KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
B. 753.

בראשית Gen. 49 ואברהם

LIBRORUM SACRORUM

VETERIS TESTAMENTI

CONCORDANTIAE

HEBRAICAE ATQUE CHALDAICAE

QUIBUS

AD OMNIA CANONIS SACRI VOCABULA

TUM HEBRAICA TUM CHALDAICA

LOCI IN QUIBUS REPERIUNTUR

AD UNUM OMNES CERTO ORDINE RECENSENTUR

ADDITO

LEXICO LINGUAE SACRAE HEBRAICAE ET CHALDAICAE

DUPLICI

UNO NEOHEBRAICE ALTERO LATINE SCRIPTO

QUO

COLLATIS INTERPRETAMENTIS TRANSLATIONIBUSQUE ANTIQUISSIMIS

VOCABULORUM ORIGINES AC FORMAE

HISTORICA ATQUE ANALYTICA RATIONE EXPLICANTUR.

ADIECTA SUNT

NOMENCLATURA OMNIUM VOCABULORUM HEBRAICORUM, AD QUAE LOCI SCRIPTURAE SACRAE ADDUCTI SUNT. ONOMASTICON SACRUM. SYLLABUS NOMINUM PROPRIORUM PHOENICIO-PUNICORUM. INDEX VOCABULORUM ARAMAICORUM ET NEOHEBRAICORUM AD EXPLICANDA SACRAE SCRIPTURAE VOCABULA ADHIBITORUM. CONSPECTUS FORMARUM NOMINALIUM. PROPYLAEA MASORAE. BREVIARIUM HISTORIAE GRAMMATICAE SACRAE. DENIQUE TABULA RADICUM COMPARATIVA.

AUCTORE

JULIO FUERSTIO

PHILOSOPHIAE DOCTORE, LINGUAE ARAMAICAE, TALMUDICAE, RABBINICAE PUBLICO IN ACADEMIA LIPSIENSI MAGISTRO.

EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

ANNO ARTIS TYPOGRAPHICAE SECULARI QUARTO

1840.

אוצר לשון הקדש

הוא הנקרא

ספר קונקורדאנציא על תורה נביאים וכתובים

בו ערוכים ומסודרים

שרשי לשון הקדש וחמעטים מלשון ארמית שבתנ"ך על פי סדר אלף בית

כאשר נמצאים במדרשי מלין אשר לנו:

גם אוספו ולוקטו בו

לכל גזרה ומשקל ולכל בנין ולחמונות הפעל כל המקומות למושבותם

בתנ"ך באר היטב על פי סדר ספרי קדש:

ומחובר אליו

ספר מדרש מלין על תורה נביאים וכתובים

בלשון רומי ועברי:

בו תמצא מבואר ומפורש

תוצאות שרשי הלשון לפי גדרם ושמושם ומספר החוראות חשונות לכל שרש ולחנגזרות ממנו ומספר בניני חפעלים ומשקלי חשמות וחמונת חבנינים וחמשקלים לכל מובן מחמובנים ; וחחוראות חעקריות חקור חקרתי ודרשתי מבאר חתרגומים על תנ"ך · ר"מ מחעתקת אונקלוס וירושלמי ומהעתקת סעדיה אלפיומי חגאון · וחרתי אחרי חעתקת שבעים זקנים ואחרי חעתקה שומרוניח לתורה וכאלה חרבה ; ונוספות עוד חקירות חלשון ע"י חפוש צד חשווי עם שפתי מזרח ומעמב כיד ה' חטובה עלי·

ובסוף הספר נלוים אליו עוד

קבוצים אחדים מענינים חשייכים לידיעת לשון חקדש

דרך משל קצור איצר חלשון על פי חסדר בקונקורדאנציא · קבוץ שמות עצמים פרטים ע"פ סדר א"ב · אם שנמצאו בתנ"ך · או אצל חכנענים ויושבי חאיים · חקוקים על מטבעות ומצבות וגו' · וכן קבוץ חמלות עם באור הרכבותיהן · ולקוטים מענייני מסורת ולמוד דקדוק חשמות וזכרונות שפת קדש וקורותיה מיום נסתם החזון עד היום הזה:

ממני הצעיר בעמי

יוסף בלא"מ מוה' יעקב אלסארי ז"ל

חמכונה ויליוס פירסט · מורח בבית מדרש החכמות בעיר לפסיא:

לפסיא חתר לפ"ג

נדפס בהוצאת האדון המדפיס קרלו טויכניטץ

POTENTISSIMO

SAXONIAE REGI

FRIDERICO AUGUSTO

PATRI PATRIAE

DOMINO CLEMENTISSIMO

HUNC ERUDITIONIS ORIENTALIS SACRAE THESAURUM

ANIMO DEVOTISSIMO

DICAVIT

AUCTOR.

M.T. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

Praefatio.

Tandem aliquando, exantlato incredibili labore, hebraicarum literarum studiosis opus multi sudoris multorumque sumptuum tradimus, Dei ope atque auxilio ad finem perductum: Concordantias Hebraicas et Chaldaicas Librorum Sacrorum Veteris Testamenti, ardentissime exoptantes, ut, id quod in eo opere inchoando intendimus, pia salubrisque librorum Dei instinctu consignatorum Ejusque providentia conservatorum investigatio uberrimos laetissimosque fructus inde percipiat.

Ortum est autem hoc opus, id quod pia grataque mente fatemur, voluntate ac susceptione *Caroli Tauchnitii*, qui, ut erat vir animo celsus ac sedulitate plane singularis, cum extremam vitae partem in operibus grandibus ac minime vulgaribus peragendis consumere vellet, nescio a quonam instigatus, Concordantiarum Buxtorfianarum denuo edendarum consilium cepit mihique anno 1834 hunc laborem delegavit. Quam vero raram ac mirabilem in hoc magno sumptuosissimoque opere fundando ac transigendo liberalitatis magnificentiam, industriae acritatem ingeniique solertiam ostenderit, vix est quod dicam, siquidem eas praeclari viri virtutes ipsi artis typographicae annales posteris referent. At hujus operis, quod, ut ante obitum ad finem perduceret, summe concupiscebat, vix quinta parte in tabulas stereotypicas relata (usque ad rad. דבר) et ne minima quidem adhuc prelo subjecta, subita ejus morte (die XIV. Januar. 1836) dolorem acerbissimum perpessus sum. Sed quod opus pater fidenter liberaliterque inchoavit, hoc ipsum a filio, *Carolo Christiano Tauchnitio*, constanter, strenue artificioseque absolutum accipis, opus profecto eximium, quod non solum officinae clarissimae, ex qua prodiit, sed in universum artis typographicae, cujus quatuor abhinc seculis inventae hoc anno solemnia celebrantur, decori erit atque ornamento. Ego vero et ipse, ut *Tauchnitiorum* voluntati, laboribus ac sumptibus responderem, totum me huic libro adornando ac perficiendo tradidi.

Et fateor quidem, me Concordantiis *Buxtorfianis* quasi fundamento usum esse, in quo has de novo extruerem; at simul jure gloriari possum, me opus a Jo. Buxtorfio fundatum non tantum elimavisse atque auxisse, sed novum de integro instauravisse, ut meum ei nomen inscribere neutiquam dubitarem. Etenim Concordantias Buxtorfianas multis additamentis, quae ex quorundam exemplaribus notis autographis instructis, inprimis *Benj. Heidenheimii*, acceperam, locupletavi; receptis היה et יהוה (quae Buxtorfius consilio omiserat) multisque aliis articulis auxi; omnia convenienter philologiae, etymologicae potissimum, progressibus ordine passim novo disposui et ad certam rationis normam, originibus formisque vocabulorum diligentissime perpensis, direxi.

Propositum nostrum hic non est, historiam Concordantiarum describere; neque in animo est, accuratam et prolixam expositionem de usu ac dispositione Concordantiarum praemittere, siquidem exstat ea de re satis longa dissertatio *Andr. Glauchii*, olim Superint. Bitterfeldensis, inscripta: *De usu Concordantiarum Biblicarum* (Lips. 1668. 4.), in qua sagaciter et ordinate docetur, quantas quamque varias utilitates Concordantiae praebeant*). Necessarium est vero, accurate diligenterque enarrare,

*) Operae pretium esse censeo, hujus schediasmatis dispositionem ac materiam in conspectu ponere legentium. Dispertitum est in quinque capita, quorum I. est *praeliminare ac theoreticum*, caetera *practica* sunt, et II. quidem agit *de usu Concordantiarum generalissimo;* III. *de usu Concordantiarum in S. Philologia;* IV. *de usu Concordantiarum in S. Philosophia;* V. *de usu Concordantiarum in SS. Theologia.* Singula capita in paragraphos, quas auctor aphorismos inscripsit, divisa sunt, quorum totus libellus triginta sex comprehendit. Horum argumenta sigillatim recensebimus, et notas aliquot ad ea illustranda de nostro adjiciemus. Cap. I. §. 1. Concordantiae a *Concordando* dictae sunt; §. 2. Non tam veteribus, quam *neotericis*. Nomen Concor-

quae in his Concordantiis quaeri invenirique possint. Primum igitur habes radices *verbales* ad unam omnes ordine alfabeti etymologico sigillatim percensendo adductas. Unicuique radici subjectum est agmen derivatorum, quae inde initium ducunt, et tum radicibus singulis tum derivatis, distinctis praeterea variis eorum multiplicibusque formis ac flexionibus, additi sunt omnes loci Veteris Testamenti, in quibus reperitur, religiose congesti atque secundum librorum sacrorum ordinem dispositi, quorum quidem tantummodo ea vocabula transcripta sunt, quae id, de quo agitur, proxime comitantur.

Nomina librorum sacrorum, quae Buxtorfius hebraica exhibuit, latine reddidi; numeros capitum et versuum, ad quos indicandos Buxtorfius literis hebraicis usus est, cifris arabicis notavi, quo conspectus esset facilior, literatis praesertim Christianis, ususque omnino expeditior. Singulis formis verborum nominumve, quas ad inscribendam totam, quae sequitur, locorum productorum seriem praefixi, nonnulla adjeci, quibus sphaera grammatica, quo quaeque referenda est, accuratius definiretur. Perfacile igitur et primo statim obtutu cognosci potest, quaenam cujusque nominis formae in Sacra Scriptura usurpentur, absolutivusne an simul et constructivus, singularis an pluralis quoque, suffixis singularibus an etiam pluralibus additis, ac vicissim; adnotata sunt in singulis verbis tempora, quibus Scriptores Sacri utuntur, perfectivum et imperfectivum, atque modi eorum, participialis, imperativus et infinitivus; discretae ac seorsim positae sunt formae secundum personarum, numeri, suffixorum, prae-

---

dantiarum primus ea significatione usurpavit *Hugo de S. Caro* (m. Lugduni 1261), nominatus a „*St. Cher*“, Viennae suburbio, ubi natus erat, Dominicanus, qui confecit „*Concordantias Bibliorum*“ (ed. jussu Sixti V. Lugdun. 1665. 4. — ed. studio Huberti Phalesii, Venet. 1786. Viennae 1825. fol.), alfabeticam recensionem omnium *Vulgatae* vocabulorum, additis contextibus locisque biblicis, in qua componenda, si fabula vera est, quingenti monachi eum adjuvisse dicuntur. V. *Sixti Senensis* Biblioth. Sacr. lib. IV. p. 311. §. 3. Non generaliter hoc loco, sed *biblicae* peculiariter, et quidem pluraliter. Excluduntur aliae Concordantiae, velut Librorum Symbolicorum, aut Canticorum Ecclesiasticorum tum reales tum verbales. §. 4. Alias *Thesauri*, *Claves*, *Promptuaria* (*Ταμεῖα*) biblica, *Συμφωνίαι ἢ Συλλέξεις*, מְקוֹם מְרֻאָח etc. §. 5. Materia Concordantiarum Ex qua sunt loca Scripturae parallela. §. 6. Objectum: variae dictiones et res. §. 7. Subjectum: Libri, quibus conscriptae et exscriptae. §. 8. Forma est coordinata enumeratio. §. 9. Causa Efficiens sunt varii inventores et collectores. *Hugo* Cardinalis, „Concordantiarum Pater“, qui propterea Bibliorum in capp. et versiculos partitionem instituisse fertur; variae Latinarum Concordantiarum edd. — *Euthalius Rhodius*, Concordd. Graecarum auctor. *Nathan*, auctor l. מאיר נתיב, Concordd. Hebraicarum parens. *Conr. Agricola*, Typogr. Norimbergensis, auctor Concordd. Germanicarum (ad versionem Lutheri vernaculam). §. 10. Finis est vocum rerumque biblicarum apparatus. §. 11. Adjunctorum praecipuum: Utilitas. Testimonia hominum doctorum de Concordantiarum utilitate, Calovii, Jo. Olearii, Frantzii, Jo. Tarnovii, Hacspanii, qui quidem his verbis Concordantias laudat: „O Divinae Concordantiae, quibus ego vos encomiis efferam? Vos, praeterquam quod verborum et phrasium germanos sensus exhibetis, usum, qui longe lateque diffusus, monstrantes, obscurissimis quibusque locis lucem subministratis, quam impeditissima explicatis, longe intricatissima evolvitis et a commentatorum placitis, hodie aut nudius tertius exortis, in veritatem nos vindicatis. O Assertores! o Vindices!“ §. 12. Describi possunt, quod sint indices locorum Scripturae parallelorum certo ordine ad vocum rerumque biblicarum apparatum instructi. §. 13. Distingui in Verbales et Reales, in Hebraicas, Graecas etc. §. 14. Praecipuae h. l. sunto *Buxtorfii*, *Kircheri* (Hebraeo-Graecae), *Schmidii* (Graecae), *Agricolae* (Germanicae). Cap. II. §. 15. Generalissimus usus merito praesupponitur, qui est, investigare ac reperire locum aut vocem *an*, *quomodo*, *ubi* et *quoties* in S. S. habeatur. §. 16. Subsidium ejus est: vocem in sui ipsius, locum in vocis rarioris classe evolvere. §. 17. Aestimium ejus primum, non primarium. Cap. III. Philologia S. est h. l. studium sermonis S. S. grammaticum atque rhetoricum. §. 19. Subsidium ejus sunt praeprimis et S. S. linguarum et judicii logici cultura. §. 20. Occupatur a) in vocum scriptione, originatione variisque accidentibus grammaticis. §. 21. b) in vocum significatione et emphasi. §. 22. c) in conjugatorum, synonymorum aut etiam oppositorum collatione. §. 23. d) in phrasium constructione, usurpatione et collatione. §. 24. e) in S. Lexicorum vicibus, imo suppletione, correctione aut etiam constitutione. §. 25. f) in ipsarum Concordd. mutua emendatione, perfectione novarumque compositione. Cap. IV. §. 26. Philosophia S. est h. l. studium sapientiae, quo res in natura cognoscibiles e Scriptura pertractantur. §. 27. Subsidium ejus cum primis est Philosophia absolute. §. 28. Occupatur in rerum istarum natura, partibus, causis, adjunctis ceterisque circumstantiis topicis observandis. Cap. V. §. 29. Theologia est h. l. studium rerum maxime divinarum et supernaturalium in Scriptura S. traditarum. §. 30. Subsidium ejus est tum Philologiae et Philosophiae Sacrae, tum singularum ipsius Theologiae partium praegustus. §. 32. Occupatur a) in sacrarum literarum interpretatione; §. 32. b) in credendorum et faciendorum dilucidatione. §. 33. c) in controversiarum multarum theologicarum decisione; §. 34. d) in historiae sacrae recensione; §. 35. e) in scriptorum ecclesiasticorum evolutione. §. 36. f) in concionum multiplici elaboratione. Haec est sciagraphia schediasmatis illius, quod, licet aristotelicarum subtilitatum jejunitatem mirere, multa tamen continet, quae ad usum Concordantiarum aestimandum atque illustrandum etiamnunc proficua esse queant.

positionum inseparabilium diversitates; id quod evolventibus magno subsidio atque adjumento fore dubitari non potest. Asterisco notavi eos locos, qui ad genus vel speciem, quo relati sunt, ex causis partim masorethicis, partim grammaticis et lexicalibus referri non posse mihi viderentur; nonnunquam ejusmodi phrases simul alio titulo subjeci, ita ut, sive eas hic sive illic quaesieris, opinio tua non fallatur. Haec de ipsis Concordantiis sive locorum biblicorum synopsi praemittenda putavi; quas quidem compluribus millibus locorum hactenus praetermissorum locupletatas, sexcentis erroribus ac sphalmatibus purgatas, prorsus de novo retractatas et ad altiorem absolutionis perfectionisque gradum evectas accipis. Conjunxi autem cum ipsis Concordantiis *Lexicon* Etymologicum linguae V. T. hebraicae atque aramaicae, quale cum Concordantiis ad nostram usque memoriam nondum connexum erat (siquidem explicatio vocabulorum in Concordantiis Buxtorfianis, ad similitudinem veteris מאיר נתיב facta, vix vocabularii nomen meret), quodque philologicae Scripturae Sacrae investigationi sive historico-grammaticae exegesi, quae praeconceptis opinionibus utrinque caret, aptissimum opportunissimumque se praebere confido. Hoc Lexicon Etymologicum, quod singulis vocabulis V. T. proxime adjunctum est eaque primum *neohebraica* lingua, deinde *latina* explicat, quam brevissime de etymis, conformatione potestatumque nexu via historico-analytica disserit et non solum ad imas vocabulorum radices penetrare, sed etiam omnia, quae majoris momenti ac ponderis sunt, comprehendere satagit.

Quamquam in hoc lexico biglotto linguas exteras ad hebraicam illustrandam passim contulimus, tamen characterum exoticorum usum religiose ac constanter devitavimus, qui quidem a plurimis, scientiae duntaxat ostentandae ergo, inutiliter cumulantur. Ubicunque vero analoga arabica, syriaca, aethiopica, samaritana ad vocabulorum hebraicorum interpretationem nil plane lucis afferunt, sed tantummodo eadem vocabula sine omni significatuum varietate exhibent, compositionem vocabulorum eorundem parallelam pro inutili ac supervacanea habuimus et in literarum peregrinarum abusu ad finem prope nullum plus probri ac dedecoris, quam honoris ac doctrinae inesse rati sumus; ceterum lexicographum in dialectorum semiticarum collatione non satis parce sobrieque versari posse censemus, cum earum lexica, ex quibus magnifica ac gloriosa ista lexicographorum nostratium sapientia hausta est, adhuc tetris tenebris et caligine circumfusa sint, id quod unusquisque orientalium linguarum gnarus facile concedet.

Quaenam vero fuerit hujus vocabulorum interpretationis ratio, quod propositum habuerim et quem ad finem omnia retulerim, brevi exponam. In *neohebraica* interpretatione notiones singulorum vocabulorum per synonyma hebraismi sacri, et, ubi hujus suppellex nimis curta erat, per synonyma talmudica et neohebraica expressi; tantummodo ubi haec consuetudo servari non poterat, paraphrasi usus sum. Ad notionem verbalem definiendam constanter adhibui *nomen verbale*, hac in re morem veterum rabbinorum secutus. Ad terminos grammaticos et lexicales quod attinet, partim novas ad novas linguae observationes insigniendas effinxi, partim ex iis, qui jam a grammaticis et lexicographis priscis excusi erant, aptissimos et significantissimos delegi. Ipsis legentibus dijudicandum relinquimus, an *Fr. Delitzschius* in libro postmodum laudando jure ac merito dixerit: „In neohebraico illo lexico uberrimam synonymorum compositionem, perpetuam neohebraici aramaicique sermonis collationem et *congruentem novis progressibus dictionem* deprehendes, *cujus brevitas Ibn-Ezram, copia Salomonem Papenheimium, libertas Elazarum Qalir Sardoum, quoad rebus congruit, imitatur.*“ At, quae his adjungit, certo non assentatorie, sed vere dicta sunt: „Haec quidem dictio, ut durior et difficilis, displicebit multis neotericorum, qui, hujus seculi doctrina ac moribus a genere dicendi hebraico abalienati, nonnisi priscum hebraismum exemplar scribendi sibi proponunt ceterasque linguae gazas aspernantur et perhorrescunt; at si modo ei dictioni assueveris, eam ingeniose novatam, subtiliter limatam gemmisque clarissimis distinctam agnosces.“

Etenim neque intra arctos idiomatis sacri limites me continui, neque libertatem, quam veteres in vocabulis novandis et hebraismo ad usus disciplinarum necessarios accommodando usurpavere, mihi denegatam arbitratus sum, sed linguam hebraicam ut vivam, flexibilem, perfectionis propagationisque compotem tractavi, id unice spectans, ut simul cum novo linguae investigandae systemate novam quoque eamque habilem, aptam, subtilem, circumscriptam et, quantum cum his virtutibus conjungi poterat,

elegantem dicendi rationem informarem. Unaquaeque ars atque disciplina suis propriis ac singularibus terminis eget, qui, ut proposito respondeatur, notiones stabili ac fixo modo designandas quam aptissime referant et, ut facile intelligantur, ad linguae leges atque analogias confecti sint; nec fieri potest, quin idiomata singularium doctrinarum a vulgari dictione declinent et vocabula exhibeant, quae alibi vel aliis significationibus usuveniant vel plane non inveniantur. Constat, idioma neohebraicum philosophicum, nomodidacticum, exegeticum habere peculiarem suum quodque indolem, cui nonnisi ipsa disciplina perdiscenda sensim pedetentimque assueveris; *grammaticam* vero et *lexicographiam* artes esse a ceteris procul disjunctas, quis est, qui negaverit? Quae cum ita sint, jus propriae terminologiae non poterit arti grammaticae aut lexicographicae abjudicari, neque vetusta illa terminologia ad arabicae similitudinem expressa tam perfecta atque immutabilis est, ut non, quoad philologiae indies progredientis status requirit, emendari, augeri limarique possit. Inter terminos, quos per totum opus constanter usurpavi, hi sunt, quos prae ceteris novisse oporteat: פָּעַל לֹא־עוֹבֵר, *verbum inusitatum* (abbrev. לע sive פלע); פָּעַל בּוֹדֵד, *verbum intransitivum* (abbrev. פב), pro פָּעַל עוֹמֵד vulgarium grammaticorum, quod propterea non congruere censeo, quia verbi intransitivi proprietas non quies est vel statio, sed solitudo et defectus relationis ad quodpiam objectum; פָּעַל נוֹדֵד, *verbum transitivum*, quem terminum juxta communiorem illum פָּעַל יוֹצֵא jam superiorum temporum grammatici frequentant. Nomina קָטַב, יְסוֹד, סוֹד הַשְּׁרֵשׁ, הַשְּׁרֵשׁ originalem et individuam radicem designant; שְׁבָח, מְקַצֵּב מְשֻׁגָּ sonum praepositionalem ad variandam distinguendamque significationem praefixum, de quo jam in Systemate Linguae Aramaicae divinatorie magis, quam aperte nonnulla locuti sumus. Quod ad ipsum vocabulum *significationis* exprimendum nmm. מְכֻוָּן, פִּתְרוֹן, מוּבָן, עִנְיָן promiscue usi sumus, nemo mirabitur, qui unum tantummodo librum neohebraicum exegetici argumenti vel obiter perlegerit. Neque termini שֵׁם (*nomen*), שֵׁם זָכָר (*nomen masculinum*), שֵׁם נְקֵבָה (*nomen femininum*), שֵׁם פְּרָטִי (*nomen singulare*), שֵׁם סְתָמִי (*nomen epicoenum*), כִּנּוּי (*suffixum*), רַבּוּי (*pluralis*), יָחִיד (*singularis*), וָאו הָעִטּוּף (*Wav copulativum;* ex arab. واو العطف) et adjectiva inde formata quemquam latere possunt, qui neohebraicae linguae medii aevi vel sit mediocriter peritus.

De via ac ratione, qua nos linguam hebraicam et grammatice et lexicographice investigari oportere arbitramur, et de principiis, quibus nos lexicon nostrum recens conditum superstruximus, exposuit jam tribus libris partite, definite distincteque *Fr. Delitzschius*, quo nemo adhuc melius mentem meam perspexit et ad sensum sententiamque meam penitius penetravit. Schola *historice analytica*, cujus in *Systemate Linguae Aramaicae* (1835) fundamenta jacere studui, interpretem ac defensorem profecto non poterat nancisci meliorem. Opusculum illud, quod *Fr. Delitzschius* de methodo linguae indagandae historice analytica composuit, inscriptum est: שפת ישורון *Isagoge in Grammaticam et Lexicographiam Linguae Hebraicae, contra G. Gesenium et H. Ewaldum* (Grimmae, Jul. Maurit. Gebhardt. 1838), cui inscriptioni e regione posita est alia, qua arctissima hujus opusculi cum Concordantiis nostris copulatio ac consensio significatur: *Jesurun sive Prolegomenôn in Concordantias Veteris Testamenti a Julio Fuerstio editas libri tres*, quorum primus agit de studiorum hebraicorum ortu ac per septem aetates progressibus, alter de traditione linguaeque hebraicae comparatione interiori ac dialectica, tertius, qui maximi momenti est, de linguarum indogermanicarum, inprimis sanscritae, comparatione. Hunc librum omnibus iis, qui Concordantias sibi comparaverint et praecipue lexicon non solum fructuose ac critice adhibere, sed etiam ratione atque intelligentia complecti satagant, commendatissimum esse volo. In primo libro auctor genesin, ut ita dicam, pragmaticam scholae historice analyticae ostendit et, quomodo aetatum superiorum virtutes in semet ipsam recipere, earum defectus supplere et omni hebraicae linguae investigandae media aequabili temperamento copulare studeat, exponit. Fontes, inquit, ex quibus omnibus quique aetatibus sibi praesidia ad hebraicae linguae cognitionem petierunt, tres sunt, *traditio*, *comparatio* et *philosophia*, naturae, ut pollicetur, interpres: quae subsidia adhuc neque ullo tempore prorsus disjuncta neque unquam unam in speciem aequabiliter temperata sunt. Unum semper, neglectis reliquis, praevaluit, velut in synagoga talmudico tempore traditio, medio aevo dialectica comparatio, recentiori memoria philosophia, quae in multis

falsam linguae contemplationem et pictam, ut dicitur, grammaticam genuit; in ecclesia primum traditio a synagogâ accepta, in quâ solâ hebraicae linguae notitia, quam doctores ecclesiae habebant, usque ad seculum XVII. posita erat; deinde comparatio, primum harmonica, deinde etymologica et dialectorum et exterarum, quae paulatim innotescebant, linguarum; deinde philosophia (cui schola rationalis impense favet), quae, spreta traditione, minoris etiam facto altero principio cognoscendi, adhibito rationis lumine, arcanam linguae hebraicae fabricam explicare conata est. Haec subsidia schola *historice analytica* pro portione ita conjungit, ut eorum necessitudine consensus concentusque efficiatur ad hebraicam linguam investigandam fructuosissimus. *Historicam* se nominat, quia a traditione, quae, multas res sola recludens, monumentis judaicarum literarum amplissimis consignata est, investigationem tanquam a primis initiis proficisci vult, et quia unitatem tum formalem tum idealem hebraicae linguae cum ceteris sex veterum linguarum familiis historice evincendam legemque linguae unamquamque historice inveniendam arbitratur, h. e., linguae primum cum semet ipsa, deinde cum dialectis, denique cum ceteris linguis, in quibus sanscritae palmam dat, comparatione. *Analyticae* autem nomen sibi sumsit, quia, cum linguam non fortuita caecaque velut atomorum concursione, sed divina quadam providentia, idearum in vocabulis fictrice et moderatrice, coaluisse ponat, accidentalia a necessariis, dividua ab individuis, nativa ab insitivis, radices a stirpibus, ramos a tegmine foliorum, stamen a subtemine, ut secernat, enititur, idque ope analysis ad certam rationis normam institutae, quam, si scite exercueris, intelliges, primam omnium antiquarum linguarum materiam esse quandam radicum triadem, numero, forma, significatione consentientem, aeque flexibilem et commutabilem, per eas linguas communiter intentam et commeantem, ex qua omnes earum opes ac copiae fluxere, ex qua, quantiscunque vocabulorum divitiis diffluunt, omnia expresserunt atque effecerunt, vel in formatione ac propagatione *varia* leges *communes* secutae. Hac analysi tum semitismum unam linguam esse intelligitur, cujus trigeminae propagines stirpi eidem innituntur, tum vero sanscritismum ei quasi tribus paribus lateribus triquetrum respondere. In libro altero auctor demonstrat, *hebraicam* linguam non esse primaevam illam et primogeniam, matrem ceterarum linguarum, quae dispersione ortae sunt, superstitem, quin potius linguam primaevam, quae sane exstitit neque solum exstitisse mente informatur, in ceteras recens ortas ita dispersam disseminatamque esse, ut, licet specie externa longe diversae multumque pronunciatione, conformatione, ingenio disjunctae ac dispares sint, omnes tamen iisdem radicibus stirpibusque innitantur, omnium subtemina stamini eidem sint inserta. Est fons idem, ex quo multa in brachia diffusae omnes fluxerunt; semen idem, quod longe lateque sparsum omnes, utcunque forma, colore habituque externo variantes, vi ideaque sua insita progenuit. At prout quaeque fonti capitique isti communi propior est aut ab eo remotior, prout *immediate* aut *mediate* a lingua primaeva initium duxit, h. e. quo quaeque lingua antiquior est incorruptiusque conservata, eo purius integriusque basin primaevae linguae, cujus quasi tecta, tabulata ac parietes ruinas magnificentissimas ediderunt, nobis ostendit, eo fidelius formam ac speciem linguae primaevae, perfectam illam et mirabiliter compositam, quasi caput praxitelium aut truncus myroneus statuae deperditae venustatem repraesentat, eo evidentius nos docet, protoplastos Dei, quam simiae fuisse similiores eorumque linguam non tam ululatibus ferarum respondisse, quam composito illi sibique consentienti modulamini, quod de sphaeris sonare veteres mytho dulcissimo et sapientissimo finxere. — Haec, licet orationem nimiis luminibus ornatam vituperes, verissima tamen sunt, et arguunt, quo jure linguam sanscritam cum hebraica conferre liceat, et quam absurda sit eorum opinio, qui linguam non tam pro notionum spiritualium, rationalium, sensualium interprete, rebus vocabulorum signa arcano et mirabili modo accomodante, habent, sed pro mera sonorum naturalium imitatrice. Paulo post auctor Prolegomenôn ad accuratiorem methodi nostri expositionem progreditur, quam quidem multum ab opinionis praeconceptae arbitrio sejunctam, ipsa experientia comparatam ac comprobatam esse confirmamus. Sunt igitur orbes tres, ambitu inaequales, centro eodem, in quibus omnis linguae hebraicae investigatio versatur; primus, quem *lingua ipsa*, quasi circum axem suam conversa, conficit; alter, quo hic minor circumductus est, *dialecticus;* tertius, in quem ex medii orbis circumscriptione excedendum est, regio

ceterarum linguarum, *indicarum*, *medopersicarum*, *classicarum*, *germanicarum*, *slavicarum* latissime patens, in quibus *sanscrita* proxime adjacet*). Verum, ne investigatio in aëre volitet, sed habeat quasi solum quoddam atque fundamentum, a quo, sive fidem tribuens sive addubitans, proficiscatur, et quo, sive comprobans sive rejiciens, redeat, data est ei *traditio*, quo nomine, opposita *speculatione*, hoc loco complectimur, quidquid in rebus grammaticis, lexicalibus et criticis institutione ac disciplina antiquitatis hebraici sermonis gnarae vel scriptis consignatum vel voce propagatum accepimus. Neque enim parvi facienda est traditio, qua magistra atque nutrice plane nulla in doctrina carere possumus, qua sola factum est, ut in monumentis hebraicis intelligendis non jam, tanquam amisso gubernaculo, in alto fluitemus. Hac via ac ratione si linguam hebraicam, qua nulla vel aetate superiora vel diligentius excussa monumenta possidet, luminibus ceterarum linguarum admotis, assumta traditione, pervestigaveris, te etiam ad linguas ceteras perspiciendas multum profecisse scias; nam, quae de interioribus reconditioribusque linguae hebraicae venis hoc modo tibi revelabuntur, ad ceteras quoque illustrandas utilissima se praebebunt.

Nolo hoc loco repetere, quae in Prolegomenis seorsim editis tam late ac profunde, quantum in hodierno ejus investigationis statu fieri poterat, exposita sunt de phonologiae sanscrito-semiticae lineamentis, de literarum vocalium virtute atque usu, de radicum sanscrito-semiticarum triade, de radicum verbalium natura ac propagatione, de nominum hebraicorum derivatione et coagmentatione, denique de mirabilibus radicum pronominalium compagibus — nolumus enim acta agere ant nimis amplis excerptis emtioni istius libri quidquam detrahere. Duo vero sunt, quae in qualibet lexici nostri pagina legentibus occurrunt, et quibus quasi duobus verticibus systema nostrum subnixum est, doctrina de compositione verborum cum praefixis praepositionalibus et nominum per quasdam hucusque incognitas terminationes conformatione. De hac in singulari appendice Concordantiarum, congestis omnibus exemplis eo pertinentibus, disseremus; de illa, quam Radicum Tabula luculente repraesentabit, juvat nonnulla ex Prolegomenis proferre. Postquam auctor ostendit, quomodo e verbis simplicibus incremento quadruplici, *epenthesi*, *prosthesi*, *reduplicatione et paragoga*, vv. plurilitera accrescant, juxta hanc viam *derivationis* alteram *compositionis* esse dicit, qua ex radicibus verbalibus stirpes oriantur atque augescant. Coagmentantur cum verbis simplicibus praefixa, quibus potestas verbi nativa lenius graviusve variatur, quae quidem praefixa in Concordantiis nominare consuevimus טעמי (opp. התוכן), מקצב מושג (opp. תמצות השרש), שבח (opp. קרן השרש). Haec concretio tam arcta est, ut non nisi ope analysis comparativae membratim divelli possit, estque illa significationis innatae distinctio adeo subtilis, ut modo nimium digressa, modo plane nulla videatur. Notum est, linguam sanscritam undeviginti praepositiones habere, quae in literis finalibus vulgares euphonicae leges secutae, verbis praefigi solent et in hac compositione partim significationem plane novam gignunt, partim ad vim verbi germanam augendam tantummodo perpauculum afferunt momenti. His praepositionibus, quae maximam partem separatim non usurpantur, quarumque vel duae atque adeo tres radici praefigi possunt, nonnisi quodammodo respondent praefixa praepositionalia verborum semiticorum. Haec enim differunt primum eo, quod multo breviora sunt, et, ut videtur, prima praepositionum illarum pleniorum (quae ad radices pronominales mirae copulativae virtutis compotum referendae sunt) semina ostendunt. Deinde praefixa illa semitica multo arctius cum verbis coaluerunt, quamquam etiam lingua sanscrita horum obsoletorum

*) Impense laetor, haec principia a me in Concordantiis primum adhibita atque a Fr. Delitzschio descripta, quae hebraistarum neotericorum superbia hucusque sprevit aliorumque arrogantia, qui hujus illiusve de linguis a nobis comparatis peritiores sunt, derisit, aliquot virorum linguarum interioris Asiae peritissimorum judicio esse comprobata. Inter hos *Eugenius Burnouf*, linguae Sanscritae Parisiis Professor, ad auctorem Prolegomenôn haec scripsit: „*Je trouve votre méthode aussi sure, que vos rapprochements neufs et curieux. Je ne vois, réellement, pas ce que les partisans de l'ancien système peuvent opposer au plan si logique, que vous proposez, quand vous comparez l'étude de l'hébreu à trois cercles concentriques, dont le dernier s'étend jusq'aux langues sanscritiques. Votre dernière partie contient un nombre très considerable de rapprochements, qui me paraissent très fondés, et je crois en résumé, que vous avez placé hors de toute contestation la thèse, que vous soutenez, et qu'il faut maintenant admettre, que des rapports secrets, mais réels unissent le groupe des langues sémitiques à celui des langues sanscritiques*“ etc.

praefixorum, quae sola una litera constant et cum verbo ad unum quasi corpus compacta sunt, reliquias multis in verbis exhibet, quae, cum composita sint, a grammaticis inter radices referuntur, usuque etiam cum vv. simplicibus aequantur. Conficitur autem comparatione linguae hebraicae cum semet ipsa et cum sanscrita, omnes omnino alfabeti literas (in quibus homogeneae sine emphasi, ut videtur, commutantur) praepositionaliter usurpari; deinde etiam in vv. compositis consonarum numerum *indefinitum* minimeque legi fictitiae trigrammatismi adstrictum esse. Et, quod etiam mirabilius est, analysi invenitur, inter vv. semitica non esse *composita* solum, sed etiam *decomposita*, binis praepositionibus ordientia. Verum de praefixorum semiticorum cum sanscriticis cognatione nondum explorata et explicata esse potest nostra cognitio. Ultro se offert praepositionum בְּ et *abʿi*, הְ et *adʿi*, כְ et *ni*, סְ (שֶׁ, שֻׁ) et *sam* necessitudo; aeque certum est, praepositionem פְּ multis in vv. sanscrito वि congruum esse. At quia probe discernenda sunt praefixorum ea, quae tantummodo *phonetice* et quae *emphatice* discrepant, ea, quae praepositiones primitivae sunt et quae aliunde oriunda praepositionum munus acceperunt, deinde, quia comparatio illa sanscrito-semitica institui nequit, quin prius eorum praefixorum usum omni acie ingenii observitaris eorumque vim arcanam internâ comparatione aliquatenus certe perceperis: satius est exspectare, dum compositionis verborum sanscrito-semiticae investigatio majorem maturitatem persequatur. Adeo vero maturuit, ut mirandam verbi semitici structuram contra cavillatorum impetus vindicare possis. Hoc enim vero nunc sponte intelliges, verbum semiticum non esse monogrammon aenigmaticum tribus e lineis inseparabiliter complicatum, non machinam tripedem, quae, si unam alteramve partem sustuleris, concidit. Neque est imago ahena, exanguis, vita carens linguaeque expers, quin aurorae lumina memnoniae instar consalutet, aut murmur inconditum, quod, quî sonet, memoria reponere debeas, quomodo et quem ad finem conformatum sit, animo complecti non possis; sed „triplici diversa colore licia“, cujus nodum trilicem a natura consertum arte dissolvere potes, vel potius corpus plurium pauciorumve membrorum compage coortum, in quo elementa nativa ab incrementis extrinsecus adscitis discernere animamque vitalem singulas partes permeantem sentire potes. Hujus compositionis agnitione non solum multum discriminis inter semitismum et sanscritismum evanescit, sed perducimur etiam ad abditam atque penetralem linguae fabricam, contemplamur solertem illam subtilemque linguae priscae conformationem, spectamus stamina atque subtemina telae illius mente plane divina contextae multiplicique colore variatae, cujus fila tam tenuia, tam tractabilia, tam artificiose torta sunt, ut lingua ipsa eorum dignoscendorum facultatem paullatim amitteret. Sed quamvis clara certaque istius compositionis verbalis scientia tanto plus obscuraretur, quanto longius lingua ab sua origine vetustaque specie aberraret: tamen quasi in imis linguae praecordiis inhaesit sensus quidam nativus atque argutus, qui indigenas accuratissime commonefaceret, ne verbo quopiam antiquitus composito significatione ulla uterentur, quae priscae illae concretioni repugnaret.

Haec satis sunto de principiis universalibus, quae mihi in Lexico isto conscribendo semper ante oculos obversata sunt; simul haec sufficient ad Prolegomena ista egregia commendanda, quae, si nonnulla piam nervosamque auctoris orthodoxiam redolentia exceperis, assensione mea prorsus comprobari profiteor. Ceterum, qui lexicographiae hebraicae praesentem statum norunt, facile videbunt, Lexicon meum non ex ceteris imitatione ortum aut compilatione congestum, sed novum esse, hoc est, non solum novis atque, ut persuasi sumus, unice veris principiis fultum, verum etiam nova inventa paene in cujusvis vocabuli etymologica enodatione exhibens, uti collatio Lexicorum ceterorum cum hoc meo evincet. In vocabulis, quorum etymon obscurum et inexploratum est, rem in relicto esse aperte fassus sum; in iis, quorum etymologia vacillat, saepiuscule interpretamenta plura protuli, optione existimatorum sagaciorum arbitrio commissa, neque, quid veteres, quid aequales censeant, reticui. Non raro in ipso operis decursu sententiam superius propositam retractavi, id quod ii non mirabuntur, qui in originibus vocabulorum indagandis certitudinem apodicticam saepe vix attingi posse sciunt, et qui ipsi experti sunt, opus majus a nemine edi posse, quin in eo, dum prelo subjicitur, haec illave mutes vel, si sero animadverteris, excusa lugeas. Spero autem fore, ut admodum pauca sphalmata reperias, quorum me pudere oporteat; siquidem *stereotyposi* hujus operis potestas mihi concessa est mutandi, quaecunque

mutata vellem. Erunt vero (et esse tales jamjam cognovi), qui aegre ferant ac plane improbent, quod cum his Concordantiis Lexicon *etymologicon* et *comparativum* conjunxi; siquidem philologiae pars etymologica nondum adolevit et, gradum non sistens, indies procedit, atque cum insuper comparatio linguarum, praesertim sanscritae, cujus pernoscendae vix initium factum esse ajunt, a Concordantiis, opere mere empirico, plane aliena sit. At videant isti, quo jure haec mihi objiciant. Lexicon addere volebam, idque et Mordechai Natani Buxtorfiorumque exemplo adductus, et ipsius rei necessitate atque utilitate permotus. Qui vero lexicon scribit, ostendere debet significationum a prima atque originali ortum atque propagationem; atqui hoc, praesertim in lingua tam prisca et a nostra aetate remota, quam hebraica Veteris Testamenti, fieri nequit, nisi etymorum scrutatione, qua, in tanta multitudine vocabulorum ἅπαξ γεγραμμένων, ambiguorum atque incertorum, neutiquam carere potes. Necesse igitur erat, ut etyma scrutaremur idque ea via ac ratione, quam solam nostrae aetatis progressibus ac veritati ipsi respondere arbitrabamur, accuratiori traditionis investigatione, quam nemo mentis sanae inutilem dicet, subtiliori linguae cum semet ipsa comparatione, quod adjumentum nemo facile adspernabitur, denique perpetua sanscritismi collatione, quae sane permultis suspecta ac plane supervacanea videbitur; nos vero ea mirifice adjutos esse scimus et tempus istuc fortasse post aliquot demum secula venturum, quo lingua sanscrita e tenebris prorsus eruta erit, exspectare non poteramus. Si linguae sanscritae minori cognitione aliquoties peccavi, peritiorum censorum judicium ac notationem exspecto et grato, ut par est, animo accipiam; nonne vero melius erat, opus novum, errorum sane non expers ac nequaquam absolutum, moliri, quam veteres traditionalium atque arabistarum errores recoquere? Sexcentis locis poteram castigare superiorum lexicographorum, neotericorum potissimum, insulsitatem atque ineptias; abstinui vero paene ab omni concertatione atque stomachi effervescentia, ne opus, quod totum in verbo divino tractando versatur, vani honoris affectatione commacularetur.

De appendicibus non opus est quidquam praefari, cum suam quaeque praemissam habeat praefatiunculam. Agmen harum appendicum claudent Breviarium Historiae Grammaticae Sacrae, in quo etiam Concordantiarum historia intexetur, et Tabula Radicum Comparativa, qua tabellario et synoptico modo omnia partis lexicographicae inventa se in conspectum dabunt. Apparet, me nullos labores devitasse, id unice agentem, ut hae Concordantiae exegesis, grammaticae, lexicographiae biblicae quam amplissimum locupletissimumque fierent sacrarium, in usum aequalium pariter ac posterorum, hunc solum ad finem, ut divina veritas propalam proponatur, armis sapientiae propugnetur, incorrupte propagetur atque uberrimos saluberrimosque fructus ferat; quod ut Deus faxit, omnium maxime concupiscimus.

Hoc voto dum concludo et ita peroro, non possum, quin publice gratum meum animum testificer *Fr. Delitzschio*, Phil. Dr., adolescenti doctrina disciplinaque praestantissimo, cujus vivo literarum amore et adjutrice consuetudine non paucae de disquisitionibus meis interioribus ac reconditis maturuerunt. Praeclara ejus in literis biblicis ac judaicis eruditio, quam jam compluribus operibus satis luculente comprobavit, eum, quamquam in rebus theologicis prorsus a me dissentientem, socium atque adjutorem mihi adjunxit, quem in literis rabbinicis ac talmudicis antea auditorem et discipulum habuisse merito glorior. Quantum se in mentem meam insinuaverit, quanta sagacitate in intimos disciplinae meae recessus penetraverit, quam prospere progressus meos non solum persecutus fuerit, sed etiam promovere studuerit, testantur ejus in has Concordantias *Prolegomena*. Huic igitur me plus, quam correctori acceptum referre fateor; huic in hoc ipso maximo industriae doctrinaeque meae opere, quod ad posteros perventurum spero, meritas debitasque gratias, tanquam praemium voluntate mea multo minus, publice persolvo.

LIPSIAE, Idibus Juniis 1840.

Julius Fuerstius.

א

אָב

זז, וסמך אֲבִי [סמך כוזן ועתיקי], ופ״ע אֲבִ [ע״ע יד], ולכוב נפריעיס, וסס ג״כ אֲבִי, וכלכוי אָבֵי, וכלכוי אֲבוֹת, וסמך סלכוי אֲבוֹת. סמוכן כודע ומפורסס, מוליד וזכ טעני [פַּעטער], ומוס סמשלש על קדמון וכזקון, על לכי לכ, לכי לכי לכ, וזכ סלזקון וכו לדס. על לכי סקומס, על סמשלש דנר קדם וסלזקון בקומנות נו [על-פֵיכלער], על עוסס ומסנס דנר [קור-סעטער], על מעיב ומכלכל ומקיס [פַּערזוֹרגער], על מוכס ומלמד רב וזר מלך וכהן, על יועץ וזקן, ועל לזר ליסין מלך, וכלומס מן סמשלוש. נמלא סמשלש על כל דנר לקבי ועקבי ויסודי, ד״ס לכ כויקין, לכ מלכלכס, לכ סעומלס, נכין לכ, וכלמון יסמעלל לכו [נסמיכות לשם] כמו ב ע״ל נעכרי, וכמלכס נעכרי זלקית עוס סמכוון לכל סכללת ספריעיס. יסוד סשם עתיק, וכלתי נגוד מפעל, ודומס לו כנוי של לכ נשפתי קדס ומערב, וזרב ל״ס לשר סיכיו לו סמדקדקים נלי זרב, כי נעית הסמך סתעתס, וסמך סוס נוזן נדקדוק, כלשר תלכס נשר סיעב נספרי תלמוד שפתי חכס דף כ״ב.

n. m. (*c.* אֲבִי, vetustus ille et forma obsoletus, bis אָבִ ad similitudinem formae יָדִ in nn. pr. etiam אֲבִי־, c. suff. אָבִי, pl. אָבוֹת, pl. c. אֲבוֹת), *pater*, genitor, trop.: antiquus, primus, de quibuscunque majoribus in linea adscendente, etiam remotioribus, avo, proavo, abavo, Adamo utpote patre generis humani (אָב הֲרִאשׁוֹן, syn. הָרִאשׁוֹן אָדָם), de primo cujuspiam rei *auctore* et *inventore*, de nutritore ac sustentatore (Versorger), de doctore vel educatore, de principe tanquam populi patre, de sacerdote, consiliario eoque, qui in gubernanda provincia dignitate secundus est (*pater regis*, אֲבִיךָ, de quo v. s. בָּרְכָךְ p. 214., *δεύτερος πατήρ*, de Hamane, Wezirorum Artaxerxis secundo Gr. Est. 13, 6. 16, 11. 1 Mak. 11, 32.), et similiter, usu a capite ingenitae significationis diffuso latissime. Gemarice de unaquaque re principali, radicali, fundamentali, veluti אֲבִ חַטָּאָה (opp. וָלָד חַטָּאָה), בִּנְיָן אָב, de specie syllogismi. Arab. *abu* sequente nomine sicut בַּעַל, cujus significationis vestigia etiam in nmm. propriis hebraicae linguae exstant. Est vero hoc nomen patris primitivum et onomatopoëticum, cf. sanscr. *patri*, mand. *ama* etc. Quare magnopere falsi sunt, qui, forma, constructivi inanique opinione seducti, in verbo לֹה nominis hujus originem quaesiere. LXX. *πατήρ, πατρία, πατρικός, πατρῶος, ὁ πλησίον; βῖτ־אָב, πατριά; אָב, ὁμοπατρία; אֲבִי־עֶד, ἐξουσιαστής; רֹאשׁ אָבוֹת, πατριάρχης, ἀρχιπατριώτης; אֲבִי, οὐ μὴν δὴ ἀλλά.*

הישׁ־לכם אב או־אח Gn. 44, 19.
ישׁ־לנו אב זקן Gn. 44, 20.
ונשיא בית־אב Num. 3, 24. 30. 35.
מטה מטה לבית אב Num. 17, 17.
בית־אב לשׁמעני Num. 25, 14.
בית־אב במדין הוא Num. 25, 15.
בין־אב לבתו Num. 30, 17.
נשׂיא אחד לבית אב Jos. 22, 14.
כרחם אב על־בנים Ps. 103, 13.
שׁמעו בנים מוסר אב Prv. 4, 1.
בן חכם ישׂמח־אב Prv. 10, 1. 15, 20.
בן חכם מוסר אב Prv. 13, 1.
משׁדד־אב יבריח אם Prv. 19, 26.
אב אנכי לאביונים Job. 29, 16.
חיש למטר אב Job. 38, 28.
יתומים היינו אין אב Thr. 5, 3.
כי אין לה אב ואם Esth. 2, 7.
ויהיו לבית אב 1 Chr. 23, 11.
בית־אב אחד 1 Chr. 24, 6.
וחלקת בית־אב ללוים 2 Chr. 35, 5.
כמני היום אב לבנים Jes. 38, 19.
אב ואם הקלו בך Ez. 22, 7.
ערות־אב גלה־בך Ez. 22, 10.
כי־בן מנבל אב Mich. 7, 6.
בן יכבד אב Mal. 1, 6.
ואם־אב אני Mal. 1, 6.
הלוא אב אחד לכלנו Mal. 2, 10.

הָאָב

כנפש האב וכנפש הבן Ez. 18, 4.
בעון האב Ez. 18, 19. 20.

וְאָב

ואב לא ישׂא בעון הבן Ez. 18, 20.

לְאָב

וישׂימני לאב לפרעה Gn. 45, 8.
והיה־לו לאב ולכהן Jud. 17, 10.
והיה־לנו לאב ולכהן Jud. 18, 19.
אני אהיה־לו לאב 2 Sam. 7, 14.
ערן תלעג לאב Prv. 30, 17.
אני אהיה־לו לאב 1 Chr. 17, 13.
ואני־לו לאב 1 Chr. 22, 10.
ואני אהיה־לו לאב 1 Chr. 28, 6.
לאב לישׁב ירושׁלם Jes. 22, 21.
אמר לאב מה־תוליד Jes. 45, 10.
כי־הייתי לישׂראל לאב Jer. 31, 9.
כי אם־לאב ולאם Ez. 44, 25.

כְּאָב

כי מנעורי גדלני כאב Job. 31, 18.

וְכָאָב

וכאב את־בן ירצה Prv. 3, 12.

constr.: אֲבִי

אב־המון גוים נתתיך Gn. 17, 5.

constr.: לְאַבְ

והיית לאב המון גוים Gn. 17, 4.

constr.: אֲבִי

אבי ישׁב אהל ומקנה Gn. 4, 20.
אבי כל־תפשׂ כנור Gn. 4, 21.
וחם הוא אבי כנען Gn. 9, 18.
ויראה חם אבי כנען Gn. 9, 22.
אבי כל־בני־עבר Gn. 10, 21.
אבי־מלכה ואבי יסכה Gn. 11, 29.
אבי־מואב עד־היום Gn. 19, 37.
הוא אבי בני־עמון Gn. 19, 38.
קמואל אבי ארם Gn. 22, 21.
ביתה בתואל אבי אמך Gn. 28, 2.
בני־חמור אבי שׁכם Gn. 33, 19.
ויצא חמור אבי־שׁכם Gn. 34, 6.
תלדות עשׂו אבי אדום Gn. 36, 9.
הוא עשׂו אבי אדום Gn. 36, 43.
ולקח אבי הנעל Dt. 22, 15.
ואמר אבי הנעל Dt. 22, 16.
קריית ארבע אבי הענק Jos. 15, 13.
בכור מנשׁה אבי הגלעד Jos. 17, 1.
אבי הענוק היא חברון Jos. 21, 11.
תרח אבי אברהם Jos. 24, 2.
מאת בני־חמור אבי־שׁכם Jos. 24, 32.
לירואש אבי העזרי Jud. 6, 11.
בעפרת אבי העזרי Jud. 6, 24.
בעפרה אבי העזרי Jud. 8, 32.
בית־אבי אמו לאמר Jud. 9, 1.
חמור אבי שׁכם Jud. 9, 28.
ויראהו אבי הנערה Jud. 19, 3.
חתנו אבי הנערה Jud. 19, 4. 9.
ויאמר אבי הנערה Jud. 19, 5. 6. 8.
אבי־ישׁי אבי דוד Ruth 4, 17. bis.
לקיש אבי שׁאול 1 Sam. 9, 3.
וקיש אבי־שׁאול 1 Sam. 14, 51.
ונר אבי־אבנר 1 Sam. 14, 51.
אבי־עד שׁר־שׁלום Jes. 9, 5.
אבי יתומים Ps. 68, 6.
ולא ישׁמח אבי נבל Prv. 17, 21.
גיל יגיל אבי צדיק Prv. 23, 24.
אל־בת־מכיר אבי גלעד 1 Chr. 2, 21.
בני מכיר אבי־גלעד 1 Chr. 2, 23.
את־אשׁחור אבי תקוע 1 Chr. 2, 24.
חור אבי־זיף 1 Chr. 2, 42.
ובני מרשׁה אבי חברון 1 Chr. 2, 42.
את־רחם אבי ירקעם 1 Chr. 2, 44.
ומעון אבי בית־צור 1 Chr. 2, 45.
אבי מדמנה 1 Chr. 2, 49.
את־שׁוא אבי מכבנה 1 Chr. 2, 49.
שובל אבי קריית יערים 1 Chr. 2, 50.
שלמה אבי בית־לחם 1 Chr. 2, 51.
אבי בית־גדר 1 Chr. 2, 51.
לשׁובל אבי־קריית יערים 1 Chr. 2, 52.
מחמת אבי בית־רכב 1 Chr. 2, 55.
ואלה אבי עיטם 1 Chr. 4, 3.
ופנואל אבי גדר 1 Chr. 4, 4.
ועזר אבי חושׁה 1 Chr. 4, 4.
אבי בית לחם 1 Chr. 4, 4.
ולאשׁחור אבי תקוע 1 Chr. 4, 5.
הוא אבי אשׁתון 1 Chr. 4, 11.
תחנה אבי עיר־נחש 1 Chr. 4, 12.
אבי גיא חרשׁים 1 Chr. 4, 14.
ישׁבח אבי אשׁתמע 1 Chr. 4, 17.
את־ירד אבי גדר 1 Chr. 4, 18.
אבי שׁוכו 1 Chr. 4, 18.
אבי זנוח 1 Chr. 4, 18.
אבי קעילה הגרמי 1 Chr. 4, 19.
ער אבי לכה 1 Chr. 4, 21.
ולעדה אבי מרשׁה 1 Chr. 4, 21.
את־מכיר אבי גלעד 1 Chr. 7, 14.
הוא אבי ברזוֹת 1 Chr. 7, 31.
ישׁבו אבי גבעון 1 Chr. 8, 29.
אבי־גבעון יעואל 1 Chr. 9, 35.

constr.: וַאֲבִי

ואבי יסכה Gn. 11, 29.
ואבי נחור Jos. 24, 2.
ואבי עמשׁא יתר 1 Chr. 2, 17.
ואבי גבעא 1 Chr. 2, 49.

constr.: לַאֲבִי

ונתנו לאבי הנערה Dt. 22, 19.
לאבי הנעל חמשׁים Dt. 22, 29.

cum suff.: אָבִי

שׁכבתי אמשׁ את־אבי Gn. 19, 34.
אחתי בת־אבי הוא Gn. 20, 12.
אלהים מבית אבי Gn. 20, 13.
ויאמר אבי Gn. 22, 7.
אשׁר לקחני מבית אבי Gn. 24, 7.
אל־בית־אבי תלך Gn. 24, 38.
ממשׁפחתי ומבית אבי Gn. 24, 40.
אולי ימשׁני אבי Gn. 27, 12.
ויאמר אבי Gn. 27, 18.
יקם אבי Gn. 27, 31.
ברכני גם־אני אבי Gn. 27, 34.
הברכה אחת הוא־לך אבי Gn. 27, 38
ברכני גם־אני אבי Gn. 27, 38.
יקרבו ימי אבל אבי Gn. 27, 41.
בשׁלום אל־בית אבי Gn. 28, 21.
ואלהי אבי היה עמדי Gn. 31, 5.
לולי אלהי אבי Gn. 31, 42.
אלהי אבי אברהם Gn. 32, 10.
ואלהי אבי יצחק Gn. 32, 10.
ואת כל־בית אבי Gn. 41, 51.
עלינו אל־עבדך אבי Gn. 44, 24.
ויאמר עבדך אבי Gn. 44, 27.
כבאי אל־עבדך אבי Gn. 44, 30.
מעם אבי לאמר Gn. 44, 32.
איך אעלה אל־אבי Gn. 44, 34.
אשׁר ימצא את־אבי Gn. 44, 34.
הועד אבי חי Gn. 45, 3.
מהרו ועלו אל־אבי Gn. 45, 9.
והורדתם את־אבי Gn. 45, 13.
אחי ובית־אבי Gn. 46, 31.
ויאמר אבי ואחי Gn. 47, 1.
לא־כן אבי Gn. 48, 18.
אבי השׁביעני Gn. 50, 5.
ואקברה את־אבי Gn. 50, 5.
אלהי אבי וארממנהו Ex. 15, 2.
כי־אלהי אבי בעזרי Ex. 18, 4.
ארמי אבד אבי Dt. 26, 5.
עם־בית אבי חסד Jos. 2, 12.
והחיתם את־אבי Jos. 2, 13.
ואנכי הצעיר בבית אבי Jud. 6, 15.
אשׁר־גלחם אבי Jud. 9, 17.
על־בית אבי היום Jud. 9, 18.
ותגרשׁוני מבית אבי Jud. 11, 7.
אבי פציתה את־פיך Jud. 11, 36.
פן־יחדל אבי 1 Sam. 9, 5.
עכר אבי את־הארץ 1 Sam. 14, 29.
משׁפחת אבי בישׂראל 1 S. 18, 18.
מבקש שׁאול אבי 1 Sam. 19, 2.
ועמדתי ליד־אבי בשׂדה 1 S. 19, 3.
ואני אדבר בד אל־אבי 1 Sam. 19, 3.
הנה לו־ עשׂה אבי 1 Sam. 20, 2.
ומדוע יסתיר אבי ממני 1 S. 20, 2.
מעם אבי לבוא עליך 1 Sam. 20, 9.
כי־אחקר את־אבי 1 Sam. 20, 12.
כי־ייטב אל־אבי 1 Sam. 20, 13.
כאשׁר היה עם־אבי 1 Sam. 20, 13.
ויצא־נא אבי ואמי אתכם 1 S. 22, 3.
דבר בכל־בית אבי 1 Sam. 22, 15.
לא תמצאך יד־שׁאול אבי 1 S. 23, 17.
שׁאול אבי ידע כן 1 Sam. 23, 17.
את־שׁמי מבית אבי 1 Sam. 24, 22.
באתה אל־פילגש אבי 2 Sam. 3, 7.
ועל־בית אבי 2 Sam. 14, 9.
את ממלכות אבי 2 Sam. 16, 3.
כי לא היה כל־בית אבי 2 S. 19, 29.

עם קבר אבי ואמי 2 Sam. 19, 38.
ידך בי ובבית אבי 2 Sam. 24, 17.
על־כסא דוד אבי 1 Reg. 2, 24.
לפני דוד אבי 1 Reg. 2, 26.
בכל אשר־התענה אבי 1 Rg. 2, 26.
מעלי ומעל בית אבי 1 Rg. 2, 31.
אשר עשית לדוד אבי 1 Rg. 2, 44.
עם־עבדך דוד אבי 1 Reg. 3, 6.
עבדך תחת דוד אבי 1 Reg. 3, 7.
ידעת את־דוד אבי 1 Reg. 5, 17.
דבר יי אל־דוד אבי 1 Reg. 5, 19.
דבר בפיו את דוד אבי 1 Rg. 8, 15.
ויהי עם־לבב דוד אבי 1 Rg. 8, 17.
ויאמר יי אל־דוד אבי 1 Rg. 8, 18.
ואקם תחת דוד אבי 1 Rg. 8, 20.
שמרת לעבדך דוד אבי 1 Rg. 8, 24.
שמר לעבדך דוד אבי 1 Rg. 8, 25.
לעבדך דוד אבי 1 Reg. 8, 26.
עבה ממתני אבי 1 Reg. 12, 10.
ועתה אבי העמיס עליכם 1 Rg. 12, 11
אבי יסר אתכם בשוטים 1 Rg. 12, 11.
אבי הכביד את־עלכם 1 Rg. 12, 14.
אבי יסר אתכם בשוטים 1 Rg. 12, 14.
בין אבי ובין אביך 1 Rg. 15, 19.
אשר־לקח־אבי 1 Reg. 20, 34.
כאשר־שם אבי בשמרון 1 Rg. 20, 34.
*אבי אבי רכב 2 Reg. 2, 12. 13, 14.
*ויאמרו אבי 2 Reg. 5, 13.
האכה אכה אבי 2 Reg. 6, 21.
ידך בי ובבית אבי 1 Chr. 21, 17.
מכל בית־אבי 1 Chr. 28, 4.
ובבית יהודה בית אבי 1 Chr. 28, 4.
ובבני אבי בי רצה 1 Chr. 28, 4.
עם־דויד אבי חסד גדול 2 Chr. 1, 8.
יאמן דברך עם דויד אבי 2 Chr. 1, 9.
עשית עם־דויד אבי 2 Chr. 2, 2.
אשר הכין דויד אבי 2 Chr. 2, 6.
ידע בינה לחורם אבי 2 Chr. 2, 12.
דבר בפיו את דויד אבי 2 Chr. 6, 4.
ויהי עם־לבב דויד אבי 2 Chr. 6, 7.
ויאמר יי אל־דויד אבי 2 Chr. 6, 8.
ואקום תחת דויד אבי 2 Chr. 6, 10.
לעבדך דויד אבי 2 Chr. 6, 15.
עבה ממתני אבי 2 Chr. 10, 10.
אבי העמיס עליכם 2 Chr. 10, 11.
אבי יסר אתכם 2 Chr. 10, 11. 14.
אבי הכביד את־עלכם 2 Chr. 10, 14.
ובינך ובין אבי 2 Chr. 16, 3.
ואני ובית־אבי חטאנו Neh. 1, 6.
לשחת קראתי אבי אתה Job. 17, 14.
*אבי יבחן איוב Job. 34, 36.
אבי ואמי עזבוני Ps. 27, 10.
הוא יקראני אבי Ps. 89, 27.
קרא אבי ואמי Jes. 8, 4.
אמרים לעץ אבי אתה Jer. 2, 27.
קראת לי אבי Jer. 3, 4.
אבי תקראו־לי Jer. 3, 19.
אשר בשר את־אבי Jer. 20, 15.

cum suff.: וְאָבִי

ואבי ראה גם ראה 1 Sam. 24, 12.
ואבי דוד לא ידע 1 Reg. 2, 32.

cum suff.: לְאָבִי

וחטאתי לאבי Gn. 44, 32.
והגדתם לאבי Gn. 45, 13.
הנה לאבי ולאמי Jud. 14, 16.
אשקה־נא לאבי 1 Reg. 19, 20.
כי־בן הייתי לאבי Prv. 4, 3.

cum suff.: אָבִינוּ

אבינו זקן Gn. 19, 31.
נשקה את־אבינו יין Gn. 19, 32.
ונחלה בבית אבינו Gn. 31, 14.
הקטן את־אבינו היום Gn. 42, 13.
אחנו אחים בני אבינו Gn. 42, 32.
את־אבינו בארץ כנען Gn. 42, 32.
ויאמר אבינו שבו Gn. 44, 25.
שיבת עבדך אבינו Gn. 44, 31.
אבינו מת במדבר Num. 27, 3.
למה יגרע שם־אבינו Num. 27, 4.
בתוך אחי אבינו Num. 27, 4.
לא־תנחל בבית־אבינו Jud. 11, 2.
אלהי ישראל אבינו 1 Chr. 29, 10.
כי־אתה אבינו Jes. 63, 16.
אתה יי אבינו Jes. 63, 16.
ועתה יי אבינו אתה Jes. 64, 7.
אבינו צוה עלינו Jer. 35, 6.
יהונדב בן־רכב אבינו Jer. 35, 8.
צונו יונדב אבינו Jer. 35, 10.

cum suff.: לְאָבִינוּ

את כל־אשר לאבינו Gn. 31, 1.
ומאשר לאבינו עשה Gn. 31, 1.
שלום לעבדך לאבינו Gn. 43, 28.

cum suff.: מֵאָבִינוּ

ונחיה מאבינו זרע Gn. 19, 32.
ונחיה מאבינו זרע Gn. 19, 34.
חציל אלהים מאבינו Gn. 31, 16.

cum suff.: אָבִיךָ

וממולדתך ומבית אביך Gn. 12, 1.
נשבעתי לאברהם אביך Gn. 26, 3.
אלהי אברהם אביך Gn. 26, 24.
הנה שמעתי את־אביך Gn. 27, 6.
אלהי אברהם אביך Gn. 28, 13.
נכסף נכספתה לבית אביך Gn. 31, 30.
אנכי האל אלהי אביך Gn. 46, 3.
אביך ואחיך באו אליך Gn. 47, 5.
הושב את־אביך Gn. 47, 6.
הנה אביך חלה Gn. 48, 1.
עלית משכבי אביך Gn. 49, 4.
ישתחוו לך בני אביך Gn. 49, 8.
מאל אביך ויעזרך Gn. 49, 25.
ברכת אביך גברו Gn. 49, 26.
עלה וקבר את־אביך Gn. 50, 6.
אביך צוה לפני מותו Gn. 50, 16.
לפשע עבדי אלהי אביך Gn. 50, 17.
אנכי אלהי אביך Ex. 3, 6.
כבד את־אביך Ex. 20, 12.
ערות אביך וערות אמך Lev. 18, 7.
ערות אשת־אביך Lev. 18, 8.
ערות אביך הוא Lev. 18, 8.
בת־אביך או בת־אמך Lev. 18, 9.
ערות בת־אשת אביך Lev. 18, 11.
מולדת אביך Lev. 18, 11.
אחות־אביך Lev. 18, 12.
שאר אביך הוא Lev. 18, 12.
ערות אחי־אביך Lev. 18, 14.
ואחות אביך לא תגלה Lev. 20, 19.
ובית־אביך אתך Num. 18, 1.
משה לוי שבט אביך Num. 18, 2.
כבד את־אביך Dt. 5, 16.
הלוא־הוא אביך קנך Dt. 32, 6.
שאל אביך ויגדך Dt. 32, 7.
נגליתי אל־בית אביך 1 Sam. 2, 27.
ואתנה לבית אביך 1 Sam. 2, 28.
ביתך ובית אביך 1 Sam. 2, 30.
ואת־זרע בית אביך 1 Sam. 2, 31.
לך ולכל בית אביך 1 Sam. 9, 20.
והנה נטש אביך 1 Sam. 10, 2.
השבע השביע אביך 1 Sam. 14, 28.
ומה־חטאתי לפני אביך 1 S. 20, 1.
ויאמר ידע ידע אביך 1 Sam. 20, 3.
אם־פקד יפקדני אביך 1 Sam. 20, 6.
ועד־אביך למה־זה 1 Sam. 20, 8.
מה־יענך אביך קשה 1 Sam. 20, 10.
אתה וכל־בית אביך 1 Sam. 22, 16.
בכל־נפש בית אביך 1 Sam. 22, 22.
עם־בית שאול אביך 2 Sam. 3, 8.
בעבור יהונתן אביך 2 Sam. 9, 7.
שדה שאול אביך 2 Sam. 9, 7.
המכבד דוד את־אביך 2 S. 10, 3.
ובא אביך לראותך 2 Sam. 13, 5.
עבד אביך ואני מאז 2 S. 15, 34.
עבדתי לפני אביך 2 Sam. 16, 19.
בוא אל־פלגשי אביך 2 S. 16, 21.
כי־נבאשת את־אביך 2 S. 16, 21.
אתה ידעת את־אביך 2 Sam. 17, 8.
כי־גבור אביך 2 Sam. 17, 10.
כאשר חלק דויד אביך 1 Rg. 3, 14.
דברתי אל־דוד אביך 1 Rg. 6, 12.
כאשר חלק דוד אביך 1 Rg. 9, 4.
דברתי על־דוד אביך 1 Reg. 9, 5.
למען דוד אביך 1 Reg. 11, 12.
אביך הקשה את־עלנו 1 Rg. 12, 4.
הקל מעבדת אביך 1 Reg. 12, 4.
אשר־נתן אביך עלינו 1 Rg. 12, 9.
אביך הכביד את־עלנו 1 Rg. 12, 10.
בין אבי ובין אביך 1 Reg. 15, 19.
אתה ובית אביך 1 Reg. 18, 18.
מאת אביך אשיב 1 Reg. 20, 34.
לך אל־נביאי אביך 2 Reg. 3, 13.
יי אלהי דוד אביך 2 Reg. 20, 5.
המכבד דויד את־אביך 1 Chr. 19, 3.
דע את־אלהי אביך 1 Chr. 28, 9.
וחכמי אדני דויד אביך 2 Chr. 2, 13.
כאשר הלך דויד אביך 2 Chr. 7, 17.
כאשר כרתי לדויד אביך 2 Chr. 7, 18.
אביך הקשה את־עלנו 2 Chr. 10, 4.
הקל מעבודת אביך 2 Chr. 10, 4.
אשר־נתן אביך עלינו 2 Chr. 10, 9.
אביך הכביד את־עלנו 2 Chr. 10, 10.
ובין אבי ובין אביך 2 Chr. 16, 3.
אלהי דויד אביך 2 Chr. 21, 12.
יהושפט אביך 2 Chr. 21, 12.
את־אחיך בית־אביך 2 Chr. 21, 13.
עמך ובית אביך Ps. 45, 11.
שמע בני מוסר אביך Prv. 1, 8.
נצר בני מצות אביך Prv. 6, 20.
ישמח־אביך ואמך Prv. 23, 25.
רעך ורעה אביך Prv. 27, 10.
ועל־בית אביך Jes. 7, 17.
אלהי דוד אביך Jes. 38, 5.
אביך הראשון חטא Jes. 43, 27.
נחלת יעקב אביך Jes. 58, 14.
אחיך ובית־אביך Jer. 12, 6.
אביך הלוא אכל ושתה Jer. 22, 15.

cum suff.: וְאָבִיךָ

ואביך איש מלחמה 2 Sam. 17, 8.

cum suff.: לְאָבִיךָ

מטעמים לאביך Gn. 27, 9.
והבאת לאביך Gn. 27, 10.
השור אשר לאביך Jud. 6, 25.
מזבח הבעל אשר לאביך Jud. 6, 25.
שמע לאביך זה ילדך Prv. 23, 22.

cum suff.: מֵאָבִיךָ

כביר מאביך ימים Job. 15, 10.

cum suff.: אָבִיךָ

היש בית־אביך מקום Gn. 24, 23.
שבי אלמנה בית־אביך Gn. 38, 11.
ואת־אביך ואת־אמך Jos. 2, 18.
ואת כל־בית אביך Jos. 2, 18.
ואת־בית אביך באש Jud. 14, 15.
ותעזבי אביך ואמך Ruth 2, 11.
ובית־אביך תאבדו Esth. 4, 14.
אביך האמרי Ez. 16, 3.

cum suff.: מֵאָבִיךָ

אשר בחר־בי מאביך 2 Sam. 6, 21.

cum suff.: אֲבִיכֶם

את־מקנה אביכם Gn. 31, 9.
ואלהי אביכם אמש אמר Gn. 31, 29.
היעוד אביכם חי Gn. 43, 7.
ואלהי אביכם נתן Gn. 43, 23.
השלום אביכם הזקן Gn. 43, 27.
עלו לשלום אל־אביכם Gn. 44, 17.
וקחו את־אביכם Gn. 45, 18.
ונשאתם את־אביכם Gn. 45, 19.
אל ישראל־אביכם Gn. 49, 2.
ואקח את־אביכם Jos. 24, 3.
אל־אברהם אביכם Jes. 51, 2.
מצות יהונדב אביכם Jer. 35, 18.

cum suff.: אֲבִיכֶן

ראה אנכי את־פני אביכן Gn. 31, 5.
עבדתי את־אביכן Gn. 31, 6.
ואביכן החל בי Gn. 31, 7.
ואביכן אמרי Ez. 16, 45.

cum suff.: אָבִיו

יעזב־איש את־אביו Gn. 2, 24.
את ערות אביו Gn. 9, 22.
על־פני תרח אביו Gn. 11, 28.
אל־אברהם אביו ויאמר Gn. 22, 7.
אשר חפרו עבדי אביו Gn. 26, 15.
בימי אברהם אביו Gn. 26, 15.
בימי אברהם אביו Gn. 26, 18.
אשר־קרא להן אביו Gn. 26, 18.
כאשר אהב אביו Gn. 27, 14.
ויבא אל־אביו Gn. 27, 18.
ויאמר יעקב אל־אביו Gn. 27, 19.
אל־יצחק אביו Gn. 27, 22.
ויאמר אליו יצחק אביו Gn. 27, 26.
מאת פני יצחק אביו Gn. 27, 30.
ויאמר לו יצחק אביו Gn. 27, 32.
את־דברי אביו Gn. 27, 34.
ויאמר עשו אל־אביו Gn. 27, 38.
ויען יצחק אביו Gn. 27, 39.
אשר ברכו אביו Gn. 27, 41.
וישמע יעקב אל־אביו Gn. 28, 7.
בעיני יצחק אביו Gn. 28, 8.
לבוא אל־יצחק אביו Gn. 31, 18.
בפחד אביו Gn. 31, 53.
אל־חמור אביו Gn. 34, 4.
ואת־חמור אביו Gn. 34, 13.
נכבד מכל בית אביו Gn. 34, 19.
בלהה פלגש אביו Gn. 35, 22.
ויבא יעקב אל־יצחק אביו Gn. 35, 27.
לצבעון אביו Gn. 36, 24.
בארץ מגורי אביו Gn. 37, 1.
ואת־בני זלפה נשי אביו Gn. 37, 2.
ויספר אל־אביו Gn. 37, 10.
ויגער־בו אביו Gn. 37, 10.
להשיבו אל־אביו Gn. 37, 22.
ויבך אתו אביו Gn. 37, 35.
ויאמר ראובן אל־אביו Gn. 42, 37.
אל־ישראל אביו Gn. 43, 8.
לעזב את־אביו Gn. 44, 22.
ועזב את־אביו Gn. 44, 22.
ויזבח זבחים לאלהי אביו Gn. 46, 1.
לקראת־ישראל אביו Gn. 46, 29.
אל־אחיו ואל־בית אביו Gn. 46, 31.
ויבא יוסף את־יעקב אביו Gn. 47, 7.
ויושב יוסף את־אביו Gn. 47, 11.
ויכלכל יוסף את־אביו Gn. 47, 12.
ואת כל־בית אביו Gn. 47, 12.
ויאמר יוסף אל־אביו Gn. 48, 9.
כי־ישית אביו Gn. 48, 17.
ויתמך יד־אביו Gn. 48, 17.
ויאמר יוסף אל־אביו Gn. 48, 18.
וימאן אביו ויאמר Gn. 48, 19.
ויפל יוסף על־פני אביו Gn. 50, 1.
לחנט את־אביו Gn. 50, 2.
לקבר את־אביו Gn. 50, 7.
ואחיו ובית אביו Gn. 50, 8.
לקבר את־אביו Gn. 50, 14.
אחרי קברו את־אביו Gn. 50, 14.
הוא ובית אביו Gn. 50, 22.
ומכה אביו ואמו Ex. 21, 15.
ומקלל אביו ואמו Ex. 21, 17.
לכהן תחת אביו Lev. 16, 32.
אשר יקלל את־אביו Lev. 20, 9.
אביו ואמו קלל Lev. 20, 9.
ישכב את־אשת אביו Lev. 20, 11.
ערות אביו גלה Lev. 20, 11.
את־אחות בת־אביו Lev. 20, 17.
לאחי אביו Num. 27, 10.
אינו שמע בקול אביו Dt. 21, 18.
וחפשו בו אביו Dt. 21, 19.
אשת אביו Dt. 23, 1.
ולא יגלה כנף אביו Dt. 23, 1.
ארור מקלה אביו ואמו Dt. 27, 16.
עם־אשת אביו Dt. 27, 20.

גלה כנף אביו Dt. 27, 20.
שכב עם־אחתו בת־אביו Dt.27,22.
כאשר ירא את־בית אביו Jud. 6, 27.
בקבר יואש אביו Jud. 8, 32.
בית־אביו עפרתה Jud. 9, 5.
ויאמר לו אביו ואמו Jud. 14, 3.
ויאמר שמשון אל־אביו Jud.14, 3.
וילך אל־אביו Jud. 14, 9.
בקבר מנוח אביו Jud. 16, 31.
בהשביע אביו 1 Sam. 14, 27.
לרעות את־צאן אביו 1Sam.17,15.
ואת בית אביו יעשה 1 S. 17, 25.
לשוב בית אביו 1 Sam. 18, 2.
טוב אל־שאול אביו 1 Sam. 19, 4.
את־שאול אביו 1 Sam. 20, 32.
כי־כלה היא מעם אביו 1S. 20,33.
כי הכלמו אביו 1 Sam. 20, 34
וכל־בית אביו 1 Sam. 22, 1.
ואת כל־בית אביו 1 Sam. 22, 11.
בקבר אביו 2 Sam. 2, 32.
ואל כל־בית אביו 2 Sam. 3, 29.
עשה אבור עמדי חסד 2 Sam.10,2.
ביד עבדיו אל־אביו 2 Sam. 10, 2.
אל־פלגשי אביו 2 Sam. 16, 22.
ויקבר בקבר אביו 2 Sam. 17, 23.
בצלע בקבר קיש אביו 2 S. 21,14.
ולא־עצבו אביו מימיו 1 Rg. 1, 6.
על־כסא דוד אביו 1 Reg. 2, 12.
בחקות דוד אביו 1 Reg. 3, 3.
את־קדשי דוד אביו 1 Reg. 7, 51.
כלבב דויד אביו 1 Reg. 11, 4.
אחרי יי כדוד אביו 1 Reg. 11, 6.
מעבדי אביו אתו 1 Reg. 11, 17.
פרץ עיר דוד אביו 1 Reg. 11, 27.
ומשפטי כדוד אביו 1 Rg. 11, 33.
בעיר דוד אביו 1 Reg. 11, 43.
את־פני שלמה אביו 1 Reg. 12, 6.
וילך בכל־חטאות אביו 1 Rg.15,3.
כלבב דוד אביו 1 Reg. 15, 3.
בעיני יי כדוד אביו 1 Reg. 15, 11.
ויבא את־קדשי אביו 1 Rg.15, 15.
בעיר דוד אביו 1 Reg. 15, 24.
וילך בדרך אביו 1 Reg. 15, 26.
בכל־דרך אסא אביו 1 Rg. 22, 43.
בימי אסא אביו 1 Reg. 22, 47.
בעיר דוד אביו 1 Reg. 22, 51.
וילך בדרך אביו 1 Reg. 22, 53.
ככל אשר־עשה אביו 1 Rg. 22, 54.
אשר עשה אביו 2 Reg. 3, 2.
ויצא אל־אביו 2 Reg. 4, 18.
ויאמר אל־אביו ראשי 2 Rg.4,19.
אחרי אחאב אביו 2 Reg. 9, 25.
ושמתם על־כסא אביו 2 Rg. 10,3.
מיד יהואחז אביו 2 Reg. 13, 25.
רק לא כדוד אביו 2 Reg. 14, 3.
עשה יואש אביו 2 Reg. 14, 3.
המכים את־המלך אביו 2Rg.14,5.
תחת אביו אמציהו 2 Reg. 14, 21.
עשה אמציהו אביו 2 Reg. 15, 3.
עשה עזיהו אביו 2 Reg. 15, 34.
בעיר דוד אביו 2 Reg. 15, 38.
כדוד אביו 2 Reg. 16, 2.
אשר־עשה דוד אביו 2 Rg. 18, 3.
אבד חזקיהו אביו 2 Reg. 21, 3.
כאשר עשה מנשה אביו 2 Rg.21,20.
אשר־הלך אביו 2 Reg. 21, 21.
אשר־עבד אביו 2 Reg. 21, 21.
בכל־דרך דוד אביו 2 Reg. 22, 2.
וימליכו אתו תחת אביו 2 Rg.23,30.
תחת יאשיהו אביו 2 Reg. 23, 34.
ככל אשר־עשה אביו 2 Reg. 24, 9.
ובחללו יצועי אביו 1 Chr. 5, 1.
ואחיו לבית־אביו 1 Chr. 9, 19.
ובית־אביו שרים 1 Chr. 12, 28.
כי־עשה אביו עמי חסד 1 Chr.19, 2.
לנחמו על־אביו 1 Chr. 19, 2.
למלך תחת־דויד אביו 1 Chr. 29, 23.
אשר ספרם דויד אביו 2 Chr. 2, 16.
עשה חורם אביו 2 Chr. 4, 16.
את־קדשי דויד אביו 2 Chr. 5, 1.
כמשפט דויד־אביו 2 Chr. 8, 14.
בעיר דויד אביו 2 Chr. 9, 31.
לפני שלמה אביו 2 Chr. 10, 6.
ויבא את־קדשי אביו 2 Chr.15, 18.
אשר לכד אסא אביו 2 Chr. 17, 2.
בדרכי דויד אביו 2 Chr. 17, 3.
כי לאלהי אביו 2 Chr. 17, 4.
וילך בדרך אביו אסא 2 Chr.20, 32.
על־ממלכת אביו 2 Chr. 21, 4.
אחרי מות אביו 2 Chr. 22, 4.
אשר עשה יהוידע אביו 2Chr.24,22.
המכים את־המלך אביו 2 Chr.25, 3.
וימליכו אתו תחת אביו 2 Chr.26, 1.
אמציהו אביו 2 Chr. 26, 4.
אשר־עשה עזיהו אביו 2 Chr.27, 2.
כדויד אביו 2 Chr. 28, 1.
אשר־עשה דויד אביו 2 Chr.29, 2.
נתץ יחזקיהו אביו 2 Chr. 33, 3.
כאשר עשה מנשה אביו 2Chr.33,22.
אשר עשה מנשה אביו 2 Chr.33, 22.
כהכנע מנשה אביו 2 Chr. 33, 23.
וילך בדרכי דויד אביו 2 Chr.34, 2.
לאלהי דויד אביו 2 Chr. 34, 3.
וימליכהו תחת־אביו 2 Chr. 36, 1.
אויל ינאץ מוסר אביו Prv. 15, 5.
מקלל אביו ואמו Prv. 20, 20.
ורעה זוללים יכלים אביו Prv. 28, 7.
גוזל ׀ אביו ואמו Prv. 28, 24.
אהב חכמה ישמח אביו Prv. 29, 3.
דור אביו יקלל Prv. 30, 11.
בית אביו שמלה לכה Jes. 3, 6.
לכסא כבוד לבית אביו Jes. 22, 23.
כל ׀ כבוד בית־אביו Jes. 22, 24.
על־אביו ועל־אמו Jer. 16, 7.
תחת יאשיהו אביו Jer. 22, 11.
וירא את־כל־חטאת אביו Ez. 18, 14.
לא ימות בעון אביו Ez. 18, 17.
אביו כי־עשק עשק Ez. 18, 18.
את־אחתו בת־אביו Ez. 22, 11.
אביו ואמו ילדיו Zach. 13, 3.

cum suff.: וְאָבִיו
ואביו קרא־לו בנימין Gn. 35, 18.
ואביו שמר את־הדבר Gn. 37, 11.
ואביו אהבו Gn. 44, 20.
איש אמו ואביו תיראו Lev.19,3.
ואביו ואמו לא ידעו Jud. 14, 4.
וירד שמשון ואביו Jud. 14, 5.
ואביו איש־צרי 1 Reg. 7, 14.
ואביו איש־צרי 2 Chr. 2, 13.
ואיש ואביו ילכו Am. 2, 7.

cum suff.: כְּאָבִיו
רק לא כאביו 2 Reg. 3, 2.

cum suff.: לְאָבִיו
ויבא לאביו ויאמר לאביו Gn.27,31.
ויאמר לאביו ברכני Gn. 27, 34.
ומזון לאביו לדרך Gn. 45, 23.
וישע לאביו אבל Gn. 50, 10.
לאביו ולאמו לא יטמא Lev.21,11.
לאביו ולאמו Num. 6, 7.
ואם־אין אחים לאביו Num.27,11.
האמר לאביו ולאמו Dt. 33, 9.
אשר עשה לאביו Jud. 9, 56.
ויגד לאביו ולאמו Jud. 14, 2.
ולא הגיד לאביו Jud. 14, 6.
עבדך לאביו בצאן 1 Sam. 17, 34.
כעס לאביו בן כסיל Prv. 17, 25.
הות לאביו בן כסיל Prv. 19, 13.

cum suff.: וּלְאָבִיו
ולאביו שלח כזאת Gn. 45, 23.
לאמו ולאביו Lev. 21, 2.
ולאביו לא הגיד 1 Sam. 14, 1.

cum suff.: אֲבִיהוּ
וירד אביהו אל־האשה Jud.14,10.
ויעל בית אביהו Jud. 14, 19.
וכל־בית אביהו Jud. 16, 31.
למלך תחת אביהו 1 Reg. 5, 15.
וישימהו אביהו לראש 1Chr.26,10.
נראה לדויד אביהו 2 Chr. 3, 1.
אביהו ואמו ילדיו Zach. 13, 3.

cum suff.: אָבִיהָ
ותשכב את־אביה Gn. 19, 33.
כי אחי אביה הוא Gn. 29, 12.
ותאמר אל־אביה Gn. 31, 35.
ויאמר שכם אל־אביה Gn. 34, 11.
ותשב בית אביה Gn. 38, 11.
אם־מאן ימאן אביה Ex. 22, 16.
את־אביה היא מחללת Lev. 21, 9.
אל־בית אביה כנעוריה Lev. 22, 13.
מלחם אביה תאכל Lev. 22, 13.
בבית אביה בנעריה Num. 30, 4.
ושמע אביה את־נדרה Num.30,5.
והחריש לה אביה Num. 30, 5.
כי־הניא אביה Num. 30, 6.
בנעריה בית אביה Num. 30, 17.
ממשפחת מטה אביה Num. 36, 8.
ובכתה את־אביה Dt. 21, 13.
אל־פתח בית־אביה Dt. 22, 21.
לזנות בית אביה Dt. 22, 21.
ואת־אביה ואת־אמה Jos. 6, 23.
הזנוה ואת־בית אביה Jos. 6, 25.
לשאול מאת־אביה שדה Jos.15,18.
לשאל מאת־אביה Jud. 1, 14.
ותאמר אל־אביה Jud. 11, 37.
ותשב אל־אביה Jud. 11, 39.
ולא־נתנו אביה לבוא Jud. 15, 1.
ויאמר אביה אמר Jud. 15, 2.
אותה ואת־אביה Jud. 15, 6.
בית אביה Jud. 19, 2. 3.
ובמות אביה ואמה Esth. 2, 7.

cum suff.: וְאָבִיהָ
ואביה ירק ירק בפניה Num.12,14.

cum suff.: לְאָבִיהָ
עם־הצאן אשר לאביה Gn. 29, 9.
ותגד לאביה Gn. 29, 12.
התרפים אשר לאביה Gn. 31, 19.

cum suff.: אֲבִיהֶם
ויכסו את ערות אביהם Gn. 9, 23.
וערות אביהם לא ראו Gn. 9, 23.
אלהי אביהם Gn. 31, 53.
את־דבתם רעה אל־אביהם Gn.37,2
כי־אתו אהב אביהם Gn. 37, 4.
לרעות את־צאן אביהם Gn.37,12.
ויביאו אל־אביהם Gn. 37, 32.
ויבאו אל־יעקב אביהם Gn.42,29.
אלהם יעקב אביהם Gn. 42, 36.
ויאמר אליהם אביהם Gn. 43, 2.
ישראל אביהם Gn. 43, 11.
אל־יעקב אביהם Gn. 45, 25.
ותחי רוח יעקב אביהם Gn.45,27.
את־יעקב אביהם Gn. 46, 5.
אשר־דבר להם אביהם Gn.49, 28.
כי־מת אביהם Gn. 50, 15.
משחת את־אביהם Ex. 40, 15.
על־פני אהרן אביהם Num. 3, 4.
*בתוך אחי אביהם Num. 27, 7.
*למשפחת מטה אביהם Num.36,6.
כשם דן אביהם Jos. 19, 47.
בשם דן אביהם Jud. 18, 29.
ישמעו לקול אביהם 1 Sam. 2, 25.
ויאמר ומי אביהם 1 Sam. 10, 12.
וידבר אלהם אביהם 1 Reg. 13, 12.
ויתאבל אפרים אביהם 1Chr.7,22.
ואביהוא לפני אביהם 1 Chr.24, 2.
ביד אהרן אביהם 1 Chr. 24, 19.
על־ידי אביהם 1 Chr. 25, 3. 6.
הממשלים לבית אביהם 1Chr.26,6.
ויתן להם אביהם 2 Chr. 21, 3.
*ויתן להם אביהם Job. 42, 15.
שמעו את מצות אביהם Jer.35,14.
את־מצות אביהם Jer. 35, 16.

cum suff.: וַאֲבִיהֶם
המה ואביהם ויראו Gn. 42, 35.

cum suff.: לַאֲבִיהֶם
ויספרום לאביהם 1 Reg. 13, 11.

cum suff.: אֲבִיהֶן
ותשקין את־אביהן Gn. 19, 33.
בלילה ההוא את־אביהן Gn.19,35.
להשקות צאן אביהן Ex. 2, 16.
אל־רעואל אביהן Ex. 2, 18.
נחלת אביהן לחן Num. 27, 7.
מטה משפחת אביהן Num. 36, 12.
נחלה בתוך אחי אביהן Jos. 17, 4.

cum suff.: מֵאֲבִיהֶן
שתי בנות־לוט מאביהן Gn.19,36.

pl.: אָבֹת
שה לבית־אבת Ex. 12, 3.
פקד עון אבת על־בנים Ex. 20, 5.
פקד עון אבות Ex. 34, 7.
פקד עון אבות Num. 14, 18.
ראשי אבות לבני ישראל Nu.36,1.
פקד עון אבות על־בנים Dt. 5, 9.
לא־יומתו אבות על־בנים Dt.24,16.
לא־יומתו על־אבות Dt. 24, 16.
אבות על־בנים 2 Reg. 14, 6.
לא־יומתו על־אבות 2 Reg. 14, 6.
חמשה ראשי בית אבות 1Chr.7,7.
ראשי אבות ליושבי גבע 1Chr.8,6.
אלה בניו ראשי אבות 1 Chr. 8,10.
ראשי אבות לתלדותם 1 Chr. 8, 28.
אבות לבית אבתיהם 1 Chr. 9, 9.
ראשי אבות ללוים 1 Chr. 9, 33.
ראשים לבית־אבות 1 Chr. 24, 4.
לא־ימותו אבות על־בנים 2Chr.25,4
ובנים לא־ימותו על־אבות 2Chr.25,4
ויעמידם לבית־אבות 2 Chr. 25, 5.
למפלגות לבית־אבות 2 Chr. 35, 12.
כתובים ראשי אבות Neh. 12, 22.
בית וחון נחלת אבות Prv. 19, 14.
וכשלו בם אבות ובנים Jer. 6, 21.
אבות אכלו בסר Jer. 31, 29.
ומשלם עון אבות Jer. 32, 18.
לא־הפנו אבות אל־בנים Jer.47, 3.
אבות יאכלו בנים בתוכך Ez.5,10.
אבות יאכלו בסר Ez. 18, 2.
והשיב לב־אבות Mal. 3, 24.

pl.: הָאָבוֹת
ויקרבו ראשי האבות Num. 36, 1.
לבד ממכריו על־האבות Dt.18,8.
וראשי האבות למטות Jos. 19, 51.
נשיאי האבות 1 Reg. 8, 1.
האבות גבורי חילים 1 Chr. 7, 11.
ראשי בית־האבות 1 Chr. 7, 40.
ראשי האבות 1 Chr. 8, 13. 9, 34.
אתם ראשי האבות 1 Chr. 15, 12.
אלה ראשי האבות 1 Chr. 23, 9.
האבות לפקודיהם 1 Chr. 23, 24.
וראשי האבות לכהנים 1Chr.24,6.31
ראשי האבות ללעדן 1 Chr. 26, 21.
וראשי האבות לשרי 1 Chr. 26, 26.
מאות ראשי האבות 1 Chr. 26, 32.
למספרם ראשי האבות 1Chr.27,1.
ויתנדבו שרי האבות 1 Chr. 29, 6.
לכל־ישראל ראשי האבות 2Chr.1,2.
נשיאי האבות לבני ישראל 2Chr.5,2.
ומראשי האבות 2 Chr. 19, 8.
וראשי האבות לישראל 2Chr.23,2.
מספר ראשי האבות 2 Chr. 26, 12.
לפלגות בית האבות 2 Chr. 35, 5.
ויקומו ראשי האבות Esr. 1, 5.
ומראשי האבות Esr. 2, 68.
וראשי האבות הזקנים Esr. 3, 12.
ואל־ראשי האבות Esr. 4, 2.
ראשי האבות Esr. 4, 3. 10, 16.
ושרי־האבות לישראל Esr. 8, 29.
ומקצת ראשי האבות Neh. 7, 70.
ומראשי־האבות נתנו Neh. 7, 71.

נאספו ראשי האבות Neh. 8, 13.
כהנים ראשי האבות Neh. 12, 12.
ראשי האבות כתובים Neh. 12, 23.

pl.: וְהָאָבוֹת

והאבות מבעירים Jer. 7, 18.
והאבות והבנים יחדו Jer. 13, 14.

pl.: לָאָבוֹת

לתלדתיו לאבות 1 Chr. 26, 31.
ואחיו ראשים לאבות Neh. 11, 13.

pl. constr.: אֲבוֹת

ראשי אבות הלוים Ex. 6, 25.
וראשי אבות העדה Num. 31, 26.
ראשי אבות המטות Num. 32, 28.
וראשי אבות המטות Jos. 14, 1.
ראשי אבות הלוים Jos. 21, 1.
ואל־ראשי אבות המטות Jos. 21, 1.

pl. constr.: וַאֲבוֹת

ואבות אבתיך Ex. 10, 6.
ואבות אבתיו Dan. 11, 24.

pl. c. suff.: אֲבוֹתַי *p.*

ימי שני חיי אבתי Gn. 47, 9.
ושכבתי עם־אבתי Gn. 47, 30.
התהלכו אבתי Gn. 48, 15.
שמי ושם אבתי Gn. 48, 16.
קברו אתי אל־אבתי Gn. 49, 29.
את־נחלת אבתי 1 Reg. 21, 3.
את נחלת אבותי 1 Reg. 21, 4.
אשר שחתו אבותי 2 Reg. 19, 12.
אשר החרימו אבותי 2 Chr. 32, 14.
מידי ומיד אבותי 2 Chr. 32, 15.
בית־קברות אבתי Neh. 2, 3.
אל־עיר קברות אבתי Neh. 2, 5.
תושב ככל־אבותי Ps. 39, 13.
אשר־השחיתו אבותי Jes. 37, 12.

pl. c. suff.: וַאֲבוֹתַי

מה עשיתי אני ואבותי 2 Chr. 32, 13.

pl. c. suff.: מֵאֲבֹתַי

לא־טוב אנכי מאבתי 1 Reg. 19, 4.

pl. c. suff.: אֲבוֹתֵינוּ, אֲבֹתֵינוּ

אנחנו גם־אבתינו Gn. 46, 34. 47, 3.
וירדו אבתינו מצרימה Num. 20, 15.
נחלתן מנחלת אבתינו Num. 36, 3.
ומנחלת מטה אבתינו Num. 36, 4.
לא את־אבתינו כרת יי Dt. 5, 3.
אל־יי אלהי אבתינו Dt. 26, 7.
אשר־עשו אבותינו Jos. 22, 28.
אבתינו מארץ מצרים Jos. 24, 17.
אשר ספרו־לנו אבותינו Jud. 6, 13.
אשר כרת עם־אבתינו 1 Reg. 8, 21.
בהוציאך את־אבתינו 1 Reg. 8, 53.
כאשר היה עם־אבתינו 1 Rg. 8, 57.
אשר צוה את־אבתינו 1 Reg. 8, 58.
לא־שמעו אבתינו 2 Reg. 22, 13.
ירא אלהי אבותינו 1 Chr. 12, 17.
ותושבים ככל־אבותינו 1 Chr. 29, 15.
יצחק וישראל אבותינו 1 Chr. 29, 18.
ויאמר יי אלהי אבתינו 2 Chr. 20, 6.
כי־מעלו אבתינו 2 Chr. 29, 6.
נפלו אבותינו בחרב 2 Chr. 29, 9.
לא־שמרו אבותינו 2 Chr. 34, 21.
ברוך יי אלהי אבתינו Esr. 7, 27.
מימי אבתינו אנחנו Esr. 9, 7.
את־עני אבתינו Neh. 9, 9.
לבית־אבתינו Neh. 10, 35.
בך בטחו אבתינו Ps. 22, 5.
אבותינו ספרו־לנו Ps. 44, 2.
צוה את־אבותינו Ps. 78, 5.
חטאנו עם־אבותינו Ps. 106, 6.
אבתינו במצרים Ps. 106, 7.
אשר הללוך אבתינו Jes. 64, 10.
יגיע אבותינו מנעוריו Jer. 3, 24.
עון אבותינו Jer. 14, 20.
שקר נחלו אבותינו Jer. 16, 19.
אבותינו חטאו אינם Thr. 5, 7.
בעונות אבתינו Dan. 9, 16.
לחלל ברית אבתינו Mal. 2, 10.

pl. c. suff.: וַאֲבוֹתֵינוּ

והם ואבתינו הזידו Neh. 9, 16.
כהנינו ואבתינו Neh. 9, 34.
ואבתינו ספרו־לנו Ps. 78, 3.
אנחנו ואבותינו Jer. 3, 25. 44, 17.
שרינו ואבתינו Dan. 9, 6.

pl. c. suff.: לַאֲבֹתֵינוּ

אשר נשבע לאבתינו Dt. 6, 23.
אשר נשבע יי לאבתינו Dt. 26, 3.
כאשר נשבעת לאבתינו Dt. 26, 15.
אשר נתתה לאבתינו 1 Reg. 8, 40.
אשר נתתה לאבתינו 2 Chr. 6, 31.
אשר־נתת לאבתינו Neh. 9, 36.
אשר־נשבעת לאבתינו Mich. 7, 20.

pl. c. suff.: וְלַאֲבֹתֵינוּ

לנו מצרים ולאבתינו Num. 20, 15.
ולאבתינו ולכל־עמך Neh. 9, 32.
לשרינו ולאבתינו Dan. 9, 8.

pl. c. suff.: אֲבוֹתֶיךָ

ואתה תבוא אל־אבתיך Gn. 15, 15.
שוב אל־ארץ אבותיך Gn. 31, 3.
אבתיך ואבות אבתיך Ex. 10, 6.
דבר יי אלהי אבתיך Dt. 1, 21.
את־ברית אבתיך Dt. 4, 31.
כי אהב את־אבתיך Dt. 4, 37.
יי אלהי אבתיך לך Dt. 6, 3.
ולא ידעון אבתיך Dt. 8, 3.
אשר לא־ידעון אבתיך Dt. 8, 16.
ירדו אבתיך מצרימה Dt. 10, 22.
נתן יי אלהי אבתיך Dt. 12, 1.
דבר יי אלהי־אבתיך Dt. 27, 3.
אשר־ירשו אבתיך Dt. 30, 5.
כאשר־שש על־אבתיך Dt. 30, 9.
חנך שכב עם־אבתיך Dt. 31, 16.
ושכבת את־אבתיך 2 Sam. 7, 12.
אל־קבר אבתיך 1 Reg. 13, 22.
ואשר אצרו אבתיך 2 Reg. 20, 17.
חנני אספך על־אבתיך 2 Rg. 22, 20.
ללכת עם־אבתיך 1 Chr. 17, 11.
אספך אל־אבתיך 2 Chr. 34, 28.
תחת אבתיך יהיו בניך Ps. 45, 17.
אשר עשו אבותיך Prv. 22, 28.
ואשר אצרו אבתיך Jes. 39, 6.
ובמשרפות אבותיך Jer. 34, 5.

pl. c. suff.: וַאֲבֹתֶיךָ

אתה ואבתיך Dt. 13, 7. 28, 36. 64.

pl. c. suff.: בַּאֲבֹתֶיךָ

רק באבתיך חשק יי Dt. 10, 15.

pl. c. suff.: לַאֲבֹתֶיךָ

אשר נשבע לאבתיך Ex. 13, 5.
אשר נשבע לאבתיך Dt. 6, 10.
נשבע יי לאבתיך Dt. 6, 18. 9, 5. 30, 20.
אשר־נשבע לאבתיך Dt. 7, 12. 13. 8, 18.
כאשר נשבע לאבתיך Dt. 13, 18.
כאשר נשבע לאבתיך Dt. 19, 8.
דבר לתת לאבתיך Dt. 19, 8.
אשר נשבע יי לאבתיך Dt. 28, 11.
לאבתיך לאברהם Dt. 29, 12.

pl. c. suff.: וְלַאֲבֹתֶיךָ

נשבע לך ולאבתיך Ex. 13, 11.

pl. c. suff.: מֵאֲבֹתֶיךָ

והיטבך והרבך מאבתיך Dt. 30, 5.

pl. c. suff.: אֲבוֹתֵיכֶם

אל־ארץ אבתיכם Gn. 48, 21.
אלהי אבותיכם Ex. 3, 13.
יי אלהי אבתיכם Ex. 3, 15. 16.
כה עשו אבתיכם Num. 32, 8.
קמתם תחת אבתיכם Num. 32, 14.
למטות אבתיכם Num. 33, 54.
יי אלהי אבותכם Dt. 1, 11.
אלהי אבתיכם נתן לכם Dt. 4, 1.
לא שערום אבתיכם Dt. 32, 17.
נתן לכם יי אלהי אבותיכם Jos. 18, 3.
ישבו אבותיכם מעולם Jos. 24, 2.
ואוציא את־אבותיכם Jos. 24, 6.
מצרים אחרי אבותיכם Jos. 24, 6.
אשר עבדו אבותיכם Jos. 24, 14. 15.
העלה את־אבותיכם 1 Sam. 12, 6.
אתכם ואת־אבתיכם 1 Sam. 12, 7.
ויזעקו אבתיכם 1 Sam. 12, 8.
ויוציאו את־אבותיכם 1 Sam. 12, 8.
אשר צויתי את־אבתיכם 2 Rg. 17, 13.
עם־יי אלהי־אבתיכם 2 Chr. 13, 12.
בחמת יי אלהי־אבותיכם 2 Chr. 28, 9
בית יי אלהי אבותיכם 2 Chr. 29, 5.
והכינו לבית־אבתיכם 2 Chr. 35, 4.
נדבה ליי אלהי אבתיכם Esr. 8, 28.
ליי אלהי־אבתיכם Esr. 10, 11.
כה עשו אבתיכם Neh. 13, 18.
אשר נסוני אבותיכם Ps. 95, 9.
ועונת אבותיכם Jes. 65, 7.
מה־מצאו אבותיכם בי Jer. 2, 5.
התחלתי את־אבותיכם Jer. 3, 18.
לאדברתי את־אבותיכם Jer. 7, 22.
אשר יצאו אבותיכם Jer. 7, 25.
צויתי את־אבותיכם Jer. 11, 4.
עזבו אבותיכם אותי Jer. 16, 11.
צויתי את־אבותיכם Jer. 17, 22.
כרתי ברית את־אבותיכם Jer. 34, 13.
ולא־שמעו אבותיכם Jer. 34, 14.
את־דרעת אבותיכם Jer. 44, 9.
לפניכם ולפני אבותיכם Jer. 44, 10.
בחוקי אבותיכם אל־תלכו Ez. 20, 18
גדפו אותי אבותיכם Ez. 20, 27.
הברדך אבותיכם אתם Ez. 20, 30.
נשפטתי את־אבותיכם Ez. 20, 36.
אשר ישבו־בה אבותיכם Ez. 37, 25.
ראיתי אבותיכם Hos. 9, 10.
ואם בימי אבתיכם Joel 1, 2.
קצף יי על־אבותיכם Zach. 1, 2.
אבותיכם איה־הם Zach. 1, 5.
הלוא השיגו אבותיכם Zach. 1, 6.
בהקציף אבתיכם אתי Zach. 8, 14.
למימי אבתיכם Mal. 3, 7.

pl. c. suff.: וַאֲבֹתֵיכֶם

אתם ואבתיכם Jer. 16, 13.
אתם ואבתיכם Jer. 44, 3.
אתם ואבותיכם Jer. 44, 21.

pl. c. suff.: בַּאֲבֹתֵיכֶם

העדתי באבותיכם Jer. 11, 7.

pl. c. suff.: וּבַאֲבֹתֵיכֶם

יד־יי בכם ובאבתיכם 1 S. 12, 15.

pl. c. suff.: כַּאֲבֹתֵיכֶם

ואל־תהיו כאבתיכם 2 Chr. 30, 7.
ערפכם כאבותיכם 2 Chr. 30, 8.
אל־תהיו כאבותיכם Zach. 1, 4.

pl. c. suff.: לַאֲבוֹתֵיכֶם

נשבע יי לאבתיכם Dt. 1, 8.
לתת לאבתיכם Dt. 1, 35.
אשר נשבע לאבתיכם Dt. 7, 8.
נשבע יי לאבתיכם Dt. 8, 1. 11, 9. 21.
נשבעתי לאבתיכם Jud. 2, 1.
העמדתי לאבתיכם 2 Chr. 33, 8.
אשר נתתי לאבותיכם Jer. 7, 7.
אשר־נשבעתי לאבותיכם Jer. 11, 5.
לתת אותה לאבותיכם Ez. 20, 42.
אשר נתתי לאבתיכם Ez. 36, 28.
לתתה לאבתיכם Ez. 47, 14.

pl. c. suff.: וְלַאֲבֹתֵיכֶם

נתתי לכם ולאבתיכם Jer. 7, 14.
נתתי לכם ולאבתיכם Jer. 23, 39.
נתן יי לכם ולאבתיכם Jer. 25, 5.
לכם ולאבתיכם Jer. 35, 15.

pl. c. suff.: מֵאֲבֹתֵיכֶם

לעשות מאבתיכם Jer. 16, 12.

pl. c. suff.: אֲבֹתָיו

ואל־אחזת אבתיו Lev. 25, 41.
לבית־אבתיו הוא Num. 1, 4.
לבית־אבתיו היו Num. 1, 44.
על־בית אבתיו Num. 2, 34.
למטה אבתיו תשלחו Num. 13, 2.
בנחלת מטה אבתיו Num. 36, 7.
נחלת אבתיו Num. 36, 8.
נאספו אל־אבותיו Jud. 2, 10.
אדני־המלך עם־אבתיו 1 Reg. 1, 21.
וישכב דוד עם־אבתיו 1 Reg. 2, 10.
שכב דוד עם־אבתיו 1 Reg. 11, 21.
שלמה עם־אבתיו 1 Reg. 11, 43.
וישכב עם־אבתיו 1 Reg. 14, 20.
רחבעם עם־אבתיו 1 Reg. 14, 31.
עם־אבתיו בעיר דוד 1 Reg. 14, 31.
וישכב אבים עם־אבתיו 1 Reg. 15, 8.
אשר עשו אבתיו 1 Reg. 15, 12.
וישכב אסא עם־אבתיו 1 Reg. 15, 24.
ויקבר עם־אבתיו 1 Reg. 15, 24.
בעשא עם־אבתיו 1 Reg. 16, 6.
עמרי עם־אבתיו 1 Reg. 16, 28.
וישכב אחאב עם־אבתיו 1 Rg. 22, 40.
יהושפט עם־אבתיו 1 Reg. 22, 51.
ויקבר־עם אבתיו 1 Reg. 22, 51.
וישכב יורם עם־אבתיו 2 Reg. 8, 24.
ויקבר עם־אבתיו 2 Reg. 8, 24.
עם־אבתיו בעיר דוד 2 Rg. 9, 28.
יהוא עם־אבתיו 2 Reg. 10, 35.
ואחזיהו אבתיו 2 Reg. 12, 19.
ויקברו אתו עם־אבתיו 2 Reg. 12, 22.
יהואחז עם־אבתיו 2 Reg. 13, 9.
יואש עם־אבתיו 2 Reg. 13, 13.
יהואש עם־אבתיו 2 Reg. 14, 16.
עם־אבתיו בעיר דוד 2 Reg. 14, 20.
שכב־המלך עם־אבתיו 2 Reg. 14, 22.
ירבעם עם־אבתיו 2 Reg. 14, 29.
וישכב עזריה עם־אבתיו 2 Rg. 15, 7.
ויקברו אתו עם־אבתיו 2 Rg. 15, 7.
כאשר עשו אבתיו 2 Reg. 15, 9.
וישכב מנחם עם־אבתיו 2 Rg. 15, 22.
וישכב יותם עם־אבתיו 2 Rg. 15, 38.
ויקבר עם־אבתיו 2 Reg. 15, 38.
וישכב אחז עם־אבתיו 2 Reg. 16, 20.
ויקבר עם־אבתיו 2 Reg. 16, 20.
חזקיהו עם־אבתיו 2 Reg. 20, 21.
וישכב מנשה עם־אבתיו 2 Rg. 21, 18.
את־יי אלהי אבתיו 2 Reg. 21, 22.
ככל אשר־עשו אבתיו 2 Rg. 23, 32. 37.
יהויקים עם־אבתיו 2 Reg. 24, 6.
שלמה עם־אבתיו 2 Chr. 9, 31.
רחבעם עם־אבתיו 2 Chr. 12, 16.
וישכב אביה עם־אבתיו 2 Chr. 13, 23.
וישכב אסא עם־אבתיו 2 Chr. 16, 13.
עם־אבתיו 2 Chr. 21, 1 (bis).
את־יי אלהי אבתיו 2 Chr. 21, 10.
שרפה בשרפת אבתיו 2 Chr. 21, 19.
ויקברו אתו עם־אבתיו 2 Chr. 25, 28.
שכב־המלך עם־אבתיו 2 Chr. 26, 2.
ויקברו אתו עם־אבתיו 2 Chr. 26, 23.
וישכב עזיהו עם־אבתיו 2 Chr. 26, 23
וישכב יותם עם־אבתיו 2 Chr. 27, 9.
את־יי אלהי אבתיו 2 Chr. 28, 25.
וישכב אחז עם־אבתיו 2 Chr. 28, 27.
יי אלהי אבותיו 2 Chr. 30, 19.
יחזקיהו עם־אבתיו 2 Chr. 32, 33.
מלפני אלהי אבתיו 2 Chr. 33, 12.
מנשה עם־אבתיו 2 Chr. 33, 20.
ויקבר בקברות אבתיו 2 Chr. 35, 24.
תבוא עד דור אבותיו Ps. 49, 20.
יזכר ׳ עון אבתיו Ps. 109, 14.
אבתיו ואבות אבתיו Dan. 11, 24.
ועל־אלהי אבתיו Dan. 11, 37.
אשר לא־ידעהו אבתיו Dan. 11, 38.

pl. c. suff.: לַאֲבֹתָיו

אשר־נשבעת לאבתיו Num. 11, 12.
אשר נשבעתי לאבתיו Dt. 31, 20.

pl. c. suff.: אֲבוֹתָם

יי אלהי אבתם Ex. 4, 5.
ואת בעונות אבתם Lev. 26, 39.
ואת־עון אבתם Lev. 26, 40.
לבית אבתם Num. 1, 2. 18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38.

40. 42. 45. 2, 2. 32. 3, 15. 20. 4, 2. 22. 29. 40. 42.

נשיאי מטות אבותם Num. 1, 16.
והלוים למטה אבתם Num. 1, 47.
ולבית אבתם Num. 4, 34. 38. 46.
ראשי בית אבתם Num. 7, 2.
נשיאהם לבית אבתם Num. 17, 17.
לראש בית אבותם Num. 17, 18.
אחד לבית אבתם Num. 17, 21.
ומעלה לבית אבתם Num. 26, 2.
מטות־אבתם ינחלו Num. 26, 55.
הראובני לבית אבתם Num. 34, 14.
בני־הגדי לבית אבתם Num. 34, 14.
ברית יי אלהי אבתם Dt. 29, 24.
את־אבותם לאמר Jos. 4, 21.
ואיש ראש בית־אבותם Jos. 22, 14.
את־יי אלהי אבותם Jud. 2, 12.
אשר הלכו אבותם Jud. 2, 17.
אשר צויתי את־אבותם Jud. 2, 20.
כאשר שמרו אבותם Jud. 2, 22.
אשר־צוה את־אבותם Jud. 3, 4.
והיה כי־יבאו אבותם Jud. 21, 22.
הוציא את־אבתם 1 Reg. 9, 9.
מכל אשר עשו אבתם 1 Reg. 14, 22.
את־ערפם כערף אבותם 2Rg. 17, 14.
אשר כרת את־אבותם 2 Reg. 17, 15.
כאשר עשו אבתם 2 Reg. 17, 41.
אשר יצאו אבתם 2 Reg. 21, 15.
ראש לבית־אבותם 1 Chr. 5, 15
ואלה ראשי בית־אבותם 1 Chr. 5, 24.
ראשים לבית אבותם 1 Chr. 5, 24.
ראשים לבית־אבותם 1 Chr. 7, 2.
לתלדותם לבית אבותם 1 Chr. 7, 4.
ראשי בית אבותם 1 Chr. 7, 9.
ראשים לבית אבותם 1 Chr. 9, 13.
שמות לבית אבותם 1 Chr. 12, 30.
לבית אבותם שמונה 1 Chr. 24, 4.
לבית אבותם לשער 1 Chr. 26, 13.
את יי אלהי אבותם 2 Chr. 28, 6.
בית־אבתם וזרעם Esr. 2, 59.
ראשי האבות לבית אבתם Esr 10, 16
בית־אבתם וזרעם Neh. 7, 61.
וכונן לחקר אבותם Job. 8, 8.
אשר־מאסתי אבותם Job. 30, 1.
נגד אבותם עשה פלא Ps. 78, 12.
ותפארת בנים אבותם Prv. 17, 6.
מטבח בעון אבתם Jes. 14, 21.
אשר למדום אבותם Jer. 9, 13.
על־עונת אבותם Jer. 11, 10.
כרתי את־אבותם Jer. 11, 10.
ועל־אבותם Jer. 16, 3.
כאשר שכחו אבותם Jer. 23, 27.
אשר כרתי את־אבותם Jer. 31, 32.
ובנים יאכלו אבותם Ez. 5, 10.
תועבות אבותם הודיעם Ez. 20, 4.
ואחרי גלולי אבותם Ez. 20, 24.
הלכו אבותם אחריהם Am. 2, 4.
ולב בנים על־אבותם Mal. 3, 24.

pl. c. suff.: וַאֲבוֹתָם

לא ידעו המה ואבותם Jer. 9, 15.
ואבותם פשעו בי Ez. 2, 3.

pl. c. suff.: כַּאֲבוֹתָם

ולא יהיו כאבותם Ps. 78, 8.
ויבגדו כאבותם Ps. 78, 57.

pl. c. suff.: לָאֲבוֹתָם

נשבעתי לאבתם Num. 14, 23.
נשבעתי לאבתם לתת Dt. 10, 11.
אשר נשבע יי לאבתם Dt. 31, 7.
אשר־נשבעתי לאבתם Jos. 1, 6.
אשר נשבע יי לאבותם Jos. 5, 6.
נשבע לתת לאבותם Jos. 21, 41.
אשר־נשבע לאבותם Jos. 21, 42.
אשר נתת לאבותם 1 Reg. 8, 34.
אשר־נתתה לאבותם 1 Reg. 8, 48.
אשר נתתי לאבותם 2 Reg. 21, 8.
אשר־נתתי לאבתם 2 Chr. 6, 38.
אשר נתתי לאבותם Jer. 16, 15.
אשר־נתתי לאבתם Jer. 30, 3.
אשר־נשבעתי לאבותם Jer. 32, 22.

pl. c. suff.: מֵאֲבוֹתָם

והשחיתו מאבותם Jud. 2, 19.
ולא כחדו מאבותם Job. 15, 18.
הדעו מאבותם Jer. 7, 26.

pl. c. suff.: אֲבוֹתֵיהֶם

ובית אבותיהם פרצו 1 Chr. 4, 38.
ואחיהם לבית אבותיהם 1 Chr. 5, 13.
ורמעלו באלהי אבתיהם 1 Chr. 5, 25.
אבות לבית אבתיהם 1 Chr. 9, 9.
בני־לוי לבית אבותיהם 1 Chr. 23, 24.
הלוים לבית אבתיהם 1 Chr. 24, 29.
לרי אלהי אבתיהם 1 Chr. 29, 20.
אלהי אבתיהם 2 Chr. 7, 22. 11, 16.
אלהי אבותיהם 2 Chr. 13, 18. 14, 3. 15, 12.
פקדתם לבית אבותיהם 2 Chr. 17, 14.
אל־יי אלהי אבותיהם 2 Chr. 19, 4.
לבבם לאלהי אבתיהם 2 Chr. 20, 33.
בית יי אלהי אבותיהם 2 Chr. 24, 18.
את־יי אלהי אבותיהם 2 Chr. 24, 24.
בי אלהי אבותיהם 2 Chr. 30, 7.
לרי אלהי אבותיהם 2 Chr. 30, 22.
הכהנים לבית אבותיהם 2 Chr. 31, 17.
אלהים אלהי אבותיהם 2 Chr. 34, 32.
יי אלהי אבותיהם 2 Chr. 34, 33.
וישלח יי אלהי אבתיהם 2 Chr. 36, 15
ואלה ראשי אבתיהם Esr. 8, 1.
ועונות אבתיהם Neh. 9, 2.
ומקוה אבותיהם יי Jer. 50, 7.

pl. c. suff.: וַאֲבוֹתֵיהֶם

ואבתיהם על־מחנה יי 1 Chr. 9, 19.
המה ואבתיהם Jer. 19, 4.

pl. c. suff.: לַאֲבוֹתֵיהֶם

אשר נתן לאבותיהם 1 Reg. 14, 15.
משפחות הלוי לאבתיהם 1 Chr. 6, 4.
אשר־אמרת לאבתיהם Neh. 9, 23.

pl. c. suff.: וְלַאֲבוֹתֵיהֶם

לחם ולאבתיהם 2 Chr. 6, 25.
לחם ולאבותיהם Jer. 24, 10.

אָב

ז״ן, נכנוי אָבִי, אָבִיהּ, אֲבִיהָ, וכנוי רב׳ [כתלו מסיקיד אֲבָהָא], ומטון כמו נעברי. נתכנוס סילועם אֲבָא נלגוס סב׳ ע״מ קסק, כיזוגלמי אֲבָא, נדומס לל קס.

n. m. (c. s. אֲבִי, אֲבִיהּ, pl. אֲבָהָן, tanquam a sing. אֲבָהָא), pater. Targumice crebro: אַבָּא (cf. Mrc. 14, 36. Rom. 8, 15. Gal. 4, 6. *Ἀββᾶ*, de patre coelesti, *dagesata* media, ad sim. formae אָח), hierosolym. אַבָּא, sensu proprio et honorifico.

cum suff.: אֲבִי

מלכא אבי מן־יהוד Dan. 5, 13.

cum suff.: אֲבוּהִי

ובירמי אבוך נהירו Dan. 5, 11.
ומלכא נבוכדנצר אבוך Dan. 5, 11.
הקימה אבוך מלכא Dan. 5, 18.
יהב לנבכדנצר אבוך Dan. 5, 18.

cum suff.: אֲבָהֵי

די הנפק נבוכדנצר אבוהי Dan. 5, 2.

pl. c. suff.: אֲבָהַי

לך׳ אלה אבהתי מהודא Dan. 2, 23.

pl. c. suff.: אֲבָהָתָנָא

הרגזו אבהתנא לאלה Esr. 5, 12.

pl. c. suff.: אֲבָהָתְהוֹן

בספר דכרניא די אבהתך Esr. 4, 15.

אֵבֶב

לומר אָב, פעל נולד ולל עומד כ״ל נגזר, ומטון נלגוז ופריקס ודזיקס [גריגען, ספר־סמסטען], וכן נלעת תמוזת סמכש ומטכוון נשפתי עכע, ל״מ נכומי l. *ab*-ere, *ap*-ere, in: *ab*-ies] [*ἄπ-ιον*, *ἄπ-ιος* etc.] ויוני [*ap*-ium; וכדומס. נלעתי אָב, הָב מעלמו, ונתכנוס סכנד אַבַּב יונל, ומן הָב נת״ מסס מְהַבְהֵב, תמוז אֵבִיב נעברי, וכפי הנרלס לי ג״כ הסס הוֹבָאָר, ניון לעמד מס, מעכע וס.

h. e. אָב, *v. intr. inus.*, virere, germinare, unde *ab*ietis *ap*iique nomina, aram. אָב, חָב, targ. Pa. מְהַבְהֵב, n. (apud *Uzieli*) אַבַּב, et v. אַבַּב in אַבְּוּב (אַמְבּוּב) = עָבַב q. v.

אֵב

ז״ן, וכנכוי אִבּוֹ, ומעך סינכוי אִבֵּר, וסולתו יכך כך ונענן, לו נעך מתנוען [גריעגס], ל״מ אִבֵּי־סנכל, ומוס מסמלל על ליזות סמתים, נעוסס נויוס וסולס, וכן הסס בלעון יִשְׁעָאל.

n. m. (c. s. אִבּוֹ, pl. c. אִבֵּי), viriditas, herba virens, *χλόη*, arab. *abb-on*, veluti חַבֵּי אֲבֵי virores vallium, h. e. valles verna herbarum florentium ac succulentarum viriditate vestitae. Vulg. *poma*, ad similitudinem aramaici אִבָּא, אַבָּא (= פֶּרִי Num. 13, 27. Deut. 7, 13. = תְּבוּאָה Ps. 107, 37. Job. 31, 12.). LXX. *γέννημα*, *ῥίζα*.

cum suff.: בְּאִבּוֹ

עדנו באבו לא יקטף Job. 8, 12.

pl. constr.: בְּאִבֵּי

לראות באבי הנחל Cant. 6, 11.

אֵב

ז״ן נלגמי כמו נעברי, וכנכוי נכ׳ מסמעלעות לסתיך סלנוז, אֲבָבָה מן אֲבֵיהָ, ומוזלל על פני. נתכנוס סילועם אֲבָא, ונעזרל נ״כ מעלל אֵב מעלמו, ומסס אֲבָא נעזרל, לניון מקום לילנות, נ״כ מוס מסמ נמסלל, עי׳ סעלל מכיס וכיס לנל כיזיל כיס כלנוז תלווי פניניס לף כ״ל. עי׳ עוד פנוז לאר תתק לנכ לקיון לף ק״נ.

n. m. aram. (c. s., soluto *Dages*, אֲבָבָה pro אֲבֵיהָ), viror, trop. fructus maturus, recens, succulentus, gem. אָב, אֵב, etiam de loco arboribus consito. LXX. *καρπός*. V. אָבַב p. 103.

cum suff.: אֲבֵבֵהּ

ובדרו אנבה Dan. 4, 11.

cum suff.: וְאֲבֵבֵהּ

ואנבה שגיא Dan. 4, 9. 18.

אָבִיב

ז״ן ע״מ סָבִיב, ומטון שלנל פוסק עולל כלנוז, לומר שלנל קמס [סָסְרָע], ומוס מסמלל על עת עמידת מסלנים כיפין ומלכן, לומר עת כיסן וכילן [סָסְרָעלְיִיע], וכן נתכנוס נג׳ תמוזות אָבִיב, אֲבִיב, אֲבִיב. לדעת קנת לפ כיב נמכוון מרמזין תוקיי, ווס שקר. ולע קוזל שהסס אָב כנוי לנוזע, שלין לו מיזות נמקל, ומקובל נקומס, יסודו מומן נזול התנוסס נלקלות סס, וכי לנוזל מזכש לנל, נדומס לל עלל, מהכנסת התנוסס.

n. m. (ad s. f. סָבִיב), arista, spica, culmus (a germinando), deinde tempus, quo aristae, frugibus in culmum surgentibus, progerminant, et, e vagina emersae, arva vestiunt, de mense *Nisan* (Floreal). LXX. חֹדֶשׁ אָבִיב, *μὴν τῶν νέων*; חֵל אָבִיב (Ez. 3, 15.), *Θὲλ ἀβίβ*, *μετέωρος*; בַּרְמֶל c. אָבִיב, *χίδρα νέα*.

כי השערה אביב Ex. 9, 31.
אביב קלוי באש Lev. 2, 14.

הָאָבִיב

אתם יצאים בחדש האביב Ex. 13, 4.
למועד חדש האביב Ex. 23, 15.
למועד חדש האביב Ex. 34, 18.
כי בחדש האביב Ex. 34, 18.
שמור את־חדש האביב Dt. 16, 1.
כי בחדש האביב Dt. 16, 1.

אָבַד

פעל נולד, ומעתיל וֹאֹבַד, ומפסק וֹאֹבַד, ומטון נלילס ועכילות ומימס [פערלייכטמע זיין], כי סול מסמכ אָבַד נלומס לל בָּד וכן נלזוגו״ מעכ. ומוס מסמלל על מעלד ומסלון, נלגוס עס לעל לו מס, לומר כעוגות ועכילות מנעגליו, לו על מסמק וכליון, מפסק ומפסל, על פוול ונעוגות נלילס ונלקות, על לפיסס ומיתס ונלומס, וככל מזלגות זל קל מטכוון נוול. סכנד יונל, לומר זגוג מפעולס זל קל, ומכלון כתיכ לנלקוד ולמתעלס ועזיזתו נלד, ל״מ מסכיגס וכליון, על פוול טון וכלומס, מפסוכו קנן. מגוסף יונל וקווק, ומעתיל אֲבִידָה נמר אאבֶר, ונלמר מנכוג ומלקקס מזמלס ומפקפק וכלומס. עי׳ נלד.

v. intr. compos. (impf. וֹאֹבַד, in pausa וֹאֹבֵד), desolatum, derelictum, desertum, solitarium esse, a rad. אָבַד (בָּד), hinc: amissum, perditum esse, perire, interire cessare, dirui, mori, et similiter significatione nativa multis modis translata. *Pi. Hi.* transitive de peractione facti, quod *Qal* significat, desolare, privare, perdere, funditus delere; impf. *Hi.* אַבִּידָה (= אֹאבִידָה). LXX. *ἀπολείπειν*, *ἐκλείπειν*; *ἀποστρέφειν*, *ἔκγονον γίνεσθαι*; *ἐκτρίβειν*, *παραναλίσκειν*; *Pi. Hi.* *ἐξαίρειν*, *ἀφανίζειν*, *ὀλλύναι*, *ἀπολλύναι*, *ἐξολοθρεύειν*; *κατισχύειν* (חֶאֱבִיד); *inf.* אֲבֹד, *ἀπώλεια*; אֲבָדִים, *οἱ ἐν λύπαις*.

3 *perf.*: אָבַד

וגירם אבד חשבון Num. 21, 30.
ומנוס אבד מנהם Job. 11, 20.
זכרון־אבד מגי־ארץ Job. 18, 17.
עלימו אבד כלח Job. 30, 2.
אבד זכרם המה Ps. 9, 7.
אבד מנוס ממני Ps. 142, 5.
אבד עם־כמוש Jer. 48, 46.
אבד נצחי Thr. 3, 18.
אבד קציר שדה Joel 1, 11.
אבד חסיד מן־הארץ Mich. 7, 2.

3 *perf.*: אָבַד *p.*

מי הוא נקי אבד Job. 4, 7.
ובן־לילה אבד Jon. 4, 10.
הצדיק אבד Jes. 57, 1.
אם־יועצך אבד Mich. 4, 9.

3 *perf.*: וָאֹבַד

ואבד כל־בית אחאב 2 Reg. 9, 8.
מתי ימות ואבד שמו Ps. 41, 6
ואבד העשר החוא Eccl. 5, 13.
ואבד מנוס Jer. 25, 35.
ואבד העמק Jer. 48, 8.
ואבד כל־חזון Ez. 12, 22.
ואבד מנוס מקל Am. 2, 14.
ואבד מלך מעזה Zach. 9, 5.

3 *prf. fem.*: אָבְדָה

כי אבדה מצרים Ex. 10, 7.
אבדה האמונה Jer. 7, 28.

על־מח אבדה הארץ Jer. 9, 11.
אבדה עצה מבנים Jer. 49, 7.
נוחלה אבדה תקותה Ez. 19, 5.
3 prf. fem.: אָבְדָה p.
ותוחלת אונים אבדה Prv. 11, 7.
גם־קנאתם כבר אבדה Eccl. 9, 6.
3 perf. fem.: וָאֹבְדָה
ואבדה חכמת חכמיו Jes. 29, 14.
ואבדה שארית יהודה Jer. 40, 15.
ואבדה תקותנו Ez. 37, 11.
2 perf. m.: אָבַדְתָּ
אבדת עם־כמוש Num. 21, 29.
2 prf. fem.: אָבַדְתְּ
איך אבדת נושבת מימים Ez. 26, 17.
1 perf.: אָבַדְתִּי
אז אבדתי בעניי Ps. 119, 92.
וכאשר אבדתי אבדתי Esth. 4, 16.
1 perf.: אָבַדְתִּי p.
וכאשר אבדתי אבדתי Esth. 4, 16.
3 perf. pl.: אָבְדוּ
אבדו גוים מארצו Ps. 10, 16.
אבדו עשתנתיו Ps. 146, 4.
3 perf. pl.: אָבָדוּ p.
יתרת עשה אבדו Jer. 48, 36.
3 perf. pl.: וָאֹבְדוּ
ואבדו שארית פלשתים Am. 1, 8.
ואבדו בתי חשן Am. 3, 15.
3 perf. pl.: יָאָבְדוּ p.
שכן ורעו יֹאבדו Q'ri Jer. 6, 21.
2 prf. f. pl.: וַאֲבַדְתֶּם
ואבדתם בגוים Lev. 26, 38.
ואבדתם מהרה מעל Dt. 11, 17.
ואבדתם מהרה מעל Jos. 23, 16.
והדחתי אתכם ואבדתם Jer. 27, 10.
ואבדתם אתם והנביאים Jer. 27, 15.
1 perf. pl.: אָבַדְנוּ
אבדנו כלנו אבדנו Num. 17, 27.
1 perf. pl.: אָבַדְנוּ p.
אבדנו כלנו אבדנו Num. 17, 27.
prt. masc.: אֹבֵד, אוֹבֵד
ארמי אבד אבי Dt. 26, 5.
ליש אבד מבלי־טרף Job. 4, 11.
ברכת אובד עלי תבא Job. 29, 13.
אם־אראה אובד Job. 31, 19.
הייתי ככלי אבד Ps. 31, 13.
תעיתי כשה אבד Ps. 119, 176.
יש צדיק אבד בצדקו Eccl. 7, 15.
prt. constr.: אֹבֵד
גוי אבד עצות Dt. 32, 28.
part. masc.: לָאוֹבֵד sg.
תנו־שכר לאובד Prv. 31, 6.
part. fem.: הָאֹבֶדֶת sg.
האבדת לא בקשתם Ez. 34, 4.
את־האבדת אבקש Ez. 34, 16.
p. pl. m.: הָאֹבְדִים
ובאו האבדים Jes. 27, 13.
p. pl. fem.: אֹבְדוֹת
צאן אבדות היה עמי Jer. 50, 6.
p. pl. fem.: הָאֹבְדוֹת
האבדות לך היום 1 Sam. 9, 20.
inf. abs.: אָבֹד
אבד תאבדון Dt. 4, 26.
כי אבד תאבדון Dt. 8, 19.
כי אבד תאבדון Dt. 30, 18.
inf. c. suff.: אֲבָדְכֶם
עד אבדכם מעל האדמה Jos. 23, 13.
inf. c. suff.: אֲבָדָם
לבני־יהודה ביום אבדם Ob. 1, 12.
inf. c. suff.: בְּאָבְדָם
ובאבדם ירבו צדיקים Prv. 28, 28.
3 imperf.: יֹאבַד
יאבד יום אולד בו Job. 3, 3.
יאבד לב־המלך Jer. 4, 9.
3 impf. masc.: יֹאבֵד p.
כגללו לנצח יאבד Job. 20, 7.
ויפיח כזבים יאבד Prv. 19, 9.
עדי־כזבים יאבד Prv. 21, 28.
3 impf. fem.: תֹּאבֵד
אשר־תאבד ממנו Dt. 22, 3.
תקות ענוים תאבד לעד Ps. 9, 19.
תאבד תקוה Prv. 11, 7.
כי לא־תאבד תורה מכהן Jer. 18, 18.
ותורה תאבד מכהן Ez. 7, 26.
3 impf. f.: תֹּאבֵד p.
ותקות חנף תאבד Job. 8, 13.
ודרך רשעים תאבד Ps. 1, 6.
תאות רשעים תאבד Ps. 112, 10.
ותקות רשעים תאבד Prv. 10, 28.
1 impf. pl.: נֹאבֵד p.
ולא נאבד Jon. 1, 6. 3, 9.
1 impf. pl.: נְאַבְּדָה
אל־נא נאבדה Jon. 1, 14.
2 impf. pl.: תֹּאבְדוּ p.
ואתו ובית־אביך תאבדו Esth. 4, 14.
2 impf. pl.: וְתֹאבְדוּ
ותאבדו דרך Ps. 2, 12.
2 impf. pl.: תֹּאבְדוּן
כי־אבד תאבדון מהר Dt. 4, 26.
כי אבד תאבדון Dt. 8, 19.
כן תאבדון Dt. 8, 20.
כי אבד תאבדון Dt. 30, 18.
3 impf. pl.: יֹאבְדוּ
כן יאבדו כל־אויביך יי Jud. 5, 31.
יאבדו רשעים מפני Ps. 68, 3.
3 impf. pl.: יֹאבֵדוּ p.
כי רשעים יאבדו Ps. 37, 20.
יחד כסיל ובער יאבדו Ps. 49, 11.
כי־הנה רחקיך יאבדו Ps. 73, 27.
מגערת פניך יאבדו Ps. 80, 17.
הנה אריבך יאבדו Ps. 92, 10.
תמה יאבדו ואתה תעמוד Ps. 102, 27
מנשמת אלוה יאבדו Job. 4, 9.
מבלי משים לנצח יאבדו Job. 4, 20.
אשר לא־יעבדוך יאבדו Jes. 60, 12.
שכן ורעו יֹאבדו K'tib Jer. 6, 21.
בעת פקדתם יאבדו Jer. 10, 15.
3 impf. pl.: וַיֹּאבְדוּ
יכשלו ויאבדו מפניך Ps. 9, 4.
ויאבדו אנשי ריבך Jes. 41, 11.
3 impf. pl.: וַיֹּאבֵדוּ p.
יעלו בתהו ויאבדו Job. 6, 18.
ויחפרו ויאבדו Ps. 83, 18.
3 impf. pl.: וַיֹּאבְדוּ
ויאבדו מתוך הקהל Num. 16, 33.
ויאבדו כלי מלחמה 2 Sam. 1, 27.
3 impf. pl.: וַתֹּאבַדְנָה
ותאבדנה האתנות 1 Sam. 9, 3.
Pi-el: אִבֵּד 3 perf.
את־הבמות אשר אבד 2 Rg. 21, 3.
אבד ושבר בריחיה Thr. 2, 9.
3 perf.: וְאִבַּד
ואבד ממנה קול גדול Jer. 51, 55.
3 perf. c. suff.: אִבְּדָם
כי אבדם מלך ארם 2 Reg. 13, 7.
2 perf. m.: אִבַּדְתָּ
אבדת רשע Ps. 9, 6.
1 perf.: אִבַּדְתִּי

והאבדתי מרכבתיך Mich. 5, 10.
1 perf. c. suff.: וְהַאֲבַדְתִּיךָ
והאבדתיך מן־הארצות Ez. 25, 7.
1 perf. c. suff.: וְהַאֲבַדְתִּיךְ
והאבדתיך מאין יושב Zeph. 2, 5.
prt. masc.: מְאַבִּיד sg.
אשר יי מאביד מפניכם Dt. 8, 20.
inf. constr.: הָאֲבִיד
האביד את־עברי הבעל 2 Rg. 10, 19.
inf. constr.: לְהַאֲבִיד
להאביד אתכם Dt. 28, 63.
inf. constr.: וּלְהַאֲבִיד
ולהאביד ולהרוס Jer. 1, 10.
לנתוש ולנתרץ ולהאביד Jer. 18, 7.
ולהאביד ולהרע Jer. 31, 28.
inf. c. suff.: לְהַאֲבִידֵנוּ
ביד האמרי להאבידנו Jos. 7, 7.
inf. c. suff.: הַאֲבִידוֹ
עד האבידו אתך Dt. 28, 51.
inf. c. suff.: לְהַאֲבִידוֹ
אל־פניו להאבידו Dt. 7, 10.
להאבידו כדבר יי 2 Reg. 24, 2.
1 imperf.: אַאֲבִידָה
אבידה עיר וישבי בה Jer. 46, 8.

אֹבֶד

ז״ו נפלס יֹתֵר, וסימון לנדן ומקשה שופט ומנדון [שוכעגרגנכ], ומיכו גויר ניכוכי, כ״ף משקל נפ״ע וזכי למשקל פּוֹקֵד, ודומה לו אוֹבֵד, הוֹבֵד בתרגום, ועמו בו התוכחים.
n. m. (ad sim. formae יֹתֵר, pualicae illius et formae פּוֹקֵד, quae primaria est, cognatae, non participialis et activae), pernicies, interitus, targ. הוֹבֵד, אוֹבֵד. LXX. עֲדֵי אֹבֵד ἀπολέσθαι.
Num. 24, 20. ואחריתו עדי אבד
Num. 24, 24. וגם־הוא עדי אבד

אֲבֻדָּה

ז״כ ע״מ גְּזֵלָה, חֲרֵשָׁה, חֲרֵגָה, ולפ״ז שופט, וספקין בתמונות לפיסות וכעוכות, ושוס כתתעכס, לכך סתכוב וכעוכות מכעליו [פּעעלכֻּתכעם], וכן אֲבֻדָּא סילופ אֲבֻדְתָּא בתרגום. ופתר למלת אֹבֶדֶת נכתיב [מצלי כ״ו כ׳] ג״כ אֲבֻדָּה, בקמוץ סופי, תמור אֲבַדּוֹן, ולפ כמלפ שלמו.
n. f. (ad s. f. גְּזֵלָה, חֲרֵגָה, וְרֵשָׁה), primum de perditione et exitio, deinde metonym. de ipsa re perdita seu amissa, targ. אֲבֻדָּא (def. אֲבֻדְתָּא). Ad *Ketib Misle* 27, 20. אבדה quod attinet, non אֲבֻדָּה legendum est, sed אֲבַדַּת, quae est nominis אֲבַדּוֹן forma mutila et decurtata. LXX. ἀπώλεια.
Ex. 22, 8. על־כל־אבדה
Lev. 5, 22. אור־מצא אבדה

הָאֲבֻדָּה

Lev. 5, 23. את־האבדה אשר מצא
constr.: אֲבֻדַּת
Dt. 22, 3. לכל־אבדת אחיך

אֲבַדּוֹן

ז״ו ע״מ זְבַרּוֹן לפ״ק נסתק סדגוש, ופ״כ מן אֲבַדּוֹן, ולי נכתב שסתעמות אֲבֻדָּה נסופי ון. סימון נכתביתו מופטע, לומר עכיות ושמיתם משתק וכליון, ומוס לגיון מקום סמשתק, לומר שאול וגלמות ודומה, ובתרגום אֲבַדָּן, אוֹבְדָן יוקבן משלמו.
n. m. (= אֲבַדּוֹן dimoto Dages, ad s. f. זְבַרּוֹן, nisi potius ex nomine primario אָבָד, nunatione addita, ortum est), perditio, interitus,

אבדתי את־עמי Jer. 15, 7.
1 perf.: וְאַבַּדְתִּי
ואבדתי במותיכם Ez. 6, 3.
2 perf. pl.: וַאֲבַדְתֶּם
ואבדתם את כל־משכיתם Nu. 33, 52.
ואבדתם את־שמם Dt. 12, 3.
part. pl.: מְאַבְּדִים masc.
הוי רעים מאבדים Jer. 23, 1.
inf. absol.: אַבֵּד
אבד תאבדון Dt. 12, 2.
inf. absol.: וְאַבֵּד
הרגו היהודים ואבד Esth. 9, 6. 12.
נתוש ואבד נאם־יי Jer. 12, 17.
inf. constr.: לְאַבֵּד
לאבד את־היהודים Esth. 8, 5.
ועת לאבד Eccl. 3, 6.
לאבד נפשות Ez. 22, 27.
inf. constr.: וּלְאַבֵּד
להרג ולאבד Esth. 3, 13. 7, 4. 8, 11.
inf. c. suff.: לְאַבְּדֵנִי
לי קוו רשעים לאבדני Ps. 119, 95.
inf. c. suff.: לְאַבְּדָם
יכתב לאבדם Esth. 3, 9.
ביהודיים לאבדם Esth. 4, 7.
על־היהודים לאבדם Esth. 9, 24.
inf. c. suff.: וְלַאֲבְּדָם
להמם ולאבדם Esth. 9, 24.
1 impf. c. s.: וָאֲבַדְתִּיו
ואבדך כרוב הסוכך Ez. 28, 16.
2 imperf.: תְּאַבֵּד
תאבד דברי כזב Ps. 5, 7.
פרימו מארץ תאבד Ps. 21, 11.
2 imperf.: וְתַאֲבֵד
ותאבד את כל־זרע 2 Reg. 11, 1.
ותאבד כל־זכר למו Jes. 26, 14.
3 impf. s. M.: יְאַבֵּד
ורעה זונות יאבד־הון Prv. 29, 3.
3 imperf.: וַיְאַבֵּד
יאבד טובה הרבה Eccl. 9, 18.
3 imperf.: וַיְאַבֵּד
ויאבד את־לב מתנה Eccl. 7, 9.
ויאבד את־אשור Zeph. 2, 13.
3 impf. c. s.: וַיְאַבְּדֵם
ויאבדם יי עד היום הזה Dt. 11, 4.
משגיא לגוים ויאבדם Job. 12, 23.
3 impf. f. c. s.: תְּאַבְּדֵם
ושלות כסילים תאבדם Prv. 1, 32.
2 impf. pl.: תְּאַבְּדוּ p.
צלמי מסכתם תאבדו Nu. 33, 52.
2 impf. pl.: תְּאַבְּדוּן
תאבדון את־כל־המקומות Dt. 12, 2.
3 impf. pl. c. s.: וַיְאַבְּדוּם
עץ ואבן ויאבדום 2 Reg. 19, 18.
עץ ואבן ויאבדום Jes. 37, 19.
Hif-il: הַאֲבִיד
3 imperf.: וְהַאֲבִיד
והאביד שריד מעיר Num. 24, 19.
2 perf. masc.: הֶאֱבַדְתָּ p.
ותקות אנוש האבדת Job. 14, 19.
2 perf.: וְהַאֲבַדְתָּ
והאבדת את־שמם Dt. 7, 24.
והאבדת כל־צוררי נפשך Ps. 143, 12.
2 perf. c. suff.: וְהַאֲבַדְתָּם
והורשתם והאבדתם מהר Dt. 9, 3.
1 perf.: וְהַאֲבַדְתִּי
והאבדתי את־חנפש Lev. 23, 30.
והאבדתי מהם קול ששון Jer. 25, 10.
והאבדתי משם מלך Jer. 49, 38.
והאבדתי את־שארית Ez. 25, 16.
והאבדתי גלולים Ez. 30, 13.
והאבדתי את־כל־בהמתה Ez. 32, 13
והאבדתי חכמים מאדום Ob. 1, 8.

deinde infernum seu locus aeterni interitus. In N. T. Apoc. 9, 11. angelus Abyssi Ἀβαδδών vocatur, hellenice Ἀπολλίων. LXX. ἀπώλεια; ἅδης, ἐπὶ πάντων τῶν ἡμερῶν.

אבדון ומות אמרו Job. 28, 22.
עד־אבדון תאכל Job. 31, 12.

וַאֲבַדּוֹן

שאול ואבדון נגד ה׳ Prv. 15, 11.

בָּאֲבַדּוֹן

אמונתך באבדון Ps. 88, 12.

לָאֲבַדּוֹן

וארן כסות לאבדון Job. 26, 6.

אֲבַדָּה

ז׳ וקָ נכתיב, ומסורן כמו אבדון, כי לפעמים קנעע נון סופית נעקר המלה, ולין נמלה לפ״ז סכסון סכקוד.

n. m. Ketib, sicut אֲבַדּוֹן, ex quo, demta nunatione, ortum est, interitus, exitium. LXX. ἀπώλεια.

Ktib. וַאֲבַדָּה

שאול ואבדה Prv. 27, 20.

אַבְדָן

ז׳ ע״מ חֶנֶךְ, ונפתח נעגור הגרוני, ונחסר הדגוש ג דלת. ומסורן כמו אבדון נתמות.

n. m. (ad s. f. חֶנֶךְ, patahato Alef utpote gutturali, et linguali non *dagesata*), vi eadem, qua אֲבַדּוֹן. LXX. ἀπώλεια.

וַאֲבְדָן

והרג ואבדן Esth. 9, 5.

אָבְדָן

ז״ו ע״מ חֶנֶךְ [יקוק׳ מ׳ מ״ג], הֶרֶנֶז, ומסמך אֲבַדּוֹן, ומסורן כמו אַבְדָן, לומר אבוד ומלוך לאבדם.

n. m. (ad s. f. חֶנֶךְ Ez. 40, 43. הֶרֶנֶז 1 Sam. 13, 21., constr. אַבְדָן), sicut אַבְדָן, interitus, exitium, internecio. LXX. ἀπώλεια.

constr.: בְּאָבְדָן

באבדן מולדתי Esth. 8, 6.

אָבַד

פעל קמץ, נדומם לענני אָבַד, ומעתיד יֹאבַד, ונתנוח ג״כ יֵיבַד, ומקור שם מִיבַד, וכנוסף הוֹבַד ונתנוח גם אוֹבַד, ומקור הוֹבָדָא, נתנוח אוֹבָדָא, וג״כ אוֹבְדוּ, הוֹבְדוּ, ומעתיד יְהוֹבַד, ונתנוח גם יוֹבִיד, ומפעולי הוֹבַד על דלך לענן מקדם.

v. aram. (impf. יַאבַד, targ. יֵיבַד et inf. מֵיבַד; *Haf.* הוֹבַד, targ. אוֹבַד; inf. הוֹבָדָה, targ. אוֹבָדָה, אוֹבְדוּ; impf. יְהוֹבַד, targ. יוֹבִיד; *Ho.* הוּבַד, ad normam linguae hebraicae), significatione eadem, qua hebraicum אָבַד. LXX. ἀπολλύναι.

3 impf. pl.: יֵאבְדוּ
יאבדו מארעא Jer. 10, 11.

Af-el: הוֹבַד

inf. constr.: לְהוֹבָדָה
להובדה לכל חכימי בבל Dan. 2, 12.
להובדא לחכימי בבל Dan. 2, 24.

inf. constr.: וּלְהוֹבָדָה
להשמדה ולהובדה Dan. 7, 26.

2 imperf.: תְּהוֹבֵד *masc.*
לחכימי בבל אל־תהובד Dan. 2, 24.

3 impf. pl.: יְהוֹבְדוּן *masc.*
די לא יהובדון דניאל Dan. 2, 18.

Of-al: הוֹבַד

3 perf.: וְהוֹבַד
והובד גשמה Dan. 7, 11.

I. אָבָה

פעל נודד, ומעתיד יֹאבֶה, ומסונן מעתיד לנ ומקמיס כדיסס ותקיסס ומקרנות [ווילגיגן, ווינצנן], וכמר נסמקל על תקוס ויקיסס מקיסס ועניגס וכסיסס [נענעסקיגן, פֶּעלגֶעמֶגנן], ומוס סכנוזות אֲבָיוֹן, אֲבִיוֹנָה, אֶבְיוֹן. ומקר לקוד מזמס הקרן סידוע אָבֶה, וכן נדומס לו מקומר תָּאַב, יָאַב, אֵרֶה, וכן נמקס סכדיק ורומיק s. *aw*], אֵרֶה [l. *av-ere*, *hav.* תקיסס נלוק מזכרים נסוף הספר. נתנוס ספעל אָבָא, אָבֵי מעלמו.

v. intr. (impf. יֹאבֶה), *av-ere*, *hav-ere*, *velle*, *cupere*, *propensum esse*, sanscr. *aw*, targum. אָבָא, יָאַב, אָרֶה vv. רָאַב, אָבִי. Confer quae est radicis communio. LXX. θέλειν, ἐθέλειν, συνθέλειν; βούλεσθαι; προσέχειν.

ולא אבה לשלחם Ex. 10, 27.
ולא אבה סיחן Dt. 2, 30.
לא־אבה ה׳ השחיתך Dt. 10, 10.
ולא־אבה ה׳ אלהיך Dt. 23, 6.
לא אבה ירבמי Dt. 25, 7.
שלח ולא אבה Jud. 11, 17.
ולא־אבה האיש ללון Jud. 19, 10.
ולא אבה נשא כליו 1 Sam. 31, 4.
ולא־אבה עשהאל 2 Sam. 2, 21.
ולא־אבה דוד להסיר אליו 2 S. 6, 10.
ולא אבה ולא־ברה 2 Sam. 12, 17.
ולא אבה לשמע בקולה 2 S. 13, 14.
ולא אבה לשמע לה 2 Sam. 13, 16.
ולא־אבה ללכת ויברכהו 2 S. 13, 25.
ולא אבה לבוא אליו 2 Sam. 14, 29.
ולא אבה לבוא 2 Sam. 14, 29.
ולא אבה לשתותם 2 S. 23, 16. 17.
ולא אבה יהושפט 1 Reg. 22, 50.
ולא־אבה ה׳ להשחית 2 Reg. 8, 19.
ולא אבה השחיתם 2 Reg. 13, 23.
ולא־אבה ה׳ לסלח 2 Reg. 24, 4.
ולא אבה נשא כליו 1 Chr. 10, 4.
ולא־אבה 1 Chr. 11, 18. 19.
ולא־אבה ארם להושיע 1 Chr. 19, 19.
ולא אבה ה׳ להשחית 2 Chr. 21, 7.
וישראל לא־אבה לי Ps. 81, 12.

1 perf.: אָבִיתִי
ולא אביתי לשמע לבלעם Jos. 24, 10.
ולא אביתי לשלח ידי 1 S. 26, 23.

3 perf. pl.: אָבוּ
ולא־אבו האנשים Jud. 19, 25.
ולא אבו בנימן Jud. 20, 13.
ולא אבו החרימם 1 Sam. 15, 9.
ולא־אבו עבדי המלך 1 S. 22, 17.
לא־אבו לעצתי Prv. 1, 30.
לא־אבו שמוע תורת ה׳ Jes. 30, 9.
ולא־אבו בדרכיו הלוך Jes. 42, 24.
ולא אבו לשמע אלי Ez. 20, 8.

3 perf. pl.: אָבְאוּ
ולא אבוא שמוע Jes. 28, 12.

2 perf. pl.: אֲבִיתֶם
ולא אביתם לעלת Dt. 1, 26.
ותוכחתי לא אביתם Prv. 1, 25.
ולא אביתם Jes. 30, 15.

part. pl.: אֹבִים *masc.*
אינם אבים לשמע Ez. 3, 7.

2 imperf.: תֹּאבֶה
לא־תאבה לו Dt. 13, 9.
אל־תשמע ולוא תאבה 1 Rg. 20, 8.

2 imperf.: תֹּאבָא
אל־תבא Prv. 1, 10.

3 imperf.: יֹאבֶה
לא־יאבה ה׳ סלח לו Dt. 29, 19.
ולא־יאבה כי תרבה־שחד Prv. 6, 35

3 impf. c. h int.: הָיֹאבֶה
היאבה רים עבדך Job. 39, 9.

3 impf. f.: תֹּאבֶה
אולי לא־תאבה האשה Gn. 24, 5.
ואם־לא תאבה האשה Gn. 24, 8.

2 impf. pl.: תֹּאבוּ
ולא תאבו לשמע לי Lev. 26, 21.
אם־תאבו ושמעתם Jes. 1, 19.

3 impf. pl.: יֹאבוּ
לא יאבו לשמע אליך Ez. 3, 7.

אֶבְיוֹן

ז״ו שנתעלס, הזוקף ועונג וכוסף, ומוסגל על עני לנל [שלרעה, נעעשקר, לים מקסור וכס מסכון ולל [שלרעה, נעעשלר, ולפעמים מסגל על נלכה וכנס-קוף כמו עני.

adj. m. nominasc., cupiens, desiderans, spec. is, qui rerum ad vitae sustentationem necessariarum desiderio cruciatur h. e. inops, egenus, miser. Sic jam Ibn-Ezra Deut. 15, 7. אֶבְיוֹן שֶׁהוּא מִתְאַוֶּה לְכָל מִפְּנֵי חֶסְרוֹנוֹ. LXX. πένης, πτωχός, ἀδύνατος, ἀνὴρ ἐν ἀνάγκαις, ἀπηλπισμένος, ἀσθενής, ταπεινός.

לא יהיה בך אביון Dt. 15, 4.
כי־יהיה בך אביון Dt. 15, 7.
כי לא־יחדל אביון Dt. 15, 11.
מאשפת ירים אביון 1 Sam. 2, 8.
ומיד חזק אביון Job. 5, 15.
לא לנצח ישכח אביון Ps. 9, 19.
יושיע לבני אביון Ps. 72, 4.
כי־יצעק אביון Ps. 72, 12.
וישגב אביון מעוני Ps. 107, 41.
כי־יעמד לימין אביון Ps. 109, 31.
מאשפת ירים אביון Ps. 113, 7.
ומכבדו חנן אביון Prv. 14, 31.
ובדבר אביון משפט Jes. 32, 7.
כי הציל את־נפש אביון Jer. 20, 13.
השאפים אביון Am. 8, 4.

וְאֶבְיוֹן

שכיר עני ואביון Dt. 24, 14.
ורקטל־עני ואביון Job. 24, 14.
ועני ואביון מגזלו Ps. 35, 10.
להפיל עני ואביון Ps. 37, 14.
ואני ׳ עני ואביון Ps. 40, 18.
יחד עשיר ואביון Ps. 49, 3.
יחס על־דל ואביון Ps. 72, 13.
עני ואביון יהללו שמך Ps. 74, 21.
פלטו־דל ואביון Ps. 82, 4.
כי־עני ואביון אני Ps. 86, 1.
וירדתך איש־עני ואביון Ps. 109, 16.
כי־עני ואביון אנכי Ps. 109, 22.
ודין עני־ואביון Prv. 31, 9.
דן דין־עני ואביון Jer. 22, 16.
עני ואביון לא החזיקה Ez. 16, 49.
עני ואביון הונה Ez. 18, 12.
ועני ואביון הנני Ez. 22, 29.
ואביון בעבור נעלים Am. 2, 6.

הָאֶבְיוֹן

מאחיך האביון Dt. 15, 7.
וריעה עינך באחיך האביון Dt. 15, 9.

לָאֶבְיוֹן

עגמה נפשי לאביון Job. 30, 25.
ואין כסות לאביון Job. 31, 19.
וידיה שלחה לאביון Prv. 31, 20.
מעוז לאביון בצר־לו Jes. 25, 4.

cum suff.: אֶבְיוֹנֶךָ
משפט אביונך בריבו Ex. 23, 6.

cum suff.: וְלֶאֱבְיוֹנֶךָ
ולאביונך בארצך Dt. 15, 11.

pl.: אֶבְיוֹנִים
יטו אבינים מדרך Job. 24, 4.
מאנקת אביונים Ps. 12, 6.
שמע אל־אביונים ה׳ Ps. 69, 34.
אביונים ירושיע Ps. 72, 13.
משפט אבינים Ps. 140, 13.
אביונים נקיים Jer. 2, 34.
ומשפט אביונים לא שפטו Jer. 5, 28.
הרעצות אביונים Am. 4, 1.

וְאֶבְיוֹנִים

pl.: Prv. 30, 14.
ואביונים מאדם Jes. 14, 30.
ואביונים לבטח ירבצו Am. 5, 12.
ואביונים בשער הטו *pl:*

וְהָאֶבְיוֹנִים

העניים והאביונים Jes. 41, 17.

לָאֶבְיוֹנִים

pl.: Esth. 9, 22.
ומתנות לאבינים Job. 29, 16.
אב אנכי לאבינים Ps. 112, 9.
פזר ׳ נתן לאבינים

אֶבְיֹנֵי

pl. constr.: Ex. 23, 11.
ואכלו אביני עמך

וְאֶבְיוֹנֵי

pl. constr.: Jes 29, 19.
ואבינו אדם

אֶבְיוֹנֶיהָ

pl. c. suff.: Ps. 132, 15.
אבינה אשביע לחם

אֲבִיוֹנָה

ז״ל, ומסונן לדעת מדוכים נן־תמיס סימוקי הקטן מן אֶבְיוֹנָה, סכנקנס של אֶבְיוֹן, ומקר כי נתוספת כוס נקמלע תוכת הסקטן, כמו לכל לתנון ולתיכון, ולניוכס לדעתו כנוי לרוס הסלדס. וכנר דסקוו סכל״ע, נקמרו שהוס דקדוק ענינות, והוס מניס דעת הקומרים שהוס תקוס המגנל, הוס גס לס יקכן, וכן דעת סדרס, שנגור מן לכ, ומסונן זכות לתנות, לס יקכן. ולי נכלס הענק ע׳ וקניס, שפרשוס מענין אֶבְיוֹנָה כנמרס, שהיס גרגר קפריס, שהוס מעורר הקמלס, וס״כ סדנור הזקל. ודעת ר׳ יסודס קיוג זל׳ נוספת, ונזקר אֶבְיוֹנָה ע״ד לרמית, כמו בִּירָה, הכל וכיכ.

n. f., bacca capparis (hispan. *alcapparas*), cujus semen, piperis simile, incitamentum est voluptatis venereae, gem. אֶבְיוֹנָה, trop. de ipsa concubitus voluptate. Sic LXX. κάππαρις, eosque secutus, *David de Pomis:* שֵׁם עֶשֶׂב הַתַּשְׁמִישׁ. *Adonim ben-Tamim ha-Mizrahi* hoc nomen formam diminutivam esse dicit feminini אֶבְיוֹנָה (a m. אֶבְיוֹן); nam ὑποκορεστικά literae *Iud* epenthesi formari solere, velut אַמְתּוֹן, אַמִּירוֹן. At jure eum exagitat *Ibn-Ezra*, qui nomen istuc de *concubitus desiderio* explicat. Allegorica interpretatio (= זְכוּת אָבוֹת, a n. אָב) grammatice nil valet. Atque etiam periculum hujus nominis explicandi, quod fecit *Iuda Chajug* (= בִּירָה = בִּיוֹנָה), perquam insulsum est.

הָאֲבִיוֹנָה

ותפר האבינה Eccl. 12, 5.

אֲבָה

ז״ו, ומסונן לדעת רס״י סס נסר שוסף, ול״כ לכיות לכנס, סכדקפות מנלים ומכוכת סיס, כלי נס ומצוע, ונפתח נשפת כוס לכי נל סנסר, והוס תוסר לפסיכס קלס. ולדעת י״ק נפרוס סרל״נע מלשון אָב, ומרגון ספיכס נוזפת פרוס, וכן סמקנס אִלְפַּיָּא דְמַשְׁיְרִין מִגַּדְיָא, ולדעת סלל״נ מלשון יפן ומגון, לומר

מולכות במסירות למקום קפנן, וכן העתיקו סומכוס נכתב ועגון יוכי, וכלם כלקד בלתי מתקוושים. וכ"ל שהשם משרש אָיב, ול"כ יסודו אִיבָה, כלקד עוד בנוסקאות סרנים, ומלמון לכיות יונקות לבנו בו, ול"כ בשלוש לל כנבר יעוז. ולפר למהו קלת שבגור המלם משפה נפעית לו ערבית, במכון קנס וסוף, לל מתקוור לי.

n. m., ut vult Isaaki, amnis rapidus et extra ripas diffluens, unde אֲנִיּוֹת אֵבָה, navigia, quae neque malum cum velis neque remigia habent, maximis turbinibus ac fluctibus maris jactata, aeth. אבי, fluctus amnis, hinc nomen levis velocisque naviculae. Alii אֵבָה a n. אָב, fructus, deducunt, et vertunt, sicut Targ. אַלַפֵּיהָא דְטַעֲיָנָן et Hieron. *naves poma portantes*. *Gersoni*, in verbo *avendi* originem quaerens, de navibus intelligit, in quibus homines sui *desiderii* cito compotes fiunt, perveniendo velociter, quo *volunt* ac *desiderant*. Symmachus: ὁμοίως ναυσὶ σπευδούσαις. Alii, arabicum *abâ-on, abâat-on*, nomen junci seu arundineti, comparantes, naves *papyraceas* seu *arundineas* intelligunt (syn. כֵּלֵי גֹּמֶא), quas Aegyptiis in usu fuisse tradit Plin. 7, 56. 13, 26. At omnium verisimillima interpretatio est ea, qua אֵבָה (sicut אִיבָה, quod in amplius XL. codd. exstat) a v. אִיב deducitur et א׳ א׳ de navibus infensationis h. e. piraticis explicatur (parall. נֵשֶׁר יָעוּף). LXX. ἴχνος ὁδοῦ.

Job. 9, 26. חלפו עם־אניות אבה

אֲבוֹי

ז״, ומסוכן לדעת הרק״נע זס דנר מן תכיון, ול״כ מסכוון לכיוכות ועכיות [עלעיל, דירפֿעינקייע], נפלם גִּוֹי, בְּלוֹי, וכן דעת לקן־נכקם, ומולי ולת כוונת מתרגם הֵרֵגָא. לדעת רס״ וכ״לק לק תסוכם שכיס מן אִוֵּי, ווס סכוון, ול״כ לינכו ליך לנרב לנכס.

n. m. (ad s. f. גִּוֹי, בְּלוֹי), quod *Ibn-Ezra*, tanquam ex n. אֲבָיוֹן ortum, *miseriam*, *inopiam* vertit. Sic et *Ibn-Ganah* et fortasse *Targ.*, qui הֵרֵגָא vertit atque hoc n. et ipse a v. *avendi* seu desiderandi deducere videtur. *Isaaki* et *Qimchi* אֲבוֹי interjectionem ex אִוֵּי augmentatione conformatam esse ajunt; idque recte. Quare cum v. אָבָה nihil habet affinitatis.

LXX. θόρυβος.

Prv. 23, 29. למי אוי למי אבוי

אָבָה

פעל כודד, ול״ע כ״ק נגור, ומסוכן לדעת מכקם לקן־סרוק כמקכיקו לגזון לימם ודקידם וגעכיכם [דרקמעו, תֵּגַ־סטינגן], ובלמת מסנם ובה בלגזון יממעלל כמכוון געיכם, ולדעת כ׳ שלמם יקקי מיסוד אָבָה, כדומם לל מיסוד לל נָבָה [ע״ם], וו״ל לקנת קנב מסמעת קול סוכני קנב, לגזון נכיקם, כי כון נככיקם יסוד נובל הוק, כמו כון נכגזיכם. קולם מכסון לי דעת סל״ק, שמכוון אָבָה כמו עָבָה, נָבָה, כי נכל חלה כק מסנב, וכן נלמת כזנב specie adscendentis fumi. Cognata est etiam radix durior אָבַךְ, unde הִתְאַבְּכוּ (הִתְאַבְּכוּ, אָבַךְ, דָּבַךְ) Jud. 7, 13. = הִתְאַבְּכוּ). *Ibn-Ezra* et *Qimchi* glossema habent: וְיִתְרוֹמְמוּ, quod est ex sermone aramaico (syr. אַבְּכָא, superbire) petitum.

LXX. συγκαταφάγεσθαι.

Hitpa-el: הִתְאַבְּכוּ

3 *impf. pl.:* וַיִּתְאַבְּכוּ *masc.*

Jes. 9, 17. ויתאבכו גאות עשן

אָבַל

פעל כודד, וסעתיד יֵאָבֵל, וסמוכן כמיקס וכפילם יפד בעלות קמעים [לוֹ־וַעֲמִיקָם בְּמַקְלֵנוּ], ומוס סמגלל על תלות ויגון [עלויערן], הן מתמלול שלה, הן מכפילת פניס של פלס, וקלות כוזו בסתקלנו, וכלך בתכנתו וזרגו עס כ־נל ז־פל וכדומס, וסס תמיס סקקל וסמוי בעתי בעב על כנון. סכוסף יולל, וסמתפעל לרוב בעלילם.

v. intr. (impf. יֵאָבֵל), concidere, trop. lugere, demissum esse, languescere, flaccescere, tum de herbis marcescentibus, tum de humana demissione ac tristitia, qua quis animo concidit. *Hi.* trans. affligere. *Hitpa.* crebris poëticorum librorum locis, interno luctu ac moerore cruciari. LXX. πενθεῖν, θρηνεῖν, στενάζειν; *Hitp.* καταπενθεῖν.

Hos. 10, 5. כי־אבל עליו עמו

Jes. 24, 7. אבל תירוש

Jes. 33, 9. אבל אמללה ארץ

3 *perf.:* וְאָבַל

Am. 8, 8. ואבל כל־יושב בה

3 *perf. fem.:* אָבְלָה

Jes. 24, 4. אבלה נבלה הארץ

Jer. 12, 11. אבלה עלי שממה

Jer. 14, 2. אבלה יהודה

Jer. 23, 10. מפני אלה אבלה הארץ

Joel 1, 10. אבלה אדמה

3 *perf. pl.:* אָבְלוּ

Joel 1, 9. אבלו הכהנים משרתי יי

3 *perf. pl.:* וְאָבְלוּ

Jes. 3, 26. ואנו ואבלו פתחיה

Jes. 19, 8. ואנו הדיגים ואבלו

Am. 1, 2. ואבלו נאות הרעים

Am. 9, 5. ואבלו כל־יושבי בה

3 *impf. f.:* תֵּאָבֵל

Job. 14, 22. ונפשו עליו תאבל

Jer. 4, 28. על־זאת תאבל הארץ

Jer. 12, 4. עד־מתי תאבל הארץ

Hos. 4, 3. על־כן ׀ תאבל הארץ

Hif-il: הַאֲבִיל

1 *perf.:* הַאֲבַלְתִּי

Ez. 31, 15. האבלתי כסיתי עליו

3 *imperf.:* וַיַּאֲבֵל־

Thr. 2, 8. ויאבל־חל וחרומה

Hitpa-el: הִתְאַבֵּל 3 *perf.*

1 Sam. 15, 35. כי־התאבל שמואל

prt. masc.: מִתְאַבֵּל *sg.*

1 Sam. 16, 1. עד־מתי אתה מתאבל

Dan. 10, 2. חייתי מתאבל

Esr. 10, 6. כי מתאבל על־מעל

part. pl.: מִתְאַבְּלִים

2 Chr. 35, 24. מתאבלים עליירשיחו

p. pl.: הַמִּתְאַבְּלִים

Jes. 66, 10. כל־המתאבלים עליה

part. fem.: מִתְאַבֶּלֶת *sg.*

2 Sam. 14, 2. מתאבלת על־מת

impt. fem.: הִתְאַבְּלִי־

2 Sam. 14, 2. התאבלי־נא

1 *imperf.:* וְאֶתְאַבְּלָה

Neh. 1, 4. וישבתי ואבכה ואתאבלה

3 *imperf.:* יִתְאַבֵּל *p.*

Ez. 7, 12. והמוכר אל־יתאבל

Ez. 7, 27. המלך יתאבל

3 *imperf.:* וַיִּתְאַבֵּל

Gn. 37, 34. ויתאבל על־בנו

2 Sam. 13, 37. ויתאבל על־בנו

2 Sam. 19, 2. ויתאבל על־אבשלום

1 Chr. 7, 22. ויתאבל אפרים אביהם

2 *impf. pl.:* תִּתְאַבְּלוּ

Neh. 8, 9. אל־תתאבלו ואל־תבכו

3 *impf. pl.:* וַיִּתְאַבְּלוּ

Num. 14, 39. ויתאבלו העם מאד

1 S. 6, 19. ויתאבלו העם כי־הכה יי׳

3 *impf. pl.:* וַיִּתְאַבְּלוּ *p.*

Ex. 33, 4. ויתאבלו ולא־שתו

אֵבֶל

ת״ו וסמיך אֲבֵל, וסמיך רבוי וכר אֲבֵלֵי, ורבוי נקנס אֲבֵלוֹת. סמלנס מתקנל וכנס־כוך כלכס ועלנ־נפס [ערויבעכד, נעעריבע], וסתמוכת לומלל וכפילת פניס, כנרלס מסנכס, ומוס סמגלל על זומומות, וכן לקנ־ל נעלני, וכן בתרגום עזלמו.

n. m. (c. s. אֲבֵל, constr. pl. m. אֲבֵלֵי, pl. f. אֲבֵלוֹת), afflictus, lugens, trop. dirutus, ruinosus, arab. *abil.* LXX. ταπεινός, πενθῶν; λυπούμενος.

Gn. 37, 35. כי־ארד אל־בני אבל

Esth. 6, 12. אבל וחפוי ראש

constr.: כַּאֲבֵל *s. M.*

Ps. 35, 14. כאבל־אם קדר שחותי

adj. pl.: אֲבֵלִים

Job. 29, 25. כאשר אבלים ינחם

Jes. 61, 2. לנחם כל־האבלים

pl. constr.: לַאֲבֵלֵי

Jes. 61, 3. לשום ׀ לאבלי ציון

pl. c. suff.: וְלַאֲבֵלָיו

Jes. 57, 18. נחמיו לו ולאבליו

adj. f. pl.: אֲבֵלוֹת

Thr. 1, 4. דרכי ציון אבלות

אֵבֶל

ז״, וכנכוי אֲבֵלִי, וסמוכן עלנות ולכיכות פנס וזיק לכיס ומספד קלנות ומכוך [עכויבע, קלנגע], ד״מ מקכיכות על סיפ, ולפל יקיד מספד על בן יקיד, ולל״ק לפל מיוקד וגדול מלד, ועפס לפל לפלוכי, עכיכו מסלוכות לפלות ומעמדות כמכנ, וכזס לפל לפנס של נכות יעכס במדבר. נתרגום אֲבֵל [אֲבֵל], אוּבֵל, אֲבֵלוּ, אֲבֵלוּ מזלמו.

n. m. (c. s. אֲבֵלִי), luctus, lamentatio, veluti lamenta de mortuo, c. יָחִיד: de filio unigenito, מַעֲשֵׂה אֵבֶל, luctus solennis exequiarumque supremi honores, targ. אֲבֵל, אוּבֵל, אֲבֵלוּ, אֲבֵלוּ. LXX. πένθος, πενθικός, πενθεῖν.

Gn. 27, 41. יקרבו ימי אבל אבי

Gn. 50, 10. ויעש לאביו אבל

Gn. 50, 11. אבל־כבד זה למצרים

Dt. 34, 8. ימי בכי אבל משה

2 Sam. 14, 2. ולבשי־נא בגדי־אבל

Esth. 4, 3. אבל גדול ליהודים

Eccl. 7, 2. טוב ללכת אל־בית־אבל

Eccl. 7, 4. לב חכמים בבית אבל

Jes. 61, 3. ששון תחת אבל

Jer. 6, 26. אבל יחיד עשי־לך

Jer. 16, 7. על־אבל לנחמו

Ez. 24, 17. אבל לא־תעשה

Am. 5, 16. וקראו אכר אל־אבל

כזנכ כמכוון נזעתי ערב, כלקד תקלס נלוס סזנכ״ס נסוף הספר.

vrb. trans. inus., quod quidam, concinente arabico וּבַח, vim *increpandi* seu *angendi* habere dicunt. Sic jam *Menahem ibn-Saruq* in opera grammatico, *Machberet* inscripto. Contra *Ibn-Parchon* et alii אֲבָחַת esse volunt pro אֲבָעַת et terrorem dei notare. *Isaaki Alef* verbi אָבַח accidentale (יָסוֹד נִפְל) et בַּח, cognatum illud cum v. דָּבַח, fundamentale dicit, unde אֲבַחַת חֶרֶב, sicut נְבִיחַת חֶרֶב, de vociferatione eorum, qui gladio caedunt, quae est instar latratus. At unice probabilis est eorum sententia, qui אָבַח, sicut שׁ־בַח, שׁ־רַג et אָ־רַג, vim mactandi necandive habere dicunt, cf. vv. זָבַח et סָ־בַךְ, in quibus eaedem prostheses variant.

אֲבַחַת

ז״כ, ומסוכן כמו שִׁבְחָה, זִבְחָה, ול״כ לנקת קנב כמו עכקת קנב, וכן נקמת קנגס מתקנס קעלי קנב [דקס שלקענען], וכן מתכוסו ע׳ וקניס נכתב ולגזון יון. נזעס עכניכית עוד מוכני אֲבַח, נדמיון מכוון. ולע קוכל שיס מן מלקלקים שקוכין אֲבַעַת־חֶרֶב מזנב לנקן, עכין מתפעכות, ול״כ נדומס לל חֶרֶב מְתַהַפֶּכֶת, ולל מתקוור לפכוון.

n. f., sicut זִבְחָה, מַבָּחָה, mactatio, internecio, unde אֲבַחַת חֶרֶב, LXX. σφάγια ῥομφαίας. Targ. אֲבַחַת חַרְבָּא. Sunt, qui אֲבַחַת חֶרֶב (syn. מְתַהַפֶּכֶת), h. e. vibratio ensis, legi malunt; inconsulte profecto. Lingua neohebraica (שָׂפָה עִבְרִיָּת), nomine אֲבַח significatione *caedis* utens, sententiae Qimchii, quam et ipsi comprobavimus, adstipulatur.

constr.: אֲבַחַת

Ez. 21, 20. נתתי אבחת־חרב

אֲבַטִּיחַ

sbst., v. s. r. בָּטֵחַ *p.* 165.

אָבַךְ

פעל כודד, ולל כמלל כ״ק נכנין מתפעל הִתְאַבֵּךְ, וסמוכן לדעת גזון מלמם ימקקי נסנכס אָ־בַךְ, ודומס לו לפי דעתו דָּבַךְ, וג״כ סָ־בַךְ, בַּךְ, ומסלס סנכיכס וזניגס וקניכס [וויק־קעלן, קניפֿענן], ועכין מתפעל מתלקוות ומתקזכות. וו״ל רס״י כל לגזון כנך יון יסוד תיכס לל נך, וסכון נלס נס נפרקיס, וכלן נלס לל״ל נמקוס כון ע״ל, וכן נלמת נלך נלגזון ישמעלל, וכן נזעתי ערב [עי׳ כוך]. קולם לדעת מרק״נע עכין מתכוומות, כלקד נזעס סוכית, ומסלקק לל דק יפס. ולע עוד שמזכס לנך עוד נדומס לל מפן, נעכני לפן, ול״כ מתלנן נדומס לל מתסנך [שופעים ו׳, ג׳].

v. trans. hitpa. (הִתְאַבֵּךְ), cujus radix, ut jam Isaaki suspicatus est, בָּךְ monosyllabum est, arab. *bâka*, ex quo aliarum praepositionum additamento auctae sunt vv. סָ־בַךְ, נָ־בַךְ, complicare, connectere, convolvere. *Hitpa.* se complicare, conglobare, de

וְאֵבֶל
Mich. 1, 8. ואבל כבנות יענה

הָאֵבֶל
Gn. 50, 11. את־האבל בגרן האטד
2 Sam. 11, 27. ויעבר האבל וישלח

כְּאֵבֶל
Am. 8, 10. כאבל יחיד

לְאֵבֶל
2 Sam. 19, 3. לאבל לכל־העם
Job. 30, 31. ויהי לאבל כנרי
Thr. 5, 15. נהפך לאבל מחולנו
Am. 8, 10. והפכתי חגיכם לאבל

וּמֵאבֵל
Esth. 9, 22. ומאבל ליום טוב
cum suff.: אֲבֵלֵךְ
Jes. 60, 20. ושלמו ימי אבלך
cum suff.: אֲבֵלָם
Jer. 31, 13. והפכתי אבלם לששון

אָבֵל

פעל נוד ול״ע כ״ל נגור, ומשון שקוי וכסום נוילם ויגילם [בעלעגן, וואלגען], וכן נחת משרש בָּל לקען קנ״ם, בָּל קע״ק, ונאלץ משרש נ״כ אלל תל״נ, ואלל שׁ־בָּל וכדומה, וכשרש כאטון נ״כ נשפתי ערב, כאשר תלוח גלוח משרשים נכוח הספר, וכן אַבַּל בלשון ישמעאל.

v. intr. inus., cui cognata sunt vv. בָּל, בָּבַל, דָּבַל, שׁ־בַּל, rigare, fluitare, alluere, arab. *abila* (wall-en, netzen).

אָבֵל

ס״ו ולרוב כפיעיים, ומשון שקוי משוקה ומכוסה, לו שקוי יכול ותנוחה [נרחו-פלאַטען, פֶרוֹלַט-], ויכן כתוארי להכנת הפיעיים. ומהפסוק אלל סגלולה [ס״ת ו׳ י״ק] לדעת רס״י כמו אלן סגלולה, ולפיל משקוי כון, וכן למתרגם ולכ״ק ולכ׳ יעשים לי ערגיני, חולב גלץ נרן. ודע קוטל שמשם אַבּוּל נמרח, למסמן חולר סתנוחה, נ״כ חוש משרש.

n. m. (crebro in *nn. pr.*), locus irrigatus, arvum frugiferum et fertum, pratum uberrimis graminibus (arab. *abal-on*) ferax. Sunt, qui 1 Sam. 6, 18., assentientibus Septuaginta et Syro, אָבֵן legendum censeant, in his *Isaaki* et *Jesaja Tranensis;* idque sine caussa. Eandem originem habet talm. אַבּוּל, quod de horreo seu apotheca frumenti dicitur. LXX. *λίθος, Ἀβέλ.*

Gn. 50, 11. קרא שמה אבל מצרים
Num. 33, 49. עד אבל השטים
Jud. 7, 22. שפת־אבל מחולה
Jud. 11, 33. ועד אבל כרמים
1 Sam. 6, 18. ועד אבל הגדולה
1 Reg. 4, 12. מבית שאן עד אבל
1 Reg. 15, 20. אבל בית־מעכה
2 Reg. 15, 29. ואת־אבל בית־מעכה
2 Chr. 16, 4. אבל מים

בְּאָבֵל
2 Sam. 20, 18. שאול ישאלו באבל
c. h finis: אָבְלָה
2 Sam. 20, 14. אבלה ובית מעכה
c. h finis: בְּאָבְלָה
2 Sam. 20, 15. באבלה בית המעכה

אָבֵל

ס״ו והסמן אָבֵל, ומשון לדעת קנת כמו בָּאֵבֶל מן אלל, וס״כ מקום לו חוף-כסר [פלוסס-נעניען], ולדעת סרס״נע ול״ו חלוף מן יובל לשון כסר, לוטס סרשון נכון. ודעת סעדיס ספרשן שמר בוה״ל על פתח שער סנכון שמו לולי, משון מכמים לכולל שער, נתן מכבע.

n. m. (c. אֲבֵל), locus allutus (מָאבֵל) seu littus fluvii (Fluss-gebiet). *Ibn-Ezra* de amne (= יוּבַל) explicat, *Saadja* et *Hieronymus* de *porta* (= rab. אַבּוּלָא). Symm. *super paludem Ulai.* Scholion: *ὄνομα ὄρους περσικοῦ, ἀφ᾽ οὗ τὰ τῆς ὁράσεως κατασκοπεῖν ὁ προφήτης ἐδόκει, οὕτως αὐτῷ τοῦ πνεύματος ὑποδείξαντος.* Eudoxius: *Οὐλβίδ τουτέστι πύλην ἐπὶ γεφύραν τοῦ ποταμοῦ κειμένην.* LXX. *ἐπὶ τῆς πύλης Οὐλαΐ.*

Dan. 8, 3. *עמד לפני האבל
Dan. 8, 6. *ראיתי עמד לפני האבל
constr.: אוּבַל
Dan. 8. 2. *היותי על־אובל אולי

אֲבֵל

v. concord. partt.

אָבֶן

פעל ל״ע כ״ן נגור, ודומה לו חָבַן לקען, ומשון בפי סנרחים לשון קשוי וחוזק [פֶסטער, פֶעסט ויין], ותמוחו נפעל אָמַן, נקלוף מס נכ״ת, ומס לגל לקן [לף פ׳] תרחים הקלף ומשוי, וס״כ מסומיס שמשרש נכס עקו תעל.

vrb. inus., sicut חָבַן (labiali cum liquida permutata), durum, solidum esse. Qui nomen insequens a v. בָּנָה deducunt, graviter errant.

אֶבֶן

ס״ב [ומן ס״ת י״ס וכיי], ומשון ידוע, עכס ודומה קשה [הַסְטֶעט ווען-סט, שטיין], וכשלב על יסודת דבר ומוכלו, לומר לכן יסוד, על גדול וקשוב, כמו לכן יסרלב, על פתי כרל ונכים, ונלמר גם על דומים לכוכים, על לכני יקר ולכני גיר, על לכני מעקל ומלב וכדומה. נמרח על־יקר לכן עושין, לכן המכונעת, לכן מסמך, לכן בית קולים, לכן שוחת [מַאנגעט], לכן שעות [קוסר] וכדומה.

n. f. (*m.* semel 1 Sam. 17, 40.), massa dura, saxum, lapis, praec. ex lapidicina, propter duritiem; trop. de fundamento et principio rei (אֶבֶן יְסוֹד), de magnitudine ac summo honore (אֶבֶן יְקָרָה), de grandine majori, de aere ex metallis effuso (arab. *chag aratâni*, lapides ambo, h. e. aurum et argentum), de gemmis seu lapidibus pretiosis, de ponderibus librae ac perpendiculi lapideis. Gem. אֶבֶן שֹׁהַם, magnes, אֶבֶן שְׁעוֹת, horologium. LXX. *λίθος, λίθινος, χάλιξ; σίκλος, στάθμιον, μισθός;* אֶבֶן, *λίθος πολυτελής;* אַבְנֵי בֹהַן, *ὀνοκένταυρος;* אַבְנֵי בֹּהַט, *ἄδης;* אֶבֶן, אַבְנֵי גִּר, *χάλαζα; κονία λεπτή;* חָבַשׁ אֶבֶן, *ἀπολιθοῦσθαι;* אַבְנֵי מַחֲצֵב, *λιθουργική τέχνη;* אֶבֶן, אֶבֶן פּוּךְ, *λίθοι τετράποδοι; λίθος πολυτελής;* רִשֵּׁה אֶבֶן, *κατισχύειν;* אַבְנֵי שַׁיִשׁ, *πάριος.*

p. אֶבֶן
Gn. 31, 45. ויקח יעקב אבן
Gn. 35, 14. מצבת אבן
Gn. 49, 24. רעה אבן ישראל
Ex. 15, 5. במצולת כמו־אבן
Ex. 17, 12. ויקחו־אבן וישימו
Ex. 28, 11. מעשה חרש אבן
Ex. 28, 17. מלאת אבן
Ex. 28, 17. ארבעה טורים אבן
Ex. 31, 5. 35, 33. ובחרשת אבן
Ex. 31, 18. לחת אבן כתבים
Ex. 39, 10. ארבעה טורי אבן
Lev. 24, 23. וירגמו אתו אבן
Num. 35, 23. או בכל־אבן
Dt. 25, 15. אבן שלמה וצדק
Jos. 4, 5. איש אבן אחת
Jos. 7, 25. כל־ישראל אבן
Jos. 15, 6. n. p. אבן בהן בן־ראובן
Jos. 18, 17. n. p. אבן בהן בן־ראובן
Jos. 24, 26. ויקח אבן גדולה
Jud. 9, 5. 18. איש על־אבן אחת
1 Sam. 6, 14. ושם אבן גדולה
1 Sam. 7, 12. ויקח שמואל אבן
1 Sam. 14, 33. גלו אלי היום אבן
1 Sam. 17, 49. ויקח משם אבן
2 Sam. 5, 11. n. p. וחרשי אבן קיר
1 Reg. 1, 9. n. p. עם אבן הזחלת
1 Reg. 6, 7. אבן שלמה מסע נבנה
1 Reg. 6, 18. הכל ארזאין אבן נראה
1 Rg. 12, 18 וירגמו כל־ישראל בו אבן
1 Chr. 20, 2. ובבה אבן יקרה
1 Chr. 22, 15 וחרשי אבן ועץ
1 Chr. 29, 2. וכל אבן יקרה
2 Chr. 3, 6. ויצפ את־הבית אבן יקרה
2 Chr. 10, 18. בני־ישראל אבן
2 Chr. 24, 21. וירגמהו אבן
Neh. 9, 11. במצולת כמו־אבן
Job. 28, 3. אבן אפל וצלמות
Job. 38, 6. או מי־ירה אבן פנתה
Job. 41, 16. לבו יצוק כמו־אבן
Ps. 118, 22. אבן מאסו הבונים
Prv. 17, 8. אבן־חן השחד
Prv. 20, 10. אבן ואבן איפה ואיפה
Prv. 20, 23. תועבת יי אבן ואבן
Prv. 26, 8. כצרור אבן במרגמה
Prv. 26, 27. וגלל אבן אליו תשוב
Prv. 27, 3. כבד אבן ונטל החול
Jes. 28, 16. יסד בציון אבן
Jes. 28, 16. אבן בחן
Jer. 51, 26. אבן לפנה ואבן למוסדות
Jer. 51, 63. תקשר עליו אבן
Thr. 3, 53. וידו־אבן בי
Ez. 1, 26. כמראה אבן־ספיר
Ez. 10, 9. כעין אבן תרשיש
Ez. 23, 47. ורגמו עליהן אבן
Ez. 27, 22. ובכל־אבן יקרה
Ex. 28, 13. כל־אבן יקרה מסכתך
Hab. 2, 11. כי־אבן מקיר תזעק
Hag. 2, 15. מטרם שום־אבן אל־אבן
Zach. 3, 9. על־אבן אחת שבעה
Zach. 5, 8. אבן העופרת אל־פיה
Zach. 12. 3 אבן מעמסה לכל־העמים

וְאֶבֶן *p.* וְאֶבֶן
Gn. 2, 12. ואבן השהם
Lev. 26, 1. ואבן משכית לא תתנו
Dt. 4, 28. מעשה ידי אדם עץ ואבן
Dt. 29, 16. ואת גלוליהם עץ ואבן
2 Sam. 12, 30. וכר זהב ואבן יקרה
1 Rg. 10, 2. וזהב רב־מאד ואבן יקרה
1 Rg 10, 11. הרבה מאד ואבן יקרה
2 Reg. 19, 18. עץ ואבן ויאבדום
2 Chr. 9, 1. וזהב לרב ואבן יקרה
2 Chr. 9, 9. לרב מאד ואבן יקרה
2 Chr. 9, 10 עצי אלגומים ואבן יקרה
Job. 28, 2. ואבן יצוק נחושה
Prv. 11, 1. ואבן שלמה רצונו
Prv. 20, 10. אבן ואבן
Jes. 30, 30. נפץ וזרם ואבן ברד
Jes. 37, 19. עץ ואבן ויאבדום

p. וָאֶבֶן
Dt. 25, 13. אבן ואבן גדולה וקטנה
Dt. 28, 36. אלהים אחרים עץ ואבן
Dt. 28, 64. אתה ואבתיך עץ ואבן
Prv. 20, 23. אבן ואבן
Ez. 20, 32. לשרת עץ ואבן

הָאֶבֶן *p.* הָאֶבֶן
Gn. 28, 18. ויקח את־האבן
Gn. 29, 3. וגללו את־האבן
Gn. 29, 3. והשיבו את־האבן
Gn. 29, 8. וגללו את־האבן
Gn. 29, 10. ויגל את האבן
Ex. 24, 13. את־לחת האבן
Ex. 28, 10. על האבן האחת
Ex. 28, 10. על־האבן השנית
Jos. 24, 27. האבן הזאת תהיה־בנו
1 Sam. 6, 15. וישמו אל־האבן
1 Sam. 17, 49. ותטבע האבן במצחו
1 Sam. 20, 19. n. p. אצל האבן האזל
2 Sam. 20, 8. עם־האבן הגדולה
2 Reg. 12, 13. ולחצבי האבן
Jer. 3, 9. ותנאף את־האבן
Ez. 11, 19. והסירתי לב האבן
Ez. 36, 26. והסירתי את־לב האבן
Zach. 3, 9. האבן אשר נתתי
Zach. 4, 7. האבן הראשה
Zach. 4, 10. האבן הבדיל

וְהָאֶבֶן
Gn. 28, 22 והאבן הזאת אשר־שמתי
Gn. 29, 2. והאבן גדלה על־פי הבאר

בְּאֶבֶן *p.* בְּאֶבֶן
Ex. 21, 18. באבן או באגרף
Num. 35, 17. ואם באבן יד
2 Sam. 14, 26. באבן המלך
Lev. 20, 27. באבן ירגמו אתם
Jud. 20, 16. כל־זה קלע באבן
Ps. 91, 12. פן־תגוף באבן רגלך

p. בָּאֶבֶן
Lev. 20, 2. וירגמהו באבן
Ez. 16, 40. ורגמו אותך באבן

וּבָאֶבֶן
Dan. 11, 38. ובאבן יקרה

וּבָאֶבֶן
1 Sam. 17, 50. בקלע ובאבן

p. כָּאֶבֶן
Ex. 15, 16. ידמו כאבן

כָּאֶבֶן
Job. 38, 30. כאבן מים יתחבאו

כְּאֶבֶן
Ez. 10, 1. כאבן ספיר

p. לָאֶבֶן
Gn. 11, 3. ותחי להם הלבנה לאבן
1 Sam. 25, 37. והוא היה לאבן

לָאֶבֶן
Hab. 2, 19. עורי לאבן דומם

וּלְאֶבֶן
2 Chr. 32, 27. ולזהב ולאבן יקרה
Jes. 8, 14. למקדש ולאבן נגף
Jer. 2, 27. ולאבן את ילדתני

מֵאֶבֶן
Jes. 62, 10. סקלו מאבן
cum suff.: אַבְנוֹ
2 Reg. 3, 25. וישליכו איש־אבנו
pl.: אֲבָנִים
Gn. 31, 46 לקטו אבנים ויקחו אבנים
Ex. 20, 25. מזבח אבנים תעשה
Ex. 34, 1. שני־לחת אבנים
Ex. 34, 4. שני־לחת אבנים
Ex. 34, 4. שני לחת אבנים
Lev. 14, 42. ולקחו אבנים אחרות
Dt. 4, 13. 5, 22. על־שני לחות אבנים
Dt. 10, 1. 3. שני־לוחת אבנים
Dt. 27, 2. והקמת לך אבנים
Dt. 27, 5. מזבח אבנים לא־תניף
Dt. 27, 6. אבנים שלמות תבנה
Jos. 4, 3. 8. שתים־עשרה אבנים

Jos. 4, 9. ושתים עשרה אבנים
Jos. 7, 26. 8, 29. גל־אבנים
Jos. 8, 31. מזבח אבנים שלמות
Jos. 10, 11. עליהם אבנים גדלות
Jos. 10, 18. גלו אבנים גדלות
Jos. 10, 27. וישמו אבנים גדלות
1 Sam. 17, 40. חמשה חלקי אבנים
2 Sam. 18, 17. גל־אבנים גדול
1 Reg. 5, 31. ויסעו אבנים גדלות
1 Reg. 5, 31. אבנים יקרות
1 Reg. 7, 9. כל־אלה אבנים יקרת
1 Reg. 7, 10. ומיסד אבנים יקרות
1 Reg. 7, 10. אבנים גדלות
1 Reg. 7, 11. ומלמעלה אבנים יקרות
1 Reg. 18, 31. שתים עשרה אבנים
2 Reg. 16, 17. על מרצפת אבנים
1 Chr. 29, 8. והנמצא אתו אבנים
Job. 6, 12. אם־כח אבנים כחי
Job. 8, 17. בית אבנים יחזה
Job. 14, 19. אבנים שחקו מים
Eccl. 3, 5. עת להשליך אבנים
Eccl. 3, 5. ועת כנוס אבנים
Eccl. 10, 9. מסיע אבנים יעצב בהם
Jer. 43, 9. קח בידך אבנים

pl.: אֲבָנִים

1 Chr. 22, 14. ועצים ואבנים

pl.: הָאֲבָנִים

Ex. 28, 11. את־שתי האבנים
Ex. 28, 12. ושמת את־שתי האבנים
Lev. 14, 40. וחלצו את־האבנים
Lev. 14, 42. תחת האבנים
Lev. 14, 43. חלץ את־האבנים
Dt. 9, 9. לקחת לוחת האבנים
Dt. 9, 10. 11. שני לוחת האבנים
Dt. 27, 4. תקימו את־האבנים
Dt. 27, 8. וכתבת על־האבנים
Jos. 4, 6. מה האבנים האלה
Jos. 4, 7. והיו האבנים האלה
Jos 4, 20. שתים עשרה האבנים
Jos. 4, 21. מה האבנים האלה
Jos. 8, 32. ויכתב־שם על־האבנים
1 Reg. 8, 9. שני לחות האבנים
1 Reg. 18, 32. ויבנה את־האבנים
1 Reg. 18, 38. האבנים ואת־העפר
Neh. 3, 34. היחיו את־האבנים
Jes. 60, 17. ותחת האבנים ברזל

pl.: וְהָאֲבָנִים

Ex. 28, 21. והאבנים תהיינה
Ex. 39, 14. והאבנים על־שמת
1 Reg. 5, 32. ויכינו העצים והאבנים

pl.: בָּאֲבָנִים

Num. 14, 10. לרגום אתם באבנים
Num. 15, 35. רגם אתו באבנים
Num. 15, 36. וירגמו אתו באבנים
Dt. 13, 11. וסקלתו באבנים ומת
Dt. 17, 5. וסקלתם באבנים ומתו
Dt. 21, 21. כל־אנשי עירו באבנים
Dt. 22, 21. אנשי עירה באבנים
Dt. 22, 24. וסקלתם אתם באבנים
Jos. 7, 25. ויסקלו אתם באבנים
2 Sam. 16, 6. ויסקל באבנים את־דוד
2 Sam. 16, 13. ויסקל באבנים לעמתו
1 Reg. 21, 13. ויסקלהו באבנים וימת
2 Reg. 3, 19. תכאיבו באבנים
1 Chr. 12, 2. באבנים ובחצים
2 Chr. 2, 13. באבנים ובעצים

pl.: וָבָאֲבָנִים

Ex. 7, 19. ובעצים ובאבנים
2 Chr. 26, 15. בחצים ובאבנים גדלות

pl.: כָּאֲבָנִים

1 Reg. 10, 27. בירושלם כאבנים
2 Chr. 1, 15. הזהב בירושלם כאבנים
2 Chr. 9, 27. הכסף בירושלם כאבנים

pl.: לָאֲבָנִים

Jer. 43, 10. ממעל לאבנים האלה

pl. constr.: אַבְנֵי

Ex. 25, 7. אבני־שהם
Ex. 28, 9. את־שתי אבני־שהם
Ex. 28, 12. אבני זכרן
Ex. 35, 27. את אבני השהם
Ex. 35, 27. ואת אבני המלאים
Ex. 39, 6. ויעשו את־אבני השהם
Ex. 39, 7. אבני זכרון לבני ישראל
Lev. 19, 36. מאזני צדק אבני־צדק
1 Reg. 5, 31. ליסד הבית אבני גזית
1 Reg. 7, 10. אבני עשר אמות
1 Reg. 15, 22. וישאו את־אבני הרמה
1 Chr. 22, 2. לחצוב אבני גזית
1 Chr. 29, 2. אבני־שהם ומלואים
1 Chr. 29, 2. אבני־פוך
2 Chr. 16, 6. וישאו את־אבני הרמה
2 Chr. 34, 11. לקנות אבני מחצב
Job. 5, 23. עם־אבני השדה ברית
Job. 41, 20 נהפכו־לו אבני־קלע
Pr. 16, 11. מעשהו כל־אבני־כיס
Jes. 14, 19. יורדי אל־אבני־בור
Jes. 27, 9. כל־אבני מזבח
Thr. 4, 1. תשתפכנה אבני־קדש
Ez. 13, 11. אבני אלגביש תפלנה
Ez. 28, 14. בתוך אבני־אש
Ez. 28, 16. מתוך אבני־אש
Ez. 40, 42. אבני גזית
Mich. 6, 11. ובכיס אבני מרמה
Zach. 9, 15. וכבשו אבני־קלע
Zach. 9, 16. אבני־נזר מתנוססות

pl. constr.: וַאַבְנֵי

Ex. 25, 7. ואבני מלאים
Ex. 35, 9. ואבני־שהם ואבני מלאים
1 Reg. 7, 10. ואבני שמנה אמות
2 Reg. 12, 13. ואבני מחצב
2 Reg. 22, 6. עצים ואבני מחצב
1 Chr. 29, 2. ואבני־שיש לרב
Jes. 34, 11. ואבני־בהו
Ez. 13, 33. 38, 22. ואבני אלגביש

pl. constr.: בַּאַבְנֵי

Jos. 10, 11. אשר־מתו באבני הברד

pl. constr.: כַּאַבְנֵי

Jes. 27, 9. כאבני־גיר

pl. constr.: לָאַבְנֵי

Jes. 54, 12. ושעריך לאבני אקדח
Jes. 54, 12. וכל־גבולך לאבני־חפץ

pl. constr.: וְלַאַבְנֵי

2 Chr. 26, 14. ולאבני קלעים

pl. constr.: מֵאַבְנֵי

Gn. 28, 11. ויקח מאבני המקום

pl. c. suff.: אַבְנֶיהָ

Jes. 54, 11. מרביץ בפוך אבניך

pl. c. suff.: וַאֲבָנֶיהָ

Ez. 26, 12. ואבניך ועציך ועפרך

pl. c. suff.: אַבְנָיו

Lev. 14, 45. את־אבניו ואת־עציו
Pr. 24, 31. וגדר אבניו נהרסה
Zach. 5, 4. ואת־עציו ואת־אבניו

pl. c. suff.: אַבְנֶיהָ

Dt. 8, 9. ארץ אשר אבניה ברזל
2 Reg. 3, 25. עד־השאיר אבניה
Job. 28, 6. מקום־ספיר אבניה
Ps. 102, 15 כי־רצו עבדיך את־אבניה
Mich. 1, 6. וגרתי לגי אבניה

pl. c. suff.: אַבְנֵיהֶם

Neh. 3, 35. ופרץ חומת אבניהם

אֶבֶן

כלימי כמו נעכרי, וכילועז אַבְנָא, וכ"ק כנפרד כמו נעכרי אֶבֶן.

n. aram. (def. אַבְנָא), significatione eadem, qua hebr. אֶבֶן. LXX. *λίθος, λίθινος.*

Dan. 2, 34. עד די התגזרת אבן
Dan. 2, 45 אתגזרת אבן די־לא בידין
Dan. 6, 18. והיתית אבן חדה
Esr. 5, 8. והוא מתבנא אבן גלל
Esr. 6, 4. נדבכין די־אבן גלל תלתא

def.: וְאַבְנָא

Dan. 2, 35. ואבנא די־מחת לצלמא
Dan. 5, 4. פרזלא אבא ואבנא
Dan. 5, 23. פרזלא אבא ואבנא

אֶבֶן

ע"כ, וקן סווניי נכ"ק אֲבֶנֶם, ומיומן לנעת כ"י וסקוכיס מרקשוכיס מוצב קצה היולדת, נדומה לל מצבר, וכן מוצב כלי קומנות יוכר קכס, לומר סדנק, וכן למתקנם מַחֲבַר לו סַדָּנָא, וכל לנה סכיקו נספק קקור סולו. לנעת סמלקק יסודה לבן־קיים לנף נתכנים שמוע, וסמול מן נכנה, שכח לנכנים, וק"כ מתמוכת מוצב סולדת נכים [נעגאסר־שול], ופ"ו כלי מוצב יולף נקי מפרוש. וסכיכון נעיני לנת לבן־גלקת, שסיק נכתלק לנלקמול שלו, שמוק לם כלי עצוי מן שתי לתכנים, על כן הוויי. ומפצר ג"כ שמצם כמו אֲפֻנִים, מן אֹבֶן כמו אֹפֶן, וק"כ סמכוון קל לסכין.

n. f. dualet. (אָבְנַיִם), sella mulierum parturientium (מַיְחַבֵּר), vel cui figuli facturi opus insident (סַדָּנָא), ambigua origine. *Iuda ibn-Qoraish* Alef vocabuli *servile* et radicem בָּנָה esse dicit, unde בֵּן, filius, et אָבְנַיִם, sella, in qua filii seu infantes pariuntur. Inepte scilicet. Verisimillima est *Abulwalidi* sententia, qui lapides duos conjunctos, instar binorum molae lapidum, intelligit. Sic et Qimchi. Nisi אָבְנַיִם pro אָפְנַיִם (a sing. אֹפֶן = אֹפֶן) de rotis duabus conjunctis est intelligendum. LXX. *λίθος, (ὅταν ὦσι) πρὸς τῷ τίκτειν.*

du.: הָאָבְנָיִם

Ex. 1, 16. וראיתן על־האבנים
Jer. 18, 3. עשה מלאכה על־האבנים

אַבְנֵט

sbst., v. s. r. בָּנַט *p.* 200.

אָבַס

פעל כודד, ומיומן פעיפ ומלעפס סרנקס ופיקס [מַסְמְעִין], וכן פצרס אֲבַס נגמרס, שכלף פס עס פעוס, וכצרס כיכוון ג"כ נצפני ערנ, כלצר תיקס נלוס פצרכיס נסוף נספר, ופצרס אֲבַס.

v. trans., saginare, gem. אַבַּס, gr. *παι-ΐσθαι, πασάσθαι*, (syn. פָּטַם, הִרְבִּיץ, הֶלְעִיט), part. אָבוּס, saginatus, *σιτευτός*, Prv. 15, 17. Targ. תּוֹרֵי מְפַטְּמֵי; 1 Reg. 5, 3. Targ. פַּטְּרַמֵּיא. Radix sanscritosemitica est בַּס. LXX. אָבוּס, *νομάς, παράθεσις.*

prt. pass.: אָבוּס

Prv. 15, 17. משור אבוס ושנאה־בו

p. p. pl.: אֲבוּסִים

1 Reg. 5, 3. וברברים אבוסים

אָבוּס

ע"ו מר אֲבוּס, וסרכוי אֲבוּסִים, ומיומן נתיפות פעיפ וסרנקס [מַסְמְעוֹנֵג], כן לכך סמקל, ומוס מקוס מקל סנסמס, כתיכוזו אֵיזֶרָא, וכן פרפוסו סתוכיכס. נגמרס מצלל על סיכ ודול וקיעכס.

n. m. (pro אֲבוּסִים, pl. אֲבוּסִים), saginatio, cibatio, deinde locus, ubi pecora saginantur vel cibus iis praebetur, h. e. praesepe, tanquam saginarium, gr., orto ex eadem radice vocabulo, *πάτ-νη, φάτ-νη*, vel de stabulo seu caula, in qua praesepe positum est, targ. אִוּרְיָא, pl. אִוְרָיָתָא. Gem. אֲבוּס de olla, lance seu patera. LXX. *φάτνη.*

Prv. 14, 4. באין אלפים אבוס בר
Jes. 1, 3. וחמור אבוס בעליו

cum suff.: אֲבוּסֵהּ *p.*

Job. 39, 9. אם־ילין על־אבוסך

מַאֲבוּס

ע"ו, וסמומן לנעת מכמס לנן־סרוק כמקנכתו כמו לכוס, לומר מקוס לנכיסת וסנכלת סנסמות, כמצלל על מקוס לוכר סתנוקס [שפיי־כעל], ולנעת סרל"ק מקוס לוכר סתנוקס מאכוון לאחר של סצרס נדומס לרפזון, וכן תרגס יונתן אִבּוּל, וכרלך לפ"ו עס לסס ומענרס.

n. m., primum, uti arbitratur *Menahem ibn-Saruq*, locus ubi pecora cibantur, translate de horreis, in quibus fruges reconduntur (syn. מַמְגֵּרָה, אָסָם, targ. אֲבוּל (pl. אֲבוּלָתָא). LXX. *ἀποθήκαι.*

pl. c. suff.: מַאֲבֻסֶיהָ

Jer. 50, 26. פתחו מאבסיה

אֲבַעְבֻּעַת

v. s. r. בָּהַע *p.* 158.

אָבַק

פעל כודד, ול"ע כ"ף כנוכ, ומיומן תפוקס וכלנול נעגוע ופקפוק [וויסכ־קען, זוויסקען], ל"ע מפיק מתנוכע ומתכודד לכס ולכס, וכצרס כמיון ג"כ נספתי ערנ, כלצר תיקס נלוס פצרכיס נסוף נספר, ומתמות אֲבָק.

v. intr. inus., vac-illare, volitare, vag-ari, de pulvere flatu venti ultro citroque lato, a radice בָּק (cog. פָּק, פָּח in *n.* פָּרַח).

אָבָק

ע"ו, וסמיק אֲבַק וכנכוי אֲבָקָם, ומיומן, עפר ק מתנוסף ומתנוכע לכס ולכס [זוויכ], וכרלך לפ"ו עס צרק. נגמרס לנק פצלל לל־נכר עפל, ל"ע לנק רניק, לנק זכיעית, לנק לזון פרע וכדומס.

n. m. (c. אֲבַק, c. s. אֲבָקָם), pulvis, levissimus ille ac tenuissimus, qui flatu venti sursum deorsum, ultro citroque fertur (syn. שְׁחַק), *κονιορτός, κονίσατος*, targ. אַבְקָא דְּפָרֵחַ, gem. de re *accidentali*. LXX. *κονιορτός;* אָבָק הָק, *κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ.*

Dt. 28, 24. מטר ארצך אבק ועפר

לְאָבָק

Ex. 9, 9. והיה לאבק

כְּאָבָק

Jes. 5, 24. ופרחם כאבק יעלה

כְּאָבָק

Jes. 29, 5. כאבק דק המון זריך

constr.: אֲבַק

Nah. 1, 3. וענן אבק רגליו

cum suff.: אֲבָקָם

Ez. 26, 10. יכסך אבקם

אֲבָקָה

ע"כ, ודומס נתמנוסו לל לנק, וכצלל על סמתיכס מצוקקיס [נעוויריץ־צעויכ], כלצר פרס רס"י, על סס צכוקצין לוקס וצוקקין סדק כלנק.

n. f., sicut אָבָק, pulvis, spec. pulvis, levissimus ille ac tenuissimus, qui flatu venti sursum deorsum, ultro citroque fertur (syn. אָבָק), *κονιορτός, κονίσατος*, targ. אַבְקָא דְּפָרֵחַ, gem. de re *accidentali*. LXX. *κονιορτός;* אָבָק הָק, *κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ.*

Dt. 28, 24. מטר ארצך אבק ועפר

לְאָבָק

Ex. 9, 9. והיה לאבק

כְּאָבָק

Jes. 5, 24. ופרחם כאבק יעלה

כְּאָבָק

Jes. 29, 5. כאבק דק המון זריך

constr.: אֲבַק

Nah. 1, 3. וענן אבק רגליו

cum suff.: אֲבָקָם

Ez. 26, 10. יכסך אבקם

אֲבָקָה

ע"כ, ודומס נתמנוסו לל לנק, וכצלל על סמתיכס מצוקקיס [נעוויריץ־צעויכ], כלצר פרס רס"י, על סס צכוקצין לוקס וצוקקין סדק כלנק.

vis aromatum contusorum tenuissimus, gr. *χνοῦς, ἄχνη*. LXX. *κονιορτός*.

constr.: אֲבָקַת
Cant. 3, 6. מכל אבקת רוכל

אָבַק

פעל נויר הפס אָבַק, ואך נכפעל נֶאֱבַק, והמונן התלכלך בעפר דק ובלחם [כינענן], כי כן דרך הלוחמים, וכן פתי מכחס אבן-סרוך יִתְאַבָּק, כי מעלים עפר כרגליהם ע' כעכוע, וכן פרש הרלב"נע. ואולם לדעת רב"י התעמות אֲבָק פס בדומה אל הפרש בעגל חֲבַק, או דָּבַק, לשון התלוות והדבקה וקבול [אומפאַלטען], וכן בלחת הפרש לאבק בלשון הרמי, ואחר שכן דרך שניס שתעמין לפניו אל רעהו שיזוקו ויוכיח בוכיחיו, ועוד אקום לפתנדר.

v. denom. niful. (נֶאֱבַק, a *n.* אָבָק), se invicem pulvere inquinare (*Menahem ibn-Saruq:* נִתְאַבְּקוּ), deinde luctari, quia qui luctantur pulvere in arena concitato respergunturque, gr. *κονίζεσθαι, πάλλειν*, unde *πάλη*, pulvis pugilum (Ringerstaub). Similiter latine *arena* ac *pulvis* de certamine dicuntur. Aliter *Isaaki*, qui radicem verbi אָבַק cum radice verborum חָבַק, דָּבַק comparat, eo quod pugil vel athleta, qui alterum dejicere vult, cervicibus ejus innectitur eumque complexu tenens toto pectore eum adstringit (syn. נִתְחַבֵּל, נִגְלַחַם). Ingeniose profecto. A. et Symm. *ἐκυλίετο ἀνὴρ μετ' αὐτοῦ*. LXX. *παλαίειν*.

inf. c. suff.: בְּהֵאָבְקוֹ
Gn. 32. 26. בהאבקו עמו

3 *imperf.:* וַיֵּאָבֵק
Gn. 32, 25. ויאבק איש עמו

אָבַר

פעל כותר ול"ע, והמונן נתמוטו עתיס ונלבשה ועתיפה [קומפילעטען], ותכין כוס סול הפס אֵבֶר, אֶבְרָה, לומר כלף, ע"ש כסוי ותפיפה, וכי גם נכלף זה המכוון. מעניו עלוף ועתיפה לף"כ המשל לתפיפה על דבר וגניכה [זיעטען], לכן ג"כ נניכה ותקיפה לסקף בעל דבר [וועהרען], או מכח נכללו. ותאר לתקור הזרע דע קורף שסיולד אֲבָר, שמלמת ג"כ לגל גְּבַר, נתכוון [ס. *wri = war*] בכפל המכוון, וכן נפפה רותית ותלמלנית ונרעניה-עתיקית, כתאר תרפה בלוח הזרעים נסוף הספר.

v. trans. inus., contegere, operire, unde אֵבֶר, אֶבְרָה, ala, quia est alitis tegumentum, sicut et בָּנָף dicitur a circumtegendo, hinc protegere, tueri, id quod fit defendendo ac propugnando (wehren), denique univ. fortem, robustum, potentem esse, unde אֲבִיר et אַבִּיר. Radix est בר (wehren, wehrhaft sein), quam exhibent etiam vv. praepositionalia בְּרַר et בְּבַר, sanscr. *wri = war*, unde *wira* (der Wehrhafte, der Held), unde אַבִּיר, גְּבוּר ejusdem rad. propagines esse apparet.

אֲבִיר

ת"ו זכתעפס, והמונן מסך ומנין [זיעטער], ומוס לים כף ווכוע [סעלד], כלף עס גנוו ונן-קיל, ומוס מסמלל על מכוכד וקנין זוע ותדיר [פֶּאַרנעפעטער], ומשמל משקל פָּקִיד, ומתרגם סעתיקו תַּקִּיף. משקוו הזרע תכיר שלונו על בַּבִּיר, גִּבּוֹר, ומס תדמס שפתי ערב תכיר כזרע כגוו ג"כ זמס, ל"מ כרומי [*vir*].

adj. m. nominasc. (ad s. f. פָּקִיד), propugnator, defensor, qui protegit, hinc heros virtute insignis, et quia virtute homo nobilitatur, translatione ad nobilitatem generis facta, de generosis et nobilibus. Origine ac significatione cognata sunt גִּבּוֹר (גְּבַר), כַּבִּיר (כָּבַר), *vir* (sanscr. *wira*). Targum אֲבִיר יַעֲקֹב (h. e. Deus), transfert תַּקִּיפָא דְּיַעֲקֹב. LXX. *ἰσχύς, ἰσχύων, δυνάστης*, et explicative: *θεός*.

constr.: אֲבִיר
Gn. 49, 24. מידי אביר יעקב
Jes. 1, 24. אביר ישראל
Jes. 49, 26. וגאלך אביר יעקב
Jes. 60, 16. וגאלך אביר יעקב

constr.: לַאֲבִיר
Ps. 132, 2. נדר לאביר יעקב
Ps. 132, 5. משכנות לאביר יעקב

אַבִּיר

ת"ו זכתעפס, תמוכ זכים מן אֲבִיר, וכן אֲסִיר־אַסִּיר, והמונן קוק אֲכִיר, לומר תקיף וחזק [זעטרק, מוטינן], או כמשל כליב וקנין לליב וקסון. נגמרת אַבָּר נויב התוקפי", וכן הס טעמיי אֲבָרָא, ויוכו מעכני.

adj. m. substantive usit. (forma secundaria nominis אֲבִיר, sicut אֲסִיר nominis אָסִיר), sicut אֲבִיר, primum de eo, qui robore ac virtute, deinde, qui potentia, auctoritate ac nobilitate praeditus est. LXX. *ἰσχυρός*; לֶחֶם אַבִּירִים, *ἄρτος ἀγγέλων* (Isaaki: לֶחֶם הַמַּלְאָכִים Qimchi: לֶחֶם שְׁתָקִים); אַבִּירֶיךָ Jer. 14, 15. *ὁ Ἅπις, ὁ μόσχος, ὁ ἑλκετός σου*, mire circumscripto versiculo; אַבִּירֵי לֵב, *οἱ ἀπολωλεκότες τὴν καρδίαν* (אֲבִירֵי לֵב); *ταῦρος, ἵππος*, explicato epitheto.

1 Sam. 21, 8. אביר הרעים
Job. 34, 20. ויסירו אביר לא ביד

pl.: אַבִּירִים
Job. 24, 22. ומשך אבירים בכחו
Ps. 50, 13. האוכל בשר אבירים
Ps. 68, 31. עדת אבירים
Ps. 78, 25. לחם אבירים אכל
Jes. 34, 7. ופרים עם־אבירים

pl.: בָּאבִּירִים
Jer. 50, 11. ותצהלי כאבירים

pl. constr.: אַבִּירֵי
Ps. 22, 13. אבירי בשן כתרוני
Ps. 76, 6. אשתוללו ׀ אבירי לב
Jes. 46, 12. שמעו אלי אבירי לב

pl. c. suff.: אַבִּירַי
Thr. 1, 15. סלה כל־אבירי

pl. c. suff.: אַבִּירֵךְ
Jer. 46, 15. מדוע נסחף אבירך

pl. c. suff.: אַבִּירֵיו
Jud. 5, 22. דהרות אבירו
Jer. 8, 16. מצהלות אבירו
Jer. 47, 3. שעטת פרסות אבירו

אֵבֶר

ת"ו והמונן מעתס כנף ונוסף [פליגעל-דעקקונג, פליגעל], וכן נפפתי ערב סגור, ונגמרת מוס אֵבְרָי, אס אל נפור, ע"ש שמעלה תכר לעוף. ולע קוכף שנגמרת הפס אֵבֶר נין לנקף ותקיכה [גליעל] אל הגוף, ושכאו לפ"ז אֵבֶר כמכוון בָּרָה ענין תקיכה, ומתכו תכינו אֵבָרִים ולף אֵבָרִים, כלאר סוכיח שלמת הענף, נספרו שערי תפלה [יעסכיף, ס"ת"ה, מתומן] ל"ע"ב, ונספרו נכין שלמת [ס"ם דמיין ס' תס"ן, מכוונע], כית אקל הקדש זקר ל' תלון כ"ר.

n. m., tegumentum alarum (Flügeldecke), ala, veluti aquilae columbaeve, unde gemar. אֵבְרֵי, ales h. e. *ala contectus*, non *pennipotens* (Lucret. 2, 877.). Neutiquam huc pertinet n. gemaricum אֵבֶר, membrum, artus, quod a v. אָבַר, vi secandi seu dividendi, sicut בָּרָה, est deducendum, pl. אֲבָרִים, non אֵבָרִים, uti asserit *Salomo Hanovi* in libris *Shaare Tefila* 32, b. et *Binjan Salomo* I, 24. LXX. *πτέρυξ; πτερόφυιον; πτερωτός*; אֶבְרָה אֵבֶר, *μακρὸς τῇ ἐκτάσει*.

Ps. 55, 7. מי־יתן־לי אבר כיונה
Jes. 40, 31. יעלו אבר כנשרים

constr.: הָאֵבֶר
Ez. 17, 3. ארך האבר

אֶבְרָה

ת"כ נויר אֵבֶר, ועניכו כנף ונוסף [שוויכנע], ויתוקר כו תפיסות הס"כ על נכי לדס, מתמוכת של נכיכה, ולדעת רב"י ככוי לכל שוף, ולף דק.

n. f. (a m. אֵבֶר), ala h. e. pennarum plumarumque contextus, quibus alitis corpus obtegitur, metaphorice de Dei favore, cura ac protectione. LXX. non sine caussa: *τὰ μετάφρενα; συλλαμβάνειν*.

Job. 39, 13. אם־אברה חסידה

cum suff.: אֶבְרָתוֹ
Dt. 32, 11. ישאהו על־אברתו

cum suff.: בְּאֶבְרָתוֹ
Ps. 91, 4. באברתו ׀ יסך לך

pl. c. suff.: וַאֲבֶרוֹתֶיהָ
Ps. 68, 14. ואברותיה בירקרק

הֶאֱבִיר

פעל זמיי, מן אֵבֶר, והמונן עיפס וכזיפת תכר ונוסף [פליגענן], וכן פרשו התוכיכים, לפי שתעופפות נכנף.

v. denom. (n. אֵבֶר) *hif.* (הֶאֱבִיר), alas tollere, expandere alas ad volandum, volare, targ. אִתְאֲבֵר (parall. פְּרַשׁ גַּדָּפָא). LXX. *ἑστηκέναι*.

3 *imperf.:* יַאֲבֵר־ *s. M.*
Job. 39, 26. המבינתך יאבר־נץ

אָגַד

פעל כוזד נתמוכת ול"ע נכ"ק, והמונן קציפס ורתיקה ותפיכס [ניכלען, קנופען], וגנוו הפעל נגמרת לרוב, ונמלא ג"כ כזרע כמכוון נזפתי ערב, כלאר תרפה בלוח הזרעים נסוף הספר. עי' גִּיד [לומר דָּג], לקמן לף רמ"ב, וכן פתח עקד.

v. trans., ligare, vincire, nectere, *cat-enare*, cogn. גָּד (גִּיד), עָקַד q. v.

אֲגֻדָּה

ת"כ נויר סוכרי אֲגֻדָּה, והמונן דכר הקשור ומקופק ומקוכר [נעניכל], לכן תשופה וקשור גנעולי חוור להופה, או קצר וקשור לכזיס כעלה וכהסכמה, ולפנדות מועה הכלנן הכלוכות וכבלים של מועה, וולף כעיף דין, בדומה לף מֶשֶׁה [יקוקלף ע' ע'], והפה מוֹשֶׁה תמוכה מוכרת מאכו, וזיין לף מוֹשֶׁה, מוֹשֵׁה, sicut מֶשֶׁה Ez. 9, 9., est *declinatio*, spec. a jure atque justitia (a v. נָשָׂה, = נְטִיַּת הַדִּין, parall. חַרְצֻבַּת רֶשַׁע). LXX. *δεσμή, στραγγαλία; συνάντησις, ἐπαγγελία*.

לֶאֱגֻדָּה

2 Sam. 2, 25. ויהיו לאגדה אחת

constr.: אֶגְדַּת
Ex. 12, 22. ולקחתם אגדת אזוב

cum suff.: וַאֲגֻדָּתוֹ
Am. 9, 6. ואגדתו על־ארץ יסדה

pl.: אֲגֻדּוֹת
Jes. 58, 6. התר אגדות מוטה

אָגַז

פעל ל"ע כ"ף נפס סכף, ע"ש התוכן, והוף התלף התלקלקים.

vrb., fictum atque commentitium.

אֲגוֹז

ז"ו ונגמרת הכנוי אֲגוֹזִים, והמונן זס פרי לילן ילוע [נוסס], ופס זנעלכי גוז, ונפפס סוכית גוֹזָא, תע"פכ התמוכת כ"ל אֲגֻזִּז, וכן נתמת נגמרת, ול"כ בעלכי אֲגוֹז כמר אֱגוֹז, וכן נתרס-תכית לכנוז, וכלוופ לו נפפתי ערב, וכנלס כ' התמוכת. עי' לוז לקמן.

n. m. (gem. pl. אֲגוֹזִים, eliso Nun radicali = אֲגֻזּוֹז), nux, tum de arbore tum de fructu, arab. *gauzon*, syr. *gauz-o*, arm. *engus*, talm. אֲגוּזָא, cf. לוּז. LXX. *καρύα*.

Cant. 6, 11. אל־גנת אגוז ירדתי

אָגַל

פעל כוזד, והמונן כמו גַּל לקמן רע"ו, לומר עפעוף וכולס הקכס ופכוי [קוועלגן, פליעסקען], הכל התמוכת של ענילס והתנלנלות נמשל על הזפכות ותלילס, והדמיון עס לגר לפ"ו זוף ונקר נלין הכרע.

v. intr., sicut גַּל, volvi, delabi, hinc scatere (quellen), guttatim manare, stillare, nulla plane cum verbo אָגַר necessitudine.

אֶגֶל

ז"ו וסיף הכנוי אֶגְלֵי, והמונן עפעוף ועפס [ערלפפען], ונכלף עס לכיס מל וכעף, וכן מכוונו נגמרת.

n. m. (c. pl. אֲגָלֵי), gutta sive roris sive pluviae (syn. נֶטֶף, מַר, רְסִיס). Targ. טַלָּא. LXX. *βόλοι ὄρόσου.*

pl. constr.: אֲגָלֵי

Job. 38, 28. אֹו מִי־הוֹלִיד אֲגָלֵי־טָל

אָגַם

פ״כ ול״ע כ״ף נגוד, ותעודתו קניפה וקסיפה [וצ׳מעלן], וסיסודיות גם כרלפות עם כס ועס. ג׳ עניכו עניכס [עכויכיג ויין], תמור ענס, נקלוף סע׳ נפ׳, ומוס סכנוכות סנסות.

vrb. trans. et *non usit.*, 1) colligere (cogn. גָּמַם, גָּמָם); 2) tristem esse, litera permutata pro עָגַם.

אֲגַם

ז״ו, והוקלקו קניפת מיס ומקוס [זעעסעכדער עיין], כידוע מסגוכס, וכרלף עס נרכס. ומוס כשקל על קנס וסוף ומגמון הגדלים כשנים, ומכר יסכיעו החוכים מלעכור עד מכר יכרפו, ומוכרך לוס הסס לגמון כפרת.

sbst. m., collectio aquarum, hinc 1) lacus, stagnum, nusquam de foetida palude, sed potius de lacu, cujus aquae vivae, pellucidae ac recreantes beneficiorum divinorum sunt imago; de aquis stagnantibus post Nili redundationem residuis, qua terra irrigua fit ac fecunda (hodie *birku*, cf. בְּרֵכָה); 2) juncus, arundo (Teichgras, Schilfrohr, syn. אַגְמוֹן); rab. calamus scriptorius (Schreibrohr). LXX. *ἕλος, λίμνη, σύστημα.*

constr.: אֲגַם

Ps. 114, 8. הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם־מָיִם

constr.: לַאֲגַם

Ps. 107, 35. יָשֵׂם מִדְבָּר לַאֲגַם־מָיִם

Jes. 35, 7. וְהָיָה הַשָּׁרָב לַאֲגָם

Jes. 41, 18. אָשִׂים מִדְבָּר לַאֲגַם־מָיִם

pl.: הָאֲגַמִּים

Ex. 8, 1. עַל־הַיְאֹרִים וְעַל־הָאֲגַמִּים

pl.: וַאֲגַמִּים

Jes. 42, 15. וְאֲגַמִּים אוֹבִישׁ

Jer. 51, 32. הָאֲגַמִּים שָׂרַף בָּאֵשׁ

pl. constr.: וַאֲגַמֵּי

Jes. 14, 23. וַאֲגַמֵּי־מָיִם

pl. c. suff.: אֲגַמֶּיהָם

Ex. 7, 19. עַל־יְאֹרֵיהֶם וְעַל־אֲגַמֵּיהֶם

אָגַם

תוקלי זכר, ועניכו כמו אָגֻם, לומר עגב נקלוף ע׳ נפ׳. ולגני־נפת זוס נסולקס עס עגמס נפת [קיוב ל׳ כ״ס].

adj. m. (= אָגֻם), moestus. LXX. *πονεῖν.*

constr. pl.: אַגְמֵי

Jes. 19, 10. עֹשֵׂי שֵׂכָר אַגְמֵי־נָפֶשׁ

אַגְמֹן

ז״ו, ועניכו ק׳ קנ־לגני־ם [ז׳לף־כ׳אכ] לו קנ־נ־כס, והוקלל על סכסיפס והכנעס [דעמוסטינונג]. ג׳ מנל וקנס לגני־ם. ג׳ כמו לנס, לומר קנילת מיס ומקוס וכנמרל לגמון קלמוס, וכל מלס נרלף עס סוף ומקו.

sbst. m., 1) arundo palustris, translate de hominibus humilibus atque demissis (opp. frons palmae utpote procerae); 2) funis juncinus, *σχοῖνος*; 3) = אֲגַם, lacus, juncetum. LXX. *κρίκος, ἄνθραξ, μικρός, τέλος.*

Job. 40, 26. הֲתָשִׂים אַגְמֹן בְּאַפּוֹ

־מֹן, וַאֲגַמֹּון

Job. 41, 13. כְּדוֹד נִפְרֹחַ וְאַגְמֹן

Jes. 9, 13. 19, 15 כִּפָּה וְאַגְמוֹן

בָּאַגְמֹן

Jes. 58, 5. הֲלָכֹף כָּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ

אָגַן

פ״כ, ומוכנו כמו לגנס לקיסו נזכרנו, ונעו נקלוף הקוטעית נסוף. וכן נגמרל לוגנל מוס מזכרנ, מוכס כלי מקנן מיס [ווגכנע, קופע], ונקרמי לגניל [לגלפע].

verb. (cognatum verbo אָגַם), a quo permulta vocabula dialectorum aramaicarum derivantur (veluti אֲגֻנְיָא, vannus, labrum; אֲגַנְיָא, foveae, lacus), colligere, comprehendere.

אַגָּן

ז״ו, ועניכו סף [נעקקנן], נמזכר זיקוכן כו מיס לסתיקן, וכרלף עס סקל וסף כיוכ וכיכ. ולגן הסמר הוס סף ענול, כי סמר הוס לגון ענול [כוכולוכ].

sbst. m., crater, hinc אַגַּן הַמָּהַר, *κρατὴρ τορευτός*, cratera tornata, h. e. rotunda, pl. אַגָּנוֹת, LXX. *ἀγανώθ.*

constr.: אַגַּן

Cant. 7, 3. שָׁרָךְ אַגַּן הַסָּהַר

pl.: הָאַגָּנוֹת

Jes. 22, 24. מִכְלֵי הָאֲגֻנוֹת

pl.: בָּאַגָּנֹת

Ex. 24, 6. וַיָּשֶׂם בָּאֲגָנֹת

אָגַף

פעל כוזד, ולכוכו כמו בָּגַף, לגנ מוקלקו הכלפית לגון כסוי [דעקקנן], ולגנ כן סיוס נעל כוגס [נעפֿיללעכן], ומוס הסס.

vrb., contegere, deinde alis tectum esse, alatum esse (כָּנָף = כָּגַף).

אָגַף

ז״ו ועניכו כמו כנף [פֿליגעל], ומוקל על כנפי וקלוי פקיל [פֿעעכעס-פֿליגעל], וכן כנף.

sbst. m., ala, per translationem de alis exercituum. LXX. *παράταξις, οἱ μετά, οἱ περί, ἀντιλαμβανόμενοι.*

pl. c. suff.: אֲגַפֶּיךָ

Ez. 38, 9. וְכָל־אֲגַפֶּיךָ וְעַמִּים רַבִּים

Ez. 39, 4. תִּפּוֹל אַתָּה וְכָל־אֲגַפֶּיךָ

pl. c. suff.: אֲגַפָּיו

Ez. 12, 14. לְכָל־אֲגַפָּיו אֶזְרֶה

Ez. 17, 21. בְּכָל־אֲגַפָּיו בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ

Ez. 38, 6. וְאֵת כָּל־אֲגַפָּיו

Ez. 38, 22. אַמְטִיר עָלָיו וְעַל־אֲגַפָּיו

pl. c. suff.: אֲגַפֶּיהָ

Ez. 38, 6. גֹּמֶר וְכָל־אֲגַפֶּיהָ

אָגַר

פ״כ, ותעודתו קסיפה וקניכה [וצ׳מעלן], וגניכה [צוצ׳מעכן־צ׳כרכען], וכרלף עס נרר ויגר. מוס ג׳ נגולס סוכלת לקסיפה לליו, והוק זכיכה לו קלת נזכר, לגיר כמו זכיר, ולגר כמו זכר. ג׳ הסך וסגן, וכן ים לקסף סוכלס הוקל, ומוס נקרמית אֲגַר, נג ומעקה, ע״ס זיכוכו ולפיפוכו זקנון.

vrb., 1) congerere, colligere (cf. גָּרַר, גָּרַר); 2) colligere in suum usum, servum assumere, operas mercede conducere; 3) tegere, hinc aram. אֲגַר, tectum. LXX. *διασώζειν, εὐφραίνειν, πολὺ ποιεῖν.*

3perf. fem.: אָגְרָה

Prv. 6, 8. אָגְרָה בַקָּצִיר מַאֲכָלָהּ

part. masc.: אֹגֵר *sg.*

Prv. 10, 5. אֹגֵר בַּקַּיִץ בֵּן מַשְׂכִּיל

2 *imperf.:* תֶּאֱגֹר

Dt. 28, 39. לֹא־תִשְׁתֶּה וְלֹא תֶאֱגֹר

אֲגֹר

סס עכס פרעי, ולפי דעת הקבלה סוף עלמס, ונקרל כן ע״ס זמקוסף ונל נקנכת קכמים.

cogn. sicut traditur, Salomonis, utpote in societatem sapientum recepti s. cooptati.

אֶגֶרֶת

ז״ב, ועניכו כמו מגלס או ספר [לקלנע כניעף], וזכרו לגר, עניכו כמו ענל [לקלנען], וכרלף עס גלל נמלל מגלס.

sbst. f., volumen, epistola (cf. *σκυτάλην*, apud Lacones), a verb. אָגַל = עָגַל = עָגַר, convolvere, complicare. LXX. *ἐπιστολή.*

Esth. 9, 29. אִגֶּרֶת הַפֻּרִים הַזֹּאת

וְאִגֶּרֶת

Neh. 2, 8. וְאִגֶּרֶת אֶל־אָסָף

Neh. 6, 5. וְאִגֶּרֶת פְּתוּחָה בְיָדוֹ

הָאִגֶּרֶת

Esth. 9, 26. עַל־כָּל־דִּבְרֵי הָאִגֶּרֶת

pl.: אִגְּרוֹת

2 Chr. 30, 1. וְגַם־אִגְּרוֹת כָּתַב

Neh. 2, 7. אִגְּרוֹת יִתְּנוּ־לִי

Neh. 2, 9 אֶת אִגְּרוֹת הַמֶּלֶךְ

Neh. 6, 19. אִגְּרוֹת שָׁלַח טוֹבִיָּה

pl.: בְּאִגְּרוֹת

2 Chr. 30, 6. וַיֹּלְכוּ הָרָצִים בָּאִגְּרוֹת

pl. c. suff.: אִגְּרוֹתֵיהֶם

Neh. 6, 17. חֹרֵי יְהוּדָה אִגְּרוֹתֵיהֶם

אֲגֻרָה

v. s. r. בָּגַר *p.* 254.

אַגַרְטָל

סוף כמו בַּרְבֶּל, ומכוכו לוכנו נקנר ועל, כי סס נזכר בָּרְבַּר, ונמלל נלעון לכמים קלעיל.

sbst. m. (= בַּרְבַּל), gr. *κάρταλος*, h. e. crater, cophinus. LXX. *ψυκτήρ.*

v. s. r. בָּרַט *p.* 252.

אָגַר

נקרמית כמו נעניית, ולל מניכו מעכו נכמני קדם רק לנרל, שנעתק מעכו.

vrb. aram. = אֲגַר, cujus solummodo derivatum אִגְּרָא reperitur in scripturis sacr.

אִגְּרָא

ז״כ כמו לנרל נעניית, וסמיכות מעכו לנרל, ולידועה לנרלל, וסניין לנרין. וגועל סמס מעעל ספרמי לנגלילעין לעון כתיכה לוכה ככוכה, ומכר נמלל נקלמוד לנגליל, כנוד מלעון יון.

sbst. f. (*constr.* אִגַּרְתָּא, *defin.* אִגַּרְתָּא), volumen, epistola. Cf. graec. *ἄγγαρος*, quod est persicae originis, tabellarius. LXX. *ἐπιστολή.*

Esr. 4, 8. כָּתַב אִגְרָא חַדָּא

def.: אִגַּרְתָּא

Esr. 4, 11. דְּנָה פַּרְשֶׁגֶן אִגַּרְתָּא

Esr. 5, 6. פַּרְשֶׁגֶן אִגַּרְתָּא דִּי־שַׁלַּח

אָד

v. s. r. אוּד *p.* 21.

אָדוֹת

v. אוּד *p.* 21.

אָדַב

עניכו כמו דקנ ודנל, סוף לגון מסיסת סלנ ועלנות, וכרלף עס דכל ועכר סקלס וסכלס, ומסנרל דנ, ע׳ דקנ.

vrb., tab-escere, moerere, lugere; *Hi.* moerore afficere. LXX. *καταῤῥεῖν* (זָב = הֶב).

Hif-il: הֶאֱדִיב

inf. constr.: וְלַאֲדִיב

1 Sam. 2, 33. וּלְאַדִּיב אֶת־נַפְשֶׁךָ

אָדֹן

v. s. r. אָדַן *p.* 15.

אֵדֶן

מלת הטעם ומכוכו כמו קדי ולל [דנ], ומוס מגולנ לגין [וונ?], סכמנל נמלת מגין [וונמטער?]. מנכו די כמו זס, וכ׳ נוספת כמו נגין, ומעגך לו נמלת ד׳, דל, לין וכיונל נוס.

adv., ibi (correlat. אָנֵן, ubi), de tempore: tunc, hebr. אָז. Radix est ד, quae est litera demonstrativa, plurimarum linguarum communis.

Dan. 2, 15. אֱדַיִן מִלְּתָא הוֹדַע

Dan. 2, 17. אֱדַיִן דָּנִיֵּאל לְבֵיתֵהּ אָזַל

Dan. 2, 19. אֱדַיִן לְדָנִיֵּאל בְּחֶזְוָא

Dan. 2, 19. אֱדַיִן דָּנִיֵּאל בָּרַךְ

Dan. 2, 25. אֱדַיִן אַרְיוֹךְ בְּהִתְבְּהָלָה

Dan. 2, 48. אֱדַיִן מַלְכָּא לְדָנִיֵּאל רַבִּי

Dan. 3, 24 אֱדַיִן נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא תְּוֵה

Dan. 4, 16. אֱדַיִן דָּנִיֵּאל דִּי־שְׁמֵהּ

Dan. 5, 6. אֱדַיִן מַלְכָּא זְוִהִי שְׁנוֹהִי

Dan. 5, 8. אֱדַיִן עִלַּיִן כָּל חַכִּימֵי

Dan. 5, 9. אֱדַיִן מַלְכָּא בַלְשַׁאצַּר

Dan. 6, 4. אֱדַיִן דָּנִיֵּאל דְּנָה

Dan. 6, 5. 7. אֱדַיִן סָרְכַיָּא

Dan. 6, 6. אֱדַיִן גַּבְרַיָּא אִלֵּךְ אַמְרִין

Dan. 6, 12. אֱדַיִן גַּבְרַיָּא אִלֵּךְ הַרְגְּשׁוּ

Dan. 6, 15. אֱדַיִן מַלְכָּא כְּדִי מִלְּתָא

Dan. 6, 19. אֱדַיִן אֱזֵל מַלְכָּא לְהֵיכְלֵהּ

Dan. 6, 22. אֱדַיִן דָּנִיֵּאל עִם־מַלְכָּא

Dan. 7, 19. אֱדַיִן צְבִית לְיַצָּבָא

Esr. 4, 9. אֱדַיִן רְחוּם בְּעֵל־טְעֵם

Esr. 4, 23. אֱדַיִן מִן־דִּי פַּרְשֶׁגֶן

Esr. 5, 4. אֱדַיִן כְּנֻמָּא אֲמַרְנָא לְהֶם

Esr. 5, 9. אֱדַיִן שַׁאלְנָא לְשָׁבַיָּא

Esr. 5, 16. אֱדַיִן שֵׁשְׁבַּצַּר דְּךָ

Esr. 5, 16. וּמִן־אֱדַיִן וְעַד־כְּעַן

Esr. 6, 13. אֱדַיִן תַּתְּנַי פַּחַת

adv.: וְאֱדַיִן

Esr. 5, 5. וְאֱדַיִן יִתְיַבּוּן מִשְׁתּוֹנָא

adv.: בֶּאֱדַיִן

Dan. 2, 14. בֶּאֱדַיִן דָּנִיֵּאל הֲתִיב

Dan. 2, 35. בֶּאֱדַיִן דַּקּוּ כַּחֲדָה

Dan. 3, 3. בֶּאֱדַיִן מַתַּכְּנַיָּא

Dan. 3, 13. בֶּאֱדַיִן נְבוּכַדְנֶצַּר בְּרִגְז

Dan. 3, 13. בֶּאֱדַיִן גַּבְרַיָּא אִלֵּךְ

Dan. 3, 19. בֶּאֱדַיִן נְבוּכַדְנֶצַּר הִתְמְלִי

Dan. 3, 21. בֶּאֱדַיִן גַּבְרַיָּא אִלֵּךְ כְּפָתִו

Dan. 3, 26. בֶּאֱדַיִן קְרֵב נְבוּכַדְנֶצַּר

Dan. 3, 26. בֶּאֱדַיִן נְפַקִין

Dan. 3, 30. בֶּאֱדַיִן מַלְכָּא הַצְלַח

Dan. 4, 4. בֶּאֱדַיִן עִלַּיִן חַרְטֻמַיָּא

Dan. 5, 3. בֶּאֱדַיִן הֵיתַיִו מָאנֵי דְּהַבָּא

באדין דניאל העל Dan. 5, 13.
באדין ענה דניאל ואמר Dan. 5, 17.
באדין מן־קדמוהי שליח Dan. 5, 24.
באדין ׀ אמר בלשאצר Dan. 5, 29.
באדין קרבו ואמרין Dan. 6, 13.
באדין ענו ואמרין Dan. 6, 14.
באדין גבריא אלך הרגשו Dan. 6, 16.
באדין מלכא אמר Dan. 6, 17.
באדין מלכא בשפרפרא Dan. 6, 20
באדין מלכא שגיא טאב Dan. 6, 24.
באדין דריוש מלכא כתב Dan. 6, 26.
באדין חלמא כתכ Dan. 7, 1.
חזה הוית באדין Dan. 7, 11.
באדין בטלת עבידת Esr. 4, 24.
באדין קמו זרבבל Esr. 5, 2.
באדין דריוש מלכא Esr. 6, 1.

אָדָם

דָּ֫דָ֥וּ

כפי הנראה הוא פ״ג נגוד משפ דם, שהוא שפ רקפי [ע״ע], ועניכו היא כנעג שהוא שפ [רקפי־ויין], וכאמר מפכיכים [קאקפאלנען]. נשכ״פ הוא פעול, וכאמר ג״כ משקי דכיכים. הכוסף עניכו סרקות נעג סוס, וכאמר מתולע [קאקקוס־שקכעג]. סת״פעל: סרקות עניכו נכנע שלוס, וכאמר מיין. עי׳ אמר, אמן, אמן.

v., ut videtur, denom., rubrum esse. *Pu.* idem. *Hif.* ruborem prae se ferre. *Hitp.* rubescere. LXX. δμιλεῖν ἀνθρώποις; p. *Pu.* ἠρυθροδανωμένος.

3 *perf. pl.*: אָדְמוּ Thr. 4, 7.
אדמו עצם מפנינים
Pu-al: אָדַם
part. sg.: מְאֻדָּם Nah. 2, 4.
מגן גבוריהו מאדם
part. pl.: מְאָדָּמִים Ex. 25,5. 35,7.
וערת אילם מאדמים Ex. 26, 14.
ערת אילם מאדמים Ex. 35, 23.
וערת אילם מאדמים
part. pl.: הַמְאָדָּמִים Ex. 39, 34.
עורת האילם המאדמים
Hif-il: הֶאְדִּים
3 *impf. pl.*: יַאְדִּימוּ Jes. 1, 18.
אם־יאדימו כתולע
Hitp. הִתְאַדֵּם
3 *imperf.*: יִתְאַדָּמוּ Prv. 23, 31.
אל־תרא יין כי יתאדם

אָדֹם

תוקי לנעג סוס, וכנקנה אַדְמָה [רקפי], וכאמר מנעג הסוס נשעכו ומוין פניס

adj., ruber, rufus (de equorum colore), rutilus, de genarum colore roseo. LXX. ἐρυθρός, πυῤῥός.

מדוע אדם ללבושך Jes. 63, 2.
רכב על־סוס אדם Zach. 1, 8.
וְאָדֹם
דודי צח ואדום Cant. 5, 10.
הָאָדֹם
מן־האדם האדם Gn. 25, 30.
adj. m. pl.: אֲדֻמִּים
את־החמים אדמים כדם 2 Reg. 3, 22.
סוסים אדמים Zach. 1, 8. 6, 2.
sg. fem. אֲדֻמָּה
פרה אדמה תמימה Num. 19, 2.
אַדְמֹנִי
תוקי ודומס לקדס, ותעודתו נעג שלוס, וכאמר משער ומין פניס. עי׳ נשרף שקדים

adj, ruber, rubicundus, rufus, de comis rufis et de faciei humanae flore LXX. πυῤῥάκης.

ויצא הראשון אדמוני Gn. 25, 25.
ויבואהו והוא אדמוני 1 Sam. 16, 12.
וַאֲדַמְדַּמִּי
כי היה נער ואדמני 1 Sam. 17, 42.
אֲדַמְדָּם
תוקי נכפילת הסגע, והוקשו שלוס סנס וסנס [רקפי־שוטעקלויפען], וכן תכונת כל כפולי־סגע

adj., subruber, subrufus, de rubore alii colori mixto. LXX. πυῤῥίζων.

נגע לבן אדמדם Lev. 13, 42.
ירקרק ׀ או אדמדם Lev. 13. 49.
adj. fem.: אֲדַמְדֶּמֶת
בהרת לבנה אדמדמת Lev. 13, 19.
לבנה אדמדמת או לבנה Lev. 13, 24.
לבנה אדמדמת Lev. 13, 43.
adj. f. pl.: אֲדַמְדַּמּוֹת
ירקרקת או אדמדמת Lev. 14, 37.
אֹדֶם

שם עסס לקטן יקרסו והוק כתרגומו סמקן ע״ס נכנע שלוס, ונלעו קקכעקל לו סקכרין, המוכיס נסגסס על תוקי סוס.

sbst., nomen gemmae rubrae (cf. rubinus), carneolus, Alex. σάρδιον, aram. סְמָקָא.

אדם פטדה Ex. 28, 17. 39, 10.
אדם פטדה ויהלם Ez. 28, 13.
אֲדָמָה

שם עסס לקטי נלי נוסק הפעל, ועניכו יהוע [ערלע], והוק עפכי הקוקי המקדק והמקסס, לקכר עוב לעכוסק הקדמס [דקמס־ערלע], ונסגס לוכו נפעל כ״ק נהנכה דם, נכלף עס הָדָם, שהוק לגון רקוע והקשים [דקמעכן].

nom. primit. (דָּם), terra, praecipue solidior illa ac proinde ad culturam usumque aptior, deinde arvum, tellus ejusque partes, regiones seu ditiones. LXX. γῆ, χθών, χῶρα, σποδός.

ויקן היה עבד אדמה Gn. 4, 2.
מזבח אדמה תעשה־לי Ex. 20, 24.
ואדמה על־ראשו 2 Sam. 15, 32.
צמד־פרדים אדמה 2 Reg. 5, 17.
כי־אהב אדמה היא 2 Chr. 26, 10.
ותחדש פני אדמה Ps. 104, 30.
ולשאירית אדמה Jes. 15, 9.
חרש את־חרשי אדמה Jes. 45, 9.
אבלה אדמה Joel 1, 10.
אל־תיראי אדמה Joel 2, 21.
על־אדמה טמאה תמות Am. 7, 17.
איש עבד אדמה אנכי Zach. 13, 5.
וַאֲדָמָה
ואדמה על־ראשי 1 Sam. 4, 12.
ואדמה על־ראשו 2 Sam. 1, 2. 15, 32.
ואדמה עליהם Neh. 9, 1.
ואדמה שמנה Neh. 9, 25.
ואדמה יחלק במחיר Dan. 11, 39.
הָאֲדָמָה
כל־רמש האדמה Gn. 1, 25.
לעבד את־האדמה Gn. 2, 5.
את־כל־פני האדמה Gn. 2, 6.
עפר מן־האדמה Gn. 2, 7.
יי אלהים מן־האדמה ויויצר יי אלהים מן־האדמה Gn. 2, 9.
Gn. 2, 19.
ארורה האדמה בעבורך Gn. 3, 17.
עד שובך אל־האדמה Gn. 3, 19.
לעבד את־האדמה Gn. 3, 23.
ויבא קין מפרי האדמה Gn. 4, 3.
צעקים אלי מן־האדמה Gn. 4, 10.
ארור אתה מן־האדמה Gn. 4, 11.
כי תעבד את־האדמה Gn. 4, 12.
מעל פני האדמה Gn. 4, 14.
מן־האדמה אשר אררה Gn. 5, 29.
לרב על־פני האדמה Gn. 6, 1.
מעל פני האדמה Gn. 6, 7.
מכל רמש האדמה Gn. 6, 20.
עשיתי מעל פני האדמה Gn. 7, 4.
אשר־רמש על־האדמה Gn. 7, 8.
אשר ׀ על־פני האדמה Gn. 7, 23.
המים מעל פני האדמה Gn. 8, 8.
והנה חרבו פני האדמה Gn. 8, 13.
לקלל עוד את־האדמה Gn. 8, 21.
אשר תרמש האדמה Gn. 9, 2.
ויחל נח איש האדמה Gn. 9, 20.
כל משפחת האדמה Gn. 12, 3.
וצמח האדמה Gn. 19, 25.
בך כל־משפחת האדמה Gn. 28, 14.
והשיבתיך אל־האדמה Gn. 28, 15.
וזרעתם את־האדמה Gn. 47, 23.
האדמה אשר־הם עליה Ex. 8, 17.
מיום היותם על־האדמה Ex. 10, 6.
האדמה אשר־יי אלהיך Ex. 20, 12.
ולכלתם מעל פני האדמה Ex. 32, 12.
אשר על־פני האדמה Ex. 33, 16.
אשר תרמש האדמה Lev. 20, 25.
האדמה אשר נשבעת Num. 11, 12.
אשר על־פני האדמה Num. 12, 3.
ופצתה האדמה Num. 16, 30.
ותבקע האדמה Num. 16, 31.
האדמה אשר נשבעתי Num. 32, 11.
חיים על־האדמה Dt. 4, 10.
תאריך ימים על־האדמה Dt. 4, 40.
ויטב לך על האדמה Dt. 5, 16.
מעל פני האדמה Dt. 6, 15.
העמים אשר על־פני האדמה Dt. 7, 6
על האדמה אשר־נשבע Dt. 7, 13.
תאריכו ימים על־האדמה Dt. 11, 9.
האדמה אשר נשבע יי Dt. 11, 21.
אתם חיים על־האדמה Dt. 12, 1.
אשר על־פני האדמה Dt. 14, 2.
ימיך על האדמה Dt. 25, 15.
כל־פרי האדמה Dt. 26, 2.
ראשית פרי האדמה Dt. 26, 10.
ואת האדמה אשר נתתה Dt. 26, 15.
אתך מעל האדמה Dt. 28, 21.
ונסחתם מעל האדמה Dt. 28, 63.
על האדמה אשר נשבע Dt. 28, 11.
ימים על־האדמה Dt. 30, 18.
לשבת על־האדמה Dt. 30, 20.
אתם חיים על־האדמה Dt. 31, 13.
אל־האדמה אשר־נשבעתי Dt. 31, 20
תאריכו ימים על־האדמה Dt. 32, 47.
מעל האדמה הטובה Jos. 23, 13. 15.
איש מעל פני האדמה 1 Sam. 20, 15.
בן־ישי חי על־האדמה 1 S. 20, 31.
ועבדת לו את־האדמה 2 Sam. 9, 10.
ושאירית על־פני האדמה 2 S. 14, 7.
הטל על־האדמה 2 Sam. 17, 12.
במעבה האדמה 1 Reg. 7, 46.
אל־האדמה אשר נתת 1 Reg. 8, 34.
חיים על־פני האדמה 1 Reg. 8, 40.
מעל פני האדמה 1 Reg. 9, 7. 13, 34.
האדמה בטובה הזאת 1 Reg. 14, 15.
גשם על־פני האדמה 1 Reg. 17, 14.
מטר על־פני האדמה 1 Reg. 18, 1.
מן־האדמה אשר נתתי 2 Reg. 21, 8.
לעבדת האדמה 1 Chr. 27, 26.
בעבי האדמה בין סכות 2 Chr. 4, 17.
והשיבותם אל־האדמה 2 Chr. 6, 25.
חיים על־פני האדמה 2 Chr. 6, 31.
ישראל מעל האדמה 2 Chr. 33, 8.
האדמה אשר־אתה קץ Jes. 7, 16.
הארץ על־פני האדמה Jes. 23, 17.
מלכי האדמה על־האדמה Jes. 24, 21
אשר־תזרע את־האדמה Jes. 30, 23.
ולחם תבואת האדמה Jes. 30, 23.
עבדי האדמה Jes. 30, 24.
ועל־פרי האדמה Jer. 7, 20.
לדמן על־פני
האדמה Jer. 8, 2. 16, 4. 25, 33.
בעבור האדמה חתה Jer. 14, 4.
עד־תמם מעל האדמה Jer. 24, 10.
ושבו על־האדמה Jer. 25, 5.
אשר על־פני האדמה Jer. 25, 26. 35, 7.
מעל פני האדמה Jer. 28, 16.
ושבו אל־האדמה Jer. 35, 15.
הרמש על־האדמה Ez. 38, 20.
אשר על־פני האדמה Ez. 38, 20.
ורמש האדמה Hos. 2, 20.
מכל משפחות האדמה Am. 3, 2.
היעלה־פח מן־האדמה Am. 3, 5.
מעל פני האדמה Am. 9, 8.
מעל פני האדמה Zeph. 1, 2. 3.
אשר תוציא האדמה Hag. 1, 11.
ישחית לכם את־פרי
האדמה Mal. 3, 11.
וְהָאֲדָמָה
והאדמה לא תשם Gn. 47, 19.
והאדמה לא תתן Dt. 11, 17.
והאדמה תשאה שממה Jes. 6, 11.
בָּאֲדָמָה
תבנית כל־רמש
באדמה Dt. 4, 18.
כי־ימצא חלל באדמה Dt. 21, 1.
לָאֲדָמָה
היו דמן לאדמה Ps. 83, 11.
וּבָאֲדָמָה
ומאדמה לא־יצמח עמל Job. 5, 6.
constr. אַדְמַת
רק אדמת הכהנים Gn. 47, 22.
את־כל־אדמת מצרים Gn. 47, 20.
על־אדמת מצרים Gn. 47, 26.
אדמת הכהנים לבדם Gn. 47, 26.
אדמת־קדש הוא Ex. 3, 5.
על אדמת נכר Ps. 137, 4.
על אדמת יי Jes. 14, 2.
אדמת יהודה למצרים Jes. 19, 17.
על אדמת עמי Jes. 32, 13.
את־אדמת ישראל Ez. 11, 17.
אל־אדמת ישראל Ez. 12, 19.
על־אדמת ישראל Ez. 12, 22.
ואל־אדמת ישראל לא יבאו Ez. 13, 9
על־אדמת ישראל לאמר Ez. 18, 2.
ואל־אדמת ישראל Ez. 20, 38.
בהביאי אתכם אל־אדמת Ez. 20, 42.
אל־אדמת ישראל Ez. 21, 7. 25, 6.
ואל־אדמת ישראל כי נשמה Ez. 25, 3
על־אדמת ישראל אמרים Ez. 33, 24.
הנבא על־אדמת ישראל Ez. 36, 6.
והבאתי אתכם אל־אדמת Ez. 37, 12.
ביום בא גוג על־אדמת Ez. 38, 18.
רעש גדול על אדמת Ez. 38, 19.
מישני אדמת־עפר יקיצו Dan. 12, 2.
על אדמת חקדש Zach. 2, 16.
לְאַדְמַת
אמר אדני יי לאדמת ישראל Ez. 7, 2.
לאדמת ישראל Ez. 21, 8.
cum suff.: אַדְמָתִי
ונחשתים מעל אדמתי 2 Chr. 7, 20.
אם־עלי אדמתי תזעק Job. 31, 38.
עד־היותי על־אדמתי Jon. 4, 2.
אַדְמָתֵנוּ
גם־אנחנו גם־אדמתנו Gn. 47, 19.
ואת־אדמתנו בלחם Gn. 47, 19.
את בכורי אדמתנו Neh. 10, 36.
ומעשר אדמתנו ללוים Neh. 10, 38.
וַאֲדָמָתֵנוּ
אם־גויתינו ואדמתנו Gn. 47, 18.
אנחנו ואדמתנו Gn. 47, 19.
cum suff.: ־תְךָ *p.* אַדְמָתְךָ
בכורי אדמתך Ex. 23, 19. 34, 26.
ופרי־אדמתך Dt. 7, 13.
כל־רמיך על־אדמתך Dt. 12, 19.
לא תטמא את־אדמתך Dt. 21, 23.
פרי־בטנך ופרי אדמתך Dt. 28, 4.
ובפרי אדמתך Dt. 28, 11.
פרי־בטנך ופרי אדמתך Dt. 28, 18.
פרי אדמתך וכל־יגיעך Dt. 28, 33.

כל־עצך ופרי אדמתך Dt. 28, 42.
ובפרי אדמתך לטבה Dt. 30, 9.

וַאֲדָמָתְךָ

ואדמתך בחבל תחלק Am. 7, 17.

אַדְמַתְכֶם

היום ואת־אדמתכם Gn. 47, 23.
אדמתכם לנגדכם Jes. 1, 7.
הרחיק אתכם מעל אדמתכם Jer. 27, 10.
והשיב אתכם על־אדמתכם Jer. 42, 12.
אל־אדמתכם Ez. 36, 24.
על־אדמתכם Ez. 37, 14.

אַדְמָתוֹ

וכפר אדמתו עמו Dt. 32, 43.
ישראל מעל אדמתו 2 Reg. 17, 23.
יהודה מעל אדמתו 2 Reg. 25, 21.
עבד אדמתו ישבע Prv. 12, 11. 28, 19.
יפתח וישדד אדמתו Jes. 28, 24.
והנחתיו על־אדמתו Jer. 27, 10.
ויגל יהודה מעל אדמתו Jer. 52, 27.
ושב אל־אדמתו Dan. 11, 9.
יגלה מעל אדמתו Am. 7, 11.
מעל אדמתו Am. 7, 17.
מתוססות על־אדמתו Zach. 9, 16.

לְאַדְמָתוֹ

תצא רוחו ישב לאדמתו Ps. 146, 4.

אַדְמָתָהּ

נטשה על־אדמתה Am. 5, 2.

אַדְמָתָם

לא מכרו את־אדמתם Gn. 47, 22.
תרשו את־אדמתם Lev. 20, 24.
ויתשם ה׳ מעל אדמתם Dt. 29, 27.
ויאכל פרי אדמתם Ps. 105, 35.
והניחם על־אדמתם Jes. 14, 1.
נתשם מעל אדמתם Jer. 12, 14.
והשיבותים על־אדמתם Jer. 16, 15.
וישבו על־אדמתם Jer. 23, 8.
וישבו על־אדמתם Ez. 28, 25.
והביאותים אל־אדמתם Ez. 34, 13.
והיו על־אדמתם לבטח Ez. 34, 27.
ישבים על־אדמתם Ez. 36, 17.
והבאתי אותם אל־אדמתם Ez. 37, 21
בשבתם על־אדמתם Ez. 39, 26.
וכנסתים על־אדמתם Ez. 39, 28.
ונטעתים על־אדמתם Am. 9, 15.
עוד מעל אדמתם Am. 9, 15.

pl.: אֲדָמוֹת

בשמותם עלי אדמות Ps. 49, 12.

אָדָם

זס עס יסודי, נרחזיתו פרטי לאדם קדמתה קצר לרוב לקרי כן האדם; ומזה זס לשון אדם [מענצען-גענלעכע], ויאמר ג״כ כן-אדם. לפי דעת התורה כנוד הזס אדמה, קאר האדם.

sbst. m. 1) *n. pr.* primi hominis; 2) de quovis homine sexus utriusque, collective de genere humano. Derivatur a vocabulo humi, de qua hominis corpus sumtum narratur. Hinc LXX. γηγενής, θνητός.

Gn. 1, 26. נעשה אדם בצלמנו
Gn. 4, 25. ויודע אדם עוד את־אשתו
Gn. 5, 1. זה ספר תולדת אדם
Gn. 5, 1. ביום ברא אלהים אדם
Gn. 5, 2. ויקרא את־שמם אדם
Gn. 16, 12. והוא יהיה פרא אדם
Ex. 13, 13. וכל בכור אדם
Ex. 13, 15. מבכור אדם
Ex. 30, 32. על־בשר אדם לא ייסך
Lev. 1, 2. אדם כי־יקריב
Lev. 5, 3. כי יגע בטמאת אדם
Lev. 7, 21. בטמאת אדם
Lev. 13, 2 אדם כי־יהיה בעורבשרו
Lev. 16, 17. וכל־אדם לא־יהיה
Lev. 24, 17. כי יכה כל־נפש אדם
Lev. 24, 21. ומכה אדם יומת
Num. 9, 6. 7. טמאים לנפש אדם
Num. 19, 11. לכל־נפש אדם
Num. 19, 14. אדם כי־ימות באהל
Nu. 19, 16. או־בעצם אדם או בקבר
Num. 23, 19. ובן־אדם ויתנחם
Num. 31, 35. ונפש אדם מן־הנשים
Num. 31, 40. 46. ונפש אדם
Dt. 4, 28. מעשה ידי אדם
Dt. 4, 32. אשר ברא אלהים אדם
Dt. 32, 8. בהפרידו בני אדם
Jud. 18, 7. 28 ודבר אין־להם עם־אדם
1 Sam. 15, 29. לא אדם הוא להנחם
1 Sam. 17, 32. אל־יפל לב־אדם עליו
1 Sam. 24, 9. את־דברי אדם לאמר
1 Sam. 25, 29. ויקם אדם לרדפך
2 Sam. 7, 14. ובנגעי בני אדם
2 Sam. 24, 14. וביד אדם אל־אפלה
1 Reg. 8, 46. אין אדם אשר לא־יחטא
1 Rg. 13, 2. ועצמות אדם ישרפו עליך
2 Reg. 7, 10. אין־שם איש וקול אדם
2 Reg. 19, 18. כי אם־מעשה ידי־אדם
2 Rg. 23, 14. את־מקומם עצמות אדם
2 Reg. 23, 20. וישרף את־עצמות אדם
1 Chr. 5, 21. ונפש אדם מאה אלף
1 Chr. 21, 13. וביד־אדם אל־אפל
2 Chr. 6, 36. אין אדם אשר לא־יחטא
Neh. 2, 10. בא אדם לבקש טובה
Neh. 9, 29. אשר־יעשה אדם
Job. 5, 6. כי אדם לעמל יולד
Job. 11, 12. ועיר פרא אדם יולד
Job. 14, 1. אדם ילוד אשה
Job. 14, 10. ויגוע אדם ואיו
Job. 15, 7. הראשון אדם תולד
Job. 16, 21. ובן־אדם לרעהו
Job. 20, 4. מני שים אדם על־ארץ
Job. 20, 29. זה־חלק־אדם רשע
Job. 21, 33. ואחריו כל־אדם ימשוך
Job. 25, 6. ובן־אדם תולעה
Job. 27, 13 זה־חלק־אדם רשע עם־אל
Job. 32, 22. ואל־אדם לא אכנה
Job. 33, 17. להסיר אדם מעשה
Job. 34, 11. כי פעל אדם ישלם־לו
Job. 34, 29. ועל־גוי ועל־אדם יחד
Job. 34, 30. ממלך אדם חנף
Job. 35, 8. ולבן־אדם צדקתך
Job. 36, 25. כל־אדם חזו־בו
Job. 36, 28. ירעפו עלי־אדם רב
Job. 37, 7. ביד־כל־אדם יחתום
Job. 38, 27. מדבר לא־אדם בו
Ps. 8, 5. ובן־אדם כי תפקדנו
Ps. 11, 4. עפעפיו יבחנו בני אדם
Ps. 12, 2. פסו אמונים מבני אדם
Ps. 12, 9. זלות לבני אדם
Ps. 14, 2. 53, 3. השקיף על־בני־אדם
Ps. 17, 4. לפעלות אדם
Ps. 21, 11. וזרעם מבני אדם
Ps. 22, 7. חרפת אדם
Ps. 31, 20. נגד בני אדם
Ps. 32, 2. אשרי־אדם
אדם ובהמה
Ps. 36, 7. תושיע ה׳
Ps. 36, 8. ובני אדם בצל כנפיך
Ps. 39, 6. אך כל־הבל כל־אדם
Ps. 39, 12. אך הבל כל־אדם
Ps. 45, 3. יפיפית מבני אדם
Ps. 49, 3. גם־בני אדם גם־בני־איש
Ps. 49, 21. אדם ביקר ולא יבין
Ps. 56, 12. מה־יעשה אדם לי
Ps. 57, 5. בני־אדם שיניהם חנית
Ps. 58, 2. מישרים תשפטו בני אדם
Ps. 58, 12 ויאמר אדם אך־פרי לצדיק
Ps. 60, 13. 108, 13. ושוא תשועת אדם
Ps. 62, 10. אך־הבל בני־אדם
Ps. 64, 10. ויראו כל־אדם
Ps. 66, 5. נורא עלילה על־בני אדם
Ps. 73, 5. ועמל־אדם לא ינגעו
Ps. 76, 11. כי־חמת אדם תודך
Ps. 80, 18. על־בן־אדם אמצת לך
Ps. 84, 6. אשרי אדם עוז־לו בך
Ps. 84, 13. אשרי אדם בטח בך
Ps. 89, 47. שוא בראת כל־בני־אדם
Ps. 90, 3. שובו בני־אדם
Ps. 94, 10. המלמד אדם דעת
Ps. 94, 11. ה׳ ידע מחשבות אדם
Ps. 104, 23. יצא אדם לפעלו
Ps. 105, 14. לא־הניח אדם לעשקם
ונפלאותיו לבני אדם
Ps. 107, 8. 15. 21. 31.
Ps. 115, 4. 135, 15. מעשה ידי אדם
Ps. 115, 16. והארץ נתן לבני־אדם
Ps. 118, 6. מה־יעשה לי אדם
Ps. 119, 134. פדני מעשק אדם
Ps. 124, 2. בקום עלינו אדם
Ps. 144, 3. מה־אדם ותדעהו
Ps. 144, 4. אדם להבל דמה
Ps. 146, 3. בבן־אדם שאין לו תשועה
Prv. 3, 13. אשרי אדם מצא חכמה
Prv. 3, 30. אל־תרוב עם־אדם חנם
Prv. 6, 12. אדם בליעל איש און
Prv. 8, 4. וקולי אל־בני אדם
Prv. 8, 31. ושעשעי את־בני אדם
Prv. 8, 34. אשרי אדם שמע לי
Prv. 11, 7. במות אדם רשע
Prv. 12, 3. לא־יכון אדם ברשע
Prv. 12, 14. וגמול ידי־אדם ישוב לו
Prv. 12, 23. אדם ערום כסה דעת
Prv. 12, 27. והון־אדם יקר חרוץ
Prv. 15, 11. אף כי־לבות בני־אדם
Prv. 15, 20. וכסיל אדם בוזה אמו
Prv. 16, 9. לב אדם יחשב דרכו
Prv. 17, 18. אדם חסר־לב תקע כף
Prv. 18, 16. מתן אדם ירחיב לו
Prv. 19, 3. אולת אדם תסלף דרכו
Prv. 19, 11. שכל אדם האריך אפו
Prv. 19, 22. תאות אדם חסדו
Prv. 20, 6. רב־אדם יקרא איש חסדו
Prv. 20, 25. מוקש אדם ילע קדש
Prv. 20, 27. נר ה׳ נשמת אדם
Prv. 21, 16. אדם תועה מדרך השכל
Prv. 21, 20. וכסיל אדם יבלענו
Prv. 24, 30. ועל־כרם אדם חסר־לב
Prv. 28, 12 ובקום רשעים יחפש אדם
Prv. 28, 14. אשרי אדם מפחד תמיד
Prv. 28, 17. אדם עשק בדם־נפש
Prv. 28, 23. מוכיח אדם אחרי
Prv. 28, 28. בקום רשעים יסתר אדם
Prv. 29, 23. גאות אדם תשפילנו
Prv. 29, 25. חרדת אדם יתן מוקש
Prv. 30, 2. ולא־בינת אדם לי
Eccl. 2, 21. יש אדם שעמלו בחכמה
Eccl. 6, 10. ונודע אשר־הוא אדם
Eccl. 7, 20. כי אדם אין צדיק בארץ
Eccl. 7, 28. אדם אחד מאלף מצאתי
Eccl. 8, 1. חכמת אדם תאיר פניו
Eccl. 8, 8. אין אדם שליט ברוח
Jes. 2, 9. וישח אדם
Jes. 2, 11. גבהות אדם שפל
Jes. 5, 15. וישח אדם וישפל
Jes. 6, 11. ובתים מאין אדם
Jes. 22, 6. ברכב אדם פרשים
Jes. 29, 19. ואביוני אדם בקדוש
Jes. 29, 21. מחטיאי אדם בדבר
Jes. 31, 3. ומצרים אדם ולא־אל
Jes. 31, 8. וחרב לא־אדם תאכלנו
Jes. 37, 19. מעשה ידי־אדם
Jes. 38, 11. לא־אביט אדם עוד
Jes. 43, 4. ואתן אדם תחתיך
Jes. 44, 13. כתפארת אדם לשבת בית
Jes. 47, 3. ולא אפגע אדם
Jes. 51, 12. ומבן־אדם חציר ינתן
Jes. 52, 14. ותאדרי מבני אדם
Jes. 56, 2. ובן־אדם יחזיק בה
Jes. 58, 5. יום ענות אדם נפשו
Jer. 2, 6. ולא־ישב אדם שם
Jer. 10, 14. 51, 17 נבער כל־אדם מדעת
Jer. 16, 20. היעשה־לו אדם אלהים
Jer. 31, 27. זרע אדם וזרע בהמה
Jer. 31, 32. על־כל־דרכי בני אדם
Jer. 32, 43. מאין אדם ובהמה
Jer. 33, 10. חרב הוא מאין אדם
Jer. 33, 10. הנשמות מאין אדם
Jer. 33, 12. מאין־אדם ועד־בהמה
Jer. 36, 29. והשבית ממנה אדם
ולא־יגור בה בן־
אדם
Jer. 49, 18. 33. 50, 40.
Jer. 51, 19. מלאתיך אדם כילק
Jer. 51, 43. ולא־יעבר בהן בן־אדם
Thr. 3, 36. לעות אדם בריבו
Thr. 3, 39. מה יתאונן אדם חי
Ez. 1, 5. דמות אדם להנה
Ez. 1, 8. וידו אדם מתחת כנפיהם
Ez. 1, 10. פני אדם ופני אריה
Ez. 1, 26. כמראה אדם עליו
Ez. 2, 1. 3. ויאמר אלי בן־אדם
3, 1. 3. 4. 10. 4, 16. 8, 5. 6. 8.
11, 2.
Ez. 2, 6. 8. ואתה בן־אדם
3, 25. 4, 1. 5, 1. 7, 2. 12, 3. 13, 17.
21, 11. 19. 24. 33. 22, 2. 27, 2.
Ez. 3, 17. בן־אדם צפה נתתיך
Ez. 6, 2. בן־אדם שים פניך
Ez. 8, 12. 15. 17. הראית בן־אדם
Ez. 10, 8. תבנית יד־אדם
Ez. 10, 14. ופני השני פני אדם
Ez. 11, 4. הנבא בן־אדם
Ez. 11, 15. בן־אדם אחיך
Ez. 12, 2. בן־אדם בתוך בית־המרי
Ez. 12, 9. בן־אדם הלא אמרו
Ez. 12, 18. בן־אדם לחמך ברעש
Ez. 12, 22. בן־אדם מה־המשל הזה
Ez. 12, 27. בן־אדם הנה
Ez. 13, 2. 30, 2. בן־אדם הנבא
Ez. 14, 3. בן־אדם האנשים
Ez. 14, 13. בן־אדם ארץ כי
Ez. 14, 13. 17. והכרתי ממנה אדם
Ez. 14, 19. 21. להכרית ממנה אדם
Ez. 15, 2. בן־אדם מה־יהיה
Ez. 16, 2. בן־אדם הודע את־
Ez. 17, 2. בן־אדם חוד חידה
Ez. 19, 3. 6. לטרף־טרף אדם אכל
Ez. 20, 3. בן־אדם דבר
Ez. 20, 4. בן־אדם את־תועבת
Ez. 20, 27. בן־אדם ואמרת
Ez. 21, 2. 7. בן־אדם שים פניך
Ez. 21, 11. ואתה בן־אדם האנח
Ez. 21, 17. זעק והילל בן־אדם
Ez. 21, 19. ואתה בן־אדם הנבא
Ez. 21, 24. ואתה בן־אדם שים
Ez. 22, 18. בן־אדם היו־לי
Ez. 22, 24. בן־אדם אמר־לה
Ez. 23, 2. בן־אדם שתים נשים
Ez. 23, 36. בן־אדם התשפוט
Ez. 24, 2. 16. 30, 21. בן־אדם
Ez. 23, 41. ואל־אנשים מרב אדם
Ez. 24, 25. ואתה בן־אדם הלוא
Ez. 25, 2. בן־אדם שים פניך
Ez. 25, 13. והכרתי ממנה אדם
Ez. 26, 2. בן־אדם יען אשר
Ez. 27, 13. רכליך בנפש אדם
Ez. 28, 2. בן־אדם אמר לנגיד
Ez. 28, 2. 9. ואתה אדם ולא־אל
Ez. 28, 12. בן־אדם שא קינה
Ez. 28, 21. 29, 2. בן־אדם שים פניך
Ez. 29, 8. ממך אדם ובהמה
Ez. 29, 11. תעבר־בה רגל אדם
Ez. 31, 2. בן־אדם אמר אל
Ez. 31, 14. בתוך בני אדם
Ez. 32, 2. בן־אדם שא קינה על
Ez. 32, 13. ולא תדלחם רגל־אדם
Ez. 32, 18. בן־אדם נהה על
Ez. 33, 2. בן־אדם דבר אל
Ez. 33, 7. ואתה בן־אדם צפה

ואתה בן־אדם אמר Ez. 33, 10.
בן־אדם ישבי Ez. 33, 24.
ואתה בן־אדם בני עמך Ez. 33, 30.
בן־אדם הנבא על Ez. 34, 2.
צאן מרעיתי אדם אתם Ez. 34, 31.
בן־אדם שים פניך Ez. 35, 2.
ואתה בן־אדם הנבא Ez. 36, 1.
והרביתי עליכם אדם Ez. 36, 10. 11.
והולכתי עליכם אדם Ez. 36, 12.
אכלת אדם אתְּ Ez. 36, 13.
לכן אדם לא־תאכלי עוד Ez. 36, 14.
בן־אדם בית ישראל Ez. 36, 17.
ארבה אתם כצאן אדם Ez. 36, 37.
מלאות צאן אדם Ez. 36, 38.
בן־אדם התחיינה Ez. 37, 3.
הנבא בן־אדם Ez. 37, 9.
בן־אדם העצמות Ez. 37, 11.
בן־אדם שים פניך Ez. 38, 2.
לכן הנבא בן־אדם Ez. 38, 14.
וראה עצם אדם Ez. 39, 15.
בן־אדם ראה בעיניך Ez. 40, 4.
ופני אדם אל־התמרה Ez. 41, 19.
בן־אדם את־מקום כסאי Ez. 43, 7.
אתה בן־אדם הגד Ez. 43, 10.
בן־אדם כה אמר Ez. 43, 18.
בן־אדם שים לבך Ez. 44, 5.
ואל־מת אדם לא יבוא Ez. 44, 25.
הראית בן־אדם Ez. 47, 6.
ואשמע קול־אדם Dan. 8, 16.
חבן בן־אדם Dan. 8, 17.
והנה כדמות בני אדם Dan. 10, 16.
ויגע־בי כמראה אדם Dan. 10, 18.
בחבלי אדם אמשכם Hos. 11, 4.
זבחי אדם עגלים ישקון Hos. 13, 2.
ששון מן בני־אדם Joel 1, 12.
רבו אדם אשר לא־ידע Jon. 4, 11.
ושמנה נסיכי אדם Mich. 5, 4.
ולא יחל לבני אדם Mich. 5, 6.
הגיד לך אדם מה־טוב Mich. 6, 8.
ותעשה אדם כדגי הים Hab. 1, 14.
מדמי אדם וחמס־ארץ Hab. 2, 8. 17.
אסף אדם ובהמה Zeph. 1, 3.
אדם ובהמה בתוכה Zach. 2, 8.
כי לי׳ עין אדם Zach. 9, 1.
ויצר רוח־אדם Zach. 12, 1.
אדם הקנני מנעורי Zach. 13, 5.
היקבע אדם אלהים Mal. 3, 8.

אָדָם

ואדם אין לעבד Gn. 2, 5.
ואדם על־עפר ישוב Job. 34, 15.
ואדם ביקר בל־ילין Ps. 49, 13.
בעיני אלהים ואדם Prv. 3, 4.
ואדם יפיק תבונה Prv. 3, 13.
ואדם מה־יבין דרכו Prv. 20, 24.
ואדם לא זכר את־האיש Eccl. 9, 15.
ואדם מכתם ארפיר Jes. 13, 12.
ואדם עליה בראתי Jes. 45, 12.

הָאָדָם

ויברא אלהים את־האדם Gn. 1, 27.
ויצר י״י אלהים את־האדם Gn. 2, 7.
ויהי האדם לנפש חיה Gn. 2, 7.
וישם שם את־האדם Gn. 2, 8.
ויקח י״י אלהים את־האדם Gn. 2, 15.
ויצו י״י אלהים על־האדם Gn. 2, 16.
היות האדם לבדו Gn. 2, 18.
ויבא אל־האדם Gn. 2, 19.
יקרא־לו האדם Gn. 2, 19.
ויקרא האדם שמות Gn. 2, 20.
תרדמה על־האדם Gn. 2, 21.
מן־האדם לאשה Gn. 2, 22.
ויבאה אל־האדם Gn. 2, 22.
ויאמר האדם זאת הפעם Gn. 2, 23.
האדם ואשתו Gn. 2, 25.
ויתחבא האדם ואשתו Gn. 3, 8.
ויקרא י״י אלהים אל־האדם Gn. 3, 9.
ויאמר האדם האשה Gn. 3, 12.
ויקרא האדם שם אשתו Gn. 3, 20.
חן האדם היה כאחד Gn. 3, 22.
ויגרש את־האדם Gn. 3, 24.
ויהי כי־החל האדם Gn. 6, 1.
את־בנות האדם Gn. 6, 2.
אל־בנות האדם Gn. 6, 4.
כי רבה רעת האדם Gn. 6, 5.
כי־עשה את־האדם Gn. 6, 6.
אמחה את־האדם Gn. 6, 7.
על־הארץ וכל האדם Gn. 7, 21.
בעבור האדם כי יצר לב Gn. 8, 21.
ומיד האדם Gn. 9, 5.
אדרש את־נפש האדם Gn. 9, 5.
שופך דם האדם Gn. 9, 6.
אלהים עשה את־האדם Gn. 9, 6.
אשר בנו בני האדם Gn. 11, 5.
והיה על־האדם Ex. 9, 9.
כל־האדם והבהמה Ex. 9, 19.
על־האדם ועל־הבהמה Ex. 9, 22.
כי לא־יראני האדם וחי Ex. 33, 20.
לכל אשר יבטא האדם Lev. 5, 4.
מכל אשר־יעשה האדם Lev. 5, 22.
אשר יעשה אתם האדם Lev. 18, 5.
אשר יחרם מן־האדם Lev. 27, 29.
מכל־חטאת האדם Num. 5, 6.
ענוֹ מאד מכל האדם Num. 12, 3.
אם־כמות כל־האדם Num. 16, 29.
ופקדת כל־האדם Num. 16, 29.
ואת כל־האדם אשר לקרח Nu. 16, 32.
את בכור האדם Num. 18, 15.
בנפש האדם אשר־ימות Nu. 19, 13.
מן־האדם ומן־הבקר Nu. 31, 28. 30.
מן־האדם ומן־הבהמה Nu. 31, 47.
ידבר אלהים־את־האדם Dt. 5, 21.
לבדו יחיה האדם Dt. 8, 3.
מוצא פי־י׳ יחיה האדם Dt. 8, 3.
כי האדם עץ השדה Dt. 20, 19.
רק את־כל־האדם הכו Jos. 11, 14.
האדם הגדול בענקים Jos. 14, 15.
והייתי כאחד האדם Jud. 16, 7. 11.
והייתי ככל־האדם Jud. 16, 17.
אשר יראה האדם 1 Sam. 16, 7.
כי האדם יראה לעינים 1 Sam. 16, 7.
ואם בני האדם ארורים 1 S. 26, 19.
וזאת תורת האדם 2 Sam. 7, 19.
אשר תהיה לכל־האדם 1 Reg. 8, 38.
את־לבב כל־בני האדם 1 Reg. 8, 39.
וראיתני כתור האדם 1 Chr. 17, 17.
ישב אלהים את־האדם 2 Chr. 6, 18.
אשר יהיה לכל־האדם 2 Chr. 6, 29.
ידעת את־לבב בני האדם 2 Chr. 6, 30
מעשה ידי האדם 2 Chr. 32, 19.
נצר האדם למה שמתני Job. 7, 20.
כל־בני האדם Ps. 33, 13.
ועשב לעבדת האדם Ps. 104, 14.
כל־האדם כזב Ps. 116, 11.
להודיע לבני האדם Ps. 145, 12.
כן לב האדם לאדם Prv. 27, 19.
ועיני האדם לא תשבענה Prv. 27, 20.
נתן אלהים לבני האדם Eccl. 1, 13.
אי־זה טוב לבני האדם Eccl. 2, 3.
ותעגגות בני האדם Eccl. 2, 8.
מה האדם שיבוא Eccl. 2, 12.
נתן אלהים לבני האדם Eccl. 3, 10.
אשר לא־ימצא האדם Eccl. 3, 11.
האדם שיאכל ושתה Eccl. 3, 13.
על־דברת בני האדם Eccl. 3, 18.
כי מקרה בני־האדם Eccl. 3, 19.
ומותר האדם מן־הבהמה Eccl. 3, 19
מי יודע רוח בני האדם Eccl. 3, 21.
מאשר ישמח האדם Eccl. 3, 22.
גם כל־האדם אשר נתן־לו Eccl. 5, 18.
ורבה היא על־האדם Eccl. 6, 1.
כל־עמל האדם לפיהו Eccl. 6, 7.
באשר הוא סוחֵר כל־האדם Eccl. 7, 2.
שלא ימצא האדם אחריו Eccl. 7, 14.
את־האדם ישר Eccl. 7, 29.
רעת האדם רבה עליו Eccl. 8, 6.
אשר שלט האדם באדם Eccl. 8, 9.
לב בני־האדם בהם Eccl. 8, 11.
כי לא יוכל האדם למצוא Eccl. 8, 17.
אשר יעמל האדם Eccl. 8, 17.
אין יודע האדם Eccl. 9, 1.
וגם לב בני־האדם Eccl. 9, 3.
לא־ידע האדם את־עתו Eccl. 9, 12.
יוקשים בני האדם Eccl. 9, 12.
לא־ידע האדם מה־ Eccl. 10, 14.
שנים הרבה יחיה האדם Eccl. 11, 8.
כי־הלך האדם אל־בית Eccl. 12, 5.
כי־זה כל־האדם Eccl. 12, 13.
ושח גבהות האדם Jes. 2, 17.
ישליך האדם Jes. 2, 20.
חדלו לכם מן־האדם Jes. 2, 22.
ורחק י״י את־האדם Jes. 6, 12.
ראיתי וחנה אין האדם Jer. 4, 25.
על־האדם ועל־הבהמה Jer. 7, 20.
ונפלה נבלת האדם Jer. 9, 22.
ואת־האדם ואת־הבהמה Jer. 21, 6.
את־האדם ואת־הבהמה Jer. 27, 5.
האדם האוכל הבסר Jer. 30, 31.
את־פגרי האדם Jer. 33, 5.
וזעקו האדם והילל Jer. 47, 2.
בגללי צצאת האדם Ez. 4, 12.
תחת גללי האדם Ez. 4, 15.
אשר יעשה אותם האדם Ez. 20, 11. 13. 21.
האדמה Ez. 38, 20.
האדם והבהמה Jon. 3, 7. 8.
והכרתי את־האדם Zeph. 1, 3.
ועל־האדם ועל־הבהמה Hag. 1, 11.
שכר האדם לא נהיה Zach. 5, 10.
ואשלח את־כל־האדם Zach. 5, 10.
ממציא את־האדם Zach. 11, 6.

וְהָאָדָם

והאדם ידע את־חוה Gn. 4, 1.

בְּאָדָם

כי תהיה באדם Lev. 13, 9.
או באדם אשר ישמא Lev. 22, 8.
ובוגדים באדם תוסיק Prv. 23, 28.
שלט האדם באדם Eccl. 8, 9.

בָּאָדָם

לא־ידון רוחי באדם Gn. 6, 3.
באדם דמו ישפך Gn. 9, 6.
ותהי הכנם באדם Ex. 8, 13. 14.
אבעבעת פורח באדם Ex. 9, 10.
באדם ובבהמה לי הוא Ex. 13, 1.
כאשר יתן מום באדם Lev. 24, 20.
באדם ובבהמה Num. 8, 17.
באדם ובבהמה Num. 18, 15.
באדם ובהמה Num. 31, 11. 26.
מושל באדם צדיק 2 Sam. 23, 3.
לקחת מתנות באדם Ps. 68, 19.
אהל שכן באדם Ps. 78, 60.
מבטח באדם Ps. 118, 8.
אין־טוב באדם Eccl. 2, 24.
אשר יבטח באדם Jer. 17, 5.
בזוי באדם Jer. 49, 15.
וישר באדם אין Mich. 7, 2.

וּבְאָדָם

ובאדם מבין יודע Prv. 28, 2.

וּבָאָדָם

ובישראל ובאדם Jer. 32, 20.

כְּאָדָם

אם־כסיתי כאדם פשעי Job. 31, 33.
אכן כאדם תמותון Ps. 82, 7.
כאדם עברו ברית Hos. 6, 7.

לְאָדָם

ויעש י״י אלהים לאדם Gn. 3, 21.
כי לא לאדם הבירה 1 Chr. 29, 1.
כי לא לאדם תשפטו 2 Chr. 19, 6.
ולא־הגדתי לאדם Neh. 2, 12.
האנכי לאדם שיחי Job. 21, 4.
להגיד לאדם ישרו Job. 33, 23.
לאדם מערכי־לב Prv. 16, 1.
ותועבת לאדם לץ Prv. 24, 9.
והשיב לאדם כפעלו Prv. 24, 12.
מה־יתרון לאדם Eccl. 1, 3.
לאדם שיהיה אחרי Eccl. 2, 18.
כי מה־הוה לאדם Eccl. 2, 22.
כי לאדם שטוב לפניו Eccl. 2, 25.
מה־יותר לאדם Eccl. 6, 12.
מה טוב לאדם Eccl. 6, 12.
מי־יגיד לאדם Eccl. 6, 12.
אשר אין־טוב לאדם Eccl. 8, 15.
והיה לאדם לבער Jes. 44, 15.
ומגיד לאדם מה־שיחו Am. 4, 13.

לָאָדָם

מי שם פה לאדם Ex. 4, 11.
ויאמר לאדם Job. 28, 28.
לב האדם לאדם Prv. 27, 19.
לא לאדם דרכו Jer. 10, 23.
והצרתי לאדם Zeph. 1, 17.

וּלְאָדָם

ולאדם לא־מצא Gn. 2, 20.
ולאדם אמר כי שמעת Gn. 3, 17.
ולאדם שלא עמל־בו Eccl. 2, 21.

מֵאָדָם

מאדם עד־בהמה Gn. 6, 7.
מאדם עד־בהמה Gn. 7, 23.
מאדם ועד־בהמה Ex. 9, 25.
בארץ מצרים מאדם Ex. 12, 12.
מאדם ובהמה Lev. 27, 28.
מאדם עד־בהמה Num. 3, 13.
*הרחק מאד מאדם Jos. 3, 16. *n. p.*
מאדם עד בהמה Ps. 135, 8.
חלצני י״י מאדם רע Ps. 140, 2.
ואביונים מאדם Prv. 30, 14.
וחרשים המה מאדם Jes. 44, 11.
מאדם ועד־בהמה Jer. 50, 3.
ושכלתים מאדם Hos. 9, 12.
תחימנה מאדם Mich. 2, 12.

לְמֵאָדָם

למאדם ועד־בהמה Jer. 51, 62.

דָּם

זס לאזר נגזר מן הפעל לדם, והוא נמוכנו עכס ליקוי לדומי [כלוע], ונקלמוד נמנקים המעקלים לידמק לדם, על כי שהזרע לדס, ונזעפת קרת־לדעת נקרק דס לדוס לפי עדות חכמים. סרניס נאמר מן דמים סשפוכים לו מעון דמים.

1) sanguis, pr. in quo vita inest, deinde de sanguine per caedem effuso; 2) de colore sanguineo, propterea de vino. LXX. *αἷμα, κρίσις αἵματος, φόνος.*

אל־תשפכו דם Gn. 37, 22.
ויהי־דם Ex. 7, 19.
והיה דם בכל־ארץ Ex. 7, 19.
כל־חלב וכל־דם Lev. 3, 13.
וכל־דם לא תאכלו Lev. 7, 26.
אשר־תאכל כל־דם Lev. 7, 27.
דם יהיה זבח בבשרה Lev. 15, 19.
דם יחשב לאיש ההוא Lev. 17, 4.
דם שפך Lev. 17, 4.
אשר יאכל כל־דם Lev. 17, 10.
נפש מכם לא־תאכל דם Lev. 17, 12.
לא יאכל דם Lev. 17, 12.
הרצח אין לו דם Num. 35, 27.
בין דם לדם Dt. 17, 8.
ואל־תתן דם נקי Dt. 21, 8.
ולשפך־דם חנם 1 Sam. 25, 31.
עד־שפך־דם עליהם 1 Reg. 18, 28.
דם זה החרב נחרבו 2 Reg. 3, 23.
וגם דם נקי שפך מנשה 2 Reg. 21, 16.
את־ירושלם דם נקי 2 Reg. 24, 4.
דם לרב שפכת 1 Chr. 22, 8.
בין־דם לדם בין־תורה 2 Chr. 19, 10
ואפרחו יעלעו־דם Job. 39, 30.
וישפכו דם נקי Ps. 106, 38.
ויטהרו לשפך־דם Prv. 1, 16.

וידים שפכות דם־נקי Prv. 6, 17.
דברי רשעים ארבדם Prv. 12, 6.
ומיץ־אף יוציא דם Prv. 30, 33.
מי דימון מלאו דם Jes. 15, 9.
חרב לי־ה מלאה דם Jes. 34, 6.
ויטהרו לשפך דם נקי Jes. 59, 7.
דם נקי אתם נתנים Jer. 26, 14.
נאפות ושפכת דם Ez. 16, 38.
בן־פריץ שפך דם Ez. 18, 10.
עיר שפכת דם Ez. 22, 3.
למען שפך־דם Ez. 22, 6. 9. 12.
לשפך־דם לאבד נפשות Ez. 22, 27.
ומשפט שפכות דם Ez. 23, 45.
אם־לא דם שנאת Ez. 35, 6.
ושתיתם דם Ez. 39, 17.
ושתיתם דם לשכרון Ez. 39, 19.
ולזרק עליו דם Ez. 43, 18.
דם ואש ותמרות עשן Joel 3, 3.
אשר־שפכו דם־נקיא Joel 4, 19.
ואל־תתן עלינו דם נקיא Jon.1,14.

וָדָם

ודם נקי ירשיעו Ps. 94, 21.
ודם נקי אל־תשפכו Jer.7, 6. 22, 3.
ודם בידיהן Ez. 23, 37.
ודם בידיהן Ez. 23, 45.
ודם תשפכו Ez. 33, 25.
ודם ירדפך Ez. 35, 6.

וָדָם

ודבר ודם יעבר־בך Ez. 5, 17.
דבר ודם בחוצותיה Ez. 28, 23.
לחמי חלב ודם Ez. 44, 7.
להקריב לי חלב ודם Ez. 44, 15.

הַדָּם

ויהי הדם בכל־ארץ Ex. 7, 21.
ולקחו מן־הדם Ex. 12, 7.
והיה הדם לכם לאת Ex. 12, 13.
וראיתי את־הדם Ex. 12, 13.
מן־הדם אשר בסף Ex. 12, 22.
את־הדם על־המשקוף Ex. 12, 23.
ויקח משה חצי הדם Ex. 24, 6.
וחצי הדם זרק Ex. 24, 6.
ויקח משה את־הדם Ex. 24, 8.
ואת־כל־הדם Ex. 29, 12.
וזרקת את־הדם Ex. 29, 20.
מן־הדם אשר על־המזבח Ex.29,21.
הכהנים את־הדם Lev. 1, 5.
וזרקו את־הדם Lev. 1, 5.
את־הדם על־המזבח סביב Lev.3,2.
והזה מן־הדם Lev. 4, 6.
ונתן הכהן מן־הדם Lev. 4, 7.
אצבעו מן־הדם Lev. 4, 17.
ומן־הדם יתן Lev. 4, 18.
הדם ישפך Lev. 4, 18.
ויקח משה את־הדם Lev. 8, 15.
ואת־הדם יצק Lev. 8, 15.
ויזרק משה את־הדם Lev.8,19.24.
ויתן משה מן־הדם Lev. 8, 24.
ומן־הדם אשר על־המזבח Lev.8,30
את־הדם אלו Lev. 9, 9.
ואת־הדם יצק Lev. 9, 9.
בני אהרן אליו את־הדם Lev.9,12.
בני אהרן את־הדם אליו Lev.9,18.
מן־הדם באצבעו Lev. 16, 14.
והזה עליו מן־הדם Lev. 16, 19.
וזרק הכהן את־הדם Lev. 17, 6.
האכלת את־הדם Lev. 17, 10.
כי־הדם הוא בנפש Lev. 17, 11.
לא תאכלו על־הדם Lev. 19, 26.
גאל הדם הוא ימית Num.35,19.21.
בין המכה ובין גאל הדם Nu. 35, 24.
מיד גאל הדם Num. 35, 25.
ומצא אתו גאל הדם Num. 35, 27.
ורצח גאל הדם Num. 35, 27.
כי הדם הוא יחניף Num. 35, 33.
רק הדם לא תאכלו Dt. 12, 16.
לבלתי אכל הדם כי הדם Dt.12,23.
פן־ירדף גאל הדם Dt. 19, 6.
כי גאל הדם הוא Dt. 19, 12.
ידינו לא שפכה את־הדם Dt.21, 7.
ונכפר להם הדם Dt. 21, 8.
ואתה תבער הדם הנקי Dt. 21, 9.
למקלט מגאל הדם Jos. 20, 3.
וכי ירדף גאל הדם אחריו Jos.20,5.
ולא ימות ביד גאל הדם Jos.20, 9.
ויאכל העם על־הדם 1 Sam.14,32.
לאכל על־הדם 1 Sam. 14, 33.
לאכל אל־הדם 1 Sam. 14, 34.
מהרבות גאל הדם לשחת 2 S.14,11.
הכהנים את־הדם 2 Chr. 29, 22.
ויזרקו הדם (bis) 2 Chr. 29, 22.
זרקים את־הדם 2 Chr. 30, 16.
על־הדם תאכלו Ez. 33, 25.
על־הדם אשר־שפכו Ez. 36, 18.

וְהַדָּם

הבשר והדם Dt. 12, 27.

בְּדָם

תחטא בדם נקי 1 Sam. 19, 5.
תמחץ רגלך בדם Ps. 68, 24.
חמתי עליה בדם Ez. 14, 19.

בַּדָּם

ויטבלו את־הכתנת בדם Gn.37,31.
וטבלתם בדם אשר־בסף Ex.12,22.
את־אצבעו בדם Lev. 4, 6.
והנשאר בדם Lev. 5, 9.
ויטבל אצבעו בדם Lev. 9, 9.
כי נפש הבשר בדם הוא Lev.17,11.
ועמשא מתגלל בדם 2 Sam.20,12.
כפיכם נגאלו בדם Jes. 59, 3.
נגאלו בדם Thr. 4, 14.

וּבְדָם

ובדם וגשם שוטף Ez. 38, 22.

בְּדָמֶיהָ

את־חמים אדמים כדם 2 Reg.3,22.

לְדָם

והיו לדם ביבשת Ex. 4, 9.
ונהפכו לדם Ex. 7, 17.
כל־המים אשר־ביאר לדם Ex.7,20.
בין־דם לדם בין־דין לדין Dt.17,8.
בין־דם לדם בין־תורה 2Chr.19,10.
ויהפך לדם יאריהם Ps. 78, 44.
הפך את־מימיהם לדם Ps.105,29.
נארבה לדם Prv. 1, 11.
כי־לדם אעשך Ez. 35, 6.
והירח לדם Joel 3, 4.

לַדָּם

לא־יכפר לדם Num. 35, 33.

מִדָּם

אשכיר חצי מדם Dt. 32, 42.
בל־אסיך נסכיהם מדם Ps. 16, 4.
ורותה ארצם מדם Jes. 34, 7.
ואורור מנע חרבו מדם Jer. 48, 10.
עקבה מדם Hos. 6, 8.

דַּם *constr:*

שפך דם האדם Gn. 9, 6.
על־חמץ דם־זבחי Ex. 23, 18.
הנה דם־הברית Ex. 24, 8.
על־חמץ דם־זבחי Ex. 34, 25.
כל־דם הפר Lev. 4, 7.
הזרק את־דם השלמים Lev. 7, 14.
המקריב את־דם השלמים Lv.7,33.
על דם האשם Lev. 14, 17.
אל־מקום דם האשם Lev. 14, 28.
דם כל־בשר לא תאכלו Lev.17,14.
ולא ישפך דם נקי Dt. 19, 10.
ובערת דם־הנקי Dt. 19, 13.
לא תעמד על־דם רעך Lev. 19, 16.
להכות נפש דם נקי Dt. 27, 25.
כי־דם עבדיו יקום Dt. 32, 43.
את־דם נבות 1 Reg. 21, 19.
ויצק דם־המכה 1 Reg. 22, 35.
ויזרק את־דם־השלמים 2Reg.16,13
וכל־דם עלה וכל־דם 2 Reg. 16, 15.
וגם דם־הנקי אשר שפך 2 Reg.24,4.
נקמת דם־עבדיך Ps. 79, 10.
דם־בניהם Ps. 106, 38.
מעלה מנחה דם־חזיר Jes. 66, 3.
דם נפשות אביונים Jer. 2, 34.
דם נקים Jer. 19, 4.
ועל דם־הנקי לשפוך Jer. 22, 17.
השפכים בקרבה דם צדיקים Thr. 4, 13.
ונתתיך דם חמה Ez. 16, 38.

הַדָּם *estr. c. h int.:*

הדם האנשים 2 Sam. 23, 17.
הדם האנשים 1 Chr. 11, 19.

וְדַם *constr.:*

ודם־חללים ישתה Num. 23, 24.
ודם־זבחיך Dt. 12, 27.
ודם־ענב תשתה־חמר Dt. 32, 14.
ודם עתודים אשתה Ps. 50, 13.
ודם פרים וכבשים Jes. 1, 11.
ודם־נשיאי הארץ Ez. 39, 18.

בְּדַם

בדם הצפר השחטה Lev. 14, 6.
בדם הצפר השחוטה Lev. 14, 51.
בדם הצפור Lev. 14, 52.
כי־אם בדם שפכו Num. 35, 33.
וימת בדם עשהאל אחיו 2 S. 3, 27.
את־שיבתו בדם שאול 1 Reg. 2, 9.
פעמיו ירחץ בדם הרשע Ps.58,11.
אדם עשק בדם־נפש Prv. 28, 17.
גם־את בדם־בריתך Zach. 9, 11.

וּבְדַם

ובדם־ענבים סותה Gn. 49, 11.

לְדַם

כאשר עשה לדם הפר Lev. 16, 15.

מִדַּם

ולקחת מדם הפר Ex. 29, 12.
מדם חטאת הכפרים Ex. 30, 10.
הכהן המשיח מדם הפר Lev.4,16.
מדם הפר והביא אתו Lev. 4, 5.
ולקח הכהן מדם החטאת Lev. 4, 25, 34.
והזה מדם החטאת Lev. 5, 9.
ולקח הכהן מדם האשם Lev. 14, 14. 25.
ולקח מדם הפר Lev. 16, 14. 18.
מדם חלל ושביה Dt. 32, 42.
מדם חללים מחלב גבורים 2 S.1,22.
מדם כרים ועתודים Jes. 34, 6.
ולקח הכהן מדם החטאת Ez.45,19.

וּמִדָּם

ומדם השעיר Lev. 16, 18.

דָּמַי *cum suff.:*

אל־יפל דמי ארצה 1 Sam. 26, 20.
ארץ אל־תכסי דמי Job. 16, 18.

וְדָמַי

ודמי אל־ישבי כשדים Jer. 51, 35.

בְּדָמַי

מה־בצע בדמי Ps. 30, 10.

דָּמְךָ

דמיך על־ראשך 2 Sam. 1, 16.
דמך יהיה בראשך 1 Reg. 2, 37.
את־דמך גם־אתה 1 Reg. 21, 19.

*בְּדָמֶיךָ

*כגפן בדמך Ez. 19, 10.

מִדָּמֶיךָ

מדמך אל־ההרים Ez. 32, 6.

דָּמֵךְ

דמך יהיה בתוך הארץ Ez. 21, 37.
ועל־דמך אשר היו בתוכך Ez.22,13.

בְּדָמֵךְ

מתבוססת בדמך היית Ez.16,22.
בדמך אשר־שפכת Ez. 22, 4.

דָּמֵיכֶם *cum suff.:*

ואך את־דמכם לנפשתיכם Gn.9,5.

אך בשר בנפשו דמו Gn. 9, 4.
דמו ישפך Gn. 9, 6.
וכסינו את־דמו Gn. 37, 26.
וגם־דמו הנה נדרש Gn. 42, 22.
ולקחת את־דמו Ex. 29, 16.
את־דמו על־המזבח Lv.1,11.3,8.13.
ונמצה דמו על קיר Lev. 1, 15.
ואת־דמו ישפך Lev. 4, 25.
ואת־דמו יזרק Lev. 7, 2.
והביא את־דמו Lev. 16, 15.
ועשה את־דמו Lev. 16, 15.
ושפך את־דמו וכסהו Lev. 17. 13.
דמו בנפשו הוא Lev. 17, 14.
כל־בשר דמו הוא Lev. 17, 14.
רק את־דמו לא תאכל Dt. 15, 23.
דמו בראשו ואנחנו נקים Jos.2,19.
דמו בראשנו Jos. 2, 19.
הלוא אבקש את־דמו 2 Sam.4,12.
והשיב י־ה את־דמו 1 Reg. 2, 32.
ויולקו חכלבים את־דמו 1Reg.22,38.
דמו בראשו יהיה Ez. 33, 4.
ולא נזהר דמו בו Ez. 33, 5.

וְדָמוֹ

ודמו מידך אבקש Ez. 3, 18. 20.
ודמו מיד־הצפה אדרש Ez. 33, 6.
ודמו מידך אבקש Ez. 33, 8.

בְּדָמוֹ

ולקחת מדמו Ex. 29, 20.
ויקח משה מדמו Lev. 8, 23.
ולקחת מדמו Ez. 43, 20.

דָּמָהּ

ואת־כל־דמה Lev. 4, 30.
דמה ישפך Lev. 4, 34.
הן לא־הובא את־דמה Lev.10,18.
זוב דמה ימים רבים Lev. 15, 25.
ואת־דמה על־פרשה ישרק Nu.19,5.
כי דמה בתוכה היה Ez. 24, 7.
נתתי את־דמה Ez. 24, 8.

מִדָּמָהּ

ולקח הכהן מדמה Lev. 4, 30.
ואשר יזה מדמה על־הבגד Lv.6,20.
אשר יובא מדמה Lev. 6, 23.
מדמה באצבעו Num. 19, 4.
מדמה שבע פעמים Num. 19, 4.
ויז מדמה אל־הקיר 2 Reg. 9, 33.

דָּמָם

אשר הובא את־דמם Lev. 16, 27.
את־דמם תזרק Num. 18, 17.
ויחטאו את־דמם 2 Chr. 29, 24.
ויקר דמם בעיניו Ps. 72, 14.
שפכו דמם כמים Ps. 79, 3.
וכעסיס דמם ישכרון Jes. 49, 26.
דמם לא־נקיתי Joel 4, 21.
ושפך דמם כעפר Zeph. 1, 17.

וְדָמָם

ודמם לשום על־אבימלך Jud. 9,24.

לְדָמָם

וחם לדמם יארבו Prv. 1, 18.

מְדָמָם

ונמסו הרים מדמם Jes. 34, 3.
ורותה מדמם Jer. 46, 10.

דָּמִים *pl.:*

כי חתן־דמים אתה לי Ex. 4, 25.
חתן דמים למולת Ex. 4, 26.
אין לו דמים Ex. 22, 1.
זרחה השמש עליו דמים לו Ex.22,2.
ולא־תשים דמים בביתך Dt. 22, 8.
והיה עליך דמים Dt. 19, 10.
איש דמים אתה 2 Sam. 16, 8.
כי דמים רבים שפכת 1 Chr. 22, 8.
איש־דמים ומרמה Ps. 5, 7.
כי־דרש דמים אותם זכר Ps. 9,13.
ועם־אנשי דמים חיי Ps. 26, 9.
אנשי דמים ומרמה Ps. 55, 24.
ומאנשי דמים הושיעני Ps. 59, 3.

ואנשי דמים סרו מני Ps. 139, 19.
אנשי דמים ישנאו־תם Prv. 29, 10.
ידיכם דמים מלאו Jes. 1, 15.
אטם אזנו משמע דמים Jes. 33, 15.
מלאה משפט דמים Ez. 7, 23.
ותמלא הארץ דמים Ez. 9, 9.
הוי עיר דמים Nah. 3, 1.

דָּמִים *pl.:*

ודמים שפכת 1 Chr. 28, 3.
ודמים בדמים נגעו Hos. 4, 2.

דַּמִּים

צא איש הדמים 2 Sam. 16, 7.
אל־שאול ואל־בית הדמים 2 S. 21, 1.
את־עיר הדמים Ez. 22, 2.
אוי עיר הדמים Ez. 24, 6. 9.

בְּדָמִים

מבוא בדמים 1 Sam. 25, 26.
מבוא בדמים והושע 1 Sam. 25, 33.
מגוללה בדמים Jes. 9, 4.
ודמים בדמים נגעו Hos. 4, 2.
בנה ציון בדמים Mich. 3, 10.
בנה עיר בדמים Hab. 2, 12.

בַּדָּמִים

ותחנף הארץ בדמים Ps. 106, 38.

לְדָמִים

כלם לדמים יארבו Mich. 7, 2.

מִדָּמִים

הצילני מדמים ׀ אלהים Ps. 51, 16.

דְּמֵי *constr.:*

קול דמי אחיך צעקים Gn. 4, 10.
לקחת את־דמי אחיך Gn. 4, 11.
תשב עלי־דמי טהרה Lev. 12, 5.
כל ׀ דמי בית־שאול 2 Sam. 16, 8.
וישם דמי־מלחמה בשלם 1 Reg. 2, 5.
ויתן דמי מלחמה 1 Reg. 2, 5.
והסירת ׀ דמי חנם 1 Reg. 2, 31.
דמי ׀ עבדי הנביאים 2 Reg. 9, 7.
את־דמי נבות ואת־דמי 2 Reg. 9, 26.
דמי ירושלם ידיח Jes. 4, 4.
ופקדתי את־דמי יזרעאל Hos. 1, 4.
ודמי כל־עבדי יי 2 Reg. 9, 7.

בְּדָמֵי

תשב בדמי טהרה Lev. 12, 4.
בדמי בני יהוידע הכהן 2 Chr. 24, 25.

וְכִדְמֵי

וכדמי בניך אשר נתתי Ez. 16, 36.

מִדְּמֵי

מדמי אבנר בן־נר 2 Sam. 3, 28.
מדמי אדם וחמס־ארץ Hab. 2, 8. 17.

דָּמֶיךָ *pl. c. suff.:*

ואשטח דמיך מעליך Ez. 16, 9.

בְּדָמַיִךְ

מתבוססת בדמיך Ez. 16, 6.
ואמר לך בדמיך חיי Ez. 16, 6.
ואמר לך בדמיך חיי Ez. 16, 6.

דָּמָיו

דמיו בו Lev. 20, 9.
דמיו בו יהיה Ez. 18, 13.
והסרתי דמיו מפיו Zach. 9, 7.

וְדָמָיו

ודמיו עליו ישוש Hos. 12, 15.

דָּמֶיהָ

וטהרה ממקר דמיה Lev. 12, 7.
גלתה את־מקור דמיה Lev. 20, 18.
וגלתה הארץ את־דמיה Jes. 26, 21.

דְּמֵיהֶם

דמיהם בם Lev. 20, 11. 12. 13. 16. 27.
ושבו דמיהם בראש 1 Reg. 2, 33.

אָדֹן

פ״כ, זרים וסכנים עתק רגל [קונטער-ווערטען], ומעניו כניסה סוגל׳ סורק משמלה וסנל׳ עה [הערטנען, ריבעען], וכרכף הזרע עם היון. וגנור מוס לקון ולקן, ולקני

verb. inus., proterere, *conculcare*, id quod transfertur ad dominationem potestatemque, propter vim *subigendi*.

אָדוֹן

ס״ז לקים מוזל וזכ, כידוע מהזרע [העברי, העברעבר], וכקמר על מלך וכעל-קמה [עהע-סעבר], ולגדול ׳קמר דרך כנוד לקון. מן הס״ת כקמר מקון נס׳ הדעת, או לקני מקדנים

sbst. m. dominus, princeps, etiam de marito, cui uxor subiecta est, omninoque de omnibus honoris causa, quos alloquimur. LXX. δεσπότης, ἄρχων, κύριος, Θεός; בֵּית־אָדוֹן, θεράπων.

Ps. 12, 5. מי אדון לנו
Ps. 105, 21. שמו אדון לביתו
Ps. 114, 7. מלפני אדון חולי ארץ
Jer. 22, 18. הוי אדון והוי הדה

הָאָדוֹן, הָאָדֹן

Ex. 23, 17. 34, 23. אל־פני האדן יי
Jes. 1, 24. לכן נאם האדון
Jes. 3, 1. כי הנה האדון יי
Jes. 10, 16. האדון אדני צבאות
Jes. 10, 33. האדון יי צבאות מסעף
Jes. 19, 4. נאם האדון יי צבאות
Mal. 3, 1 האדון אשר־אתם מבקשים

לָאָדוֹן

Gn. 45, 9. לאדון לכלמצרים

וְלָאָדוֹן

Gn. 45, 8. ולאדון לכל־ביתו

constr.: אֲדוֹן

Jos. 3, 11. הברית אדון כל־הארץ
Jos. 3, 13. ארון יי אדון כל־הארץ
Ps. 97, 5. מלפני אדון כל־הארץ
Zach. 4, 14. 6, 5. על־אדון כל־הארץ

לַאֲדוֹן

Mich. 4, 13. וחילם לאדון כל־הארץ

cum suff.: אֲדֹנִי

Gn. 23, 6. שמענו ׀ אדני
Gn. 23, 11. לא־אדני שמעני
Gn. 23, 15. אדני שמעני ארץ
Gn. 24, 12. יי אלהי אדני אברהם
Gn. 24, 12. עם אדני אברהם
Gn. 24, 14. כי־עשית חסד עם־אדני
Gn. 24, 18. ותאמר שתה אדני
Gn. 24, 27. ברוך יי אלהי אדני
Gn. 24, 27. הסדו ואמתו מעם אדני
Gn. 24, 27. בית אחי אדני
Gn. 24, 35. ויי ברך את־אדני מאד
Gn. 24, 36. ותלד שרה אשת אדני
Gn. 24, 37. וישביעני אדני לאמר
Gn. 24, 39. אל־אדני אלי לא־תלך
Gn. 24, 42. יי אלהי אדני אברהם
Gn. 24, 44. אשר־הכיח יי לבן־אדני
Gn. 24, 48. ואברך את־יי אלהי אדני
Gn. 24, 48. לקחת את־בת־אחי אדני
Gn. 24, 49. ואמת את־אדני הגידו לי
Gn. 24, 65. ויאמר העבד הוא אדני
Gn. 31, 35. אל־יחר בעיני אדני
Gn. 33, 8. למצא־חן בעיני אדני
Gn. 33, 13. אדני ידע כי־הילדים
Gn. 33, 14. יעבר־נא אדני לפני עבדו
Gn. 33, 14. עד אשר־אבא אל־אדני
Gn. 33, 15. אמצא־חן בעיני אדני
Gn. 39, 8. הן אדני לא־ידע
Gn. 42, 10. ויאמרו אליו לא אדני
Gn. 43, 20. ויאמרו בי אדני
Gn. 44, 5. אשר ישתה אדני בו
Gn. 44, 7. למה ידבר אדני כדברים
Gn. 44, 18. ויאמר בי אדני ידבר־נא
Gn. 44, 18. דבר באזני אדני
Gn. 44, 19. אדני שאל את־עבדיו
Gn. 44, 20. ונאמר אל־אדני
Gn. 44, 22. ונאמר אל־אדני לא־יוכל
Gn. 44, 24. ונגד־לו את דברי אדני
Gn. 47, 18. ומקנה הבהמה אל־אדני
Gn. 47, 18. לא נשאר לפני אדני
Gn. 47, 25. נמצא־חן בעיני אדני
Ex. 21, 5. אהבתי את־אדני
Ex. 32, 22. אל־יחר אף אדני
Num. 11, 28. אדני משה כלאם
Num. 12, 11. בי אדני אל־נא תשת
Num. 32, 25. כאשר אדני מצוה
Num. 32, 27. כאשר אדני דבר
Num. 36, 2. את־אדני צוה יי
Jos. 5, 14. מה אדני מדבר
Jud. 1, 5. n. p. וימצאו את־אדני בזק
Jud. 1, 6. n. p. וינס אדני בזק
Jud. 1, 7. n. p. ויאמר אדני־בזק
Jud. 4, 18. סורה אדני סורה אלי
Jud. 6, 13. בי אדני ויש יי עמנו
Ruth 2, 13. אמצא־חן בעיניך אדני
1 Sam. 1, 15. ותאמר לא אדני
1 Sam. 1, 26. בי אדני חי נפשך אדני
1 Sam. 22, 12. ויאמר הנני אדני
1 Sam. 24, 9. לאמר אדני המלך
1 S. 25, 24. ותאמר בי־אני אדני העון
1 S. 25, 25. אל־נא ישים אדני את־לבו
1 Sam. 25, 25. את־נערי אדני אשר
1 Sam. 25, 26. ועתה אדני חי־יי
1 S. 25, 26. והמבקשים אל־אדני רעה
1 Sam. 25, 27. ברגלי אדני
1 S. 25, 28. כי־מלחמות יי אדני נלחם
1 Sam. 25, 29. נפש אדני צרורה
1 Sam. 25, 31. ולהושיע אדני לו
1 Sam. 25, 41. לרחץ רגלי עבדי אדני
1 Sam. 26, 17. ויאמר דוד קולי אדני
1 S. 26, 18. למה זה אדני רדף אחרי
1 Sam. 26, 19. ישמע־נא אדני המלך
1 Sam. 29, 8. באי־בי־אדני המלך
1 S. 30, 13. ויעזבני אדני כי חליתי
2 S. 1, 10. ואביאם אל־אדני הנה
2 S. 3, 21. ואקבצה אל־אדני המלך
2 S. 9, 11. ככל אשר יצוה אדני המלך
2 S. 11, 11. ואדני יואב ועבדי אדני
2 S. 13, 32. אל־יאמר אדני את כל
2 Sam. 13, 33. אל־ישם אדני המלך
2 Sam. 14, 9. עלי אדני המלך העון
2 Sam. 14, 12. אל־אדני המלך דבר
2 Sam. 14, 15. לדבר אל־המלך אדני
2 S. 14, 17. דבר־אדני המלך למנחה
2 Sam. 14, 17. כן אדני המלך
2 Sam. 14, 19. חי נפשך אדני המלך
2 S. 14, 19 מכל אשר־דבר אדני המלך
2 Sam. 14, 22. בעיניך אדני המלך
2 S. 15, 15 ככלאשר־יבחר אדני המלך
2 Sam. 15, 21. וחי אדני המלך
2 S. 15, 21 אשר יהיה־שם אדני המלך
2 Sam. 16, 4. חן בעיניך אדני המלך הכלב המת הזה את־
2 Sam. 16, 9. אדני המלך
2 Sam. 18, 31. יתבשר אדני המלך
2 Sam. 18, 32. יהיו כנער אויבי אדני
2 Sam. 19, 20. אל־יחשב־לי אדני עון
2 Sam. 19, 20. אשר־יצא אדני־
2 S. 19, 21. לרדת לקראת אדני המלך
2 S. 19, 28. ויאמר אדני המלך עבדי
2 S. 19, 28. בעבדך אל־אדני המלך
2 Sam. 19, 31. בא אדני המלך
2 S. 19, 36. למשא אל־אדני המלך
2 S. 19, 38. יעבר עם־אדני המלך
2 Sam. 24, 3. ועיני אדני־המלך ראות
2 Sam. 24, 21. מדוע בא אדני־המלך
2 Sam. 24, 22. ויעל אדני המלך הטוב
1 Reg. 1, 13. הלא־אתה אדני המלך
1 Reg. 1, 17, אדני אתה נשבעת
1 Reg. 1, 18. ועתה אדני המלך
1 Reg. 1, 20. ואתה אדני המלך
1 Reg. 1, 20. על־כסא אדני־המלך
1 Reg. 1, 21. והיה כשכב אדני־המלך
ויאמר נתן אדני המלך 1 Reg. 1, 24.
אם מאת אדני המלך 1 Reg. 1, 27.
על־כסא אדני־המלך 1 Reg. 1, 27.
יחי אדני המלך דוד לעלם 1 Reg. 1, 31
יי אלהי אדני המלך 1 Reg. 1, 36.
היה יי עם־אדני המלך 1 Reg. 1, 37.
מכסא אדני המלך דוד 1 Reg. 1, 37.
כאשר דבר אדני המלך 1 Reg. 2, 38.
בי אדני אני והאשה 1 Reg. 3, 17.
בי אדני תנו־לה 1 Reg. 3, 26.
האתה זה אדני אליהו 1 Reg. 18, 7.
אשר לא־שלח אדני שם 1 Reg. 18, 10.
כרברך אדני המלך 1 Reg. 20, 4.
טוב כאשר אדני ראה 2 Reg. 2, 19.
ותאמר אל־אדני איש 2 Reg. 4, 16.
השאלתי בן מאת אדני 2 Reg. 4, 28.
אהלי אדני לפני הנביא 2 Reg. 5, 3.
בבוא אדני בית־רמון 2 Reg. 5, 18.
הנה־חשך אדני את נעמן 2 Reg. 5, 20.
אדני שלהני לאמר 2 Reg. 5, 22.
אהה אדני והוא שאול 2 Reg. 6, 5.
לוא אדני המלך כי 2 Reg. 6, 12.
אהה אדני איכה נעשה 2 Reg. 6, 15.
הרשיעה אדני המלך 2 Reg. 6, 26.
ויאמר גחזי אדני המלך 2 Reg. 8, 5.
ויאמר חזאל מדוע אדני 2 Reg. 8, 12.
הנה אני קשרתי על־אדני 2 Rg. 10, 9.
התערב נא את־אדני 2 Reg. 18, 23.
אחד עבדי אדני הקטנים 2 Rg. 18, 24.
ואליך שלחני אדני 2 Reg. 18, 27.
הלא אדני המלך 1 Chr. 21, 3.
למה יבקש זאת אדני 1 Chr. 21, 3.
ויעש אדני המלך הטוב 1 Chr. 21, 23.
ויחכמי אדני דויד אביך 2 Chr. 2, 13.
אמר אדני ישלח לעבדיו 2 Chr. 2, 14.
את־אדני המלך אשור Jes. 36, 8.
עבדי אדני הקטנים Jes. 36, 9.
ואליך שלחני אדני Jes. 36, 12.
שמע־נא אדני המלך Jer. 37, 20.
אדני המלך הרעו האנשים Jer. 38, 9.
את־אדני המלך Dan. 1, 10.
אדני במראה נהפכו צירי Dan. 10, 16
והיך יוכל עבד אדני זה Dan. 10, 17.
לדבר עם־אדני זה Dan. 10, 17.
ידבר אדני כי חזקתני Dan. 10, 19.
אדני מה אחרית אלה Dan. 12, 8.
מה אלה אדני Zach. 4, 4.
ואמר לא אדני Zach. 4, 5. 13.
מה־אלה אדני Zach. 6, 4.

cum suff.: וַאדֹנָי

לי עדנה ואדני זקן Gn. 18, 12.
ואדני צוה ביי Num. 36, 2.
ואדני יואב 2 Sam. 11, 11.
ואדני חכם כחכמת מלאך 2 S. 14, 20.
ואדני המלך כמלאך 2 Sam. 19, 28.
ואדני המלך למה חפץ 2 Sam. 24, 3.

cum suff.: בַּאדֹנָי

לא־אשלח ידי באדני 1 Sam. 24, 11.
את־ידם באדני המלך 2 Sam. 18, 25.

cum suff.: לַאדֹנָי

אשת אדני בן לאדני Gn. 24, 36.
ויאמר שלחני לאדני Gn. 24, 54.
שלחוני ואלכה לאדני Gn. 24, 56.
כה תאמרון לאדני לעשו Gn. 32, 5.
ואשלחה להגיד לאדני Gn. 32, 6.
הוא שלוחה לאדני Gn. 32, 19.
נהיה לאדני לעבדים Gn. 44, 9.
מה נאמר לאדני Gn. 44, 16.
הננו עבדים לאדני Gn. 44, 16.
תחת הנער עבד לאדני Gn. 44, 33.
את־הדבר הזה לאדני 1 Sam. 24, 6.
אשר הביא שפחתך לאדני 1 S. 25, 30.
כי־עשה יי לאדני 1 S. 25, 30.
והיה כי־יעשה יי לאדני 1 S. 25, 30.
ולמכשול לב לאדני 1 Sam. 25, 31.
והיטב יי לאדני 1 Sam. 25, 31.
ויתן יי לאדני המלך נקמות 2 S. 4, 8.

אנשי־מות לאדני המלך 2 S.19, 29.
יבקשו לאדני המלך 1 Reg. 1, 2.
וחם לאדני המלך 1 Reg. 1, 2.
הלא־הגד לאדני את אשר 1Rg.18,13
אמרו לאדני המלך 1 Reg. 20, 9.
כלם לאדני לעבדים 1 Chr. 21, 3.
נאם יי לאדני Ps. 110, 1.

cum suff.: מֵאֲדֹנָי

לא־נכחד מאדני Gn. 47, 18.

cum suff.: אֲדֹנָיו

יאמר־נא אדנו 1 Sam. 16, 16.

pl.: אֲדֹנִים

לא־אדנים לאלה 1 Reg. 22, 17.
לא־אדנים לאלה 2 Chr. 18, 16.
ביד אדנים קשה Jes. 19, 4.
בעלונו אדנים זולתך Jes. 26, 13.
ואם־אדונים אני Mal. 1, 6.

הָאֲדֹנִים

ואדני האדנים Dt. 10, 17.
הודו לאדני האדנים Ps. 136, 3.

pl. constr.: אַדְנֵי

ויקח אדני יוסף אתו Gn. 39, 20.
דבר האיש אדני הארץ Gn.42, 30.
ויאמר אלינו האיש אדני הארץ Gn. 42, 33.
אדני החר שמרון 1 Reg. 16, 24.

וַאדֹנֵי

ואדני האדנים Dt. 10, 17.

לַאדֹנֵי

הודו לאדני האדנים Ps. 136, 3.

pl. c. suff.: אֲדֹנָי *p.*

אדני אם־נא מצאתי חן Gn.18, 3.
הנה נא־אדני סורו נא Gn. 19, 2.
אל־נא אדני Gn. 19, 18.
בי אדני שלח־נא Ex. 4, 13.
בי אדני לא איש Ex. 4, 10.
בי אדני מה אמר Jos. 7, 8.
ויאמר אליו בי אדני Jud. 6, 15.
בי אדוני איש האלהים Jud. 13, 8.

pl. c. suff.: אֲדֹנָיו

לברך את־אדנינו ויעש Sam.25, 14.
כי־כלתה הרעה אל אדנינו 1S.25, 17.
אבל אדנינו המלך־דוד 1Reg.1, 43.
לברך את־אדנינו המלך 1Reg.1, 47.
את־כל־מצות יי אדנינו Neh.10, 30.
יי אדנינו מה־אדיר שמך Ps.8, 2.10.
גדול אדנינו ורב־כח Ps. 147, 5.

וַאדֹנֵינוּ

ואדנינו דוד 1 Reg. 1, 11.
ואדנינו מכל־אלהים Ps. 135, 5.

לַאדֹנֵינוּ

קדוש היום לאדנינו Neh. 8, 10.

אֲדֹנֶיךָ

ותהי אשה לבן־אדניך Gn. 24, 51.
ואך נגנב מבית אדניך Gn. 44, 8.
אל־אדניך המלך 1 Sam. 26, 15.
את־המלך אדניך 1 Sam. 26, 15.
ועבדי אדניך אשר־ 1 Sam. 29, 10.
נתתי לבן־אדניך 2 Sam. 9, 9.
והיה לבן־אדניך לחם 2 Sam. 9, 10.
ומפיבשת בן־אדניך 2 Sam. 9, 10.
ואתנה לך את־בית אדניך 2 Sam. 12, 8.
ואת־נשי אדניך בחיקך 2 S. 12, 8.
ואיה בן־אדניך 2 Sam. 16, 3.
קח את־עבדי אדניך 2 Sam. 20, 6.
לקח את־אדניך 2 Reg. 2, 3. 5.
ויבקשו את־אדניך 2 Reg. 2, 16.
את־בית אחאב אדניך 2 Reg. 9, 7.
העל אדניך ואלוך 2 Reg. 18, 27.
קלון בית אדניך Jes. 22, 18.
האל אדניך ואליך Jes. 36, 12.

אֲדֹנֶיךָ

כי־הוא אדניך Ps. 45, 12.
כה־אמר אדניך יי Jes. 51, 22.

pl. c. suff.: לַאדֹנֶיךָ

לך אמר לאדניך 1 Reg. 18, 8. 11. 14.

אֲדֹנֵיכֶם

לא־שמרתם על־אדניכם 1 S. 26, 16.
החסד הזה עם־אדניכם 2 S. 2, 5.
כי־מת אדניכם שאול 2 Sam. 2, 7.
את־עבדי אדניכם 1 Reg. 1, 33.
ואתכם בני אדניכם 2 Reg. 10, 2.
הטוב והישר מבני אדניכם 2Rg.10, 3
והלחמו על־בית אדניכם 2Reg.10, 3
ראשי אנשי בני־אדניכם 2 Reg.10, 6.
כה תאמרון אל־אדניכם 2Reg.19, 6.
כה תאמרון אל־אדניכם Jes. 37, 6.
כה תאמרו אל־אדניכם Jer. 27, 4.

אֲדֹנֵיהֶן

תחת ירך אברהם אדניו Gn. 24, 9.
ויהי בבית אדניו המצרי Gn.39, 2.
ויראו אדניו כי יי אתו Gn. 39, 3.
ותשא אשת־אדניו Gn. 39, 7.
ויאמר אל־אשת אדניו Gn. 39, 8.
עד־בוא אדניו אל־ביתו Gn.39, 16.
ויהי כשמע אדניו Gn. 39, 19.
במשמר בית־אדניו Gn. 40, 7.
אם אדניו יתן־לו אשה Ex. 21, 4.
והגישו אדניו אל־האלהים Ex.21, 6.
ורצע אדניו את־אזנו Ex. 21, 6.
לא תסגיר עבד אל־אדניו Dt.23, 16.
ינצל אליך מעם אדניו Dt. 23, 16.
ויאמר הנער אל־אדניו Jud.19, 11.
ויאמר אליו אדניו Jud. 19, 12.
ויבא אל־אדניו 1 Sam. 20, 38.
המתפרצים איש מפני אדניו 1 Sam. 25, 10.
ובמה יתרצה זה אל־אדניו 1S.29, 4.
את כל־עבדי אדניו 2 Sam. 11, 9.
במשכבו עם־עבדי אדניו 2 S.11, 13.
מלך־צובה אדניו 1 Reg. 11, 23.
היה איש גדול לפני אדניו 2Reg.5, 1.
והוא־בא ויעמד אל־אדניו 2Rg.5, 25
הלוא קול רגלי אדניו 2 Reg. 6, 32.
ויבא אל־אדניו ויאמר לו 2Rg. 8, 14.
ויהוא יצא אל־עבדי אדניו 2Rg.9, 11
השלום זמרי הרג אדניו 2Reg.9, 31.
שלחו מלך־אשור אדניו 2 Reg.19, 4.
אל־אדניו שאול 1 Chr. 12, 19.
וימרד על־אדניו 2 Chr. 13, 6.
ונפש אדניו ישיב Prv. 25, 13.
ושמר אדניו יכבד Prv. 27, 18.
אל־תלשן עבד אל־אדניו Prv.30, 10.
מלך־אשור אדניו Jes. 37, 4.
ישיב לו אדניו Hos. 12, 15.
בן יכבד אב ועבד אדניו Mal. 1, 6.

פַּאדֹנֶיהָ

כעבד כאדניו Jes. 24, 2.

לַאדֹנֶיהָ

שלשים שקלים יתן לאדניו Ex.21, 32
ויבא ויגד לאדניו לאמר 2 Reg.5, 4.

מֵאֲדֹנֶיהָ

ועבד חפשי מאדניו Job. 3, 18.

אֲדֹנֶיהָ

אם־רעה בעיני אדניה Ex. 21, 8.
אשר־אדוניה שם Jud. 19, 26.
ויקם אדניה בבקר Jud. 19, 27.

לַאדֹנֶיהָ

וילדיה תהיה לאדניה Ex. 21, 4.

אֲדֹנֵיהֶם

והנה אדניהם נפל ארצה Jud.3, 25.
אל־חנון אדניהם 2 Sam. 10, 3.
העם הזה אל־אדניהם 1 Reg.12, 27.
וישתו וילכו אל־אדניהם 2Reg.6, 22.
וילכו אל־אדניהם 2 Reg. 6, 23.
צורם בעבדת אדניהם Neh. 3, 5.
אל־יד אדוניהם Ps. 123, 2.
וצויתי אתם אל־אדניהם Jer. 27, 3.
הממלאים בית אדניהם Zeph. 1, 9.

pl. c. suff.: לַאֲדֹנֵיהֶם

והאפה לאדניהם Gn. 40, 1.
האמרות לאדניהם Am. 4, 1.

אֲדֹנָי

ע"ו וכנוי הקדש, נגזר מן אדון [רענייעכט, וועלטעכט], והקולי י' יכוון ליסד, כי תואר עתיק, אשר נעבדת בחרבי כן היה י' וכן שדי נגזר מן שד, שהוא לשון כח ויכולת, נסמן תואר זה.

adj. (ad. s. f. שַׁדַּי) cogn. Dei. LXX. *Θεός, δεσπότης, κύριος, ὁ ὤν.*

אדני אם־נא מצאתי חן Gn. 18, 3.
אל נא אדני Gn. 19, 18.
הראלתי לדבר אל־אדני Gn.18, 27.31
אדני הגוי גם־צדיק תהרג Gn.20, 4.
ויאמר בי אדני שלח Ex. 4, 13.
בי אדני לא איש דברים Ex. 4, 10.
אדני למה הרעתה Ex. 5, 22.
מקדש אדני כוננו ידיך Ex. 15, 17.
מצאתי חן בעיניך אדני Ex. 34, 9.
ילך־נא אדני בקרבנו Ex. 34, 9.
יגדל־נא כח אדני Num. 14, 17.
בי אדני מה אמר Jos. 7, 8.
ויאמר אליו בי אדני Jud. 6, 15.
בי אדוני איש האלהים Jud. 13, 8.
ויייטב הדבר בעיני אדני 1Reg.3, 10.
ויתן אדני ביד המלך 1Reg. 22, 6.
מלאכיך חרפת אדני 2 Reg. 19, 23.
ושפח אדני קדקד Jes. 3, 17.
ביום ההוא יסיר אדני Jes. 3, 18.
אם־רחץ אדני Jes. 4, 4.
וארא את־אדני Jes. 6, 1.
ואשמע את־קול אדני Jes. 6, 8.
ואמר עד־מתי אדני Jes. 6, 11.
יתן אדני הוא לכם Jes. 7, 14.
ביום ההוא יגלח אדני Jes. 7, 20.
הנה אדני מעלה עליהם Jes. 8, 7.
דבר שלח אדני ביעקב Jes. 9, 7.
על־בחוריו לא־ישמח אדני Jes.9, 16
והיה כי־ביצע אדני Jes. 10, 12.
ביום ההוא יוסיף אדני Jes. 11, 11.
כה אמר אלי אדני לך Jes. 21, 6.
אריה על־מצפה אדני Jes. 21, 8.
כי־כה אמר אדני אלי Jes. 21, 16.
ויאמר אדני יען כי נגש Jes. 29, 13.
ונתן לכם אדני לחם צר Jes. 30, 20.
ביד עבדיך חרפת אדני Jes. 37, 24.
אדני עליהם יחיו Jes. 38, 16.
לא יתכן דרך אדני Ez. 18, 25.
29. 33, 17. 20.
יי אלהי צבאות אדני Am. 5, 16.
הראני והנה אדני נצב Am. 7, 7.
ויאמר אדני הנני שם Am. 7, 8.
ראיתי את־אדני נצב Am. 9, 1.
אדני מהיכל קדשו Mich. 1, 2.
הנה אדני יורשנה Zach. 9, 4.
אדני ילעג־למו Ps. 2, 4.
אדני כמה תראה Ps. 35, 17.
אדני אל־תרחק ממני Ps. 35, 22.
אדני ישחק־לו כי־ראה Ps. 37, 13.
אדני נגדך כל־תאותי Ps. 38, 10.
תענה אדני אלהי Ps. 38, 16.
אדני תשועתי Ps. 38, 23.
ועתה מה־קויתי אדני Ps. 39, 8.
אדני יחשב־לי Ps. 40, 18.
עורה למה תישן אדני Ps. 44, 24.
אדני שפתי תפתח Ps. 51, 17.
אדני בסמכי נפשי Ps. 54, 6.
אדני פלג לשונם Ps. 55, 10.
אודך בעמים אדני Ps. 57, 10.
מגננו אדני Ps. 59, 12.
ולך־אדני חסד Ps. 62, 12.
לא ישמע אדני Ps. 66, 18.
אדני יתן־אמר Ps. 68, 12.
אדני בם סיני בקדש Ps. 68, 18.
ברוך אדני יום יום Ps. 68, 20.
אמר אדני מבשן Ps. 68, 23.
ברכו אלהים אדני Ps. 68, 27.
זמרו אדני סלה Ps. 68, 33.
כחלום מהקיץ אדני Ps. 73, 20.
ביום צרתי אדני Ps. 77, 3.
הלעולמים יזנח אדני Ps. 77, 8.
ויקץ כישן אדני Ps. 78, 65.
אשר חרפוך אדני Ps. 79, 12.
חנני אדני כי־אליך אקרא Ps.86, 3.
כי אליך אדני נפשי Ps. 86, 4.
אתה אדני טוב וסלח Ps. 86, 5.
אין־כמוך באלהים אדני Ps.86, 8.
וישתחוו לפניך אדני Ps. 86, 9.
אודך אדני אלהי Ps. 86, 12.
ואתה אדני אל־רחום Ps. 86, 15.
חסדיך הראשנים אדני Ps. 89, 50.
זכר אדני חרפת עבדיך Ps. 89, 51.
אדני מעון אתה Ps. 90, 1.
אדני על־ירמינך Ps. 110, 5.
אדני שמעה בקולי Ps. 130, 2.
אדני מי יעמד Ps. 130, 3.
ויתן אדני בידו Dan. 1, 2.
אל־אדני האלהים Dan. 9, 3.
אנא אדני האל הגדול Dan. 9, 4.
לך אדני הצדקה Dan. 9, 7.
ועתה אדני אלהינו Dan. 9, 15.
אדני ככל־צדקתיך Dan. 9, 16.
השמם למען אדני Dan. 9, 17.
אדני שמעה Dan. 9, 19.
אדני סלחה Dan. 9, 19.
אדני הקשיבה Dan. 9, 19.
נתנני אדני בידי Thr. 1, 14.
כל־אבירי אדני בקרבי Thr. 1, 15.
גת דרך אדני Thr. 1, 15.
איכה יעיב באפו אדני Thr. 2, 1.
בלע אדני לא חמל Thr. 2, 2.
היה אדני כאויב Thr. 2, 5.
זנח אדני מזבחו Thr. 2, 7.
צעק לבם אל־אדני Thr. 2, 18.
נכח פני אדני Thr. 2, 19.
במקדש אדני כהן ונביא Thr. 2, 20.
לא יזנח לעולם אדני Thr. 3, 31.
בריבי אדני לא ראה Thr. 3, 36.
אדני לא צוה Thr. 3, 37.
רבת אדני ריבי נפשי Thr. 3, 58.
והנולד מהם בעצת אדני Esr.10, 3.
אדני תחי נא אזנך Neh. 1, 11.
את־אדני הגדול Neh. 4, 8.
הן יראת אדני היא Job. 28, 28.

וַאדֹנָי

ואדני שכחני Jes. 49, 14.
אלהי ואדני לריבי Ps. 35, 23.

לַאדֹנָי

אל־נא יחר לאדני Gn. 18, 30. 32.
חזק ואמץ לאדני Jes. 28, 2.
וזבח משחת לאדני Mal. 1, 14.
לאדני אלהינו הרחמים Dan. 9, 9.
יספר לאדני לדור Ps. 22, 31.
נפשי לאדני משמרים Ps. 130, 6.

אָדָן

ע"ז על משקל עלך, וסוף כנוי לזכוכ [גרונד - סעטצע, פוס - געזעצלע] ומוסד, וכדלף עם תיש ומוק וכיוצא כזה. משמעת לדון כדלף לשון, ותעודתה ומכוונת נעיצה וסכיכה בחוזק ועוכס; ומשרש דון הוזקל מזה, על ענין עגירה נעיצה, לשון תזקת תעוזת תעגיעה.

sbst. m., fundamentum. LXX. *βάσις, κεφαλίς, κρίκος.*

p.

לָאָדָן

ככר לאדן Ex. 38, 27.

pl.: אֲדָנִים

שני אדנים תחת־ Ex. 26, 19.
ושני אדנים Ex. 26, 19. 21. 36, 26.
ששה עשר אדנים Ex. 36, 30.
שני אדנים שני אדנים Ex. 36, 30.
מאת אדנים למאת הככר Ex.38, 27.

pl.: וְהָאֲדָנִים
והאדנים לעמדים נחשת Ex.38,17.
constr. pl.: אַדְנֵי
וארבעים אדני־ Ex. 26, 19. 36, 24.
כסף
על־ארבעה אדני־כסף Ex. 26, 32.
חמשה אדני נחשת Ex. 36, 37.
ארבעה אדני־כסף Ex. 36, 36.
לצקת את אדני הקדש Ex. 38, 27.
ואת אדני הפרכת Ex. 38, 27.
את־אדני פתח אהל מועד Ex.38,30.
ואת־אדני החצר סביב Ex. 38, 31.
ואת־אדני שער Ex. 38, 31.
מיסדים על־אדני־פז Cant. 5, 15.
pl. c. suff.: אֲדָנָיו
את־עמדיו ואת־אדניו Ex.35,11.
ויתן את־אדניו Ex. 40, 18.
וַאֲדָנָיו
ועמדיו ואדניו Ex. 39, 33.
ועמדיו ואדניו Num. 3, 36. 4, 31.
אֲדָנֶיהָ
את־עמדיו ואת־אדניה Ex. 35, 17.
את־עמדיה ואת־אדניה Ex.39,40.
על־מה אדניה הטבעו Job. 38, 6.
אַדְנֵיהֶם
וארבעים אדניהם Ex.26,21. 36,26.
וַאֲדָנֵיהֶם
ואדניהם עשרים Ex. 27, 10. 11.
ואדניהם עשרה Ex. 27, 12. 38, 12.
ואדניהם שלשה Ex. 27, 14. 15.
ואדניהם ארבעה Ex.27,16. 38,19.
ואדניהם נחשת Ex. 27, 17. 18.
ואדניהם כסף Ex. 36, 30. 26, 25.
ואדניהם חמשה נחשת Ex. 36, 38.
ואדניהם עשרים נחשת Ex.38,10.11
ואדניהם שלשה Ex. 38, 14. 15.
החצר סביב ואדניהם Nu.3,37.4,32.

אֲדֹן

ל"מ נמצא כ"פ נשמות פרעיים מורכבים בַּל־אֲדֹן, נְבוּזַר־אֲדָן, ועניכו כמו לדון.
sbst. m., dominus, nonnisi in nm. pr. babylonicis s. chladaicis.

אָדֹנִי

שם הכבוד לו ככוי נשמות כנעניים פרעיים מורכבים, כמו לדני בוק לדני כלך וכדומה. נעניים לדניקם ולדניכם ולדניכם.
sbst., quod honoris ergo nominibus canaaniticis et hebraicis praemittitur.

אָדַר

פ"ע והמכוון והיכה, וכדלף עם הדר [שימשרן, גלגלגען], ומוס: ל' לשון הידור יוקר וכבוד [פרשגנעג ויין], לו סופעות והילל [גלגלגען], וכן שמות הכנוסים אֶדֶר, אַדָּר. כ' לשון גדולה וכבוד [בעיכמע ויין]. ג' לשון עוסק ונכוסה ונבידות ומכוסות ובידיכות [פרשגנעסס ויין], ומוס אַדֶּרֶת. כפ"ע עכיכו כרלף לו הרלף לת עלמו הדור לו כגיל ובדיכ, וכדלף עם נכבד [ויך פרשגנעסס ניינען]. הפע"ל מורלתו מוקיר ומכניד, וכדלף עם הלל ופלר. הנדש דר ומנמץ ג"כ נדור ודר, ודר לתן עוסק ג"כ מוס הנדש.
vrb. nitere, radiare, inde 1) *splendidum* et magnificum esse; 2) *clarum*, inclitum esse; 3) *illustrem*, nobilem esse. *Nif.* se splendidum praebere, splendorem prae se ferre. *Hif.* illustrare, amplificare. LXX. δοξάζειν.
Nif-al: נֶאְדָּר *part.:*
Ex. 15, 11. מי־כמכה נאדר בקדש
part. constr.: אֶדֶר, *al.* = אַדִּיר
Ex. 15, 6. ימינך ה' נאדרי בכח
Hif-il: הֶאְדִּיר
3 *imperf.:* וַיַּאְדִּיר
Jes. 42, 21. יגדיל תורה ויאדיר
אַדֶּרֶת
לת כמנמץ כ"ת נשם עלם פרעי חֲצַר־אַדֶּר.
sbst., splendor, magnificentia, nusquam nisi in *n pr.* חֲצַר־אַדֶּר
אַדִּיר
ע"ו ותוסר על משקל נדיק, וכנוכו ותעודתו הרלשית נהיר וכלור סדר ויקר, נמצא שגוכו מכנין הכנד [גלגלגן־פַּאֲלַנ], פרלשגיע]. ומוס: ל' מכונד ומוסכת גניס ויקום ומכונן [בעריסע]. כ' כלב וקסון, וכדלף עם כדיב ושוע לנייב וקסון וכניך וכדומה [פאלכעסס]. ג' גדלות ותניכות הטעית כנוסע מספרי קודש. מוס נגמנמ לדרל שם לרו תלים, כדלים נרלם תשנה [כ"ו ע"פ], ונילם [ע"ו ע"נ]: הכוסה שיתקיימו בכסיו יעש נהן לדרל.
adj. verbal. conj. intensivae, splendidissimus, summo splendore praeditus. 1) *perillustris*, potentiae gloriaeque lumine; 2) genere ac dignitate *insignis*; 3) *praestans naturali* magnitudine ac robore.
Ps. 8, 2. 10. אדיר שמך בכל־הארץ
Ps. 76, 5. נאור אתה אדיר
Ps. 93, 4. אדיר במרום ה'
Jes. 33. 21. אדיר ה' לנו
Jes. 33, 21. וצי אדיר לא יעברנו
Ez. 17, 23. והיה לארז אדיר
בְּאַדִּיר
Jes. 10, 34. והלבנון באדיר יפול
cum suff.: אַדִּירוֹ
Jer. 30, 21. והיה אדירו ממנו
pl.: אַדִּירִים, אַדָּרִים
כעופרת במים אדירים Ex. 15, 10.
בספל אדירים Jud. 5, 25.
אדירים משברי־ים Ps. 93, 4.
ויהרג מלכים אדירים Ps. 136, 18.
ובנות גוים אדרם Ez. 32, 18.
אשר אדירים שדדו Zach. 11, 2.
הָאַדִּירִים
מיד האלהים האדירים 1 Sam.4,8.
ואת־האדירים ואת־ 2 Chr. 23, 20.
לָאַדִּירִים
שריד לאדירים עם Jud. 5, 13.
pl. constr.: אַדִּירֵי
אדירי הצאן Jer. 25, 34.
ויללת אדירי הצאן Jer. 25, 36.
וַאֲדִירֵי
ואדירי כל־חפצי־בם Ps. 16, 3.
מֵאַדִּירֵי
ופליטה מאדירי הצאן Jer. 25, 35.
pl. c. suff.: אַדִּירֶיךָ
ישכנו אדיריך Nah. 3, 18.
אַדִּירֶיהָ
זכר אדיריו Nah. 2, 6.
אַדִּירֵיהֶם
על־אחיהם אדיריהם Neh. 10, 30.
וַאֲדִירֵיהֶם
ואדיריהם לא־הביאו צורם Neh.3,5
ואדיריהם שלחו צעוריהם Jer.14,3.
אֶדֶר
ע"ו והוכלתו הדר ועלי [שוקק] ותפלרת, ומוס לנוס תפלרת וגלוס היקר [פרשגנ־נעוועכל]. עי' נגמנמ לדרל, והיכם כמו כן.
sbst., m. ornamentum, decus. LXX. δορά, σκέπτεσθαι.

Mich. 2, 8. אדר תפשטון
Zach. 11, 13. אדר היקר אשר יקרתי
אַדֶּרֶת
ת"כ, כנוי מן הזכרי אַדֶּר, דומה לל אַדִּיר, מעעודתו נהיכה ומכונדת והדרה, כמו נגען לדרת [הערכלינ]. ומוס הם לנגוע הדר וכלה [פרשגנ־מלכנעג], וכדלף עם גלוס ודלר מעיל ותכריך. נגמנמ אֲדָרָא לנזון כם ווילון ומפרש [זוענעל־עוך] מזכר זה, נהורתו גדלות וכקנות.
sbst. f. (*m.* אֶדֶר), magnificentia, amplitudo, hinc speciatim de pallio sive toga insigni. LXX. δέῤῥις, δορά, μηλωτή, στολή, ψιλή, μεγαλωσύνη.
Jos. 7, 21. וארא בשלל אדרת שנער
2 Reg. 2, 13. וירם את־אדרת אליהו
2 Reg. 2, 14. ויקח את־אדרת אליהו
Zach. 13, 4. ולא ילבשו אדרת שער
Ez. 17, 8. *להיות לגפן אדרת
הָאַדֶּרֶת
Jos. 7, 24. ואת הכסף ואת־האדרת
כָּאַדֶּרֶת
Gn. 25, 25. כלו כאדרת שער
cum suff.: אַדַּרְתּוֹ
1 Reg. 19, 19. וישלך אדרתו אליו
2 Reg. 2, 8. ויקח אליהו את־אדרתו
Jon. 3, 6. ויעבר אדרתו מעליו
cum suff.: בְּאַדַּרְתּוֹ
1 Reg. 19, 13. וילט פניו באדרתו
cum suff.: אַדַּרְתָּם
Zach. 11, 3. כי שדדה אדרתם
אֲדַר
ע"ו לקדם הלקרון נשכח [היישע: מערן], ופס תסיס הנכח מעוכרת נקבל קודם הכוסף לדר נתקוס, וכן נתכנוס שכי נלמל, לדר לימו לכוף תכיכר יכיי שתף. ופנר לנכח נכקס שהוף מן לדר וכקן עת הלכיב, כלומר יכי הלדר [גלישעע־מלכנע], וכן כיסן=כינן ויו ולקיב וסיון מעכין הוס, ופעכה עכר נכנע רבס הנכח לגלכות כידוע, וכן לתר התכנוס שכי שנע כיס יכיי שתף לגלכיך.
sbst. m., nomen mensis extremi ex ecclesiae numeratione, qui in mensem Martium incidit, etiam mensis intercalaris apud posteriores, quia solebat post Adarum intercalari. Nomen sumtum est a nitore florum primo vere enitentium.
Esr. 6, 15. יום תלתה לירח אדר
Esth. 3, 7. הוא־חדש אדר
3, 13. 8, 12. 9, 1.
Esth. 9, 15. 9, 17. 19. 21. לחדש אדר
אֲדָר
ע"ו לרמי ונמנמ נדכיגל, ויסס הידועס נתכנוס אֲדָרָא, ומכנים אֲדָרָן ומסיק אֲדָרֵי והידועס אֲדָרָיָא. מכוונו מקום מכווף וגדול ובלי־גדור, לשר סלול ומרוקע להיות לגורן נתרן המוכ [עעכנע], ונקרל ג"כ נסוכסי לדרל ונעכני לכלר, נתצלוס כדגש ע', מכ', ונתכנוס יעוקר תמוך גורן. שכשו לדר נתעודתו גדלות וכקנות [גרלסעכר, פרייעכ פלצען], ושכש כלר, נלשר יקנו הלקרוכים, לין לו מכרע.
sbst. f. aram., *area*, h. e. locus amplus, patens, humo solida, ubi frumenta excutiuntur, dictus ab amplitudine, minime a granis excidentibus. LXX. ἄλων.
pl. constr.: אַדְרֵי
Dan. 2, 35. והוו כעור מן־אדרי־קיט

אַדַּרְגָּזַר

ע"ו לרמי נדכיגל, ומכניס אַדַּרְגָּזְרֵיהֶן, ומכוונו נכנלל סס פקדס ומשמרת, לו פקיד ושליח נמשלכת נכנל, לשר פרעו לל כודע לנו. לפי דעת כ"ו יהיס סס קומס וכס, לדעת הגאון יהיו רבבכין ושוערים, ולכן עוכל מוכס ועוור שלל לדעתו, לפי מפרשים קדשים יהיס מוכבב מן לדר [כנוד] וגור שהוף ענין שפיסס. ומכנין שהוף מלס וכס כלדגודל ולפכרכת, כלשר המס לכוב נדכיגל.
sbst. m. aram. nomen magistratus apud Babylonios, vox barbara, sed, ut apparet, ad similitudinem sermonis hebraici immutata. LXX. ἡγούμενος.
def. pl.: אַדַּרְגְּזָרַיָּא
Dan. 3, 2. 3. אדרגזריא גדבריא

אַדַּרְזְדָא

מלס לרמית נעוכל ומוכלו זכ ומווכ כמו לפסרכת. מכוונו יפר וזיו [כייסעיג, פלייסיג] כלשר העתקוהו המעתיקים, ונמנמ גכ נתכנוס לסתר [ו' ג']: יתעבד לדרגודא, לומר בתסיכות ווכיוות. לפי דעת קוקי לשון נומכיכו יהיס מלס פרסית מן דר לקסא, ומוכ כמו כיוער ושוב, ונריך עיון.
adv. aram., origine persicum, recte, accurate.
Esr. 7, 23. יתעבד אדרזדא

אַדַּרְכֹן

ע"ו לשעבע וסכ פרסי, בעדך וביווי ד' כ"ע ו"ע גדולים עוסים [ושכויס], ונמנמ גכ נגמנמ דכיכון. המעבע הוס היס מעבע קסכיי לו מלכיי, והיס סהפך לשעבע של סוקיים שהיס תתיכות תתיכות כסף לו וסכ. וביכו לשכש כשהוס מן דכר שתף: לשכש מלך, ומלת קשמשן שהוף קשת, על כי לים קשת היס מועבע עליו, והמלס נתשלומס הוס לדר־כיון, כלשר נמנמ עוד בנרסקות.
sbst. m. nomen numismatis aurei apud Persas, ex persicis vocc. Dara i. e. rex, et Kaman i. e. arcus, propter impressam sagittarii imaginem. LXX. δραχμή, χρυσοῦς.
pl.: וַאֲדַרְפְּנִים
1 Chr. 29, 7. ואדרכנים רבו וכסף
לָאֲדַרְפְּנִים
לאדרכנים אלפם וכלי נחשת Esr.8,27.
אֲדַרְפְּנִים
נמנמ נכוסקות לדרים עוכל ה' כ"ו, ומוס רלוי לדרכיכון.
sbst., ex variante lectione, in qua servata nobis est vocabuli species primaria.

אֶדֶרַע

v. s. r. דְּרַע *p.* 288.

* אָדַשׁ

פ"כ שלל נמנמ מלכו כ"ת המקור מוכרת, ועניכו כמו דָּשׁ, שנמנמ ג"כ כשרש מעוכר דרע, ע"י הסשת כי"ס בין לוסיות הסרעיות, וכן בלעז [דעשען, דרעשען].
vrb. cujus solummodo infinitiv. absol. reperitur, ortum ex radic. דָּשׁ literae *a* augmento: *triturare* Indidem natum est, injecta litera, דָּרַשׁ, quo in verbo imago triturae transfertur ad excutiendum ac scrutandum. LXX. ὀργίζεσθαι.

inf.: אָהֹב *abs.:*
*לא לנצח אדוש ידשנו Jes. 28, 28.

אָהַב

פ"כ ידוע, ועכיו הקצק והקיקיפ [לישנא], וכרלף עם לקצם ותקב יקב וקוס, נהקצק לקהכם קוצ"קלו עם דנק וקצק וקפס, נהקצק לקהכם יותר טוצם. כפ"על היות בעל-קן ונקהכ [לישנא קפ= ווידוע]. הכנך עכיכו לקהכ בקוד, קקהכם קוצ"ק, וקוס קקהכ כקו מכלף. להפעל לקהכ הצרב לקב (av-eo), והפ', נקקצק הקקטועב כלקב נדהכ והפס ומהל, וכמלל ג"כ ק', נצרב לקצק, לקב נצפעל נצפ עכם פרעי לקצק, לו ג', נפעל ענב, ולכולפ יסוד לקלק.

verb., *amare*, quod usurpatur et de amore atque appetitu sensuali ac pravo (Alex: ἐρᾶν, φιλεῖν) et de caritate, dilectione, delectatione in re bona (ἀγαπᾶν). *Nif.* diligi, amabilem et gratiosum esse. *Pi-el*, vi verbi aucta: vehementer amare, fornicationis caussa, adulterari. Originem eandem habent, radice varie immutata: אָבַב, יָאַב, אָבָה, אָגַב, חָבַב, עָגַב, אָחַב, LXX. φιλεῖν, φιλιάζειν, ἀγαπᾶν, ἐρᾶν.

3 perf.: אָהַב
ויישראל אהב את־יוסף Gn. 37, 3.
כי־אתו אהב אביהם Gn. 37, 4.
כי אהב את־אבותיך Dt. 4, 37.
אהב נשים נכריות 1 Reg. 11, 1.
3 perf. pl.: אָהֲבוּ *p.*
לאביך כאשר אהב Gn. 27, 9.
*כאשר אהב אביו Gn. 27, 14.
כי את־חנה אהב 1 Sam. 1, 5.
צדיק יי צדקות אהב Ps. 11, 7.
גאון יעקב אשר־אהב Ps. 47, 5.
הר ציון אשר אהב Ps. 78, 68.
ועז מלך משפט אהב Ps. 99, 4.
לעשק אהב Hos. 12, 8.
קדש יי אשר אהב Mal. 2, 11.
3 prf. c. s.: אֲהֵבְךָ
כי אהבך ואת־ביתך Dt. 15, 16.
כי אחבך יי אלהיך Dt. 23, 6.
ואהבך וברכך והרבך וַאֲהֵבְךָ Dt. 7, 13.
ואהבו אהבו וַאֲהֵבוּ Gn. 44, 20.
אהבת נפשו אהבו 1 Sam. 20, 17.
שמו שלמה ויי אהבו 2 S. 12, 24.
יי אהבו Jes. 48, 14.
מאהבה אשר אהבה אֲהֵבָהּ 2 Sam. 13, 15.
ועבדך אהבה Ps. 119, 140.
3 prf. fem.: שֶׁאֲהֵבָהּ
הגידה לי שאהבה נפשי Cant. 1, 7.
בקשתי את שאהבה נפשי Cant. 3, 1.
אבקשה את שאהבה נפשי Cant. 3, 2.
את שאהבה נפשי ראיתם Cant. 3, 3.
את שאהבה נפשי Cant. 3, 4.
3 prf. f. c. s.: אֲהֵבָתְךָ
כלתך אשר־אהבתך Ruth 4, 15.
בת־שאול אהבתהו אֲהֵבָתְהוּ 1 Sam. 18, 28.
2 prf. m.: אָהַבְתָּ
אשר־אהבת את־יצחק Gn. 22, 2.
אהבת צדק Ps. 45, 8.
אהבת רע מטוב Ps. 52, 5.
אהבת כל־דברי־בלע Ps. 52, 6.
עם־אשה אשר־אהבת Eccl. 9, 9.
אהבת אתנן Hos. 9, 1.
ואהבת לרעך כמוך וַאֲהַבְתָּ Lev. 19, 18.
ואהבת לו כמוך Lev. 19, 34.
ואהבת את יי אלהיך Dt. 6, 5.
ואהבת את יי אלהיך Dt. 11, 1.
2 prf. c. s.: אֲהַבְתָּנִי
שנאתני ולא אהבתני Jud. 14, 16.
אֲהַבְתָּנוּ
במה אהבתנו Mal. 1, 2.
2 prf. f.: אָהַבְתְּ
אהבת משכבם Jes. 57, 8.
ואת כל־אשר אהבת Ez. 16, 37.
1 perf.: אָהַבְתִּי *p.*
מטעמים כאשר אהבתי Gn. 27, 4.
אהבתי את־אדני Ex. 21, 5.
וזה־אהבתי נהפכי־בי Job. 19, 19.
אהבתי מעון ביתך Ps. 26, 8.
אהבתי כי־ישמע יי Ps. 116, 1.
במצותיך אשר אהבתי Ps. 119, 47.
אל־מצותיך אשר אהבתי Ps. 119, 48.
מה־אהבתי תורתך Ps. 119, 97.
ותורתך אהבתי Ps. 119, 113.
לכן אהבתי עדתיך Ps. 119, 119.
על־כן אהבתי מצותיך Ps. 119, 127.
ראה כי־פקודיך אהבתי Ps. 119, 159.
תורתך אהבתי Ps. 119, 163.
כי־אהבתי זרים Jer. 2, 25.
אהבתי אתכם אמר יי Mal. 1, 2.
1 perf. c. s.: אֲהַבְתִּיךָ
נכבדת ואני אהבתיך אֲהַבְתִּיךְ Jes. 43, 4.
איך תאמר אהבתיך Jud. 16, 15.
ואהבת עולם אהבתיך Jer. 31, 3.
3 perf. pl.: אֲהֵבוּ
כל־משנאי אהבו מות Prv. 8, 36.
ועמי אהבו כן Jer. 5, 31.
כן אהבו לנוע Jer. 14, 10.
3 prf. pl. c. s.: אֲהֵבוּךָ
וכל־עבדיו אהבוך 1 Sam. 18, 22.
על־כן עלמות אהבוך Cant. 1, 3.
מישרים אהבוך Cant. 1, 4.
אֲהֵבוּם
אשר אהבום Jer. 8, 2.
2 perf. pl.: אֲהַבְתֶּם
כי כן אהבתם בני ישראל וַאֲהַבְתֶּם Am. 4, 5.
ואהבתם את־הגר Dt. 10, 19.
part.: אֹהֵב, אוֹהֵב
ויהודה אהב את־דוד 1 Sam. 18, 16.
אחי אני אהב 2 Sam. 13, 4.
כי אהב היה חירם 1 Reg. 5, 15.
כי־אהב אדמה היה 2 Chr. 26, 10.
אהב צדקה ומשפט Ps. 33, 5.
אהב ימים לראות טוב Ps. 34, 13.
כי יי אהב משפט Ps. 37, 28.
אהב יי שערי ציון Ps. 87, 2.
הרחקת ממני אהב ורע Ps. 88, 19.
יי אהב צדיקים Ps. 146, 8.
אהב מוסר אהב דעת Prv. 12, 1.
בכל־עת אהב הרע Prv. 17, 17.
אהב פשע אהב מצה Prv. 17, 19.
ויש אהב דבק מאהּ Prv. 18, 23.
קנה־לב אהב נפשו Prv. 19, 8.
איש מחסור אהב שמחה Prv. 21, 17.
אהב יין ושמן לא יעשיר Prv. 21, 17.
אהב טהור־לב Prv. 22, 11.
נאמנים פצעי אוהב Prv. 27, 6.
איש־אהב חכמה ישמח אביו Prv. 29, 3.
אהב כסף לא־ישבע כסף Eccl. 5, 9.
אהב בהמון לא תבואה Eccl. 5, 9.
כלו אהב שחד Jes. 1, 23.
כי אני יי אהב משפט Jes. 61, 8.
וְאֹהֵב
ואהב גר לתת לו Dt. 10, 18.
ואהב חמס שנאה נפשו Ps. 11, 5.

p. c. s.: אֹהֲבִי
זרע אברהם אהבי Jes. 41, 8.
אֹהֲבֶךָ
אברהם אהבך לעולם 2 Chr. 20, 7.
וְאֹהֲבוֹ
ואהבו שחרו מוסר Prv. 13, 24.
part. pl.: אֹהֲבִים
הישכם אהבים את־יי Dt. 13, 4.
pl. constr.: אֹהֲבֵי
ויעלצו בך אהבי שמך Ps. 5, 12.
אהבי תשועתך Ps. 40, 17.
אהבי יי שנאו רע Ps. 97, 10.
אהבי ישועתך Ps. 70, 5.
אהבי לנום Jes. 56, 10.
וְאֹהֲבֵי
ואהבי שמו ישכנו־בה Ps. 69, 37.
ואהבי עשיר רבים Prv. 14, 20.
ואהבי אשישי ענבים Hos. 3, 1.
ואהבי רעהּ Mich. 3, 2.
לְאֹהֲבָי
כמשפט לאהבי שמך Ps. 119, 132.
שלום רב לאהבי תורתך Ps. 119, 165.
pl. c. suff.: אֹהֲבַי
אהבי ורעי Ps. 38, 12.
אני אהביהּ אהב *Qri.* Prv. 8, 17.
להנחיל אהבי יש Prv. 8, 21.
לְאֹהֲבַי
לאהבי ולשמרי מצותי Ex. 20, 6.
לאהבי ולשמרי מצותי Dt. 5, 10.
אֹהֲבֶיךָ
ולשנא את־אהביך 2 Sam. 19, 7.
למגור לך ולכל־אהביך Jer. 20, 4.
אתה וכל־אהביך Jer. 20, 6.
אֹהֲבֶיךָ
ישליו אהביך Ps. 122, 6.
אֹהֲבָיו
ויבא את־אהביו Esth. 5, 10.
זרש אשתו וכל־אהביו Esth. 5, 14.
ולכל־אהביו Esth. 6, 13.
שומר יי את־כל־אהביו Ps. 145, 20.
וְאֹהֲבָיו
ואהביו כצאת השמש לְאֹהֲבָיו Jud. 5, 31.
לאהביו ולשמרי מצותו Dt. 7, 9.
הברית והחסד לאהביו Neh. 1, 5.
לאהביו ולשמרי מצותיו Dan. 9, 4.
אֹהֲבֶיהָ
וגילו בה כל־אהביה Jes. 66, 10.
אין־לה מנחם מכל־אהביה Thr. 1, 2.
וְאֹהֲבֶיהָ
ואהביה יאכל פריה Prv. 18, 21.
part. fem.: אֹהֶבֶת *sg.*
ורבקה אהבת Gn. 25, 28.
constr.: אֹהֲבַת
אהבת לדוש Hos. 10, 11.
p. pass. m.: וְאָהוּב
ואהוב לאלהיו היה Neh. 13, 26.
p. p. fem.: אֲהוּבָה
האחת אהובה Dt. 21, 15.
הָאֲהוּבָה
האהובה והשנואה Dt. 21, 15.
לבכר את־בן־האהובה Dt. 21, 16.
inf. constr.: לֶאֱהֹב
עת לאהב Eccl. 3, 8.
inf. nomin. לְאַהֲבָה
חשק יי לאהבה אותם Dt. 10, 15.
לאהבה את־יי אלהיכם Dt. 11, 13. 22.
Jos. 22, 5. 23, 11.
לאהבה את־יי אלהיך Dt. 19, 9. 30, 6. 16. 20.
לאהבה את שנאיך 2 Sam. 19, 7.
דבק שלמה לאהבה 1 Reg. 11, 2.

וּלְאַהֲבָה
ולאהבה אתו Dt. 10, 12.
ולאהבה את־שם יי Jes. 56, 6.
inf. c. suff.: כְּאַהֲבָם
ויהיו שקוצים כאהבם Hos. 9, 10.
imperat.: אֱהַב־
לך אהב־אשה Hos. 3, 1.
impt. c. s.: אֱהַבְתָּ
אהבה ותצרך Prv. 4, 6.
impt. pl.: אֱהַבוּ־
אהבו את־יי כל־חסידיו Ps. 31, 24.
p. אֱהַבוּ־
והאמת והשלום אהבו Zach. 8, 19.
וְאֱהַבוּ
ואהבו טוב Am. 5, 15.
1 imperf.: אֶהֱב
אני אהביהּ אהב Prv. 8, 17.
1 imperf.: וְאֶהֱב
ואהב את־יעקב Mal. 1, 2.
וְאֶהֱבֵהוּ
נער ישראל ואהבהו Hos. 11, 1.
אֶהֱבֵם
אהבם נדבה Hos. 14, 5.
וְאֶהֱבֵם
ואהבם מאד Ps. 119, 167.
2 impf.: תֶּאֱהַב *p.* תֶּאֱהָב
ולשנאי יי תאהב 2 Chr. 19, 2.
אל־תאהב שנה Prv. 20, 13.
3 imperf.: יֶאֱהַב
את אשר־יאהב יי Prv. 3, 12.
לא־יאהב לץ הוכח לו Prv. 15, 12.
3 imperf.: יֶאֱהַב, יֶאֱהָב
ומרדף צדקה יאהב Prv. 15, 9.
ודבר ישרים יאהב Prv. 16, 13.
3 imperf.: וַיֶּאֱהַב
ויאהב יצחק את־עשו Gn. 25, 28.
ויאהב יעקב את־רחל Gn. 29, 18.
ויאהב גם־את־רחל Gn. 29, 30.
ויאהב את־הנער Gn. 34, 3.
ויאהב אשה בנחל שורק Jud. 16, 4.
ויאהב שלמה את־יי 1 Reg. 3, 3.
ויאהב רחבעם 2 Chr. 11, 21.
ויאהב המלך את־אסתר Esth. 2, 17.
ויאהב קללה ותבואהו Ps. 109, 17.
3 impf. f.: יֶאֱהַבְנִי
כי עתה יאהבני אישי וַיֶּאֱהַבְךָ Gn. 29, 32.
הוכח לחכם ויאהבך וַיֶּאֱהַבְהוּ Prv. 9, 8.
ויאהבהו מאד 1 Sam. 16, 21.
ויאהבהו יהונתן 1 Sam. 18, 1.
וַיֶּאֱהַבָהּ
ותהי־לו לאשה ויאהבה Gn. 24, 67.
ויאהבה אמנון 2 Sam. 13, 1.
3 impf fem.: וַתֶּאֱהַב
ותאהב מיכל 1 Sam. 18, 20.
2 imperf. pl.: תֶּאֱהֲבוּ
פתים תאהבו פתי תֶּאֱהָבוּ Prv. 1, 22. *p.*
ושבעת שקר אל־תאהבו Zach. 8, 17.
2 imperf. pl.: תֶּאֱהָבוּן
לכלמה תאהבון ריק Ps. 4, 3.
part. pl.: הַנֶּאֱהָבִים *Nif-al:*
הנאהבים והנעימם 2 Sam. 1, 23.
part. pl. c. s.: מְאַהֲבַי *Pi-el:*
אלכה אחרי מאהבי Hos. 2, 7.
מְאַהֲבָי *p.*
אשר נתנו־לי מאהבי Hos. 2, 14.
Zach. 13, 6. אשר הכיתי בית מאהבי
pl. c. suff.: לְמַאֲהַבָי
קראתי למאהבי Thr. 1, 19.

מְאֹהַבָיִךְ: *p. pl. c. s.:* מְאַהֲבַיִךְ *p.*
כי נשברו כל־מאהביך Jer. 22, 20.
את־נדיך לכל־מאהביך Ez. 16, 33.
בתזנותיך על־מאהביך Ez. 16, 36.
מאהביך אשר ערבת עליהם Ez. 16, 37.
הנני מעיר את־מאהביך עליך Ez. 23, 22.

וּמְאֹהַבָיִךְ:
ומאהביך בשבי ילכו Jer. 22, 22.

מְאֹהַבַיִךְ:
ותעגב על־מאהביה Ez. 23, 5.
נתתיה ביד־מאהביה Ez. 23, 9.
ורדפה את־מאהביה Hos. 2, 9.
לעיני מאהביה Hos. 2, 12.
ותלך אחרי מאהביה Hos. 2, 15.

אַהֲבָהּ
פעל כפיל-פיזרא כמו סקיקר מן סקר, ועניכו אהב מקר. ויסיס לרוב שקוף התנועי נכקף יגיע כמקבל הפיזרא. *vrb.* duplicata, ut vis intendatur, radice (sicuti סָחֲרָחַר): *summopere delectari.* Veteres: amant dare, vel: amant dederunt, in loco Hoseano insequenti:

אָהֲבוּ יַהֲבוּ
כמו אַהֲבַהְבִי, נכפילת הכינוי, וכן נמתקוני מאיזא נמת, נכפילת הכינוי.
Potius = אָהֲבַהְבוּ, iterato suffixo (cf. צָמְתַתְנִי).
אהבו חבו קלון מגיה Hos. 4, 18.

אֲהָבִים
ז״ו רבוי מסוכר אַהֵב, שלפ נמקר נמקרק, ועניכו: ק׳ כמו ענגיס וזכויס [כוסלנפפעגן]; כ׳ מכלל קן ויופי [מכמועפ].
nom. plur. mascul. אָהֵב: 1) amores, turpes illi quidem atque illiciti, Aquila: ἀγάπαι. 2) venustas, gratia, χάρις.
אולת אהבים Prv. 5, 19.
אפרים התנו אהבים Hos. 8, 9.

אֲהָבִים
ז״ו רבוי מסיקיד אַהֵב, ונקמר מן זכויס כמו אֲהָבִים, ומיקיד אֹהָב, אָהֵב לפ נמקר כפ נפיוסים.
sbst. plur. m., amores, graec. ἔρωτες.
pl.: בֲּאֲהָבִים
נתעלסה באהבים Prv. 7, 18.

אַהֲבָה
ז״כ גויב-סמקור, וכוליקמו ידוע, לו שפ מפעולפ [דפפ ליענען], לו שפ מיופעפע [ליענע], לו שפ עלמיי יכקני׳ [נעליענע], לין זיסיס מיעך והסוגיל, וכדף הפפ עפ דודיס.
sbst. f. ex *infinitivo* ortum, *pr.* abstracte de dilectione seu caritate et divina et naturali (ἀγάπησις, ἀγάπη, φιλία apud Hellenistas), deinde, sicut apud Graecos φιλότης, de amoris objecto, h. e. sponsa.
LXX. ἀγάπη, ἀγάπησις, φιλία.
תכסה אהבה Prv. 10, 12.
מכסה־פשע מבקש אהבה Prv. 17, 9.
גם־אהבה גם־שנאה Eccl. 9, 1.
ודגלו עלי אהבה Cant. 2, 4.
כי־חולת אהבה אני Cant. 2, 5.
תוכו רצוף אהבה Cant. 3, 10.
שחולת אהבה אני Cant. 5, 8.
אהבה בתענוגים Cant. 7, 7.
כי־עזה כמות אהבה Cant. 8, 6.
לבקש אהבה Jer. 2, 33.
בעבותות אהבה Hos. 11 4.

וְאַהֲבָה
ואהבה־שם Prv. 15, 17.

תְּאַהֲבָה
תעוררו את־ האהבה Cant. 2, 7. 3, 5. 8, 4.
לכבות את־האהבה Cant. 8, 7.

בְּאַהֲבָה
כל־הון ביתו באהבה Cant. 8, 7.

מֵאַהֲבָה
מאהבה אשר אהבה 2 Sam. 13, 15.
מאהבה מסתרת Prv. 27, 5.
constr.: אַהֲבַת
אהבת נפשו אהבו 1 Sam. 20, 17.
אהבת כלולתיך Jer. 2, 2.

וְאַהֲבַת
ואהבת עולם אהבתיך Jer. 31, 3.
ואהבת חסד Mich. 6, 8.

בְּאַהֲבַת
באהבת יי את־ישראל 1 Reg. 10, 9.
באהבת יי את־עמו 2 Chr. 2, 10.
באהבת אלהיך 2 Chr. 9, 8.

כְּאַהֲבַת
כאהבת יי את־בני ישראל Hos. 3, 1.

מֵאַהֲבַת
כי מאהבת יי אתכם Dt. 7, 8.
מאהבת נשים 2 Sam. 1, 26.
cum suff.: אַהֲבָתִי
תחת־אהבתי ישטנוני Ps. 109, 4.
ושנאה תחת אהבתי Ps. 109, 5.

אַהֲבָתֶךָ
נפלאתה אהבתך לי 2 Sam. 1, 26.

בְּאַהֲבָתוֹ
באהבתו אתה Gn. 29, 20.
באהבתו אתו כנפשו 1 Sam. 18, 3.
באהבתו אתו 1 Sam. 20, 17.
באהבתו ובחמלתו Jes. 63, 9.
יחריש באהבתו Zeph. 3, 17.

בְּאַהֲבָתָהּ
באהבתה תשגה תמיד Prv. 5, 19.

אַהֲבָתָם
גם אהבתם גם־שנאתם Eccl. 9, 6.
לא אוסף אהבתם Hos. 9, 15.

אָהַד
פל״ע וסוף כמו אָד, שסוף לשון כף וגבורה, ולפ נמקר כ״פ בשמות פרטיים אֶחָד, אֲחִיהוּד.
vrb. inusit. (= אָד), validum s. robustum esse, qua stirpe nituntur n. pr. אֶחָד et אֲחִיהוּד.

אַהֲוָא
ז״ו פרטי לנהר או לנמוקות נהר על-סדרך מנהל ליהודים, לשר יתך גו נהר לקה, ולינכו ריקוק מקנהל בַּסַּפְּיָא, לשר על-יד סדי כספיל נלפון-מוכיל מדי, ומקום שנהר הוא נפרע לפ כודע. ונקלקו מפורסי סמקרק, לפ זיסיס שנפסק אַהֲוָא נכוכס, ויסיס שנהר שדיבוק נקלקן לשור, או זיסיס כנוי פרסי לפרק, על-כי מוכן הפפ הוא נהר נלזוות לוענות, כלשר כודע מעקר הלזוכות.
n. pr. m. amnis inter Babylonem et Hierosolyma, cuius in finibus cum Iudaeis reducibus requievit Esra. Aut est fluvius quidam Ahava, Caspianae finitimus, aut, si אַדִּיָּה legeris, Adiava, amnis Adiabenes in Syria. אֲהָוָה, comparatis linguis jafeticis, invenitur aquae nomen esse.
על־הנהר אהוא להתעות Esr. 8, 21.
ונשׂעה מנהר אהוא Esr. 8, 31.
אל־הנהר הבא אל־אהוא Esr. 8, 15.

אֲהִי
מלת השאלה כמו לִיס [ווק?], והנכרת שכשוו הֲי, כרלף עם אַי, ונשלמוד הי, והי׳ נוספת נרלף כלשר נשל ולשר וכדומס, והנפסק נכוכס כן לפי דעת שלן נגלף. *adv.*, *ubi* (אַי = הֲי, *talm.* חַי, cum a prosthet.)
אהי מלכך אפוא Hos. 13, 10.

אַהֲדוּ
מלת הקריאה כמו הֲהּ, והוק קווק של לוי
interj., *eheu* (= הֲהּ) Gr. αἴ, heu.
אהה ׀ אדני יי למה Jos. 7, 7.
אהה אדני יי כי־על־כן Jud. 6, 22.
אהה בתי הכרע Jud. 11, 35.
אהה כי־קרא יי 2 Reg. 3, 10.
אהה אדני והוא שאול 2 Reg. 6, 5.
אהה אדני איכה נעשה 2 Reg. 6, 15.
ואמר אהה אדני יי Jer. 1, 6.
אהה ׀ אדני יי אכן Jer. 4, 10.
אהה אדני יי הנה ׀ Jer. 32, 17.
ואמר אהה אדני יי Ez. 4, 14.
אהה אדני יי המשחית Ez. 9, 8.
אהה אדני יי כלה Ez. 11, 13.
אהה אדני יי המה Ez. 21, 5.
אהה ליום כי קרוב Joel 1, 15.

I. אָהַל
פ״ג לפ-עוכר נמקרק נגכיכו הקל, ומכוונו כמו הָלַל, שלפ לשון נלזון כלילפ וופיכפ [זיממעגן, ז״כגן]. נכוסף פוילל ופזיעת הקור והכילוסים [העלגע פֿערנכי״עגן], ומוס הזאלפ לזוכות המעשה.
vrb. (= חָלַל), splendere; Qal non invenitur. *Hif.* splendorem diffundere, de lumine lunae. LXX. ἐπιφαύσκει.
Hif-il: יָאֲהִיל
3 *imperf.:* יַאֲהִיל
הן עד־ירח ולא יאהיל Job. 25, 5.

II. אָהַל
כמו אָל [קוב] פ״ג, ותעודתו לשון עגילפ וגלילפ [וונֿלענען, רונדען], וגם שלר שכשים שמכוונם גלילפ סוזלנו על הסכיבים. ונגור מוס אָהַל.
vrb., volvere, globare (= אָל), ex perpetua verborum torquendi et rotundandi affinitate.

אֹהֶל
ז״ו לשון אכיל מקום [נעלע] נגכי-קדם, וכמויו מתוקמו העגולי של גג הקהל, לפן משכו גס למקום הפכיתי לשר לגור שמס. נפ׳ הדעת הוק לפל מועד [ע׳ הגעלע, הקהל, הקשה, הזעון].
sbst. m., *tentorium*, dictum a *globosa* et concava forma tecti desuper extensi. LXX. σκηνή, σκήνωμα, σκέπη, παράρυμα, οἰκία.
אבי ישב אהל ומקנה Gn. 4, 19.
בבאם אל־אהל Ex. 28, 44. 30, 20.
אל־פתח אהל Ex. 29, 4. 40, 12.
לפני אהל מועד Ex. 29, 10.
פתח אהל מועד Ex. 29, 11. 32.
אשר־יבא אל־אהל מועד Ex. 29, 30.
פתח אהל־מועד Ex. 29, 42. 38, 8.
וקדשתי את־אהל מועד Ex. 29, 44.
על־עבדת אהל מועד Ex. 30, 16.
בין־אהל מועד Ex. 30, 18. 40, 7.
ומשחת בו את־אהל Ex. 30, 26.
את ׀ אהל מועד Ex. 31, 7.
וקרא לו אהל מועד Ex. 33, 7.
יצא אל־אהל מועד Ex. 33, 7.
למלאכת אהל מועד Ex. 35, 21.
פתח אהל מועד Ex. 38, 30.
משכן אהל מועד Ex. 39, 32. 40, 2.
משכן אהל־מועד Ex. 40, 6. 29.
בין־אהל מועד Ex. 40, 30.
בבאם אל־אהל מועד Ex. 40, 32.
העגן את־אהל מועד Ex. 40, 34.
לבוא אל־אהל מועד Ex. 40, 35.
אל־פתח אהל מועד Lev. 1, 3. 4, 4. 8, 3. 4.
פתח אהל מועד Lev. 1, 5. 3, 2. 8, 31. 12, 6.
לפני אהל מועד Lev. 3, 8. 13. 4, 14.
אתו אל־אהל מועד Lev. 4, 5.
אשר־פתח אהל מועד Lev. 4, 7. 18.
מדם הפר אל־אהל מועד Lev. 4, 16.
בחצר אהל־מועד Lev. 6, 9. 19.
אל־אהל מועד לכפר Lev. 6, 23.
ומפתח אהל מועד Lev. 8, 33. 10, 6.
ופתח אהל מועד Lev. 8, 35.
אל־פני אהל מועד Lev. 9, 5.
ואהרן אל־אהל מועד Lev. 9, 23.
בבאכם אל־אהל מועד Lev. 10, 9.
פתח אהל מועד Lev. 14, 11. 23. 15, 14. 29. 16, 7. 17, 4. 5. 6. 9. 19, 21.
אהל מועד ואת־ Lev. 16, 20. 33.
ובא אהרן אל־אהל מועד Lev. 16, 23
ונסע אהל־מועד Num. 2, 17.
לפני אהל מועד Num. 3, 7. 8, 9.
את־כל־כלי אהל מועד Num. 3, 8.
פתח אהל מועד Num. 3, 25.
לפני אהל־מועד Num. 3, 38.
ואת־אהל מועד Num. 4, 25.
פתח אהל מועד Num. 4, 25.
את־עבדת אהל מועד Num. 4, 30.
אל־פתח אהל מועד Num. 6, 10. 13. 10, 3. 16, 19. 17, 15. 20, 6.
פתח אהל מועד Num. 6, 18. 16, 18. 25, 6. 27, 2.
את־עבדת אהל מועד Num. 7, 5. 18, 6. 21. 23.
ובבא משה אל־אהל מועד Nu. 7, 89.
לעבד את־אהל מועד Num. 8, 15.
בעבדת אהל מועד Num. 8, 24.
ולקחת אתם אל־אהל מועד Num. 11, 16.
שלשתכם אל־אהל מועד Num. 12, 4.
ויפנו אל־אהל מועד Num. 17, 7.
אל־פני אהל מועד Num. 17, 8.
אל־אהל העדות Num. 17, 23.
לפני אהל העדת Num. 18, 2.
משמרת אהל מועד Num. 18, 4.
בני ישראל אל־אהל מועד Num. 18, 22.
פני אהל־מועד Num. 19, 4.
אתו אל־אהל מועד Num. 31, 54.
וישכינו שם את־אהל Jos. 18, 1.
פתח אהל מועד Jos. 19, 51.
אל־אהל יעל Jud. 4, 17.
הצבאות פתח אהל 1 Sam. 2, 22.
ויבנס ויואב אל־אהל יי 1 Reg. 2, 28.
נס יואב אל־אהל יי 1 Reg. 2, 29.
ויבא בניהו אל־אהל יי 1 Reg. 2, 30.
ואת־אהל מועד ואת־כל 1 Reg. 8, 4.
ויבאו אל־אהל אחד 2 Reg. 7, 8.
ויבאו אל־אהל אחר 2 Reg. 7, 8.
לפני משכן אהל־מועד 1 Chr. 6, 17.
ויט־לו אהל 1 Chr. 15, 1.
ואהיה מאהל אל־אהל 1 Chr. 17, 5.
משמרת אהל־מועד 1 Chr. 23, 32.
שם היה אהל מועד 2 Chr. 1, 3.
כי נטה־לו אהל 2 Chr. 1, 4.
מלפני אהל מועד 2 Chr. 1, 13.
ואת־אהל מועד 2 Chr. 5, 4.
אהל ׀ משכנות רשעים Job. 21, 28.

לשמש שם־אהל בהם Ps. 19, 5.
אהל שכן באדם Ps. 78, 60.
אהל בל־יצעק Jes. 33, 20.

וְאֹהֶל

ואהל רשעים איננו Job. 8, 22.
ואהל ישרים יפריח Prv. 14, 11.

הָאֹהֶל

והוא ישב פתח־האהל Gn. 18, 1.
וירץ לקראתם מפתח האהל Gn.18,2
שמעת פתח האהל Gn. 18, 10.
כל־האהל ולא מצא Gn. 31, 34.
אל־מול פני האהל Ex. 26, 9.
וחברת את־האהל Ex. 26, 11.
ביריעת האהל Ex. 26, 12.
בארך יריעת האהל Ex. 26, 13.
מסך לפתח האהל Ex. 26, 36.
ואת כל־כלי האהל Ex. 31, 7.
ומשה יקח את־האהל Ex. 33, 7.
כצאת משה אל־האהל Ex. 33, 8.
ועמד פתח האהל Ex. 33, 9.
עמד פתח האהל Ex. 33, 10.
לא ימיש מתוך האהל Ex. 33, 11.
לחבר את־האהל Ex. 36, 18.
מסך לפתח האהל Ex. 36, 37.
את־האהל ואת־כל־כליו Ex.39,33.
ואת מסך פתח האהל Ex. 39, 38.
ויפרש את־האהל Ex. 40, 19.
את־מכסה האהל Ex. 40, 19.
הענן מעל האהל Num. 9, 17.
סביבת האהל Num. 11, 24.
ויעמד פתח האהל Num. 12, 5.
והענן סר מעל האהל Num. 12, 10.
ומשמרת כל־האהל Num. 18, 3.
לכל עבדת האהל Num. 18, 4.
כל־הבא אל־האהל Num. 19, 14.
וחזה על־האהל Num. 19, 18.
על־פתח האהל Dt. 31, 15.
ויקחום מתוך האהל Jos. 7, 23.
עמד פתח האהל Jud. 4, 20.
את־יתד האהל Jud. 4, 21.
ויבא עד־האהל Jud. 4, 21.
ונפל האהל Jud. 7, 13.
בתוך האהל אשר נטה 2 Sam.6,17.
ויטו לאבשלום האהל 2 Sam.16,22.
את־קרן השמן מן־האהל 1 Rg.1,39.
לבית האהל למשמרות 1 Chr.9,23.
ויצגו אתו בתוך האהל 1Chr.16,1.
רחב האהל Ez. 41, 1.

וְהָאֹהֶל

המשכן והאהל Num. 3, 25.

c. h fin's: הָאֹהֱלָה

וימהר אברהם האהלה Gn. 18, 6.
ויבאה יצחק האהלה Gn. 24, 67.
ויבאו האהלה Ex. 18, 7.
עד־באו האהלה Ex. 33, 8.
כבא משה האהלה Ex. 33, 9.
ולא יצאו האהלה Num. 11, 26.
וירצו האהלה Jos. 7, 22.
ויסר אליה האהלה Jud. 4, 18.

בְּאֹהֶל

ויבא לבן באהלי יעקב Gn. 31, 33.
ויבא באהל רחל Gn. 31, 33.
באהל מועד מחוץ Ex. 27, 21.
לפני העדת באהל מועד Ex.30,36.
את־השלחן באהל מועד Ex.40,22.
את־המנרה באהל מועד Ex.40,24.
מזבח הזהב באהל מועד Ex.40,26.
אשר באהל מועד Lev. 4, 7. 8.
לא־יהיה באהל מועד Lev. 16, 17.
במדבר סיני באהל מועד Num.1,1.
בני־גרשון באהל מועד Num.3,25.
מלאכה באהל מועד Num. 4, 3.
בני־קהת באהל מועד Num.4,4.15.
עבדה באהל מועד Num. 4, 23.
בני הגרשני באהל מועד Num.4,28.
עבדתם באהל מועד Num.4,31.33.
לעבדה באהל מועד Nu.4,35.39.43.
כל־העבד באהל מועד Num.4,37.41.
משא באהל מועד Num. 4, 47.
בני־ישראל באהל מועד Num.8,19.
עבדתם באהל מועד Num. 8, 22.
את־אחיו באהל מועד Num.8,26.
נראה באהל מועד Num. 14, 10.
והפחתם באהל מועד Num.17,19.
לפני יי באהל העדת Num. 17, 22.
עבדתכם באהל מועד Num.18,31.
אדם כי־ימות באהל Num. 19, 14.
והתיצבו באהל מועד Dt. 31, 14.
ויתיצבו באהל מועד Dt. 31, 14.
מתהלך באהל 2 Sam. 7, 6.
וימאס באהל יוסף Ps. 78, 67.
אם־אבא באהל ביתי Ps. 132, 3.
באהל דוד Jes. 16, 5.
באהל בת־ציון Thr. 2, 4.

בָּאֹהֶל

ויאמר הנה באהל Gn. 18, 9.
וכל־אשר באהל Num. 19, 14.
ויראי יי באהל Dt. 31, 15.
מנשים באהל תברך Jud. 5, 24.
הקדש אשר באהל 1 Reg. 8, 4.
כלי הקדש אשר באהל 2 Chr. 5, 5.

וּבָאֹהֶל

באהל־יעקב ובאהל לאה Gn.31,33.
ובאהל שתי האמהת Gn. 31, 33.

כָּאֹהֶל

ונגלה מני כאהל רעי Jes. 38, 12.

לָאֹהֶל

וימתחם כאהל לשבת Jes. 40, 22.
יריעת עזים לאהל Ex. 26, 7.
לאהל על־המשכן Ex. 36, 14.
המשכן לאהל מועד Ex. 39, 40.
וכן יעשה לאהל מועד Lev. 16,16.
סביב לאהל־מועד Num. 2, 2.
לאהל העדת Num. 9, 15.
שוער פתח לאהל מועד 1Chr.9,21.
אשר לאהל מועד 2 Chr. 1, 6.
לאהל העדות 2 Chr. 24, 6.

לָאֹהֶל

ועשית מכסה לאהל Ex. 26, 14.
ויעש מכסה לאהל Ex. 36, 19.
שמרי הספים לאהל 1 Chr. 9, 19.

מֵאֹהֶל

ויצא מאהל לאה Gn. 31, 33.
מאהל מועד לאמר Lev. 1, 1.
ואהיה מאהל אל־אהל 1 Chr.17,5.
ויסחך מאהל Ps. 52, 7.

cum suff.: אָהֳלִי

בסוד אלוה עלי אהלי Job. 29, 4.
אם־לא אמרו מתי אהלי Job.31,31.
אהלי שדד Jer. 10, 20.
אין־נטה עוד אהלי Jer. 10, 20.

דָּאֳהָלַי

בתוך האהלי Jos. 7, 21.

לְאָהֳלַי

ויחנו סביב לאהלי Job. 19, 12.

p. אָהֳלָךְ

וידעת כי־שלום אהלך Job. 5, 24.
הרחיבי מקום אהלך Jes. 54, 2.

p. בְּאָהֳלָךְ

יי מי־יגור באהלך Ps. 15, 1.
אגורה באהלך Ps. 61, 5.
ונגע לא־יקרב באהלך Ps. 91, 10.

לְאָהֳלָךְ

והלכת לאהלך Jud. 19, 9.

אָהֳלָהּ

ויתגל בתוך אהלה Gn. 9, 21.
ויט אהלה בית־אל מים Gn. 12,8.
אשר־היה שם אהלה Gn. 13, 3.
ויט אהלה מהלאה Gn. 35, 21.

cum suff.: אָהֳלוֹ

ויט־שם אהלו Gn. 26, 25.
ויעקב תקע את־אהלו Gn. 31, 25.
אשר נטה־שם אהלו Gn. 33, 19.
איש פתח אהלו Ex. 33, 8. 10.
את־המשכן את־אהלו Ex. 35, 11.
איש לפתח אהלו Num. 11, 10.
ואת־צאנו ואת־אהלו Jos. 7, 24.
ויט אהלו עד־אלון Jud. 4, 11.
יסתירני בסתר אהלו Ps. 27, 5.

בְּאָהֳלוֹ

איש לאשר באהלו Ex. 16, 16.
והנה טמונה באהלו Jos. 7, 22.
ואת־כליו שם באהלו 1 Sam.17,54.
אור חשך באהלו Job. 18, 6.
תשכן באהלו Job. 18, 15.
ורע שריד באהלו Job. 20, 26.
ואזבחה באהלו Ps. 27, 6.
איש באהלו יקומו Jer. 37, 10.

לְאָהֳלוֹ

וישב מחוץ לאהלו Lev. 14, 8.
לא נלך איש לאהלו Jud. 20, 8.

מֵאָהֳלוֹ

ינתק מאהלו מבטחו Job. 18, 14.

pl.: אָהֳלִים

איש תם ישב אהלים Gn. 25, 27.
ישלו אהלים Job. 12, 6.
תקעו עליה אהלים Jer. 6, 3.

וְאָהֳלִים

pl.:
היה צאן־בקר ואהלים Gn. 13, 5.
ואהלים כאשר המה 2 Reg. 7, 10.

בְּאָהֳלִים

pl.:
דרך השכני באהלים Jud. 8, 11.
כי באהלים תשבו Jer. 35, 7.
ונשב באהלים Jer. 35, 10.
ערד אושיבך באהלים Hos. 12, 10.

אָהֳלֵי

pl. constr.:
מעל אהלי האנשים Num. 16, 26.
וגם־אהלי מקנה 2 Chr. 14, 14.
ואש אכלה אהלי־שחד Job.15, 34.
אהלי אדום Ps. 83, 7.
עם־אהלי קדר Ps. 120, 25.
שב שבות אהלי יעקב Jer.30, 18.
ויטע אהלי אפדנו Dan. 11, 45.
ראיתי אהלי כושן Hab. 3, 7.
את־אהלי יהודה Zach. 12, 7.

בְּאָהֳלֵי

וישכן באהלי־שם Gn. 9, 27.
מדור באהלי־רשע Ps. 84, 11.
באהלי צדיקים Ps. 118, 15.

כְּאָהֳלֵי

כאהלי קדר Cant. 1, 5.

מֵאָהֳלֵי

ער ועני מאהלי יעקב Mal. 2, 12.

pl. c. suff.: אָהֳלֶיךָ

פתאום שדדו אהלי Jer. 4, 20.

אָהֳלֶיךָ

מה־טבו אהליך יעקב Num. 24, 5.

בְּאָהֳלֶיךָ

וישמח באהליך Dt. 33, 18.
באהליך עולה Job. 11, 14.

לְאָהֳלֶיךָ

והלכת לאהליך Dt. 16, 7.
לאהליך ישראל 1 Reg. 12, 16.
איש לאהליך ישראל 2 Chr.10, 16.

מֵאָהֳלֶיךָ

תרחיק עולה מאהליך Job. 22, 23.

אָהֳלֵיכֶם

שובו אל־אהליכם Jos. 22, 8.

בְּאָהֳלֵיכֶם

ותרגנו באהליכם Dt. 1, 27.

לְאָהֳלֵיכֶם

שובו לכם לאהליכם Dt 5, 30.
ולכו לכם לאהליכם Jos. 22, 4.

pl. c. suff.: לְאָהֳלֶיהָ

שלח איש לאהליו Jud. 7, 8.
וינסו איש לאהליו 1 Sam. 4, 10.
שלח איש לאהליו 1 Sam. 13, 2.
נסו איש לאהליו 2 Sam. 18, 17.
נס איש לאהליו 2 Sam. 19, 9.
איש לאהליו ישראל 2 Sam. 20, 1.
מעל־העיר איש לאהליו 2 S.20,22.
וילך ישראל לאהליו 1 Reg.12,16.
וינס העם לאהליו 2 Reg. 8, 21.
וינסו איש לאהליו 2 Reg. 14, 12.
כל־ישראל לאהליו 2 Chr. 10, 16.
וינסו איש לאהליו 2 Chr. 25, 22.

אָהֳלֵיהֶם

נצבים פתח אהליהם Num. 16, 27.
ואת־בתיהם ואת־אהליהם Dt.11,6
וילכו אל־אהליהם Jos. 22, 6.
אל־אהליהם ויברכם Jos. 22, 7.
ויעזבו את־אהליהם 2 Reg. 7, 7.
ויכו את־אהליהם 1 Chr. 4, 41.
אהליהם וצאנם יקחו Jer. 49, 29

וְאָהֳלֵיהֶם

ואהליהם יבאו כדי־ארבה Jud.6,5.

בְּאָהֳלֵיהֶם

וישבו באהליהם 1 Chr. 5, 10.
בני־ישראל באהליהם 2 Reg.13,5.

אָהַל

פעל גזיר־חסר, עכ״ו סככת הקהל לו סקמתו [נעלעזן], לו נסיעה נקרן עם לחליס. סכנד כמו ק״ל נלי הנדל מכוונו. ונגזרת [קוהלות פ׳ ע״ו] כמוש חאהיל, כלומר עזית לחבל.

vrb. denom., tentorium figere aut movere, *σκηνοῦν* et *ἀποσκηνοῦν*. Latine: *tendere* (zelten). *Pi-el* idem. LXX. *σκηνοῦν*, *ἀποσκηνοῦν*.

3 imperf.: וַיְאָהַל

ויאהל עד־סדם Gn. 13, 12.
ויאהל אברם ויבא Gn. 13, 18.

Pi-el: אֵהֵל

3 imperf.: יֵהֵל

ולא־יהל שם ערבי Jes. 13, 20.

אַהֳלִים

ז״ו נעץ ונכי סיכוכ קלוע [*ἀλόη*], ועץ הוא קוכי נקרן הדו מוכיק, ופכיו קלוס ודומה לפרודות פלפלין; והקכס לכי יקרקמו נצפת רומי עקסנף־קצים חנאלנאס, ועלו יקר ומבושם. הקדמונים קצו שנדל נגן עדן, נעבור יקוחו ופציבותו, ובלחר כ״ר [ס״ע] קלמוגים קלוס גן עדן, ובתרגום תהלים [ס״ח ע׳] מיכל דכיל ופקסיל קלוחין, ובתרגום שה״ש [ו׳, ל״ד] מיכל דכיל ופקסיל קלוחין. ומעלו לרבי כרקח שנעשה דבר המוכן ומעשהר כבוניה. ובמלח בנמרח ולח בכתר ולח בְּאָהֳלֵי, וכן: מלי בוכיל אַהֲלוֹת, וכן [שבח] תבי גוכי לחלח, ומשם אַהֲלֵי־לִיח מוכר אַהֲל. משרש מצפת סוחו לחיל [aghil].

sbst. m., arbor Indica, fructu rubro ac rotundo, ut piper, rubente ligno atque odorato. Alex: *στακή*, *ξυλαλόη*. Qimchi cum arab. זנדל idem esse contendit (lignum santalinum), quae arbor et ipsa in India est indigena. Est potius agallochum (indice: *agaru*, *aguru* h. e. non gravis, levis et re et nomine indicae originis.

אֲהָלִים

רבוי זכר לכבוי עץ לבונה [אלחא=חאלן], ולקסיל לבונין כתרגום הוא זה; (*ξυλαλόη*).

n. pl. m., lignum aloes s. agallochi. Al: *ἀλώη*, *θυίαια*.

pl.: אֲהָלִים
Prv. 7, 17. אהלים וקנמון

כְּאֲהָלִים
Num. 24, 6. כאהלים נטע יי

אֲהָלוֹת
Cant. 4, 14. מר־ואהלות קצי׳עות
Ps. 45, 9. מר ואהלות

אֲוּ

מלת הזעלה כמו לוּא [וות?], ולהקיז תמורו אֲי זהות לוּא.

adv. interr., *u-bi*, K'tib: = אַי.
Prv. 31, 4. *K'tib.* ולרוזנים אַוּ שכר

אוֹב

פ״ג ותמיד עכיטו נכיכם וזעילם [הֶאֱסל זיין], וזכיח לאך לו עם אֹבֵב, לאך הוזלתו נלאיכים קניכם, וסע״ו וע״ע מתקלפים נלאון לזכוב. ומזכיח לכנ כמיח הזם אֲבוּבִיב [אַבְּוּאָעב], ע״ב קניכותו וכניכותו, כמו לאיל מן אלב, הדומם נהזוקם לזה. ולאיר נעניני כמו זוב לאיל זייך לזה, כי זם לוח התנועיי הזמיר נלוח הזאיקם.

v. intr., cavum esse, aramaice q. v. supra, hinc אֲבוּבִיב, tibia, fistula, propter cavitatem, sicut חָלַל a חָלָל.

אוֹב

ז״ו והורלתו: ל׳, נען נכוב של המלאן ונעל הלאון [הֶאֱסל-נויך], לאיר יעור כו רוח הטומלם והכיוף [נעזוּאָב-ניי־סע], ויזמע הקול הלאן כילו מלרן יפלף. וזוזלל מוח או על הרוח והזאר, או על המכאם או לקוסם וזוזלל המתים, לאיר יציר המתים מלרן ע״י עלמות מתים, לתען ערם הלותיות וימי לתריח. ויקילו למו נעל לוב ולאלם נעלת לוב. כ׳ דנר הכנוב וקנוב והוח כלך [אלויך], וכלאך עם כלך וחמת. ומוח ג״כ הזם עלם פרעי לוכות, ככוי לתקום נכוב [הֶאֱסל-וועב].

sbst. m., 1) *uter*, lagena cava ac capax; 2) *venter pythonis*, qui obsessus instar utris inflati turgescit, ex quo spiritus immundus de futuris interrogatus respondet. Deinde partim de ipso *daemone* ventriloquo, partim de ipso *pythone*, necromanti aut hariolo. LXX. ἐγγαστρίμυθος, θελητής, φυσητήρ, ἐκ τῆς γῆς φωνεῖν.
Lev. 20, 27. אוב או ידעני
Dt. 18, 11. ושאל אוב וידעני
1 Sam. 28, 7. אשת בעלת־אוב
1 Sam. 28, 7. הנה אשת בעלת־אוב
2 Reg. 21, 6. ועשה אוב וידעני
2 Chr. 33, 6. ועשה אוב וידעני

בְּאוֹב
1 Sam. 28, 8. קסומי נא לי באוב
1 Chr. 10, 13. וגם־לשאול באוב

בְּאוֹב
Jes. 29, 4. כאוב מארץ קולך

הָאֹבוֹת, הָאוֹבֹת
pl.:
Lev. 19, 31. אל־תפנו אל־האבת
Lev. 20, 6. אשר תפנה אל־האבת
1 S. 28, 3. ושאול הסיר את־האבות
1 Sam. 28, 9. הכרית את־האבות
2 Reg. 23, 24. וגם את־האבות
Jes. 8, 19. דרשו אל־האבות
Jes. 19, 3. ואל־האבות

pl.: בְּאֹבוֹת
Job. 32, 19. כאבות חדשים יבקע

אוּד

תעודתו זרעזית: ל׳, כמו עִיד, והוח לעון סנוב וכתיכה [דכיעסען, וועכדען], וכן נעפת כוזי לויך, לעון מסנ והפיכה, וכנוד מוח אוֹד זם, נ׳ עניכו סנוב ועטיפה, וכדלך עם עֵדָה, עֲמָה [קומיללן, לומדעקקען, נעדעקקען], ומוח כנוד הזם אֲדָ מְאֹד, אְאוֹד אֵיד, אָד

verb. inus., 1) torquere, *rotare* (עָדָה = עָדַד), 2) *tegere*, velare (cf. עֲמָה, עָדָה).

pl. fem.: אוֹדֹת, אֲדֹרֹת
ז״נ רכוי וקכולי, ועניכו סנוח [לוויכוֹעסען]: לוזם לרוב נהקזר עם על, להודיע הסנה [לוס־וועגען]. היכיד אֵד זעניכו סנוב, ומוח הזם, כמו סנה מן סנב.

n. pl. f., caussae, vicissitudines, a vertendo, sic סִבָּה a verbo סָבַב. Plerumque cum עַל, propter (caussas), eo quod. Graece: περί, διά.
Gn. 21, 11. על אדות בנו
Gn. 21, 25. על אדות באר המים
Gn. 26, 32. על־אדות הבאר
Ex. 18, 8. על־אודת ישראל
Num. 12, 1. על־אדות האשה
Num. 13, 24. על אדות האשכול
Jud. 6, 7. על אדות מדין
2 Sam. 13, 16. אל־אדות הרעה
Jer. 3, 8. על־כל־אדות אשר נאפפה

pl. c. suff.: אֲדֹתַי
Jos. 14, 6. על אדותי ועל־

אֲדֹתֶיךָ
Jos. 14, 6. ועל־אדותיך בקדש

אְאוֹד
ז״ו ועניכו דנר המפען ומסנב נאת [פַיִיעד־וועבדעד], וכן נגמרת [נ׳יל ע״פ] לוך דנר המלסע אֶת [זיי־זייע], ונזכיו לוך.

sbst. m., res *gyro circumacta*, *rutabulum*, quo ignis versatur. Alex. δαλός, titio.
Zach. 3, 2. אוד מצל מאש

כְּאֵוד
Am. 4, 11. כאוד מצל משרפה

pl.: הָאוּדִים
Jes. 7, 4. האודים העשנים האלה

אֵד
ז״ו ניכוכי [כמו מת], ועניכו ומכוונו כסוי ועטוי עכן [דוכסע־ניילע], ומזכיר לך, זסוח כמו עדה ועטה לזען כסוי, וכן עכן נזכיו פעלי ונגוזתו כמו לך, על־כי העכן כסוי הזמיס.

n. part. m., *tegumentum* nubium, quo coelum operitur seu obvelatur. Rad. אָד tegere, involvere, sicuti etiam כָּנַן, propr. est involucrum idque crassius. LXX. νεφέλη.

וְאֵד
Gn. 2, 6. ואד יעלה מן־הארץ

cum suff.: לְאֵדוֹ
Job. 36, 27. יזקו מטר לאדו

אִיד
ז״ו על מזקל חֵיק, לֵיל, אֵיל, רֵישׁ, ומס כמו לַיִל, חֵיק, אֵיד וכדומס. סולקתו נרמ וניקר, לו הקפס וסניכם על דנר, ומוח סוזקל הזם לנרם [קומענגונג, סוזקלינסגונג], וכי גם נרם וסוקם דומות לו נזכרן. ומוח זכיח הזם אִיד נגמרת, זעניכו קן ויוס עוב של סנוכים, ע״ב הקפות [קומֶאנגנג] ותסלוכות [פרֶאנסמֶאנגן] לאך יקונו נסן.

sbst. m. (ex forma haud rara, pro אֵיד), *infortunium*, calamitas, *angustiae*, metaphora non a caligine sive nebula, sed a cingendo et coarctando (אָד) desumta. Graece: ἀπορία, ἀπώλεια. Talmudice: אֵיד de festis Christianorum dicitur, non odiose, sed eo quod *pompis* solemnibus celebrari solent.
Job. 21, 30. כי ליום אידי יחשך רע
Job. 31, 3. הלא־איד לעול
Job. 31, 23. כי־פחד אלי אידך אל
Jer. 48, 16. קרוב אידי־מואב לבוא
Jer. 49, 8. אידי עשו הבאתי עליו

וְאֵיד
Job. 18, 12. ואידו נכון לצלעו

לְאֵיד
Prv. 17, 5. שמח לאיד לא ינקה

cum suff.: אֵידִי
2 Sam. 22, 19. יקדמני ביום אידי
Ps. 18, 19. יקדמוני ביום־אידי

וְאֵידְכֶם
Prv. 1, 27. ואידכם כסופה יאתה

בְּאֵידְכֶם
Prv. 1, 25. גם־אני באידכם אשחק

אֵידוֹ
Prv. 6, 15. פתאם יבוא אידו
Ob. 1, 13. ברעתו ביום אידו
Ob. 1, 13. בחילו ביום אידו

אֵידָם
Dt. 32, 35. כי קרוב יום אידם
Job. 21, 17. ויבא עליהמו אידם
Job. 30, 12. ויסלו עלי ארחות אידם
Prv. 24, 22. כי־פתאם יקום אידם
Jer. 18, 17. אראם ביום אידם
Jer. 46, 21. כי יום אידם בא עליהם
Jer. 49, 32. אביא את־אידם
Ez. 35, 5. על־ידי חרב בעת אידם
Ob. 1, 13. בשער־עמי ביום אידם

cum suff.: אֵידֵךְ
Prv. 27, 10. אל־תבוא ביום אידך

בְּאֵד
ז״ו על מזקל בְּצַד, כסיות הזיוזי״ עלי קנועה, וסולקת עניכו קיוק ולאן [קרֶאפֶּע, זעפֶאלקע], ותעודתו לאקיק כלאך כהזכיר קצר קיל, לעון קצור ומוכו [קומענילעע]. ומוס קסיס מלת הטעם לאוק עטנין ולוקר מס [ועכר], לומר נלאן ולוק על־יקר.

sbst. m. (sicuti: בְּצַד), *vis*, *robur*, ab accingendo (אָד cf. ἐΰζωνος). LXX: δύναμις, ἰσχύς. Deinde *adv.*, *valde*, admodum, σφόδρα.

nom. c. s.: בְּאֵדֵךְ
Dt. 6, 5. ובכל־נפשך ובכל־מאדך

וּבְכָל־מְאֹדֶךָ
2 Reg. 23, 25. ובכל־נפשו ובכל־מאדו

adv.: מְאֹד
Gn. 1, 31. והנה־טוב מאד
Gn. 4, 5. ויחר לקין מאד
Gn. 7, 18. ויגברו המים וירבו מאד
Gn. 7, 19. גברו מאד מאד
Gn. 12, 14. כי־יפה הוא מאד
Gn. 13, 13. וחטאים לה׳ מאד
Gn. 15, 1. שכרך הרבה מאד
Gn. 19, 3. ויפצר־בם מאד
Gn. 24, 11. וירץ הדבר מאד
Gn. 17, 2. וארבה אותך במאד מאד
Gn. 17, 6. והפרתי אתך במאד מאד
Gn. 17, 20. והרביתי אתו במאד מאד
Gn. 26, 13. עד כי־גדל מאד
Gn. 26, 16. עצמת ממנו מאד
Gn. 41, 31. כי־כבד הוא מאד
Gn. 50, 9. המחנה כבד מאד
Ex. 1, 20. ויעצמו מאד
Ex. 9, 3. דבר כבד מאד
Ex. 10, 19. רוח־ים חזק מאד
Ex. 11, 3. משה גדול מאד
Ex. 12, 38. מקנה כבד מאד
Ex. 14, 10. ויראו מאד ויצעקו
Ex. 19, 18. ויחרד כל־ההר מאד
Ex. 1, 7. ויעצמו במאד מאד
Num. 11, 10. ויחר־אף ה׳ מאד
Num. 12, 3. משה ענו מאד
Num. 11, 33. מכה רבה מאד
Num. 14, 7. טובה הארץ מאד מאד
Num. 14, 39. ויתאבלו העם מאד
Num. 22, 3. מפני העם מאד
Dt. 6, 3. ואשר תרבון מאד
Dt. 20, 15. הרחק ממך מאד
Dt. 24, 8. לשמר מאד ולעשות
Esth. 4, 4. ותתחלחל המלכה מאד
Jos. 8, 4. מן־העיר מאד
Jos. 10, 2. ויראו מאד
Jud. 3, 17. איש בריא מאד
Jud. 12, 2. ועמי ובני־עמון מאד
1 Sam. 18, 30. ויקר שמו מאד
1 Sam. 18, 15. אשר־הוא משכיל מאד
1 Sam. 19, 1. חפץ בדוד מאד
1 Sam. 21, 13. וירא מאד מפני
1 Sam. 28, 21. כי־נבהל מאד
1 Sam. 20, 19. ושלשת תרד מאד
1 Sam. 25, 15. טבים לנו מאד
2 Sam. 3, 8. ויחר לאבנר מאד
1 Reg. 1, 6. טוב־תאר מאד
1 Reg. 7, 47. מרב מאד מאד
2 Reg. 10, 4. ויראו מאד מאד
Jes. 47, 9. בעצמת חבריך מאד
Jes. 56, 13. יתר מאד
Jer. 18, 13. שעררת עשתה מאד
Jer. 48, 16. ורעתו מהרה מאד
Ez. 47, 7. עץ רב מאד
Joel. 2, 11. כי רב מאד מחנהו
Joel 2, 11. ונורא מאד ומי
Zach. 14, 4. גיא גדולה מאד
Ps. 21, 2. מה־יגל מאד
Ps. 31, 12. ולשכני מאד
Ps. 46, 2. בצרות נמצא מאד
Ps. 79, 8. כי דלונו מאד
Ps. 97, 9. מאד נעלית
Ps. 96, 4. גדול ה׳ ומהלל מאד
Ps. 112, 2. במצותיו חפץ מאד
Ps. 142, 7. כי־דלותי מאד
Job. 2, 13. גדל הכאב מאד
1 Chr. 21, 13. רבים רחמיו מאד
1 Chr. 21, 13. צר־לי מאד
2 Chr. 9, 1. בחיל כבד מאד
2 Chr. 33, 12. ויכנע מאד
2 Chr. 33, 14. ויגביהה מאד
2 Chr. 24, 24. חיל לרב מאד
2 Chr. 30, 13. קהל לרב מאד
1 Chr. 20, 2. חוציא הרבה מאד
2 Chr. 35, 23. כי החליתי מאד

adv.: בִּמְאֹד
Gn. 17, 2. וארבה אותך במאד מאד
Gn. 17, 6. והפרתי אתך במאד מאד
Gn. 17, 20. והרביתי אתו במאד מאד
Ex. 1, 7. ויעצמו במאד מאד
Ez. 9, 9. גדול במאד מאד
Ez. 16, 13. ותיפי במאד מאד

לִמְאֹד
2 Chr. 16, 14. שרפה גדולה עד־למאד

עַד־מְאֹד
Gn. 27, 33. חרדה גדלה עד־מאד
1 S. 11, 15. אנשי ישראל עד־מאד
1 Sam. 25, 36. והוא שכר עד־מאד
2 Sam. 2, 17. קשה עד־מאד
1 Reg. 1, 4. יפה עד־מאד
Jes. 64, 8. אל־תקצף ה׳ עד־מאד
Jes. 64, 11. ותענו עד־מאד
Ps. 38, 7. שחותי עד־מאד
Ps. 38, 9. ונדכיתי עד־מאד
Ps. 119, 43. דבר־אמת עד־מאד

Ps. 119, 51. הליצני עד־מאד
Ps. 119, 8. אל־תעזבני עד־מאד
Ps. 119, 107. נעניתי עד־מאד
Dan. 8, 8. הגדיל עד־מאד
Dan. 11, 25. ועצום עד־מאד

אָוָה

ד' ס"ג קפ"ט וקמ"ד [נענעכרען, פֿערלאַנגען], ודומה לכל הנה, וכנדף עם כתף ויקב וקצר. סכנד קוק ספעולה, וכקצר לכוב עם כפ. סתפ"ג: זקיפה וקמ"ד על־נכר [ויך ועכטען], וכנדף עם זקף וערג, וכקצר עם הסם שנדע זה ניקם הפעולה. וקצר מסנדע כוק נ"ב נלצון רוחי וסודו, כקצר תקיפה כל־לבה נלוח קס"ב נסוף הספר.

vrb., cupere, concupiscere. *Pi-el:* valde cupere, affectare, subiecto plerumque per voc. נֶפֶשׁ expresso. Alex: ἐπιθυμεῖν, ἐπιποθεῖν, αἱρετίζεσθαι, ἐθέλειν. *Hitp.:* desiderare, vehementer appetere, adamare. (=אָבָה, אָאַב, תָּאַב a radice: *ab*, *av*, etiam lingᵉ. indogermanicarum propria).

Pi-el: אִוָּה 3 *perf.:*
Ps. 132, 13. אוה למושב לו
3 *perf. f.:* אִוְּתָה
Job. 23, 13. ונפשו אותה ויעש
Prv. 21, 10. נפש רשע אותה־רע
Mich. 7, 1. בכורה אותה נפשי
1 *perf. c. suff.:* אִוִּיתִיךָ
Jes. 26, 9. נפשי אויתיך בלילה
אִוִּיתִיהָ
Ps. 132, 14. פה אשב כי אותיה
3 *imperf.:* תְּאַוֶּה *fem.:*
Dt. 12, 20. כי־תאוה נפשך
Dt. 14, 26. בכל אשר־תאוה נפשך
1 Sam. 2, 16. כאשר תאוה נפשך
2 Sam. 3, 21. בכל אשר־תאוה נפשך
1 Rg. 11, 37. בכל אשר־תאוה נפשך
Hitpa-el.: הִתְאַוָּה 3 *perf.:*
Prv. 21, 26. כל־היום התאוה תאוה
1 *perf.:* הִתְאַוִּיתִי
Jer. 17, 16. ויום אנוש לא התאויתי
3 *perf. pl.:* הִתְאַוּוּ
Num. 11, 4. התאוו תאוה
part.: מִתְאַוֶּה
Prv. 13, 4. מתאוה ואין נפשו עצל
pl.: הַמִּתְאַוִּים
Num. 11, 34. את־העם המתאוים
Am. 5, 18. הוי המתאוים את־יום יי
2 *imperf.:* תִּתְאַוֶּה
Dt. 8, 21. ולא תתאוה בית רעך
2 *impf. ap.:* תִּתְאָו
Prv. 23, 3. אל תתאו למטעמותיו
Prv. 23, 6. אל־תתאו למטעמותיו
Prv. 24, 1. ואל־תתאו להיות אתם
3 *imperf.:* יִתְאַוֶּה
Eccl. 6, 2. מכל אשר־יתאוה
וַיִּתְאַוֶּה
2 Sam. 23, 15. ויתאוה דוד ויאמר
2 *impf. ap.:* וַיְהִתְאָו, וַיִּתְאָו
1 Chr. 11, 17. ויתאו דויד ויאמר
Ps. 45, 12. ויתאו המלך יפיך
3 *impf. pl.:* וַיִּתְאַוּוּ
Ps. 106, 14. ויתאוו תאוה במדבר

אַוָּה

ס"ג נויר נכון סכנד, ותעודתו תקנה וכעוה זקף וקמ"ד [נענעסר], וכקצר לכוב עם כפ, לקצר הסכנע הסנימי נתקוס.

n. f. a *Pi-el* verbi deriv.: concupiscentia, desiderium et sanctum et pravum, de libidinis aestu. Cum נֶפֶשׁ, ut ejus in animo sedes indicetur. LXX. ἐπιθυμία.

constr.: אַוַּת
Dt. 12, 15. רק בכל־אות נפשך
Dt. 12, 20. בכל־אות נפשך
Dt. 12, 21. בשעריך בכל אות נפשך
Dt. 18, 6. ובא בכל־אות נפשו
1 Sam. 23, 20. ועתה לכל־אות נפשך
constr.: בְּאַוַּת
Jer. 2, 24. באות נפשו
cum suff.: בְּאַוָּתִי
Hos. 10, 10. באותי ואסרם
מַאֲוַי
ז"ו ניכוכי ע"מ שָׁמֵי, שָׁדֵי, וכוח תמוך מַאֲוָיָה, נחילוף נשת סמלה, ולת כמנת כ"ת נכניס, ומכוונו משלות ותקוות [וויכוח, נענידלען].

n. m. particip., pro מַאֲוָיָה, pluraliter tantum invenitur: *cupiditates*, aut *res cupitae*. LXX. ἐπιθυμία.

constr. pl.: מַאֲוַיֵּי
Ps. 140, 9. אל־תתן יי מאויי רשע
תַּאֲוָה
ז"ב, וענינו חזק [לוסט, נענירדע], הת' נכקש תסיס לתוקר מופזתי תמיד כיהוע.

sbst. f., cum *t* abstractorum signo: *concupiscentia*, appetitus.
Gn. 3, 6. וכי תאוה־הוא לעינים
Ps. 106, 14. ויתאוו תאוה במדבר
Num. 11, 4. התאוו תאוה
Prv. 13, 12. ועץ חיים תאוה באה
Prv. 13, 19. תאוה נהיה תערב לנפש
Prv. 21, 26. התאוה תאוה
Job. 33, 20. ונפשו מאכל תאוה
דַּתַּאֲוָה
Num. 11, 34. קברות התאוה
Num. 11, 35. מקברות התאוה נסעו
Num. 33, 16. ויחנו בקברת התאוה
Num. 33, 17. ויסעו מקברת התאוה
Dt. 9, 23. ובקברת התאוה
לְתַאֲוָה
Prv. 18, 1. לתאוה יבקש נפרד
constr.: תַּאֲוַת
Ps. 10, 3. רשע על־תאות נפשו
Ps. 10, 17. תאות ענוים שמעת
Ps. 21, 3. תאות לבו נתתה לו
Ps. 112, 10. תאות רשעים תאבד
Prv. 11, 23. תאות צדיקים אך־טוב
Prv. 19, 22. תאות אדם חסדו
Prv. 21, 25. תאות עצל תמיתנו
Jes. 26, 8. ולזכרך תאות־נפש
וְתַאֲוַת
Prv. 10, 24. ותאות צדיקים יתן
cum suff.: תַּאֲוָתִי
Ps. 38, 10. אדני נגדך כל־תאותי
וְתַאֲוָתָם
Ps. 78, 29. ותאותם יבא להם
מַתַּאֲוָתָם
Ps. 78, 30. לא־זרו מתאותם

חֲתַאֲוִיתָם

נלצון תקוס וגבול, לזכו שייך לשנע זה, כי סוף כפי הכנקה קלף חֲתַאֲוִיתָם, משנע תָּוָה ע"ב. וגם הסם קוק לזכו משנע זה כ"ת משנע אוה ע"ב.

vrb. Hitp. pro חֲתַאֲוִיתָם, formâ anomalâ, orta ab verbo תָּוָה, metiri, circumscribere. Vocab. אוה v. s. r. אות.

v. s. r. תָּוָה

אֹוי

עלת הנכזיקה ותקזיקה כיהוע, וכנדף עם סוי, שהוק קול לנכל והנק, לו שמיעת קול נעכה, ונקצר נזיקה לו לו הפעול. פעמים נהיקה לנסם עכ, כנדף עם יליל וקכה.

interj. (= הוֹי) vel lamentantis, vel comminantis, ut Gr. οὐαί, vae!
Substantive: lamentatio, deploratio. LXX. οἴμοι, οὐαί, ὦ ὤ.
Num. 21, 29. אוי־לך מואב
Nu. 24, 23. אוי מי יחיה משמו אל
1 Sam. 4, 7. ויאמרו אוי לנו
1 Sam. 4, 8. אוי לנו מי יצילנו
Prv. 23, 29. למי אוי למי אבוי
Jes. 3, 9. אוי לנפשם
Jes. 3, 11. אוי לרשע רע
Jes. 6, 5. אוי־לי כי־נדמיתי
Jes. 24, 15. רזי־לי רזי־לי אוי לי
Jer. 4, 13. אוי לנו כי שדדנו
Jer. 4, 31. אוי־נא לי כי־עיפה נפשי
Jer. 6, 4. אוי לנו כי־פנה היום
Jer. 10, 19. אוי־לי על־שברי
Jer. 13, 26. אוי לך ירושלם
Jer. 15, 10. אוי־לי אמי כי ילדתני
Jer. 45, 3. אמרת אוי־נא לי
Jer. 48, 46. אוי־לך מואב אבד
Thr. 5, 15. אוי־נא לנו כי חטאנו
Ez. 16, 23. אוי אוי לך נאם יי
Ez. 24, 6. 9. אוי עיר הדמים
Hos. 7, 13. אוי להם כי־נדדו ממני
Hos. 9, 12. אוי להם בשורי מהם
אוֹיָה
כמו הוי, נמ' נוספת על־קנו וסופו יי־ טעם, כמו נקלני־זכח חַגָּה והלקח זמם וכדומה.

interj. = אוֹי cum h parag., *heu*, vehementer dolentis.
Ps. 120, 5. אויה־לי כי־גרתי משך

אָוַל

ס"ג ותוכן זכנו סוק נַל, כנדף עם בַּל, בָּלָה, ודמיון זכנו נמלק ג"כ כהפעל כנל לקנר דומה לו נסולקתו. תעודתו ולנוכו רפיון ושפלות [נלצפֶף, וועלק זיין], לקנר סוכנ על כסילות; וכן כנל וכלמה סוכנ ועוכר תקנות ומכנו זכנו נל רפיון על הזלמה נל כסילות וזעזוע, ולמסכן מכת הוזלק על נדק וקכמה כמו קיל וכדומה, וכן ניוכי ורוחי. עי' זכנ בָּלָה. וכנדף הזכנ לול עם כול כנדף לנכל וכנל, כי תעלות כול קיל קדיקת ומיכת רוק.

vrb. ortum ex radice בָּל = גָּל, unde factum est *voc. syn.* נָבַל, *languere*, *marcere*, quod transfertur ad languorem tarditatemque animi, h. e. stuporem, stultitiam, imbecillitatem atque etiam impietatem. Stirpes cognatae sunt: בָּלָה et אָבַל, נָבַל et נָגַל.

אָיֶל

ז"ו נכנל הלנון, ל' כסיל [עסחֶר], וכנדף עם נכל, ותעודתו לקנית לנכ [נלצפֶף], והיסוכו חיל. ויסיס נ"כ תוקני כמו נכל נכל. נ' מעול וכנע [נאַטעלאָזיכער], נקנר זהכסילות נכנדף נענני עם עולה וכזעה, וכן מקנר תלמודיי: לין לדם קוטע לנלק לכ"ב נכנכם נו רוח זעות.

sbst. m., *languidus* animi viribus 1) *stultus*, μωρός, 2) *impius*.
Alex.: ἀσεβής.
Job. 5, 3. אני ראיתי אויל משריש
Prv. 7, 22. וכעכס אל־מוסר אויל
Prv. 10, 14. ופי אויל מחתה קרבה
Prv. 11, 29. ועבד אויל לחכם־לב
Prv. 12, 15. דרך אויל ישר בעיניו
Prv. 12, 16. אויל ביום יודע כעסו
Prv. 14, 3. בפי־אויל חטר גאוה
Prv. 15, 5. אויל ינאץ מוסר אביו
Prv. 17, 28. גם אויל מחריש
Prv. 20, 3. וכל־אויל יתגלע
Prv. 27, 3. וכעס אויל כבד משניהם
Prv. 29, 9. נשפט את־איש אויל
Jer. 4, 22. כי אויל עמי
Hos. 9, 7. אויל הנביא
הָאֱוִיל
Prv. 27, 22. אם־תכתוש את־האויל
וֶאֱוִיל
Prv. 10, 7. 10, 10. ואויל שפתים ילבט
לָאֱוִיל
Job. 5, 2. כי לאויל יהרג־כעש
Prv. 24, 7. ראמות לאויל חכמות
pl.: אֱוִלִים, אֱוִילִים
Ps. 107, 17. אולים מדרך פשעם
Prv. 1, 7. ומוסר אוילים בזו
Prv. 14, 9. אולים יליץ אשם
Prv. 16, 22. ומוסר אולים אולת
Jes. 19, 11. אך־אולים שרי צען
2 *pl.:* וֶאֱוִילִים
Prv. 10, 21. ואוילים בחסר־לב
Jes. 35, 8. ואוילים לא יתעו
אֱוִלֵי
ת"ו מן טויל [עסחֶיכֶע], וכנדף עם סולל וסכל. הסופי ־י קנית התוקה.

adj. usitata adject. terminatione auctum, *stultus*, insipiens.
Zach. 11, 15. כלי רעה אולי
אִוֶּלֶת
ז"כ וסזנע יזוע, וכגזר מכנין סכנד, נקנר זיקה. תסכון לו מוס, וקעודתו כסילות [עסחֶרהייט] לו נכלה [גאַטעלאָזיגקייט], וכנדף עם סכל כסילות סולנה, לו נכלה עול וכזע.

sbst. f. verbale ex Pi-el formatum: *languor*, hinc: *stultitia*, quae est animi quasi sopor; 2) *impietas*, utpote actus stultitiae, vel potius inertia ac desidia, quae *virtuti* opponitur. LXX. ἀφροσύνη, ἄνοια; κακία.
Prv. 12, 23. ולב כסילים יקרא אולת
Prv. 13, 16. וכסיל יפרש אולת
Prv. 14, 17. קצר־אפים יעשה אולת
Prv. 14, 18. נחלו פתאים אולת
Prv. 14, 24. אולת כסילים אולת
Prv. 14, 29. קצר־רוח מרים אולת
Prv. 15, 2. ופי כסילים יביע אולת
Prv. 15, 14. ופי כסילים ירעה אולת
Prv. 15, 21. אולת שמחה לחסר־לב
Prv. 16, 22. ומוסר אולים אולת
Prv. 18, 13. אולת היא־לו וכלמה
Prv. 19, 3. אולת אדם תסלף דרכו
Prv. 22, 15. אולת קשורה בלב־נער
Prv. 24, 9. זמת אולת חטאת
וְאִוֶּלֶת
Prv. 14, 1. ואולת בידיה תחרסנו
Prv. 14, 8. ואולת כסילים מרמה
cum suff.: אִוַּלְתִּי
Ps. 38, 6. מפני אולתי
לְאִוַּלְתִּי
Ps. 69, 6. אתה ידעת לאולתי
אִוַּלְתּוֹ
Prv. 5, 23. וברב אולתו ישגה
Prv. 27, 22. מעליו אולתו
בְּאִוַּלְתּוֹ
Prv. 17, 12. ואל־כסיל באולתו
Prv. 26, 11. כסיל שונה באולתו
כְּאִוַּלְתּוֹ
Prv. 26, 4. אל־תען כסיל כאולתו
Prv. 26, 5. ענה כסיל כאולתו

אוּל

פ"נ ועניכו ענילה וגלגול [ווֹאלגען, דרעהען], ובכלך עם אֵיל, גַּיל, חֵיל, חוּל, לאַז הוּרלאָזן הרלאָזן מאַלאָו. והוּאלל מוז על ענין ענילה [רוהל ווין] וכניהם, וכן נאַך האַלטיס הנרלדיס הסאַלאָ הוּלאָ. נלאַון יון לוּל כאו לוּל בעגלי. נ' לאַון לוּוק [אַעאַרק, פֿאַרכעאַסע ווין], עכ היות רלאָז, וכן נאַלמי לוּלאָ כאו רלאָזן.

verb. inus. 1) *torquere, volvere,* gyrare (cf. אֵיל, גַּיל, חִיל); 2) globosum, rotundum, *cylindraceum* esse (walzenförmig); 3) robustum esse, aut a tumore *tororum* s. lacertorum, aut ab alia ejus radicis notione, quae servata est in aram. אַוְלָא principium.

אָוֶל

ז"ו ועניכו: ל' נען וכרס [פוך, לייב], ונקלל כן מלוכר קוגי"י וקיעי"י ועגולי"י עי' הסאַרס. נ' רלאָז נגיד וולדיר [פֿאַרכעאַסעגר, אַעאַרקעגל], ולא כאַל כל נכלל"ב.

sbst. m. 1) *venter, alvus,* a rotunditate. Veteres cum אֵיל *robur,* conferunt. 2) = Q'ri אֵיל potens, primarius vi et auctoritate.

cum suff.: אוּלָם

Ps. 73, 4. למותם וברריא אולם

K'tib, *constr. pl.:* אוּלֵי

2 Reg. 24, 15. ואת אולי הארץ

אוּלַי

סס עכס פרעי לנסכר, נמקוו זוגן נפרס סמליכם, ונקלל נ"כ נכל"י, *Εὔλαι-ος*, ולעת כולל נקלל כעכל, שרשו לל נולע.

n. pr. *Εὔλαι-ος (Χοάσπης)* fluvius apud Susa Persicus, hodie: Kehra. Hieron.: porta Ulai.

Dan. 8, 2. על־אובל אולי

Dan. 8, 16. קול־אדם בין אולי

אוּלַי

מלת הטעם, ועניכו כמו אם לת, לשת, שת [ווען ניכט, פֿיללייכט], והוגכך לגל הספק והקוס והילקה, כלאַר יוכיחו חלקי הרכנה של הסם הזה. כי הוא מוכרח מן אי ולי, שהוא הם ולל, ואו נמלל נאו־לם ולי נלל־לי.

advrb., proprie: *vel si, sive,* deinde: *fortasse, forte,* quod potest esse et bene ominantis et metuentis et dubitantis; rabb: הַלְמָא; לֵי אוּלַם inveneris etiam in אִי־לַי, אוּלַם־לַי in.

adv.: אוּלַי, אֻלַי

Gn. 16, 2. אולי אבנה ממנה

Num. 23, 27. אולי יישר בעיני

Jos. 14, 12. אולי ה' אותי

1 Sam. 6, 5. אולי יקל את־ידו

2 Reg. 19, 4. אולי ישמע ה'

Jer. 21, 2. אולי יעשה ה'

Am. 5, 15. אולי יחנן ה'

Zeph. 2, 3. אולי תסתרו

Gn. 24, 5. אולי לא־תאבה האשה

Jos. 9, 7. אולי בקרבי אתה ישוב

1 Reg. 18, 5. אולי נמצא חציר

Job. 1, 5. אולי חטאו בני

Gn. 27, 12. אולי ימשני

1 Reg. 18, 27. אולי ישן הוא

Jes. 47, 12. אולי תוכלי

Jes. 47, 12. אולי תערוצי

Num. 22, 33. אולי נטתה מפני

Gn. 18, 24. אולי יש חמשים

Gn. 18, 28. אולי יחסרון חמשים

Hos. 8, 7. אולי יעשה זרים

Gn. 18, 29. 32. אולי ימצאון

Gn. 24, 39. אולי לא־תלך האשה

Gn. 32, 21. אולי ישא פני

Ex. 32, 30. אולי אכפרה בעד

Num. 22, 6. אולי אוכל נכה־בו

Num. 22, 11. אולי אוכל להלחם

Thr. 3, 29. אולי יש תקוה

1 Sam. 9, 6. אולי יגיד לנו

1 Sam. 14, 6. אולי יעשה ה' לנו

2 Sam. 14, 15. אולי יעשה המלך

2 Sam. 16, 12. אולי יראה ה' בעוני

1 Reg. 20, 31. אולי יחיה את־נפשך

2 Reg. 19, 4. אולי ישמע ה'

Jes. 37, 4. אולי ישמע ה'

Jer. 26, 3. אולי ישמעו וישבו

Jer. 36, 3. אולי ישמעו בית

Jer. 36, 7. אולי תפל תחנתם

Jer. 51, 8. אולי תרפא

Ez. 12, 3. אולי יראו כי בית

Jon. 1, 6. אולי יתעשת האלהים

אוֹן

פ"כ רלאָז לאַז עניכו כפול ומוכפל: ל' תעודתו רלאָז נפיקה וגזיפה וגזימה, ובכלך עם חָבֵל, שעניכו כלמה כמוהו [סוי־כען], וכנזר מוז אָוֶן נסמך אָוֹן, לאַז מכוונכ הרלאָזן כאַס וגאַב כמו הכל, ומוז הגאַלה לעכין לָלִיל וזוז [ליי־עלעגס, ני־לעגענס]. נ' כלאַה לדבר ועמל כו [ערבֿאַרבייטען, מיהע שמוועכ־דען] ובכלך עם עָנָה, חוֹן, שדומים לו בהוראַה. ומוז הסס אָוֶן, אוֹן, שבכלך עם עמל ועכין לו הון.

verb. prim. אָן, vi duplex: 1) halare, spirare, sanscr. *an,* respirare (cf. Graec. *ἀϝ*, Lat. *an*). Hinc: אֶנֶן (c אוֹן), *halitus,* vapor et quidquid vaporis simile est. 2) labore acquirere (cogn. sunt הָהּ et עָנָה), multa opera comparare. Hinc: אוֹן, אֶוֶן *labor.*

אֶנֶן

ז"ו לאַז עם כמוו אוֹנֶך, אוֹנָם, והכניס אוֹנִים, ועניכו הכל פס [סויך], ובכלך עם הכל, והוגאַל על ריך ולליל, כלאַר גם בהכל הגאַלה הוגאַה. ובלאַר לעשיה עגקוות [פֿאַלגאַסייע] וכעס ולקוט, לו מעבדות וזה ולילות כמו בהכל [כמו נקעת לון, ניב לון, ותעוכת אָן עיר־שת נאַלגיס]. נ' עניכו עמל ועכין, נלאַה [מיסע] לו נכה, והוגאַל על יגיעת כפים [ערבֿאַרבייטען], לכן עמל ויגיעה לו עכין הכח בעמל לו פרי סיגיעה [ערלאַרבייטעגע], ובכלך עם הון ויל.

sbst. 1) *halitus,* vapor, tropice: *vanitas* (sicuti: הֶבֶל), vel etiam species simulationis quaevis, speciatim: fictitiorum Deorum cultus. Apud Hellenistas eadem amplitudine sensus, verum imagine sublata: *ἀδικία, ἀνομία.* 2) labor, opera, virium contentio, et quidquid hac via comparatur (= הָוֹן). LXX. *τὰ ὑπάρχοντα, δύναμις* (= חַיִל).

Num. 23, 21. לא־הביט און ביעקב

Job. 4, 8. כאשר ראיתי חרשי און

Job. 5, 6. כי לא־יצא מעפר און

Job. 11, 11. וירא־און ולא יתבונן

Job. 11, 14. אם־און בידך הרחיקהו

Job. 15, 38. הרה עמל וילד און

Job. 22, 15. אשר דרכו מתי־און

Job. 31, 3. ונכר לפעלי און

Job. 34, 8. עם־פעלי און

Job. 34, 22. להסתר שם פעלי און

Job. 34, 36. על־תשבת באנשי־און

Job. 36, 21. השמר אל־תפן אל־און

Ps. 5, 6. שנאת כל־פעלי און

Ps. 6, 9. סורו ממני כל־פעלי און

Ps. 7, 15. הנה יחבל־און

Ps. 14, 4. 53, 5. פעלי און אכלי

Ps. 28, 3. ועם־פעלי און

Ps. 36, 4. דברי־פיו און ומרמה

Ps. 36, 5. ואון יחשב על־משכבו

Ps. 36, 13. שם נפלו פעלי און

Ps. 41, 7. לבו יקבץ־און לו

Ps. 55, 4. כי־ימיטו עלי און

Ps. 56, 8. על־און פלט־למו

Ps. 59, 3. חצילני מפעלי און

Ps. 59, 6. אל־תחן כל־בגדי און

Ps. 64, 3. מרגשת פעלי און

Ps. 66, 18. און אם־ראיתי בלבי

Ps. 92, 8. ויציצו כל־פעלי און

Ps. 92, 10. יתפרדו כל־פעלי און

Ps. 94, 4. יתאמרו כל־פעלי און

Ps. 94, 16. עם־פעלי און

Ps. 101, 8. מעיר־יו כל־פעלי און

Ps. 119, 133. ואל־תשלט־בי כל־און

Ps. 141, 4. את־אישים פעלי און

Ps. 141, 9. ומקשות פעלי און

Prv. 6, 12. איש און

Prv. 6, 18. מחשבות און

Prv. 10, 29. 21, 15. ומחתה לפעלי און

Prv. 12, 21. לא־יאנה לצדיק כל־און

Prv. 17, 4. מקשיב על־שפת־און

Prv. 19, 28. ופי רשעים יבלע־און

Prv. 22, 8. זורע עולה יקצר־און

Prv. 30, 20. ואמרה לא־פעלתי און

Jes. 1, 13. לא־אוכל און

Jes. 10, 1. הוי החקקים חקקי־און

Jes. 29, 20. ונכרתו כל־שקדי און

Jes. 31, 2. ועל־עזרת פעלי און

Jes. 32, 6. ולבו יעשה־און

Jes. 41, 29. הן כלם און

Jes. 55, 7. ואיש און מחשבתיו

Jes. 58, 9. שלח אצבע ודבר־און

Jes. 59, 4. הרו עמל והוליד און

Jes. 59, 6. מעשיהם מעשי־און

Jes. 59, 7. מחשבות און

Jes. 66, 3. מזכיר לבנה מברך און

Jer. 4, 15. ומשמיע און

Ez. 11, 2. החשבים און

Ez. 30, 17. בחורי און

Hos. 4, 15. ואל־תעלו בית און

Hos. 5, 8. הריעו בית און

Hos. 6, 8. קריית פועלי און

Hos. 10, 5. לעגלות בית און

Hos. 10, 8. ונשמדו במות און

Hos. 12, 11. אם־גלעד און

Am. 1, 5. יושב מבקעת־און

Mich. 2, 1. הוי חשבי־און

Hab. 1, 3. למה תראני און

Hab. 3, 7. תחת און ראיתי

Zach. 10, 2. התרפים דברו־און

וָאֶנֶן

1 Sam. 15, 23. ואון ותרפים הפצר

Ps. 55, 11. ואון ועמל בקרבה

וָאָנֶן

Ps. 10, 7. תחת לשונו עמל ואון

Ps. 90, 10. ורהבם עמל ואון

וָהָאֶנֶן

Ps. 125, 5. את־פעלי האון

לָאֶנֶן

Am. 5, 5. ובית אל יהיה לאון

בְּאֶנֶן

Job. 36, 10. ויאמר כי־ישובו מאון

constr.: אוֹן

cum suff.: אוֹנוֹ

*Job. 20, 10. וידיו תשבנה אונו

Job. 21, 19. *אלוה יצפן־לבניו אונו

cum suff.: אוֹנָם

Ps. 94, 23. וישב עליהם את־אונם

אוֹנֶךָ

Jer. 4, 14. מחשבות אונך

תְּאֻנִּים

ז"ו רבוי מלרס לון, ועניכו עמל ויגיעה, וסיקיד יסיס תָּאֵוָה על מלקל תְּהוֹם מן סוס, והכניס יכולר כלאַר לכוון נמופעגיס [לאַנמיסוגגען], ויומלך ביזוקלל [כ"ל כ"כ] על הקדרה, זילאַה בעמליס, וקלאַה לל תנל.

n. pl. (sg. תָּאוּן), *defatigationes,* apud Ezechiel. de olla aeruginosa, quae excoctorem aeruginis *frustra fatigat.* Alii: frustra, cf. אָנַן. LXX. verbal. *ταπεινοῦν.*

Ez. 24, 12. תאנים הלאת

אוֹן

ז"ו נכפיל, והוא כמו לון, לכן לכוב מן עמל ויגיע, לו מפני הטעמל והכלח.

sbst. m. statu absol. = אֶנֶן, labor, *κόπος,* hinc: opes et quodcunque multo negotio acquiritur.

Hos. 12, 8. מצאתי און לי

אוֹנִי

Gn. 49, 3. כחי וראשית אוני

Gn. 35, 18. בן־אוני

cum suff.: בְּאוֹנִי

Dt. 26, 14. לא־אכלתי באני

cum suff.: אוֹנִי, אוֹנוֹ

Dt. 21, 17. כי־הוא ראשית אני

Job. 18, 7. יצרו צעדי אונו

Job. 18, 12. יהי־רעב אנו

Job. 20, 10. *וידידו תשבנה אונו

cum suff.: וְאוֹנוֹ

Job. 40, 16. ואונו בשרירי בטנו

cum suff.: וּבְאוֹנוֹ

Hos. 12, 4. ובאונו שרה את־אלהים

cum suff.: אוֹנָם

Ps. 105, 36. ראשית לכל־אונם

pl.: אוֹנִים

Ps. 78, 51. ראשית אונים באהלי־חם

Jes. 40, 26. מרב אונים

Jes. 40, 28. ולאין אונים

Prv. 11, 7. ותוחלת אונים אבדה

Hos. 9, 4. כלחם אונים להם

אוֹנִיּוֹת

K'tib. *v. s. r.* אֳנִיָּה *p.* 103.

אוֹפָז

v. s. r. פָּזַז *et* אָפַז

אָפֶן, אוֹפָן

v. s. r. אָפַן *p.* 113.

אוּץ

פ"נ נכפל מכוון, ועניכו סוקן ונלאַן יקד סניכ [נוזאַמען-נעדרֿאַנגע ווין], ובכלך עם נוק ונוד ונכל. נ' כשעל יולל: סניק ומלאין, ומוז סניק לת עלמו, לומר מסר וזכו [פֿיללען], ובכלך עם לנס מסר סניק לנין, ובכלך עם כתן ובדומה.

verb.: 1) *intrans.: compressum,* coarctatum esse; 2) *trans.:* comprimere, hinc: urgere semet ipsum, festinare, *ἐπείγεσθαι.* Hif.: urgere aliquem, instigare, *σπουδάζειν.*

3 perf.: אָץ

Jos. 10, 13. ולא־אץ לבוא כיום תמים

Jos. 17, 15. כי־אץ לך הר־אפרים

1 perf.: אָצְתִּי

Jer. 17, 16. לא־אצתי מרעה

part. masc.: אָץ
וכל־אץ אך־למחסור Prv. 21, 8.
חזית איש אץ בדבריו Prv. 29, 19.
וְאָץ
ואץ ברגלים חוטא Prv. 19, 2.
ואץ להעשיר לא ינקה Prv. 28, 20.
part. pl.: אָצִים
והנגשים אצים לאמר Ex. 5, 13.
Hif-il: הֵאִיץ
2 imperf. pl.: תָּאִצוּ
אל־תאיצו לנחמני Jes. 22, 4.
3 impf. pl.: וַיְאִיצוּ
ויאיצו המלאכים בלוט Gn. 19, 15.

אוֹר

פעל רקזי ע״ת זוֹר, בּוּשׁ, טֹהַר, לְהִיטַה [כרעכנען] או לְהִיכַה [פַּלַאמען], ומוס כניסה ולהיכה [עלהעללען] יעסער ולכתך זעץ היוס, מכנה עכס נהיר וכונה. והוזקל על וכות ועסר עיכים כי נהרו, או על נהר וכהכה לנקריס. ופלת קור נתעודתו כוס תהיס לרוב סתמי כלי יתן הנופיס [עם ווידל העלבן]. נפ״על: הוס פעול כידוע, והוזקל על כנוד ופלר על נתות ויחיל. הכוסף יולך לצלייי, לומר עזות דבר לצרפה ולצהב, ולכן נרקף עס הצעיר ופלין והיית [צַנִיחֵלען], והוזקל על הלכתת עיכים כלומר היייתן, על הצלנת פניס בחדוה ומכלינית, על הנעת יי וזיוו עין על־כן־לחס נחסד, ועל הקרת הזכל ע״י קכוה וכיכה וחזון. הזצע אזר נרקף עס קֹדֶר, אֶדֶה, ונתלך ג״כ נרוני קוֹרֵץ, צַרְעַת וכדומה.
vrb. primit., flagrare, instar flammae lucere, trans.: illustrare, illuminare. V. c. de die illucescente s. *aurora*, de lumine oculorum, *φαίνεσθαι, φαίνειν. Nif.* illustrari, splendidum, gloriosum fieri s. esse. *Hif.* illuminare, incendere, *φωτίζειν*, e. c. oculos h. e. recreare, vultum i. e. exhilarare, consolari, glorificare, beatificare: etiam de mentis illuminatione. LXX. *φαύσκειν, διαφαύσκειν, φωτίζειν; Hi. ἀνάπτειν, ἐπλάμπειν; φαίνειν, ἐπιφαίνειν.*

הבקר אור והאנשים Gn. 44, 3.
3 perf.: וְאוֹר,
ואור לכם ולכני 1 Sam. 29, 10.
*כאור נגה הולך ואור Prv. 4, 18.
3 perf. pl.: אָרוּ
ראו־נא כי־ארר עיני 1 Sam. 14, 29.
imperat.: אוֹרִי *fem.:*
קומי אורי כי־בא אורך Jes. 60, 1.
3 imperf.: וַתָּאֹרְנָה *pl.:*
ותראנה עיניו 1 Sam. 14, 27.
Nif-al: נָאוֹר *part.:*
נאור אתה אדיר Ps. 76, 5.
inf.: לֵאוֹר *constr.:*
לאור באור החיים Job. 33, 30.
3 imperf.: וַיֵּאֹר
ויאר להם בחברון 2 Sam. 2, 32.
Hif-il: הֵאִיר
3 perf.: וַיָּאֶר
והאיר על־עבר פניה Ex. 25, 37.
3 prf. fem.: הֵאִירָה
והארץ האירה מכבדו Ez. 43, 2.
3 perf. pl.: הֵאִירוּ
האירו ברקים תבל Ps. 77, 19.
האירו ברקיו תבל Ps. 97, 4.
part.: מֵאִיר
מאיר עיני שניהם יי Prv. 29, 13.
p. f. constr.: מְאִירַת
מאירת עינים Ps. 19, 9.
p. f. pl.: מְאִירוֹת
באות מאירות אותה Jes. 27, 11.
inf.: לְהָאִיר
להאיר על־הארץ Gn. 1, 15. 17.
בעמוד אש להאיר להם Ex. 13, 21.
להאיר עינינו אלהינו Esr. 9, 8.
להאיר להם את־הדרך Neh. 9, 12.
בלילה להאיר להם Neh. 9, 19.
ואש להאיר לילה Ps. 105, 39.
imperat.: הָאֵר
האר פניך ונושעה Ps. 80, 20.
פניך האר בעבדך Ps. 119, 135.
וְהָאֵר
והאר פניך ונושעה Ps. 80, 4. 8.
והאר פניך אל־מקדשך Dan. 9, 17.
הָאִירָה
האירה עיני פן־אישן Ps. 13, 4.
האירה פניך על־עבדך Ps. 31, 17.
2 imperf.: תָּאִיר
כי אתה תאיר נרי Ps. 18, 29.
3 imperf.: יָאֵר, יָאִיר
יאר יי פניו אליך Num. 6, 28.
אחריו יאיר נתיב Job. 41, 24.
יאר פניו אתנו Ps. 67, 2.
פתחי־דברך יאיר Ps. 119, 130.
ולילה כיום יאיר Ps. 139, 12.
הירח לא־יאיר לך Jes. 60, 19.
3 impf. ap.: וַיָּאֶר
ויאר את־הלילה Ex. 14, 20.
אל יי ויאר לנו Ps. 118, 27.
3 impf. fem.: תָּאִיר
חכמת אדם תאיר פניו Eccl. 8, 1.
2 imperf. pl.: תָּאִירוּ
ולא־תאירו מזבחי חנם Mal. 1, 10.
3 impf. pl.: יָאִירוּ
ויאירו שבעת הנרות Num. 8, 2.

אוֹר

ג״ו וכיכוי אוֹרִים, תעודתו לוה לוי־עלס כ״ף הזוקיף [ליכע], כי הצלס נקרל אזור [ליכט־קֶרפער]. ונלאר כן לוה היוס והכרל והצזח והצזל, ויוזקל לפי זה על נוקר וכרל וכדומה; או על לוה רוקני, כמו על הקייס ועל עליות וזעקת לנגן, או על הוקף וכדומה.
sbst. m. (pl. אוֹרִים), lux, non de corpore lucente, sed de lucis materia; tropice: de mentis cognitione ac serenitate proindeque benevolentia. LXX. *φῶς, πῦρ.*
יהי אור ויהי־אור Gn. 1, 3.
ולכל־בני ישראל היה אור Ex. 10, 23.
עד־אור הבקר Jud. 16, 2.
עד־אור הבקר 1 Sam. 14, 36.
עד־אור הבקר 1 Sam. 25, 34.
עד־אור הבקר 1 Sam. 25, 36.
עד־אור הבקר 2 Sam. 17, 22.
והכינו עד־אור הבקר 2 Reg. 7, 9.
כעללים לא־ראו אור Job. 3, 16.
למה יתן לעמל אור Job. 3, 20.
ימששו־חשך ולא־אור Job. 12, 25.
אור קרוב מפני־חשך Job. 17, 12.
גם אור רשעים ידעך Job. 18, 5.
אור חשך באהלו Job. 18, 6.
ועל־דרכיך נגה אור Job. 22, 28.
המה היו במרדי־אור Job. 24, 13.
לא־ידעו אור Job. 24, 16.
עד־תכלית אור עם־חשך Job. 26, 10.
ותעלמה יצא אור Job. 28, 11.
אם־אראה אור כי יהל Job. 31, 26.
על־כפים כסה־אור Job. 36, 32.
והופיע אור ענגו Job. 37, 14.
ועתה לא־ראו אור Job. 37, 21.
איזה הדרך ישכן־אור Job. 38, 19.
איזה הדרך יחלק אור Job. 38, 24.
עטישתיו תהל אור Job. 41, 10.
אור פניך יי Ps. 4, 7.
באורך נראה־אור Ps. 36, 10.
עד־נצח לא יראו־אור Ps. 49, 20.
אור זרע לצדיק Ps. 97, 11.
עטה אור כשלמה Ps. 104, 2.
זרח בחשך אור לישרים Ps. 112, 4.
ולילה אור בעדני Ps. 139, 11.
הללוהו כל־כוכבי אור Ps. 145, 3.
נר מצוה ותורה אור Prv. 6, 23.
אור־צדיקים ישמח Prv. 13, 9.
ראו אור גדול Jes. 9, 1.
אור נגה עליהם Jes. 9, 2.
והיה אור־ישראל לאש Jes. 10, 16.
והיה אור־הלבנה Jes. 30, 26.
יוצר אור ובורא חשך Jes. 45, 7.
חשך ולא אור Thr. 3, 2.
כל־מאורי אור בשמים Ez. 32, 8.
ומשפטיך אור יצא Hos. 6, 6.
הוא־חשך ולא־אור Am. 5, 18.
חשך יום יי ולא־אור Am. 5, 20.
לארץ ביום אור Am. 8, 9.
יי אור לי Mich. 7, 8.
אור יקרות יקפאון Zach. 14, 6.
לעת־ערב יהיה־אור Zach. 14, 7.
וְאוֹר
ואור פני לא יפילון Job. 29, 24.
ואור־עיניו גם־הם אין אתו Ps. 38, 11.
ואור פניך כי רציתם Ps. 44, 4.
ואור לנתיבתי Ps. 119, 105.
ואור לחשך Jes. 5, 20.
ואור החמה יהיה Jes. 30, 26.
קול רחים ואור נר Jer. 25, 10.
וָאוֹר
צר ואור חשך Jes. 5, 30.
הָאוֹר
וירא אלהים את־האור Gn. 1, 4.
ויבדל אלהים בין האור Gn. 1, 4.
ולהבדיל בין האור Gn. 1, 18.
אדניה שם עד־האור Jud. 19, 26.
מן־האור עד־מחצית היום Neh. 8, 3
כיתרון האור מן־החשך Eccl. 2, 13.
ומתוק האור וטוב לעינים Eccl. 11, 7
וָהָאוֹר
והאור והירח והכוכבים Eccl. 12, 2.
בָּאוֹר
וחיתי באור תראה Job. 33, 28
בְּאוֹר
לאור באור החיים Job. 33, 30.
באור החיים Ps. 56, 14.
וכל־הלילה באור אש Ps. 78, 14.
באור־פניך יהלכון Ps. 89, 16.
באור־פני־מלך חיים Prv. 16, 15.
ונלכה באור יי Jes. 2, 5.
באור הבקר יעשה Mich. 2, 1.
כְּאוֹר
כאור נגה הולך ואור Prv. 4, 18.
כאור שבעת הימים Jes. 30, 26.
אור־הלבנה כאור החמה Jes. 30, 26.
כָּאוֹר,
והוציא כאור צדקך Ps. 37, 6.
*ועלתה כאר כלה Am. 8, 8.
ונגה כאור תהיה Hab. 3, 4.
וּכְאוֹר
וכאור בקר 2 Sam. 23, 4.
לָאוֹר
יקר־לאור ואין Job. 3, 9.
ואיחלה לאור ויבא אפל Job. 30, 26.
שמים חשך לאור Jes. 5, 20.
לבריית עם לאור גוים Jes. 42, 6.
ונתתיך לאור גוים Jes. 49, 6.
ומשפטי לאור עמים Jes. 51, 4.
עוד חשמש לאור Jes. 60, 19.
והיה־לך יי לאור עולם Jes. 60, 19.
יי יהיה־לך לאור עולם Jes. 60, 20.
וקויתם לאור Jer. 13, 16.
נתן שמש לאור יומם Jer. 31, 35.
ירח וכוכבים לאור לילה Jer. 31, 35.
לאור חציך יהלכו Hab. 3, 11.
לָאוֹר
ויקרא אלהים לאור Gn. 1, 5.
ויצא לאור צלמות Job. 12, 22.
לאור יקום רוצח Job. 24, 14.
מחשך לפניהם לאור Jes. 42, 16.
נקוה לאור והנה־חשך Jes. 59, 9.
ויצריאני לאור Mich. 7, 9.
משפטו יתן לאור Zeph. 3, 5.
cum suff.: אוֹרִי
יי אורי וישעי Ps. 27, 1.
אוֹרֶךָ
שלח־אורך ואמתך Ps. 43, 3.
אז יבקע כשחר אורך Jes. 58, 8.
וזרח בחשך אורך Jes. 58, 10.
בְּאוֹרֶךָ
באורך נראה־אור Ps. 36, 10.
אוֹרֵךְ
כי־בא אורך Jes. 60, 1.
לְאוֹרֵךְ
והלכו גוים לאורך Jes. 60, 3.
אוֹרוֹ
חן־פרש עליו אורו Job. 36, 30.
יפיץ ענן אורו Job. 37, 11.
וירח לא־יגיה אורו Jes. 13, 10.
וירח לא־יאיר אורו Ez. 32, 7.
וְאוֹרוֹ
ואורו על־כנפות הארץ Job. 37, 3.
לְאוֹרוֹ
לאורו אלך חשך Job. 29, 3.
אוֹרֶהָ
ועל־מי לא־יקום אורהו Job. 25, 3.
אוֹרָם
וימנע מרשעים אורם Job. 38, 15.
לא יהלו אורם Jes. 13, 10.
ואל־השמים ואין אורם Jer. 4, 23.
pl.: אוֹרִים
לעשה אורים גדלים Ps. 136, 7.
אוֹרָה
ג״כ כמו לוה, והוזקל על הקצר והכלקה ובעיות לוכ הקדם [גליק].
sbst. f., lux; tropice: salus, laetitia. LXX. *φῶς.*
ליהודים היתה אורה Esth. 8, 16.
כָּאוֹרָה
כחשיכה כאורה Ps. 139, 12.

אֹב

ג״ו ולוכ נרכוי, ועכיכו נעיעות ועזכות זדם תניעות ופוכקות [כליהעבדע, נריכע קרייעגר], והזצע לוה [גלאַנצען, כליהען], הצל הוזקל בעבדי תמידי על הסרקס והכלכה, וכי כמו כן הזצע ג״ן, זָהָה, אָב, אָזַב, עָשַׂב וכדומה. ונלאר הזצע הוס הקדם אס הקדם אֵזֶר [לעכץ־אחבען], ע״ע הסרקס והכלכוז, ודומה לל ויו בעבדי.
sbst. plur. f. herbae lucentes i. e. florentes, ex translatione consueta (talmud. de herbis vultum illuminantibus, inversa imagine), olera, LXX. semel: *ἀριώθ; speciatim fort. de eruca*, semel: *ἴαμα*, de medicamentis ex herbis petitis. Recte Trg: אִוִּר יְרוֹקִים, herbae virides.
כחם צח עלי־אור Jes. 18, 4.
pl.: אוֹרֹת, אֹרֹת
ללקט ארת 2 Reg. 4, 39.
כי טל אורת טלך Jes. 26, 19.

אוֹר

ז"ו ועכ"ו כמו לְהַב [פלאמע] וקצ, ובכרית הוראה הוזקת מהצרע. ומלשון נ"כ הצם הזה נצם עצם פרעי כמו צרנף ומיזיר בתלמוד, וכן זורי וקריאל.

sbst. m., flamma, ignis, focus (ἑστία), etiam in nonnulla nn. pr.

Jes. 31, 9. אשר־אור לו בציון
Jes. 44, 16. חמותי ראיתי אור
Jes. 47, 14. אור לשבת נגדו

בְּאוֹר

Jes. 50, 11. לכו ׀ באור אשכם

בָּאוֹר

Ez. 5, 2. באור תביער

אוֹרִים

סרניס מן אוֹר, והוזקות כפולה: ק' גרולת זור [ליכט־נעציעע] ופלך שכר ונגה, והוזק קדם ווזוק זיאש [אָריענט], ג' זור השמונה והקוזן [אפפענבארונג], כלומר העתיקו ע' וקניס, והוזק בקנקת תומים, ככוי לעשכית מקדש על־פתזן [גלאנץ־זילד], לצר כמו כהן הרצש יצחק ויגלה עתידות לכל זולת.

n. plur., 1) regio lucis h. e. terra orientalis, versus solem orientem sita ejusque ardori exposita. 2) illuminatio, revelatio (LXX. δήλωσις), insigne pectoralis pontificii (c. תֻּמִּים), unde divinum responsum peti solebat. Aquila: Φωτισμοὶ καὶ τελειώσεις. Cf. Josef. Ant. III, 9.

pl.: הָאוּרִים

Ex. 28, 30. את־האורים ואת־התמים
Lev. 8, 8. את־האורים ואת־התמים
Num. 27, 21. במשפט האורים

בָּאֻרִים, בְּאוּרִים

1 S. 28, 6. גם באורים גם בנביאים
Jes. 24, 14. על־כן באורים כבדו יי

לְאוּרִים

Esr. 2, 63. כהן לאורים ולתמים
Neh. 7, 65. הכהן לאורים ותמים

pl. c. suff.: וְאוּרֶיךָ

Dt. 33, 8 תמיך ואוריך לאיש

אוֹר

סם עצם עיר לכצדים נחרן חרס־כתרים, ולעת סופר רומי צמיצן עוד היתה סם ניתה נכנוי הוה.

n. pr. urbis Mesopotamicae inter Nisibin et Tigrim.

n. p. מֵאוּר

Neh. 9, 7. והוצאתו מאור כשדים

מָאוֹר

ז"ו על משקל מקום, ומכוונו לור עצמי [ליכט־קוללענר], ונאחר מהשמה ולנכנה גרמים השמיימים. ויש כסוללתו נסמיכות כמו לור. ומלשון ג"כ תעודתו כמו תכורה [לייכטער] לצר מן נור. סרניס מן אלור לור הוא כמלגל אלוהות, לפעמים אלוהים.

sbst. m. lumen, corpus lucens; Vulg. *luminare*; Aquila: φωστῆρ; de sole et luna, deinde etiam de lucerna s. lychnucho (syn. נֵרָה a נָר).

Ps. 74, 16. הכינות מאור ושמש

constr.: מְאוֹר

Prv. 15, 30. מאור־עינים ישמח־לב

abs.: הַמָּאוֹר

Gn. 1, 16. את־המאור הגדול
Gn. 1, 16. ואת־המאור הקטן
Ex. 35, 14. ואת מנורת המאור
Ex. 35, 14. ואת שמן המאור
Ex. 39, 37. ואת־שמן המאור
Num. 4, 9. את־מנרת המאור
Num. 4, 16. שמן המאור

לַמָּאוֹר, לַמָּאֹר

Ex. 25, 6. שמן למאר בשמים
Ex. 27, 20. כתית למאור
Ex. 35, 8. ושמן למאור ובשמים
Lev. 24, 2. כתית למאור

לְמָאוֹר

Ex. 35, 28. למאור ולשמן המשחה

constr.: לִמְאוֹר

Ps. 90, 8. עלמנו למאור פניך

pl.: מְאֹרִים

pl. constr.: מְאוֹרֵי

Ez. 32, 8. כל־מאורי אור בשמים

2 *pl.:* מְאֹרֹת

Gn. 1, 14. יהי מארת ברקיע השמים

pl.: הַמְּאֹרֹת

Gn. 1, 16. שני המארת

לִמְאוֹרֹת

Gn. 1, 15. והיו למארת ברקיע

מְאוּרָה

ז"כ מסוכר מקור לפי דעת רניס, ויסיס מקום סקור [ליכט־לאך], לצר יזכון כנפעוני זמה, או מוקר לעיניס לעוזות ולמוזות של הניזה. חולם לפי סמשך נכון הוא לפתרו כמו מְשׁוּרָה, זמוק כרלך עם מערה [הֶלֶמ], ויסיס משולב סיעיל לזור נחלק לקצון של מפסוק,

sbst. f. (m. מָאֹר, multorum sententia), *locus lucis*, caverna, per cujus rimas lux intrat, basilisci cubile; aut *oculus* basilisci lucens (sic: Trg., Ibn- Esra, Qimchi). Rectius = מְעָרָה, מְשׁוּרָה, propter parallelismum. LXX: κοίτη, *caverna*.

constr.: מְאוּרַת

Jes. 11, 8. ועל מאורת צפעוני

אֲוִרוֹת

v. s. r. אֲרֵה *p.* 118.

אִוֵּשׁ

ad אִישׁ *v.* אִישׁ *et* אֲשֵׁשׁ *p.* 50.

אוֹשֵׁשׁ

v. s. אֲשֵׁשׁ *p.* 50. אִישׁ *p.* 135.

I. אוֹת

פעל רקצי וקל כמוכנו נעכן הלצון עצמו, חולם מקומו ככרו, ופתקונו סרעו סלקרוניס. תעודתו לקצין קריקס וקעקוע וקקיקס וגליפס [לייכנרצנען, לייקערצען], וכרכך נקוזיות שרצין ונמוכנו עס עִוֵּשׁ, שעכיכו שריעס וגדידס וקריאס [לייכצעצען, לייכנרלצען], וכלצר מסרצ עוע הצם עֵט, לומר קלע המצריע ומגליף, כמו כן מצרכנו אֶת [על משקל מת], לככוני כלי הקריקס וקקיקס או מעצב.

vrb. primit. ex collatione ipsius linguae hebr. facile intellectu; *propr.*: incidere, insculpere (= עֵט, unde עֵט, instrumentum sculpendi, stylus, γραφίς). Graece: χαράττειν. Hinc nomina insequentia apte derivantur.

אוֹת

ז"ו על פלס קול, וכלצר סם מצרכ קוֹל כמו כן פס אוֹת, ומסס אוֹת ונקרמי אֶת [על משקל חֶלֶב] והרכיס לקין. תעודתו סימן הקרות וקקוק וגלוף, לכן תו ונין, והוזקל על וכרון ומופת [זיימכאל, אנגליכן], כלצר היס זכר באתות ובמופתים Jer. 32, 22.
באתת ובמופתים Dt. 4, 34.

pl.: וּבְאֹתוֹת

ובאתות ובמפתים Dt. 26, 8.

לְאֹתוֹת, לְאֹתֹת

והיו לאתת ולמועדים Gn. 1, 14.
לאתות ולמופתים Jes. 8, 18.

הַבְּאֹתוֹת

ומאתות השמים אל־תחתו Jer. 10, 2

pl. c. suff.: אֹתֹתַי

והרבתי את־אתתי Ex. 7, 4.
למען שתי אתתי אלה Ex. 10, 1.
ואת־אתתי אשר־שמתי בם Ex. 10, 2
אתתי אשר־עשיתי Num. 14, 22.

אֹתוֹתֵינוּ

אתותינו לא־ראינו Ps. 74, 9.

מֵאוֹתֹתֶיךָ

ישבי קצות מאותתיך Ps. 65, 9.

אֹתֹתָיו, אֹתֹתָיו

ואת־אתתיו ואת־מעשיו Dt. 11, 3.
שם במצרים אתותיו Ps. 78, 43.
שמו־בם דברי אתותיו Ps. 105, 27.

אוֹתָם

שמו אותתם אתות Ps. 74, 4.

וְאֹתָם

ואתם לא תנכרו Job. 21, 29.

אֶת

ז"ו על משקל גֵר, עֵט [מן כור], ועכיכו כלי סקיריס וגליפס לו מקיריס [הפקה, פעלונ־מעפסען], ומלשון נ"כ נכוסקות אֵית וזכרו ע"ו. ויש זמוק נכפל הת' עי', אָתָה

sbst. m. (ex forma: נֵר, עֵט), instrumentum incidendi, speciatim: instr. ad proscindendam sulcandamque terram. LXX: σκεῦος, ἄροτρον.

cum suff.: אִתּוֹ

1 S. 13, 20. ואת־אתו ואת־קרדמו

pl.: אִתִּים

pl.: וְלָאִתִּים

1 S. 13, 21. ולאתים ולשלש קלשון

v. אָתָה *p.* 137.

II. אוֹת

פעל רקצי, וכרכך עס אָתָה, חולס פעל שלנו עקיק מאכו, כי מן אֵת [כפעל עכר של הצרע] קלמוני ווזקן כלאר אָתָה, ולא כמלס חוס כ"ל העתיד בק"ל נָאוֹת, יֵאָתוּ וכדומה, עלמשקל דָּבוּשׁ מן בּוּשׁ. תעודתו כמו נס, והוזקל על כוס כלאר [נוחשמען־קאמען] ויקיליס כלאר [לייכווילליגען] והסכמה, וכקצר עס לְ.

vrb. primit. (forma antiquior prolongatâ illâ אָתָה, cujus nonnisi duae tresve personae inveniuntur), *venire*, spec.: *convenire*, *consentire* (c. לְ pers.). LXX. ὁμοιοῦσθαι, συμφωνεῖν.

1 *pl.*: *imperf.:* נֵאוֹת

Gn. 34, 15. אך־בזאת נאות לכם

cum h-optat.: נַאֹותָה 1 *imperf.:*

Gn. 34, 23. אך נאותה להם וישבו

3 *impf. pl.:* יֵאָתוּ

Gn. 34, 22. אך־בזאת יאתו לנו

וַיֵּאָתוּ

2 Reg. 12, 9. ויאתו הכהנים לבלתי

Qri: אִיתֹּן

ז"ו לצער קצר כו יכלו הכלים [לייכנגנס־פאַלטעע], והוזק על משקל חיזון מן זוז ותיכון מן תון, וזכרו לפי זה פס הוזת וסכוסיי יון סיימן תוקרי, ולמכת"כ יש וְאָתוֹן על משקל דְּשֵׁרוֹן, שָׁם כמר שָׁם.

sbst. m. porta, per quam introitus fit (ex similitudine form. חִיצוֹן, תֵּיכוֹן), a vrb. אוּת. K'tib: וָאֵיתוֹן (ex form. וָשִׁיתוֹן) a וָאֵית. Qimchi recte = בְּרִיאָה.

Q're: הָאֵיתוֹן

Ez. 40, 15. ועל־פני השער היאתון

אָז

מלת הענין והענין [פרקאמיקאל-שעמס], ועניכו כמו זוי, אזר כנרא ממנו, כלומר כוס המקום והעת, כמשנך על אי, לומר בזיוס המקום והעת, עי' יותר מוס בק"נ על הספר הזוס.

adv. ex stirpe pronominali ortum: *ibi, tunc*, et de loco et de *tempore*, tum praeterito tum futuro. Gr. τότε.

Gn. 12, 6. והכנעני אז בארץ
Dt. 4, 41. אז יבדיל משה
Jos. 10, 12. אז ידבר יהושע לה'
2 Reg. 12, 18 אז יעלה חזאל
Ps. 96, 12. אז ירננו כל־עצי
Ex. 15, 15. אז נבהלו אלופי אדום
Jos. 22, 31. אז הצלתם את־בני
Jes. 41, 1. יגשו אז ידברו יחדו
Ps. 2, 5. אז ידבר אלימו
Job. 3, 13. ישנתי אז ינוח לי
Jer. 22, 15. אז טוב לו
Mich. 3, 4. אז יזעקו אל־ה'
2 Sam. 2, 27. כי אז מהבקר נעלה
Prv. 20, 14. ואזל לו אז יתהלל
Jud. 5, 13. אז ירד שריד לאדירים
Ps. 89, 20. אז דברת־בחזון
Ex. 4, 26. אז אמרה חתן דמים
Jud. 5, 11. אז ירדו לשערים
Mal. 3, 16. אז נדברו יראי ה'
Ps. 126, 2. אז ימלא שחוק
Cant. 8, 10. אז הייתי בעיניו
Jes. 58, 8. אז תקרא וה' יענה
Jes. 58, 8. אז יבקע כשחר
Ps. 51, 21. אז תחפץ זבחי־צדק
Prv. 2, 5. אז תבין יראת ה'
Job. 9, 31. בשחת תטבלני
Ps. 19, 14. אז איתם ונקיתי
Job. 13, 20. אז מפניך לא אסתר
Eccl. 2, 15. ולמה חכמתי אני אז יתר
Ps. 69, 5. לא־גזלתי אז אשיב
Lev. 26, 41. או־אז יכנע לבבם
Ps. 119, 6. אז לא־אבוש בהביטי
1 Sam. 20, 12. ולא־אז אשלח אלוך
Jer. 22, 22. כי אז תבשי
Zeph. 3, 9. כי־אז אהפך אל־עמים
Jos. 1, 8. כי־אז תצליח את
2 Sam. 5, 24. כי אז יצא ה' לפניך
Zeph. 3, 11. כי־אז אסיר מקרבך
Job. 11, 15. כי־אז תשא פניך
2 Sam. 19, 7. כי־אז ישר בעיניך
Job. 38, 21. ידעת כי־אז תולד
Dt. 29, 19. כי אז יעשן אף־ה'
Jer. 44, 18. ומן־אז חדלנו
Gn. 4, 26. אז הוחל לקרא
Gn. 24, 41. אז תנקה מאלתי
Gn. 49, 4. אז חללת יצועי
Ex. 12, 44. אז יאכל בו
Ex. 15, 1. אז ישיר־משה
Lev. 26, 34. אז תרצה הארץ
Num. 21, 17. אז ישיר ישראל
Jos. 8, 30. אז יבנה יהושע
Jos. 14, 11. ככחי אז וככחי עתה
Jos. 20, 6. אז ישוב הרוצח
Jud. 13, 21. אז ידע מנוח
1 Sam. 6, 3. אז תרפאו ונודע
2 Sam. 5, 24. אז תחרץ
2 Sam. 21, 17. אז נשבעו אנשי־דוד
1 Reg. 16, 21. אז יחלק העם
Jes. 35, 5. אז תפקחנה עיני
Jes. 35, 6. אז ידלג כאיל
Jes. 60, 5. אז תראי ונהרת
Jer. 31, 13. אז תשמח בתולה
Ez. 32, 14. אז אשקיע מימיהם
Hos. 2, 9. טוב לי אז מעתה
Hab. 1, 11. אז חלף רוח
Prv. 2, 9. אז תבין צדק
Job. 28, 27. אז ראה ויספרה
Job. 33, 16. אז יגלה אזן
1 Chr. 16, 7. אז נתן דויד בראש
Jud. 5, 19. אז נלחמו מלכי
1 Reg. 11, 7. אז יבנה שלמה
2 Chr. 21, 10. אז תפשע לבנה
1 Reg. 9, 11. אז יתן המלך
Jer. 22, 16. אז טוב הלא־הוא
Ps. 40, 8. אז אמרתי הנה
Ps. 56, 10. אז ישובו אויבי
Jud. 5, 8. אז לחם שערים
Jes. 33, 23. אז חלק עד־שלל
Jes. 58, 14. אז תתענג על־ה'
2 Sam. 21, 18. אז חכה סבכי
1 Chr. 20, 4. אז חכה סבכי
Ps. 119, 92. אז אבדתי בעניי

adv.: וָאָז

Ex. 12, 48. ואז יקרב לעשתו
Lev. 26, 41. ואז ירצו את־עונם
Jos. 1, 8. ואז תשכיל

מֵאָז

Ruth 2, 7. מאז הבקר ועד־עתה
Jes. 45, 21. מאז הגידה
Jes. 48, 8. גם מאז לא־פתחה
Jos. 14, 10. מאז דבר ה'
Gn. 39, 5. ויהי מאז הפקיד
Ex. 4, 10. גם מאז דברך
Ex. 9, 24. מאז היתה לגוי
Jes. 14, 8. מאז שכבת לא־יעלה
Ps. 76, 8. מאז אפך
2 Sam. 15, 34. ואני מאז ועתה
Jes. 48, 5. ואגיד לך מאז
Jes. 44, 8. חלוא מאז השמעתיך
Jes. 48, 3. הראשנות מאז
Jes. 48, 7. עתה נבראו ולא מאז
Jes. 16, 13. דבר ה' אל־מואב מאז

וּמֵאָז

Ex. 5, 23. ומאז באתי אל־פרעה

אֵזַי

מלת הענין ושכמה זַי נהמשך על אֵי, ועכין כמו אָז ופלין, לומר לקרי ולת [דמן].

adv. (a stirpe pron. זַי, correl. אֵי), tum, = אָז, quae est forma compendiaria.

Ps. 124, 3. אזי חיים בלעונו
Ps. 124, 4. אזי המים שטפונו
Ps. 124, 5. אזי עבר על־נפשנו

אָזָא

פעל לקרמי, ועניכו כמו אֵשׁ נעבדי [לקל מעכו אֵשׁ], לו כמו אֵת נקרמי [לקל מעכו אַתּוּן]. כלומר הנערה והלקח [מַנְיכֶּדְנען] ויישוס.

verb. aram. (= אֵשׁ, unde אֵשׁ, אֵת, unde אַתּוּן), succendere, accendere. LXX: ἐκκαίειν.

p. pass.: אֵזָה (= אֵזֵה)

Dan. 3, 22. ואתונא אזה יתירה

inf.: לְמֶזָא

Dan. 3, 19. ואמר למזא לאתונא

inf. cum suff.: לְמֵזֵיהּ

Dan. 3, 19. על די חזה למזיה

אָזַב

פעל לקל, ועניכו כמו עָשַׂב, שזכמה שָׂב, זַב, לומר נמיכה וויכים, שמושל תמיד על פריקה ונלילה [גלגלנען]

כליטען], וכלקף עם זכה נסכ. ונגור מוה אָזוֹב, וסכה עכם פרעי לוכי.

verb. prim. (= עָשַׂב a rad. זַב s. שַׂב), micare, lucere; tropice: florere (*syn.* זָהַב, אָהַב). Hac vi inde אָזוֹב hyssopus, *n. pr.* forma lucenti h. e. venusta praeditus.

אֵזוֹב

ע"ו ועכיכו ידוע נכל הלשונות, ומוש כעיכה נשמיע, לקל לקונד נלנדה להוסיף מי לעלין. שרשו אָזַב כלקל לקמכו, כלקף עם עשב.

sbst. m., hyssopus, ὕσσωπος, herba odore suavis, a foliis ramisque luxuriantibus dicta (אָזַב efflorescere), et ad mundationes adhiberi solita.

Ex. 12, 22. ולקחתם אגדת אזוב
Num. 19, 18. ולקח אזוב וטבל במים

וְאֵזוֹב

Lev. 14, 4. 49. ושני תולעת ואזב
Num. 19, 6. עץ ארז ואזוב

הָאֵזוֹב

Lev. 14, 6. התולעת ואת־האזוב
Lev. 14, 51. הארז ואת־האזב
1 Reg. 5, 13. האזוב אשר יצא בקיר

בְּאֵזוֹב

Ps. 51, 9. תחטאני באזוב ואטהר

וּבְאֵזוֹב

Lev. 14, 52. ובעץ הארז ובאזב

אָזַד

פעל לקרמי שלל כמלל שמכו כ"ל סביכוכי, וסכנין לל"ל שריכם וקיוס [פַּעַסטיגען], ולוקל הוס כמו שריך וקיס, וכן נגמרל לוקל לנעמים, לומר נדוק ומכוסס שריכם וקייסם לנעמים.

verb. aram. = סָד, אֲסַד (cujus non exstat nisi part.), firmare, confirmare, de re rata atque firma. Hanc explicationem refert jam Saadja; plerique tamen = אָזַל. LXX: ἀπέστη.

part. f.: אֲזָדָא

Dan. 2, 5. מלתא מני אזדא
Dan 2, 8. אזדא מני מלתא

אָזַל

פ"ו, ותעוקתו כוע והכפה [שוועקנקען, ווייגען], ונכלף עם שלל לנל וסלנ ונלנ, ושכמה זל קל וגו'. ומוה הוזקל: ל' על עויס כלומר כמו כרס [וואוירגען], שהוש מוזקל מן הכעת הפלנ והקוקין, וכן עול נגמרל. ג' הכיע לת עלמו לו הלנ, והוזקל על הליכה נכל לוקף. וכן ניוכי הלנ ועוה מזכה לקל

(νέω, νέομαι).

verb. proprie: *vacillare, titubare* (cf. Graec. ἔφπειν), cognat. cum rad.: זַל, סַל, בַּל, תַּל, הינc: 1) nere, fila deducere (cf. בָּרַם fremere, deinde: fila contorquere). 2) elabi, abire, deficere. LXX. ἐκλείπειν, ἀπέρχεσθαι (cf. שָׁיַל).

1 Sam. 9, 7. כי הלחם אזל מכלינו

3 perf. fem.: אָזְלַת

Dt. 32, 36. כי יראה כי־אזלת יד

3 perf. pl.: אָזְלוּ

Job. 14, 11. אזלו־מים מני־ים

part.: וְאָזֵל

Prv. 20, 14. ואזל לו אז יתהלל

2 imperf.: תֵּזְלִי *fem.:*

Jer. 2, 36. מה־תזלי מאד

Pu-al: אָזַל

part.: מְאוּזָּל

Ez. 27, 19. מאוזל בעזבוניך

אֵזֶל

ע"ו כמו הילוך ופכילה, והוש כשם עכם פרעי קכן הקול.

sbst. m., abitio, discessus, hinc: אֶבֶן הָאֵזֶל, lapis, unde discessus fit. Alii lapidem viatorium intelligunt.

n. p. הָאֵזֶל

1 Sam. 20, 19. אצל האבן האזל

אָזַל

נלקמי כמו לוכ נעכרי, ולת כמלת נכתבי קודש וולת כסורלת הלנ.

verb. aram., *abire*, idem quod hebr. אָזַל.

Dan. 2, 17. לביתה אזל
Dan. 2, 24. אזל וכן אמר־לה
Dan. 6, 19. אזל מלכא להיכלה
Dan. 6, 20. לגבא דיר־אריותא אזל

3 perf. pl.: אֲזָלוּ

Esr. 4, 23. אזלו בבהילו לירושלם

1 perf. pl.: אֲזַלְנָא

Esr. 5, 8. דיר־אזלנא ליהוד

imperat.: אֱזַל

Esr. 5, 15. שא אזל־אחת המו בהיכלא

I. אָזַן

פ"י שלת כמלת כ"ת נככין הכנה, ותעוקתו חיזב וכיקר ותיכן לו נחיכס וכסיון [עכוועגען, אָכוּעָגען]. שרשו לשון שקל ועכי, וכן נעכרי וון, וכן נפרסי זון, כלי כ' סופית נסוכלת הוקת, וכנור הוש מֹאזֵן כלומר משקולת.

verb. Pi-el., pendere, perpendere, deinde tropice: tanquam ad trutinam examinare (syn. שָׁקַל). Aut est denominativum a מֹאזְנַיִם (sic Jona et Qimchi), aut stirps verbalis, ab *auscultandi* verbo vi longe diversa. Alex· ἐνωτίσατο.

Pi-el: אִזֵּן

3 perf.: וְאִזֵּן

Eccl. 12, 9. ואזן וחקר תקן משלים

מֹאזֵן

שם זכר שלת כמלת כ"ת כווני, ומשתי כפות המשוכים [וואגשאלען], וכנלל מתכו הפם פלם, שהוש מקון נכיס לו מקון מהיר [שנעלע־וואגע] ומשרש פלם. שרשו קון שלכוו כשל המשוכים ושקילה וסילוף, וככוי להכפתו ומפלגו.

nom. dual., bilances, divers. a פֶּלֶס, quae est statera accuratior, uti aurificis, ad agnoscenda pondera punctis notata (v. Qimchii lib. radicum). Graece ζυγός. Vrb. אָזַן pendere.

dual.: מֹאזְנַיִם

Jer. 40, 15. וכשחק מאזנים נחשבו

du.: בְּמֹאזְנַיִם

Job. 6, 2. במאזנים ישאו־יחד
Ps. 62, 10. במאזנים לעלות

p. בְּמֹאזָנַיִם

Jes. 40, 12. וגבעות במאזנים
Jer. 32, 10. הכסף במאזנים

constr.: מְאֹזְנֵי

Lev. 19, 36. מאזני צדק אבני־צדק
Prv. 11, 1. מאזני מרמה תועבת ה'
Ez. 5, 1. מאזני משקל וחלקתם
Ez. 45, 10. מאזני־צדק ואיפת־צדק
Hos. 12, 8. מאזני מרמה
Am. 8, 5. ולעות מאזני מרמה

du. constr.: וּמְאֹזְנֵי

Prv. 16, 11. פלס ומאזני משפט
Prv. 20, 23. ומאזני מרמה לא־טוב

בְּמֹאזְנֵי
Mich. 6, 11. האזכה במאזני רשע
Job. 31, 6. ישקלני במאזני־צדק

מֹאזְנַיִם
נתמי כמו נעכרי, כלי שנדל תעודתו. ונתכנס כמשפ עוד מוֹזְנֵנוּ, מְוֹזְנֵיהֶם, או מְוֹדְנֵיהֶן כד׳.
n. dual. aramaicum, eadem vi, qua hebraicum: bilanx, ζυγός.
du. def.: בְּמֹאזְנַיָּא
Dan. 5, 26. תקילתא במאזניא

אֹזֶן

ש״נ רשזי כלי־פעל, ועכיו ידוע לשר לי תכון וגדל [שֶׁהכ]. שרשו עתיק וכוזן נרחק אז, וכן הוא בכלשונות ערבי וקלס, וסכ׳ בסוף קוסקת, כמו בסכס בָּשָׁן שרשו בּוּשׁ, ולרוב טוספות שרשיות קדמות כמו כן.
n. prim. (fort. a radice prisca אז linguarum paene omnium propria). *auris*, οὖς. דָּן illud additum, sicut in בָּשָׁן, iam antiquitus cum radice coaluit.
Ex. 29, 20. על־תנוך אזן אהרן
Ex. 29, 20. ועל־תנוך אזן בניו
Lev. 8, 23. על־תנוך אזן־אהרן
Lev. 14, 14. 17. 25. 28. על־תנוך אזן המטהר
1 Sam. 9, 15. וי׳ גלה־את־אזן
2 Sam. 7, 27. גליתה את־אזן עבדך
2 Sam. 22, 45. לשמוע אזן ישמעו לי
1 Chr. 17, 25. גלית את־אזן בבדך
Job. 12, 11. הלא־אזן מלין תבחן
Job. 29, 11. כי אזן שמעה ותאשרני
Job. 33, 16. אז יגלה אזן אנשים
Job. 34, 3. כי־אזן מלין תבחן
Job. 42, 5. לשמע אזן שמעתיך
Ps. 18, 45. לשמע אזן ישמעו לי
Ps. 94, 9. הנטע אזן הלא ישמע
Prv. 15, 31. אזן שמעת תוכחת
Prv. 20, 12. אזן שמעת ועין ראה
Prv. 25, 12. על־אזן שמעת
Eccl. 1, 8. ולא־תמלא אזן משמע
Jes. 15, 4. יעיר לי אזן לשמע
Jes. 50, 5. וי׳ פתח־לי אזן
Am. 3, 12. או בדל־אזן

וְאָזֶן
Prv. 18, 15. ואזן חכמים תבקש־דעת

cum suff.: אָזְנִי
1 Sam. 20, 2. ולא יגלה את־אזני
1 Sam. 22, 8. ואין־גלה את־אזני
1 Sam. 22, 8. וגלה את־אזני
1 Sam. 22, 17. ולא גלו את־אזני
Job. 4, 12. ותקח אזני שמץ מנהו
Job. 13, 1. שמעה אזני ותבן לה
Ps. 49, 5. אטה למשל אזני
Prv. 5, 13. ולמלמדי לא־הטיתי אזני

cum suff. p. אָזְנְךָ
Ruth 4, 4. ואני אמרתי אגלה אזנך
2 Reg. 19, 16. הטה וי׳ אזנך ושמע
Neh. 1, 6. 11. תהי־נא אזנך קשבת
Ps. 10, 17. תכין אזנך
Ps. 17, 6. הט־אזנך לי
Ps. 31, 3. 71, 2. הטה אלי אזנך
Ps. 45, 11. וראי והטי אזנך
Ps. 86, 1. הטה־וי׳ אזנך
Ps. 88, 3. הטה אזנך לרנתי
Ps. 102, 3. הטה־אלי אזנך
Prv. 4, 20. לאמרי הט אזנך
Prv. 5, 1. לתבונתי הט אזנך
Prv. 22, 17. הט אזנך ושמע
Jes. 37, 17. הטה וי׳ אזנך ושמע
Jes. 48, 8. לא־פתחה אזנך
Thr. 3, 56. אל־תעלם אזנך
Dan. 9, 18. הטה אלהי אזנך

c. suff.: וְאָזְנְךָ *al. pl. c. s.*
Prv. 23, 12. ואזנך לאמרי־דעת

cum suff.: אָזְנֵכֶם
Ps. 78, 1. הטו אזנכם
Jes. 55, 3. הטו אזנכם ולכו אלי
Jer. 9, 19. ותקח אזנכם דבר־פיו
Jer. 25, 4. 35, 15 44, 5. ולא־הטיתם את־אזנכם

c. suff.: אָזְנוֹ
Ex. 21, 6. ורצע אדניו את־אזנו
Ps. 58, 5. ואטם אזנו
Ps. 116, 2. כי־הטה אזנו לי
Prv. 21, 13. אטם אזנו מזעקת־דל
Prv. 28, 9. מסיר אזנו משמע תורה
Jes. 33, 15. אטם אזנו משמע דמים
Jes. 59, 1. ולא־כבדה אזנו משמוע

c. suff.: בְּאָזְנוֹ
Dt. 15, 17. ונתת באזנו ובדלת

c. suff.: אָזְנָם
Lev. 8, 24. על־תנוך אזנם הימנית
Job. 36, 10. ויגל אזנם למוסר
Job. 36, 15. ויגל בלחץ אזנם
Jer. 6, 10. הנה ערלה אזנם
Jer. 7, 24. 26. 11, 8. ולא הטו אזנם
Jer. 17, 23. 34, 14. ולא הטו את־אזנם

dual.: אָזְנַיִם
Ps. 40, 7. אזנים כרית לי
Ps. 115, 6. אזנים להם ולא ישמעו
Ps. 135, 17. אזנים להם ולא יאזינו
Jes. 42, 20. פקח אזנים ולא ישמע
Jer. 5, 21. אזנים להם ולא ישמעו
Ez. 12, 2. אזנים להם לשמע
Ez. 24, 26. להשמעות אזנים

dual.: וְאָזְנַיִם
Dt. 29, 3. ואזנים לשמע
Jes. 43, 8. וחרשים ואזנים למו

du. constr.: וְאָזְנֵי
Neh. 8, 3. ואזני כל־העם
Jes. 32, 3. ואזני שמעים תקשבנה
Jes. 35, 5. ואזני חרשים תפתחנה

du. constr.: בְּאָזְנֵי
Gn. 23, 13. באזני עם־הארץ לאמר
Gn. 23, 10. 16. באזני בני־חת
Gn. 44, 18. עבדך דבר באזני אדני
Gn. 50, 4. דברו־נא באזני פרעה
Ex. 10, 2. ולמען תספר באזני בנך
Ex. 11, 2. דבר־נא באזני העם
Ex. 17, 14. ושים באזני יהושע
Ex. 24, 7. ויקרא באזני העם
Ex. 32 2. אשר באזני נשיכם
Num. 11, 1. כמתאננים רע באזני וי׳
Num. 11, 18. כי בכיתם באזני וי׳
Dt. 31, 30. באזני כל־קהל ישראל
Dt. 32, 44. השירה־הזאת באזני העם
Jos. 20, 4. ודבר באזני זקני העיר
Jud. 7, 3. קרא נא באזני העם
Jud. 9, 2. 3. באזני כל־בעלי שכם
1 Sam. 8, 21. וידברם באזני וי׳
1 Sam. 11, 4. וידברו הדברים באזני העם וידברו עברי שאול
1 Sam. 18, 23. באזני דוד
2 Sam. 3, 19. גם־אבנר באזני בנימן
28. 3, 19. לדבר באזני דוד בחברון
2 Reg. 18, 26. באזני העם
Neh. 13, 1. בספר משה באזני העם
Prv. 23, 9. באזני כסיל אל־תדבר
Prv. 26, 17. מחזיק באזני־לבב
Jes. 36, 12. באזני העם
Jer. 2, 2. וקראת באזני ירושלם
Jer. 29, 29. באזני ירמיהו הנביא
Jer. 36, 6. באזני העם בית וי׳
Jer. 36, 6. וגם באזני כל־יהודה
Jer. 36, 10. באזני כל־העם
Jer. 36, 13. 14. באזני העם
Jer. 36, 20. ויגידו באזני המלך
Jer. 36, 21. יהודי באזני המלך

du. constr.: וּבְאָזְנֵי
1 Chr. 28, 8. ובאזני אלהינו
Jer. 28, 7. ובאזני כל־העם
Jer. 36, 21. ובאזני כל־השרים

du. c. suff.: אָזְנַי *p.*
Ps. 92, 12. מרעים תשמענה אזני

du. c. s.: וְאָזְנֵי
2 Chr. 7, 15. ואזני קשבות

du. c. s.: בְּאָזְנֵי
Jud. 17, 2. וגם אמרת באזני
Ez. 8, 18. וקראו באזני
Ez. 9, 1. ויקרא באזני

du. c. suff.: בְּאָזְנָי, ־נָי *p.*
Num. 14, 28. כאשר דברתם באזני
18. 15, 14. ומה קול־החצאן הזה באזני
2 Reg. 19, 28. ושאגנך עלה באזני
Job. 33, 8. אך אמרת באזני
Jes. 5, 9. ביזני וי׳ צבאות
Jes. 22, 14. ונגלה באזני וי׳ צבאות
Jes. 37, 28. ושאגנך עלה באזני
Ez. 9, 5. ולאלה אמר באזני כפקח סון
Ez. 10, 13. קורא הגלגל באזני

du. c. s.: בְּאָזְנֵינוּ
2 Sam. 7, 22. אשר־שמענו באזנינו
2 Sam. 18, 12. כי באזנינו צוה המלך
1 Chr. 17, 20. אשר־שמענו באזנינו
Job. 28, 22. באזנינו שמענו שמעה
Ps. 44, 2. אלהים באזנינו שמענו
Jer. 36, 15. וקראהו באזנינו ויקרא

du. c. s.: אָזְנֶךָ *p.*, אָזְנֶיךָ
1 Sam. 20, 12. 13. וגליתי את־אזניך
Prv. 2, 2. להקשיב לחכמה אזנך
Ez. 16, 11. ועגילים על־אזניך

du. c. s.: וְאָזְנֶיךָ
2 Chr. 6, 40. ואזניך קשבות
Jes. 30, 21. ואזניך תשמענה דבר
Ez. 23, 25. אפך ואזניך יסירו

du. c. s.: בְּאָזְנֶיךָ
1 S. 25, 24. ותדבר־נא אמתך באזניך
Jer. 28, 7. ואזניך ובאזני כל־העם

du. c. s.: בְּאָזְנֶיךָ
Jes. 49, 20. עוד יאמרו באזניך

du. c. s.: וּבְאָזְנֶיךָ
Ez. 3, 10. ובאזניך שמע
Ez. 40, 4. ובאזניך שמע
Ez. 44, 5. ובאזניך שמע

du. c. s.: בְּאָזְנֵיכֶם
Dt. 5, 1. אנכי דבר באזניכם
Job. 13, 17. ואחותי באזניכם
Jer. 26, 11. כאשר שמעתם באזניכם
Jer. 26, 15. לדבר באזניכם

du. c. s.: אָזְנָיו
1 Sam. 3, 11. תצלינה שתי אזניו
2 Reg. 26, 12. תצלנה שתי אזניו
Jes. 11, 3. ולא־למשמע אזניו יוכיח
Jer. 19, 3. תצלנה אזניו

du. c. s.: וְאָזְנָיו
Ps. 34, 16. ואזניו אל־שועתם
Jes. 6, 10. ואזניו הכבד

du. c. s.: בְּאָזְנָיו
2 Sam. 22, 7. ושועתי באזניו
Job. 15, 21. קול־פחדים באזניו
Ps. 18, 7. ושועתי לפניו תבא באזניו

du. c. s.: וּבְאָזְנָיו
Jes. 6, 10. ובאזניו ישמע

du. c. s.: אָזְנֵיהֶם
Mich. 7, 16. אניהם תחרשנה

du. c. s.: וְאָזְנֵיהֶם
Zach. 7, 11. ואזניהם הכבידו

du. c. s.: בְּאָזְנֵיהֶם
Gn. 21, 8. הדברים האלה באזניהם
Gn. 35, 4. את־הנזמים אשר באזניהם
Ex. 32, 2. נזמי הזהב אשר באזניהם
Dt. 31, 11. נגד כל־ישראל באזניהם
Dt. 31, 28. ואדברה באזניהם
2 Reg. 23, 2. ויקרא באזניהם
2 Chr. 34, 30. ויקרא באזניהם
Jer. 36, 14. ברוך באזניהם

אֲזָנוֹת
שם עיר נקלע נפתלי נסמיכות להר תכור, ענינו כמו אֵזֶן־תָּבוֹר [נִמְצָא], ונגור ממשקל אֵזֵן, עי׳ כסלות תכור.
n. pr. urbis in tribu Naftali sitae ad montem Tabor, ab אֵזֶן auris: vertices, culmina montis Tabor, quae alias dentium cornuumve imaginibus oratione depingi solent.
Jos. 19, 34. הגבול ימה אזנות תבור

Hif-il: הֶאֱזִין
פעל גויר־הסס, וענינו הטות אזן לדבר [שׁוּפ־מערקען, סְטֶעכען], ונכרף עם הקשיב.
vrb. denom., *erectis auribus attendere*, auricus percipere, deinde: dicto audientem esse, obsequi.
LXX: ἐνωτίζεσθαι, ὑπακούειν.
Dt. 1, 45. ולא האזין אליכם

3 imperf.: וַיַּאֲזֵן
Ps. 77, 2. והאזין אלי

2 perf.: וַהַאֲזַנְתָּ
Ex. 15, 26. והאזנת למצותיו

3 perf. pl.: הֶאֱזִינוּ
2 Chr. 24, 19. ויעידו בם ולא האזינו
Neh. 9, 30. ולא האזינו ותתנם
Jes. 64, 3. לא־שמעו לא האזינו

imperat.: הַאֲזִינָה
Num. 23, 18. האזינה עדי בנו צפר
Job. 33, 1. וכל־דברי האזינה
Job. 34, 16. האזינה לקול מלי
Job. 37, 14. האזינה זאת
Ps. 5, 2. אמרי האזינה
Ps. 17, 1. האזינה תפלתי
Ps. 39, 13. ושועתי האזינה
Ps. 54, 4. האזינה לאמרי־פי
Ps. 55, 2. האזינה אלהים תפלתי
Ps. 78, 1. האזינה עמי תורתי
Ps. 80, 2. רעה ישראל האזינה
Ps. 84, 9. האזינה אלהי יעקב
Ps. 86, 6. האזינה וי׳ תפלתי
Ps. 140, 7. האזינה וי׳ קול תחנוני
Ps. 141, 1. האזינה קולי בקראי־לך
Ps. 143, 1. האזינה אל־תחנוני

impt. pl.: הַאֲזִינוּ
Dt. 32, 1. האזינו השמים ואדברה
Jud. 5, 3. האזינו רזנים
Job. 34, 2. וידעים האזינו לי
Ps. 49, 2. האזינו כל־ישבי חלד
Jes. 1, 10. האזינו תורת אלהינו
Jes. 28, 23. האזינו ושמעו קולי
Jes. 51, 4. ולאומי אלי האזינו
Hos. 5, 1. ובית המלך האזינו

וַהַאֲזִינוּ
Jes. 8, 9. והאזינו כל מרחקי־ארץ
Jer. 13, 15. שמעו והאזינו
Joel 1, 2. והאזינו כל יושבי הארץ

impf. fem.: sg. וַתַּאֲזֵנִי
Jes. 1, 2. והאזיני ארץ

impt. pl. f.: הַאֲזֵנָּה
Gn. 4, 23. נשי למך האזנה אמרתי
Jes. 32, 9. האזנה אמרתי

3 imperf.: יַאֲזִין
Job. 9, 16. לא אאמין כי־יאזין קולי
Jes. 42, 23. מי בכם יאזין זאת

II. אָזַן

פעל נקמץ, קשר שרשו עתיק נז, נכרף עם שׁן, וענינו שכיכה וקדידה [שפיצלען], ונגור מוס אֶזֶל.

verb. prim. radice obsoleta ortum (שָׁן = זָן) acuere, cuspidare, inde: אָזֶן.

אָזֶן

ז״ נ׳ לכלי חקיון וזכון כמו כלי זין [וּמַפָּצִע], והוזקק על כלי נכלכל. *sbst. m.*, instrumentum acutum, telum, generatim de suppellectili. LXX: ζώνη.

cum suff.: אָזְנֶךָ *p.* Dt. 23, 14. ויתד תהיה לך על־אזנך

אַזְנָח

v. s. r. זָנַח *p.* 330.

אַזֵּק

pl. אֲזֻקִּים *v.* זָקַק *p.* 334.

אָזַר

מכוונו כמו אָסַר, פי׳ קניסה קשיסה ועקידה [תומכידען], וכן כמו קגר וזכיסה, וכנור מוסֵ אֵזוֹר. כפ״על הוֹסֵ מסתפעל, לו קניקת עצמו וזיכוסו. סכנה עניכו קינור קכך מתכי לים, לו כשיקת קצת והערכת מלקמה. שרשו זַר נכלף עם סָר, צָר.

vrb. (= אָסַר), *vincire, cingere*, hinc speciatim: lumbos accingere. *Nif.* et *Hitp.*, se accingere. Pi. armare, roborare. Rad. זַר (*syn.* סָר, צָר).

3 perf. pl.: אָזְרוּ Num. 6, 14. ואילי־אחד תמים

part.: אָזוּר *pass.* Jer. 13, 1. אזור פשתים

Ez. 23, 15. חגורי אזור במתניהם

וְאָזוּר

2Reg. 1, 8. ואזור עור אזור במתניו

הָאָזוֹר

Jer. 13, 2. ואקנה את־האזור

Jer. 13, 4. קח את־האזור

Jer. 13, 6. וקח משם את־האזור

Jer. 13, 7. ואקח את־האזור

Jer. 13, 7. והנה נשחת האזור

Jes. 13, 11. כאשר ידבק האזור

כָּאָזוֹר

Jer. 13, 10. כאזור הזה אשר לא־ייצלה

אֹזֶר

v. s. r. זָרַח *p.* 335

אַח

מלת הקריקה והקריקה, וסיל קריקה על נעד [אָך! וועהע!], ולין לה יסוד נפעל, נהיותה הנגית הקנצאות והתקכות. וכנור מעכו חֵאָה, אָחַ־לַי, אָחַ־לַי.

interj. lamentantis, qui est sonus ab ipsa natura expressus, nullo modo ad verbum aliquod referendus. Inde compositione nata sunt חֵאָה etc., quae paullo infra leguntur.

Ez. 6, 11. ואמר־אה

Ez. 21, 20. אה עשויה לברק

הָאָה

מלת הקריקה על התוליס וזכיכה, לו קלסה וזקוק [יוֹ־סע!] ונלמד מסגד נרעת קנכו, נככב מן הֵה אָה

interj. exsultantis prae gaudio et cum laude exhortantis: eja, εὖγε; evax (de sono classici).

Job. 39, 25. בדי שופר יאמר האה

Ps. 35, 21. אמרו האה האה

Ps. 35, 25. האה נפשנו

Ps. 40, 16. האמרים לי האה האה

Ps. 70, 4. האמרים האה האה

Jes. 44, 16. אף־יחם ויאמר האח

Ez. 25, 3. יען אמרך האח

Ez. 26, 2. אמרה צר על־ירושלם האח

Ez. 36, 2. אמר האויב עליכם האח

אָח

ז״ עוף, ולין נמלת כ״ף נרכוי אֹחִים, וזוק עוף המילל וקוכן כמקרכות, ויזלף כין מזוקות ועיי״ם לף [קוסוף], וכנור מוס נערכי ערב לפף.

nom. avis (nonnisi pluraliter אֹחִים), voce ululanti, cujus nidus solet esse intra parietinas urbium aediumve dirutarum. Erant, qui ex sono vocabuli conjectura, quid sit, augurarentur (LXX. Theod: ἴλιγξ, Ibn-Esra: monstra, quae *gemitum* excitant; etc.); alii, qui ex sensu scripturae daemonas intelligendos esse suspicarentur. Aquila: τυφῶνες.

pl.: אֹחִים Jes. 13, 21. ומלאו בתיהם אחים

אֲחַ־לַי

מלת הטעם כמו אֲחַ־לַי, וזוק מוככ מן לף שכמלף ג״כ כלולי. תעולתו ועניכו דכור הקנץ ומעלת־רוח [וועהנס־פערטיקעל], כלומר הלוי ולולי. והיתקנם סוכסי הטתיקו כזוֹבר כמו לזכרי, וכז״ וכל״ק וכן־מלך הוכיקהו מן חָלָה, ויולמו שכעשה ושם אֲחַל, לשון תקנה ונקשה קנץ וכלון, ולין מכרעות לפיוהם.

adv. (composit. ex אָח, et לַי cf. לוּלֵי) deprecantis, aut obsecrantis; *o si, utinam* (syn. חַלַּי *ὄφελον*

אֲחַ־לַי, cujus originem veterum multi in vrb. חָפֵא quaesiverunt. 2Reg. 5, 3. ותאמר אל־גברתה אחלי

אֲחַלַי

כמו אֲחַלַי, ולין נכדל נסוכלקו, והכנכס לַי כמלף ג״כ כמלת הטעם אִוּ־לַי

part. optantis, utinam (לַי inveneris etiam in אִוּ־לַי).

Ps. 119, 5. אחלי יכנו דרכי

אָח

ignis; v. s. r. אָחַה *p.* 35.

אָח

frater; v. s. r. אָחָה *p.* 31.

אָחַב

כמו אָחַב, עָגַב, נהתקנות לות הכנלי״, ולין כמלף כ״ף נסס פרעי אַחֲבֶה.

vrb. inusit. (= אָחַב, עָגַב, indurescente media litera factum), tantummodo in nom. proprio אַחֲבֶה.

אֶחָד

זס המספר וכל, והוק כנוי למספר היסוד וולקי [קיינס], ופעמים ימיס מספר סדמי לו כיולף כוס, כפי שיהיה המשך והסוגיף. ומלף הסס הוס גס נפעלי מעכו נקסר לות לקמי לו סופי, כמו כלעון הודו לף [עי׳ יקוק׳ ״ף ׳], ועסה לף וכו׳], נקרמית חד נקסר ל׳, נרקש יוֹלף כוס. וכנור מעכו הַתְּאַחֵד, אַחַת, יַחַד, אַחְדּוּת.

num. m., unus, nonnunquam in enumeratione: *primus*. Abjicitur modo initialis (חָד), modo finalis litera (אָח Ez. 18, 10.) ad linguarum jafeticarum (ind: êka) et semiticarum ceterarum (v. חַד) similitudinem.

Gn. 1, 5. יום אחד

Gn. 1, 9. אל־מקום אחד

Gn. 2, 24. והיו לבשר אחד

Gn. 11, 6. הן עם אחד

Gn. 27, 45. גם־שניכם יום אחד

Gn. 33, 13. ודפקום יום אחד

Gn. 34, 16. והיינו לעם אחד

Gn. 34, 22. להיות לעם אחד

Gn. 40, 5. איש חלמו בלילה אחד

Gn. 41, 5. עלות בקנה אחד

Gn. 41, 11. חלום בלילה אחד

Gn. 41, 22. עלת בקנה אחד

Gn. 41, 25. חלום פרעה אחד הוא

Gn. 41, 26. חלום אחד הוא

Gn. 42, 11. בני איש־אחד נחנו

Gn. 42, 13. בני איש־אחד

Gn. 42, 16. שלחו מכם אחד

Gn. 42, 19. אחיכם אחד יאסר

Ex. 8, 27. לא נשאר אחד

Ex. 9, 6. לא־מת אחד

Ex. 9, 7. ממקנה ישראל עד־אחד

Ex. 10, 19. לא נשאר ארבה אחד

Ex. 11, 1. נגע אחד אביא על־פרעה

Ex. 12, 46. בבית אחד יאכל

Ex. 14, 28. לא־נשאר בהם עד־אחד

Ex. 17, 12. מזה אחד ומזה אחד

Ex. 24, 3. ויען כל־העם קול אחד

Ex. 25, 18. כרוב אחד מקצה מזה

Ex. 25, 18. וכרוב־אחד מקצה מזה

Ex. 26, 6. והיה המשכן אחד

Ex. 26, 11. את־האהל והיה אחד

Ex. 29, 1. לקח פר אחד בן־בקר

Ex. 29, 3. ונתת אותם על־סל אחד

Ex. 29, 23. שמן אחת ורקיק אחד

Ex. 33, 5. רגע אחד אעלה בקרבך

Ex. 36, 13. ויהי המשכן אחד

Ex. 36, 18. את־האהל להיות אחד

Ex. 37, 8. כרוב אחד מקצה מזה

Ex. 37, 8. וכרוב־אחד מקצה

Ex. 37, 19. בקנה אחד כפתר ופרח

Lev. 5, 7. אחד לחטאת ואחד לעלה

Lev. 7, 14. אחד מכל קרבן

Lev. 8, 26. שמן אחת ורקיק אחד

Lev. 12, 8. אחד לעלה ואחד לחטאת

Lev. 14, 10. ולג. אחד שמן

Lev. 14, 21. ולקח כבש אחד

Lev. 14, 21. ועשרון סלת אחד

Lev. 14, 22. אחד חטאת והאחד עלה

Lev. 15, 15. אחד חטאת והאחד עלה

Lev. 16, 5. ואיל אחד לעלה

Lev. 16, 8. גורל אחד לי״י

Lev. 16, 8. וגורל אחד לעזאזל

Lev. 22, 28. לא תשחטו ביום אחד

Lev. 23, 18. ופר בן־בקר אחד

Lv. 23, 19. שעיר־עזים אחד לחטאת

Lev. 24, 22. משפט אחד יהיה לכם

Lev. 25, 48. אחד מאחיו יגאלנו

Lev. 26, 26. לחמכם בתנור אחד

Num. 1, 41. 2, 28. אחד וארבעים אלף

Num. 1, 44. איש־אחד לבית־אבתיו

Num. 6, 11 אחד לחטאת ואחד לעלה

Num. 6, 14. תמים אחד לעלה

Num. 6, 14. ואיל־אחד תמים

Num. 6, 19. ורקיק מצה אחד

Num. 7, 11. נשיא אחד ליום

Num. 7, 11. נשיא אחד ליום

Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79. מזרק אחד כסף

Num. 7, 15. 21. פר אחד בן־בקר

Num. 7, 15. 21. 27. 33. 39. 45. 57. 63. 69. 75. 81. איל אחד כבש־אחד

Nu. 7, 16. 22. 28. 34. 40. 46. 52. 58. 64. 70. 76. 82. שעיר־עזים אחד לחטאת

Num. 11, 19. לא יום אחד תאכלון

Nu. 13, 2. איש אחד איש אחד למטה

Num. 13, 23. ואשכול ענבים אחד

Nu. 14, 15. את־העם הזה כאיש אחד

Num. 15, 16. ומשפט אחד יהיה

Num. 15, 24. אחד לעלה

Num. 15, 24. אחד לחטאת

Num. 16, 15. לא חמור אחד מהם

Num. 16, 22. האיש אחד יחטא

Num. 17, 18. כי מטה אחד לראש

Num. 17, 21. מטה לנשיא אחד

Num. 17, 21. מטה לנשיא אחד

Num. 28, 4. את־הכבש אחד

Num. 28, 11. 19. שנים ואיל אחד

Nu. 28, 15. ושעיר עזים אחד לחטאת

Num. 28, 22 ושעיר חטאת אחד

Num. 28, 27. איל אחד שבעה כבשים

Num. 28, 30. שעיר עזים אחד

Nu. 29, 2. 8 פר בן־בקר אחד איל אחד

Nu. 29, 4. ועשרון אחד לכבש האחד

Num. 29, 5 ושעיר־עזים אחד חטאת

Nu. 29, 11. שעיר־עזים אחד חטאת

Num. 29, 16. 19. 25. ושעיר־עזים אחד

Num. 29, 22. ושעיר חטאת אחד 29. 31. 34. 38.

Num. 29, 36. פר אחד איל אחד

Nu. 31, 28. אחד נפש מחמש המאות

Num. 31, 30. אחד אחוזת מן־החמשים

Nu. 31, 34. וחמרים אחד וששים אלף

Num. 31, 39. ומכסם לי״י אחד וששים

Num. 31, 47. אחד מן־החמשים

Num. 34, 18. ונשיא אחד נשיא אחד

Nu. 35, 30. ועד אחד לא־יענה בנפש

Dt. 1, 2. ** אחד עשר יום מחרב

Dt. 1, 24. איש אחד לשבט

Dt. 6, 4. יי׳ אלהינו יי׳ אחד

Dt. 17, 6. לא יומת על־פי עד אחד

Dt. 19, 15. לא־יקום עד אחד

Dt. 28, 7. בדרך אחד יצאו אליך

Dt. 28, 25. בדרך אחד תצא אליו

Jer. 13, 1. אזור פשתים

Ez. 23, 15. חגורי אזור במתניהם

וְאָזוֹר

2Reg. 1, 8. ואזור עור אזור במתניו

הָאָזוֹר

Jer. 13, 2. ואקנה את־האזור

Jer. 13, 4. קח את־האזור

Jer. 13, 6. וקח משם את־האזור

Jer. 13, 7. ואקח את־האזור

Jer. 13, 7. והנה נשחת האזור

Jes. 13, 11. כאשר ידבק האזור

כָּאָזוֹר

Jer. 13, 10. כאזור הזה אשר לא־ייצלה

אֹזֶר

v. s. r. זָרַח *p.* 335

אַח

מלת הקריקה והקריקה, וסיל קריקה על נעד [אָך! וועהע!], ולין לה יסוד נפעל, נהיותה הנגית הקנצאות והתקכות. וכנור מעכו חֵאָה, אָחַ־לַי, אָחַ־לַי.

interj. lamentantis, qui est sonus ab ipsa natura expressus, nullo modo ad verbum aliquod referendus. Inde compositione nata sunt חֵאָה etc., quae paullo infra leguntur.

Ez. 6, 11. ואמר־אה

Ez. 21, 20. אה עשויה לברק

הָאָה

מלת הקריקה על התוליס וזכיכה, לו קלסה וזקוק [יוֹ־סע!] ונלמד מסגד נרעת קנכו, נככב מן הֵה אָה

interj. exsultantis prae gaudio et cum laude exhortantis: eja, εὖγε; evax (de sono classici).

Job. 39, 25. בדי שופר יאמר האה

Ps. 35, 21. אמרו האה האה

Ps. 35, 25. האה נפשנו

Ps. 40, 16. האמרים לי האה האה

Ps. 70, 4. האמרים האה האה

Jes. 44, 16. אף־יחם ויאמר האח

Ez. 25, 3. יען אמרך האח

Ez. 26, 2. אמרה צר על־ירושלם האח

Ez. 36, 2. אמר האויב עליכם האח

אָח

זס עוף, ולין נמלת כ״ף נרכוי אֹחִים, וזוק עוף המילל וקוכן כמקרכות, ויזלף כין מזוקות ועיי״ם לף [קוסוף], וכנור מוס נערכי ערב לפף.

nom. avis (nonnisi pluraliter אֹחִים), voce ululanti, cujus nidus solet esse intra parietinas urbium aediumve dirutarum. Erant, qui ex sono vocabuli conjectura, quid sit, augurarentur (LXX. Theod: ἴλιγξ, Ibn-Esra: monstra, quae *gemitum* excitant; etc.); alii, qui ex sensu scripturae daemonas intelligendos esse suspicarentur. Aquila: τυφῶνες.

pl.: אֹחִים Jes. 13, 21. ומלאו בתיהם אחים

אֲחַ־לַי

מלת הטעם כמו אֲחַ־לַי, וזוק מוככ מן לף שכמלף ג״כ כלולי. תעולתו ועניכו דכור הקנץ ומעלת־רוח [וועהנס־פערטיקעל], כלומר הלוי ולולי. והיתקנם סוכסי הטתיקו כזוֹבר כמו לזכרי, וכז״ וכל״ק וכן־מלך הוכיקהו מן חָלָה, ויולמו שכעשה ושם אֲחַל, לשון תקנה ונקשה קנץ וכלון, ולין מכרעות לפיוהם.

adv. (composit. ex אָח, et לַי cf. לוּלֵי) deprecantis, aut obsecrantis; *o si, utinam* (syn. חַלַּי *ὄφελον*

איכה ירדם אחד אלם Dt. 32, 30.
איש־אחד איש־אחד Jos. 3, 12.
ויעמדו נד אחד Jos. 3, 13.
קמו נד־אחד Jos. 3, 16.
איש־אחד איש־אחד משבט Jos. 4, 2. 4.
ולשון זהב אחד Jos. 7, 21.
ועם־ישראל פה אחד Jos. 9, 2.
מלך יריחו אחד Jos. 12, 9.
אשר־מצד בית־אל אחד Jos. 12, 9.
מלך ירושלם אחד Jos. 12, 10.
מלך חברון אחד Jos. 12, 10.
מלך ירמות אחד Jos. 12, 11.
מלך לכיש אחד Jos. 12, 11.
מלך עגלון אחד Jos. 12, 12.
מלך גזר אחד Jos. 12, 12.
מלך דביר אחד Jos. 12, 13.
מלך גדר אחד Jos. 12, 13.
מלך חרמה אחד Jos. 12, 14.
מלך ערד אחד Jos. 12, 14.
מלך לבנה אחד Jos. 12, 15.
מלך עדלם אחד Jos. 12, 15.
מלך מקדה אחד Jos. 12, 16.
מלך בית־אל אחד Jos. 12, 16.
מלך תפוח אחד Jos. 12, 17.
מלך חפר אחד Jos. 12, 17.
מלך אפק אחד Jos. 12, 18.
מלך לשרון אחד Jos. 12, 18.
מלך מדון אחד Jos. 12, 19.
מלך חצור אחד Jos. 12, 19.
מלך שמרון מראון אחד Jos. 12, 20.
מלך אכשף אחד Jos. 12, 20.
מלך תענך אחד Jos. 12, 21.
מלך מגדו אחד Jos. 12, 21.
מלך קדש אחד Jos. 12, 22.
מלך־יקנעם לכרמל אחד Jos. 12, 22.
מלך דור לנפת דור אחד Jos. 12, 23.
מלך־גוים לגלגל אחד Jos. 12, 23.
מלך תרצה אחד Jos. 12, 24.
גורל אחד וחבל אחד Jos. 17, 14.
לא־יהיה לך גורל אחד Jos. 17, 17.
נשיא אחד נשיא אחד Jos. 22, 14.
והוא איש אחד Jos. 22, 20.
איש־אחד מכם ירדף Jos. 23, 10.
כי לא־נפל דבר אחד Jos. 23, 14.
לא־נפל ממנו דבר אחד Jos. 23, 14.
לא נשאר עד־אחד Jud. 4, 16.
את־מדין כאיש אחד Jud. 6, 16.
אחד כתאר בני המלך Jud. 8, 18.
אם־משל בכם איש אחד Jud. 9, 2.
וראש־אחד בא Jud. 9, 37.
ויהי איש אחד מצרעה Jud. 13, 2.
וישם לפיד אחד Jud. 15, 4.
אחד בימינו Jud. 16, 29.
לבית איש אחד Jud. 18, 19.
כאיש אחד למדן Jud. 20, 1.
כל־העם כאיש אחד Jud. 20, 8.
כאיש אחד חברים Jud. 20, 11.
מישראל שבט אחד Jud. 21, 3
שבט אחד מישראל Jud. 21, 6.
מי אחד משבטי־ישראל Jud. 21, 8.
איש אחד מן־הרמתים 1 Sam. 1, 1.
ביום אחד ימותו 1 Sam. 2, 34.
לאשדוד אחד לעזה אחד 1 S. 6, 17.
לאשקלון אחד לגת אחד 1 S. 6, 17.
לעקרון אחד 1 Sam. 6, 17.
טלה חלב אחד 1 Sam. 7, 9.
יום אחד לפני בא־שאול 1 S. 9, 15.
אחד נשא ׀ שלשה 1 Sam. 10, 3.
ויצאו כאיש אחד 1 Sam. 11, 7.
הראש אחד יפנה 1 Sam. 13, 17.
והראש אחד יפנה 1 Sam. 13, 18.
והראש אחד יפנה דרך 1 Sam. 13, 18.
אתם תחיו לעבר אחד 1 Sam. 14, 40.
נהיה לעבר אחד 1 Sam. 14, 40.
ויען אחד מהנערים 1 Sam. 16, 18.
ינאד יין וגדי עזים אחד 1 S. 16, 20.
וימלט בן־אחד לאחימלך 1 S. 22, 20.

אחרי פרעש אחד 1 Sam. 24, 15.
נער־אחד מהנערים 1 Sam. 25, 14.
לבקש את־פרעש אחד 1 S. 26, 20.
ויעבר אחד מהנערים 1 Sam. 26, 22.
אספה יום־אחד 1 Sam. 27, 1.
ואחז לך אחד מהנערים 2 S. 2, 21.
דבר אחד אנכי שאל 2 Sam. 3, 13.
ואשפר אחד 2 Sam. 6, 19.
כישראל גוי אחד בארץ 2 S. 7, 23.
אחד עשיר ואחד ראש 2 Sam. 12, 1.
ולא־נותר מהם אחד 2 Sam. 13, 30.
אשר־אתו גם־אחד 2 Sam. 17, 12.
ויירא איש אחד 2 Sam. 18, 10.
איש־יהודה כאיש אחד 2 S. 19, 15.
שמנה מאות חלל בפעם אחד׃ קִרְי 2 Sam. 23, 8.
ישבת בבית אחד 1 Reg. 3, 17.
חדש בשנה יהיה על־אחד׃ 1 Rg. 4, 7.
ונציב אחד אשר בארץ 1 Reg. 4, 19.
לחם־שלמה ליום אחד 1 Reg. 5, 2.
מדה אחת וקצב אחד 1 Reg. 6, 25.
מוצק אחד מדה אחת 1 Reg. 7, 36.
קצב אחד לכלהנה 1 Reg. 7, 36.
כיור אחד על־המכונה 1 Reg. 7, 38.
לא־נפל דבר אחד 1 Reg. 8, 56.
שבט אחד אתן לבנך 1 Reg. 11, 13.
ולבנו אתן שבט־אחד 1 Reg. 11, 36.
ונביא אחד זקן 1 Reg. 13, 11.
הלך בדרך אחד לבדו 1 Reg. 18, 6.
ועבדיהו הלך בדרך־אחד 1 Rg. 18, 6.
תחת רתם אחד׃ 1 Reg. 19, 4. 5.
והנה נביא אחד נגש 1 Reg. 20, 13.
מאה־אלף רגלי ביום אחד 1 Reg. 20, 29.
ואיש אחד מבני 1 Reg. 20, 35.
עוד איש־אחד לדרש 1 Reg. 22, 8.
אל־סריס אחד 1 Reg. 22, 9.
פה־אחד טוב אל־המלך 1 Rg. 22, 13.
ויען אחד מעבדי מלך 2 Reg. 3, 11.
אחד מן־הנערים 2 Reg. 4, 22.
ויצא אחד אל־השדה 2 Reg. 4, 39.
ויבאו אל־אהל אחד 2 Reg. 7, 8.
ויען אחד מעבדיו ויאמר 2 Rg. 7, 13.
ויתן־לה המלך סריס אחד 2 Rg. 8, 6.
יהוידע הכהן ארון אחד 2 Rg. 12, 10.
שקלים כסף לאיש אחד 2 Reg. 15, 20.
אחד מהכהנים 2 Reg. 17, 27.
ויבא אחד מהכהנים 2 Reg. 17, 28.
לקח סריס אחד 2 Reg. 25, 19.
אחד למאה הקטן 1 Chr. 12, 15.
לב אחד להמליך 1 Chr. 12, 38.
גוי אחד בארץ 1 Chr. 17, 21.
בית־אב אחד אחז 1 Chr. 24, 6.
ליכין אחד ועשרים 1 Chr. 24, 17.
שלמה בני אחד 1 Chr. 29, 1.
אחד מימין 2 Chr. 3, 17.
את־חים אחד 2 Chr. 4, 15.
להשמיע קול־אחד 2 Chr. 5, 13.
עוד איש־אחד 2 Chr. 7, 7.
אל־סריס אחד 2 Chr. 18, 8.
פה־אחד טוב 2 Chr. 18, 12.
ויעשו ארון אחד 2 Chr. 24, 8.
ביום אחד הכל בני־חיל 2 Chr. 28, 6.
לתת להם לב אחד 2 Chr. 30, 12.
לפני מזבח אחד 2 Chr. 32, 12.
ויאספו העם כאיש אחד Esr. 3, 1.
מיום אחד לחדש השביעי Esr. 3, 6.
לא־ליום אחד ולא לשנים Esr. 10, 13.
וישבו ביום אחד לחדש Esr. 10, 16.
יום אחד לחדש הראשון Esr. 10, 17.
ויבא חנני אחד מאחי Neh. 1, 2.
ליום אחד שור אחד Neh. 5, 18.
כל־העם כאיש אחד Neh. 8, 1.
ביום אחד לחדש השביעי Neh. 8, 2.
להביא ׀ אחד מן־העשרה Neh. 11, 1.
ישנו עם־אחד Esth. 3, 8.
טף ונשים ביום אחד Esth. 3, 13.
אחד מן־הסריסים Esth. 7, 9.

ביום אחד בכל־מדינת Esth. 8, 12.
טהור מטמא לא אחד Job. 14, 4.
ויכנגו ברחם אחד Job. 31, 15.
מליץ אחד מני־אלף Job. 33, 23.
אחד באחד יגשו Job. 41, 8.
ואיש נזם זהב אחד Job. 42, 11.
אין גם־אחד Ps. 14, 3. 53, 4.
אחד מהם לא נותר Ps. 106, 11.
ולא אחד בהם Ps. 139, 16.
כיס אחד יהיה לכלנו Prv. 1, 14.
שמקרה אחד יקרה Eccl. 2, 14.
מקרה אחד להם Eccl. 3, 19.
ורוח אחד לכל Eccl. 3, 19.
הכל הולך אל־מקום אחד Eccl. 3, 20.
יש אחד ואין שני Eccl. 4, 8.
אל־מקום אחד הכל הולך Eccl. 6, 6.
אדם אחד מאלף מצאתי Eccl. 7, 28.
מקרה אחד לצדיק ולרשע Eccl. 9, 2.
כי־מקרה אחד לכל Eccl. 9, 3.
וחטא אחד יאבד Eccl. 9, 18.
נתנו מרעה אחד Eccl. 12, 11.
שבע נשים באיש אחד Jes. 4, 1.
אחד מן־השרפים Jes. 6, 6.
כפה ואגמון יום אחד Jes. 9, 14.
שיתו ושמיהו ביום אחד Jes. 10, 16.
אחד בני ישראל Jes. 27, 12.
אלף אחד מפני גערת אחד Jes. 30, 17
רגע ביום אחד Jes. 47, 9.
כי־אחד קראתיו Jes. 51, 2.
היוחל ארץ ביום אחד Jes. 66, 8.
אחד מעיר Jer. 3, 14.
הדוד אחד תאנים טובות Jer. 24, 3.
והדוד אחד תאנים רעות Jer. 24, 2.
לב אחד ודרך אחד Jer. 32, 39.
אל־ספר אחד Jer. 51, 60.
העמודים שנים הים׃ אחד Jer. 52, 20.
לקח סריס אחד Jer. 52, 25.
אופן אחד בארץ Ez. 1, 15.
ודמות אחד לארבעתן Ez. 1, 16.
ונתתה אותם בכלי אחד Ez. 4, 19.
והנה חר־אחד בקיר Ez. 8, 7.
והנה פתח אחד Ez. 8, 8.
ואיש־אחד בתוכם Ez. 9, 2.
אצל הכרוב אחד Ez. 10, 9.
אופן אחד אצל Ez. 10, 9.
ואופן אחד אצל Ez. 10, 9.
אצל הכרוב אחד Ez. 10, 9.
דמות אחד לארבעתם Ez. 10, 10.
ונתתי להם לב אחד Ez. 11, 19.
ויהי נשר־אחד גדול Ez. 17, 7.
ותעל אחד מגריה Ez. 19, 3.
ותקח אחד מגריה Ez. 19, 5.
מארץ אחד יצאו שניהם Ez. 21, 24.
דרך אחד לשתיהן Ez. 23, 13.
איש אחד מקציהם Ez. 33, 2.
אחד היה אברהם Ez. 33, 24.
רעה אחד ורעה אתהן Ez. 34, 23.
קח־לך עץ אחד Ez. 37, 16.
ולקח עץ אחד Ez. 37, 16.
וקרב אתם אחד אל־אחד Ez. 37, 17.
לך לעץ אחד Ez. 37, 17.
ועשיתם לעץ אחד Ez. 37, 19.
והיו אחד בידי Ez. 37, 19.
לגוי אחד בארץ Ez. 37, 22.
ומלך אחד יהיה לכלם Ez. 37, 22.
ורועה אחד יהיה לכלם Ez. 37, 24.
רחב הבנין קנה אחד Ez. 40, 5.
וקומה קנה אחד Ez. 40, 5.
קנה אחד רחב־אמות סף אחד Ez. 40, 6
קנה אחד רחב Ez. 40, 6.
והתא קנה אחד ארך Ez. 40, 7.
וקנה אחד רחב Ez. 40, 7.
מהבית קנה אחד Ez. 40, 7.
והשפתים טפח אחד Ez. 40, 43.
אחד אל־כתף שער Ez. 40, 44.
אחד מפה ואחד מפה Ez. 40, 49.
פתח אחד דרך הצפון Ez. 41, 11.
ופתח אחד לדרום Ez. 41, 11.

תכן אחד יהיה Ez. 45, 11.
דן אחד Ez. 48, 1.
אשר אחד Ez. 48, 2.
נפתלי אחד Ez. 48, 3.
מנשה אחד Ez. 48, 4.
אפרים אחד Ez. 48, 5.
ראובן אחד Ez. 48, 6.
יהודה אחד Ez. 48, 7.
בנימן אחד Ez. 48, 23.
שמעון אחד Ez. 48, 24.
ישששכר אחד Ez. 48, 25.
זבולן אחד Ez. 48, 26.
גד אחד Ez. 48, 27.
שער ראובן אחד Ez. 48, 31.
שער יהודה אחד Ez. 48, 31.
שער לוי אחד Ez. 48, 31.
שער יוסף אחד Ez. 48, 32.
שער בנימן אחד Ez. 48, 32.
שער דן אחד Ez. 48, 32.
שער שמעון אחד Ez. 48, 33.
שער ישששכר אחד Ez. 48, 33.
שער זבולן אחד Ez. 48, 33.
שער גד אחד Ez. 48, 34.
שער אשר אחד Ez. 48, 34.
שער נפתלי אחד Ez. 48, 34.
והנה ׀ איל אחד Dan. 8, 3.
ואשמעה אחד־קדוש Dan. 8, 13.
ויאמר אחד קדוש Dan. 8, 13.
ברית לרבים שבוע אחד Dan. 9, 27.
והנה איש־אחד לבוש Dan. 10, 5.
ואין אחד מתחזק עמי Dan. 10, 21.
ועל־שלחן אחד כזב Dan. 11, 27.
אחד הנה לשפת היאר Dan. 12, 5.
ושמו להם ראש אחד Hos. 2, 2.
עשרה אנשים בבית אחד Am. 6, 9.
מהלך יום אחד Jon. 3, 4.
לעבדו שכם אחד Zeph. 3, 9.
ביום אחד להדש Hag. 1, 1.
הארץ־ההיא ביום אחד Zach. 3, 9.
אחד מימין הגלה Zach. 4, 3.
שלשת הרעים בירח אחד Zach. 11, 8.
והיה יום־אחד Zach. 14, 7.
יהיה יי׳ אחד ושמו אחד Zach. 14, 9.
הלוא אב אחד לכלנו Mal. 2, 10.
אל אחד בראנו Mal. 2, 10.
ולא־אחד עשה Mal. 2, 15.

וְאֶחָד

ואחד לעלה Lev. 5, 7.
ואחד לחטאת Lev. 12, 8.
ואחד וחמשים אלף Num. 2, 16.
ואחד לעלה Num. 6, 11.
מלכים שלשים ואחד Jos. 12, 24.
ואחד בשמאלו Jud. 16, 29.
ואחד נשא שלשת 1 Sam. 10, 3.
ואחד נשא נבל־יין 1 Sam. 10, 3.
ואחד ראש 2 Sam. 12, 1.
ואחד ׀ אחז לאיתמר 1 Chr. 24, 6.
ואחד מהשמאול 2 Chr. 3, 17.
שש מאות עשרים ואחד Esr. 2, 26.
שש מאות עשרים ואחד Neh. 7, 30.
שבע מאות ועשרים ואחד Neh. 7, 37.
אחד מפה ואחד מפה Ez. 40, 26.
עשרים ואחד יום Dan. 10, 13.
ואחד הנה לשפת היאר Dan. 12, 5.
בעשרים ואחד לחדש Hag. 2, 1.
ואחד על־שמאלה Zach. 4, 3.

הָאֶחָד

שם האחד פישון Gn. 2, 11.
שם האחד פלג Gn. 10, 25.
האחד בא־לגור Gn. 19, 9.
ויפתח האחד את־שקו Gn. 42, 27.
האחד אינכו Gn. 42, 32.
אחיכם האחד הניחו אתי Gn. 42, 33.
ויצא האחד מאתי Gn. 44, 28.
עד יום האחד ועשרים Ex. 12, 18.
אשר שם האחד גרשם Ex. 18, 3.
ושם האחד אליעזר Ex. 18, 4.

שלשה ׀ קני מנרה מצדה
האחד Ex. 25, 32. 37, 18.
בקנה האחד כפתר ופרח Ex.25,33.
בקנה האחד כפתור ופרח Ex.25,33.
רחב הקרש האחד Ex.26,16.36,21.
שתי ידות לקרש האחד Ex.26,17.
שני אדנים תחת־הקרש
האחד Ex. 26, 19. 36, 26.
תחת הקרש האחד Ex.26,19.36,26.
תחת הקרש האחד Ex. 26, 21.
25. 36, 26.
תחת הקרש האחד Ex. 36, 24.
26, 21. 25.
לקרשי צלע־המשכן
האחד Ex. 26, 26.
תחת־הקרש האחד Ex. 36, 24.
פתדה וברקת הטור
האחד Ex. 28, 17.
ואת־האיל האחד תקח Ex.29,15.
את־הכבש האחד Ex. 29, 39.
רביעת ההין יין לכבש
האחד Ex. 29, 40.
שתי ידת לקרש האחד Ex. 36, 22.
תחת הקרש האחד Ex. 36, 30.
בקנה האחד כפתר ופרח Ex.37,19.
הטור האחד Ex. 39, 10.
את־הכבש האחד Lev. 14, 12.
ועשה את־האחד Lev. 14, 30.
את־האחד חטאת Lev.14,31.15,30.
האחד עלה Lev. 14, 30. 15, 30.
המזרק האחד Num. 7, 85.
את־האחד חטאת Num. 8, 12.
ואת־האחד עלה Num. 8, 12
שם האחד ׀ אלדד Num. 11, 26.
לכבש האחד Num. 15, 5.
לשור האחד או לאיל
האחד Num. 15, 11.
לכבש האחד בקדש Num. 28, 7.
לפר האחד Num. 28, 12. 28, 28.
לאיל האחד Num. 28, 28.
בשמן לכבש האחד Num. 28, 13.
תעשה לכבש האחד Num. 28, 21.
עשרון לכבש האחד Num. 28, 29.
ועשרון אחד לכבש האחד Nu.29, 4.
שני עשרנים לאיל האחד Num.29,9.
עשרון לכבש האחד Num. 29, 10.
לפר האחד Num. 29, 14.
לאיל האחד Num. 29, 14.
עשרון לכבש האחד Num. 29, 15.
וקרבה אשת האחד Dt. 25, 11.
ושם האחד סנה 1 Sam. 14, 4.
ושם האחד בוצץ 1 Sam. 14, 4.
השן האחד מצוק 1 Sam. 14, 5.
שם האחד בענה 2 Sam. 4, 2.
ויכו האחד את־האחד 2 Sam.14,6.
קומת הכרוב האחד 1 Reg. 6, 26.
ותגע כנף־האחד בקיר 1 Reg. 6, 27.
קומת העמוד האחד 1 Reg. 7, 15.
וקומת האופן האחד 1 Reg. 7, 32.
יכיל ׀ הכיור האחד 1 Reg. 7. 38.
ארבע באמה הכיור האחד 1Rg.7,38
ואת־הים האחד 1 Reg. 7, 44.
יעלה על־המגן האחד 1Reg.10,17.
והשבט האחד יהיה־לו 1Reg.11,32.
וישם את־האחד 1 Reg. 12, 29.
ואת־האחד נתן בדן 1 Reg. 12, 29.
לפני האחד עד־דן 1 Reg. 12, 30.
ויבחרו להם הפר האחד 1Reg.18,23
אעשה ׀ את־הפר האחד 1Reg.18,23.
בחרו לכם הפר האחד 1Reg.18,25.
ויאמר האחד הואל נא ולך 2Reg.6,3
ויהי האחד מפיל הקורה 2Reg.6,5.
העמודים ׀ שנים הים
האחד 2 Reg. 25, 16.
קומת ׀ העמוד האחד 2 Reg. 25, 17.
שם האחד פלג 1 Chr. 1, 19.
כנף האחד לאמות חמש 2 Chr. 3, 11.
וכנף הכרוב האחד 2 Chr. 3, 12.

טובים השנים מן־האחד Eccl. 4, 9.
האחד יקים את־חברו Eccl. 4, 10.
ואילו האחד Eccl. 4, 10.
ואם־יתקפו האחד Eccl. 4, 12.
קומת העמד האחד Jer. 52, 21.
פני האחד פני הכרוב Ez. 10, 14.
סביב זרת האחד Ez. 43, 13.
ומה האחד מבקש Mal. 2, 15.

וְהָאֶחָד
והאחד אינני Gn. 42, 13.
והאחד עלה Lev. 14, 22. 15, 15.
והאחד מנגב מול גבע 1 Sam.14,5.

בְּאֶחָד
בעשירי באחד לחדש Gn. 8, 5.
בראשון באחד לחדש Gn. 8, 13.
הראשון באחד לחדש Ex. 40, 2.
השנית באחד לחדש Ex. 40, 17.
השביעי באחד לחדש Lev. 23, 24.
באחד לחדש השני Num. 1, 1. 1, 18.
ובחדש השביעי באחד Num. 29, 1.
בחדש החמישי באחד Num. 33, 38.
בעשתי־עשר חדש באחד Dt. 1, 3.
ויחלו באחד לחדש 2 Chr. 29, 17.
כי באחד לחדש הראשון Esr. 7, 9.
והוא באחד ומי ישיבנו Job. 23, 13.
אחד באחד יגשו Job. 41, 8.
באחד לחדש Ez. 26, 1.
בראשון באחד לחדש Ez. 29, 17.
באחד לחדש Ez. 26, 1.
באחד לחדש Ez. 31, 1.
באחד לחדש Ez. 32, 1.
בראשון באחד לחדש Ez. 45, 18.

וּבְאֶחָד
ובאחד לחדש החמשי Esr. 7, 9.

כְּאֶחָד
ויהי כאחד למחצצרים 2 Chr. 5, 13.
כל־הקהל כאחד Esr. 2, 64.
ובניו בני־יהודה כאחד Esr. 3, 9.
הכהנים והלוים כאחד Esr. 6, 20.
כל הקהל כאחד Neh. 7, 66.
ואם־שניהם כאחד טובים Eccl. 11, 6
זאב וטלה ירעו כאחד Jes. 65, 25.

לְאֶחָד
ושור לאחד Num. 7, 3.
והיו לאחד מבני שבטי Num. 36, 3.
לאחד ממשפחת מטה Num. 36, 8.
לאחד ועשרים להותיר 1Chr. 25, 28.
שש כנפים לאחד Jes. 6, 2.
וארבעה פנים לאחד Ez. 10, 14.
ארבעה פנים לאחד Ez. 10, 21.
וארבע כנפים לאחד Ez. 10, 21.

לָאֶחָד
שני העמר לאחד Ex. 16, 22.
לאחד כמספרם Num. 15, 12.

וּלְאֶחָד
ולאחד איך יהם Eccl. 4, 11.

anstr. rar. abs.: אַחַד
תחת אחד השיחם Gn. 21, 15.
על אחד ההרים Gn. 22, 2.
כמעט שכב אחד העם Gn. 26, 10.
ואת־אחד עשר ילדיו Gn. 32, 23.
שכם אחד על־אחיך Gn. 48, 22.
אל־אחד מבניו Lev. 13, 2.
הרעתי את־אחד מהם Num. 16, 15.
אחד עשר יום מחרב Dt. 1, 2.
ומת אחד מהם Dt. 25, 5.
את יד־אחד מבניי Jud. 17, 5.
את־אחד מהנערים 1 Sam. 9, 3.
כי־בא אחד העם 1 Sam. 26, 15.
נגלות אחד הרקים 2 Sam. 6, 20.
את־אחד שבטי ישראל 2 Sam. 7, 7.
עד־אחד לא־נעדר 2 Sam. 17, 22.
כנפש אחד מהם 1 Reg. 19, 2.
כדבר אחד מהם 1 Reg. 22, 13.
ויאמר אחד מעבדיו 2 Reg. 6, 12.
פתח אחד עבדי אדני 2 Reg. 18, 24.
את־אחד שבטי ישראל 1Chr. 17, 6.
אחד עבדי אדני Jes. 36, 9.
אחר אחד בתוך Jes. 66, 17.
ודבר־אחד את־אחד Ez. 33, 30.
לעמות אחד החלקים Ez. 45, 7.
מיכאל אחד השרים Dan. 10, 13.

constr.: וַאֲחַד
ואחד עשר כוכבים Gn. 37, 9.

בְּאַחַד
באחד הברות Gn. 37, 20.
רבחר ו׳ באחד שבטיך Dt. 12, 14.
אחיך באחד שעריך Dt. 15, 7.
הפסח באחד שעריך Dt. 16, 5.
בקרבך באחד שעריך Dt. 17, 2.
אשר־יבחר באחד שעריך Dt.23,17.
באחד המקומות Jud. 19, 13.
באחד המקומת 2 Sam. 17, 9. 12.
באחד ההרים 2 Reg. 2, 16.
באחד ענק מצורניך Cant. 4, 9.
באחד מעיניך Cant. 4, 9.

כְּאַחַד
האדם היה כאחד ממנו Gn. 3, 22.
כאחד שבטי ישראל Gn. 49, 16.
והייתי כאחד האדם Jud. 16, 7. 11.
הנער לו כאחד מבניו Jud. 17, 11.
הערל הזה כאחד מהם 1 Sam. 17, 36.
כאחד הצבים 2 Sam. 2, 18.
כאחד מבני המלך 2 Sam. 9, 11.
תהיה כאחד הנבלים 2 Sam. 13, 13.
דברך כאחד מהם 2 Chr. 18, 12.
כאחד החלקים Ez. 48, 8.
אתה כאחד מהם Ob. 1, 11.

וְכַאֲחַד
וכאחד השרים תפלו Ps. 82, 7.

לְאַחַד
מתת לאחד מהם Dt. 28, 55.
לאחד מהנערים 2 Sam. 1, 15.
לאחד מבני הנבראים 2 Reg. 9, 1.
ואתם תלקטו לאחד Jes. 27, 12.
לאחד מעבדיו Ez. 46, 17.
לאחד ׀ קראתי נעם Zach. 11, 7.

וּלְאַחַד
ולאחד קראתי חבלים Zach. 11, 7.

מֵאַחַד
מאחד אחיך Dt. 15, 7.
יבא הלוי מאחד שעריך Dt. 18, 6.
מאחד שבטי־ישראל 2 Sam. 15, 2.
ועשה אֹתו מאחד מאלה Ez.18,10.

pl.: אֲחָדִים *adv.*
ודברים אחדים Gn. 11, 1.
וישבת עמו ירחים אחדים Gn.27,44.
כימים אחדים Gn. 29, 20.
וברחים אחדים ישבר Dan. 11, 20.

לַאֲחָדִים
והיו לאחדים בידיך Ez. 37, 17.

אָח
שין לו לפ, והוא קטן אֶחָד, בגרשיים קוֹת פסופית, ובמסרת לפד סוף פיזוקלא, ויתכן מכוונו ותעודתו בערך הלשון.
numer. semel Ez. 18, 10., id quod confirmatur et traditionis judaicae auctoritate et linguarum collatione (sanscr. *éka*).
ועשה אֹת מאחד מאלה Ez.18,10.

Hitpa-el: הִתְאַחֵד
גויר־פסס ועכיכו התפספות והתקבצות להיות לפד [ויך לייכנן], כלומר שסיפת כל הכוחות לאיכה ולקושר לפד.
vrb. denom., se jungere ad eundem finem, vel ad locum eundem se convertere. Jonat: אִשְׁתַּלְיָפוּ;
Al: *διαπορεύου.*

imperat.: הִתְאַחֲדִי *fem.:*
התאחדי הימיני Ez. 21, 21.

אַחַת

כיכר אֲחָדָה, ווסף נקבה יון לפד, ובנסף הגוף וסופו אֶחָת, ומספרו כמו לפד, לפכן יסיס לרוב סדרי לו מספר תוקדי, בשער זיסיס המשך וסקוגיף. פעמים תעודתו כמו פעם לפד, ופעמים כמו נקדמית חֲדָא, לומר על־יחד וביחוד [לייכנין, נעוויסקלין] וכיוצא בזה. ולפוי נעשה לפד, תמונה עתיקית של סמלה.

adj. (= אֲחָדָה) *paus.* אֲחָת, una. Interdum adverb.: semel, *ἅπαξ*; nonnunquam etiam, sicuti aramaicum חַדָּא: unice, praecipue, singulariter. Rad. vetusta est אח.

אַחַת *p.* אַחַת

ויקח אחת מצלעתיו Gn. 2, 21.
שפה אחת Gn. 11, 1.
ושפה אחת לכלם Gn. 11, 6.
הברכה אחת הוא־לך Gn. 27, 38.
תורה אחת יהיה לאזרח Ex.12,49.
קח צנצנת אחת Ex. 16, 33.
לא אגרשנו מפניך בשנה אחת Ex. 23, 29.
כלה מקשה אחת Ex. 25, 36. 37, 22.
מדה אחת Ex. 26, 2. 8. 36, 9. 15.
וככר לחם אחת Ex. 29, 23.
וחלת לחם שמן אחת Ex. 29, 23.
אחת בשנה Ex. 30, 10.
אחת בשנה יכפר Ex. 30, 10.
אחת אל־אחת Ex. 36, 10.
חבר אחת אל־אחת Ex. 36, 10.
הללאת אחת אל־אחת Ex. 36, 12.
אחת אל־אחת בקרסים Ex.36, 13.
משלבת אחת אל־אחת Ex. 36, 22.
אחת מכל־מצות Lev. 4, 13. 22. 5, 17.
ואם נפש אחת תחטא Lev. 4, 27.
בעשתה אחת ממצות ה׳ Lev.4,27.
אחת מכל אשר־יעשה Lev. 5, 22.
על־אחת מכל אשר־יעשה Lv.5,26.
תורה אחת להם Lev. 7, 7.
חלת מצה אחת Lev. 8, 26.
וחלת לחם שמן אחת Lev. 8, 26.
וכבשה אחת Lev. 14, 10.
אחת בשנה Lev. 16, 34.
וכבשה אחת בת־שנתה Num.6,14.
וחלת מצה אחת מן־הסל Nu.6,19.
קערת־כסף אחת Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
כף אחת עשרה זהב Num. 7, 14. 20. 26. 32. 38. 44. 50. 56. 62. 68. 74. 80.
חקה אחת יהיה לכם Num. 9, 14.
התקהל חקה אחת לכם Num.15,15.
תורה אחת ומשפט אחד Nu.15,16.
ואם־נפש אחת תחטא Num.15,27.
תורה אחת יהיה לכם Num.15,29.
ונס אל־אחת מן־הערים Dt. 4, 42.
אל־אחת הערים Dt. 19, 5.
ונס אל־אחת הערים Dt. 19, 11.
יהיה לבריתו שנה אחת Dt. 24, 5.
איש אבן אחת על־שכמו Jos. 4, 5.
הקיף את־העיר פעם אחת Jos.6,3.
הקף פעם אחת Jos. 6, 11.
ביום השני פעם אחת Jos. 6, 14.
אדרת שנער אחת טובה Jos. 7, 21.
לכד יהושע פעם אחת Jos. 10, 42.
ערים אחת־עשרה Jos. 15, 51.
ונס אל־אחת מהערים Jos. 20, 4.
איש על־אבן אחת Jud. 9, 5. 18.
ותשלך אשה אחת Jud. 9, 53.
ואנקמה נקם־אחת Jud. 16, 28.
אחת עלה ביתי־אל Jud. 20, 31.
שם אחת חנה 1 Sam. 1, 2.
מנה אחת אפים 1 Sam. 1, 5.
ואיפה אחת קמח 1 Sam. 1, 24.
אל־אחת הכהנות 1 Sam. 2, 36.

כי־מגפה אחת לכלם 1 Sam. 6, 4.
עגלה חדשה אחת 1 Sam. 6, 7.
במסלה אחת הלכו 1 Sam. 6, 12.
ויקח שמואל אבן אחת 1 Sam. 7, 12.
פעם אחת ולא אשנה לו 1 Sam. 26, 8.
ויהיו לאגדה אחת 2 Sam. 2, 25.
על־ראש גבעה אחת 2 Sam. 2, 25.
חלת לחם אחת 2 Sam. 6, 19.
ואשישה אחת 2 Sam. 6, 19.
בעיר אחת אחד 2 Sam. 12, 1.
כי אם־כבשה אחת 2 Sam. 12, 3.
רבת אחת ושמה תמר 2 Sam. 14, 27.
עשרה כסף וחגרה אחת 2 S. 18, 11.
בחר־לך אחת־מהם 2 Sam. 24, 12.
ועתה שאלה אחת 1 Reg. 2, 16.
שאלה אחת קטנה 1 Reg. 2, 20.
מדה אחת וקצב אחד 1 Reg. 6, 25.
מוצק אחד מדה אחת 1 Reg. 7, 37.
בא לשלמה בשנה אחת 1 Reg. 10, 14.
אחת לשלש שנים תבוא 1 Reg. 10, 22.
ואשה אחת 2 Reg. 4, 1.
אחת הנה ואחת הנה 2 Reg. 4, 35.
איש קורה אחת 2 Reg. 6, 2.
לא־אחת ולא שתים 2 Reg. 6, 10.
ושנה אחת מלך בירושלם 2 Rg. 8, 26.
ובשנת אחת־עשרה שנה 2 Reg. 9, 29.
חלל בפעם אחת 1 Chr. 11, 11.
בחר־לך אחת מהנה 1 Chr. 21, 10.
לבית אב לפקדה אחת 1 Chr. 23, 11.
לשלמה בשנה אחת 2 Chr. 9, 13.
אחת לשלש שנים 2 Chr. 9, 21.
ושנה אחת מלך 2 Chr. 22, 2.
ובשנת אחת לכורש 2 Chr. 36, 22.
ובשנת אחת לכורש Esr. 1, 1.
אחת דתו להמית Esth. 4, 11.
כדבר אחת הנבלות Job. 2, 10.
לא יענני אחת מני־אלף Job. 9, 3.
אחת־היא על־כן אמרתי Job. 9, 22.
אחת דברתי ולא אענה Job. 40, 5.
איש קשיטה אחת Job. 42, 11.
אחת שאלתי מאת־יי Ps. 27, 4.
אחת מהנה לא נשברה Ps. 34, 21.
אחת דבר אלהים Ps. 62, 12.
אחת נשבעתי בקדשי Ps. 89, 35.
אחת לאחת למצא Eccl. 7, 27.
אחת היא יונתי תמתי Cant. 6, 9.
אחת היא לאמה Cant. 6, 9.
יעשר בת אחת Jes. 5, 10.
אחת מהנה לא נעדרה Jes. 34, 16.
אם־יולד גוי פעם אחת Jes. 66, 8.
אחר אחת בתוך Jes. 66, 17.
אל־אחת השכרת Jer. 35, 2.
רעה אחת רעה Ez. 7, 5.
לעשות לך אחת מאלה Ez. 16, 5.
בנות אם־אחת היו Ez. 23, 2.
מדה אחת לשלשתם Ez. 40, 10.
ומדה אחת לאולם Ez. 40, 10.
אמה אחת ואמה־אחת Ez. 40, 12.
ארך אמה אחת וחצי Ez. 40, 42.
ורחב אמה אחת וחצי Ez. 40, 42.
וגבה אמה אחת Ez. 40, 42.
שתים לדלת אחת Ez. 41, 24.
דרך אמה אחת Ez. 42, 4.
ורחב אמה אחת Ez. 43, 14.
ושה־אחת מן־הצאן Ez. 45, 15.
מדה אחת לארבעתם Ez. 46, 22.
עד־שת אחת לכורש Dan. 1, 21.
יצא קרן־אחת Dan. 8, 9.
בשנת אחת לדריוש Dan. 9, 1.
בשנת אחת למלכו Dan. 9, 2.
ואני בשנת אחת Dan. 11, 1.
והמטרתי על־עיר אחת Am. 4, 7.
ועל־עיר אחת לא אמטיר Am. 4, 7.
חלקה אחת תמטר Am. 4, 7.
אל־עיר אחת לשתות מים Am. 4, 8.
עוד אחת מעט היא Hag. 2, 6.
על־אבן אחת Zach. 3, 9.
אשה אחת יושבת Zach. 5, 7.
ישבו אחת אל־אחת Zach. 8, 21.

הָאֶחָת, הָאַחַת

אל־המחנה האחת Gn. 32, 9.
אשר שם האחת שפרה Ex. 1, 15.
על־צלעי האחת Ex. 25, 12. 37, 3.
ארך ׀ היריעה האחת Ex. 26, 2.
היריעה האחת Ex. 26, 2. 36, 9.
שפת היריעה האחת Ex. 26, 4.
ביריעה האחת Ex. 26, 5.
ארך ׀ היריעה האחת Ex. 26, 8.
היריעה האחת Ex. 26, 8. 36, 15.
שפת היריעה האחת Ex. 26, 10.
אל־החבעת האחת Ex. 26, 24. 36, 29.
ארך לפאה האחת Ex. 27, 9.
על האבן האחת Ex. 28, 10.
על שפת היריעה האחת Ex. 36, 11.
עשה ביריעה האחת Ex. 36, 12.
צלע־המשכן האחת Ex. 36, 31.
את־הצפור האחת Lev. 14, 5. 14, 50.
יהיה החלה האחת Lev. 24, 5.
הקערה האחת כסף Num. 7, 85.
האחת אהובה Dt. 21, 15.
שם האחת ערפה Ruth 1, 4.
ותאמר האשה האחת 1 Reg. 3, 17.
כנף הכרוב האחת 1 Reg. 6, 24.
הדלת האחת גלולים 1 Reg. 6, 34.
ובשנה האחת עשרה 1 Reg. 6, 38.
קומת חכתרת האחת 1 Reg. 7, 16.
שבעה לכתרת האחת 1 Reg. 7, 17.
על־השבכה האחת 1 Reg. 7, 18.
ארך המכונה האחת 1 Reg. 7, 27.
למכונה האחת 1 Reg. 7, 30.
המכנה האחת 1 Reg. 7, 34.
לשבכה האחת 1 Reg. 7, 42.
על־המכונה האחת 1 Reg. 7, 38.
יעלה על־הצנה האחת 1 Reg. 10, 16.
המחלקת האחת 1 Chr. 27, 1.
רמונים לשבכה האחת 2 Chr. 4, 13.
יעלה על־הצנה האחת 2 Chr. 9, 15.
יעלה על־המגן האחת 2 Chr. 9, 16.
שם־האחת ימימה Job. 42, 14.
וקומת חכתרת האחת Jer. 52, 22.
ומן־האחת מהם Dan. 8, 9.

וְהָאַחַת

והאחת שנואה Dt. 21, 15.
והאחת גבהה Dan. 8, 3.

וְאַחַת

ואחת גבעתה Jud. 20, 31.
בן־ארבעים ואחת שנה 1 Reg. 14, 21.
וארבעים ואחת שנה 1 Reg. 15, 10.
בשנת שלשים ואחת 1 Reg. 16, 23.
ואחת האתנות 2 Reg. 4, 22.
אחת הנה ואחת הנה 2 Reg. 4, 35.
ארבעים ואחת שנה 2 Reg. 14, 23.
ושלשים ואחת שנה 2 Reg. 22, 1.
ואחת עשרה שנה 2 Reg. 23, 36.
בן־עשרים ואחת שנה 2 Reg. 24, 18.
ואחת עשרה שנה 2 Reg. 24, 18.
כי־בן־ארבעים ואחת 2 Chr. 12, 13.
בשנת ארבעים ואחת 2 Chr. 16, 13.
ושלשים ואחת שנה 2 Chr. 34, 1.
ואחת עשרה שנה מלך 2 Chr. 36, 5.
בן־עשרים ואחת שנה 2 Chr. 36, 11.
ואחת עשרה שנה מלך 2 Chr. 36, 11.
ואחת מחזקת השלח Neh. 4, 11.
בן־עשרים ואחת שנה Jer. 52, 1.
במלכו ואחת עשרה Jer. 52, 1.

בְּאַחַת

ויהי באחת ושש־מאות Gn. 8, 13.
ואם־באחת יתקעו Num. 10, 4.
כי תשמע באחת עריך Dt. 13, 13.
באחת ערי השדה 1 Sam. 27, 5.
באחת ערי יהודה 2 Sam. 2, 1.
באחת הפחתים 2 Sam. 17, 9.
או באחת הגיאות 2 Reg. 2, 17.
באחת ידי עשה Neh. 4, 11.
כי־באחת ידבר־אל Job. 33, 14.
באחת מעיניך Cant. 4, 9.
באחת עשרה שנה Ez. 30, 20.
באחת עשרה שנה בשלישי Ez. 31, 1.

בְּאֶחָת

יפל באחת Prv. 28, 18.

וּבְאַחַת

ובאחת יבערו ויכסלו Jer. 10, 8.

כְּאַחַת

לא אהיה כאחת שפחתך Ruth 2, 13.
כאחת ערי הממלכה Jos. 10, 2.

לְאַחַת

ואשם לאחת מאלה Lev. 5, 4.
כי־יאשם לאחת מאלה Lev. 5, 5.
את־החצי לאחת 1 Reg. 3, 25.
לאחת למצא חשבון Eccl. 7, 27.
וארבע כנפים לאחת להם Ez. 1, 6.

לְאַחַת

ואת־החצי לאחת 1 Reg. 3, 25.
ואמר לאחת Jes. 19, 18.
וארבעה פנים לאחת Ez. 1, 6.

מֵאַחַת

ועשה מאחת מהנה Lev. 4, 2.
אשר־חטא מאחת מאלה Lev. 5, 13.

חַד

תמונס לקרמיס מן אַחַד סענני, וזיך לפ״ו לזכרס פס, וכן חַדָּה (f. חַדָּא, semel hebr. Ez. 33, 30., v. s. l. ח

אַחַד

פעל לקל־עובר נכתבי קודש, לכן נגזרת עניכו תפיסה [בעבריכדען, כאַחַען], כמו קרעין מתאחין, מכאן אַחִיו לשון תפיסה. וכראשׁ זשוס נגוד אָח וסיעתו, לו ז״ש לשכיסס שרש לחד.

vrb. nonnisi gemaricum: conjungere, consuere, unde nomen *fratris*, fortasse propter ejusdem radicis antiquae communionem, fuerunt, qui deducerent.

אָח

ז״ו נכסיקן אָחי וכ״פ אָח, אָחי, והולאקו ותעודקו ילוע בן־לא לו בן־לס [בדולעב], וכן בעבני ולקמי. ומוזאלא העלס על ילילי ולוסב לאוף ולוסב קרוב ונוזאל בן־עס ולים לרן מולדת בעל בריח וקבר עמיק ורע וכדומס. ולויב בו כמו נלים פעמים לבניס דומיס לפס־קייס כמו לים מעל לקיו לים לא לקיו שעניכו זס לוס. יקסו עתיקי לכדרוגוסס לומר קסמי, כמו בעל נקומס, לכן לקבי כן נגדל והוכר לקות לנקבס.

sbst. m., c. אָחִי, *frater* (et αὐταδελφός, et ὁμοπάτωρ aut ὁμομήτωρ), quod transfertur deinceps ad omnes, qui nostri sunt familia, gente, moribus, professione aut gente consimiles. אִישׁ־אָח *alter-alter*, etiam de rebus inanimatis. In quibusdam n. pr. videtur etiam muliebriter dici, sicuti נַעֲר et הוּא antiquitus epicoena erant.

ולרבקה אח ושמו לבן Gn. 24, 28.
העוד לכם אח Gn. 43, 6.
היש לכם אח Gn. 43, 7.
היש־לכם אב או־אח Gn. 44, 19.
אח הייתי לתנים Job. 30, 29.
אח לא־פדה יפדה איש Ps. 49, 8.
אח הוא לבעל משחית Prv. 18, 9.
אח נפשע מקריית־עז Prv. 18, 19.
ועל־כל־אח אל־תבטחו Jer. 9, 3.
כי כל־אח עקוב יעקב Jer. 9, 3.
ועשה אֹתָם מאחד מאלה Ez. 18, 10.
גזל גזל אח Ez. 18, 18.
הלוא־אח עשו ליעקב Mal. 1, 2.

וָאָח

ואח לצרה יולד Prv. 17, 17.

וָאָח

גם בן ואח אין־לו Eccl. 4, 8.

כְּאָח

כאח לי התהלכתי Ps. 35, 14.
מי יתנך כאח לי Cant. 8, 1.

לְאָח

לאח ולאחות Ez. 44, 25.

מֵאָח

ויש אהב דבק מאח Prv. 18, 24.
קרוב מאח רחוק Prv. 27, 10.

constr.: אֲחִי

אחי יפת הגדול Gn. 10, 21.
בן־אחי אברם Gn. 14, 12.
אחי אשכל ואחי ענר Gn. 14, 13.
לנחור אחי אברהם Gn. 22, 23.
אשת נחור אחי אברהם Gn. 24, 15.
את־בת־אחי אדני לבנו Gn. 24, 48.
מבנות לבן אחי אמך Gn. 28, 2.
אחי רבקה אם יעקב ועשו Gn. 28, 5.
את־רחל בת־לבן אחי אמו Gn. 29, 10
את־צאן לבן אחי אמו Gn. 29, 10.
כי אחי אביה הוא Gn. 29, 12.
ואת־בנימן אחי יוסף Gn. 42, 4.
ערות אחי־אביך Lev. 18, 14.
בן־קנז אחי כלב Jos. 15, 17.
אחי כלב הקטן Jud. 1, 13. 3, 9.
בן־אחטוב אחי אי־כבוד 1 S. 14, 3.
בן־צרויה אחי יואב 1 Sam. 26, 6.
יונדב בן־שמעה אחי דוד 2 S. 13, 3.
יונדב ׀ בן שמעה אחי־דוד 2 Sam. 13, 32.
בן־צרויה אחי יואב 2 Sam. 18, 2.
בן־שמעי אחי דוד 2 Sam. 21, 21.
ואבישי אחי יואב 2 S. 23, 18.
עשהאל אחי־יואב 2 Sam. 23, 24.
אחי שמי יתר ויונתן 1 Chr. 2, 32.
ובני כלב אחי ירחמאל 1 Chr. 2, 42.
וכלוב אחי־שוחה 1 Chr. 4, 11.
ואבשר אחי־יואב 1 Chr. 11, 20.
עשהאל אחי יואב 1 Chr. 11, 26.
יראל אחי נתן 1 Chr. 11, 38.
את־לחמי אחי גלית 1 Chr. 20, 5.
בן־שמעה אחי דויד 1 Chr. 20, 7.
אחי מיכה ישיה 1 Chr. 24, 25.
עשהאל אחי יואב 1 Chr. 27, 7.

constr.: וַאֲחִי

אחי אשכל ואחי ענר Gn. 14, 13.

cum suff.: אָחִי

השמר אחי אנכי Gn. 4, 9.
גם־הוא אמרה אחי הוא Gn. 20, 5.
אמרי־לי אחי הוא Gn. 20, 13.
הן עשו אחי איש שער Gn. 27, 11.
ואהרגה את־יעקב אחי Gn. 27, 41.
אל לבן אחי חרנה Gn. 27, 43.
הכי־אחי אתה ועבדתני Gn. 29, 15.
הצילני נא מיד אחי Gn. 32, 12.
כי יפגשך עשו אחי Gn. 32, 18.
אחי יהי לך אשר־לך Gn. 33, 9.
ועיני אחי בנימן Gn. 45, 12.
בני בנימן אחי Jud. 20, 23. 28.
והוא צרה לי־אחי 1 Sam. 20, 29.
צר־לי על־ליך אחי 2 Sam. 1, 26.
ותאמר לו אל־אחי 2 Sam. 13, 12.
ולא ילך־נא אתנו אמנון אחי 2 Sam. 13, 26.
השלום אתה אחי 2 Sam. 20, 9.
הוא אחי הגדול ממני 1 Reg. 2, 22.
אשר נתתה לי אחי 1 Reg. 9, 13.
ויספדו עליו הוי אחי 1 Reg. 13, 30.
העודנו חי אחי הוא 1 Reg. 20, 32.
ואצוה את־חנני אחי Neh. 7, 2.
הוי אחי והוי אחות Jer. 22, 18.

cum suff.: לְאָחִי
1 Reg. 2, 15. ותהי לאחי
אֲחֵינוּ
Gn. 37, 26. כי נהרג את־אחינו
Gn. 37, 27. כי־אחינו בשרנו הוא
Gn. 42,21. אשמים אנחנו על־אחינו
Gn. 43, 4. את־אחינו אתנו
Gn. 44, 26. אם־יש אחינו הקטן
Num. 36, 2. נחלת צלפחד אחינו
Jud. 9, 3 אמרו אחינו הוא
וַאֲחֵינוּ
Gn. 44, 26. ואחינו הקטן אינגו
לְאֲחֵינוּ
Ru. 4,3. חלקת השדה אשר לאחינו
אָחִיךָ
Gn. 4, 9. אי הבל אחיך
Gn. 4, 10. קול דמי אחיך
Gn. 4, 11. לקחת את־דמי אחיך
Gn. 22, 20. בנים לנחור אחיך
Gn. 27, 6. מדבר אל־עשו אחיך
Gn. 27,35. ויאמר בא אחיך במרמה
Gn. 27, 40. ואת אחיך תעבד
Gn. 27, 42. עשו אחיך מתנחם
עד אשר־תשוב חמת
Gn. 27, 44. אחיך
Gn. 27, 45. עד־שוב אף־אחיך ממך
Gn. 32, 7. באנו אל־אחיך אל־עשו
Gn. 35, 1. בברחך מפני עשו אחיך
Gn. 38, 8. בא אל־אשת אחיך
Ex. 4, 14. הלא אהרן אחיך
Ex. 7, 1. ואהרן אחיך יהיה נביאך
Ex. 7, 2. ואהרן אחיך ידבר אל־
Ex. 28, 1. את אהרן אחיך
בגדי־קדש לאהרן
Ex. 28, 2. 4. אחיך
Ex. 28, 41. אתם את־אהרן אחיך
Lev. 16, 2. דבר אל־אהרן אחיך
Lev. 18, 16. ערות אשת־אחיך
Lev. 18, 16. ערות אחיך הוא
Lev. 19, 17. לא־תשנא את־אחיך
Lev. 25, 25. 35. 39. וכי ימוך אחיך
Lev. 25, 36. וחי אחיך עמך
Lev. 25, 47. ומך אחיך עמו
Num. 20, 8. אתה ואהרן אחיך
Num. 20, 14. כה אמר אחיך ישראל
Nu. 27, 13. כאשר נאסף אהרן אחיך
Dt. 13, 7. כי יסיתך אחיך בן־אמך
Dt. 15, 3. ואשר יהיה לך את־אחיך
Dt. 15, 12. כי־ימכר לך אחיך
Dt. 17, 15. אשר לא־אחיך הוא
Dt. 22, 1. את־שור אחיך
Dt. 22, 2. ואם־לא קרוב אחיך
Dt. 22, 2. עד דרש אחיך אתו
וכן תעשה לכל־אבדת
Dt. 22, 3. אחיך
Dt. 22, 4. את־חמור אחיך
לא־תתעב אדמי כי אחיך
Dt. 23, 8. הוא
Dt. 25, 3. ונקלה אחיך לעיניך
2 Sam. 2, 22. אל־יואב אחיך
1 Reg. 2, 7. מפני אבשלום אחיך
1 Reg. 2, 21. לאדניהו אחיך לאשה
1 Reg. 20, 33. ויאמרו אחיך בן־הדד
Prv. 27, 10. ובית אחיך אל־תבוא
Ob. 1, 10. מחמס אחיך יעקב
Ob. 1, 12. ואל־תרא ביום אחיך
אֲחִיךָ
2 Sam. 13, 7. בית אמנון אחיך
2 Sam. 13, 20. האמנון אחיך היה
2 Sam. 13, 20. החרישי אחיך הוא
בְּאָחִיךָ
Dt. 15, 9. ורעה עינך באחיך
Ps. 50, 20. תשב באחיך תדבר
לְאָחִיךָ
Gn. 38, 8. והקם זרע לאחיך
Dt. 15, 11. לאחיך לעניך
Dt. 22, 1. השב תשיבם לאחיך
Dt. 23, 20. לא־תשיך לאחיך
cum suff.: לְאָחִיךָ
Gn. 20, 16. אלף כסף לאחיך
וּלְאָחִיךָ
Dt. 23, 21. ולאחיך לא תשיך
מֵאָחִיךָ
Dt. 15, 7. מאחיך האביון
אֲחִיכֶם
Gn. 42, 15. בבוא אחיכם הקטן
Gn. 42, 16. ויקח את־אחיכם
Gn. 42, 19. אחיכם אחד יאסר
Gn. 42, 20. ואת־אחיכם הקטן
Gn. 42, 33. אחיכם האחד הניחו
Gn. 42,34. והביאו את־אחיכם הקטן
Gn. 42, 34. את־אחיכם אתן לכם
Gn. 43, 3. 5. בלתי אחיכם אתכם
Gn. 43, 7. הורידו את־אחיכם
Gn. 43, 13. ואת־אחיכם קחו
Gn. 43, 14. ושלח לכם את־אחיכם
Gn. 43, 29. הזה אחיכם הקטן
Gn. 44, 23. אם־לא ירד אחיכם
Gn. 45, 4. יוסף אחיכם
Jud. 9, 18. כי אחיכם הוא
Jud. 9, 24. על־אבימלך אחיכם
אֲחִיו
Gn. 4, 2. את־אחיו את־הבל
Gn. 4, 8. ויאמר קין אל־הבל אחיו
Gn. 4, 8. ויקם קין אל־הבל אחיו
Gn. 4, 21. ושם אחיו יובל
Gn. 9, 5. ומיד האדם מיד איש אחיו
Gn. 10, 25. ושם אחיו יקטן
Gn. 12, 5. ואת־לוט בן־אחיו
Gn. 13, 11. ויפרדו איש מעל אחיו
Gn. 14, 14. כי נשבה אחיו
Gn. 14, 16. את־לוט אחיו
Gn. 22, 21. ואת־בוז אחיו
Gn. 25, 26. ואחרי־כן יצא אחיו
Gn. 27, 23. ידיו כידי עשו אחיו
Gn. 27, 30. ועשו אחיו בא מצידו
מלאכים לפניו אל־עשו
Gn. 32, 4. אחיו
Gn. 32, 14. מנחה לעשו אחיו
Gn. 33, 3. עד־גשתו עד־אחיו
Gn. 35, 7. בברחו מפני אחיו
Gn. 36, 6. מפני יעקב אחיו
Gn. 37, 19. ויאמרו איש אל־אחיו
Gn. 38, 9. אם־בא אל־אשת אחיו
Gn. 38, 29. והנה יצא אחיו
Gn. 38, 30. ואחר יצא אחיו
Gn. 42, 21. ויאמרו איש אל־אחיו
Gn. 42, 28. ויחרדו איש אל־אחיו
Gn. 42,38. כי־אחיו מת והוא לבדו
Gn. 43, 29. וירא את־בנימין אחיו
Gn. 43,30. נכמרו רחמיו אל־אחיו
Gn. 45, 14. על־צואריו בנימין־אחיו
Gn. 48, 19. ואולם אחיו הקטן
Ex. 10, 23. לא־ראו איש את־אחיו
Ex. 16, 15. ויאמרו איש אל־אחיו
ופניהם אש אל־
Ex. 25, 20. 37, 9. אחיו
Ex. 32, 27. והרגו איש־את־אחיו
Lev. 20, 21. אשת אחיו נדה הוא
Lev. 20, 21. ערות אחיו גלה
אל־תונו איש את־
Lev. 25, 14. אחיו
Num. 14, 4. ויאמרו איש אל־אחיו
Dt. 1, 16. ובין־אחיו ובין גרו
Dt. 15, 2. את־רעהו ואת־אחיו
Dt. 25, 6. יקום על־שם אחיו המת
Dt. 25, 9. לא־יבנה את־בית אחיו
ויאמר יהודה לשמען
Jud. 1, 3. אחיו
וילך יהודה את־שמען
Jud. 1, 17. אחיו
Jud. 9, 5. ויהרג את־אחיו
Jud. 9, 21. מפני אבימלך אחיו
Jud. 21, 6. אל־בנימן אחיו
1 Sam. 17, 28. וישמע אליאב אחיו
2 Sam. 2, 27. איש מאחרי אחיו
2 S. 3, 27. וימת בדם עשהאל אחיו
2 Sam. 3, 30. ויואב ואבישי אחיו
2 S. 4, 6. ורכב ובענה אחיו נמלטו
2 Sam. 10, 10. נתן ביד אבשי אחיו
2 Sam. 14, 7. תני ׀ את־מכה אחיו
2 Sam. 14, 7. ונמתהו בנפש אחיו
2 S. 20, 10. ויואב ואבישי אחיו רדף
1 Reg. 1, 10. שלמה אחיו לא קרא
2 Reg. 7, 6. ויאמרו איש אל־אחיו
1 Chr. 1, 19. ושם אחיו יקטן
1 Chr. 7, 16. ושם אחיו שרש
1 Chr. 7, 35. ובן־חלם אחיו צופח
1 Chr. 8, 39. ובני עשק אחיו אולם
1 Chr. 11, 45. ויוחא אחיו התיצי
1 Chr. 19, 11. נתן ביד אבשי אחיו
וינוסו גם־הם מפני אבישי
1 Chr. 19, 15. אחיו
1 Chr. 24, 31. לעמת אחיו הקטן
1 Chr. 26, 22. ויואל אחיו על־אצרות
2 Chr. 31, 13. כונניהו ושמעי אחיו
2 Chr. 36, 4. את־אליקים אחיו
2 Chr. 36, 4. ואת יואחז אחיו
וימלך את־צדקיהו
2 Chr. 36, 10. אחיו
Esr. 8, 17. לדבר אל־אדו אחיו
Jes. 9, 18. איש אל־אחיו לא יחמלו
Jer. 13, 13. ונפצתים איש אל־אחיו
Jer. 23, 34. ואיש אל־אחיו
Jer. 25, 26. והרחקים איש אל־אחיו
Jer. 31, 34. ואיש את־אחיו
Jer. 34, 14. את־אחיו העברי
Ez. 24, 23. ונחמתם איש אל־אחיו
Ez. 33, 30. איש את־אחיו לאמר
Hos. 12, 4. עקב את־אחיו
Joel 2, 8. ואיש אחיו לא ידחקון
Am. 1, 11. על־רדפו בחרב אחיו
Hag. 2, 22. איש בחרב אחיו
Zach. 7, 9. עשו איש את־אחיו
Zach. 7, 10. ורעת איש אחיו
וְאָחִיו
Gn. 44, 20. וילד זקנים קטן ואחיו
Dt. 25, 11. יחדו איש ואחיו
1 Chr. 6, 24. ואחיו אסף העומד
Ez. 4, 17. ונשמו איש ואחיו
בְּאָחִיו
Lev. 25, 46. בני־ישראל איש באחיו
Lev. 26, 37. וכשלו איש־באחיו
Dt. 19, 18. שקר ענה באחיו
Dt. 28, 54. תרע עינו באחיו
Neh. 5, 6. משא איש־באחיו
Jes. 3, 6. איש באחיו בית אביו
Jes. 19, 2. איש־באחיו ואיש ברעהו
Ez. 38, 21. חרב איש באחיו
Mal. 2, 10. מדוע נבגד איש באחיו
וּבְאָחִיו
Ex. 32, 29. כי איש בבנו ובאחיו
בַּאֲחִיו
Lev. 7, 10. תהיה איש כאחיו
Ez. 47, 14. איש כאחיו
לַאֲחִיו
Gn. 26, 31. וישבעו איש לאחיו
Gn. 38, 9. לבלתי נתן־זרע לאחיו
Num. 6, 7. לאחיו ולאחתו
Dt. 19, 19. כאשר זמם לעשות לאחיו
Dt. 25, 7. להקים לאחיו שם
Jer. 34, 17. איש לאחיו ואיש לרעהו
וּלְאָחִיו
Lev. 21, 2. ולבנו ולבתו ולאחיו
Jes. 41, 6. ולאחיו יאמר חזק
בְּאָחִיו
Neh. 4, 13. רחוקים איש מאחיו
אֲחֵיהֶם
2 Chr. 31, 12. ושמעי אחיהו משנה
Jer. 34, 9. ביהודי אחיהו
Mich. 7, 2. איש את־אחיהו יצודו
cum suff.: בְּאָחִיהוּ
Job. 41, 8. איש־באחיהו ידבקו
אֲחֹתָהּ
Gn. 24, 55. ויאמר אחיה ואמה
2 Sam. 13, 8. בית אמנון אחיה
2 Sam. 13, 10. ותבא לאמנון אחיה
2 S. 13, 20 (bis). אבשלום אחיה
cum suff.: לַאֲחֹתָהּ
Gn. 24, 53. ומגדנת נתן לאחיה
אֲחֵיהֶם
cum suff.:
Jud. 9, 24. אחיהם אשר הרג
2 Sam. 3, 30. את־עשהאל אחיהם
Neh. 12, 8. אחיהם לנגדם למשמרות
Job. 1, 13. 19. בבית אחיהם הבכור
pl.: אַחִים
Gn. 13, 8. כי־אנשים אחים אנחנו
Gn. 42,13. שנים עשר עבדיך אחים
Gn. 42,32. שנים־עשר אנחנו אחים
Gn. 49, 5. שמעון ולוי אחים
Num. 27, 10. ואם־אין לו אחים
Num. 27, 11. ואם־אין אחים לאביו
Dt. 25, 5. כי ישבו אחים יחדו
2 Chr. 21, 2. ולו־אחים בני יחושפט
Ps. 133, 1. שבת אחים גם־יחד
Prv. 6, 19. ומשלח מדנים בין אחים
Prv. 17, 2. ובתוך אחים יחלק נחלה
Hos. 13, 15. כי הוא בין אחים יפריא
Am. 1, 9. ולא זכרו ברית אחים
וַאֲחִים
pl.:
1 Chr. 26, 9. בנים ואחים בני־חיל
1 Chr. 26, 11. כל־בנים ואחים
אֲחֵי
pl. constr.:
Gn. 24, 27. בית אחי אדני
Gn. 34, 25. שמעון ולוי אחי דינה
Gn. 42, 3. וירדו אחי־יוסף עשרה
Gn. 42, 6. ויבאו אחי יוסף
Gn. 45, 16. באו אחי יוסף
Gn. 50, 15. ויראו אחי־יוסף
Num. 27, 4. בתוך אחי אבינו
Num. 27, 7. בתוך אחי אביהם
Jos. 17, 4. בתוך אחי אביהן
Jud. 9, 1. שכמה אל־אחי אמו
Jud. 9, 3. וידברו אחי־אמו
2 Reg. 10, 13. את־אחי אחזיהו
2 Reg. 10, 13. ויאמרו אחי אחזיהו
1 Chr. 12, 29. 10, 13. בנימן אחי שאול
2 Chr. 22, 8. ובני אחי אחזיהו
Prv. 19, 7. כל־אחי־רש שנאהו
לַאֲחֵי
Num. 27, 11. לאחי אביו
בַּאֲחֵי
1 Chr. 12, 2. מאחי שאול מבנימן
1 Chr. 27, 18. אליהו מאחי דויד
אַחֵי
pl. c. suff.:
Gn. 19, 7. אל־נא אחי תרעו
Gn. 29, 4. אחי מאין אתם
Gn. 31, 37. נגד אחי ואחיך
Gn. 37, 16. את־אחי אנכי מבקש
Gn. 46, 31. אחי ובית־אבי
Ex. 4, 18. אל־אחי אשר־במצרים
Jos. 2, 13. ואת־אחי ואת אחותי
Jud. 8, 19. ויאמר אחי בני־אמי הם
Jud. 19, 23. אל־אחי אל־תרעו
2 S. 19, 13. אחי אתם עצמי ובשרי
1 Chr. 28, 2. שמעוני אחי ועמי
Neh. 5, 2. וגם־אני אחי ונערי
Job. 6, 15. אחי בגדו כמו־נחל
Job. 19, 13. אחי מעלי הרחיק
Ps. 122, 8. למען אחי ורעי
p. אֲחֵי
1 Sam. 20, 29. וראה את־אחי
1 Sam. 30, 23. לא־תעשו כן אחי

pl. c. suff.: וְאַחָי

Gn. 47, 1. אבי ואחי וצאנם
Jos. 14, 8. ואחי אשר עלו עמי
Neh. 4, 17. ואין אני ואחי ונערי
Neh. 5, 14. אני ואחי לחם הפחה

לְאָחָי

Ps. 22, 23. אספרה שמך לאחי
Ps. 69, 9. מוזר הייתי לאחי

מֵאַחַי

Neh. 1, 2. ויבא חנני אחד מאחי

אֲחֵינוּ

Gn. 31, 32. נגד אחינו הכר
Num. 20, 3. בגוע אחינו לפני יי׳
Dt. 1, 28. אחינו המסו את־לבבנו
Dt. 2, 8. ונעבר מאת אחינו
Jos. 17, 4. נחלה בתוך אחינו
2 Sam. 19, 42. מדוע נגנוב אחינו
1 Chr. 13, 2. נשלחה על־אחינו
Neh. 5, 5 אחינו בשרנו
Neh. 5, 8. אנחנו קנינו את־אחינו

אָחִיךָ *pl. c. s :*

Gn. 37, 13. הלוא אחיך רעים בשכם
Gn. 37, 14. ראה את־שלום אחיך
Gn. 45, 17. אמר אל־אחיך
Gn. 47, 6. אביך ואת־אחיך
Gn. 48, 22. שכם אחד על־אחיך
Gn. 49, 8. יְהוּדָה אתה יודוך אחיך
Gn. 50, 17. פשע אחיך וחטאתם
Num. 16, 10. ואת־כל־אחיך בני־לוי
Num. 18, 2. וגם את־אחיך
Dt. 15, 7. מאחד אחיך
Dt. 17, 15. מקרב אחיך תשים
Jud. 14, 3. בבנות אחיך ובכל־עמי
1 S. 17, 18. ואת־אחיך תפקד לשלום
2 Sam. 15, 20. שוב והשב את־אחיך
2 Chr. 21, 13. וגם את־אחיך בית
Job. 22, 6. כי־תחבל אחיך חנם
Jer. 12, 6. כי גם־אחיך ובית־אביך
Ez. 11, 15. אחיך אחיך אנשי גאלתך

וְאָחִיךָ

Gn. 31, 37. שים כה נגד אחי ואחיך
Gn. 37, 10. נגרא אני ואמך ואחיך
Gn. 47, 5. אביך ואחיך באו אליך

לְאָחִיךָ

Gn. 27, 29. הוה גביר לאחיך
1 Sam. 17, 17. קח־נא לאחיך
1 Sam. 17, 17. והרץ המחנה לאחיך

מֵאָחִיךָ

Dt. 18, 15. נביא מקרבך מאחיך
Dt. 24, 14. מאחיך או מגרך

אֲחֵיכֶם

Jos. 2, 18. ואת־אחיך
Lev. 10, 4. שאו את־אחיכם
Num. 18, 6. את־אחיכם הלוים
Dt. 1, 16. שמע בין־אחיכם
Dt. 2, 4. בגבול אחיכם
Dt. 3, 18. לפני אחיכם
Jos. 1, 14. חמשים לפני אחיכם
Jos. 22, 3. לא־עזבתם את־אחיכם
Jos. 22, 7. נתן יהושע עם־אחיכם
Jos. 22, 8. חלקו שלל איביכם עם־אחיכם
Jos. 22, 8. עם־אחיכם בני־ישראל
1 Reg. 12, 23. ולא־תלחמו עם־אחיכם
2 Chr. 11, 4. קצף עליכם ועל־אחיכם
2 Chr. 19, 10. אחיכם ובניכם לרחמים
2 Chr. 30, 9. והלחמו על־אחיכם
Neh. 4, 8. תמכרו את־אחיכם
Neh. 5, 8. אחיכם שנאירם מנדיכם
Jes. 66, 5. והביאו את־כל־אחיכם
Jes. 66, 20. השלכתי את־כל־אחיכם
Jer. 7, 15. אחיכם אשר לא יצאו

וַאֲחֵיכֶם

Lev. 10, 6. ואחיכם כל־בית ישראל
1 Chr. 15, 12. התקדשו אתם ואחיכם

הָאֲחֵיכֶם

Num. 32, 6. האחיכם יבאו למלחמה

וּבַאֲחֵיכֶם

Lev. 25, 46. ובאחיכם בני־ישראל

וְכַאֲחֵיכֶם

2 Chr. 30, 7. כאבותיכם וכאחיכם

לַאֲחֵיכֶם

Dt. 3, 20. יניח יי׳ לאחיכם
Jos. 1, 15. יניח יי׳ לאחיכם ככם
Jos. 22, 4. לאחיכם כאשר דבר להם
2 Chr. 35, 5. לאחיכם בני העם
2 Chr. 35, 6. והכינו לאחיכם
Hos. 2, 3. אמרו לאחיכם עמי

מֵאֲחֵיכֶם

2 Chr. 19, 10. מאחיכם היושבים
2 Chr. 28, 11. אשר שביתם מאחיכם

אֲחֵיהוּ

Gn. 9, 22. ויגד לשני־אחיו בחוץ
Gn. 16, 12. ועל־פני כל־אחיו
Gn. 25, 18. על־פני כל־אחיו נפל
Gn. 27, 37. כל־אחיו נתתי לו
Gn. 31, 23. ויקח את־אחיו עמו
Gn. 31, 25. ולבן תקע את־אחיו
Gn. 37, 2. היה רעה את־אחיו בצאן
Gn. 37, 4. ויראו אחיו
Gn. 37, 4. אהב אביהם מכל־אחיו
Gn. 37, 8. ויאמרו לו אחיו המלך
Gn. 37, 10. ויספר אל־אביו ואל־אחיו
Gn. 37, 11. ויקנאו־בו אחיו
Gn. 37, 12. וילכו אחיו לרעות
Gn. 37, 17. וילך יוסף אחר אחיו
Gn. 37, 23. כאשר־בא יוסף אל־אחיו
Gn. 37, 26. ויאמר יהודה אל־אחיו
Gn. 37, 27. וישמעו אחיו
Gn. 37, 30. וישב אל־אחיו ויאמר
Gn. 38, 1. וירד יהודה מאת אחיו
Gn. 42, 4. לא־שלח יעקב את־אחיו
Gn. 42, 7. וירא יוסף את־אחיו
Gn. 42, 8. ויכר יוסף את־אחיו
Gn. 42, 28. ויאמר אל־אחיו חושב
Gn. 44, 33. והנער יעל עם־אחיו
Gn. 45, 1. בהתודע יוסף אל־אחיו
Gn. 45, 3. ויאמר יוסף אל־אחיו
Gn. 45, 3. ולא־יכלו אחיו לענות
Gn. 45, 4. ויאמר יוסף אל־אחיו
Gn. 45, 15. וינשק לכל־אחיו
Gn. 45, 15. דברו אחיו אתו
Gn. 45, 24. וישלח את־אחיו
Gn. 46, 31. ויאמר יוסף אל־אחיו
Gn. 47, 2. ומקצה אחיו לקח
Gn. 47, 3. ויאמר פרעה אל־אחיו
Gn. 47, 11. את־אביו ואת־אחיו
Gn. 47, 12. את־אביו ואת־אחיו
Gn. 49, 26. ולקדקד נזיר אחיו
Gn. 50, 18. וילכו גם־אחיו
Gn. 50, 24. ויאמר יוסף אל־אחיו
Ex. 1, 6. וימת יוסף וכל־אחיו
Ex. 2, 11. ויצא אל־אחיו
Num. 8, 26. ושרת את־אחיו
Num. 25, 6. ויקרב אל־אחיו
Dt. 10, 9. חלק ונחלה עם־אחיו
Dt. 18, 2. לא־יהיה־לו בקרב אחיו
Dt. 18, 7. ככל־אחיו הלוים
Dt. 20, 8. ולא ימס את־לבב אחיו
Dt. 33, 9. ואת־אחיו לא הכיר
Dt. 33, 16. ולקדקד נזיר אחיו
Dt. 33, 24. יהי רצוי אחיו
Jud. 9, 24. להרג את־אחיו
Jud. 9, 41. זבל את־געל ואת־אחיו
Jud. 9, 56. להרג את־שבעים אחיו
Jud. 11, 3. ויברח יפתח מפני אחיו
Jud. 16, 31. אחיו וכל־בית אביהו
Ru. 4, 10. מעם אחיו ומשער מקומו
1 S. 16, 13. וימשח אתו בקרב אחיו
1 Sam. 22, 1. וישמעו אחיו וכל־בית
2 Sam. 3, 8. אל־אחיו ואל־מרעהו
1 Reg. 1, 9. ויקרא אל־כל־אחיו
2 Reg. 9, 2. והקמתו מתוך אחיו
1 Chr. 7, 22. ויבאו אחיו לנחמו
1 Chr. 15, 17. ומן־אחיו אסף בן
1 Chr. 26, 7. ועובד אלזבד אחיו
2 Chr. 21, 4. ויהרג את־כל־אחיו בחרב
2 Chr. 35, 9. ושמעיהו ונתנאל אחיו
Esr. 8, 19. אחיו ובניהם עשרים
Neh. 3, 34. לפני אחיו וחיל שמרון
Esth. 10, 3. ורצוי לרוב אחיו
Job. 42, 11. כל־אחיו וכל אחיתיו
Jer. 35, 3. ואת־אחיו ואת־כל־בניו
Mich. 5, 2. ויתר אחיו ישובון

וַאֲחֵיהוּ

Gn. 44, 14. ויבא יהודה ואחיו
Gn. 50, 8. וכל בית יוסף ואחיו
וישב יוסף מצרימה הוא
Gn. 50, 14. ואחיו
Jud. 9, 26. ויבא געל בן־עבד ואחיו
Jud. 9, 31. געל בן־עבד ואחיו
1 Chr. 5, 7. ואחיו למשפחתו
1 Chr. 9, 19. ואחיו לבית־אביו
1 Chr. 15, 5. ואחיו מאה ועשרים
1 Chr. 15, 6. ואחיו מאתים ועשרים
1 Chr. 15, 8. ואחיו מאתים
1 Chr. 15, 9. ואחיו שמנים
1 Chr. 15, 10. ואחיו מאה ושנים עשר
לְהַדּוֹת לְיי׳ ביד־אסף
1 Chr. 16, 7. ואחיו
1 Chr. 16, 39. ואת־צדוק הכהן ואחיו
1 Chr. 25, 9. הוא־ואחיו ובניו
1 Chr. 25, 10. בניו ואחיו שנים עשר
25, 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31.
1 Chr. 26, 25 ואחיו לאלעזר רחביהו
1 Chr. 26, 26. הוא ושלמית ואחיו
1 Chr. 26, 28. על יד־שלמית ואחיו
1 Chr. 26, 32. ואחיו בני־חיל אלפים
Esr. 3, 2. ואחיו הכהנים וזרבבל
Esr. 3, 2. שאלתיאל ואחיו
Esr. 3, 9. ויעמד ישוע בניו ואחיו
Esr. 8, 18. ואחיו שמנה עשר
Esr. 10, 18. ואחיו מעשיה ואליעזר
Neh. 3, 1. ואחיו הכהנים
Neh. 11, 13. ואחיו ראשים לאבות
Neh. 12, 8. על הידות הוא ואחיו
Neh. 12, 36. ואחיו שמעיה
Jer. 49, 10. שדד זרעו ואחיו

בְּאֲחֵיהוּ

1 Chr. 5, 2. כי יהודה גבר באחיו
2 Chr. 11, 22. לנגיד באחיו כי

כְּאֲחֵיהוּ

Gn. 38, 11. פן־ימות גם־הוא כאחיו

לְאֲחֵיהוּ

Gn. 9, 25. עבד עבדים יהיה לאחיו
Gn. 31, 46. ויאמר יעקב לאחיו
Gn. 31, 54. ויקרא לאחיו לאכל־לחם
Gn. 37, 5. חלום ויגד לאחיו
Gn. 37, 9. ויספר אתו לאחיו
Nm. 27, 9. ונתתם את־נחלתו לאחיו
1 Sam. 17, 22. וישאל לאחיו לשלום

וּלְאֲחֵיהוּ

1 Chr. 4, 27. ולאחיו אין בנים רבים
1 Chr. 16, 37. לאסף ולאחיו

מֵאֲחֵיהוּ

Ex. 2, 11. מכה איש־עברי מאחיו
Lev. 21, 10. והכהן הגדול מאחיו
Lev. 25, 48. אחד מאחיו יגאלנו
Dt. 17, 20. לבלתי רום־לבבו מאחיו
Dt. 24, 7. מאחיו מבני ישראל
1 Chr. 4, 9. ויהי יעבץ נכבד מאחיו
Neh. 11, 17. ובקבקיה משנה מאחיו

אֲחִיָּה

Gn. 34, 11. אל־אביה ואל־אחיה
Jos. 6, 23. ואת־אמה ואת־אחיה

אֲחִיהֶם

Gn. 48, 6. על שם אחיהם יקראו
Dt. 18, 18. מקרב אחיהם כמוך
Jud. 18, 8. ויבאו אל־אחיהם
Jud. 18, 8. ויאמרו להם אחיהם
Jud. 18, 14. ויאמרו אל־אחיהם
Jud. 20, 13. בקול אחיהם
Jud. 21, 22. אר אחיהם לרוב אלינו
2 Sam. 2, 26. לשוב מאחרי אחיהם
2 Rg. 23, 9. אכלו מצות בתוך אחיהם
1 Chr. 6, 29. ובני מררי אחיהם
1 Chr. 8, 32. 9, 38. נגד אחיהם
ישבו בירושלם עם־
1 Chr. 8, 32. אחיהם
1 Chr. 9, 32. בני הקהתי מן־אחיהם
1 Chr. 12, 32. וכל־אחיהם על־פיהם
1 Chr. 12, 39. כי־הכינו להם אחיהם
1 Chr. 15, 16. לחעמיד את־אחיהם
1 Chr. 15, 17. ומן־בני מררי אחיהם
ועמהם אחיהם
1 Chr. 15, 18. המשנים
וישאום בני־קיש
1 Chr. 23, 22. אחיהם
ומשמרת בני אהרן
1 Chr. 23, 32. אחיהם
1 Chr. 24, 31. לעמת אחיהם בני־
1 Chr. 25, 7. ויהי מספרם עם־אחיהם
1 Chr. 26, 12. משמרות לעמת אחיהם
2 Chr. 28, 15. אצל אחיהם
2 Chr. 29, 15. ויאספו את־אחיהם
2 Chr. 29, 34. ויחזקום אחיהם הלוים
2 Chr. 35, 15. אחיהם הלוים הכינו
Esr. 3, 8. ושאר אחיהם הכהנים
Neh. 3, 18. אחריו החזיקו אחיהם
Neh. 5, 1. אחיהם היהודים
Neh. 10, 30. מחזיקים על־אחיהם
Job. 42, 15. נחלה בתוך אחיהם
Jer. 41, 8. ולא המיתם בתוך אחיהם

וַאֲחֵיהֶם

1 Chr. 5, 13. ואחיהם לבית אבותיהם
1 Chr. 6, 32. ואחיהם הלוים נתונים
1 Chr. 7, 5. ואחיהם לכל משפחות
1 Chr. 9, 6 ואחיהם שש־מאות
1 Chr. 9, 9. ואחיהם לתלדותם תשע
1 Chr. 9, 13. ואחיהם ראשים לבית
1 Chr. 9, 17. ואחיהם שלום הראש
1 Chr. 9, 25. ואחיהם בחצריהם לבוא
1 Chr. 16, 38. ועבד אדם ואחיהם
1 Chr. 26, 8. המה ובניהם ואחיהם
Esr. 3, 9. בניהם ואחיהם
Neh. 10, 11. ואחיהם שבניה הודיה
Neh. 11, 12. ואחיהם עשי המלאכה
Neh. 11, 14. ואחיהם גבורי חיל
Neh. 11, 19. ואחיהם השמרים
Neh. 12, 7. ראשי הכהנים ואחיהם
Neh. 12, 24. ואחיהם לנגדם לחלל

לַאֲחֵיהֶם

2 Chr. 31, 15 לתת לאחיהם במחלקות
Neh. 13, 13. ועליהם לחלק לאחיהם

וְלַאֲחֵיהֶם

2 Chr. 5, 12. ולאחיהם מלבשים בוץ
Esr. 6, 19. ולאחיהם הכהנים ולהם

מֵאֲחֵיהֶם

2 Chr. 28, 8. בני ישראל מאחיהם
Esr. 8, 24. ועמהם מאחיהם עשרה

אָחוֹת

ג״כ ותכניתו לקצוץ אָחוֹ מן אֶת, וסת׳ סועפל לו, לקצר לכוד נסופיות תכוניות אֶת, יי׳, יי׳, יקוסי הנקנה, וכיוצ מעכן שפת קרמית. מכוונו כקף יוצא, לוחל בת־קף לו בת־קס [שוועסעק], וסצלנוקו כקצר כקף. הכניס אָחוֹת מיקיד אֶחָיָה מקנכו.

sbst. f. (= אָחוֹ, adjecta consona, ne vocaliter exiret): *soror*, vi vocabuli patente latissime. Perfrequenti translatione de civitatibus cognatis solet dici. אִשָּׁה־אָחוֹת, ἑτέρα–ἑτέρα.

2 Sam. 13, 1. אחות יפה ושמה תמר
Cant. 8, 8. אחות לנו קטנה
Jer. 22, 18. הוי אחי והוי אחות
וְלַאֲחוֹת
Ez. 44, 25. לאח ולאחות
constr.: אֲחוֹת
Gn. 25, 20. אחות לבן הארמי
Gn. 28, 9. אחות נביות על־נשיו
Gn. 36, 3. בת־ישמעאל אחות נבויות
Ex. 6, 23. אחות נחשון לו לאשה
Ex. 15, 20. הנביאה אחות אהרן
Lev. 18, 12. ערות אחות־אביך
Lev. 18, 13. ערות אחות־אמך
Lev. 20, 19. וערות אחות אמך
2 Sam. 13, 4. את־תמר אחות אבשלם
2 Sam. 17, 25. אחות צרויה אם יואב
אחות אשתו אחות
1 Reg. 11, 19. תחפנים
1 Reg. 11, 20. ותלד לו אחות תחפנים
2 Reg. 11, 2 אחות אחזיהו את־יואש
1 Chr. 4, 19. אשת הודיה אחות נחם
2 Chr. 22, 11. היתה אחות אחזיהו
וַאֲחוֹת
constr.:
Gn. 4, 22. ואחות תובל־קין נעמה
Gn. 36, 22. ואחות לוטן תמנע
Lev. 20, 19. ואחות אביך
1 Chr. 1, 39. ואחות לוטן תמנע
Ez. 16, 45. ואחות אחותך את
cum suff.: אֲחֹתִי
Gn. 12, 13. אמרי־נא אחתי את
Gn. 12, 19. למה אמרת אחתי הוא
Gn. 20, 2. שרה אשתו אחתי הוא
Gn. 20, 5. אמר־לי אחתי הוא
Gn. 20, 12. וגם־אמנה אחתי
Gn. 26, 7. ויאמר אחתי הוא
Gn. 26, 9. ואיך אמרת אחתי הוא
Gn. 30, 8. עם־אחתי גם־יכלתי
2 Sam. 13, 5. 6. תבא־נא תמר אחותי
2 Sam. 13, 11. שכבי עמי אחותי
2 Sam. 13, 20. אחותי החרישי אחיך
Prv. 7, 4. אמר לחכמה אחתי
Cant. 4, 9. לבבתני אחתי כלה
Cant. 4, 10. מה־יפו דדיך אחותי כלה
Cant. 4, 12. גן נעול אחתי כלה
Cant. 5, 1. באתי לגני אחתי כלה
Cant. 5, 2. אחתי רעיתי יונתי
וַאֲחֹתִי
Job. 17, 14. אמי ואחתי לרמה
אֲחֹתֵנוּ
Gn. 24, 60. אחתנו את
Gn. 34, 14. לתת את־אחתנו לאיש
Gn. 34, 31 הכזונה יעשה את־אחותנו
לַאֲחוֹתֵנוּ
Cant. 8, 8. מה־נעשה לאחותנו
אֲחוֹתֵךְ
Lev. 18, 11. אחותך הוא לא תגלה
אֲחוֹתֵךְ
Ez. 16, 45. ואחות אחותך את
Ez. 16, 48. אם־עשתה סדם אחותך
Ez. 16, 49. היה עון סדם אחותך
Ez. 16, 56. סדם אחותך לשמועה
Ez. 23, 31. בדרך אחותך הלכת
Ez. 23, 32. כוס אחותך תשתי
Ez. 23, 33. כוס אחותך שמרון
וַאֲחוֹתֵךְ
Ez. 16, 46. ואחותך הגדולה שמרון
Ez. 16, 46. ואחותך הקטנה
לַאֲחוֹתֵךְ
Ez. 16, 52. אשר פללת לאחותך

cum suff.: אֲחֹתוֹ
Gn. 24, 30. על־ידי אחתו
וכשמעו את־דברי רבקה
Gn. 24, 30. אחתו
Gn. 29, 13 את־שמע יעקב בן־אחתו
Ex. 2, 4. ותתצב אחתו מרחק
Ex. 2, 7 ותאמר אחתו אל־בת־פרעה
Lev. 20, 17. אשר־יקח את־אחתו
Lev. 20, 17. ערות אחתו גלה
Dt. 27, 22. ארור שכב עם־אחתו
2 Sam. 13, 2. בעבור תמר אחתו
2 Sam. 13, 22. ענה את תמר אחתו
2 Sam. 13, 32. ענתו את תמר אחתו
1 Chr. 7, 15. ושם אחתו מעכה
Ez. 22, 11. אחתו בת־אביו ענה
וַאֲחֹתוֹ
1 Chr. 7, 18. ואחתו המלכת
וְלַאֲחֹתוֹ
Lev. 21, 3. ולאחתו הבתולה
Num. 6, 7. לאחיו ולאחתו
אֲחֹתָהּ
Ex. 26, 3. חברת אשה אל־אחתה
Ex. 26, 3. חברת אשה אל־אחתה
Ex. 26, 5. הלאת אשה אל־אחתה
Ex. 26, 6. אשה אל־אחתה בקרסים
Ex. 26, 17. משלבת אשה אל־אחתה
Lev. 18, 18. ואשה אל־אחתה
Jud. 15, 2. חלא אחותה הקטנה
Jer. 3, 7. בגודה אחותה יהודה
Jer. 3, 8. בגדה יהודה אחותה
Ez. 1, 9. חברת אשה אל־אחותה
Ez. 1, 23. 3, 13. אשה אל־אחתה
Ez. 23, 4. ואהליבה אחתה
Ez. 23, 11. ותרא אחותה אהליבה
Ez. 23, 11. מזנוני אחותה
Ez. 23, 18. נקעה נפשי מעל אחותה
בְּאֲחֹתָהּ
Gn. 30, 1. ותקנא רחל באחתה
אֲחֹתָם
Gn. 24, 59. את־רבקה אחתם
אשר טמא את דינה
Gn. 34, 13. אחתם
Gn. 34, 27. אשר טמאו אחותם
Gn. 46, 17. ושרח אחתם
Num. 25, 18. בת־נשיא מדין אחתם
Num. 26, 59. ואת מרים אחתם
בני־פילגשים ותמר
1 Chr. 3, 9. אחותם
משלם וחנניה ושלמית
1 Chr. 3, 19. אחותם
1 Chr. 4, 3. ושם אחתם הצלפוני
וישוי ובריעה ושרח
1 Chr. 7, 30. אחותם
1 Chr. 7, 32. ואת שועא אחותם
Q'ri: אֲחִיהֶן *pl. c. suff.:*
Jos 2, 13. ואת־אחי ואת אחותי
pl c. suff.: אֲחִיהֶן
Ez. 16, 52. בצדקתך אחיותך
אֲחוֹתֵיךְ
Ez. 16, 51. ותצדקי את־אחותיך
Ez. 16, 61. את־אחותיך הגדלות
וַאֲחוֹתַיִךְ
Ez. 16, 55. ואחותיך סדם
וְלַאֲחוֹתַיִךְ
Hos. 2, 2. ולאחותיכם רחמה
אֲחִיתִי
Job. 42, 11. כל־אחיו וכל־אחיתיו
אֲחִיתֵיהֶם
Job. 1, 4. לשלשת אחיתיהם
וַאֲחִיתֵיהֶם
ואחיתיהם צרויה
1 Chr. 2, 16. ואביגיל
אֲחֻזָּה
ג"כ ג'יכי, ומקומו לקמי, ולפ"ע נכ"ק.

2 *perf.:* אֲחַזְתָּ
Ps. 73, 23. אחזת ביד ימיני
Ps. 77, 5. אחזת שמרות עיני
1 *prf. c. s.:* אֲחַזְתִּיו
Cant. 3, 4. אחזתיו ולא ארפנו
3 *perf. pl.:* אָחֲזוּ
Job. 18, 20. וקדמנים אחזו שער
3 *prf. pl. c. s.:* אֲחָזוּנִי
Jes. 21, 3. צירים אחזוני
part.: אֹחֵז
2 Chr. 25, 5. אחז רמח וצנה
p. fem. sg.: אֹחֶזֶת
Gn. 25, 26. וידו אחזת בעקב עשו
p. pass.: אָחוּז, אָחֻז
אחד ו אחז מן־
Num. 31, 30. החמשים
Esth. 1, 6. אחוז בחבלי־בוץ
1 Chr. 24, 6. אחז לאלעזר
1 Chr. 24, 6. ואחד ו אחז לאיתמר
p. p. Ktib: וְאָחוּז
1 Chr. 24, 6. ואחז ו אחז לאיתמר
הָאָחוּז
Num. 31, 47. את־האחז אחד
pl.: אֲחוּזִים
Ez. 41, 7. סביב להיות אחוזים
Ez. 41, 7. ולא־יחזו אחוזים
pl. constr.: אֲחוּזֵי
Cant. 3, 8. כלם אחוזי חרב
pl. fem.: הָאֲחוּזוֹת
Eccl. 9, 12. וכצפרים האחזות
inf. constr.: אֲחֹז
1 Reg. 6, 6. אחז בקירות הבית
inf. constr.: בֶּאֱחֹז
Ps. 56, 1. באחז אותו פלשתים
inf. constr.: חָזוֹק, לֶאֱחֹז
1 Chr. 13, 9. לאחז את־הארון
Job. 38, 13. לאחוז בכנפות הארץ
וְלֶאֱחֹז
Eccl. 2, 3. ולאחז בסכלות
imperat.: וְאֱחֹז
Ex. 4, 4. שלח ידך ואחז בזנבו
2 S. 2, 21. ואחז לך אחד מהנערים
impt. pl.: אֲחֹזוּ
Cant. 2, 15. אחזו־לנו שעלים
impt. f. sg.: וְאֲחֹזִי
Ruth 3, 16. ואשתי־בה ותאחז בה
impt. pl.: וַאֲחֹזוּ *p.*
Neh. 7, 3. וגיפו הדלתות ואחזו
1 *imperf.:* וְאֹחֵז
Jud. 20, 6. ואחז בפילגשי ואנתחה
1 *imperf.:* אֶחֱזֶה
Cant. 7, 9. אחזה בסנסיניו
וְאֶאֱחֲזֶה
2 Sam. 4, 10. ואחזה בו ואהרגהו
2 *imperf.:* תֶּאֱחֹז
Eccl. 7, 18. טוב אשר תאחז בזה
3 *imperf.:* יֶאֱחֹז
Job. 18, 9. יאחז בעקב פח
וְיֶאֱחֹז
Job. 17, 9. ויאחז צדיק דרכי
Jes. 5, 29. ויאחז טרף
וַיֶּאֱחֹז, וַיַּאֲחֹז
Jud. 16, 3. ויאחז בדלתות
2 S. 6, 6. ויאחז בו כי שמטו הבקר
1 Reg. 6, 10. ויאחז את־הבית
שֶׁיֶּאֱחֹז
Ps. 137, 9. שיאחז ונפץ את־עולליך
3 *impf. c. s.:* יֶאֱחָזֵמוֹ
Ex. 15, 15. אילי מואב יאחזמו רעד
3 *impf. f.:* וְתֶאֱחֹז
Dt. 32, 41. ותאחז במשפט ידי
מלוע עכיו כריסות כרית לקיס וקנרות
[כרידערזשפּען], וכנוד מקק.

sbst. f. poët., ex radice aram., quae in script. non exstat, ortum: *fraternitas*, societas s. necessitudo fraterna. LXX male: *κατάσχεσις* (leg. אֲחֻזָּה).

הָאֲחָוָה
Zach. 11, 14. להפר את־האחוה

אֲחִי

ג"ז לדבר כעוג ומוזקס כנדם כמו קניר ודנק [נרקוו כיעד], וכלקט מקניר כנלוקת ודנק לגמיס. וכן כנפעיל הנסם פי־קקי לו לקי, וסע' וקניס סכיקוסו (*ἄχι*), וכלקס שכנדף עם לסוס ע"ג, כלקר שסוק לשון לגמון ומיס. וכן כגמרק [יכוזלמי כרכות פ' כילד מבנכין] הכ לקוונק לקוריק יס גו משוס הפסק נרכס.

sbst. m. Bene Hieronym.: Audivi, ab Aegyptiis hoc nomine lingua eorum (pi-achi) *omne, quod in palude virens nascatur*, appellari (cf. Sirac. 40, 16.); Hesychius: Ἄχι· πόα ἢ χόρτος χλωρός. Sal. Ibn Melek: = אַסְפַּסְתָּא sermonis gemarici. LXX: *ἄχι, βούτομον*. Trg: עֲרָקָא. Forsitan cum אַחְיָא (aqua) radice est eadem.

Job. 8, 11. ישגא־אחו בלי־מים
בְּאָחוּ
Gn. 41, 2. ותרענה באחו

אֲחַז

עכיכו סרקוי לכידם וקריכם תפיסה וסנגם [סמנען, ערקיילען], וזכרנו חֵז כמו חֵשׁ (*hasch-en*), וגם חֵז נמלט לנוזע נסנס מָחוּז, שסוק מרכו סתפיסה וסנגם. ולעכיכו תפיסה ולקיסה פסוכו סכיק, ולקיס לו תפנ וסקוין לכל ולד ולנ ולעך וכדומס. וכלקר מקקיוק ותפיסת קכל ומקכור ולגוד סכנין ולקיוק קוכוקיו, מסנירת ונפיסת סללוקת וכדומס. כפ"על סוק סקעוד וכן סנגכ"פ, וסכנד לק נקמר כ"ק מסלקעה ולקוגה [ווּלַנען].

vrb., properando assequi, arripere, apprehendere (rad. חָשׁ = חָזַק h. e. id quod exstat etiam in חָזוּת h. e. locus, quo navis tendit atque appellitur) c. c. prehendere hominem, gladium, etiam: *contignare* (*συνέχειν*), portas clausas tenere. *Nif. apprehendi, comprehendi* (*κατέχεσθαι*). *Pi.* semel: coelum *complecti*, contignare, concamerare. *Hof.* vi eadem, sed passive (*ἐνδέεσθαι*).

Ex. 15, 14. חיל אחז ישבי פלשת
1 Reg. 1, 51. אחז בקרנות המזבח
3 *perf.:* וְאָחַז
Job. 16, 12. ואחז בערפי ויפצפצני
Job. 21, 6. ואחז בשרי פלצות
3 *perf. c. s.:* אֲחָזַנִי
2 Sam. 1, 9. כי אחזני השבץ
3 *perf. f.:* אֲחָזָה
Job. 23, 11. באשרו אחזה רגלי
Jes. 33, 14. אחזה רעדה חנפים
3 *f. c. s.:* אֲחָזַתְנִי
Ps. 119, 53. זלעפה אחזתני
אֲחָזָתָה
Jer. 49, 24. צרה וחבלים אחזתה
אֲחָזָתַם
Ps. 48, 7. רעדה אחזתם שם

אֲחַז

3 *impf. f.*: וַתֹּאחֶז , וַתֹּאֶחֶז
Ruth 3, 15. ואחזי־בה ותאחז בה
2 Sam. 20, 9. ותחז יד־ימין יואב
3 *impf. f. c. s.*: וַתְּאַחֲזֵנִי
Ps. 139, 10. ותאחזני ימינך
3 *impf. pl.*: יֶאֱחָזוּן
Jes. 13, 8. וחבלים יאחזון
וַיֶּאֱחָזוּ
Jud. 12, 6. ויאחזו אותו
3 *pl. c. s.*: יְאֲחָזוּנִי
Job. 30, 16. יאחזוני ימי־עני
יֶאֱחָזוּהוּ
Jer. 13, 21. חבלים יאחזוך
וַיֶּאֱחָזוּהוּ
Jud. 16, 21. ויאחזוהו פלשתים
Nif-al: נֶאֱחָז
part.: נֶאֱחָז
Gn. 22, 13. איל אחר נאחז בסבך
p. pl.: שְׁנֵאֱחָזִים
Eccl. 9, 12. שנאחזים במצודה
Pi-el: אֶחֵז
part.: מְאַחֵז
Job. 26, 9. מאחז פני־כסה
Hof-al: הָאֳחַז
pl. part.: מָאֳחָזִים
2 Chr. 9, 18. לכסא מאחזים

אֲחֻזָּה

ע״כ, לדבר הקנוי ותפוס ומוקף [בעוינעמסוס], או שם הפעולה לגיור הקוק ותפיסה [ענגרי״פונג]. וכמוהתו רשמוכ הין הפרש בין מעלעלין וקרקעות, וכלך עם מוכ וקנל, ופם יהיה קרקעות מכוון לקוופ לפעמים כלקן לקוופ, כמו לקן מולדת, לסנה שנקנו מסוביס.

sbst. f., pr. apprehensio, deinde: res apprehensa (Al: *κατάσχεσις*, de utroque), plerumque de eo, quod jure dominii possidetur, tum de suppellectili mobili tum de fundis.

Gn. 47, 11. ויתן להם אחזה
Lev. 25, 46. לרשת אחזה
Num. 27, 4. תנה־לנו אחזה
וַאֲחֻזָּה
Ez. 44, 28. ואחזה לא־תתנו להם
לַאֲחֻזָּה
Lev. 14, 34. נתן לכם לאחזה
Lev. 25, 45. והיו לכם לאחזה
Num. 32, 5. לעבדיך לאחזה
Nu. 32, 22. הארץ הזאת לכם לאחזה
Nu. 32, 29. את־ארץ הגלעד לאחזה
Dt. 32, 49. לבני ישראל לאחזה
Ez. 45, 5. לאחזה עשרים
Ez. 45, 8. לארץ יהיה־לו לאחזה
constr.: אֲחֻזַּת
Gn. 23, 4. תנו לי אחזת־קבר
Gn. 48, 4. אחריך אחזת עולם
Lev. 25, 34. כי־אחזת עולם הוא
Lv. 25, 41. ואל־אחזת אבתיו ישוב
Lev. 27, 24. לאשר־לו אחזת הארץ
Num. 27, 7. תתן להם אחזת נחלה
Num. 32, 32. ואתנו אחזת נחלתנו
Jos. 21, 41. בתוך אחזת בני־ישראל
Jos. 22, 19. אל־ארץ אחזת יי
Ez. 45, 7. ואל־פני אחזת העיר
Ez. 48, 20. אל־אחזת העיר
וַאֲחֻזַּת
Gn. 26, 26. ואחזת מריעהו
Ez. 45, 6. ואחזת העיר תתנו
לַאֲחֻזַּת
Gn. 17, 8. ארץ כנען לאחזת עולם
Gn. 23, 9. בתוככם לאחזת־קבר
Gn. 23, 20. לאברהם לאחזת־קבר
Gn. 49, 30. החתי לאחזת־קבר
Gn. 50, 13. את־חשדה לאחזת־קבר
וְלַאֲחֻזַּת
Ez. 45, 7. ולאחזת העיר
Ez. 48, 21. ולאחזת העיר
בַּאֲחֻזַּת
Num. 35, 8. מאחזת בני־ישראל
וּמֵאֲחֻזַּת
Ez. 48, 22. ומאחזת הלוים
Ez. 48, 22. ומאחזת העיר
cum suff.: וַאֲחֻזָּתְךָ
Ps. 2, 8. ואחזתך אפסי־ארץ
אֲחֻזַּתְכֶם
Lev. 14, 34. בבית ארץ אחזתכם
Lev. 25, 24. ובכל ארץ אחזתכם
Jos. 22, 4. אל־ארץ אחזתכם
Jos. 22, 19. ארץ אחזתכם עברו
אֲחֻזָּתוֹ
Lev. 25, 10. 13. איש אל־אחזתו
Lev. 25, 33. ועיר אחזתו ביבל
Lev. 27, 16. ואם משדה אחזתו
Lev. 27, 21. לכהן תהיה אחזתו
Lev. 27, 22. אשר לא משדה אחזתו
Lev. 27, 28. ומשדה אחזתו
Num. 35, 28. הרצח אל־ארץ אחזתו
בְּאֲחֻזָּתוֹ
Jos. 21, 12. לכלב בן־יפנה באחזתו
Neh. 11, 3. איש באחזתו בעריהם
לַאֲחֻזָּתוֹ
Lev. 25, 27. 28. ושב לאחזתו
2 Chr. 31, 1. איש לאחזתו לעריהם
מֵאֲחֻזָּתוֹ
Lev. 25, 25. ומכר מאחזתו
Ez. 46, 18. מאחזתו ינחיל
Ez. 46, 18. עמי איש מאחזתו
אֲחֻזָּתָם
Gn. 36, 43. בארץ אחזתם
Lev. 25, 32. בתי ערי אחזתם
Lev. 25, 33. הוא אחזתם
Num. 35, 2. מגרלת אחזתם
Jos. 22, 9. אל־ארץ אחזתם
Ez. 44, 28. אני אחזתם
Ez. 46, 16. אחזתם היא בנחלה
cum suff.: וַאֲחֻזָּתָם
1 Chr. 7, 28. ואחזתם ומשבותם
2 Chr. 11, 14. מגרשיהם ואחזתם
בַּאֲחֻזָּתָם
1 Chr. 9, 2. באחזתם בעריהם
מֵאֲחֻזָּתָם
Ez. 46, 18. להרגתם מאחזתם
Nif-al: נֵאָחֵז
נזיר־פסס יון אֲחֻזָּה, ועכיכו לקיקס לקוופ או קקוק [יך יון דען בעוינע ועכענן], וכפדל כתמוכתו יון נֵאָחֵז, שהוס כף על יון אֲחֻזָּה.
verb. denom. (אֲחֻזָּה): possidēre, possessionem accipere, in possessionem venire, vi formaque diversum a נֵאָחֵז. LXX. *κατακληρονομεῖν*.
Jos. 22, 9. אשר נאחזו־בה
3 *perf. pl.*: וַיֵּאָחֲזוּ
Num. 32, 30. ונאחזו בתוככם
imperat.: וְהֵאָחֲזוּ
Gn. 34, 10. וסחרוה והאחזו בה
Jos. 22, 19. והאחזו בתוכנו
3 *imperf.*: וַיֵּאָחֲזוּ *pl.*
Gn. 47, 26. ויאחזו בה ויפרו

אָחַז

ע״כ רקוי, ועכיכו לליקס וקמיכס קריכס וכיוכס ולעפות ולריכס [נליכען כרעככען], ולפ כמפ ככ״ק כפ״ק כנוזכו אה, שהוס בעלמו יקר וכודד כעריכו כמדבר. תלכיך וס הסדכ נ״כ עוכר ללשוות עכר, ומקור קדש לכלס, ולפ ככון ז׳יפיס נן־ככר כנקוניס.

vrb. primit., *ardere*, candere, flammeum esse, unde descendit אֵשׁ, vocabulum perrarum. Quae radix etipsa in linguas jafeticas transiit. LXX: *ἐσχάρα*, focus.

אָח

ז״כ ומכוזכו לפ [פ״יעכ], שהוס נ״כ כיפס נקכיי, ומפלפ נ״כ נכוופיפ (*ig*-nis) ונשפפ קוזו (*ag*-ni), ונעכיי הפדס אג נג׳. והוזפלפ מוס על כיוכ-פג, אלך נלקן פמוכ נמכפדס הקדר יוכג, לקפס לוזתו נעפ הגשמיס. ונגמלפ [שנפ כ׳] נאמר: מלי לפ? לפיי כ׳ לקוכף [יון ען], ושמוקל לפיי עפיס שנלקיון נקפוס ע״ג. ודע קוכף שלפ תעכלוך פשגוכס עוד היום הוס נלקנוס פמוכף, היל יון בַּגִּיר פעכיי, ומפלפ נעכיי נ״כ הפס אפ לגיין כיוכ פג. ולדעפ לפן-גנפף נפדפיס לר׳ לק כלוזו מַחֲתָה, ולפן-פריון פרפו כלי של נקוופ כמו מוכף או כלי עץ, שפיימין עליו עפיס. ניימי הקוכף לפני קשובי לדפס.

sbst. f., *ig*-nis, deinde olla humo aut pavimento paullulum immersa, lignisque et sarmentis referta, quae in terris orientalibus conclavi calefaciendo inservire solet (turc. *tendur*, h. e. תַּנּוּר, rom. *τένζερες*). Vis vocabuli explicatur Sabbath fol. 20. (cf. Aruch s. v. אָח).

וְאֶת־הָאח לִפְנֵיהוּ
Jer. 36, 22. מבערת
Jer. 36, 23. האש אשר על־האח
Jer. 36, 23. האש אשר על־האח

אַחְמְתָא

ע״פ לעיר פס ורפף נמדיכ מדי, כפפר נכפוכ: ניכפף די נמדי מדיכפף, ופפר מיפוע כוכפ לפנפו קין ניקפ. ונכנפ העיר הוקף מפמלך דעיקפנעס, ולפ שנע קומות ומגדלים וניכיוכ ופרפון מלך וניפ מסגד לדכף לי-קוק מפר אקפנעס, ופקרנוציס על היום הזה. ופרפ שפה ליכנו בן-עבר כ״פ בלפוכוקס, ובכיקפ מוה שקמקף תמור אַחֲמָתָן, וביוניק Ἀγβά-τανα, בקילוף הכ׳ ומ׳, וסיום הוה יקרף שפה Hama-dan, ומכל נעכיכו לפך, כלומר לקן-הסוסים, כידוע מהזוקף הלשון. ולין ז״יכוק לוה הפס עם אַחְמָתָא בקרנוס ופפר נרכיס אַחְמִיתָּן [עי׳ ת״ב: ולפרפ תען זיף מפה לקמיקן דכשפף] כי שם הוא כמו חַמָּת בעברי, כלומר קמור חַמָּת. *n. pr.* urbis, quae est Mediae metropolis, sedes Cyri aestiva, a rege Dejoce exstructa septemque muris, turribus, palatio et templo splendidissimo *Αἴνης* ornata. Diodorus eam duodecim stadiis ab Oronte abfuisse tradidit; quibus in locis etiam nunc supersunt ejus reliquiae. Nomen est medicae originis, ex אַחְמָתָן, ut videtur, ad similitudinem linguae aramaicae immutatum. Graece Ἐκβάτανα, Ἀγβάτανα (β pro מ), hodie: *Hamadan*, quod est ex antiquo nomine corruptum. Originem si spectas, est terra equorum (*ἱππόβοτος*). Quo cum vocab. minime cohaeret targumicum אַחְמֵת = חֲמֵת uter, quod Rashi et Ibn-Ezra ad scrinium, quo scripta et acta regia recondita fuerint, translatum censent.

בְּאַחְמְתָא
Esr. 6, 2. באחמתא בבירתא די

אַחַר

פעל רקוי, ומכוזכו נפ״פ ולקוק [נפָּגעכן, ווייפען] ופפמפפוס, ופפוכו פיכיפ וויכוו, וכלך עם כוזפ ומפפ. מוס פעקיד נקל אַחַר כמו אֶאֱחַר וכן אֶאֱהַב קמור אֶאֱהַב, ומכפקפ יִיחַר קמור יֶחַר נכפ״נ. פכנך אַחַר עכיכו לקוק דבר ומכיעקו, או עקיפ ועכיפ ופלכפ [לוק-פפלפעכן, פֿעכפעפעכן] או קווק על קל. פכוסף הוֹחִיר כמו הֶאֱחִיר, וכן הוֹבִיד קמור הֶאֱבִיד, ועכיכו פועל יוכל על קל.

vrb. primit., *cessare*, cunctari, morari (syn. בּוֹשֵׁשׁ, מִהְמַהּ) LXX: *χρονίζειν*. *Piel*: *moram facere* vel *morari*, vi verbi intenta; retardare, prorogare. (LXX. *κατέχειν*). *Hif.* (הוֹחִיר), tardare.

Qal. *imperf.*: אֶאֱחַר = אֲאַחֵר
1 *imperf.*: וָאֲאַחֵר
Gn. 32, 5. ואחר עד־עתה
K'tib: וַיְּחַר = וַיֵּחַר 3 *imperf.*:
2 Sam. 20, 5. ויחר מן־המועד
Pi-el: אֵחַר 3 *perf.*:
Gn. 34, 19. ולא־אחר הנער
3 *perf. pl.*: אֶחָרוּ
Jud. 5, 28. אחרו פעמי מרכבותיו
pl. part.: לַמְאַחֲרִים
Prv. 23, 30. למאחרים על־היין
constr.: מְאַחֲרֵי
Jes. 5, 11. מאחרי בנשף
Ps. 127, 2. מאחרי־שבת
2 *imperf.*: תְּאַחֵר
Ex. 22, 28. ודמיך לא תאחר
Dt. 23, 22. לא תאחר לשלמו
Eccl. 5, 3. אל־תאחר לשלמו
2 *imperf.*: תְּאַחַר
Ps. 40, 18. אתה אלהי אל־תאחר
Ps. 70, 6. לי אל־תאחר
Dan. 9, 19. ועשה אל־תאחר
3 *imperf.*: יַאֲחַר
Dt. 7, 10. לא יאחר לשנאו
Hab. 2, 3. כי־בא יבא לא יאחר
3 *fem.*: תְּאַחַר
Jes. 46, 13. ותשועתי לא תאחר
2 *perf. pl.*: תְּאַחַרְתֶּן
Gn. 24, 56. אל־תאחרו אתי
Hif-il: הוֹחִיר
3 *imperf.*: וַיּוֹחַר Q'ri.
2 Sam. 20, 5. ויוחר מן־המועד

אַחַר

שם קולרי כמו אָחֹר, ומפמיכות אַחַר, ולנקנם אַחֲרַת, ומכנים לוכר אַחֵרִים וקנקנם וכלכנם אַחֲרוֹת. מכווכו ועכיכו מעכב ומפמפם ומפזכות ופיקוד הדבר [נלקפעריג, פֿעכפפאָעכנ], ומוס ניפיס נלקחוכם [פאָלנעכנ], או הכוסף נלקחוכם על דבר [אָלנעכעכ]. ויפיס המוכרת ניפיד כמלת הטעם לפעמים, וגם הכסמך נלוזן לקחר, וכקשר עם פעלים רבים, וכן לקחי סמיכות הרבים, או שנקשר עם מלות הטעמים להוסלקת קופנים ומפזכות, או שיפיס מלת הקשר, וכודע מספר המלים.

adj. (cujus formas in textu rabb. recensuimus), proprie: *morans*, deinde: *posterus*, propter moram, inde: *sequens*, secundus, *alter*, *alius*. אַחַר *constr.* interdum ad-

verbialiter: *pone*, *post*, de loco et tempore; אַחֲרֵי item, de loco et tempore, quod vel cum adverbiis una notione conjungitur, vel toti sententiae, quam regit, statu constructo praecedit.

זרע אחר תחת הבל Gn. 4, 25.
מתתי אתה לאיש אחר Gn. 29, 19.
יסף יי לי בן אחר Gn. 30, 23.
וירחלם עוד חלום אחר Gn. 37, 9.
את־אחיכם אחר Gn. 43, 14.
וכסף אחר הורדנו בידנו Gn. 43, 22.
ובער בשדה אחר Ex. 22, 4.
לא תשתחוה לאל אחר Ex. 34, 14.
ועפר אחר יקח Lev. 14, 42.
את־השדה לאיש אחר Lev. 27, 20.
לך־נא אתי אל־מקום אחר Nu. 23, 13
אקחך אל־מקום אחר Num. 23, 27.
ממטה למטה אחר Num. 36, 9.
ואיש אחר יחנכנו Dt. 20, 5.
ואיש אחר יחללנו Dt. 20, 6.
ואיש אחר יקחנה Dt. 20, 7.
והלכה והיתה לאיש־אחר Dt. 24, 2.
ואיש אחר ישגלנה Dt. 28, 30.
נתנים לעם אחר Dt. 28, 32.
ויקם דור אחר Jud. 2, 10.
ללקט בשדה אחר Ruth 2, 8.
ולא יפגעו־בך בשדה אחר Ruth 2, 22.
ונחפכת לאיש אחר 1 Sam. 10, 6.
ויהפך־לו אלהים לב אחר 1 S. 10, 9.
אל־מול אחר 1 Sam. 17, 30.
ובשרת ביום אחר 2 Sam. 18, 20.
ויראו הצפה איש־אחר רץ 2 S. 18, 26.
וילך בדרך אחר 1 Reg. 13, 10.
שר־חמשים אחר 2 Reg. 1, 11.
ויבאו אל־אהל אחר 2 Reg. 7, 8.
אל־עם אחר 1 Chr. 16, 20.
בני עילם אחר Esr. 2, 31.
אנשי נבו אחר Neh. 7, 33.
בני עילם אחר Neh. 7, 34.
ממקום אחר Esth. 4, 14.
ומעפר אחר יצמחו Job. 8, 19.
אחר מהרו Ps. 16, 4.
מממלכה אל־עם אחר Ps. 105, 13.
פקדתו יקח אחר Ps. 109, 8.
בדור אחר ימח שמם Ps. 109, 13.
וסיד אחר אל־תגל Prv. 25, 9.
ולעבדיו יקרא שם אחר Jes. 65, 15.
והיתה לארש־אחר Jer. 3, 1.
ויעשהו כלי אחר Jer. 18, 4.
אל־מקום אחר Ez. 12, 3.
ובניהם לדור אחר Joel 1, 3.
ומלאך אחר יצא Zach. 2, 7.

וְאַחֵר

אזויעה ואחר יאכל Job. 31, 8.
לא יבנו ואחר ישב Jes. 65, 22.
לא יטעו ואחר יאכל Jes. 65, 22.

הָאַחֵר

ואומר אליה ביום האחר 2 Reg. 6, 29
הכרוב האחר 2 Chr. 3, 11. 12.

לְאַחַר

תטחן לאחר אשתי Job. 31, 10.
וכבודי לאחר לא־אתן Jes. 42, 8. 48, 11.

sg. constr.: אַחַר *adv.*; *praep.*

ויחי־נח אחר המבול Gn. 9, 28.
בנים אחר המבול Gn. 10, 1.
שנתים אחר המבול Gn. 11, 10.
אחר הדברים האלה היה Gn. 15, 1.
וסעדו לבבכם אחר תעברו Gn. 18, 5.
ויהי אחר הדברים האלה Gn. 22, 1.
אל אחר נאחז Gn. 22, 13.
ימים או עשור אחר תלך Gn. 24, 55.
וילך יוסף אחר אחיו Gn. 37, 17.
אחר הדברים האלה Gn. 39, 7. 40, 1.
את־העגן אחר המדבר Ex. 3, 1.
אשר אחר הרחים Ex. 11, 5.
אשת משה אחר שלוחיה Ex. 18, 2.
במספר שנים אחר היובל Lev. 25, 15.
ואם־אחר היבל Lev. 27, 18.
אחר חלץ את־האבנים Lev. 14, 43.
אחר התגלחו את־נזרו Num. 6, 19.
ויבא אחר איש־ישראל Num. 25, 8.
אחר תאסף אל־עמיך Num. 31, 2.
גם־הנצב אחר הלהב Jud. 3, 22.
אחר אשר אמצא־חן Ruth 2, 2.
אחר כן תבוא אל־גבעת 1 Sam. 10, 5.
אחר יי אלהיכם 1 Sam. 12, 14.
אחר הדבר הזה 1 Reg. 13, 33.
אחר הדברים האלה 1 Reg. 17, 17.
אחר הדברים האלה 1 Reg. 21, 1.
בשער אחר הרצים 2 Reg. 11, 6.
אחר חטאת 2 Reg. 13, 2.
ללכת אחר יי 2 Reg. 23, 3.
חיל־כשדים אחר המלך 2 Rg. 25, 5.
אחר זה שלח סנחריב 2 Chr. 32, 9.
אחר כסף־שקלים Neh. 5, 15.
עד אחר השבת Neh. 13, 19.
אחר הדברים האלה Esth. 2, 1. 3, 1.
ויהי אחר דבר יי Job. 42, 7.
שרים אחר נגנים Ps. 68, 26.
אחר ובנית ביתך Prv. 24, 26.
ושבו חעבים אחר הגשם Eccl. 12, 2.
עומד אחר כתלנו Cant. 2, 9.
אחר מהשבתיהם Jes. 65, 2.
אחר אחוֹ בתוך Jes. 66, 17.
אחר שלח אתו Jer. 40, 1.
אחר הכה את־גדליה Jer. 41, 16.
הלכים אחר רוחם Ez. 13, 3.
אחר אשר הכתה העיר Ez. 40, 1.
אחר ישבו בני ישראל Hos. 3, 5.
אחר כבוד שלחני Zach. 2, 12.
אחר גזי המלך Am. 7, 1.

וָאַחַר

adv.:

ואחר נפצו משפחות Gn. 10, 18.
ואחר ילדה בת Gn. 30, 21.
ואחר נגש יוסף ורחל Gn. 33, 7.
ואחר יצא אחיו אשר Gn. 38, 30.
ואחר באו משה ואהרן Ex. 5, 1.
ואחר יבוא אל־המחנה Lev. 14, 8.
ואחר ישחט את־החלה Lev. 14, 19.
ואחר כן יבא הכהן Lev. 14, 36.
ואחר תטהר Lev. 15, 28.
ואחר יאכל מן־הקדשים Lev. 22, 7.
ואחר ישקה את־האשה Num. 5, 26.
ואחר ישתה הנזיר יין Num. 6, 20.
ואחר תאסף Num. 12, 14.
ואחר נסעו העם מחצרות Nu. 12, 16
ואחר יבא אל־המחנה Num. 19, 7.
ואחר תבאו אל־המחנה Num. 31, 24
לפני יי ואחר תשבו Num. 32, 22.
ואחר כן תבוא אליה Dt. 21, 13.
ואחר תלכו לדרככם Jos. 2, 16.
ואחר הרצאתי אתכם Jos. 24, 5.
ואחר ירדו בני יהודה Jud. 1, 9.
ואחר תחזקנה ידיך Jud. 7, 11.
ואחר אחדל Jud. 15, 7.
פת־לחם ואחר תלכו Jud. 19, 5.
ואחר שמואל 1 Sam. 11, 7.
ואחר הרוח רעש 1 Reg. 19, 11.
ואחר הרעש אש 1 Reg. 19, 13.
ואחר האש קול דממה 1 Reg. 19, 13.
ואחר הדברים האלה Esr. 7, 1.
ואחר בא חצרון 1 Chr. 2, 21.
ואחר מות־חצרון 1 Chr. 2, 24.
ואחר הכינו להם 2 Chr. 35, 14.
תבינו ואחר נדבר Job. 18, 2.
ואחר ערר נקפו־זאת Job. 19, 26.
ואחר עיני חלך לבי Job. 31, 7.
ואחר כל־ירוק ידרוש Job. 39, 8.
ואחר כבוד תקחני Ps. 73, 24.
ואחר ימלא־פיהו חצץ Prv. 20, 17.
ואחר נדרים לבקר Prv. 20, 25.
ואחר חדלת וחמזוזה Jes. 57, 8.
ואחר אם־אינכם שמעים Ez. 20, 39.

מֵאַחַר

ונסוג מאחר אלהינו Jes. 59, 13.
מאחר עלות הביאו Ps. 78, 71.
מן־החנוה מאחר הצאן 2 Sam. 7, 8.

adj. femin.: אַחֲרֵת

ויחפרו באר אחרת Gn. 26, 21.
ויחפר באר אחרת Gn. 26, 22.
אם־אחרת יקח־לו Ex. 21, 10.
רוח אחרת עמו Num. 14, 24.
וישלכם אל־ארץ אחרת Dt. 29, 27.
כי בן־אשה אחרת אתה Jud. 11, 2.
כי אין אחרת 1 Sam. 21, 10.
ותהי אשה אחרת 1 Chr. 2, 26.
ובלשון אחרת Jes. 28, 11.
אל הארץ אחרת Jer. 22, 26.
מגלה אחרת Jer. 36, 28. 32.

adj. fem.: הָאַחֶרֶת

בשנה האחרת Gn. 17, 21.
ותאמר האשה האחרת 1 Reg. 3, 23.
חצר האחרת 1 Reg. 7, 8.
וחכנך האחרת אמות 2 Chr. 3, 11.
וחכנך האחרת 2 Chr. 3, 12.
ולחוצה החומה האחרת 2 Chr. 32, 5.
ואל־הכתף האחרת Ez. 40, 40.

לָאַחֶרֶת

ושתים דלתות לאחרת Ez. 41, 24.

מֵאַחֶרֶת

מאחרת אשר עשית 2 Sam. 13, 16.

plur. masc.: אֲחֵרִים

שבעת ימים אחרים Gn. 8, 10. 12.
לא־יהיה לך אלהים אחרים Ex. 20, 3.
ושם אלהים אחרים Ex. 23, 13.
ולבש בגדים אחרים Lev. 6, 4.
לא־יהיה לך אלהים אחרים Dt. 5. 7.
אחרי אלהים אחרים Dt. 6, 14.
ועבדו אלהים אחרים Dt. 7, 4.
והלכת אחרי אלהים אחרים Dt. 8, 19.
ועבדתם אלהים אחרים Dt. 11, 16.
וללכת אחרי אלהים אחרים Dt. 11, 28. 28, 14.
נלכה אחרי אלהים אחרים Dt. 13, 3.
ונעבדה אלהים אחרים Dt. 13, 7. 14.
וילך ויעבד אלהים אחרים Dt. 17, 3.
בשם אלהים אחרים Dt. 18, 20.
אלהים אחרים עץ ואבן Dt. 28, 36.
ועבדת שם אלהים אחרים Dt. 28, 64.
וילכו ויעבדו אלהים אחרים Dt. 29, 25.
לאלהים אחרים Dt. 30, 17.
כי פנה אל־אלהים אחרים Dt. 31, 18.
ופנה אל־אלהים אחרים Dt. 31, 20.
ועבדתם אלהים אחרים Jos. 23, 16.
ויעבדו אלהים אחרים Jos. 24, 2.
לעבד אלהים אחרים Jos. 24, 16.
וילכו אחרי אלהים אחרים Jud. 2, 12.
זנו אחרי אלהים אחרים Jud. 2, 17.
ללכת אחרי אלהים אחרים Jud. 2, 19.
ותעבדו אלהים אחרים Jud. 10, 13.
ויעבדו אלהים אחרים 1 Sam. 8, 8.
וישלח מלאכים אחרים 1 S. 19, 21.
לך עבד אלהים אחרים 1 S. 26, 19.
וילבש בגדים אחרים 1 Sam. 28, 8.
ועבדתם אלהים אחרים 1 Reg. 9, 6.
ויחזיקו באלהים אחרים 1 Rg. 9, 9.
אחרי אלהים אחרים 1 Reg. 11, 4. 10.
ותעשה־לך אלהים אחרים 1 Rg. 14, 9
וזבח לאלהים אחרים 2 Reg. 5, 17.
ויירא אלהים אחרים 2 Reg. 17, 7.
לא תיראו אלהים אחרים 2 Rg. 17, 35.
ולא תיראו אלהים אחרים 2 Reg. 17, 37. 38.
ויקטרו לאלהים אחרים 2 Reg. 22, 17
בנים אחרים 1 Chr. 23, 17.
ועבדתם אלהים אחרים 2 Chr. 7, 19.
ויחזיקו באלהים אחרים 2 Chr. 7, 22.
לקטר לאלהים אחרים 2 Chr. 28, 25.
שבעת ימים אחרים 2 Chr. 30, 23.
ויקטרו לאלהים אחרים 2 Chr. 34, 25.
כלים אחרים אלה Esr. 1, 10.
ויעמד אחרים תחתם Job. 34, 24.
גם־את קללת אחרים Eccl. 7, 24.
ויקטרו לאלהים אחרים Jer. 1, 16.
ואחרי אלהים אחרים Jer. 7, 6. 9. 11, 10. 13, 10. 16, 11. 35, 15.
נסכים לאלהים אחרים Jer. 7, 18.
את־אלהים אחרים Jer. 16, 13.
לאלהים אחרים Jer. 19, 4. 13.
וישתחוו לאלהים אחרים Jer. 22, 9.
אחרי אלהים אחרים Jer. 25, 6.
לאלהים אחרים Jer. 32, 29.
לעבד לאלהים אחרים Jer. 44, 3.
קטר לאלהים אחרים Jer. 44, 5.
לקטר לאלהים אחרים Jer. 44, 8.
נשיהם לאלהים אחרים Jer. 44, 15.
ילבשו בגדים אחרים Ez. 42, 14. 44, 19.
שנים אחרים עמדים Dan. 12, 5.
אל־אלהים אחרים Hos. 3, 1.

pl.: אַחֲרִין *f. aram.*

ועליה יכרעון אחרין Job. 31, 10.

לָאֲחֵרִים

וכרמינו לאחרים Neh. 5, 4.
ועזבו לאחרים חילם Ps. 49, 11.
פן־תתן לאחרים הודך Prv. 5, 9.
ונסבו בתיהם לאחרים Jer. 6, 12.
את־נשיהם לאחרים Jer. 8, 10.

וְלַאֲחֵרִים

ולאחרים מלבד־אלה Dan. 11, 4.

constr.: אַחֲרֵי *praep.*; *conj.*

אחרי הולידו את־שת Gn. 5, 4.
אחרי הולידו את־אנוש Gn. 5, 7.
אחרי הולידו את־קינן Gn. 5, 10.
אחרי הולידו את־מהללאל Gn. 5, 13.
אחרי הולידו את־ירד Gn. 5, 16.
אחרי הולידו את־חנוך Gn. 5, 19.
אחרי הולידו את־ Gn. 5, 22.
אחרי הולידו את־למך Gn. 5, 26.
אחרי הולידו את־נח Gn. 5, 30.
וגם אחרי־כן אשר יבאו Gn. 6, 4.
אחרי הולידו את־ Gn. 11, 11.
אחרי הולידו את־שלח Gn. 11, 13.
אחרי הולידו את־עבר Gn. 11, 15.
אחרי הולידו את־פלג Gn. 11, 17.
אחרי הולידו את־רעו Gn. 11, 19.
אחרי הולידו את־שרוג Gn. 11, 21.
אחרי הולידו את־נחור Gn. 11, 23.
אחרי הולידו את־תרח Gn. 11, 25.
אחרי הפרד־לוט מעמו Gn. 13, 14.
אחרי שובו מהכות הגם הלם ראיתי אחרי ראו Gn. 14, 17. 16, 13.
אחרי בלתי היתה־לי Gn. 18, 12.
ויהי אחרי הדברים Gn. 22, 20.
בן לאדני אחרי זקנתה Gn. 24, 36.
ותלכנה אחרי האיש Gn. 24, 61.
ויונחם יצחק אחרי אמו Gn. 24, 67.
ויהי אחרי מות אברהם Gn. 25, 11.
אחרי מות אברהם Gn. 26, 18.
אחרי העדרים Gn. 32, 20.
ולא רדפו אחרי בני יעקב Gn. 35, 5.
אחרי הודיע אלהים Gn. 41, 39.
קום רדף אחרי האנשים Gn. 44, 4.
אחרי ראותי את־פניך Gn. 46, 30.
ויהי אחרי הדברים האלה Gn. 48, 1.
אחרי קברו את־אביו Gn. 50, 14.
אחרי הכות־יי את־היאור Ex. 7, 25.
אחרי־כן ישלח אתכם Ex. 11, 1.

וירדף אחרי בני ישראל Ex. 14,8.
אחרי־רבים לרעת Ex. 23, 2.
אחרי רבים להטת Ex. 23, 2.
והביטו אחרי משה Ex. 33, 8.
וזנו ׀ אחרי אלהיהם Ex. 34, 15.
בנתיו אחרי אלהיהן Ex. 34, 16.
והזנו את־בניך אחרי אלהיהן Ex. 34, 14.
אחרי הראתו אל־הכהן Lv. 13, 7.
אחרי טהרתו Lev. 13, 35.
אחרי ׀ הכבס את־הנגע Lev. 13,55.
אחרי הכבס אתו Lev. 13, 56.
אחרי חטה את־הבית Lev.14,48.
אחרי מות שני בני אהרן Lev.16,1.
לזנות אחרי המלך Lev. 20, 5.
אחרי נמכר Lev. 25, 48.
אחרי המשכן יחנו Num. 3, 23.
אחרי המשה אתו Num. 7, 88.
אחרי לבבכם Num. 15, 39.
ויהי אחרי המגפה Num. 25, 19.
יפר אתם אחרי שמעו Num.30,16.
כי מלאו אחרי ר׳ Num. 32, 12.
אחרי הכתו את סיחן Dt. 1, 4.
יען אשר מלא אחרי ר׳ Dt. 1, 36.
אשר הלך אחרי בעל־פעור Dt.4,3.
לא תלכון אחרי אלהים Dt. 6, 14.
ללכת אחרי אלהים Dt.11,28.28,14.
אחרי דרך מבוא השמש Dt.11,30.
אחרי השמדם Dt. 12, 30.
נלכה אחרי אלהים אחרים Dt.13,3.
אחרי ר׳ אלהיכם תלכו Dt. 13, 5.
אחרי הרצח כי יחם לבבו Dt.19,6.
אחרי אשר הטמאה Dt. 24, 4.
וזנה ׀ אחרי אלהי נכר Dt. 31, 16.
ואם כי־אחרי מותי Dt. 31, 27.
כי ידעתי אחרי מותי Dt. 31, 29.
ויהי אחרי מות משה Jos. 1, 1.
אחרי כאשר יצאו Jos. 2, 7.
הלך אחרי הארון Jos. 6, 9.
הלך אחרי ארון ר׳ Jos. 6, 13
אחרי אשר הפך ישראל Jos. 7, 8.
וירדפו אחרי יהושע Jos. 8, 16.
לא־יצאו אחרי ישראל Jos. 8, 17.
וירדפו אחרי ישראל Jos. 8, 17.
אחרי אשר־כרתי להם Jos. 9, 16.
רדפו אחרי אויביכם Jos. 10, 19.
ויכם יהושע אחרי־כן Jos. 10, 26.
ואנכי מלאתי אחרי ר׳ Jos. 14, 8.
כי מלאת אחרי ר׳ Jos. 14, 9.
אחרי ר׳ אלהי ישראל Jos. 14, 14.
אחרי אשר־הניח ר׳ Jos. 23, 1.
אחרי אבותיכם Jos. 24, 6.
אחרי אשר־הטיב לכם Jos. 24,20.
ויהי אחרי הדברים האריכו ימים אחרי יהושע Jos. 24, 29.
Jos. 24, 31.
ויהי אחרי מות יהושע Jud. 1, 1.
האריכו ימים אחרי יהושע Jud.2,7.
וילכו אחרי ׀ אלהים Jud. 2, 12.
כי זנו אחרי אלהים Jud. 2, 17.
ללכת אחרי אלהים Jud. 2, 19.
וירדפו אחרי מדין Jud. 7, 23.
אחרי זבח וצלמנע Jud. 8, 5.
ויזנו אחרי הבעלים Jud. 8, 33.
ויט לבם אחרי אבימלך Jud. 9, 3.
וילכו אחרי אבימלך Jud. 9, 49.
ויקם אחרי אבימלך Jud. 10, 1.
אחרי אשר עשה לך ר׳ Jud. 11, 36.
וילך מנוח אחרי אשתו Jud.13,11.
ויהי אחרי־כן ויאהב Jud. 16, 4.
הנה אחרי קרות יערים Jud.18,12.
אחרי אשר־בא האיש Jud. 19, 23.
שובי אחרי יבמתך Ruth 1, 15.
אחרי הקצרים Ruth 2, 3.
בעמרים אחרי הקוצרים Ru. 2, 7.
אחרי מות אישך Ruth 2, 11.
לכת אחרי הבחורים Ruth 3, 11.
אחרי אכלה בשלה 1 Sam. 1, 9.

ויחי אחרי ׀ הסבו 1 Sam. 5, 9.
כל־בית ישראל אחרי ר׳ 1 S. 7, 2.
ויטו אחרי הבצע 1 Sam. 8, 3.
אחרי־כן יאכלו הקראים 1 S.9,13.
שאול בא אחרי הבקר 1 Sam.11,5.
אחרי שאול ואחר שמואל 1 S.11,7.
כי ׀ אחרי התחו 1 Sam. 12, 21.
אחרי שאול הגלגל 1 Sam. 13, 4.
נרדה אחרי פלשתים 1 Sam.14,36.
הארד אחרי פלשתים 1 Sam.14,37.
וישב שמואל אחרי שאול 1 S.15,30.
הלכו אחרי־שאול 1 Sam. 17, 13.
הלכו אחרי שאול 1 Sam. 17, 14.
מדלק אחרי פלשתים 1 S. 17, 53.
אחרי הנער 1 Sam. 20, 37. 38.
אחרי האפוד 1 Sam. 21, 10.
ויברח אחרי דוד 1 Sam. 22, 20.
וירדף אחרי־דוד 1 Sam. 23, 25.
מרדף אחרי דוד 1 Sam. 23, 28.
ויחי אחרי־כן 1 Sam. 24, 6.
ויקם דוד אחרי־כן 1 Sam. 24, 9.
ויקרא אחרי־שאול 1 Sam. 24, 9.
אחרי מי יצא מלך ישראל 1 S.24,15.
אחרי מי אתה רדף 1 Sam. 24, 15.
אחרי כלב מת 1 Sam. 24, 15.
אחרי פרעש אחד 1 Sam. 24, 15.
ויעלן ׀ אחרי דוד 1 Sam. 25, 13.
ותלך אחרי מלאכי דוד 1 S.25, 42.
אדני רדף אחרי עבדו 1 S. 26, 18.
ארדף אחרי הגדוד־הזה 1 S.30, 8.
אשר־פגרו ׀ מלכת ׀ אחרי דוד 1 Sam. 30, 21.
ויחי אחרי מות שאול 2 Sam. 1, 1.
כי לא יחיה אחרי נפלו 2 Sam.1,10.
ויחי אחרי־כן 2 Sam. 2, 1.
חיו אחרי דוד 2 Sam. 2, 10.
וירדף עשהאל אחרי אבנר 2 S.2,19.
אחרי אבנר 2 Sam. 2, 24. 25.
וירדפנו ערד אחרי ישראל 2 S.2,28.
וישלח מלכים אחרי אבנר 2 S.3,26.
הלך אחרי המטה 2 Sam. 3, 31.
אחרי באר מחברון 2 Sam. 5, 13.
ויחי אחרי־כן ויך דוד 2 Sam. 8, 1.
ויחי אחרי כן וימת 2 Sam. 10, 1.
ויחי אחרי־כן ולאבשלום 2 S.13,1.
היה לב־איש ישראל אחרי אבשלום 2 Sam. 15, 13.
וארדפה אחרי־דוד הלילה 2 Sam. 17, 1.
אחרי אבשלם 2 Sam. 17, 9.
ויחי ׀ אחרי לכתם 2 Sam. 17, 21.
מרדף אחרי ישראל 2 Sam. 18, 16.
אחרי הכושי 2 Sam. 18, 22.
אחרי אשר־בא אדני 2 Sam.19,31.
אחרי שבע בן־בכרי 2 Sam. 20, 2.
אחרי שבע בן־בכרי 2 S. 20, 7.10.
אשר־לדוד אחרי יואב 2 S. 20, 11.
כל־איש אחרי יואב 2 Sam.20,13.
לרדף אחרי שבע בן־בכרי 2 S.20,13.
אחרי שנה 2 Sam. 21, 1.
אחרי־כן 2 Sam. 21, 14.
ויחי אחרי־כן 2 Sam. 21, 18.
אחרי־כן ספר את־העם 2 S.24,10.
אחרי אבשלום 1 Reg. 1, 6.
ויעזרו אחרי אדניה 1 Reg. 1, 7.
נטה אחרי אדניה 1 Reg. 2, 28.
יטו את־לבבכם אחרי אלהיהם 1 Reg. 11, 2.
אחרי אלהים אחרים 1 Reg.11,4.10.
אחרי עשתרת אלהי צידנים 1 Reg. 11, 5.
ולא מלא אחרי ר׳ כדוד אביו 1 Reg. 11, 6.
אחרי בית־דוד 1 Reg. 12, 20.
וילך אחרי איש האלהים 1 Rg.13,14.
ויחי אחרי אכלו לחם 1 Reg.13,23.
ויחי אחרי קברו אתו 1 Reg.13,31.
אחרי גוד 1 Reg. 14, 9.

אחרי בית־ירבעם 1 Reg. 14, 10.
אחרי בעשא ואחרי ביתו 1 Rg.16,3.
אחרי תבני בן־גינת להמליכו 1 Reg. 16, 21.
והחצי אחרי עמרי 1 Reg. 16, 21.
ותלך אחרי הבעלים 1 Reg.18, 18.
וירץ אחרי אליהו 1 Reg. 19, 20.
וילך אחרי אליהו 1 Reg. 19, 21.
ללכת אחרי הגלולים 1 Reg. 21, 26.
אחרי מות אחאב 2 Reg. 1, 1.
גיחזי אחרי נעמן 2 Reg. 5, 21.
ויהי אחרי־כן ויקבץ 2 Reg. 6, 24.
אחרי מחנה־ארם 2 Reg. 7, 14.
רכבים צמדים אחרי אהאב 2 Reg. 9, 25.
אחרי מות יהואש 2 Reg. 14, 17.
אחרי שכב־המלך וילכו אחרי ההבל 2 Reg. 14, 22.
ויהבלו ויזנו אחרי אלהי עמי־הארץ 2 Reg. 17, 15.
אחרי שאול ואחרי בניו מן־הנוה מן־אחרי הצאן 1 Chr. 5, 25.
ויהי אחרי־כן ויך דוד 1 Chr.10,2.
ויהי אחרי־כן וימת נחש 1 Chr. 17, 7.
ויהי אחרי־כן וימת 1 Chr. 18, 1.
ויהי אחרי־כן ויעמד 1 Chr. 19, 1.
אחרי אחרי־כן 1 Chr. 20, 4.
אחרי הספר אשר ספרם וירדף אביה אחרי ירבעם 2 Chr.2,17.
אחרי מות אביו למשחית לו 2 Chr. 13, 19.
ויהי אחרי־כן היה עם־לב יואש 2 Chr. 22, 4.
ויהי אחרי־כן באו 2 Chr. 24, 4.
ויהי אחרי בוא אמציהו אחרי שכב־המלך עם־אבתיו 2 Chr. 20, 1.
אחרי מות יואש 2 Chr.25,14
אחרי שכב־המלך עם־ 2 Chr. 25, 25.
אחרי הדברים והאמת 2 Chr. 26, 2.
ללכת אחרי ר׳ 2 Chr. 32, 1.
אחרי כל־זאת אשר הכין 2 Chr. 34, 31.
מה־נאמר אלהינו אחרי־זאת 2 Chr. 35, 20.
אחרי כל־בית יהודה Esr. 9, 10.
אחרי גום Neh. 4, 10.
אחרי־כן פתח איוב Neh. 9, 26.
אחרי דברי לא ישנו Job. 3, 1.
ויחי איוב אחרי־זאת Job. 29, 22.
שיבוא אחרי המלך Job. 42, 16.
אחרי גוד כל־חטאי Eccl. 2, 12.
וילכו אחרי ההבל Jes. 38, 17.
אחרי הבעלים לא הלכתי Jer. 2, 5.
אחרי עשתה את־כל־אלה Jer.2,23.
אחרי שררות לבם Jer.3,7.
אחרי אלהים אחרים Jer. 3, 17.
אחרי שררות לבם Jer. 7, 9. 11, 10. 13, 10. 16, 11. 35, 15.
והיה אחרי נתשי אותם Jer. 9, 13.
אחרי מתי עד Jer.12,15.
אחרי שררות לבו Jer. 13, 27.
אחרי מחשבותינו נלך Jer. 16, 12.
אחרי הגלות Jer. 18, 12.
אחרי אלהים אחרים Jer. 24, 1.
אחרי שבור הנניה Jer. 25, 6.
אחרי צאת יכניה Jer. 28, 12.
אחרי שובי נחמתי Jer. 29, 2.
אחרי הימים ההם Jer. 31, 19.
אחרי תתי את־ספר המקנה Jer. 31, 33.
אחרי כרת המלך צדקיהו Jer. 32, 16.
וישובו אחרי־כן Jer.34,8.
אחרי ׀ שרף המלך Jer. 34, 11.
היל־כשדים אחרי המלך Jer. 36, 27.
הזנות אחרי גלוליהם Jer.52,8.
אחרי כל־רעתך Ez. 6, 9.
Ez. 16, 23.

אחרי גלוליהם לבם הלך Ez.20,16.
בזנותך אחרי גוים Ez. 23, 30.
אחרי גוך Ez. 23, 35.
אחרי בצעם לבם הלך Ez. 33, 31.
אחרי גלוליהם Ez. 44, 10.
וסגר את־השער אחרי צאתו Ez. 46, 12.
אחרי הנראה אלי Dan. 8, 1.
אלכה אחרי מאהבי Hos. 2, 7.
ותלך אחרי מאהביה Hos. 2, 15.
הלך אחרי־צו Hos. 5, 11.
אחרי ר׳ ילכו Hos. 11, 10.
והיה אחרי־כן Joel 3, 1.

וְאַחֲרֵי

ואחרי־כן יצאו ברכש Gn. 15,14.
ואחרי־כן קבר אברהם Gn. 23,19.
ואחרי־כן יצא אחיו Gn. 25, 26.
ואחרי־כן אראה פניו Gn. 32, 21.
ואחרי כן דברו אחיו אתו Gn.45,16.
ואחרי־כן ישלח אתכם Ex. 3, 20.
ואחרי־כן אצא Ex. 11, 8.
ואחרי כן נגשו כל־בני ישראל Ex. 34, 32.
ואחרי המוח Lev. 14, 43.
ואחרי הקצות Lev. 14, 43.
ואחרי־כן יבוא אל־המחנה Lev. 16, 26. 28.
ואחרי־כן יבאו Num. 4, 15.
ואחרי־כן יבאו הלוים Num. 8, 15.
ואחרי־כן באו הלוים Num. 8, 22.
ואחרי כן יסעו בני ישראל Num. 9, 17.
ואחרי עיניכם Num. 15, 39.
ואחרי מות הכהן הגדול Num. 35, 28.
ואחרי־כן קרא Jos. 8, 34.
ואחרי המחנה Jud. 4, 16.
ואחרי שתה 1 Sam. 1, 9.
ואחרי אבשלום 1 Reg. 2, 28.
ואחרי מלכם 1 Reg. 11, 5.
ואחרי שתותו 1 Reg. 13, 23.
אחרי בעשא ואחרי ביתו 1 Rg.16,3.
ואחרי אחיתפל 2 Reg. 17, 15.
ואחרי שאול ואחרי בנו 1 Chr.10,2.
יהוידע 1 Chr. 27, 34.
ואחרי־כן אתחבר יהושפט 2 Chr. 20, 35.
ואחרי כל־זאת נגפו ר׳ 2 Chr.21,18.
ואחרי מות יהוידע 2 Chr. 24, 17.
ואחרי־כן בנה חומה 2 Chr.33,14.
ואחרי־כן עלת תמיד Esr. 3, 5.
ואחרי כל־הבא עלינו Esr. 9, 13.
ואחרי לא־יועלו הלכו Jer. 2, 8.
ואחרי אלהים אחרים Jer. 7, 6.
ואחרי הבעלים Jer. 9, 13.
ואחרי־כן אשלח Jer. 16, 16.
ואחרי־כן נאם ר׳ Jer. 21, 7.
ואחרי הודעי Jer. 31, 19.
ואחרי־כן תשכן Jer. 46, 26
ואחרי־כן אשיב Jer. 49, 6.
ואחרי גלולי אבותם Ez. 20, 24.
ואחרי שקוציהם אתם זנים Ez. 20, 30.
ואחרי טהרתו Ez. 44, 26.
ואחרי השבעים ששים Dan. 9, 26.

בְּאַחֲרֵי

באחרי החנית 2 Sam. 2, 23.

מֵאַחֲרֵי

שבתם מאחרי ר׳ Num. 14, 43.
לעיר מאחרי העיר Jos. 8, 4.
כי־אורב לו מאחרי העיר Jos.8,14.
לשוב היום מאחרי ר׳ Jos. 22, 16.
היום מאחרי ר׳ Jos. 22, 18.
לשוב מאחרי ר׳ Jos. 22, 23.
ולשוב היום מאחרי ר׳ Jos. 22, 29.
אך אל־תסורו מאחרי ר׳ 1 S.12,20.

מאחרי פלשתים 1 S. 14, 46. 24, 2.
מאחרי אבנר 2 Sam. 2, 19.
לשוב מאחרי אחיהם 2 Sam. 2, 26.
איש מאחרי אחיו 2 Sam. 2, 27.
ויואב שב מאחרי אבנר 2 S. 2, 30.
וישמע דוד מאחרי כן 2 S. 3, 28.
ויהי מאחרי כן 2 Sam. 15, 1.
וידע ירבעם את־ישראל
מאחרי יי 2 Reg. 17, 21.
אמציהו מאחרי יי 2 Chr. 25, 27.
לעיני כל־הגוים
מאחרי־כן 2 Chr. 32, 23.
לא סרו מאחרי יי 2 Chr. 34, 33.
מאחרי לחומה Neh. 4, 7.
וכעמיר מאחרי הקוצר Jer. 9, 21.
תזנה הארץ מאחרי יי Hos. 1, 2.
ויקחני יי מאחרי הצאן Am. 7, 15.
הנסוגים מאחרי יי Zeph. 1, 6.

אַחֲרֵי *p.* אַחֲרֵי *pl. c. suff.:*
האשה ללכת אחרי Gn. 24, 5.
לא־תלך האשה אחרי Gn. 24, 39.
כי דלקת אחרי Gn. 31, 36.
וימלא אחרי Num. 14, 24.
כי לא־מלאו אחרי Num. 32, 11.
רדפו אחרי Jud. 3, 28.
אל־נשא כליו עלה אחרי 1 S. 14, 12.
את־זרעי אחרי 1 Sam. 24, 22.
כי־שלמה בנך ימלך
אחרי 1 Reg. 1, 13. 17. 30.
ימלך אחרי 1 Reg. 1, 24.
ואשר הלך אחרי בכל־
לבבו 1 Reg. 14, 8.
לכו אחרי ואוליכה
אתכם 2 Reg. 6, 19.
סב אל־אחרי 2 Reg. 9, 18. 19.
ואנשי המשמר אשר
אחרי Neh. 4, 17.
מוכיח אדם אחרי Prv. 28, 23.
לאדם שיהיה אחרי Eccl. 2, 18.
לכתך אחרי במדבר Jer. 2, 2.
ואשמע אחרי קול רעש Ez. 3, 12.

מֵאַחֲרֵי *p.* מֵאַחֲרֵי *pl. c. s.:*
כי־יסיר את־בנך מאחרי Dt. 7, 4.
כי־שב מאחרי 1 Sam. 15, 11.
סור לך מאחרי 2 Sam. 2, 22.
אתם ובניכם מאחרי 1 Reg. 9, 6.
וינזר מאחרי Ez. 14, 7.
עוד בית־ישראל מאחרי Ez. 14, 11.
מֵאַחֲרֵי
ומאחרי לא תשובו Jer. 3, 19.

אַחֲרֵינוּ
והנה גם־הוא אחרינו Gn. 32, 19.
הנה עבדך יעקב אחרינו Gn. 32, 21.
ויצאו אחרינו עד התיקנו Jos. 8, 6.
ובין דורותינו אחרינו Jos. 22, 27.

אַחֲרֶיךָ
ובין זרעך אחריך לדרתם Gn. 17, 7.
ולזרעך אחריך Gn. 17, 7.
ונתתי לך ולזרעך אחריך Gn. 17, 8.
אתה וזרעך אחריך לדרתם Gn. 17, 9.
ביני וביניכם ובין זרעך
אחריך Gn. 17, 10.
אל־תביט אחריך Gn. 19, 17.
האשה ללכת אחריך Gn. 24, 8.
ולזרעך אחריך Gn. 35, 12.
לזרעך אחריך אחזת עולם Gn. 48, 4.
ייטב לך ולבניך אחריך Dt. 4, 40.
לך ולבניך אחריך Dt. 12, 25. 28.
לא תפאר אחריך Dt. 24, 20.
לא תעולל אחריך Dt. 24, 21.
כל־הנחשלים אחריך Dt. 25, 18.
אחריך בנימין בעמיך Jud. 5, 14.
ואנכי אחריך Ruth 4, 4.
והקימתי את־זרעך
אחריך 2 Sam. 7, 12.
ואלכה אחריך 1 Reg. 19, 20.
ובערתי אחריך 1 Reg. 21, 21.
אחריך ראש הניעה 2 Reg. 19, 21.
את־זרעך אחריך 1 Chr. 17, 11.
אם־ישדר עמקים
אחריך Job. 39, 10.
ותשלך דברי אחריך Ps. 50, 17.
דבקה נפשי אחריך Ps. 63, 9.
משכני אחריך נרוצה Cant. 1, 4.
אחריך ראש הניעה Jes. 37, 22.
קראו אחריך מלא Jer. 12, 6.
מרעה אחריך Jer. 17, 16.
אחריך בנימן Hos. 5, 8.

אַחֲרֶיךָ
ואני אבוא אחריך 1 Reg. 1, 14.
אחריך ילכו Jes. 45, 14.
אחריך תלך חרב Jer. 48, 2.

וְאַחֲרֶיךָ
ואחריך לא־יקום כמוך 1 Reg. 3, 12.
ואחריך לא יהיה־כן 2 Chr. 1, 12.

וְאַחֲרֶיךָ
ואחריך לא זנתה Ez. 16, 34.

מֵאַחֲרֶיךָ
ושב מאחריך Dt. 23, 15.
תשמענה דבר מאחריך Jes. 30, 21.

מֵאַחֲרֶיךָ
לעזבך לשוב מאחריך Ruth 1, 16.

אַחֲרֵיכֶם
ואת־זרעכם אחריכם Gn. 9, 9.
לבניכם אחריכם Lev. 25, 46.
והריקתי אחריכם חרב Lev. 26, 33.
על־פניהם ברדפם אחריכם Dt. 11, 4.
הנני אחריכם באה 1 Sam. 25, 19.
לבניכם אחריכם עד־
עולם 1 Chr. 28, 8.
ושלחתי אחריכם את־
החרב Jer. 9, 15.
שם ידבק אחריכם Jer. 42, 16.
ושלחתי אחריכם את־ Jer. 49, 37.

מֵאַחֲרֵיכֶם
אשר יקומו מאחריכם Dt. 29, 21.

אַחֲרֵיהוּ
לברית עולם לזרעו אחריו Gn. 17, 19
פתח האהל והוא אחריו Gn. 18, 10.
את־בניו ואת־ביתו
אחריו Gn. 18, 19.
והדלת סגר אחריו Gn. 19, 6.
וירדף אחריו דרך Gn. 31, 23.
לו ולזרעו אחריו Ex. 28, 43.
יהיו לבניו אחריו Ex. 29, 29.
ואת כל־הזנים אחריו Lev. 20, 5.
וילכו אחריו זקני ישראל Nu. 16, 25.
והיתה לו ולזרעו אחריו Nu. 25, 13.
ויבחר בזרעו אחריו Dt. 4, 37.
והלכתם אחריו Jos. 3, 3.
גאל הדם אחריו Jos. 20, 5.
וירדפו אחריו Jud. 1, 6.
וירדו אחריו Jud. 3, 28.
ועשרת אלפים איש
אחריו Jud. 4, 14.
ויזעק אביעזר אחריו Jud. 6, 34.
ויזעק גם־הוא אחריו Jud. 6, 35.
ויזנו כל־ישראל אחריו Jud. 8, 27.
ריקים ופחזים וילכו אחריו Jud. 9, 4
ויקם אחריו יאיר הגלעדי Jud. 10, 3.
וישפט אחריו את־
ישראל Jud. 12, 8. 11. 13.
ויפן בנימן אחריו Jud. 20, 40.
וידביקו אחריו עד־ Jud. 20, 45.
וכל־העם חרדו אחריו 1 Sam. 13, 7.
ונשא כליו אחריו 1 Sam. 14, 13.
ממותת אחריו 1 Sam. 14, 13.
ויצאתי אחריו והכתיו 1 Sa. 17, 35.
ויבט שאול אחריו 1 Sam. 24, 9.
כי בא שאול אחריו 1 Sam. 26, 3.
ויפן אחריו ויראני 2 Sam. 1, 7.
ויפן אבנר אחריו 2 Sam. 2, 20.
ותצא אחריו 2 Sam. 11, 8.
מדרך אחריו 2 Sam. 13, 34.
את־עבדי אדניך ורדף
אחריו 2 Sam. 20, 6.
ויצאו אחריו 2 Sam. 20, 7.
ויקהלו ויבאו אף־
אחריו 2 Sam. 20, 14.
והעם ישבו אחריו 2 Sam. 23, 10.
המלך אחריו 1 Reg. 1, 20. 27.
ועלית אחריו ובא 1 Reg. 1, 35.
ויעלו כל־העם אחריו 1 Reg. 1, 40.
להקים את־בנו אחריו 1 Reg. 15, 4.
יי האלהים לכו אחריו 1 Reg. 18, 21.
ואם־הבעל לכו אחריו 1 Reg. 18, 21.
ויפן אחריו ויראם 2 Reg. 2, 24.
כי־אם־רצתי אחריו 2 Reg. 5, 20.
נעמן רץ אחריו 2 Reg. 5, 21.
הלוא קולי הגלו אדניו
אחריו 2 Reg. 6, 32.
וירדף אחריו יהוא
ויאמר 2 Reg. 9, 27.
וישלחו אחריו 2 Reg. 14, 19.
וזבדיה בנו אחריו 1 Chr. 27, 7.
וישלחו אחריו לכישה 2 Chr. 25, 27.
ויבא אחריו עזריהו
הכהן 2 Chr. 26, 17.
אחריו החזיק Neh. 3, 16.
אחריו החזיקו Neh. 3, 17. 18. 27.
אחריו החרה החזק Neh. 3, 20.
אחריו החזיק Neh. 3, 21. 23. 24. 29.
אחריו פדיה בן־פרעש Neh. 3, 25.
אחריו החזיק צדוק Neh. 3, 29.
אחריו החזיק חנניה Neh. 3, 30.
אחריו החזיק משלם Neh. 3, 30.
אחריו החזיק מלכיה Neh. 3, 31.
כי מה־חפצו בביתו
אחריו Job. 21, 21.
אחריו ישאג־קול Job. 37, 4.
אחריו יאיר נתיב Job. 41, 24.
לא־ירד אחריו כבודו Ps. 49, 18.
אשרי בניו אחריו Prv. 20, 7.
במה שיהיה אחריו Eccl. 3, 22.
מה יהיה אחריו Eccl. 6, 12.
שלא־ימצא האדם אחריו Eccl. 7, 14.
עברו בעיר אחריו Ez. 9, 5.
אשר־יפנה הראש אחריו Ez. 10, 11.
וחשאיר אחריו ברכה Joel 2, 14.

וְאַחֲרָיו *pl. c. suff.*
ואחריו לא יהיה־כן Ex. 10, 14.
לפניו ואחריו Jos. 10, 14.
ואחרו היה שמגר Jud. 3, 31.
ואחרו אלעזר בן־דדי 2 Sam. 23, 9.
ואחרו שמה בן־אגא 2 Sam. 23, 11.
ואחריו לא־היה כמהו 2 Reg. 18, 5.
ואחריו לא־קם כמהו 2 Reg. 23, 25.
ואחריו אלעזר בן־דודו 1 Chr. 11, 12.
ואחריו החזיקו Neh. 3, 22.
ואחריו החזיק שמעיה Neh. 3, 29.
ואחריו גבי סלי Neh. 11, 8.
ואחריו כל־אדם ימשוך Job. 21, 33.
ואחריו כל־ישרי־לב Ps. 94, 15.
ואחריו אל־המתים Eccl. 9, 3.
ואחריו בשנה השמועה Jer. 51, 46.
ואחריו לא יוסף Joel 2, 2.
ואחריו תלהט להבה Joel 2, 3.
ואחריו מדבר Joel 2, 3.
ואחריו סוסים אדמים Zach. 1, 8.

מֵאַחֲרָיו
ותבט אשתו מאחריו Gn. 19, 26.
כי תשובן מאחריו Num. 32, 15.
לסור מאחריו 2 Sam. 2, 21.
ותצא החנית מאחריו 2 Sam. 2, 23.
ושבתם מאחריו 2 Sam. 11, 15.
לכסא מאחריו 1 Reg. 10, 19.
וישב מאחריו 1 Reg. 19, 21.
וישבו מאחריו 1 Reg. 22, 33.
וידבק ביי לא־סר
מאחריו 2 Reg. 18, 6.
וישובר מאחריו 2 Chr. 18, 32.
אשר על־כן סרו מאחריו Job. 34, 27.
ואשר יהיה מאחריו Eccl. 10, 14.

אַחֲרֶיהָ *pl. c. suff.:*
ותצאן כל־הנשים אחריה Ex. 15, 20.
ויקם אישה וילך אחריה Jud. 19, 3.
הלוך ובכה אחריה 2 Sam. 3, 16.
ונעל הדלת אחריה 2 Sam. 13, 17.
ונעל הדלת אחריה 2 Sam. 13, 18.
ויקם וילך אחריה 2 Reg. 4, 30.
והבא אחריה המת
בחרב 2 Reg. 11, 15.
והבא אחריה יומת 2 Chr. 23, 14.
ואני אחריה Neh. 12, 38.
בתולות אחריה רעותיה Ps. 45, 15.
הלוך אחריה פתאם Prv. 7, 22.
הגזרה אשר על־אחריה Ez. 41, 15.

וְאַחֲרֶיהָ
ואחריה לקח את־
מעכה 2 Chr. 11, 20.

מֵאַחֲרֶיהָ
ארב לעיר מאחריה Jos. 8, 2.

אַחֲרֵיהֶם *pl. c. s.:*
צמחות אחריהם Gn. 41, 23.
אשר־הולדת אחריהם Gn. 48, 6.
ורדף אחריהם Ex. 14, 4.
ויירדפו מצרים אחריהם Ex. 14, 9.
מצרים נסע אחריהם Ex. 14, 10.
ויבאו אחריהם Ex. 14, 17.
ויבאו אחריהם כל סוס Ex. 14, 23.
הבאים אחריהם בים Ex. 14, 28.
אשר הם זנים אחריהם Lev. 17, 7.
לזנת אחריהם Lev. 20, 6.
אשר־אתם זנים אחריהם Nu. 15, 39.
ויבחר בזרעם אחריהם Dt. 10, 15.
פן־תנקש אחריהם Dt. 12, 30.
רדפו מהר אחריהם Jos. 2, 5.
והאנשים רדפו אחריהם Jos. 2, 7.
יצאו הרדפים אחריהם Jos. 2, 7.
וארון ברית יי הלך
אחריהם Jos. 6, 8.
לרדף אחריהם Jos. 8, 16.
ויפנו אנשי העי אחריהם Jos. 8, 20.
ויקם דור אחר אחריהם Jud. 2, 10.
וירדף אחריהם Jud. 8, 12.
הלכים אחריהם 1 Sam. 6, 12.
וידבקו גם־המה אחריהם 1 S. 14, 22.
הסב אל־אחריהם 2 Sam. 5, 23.
אשר נותרו אחריהם 1 Reg. 9, 21.
והחיל אשר אחריהם 1 Reg. 20, 19.
וילכו אחריהם עד־הירדן 2 Rg. 7, 15.
לא תעלה אחריהם 1 Chr. 14, 14.
אשר נותרו אחריהם 2 Chr. 8, 8.
וילך אחריהם הושעיה Neh. 12, 32.
ואשר הלכו אחריהם Jer. 8, 2.
ישתה אחריהם Jer. 25. 26.
ורדפתי אחריהם Jer. 29, 18.
אל־חק בניהם אחריהם Jer. 32, 18.
ולבניהם אחריהם Jer. 32, 39.
ויירדפו חיל־כשדים
אחריהם Jer. 39, 5.
חרב והחרם אחריהם Jer. 50, 21.
וחרב אריק אחריהם Ez. 5, 2. 12. 12, 14.
בפגותם אחריהם Ez. 29, 16.
הלכו אבותם אחריהם Am. 2, 4.
יצאו אל־אחריהם Zach. 6, 6.
והארץ נשמה אחריהם Zach. 7, 14.

וְאַחֲרֵיהֶם
ואחריהם פקד את־
כל־העם 1 Reg. 20, 15.
ואחריהם מכל שבטי
ישראל 2 Chr. 11, 16.
ואחריהם בפיהם ירצו Ps. 49, 14.
ואחריהם אלך Jer. 2, 25.

מֵאַחֲרֵיהֶם
וילך מאחריהם Ex. 14, 19.

ויעמד מאחריהם Ex. 14, 19.
בניהם מאחריהם 1 Sam. 6, 7.
לא־סר־יהוא מאחריהם 2 Rg. 10, 29.
לבוא מאחריהם 2 Chr. 13, 13.
והמערב מאחריהם 2 Chr. 13, 13.
לא־אשוב מאחריהם Jer. 32, 40.

אַחֲרֵיהֶן

עלות אחריהן Gn. 41, 3. 19.
צמחות אחריהן Gn. 41, 6.
העלת אחריהן Gn. 41, 27.
שבע שני רעב אחריהן Gn. 41, 30.
וחלכת אחריהן Ruth 2, 9.

plur. fem.: אַחֲרוֹת

שבע־שנים אחרות Gn. 29, 27. 30.
והנה שבע פרות אחרות Gn. 41, 3.
והנה שבע־פרות אחרות Gn. 41, 19.
ולקחו אבנים אחרות Lev. 14, 42.

אָחוֹר

ז״ו וסביבות אחריהם, ועכיו כל־הגבעות [קעסר־זייעע] ועל־גבע. ועשה השם הזה תוקר הפעל, מקנגד לפניה וקלס, ונמצא נקנבת פעליה סב זב נסוג זר וכדומה. והוזקל ג״כ על רוח מערב [וועסט־זייעט], או על עתידות [נוקונפֿע], ופשוטו קלס. סביבות הזה נמצא לרוב בגמרא, כמו לקחוני כלי השון, וכן לקחוים ותן בקדומה וכדומה.

n. m. (*pl.* אֲחֹרִים), *pars aversa, tergum;* deinde adverbialiter dicitur: *retro, retrorsum.* Dicitur etiam de occidente, quia *occasus* a tergo, a fronte *ortus*, a dextra *auster*, a sinistra *septentrio* esse a Hebraeis cogitatur; de rebus futuris (opp. קֶדֶם).

ויפל רכבי אחור Gn. 49, 17.
לא נשוג אחור 2 Sam. 1, 22.
בשוב־אויבי אחור Ps. 9, 4.
יסגו־אויבי אחור ויחפרו Ps. 35, 4.
יסגו אחור ויכלמו Ps. 40, 15. 70, 3.
תשיבנו אחור מני־צר Ps. 44, 11.
לא־נסוג אחור לבנו Ps. 44, 19.
אז ישובו אויבי אחור Ps. 56, 10.
ריך צריו אחור Ps. 78, 66.
ישבו ויסגו אחור Ps. 129, 5.
אחור וקדם צרתני Ps. 139, 5.
נזרו אחור Jes. 1, 4.
וכשלו אחור ונשברו Jes. 28, 13.
נסגו אחור ישבו בשת Jes. 42, 16.
משיב חכמים אחור Jes. 44, 25.
אחור לא נסוגתי Jes. 50, 5.
והסג אחור משפט Jes. 59, 14.
אחור תלכי Jer. 15, 6.
נסגו אחור Jer. 38, 22.
חתים נסוגים אחור Jer. 46, 5.
נאנחה ותשב אחור Thr. 1, 8.
השבנו אחור Thr. 1, 13.
השיב אחור ימינו Thr. 2, 3.

וָאָחוֹר

אליו פנים ואחור 1 Chr. 19, 10.
פנים ואחור 2 Chr. 13, 14.
ואחור ולא־אביך לו Job. 23, 8.
והיא כתובה פנים ואחור Ez. 2, 10.

בְּאָחוֹר

וחכם באחור ישבחנה Prv. 29, 11.

לָאָחוֹר

הירדן יסב לאחור Ps. 114, 3.
הירדן תסב לאחור Ps. 114, 5.
הגידו האתיות לאחור Jes. 41, 23.
יקשיב וישמע לאחור Jes. 42, 23.
ויהיו לאחור ולא לפנים Jer. 7, 24.

מֵאָחוֹר

ופלשתים מאחור Jes. 9, 11.

וּמֵאָחוֹר

מפנים ומאחור 2 Sam. 10, 9.

pl.: אֲחֹרִים

pl. constr.: אֲחֹרֵי

על אחרי המשכן Ex. 26, 12.

pl. c. suff.: אֲחֹרָי

וראית את־אחורי Ex. 33, 23.

אֲחֹרֵיהֶם

וכל־אחריהם ביתה 1 Reg. 7, 25.
וכל־אחריהם ביתה 2 Chr. 4, 4.
אחריהם אל־היכל ר׳ Ez. 8, 16.

אַחֲרוֹן

תוקר גויכ־הֵשׁם מן אַחַר, ולכנקש אַחֲרוֹנָה וסכיכים אֲחֵרִים, ומכוונו ילוע, כלומר הפך של קדמון [נאָכהערינ, פֿאָלגענד] הנח וסוף. ומוקש לקכיכים הזאלה על דומות הנאים, או על פלק מערב כמו היכ הלקחון. לקחוכם, לקחוכם נהיו לנקחי הפעל

adj. denom. (ab אַחַר), *posterus*, postremus. Hinc: אַחֲרוֹנִים posteri (opp. majores). Etiam de rebus occidentalibus, s. versus occasum sitis. Adverbialiter לָאַחֲרוֹנָה, בָּאַחֲרוֹנָה, בְּסוֹפָא, בְּבָתְרָא (trg. בָּסוֹף), postremo, tandem, postea.

תספרו לדור אחרון Ps. 48, 14.
לדור אחרון Ps. 78, 4.
למען ידעו דור אחרון Ps. 78, 6.
תכתב זאת לדר אחרון Ps. 102, 19.
ותשחק ליום אחרון Prv. 31, 25.
ותהי ליום אחרון Jes. 30, 8.
אני ראשון ואני אחרון Jes. 44, 6.
אף אני אחרון Jes. 48, 12.

adj. m.: וְאַחֲרוֹן

ואחרון על־עפר יקום Job. 19, 25.

הָאַחֲרוֹן

לקל האת האחרון Ex. 4, 8.
ועד הים האחרון Dt. 11, 24.
ושנאה האיש האחרון Dt. 24, 3.
או כי ימות האיש האחרון Dt. 24, 3.
ואמר הדור האחרון Dt. 29, 21.
עד הים האחרון Dt. 34, 2.
היטבת חסדך האחרון Ruth 3, 10.
עד היום האחרון Neh. 8, 18.
וזה האחרון עצמו Jer. 50, 17.
וסופו אל־הים האחרון Joel 2, 20.
האחרון מן־הראשון Hag. 2, 9.
וחצים אל־הים האחרון Zach. 14, 8.

וָהָאַחֲרוֹן

והאחרון הכביד Jes. 8, 23.

masc. pl.: אַחֲרֹנִים

וילדיה אחרנים Gn. 33, 2.
רחל ואת־יוסף אחרנים Gn. 33, 2.
למה תהיו אחרנים 2 Sam. 19, 12.
ולמה תהיו אחרנים 2 Sam. 19, 13.
אחרנים ואלה שמותם Esr. 8, 13.
על־יומו נשמו אחרנים Job. 18, 20.
ואת־אחרנים אני הוא Jes. 41, 4.

הָאַחֲרֹנִים

ואלה דברי דוד האחרנים 2 Sam. 23, 1.
כי בדברי דוד האחרונים 1 Chr. 23, 27.
גם האחרונים לא ישמחו Eccl. 4, 16.

וְהָאַחֲרֹנִים

הראשנים והאחרנים 1 Chr. 29, 29.
ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים 2 Chr. 9, 29. 12, 15.
הראשונים והאחרונים 2 Chr. 16, 11. 20, 34. 25, 26. 26, 22. 28, 26. 35, 27.

לָאַחֲרֹנִים

וגם לאחרנים Eccl. 1, 11.

adv.: בָּאַחֲרֹנָה *adj. f. sg.*

ויד כל־העם באחרנה Dt. 13, 10.
ויד כל־העם באחרנה Dt. 17, 7.
עברים באחרנה 1 Sam. 29, 2.
מרה תהיה באחרונה 2 Sam. 2, 26.
ולבנך תעשי באחרנה 1 Reg. 17, 13.
והגבהה עלה באחרנה Dan. 8, 3.

וְכָאַחֲרֹנָה

כראשנה וכאחרונה Dan. 11, 29.

לָאַחֲרֹנָה

לאחרנה יסעו לדגליהם Num. 2, 31.
עם שיהיו לאחרנה Eccl. 1, 11.

אַחֲרַנִּית

מלת הטעם מן מזכר אַחֲרַנִּי, כמו חָקְרַנִּית מן חָקְרַנִּי, ותעודתו לנגד ולפרקד, כלומר לנד לקוד [כיקוועֿרפֿען, ריקלינגן], ותמונת מלת הטעם כזה לת עוגר׳נעכיית.

adverb. (*fem.* adjectivi אַחֲרַנִּי, ad similit. formae חָקְרַנִּית), *retrorsum.* LXX: ὀπισθίως. Trg: לְאַחֲרֵיהּ.

וילכו אחרנית Gn. 9, 23.
ופניהם אחרנית Gn. 9, 23.
מעל־הכסא אחרנית 1 Sam. 4, 18.
את־לבם אחרנית 1 Reg. 18, 37.
אחרנית עשר מעלות 2 Rg. 20, 10. 11.
בשמש אחרנית Jes. 38, 8.

אַחֲרִית

ז״כ נתמוכתו, ועכיכו לקחון דבר וקלס, לכן כמו עתידות וסנקות, וסשוכו לקלס, וסשלוקיו כסשלת לקחון. ונמצא סכיכים אַחֲרִיּוֹת, סשלה לכיכים זינגם הנוגם נקסדון נככיכים סלקשוכים, וסוגית הנמצא ידוע מעגין נככיכים זיכ לסם לקחיות וזקין לסם לקחיות.

sbst. f, finis s. extremitas rei cujuspiam, uti temporis: ultimum dierum, τὸ ἔσχατον τῶν ἡμερῶν, סוֹף יוֹמַיָּא: vitae: mors (τέλος), etiam: posteritas.

ועד אחרית שנה Dt. 11, 12.
ויי׳ ברך את־אחרית איוב Job. 42, 12.
כי־אחרית לאיש שלום Ps. 37, 37.
אחרית רשעים נכרתה Ps. 37, 38.
כי אם־יש אחרית Prv. 23, 18.
אם־מצאת ויש אחרית Prv. 24, 14.
כי לא־תהיה אחרית לרע Prv. 24, 20.
טוב אחרית דבר מראשיתו Eccl. 7, 8.
מגיד מראשית אחרית Jes. 46, 10.
אחרית ותקוה Jer. 29, 11.
הנה אחרית גוים Jer. 50, 12.
אדני מה אחרית אלה Dan. 12, 8.

וְאַחֲרִית

ואחרית פיהו הוולות Eccl. 10, 13.

בְּאַחֲרִית

אתכם באחרית הימים Gn. 49, 1.
לעמך באחרית הימים Num. 24, 14.
באחרית הימים ושבת Dt. 4, 30.
הרעה באחרית הימים Dt. 31, 29.
אשכנה באחרית ים Ps. 139, 9.
והיה ׀ באחרית הימים Jes. 2, 2.
באחרית הימים תתבוננו Jer. 23, 20. 30, 23.
בה
באחרית הימים Jer. 48, 46.
והיה ׀ באחרית הימים Jer. 49, 39.
באחרית השנים Ez. 38, 8.
באחרית הימים תהיה Ez. 38, 16.
באחרית הזעם Dan. 8, 19.
באחרית הימים Dan. 10, 14.
באחרית הימים Hos. 3, 5.
והיה ׀ באחרית הימים Mich. 4, 1.

וּבְאַחֲרִית

ובאחרית מלכותם Dan. 8, 23.

cum suff.: אַחֲרִיתִי

ותהי אחריתי כמהו Num. 23, 10.

אַחֲרִיתֵנוּ

לא יראה את־אחריתנו Jer. 12, 4.

cum suff.: אַחֲרִיתְךָ

ואחריתך ישגה מאד Job. 8, 7.

וְאַחֲרִיתְךָ

ואחריתך בחרב תפול Ez. 23, 25.
ואחריתך תאכל באש Ez. 23, 25.

p. בְּאַחֲרִיתֶךָ

להטיבך באחריתך Dt. 8, 16.
ונהמת באחריתך Prv. 5, 11.
למען תחכם באחריתך Prv. 19, 20.

לְאַחֲרִיתֶךָ

וישׂ־תקוה לאחריתך Jer. 31, 17.

וְאַחֲרִיתָכֶן

ואחריתכן בסירות דוגה Am. 4, 2.

אַחֲרִיתוֹ

יהי־אחריתו להכרית Ps. 109, 13.
אחריתו כנחש ישך Prv. 23, 32.

וְאַחֲרִיתוֹ

ואחריתו עדי אבד Num. 24, 20.
ואחריתו יהיה מנון Prv. 29, 20.

וּבְאַחֲרִיתוֹ

ובאחריתו יהיה נבל Jer. 17, 11.

לְאַחֲרִיתוֹ

ולא לאחריתו Dan. 11, 4.

אַחֲרִיתָהּ

לא זכרת אחריתה Jes. 47, 7.
לא זכרה אחריתה Thr. 1, 9.

וְאַחֲרִיתָהּ

ואחריתה מרה כלענה Prv. 5, 4.
ואחריתה דרכי־מות Prv. 14, 12. 16, 25.
ואחריתה שמחה תוגה Prv. 15, 13.
ואחריתה לא תברך Prv. 20, 21.
ואחריתה כיום מר Am. 8, 10.

בְּאַחֲרִיתָהּ

מה־תעשה באחריתה Prv. 25, 8.

לְאַחֲרִיתָהּ

ומה־תעשו לאחריתה Jer. 5, 31.

אַחֲרִיתָם

אראה מה אחריתם Dt. 32, 20.

וְאַחֲרִיתָם

ואחריתם בחרב אהרג Am. 9, 1.

לְאַחֲרִיתָם

ירבינו לאחריתם Dt. 32, 29.
אבינה לאחריתם Ps. 73, 17.

אַחֲרִיתָן

ונדעה אחריתן Jes. 41, 22.

מָחָר

ז״ו, כמו מָאָחַר, לומר סמעוקד וסמוכן לנוף, וכי גם לקקר ולקרון סוקקה סוקת. קולם ימלא תמידי כמלת סעשם מוכנת סמשם, להוכיח על עת סמקוקר וסמעוקד [נאָכהערינג, פֿאָלגענד לייט], כמו כעת מקר יום מקר מקר סגליזית וכדומה, והוזקל כמו לקרון על סעתידות. עי׳ כמכיכתך: י מקר עכשיו וים מקר לקקר ומן. וכן נגמרת אָחַר [יומת י׳] עת סכלה ועקודם, ולקת: אָחַר אָחַר שכי עתות סכלות. וכן כת״י ונגמרת יוֹמְחָא, יוֹמְחָן תמור יוֹם מָאָחָא, יוֹם מָאָחָן נקפילת סת׳.

adv (= מָאָחַר τὸ μέλλον), die crastino, *cras*, αὔριον, ἐπαύριον, addito הַשְּׁלִשִׁית, *perendie*. Etiam gemarice אָחַר dicitur de tempore insequenti s. futuro, et dialecto Hierosolymitana, quae formis contractis abundat: יוֹמְחָן, יוֹמְחָא dicitur pro יוֹם מָאָחָן, יוֹם מָאָחָא (cf. מָאַסְרַת pro מָסֹרֶת).

ועתה־כי צדקתי ביום מחר Gn. 30, 33.
מעבדיו ומעמו מיחר Ex. 8, 25.
מחר יעשה יי׳ הדבר הזה Ex. 9, 5.

הנני ממטיר כעת מחר Ex. 9, 18.
הנני מביא מחר ארבה Ex. 10, 4.
והיה כי־ישאלך בנך מחר Ex.13,14.
שבתון שבת־קדש ליי׳ מחר Ex. 16, 23.
מחר אנכי נצב על־ראש הגבעה Ex. 17, 9.
חג ליי׳ מחר Ex. 32, 5.
מחר פנו וסעו לכם Num. 14, 25.
לפני יי׳ מחר Num. 16, 7.
ואהרן מחר Num. 16, 16.
כי־ישאלך בנך מחר לאמר Dt.6,20.
מחר יעשה יי בקרבכם נפלאות Jos. 3, 5.
כי־ישאלון בניכם מחר Jos. 4, 6.
אשר ישאלון בניכם מחר Jos.4,21.
כי מחר כעת הזאת Jos. 11, 6.
מחר־ראמרו בניכם לבנינו Jos.22,24.
ולא־יאמרו בניכם מחר Jos. 22, 27.
אלינו ואל־דרתינו מחר Jos. 22, 28.
והשכמתם מחר לדרככם Jud.19, 9.
כי מחר אתנו בידך Jud. 20, 28.
כעת׀ מחר אשלח 1 Sam. 9, 16.
מחר תהיה־לכם תשועה 1 S. 11, 9.
מחר נצא אליכם 1 Sam.11, 10.
מחר אתה מומת 1 Sam.19, 11.
הנה־חדש מחר 1 Sam. 20, 5.
כעת׀ מחר השלשית 1 Sam. 20, 12.
מחר חדש ונפקדת 1 Sam. 20, 18.
כי־כעת מחר אשים 1 Reg. 19, 2.
כי׀ אם־כעת מחר 1 Reg. 20, 6.
ואת־בני נאכל מחר 2 Reg. 6, 28.
כעת׀ מחר סאה־סלת בשקל 2 Reg. 7, 1.
יהיה כעת מחר בשער שמרון 2 Reg. 7, 18.
ובאו אלי כעת מחר 2 Reg. 10, 6.
מחר רדו עליהם 2 Chr. 20, 16.
מחר צאו לפניהם 2 Chr. 20, 17.
ינתן גם־מחר Esth. 9, 13.
אל־תתהלל ביום מחר Prv. 27, 1.
כי מחר נמות Jes. 22, 13.
והיה כזה יום מחר וּמָחָר Jes. 56, 13.
וקדשתם היום ומחר Ex. 19, 10.
ומחר אל־כל־עדת ישראל Jos.22,18
ומחר אתהובניך עמי 1 Sam.28,19.
ומחר אשלחך 2 Sam. 11, 12.
ומחר אעשה כדבר Esth. 5, 8.
ומחר אתן ויש אתך לְמָחָר Prv. 3, 28.
ויאמר למחר Ex. 8, 6.
למחר יהיה האת הזה Ex. 8, 19.
התקדשו למחר Num. 11, 18.
ואמרת התקדשו למחר Jos. 7, 13.
וגם־למחר אני־קרוא לה Esth.5,12.

מָחָר

מן מָחָר נקיץ קעף קתף סמס ק״עק ׳סוסדו קיץ גדול׳, וכן מן אֶשְׁמֶ״ש נקמר אֶשְׁמֶ״ה וכדומה והוא סס נקניי כסמצן עכ סעת, לכן יש לו סייכות וכנוי, ופיכנו כנקי׳ וס נמקר, לסנס שהוא נקמידי כמלת סעשס. ודע שהסמן ע״ס שהוא תואר סעשל וכיוי ל״כ תדור.

מָחָת תואם סעשס נקמץ קמץ קטן

adj. (= מָאֳחָרָה s. מָחָרָה, cujus constructivus est prolongatus), *postridianum*, adv.: postero die, postridie. Gr.: *τὸ ἐπαύριον*. Rad. מָחַר est commentum.

absol.: הַמָּחֳרָת
וכל־יום המחרת Num. 11, 32.
abs.: לַמָּחֳרָת
בעלות השחר למחרת Jon. 4, 7.
abs.: מִמָּחֳרָת
ויהי ממחרת ותאמר Gn. 19, 34.
את־הדבר הזה ממחרת Ex. 9, 6.
ויהי ממחרת וישב משה Ex.18,13.
וישכימו ממחרת Ex. 32, 6.
ויהי ממחרת ויאמר משה Ex.32,30
ממחרת על־משה ועל־אהרן Num. 17, 6.
ויהי ממחרת ויבא משה Nu.17,23.
וישבת המן ממחרת Jos. 5, 12.
ויהי־כן וישכם ממחרת Jud. 6, 38.
ויהי ממחרת ויצא העם Jud. 9, 42.
ויהי ממחרת וישכימו העם Jud. 21, 4.
וישכימו אשדודים ממחרת 1 S. 5, 3
וישכימו בבקר ממחרת 1 Sa. 5, 4.
ויהי ממחרת וישם שאול 1 S. 11, 11.
ויהי ממחרת ותצלח רוח 1 S. 18, 10.
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים 1 Sam. 31. 8.
ויהי ממחרת ויקח המכבר 2 Reg. 8, 15.
ויהי ממחרת ויבאו 1 Chr. 10, 8.
ויהי ממחרת Jer. 20, 3.
abs.: וּמִמָּחֳרָת
וממחרת והנותר ממנו יאכל Lev. 7, 16.
ביום זבחכם יאכל וממחרת Lev. 19, 6.
ביום ההוא וממחרת 2 Sam. 11, 12.
constr.: לְמָחֳרַת
למחרת היום ההוא 1 Chr. 29, 21.
constr.: מִמָּחֳרַת
ממחרת השבת Lev. 23, 11. 15.
עד ממחרת השבת Lev. 23, 16.
ממחרת הפסח Num. 33, 3.
ממחרת הפסח מצות Jos. 5, 11.
ממחרת באכלם Jos. 5, 12.
ויהי ממחרת החדש השני 1 Sam. 20, 27.

מֻחֳרָתָם

מלת הטעם, גויי־סמס מן מקרא ע״י סקופיי ם, כמו יוֹמָם, לֵילָם, אָמְנָם, שַׁגָּם מן יוֹם, לַיִל, אֶמֶן, שָׁוְא. ומכוונו כמו מקרא, גלי המען לגס, לומר עת מקר.

adv. denom. (מָחֳרָה, affixa clausula adverbiali *am*), *postridie*, postero die, *τῇ ἐπαύριον*; separatim dicitur, nullum ut nomen ex eo pendeat.

adv.: לְמֻחֳרָתָם
מהנשף ועד־הערב למחרתם 1 Sam. 30, 17.

אָחָר

נקמי כמו נעברי אָחַר, ולא כמלת נכ״ק כ״ף נתכונס, לכן תולקותיו וגיוויו סס:

verb. aram. in libris sacris non usitatum, verum in targumibus frequens, unde vocabula, quae deinceps sequuntur, initium ducunt.

אֲחַר

כמו נעברי אַחַר, ועניכו יחוי.

adj. aram., quod in vi sua nil habet hebraici dispar.

constr. pl.: אֲחָרֵי
מה די להוא אחרי דנה Dan.2,29.45.
pl. c. suff.: אֲחָרֵיהֶן
ואחרן יקום אחריהן Dan. 7, 24.
K'tib: אֲחָרַיִן
סס רבוי, וסוף נתיווכס מוגדמת ועקונכת תמור אֲחָרַיִן. כלומר סקנוות [ענדען], לכן כמלת סעטס עד־לקרין כמו עד־סקנוות לו לנקרוכס.

ולסקרין אֲחָרָן, וכי כן דרך לנקר סרבוי נקרמי.

sbst. plur. aram. (natum ex forma productiori ac vetustiori אֲחָרִין), *finis, extremitas*, unde עַד־אֲחָרִין *adverb., ad extrema*, ad extremum, postremum.

ועד אחרין על קדמי Dan. 4, 5.

אֲחָרִי

ג״כ גויי־סמס מן אַחַר [עי׳ לעיכן] וכדומס, ועניכו קן וסוף ועקרמי, ולא כמלת כ״ף נמוכרת, כי סמיכות תמיד אֲחָרִית כמו אֲחָרִית מן אַחַר. ויש לו נסמען מוזלת תואר סמעל [לין דער צַאלנג, נולעצע] כמו נעקרוכס.

nom. f. (a masc. אַחַר), cujus tantum absolutivus in libris duntaxat sacris reperitur (cstr. אֲחָרִית ex similit. formae אַחֲרִית), *finis, exitus, adv. deinceps, denique.*

ובתרך תקום מלכו אחרי Dan. 2, 39.
ומלכו תליתאה אחרי די נחשא Dan. 2, 39.
וארו חיוא אחרי תניינה Dan. 7, 5.
וארו אחרי כנמר Dan. 7, 6.
ואלו קרן אחרי זעירה Dan. 7, 8.

וְאַחֲרֵי

ואחרי די סלקת Dan. 7, 20.

אַחֲרֵן

שס״ת נקרמי כמו אַחֲרוֹן נעברי, וסוקנר מן אוֹחֲרָן, סשגור ומוסקד נקרגוס, ומכוונו יחוי מייס״ב נעברי.

adj. (cujus forma tempore prior est targumicum אוֹחֲרָן, hebraice אַחֲרוֹן), ultimus, postremus, plerumque: *alius*, non ut temporis, sed personae reive sit discrimen.

לעם אחרן לא תשתבק Dan. 2, 44.
לא איתי אלה אחרן Dan. 3, 29.

וְאָחֳרָן

adj.:
ואחרן לא איתי Dan. 2, 11.
ואחרן יקום אחריהן Dan. 7, 24.

לְאָחֳרָן

pl.:
ונבזביתך לאחרן הב Dan. 5, 17.

אַחֲרֵי

ג״כ כמו אֲחָרֵי, לכן לס נמלת כ״ס נסמיכות אֲחָרִית, ולקרי כ״ס נמוכרת, ויש לסס לקרות נמכוונכ ולסבס נגוככס.

sbst. f. (= אֲחָרֵי), cujus praeter constructivum nullam formam repereris: *finis, exitus.*

אַחֲרִית

כמו לקרית נעברי, ונקישוב ונקבור עס ימים כמו עתידות.

sbst. f. aram., hebraico aequale, addito יוֹמִין, *de seculis reliquis* vel tempore novissimo.

constr.: בְּאַחֲרִית
דיי להוא באחרית יומיא Dan. 2, 28.

אַחַשְׁדַּרְפַּן

סס פרעי נכ״ק, שלא נמלת כ״ס נרבוי אַחַשְׁדַּרְפְּנִים וכסמיכות אַחַשְׁדַּרְפְּנֵי, וסוקלקו נעצמותו פתח מדיכ לאלף [קאָנינגס־שטאטהאלטער], או מקוק ופקיד ומנן על מדיכי, כלומר היס מן סנרך כיימים סרלאזוכים לאל סמרסיים. ונקקירת שרשו מן סלוכך לנו לאלוף סנכרות, ובאמת לפ״ו לאל סנכר נפני עצמו, לפנס שבאמת נ״כ נלאל־תרן, ולא נלאל נוספת, ומכרס חֵשׁ היס סמרסית תניס (*Ksahja*) או חשא, חֵשָׁא, חֵשׁ היוס (*Shah*) שס שה מלך ושר, וכנוד מן קני שרשוכו שליוס. ומכרס הַדֶּבֶּן שלשוכו פקס [מן הֵד כמו תרע נלאלי ונן סוף שומר, כלומר שומר סשער]. ומהשכתו שומר שער סמלך, לומר מדיכ סמלך.

sbst. pers. plur. (אֲחַשְׁדַּרְפָּנִים) *praetor provinciae a rege constitutus, satrapa* (LXX: *σατράπαι, στρατηγοί, διοικηταί*). Simillimum veri videtur, principia ejus vocabuli capienda esse ex אֲחַשׁ quod respondeat persico: Ksahya, Khs'a, hodie: Shah, h. e: *rex*, et ex הַדֶּבֶּן, quo transscriptum videtur persicum *derbân* h. e. regiae aulae custos, ita ut nomen sit procuratoris provinciae ab ipso rege praefecti. Mire Saadja, qui inter ipsos Persas aetatem degit, hoc vocabulum explicat: אֲחַיִם שֶׁדָּרִים פָּנֵיהֶם. Non minus inepte Qimchi: ii, qui commorantur in conspectu regis (Shah).

pl.: הָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים
ואל האחשדרפנים Esth. 8, 9.
וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים
והאחשדרפנים והפחות Esth. 9, 3.
constr. אֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי
אל אחשדרפני־המלך Esth. 3, 12.

אֲחַשְׁדַּרְפָּן

נקרמי כמו נעברי, וכי מקרמיס סוכן לכית עבר, ולא כמלת כ״ס כיסס סידועס נכוני.

sbst. pers. plur. in sermone aramaico, ex quo in hebraicum pervenit, notione eadem, quam modo explicuimus.

pl.: אֲחַשְׁדַּרְפְּנִין
def.: אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא
מתכנשין אחשדרפניא Dan. 3, 3.
ומתכנשין אחשדרפניא Dan. 3, 27.
דיי להון אחשדרפניא אלין Dan.6, 3.
def. וַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא
על־סרכיא ואחשדרפניא Dan. 6, 4.
אדין סרכיא ואחשדרפניא Dan.6, 7.
סגניא ואחשדרפניא Dan. 6, 8.

לַאֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא

שלח למכנש׳ לאחשדרפניא Dan. 3, 2.
לאחשדרפניא מאה ועשרין Dan. 6, 2.

אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ

סס פרעי יחוע, וסוף כמוי כפי סנרסה כללי לאלף פרס, כי מכוניס נו קסערקסעס ונקאכיועס ונסטיאנעס [עוכף ו׳ ו׳ דכי׳ ע׳ ק׳], וכי כמו כן פרעס לכיאלך ונגנ וכדומס. ונסנר מקקירת שכת הסס נרשו לנו שתי תמוכות לק־שוכ ופ״ק נכת״כ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ. ומלקר ז׳ילעגו נוכרת לקרת ומקוקו נלקרת־שְׁוֵרוֹשׁ או שְׁוֵרוֹשׁ, ובלאת שתי תמוכות סלמ מלאו מעוכיס כין מקרכות עיר סקין של פרס, מקוקה לאי־נויה נכתב עתיקי כתובת־יקדיי [קיילי־שריפט], ומסס נסיתה ליוכיס Ξέρξης, ובעברי לקרת נוסף נרקת.

n. pr. pers., regum persicorum, ut videtur, commune (cf. Pharaones apud Aegyptios, Lucumones inter Tuscos). Compositum est ex אֲחַשׁ (vid. supra אֲחַשְׁדַּרְפָּן) et שְׁוֵרוֹשׁ, K'tib שְׁרֹשׁ, pers. K's hers e s.

Kˢˢwersˢe, quo cum nomine Graecum Ξέρξης convenit. Illud vero nomen, scriptura cuneata nobis conservatum, quid sit, nondum quispiam enodavit. Forsitan = Khˢˢazvaresˢ h. e. rex heroicus, *βασιλεὺς ἀρήϊος*. Quod nonnulli ajunt, originem quaerendam esse in pers. Shîr-Shâh h. e. rex leoninus, conjectura est multis de causis non probabilis.

K'tib: אַחַשְׁרֹשׁ

אַחַשְׁתָּרָן

שם נכתב תמיד אַחַשְׁשְׁתָּרָן, וכוּל שם לנכתב, לבד יכבו עליו רכבי־המלך, ונקבר עם סוס ורכב, ובאחר אחשתרן שכוּל בן־הרמך. ואחר שידענו תמיד לחב וגם סיכותו ורכבותו, לחריך אן הסרכנה עוד כשאר כספר. לפי דעת רבמינו ז"ל תמיד נכתב לו כרכה [דרחמעדאר] לסוס הגמל, ובאחת נשמע פרס שתר שם לנכתב כוּל, לולם לפי דעת לחרונים יבאר לסוג הסבל וגם לוס המאן נשמע פרס ומודו. ובאחר שכוּל הסם פרטי לחשתרי.

nom. m. pl. pers, *muli regii* (ab אֲחַשׁ, rex, et שְׁתָרָן = astêra, mulus). Sunt, qui *Astandas* apud Suidam comparent cursoresque regios seu hemerodromos intelligant. LXX: *βιβλιοφόροι*, *ἱππεῖς* i. e. statores, literarum latores. Recte jam Qimchi, Castellus, Bochartus. Targ. prius habet: רַכְסָא עַרְטִילַי

pl.: הָאַחַשְׁתְּרָנִים
רכבי הרכש
Esth. 8, 10. 14. האחשתרנים

אָטַד

פ"ב ולח־עובר נת"ן, ומחקר שרשו יחלמח עם יָתַד, נמכוונות נעילם ומעיכם ומעטם נדבר, כקון לגלידם [לייכמעכען], וכי גם יחד במיבוע נוגו ושרשו לשכוון שם. וכנוב שוב לעד.

vrb. inus. (radice sua cognatum cum יָתַד), *pungere* (acu, aculeis), sicuti יָתַד, unde יָתֵד *paxillus*, qui infigitur.

אָטַד

ז"ו למין קוץ ויוקו הכוקע ושוען כדבר [בעכדאכן], ושייך לסוג הקוניס הפקודים בכתבי קודש, לומר לדבר ודקק קוק וקכול קוץ וזך זית שמיר סיר וסלון וסרפד, ובגמרל עכביות. ובאחת אָטַד בשרשה, כמו הבושלח והלעדין ידלהן שרשיות.

sbst. m., *rhamnus*, quod est genus spinae aculeatum, dictum a *pungendo*. LXX. *ἡ ῥάμνος*. Auctor additamentorum ad Dioscoridem (l. i. c. 104) rhamnum refert a Phoenicibus nominari *ἀταδίμ* (targumice קַרְדּוֹן). Qimchi: קַרְדּוֹן h. e. carduus. Verisimile est, Linnei intelligi *rhamnum paliurum*.

Ps. 58, 10. יבינו סירתיכם אטד
הָאָטָד
Gn. 50, 10. ויבאו עד־גרן האטד
Gn. 50, 11. את־האבל בגרן האטד
Jud. 9, 14. כל־העצים אל־האטד
Jud. 9, 15. ויאמר האטד אל־העצים
ואם־אין תצא אש מן האטד

אָטָט

הפעל הוה לח נאחר כ"ח נגוזרין אָט, והשם אֲטָטִים, והעתידות הלקרונים נאכון ערבי, כלומר היית קול נען נכוב, או נעילת גמל או עוף, או נרייתם ורעייתם בני מעים וכוולים מולעפות רעב ובל"ע עטו"ליין · והכבון שנבי המשקלים גוזרי־לקטים לָאָט, כלאר נבאר לנקר.

vrb. inus., cujus infra sequuntur derivata. Arabice: *voce suppressa* uti, de intestinis prae fame murmurantibus, de cameli itinere defessi gemitibus, ac similiter. Praestat, אָט componere cum לָאַט *laθεῖν*, id quod vid.

אָט

ז"ו נאר לָאַט קלין־הל"מד, כאו אָם [לשון תומם], לל"ק חלף לָאַם, והכוותם לכוון · מכוונו הסקטה והעלמה בקילה והכסוי חלטוה והפיכה התעלפות והקרבה כאיסה וקתיאה [הסלכונג, בערבונג]. תוה כהיה לתוקר הפעל כאו לָאַט [ע"ן], הלכון עתון והנלי נסתר והנקף [לוכנעמערקע, לייוע]. שרשו לָאַט, כלאר כרלה תן לָאַט, בָּאַט, לחר כאו כן נרוחי ע"כ עם פסקה יקיכה וחלוול וקוכיה, וכן ביוכי יוֹתֹנִי (*lat*-eo) וויכי (λάθω) והודו (lud)·

sbst. m. (= לָאַט, sicuti לָאַם = אָם), *occultatio*, *λαθραιότης*. לָאַט *adv. λάθρα*, latenter, leniter, lente. LXX. *ἡσυχῇ*. Principium horum omnium est vrb. לָאַט, in quo consentiunt oriundae a Semo Iapetoque linguae.

1 Reg. 21, 27. adv.: ויהלך אט

אַטֵּי

ז"ו נקלנ תוקרי, שלל נמלל כ"ל נכנוי אֲטִים, נמכוון לָטִים, לָחָטִים, כלומר סוקרים ומעמיקים ומעלימים, וולל מעשה המכשפים המלפנים והמהנים מלפיכים הכוקות להלולות הכלכים ·וכוכל ל"ל לוס פוכה כלמלה מכריזים פלילי של מעלה · ובמכנה הדקדוק אָטֵי כמו לְאַטֵּי נגריעת הל', עי' לָאַט, לָחַט.

sbst. m. (formatum per casum in exitu adject.), tantum pluraliter: אֲטִים, pr. *celantes*, occultantes, hinc: magi atque incantatores, qui arcano praestigias suas peragunt secretisque utuntur susurris. Jonatan: חֲרָשִׁין. LXX. oscitanter: *ἀγάλματα*.

pl.: אֲטִים
ואל־האטים ואל־האבות Jes. 19, 3

אָטָם

פעל לח־עובר כ"ל נביכוני של קל ונהפעיל, ועניכו סניכה ותקיפה הנפה ועניכה [סערצליעסטען], ובאחר מן סניכת הסם ותעיפת הלון, לעמוד הדבור והשמיעה. והוחלל תוה על לעיפת התלוכות, ע"י לכוכה ושנכה מעשה רשת, ואלה יקראו קלוני שקופים לעוניס. ונגמרל: לוכה נריפה [כחולין]; כסה כנגד לוכה וכו' ·

vrb. haud frequens, cujus praeter part. et Hifil forma nulla exstat: *obturare* (os, aures, LXX. *βύειν*, *βαρύνειν*, *φράσσειν*), *claudere* (fenestras, חַלּוֹנִים אֲטֻמִים et אֲטֻמוֹת de fenestris clathratis, quarum transennae ipsi muro insertae sunt). LXX. *θυρίδες κρυπταὶ δικτυωταί*. Symm. *θυρίδες τοξικαί* i. e. angustae extrinsecus, fort. ad tela in hostes emittenda. Jonat: פְּתִיחָן (מְלֻבָּרִי וְסָתִימָן מִבָּגוֹ). Gemarice: אָטֵם.

part.: אָטֻם
אטם שפתיו נבון Prv. 17, 28.
אטם אזנו מזעקת־דל Prv. 21, 13.
אטם אזנו משמע דמים Jes. 33, 15.

p. p. pl.: אֲטֻמִים
חלוני שקפים אטמים 1 Reg. 6, 4.

pl. fem.: אֲטֻמוֹת
וחלונות אטמות Ez. 40, 16.
וחלונים אטמות Ez. 41, 26.

pl. fem.: הָאֲטֻמוֹת
והחלונים האטמות Ez. 41, 16.

Hif-il: הַאֲטִים

3 *imperf.*: יַאֲטֵם
יאטם אזנו Ps. 58, 5.

אָטָן

פ"נ ועניכו סכיכה ותקיכה וסכיכה ונכיכה קביכה ותלימה לביכה וסביכה [פַלעכטען] וסוביכה [נוויכטען], ונכלף עם עכל בסם עכל, ולכן בסם לביכים ונכלומה · הסבה עו נאכל בסם סוולו בלשון עוולה ועוים: ונגוד תוה:

vrb. insolens, *pertexere*, fila contorquere (cf. radices stirpesque verb. אָטַן, צָנַן, נָטָן, נָטָא, quibus ad unum omnibus vis nectendi plectendique subest). Sanscr. *tan*, cf. graec. *ταινία*. V. רָטַן.

אֵטוּן

ז"ו נאר אֵטוּן, ועניכו דבר המכוונה ותלוול ותלווה [נעשפאכטעעכם], ונכלף ע"נ עם פסקה יקיכה ותלוול וקוכיה, וכן ביוכי יוֹתֹנִי מעבה וה · ונכלנום ולעוכין בביביון תמיר קבלים ותיקר, וכן ולעוכין מביכין.

sbst. m. (= אֲבָטִין), linum *contextum* (hinc targumice pro חֲבָלִים, מֵיתָרִים), filisque linteis, Aegyptiacis potissimum, complicatum. Graec. *ὀθόνιον*. LXX. *ἀμφίταπος* h. e. stragulum textile utrimque villosum.

Prv. 7, 16. חטבות אטון מצרים

אָטַר

פ"נ בלי־רגיל כ"נ ועתיד יֶאְטַר, ענינו בכילופו עם עבר ונעבר לשון סגיכה ולקיוה סגדכה וסיוון, וכן ביוכי וכולו· וכנוד תמנו הסם פרטי אָטַר והסם אֲטֻר.

vrb. (nonnisi semel legitur תְּאָטַר), concludere, sepire, Al: *συνέχειν*. Bene Hieronym: *coronare*, vi fere eadem. Cf. indicum: trâ, trî, *τηρεῖν*, turare (obturare). Hinc:

n. pr. אֲטַר et אָטֵר

3 *imperf.*: תְּאָטַר *fem.*:
ואל־תאטר־עלי בארפיה Ps. 69, 16

אָטֵר

תוקרי מבנין הכבד, ועניכו נכם־ידים ומנומד וקנירה [הַלְּבְּלוּ־לַחֲם], ונלקר לעוד מידים, פסיקה ולליעה מרגלים, כניידה מסה, ועדלה מלב, וכתרגום קנירה ונמידה מכלם. ומוכן לעוד תוה הסמלה, שמלעד יד יסיכו [ליכקם], ולח יוכל עבות מעבה ביסיכו, על־כי מוסמלל תוה.

adj. ex conj. Pi-el ortum: *manibus captus* i. e. claudus, Al. male: *ἀμφοτεροδέξιος*. אֲטֵר יַד־יְמִינוֹ *clausus* i. e. *claudus* manu dextra. Trg. גְּמִיר. Recte Qimchi: שְׁמָאלִי

ntell. eum, qui sola *laeva* manu uti potest.

Jud. 3, 15. 20, 16. אטר יד־ימיניו

אִי

תלל הסעם וקלר־הסדם לי־פעל, ועניכו עסם הסלמה ותסיסם, כמו לִיס־פה [וולפ=בפ?], נתסלומה ומחזכה לל הֵי, זיקומו כלן ופה [דפ, היס־דפ], וזה פתכומו יסודי ועתיקי · ויסתעף תוה ל' המכון תל תלילה והמכיעה, דסייכו סרדפה לכל תלילות תחר יכנה הרכנות כפי הכלחה · עי' בנמרל: לי־לחדר, לי־הכרת, לו לפני הסעל בעשה הסלילה. וכן בתוכן קריאת הקיעלות בתלל שמ' רבה [פ' ח']: לי לה לפני לחדם שתעידין תם שלין רוחץ · בלרמי תלל לי בתוכנים: לי־הו, לי־לך לי־הל וכדומה · כ' הסתלשלות להבל הקריאה והתפעלות, לסנה שבתהום לכוב מהסלולת.

part. forma sua nativa ac veterrima, vi relativa: *ubi?*, cui respondet הֵי demonstrat. Ex minuta interrogatiuncula *interjectio*, ex interjectione *negandi* vocabulum factum est eaque vi primum cum nominibus connectitur, uti אִי־נָקִי non innocens, Targ. הֲלֵית־חַיָּב זַכָּאי; cf. talm. אִי־אֶפְשָׁר id, quod fieri nequit, אִי־הֲכָרַח id quod non est necessum. Invenitur etiam vi exclamationis, quae conficit significationem doloris, aut indignationis alicujus, per hominis reive compellationem, e. c. אִי־לָךְ vaeh tibi! idemque etiam absolute: אִי חָסִיד תַּלְמִידוֹ שֶׁל אַבְרָהָם, ita ut sit de mortuis conquestio. Eadem stirps pronominalis multis in vocabulis sermonis aramaici compositis exstat, uti: אִי־הָא, אִי־דָּא, אִי־הוּא eorumque in similibus.

Job. 22, 30. ימלט אי־נקי
1 Sam. 4, 21. ותקרא לנער אי כבוד
Eccl. 10, 16. אי־לך ארץ שמלכך
1 Reg. 16, 31. n. p. את־איזבל בת
Ex. 6, 23. n. p. אלעזר ואת־איתמר

וְאַי

Eccl. 4, 10. ואי לו האחד שיפל

אַי

תלל הסעם, ניסקות הסלילה כמו לי לעיל, ומשולב ובאחר לל זי בשלת אַזַי סכתלף עם לדין הקלרי, ולל בשלת כ"ף בכיכויים, לו בם' נוספת וסרמיוה, כלאר נרלה לפניכו.

adv. interr. (sicut אֵי), cujus correlatum in אֲזַי nobis est conservatum (aram. הֵי in אֱדַיִן). Non reperitur nisi aut affixis personarum signis, uti אַיֵּכָּה, ubi tu (es)? aut ה paragogico in fine addito.

אַיֵּהָ.

cum suff.: אַיְכָּה
Gn. 3, 9. ויאמר לו איכה

אַיּוֹ

2 Reg. 19, 13. איו מלך־חמת
Job. 20, 7. ראיו יאמרו איו
Mich. 7, 10. איו ה' אלהיך

וַאַיּוֹ

Ex. 2, 20. ויאמר אל־בנותיו ואיו
Job. 14, 10. ויגוע אדם ואיו

אַיִם

Jes. 19, 12. אים אפוא חכמיך
Nah. 3, 17. ולא־נודע מקומו אים

אַיֵּה

כמו אַי, נקוסקפת ס' כרמיוס, בלי הבדל והפרש סכוונה.

adv. = אַי, sine notionis discrimine.

Gn. 18, 9.	איה שרה אשתך
Gn. 19, 5.	איה האנשים אשר־באו
Gn.38,21.	איה הקדשה היא בעינים
Jud. 9, 38.	איה איפוא פיך
2 Sam.17,20	איה אחימעץ ויהונתן
2 Reg. 2, 14.	איה יי אלהי אליהו
2Reg.18,34.	איה אלהי חמת וארפד
2 Reg. 18, 34.	איה אלהי ספרוים
Job. 15, 23.	נודד הוא ללחם איה
Job. 21, 28.	איה בית־נדיב
Job.35,10	ולא־אמר איה אלוה עשי
Ps. 42, 4. 11.	איה אלהיך
Ps. 79, 10.	איה אלהיהם
Ps. 89, 50.	איה חסדיך הראשנים
Ps. 115, 2.	איה־נא אלהיהם
Jes. 33, 18.	איה ספר איה שקל
Jes.33,18.	איה ספר את־המגדלים
Jes.36,19.	איה אלהי חמת וארפד
Jes. 36, 19.	איה אלהי ספרוים
Jes. 37, 13.	איה מלך־חמת
Jes. 63, 11.	איה המעלם מים
Jes. 63, 11.	איה השם בקרבו
Jes. 63, 15.	איה קנאתך וגבורתיך
Jer. 2, 6.	ולא אמרו איה יי
Jer. 2, 8.	לא אמרו איה יי
Jer. 13, 20.	איה העדר נתן־לך
Jer. 17, 15.	איה דבר־יי יבא נא
Thr. 2, 12.	איה דגן ויין
Ez.13,12.	איה הטיח אשר טחתם
Joel. 2, 17.	בעמים איה אלהיהם
Nah. 2, 12.	איה מערן אריות
Zach. 1, 5.	אבותיכם איה־הם
Mal. 1, 6.	איה כבודי
Mal. 1, 6.	איה מוראי
Mal. 2, 17.	או איה אלהי המשפט

וְאַיֵּה

Gn. 22, 7.	ואיה השה לעלה
Jud.6, 13.	ואיה כל־נפלאותיו
2 Sam. 16, 3.	ואיה בן־אדניך
Job. 17, 15.	ואיה אפו תקותי
Job. 21, 28.	ואיה אהל
Jes. 51, 13.	ואיה חמת המציק
Jer. 2, 28.	ואיה אלהיך
Jer. 19, 37.	ואין גבריאכם

אֵי

מלת השעם לשאלה ותמיהה, ומשולב וכמשך לכל הי, הא, שמרמז ומלין המקום פהוכלן. ותכונתו ועצמותו כמו אַי: ל' כיתם ספרידים, בלי התדבקות לכבויים. כ' השתלשלותו והסתעפותו לשעם השלילה בשוויו לין ולא. ג' הקדת ובקיתת מלבתו, בתעודת הסהכנה עם מלות השעמים לתקיים בשלילות כמו השלה. וכן בשרת לידין לילד לי־מתי לי מכן לי ללמת לי הלו.

adv. interr., ubi?, cui respondet הֵא, הָא, ibi, hic. Cum adv. אַי eo modo congruit, quod neque cum suffixis conjungitur, et, sicut illud, primum interrogationi, deinde negationi inservit. Jungi solet praeterea pronominibus (זֶה) et adverbiis (פֹּה, פֶּכָה, כֹּה, כָּכָה, שָׁם, שָׁכָה), demonstrativis, quae ab ea particula interrogandi vim mutuantur.

Gn. 4, 9.	אי הבל אחיך
Dt. 32, 37.	ואמר אי אלהימו
1 Sam.26,16.	ועתה ראה אי־חנית
Prv. 31, 4.	ולרוזנים אוֹ שכר

אֵי לְזֹאת

Jer. 5, 7.	אי לזאת אסלוח־לך
Cant. 5, 3.	איככה אלבשנה
Esth. 8, 6.	איככה אוכל וראיתי

וְאֵיכָכָה

Esth. 8, 6.	ואיככה אוכל וראיתי

אֵיפֹה

מלת השעם, מורכב מן אַי פֹּה, ותעודתו כמו פה נקנוד השלה [וון־לד?], לו ניקום השלה והדמיון ותיכות [וויל־לד?].

adv. interr. (= אַי פֹּה), *ubinam? quonam modo?*

Gn. 37, 16.	איפה הם רעים
Jud. 8, 18.	איפה האנשים
Ruth 2, 19.	איפה לקטת היום
1 Sam. 19, 22.	איפה שמואל ודוד
2 Sam. 9, 4	המלך איפה הוא
Jes. 49, 21.	אלה איפה הם
Jer. 3, 2.	איפה לא שגלת
Jer. 36, 19.	איפה אתם
Job. 38, 4.	איפה היית

וְאֵיפֹה

Job. 4, 7.	ואיפה ישרים נכחדו

אֵיפוֹא

כמו אֵיפֹה, בלי הבדל המכוון, ולא כאשר כ"ם אחי פעמים, ויאות דקדוק הכתיבה בי', כאשר נראה לעין מערך הלשון.

adv. interr. (= אֵיפֹה, sine notionis dissimilitudine), *ubi?* Semel ad interrogationem acuendam, semel vi demonstrativa adhibetur. LXX: *οὖν*. Qimchi. = עַתָּה.

Jud. 9, 38.	איה איפוא פיך
Prv. 6, 3.	עשה־זאת אפוא ונו כני

אֶפוֹ

מלת השעם, וסיג תמונה מיוחדת למלת אֵיפוֹא, לסבה שבגרע ונקדן א מן אַי, שמוש השלה, לכן פֹּה, פּוֹ הוא הסימוש ע"ש.

adv. interr. atque etiam *demonstr.* = אֵיפוֹא, utraque parte compositionis mutilata.

Job. 9, 24.	אם־לא אפו
Job. 17, 15.	ואיה אפו תקותי
Job.19, 6.	דעו־אפו כי־אלוה עותני
Job.19, 23.	מי יתן אפו ויכתבון מלי
Job. 24, 25.	ואם־לא אפו מי יכזיבני

אֶפוֹא

כמו אֵפוֹ, נקוסקפת ל' נסוף, בלי הבדל הסוכן.

adv. interr. ac demonstr., א pronunciationis vel scriptionis ergo addito, sine significati differentia.

אֵפוֹא

Gn.27,33.	מי־אפוא הוא הצד־ציד
	ולכה אפוא מה אעשה
Gn. 27, 37.	בני
Gn. 43, 11.	אם־כן ואפוא זאת עשו
Ex. 33, 16.	ובמה ויודע אפוא
2 Reg.10,10.	דעו אפוא כי לא יפל
Jes. 19, 12.	אים אפוא חכמיך
Hos. 13, 10.	אהי מלכך אפוא

אִי

insula, v. s. r. נָאָה *p.* 639.

אִי

סם עשם, שלת כמלת כ"ם נרכוי אֵיִים, והרלון היה לשר קנעק ותקרק אִי, והוא שמגמל, ותקיאם כן מילילם ונעקתם בלילות, והערבי יאמר לבן־לוי מאכו. *n. m.* (pl. אִיִּים), bestia a nativo sono nominata, cui Linneus nomen canis aurei indidit (Schagal), arabice: *ibn-awi*, Jonatan: תַּחוֹלַיָּן feles. Alex: *ὀνοκένταυροι*, quod est simiarum caudatarum genus. Theodoret.: *ἔμπουσαι ὀνοσκελίδες* larvae cruribus asininis incedentes. Recte Bochart l. 3. c. 12.

Jes. 13, 22.	וענה אים באלמנותיו
Jes.34,14. Jer.50,39.	צירים את־אים

אַיָּה

ז"כ לעוף בלתי־עסור ותומם, ותלקח שמיך לסוג דקם ודים [נייער־נעשטעט] ושרשו לת יכוקם נפעל, כ"ם מסנרם אַי, שהיה קול העוף סוס כפי הכרקם.

sbst. f., avis immunda, quo nomine fortasse universum genus vulturum comprehenditur (ut videtur, propter clamorem אַי) Jonatan: הַיְתָא אִיכְמְתָא. LXX: *ἰκτῖνος, γύψ.*

Job. 28, 7.	ולא שזפתו עין איה

הָאַיָּה

Lev. 11, 14.	ואת־האיה למינה
Dt.14,13.	ואת־האיה והדיה למינה

אַיִן

מלת השלה, שנתוסף מן אַי, נקוסקפת כ' מכוונו ועניכו השלה נרכוים יהועם כמו לים [וון?], וכי גם לפי תכונם ותק, לכל נעויכתו וסכיתו ענין השלה, והשלתו במוצג הרכוים, לפי כמלת כ"ם נגמרת, ל"ש תקיכת לשלמת לתתי לתר לים לין, וספוכו השלילה, וכן אֵיִךְ, לדעת נעל הלילות עולם.

interr. (addito ortum ex אַי), *ubi?* = אַיָּה ex eadem stirpe profectum. In sermone gemarico, deposita vi sciscitandi, simpliciter asseverat (אֵיכָא, אִיכָּא) Comp. Graec. *ποῦ* et *πού* (*δήπου*).

interr.:

וְאַיִן

1 Sam.24,9.	ואין ישפה תחת־ידך

אַיִן

מלת השעם, נגזרת מן אַי, נקוסקפת כ', כאשר אֵין מן אַי, ומשולב השעמי לל זֶה, אֵי־זֶה, הכמלות בלשונות נכי קדם, וכן נגמרת מִזֶּה כמו מִן־אַיִן. מכוונו ל' כמו לים [וון?], כמו בֵּאַיִן יוכיח, וספוכו לכם. ג' נכח השלילה פעמים תוקרי פעמים עלמי, מורכב ונודד לפכי שם לו פעל, לין שיהיה משך וסנוגיה. ונמלת ג"כ נקנרת מלות, כמו אין בלתי לין וולתי וכדומה.

adv. (אַי, addito *Nun*), cui respondet demonstrat. אֵי־זֶה, זֶה, quae correlata sunt linguarum orientalium rudimentis suis communia: *ubi, ibi.* מֵאַיִן (talm. מִזֶּה־אַיִן = מִנַּיִן Arabum) *unde?* (opp. אֲנָה *quo?*). Ab interrogando ad negandum haec vox translata est; interrogatio enim, quae responso caret, includit negantiam; eaque vi et adverbialiter (*non*) et adjective (*nullus*) et substantive (*nihil*) dici solet.

adv. neg.: אֵין *p.*

Gn. 2, 5.	ואדם אין
Gn. 30, 1.	ואם־אין מתח אנכי
Ex. 32, 32.	ואם־אין מחני נא
Jud. 9, 15. 20.	ואם־אין תצא אש
1 Sam. 10, 14.	ונראה כי־אין
2 Reg. 2, 10.	ואם־אין לא יהיה
Jes. 37, 3.	וכח אין ללדה
2 Reg. 19, 3.	וכח אין ללדה

אֵי־זֶה

סכוכם מן לי ווס, כמו נקרמי לידין, ותעודתו כקלקי סהכנכם

interrog., quis? qui?, aramaice: אֵידֵין, fem: אֵי־זָא aram: אֵידָא.

Gn.16,8.	אי־מזה באת ואנה תלכי
Jud. 13, 6.	אי־מזה הוא
1 Sam. 9, 18.	אי זה בית הראה
1 Sam. 25, 11.	אי מזה המה
2 Sam. 1, 3.	אי מזה תבוא
2 Sam. 1, 13.	אי מזה אתה
2 Sam. 15, 2.	אי־מזה עיר אתה
1 Reg. 13, 12.	אי־זה הדרך הלך
1 Reg. 22, 24.	אי־זה עבר רוחי־יי
2 Reg. 3, 8.	אי־זה הדרך נעלה
2 Chr. 18, 23.	אי זה הדרך עבר
Job. 2, 2.	אי מזה תבא
Job.38,19.	אי־זה הדרך ישכן־אור
Job. 38, 19.	וחשך אי־זה מקומו
Job.38,24.	אי־זה הדרך יחלק אור
Jes. 50, 1.	אי זה ספר כריתות
Jes. 66,1.	אי־זה בית אשר תבנו־לי
Jer. 6, 16.	אי־זה דרך הטוב
Eccl. 2, 3.	אי־זה טוב לבני
Eccl. 11, 6.	אי זה יכשר

וְאֵי

1 Sam. 30, 13.	ואי מזה אתה
Esth.7,5.	מי הוא זה ואי־זה הוא
Job. 28, 12. 20.	ואי זה מקום בינה
Jes. 66, 1.	ואי־זה מקום מנוחתי
Jona 1, 8.	ואי־מזה עם אתה
Eccl. 4, 16.	ואין לו האחד כיון אַי,
	K'tib: אֵיכָה

מלת מורכבת מן אֵי שנשמרו לעיל, ומלת פֹּה, ותעודתם פשוטה. להקרין לימה, ויוכתן תנגם סיכה סוף, והסוכני לימה הו, והערבי פֹּי לי, וכוונה לחת למו.

adv. (Q'ri אֵיכוֹ), comp. ex אֵי interr. et פֹּה demonstr.: *ubi?*

2 Reg. 6, 13.	לכו וראו איכה הוא

אֵיכָה

מלת מורכב מן אֵי־כָּה, ועניכו השלה בלימה לופן, בהתקנרות מכוון השלה עם הדמיון. פעמים יוצאר הדמיון לו השלה לנד, לין לימים המשכות וסונים.

adv. comp. = אֵי־כָּה, *quomodo?* Interdum simpliciter interrogat, non ut sit singularis quaedam quaestionis species.

Dt. 1, 12.	איכה אשא לבדי
Dt. 7, 17.	איכה אוכל להורישם
Dt. 12, 30.	איכה יעבדו הגוים
Dt. 18, 21.	איכה נדע את־הדבר
Jud. 20, 3.	איכה נהיתה הרעה
2 Reg.6,15.	אהה אדני איכה נעשה
Cant. 1, 7.	איכה תרעה
Cant. 1, 7.	איכה תרביץ
Ps. 73, 11.	איכה ידע־אל
Thr. 1, 1.	איכה ישבה בדד
Thr. 2, 1.	איכה יעיב באפו
Thr. 4, 1.	איכה יועם זהב
Thr. 4, 2.	איכה נחשבו לנבלי
Jes. 1, 21.	איכה היתה לזונה
Jer. 8, 8.	איכה תאמרו חכמים
Jer. 48, 17.	איכה נשבר מטה־עז

Q'ri: אֵיכוֹ

2 Reg. 6, 12.	וראו איכו הוא

אֵיכָכָה

מלת מורכב מן אֵי־כָּכָה, ועניכו כמו לין, לומר שלמה ודמיון, ולא נקשר כ"ם נעתיד. עי' ככם.

adv. interr. (= אֵי־כָּכָה), *quomodo*, qua ratione, cui verbum futurum subsequi solet. Graece *π-ῶς*.

ועתה כי־אין פקד Job. 35, 15.
היש יי בקרבנו אם־אין Ex. 17, 7.
כמפני־חרב ורדף אין Lev. 26, 37.
היש בה עץ אם אין Num. 13, 21.
ואמרת אין Jud. 4, 20.
הנעשה את־דברו אם־אין 2 S. 17, 6.
לבקשך ואמרו אין 1 Reg. 18, 10.
לקנות חכמה ולב־אין Prv. 17, 16.
ורוח וגשם אין Prv. 25, 14.
אם־אין אתה Job. 33, 33
מן־החבהמה אין Eccl. 3, 19.
ומושיע אין Hos. 13, 4. Jes. 45, 21.
וישר באדם אין Mich. 7, 2.

וָאַיִן *p.* *adv. neg.:*

ויעברו בארץ־שעלים ואין 1 S. 9, 4.
יקוֹ־לאור ואין Job. 3, 9.
ואקוה לנוד ואין Ps. 69, 21.
מתאוה ואין נפשו עצל Prv. 13, 4.
מבקשים מים ואין Jes. 41, 17.
נקוה למשפט ואין Jes. 59, 11.
ובקשו שלום ואין Ez. 7, 25.
בקש־לץ חכמה ואין Prv. 14, 6.
ישאל בקציר ואין Prv. 20, 4.

כְּאַיִן

וחלדי כאין נגדך Ps. 39, 6.
כאין שפכה אשרי Ps. 73, 2.
כל־הגוים כאין נגדו Jes. 40, 17.
יהיו כאין ויאבדו Jes. 41, 11.
יהיו כאין וכאפס Jes. 41, 12.
כמהו כאין בעיניכם Hag. 2, 3.

p. לָאַיִן

הנותן רוזנים לאין Jes. 40, 23.

מֵאַיִן, הֵמֵּאַיִן

אחי מאין אתם Gn. 29, 4.
ויאמר אלהם מאין באתם Gn. 42, 7.
מאין לי בשר Num. 11, 13.
ולא ידעתי מאין המה Jos. 2, 4.
מאין תבוא Jud. 17, 9.
מאן גדחזי 2 Reg. 5, 25.
מאין אשיעך המן־הגרן 2 Reg. 6, 27
מאין תבא Job. 1, 7.
והחכמה מאין תמצא Job. 28, 12.
והחכמה מאין תבוא Job. 28, 20.
מאין יבוא עזרי Ps. 121, 1.
הן־אתם מאין Jes. 41, 24
מאין כמהו Jer. 30, 7.
מאין אבקש Nah. 3, 7.
מי אתם ומאין תבאו Jos. 9, 8.
אנה תלך ומאין תבוא Jud. 19, 17.
ומאין יבוא אליך 2 Reg. 20, 14.
ומאין יבוא אליך Jes. 39, 3.
ומאין תבוא Jon. 1, 8.

אֵין

מלע העתק, נכווכת הסלילה כמו אַיָּה, ויכוכו סמיכות לוה כ"ש ין מאֵי מתוספת כ', כי נמצא נ"ב נפרד בין־סיך [רקמת מ"ו י"ג], ונמסך איך נכל הקלן. ומוכיח נסלילתו עם שמות כמו אין אב. עם ניכוייס כמו אין מקריב, פוקד, נסתר, כתן. עם מקוריים ד"מ אין ערוך, סגיר. עם כניויס ד"מ אינכי וכו'; עם מלות הטעם כמו אין מקומה, עמדי וולתי, נלתי וכדומה.

adv. ex vocula prisca אֵי natum, adjecto n; neque enim est forma constructa vocabuli אַיִן, uti prope omnes ajunt, siquidem etiam statui absoluto forma adhibetur eadem. Jungitur vi sua neganti substantivis (אֵין אָב sine patre), participiis (אֵין פּוֹתֵר, nemo est, qui interpretetur), infinitivis (אֵין עֵרֶךְ, non ut sit aequandum, οὐκ ἔνι εἰς-ελθεῖν), suffixis (אֵינֶכֶם, non estis), adverbiis (אֵין מְאוּמָה, nihil quidquam).

שרי עקרה אין לה ולד Gn. 11, 30.
ואיש אין בארץ Gn. 19, 31.
רק אין־יראת אלהים Gn. 20, 11.
אין זה כי אם־בית Gn. 28, 17.
אין איש עמנו Gn. 31, 50.
והנה אין־יוסף בבור Gn. 37, 29.
אין ׳שר בית־הסהר Gn. 39, 23.
ופתר אין אתו Gn. 40, 8. 41, 15.
אין־נבון וחכם כמוך Gn. 41, 39.
כי־אין מספר Gn. 41, 49.
והיה כראותו כי־אין Gn. 44, 31.
אשר אין־חריש וקציר Gn. 45, 6.
כי־אין מרעה לצאן Gn. 47, 4.
ולחם אין בכל־הארץ Gn.. 47, 13.
וירא כי־אין איש Ex 2, 12.
כי אין נגרע מעבדתכם Ex. 5, 11.
תבן אין נתן לעבדיך Ex. 5, 16.
כי־אין כיי אלהינו Ex. 8, 6.
כי אין כמני בכל־הארץ Ex. 9, 14.
כי־אין בית אשר אין־שם Ex. 12, 30.
המבלי אין־קברים Ex. 14, 11.
ויצאה חנם אין כסף Ex. 21, 11.
והכה ומת אין לו דמים Ex. 22, 1.
אם־אין לו ונמכר בגנבתו Ex. 22, 2.
אר־נשבה אין ראה Ex. 22, 9.
בעליו אין־עמו שלם Ex. 22, 13
אין קול ענות גבורה Ex. 32, 18.
אם־אין פניך הלכים Ex. 33, 15.
וכל אשר אין־לו סנפיר Lev. 11, 10.
כל אשר אין־לו סנפיר Lev. 11, 12.
ועמק אין־מראה Lev. 13, 4.
והנה אין־בה שער לבן Lev. 13, 21.
והנה אין־בבהרת Lev. 13, 26.
והנה אין־מראהו Lev. 13, 31.
ושער שחר אין בו Lev. 13, 31.
אין עמק מן־הערר Lev. 13, 32.
וזרע אין לה Lev. 22, 13.
אשר אין־לחם חמה Lev. 25, 31.
ואם־אין לאיש גאל Num. 5, 8.
ועד אין בה Num. 5, 13.
נפשנו יבשה אין כל Num. 11, 6.
כי אין יי בקרבכם Num. 14, 42.
אשר אין בה מום Num. 19, 2.
אשר אין־צמיד פתיל עליו Num. 19, 15.
ומים אין לשתות Num. 20, 5.
רק אין־דבר ברגלי Num. 20, 19.
כי אין לחם ואין מים Num. 21, 5.
אשר אין־דרך לנשות Num. 22, 26.
כי אין לו בן Num. 27, 4.
איש כי־ימות ובן אין לו Num. 27, 8.
ואם־אין לו בת Num. 27, 9.
ואם־אין לו אחים Num. 27, 10.
ואם־אין אחים לאביו Num. 27, 11.
אשר אין־להם רעה Num. 27, 17.
את־הרצח אין לו דם Num. 35, 27.
אין עד מלבדו Dt. 4, 35.
ועל־הארץ מתחת אין עוד Dt. 4, 39.
וצמאון אשר אין־מים Dt. 8, 15.
כי אין לו חלק ונחלה אתכם Dt. 12, 12.
וכל אשר אין־לו סנפיר Dt. 14, 10.
כי אין לו חלק ונחלה Dt. 14, 27. 29.
ולו אין משפט־מות Dt. 19, 6.
אין לנער חטא מות Dt. 22, 26.
ומת אחד מהם ובן אין־לו Dt. 25, 5.
הלא על כי־אין אלהי בקרבי Dt. 31, 17.
אין כאל ישורון Dt. 33, 26.
אין יוצא ואין בא Jos. 6, 1.
כי אין־חלק ללוים בקרבכם Jos. 18, 7
אין־לכם חלק ביי Jos. 22, 25. 27.
ולגמליהם אין מספר Jud. 6, 5. 7, 12.
אין זאת בלתי אם־חרב גדעון Jud. 7, 14.
אין־לו ממנו בן או־בת Jud. 11, 34.
ומנוח אישה אין עמה Jud. 13, 9.
ומאומה אין בידו Jud. 14, 6.
ולבד אין אתי Jud. 16, 15.
אין מלך בישראל Jud. 17, 6. 18, 1.
ודבר אין־להם Jud. 18, 7. 28.
אין־שם מחסור כל־דבר Jud. 18, 10.
ומלך אין בישראל Jud. 19, 1.
אין מחסור כל־דבר Jud. 19, 19.
והנה אין־שם איש בימים ההם אין מלך בישראל Jud. 21, 9.
אין זולתך לגאול Jud. 21, 25.
ולחנה אין ילדים Ruth 4, 4.
אין־קדוש כיי כי־אין 1 Sam. 1, 2.
אין חזון נפרץ 1 Sam. 2, 2.
אין־להביא לאיש האלהים 1 Sam. 3, 1.
כי אין כמהר בכל־העם 1 S. 9, 7.
ואם־אין מושיע אתנו 1 Sam. 10, 24.
כי אין ליי מעצור להושיע 1 Sam. 11, 3.
ויפקדו והנה אין יונתן 1 S. 14, 6.
וחרב אין ביד־דוד 1 Sam. 14, 17
אין־חפץ למלך במהר 1 Sam. 17, 50.
את־הדבר הזה אין זאת 1 Sam. 18, 25.
ואיש אין אתך 1 S. 20, 2.
אין־לחם חל אל־תחת ידי 1 Sam. 21, 2.
כי אין אחרת זולתה 1 S. 21, 4.
אין כמוה תנה לי 1 Sam. 21, 10.
כי אין בידי רעה ופשע 1 Sam. 21, 10.
אין־לי טוב כי־המלט 1 Sam. 24, 12.
עד אשר אין־בהם כח 1 Sam. 27, 1.
כי־אין כמוך 1 Sam. 30, 4.
ולרש אין־כל 2 Sam. 7, 22.
ושמע אין־לך מאת המלך 2 Sam. 12, 3.
כי אמר אין־לי בן 2 S. 15, 3.
ולכה אין־בשרה מצאת 2 Sam. 18, 18.
כי אין לך שרים ועבדים 2 S. 18, 23.
ויאמר אין־לנו חלק בדוד 2 S. 19, 7.
אין־לי כסף וזהב 2 S. 20, 1.
אין־זר אתנו בבית 2 Sam. 21, 4.
אין שטן ואין פגע רע 1 Reg. 3, 18.
כי אין בנו איש ידע 1 Reg. 5, 18.
הכל ארז אין אבן נראה 1 Reg. 5, 20.
אין בארון רק שני לחות 1 Reg. 6, 18.
אין־כמוך אלהים 1 Rg. 8, 9.
כי אין אדם אשר לא־יחטא 1 Reg. 8, 23.
הרא האלהים אין עוד 1 Reg. 8, 46.
זהב סגור אין כסף 1 Reg. 8, 60.
השמיע את־כל יהודה אין נקי 1 Reg. 10, 21.
ויאמר אין מאומה 1 Reg. 15, 22.
כי אין נבות חי כי־מת 1 Reg. 18, 43.
אין מלחמה בין ארם כצאן אשר אין־להם רעה 1 Reg. 21, 15.
ומלך אין באדום המבלי אין־אלהים בישראל 1 Reg. 22, 17.
אין לשפחתך כל בבית 1 Reg. 22, 48.
ויאמר אליה אין עוד כלי ויאמר גיחזי אבל בן אין־לה כי אין אלהים בכל־הארץ 2 Reg. 1, 3. 6. 16.
והנה אין־שם איש 2 Reg. 4, 2.
אין בעלה כי אם־שמן 2 Reg. 4, 6.
ולבדו אין עמנו 2 Reg. 4, 14.
אין חזון ולא יקרה פרץ 2 Reg. 5, 15.
ויאמר אין מאומה 2 Reg. 7, 5. 10.
ולאחיו אין בנים רבים 1 Chr. 4, 27.
יי אין כמוך 1 Chr. 17, 20.
ונחשת ולברזל אין משקל 1 Chr. 22, 14.
ולברזל אין מספר 1 Chr. 22, 16.
וגם ללוים אין־לשאת 1 Chr. 23, 26.
אין באדון רק שני הלחת 2 Chr. 5, 10.
אין לשמור למחלקות 2 Chr. 5, 11.
אין־כמוך אלהים כי אין אדם אשר לא־יחטא 2 Chr. 6, 14.
אין כסף נחשב בימי שלמה 2 Chr. 6, 36.
אין עמך לעזר 2 Chr. 9, 20.
אין שלום ליוצא ולבא 2 Chr. 14, 10.
כצאן אשר אין־להן רעה 2 Chr. 15, 5.
כי־אין עם־יי אלהינו עולה 2 Chr. 18, 16.
כי אין בנו כח 2 Chr. 19, 7.
כי אין יי עם־ישראל 2 Chr. 20, 12.
אין־לכם משא בכתף 2 Chr. 25, 7.
אין להם לסור מעל עבדתם 2 Chr. 35, 3.
כי אין לעמוד לפניך 2 Chr. 35, 15.
אין זה כי־אם רע לב Esr. 9, 15.
ובהמה אין עמי Neh. 2, 2.
ולכם אין־חלק וצדקה Neh. 2, 12.
אין־אנחנו פשטים Neh. 2, 20.
אין אנס Neh. 4, 17.
כי אין לה אב ואם Esth. 4, 8.
אין אסתר מגדת Esth. 2, 7.
כי־אין מרדכי כרע ולמלך אין־שוה Esth. 2, 20.
כי אין לבוא אל־שער המלך Esth. 3, 5.
כי אין חצר שוה Esth. 3, 8.
אין להשיב Esth. 4, 2.
כי אין כמהו בארץ Esth. 7, 4.
נפלאות עד־אין מספר Esth. 8, 8.
האם אין עזרתי בי Job. 1, 8. 2, 3.
גדלות עד־אין חקר Job. 5, 9.
ונפלאות עד־אין מספר Job. 6, 13.
ואת־מי־אין כמו־אלה Job. 9, 10.
אין־שריד לאכלו Job. 9, 10.
ולפניו אין מספר Job. 12, 3.
וים אמר אין עמדי Job. 20, 21.
ויראַ אליהוא כי אין מענה Job. 21, 33.
והנה אין לאיוב מוכיח Job. 28, 14.
אין־חשך ואין צלמות Job. 32, 5.
אין־על־עפר משלו Job. 32, 12.
אין ישועתה לו Job. 34, 22.
כי אין בפיהו נכונה Job. 41, 25.
כי אין במות זכרך Ps. 3, 3.
אין אלהים כל־מזמותיו Ps. 5, 10.
אמר נבל בלבו אין אלהים Ps. 6, 6.
אין עשה־טוב Ps. 10, 4.
אין עשה־טוב אין גם־אחד Ps. 14, 1. 53, 2.
אין־אמר ואין דברים Ps. 14, 1. 53, 2.
כי־אין עזר Ps. 14, 3. 53, 4.
כפרד אין הבין Ps. 19, 4.
אין המלך נושע ברב־חיל Ps. 22, 12.
כי־אין מחסור ליראיו Ps. 32, 9.
אין־פחד אלהים Ps. 33, 16.
אין מתם בבשרי Ps. 34, 10.
אין־שלום בעצמי Ps. 36, 2.
ואור־עיני גם־הם אין אתי Ps. 38, 4.
אין ׳ ערך אליך Ps. 38, 11
רעות עד־אין מספר Ps. 40, 6.
אשר אין חליפות למו Ps. 40, 13.
ותפשוהו כי־אין מציל Ps. 55, 20.
אין חרצבות למותם Ps. 71, 11.
אין־עוד נביא Ps. 73, 4.
אין־כמוך באלהים Ps. 74, 9.
כגבר אין־איל Ps. 86, 8.
אם־אין־ישׁ־רוח בפיהם Ps. 88, 5.
כי אין מלה בלשוני Ps. 135, 17.
אין דורש לנפשי Ps. 139, 4.
אין פרץ ואין יוצאת Ps. 142, 5.
ולגדלתו אין חקר Ps. 144, 14.
לתבונתו אין מספר Ps. 145, 3.
אשר אין־לה קצין Ps. 147, 5.
כי אין האיש בביתו Prv. 6, 7.
אין בהם נפתל ועקש Prv. 7, 19.
אין חכמה ואין תבונה Prv. 8, 8.
אם־אין־לך לשלם Prv. 21, 30.
ולב מלכים אין חקר Prv. 22, 27.
עיר פרוצה אין חומה Prv. 25, 3.
אין מעצר לרוחו Prv. 25, 28.
ואמר אין־פשע Prv. 28, 24.
נותן לרש אין מחסור Prv. 28, 27.

מלך אין לארבה Prv. 30, 27.
אין זכרון לראשנים Eccl. 1, 11.
כי אין זכרון לחכם Eccl. 2, 16.
אין־טוב באדם Eccl. 2, 24.
ידעתי כי אין טוב בם Eccl. 3, 12.
עליו אין להוסיף Eccl. 3, 14.
וממנו אין לגרוע Eccl. 3, 14.
וראיתי כי אין טוב Eccl. 3, 22.
גם בן ואח אין־לו Eccl. 4, 8.
אין־קץ לכל־העם Eccl. 4, 16.
כי אין חפץ בכסילים Eccl. 5, 3.
כי אדם אין צדיק בארץ Eccl. 7, 20.
אין אדם שליט ברוח Eccl. 8, 8.
אשר אין־נעשה פתגם Eccl. 8, 11.
אשר אין־טוב לאדם Eccl. 8, 15.
אין יודע האדם Eccl. 9, 1.
וחלק אין־להם עוד Eccl. 9, 6.
כי אין מעשה וחשבון Eccl. 9, 10.
אין־לי בהם חפץ Eccl. 12, 1.
הרבה אין קץ Eccl. 12, 12.
ושכלה אין בהם Cant. 4, 2. 6, 6.
ורמון אין בך Cant. 4, 7.
ועלמות אין מספר Cant. 6, 8.
ושדים אין לה Cant. 8, 8.
אין לחם ואין שמלה Jes. 3, 7.
אין־עיף ואין־כושל בו Jes. 5, 27.
ולשלום אין־קץ Jes. 9, 6.
חמה אין לי Jes. 27, 4.
אין עבר בה Jes. 34, 10.
אין די בער Jes. 40, 16.
וחיתו אין די עולה Jes. 40, 16.
אין חקר לתבונתו Jes. 40, 28.
אף אין־מגיד אף אין Jes. 41, 26.
אין־שמע אמריכם Jes. 41, 26.
ומבלעדי אין אלהים Jes. 44, 6.
עוד זולתי אין אלהים Jes. 45, 5.
ופעלך אין־ידים לו Jes. 45, 9.
שבי־לארץ אין־כסא Jes. 47, 1.
אמרת אין ראני Jes. 47, 10.
אין־גחלת לחמם Jes. 47, 14.
אין מושיעד Jes. 47, 15.
אין שלום אמר יי לרשעים Jes. 48, 22.
ואם־אין־בי כח Jes. 50, 2.
אין־מנהל לה Jes. 51, 18.
ואשר אין־לו כסף Jes. 55, 1.
אין שלום אמר אלהי Jes. 57, 21.
אין־קרא בצדק Jes. 59, 4.
כי־אין משפט Jes. 59, 15.
ויראו כי־אין איש Jes. 59, 16.
וישתוממו כי אין־מפגיע Jes. 59, 16.
ומעמים אין־איש אתי Jes. 63, 3.
ימים אין מספר Jer. 2, 32.
ראיתי והנה אין האדם Jer. 4, 25.
והדבר אין בהם Jer. 5, 13.
אין איש נחם על־רעתו Jer. 8, 6.
אין ענבים בגפן Jer. 8, 13.
אשר אין־להם לחש Jer. 8, 17.
הי אין בציון Jer. 8, 19.
אם־מלכה אין בה Jer. 8, 19.
חצרי אין בגלעד Jer. 8, 22.
אם־רפא אין שם Jer. 8, 22.
רגם־היטב אין אותם Jer. 10, 5.
אין־נטה עוד Jer. 10, 20.
כי אין איש שם על־לב Jer. 12, 11.
אין שלום לכל־בשר Jer. 12, 12.
כי אין־עשב Jer. 14, 6.
אין נפשי אל־העם הזה Jer. 15, 1.
כי אין עיניך ולבך Jer. 22, 17.
אם־כלי אין חפץ בו Jer. 22, 28.
אין־לאיש הזה משפט־
מות Jer. 26, 15.
אין־דן דינך Jer. 30, 13.
תעלה אין לך Jer. 30, 13.
דרש אין לה Jer. 30, 17.
כי־אין המלך יוכל אתכם Jer. 38, 5.
ובבור אין־מים Jer. 38, 6.
כי אין הלחם עוד בעיר Jer. 38, 9.
אשר אין־להם מאומה Jer. 39, 10.
תעלה אין לך Jer. 46, 11.
אין עוד תהלת מואב Jer. 48, 2.
ככלי אין־חפץ בו Jer. 48, 38.
הבנים אין לישראל Jer. 49, 1.
אם־יורש אין לו Jer. 49, 1.
אשר־אין משפטם לשתות Jer. 49, 12.
אין־לה מנחם Thr. 1, 2.
אין מנחם לה Thr. 1, 9. 17.
אין מנחם לי Thr. 1, 21.
בגוים אין תורה Thr. 2, 9.
פרש אין להם Thr. 4, 4.
פרק אין מידם Thr. 5, 8.
אין יי ראה אתנו Ez. 8, 12.
אין הקיר ואין החטחים Ez. 13, 15.
ורוח אין בהם Ez. 37, 8.
ודלתים אין להם Ez. 38, 11.
אשר אין־בהם כל־מאום Dan. 1, 4.
אין־אמת ואין־חסד Hos. 4, 1.
אין־קורא בהם אלי Hos. 7, 7.
כיונה פותה אין לב Hos. 7, 11.
קמה אין־לו Hos. 8, 7.
ככלי אין־חפץ בו Hos. 8, 8.
אין מלך לנו Hos. 10, 3.
כי אין מרעה להם Joel 1, 18.
האם אין־זאת בני ישראל Am. 2, 11.
וטרף אין לו Am. 3, 4.
ומוקש אין לה Am. 3, 5.
אין מקימה Am. 5, 2.
אין תבונה בו Ob. 1, 7.
אין מענה אלהים Mich. 3, 7.
המלך אין־בך Mich. 4, 9.
אין־אשכול לאכל Mich. 7, 1.
אין־כהה לשברך Nah. 3, 19.
וכל־רוח אין בקרבו Hab. 2, 19.
ולבא אין־שלום Zach. 8, 10.
מבור־אין מים בו Zach. 9, 11.
יענו כי־אין רעה Zach. 10, 2.
עור לזבח אין רע Mal. 1, 8.
פסח וחלה אין רע Mal. 1, 8.
אין־לי חפץ בכם Mal. 1, 10.

וְאֵין

ואין איש מאנשי הבית Gn. 39, 11.
ואין־פותר אותם לפרעה Gn. 41, 8.
אל־החרטמים ואין מגיד
לי Gn. 41, 24.
ואין מים לשתת העם Ex. 17, 1.
ואין קול ענות חלושה Ex. 32, 18.
ואין ידו משגת Lev. 14, 21.
ושכבתם ואין מחריד Lev. 26, 6.
ונסתם ואין־רדף אתכם Lev. 26, 17.
ונפלו ואין רדף Lev. 26, 36.
אין לחם ואין מים Num. 21, 5.
ואין מושיע לה Dt. 22, 27.
ואין מחריד Dt. 28, 26.
כל־הימים ואין מושיע Dt. 28, 29.
לאיבידך ואין לך מושיע Dt. 28, 31.
ואין לאל ידיך Dt. 28, 32.
ולשפחות ואין קנה Dt. 28, 68.
אל אמונה ואין עול Dt. 32, 4.
ואין עמו אל נכר Dt. 32, 12.
ואין בהם תבונה Dt. 32, 29.
ואין אלהים עמדי Dt. 32, 39.
ואין מידי מציל Dt. 32, 39.
אין יוצא ואין בא Jos. 6, 1.
ואין־מכלים דבר Jud. 18, 7.
ואין מציל כי רחוקה Jud. 18, 28.
ואין איש מאסף־אותם Jud. 19, 15.
ואין איש מאסף אותי Jud. 19, 18.
קומי ונלכה ואין עונה Jud. 19, 28.
בלתך ואין צור 1 Sam. 2, 2.
ואין איש מבני ישראל 1 Sam. 9, 2.
ואין־משיג ידי אל־פיו 1 S. 14, 26.
ואין עונהו מכל־העם 1 Sam. 14, 39.
כי שלום לך ואין דבר חי־
יי 1 Sam. 20, 21.
ואין ישפה תחת־ידך 1 Sam. 21, 9.
ואין־גלה את־אזני 1 Sam. 22, 8.
ואין־חלה מכם עלי 1 Sam. 22, 8.
ואין ראה ואין יודע ואין
מקרץ 1 Sam. 26, 12.
ואין פגע רע 1 Sam. 5, 18.
ואין מציל ביניהם 1 Sam. 14, 4.
ואין לנו איש 1 Sam. 21, 4.
ואין אלהים זולתך 2 Sam. 7, 22.
ישעו ואין מושיע 2 Sam. 22, 42.
ואין קול ואין עונה 1 Reg. 18, 26.
ואין־קול ואין ענה ואין
קשב 1 Reg. 18, 29.
ואין קול ואין קשב 2 Reg. 4, 31.
בחלק יזרעאל ואין קבר 2 Reg. 9, 10.
ואין עזר לישראל 2 Reg. 14, 26.
ואין אלהים זולתך 1 Chr. 17, 20.
ואין מקוה 1 Chr. 29, 15.
ואין מספר לעם 2 Chr. 12, 3.
ואין־עמו מלחמה 2 Chr. 14, 5.
ואין עמך להתיצב 2 Chr. 20, 6.
ואין פליטה 2 Chr. 20, 24.
ואין לבית אחזיהו 2 Chr. 22, 9.
ואין העם מכינים Esr. 3, 13.
ואין כח לעמוד בחוץ Esr. 10, 13.
ואין־מקום לבהמה Neh. 2, 14.
ואין אני ואחי Neh. 4, 16.
ואין לאל ידנו Neh. 5, 5.
ואין בתים בנוים Neh. 7, 4.
ואין־דבר אליו דבר Job. 2, 13.
וידכאו בשער ואין מציל Job. 5, 4.
ואין חקר Job. 5, 9.
ואין מידד מציל Job. 10, 7.
ותלע ואין מכלם Job. 11, 3.
ורבצת ואין מחריד Job. 11, 19.
ואין שריד במגוריו Job. 18, 19.
אשוע ואין משפט Job. 19, 7.
ואין־קץ לעינותיך Job. 22, 5.
ואין כסות לאבדון Job. 26, 6.
ואין כסות לאבירון Job. 31, 19.
אין־חשך ואין צלמות Job. 34, 22.
פרק ואין מציל Ps. 7, 3.
ישועו ואין מושיע Ps. 18, 42.
אין־אמה ואין דברים Ps. 19, 4.
ואין נסתר מחמתו Ps. 19, 7.
ואין ברוחו רמיה Ps. 32, 2.
ועוד מעט ואין רשע Ps. 37, 10.
ואין מתם בבשרי Ps. 38, 8.
ואין בפיו תוכחות Ps. 38, 15.
פן־אטרף ואין מציל Ps. 50, 22.
ואין מעמד Ps. 69, 3.
ועני ואין־עזר Ps. 72, 12.
ואין קובר Ps. 79, 3.
ואין כמעשיך Ps. 86, 8.
שם־רמש ואין מספר Ps. 104, 25.
וילך ואין מספר Ps. 105, 34.
ואין בשבטיו כושל Ps. 105, 37.
כשלו ואין עזר Ps. 107, 12.
ואין למו מכשול Ps. 119, 169.
ואין־לי מכיר Ps. 142, 4.
ואין יוצאת ואין צוחה Ps. 144, 14.
ואין מקשיב Prv. 1, 24.
ואין לזרים אחד Prv. 5, 17.
ואין מרפא Prv. 6, 15. 29, 1.
כעבור סופה ואין רשע Prv. 10, 25.
יש מתעשר ואין כל Prv. 13, 7.
ואין תבונה ואין עצה Prv. 21, 30.
נסר ואין־רדף Prv. 28, 1.
מטר סחף ואין לחם Prv. 28, 3.
ורגז ושחק ואין נחת Prv. 29, 9.
כי־יבין ואין מענה Prv. 29, 18.
ואין כל־חדש Eccl. 1, 9.
ואין יתרון תחת השמש Eccl. 2, 11.
ואין לחם מנחם (bis) Eccl. 4, 1.
יש אחד ואין שני Eccl. 4, 8.
ואין־קץ לכל־עמלו Eccl. 4, 8.
ואין שני להקימו Eccl. 4, 10.
ואין בידו מאומה Eccl. 5, 13.
ואין שלטון ביום המות Eccl. 8, 8.
ואין משלחת במלחמה Eccl. 8, 8.
ואין־עוד להם שכר Eccl. 9, 5.
ואין יתרון לבעל הלשון Eccl. 10, 11.
ואין מכבה Jes. 1, 31.
ואין קצה Jes. 2, 7 (bis).
ואין שמלה Jes. 3, 7.
אין־עיף ואין־כושל Jes. 5, 27.
ויפליט ואין מציל Jes. 5, 29.
ואין בודד במועדיו Jes. 14, 31.
ורבצו ואין מחריד Jes. 17, 2.
ואין סגר וסגר ואין פתח Jes. 22, 22.
ואין־שם מלוכה Jes. 34, 12.
וארא ואין איש Jes. 41, 28.
ומאלה ואין יועץ Jes. 41, 28.
ואין מבלעדי מושיע Jes. 43, 11.
ואין בכם זר Jes. 43, 12.
ואין מידי מציל Jes. 43, 13.
ואין צור בל־ידעתי Jes. 44, 8.
גם־רעב ואין כח Jes. 44, 12.
ואין עוד Jes. 45, 5. 6.
אך בך אל ואין עוד Jes. 45, 14.
אני יי ואין עוד Jes. 45, 18. 21.
אני־אל ואין עוד Jes. 45, 22.
ואין עוד אלהים Jes. 45, 21.
ואין־עוד אלהים Jes. 46, 9.
באתי ואין איש Jes. 50, 2.
קראתי ואין עונה Jes. 50, 2.
ואין נגה לו Jes. 50, 10.
ואין מחזיק בידה Jes. 51, 18.
ואין איש שם על־לב Jes. 57, 1.
ואין נשפט באמונה Jes. 59, 4.
ואין משפט במעגלתם Jes. 59, 8.
ושנואה ואין ערבר Jes. 60, 15.
ואביט ואין עזר Jes. 63, 5.
ואשתומם ואין סומך Jes. 63, 5.
ואין־קורא בשמך Jes. 64, 6.
יען קראתי ואין עונה Jes. 66, 4.
ובערה ואין מכבה Jer. 4, 4. 21, 12.
ואל־השמים ואין אורם Jer. 4, 23.
ואין־יושב בהן איש Jer. 4, 29.
עם־סכל ואין לב Jer. 5, 21.
שלום ואין שלום Jer. 6, 14. 8, 11.
ואין מחריד Jer. 7, 33.
ואין תאנים בתאנה Jer. 8, 13.
קוה לשלום ואין טוב Jer. 8, 15.
ואין מאסף Jer. 9, 21.
סגרו ואין פתח Jer. 13, 19.
ואין מקבר לחמה Jer. 14, 16.
ואין לנו מרפא Jer. 14, 19.
קוה לשלום ואין טוב Jer. 14, 19.
ואין־בם מועיל Jer. 16, 19.
פחד ואין שלום Jer. 30, 5.
ואין מחריד Jer. 30, 10. 46, 27.
ואין בהם יושב Jer. 44, 2.
ואין להם מספר Jer. 46, 23.
ואין מקבץ לנדד Jer. 49, 5.
ונפל ואין לו מקים Jer. 50, 32.
ואין עוזר לה Thr. 1, 7.
יתומים היינו ואין אב Thr. 5, 3.
ואין הלך למלחמה Ez. 7, 14.
ואין יי ראה Ez. 9, 9.
לאמר שלום ואין שלום Ez. 13, 10.
אין הקיר ואין החטחים Ez. 13, 45.
חזון שלם ואין שלם Ez. 13, 16.
ואין דורש ואין מבקש Ez. 34, 6.
לבטח ואין מחריד Ez. 34, 27. 39, 26.
ואין להן עמודים Ez. 42, 6.
ואין מציל מידי Dan. 8, 4.
ואין נוגע בארץ Dan. 8, 5.
על־המראה ואין מבין Dan. 8, 27.
ויכרת משיח ואין לו Dan. 9, 26.
ואין אחד מתחזק עמי Dan. 10, 21.
ואין כח לעמד Dan. 11, 15.
ואין עומד לפניו Dan. 11, 16.
ואין עוזר לו Dan. 11, 45.
ואין שר ואין זבח Hos. 3, 4.
ואין מצבה ואין אפוד Hos. 3, 4.
כי אין־אמת ואין־חסד Hos. 4, 1.
אשא ואין מציל Hos. 5, 14.

עצום ואין מספר Joel 1, 6.
ואני יי׳ אלהיכם ואין עוד Joel 2,27.
ואין־מכבה לבית־אל Am. 5, 6.
ואין מחריד Mich. 4, 4.
וטרף ואין מציל Mich. 5, 7.
ואין מפנה Nah. 2, 9.
ואין קצה לתכונה Nah. 2, 10.
גור אריה ואין מחריד Nah. 2, 12.
ואין קצה לגויה Nah. 3, 3.
ומצרים ואין קצה Nah. 3, 9.
ואין מקבץ Nah. 3, 18.
ואין יבול בגפנים Hab. 3, 17.
ואין בקר ברפתים Hab. 3, 17.
וערבצו ואין מחריד Zeph. 3, 13.
אכול ואין־לשבעה Hag. 1, 6.
שתו ואין־לשכרה Hag. 1, 6.
לבוש ואין־לחם לו Hag. 1, 6.
ואין־אתכם אלי Hag. 2, 17.

c. h int.: הַאֵין

האין בבנות אחיך Jud. 14, 3.
האין פה נביא לייי עוד 1Reg.22,7.
האין פה נביא לייי 2 Reg. 3, 11.
האין פה נביא לייי עוד 2Chr.18,6.
האין עוד חכמה בתימן Jer. 49,7.

בְּאֵין

הוא ימות באין מוסר Prv. 5, 23.
באין־תחמות חוללתי Prv. 8, 24.
באין מעיינות Prv. 8, 24.
באין תחבלות יפל־עם Prv.11,14.
באין אלפים אבוס בר Prv. 14, 4.
הפר מחשבות באין סוד Pr.15,22.
באין חזון יפרע עם Prv. 29, 17.
נאספים באין מבין Jes. 57, 1.
ישבים באין חומה Ez. 38, 11.

וּבְאֵין

ובאין נרגן ישתק מדון Prv.26,19.

וּכְאֵין

וכאין עינים נגששה Jes. 59, 4.

לְאֵין

ועצבי ארזים לאין מספר 1Chr.22,4.
בין רב לאין כח 2 Chr. 14, 10.
לאין־להם מחיה 2 Chr. 14, 12.
וינצלו להם לאין מושא 2Chr.20,25.
במעיו לחלי לאין מרפא 2Chr.21,18.
בעמו עד־לאין מרפא 2 Chr.36,16.
לאין שאירית ופלטה Esr. 9, 14.
ושלחו מנות לאין נכון לו Neh.8,10.

וּלְאֵין

ולאין אונים עצמה ירבה Jes.40,29.

מֵאֵין

וטובים מאין יושב Jes. 5, 9.
עירים מאין יושב Jes. 6, 11.
ורבתים מאין אדם Jes. 6, 11.
דגתם מאין מים Jes. 50, 2.
תצינה מאין יושב Jer. 4, 7.
וקברו בתפת מאין מקום Jer.7,32.
מאין כמוד לי׳ Jer. 10, 6.
ובכל־ממלכותם מאין כמוך Jer.10,7.
מאין מקום לקבור Jer. 19, 11.
תחרב מאין יושב Jer. 26, 9.
מאין אדם ובהמה Jer. 32, 43.
חרב הוא מאין אדם Jer. 33, 10.
מאין אדם ומאין יושב מאין־אדם ועד־בהמה Jer. 33,10.
שממה מאין יושב Jer. 34, 22.
מאין יושב כהיום הזה Jer.44,22.
ונצתה מאין יושב Jer. 46, 19.
מאין יושב בהן Jer. 48, 9.
לשמה מאין יושב Jer. 51, 29.
ישרקה מאין יושב Jer. 51, 37.
מאין הפגות Thr. 3, 50.
מאין עובר Ez. 33, 28.
מאין רעה Ez. 34, 8.
והאבדתיך מאין יושב Zeph. 2, 5.
מבלי־איש מאין יושב Zeph. 3, 6.

מאין עוד פנות אל־ המנחה Mal. 2, 13.

וּמֵאֵין

מאין אדם ומאין בהמה Jer.33,10.
ומאין יושב ומאין בהמה Jer.33,10

שְׁאֵין

שאין לו תשועה Ps. 146, 3.

cum suff.: אֵינֶנִּי

אינני נתן לכם תבן Ex. 5, 10.
כי אינני בקרבכם Dt. 1, 42.
אינני עבר את־הירדן Dt. 4, 22.
אינני שמע Jes. 1, 15.
כי יצמו אינני שמע Jer. 14, 12.
אינני רצם Jer. 14, 12.
אינני נפל אל־הכשדים ואינני Jer. 37, 14.

אֵינְךָ

עיניך בי ואינני Job. 7, 8.
ושחרתני ואינני Job. 7, 21.
בטרם אלך ואינני Ps. 39, 14.

אֵינֶךָּ

ואם־אינך משיב דע Gn. 20, 7.
ואם־אינך משלח לא נרד Gn.43,5.
כי אם־אינך משלח Ex. 8, 17.
וראה כי־אינך מושיע Jud.12,3.
אם־אינך ממלט 1 Sam. 19, 11.
כי בי׳ נשבעתי כי־אינך יוצא 2 Sam. 19, 8.
ואתה אינך חולה Neh. 2, 2.
אינך יודע מה־דרך הרוח Eccl.11,5.
אינך יודע אי זה יכשר Eccl. 11, 6.

וְאֵינְךָ

ואינך אכל לחם 1 Reg. 21, 5.
ואינך עד־עולם Ez. 28, 19.

וְאֵינֶךָּ

בלהות אתנך ואינך Ez. 26, 21.
תיות ואינך עד־עולם Ez. 27, 36.

c. s. et h int.: הַאֵינְךָ

האינך ראה Jer. 7, 17.

אֵינְכֶם

אינכם מאמינם ביי׳ Dt. 1, 32.
ותמונה אינכם ראים Dt. 4, 12.
מדוע אינכם מחזקים 2Reg.12,8.
ואחר אם־אינכם שמעים Ez.20,39.
כי אינכם שמים על־לב Mal. 2, 2.
אינכם שמרים את־דרכי Mal. 2, 9.

אֵינֶנּוּ

כל אשר־אינני נקד Gn. 30, 33.
אינני עמו כתמול שלשום Gn.31,2.
אינני אלי כתמל שלשם Gn. 31, 5.
הילד אינני ואני אנה Gn. 37, 30.
אינני גדול בבית הזה Gn. 39, 9.
והאחד אינני Gn. 42, 13.
האחד אינני והקטן היום Gn. 42, 32
יוסף אינני ושמעון אינני Gn.42,36.
ואחינו הקטן אינני אתנו Gn.44,26.
והנער אינני אתנו Gn. 44, 30.
והנער אינני אתי Gn. 44, 34.
והסנה איננו אכל Ex. 3, 2.
ופרסה איננו מפריס Lev. 11, 4.
אינני עמק מן־העור Lev. 13, 34.
אינני שמע בקול אביו Dt. 21, 18.
אינני שמע בקלנו Dt. 21, 20.
ואת אשר אינני פה Dt. 29, 14.
אינני פתח דלתות Jud. 3, 25.
אשר אינני יצא 1 Sam. 11, 7.
ואבנר איננו עם־דוד בחברון 2 Sam. 3, 22.
עשה הנה והנה והוא אינני 1 Reg 20, 40.
אינני מתנבא עלי לטובה 2Chr.18,7.
אינני שוה לי Esth. 5, 13.
ואהל רשעים איננו Job. 8, 22.
וירעבר והנה אינני Ps. 37, 36.
והים איננו מלא Eccl. 1, 7.
אינני מניח לו לישון Eccl. 5, 11.
כי־אינני ידע מה־שיהיה Eccl.8,7.
אשר אינני ירא מלפני אלהים Eccl. 8, 13.
שנה בעיניו אינני ראה Eccl. 8,16.
ולאשר אינני זבח Eccl. 9, 2.
בטרם בקר אינני Jes. 17, 14.
על־בניה כי אינני Jer. 31, 15.
אינני דרש לשלום Jer. 38, 4.
אינני שמעים אליך Jer. 44, 16.

וְאֵינֶנִּי

וראינו כי־לקח אתו אלהים Gn. 5, 24.
המחכים למות ואינני Job. 3, 21.
חן קדם אהלך ואינני Job. 23, 8.
רמו מעט ואינני Job. 24, 24.
עיניו פקח ואינני Job. 27, 19.
על־מקומו ואינני Ps. 37, 10.
כי רוח עברה־בו ואינני Ps.103,16.
התעוף עיניך בו ואינני Prv.23,5.
ואינני חסר לנפשו Eccl. 6, 2.
נדם ואינני Jes. 19, 7.
ואחיו ושכניו ואינני Jer. 49, 10.
את־ערן ישראל ואינני Jer. 50, 20.

אֵינֶנָּה

ושסע ׀ אינה שסעת Lev. 11, 26.
וגרה איננה Lev. 11, 26.
ושפלה איננה Lev. 13, 21. 26.
ושכר הבהמה איננה Zach. 8, 10.

אֵינָם

כאשר אינם ידעים 2 Reg. 17, 26.
אינם יראים את־יי׳ 2 Reg. 17, 34.
ורשעים ׀ עוד אינם Ps. 104, 36.
כי־אינם יודעים לעשות רע Eccl. 4, 17.
אינם יודעים מאומה Eccl. 9, 5.
ודבריו אינם נשמעים Eccl. 9, 16.
ואת־דתי המלך אינם עשים Esth. 3, 8.
אינם אבים לשמע Ez. 3, 7.

וְאֵינָם

ואינם עשים כחקתם 2Reg.17,34.
ואינם מכירים לדבר יהודית Neh. 13, 24.
בני יצאני ואינם Jer. 10, 20.
ואינם שמעים Jer. 32, 33.
הפוך רשעים ואינם Prv. 12, 7.
אבתינו חטאו ואינם Thr. 5, 7.

אֵינֵימוֹ

בעמל אנוש אינימו Ps. 73, 5.

וְאֵינֵימוֹ

כלה ואינימו Ps. 59, 14.

אֵיב

פ״ע עתיקי וכוזן, לע-עוכי נכ״ק לעלע כגויכותיו, ועכיכו ומכוונו כמו אֵיב, כלשון חיכול וקיפוף הכלמה ועלבון [פערלעגען, נעזיפפען], וכן נסורסי שֵׂיבָ, ונערכי הסדס עיב בתכוון הוסס, וככון פתר התרגום לחיכה יעיב וְחָיוּץ, וכן ר׳ תנח [תדרש חיכה] חַיֵּב לו פַּיֵּב, נגעיתו לא תיכו הסדס.

vrb. obsoletum, cujus nonnisi derivata nobis in scripturis supersunt: *laedere, violare, offendere* = עָיַב, syriace עַיֵּב, arabice idem. Targ: וְקָיוּץ (Thren. 2, 1.): רְגָאַס =.

אֵיב

ס״ע על-תמונת ניכוכי, וסוף גויר-הסס אֵיבָה, ומוכנו לר וכורר שונא וקס יריב וכדומה, נזילות יקס הפעל. ובמקיס לרוב תמונות ניכוניות כלשה גויכי-זמות, כמו סופר מן ספר, זועד וכורס מן זעד וכרס, וסקוכי-יוד נרשו ונגלו כמו נזכרי לים ועים עיף ועיל וכדומהן נקי-יוד בתיכועי.

nm. m. (forma participii ex n. אֵיבָה effictum), *adversarius, hostis.* Eadem ratione formata sunt סֹפֵר librarius, a סֵפֶר liber, שׁוֹעֵר janitor, a שַׁעַר janua, כּוֹרֵם vinitor, a כֶּרֶם vinea. *Jod* verbi, si delitescit, in substantivis fit consona (cf. עֵיָה, אֵזֵל et id genus multa). LXX. *ἐχθρός, ἀντικείμενος, ὑπεναντίος.*

אוֹיֵב , אֹיֵב

ימינך יי׳ תרעץ אויב Ex. 15, 6.
אמר אויב ארדף אשיג Ex. 15, 9.
ונתתם ביד־אויב Lev. 26, 25.
והוא לא־אויב לו Num. 35, 23.
לולי כעס אויב אגור Dt. 32, 27.
מראש פרעות אויב Dt. 32, 42.
ויגרש מפניך אויב Dt. 33, 27.
ויהי שאול איב את־דוד 1S.18,29.
עמד ישראל לפני אויב 1Rg.8,33.
ונתתם לפני אויב 1 Reg. 8, 46.
לפני אויב כי יחטאו 2 Chr. 6, 24.
ונתתם לפני אויב 2 Chr. 6, 36.
האלהים לפני אויב 2 Chr. 25, 8.
מכף אויב ואורב Esr. 8, 31.
וירדף אויב ׀ נפשי Ps. 7, 6.
להשבית אויב ומתנקם Ps. 8, 3.
ולא הסגרתני ביד אויב Ps. 31, 9.
בלחץ אויב Ps. 42, 10. 43, 2.
מפני אויב ומתנקם Ps. 44, 17.
מקול אויב Ps. 55, 4.
כי ׀ לא אויב יחרפני Ps. 55, 13.
מגדל־עז מפני אויב Ps. 61, 4.
מפחד אויב תצר חיי Ps. 64, 2.
כל־הרע אויב בקדש Ps. 74, 3.
ינאץ אויב שמך לנצח Ps. 74, 10.
אויב חרף ׀ יי׳ Ps. 74, 18.
לא־ישיא אויב בו Ps. 89, 23.
ויגאלם מיד אויב Ps. 106, 10.
כי־דכא אויב ׀ נפשי Ps. 143, 3.
אפיצם לפני אויב Jer. 18, 17.
מכת אויב הכיתיך Jer. 30, 14.
ושבו מארץ אויב Jer. 31, 16.
כי הגדיל אויב Thr. 1, 9.
כי גבר אויב Thr. 1, 16.
השיב אחור ימינו מפני אויב Thr. 2, 3.
הסגיר ביד־אויב Thr. 2, 7.
וישמח עליך אויב Thr. 2, 17.
אויב ירדפו Hos. 8, 3.

וְאוֹיֵב

איש צר ואויב Esth. 7, 6.
כי יבא צר ואויב Thr. 4, 12.

הָאוֹיֵב , וָהָאוֹיֵב

אל־ארץ האויב 1 Reg. 8, 46.
לעזר למלך על־האויב 2 Chr.26,13.
האויב ותמו הרבות לנצח Ps. 9, 7.
ובעת צרה את־האיב Jer. 15, 11.
אמר האויב עליכם האח Ez. 36,2.

כְּאוֹיֵב

דרך קשתו כאויב Thr. 2, 4.
היה אדני כאויב Thr. 2, 5.

לְאוֹיֵב

ותחשבני לאויב לך Job. 13, 24.
יחשבני לאויב לו Job. 33, 10.
ויהפך להם לאויב Jes. 63, 10.
כי חרב לאיב Jer. 6, 25.
לאויב יקומם Mich. 2, 8.

מֵאוֹיֵב

לעזרנו מאויב בדרך Esr. 8, 22.
תבקשי מעוז מאויב Nah. 3, 11.

cum suff.: אוֹיְבִי , אֹיְבִי

ותשלחי את־איבי 1 Sam. 19, 17.
המצאתני איבי 1 Reg. 21, 20.
יהי כרשע איבי Job. 27, 7.
ירום איבי עלי Ps. 13, 3.

פַּן־יֹאמַר אֹיְבִי יְכָלְתִּיו Ps. 13, 5.
כִּי לֹא־יָרִיעַ אֹיְבִי עָלָי Ps. 41, 12.
אֹיְבֵי כֹלֶם Thr. 2, 22.
cum suff.: מֵאֹיְבִי
יְצִילֵנִי מֵאֹיְבִי עֹז 2 Sam. 22, 18.
יְצִילֵנִי מֵאֹיְבִי עֹז Ps. 18, 18.
אֹיְבֵנוּ
אֶת שִׁמְשׁוֹן אֹיְבֵנוּ Jud. 16, 23.
בִּידֵנוּ אֶת־אֹיְבֵנוּ Jud. 16, 24.
אֹיְבֶךָּ
כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבֶךָ Ex. 23, 4.
אִישׁ בשת בֶּן־שָׁאוּל אֹיְבֶךָ 2 S. 4, 8.
בְּנָפֵל אוֹיִבְךָ אַל־תִּשְׂמָח Prv. 24, 17.
אֹיְבוֹ
וְכִי־יִמְצָא אִישׁ אֶת־אֹיְבוֹ 1 S. 24, 20.
כִּי יִצֹּר־לוֹ אֹיְבוֹ 1 Reg. 8, 37.
לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבוֹ 1 Reg. 8, 44.
מֶלֶךְ־בָּבֶל אֹיְבוֹ Jer. 44, 30.
pl.: אֹיְבִים
אֶת־אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר Ps. 127, 5.
לְאֹיְבִים
לְאוֹיְבַי הִנֵּה לִי Ps. 139, 22.
הִנֵּה לָהּ לְאוֹיְבִים Thr. 1, 2.
מֵאֹיְבִים
מֵאוֹיְבִים מִנְחֵנִי Ps. 68, 24.
pl. constr.: אֹיְבֵי
אֶת־אֹיְבֵי דָוִד 1 Sam. 20, 15.
וּבִקֵּשׁ יְ מִיַּד אֹיְבֵי דָוִד 1 S. 20, 16.
מְשֻׁלָּל אֹיְבֵי יְ 1 Sam. 30, 26.
נֹאַץ נִאֲצוּ אֶת־אֹיְבֵי יְ 2 S. 12, 14.
יְהִי כְנַעַר אֹיְבֵי אֲדֹנִי 2 Sam. 18, 32.
כִּי נִלְחַם יְ עִם אֹיְבֵי יִשְׂרָאֵל 2 Chr. 20, 29.
שִׁבְרוּ אֹיְבֵי הַיְּהוּדִים Esth. 9, 1.
בְּלֵב אֹיְבֵי חַמָּלֶךְ Ps. 45, 6.
אֹיְבֵי אִישׁ אַנְשֵׁי בֵיתוֹ Mich. 7, 6.
וְאֹיְבֶיהָ
וְאֹיְבֵי יְ כִּיקַר כָּרִים Ps. 37, 20.
בְּאֹיְבֵי
לְהִנָּקֵם בְּאֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ 1 Sam. 18, 25.
בְּאֹיְבֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ 1 Sam. 29, 8.
לְאֹיְבֵי
לְאֹיְבֵי דָוִד 1 Sam. 25, 22.
pl. c. s.: אֹיְבֶיךָ *p.*
לְקֶבֶל אֹיְבֶיךָ תִּחְתֶּיךָ Num. 23, 11.
לְקֶבֶל אֹיְבֶיךָ קְרָאתֶיךָ Num. 24, 10.
רָחַב פִּי עַל־אֹיְבָי 1 Sam. 2, 1.
פָּרַץ יְ אֶת־אֹיְבֵי לְפָנָי 2 Sam. 5, 20.
אַרְדְּפָה אֹיְבַי וְאַשְׁמִידֵם 2 S. 22, 38.
אֶת אוֹיְבֵי בֵּידִי 1 Chr. 14, 11.
כִּי־הִכִּית אֶת־כָּל־אֹיְבַי לֶחִי Ps. 3, 8.
וַיִּבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל־אֹיְבַי Ps. 6, 11.
בְּשׁוּב־אֹיְבַי אָחוֹר Ps. 9, 4.
אֹיְבַי בְּנֶפֶשׁ יְקִיפוּ עָלָי Ps. 17, 9.
וּמִן־אֹיְבַי אוֹשִׁיעֵנִי Ps. 18, 4.
אֶרְדֹּף אֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם Ps. 18, 38.
אַל־יַעֲלְצוּ אוֹיְבַי לִי Ps. 25, 2.
רְאֵה־אֹיְבַי כִּי־רַבּוּ Ps. 25, 19.
יְרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבָי Ps. 27, 6.
וְלֹא־שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי Ps. 30, 2.
הַצִּילֵנִי מִיַּד־אוֹיְבִי Ps. 31, 16.
אַל־יִשְׂמְחוּ־לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר Ps. 35, 19.
אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רָע לִי Ps. 41, 6.
אַךְ יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי אָחוֹר Ps. 56, 10.
אֹיְבַי שָׁקְדוּ Ps. 69, 5.
לְמַעַן אֹיְבַי פְּדֵנִי Ps. 69, 19.
כִּי־אָמְרוּ אוֹיְבַי לִי Ps. 71, 10.
כָּל־הַיּוֹם חֵרְפֵנִי אוֹיְבָי Ps. 102, 9.
עַל אִם אֹיְבַי תִּשְׁלַח Ps. 138, 7.
וּבְחַסְדְּךָ תַּצְמִית אֹיְבָי Ps. 143, 12.
כָּל־אֹיְבַי שִׁמְעוּ רָעָתִי Thr. 1, 21.
אֹיְבַי חִנָּם Thr. 3, 52.
וְאֹיְבַי
וְאֹיְבַי תִּתָּה לִי עֹרֶף 2 Sam. 22, 41.
וְאֹיְבַי נְתַתָּה לִי עֹרֶף Ps. 18, 41.
צָרַי וְאֹיְבַי לִי Ps. 27, 2.
וְאֹיְבַי חַיִּים עָצְמוּ Ps. 38, 20.
וּבְאֹיְבַי
וּבְאֹיְבַי רְאָתָה עֵינִי Ps. 54, 9.
pl. suff.: מֵאֹיְבָי *p.*
וְנִקַּמְתִּי מֵאֹיְבָי 1 Sam. 14, 24.
וּמִצִּיאֹר מֵאֹיְבָי 2 Sam. 22, 49.
מִפַּלְטִי מֵאֹיְבָי Ps. 18, 49.
הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי ׀ אֱלֹהָי Ps. 59, 2.
מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ Ps. 119, 98.
הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבָי Ps. 143, 9.
וְאִנְקְמָה מֵאוֹיְבָי Jes. 1, 24.
וּמֵאֹיְבָי
וּמֵאֹיְבַי אוֹשִׁיעַ 2 Sam. 22, 4.
אֹיְבֵינוּ
וַיֹּשִׁיעֵנוּ מִכַּף אֹיְבֵינוּ 1 Sam. 4, 3.
מִיַּד אֹיְבֵינוּ וְנַעֲבָדֶךָּ 1 Sam. 12, 10.
הַצִּילֵנוּ מִכַּף אֹיְבֵינוּ 2 Sam. 19, 10.
כַּאֲשֶׁר שָׁמַע אוֹיְבֵינוּ Neh. 4, 9.
מֵחֲרְפַת הַגּוֹיִם אוֹיְבֵינוּ Neh. 5, 9.
וְלֵיתֵר אֹיְבֵינוּ Neh. 6, 1.
כַּאֲשֶׁר שָׁמְעוּ כָּל־אוֹיְבֵנוּ Neh. 6, 16.
פִּצּוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם כָּל־
אוֹיְבֵינוּ Thr. 3, 46.
וְאֹיְבֵינוּ
וְאוֹיְבֵינוּ פְלִילִים Dt. 32, 31.
וְאוֹיְבֵינוּ וְלִעֲגוּ־לָמוֹ Ps. 80, 7.
pl. c. s.: אֹיְבֶךָ
יְדֵךְ בְּעֹרֶף אֹיְבָיִךְ Gn. 49, 8.
וְאֹיַבְתִּי אֶת־אֹיְבֶיךָ Ex. 23, 22.
וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ Ex. 23, 27.
קוּמָה יְ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ Num. 10, 35.
לְהַדֹּף אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ Dt. 6, 19.
לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ Dt. 20, 1. 21, 10.
וְאָכַלְתָּ אֶת־שְׁלַל אֹיְבֶיךָ Dt. 20, 14.
כִּי־תֵצֵא מַחֲנֶה עַל־אֹיְבֶיךָ Dt. 23, 10.
לְהַצִּילֶךָ וְלָתֵת אֹיְבֶיךָ
לְפָנֶיךָ Dt. 23, 15.
מִכָּל־אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב Dt. 25, 19.
יִתֶּנְךָ יְ אֶת־אֹיְבֶיךָ Dt. 28, 7.
יִתֶּנְךָ יְ נָגוּף לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ Dt. 28, 25.
וַעֲבַדְתָּ אֶת־אֹיְבֶיךָ Dt. 28, 48.
אֲשֶׁר־יְצַוְּךָ לְהַכְּיוֹתָם Dt. 28, 53. 55. 57.
אֶת כָּל הָאָלוֹת הָאֵלֶּה עַל־
אֹיְבֶיךָ Dt. 30, 7.
וְנָתַן אֶת כָּל הָאָלוֹת הָאֵלֶּה עַל־אֹיְבֶיךָ Dt. 30, 7.
וְיָכְחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ Dt. 33, 29.
לָקוּם לִפְנֵי אֹיְבֶיךָ Jos. 7, 13.
כֵּן יַאֲבְדוּ כָל־אוֹיְבֶיךָ יְ Jud. 5, 31.
אֲנִכִי נָתַן אֶת־אֹיְבֶיךָ 1 Sam. 24, 5.
וְעַתָּה יְהִי כִנְבָל אֹיְבֶיךָ 1 S. 25, 26.
וְאֶת נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ יְקַלְּעֶנָּה 1 S. 25, 29.
הַיּוֹם אֶת־אֹיְבֶיךָ בְּיָדֶךָ 1 Sam. 26, 8
וְאַבְרֵהוּ אֶת־כָּל־אֹיְבֶיךָ 2 Sam. 7, 9.
וְהִנַּחְתִּי לְךָ מִכָּל־אֹיְבֶיךָ 2 S. 7, 11.
וְלֹא שָׁאֲלַת נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ 1 Reg. 3, 11.
וְאַכְרִית אֶת־כָּל־אוֹיְבֶיךָ 1 Chr. 17, 8.
וְהִכְנַעְתִּי אֶת־כָּל־
אוֹיְבֶיךָ 1 Chr. 17, 10.
וְחֹרֵב אוֹיְבֶיךָ ׀ לִמְשִׁסָּה 1 Chr. 21 12.
תִּמְצָא יָדְךָ לְכָל־אֹיְבֶיךָ Ps. 21, 9.
יִכָּחֲשׁוּ לְךָ אֹיְבֶיךָ Ps. 66, 3.
חִנָּה אוֹיְבֶיךָ יְהִמְיוֹן Ps. 83, 3.
בְּזָרוֹעַ עֻזֶּךָ פְּזֹרֶת אֹיְבֶיךָ Ps. 89, 11.
אֲשֶׁר חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ ׀ יְ Ps. 89, 52.
כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ ׀ יְ Ps. 92, 10.
כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ Ps. 92, 10.
אֹיְבֶיךָ הֲדֹם לְרַגְלֶיךָ Ps. 110, 1.
רְדֵה בְּקֶרֶב אֹיְבֶיךָ Ps. 110, 2.
וְהַעֲבַרְתִּי אֶת־אֹיְבֶיךָ Jer. 15, 14.
וְהַעֲבַדְתִּיךָ אֶת־אֹיְבֶיךָ Jer. 17, 4.
וְכָל־אֹיְבֶיךָ יִכָּרְתוּ Mich. 5, 9.
c. s. fem.: אֹיְבֵךְ כ״ק *הֵיקִיד
*פְּנֵה אֹיֶבֶת מֶלֶךְ Zeph. 3, 15.
pl. c. suff.: לְאֹיְבֶיךָ
צֹאנְךָ נְתוּנוֹת לְאֹיְבֶיךָ Dt. 28, 31.
וְהִתְמַכַּרְתֶּם שָׁם לְאֹיְבֶיךָ Dt. 28, 68.
לַעֲמֹד לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם Jud. 2, 14.
וְהוֹשִׁיעָם מִיַּד אוֹיְבֵיהֶם Jud. 2, 18.
מִיַּד כָּל־אוֹיְבֵיהֶם מִסָּבִיב Jud. 8, 34.
וּמִיַּד כָּל־אוֹיְבֵיהֶם 2 Sam. 3, 18.
בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם אֲשֶׁר־ 1 Reg. 8, 48.
בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם 2 Reg. 21, 14.
וְלִמְשִׁסָּה לְכָל־אוֹיְבֵיהֶם 2 Reg. 21, 14.
וַתְּעַזְבֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם Neh. 9, 28.
וַיִּכֹּר הַיְּהוּדִים בְּכָל־
אוֹיְבֵיהֶם Esth. 9, 5.
אוֹיְבֵיהֶם כִּסָּה חִים Ps. 78, 53.
כְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ Ps. 81, 15.
וַיִּלְחֲצוּם אוֹיְבֵיהֶם Ps. 106, 42.
אֹתָן לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם Jer. 15, 9.
לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם Jer. 19, 7.
אֲשֶׁר יְבַקְשׁוּ לָהֶם אוֹיְבֵיהֶם Jer. 19, 9.
וְנָפְלוּ בְּחֶרֶב אוֹיְבֵיהֶם Jer. 20, 4.
אֹתָן בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם Jer. 20, 5.
וּבְיַד אוֹיְבֵיהֶם Jer. 21, 7.
כְּיַד אוֹיְבֵיהֶם Jer. 34, 20. 21.
לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם Jer. 49, 37.
מֵאַרְצוֹת אוֹיְבֵיהֶם Ez. 39, 27.
בְּשִׁבְיָ לִפְנֵי אוֹיְבֵיהֶם Am. 9, 4.
בֵּיאֹיְבֵיהֶם
כִּי־שְׁמֵחִם יְ מֵאוֹיְבֵיהֶם 2 Chr. 20, 27.
לְהִנָּקֵם מֵאוֹיְבֵיהֶם Esth. 8, 13.
וְנוּחַ מֵאוֹיְבֵיהֶם Esth. 9, 16.
נָחוּ בָהֶם הַיְּהוּדִים
מֵאוֹיְבֵיהֶם Esth. 9, 22.

אֹיֶבֶת

ע״כ מִן אָיַב, וְסִמְיוֹכוֹת אֹיֶבֶת וּפְעָמִים אֹיְבָתִי, וְסִמְכוּן כְּמוֹ בְּקוֹיֵב [קַיְיכְדִין], כְּלוֹמַר טוֹרֵדֶת וְלוֹחֶצֶת שׁוֹנְקֶת וְנֹעֶלֶת קְשָׁטָה.

sbst. f. (constructivus nonnunquam אֹיַבְתִּי), *inimica.* LXX. ἐχθρά.

constr.: אֹיַבְתִּי

אַל תִּשְׂמְחִי אֹיַבְתִּי לִי Mich. 7, 8.
וְתִרְאֶינָה אֹיַבְתִּי Mich. 7, 10.

אֵיבָה

ע״כ מִשּׁוֹרֶשׁ אָיַב, כְּמוֹ אֵילָה מִן אַיָּל, אֵרְבָּה מִן אַיִם וְכַדּוֹמֶה. וְעִנְיָנוֹ תְּנוּחָה [סַיְיכְדִּיאֶנְטְעָ] וְשִׁכְחַת שִׂנְאָה וְקֵרְיָה בְּעַצְמוֹתָו מוּפְשָׁטִי. עִי׳ אֵבָה.

sbst. f. (a v. אָיַב laedere, violare), *inimicitia, odium*, cum nocendi cupiditate conjunctum. LXX: ἔχθρα.

בִּלַּע־אֵיבָה הַדְּפוּר Num. 35, 22.

וְאֵיבָה

וְאֵיבָה ׀ אָשִׁית בֵּינְךָ Gn. 3, 15.

בְּאֵיבָה

אוֹ בְאֵיבָה הִכָּהוּ Num. 35, 21.

אֵיבַת

constr.:

אֵיבַת עוֹלָם Ez. 25, 15.
הָיוֹת לְךָ אֵיבַת עוֹלָם Ez. 35, 5.

אָיַב

פֹּעַל גּוֹיִר הַסֵּת אֹיֵב, לְוֹמַר עֲצוֹת מַעֲצֵה קוֹיֵב, שְׂכִיחַת וְכַרְיָה [סַמְפַּיְיכְדִּעָן], וְכִרְיָה סִיּ״ל כְּנִיזּוֹנוֹ כְּמוֹ בְּקוֹיֵב, קַע״פ שְׁמְקוֹנוֹ סִיּ״ל כַּף.

v. dnm. (a sbst. אֹיֵב), *tanquam inimicum agere*, inimicitias gerere, hostiliter insectari. *Jod* auditur; in אֵיב, quae est horum omnium origo, latet. LXX. ἐχθραίνειν, ἐχθρεύειν.

וְאֵיַבְתִּי

וְאֵיַבְתִּי אֶת־אֹיְבֶיךָ Ex. 23, 22.

אֲבָה

v. s.

ע״ו וְעִנְיָנוֹ כְּמוֹ אֵיבָה, כִּלְשׁוֹן נִשְׂוֹא עוֹד נְסוּסְקוֹת לְכַנְעָנִים, לְפִי הַמְסוּרָה נְקוּדָתוֹ כְּמוֹ לְפָנֵינוּ, וְתִקְנֵנְגֵל תְּשׁוּבָה וְלֹא לְשׁוֹן אֵיב.

sbst. (=אֵיבָה, quam ipsam formam quadraginta exemplaria suppeditant), quod exstat in dictione hac: אֲנִיּוֹת אֲבָה, navigia incursionis ho-

cum suff: מֵאֹיְבֶיךָ
נִקְמוֹת מֵאוֹיְבֶיךָ Jud. 11, 36.
אֹיְבַיִךְ
פְּצוּ עָלַיִךְ פִּיהֶם כָּל־אוֹיְבַיִךְ Thr. 2, 16
יִגְאַל יוּ מִכַּף אוֹיְבֵיךְ Mich. 4, 10.
לְאֹיְבַיִךְ
נְשִׁים בְּקִרְבֵךְ לְאוֹיְבַיִךְ Nah. 3, 13.
מְאֻכָּל לְאוֹיְבַיִךְ Jes. 62, 8.
pl. c. suff.: אֹיְבֵיכֶם
וְרָדְפְתֶּם אֶת־אֹיְבֵיכֶם Lev. 26, 7.
וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם Lev. 26, 8.
וְאָכְלוּ אֹיְבֵיכֶם Lev. 26, 16.
וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם Lev. 26, 17.
וְשֹׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם Lev. 26, 32.
וַאֲתֶם בָּאָרֶץ אֹיְבֵיכֶם Lev. 26, 34.
לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם Lev. 26, 37.
אֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם Lev. 26, 38.
בְּאֶרֶצֶת אֹיְבֵיכֶם Lev. 26, 39.
וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם Num. 14, 42.
וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם Dt. 1, 42.
וְהֵנִיחַ לָכֶם מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם Dt. 12, 10.
לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם Dt. 20, 3.
לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אֹיְבֵיכֶם Dt. 20, 4.
רָדְפוּ אַחֲרֵי אֹיְבֵיכֶם Jos. 10, 19.
כֹּכָה יַעֲשֶׂה יְ לְכָל־
אֹיְבֵיכֶם Jos. 10, 25.
חֶלְקוֹ שֶׁלּוֹ אֹיְבֵיכֶם עִם־ Jos. 22, 8.
מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב Jos. 23, 1.
כִּי־נָתַן יְ אֶת־אוֹיְבֵיכֶם Jud. 3, 28.
מִיַּד אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב 1 Sam. 12, 11.
מִיַּד כָּל־אוֹיְבֵיכֶם 2 Reg. 17, 39.
מֵאֹיְבֵיכֶם
וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֹיְבֵיכֶם Num. 10, 9.
אוֹ־, אֹיְבָיו
pl. c. suff.:
אֶת שַׁעַר אֹיְבָיו Gn. 22, 17.
וְהִיָּה יְרֻשָּׁה שָׂעִיר אֹיְבָיו Num. 24, 18
עַד הוֹרִישׁוֹ אֶת־אֹיְבָיו Num. 32, 21.
עֶרֶךְ לִפְנֵי אֹיְבָיו Jos. 7, 8.
עַד־יָקֹם גּוֹיֵי אֹיְבָיו Jos. 10, 13.
מְשֻׁלָּל אֹיְבָיו אֲשֶׁר מָצָא 1 S. 14, 30.
וַיִּלָּחֶם סָבִיב בְּכָל־אֹיְבָיו 1 S. 14, 47.
מִסָּבִיב מִכָּל־אֹיְבָיו 2 Sam. 7, 1.
כִּי־שְׁפָטוֹ יְ מִיַּד אֹיְבָיו 2 S. 18, 19.
מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו 2 Sam. 22, 1.
וְהִנְחִיחוֹתִי לוֹ מִכָּל־אֹיְבָיו 1 Chr. 22, 9
כִּי יִצֹּר־לוֹ אֹיְבָיו 2 Chr. 6, 28.
לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבָיו 2 Chr. 6, 34.
מִכַּף כָּל־אֹיְבָיו Ps. 18, 1.
וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֹיְבָיו Ps. 41, 3.
יְפוּצוּ אוֹיְבָיו Ps. 68, 2.
יִמְחַץ רֹאשׁ אֹיְבָיו Ps. 68, 22.
הִשְׁמַחְתָּ כָּל־אוֹיְבָיו Ps. 89, 42.
אוֹיְבָיו אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת Ps. 132, 18.
גַּם־אוֹיְבָיו יְשַׁלֵּם אִתּוֹ Prv. 16, 7.
וְאֶת־אֹיְבָיו יִסְכֹּסְד Jes. 9, 10.
עַל־אֹיְבָיו יִתְגַּבָּר Jes. 42, 13.
וְזָעַם אֶת־אֹיְבָיו Jes. 66, 14.
מֶלֶךְ־מִצְרַיִם בְּיַד אֹיְבָיו Jer. 44, 30.
וְאֹיְבָיו
וְאֹיְבָיו עָפָר יְלַחֵכוּ Ps. 72, 9.
וְאֹיְבָיו יְרַדֵּף־חֹשֶׁךְ Nah. 1, 8.
לְאֹיְבָיו
גְּמוֹל לְאֹיְבָיו Jes. 59, 18.
מְשַׁלֵּם גְּמוֹל לְאֹיְבָיו Jes. 66, 6.
וְנוֹטֵר הוּא לְאֹיְבָיו Nah. 1, 2.
אֹיְבֶיהָ
בְּכָה אֹיְבֶיהָ Jer. 12, 7.
אֹיְבֶיהָ שָׁלוּ Thr. 1, 5.
אוֹ־, אֹיְבֵיהֶם
pl. c. suff.:
בְּאַרְצוֹת אֹיְבֵיהֶם Lev. 26, 36.
בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם Lev. 26, 41. 44.
לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם עָרְכָה Jos. 7, 12.
יָפְנוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיהֶם Jos. 7, 12.
בְּפִנֵּיהֶם מִכָּל אֹיְבֵיהֶם Jos. 21, 42.
אֶת כָּל־אֹיְבֵיהֶם Jos. 21, 42.
וַיִּמָּכְרֵם בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם Jud. 2, 14.

stilis, h. e. eorum, qui piraticam faciunt, quae cupiditate praedae ac rapinarum rapidissime feruntur. Plerique veterum naves desiderii (ab אָבָה avere) intelligunt, quibus suffragari videtur Aramaeus: אַלְפַּיָּא הִמְדִינְהָן מְגַדְּיָא h. e. naves rebus pretiosis, sicuti pomis *cupediis*que id genus, onustae. Judaeorum aliquot nomen loci esse conjiciunt. V. supra p. 7.

Job. 9, 26. * חלפו עם־אניות אבה

אֵיזוֹב

זע״פ על מקל זכור, וסוף מזרזנו, וענינו סמיכות וכובעם מקום, כנפוע מדקנם יגון וקלי ענמות ועצמות מכאוב ומסם לימם וזכלה.

n. pr. (ex similit. formae שִׁכּוֹר), pr. plagis divinis casibusque adversis tanquam infeste petitus.

אֵיד

עי׳ אוד, כי עם נכון זרזנו, ומסם גזכותיו אוֹד נרכיס אדוֹת, אוֹדד, אֵד, אֵיד כמו אֵיד, מְאֵד, ע״ש.

vid. vrb. אוד, quae est communis vocabulorum supra positorum radix.

אֵיָה

v. s. אַיֵּה *p.* 42.

אַיֶּה

v. s. אַיֵּה *p.* 42.

אֵיזֶה

v. s. אֵי *p.* 42.

אֵיזֹם

v. s. אֵי *p.* 42.

אֵיךְ

מלת הענם וסיף קניצת אֵיכָה, וענינו התמות ומתמלות, לגזר נכ׳ יוכוו, ולמלת אי כף־הזמלה. לפעמים יתובד ויעוזר כף הזמלה וזך הדמיון יוזקק, או זתמיה מלת הקניקה והנריקה, כלי דמיון וזמלה, או על־דרך התול וקלנם נכף ענימי של שלילה, נלגזר זיזים הסונף. וכנזרת לימרין ולימות ילוע.

adv. (ex אֵיכָה litera una diminutum), *quo modo.* Coaluit ea vox ex duabus stirpibus, quas dicere consuevimus, pronominalibus: ê, id quod est signum interrogationis, et kĕ, kà, rationis, collationis proportionisve nota. Interdum vis percontandi debilitatur ac plane infringitur, ita ut vel soli comparationi inserviat, vel lamentantis conquerentisque sit exclamatio. Dicitur etiam nonnunquam cum quadam ironia, e. c. quomodo ascenderem? idque genus enunciata interrogativa in simpliciter negantia possunt dissolvi.

Gn. 44, 34.	כי־איך אעלה
Jud. 16, 15.	איך תאמר אהבתיך
1 Sam. 16, 2.	איך אלך ושמע שאול
2 Sam. 1, 5.	איך ידעת כי־מת
2 Sam. 1, 14.	איך לא יראת
2 Sam. 1, 25. 27.	איך נפלו גברים
1 Reg. 12, 6.	איך אתם נועצים
Jes. 14, 4.	איך שבת נגש
Jes. 14, 12.	איך נפלת משמים
Jes. 19, 11.	איך תאמרו אל־פרעה
Jes. 48, 11.	כי־איך יחל
Jer. 2, 23.	איך תאמרי לא נטמאתי
Jer. 3, 19.	איך אשיתך בבנים
Jer. 9, 18.	איך שדדנו בשנו מאד
Jer. 48, 14.	איך תאמרו גברורים
Jer. 51, 41.	איך נלכדה ששך
Jer. 51, 41.	איך היתה לשמה
Ez. 26, 17.	איך אבדת נושבת מימים
Hos. 11, 8.	איך אתנך כאדמה
Hos. 11, 8.	איך אתנך אפרים
Mich. 2, 4.	איך ימיש לי לשובב
Ob. 1, 5.	איך נדמיתה הלוא
Ob. 1, 6.	איך נחפשו עשו
Zeph. 2, 15.	איך היתה לשמה
Ps. 11, 1.	איך תאמרו לנפשי
Ps. 73, 19.	איך היו לשמה
Ps. 137, 4.	איך נשיר את־שיר ה׳
Prv. 5, 12.	איך שנאתי מוסר
Eccl. 4, 11.	ולאחד איך יחם
Ruth 3, 18.	איך יפל דבר

וְאֵיךְ

Gn. 26, 9.	ואיך אמרת אחתי הוא
Gn. 39, 9.	ואיך אעשה הרעה
Gn. 44, 8.	ואיך נגנב מבית
Ex. 6, 12.	ואיך ישמעני פרעה
Ex. 6, 30.	ואיך ישמע אלי פרעה
Jos. 9, 7.	ואיך אכרות־לך
2 Sam. 2, 22.	ואיך אשא פני אל־
2 Sam. 12, 18.	ואיך נאמר אליו
2 Reg. 10, 4.	ואיך נעמד אנחנו
Jer. 2, 21.	ואיך נהפכת לי
Jer. 12, 5.	ואיך תתחרה את־
Jes. 20, 6.	ואיך נמלט אנחנו
Eccl. 2, 16.	ואיך ימות החכם

אֵיכָה

v. s. אֵי *p.* 42.

אֵיכָהּ

v. s. אֵי *p.* 42.

אֵיכָכָה

v. s. אֵי *p.* 42.

אָיַל

ע״כ רקע, וענינו גלילה וענילה ומלמול [דרעתן, וונלנתן], וסוף כמו אוֹהל ע״ש. וכלכך עם חֵיל, גֵּיל, שמכווכם הרקמון גלילה וענילה כידוע, וכן ניוכי לֵיל נימכון סוכ. וסוזלל נכווכם סוזק על הנגוסם וסכם כמו סול, כלומר מזוכו ומכוס־מקניס לממן וקמור, וכן זרך נקרמי נהזלה וזק. הכנזכות לפרע נפרוטרוט.

vrb primit. (= אָוַל, cognat. vi formaque cum גִּיל, חִיל), *volvere, torquere* (Gr. ἴλλω, εἴλω, εἰλέω, ἐιλύω, ἑλίσσω), quae significatio transfertur ad *robur*, primum *corporis*, deinde *animi*, ex perpetua earum duarum notionum apud Hebraeos necessitudine, id quod perspicitur ex duplici potestate vv. חָזַק, חָזָק.

אַיִל

ע״ו ועניכו כף ומוען תוקף ונכוכם זכיזות ויקל [קרמפע], ולומם נתמוכתו למלת עֵרֶם מזרע עים, ונ״כ ניו״ד כרמם.

sbst. m., robur, vis, potentia (et forma et significatione vocabulo עֵרֶם ab עים consimile).

Ps. 88, 5.	היית כגבר אין־אול

אָיִל

סם זכר, וכסמיכות אֵיל, וכרניס אֵילִים לו אֵלִים, ומכווכיו ומעוזוזיו יסמעמו לזהוקות רכוות. פ׳ עניכו עוכם ומוקף כף ויקל [קרמפע], ומוס סמיכות הכניס אֵילֵי נקר״, והכניס אֵילִים לו אֵלִים, כלומר הגנוריס והכזיניס הזועים וסקניניס. כ׳ הזזלה על עץ תקיפוזוק כמזר כיוכי ומוס, ומוס אֵלִים, אֵלֵי. נ׳ הזזלה לקיל נעל־הקניניס לזנר לו עוכם ועוז ונקניכיו יכנף [ווידדעך]. ל׳ הזזלה על־נכר נמלות הנכין, לזנר כדמות קכן קיל לו, לו לזנר על־מנק הניית יסיס [ווזכל־זעירן], ונפרע לנקמו אֵיל נגנין ומיל סם לילן נפרוטרוט.

n. m. (constr. אֵיל, pl. אֵילִים, אֵלִים), significatione multis modis translata: 1) robur, potentia, pr. firmitas, a *torquendo*, propter pectus *toris* luxurians vel corpus *lacertis* expressum, hinc concretive de validis et potentibus, veluti אֵילֵי Qeri 2 Reg. 24, 15.; 2) transl. arbos, robore insignis ramisque implexa, gr. δρῦς, propter lignum quercus durissimum, unde pluralis defect. אֵלֵי, אֵלִים, v. infra; 3) transl. aries, propter robur masculum potentiamque in cornubus nodosis, distortis atque asperis positam; 4) in sermone architectonico, de parietis in imo prominentia, specie cornuum arietinorum, de quo termino v. infra. LXX. ἰσχυρός, ἡγούμενος, θεός (θεοί), θηρία τετράποδα; κριός.

Gn. 22, 13.	וירא והנה־איל אחר
Lev. 5, 15. 18. 25.	איל תמים
Num. 7, 15.	איל־אחד כבש־אחד
21. 27. 33. 39. 45. 51. 57. 63. 69. 75. 81.	
Num. 28, 27.	שנים איל אחד
Num. 29, 2. 8.	בן־בקר אחד איל אחד
Num. 29, 36.	פר אחד איל אחד
Dan. 8, 3.	והנה׳ איל אחד

וְאַיִל

Gn. 15, 9.	ואיל משלש
Lev. 9, 2.	ואיל לעלה תמימם
Lev. 16, 3.	ואיל לעלה
Lev. 16, 5.	ואיל אחד לעלה
Num. 6, 14.	ואיל־אחד תמים
Num. 28, 11. 19.	שנים ואיל אחד
Ez. 43, 23. 25.	ואיל מן־הצאן
Ez. 46, 4.	ואיל תמים

וָאַיִל

Lev. 9, 4.	ושור ואיל לשלמים
Num. 23, 2. 4. 14. 30.	פר ואיל במזבח
Ez. 46, 6.	וששת כבשים ואיל

וְהָאַיִל

Gn. 22, 16.	ויקח את־האיל
Ex. 29, 15.	ואת־האיל האחד
Ex. 29, 15.	על־ראש האיל
Ex. 29, 16.	ושחטת את־האיל
Ex. 29, 17.	ואת־האיל תנתח
Ex. 29, 18.	והקטרת את־כל־האיל
Ex. 29, 19.	ולקחת את האיל השני
Ex. 29, 19.	על־ראש האיל
Ex. 29, 20.	ושחטת את־האיל
Ex. 29, 22.	ולקחת מן־האיל
Ex. 29, 32.	את־בשר האיל
Lev. 8, 18.	על־ראש האיל
Lev. 8, 20.	ואת־האיל נתח לנתחיו
Lev. 8, 21.	ויקטר משה את־כל־האיל
Lev. 8, 22.	ויקרב את־האיל השני
Lev. 8, 22.	על־ראש האיל
Lev. 9, 18.	את־השור ואת־האיל
Lev. 9, 19.	ומן־האיל האליה
Num. 6, 17.	ואת־האיל יעשה
Num. 6, 19.	הזרע בשלה מן־האיל
Dt. 12, 22.	את־הצבי ואת־האיל
Dan. 8, 4.	ראיתי את־האיל מנגח
Dan. 8, 6.	ויבא עד־האיל
Dan. 8, 7.	מגיע׳ אצל האיל
Dan. 8, 7.	ויד את־האיל
Dan. 8, 20.	האיל אשר־ראית

בָּאַיִל

Dan. 8, 7.	ולא־היה כח באיל

לָאַיִל

Num. 15, 6.	או לאיל תעשה
Num. 15, 11.	או לאיל האחד
Nu. 28, 12.	בלולה בשמן לאיל האחד
Num. 28, 14.	ושלישית ההין לאיל
Nu. 28, 20.	ושני עשרנים לאיל תעשו
Num. 28, 28. 29, 9.	שני עשרנים לאיל האחד
Num. 29, 3.	שני עשרנים לאיל
Nu. 29, 14.	לאיל האחד לשני האילם
Num. 29, 37.	לפר לאיל ולכבשים
Ez. 45, 24. 46, 7. 11.	ואיפה לאיל
Ez. 46, 5.	ומנחה איפה לאיל
Dan. 8, 7.	ולא־היה מציל לאיל

מֵאַיִל

1 Reg. 5, 3.	לבד מאיל וצבי ויחמור

constr.: אֵיל

Ex. 29, 22.	כי איל מלאים הוא
Ex. 29, 31.	ואת איל המלאים תקח
Lev. 8, 18.	ויקרב את איל העלה
Lev. 8, 22.	איל המלאים
Lev. 19, 21.	איל אשם
Num. 5, 8.	מלבד איל הכפרים
Esr. 10, 19.	איל־צאן על־אשמתם

constr.: בְּאֵיל

Lev. 5, 16.	באיל האשם ונסלח לו
Lev. 19, 22.	באיל האשם

מֵאֵיל

Ex. 29, 26. 27.	מאיל המלאים
Lev. 8, 29.	מאיל המלאים

pl.: אֵילִם, אֵילִם

Ex. 25, 5.	ועלת אילם מאדמים
Ex. 26, 14.	מכסה לאהל עלת אילם
Ex. 35, 7. 23.	ועלת אילם מאדמים
Ex. 36, 19.	עלת אילם מאדמים
Num. 7, 17. 23. 29. 35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 83.	אילם חמשה
Num. 7, 87.	אילם שנים־עשר
Nu. 7, 88.	אילם ששים עתדים ששים שבעה פרים ושבעה
Num. 23, 1. 29.	אילים
Num. 29, 13. 17. 20. 23. 26. 29. 32.	אילם שנים
1 Sam. 15, 22.	להקשיב מחלב אילים
2 Reg. 3, 4.	ומאה אלף אילים שבעה־פרים ושבעה
1 Chr. 15, 26.	אילים
1 Chr. 29, 21.	פרים אלף אילים אלף
2 Chr. 17, 11.	אילים שבעת אלפים אילים מאה כבשים
2 Chr. 29, 32.	מאתים
Esr. 8, 35.	אילים ׳ תשעים וששה
Job. 42, 8	שבעה־פרים ושבעה אלים
Ps. 29, 1.	הבו לי׳ בני אלים
Ps. 66, 15.	עם־קטרת אילים
Jes. 1, 11.	שבעתי עלות אילים
Jes. 34, 6.	מחלב כלית אילים
Ez. 39, 18.	אילים כרים ועתודים
Ez. 45, 23.	ושבעת אילים
Mich. 6, 7.	הירצה ה׳ באלפי אילים

pl. וְאֵילִים

Gn. 32, 15.	ואילים עשרים
Ex. 29, 1.	ואילם שנים תמימם
Lev. 23, 18.	ואילם שנים יהיו עלה
Dt. 32, 14	ואילים בני־בשן ועתודים בפר בן־בקר ואילם
2 Chr. 13, 9.	שבעה

פרים־שבעה ואילם
2 Chr. 29, 21. שבעה
Ez. 27, 21. ואילים ועתודים
pl. הָאֵילִים
Ex. 29, 3. ואת שני האילם
Ex. 39, 34. ערת האילם המאדמים
Lev. 8, 2. ואת שני האילים
Nu. 29, 14. לאיל האחד לשני האילם
2 Chr. 29, 22. וישחטו האלים
בְּאֵילִים
Ps. 114, 4. ההרים רקדו כאילים
Ps. 114, 6. ההרים תרקדו כאילים
Jer. 51, 40. כאילים עם־עתודים
לָאֵילִים
Num. 29, 18. לאילם ולכבשים
21. 24. 27. 30. 33.
Ez. 34, 17. לאילם ולעתודים
constr.: אֵילֵי, וְאֵילֵי
Gn. 31, 38. ואילי צאנך לא אכלתי
Jes. 60, 7. אילי נביות ישרתונך

II. אַיִל

ז׳ וכנוי נקבת־השכנה, ונמצא נכנין הכית, ופתכונו לשון־איל או כחזוק של איל נקרניו, ולזה נאמר לפי דעת קצת עמוד וכיב, לדעת אחרים מווח ולשון מכלח [פּאַסטעע], ולאחרים משכנה ולשון כלשון מעקה מפוחר ומיוסד מעל הפתח, ויש הכרע לכולם. וכנון לפתחו כותל־חיזון ויש וקיר חיצון נכותל הקיר ובפנים, או מצד־הכותל ופני־הקיר, משכנו אֵיל.

vocab. architecturae proprium. Alii projecturam parietis in imo prominentis, pavimento paulo elatiorem intelligunt; alii columellas muro vel postibus adpactas, extra perpendiculum parietis prominentes cornuum arietinorum instar. Hieronymus: „παραστάσεις (sic vertit Symm.), *quas nos circumstantias possumus dicere*, אילים, *quae Aquila interpretatus est κρίωμα et nos in frontes vertimus.*“ Collatis locis Hebraicis, colligitur, parietem sic dici, qui est propter introitum sive atrii frontem h. e. κρίωμα, vel propter formam vel propter robur.

Ez. 40, 15. ואל־איל החצר
Ez. 40, 16. ואל־איל תמרים
הָאַיִל
1 Reg. 6, 31. האיל מזוזות חמשית
constr.: אֵיל
Ez. 41, 3. וימד איל־הפתח
pl.: אֵילִים
Ez. 40, 14. אילים ששים אמה
הָאֵילִים
Ez. 40, 49. ועמדים אל־האילים
Ez. 41, 1. וימד את־האילים
בְּאֵילִים
Ez. 40, 38. באילים השערים
לָאֵילִם
Ez. 40, 10. ומדה אחת לאילם
pl. c. suff.: אֵילָיו
Ez. 40, 24. ומדד אילו ואילמו
Ez. 40, 26. ואחד מפו אל־אילו
Ez. 40, 31. 34. ותמרים אל־אילו
וְאֵילָיו
Ez. 40, 9. ואילו שתים אמות
Ez. 40, 21. ואילו ואלמו היה
Ez. 40, 29. 33. ותאו ואלו ואלמו
Ez. 40, 37. ואילו לחצר החיצונה
אֵילֵי הַמַּה
Ez. 40, 16. ואל אלימה

III. אַיִל

ז׳ נלעון ולנה [לייענ] ופיר [פּאַלמע], או נלעון ויתלוכים [ענרעניכעע] כיוסוס הקנון ניער ופנל ופנע, כמו לילי־פלמן, כלנר הענקיקו סע׳ וקניס. ומוכרת זלו כפי הכלקה אֵיל.

nomen commune, ut videtur, plurium arborum, quae sunt firmitate ac perennitate eximiae. In n. p. אֵיל פָּארָן fort. coll. de nemore vel arbusto. Aram. מֵישַׁר פָּארָן, quo vocabulo targumista magna nimis licentia in n. pr. utitur. Al: ἕως τῆς τερεβίνθου τῆς φαράν.

Gn. 14, 6. *constr.:* עד איל פארן
אֵל

ז׳ נסמיכות אֵל, אֱלֵי נשמות עניים פרעייס, והוא כמו אֵיל נסמיכות איל, כלומר אם כיוכיי, על פלס מת וגר משנת אֵיל כמו אוֹהֶל. ועניכו: ל׳ נמור קיל ולפיר לקלל ולים נמוכים נעל־כן וכן עניים [הענל], כמו לל־נויס, הכלון מכלל הגויס, שכלאר מכנוכלכלר, וכן אֱלֹהִים וכן אֱלֵי בלי יול לו ניול . ג׳ כנוי לסג״ת נעל־הכת והקומן, לפיר ומוכל נכוקו הקנל, ונכלף עם לללים ולללי נתכונת שרשו, ויאמר לל לללי שרשל לל־לללים לל לליס לו לקל נהידועים להכוחת על לללי הקלת והשם הויה. ונקשר לרוב עם עולם ושדי עליון וקי וסמוכו עם לקר וכבר ווה ולל־לל, ובני־לליס כמו בני־לללים. ג׳ על דרך מופשטי הכקה על כת ועוו כמו ניש לקל ידי וכן נשמות פרעייס לרוב . ונקקיקית שרשו נרלה לחין הפרש בין אֵל, אֵיל, אֵיל כמכוון לקצר, כמו שלם נמלת מסך מנדיל בין שֵׁשׁ, שֵׁישׁ, שֵׁישׁ, והכתיב אֵלֵי בג״פ כמו נמלת שֵׁשׁ־מן שֵׁשׁ, עי׳ אֵלָה, אֵלָה.

sbst. m. (constr.: אֵל, אֱלֵי in n. pr.) 1) *robustus*, potens, fortis (a verb. אוּל = אָיַל, sicut מוּת a מָיַת): a) heros, princeps, non a praecidendo, sed a valendo, e. c. אֵל גּוֹיִם (de Nebukadnessare) h. e. gentium vi manuque victor. b) Deus, propter naturam praepotentem atque excellentem, praefixo artic. הָאֵל, omnium rerum Praepotens, Omnipotens, אֵל similibusque in dictionibus: commentitiis et fictis Diis omnibus vi potentiaque superior, qua vocabuli origine factum est, ut synagoga inter Elohim et Jehova sic discerneret, ut illud potentiam vindicemque scelerum justitiam, hoc misericordiam gratiamque significare diceret. 2) abstr. potestas, facultas, in dictione hac: יֶשׁ (אֵין) לְאֵל יָדִי, est in facultate manus meae, est penes me potestas. אֵל, אֵיל, אַיִל non magis differunt, quam שֵׁשׁ, שֵׁישׁ, שֵׁישׁ.

Gn. 14, 20. וברוך אל עליון
Gn. 14, 22. אל עליון קנה שמים
Gn. 16, 13. אתה אל ראי
Gn. 17, 1. אני־אל שדי התהלך לפני
Gn. 21, 33. בשם יי אל עולם
ויקרא־שם אל אלהי
Gn. 33, 20. ישראל
Gn. 35, 7. ויקרא למקום אל בית־אל
Gn. 35, 11. אני אל שדי פרה ורבה
Gn. 48, 3. אל שדי נראה־אלי בלוז
Ex. 20, 5. אנכי יי אלהיך אל קנא
Ex. 34, 6. יי יי אל רחום וחנון
Ex. 34, 14. אל קנא הוא

Num. 12, 13. אל נא רפא נא לה
Num. 16, 22. אל אלהי הרוחת
Num. 23, 8. מה אקב לא קבה אל
Num. 23, 19. לא איש אל ויכזב
Num. 23, 22. אל מוציאם ממצרים
Num. 23, 23. מה־פעל אל
Num. 24, 4. נאם שמע אמרי־אל
Num. 24, 8. אל מוציאו ממצרים
Dt. 3, 24. מי־אל בשמים ובארץ
Dt. 4, 24. אש אכלה הוא אל קנא
Dt. 4, 31. כי אל רחום יי אלהיך
Dt. 5, 9. כי אנכי יי אלהיך אל קנא
Dt. 6, 15. כי אל קנא יי אלהיך
Dt. 7, 21. אל גדול ונורא
Dt. 32, 4. אל אמונה ואין עול
Dt. 32, 12. ואין עמו אל נכר
Dt. 32, 18. ותשכח אל מחלכך
Dt. 32, 21. הם קנאוני בלא־אל
Jos. 3, 10. כי אל חי בקרבכם
אל ׀ אלהים ׀ יי אל ׀
אלהים ׀ יי
Jos. 22, 22.
Jos. 24, 19. אל־קנוא הוא לא־ישא
1 Sam. 2, 3. כי אל דעות יי
2 Sam. 22, 32. כי מי־אל מבלעדי יי
2 Sam. 23, 5. כי־לא־כן ביתי עם־אל
Esr. 2, 28. אנשי בית־אל
Neh. 9, 31. כי אל־חנון ורחום אתה
Neh. 11, 31. ובית־אל ובנתיה
Job. 5, 8. אולם אני אדרש אל־אל
Job. 8, 5. אם־אתה תשחר אל־אל
Job. 8, 13. כן ארחות כל־שכחי אל
Job. 8, 20. הן־אל לא ימאס תם
Job. 9, 2. ומה־יצדק אנוש עם־אל
Job. 12, 6. ובטחות למרגיזי אל
Job. 13, 3. והוכח אל־אל אחפץ
Job. 15, 4. ותגרע שיחה לפני־אל
Job. 15, 13. כי־תשיב אל־אל רוחך
Job. 15, 25. כי־נטה אל־אל ידך
Job. 16, 11. יסגירני אל אל עויל
Job. 18, 21. וזה מקום לא־ידע אל
Job. 19, 22. למה תרדפני כמו־אל
Job. 20, 15. מבטנו ירשנו אל
Job. 22, 13. ואמרת מה־ידע אל
Job. 25, 4. ומה־יצדק אנוש עם־אל
Job. 27, 2. חי־אל הסיר משפטי
Job. 27, 9. הצעקתו ישמע ׀ אל
Job. 27, 11. אורה אתכם ביד־אל
זה ׀ חלק־אדם רשע ׀ עם־
Job. 27, 13. אל
Job. 31, 14. ומה אעשה כי־יקום אל
Job. 31, 23. כי־פחד אלי אידֹ אל
Job. 32, 14. אל ידפנו לא־איש
Job. 33, 4. רוח־אל עשתני
Job. 33, 14. כי־באחת ידבר־אל
Job. 33, 29. הן־כל־אלה יפעל־אל
Job. 34, 12. אך־אמנם אל לא־ירשיע
Job. 34, 23 להלך אל־אל במשפט
Job. 34, 31. כי אל־אל האמר נשאתי
Job. 35, 13. אך־שוא לא־ישמע אל
Job. 36, 5. הן־אל כביר ולא ימאס
Job. 36, 22. הן־אל ישגיב בכחו
Job. 36, 26. הן־אל שגיא ולא נדע
Job. 37, 5. ירעם אל בקולו נפלאות
Job. 37, 10. מנשמת־אל יתן־קרח
Job. 37, 13. והתבונן ׀ נפלאות אל
Job. 38, 41. כי ילדו אל־אל ישועו
Job. 40, 19. הוא ראשית דרכי־אל
Ps. 5, 5. כי ׀ לא אל־חפץ רשע
Ps. 10, 11. אמר בלבו שכח אל
Ps. 10, 12. אל נשא ידך
Ps. 16, 1. שמרני אל כי־חסיתי בך
Ps. 17, 6. כי־תעניני אל
Ps. 19, 2. מספרים כבוד־אל
Ps. 29, 3. אל־הכבוד הרעים
Ps. 31, 6. יי אל אמת
Ps. 36, 7. צדקתך ׀ כהררי־אל
Ps. 43, 4. אל־אל שמחת גילי
Ps. 50, 1. אל ׀ אלהים יי

Ps. 52, 3. חסד אל כל־היום
Ps. 52, 7. גם־אל יחצך לנצח
Ps. 55, 20. ישמע ׀ אל ׀ ויענם
Ps. 73, 11. ואמרו איכה ידע־אל
Ps. 73, 17. עד־אבוא אל־מקדשי־אל
Ps. 74, 8. שרפו כל־מועדי־אל
Ps. 77, 10. השכח חנות אל
Ps. 78, 7. ולא ישכחו מעללי־אל
Ps. 78, 8. ולא־נאמנה את־אל רוחו
Ps. 78, 18. וינסו־אל בלבבם
Ps. 78, 19. אמרו היוכל אל
Ps. 78, 34. ושבו ושחרו־אל
Ps. 78, 41. וישובו וינסו אל
Ps. 80, 11. וענפיה ארזי־אל
Ps. 81, 10. לא־יהיה בך אל זר
Ps. 82, 1. אלהים נצב בעדת־אל
Ps. 83, 2. ואל־תשקט אל
Ps. 84, 3. ירננו אל־אל חי
Ps. 86, 15. אל־רחום וחנון
Ps. 89, 8. אל נערץ בסוד־קדשים
Ps. 90, 2. ומעולם עד־עולם אתה אל
Ps. 94, 1. אל־נקמות יי אל נקמות
Ps. 95, 3. כי אל גדול יי
Ps. 99, 8. אל נשא היית להם
Ps. 106, 14. וינסר־אל בישימון
Ps. 106, 21. שכחו אל מושיעם
Ps. 107, 11. כי־המרו אמרי־אל
Ps. 118, 27. אל ׀ יי ויאר לנו
Ps. 139, 17. מה־יקרו רעיך אל
Ps. 139, 23. חקרני אל ודע לבבי
Ps. 149, 6. רוממות אל בגרונם
Ps. 150, 1. הללו־אל בקדשו
Jes. 7, 14. וקראת שמו עמנו אל
Jes. 8, 8. מלא־רחב ארצך עמנו אל
Jes. 8, 10. כי עמנו אל
Jes. 9, 5. אל גבור אבי־עד
Jes. 10, 21. אל־אל גבור
Jes. 12, 2. הנה אל ישועתי אבטח
Jes. 14, 13. ממעל לכוכבי־אל
Jes. 40, 18. ואל־מי תדמיון אל
Jes. 43, 10. לפני לא־נוצר אל
Jes. 43, 12. ואני־אל
Jes. 44, 10. מי־יצר אל
Jes. 44, 15. אף־יפעל־אל וישתחו
Jes. 45, 14. אך בך אל ואין עוד
Jes. 45, 15. אכן אתה אל מסתתר
Jes. 45, 20. אל־אל לא יושיע
Jes. 45, 21. מבלעדי אל־צדיק
Jes. 45, 22. כי אני־אל ואין עוד
Jes. 46, 6. ישכרו צורף ויעשהו אל
Jes. 46, 9. כי אנכי אל
Jer. 48, 13. מבית אל מבטחם
Jer. 51, 56. כי אל גמלות יי
Thr. 3, 41. אל־אל בשמים
Ez. 10, 5. כקול אל־שדי בדברו
Ez. 28, 2. ותאמר אל אני
Ez. 28, 2. 9. ואתה אדם ולא־אל
Ez. 31, 11. ביד אל גוים
Dan. 11, 36. ויתגדל על־כל־אל
Dan. 11, 36. ועל אל אלים
Hos. 2, 1. בני אל־חי
Hos. 11, 9. כי אל אנכי ולא־איש
Hos. 12, 1. עד רד עם־אל
Jon. 4, 2. כי אתה אל־חנון
Mich. 7, 18. מי־אל כמוך נשא עון
Nah. 1, 2. אל קנוא ונקם יי
Zach. 7, 2. וישלח בית־אל
Mal. 1, 9. חלו־נא פני־אל
Mal. 2, 10. הלוא אל אחד בראנו
Mal. 2, 11. ובעל בת־אל נכר

וְאֵל

Gn. 28, 3. ואל שדי יברך אתך
Gn. 43, 14. ואל שדי יתן לכם רחמים
Job. 23, 16. ואל הרך לבי
Job. 34, 5. ואל הסיר משפטי
Ps. 7, 12. ואל זעם בכל־יום
Ps. 78, 35. ואל עליון גאלם

הָאֵל
Gn. 31, 13. אנכי האל בית־אל
Gn. 46, 3. אנכי האל אלהי אביך
Dt. 7, 9. האל הנאמן שומר הברית
Dt. 10, 17. האל הגדל הגבר והנורא
2 Sam. 22, 31. האל תמים דרכו
2 Sam. 22, 33. האל מעוזי חיל
2 Sam. 22, 48. האל הנתן נקמות לי
Neh. 1, 5. 9, 32. האל הגדול
Ps. 18, 31. האל תמים דרכו
Ps. 18, 33. האל המאזרני חיל
Ps. 18, 48. האל הנתן נקמות לי
Ps. 68, 20. האל ישועתנו סלה
Ps. 68, 21. האל לנו אל למושעות
Ps. 77, 15. אתה האל עשה פלא
Ps. 85, 9. אשמעה מה־ידבר האל
Jes. 42, 5. כה־אמר האל
Jer. 32, 18. האל הגדול
Dan. 9, 4. האל הגבור והנורא
cum h int.: הָהָאֵל
Job. 8, 3. האל יעות משפט
וְהָאֵל
Jes. 5, 16. והאל הקדוש נקדש
בְּאֵל
Ex. 6, 3. ואל־יעקב באל שדי
בָּאֵל
Dt. 33, 26. אין כאל ישורון
Job. 40, 9. ואם־זרוע כאל לך
לָאֵל
Gn. 35, 1. לאל הנראה אליך
Gn. 35, 3. לאל העונה אתי
Job. 13, 8. אם־לאל תריבון
Job. 21, 14. ויאמרו לאל סור
Job. 22, 17. האמרים לאל סור ממנו
Job. 31, 28. כי־כחשתי לאל ממעל
Job. 33, 6. הן־אני כפיך לאל
Job. 34, 10. חלילה לאל מרשע
Job. 34, 37. וירב אמריו לאל
Ps. 57, 3. לאל גמר עלי
לָאֵל
Gn. 14, 18. והוא כהן לאל עליון
Gn. 14, 19. ברוך אברם לאל עליון
Gn. 31, 29. יש־לאל ידי לעשות
Ex. 34, 14. לא תשתחוה לאל אחר
Dt. 28, 32. ואין לאל ידך
Neh. 5, 5. ואין לאל ידינו
Prv. 3, 27. בהיות לאל ידך לעשות
Mich. 2, 1. כי יש לאל־ידם
Ps. 42, 3. לאלהים לאל חי
Ps. 42, 9. תפלה לאל חיי
Ps. 42, 10. אומרה ׀ לאל סלעי
Ps. 44, 21. ונפרש כפינו לאל זר
Ps. 81, 10. לאל נכר
Ps. 136, 26. הודו לאל השמים
Jes. 44, 17. ושאריתו לאל עשה
הָאֵל
Job. 13, 7. הלאל תדברו עולה
Job. 21, 22. הלאל ילמד־דעת
Job. 22, 2. הלאל יסכן־גבר
מֵאֵל
Gn. 49, 25. מאל אביך ויעזרך
Job. 20, 29. ונחלת אמרו מאל
Job. 35, 2. אמרת צדקי מאל
Ps. 104, 21. ולבקש מאל אכלם
שְׁאֵל
Ps. 146, 5. שאל יעקב בעזרו
cum suff.: אֵלָי
Ex. 15, 2. זה אלי ואנוהו
Ps. 18, 3. אלי צורי אחסה־בו
Ps. 22, 2. אלי אלי למה עזבתני
Ps. 22, 11. מבטן אמי אלי אתה
Ps. 63, 2. אלהים ׀ אלי אתה
Ps. 68, 25. אלי מלכי בקדש
Ps. 89, 27. אלי וצור ישועתי
Ps. 102, 25 אמר אלי אל־תעלני
Ps. 140, 7. אמרתי לה׳ אלי אתה
Jes. 44, 17. כי אלי אתה

pl.: אֵלִים, בְּאֵלִם
Dan. 11, 36. ועל אל אלים ידבר
Job. 41, 17. משתו יגרו־אולים
Ps. 89, 7. ידמה לה׳ בבני אלים
Ex. 15, 11. מי־כמכה ׀ באלם ה׳
pl. constr.: אֵלֵי
Ex. 15, 15. אילי מואב יאחזמו רעד
Jes. 61, 3. אילי הצדק
Ez. 17, 13. ואת־אילי הארץ לקח
Ez. 32, 21. ידברו־לו אילי גבורים

אַיָּל
שם עומעטי, לשון־זקן נכויי־כבדים, וכנור
מן אַיָּל הרקדי, כמו צַיָּד מן צַיִד. ועניכו
לוּל סבר [וויללער ווידדער], כלומר
לתיין כף ושוק, לכן לרוב הוף כמו נכי,
נשפת כוב סיל כה׳ [היכל], ויבדיל
ל״כ בין וכר ונקבה נכנוי. והיתה לילה
וחילת לנקבה [היכלין].
sbst. epic. (ad exemplum et regulam form. בַּעַל), pr. aries ferus s. sylvestris, ita ut sit vi intensiori ad אַיָּל referendum, sicuti צַיָּד ad צַיִד. Plerumque de *cervo* dicitur, propter robur ex agilitate et velocitate conspicuum. Posterius de sexu femello usus formarum אַיֶּלֶת, אַיָּלָה percrebruit.
Dt. 14, 5. איל וצבי ויחמור
כְּאַיָּל
Ps. 42, 2. כאיל תערג על
כָּאַיָּל
Jes. 35, 6. אז ידלג כאיל פסח
וְכָאַיָּל
Dt. 12, 15. יאכלנו כצבי וכאיל
Dt. 15, 22. יחדו כצבי וכאיל
pl.: הָאַיָּלִים
Cant. 2, 9. 17. 8, 14. או לעפר האילים
כָּאַיָּלִים
Thr. 1, 6. היו שריה כאילים

אַיָּלָה
ע״כ נויר־ אַיָּל, ונסמיכות אַיֶּלֶת, ונכניס
אַיָּלוֹת, ונסמיכות אַיְלוֹת. והוכלתו
נכיס [היכלין, סיכי־קום], כמו חילת
נשדה; וסיח תוכר לפעת כן ויעלת
כועס כן ידידותם וקרידותם כעימותם
וקניטותם של סיס הלוו. והוצאל מוס
על נועם הנוקד והשחר, כפי הכרקם
נשם השיכי והומיכה חילת השחר.
וכי כן נגמרת לילת השחר.
sbst. f. (a masc. אַיָּל), constr. אַיֶּלֶת, cerva, v. c. אַיְלוֹת חַשָּׁחַר cervae agri, quae propter teneritatem, mansuetudinem formaeque elegantiam imago sunt mulieris venustae atque amabilis. Hinc etiam אַיֶּלֶת חַשַּׁחַר de primo mane, a primis illucescentis aurorae radiis, clari praenuncia solis, gemarice אַיְלְתָּא דְשַׁחֲרָא, qua in dictione plerique veterum אַיְלוֹת pro אַיָּלוֹת dictum censuerunt. In his Menahem ben-Saruq, Alexandrini, Symmachus, Targumista, Ibn-Ezra (כְּתַח עֲלוֹת חַשַּׁחַר) aliique. Qimchi stellam matutinam intelligit.
Gn. 49, 21. נפתלי אילה שלחה
constr.: אַיֶּלֶת
Prv. 5, 19. אילת אהבים
Jer. 14, 5. כי גם־אילת בשדה
Ps. 22, 1. על־אילת השחר
pl.: אַיָּלוֹת
Job. 39, 1. חלל אילות תשמר

Ps. 29, 9. קול ׀ יה׳ יחולל אילות
pl.: בְּאַיָּלוֹת
2 Sam. 22, 34. משוה רגליו כאילות
Ps. 18, 34. משוה רגלי כאילות
pl.: כְּאַיָּלוֹת
Hab. 3, 19. וישם רגלי כאילות
constr. pl.: בְּאַיְלוֹת
Cant. 2, 7. 3, 5. או באילות השדה
אַיָּלוּת
ע״כ מפעטי מן אַיָּל, ועניכו קנון ומיסוף
סכוסות, לומר כף וגזוכה כיסה הקנון.
וכיסה שכוללתו כנדל מן אַיָּל.
sbst. f. (forma abstract. vocabuli אַיָּל), virium quasi comprehensio, facultatum omnium complexus.
Trg. תּוּקְפָּא.
cum Suff.: אֵילוּתִי
Ps. 22, 20. אילותי לעזרתי חושה

אַיָּלוֹן
ע״פ לעיר, לומר מעון לילים, וזכרו
לול.
n. pr. urbis, cervorum habitatio (ortum ex אַיָּל).

אַיְלוֹן
ע״פ לעיר, לומר מקום חילים,
וזכרו אַיִל
n. pr. urbis, quercetum, locus quercubus consitus (rad. אַיִל).

אֵלָם, אֻלָם
שם כנור מן אַיִל, והכניס אֵילַמִּים,
אֵילַמּוֹת, ופעמים נלף יו״ד אֵלָם, ונקשר
לנוד עם אֵילָם, ומכוונו מסדרונה של
לול [ויי־ענן־השלגע], וכנדל מן לולם
שמוש מסדרונה לפניה [פאלהשלגע],
ויסיה המ׳ נין סתוקי״, כלשר נשמות
הכנה. ולפי דעת לקדים יהיה נכדף
עם אוּלָם, שכזו לול.
sbst. m. (etiam defect. אֵלָם, pl. אֵילַמּוֹת, אֵילַמִּים), *porticus lateralis*, div. ab אוּלָם vestibulum i. e. porticus aedificii *anterior*, gloss. hebr. בֵּית־הַשָּׁעַר. Alii אֵלָם et אוּלָם non discernunt. Subest radix אָיַל, κρίωμα, projectura, maxime lateralis (Seitenvorsprung).
cum suff.: וְאֵלְמֵו
Ez. 40, 21. ואילו ואלמו
וְאֵילַמּוֹ
Ez. 40, 22. וחלונו ואילמו
Ez. 40, 22. ואילמו לפניהם
Ez. 40, 24. ומדד אילו ואילמיו
Ez. 40, 26. שבעה עלותו ואילמיו
ואילו ואלמו כמדות
Ez. 40, 29. האלה
Ez. 40, 31 ואילמו אל־חצר החיצונה
Ez. 40, 33. והאו ואלו ואלמו
Ez. 40, 34. ואלמו לחצר החיצונה
Ez. 40, 36. תאו אלו ואלמו
לְאֵילַמּוֹ
Ez. 40, 25. לו ולאילמו סביב
Ez. 40, 29. וחלונות לו ולאלמו
Ez. 40, 33. וחלונות לו ולאלמו
pl.: וְאֵלַמּוֹת
Ez. 40, 30. ואלמות סביב ׀ סביב
לְאֵלַמּוֹת
Ez. 40, 16. וכן לאלמות

אֵילָן
ע״ו לכמי, כנור מן אַיִל נסופי כ׳, ומכוונו
עץ, וכי אֵילָה נעכני מעכש סוס. ולשר
יקמנו שמשוכש לנן, לין סכנע
לנסס.
sbst. m. aram., *arbor*, a radice אַיִל, unde et אֵילָה Hebraeorum, adjecto *an* formativo. Stirps verbalis est grammaticorum trivialium commentum.
Dan. 4, 7. ואלו אילן בגוא ארעא
def.: אִילְנָא
Dan. 4, 11. גדן אילנא וקצצו ענפוהי
Dan. 4, 17. אילנא די חזית
Dan. 4, 23. עקר שרשוהי די אילנא
Dan. 4, 8. רבה אילנה ותקף

אֵילַת
ע״פ וכמקם נ״כ אֵילוּת, ועכיכו כמו
אֵילוּת, והוא שם לעיר קופיי או מפרכי״
כלשון סיס מוכקי של יס סוף.
n. pr. urbis Idumaicae ad sinum Aelaniticum sitae (quae alias vocatur אֵילוּת), fortasse pro אֵילוּתִי.

אֵם
פעל עתיקי וכוזן, לל״ק כמו עֵים לקר
מעכו עֵמָם, וכלקף לפוס ריסעת עם
חֵים. וסוכקת ענין כולם היות נרגוו,
רגיוס וכמילה כלוד וועווע, כמיסה
ורעיסה רגיסה וסעיכה [נעווענע ויי],
עקנען], ומוס הזקלה על כמלכות
וקזוי לכוכיות וכורלוס, וכגמרת
כגוכ מוס אֵים כפיעל.
rad. pervetus atque inus. (= עִים unde עָמָם, et חִים), vehementer commoveri, tumultuose agitari, id quod translate dicitur de animi agitationibus vehementioribus, quibus homo terribilis fit ac formidolosus.

אֵם
ע״ת זיכי, ולכקף אֲרַמָּה, ועכיכו מר
כעכן וכוכ, כלקר נכלס מסדרש.
ומעעקיס לימה מלמון לומס
לין למס סכנע.
adj. (f. אֲרַמָּה), terribilis, formidolosus. Non cohaeret cum nomine אִמָּה.
masc.: אֵם
Hab. 1, 7. אים ונורא הוא
fem.: אֲרַמָּה
Cant. 6, 4. 10. אימה כנדגלות

אֵמִים, אֵימִים
שם רכוי מסיחיד אֵים לו אַיִם כפי
סכנלס, לכן לפי לקרים מן אֲרַמָּה,
ועכיכו לִ׳ כוכלות ועכן. כ׳ ככוי לע״ו
כמו מפלנע מן פלן ולקלנ נקרגוס.
כ׳ שם ליוצכי על־חוף לרכון ניימים
הרלשוכים לנל רנס, והס כנעכיים
מעמים נוכנים לקר כורלים היו,
ותכוכתם כמו רפלים עכלים
ומוומים.
sbst. plur. (s. אֵים, sec. alios אֲרַמָּה), 1) terror, formido; 2) idola, quae sunt religiose colentium formidines. 3) *n. pr.* populi antiquissimi ad litus Arnonis prope Rabbam urbem in Moabitide habitantis, qui inter terrae Canaaniticae aborigines refertur.
Dt. 2, 11. ירקאו להם אמים
Job. 20, 25. יהלך עליו אמים

הָאֵימִים
Gn. 14, 5. האימים בשוה קריתים
Dt. 2, 10. האמים לפנים ישבו בה
וְהָאֵימִים
Jer. 50, 38. ובאימים יתהללו
pl. c. suff.: אֵמֶיךָ
Ps. 88, 16. נשאתי אמיך אפונה

אֲרַמָּה
ע״כ נסמך לימת וכרכים לימות, ועכיכו
יחוע.

sbst. f. (ad exemplum אֵיבָה, אֵיפָה), *terror, formido.*

Gn. 15, 12. אימה חשכה גדלה
Dt. 32, 25. ומחדרים אימה
Job. 39, 20. הוד נחרו אימה
Job. 41, 6. סביבות שניו אימה
Jes. 33, 18. לבך יהגה אימה
בְּאֵימָה
Esr. 3, 3. כי באימה עליהם
cum h finis: אֵימָתָה
Ex. 15, 16. אימתה ופחד
constr.: אֵימַת
Prv. 20, 2. נהם ככפיר אימת מלך
cum suff.: אֵימָתִי
Ex. 23, 27. את־אימתי אשלח לפניך
Job. 33, 7. הנה אימתי לא תבעתך
וְאֵימָתְךָ
Job. 13, 21. ואימתך אל־תבעתני
אֵימַתְכֶם
Jos. 2, 9. וכי־נפלה אימתכם עלינו
וְאֵימָתוֹ
Job. 9, 34. ואימתו אל־תבעתני
pl.: וְאֵימוֹת
Ps. 55, 5. ואימות מות נפלו עלי

אָיִן

v. s. אַי *p.* 42.

אָיִן

v. s. אַי *p.* 43.

אָיִן

v. s. אַי *p.* 43.

אִיתּ

פעל רקד ועתיק, לפ־עונר נסמת קודש כ"פ נגוזו אִיפָה לו אֵפָה, ועכיו מדיום ומכיס ספיסם ובסיסם [כִּסְמִלְעַן, מעסקען], ובן נסמת מלכים לו נפעית הסעל לוף לשון מדיום. ובמלף כלשון נמלף הסם אוֹתוֹ, אִיפֵּר נכלף עם מֵהָה, נתכוכתו המוסרית, כמו לוֹן לכו יכולים לעמוד עַל־אוֹתוֹ עַל־דוד, כלומר על־מדת ומכנת אלו, ובן אוֹתוֹ כמו מכנת ומדת, ד"מ אוֹתוֹ שֶׁל־אֱלוֹהַּ כמו מדת אלהים וכדומה.

verb. prim. atque obsoletum, cujus solummodo perpauca quaedam derivata exstant: *metiri, computare, ratiocinari* (coptice: ⲟⲡ) Hinc hebraice אֵיפָה (אֵפָה), mensurae nomen notissimae; אוֹתוֹ et אֵיפֵר gemarice, *mensura, ratio,* indoles.

אֵיפָה, אֵפָה

ז"נ מזכם אֵיפָה, על מזקל לימה, לימה, ועכיו סם לשדם מם כיכם, דומה לנת כלף, ולם כידוע מעכן מפסוקים עזכה עומר וסיף עזיכית קמר, ולפי הע' וקכים לו ג' קפה. נסמת מלכית אֵיפִי כמו לימה:

sbst. f. (a verb. אִיתּ ad normam vocab. אֵיבָה, אֵיתָה), mensurae genus inter Hebraeos communissimum (hinc aramaeus interpres: מְכִלָּא elative), trium Satorum, fere par medimno Attico, 48 choenicas sive senos modios capienti, eodem in metiendis aridis rebus valore, quo in liquidis Bat seu amphora. Coptice *oiqi, oiqei.*

Dt. 25, 14. בביתך איפה ואיפה
Dt. 25, 15. איפה שלמה וצדק
Prv. 20, 10. אבן ואבן איפה ואיפה
Jes. 5, 10. וזרע חמר יעשה איפה
Ez. 45, 24. ומנחה איפה לפר
Ez. 46, 5. ומנחה איפה לאיל
Am. 8, 5. להקטין איפה
וְאֵיפָה
Dt. 25, 14. בביתך איפה ואיפה
1 Sam. 1, 24. ואיפה אחת קמח
Prv. 20, 10. אבן ואבן איפה ואיפה
Ez. 45, 24. ואיפה לאיל יעשה
Ez. 46, 7. 11. ואיפה לפר ואיפה לאיל
הָאֵפָה
Lev. 5, 11. 6, 13. עשירת האפה סלת
הָאֵיפָה
Ex. 16, 36. עשירית האיפה הוא
Num. 5, 15. עשירת האיפה קמח
Num. 28, 5. ועשירית האיפה סלת
Ez. 45, 11. האיפה והבת
Ez. 45, 11. ועשירית החמר האיפה
ששית האיפה מחמר
החטים
Ez. 45, 13. וששיתם האיפה
Ez. 45, 13. בבקר ששית האיפה
Ez. 46, 14. זאת האיפה היוצאת
Zach. 5, 6. ישבת בתוך האיפה
Zach. 5, 7. וישלך אתה אל־תוך
האיפה
Zach. 5, 8. ותשלך את־האיפה
Zach. 5, 10. מולכות את־האיפה
כְּאֵיפָה
Ruth 2, 17. ויהי כאיפה שערים
לְאֵיפָה
Ez. 45, 24. 46, 5. 7. 11. ושמן הין לאיפה
Ez. 47, 5. 7. ושמן הין לאיפה
constr.: אֵיפַת
Lev. 19, 36. איפת צדק והין צדק
1 Sam. 17, 17. איפת הקליא־הזה
וְאֵיפַת
Jud. 6, 19. ואיפת־קמח מצות
Ez. 45, 10. ואיפת־צדק
Mich. 6, 10. ואיפת רזון זעומה

אִישׁ

ז"ו תמוך אִנָּשׁ כי ממנו נתסוס, כלמר נרקם לקמן, ועכיו ידוע, כמו נגר ווכר נעל־נסם ולדם וכדומם. פעמים נקמר עם זמות מופנתים לניור תולדים, ולפעמים גלי יקם הגופיי וכך וסקמי. תלקיט אֵשׁ, מזכם לשון כם וקווק, ונתסוס ממנו לכם, ולכן מכיכו נזמות פרטים אֵשׁ, כלמר נגרם לשלן.

sbst. m. (pro אִנְשׁ unde ortum est, sicut infra apparebit), *vir*, ratione sive *roboris*, sive *aetatis*, sive *sexus*. Deinde *homo*, quia, ut gentium orientalium prope omnes opinantur, ex viri forma animoque potissimum elucet dignitatis humanae species. Solet etiam conjungi cum substantivis (v. c. אִישׁ אֱמֶת), ita ut nonnisi adjectivum circumscribat; quid quod etiam deposita prorsus vi nominali pronomen fit: aliquis, quispiam, dupliciterque positum: *unusquisque* (männiglich) aut: *singuli.* Forma antiquissima אֵשׁ fuisse videtur (אֵשׁ, אֵשׁ c. in nn. ppr.) a radice אָשַׁשׁ, h. e. robustum esse, oriunda.

Gn. 2, 24. על־כן יעזב־איש
Gn. 4, 1. קניתי איש את־יי
Gn. 4, 23. כי איש הרגתי לפצעי
Gn. 6, 9. נח איש צדיק תמים היה
Gn. 7, 2. שבעה איש ואשתו
Gn. 7, 2. שנים איש ואשתו
Gn. 9, 5. מיד איש אחיו
Gn. 9, 20. ויחל נח איש האדמה
Gn. 10, 5. איש ללשנו למשפחתם
Gn. 11, 3. ויאמרו איש אל־רעהו
Gn. 11, 7. איש שפת רעהו
Gn. 13, 11. ויפרדו איש מעל אחיו
Gn. 13, 16 אשר אם־יוכל איש למנות
Gn. 15, 10. ויתן איש־בתרו לקראת
Gn. 19, 8. אשר לא־ידעו איש
Gn. 23, 6. איש ממנו את־קברו
Gn. 25, 27. ויהי עשו איש ידע ציד
Gn. 25, 27. איש שדה ויעקב איש תם
Gn. 26, 31. וישבעו איש לאחיו
Gn. 27, 11. איש שעיר ואנכי איש חלק
Gn. 31, 49. כי נסתר איש מרעהו
Gn. 32, 7. וארבע־מאות איש עמו
Gn. 32, 25. ויאבק איש עמו
Gn. 33, 1. ועמו ארבע מאות איש
Gn. 34, 25. אחי דינה איש חרבו
Gn. 37, 15. וימצאהו איש
Gn. 37, 19. ויאמרו איש אל־אחיו
Gn. 38, 1. ויט עד־איש עדלמי
בת־איש כנעני ושמו שוע
Gn. 38, 2.
Gn. 39, 1. שר הטבחים איש מצרי
Gn. 39, 2. ויהי איש מצליח
Gn. 39, 11. ואין איש מאנשי הבית
Gn. 39, 14. חביא לנו איש עברי
Gn. 40, 5. איש חלמו בלילה אחד
Gn. 40, 5. 41, 11. איש כפתרון חלמו
Gn. 41, 12. איש כחלמו פתר
Gn. 41, 33. ירא פרעה איש נבון וחכם
Gn. 41, 38. איש אשר רוח אלהים בו
Gn. 41, 44. לא־ירים איש את־ידו
Gn. 42, 11. כלנו בני איש־אחד נחנו
Gn. 42, 13. בני איש־אחד בארץ כנען
Gn. 42, 21. ויאמרו איש אל־אחיו
Gn. 42, 25. כספיהם איש אל־שקו
Gn. 42, 28. ויחרדו איש אל־אחיו
Gn. 42, 35. איש צרור־כספו בשקו
Gn. 43, 21. כסף־איש בפי אמתחתו
Gn. 44, 1. איש בפי אמתחתו
Gn. 44, 11 ויורידו איש את אמתחתו
Gn. 44, 11. ויפתחו איש אמתחתו
Gn. 44, 13. ויעמס איש על־חמרו
Gn. 44, 15. נחש ינחש איש
Gn. 45, 1. הוציאו כל־איש מעלי
Gn. 45, 1. ולא־עמד איש אתו
כי־מכרו מצרים איש
שדהו
Gn. 47, 20.
Gn. 49, 6. כי באפם הרגו איש
Gn. 49, 28. איש אשר כברכתו
Ex. 1, 1. איש וביתו באו
Ex. 2, 1. וילך איש מבית לוי
Ex. 2, 11. וירא איש מצרי
Ex. 2, 11. מכה איש־עברי
Ex. 2, 12. וירא כי־אין איש
Ex. 2, 19. איש מצרי הצילנו
Ex. 4, 10. לא איש דברים אנכי
Ex. 7, 11. וישליכו איש מטהו
Ex. 10, 23. לא־ראו איש את־אחיו
Ex. 10, 23. ולא־קמו איש מתחתיו
Ex. 11, 2. וישאלו איש מאת רעהו
Ex. 12, 3. איש שה לבית־אבת
Ex. 12, 4. איש לפי אכלו
Ex. 12, 22. איש מפתח־ביתו
Ex. 12, 44. וכל־עבד איש מקנת־כסף
Ex. 15, 3. יי איש מלחמה יי שמו
Ex. 16, 15. ויאמרו איש אל־אחיו
Ex. 16, 16. לקטו ממנו איש לפי אכלו
Ex. 16, 16. איש לאשר באהלו תקחו
Ex. 16, 18. איש לפי־אכלו לקטו
איש אל־יותר ממנו
Ex. 16, 19. עד־בקר
Ex. 16, 21 איש כפי אכלו וחם השמש
Ex. 16, 29. שבו איש תחתיו
Ex. 16, 29. אל־יצא איש ממקמו
Ex. 18, 7 וישאלו איש־לרעהו לשלום
ושפטתי בין איש ובין
Ex. 18, 16. רעהו
אם־בהמה אם־איש לא
Ex. 19, 13. יחיה
Ex. 21, 7. וכי־ימכור איש את־בתו
Ex. 21, 12. מכה איש ומת מות יומת
Ex. 21, 14. וכי־יזד איש על־
רעהו
Ex. 21, 16. וגנב איש ומכרו ונמצא
Ex. 21, 18. והכה־איש את־רעהו
Ex. 21, 20. וכי־יכה איש את־עבדו
וכי־יכה איש את־עין
Ex. 21, 26. עבדו
Ex. 21, 28. וכי־יגח שור את־איש
Ex. 21, 29. והמית איש או אשה
Ex. 21, 33. יפתח איש בור
Ex. 21, 33. או כי־יכרה איש בר
Ex. 21, 35. וכי־יגף שור־איש
Ex. 21, 37. כי יגנב־איש שור או־שה
Ex. 22, 4 כי יבער־איש שדה או־כרם
Ex. 22, 9. כי־יתן איש אל־רעהו
Ex. 22, 13. וכי־ישאל איש מעם רעהו
Ex. 22, 15. וכי־יפתה איש בתולה
Ex. 25, 2. מאת כל־איש אשר ידבנו
ופניהם איש אל־
אחיו
Ex. 25, 20. 37, 9.
Ex. 28, 21. 39, 14. איש על־שמו
Ex. 30, 12. ונתנו איש כפר נפשו ליי
Ex. 30, 33. איש אשר ירקח כמהו
Ex. 30, 38. איש אשר־יעשה כמוה
Ex. 32, 27. שימו איש־חרבו
Ex. 32, 27. והרגו איש־את־אחיו
Ex. 32, 28. כשלשת אלפי איש
Ex. 32, 29. כי איש בבנו ובאחיו
Ex. 33, 4. ולא־שתו איש עדיו עליו
Ex. 33, 8. ונצבו איש פתח אהלו
Ex. 33, 10. והשתחוו איש פתח אהלו
Ex. 33, 11 כאשר ידבר איש אל־רעהו
Ex. 34, 3. וגם־איש אל־יראא
ולא־יחמד איש את־
ארצך
Ex. 34, 24.
Ex. 35, 21. כל־איש אשר־נשאו לבו
Ex. 35, 22. וכל־איש אשר הניף
Ex. 35, 23. וכל־איש אשר־נמצא אתו
Ex. 35, 29. כל־איש ואשה אשר נדב
Ex. 36, 1. וכל־איש חכם־לב
Ex. 36, 2. ואל כל־איש חכם־לב
Ex. 36, 4. איש־איש ממלאכתו
Ex. 36, 6. איש ואשה אל־יעשו עוד
Lev. 7, 8. המקריב את־עלת איש
Lev. 7, 10. תהיה איש כאחיו
נדב ואביהוא איש
מחתתו
Lev. 10, 1.
Lev. 13, 44. איש־צרוע הוא
Lev. 15, 2. איש איש כי יהיה זב
Lev. 15, 18. אשר ישכב איש אתה
Lv. 15, 24. ואם שכב ישכב איש אתה
Lev. 16, 21. ביד־איש עתי המדברה
Lev. 17, 3. איש איש מבית ישראל
8. 22, 18.
Lev. 17, 10. ואיש איש מבית ישראל
Lev. 17, 13. ואיש איש מבני ישראל
Lev. 18, 6. איש איש אל־כל־שאר
Lev. 19, 3. איש אמו ואביו תיראו
Lv. 19, 11. ולא־תשקרו איש בעמיתו
Lev. 20, 2. איש איש מבני ישראל
Lev. 20, 9. כי־איש איש אשר יקלל
Lev. 20, 10 אשר ינאף את־אשת איש
Lev. 21, 9. ובת איש כהן
Lev. 21, 17. איש מזרעך לדרתם
Lev. 21, 18. כי כל־איש אשר־בו מום
Lev. 21, 18. איש עור או פסח
או איש אשר־יהיה בו
שבר
Lev. 21, 19.
Lev. 21, 21. כל־איש אשר־בו מום
Lev. 22, 3. כל־איש אשר־יקרב
Lev. 22, 4. איש איש מזרע אהרן
Lev. 22, 4. או איש אשר־תצא ממנו
או־איש אשר יגע
בכל־שרץ

והוא בן־איש מצרי Lev. 24, 10.
איש איש כי־יקלל אלהיו Lv.24,15.
איש אל־אחזתו Lev. 25, 10.
תשבו איש אל־אחזתו Lev.25,13.
אל־תונו איש את־אחיו Lev.25,14.
ולא תונו איש את־עמיתו Lv.25,17.
בני־ישראל איש באחיו Lev.25,46.
וכשלו איש־באחיו Lev. 26, 37.
איש כי יפלא נדר Lev. 27, 2.
יקדיש איש ליי Lev. 27, 16.
לא־יקדיש איש אתו Lev. 27, 26.
אשר יחרם איש ליי Lev. 27, 28.
יגאל איש ממעשרו Lev. 27, 31.
יהיו איש איש למטה Num. 1, 4.
איש־ראש לבית־אבתיו Num. 1, 4.
שנים עשר איש איש־אחד Nu.1,45.
איש על־מחנהו Num. 1, 52.
איש על־דגלו Num. 2, 2.
איש על־ידו לדגליהם Num. 2, 17.
איש למשפחתיו Num. 2, 34.
איש איש על־עבדתו Nu.4,19.49.
איש או־אשה כי יעשו Num. 5, 6.
איש אשר־יתן לכהן Num. 5, 10.
איש איש כי־תשטה אשתו Nu.5,12.
ושכב איש אתה Num. 5, 13.
אם־לא שכב איש אתך Num.5,19.
ויתן איש בד את־שכבתו Num.5,20.
או איש אשר תעבר עליו Num.5,30.
איש או־אשה כי יפלא Num. 6, 2.
איש כפי עבדתו Num. 7, 5.
איש איש כי־יהיה טמא Num.9,10.
איש לפתח אהלו Num. 11, 10.
שבעים איש מזקני ישראל Num. 11, 16.
ויאסף שבעים איש Num. 11, 24.
על־שבעים איש הזקנים Nu.11,25.
איש אחד איש אחד Num. 13, 2.
ויאמרו איש אל־אחיו Num.14,4.
וימצאו איש מקשש Num. 15, 32.
וקחו איש מחתתו Num. 16, 17.
לפני יי איש מחתתו Num. 16, 17.
ואהרן איש מחתתו Num. 16, 17.
ויקחו איש מחתתו Num. 16, 18.
את החמשים ומאתים איש Num. 16, 35.
אשר לא־יקרב איש זר Num.17,5.
איש את־שמו תכתב Num. 17, 17.
ויראו ויקחו איש מטהו Nu.17,24.
ואסף איש טהור Num. 19, 9.
וטבל במים איש טהור Num.19,18.
אם־נשך הנחש את־איש Nu.21,10.
לא איש אל ויכזב Num. 23, 19.
הרגו איש אנשיו Num. 25, 5.
והנה איש מבני ישראל בא Num. 25, 6.
ויבא אחר איש־ישראל Num.25,8.
את איש ישראל ואת Num. 25, 8.
ושם איש ישראל המכה Nu.25,14.
את חמשים ומאתים איש Nu.26,10.
איש לפי פקדיו יתן נחלתו Num. 26, 54.
לא־היה איש מפקודי Num.26,64.
ולא־נותר מהם איש Num. 26, 65.
איש כי־ימות ובן אין לו Nu.27,8.
איש על־העדה Num. 27, 16.
איש אשר־רוח בו Num. 27, 18.
איש כי־ידר נדר ליי Num. 30, 3.
בין איש לאשתו Num. 30, 17.
וכל־אשה ידעת איש Num. 31, 17.
ולא־נפקד ממנו איש Num. 31, 49.
איש אשר מצא כלי־זהב Nu.31,50.
בזזו איש לו Num. 31, 53.
בני ישראל איש נחלתו Nu. 32, 18.
איש כפי נחלתו Num. 35, 8.
איש בנחלת מטה אבתיו Nu.36,7.
איש נחלת אבתיו Num. 36, 8.
איש בנחלתו ידבקו Num. 36, 9.
בין־איש ובין־אחיו Dt. 1, 16.

לא תגורו מפני־איש Dt. 1, 17.
איש אחד לשבט Dt. 1, 23.
כאשר ישא־איש את־בנו Dt.1,31.
יראה איש באנשים Dt. 1, 35.
איש את־כלי מלחמתו Dt. 1, 41.
רחבה באמת־איש Dt. 3, 11.
ושבתם איש לירשתו Dt. 3, 20.
לא־יתיצב איש בפניך Dt. 7, 24.
כאשר יוסר איש את־בנו Dt. 8, 5.
לא־יתיצב איש בפניכם Dt.11,25.
איש כל־הישר בעיניו Dt. 12, 8.
איש כמתנת ידו Dt. 16, 17.
איש או־אשה אשר יעשה Dt.17,2.
לתת עליך איש נכרי Dt. 17, 15.
וכי־יהיה איש שנא Dt. 19, 11.
כי־רוקח איש אשה Dt.22,13.24,1.5.
איש שוכב עם־אשה Dt. 22, 22.
ומצאה איש בעיר Dt. 22, 23.
כאשר יקום איש על־רעהו Dt. 22, 26.
כי־ימצא איש נער בתולה Dt.22,28.
לא־יקח איש את־אשת אביו Dt. 23, 1.
כי־יהיה בך איש אשר Dt. 23, 11.
כי־יקח איש אשה חדשה Dt.24,5.
כי־ימצא איש גנב נפש Dt. 24, 7.
ואם־איש עני הוא Dt. 24, 12.
איש בחטאו יומתו Dt. 24, 16.
איש ואחיו וקרבה Dt. 25, 11.
אל־כל־איש ישראל Dt. 27, 14.
ושטריכם כל איש ישראל Dt.29,9.
פן־יש בכם איש Dt. 29, 17.
יונק עם־איש שיבה Dt. 32, 26.
משה איש האלהים Dt. 33, 1.
ולא־ידע איש את־קברתו Dt.34,6.
לא־יתיצב איש־לפניך Jos. 1, 5.
כל־איש אשר־ימרה Jos. 1, 18.
שני עשר איש איש־אחד Jos. 3, 12.
לשבט איש־אחד Jos. 3, 12.
משבט איש־אחד Jos. 4, 2.
אל־שנים העשר איש איש־אחד Jos. 4, 4.
משבט Jos. 4, 4.
איש אבן אחת על־שכמו Jos. 4, 5.
והנה־איש עמד לנגדו Jos. 5, 13.
ועלו העם איש נגדו ויעל העם העירה איש נגדו Jos. 6, 5.
כאלפים איש Jos. 6, 20.
או כשלשת אלפים איש Jos. 7, 3.
כשלשת אלפים איש Jos. 7, 4.
כשלשים ששה איש Jos. 7, 5.
שלשים אלף איש Jos. 8, 3.
ויקח כחמשת אלפים איש Jos.8,12.
ולא־נשאר איש בעי Jos. 8, 17.
ואל־איש ישראל ויאמרו אל־איש־ישראל Jos. 9, 6.
אל־החרי Jos. 9, 7.
לא־יעמד איש מהם בפניך Jos. 10, 8.
לשמע יי בקול איש Jos. 10, 14.
אל־כל־איש ישראל Jos. 10, 24.
אל־משה איש האלהים Jos. 14, 6.
כי הוא היה איש מלחמה Jos.17,1.
ולא־עמד איש בפניהם Jos. 21, 42.
והוא איש אחד ואתם לא־עמד איש בפניכם Jos. 22, 20.
איש־אחד מכם ירדף־אלף ib. Jos. 23, 9.
את־העם איש לנחלתו Jos. 23,10
עשרת אלפים איש Jos. 24, 28.
איש יוצא מן־העיר Jud. 1, 4.
בני־ישראל איש לנחלתו Jud. 1, 24.
להוריש איש מפניהם Jud. 2, 6.
איש אטר יד־ימינו Jud. 2, 21.
ועגלון איש בריא מאד Jud. 3, 17.

ולא־נתנו איש לעבר Jud. 3, 28.
כעשרת אלפים איש Jud. 3, 29.
כל־שמן וכל־איש חיל Jud. 3, 29.
ולא נמלט איש Jud. 3, 29.
ששי־מאות איש Jud. 3, 31.
18, 11. 20, 47.
עשרת אלפים איש Jud. 4, 7.
עשרת אלפי איש Jud. 4, 10.
ועשרת אלפים איש אחריו Jud.4,14.
והיה אם־איש יבא Jud. 4, 20.
היש־פה איש Jud. 4, 20.
וישלח יי איש נביא Jud. 6, 8.
ויאמרו איש איש אל־רעהו Jud. 6, 29.
שלש מאות איש Jud. 7, 6.
איש למקמו Jud. 7, 7.
ואת כל־איש ישראל Jud. 7, 8.
שלח איש לאהליו Jud. 7, 8.
והנה־איש מספר לרעהו Jud.7,13.
גדעון בן־יואש איש ישראל Jud. 7, 14.
ויבא גדעון ומאה־איש Jud.7,19.
ויעמדו איש תחתיו Jud. 7, 21.
את־חרב איש ברעהו Jud. 7, 22.
ויצעק־איש ישראל מנפתלי Jud. 7, 23.
ויצעק כל־איש אפרים Jud. 7, 24.
ויאמרו אליו איש אפרים Jud.8,1.
איש שלם חרב Jud. 8, 10.
שבעים ושבעה איש Jud. 8, 14.
איש־ישראל אל־גדעון Jud. 8, 22.
איש נזם שללו Jud. 8, 24. 25.
שבעים איש כל בני ירבעל Jud.9,2.
אם־משל בכם איש אחד שבעים איש על־אבן אחת Jud. 9, 2. 18.
גם־כל־העם איש שוכה Jud. 9,49.
כאלף איש ואשה Jud. 9, 49.
ויראו איש־ישראל Jud. 9, 55.
וילכו איש למקמו Jud. 9, 55.
בן־דדן איש ישכר Jud. 10, 1.
שרי גלעד איש אל־רעהו Jud.10,18.
והיא לא־ידעה איש Jud. 11, 39.
ויצעק איש Jud. 12, 1.
איש ריב הייתי אני ועמי Jud.12,2.
ויהי איש אחד מצרעה Jud. 13, 2.
איש האלהים בא Jud. 13, 6.
בי אדוני איש האלהים Jud. 13, 8.
ויך מהם שלשים איש Jud.14,19.
ויך־בה אלף איש Jud. 15, 15.
הכיתי אלף איש Jud. 15, 16.
איש אלף ומאה כסף Jud. 16, 5.
כשלשת אלפים איש Jud. 16, 27.
ויהי־איש מהר־אפרים Jud. 17, 1.
איש הישר בעיניו יעשה Jud. 17, 6. 21, 25.
וישי־מאות איש Jud. 18, 16.
לבית איש אחד Jud. 18, 19.
ויהי איש לוי Jud. 19, 1.
ואין איש מאסף־אותם Jud.19,15.
והנה איש זקן בא Jud. 19, 16.
ואין איש מאסף אותי Jud. 19,18.
ארבע מאות אלף איש Jud. 20, 2.
ויען האיש הלוי איש Jud. 20, 4.
לא נלך איש לאהלו Jud. 20, 8.
ולא נסור איש לביתו Jud. 20, 8.
כל־איש ישראל אל־העיר Jud.20,11.
עשרים ושנה אלף איש Jud.20,15.
שבע מאות איש בחור Jud.20,15.
שבע מאות איש בחור Jud.20,16.
איש שלם חרב Jud. 20, 17.
כל־זה איש מלחמה Jud. 20, 17.
ויצא איש ישראל Jud. 20, 20.
ויערכו אתם איש Jud. 20, 20.
שנים ועשרים אלף איש Jud.20,21.
ויתחזק העם איש ישראל Jud.20,22.
שמנת עשר אלף איש ארצה Jud. 20, 25.
כשלשים איש בישראל Jud.20,31.

וכל איש ישראל קמו ממקומו Jud. 20, 33.
עשרת אלפים איש בחור Jud.20,34.
וחמשה אלף ומאה איש Jud.20,35.
ויתנו איש־ישראל מקום Jud.20,36.
ויהפך איש־ישראל Jud. 20, 39.
ישראל כשלשים איש Jud. 20, 39.
ויבהל איש בנימן Jud. 20, 41.
ויפנו לפני איש ישראל Jud.20,42.
שמנה־עשר אלף איש Jud. 20, 44.
חמשת אלפים איש Jud. 20, 45.
ויכו ממנו אלפים איש Jud.20,45.
עשרים וחמשה אלף איש Jud.20,47.
שש מאות איש Jud. 20, 47.
איש ממנו לא־יתן בתו Jud. 21, 1.
לא בא־איש אל־המחנה Jud. 21, 8.
והנה אין־שם איש Jud. 21, 9.
שנים־עשר אלף איש Jud. 21, 10.
אשר לא־ידעה איש Jud. 21, 12.
וחטפתם לכם איש אשתו Jud. 21, 21.
כי לא לקחנו איש אשתו Jud.21,22.
איש לשבטו Jud. 21, 24.
איש לנחלתו Jud. 21, 24.
וילך איש מבית לחם Ruth 1, 1.
וימת אלימלך איש נעמי Ruth 1,3.
איש גבור חיל Ruth 2, 1.
בטרם יכיר איש את־רעהו Ruth 3, 14.
שלם איש נעלו Ruth 4, 7.
ויהי איש אחד 1 Sam. 1, 1.
כי־לא בכח יגבר־איש 1 Sam. 2, 9.
כל איש זבח זבח 1 Sam. 2, 13.
אם־יחטא איש לאיש 1 Sam. 2, 25.
ואם ליי יחטא איש 1 Sam. 2, 25.
ויבא־איש אלהים אל־עלי 1 Sam. 2, 27.
כארבעת אלפים איש 1 Sam. 4, 2.
וינסו איש לאהליו 1 Sam. 4, 10.
וירץ איש־בנימן 1 Sam. 4, 12.
שבעים איש 1 Sam. 6, 19.
חמשים אלף איש 1 Sam. 6, 19.
לכו איש לעירו 1 Sam. 8, 22.
ויהי־איש מבן־ימין 1 Sam. 9, 1.
איש ימיני גבור 1 Sam. 9, 2.
וארן איש מבני ישראל 1 Sam. 9, 2.
איש־אלהים בעיר הזאת 1 S. 9, 6.
אשר־שם איש האלהים 1 S. 9, 10.
אשלח אליך איש 1 Sam. 9, 16.
והמה כשלשם איש 1 Sam. 9, 22.
ויאמר העם איש אל־רעהו 1 Sam. 10, 11.
ויען איש משם ויאמר 1 Sam.10,12.
הבא עוד הלם איש 1 Sam. 10, 22.
את־כל־העם איש לביתו 1 S.10,25.
לא־יומת איש ביום הזה 1 S.11,13.
ולא־לקחת מיד־איש מאומה 1 Sam. 12, 4.
שלח איש לאהליו 1 Sam. 13, 2.
בקש יי לו איש כלבבו 1 Sam.13,14.
כשש מאות איש 1 Sam.13,15.14,2.
ללטוש איש את־מחרשתו 1 S.13,20
ונשא כלוי כעשרים איש 1 S.14,14.
היתה חרב איש ברעהו 1 S.14,20.
וכל איש ישראל חמתחבאים 1 Sam. 14, 22.
ויען איש מהעם 1 Sam. 14, 28.
איש שורו ואיש שיהו 1 Sam.14,34.
איש שורו בידו 1 Sam. 14, 34.
ולא־נשאר בהם איש 1 Sam.14,36.
כל־איש גבור וכל־בן־חיל 1 S.14,52.
ועשרת אלפים את־איש יהודה 1 Sam. 15, 4.
איש ידע מנגן בכנור 1 Sam.16,16.
ראו נא לי איש מיטיב לנגן 1 Sam. 16, 17.
איש־החבנים ממחנות 1 Sam. 17, 4.
ברו־לכם איש וירד אלי 1 Sam.17,8.

תנו־לי איש ונלחמה יחד 1 S. 17, 10.
דוד בן־איש אפרתי 1 Sam. 17, 12.
והמה וכל־איש ישראל 1 S. 17, 19.
והנה איש הבנים עולה 1 S. 17, 23.
וכל איש ישראל
בראותם 1 Sam. 17, 24.
איש ישראל הראיתם 1 Sam. 17, 25.
והוא איש מלחמה
מנעוריו 1 Sam. 17, 33.
ואנכי איש־רש ונקלה 1 Sam. 18, 23.
בפלשתים מאתים איש 1 S. 18, 27.
איש מעל פני האדמה 1 Sam. 20, 15.
וישקר איש את־רעהו 1 Sam. 20, 41.
ויבכו איש את־רעהו 1 Sam. 20, 41.
איש אל־ידע מאומה 1 Sam. 21, 3.
ושם איש מעבדי שאול 1 Sam. 21, 8.
חנה תראו איש משתגע 1 S. 21, 15.
כל־איש מצוק 1 Sam. 22, 2.
וכל־איש אשר־לו נשא 1 Sam. 22, 2.
וכל־איש מר־נפש 1 Sam. 22, 2.
כארבע מאות איש 1 Sam. 22, 2.
שמנים וחמשה איש 1 Sam. 22, 18.
כששׁ־מאות איש 1 Sam. 23, 13.
שלשת אלפים איש בחור 1 S. 24, 3.
וכי־ימצא איש את־איבו 1 S. 24, 20.
המתפרצים איש מפני
אדניו 1 Sam. 25, 10.
חגרו איש את־חרבו 1 Sam. 25, 13.
ויחגרו איש את־חרבו 1 Sam. 25, 13.
כארבע מאות איש 1 Sam. 25, 13.
אל־איש הבליעל הזה 1 Sam. 25, 25.
שלשת־אלפים איש בחורי 1 S. 26, 2.
הלוא־איש אתה ומי כמוך 1 S. 26, 15
ששׁ־מאות איש אשר עמו 1 S. 27, 2.
הוא ואנשיו איש וביתו 1 Sam. 27, 3.
ולא יחיה איש ואשה 1 Sam. 27, 9.
ותאמר איש זקן עלה 1 Sam. 28, 15.
לא המיתו איש 1 Sam. 30, 2.
איש על־בנו ועל־בנתיו 1 Sam. 30, 6.
ששׁ־מאות איש אשר אתו 1 S. 30, 9.
וארבע־מאות איש 1 Sam. 30, 10.
ויעמדו מאתים איש 1 Sam. 30, 10.
וימצאו איש־מצרי 1 Sam. 30, 11.
ולא־נמלט מהם איש 1 Sam. 30, 17.
כי אם־ארבע מאות איש 1 S. 30, 17.
ויען כל־איש רע ובליעל 1 S. 30, 22.
כי אם־איש את־אשתו 1 Sam. 30, 22.
ויקומו כל־איש חיל 1 Sam. 31, 12.
והנה איש בא מן־המחנה 2 S. 1, 2.
בן־איש גר עמלקי 2 Sam. 1, 13.
העלה דוד איש וביתו 2 Sam. 2, 3.
ויחזיקו איש בראש
רעהו 2 Sam. 2, 16.
איש מאחרי אחיו 2 Sam. 2, 27.
תשעה־עשר איש
ועשהאל 2 Sam. 2, 30.
שלשׁ־מאות וששים איש 2 S. 2, 31.
מעם איש מעם פלטיאל 2 S. 3, 15.
הרגו את איש צדיק 2 Sam. 4, 11.
וילך כל־העם איש לביתו 2 S. 6, 19.
ועשרים אלף איש רגלי 2 Sam. 8, 4.
עשרים־ושנים אלף איש 2 Sam. 8, 5.
כי־איש מלחמות 2 Sam. 8, 10.
האפס עוד איש 2 Sam. 9, 3.
מלך מעכה אלף איש 2 Sam. 10, 6.
שנים־עשר אלף איש 2 Sam. 10, 6.
ויונדב איש חכם מאד 2 Sam. 13, 3.
הוציאו כל־איש 2 Sam. 13, 9.
ויצאו כל־איש 2 Sam. 13, 9.
ויירכבו איש על־פרדו 2 Sam. 13, 29.
אם־אשׁ להמין
ולהשמיל 2 Sam. 14, 19.
לא־חיה איש־יפה 2 Sam. 14, 25.
וחמשים איש רצים לפניו 2 S. 15, 1.
כל־איש אשר־יהיה לו ריב 2 S. 15, 4.
והיה בקרב־איש 2 Sam. 15, 5.
הלבו מאתים איש 2 Sam. 15, 11.
היה לב־איש ישראל 2 Sam. 15, 13.
וכל־הגתים ששׁ־מאות
איש 2 Sam. 15, 18.
חפר איש ראשו 2 Sam. 15, 30.
והנה משם איש יוצא 2 Sam. 16, 5.
איש הדמים ואיש הבליעל 1 S. 16, 7.
כי איש דמים אתה 2 Sam. 16, 8.
וכל־העם איש ישראל 2 Sam. 16, 15.
והעם הזה וכל־איש
ישראל 2 Sam. 16, 18.
כאשר ישאל־אישׁ 2 Sam. 16, 23.
שנים־עשר אלף איש 2 Sam. 17, 1.
ואביך איש מלחמה 2 Sam. 17, 8.
אבשלום וכל־איש ישראל 2 S. 17, 14.
ויבאו אל־בית־איש
בבחרים 2 Sam. 17, 18.
וכל־איש ישראל עמו 2 Sam. 17, 24.
ועמשא בן־איש ושמו
יתרא 2 Sam. 17, 25.
ויירא איש אחד ויגד ליואב 2 S. 18, 11
נסר איש לאחלי 2 Sam. 18, 17.
לא איש בשרה אתה
היום 2 Sam. 18, 20.
והנה־איש רץ לבדו 2 Sam. 18, 24.
ויירא הצפה איש־אחר 2 Sam. 18, 26.
ויאמר הנה־איש רץ 2 Sam. 18, 26.
ויאמר המלך איש־טוב זה 2 S. 18, 27
אם־ילין איש אתך הלילה 2 S. 19, 8.
וישראל נס איש לאהליו 2 S. 19, 9.
ויט את־לבב כל־איש 2 Sam. 19, 15.
וירד עם־איש יהודה 2 Sam. 19, 17.
ואלף איש עמו מבנימן 2 S. 19, 18.
היום יומת איש בישראל 2 S. 19, 23.
כי־איש גדול הוא 2 Sam. 19, 33.
והנה כל־איש ישראל
באים 2 Sam. 19, 42.
ויען כל־איש יהודה
על־איש 2 Sam. 19, 43.
איש יהודה 2 Sam. 19, 42. 44.
ויען איש־ישראל 2 Sam. 19, 44.
דבר־איש יהודה מדבר
איש 2 Sam. 19, 44.
ושם נקרא איש בליעל 2 Sam. 20, 1.
איש ימיני 2 Sam. 20, 1.
איש לאהליו ישראל 2 Sam. 20, 1.
ויעל כל־איש ישראל 2 Sam. 20, 2.
את־איש יהודה שלשת
ימים 2 Sam. 20, 4.
עבר כל־איש אחרי יואב 2 S. 20, 13.
כי איש מהר אפרים 2 Sam. 20, 21.
מעל־העיר איש לאהליו 2 S. 20, 22.
ואין־לנו איש להמית 2 Sam. 21, 4.
ויהי איש מדון 2 Sam. 21, 20.
ויעלו איש ישראל 2 Sam. 23, 9.
בן איש חי 2 Sam. 23, 20.
איש מצרי אשׁר מראה 2 Sam. 23, 21.
שמנה מאות אלף איש 2 Sam. 24, 9.
חמש מאות אלף איש 2 Sam. 24, 15.
שבעים אלף איש 2 Sam. 24, 15.
וחמשים איש רצים לפניו 1 Reg. 1, 5.
כי איש חיל אתה 1 Reg. 1, 42.
וילכו איש לדרכו 1 Reg. 1, 49.
לא־יכרת לך איש 1 Reg. 2, 4.
כי איש חכם אתה 1 Reg. 2, 9.
כי איש מות אתה 1 Reg. 2, 26.
אשר לא־היה כמוך איש 1 Reg. 3, 13.
איש תחת גפנו 1 Reg. 5, 5.
המלך שלמה איש חדשו 1 Reg. 5, 7.
יהיה־שם איש במשפטו 1 Reg. 5, 8.
איש ידע לכרת־עצים 1 Reg. 5, 20.
ויהי המס שלשים
אלף איש 1 Reg. 5, 27.
ואביו איש־צרי 1 Reg. 7, 14.
מעבר איש ליות 1 Reg. 7, 30.
כמער־איש ולויות סביב 1 Reg. 7, 36.
איש ישראל ביריח
האתנים 1 Reg. 8, 2.
לא־יכרת לך איש מלפני 1 Reg. 8, 25.
את אשר יחטא איש 1 Reg. 8, 31.
אשר ידעון איש נגע לבבו 1 Reg. 8, 38
איש מעל כסא ישראל 1 Reg. 9, 5.
והמה מבריאים איש
מנחתו 1 Reg. 10, 25.
אל־שמעיה איש־
האלהים 1 Reg. 12, 22.
שובו איש לביתו 1 Reg. 12, 24.
והנה איש אלהים 1 Reg. 13, 1.
את־דבר איש־האלהים 1 Reg. 13, 4.
אשר נתן איש האלהים 1 Reg. 13, 5.
ויאמר אל־איש האלהים 1 Reg. 13, 6.
ויחל איש־האלהים 1 Reg. 13, 6.
וידבר המלך אל־איש
האלהים 1 Reg. 13, 7.
ויאמר איש־האלהים 1 Reg. 13, 8.
אשר־עשה אישׁ־
האלהים 1 Reg. 13, 11.
אשר הלך איש האלהים 1 Reg. 13, 12.
אחרי איש האלהים 1 Reg. 13, 14.
האתה איש־האלהים 1 Reg. 13, 14.
ויקרא אל־איש האלהים 1 Reg. 13, 21.
ויאמר איש האלהים
הוא 1 Reg. 13, 26.
את־נבלת איש־האלהים 1 Reg. 13, 29.
אשר איש האלהים
קבור בו 1 Reg. 13, 31.
מה־לי ולך איש האלהים 1 Reg. 17, 18.
כי איש אלהים אתה 1 Reg. 17, 24.
ויחביאם חמשים איש 1 Reg. 18, 4.
מאה איש חמשים איש 1 Reg. 18, 13.
ארבע־מאות וחמשים
איש 1 Reg. 18, 22.
איש אל־ימלט מהם 1 Reg. 18, 40.
עב קטנה ככף־איש 1 Reg. 18, 44.
ויכו איש אישו וינסו
ארם 1 Reg. 20, 20.
חסר המלכים איש
ממקמו 1 Reg. 20, 24.
ויגש איש האלהים
ויאמר 1 Reg. 20, 28.
וימצא איש אחר 1 Reg. 20, 37.
והנה־איש סר 1 Reg. 20, 39.
ויבא אלי איש
יען שלחת את־איש
חרמי 1 Reg. 20, 42.
כארבע מאות איש 1 Reg. 22, 6.
עוד אישׁ־אחד לדרוש
את־יי 1 Reg. 22, 8.
וישבים איש על־כסאו 1 Reg. 22, 10.
ישובו איש־לביתו
בשלום 1 Reg. 22, 17.
איש אל־עירו ואיש
אל־ארצו 1 Reg. 22, 36.
ויאמרו אליו איש עלה 2 Reg. 1, 6.
ויאמרי אליו איש בעל
שער 2 Reg. 1, 8.
איש האלהים המלך דבר 2 Reg. 1, 9.
ואם־איש אלהים אני 2 Reg. 1, 10.
איש האלהים כה־אמר
המלך 2 Reg. 1, 11.
אם־איש האלהים אני 2 Reg. 1, 12.
איש האלהים תיקר־נא
נפשי 2 Reg. 1, 13.
וחמשים איש מבני
הנביאים 2 Reg. 2, 7.
וישלחו חמשים איש 2 Reg. 2. 17.
ויכו איש את־רעהו 2 Reg. 3, 23.
ישליכו איש־אבנו
ומלאוה 2 Reg. 3, 25.
שבע־מאות איש שלף
חרב 2 Reg. 3, 26.
איש אלהים קדוש 2 Reg. 4, 9.
אל־אדני איש האלהים 2 Reg. 4, 16.
על־מטת איש האלהים 2 Reg. 4, 21.
עד־איש האלהים 2 Reg. 4, 22.
ותבא אל־איש האלהים 2 Reg. 4, 25.
כראות איש־האלהים
אותה 2 Reg. 4, 25.
ותבא אל־איש האלהים 2 Reg. 4, 27.
ויאמר איש האלהים 2 Reg. 4, 27.
כי־תמצא איש לא תברכנו 2 Reg. 4, 29.
וכי־יברכך איש לא תענגו 2 Reg. 4, 29.
מות בסיר איש האלהים 2 Reg. 4, 40.
מה אתן זה לפני מאה איש 2 Reg. 4, 43.
היה איש גדול לפני אדניו 2 Reg. 5, 1.
לאסף איש מצרעתו 2 Reg. 5, 7.
אלישע איש־האלהים 2 Reg. 5, 8.
כדבר איש האלהים 2 Reg. 5, 14.
וישב אל־איש האלהים 2 Reg. 5, 15.
נער אלישע איש־
האלהים 2 Reg. 5, 20.
הפד־איש מעל מרכבתו 2 Reg. 5, 26.
ונקחה משם איש קורה
אחת 2 Reg. 6, 2.
איש־האלהים 2 Reg. 6, 6. 9. 10. 15.
7, 2. 17. 18. 19. 8, 7. 8. 11.
13, 19. 23, 17.
וישלה איש מלפניו 2 Reg. 6, 32.
ויאמרו איש אל־רעהו 2 Reg. 7, 3. 9.
והנה אין־שם איש 2 Reg. 7, 5. 10.
ויאמרו איש אל־אחיו 2 Reg. 7, 6.
אל־גחזי נער איש־
האלהים 2 Reg. 8, 4.
וימהרו ויקחו איש בגדו 2 Reg. 9, 13.
מלך־יהודה איש ברכבו 2 Reg. 9, 21.
לא־נמליך איש 2 Reg. 10, 5.
ובני המלך שבעים איש 2 Reg. 10, 6.
וישחטו שבעים איש 2 Reg. 10, 7.
ארבעים ושנים איש 2 Reg. 10, 14.
ולא־השאיר איש 2 Reg. 10, 14.
קראו אלי איש אל־יפקד 2 Reg. 10, 19.
ולא־נשאר איש 2 Reg. 10, 21.
שמנים איש 2 Reg. 10, 24.
באו הכום איש אל־רצא 2 Reg. 10, 25.
איש וכלו בידו 2 Reg. 11, 8. 11.
ויקחו איש את־אנשיו 2 Reg. 11, 9.
איש כסף נפשות ערכו
כל־כסף 2 Reg. 12, 5.
אשר יעלה על־לב איש 2 Reg. 12, 5.
איש מאת מכרו 2 Reg. 12, 6.
בימין בבוא־איש בית יי 2 Reg. 12, 10.
ויהי הם וקברים איש 2 Reg. 13, 21.
כי־אם־איש בחטאו ימות 2 Reg. 14, 6
וינסו איש לאהליו 2 Reg. 14, 12.
חמשים איש מבני
גלעדים 2 Reg. 15, 25.
אשר יסמך איש עליו 2 Reg. 18, 21.
ואכלו איש־גפנו 2 Reg. 18, 31.
ושתו איש מי־ברו 2 Reg. 18, 31.
איש את־ארצו 2 Reg. 18, 33.
וכל־איש יהודה וכל־ 2 Reg. 23, 2.
איש בשער העיר 2 Reg. 23, 8.
להעביר איש את־בנו 2 Reg. 23, 10.
הקבר איש־האלהים 2 Reg. 23, 17.
איש אל־ינע עצמותיו 2 Reg. 23, 18.
איש כערכו נגש את־
הכסף 2 Reg. 23, 35.
וששים איש מעם הארץ 2 Rg. 25, 19.
ויגס איש־ישראל 1 Chr. 10, 1.
ויראו כל־איש ישראל 1 Chr. 10, 7.
ויקומו כל־איש חיל 1 Chr. 10, 12.
בן־איש־חיל 1 Chr. 11, 22.
המצרי איש מדה 1 Chr. 11, 23.
ויחלק לכל־איש ישראל 1 Chr. 16, 3.
לא־הניח לאיש לעשקם 1 Chr. 16, 21.
וילכו כל־העם איש
לביתו 1 Chr. 16, 43.
ועשרים אלף איש רגלי 1 Chr. 18, 4.
עשרים־ושנים אלף איש 1 Chr. 18, 5.
כי־איש מלחמות 1 Chr. 18, 10.
וארבעים אלף איש רגלי 1 Chr. 19, 18.
ויהי איש מדה
ואצבעתיו 1 Chr. 20, 6.
ומאה אלף איש שלם 1 Chr. 21, 5.
ושבעים אלף איש 1 Chr. 21, 5.
שבעים אלף איש 1 Chr. 21, 14.

הוא יהיה איש מנוחה 1 Chr. 22, 9.
ומשה איש האלהים 1 Chr. 23, 14.
איש־חיל בכח לעבדה 1 Chr. 26, 8.
איש־מבין וסופר הוא 1 Chr. 27, 32.
כי איש מלחמות אתה 1 Chr. 28, 3.
שבעים אלף איש סבל 2 Chr. 2, 1.
ושמנים אלף איש 2 Chr. 2, 1.
ועתה שלחתי־לי איש־חכם 2 Chr. 2, 6.
ועתה שלחתי איש־חכם 2 Chr. 2, 12.
ואבי איש־צרי 2 Chr. 2, 13.
כל־איש ישראל בחג 2 Chr. 5, 3.
לא־יכרת לך איש מלפני 2 Chr. 6, 16.
אם־יחטא איש לרעהו 2 Chr. 6, 22.
אשר ידע איש נגעו 2 Chr. 6, 29.
איש מושל בישראל 2 Chr. 7, 18.
כן מצות דויד איש־
האלהים 2 Chr. 8, 14.
והם מביאים איש
מנחתו 2 Chr. 9, 24.
איש לאהליך ישראל 2 Chr. 10, 16.
איש־האלהים לאמר 2 Chr. 11, 2.
שובו איש לביתו 2 Chr. 11, 4.
ארבע־מאות אלף איש 2 Chr. 13, 3.
בשמונה מאות אלף איש
בחור 2 Chr. 13, 3.
ויריעו איש יהודה 2 Chr. 13, 15.
ויהי בהריע איש יהודה 2 Chr. 13, 15.
חמש־מאות אלף איש
בחור 2 Chr. 13, 17.
הגבראים ארבע מאות
איש 2 Chr. 18, 5.
עוד איש־אחד לדרוש
את־יי 2 Chr. 18, 7.
יושבים איש על־כסאו 2 Chr. 18, 9.
ישובו איש־לביתו
בשלום 2 Chr. 18, 16.
עזרו איש ברעהו
למשחית 2 Chr. 20, 23.
וישבו כל־איש יהודה 2 Chr. 20, 27.
איש וכלי בידו 2 Chr. 23, 7.
ויקחו איש את־אנשיו 2 Chr. 23, 8.
איש בחטאו ימותו 2 Chr. 25, 4.
איש האלהים יש ליי 2 Chr. 25, 9.
וינסו איש לאהליו 2 Chr. 25, 22.
כתורת משה איש־
האלהים 2 Chr. 30, 16.
איש לאחזתו לעריהם 2 Chr. 31, 1.
איש כפי עבדתו 2 Chr. 31, 2.
וכל־איש יהודה וישבי 2 Chr. 34, 30.
ויהודה איש לעיירו Esr. 2, 1.
משה איש־האלהים Esr. 3, 2.
איש שכל מבני מחלי Esr. 8, 18.
איש לנגד ביתו Neh. 3, 28.
איש־אל־מלאכתו Neh. 4, 9.
איש חרבו אסורים Neh. 4, 12.
רחוקים איש מאחיו Neh. 4, 13.
איש נערו ילינו Neh. 4, 16.
איש שלחו חמים Neh. 4, 17.
משא איש־באחיו Neh. 5, 7.
מאה וחמשים איש Neh. 5, 17.
איש במשמרו Neh. 7, 3.
ולויהודה איש לעירו Neh. 7, 6.
סכות איש על־גגו Neh. 8, 16.
איש באחזתו בעריהם Neh. 11, 3
איש בנחלתו Neh. 11, 20.
במצות דוד איש־
האלהים Neh. 12, 24.
שיר דוד איש האלהים Neh. 12, 36.
ויברחו איש־לשדהו Neh. 13, 10.
איש במלאכתו Neh. 13, 30.
כרצון איש־ואיש Esth. 1, 8.
איש יהודי היה בשושן Esth. 2, 5.
בן־קיש איש ימיני Esth. 2, 5.
אשר כל־איש ואשה
איש אשר המלך חפץ
ביקרו Esth. 4, 11. Esth. 6, 7.
על־יד־איש משרי המלך Esth. 6, 9.
איש צר ואויב Esth. 7, 6.

חמש מאות איש Esth. 9, 6. 12
שלש מאות איש Esth. 9, 15.
מנות איש לרעהו Esth. 9, 19. 22.
איש היה בארץ־עוץ Job. 1, 1.
בית איש יומו Job. 1, 4.
איש תם וישר Job. 1, 8. 2, 3.
ויבאו איש ממקמו Job. 2, 11.
ויקרעו איש מעלו Job. 2, 12.
כי־לא־איש כמוני אעננו Job. 9, 32.
ואם־איש יפתים יצדק Job. 11, 2.
ורוח כל־בשר־איש Job. 12, 10.
יסגר על־איש ולא יפתח Job. 12, 14.
איש־שתה כמים עולה Job. 15, 16.
וספר כתב איש ריבי Job. 31, 35.
אל ידפנו לא־איש Job. 32, 13.
אל־נא אשא פני־איש Job. 32, 21.
וכארח איש ימצאנו Job. 34, 11.
כי־עיניו אל־דרכי־איש Job. 34, 21.
כי לא על־איש ישים עוד Job. 34, 23.
אם־אמר איש כי יבלע Job. 37, 20.
להמטיר על־ארץ
לא־איש Job. 38, 26.
איש־באחיהו ידבקו Job. 41, 9.
איש קשיטה אחת Job. 42, 11.
בני־איש עד־מה כבודי Ps. 4, 3.
איש־דמים ומרמה Ps. 5, 7.
שוא ידברו איש את־רעהו Ps. 12, 3.
תלעת ולא־איש Ps. 22, 7.
מרכסי איש Ps. 31, 21.
אך־בצלם יתהלך־איש Ps. 39, 7.
על־עון יסרת איש Ps. 39, 12.
גם־איש שלומי Ps. 41, 10.
גם־בני אדם גם־בני־איש Ps. 49, 3.
אח לא־פדה יפדה איש Ps. 49, 8.
אל־תירא כי־יעשיר איש Ps. 49, 17.
תחותתו על־איש Ps. 62, 4.
כזב בני־איש Ps. 62, 10.
וקרב איש ולב עמק Ps. 64, 7.
לחם אבירים אכל איש Ps. 78, 25.
על־איש ימיך Ps. 80, 18.
איש ואיש ילד־בה Ps. 87, 5.
תפלה למשה איש־האלהים Ps. 90, 1
איש־בער לא ידע Ps. 92, 7.
שלח לפניהם איש Ps. 105, 17.
וירדף איש־עני Ps. 109, 16.
אשרי־איש ירא את־יי Ps. 112, 1.
טוב־איש חונן ומלוה Ps. 112, 5.
איש־לשון בל־יכון בארץ Ps. 140, 12
איש־חמס רע Ps. 140, 12.
כי נכח עיני יי דרכי־איש Prv. 5, 21.
אדם בליעל איש און Prv. 6, 12.
היחתה איש אש בחיקו Prv. 6, 27.
אם־יהלך איש על־
הגחלים Prv. 6, 28.
גומל נפשו איש חסד Prv. 11, 17.
לפי שכלו יהלל־איש Prv. 12, 8.
מפרי פי־איש ישבע־טוב Prv. 12, 14
דאגה בלב־איש Prv. 12, 25.
מפרי פי־איש יאכל טוב Prv. 13, 2.
כפר נפש־איש עשרו Prv. 13, 8.
יש דרך ישר לפני־
איש Prv. 14, 12. 16, 25.
ומעליו איש טוב Prv. 14, 14.
איש חמה יגרה מדון Prv. 15, 18.
כל־דרכי־איש זך בעיניו Prv. 16, 2.
ברצות יי דרכי־איש Prv. 16, 8.
איש בליעל כרה רעה Prv. 16, 27.
איש תהפכות ישלח
מדון Prv. 16, 28.
איש חמס יפתה רעהו Prv. 16, 29.
וקר־רוח איש תבונה Prv. 17, 27.
מים עמקים דברי פי־איש Prv. 18, 4
לפני־שבר וגבה לב־איש Prv. 18, 12.
רוח איש יכלכל מחלהו Prv. 18, 14.
מפרי פי־איש תשבע
בטנו Prv. 18, 20.
איש רעים להתרועע Prv. 18, 23.
רבות מחשבות בלב־איש Prv. 19, 21

עצה בלב־איש Prv. 20, 5.
רב־אדם יקרא איש
חסדו Prv. 20, 6.
כל־דרך איש ישר בעיניו Prv. 21, 2.
הפכפך דרך איש וזר Prv. 21, 8.
איש מחסור אהב שמחה Prv. 21, 17.
העז איש רשע בפניו Prv. 21, 29.
ואת־איש חמות לא
תבוא Prv. 22, 24.
חזות איש מהיר
במלאכתו Prv. 22, 29.
על־שדה איש־עצל Prv. 24, 30.
איש מתהלל במתת־
שקר Prv. 25, 14.
איש־ענה ברעהו עד
שקר Prv. 25, 18.
איש אשר אין מעצר
לרוחו Prv. 25, 28.
ראית איש חכם בעיניו Prv. 26, 12.
כן־איש רמה את־רעהו Prv. 26, 18.
כן איש נודד ממקומו Prv. 27, 7.
חכם בעיניו איש עשיר Prv. 28, 11.
איש אמונות רב־ברכות Prv. 28, 20.
נבהל להון איש רע עין Prv. 28, 22.
איש תוכחות מקשה־ערף Prv. 29, 1.
איש־אהב חכמה ישמח
אבוי Prv. 29, 3.
בפשע איש רע מוקש Prv. 29, 6.
איש־חכם נשפט את־איש
אויל Prv. 29, 9.
חזות איש אץ בדבריו Prv. 29, 19.
איש־אף יגרה מדון Prv. 29, 21.
ומיי משפט־איש Prv. 29, 25.
תועבת צדיקים איש עול Prv. 29, 26
לא־יוכל איש לדבר Eccl. 1, 8.
כי היא קנאת־איש מרעהו Eccl. 4, 4.
איש אשר יתן־לו
האלהים Eccl. 6, 2.
כי איש נכרי יאכלנו Eccl. 6, 2.
אם־יוליד איש מאה Eccl. 6, 3.
איש מסכן חכם Eccl. 9, 15.
אם־יתן איש את־כל־הון Cant. 8, 7.
איש יבא בפריו אלף כסף Cant. 8, 11.
וישח אדם וישפל־איש Jes. 2, 9.
איש באיש ואיש ברעהו Jes. 3, 5.
איש באחיו בית אביו Jes. 3, 6.
וישח אדם וישפל־איש Jes. 5, 15.
איש טמא־שפתים Jes. 6, 5.
ויחיה־איש עגלת בקר Jes. 7, 22.
איש אל־אחיו לא יחמלו Jes. 9, 19.
איש בשר־זרעו יאכלו Jes. 9, 20.
איש אל־רעהו יתמהו Jes. 13, 8.
איש אל־עמו יפנו Jes. 13, 14.
שכבו בכבוד איש בביתו Jes. 14, 18.
ונלחמו איש־באחיו Jes. 19, 2.
רכב איש צמד פרשים Jes. 21, 9.
איש אלילי כספו Jes. 31, 7.
בחרב לא־איש Jes. 31, 8.
והיה־איש כמחבא־רוח Jes. 32, 2.
אשר יסמך איש עליו Jes. 36, 6.
איש־גפנו ואיש תאנתו Jes. 36, 16.
ושתו איש מי־בורו Jes. 36, 16.
איש את־ארצו Jes. 36, 18.
איש לא נעדר Jes. 40, 26.
איש את־רעהו יעזרו Jes. 41, 6.
וארא ואין איש Jes. 41, 28.
כתבנית איש Jes. 44, 13.
מארץ מרחק איש עצתי Jes. 46, 11.
איש לעברו תעו Jes. 47, 15.
מדוע באתי ואין איש Jes. 50, 2.
איש מכאובות Jes. 53, 3.
איש לדרכו פנינו Jes. 53, 6.
איש לבצעו מקצהו Jes. 56, 11.
איש שם על־לב Jes. 57, 1.
וירא כי־אין איש Jes. 59, 16.
ומעמים אין־איש אתי Jes. 63, 3.
שוחט השור מכה־איש Jes. 66, 3.
ונתני איש כסאו Jer. 1, 15.

בארץ לא־עבר בה איש Jer. 2, 6.
הן ישלח איש את־אשתו Jer. 3, 1.
איש יהודה וישבי ירושלם Jer. 4, 4.
ואין־יושב בהן איש Jer. 4, 29.
אם־תמצאו איש Jer. 5, 1.
איש אל־אשת רעהו Jer. 5, 8.
רעו איש את־ידו Jer. 6, 3.
איש עם־אשה ילכדו Jer. 6, 11.
בין איש ובין רעהו Jer. 7, 5.
אין איש נחם על־רעתו Jer. 8, 6.
איש מרעהו השמרו Jer. 9, 3.
מבלי־איש עובר Jer. 9, 9.
אל־איש יהודה Jer. 11, 2.
איש בשרירות לבם Jer. 11, 8.
כי אין איש שם על־לב Jer. 12, 11.
איש לנחלתו Jer. 12, 15.
אל־מתני איש Jer. 13, 11.
ונמצאתים איש אל־אחיו Jer. 13, 14.
איש ריב ואיש מדון Jer. 15, 10.
איש אחרי שרירות לבו Jer. 16, 12.
איש יהודה הישבי ירושלם Jer. 17, 25
שובו נא איש מדרכו Jer. 18, 11.
אמר־נא אל־איש יהודה Jer. 18, 11.
משתחים איש וכליו Jer. 22, 7.
ואמרו איש אל־רעהו Jer. 22, 8.
איש ישב על־כסא דוד Jer. 22, 30.
לבלתי־שבו איש מרעתו Jer. 23, 14.
אם־יסתר איש במסתרים Jer. 23, 24.
אשר יספרו איש לרעהו Jer. 23, 27.
איש מאת רעהו Jer. 23, 29.
כה תאמרו איש אל־רעהו Jer. 23, 34.
שובו־נא איש מדרכו Jer. 25, 5.
והרחקים איש אל־אחיו Jer. 25, 26.
איש מדרכו הרעה Jer. 26, 3.
וגם־איש היה מתנבא Jer. 26, 20.
לכל־איש משגע Jer. 29, 26.
איש ושב בתוך־העם Jer. 29, 32.
איש בעוני ימות Jer. 31, 30.
עוד איש את־רעהו Jer. 31, 34.
לא־יכרת לדוד איש Jer. 33, 17.
לא־יכרת איש מלפני Jer. 33, 18.
לשלח איש את־עבדו Jer. 34, 9.
ביהודי אחיהו איש Jer. 34, 9.
לשלח איש את־עבדו Jer. 34, 10.
איש את־אחיו העברי Jer. 34, 14.
דרור איש לרעהו Jer. 34, 15.
ותשבו איש את־עבדו Jer. 34, 16.
לקרא דרור איש לאחיו Jer. 34, 17.
גדליהו איש האלהים Jer. 35, 4.
איש מדרכו הרעה Jer. 35, 15.
36, 3. 7.
לא־יכרת איש ליונדב Jer. 35, 19.
פחדו איש אל־רעהו Jer. 36, 15.
ואל־איש יהודה Jer. 36, 31.
איש באהלו יקומו Jer. 37, 10.
הכושי איש סריס Jer. 38, 7.
איש אל־ידע בדברים־
האלה Jer. 38, 24.
שמנים איש מגלחי זקן Jer. 41, 5.
איש־ואשה עולל ויונק Jer. 44, 7.
בפי כל־איש יהודה Jer. 44, 26.
ותמו כל־איש יהודה Jer. 44, 27.
גם־נפל איש אל־רעהו Jer. 45, 16.
ונדחתם איש לפניו Jer. 49, 5.
לא־ישב שם איש Jer. 49, 18. 33. 50, 40
איש אל־עמו יפנו Jer. 50, 16.
ומלטו איש נפשו Jer. 51, 6. 45.
ונלך איש לארצו Jer. 51, 9.
ונפצתי בך איש ואשה Jer. 51, 22.
ארץ לא־ישב בהן כל־איש Jer. 51, 43
וששים איש Jer. 52, 25.
ויגה בני־איש Thr. 3, 33.
איש על־עבר פניו Ez. 1, 9. 12.
שתים חוברות איש Ez. 1, 11.
ונשמו איש ואחיו Ez. 4, 17.
המות איש בעוני Ez. 7, 16.
ושבעים איש מזקני
בית־ישראל Ez. 8, 11.

איש בחדרי משכיתו Ez. 8, 12.
כעשרים וחמשה איש Ez. 8, 16.
ועל־כל־איש אשר־
עליו התו Ez. 9, 6.
עשרים וחמשה איש Ez. 11, 1.
איש איש מבית ישראל Ez. 14, 4.
אמת יעשה בן איש לאיש Ez.18,8.
איש כדרכיו אשפט
אתכם Ez. 18, 30.
איש שקוצי עיניו השליכו Ez.20,7.
איש את־שקוצי עיניהם Ez. 20, 8.
איש גלוליו לכו עבדו Ez. 20, 39.
איש לזרעו היו בך Ez. 22, 6.
איש גדר־גדר Ez. 22, 30.
ונהמתם איש אל־אחיו Ez. 24, 23.
להגעים איש לנפשו Ez. 32, 10.
איש אחד מקציהם Ez. 33, 2.
איש כדרכיו אשפוט
אתכם Ez. 33, 20.
איש את־אחיו לאמר Ez. 33, 30.
חרב איש באחיו Ez. 38, 21.
וכל־איש מלחמה Ez. 39, 20.
איש מראהו כמראה
נחשת Ez. 40, 3.
לא־יפצר עמי איש
מאחזתו Ez. 46, 19.
ונחלתם אותה איש כאחיו Ez.47,14.
אל אנכי ולא־איש Hos. 11, 9.
והנה איש־אחד לברוש Dan. 10, 5.
דניאל איש־חמדות Dan. 10, 11.
אל־תירא איש־חמדות Dan.10,19.
ינוס איש מפני הארי Am. 5, 19.
למען יכרת־איש Obad 1, 9.
ויזעקו איש אל־אלהיו Jon. 1, 5.
ויאמרו איש־אל רעהו Jon. 1, 7.
וישבו איש מדרכו Jon. 3, 8.
כי־איש הלך רוח Mich. 2, 11.
איש תחת גפנו Mich. 4, 4.
איש בשם אלהיו Mich. 4, 5.
איש את־אחיהו יצודו Mich. 7, 2.
ארבי איש אנשר ביתו Mich. 7, 6.
וישתחוו־לו איש
ממקומו Zeph. 2, 11.
מבלי־איש מאין יושב Zeph. 3, 6.
ואתם רצים איש לביתו Hag. 1, 9.
הן ישא־איש בשר־קדש Hag.2,12.
איש בחרב אחיו Hag. 2, 22.
איש רכב על־סום Zach. 1, 8.
איש לא־נשא ראשו Zach. 2, 4.
איש ובידו חבל Zach. 2, 5.
תקראו איש אל־רעהו Zach. 3, 10.
הנה־איש צמח שמו Zach. 6, 12.
ורחמים עשר איש
את־אחיו Zach. 7, 9.
ורעת איש אחיו Zach. 7, 10.
האדם איש ברעהו Zach. 8, 10.
דברו אמת איש את־
רעהו Zach. 8, 16.
בכנף איש יהודי Zach. 8, 23.
איש ביד־רעהו Zach. 11, 6.
כי־יגבא איש Zach. 13, 3.
הנביאים איש מחזיונו Zach. 13, 4.
איש עבד אדמה אנכי Zach. 13, 5.
והחזיקו איש יד רעהו Zach.14,13.
מדוע נבגד איש באחיו Mal. 2, 10.
יראי יי איש אל־רעהו Mal. 3, 16.
כאשר יחמל איש על־בנו Mal.3,17.

וְאִישׁ

ואיש אין בארץ Gn. 19, 31.
בתולה ואיש לא ידעה Gn. 24, 16.
ואיש את־רעהו Ex. 32, 27.
ואיש את־קרבו Ex. 32, 27.
ואיש לא־יעלה עמך Ex. 34, 3.
ואיש אר אשה כי־
יהיה בו Lev. 13, 29.
ואיש אר־אשה Lev. 13, 38.
ואיש כי ימרט ראשו Lev. 13, 40.

ואיש אשר יגע במשכבו Lev.15,5.
ואיש כי־תצא ממנו Lev. 15, 16.
ואיש איש מבית
ישראל Lev. 17, 10.
ואיש איש מבני Lev. 17, 13.
ואיש כי־ישכב את־אשה Lv.19,20.
ואיש אשר ינאף Lev. 20, 10.
ואישאשר ישכב את־אשת Lv.20,11
ואיש אשר ישכב את־כלתו Lv.20,12
ואיש אשר ישכב את־זכר Lv.20,13.
ואיש אשר יקח את־אשה Lv.20,14.
ואיש אשר יתן שכבתו Lev.20,15.
ואיש אשר־יקח את־
אחתו Lev. 20, 17.
ואיש אשר־ישכב את־
אשה Lev. 20, 18.
ואיש אשר ישכב את־
דדתו Lev. 20, 20.
ואיש אשר יקח את־אשת Lv.20,21.
ואיש אר־אשה כי־יהי־ה Lev.20,27.
ואיש כי־יאכל קדש Lev. 22, 14.
ואיש כי־יקריב Lev. 22, 21.
ואיש הישראלי Lev. 24, 10.
ואיש כי יכה Lev. 24, 17.
ואיש כי־יתן מום Lev. 24, 19.
ואיש אל־משפחתו Lev. 25, 10.
ואיש כי לא יהיה־לו גאל Lv.25,26.
ואיש כי־ימכר בית־
מושב Lev. 25, 29.
ואיש כי־יקדש את־
ביתו Lev. 27, 14.
ואיש על־דגלו Num. 1, 52.
ואיש את־קדשיו לו יהיו Nu.5,10.
ואיש אשר־יטמא Num.19,20.
ואיש אחר יחננני Dt. 20, 5.
ואיש אחר יחללנו Dt. 20, 6.
ואיש אחר יקחנה Dt. 20, 7.
ואיש אתר ישנאנה Dt. 28, 30.
ואיש ראש בית־אבותם Jos.22,14.
ואיש ישראל התפקדו Jud. 20, 17.
ואיש ישראל הפך Jud. 20, 41.
ואיש ישראל שבו Jud. 20, 48.
ואיש ישראל נשבע Jud. 21, 1.
ואיש לא־אכזרית 1 Sam. 2, 33.
ואיש ישראל ראו 1 Sam. 13, 6.
ואיש־ישראל נגש 1 Sam. 14, 24.
שורו ואיש שיחו 1 Sam. 14, 34.
ואיש מלחמה וגבון דבר 1 S.16,18.
ואיש תאר 1 Sam. 16, 18.
וישאול ואיש־ישראל
נאספו 1 Sam. 17, 2.
ואיש אין אתך 1 Sam. 21, 2.
ואיש במעון ומעשהו
בכרמל 1 Sam. 25, 2.
ואיש ואשה לא־יחיה דוד 1 S.27,11.
אלף איש ואיש טוב 2 Sam. 10, 6.
צובא ורחוב ואיש טוב 2 Sam.10, 8.
ואיש יהודה שלשים אלף 1 S.11,8.
איש הרמים ואיש הבליעל 2 S.16,7.
ואיש יהודה דבקו 2 Sam. 20, 2.
ואיש עמד עליו 2 Sam. 20, 11.
ואיש יגע בהם 2 Sam. 23, 7.
ואיש יהודה חמש־מאות 2 S.24,9.
ואיש אחד מבני
הנביאים 1 Reg. 20, 35.
ואיש משך בקשת לתמו 1Reg.22,34.
איש אל־עירו ואיש
אל־ארצו 1 Reg. 22, 36.
ואיש בא מבעל שלשה 2 Reg.4,42.
ואיש תאנתו 2 Reg. 18, 31.
ואיש משך בקשת 2 Chr. 18, 33.
ואיש שלחו בידו 2 Chr. 23, 10.
ואיש האלהים בא אליו 2Chr.25,7.
ואיש נגד ביתו Neh. 7, 3.
ואיש לא־עמד בפניהם Esth. 9, 2.
ואיש שכב ולא־יקום Job. 11, 12.
ואיש זרוע לו הארץ Job. 14, 12.
ואיש נזם זהב אחד Job. 22, 8.
איש ואיש ילד־בה Job. 42, 12.
ואיש מזמות תרשיע Ps. 87, 5.
ואיש מזמות ישנא Prv. 11, 12.
ואיש תבונות ישר־לכת Prv. 12, 2.
ואיש חכם יכפרנה Prv. 14, 17.
ואיש תבונה ידלנה Prv.15,21.
ואיש אמונים מי־ימצא Prv. 16, 14.
ואיש שמע לנצח ידבר Prv. 20, 5.
ואיש דעת מאמיץ־כח Prv.20,6.
ואיש מדונים לחרחר־ריב Prv.212,8.
ואיש יחד פני־רעהו Prv26,21
ואיש לפי מהללו Prv. 27, 17.
ואיש תרומות יהרסנה Prv. 27, 21.
רש ואיש תככים נפגשו Prv. 29, 4.
ואיש מלחמה Prv.29,12.
ואיש ברעהו Jes. 3, 2.
ואיש יהודה שפטו־נא Jes. 3, 5. 19, 2.
ואיש יהודה נטע Jes. 5, 3.
ואיש אל־ארצו Jes. 5, 7.
איש־גפנו ואיש תאנתו Jes. 13, 14.
ואיש עצתו יודיענו Jes.36, 16.
ואיש און מחשבתיו Jes. 40, 13.
ואיש ברעהו יהתלו Jes. 55, 7.
ואיש לארצו Jer. 9, 4.
איש ריב ואיש מדון Jer. 12, 15.
ואיש שררות לבו־הרע Jer. 15, 10.
ואיש בשר־רעהו יאכלו Jer.18,12.
ואיש אל־אחיו Jer. 19, 9.
ואיש יהודה וישבי
ירושלם Jer. 23, 35. 31, 34.
ואיש את־שפחתו Jer. 32, 32.
ואיש לרעהו Jer.34,9.10.16.
ואיש אל־ידע Jer. 34, 17.
ואיש לא ידע למה Jer. 36, 19.
ואיש לא ידע Jer. 40, 15.
ואיש לארצו ינוסו Jer. 41, 4.
ואיש בעונו חיתו Jer. 50, 16.
ואיש מקטרתו בידו Ez. 7, 13.
ואיש כלי משחתו בידו Ez. 8, 11.
ואיש כלי מפצו בידו Ez. 9, 1.
ואיש־אחד בתוכם Ez. 9, 2.
ואיש כי־יהיה צדיק Ez. 9, 2.
ואיש לא יונה Ez. 18, 5.
ואיש לא הונה Ez. 18, 7.
ואיש את־אשת רעהו Ez. 18, 16.
ואיש את־אחתו Ez. 22, 11.
ואיש את־אשת רעהו Ez. 22, 11.
ואיש את־כלתו Ez. 22, 11.
ואיש את־אשת רעהו Ez. 22, 11.
ואיש היה עומד אצלי Ez. 33, 26.
ואיש לא־יבא בו Ez. 43, 6.
ואיש בדרכיו ילכון Ez. 44, 2.
ואיש אחיו לא ידחקון Joel 2, 7.
ואיש ואביו ילכו Joel 2, 8.
ואיש ונחלתו Am. 2, 7.
ואיש משענתו בידו Mich. 2, 2.
ואיש את רעת רעהו Zach. 8, 4.

וְאִישׁ

כריצון איש־ואיש Zach. 8, 17.

הָאִשָּׁה

עוד האש בית רשע Esth. 1, 8.

הָאִישׁ

ועתה השב אשת־האיש Mich. 6, 10.
ויקח האיש נזם זהב Gn. 20, 7.
ויקד האיש וישתחו ליי Gn. 24, 22.
ויצק לבן אל־האיש Gn.24,26.
החוצה
כה־דבר אלי האיש Gn. 24, 29.
ויבא אל־האיש Gn. 24, 30.
ויבא האיש הביתה Gn. 24, 30.
התלכי עם־האיש הזה Gn. 24, 32.
מי־האיש הלזה ההלך Gn. 24, 58.
ויגדל האיש וילך Gn. 24, 65.
ויפרץ האיש מאד מאד Gn. 26, 13.
וישאלהו האיש Gn.30,43.
ויאמר האיש נסעו מזה Gn. 37, 15.
דבר האיש אדני הארץ Gn. 37,17.
ויאמר אלינו האיש אדני Gn. 42,30.
העד העד בנו האיש Gn.42,33.
כי־האיש אמר אלינו Gn. 43, 3.
שאול שאל־האיש Gn. 43, 5.
יתן לכם רחמים לפני Gn. 43, 7.
האיש Gn. 43, 14.
שובו אל־האיש Gn. 43, 13.
ויעש האיש כאשר אמר Gn.43,17.
ויבא האיש את־האנשים Gn.43,17.
האיש אשר על בית־יוסף Gn.43,19.
ויבא האיש את־האנשים Gn.43,24.
האיש אשר נמצא הגביע Gn.44,17.
לא נוכל לראות פני האיש Gn.44,26.
למה זה עזבתן את־האיש Ex.2,20.
ויואל משה לשבת את־
האיש Ex. 2, 21.
גם האיש משה גדול מאד Ex.11,3.
כי זה משה האיש Ex. 32, 1. 23.
את האיש המטהר Lev. 14, 11.
ונכרת האיש ההוא Lev. 17, 4.
ונכרת האיש ההוא Lev. 17, 9.
את־עיניהם מן־האיש
ההוא Lev. 20, 4.
והבריא האיש את־אשתו Num.5,15.
ונקה האיש מעון Num. 5, 31.
ישא האיש ההוא Num. 9, 13.
מות יומת האיש Num. 15, 35.
והיה האיש אשר־יבחר יי Nu.16,7.
האיש אחד יחטא
והיה האיש אשר
אבחר־בו Num. 16, 22.
כי כל־האיש אשר הלך Num. 17, 20.
והרוצאת את־האיש ההוא Dt. 4, 3.
אל־שעריך את־האיש Dt.17,5.
ומת האיש ההוא Dt. 17, 5.
והיה האיש אשר לא־
ישמע Dt. 17, 12.
מי־האיש אשר בנה Dt. 18, 19.
ומי־האיש אשר נטע Dt. 20, 5.
ומי־האיש אשר ארש Dt. 20, 6.
מי־האיש הירא ורך הלבב Dt. 20, 7.
את־האיש ויסרו אתו Dt.20,8.
האיש השוכב עם־האשה Dt. 22, 18.
ואת־האיש על־דבר Dt.22,22.
ואם־בשדה ימצא האיש Dt. 22, 24.
והחזיק־בה האיש Dt.22,25.
ומת האיש אשר־שכב Dt. 22, 25.
ונתן האיש השוכב עמה Dt. 22, 25.
ושנאה האיש Dt.22,29.
או כי ימות האיש Dt. 24, 3.
ואם־לא יחפץ האיש Dt. 24, 3.
ארור האיש אשר יעשה Dt. 25, 7.
פסל Dt. 27, 15.
האיש הרך בך והעגג Dt. 28, 54.
ארור האיש לפני יי Jos. 6, 26.
ואת־האיש ואת־כל Jud. 1, 25.
וילך האיש ארץ החתים Jud.1,26.
את־האיש אשר־אתה
מבקש Jud. 4, 22.
בשלש מאות האיש Jud. 7, 7.
ובשלש־מאות האיש
החזיק Jud. 7, 8.
את שלש־מאות האיש Jud. 7, 16.
ושלש־מאות האיש Jud. 8, 4.
מי האיש אשר ירא Jud. 10, 18.
נראה אלי האיש Jud. 13, 10.
ויבא אל־האיש ויאמר לו Jud.13,11.
האתה האיש אשר־
דברת Jud. 13, 11.
וילך האיש מהעיר Jud. 17, 8.
הלוי לשבת את־האיש Jud. 17, 11.
וששׁ־מאות האיש Jud. 18, 17.
ויאמר אבי הנערה אל־
האיש Jud. 19, 6.
ויקם האיש ללכת Jud. 19, 7. 9.
ולא־אבה האיש ללון Jud. 19, 10.

וירא את־האיש הארח Jud. 19, 17.
ויאמר האיש הזקן אנה Jud. 19, 17.
ויאמר האיש הזקן
שלום לך Jud. 19, 20.
ויאמרו אל־האיש Jud. 19, 22.
הוצא את־האיש Jud. 19, 22.
ויצא אליהם האיש Jud. 19, 23.
אשר־בא האיש הזה Jud. 19, 23.
ויחזק האיש בפילגשו Jud. 19, 25.
ותפל פתח בית־האיש Jud. 19, 26.
ויקם האיש וילך למקמו Jud. 19, 28.
ויען האיש הלוי Jud. 20, 4.
ושם האיש אלימלך Ruth 1, 2.
שם האיש אשר עשיתי Ruth 2, 19.
קרוב לנו האיש Ruth 2, 20.
ויחרד האיש וילפת Ruth 3, 8.
את כל־אשר עשה־לה
האיש Ruth 3, 17.
כי לא ישקט האיש Ruth 3, 18.
ועלה האיש ההוא 1 Sam. 1, 3.
ויעל האיש אלקנה 1 Sam. 1, 21.
ויאמר אליו האיש 1 Sam. 2, 16.
ויאמר האיש אל־עלי 1 Sam. 4, 16.
כי־נזק האיש וכבד 1 Sam. 4, 18.
כה־אמר האיש בלכתו 1 Sam. 9, 9.
הנה האיש אשר אמרתי 1 S. 9, 17.
ארור האיש אשר יאכל 1 S. 14, 24. 28.
בראותם את־האיש 1 Sam. 17, 24.
הראיתם האיש העלה 1 S. 17, 25.
והיה האיש אשר־יכנו 1 S. 17, 25.
ושם האיש נבל 1 Sam. 25, 3.
השב את האיש 1 Sam. 29, 4.
את־כבשת האיש 2 Sam. 12, 4.
בן־מות האיש העשה
זאת 2 Sam. 12, 5.
אל־דוד אתה האיש 2 Sam. 12, 7.
להצניל את־אמתו מכף
האיש 2 Sam. 14, 16.
כל־האיש אשר־יהיה־לו
ריב 2 Sam. 15, 2.
האיש אשר־אתה מבקש 2 S. 17, 3.
ויאמר האיש אל־יואב 2 S. 18, 12.
וירא האיש כי־עמד כל־
העם 2 Sam. 20, 12.
האיש אשר כלנו 2 Sam. 21, 5.
וימאן האיש להכתו 1 Reg. 20, 35.
ויכהו האיש 1 Reg. 20, 37.
שמר את־האיש הזה 1 Reg. 20, 39.
האיש אשר עלה 2 Reg. 1, 7.
אל־האיש אשר תבקשון 2 Reg. 6, 19.
אתם ידעתם את־האיש 2 Reg. 9, 11.
ויאמר האיש אשר־
ימלט 2 Reg. 10, 24.
וישליכו את־האיש 2 Reg. 13, 21.
יילך ויגע האיש 2 Reg. 13, 21.
את־האיש המצרי 1 Chr. 11, 23.
לפני האיש הזה Neh. 1, 11.
את־כל־האיש אשר לא־
יקים Neh. 5, 13.
האיש כמוני יברח Neh. 6, 11.
והלבישו את־האיש Esth. 6, 9.
כי־האיש מרדכי הולך
וגדול Esth. 9, 4.
ויהי האיש ההוא תם Job. 1, 1.
ויהי האיש ההוא גדול Job. 1, 3.
אשרי האיש אשר לא הלך Ps. 1, 1.
האיש ירא יי Ps. 25, 12.
מי־האיש החפץ חיים Ps. 34, 13.
לא בשוקי האיש ירצה Ps. 147, 10.
כי אין האיש בביתו Prv. 7, 19.
את־האיש המסכן ההוא Eccl. 9, 15.
הזה האיש מרגיז Jes. 14, 16.
מי־האיש החכם Jer. 9, 11.
ארור האיש אשר לא Jer. 11, 3.
ארור האיש אשר בשר Jer. 20, 15.
והיה האיש ההוא Jer. 20, 16.
האיש הזה כניהו Jer. 22, 28.
האיש חזה עריריי Jer. 22, 30.

ופקדתי על־האיש ההוא Jer. 23, 34.
ורמית נא את־האיש הזה Jer. 38, 4.
כי האיש הזה אינגו Jer. 38, 4.
האיש הלבש הבדים Ez. 9, 3.
והנה האיש לברש הבדים Ez. 9, 11.
אל־האיש לבש הבדים Ez. 10, 2.
מימין לבית באו האיש Ez. 10, 3.
האיש לבש־הבדים Ez. 10, 6.
וידבר אלי האיש Ez. 40, 4.
ורבד האיש קנה המדה Ez. 40, 5.
בצאת־האיש קדים Ez. 47, 3.
האיש לברש הבדים Dan. 12, 7.
בנפש האיש הזה Jon. 1, 14.
ויען האיש העמד Zach. 1, 10.

וְהָאִישׁ

והאיש משתאה לה Gn. 24, 21.
והאיש אשר־הוא מהרר Num. 9, 13.
והאיש משה ענו מאד Num. 12, 3.
והאיש אשר־עשה בזדון Dt. 17, 12.
והאיש אשר אתה נשה בו Dt. 24, 11.
והאיש מיכה לו בית Jud. 17, 5.
והאיש מהר אפרים Jud. 19, 16.
והאיש בא להגיד בעיר 1 Sam. 4, 13.
והאיש מהר ויבא ויגד
לעלי 1 Sam. 4, 14.
והאיש נכבד 1 Sam. 9, 6.
והאיש בימי שאול 1 Sam. 17, 12.
והאיש נשא הצנה לפניו 1 S. 17, 41.
והאיש גדול מאד 1 Sam. 25, 2.
והאיש קשה ורע 1 Sam. 25, 3.
והאיש ירבעם גבור חיל 1 Reg. 11, 28
והאיש היה גבור 2 Reg. 5, 1.
והאיש גבריאל אשר
ראיתי Dan. 9, 21.

בְּאִישׁ

ויפצרו באיש בלוט מאד Gn. 19, 9.
הנוגע באיש הזה ובאשתו Gn. 26, 11.
את־פני באיש ההוא Lev. 20, 3.
באיש ההוא ובמשפחתו Lev. 20, 5.
וקנאתו באיש ההוא Dt. 29, 19.
ויתר־אף דוד באיש 2 Sam. 12, 5.
מה־לעשות באיש Esth. 6, 6.
ונתתי פני באיש ההוא Ez. 14, 8.

בְּאִישׁ

לא־יקום עד אחד באיש Dt. 19, 15.
כי־יקום עד־חמס באיש Dt. 19, 16.
וכי־יהיה באיש חטא Dt. 21, 22.
תרע עינה באיש חיקה Dt. 28, 56.
רוח באיש מפנימם Jos. 2, 11.
הללים באיש־ישראל Jud. 20, 39.
ולא־בחרתי באיש 2 Chr. 6, 5.
באיש עשה מזמות Ps. 37, 7.
אל־תקנא באיש חמס Prv. 3, 31.
פגוש דב שכול באיש Prv. 17, 12.
איש באיש Jes. 3, 5.
שבע נשים באיש אחד Jes. 4, 1.
קשר באיש יהודה Jer. 11, 9.

כְּאִישׁ

את־העם הזה כאיש אחד Nu. 14, 15.
והכית את־מדין כאיש
אחד Jud. 6, 16.
ותקהל העדה כאיש אחד Jud. 20, 1.
כאיש אחד לאמר Jud. 20, 8.
כאיש אחד חברים Jud. 20, 11.
ויצאו כאיש אחד 1 Sam. 11, 7.
יהודה כאיש אחד 2 Sam. 19, 15.
ויאספו העם כאיש אחד Esr. 3, 1.
כי־הוא כאיש אמת Neh. 7, 2.
ויאספו כל־העם כאיש אחד Neh. 8, 1.
כאיש אשר לא־שמע Ps. 38, 15.
ומחסרך כאיש מגן Prv. 6, 11. 24, 34.
כאיש מלחמת יעיר קנאה Jes. 42, 13.
כאיש אשר אמו תנחמנו Jes. 66, 13.
ערוך כאיש למלחמה Jer. 6, 23. 50, 42.
כאיש נדהם Jer. 14, 9.
היותי כאיש שכור Jer. 23, 9.

כאיש אשר־יעור משנתו Zach. 4, 1.

כְּאִישׁ

כי כאיש גבורתו Jud. 8, 21.

לְאִישׁ

מתתי אתה לאיש אחר Gn. 29, 19.
לאיש אשר־לו ערלה Gn. 34, 14.
לאיש אשר־אלה לו Gn. 38, 25.
ויאמר מי שמך לאיש Ex. 2, 14.
נחרפת לאיש Lev. 19, 20.
כי תהיה לאיש זר Lev. 22, 12.
את־השדה לאיש אחר Lev. 27, 20.
ואם־הון תהיה לאיש Num. 30, 7.
כי־תהיין לאיש שתי נשים Dt. 21, 15.
כי־יהיה לאיש בן סורר Dt. 21, 18.
מראשה לאיש Dt. 22, 23.
והלכה והיתה לאיש־אחר Dt. 24, 2.
החוצה לאיש זר Dt. 25, 5.
תמיך ואוריך לאיש
לבני־ישראל Dt. 33, 8.
את־לשנו
והמועד היה לאיש Jos. 10, 21.
ישראל Jud. 20, 38.
זקנתי מהיות לאיש Ruth 1, 12.
היתי הלילה לאיש Ruth 1, 12.
לבלתי היות לאיש Ruth 1, 13.
אם־יחטא איש לאיש 1 Sam. 2, 25.
אין־להביא לאיש האלהים 1 S. 9, 7.
ונתתי לאיש האלהים 1 Sam. 9, 8.
ונהפכת לאיש אחר 1 Sam. 10, 6.
כה תאמרון לאיש יבש 1 Sam, 11, 9.
עבד לאיש עמלקי 1 Sam. 30, 13.
לאיש חלת לחם אחת 2 Sam. 6, 19.
ויבא הלך לאיש העשיר 2 S. 12, 4.
וחזקת והיית לאיש 1 Reg. 2, 2.
ותגד לאיש האלהים 2 Reg. 4, 7.
ויבא לאיש האלהים 2 Reg. 4, 42.
חמשים שקלים כסף
לאיש 2 Reg. 15, 20.
לאיש ככר־לחם 1 Chr. 16, 3.
אמציהו לאיש האלהים 2 Chr. 25, 9.
לאיש־כמוך רשעך Job. 35, 8.
כי־אחרית לאיש שלום Ps. 37, 37.
תשלם לאיש כמעשהו Ps. 62, 13.
וחכמה לאיש תבונה Prv. 10, 23.
לך מנגד לאיש כסיל Prv. 14, 7.
וכל־הרע לאיש מתן Prv. 19, 6.
ועבד לוה לאיש מלוה Prv. 22, 7.
חבר הוא לאיש משחית Prv. 28, 24.
והיתה לאיש אחר Jer. 3, 1.
לאיש יהודה ולירושלם Jer. 4, 3.
לאיש הלך והכין את־
צעדו Jer. 10, 23.
ולתת לאיש כדרכו Jer. 17, 10.
המשא יהיה לאיש דברו Jer. 23, 36.
לתת לאיש בדרכיו Jer. 32, 19.
ואמרת לאיש יהודה Jer. 35, 13.
מלמעלה לאיש שתים Ez. 1, 11.
לאיש שתים מכסות Ez. 1, 23.
ולא־תהיה לאיש מוכיח Ez. 3, 26.
אמת יעשה בין איש לאיש Ez. 18, 8.
אשר־לא־היתה לאיש Ez. 44, 25.
מתנה לאיש מבניו Ez. 46, 16.
לאיש יהודה ולישבי
ירושלם Dan. 9, 7.
לא־יקוה לאיש Mich. 5, 6.
לאיש עשב בשדה Zach. 10, 1.

לָאִישׁ

להגיד לאיש Gn. 43, 6.
והורידו לאיש מנחה Gn. 43, 11.
נתן לאיש חלפות Gn. 45, 22.
דם יחשב לאיש ההוא Lev. 17, 4.
לאיש אשר מכר־לו Lev. 25, 27.
ואם־אין לאיש גאל Num. 5, 8.
בתי נתתי לאיש הזה Dt. 22, 16.
ככה יעשה לאיש Dt. 25, 9.
ותקרא לאיש ותגלח Jud. 16, 19.
אל־תודעי לאיש Ruth 3, 3.
ואמר לאיש הזבח 1 Sam. 2, 15.
ומה־נביא לאיש 1 Sam. 9, 7.
מה־יעשה לאיש 1 Sam. 17, 26.
כה יעשה לאיש 1 Sam. 17, 27.
וישב לאיש את־צדקתו 1 S. 26, 23.
ויעשה לאיש הבא 2 Sam. 12, 4.
ויאמר יואב לאיש 2 Sam. 18, 11.
ונתת לאיש ככל־דרכיו 1 Reg. 8, 39.
אמרו לאיש אשר־שלח 2 Reg. 22, 15.
ונתת לאיש ככל־דרכיו 2 Chr. 6, 30.
אמרו לאיש 2 Chr. 34, 23.
ככה יעשה לאיש Esth. 6, 9. 11.
וכל אשר לאיש יתן Job. 2, 4.
שמחה לאיש במענה־פיו Prv. 15, 23
כבוד לאיש שבת מריב Prv. 20, 3.
ערב לאיש לחם שקר Prv. 20, 17.
אשיב לאיש כפעלו Prv. 24, 29.
משפט־מות לאיש הזה Jer. 26, 11.
אין־לאיש הזה Jer. 26, 16.
לאיש לברש הבדים Dan. 12, 6.
לאיש אשר יעשנה Mal. 2, 12.

וְלָאִישׁ

ולאיש אשר ישכב Lev. 15, 33.
ולאיש שתים מכסות להנה Ez. 1, 23.

וְלָאִישׁ

ולאיש הזה לא־תעשה דבר Jud. 19, 24

מֵאִישׁ

כי מאיש לקחה־זאת Gn. 2, 23.
מאיש ועד־אשה Jos. 6, 21. 8, 25.
והמתה מאיש עד־אשה 1 S. 15, 3.
מאיש ועד־אשה 1 Sam. 22, 19.
מאיש חמסים תצילנו 2 S. 22, 49.
מאיש ועד־אשה 1 Chr. 16, 3.
מאיש ועד־אשה וכל מבין Neh. 8, 3.
מאיש חמס תצילני Ps. 18, 49.
מאיש מרמה ועולה Ps. 43, 1.
מאיש חמסים Ps. 140, 2. 5.
מאיש מדבר תהפכות Prv. 2, 12.
וטוב רש מאיש כזב Prv. 19, 22.
כי בער אנכי מאיש Prv. 30, 2.
מאיש שמע שיר כסילים Eccl. 7, 5.
משחת מאיש מראהו Jes. 52, 14.
מאיש שגה ומפתי Ez. 45, 20.

לְמֵאִישׁ

למאיש ועד־בהמה Ex. 11, 7.
למאיש ועד־אשה 2 Sam. 6, 19.
למאיש ועד־אשה 2 Chr. 15, 13.

cum suff.: אִישִׁי

כי עתה ראהבני אישי Gn. 29, 32.
הפעם ילוה אישי אלי Gn. 29, 34.
חמעט קחתך את־אישי Gn. 30, 15.
הפעם יזבלני אישי Gn. 30, 20.
וימת אישי 2 Sam. 14, 5.
עבדך אישי מת 2 Reg. 4, 1.
ואשובה אל־אישי Hos. 2, 9.
תקראי אישי Hos. 2, 18.

לְאִישִׁי

אשר־נתתי שפחתי לאישי Gn. 30, 18
לבלתי שום־לאישי שם 2 S. 14, 7.

אִישֵׁךְ

ואל־אישך תשוקתך Gn. 3, 16.
תחת אישך Num. 5, 19. 20.
מבלעדי אישך Num. 5, 20.
פתי את־אישך Jud. 14, 15.
אחרי מות אישך Ruth 2, 11.

cum suff.: לְאִישֵׁךְ

השלום לאישך 2 Reg. 4, 26.

cum suff.: אִישׁוֹ

ויכו איש אישו וינסו 1 Reg. 20, 20.

cum suff.: אִשָּׁה

לאברם אישה Gn. 16, 3.
ונעלם מעיני אישה Num. 5, 13.
אשה תחת אישה Num. 5, 29.
ושמע אישה ביום שמעו Nu. 30, 8.
ואם ביום שמע אישה Num. 30, 9.
ואם־בית אישה נדרה Num. 30, 11.

ושמע אישה והחרש לה Nu.30,12.
ואם־הפר יפר אתם אישה Nu.30,13.
אישה הפרם Num. 30, 13.
אישה יקימני Num. 30, 14.
החרש יחריש לה אישה Nu.30,15.
להצוֹל את־אישה Dt. 25, 11.
ומנוח אישה אין עמה Jud. 13, 9.
ויקם אישה וילך אחריה Jud.19,3.
אשה בית אישה Ruth 1, 9.
ויאמר לה אלקנה אישה 1S. 1, 8.
ויאמר לה אלקנה אישה 1S.1,23.
בעלותה את־אישה 1 Sam. 2, 19.
וילך אתה אישה 2 Sam. 3, 16.
כי־מת אוריה אישה 2 Sam.11,26.
ותאמר אל־אישה 2 Reg. 4, 9.
ותקרא אל־אישה 2 Reg. 4, 22.
המנאפת תחת אישה Ez. 16, 32.
געלת אישה Ez. 16, 45.

cum suff.: וְ֫אִשָּׁה

ואישה יפרנו Num. 30, 14.
ומת חמיה ואישה 1 Sam. 4, 19.
ואל־חמיה ואישה 1 Sam. 4, 21.
בן אוֹל֫ה ואישה זקן 2 Reg. 4, 14.

לְ֫אִשָּׁה

ותתן גם־לאישה עמה Gn. 3, 6.
ותאמר לאישה Jud. 13, 6.
ותגד לאישה Jud. 13, 10.
ולנעמי מוֹדע לאישה Ruth 2, 1.
כי־אמרה לאישה 1 Sam. 1, 22.

וּלְאִשָּׁה

ולאישה נבל לא הגידה 1 S. 25,19.

מֵאִשָּׁה

ואשה גרושה מאישה Lev. 21, 7.

וּמֵאִשָּׁה

משני ילדיה ומאישה Ruth 1, 5.

pl.: אֲנָשִׁים

את־אישים פעלי־און Ps. 141, 4.
אליכם אישים אקרא Prv. 8, 4.
וחדל אישים Jes. 53, 3.

אִשָּׁה

ז׳ מהזכרי אֵשׁ [פשרש ששש], לשר כמשך ויתמודד ממנו אִישׁ, והכינים נָשִׁים ופסיק לְשֵׁי נקסר ל׳ פתקיל, למכינת היקוד עם לנשים הזכרים, ולך זר ובפרד אִשָּׁה, לת יוסף לך מיקוקל מניתה. עכיו ושמועתו ידוע: נעלה ונקנת [עהעזרוין, נשעין], ונקריתי לתה לתל ולתו, ובנארת כית כמו הַבַּיְתָה לשתו, לומר לשר מניתו, הקישו קנקיתו והמשכתו בנו סמליס.

sbst. f. (msc. אֵשׁ, factum, ut videtur, ex rad. אָשַׁשׁ, unde, forma productiori, אִישׁ et אִשָּׁה, sicut a viro vira apud Romanos antiquos, teste Festo. Symm., conficto vocabulo: *ἀνδρίς*. Theodotion: *λῆμα*, secundum accentus, ut ait Hieronymus, varietatem), plur. אֲנָשִׁים, abjecto א, ut a masc. נָשִׁים discerneretur; semel apud Ezechielem אִשּׁוֹת: *mulier*, *femina*, *femella*, quod dicitur et de nupta et de non nupta, et de hominibus et de brutis, in dictione אִשָּׁה־אָחוֹת etiam de rebus.

לזאת יקרא אשה Gn. 2, 23.
כי אשה יפת־מראה את Gn.12,11.
ותקחלו אמו אשה Gn. 21, 20.
אשר לא־תקח אשה לבני Gn.24,3.
ולקחת אשה לבני ליצחק Gn.24,4.
ולקחת אשה לבני משם Gn. 24, 7.
לא־תקח אשה לבני Gn. 24, 37.
ולקחת אשה לבני Gn. 24, 38. 40.
ותהי אשה לבן־אדניך Gn. 24, 51.
ויקח אשה ושמה קטורה Gn.25,1.
ויקח אשה את־יהודית Gn. 26, 34.
אשה מבנות־חת כאלה Gn. 27, 46.
לא־תקח אשה מבנות כנען Gn.28,1.
וקח־לך משם אשה Gn. 28, 2.
לקחת־לו משם אשה Gn. 28, 6.
לא־תקח אשה Gn. 28, 6.
ויקח יהודה אשה לער בכורו Gn. 38, 6.
אשה מינקת מן העברית Ex. 2, 7.
ושאלה אשה משכנתה Ex. 3, 22.
אל־תגשו אל־אשה Ex. 19, 15.
אם־בעל אשה הוא Ex. 21, 3.
אם־אדניו יתן־לו אשה Ex. 21, 4.
ונגפו אשה הרה Ex. 21, 22.
או את־אשה ומת Ex. 21, 28.
והמית איש או אשה Ex. 21, 29.
חברת אשה אל־אחתה Ex. 26, 3.
אשה אל־אחתה Ex. 26, 3. 5.
אשה אל אחתה בקרסים Ex.26,6.
משלבת אשה אל־אחתה Ex.26,17.
וכל־אשה חכמת־לב Ex. 35, 25.
אשה כי תזריע Lev. 12, 2.
ואיש או אשה כי־יהיה בו נגע Lev. 13, 29.
ואיש או־אשה כי־יהיה Lev.13,38.
ערות אשה ובתה Lev. 18, 17.
ואל־אשה בנדת טמאתה Lv.18,19.
משכבי אשה תועבה הוא Lv.18,22.
ואיש כי־ישכב את־אשה Lv.19,20.
את־זכר משכבי אשה Lev. 20, 13.
אשר יקח את־אשה Lev. 20, 14.
אשר־ישכב את־אשה דוה Lv.20,18.
ואיש או־אשה כי־יהיה בהם Lev. 20, 27.
אשה זנה וחללה לא יקחו Lv.21,7.
והוא אשה בבתוליה יקח Lv.21,13.
בתולה מעמיו יקח אשה Lv.21,14.
בן אשה ישראלית Lev. 24, 10.
איש או־אשה כי יעשו Num. 5, 6.
אשר תשטה אשה Num. 5, 29.
איש או־אשה כי יפלא Num. 6, 2.
כי־אשה כשית לקח Num. 12, 1.
וכל־אשה ידעת איש Num.31,17.
איש או־אשה אשר יעשה Dt.17,2.
ומי־האיש אשר ארש אשה Dt.20,7.
כלי־גבר על־אשה Dt. 22, 5.
ולא־ילבש גבר שמלת אשה Dt.22,5.
כי־יקח איש אשה Dt. 22, 13. 24, 1. 5.
איש שכב עם־אשה Dt. 22, 22.
כי יקח איש אשה חדשה Dt. 24,5.
אשה תארש Dt. 28, 30.
פן־יש בכם איש או־אשה Dt.29,17.
בית־אשה זונה Jos. 2, 1.
מאיש ועד־אשה מנער Jos. 6, 21.
מאיש ועד־אשה Jos. 8, 25.
ודברה אשה נביאה Jud. 4, 4.
כי ביד אשה ימכר יי׳ Jud. 4, 9.
ותשלך אשה אחת פלגש־ירמו לי אשה הרגתהו Jud. 9, 53.
Jud. 9, 54.
והוא בן־אשה זונה Jud. 11, 1.
כי בן־אשה אחרת אתה Jud.11,2.
וירא־אשה בתמנתה Jud. 14, 1.
אשה ראיתי בתמנתה Jud. 14, 2.
ובכל־עמי אשה Jud. 14, 3.
לקחת אשה מפלשתים Jud. 14, 3.
וירא־שם אשה זונה Jud. 16, 1.
ויאהב אשה בנחל שורק Jud.16,4.
ויקח־לו אשה פילגש וכל־אשה ידעת Jud. 19, 1.
משכב־זכר Jud. 21, 11.
כי־נשמדה מבנימן אשה Jud.21,16.
ארור נתן אשה Jud. 21, 18.
שבנה אשה לבית אמה Ruth 1, 8.
ומצאן מנוחה אשה בית Ruth 1, 9.
והנה אשה שכבת Ruth 3, 8.
אשה קשת־רוח אנכי 1 Sam. 1, 15.
והמתה מאיש עד־אשה 1 Sam.15,3.
כי אם־אשה עצרה־לנו 1 S. 21, 6.
לפי־חרב מאיש ועד־אשה 1S.22,19
למאיש ועד אשה 2 Sam. 6, 19.
ויראֵ אשה רחצת 2 Sam. 11, 2.
חלוא אשה השליכה עליו 2 S.11,21.
ויקח משם אשה חכמה 2 S. 14, 2.
אבל אשה־אלמנה אני 2 Sam.14,5.
אשה יפת מראה 2 Sam. 14, 27.
בן־אשה אלמנה הוא 1 Reg. 7, 14.
ויתן־לו אשה 1 Reg. 11, 19.
צרועה אשה אלמנה 1 Reg. 11, 26.
ויקח אשה את־איזבל 1 Reg. 16, 31.
שם אשה אלמנה 1 Reg. 17, 9. 10.
ושם אשה גדולה 2 Reg. 4, 8.
הוליד את־עזובה אשה 1 Chr.2,18.
ותהי אשה אחרת 1 Chr. 2, 26.
ומכיר לקח אשה 1 Chr. 7, 15.
ישראל מאיש ועד־אשה 1 Chr.16,3.
בן־אשה מן־בנות דן 2 Chr. 2, 13.
לא־תשב אשה בבית 2 Chr. 8, 11.
ויקחלו רחבעם אשה 2 Chr.11,18.
למאיש ועד־אשה 2 Chr. 15, 13.
לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה Esr. 2, 61.
מבנות ברזלי הגלעדי אשה Neh. 7, 63.
מאיש ועד־אשה וכל מבין Neh.8,2.
אדם ילוד אשה Job. 14, 1.
וכי יצדק ילוד אשה Job. 15, 14.
ומה־יזכה ילוד אשה Job. 25, 4.
אם־נפתה לבי על־אשה Job. 31, 9.
כי בעד־אשה זונה Prv. 6, 26.
נאף אשה חסר־לב Prv. 6, 32.
והנה אשה לקראתו Prv. 7, 10.
אשה יפה וסרת טעם Prv. 11, 22.
מצא אשה מצא טוב Prv. 18, 22.
ודלף טרד מדיני אשה Prv. 19, 13.
ומריֹ אשה משכלת Prv. 19, 14.
כן־דרך אשה מנאפת Prv. 30, 20.
אשה יראת־יי׳ היא תתהלל Prv. 31, 31.
ואשה בכל־אלה לא מצאתי Eccl. 7, 28.
ראה חיים עם־אשה Eccl. 9, 9.
דיות אשה רעותה Jes. 34, 15.
אשה רעותה לא פקדו Jes. 34, 16.
חתשכח אשה עולה Jes. 49, 15.
ומצח אשה זונה Jer. 3, 3.
בגדה אשה מרעה Jer. 3, 20.
איש עם־אשה ילכדו Jer. 6, 11.
לא־תקח לך אשה Jer. 16, 2.
כלב אשה מצרה Jer.48,41. 49,22.
חברת אשה אל אחותה Ez. 1, 9.
אשה אל־אחותה Ez. 1, 23. 3, 13.
אשה־זונה שלטת Ez. 16, 30.
ואל־אשה נדה Ez. 18, 7.
כבוא אל־אשה זונה Ez. 23, 44.
לך אהב־אשה Hos. 3, 1.
תצאנה אשה נגדה Am. 4, 3.
אשה אחת יושבת Zach. 5, 7.
אשה את־בשר רעותה Zach. 11, 9.

וְאִשָּׁה

ואשה מאת רעותה Ex. 11, 2.
כל־איש ואשה אשר נדב Ex.35,29.
איש ואשה אל־יעשו Ex. 36, 6.
ואשה אשר ישכב Lev. 15, 18.
ואשה כי־תהיה זבה Lev. 15, 19.
ואשה כי־יזוב זוב דמה Lev.15,25.
ואשה אל־אחתה לא תקח Lv.18,18.
ואשה לא־תעמד Lev. 18, 23.
ואשה אשר תקרב Lev. 20, 16.
ואשה גרושה מאישה Lev. 21, 7.
ואשה כי־תדר נדר ליי׳ Num. 30, 4.
כאלף איש ואשה Jud. 9, 49.
כשלשת אלפים איש ואשה Jud. 16, 27.
ולא יהיה איש ואשה 1 Sam. 27, 9.
ואיש ואשה לא־יחיה דוד 1 Sam. 27, 11.
ואשה אחת מנשי 2 Reg. 4, 1.
ואשה צעקה אליו לאמר 2 Rg.6,26.
אשר כל־איש ואשה Esth. 4, 11.
ואשה רעותה קינה Jer. 9, 19.
איש־ואשה עולל ויונק Jer. 44, 7.
ונפצתי בך איש ואשה Jer. 51, 22.

הָאִשָּׁה

ויאמר אל־האשה אף כי Gn. 3, 1.
ותאמר האשה אל־הנחש Gn. 3, 2.
ויאמר הנחש אל־האשה Gn. 3, 4.
ותרא האשה כי טוב Gn. 3, 6.
האשה אשר נתתה Gn. 3, 12.
האשה הנחש השיאני Gn. 3, 13.
ואיבה אשית בינך ובין האשה Gn. 3, 15.
אל־האשה אמר Gn. 3, 16.
ויראו המצרים את־האשה Gn. 12, 14.
ותקח האשה בית פרעה Gn.12,15.
הנך מת על־האשה Gn. 20, 3.
אולי לא־תאבה האשה Gn. 24, 5.
ואם־לא תאבה האשה Gn. 24, 8.
לא־תלך האשה אחרי הוא האשה אשר־ Gn. 24, 39.
הכיח יי׳ לקחת הערבון מיד האשה Gn. 24, 44.
ותהר האשה ותלד בן Gn. 38, 20.
ותקח האשה הילד ותניקהו Ex. 2, 2.
האשה וילדיה Ex.2,9.
ישית עליו בעל האשה Ex. 21, 4.
והרגת את־האשה Ex. 21, 22.
בן־האשה הישראלית Lev. 20, 16.
והעמיד הכהן את־האשה Lev. 24,11.
את־ראש האשה Nu.5,18.
ואמר אל־האשה אם־ Num. 5, 18.
לא שכב Num. 5, 19.
והשביע הכהן את־האשה Nu.5,21.
ואמרה האשה אמן אמן Nu.5,22.
והשקה את־האשה Num. 5, 24.
ולקח הכהן מיד האשה Num.5,25.
ואחר ישקה את־האשה Num.5,26.
האשה לאלה בקרב עמה Nu.5,27.
ואם־לא נטמאה האשה Num.5,28.
והעמיד את־האשה Num. 5, 30.
האשה הכשית Num. 12, 1.
ואת־האשה אל־קבתה Num. 25, 8.
ושם האשה המכה Num. 25, 15.
אר את־האשה ההוא Dt. 17, 5.
את־האיש אר את־האשה Dt.17,5.
את־האשה הזאת לקחתי Dt.22,14.
השוכב עם־האשה Dt. 22, 22.
ותקח האשה את־שני Jos. 2, 4.
בית־האשה הזונה Jos. 6, 22.
והוציאו משם את־האשה Jos.6,22.
ויגדלו בני־האשה Jud. 11, 2.
ויבא מלאך־יי׳ אל־האשה Jud.13,3.
ותבא האשה ותאמר Jud. 13, 6.
האלהים עוד אל־האשה Jud. 13,9.
ותמהר האשה ותרץ Jud. 13, 10.
דברת אל־האשה Jud. 13, 11.
מכל אשר־אמרתי אל־ האשה Jud. 13, 13.
ותלד האשה בן Jud. 13, 24.
וירד אביהו אל־האשה Jud.14,10.
ותבא האשה לפנות Jud. 19, 26.
והנה האשה פילגשו Jud. 19, 27.
האשה הנרצחה Jud. 20, 4.
ותשאר האשה Ruth 1, 5.
כי־באה האשה הגרן Ruth 3, 14.
האשה הבאה אל־ביתך Ru. 4, 11.
ותלך האשה לדרכה 1 Sam. 1, 18.
ותשב האשה ותינק את־בנה 1 Sam. 1, 23.

אני האשה הנצבת עמכה 1 S. 1,26.
זרע מן־האשה הזאת 1 Sam. 2,20.
ויבאו אל־האשה לילה 1 Sam. 28,8.
ותאמר האשה אליו 1 Sam. 28, 9.
ותאמר האשה את־מי 1 Sam. 28,11.
ותרא האשה את־שמואל 1 S. 28,12.
ותאמר האשה אל־
שאול 1 Sam. 28, 12. 13.
ותבא האשה אל־שאול 1 S. 28, 21.
ויפרצו־בו עבדיו וגם־
האשה 1 Sam. 28, 23.
עון האשה היום 2 Sam. 3, 8.
ותהר האשה ותשלח 2 S. 11, 5.
ותאמר האשה
התקעית 2 Sam. 14, 4. 9.
ויאמר המלך אל־האשה 2 S. 14, 8.
ויען המלך ויאמר אל־
האשה 2 Sam. 14, 18.
ותאמר האשה ידבר־נא 2 S. 14, 18.
ותען האשה ותאמר 2 Sam. 14, 19.
ותקח האשה ותפרש 2 Sam. 17, 19.
אל־האשה הביתה 2 Sam. 17, 20.
ותאמר להם האשה 2 Sam. 17, 20.
ותקרא האשה חכמה 2 Sam. 20, 16.
ותאמר האשה האתה
יואב 2 Sam. 20, 17.
ותאמר האשה אל־יואב 2 S. 20, 21.
ותבא האשה אל־כל־
העם 2 Sam. 20, 22.
ותאמר האשה האחת 1 Reg. 3, 17.
ותלד גם־האשה הזאת 1 Reg. 3, 18.
וימת בן־האשה 1 Reg. 3, 19.
ותאמר האשה האחרת 1 Reg. 3, 22.
ותאמר האשה אשר־
בנה החי 1 Reg. 3, 26.
חלה בן־האשה 1 Reg. 17, 17.
ותאמר האשה אל־
אליהו 1 Reg. 17, 24.
ותהר האשה ותלד בן 2 Reg. 4, 17.
ותאמר האשה הזאת 2 Reg. 6, 28.
את־דברי האשה 2 Reg. 6, 30.
ואלישע דבר אל־האשה 2 Reg. 8, 1.
ותקם האשה ותעש 2 Reg. 8, 2.
ותשב האשה מארץ 2 Reg. 8, 3.
והנה האשה אשר־החיה 2 Reg. 8, 5.
זאת האשה וזה־בנה Eccl. 7, 26.
מר ממות את־האשה
האשה המנאפת Ez. 16, 32.

וְהָאִשָּׁה
והאשה החרוא תשא Num. 5, 31.
והאשה ובערת הרע Dt. 22, 22.
והאשה טובת־שכל 1 Sam. 25, 3.
והאשה טובת מראה 2 Sam. 11, 2.
והאשה הזאת 1 Reg. 3, 17.

בְּאִשָּׁה
ויעבד ישראל באשה Hos. 12, 12.

וּבְאִשָּׁה
ובאשה שמר Hos. 12, 12.

כְּאִשָּׁה
כאשה זה ימים 2 Sam. 14, 2.
כי־כאשה עזובה Jes. 54, 6.

לְאִשָּׁה
לקח מן־האדם לאשה Gn. 2, 22.
ואקח אתה לי לאשה Gn. 12, 19.
לאברם אישה לו לאשה Gn. 16, 3.
ותהי־לי לאשה Gn. 20, 12.
ותהי־לו לאשה ויאהבה Gn. 24, 67.
לבן הארמי לו לאשה Gn. 25, 20.
על־נשיו לו לאשה Gn. 28, 9.
את־רחל בתו לו לאשה Gn. 29, 28.
את־בלהה שפחתה לאשה Gn. 30, 4.
ותתן אתה ליעקב לאשה Gn. 30, 9.
את־הילדה הזאת לאשה Gn. 34, 4.
תנו נא אתה לו לאשה Gn. 34, 8.
ותנו־לי את הנער לאשה Gn. 34, 12.
וזרע לא־נתנה לו לאשה Gn. 38, 14.
בת־פוטי־פרע כהן אן
לאשה Gn. 41, 45.
יוכבד דדתו לו לאשה Ex. 6, 20.
אחות נחשון לו לאשה Ex. 6, 23.
מבנות פוטיאל לו לאשה Ex. 6, 25.
מהר ימהרנה לו לאשה Ex. 22, 15.
מטה אביה תהיה לאשה Nu. 36, 8.
ולקחת לך לאשה Dt. 21, 11.
ובעלתה והיתה לך לאשה Dt. 21, 13.
נתתי לאיש הזה לאשה Dt. 22, 16.
ולו־תהיה לאשה Dt. 22, 19. 29.
אשר־לקחה לו לאשה Dt. 24, 3.
להיות לו לאשה Dt. 24, 4.
את־עכסה בתו לאשה Jos. 15, 16.
את־עכסה בתו לאשה Jos. 15, 17.
את־עכסה בתו לאשה Jud. 1, 12.
את־עכסה בתו לאשה Jud. 1, 13.
קחו־אותה לו לאשה Jud. 14, 2.
בתו לבנימן לאשה Jud. 21, 1.
קניתי לי לאשה Ruth 4, 10.
ותהי־לו לאשה Ruth 4, 13.
אתה אתן־לך לאשה 1 Sam. 18, 17.
לעדריאל המחלתי לאשה 1 S. 18, 19.
את־מיכל בתו לאשה 1 Sam. 18, 27.
לקחתה לו לאשה 1 Sam. 25, 39.
לקחתך לו לאשה 1 Sam. 25, 40.
ותהי־לו לאשה ותלד 2 Sam. 11, 27.
לקחת לך לאשה 2 Sam. 12, 9.
להיות לך לאשה 2 Sam. 12, 10.
אבישג השונמית לאשה 1 Reg. 2, 17.
לאדניהו אחיך לאשה 1 Reg. 2, 21.
בת־שלמה היתה לו
לאשה 1 Reg. 4, 11.
את־בשמת בת־שלמה
לאשה 1 Reg. 4, 15.
כי בת־אחאב היתה־
לו לאשה 2 Reg. 8, 18.
תנה את־בתך לבני לאשה 2 Rg. 14, 9.
לירחע עבדו לאשה 1 Chr. 2, 39.
היתה לו לאשה 2 Chr. 21, 6.
את־בתך לבני לאשה 2 Chr. 25, 18.

לְאִשָּׁה
ויאמר יי אלהים לאשה Gn. 3, 13.
ואמר הכהן לאשה Num. 5, 21.
וירד וידבר לאשה Jud. 14, 8.
וידרש לאשה 2 Sam. 11, 3.
וישאל המלך לאשה 2 Reg. 8, 6.

וְלָאִשָּׁה
ולאשה עגל־מרבק בבית 1 S. 28, 24.

וּלְאִשָּׁה
ולאשה מה־תחילין Jes. 45, 10.

בָּאִשָּׁה
הנערים אך מאשה 1 Sam. 21, 4.
להצילך מאשה זרה Prv. 2, 16.
לשמרך מאשה זרה Prv. 7, 6.

אִשּׁוֹת *pl.:*
אשת הזמה Ez. 23, 44.

אֶשֶׁת
פניכם קדמות מן אֶשֶׁת, ולילכו נקמותנו סמך ויקנר שלו, כי קשת גם כפילה מולקת, וכוויס ול׳ סגוסה מן אֶשֶׁת מקור רקשי, כיקם סופיי ־ת כקשר לרוס. וכרקם שהכנויים נקנריתו, ולא יקיקדו קם קשם. עי׳ השרש אֶשֶׁת וגם אֲנָשׁ.

sbst. f. (quae est forma separata ab אִשָּׁה, non constructiva) factum ex אֵשׁ, adjecta crebra illa feminini-norum terminatione. Usurpari solet, si de *muliere* sermo sit, appensis in exitu vocabuli suffixis.

שם אשת־אברם שרי Gn. 11, 29.
ושם אשת־נחור מלכה Gn. 11, 29.
שרי כלתו אשת אברם בנו Gn. 11, 31.
על־דבר שרי אשת אברם Gn. 12, 17.
ושרי אשת אברם Gn. 16, 1.
ותקח שרי אשת אברם Gn. 16, 3.
השב אשת־האיש על־דבר שרה אשת
אברהם Gn. 20, 7, 18.
בן־מלכה אשת נחור Gn. 24, 15.
ותלך שרה אשת אדני Gn. 24, 36.
אליפז בן־עדה אשת עשו Gn. 36, 10.
רעואל בן־בשמת
אשת עשו Gn. 36, 10.
אלה בני עדה אשת עשו Gn. 36, 12.
בני בשמת אשת עשו Gn. 36, 13.
בת־ענה בת־צבעון
אשת עשו Gn. 36, 14.
אלה בני בשמת אשת עשו Gn. 36, 17.
בת־ענה אשת עשו Gn. 36, 18.
והיה אם־בא אל־אשת
אחיו Gn. 38, 9.
בת־שוע אשת־יהודה Gn. 38, 12.
ותשא אשת־אדניו Gn. 39, 7.
ויאמר אל־אשת אדניו Gn. 39, 8.
בני רחל אשת יעקב Gn. 46, 20.
את־צפרה אשת משה Ex. 18, 2.
לא־תחמד אשת רעך Ex. 20, 17.
ערות אשת־אביך Lev. 18, 8.
ערות בת־אשת אביך Lev. 18, 11.
אשת בנך הוא Lev. 18, 15.
ערות אשת־אחיך Lev. 18, 16.
ואל־אשת עמיתך Lev. 18, 20.
את־אשת איש Lev. 20, 10.
את־אשת רעהו Lev. 20, 10.
אשר ישכב את־אשת אביו Lv. 20, 11
אשר יקח את־אשת אחיו Lv. 20, 21.
ושם אשת עמרם יוכבד Num. 26, 59.
ולא תחמד אשת רעך Dt. 5, 18.
או אשת חיקך Dt. 13, 7.
אשת יפת־תאר Dt. 21, 11.
אשר־ענה את־אשת רעהו Dt. 22, 24.
לא־יקח איש את־
אשת אביו Dt. 23, 1.
לא־תהיה אשת־חמת Dt. 25, 5.
אשת האחד להציל Dt. 25, 11.
ארור שוכב עם־אשת אביו Dt. 27, 20
אשת לפידות Jud. 4, 4.
יעל אשת חבר הקיני Jud. 4, 17.
ותקח יעל אשת־חבר Jud. 4, 21.
יעל אשת חבר Jud. 5, 24.
ותלד אשת־גלעד Jud. 11, 2.
ותבד אשת שמשון עליו Jud. 14, 16.
והוא אשת שמשון
למרעהו Jud. 14, 20.
כי אשת חיל את Ruth 3, 11.
רות המואביה אשת־חמת Ruth 4, 5.
רות המואביה אשת
מחלון Ruth 4, 10.
וכלתו אשת־פינחס הרה 1 S. 4, 18.
ושם אשת שאול אחינעם 1 S. 14, 50.
ולאביגיל אשת נבל הגרד 1 S. 25, 14.
את־מיכל בתו אשת דוד 1 S. 25, 44.
ואביגיל אשת־נבל
הכרמלית 1 Sam. 27, 3.
בקשו־לי אשת בעלת־אוב 1 S. 28, 7.
הנה אשת בעלת־אוב 1 Sam. 28, 7.
אשת נבל הכרמלי 1 Sam. 30, 5.
אשת נבל הכרמלי
לאביגיל אשת נבל
הכרמלי 2 Sam. 2, 2.
לעגלה אשת דוד 2 Sam. 3, 3.
אשת אוריה 2 Sam. 3, 5.
אשת אוריה כי־מת אוריה 2 Sam. 11, 3.
ותקח את־אשת אוריה 2 S. 11, 26.
אשר ילדה אשת־אוריה
לדוד 2 S. 12, 10.
היא היתה אשת יפת
מראה 2 Sam. 12, 15.
לבתו אשת שלמה 2 Sam. 14, 27.
כי־אתו אשת ירבעם 1 Reg. 9, 16.
ותעש כן אשת ירבעם 1 Reg. 14, 2.
הנה אשת ירבעם באה 1 Reg. 14, 4.
ויאמר באי אשת ירבעם 1 Reg. 14, 5.
ותקם אשת ירבעם 1 Reg. 14, 6.
ותחי לפני אשת נעמן 1 Reg. 14, 17.
אשת שלם בן־תקוה 2 Reg. 5. 2.
ושם אשת אבישור 2 Reg. 22, 14.
ובני אשת הודיה 1 Chr. 2, 29.
ותלד מעכה אשת־מכיר 1 Chr. 4, 19.
אשת יהוידע הכהן 1 Chr. 7, 16.
אשת שלם בן־תוקהת 2 Chr. 22, 11.
נפל אשת בל־חזו שמש 2 Chr. 34, 22.
כן הבא אל־אשת רעהו Ps. 58, 9.
אשת כסילות הומיה Prv. 6, 29.
אשת חן תתמך כבוד Prv. 9, 13.
אשת חיל עטרת בעלה Prv. 11, 16.
אשת־חיל מי ימצא Prv. 12, 4.
אל־אשת רעהו יצחלו Prv. 31, 10.
כמו אשת לדה Jer. 5, 9.
ואת־אשת רעהו לא טמא Jer. 13, 21.
ואת־אשת רעהו טמא Ez. 18, 6.
את־אשת רעהו לא טמא Ez. 18, 11.
תועבה Ez. 18, 15.
אשת רעהו טמאתם Ez. 22, 11.
קח־לך אשת זנונים Ez. 33, 26.
ובין אשת נעורך Hos. 1, 2.

וְאֵשֶׁת
ואשת נה Mal. 2, 14.
ואשת חצרון אביה 1 Chr. 2, 24.
ואשת איש נפש יקרה
תצוד Prv. 6, 26.
ואשת מדונים נשתוה Prv. 27, 15.
ואשת נעורים כי תמאס Jes. 54, 6.
ואשת בריתך Mal. 2, 14.

וּבְאֵשֶׁת
באחיו ובאשת חיקו Dt. 28, 54.
ובאשת נעוריך אל־יבגד Mal. 2, 15.

לְאֵשֶׁת
ויאמרו לאשת־שמשון Jud. 14, 15.

מֵאֵשֶׁת
ושמח מאשת נעוריך Prv. 5, 18.
לשמרך מאשת רע Prv. 6, 24.
מאשת מדונים ובית חבר Prv. 21, 9. 25, 24.
מאשת מדונים וכעס Prv. 21, 19.

cum suff.: אִשְׁתִּי
והרגוני על־דבר אשתי Gn. 20, 11.
כי ירא לאמר אשתי Gn. 26, 6.
חבה את־אשתי Gn. 29, 21.
כי שנים ילדה־לי אשתי Gn. 44, 27.
אהבתי את־אדני את־אשתי Ex. 21, 5
אבאה אל־אשתי Jud. 15, 1.
תנה את־אשתי את־מיכל 2 S. 3, 14.
ולשכב עם־אשתי 2 Sam. 11, 11.
תטחן לאחר אשתי Job. 31, 10.
ותמת אשתי בערב Ez. 24, 18.

לְאִשְׁתִּי
רוחי זרה לאשתי Job. 19, 17.

אִשְׁתְּךָ
כי אשתך הוא Gn. 12, 18.
הנה אשתך קח ולך Gn. 12, 19.
שרי אשתך לא־תקרא Gn. 17, 15.
אבל שרה אשתך Gn. 17, 19.
קום קח את־אשתך Gn. 19, 15.
אך הנה אשתך הוא Gn. 26, 9.
אשתך בעיר תזנה Am. 7, 17.

אֶשְׁתְּךָ
אשתך כגפן פריה Ps. 128, 3.

p. אִשְׁתֶּךָ
כי שמעת לקול אשתך Gn. 3, 17.
איה שרה אשתך Gn. 18, 9.
והנה־בן לשרה אשתך Gn. 18, 10.
שכב אחד העם את־
אשתך Gn. 26, 10.

וְאִשְׁתְּךָ
ואשתך ונשי־בניך אתך Gn. 6, 18.
אתה ואשתך ובניך Gn. 8, 16.

ואשתך ושני בניה עמה Lev. 18,6.

cum suff.: אִשְׁתּוֹ

ויקרא האדם שם אשתו Gn. 3, 20.
והאדם ידע את־חוה אשתו Gn. 4, 1.
וידע קין את־אשתו Gn. 4, 17.
וידע אדם עוד את־אשתו Gn. 4, 25.
ויקח אברם את־שרי אשתו Gn. 12, 5.
ויאמר אל־שרי אשתו Gn. 12, 11.
ואמרו אשתו זאת Gn. 12, 12.
ואת־אשתו ואת־כל־ אשר־לו Gn. 12, 20.
בידו וביד־אשתו Gn. 19, 16.
ותבט אשתו מאחריו Gn. 19, 26.
ויאמר אברהם אל־שרה אשתו Gn. 20, 2.
וישב לו את שרה אשתו Gn. 20, 14.
ואת־אשתו ואמהתיו Gn. 20, 17.
קבר אברהם את־שרה אשתו Gn. 23, 19.
אברהם ושרה אשתו Gn. 25, 10.
ויעתר יצחק לי׳ לנכח אשתו Gn. 25, 21.
ותהר רבקה אשתו Gn. 25, 21.
מצחק את רבקה אשתו Gn. 26, 8.
ושם אשתו מהיטבאל Gn. 36, 39.
כי־אם אותך באשר את־אשתו Gn. 39, 9.
כשמע אדניו את־דברי אשתו Gn. 39, 19.
את־אברהם ואת שרה אשתו Gn. 49, 31.
ואת רבקה אשתו Gn. 49, 31.
ויקח משה את־אשתו Ex. 4, 20.
ויצאה אשתו עמו Ex. 21, 3.
אל־אשתו לא תקרב Lev. 18, 14.
כי־תשטה אשתו Num. 5, 12.
ונקה את־אשתו Num. 5, 14. (bis)
והביא האיש את־אשתו Num. 5, 15.
וקנא את־אשתו והעמיד Num. 5, 30.
ושמח את־אשתו Dt. 24, 5.
יולד מנוח אחרי אשתו Jud. 13, 11.
להראה אל־מנוח ואל־ אשתו Jud. 13, 21.
ויאמר מנוח אל־אשתו Jud. 13, 22.
ותאמר לו אשתו Jud. 13, 23.
ויפקד שמשון את־אשתו Jud. 15, 1.
כי לקח את־אשתו Jud. 15, 6.
ותטפתם לכם איש אשתו Jud. 21, 21.
לקחנו איש אשתו Jud. 21, 22.
ושם אשתו נעמי Ruth 1, 2.
ונתן לפנה אשתו 1 Sam. 1, 4.
וידע אלקנה את־חנה אשתו 1 Sam. 1, 19.
את־אלקנה ואת־אשתו 1 Sam. 2, 20.
ותגד לדוד מיכל אשתו 1 S. 19, 11.
ושם אשתו אבגיל 1 Sam. 25, 3.
ותגד־לו אשתו את־ הדברים 1 Sam. 25, 37.
כי אם־איש את־אשתו 1 Sam. 30, 22.
ואת־אשתו לקחת־לך 2 Sam. 12, 9.
ויניחם דוד את בת־שבע אשתו 2 Sam. 12, 24.
את־אחות אשתו 1 Reg. 11, 19.
ותבא אליו איזבל אשתו 1 Reg. 21, 5.
ותאמר אליו איזבל אשתו 1 Reg. 21, 7.
הסתה אתו איזבל אשתו 1 Reg. 21, 25.
ושם אשתו מהיטבאל 1 Chr. 1, 50.
הששי יתרעם לעגלה אשתו 1 Chr. 3, 3.
ויבא אל־אשתו ותהר 1 Chr. 7, 23.
ויולד מן־חדש אשתו 1 Chr. 8, 9.
ושם אשתו מעכה 1 Chr. 8, 29. 9, 35.
ואת־זרש אשתו Esth. 5, 10.
ותאמר לו זרש אשתו Esth. 5, 14.
ויספר המן לזרש אשתו Esth. 6, 13.
חכמיו וזרש אשתו Esth. 6, 13.
ותאמר לו אשתו Job. 2, 9
הן ישלח איש את־אשתו Jer. 3, 1.

cum suff.: וְאִשְׁתּוֹ

ערומים האדם ואשתו Gn. 2, 25.
ויתחבא האדם ואשתו Gn. 3, 8.
שבעה שבעה איש ואשתו Gn. 7, 2.
שנים איש ואשתו Gn. 7, 2.
ואשתו ונשי־בניו אתו Gn. 7, 7.
ויצא נח ובניו ואשתו Gn. 8, 18.
הרא ואשתו וכל־אשר־לו Gn. 13, 1.
ובניו ואשתו אל־משתה Ex. 18, 5.
ואשתו עקרה Jud. 13, 2.
ומנוח ואשתו ראים Jud. 13, 19. 20.
הרא ואשתו ושני בניו Ruth 1, 1.
ואשתו היהדיה 1 Chr. 4, 18.
ואשתו אלמטה Ps. 109, 9.

בְּאִשְׁתּוֹ

ודבק באשתו Gn. 2, 24.

וּבְאִשְׁתּוֹ

ובאשתו מות יומת Gn. 26, 11.

לְאִשְׁתּוֹ

אנשי המקום לאשתו Gn. 26, 7.
בין איש לאשתו Num. 30, 17.
ויאמר ירבעם לאשתו 1 Reg. 14, 2.

וּלְאִשְׁתּוֹ

לאדם ולאשתו Gn. 3, 21.

אִישׁוֹן

ז״ק מקטנ מן אִישׁ, כ״ק סופי תוקרי, וכי כמו כן זְרִיזוֹן, צַפְרִיר בלבוש סוס, ועכיו פ״ק-קען לו עליף ותיכוך, וכנזכר נכיף [מתכלכען, כיכלכען], וסוף תוקר לתמוכם סכלקת כעצם העין, וכן כיוכי וכוחי ובלבזות עכב. וסוזקל חוס על קוטב ומכלו ומילוע דבר כמו כפיזון לילה, סכלון מכלו וקוטב סלילה, כת־עין מקצך ולמצע מקצכיס, וכן כעכרי כוכו, סזוק תיכוך תמוך למצע. עי׳ אִשׁוֹן.

nom. diminut. m., factum ex אִישׁ, sicuti צַפְרִירוֹן, זְרִיזוֹן: *homulus*, *homunculus*, de imagine, quae in oculi pupilla conspicitur, graec. *ἀνδρίον*, *ἀνδρίσκος*, alias *κόρη*, pupa, hebr. בָּבָה. Trg. גְּלָגּוּלָא דְּבְמֵצִיעוּתָא עֵינָא. Alii vertunt *nigredinem* oculi. Rashi: הַשְׁחוֹר שֶׁבְּעֵינוֹ. 2) punctum cuiuspiam rei medium ac summum, uti noctis, tenebrarum, h. e. nox intempesta, tenebrae teterrimae.

כְּאִישׁוֹן

יצרנהו כאישון עינו Dt. 32, 10.
כאישון בת־עין Ps. 17, 8.
ותורתי כאישון עיניך Prv. 7, 2.

בְּאִישׁוֹן

באישון לילה ואפלה Prv. 7, 9.

Q'ri: אֲשֵׁכוֹן

ז״ק כמו אִישׁוֹן, כלי הכלל סמכוון, לכן כתמוכתו מקלנו כגלל ומיוקד וכוזק אֵשׁ, לחזר יסק הסמיכות מן אִישׁ, כלחזר זמות פרישיים לנו יתכזרו, והסופי׳ תוקר הסקטן כל־עמת לחזר כלישון.

n. dimin. m. (Q'ri = אִישׁוֹן vi atque origine), factum ex אֵשׁ, forma constructiva antiqui nominis אֵשׁ, *mediae tenebrae*. Cf. *Genesis* Rabba S. 23. לְאֵשׁוּתָהּ in tenebras.

K'tib.: בְּאֵשׁוֹן

ידעך נרו באישון חשך Prv. 20, 20.

אֵשׁ, אֵשׁ

אם זמוק הסמיכות מן אִישׁ, לחזר תמוכתו כלויס ועתיקה סיקה אֵשׁ, כלחזר יוכיקו הזכרם וכנזוכות לחזר וחזק, וכי מן אֵל ג״כ נסמיכות פריעיים אֵל. ולק כמלק כ״ק כהככנת זמות פרעיים כמו אֶשְׁבַּעַל, לומר לים הבעל, ויקרק ג״כ אִישׁ־בֹּשֶׁת, כי בוזק כמו נעל ככויי ע״ו, ודומק לו אַשְׁ־בֵּל לומר לים כל, וכל ונעל לחק המה, וכן אֶשְׁ־בָּעַל [לים-כיכם], אַשְׁ־בֵּעַל [לים-קלף, לים-עיס, כי נע ניכוכי מן בוע, זמוק לזמן קציס וקליפם], אַשְׁ־חוּר [לים-קורי, לים-קלין] וכן מלק כתובת מקוק על לי-כתים הזכ אֶשְׁ־בַּעַל, לומר לים-כתי לו כפתורי, על כי זכמלק זמה עיר נזכ כתים (Kition), וכי זכרע הוק למלק אֶשְׁתּוֹן.

form. constr. nominis obsoleti אֵשׁ (unde forma producta factum est אִישׁ), servata illa nobis in nmm. propriis (sicut אֵל nominis אֵל) e. c. אֶשְׁבַּעַל h. e. vir Beli, quod nomen et vi et usu convenit cum אִישׁ־בֹּשֶׁת i. e. vir idoli, אַשְׁבֵּעַ, vir aestuosus s. fervidus (a verbo בָּעָה = בְּעַר fervere, ebullire), אַשְׁחוּר vir liber s. ingenuus; אֶשְׁמֻנַּי (nomen monumento punico inscriptum), vir Cyprius, Citii natus.

n. p. אֵישֵׁר

ז״ע מן לים כלכוס תוקרי, וכיכוכו לכיכ-לכ [מתכלכלך].

n. p. m. fortis ac virilis, alias רֵישֵׁר LXX: *Ἰεσσαί*.

אִית

ז״ו כתרים, וסמיכותו [כזמות פרעיים] אֵת [כמו אֵשׁ מן לים], וסידוע אִיתָא כנמרק, וסרכיס עתיקי אִיתַי תמוך אִיתַי, וככן זכמלך ויסוד מן אֵת. זמוצתו ולקחו עכם סמוים וסיכוק, ומוק כמו לוסיק כנמרק, לוסם סמוקם סוזק סוזיסם סתצוספם מסכתוניס, ולולם לם מסמופיים, וסמלם נסיקם לדמור סמיכוק, לקייב כזוק סמצפע מכוזק. זכרמו אֵת, וכנכם סמלם ע״מ דִּין מן הָוֵי, וכן נזפת סולו ויהי וכיכי לכזוכות עכב זכרם אֵת.

sbst. m. aramaicum, constr. in nn. pr. אֵת (sic אֵשׁ ab אִישׁ, יֵשׁ a יֵשׁ), gemar. def. אִיתָא, pl. אִיתֵי, forma vetusta. Quemadmodum אֵשׁ ex אִישׁ ortum est, sic etiam אִית ex אֵת productione s. incremento factum videtur. Vi sua nomen est essentiae s. substantiae, Graec. *οὐσία* (אוּסְיָא); sed deposita ea notione, subjectum cum praedicato vi copulae solet jungere v. c. אִיתַי sum. Radix est אֵת hebr. יֵשׁ *es-se*, unde factum est sicut הֵן a הָוֵן

pl.: אִיתַי

לא־איתי אנש על־דבשתא Dan. 2, 10.
ואחרן לא איתי די יחוינה Dan. 2, 11.
איתי אלה בשמיא גלה רזין Dan. 2, 28.
לא בחכמה די־איתי בי Dan. 2, 30.
איתי גברין יהודאין Dan. 3, 12.
הן איתי אלהנא Dan. 3, 17.
וחבל לא־איתי בהון Dan. 3, 25.
לא איתי אלה אחרן Dan. 3, 29.
ולא איתי די־ימחא בידה Dan. 4, 32.
איתי גבר במלכותך Dan. 5, 11.
בעבר נהרא לא איתי לך Esr. 4, 16.
הן איתי Esr. 5, 17.

cum suff.: אִיתָנָא

לאלהיך לא־איתנא פלחין Dan. 3, 18.

הֵאִיתָיְתוּ

האיתיתך כחל להודעתני Dan. 2, 26.

אִיתֵיכוֹן

לא איתיכון פלחין Dan. 3, 14.
כען הן איתיכון עתידין Dan. 3, 15.

אִיתוֹהִי

עם־בשרא לא איתוהי Dan. 2, 11.

אִיתַי

ז״ע מן אֵת כמי אִישַׁי, יֵשׁ מן אִישׁ, יֵשׁ.

n. pr. m. is, qui est, i. e. valet et viget.

אִיתָן

v. s. r. יָתַן *p.* 536.

אָבַד

פעל זלק כמלק כ״ק ז׳ע״פ אַבֵּד, לחזר לחק ע׳ וקכיס אֲבַדַּד, זס עיר על-כהר כמדינת ויעזקאבע, ולפי *Ἀργάδης* דעת לפריס הנמון נוכרי יהיה כניין.

vrb. (uno in nomine אַבֵּד nobis servatum) = אָגַד, עָבַד, vincire, nectere, hinc אַבַּד (*castellum*, ab operibus munitionibusque nominatum), nomen urbis in finibus Sittacenes. Al: *Ἀρχάδ* (אַרְכַּד), quod est idem.

אַבְזַב

v. s. r. בָּזַב *p.* 523.

אַבְזַר

v. s. r. בָּזַר *p.* 523.

אָבַל

פ״כ בן-זמן ומפריק, ועכיו רחצי כלים והדקם דקיקם ולקיחם [לויפרי־יבנן, עפסנן], ע״י סלעסם וגוירם, ולחקר מכסחם ויהים מחק ותיכ מרעב ודכר וכדומם. כפעל כמו קל לכן הפעול, ונזכ״פ כיולק כוס. הפעיל פועל יולק.

הזכר אָכַל נכדף עם בָּלַח.

vrb. cujus vis prima ac propria est: delere, absumere (= בָּלָה), hinc: *consumere*, comedere, gr. *βρώσκειν*, quod et ipsum de quavis consumtione usuvenit. Ex hac duplici verbi potestate, consumendi comedendique, ceterae omnes deducuntur; vis *consumendi* (בָּלַח), non *capiendi* primaria est.

לחם לא אכל Ex. 34, 28.
לוא אכל אכל 1 Sam. 14, 30.
ולא־אכל ביום־החדש 1 Sam. 20, 34.
כי לא אכל לחם כל־ היום 1 Sam. 28, 20.
כי לא־אכל לחם 1 Sam. 30, 12.
לא־אכל האריה 1 Reg. 13, 28.
ויסב את־פניו ולא־אכל לחם 1 Reg. 21, 4.
לחם לא־אכל Esr. 10, 6.
ולא אכל בטובה Job. 21, 25.
אכל יתום ממנה Job. 31, 17.
לחם אבירים אכל איש Ps. 78, 25.
כי אכל את־יעקב Ps. 79, 7.
אביך הלוא אכל ושתה Jer. 22, 15.
אכל הארבה Joel 1, 4.
אכל הילק Joel 1, 4.
אכל החסיל Joel 1, 4.
אשר אכל הארבה Joel 2, 25.
אל־ההרים אכל Ez. 18, 11.

pau.: אָכֹל

אל־ההרים לא אכל Ez. 18, 6.

Ez. 18, 15. על־ההרים לא אכל
Ez. 19, 3. 6. אדם אכל
וָאֹכַל *3 perf.:*
Gn. 3, 22. ואכל וחי לעלם
Gn. 40, 19. ואכל העוף את־בשרך
Ex. 10, 5. ואכל את־יתר הפלטה
Ex. 10, 5. ואכל את־כל־העץ
Ex. 29, 32. ואכל אהרן ובניו
Lev. 7, 21. ואכל מבשר־זבח
Dt. 28, 51. ואכל פרי בהמתך
Dt. 31, 20. ואכל ושבע ודשן
Jer. 5, 17. ואכל קצירך ולחמך
Jer. 52, 33 ואכל לחם לפניו
וָאֹכֵל *p.*
Gn. 27, 10. והבאת לאביך ואכל
אָכַלְנִי *cum suff:*
Gn. 31, 40. הייתי ביום אכלני חרב
Jer. 51, 34. *Qri.* אכלנו המנני
אָכְלוֹ *3 perf. c. s.:*
Job. 13, 28 כבגד אכלו עש
Jer. 50, 17 הראשון אכלו
וַאֲכָלוֹ
2 Sam. 9, 10. לחם ואכלו
וַאֲכָלָהּ
Dt. 14, 21. תתננה ואכלה
אָכְלָה *3 perf. f.:*
Num 21, 28. אכלה ער מואב
2 Sam. 18, 8. מאשר אכלה החרב
Job. 15, 34. ואש אכלה אהלי־שחד
Joe. 22, 20. ויתרם אכלה אש
Ps. 78, 63. בחוריו אכלה־אש
Prv. 30, 20. אכלה ומחתה פיה
Jes. 24, 6. אלה אכלה ארץ
Jer. 2, 30. אכלה חרבכם נביאיכם
Jer. 3, 24. אכלה את־יגיע אבותינו
Jer. 46, 14. כי אכלה חרב סביביך
Thr. 2, 3. אכלה סביב
Ez. 15, 4. קצותיו אכלה האש
Joel 1, 19. אכלה נאות מדבר
Joel 1, 20. אכלה נאות המדבר
Joel 2, 3. לפניו אכלה אש
Nah. 3, 13. אכלה אש בריחיך
אָכָלָה *p.*
Ez. 19, 14. פריה אכלה
וַאֲכָלָה
Lev. 26, 38. ואכלה אתכם ארץ
Jes. 10, 17. ואכלה שיתו ושמיריו
Jer. 17, 26. ואכלה ארמנות ירושלם
Jer. 21, 14. ואכלה כל־סביביה
Jer. 46, 10. ואכלה חרב ושבעה
ואכלה ארמנות
Jer. 49, 27. בן־הדד
Jer. 50, 32. ואכלה כל־סביבתיו
Ez. 21, 3. ואכלה בך כל־עץ
Hos. 8, 14. ואכלה ארמנתיה
Am. 1, 4. ואכלה ארמנות בן־הדד
Am. 1, 7. 10. 14. ואכלה ארמנתיה
Am. 1, 12. ואכלה ארמנות בצרה
Am. 2, 2. ואכלה ארמנות הקריות
Am. 2, 5. ואכלה ארמנות ירושלם
Am. 5, 6. ואכלה ואין־מכבה
Am. 7, 4. ואכלה את־החלק
וַאֲכָלָה *p.*
Hos. 11, 6. וכלתה בדיו ואכלה
אֲכָלַתְנִי *cum suff.: p.*
Ps. 69, 10. קנאת ביתך אכלתני
אֲכָלָתְךָ
Ez. 28, 18. אש מתוכך היא אכלתך
אֲכָלָתְהוּ
Ez. 15, 5. אף כי־אש אכלתהו ויחר
אֲכָלָתְהוּ *3 f. c. s.: p.*
Gn. 37, 20. חיה רעה אכלתהו
Gn. 37, 33. חיה רעה אכלתהו
Ez. 19, 12. אש אכלתהו

וַאֲכָלָתַם *3 f. c. s.:*
Jer. 5, 14. והעם הזה עצים ואכלתם
Hos. 2, 14. ואכלתם חית השדה
אָכַלְתָּ *2 perf.:*
Prv. 23, 8. פתך־אכלת תקיאנה
אָכַלְתָּ *p.*
Gn. 3, 11. ממנו אכלת
וַאֲכַלְתָּ
Gn. 3, 18. ואכלת את־עשב השדה
Ex. 34, 15. וקרא לך ואכלת מזבחו
Dt. 6, 11. אשר לא־נטעת ואכלת
Dt. 7, 16. ואכלת את־כל־העמים
Dt. 8, 10. ואכלת ושבעת וברכת
Dt. 11, 15. ואכלת ושבעת
Dt. 12, 15. תזבח ואכלת בשר
Dt. 12, 21. ואכלת בשעריך
Dt. 14, 23. ואכלת לפני יי אלהיך
Dt. 14, 26. ואכלת שם לפני יי אלהיך
Dt. 16, 7. ובשלת ואכלת
Dt. 20, 14. ואכלת את־שלל איביך
Dt. 23, 25. ואכלת ענבים כנפשך
Dt. 27, 7. וזבחת שלמים ואכלת שם
Dt. 28, 53. ואכלת פרי־בטנך
אָכַלְתְּ *2 prf. f.:*
Ez. 16, 13. ודבש ושמן אכלת
וַאֲכָלְתְּ
Ruth 2, 14. ואכלת מן־הלחם
אָכַלְתִּי *1 perf.:*
Dt. 9, 18. לחם לא אכלתי
Dt. 26, 14. לא־אכלתי באני ממנו
Neh. 5, 14. לחם הפחה לא אכלתי
אם־כחה אכלתי בלי־
Job. 31, 39. כסף
Cant. 5, 1. אכלתי יערי
Ez. 4, 14. וטרפה לא־אכלתי מנעורי
Dan. 10, 3. לחם חמדות לא אכלתי
אָכַלְתִּי *p.*
Gn. 31, 38. ואילי צאנך לא אכלתי
Ps. 102, 10. אפר כלחם אכלתי
וַאֲכָלְתִּי
Lev. 10, 20. ואכלתי חטאת היום
Dt. 2, 28. תשברני ואכלתי
2 Sam. 13, 5. ואכלתי מידה
אָכְלוּ *3 perf. pl.:*
Gn. 14, 24. רק אשר אכלו הנערים
Ex. 16, 35. אכלו את־המן
Ex. 16, 35. את־המן אכלו עד־באם
2 Chr. 30, 18. כי־אכלו את־הפסח
Ps. 14, 4. 53, 5. אכלי עמי אכלו לחם
Ps. 22, 30. אכלו וישתחוו
Jer. 10, 25. כי־אכלו את־יעקב
Jer. 31, 29. אבות אכלו בסר
Ez. 22, 9. ואל־ההרים אכלו בך
Hos. 7, 9. אכלו זרים כחו
Mich. 3, 3. ואשר אכלו שאר עמי
אָכְלוּ *p.*
Ez. 22, 25. נפש אכלו
וַאֲכָלוּ
Gn. 47, 22. ואכלו את־חקם
Ex. 12, 8. ואכלו את־הבשר
Ex. 23, 11. ואכלו אביני עמך
Ex. 29, 33. ואכלו אתם
Num. 11, 21. ואכלו חדש ימים
Dt. 14, 29. ואכלו ושבעו
Dt. 26, 12. ואכלו בשעריך ושבעו
Jes. 65, 21. ונטעו כרמים ואכלו פריים
Hos. 4, 10. ואכלו ולא ישבעו
Hos. 7, 7. ואכלו את־שפטיהם
Am. 9, 14. ואכלו את־פריהם
Zach. 9, 15. ואכלו וכבשו אבני־קלע
Zach. 12, 6. ואכלו על־ימין
וַאֲכָלוּהוּ *cum suff.:*
Lev. 24, 9. ואכלהו במקום קדש
Lev. 26, 16. ואכלהו איביכם
Jer. 10, 25. ואכלהו ויכלהו

האכלים בשר החזיר Jes. 65, 4.
האכלים למעדנים Thr. 4, 5.
האכלים את פתבג Dan. 1, 13. 15.
אתם האכלים Zach. 7, 6.
אָכְלֵי *pl. constr.:*
אכלי שלחן ארזבל 1 Reg. 18, 19.
אכלי עמי Ps. 14, 4. 53, 5.
אכלי לחם העצבים Ps. 127, 2.
אכלי בשר הזיר Jes. 66, 17.
וְאָכְלֵי
ואכלי פתבגו ישברוהו Dan. 11, 26.
בְּאָכְלֵי
באכלי שלחנך 2 Sam. 19, 29.
והיו באכלי שלחנך 1 Reg. 2, 7.
אָכְלֶיהָ *pl. c. suff.:*
כל־אכליך יאכלו Jer. 30, 16.
אָכְלָיו
כל־אכליו יכרת Lev. 17, 14.
כל־אכליו יאשמו Jer. 2, 3.
כל־אכליו יטמאו Hos. 9, 4.
וְאָכְלָיו
ואכליו עונו ישא Lev. 19, 8.
אוֹכְלֶיהָ
ברבות התובה רבו Eccl. 5, 10.
אוכליה
אֹכֶלֶת *part. fem.: sg.*
אש אכלה הוא Dt. 4, 24. 9, 3.
אש אכלה קש Joel 2, 5.
אכלה מקצה ארץ Jer. 12, 12.
אוֹכֶלֶת *p.*
ולהב אש אוכלה Jes. 29, 6.
ולהב אש אכלה Jes. 30, 30.
מי יגור לנו אש אוכלה Jes. 33, 14.
אֹכֶלֶת
כאש אכלת בראש ההר Ex. 24, 17.
ארץ אכלת יושביה Num. 13, 32.
אכלת אדם אתי Ez. 36, 13.
אֹכֶלֶת
ולשונו כאש אכלת Jes. 30, 27.
הָאֹכֶלֶת
והנפש האכלת Lev. 7, 18.
הנפש האכלת Lev. 7, 25.
האכלת את־הדם Lev. 17, 10.
אָכוֹל, אֲכֹל *inf. abs.:*
מכל עץ־הגן אכל תאכל Gn. 2, 16.
וראכל גם־אכול Gn. 31, 15.
אכול תאכלו אתה Lev. 10, 18.
לוא אכל אכל היום 1 Sam. 14, 30.
אמר יי אכל והותר 2 Reg. 4, 43.
אכול השנה ספיח 2 Reg. 19, 29.
אכול ושבוע והותר 2 Chr. 31, 10.
אכל דבש הרבות Prv. 25, 27.
אכול שתה Jes. 21, 5.
אכל בשר ושתות יין Jes. 22, 13.
אכול ושתה Jes. 22, 13.
אכול השנה ספיח Jes. 37, 30.
ואכלתם אכול ושבוע Joel 2, 26.
אכול ואין־לשבעה Hag. 1, 6.
אֲכֹל *inf. constr.:*
לבלתי אכל הדם Dt. 12, 23.
אֲכָל־ *inf. constr.: s. M.*
לבלתי אכל־ממנו Gn. 3, 11.
הָאֲכוֹל *inf. abs. c. h. int.:*
האכול אכלנו מן־המלך 2 S. 19, 43.
וְאָכֹל *inf. abs.:*
ואכל לא תאכלהו Lev. 7, 24.
ויולך הלוך ואכל Jud. 14, 9.
בְּאָכְלְ *inf. constr.:*
במות העדה באכל האש Num. 26, 10
כְּאָכְלְ *inf. constr.:*
כאכל קש לשון אש Jes. 5, 24.
לֶאֱכֹל, לֶאֱכָל־
ויישם לפניו לאכל Gn. 24, 33.
ויקרא לאחיו לאכל־לחם Gn. 31, 54.

אֲכָלוּם *3 perf. c. s.:*
כל־מצאיהם אכלום Jer. 50, 7.
וַאֲכָלוּם
ודלקו בהם ואכלום Obad. 1, 18.
אֲכַלְתֶּם *2 perf. pl.:*
מדוע לא־אכלתם Lev. 10, 17.
לחם לא אכלתם Dt. 29, 5.
אכלתם פרי־כחש Hos. 10, 13.
וַאֲכַלְתֶּם
ואכלתם אתו Ex. 12, 11.
ואכלתם אתה Lev. 10, 13.
ואכלתם לשבע Lev. 25, 19.
ואכלתם מן־התבואה Lev. 25, 22.
ואכלתם לחמכם לשבע Lev. 26, 5.
ואכלתם ישן נושן Lev. 26, 10.
ואכלתם ולא תשבעו Lev. 26, 26.
ואכלתם בשר בניכם Lev. 26, 29.
למחר ואכלתם בשר Num. 11, 18.
לכם בשר ואכלתם Num. 11, 18.
ואכלתם אתו בכל־מקום Num. 18, 31
מאתם בכסף ואכלתם Dt. 2, 6.
ואכלתם־שם לפני יי
אלהיכם Dt. 12, 7.
ואכלתם עמי היום 1 Sam. 9, 19.
ואכלתם ולא־תחטאו 1 Sam. 14, 34.
ואכלתם את־טוב הארץ Esr. 9, 12.
ואכלתם בשר ושתיתם Ez. 39, 17.
ואכלתם־חלב לשבעה Ez. 39, 19.
ואכלתם אכול ושבוע Joel 2, 26.
אָכַלְנוּ *1 perf. pl.:*
האכול אכלנו מן־המלך 2 Sam. 19, 43
וַאֲכַלְנוּהוּ *1 prf. pl. c. s.:*
ואכלנהו ומתנו 1 Reg. 17, 12.
אֹכֵל, אֹכֶל *part.:*
הלחם אשר־הוא אוכל Gn. 39, 6.
והעוף אכל אתם Gn. 40, 17.
כל־אכל חמץ Ex. 12, 15.
כי כל־אכל מחמצת Ex. 12, 19.
כי כל־אכל חלב Lev. 7, 25.
אכל על־שלחני 2 Sam. 9, 11.
תמיד הוא אכל 2 Sam. 9, 13.
ואיזך אכל לחם 1 Reg. 21, 5.
אוכל לחמי Ps. 41, 10.
בתבנית שור אכל עשב Ps. 106, 20.
צדיק אכל לשבע נפשו Prv. 13, 25.
יחלם הרעב והנה אוכל Jes. 29, 8.
ונפלו על־פי אוכל Nah. 3, 12.
וְאֹכֵל
ואכל את־בשרו Eccl. 4, 5.
הָאֹכֵל
האוכל בשר אבירים Ps. 50, 13.
האכל מביציהם ימות Jes. 59, 5.
האדם האכל הבסר Jer. 31, 30.
וְהָאֹכֵל
והאכל מנבלתה Lev. 11, 40.
והאכל בבית Lev. 14, 47.
מֵהָאֹכֵל
מהאכל יצא מאכל Jud. 14, 14.
בְּאֹכֵל
וגערתי לכם באכל Mal. 3, 11.
לָאֹכֵל
ולחם לאכל Jes. 55, 10.
אֹכְלִים *part. pl.:*
לא־נטעתם אתם אכלים Jos. 24, 13.
אכלים ושתים רחגרים 1 Sam. 30, 16.
והנם אכלים ושתים 1 Reg. 1, 25.
אכלים ושתים ושמחים 1 Reg. 4, 20.
ימים שלושה אכלים 1 Chr. 12, 39.
אכלים ושתים יין Job. 1, 13. 18.
זרים אכלים אתה Jes. 1, 7.
וְאֹכְלִים
ואכלים כרים מצאן Am. 6, 4.
הָאֹכְלִים
האכלים אתו לבדם Gn. 43, 32.

וישבו לאכל־לחם Gn. 37, 25.
ויהי כאשר כלו לאכל Gn. 43, 2.
לאכל את־העברים Gn. 43, 32.
בערב בשר לאכל Ex. 16, 8.
לאכל־לחם עם־חתן משה Ex.18,12.
וישב העם לאכל ושתו Ex. 32, 6.
תהיה כל־תבואתה לאכל Lev.25, 7.
לא־תוכל לאכל בשעריך Dt. 12,17.
תאוה נפשך לאכל בשר Dt. 12,20.
והיה לאכל Dt. 31, 17.
עד כלתו לאכל ולשתות Ruth 3, 3.
אל־אחת הכהנות לאכל 1 S. 2, 36.
יעלה הבמתה לאכל 1 Sam. 9, 13.
חטאים ליי לאכל על־הדם 1 S.14,33
לאכל על־הדם 1 Sam. 14, 34.
ישב־אשב עם־המלך לאכל 1 Sam. 20, 5.
וישב המלך על־הלחם לאכול 1 Sam. 20, 24.
לאכל ולשתות ולשכב 2 Sam.11,11.
ותצק לפניו וימאן לאכול 2 S.13,9.
ותגש אליו לאכל 2 Sam. 13, 11.
ולהלחם והקיץ לאכול הנערים 2 Sam. 16, 2.
ולעם אשר־אתו לאכול 2 S. 17, 29.
לאכל בעם 2 Sam. 18, 8.
והם כלו לאכל 1 Reg. 1, 41.
ויעלה אחאב לאכל ולשתות 1 Reg. 18, 42.
לאכל־לחם ויהי מדי עברו 2 Reg. 4, 8.
לאכל־לחם 2 Reg. 4, 8.
ויצקו לאנשים לאכול 2 Reg. 4, 40.
ולא יכלו לאכל 2 Reg. 4, 40.
לאכל את חריהם 2 Reg. 18, 27.
על־חגב לאכול הארץ 2 Chr. 7, 13.
וילכו כל־העם לאכל לאכל את־פריה ואת־טובה Neh. 8, 12.
לאכל ולשתות עמהם Neh. 9, 36.
וחך יטעם לאכל Job. 1, 4.
לאכל את־בשרי Job. 34, 3.
המה יזועון לאכל Ps. 59, 16.
וימטר עליהם מן לאכל Ps. 78, 24.
לאכל עניים מארץ אשר־יפה לאכול ולשתות Prv. 30, 14.
וחשליטו לאכל ממנו כי איש לאכל ממנו ולשתות ולשמוח Eccl. 5, 17.
לאכל לשבעה Eccl. 5, 18.
לאכל את־חראיהם Eccl. 6, 2.
אתיו לאכל כל־חיתו ביער Eccl.8,15.
לאכל פריה וטובה Jes. 23, 18.
לאכל ולהשחית Jer. 2, 7.
לשבת אותם לאכל Jer. 15, 3.
ותזבחים להם לאכול Jer. 16, 8.
ישב־בו לאכול־לחם Ez. 16, 20.
והיה אם־כלה לאכול Ez. 44, 3.
אין־אשכול לאכל Am. 7, 2.
כגשר חש לאכול Mich. 7, 1.
לאכל עני במסתר Hab. 1, 8.

inf. constr.: לֶאֱכֹל Hab. 3, 13.
ולאכל לטפכם Gn. 47, 24.

inf. constr.: מֵאֲכֹל
כי שכחתי מאכל לחמי Ps. 102, 5.

cum suff.: בְּאָכְלָנוּ
באכלנו לחם לשבע Ex. 16, 3.
אָכְלֶךָ
כי ביום אכלך Gn. 2, 17.
אֲכָלְכֶם
כי ביום אכלכם ממנו Gn. 3, 5.
בְּאָכְלְכֶם
והיה באכלכם מלחם Num. 15, 19.
אָכְלוֹ
ויהי אחרי אכלו לחם 1 Reg. 13, 23.

inf. sec.: קָרְבָה ע"מ אָכְלָהּ
אחרי אכלה בשלה 1 Sam. 1, 9.
לְאָכְלוֹ
נתתיו לאכלו Ez. 33, 27.
בְּאָכְלָם
באכלם את־קדשיהם Lev. 22, 16.
באכלם מעבור הארץ Jos. 5, 12.
כְּאָכְלָם
ויהי כאכלם מהנזיד 2 Reg. 4, 40.

imperat.: אֱכֹל, אֱכֹלָה
שים־לפניך אכל 1 Sam. 9, 24.
עלה אכל ושתה 1 Reg. 18, 41.
ויאמר לו קום אכול 1 Reg. 19, 5.
ויאמר קום אכל 1 Reg. 19, 7.
קום אכל־לחם ויטב לבך 1Reg. 21,7.
אכול ושתה יאמר לך Prv. 23, 7.
אכל־בני דבש כי טוב Prv. 24, 13.
דבש מצאת אכל דיך Prv. 25, 16.
לך אכל בשמחה לחמך Eccl. 9, 7.
את אשר־תמצא אכול Ez. 3, 1.
אכול את־המגלה Ez. 3, 1.

imperat.: וְאֱכֹל־ *s. Mq.* מְּ
לפניך פת־לחם ואכול 1 Sam. 28, 22
לך את־הביתה ואכל לחם 1Rg.13,15
ואכל את אשר־אני נתן Ez. 2, 8.
ואכל־שם לחם Am. 7, 12.
וְאָכְלָה
שבה ואכלה מצידי Gn. 27, 19.

impt. pl.: אִכְלוּ
לכו אכלו משמנים Neh. 8, 10.
אכלו רעים שתו Cant. 5, 1.
וְאִכְלוּ
ואכלו את־חלב הארץ Gn. 45, 18.
ואכלו איש־גפנו 2 Reg. 18, 31.
ואכלו פרים 2 Reg. 19, 29.
ואכלו איש־גפנו Jes. 36, 16.
ואכל פרים Jes. 37, 30.
שמעו שמוע אלי ואכלו־טוב Jes. 55, 2.
ואכלו בשר Jer. 7, 21.
ואכלו את־פרין Jer. 29, 5.
ואכלו את־פריהן Jer. 29, 27.
וְאֵכְלוּ
לכו שברו ואכלו Jes. 55, 1.

impt.pl.c.s.: אִכְלוּהּ
ויאמר משה אכלהו היום Ex.16, 25.
וְאִכְלוּהָ
ואכלוה מצות Lev. 10, 12.

1 *imperf.:* אֹכַל
ויאמר לא אכל Gn. 24, 33.
לא־אכל בלחמך Jud. 13, 16.
וימאן ויאמר לא אכל 1 Sam. 28, 23.
את אשר אכל 2 Sam. 19, 36.
ולא־אכל לחם ולא 1 Reg. 13, 8.
ולא־אכל לחם ולא־אשתה 1 Reg. 13, 16.

1 *impf.:* אֹכְלָה
ואמרת אכלה בשר Dt. 12, 20.

1 *impf.:* וְאֹכְלָה
ואכלה ותחי Ez. 3, 3.
וְאֹכְלָה
ואכלה מציד בני Gn. 27, 25.
וְאֹכְלָה
והביאה לי ואכלה Gn. 27, 4

1 *imperf.:* וְאֹכַל
ואכל פתי לבדי Job. 31, 17.
וְאֹכַל
אצלה בשר ואכל Jes. 44, 19.
וְאֹכַל
נתנה־לי מן־התע ואכל Gn. 3, 12.
הנחש השיאני ואכל Gn. 3, 13.
וְאֹכַל
ויבא לי ואכל מכל Gn. 27, 33.

1 *impf. c. s.:* וְאֹכְלֵם
נמצאו דבריך ואכלם Jer. 15, 16.
וְאֹכְלֵם
ואכלם שם כלביא Hos. 13, 8.

2 *imperf.:* תֹּאכַל
לא תאכל ממנו Gn. 2, 17. 3, 17.
ועפר תאכל כל־ימי חייך Gn.3,14.
בזעת אפך תאכל לחם Gn. 3, 19.
שבעת ימים תאכל מצת Ex. 13, 6. 23, 15. 34, 18.
תאכל־בה לחם Dt. 8, 9.
פן־תאכל ושבעת Dt. 8, 12.
בכל־אות נפשך תאכל בשר Dt.12,20.
ולא־תאכל הנפש עם־הבשר Dt. 12, 23.
לא תאכל כל־תועבה Dt. 14, 3.
לא־תאכל עליו חמץ Dt. 16, 3.
תאכל־עליו מצות Dt. 16, 3.
ששת ימים תאכל מצות Dt. 16, 8.
ולא תאכל ממנו Dt. 28, 31.
ואתה תאכל לחם 2 Sam. 9, 7.
לא־תאכל לחם ולא לא־תאכל לחם ולא־תשתה 1 Reg. 13, 9.
אל־תאכל לחם 1 Reg. 13, 17.
תֹּאכַל 1 Reg. 13, 22.

p.
מכל עץ־הגן אכל תאכל Gn. 2, 16.
והבשר תאכל Dt. 12, 27.
רק את־דמו לא תאכל Dt. 15, 23.
כי ממנו תאכל Dt. 20, 19.
ומשם לא תאכל 2 Reg. 7, 2. 19.
יניע כפיך כי תאכל Ps. 128, 2.
לחמך ברעש תאכל Ez. 12, 18.
ולחם אנשים לא תאכל Ez. 24, 17.

2 *imperf.:* וַתֹּאכַל
ותאכל מן־העץ Gn. 3, 17.
קמת ותאכל לחם 2 Sam. 12, 21.
ותאכל לחם ותשת מים 1 Rg. 13,22.

2 *impf. c. s.:* תֹּאכְלֶנּוּ
בקדש הקדשים תאכלנו Num.18,10.
לפני יי אלהיך תאכלנו Dt. 12, 18.
כן תאכלנו Dt. 12, 22.
לא תאכלנו על־הארץ Dt. 12, 24.
לא תאכלנו למען ייטב לך Dt.12,25.
לפני יי אלהיך תאכלנו Dt. 15, 20.
בשעריך תאכלנו Dt. 15, 22.
ותשעים יום תאכלנו Ez. 4, 9.
ומאכלך אשר תאכלנו Ez. 4, 10.
מעת עד־עת תאכלנו Ez. 4, 10.
תֹּאכְלֶנָּה
בעצבון תאכלנה Gn. 3, 17.
ועגת שערים תאכלנה Ez. 4, 12.

2 *impf. f.:* תֹּאכְלִי
ולמה לא תאכלי 1 Sam. 1, 8.
ואל־תאכלי Jud. 13, 4. 7.
לא־תאכלי עוד Ez. 36, 14.

3 *imperf.:* יֹאכַל
בבקר יאכל עד Gn. 49, 27.
כל־בן־נכר לא־יאכל בו Ex. 12, 43.
ומלתה אתו אז יאכל בו Ex.12,44.
תושב ושכיר לא־יאכל בו Ex.12,45.
וכל־ערל לא־יאכל בו Ex. 12. 48.
וזר לא־יאכל Ex. 29, 33.
כל־זכר בכהנים יאכל אתה Lv.6,22.
כל־טהור יאכל בשר Lev. 7, 19.
אשר יאכל כל־דם Lev. 17, 10.
לא־יאכל דם Lev. 17, 12.
לא יאכל עד אשר יטהר Lev.22,4.
ולא יאכל מן־הקדשים Lev. 22, 6.
ואחר יאכל מן־הקדשים Lev.22,7.
לא יאכל לטמאה־בה Lev. 22, 8.
וכל־זר לא־יאכל קדש Lev. 22, 10.
ושכיר לא־יאכל קדש Lev. 22, 10.
הוא יאכל בו Lev. 22, 11.
וכל־זר לא־יאכל בו Lev. 22, 13.
ואיש כי־יאכל קדש Lev. 22, 14.

כל־זכר יאכל אתו Num. 18, 10.
כל־טהור בביתך יאכל אתו Num. 18, 11.
לא ישכב עד־יאכל טרף Num.23,24.
יאכל גוים צריו Num. 24, 8.
יאכל עם אשר לא־ידעת Dt.28,33.
כי לא־יאכל העם 1 Sam. 9, 13.
אשר־יאכל לחם 1 Sam. 14, 24. 28.
בן־אדניך יאכל תמיד 2 Sam. 9, 10.
יאכל בדי עורו יאכל בדיו Job.18,13.
מפרי פי־איש יאכל טוב Prv.13,2.
ואהביה יאכל פריה Prv. 18, 21.
נצר תאנה יאכל פריה Prv. 27, 18.
כי מי יאכל ומי יחוש Eccl. 2, 25.
יאכל חמאה Jes. 7, 22.
כבקר יאכל־תבן Jes. 11, 7.
ואריה כבקר יאכל־תבן Jes. 65,25.
יאכל צאנך Jer. 5, 17.
ובקרך יאכל גפנך Jer. 5, 17.
וזיתיכם יאכל הגזם Am. 4, 9.
ובשר הבריאה יאכל Zach. 11, 16.

p.
יֹאכֵל
ומן־הקדשים יאכל Lev. 21, 22.
ויבשים לא יאכל Num. 6, 3.
ועד־זג לא יאכל Num. 6, 4.
מבשר בניו אשר יאכל Dt. 28, 55.
אשר קצירו ׀ רעב יאכל Job. 5, 5.
אזרעה ואחר יאכל Job. 31, 8.
חצור כבקר יאכל Job. 40, 15.
ואם־הרבה יאכל Eccl. 5, 11.
בחשך יאכל Eccl. 5, 16.
חמאה ודבש יאכל Jes. 7, 15.
כי־חמאה ודבש יאכל Jes. 7, 22.
על־חציו בשר יאכל Jes. 44, 16.
לא יטעו ואחר יאכל Jes. 65, 22.

3 *imperf.:* וַיֹּאכַל
ויאכל מציד בנו Gn. 27, 31.
קראן לו ויאכל Ex. 2, 20.
ויאכל את־כל־עשב הארץ Ex. 10, 15.
ויאכל לחם וישת מים 1 Rg.13,18.
ויאכל פרי מגדיו Cant. 4, 16.

3 *imperf.:* *p.* וַיֹּאכַל
לאישה עמה ויאכל Gn. 3, 6.
ויאכל וישת ויקם Gn. 25, 34.
ויגש־לו ויאכל Gn. 27, 25.
ויאכל גם־אכול את־כספנו Gn. 31, 15.
ויאכל את־כל־עשב הארץ Ex. 10, 15.
ויאכל העם וישתחוו Num. 25, 2.
ויאכל תנובת שדי Dt. 32, 13.
ויאכל בעז וישת Ruth. 3, 7.
ויאכל שאול עם־שמואל 1 Sam. 9, 24.
ויאכל העם על־הדם 1 Sam.14,32.
ויאכל וישקהו מים 1 Sam. 30, 11.
ושני צמקים ויאכל 1 Sam. 30, 12.
ויקרא־לו דוד ויאכל לפניו 2 Sam. 11, 13.
וישימו לו לחם ויאכל 2 S. 12, 20.
ויאכל לחם בביתו 1 Reg. 13, 19.
ויאכל וישת וישב וישכב 1Rg.19,6.
ויקם ויאכל וישתה וילך 1Rg.19,8.
ויבא ויאכל וישת 2 Reg. 9, 34.
ויאכל כל־עשב בארצם Ps.105,35.
ויאכל פרי אדמתם Ps. 105, 35.
ויאכל על־שמאל שֶׂיְּאכַל Jes. 9, 19.
שיאכל ושתה Eccl. 2, 24.
האדם שיאכל ושתה Eccl. 3, 13.

3 *impf. c. s.:* יְאָכְלֶנּוּ
בכהנים יאכלנו Lev. 7, 6.
כל־טהור בביתך יאכלנו Nu.18,13.
והטהור יאכלנו Dt. 12, 15.
יחדו יאכלנו Dt. 12, 22.
נכרי יאכלנו Eccl. 6, 2.

רע ודבר יאכלנו Ez. 7, 15.
3 impf. c. s.: יֹאכֻלֵם
עש יאכלם Jes. 50, 9
כי כבגד יאכלם עש Jes. 51, 8.
וכצמר יאכלם סס Jes. 51, 8.
יאכלם חדש את־חלקיהם Hos. 5, 7.
יְאָכְלֻמוֹ
תשלח חרנך יאכלמו כקש Ex. 15, 7.
וַיְאָכְלֵם
ישלח בהם ערב ויאכלם Ps. 78, 45.
יְאָכְלֶנָּה
כל־זכר בבני אהרן
יאכלנה Lev. 6, 11.
אתה יאכלנה Lev. 6, 19.
3 impf. f.: תֹּאכַל
ויתרם תאכל חית Ex. 23, 11.
אשר תאכל האש Lev. 6, 3.
והנפש אשר־תאכל בשר Lev. 7, 20.
כל־נפש אשר־תאכל
כל־דם Lev. 7, 27.
לא־תאכל דם Lev. 17, 12.
וכל־נפש אשר תאכל
נבלה Lev. 17, 15.
וחרבי תאכל בשר Dt. 32, 42.
מגפן היין לא תאכל Jud. 13, 14.
וכל־טמאה אל־תאכל Jud. 13, 14.
ותבכה ולא תאכל 1 Sam. 1, 7.
הלנצח תאכל חרב 2 Sam. 2, 26.
כי־כזה וכזה תאכל החרב 2 S. 11, 25.
מפתו תאכל 2 Sam. 12, 3.
וכפריריך תאכל חרב Nah. 2, 14.
p. תֹּאכַל
הקדשים לא תאכל Lev. 22, 12.
מלחם אביה תאכל Lev. 22, 13.
ואש מפיו תאכל 2 Sam. 22, 9.
עד־אבדון תאכל Job. 31, 12.
ואש־מפיר תאכל Ps. 18, 9.
אש־לפניו תאכל Ps. 50, 3.
ולחם עצלות לא תאכל Prv. 31, 27.
שמיר ושית תאכל Jes. 9, 17.
וְתֹאכַל
ותאכל את־ארזי הלבנון Jud. 9, 15.
ותאכל את־בעלי שכם Jud. 9, 20.
ותאכל את־אבימלך Jud. 9, 20.
ותאכל אתך 2 Reg. 1, 10. 12.
ותאכל אש באריזך Zach. 11, 1.
וַתֹּאכַל
ותקח מפריו ותאכל Gn. 3, 6.
ותאכל על־המזבח Lev. 9, 24.
מלפני יי ותאכל אותם Lev. 10, 2.
ותאכל בקצה המחנה Num. 11, 1.
ותאכל את החמשים Num. 16, 35.
ותאכל ארץ ויבלה Dt. 32, 22.
ותאכל ותשבע ותתר Ruth 2, 14.
ותלך האשה לדרכה
ותאכל 1 Sam. 1, 18.
ותאכל הוא והיא ובריחה 1 Rg. 17, 15.
ותאכל את־העלה 1 Reg. 18, 38.
ותאכל אתו ואת־
חמשיו 2 Reg. 1, 10. 12.
ותאכל את־שני שרי 2 Reg. 1, 14.
ותאכל העלה והזבחים 2 Chr. 7, 1.
ותאכל פאת מואב Jer. 48, 45.
ותאכל יסדתיה Thr. 4, 11.
ותאכל את־תהום רבה Am. 7, 4.
h. e. תֹּאכְלוּ = תֹּאכֵלוּ
תאכלהו אש לא־נפח Job. 20, 26.
תֹּאכְלֶךָּ
שם תאכלך אש Nah. 3, 15.
תאכלך כילק Nah. 3, 15.
תֹּאכְלֻנוּ
כי תאכלנו האש הגדלה Dt. 5, 25.
תֹּאכְלֻנּוּ
כי תאכלנו החלעת Dt. 28, 39.
וחרב לא־אדם תאכלנו Jes. 31, 8.

3 f. c. s.. תֹּאכְלֵם
רוחכם אש תאכלכם Jes. 33, 11.
תֹּאכְלֵם
כי־תאכלם בחסר כל Dt. 28, 57.
אש צריך תאכלם Jes. 26, 11.
והאש תאכלם Ez. 15, 7.
וחית הארץ לא תאכלם Ez. 34, 28.
3 f. c. s.: וְתֹאכְלֵם
יבלעם ותאכלם אש Ps. 21, 10.
ובנערים ותאכלם Job. 1, 16.
1 impf. pl.: נֹאכַל
מה־נאכל בשנה Lev. 25, 20.
אשר־נאכל במצרים חנם Nu. 11, 5.
בני נאכל מחר 2 Reg. 6, 28.
p. נֹאכַל
מפרי עץ־הגן נאכל Gn. 3, 2.
לחמנו נאכל Jes. 4, 1.
p. וְנֹאכְלָה
תנה־לנו בשר ונאכלה Num. 11, 13.
וְנֹאכְלָה
ונקחה דגן ונאכלה Neh. 5, 2.
מן־הזרעים ונאכלה Dan. 1, 12.
1 pl. c. s.: וְנֹאכְלֶהָּ
ונבשל את־בני ונאכלהו 2 Rg. 6, 29.
וְנֹאכְלֵהוּ
תני את־בנך ונאכלנו 2 Reg. 6, 8. 29.
2 pl.: תֹּאכְלוּ p.
לא תאכלו מכל עץ הגן Gn. 3, 1.
לא תאכלו ממנו Gn. 3, 3.
לא תאכלו ממנו Gn. 9, 4.
דמו לא תאכלו Ex. 12, 9.
אל־תאכלו ממנו נא Ex. 12, 11.
וככה תאכלו אתו Ex. 12, 15.
שבעת ימים מצות תאכלו
בערב תאכלו מצת Ex. 12, 18.
כל־מחמצת לא תאכלו Ex. 12, 20.
תאכלו מצות Ex. 16, 12.
בין הערבים תאכלו בשר Ex. 22, 30.
בשדה טרפה לא תאכלו Lev. 3, 17.
וכל־דם לא תאכלו Lev. 7, 23.
ועז לא תאכלו Lev. 7, 26.
וכל־דם לא תאכלו Lev. 8, 31.
ושם תאכלו אתו Lev. 10, 14.
תאכלו במקום טהור Lv. 10, 18.
אכול תאכלו אתה בקדש Lev. 11, 2.
זאת החיה אשר תאכלו Lev. 11, 3.
בבהמה אתה תאכלו Lev. 11, 4.
אך את־זה לא תאכלו Lev. 11, 8. 11.
מבשרם לא תאכלו Lev. 11, 9.
את־זה תאכלו Lev. 11, 9.
אתם תאכלו Lev. 11, 21.
אך את־זה תאכלו Lev. 11, 22.
את־אלה מהם תאכלו Lev. 17, 14.
דם כל־בשר לא תאכלו Lev. 19, 25.
תאכלו את־פריו Lev. 19, 26.
לא תאכלו על־הדם Lev. 23, 6.
שבעת ימים מצות תאכלו Lev. 23, 14.
לא תאכלו עד־עצם היום Lev. 25, 12.
תאכלו את־תבואתה Lev. 25, 22.
תאכלו ישן Lev. 26, 29.
ובשר בניהם תאכלו Dt. 12, 16.
רק הדם לא תאכלו Dt. 14, 4.
זאת הבהמה אשר תאכלו
בבהמה אתה תאכלו Dt. 14, 6.
אך את־זה לא תאכלו Dt. 14, 7.
מבשרם לא תאכלו Dt. 14, 8.
את־זה תאכלו Dt. 14, 9.
וקשקשת תאכלו Dt. 14, 9.
לא תאכלו טמא הוא לכם Dt. 14, 10.
כל־צפור טהורה תאכלו Dt. 14, 11.
וזה אשר לא־תאכלו מהם Dt. 14, 12.
כל־שרץ טהור תאכלו Dt. 14, 20.
לא־תאכלו כל־נבלה Dt. 14, 21.
ואל־תאכלו ואל־תשתו Esth. 4, 16.
שוב הארץ תאכלו Jes. 1, 19.
חיל גוים תאכלו Jes. 61, 6.
ולחם אנשים לא תאכלו Ez. 24, 22.

על־הדם תאכלו Ez. 33, 25.
את־החלב תאכלו Ez. 34, 3.
בשר גבורים תאכלו Ez. 39, 18.
וכי תאכלו וכי תשתו Zach. 7, 6.
2 impf. pl.: תֹּאכְלוּן
לא יום אחד תאכלון Num. 11, 19.
2 impf. pl. c. s.: תֹּאכְלוּם
לא תאכלום כי־שקץ
הם Lev. 11, 42.
תֹּאכְלֻהוּ
ואכל לא תאכלהו Lev. 7, 24.
3 impf. pl.: יֹאכְלוּ
לא־יאכלו בני ישראל Gn. 32, 32.
כי אתי יאכלו האנשים Gn. 43, 16.
כי־שם יאכלו לחם Gn. 43, 25.
על הבתים אשר־יאכלו
אתו Ex. 12, 7.
יאכלו אהרן ובניו Lev. 6, 9.
לא יאכלו שקץ הם Lev. 11, 13.
הם יאכלו בלחמו Lev. 22, 11.
אחרי־כן יאכלו הקראים 1 S. 9, 13.
יאכלו הכלבים 1 Reg. 14, 11.
יאכלו עוף 1 Reg. 14, 11. 21, 24.
יאכלו הכלבים 1 Reg. 16, 4.
בשדה יאכלו עוף 1 Reg. 16, 4.
הכלבים יאכלו את־
איזבל 1 Reg. 21, 23.
ואת־איזבל יאכלו
הכלבים 2 Reg. 9, 10.
יאכלו הכלבים את־בשר 2 Reg. 9, 36.
אשר לא־יאכלו מקדש Esr. 2, 63.
אשר לא־יאכלו מקדש Neh. 7, 64.
יאכלו עניים וישבעו Ps. 22, 27.
יאכלו בניך ובנותיך Jer. 5, 17.
ככה יאכלו בני־ישראל Ez. 4, 13.
אבות יאכלו בנים בתוכך Ez. 5, 10.
ובנים יאכלו אבותם Ez. 5, 10.
אבות יאכלו בסר Ez. 18, 2.
המה יאכלו פריך Ez. 25, 4.
יאכלו־שם הכהנים Ez. 42, 13.
לא יאכלו הכהנים Ez. 44, 31.
3 pl.: יֹאכְלוּ = יֹוכְלוּ
כי־יוכלו אתלקים Ez. 42, 5.
p. יֹאכְלוּ
חלק כחלק יאכלו Dt. 18, 8.
אשר חלב זבחימו יאכלו Dt. 32, 38.
ושריך בבקר יאכלו Eccl. 10, 16.
ושריך בעת יאכלו Eccl. 10, 17.
פרי מעלליהם יאכלו Jes. 3, 10.
גרים יאכלו Jes. 5, 17.
בשר־זרעו יאכלו Jes. 9, 20.
בלול חמיץ יאכלו Jes. 30, 24.
הנה עבדי יאכלו Jes. 65, 13.
בשר־רעהו יאכלו Jer. 19, 9.
לחמם בדאגה יאכלו Ez. 12, 19.
חטאת עמי יאכלו Hos. 4, 8.
ובאשור טמא יאכלו Hos. 9, 3.
יֹאכְלוּן
ולא יאכלון ולא יריחן Dt. 4, 28.
p. יֹאכְלוּן
אשי יי ונחלתו יאכלון Dt. 18, 1.
וְיֹאכְלוּ
ויאכלו וישתו וילכו 2 Reg. 6, 22.
ויאכלו מפרי דרכם Prv. 1, 31.
p. וַיֹּאכְלוּ
ויאמר צק לעם ויאכלו 2 Reg. 4, 41.
תן לעם ויאכלו 2 Reg. 4, 42. 43.
וַיֹּאכְלוּ
ויאכלו וישתו Gn. 24, 54.
ויעש להם משתה ויאכלו Gn. 26, 30.
ויאכלו שם על־הגל Gn. 31, 46.
ויאכלו לחם Gn. 31, 54.
ויחזו את־האלהים ויאכלו Ex. 24, 11.
ויאכלו מעבור הארץ Jos. 5, 11.
ויאכלו וישתו Jud. 9, 27.

ויאכלו וישתו וילינו שם Jud. 19, 4.
וישבו ויאכלו שניהם Jud. 19, 6.
עד־נטות היום ויאכלו
שניהם Jud. 19, 8.
וירחצו רגליהם ויאכלו Jud. 19, 21.
ויאכלו ויותירו כדבר יי 2 Reg. 4, 44.
ויאכלו וישתו וישלחם 2 Reg. 6, 23.
אל־אהל אחד ויאכלו וישתו 2 Rg. 7, 8
ויאכלו וישתו לפני יי 1 Chr. 29, 22.
ויאכלו את־המועד 2 Chr. 30, 22.
ויאכלו בני ישראל השבים Esr. 6, 21.
ויאכלו וישבעו Neh. 9, 25.
ויאכלו עמו Job. 42, 11.
ויאכלו וישבעו מאד Ps. 78, 29.
ויאכלו זבחי מתים Ps. 106, 28.
ויאכלו את־ישראל בכל־פה Jes. 9, 11.
ויאכלו ארץ ומלואה Jer. 8, 16.
ויאכלו שם לחם Jer. 41, 1.
3 impf. pl.: וַיֹּאכְלוּ p.
תחת העץ ויאכלו Gn. 18, 8.
ומצות אפה ויאכלו Gn. 19, 3.
ויתן להם ויאכלו Jud. 14, 9.
ולפני עבדיו ויאכלו 1 Sam. 28, 25.
ויתן לעם ויאכלו 1 Reg. 19, 21.
יזבחו בשר ויאכלו Hos. 8, 13.
3 pl. c. s.: יֹאכְלֻהוּ
על־מרורים יאכלהו Ex. 12, 8.
אהרן ובניו יאכלהו Lev. 8, 31.
על־מצות ומרורים יאכלהו Nu. 9, 11.
כי מאספיו יאכלהו Jes. 62, 9.
יֹאכְלֻהָ
אחל־מועד יאכלוה Lev. 6, 9.
וְיֹאכְלוּהָ
ויאכלוה בני־נשר Prv. 30, 17.
יֹאכְלוּם
והאשם חמה יאכלום Ez. 44, 29.
3 f. pl.: תֹּאכַלְנָה
אם־תאכלנה נשים פרים Thr. 2, 20.
תאכלנה אשה את־בשר Zach. 11, 9.
וַתֹּאכַלְנָה
ותאכלנה הפרות רעות Gn. 41, 4.
ותאכלנה הפרות הרקות Gn. 41, 20.
Nif-al: נֶאֱכַל
3 perf.: וְנֶאֱכַל
קצים ונאכל גדיש Ex. 22, 5.
part. fem.: הַנֶּאֱכֶלֶת
ובין החיה הנאכלת Lev. 11, 47.
inf. abs.: הָאָכֹל
ואם האכל יאכל Lev. 7, 18.
האכל יאכל ביום השלישי Lev. 19, 7.
3 imperf.: יֹאכַל
מכל־מאכל אשר יאכל Gn. 6, 21.
אך אשר יאכל לכל־נפש Ex. 12, 16.
בבית אחד יאכל Ex. 12, 46.
ולא יאכל חמץ Ex. 13, 3.
מצות יאכל את שבעת
הימים Ex. 13, 7.
ולא יאכל את־בשרו Ex. 21, 28.
לא יאכל כי־קדש הוא Ex. 29, 34.
במקום קדוש יאכל Lev. 7, 6.
ביום קרבנו יאכל Lev. 7, 15.
את־זבחו יאכל Lev. 7, 16.
והנותר ממנו יאכל Lev. 7, 16.
ואם האכל יאכל Lev. 7, 18.
בכל־טמא לא יאכל Lev. 7, 19.
מכל־האכל אשר יאכל Lev. 11, 34.
שקץ הוא לא יאכל Lev. 11, 41.
אר־עוף אשר יאכל Lev. 17, 13.
ביום זבחכם יאכל Lev. 19, 6.
ואם האכל יאכל ביום Lev. 19, 7.
ערלים לא יאכל Lev. 19, 23.
ביום ההוא יאכל Lev. 22, 30.
שבעת ימים מצות יאכל Num. 28, 17.
כאשר יאכל את־הצבי Dt. 12, 22.
מצות יאכל Ez 45, 21.

3 *imperf.*: וַיֹּאכַל
Num. 12, 12. וייאכל חצי בשרו
3impf.c.hint.: וַיֹּאכַל
Job. 6, 6. היאכל תפל מבלי־מלח
3 *fem.*: תֹּאכַל
Lev. 6, 9. מצות תאכל
Lev. 6, 16. כלחל תהיה לא תאכל
Lev. 6, 19. במקום קדש תאכל
Lev. 6, 23. לא תאכל באש תשרף
Lev.11,47 ובין החיה אשר לא תאכל
Ez. 23, 25. ואחריתך תאכל באש
Zeph. 1, 18. 3, 8. תאכל כל־הארץ
Zach. 9, 4. והיא באש תאכל
3 *pl.*: יֹאכְלוּ
Dt.14,19. טמא הוא לכם לא יאכלו
Jer. 30, 16. כל אכליך יאכלו
3 *f. pl.*: תֹּאכַלְנָה
Jer. 24, 2. אשר לא־תאכלנה מרע
3. 8. 29, 17.
Pi-el. אִכֵּל
3impf.f.c.s.: תְּאַכְּלֶהָּ
Job. 20, 26. תאכלהו אש לא־נפח
Pu-al: אֻכַּל *part.*
Ex. 3, 2. והסנה איננו אכל
3 *perf. pl.*: אֻכְּלוּ
Neh. 2, 3. 13. ושעריה אכלו באש
Nah. 1, 10. אכלו כקש יבש
2 *imperf. pl.*: תְּאֻכְּלוּ
Jes. 1, 20. חרב תאכלו
Hif-il: הַאֲכִיל
2 *prf. c. s.*: הַאֲכַלְתָּם
Ps. 80, 6. האכלתם לחם דמעה
1 *prf.*: הַאֲכַלְתִּי, וְהַאֲכַלְתִּי
Ex. 16, 32. אשר האכלתי אתכם
Jes. 49, 26. והאכלתי את־מוניך
1 *prf. c. s.*: וַהַאֲכַלְתִּיךָ, הַאֲכַלְתִּי
Jes. 58, 14. והאכלתיך נחלת יעקב
Ez. 16, 19. ושמן ודבש האכלתיך
וְהַאֲכַלְתִּים
Jer19,9 והאכלתים את־בשר בניהם
part.: מַאֲכִיל
Jer.23,15. הנני מאכיל אתם לענה
part. c. s.: הַמַּאֲכִלְךָ
Dt. 8, 16. המאכלך מן במדבר
מַאֲכִילָם
Jer. 9, 14. הנני מאכילם את־העם
inf.: *לְהַכְלִיל
Ez. 21, 33. מרוטה להכיל
pt. c. s.: הַאֲכִילֹהוּ
Prv. 25, 21. האכילהו לחם
impt.pl.c.s.: וְהַאֲכִילֻהוּ
2 Chr. 18, 26. והאכילהו לחם לחץ
1 Reg. 22, 27. והאכילהו לחם לחץ
1 *imperf.*: אוֹכִיל
Hos. 11, 4. *ואט אליו אוכיל
2 *impf. ap.*: תֹּאכַל
Ez. 3, 3. בטנך תאכל
3impf.c.s.: וַיַּאֲכִלֵנִי
Ez. 3, 2. ויאכילני את המגלה
יַאֲכִלֻנוּ
Num. 11, 4. 18. מי יאכלנו בשר
וַיַּאֲכִלְךָ
Dt. 8, 3. ויאכלך את־המן
וַיַּאֲכִילֵהוּ
Ps. 81, 17. ויאכילהו מחלב חטה
וַיַּאֲכִלֻהוּ
2 Chr. 28, 15. ויאכלום וישקום
אֲכָל

ז"נ כפעל מכוונה, כפי מנהגות למשך מכתובים: ק' נג ומון לקום ועוף נריס ולידם [צפייעג], כלומר לוכל בעצמותו מפני ותנוחם מדג וכר משבר ועבור,

ויוצאל על לקוס מהצ ומרכף וכדומה. ג' מסם נמסצעתו על־דרך מקרה, כלומר מאכילה [דמסם עסמנן]. וכמנהג נגמרת תמור זס עִבְּדוּל, כמו עיכולי מעצלת, עיכולי נשר וכדומה, ובלשון תרגום אוּכְלָא.

sbst. m, quod pro ratione sermonis, ad quem adhibetur, dupliciter dicitur: 1) *de eo, quo vescimur*, cibo, esca seu victu, communiter de omni re, quae *consumitur*, uti de flammarum bestiarumque pastu; 2) abstracte de *actione* seu de comedendo vescendoque, sicuti hacce in dictione: לְפִי אָכְלוֹ h. e. pro portione, quam comesse solet. Similiter in Gemara עִבּוּל, in Targumibus אוּכְלָא, *βρῶσις* inter Graecos.

Gn. 41, 35. ויקבצו את־כל־אכל
אכל בעריס ושמרו
Gn. 41, 48. ויקבץ את־כל־אכל
Gn. 41, 48. ויתן־אכל בעריס
Gn. 41, 48. אכל שדה־העיר
Gn. 42, 7. מארץ כנען לשבר־אכל
Gn.42,10. ועבדיך באו לשבר־אכל
Gn.43,2.44,25. שברו־לנו מעט־אכל
Gn.43,20. וירדנו בתחלה לשבר־אכל
Gn. 43, 4. נרדה ונשברה לך אכל
Gn.43,22 הורדנו בידינו לשבר־אכל
Gn. 44, 1. אמתחת האנשים אכל
Dt. 2, 6. אכל תשברו מאתם בכסף
Dt. 2, 28. אכל בכסף תשברני
Dt. 23, 20. נשך כסף נשך אכל
Job. 9, 26. כנשר יטוש עלי־אכל
Job. 12, 11. וחך אכל יטעם־לו
Job. 36, 31. יתן־אכל למכביר
Job. 38, 41. יתעו לבלי־אכל
Job. 39, 29. משם חפר אכל
Ps. 78, 18. לשאל אכל־לנפשם
Ps. 107, 18. כל־אכל תתעב נפשם
Prv. 13, 23. רב־אכל ניר ראשים
Thr. 1, 19. כי בקשו אכל למו
Joel 1, 16. אכל נכרת
Hab. 3, 17. ושדמות לא־עשה אכל
הָאֹכֶל, בְּאֹכֶל
Gn. 41, 36. והיה האכל לפקדון
Lev. 11,34. מכל־האכל אשר יאכל
Ruth 2, 14. לעת האכל גשו הלם
Thr. 1, 11. נתנו מחמודיהם באכל
cum suff.: אָכְלֶךָ
Lev.25,37. ובמרבית לא־תתן אכלך
וְלִאָכְלָכֶם
Gn. 47, 24. לזרע השדה ולאכלכם
אָכְלוֹ
Ex. 12, 4. איש לפי אכלו
Ex.16,16 לקטו ממנו איש לפי־אכלו
Ex. 16, 18. איש לפי־אכלו לקטו
Ex16,21 כפי אכלו וחם השמש ונמס
Mal. 1, 12. וניבו נבזה אכלו
לְאָכְלוֹ
Job. 20, 21. אין־שריד לאכלו
אָכְלָם
Gn. 14, 11. ואת־כל־אכלם וילכו
Ps. 78, 30. עוד אכלם בפיהם
Ps. 104, 22. ולבקש מאל אכלם
Ps. 104, 28. לתת אכלם בעתו
Ps. 145, 15. את־אכלם בעתו
אָכְלָה

ז"נ נפעל נֶאֱכַל, ועכיו כמו אֹכֶל, לכן לרוב הוא סס מקוריי כמוסף ס', ותעודתו לפ"ו מופזעית.

sbst. f. (forma vocabulo עֲצֻמָה consimile) abstracte de edendo dicitur, estque ex numero nominum ex infin. verbi, qui inter v. et n. intermedius est, ortorum.

לָאֲכָלָה
Gn. 1, 29. לכם יהיה לאכלה
Gn. 1, 30. כל־ירק עשב לאכלה
Gn. 6, 21. והיה לך ולהם לאכלה
Gn. 9, 3. לכם יהיה לאכלה
Ex.16,15. אשר נתן יי לכם לאכלה
Lev. 11,39. אשר־היא לכם לאכלה
Lev.25,6. שבת הארץ לכם לאכלה
Jer. 12, 9. התיו לאכלה
Ez. 15, 4. לאש נתן לאכלה
Ez. 15, 6. נתתיו לאש לאכלה
Ez. 21, 37. לאש תהיה לאכלה
Ez. 23, 37. העבירו להם לאכלה
Ez. 29, 5. נתתיך לאכלה
Ez. 34, 5. לאכלה לכל־חית השדה
Ez. 34, 8. ותהיינה צאני לאכלה
Ez.34,10. ולא־תהיין להם לאכלה
Ez. 35, 12. לנו נתנו לאכלה
Ez. 39, 4. נתתיך לאכלה
אֲכִילָה

סס קנוני, ועכיו מוזנות וכנ"ס [צפייעג], ווזק הפזעו זל פסוק נכוך הקכילה, לאכר ילדק נפצו מכנכס דקדוק.

sbst. f. (forma sua grammatica *collectivum*), *cibus*, *cibatus*, בְּלַח, הָאֲכִילָה Al: *ἐν ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης*.

הָאֲכִילָה
1 Reg. 19, 8. בכח האכילה
בֶּיאֱכָל

ז"נ עכיו כמו אֹכֶל, לומר מוון [צפייעג], ולי הפכת ניכוסס.

sbst. m. (= אֹכֶל), *id, quod comeditur*, cibus, *βρῶμα*.

Gn. 6, 21. מכל־מאכל אשר יאכל
Lev. 19, 23. כל־עץ מאכל
Dt. 20, 20. כי לא־עץ מאכל הוא
Jud. 14, 14. מהאכל יצא מאכל
1 Chr. 12, 40. מאכל־קמח דבלים
2Chr.11,11 ואצרות מאכל ושמן ויין
Neh. 9, 25. ועץ מאכל לרב
Ps. 44, 12. תתנהו כצאן מאכל
Ps.74,14. תתנהו מאכל לעם לציים
Ps. 79, 2. מאכל לעוף השמים
Jes. 62, 8. מאכל לאויביך
Ez. 47, 12. כל־עץ־מאכל
Hag. 2, 12. ואל־כל־מאכל
וּבְמַאֲכָל
Esr. 3, 7. ומאכל ומשתה ושמן
לְמַאֲכָל
Gn. 2, 9. וטוב למאכל
Gn. 3, 6. כי טוב העץ למאכל
Dt. 28, 26. והיתה נבלתך למאכל
Jer. 7, 33. למאכל לעוף השמים
16, 4. 19, 7. 34, 20.
Ez. 47, 12. והיו פריו למאכל
constr.: מַאֲכַל
Gn. 40, 17. מכל מאכל פרעה
Job. 33, 20. ונפשו מאכל תאוה
וּמַאֲכָל
1 Reg. 10, 5. ומאכל שלחנו
2 Chr. 9, 4. ומאכל שלחנו
cum suff.: וּמַאֲכָלְךָ
Ez. 4, 10. ומאכלך אשר תאכלנו
וּמַאֲכָלוֹ
Hab. 1, 16. ומאכלו בראה
מַאֲכֶלֶת
Prv. 6, 8. אגרה בקציר מאכלה
מַאֲכַלְכֶם
Dan.1,10. אשר מנה את־מאכלכם
בַּיאֲכָלָת

ז"נ נויר־מעכל, ודומס לו נעכין ומוכן, ונמחר מן חצ.

sbst. f. (ex מַאֲכָל), cibus. Symm: *κατάβρωμα*.

מאכלת אש Jes. 9, 4.
בְּמַיְאֲכֶלֶת
ויהי העם כמאכלת אש Jes. 9,18.
מַאֲכֶלֶת

ז"נ מוגלס ומכוון מן סס מקודס, ונקיעת סת' נסנצ לקניו סולידס מסקציס נכ', ומקומיים לנצע לקר נוקלו וייכסלו, וכי כן מַסְּרֶת נמר מַאֲסֶרֶת.

sbst. f. (acuta duplicataque altera litera propter א, quod vocabulo correpto excidit), id quo ut cibo utimur, sicut מַסֶּכֶת (= מַאֲסֶכֶת), id quo quis devincitur et constringitur.

מכלת לביתו 1 Reg. 5, 25.
מַיְאֲכֶלֶת

ז"נ וסרניס מַיְאֲכָלוֹת, פתרונו כלי ממנו מאכל, ומנר יפנס נו, וכרנך עס נור וסכין חרב ומלנף [מעמסעב]; ולנזון מכמים נאמר נגב מאכלת, לסב מאכלת, ערך מאכלת, פי מאכלת, כלן מאכלת, חלוני מאכלת וכדומה.

sbst. f. (ex similit. form. מַחְמֶצֶת, מַרְחֶשֶׁת): culter, a consumendo s. comedendo dictus, ad mactandum ac secandum, sicut de sica, qua filium immolaturus erat Abrahamus. Trg: סַכִּינָא (hebr. שַׂכִּין).

הַמַּאֲכֶלֶת
Gn. 22, 6. האש ואת־המאכלת
Gn.22,10. ויקח את־המאכלת
Jud. 19, 29. ויקח את־המאכלת
pl.: וּמַאֲכָלוֹת
Prv. 30, 14. ומאכלות מתלעתיו
אָכַל

פעל נקרמי כמו נעכר, ומקנית הלנס לסכל קרכין עי' חָבַר.

vrb. aram. hebraici אָכַל par ac simile. De dictione אָכַל קָרְצִין (translate pro *διαβάλλειν*) v. s. חָבַר.

3 *prf. f.*: אֲכָלַת
Dan. 7, 7. אכלה ומדקה
Dan. 7, 19. אכלה מדקה
3 *perf. pl.*: אֲכָלוּ
Dan.6,25 דר־אכלו קרצוהי דר־דניאל
וַאֲכָלוּ
Dan.3,8. ואכלו קרצוהון דר־יהודיא
impt. f.: אֲכָלִי
Dan. 7, 5. קומי אכלי בשר שגיא
3 *imperf.*: יֵאכֹל
Dan. 4, 30. ועשבא כתורין יאכל
3 *imperf. f.*: וְתֵאכֹל
Dan. 7, 23. ותאכל כל־ארעא

אֶבֶן

מלת הטעם, נגזרת מן בֵּן בתוספת ת', בלשון יתס, ועכיו כמו נסרמי חָבֵר. ת', כמו בקונעת, כלומר לחנס ולחן [נעוויסס], מורס על דנר מכוון ולחת. כ' נמכוון התנגדות והתכתות, לו סתקה ונליתה [לייב־זרעגקעבר], סלנון לנל, ונרכה יקר, עי' בֵּן.

adv. (ortum ex בֵּן, apposito á, vi sua idem quod חָבֵי in sermone aramaico) primum est asseverantis: certe, profecto, utique, deinde moderantis atque excipientis: tamen, nihilominus. Trg: בְּרַם.

אכן יש יי במקום הזה Gn 28,17.
ויאמר אכן נודע הדבר Ex. 2, 14.
אכן סר מר־המות 1 Sam. 15, 32.
אכן יטר את־לבבכם 1 Reg. 11, 2.
אכן רוח־היא באנוש Job. 32, 8.

אכן שמעת קול Ps. 31, 23.
אכן שמע אלהים Ps. 66, 19.
אכן כאדם תמותון Ps. 82, 7.
אכן חצור העם Jes. 40, 7.
אכן אתה אל מסתתר Jes. 45, 15.
אכן משפטי את־ה׳ Jes. 49, 4.
אכן חלינו Jes. 53, 4.
אכן בגדה אשה Jer. 3, 20.
אכן לשקר מגבעות Jer. 3, 23.
אכן ביי אלהינו Jer. 3, 23.
אכן חשא השאת Jer. 4, 10.
אכן הנה לשקר Jer. 8, 8.
אכן השכימו Zeph. 3, 7.

אָבַת

פעל עתיקי ומיוחן, ועכיהו לכדוך ועריפה מתכתשות ודקיפה [שעתסעגן/שלפענן], כמו כי־לכך עליו פיהו, לומר פיהו ידקיפו ויכריהו לומ. משכש בפעל חוק אָבַת, וכדלף לו דָּבַק דָּקַק דָּחַק וכלומה, וכן ניוכי פרסי ולומי זה משכש. עי׳ נו מאליס.

vrb. antiquum, quod propter vetustatem obsolevit: *illidere, percutere*, hinc: impellere, instigare. Al. egregie: *ἐκβιάζεσθαι*. Radix est *kaf*, ex qua composita sunt usitata verborum fingendorum ratione: דָּבַק, דָּחַק, נָגַף, נָשַׁךְ, נָקַף. Veteres: incurvare (=כָּפַף, *κύπ-τειν*). Potius conferendum est cum gr. *κόπ-τειν*, pers. *kûf*-ten, cui radix subest etiam jafeticarum linguarum communis.

Prv. 16, 26. כי־אכף עליו פיהו

אֶבֶת

ז״נ ועכיהו עכוף ולכדוך [שלפענן], לשכ לפרעות עכיהם, ולפי מע׳ וקניס סיתם הגיכסם בפפי נקיונ.

sbst. m., plaga, quae infligitur, sicut supplicium seu poena peccati. Al: אֶזְרוֹעַ (בְּפַר), *χείρ* h. e. vola, sicut זְרוֹעַ pro זְרוֹעַ; Aram: זִיגָא h. e. onus (a כָּפַף incurvare).

cum suff.: וַאֲכָפַי Job. 33, 7. ואכפי עליך לא־יכבד

אָבַר

פעל לשׁ־עובר, ונשכש נרשם קרוב לשכש בֶּרֶם או בָּר, ומיוחו כגוב נסדיק העפם אֶבֶר, שעכיהו שדם, ומוק ג״כ נכל לשוחות מערב, ומוק אֶבֶר, כמו מַבָּת יון מֶלַח. ומהגמון סורסי לפרים קרק אֶבֶר נכוסקק שלו תיוב אַבַּד.

vrb. non usit. (cujus radix videtur delitescere in בָּר, בָּרַם), *arare*, unde אֶבֶר (=אַבַּד, אַרְבַּד, ex Efraimi Syri lectione) et אִכָּר agricola, sicut מַלָּח nauta a מֶלַח i. e. salo.

אֶבֶר

ז״ו לשיש יגע ועשל כשדם ועוכד לדמיה [שלקעבש-יאן], ושכשו עי׳ אִכָּר.

sbst. m., is, qui agro colendo dat operam, *ἀροτήρ, γεωργός*. Qimchi inepte: = אִישׁ בָּר. R. Iona recte: אכר והו אלרי קלב אלארץ באלחראת sed ita, ut a verbo בָּרַר derivare videatur.

Jer. 51, 23. ונפצתי בך אכר וצמדו
Am. 5, 16. וקראו אכר אל־אבל

pl.: אִכָּרִים

2 Chr. 26, 10. אכרים וכרמים בהרים
Jer. 14, 4. בשו אכרים
Jer. 31, 24. אכרים ונסעו בעדר
Joel 1, 11. הבישו אכרים

pl. c. suff.: אִכָּרֵיכֶם

Jes. 61, 5. אכריכם וכרמיכם

אֲלַגְבִּישׁ

v. s. r. גָּבִישׁ *p.* 233.

אַלְגַּבְמַּיִם

v. s. מָגֵן *p.* 592.

I. אָלָה

פעל גויב משס אָל, ומוק תעכו וזתילו, ועכיהו ל׳ תעיד נדנר ע״י קיילת משס אל, וכידופו כשבע [בעשסיי־רעו, שוואַרעו]. ג׳ קיל משס אל, או לשחול מעכו קושב ומכשלת לים, או קיילת כשמו לרקיעים וכן ג כ ך נכשל. תפעיל עכיהו תשבעה, או תקרכת פלמוני לשבועה, ומן תקיוי לשיע תפעל הוק על כהו

על משס אָל, כי משס מקום וידיש לו.

vrb. denom. factum ex אָל: 1) per Deum (אָל) jurare, non propter execrationem, quae cum jurejurando conjuncta esse non solet, sed propter Dei obtestationem. 2) Deum invocare, vel ut quempiam suis suppliciis perimat, h. e. *aliquem exsecrari, male precari*, vel ut commisereatur, h. e. *conqueri* et *lamentari*. *Nif.* facere, ut aliquis juret, obsecrare obtestarique aliquem.

2 perf. f.: אָלִית

Jud. 17, 2. ואתי אלית וגם אמרת

impt. f.: אֱלִי

Joel 1, 8. אלי כבתולה

inf.: אָלָה

Hos. 4, 2. אלה וכחש

inf. constr.: אָלוֹת

Hos. 10, 4. דברו דברים אלות שוא

Hif-il: הֶאֱלָה

inf. c. suff.: לְהַאֲלָתוֹ

1 Reg. 8, 31. ונשא־בו אלה להאלתו
2 Chr. 6, 22. ונשא־בו אלה להאלתו

3 imperf. ap.: וַיַּאַל

1 Sam. 14, 24. ויאל שאול את־העם

אָלָה

ז״נ על משקל שפה שכה, ועכיהו ל׳ שבועה קללה וקרס [פעכוויכשוכע, שוועוכ]; כ׳ משוכשע והמוכרת, כמו נכיית.

sbst. f. (ex simil. form. שְׁנָה, שָׁנָה) 1) *jusjurandum*, exsecratio; 2) *id quod adjuratur*, pactum, quod invocato per jusjurandum divino nomine sancitur, foedus.

Gn. 26, 28. תהי נא אלה בינותינו
Lev. 5, 1. ושמעה קול אלה
1 Reg. 8, 31. ונשא־בו אלה להאלתו
1 Reg. 8, 31. 2 Chr. 6, 22. ובא אלה
2 Chr. 6, 22. ונשא־בו אלה להאלתו
Ps. 10, 7. אלה פיהו מלא
Prv. 29, 23. אלה ישמע ולא יגיד
Jes. 24, 6. על־כן אלה אכלה ארץ
Jer. 23, 10. מפני אלה אבלה הארץ
Ez. 16, 59. בזית אלה להפר ברית
Ez. 17, 18. ובזה אלה להפר ברית

הָאָלָה

Num. 5, 21. בשבעת האלה
Dt. 29, 13. הברית הזאת ואת־האלה
Dt. 29, 18. בשמעו את־דברי האלה
Dt. 29, 19. כל־האלה הכתובה
Dan. 9, 11. האלה והשבעה
Zach. 5, 3. זאת האלה היוצאת

בְּאָלָה

Neh. 10, 30. ובאים באלה ובשבועה
Job. 31, 30. לשאל באלה נפשו
Ez. 17, 13. ויבא אתו באלה

לְאָלָה

Num. 5, 27. והיתה האשה לאלה
Jer. 29, 18. 42, 18. לאלה ולשמה
Jer. 44, 12. והיו לאלה לשמה
Num. 5, 21. לאלה ולשבעה

וּבְאָלָה

Ps. 59, 13. ומאלה ומכחש יספרו

cum suff.: אָלָתִי

Ez. 17, 19. אם־לא אלתי אשר בזה

מֵאָלָתִי

Gn. 24, 41. אז תנקה מאלתי
Gn. 24, 41. והיית נקי מאלתי

אָלָתוֹ

Ez. 17, 16. אשר בזה את־אלתו

וּבְאָלָתוֹ

Dt. 29, 11. בברית ה׳ אלהיך ובאלתו

pl.: אָלוֹת

Dt. 29, 21. ככל אלות הברית

pl.: הָאָלוֹת, הָאָלֹת

Num. 5, 23. וכתב את־האלת האלה
ונתן ה׳ אלהיך את כל־
Dt. 30, 7. האלות
את כל־האלות
2 Chr. 34, 24. הכתובות

הָאָלָה

ז״נ מן קלה, ומכהו פתכוהו כמו קלה כמוכן מופעמי יותר.

sbst. f., dejeratio, imprecatio. LXX. *μόχθον* (leg: הָאָלָתָה).

cum suff.: הָאָלָתָךְ

Thr. 3, 65. תאלתך להם

II. אָלָה

פעל זכיי, גויב פעל לשכ אוב לו אָל, שעכיהו קווק וחוקן [פעמע ויין], ומוק מוזשל על כניות ושמיות וכיוכ כוס.

vrb. verbale, natum ex radice אָל, robustum esse, speciatim crassum, pinguem, opimum esse.

אַלָּה

ז״נ לוכה הכלן, לשכ על המוכ כשכשה, וכי הוא נכלן לכן קדש כניה ושמן משוה. שכשו לשם כמו חול.

sbst. f., *cauda*, de pingui ac ponderosa cujusdam generis ovium cauda, quae solebat plaustris parvulis sustentari propter gravitatem (cf. Sabbat V. ubi nefas habetur, arietem cum plostello sabbato exire) et propter pinguedinem Deo in sacrificiis offerri. Stirps voc. est אָלָה, opimum esse, arabice: carnosis clunibus esse.

הָאַלְיָה

Lev. 3, 9. חלבו האליה תמימה
Lev. 7, 3. את האליה ואת־החלב
ויקח את־החלב ואת־
Lev. 8, 25. האליה
Lev. 9, 19. ומן־האיל האליה

וְהָאַלְיָה

Ex. 29, 22. החלב והאליה

אֲלָה

ז״נ לשן קשס וקוק קלון וקיל [קייכע], ושכשו לימיו אֲלָה כ״ק אֵיל, כלשכ רמיהו לעיל נסימן אֵיל, ומס׳ סימן נקנס כלשכ לכוב, ומן הרקוי לסמן הסס הוס לשעלה. ומכגס כל׳ תמוכ מכח

sbst. f. quod cum non ab אָלָה, sed ab אֵיל descendat, hac sub radice supra ponendum censuimus.

אֲלָה

Ez. 6, 13. כל־אלה עבתה

הָאֲלָה

Jos. 24, 26. ויקימה שם תחת האלה

הָאֵלָה

Gn. 35, 4. תחת האלה אשר עם־שכם
Jud. 6, 11. וישב תחת האלה
ויוצא אליו אל־תחת
Jud. 6, 19. האלה
1 Sam. 17, 2. ויחנו בעמק האלה
וכל־איש ישראל בעמק
1 Sam. 17, 19. האלה
1 S. 21, 10. אשר־הכית בעמק האלה
2 S. 18, 9. תחת שובך האלה הגדולה
2 Sam. 18, 14. עודנו חי בלב האלה
את־עצמותיהם תחת
1 Chr. 10, 12. האלה

וְאֵלָה

Hos. 4, 13. תחת אלון ולבנה ואלה

בְּאֵלָה

2 Sam. 18, 9. ויחזק ראשו באלה
2 S. 18, 10. את־אבשלם תלוי באלה

כְּאֵלָה, כְּאֵלָה

Jes. 1, 30. כאלה נבלת עלה
Jes. 6, 13. כאלה וכאלון

אֵל

ז״נ, כמו אֵלָה שס נקנס, לסמיכת הען לשכ וכיכו, ומשוכ אֵלָה להשס הוס לש סיס ולש נכרש, ולקדוק סמלס יתנכר לו, ולך לשוכ אֵיל הכיעס.

sbst. m. (= אֵלָה f.), nomen arboris, cujus vocabuli radix est אֵיל, non אֵלָה, unde factum, sicut מֵת a מוּת (מִית), לֵץ, זֵד et alia multa e vv. concavis formata.

pl.: אֵלִים

pl.: בְּאֵלִים

Jes. 57, 5. הנחמים באלים

מֵאֵלִים

Jes. 1, 29. כי יבשו מאלים

constr.: אֵלֵי

Jes. 61, 3. וקרא להם אלי הצדק

pl. c. suff.: אֵלֵיהֶם

Ez. 31, 14. ולא־יעמדו אליהם

אֵלוֹן, אַלּוֹן

ז״ו משכש אֵיל, והמגש · תמוכ הכח, וכן׳ סופי כשכש לכוב, והוכלשו כמו לל ולקל, ולשכש לקה ולקל כעכין הוס לין סככע ולקיס. וכעכין אֵלוֹן קנת מפכיס השכש אֲלָן יקלומו, והכל הוס ולעות רוס.

n. m. (secund. ex אַל, אֲלָה) ad rad. אֵיל oportet referri, neque a verbis אָלָה vel אָלַל ducit initia. Verbum אֲלָן nil est nisi somniculosorum grammaticorum portentum.

Hos. 4, 13. תחת אלון ולבנה

אֵלוֹן

Jud. 9, 6. עם־אלון מצב אשר בשכם
Jud. 9, 37. מדרך אלון מעוננים
1 Sam. 10, 3. ובאת עד־אלון תבור

וְאַלּוֹן

Jes. 44, 14. ויקח תרזה ואלון

הָאַלּוֹן

Gn. 35, 8. תחת האלון

וְכָאַלּוֹן

Jes. 6, 13. כאלה וכאלון

pl.: אֵלוֹנִים

Ez. 27, 6. אלונים מבשן עשו

כָּאֵלוֹנִים

Am. 2, 9. וחסן הוא כאלונים

pl. constr.: אַלּוֹנֵי
כל־אלוני הבשן Jes. 2, 13.
הילילו אלוני בשן Zach. 11, 2.
constr.: אֵלוֹנֵי
אצל אלוני מרה Dt. 11, 30.
pl. constr.: בְּאֵלֹנֵי
וישב באלני ממרא Gn. 13, 18.
באלני ממרא Gn. 14, 13.
וירא אלוה יי׳ באלני ממרא Gn.18,1.

אֲלַהּ

פעל־כנוי מן אֱלוֹהַּ, ועניכו כיוצ׳ לקלסים, וזכש שכיסס אֵל, וכן נעניני הפעל אלה נויי־פעם . וכפס נפ״ו נעל־כניך יעניך פעם לחונג נרצף, ותפת שכש אוֹיל, אֵל, לפנר ממנו אֱלֹהַּ, אֲלַהּ.

verb. denom. factum ex nomine אֱלוֹהַּ, cujus radix est אֵל, participium verbi אוּל, potentem esse. Sicut hebr., sic etiam arabicum אלה non est nominis divini origo, sed potius contra.

אֱלַהּ אֲלוֹהַּ

ג״ז לתוקי לקלסות ולקדנות של קנ״פ, והקרמי לו אֱלַהּ וכן לעכרי. היכיל כמנפ נקנוד זיכיי לו נכתוניס הפתכוניס הפתקרמיס. לכן נקנוד הפעזנ והלנפ מספר הכניס יכנפ להנלות, ועניכו קנונת כל הכנוקות לקלסיס. המזכנו ויקוכו ע״י נגו היולים.

sbst. m. (aram. אֱלַהּ), Dei nomen, quod invenitur in poëmatibus antiquis et in sermone scriptorum recentiorum, qui ad aramaici similitudinem accedit. Pluralis אֱלָהִים de Deo dicitur, tamquam plurium sive virium sive hypostasium complexu.

Dt. 32, 15. ויטש אלוה עשהו
Dt. 32, 17. יזבחו לשדים לא אלה
Job. 3, 4. אל־ידרשהו אלוה ממעל
Job. 3, 23. ויסך אלוה בעדו
Job. 4, 9. מנשמת אלוה יאבדו
Job. 5, 17. אשרי אנוש יוכיחנו אלוה
Job. 6, 4. בערתי אלוה יערכוני
Job. 6, 8. ותקותי יתן אלוה
Job. 6, 9. ויואל אלוה וידכאני
Job. 9, 13. אלוה לא־ישיב אפו
אמר אל־אלוה אל־ תרשיעני
Job. 10, 2. ואולם מי־יתן אלוה דבר.
Job.11,5. כי־ישה לך אלוה מעונך
Job.11,6. החקר אלוה תמצא
Job. 11, 7. לאשר הביא אלוה בידו.
Job.12,6. הבסוד אלוה תשמע
Job. 15, 8. אל־אלוה דלפה עיני
Job. 16, 20. ויוכח לגבר עם־אלוה
Job. 16, 21. דער־אופה כי־אלוה
ערתני
Job. 19, 6.
Job. 19, 21. כי יד־אלוה נגעה בי
Job. 19, 26. ומבשרי אחזה אלוה
Job. 21, 9. ולא שבט אלוה עליהם
Job.21,19. אלוה יצפון־לבניו אונו
Job. 22, 12. הלא־אלוה גבה שמים
Job. 22, 26. ותשא אל־אלוה פניך
Job. 27, 3. ורוח אלוה באפי
Job. 27, 8. כי ישל אלוה נפשו
Job. 27, 10. יקרא אלוה בכל־עת
Job. 29, 2. כימי אלוה ישמרני
Job. 29, 4. בסוד אלוה עלי אהלי
Job. 31, 2. ומה חלק אלוה ממעל
Job. 31, 6. וידע אלוה תמתי
Job. 33, 12. כי־ירבה אלוה מאנוש
Job.33,26. יעתר אל־אלוה וירצהו
Job.35,10. ולא־אמר איה אלוה עשי
התדע בשום־אלוה
עליהם
Job. 37, 15.
Job. 37, 22. על־אלוה נורא הוד
Job. 39, 17. כי־השה אלוה חכמה
Job. 40, 2. מוכיח אלוה יענגה
Ps. 18, 32. כי מי אלוה מבלעדי יי׳
Ps.50,22. בינו־נא זאת שכחי אלוה
Ps. 114, 7. מלפני אלוה יעקב
Ps. 139, 19. אם־תקטל אלוה רשע
Prv. 30, 5. כל־אמרת אלוה צרופה
Jes. 44, 8. היש אלוה מבלעדי
Dan. 11, 37. ועל־כל־אלוה לא יבין
למבצרי מעזים עם־ אלוה נכר
Dan. 11, 39.
Hab. 3, 3. אלוה מתימן יבוא
2 Chr. 32, 15. כי־לא יוכל כל־אלוה
Neh. 9, 17. ואתה אלוה סליחות
וְאֱלֹהַּ
Job. 24, 12. ואלוה לא־ישים תפלה
לֶאֱלֹהַּ
Job. 12, 4. קרא לאלוה ויענהו
Job. 36, 2. כי־עוד לאלוה מלים
לוֹהַּ, וְלֶאֱלֹהַּ
Dan. 11, 38. ולאלה מעזים
Dan.11,38. ולאלוה אשר לא־ידעהו
בֶּאֱלֹהַּ
Job. 4, 17. האנוש מאלוה יצדק
cum suff.: לֶאֱלֹהּ
Hab. 1, 11. ואשם זו כחו לאלהו
pl.: אֱלֹהִים
Gn. 1, 1. בראשית ברא אלהים
Gn. 1, 2. ורוח אלהים מרחפת
Gn. 1, 3. ויאמר אלהים יהי אור
Gn. 1, 4. וירא אלהים את־האור
Gn. 1, 4. ויבדל אלהים
Gn. 1, 5. ויקרא אלהים לאור יום
Gn. 1, 6. ויאמר אלהים יהי רקיע
Gn. 1, 7. ויעש אלהים את־הרקיע
Gn.1,8. ויקרא אלהים לרקיע שמים
Gn.1,9. ויאמר אלהים יקוו המים
Gn. 1, 10. ויקרא אלהים ליבשה
Gn. 1, 10. וירא אלהים כי־טוב
Gn.1,11. ויאמר אלהים תדשא הארץ
Gn. 1, 12. וירא אלהים כי־טוב
Gn.1,14. ויאמר אלהים יהי מארת
ויעש אלהים את־שני
המארת
Gn. 1, 16.
Gn. 1, 17. ויתן אתם אלהים
Gn. 1, 18. וירא אלהים כי־טוב
ויאמר אלהים ישרצו
המים
Gn. 1, 20.
ויברא אלהים את־ התנינים
Gn. 1, 21.
Gn. 1, 21. וירא אלהים כי־טוב
Gn.1,22. ויברך אתם אלהים לאמר
Gn.1,24. ויאמר אלהים תוצא הארץ
ויעש אלהים את־חית
הארץ
Gn. 1, 25.
Gn. 1, 25. וירא אלהים כי־טוב
Gn.1,26. ויאמר אלהים נעשה אדם
Gn.1,27. ויברא אלהים את־האדם
בצלם אלהים
Gn. 1, 27.
Gn. 1, 28. ויברך אתם אלהים
Gn. 1, 28. ויאמר להם אלהים
Gn.1,29. ויאמר אלהים הנה נתתי
Gn. 1, 31. וירא אלהים את־כל
Gn.2,2. ויכל אלהים ביום השביעי
Gn. 2, 3. ויברך אלהים את־יום
Gn. 2, 3. אשר־ברא אלהים לעשות
Gn. 2, 4. עשת יי׳ אלהים
Gn.2,5. המטיר יי׳ אלהים על־הארץ
Gn.2,7. ויויצר יי׳ אלהים את־האדם
Gn. 2, 8. ויטע יי׳ אלהים
ויצמח יי׳ אלהים מן־
האדמה
Gn. 2, 9.
Gn.2,15. ויקח יי׳ אלהים את־האדם
Gn.2,16. ויצו יי׳ אלהים על־האדם
Gn.2,18. ויאמר יי׳ אלהים לא־טוב
Gn.2,19 ויצר יי׳ אלהים מן־האדמה
Gn.2,21. ויפל יי׳ אלהים ׀ תרדמה
Gn.2,22. ויבן יי׳ אלהים את־הצלע
Gn. 3, 1. אשר עשה יי׳ אלהים
Gn. 3, 1. אף כי־אמר אלהים
Gn. 3, 3. אמר אלהים לא תאכלו
Gn. 3, 5. כי ידע אלהים
Gn.3,8. וישמעו את־קול יי׳ אלהים
Gn. 3, 8. מפני יי׳ אלהים
Gn.3,9. ויקרא יי׳ אלהים אל־האדם
Gn. 3, 13. ויאמר יי׳ אלהים לאשה
Gn.3,14 ויאמר יי׳ אלהים׀אל־הנחש
Gn. 3, 21. ויעש יי׳ אלהים לאדם
Gn.3,22. ויאמר יי׳ אלהים הן האדם
Gn.3,23. וישלחהו יי׳ אלהים מגן
Gn.4,25. כי שת־לי אלהים זרע אחר
Gn.5,24. ואינגו כי־לקח אתו אלהים
Gn. 6, 12. וירא אלהים את־הארץ
Gn. 6, 13. ויאמר אלהים לנח קץ
Gn.6,22. ככל אשר צוה אתו אלהים
Gn.7,9. כאשר צוה אלהים את־נח
Gn. 7, 16. כאשר צוה אתו אלהים
Gn. 8, 1. ויזכר אלהים את־נח
Gn.8,1 ויעבר אלהים רוח על־הארץ
Gn.8,15. וידבר אלהים אל־נח לאמר
Gn. 9, 1. ויברך אלהים את־נח
Gn. 9, 6. כי בצלם אלהים עשה
Gn. 9, 8. ויאמר אלהים־אל־נח
Gn.9,12. ויאמר אלהים זאת אות
בין אלהים ובין כל־
נפש חיה
Gn. 9, 16.
Gn. 9, 17. ויאמר אלהים אל־נח
Gn. 9, 27. יפת אלהים ליפת
Gn.17,3. וידבר אתו אלהים לאמר
ויאמר אלהים אל־
אברהם
Gn. 17, 9. 15. 21, 12.
Gn.17,19. ויאמר אלהים אבל שרה
Gn.17,22. ויעל אלהים מעל אברהם
Gn. 17,23. כאשר דבר אתו אלהים
Gn. 19, 29. ויהי בשחת אלהים
Gn. 19, 29. ויזכר אלהים
Gn.20,3. ויבא אלהים אל־אבימלך
Gn. 20, 11. רק אין־יראת אלהים
Gn.20,13. כאשר התעו אתי אלהים
וירפא אלהים את־
אבימלך
Gn. 20, 17.
Gn. 21, 2. אשר־דבר אתו אלהים
Gn. 21, 4. כאשר צוה אתו אלהים
Gn. 21, 6. צחק עשה־לי אלהים
וישמע אלהים את־קול
הנער
Gn. 21, 17.
Gn. 21, 17. ויקרא מלאך אלהים
Gn. 21, 17. כי־שמע אלהים
Gn.21,19. ויפקח אלהים את־עיניה
Gn. 21, 20. ויהי אלהים את־הנער
Gn. 21, 22. אלהים עמך בכל
Gn. 22, 8. אלהים יראה־לו השה
ידעתי כי־ירא אלהים
אתה
Gn. 22, 12.
Gn.23,6. נשיא אלהים אתה בתוכנו
Gn.25,11. ויברך אלהים את־יצחק
Gn.28,4. אשר־נתן אלהים לאברהם
Gn.28,12. והנה מלאכי אלהים עלים
Gn.28,17. אין זה כי אם־בית אלהים
Gn.28,20. אם־יהיה אלהים עמדי
Gn.28,22. מצבה יהיה בית אלהים
Gn.30,2. ויאמר התחת אלהים אנכי
Gn.30,6. ותאמר רחל דנני אלהים
Gn.30,8. ותאמר רחל נפתולי אלהים
Gn.30,17. וישמע אלהים אל־לאה
Gn. 30, 18. נתן אלהים שכרי
Gn. 30, 22. ויזכר אלהים את־רחל
Gn. 30, 22. וישמע אליה אלהים
Gn.30,23. אסף אלהים את־חרפתי
Gn. 31, 7. ולא־נתנו אלהים להרע
ויצל אלהים את־מקנה
אביכם
Gn. 31, 9.
העשר אשר הצויל אלהים Gn.31,16.
אשר אמר אלהים אליך Gn.31,16.
ויבא אלהים אל־לבן Gn. 31, 24.
ראה אלהים Gn. 31, 42.
ראה אלהים עד ביני
ובינך
Gn. 31, 50.
ויפגעו־בו מלאכי אלהים Gn.32,2.
כאשר ראם מחנה אלהים Gn.32,3.
כי־שרית עם־אלהים Gn. 32, 29.
ראיתי אלהים פנים
אל־פנים
Gn. 32, 31.
הילדים אשר־חנן אלהים Gn.33,5.
כראת פני אלהים ותרצני Gn.33,10.
כי־חנני אלהים Gn. 33, 11.
ויאמר אלהים אל־יעקב Gn. 35, 1.
ויסעו ויהי ׀ חתת אלהים Gn.35,5.
וירא אלהים אל־יעקב עוד Gn.35,9.
ויאמר־לו אלהים שמך
יעקב
Gn. 35, 10.
ויאמר לו אלהים אני
אל שדי
Gn. 35, 11.
ויעל מעליו אלהים Gn. 35, 13.
אשר דבר אתו שם אלהים Gn.35,15.
בלעדי אלהים יענה Gn. 41, 16.
איש אשר רוח אלהים בו Gn.41,38.
אחרי הודיע אלהים
אותך
Gn. 41, 39.
כי־נשני אלהים את־כל־
עמלי
Gn. 41, 51.
כי־הפרני אלהים בארץ
עניי
Gn. 41, 52.
מה־זאת עשה אלהים לנו Gn.42,28.
ויאמר אלהים יחנך בני Gn.43,28.
כי למחיה שלחני אלהים Gn.45,5.
וישלחני אלהים לפניכם Gn. 45, 7.
שמני אלהים לאדון
Gn. 45, 9.
ויאמר אלהים ׀ לישראל Gn. 46, 2.
אשר־נתן־לי ׀אלהים בזה Gn.48,9.
והנה הראה אתי אלהים Gn.48,11.
ישימך אלהים כאפרים Gn.48,20.
והיה אלהים עמכם
כי התחת אלהים אני
אלהים חשבה לטבה
פקד יפקד אלהים אתכם Gn.50,25.
וייטב אלהים למולדת Ex. 1, 20.
וישמע אלהים
ויזכר אלהים
וירא אלהים את־בני ישראל Ex.2,25.
וידע אלהים
ויקרא אליו אלהים מתוך
ויאמר אלהים אל־משה
אהיה
Ex. 3, 14.
ויאמר עוד אלהים אל משה Ex.3,15
וידבר אלהים אל משה Ex. 6, 2.
ראה נתתיך אלהים לפרעה Ex.7,1.
אצבע אלהים הוא Ex. 8, 15.
ורב מהית קלת אלהים Ex. 9, 28.
טרם תיראון מפני יי׳
אלהים
Ex. 9, 30.
ולא־נחם אלהים Ex. 13, 17.
כי ׀אמר אלהים פן־ינחם Ex.13,17.
ויסב אלהים את־העם Ex. 13, 18.
פקד יפקד אלהים אתכם Ex.13,19.
את כל־אשר עשה אלהים Ex.18, 1.
יבא אלי העם לדרש
אלהים
Ex. 18, 15.
ויהי אלהים עמך Ex. 18, 19.
אנשי־חיל יראי אלהים Ex.18,21.
ויצוך אלהים ויכלת עמד Ex.18,23.
וידבר אלהים את כל־
הדברים
Ex. 20, 1.
לא־יהיה לך אלהים
אחרים
Ex. 20, 3.
ואל־ידבר עמנו אלהים Ex.20,19.
אשר ירשיען אלהים Ex. 22, 8.
אלהים לא תקלל Ex. 22, 27.
ושם אלהים אחרים Ex. 23, 13.
ואמלא אתו רוח אלהים Ex.31,3.

כתבים באצבע אלהים Ex. 31, 18.
קום׀ עשה־לנו אלהים Ex. 32, 1.
מעשה אלהים המה Ex. 32, 16.
מכתב אלהים הוא Ex. 32, 16.
עשה־לנו אלהים Ex. 32, 23.
וימלא אתו רוח אלהים Ex. 35, 31.
ויבא אלהים אל־בלעם Num. 22, 9.
ויאמר אלהים אל־בלעם Nu. 22, 12.
ויבא אלהים ׀ אל בלעם
לילה Num. 22, 20.
ויחר־אף אלהים Num. 22, 22.
אשר ישים אלהים בפי Num. 22, 38.
ויקר אלהים אל־בלעם Num. 23, 4.
ותהי עליו רוח אלהים Num. 24, 2.
אדני יהוה אתה *legitur* Dt. 3, 24.
אשר־לו אלהים קרבים Dt. 4, 7.
ועבדתם־שם אלהים Dt. 4, 28.
אשר בריא אלהים ׀ אדם Dt. 4, 32.
קול אלהים מדבר מתוך־
האש Dt. 4, 33.
או ׀ הנסה אלהים Dt. 4, 34.
לא־יהיה לך אלהים אחרים Dt. 5, 7.
ידבר אלהים את־האדם Dt. 5, 21
קול אלהים חיים מדבר Dt. 5, 26.
אחרי אלהים אחרים Dt. 6, 14. 8, 19.
ועבדו אלהים אחרים Dt. 7, 4.
כתבים באצבע אלהים Dt. 9, 10.
אדני יהוה אל־תשחת עמך Dt. 9, 26.
ועבדתם אלהים אחרים Dt. 11, 16.
אחרי אלהים אחרים Dt. 11, 28.
נלכה אחרי אלהים אחרים Dt. 13, 3.
ונעבדה אלהים אחרים Dt. 13, 7. 14.
וילך ויעבד אלהים אחרים Dt. 17, 3.
ידבר בשם אלהים אחרים Dt. 18, 20.
כי־קללת אלהים תלוי Dt. 21, 23.
ולא ירא אלהים Dt. 25, 18.
ללכת אחרי אלהים אחרים Dt. 28, 14
אלהים אחרים עץ ואבן Dt. 28, 36.
ועבדת שם אלהים אחרים Dt. 28, 64.
וילכו ויעבדו אלהים
אחרים Dt. 29, 25.
אלהים אשר לא־ידעום Dt. 29, 25.
כי פנה אל־אלהים אחרים Dt. 31, 18.
ופנה אל־אלהים אחרים Dt. 31, 20.
אלהים לא ידעום Dt. 32, 17.
ואין אלהים עמדי Dt. 32, 39.
כי יי אלהיכם הוא אלהים Jos. 2, 11.
ויאמר יהושע אהה
אדני יהוה *legitur* Jos. 7, 7.
אל ׀ אלהים ׀ יי אל ׀
אלהים ׀ יי Jos. 22, 22.
ויברכו אלהים בני ישראל Jos. 22, 33
ועבדתם אלהים Jos. 23, 16.
ויעבדו אלהים אחרים Jos. 24, 2.
והסירו את־אלהים Jos. 24, 14.
אם את־אלהים Jos. 24, 15.
לעבד אלהים אחרים Jos. 24, 16.
כי־אלהים קדשים הוא Jos. 24, 19.
בספר תורת אלהים Jos. 24, 26.
כן שלם־לי אלהים Jud. 1, 7.
וילכו אחרי ׀ אלהים אחרים Jud. 2, 12
כי זנו אחרי אלהים אחרים Jud. 2, 17
ללכת אחרי אלהים אחרים Jud. 2, 19
דבר־אלהים לי אליך Jud. 3, 20.
ויכנע אלהים ביום ההוא Jud. 4, 23.
יבחר אלהים חדשים Jud. 5, 8.
אהה אדני יהוה Jud. 6, 22.
אם־אלהים הוא ירב לו Jud. 6, 31.
ויעש אלהים כן בלילה Jud. 6, 40.
בידכם נתן אלהים Jud. 8, 3.
וישמע אלוהים אלהים Jud. 9, 7.
בי יכבדו אלהים ואנשים Jud. 9, 9.
חמשמח אלהים ואנשים Jud. 9, 13.
וישלח אלהים רוח רעה Jud. 9, 23.
וישב אלהים את רעת Jud. 9, 56.
השיב אלהים בראשם Jud. 9, 57.
ותעבדו אלהים אחרים Jud. 10, 13.
כי־נזיר אלהים יהיה Jud. 13, 5. 7.

מות נמות כי אלהים ראינו Jud 13, 22
ויבקע אלהים את־
המכתש Jud. 15, 19.
כי־נזיר אלהים אני מבטן
אמי Jud. 16, 17.
והאיש מיכה לו בית
אלהים Jud. 17, 5.
כי־נתנה אלהים בידכם Jud. 18, 10.
ופללו אלהים 1 Sam. 2, 25.
ויבא איש־אלהים 1 Sam. 2, 27.
ונר אלהים טרם יכבה 1 Sam. 3, 3.
אשר־שם ארון אלהים 1 Sam. 3, 3.
כה יעשה־לך אלהים וכה
יוסיף 1 Sam. 3, 17.
בא אלהים אל־המחנה 1 Sam. 4, 7.
וארון אלהים נלקח 1 Sam. 4, 11.
ויעבדו אלהים אחרים 1 Sam. 8, 8.
איש־אלהים בעיר הזאת 1 Sam. 9, 6.
בלכתו לדרוש אלהים 1 Sam. 9, 9.
ואשמיעך את־דבר אלהים 1 S. 9, 27.
ויחפד־לו אלהים לב אחר 1 S. 10, 9.
ותצלח עליו רוח אלהים 1 S. 10, 10.
החיל אשר־נגע אלהים
בלבם 1 Sam. 10, 26.
ותצלח רוח־אלהים על־
שאול 1 Sam. 11, 6.
ותחי לחרדת אלהים 1 Sam. 14, 15.
כה־יעשה אלהים וכה
יוסיף 1 Sam. 14, 44.
כי עם־אלהים עשה היום
הזה 1 Sam. 14, 45.
רוח־אלהים רעה מבעתך 1 S. 16, 15.
בהיות עליך רוח־אלהים
רעה 1 Sam. 16, 16.
בהיות רוח־אלהים אל־
שאול 1 Sam. 16, 23.
מערכות אלהים חיים 1 S. 17, 26. 36.
כי יש אלהים לישראל 1 Sam. 17, 46.
רוח אלהים ׀ רעה ׀ אל־
שאול 1 Sam. 18, 10.
על־מלאכי שאול רוח
אלהים 1 Sam. 19, 20.
גם־הוא רוח אלהים 1 Sam. 19, 23.
מה־יעשה־לי אלהים 1 Sam. 22, 3.
נכר אתו אלהים בידו 1 Sam. 23, 7.
ולא־נתנו אלהים בידו 1 Sam. 23, 14.
כה־יעשה אלהים לאיבי
דוד 1 Sam. 25, 22.
סגר אלהים היום את־
איבוך 1 Sam. 26, 8.
לך עבוד אלהים אחרים 1 S. 26, 19.
אלהים ראיתי עלים 1 Sam. 28, 13.
כמלאך אלהים 1 Sam. 29, 9.
כה־יעשה אלהים לאבנר 2 Sam. 3, 9.
כה יעשה־לי אלהים 2 Sam. 3, 35.
אדני יהוה 2 S. 7, 18 (bis). 19. 20.
גדלת יי אלהים 2 Sam. 7, 22.
ואין אלהים זולתך 2 Sam. 7, 22.
אשר הלכו־אלהים 2 Sam. 7, 23.
ועתה יי אלהים 2 Sam. 7, 25.
יי צבאות אלהים 2 Sam. 7, 26.
ואעשה עמו חסד אלהים 2 Sam. 9, 3.
כזאת על־עם אלהים 2 Sam. 14, 13.
ולא־ישא אלהים נפש 2 Sam. 14, 14.
ואת־בני יחד מנחלת
אלהים 2 Sam. 14, 16.
כה יעשה־לי אלהים 2 Sam. 19, 14.
ויעתר אלהים לארץ 2 Sam. 21, 14.
מושל יראת אלהים 2 Sam. 23, 3.
ויטיב אלהיך את־שם
שלמה 1 Reg. 1, 47.
כה יעשה־לי אלהים וכה
יוסיף 1 Reg. 2, 23.
ויאמר אלהים שאל מה 1 Reg. 3, 5.
ויאמר אלהים אליו 1 Reg. 3, 11.
כי־חכמת אלהים בקרבו 1 Reg. 3, 28.
ויתן אלהים חכמה לשלמה 1 Rg. 5, 9.
אין־כמוך אלהים 1 Reg. 8, 23.

ישב אלהים על־הארץ 1 Reg. 8, 27.
ועבדתם אלהים אחרים 1 Reg. 9, 6.
אשר־נתן אלהים בלבו 1 Reg. 10, 24.
אחרי אלהים אחרים 1 Reg. 11, 4.
אחרי אלהים אחרים 1 Reg. 11, 10.
ויקם אלהים לו שטן 1 Reg. 11, 23.
והנה ׀ איש אלהים בא
מיהודה 1 Reg. 13, 1.
ותעשה־לך אלהים
אחרים 1 Reg. 14, 9.
כי איש אלהים אתה 1 Reg. 17, 24.
קראו בקול־גדול כי־
אלהים 1 Reg. 18, 27.
יודע כי־אתה אלהים
בישראל 1 Reg. 18, 36.
כה־יעשון אלהים וכה
יוסיפון 1 Reg. 19, 2.
כה־יעשון לי אלהים 1 Reg. 20, 10.
ברכת אלהים ומלך 1 Reg. 21, 10.
ברך נבות אלהים ומלך 1 Reg. 21, 13.
המבלי אין־אלהים
בישראל 2 Reg. 1, 3.
ואם־איש אלהים אני 2 Reg. 1, 10.
ותרד אש־אלהים 2 Reg. 1, 12.
המבלי אין־אלהים 2 Reg. 1, 16.
כי איש אלהים קדוש
הוא 2 Reg. 4, 9.
כי אין אלהים בכל־
הארץ 2 Reg. 5, 15.
כה־יעשה־לי אלהים 2 Reg. 6, 31.
ויירא אלהים 2 Reg. 17, 7.
לא תיראו אלהים
אחרים 2 Reg. 17, 35.
ולא תיראו אלהים
אחרים 2 Reg. 17, 37. 38.
לחרף אלהים חי 2 Reg. 19, 4. 16.
כי לא אלהים המה 2 Reg. 19, 18.
כי אתה יי אלהים לבדך 2 Reg. 19, 19.
ויבא אלהים
הארץ אשר־השמיד
אלהים 1 Chr. 4, 10.
למחנה גדול כמחנה
אלהים 1 Chr. 5, 25.
ויעמת שם לפני אלהים 1 Chr. 12, 22.
ונורא הוא על־כל־
אלהים 1 Chr. 13, 10.
ויהי דבר אלהים אל־נתן 1 Chr. 16, 25.
מי־אני יי אלהים 1 Chr. 17, 3.
ותקטן זאת בעיניך
אלהים 1 Chr. 17, 16.
המעלה יי אלהים 1 Chr. 17, 17.
ואין אלהים זולתך 1 Chr. 17, 17.
אלהים לישראל 1 Chr. 17, 20.
ללכת לפניו לדרש
אלהים 1 Chr. 17, 24.
כי ברכו אלהים 1 Chr. 21, 30.
כי יי אלהים אלהי עמך 1 Chr. 26, 5.
בחר־בו אלהים נער ורך 1 Chr. 28, 20.
כי ליי אלהים 1 Chr. 29, 1.
נראה אלהים לשלמה 1 Chr. 29, 1.
עתה יי אלהים יאמן דברך 2 Chr. 1, 7.
ויאמר אלהים לשלמה 2 Chr. 1, 9.
אין־כמוך אלהים 2 Chr. 1, 11.
ישב אלהים את־האדם 2 Chr. 6, 14.
קומה יי אלהים לנחך 2 Chr. 6, 18.
כהניך יי אלהים ילבשו 2 Chr. 6, 41.
יי אלהים אל־תשב פני
משיחך 2 Chr. 6, 41.
ועבדתם אלהים אחרים 2 Chr. 6, 42.
והיה כהן ללא אלהים 2 Chr. 7, 19.
ויתנם אלהים בידם 2 Chr. 13, 9.
חיתה עליו רוח אלהים 2 Chr. 13, 16.
כי־אלהים הממם 2 Chr. 15, 1.
ויסיתם אלהים ממנו 2 Chr. 15, 6.
אתה־הוא אלהים 2 Chr. 18, 31.
ויהי פחד אלהים
ורוח אלהים לבשה את־
זכריה 2 Chr. 20, 6.
כי־יעץ אלהים
להשחיתך 2 Chr. 20, 29.
ויהי לדרש אלהים
ולא־לך לכבוד מיי
אלהים 2 Chr. 25, 16.
כי נתן־לו אלהים 2 Chr. 26, 5.
אשר אמר אלהים 2 Chr. 26, 18.
המובא בית־אלהים 2 Chr. 32, 29.
ותכנע מלפני אלהים 2 Chr. 33, 7.
כברית אלהים 2 Chr. 34, 9.
אל־דברי נכו מפי אלהים 2 Chr. 34, 27.
מפני יראת אלהים 2 Chr. 35, 22.
והנה לא־אלהים שלחו Neh. 5, 15.
ויירא אלהים וסר מרע Neh. 6, 12.
ירא אלהים וסר מרע Job. 1, 1.
וברכו אלהים בלבבם Job. 1, 8. 2, 3.
החנם ירא איוב אלהים Job. 1, 5.
אש אלהים נפלה מן־
ברך אלהים ומת Job. 1, 9.
כל־גוים שכחי אלהים Job. 1, 16.
אלהים הבין דרכה Job. 2, 9.
ברצתו עם־אלהים Job. 5, 5, 8.
ויריעו כל־בני אלהים Job. 28, 23.
האשורים ׀ אלהים Job. 34, 9.
אלהים צדיק Job. 38, 7.
מגני על־אלהים Ps. 5, 11.
אלהים שופט צדיק Ps. 7, 10.
אין אלהים כל־מזמותיו Ps. 7, 11.
על־מה ׀ נאץ רשע ׀ אלהים Ps. 7, 12.
אמר נבל בלבו אין
אלהים Ps. 9, 18.
דרש את־אלהים Ps. 10, 4.
כי־אלהים בדור צדיק Ps. 10, 13.
פדה אלהים את־ישראל Ps. 14, 1. 53, 2.
אין־פחד אלהים Ps. 14, 2.
מה־יקר חסדך אלהים Ps. 14, 5.
תערג אליך אלהים Ps. 25, 22.
ואראה פני אלהים Ps. 36, 2.
אדם עד־בית אלהים Ps. 36, 8.
שפטני אלהים ׀ וריבה ריבי Ps. 42, 2.
אלהי מזבח אלהים Ps. 42, 3.
בכנור אלהים אלהי Ps. 42, 5.
אלהים ׀ באזנינו שמענו Ps. 43, 1.
אתה־הוא מלכי אלהים Ps. 43, 4.
הלא אלהים יחקר־זאת Ps. 44, 2.
ברכך אלהים לעולם Ps. 44, 5.
כסאך אלהים עולם ועד Ps. 44, 22.
על־כן משחך אלהים אלהיך Ps. 45, 3.
אלהים לנו מחסה ועז Ps. 45, 7.
ישמחו עיר־אלהים Ps. 45, 8.
אלהים בקרבה בל־תמוט Ps. 46, 2.
יעזרה אלהים Ps. 46, 5.
ודעו כי־אנכי אלהים Ps. 46, 6.
עלה אלהים בתרועה Ps. 46, 11.
זמרו אלהים זמרו Ps. 47, 6.
מלך כל־הארץ אלהים Ps. 47, 7.
מלך אלהים על־גוים Ps. 47, 8.
אלהים ישב ׀ על־כסא Ps. 47, 9.
אלהים בארמנותיה Ps. 48, 4.
בעיר אלהינו אלהים יכוננה Ps. 48, 9.
דמינו אלהים חסדך Ps. 48, 10.
כשמך אלהים כן תהלתך Ps. 48, 11.
כי זה ׀ אלהים אלהינו Ps. 48, 15.
אך־אלהים יפדה־נפשי Ps. 49, 16.
אל ׀ אלהים יי Ps. 50, 1.
אלהים חופיע Ps. 50, 2.
כי־אלהים ׀ שפט Ps. 50, 6.
אלהים אלהיך אנכי Ps. 50, 7.
ולרשע ׀ אמר אלהים Ps. 50, 16.
בישע אלהים Ps. 50, 23.
חנני אלהים כחסדך Ps. 51, 3.
לב טהור בראלי אלהים Ps. 51, 12.
אלהים אלהי תשועתי Ps. 51, 16.
זבחי אלהים רוח נשברה Ps. 51, 19.
ונדכה אלהים לא תבזה Ps. 51, 19.
לא ישים אלהים מעוזו Ps. 52, 9.
כזית רענן בבית אלהים Ps. 52, 10.

בטחתי בחסד־אלהים Ps. 52, 10.
אלהים משמים השקיף Ps. 53, 3.
דרש את־אלהים Ps. 53, 3.
אלהים לא קראו Ps. 53, 5.
כי־אלהים פזר עצמות חנך Ps. 53, 6.
כי־אלהים מאסם Ps. 53, 6.
בשוב אלהים שבות עמו Ps. 53, 7.
אלהים בשמך הושיעני Ps. 54, 3.
אלהים שמע תפלתי Ps. 54, 4.
לא שמו אלהים לנגדם Ps. 54, 5.
הנה אלהים עזר לי Ps. 54, 6.
האזינה אלהים תפלתי Ps. 55, 2.
בבית אלהים נהלך ברגש Ps. 55, 15.
אני אל־אלהים אקרא Ps. 55, 17.
ולא יראו אלהים Ps. 55, 20.
ואתה אלהים תורדם Ps. 55, 24.
חנני אלהים כי־שאפני אנוש Ps. 56, 2.
זה־ידעתי כי־אלהים לי Ps. 56, 10.
עלי אלהים נדריך Ps. 56, 13.
להתהלך לפני אלהים Ps. 56, 14.
חנני אלהים חנני Ps. 57, 2.
ישלח אלהים חסדו Ps. 57, 4.
רומה על־השמים אלהים Ps. 57, 6.
נכון לבי אלהים Ps. 57, 8.
רומה על־שמים אלהים Ps. 57, 12.
אלהים הרס־שינימו Ps. 58, 7.
אך יש־אלהים שפטים Ps. 58, 12.
ואתה יי־אלהים צבאות Ps. 59, 6.
באל עמים הורד אלהים Ps. 59, 8.
כי־אלהים משגבי Ps. 59, 10.
אלהים יראני בשוררי Ps. 59, 11.
כי־אלהים משל ביעקב Ps. 59, 14.
כי־אלהים משגבי Ps. 59, 18.
אלהים זנחתנו Ps. 60, 3.
אלהים דבר בקדשו Ps. 60, 8. 108, 8.
הלא־אתה אלהים זנחתנו Ps. 60, 12.
תצא אלהים בצבאותינו Ps. 60, 12.
שמעה אלהים רנתי Ps. 61, 2.
אלהים שמעת לנדרי Ps. 61, 6.
ישב עולם לפני אלהים Ps. 61, 8.
אל־אלהים דומיה נפשי Ps. 62, 2.
על־אלהים ישעי Ps. 62, 8.
אלהים מחסה־לנו Ps. 62, 9.
אחת דבר אלהים Ps. 62, 12.
אלהים אלי אתה Ps. 63, 2.
שמע־אלהים קולי בשיחי Ps. 64, 2.
וירם אלהים חץ פתאם Ps. 64, 8.
ויגידו פעל אלהים Ps. 64, 10.
לך דמיה תהלה אלהים Ps. 65, 2.
פלג אלהים מלא מים Ps. 65, 10.
וראו מפעלות אלהים Ps. 66, 5.
כי־בחנתנו אלהים Ps. 66, 10.
כל־יראי אלהים Ps. 66, 16.
אכן שמע אלהים Ps. 66, 19.
ברוך אלהים אשר לא־
הסיר Ps. 66, 20.
אלהים יחננו ויברכנו Ps. 67, 2.
יודוך עמים אלהים Ps. 67, 4. 6.
יברכנו אלהים אלהינו Ps. 67, 7.
יברכנו אלהים Ps. 67, 8.
יקום אלהים Ps. 68, 2.
יאבדו רשעים מפני אלהים Ps. 68, 3.
יעלצו לפני אלהים Ps. 68, 4.
אלהים במעון קדשו Ps. 68, 6.
אלהים מושיב יחידים Ps. 68, 7.
אלהים בצאתך לפני עמך Ps. 68, 8.
מפני אלהים זה סיני Ps. 68, 9.
מפני אלהים אלהי ישראל Ps. 68, 9.
גשם נדבות תניף אלהים Ps. 68, 10.
תכין בטובתך לעני אלהים Ps. 68, 11.
הר־אלהים הר־בשן Ps. 68, 16.
ההר חמד אלהים לשבתו Ps. 68, 17.
רכב אלהים ריבותים Ps. 68, 18.
לשכון יה אלהים Ps. 68, 19.
אל־אלהים ימחץ Ps. 68, 22.
ראו הליכותיך אלהים Ps. 68, 25.
במקהלות ברכו אלהים Ps. 68, 27.
עוז עזה אלהים Ps. 68, 29.

נורא אלהים ממקדשך Ps. 68, 36.
ברוך אלהים Ps. 68, 36.
הושיעני אלהים Ps. 69, 2.
אלהים אתה ידעת Ps. 69, 6.
אלהים ברב־חסדך Ps. 69, 14.
ישועתך אלהים תשגבני Ps. 69, 30.
אהללה שם־אלהים בשיר Ps. 69, 31.
דרשו אלהים Ps. 69, 33.
כי אלהים יושיע ציון Ps. 69, 36.
אלהים להצילני Ps. 70, 2.
תמיד יגדל אלהים Ps. 70, 5.
אלהים חושה־לי Ps. 70, 6.
לאמר אלהים עזבו Ps. 71, 11.
אלהים אל־תרחק ממני Ps. 71, 12.
אלהים למדתני מנעוריי Ps. 71, 17.
אלהים אל־תעזבני Ps. 71, 18.
וצדקתך אלהים עד־מרום Ps. 71, 19.
אלהים מי כמוך Ps. 71, 19.
אלהים משפטיך למלך תן Ps. 72, 1.
אלהים אלהי ישראל Ps. 72, 18.
אלהים לברי לבב Ps. 73, 1.
וחלקי אלהים לעולם Ps. 73, 26.
קרבת אלהים לי טוב Ps. 73, 28.
למה אלהים זנחת לנצח Ps. 74, 1.
עד־מתי אלהים Ps. 74, 10.
קומה אלהים ריבה ריבך Ps. 74, 22.
הודינו לך אלהים Ps. 75, 2.
כי־אלהים שפט Ps. 75, 8.
נודע ביהודה אלהים Ps. 76, 2.
בקום־למשפט אלהים Ps. 76, 10.
קולי אל־אלהים ואצעקה Ps. 77, 2.
קולי אל־אלהים והאזין אלי Ps. 77, 2.
אזכרה אלהים ואהמיה Ps. 77, 4.
אלהים בקדש דרכך Ps. 77, 14.
ראוך מים אלהים Ps. 77, 17.
לא שמרו ברית אלהים Ps. 78, 10.
ואמ אלהים עלה בהם Ps. 78, 31.
ויזכרו כי־אלהים צורם Ps. 78, 35.
את־אלהים עליון Ps. 78, 56.
שמע אלהים ויתעבר Ps. 78, 59.
אלהים באו גוים בנחלתך Ps. 79, 1.
אלהים השיבנו Ps. 80, 4.
יי אלהים צבאות Ps. 80, 5. 20.
אלהים צבאות השיבנו Ps. 80, 8.
אלהים צבאות שוב Ps. 80, 15.
אלהים נצב בעדת־אל Ps. 82, 1.
בקרב אלהים ישפט Ps. 82, 1.
אמרתי אלהים אתם Ps. 82, 6.
קומה אלהים שפטה הארץ Ps. 82, 8.
אלהים אל־דמי־לך Ps. 83, 2.
את נאות אלהים Ps. 83, 13.
יראה אל־אלהים בציון Ps. 84, 8.
יי אלהים צבאות שמעה Ps. 84, 9.
מגנו ראה אלהים Ps. 84, 10.
שמש ומגן יי אלהים Ps. 84, 12.
אתה אלהים לבדך Ps. 86, 10.
אלהים זדים קמו עלי Ps. 86, 14.
ומלך גדול על־כל־אלהים Ps. 95, 3.
נורא הוא על־כל־אלהים Ps. 96, 4.
השתחוו־לו כל־אלהים Ps. 97, 7.
נעלית על־כל־אלהים Ps. 97, 9.
דעו כי יי הוא אלהים Ps. 100, 3.
נכון לבי אלהים Ps. 108, 2.
רומה על־שמים אלהים Ps. 108, 6.
אלהים דבר בקדשו Ps. 108, 8.
הלא־אלהים זנחתנו Ps. 108, 12
תצא אלהים בצבאתינו Ps. 108, 12.
ואלינו מכל־אלהים Ps. 135, 5.
נגד אלהים אזמרך Ps. 138, 1.
אלהים שיר חדש אשירה Ps. 144, 9.
ודעת אלהים תמצא Prv. 2, 5.
בעיני אלהים ואדם Prv. 3, 4.
כבוד אלהים הסתר דבר Prv. 25, 2.
נתן אלהים לבני האדם Eccl. 1, 13.
אשר נתן אלהים Eccl. 3, 10.
מתת אלהים היא Eccl. 3, 13.
זה מתת אלהים Eccl. 5, 18.
ירא אלהים יצא את־כלם Eccl. 7, 18.

ועל דברת שבועת אלהים Eccl. 8, 2.
אינני ירא מלפני אלהים Eccl. 8, 13.
אדני יהוה צבאות Jes. 3, 15.
כמהפכת אלהים את־
סדם Jes. 13, 19.
יבוא גמול אלהים Jes. 35, 4.
לחרף אלהים חי Jes. 37, 4. 17.
כי לא אלהים Jes. 37, 19.
ונדעה כי אלהים אתם Jes. 41, 23.
ומבלעדי אין אלהים Jes. 44, 6.
זולתי אין אלהים Jes. 45, 5.
ואין עוד אפס אלהים Jes. 45, 14.
ואין־עוד אלהים Jes. 45, 21. 46, 9.
מכה אלהים ומעניה Jes. 53, 4.
קרבת אלהים יחפצון Jes. 58, 2.
עין לא־ראתה אלהים Jes. 64, 3.
החמיר גוי אלהים Jer. 2, 11.
והמה לא אלהים Jer. 2, 11.
וישבעו בלא אלהים Jer. 5, 7.
ואחרי אלהים אחרים Jer. 7, 6.
אחרי אלהים אחרים Jer. 7, 9.
11, 10. 13, 10. 16, 11. 35, 15.
ויי אלהים אמת Jer. 10, 10.
הוא־אלהים חיים Jer. 10, 10.
את־אלהים אחרים Jer. 16, 13.
היעשה־לו אדם אלהים Jer. 16, 20.
והמה לא אלהים Jer. 16, 20.
דברי אלהים חיים Jer. 23, 36.
אחרי אלהים אחרים Jer. 25, 6.
כמהפכת אלהים Jer. 50, 40.
וארא מראות אלהים Ez. 1, 1.
במראות אלהים Ez. 8, 3.
במראה ברוח אלהים Ez. 11, 24.
וידעתם כי־אני אדני יהוה Ez. 13, 9.
מושב אלהים ישבתי Ez. 28, 2.
ותתן לבך כלב אלהים Ez. 28, 2.
כלב אלהים Ez. 28, 6.
תאמר אלהים אני Ez. 28, 9.
בעדן גן־אלהים היית Ez. 28, 13.
בהר קדש אלהים היית Ez. 28, 14.
ואחלל מהר אלהים Ez. 28, 16.
לא עממהו בגן־אלהים Ez. 31, 8.
כל־עץ בגן־אלהים Ez. 31, 8.
במראות אלהים הביאני Ez. 40, 2.
והם פנים אל־אלהים Hos. 3, 1.
ואין־דעת אלהים בארץ Hos. 4, 1.
ודעת אלהים מעלות Hos. 6, 6.
ולא אלהים הוא Hos. 8, 6.
שרה את־אלהים Hos. 12, 3.
כמהפכת אלהים Am. 4, 11.
ויקראו אל־אלהים Jon. 3, 8.
ויתן יי־אלהים Jon. 4, 6.
ויתן אלהים רוח Jon. 4, 8.
ויאמר אלהים אל־יונה Jon. 4, 9.
כי אין מענה אלהים Mich. 3, 7.
שמענו אלהים עמכם Zach. 8, 23.
מבקש זרע אלהים Mal. 2, 15.
היקבע אדם אלהים Mal. 3, 8.
שוא עבד אלהים Mal. 3, 14.
גם בחנו אלהים וימלטו Mal. 3, 15.
בין עבד אלהים לאשר לא Mal. 3, 18.

וֵאלֹהִים *pl.:*

ואלהים פקד יפקד אתכם Gn. 50, 24.
ואלהים סר מעלי 1 Sam. 28, 15.
ואלהים אמר לבהלני 2 Chr. 35, 21.
ואלהים מלכי מקדם Ps. 74, 12.
מצרים ואלהים זולתי Hos. 13, 4.

הָאֱלֹהִים *pl.*

ויתהלך חנוך את־האלהים Gn. 5, 22.
ויתהלך חנוך את־האלהים Gn. 5, 24
ויראו־בני האלהים Gn. 6, 2.
אשר יבאו בני האלהים Gn. 6, 4.
את־האלהים התהלך־נח Gn. 6, 9.
הארץ לפני האלהים Gn. 6, 11.
ויאמר אברהם אל־
האלהים Gn. 17, 18.
ויאמר אליו האלהים

בחלם Gn. 20, 6.
ויתפלל אברהם אל־
האלהים Gn. 20, 17.
אשר־אמר־לו האלהים Gn. 22, 3. 9.
ויתן־לך האלהים מטל Gn. 27, 28.
ויאמר אלי מלאך
האלהים Gn. 31, 11.
כי שם נגלו אליו האלהים Gn. 35, 7.
את אשר האלהים עשה Gn. 41, 25.
אשר האלהים עשה Gn. 41, 28.
כי־נכון הדבר מעם
האלהים Gn. 41, 32.
וממהר האלהים לעשתו Gn. 41, 32.
את־האלהים אני ירא Gn. 42, 18.
האלהים מצא את־עון
עבדיך Gn. 44, 16.
שלחתם אתי הנה כי
האלהים Gn. 45, 8.
האלהים אשר התהלכו Gn. 48, 15.
האלהים הרעה אתי Gn. 48, 15.
ותיראן המילדת את־
האלהים Ex. 1, 17.
כי־יראו המילדת את־
האלהים Ex. 1, 21.
ותעל שועתם אל־האלהים Ex. 2, 23.
ויבא אל־הר האלהים חרבה Ex. 3, 1
מהביט אל־האלהים Ex. 3, 6.
ויאמר משה אל־
האלהים Ex. 3, 11. 13.
תעבדון את־האלהים Ex. 3, 12.
ויקח משה את־מטה
האלהים Ex. 4, 20.
וילך ויפגשהו בהר
האלהים Ex. 4, 27.
ויסע מלאך האלהים Ex. 14, 19.
ומטה האלהים בידי Ex. 17, 9.
חנה שם הר האלהים Ex. 18, 5.
כי־גדול יי מכל־האלהים Ex. 18, 11.
תתן משה לפני האלהים Ex. 18, 12.
והודעתי את־חקי
האלהים Ex. 18, 16.
מול האלהים Ex. 18, 19.
את־הדברים אל־האלהים Ex. 18, 19.
ומשה עלה אל־האלהים Ex. 19, 3.
לקראת האלהים מן־
המחנה Ex. 19, 17.
נסות אתכם בא האלהים Ex. 20, 20.
אשר־שם האלהים Ex. 20, 21.
והגישו אדניו אל־האלהים Ex. 21, 6.
ונקרב בעל־הבית אל־
האלהים Ex. 22, 7.
עד האלהים יבא דבר Ex. 22, 8.
ויחזו את־האלהים Ex. 24, 11.
ויעל משה אל־הר
האלהים Ex. 24, 13.
ויאמר בלעם אל־האלהים Nu. 22, 10
אולי יישר בעיני האלהים Nu. 23, 27.
כי יי הוא האלהים Dt. 4, 35. 39.
כי־יי אלהיך הוא האלהים Dt. 7, 9.
הוא אלהי האלהים Dt. 10, 17.
משה איש האלהים Dt. 33, 1.
אל־משה איש האלהים Jos. 14, 6.
כי יי האלהים Jos. 22, 34.
ויתיצבו לפני האלהים Jos. 24, 1.
ויאמר אליו מלאך
האלהים Jud. 6, 20.
ויאמר גדעון אל־
האלהים Jud. 6, 36. 39.
נתן האלהים בידי את־
מדין Jud. 7, 14.
אל־האלהים אשר
בחרתם Jud. 10, 14.
איש האלהים בא אלי Jud. 13, 6.
כמראה מלאך האלהים Jud. 13, 6.
בי אדוני איש האלהים Jud. 13, 8.
וישמע האלהים בקול Jud. 13, 9.
ויבא מלאך האלהים Jud. 13, 9.
אך הפעם הזה האלהים Jud. 16, 28.

בית־האלהים בשלה Jud. 18, 31.
בקהל עם האלהים Jud. 20, 2.
ושם ארון ברית האלהים Jud.20,27.
עד־הערב לפני האלהים Jud.21,2.
עם־ארון ברית האלהים 1 S. 4, 4.
מיד האלהים האדירים 1Sam.4,8.
אלה הם האלהים 1 Sam. 4, 8.
לבו חרד על ארון האלהים 1S.4,13.
וארון האלהים נלקחה 1Sam.4,17.
כהזכירו ׀ את־ארון האלהים 1 Sam. 4, 18.
אל־הלקח ארון האלהים 1 Sam. 4, 19. 21.
כי נלקח ארון האלהים 1 S. 4, 22.
לקחו את ארון האלהים 1Sam.5,1.
פלשתים את־ארון האלהים 1 Sam. 5, 2.
וישלחו את־ארון האלהים 1S.5,10.
כבוא ארון האלהים עקרון 1S.5,10.
כבדה מאד יד האלהים שם 1S.5,11.
לפני יי האלהים הקדוש הזה 1 Sam. 6, 20.
ונתתי לאיש האלהים 1 Sam. 9, 8.
אשר־שם איש האלהים 1Sam.9,10.
עלים אל־האלהים בית־אל 1S.10,3.
אחר כן תבוא אל־גבעת האלהים 1 Sam. 10, 5.
תמצא ידך כי האלהים עמך 1 Sam. 10, 7.
הגישה ארון האלהים 1 S. 14, 18.
כי־היה ארון האלהים 1Sam.14,18.
נקרבה הלם אל־האלהים 1 S.14,36.
חי־האלהים כי לולי דברת 1 S.2,27.
משם את ארון האלהים 2Sam.6, 2.
ויריכיבו את־ארון האלהים 2S.6,3.
בגבעה עם ארון האלהים 2 S. 6, 4.
וישלח עזה אל־ארון האלהים 2 Sam. 6, 6.
ויכהו שם האלהים על־השל 2 Sam. 6, 7.
עם ארון האלהים 2 Sam. 6, 7.
בעבור ארון האלהים 2 Sam. 6, 12.
וייעל את־ארון האלהים 2 S. 6, 12.
יארון האלהים ישב 2 Sam. 7, 2.
אתה־הוא האלהים 2 Sam. 7, 28.
ויבקש דוד את־האלהים 2S.12,16.
כי ׀ כמלאך האלהים כן 2 S. 14, 17.
כחכמת מלאך האלהים 2S.14,20.
את־ארון ברית האלהים 2S.15,24.
ויצקו את־ארון האלהים 2S.15,24.
חשב את־ארון האלהים 2S.15,25.
את־ארון האלהים ירושלם 2 Sam. 15, 29.
וישאל־איש בדבר האלהים 2S.16,23.
ואדני המלך כמלאך האלהים 2 Sam. 19, 28.
כי יי הוא האלהים 1 Reg. 8, 60.
ויהי דבר האלהים 1 Reg. 12, 22.
אל־שמעיה איש־האלהים 1 Reg. 12, 22.
את־דבר איש־האלהים 1Reg.13,4.
איש־האלהים בדבר יי 1Reg.13,5.
ויאמר ׀ אל־איש האלהים חל נא 1 Reg. 13, 6.
ויחל איש־האלהים 1 Reg. 13, 6.
ויידבר המלך אל־איש האלהים 1 Reg. 13, 7.
ויאמר איש־האלהים 1 Reg. 13, 8.
אשר־עשה איש־האלהים 1 Reg. 13, 11.
אשר הלך איש האלהים 1Rg.13,12.
וילך אחרי איש האלהים 1Rg.13,14.
האתה איש־האלהים 1 Reg.13,14.
ויקרא אל־איש האלהים 1Rg.13,21.
ויאמר איש האלהים הוא 1 Reg. 13, 26.
את־נבלת איש־האלהים 1Rg.13,29.
אשר איש האלהים

קבור בו 1 Reg. 13, 31.
מה־לי ולך איש האלהים 1Rg.17,18.
אם־יי האלהים לכו אחריו 1 Reg. 18, 21.
והיה האלהים 1 Reg. 18, 24.
אשר־יענה באש הוא האלהים 1 Reg. 18, 24.
כי־אתה יי האלהים 1 Reg. 18, 37.
ויאמרו יי הוא האלהים 1Rg.18,39.
יי הוא האלהים 1 Reg. 18, 39.
עד חר האלהים חרב 1Reg. 19, 8.
ויגש איש האלהים 1 Reg. 20, 28.
איש האלהים המלך דבר רדה 2 Reg. 1, 9.
איש האלהים כה־אמר המלך 2 Reg. 1, 11.
אם־איש האלהים אני 2 Reg. 1, 12.
איש האלהים תיקר־נא נפשי 2 Reg. 1, 13.
ותבא ותגד לאיש האלהים 2 Reg. 4, 7.
אל־אדני איש האלהים 2Reg.4,16.
על־מטת איש האלהים 2Reg.4,21.
וארוצה עד־איש האלהים 2 Reg. 4, 22.
אל־איש האלהים אל־הר הכרמל 2 Reg. 4, 25.
כראות איש־האלהים אותה 2 Reg. 4, 25.
ותבא אל־איש האלהים 2Reg.4,27.
ויאמר איש האלהים 2 Reg. 4, 27.
מות בסיר איש האלהים 2Rg.4,40.
ויבא לאיש האלהים לחם 2 Reg. 4, 42.
כשמע ׀ אלישע איש־האלהים 2 Reg. 5, 8.
כדבר איש האלהים 2 Reg. 5, 14.
וישב אל־איש האלהים 2Reg.5,15.
נער אלישע איש־האלהים 2 Reg. 5, 20.
ויאמר איש־האלהים 2 Reg. 6, 6.
וישלח איש האלהים 2 Reg. 6, 9.
אשר אמר לו איש־האלהים 2 Reg. 6, 10.
משרת איש האלהים 2 Reg. 6, 15.
על־ידו את־איש האלהים 2Rg.7,2.
כאשר דבר איש האלהים 2Rg.7,17.
כדבר איש האלהים 2 Reg. 7, 18.
השליש את־איש האלהים 2 Reg. 7, 19.
כדבר איש האלהים 2 Reg. 8, 2.
נער איש־האלהים 2 Reg. 8, 4.
בא איש האלהים 2 Reg. 8, 7.
לקראת איש האלהים 2 Reg. 8, 8.
ויבך איש האלהים 2 Reg. 8, 11.
ויקצף עליו איש האלהים 2 Reg. 13, 19.
אתה הוא האלהים לבדך 2 Reg. 19, 15.
אשר קרא איש האלהים 2Rg.23,16.
הקבר איש־האלהים 2Reg. 23, 17.
עבודת משכן בית האלהים 1 Chr. 6, 33.
משה עבד האלהים 1 Chr. 6, 34.
נגד בית האלהים 1 Chr. 9, 11.
מלאכת עבודת בית־האלהים 1 Chr. 9, 13.
אשר נתן האלהים בלבו 1Chr.9,23.
ועל־האוצרות בית האלהים 1 Chr. 9, 26.
וסביבות בית־האלהים 1 Chr. 9, 27.
רלינו 1 Chr. 13, 6.
את ארון האלהים 15, 2. 15.
ויריכיבו את־ארון האלהים 1 Chr. 13, 7.
משחקים לפני האלהים 1Chr.13,8.
ויירא דויד את־האלהים 1Chr 13,12.

את ארון האלהים 1 Chr. 13, 12.
וישב ארון האלהים 1 Chr. 13, 14.
פרץ האלהים את־אויבי 1 Chr. 14, 11.
ויאמר לו האלהים 1 Chr. 14, 14.
כי־יצא האלהים לפניך 1Chr.14,15.
כאשר צוהו האלהים 1Chr. 14,16.
ויכן מקום לארון האלהים 1 Chr. 15, 1.
לפני ארון האלהים 1 Chr. 15, 24.
בעזר האלהים את־הלוים 1 Chr. 15, 26.
את־ארון האלהים 1 Chr. 16, 1.
ושלמים לפני האלהים 1 Chr.16, 1.
לפני ארון ברית־האלהים 1 Chr. 16, 6.
וכלי שיר האלהים 1 Chr. 16, 42.
עשה כי האלהים עמך 1 Chr.17, 2.
אשר הלך האלהים לפדות 1 Chr. 17, 21.
ועתה יי אתה־הוא האלהים 1 Chr. 17, 26.
וירע בעיני האלהים 1 Chr. 21, 7.
ויאמר דויד אל־האלהים 1Chr.21,8.
וישלח האלהים ׀ מלאך 1Chr.21,15.
ויאמר דויד אל־האלהים 1 Chr. 21, 17.
זה הוא בית יי האלהים 1Chr.22,1.
לבנות בית האלהים 1 Chr. 22, 2.
מקדש יי האלהים 1 Chr. 22, 19.
וכלי קדש האלהים 1 Chr. 22, 19.
ומשה איש האלהים 1 Chr. 23, 14.
ומעשה עבדת בית האלהים 1 Chr. 23, 28.
שרי־קדש ושרי האלהים 1Chr.24,5.
בדברי האלהים 1 Chr. 25, 5.
ויתן האלהים להימן 1 Chr. 25, 5.
לעבדת בית האלהים 1 Chr. 25, 6.
על־אוצרות בית האלהים 1 Chr. 26, 20.
לכל־דבר האלהים 1 Chr. 26, 32.
לאצרות בית האלהים 1Chr.28,12.
לכל־עבודת בית האלהים 1 Chr. 28, 21.
ויתנו לעבדת בית־האלהים 1 Chr. 29, 7.
אהל מועד האלהים 2 Chr. 1, 3.
אבל ארון האלהים העלה דויד 2 Chr. 1, 4.
גדול אלהינו מכל־האלהים 2 Chr. 2, 4.
לבנות את־בית האלהים 2Chr. 3, 3.
למלך שלמה בבית האלהים 2 Chr. 4, 11.
הכלים אשר בית האלהים 2 Chr. 4, 19.
נתן באצרות בית האלהים 2Chr.5,1.
כבוד־יי את־בית האלהים 2 Chr. 5, 14.
ויחנכו את־בית האלהים 2 Chr. 7,5.
מצות דויד איש־האלהים 2Ch.8,14.
כי־היתה נסבה מעם האלהים 2 Chr. 10, 15.
איש־האלהים לאמר 2 Chr. 11, 2.
והנה עמנו בראש האלהים 2 Chr. 13, 12.
וקדשיו בית האלהים 2Chr.15,18.
ויתן האלהים ביד המלך 2 Chr. 18, 5.
לבבך לדרש האלהים 2 Chr. 19, 3.
ויחי אתם בבית האלהים 2 Chr. 22, 12.
בבית האלהים עם־המלך 2 Chr. 23, 3.
אשר בית האלהים 2 Chr. 23, 9.
בניה פרצו את־בית האלהים 2 Chr. 24, 7.
משאת משה עבד־

האלהים 2 Chr. 24, 9.
ויעמידו את בית־האלהים 2 Chr. 24, 13.
ועם־האלהים וביתו 2 Chr. 24, 16.
ויאמר להם כה ׀ אמר האלהים 2 Chr. 24, 20.
ויסוד בית האלהים 2 Chr. 24, 27.
ואיש האלהים בא אליו 2Chr. 25, 7.
יכשילך האלהים לפני אויב 2 Chr. 25, 8.
ויאמר אמציהו לאיש האלהים 2 Chr. 25, 9.
ויאמר איש האלהים 2 Chr. 25, 9.
הנמצאים בבית־האלהים 2 Chr. 25, 24.
המבין בראות האלהים 2Chr.26,5.
הצליחו האלהים 2 Chr. 26, 5
ויעזרהו האלהים 2 Chr. 26, 7.
ויאסף אחז את־כלי בית־האלהים 2 Chr. 28, 24.
ויקצץ את־כלי בית־האלהים 2 Chr. 28, 24.
על ההכין האלהים לעם 2 Chr. 29, 36.
היתה יד האלהים לתת 2Chr.30,12.
כתורת משה איש־האלהים 2 Chr. 30, 16.
לדרש האלהים ׀ יי אלהי אבותיו 2 Chr. 30, 19.
ועזריהו נגיד בית־האלהים 2 Chr. 31, 13.
למזרחה על נדבות האלהים 2 Chr. 31, 14.
בעבודת בית־האלהים ובתורה 2 Chr. 31, 21.
דברו עבדיו על־יי האלהים 2 Chr. 32, 16.
עזבו האלהים לנסותו 2Chr.32,31.
בבית האלהים 2 Chr. 33, 7.
כי יי הוא האלהים 2 Chr. 33, 13.
נגידי בית האלהים 2 Chr. 35, 8.
מלעבים במלאכי האלהים 2 Chr. 36, 16.
וכל כלי בית האלהים 2 Chr. 36, 18.
וישרפו את־בית האלהים 2 Chr. 36, 19.
ישראל הוא האלהים Esr. 1, 3.
עם־הנדבה לבית האלהים Esr. 1, 4.
העיר האלהים את־רוחו Esr. 1, 5.
התנדבו לבית האלהים Esr. 2, 68.
משה איש־האלהים Esr. 3, 2.
לבואם אל־בית האלהים Esr. 3, 8.
עשה המלאכה בבית האלהים Esr. 3, 9.
בית־האלהים אלהי Esr. 6, 22.
ואת־בית האלהים Esr. 8, 36.
לפני בית האלהים Esr. 10, 1.
מלפני בית האלהים Esr. 10, 6.
ברחוב בית האלהים Esr. 10, 9.
ויפר האלהים את־עצתם Neh.4,9.
ככה יניר האלהים Neh. 5, 13.
נועד אל־בית האלהים Neh. 6, 10.
וירא את האלהים Neh. 7, 3.
את־יי האלהים הגדול Neh. 8, 6.
בספר בתורת האלהים Neh. 8, 8.
ובחצרות בית האלהים Neh.8,16.
ויקרא בספר תורת האלהים Neh. 8, 18.
אתה הוא יי האלהים Neh. 9, 7.
אל־תורת האלהים Neh. 10, 29.
ללכת בתורת האלהים Neh.10, 30.
ביד משה עבד־האלהים Neh.10,30.
נגיד בית האלהים Neh. 11, 11.
הזיחצנה לבית האלהים Neh.11,16.
לנגד מלאכת בית־האלהים Neh. 11, 22.

במצות דויד איש־
האלהים Neh. 12, 24.
שיר דויד איש האלהים Neh.12,36.
שתי התודת בבית
האלהים Neh. 12, 40.
כי האלהים שמחם Neh. 12, 43.
בקהל האלהים עד־עולם Neh.13,1.
בחצרי בית האלהים Neh. 13, 7.
כלי בית האלהים Neh. 13, 9.
מדוע נעזב בית־האלהים Neh.13,11
ויבאו בני האלהים Job. 1, 6. 2, 1.
הטוב נקבל מאת־האלהים Job.2,10.
עיר האלהים סלה Ps. 87, 3.
למשה איש־האלהים Ps. 90, 1.
הודו לאלהי האלהים Ps. 136, 2.
מיד האלהים היא Eccl. 2, 24.
לטוב לפני האלהים Eccl. 2, 26.
אשר־עשה האלהים Eccl. 3, 11.
כל־אשר יעשה האלהים Eccl.3,14
הרשע ישפט האלהים Eccl. 3, 17.
לברם האלהים Eccl. 3, 18.
אל־בית האלהים Eccl. 4, 17.
להרוציא דבר לפני
האלהים Eccl. 5, 1.
כי האלהים בשמים Eccl. 5, 1.
למה יקצף האלהים Eccl. 5, 5.
כי את־האלהים ירא Eccl. 5, 6.
אשר־נתן־לו האלהים Eccl.5,17.18.
כי האלהים מעניה Eccl. 5, 19.
אשר יתן־לו האלהים עשר Eccl.6,2.
ולא־הישליטנו האלהים Eccl. 6, 2.
ראה את־מעשה האלהים Eccl.7,13.
לעמת־זה עשה האלהים Eccl.7,14.
טוב לפני האלהים ימלט Eccl.7,26.
עשה האלהים את־האדם Eccl.7,29.
טוב ליראי האלהים Eccl. 8, 12.
אשר־נתן־לו האלהים Eccl. 8, 15.
את־כל־מעשה האלהים Eccl.8,17.
ועבדיהם ביד האלהים Eccl. 9, 1.
רצה האלהים את־מעשיך Eccl.9,7.
לא תדע את־מעשה
האלהים Eccl. 11, 5.
ביראך האלהים במשפט Eccl.11,9.
והרוח תשוב אל־
האלהים Eccl. 12, 7.
את־האלהים ירא Eccl. 12, 13.
כל־מעשה האלהים Eccl. 12, 14.
אתה־הוא האלהים לבדך Jes.37,16.
בורא השמים הוא
האלהים Jes. 45, 18.
וזעקו אל האלהים Jer. 11, 12.
יגדליהו איש האלהים Jer. 35, 4.
אשר בגן האלהים Ez. 31, 9.
ומקצת כלי בית־האלהים Dan.1,2.
ויתן האלהים את־דניאל Dan.1,9.
נתן להם האלהים מדע Dan. 1, 17.
את־פני אל־אדני האלהים Dan.9,3.
משה עבד־האלהים Dan. 9, 11.
אולי יתעשת האלהים Jon. 1, 6.
ונחם האלהים Jon. 3, 9.
ויורא האלהים Jon. 3, 10.
ויניחם האלהים Jon. 3, 10.
וימן האלהים Jon. 4, 7.

pl. c. h int.: הָאֱלֹהִים

ויאמר האלהים אני 2 Reg. 5, 7.

וְהָאֱלֹהִים

והאלהים נסה את־אברהם Gn.22,1.
והאלהים יענני Ex. 19, 19.
והאלהים אנה לידו Ex. 21, 13.
והאלהים אמר לי 1 Chr. 28, 3.
והאלהים נגף 2 Chr. 13, 15.
והאלהים עשה Eccl. 3, 14.
והאלהים יבקש את־נרדף Eccl.3,15

מֵהָאֱלֹהִים

כי מהאלהים המלחמה 1 Chr.5,22.
כי מהאלהים היא 2 Chr. 25, 20.

בֵּאלֹהִים

השבעה לי באלהים Gn. 21, 23.
באלהים ובמשה Num. 21, 5.
שאל־נא באלהים Jud. 18, 5.
וישאלו באלהים Jud. 20, 18.
וישאל שאול באלהים 1 Sam.14,37.
ושאול לו באלהים 1 Sam. 22, 13.
החלתי לשאל־לו
באלהים 1 Sam. 22, 15.
ויחזק את־ידו באלהים 1 S.23,16.
ויחזיקו באלהים אחרים 1Reg. 9, 9.
וישאל דויד באלהים
לאמר 1 Chr. 14, 10.
וישאל עוד דויד
באלהים 1 Chr. 14, 14.
ויחזיקו באלהים אחרים 2Chr.7,22.
כי יש־כח באלהים לעזור 2Chr.25,8.
אשר השביעו באלהים 2 Chr. 36, 13.
ואשביעם באלהים Neh. 13, 25.
ישועתה לו באלהים Ps. 3, 3.
באלהים הללנו כל־היום Ps. 44, 9.
באלהים אהלל דברו Ps. 56, 5.
באלהים בטחתי לא אירא Ps. 56, 5.
באלהים אהלל דבר Ps. 56, 11.
באלהים בטחתי Ps. 56, 12.
באלהים נעשה־חיל Ps. 60, 14.
מחסי באלהים Ps. 62, 8.
והמלך ישמח באלהים Ps. 63, 12.
וישימו באלהים כסלם Ps. 78, 7.
וידברו באלהים Ps. 78, 19.
כי לא האמינו באלהים Ps. 78, 22.

בֶּאֱלֹהִים

אין־כמוך באלהים Ps. 86, 8.
באלהים נעשה־חיל Ps. 108, 14.
אנשי נינוה באלהים Jon. 3, 5.

כֵּאלֹהִים

והייתם כאלהים Gn. 3, 5.
מי־אל גדול כאלהים Ps. 77, 14.
ובית דויד כאלהים Zach. 12, 8.

לֵאלֹהִים

להיות לך לאלהים Gn. 17, 7.
והייתי להם לאלהים Gn. 17, 8.
והיה יי לי לאלהים Gn. 28, 21.
וחטאתי לאלהים Gn. 39, 9.
הלא לאלהים פתרנים Gn. 40, 8.
ואתה תהיה־לו לאלהים Ex.4,16.
והייתי לכם לאלהים Ex. 6, 7.
עלה וזבחים לאלהים Ex. 18, 12.
והייתי להם לאלהים Ex. 29, 45.
להית לכם לאלהים Lev. 11, 45.
להיות לכם לאלהים אני יי Lev22,33
להיות לכם לאלהים Lev. 25, 38.
והייתי לכם לאלהים Lev. 26, 12.
להיות להם לאלהים
אני יי Lev. 26, 45.
להיות לכם לאלהים Num. 15, 41.
כי המשפט לאלהים הוא Dt.1,17.
להיות לך לאלהים Dt. 26,17.
והוא יהיה־לך לאלהים Dt.29,12.
והשתחוית לאלהים
אחרים Dt. 30, 17.
בעל ברית לאלהים Jud. 8, 33.
יי׳ היית להם לאלהים 2 Sam.7,24.
ישתחוה שם לאלהים 2 Sam.15,32.
וזבח לאלהים אחרים 2 Reg.5,17.
ויקטרו לאלהים אחרים 2Reg.22,17.
כי לאלהים זעקו
במלחמה 1 Chr. 5, 20.
ואתה יי׳ היית להם
לאלהים 1 Chr. 17, 22.
ויאמר שלמה לאלהים 2 Chr. 1, 8.
עשה לכם ורבעם לאלהים 2Chr.13,8
לא לכם המלחמה כי
לאלהים 2 Chr. 20, 15.
ויעמידם לו לאלהים 2 Chr. 25, 14.
לקטר לאלהים אחרים 2 Chr. 28, 25.
ויקטלו לאלהים
אחרים 2 Chr. 34, 25.
תהלה והודות לאלהים Neh.12,46.
ולא־נתן תפלה לאלהים Job. 1, 22.
צמאה נפשי לאלהים Ps. 42, 3.
הוחלי לאלהים Ps. 42, 6.
הוחילי לאלהים כי־עוד
אודנו Ps. 42, 12.
הריעו לאלהים Ps. 47, 2.
כי לאלהים מגני־ארץ Ps. 47, 10.
לא־יתן לאלהים כפרו Ps. 49, 8.
זבח לאלהים תודה Ps. 50, 14.
אד לאלהים דומי נפשי Ps. 62, 6.
כי עז לאלהים Ps. 62, 12.
הריעו לאלהים כל־הארץ Ps.66,1.
אמרו לאלהים מה־נורא Ps. 66, 3.
שירו לאלהים Ps. 68, 5.
תריץ ידיו לאלהים Ps. 68, 32.
שירו לאלהים זמרו אדני Ps.68,33.
תנו עז לאלהים Ps. 68, 35.
הרנינו לאלהים עזנו Ps. 81, 2.
כאשר תדר נדר לאלהים Eccl. 5,3.
ויקטרו לאלהים אחרים Jer. 1,16.
נסכים לאלהים אחרים Jer. 7, 18.
והייתי לכם לאלהים Jer. 7, 23.
אהיה לכם לאלהים Jer. 11, 4.
לאלהים אחרים Jer. 19, 4. 13.
וישתחוו לאלהים Jer. 22, 9.
ואנכי אהיה להם לאלהים Jer.24,7.
אהיה לכם לאלהים Jer. 30, 22.
אהיה לאלהים לכל Jer. 31, 1.
אהיה להם לאלהים Jer. 32, 37.
לעבד לאלהים אחרים Jer. 44, 3.
לבלתי קטר לאלהים
אחרים Jer. 44, 5.
לקטר לאלהים אחרים Jer. 44, 8.
מקטרות נשיהם לאלהים
אחרים Jer. 44, 15.
ואני אהיה להם
לאלהים Ez. 11, 20. 14, 11.
אהיה להם לאלהים Ez. 34, 24.
ואנכי אהיה לכם לאלהים Ez.36,28.
אהיה להם לאלהים Ez. 37, 23.
והייתי להם לאלהים Ez. 37, 27.
עיר־גדולה לאלהים Jon. 3, 3.
אהיה להם לאלהים
באמת Zach. 8, 8.

לֵאלֹהִים

זבח לאלהים Ex. 22, 19.

מֵאֱלֹהִים

חדל־לך מאלהים 2 Chr. 35, 21.
זה חלק־אדם רשע
מאלהים Job. 20, 29.
על־צדקו נפשו מאלהים Job. 32, 2.
ותחסרהו מעט מאלהים Ps. 8, 6.

וּמֵאֱלֹהִים

ומאלהים היתה תבוסת
אחזיהו 2 Chr. 22, 7.

אֱלֹהֵי

pl. constr.:

ויאמר ברוך יי׳ אלהי שם Gn. 9, 26.
ואשביעך ביי׳ אלהי השמים Gn24,3
יי׳ אלהי השמים אשר
לקחני Gn. 24, 26.
ויאמר יי׳ אלהי אדני
אברהם Gn. 24, 12.
ויאמר ברוך יי׳ אלהי אדני Gn.24,27.
ואמר יי׳ אלהי אדני
אברהם Gn. 24, 42.
את־יי׳ אלהי אדני אברהם Gn.24,48.
אנכי אלהי אברהם אביך Gn. 26, 24.
אני יי׳ אלהי אברהם אביך Gn.28,13.
ולולי אלהי אבי אלהי
אברהם Gn. 31, 42.
אלהי אברהם ואלהי נחור Gn.31,53.
אלהי אביהם Gn. 31, 53.
אלהי אבי אברהם Gn. 32, 10.
ויקרא־לו אל אלהי ישראל Gn.33,20
הסירו את־אלהי הנכר Gn. 35, 2.
את כל־אלהי הנכר Gn. 35, 4.
ויאמר אנכי האל אלהי
אביך Gn. 46, 3.
לפשע עבדי אלהי אביך Gn.50,17.
אנכי אלהי אביך Ex. 3, 6.
אלהי אברהם אלהי
יצחק Ex. 3, 6. 15. 4, 5.
אלהי אבותיכם שלחני
אליכם Ex. 3, 13.
יי׳ אלהי אבתיכם Ex. 3, 15.
אלהי אבתיכם נראה אלי Ex.3,16.
אלהי אברהם יצחק ויעקב Ex.3,16.
אלהי העבריים נקרה
עלינו Ex. 3, 18. 5, 3.
יי׳ אלהי אבתם Ex. 4, 5.
כה־אמר יי׳ אלהי ישראל Ex. 5, 1.
יי׳ אלהי העבריים שלחני
אליך Ex. 7, 16.
כה־אמר יי׳ אלהי העבריים Ex.9,1.13
ובכל־אלהי מצרים Ex. 12, 12.
אלהי אבי וארממנהו Ex. 15, 2.
כי־אלהי אבי בעזרי Ex. 18, 4.
לא־תעשון אתי אלהי כסף Ex.20,23.
וירא את אלהי ישראל Ex. 24, 10.
כה־אמר יי׳ אלהי ישראל Ex. 32, 27.
ויעשו להם אלהי זהב Ex. 32, 31.
אלהי מסכה לא־תעשה־לך Ex34,17
את־פני האדון יי׳ אלהי
ישראל Ex. 34, 23.
הבדיל אלהי ישראל Num. 16, 9.
אל אלהי הרוחת לכל־בשר Nu.16,22
יפקד יי׳ אלהי הרוחת Num. 27, 16.
יי׳ אלהי אבותכם Dt. 1, 11.
דבר יי׳ אלהי אבתיך לך Dt. 1, 21.
אשר יי׳ אלהי אבתיכם Dt. 4, 1.
כאשר דבר יי׳ אלהי
אבתיך Dt. 6, 3. 27, 3.
כי יי׳ אלהיכם הוא אלהי
האלהים Dt. 10, 17.
אלהי אבתיך לך לרשתה Dt.12,1.
אל־יי׳ אלהי אבתינו Dt. 26, 7.
לעבד את־אלהי הגוים Dt. 29, 17.
את־ברית יי׳ אלהי אבתם Dt. 29, 25.
אחרי אלהי נכר־הארץ Dt. 31, 16.
מענה אלהי קדם Dt. 33, 27.
כי כה אמר יי׳ אלהי
ישראל Jos. 7, 13.
שים־נא כבוד ליי׳ אלהי
ישראל Jos. 7, 19.
הטאתי ליי׳ אלהי ישראל Jos. 7, 20.
מזבח ליי׳ אלהי ישראל Jos. 8, 30.
ביי׳ אלהי ישראל Jos. 9, 18. 19.
כאשר צוה יי׳ אלהי ישראל Jos10,40
כי יי׳ אלהי ישראל נלחם Jos. 10, 42.
אשר יי׳ אלהי ישראל Jos. 13, 14.
יי׳ אלהי ישראל הוא
נחלתם Jos. 13, 33.
אחרי יי׳ אלהי ישראל Jos. 14, 14.
אשר נתן לכם יי׳ אלהי
אבותיכם Jos. 18, 3.
מה־לכם וליי׳ אלהי ישראל Jos22,24
כה־אמר יי׳ אלהי ישראל Jos. 24, 2.
ואם את־אלהי האמורי Jos. 24, 15.
ועבדתם אלהי נכר Jos. 24, 20.
הסירו את־אלהי הנכר Jos. 24, 23.
אל־יי׳ אלהי ישראל Jos. 24, 23.
את־יי׳ אלהי אבותם Jud. 2, 12.
הלא צוה יי׳ אלהי־ישראל Jud. 4, 6.
אזמר ליי׳ אלהי ישראל Jud. 5, 3.
מפני יי׳ אלהי ישראל Jud. 5, 5.
כה־אמר יי׳ אלהי ישראל Jud. 6, 8.
את־אלהי האמרי Jud. 6, 10.
ואת־אלהי ארם ואת־אלהי
צידון Jud. 10, 6.
ואת אלהי מואב Jud. 10, 6.
ואת אלהי בני־עמון Jud. 10, 6.
ואת אלהי פלשתים Jud. 10, 6.

ויסירו את־אלהי הנכר Jud. 10, 6.
ויתן יי׳ אלהי־ישראל Jud. 11, 21.
ועתה יי׳ אלהי ישראל Jud. 11, 23.
למה יי׳ אלהי ישראל Jud. 21, 3.
מעם יי׳ אלהי ישראל Ruth 2, 12.
לכן נאם יי׳ אלהי ישראל 1Sam. 2, 30.
ארון אלהי ישראל עמנו 1 Sam. 5, 7.
מה־נעשה לארון אלהי ישראל 1 Sam. 5, 8.
לארון אלהי ישראל 1 Sam. 5, 8.
ארון אלהי ישראל את־ארון אלהי ישראל 1 Sam. 5, 10. 11. 6, 3.
הסירו את־אלהי הנכר 1 Sam. 7, 3.
כה־אמר יי׳ אלהי ישראל 1 S. 10, 18.
אל־יי׳ אלהי ישראל 1 Sam. 14, 41.
אלהי מערכות ישראל 1 Sam. 17, 45.
יי אלהי ישראל כי־אחקר 1 S. 20, 12.
ויאמר דוד יי׳ אלהי ישראל 1 S. 23, 10
יי׳ אלהי ישראל הגד־נא 1 S. 23, 11.
ברוך יי׳ אלהי ישראל 1 Sam. 25, 32.
ואולם חי־יי׳ אלהי ישראל 1 S. 25, 34.
יי׳ אלהי צבאות עמו 2 Sam. 5, 10.
יי׳ צבאות אלהי ישראל 2 Sam. 7, 27.
כה־אמר יי׳ אלהי ישראל 2Sam. 12, 7.
אלהי צורי אחסה־בו 2 Sam. 22, 3.
וירם אלהי צור ישעי 2 Sam. 22, 47.
משיח אלהי יעקב 2 Sam. 23, 1.
אמר אלהי ישראל לי 2 Sam. 23, 3.
ביי אלהי ישראל לאמר 1 Reg. 1, 30.
יי׳ אלהי אדני המלך 1 Reg. 1, 36.
ברוך יי׳ אלהי ישראל 1Rg. 1, 48. 8, 15.
לשם יי׳ אלהי ישראל 1 Reg. 8, 17. 20.
אלהי ישראל 1 Reg. 8, 23.
ועתה יי׳ אלהי ישראל 1Reg. 8, 25. 26
עשתרת אלהי צדנים 1 Reg. 11, 5.
מעם יי׳ אלהי ישראל 1 Reg. 11, 9.
כי כה אמר יי׳ אלהי ישראל 1 Reg. 11, 31.
לעשתרת אלהי צדנין 1 Reg. 11, 33.
לכמוש אלהי מואב 1 Reg. 11, 33.
ולמלכם אלהי בני־עמון 1Reg. 11, 33.
כה־אמר יי׳ אלהי ישראל 1Reg. 14, 7.
אל־יי׳ אלהי ישראל בבית ירבעם 1 Reg. 14, 13.
הכעיס את־יי׳ אלהי ישראל 1 Reg. 15, 30.
להכעיס את־יי׳ אלהי ישראל 1 Reg. 16, 13. 26. 33.
חי־יי׳ אלהי ישראל 1 Reg. 17, 1.
כי כה אמר יי׳ אלהי ישראל 1Rg 17, 14
יי׳ אלהי אברהם יצחק וישראל 1 Reg. 18, 36.
ליי׳ אלהי צבאות 1 Reg. 19, 10. 14.
אלהי חרים יי׳ 1 Reg. 20, 28.
ולא־אלהי עמקים 1 Reg. 20, 28.
ויכעס את־יי׳ אלהי ישראל 1Rg 22, 54
בבעל זבוב אלהי עקרון 2 Reg. 1, 2. 3. 6. 16.
איה יי׳ אלהי אלהו אם־הוא 2 Reg. 2, 14.
כה־אמר יי׳ אלהי ישראל 2 Reg. 9, 6.
בתורת־יי׳ אלהי־ישראל 2Reg. 10, 31
כדבר יי׳ אלהי ישראל 2 Reg. 14, 25.
את־משפט אלהי הארץ 2 Reg. 17, 26. (bis)
את־משפט אלהי הארץ 2Reg. 17, 27.
אלה ספרים 2 Reg. 17, 31.
ביי׳ אלהי־ישראל בטח 2 Reg. 18, 5.
החצל הצילו אלהי הגוים 2Rg. 18, 33
איה אלהי חמת וארפד 2Reg. 18, 34.
איה אלהי ספרוים 2 Reg. 18, 34.
מי בכל־אלהי הארצות 2Reg. 18, 35.
החצילו אתם אלהי הגוים 2Rg 19, 12
יי׳ אלהי ישראל ישב הכרובים 2 Reg. 19, 15.
כה־אמר יי׳ אלהי ישראל 2 Reg. 19, 20. 22, 15. 18.
כה־אמר יי׳ אלהי דוד אביך 2Rg 20, 5
לכן כה־אמר יי׳ אלהי ישראל 2 Reg. 21, 12.
ויעזב את־יי׳ אלהי אבתיו 2Rg. 21, 22
ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ 1 Chr. 5, 25.
ויער אלהי ישראל את־רוח פול מלך אשור ואת־רוח תגלת פלנסר מלך אשור וגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי וירא אלהי ישראל 1 Chr. 5, 26.
ויזכח את ארון יי׳ אלהי ישראל 1 Chr. 12, 17.
ולהלל ליי׳ אלהי ישראל 1 Chr. 15, 14.
כי כל־אלהי העמים אלילים 1 Chr. 16, 4.
ואמרו הושיענו אלהי ישענו 1 Chr. 16, 26.
ברוך יי׳ אלהי ישראל 1 Chr. 16, 35.
יי׳ צבאות אלהי ישראל 1 Chr. 16, 36.
לבנות־בית ליי׳ אלהי ישראל 1 Chr. 17, 24.
הניח יי׳ אלהי־ישראל לעמו 1 Chr. 22, 6.
כאשר צוהו יי׳ אלהי ישראל 1 Chr. 23, 25.
ויבחר יי׳ אלהי ישראל בי 1 Chr. 28, 4.
דע את־אלהי אביך ועבדהו 1 Chr. 28, 9.
כי יי׳ אלהים אלהי עמך 1 Chr. 28, 20.
אלהי ישראל אבינו יי׳ אלהי אברהם יצחק וישראל הקהל ליי׳ אלהי אבותיהם 1 Chr. 29, 10. 18. 20.
ברוך יי׳ אלהי ישראל ויאמר ברוך יי׳ אלהי ישראל 2 Chr. 2, 11.
לשם יי׳ אלהי ישראל 2 Chr. 6, 4.
ויאמר יי׳ אלהי ישראל 2 Chr. 6, 7. 10.
ועתה יי׳ אלהי ישראל 2 Chr. 6, 14. 16. 17.
את־יי׳ אלהי אבתיהם לבקש את־יי׳ אלהי ישראל לזבוח ליי׳ אלהי אבותיהם לדעת כי יי׳ אלהי ישראל 2 Chr. 7, 22. 11, 16. 13, 5.
עם־יי׳ אלהי אבתיכם נשענו על־יי׳ אלהי־ אבותיהם לדרוש את־יי׳ אלהי אבותיהם 2 Chr. 13, 12. 18. 14, 3.
ללא׳ אלהי אמת בצר־לו על־יי׳ אלהי ישראל לדרוש את־יי׳ אלהי אבותיהם 2 Chr. 15, 2. 4. 12.
ידרוש ליי׳ אלהי־ישראל וישיבם אל־יי׳ אלהי אבותיהם 2 Chr. 15, 13. 19, 4.
יי׳ אלהי אבתינו הלא 2 Chr. 20, 6.
להלל ליי׳ אלהי ישראל כי עזב את־יי׳ אלהי אבותיו 2 Chr. 20, 19. 21, 10.
כה׳ אמר יי׳ אלהי דויד אביך 2 Chr. 21, 12.
את־בית יי׳ אלהי אבותיהם 2 Chr. 24, 18.
כי עזבו את־יי׳ אלהי אבותיהם 2 Chr. 24, 24.
ויבא את־אלהי בני שעיר 2 Chr. 25, 14.
למה דרשת את־אלהי העם 2 Chr. 25, 15.
כי דרשו את־אלהי אדום 2 Chr. 25, 20
בעזבם את־יי׳ אלהי אבותם 2 Chr. 28, 6.
בחמת יי׳ אלהי־ אבותיכם 2 Chr. 28, 9.
ויאמר כי אלהי מלכי־ ארם 2 Chr. 28, 23.
את־יי׳ אלהי אבתיו 2 Chr. 28, 25.
בירת יי׳ אלהי אבותיכם 2 Chr. 29, 5.
ברית ליי׳ אלהי ישראל 2 Chr. 29, 10.
פסח ליי׳ אלהי ישראל 2 Chr. 30, 1. 5.
אלהי אברהם יצחק וישראל מעלו ביי׳ אלהי אבותיכם האלהים יי׳ אלהי אבותיו ומתודים ליי׳ אלהי אבותיהם יכלו אלהי גויי הארצות מי בכל־אלהי הגוים לחרם ליי׳ אלהי ישראל לא־יצילו אלהי יחזקיהו וידברו אל־אלהי ירושלם כעל אלהי עמי הארץ מאד מלפני אלהי אבתיו ויסר את־אלהי הנכר לעבוד את־יי׳ אלהי ישראל יי׳ אלהי ישראל כה־אמר יי׳ אלהי ישראל להיכל ליי׳ אלהי ישראל ליי׳ אלהי ישראל לדרש ליי׳ אלהי ישראל בית־האלהים אלהי ישראל אשר־נתן יי׳ אלהי ישראל ברוך יי׳ אלהי אבתינו נדבה ליי׳ אלהי אבתיכם כל חרד בדברי אלהי־ ישראל יי׳ אלהי ישראל צדיק אתה ליי׳ אלהי־אבתיכם לפני אלהי השמים אנא יי׳ אלהי השמים ואתפלל אל־אלהי השמים אלהי השמים הוא יצלית אלהי צדקי ויחום אלוהי ישעי שם ׀ אלהי יעקב כי־אתה אלהי ישעי ואל־תעזבני אלהי ישעי ברוך יי׳ ׀ אלהי ישראל כי־אתה ׀ אלהי מעזי משגב לנו אלהי יעקב משגב לנו אלהי יעקב אלהי תשועתי עם אלהי אברהם אלהי ישראל אלהי חסדי יקדמני* משגבי אלהי חסדי תענני אלהי ישענו אלהים אלהי ישראל מבקשיך אלהי ישראל מגערתך אלהי יעקב עזרנו ׀ אלהי ישענו האזינה אלהי יעקב סלה שובנו אלהי ישענו יי׳ אלהי ישועתי

יי׳ אלהי ׀ צבאות Ps. 89, 9.
ולא־ביון אלהי יעקב Ps. 94, 7.
כל־אלהי העמים אלילים Ps. 96, 5.
ברוך יי׳ ׀ אלהי ישראל Ps. 106, 48.
אלהי תהלתי אל־תחרש Ps. 109, 1.
אל־בית אלהי יעקב Jes. 2, 3.
נאם־יי׳ אלהי ישראל Jes. 17, 6.
אלהי ישעך Jes. 17, 10.
יי׳ צבאות אלהי ישראל Jes. 21, 10.
כי יי׳ אלהי־ישראל דבר Jes. 21, 17.
שם יי׳ אלהי ישראל ואת־אלהי ישראל יעריצו Jes. 24, 15. 29, 23.
כי־אלהי משפט יי׳ Jes. 30, 18.
ההצילו אלהי הגוים איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים מי בכל־אלהי הארצות ההצילו אותם אלהי הגוים Jes. 36, 18. 19. 20. 37, 12.
יי׳ צבאות אלהי ישראל אלהי ישראל אשר התפללת אלהי דוד אביך אלהי עולם ׀ יי׳ אלהי ישראל לא אעזבם הקורא בשמך אלהי ישראל Jes. 37, 16. 21. 38, 5. 40, 28. 41, 17.
אלהי ישראל מושיע ועל־אלהי ישראל נסמכו ומאספכם אלהי ישראל אלהי כל־הארץ יקרא יי׳ אלהי צבאות אלהי נכר בארצכם יי׳ צבאות אלהי ישראל כה־אמר יי׳ אלהי ישראל Jes. 45, 3. 15. 48, 2. 52, 12. 54, 5. Jer. 5, 14. 5, 19.
Jer. 7, 21. 9, 14.
Jer. 11, 3. 13, 12. 21, 4. 23, 2. 24, 5. 25, 15. 32, 36. 33, 4. 34, 2. 35, 13. 37, 7. 42, 9. 45, 2.
יי׳ אלהי צבאות Jer. 15, 16.
יי׳ צבאות אלהי ישראל Jer. 16, 9. 19, 3. 15. 25, 27. 27, 4. 21. 28, 2. 14. 29, 4. 25. 31, 23. 32, 14. 15. 35, 13. 18. 19. 39, 16. 42, 15. 18. 43, 10. 44, 27. 11. 25. 46, 25. 48, 1. 50, 18. 51, 33.
ולא אלהי מרחק Jer. 23, 23.
אלהי כל־בשר Jer. 32, 27.
אלהי צבאות אלהי ישראל Jer. 35, 17. 38, 17.
בבתי אלהי מצרים ואת־בתי אלהי־ מצרים Jer. 43, 12. 43, 13.
כבוד אלהי־ישראל וכבוד ׀ אלהי ישראל תחת אלהי ישראל כבוד אלהי ישראל בא כי יי׳ אלהי־ישראל בא ועל־אלהי אבתיו Ez. 8, 4. 9, 3. 10, 19. 10, 20. 43, 2. 44, 2. Dan. 11, 37.
ויי׳ אלהי הצבאות אלהי הצבאות אלהי־צבאות שמו יי׳ אלהי־צבאות אתכם אלהי צבאות אדני אלהי־צבאות שמו נאם־יי׳ אלהי צבאות אלהי הצבאות אלהי השמים אני ירא ואל־בית אלהי יעקב יי׳ אלהי קדשי יי׳ צבאות אלהי ישראל כי רזה את כל־אלהי הארץ אמר יי׳ אלהי ישראל איה אלהי המשפט Hos. 12, 5. Am. 3, 13. 4, 13. 5, 14. 5, 16. 5, 27. 6, 8. 6, 14. Jon. 1, 9. Mich. 4, 2. Hab. 1, 12. Zeph. 2, 9. 2, 11. Mal. 2, 16. 2, 17.

וֵאלֹהֵי
ואלהי הארץ Gn. 24, 3.
אברהם אביך ואלהי יצחק Gn. 28, 13.
ואלהי אבי היה עמדי Gn. 31, 5.
ואלהי אביכם אמש׃ Gn. 31, 29.
אמר אלי אלהי אברהם ואלהי נחור Gn. 31, 53.
ואלהי אבי יצחק Gn. 32, 9.
אלהיכם ואלהי אביכם Gn. 43, 22.
אלהי יצחק ואלהי יעקב Ex. 3, 6. 15. 4, 5.
אלהי כסף ואלהי זהב Ex. 20, 23.
ואלהי מסכה לא תעשו Lev. 19, 4.
ואלהי ישראל יתן את־ שלמך 1 Sam. 1, 17.

הָאֱלֹהֵי
האלהי מקרב אני נאם־יי׃ Jer. 23, 23.

בֶּאלֹהֵי
מעלתם באלהי ישראל Jos. 22, 16.
וימעלו באלהי אבתיהם 1 Chr. 5, 25.
יתברך באלהי אמן Jes. 65, 16.
ישבע באלהי אמן Jes. 65, 16.
אגילה באלהי ישעי Hab. 3, 18.

וּבֵאלֹהֵי
ובאלהי ישראל יזכירו Jes. 48, 1.

כֵּאלֹהֵי
כאלהי גויי הארצות 2 Chr. 32, 17.

לֵאלֹהֵי
לאלהי אביו יצחק Gn. 46, 1.
ונתתם לאלהי ישראל כבוד 1 Sam. 6, 5.
ויקרא יעבץ לאלהי ישראל 1 Chr. 4, 10.
כי לאלהי אביו דרש 2 Chr. 17, 4.
לבבם לאלהי אבתיהם 2 Chr. 20, 33.
ויזבח לאלהי דרמשק 2 Chr. 28, 23.
בקדש לאלהי ישראל 2 Chr. 29, 7.
לדרוש לאלהי דויד אביו׃ 2 Chr. 34, 3.
הקריבו עלות׃ לאלהי ישראל Esr. 8, 35.
אזמרה לאלהי יעקב Ps. 75, 10.
הריעו לאלהי יעקב Ps. 81, 2.
משפט לאלהי יעקב Ps. 81, 5.
הודו לאלהי האלהים Ps. 136, 2.
אכם לאלהי מרום Mich. 6, 6.
אוחילה לאלהי ישעי Mich. 7, 7.

מֵאֱלֹהֵי
מאלהי העמים אשר סביבותיכם Dt. 6, 14. 13, 8.
מאלהי העמים Jud. 2, 12.
וצדקה מאלהי ישעו Ps. 24, 5.

cum suff.: אֱלֹהַי *p.*
למה נגבת את־אלהי Gn. 31, 30.
את־פי יי אלהי Num. 22, 18.
כאשר צוני יי אלהי Dt. 4, 5.
את־קול יי אלהי Dt. 18, 16.
שמעתי בקול יי אלהי Dt. 26, 14.
כי־אין אלהי בקרבי Dt. 31, 17.
ושאבי־מים לבית אלהי Jos. 9, 23.
מלאתי אחרי יי אלהי Jos. 14, 8.
כי מלאת אחרי יי אלהי Jos. 14, 9.
את־אלהי אשר־עשיתי Jud. 18, 24.
עמך עמי ואלהיך אלהי Ruth 1, 16.
ואל־אלהי אקרא 2 Sam. 22, 7.
ולא אעלה ליי אלהי עולת 2 Sam. 24, 24.
ועתה יי אלהי 1 Reg. 3, 7.
ועתה הניח יי אלהי לי 1 Reg. 5, 18.
ואל־תחנתו יי אלהי 1 Reg. 8, 28.
יי אלהי הגם על־ האלמנה 1 Reg. 17, 20.
ויקרא אל־יי ויאמר יי אלהי 1 Reg. 17, 21.
כי׃ אתה אלהי גלית 1 Chr. 17, 25.
אלהי תהי נא ידך בי 1 Chr. 21, 27.
לבנות בית לשם יי אלהי 1 Chr. 22, 7.
הכינותי לבית־אלהי 1 Chr. 29, 2.
ועוד ברצותי בבית אלהי 1 Chr. 29, 3.
נתתי לבית־אלהי למעלה 1 Chr. 29, 3.
וידעתי אלהי כי אתה בחן 1 Chr. 29, 17.
בונה־בית לשם יי אלהי 2 Chr. 2, 3.
ואל־תחנתו יי אלהי 2 Chr. 6, 19.
עתה אלהי יהיו־נא כי את־אשר־יאמר אלהי 2 Chr. 6, 40.
כיד־יי אלהי עלי Esr. 7, 28.
ואפרשה כפי אל־יי אלהי Esr. 9, 5.
אלהי בשתי ונכלמתי Esr. 9, 6.
להרים אלהי Esr. 9, 6.
כיד־אלהי הטובה עלי Neh. 2, 8.
מה אלהי נתן אל־לבי Neh. 2, 12.
ואגיד להם את־יד אלהי זכרה־לי אלהי Neh. 2, 18.
לטובה Neh. 5, 19. 13, 31.
זכרה אלהי לטוביה ולסנבלט Neh. 6, 14.
ויתן אלהי אל־לבי Neh. 7, 5.
זכרה־לי אלהי על־זאת Neh. 13, 14.
בבית אלהי ובמשמריו Neh. 13, 14.
גם־זאת זכרה־לי אלהי Neh. 13, 22.
זכרה להם אלהי Neh. 13, 29.
הושיעני אלהי Ps. 3, 8.
יי אלהי בך חסיתי Ps. 7, 2.
יי אלהי אם־עשיתי זאת Ps. 7, 4.
עניני יי אלהי Ps. 13, 4.
ואל־אלהי אשוע Ps. 18, 7.
יי אלהי יגיה חשכי Ps. 18, 29.
אלהי אקרא יומם Ps. 22, 3.
אלהי בך בטחתי Ps. 25, 2.
יי אלהי שועתי אליך Ps. 30, 3.
יי אלהי לעולם אודך Ps. 30, 13.
אמרתי אלהי אתה Ps. 31, 15.
אלהי ואדני לריבי Ps. 35, 23.
שפטני כצדקך יי אלהי Ps. 35, 24.
אתה תענה אדני אלהי Ps. 38, 16.
אלהי אל־תרחק ממני Ps. 38, 22.
אתה יי׃ אלהי Ps. 40, 6.
לעשות־רצונך אלהי חפצתי Ps. 40, 9.
אלהי אל־תאחר Ps. 40, 18.
אלהי עלי נפשי תשתוחח Ps. 42, 7.
בכנור אלהים אלהי Ps. 43, 4.
הצילני מאויבי׃ אלהי Ps. 59, 2.
אלהי פלטני מיד רשע Ps. 71, 4.
אלהי לעזרתי חישה Ps. 71, 12.
אמתך אלהי Ps. 71, 22.
אלהי שיתמו כגלגל Ps. 83, 14.
הסתופף בבית אלהי Ps. 84, 11.
חושע עבדך אתה אלהי Ps. 86, 2.
אודך׃ אדני אלהי Ps. 86, 12.
אלהי אבטח־בך Ps. 91, 2.
יי אלהי גדלת מאד Ps. 104, 1.
עזרני יי אלהי Ps. 109, 26.
אלהי ארוממך Ps. 118, 28.
ואצרה מצות אלהי Ps. 119, 115.
כי־אתה אלוהי Ps. 143, 10.
ארוממך אלוהי Ps. 145, 1.
ותפשתי שם אלהי Prv. 30, 9.
כי תלאו גם את־אלהי Jes. 7, 13.
יי אלהי אתה ארוממך Jes. 25, 1.
ופעלתי את־אלהי Jes. 49, 4.
אמר אלהי לרשעים Jes. 57, 21.
כי אתה יי אלהי Jer. 31, 18.
ואתפללה ליי אלהי Dan. 9, 4.
חטה אלהי׃ אזנך Dan. 9, 18.
למענך אלהי Dan. 9, 19.
לפני יי אלהי Dan. 9, 20.
על הר־קדש אלהי Dan. 9, 20.
והוא יאמר אלהי Hos. 2, 25.
אלהי ידעמך Hos. 8, 2.
צופה אפרים עם־אלהי Hos. 9, 8.
ימאסם אלהי Hos. 9, 17.
משרתי אלהי כי נמנע Joel 1, 13.
ישמעני אלהי Mich. 7, 7.
משחת חיי יי אלהי Jon. 2, 7.
כה אמר יי אלהי Zach. 11, 4.
והוא יאמר יי אלהי Zach. 13, 9.
ובא יי אלהי Zach. 14, 5.

pl. c. suff.: וֵאלֹהָי *p.*
מלכי ואלהי Ps. 5, 3.
ישועת פני ואלהי Ps. 42, 12. 43, 5.
מלכי ואלהי Ps. 84, 4.
ואלהי לצור מחסי Ps. 94, 22.
ואלהי היה עזי Jes. 49, 5.

pl. c. suff.: בֵּאלָהַי *p.*
באלהי אדלג־שור 2 Sam. 22, 30.
תגל נפשי באלהי Jes. 61, 10.

וּבֵאלָהַי
ובאלהי אדלג־שור Ps. 18, 30.

pl. c. suff.: לֵאלָהַי *p.*
כלו עיני מיחל לאלהי Ps. 69, 4.
אזמרה לאלהי בעודי Ps. 104, 33. 146, 2.

מֵאֱלָהַי *p.*
ולא רשעתי מאלהי 2 Sam. 22, 22.
ויאמר חלילה לי מאלהי 1 Chr. 11, 19.
ולא־רשעתי מאלהי Ps. 18, 22.

וּמֵאֱלָהַי
ומאלהי משפטי יעבור Jes. 40, 27.

אֱלֹהֵינוּ
ונזבחה ליי אלהינו Ex. 3, 18. 5, 3.
כי־אין כיי אלהינו Ex. 8, 6.
תועבת מצרים נזבח ליי אלהינו Ex. 8, 22.
וזבחנו ליי אלהינו Ex. 8, 23.
ועשינו ליי אלהינו Ex. 10, 25.
לעבד את־יי אלהינו Ex. 10, 26.
יי אלהינו דבר אלינו Dt. 1, 6.
כאשר צוה יי אלהינו אתנו Dt. 1, 19.
אשר־יי אלהינו נתן לנו Dt. 1, 20. 25.
ככל אשר־צונו יי אלהינו Dt. 1, 41.
אל־הארץ אשר־יי אלהינו Dt. 2, 29.
ויתנהו יי אלהינו לפנינו Dt. 2, 33.
נתן יי אלהינו לפנינו Dt. ?, 36.
וכל אשר־צוה יי אלהינו Dt. 2, 37.
ויתן יי אלהינו בידינו Dt. 3, 3.
כיי אלהינו Dt. 4, 7.
יי אלהינו כרת עמנו ברית Dt. 5, 2.
הן הראנו יי אלהינו Dt. 5, 21.
לשמע את־קול יי אלהינו עוד Dt. 5, 22.
כל־אשר יאמר יי אלהינו Dt. 5, 24.
אשר ידבר יי אלהינו Dt. 5, 24.
יי אלהינו יי׃ אחד Dt. 6, 4.
אשר צוה יי אלהינו אתכם Dt. 6, 20.
ליראה את־יי אלהינו Dt. 6, 24.
לפני יי אלהינו כאשר צונו Dt. 6, 25.
לפני יי אלהינו Dt. 29, 14.
מעם יי אלהינו ללכת Dt. 29, 17.
הנסתרות ליי אלהינו Dt. 29, 28.
לפני יי אלהינו Jos. 18, 6.
מבלעדי מזבח יי אלהינו Jos. 22, 19.
מלבד מזבח יי אלהינו Jos. 22, 29.
כי יי אלהינו הוא המעלה Jos. 24, 17.
נעבד את־יי כי־הוא אלהינו Jos. 24, 18.
את־יי אלהינו נעבד Jos. 24, 24.
וכי עזבנו את־אלהינו Jud. 10, 10.
כל־אשר הוריש יי אלהינו Jud. 11, 24.
נתן אלהינו בידנו Jud. 16, 23. 24.
ועל דגון אלהינו 1 Sam. 5, 7.
מזעק אל־יי אלהינו 1 Sam. 7, 8.
ובעד ערי אלהינו 2 Sam. 10, 12.
ומי צור מבלעדי אלהינו 2 S. 22, 32.
יהי יי אלהינו עמנו 1 Reg. 8, 57.
קרבים אל־יי אלהינו 1 Reg. 8, 59.
עם־יי אלהינו ללכת בחקיו 1 Rg. 8, 61.
לפני יי אלהינו שבעת ימים 1 Reg. 8, 65.
אל־יי אלהינו בטחנו 2 Reg. 18, 22.
ועתה יי אלהינו הושיענו 2 Reg. 19, 19.
ומן־יי אלהינו נפרצה 1 Chr. 13, 2.
ונסבה את־ארון אלהינו 1 Chr. 13, 3.
פרץ יי אלהינו בנו 1 Chr. 15, 13.
הוא יי אלהינו 1 Chr. 16, 14.
בעד־עמנו ובעד ערי אלהינו 1 Chr. 19, 13.
ולהדם רגלי אלהינו 1 Chr. 28, 2.
ובאזני אלהינו שמרו 1 Chr. 28, 8.
ועתה אלהינו מודים אנחנו 1 Chr. 29, 13.
יי אלהינו כל ההמון הזה 1 Chr. 29, 16.
ולמועדי יי אלהינו 2 Chr. 2, 3.
כי־גדול אלהינו 2 Chr. 2, 4.
ואנחנו יי אלהינו 2 Chr. 13, 10.
את משמרת יי אלהינו 2 Chr. 13, 11.
כי דרשנו את־יי אלהינו 2 Chr. 14, 6.
עזרנו יי אלהינו 2 Chr. 14, 10.
יי אלהינו אתה 2 Chr. 14, 10.
כי־אין עם־יי אלהינו עולה הלא׃ אתה אלהינו הורשת 2 Chr. 19, 7.
אלהינו הלא תשפט־בם 2 Chr. 20, 12.
ועשר הרע בעיני יי־ אלהינו 2 Chr. 29, 6.
ועמנו יי אלהינו לעזרנו 2 Chr. 32, 8.
יי אלהינו יצילנו מכפ מלך 2 Chr. 32, 11.
משרתים לבית אלהינו Esr. 8, 17.
כיד־אלהינו הטובה עלינו Esr. 8, 18.
להתענות לפני אלהינו Esr. 8, 21.
יד־אלהינו על־כל־ מבקשיו Esr. 8, 22.
תרומת בית־אלהינו Esr. 8, 25.
לירושלם לבית אלהינו Esr. 8, 30.
ויד אלהינו היתה עלינו Esr. 8, 31.
והכלים בבית אלהינו Esr. 8, 33.
היתה תחנה מאת׃ יי אלהינו Esr. 9, 8.
להאיר עינינו אלהינו Esr. 9, 8.
ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו Esr. 9, 9.
לרומם את־בית אלהינו Esr. 9, 9.
מה־נאמר אלהינו אחרי־ זאת כי׃ אתה אלהינו חשכת Esr. 9, 10.
למטה Esr. 9, 13.
והחרדים במצות אלהינו Esr. 10, 3.
עד להשיב חרון אף־ אלהינו Esr. 10, 14.
שמע אלהינו כי־הייינו בוזה Neh. 3, 36.
ונתפלל אל־אלהינו Neh. 4, 3.
אלהינו ילחם לנו Neh. 4, 14.
חלוא ביראת אלהינו תלכו Neh. 5, 9.
מאת אלהינו נעשתה Neh. 6, 16.
ועתה אלהינו האל הגדול Neh. 9, 32.
לעבדת בית אלהינו Neh. 10, 33.
וכל מלאכת בית־אלהינו Neh. 10, 34.
להביא לבית אלהינו Neh. 10, 35.
על־מזבח יי אלהינו Neh. 10, 35.
לחביא לבית אלהינו לכהנים Neh. 10, 37.
המשרתים בבית אלהינו Neh. 10, 37.
אל־לשכות בית־אלהינו Neh. 10, 38.
לבית אלהינו אל־ הלשכות Neh. 10, 39.
ולא נעזב את־בית אלהינו Neh. 10, 40.

ויהפך אלהינו את־הקללה Neh.13,2
בלשכת בית־אלהינו Neh. 13, 4.
ויבא אלהינו עלינו Neh. 13, 18.
ומי צור זולתי אלהינו Ps. 18, 32.
ובשם אלהינו נדגל Ps. 20, 6.
בשם־יי אלהינו נזכיר Ps. 20, 8.
אם־שכחנו שם אלהינו Ps. 44, 21.
בעיר אלהינו הר־קדשו Ps. 48, 2.
כי זה אלהים אלהינו Ps. 48, 15.
יבא אלהינו ואל־יחרש Ps. 50, 3.
ברכו עמים אלהינו Ps. 66, 8.
יברכנו אלהים אלהינו Ps. 67, 7.
ויהי נעם יי אלהינו Ps. 90, 16.
בחצרות אלהינו Ps. 92, 14.
יצמיתם יי אלהינו Ps. 94, 23.
כי הוא אלהינו Ps. 95, 7.
את ישועת אלהינו Ps. 98, 3.
רוממו יי אלהינו Ps. 99, 5. 9.
יי אלהינו אתם עניתם Ps. 99, 8.
כי־קדוש יי אלהינו Ps. 99, 9.
הוא יי אלהינו Ps. 105, 7.
הושיענו יי אלהינו Ps. 106, 47.
מי כיי אלהינו Ps. 113, 5.
למען בית־יי אלהינו Ps. 122, 9.
עינינו אל־יי אלהינו Ps. 123, 2.
כי־טוב זמרה אלהינו Ps. 147, 1.
האזינו תורת אלהינו Jes. 1, 10.
הנה אלהינו זה קוינו לו Jes. 25, 9.
יי אלהינו בעלונו אדנים Jes.26,13.
הדר אלהינו Jes. 35, 2.
אל־יי אלהינו בטחנו Jes. 36, 7.
ועתה יי אלהינו Jes. 37, 20.
ודבר אלהינו יקום לעולם Jes.40, 8.
האמרים למסכה אתם אלהינו Jes. 42, 17.
את ישועת אלהינו Jes. 52, 10.
ואל־אלהינו כי־ירבה לסלוח Jes. 55, 7.
ונסוג מאחר אלהינו Jes. 59, 13.
משרתי אלהינו יאמר לכם Jes. 61, 6.
כי אתה יי אלהינו Jer. 3, 22.
ביי אלהינו תשועת ישראל Jer.3,23.
כי ליי אלהינו חטאנו Jer. 3, 25.
לא שמענו בקול יי אלהינו Jer.3,25.
תחת מה עשה יי אלהינו Jer. 5, 19.
ניראו נא את־יי אלהינו Jer. 5, 24.
כי יי אלהינו הדמנו Jer. 8, 14.
יי אלהינו ונקוה־לך Jer. 14, 22.
אשר חטאנו ליי אלהינו Jer.16,10.
יהוה צבאות אלהינו Jer. 23, 36.
בשם יי אלהינו דבר Jer. 26, 16.
אל־יי אלהינו Jer. 31, 6.
בקול יי אלהינו Jer. 42, 6.
כי נשמע בקול יי אלהינו Jer.42, 6.
אל־יהוה אלהינו Jer. 42, 2.
ובכל אשר יאמר יי אלהינו Jer.42,20
לא שלחך יי אלהינו Jer. 43, 20.
נקמת יי אלהינו Jer. 50, 28.
מעשה יי אלהינו Jer. 51, 10.
לאדני אלהינו הרחמים Dan.9, 9.
בקול יי אלהינו Dan. 9, 10.
את פני יי אלהינו Dan. 9, 13.
כי־צדיק יי אלהינו Dan. 9, 14.
ועתה אדני אלהינו Dan. 9, 15.
ועתה שמע אלהינו Dan. 9, 17.
אלהינו למעשה ידינו Hos. 14, 4.
נכרת מבית אלהינו Joel 1, 16.
בשם־יי אלהינו Mich. 4, 5.
אל־יי אלהינו יפחדו Mich. 7, 17.

וֵאלֹהֵינוּ

ואלהינו בשמים Ps. 115, 3.
ואלהינו מרחם Ps. 116, 5.

בֵּאלֹהֵינוּ

אנחנו מעלנו באלהינו Esr. 10, 2.
למעל באלהינו Neh. 13, 27.

בְּאֱלֹהֵינוּ

וארן צור כאלהינו 1 Sam. 2, 2.

לֵאלֹהֵינוּ

נלכה נזבחה לאלהינו Ex. 5, 8.
חבו גדל לאלהינו Dt. 32, 3.
לבנות בית לאלהינו Esr. 4, 3.
נכרות־ברית לאלהינו Esr. 10, 3.
תחלה לאלהינו Ps. 40, 4.
זמרו לאלהינו בכנור Ps. 147, 7.
מסלה לאלהינו Jes. 40, 3.
ויום נקם לאלהינו Jes. 61, 2.
ונשאר גם־הוא לאלהינו Zach. 9, 7.

מֵאֱלֹהֵינוּ

ונצומה ונבקשה מאלהינו Esr. 8,23.

אֱלֹהֶיךָ

כי תקרה יי אלהיך Gn. 27, 20.
את־אלהיך לא יחיה Gn. 31, 32.
תשמע לקול יי אלהיך Ex. 15, 26.
אנכי יי אלהיך Ex. 20, 2.
כי אנכי יי אלהיך אל קנא Ex. 20, 5.
את־שם־יי אלהיך לשוא Ex. 20, 7.
שבת ליי אלהיך Ex. 20, 9.
אשר־יי אלהיך נתן לך Ex. 20, 12.
תבריא בית יי אלהיך Ex. 23, 19. 34, 26.
אלה אלהיך ישראל Ex. 32, 4. 8.
את־פני יי אלהיך Ex. 34, 24.
מלח ברית אלהיך Lev. 2, 13.
את־שם אלהיך
אני יי Lev. 18, 21. 19, 12.
כי את־לחם אלהיך הוא מקריב Lev. 21, 8.
ראה נתן יי אלהיך לפניך Dt. 1, 21.
אשר נשאך יי אלהיך Dt. 1, 31.
כי יי אלהיך ברכך Dt. 2, 7.
יי אלהיך עמך Dt. 2, 7.
כי־הקשה יי אלהיך את־רוחו Dt. 2, 30.
השמידו יי אלהיך מקרבך Dt. 4, 3.
לפני יי אלהיך בחרב Dt. 4, 10.
אשר חלק יי אלהיך Dt. 4, 19.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 4, 21.
אשר צוך יי אלהיך Dt. 4, 23.
כי יי אלהיך אש אכלה Dt. 4, 24.
בעיני יי־אלהיך Dt. 4, 25.
את־יי אלהיך ומצאת Dt. 4, 29.
ושבת עד־יי אלהיך Dt. 4, 30. 2.
כי אל רחום יי אלהיך Dt. 4, 31.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 4, 40.
אנכי יי אלהיך Dt. 5, 6.
כי אנכי יי אלהיך אל קנא Dt. 5, 9.
את־שם־יי אלהיך לשוא Dt. 5, 11.
כאשר צוך יי אלהיך Dt. 5, 12. 20, 17.
שבת ליי אלהיך Dt. 5, 14.
ויצאך יי אלהיך Dt. 5, 15.
על־כן צוך יי אלהיך Dt. 5, 15.
כאשר צוך יי אלהיך Dt. 5, 16.
אשר־יי אלהיך נתן לך Dt. 5, 16.
למען תיראו את־יי אלהיך Dt. 6, 2.
ואהבת את־יי אלהיך Dt. 6, 5.
והיה כי־יביאך יי אלהיך Dt. 6, 10. 11, 29.
את־יי אלהיך תירא Dt. 6, 13.
יי אלהיך בקרבך Dt. 6, 15.
אף־יי אלהיך Dt. 6, 15
כי יביאך יי אלהיך Dt. 7, 1.
ונתנם יי אלהיך לפניך Dt. 7, 2.
ליי אלהיך בך בחר יי אלהיך Dt. 7, 6.
כי־יי אלהיך הוא האלהים Dt. 7, 9.
ושמר יי אלהיך לך Dt. 7, 12.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 7, 16.
עשה יי אלהיך לפרעה Dt. 7, 18.
אשר הוציאך יי אלהיך Dt. 7, 19.
כן־יעשה יי אלהיך Dt. 7, 19.
ישלח יי אלהיך בם Dt. 7, 20.
כי־יי אלהיך בקרבך Dt. 7, 21.
ונשל יי אלהיך את־הגוים Dt. 7, 22.
ונתנם יי אלהיך לפניך Dt. 7, 23.
כי תועבת יי אלהיך הוא Dt. 7, 25.
אשר הוליכך יי אלהיך Dt. 8, 2.
יי אלהיך מיסרך Dt. 8, 5.
ושמרת את־מצות יי אלהיך Dt. 8, 6.
כי יי אלהיך מביאך Dt. 8, 7.
וברכת את־יי אלהיך Dt. 8, 10.
פן־תשכח את־יי אלהיך Dt. 8, 11.
ושכחת את־יי אלהיך Dt. 8, 14.
וזכרת את־יי אלהיך Dt. 8, 18.
את־יי אלהיך והלכת Dt. 8, 19.
וידעת היום כי יי אלהיך הוא־ Dt. 9, 3.
בהדף יי אלהיך אתם Dt. 9, 4.
יי אלהיך מוריש מפניך Dt. 9, 5.
יי אלהיך נתן לך את־הארץ Dt. 9, 6.
את־יי אלהיך במדבר Dt. 9, 7.
כאשר דבר יי אלהיך לו Dt. 10, 9.
מה יי אלהיך שאל מעמך Dt. 10, 12.
כי אם־ליראה את־יי אלהיך Dt. 10, 12.
ולעבד את־יי אלהיך Dt. 10, 12.
הן ליי אלהיך השמים Dt. 10, 14.
את־יי אלהיך תירא Dt. 10, 20.
הוא תהלתך והוא אלהיך Dt. 10, 21.
ועתה שמך יי אלהיך Dt. 10, 22.
ואהבת את יי אלהיך Dt. 11, 1.
אשר־יי אלהיך דרש אתה Dt. 11, 12.
תמיד עיני יי אלהיך בה Dt. 11, 12.
אשר ברכך יי אלהיך Dt. 12, 7.
אשר־יי אלהיך נתן לך Dt. 12, 9.
כברכת יי אלהיך Dt. 12, 15.
כי אם־לפני יי אלהיך Dt. 12, 18.
יבחר יי אלהיך בו Dt. 12, 18.
ושמחת לפני יי אלהיך Dt. 12, 18.
כי־ירחיב יי אלהיך את־גבלך Dt. 12, 20.
אשר יבחר יי אלהיך Dt. 12, 21. 14, 25.
והדם על־מזבח יי אלהיך Dt. 12, 27.
ישפך על־מזבח יי אלהיך Dt. 12, 27.
והישר בעיני יי אלהיך Dt. 12, 28.
כי־יכרית יי אלהיך Dt. 12, 29.
לא־תעשה כן ליי אלהיך Dt. 12, 31.
אשר צוך יי אלהיך Dt. 13, 6.
להדיחך מעל יי אלהיך Dt. 13, 11.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 13, 13.
כליל ליי אלהיך Dt. 13, 17.
תשמע בקול יי אלהיך Dt. 13, 19.
הישר בעיני יי אלהיך Dt. 13, 19.
קדוש אתה ליי אלהיך Dt. 14, 2. 21.
ואכלת לפני יי אלהיך Dt. 14, 23.
ליראה את־יי אלהיך Dt. 14, 23.
אשר יבחר יי אלהיך Dt. 14, 24. 25.
כי יברכך יי אלהיך Dt. 14, 24.
למען יברכך יי אלהיך Dt. 14, 29.
23, 21. 24, 19.
אשר יי אלהיך נתן־לך Dt. 15, 4.
תשמע בקול יי אלהיך Dt. 15, 5.
כי־יי אלהיך ברכך Dt. 15, 6.
אשר־יי אלהיך נתן לך Dt. 15, 7.
יברכך יי אלהיך בכל־מעשיך Dt. 15, 10
אשר ברכך יי אלהיך Dt. 15, 14.
ויפדך יי אלהיך Dt. 15, 15.
וברכך יי אלהיך בכל Dt. 15, 18.
הזכר תקדיש ליי אלהיך Dt. 15, 19.
לפני יי אלהיך תאכלנו Dt. 15, 20.
לא תזבחנו ליי אלהיך Dt. 15, 21.
ועשית פסח ליי אלהיך Dt. 16, 1.
הוציאך יי אלהיך ממצרים Dt. 16, 1.
וזבחת פסח ליי אלהיך Dt. 16, 2.
אשר־יי אלהיך נתן לך Dt. 16, 5. 20.
18, 9. 25, 15. 28, 8.
אשר־יבחר יי אלהיך Dt. 16, 7. 17, 8.
עצרת ליי אלהיך Dt. 16, 8.
חג שבעת ליי אלהיך Dt. 16, 10.
כאשר יברכך יי אלהיך Dt. 16, 10.
ושמחת לפני־יי אלהיך Dt. 16, 11.
במקום אשר יבחר יי אלהיך Dt. 16, 11.
תחג ליי אלהיך Dt. 16, 15.
כי יברכך יי אלהיך Dt. 16, 15.
כל־זכורך את־פני יי אלהיך Dt. 16, 16.
כברכת יי אלהיך Dt. 16, 17.
אשר יי אלהיך נתן Dt. 16, 18. 17, 14.
אצל מזבח יי אלהיך Dt. 16, 21.
אשר שנא יי אלהיך Dt. 16, 22.
לא־תזבח ליי אלהיך Dt. 17, 1.
כי תועבת יי אלהיך הוא Dt. 17, 1.
אשר־יי אלהיך נתן לך Dt. 17, 2.
בעיני יי־אלהיך Dt. 17, 2.
לשרת שם את־יי אלהיך Dt. 17, 12.
אשר יבחר יי אלהיך בו Dt. 17, 15.
כי בו בחר יי אלהיך Dt. 18, 5.
יי אלהיך מורישׁ אותם Dt. 18, 12.
תמים תהיה עם יי אלהיך Dt. 18, 13.
לא כן נתן לך יי אלהיך Dt. 18, 14.
יקים לך יי אלהיך Dt. 18, 15.
מעם יי אלהיך בחרב Dt. 18, 16.
כי־יכרית יי אלהיך Dt. 19, 1.
את־הגוים אשר יי אלהיך Dt. 19, 1.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 19, 2. 14.
אשר ינחילך יי אלהיך Dt. 19, 3.
ואם־יירחיב יי אלהיך את־ Dt. 19, 8.
לאהבה את־יי אלהיך Dt. 19, 9.
30, 20.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 19, 10.
20, 16. 24, 4. 26, 1.
כי־יי אלהיך עמך Dt. 20, 1.
ונתנה יי אלהיך בידך Dt. 20, 13.
אשר נתן יי אלהיך לך Dt. 20, 14.
28, 52.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 21, 1.
כי בם בחר יי אלהיך Dt. 21, 5.
ונתנו יי אלהיך בידך Dt. 21, 10.
אשר יי אלהיך נתן לך Dt. 21, 23.
כי תועבת יי אלהיך Dt. 22, 5. 25, 16.
ולא־אבה יי אלהיך Dt. 23, 6.
ויהפך יי אלהיך Dt. 23, 6.
כי־אהבך יי אלהיך Dt. 23, 6.
כי יי אלהיך מתהלך Dt. 23, 15.
ומחיר כלב בית יי אלהיך Dt. 23, 19.
כי תועבת יי אלהיך Dt. 23, 19. 25, 16.
כי־תדר נדר ליי אלהיך Dt. 23, 22.
ידרשנו יי אלהיך מעמך Dt. 23, 22.
כאשר נדרת ליי אלהיך Dt. 23, 24.
אשר־עשה יי אלהיך למרים Dt. 24, 9.
צדקה לפני יי אלהיך Dt. 24, 13.
ויפדך יי אלהיך משם Dt. 24, 18.
והיה בהניח יי אלהיך Dt. 25, 19.
בארץ אשר יי־אלהיך Dt. 25, 19.
יי אלהיך נתן לך Dt. 25, 15. 26, 2. 27, 2.
אשר יבחר יי אלהיך Dt. 26, 2.
הגדתי היום ליי אלהיך Dt. 26, 3
לפני מזבח יי אלהיך Dt. 26, 4.
לפני יי אלהיך Dt. 26, 5. 13. 27, 7.
והנחתו לפני יי אלהיך Dt. 26, 10.
והשתחוית לפני יי אלהיך Dt. 26, 10
אשר נתן־לך יי אלהיך Dt. 26, 11.
היום הזה יי אלהיך מצוך Dt. 26, 16.
ליי אלהיך כאשר דבר Dt. 26, 19.
הארץ אשר־יי אלהיך Dt. 27, 3.
ובנית שם מזבח ליי אלהיך Dt. 27, 5.
את־מזבח יי אלהיך Dt. 27, 6.
עולת ליי אלהיך Dt. 27, 6.
נהיית לעם ליי אלהיך Dt. 27, 9.
ושמעת בקול יי אלהיך Dt. 27, 10.
תשמע בקול יי אלהיך Dt. 28, 1.
ונתנך יי אלהיך Dt. 28, 1.
כי תשמע בקול יי אלהיך Dt. 28, 2.
את־מצות יי אלהיך Dt. 28, 9.
כי תשמע אל־מצות יי אלהיך Dt. 28, 13.
אם־לא תשמע בקול יי אלהיך Dt. 28, 15.
כי־לא שמעת בקול יי אלהיך Dt. 28, 45.

לא־עבדת את יי אלהיך Dt.28,47.
אשר־נתן־לך יי אלהך Dt. 28, 53.
והנורא הזה את יי אלהיך Dt.28,58.
בברית יי אלהיך Dt. 29, 11.
ובאלתו אשר יי אלהיך Dt. 29, 11.
אשר הדיחך יי אלהיך שמה Dt.30,1.
ושב יי אלהיך את־שבותך Dt.30,3.
יי אלהיך שמה Dt. 30, 3.
משם יקבצך יי אלהיך Dt. 30, 4.
והביאך יי אלהיך אל־
הארץ Dt. 30, 5.
ומל יי אלהיך Dt. 30, 6.
לאהבה את־יי אלהיך Dt. 30, 6.
ונתן יי אלהיך Dt. 30, 7.
והותירך יי אלהיך Dt. 30, 9.
כי תשמע בקול יי אלהיך Dt.30,10.
כי תשוב אל־יי אלהיך Dt. 30, 10.
לאהבה את־יי אלהיך Dt. 30, 16.
וברכך יי אלהיך Dt. 30, 16.
יי אלהיך הוא עבר לפניך Dt.31,3.
לראות את־פני יי אלהיך Dt.31,11.
כי עמך יי אלהיך בכל Jos. 1, 9.
רק יהיה יי אלהיך עמך Jos.1,17.
לשם יי אלהיך Jos. 9, 9.
את אשר צוה יי אלהיך Jos. 9,24.
ובנית מזבח ליי אלהיך Jud.6,26.
יורישך כמוש אלהיך Jud. 11, 24.
אל־יי אלהיך ואל־נמות 1S.12,19.
את־מצות יי אלהיך 1Sam. 13, 13.
למען זבח ליי אלהיך 1 S. 15, 15.
לזבח ליי אלהיך בגלגל 1S. 15, 21.
והשתחויתי ליי אלהיך 1S.15,30.
בצרור החיים את יי
אלהיך 1 Sam. 25, 29.
יזכר־נא המלך את־
יי אלהיך 2 Sam. 14, 11.
ויי אלהיך יהי עמך 2 Sam. 14, 17.
ויאמר ברוך יי אלהיך 2 S.18, 28.
ויוסף יי אלהיך אל־העם 2 S.24,3.
יי אלהיך ירצך 2 Sam. 24, 23.
נשבעת ביי אלהיך
לאמתך 1 Reg. 1, 17.
את־משמרת יי אלהיך 1 Reg. 2, 3.
יהי יי אלהיך ברוך 1 Reg. 10, 9.
הנה אלהיך ישראל 1 Reg. 12, 28.
את־פני יי אלהיך 1 Reg. 13, 6.
אשר צוך יי אלהיך 1 Reg. 13, 21.
ותאמר חי־יי אלהיך 1 Reg. 17, 12.
חי־יי אלהיך אם־יש 1 Reg. 18, 10.
אולי ישמע יי אלהיך 2 Reg. 19, 4.
אשר שמע יי אלהיך 2 Reg. 19, 4.
אל־ישיאך אלהיך 2 Reg. 19, 10.
ויאמר יי אלהיך לך 1 Chr. 11, 2.
כי עזרך אלהיך ויקבלם
דויד 1 Chr. 12, 18.
ובנית בית יי אלהיך 1 Chr. 22, 11.
ולשמור את־תורת יי
אלהיך 1 Chr. 22, 12.
יהי יי אלהיך ברוך 2 Chr. 9, 8.
למלך ליי אלהיך 2 Chr. 9, 8.
באהבת אלהיך 2 Chr. 9, 8.
ולא נשענת על־יי
אלהיך 2 Chr. 16, 7.
ויאמרו זה אלהיך Neh. 9, 18.
כל־היום אה אלהיך Ps. 42, 4. 11.
משחך אלהים אלהיך Ps. 45, 8.
אלהים אלהיך אנכי Ps. 50, 7.
צוה אלהיך עזך Ps. 68, 29.
אנכי יי אלהיך Ps. 81, 11.
מעם יי אלהיך Jes. 7, 11.
אולי ישמע יי אלהיך Jes. 37, 4.
שמע יי אלהיך Jes. 37, 4.
אל־ישיאך אלהיך Jes. 39, 10.
אל־תשתע כי־אני אלהיך Jes.41,10.
כי אני יי אלהיך מחזיק Jes.41,13.
יי אלהיך קדוש ישראל Jes. 43, 3.
אלהיך מלמדך להועיל Jes. 48, 17.
ואנכי יי אלהיך Jes. 51, 15

למען יי אלהיך Jes. 55, 5.
ואיה אלהיך אשר עשית Jer. 2, 27.
מספר עריך היו
אלהיך Jer. 2, 27. 11, 13.
יי אלהיך דבר Jer. 40, 2.
אל־יי אלהיך Jer. 42, 2.
ויגד־לנו יי אלהיך Jer. 42, 3.
אשר ישלחך יי אלהיך Jer. 42, 5.
ולהתענות לפני אלהיך Dan.10,12.
ותשכח תורת אלהיך Hos. 4, 6.
זנית מעל אלהיך Hos. 9, 1.
ויקוה אל־אלהיך Hos. 12, 7.
יי אלהיך מארץ מצרים Hos.12,10.
ואנכי יי אלהיך מארץ Hos. 13, 4.
ישראל עד יי אלהיך Hos. 14, 2.
הכון לקראת־אלהיך Am. 4, 12.
חי אלהיך דן Am. 8, 14.
אמר יי אלהיך Am. 9, 15.
קרא אל־אלהיך Jon. 1, 6.
והצנע לכת עם־אלהיך Mich. 6, 8.
מבית אלהיך אכרית Nah. 1, 14.
pl. c. s. f.: אֱלֹהֶיהָ *p.* אֱלֹהֶיךָ
גערת אלהיך Jes. 51, 20.
מלך אלהיך Jes. 52, 7.
כי תמאס אמר אלהיך Jes. 54, 6.
לשם יי אלהיך Jes. 60, 9.
וצנוף מלוכה בכף־אלהיך Jes.62,3.
ישיש עליך אלהיך Jes. 62, 5.
ועצרתי אמר אלהיך Jes. 66, 9.
עזבך את־יי אלהיך Jer. 2, 17. 19.
ביי אלהיך פשעת Jer. 3, 13.
יי אלהיך פשעת Mich. 7, 10.
יי אלהיך בקרבך Zeph. 3, 17.
אלהיך ציון לדר ודר Ps. 146, 10.
הללי אלהיך ציון Ps. 147, 12.
pl. c. s. f.: אֱלֹהַיִךְ *p.* וֵאלֹהַיִךְ
עמך עמי ואלהיך אלהי Ruth 1, 16.
ואלהיך יריב עמו Jes. 51, 22.
ואלהיך לתפארתך Jes. 60, 19.
בֵּאלֹהַיִךְ
ואתה באלהיך תשוב Hos. 12, 7.
בֵּאלֹהָיִךְ
ויראת מאלהיך Lev. 19, 14. 32. 25, 36. 43.
ויראת מאלהיך כי אני יי Lev.25,17.
אֱלֹהֵיכֶם
אלהיכם ואלהי אביכם Gn. 43, 23.
כי־אני יי אלהיכם Ex. 6, 7.
וזבחתם ליי אלהיכם Ex. 8, 24.
לכו עבדו את־יי אלהיכם Ex.10, 8.
חטאתי ליי אלהיכם Ex. 10, 16.
והעתירו ליי אלהיכם Ex. 10, 17.
וידעתם כי אני יי אלהיכם Ex.16,12.
ועבדתם את יי אלהיכם Ex. 23, 25.
כי אני יי אלהיכם Lev. 11, 44. 24, 22. 25, 17. 26, 1.
אני יי אלהיכם Lev. 18, 2. 4. 30. 19, 2. 3. 10. 25. 31. 34. 36. 19, 4. 20, 7. 24. 23, 22. 23, 43.
את־לחם אלהיכם מכל־
אלה Lev. 22, 25.
את־קרבן אלהיכם Lev. 23, 14.
לפני יי אלהיכם Lev. 23, 28. 40.
אני יי אלהיכם Lev. 25, 38. 55. 26, 13.
לפני יי אלהיכם Num. 10, 9. 10.
אני יי אלהיכם Num. 15, 41. (bis)
יי אלהיכם הרבה אתכם Dt. 1, 10.
את־פי יי אלהיכם Dt. 1, 26. 9, 23.
יי אלהיכם ההלך לפניכם Dt. 1, 30.
מאמינים ביי אלהיכם Dt. 1, 32.
יי אלהיכם נתן לכם Dt. 3, 18.
יי אלהיכם נתן לכם Dt. 3, 20.
את כל־אשר עשה יי
אלהיכם Dt. 3, 21.
כי יי אלהיכם הוא הנלחם Dt.3,22.
לשמר את־מצות יי אלהיכם Dt. 4, 2.
ואתם הדבקים ביי אלהיכם Dt. 4, 4.

את־ברית יי אלהיכם Dt. 4, 23.
אשר־עשה לכם יי אלהיכם Dt. 4, 34.
כאשר צוה יי אלהיכם Dt. 5, 32.
צוה יי אלהיכם אתכם תלכו Dt.5,33.
אשר צוה יי אלהיכם Dt. 6, 1.
לא תנסו את־יי אלהיכם Dt. 6, 16.
את־מצות יי אלהיכם Dt. 6, 17.
בקול יי אלהיכם Dt. 8, 20.
והנה חטאתם ליי אלהיכם Dt. 9, 16.
כי יי אלהיכם הוא Dt. 10, 17.
את־מוסר יי אלהיכם Dt. 11, 2.
לאהבה את־יי אלהיכם Dt.11,13. 22.
יי אלהיכם על־פני כל־
הארץ Dt. 11, 25.
אל־מצות יי אלהיכם Dt. 11, 27. 28.
אשר־יי אלהיכם נתן לכם Dt. 11, 31.
לא־תעשון כן ליי אלהיכם Dt. 12, 4.
אשר־יבחר יי אלהיכם Dt. 12, 5.
לפני יי אלהיכם Dt. 12, 7.
יי אלהיכם מנחיל אתכם Dt. 12, 10.
אשר־יבחר יי אלהיכם בו Dt. 12, 11.
ושמחתם לפני יי אלהיכם Dt. 12, 12.
כי מנסה יי אלהיכם Dt. 13, 4.
אהבים את־יי אלהיכם Dt. 13, 4.
אחרי יי אלהיכם תלכו Dt. 13, 5.
על־יי אלהיכם Dt. 13, 6.
בנים אתם ליי אלהיכם Dt. 14, 1.
כי יי אלהיכם ההלך עמכם Dt. 20, 4.
וחטאתם ליי אלהיכם Dt 20, 18.
למען תדעו כי אני יי
אלהיכם Dt. 29, 5.
כלכם לפני יי אלהיכם Dt. 29, 9.
ויראו את־יי אלהיכם Dt. 31, 12.
יראה את־יי אלהיכם Dt. 31, 13.
בריתי־יי אלהיכם Dt. 31, 26.
אשר יי אלהיכם נתן לכם Jos. 1, 11.
יי אלהיכם מניח לכם Jos. 1, 13.
אשר־יי אלהיכם נתן להם Jos. 1, 15.
כי יי אלהיכם הוא
אלהים Jos. 2, 11.
את ארון ברית־יי אלהיכם Jos. 3, 3.
ושמעו את־דברי יי אלהיכם Jos.3,9.
לפני ארון יי אלהיכם Jos. 4, 5.
אשר־הוביש יי אלהיכם Jos. 4, 23.
כאשר עשה יי אלהיכם Jos. 4, 23.
למען יראתם את־יי
אלהיכם Jos. 4, 24.
ונתנה יי אלהיכם בידכם Jos. 8, 7.
כי־נתנם יי אלהיכם בידכם Jos10,19
משמרת מצות יי אלהיכם Jos. 22, 3.
ועתה הניח יי אלהיכם Jos. 22, 4.
לאהבה את־יי
אלהיכם Jos. 22, 5. 23, 11.
אשר עשה יי אלהיכם Jos. 23, 3.
כי יי אלהיכם הוא הנלחם Jos. 23, 3.
ויי אלהיכם הוא יהדפם Jos. 23, 5.
כאשר דבר יי אלהיכם לכם Jos. 23, 5.
כי אם־ביי אלהיכם תדבקו Jos.23,8.
כי יי אלהיכם הוא
הנלחם Jos. 23, 10.
כי לא יוסיף יי אלהיכם Jos. 23, 13.
אשר נתן לכם יי אלהיכם Jos. 23, 13.
אשר דבר יי אלהיכם
עליכם Jos. 23, 14. 15.
אשר נתן לכם יי אלהיכם Jos. 23, 15.
את־ברית יי אלהיכם Jos. 23, 16.
אני יי אלהיכם Jud. 6, 10.
ומעל אלהיכם 1 Sam. 6, 5.
מאסתם את־אלהיכם 1 S. 10, 19.
ויי אלהיכם מלככם 1 Sam. 12, 12.
אחר יי אלהיכם 1 Sam. 12, 14.
וקראתם בשם אלהיכם 1Reg. 18, 24.
וקראו בשם אלהיכם 1 Reg 18, 25.
כי אם־את יי אלהיכם 2 Reg. 17, 39.
עשו פסח ליי אלהיכם 2 Reg. 23, 21.
הלא יי אלהיכם עמכם 1 Chr. 22, 18.
לדרוש ליי אלהיכם 1 Chr. 22, 19.
מצות יי אלהיכם 1 Chr. 28, 8.

ברכו־נא את־יי
אלהיכם 1 Chr. 29, 20.
האמינו ביי אלהיכם 2 Chr. 20, 20.
לחזק את־בית אלהיכם 2 Chr. 24, 5.
אשמות ליי אלהיכם 2 Chr. 28, 10.
ועבדו את־יי אלהיכם 2 Chr. 30, 8.
כי־חנון ורחום יי
אלהיכם 2 Chr. 30, 9.
יוכל אלהיכם להציל 2 Chr. 32, 14.
אם כי אלהיכם 2 Chr. 32, 15.
עבדו את־יי אלהיכם 2 Chr. 35, 3.
קדש־הוא ליי אלהיכם Neh. 8, 9.
ברכו את־יי אלהיכם Neh. 9, 5.
ושלמו ליי אלהיכם Ps. 76, 12.
אלהיכם נקם Jes. 35, 4.
יאמר אלהיכם Jes. 40, 1.
הנה אלהיכם Jes. 40, 9.
ברנכם לבין אלהיכם Jes. 59, 2.
תנו ליי אלהיכם כבוד Jer. 13, 16.
בקול יי אלהיכם Jer. 26, 13. 42, 13.
מתפלל אל־יי אלהיכם Jer. 42, 4.
אל־יי אלהיכם Jer. 42, 20.
בקול יי אלהיכם Jer. 42, 21.
אני יי אלהיכם Ez. 20, 5. 7. 19. 20.
אני אלהיכם נאם יי Ez. 34, 31.
מבית אלהיכם Joel 1, 13.
בית יי אלהיכם Joel 1, 14.
אל־יי אלהיכם Joel 2, 13.
מנחה ונסך ליי אלהיכם Joel 2, 14.
גילו ושמחו ביי אלהיכם Joel 2, 23.
את־שם יי אלהיכם Joel 2, 26.
ואני יי אלהיכם Joel 2, 27.
כי אני יי אלהיכם Joel 4, 17.
כוכב אלהיכם Am. 5, 26.
בקול יי אלהיכם Zach. 6, 15.

בֵּאלֹהֵיכֶם

פן־תכחשון באלהיכם Jos. 24, 27.

לֵאלֹהֵיכֶם

לכו זבחו לאלהיכם בארץ Ex. 8, 21.
והייתם קדשים לאלהיכם Nu.15,40.
כי ככם נדרוש לאלהיכם Esr. 4, 2.

אֱלֹהָיו

את־פני יי אלהיו Ex. 32, 11.
מכל־מצות יי אלהיו Lev. 4, 22.
את מקדש אלהיו Lev. 21, 12.
משחת אלהיו Lev. 21, 12.
להקריב לחם אלהיו Lev. 21, 17.
לחם אלהיו לא יגש Lev. 21, 21.
לחם אלהיו מקדשי Lev. 21, 22.
איש איש כי־יקלל אלהיו Lev.24,15
כי נזר אלהיו על־ראשו Num. 6, 7.
יי אלהיו עמו ותרועת Num. 23, 21.
ליראה את־יי אלהיו Dt. 17, 19.
ושרת בשם יי אלהיו Dt. 18, 7.
ויתחזק דוד ביי אלהיו 1 Sam. 30, 6.
לבנות בית לשם יי אלהיו 1 Reg.5,17.
לבבו שלם עם־יי אלהיו 1 Reg. 11,4.
נתן יי אלהיו לו נר 1 Reg. 15, 4.
וקרא בשם־יי אלהיו 2 Reg. 5, 11.
בעיני יי אלהיו כדוד אביו 2 Rg.16,2
ויהיו עשים גוי גוי אלהיו 2Rg.17,29
בית נסרך אלהיו 2 Reg. 19, 37.
לו המלך כיד־יי אלהיו Esr. 7, 6.
ויי אלהיו עמו ויגדלהו 2 Chr. 1, 1.
והישר בעיני יי אלהיו 2 Chr. 14, 1.
ויקרא אסה אל־יי אלהיו 2Chr.14,9.
בראתם כי־יי אלהיו עמו 2Chr.15,9.
וינח לו יי אלהיו מסביב 2Chr.20,30.
וימעל ביי אלהיו 2 Chr. 26, 16.
דרכיו לפני יי אלהיו 2 Chr. 27, 6.
ויתנהו יי אלהיו 2 Chr. 28, 5.
והאמת לפני יי אלהיו 2 Chr. 31, 20.
ויבא בית אלהיו 2 Chr. 32, 21.
חלה את־פני יי אלהיו 2 Chr. 33, 12.
ותפלתו אל־אלהיו 2 Chr. 33, 18.
לחזק את־בית יי אלהיו 2 Chr. 34, 8.

ויעש הרע בעיני יי׳
אלהיו 2 Chr. 36, 5. 12.
מכל־עמו יי׳ אלהיו 2 Chr. 36, 23.
יהי אלהיו עמו Esr. 1, 3.
ויתנם בבית אלהיו Esr. 1, 7.
לו המלך כיד־יי׳ אלהיו Esr. 7, 6.
כיד־אלהיו הטובה עליו Esr. 7, 9.
אשר־יי׳ אלהיו Ps. 33, 12.
תורת אלהיו בלבו Ps. 37, 31.
אשרי העם שיי׳ אלהיו Ps. 144, 15.
שברו על־יי׳ אלהיו Ps. 146, 5.
הלא־עם אל־אלהיו ידרש Jes. 8, 19.
אלהיו יורנו Jes. 28, 26.
בית נסרך אלהיו Jes. 37, 38.
ומשפט אלהיו לא עזב Jes. 58, 2.
בקול יי׳ אלהיו Jer. 7, 28.
בית אלהיו Dan. 1, 2.
בית אוצר אלהיו Dan. 1, 2.
רעם ידעי אלהיו יחזקו Dan. 11, 32.
משטמה בבית אלהיו Hos. 9, 8.
ויזעקו איש אל־אלהיו Jon. 1, 5.
אל־יי׳ אלהיו Jon. 2, 2.
איש בשם אלהיו Mich. 4, 5.
בגאון שם יי׳ אלהיו Mich. 5, 3.

וֵאלֹהַּיו
גרים ואלהיו 2 Sam. 7, 23.

בֵּאלֹהַּיו
את־דוד באלהיו 1 Sam. 17, 43.
וישען באלהיו Jes. 50, 10.

וּבֵאלֹהַּיו
וקלל במלכו ובאלהיו Jes. 8, 21.

לֵאלֹהַּיו
כי־קדש הוא לאלהיו Lev. 21, 7.
תחת אשר קנא לאלהיו Num. 25, 13.
ובמצוה לדרש לאלהיו 2 Chr. 31, 21.
ואהוב לאלהיו היה Neh. 13, 26.
ומקטיר לאלהיו Jer. 48, 35.

מֵאֱלֹהַּיו
מאלהיו מיי׳ צבאות Jer. 51, 5.

אֱלֹהָּהּ
אל־עמה ואל־אלהיה Ruth 1, 15.
ואת־ברית אלהיה שכחה Prv. 2, 17.
וכל־פסילי אלהיה Jes. 21, 9.
ועל־אלהיה ועל־מלכיה Jer. 46, 25.
אל־אלהיה לא קרבה Zeph. 3, 2.

בְּאֱלֹהָּהּ
כי מרתה באלהיה Hos. 14, 1.

אֱלֹהֵיהֶם
ויעבדו את־יי׳ אלהיהם Ex. 10, 7.
כי תעבד את־אלהיהם Ex. 23, 33.
וידעו כי אני יי׳ אלהיהם Ex. 29, 46.
אני יי׳ אלהיהם Ex. 29, 46.
דגני אחרי אלהיהם Ex. 34, 15.
ולא יחללו את שם אלהיהם Lev. 21, 6.
לחם אלהיהם Lev. 21, 6.
כי אני יי׳ אלהיהם Lev. 26, 44.
ולא תעבד את־אלהיהם Dt. 7, 16.
פסילי אלהיהם תשרפון Dt. 7, 25.
ירשים אתם את־אלהיהם Dt. 12, 2.
ופסילי אלהיהם תגדעון Dt. 12, 3.
הגוים האלה את־אלהיהם Dt. 12, 30.
ובשם אלהיהם Jos. 23, 7.
ויעבדו את־אלהיהם Jud. 3, 6.
וישכחו את־יי׳ אלהיהם Jud. 3, 7.
ולא זכרו בני ישראל את־יי׳ אלהיהם Jud. 8, 34.
ויבאו בית אלהיהם Jud. 9, 27.
לדגון אלהיהם ולשמחה Jud. 16, 23.
ויהללו את־אלהיהם Jud. 16, 24.
וישכחו את־יי׳ אלהיהם 1 S. 12, 9.
עזבו את־יי׳ אלהיהם 1 Reg. 9, 9.
לבבכם אחרי אלהיהם 1 Reg. 11, 2.
אלהי הרים אלהיהם 1 Reg. 20, 23.
בני־ישראל ליי׳ אלהיהם 2 Reg. 17, 7.
אשר לא־כן על־יי׳ אלהיהם 2 Rg. 17, 9.
לא האמינו ביי׳ אלהיהם 2 Rg. 17, 14.
את־כל־מצות יי׳ אלהיהם 2 Rg. 17, 16.
את־מצות יי׳ אלהיהם 2 Reg. 17, 19.
ואת־אלהיהם היו עבדים 2 Reg. 17, 33.
לא־שמעו בקול יי׳ אלהיהם 2 Reg. 18, 12.
ונתנו את־אלהיהם באש 2 Rg. 19, 18.
את־כליו בית אלהיהם 1 Chr. 10, 10.
ויעזבו־שם את־אלהיהם 1 Chr. 14, 12.
המקדשים ליי׳ אלהיהם 2 Chr. 31, 6.
רק ליי׳ אלהיהם 2 Chr. 33, 17.
לעבד את־יי׳ אלהיהם 2 Chr. 34, 33.
בספר תורת יי׳ אלהיהם Neh. 9, 3.
ומשתחוים ליי׳ אלהיהם Neh. 9, 3.
בקול גדול אל־יי׳ אלהיהם Neh. 9, 4.
משמרת אלהיהם Neh. 12, 45.
הגוים איה אלהיהם Ps. 79, 10.
איה־נא אלהיהם Ps. 115, 2.
ונתן את־אלהיהם באש Jes. 37, 19.
שכחו את־יי׳ אלהיהם Jer. 3, 21.
דרך יי׳ משפט אלהיהם Jer. 5, 4.5.
בריית יי׳ אלהיהם Jer. 22, 9.
ועבדו את יי׳ אלהיהם Jer. 30, 9.
כל־דברי יי׳ אלהיהם Jer. 43, 1.
שלחו יי׳ אלהיהם Jer. 43, 1.
ואת־יי׳ אלהיהם יבקשו Jer. 50, 4.
כי־אני יי׳ אלהיהם Ez. 28, 26. 34, 30.
כי אני יי׳ אלהיהם Ez. 39, 22. 28.
וגם אלהיהם עם־נסכיהם Dan. 11, 8.
והרשעתים ביי׳ אלהיהם Hos. 1, 7.
ובקשו את־יי׳ אלהיהם Hos. 3, 5.
ויזנו מתחת אלהיהם Hos. 4, 12.
לשוב אל־אלהיהם Hos. 5, 4.
ולא־שבו אל־יי׳ אלהיהם Hos. 7, 10.
בעמים איה אלהיהם Joel 2, 17.
ויין ענושים ישתו בית אלהיהם Am. 2, 8.
בקול יי׳ אלהיהם Hag. 1, 12.
שלחו יי׳ אלהיהם Hag. 1, 12.
בבית־יי׳ צבאות אלהיהם Hag. 1, 14.
יפקדם יי׳ אלהיהם Zeph. 2, 7.
והרשיעם יי׳ אלהיהם Zach. 9, 16.
אני יי׳ אלהיהם ואענם Zach. 10, 6.
ביי׳ צבאות אלהיהם Zach. 12, 5.

אֱלֹהֵימוֹ
ואמר אי אלהימו Dt. 32, 37.

וֵאלֹהֵיהֶם
ואלהיהם יהיו לכם Jud. 2, 3.

למוקש
וּבֵאלֹהֵיהֶם
ובאלהיהם עשה יי׳ שפטים Num. 33, 4.

לֵאלֹהֵיהֶם
לא־תשתחוה לאלהיהם Ex. 23, 24.
וזבחו לאלהיהם Ex. 34, 15.
קדשים יהיו לאלהיהם Lev. 21, 6.
לאלהיהם לאמר Dt. 12, 30.
עשו לאלהיהם Dt. 12, 31.
ישרפו באש לאלהיהם Dt. 12, 31.
אשר עשו לאלהיהם Dt. 20, 18.

וְלֵאלֹהֵיהֶם
לא־תכרת להם ולאלהיהם Ex. 23, 32.

אֱלֹהֵיהֶן *pl. c. s. f.:*
בנתיו אחרי אלהיהן Ex. 34, 16.
את־בניך אחרי אלהיהן Ex. 34, 16.
לזבחי אלהיהן Num. 25, 2.

לֵאלֹהֵיהֶן
וישתחוו לאלהיהן Num. 25, 2.
ומזבחות לאלהיהן 1 Reg. 11, 8.

אֱלוֹ

נחרמי כמו אלמי נעניני, גלי הגלל פירושו.

subst. m. aram. hebraico vi usuque consentaneum.

מן־קדם אלה שמיא Dan. 2, 18.
לד׳ אלה אבהתי מהודא Dan. 2, 23.
איתי אלה בשמיא Dan. 2, 28.
די אלה שמיא Dan. 2, 37.
יקים אלה שמיא מלכו Dan. 2, 44.
אלה רב הודע למלכא Dan. 2, 45.
הוא אלה אלהין Dan. 2, 47.
ומן־הוא אלה Dan. 3, 15.
ולא־יסגדון לכל־אלה Dan. 3, 28.
לא איתי אלה אחרן Dan. 3, 29.
יבעא בעו מן־כל־אלה Dan. 6, 8.
די־יבעא מן־כל־אלה Dan. 6, 13.
בשם אלה ישראל Esr. 5, 1.
עבדוהי די־ אלה שמיא Esr. 5, 11.
מן־טעם אלה ישראל Esr. 6, 14.
ספר דתא די־אלה שמיא Esr. 7, 12. 21.
השלם קדם אלה ירושלם Esr. 7, 19.
מן־טעם אלה שמיא Esr. 7, 23.
לבית אלה שמיא Esr. 7, 23.

לֵאלָהּ
ברך לאלה שמיא Dan. 2, 19.
לעלון לאלה שמיא Esr. 6, 9.
ניחוחין לאלה שמיא Esr. 6, 10.
התנדבו לאלה ישראל Esr. 7, 15.

אֱלָהָא *definit.:*
שמה די־אלהא מברך Dan. 2, 20.
עבדוהי דיי־אלהא עליא Dan. 3, 26.
אלהא עליא שפר קדמי Dan. 3, 32.
מן־היכלא דיי־בית אלהא Dan. 5, 3.
אנתה מלכא אלהא עליא Dan. 5, 18.
דיי־שלט אלהא עליא Dan. 5, 21.
מנה־אלהא מלכותך Dan. 5, 26.
עבד אלהא היא Dan. 6, 21.
דיי־הוא אלהא חיא Dan. 6, 27.
בטלת עבידת בית־אלהא Esr. 4, 24.
בית אלהא די בירושלם Esr. 5, 2.
לבית אלהא רבא Esr. 5, 8.
בית־אלהא דנה לבנא Esr. 5, 13.
ואף מאניא די־בית־אלהא Esr. 5, 14.
ובית אלהא יתבנא Esr. 5, 15.
יהב אשיא דיי־בית אלהא Esr. 5, 16.
למבנא בית־אלהא דך Esr. 5, 17.
שם טעם בית־אלהא Esr. 6, 3.
ואף מאני בית־אלהא די דהבא Esr. 6, 5.
לעבידת בית־אלהא דך Esr. 6, 7.
למבנא בית־אלהא דך Esr. 6, 8.
לחבלה בית־אלהא דך Esr. 6, 12.
חנכת כית־אלהא דנה Esr. 6, 16.
לחנכת בית־אלהא דנה Esr. 6, 17.
על־עבידת אלהא Esr. 6, 18.
ופלחי בית אלהא דנה Esr. 7, 24.

וֵאלָהָא *definit.:*
ואלהא דיי־שכן שמה תמיה Esr. 6, 12.

וְלֵאלָהָא *definit.:*
ולאלהא דיי־נשמתך Dan. 5, 23.

אֱלָהִי *cum suff.:*
אלהי שלח מלאכה Dan. 6, 23.

לֵאלָהִי *cum suff.:*
לאלהי לא איתיכון Dan. 3, 14.

אֱלָהֲנָא
אלהנא דיי־אנחנא פלחין Dan. 3, 17.

אֱלָהָךְ
אלהך די אנתה פלח Dan. 6, 17. 21.
בדת אלהך די בידך Esr. 7, 14.
לפלחן בית אלהך Esr. 7, 19.
כחכמת אלהך דיי־בידך Esr. 7, 25.
להוא עבד דתא דיי־אלהך Esr. 7, 26.

אֱלָהֲכֹם
על־מדבחא די בית אלהכם Esr. 7, 17.
כרעות אלהכם תעבדון Esr. 7, 18.

אֱלָהֲכוֹן
מן־קשט די אלהכון Dan. 2, 47.

אֱלָהָהּ
השכחנא עלוהי בדת אלהה Dan. 6, 6.
ומצלא ומודא קדם אלהה Dan. 6, 11.
ומתחנן קדם אלהה Dan. 6, 12.
ודחלין מן־קדם אלהה Dan. 6, 27.

בְּאֱלָהָהּ
די חימן באלהה Dan. 6, 24.

אֱלָהֲהֹם
ועין אלההם חוית על־ שבי יהודיא Esr. 5, 5.
מתנדבין לבית אלההם Esr. 7, 16.

אֱלָהֲהוֹן
בריך אלההון Dan. 3, 28.
די־יאמר שלה על־ אלההון Dan. 3, 29.

לֵאלָהֲהוֹן
להן לאלההון Dan 3, 28.

אֱלָהִין *pl.:*
אלהין די מדהלון Dan. 2, 11.
הוא אלה אלהין Dan. 2, 47.
דמה לבר־אלהין Dan. 3, 25.
כחכמת אלהין Dan. 5, 11.
די רוח אלהין בך Dan. 5, 14.

אֱלָהַיָּא *def.:*
אלהיא דיי־שמיא Jer. 10, 11.

לֶאֱלָהֵי *constr.:*
ושבחו לאלהי דהבא Dan. 5, 4.

לֶאֱלָהָיִךְ *pl. c. suff.:* *K'tib.*
לאלהיך לא פלחין Dan. 3, 12.
לאלהיך לא־איתנא Dan. 3, 18.

וְלֶאֱלָהֵי *constr.:*
ולאלהי כספא Dan. 5, 23.

אֲלוּ

מלת הטעם מקציי שבע נאמרי, ועניכו כמו אֲרֵי, לומר מלת הסתפעל, דמותו דמות הכס . ובלשון נדוק ומכוסס שבע פעלי מתקציו חלוס המדקדקים, לן יתלמת נעלמותו גויר מלת הרמיוה אַל, ונס זכו נכלשיתו הרמיוה.

adv., ecce, vi sua idem, quod אֲרֵי quod origine sua cohaeret cum אַל, *demonstrandi* vocabulo. Radix verbalis, quam veteres subesse putaverunt, fabula est.

וְאִלּוּ
ואלו צלם חד שגיא Dan. 2, 31.
ואלו אילן בגוא ארעא Dan. 4, 7.
ואלו עיר וקדיש Dan. 4, 10.
ואלו קרן אחרי זעירה Dan. 7, 8.
ואלו עינין כעיני אנשא Dan. 7, 8.

אִלּוּ

מלת הטעם מוכנת ומכוונת מן אִם לוּ, ויתיקדו גם הנקשה והתנלי [ווחוכנ חוכך בעדיכנונו], עי׳ לוּ.

conj. compositum ex אִם לוּ, *si*, ita ut conditionem cum optatione conjunctum exprimat. Vid. לוּ.

וְאִלּוּ
ואלו־היה אלף Eccl. 6, 6.
ואלו לעבדים Esth. 7, 4.

אָלוּל

v. s. r. אָלַל *p.* 14.

אַלָּן

פעל נקצי, ועניכו כמו ועכיכה וקדיכה ועכיפה [נעעריבע, שמועלינ ויין], ולא כמלת כ״ף נכפעל, מוזלל על הזשתה ובליה, לו כמוכן הטעני לו נשקיכן המוסרי . שרשו אָלַן, לשון מעלמו

וזורעו דָּבַח, וכשפּ פרסית א־לה נמוכן זס.

verb. prim., turbidum, putidum esse, cujus solummodo Nif. reperitur: de depravatione morum (= נִבְאַשׁ). Aram. אִתְבַּשְׁלוּ, segnes facti sunt. Syrus: אִסְתַּבְּלוּ, reprobi exstiterunt. Recte Rashi: נֶהֶבְכּוּ לְהַקְלָקוֹל. Ibn-Ezra: נִשְׁחֲתוּ. LXX. ἠχρειώθησαν. Radix est בַּח, ex qua factum est alia praepositione addita דַּבַח.

Nif-al: נֶאֱבַח

3 *perf. pl.:* נֶאֶבְחוּ *p.*

Ps. 14, 3. הַכֹּל סָר יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ

Ps. 53, 4. כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ

part.: וְנֶאֱבָח

Job. 15, 16. אַף כִּי־נִתְעָב וְנֶאְלָח

אֲבַח, יֵן אֵב

כנוי רמוזי כתרמי, וסוף נעלמותו כמו אֵב, אַל, אֲבָּה נעברי, לומר סיחיד סתמי ושומעי. וכתף בתרמי עם חַל, לזר כמנת עוד בתמוכב יְהַבַּל [כי תוספת נרקב, כמו נכנויים יְ־הַה, נְ־הַה, נְ־הָא, נְ־הוֹ, נְ־הֵי], נס, ידועם הָבָּה, ונסרכיס הָבֵן, נְהָבֵּן, וזרע לקד לזו, ומכווית גּ נזעתי מעבר.

part. dem. aram. comm., hi, hae (= אֲבָּה, אַל, אֵב hebr.), cui respondet חַל, quod servatum est nobis in נְהַבַּל, auctum crebro additamento נְ, et in הָבָּה plur. הָבֵן, seu נְהָבֵּן, quibus omnibus una radix est, etiam linguarum occidentalium communis.

demonstr.: אֲבָּה

Jer. 10, 11. וּמִן־תְּחוֹת שְׁמַיָּא אֲלָה

K'tib: אֲלֵּה

Esr. 5, 15. אֲלֵּה מָאנַיָּא שְׂא

אֲבֵין

כנוי רמוזי, סרכיס מן אֵב, ומכווכו כמו אֵב דלעיל. וססופי זעור נרכיס, כמו נתין וסכין ודכן. עי׳ בתנכה זפתי תרס זלי דף כל״ס.

plur pron. dem. אֵב, addita terminatione plurali, sicut in pr. הֵבֵּין, הָבֵּין, הָבֵּן, significatione ab אֲבָּה superiori non discrepans.

Dan. 2, 40. דִּי־מַרְעֵא כָּל־אֲבֵין

Dan. 2, 44. וְתַסֵּק כָּל־אֲבֵין מַלְכְוָתָא

Dan. 6, 3. אַחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא אֲבֵין

Dan. 6, 7. וְאַחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא אֲבֵין

Dan. 7, 17. אֲבֵין חֵיוָתָא רַבְרְבָתָא

אֲבֵךְ

כנוי רמוזי נרכיס, כמו אֲבֵן, וכ׳ סס סימן רכיס כנ׳ לְמַעְלָה, וכן חֲבֵךְ סרכיס מסיחיד הָךְ, זסוף ג כ סכמוס, כמו זס ותלס נדקדוק.

pr. dem. (= אֲבֵן, ab אֵב desc.), cujus clausula *ék* est ipsa correpta prisci pronominis forma *ékû*. Cf. חֵךְ factum a sing. הָךְ.

Dan. 3, 12. גַּבְרַיָּא אִלֵּךְ לָא־שָׂמוּ עֲלָיִךְ

Dan. 3, 13. גַּבְרַיָּא אִלֵּךְ הֵיתֵיו

Dan. 3, 21. בְּאַדְּרִין גַּבְרַיָּא אִלֵּךְ

Dan. 3, 22. אִזְדָּה יְתִירָה גַּבְרַיָּא אִלֵּךְ

Dan. 3, 23. וְגַבְרַיָּא אִלֵּךְ תַּלְתְּהוֹן

Dan. 3, 27. חֵזִין לְגַבְרַיָּא אִלֵּךְ

Dan. 6, 6. אֱדַיִן גַּבְרַיָּא אִלֵּךְ אָמְרִין

Dan. 6, 12. גַּבְרַיָּא אִלֵּךְ הַרְגְּשׁוּ

Dan. 6, 16. בְּאַדְּרִין גַּבְרַיָּא אִלֵּךְ הַרְגְּשׁוּ

Dan. 6, 25. וְהֵיתֵיו גַּבְרַיָּא אִלֵּךְ

Esr. 4, 21. לְבַטָּלָא גַּבְרַיָּא אִלֵּךְ

Esr. 5, 9. שְׁאַלְנָא לְשַׁבַּיָּא אִלֵּךְ

Esr. 6, 8. עִם־שֵׁבִי יְהוּדָיָא אִלֵּךְ

Esr. 6, 8. לְגַבְרַיָּא אִלֵּךְ

I. אֲבַל

פעל עתיקי ומיוזן, ונן-גילו עֲבַל כמכוון לזרמי וסוסרי. עכיכו ופתכוכו קכיסה וסקיסה, הנקס נגוכן וכמיכס [קייכוקס-מעלן, לייבערכדעבן], וכי מבן-זוגו עֲבַל כמו תכוקס בתרמי. וכגוכ ממכו הסס הנס.

vrb. priscum atque obsoletum (quocum consentit עֲבַל apud scriptores aramaicos): in horreum colligere, unde עֲבַל, frumentum, fruges, a colligendo, et nomen mensis, quod sequitur. Cf. אַבְלָא proventus (Cast.) = עַבְלָא.

אֲבֵל

ז״ו וכנו לסקיף וקניר, לזר יוצ כו תכוקס נוככס [ערבדעב], וסוזקל סוס על זס סקדס נקניר [ערבעב-מזבקס] וסבן.

sbst. m., frugum collectio, quae fit messis tempore, unde appellatus est mensis sextus, qui partim in Augustum, partim Septembrem nostrum incidit.

לְאֲבֵל

Neh. 6, 15. בְּעֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁה לֶאֱלוּל

II. אֲבַל

פעל גויר-סמלס אַל, וסורלתו סיות לזקל [כיכעיג-ויין], וליכו פעל רקזי, כלזר קזבו סתקרוכים.

vrb. derivat. a part. אַל, nihil: *nihili esse, pro nihilo esse.* Grammatici veteres, ut solent, particulam a verbo deducunt, propter errorem legumque linguae inscitiam.

אֱבֶל, אֱבִיל

זס תוקרי וסרכיס אֱבִלִים, ופ״ק נכקיע אֲבֵל נמר אֱבִיל. פתרוכו ריק וסבל חון וזוק [כיכעיג, וועוטבלזן, עדיכעבע], וסזקליס לנלמיס ופסיליס לק יפנככו.

adj. (pl. אֱבִלִים) semel in K'tib אֲבֵלִים, quae est forma vetustior: *nihili, nequam* h. e. vanus, inanis, futilis, quo nomine Dii gentium ceterarum, quia nulli sunt, contumeliose appellantur, οἱ μὴ ὄντες θεοί. Egregie Symm. ἀνυπαρκτοι.

Job. 13, 4. רֹפְאֵי אֱלִל כֻּלְּכֶם

K'tib: וְאֲלֵל

Jer. 14, 14. חִזָּוֹן שֶׁקֶר וְקֶסֶם וֶאֱלִל הַאֱלִיל

Zach. 11, 17. הוֹי רֹעִי הָאֱלִיל

pl.: אֱלִילִים, אֱלִילִם

Lev. 26, 1. לֹא־תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִם כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִם

1 Chr. 16, 26. כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים

Ps. 96, 5.

Jes. 2, 8. וַתִּמָּלֵא אַרְצוֹ אֱלִילִים

Ez. 30, 13. וְהִשְׁבַּתִּי אֱלִילִים מִנֹּף

Hab. 2, 18. לַעֲשׂוֹת אֱלִילִים אִלְּמִים

pl.: דָּאֱלִילִים

Lev. 19, 4. אַל תִּפְנוּ אֶל־הָאֱלִילִם

Jes. האֱלִילִים וּפְסִילֵיהֶם

Jes. 19, 3. וְדָרְשׁוּ אֶל־הָאֱלִילִים וְדָאֱלִילִים

Jes. 2, 18. וְהָאֱלִילִים כָּלִיל יַחֲלֹף

part. pl.: מְיַאֲבְּמִים

Gn. 37, 7. אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים

אֲבַם

ז״ו ופתכוכו קכיסה ודומיס וזתיקה [פערבזומעבן], כמו זתיקת סנדקה ועניכתה, וסוזקל נדכור יוכת לאם על-תכוכת ז׳יר מס, לומר יוכה זוקקת מתקקיס, וסכווכה סוד.

sbst. m. obmutescentia, רוֹגַע אֲבַם (quod est cantilenae nomen), רְחֹקִים verbatim: columba, quae obmutuit, longinquorum (h. e. inter exteros), cf. Ps. 55, 7. 8., imago ex elegia, ad quam ps. cantandus, petita.

Ps. 56, 1. עַל־יוֹנַת אֵלֶם

Ps. 58, 2. אִלֵּם צְדָק תְּדַבֵּרוּן

אֲבַם

זס תוקרי מכנך-סנכין, וסרכיס אֲבָמִים, ותמוכה וזת מיוקדת לסימן הסכרון וסמוס. עכיכו היות דומס נסכרון טבעי, לו קרס זלימו מדבר ולימו זומע [זעומס].

adj. a Piel factum (ad statum diuturniorem seu habitum signific.), *mutus, elinguis.* Al: κωφός, ἐνεός, μογιλάλος.

Ex. 4, 11. אוֹ מִי־יָשׂוּם אִלֵּם

Jes. 35, 6. וְתָרֹן לְשׁוֹן אִלֵּם

וּכְאִלָּמִם

Ps. 38, 14. וְכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח־פִּיו

לְאִלָּם

Prv. 31, 8. פְּתַח־פִּיךָ לְאִלֵּם

pl.: אִלְּמִים

Jes. 56, 10. כֻּלָּם כְּלָבִים אִלְּמִים

Hab. 2, 18. לַעֲשׂוֹת אֲלִילִים אִלְּמִים

אֲלַמָּה

ז״כ נזכרו מזוכר תוקרי אָלָם, סרכיס אֲלָמִים מן אָלָם, אֲלֻמּוֹת. פתרוכו כמו עמיר ונכת [כוכר, גזרכע].

sbst. f. (ab adj. m. אָלָם), manipulus, *δράγμα* h. e. fasciculus ex spicis demessis collectus.

cum suff.: אֲלַמָּתִי

Gn. 37, 7. וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי

cum suff.: לַאֲלֻמָּתִי

Gn. 37, 7. וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי

pl.: אֲלֻמּוֹת

pl. c. suff.: אֲלֻמֹּתָיו

Ps. 126, 7. נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו

pl. c. suff.: אֲלֻמֹּתֵיכֶם

Gn. 37, 7. וְהִנֵּה תְסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם

2 *pl.:* אֲלֻמִּים

Gn. 37, 7. אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים

אַלְמָן

תוקר זכר, מכווכו לים כודד לין-זסס [ווישוועב], וסוזקל על עס זכול-מלכו ועווב-מוריו

adj. m., viduus, translate de republica perturbata rectoribusque orba.

Jer. 51, 5. כִּי לֹא־אַלְמָן יִשְׂרָאֵל

אַלְמָנָה

ת״כ יו אַלְמָן, פתרוכו זסס כודדת לין-כעל [ווישוע], וסוזקל על מיכס כלין קוק ומוסר, על מעלכת יקומס ומזוכלת.

adj. f. (ab אַלְמָן), vidua, id quod transfertur ad civitatem, quae tanquam uxor marito, caret gubernatore.

Gn. 38, 11. שְׁבִי אַלְמָנָה בֵּית־אָבִיךְ

Ex. 22, 21. כָּל־אַלְמָנָה וְיָתוֹם

Lev. 21, 14. אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְחֲלָלָה

Lev. 22, 13. כִּי תִהְיֶה אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה

pl.: בְּאַלְמָנִים

Ps. 97, 7. הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים

pl. constr.: אַלְמְנֵי

Jes. 2, 20. אֶת אֱלִילֵי כַסְפּוֹ

Jes. 2, 20. וְאֶת אֱלִילֵי זְהָבוֹ

Jes. 19, 1. וְנֹעֵר אֱלִילֵי מִצְרַיִם

Jes. 31, 7. אִישׁ אֱלִילֵי כַסְפּוֹ

constr.: וְאֱלִילֵי

Jes. 31, 7. וְאֱלִילֵי זְהָבוֹ

cum suff.: לְאֱלִילֶיהָ

Jes. 10, 11. לְשֹׁמְרוֹן וְלַאֱלִילֶיהָ

III. אָלַל

פעל כמו יָלַל, וענינו יזוע. ולפי הכרזת כעזה מן אָלָה, וכן ניוכי וערבי (ʾalalá-ζω) וכזתר לצוכות.

vrb. quod videtur a duplicata lamentandi part. אֲלָלַי descendere: *ejulare*, Gr. ἀλαλά-ζειν. (= יָלַל).

אֲלָלַי

מלת הסתפעל והקיימה נענין יללה, הסופי־ י הוא נמלות לרוב.

interj. (affixa term. adverbiali), *vae*, quod est ejulantis (יָלַל, אֲלָלַי, quae ex ea ipsa interjectione exstiterunt).

Job. 10, 15. אִם־רָשַׁעְתִּי אַלְלַי לִי

Mich. 7, 1. אַלְלַי לִי כִּי הָיִיתִי

אָלַם

פעל רקזי וענתיקי וזרצו לָם, וכרקף עס בְּ־לָם, בָּ־לָם נמכוון לקד. פתרוכו יסתעף ויסתלבל: לגידס ויקידס נענין המנכה [ווחלבנן], מסזסתלבות הקרות וקתיזוק יקד לו כדומס. ג׳ מזקלה על לניית וקצירת סלבון בהיות כזבר כוזו ויבעל מבני דובר דבר [זעומס-ויין]. ג׳ מזקלה על הסתבודות ועכיכה בכית [קיזקלכיבע ויין], לכן היות מקולס בקין בעל, ולבעל בקין לזקה. ובסעל והסיעל יובכו מלכיסס.

vrb. primit., cujus radix exstat etiam in stirpibus verbalibus בָּ־לַם, immutata paullulum significatione: ligare, colligere: 1) *trabes vincire*, contignare, quod est tignariorum, 2) linguam ligare, de linguae vitio, 3) torpere, obtorpescere, de vita coelibum et non nuptarum, quae est tanquam muta membrisque capta, de viduitate ac solitudine. Nif. *obmutescere.* LXX. ἄλαλον γίνεσθαι, κωφοῦσθαι. Pi. colligare, ut manipulos.

Nif-al: נֶאֱלַם

3 *prf. f.:* נֶאֶלְמָה

Jes. 53, 7. לִפְנֵי גֹזְזֶיהָ נֶאֱלָמָה

2 *perf.:* וְנֶאֱלַמְתָּ

Ez. 3, 26. וְנֶאֱלַמְתָּ וְלֹא־תִהְיֶה

1 *perf.:* נֶאֱלַמְתִּי דוֹמִיָּה

Ps. 39, 3. נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח־פִּי

Ps. 39, 10. וְלֹא נֶאֱלַמְתִּי עוֹד

Ez. 33, 22. וַנֶּאֱלַמְתִּי

Dan. 10, 15. פָּנַי אַרְצָה וָאֶלֱמָה

2 *imperf.:* תֵּאָלֵם

Ez. 24, 27. וְתְדַבֵּר וְלֹא תֵאָלֵם

2 *impf. pl. f.:* תֵּאָלַמְנָה

Ps. 31, 19. תֵּאָלַמְנָה שִׂפְתֵי־שֶׁקֶר

Pi-el. אִלֵּם

Num. 30, 10. ונדר אלמנה וגרושה
Dt. 24, 17. ולא תחבל בגד אלמנה
2 Sam. 14, 5. אבל אשה־אלמנה אני
1 Reg. 7, 14. בן־אשה אלמנה הוא
1 Reg. 11, 26. צרועה אשה אלמנה
1 Reg. 17, 9. צויתי שם אשה אלמנה
1 Reg. 17, 10. והנה־שם אשה אלמנה
Job. 24, 3. יחבלו שור אלמנה
Job. 29, 13. ולב אלמנה ארנן
Job. 31, 16. ועיני אלמנה אכלה
Ps. 94, 6. אלמנה וגר יהרגו
Ps. 109, 9. ואשתו אלמנה
Prv. 15, 25. ויצב גבול אלמנה
Jes. 1, 17. ריבו אלמנה
וריב אלמנה לא־יבוא אליהם
Jes. 1, 23.
Jes. 47, 8. לא אשב אלמנה
Ez. 44, 22. אשר־תהיה אלמנה
Mal. 3, 5. אלמנה ויתום ומטי־גר

וְאַלְמָנָה
Dt. 10, 18. משפט יתום ואלמנה
Dt. 27, 19. משפט גר־יתום ואלמנה
Job. 24, 21. ואלמנה לא ייטיב
Ps. 146, 9. יתום ואלמנה יעודד
Jer. 7, 6. יתום ואלמנה לא תעשקו
Jer. 22, 3. וגר יתום ואלמנה
Ez. 22, 7. יתום ואלמנה הונו בך
Ez. 44, 22. ואלמנה וגרושה לא יקחו
Zach. 7, 10. ואלמנה ויתום גר ועני

וְהָאַלְמָנָה
1 Reg. 17, 20. הגם על־האלמנה
וְהָאַלְמָנָה
Dt. 14, 29. והיתום והאלמנה
16, 11. 14.
Ez. 44, 22. והאלמנה אשר־תהיה
כָּאַלְמָנָה
Thr. 1, 1. היתה כאלמנה
וְלָאַלְמָנָה
לגר ליתום ולאלמנה
Dt. 24, 19. 21. יהיה
Dt. 26, 12. 13. לגר ליתום ולאלמנה

pl.: אַלְמָנוֹת
Ex. 22, 23. והיו נשיכם אלמנות
Job. 22, 9. אלמנות שלחת ריקם
Ps. 68, 6. ודין אלמנות
Jes. 10, 2. להיות אלמנות שללם

pl.: וְאַלְמָנוֹת
Jer. 18, 21. נשיהם שכלות ואלמנות
כָּאַלְמָנוֹת
Thr. 5, 3. אמתינו כאלמנות

cum suff.: וְאַלְמְנוֹתֶיךָ
Jer. 49, 11. ואלמנותיך עלי תבטחו
אַלְמְנוֹתֶיהָ
Jes. 9, 16. ואת־אלמנותיו לא ירחם
Jer. 15, 8. עצמו־לי אלמנותו
Ez. 19, 7. וילע אלמנותיו לדעת רגיש

וְאַלְמְנֹתֶיהָ
Job. 27, 15. ואלמנתיו לא תבכינה
Ps. 78, 64. ואלמנתיו לא תבכינה
אַלְמְנוֹתֶיהָ
Ez. 22, 25. אלמנותיה הרבו בתוכה

אַלְמָן

ז׳ מופצעי יין קלען, לומר המקלען ומיתות [ויישוונן־זשפע]. ובקמר ממלכה יאוללת המלך ועוללי.

sbst. m. viduitas (abstract. ab אַלְמָן viduus), translate de statu reipublicae, cujus curam Deus abjecit. Gr. *χηρεία.*

abstr.: וְאַלְמָן
Jes. 47, 9. שכול ואלמן

אַלְמָנוֹת

שם רבוי, ומכוונו ביכיות ומקלות ועיכות [כורגען], ומין סכרע לפעיניכם המקדקים, שיינו השם סוס נקלוף עם קיכוכות, כי פה משורש אָלַם כמו קנד, נמכוון ופקיון קכור ומשלפה [לינקיינשלפעלפשפוונג], וכי משורש סוס ג״כ אוֹלָם [השלעג], כקלף עם אֻגְּדָה.

nom. pl., arces, castella, quae nomen a contignando seu concamerando acceperunt (cf. אָגַן, unde אֻגְּדָה camera, et: אֶגֶד); qua de causa nullo modo hoc vocabulum literae unius permutatione ex אַרְמְנוֹת ortum est; hujus enim origo verbum אָרַם est = רוּם, illius אֻלָּם, unde et אוֹלָם porticus, vestibulum, propter tectum fornicatum.

pl. c. suff.: בְּאַלְמְנוֹתָיו
Jes. 13, 22. וענה איים באלמנותיו

אַלְמָנוּת

שם נקנס, ומכיכ אַלְמְנוּתִים, עכיכו ופקכוכו כמו אַלְמֵן לעיל, כלומר סקנוללות ועכיכות ויקפה, נקין לפוד ומקפים ונקין כלפ ומוסק [ווישוועכ-זשפע], וסוף גויר אַלְמָן.

sbst. f. (pl. אַלְמְנוּתִים), viduitas, *χήρευσις*, quo nomine intelligitur etiam is synagogae status, quo propter perfidiam a Deo tanquam marito suo deserta est (apud recentiores אַלְמְנוּת חֲזוּת)

constr: אַלְמְנוּת
2 S. 20, 3. עד־יום מתן אלמנות חיות

cum suff.: אַלְמְנוּתָהּ
Gn. 38, 14. ותסר בגדי אלמנותה
Gn. 38, 19. ותלבש בגדי אלמנותה

pl. c. suff.: אַלְמְנוּתַיִךְ
Jes. 54, 4. ורחפת אלמנותיך

אַלְמֹנִי

תוקפי מן אַלְמָן, ועכיכו לוגד וכוגד עכיכי וזוסס [קייכוזסס], והוזקל על סמכוקק, לומר סכיקוק וסכקפר, כמו פלוני מן פְּלֹנִי, וכן פלמוני מן פְּלֹמֹנִי, שדומים נשרש מכוונם, ונסיס לקוסר כמוי [נעווייסספעכ].

adj. ab אַלְמָן factum, is, qui solitarius est atque ab oculis remotus, secundum alios: mutus, passive, h. e. is, cujus nomen reticetur. Hinc Alexandr. (Rut 4, 1): *κρύφιε ἑλμωνί*, semel per errorem commemorabilem (*θεοῦ πίστις* glossa): *φελλανὶ μαεμωνί*. Targumista autem id vocabulum non vertit tanquam loco nominis proprii positum, quod vel ignotum esse volumus vel notum esse sumimus, sed mystice ut solet, semel פְּבֵר הִצְנִיעֵרן, semel אִזְדַּמִּיר אִזְדַּמְּתִיהּ. Factum est ex אֶלֶם, sicut פְּלוֹנִי a פְּלֹנִי, פְּלֹמוֹנִי a פֶּלֶם, quae quidem velim conferas.

Ruth 4, 1. שבה־פה פלני אלמני
1 Sam. 21, 3. אל־מקום פלני אלמני
2 Reg. 6, 8. אל־מקום פלני אלמני

אוֹלָם, אֻלָּם

ז״ם וסרכיס אֻלַּמִּים וסמיך אֻלַּמֵּי, ופקכוכו כמו בִּיאֻם מזרח אֻלָּם. מכוונו סקנול ופקוו קיכוקיו ועמודיו, כמו עכיך סקנדס [סקלעג], וכי גם אַלְמְנוּת מזרח זס, ויולות קרגמו טע׳ וקיכיס כקסק, שהוק היכל.

sbst. m., vi sua = בָּאַם, h. e. ligatum, contignatum, porticus, vestibulum templi (sec. alios ab אוּל, ut אֻלָּם, ads. f. חֻרְּגִים). LXX. *πρόναος* h. e. locus ante januas templi.

Job. 14, 18. ואולם הר־נופל
Job. 33, 1. ואולם שמע־נא
Mich. 3, 8. ואולם אנכי מלאתי
Jud. 18, 29. ואולם ליש שם־העיר
Num. 14, 21. ואולם חי־אני

adv.: וְאֻלָּם
Job. 17, 10. ואלם כלם תשובו

אָלַךְ

פעל כוזן ועתיקי מקוין כנוכוקיו, ועכיכו רקזי מזיקה ועיקה דכר ככגיעה וסקיכה קלל דכר, וכן כיוכי [*ἀλείφ-ω*], ומוסק סהמצך למוזגי פעליס רכיס, קזר לכלס זרס זלפכיכו, כהכדל קות קדמוכי ככוי׳ נרקזי. ויקוכרו לפ״ו אָלַהּ, תְּלַהּ, סָלַהּ, דָּלַהּ, שָׁלַהּ, קזר זרס כלוו לָהּ ענין עיקה [אכגלייזען, אכגלייזען, סהכגען], וכע ועמית זרזו חָלַב עיקה וקליקה, [*s. lip*, gr. *λιφ, λιπ*], וכן כיוכי וכוכו וגם על סדכקה. ויוזקל מוס לומר סכנוכ ולמילה כקיקוק לויה וכסיגה כסכככה ולמילה כרקיוק וכלוי, הן מקה וכע, לו מכסמה כלוס עם כני לדס תרכות וקלוף. סכנד מלמילה, לומר הכהגה לל מה וסכככתו לדעני [נעלעסרען], עי׳ סכנוכות.

vrb., 1) *labi, linere, glutinare*, pro perpetua harum notionum apud Hebraeos affinitate. Radix est לָהּ, qua subnixa sunt verba חָלַהּ praeterlabi, סָלַהּ prolabi in lubrico, in proclive labi, שָׁלַהּ delabi, facere, ut aliquid delabatur, דָּלַהּ agglutinare, unde mollitum est לָדַהּ adhaerescere ad aliquem, h. e. sectari, comitari. 2) adhaerere, *agglutinari* h. e. percipere, *familiarem seu gnarum fieri*, quod et consuetudo et disciplina est vel personae ac rei vel personarum quasi quaedam *conglutinatio*, ita ut altera ad alteram *affluere atque illabi* videatur. Hinc Pi. facere, ut aliquid in alterum illabatur, h. e. in mente ejus inhaerescat, h. e. *docere*.

2 imperf.: תֶּאֱלַף
Prv. 22, 25. פן־תאלף ארחתו

Pi-el: אִלֵּף
part. c. s.: מְלַמְּדֵנוּ
Job. 35, 11. מלפנו מבהמות ארץ

1 *imperf.:* וְאַאֲלֶפְךָ
Job. 33, 33. החרש ואאלפך חכמה

3 imperf.: יְאַלֵּף
Job. 15, 5. כי־יאלף עונך פיך

אֶלֶף

שם וכרי ולו פקכוכים כניכ. ף׳ סרכיס אֲלָפִים שם לנסמס קלוף וקרכיס [נעסס-סיס], וסוזקל על כר וזור לו פרס. כ׳ על ערך מכסס וזווי זל קלפיס, וכי מעדר לפכיס קיקל העוג והעזר ומקמכס נכסס וינע [מעדע-ריי־נסוס], לכן מספר כללי ורקז סכוולל כל המספריס [עוויוענל]. ומוס נגוד הָאֱלֹהִים לומר עזות קלף לו פריס ורכיס. ג׳ קזור וקנרס כמספר נדול וכקז, כמו מזפקה, וסוס פלוגס וקלך זל מזפקה לו מזנע ועס [סָאָלָק-מכעסיילוכע]. וכרמה מוס ליך כל לילו יספעפו ויזקלזלו מזרס לקד, ונמכוון זרס לקד למו.

sbst. m., 1) assuefactum, pr. agglutinatum, quod dicitur de pecore cicure ac mansueto, speciatim de *bobus*. 2) bos ut imago decadis maximae et, ut ita dicam, rotundae (compar. *βοῦς* in *βούλιμος*

אוּלָם

1 Reg. 7, 6. ואת אולם העמודים
2 Chr. 15, 8. אשר לפני אולם ה׳
Ez. 40, 7. מאצב אולם השער
Ez. 44, 3. מדרך אולם השער יבוא
Ez. 46, 2. 8. דרך אולם השער

אֻלָּם

1 Reg. 7, 7. אלם המשפט עשה
Ez. 40, 8. 9. וימד את־אלם השער
Ez. 40, 15. לפני אלם השער
Ez. 40, 48. אל־אלם הבית
Ez. 40, 48. וימד אל אלם

וְאֻלָּם, וְאוּלָם

1 Reg. 7, 6. ואולם על־פניהם
1 Reg. 7, 7. ואולם הכסא
Ez. 40, 9. ואלם השער מהבית

הָאֻלָּם, הָאוּלָם

1 Chr. 28, 11. את־תבנית האולם
2 Chr. 8, 12. אשר בנה לפני האולם
2 Chr. 29, 7. גם סגרו דלתות האולם
Ez. 8, 16. בין האולם ובין המזבח
Ez. 40, 49. ארך האלם עשרים אמה
Ez. 41, 25. אל־פני האולם מהחוץ
Ez. 41, 26. אל־כתפות האולם
Joel 2, 17. בין האולם ולמזבח

וְהָאוּלָם
1 Reg. 6, 3. והאולם על־פני היכל
והאולם אשר על־פני
2 Chr. 3, 4. הארך

בָּאוּלָם
1 Reg. 7, 19. מעשה שושן באולם
וּבְאֻלָּם
Ez. 40, 39. ובאלם השער

כָּאוּלָם
1 Reg. 7, 8. כאולם הזה

לָאֻלָּם
1 Reg. 7, 21. לאלם ההיכל
Ez. 40, 40. אשר לאלם השער

לָאוּלָם
2 Chr. 29, 17. באו לאולם ה׳

לָאֻלָּם
1 Reg. 7, 8. מבית לאולם

וְלָאוּלָם
1 Reg. 7, 12. ולאלם הבית

pl. constr.: וְאַלְמֵי *v. p.* 49.
Ez. 41, 15. ואלמי החצר

אוֹלָם

מלת טעמיי כמו אוּלַי, וקלקי סרכנקו סס אוּי, שנמלס ג״כ נקולי, וסכרס לָם נויר לָמָּה כמו שָׁם מן שָׁמָּה.

adv. compositum ex אוּ, quod exstat etiam in אוּלַי, et לָם, quod diminutum et, ut ita dicam, decurtatum est ex לָמָּה, sicut שָׁם ex שָׁמָּה, pr. *ad hoc vero*, quod plerumque adversative dicitur: verumtamen, nihilominus.

adv.: אוּלָם
Job. 2, 5. אולם שלח־נא ידך
Job. 5, 8. אולם אני אדרש
Job. 13, 3. אולם אני אל־שדי

adv.: וְאוּלָם
Gn. 28, 19. ואולם לוז שם־העיר
Gn. 48, 19. ואולם אחיו הקטן
Ex. 9, 16. ואולם בעבור זאת
1 Sam. 20, 3. ואולם חי־ה׳ וחי נפשך
1 Sam. 25, 34. ואולם חי־ה׳
1 Reg. 20, 23. ואולם נלחם אתם
Job. 1, 11. ואולם שלח־נא
Job. 11, 5. ואולם מי־יתן
Job. 12, 7. ואולם שאל־נא
Job. 13, 4. ואולם אתם טפלי־שקר

rabb. בּוּלְמוּס, *βούπαις, βουγάϊος, βουχανδής* h. e. id quod vel bovem, i. e. amplissimum quodque capit). Hinc fit vrb. denom. חֶאֱלִיף tanquam milleficare, h. e. ingentem numero prolem gignere ac propagare. 3) consociatio mille hominum atque communitas, gens, familia, *χιλιάς*; apud Flavium *φυλή*.

אֶלֶף *p.* אֲלָפִים

נתתי אלף כסף לאחיך Gn. 20, 16.
כשש־מאות אלף רגלי Ex. 12, 37.
לשש־מאות אלף ושלשת Ex. 38, 26.
ששה וארבעים אלף Num. 1, 21. 2, 11.
תשעה וחמשים אלף Num. 1, 23. 2, 13.
חמשה וארבעים אלף Nu. 1, 25. 2, 15.
ארבעה ושבעים אלף Num. 1, 27. 2, 4.
ארבעה וחמשים אלף Num. 1, 29. 2, 6.
שבעה וחמשים אלף Num. 1, 31. 2, 8.
ארבעים אלף Num. 1, 33. 2, 19.
שנים ושלשים אלף Num. 1, 35. 2, 21.
חמשה ושלשים אלף Num. 1, 37. 2, 23.
שנים וששים אלף Num. 1, 39. 2, 26.
אחד וארבעים אלף Nu. 1, 41. 2, 28.
שלשה וחמשים אלף Num. 1, 43. 2, 30.
ששׁ־מאות אלף
ושלשת Num. 1, 46. 2, 32.
מאת אלף ושמנים אלף Num. 2, 9.
מאת אלף ואחד וחמשים
אלף Num. 2, 16.
מאת אלף ושמנת־אלפים Num. 2, 24.
אלף ושבעה וחמשים אלף Num. 2, 31
שש־מאות אלף רגלי Num. 11, 21.
ארבעה עשר אלף Num. 17, 14.
ארבעה ועשרים אלף Num. 25, 9.
שלשה וארבעים אלף Num. 26, 7.
שנים ועשרים אלף Num. 26, 14.
ארבעים אלף וחמש מאות Nu. 26, 18
ששה ושבעים אלף Num. 26, 22.
ארבעה ושׁשים אלף Num. 26, 25.
ששים אלף וחמש מאות Num. 26, 27.
שנים וחמשים אלף Num. 26, 34.
שנים ושלשים אלף Num. 26, 37.
חמשה וארבעים אלף Nu. 26, 41. 50.
ארבעה ושׁשים אלף Num. 26, 43.
שלשה וחמשים אלף Num. 26, 47.
שש־מאות אלף ואלף Num. 26, 51.
שלשה ועשרים אלף Num. 26, 62.
אלף למטה אלף למטה Num. 31, 4.
מאלפי ישׂראל אלף
למטה Num. 31, 5.
שנים־עשר אלף Num. 31, 5.
אלף למטה לצבא Num. 31, 6.
שש־מאות אלף ושבעים
אלף Num. 31, 32.
ובקר שנים ושבעים אלף Nu. 31, 33.
וחמרים אחד וששים אלף Nu. 31, 34.
שנים ושלשים אלף Num. 31, 35.
שלש־מאות אלף ושלשים
אלף Num. 31, 36. 43.
ששה ושלשים אלף Num. 31, 38. 44.
וחמרים שלשים אלף Num. 31, 39. 45.
ונפש אדם ששה עשר
אלף Num. 31, 40. 46.
ששה עשר אלף Num. 31, 52.
אלף אמה סביב Num. 35, 4.
ככם אלף פעמים Dt. 1, 11.
איכה ירדף אחד אלף Dt. 32, 30.
כארבעים אלף Jos. 4, 13.
שלשים אלף איש גבורי
החיל Jos. 8, 3.
שנים עשר אלף כל אנשי
העי Jos. 8, 25.
איש־אחד מכם ירדף־
אלף Jos. 23, 10.
בארבעים אלף בישׂראל Jud. 5, 8.
עשׂרים ושנים אלף Jud. 7, 3.
כחמשת עשר אלף Jud. 8, 10.
מאה ועשׂרים אלף Jud. 8, 10.
אלף ושבע־מאות זהב Jud. 8, 26.
ארבעים ושנים אלף Jud. 12, 6.
ויך־בה אלף איש Jud. 15, 15.
חכיתי אלף איש Jud. 15, 16.
איש אלף ומאה כסף Jud. 16, 5.
אלף ומאה הכסף אשׁר לקח Jud. 17, 2
וישׁב את־אלף־ומאה
הכסף Jud. 17, 3.
ארבע מאות אלף איש Jud. 20, 2. 17.
עשׂרים ושׁשה אלף איש Jud. 20, 15.
שנים ועשׂרים אלף איש
ארצה Jud. 20, 21.
שמנת עשר אלף איש Jud. 20, 25.
עשׂרים וחמשה אלף Jud. 20, 35. 46.
שמנה־עשר אלף איש Jud. 20, 44.
שנים־עשר אלף איש Jud. 21, 10.
שלשים אלף רגלי 1 Sam. 4, 10.
חמשים אלף איש 1 Sam. 6, 19.
שלש מאות אלף ואיש
יהודה 1 Sam. 11, 8.
שלשים אלף 1 Sam. 11, 8.
שלשים אלף רכב 1 Sam. 13, 5.
מאתים אלף רגלי 1 Sam. 15, 4.
וישׁימהו לו שׂר־אלף 1 Sam. 18, 13.
בישׂראל שלשים אלף 2 Sam. 6, 1.
אלף ושבע־מאות פרשׁים 2 S. 8, 4.
ועשׂרים אלף איש 2 Sam. 8, 4.
עשׂרים־ושנים אלף איש 2 Sam. 8, 5.
שמנה עשר אלף 2 Sam. 8, 13.
עשׂרים אלף רגלי 2 Sam. 10, 6.
ואת־מלך מעכה אלף
איש 2 Sam. 10, 6.
ואיש טוב שנים־עשר
אלף 2 Sam. 10, 6.
וארבעים אלף פרשׁים 2 Sam. 10, 18.
שנים־עשר אלף איש 2 Sam. 17, 1.
ביום ההוא עשׂרים אלף 2 Sam. 18, 7.
שקל על־כפי אלף כסף 2 Sam. 18, 12.
שמנה מאות אלף איש 2 Sam. 24, 9.
חמש־מאות אלף איש 2 Sam. 24, 9.
שבעים אלף איש 2 Sam. 24, 15.
אלף עלות יעלה שלמה 1 Reg. 3, 4.
ארבעים אלף ארות סוסים 1 Reg. 5, 6.
ושנים־עשר אלף פרשׁים 1 Reg. 5, 6.
עשׂרים אלף כר חטים 1 Reg. 5, 25.
ויהי חמס שלשים אלף
איש 1 Reg. 5, 27.
שבעים אלף נשׂא סבל 1 Reg. 5, 29.
ושׁמנים אלף חצב 1 Reg. 5, 29.
בקר עשׂרים ושׁנים אלף 1 Reg. 8, 63.
וצאן מאה ועשׂרים אלף 1 Reg. 8, 63.
ויהי־לו אלף וארבע־מאות
רכב 1 Reg. 10, 26.
ושׁנים־עשר אלף פרשׁים 1 Rg. 10, 26.
מאה ושׁמנים אלף בחור 1 Rg. 12, 21.
מאה אלף רגלי ביום
אחד 1 Reg. 20, 29.
עשׂרים ושׁבעה אלף
איש 1 Reg. 20, 30.
מאה־אלף כרים 2 Reg. 3, 4.
ומאה אלף אילים 2 Reg. 3, 4.
אלף ככר־כסף 2 Reg. 15, 19.
מאה שׁמנים וחמשה
אלף 2 Reg. 19, 35.
וחמסגר אלף 2 Reg. 24, 16.
ארבעים וארבעה אלף 1 Chr. 5, 18.
גמליהם חמשׁים אלף 1 Chr. 5, 21.
וצאן מאתים וחמשׁים
אלף 1 Chr. 5, 21.
ונפשׁ אדם מאה אלף 1 Chr. 5, 21.
עשׂרים ושׁנים־אלף 1 Chr. 7, 2.
שלשׁים ושׁשׁה אלף 1 Chr. 7, 4.
שׁמנים ושׁבעה אלף 1 Chr. 7, 5.
עשׂרים אלף ומאתים 1 Chr. 7, 9.
שׁבעה־עשׂר אלף ומאתים 1 Chr. 7, 11
עשׂרים ושׁשׁה אלף 1 Chr. 7, 40.
אלף ושׁבע־מאות ושׁשׁים 1 Chr. 9, 13.
עשׂרים אלף ושׁמונה
מאות 1 Chr. 12, 30.
שׁמנה עשׂר אלף 1 Chr. 12, 31. 18, 12.
כלי המלחמה חמשׁים
אלף 1 Chr. 12, 33.
ומנפתלי שׂרים אלף 1 Chr. 12, 34.
שׁלשׁים ושׁבעה אלף 1 Chr. 12, 34.
עשׂרים־ושׁמנה אלף 1 Chr. 12, 35.
לערך מלחמה ארבעים
אלף 1 Chr. 12, 36.
מאה ועשׂרים אלף 1 Chr. 12, 38.
אלף רכב ושׁבעת אלפים 1 Chr. 18, 4.
ועשׂרים אלף איש רגלי 1 Chr. 18, 4.
עשׂרים־ושׁנים אלף איש 1 Chr. 18, 5.
אלף ככר־כסף לשׁכר 1 Chr. 19, 6.
שׁנים ושׁלשׁים אלף רכב 1 Chr. 19, 7.
וארבעים אלף איש רגלי 1 Chr. 19, 18.
כל־ישׂראל אלף אלפים 1 Chr. 21, 5.
ומאה אלף איש 1 Chr. 21, 5.
ארבע מאות ושׁבעים אלף 1 Chr. 21, 5
שׁבעים אלף איש 1 Chr. 21, 14.
זהב ככרים מאה־אלף 1 Chr. 22, 14.
אלף אלפים ככרים 1 Chr. 22, 14.
שׁלשׁים ושׁמנה אלף 1 Chr. 23, 3.
עשׂרים וארבעה אלף 1 Chr. 23, 4.
אלף ושׁבע־מאות 1 Chr. 26, 30.
עשׂרים וארבעה אלף 1 Chr. 27, 1. 2.
4. 5. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.
וברזל מאה־אלף ככרים 1 Chr. 29, 7.
פרים אלף אילים אלף 1 Chr. 29, 21.
כבשׂים אלף 1 Chr. 29, 21.
ויעל עליו עלות אלף 2 Chr. 1, 6.
אלף וארבע־מאות רכב 2 Chr. 1, 14.
ושׁנים־עשׂר אלף פרשׁים 2 Chr. 1, 14.
שׁבעים אלף איש סבל 2 Chr. 2, 1.
ושׁמנים אלף איש חצב
בהר 2 Chr. 2, 1.
כרים עשׂרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ושׁעירים כרים עשׂרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ויין בתים עשׂרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ושׁמן בתים עשׂרים אלף 2 Chr. 2, 9.
מאה וחמשׁים אלף 2 Chr. 2, 16.
שׁבעים אלף סבל 2 Chr. 2, 17.
ושׁמנים אלף חצב בהר 2 Chr. 2, 17.
הבקר עשׂרים ושׁנים אלף 2 Chr. 7, 5.
וצאן מאה ועשׂרים אלף 2 Chr. 7, 5.
ושׁנים־עשׂר אלף פרשׁים 2 Chr. 9, 25.
מאה ושׁמונים אלף בחור 2 Chr. 11, 1.
ובששׁים אלף פרשׁים 2 Chr. 12, 3.
ארבע־מאות אלף איש 2 Chr. 13, 3.
בשׁמונה מאות אלף איש 2 Chr. 13, 3.
חמשׁ־מאות אלף איש
בחור 2 Chr. 13, 17.
מיהודה שׁלשׁ מאות אלף 2 Chr. 14, 7.
קשׂת מאתים ושׁמנים
אלף 2 Chr. 14, 7.
בחיל אלף אלפים 2 Chr. 14, 8.
גבורי חיל שׁלשׁ מאות
אלף 2 Chr. 17, 14.
ועמו מאתים ושׁמונים
אלף 2 Chr. 17, 15.
ועמו מאתים אלף 2 Chr. 17, 16.
ומגן מאתים אלף 2 Chr. 17, 17.
ועמו מאה־ושׁמנים אלף 2 Chr. 17, 18
וימצאם שׁלשׁ־מאות אלף 2 Chr. 25, 5.
מאה אלף גבור חיל 2 Chr. 25, 6.
שׁלשׁ מאות אלף ושׁבעת 2 Chr. 26, 13.
מאה ועשׂרים אלף 2 Chr. 28, 6.
מאתים אלף נשׁים 2 Chr. 28, 8.
אלף פרים ושׁבעת 2 Chr. 30, 24.
חרימו לקהל פרים אלף 2 Chr. 30, 24.
למספר שׁלשׁים אלף 2 Chr. 35, 7.
אלף אלפים וישׁמעונה Dan. 7, 10.
אגרטלי־כסף אלף Esr. 1, 9.
כלים אחרים אלף Esr. 1, 10.
בני עילם אלף מאתים
ושׁנים Esr. 2, 12.
אלף מאתים חמשׁים Esr. 2, 31.
אלף חמשׁים ושׁנים Esr. 2, 37.
אלף מאתים ארבעים Esr. 2, 38.
אלף ושׁבעה עשׂר Esr. 2, 39.
לאדרכנים אלף Esr. 8, 27.
אלף מאתים חמשׁים Neh. 7, 12.
אלף מאתים חמשׁים
וארבעה Neh. 7, 34.
אלף חמשׁים ושׁנים Neh. 7, 40.
אלף מאתים ארבעים Neh. 7, 41.
אלף שׁבעה עשׂר Neh. 7, 42.
זהב דרכמונים אלף Neh. 7, 71.
חמשׁה ושׁבעים אלף Esth. 9, 16.
לא יענני אחת מני־אלף Job. 9, 3.
אחד מני־אלף Job. 33, 23.
ארבעה עשׂר אלף צאן Job. 42, 13.
בהמות בהרי־אלף Ps. 50, 10.
שׁנים עשׂר אלף Ps. 60, 2.
כי אלף שׁנים בעיניך Ps. 90, 4.
יפל מצדך אלף Ps. 91, 7.
אלף שׁנים פעמים Eccl. 6, 6.
אלף המגן תלוי עליו Cant. 4, 4.
איש יביא בפריו אלף
כסף Cant. 8, 11.
אלף גפן באלף כסף Jes. 7, 23.
אלף אחד מפני גערת
אחד Jes. 30, 17.
מאה ושׁמנים וחמשׁה
אלף Jes. 37, 36.
חמשׁה ועשׂרים אלף ארך Ez. 45, 1.
ורחב עשׂרה אלף Ez. 45, 1.
חמשׁ ועשׂרים אלף Ez. 45, 3.
וחמשׁה ועשׂרים אלף ארך Ez. 45, 5.
חמשׁה ועשׂרים אלף Ez. 45, 6.
וימד אלף באמה Ez. 47, 3.
וימד אלף ויעבירני במים Ez. 47, 4.
מים ברכים וימד אלף Ez. 47, 4.
וימד אלף נחל Ez. 47, 8.
חמשׁה ועשׂרים אלף Ez. 48, 8.
ארך חמשׁה ועשׂרים אלף Ez. 48, 9.
חמשׁה ועשׂרים אלף וימה Ez. 48, 10.
חמשׁה ועשׂרים אלף Ez. 48, 10.
חמשׁה ועשׂרים אלף ארך Ez. 48, 13.
חמשׁה ועשׂרים אלף Ez. 48, 13.
על־פני חמשׁה ועשׂרים
אלף Ez. 48, 15.
חמשׁה ועשׂרים אלף Ez. 48, 20.
בחמשׁה ועשׂרים אלף Ez. 48, 20.
אל־פני חמשׁה ועשׂרים
אלף (bis) Ez. 48, 21.
סביב שׁמנה עשׂר אלף Ez. 48, 35.
אלף מאתים ותשׁעים Dan. 12, 11.
אלף שׁלשׁ מאות שׁלשׁים Dan. 12, 12.
היצאת אלף תשׁאיר מאה Am. 5, 3.

וְאֶלֶף

ואלף ושׁבע מאות Ex. 38, 25.
ואלף לרבבה Jud. 20, 10.
ואלף חיו עם־יונתן 1 Sam. 13, 2.
ואלף עזים Jud. 25, 2.
ואלף איש עמו מבנימן 2 S. 19, 18.
ואלף אמה בחומה Neh. 3, 13.
ואלף צמד בקר ואלף Job. 42, 13.
ושׁלשׁ מאות ואלף Num. 3, 50.

וַאֲלָפִים

ששׁ־רבאות ואלף Esr. 2, 69.

וָאֶלֶף *p.*

ששׁ־מאות אלף ואלף Num. 26, 51.
שׁירו חמשׁה ואלף 1 Reg. 5, 12.

הָאֶלֶף

ואת האלף ושׁבע המאות Ex. 38, 28.
וצלע האלף והיבוסי Jos. 18, 28.
האלף לך שׁלמה Cant. 8, 12.

הָאֲלָפִים *p.*

תביא לשׁר האלף 1 Sam. 17, 18.

בְּאֶלֶף
באלף ומאתים רכב 2 Chr. 12, 3.
אלף גפן באלף כסף Jes. 7, 23.
כְּאֶלֶף
כאלף איש ואשה Jud. 9, 49.
לָאֶלֶף
ולשמרי מצותו לאלף דור Dt. 7, 9.
דבר צוה לאלף דור 1 Chr. 16, 15.
דבר צוה לאלף דור Ps. 105, 8.
p. לְאֵלֶף
והגדול לאלף 1 Chr. 12, 14.
לָאֶלֶף
הקטן יהיה לאלף Jes. 60, 22.
ומאה לאלף Jud. 20, 10.
מֵאֶלֶף
אדם אחד מאלף מצאתי Eccl. 7, 28.
p. מֵאֵלֶף
טוב־יום בחצריך מאלף Ps. 84, 11.
cum suff.: אֲלָפַי
חנה אלפי הדל Jud. 6, 15.
pl.: אֲלָפִים
שרי אלפים שרי Ex. 18, 21. 25.
אלף ושלשת אלפים Ex. 38, 26.
אלף ושלשת אלפים Nu. 1, 46. 2, 32.
אלף וששת־אלפים Num. 2, 9.
מאת אלף ושמנת־אלפים Nu. 2, 24.
שבעת אלפים וחמש מאות Nu. 3, 22.
שמנת אלפים Num. 3, 28. 4, 48.
ששת אלפים ומאתים Num. 3, 34.
וחמשת אלפים Num. 31, 32.
אלף ושבעת אלפים Num. 31, 36. 43.
שרי אלפים ושרי מאות Dt. 1, 15.
כשלשת אלפים איש Jos. 7, 3. 4.
ויקח כחמשת אלפים Jos. 8, 12.
עשרת אלפים איש Jud. 1, 4. 4, 6.
כעשרת אלפים איש Jud. 3, 29.
יעשרת אלפים איש אחריו Jud. 4, 14
אלף ועשרת אלפים Jud. 7, 3.
שלשת אלפים איש Jud. 15, 11.
כשלשת אלפים איש Jud. 16, 27.
עשרת אלפים איש בחור Jud. 20, 34.
חמשת אלפים איש Jud. 20, 45.
כארבעת אלפים איש 1 Sam. 4, 2.
שרי אלפים ושרי חמשים 1 S. 8, 12.
שלשת אלפים מישראל 1 Sam. 13, 2
ששת אלפים פרשים 1 Sam. 13, 5.
רגלי ועשרת אלפים 1 Sam. 15, 4.
חמשת־אלפים שקלים 1 Sam. 17, 5.
שרי אלפים ושרי מאות 1 S. 22, 7.
שלשת אלפים איש בחור 1 S. 24, 3.
ולו צאן שלשת־אלפים 1 Sam. 25, 2.
ואתו שלשת־אלפים איש 1 S. 26, 2.
וישם עליהם שרי אלפים 2 S. 18, 1.
כי־עתה כמנו עשרה אלפים 2 S. 18, 3.
שלשת אלפים משל 1 Reg. 5, 12.
עשרת אלפים בחדש 1 Reg. 5, 28.
שלשת אלפים ושלש 1 Reg. 5, 30.
בישראל שבעת אלפים 1 Rg. 19, 18.
כל־בני ישראל שבעת אלפים 1 Reg. 20, 15.
ששת אלפים זהב 2 Reg. 5, 5.
ועשרת אלפים רגלי 2 Reg. 13, 7.
בני־החמלט עשרת אלפים 2 Reg. 14, 7.
עשרה אלפים גולה 2 Reg. 24, 14.
שבעת אלפים והחרש 2 Reg. 24, 16.
ששת אלפים ושמנה 1 Chr. 12, 24.
שבעת אלפים ומאה 1 Chr. 12, 25.
ארבעת אלפים ושש 1 Chr. 12, 26.
שלשת אלפים ושבע מאות 1 Chr. 12, 27.
אחי שאול שלשת אלפים 1 Chr. 12, 29
ושבעת אלפים פרשים 1 Chr. 18, 4.
שבעת אלפים רכב 1 Chr. 19, 18.
כל־ישראל אלף אלפים 1 Chr. 21, 5.
וכסף אלף אלפים ככרים 1 Chr. 22, 14.
ושפטים ששת אלפים 1 Chr. 23, 4.
וארבעת אלפים שערים 1 Chr. 23, 5.
וארבעת אלפים מהללים 1 Chr. 23, 5.
שלשת אלפים ככרי זהב 1 Chr. 29, 4.
ושבעת אלפים ככר־כסף 1 Chr. 29, 4.
ככרים חמשת־אלפים 1 Chr. 29, 7.
ככרים עשרת אלפים 1 Chr. 29, 7.
רבו ושמונת אלפים 1 Chr. 29, 7.
שלשת אלפים ושש מאות 2 Chr. 2, 1.
אלף ושלשת אלפים 2 Chr. 2, 16.
ושלשת אלפים ושש 2 Chr. 2, 17.
בתים שלשת אלפים וכיל 2 Chr. 4, 5.
ארבעת אלפים אריות 2 Chr. 9, 25.
בחיל אלף אלפים 2 Chr. 14, 8.
וצאן שבעת אלפים 2 Chr. 15, 11.
אלפים ושבע מאות 2 Chr. 17, 11.
ותישים שבעת אלפים 2 Chr. 17, 11.
שרי אלפים עדנה 2 Chr. 17, 14.
בני־שעיר עשרת אלפים 2 Chr. 25, 11.
ועשרת אלפים חיים שבו 2 Chr. 25, 12
ויכו מהם שלשת אלפים 2 Chr. 25, 13.
אלף ושבעת אלפים 2 Chr. 26, 13.
ועשרת אלפים כרים 2 Chr. 27, 5.
ושעורים עשרת אלפים 2 Chr. 27, 5.
וצאן שלשת אלפים 2 Chr. 29, 33.
ושבעת אלפים צאן 2 Chr. 30, 24.
וצאן עשרת אלפים 2 Chr. 30, 24.
ובקר שלשת אלפים 2 Chr. 35, 7.
לפסחים חמשת אלפים 2 Chr. 35, 9.
חמשת אלפים וארבע Esr. 1, 11.
שלשת אלפים ושש מאות Esr. 2, 35.
שבעת אלפים שלש מאות Esr. 2, 65.
חמרים ששת אלפים Esr. 2, 67.
מנים חמשת אלפים Esr. 2, 69.
שלשת אלפים תשע Neh. 7, 38.
אלה שבעת אלפים Neh. 7, 67.
חמרים ששת אלפים Neh. 7, 69.
ועשרת אלפים ככר־כסף Esth. 3, 9.
באין אלפים אבוס בר Prv. 14, 4.
ששת אלפים גמלים Job. 42, 12.
יהודים שלשת אלפים Jer. 52, 28.
ארבעת אלפים ושש מאות Jer 52, 30
ורחב עשרת אלפים Ez. 45, 3.
ועשרת אלפים רחב Ez. 45, 5.
חמשת אלפים רחב וארך Ez. 45, 6.
ורחב עשרת אלפים Ez. 48, 9.
רומה רחב עשרת אלפים Ez. 48, 10.
רחב עשרת אלפים Ez. 48, 10.
ורחב עשרת אלפים (bis). Ez. 48, 13
וחמשת אלפים הנותר Ez. 48, 15.
וארבעת אלפים Ez. 48, 16.
וארבעת אלפים (ter) Ez. 48, 16.
עשרת אלפים קדימה Ez. 48, 18.
ועשרת אלפים ימה Ez. 48, 18.
וארבעת אלפים Ez. 48, 30. 32. 33. 34.
pl.: הָאֲלָפִים
שרי האלפים ושרי המאות Nu 31, 14
שרי האלפים Num. 31, 48. 52.
שרי האלפים והמאות Num. 31, 54.
ולו נתנו האלפים 1 Sam. 18, 8.
ראשי האלפים אשר 1 Chr. 12, 20.
עם־שרי האלפים 1 Chr. 13. 1.
ושרי האלפים 1 Chr. 15, 25.
לשרי־האלפים והמאות 1 Chr. 26, 26.
ושרי האלפים 1 Chr. 27, 1. 28, 1.
ושרי האלפים והמאות 1 Chr. 29, 6.
לשרי האלפים 2 Chr. 1, 2. 25, 5.
pl.: וְאֲלָפִים
צנה ואלפים כלם Ps. 8, 8.
pl.: וְהָאֲלָפִים
והאלפים והעירים Jes. 30, 24.
pl.: לָאֲלָפִים
ועשה חסד לאלפים Ex. 20, 6.
ועשה חסד לאלפים Dt. 5, 10.
עשה חסד לאלפים Jer. 32, 18.
pl.: לָאֲלָפִים
נצר חסד לאלפים Ex. 34, 7.
pl.: וְלָאֲלָפִים
עברים למאות ולאלפים 1 S. 29, 2.
ויצאו למאות ולאלפים 2 Sam. 18, 4.
pl. constr.: אַלְפֵי
כשלשת אלפי איש Ex. 32, 28.
ראשי אלפי ישראל Num. 1, 16. 10, 4.
רבבות אלפי ישראל Num. 10, 36.
ורחם אלפי מנשה Dt. 33, 17.
את־ראשי אלפי ישראל Jos. 22, 21.
וראשי אלפי ישראל Jos. 22, 30.
עשרת אלפי איש Jud. 4, 10.
בכל אלפי יהודה 1 Sam. 23, 23.
שבעת אלפי־צאן Job. 1, 3.
ושלשת אלפי גמלים Job. 1, 3.
אלפי שנאן Ps. 68, 18.
pl. constr.: בְּאַלְפֵי
להיות באלפי יהודה Mich. 5, 1.
הירצה ה׳ באלפי אילים Mich. 6, 7.
pl. constr.: לְאַלְפֵי
את היו לאלפי רבבה Gn. 24, 60.
אשר לאלפי הצבא Num. 31, 48.
המה לאלפי ישראל Jos. 22, 14.
pl. constr.: מֵאַלְפֵי
מאלפי ישראל אלף למטה Nu. 31, 5.
מאלפי זהב וכסף Ps. 119, 72.
pl. c suff.: וְלַאֲלָפֵיכֶם
לשבטיכם ולאלפיכם 1 S. 10, 19.
pl. c. suff.: בְּאַלְפָיו
שאול באלפו 1 S. 18, 7. 21, 12. 29, 5.
pl. c. suff.: אַלְפֶיךָ
שגר אלפיך Dt. 7, 13. 28, 4. 18. 51.
dual.: אַלְפַּיִם
אלפים וארבע־מאות Num. 7, 85.
פאת־קדמה אלפים באמה Nu. 35, 5.
פאת־נגב אלפים באמה Num. 35, 5.
פאת־ים אלפים באמה Num. 35, 5.
פאת צפון אלפים באמה Nu. 35, 5.
ויכו ממנו אלפים איש Jud. 20, 45.
אלפים במכמש 1 Sam. 13, 2.
אלפים בת יכול 1 Reg. 7, 26.
ואתנה לך אלפים סוסים 2 Rg. 18, 23.
וחמורים אלפים 1 Chr. 5, 21.
אלפים ושבע מאות 1 Chr. 26, 32.
אלפים ושש מאות 2 Chr. 26, 12. 35, 8.
בני פרעש אלפים מאה Esr. 2, 3.
אלפים שמנה מאות Esr. 2, 6.
אלפים חמשים וששה Esr. 2, 14.
אלפים שלש־מאות Esr. 3, 64.
בני פרשש אלפים מאה Neh. 7, 8.
אלפים ושמנה מאות Neh. 7, 11.
אלפים שלש מאות Neh. 7, 17.
אלפים ששים ושבעה Neh. 7, 19.
אלפים שלש־מאות וששים Neh 7, 66
וכסף מנים אלפים Neh. 7, 71.
אלפים סוסים Jes. 36, 8.
אלפים ושלש מאות Dan. 8, 14.
du.: וַאֲלָפַיִם
ואלפים וארבע־מאות Ex. 38, 29.
du.: כַּאֲלָפַיִם
כאלפים אמה במדה Jos. 3, 4.
כאלפים איש אך כשלשת Jos. 7, 3.
denom. Hif-il: הַאֲלִיפוֹת
part. pl. f.: מַאֲלִיפוֹת
צאננו מאלופות מרבבות Ps 144, 13
אַלּוּף
תוקעי שכתעם לכוש, ומוכנו דכק וכלוח [שכתאנגעבן, -שלייעסטענבן] מזרחו עכין הדנקה, לבן נהשלות שלוש, כפי חיתך הפסוקים. ף׳ הסתכת תרכות הכתאה וכייתוקה [נאחסט], המסתפקת לקנרה, ד״מ כנכ שלוף, כנכ נן־תרכית וכייתות, ועטו נפרוזו דוכב לנן־לנכע ויהודה לנן־קריה, שנשרשוו ככנב וכשלוף [שלוף נמכוון נקל], וכן עשה מכסה עכרים למאות ולאלפים 2 S. 29, 2.
ויצאו למאות ולאלפים 2 Sam. 18, 4.
pl. constr.: אַלְפֵי
כשלשת אלפי איש Ex. 32, 28.
ראשי אלפי ישראל Num. 1, 16. 10, 4.
רבבות אלפי ישראל Num. 10, 36.
ורחם אלפי מנשה Dt. 33, 17.
את־ראשי אלפי ישראל Jos. 22, 21.
וראשי אלפי ישראל Jos. 22, 30.
עשרת אלפי איש Jud. 4, 10.
בכל אלפי יהודה 1 Sam. 23, 23.
שבעת אלפי־צאן Job. 1, 3.
ושלשת אלפי גמלים Job. 1, 3.
אלפי שנאן Ps. 68, 18.
pl. constr.: בְּאַלְפֵי
להיות באלפי יהודה Mich. 5, 1.
הירצה ה׳ באלפי אילים Mich. 6, 7.
pl. constr.: לְאַלְפֵי
את היו לאלפי רבבה Gn. 24, 60.
אשר לאלפי הצבא Num. 31, 48.
המה לאלפי ישראל Jos. 22, 14.
pl. constr.: מֵאַלְפֵי
מאלפי ישראל אלף למטה Nu. 31, 5.
מאלפי זהב וכסף Ps. 119, 72.
pl. c suff.: וְלַאֲלָפֵיכֶם
לשבטיכם ולאלפיכם 1 S. 10, 19.
pl. c. suff.: בְּאַלְפָיו
שאול באלפו 1 S. 18, 7. 21, 12. 29, 5.
pl. c. suff.: אַלְפֶיךָ
שגר אלפיך Dt. 7, 13. 28, 4. 18. 51.
dual.: אַלְפַּיִם
אלפים וארבע־מאות Num. 7, 85.
פאת־קדמה אלפים באמה Nu. 35, 5.
פאת־נגב אלפים באמה Num. 35, 5.
פאת־ים אלפים באמה Num. 35, 5.
פאת צפון אלפים באמה Nu. 35, 5.
ויכו ממנו אלפים איש Jud. 20, 45.
אלפים במכמש 1 Sam. 13, 2.
אלפים בת יכול 1 Reg. 7, 26.
ואתנה לך אלפים סוסים 2 Rg. 18, 23.
וחמורים אלפים 1 Chr. 5, 21.
אלפים ושבע מאות 1 Chr. 26, 32.
אלפים ושש מאות 2 Chr. 26, 12. 35, 8.
בני פרעש אלפים מאה Esr. 2, 3.
אלפים שמנה מאות Esr. 2, 6.
אלפים חמשים וששה Esr. 2, 14.
אלפים שלש־מאות Esr. 3, 64.
בני פרשש אלפים מאה Neh. 7, 8.
אלפים ושמנה מאות Neh. 7, 11.
אלפים שלש מאות Neh. 7, 17.
אלפים ששים ושבעה Neh. 7, 19.
אלפים שלש־מאות וששים Neh 7, 66
וכסף מנים אלפים Neh. 7, 71.
אלפים סוסים Jes. 36, 8.
אלפים ושלש מאות Dan. 8, 14.
du.: וַאֲלָפַיִם
ואלפים וארבע־מאות Ex. 38, 29.
du.: כַּאֲלָפַיִם
כאלפים אמה במדה Jos. 3, 4.
כאלפים איש אך כשלשת Jos. 7, 3.
denom. Hif-il: הַאֲלִיפוֹת
part. pl. f.: מַאֲלִיפוֹת
צאננו מאלופות מרבבות Ps 144, 13
אַלּוּף
תוקעי שכתעם לכוש, ומוכנו דכק וכלוח [שכתאנגעבן, -שלייעסטענבן] מזרחו עכין הדנקה, לבן נהשלות שלוש, כפי חיתך הפסוקים. ף׳ הסתכת תרכות הכתאה וכייתוקה [נאחסט], המסתפקת לקנרה, ד״מ כנכ שלוף, כנכ נן־תרכית וכייתות, ועטו נפרוזו דוכב לנן־לנכע ויהודה לנן־קריה, שנשרשוו ככנב וכשלוף [שלוף נמכוון נקל], וכן עשה מכסה סכרון־סרוק, שנפרזו כתוקעי מוכקרי נמכוון לקר על שלוף, וכן סיג ותפל פתרון עוילי, שנפרזו נקיר, וכן עטו יכקי וקמקי, כנמשכים לקרוסים. ומוכ כתעשם לניון נהמה נת־תרכות נכלנ [נאחסטיעה], ותרנומו תורה. כ׳ הסשלה על קנכ ומוכע [פרייכ], המתקנכ עמנו, ד״מ שלופי ומיוחדי, מפריד שלוף, שלוף תנשקו כשלוף, ויפס פרזו עויקלי רחם, רחים, ופן פעם עשה שנפרזו רב. ג׳ נויב הסס אלה, שניוזו קנכת מוסתקה לו שנא, וסרכזן רקה על שלף, זר וקלן המוסתקה [פאחמיליענסוסיעה], וכן פרזו שכן־עוכך כזוח וגדול, ותוכקלום תכנמו רבבי.
adj. deinde *substantive* usitatum, agglutinatus, adnexus, adhaerescens (anhängend, anschliessend), quae vocabuli significatio tripliciter transfertur et ad tres rerum species denotandas adhibetur: 1) pecus a teneris educatum hominibusque assuefactum, veluti ovis mansuefacta (Zahmvieh, targ. תּוֹר). Errant *Dunash ibn-Librat* et *Juda ibn-Qarish*, qui בְּכֶבֶשׁ אַלּוּפוֹ Jer. 11, 19. pro בְּכֶבֶשׂ בְּאַלּוּפוֹ h. e. *sicuti ovis, sicuti bos* dictum putant. Etiam *Menahem ben-Saruq*, qui אַלּוּפוֹ adj. magnus, delectus vertit, vehementer fallitur. Eodem modo *Uziëli*: בְּחִיר. 2) familiaris, amicus, socius, alterius consuetudini assuetus ejusque lateri adhaerescens. Belle Targ. רַחֲם, רְחִים, semel perperam: רַב; 3) denom. nominis אֱלֹהַּ, quod de societate seu tribu magna et conjunctim vivente dicitur, dux, princeps gentis (Familienhaupt), φύλαρχος (syn. רֹאשׁ מִשְׁפָּחָה). LXX. βοῦς, ἄκακος, διδασκαλία, μάθημα (targ. אוּלְפָנָא); φίλος; ἡγεμών, ἡγούμενος, ἡγεμονία, χιλίαρχος.
אלוף תימן אלוף אומר Gn. 36, 15.
אלוף צפו אלוף קנז Gn. 36, 15.
אלוף קרח אלוף געתם Gn. 36, 16.
אלוף עמלק Gn. 36, 16.
אלוף נחת אלוף זרח Gn. 36, 17.
אלוף שמה אלוף מזה Gn. 36, 17.
אלוף יעוש אלוף יעלם Gn. 36, 18.
אלוף קרח Gn. 36, 18.
אלוף לוטן אלוף שובל Gn. 36, 28.
אלוף צבעון אלוף ענה Gn. 36, 28.
אלוף דישן אלוף אצר Gn. 36, 29.
אלוף דישן Gn. 36, 29.
אלוף תמנע אלוף עלוה Gn. 36, 40.
אלוף יתת Gn. 36, 40.
אלוף אהליבמה אלוף Gn. 36, 41.
אלוף פינן Gn. 36, 41.
אלוף קנז אלוף תימן Gn. 36, 42.
אלוף מבצר Gn. 36, 42.
אלוף מגדיאל אלוף עירם Gn. 36, 43.
אלוף תמנע 1 Chr. 1, 51.
אלוף עליה אלוף יתת 1 Chr. 1, 51.
אלוף אהליבמה אלוף 1 Chr. 1, 52.
אלוף פינון 1 Chr. 1, 52.
אלוף קנז אלוף תימן 1 Chr. 1, 53.
אלוף מבצר 1 Chr. 1, 53.
אלוף מגדיאל אלוף עירם 1 Chr. 1, 54.
העזבת אלוף נעוריה Prv. 2, 17.
ונרגז מפריד אלוף Prv. 16, 28.
ושנה בדבר מפריד אלוף Prv. 17, 9.
אלוף נערי אתה Jer. 3, 4.
ואני ככבש אלוף Jer. 11, 19.

בְּאַלּוּהַּ
Mich. 7, 5. אל־תבטחו באלוף
פְּאַלָּהּ
Zach. 9, 7. והיה כאלף ביהודה
cum suff.: אַלּוּפַי
Ps. 55, 14. אלופי ומידעי
pl.: אֲלָפִים
Jer. 13, 21. אלפים לראש
constr.: אַלְפֵי, אַלּוּפֵי
Gn. 36, 15. אלה אלופי בני־עשו
Gn. 36, 16. אלה אלופי אליפז
Gn. 36, 17. אלה אלופי רעואל
Gn. 36, 18. אלה אלופי אהליבמה
Gn. 36, 21. 30. אלה אלופי החרי
Gn. 36, 40. ואלה שמות אלופי עשו
Gn. 36, 43. אלופי אדום למשבתם
Ex. 15, 15. אז נבהלו אלופי אדום
1 Chr. 1, 51. ויהיו אלופי אדום
1 Chr. 1, 54. אלה אלופי אדום
Zach. 12, 5. ואמרו אלפי יהודה
Zach. 12, 6. אלפי יהודה ככיור אש
pl. c. suff.: אַלּוּפֵינוּ
Ps. 144, 14. אלופינו מסבלים
cum suff.: אַלּוּפֵיהֶם
Gn. 36, 19. ואלה אלופיהם
pl. c. suff.: לְאַלְפֵיהֶם
Gn. 36, 30. אלופי החרי לאלפיהם
אֲלָהּ
פעל לקחי, וסוף כהן עבר, ולפ יסוף עזרו, וילבש מלבוש ענבר.
numer. aram., quod cum hebraico אֶלֶף plane congruit.
Dan. 5, 1. לרברבנוהי אלף
definit.: אַלְפָּא
Dan. 5, 1. ולקבל אלפא חמרא שתה
pl.: אַלְפִּין
Dan. 7, 10. אלף אלפים ישמשונה

אָלַץ

פעל מעובר מן אֵץ נספחנעות סל, וכי קוץ כמלפ ככתבי קדש. פתרונו כמו קוץ, הלחקם ונעילם והכרקם [דרקנען], ולפ כמלפ כפ כפיעל, ותעודתו דקיקה והכרקה בלים, לכיסה וגיסה בגבר. ומשם אוּלָצָן בלחני חוס משרש, לפל תילוקו נפ בלשונות ערב תילפ. והמתרגם תרגם כהן דָּחָק, וכהן סוף.

vrb. rarum, cujus nil nisi Piel idque semel invenitur: comprimere, compellere; ortum, injecta liquida, a radice אֵץ, ex quo adjectis in principio praepositionibus בָּ *impellere*, לָ *in angustias adducere*. Al: παρενοχλεῖσθαι, et secundum edit. Romanam: στενοχωρεῖν. Trg: דְּחָק.

Pi-el. אִלֵּץ
3 impf. fem.: וַתְּאַלְּצֵהוּ *cum suff.:*
Jud. 16, 16. כל־הימים ותאלצהו

אֵם

עם עתיקי ויועזני, וכלכול אֵמָּה וסלכים אֲמוֹת, וסוף כיעע בכל מלשונות, כלפל שלכיונו ליור עבעי כלותיותיו. סורלותיו תסתעפה כמו כלפ ולק, ולוגלפל על לפ קורנפ [שעיעף-יועעער], לפ-לפ לו לפ-לפ, בעלפ וגבית וכדומה, ויפמר גפ מסלכן ולקלת מעלפ סלכן, ויסמוך לפם ומכלנות סוגלפ'וום על לפול עם ולפל עיר לכן וכלכ לפוס וגו', לו מעלק סדלך, לפל שם קנון דלכיס רגיס. נשמות פרעיס גפ אֵם, כמו אֲחִיאֵם. פעעל אִמֵּם לו אֵם נויר הפס, ונרלף עם עַמִּם, ומשולב לו קָם, גַּם כפי הנרלף, והשרש אֵמָּה ממנו. פתרונו יקדות וקנרות [לייפנען, פֵּעֵר-ניכלען], וכן כיוני (ὅμ-ος; ἅμα) פרסי (sam) וסולו (hem) וכלל שפתי מעלפ, ומוס גפ אֹם, אֵמָּה, עי' עַם, לָאֹם. עי' נגמלק לממות של נמלים, ולפל סמלקלים לממות סקיילם.

nom. prim. non fictum, sed primus infantium balbutientium sonus, sanscr. *mâtri*, mand. *eme*, *mater* (noverca, avia), translate: ea, quae cui benefecit vel quae quid possidet, etiam de urbe magna ac principe, ad cujus ditionem tanquam filiae multae pertinent, quas genuit atque nutrit (quo fit, ut hebraici interpretes saepenumero אֵם et אָמָּה inter se componant atque alterum ope alterius interpretentur). אֵם הַדֶּרֶךְ, bivium, a quo tanquam matre viae exeunt. Si quod verbum subest, non potest aliud esse nisi אָם (עָם, unde vrb. secundarium לָאַם), *jungere*, atque inde forsitan אֵם ea, quae gentes posterorum in se jungit ac continet; אָמָה, ancilla, h. e. ea, quae cum familia suorum dominorum conjuncta sive ei addita est (cf. שִׁפְחָה); אֹם, gens h. e. societas conjunctioque hominum, et sic porro.

Gn. 3, 20. כי הוא היתה אם כל־חי
Gn. 28, 5. אחי רבקה אם יעקב ועשו
Gn. 32, 12. והכני אם על־בנים
Ex. 2, 8. ותקרא את־אם הילד
Jud. 5, 7. שקמתי אם בישראל
Jud. 5, 28. ותיבב אם סיסרא
2 Sam. 17, 25. אחות צרויה אם יואב
1 Reg. 1, 11. אל־בת־שבע אם־שלמה
1 Reg. 2, 13. אל־בת־שבע אם־שלמה
2 Reg. 4, 30. ותאמר אם הנער חי־יי
2 Reg. 11, 1. ועתליה אם אחזיהו
2 Reg. 24, 15. ואת־אם המלך
1 Chr. 2, 26. עטרה היא אם אונם
2 Chr. 15, 16. וגם־מעכה אם־אסא
2 Chr. 22, 10. ועתליהו אם אחזיהו
Ps. 35, 14. כאבל־אם קדר שחותי
Ps. 113, 9. אם־הבנים שמחה
Prv. 19, 26. משדד־אב יבריח אם
Prv. 30, 17. ותבז ליקהת־אם
Jer. 15, 8. על־אם בחור
Ez. 21, 26. על־אם הדרך
Ez. 23, 2. בנות אם־אחת
Hos. 10, 14. אם על־בנים רטשה
וָאֵם
2 S. 20, 19. להמית עיר ואם בישראל
וָאֵם
Esth. 2, 7. כי אין לה אב ואם
Ez. 22, 7. אב ואם הקלו בך
הָאֵם
Dt. 22, 6. לא־תקח האם על־הבנים
Dt. 22, 7. שלח תשלח את־האם
וְהָאֵם
Dt. 22, 6. והאם רבצת
לָאֵם
1 Reg. 2, 19. וישם כסא לאם המלך
וְלָאֵם
Ez. 44, 25. כי אם־לאב ולאם
cum suff.: אִמִּי
Gn. 20, 12. אך לא בת־אמי
Jos. 2, 13. את־אבי ואת־אמי
Jud. 8, 19. וויאמר אחי בני־אמי הם
נזיר אלהים אני מבטן
Jud. 16, 17. אמי
1 Reg. 2, 20. שאלי אמי
וירא יעקב אל־רבקה
Gn. 27, 11. אמו
ותאמר לו אמו עלי
Gn. 27, 13. קללתך
Gn. 27, 14. ותעש אמו מטעמים
וישמע יעקב אל־אביו
Gn. 28, 7. ואל־אמו
את־רחל בת־לבן אחי
Gn. 29, 10. אמו
Gn. 29, 10. ואת־צאן לבן אחי אמו
Gn. 29, 10. את־צאן לבן אחי אמו
Gn. 30, 14. ויבא אתם אל־לאה אמו
וירא את־בנימן אחיו
Gn. 43, 29. בן־אמו
שבעת ימים יהיה
Ex. 22, 29. עם־אמו
לא־תבשל גדי בחלב
Ex. 23, 19. 34, 26. אמו
Lev. 19, 3. איש אמו ואביו תיראו
Lev. 20, 9. את־אביו ואת־אמו
Lev. 20, 17. בת־אביו או־בת־אמו
וחיה שבעת ימים
Lev. 22, 27. תחת אמו
ושם אמו שלמית
Lev. 24, 11. בת־דברי
Nu. 12, 12. אשר בצאתו מרחם אמו
Dt. 14, 21. לא־תבשל גדי בחלב אמו
Dt. 21, 18. בקול אביו ובקול אמו
Dt. 27, 21. בת־אביו או בת־אמו
Jud. 9, 1. אל־אחי אמו
Jud. 9, 1. בית־אבי אמו לאמר
Jud. 9, 3. וידברו אחי־אמו עליו
Jud. 14, 9. וילך אל־אביו ואל־אמו
Jud. 17, 2. ותאמר אמו ברוך בני ליי
Jud. 17, 3. ותאמר אמו הקדש
Jud. 17, 4. ותקח אמו מאתים
1 Sam. 2, 19. תעשה־לו אמו
1 Reg. 3, 27. לא תמיתהו היא אמו
1 Reg. 11, 26. ושם אמו צרועה
ושם אמו נעמה
1 Reg. 14, 21. 31. העמנית
1 Reg. 15, 2. 10. ושם אמו מעכה
1 Reg. 15, 13. וגם את־מעכה אמו
ושם אמו עזובה בת־
1 Reg. 22, 42. שלחי
וילך בדרך אביו ובדרך
1 Reg. 22, 53. אמו
2 Reg. 4, 19. שאהו אל־אמו
וישאהו ויבאהו אל־
2 Reg. 4, 20. אמו
ושם אמו עתליהו בת־
2 Reg. 8, 26. עמרי
ושם אמו צביה מבאר
2 Reg. 12, 2. שבע
ושם אמו יהועדין מן־
2 Reg. 14, 2. ירושלם
ושם אמו יכליהו
2 Reg. 15, 2. מירושלם
ושם אמו ירושא בת־
2 Reg. 15, 33. צדוק
ושם אמו אבי בת
2 Reg. 18, 2. זכריה
ושם אמו חפצי־בה
2 Reg. 21, 2. ושם אמו משלמת בת־
2 Reg. 21, 19. חרוץ
ושם אמו ידידה בת־
2 Reg. 22, 1. עדיה
2 Reg. 23, 31. 24, 18. ושם אמו חמיטל
ושם אמו זבידה בת־
2 Reg. 23, 36. פדיה
2 Reg. 24, 8. ושם אמו נחשתא
2 Chr. 12, 13 ושם אמו נעמה
2 Chr. 13, 2 ושם אמו מיכיהו
ושם אמו עזובה בת־
2 Chr. 20, 31. שלחי
ושם אמו עתליהו בת־
2 Chr. 22, 2. עמרי
2 Chr. 22, 3. כי אמו היתה יועצתו
ערם יצתי מבטן אמי
Job. 1, 21. אמי ואחותי לרמה
Job. 17, 15. ומבטן אמי אנחנה
Job. 31, 18. על־שדי אמי
Ps. 22, 10. מבטן אמי אלי אתה
Ps. 22, 11. ובחטא יחמתני אמי
Ps. 51, 7. ונכרי לבני אמי
Ps. 69, 9. ממעי אמי אתה גוזי
Ps. 71, 6. תסכני בבטן אמי
Ps. 139, 13. רך ויחיד לפני אמי
Prv. 4, 3. בני אמי נחרוי־בי
Cant. 1, 6. שהביאתיו אל־בית אמי
Cant. 3, 4. יונק שדי אמי
Cant. 8, 1. אל־בית אמי תלמדני
Cant. 8, 2. ממעי אמי הזכיר שמי
Jes. 49, 1. אויי־לי אמי כי ילדתני
Jer. 15, 10. יום אשר־ילדתני אמי
Jer. 20, 14. ותהי־לי אמי קברי
Jer. 20, 17.
cum suff.: וְאִמִּי
1 S. 22, 3. יצא־נא אבי ואמי אתכם
2 Sam. 19, 38. עם קבר אבי ואמי
Ps. 27, 10. אבי ואמי עזבוני
Jes. 8, 4. קרא אבי ואמי
וּלְאִמִּי
Jud. 14, 16. לאבי ולאמי לא הגדתי
1 Reg. 19, 20. אשקה־נא לאבי ולאמי
cum suff.: אִמְּךָ *p.*
Gn. 27, 29. וישתחוו לך בני אמך
Gn. 28, 2. ביתה בתואל אבי אמך
Gn. 28, 2. מבנות לבן אחי אמך
Ex. 20, 12. כבד את־אביך ואת־אמך
Lev. 18, 7. וערות אמך לא תגלה
Lev. 18, 7. אמך הוא
Lev. 18, 9. בת־אביך או בת־אמך
Lev. 18, 13. אחות־אמך לא תגלה
Lev. 18, 13. כי־שאר אמך הוא
אחות אמך ואחות אביך לא
Lev. 20, 19. תגלה
Dt. 5, 16. כבד את־אביך ואת־אמך
Dt. 13, 7. כי יסיתך אחיך בן־אמך
1 S. 15, 33. כן־תשכל מנשים אמך
1 S. 20, 30 לבשתך ולבשת ערות אמך
2 Reg. 3, 13. ואל־נביאי אמך
2 Reg. 9, 22. עד־זנוני איזבל אמך
Ps. 50, 20. בבן־אמך תתן־דפי
Prv. 1, 8. 6, 20. ואל־תטש תורת אמך
Prv. 23, 22. ואל־תבוז כי־זקנה אמך
Cant. 8, 5. שמה חבלתך אמך
Jer. 22, 26. ואת־אמך אשר ילדתך
Ez. 19, 2. מה אמך לביא
Ez. 19, 10. אמך כגפן
Hos. 4, 5. ודמיתי אמך
וְאִמְּךָ, וְאֵמְּךָ
הבוא נבוא אני ואמך
Gn. 37, 10. ואחיך
Prv. 23, 25. ישמח־אביך ואמך
אִמֶּךָ
Jos. 2, 18. ואת־אביך ואת־אמך
Ez. 16, 45. בת־אמך את געלת
וְאִמֶּךָ
Ez. 16, 3. אביך האמרי ואמך תחית
Ruth 2, 11. ותעזבי אביך ואמך
אִמְּכֶם
Jes. 50, 1. ספר כריתות אמכם
Jes. 50, 1. ובפשעיכם שלחה אמכם
Jer. 50, 12. בושה אמכם מאד
בְּאִמְּכֶם
Hos. 2, 4. ריבו באמכם ריבו
אִמָּכֶן
Ez. 16, 45. אמכן חתית
אִמּוֹ
Gn. 2, 24. את־אביו ואת־אמו
Gn. 21, 21. ותקח־לו אמו אשה
Gn. 24, 67. האהלה שרה אמו
Gn. 24, 67. אחרי אמו

ושם אמו צביה מבאר
שבע 2 Chr. 24, 1.
ושם אמו יהועדן
מירושלים 2 Chr. 25, 1.
ושם אמו יכליה מן־
ירושלם 2 Reg. 26, 3.
ושם אמו ירושא בת־
צדוק 2 Reg. 27, 1.
ושם אמו אביה בת־
זכריהו 2 Reg. 29, 1.
וחטאת אמו אל־חמה Ps. 109, 14.
כגמל עלי אמו Ps. 131, 2.
ובן כסיל תוגת אמו Prv. 10, 1.
וכסיל אדם בוזה אמו Prv. 15, 20.
ונער משלח מביש אמו Prv. 29, 15.
ואת־אמו לא ירך Prv. 30, 11.
אשר־יסרתו אמו Prv. 31, 1.
בעטרה שעטרה־לו אמו Cant. 3, 11.
כאשר יצא מבטן אמו Eccl. 5, 14.
כאיש אשר אמו תנחמנו Jes. 66, 13.
על־אביו ועל־אמו Jer. 16, 7.
ושם אמו חמיטל Jer. 52, 1.

cum suff.: וְאִמּוֹ

ומכה אביו ואמו Ex. 21, 15.
ומקלל אביו ואמו Ex. 21, 17.
אביו ואמו קלל Lev. 20, 9.
ותפשו בו אביו ואמו Dt. 21, 19.
ארור מקלה אביו ואמו Dt. 27, 16.
ויאמר לו אביו ואמו Jud. 14, 3.
ואביו ואמו לא ידעו Jud. 14, 4.
וירד שמשון ואביו ואמו Jud. 14, 5.
הוא ואמו ועבדיו
ושריו 2 Reg. 24, 12.
ואמו קראה שמו יעבץ 1 Chr. 4, 9.
מקלל אביו ואמו Prv. 20, 20.
גוזל אביו ואמו Prv. 28, 24.
אביו ואמו ילדיו Zach. 13, 3.
אביהו ואמו ילדיו Zach. 13, 3.

וּלְאִמּוֹ

לא כאביו וכאמו 2 Reg. 3, 2.

לְאִמּוֹ

ויקח ויבא לאמו Gn. 27, 14.
לבדו לאמו ואביו אהבו Gn. 44, 20.
לאמו ולאביו Lev. 21, 2.
ואמר לאמו אלף ומאה Jud. 17, 2.
ומאה הכסף לאמו Jud. 17, 3.
וישב את־הכסף לאמו Jud. 17, 4.
ויאמר לאמו ולמה 1 Reg. 2, 22.
הביתה ויתנהר לאמו 1 Reg. 17, 23.

וּלְאִמּוֹ

לאביו ולאמו לא ישמא Lev. 21, 11.
לאכיו ולאמו Num. 6, 7.
האמר לאביו ולאמו Dt. 33, 9.
ויעל ויגד לאביו ולאמו Jud. 14, 2.
ולא הגיד לאביו ולאמו Jud. 14, 6.

אִמֵּם

כי זנתה אמם Hos. 2, 7.

אִמָּהּ

ותגד לבית אמה Gn. 24, 28.
את־אשה ואת־אמה Lev. 20, 14.
את־אביה ואת־אמה Dt. 21, 13.
ואת־אביה ואת־אמה Jos. 6, 23.
שבנה אשה לבית אמה Ruth 1, 8.

וְאִמָּהּ

ויאמר אחיה ואמה Gn. 24, 55.
ולקח אבי הנעל ואמה Dt. 22, 15.
ובמות אביה ואמה Esth. 2, 7.

בְּאִמָּהּ

בת קמה באמה Mich. 7, 6.

כְּאִמָּהּ

לאמר כאמה בתה Ez. 16, 44.

לְאִמָּהּ

אחת היא לאמה Cant. 6, 9.

וּלְאִמָּהּ

נתן לאחיה ולאמה Gn. 24, 53.

pl. c. suff.: אִמֹּתֵינוּ

אמתינו כאלמנות Thr. 5, 3.

אִמֹּתָם

ועל־אמתם הילדות Jer. 16, 3.
אל־חיק אמתם Thr. 2, 12.

לְאִמֹּתָם

לאמתם יאמרו Thr. 2, 12.

אַמָּה

ז"כ יז אַם דומה לכל אַם, ועכיו ק' עיר רבה קרת גדולה ומחלכת [מוטעה = שעזדע, הויפט-שטאדט], וכן מתא סלמה, לומר מחזלת ופשיעת הקריה וכניפתה. ג' זה הסף, לשון יונג זו על ידה יניב [גרוכדפעסטע], ובתרגום לחות הסמיס לנות ספיק, וחוק כמו מקל וזרניע זו כניב, וכן בגמרא אַמָּה לבן סוכה. ג' זה לבניב הזרוע, וחוק הזרוע [עלנע], ותוזאל למלה, והוגי אַמָּתַיִם והרכיס אַמּוֹת, ובגמרא אַמָּה כמו זה הכוזות והכתרות, חקוס לשון יקר, כמו לחת בית הסוליון, לחת הקילון, לחת הסיס, לחת דרקיק, וכן הרבה.

sbst. f. (m. אַם) 1) metropolis, caput (מֶתֶג הָאַמָּה, frenum metropolis h. e. dominium capitis Palaestinorum); 2) postis (liminum). Al: τὸ ὑπέρθυρον. Aram. אַגְלְתָּא סַפְיָא; 3) mater brachii h. e. pars *brachii* et *mensurae* a flexu s. curvatura brachii usque ad imam manum. De mensura cubitali apud Hebraeos cf. Kelim C. XVII. Misna 9. et 10. Shilthe ha-Giborim c. 72. Middot C, III. M. 2. Translate de poena peccati. Cf. אַמַּת בְּצִדְקֵךְ Jer. 51, 13.

שלש מאות אמה ארך
התבה Gn. 6, 15.
חמשים אמה רחבה Gn. 6, 15.
ושלשים אמה קומתה Gn. 6, 15.
ואל־אמה תכלנה מלמעלה Gn. 6, 16.
חמש עשרה אמה Gn. 7, 20.
קלעים חמשים אמה Ex. 27, 12.
מזרחה חמשים אמה Ex. 27, 13.
וחמש עשרה אמה Ex. 27, 14.
מסך עשרים אמה Ex. 27, 16.
אמה ארכו ואמה רחבו Ex. 37, 25.
מזרחה חמשים אמה Ex. 38, 13.
חמש־עשרה אמה אל־
הכתף Ex. 38, 14.
קלעים חמש עשרה אמה Ex. 38, 15.
ועשרים אמה ארך ורומה Ex. 38, 18.
אלף אמה סביב Num. 35, 4.
כאלפים אמה במדה Jos. 3, 4.
ששים־אמה ארכו 1 Reg. 6, 2.
ושלשים אמה קומתו 1 Reg. 6, 2.
עשרים אמה ארכו 1 Reg. 6, 3.
ויבן את־עשרים אמה 1 Reg. 6, 16.
עשרים אמה ארך 1 Reg. 6, 20.
ועשרים אמה רחב 1 Reg. 6, 20.
ועשרים אמה קומתו 1 Reg. 6, 20.
מאה אמה ארכו 1 Reg. 7, 2.
וחמשים אמה רחבו 1 Reg. 7, 2.
ושלשים אמה קומתו 1 Reg. 7, 2.
חמשים אמה ארכו 1 Reg. 7, 6.
ושלשים אמה רחבו 1 Reg. 7, 6.
שמנה עשרה אמה 1 Reg. 7, 15.
וחוט שתים־עשרה אמה 1 Reg. 7, 15.
אמה וחצי האמה 1 Reg. 7, 31. 32.
ארבע מאות אמה 2 Reg. 14, 13.
שמנה עשרה אמה 2 Reg. 25, 17.
עשרים אמה ארכו 2 Chr. 4, 1.
ועשרים אמה רחבו 2 Chr. 4, 1.
ארבע מאות אמה 2 Chr. 25, 23.
ואלף אמה בחומה Neh. 3, 13.
גבה חמשים אמה Esth. 5, 14. 7, 9.
שמנה עשרה אמה Jer. 52, 21.
וחוט שתים־עשרה אמה Jer. 52, 21.
אמה אחת ואמה־אחת Ez. 40, 12.
את־אילים ששים אמה Ez. 40, 14.
הפנימי חמשים אמה Ez. 40, 15.
מחוץ מאה אמה Ez. 40, 19.
חמשים אמה ארכו Ez. 40, 21.
משער אל־שער מאה אמה Ez. 40, 23.
חמשים אמה ארך Ez. 40, 25.
ורחב חמש ועשרים אמה Ez. 40, 25.
חמשים אמה ארך ורחב Ez. 40, 29.
ארך חמש ועשרים אמה Ez. 40, 30.
ארך חמשים אמה Ez. 40, 33.
ורחב חמש ועשרים
אמה Ez. 40, 33. 36.
ארך אמה אחת וחצי Ez. 40, 42.
ורחב אמה אחת וחצי Ez. 40, 42.
וגבה אמה אחת Ez. 40, 42.
ארך׳ מאה אמה Ez. 40, 47.
ורחב מאה אמה Ez. 40, 47.
ארך האלם עשרים אמה Ez. 40, 49.
ורחב עשתי עשרה אמה Ez. 40, 49.
אמה ורחב עשרים אמה Ez. 41, 2.
ארכו עשרים אמה Ez. 41, 4.
ורחב עשרים אמה Ez. 41, 4.
רחב עשרים אמה Ez. 41, 10.
רחב שבעים אמה Ez. 41, 12.
וארכו תשעים אמה Ez. 41, 12.
ארך מאה אמה Ez. 41, 13.
וקירותיה ארך מאה אמה Ez. 41, 13.
והגזרה לקדים מאה אמה Ez. 41, 14.
מפו ומפו מאה אמה Ez. 41, 15.
דרך אמה אחת Ez. 42, 4.
ארכו חמשים אמה Ez. 42, 7.
לחצר החיצונה חמשים
אמה Ez. 42, 8.
על־פני החיכל מאה אמה Ez. 42, 8.
אמה אמה וטפח Ez. 43, 13.
ורחב אמה אחת Ez. 43, 14.
והחיק־לה אמה סביב Ez. 43, 17.
וחמשים אמה מגרש Ez. 45, 2.

וְאַמָּה

ואמה וחצי קמתו Ex. 25, 10. 37, 1.
ואמה וחצי רחבו Ex. 25, 10. 17. 37, 1. 6.
ואמה רחבו Ex. 25, 23. 37, 10.
ואמה וחצי קמתו Ex. 25, 23. 37, 10.
ואמה וחצי האמה Ex. 26, 16.
אמה ארכו ואמה
רחבו Ex. 30, 2. 37, 25.
אמה אחת ואמה־אחת Ez. 40, 12.
וחיק האמה ואמה Ez. 43, 13.

הָאַמָּה

ואמה וחצי האמה Ex. 26, 16. 36, 21.
את־מתג האמה 2 Sam. 8, 1.
אמה וחצי האמה 1 Reg. 7, 31. 32.
וראש המכונה חצי
האמה 1 Reg. 7, 35.
וחיק האמה ואמה Ez. 43, 13.
ארבע אמות ורחב האמה Ez. 43, 14.
הצי האמה והחיק־לה Ez. 43, 17.

וְהָאַמָּה

והאמה מזה והאמה מזה Ex. 26, 13.

בָּאַמָּה

שמנה ועשרים באמה Ex. 26, 2. 36, 9.
ורחב ארבע באמה Ex. 26, 2. 8. 36, 9.
מאה באמה ארך לפאה Ex. 27, 9.
מאה באמה Ex. 27, 18.
שלשים באמה Ex. 36, 15. 26, 8.
שש משזר מאה באמה Ex. 38, 9.
ולפאת צפון מאה באמה Ex. 38, 11.
קלעים חמשים באמה Ex. 38, 12.
פאת־קדמה אלפים באמה Nu. 35, 5.
פאת־נגב אלפים באמה Num. 35, 5.
פאת־ים׳ אלפים באמה Num. 35, 5.
פאת צפון אלפים באמה Num. 35, 5.
עשר באמה רחבו 1 Reg. 6, 3.
חמש באמה רחבה 1 Reg. 6, 6.
והתיכנה שש באמה 1 Reg. 6, 6.
והשלישית שבע באמה 1 Reg. 6, 6.
וארבעים באמה היה
הבית 1 Reg. 6, 17.
ועשר באמה הכרוב
השני 1 Reg. 6, 25.
הכרוב האחד עשר
באמה 1 Reg. 6, 26.
עשר באמה משפתו 1 Reg. 7, 23.
וחמש באמה קומתו 1 Reg. 7, 23.
וקוה שלשים באמה 1 Reg. 7, 23.
עשר באמה מקפים את־
הים 1 Reg. 7, 24.
ארבע באמה ארך המכונה 1 Rg. 7, 27.
האחת וארבע באמה
רחבה 1 Reg. 7, 27.
ושלש באמה קומתה 1 Reg. 7, 27.
ומעלה באמה 1 Reg. 7, 31.
ארבע באמה הכיור
האחד 1 Reg. 7, 38.
איש מדה׳ חמש באמה 1 Chr. 11, 23.
עשר באמה משפתו 2 Chr. 4, 2.
וחמש באמה קומתו 2 Chr. 4, 2.
וקו שלשים באמה 2 Chr. 4, 2.
עשר באמה מקיפים את־
הים 2 Chr. 4, 3.
שש־אמות באמה Ez. 40, 5.
ורחב חמש ועשרים באמה Ez. 40, 21.
וימד אלף באמה Ez. 47, 3.
ארכה עשרים באמה Zach. 5, 2.
ורחבה עשר באמה Zach. 5, 2.

אַמַּת *constr.:*

אמת בצעך Jer. 51, 13.

בְּאַמַּת *constr.:*

רחבה באמת־איש Dt. 3, 11.

אַמָּתַיִם *dual.:*

אמתים וחצי ארכו Ex. 25, 10. 37, 1.
אמתים וחצי ארכה Ex. 25, 17. 37, 6.
אמתים ארכו Ex. 25, 23. 37, 10.

וְאַמָּתַיִם *dual.:*

ואמתים קמתו Ex. 30, 2. 37, 25.

וּכְאַמָּתַיִם *dual.:*

וכאמתים על־פני הארץ Num. 11, 31.

אַמּוֹת *pl.:*

עשר אמות ארך
הקרש Ex. 26, 16. 37, 21.
חמש אמות ארך Ex. 27, 1.
וחמש אמות רחב Ex. 27, 1.
ושלש אמות קמתו Ex. 27, 1.
וקמה חמש אמות Ex. 27, 18.
וארבע אמות רחב Ex. 36, 15.
חמש אמות ארכו Ex. 38, 1.
וחמש־אמות רחבו Ex. 38, 1.
רבוע ושלש אמות קמתו Ex. 38, 1.
ברחב חמש אמות Ex. 38, 18.
תשע אמות ארכה Dt. 3, 11.
וארבע אמות רחבה Dt. 3, 11.
גבהו שש אמות וזרת 1 Sam. 17, 4.
חמש אמות קומתו 1 Reg. 6, 10.
עשר אמות קומתו 1 Reg. 6, 23.
וחמש אמות כנף הכרוב 1 Reg. 6, 24.
וחמש אמות כנף הכרוב
השנית 1 Reg. 6, 24.
עשר אמות מקצות 1 Reg. 6, 24.
אבני עשר אמות 1 Reg. 7, 10.
ואבני שמנה אמות 1 Reg. 7, 10.
חמש אמות קימת הכתרת 1 Rg. 7, 16.
וחמש אמות קומת
הכתרת 1 Reg. 7, 16.
באולם ארבע אמות 1 Reg. 7, 19.
הכתרת שלש אמה 2 Reg. 25, 17.
הארך אמות במדה 2 Chr. 3, 3.
הראשונה אמות ששים 2 Chr. 3, 3.
ורחב אמות עשרים 2 Chr. 3, 3.
רחב־הבית אמות עשרים 2 Chr. 3, 4.
רחב־הבית אמות עשרים 2 Chr. 3, 8.

וּרְחַב אַמּוֹת עֲשָׂרִים 2 Chr. 3, 8.
אַרְכּוֹ אַמּוֹת עֶשְׂרִים 2 Chr. 3, 11.
הָאַחַת אַמּוֹת חָמֵשׁ 2 Chr. 3, 11.
וְכַנָּף הַכְּרוּב הָאֶחָד
אַמּוֹת חָמֵשׁ 2 Chr. 3, 12.
וְהַכָּנָף הָאַחֶרֶת אַמּוֹת
חָמֵשׁ 2 Chr. 3, 12.
פַּרְשִׁים אַמּוֹת עֶשְׂרִים 2 Chr. 3, 13.
אַמּוֹת שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ 2 Chr. 3, 15.
עַל־רֹאשׁוֹ אַמּוֹת חָמֵשׁ 2 Chr. 3, 15.
וְעֶשֶׂר אַמּוֹת קוֹמָתוֹ 2 Chr. 4, 1.
חָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ 2 Chr. 6, 13.
וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ 2 Chr. 6, 13.
אַמּוֹת הַסִּפִּים Jes. 6, 4.
הָאַחַת חֲמֵשׁ אַמּוֹת Jer. 52, 22.
שֵׁשׁ־אַמּוֹת בָּאַמָּה Ez. 40, 5.
וּבֵין הָאֻלָמִים חָמֵשׁ אַמּוֹת Ez. 40, 7.
אֵלֶּה מִשְׁעֹר שְׁמֹנֶה אַמּוֹת Ez. 40, 9.
וְאֵילֹו שְׁתַּיִם אַמּוֹת Ez. 40, 9.
פֹּתַח־הַשַּׁעַר עֶשֶׂר אַמּוֹת Ez. 40, 11.
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה אַמּוֹת Ez. 40, 11.
וְהָאַתָּא שֵׁשׁ־אַמּוֹת מִפֹּה Ez. 40, 12.
וְשֵׁשׁ אַמּוֹת מִפֹּה Ez. 40, 12.
עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ אַמּוֹת Ez. 40, 13. 29.
דֶּרֶךְ הַדְּרוֹם מֵאָה אַמּוֹת Ez. 40, 27.
וְרָחַב חָמֵשׁ אַמּוֹת Ez. 40. 30.
חָמֵשׁ אַמּוֹת מִפֹּה Ez. 40, 48.
וְחָמֵשׁ אַמּוֹת מִפֹּה Ez. 40, 48.
וְרָחַב הַשַּׁעַר שֶׁלֹשׁ אַמּוֹת
מִפֹּה Ez. 40. 48.
וְשֶׁלֹשׁ אַמּוֹת מִפֹּה Ez. 40, 48.
שֵׁשׁ־אַמּוֹת רָחַב מִפֹּה Ez. 41, 1.
וְשֵׁשׁ־אַמּוֹת רָחַב־מִפֹּה Ez. 41, 1.
וְרָחַב הַפֶּתַח עֶשֶׂר אַמּוֹת Ez. 41, 2.
הַפֶּתַח חָמֵשׁ אַמּוֹת מִפֹּה Ez. 41, 2.
וְחָמֵשׁ אַמּוֹת מִפֹּה Ez. 41, 2.
וַיָּמָד אֵיל־הַפֶּתַח שְׁתַּיִם
אַמּוֹת Ez. 41, 3.
וְהִפְתַּח שֵׁשׁ אַמּוֹת Ez. 41, 3.
וְרָחַב הַפֶּתַח שֶׁבַע אַמּוֹת Ez. 41, 3.
קִיר־הַבַּיִת שֵׁשׁ אַמּוֹת Ez. 41, 5.
וְרָחַב הַצֶּלַע אַרְבַּע אַמּוֹת Ez. 41, 5.
שֵׁשׁ אַמּוֹת אֲצִילָה Ez. 41, 8.
אֶל־הַחוּץ חָמֵשׁ אַמּוֹת Ez. 41, 9.
חָמֵשׁ אַמּוֹת סָבִיב Ez. 41, 11.
חֹמֶשׁ־אַמּוֹת רָחַב סָבִיב
סָבִיב Ez. 41, 12.
שֶׁלֹשׁ אַמּוֹת גָּבַהּ Ez. 41, 22.
וְאַרְכּוֹ שְׁתִּים אַמּוֹת Ez. 41, 22.
אֹרֶךְ אַמּוֹת הַמִּאָה פֹּתַח
הַצָּפוֹן Ez. 42, 2.
וְהָרָחַב חֲמִשִּׁים אַמּוֹת Ez. 42, 2.
מְהֻלָּךְ עֶשֶׂר אַמּוֹת רָחַב Ez. 42, 4.
חֹמֶשׁ־אַמּוֹת קָנִים Ez. 42, 16.
שְׁתִּים אַמּוֹת Ez. 43, 14.
אַרְבַּע אַמּוֹת וְרָחַב הָאַמָּה Ez. 43, 14.
וְהָאָרִיאֵל אַרְבַּע אַמּוֹת Ez. 43, 15.
pl.: וְאַמּוֹת
וְאַמּוֹת שֵׁשׁ קוֹמָתוֹ 2 Chr. 6, 13.
בָּאַמּוֹת
בָּאַמּוֹת אַמָּה אַמָּה וְשֶׁפַח Ez. 43, 13.
לָאַמּוֹת
כְּנַף הָאֶחָד לָאַמּוֹת חָמֵשׁ 2 Chr. 3, 11.

אַמָּה

פעל זכר כמו אֵם לְזוֹן תִּנּוֹק, עי׳ אֵם. *verb. deriv.* ab אֵם, אֵם: *jungere*, v. אֵם.

אָמָה

ג״כ מְזוֹנֵי יַלְדָּה וּנְעָרָה, מִזְיֵיכֶת לְמִשְׁפָּחָה וְלִבְיַת אָב [מִשְׁנָה], וְכִי שֶׁפְּחָה נָכְרִית עִם מִשְׁפָּחָה, לְשׁוֹן מִסְפּוֹקֶת וְכָלוֹת עִם מִשְׁפָּחָה. בֶּן־לֹחֶם חוֹק כְּמוֹ עֶבֶד. זְרֹעַ אָמָה. כִּתְרְגוּם אָמָא, אַמְּתֵי כְּמוֹ לְחֶם.

sbst. f. (pr. familiae *addita*): ancilla, serva, famula, tum hebraea tum extranea, etiam nomen, quo unaquaeque mulier ad obedientiam significandam coram superiori se nominare solet (cf. *δούλη* Luc. 1, 38.) Alex: *δούλη, θεράπαινα, οἰκέτις, παιδίσκη, ἄβρα.*

יִגַּח הַשּׁוֹר אוֹ אָמָה Ex. 21, 32.
וְאָמָה
מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה Lev. 25, 44.
הָאָמָה
גֹּרֶשׁ הָאָמָה הַזֹּאת Gn. 21, 10.
בֶּן־הָאָמָה הַזֹּאת Gn. 21, 10.
אֶת־בֶּן־הָאָמָה לֹא־יִירַשׁ
אֲשִׁימֹנִי Gn. 21, 13.
לָאָמָה
אִישׁ אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה Ex. 21, 7.
cum suff.: אֲמָתִי
הִנֵּה אֲמָתִי בִלְהָה Gn. 30, 3.
וַאֲמָתִי
מִשְׁפַּט עֲבָדַי וַאֲמָתַי Job. 31, 13.
cum suff.: *p.* אֲמָתֶךָ
רְעֵה־אֲמָתֶךָ Gn. 21, 12.
וְנִפְשַׁח בֶּן־אֲמָתֶךָ Ex. 23, 12.
אַנְכִּי רוּת אֲמָתֶךָ Ruth 3, 9.
וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶיךָ עַל־אֲמָתֶךָ Ruth 3, 9.
אִם־רָאֹה תִּרְאֶה בְּעֳנִי
אֲמָתֶךָ 1 Sam. 1, 11.
וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־אֲמָתֶךָ 1 S. 1, 11.
אַל־תִּתֵּן אֶת־אֲמָתֶךָ 1 Sam. 1, 16.
וְתַדְבֵּר־נָא אֲמָתְךָ בְּאָזְנֶךָ 1 S. 25. 24.
וְתִשְׁמַע אֶת דִּבְרֵי אֲמָתֶךָ 1 S. 25, 24.
וַאֲנִי אֲמָתְךָ לֹא־רָאִיתִי 1 S. 25, 25.
שָׂא נָא לְפֶשַׁע אֲמָתֶךָ 1 Sam. 25, 28.
וְזָכַרְתָּ אֶת־אֲמָתֶךָ 1 Sam. 25, 31.
הִנֵּה אֲמָתְךָ לִשְׁפָחָה 1 Sam. 25, 41.
שְׁמַע דִּבְרֵי אֲמָתֶךָ 2 Sam. 20, 17.
וְהוֹשַׁעְתָּ לְבֶן־אֲמָתֶךָ Ps. 86, 16.
אֲנִי עֶבֶד בֶּן־אֲמָתֶךָ Ps. 116, 16.
cum suff.: *p.* אֲמָתֶךָ
עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ Ex. 20, 10.
וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ אֲשֶׁר Lev. 25, 44.
יִהְיֶה־לָּךְ
וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ Dt. 5, 14.
עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ Dt. 5, 14.
וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וְהַלֵּוִי Dt. 12, 18. 16, 11
וּבְנִךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ Dt. 16, 14.
וְאַמְתְּךָ יִשְׁנָה 1 Reg. 3, 20.
לְאַמָתֶךָ, לַאֲמָתֶךָ
וְאַף לַאֲמָתְךָ תַּעֲשֶׂה־כֵּן Dt. 15, 17.
וְנָתַתָּה לַאֲמָתֶךָ 1 Sam. 1, 11.
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲמָתֶךָ 1 Reg. 1, 13.
נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לַאֲמָתֶךָ 1 Rg. 1, 17
וְלַאֲמָתֶךָ *p.*
לְךָ וְלַעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ Lev. 25, 6.
וְגַם לְחֶם וְיַיִן יַשְׁלִי
וְלַאֲמָתִךְ Jud. 19, 19.
אֲמָתוֹ
אוֹ אֶת־אֲמָתוֹ בְּשִׁבְטוֹ Ex. 21, 20.
אוֹ־אֶת־עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ Ex. 21, 26.
וְאִם־שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ־שֵׁן
אֲמָתוֹ Ex. 21, 27.
אֶת־אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־אֲמָתוֹ Jud. 9, 18.
יַעֲשֶׂה הַמֶּלֶךְ אֶת־הַדָּבָר
אֲמָתוֹ 2 Sam. 14, 15.
לְהָשִׁיב אֶת־אֲמָתוֹ מִכֹּה
הָאִישׁ 2 Sam. 14, 16.
וַאֲמָתוֹ
וְעָבְדוּ וַאֲמָתוֹ רָשׁוּרוּ Ex. 20, 17.
עַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ שׁוּרוֹ וַחֲמֹרוֹ Dt. 5, 18.
אֲמָתָהּ
וְתִשְׁלַח אֶת־אֲמָתָהּ Ex. 2, 5.
pl.: הָאֲמָהֹת
וּבְאָהֳלֵי שְׁתֵּי הָאֲמָהֹת Gn. 31, 33.
וְעִם־הָאֲמָהֹת אֲשֶׁר אָמְרוּ 2 S. 6, 22.
constr. pl.: אַמְהוֹת
לְעֵינֵי אַמְהוֹת עֲבָדָיו 2 Sam. 6, 20.
pl. c. s.: וַאֲמָתַי
גֵּרִי בֵיתִי וַאֲמָהָתַי Job. 19, 15.
וַאֲמָתֵיכֶם
וַעֲבָדֵיכֶם וַאֲמָתֵיכֶם Dt. 12, 12.
וַאֲמָתָיו
וְאֶת־אֲשָׁתּוֹ וַאֲמָתֶיהָ Gn. 20, 17.
וַאֲמָתֶיהָ
וַאֲמָהָתֶיהָ מִנְחֹגוֹת Nah. 2, 8.
וַאֲמָתֵיהֶם
עַבְדֵיהֶם וַאֲמָהֹתֵיהֶם Esr. 2, 65.
עַבְדֵיהֶם וַאֲמָהֹתֵיהֶם Neh. 7, 67.

אָמַל

פעל עתיקי ומיוחן, וזכרו מל כנדף עם כל פל בפעלי כנל אבל שפל אפל וכדומה. פתכונו נקל למיקס וקמיעס כפילת יסד וקדכות כוח, והוזקל על וינת ודיבת סכסך ומיקת סכוך ועטיפת סלב [וועלקען, פֵּערצְאַכְטְעִנְען], ולס כמקס מעכו כס׳ ניכוני פעול אָמְלָה מלכן, וכפיל הזכיר [בנכון פעולי] אָמְלָל. פאקרון הוזקל גס על יגיעת ויקיעת סלמיסים ויקיעת העצב נזכר. ויקצר מן הזכיר נראס נ״כ בפעלים בָּלַל, קַלַּל, שָׁלַל, עָלַל, אבל נכתוב קוכצס ויוקס בפכוון לקצר, אס לא תוציא פעתיים לס קזקנכ״א, ב״ר, ג״ר.

verb. obsoletum, cujus nonnisi part. pass. (אָמְלָה Qal) nobis in scripturis superest: *flaccescere, demissum esse, languescere,* (vic. אָבַל, אָגַל) desiderio libidineque. Redupl. אַמְלַל pass., in poetico sermone usit., tum de *herbis* marcescentibus, tum de *humano* moerore ac tristitia. Ejusdem radicis c. שָׁמַל, כָּמַל, קָמַל, עָמַל, cf. *ἁμαλ-ός.*

part. pass.: אֲמֻלָה
מָה אֲמֻלָה לְבֵתֶךָ Ez. 16, 30.
Pu-al: אָמְלַל *3 perf.:*
חָנֵנִי יְיָ כִּי אֻמְלַל אָנִי Ps. 6, 3.
אֻמְלַל יִצְהָר Joel 1, 10.
אֻמְלַל בָּשָׁן וְכַרְמֶל Nah 1, 4.
3 imperf.: יֶאֱמְלַל *p.*
שַׁדְמוֹת חֶשְׁבּוֹן אֻמְלָל Jes. 16, 8.
וּפְרַח לְבָנוֹן אֻמְלָל Nah. 1, 4.
וְאָבֵל
וְאֻמְלַל כָּל־יוֹשֵׁב בָּהּ Hos. 4, 3.
3 prf. f.: אֻמְלָלָה
אֻמְלָלָה נִבְלָה תִּבֹל Jes. 24, 4.
אֻמְלְלָה־גֵּפֶן Jes. 24, 7.
אֵבֶל אֻמְלָלָה אָרֶץ Jes. 33, 9.
אֻמְלָלָה יָלְדָה הַשִּׁבְעָה Jer. 15, 9.
אֻמְלָלָה *p.*
וְרַבַּת בָּנִים אֻמְלָלָה 1 Sam. 2, 5.
וְהִתְאַנַּח אֻמְלָלָה Joel 1, 12.
3 perf. pl. אֻמְלְלוּ
וְשָׂעִירָיו אֻמְלְלוּ Jer. 14, 2.
אֻמְלָלוּ *p.*
עַל־פְּנֵי־מַיִם אֻמְלָלוּ Jes. 19, 8.
אֻמְלַל מָרוֹם עַם־הָאָרֶץ Jes. 24, 4.
חִיל וְרוֹמְמָה יְחַדּוּ אֻמְלָלוּ Thr. 2, 8.
אֻמְלָל
זת״ו, וְהִכְנִיס אֻמְלָלִים, וְהוּא כְּפִיל הַזְּכִיר מִן אֻמְלָל, וְכִי נִזְקַק הַכִּינוּי מִפְּעֻלָּל עוֹמֵד. פִּתְרוֹנוֹ כְּמוֹ אָמְלָל [שׁוּוּאַכְּטְעִנְעלְקְעִנְכְ], לְשׁוֹן נְמִיקוּת וְקִיטוּט עָנוּף וְנִמְק עָלוּף וְדָלוּת.

adj. (ab אָמְלָל intr.): *languidus, debilis,* miser, pr. *demissus.*

אָמַם

pl.: הָאֲמֻלִּים
הַיְהוּדִים הָאֲמֻלִּלִים Neh. 4, 2.

אֻמָּה

v. s. r. אֻמָּם

אֻמִּים

פעל זקצ׳ עתיקי ומיוזכי, וזוא יסודס לשמות ופעלים רבים נגוויסס. מכוונו יסודי קנוט וקיקוד [פֵּערקְיִיכְנְען], וכן כלוכי שפתי מערכ, וכלקפ עס עַמָּם ומשקל לל״ק כהזכיר לְעֵם. וזייך לוס אֵם, אֻמָּה, אַמָּה [עי׳ לעיל], אֵם, אֻמָּה, אֻמִּים [סס עסס פרעי׳], ונמרכ אֻמּוּם לוחר מסנכת ומשלכ.

vel אָם, *verb. inus.: conjungere, addere,* c. אֻמָּה, עַם, unde vrb. secundarium לְאֻם (cf. sanskr. *sam,* pers. *hem,* gr. *ἅμα, ὁμός*). Unde fort. אֻם (in n. p. אֻמָּם) ea, quae gentes posterorum in se *jungit* ac continet; אֻם *gens* h. e. societas conjunctioque hominum; אֻמָּה *ancilla* (cf. שִׁפְחָה a שָׁפָה *addere*) h. e. familiae addita; אֻמּוּם (talmudice), conjunctio, conclusio, *observatio, oppessulatio.*

אֹם

ג״כ כמו אֻמָּה, ומסכנו סרכיס אֻמּוֹת.

sbst. m. idem quod אֻמָּה.

pl.: הָאֻמִּים
שַׁבְּחוּהוּ כָּל־הָאֻמִּים Ps. 117, 1.

אֻמָּה

ג״כ מסיקיד וכרי אֹם, ומכוונו כמו עַם. סרכיס אֻמּוֹת.

sbst. f. gens, natio, pr. societas hominum (ab אֻם masc. nom. deriv.). LXX. *ἔθνη, ἔθνος, Ὁμιώθ.*

pl.: אֻמּוֹת
רֹאשׁ אֻמּוֹת בֵּית־אָב Num. 15, 25.
pl. c. suff.: לְאֻמֹּתָם
עֹשֵׂר נְשִׂיאִים לְאֻמֹּתָם Gn. 25, 16.

אַמָּה

כִּתְרְגוּם כְּמוֹ לְחֶם נַעֲנִי.

aram. idem ac hebr. pl. אַמִּין def. אַמַּיָּא.

Dan. 3, 29. דִּי כָל־עַם אֻמָּה וְלִשָׁן
definit. pl.: אַמַּיָּא
אֲמִרִין עַמְמַיָּא אֻמַּיָּא
Dan. 3, 4. וְלִשָׁנַיָּא
Dan. 3, 7. כָּל־עַמְמַיָּא אֻמַּיָּא וְלִשָׁנַיָּא
5. 19.
לְכָל־עַמְמַיָּא אֻמַּיָּא
Dan. 3, 31. וְלִשָׁנַיָּא
Dan. 7, 14. וְכָל עַמְמַיָּא אֻמַּיָּא וְלִשָׁנַיָּא
Esr. 4, 10. וּשְׁאָר אֻמַּיָּא

אָמַן

פעל עתיקי ומכוונו לקצ׳ ק׳ נכיכס וזניכס קויקס וקיכס [פֵּעסְט וויין], וזוכס על כיסיכס וככיכס זל יסוד וככין, לו על סיכס וקיכס וסעכס, וזוזקל לק״כ על סכלכול ועיקס וקיכס [קוכעֵערסְלָעגְן], כמו בקוין וקוכס. כ׳ הזקלס על קפת וסלדקה, על לימן ועוו הכעקון וכדומס [נוֹפֵּעֲרְגִיג וויין], וזכס זכיכו אָבוֹן, וכן נעכרי מון וקין, ובפרסי (*man*-den) וזודו (*man*) וויכי וכומי *man*-ere). כנפעל יוכן כפי הסתכן וסכוניק, לו מזניכת הקוס וכעוק, לו מקיוס דבר וקפתקו, לו מדבר קמידי לק כוונכי, לו מעכין הכלכול

והתקיים, או שעניין השמוש נשלכי, והכוסף פועל יוצא מכולם.

v. intr., firmum, fixum, fundatum esse, sanscr. *man*, pers. *mân-den*, gr. *μέν-ειν*, lat. *man-ere*, trans. firmare, h. e. vel: jacere rei alicujus fundamenta, vel: sustentare, nutrire, educare, vel: promissis stare, unde אֲמוּן, fidelis, *πιστός*. *Ni.* firmum, stabilem, perpetuum esse, de loco tuto ac munito, de sobole seu progenie perpetua, de morbo diuturno, de aquis perennibus et similiter; ali, educari, de infante; fidum, veracem esse, de Deo vel hominibus, qui spectatae sunt fidei. *Hi.* firmiter tenere rem aliquam (בְּ) vel, inhibito gressu, subsistere (Job. 39, 24.), deinde: niti aliqua re, *fidem habere, credere*, de fide utpote firma in al. re fiducia et acquiescentia. LXX. *αἴρειν, τιθηνεῖν, ἀγωγή*; *Ni. πίστιν ἔχειν, πιστοῦν, συνιέναι*; part. *πιστός, ἀξιόπιστος, θαυμαστός*; *Hi. πιστεύειν, καταπιστεύειν, πείθεσθαι, θέλειν.*

part.: אָמֵן
Esth. 2, 7. ויהי אמן את־הדסה

part.: הָאֹמֵן
Num. 11, 12. כאשר ישא האמן

part. pl.: הָאֹמְנִים
2 Reg. 10, 1. ואל־האמנים אחאב

part. pl.: הָאֹמְנִים
2Rg.10,5 והאמנים אל־יהוא לאמר

p. pl. c. s.: אֹמְנֶךָ
Jes. 49, 23. והיו מלכים אמניך

part. fem.: לְאֹמֶנֶת
Ruth 4, 16. ותהי־לו לאמנת

p. f. c. s.: אֹמַנְתּוֹ
2 Sam. 4, 4. ותשאהו אמנתו ותנס

p. pl. pl.: הָאֹמְנִים
Thr. 4, 5. האמנים עלי תולע

Nif. al: נֶאֱמַן

3 *perf.:* וְנֶאֱמָן
Num. 12, 7. בכל־ביתי נאמן הוא
1 Sam. 2, 35. והקמתי לי כהן נאמן
1 Sam. 2, 35. ובניתי לו בית נאמן
1 S. 3, 20. כי־נאמן שמואל לנביא
1 Sam. 22, 14. כדוד נאמן
1 Sam. 25, 28. לאדני בית נאמן
1 Reg. 11, 38. ובניתי לך בית־נאמן
Neh. 9, 8. ומצאת את־לבבו נאמן
Ps. 89, 37. ועד בשחק נאמן
Prv. 25, 13. ציר נאמן לשלחיו
Jes. 22, 23. 22, 25. במקום נאמן
Jes. 49, 7. למען יי׳ אשר נאמן
Hos. 12, 1. ועם־קדשים נאמן

part.: נֶאֱמָן
Jer. 42, 5. לעד אמת ונאמן

p. constr.: נֶאֱמַן
Prv. 11, 13. ונאמן־רוח מכסה דבר

part. abs.: הַנֶּאֱמָן
Dt. 7, 9. האל הנאמן שמר הברית

part. fem.: נֶאֱמָנָה *sg.*
Ps. 19, 8. עדות יי׳ נאמנה
Jes. 1, 21. 26. קריה נאמנה
Hos. 5, 9. הודעתי נאמנה

p. fem.: נֶאֱמָנָה
Ps. 89, 29. ובריתי נאמנת לו

part. pl.: נֶאֱמָנִים
Neh. 13, 13. כי נאמנים נחשבו
Ps. 111, 7. נאמנים כל־פקודיו
Prv. 27, 6. נאמנים פצעי אוהב
Jes. 8, 2. עדים נאמנים
Jes. 33, 16. מימיו נאמנים

part. pl.: וְנֶאֱמָנִים
Dt. 28, 59. וחלים רעים ונאמנים

part. pl.: הַנֶּאֱמָנִים
Jes. 55, 3. חסדי דוד הנאמנים

part. pl.: לְנֶאֱמָנִים
Job. 12, 20. *מסיר שפה לנאמנים

p. pl. estr.: בְּנֶאֱמָנֵי
Ps. 101, 6. עיני בנאמני־ארץ

pl. fem.: וְנֶאֱמָנוֹת
Dt. 28, 59. מכות גדלת ונאמנות

3 *imperf.:* יֵאָמֵן כ״ף יֵאָמֵן
1 Reg. 8, 26. יאמן נא דבריך
1 Chr. 17, 23. יאמן עד־עולם
2 Chr. 1, 9. 6, 17. יאמן דברך

3 *imperf.:* וַיֵּאָמֶן
1 Chr. 17, 24. ויאמן ויגדל שמך

2 *impf. pl.:* תַּאֲמִינוּ
Jes. 7, 9. כי לא תאמנו

2 *pl. fem.:* תַּאֲמֻנָּה *p.*
Jes. 60, 4. על־צד תאמנה

2 *impf. pl.:* וְתַאֲמִנוּ
2 Chr. 20, 20. ביי׳ אלהיכם ותאמנו

3 *impf. pl.:* וַיַּאֲמִנוּ
Gn. 42, 20. ויאמנו דבריכם

Hif-il: הֶאֱמִין 3 *perf.*
Gn. 45, 26. כי לא־האמין להם
Jud. 11, 20. ולא־האמין סיחון
Jes. 53, 1. מי האמין לשמעתנו
Jer. 40,14. ולא־האמין להם גדליהו

3 *perf.:* וְהֶאֱמַן
Gn. 15, 6. והאמן ביי׳

1 *perf.:* הֶאֱמַנְתִּי *p.*
1 Reg. 10, 7. ולא־האמנתי לדבריהם
2 Chr. 9, 6. ולא־האמנתי לדבריהם
Ps. 27, 13. לולא האמנתי לראות
Ps. 116, 10. האמנתי כי אדבר
Ps. 119, 66. כי במצותיך האמנתי

3 *perf. pl.:* הֶאֱמִינוּ
2 Reg. 17, 14. אשר לא האמינו ביי׳
Ps. 78, 22. כי לא האמינו באלהים
Ps. 78, 32. ולא האמינו בנפלאותיו
Ps. 106, 24. לא־האמינו לדברו
Thr. 4, 12. לא האמינו מלכי־ארץ

3 *perf. pl.:* וְהֶאֱמִינוּ
Ex. 4, 8. והאמינו לקל האת

2 *perf. pl.:* הֶאֱמַנְתֶּם
Num. 20, 12. יען לא־האמנתם בי
Dt. 9, 23. ולא האמנתם לו

part.: הַמַּאֲמִין
Jes. 28, 16. המאמין לא יחיש

part. pl.: מַאֲמִינִים
Dt. 1, 32. איננכם מאמינם

impt. pl.: הַאֲמִינוּ
2 Chr. 20, 20. האמינו בייי אלהיכם
2 Chr. 20, 20. האמינו בנביאיו

1 *imperf.:* אַאֲמִין
Job. 9,16. לא אאמין כי־יאזין קולי

2 *imperf.:* תַּאֲמִין
Dt. 28, 66. ולא תאמין בחייך

2 *impf. ap.:* תַּאֲמֵן *s. M.*
Prv. 26, 24. אל־תאמן־בו
Jer. 12, 6. אל־תאמן בם

2 *impf. c. hint.:* הַתַּאֲמִין
Job. 39, 12. התאמין בו כי־ישוב

3 *imperf.:* יַאֲמִין
Job. 4, 18. 15, 15. לא יאמין
Job.15,22 לא־יאמין שוב מני־חשך
Job. 24, 22. 39, 24. ולא־יאמין
Prv. 14, 15. פתי יאמין לכל־דבר

3 *imperf. ap.:* יֵאָמֵן
Job. 15, 31. אל יאמן בשוא נתעה

3 *imperf. ap.:* וַיֵּאָמֶן
Ex. 4, 31. ויאמן העם
1 Sam. 27, 12. ויאמן אכיש בדוד

2 *impf. pl.:* תַּאֲמִינוּ
2 Chr. 32, 15. ואל־תאמינו לו
Jes. 7, 9. אם לא תאמינו
Jes.30,21. כי תאמינו וכי תשמאילו
Mich. 7, 5. אל־תאמינו ברע
Hab. 1, 5. לא תאמינו כי־יספר

2 *impf. pl.:* וַתַּאֲמִינוּ
Jes.43,10. למען תדעו ותאמינו לי

3 *impf. pl.:* יַאֲמִינוּ
Ex. 4, 1. ויאמר והן לא־יאמינו לי
Ex.4,5. למען יאמינו כי־נראה אליך
Ex. 4, 8. 9. והיה אם־לא יאמינו
Ex. 19, 9. וגם־בך יאמינו לעולם
Nu. 14, 11. ועד־אנה לא־יאמינו בי
Job.29,24. אשחק אליהם לא יאמינו

3 *impf. pl.:* וַיַּאֲמִינוּ
Ex.14,31. ויאמינו בייי ובמשה עבדו
Ps. 106, 12. ויאמינו בדבריו
Jon. 3, 5. ויאמינו אנשי נינוה

אֵמֶן

ג״ז מופשטי, תמור אֲמוּן [וכן לשון, לעון וכדומה], והכינוי אֲמֻנִּים וסמיך אֲמוּנֵי, והוא כפתרונו לקצי ניכוי, לעיל מקווץ ומלעיל מסוים וכמין [בעפעפ-טינע, בעפטינע], וכניה למופשטי כלפי עם לנק ולמק, או לקבוצי וכדומה.

n. m. abstr. (pro. אֱמֻנִּי, ad s. f. אֱמֻנָּה, אֱמוּנָה; pl. אֱמוּנִים, c. אֱמוּנֵי), primum vi *participiali*, firmatus, firmus, deinde abstr. fides, veracitas, fidelitas; pl. *collect.*, vi eadem. LXX. *πιστός, πίστις*; pl. *στήριγμα, ἀλήθεια, σοφός.*

Dt. 32, 20. בנים לא־אמן בם

pl.: אֱמֻנִים, אֱמוּנִים
Ps. 12, 2. כי־פסו אמונים
Ps. 31, 24. אמונים נצר יי׳
Prv. 13, 17. וציר אמונים מרפא
Prv. 14, 5. עד אמונים לא יכזב
Prv.20,6. ואיש אמונים מי ימצא
Jes. 26, 2. גוי־צדיק שמר אמנים

pl. constr.: אֱמוּנֵי
2 Sam. 20,19. שלמי אמוני ישראל

אֶמֶן

ג״ם וכי, ופתרונו לתת והכוון ויניע [עלייע], ונמרח כן אֲמֻנָּה, כמו מקוסר לתכה, קטן לתכה, וכדומה.

n. m., firmitas, veracitas, certitudo, gem. אֲמֻנָּה, veluti אֲמֻנָּה, *ὀλιγόπιστος*; מְחֻסַּר אֲמֻנָּה, *ἄπιστος.* LXX. *γένοιτο* (אֱמֶן).

Jes. 25, 1. אמונה אמן

אֲמֻנָּה

ג״כ, ולפ כמלפ כ״ף נכנוי, ופתרונו מלכת ולתיק עמוד וכניב [ויילע, פפ״ילעה, פפֿאפֿטעע]. ולפי הכינוי הוא כיכוני נקנה של קל מצרה לתן, מענינו יסידה ותיכה, ונמרח סוסלת כמו עמוד על דף וסדר ומסדרון וזורה, כמו כותנת פלס מכל לוחן ולוחן [מכל זורה וזורה], וכדומה הכנה.

n. f. pluralet. (*fem. prt. Qal* de re *sustentante* et *suffulciente*), postis, columna. LXX. *στηρίζειν.*

pl.: הָאֲמֻנוֹת
2Rg.18,16. ואת־האמנות אשר־צפה

אֱמוּנָה

ג״כ מסוכני אֱמֶן, והכינים אֲמוּנוֹת, וסוף כמו אֲמֻנָּה. פתרונו לתיתת דנכ וקיומו, לו ענין חוזק וזנוע וכדומה, כלפי נכלפ מפשטים.

n. f. (a *m.* אֱמֶן, pl. אֲמוּנוֹת), sicut אֲמֻנָּה, firmitas, certitudo, fidelitas, fides. LXX. *ἀλήθεια, ἀληθινός; πίστις, πιστός, ἀξιόπιστος; στηρίζειν; πλοῦτος.*

Ex. 17, 12. ויהי ידיו אמונה
Dt. 32, 4. אל אמונה ואין עול
Ps. 37, 3. ורעה אמונה
Ps. 119, 30. דרך אמונה בחרתי
Ps. 119, 86. כל־מצותיך אמונה
Prv. 12, 17. יפיח אמונה יגיד צדק
Prv. 12, 22. ועשי אמונה רצונו
Jes. 25, 1. עצות מרחק אמונה
Jer. 5, 1. מבקש אמונה

וֶאֱמוּנָה

Ps. 119, 75. ואמונה עניתני
Ps. 119, 138. ואמונה מאד

הָאֱמוּנָה

Jer. 7, 28. אבדה האמונה

וְהָאֱמוּנָה

Jes. 11, 5. והאמונה אזור חלציו

בֶּאֱמוּנָה, בֶּאֱמֶנָה

2Rg.12,16.22,7. כי באמונה הם עשים
1 Chr. 9, 26. כי באמונה המה
1 Chr. 9, 31. באמונה על מעשה
2 Chr. 19, 9. באמונה ובלבב שלם
2 Chr. 31, 12. והקדשים באמונה
2 Chr.31,15. בערי הכהנים באמונה
2Chr.34,12 והאנשים עשים באמונה
Ps. 33, 4. וכל־מעשהו באמונה
Jes. 59, 4. ואין נשפט באמונה
Hos. 2, 22. וארשתיך לי באמונה

לֶאֱמוּנָה

Jer. 5, 3. יי׳ עיניך הלוא לאמונה
Jer. 9, 2. שקר ולא לאמונה

constr.: אֱמוּנַת
Jes. 33, 6. והיה אמונה עתיך

cum suff.: וַאֲמוּנָתִי
Ps. 89, 25. ואמונתי וחסדי עמו

cum suff.: בַּאֲמוּנָתִי
Ps. 89, 34. ולא אשקר באמונתי

cum suff.: אֲמוּנָתְךָ *p.*
Ps. 36, 6. אמונתך עד־שחקים
Ps. 40, 11. בתוך לבי אמונתך
Ps. 88, 12. אמונתך באבדון
Ps. 89, 2. אודיע אמונתך בפי
Ps. 89, 3. שמים תכן אמונתך בהם
Ps. 89, 6. אמונתך בקהל קדשים
Ps. 119, 90. לדר ודר אמונתך
Thr. 3, 23. רבה אמונתך

cum suff.: וַאֲמוּנָתְךָ
Ps. 89, 9. ואמונתך סביבותיך
Ps. 92, 3. ואמונתך בלילות

cum suff.: בַּאֲמוּנָתְךָ *p.*
Ps. 89, 50. נשבעת לדוד באמונתך

cum suff.: בֶּאֱמֶנְתֶּךָ
Ps. 143, 1. באמנתך ענני בצדקתך

cum suff.: אֲמוּנָתוֹ, אֱמֶנְתּוֹ
1 S. 26, 23. את־צדקתו ואת־אמנתו
Ps. 100, 5. ועד־דר אמונתו

cum suff.: וַאֲמוּנָתוֹ
Ps. 98, 3. זכר חסדו ואמונתו

cum suff.: בַּאֲמוּנָתוֹ
Ps. 96, 13. ועמים באמונתו
Hab. 2, 4. וצדיק באמונתו יחיה

cum suff.: בַּאֲמוּנָתָם
1 Chr. 9, 22. הראה באמונתם

כי באמונתם יתקדשו 2 Chr. 31, 18.

pl.: אֱמוּנוֹת

איש אמונות רב־ברכות Prv. 28, 20.

אֲמָנָה

ז"נ כמו אמונה ואימון, אלא כאלו כ"פ התפתחויים, כי תדיר הוא בתחילת ובגזרת. פתרונו המוקבץ והמיועד כמו שכר וכדי [בעצמיעצמם, פעמעצם], ובאנו אין, לצון קיום ואמון. ובגזרת אמת כמו אמונה, הן באופן ואין באופן ומאכר, כמו קיום וזריכה, ל"ע מוכר קבץ לקבוצו באמונה, לבקשו כוללים באמונה וכותבים, בהדפסה עם אמונה, כמו מקומר באמונה, מקצעי באמונה.

subst. f. ad aramaicam similitudinem, pr. *firmitas*, *securitas*, unde: ea, quae confirmata, constituta decretaque sunt, e. c. *foedus firmum*, *merces constituta*; bis *n. pr.*

הלא טוב אבנה 2 Reg. 5, 12. n. p.

אנתנו כרתים אמנה Neh. 10, 1.

מראש אמנה Cant. 4, 8. n. p.

וַאֲמָנָה

ואמנה על־המשרירים Neh. 11, 23.

אֲמָנָה

ז"נ מהזכרי אָמַן, ועניינו כלכול ופקוח ותקנה [פּאַלענע, עלייטונג], ומכוון הוא בכל פתרונו בקיקים שנדע. כ' אלא הטעם כמו אֻמָּנָם, לומר באמת [בוזעצן], ולולי הוא מקוצע מאוד.

1) *subst. f.* ab אָמַן desc.: *educatio*, *tutela*, cf. arabice *mân: curavit*, *sustentavit*; אֹמֶנֶת *nutritor*; אֹמֶנֶת *nutrix* etc. 2) *adv.* = אָמְנָם.

וגם־אמנה אחתי Gn. 20, 12. *adv.*

אמנה אנכי חטאתי Jos. 7, 20. *adv.*

בֶּאֱמָנָה

היתה באמנה אתו Esth. 2, 20.

אָמְנָם, אֻמְנָם

אלא הטעם ויעודיי, כמו בשתי [וועהר־ליך, נעווים], והיא גזיר' אָמַן, בקביעת פעולי של מ', כמו שָׁגַם מן שָׁגַג, רִיקָם מן רִיק, יוֹמָם מן יוֹם וכדומה. והסופי כוס הוא בשתי יקם הפעול בכל לשונות מערב, ויקם הפעול בהיס לאלא הטעם.

adv.: vere, *certo*, *profecto* (ab אָמַן desc.), cum termin. adv. âm, forma *accusativa antiqua*.

Cf. רִיקָם.

אָמְנָם

האף אמנם אלד Gn. 18, 13.

אָמְנָם

כי אמנם כי אָם גאל אנכי Ruth 3, 12.

אמנם רִיב החריבו 2 Reg. 19, 17.

אמנם ידעתי כי־כן Job. 9, 2.

אמנם כי אתם־עם Job. 12, 2.

ואת־אמנם שגיתי Job. 19, 4.

אם־אמנם עלי תגדילו Job. 19, 5.

אך־אמנם אל־לא־ירשיע Job. 34, 12.

כי־אמנם לא־שקר מלי Job. 36, 4.

אמנם רִיב החריבו Jes. 37, 18.

adv. c. hint.: הַאֻמְנָם

האמנם לא אוכל כבדך Num. 22, 37.

כי האמנם ישב אלהים 1 Reg. 8, 27.

כי האמנם ישב אלהים 2 Chr. 6, 18.

האמנם אלם צדק Ps. 58, 2.

אֱמֶת

ז"נ נאר אֱמֶנֶת מן אָמַנְתָּה, ובכוויים אֱמֶתוֹ ואכאו אָמַן. פתרונו לימות ועוון ונכות ואמון קיום והכלס קוות וכלכול קמות וכיוון, והיא לכנוי הפת [וועהרהייט] בכל לופן, נרדף עם קשט ואלוס יאר ואמונה. בנעדרת מאלים חסד־ואמת נפגשו Ps. 85, 11.

ורב־חסד ואמת Ps. 86, 15.

חסד ואמת יקדמו פניך Ps. 89, 15.

ואמת־יי לעולם Ps. 117, 2.

חסד ואמת אל־יעזבך Prv. 3, 3.

וחסד ואמת חרשי טרב Prv. 14, 22.

בחסד ואמת יכפר עון Prv. 16, 6.

חסד ואמת יצרו־מלך Prv. 20, 28.

כי יהיה שלום ואמת בימי Jes. 39, 8.

ואמת לא ידברו Jer. 9, 4.

עתרת שלום ואמת Jer. 33, 6.

ואמת הדבר וצבא גדול Dan. 10, 1.

cum h int.: הָאֱמֶת

האמת אתכם Gn. 42, 16.

הָאֱמֶת

ומכל־האמת Gn. 32, 11.

ותהי האמת נעדרת Jes. 59, 15.

ירושלם עיר האמת Zach. 8, 3.

וְהָאֱמֶת

הטוב והישר והאמת 2 Chr. 31, 20.

אחרי הדברים והאמת 2 Chr. 32, 1.

והאמת והשלום אהבו Zach 8, 19.

בֶּאֱמֶת

אם באמת אתם משחים Jud. 9, 15.

ועתה אם־באמת ובתמים Jud. 9, 16.

ואם־באמת ובתמים עשיתם Jud. 9, 19.

באמת בכל־לבבכם 1 Sam. 12, 24.

ללכת לפני באמת 1 Reg. 2, 4.

באמת ובצדקה וביושרת 1 Reg. 3, 6.

באמת ובלבב שלם 2 Reg. 20, 3.

ענני באמת ישעך Ps. 69, 14.

עשוים באמת וישר Ps. 111, 8.

אשר יקראהו באמת Ps. 145, 18.

מלך שופט באמת דלים Prv. 29, 14.

קדוש ישראל באמת Jes. 10 20.

וישב עליו באמת Jes. 16, 5.

באמת ובלב שלם Jes. 38, 3.

לא באמת ולא בצדקה Jes. 48, 1.

ונתתי פעלתם באמת Jes. 61, 8.

באמת במשפט ובצדקה Jer. 4, 2.

באמת שלחני יי Jer. 26, 15.

אשר־שלחו יי באמת Jer. 28, 9.

באמת בכל־לבי Jer. 32, 41.

לאלהים באמת ובצדקה Zach. 8, 8.

וּבֶאֱמֶת

בתמים ובאמת Jos. 24, 14.

לֶאֱמֶת

לאמת יוציא משפט Jes. 42, 3.

cum suff.: אֲמִתְּךָ *p.*

היגיד אמתך Ps. 30, 10.

ועד־שחקים אמתך Ps. 57, 11. 108, 5.

אודך בכלי־נבל אמתך Ps. 71, 22.

על־חסדך על־אמתך Ps. 115, 1.

על־חסדך ועל־אמתך Ps. 138, 2.

יורדני בור אל־אמתך Jes. 38, 18.

אב לבנים יודיע אל־אמתך Jes. 38, 19.

וַאֲמִתֶּךָ

לא־כחדתי חסדך ואמתך Ps. 40, 11.

חסדך ואמתך תמיד יצרוני Ps. 40, 12.

שלח־אורך ואמתך Ps. 43, 3.

בַּאֲמִתֶּךָ

באמתך הצמיתם Ps. 54, 7.

בְּאֲמִתֶּךָ *p.*

הדריכני באמתך Ps. 25, 5.

והתהלכתי באמתך Ps. 26, 3.

אהלך באמתך Ps. 86, 11.

ולהשכיל באמתך Dan. 9, 13.

אֲמִתּוֹ

צנה וסחרה אמתו Ps. 91, 4.

וַאֲמִתּוֹ

לא־עזב חסדו ואמתו Gn. 24, 27.

ישלח אלהים חסדו ואמתו Ps. 57, 4.

רציס מנולהפאת כמו: לאת קופאיס אל־קדישכיך הוא; לאת יש ליס כגלין; לאת אלבן לציכיס; קבל הפאת אמי שאמכס וכדומה, ומפוכו שקר אין ליס כגלין; שקר כל־לת לקלק כקעל. וכן נעשה פעל אַמַּת, נֶאֱמַת.

subst. f. pro אֱמֶנֶת (ex אֱמִינָה desc.): *diuturnitas*, *certitudo*, *fides*, *veracitas*, veritas, tum rerum divinarum, tum humanarum.

אשר הנחני בדרך אמת Gn. 24, 48.

אנשי אמת שנאי בצע Ex. 18, 21.

והנה אמת נכון הדבר Dt. 13, 15. 17, 4.

ואם־אמת היה הדבר Dt. 22, 20.

ונתתם לי אות אמת Jos. 2, 12.

ודבריך יהיו אמת 2 Sam. 7, 28.

אמת היה הדבר 1 Reg. 10, 6.

ודבר־יי בפיך אמת 1 Reg. 17, 24.

רק־אמת בשם יי 1 Reg. 22, 16.

אמת הדבר אשר שמעתי 2 Chr. 9, 5.

ללא־אלהי אמת 2 Chr. 15, 3.

רק אמת בשם יי 2 Chr. 18, 15.

כי־הוא כאיש אמת Neh. 7, 2.

ותורות אמת Neh. 9, 13.

כי־אמת עשית Neh. 9, 33.

ודבר אמת בלבבו Ps. 15, 2.

משפטי יי־אמת Ps. 19, 10.

פדיתה אותי יי אל אמת Ps. 31, 6.

על־דבר־אמת Ps. 45, 5.

הן־אמת חפצת בטחות Ps. 51, 8.

אמת מארץ תצמח Ps. 85, 12.

מעשה ידיו אמת ומשפט Ps. 111, 7.

ואל־תצל מפי דבר־אמת Ps. 119, 43.

ותורתך אמת Ps. 119, 142.

וכל־מצותך אמת Ps. 119, 151.

ראש־דברך אמת Ps. 119, 160.

נשבע־יי לדוד אמת Ps. 132, 11.

השמר אמת לעולם Ps. 146, 6.

כי־אמת יהגה חכי Prv. 8, 7.

וזרע צדקה שכר אמת Prv. 11, 18.

שפת־אמת תכון לעד Prv. 12, 19.

מציל נפשות עד אמת Prv. 14, 25.

קשט אמרי אמת Prv. 22, 21.

להשיב אמרים אמת Prv. 22, 21.

אמת קנה ואל־תמכר Prv. 23, 23.

וכתוב ישר דברי אמת Eccl. 12, 10.

וישמעו ויאמרו אמת Jes. 43, 9.

כי־כשלה ברחוב אמת Jes. 59, 14.

כלה זרע אמת Jer. 2, 21.

ויי אלהים אמת Jer. 10, 10.

כי־שלום אמת אתן לכם Jer. 14, 13.

לעד אמת ונאמן Jer. 42, 5.

משפט אמת ועשה Ez. 18, 8.

ובמשפטי שמר לעשות אמת Ez. 18, 9.

ותשלך אמת ארצה Dan. 8, 12.

אשר נאמר אמת הוא Dan. 8, 26.

את־הרשום בכתב אמת Dan. 10, 21.

ועתה אמת אגיד לך Dan. 11, 2.

כי אין־אמת ואין־חסד Hos. 4, 1.

תתן אמת ליעקב Mich. 7, 20.

משפט אמת שפטו Zach. 7, 9.

דברו אמת איש את־רעהו Zach. 8, 16.

אמת ומשפט שלום Zach. 8, 16.

תורת אמת היתה בפיהו Mal. 2, 6.

וֶאֱמֶת

חסד ואמת את־אדני Gn. 24, 49.

ועשית עמדי חסד ואמת Gn. 47, 29.

ורב־חסד ואמת Ex. 34, 6.

ועשינו עמך חסד ואמת Jos. 2, 14.

עמכם חסד ואמת 2 Sam. 2, 6.

עמך חסד ואמת 2 Sam. 15, 20.

שלום ואמת יהיה בימי 2 Reg. 20, 19.

דברי שלום ואמת Esth. 9, 30.

כל־ארחות יי חסד ואמת Ps. 25, 10.

חסד ואמת מן ינצרהו Ps. 61, 8.

וכמ״ס מזרז מוס לכל נכון וגוזק.

vrb. prim., radice sua cognatum cum חָמַס, חָמַץ etc.: 1) *acidum* esse, cujus nonnisi semel derivatum אָמֵץ (=חָמֵץ) nobis in scripturis superest: *de coloribus acutis* (cf. gr. ὀξύς) i. e. rubicundis puniceisque; 2) *fortem* esse, praevalere, pr. durum esse (cf. et חָמַשׁ).

3 *perf. pl.:* אָמְצוּ
2 S. 22, 18. משנאי כי אמצו ממני
Ps. 18, 18. ומשנאי כי־אמצו ממני
Ps. 142, 7. כי אמצו ממני

impert. sg.: p. וְאֱמָץ
Dt. 31, 7. ישראל חזק ואמץ
Dt. 31, 23. ויאמר חזק ואמץ
Jos. 1, 6. חזק ואמץ כי אתה
Jos. 1, 7. רק חזק ואמץ מאד
Jos. 1, 9. הלא צויתיך חזק ואמץ
Jos. 1, 18. רק חזק ואמץ
1 Chr. 22, 13. חזק ואמץ אל־תירא
1 Chr. 28, 20. חזק ואמץ ועשה

impt. pl.: וְאִמְצוּ
Dt. 31, 6. חזקו ואמצו אל־תיראו
Jos. 10, 25. ואל־תחתו חזקו ואמצו
2 Chr. 32, 7. חזקו ואמצו אל־תיראו

3 *imperf.:* p. יֶאֱמָץ
Gn. 25, 23. ולאם מלאם יאמץ

3 *impf. pl.:* וַיֶּאֶמְצוּ
2 Chr. 13, 18. ויאמצו בני יהודה

Pi-el: אִמֵּץ

3 *perf.:* וְאִמֵּץ
Dt. 2, 30. ואמץ את־לבבו

2 *perf.:* אִמַּצְתָּ, אִמַּצְתָּה
Ps. 80, 16. ועל־בן אמצתה לך
Ps 80, 18. על־בן־אדם אמצת לך

1 *perf. c. suff.:* אִמַּצְתִּיךָ
Jes. 41, 10. אמצתיך אף עזרתיך

prt. masc.: מְאַמֵּץ *s. M.*
Prv. 24, 5. ואיש דעת מאמץ־כח

inf. c. suff.: בְּאַמְצוֹ
Prv. 8, 28. באמצו שחקים ממעל

pl. c. suff.: וְאַמְּצֵהוּ *impt.*
Dt. 3, 28. וחזקהו ואמצהו

imprt. pl.: p. אַמְּצוּ
Jer. 35, 3. וברכים כשלות אמצו

1 *impf. c. suff.:* אֲאַמְּצֵם
Job. 16, 5. אאמצכם במו־פי

2 *imperf.:* תְּאַמֵּץ
Dt. 15, 7. לא תאמץ את־לבבך
Job. 4, 4. וברכים כרעות תאמץ

3 *impf. f.:* וַתְּאַמֵּץ
Prv. 31, 17. ותאמץ זרועתיה

2 *f. c. suff.:* תְּאַמְּצֵנִי
Ps. 89, 22. אף־זרועי תאמצנו

3 *imperf.:* יְאַמֵּץ
Am. 2, 14. וחזק לא־יאמץ כחו

3 *imperf.:* וַיְאַמֵּץ
2 Chr. 36, 13. ויאמץ את־לבבו

3 *imperf.:* וַיְאַמֵּץ *seq. Maqef*
Jes. 44, 14. ויאמץ־לו בעצי־יער

3 *impf. pl.:* וַיְאַמְּצוּ
2 Chr. 11, 17. ויאמצו את־רחבעם

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְאַמְּצֻהוּ
2 Chr. 24, 13. על מתכנתו ויאמצהו

Hif-il: הֶאֱמִיץ

3 *imperf.:* וַיַּאֲמֵץ
Ps. 27, 14. חזק ויאמץ לבך
Ps. 31, 25. חזקו ויאמץ לבבכם

Hitpa-el: הִתְאַמֵּץ 3 *perf.*
1 Reg. 12, 18. התאמץ לעלות
2 Chr. 10, 18. התאמץ לעלות

part. fem.: מִתְאַמֶּצֶת
Ruth 1, 18. כי־מתאמצת היא

imperf.: וַיִּתְאַמָּצוּ
2 Chr. 13, 7. ויתאמצו על־רחבעם

אֹמֶץ

ז״ת וכר, נרכיס אֲמֻצִּים, מנגע קשון [סְתֻכַּרְתָּעָס] של הסוסים, ונערני סוקרי, כלשון יוכיח קשוט הנזוק. ומשקל הוא משקל הנמעונים, כמו שָׁחוֹר, שָׁרֹק, אָדֹם, חָמֵץ, ונלקחי הקשונה כמו אוֹכֶם, סוֹמֵק.

adj. m. cujus nonnisi plur. אֲמֻצִּים semel reperitur: *rufus*, rubicundus, pr. *acutus*, *acer*, de coloribus acutis et splendentibus.

pl.: אֲמֻצִּים
Zach. 6, 3. ברדים אמצים

וְהָאֲמֻצִּים
Zach. 6, 7. והאמצים ויצאו

אַמִּיץ

ז״ת מהוזקם הזכרית, ועניכו חוק וקריף [קרְתָּפִיטִיג, זעתֶרק].

adj. m., *firmus*, *robustus*, *pervalidus.*

2 Sam. 15, 12. ויהי הקשר אמיץ
Job. 9, 19. אם־לכח אמיץ הנה
Nah. 2, 2. אמיץ כח מאד

וְאַמִּיץ, וַאֲמִיץ
Job. 9, 4. חכם לבב ואמיץ כח
Jes. 28, 2. הזק ואמיץ לאדני
Jes. 40, 26. ואמיץ כח
Am. 2, 16. ואמיץ לבו בגבורים

אֹמֶץ

ז״ז זיכיי מהוזקם הזכרית, לומר כח וגבוזה ועוז [עַסְפַּעַרְקִייַ, זעתֶרק].

sbst. m., *robur*, *corroboratio*, *opes.*

Job. 17, 9. וטהר־ידים יסיף אמיץ

אַמְצָה

ז״נ נויר אֶמֶץ, ועניכו כמו אֹמֶץ.

sbst. f. idem quod אֹמֶץ.

Zach. 12, 5. אמצה לי ישבי ירושלם

בְּאֵמֶץ

ז״ז קנוני, והוא קנון סכוזת, ונכלל כוס סוזקתו מן הקודמים.

sbst. m., robur, corroboratio.

constr. pl.: מְאַמְצֵי
Job. 36, 19. וכל מאמצי־כח

אָמַר

פעל רקז ונכנכל, ונלרכו כניר נכ״ק. פתרונו ומכוונו כפול ומוכפל: ק׳ סמיכה רומס והסגנה שקיפס ורקיעס ריכס וסריכה למרום [עמְפַּאַרְצַעַרְכְּנִין, -רַעקְקְנִין, -רַעְנִין], ושרשו לפ״נ נהנרכ מֵר, וכיולוי-שורש תֶּמֶר [שקר מוס חָמַר וכדומס], שָׁמַר [שקר מתנו שָׁמִיר], סָמַר וכדומס, נהנרכל מקנני-מוצג נרקז אָ, שָׁ, תָּ, יתיסרו לוס. הסנוג אָמַר, תֵּאָמֵר, אֹמֶר [זעפ] אֵמֵר [זעפ], אוֹמֵר [זעפ]. ג׳ הנרת קול קומס והנקת ויליקת דנור מהנרון [עמְפַּאַרְצַעְנִין], והוא המכוון סרוקני נויר מכוון קדמוני קוזי. וכסיס לציון כל ענין שמיכה, נהנרל מדנור, שנס השמיכה ציקול המשפטי. הנפעל כמו הקל ונענין מתפעל. הפעיל פעל נודד. הנפעל מענין שמר, נמכוון קדמון, והוזקל על המתפדר ומתפלל

ופקוות וכדיס נפיו.

vrb. antiquum ac usitatissimum: 1) *arrectus fuit instar clavorum*, riguit, horruit, id quod aliis supereminet, in modum columnae ascendit, a radice מֵר fictum (cf. verbb. סָ־מַ־רַ, שָׁ־מַ־רַ, תָּ־מַ־רַ). 2) *sonum edere* gutture suo, *loqui* (a דָּבַר discrepans). *Nif. dictus est; Hif. dicere fecit, spondere; Hitp.* praeclarum se exhibuit, praestitit.

Gn. 3, 3. אמר אלהים לא תאכלו
Gn. 3, 16. אל־האשה אמר
Gn. 3, 17. ולאדם אמר כי שמעת
Gn. 13, 14. ויי׳ אמר אל־אברם אחרי הלא הוא אמר־לי
Gn. 20, 5. אחתי הוא
Gn. 20, 16. ולשרה אמר הנה נתתי
Gn. 22, 2. אשר אמר אליך
Gn. 22, 3. אל־המקום אשר־אמר־לו
Gn. 22, 9. אשר אמר־לו האלהים
Gn. 31, 16 כל אשר אמר אלהים אליך
Gn. 31, 29. אמש אמר אלי לאמר
Gn. 31, 49. והמצפה אשר אמר
Gn. 32, 5. כה אמר עבדך יעקב
Gn. 32, 21. כי־אמר אכפרה פניו
Gn. 38, 11. כי אמר פן־ימות
Gn. 41, 54. כאשר אמר יוסף
Gn. 42, 4. כי אמר פן־יקראנו אסון
Gn. 43, 5. כי־האיש אמר אלינו ויעש האיש כאשר
Gn. 43, 17. אמר יוסף ויוסף אמר לאשר על־ ביתו
Gn. 44, 4. כה אמר בנך יוסף
Gn. 45, 9. כי אמר גר היותי
Ex. 2, 22. 18, 3. כה אמר יי׳ בני בכרי
Ex. 4, 22. כה־אמר יי׳ אלהי
Ex. 5. 1. אשר אמר יי׳ להם
Ex. 6, 26. כה אמר יי׳ בזאת תדע
Ex. 7, 17. כה־אמר יי׳ אלהי העברים
Ex. 9, 1. ויאמרו אליו כה־אמר יי׳
Ex. 10, 3. ויאמר משה כה אמר יי׳
Ex. 11, 4. כי׳ אמר אלהים פן־ינחם
Ex. 13, 17. אמר אויב ארדף אשיג
Ex. 15, 9. כאשר אמר־לו משה
Ex. 17, 10. ואל־משה אמר עלה אל־יי׳
Ex. 24, 1. ואל־החזקנים אמר שבו־לנו
Ex. 24, 14. ויאמר להם כה־אמר יי׳
Ex. 32, 27. אשר אמר יי׳ אתו אתן
Nu. 10, 29. אשר־אמר יי׳ כי חסאנו
Nu. 14, 40. כה אמר אחיך ישראל
Nu. 20, 14. הוא הבאר אשר אמר יי׳
Nu. 21, 17. ההוא אמר ולא יעשה
Num. 23, 19. ויעש בלק כאשר אמר בלעם
Num. 23, 30. כי־אמר יי׳ להם מות ימותו
Nu. 26, 65. כי־אמר יי׳ לחשמיד
Dt. 9, 25. בעת ההיא אמר יי׳ אלי
Dt. 10, 1. ויי׳ אמר לכם לא תספון
Dt. 17, 16. ויי׳ אמר אלי לא תעבר
Dt. 31, 2. וללוי אמר תמיך
Dt. 33, 8. לבנימן אמר ידיד יי׳
Dt. 33, 12. וליוסף אמר מברכת
Dt. 33, 13. ולזבולן אמר שמח
Dt. 33, 18. ולגד אמר ברוך
Dt. 33, 20. ולדן אמר דן גור אריה
Dt. 33, 22. ולנפתלי אמר נפתלי
Dt. 33, 23. ולאשר אמר ברוך מבנים
Dt. 33, 24. אמר יהושע לאמר
Jos. 1, 12. בעת ההיא אמר יי׳
Jos. 5, 2. את־הארץ אמר יהושע
Jos. 6, 22. כי כה אמר יי׳ אלהי ישראל
Jos. 7, 13. כאשר אמר־לו יי׳
Jos. 11, 9. כה־אמר יי׳ אלהי
Jos. 24, 2. ארו מרוז אמר מלאך יי׳
Jud. 5, 23. כה־אמר יי׳ אלהי ישראל
Jud. 6, 8. גם כי־אמר אלי
Ruth 2, 21. כי אמר אל־תבואי
Ruth 3, 17. ושאול אמר לנערו
1 Sam. 9, 5. כה־אמר האיש
1 Sam. 9, 9. ושמואל אמר אל־שאול
1 S. 9, 27. מה־אמר לכם
1 Sam. 10, 15. אשר אמר שמואל
1 Sam. 10, 16. כה־אמר יי׳ אלהי ישראל
1 S. 10, 18. כה אמר יי׳ צבאות
1 Sam. 15, 2. פקדתי אמר אל־אבנר שר
1 Sam. 17, 55. הצבא
1 S. 18, 17. ושאול אמר אל־תהי ידי
1 S. 19, 17. הוא־אמר אלי שלחני
1 Sam. 20, 26. כי אמר מקרה הוא
1 S. 23, 22. כי אמר אלי ערם יערם
1 Sam. 24, 5. היום אשר־אמר יי׳
1 Sam. 25, 21. ודוד אמר אך לשקר
1 Sam. 25, 35. ולה אמר עלי לשלום
2 S. 7, 5. 8. כה אמר יי׳ האתה תבנה
2 Sam. 12, 7. כה־אמר יי׳ צבאות כה ׀ אמר יי׳ הנני מקים עליך
2 Sam. 12, 11. כי אמר היום ישיבו
2 Sam. 16, 3. וכה־אמר שמעי בקללו
2 Sam. 16, 7. ויכי יי׳ אמר לו
2 Sam. 16, 10. כי־אמר לו יי׳
2 Sam. 16, 11. כי אמר איך־לי בן
2 Sam. 18, 18. ואחימעץ בן־צדוק אמר
2 S. 18, 19. וכה אמר בלכתו
2 Sam. 19, 1. רמני כי־אמר עבדך
2 Sam. 19, 27. אמר אלהי ישראל
2 Sam. 23, 3. ודברת אל־דוד כה אמר יי׳
2 Sam. 24, 12. וגם־ככה אמר המלך
1 Reg. 1, 48. אמר המלך ענתת לך
1 Reg. 2, 26. כה־אמר המלך צא
1 Reg. 2, 30. אז אמר שלמה יי׳ אמר
1 Reg. 8, 12. מן־הגרים אשר אמר־יי׳
1 Reg. 11, 2. ולחם אמר לו וארץ נתן לך
1 Reg. 11, 18. כי כה אמר יי׳
1 Reg. 11, 31. כה אמר יי׳ לא־תעלו
1 Reg. 12, 24. כה אמר יי׳ הנה־בן
1 Reg. 13, 2. כה אמר יי׳ יען
1 Reg. 13, 21. ויי׳ אמר אל־אחיהו
1 Reg. 14, 5. כה־אמר יי׳ אלהי ישראל
1 Rg. 14, 7. כי כה אמר יי׳ אלהי ישראל
1 Reg. 17, 14. כה אמר בן־הדד
1 Reg. 20, 3. כה־אמר בן־הדד לאמר
1 Rg. 20, 5. כה אמר יי׳ הראית
1 Reg. 20, 13. כה־אמר יי׳ בנערי
1 Reg. 20, 14. עבדך בן־הדד אמר
1 Reg. 20, 32. אמר אל־רעהו בדבר יי׳
1 Reg. 20, 35. ויאמר אליו כה אמר יי׳
1 Reg. 20, 42. כה אמר יי׳ הרצחת
1 Reg. 21, 19. כה אמר יי׳ במקום
1 Reg. 21, 19. כה־אמר יי׳ באלה
1 Reg. 22, 11. ואמרת כה אמר המלך
1 Reg. 22, 27. אז אמר אחזיהו בן־ אחאב
1 Reg. 22, 50. ולכן כה־אמר יי׳
2 Reg. 1, 4. ודברתם אליו כה אמר יי׳
2 Rg. 1, 6. כה־אמר המלך מהרה רדה
2 Reg. 1, 11. וידבר אליו כה־אמר יי׳
2 Reg. 1, 16. ויהי כעברם ואליהו אמר־ כי־כה ׀ אמר יי׳ לא־תראו רוח
2 Reg. 2, 9. 3, 17. כי כה אמר יי׳ אכול
2 Reg. 4, 43. ואם כי־אמר אליך אשר אמר־לו איש־ האלהים
2 Reg. 5, 13. והוא ׀ אמר אל־הזקנים
2 Rg. 6, 32. דבר־יי׳ כה ׀ אמר יי׳
2 Reg. 7, 1. מה־אמר לך אלישע
2 Reg. 8, 14. אמר לי חיה תחיה כאשר אמר־לו לתת לו ניר
2 Reg. 8, 14. ואמרת כה־אמר יי׳
2 Reg. 8, 19. ויי׳ אמר לו
2 Reg. 9, 3.

כה־אמר יי אלהי ישראל 2 Rg. 9,6.
כזאת וכזאת אמר אלי 2 Reg. 9,12.
כה אמר יי משחתיך 2 Reg. 9, 12.
כה־אמר המלך השלום 2 Reg. 9,19.
כי אמר הכהן 2 Reg. 11, 15.
אשר אמר יי לחם 2 Reg. 17, 12.
כה־אמר המלך הגדול 2 Reg. 18,19.
יי אמר אלי עלה על־
הארץ 2 Reg. 18, 25.
כה אמר המלך אל־
ישיא 2 Reg. 18, 29.
כי כה אמר מלך אשור 2 Rg. 18,31.
כה אמר חזקיהו 2 Reg. 19, 3.
אל־אדניכם כה אמר יי 2 Reg. 19, 6.
כה־אמר יי אלהי ישראל 2 Rg. 19,20
לכן כה־אמר יי אל־מלך
אשור 2 Reg. 19, 32.
ויאמר אליו כה־אמר יי 2 Rg. 20, 1.
נגיד עמי כה־אמר יי 2 Reg. 20, 5.
לא־יותר דבר אמר יי 2 Reg. 20, 17.
אשר אמר יי בירושלם 2 Reg. 21, 4.
בבית אשר אמר יי 2 Reg. 21, 7.
כה־אמר יי אלהי
ישראל 2 Reg. 21, 12. 22, 15. 18.
כה אמר יי הנני מביא 2 Reg. 22, 16.
אז אמר דויד לא לשאת 1 Chr. 15, 2.
כה אמר יי לא אתה 1 Chr. 17, 4.
כה אמר יי צבאות 1 Chr. 17, 7.
כה אמר יי שלוש 1 Chr. 21, 10.
כה־אמר יי קבל־לך 1 Chr. 21, 11.
ומלאך יי אמר אל־גד 1 Chr. 21, 18.
כי אמר דויד הניח יי 1 Chr. 23, 25.
כי אמר יי להרבות את־
ישראל 1 Chr. 27, 23.
והאלהים אמר לי לא־
תבנה 1 Chr. 28, 3.
והיין אשר־אמר אדני 2 Chr. 2, 14.
אז אמר שלמה יי אמר 2 Chr. 6, 1.
כי אמר לא־תשב אשה לי 2 Chr. 8, 11.
כה אמר יי לא־תעלו 2 Chr. 11, 4.
כה־אמר יי באלה 2 Chr. 18, 10.
ואמרתם כה אמר המלך 2 Chr. 18, 26
כה־אמר יי לכם 2 Chr. 20, 15.
וכאשר אמר לתת לו ניר 2 Chr. 21, 7.
כה אמר יי אלהי דויד 2 Chr. 21, 12.
כי אמר הכהן 2 Chr. 23, 14.
כה אמר האלהים 2 Chr. 24, 20.
וכמותו אמר ירא יי 2 Chr. 24, 22.
כי לכל־ישראל אמר
המלך 2 Chr. 29, 24.
כה אמר סנחריב מלך
אשור 2 Chr. 32, 10.
אשר אמר יי בירושלם 2 Chr. 33, 4.
אשר אמר אלהים אל־
דויד 2 Chr. 33, 7.
ותאמר להם כה־אמר 2 Chr. 34, 23.
כה אמר יי הנני מביא 2 Chr. 34, 24.
כה־אמר יי אלהי
ישראל 2 Chr. 34, 23. 26.
ואלהים אמר לבחלני 2 Chr. 35, 21.
כה־אמר כורש מלך
פרס 2 Chr. 36, 23.
כה אמר כרש מלך פרס Esr. 1, 2.
אשר אמר־לי Neh. 2, 18.
אמר למהומן Esth. 1, 10.
אמר להביא את־ושתי Esth. 1, 17.
הכתב אשר אמר המן Esth. 4, 7.
אמר עם־הספר Esth. 9, 25.
כי אמר איוב אולי חטאו Job. 1, 5.
והלילה אמר הרה גבר Job. 3, 2.
תהום אמר לא בי־היא Job. 28, 14.
וים אמר אין עמדי Job. 28, 14.
כי־אמר איוב צדקתי Job. 34, 5.
כי־אמר לא יסכן־גבר Job. 34, 9.
ולא־אמר איה אלוה עשי Job. 35, 10.
ומי־אמר פעלת עולה Job. 36, 23.
אם־אמר איש כי יבלע Job. 37, 20.
יי אמר אלי בני אתה Ps. 2, 7.

אמר בלבו בל־אמוט Ps. 10, 6.
אמר בלבו שכח אל Ps. 10, 11.
אמר בלבו לא תדרש Ps. 10, 13.
אמר נבל בלבו Ps. 14, 1. 53, 2.
לך ׀ אמר לבי בקשו פני Ps. 27, 8.
כי הוא אמר ויהי Ps. 33, 9.
ולרשע ׀ אמר אלהים Ps. 50, 16.
אמר אדני מבשן אשיב Ps. 68, 23.
אמר ויבא ערב Ps. 105, 31.
אמר ויבא ארבה Ps. 105, 34.
אשר אמר יי לחם Ps. 106, 34.
אמר עצל ארי בחוץ Prv. 22, 13.
אמר עצל שחל בדרך Prv. 26, 13.
הבל הבלים אמר קהלת Eccl. 1, 2.
הבל הבלים אמר
הקוהלת Eccl. 12, 8.
כה אמר אדני יי לא תקום Jes. 7, 7.
כי כה אמר יי אלי Jes. 8, 11.
כי אמר בכח ידי עשיתי Jes. 10, 13.
כה־אמר אדני יי
צבאות Jes. 10, 24. 22, 15.
כי כה אמר יי אלי Jes. 18, 4. 21, 16.
כי כה אמר אלי אדני Jes. 21, 6.
אמר שמר אתא בקר Jes. 21, 12.
אמר אדני יי צבאות Jes. 22, 14.
כי אמרים מעוז הים לאמר Jes. 23, 4.
אשר ׀ אמר אליהם Jes. 28, 12.
כה אמר אדני יי הנני Jes. 28, 16.
ויצר אמר ליצרו Jes. 29, 16.
כה־אמר יי אל־בית יעקב Jes. 29, 22.
כה אמר קדוש ישראל Jes. 30, 12.
כה־אמר אדני יי קדוש
ישראל Jes. 30, 15.
כי־כה אמר־יי ׀ אלי Jes. 31, 4.
כה־אמר המלך Jes. 36, 4.
יי אמר אלי עלה Jes. 36, 10.
כה אמר המלך Jes. 36, 14.
כי כה אמר המלך אשור Jes. 36, 16.
כה אמר חזקיהו Jes. 37, 3.
כה ׀ אמר יי אל־תירא Jes. 37, 6.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jes. 37, 21.
אמר יי אל־מלך אשור Jes. 37, 33.
כה־אמר יי אלהי דוד Jes. 38, 5.
לא־יותר דבר אמר יי Jes. 39, 6.
כה־אמר האל ׀ יי בורא
השמים Jes. 42, 5.
ועתה כה־אמר יי Jes. 43, 1.
כה־אמר יי גאלכם Jes. 43, 14.
כה אמר יי הנותן Jes. 43, 16.
כה־אמר יי עשך Jes. 44, 2.
כה־אמר יי מלך־ישראל Jes. 44, 6.
כה־אמר יי גאלך Jes. 44, 24.
כה־אמר יי למשיחו Jes. 45, 1.
כה־אמר יי קדוש ישראל Jes. 45, 11.
ולא בשחד אמר יי
צבאות Jes. 45, 13.
כה ׀ אמר יי יגיע מצרים Jes. 45, 14.
כי־כה אמר־יי בורא
השמים Jes. 45, 18.
לי אמר צדקות ועז Jes. 45, 24.
כה־אמר יי גאלך Jes. 48, 17.
אמר יי לרשעים Jes. 48, 22.
ועתה ׀ אמר יי Jes. 49, 5.
כה אמר־יי גאל ישראל Jes. 49, 7.
כה ׀ אמר יי בעת רצון Jes. 49, 8.
כה־אמר אדני יי הנה
אשא Jes. 49, 22.
אמר יי גם־שבי גבור Jes. 49, 25.
אמר יי אי זה ספר
כריתות Jes. 50, 1.
כה־אמר אדניך יי Jes. 51, 22.
אמר יי חנם נמכרתם Jes. 52, 3.
כי כה אמר אדני יי מצרים Jes. 52, 4.
מבני בעולה אמר יי Jes. 54, 1.
כי תמאס אמר אלהיך Jes. 54, 6.
אמר גאלך יי Jes. 54, 8.
אמר מרחמך יי Jes. 54, 10.
כה אמר יי שמרו משפט Jes. 56, 1.

כי כה ׀ אמר יי לסריסים Jes. 56, 4.
כי כה אמר רם ונשא Jes. 57, 15.
אמר יי ורפאתיו Jes. 57, 19.
אמר אלהי לרשעים Jes. 57, 20.
אמר יי רוחי Jes. 57, 21.
ומפי זרע זרעך אמר יי Jes. 59, 21.
יחדו אמר יי Jes. 65, 7.
לכן כה־אמר ׀ אדני יי Jes. 65, 13.
בכל־הר קדשי אמר יי Jes. 65, 25.
אמר יי השמים כסאי Jes. 66, 1.
ועצרתי אמר אלהיך Jes. 66, 9.
כי־כה ׀ אמר יי הנני נוטה־
אליה Jes. 66, 12.
אמר יי כאשר יביאו Jes. 66, 20.
ללוים אמר יי Jes. 66, 21.
להשתחות לפני אמר יי Jes. 66, 23.
כה ׀ אמר יי Jer. 2, 5. 4, 3. 27. 5, 14. 6, 6. 9. 21. 22. 7, 3. 20. 21. 9, 6. 14. 16. 22. 10, 2. 11, 11. 22.
וכשלו אמר יי Jer. 6, 15. 8, 12.
כה אמר יי עמדו Jer. 6, 16.
כה אמר יי הופלו Jer. 8, 4.
בעת פקדתם וכשלו אמר יי Jer. 8, 12.
כה אמר יי Jer. 11, 3. 21. 12, 14. 13, 1. 9. 13. 14, 10. 15, 19. 16, 3. 5. 9. 17, 5. 19. 21. 18, 13. 19, 1. 20, 4. 21, 12. 22, 1. 3. 6. 11. 18. 30. 23, 2. 15. 16. 24, 5. 8. 25, 8. 15. 32. 26, 2. 27, 2. 28, 16. 29, 10. 16. 31. 30, 2. 12. 18. 31, 2. 15. 16. 35. 37. 32, 28. 42. 33, 2. 4. 10. 12. 20. 25. 34, 17. 35, 17. 18. 36, 29. 38, 2. 3. 49, 1. 28. 51, 1. 36.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 13, 12.
לכן כה־אמר יי Jer. 14, 15.
כה־אמר יי אשר Jer. 15, 2.
אמר יי אם־לא שרותך Jer. 15, 11.
לאמר כה אמר יי Jer. 18, 11.
כה־אמר יי צבאות Jer. 19, 3.
כה־אמר יי צבאות Jer. 19, 11. 15. 25, 27. 28. 26, 18. 27, 4. 27, 19. 21. 28, 14. 29, 8. 17. 25. 32.
כה אמר יי הנני Jer. 21, 8.
כה אמר יי יען אמרכם Jer. 23, 38.
ואמרת אליהם כה אמר יי Jer. 26, 4.
כה אמר יי אל־תשמעו Jer. 27, 16.
אמר אלי חנניה Jer. 28, 1.
לאמר כה אמר יי Jer. 28, 11.
כה אמר יי מוטת עץ Jer. 28, 13.
כה־אמר יי צבאות Jer. 29, 25. 31, 23.
כה אמר יי אל־שמעיה Jer. 29, 31.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 30, 2.
ויהודה אמר יי Jer. 30, 3.
כי־כה ׀ אמר יי רנו Jer. 31, 7.
כה־אמר יי צבאות Jer. 31, 23.
כה אמר יי הנני Jer. 32, 3.
כה־אמר יי צבאות Jer. 32, 14. 15.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 32, 36.
כה ׀ אמר יי עוד ישמע Jer. 33, 10.
כבראשנה אמר יי Jer. 33, 11.
הצאן על־ידי מונה
אמר יי Jer. 33, 13.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 34, 2.
כה אמר יי Jer. 34, 2.
כה־אמר יי עליך Jer. 34, 4.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 34, 13.
כה־אמר יי צבאות Jer. 35, 13. 39, 16.
אמר ירמיהו כה־אמר יי Jer. 35, 18.
כה אמר יי אתה שרפת Jer. 36, 29.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 37, 7.
כה־אמר יי אל־תשאו Jer. 37, 9.
אמר אל־גדליהו בסתר Jer. 40, 15.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 42, 9.
כה־אמר יי צבאות Jer. 42, 15. 18. 43, 10. 44, 2. 7. 11. 25. 48, 1. 49, 7. 35. 50, 18. 33. 51, 33. 58.

בשמי חגדול אמר יי Jer. 44, 26.
כה ׀ אמר יי הנני Jer. 44, 30. 47, 2.
כה־אמר יי אלהי ישראל Jer. 45, 2.
כה אמר יי הנה Jer. 45, 4.
אמר יי צבאות Jer. 46, 25.
המישר אשר אמר יי Jer. 48, 8.
כי־כה אמר יי
הנה Jer. 48, 40. 49, 12.
את־ירשיו אמר יי Jer. 49, 2.
ושכניה אמר יי Jer. 49, 18.
מי זה אמר ותהי Thr. 3, 37.
כה אמר אדני יי Ez. 2, 4. 3, 11. 27. 5, 5. 5. 7. 8. 6, 3. 11. 7, 2. 5. 11, 7. 16. 17. 12, 10. 19. 23. 28. 13, 3. 8. 18. 20. 14, 4. 21. 15, 6. 16, 3. 36. 59. 17, 3. 9. 19. 22. 20, 3. 5. 27. 30. 39. 21, 3. 8. 14. 29. 31. 33. 22, 3. 19. 28. 23, 46. 24, 3. 6. 9. 21. 25, 3. 6. 8. 12. 13. 15. 26, 3. 7. 15. 19. 27, 3. 28, 2. 6. 12. 22. 25. 29, 3. 8. 13. 19. 30, 2. 10. 13. 22. 31, 10. 15. 32, 3. 11. 33, 25. 27. 34, 2. 10. 11. 17. 20. 35, 1. 14. 36, 2. 4. 5. 7. 13. 22. 33, 37. 37, 5. 9. 19. 21. 38, 10. 14. 17. 39, 17. 25. 43, 18. 44, 6. 9. 45, 9. 18. 46, 1. 16. 47, 13.
ולאלה אמר באזני Ez. 9, 5.
אמר כה־אמר יי Ez. 11, 5.
ואמרת כה אמר יי Ez. 21, 14.
אשר אמר לי יארי Ez. 29, 3.
יען אמר יאר לי Ez. 29, 9.
כה אמר יי Ez. 30, 6.
יען אמר האויב עליכם Ez. 36, 2.
הימים אשר־אמר המלך Dan. 1, 18.
כאשר אמר יי Joel 3, 5.
כה אמר יי על־שלשה Am. 1, 3.
עם־ארם קירה אמר יי Am. 1, 5.
כה אמר יי על־שלשה Am. 1, 6.
אמר אדני יי Am. 1, 8.
כה אמר יי Am. 1, 9. 11. 13.
ושריו יחדו אמר יי Am. 1, 15.
כה אמר יי על־שלשה Am. 2, 1. 4. 6.
אהרוג עמו אמר יי Am. 2, 3.
לכן כה אמר אדני יי Am. 3, 11.
כה אמר יי כאשר Am. 3, 12.
כי כה אמר אדני יי Am. 5, 3.
כי כה אמר יי לבית Am. 5, 4.
אמר יי אלהי צבאות Am. 5, 16.
אעבר בקרבך אמר יי Am. 5, 17.
אמר יי אלהי־צבאות Am. 5, 27.
לא תהיה אמר יי Am. 7, 3. 6.
כי־כה אמר עמוס Am. 7, 11.
לכן כה־אמר יי Am. 7, 17.
אמר יי אלהיך Am. 9, 15.
כה־אמר אדני יי לאדום Obad 1, 1.
כה אמר יי הנני חשב Mich. 2, 3.
אמר שדוד נשדנו Mich. 2, 4.
כה אמר יי על־הנביאים Mich. 3, 5.
כה ׀ אמר יי אם־שלמים Nah. 1, 12.
לעיניכם אמר יי Zeph. 3, 20.
כה אמר יי צבאות לאמר Hag. 1, 2.
כה אמר יי צבאות Hag. 1, 5. 7.
ואכבדה אמר יי Hag. 1, 8.
אמר יי צבאות Hag. 2, 6. 7. 9.
כה אמר יי צבאות Hag. 2, 11.
כה אמר יי צבאות Zach. 1, 3. 4. 14. 17. 2, 12. 3, 7. 4, 6. 6, 12. 7, 9. 8, 2. 6. 7. 9. 14. 19. 20. 23.
אלכם אמר יי צבאות Zach. 1, 3.
לכן כה־אמר יי Zach. 1, 16.
אמר יי צבאות Zach. 7, 13.
כה אמר יי שבתי Zach. 8, 3.
כה אמר יי אלהי Zach. 11, 4.
אהבתי אתכם אמר יי Mal. 1, 2.
כה אמר יי צבאות Mal. 1, 4.
אמר יי צבאות Mal. 1, 6. 8. 9.

10. 11. 13. 14. 2, 2. 4. 8. 16. 3, 1. 5. 7. 10. 11. 12. 17. 19. 21.
Mal. 2, 16. אמר יי אלהי ישראל
Mal. 3, 13. דבריכם אמר יי

3 perf.: אָמַר p.

Gn. 18, 17. ויי אמר המכסה
Gn. 21, 1. את־שרה כאשר אמר
Ex. 18, 24. ויעש כל אשר אמר

וְאָמַר

Gn. 46, 33. ואמר מה־מעשיכם
Ex.14,3. ואמר פרעה לבני ישראל
Num. 5, 19. ואמר אל־האשה
Num. 5, 21. ואמר הכהן לאשה
Dt.20,3. ואמר אליהם שמע ישראל
Dt.22,14. ואמר את־האשה הזאת
Dt. 22, 16. ואמר אבי הנער
Dt. 25, 8. ועמד ואמר לא חפצתי
Dt. 27, 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. ואמר כל־העם
Dt. 29, 21. ואמר הדור האחרון
Dt. 31, 17. ואמר ביום ההוא
Dt. 32, 37. ואמר אי אלהימו
Jud. 4, 20. ואמר חיש־פה איש
Jud. 19, 30. והיה כל־הראה ואמר
1 Sam. 2, 15. ואמר לאיש הזבח
1Sam.2,16. ואמר לו כי עתה תתן
1Sam. 2, 20. ואמר ישם יי לך זרע
1 Sam. 2, 36. ואמר ספחני נא
1 Sam. 24, 11. ואמר להרגך
2 S. 11, 20. ואמר לך מדוע נגשתם
2 Sam. 17, 9. ושמע השמע ואמר
2Chr.7,21. ואמר במה עשה יי ככה
Ps. 106, 48. ואמר כל־העם אמן
Prv.26,19. ואמר הלא־משחק אני
Eccl. 10, 3. ואמר לכל סכל הוא
Cant. 2, 10. ענה דודי ואמר לי
Jes. 6, 3. ואמר קדוש קדוש קדוש
Jes. 20, 6. ואמר ישב האי
Jes. 25, 9. ואמר ביום ההוא
Jes. 29, 11. ואמר לא אוכל
Jes. 29, 12. ואמר לא ידעתי ספר
Jes. 38, 15. ואמר־לי והוא עשה
Jes. 40, 6. קול אמר קרא ואמר
Jes. 57, 14. ואמר סלו־סלו
Jes. 65, 8. ואמר אל־תשחיתהו
Am.6,10. ואמר לאשר ביירכתי הבית
Am. 6, 10. ואמר אפס ואמר הס
Nah. 3, 7. ואמר שדדה נינוה
Zach. 13, 5. ואמר לא נביא אנכי
Zach.13,6. ואמר אליו מה המכות
Zach. 13, 6. ואמר אשר הכיתי

3pf.c.h relat.: הָאָמַר

Job.34,31. כי אל־אל האמר נשאתי

3 prf. f.: אָמְרָה

Gn. 16, 13. כי אמרה הגם הלם
Gn.20,5. גם־הוא אמרה אחי הוא
Gn.21,16. כי אמרה אל־אראה במות
ורבקה אמרה אל־
Gn. 27, 6. יעקב בנה
כי אמרה כי־ראה יי
בעניי
Gn. 29, 32.
Ex. 4, 26. אז אמרה חתן דמים
1 Sam. 1, 22. כי־אמרה לאישה
2Reg.6,28. האשה הזאת אמרה אלי
Prv. 9, 4. חסר־לב אמרה לו
Prv. 30, 16. ואש לא־אמרה הון
Eccl. 7, 27. אמרה קהלת
Thr. 3, 24. חלקי יי אמרה נפשי
Ez. 26, 2. אמרה צר על־ירושלם
Hos. 2, 7. כי אמרה אלכה אחרי
Hos.2,14. אשר אמרה אתנה המה

וְאָמְרָה

Gn. 24, 14. ואמרה שתה
Gn.24,44. ואמרה אלי גם־אתה שתה
Nu.5,22. ואמרה האשה אמן אמן
Dt. 25, 7. ואמרה מאן יבמי
Dt. 25, 9. ועגתה ואמרה ככה
Prv. 9, 16. וחסר־לב ואמרה לו
Prv.30,20. ואמרה לא־פעלתי און
Hos. 2, 9. ואמרה אלכה ואשובה

2 perf.: אָמַרְתָּ

Gn.12, 19. למה אמרת אחתי הוא
Gn. 26, 9. ואיך אמרת אחתי הוא
Gn.32,13. ואתה אמרת היטב איטיב
Ex. 33, 12. ואתה אמרת ידעתיך
Num.11,21. ואתה אמרת בשר אתן
1 Reg. 1, 24. אמרת אדניהו ימלך
1Reg.8,29. אל־המקום אשר אמרת
2Reg.18,20. אמרת אך־דבר שפתים
2Chr.6,20. אל־המקום אשר אמרת
2 Chr. 25, 19. אמרת הנה הכית
Neh. 9, 23. אשר־אמרת לאבתיהם
Job. 33, 8. אך אמרת באזני
Job. 35, 2. אמרת צדקי מאל
Jes. 14, 13. ואתה אמרת בלבבך
Jer. 32, 25. ואתה אמרת אלי
Jer. 45, 3. אמרת אוי־נא לי
Thr. 3, 57. אמרת אל־תירא
Ez. 35, 12. אמרת על־הרי ישראל
Hos. 13, 10. ושפטיך אשר אמרת

וְאָמַרְתָּ

2 perf.:

Gn. 32, 19. ואמרת לעבדך ליעקב
Gn. 44, 4. ואמרת אלהם למה
Ex. 3, 16. ואמרת אלהם יי
Ex.4,22. ואמרת אל־פרעה כה אמר
Ex. 7, 9. ואמרת אל־אהרן
ואמרת אליו יי אלהי העברים
Ex. 7, 16.
ואמרת אליו כה
Ex.7,26. 8,16. 9,13. אמר יי
Ex. 13, 14. ואמרת אליו בחזק יד
Lev.1,2. דבר אל־בני ישראל ואמרת 18, 2. 23, 2. 10. 25, 2. 27, 2.
Lev.17,2. ואמרת אליהם זה הדבר
Lev. 19, 2. ואמרת אלהם קדשים
Lev. 21, 1. ואמרת אלהם לנפש
Lev. 22, 18. ואמרת אלהם איש
Nu.5,12. דבר אל־בני ישראל ואמרת 6, 2. 15, 18. 38. 33, 51. 35, 10.
Nu.8,2. דבר אל־אהרן ואמרת אליו
Num. 18, 26. תדבר ואמרת אלהם
Nu.18,30. ואמרת אלהם בהרימכם
Nu.28,2. ואמרת אלהם את־קרבני
Num.28,3. ואמרת להם זה האשה
צו את־בני ישראל ואמרת
Num. 34, 2. אלהם
Dt.6,21. ואמרת לבנך עבדים היינו
Dt. 8, 17. ואמרת בלבבך
Dt. 12, 20. ואמרת אכלה בשר
Dt. 17, 14. ואמרת אשימה עלי
Dt.26,3. ואמרת אליו הגדתי היום
Dt. 26, 5. ועניתּ ואמרת
Dt. 26, 13. ואמרת לפני יי אלהיך
Jos. 7, 13. ואמרת התקדשו למחר
1 Sam. 3, 9. ואמרת דבר יי
1 Sam. 16, 2. ואמרת לזבח ליי
1 Sam. 20, 6. ואמרת נשאל נשאל
2 Sam. 7, 5. לך ואמרת אל־עבדי
2 S.11,21. ואמרת גם עבדך אוריה
2 Sam. 13, 5. ואמרת אליו
2 S.15,34. ואמרת לאבשלום עבדך
1Reg.22,27. ואמרת כה אמר המלך
2 Reg. 9, 3. ואמרת כה־אמר יי
2Rg.20,5. שוב ואמרת אל־חזקיהו
1 Chr. 17, 4. לך ואמרת
Job. 22, 13. ואמרת מה־ידע אל
Prv.5,11. ואמרת איך שנאתי מוסר
Jes. 6, 9. ויאמר לך ואמרת
Jes.7,4. ואמרת אליו השמר והשקט
Jes. 12, 1. ואמרת ביום ההוא
Jes. 14, 5. ואמרת איך שבת נגש
Jes. 38, 5. ואמרת אל־חזקיהו
Jer. 3, 12. ואמרת שובה משבה
Jer. 5, 19. ואמרת אליהם כאשר
Jer. 7, 2. ואמרת שמעו דבר
Jer. 7, 28. ואמרת אליהם זה הגוי
Jer. 8, 4. 11, 3. ואמרת אליהם
ואמרת אליהם את־
Jer. 13, 12. הדבר הזה
Jer.13,13. ואמרת אליהם כה־אמר
ואמרת אליהם את־
Jer. 14, 17. הדבר הזה
ואמרת אליהם כה־
Jer. 15, 2. 19, 11. אמר
Jer.16,11. ואמרת אליהם על אשר
Jer. 17, 20. ואמרת אליהם שמעו
Jer. 19, 3. ואמרת שמעו דבר־יי
Jer. 22, 2. ואמרת שמע דבר־יי
Jer.23,33. ואמרת אליהם את־מה
Jer.25,27.28.30.26,4. ואמרת אליהם
Jer.28,13. הלוך ואמרת אל־חנניה
Jer. 34, 2. ואמרת אל־צדקיהו
Jer.34,2. מלך יהודה ואמרת אליו
Jer. 35, 13. ואמרת לאיש יהודה
Jer. 38, 26. ואמרת אליהם מפיל
Jer. 39, 16. ואמרת לעבד־מלך
Jer. 43, 10. ואמרת אליהם כה
Jer. 51, 62. ואמרת יי אתה דברת
Jer.51,64. ואמרת ככה תשקע בבל
ואמרת אליהם כה־אמר
Ez. 2, 4. 3, 11. 26. 14, 4. 3, 5. 27. 24, 3. 37, 12. אדני יי
Ez. 6, 3. ואמרת הרי ישראל
Ez. 12, 19. ואמרת אל־עם־הארץ
Ez. 13, 2. ואמרת לנביאי מלבם
Ez.13,18. ואמרת כה־אמר אדני יי 16, 3. 17, 3. 22, 3. 28, 22. 30, 2.
Ez. 19, 2. ואמרת מה אמך לביא
Ez. 21, 3. ואמרת ליער הנגב
Ez. 21, 8. ואמרת לאדמת ישראל
Ez. 21, 12. ואמרת אל־שמועה
Ez. 21, 14. בן־אדם הנבא ואמרת
Ez. 21, 33. ואמרת חרב חרב
Ez. 25, 3. ואמרת לבני עמון
Ez. 27, 3. ואמרת לצור הישבתי
Ez.28,12. ואמרת לו כה אמר אדני יי
Ez. 29, 3. דבר ואמרת
Ez.32,2. מלך־מצרים ואמרת אליו
Ez.33,2. דבר אל־בני־עמון ואמרת
Ez. 34, 2. ואמרת אליהם לרעים
Ez. 35, 3. ואמרת לו כה אמר
Ez. 36, 1. ואמרת הרי ישראל
Ez. 36, 6. ואמרת להרים ולגבעות
Ez. 37, 4. ואמרת אליהם העצמות
Ez. 37, 9. ואמרת אל־הרוח
ואמרת אעלה אל־ארץ פרזות
Ez. 38, 11.
Ez. 38, 14. ואמרת לגוג כה אמר
ואמרת אל־מרי אל־בית ישראל
Ez. 44, 6.
Zach.1,3. ואמרת אליהם כה אמר
Zach. 6, 12. ואמרת אליו לאמר

2 prf. fem.: אָמַרְתְּ f. a.

Jud. 17, 2. וגם אמרת באזני
2 S.6,22. ועם־האמהות אשר אמרת
Ps. 16, 2. אמרתּ ליי אדני אתה
Jes. 47, 10. אמרת אין ראני
Jes. 57, 10. לא אמרת נואש
Jer. 22, 21. אמרת לא אשמע
Ez. 27, 3. צור את אמרת

וְאָמַרְתְּ

Jud. 4, 20. ואמרת אין
1 Reg. 1, 13. ואמרת אליו הלא־אתה
Jes. 49, 21. ואמרת בלבבך

1 perf.: אָמַרְתִּי

Gn. 31, 31. כי אמרתי פן־תגזל
Gn. 42, 22. אמרתי אליכם לאמר
Ex.23,13. ובכל אשר־אמרתי אליכם אשר אמרתי אתן
Ex. 32, 13. לזרעכם
על־כן אמרתי לבני ישראל
Lev. 17, 12.
Num. 18, 24. על־כן אמרתי להם
Num. 24, 11. אמרתיך כבד אכבדך
Dt. 28, 68. בדרך אשר אמרתי לך
Dt. 32, 26. אמרתי אפאיהם
Jud. 2, 3. וגם אמרתי לא־אגרש
Jud. 13, 13. אמרתי אל־האשה
Jud. 15, 2. אמר אמרתי כי־שנא
Ruth 1,12. כי אמרתי יש־לי תקוה
Ruth 4,4. ואני אמרתי אגלה אזנך
1S.2,30. אמור אמרתי ביתך וביית
הנה האיש אשר אמרתי
1 Sam. 9, 17. אליך
1 Sam. 9, 23. אשר אמרתי אליך
2 Sam.12, 22. כי אמרתי מי יודע
2 Sam. 19, 30. אמרתי אתה וציבא
1 Reg. 22, 18. הלוא אמרתי
2 Reg. 2, 18. הלוא־אמרתי אליכם
2 Reg. 4, 24. כי אם־אמרתי לך
2 Rg.4,28. הלוא אמרתי לא תשלה
ויאמר הנה אמרתי אלי
2 Reg. 5, 11. יצא
2 Rg.23,27. ואת־הבית אשר אמרתי
1 Chr.21,17. אני אמרתי למנות בעם
2 Chr. 18, 17. הלא אמרתי אליך
גם בעת ההיא אמרתי
Neh. 4, 16. לעם
Job. 6, 22. הכי אמרתי הבו לי
Job 7,13. כי־אמרתי תנחמני ערשי
Job.9,22. אחת־היא על־כן אמרתי
Job.31,24. ולכתם אמרתי מבטחי
Job. 32, 7. אמרתי ימים ידברו
Job. 32, 10. לכן אמרתי שמעה־לי
Ps. 30, 7. ואני אמרתי בשלוי
Ps. 31, 15. אמרתי אלהי אתה
Ps. 31, 23. ואני אמרתי בחפזי
Ps. 32, 5. אמרתי אודה עלי פשעי
Ps.38,17. כי־אמרתי פן־ישמחו־לי
Ps. 39, 2. אמרתי אשמרה דרכי
Ps. 40, 8. אז אמרתי הנה־באתי
Ps. 40, 11. ותשועתך אמרתי
Ps. 41, 5. אני אמרתי יי חנני
Ps. 73,15. אם־אמרתי אספרה כמו
Ps.75,5. אמרתי להוללים אל־תהלו
Ps. 82, 6. אמרתי אלהים אתם
Ps. 89, 3. אמרתי עולם חסד יבנה
Ps. 94, 18. אם־אמרתי מטה רגלי
Ps. 116, 11. אני אמרתי בחפזי
Ps. 119, 57. חלקי יי אמרתי
Ps. 140, 7. אמרתי ליי אלי אתה
Ps. 142, 6. אמרתי אתה מחסי
Eccl. 2,1.3,17.18. אמרתי אני בלבי
Eccl. 2, 2. לשחוק אמרתי מהולל
Eccl. 6, 3. אמרתי טוב ממנו הנפל
Eccl. 7, 23. אמרתי אחכמה
Eccl. 8, 14. אמרתי שגם־זה הבל
Cant. 7, 9. אמרתי אעלה בתמר
Jes. 22, 4. אמרתי שעו־מני
Jes.36,5. אמרתי אך־דבר־שפתים
Jes. 38, 10. אני אמרתי בדמי ימי
Jes. 38, 11. אמרתי לא־אראה יה
Jes. 45, 19. לא אמרתי לזרע יעקב
Jes. 49, 4. אמרתי לריק יגעתי
Jes. 65, 1. אמרתי הנני הנני
Jer. 3, 19. אמרתי איך אשיתך
Jer. 5, 4. אמרתי אך דלים הם
Jer.10,19. ואני אמרתי אך זה חלי
Jer. 18, 10. אשר אמרתי להיטיב
Thr. 3, 54. אמרתי נגזרתי
Jon. 2, 5. ואני אמרתי נגרשתי
Zeph. 3, 7. אמרתי אך־תיראי
Zach. 13, 9. אמרתי עמי הוא

וְאָמַרְתִּי

Gn.24,43. ואמרתי אליה השקיני־נא ואמרתי להם אלהי
Ex. 3, 13. אבותיכם

ואמרתי חי אנכי לעלם Dt. 32, 40.
ואמרתי אליכם הכו 2 Sam. 13, 28.
ואמרתי מתי אקום Job. 7, 4.
ואמרתי מי ה׳ Prv. 30, 9.
ואמרתי אני בלבי Eccl. 2, 15.
ואמרתי אני טובה חכמה Eccl. 9, 16.
ואמרתי לא־אזכרנו Jer. 20, 9.
ואמרתי חרב תעבר Ez. 14, 17.
ואמרתי ללא־עמי עמי Hos. 2, 25.

אָמְרוּ *3 perf. pl.*

אנשי המקום אמרו Gn. 38, 22.
כי אמרו כלנו מתים Ex. 12, 33.
אמרו לא נוכל לעלות Num. 13, 31.
כי אמרו פן־תבלענו Num. 16, 34.
כה אמרו כל עדת ה׳ Jos. 22, 16.
ולא אמרו לעלות עליהם Jos. 22, 33.
כי אמרו אחינו הוא Jud. 9, 3.
כי אמרו פליטי אפרים Jud. 12, 4.
כי אמרו נתן אלהינו בידנו Jud. 16, 24.
ובני ישראל אמרו Jud. 20, 32.
כי אמרו אך נגוף נגף הוא Jud. 20, 39.
כי אמרו בא אלהים 1 Sam. 4, 7.
אמרו תנה־לנו מלך 1 Sam. 8, 16.
ובני בליעל אמרו 1 Sam. 10, 27.
כי אמרו פלשתים 1 Sam. 13, 19.
אך שרי פלשתים אמרו 1 S. 29, 9.
כי־אמרו העם לסקלו 1 Sam. 30, 6.
כי אמרו הנה בהירות 2 Sam. 12, 18.
כי אמרו העם רעב ועיף 2 S. 17, 29.
ועבדי מלך־ארם אמרו אליו 1 Reg. 20, 23.
יען אשר אמרו ארם 1 Reg. 20, 28.
והמה אמרו אך מלכי־ישראל 1 Reg. 22, 32.
מה אמרו האנשים 2 Reg. 20, 14.
והמה אמרו מלך־ישראל הוא 2 Chr. 18, 31.
כי אמרו בן־יהושפט הוא 2 Chr. 22, 9.
כי אמרו מצורע הוא 2 Chr. 26, 23.
אבדון ומות אמרו באזנינו Job. 28, 22.
אם־לא אמרו מתי אהלי Job. 31, 31.
אמרו ׀ ללשנו נגביר Ps. 12, 5.
אמרו האח ׀ האח Ps. 35, 21.
אמרו מי יראה־למו Ps. 64, 6.
כי־אמרו אויבי Ps. 71, 10.
אמרו בלבם נינם יחד Ps. 74, 8.
אמרו היוכל אל Ps. 78, 19.
אמרו לכו ונכחידם Ps. 83, 5.
אשר אמרו נירשה־לנו Ps. 83, 13.
ולא אמרו ׀ העבריים Ps. 129, 8.
ארבע לא־אמרו הון Prv. 30, 15.
אשר אמרו לראים Jes. 30, 10.
אשר־אמרו לנפשך Jes. 51, 23.
אמרו אחיכם שנאיכם Jes. 66, 5.
ולא אמרו איה ה׳ Jer. 2, 6.
לא אמרו איה ה׳ Jer. 2, 8.
אמרו עמי רדנו Jer. 2, 31.
ולא־אמרו בלבבם Jer. 5, 24.
כי אמרו לא יראה את־אחריתנו Jer. 12, 4.
אמרו לא־תבוא עליכם Jer. 23, 17.
אשר־אמרו הנביאים Jer. 23, 25.
וחמה אמרו אל־ירמיהו Jer. 42, 5.
וצריהם אמרו לא נאשם Jer. 50, 7.
אמרו בלענו Thr. 2, 16.
אמרו בגוים Thr. 4, 15.
כי אמרו עזב ה׳ Ez. 9, 9.
אמרו להם ישבי ירושלם Ez. 11, 15.
הלא אמרו אליך בית ישראל Ez. 12, 9.
העם הזה אמרו Hag. 1, 2.

וְאָמְרוּ

ואמרו אשתו זאת Gn. 12, 12.
ואמרו־לי מה־שמו Ex. 3, 13.
ואמרו אל־יושב הארץ הזאת Num. 14, 14.
ואמרו הגוים Num. 14, 15.
ואמרו רק עם־חכם Dt. 4, 6.
ואמרו מי־האיש הירא ורענו ואמרו ידינו לא שפכה Dt. 20, 8. Dt. 21, 7.
ואמרו אל־זקני עירו Dt. 21, 20.
וענו הלוים ואמרו Dt. 27, 14.
וענו כל־העם ואמרו אמן Dt. 27, 15.
ואמרו כל־הגוים Dt. 29, 23.
ואמרו על אשר עזבו Dt. 29, 24.
ואמרו לא־ישב ארון 1 Sam. 5, 7.
ואמרו אליך נמצאו 1 Sam. 10, 2.
ואמרו על־מה עשה ה׳ 1 Reg. 9, 8.
ואמרו על אשר עזבו 1 Reg. 9, 9.
לבקשך ואמרו אין 1 Reg. 18, 10.
ואמרו על אשר עזבו את־ה׳ 2 Chr. 7, 22.
ואמרו איכה ידע־אל Ps. 73, 11.
ואמרו לכו ׀ ונעלה Jes. 2, 3.
ואמרו אליך Jer. 13, 12.
ואמרו אליך על־מה דבר ה׳ Jer. 16, 10.
ואמרו נואש Jer. 18, 12.
ואמרו איש אל־ריעהו Jer. 22, 8.
ואמרו על אשר עזבו Jer. 22, 9.
ואמרו אליך הגידה־נא Jer. 38, 25.
ואמרו בית ישראל ונשאו עליך קינה Ez. 18, 29.
ואמרו לך Ez. 26, 17.
ואמרו בני עמך Ez. 33, 17.
ואמרו הארץ הלזו Ez. 36, 35.
ואמרו להרים כסונו Hos. 10, 8.
ואמרו חי אלהיך דן Am. 8, 14.
ואמרו לכו ׀ ונעלה Mich. 4, 2.
ואמרו אלפי יהודה Zach. 12, 5.
ואמרו אליו אביו Zach. 13, 3.

אֲמַרְתֶּם *2 perf. pl.:*

אביכם החזק אשר אמרתם Gn. 43, 27.
אשר אמרתם אלי Gn. 43, 29.
וטפכם אשר אמרתם Num. 14, 31.
אשר אמרתם לבז יהיה Dt. 1, 39.
לכל אשר־אמרתם לי 1 Sam. 12, 1.
כי אמרתם כרתנו ברית Jes. 28, 15.
כי אמרתם הקים לנו ה׳ Jer. 29, 15.
כן אמרתם בית ישראל Ez. 11, 5.
ומקסם כזב אמרתם Ez. 13, 7.
אמרתם לאמר Ez. 33, 10.
כאשר אמרתם Am. 5, 14.
אמרתם שוא עבד אלהים Mal. 3, 14.

וַאֲמַרְתֶּם

ואמרתם גם הנה Gn. 32, 21.
ואמרתם אליו כה אמר Gn. 45, 9.
בנך
ואמרתם אנשי מקנה Gn. 46, 34.
ואמרתם אליו ה׳ אלהי העבריים Ex. 3, 18.
ואמרתם זבח־פסח הוא ליי׳ Ex. 12, 27.
דברו אל־בני ישראל Lev. 15, 2.
ואמרתם ואמרתם להם אשר נכרתו Jos. 4, 7.
ואמרתם אליהם Jos. 9, 11.
ואמרתם לי׳ ולגדעון Jud. 7, 18.
ואמרתם להם 1 Sam. 14, 34.
ואמרתם כה לחי 1 Sam. 25, 6.
ואמרתם מלך אבשלום 2 S. 15, 10.
ואמרתם יחי המלך שלמה 1 Reg. 1, 34.
ואמרתם כה אמר המלך 2 Chr. 18, 26.
ואמרתם ביום ההוא Jes. 12, 4.
ואמרתם נצלנו Jer. 7, 10.
ואמרתם אליהם Jer. 11, 3.
ואמרתם מדע לא־נשא הבן Ez. 18, 19.
ואמרתם לא יתכן דרך אדני Ez. 18, 25. 33, 20.
ואמרתם במה אהבתנו Mal. 1, 2.
ואמרתם במה בזינו Mal. 1, 6.
ואמרתם במה גאלנוך Mal. 1, 7.
ואמרתם הנה מתלאה Mal. 1, 13.
ואמרתם על־מה Mal. 2, 14.
ואמרתם במה הוגענו Mal. 2, 17.
ואמרתם במה נשוב Mal. 3, 7.
ואמרתם במה קבענוך Mal. 3, 8.
ואמרתם מה־נדברנו Mal. 3, 13.

אָמַרְנוּ *1 perf. pl.:*

אם־אמרנו נבוא העיר 2 Reg. 7, 4.
כי־אמרנו למלך לאמר Esr. 8, 22.
אשר אמרנו בצלו נחיה Thr. 4, 20.

וַאֲמַרְנוּ

ואמרנו חיה רעה Gn. 37, 20.
ואמרנו ראו Jos. 22, 28.
ואמרנו אליהם חנונו Jud. 21, 22.

אוֹמֵר, אֹמֶרֶת *part.:*

הלהרגני אתה אמר Ex. 2, 14.
אתה אמר אלי העל Ex. 33, 12.
והנני אמר לבנות בית 1 Reg. 5, 19.
ועתה אתה אמר לך 1 Rg. 18, 11. 14.
וזה אמר בכה 1 Reg. 22, 20.
אמר ככה 2 Chr. 18, 19. (bis)
נעשה כאשר אתה אומר Neh. 5, 12.
בגוים נשמע וגשמו אמר Neh. 6, 6.
האלה אשר אתה אומר Neh. 6, 8.
כלו אמר כבוד Ps. 29, 9.
אמר אני מעשי למלך Ps. 45, 2.
אמר ׀ לרשע צדיק אתה Prv. 24, 24.
את־קול אדני אמר Jes. 6, 8.
קול אמר קרא ואמר Jes. 40, 6.
אמר לדבק טוב הוא Jes. 41, 7.
ואין־אמר השב Jes. 42, 22.
הוי אמר לאב מה־תוליד Jes. 45, 10.
אמר עצתי תקום Jes. 46, 10.
אמר לציון מלך אלהיך Jes. 52, 7.
אמר חי־אדני ה׳ Jer. 44, 26.
אתה אמר לא תנבא Am. 7, 16.
אמר בלבו Obad. 1, 3.
את אשר־ה׳ אמר Mich. 6, 1.
אמר לעץ הקיצה עורי Hab. 2, 19.

וְאֹמֵר *part.:*

ואמר אין־פשע Prv. 28, 24.

הָאֹמֵר *part.:*

ה׳ האמר אלי Gn. 32, 10.
האמר לאביו ולאמו Dt. 33, 9.
מי האמר שאול ימלך 1 Sam. 11, 12.
האמר לחרס ולא יזרח Job. 9, 7.
האמר לך אל־תירא Jes. 41, 13.
האמר לירושלם תושב Jes. 44, 26.
האמר לצולה חרבי Jes. 44, 27.
האמר לכורש רעי Jes. 44, 28.
האמר אבנה־לי Jer. 22, 14.

אֹמְרִים *part. pl.:*

כי שמעתי אמרים Gn. 37, 17.
ולבנים אמרים לנו עשו Ex. 5, 16.
על־כן אתם אמרים Ex. 5, 17.
מה־אתם אמרים אעשה לכם 2 Sam. 21, 4.
ועתה ׀ אתם אמרים להתחזק אתם אמרים לכבש לעבדים 2 Chr. 28, 10.
אתם אמרים 2 Chr. 28, 13.
ויש אשר אמרים Neh. 5, 2. 3. 4.
גם טובתיו היו אמרים לפני Neh. 6, 19.
רבים אמרים לנפשי Ps. 3, 3.
רבים אמרים Ps. 4, 7.
אמרים לעץ אבי אתה Jer. 2, 27.
הנביאים אמרים Jer. 14, 13.
והמה אמרים Jer. 14, 15.
אמרים אלי איה דבר־ה׳ Jer. 17, 15.
אמרים אמור למנאצי Jer. 23, 17.
אמרים עליכם לאמר Jer. 27, 9.
אתם אמרים Jer. 32, 36.
אשר ׀ אתם אמרים Jer. 32, 43. 33, 10.
קול אמרים הודו Jer. 33, 11.
ואם־אמרים אתם Jer. 42, 13.
אמרים אל־ירמיהו Jer. 43, 2.
כי אמרים אין ה׳ Ez. 8, 12.
אמרים החזון אשר־הוא Ez. 12, 27.
אשר ׀ אתם אמרים Ez. 20, 32.
המה אמרים לי Ez. 21, 5.
אמרים כה אמר אדני Ez. 22, 28.
אמרים לאמר Ez. 33, 24.
יען אמרים לכם Ez. 36, 13.
הנה אמרים Ez. 37, 11.
להם הם אמרים Hos. 13, 2.

וְאֹמְרִים *part. pl.:*

ואמרים הודו לה׳ 2 Chr. 20, 21.
ואמרים נאם־ה׳ Ez. 13, 7.

הָאֹמְרִים *part. pl.:*

האמרים לאל סור ממנו Job. 22, 17.
האמרים לי האח ׀ האח Ps. 40, 16.
האמרים האח ׀ האח Ps. 70, 4.
האמרים ערו ׀ ערו Ps. 137, 7.
האמרים ימהר ׀ יחישה Jes. 5, 19.
האמרים לרע טוב Jes. 5, 20.
האמרים למסכה אתם אלהינו Jes. 42, 17.
האמרים קרב אליך Jes. 65, 5.
האמרים מי־יחת עלינו Jer. 21, 13.
האמרים אליכם לאמר Jer. 27, 14.
האמרים לא בקרוב Ez. 11, 3.
האמרים נאם־יי Ez. 13, 6.
האמרים חלא בחזקנו Am. 6, 13.
האמרים לא־תגיש Am. 9, 10.
האמרים תחנק Mich. 4, 11.
האמרים בלבבם Zeph. 1, 12.

בְּאֹמְרִים *part. pl.:*

שמחתי באמרים לי Ps. 122, 1.

הָאֹמְרָה *part. fem.:* *sg.*

האמרה בלבבה אני Jes. 47, 8.
האמרה אלי אין ה׳ Mich. 7, 10.
האמרה בלבבה Zeph. 2, 15.

אֹמֶרֶת *part. fem.:*

וזאת אמרת 1 Reg. 3, 22.
זאת אמרת זה־בני וזאת אמרת לא כי בנך 1 Reg. 3, 23.
וזאת אמרת גם־לי 1 Reg. 3, 26.

אֲמָרוֹת *p. pl. fem.:*

והנה אמרת הסיתוך Jer. 38, 22.

הָאֲמָרוֹת *pl.:*

האמרות לאדניהם Am. 4, 1.

הָאָמוּר *part. pass.:*

האמור בית־יעקב Mich. 2, 7.

אָמוֹר, אֲמֹר *inf. abs.:*

ואם־אמר יאמר העבד Ex. 21, 5.
אמור להם Num. 6, 23.
אמר אמרתי כי־שנא Jud. 15, 2.
אמור אמרתי ביתך 1 Sam. 2, 30.
אם־אמר אמר לנער 1 Sam. 20, 21.
אמרים אמור למנאצי Jer. 23, 17.

הָאָמֹר *inf. c. h int.:*

האמר תאמר Ez. 28, 9.

אֲמֹר *inf. constr.:* *s. M.*

כי טוב אמר־לך עלה Prv. 25, 7.

אֲמֹר *inf. constr.:*

יען אמר מואב Ez. 25, 8.

הָאָמֹר *inf. cstr. c. h int.:*

האמר למלך בליעל Job. 34, 18.

בֶּאֱמֹר *inf. constr.:*

באמר ה׳ אלי הקהל־לי Dt. 4, 10.
באמר להם עם־יי אלה Ez. 36, 20.

באמר אלי כל־היום Ps. 42, 4.
inf.: בֶּאֱמֹר
ויהי כאמר יהושע Jos. 6, 8.
inf.: לֵאמֹר
ויברכם ביום ההוא לאמֹר Gn. 48, 20.
ויהי דבר־יי אלי לאמֹר Jer. 18, 5.
ויהי דבר־יי אל־ירמיהו לאמור Jer. 33, 19.
inf.: לֵאמֹר
ויברך אתם אלהים לאמר Gn. 1, 22.
על־האדם לאמר Gn. 2, 16.
אשר צויתיך לאמר Gn. 3, 17.
ויקרא את־שמו נח לאמר Gn. 5, 29.
וידבר אלהים אל־נח לאמר Gn. 8, 15
ואל־בניו אתו לאמר Gn. 9, 8.
במחזה לאמר Gn. 15, 1.
והנה דבר־יי אליו לאמר Gn. 15, 4.
את־אברם ברית לאמר Gn. 15, 18.
וידבר אתו אלהים לאמר Gn. 17, 3.
ותצחק שרה בקרבה לאמר Gn. 18, 12
צחקה שרה לאמר Gn. 18, 13.
ותכחש שרה לאמר Gn. 18, 15.
המלאכים בלוט לאמר Gn. 19, 15.
אל־אברהם לאמר Gn. 21, 22.
ויגד לאברהם לאמר Gn. 22, 20.
וידבר אל־בני חת לאמר Gn. 23, 3.
בני־חת את־אברהם לאמר Gn. 23, 5.
וידבר אתם לאמר Gn. 23, 8.
לכל באי שער־עירו לאמר Gn. 23, 10.
באזני עם־הארץ לאמר Gn. 23, 13.
את־אברהם לאמר לו Gn. 23, 14.
ואשר נשבע־לי לאמר Gn. 24, 7.
לאמר כה־דבר אלי האיש Gn. 24, 30.
וישבעני אדני לאמר Gn. 24, 37.
כי ירא לאמר אשתי Gn. 26, 7.
את־כל־העם לאמר Gn. 26, 11.
לאמר לנו המים Gn. 26, 20.
אל־יעקב בנה לאמר Gn. 27, 6.
מדבר אל־עשו אחיך לאמר Gn. 27, 6.
ויצו עליו לאמר Gn. 28, 6.
וידר יעקב נדר לאמר Gn. 28, 20.
לאמר יסף יי לי בן אחר Gn. 30, 24.
את־דברי בני־לבן לאמר Gn. 31, 1.
אמש ׀ אמר אלי לאמר Gn. 31, 29.
ויצו אתם לאמר Gn. 32, 4.
אל־יעקב לאמר Gn. 32, 7.
ויצו את־הראשון לאמר Gn. 32, 18.
ושאלך לאמר Gn. 32, 18.
אל־חמור אביו לאמר Gn. 34, 4.
וידבר חמור אתם לאמר Gn. 34, 8.
וידברו אל־אנשי עירם לאמר Gn. 34, 20.
וישאלהו האיש לאמר Gn. 37, 15.
ויגד לחמר לאמר Gn. 38, 13.
את־אנשי מקמה לאמר Gn. 38, 21.
ויגד ליהודה לאמר Gn. 38, 24.
והיא שלחה אל־חמיה לאמר Gn. 38, 25.
לאמר זה יצא ראשנה Gn. 38, 28.
ותתפשהו בבגדו לאמר Gn. 39, 12.
ותאמר להם לאמר Gn. 39, 14.
כדברים האלה לאמר Gn. 39, 17.
אשר דברה אליו לאמר Gn. 39, 19.
במשמר בית־אדניו לאמר Gn. 40, 7.
את־פרעה לאמר Gn. 41, 9.
ואני שמעתי עליך לאמר Gn. 41, 15.
ויען יוסף את־פרעה לאמר Gn. 41, 16
דברתי אלכם לאמר Gn. 42, 14.
ויען ראובן אתם לאמר Gn. 42, 22.
הלוא אמרתי אליכם ׀ לאמר Gn. 42, 22.
איש אל־אחיו לאמר Gn. 42, 28.
את כל־החקרת אתם לאמר Gn. 42, 29.
ראובן אל־אביו לאמר Gn. 42, 37.
ויאמר אליו יהודה לאמר Gn. 43, 3.
העד בנו האיש לאמר Gn. 43, 3.
לנו ולמולדתנו לאמר Gn. 43, 7.
ויצו את־אשר על־ביתו לאמר Gn. 44, 1.
אדני שאל את־עבדיו לאמר Gn. 44, 19.
מעם אבי לאמר Gn. 44, 32.
נשמע בית פרעה לאמר Gn. 45, 16.
ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי Gn. 45, 26.
ויאמר פרעה אל־יוסף לאמר Gn. 47, 5.
ויבאו כל־מצרים אל־יוסף לאמר Gn. 47, 15.
יברך ישראל לאמר Gn. 48, 20.
אל־בית פרעה לאמר Gn. 50, 4.
דברו־נא באזני פרעה לאמר Gn. 50, 4.
אבי השביעני לאמר Gn. 50, 5.
ויצוו אל־יוסף לאמר Gn. 50, 16.
לפני מותו לאמר Gn. 50, 17.
את־בני ישראל לאמר Gn. 50, 25.
ויצו פרעה לכל־עמו לאמר Ex. 1, 22.
יצחק ויעקב לאמר Ex. 3, 16.
ואת־שעריו לאמר Ex. 5, 6.
על־כן הם צעקים לאמר Ex. 5, 8.
לאמר כה אמר פרעה Ex. 5, 10.
והנגשים אצים לאמר Ex. 5, 13.
נגשי פרעה לאמר Ex. 5, 14.
ויצעקו אל־פרעה לאמר Ex. 5, 15.
אתם ברע לאמר Ex. 5, 19.
וידבר יי אל־משה לאמר Ex. 6, 10. 29. 13, 1. 14, 1. 16, 11. 25, 1. 30, 11. 17. 22. 31, 1. 40, 1.
וידבר משה לפני יי לאמר Ex. 6, 12.
ואל־אהרן לאמר Ex. 7, 8.
כי ידבר אלכם פרעה לאמר Ex. 7, 9.
שלחני אליך לאמר Ex. 7, 16.
ויאם יי מועד לאמר Ex. 9, 5.
והשתחוו־לי לאמר Ex. 11, 8.
בארץ מצרים לאמר Ex. 12, 1.
דברו אל־כל־עדת ישראל לאמר Ex. 12, 3.
לבנך ביום הזוא לאמר Ex. 13, 8.
מחר לאמר מה־זאת Ex. 13, 14.
השביע את־בני ישראל לאמר Ex. 13, 19.
במצרים לאמר Ex. 14, 12.
ויאמרו לאמר Ex. 15, 1.
וילנו העם על־משה לאמר Ex. 15, 24.
דבר אלהם לאמר Ex. 16, 12.
ויצעק משה אל־יי לאמר Ex. 17, 4.
ועל נסתם את־יי לאמר Ex. 17, 7.
מן־ההר לאמר Ex. 19, 3.
והגבלת את־העם סביב לאמר Ex. 19, 12.
העדתה בנו לאמר Ex. 19, 23.
את כל־הדברים האלה לאמר Ex. 20, 1.
ואל־בני ישראל תדבר לאמר Ex. 30, 31.
ויאמר יי אל־משה לאמר Ex. 31, 12.
לאמר לזרעך אתנה Ex. 33, 1.
עדת בני־ישראל לאמר Ex. 35, 4.
הדבר אשר־צוה יי לאמר Ex. 35, 4.
ויעבירו קול במחנה לאמר Ex. 36, 6.
מאהל מועד לאמר Lev. 1, 1.
וידבר יי אל־משה לאמר Lev. 5, 14. 20. 6, 1. 17, 1. 18, 1. 19, 1. 20, 1. 21, 1. 22, 1. 17. 26. 23, 1. 9.
דבר אל־בני ישראל לאמר Lev. 4, 2. 7, 23. 29. 12, 2. 23, 24. 34.
צו את־אהרן ואת־בניו לאמר Lev. 6, 2.
דבר אל־אהרן ואל־בניו לאמר Lev. 6, 18.
כאשר צויתי לאמר Lev. 8, 31.
ואל־בני ישראל תדבר לאמר Lev. 9, 3.
אשר־דבר יי לאמר Lev. 10, 3.
וידבר יי אל־אהרן לאמר Lev. 10, 8.
בני אהרן הנותרים לאמר Lev. 10, 16.
ואל־אהרן לאמר אלהם Lev. 11, 1.
דברו אל־בני ישראל לאמר Lev. 11, 2
ואל־אהרן לאמר Lev. 13, 1. 14, 33. 15, 1.
והגיד לכהן לאמר Lev. 14, 35.
אשר־צוה יי לאמר Lev. 17, 2.
דבר אל־אהרן לאמר Lev. 21, 17.
וידבר יי אל־משה לאמר Lev. 23, 23. 26. 33. 24, 1. 13. 27, 1.
ואל־בני ישראל תדבר לאמר Lev. 24, 15.
בהר סיני לאמר Lev. 25, 1.
מארץ מצרים לאמר Num. 1, 1.
וידבר יי אל־משה לאמר Num. 1, 48. 3, 5. 11.
ואל־אהרן לאמר Num. 2, 1. 4, 1. 17. 14, 26. 16, 20. 19, 1.
במדבר סיני לאמר Num. 3, 14.
וידבר יי אל־משה לאמר Num. 3, 44. 4, 21. 5, 1. 5. 11. 6, 1. 22. 8, 1. 5. 23. 9, 9. 10, 1. 13, 1. 15, 1. 17. 16, 23. 17, 9. 16. 18, 25. 20, 7.
ואל־בניו לאמר Num. 6, 23.
ויאמר יי אל־משה לאמר Num. 7, 4. 15, 37. 27, 7. 31, 25.
בחדש הראשון לאמר Num. 9, 1.
דבר אל־בני ישראל לאמר Nu. 9, 10.
כי־יהיה עלי לאמר Num. 11, 13.
באזני יי לאמר Num. 11, 18.
ותבכו לפניו לאמר Num. 11, 20.
ויצעק משה אל־יי לאמר Nu. 12, 13.
אל־בני ישראל לאמר Num. 13, 32.
עדת בני־ישראל לאמר Num. 14, 7.
את־שמעך לאמר Num. 14, 15.
כאשר דברת לאמר Num. 14, 17.
אל־ראש־ההר לאמר Num. 14, 40.
ואל כל־עדתו לאמר Num. 16, 5.
דבר אל־העדה לאמר Num. 16, 24.
וידבר אל־העדה לאמר Nu. 16, 26.
על־משה ועל־אהרן לאמר Num. 17, 6.
בני ישראל אל־משה לאמר Num. 17, 27.
אשר־צוה יי לאמר Num. 19, 2.
עם־משה ויאמרו לאמר Num. 20, 3.
ארץ־אדום לאמר Num. 20, 23.
סיחון מלך־האמרי לאמר Nu. 21, 21.
לקראת־לו לאמר Num. 22, 5.
דברתי אליך לאמר Num. 23, 26.
דברתי לאמר Num. 24, 12.
וידבר יי אל־משה לאמר Num. 25, 10. 16.
בן־אהרן הכהן לאמר Num. 26, 1.
על־ירדן ירחו לאמר Num. 26, 3.
וידבר יי אל־משה לאמר Nu. 26, 52. 28, 1. 31, 1. 34, 1. 16. 35, 9.
פתח אהל־מועד לאמר Num. 27, 2.
ואל־בני ישראל תדבר לאמר Num. 27, 8.
וידבר משה אל־יי לאמר Nu. 27, 15.
לבני ישראל לאמר Num. 30, 2.
וידבר משה אל־העם לאמר Num. 31, 3.
העדה לאמר Num. 32, 2.
וישבע לאמר Num. 32, 10.
ובני ראובן אל־משה לאמר Num. 32, 25.
בני־גד ובני ראובן לאמר Nu. 32, 31.
על־ירדן ירחו לאמר Nu. 33, 50. 35, 1.
את־בני ישראל לאמר Num. 34, 13.
על־פי יי לאמר Num. 36, 5.
לבנות צלפחד לאמר Num. 36, 6.
את־התורה הזאת לאמר Dt. 1, 5.
דבר אלינו בחרב לאמר Dt. 1, 6.
בעת ההוא לאמר Dt. 1, 9.
שפטיכם בעת ההוא לאמר Dt. 1, 16.
המסו את־לבבנו לאמר Dt. 1, 28.
ויקצף וישבע לאמר Dt. 1, 34.
בגללכם לאמר Dt. 1, 37.
ויאמר יי אלי לאמר Dt. 2, 2. 9, 13.
ואת־העם צו לאמר Dt. 2, 4.
וידבר יי אלי לאמר Dt. 2, 17.
דברי שלום לאמר Dt. 2, 26.
ואצו אתכם בעת ההוא לאמר Dt. 3, 18.
בעת ההוא לאמר Dt. 3, 21. 23.
ולא־עליתם בהר לאמר Dt. 5, 5.
כי־ישאלך בנך מחר לאמר Dt. 6, 20.
מלפניך לאמר Dt. 9, 4.
ויאמר יי אלי לאמר Dt. 9, 13.
לאמר עלו ורשו את־הארץ Dt. 9, 23.
ופן־תדרש לאלהיהם לאמר Dt. 12, 30.
אשר־דבר אליך לאמר Dt. 13, 3.
אשר כנפשך בסתר לאמר Dt. 13, 7.
לשבת שם לאמר Dt. 13, 13.
עם־לבבך בליעל לאמר Dt. 15, 9.
על־כן אנכי מצוך לאמר Dt. 15, 11.
ביום הקהל לאמר Dt. 18, 16.
על־כן אנכי מצוך לאמר Dt. 19, 6.
השטרים אל־העם לאמר Dt. 20, 5.
לאמר לא־מצאתי לבתך Dt. 22, 17.
וזקני ישראל את־העם לאמר Dt. 27, 1.
אל־כל־ישראל לאמר Dt. 27, 9.
את־העם ביום ההוא לאמר Dt. 27, 11.
והתברך בלבבו לאמר Dt. 29, 18.
לאמר מי יעלה־לנו Dt. 30, 12.
לאמר מי יעבר־לנו Dt. 30, 13.
ויצו משה אותם לאמר Dt. 31, 10.
נשאי ארון בריתיי לאמר Dt. 31, 25.
בעצם היום הזה לאמר Dt. 32, 48.
ולויעקב לאמר Dt. 34, 4.
משרת משה לאמר Jos. 1, 1.
את־שטרי העם לאמר Jos. 1, 10.
וצוו את־העם לאמר Jos. 1, 11
אמר יהושע לאמר Jos. 1, 12.
משה עבד־יי לאמר Jos. 1, 13.
ויענו את־יהושע לאמר Jos. 1, 16.
מרגלים חרש לאמר Jos. 2, 1.
ויאמר למלך יריחו לאמר Jos. 2, 2.
מלך יריחו אל־רחב לאמר Jos. 2, 3.
ויצוו את־העם לאמר Jos. 3, 3.
אל־הכהנים לאמר Jos. 3, 6.
נשאי ארון־הבריתלאמר Jos. 3, 8.
ויאמר יי אל־יהושע לאמר Jos. 4, 1.
וצוו אתם לאמר Jos. 4, 3.
כי־ישאלון בניכם מחר לאמר Jos. 4, 6.
ויאמר יי אל־יהושע לאמר Jos. 4, 15.
את־הכהנים לאמר Jos. 4, 17.
אל־בני ישראל לאמר Jos. 4, 21.
את־אבותם לאמר Jos. 4, 21.
והודעתם את־בניכם לאמר Jos. 4, 22.
צוה יהושע לאמר Jos. 6, 10.
וישבע יהושע בעת ההיא לאמר Jos. 6, 26.
ויאמר אליהם לאמר Jos. 7, 2.
ויצו אתם לאמר Jos. 8, 4.
וכל־יושבי ארצנו לאמר Jos. 9, 11.
וידבר אליהם לאמר Jos. 9, 22.
למה רמיתם אתנו לאמר Jos. 9, 22.

ואל־דביר מלך־עגלון
Jos. 10, 3. לאמר
אל־המחנה הגלגלה
Jos. 10, 6. לאמר
Jos. 10, 17. ויגד ליהושע לאמר
וישבע משה ביום ההוא
Jos. 14, 9. לאמר
Jos. 17, 4. ולפני הנשיאים לאמר
וידברו בני יוסף את־יהושע
Jos. 17, 14. לאמר
Jos.17,17. לאפרים ולמנשה לאמר
Jos. 18, 8. לכתב את־הארץ לאמר
Jos.20,1. וידבר יי אל־יהושע לאמר
Jos.20,2. דבר אל־בני ישראל לאמר
Jos. 21, 2. בשלה בארץ כנען לאמר
Jos. 22, 8. ויאמר אליהם לאמר
Jos.22,11 וישמעו בני־ישראל לאמר
Jos. 22, 15. וידברו אתם לאמר
Jos. 22, 24. בניכם לבניו לאמר
וישאלו בני ישראל ביי
Jud. 1, 1. לאמר
Jud. 5, 1. ביום ההוא לאמר
Jud. 6, 13. לנו אבותינו לאמר
Jud.6,32. ביום־ההוא ירבעל לאמר
Jud. 7, 2. עלי ישראל לאמר
Jud.7,3. קרא נא באזני העם לאמר
Jud. 8, 9. לאנשי פנואל לאמר
Jud.8,15. אשר חרפתם אתי לאמר
Jud. 9, 1. בית־אבי אמו לאמר
אל־אבימלך בתרמה
Jud. 9, 31. לאמר
ויזעקו בני ישראל אל־יי
Jud. 10, 10. לאמר
Jud.11,12. אל־מלך בני־עמון לאמר
Jud. 11, 17. אל־מלך אדום לאמר
Jud. 13, 6. ותאמר לאישה לאמר
Jud. 15, 13. ויאמרו לו לאמר
Jud. 16, 2. לעזתים ׀ לאמר
Jud. 16, 2. כל־הלילה לאמר
Jud. 16, 18 לסרני פלשתים לאמר
Jud. 19, 22. הזקן לאמר הרצא
Jud. 20, 8. כאיש אחד לאמר
Jud.20,12. בכל־שבטי בנימן לאמר
Jud. 20, 23. וישאלו ביי לאמר
Jud.20,28. לפניו בימים ההם לאמר
Jud. 21, 1. נשבע במצפה לאמר
Jud. 21, 5. לאמר מות יומת
Jud. 21, 10. ויצוו אותם לאמר
כי־נשבעו בני־ישראל
Jud. 21, 18. לאמר
ויצו׳ את־בני בנימן
Jud. 21, 20. לאמר
Ru.2,15. ויצו בעז את־נעריו לאמר
Ruth 4, 4. אגלה אזנך לאמר
Ruth 4, 17. השכנות שם לאמר
ותקרא לנער אי כבוד
1 Sam. 4, 21. לאמר
1 S. 5, 10. ויזעקו העקרנים לאמר
1 S. 6, 2. לכהנים ולקסמים לאמר
אל־יושבי קרית־יערים
1 Sam. 6, 21. לאמר
1 Sam. 7, 3. בית ישראל לאמר
1Sam.9,15. לפני בוא־שאול לאמר
1 S. 9, 24. למועד שמור־לך לאמר
1 Sam. 9, 26. אל־שאול הגג לאמר
1 Sam. 10, 2. ודאג לכם לאמר
1 Sam.11,7. ביד המלאכים ׀ לאמר
1 Sam. 13, 3. בכל־הארץ לאמר
1 S. 13, 4. וכל־ישראל שמעו לאמר
ויאל שאול את־העם
1 Sam. 14, 24. לאמר
1 Sam.14,28. אביך את־העם לאמר
1 Sam. 14,33. ויגידו לשאול לאמר
ויהי דבר יי אל־שמואל
1 Sam. 15, 10. לאמר
1 Sam. 15,12. ויגד לשמואל לאמר
וישלח שאול אל־ישי
1 Sam. 16, 22. לאמר
העמדים עמו לאמר
1 Sam. 17, 26.
1 Sam. 17, 27. כדבר הזה לאמר
דברו אל־דוד בלט
1 Sam. 18, 22. לאמר
ויגדו עבדי שאול לו
1 Sam. 18, 24. לאמר
1 S. 19, 2. ויגד יהונתן לדוד לאמר
1 Sam. 19, 14. מיכל אשתו לאמר
1 Sam.19,15. לראות את־דוד לאמר
1 Sam. 19, 19. ויגו׳ לשאול לאמר
1 Sam. 20, 42. אנחנו בשם יי לאמר
1 Sam. 21, 11. במחלות לאמר
1 Sam. 23, 1. ויגדו לדוד לאמר
1 Sam. 23, 2. וישאל דוד ביי לאמר
1 Sam. 23, 19. 26, 1. הגבעתה לאמר
ומלאך בא אל־שאול
1 Sam. 23, 27. לאמר
ויקרא אחרי־שאול
1 Sam. 24, 9. לאמר
1 Sam.24,10. את־דברי אדם מהנערים
נער־אחד מהנערים
1 Sam. 25, 14. לאמר
1 S. 25,40. לאמר דוד שלחנו אליך
1 Sam. 26, 6. אחי ויאב לאמר
1 S. 26, 14. ואל־אבנר בן־נר לאמר
1 Sam. 26, 19. לאמר לך עבד אלהים
1 Sam. 27, 11. להביא גת לאמר
1 Sam. 27, 11. פן־יגידו עלינו לאמר
1 S. 27, 12. ויאמן אכיש בדוד לאמר
וישבע לה שאול ביי
1 Sam. 28, 10. לאמר
1 Sam. 28, 12. לאמר למה רמיתני
1 Sam. 29, 5. יענו־לו במחלות לאמר
1 Sam. 30, 8. וישאל דוד ביי לאמר
לזקני יהודה לרעהו
1 Sam. 30, 26. לאמר
2 Sam. 1, 16. כי פיך ענה בך לאמר
2 Sam. 2, 1. וישאל דוד ביי ׀ לאמר
2 Sam. 2, 4. ויגדו לדוד לאמר
2 Sam. 2, 22. ויסף עוד אבנר לאמר
תחתו׳ לאמר למי־ארץ
2 Sam. 3, 12. לאמר
2 S. 3, 13. אבני שאל מאתך לאמר
2 S. 3, 14. איש־בשת בן־שאול לאמר
2 Sam. 3, 17. עם־זקני ישראל לאמר
2 S. 3, 18. כי יי אמר אל־דוד לאמר
2 Sam. 3, 23. ויגדו ליואב לאמר
2 Sam. 3, 35. וישבע דוד לאמר
2 Sam. 4, 10. כי המגיד לי לאמר
2 Sam. 5, 1. ויאמרו לאמר
2 Sam. 5, 6. ויאמר לדוד לאמר
2 Sam. 5, 6. לאמר לא־תבוא הנה
2 Sam. 5, 19. וישאל דוד ביי לאמר
2 Sam. 6, 12. ויגד למלך דוד לאמר
2 S. 7, 4. ויהי דבר־יי אל־נתן לאמר
2 S. 7, 7. את־עמי את־ישראל לאמר
ויגדל שמך עד־עולם
2 Sam. 7, 26. לאמר
2 Sam. 7, 27. את־אזן עבדך לאמר
2 Sam. 11, 10. ויגדו לדוד לאמר
2 Sam. 11, 15. ויכתב בספר לאמר
2 S. 11, 19. ויצו את־המלאך לאמר
2 S. 13, 7. אל־תמר הביתה לאמר
2 Sam. 13, 28. את־נעריו לאמר
2 Sam. 13, 30. באה אל־דוד לאמר
2 S. 13, 33. לאמר כל־בני המלך מתו
2 Sam. 14, 32. שלחתי אליך ׀ לאמר
2 Sam. 14, 32. אותך אל־המלך לאמר
2 S. 15, 8. בשבתי בגשור בארם לאמר
2 S. 15, 10. בכל־שבטי ישראל
2 Sam. 15, 10. 19, 10. לאמר
ויבא המגיד אל־דוד
2 Sam. 15, 13. לאמר
2 Sam. 15, 31. ודוד הגיד לאמר
2 Sam. 17, 6. אבשלום אליו לאמר
2 Sam. 17, 16. והגידו לדוד לאמר
ואת־אביש ואת־אתי
2 Sam. 18, 12. לאמר
העם ביום ההוא לאמר
2 Sam. 19, 3.
2 Sam. 19, 9. ולכל־העם הגידו לאמר
דברו אל־זקני יהודה
2 Sam. 19, 12. לאמר
2 S. 20, 18. ותאמר לאמר דבר ידברו
2 Sam. 20, 18. בראשונה לאמר
2 Sam. 21, 17. אנשי־דוד לו לאמר
2 S. 24, 1. ויסת את־דוד בהם לאמר
2 Sam. 24, 11. חזה דוד לאמר
1 Reg. 1, 5. מתנשא לאמר אני אמלך
1 Reg. 1, 6. לאמר מדוע ככה עשית
בת־שבע אם־שלמה
1 Reg. 1, 11. לאמר
1 Reg. 1, 13. נשבעת לאמתך לאמר
1 Reg. 1, 23. ויגידו למלך לאמר
1 Reg. 1, 30. ביי אלהי ישראל לאמר
את־אדנינו המלך דוד
1 Reg. 1, 47. לאמר
1 Reg. 1, 51. ויגד לשלמה לאמר
1 Reg. 1, 51. בקרנות המזבח לאמר
1 Reg. 2, 1. ויצו את־שלמה בנו לאמר
1 Reg. 2, 4. אשר דבר עלי לאמר
1 Reg. 2, 4. לאמר לא־יכרת לך
1 Reg. 2, 8. ואשבע לו ביי לאמר
וישבע המלך שלמה ביי
1 Reg. 2, 23. לאמר
1 Reg. 2, 29. לאמר לך פגע־בו
1 Reg. 2, 30. את־המלך דבר לאמר
1 Reg. 2, 39. ויגידו לשמעי לאמר
1 Reg. 2, 42. ואעד בך לאמר
וישלח שלמה אל־חירם
1 Reg. 5, 16. לאמר
1 Reg. 5, 19. אל־דוד אבי לאמר
וישלח חירם אל־שלמה
1 Reg. 5, 22. לאמר
ויהי דבר־יי אל־שלמה
1 Reg. 6, 11. לאמר
1 Reg. 8, 15. ובידו מלא לאמר
1 Rg. 8, 25. את אשר דברת לו לאמר
1 Reg. 8, 55. קול גדול לאמר
1 Reg. 9, 5. על־דוד אביך לאמר
1 Rg. 12, 3. וידברו אל־רחבעם לאמר
1 Reg. 12, 6. בהיתו חי לאמר
1 Reg. 12, 7. וידבר אליו לאמר
1 Reg. 12, 9. אשר דברו אלי לאמר
1 Rg. 12, 10 לאמר כה־תאמר לעם הזה
1 Rg. 12, 10. אשר דברו אליך לאמר
1 Rg. 12, 12. כאשר דבר המלך לאמר
וידבר אליהם כעצת הילדים
1 Reg. 12, 14. לאמר
1 Reg. 12, 16. את־המלך דבר ׀ לאמר
שמעיה איש־האלהים
1 Reg. 12, 22. לאמר
1 Reg. 12, 23. ויתר העם לאמר
ונתן ביום ההוא מופת
1 Reg. 13, 3. לאמר
1 Reg. 13, 4. מעל המזבח לאמר
1 Rg. 13, 9. צוה אתי בדבר יי לאמר
1 Rg. 13, 18. דבר אלי בדבר יי לאמר
1 Reg. 13, 21. בא מיהודה לאמר
1 Reg. 13, 27. וידבר אל־בניו לאמר
1 Reg. 13, 31. ויאמר אל־בניו לאמר
1 Reg. 15, 18. הישב בדמשק לאמר
1 Reg. 16, 1. על־בעשא לאמר
וישמע העם החנים
1 Reg. 16, 16. לאמר
1 Reg. 18, 1. בשנה השלישית לאמר
1 Reg. 18, 26. לאמר הבעל ענני
אשר היח דבר־יי אליו
1 Reg. 18, 31. לאמר
1 Reg. 19, 2. מלאך אל־אליהו לאמר
1 Rg. 20, 5. כה־אמר בן־הדד לאמר
1 Rg. 20, 5. כי־שלחתי אליך לאמר
1 Reg. 20, 17. ויגידו לו לאמר
ויבדר אחאב אל־נבות ׀
1 Reg. 21, 2. לאמר
1 Reg. 21, 9. ותכתב בספרים לאמר
1 Reg. 21, 10. ויעדהו לאמר ברכת
את־נבות נגד העם
1 Reg. 21, 13. לאמר
וישלחו אל־איזבל
1 Reg. 21, 14. לאמר
אל־אליהו התשבי
1 Reg. 21, 17. 28. לאמר
1 Reg. 21, 19. (bis) ודברת אליו לאמר
וגם־לאיזבל דבר יי
1 Reg. 21, 23. לאמר
וכל־הנביאים נבאים כן
1 Reg. 22, 12. לאמר
לקרא מיכיהו דבר אליו
1 Reg. 22, 13. לאמר
1 Reg. 22, 31. שלשים ושנים לאמר
1 Reg. 22, 36. כבא השמש לאמר
2 Reg. 3, 7. לאמר מלך מואב
2 Reg. 4, 1. לאמר עבדך אישי מת
2 Reg. 4, 31. לאמר לא הקיץ הנער
2 Reg. 5, 4. ויבא ויגד לאדניו לאמר
הספר אל־מלך ישראל
2 Reg. 5, 6. לאמר
2 Reg. 5, 8. וישלח אל־המלך לאמר
2 Rg. 5, 10. אליו אלישע מלאך לאמר
2 Reg. 5, 22. אדני שלחני לאמר
2 Reg. 6, 8. ויועץ אל־עבדיו לאמר
2 Reg. 6, 9. אל־מלך ישראל לאמר
2 Reg. 6, 13. ויגד־לו לאמר
2 Reg. 6, 26. ואשה צעקה אליו לאמר
2 Reg. 7, 10. ויגידו להם לאמר באנו
2 Reg. 7, 12. להחבה בהשדה לאמר
2 Reg. 7, 14. לאמר לכו וראו
איש האלהים אל־המלך
2 Reg. 7, 18. לאמר
2 Rg. 8, 1 אשר־החיה את־בנה לאמר
2 Reg. 8, 4. לאמר ספרה־נא לי
2 Reg. 8, 6. סריס אחד לאמר
ויגד־לו לאמר בא איש
2 Reg. 8, 7. האלהים
2 Reg. 8, 8. את־יי מאותו לאמר
2 Reg. 8, 9. שלחני אליך לאמר
כזאת וכזאת אמר אלי
2 Reg. 9, 12. לאמר
2 Reg. 9, 18. 20. ויגד הצפה לאמר
עבדו אליהו התשבי
2 Reg. 9, 36. לאמר
ואל־האמנים אחאב
2 Reg. 10, 1. לאמר
2 Reg. 10, 5. לאמר עבדיך אנחנו
2 Reg. 10, 6. ספר׳ שנית לאמר
וובא המלאך ויגד־לו
2 Reg. 10, 8. לאמר
2 Reg. 11, 5. ויצום לאמר זה הדבר
2 Reg. 14, 6. אשר־צוה יי לאמר
בן־יהוא מלך ישראל
2 Reg. 14, 8. לאמר
אמציהו מלך־יהודה
2 Reg. 14, 9. לאמר
2 Reg. 14, 9. אשר בלבנון לאמר
אשר דבר אל־יהוא
2 Reg. 15, 12. לאמר
תגלת פלסר מלך־אשור
2 Reg. 16, 7. לאמר
2 Reg. 16, 15. את־אוריה הכהן לאמר
ביד כל־נביאו כל־חזה
2 Reg. 17, 13. לאמר
ויאמרו למלך אשור
2 Reg. 17, 26. לאמר
2 Reg. 17, 27. ויצו מלך־אשור לאמר
2 Reg. 17, 35. ויצום לאמר לא־תיראו
אל־מלך־אשור ׀ לכישה ׀
2 Reg. 18, 14. לאמר
2 Reg. 18, 30. לאמר הצל יצילנו יי
2 Reg. 18, 32. לאמר יי יצילנו
2 Reg. 18, 36. לאמר לא תענהו
אל־תרהקה מלך־כוש
2 Reg. 19, 9. לאמר
2 Reg. 19, 9. אל־חזקיהו לאמר
2 Reg. 19, 10. מלך־יהודה לאמר

אתה בטח בו לאמר 2 Reg. 19, 10.
אל־חזקיהו לאמר 2 Reg. 19, 20.
ויתפלל אל־יי׳ לאמר 2 Reg. 20, 2.
ודבר־יי׳ היה אליו לאמר 2Rg.20,4.
ביד־עבדיו הנביאים
לאמר 2 Reg. 21, 10.
בן משלם הספר בית יי׳
לאמר 2 Reg. 22, 3.
ויגד שפן הספר למלך
לאמר 2 Reg. 22, 10.
ואת עשיה עבד־המלך
לאמר 2 Reg. 22, 12.
ויצו המלך את־כל־העם
לאמר 2 Reg. 23, 21.
קראה שמו יעבץ לאמר 1 Chr.4,9.
לאלהי ישראל לאמר 1 Chr. 4, 10.
אל־דוד חברונה לאמר 1 Chr.11,1.
שלחהו סרני פלשתים
לאמר 1 Chr. 12, 19.
ביום החדא לאמר 1 Chr. 13, 12.
וישאל דוד באלהים
לאמר 1 Chr. 14, 10.
לאמר לך אתן את ארץ־
כנען 1 Chr. 16, 18.
דבר אלהים אל־נתן לאמר 1Chr.17,3
לרעות את־עמי לאמר 1 Chr. 17, 6.
ויגדל שמך עד־עולם
לאמר 1 Chr. 17, 24.
אל־גד חזה דויד לאמר 1Chr. 21, 9.
לך ודברת אל־דויד
לאמר 1 Chr. 21, 10.
אמר אל־גד לאמר 1 Chr. 21, 18.
ויהי עלי דבר־יי׳ לאמר 1Chr.22,8.
אל־חורם מלך־צר לאמר 2Chr.2,2.
ובידיו מלא לאמר 2 Chr. 6, 4.
בארץ שבים לאמר 2 Chr. 6, 37.
כאשר כרתי לדויד אביך
לאמר 2 Chr. 7, 18.
וידברו אל־רחבעם
לאמר 2 Chr. 10, 3.
בחיתו חי לאמר 2 Chr. 10, 6.
וידברו אליו לאמר 2 Chr. 10, 7.
אשר דברו אלי לאמר 2 Chr. 10, 9.
לאמר כה תאמר לעם 2 Chr.10,10.
אשר־דברו אליך לאמר 2 Chr.10,10.
כאשר דבר המלך לאמר 2Chr.10,12.
כעצת הילדים לאמר 2 Chr. 10,14.
וישיבו העם את המלך
לאמר 2 Chr. 10, 16.
איש־האלהים לאמר 2 Chr. 11, 2.
ביהודה ובנימן לאמר 2 Chr.11, 3.
היה דבר יי׳ אל שמעיה
לאמר 2 Chr. 12, 7.
הישב בדרמשק לאמר 2 Chr.16,2.
וכל־הנביאים נבאים כן
לאמר 2 Chr. 18, 11.
למיכיהו דבר אליו
לאמר 2 Chr. 18, 12.
את־שרי הרכב אשר־לו
לאמר 2 Chr. 18, 30.
ויצו עליהם לאמר 2 Chr. 19, 9.
ויבאו ויגידו ליהושפט
לאמר 2 Chr. 20, 2.
מקדש לשמך לאמר 2 Chr. 20, 8.
על־יהושפט לאמר 2 Chr. 20, 37.
מאליהו הנביא לאמר 2 Chr.21,12.
אשר־צוה יי׳ לאמר 2 Chr. 25, 4.
ואיש האלהים בא אליו
לאמר 2 Chr. 25, 7.
לאמר לך נתראה פנים 2Chr.25,17.
לאמר החזק אשר
בלבנון 2 Chr. 25, 18.
אשר בלבנון לאמר 2 Chr. 25, 18.
וכמצות המלך לאמר 2 Chr. 30, 6.
לאמר יי׳ הטוב יכפר בעד 2Chr 30,18
בתוך־הארץ לאמר 2 Chr. 32, 4.
וידבר על־לבבם לאמר 2Chr. 32, 6.
אשר בירושלם לאמר 2 Chr. 32, 9.

למות ברעב ובצמא
לאמר 2 Chr. 32, 11.
ליהודה ולירושלם
לאמר 2 Chr. 32, 12.
ולאמר עליו לאמר 2 Chr. 32, 17.
את־המלך דבר לאמר 2 Chr.34,16.
ויגד שפן הסופר למלך
לאמר 2 Chr. 34, 17.
עבד־המלך לאמר 2 Chr. 34, 20.
וישלח אליו מלאכים
לאמר 2 Chr. 35, 21.
וגם־במכתב לאמר 2 Chr. 36, 22.
וגם־במכתב לאמר Esr. 1, 1.
כי־אמרנו למלך לאמר Esr. 8, 22.
נגשו אלי השרים לאמר Esr. 9, 1.
ביד עבדיך הנביאים לאמר Esr.9,11
את־משה עבדך לאמר Neh. 1, 8.
וישלח סנבלט וגשם אלי
לאמר Neh. 6, 2.
ואשלחה עליהם מלאכים
לאמר Neh. 6, 3.
לאמר מלך ביהודה Neh. 6, 7.
ואשלחה אליו לאמר Neh. 6, 8.
מיראים אותנו לאמר Neh. 6, 9.
לאמר הסר Neh. 8, 11.
לאמר צאו ההר Neh. 8, 15.
לאמר למלך Esth. 6, 4.
לאמר לא־תשורני עין Job. 24, 15.
לאמר אלהים עזבו Ps. 71, 11.
לאמר לך אתן את־ארץ
כנען Ps. 105, 11.
לאמר מתי תנחמני Ps. 119, 82.
דברתי אני עם־לבי לאמר Eccl.1,16.
ישא ביום ההוא לאמר Jes. 3, 7.
לאמר לחמנו נאכל Jes. 4, 1.
לאמר נחה ארם Jes. 7, 2.
דבר אל־אחז לאמר Jes. 7, 10.
דבר אלי עוד לאמר Jes. 8, 6.
בדרך העם־הזה לאמר Jes. 8, 12.
ובגדל לבב לאמר Jes. 9, 8.
נשבע יי׳ צבאות לאמר Jes. 14, 24.
לאמר בשלש שנים Jes. 16, 14.
לאמר ברוך עמי Jes. 19, 25.
בן־אמוץ לאמר Jes. 20, 2.
מעוז הים לאמר Jes. 23, 4.
לאמר קרא נא־זה Jes. 29, 11.
לאמר קרא נא־זה ואמר Jes.29,12.
לאמר זה הדרך לכו בו Jes. 30, 21.
לאמר הצל יצילנו יי׳ Jes. 36, 15.
לאמר יי׳ יצילנו Jes. 36, 18.
לאמר לא תענהו Jes. 36, 21.
תרהקה מלך־כוש לאמר Jes.37, 9.
וישלח מלאכים אל־
חזקיהו לאמר Jes. 37, 9.
אל־חזקיהו מלך־יהודה
לאמר Jes. 37, 10.
לאמר לא תנתן Jes. 37, 10.
חזקיהו אל־יי׳ לאמר Jes. 37, 15.
אל־חזקיהו לאמר Jes. 37, 21.
אל־ישעיהו לאמר Jes. 38, 4.
לאמר חציו שרפתי Jes. 44, 19.
לאמר לאסורים צאו Jes. 49, 9.
לאמר הבדל יבדילני Jes. 56, 3.
ויהי דבר־יי׳ אלי לאמר Jer. 1, 4.
11. 2, 1. 13, 8. 16, 1. 18, 5.
לאמר מה אתה ראה Jer. 1, 13.
לאמר כה אמר יי׳ Jer. 2, 2.
לאמר הן ישלח Jer. 3, 1.
לאמר שלום יהיה לכם Jer. 4, 10.
והשמיעוה ביהודה לאמר Jer.5,20.
על־נקלה לאמר Jer. 6, 14. 8, 11.
אל־ירמיהו מאת יי׳ לאמר Jer.7,1.
11, 1. 18, 1. 27, 1. 30, 1. 34, 12.
36, 1.
אל־דברי השקר לאמר Jer. 7, 4.
צויתי אותם לאמר Jer. 7, 23.
לאמר מה עשיתי Jer. 8, 6.
לאמר שמעו בקולי Jer. 11, 4.

ובחצות ירושלם לאמר Jer. 11, 6.
השכם והעד לאמר Jer. 11, 7.
המבקשים את־נפשך
לאמר Jer. 11, 21.
ויהי דבר־יי׳ אלי לאמר Jer. 13, 8.
מאת יי׳ לאמר Jer. 18, 1.
לאמר כה אמר יי׳ Jer. 18, 11.
לאמר ילד־לך בן Jer. 20, 15.
בן מעשיה הכהן לאמר Jer. 21, 1.
בשמי שקר לאמר Jer. 23, 25.
לאמר מה־משא יי׳ Jer. 23, 33.
ואל כל־ישבי ירושלם
לאמר Jer. 25, 2.
לאמר שבר־נא Jer. 25, 5.
הדבר הזה מאת יי׳ לאמר Jer.26,1.
לאמר מות תמות Jer. 26, 8.
לאמר כשלו יהיה Jer. 26, 9.
ואל־כל־העם לאמר Jer. 26, 11.
אל־כל־קהל העם לאמר Jer.26,17.
אל־כל־עם יהודה לאמר Jer.26,18.
אמרים אליכם לאמר Jer. 27, 9.
הדברים האלה לאמר Jer. 27, 12.
האמרים אליכם לאמר Jer. 27, 14.
דברתי לאמר Jer. 27, 16.
הנבאים לכם לאמר Jer. 27, 16.
וכל־העם לאמר Jer. 28, 1.
אלהי ישראל לאמר Jer. 28, 2.
לאמר כה אמר יי׳ Jer. 28, 11.
צורר ירמיה הנביא לאמר Jer.28,12
אל־חנניה לאמר Jer. 28, 13.
מלך בבל בבלה לאמר Jer. 29, 3.
לאמר ישימך יי׳ Jer. 29, 22.
תאמר לאמר Jer. 29, 24.
אלהי ישראל לאמר Jer. 29, 25.
ואל־כל־הכהנים לאמר Jer. 29, 25.
לאמר ארכה היא Jer. 29, 28.
אל־ירמיהו לאמר Jer. 29, 30.
לאמר כה אמר יי׳ Jer. 29, 31.
מאת יי׳ לאמר Jer. 30, 1.
כה־אמר יי׳ אלהי ישראל
לאמר Jer. 30, 2.
לאמר דעו את־יי׳ Jer. 31, 34.
אתה נבא לאמר Jer. 32, 3.
היה דבר־יי׳ אלי לאמר Jer. 32, 6.
לאמר קנה לך את־שדי Jer. 32, 7.
לעיניהם לאמר Jer. 32, 13.
אל־ברוך בן־נריה לאמר Jer.32,16.
אל־ירמיהו לאמר Jer. 32, 26.
בחצר המטרה לאמר Jer. 33, 1.
דבר־יי׳ אל־ירמיהו
לאמר Jer. 33, 23. 35, 12.
מה־העם הזה דברו לאמר Jer.33,24
ועל־כל־עריה לאמר Jer. 34, 1.
מבית עבדים לאמר Jer. 34, 13.
מלך יהודה לאמר Jer. 35, 1.
צוה עלינו לאמר Jer. 35, 6.
השכם ושלח לאמר Jer. 35, 15.
ויצוה ירמיהו את־ברוך
לאמר Jer. 36, 5.
בן־כושי לאמר Jer. 36, 14.
ואת־ברוך שאלו לאמר Jer. 36, 17.
מפי ירמיהו לאמר Jer. 36, 27.
המגלה הזאת לאמר Jer. 36, 29.
מדוע כתבת עליה לאמר Jer.36,29.
אל־ירמיהו הנביא לאמר Jer.37,3.6.
נפשתיכם לאמר Jer. 37, 9.
את ירמיהו הנביא לאמר Jer.37,13.
לאמר לא־יבא מלך־בבל Jer.37,19.
אל־כל־העם לאמר Jer. 38, 1.
וידבר אל־המלך לאמר Jer. 38, 8.
לאמר קח בידך מזה Jer. 38, 10.
אל־ירמיהו בסתר לאמר Jer.38,16.
רב־טבחים לאמר Jer. 39, 11.
בחצר המטרה לאמר Jer. 39, 15.
לעבד־מלך הכושי לאמר Jer.39,16.
ולאנשיהם לאמר Jer. 40, 9.
במצפה לאמר Jer. 40, 15.
לאמר לא כי ארץ מצרים Jer.42,14.

לאמר התפלל בעדנו
אל־יי׳ Jer. 42, 20.
לאמר לא־תבאו מצרים Jer. 43, 2.
בתחפנחס לאמר Jer. 43, 8.
ובארץ פתרוס לאמר Jer. 44, 1.
השכים ושלח לאמר Jer. 44, 4.
בפתרוס לאמר Jer. 44, 15.
הענים אתו דבר לאמר Jer.44, 20.
אלהי ישראל לאמר Jer. 44, 25.
לאמר עשה נעשה Jer. 44, 25.
מלך יהודה לאמר Jer.45, 1.49, 34.
ויהי דבר יי׳ אלי לאמר Ez. 3, 16.
6, 1. 7, 1. 11, 14. 12, 1. 17. 21.
13, 1. 14, 2. 12. 15, 1. 17, 1.
18, 1. 20, 2. 21, 1. 6. 13. 23.
22, 1. 17. 23. 23, 1. 24, 15. 25,
1. 27, 1. 28, 1. 11. 20. 30, 1.
33, 1. 23. 34, 1. 16. 37, 15. 38, 1.
קול גדול לאמר Ez. 9, 1.
משיב דבר לאמר Ez. 9, 11.
לאמר קח אש מבינות
לגלגל Ez. 10, 6.
אלי בבקר לאמר Ez. 12, 8.
לאמר יארכו הימים Ez. 12, 22.
לאמר שלום ואין שלום Ez.13, 10.
המשל עליך ימשל לאמר Ez.16,44.
לאמר אבות יאכלו בסר Ez. 18, 2.
לאמר אני יי׳ אלהיכם Ez. 20, 5.
בעשור לחדש לאמר Ez. 24, 1.
היה אלי לאמר Ez. 24, 20.
היה דבר־יי׳ אלי לאמר Ez. 26, 1.
היה דבר־יי׳ אלי לאמר Ez.29,1.17.
אמרתם לאמר Ez. 33, 10.
לאמר הכתה העיר Ez. 33, 21.
איש את־אחיו לאמר Ez. 33, 30.
אל־הרי ישראל לאמר Ez. 35, 12.
בני עמך לאמר Ez. 37, 18.
צויתם לאמר לא תנבאו Am. 2, 12.
מארץ מצרים לאמר Am. 3, 1.
לאמר קשר עליך עמוס Am. 7, 10.
לאמר מתי יעבר החדש Am. 8, 5.
בן־אמתי לאמר Jon. 1, 1.
אל יונה שנית לאמר Jon. 3, 1.
וגדלוו לאמר Jon. 3, 7.
ועל־יי׳ ישענו לאמר Mich. 3, 11.
הכהן הגדול לאמר Hag. 1, 1.
כה אמר יי׳ צבאות לאמר Hag.1,2.
ביד־חגי הנביא לאמר Hag.1,3.2,10.
לעם לאמר Hag. 1, 13.
ביד־חגי הנביא לאמר Hag. 2, 1.
שאירית העם לאמר Hag. 2, 2.
את־הכהנים תורה לאמר Hag.2,11.
בעשרים וארבעה לחדש
לאמר Hag. 2, 20.
פתח־יהודה לאמר Hag. 2, 21.
בן־עדו הנביא לאמר Zach. 1, 1.
לאמר כה אמר יי׳ Zach. 1, 4.
בן־עדוא הנביא לאמר Zach. 1, 7.
הדבר בי קרא לאמר Zach. 1, 14.
עוד קרא לאמר Zach. 1, 17.
ויאמר לאמר Zach. 2, 4.
אל־הנער הלז לאמר Zach. 2, 8.
העמדים לפניו לאמר Zach. 3, 4.
מלאך יי׳ ביהושע לאמר Zach. 3, 6.
הדבר בי לאמר Zach. 4, 4.
אל־זרובבל לאמר Zach. 4, 6.
ויאמר אלי לאמר Zach. 4, 6.
דבר־יי׳ אלי לאמר Zach. 4, 8.
ויאמר אלי לאמר הלוא Zach.4,13.
וידבר אלי לאמר Zach. 6, 8.
ויהי דבר־יי׳ אלי לאמר Zach. 6, 9.
ואמרת אליו לאמר Zach. 6, 12.
יי׳ צבאות לאמר Zach. 6, 12.
לאמר אל־הכהנים Zach. 7, 3.
ואל־הנביאים לאמר Zach. 7, 3.
יי׳ צבאות אלי לאמר Zach. 7, 4.
ואל־הכהנים לאמר Zach. 7, 5.
אל־זכריה לאמר Zach. 7, 8.

כה אמר יי צבאות לאמר Zach.7,9.
יי צבאות לאמר Zach. 8, 1. 18.
אחת אל־אחת לאמר Zach. 8, 21.
לאמר נלכה עמכם Zach. 8, 23.
inf.constr.: לֵאמֹר
ולאמר עליו לֵאמֹר 2 Chr. 32, 17.
ולאמר לירושלם תבנה Jes. 44, 28.
ולאמר לציון עמי אתה Jes.51,16.
inf. c. suff.: אָמְרִי
עד יום אמרי אליכם Jos. 6, 10.
אם־אמרי אשכחה Job. 9, 27.
cum suff.: בְּאָמְרִי
באמרי לרשע מות תמות Ez.3,18.
באמרי לרשע Ez. 33, 8.
באמרי לצדיק Ez. 33, 13.
cum suff.: וּבְאָמְרִי
ובאמרי לרשע Ez. 33, 14.
cum. suff.: אָמְרָךְ
יען אמרך את־שני Ez. 35, 10.
cum suff.: אָמְרֵךְ
על־אמרך לא חטאתי Jer. 2, 35.
יען אמרך האח Ez. 25, 3.
cum suff.: אָמְרָם
יען אמרכם Jer. 23, 38.
cum suff : בְּאָמְרֵכֶם
באמרכם שלחן יי Mal. 1, 7. 12.
באמרכם כל־עשה רע Mal. 2, 17.
cum suff.: בְּאָמְרָם
באמרם אלי כל־היום Ps. 42, 11.
באמרם המלך אחשורוש Esth.1,17.
באמרם אליו יום ויום Esth. 3, 4.
imperat.: אֱמֹר *sg.*
אמר אל־אחיך Gn. 45, 17.
לכן אמר לבני־ישראל Ex. 6, 6.
אמר אל־אהרן נטה Ex. 8, 1. 12.
אמר אל־כל־עדת בני ישראל Ex. 16, 9.
אמר אל־בני־ישראל Ex. 33, 5.
אמר אל־הכהנים Lev. 21, 1.
אמר אלהם לדרתיהם Lev. 22, 3.
אמר אלהם חי־אני Num. 14, 28.
אמר אל־אלעזר בן־אהרן Nu.17,2.
לכן אמר הנני נתן לו Num. 25, 12.
ויאמר יי אלי אמר להם Dt. 1, 42.
לך אמר להם שובו לכם Dt. 5, 27.
אמר־נא שבלת Jud. 12, 6.
אמר לנער ויעבר לפנינו 1 S. 9, 27.
אמר אל־רחבעם 1 Reg. 12, 23.
אמר לאדניך 1 Reg. 18, 8.
אמר לאדניך 1 Reg. 18, 11. 14.
עלה אמר אל־אחאב 1 Reg. 18, 44.
לך אמר־לו 2 Reg. 8, 10.
אמר אל־רחבעם 2 Chr. 11, 3.
אמר לנפשי Ps. 35, 3.
אמר לחכמה אחתי את Prv. 7, 4.
אמר למלך ולגבירה Jer. 13, 18.
אמר־נא אל־איש יהודה Jer.18,11.
אמר כה־אמר יי Ez. 11, 5.
לכן אמר כה־אמר אדני Ez.11,16.17.
לכן אמר אליהם Ez. 12, 23. 28.
אמר אליהם כה אמר Ez. 12, 10.
אמר אני מופתכם Ez. 12, 11.
אמר אל־טחי תפל Ez. 13, 11.
אמר ׀ אל בית־ישראל Ez. 14, 5.
אמר כה אמר אדני יהוה Ez.17,9.
אמר־נא לבית המרי Ez. 17, 12.
אמר הנה־בא Ez. 17, 12.
אמר ׀ אל בית ישראל כה Ez. 20, 30.
אמר יי
אמר חרב חרב הוחדה Ez. 21, 14.
אמר־לה את ארץ Ez. 22, 24.
אמר ׀ לבית ישראל Ez. 24, 21.
אמר לנגיד צר Ez. 28, 2.
אמר אל־פרעה Ez. 31, 2.
אמר אל־בית ישראל כן Ez.33,10.
אמר אליהם חי־אני Ez. 33, 11.
אמר אל־בני־עמך Ez. 33, 12.
אמר אלהם כה־אמר Ez. 33, 25.
אמר לבית־ישראל כה Ez. 36, 22.
אמר לצפור כל־כנף Ez. 39, 17.
אמר־נא אל־זרבבל Hag. 2, 2.
אמר אל־זרבבל פחת־יהודה Hag. 2, 21.
אמר אל־כל־עם הארץ Zach. 7, 5.
impt. s. M.: וֱאֱמֹר־
ואמר־לה השלום לך 2 Reg. 4, 26.
ואמר־אח אל כל־תועבות Ez.6,11.
impt.pl.m.: אִמְרוּ
אמרו־נא אל־יואב קרב 2 S. 20,16
אמרו לאדני המלך 1 Reg. 20, 9.
אמרו־נא אל־חזקיהו 2 Reg.18,19.
אמרו לאיש אשר־שלח 2 Reg.22,15.
אמרו לאיש אשר־שלח 2 Chr.34,23.
אמרו בלבבכם Ps. 4, 5.
אמרו לאלהים מה־נורא Ps. 66, 3.
אמרו בגוים ׀ יי מלך Ps. 96, 10.
אמרו צדיק כי־טוב Jes. 3, 10.
אמרו למהרי־לב Jes. 35, 4.
אמרו־נא אל־חזקיהו Jes. 36, 4.
אמרו גאל יי עבדו Jes. 48, 20.
אמרו לבת־ציון Jes. 62, 11.
אמרו התיצב והכן לך Jer. 46, 14.
אמרו איכה נשבר מטה־עז Jer. 48, 17.
אמרו נלכדה בבל Jer. 50, 2.
אמרו לאחיכם עמי Hos. 2, 3.
אמרו אליו כל־תשא עון Hos.14,3.
impt. pl.: וְאִמְרוּ
ואמרו הושיענו 1 Chr. 16, 35.
ואמרו ותקעו שופר Jer. 4, 5.
קראו מלאו ואמרו Jer. 4, 5.
ואמרו הושע יי Jer. 31, 7.
ואמרו מזרה ישראל יקבצנו Jer. 31, 10.
ואמרו האספו Am. 3, 9.
impt. fem.: אִמְרִי *sg.*
אמרי־נא אחתי את Gn. 12, 13.
אמרי־לי אחי הוא Gn. 20, 13.
אמרי־נא לשלמה 1 Reg. 2, 17.
לכי אמרי לירבעם 1 Reg. 14, 7.
אמרי לערי יהודה Jes. 40, 9.
אמרי מה־נהיתה Jer. 48, 19.
1 imperf.: אֹמַר
אשר אמר אליך Gn. 22, 2. 26, 2.
אשר אמר אליה Gn. 24, 14.
מה אמר אלהם Ex. 3, 13.
בי אדני מה אמר Jos. 7, 8.
והיה אשר אמר אליך Jud. 7, 4.
וכל אשר־אמר אליך Jud. 7, 4.
את אשר־אמר אליך 1 Sam. 16, 3.
אם־אמר אמר לנער 1 Sam. 20, 21.
ואם־כה אמר לעלם 1 Sam. 20, 22.
את אשר־אמר אליך 1 Sam. 28, 8.
אמר אל־אלוה Job. 10, 2.
אם־ארעב לא־אמר לך Ps. 50, 12.
אמר ליי מחסי Ps. 91, 2.
אמר אלי אל־תעלני Ps. 102, 25.
אמר לצפון תני Jes. 43, 6.
וְאֹמַר
ואמר לכם אין הקיר Ez. 13, 15.
וָאֹמַר כ"ף
ואמר לה זה חסדך Gn. 20, 13.
ואמר אל־אדני אלי לא־תלך Gn. 24, 39.
ואמר יי אלהי אדני אברהם Gn. 24, 42.
ואמר אליה השקיני נא Gn.24,45.
ואמר בת־מי את Gn. 24, 47.
ואמר הנני Gn. 31, 11.
ואמר אל־החרטמים Gn. 41, 24.
ואמר אך טרף טרף Gn. 44, 28.
ואמר אעלה אתכם Ex. 3, 17.
ואמר אליך שלח את־בני Ex.4,23.
ואמר להם למי זהב Ex. 32, 24.
ואמר לבני ישראל Lev. 17, 14.
ואמר לכם אתם תירשו Lv. 20, 24.
ואמר אלכם בעת ההוא Dt. 1, 9.
ואמר אלכם באתם Dt. 1, 20.
ואמר אלכם לא־תערצון Dt.1,29.
ואתפלל אל־יי ואמר Dt. 9, 26.
ואמר לא־אפר בריתי Jud. 2, 1.
ואמר עתה ירדו פלשתים 1 Sam. 13, 12.
ואמר לא־אשלח ידי 1 Sam.24,11.
ואמר הנני 2 Sam. 1, 7.
וֵיֹּאמֶר אליו עמלקי 2 Sam. 1, 8.
ואמר לו תנה־לי כ"ף 1 Reg. 21, 6.
ואמר אליה ביום האחר 2 Reg.6,29.
ואמר אנא יי Neh. 1, 5.
ואמר למלך Neh. 2, 3. 5.
וארא ואקום ואמר Neh. 2, 8.
ואמר אל־החרים Neh. 4, 13.
וֵיֹּאמֶר לא טוב הדבר Neh. 5, 9.
וֵיֹּאמֶר להם לא יפתחו Neh.7,3.
ואמר עם־קני אגוע Job. 29, 18.
ואמר עד־פה תבא Job. 38, 11.
ואמר מי־יתן לי Ps. 59, 7.
ואמר חלותי היא Ps. 77, 11.
ואמר עם תעי לבב הם Ps. 95, 10.
ואמר אך־חשך ישופני Ps.139,11.
ואמר אורי־לי כי־נדמתי Jes. 6, 5.
ואמר עד־מתי אדני Jes. 6, 11.
ואמר רזי־לי Jes. 24, 16.
ואמר לך נסוג לאחור Jes. 41, 9.
ואמר אהה אדני יהוה Jer. 1, 6.
ואמר מקל שקד Jer. 1, 11.
ואמר סיר נפוח כ"ף Jer. 1, 13.
ואמר אחרי עשתה Jer. 3, 7.
ואמר אבי תקראי־לי Jer. 3, 19.
ואמר אהה אדני יי Jer. 4, 10.
ואמר אמן ׀ יי Jer. 11, 5.
ואמר אהה אדני יהוה Jer. 14,13.
ואמרו תאנים Jer. 24, 2.
ואמר אליהם שתו־יין Jer. 35, 5.
ואמר אבד נצחי Thr. 3, 18.
ואמר אהה אדני יהוה Ez.4,14.11,13.
ואמר אהה אדני יהוה Ez. 9, 5.
ואמר לך בדמיך חיי כ"ף Ez. 16, 6.
ואמר לך בדמיך חיי כ"ף Ez. 16, 6.
ואמר אלהם Ez. 20, 7.
ואמר לשפך חמתי Ez. 20, 8. 13. 21.
ואמר אל־בניהם במדבר Ez.20,18.
ואמר אהה מה הבמה Ez. 20, 29.
ואמר אהה אדני יהוה Ez. 21, 5.
ואמר לבלה נאפים Ez. 23, 43.
ואמר אליהם דבר־יי Ez. 24, 20.
ואמראדני יהוה אתה ידעת Ez.37,3
ואמר אליה Hos. 3, 3.
ואמר אדני יהוה סלח Am. 7, 2.
ואמר אדני יהוה חדל Am. 7, 5.
ואמר כלוב קיץ Am. 8, 2.
ואמר שמעו־נא Mich. 3, 1.
ואמר מה־אלה אדני Zach. 1, 9.
ואמר אל־המלאך הדבר בי Zach. 2, 2.
ואמר מה אלה באים לעשות Zach. 2, 4.
ואמר אנה אתה הלך Zach. 2, 6.
ואמר ישרוי צנתך Zach. 3, 5.
וֵיֹּאמֶר ראיתי והנה Zach. 4, 2.
ואען ואמר אל־המלאך Zach.4,4.
ואמר לא אדני Zach. 4, 5.
ואען ואמר אליו Zach. 4, 11.
ואען שנית ואמר Zach. 4, 12.
ואמר לא אדני Zach. 4, 13.
מה אתה ראה ואמר Zach. 5, 2.
ואמר מה־היא Zach. 5, 6.
ואמר אל־המלאך Zach.5,10.6, 4.
ואמר לא ארעה אתכם Zach. 11, 9.
ואמר אליהם אם־טוב Zach.11,12.

1 imperf.: וָאֹמַר
ואמר למלך Neh. 2, 7.
ואמר אלהם Neh. 2, 17.
ואמר להם אלהי Neh. 2, 20.
1 impf. coh.: אוֹמְרָה
אומרה ׀ לאל סלעי Ps. 42, 10.
וְאֹמְרָה
ואמרה אליו אחי Gn. 46, 31.
1 cohort.: p. וְאֹמְרָה
ואמרה לכם אני יי אלהיכם Jud. 6, 10.
ואמרה אלהם אתם קדש Esr. 8, 28.
ואמרה אלהי בשתי Esr. 9, 6.
ואמרה להם Neh. 5, 7. 8.
ואמרה ככה ינער האלהים Neh. 5, 13.
ואמרה האיש כמוני יברח Neh. 6, 11.
ואמרה ויטהרו הלשכות Neh.13,9.
ואמרה מדוע נעזב Neh. 13, 11.
ואמרה להם מה־הדבר הרע Neh. 13, 17.
ואמרה ויסגרו הדלתות Neh.13,19.
ואמרה אשר לא Neh. 13, 19.
ואעידה בהם ואמרה Neh. 13, 21.
ואמרה ללוים Neh. 13, 22.
ואתודה ואמרה Dan. 9, 4.
ואמרה אל־העמד לנגדי Dan.10,16.
ואמרה ידבר אדני Dan. 10, 19.
ואמרה אדני מה אחרית Dan. 12, 8.
2 imperf.: תֹּאמַר
ולא תאמר אני העשרתי Gn. 14, 23.
כה תאמר לבני ישראל Ex. 3, 14.
כה תאמר לבית יעקב Ex. 19, 3.
כה־תאמר אל־בני ישראל Ex. 20, 22.
ואליהם תאמר Lev. 17, 8.
ואל־בני ישראל תאמר Lev. 20, 2.
כי־תאמר אלי שאהו בחיקך Num. 11, 12.
ואל־העם תאמר Num. 11, 18.
וכל אשר־תאמר אלי אעשה Num. 22, 17.
כי תאמר בלבבך Dt. 7, 17.
אל־תאמר בלבבך בהדף Dt. 9, 4.
וכי תאמר בלבבך Dt. 18, 21.
בבקר תאמר Dt. 28, 67.
ובערב תאמר Dt. 28, 67.
אפוא פיך אשר תאמר Jud. 9, 38.
איך תאמר אהבתיך Jud. 16, 15.
מתי לא־תאמר לעם 2 Sam. 2, 26.
ועתה כה־תאמר לעבדי 2 S. 7, 8.
כה־תאמר אל־יואב 2 Sam. 11, 25.
כה־תאמר לעם 1 Reg. 12, 10.
וכל אשר־תאמר 2 Reg. 10, 5.
כה תאמר לעבדי לדויד 1 Chr.17,7.
כה תאמר לעם 2 Chr. 10, 10.
כה תאמר אלהם 2 Chr. 10, 10.
כי־תאמר מה־יסכן־לך Job. 35, 3.
אף כי־תאמר לא תשורנו Job.35,14.
אל־תאמר לרעיך לך ושוב Prv.3,28
אל־תאמר אשלמה־רע Prv.20,22.
כי־תאמר הן לא־ידענו זה Prv. 24, 12.
אל־תאמר כאשר עשה־ Prv.24,29.
ואל־תאמר לפני המלאך Eccl.5,5.
אל־תאמר מה היה אשר תאמר אין־לי בהם Eccl. 7, 10.
חפץ Eccl. 12, 1.
צא תאמר לו Jes. 30, 22.
וכי־תאמר אלי Jes. 36, 7.
למה תאמר יעקב Jes. 40, 27.
פן־תאמר עצבי עשם Jes. 48, 5.
פן־תאמר הנה ידעתין Jes. 48, 7.
אל־תאמר נער אנכי Jer. 1, 7.
ואל־העם הזה תאמר Jer. 21, 8.
כה תאמר אל־הנביא Jer. 23, 37.

תאמר לאמר Jer. 29, 24.
תאמר כה אמר יי Jer. 36, 29.
כה תאמר אליו Jer. 45, 4.
האמר תאמר אלהים אני Ez. 28, 9.
כה־תאמר אליהם כה־ Ez. 33, 27.
אמר

p. 2 *imperf.:* תֹּאמֶר
ככל אשר תאמר 1 Reg. 5, 20.

2 *imperf.:* וַתֹּאמֶר
ותאמר אל־עבדיך Gn. 44, 21. 23.
ותאמר אלי טוב הדבר 1 Reg. 2, 42.
ותאמר בר ב רכבי 2 Reg. 19, 23.
ותאמר להם לבוא Neh. 9, 15.
ותאמר זד לקחי Job. 11, 4.
כי־השפילו ותאמר גוה Job. 22, 29.
ותאמר שיתי עזר על־
גבור Ps. 89, 20.
ותאמר שובו בני־אדם Ps. 90, 3.
ותאמר ברב רכבי Jes. 37, 24.
ותאמר אל אני Ez. 28, 2.

2 *impf. fem.:* תֹּאמְרִי
כל אשר תאמרי אעשה־ Ruth 3, 5.
לך Ruth 3, 11.
איך תאמרי לא נטמאתי Jer. 2, 23.
מה־תאמרי כי־יפקד Jer. 13, 20.
וכי תאמרי בלבבך Jer. 13, 22.

fem.: וַתֹּאמְרִי
ותאמרי לעולם אהיה גברת Jes. 47, 7.
ותאמרי בלבך Jes. 47, 10.
ותאמרי לא אעבוד Jer. 2, 20.
ותאמרי נואש Jer. 2, 25.
ותאמרי כי נקיתי Jer. 2, 35.

3 *imperf.:* יֹאמַר
אם־כה יאמר Gn. 31, 8.
ואם־כה יאמר Gn. 31, 8.
אשר־יאמר לכם תעשו Gn. 41, 55.
הידוע נדע כי יאמר Gn. 43, 7.
כאשר יאמר אלינו Ex. 8, 23.
ואם־אמר יאמר העבד Ex. 21, 5.
אשר יאמר כי־הוא זה Ex. 22, 8.
ובנחה יאמר Num. 10, 36.
אשר יאמר יי אלהינו Dt. 5, 24
והיה כי־יאמר אליך Dt. 15, 16.
יאמרו־נא אדנו עבדיך
לפניך 1 Sam. 16, 16.
אם־כה יאמר טוב שלום 1 S. 20, 7.
כאשר יאמר משל הקדמני 1 S. 24, 14.
ויאמר אל־יאמר אדני 2 S. 13, 32.
ואם כה יאמר לא
חפצתי בך 2 S. 15, 26.
ומי יאמר מדוע 2 Sam. 16, 10.
ויאמר אמן כן יאמר יי 1 Reg. 1, 36.
אל־יאמר המלך כן 1 Reg. 22, 8.
אשר יאמר יי 1 Reg. 22, 14.
אל־יאמר המלך כן 2 Chr. 18, 7.
את־אשר־יאמר אלהי 2 Chr. 18, 13.
אשר יאמר הגי Esth. 2, 15.
מי־יאמר אליו מה־תעשה Job. 9, 12
ואבינה מה־יאמר לי Job. 23, 5.
כי לשלג יאמר הוא־ארץ Job. 36, 6.
בדי שופר יאמר האח Job. 39, 25.
אקום יאמר יי Ps. 12, 6.
פן־יאמר איבי יכלתיו Ps. 13, 5.
יאמרו־נא ישראל Ps. 118, 2. 124, 1.
מי־יאמר זכיתי לבי Prv. 20, 9.
רע רע יאמר הקונה Prv. 20, 14.
אכול ושתה יאמר לך Prv. 23, 7.
ומי יאמר־לו מה־תעשה Eccl. 8, 4.
אם־יאמר החכם לדעת Eccl. 8, 17.
רב־זבחיכם יאמר יי Jes. 1, 11.
ונוכחה יאמר יי Jes. 1, 18.
אשר־יאמר העם הזה קשר Jes. 8, 12.
כי יאמר הלא שרי Jes. 10, 8.
כי־יאמר מעשה
לעשהו Jes. 29, 16.
עתה אקום יאמר יי Jes. 33, 10.
ובל־יאמר שכן חליתי Jes. 33, 24.
יאמר אלהיכם Jes. 40, 1.
ואשוה יאמר קדוש Jes. 40, 25.
ולאחיו יאמר חזק Jes. 41, 6.
יאמר יי הגישו עצמותיכם Jes. 41, 21.
יאמר מלך יעקב Jes. 41, 21.
זה יאמר ליי אני Jes. 44, 5.
ולא יאמר הלוא־שקר
בימיני Jes. 44, 20.
ואל־יאמר בן־הנכר Jes. 56, 3.
ואל־יאמר הסריס Jes. 56, 3.
ולא אוליד יאמר יי Jes. 66, 9.
אשר יאמר משא יי Jer. 23, 34.
ובכל אשר יאמר יי Jer. 42, 20.
והוא יאמר אלהי Hos. 2, 25.
יאמר גבור אני Joel 4, 10.
יאמר ברוך יי Zach. 11, 5.
יאמר יי אלהי Zach. 13, 9.

וַיֹּאמֶר
ויאמר השלום 2 Reg. 9, 17.
ויאמר אדם אך־פרי Ps. 58, 12.
ויאמר האח Jes. 44, 16.
ויאמר הצילני כי אלי אתה Jes 44, 17
תשוע ויאמר הנני Jes. 58, 9.
ויאמר הוי המרבה Hab. 2, 6.

3 *imperf.:* וַיֹּאמֶר *p.*
ויאמר ברוך אברם Gn. 14, 19.
ויאמר אדני יהוה במה Gn. 15, 8.
ויאמר הגר שפחת שרי Gn. 16, 8.
ויאמר אדני אם־נא מצאתי Gn. 18, 3
ויגש אברהם ויאמר Gn. 18, 23.
ויען אברהם ויאמר Gn. 18, 27.
עוד לדבר אליו ויאמר Gn. 18, 29.
ויאמר אל־נא אחי תרעו Gn. 19, 7.
ויאמר אדני הגוי גם־צדיק Gn. 20, 4.
ויאמר יי אלהי אדני
אברהם Gn. 24, 12.
ויאמר עבד אברהם אנכי Gn. 24, 34.
ויאמר הלא־אצלת לי Gn. 27, 36.
והנה יי נצב עליו ויאמר Gn. 28, 13.
ויאמר מה־נורא המקום Gn. 28, 17.
ויאמר נקבה שכרך עלי Gn. 30, 28.
ויאמר הילדים אשר־חנן Gn. 33, 5.
וישב אל־אחיו ויאמר Gn. 37, 30.
ויאמר אלהים יחנך בני Gn. 43, 29.
ויאמר אנכי אעשה Gn. 47, 30.
ויאמר קחם־נא אלי Gn. 48, 9.
ויברך את־יוסף ויאמר Gn. 48, 15.
ויירא משה ויאמר Ex. 2, 14.
וישב משה אל־יי ויאמר Ex. 5, 22.
ויאמר הג ליי מחר Ex. 32, 5.
וישב משה אל־יי ויאמר Ex. 32, 31.
ויאמר פני ילכו Ex. 33, 14.
ויאמר הראני נא את־כבודך Ex. 33, 18
ויגד למשה ויאמר Num. 11, 27.
ויאמר אדני משה כלאם Nu. 11, 28.
וידר ישראל נדר ליי ויאמר Nu. 21, 2.
וישא משלו ויאמר Num. 23, 7.
18. 24, 3. 15. 20. 21. 23.
ויען ויאמר הלא Num. 23, 12.
ויאמר יי מסיני בא Dt. 33, 2.
וזאת ליהודה ויאמר Dt. 33, 7.
את־יהושע ויאמר Jos. 7, 20.
ויאמר אנכי אשב Jud. 6, 18.
ויאמר אחי בני־אמי הם Jud. 8, 19.
ויאמר יי לו ויאמר Jud. 11, 30.
יפתח נדר ליי ויאמר Jud. 13, 8.
ויעתר מנוח אל־יי ויאמר
ויקרא אל־יי ויאמר Jud. 15, 18.
ויקרא שמשון אל־יי
ויאמר Jud. 16, 28.
האשה הנרצחה ויאמר Jud. 20, 4.
על־הקוצרים ויאמר Ruth 2, 6.
ויאמר יי הוא הטוב 1 Sam. 3, 18.
ויאמר עד־הנה עזרנו יי 1 Sam. 7, 12.
על־עבדי־שאול ויאמר 1 Sam. 22, 9.
אחימלך את־המלך
ויאמר 1 Sam. 22, 14.
המלך אל־אבנר ויאמר 2 S. 3, 33.
ויען אתי את־המלך
ויאמר 2 S. 15, 21.
ויאמר אדני המלך עבדי 2 S. 19, 27.
ויען יואב ויאמר 2 Sam. 20, 20.
ויאמר יי סלעי 2 Sam. 22, 3.
ויתאזר דוד ויאמר 2 Sam. 23, 15.
וישבע המלך ויאמר 1 Reg. 1, 29.
ויאמר יי אלהי ישראל 1 Reg. 8, 23.
ויקרא אליה ויאמר 1 Reg. 17, 10. 11.
ויקרא אל־יי ויאמר 1 Reg. 17, 20. 21.
ויגש אליהו הנביא
ויאמר 1 Reg. 18, 36.
ויאמר אליה התשבי
הוא 2 Reg. 1, 8.
ויכה את־המים ויאמר 2 Reg. 2, 14.
ויתפלל אלישע ויאמר 2 Reg. 6, 17.
ויתפלל אלישע אל יי
ויאמר 2 Reg. 6, 18.
את איש האלהים
ויאמר 2 Reg. 7, 2. 19.
ויבך על־פניו ויאמר 2 Reg. 13, 14.
חזקיהו לפני יי ויאמר 2 Reg. 19, 15.
ויתאו דוד ויאמר 1 Chr. 11, 17.
ויאמר יי אלהי
ישראל 2 Chr. 6, 14.
אל־יי אלהיו ויאמר 2 Chr. 14, 10.
ויאמר יי אלהי אבתינו 2 Chr. 20, 6.
ויען השטן את־יי ויאמר Job. 1, 7.
9. 2, 2. 4.
ומלאך בא אל־איוב ויאמר Job. 1, 14
וזה בא ויאמר Job. 1, 16. 17. 18.
ויען איוב ויאמר Job. 3, 2. 6, 1.
9, 1. 12, 1. 16, 1. 19, 1. 21, 1.
23, 1. 26, 1.
ויען אליפז התימני ויאמר Job. 4, 1.
15, 1.
ויען בלדד השוחי ויאמר Job. 8, 1.
18, 1. 25, 1.
ויען צפר הנעמתי ויאמר Job. 11, 1.
20, 1.
ויסף איוב שאת משלו
ויאמר Job. 27, 1. 29, 1.
ויען אליהוא בן־ברכאל
הבוזי ויאמר Job. 32, 7.
ויען אליהוא ויאמר Job. 34, 1. 35, 1.
ויסף אליהוא ויאמר Job. 36, 1.
ויסף אליהוא ויאמר Job. 38, 1.
מן הסערה ויאמר
ויען יי את־איוב ויאמר Job. 40, 1.
ויען איוב את־יי
ויאמר Job. 40, 2. 42, 1.
ויאמר ארחמך יי חזקי Ps. 18, 2.
ויאמר אנה יי זכר־נא Jes. 38, 3.
ויקרא ויאמר Dan. 8, 16.
וידבר עמי ויאמר Dan. 9, 22.
ויאמר יי מציון ישאג Am. 1, 2.
ויקרא ויאמר עוד Jon. 3, 4.
ויתפלל אל־יי ויאמר Jon. 4, 2.
בין ההדסים ויאמר Zach. 1, 10.
ויען מלאך־יי ויאמר Zach. 1, 12.

3 *imperf.:* וַיֹּאמֶר
ויאמר אלהים יהי אור Gn. 1, 3.
ויאמר אלהים יהי רקיע Gn. 1, 6.
ויאמר אלהים יקוו המים Gn. 1, 9.
ויאמר אלהים תדשא
הארץ Gn. 1, 11.
ויאמר אלהים יהי מארת Gn. 1, 14.
ויאמר אלהים ישרצו המים Gn. 1, 20
ויאמר אלהים תוצא הארץ Gn. 1, 24
ויאמר אלהים נעשה אדם Gn. 1, 26.
ויאמר להם אלהים פרו Gn. 1, 28.
ויאמר אלהים הנה נתתי Gn. 1, 29.
ויאמר יי אלהים לא־
טוב היות Gn. 2, 18.
ויאמר האדם זאת הפעם Gn. 2, 23.
ויאמר אל־האשה אף
כי־אמר Gn. 3, 1.
ויאמר הנחש אל־האשה Gn. 3, 4.
ויאמר לו איכה Gn. 3, 9.
ויאמר את־קלך שמעתי Gn. 3, 10.
ויאמר מי הגיד לך Gn. 3, 11.
ויאמר האדם האשה Gn. 3, 12.
ויאמר יי אלהים Gn. 3, 13.
ויאמר יי אלהים אל־הנחש Gn. 3, 14.
ויאמר יי אלהים הן האדם Gn. 3, 22.
ויאמר יי אל־קין למה
חרה לך Gn. 4, 6.
ויאמר קין אל־הבל אחיו Gn. 4, 8.
ויאמר יי אל־קין Gn. 4, 9.
ויאמר לא ידעתי Gn. 4, 9.
ויאמר מה עשית Gn. 4, 10.
ויאמר קין אל־יי Gn. 4, 13.
ויאמר לו יי לכן כל־הרג Gn. 4, 15.
ויאמר למך לנשיו Gn. 4, 23.
ויאמר יי לא־ידון רוחי
באדם Gn. 6, 3.
ויאמר יי אמחה את־האדם Gn. 6, 7.
ויאמר אלהים לנח Gn. 6, 13.
ויאמר יי לנח בא־אתה Gn. 7, 1.
ויאמר יי אל־לבו Gn. 8, 21.
ויאמר להם פרו ורבו Gn. 9, 1.
ויאמר אלהים אל־נח Gn. 9, 8. 17.
ויאמר אלהים זאת אות Gn. 9, 12.
ויאמר ארור כנען Gn. 9, 25.
ויאמר ברוך יי אלהי שם Gn. 9, 26.
ויאמר יי הן עם אחד Gn. 11, 6.
ויאמר יי אל־אברם לך־לך Gn. 12, 1.
ויאמר לזרעך אתן Gn. 12, 7.
ויאמר אל־שרי אשתו Gn. 12, 11.
ויאמר מה־זאת עשית לי Gn. 12, 18.
ויאמר אברם אל־לוט Gn. 13, 8.
ויאמר מלך־סדם אל־
אברם Gn. 14, 21.
ויאמר אברם אל־מלך
סדם Gn. 14, 22.
ויאמר אברם אדני יהוה Gn. 15, 2.
ויאמר אברם הן לי Gn. 15, 3.
ויאמר הבט־נא השמימה Gn. 15, 5.
ויאמר לו כה יהיה זרעך Gn. 15, 5.
ויאמר אליו אני יי אשר Gn. 15, 7.
ויאמר אליו קחה לי Gn. 15, 9.
ויאמר לאברם ידע תדע Gn. 15, 13.
ויאמר אברם אל־שרי Gn. 16, 6.
ויאמר לה מלאך יי Gn. 16, 9. 10. 11.
וירא יי אל־אברם ויאמר
אליו Gn. 17, 1.
ויאמר אלהים אל־אברהם Gn. 17, 9.
ויאמר אלהים אל־
אברהם Gn. 17, 15.
ויאמר בלבו הלבן מאה־
שנה Gn. 17, 17.
ויאמר אברהם אל־
האלהים Gn. 17, 18.
ויאמר אלהים אבל שרה Gn. 17, 19.
ויאמר מהרי שלש סאים Gn. 18, 6.
ויאמר הנה באהל Gn. 18, 9.
ויאמר שוב אשוב אליך Gn. 18, 10.
ויאמר יי אל־אברהם
למה זה Gn. 18, 13.
ויאמר לא כי צחקת Gn. 18, 15.
ויאמר יי זעקת סדם Gn. 18, 20.
ויאמר יי אם־אמצא
בסדם Gn. 18, 26.
ויאמר לא אשחית אם־
אמצא Gn. 18, 28.
ויאמר לא אעשה בעבור Gn. 18, 29.
ויאמר אל־נא יחר לאדני Gn. 18, 30.
ויאמר לא אעשה Gn. 18, 30.
ויאמר הנה־נא הואלתי
לדבר Gn. 18, 31.
ויאמר לא אשחית בעבור Gn. 18, 31.
ויאמר אל־נא יחר לאדני Gn. 18, 32.
ויאמר לא אשחית Gn. 18, 32.
ויאמר הנה נא־אלני Gn. 19, 2.
ויאמר קומו צאו Gn. 19, 14.

וַיֹּאמֶר הַמֶּלְאָךְ עַל־נַפְשֵׁךְ Gn.19,17.
וַיֹּאמֶר לוֹט אֲלֵהֶם Gn. 19, 18.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נָשָׂאתִי
פָּנֶיךָ Gn. 19, 21.
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־שָׂרָה
אֲחֹתִי Gn. 20, 2.
וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּךְ מֵת עַל־
הָאִשָּׁה Gn. 20, 3.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֱלֹהִים
בַּחֲלוֹם Gn. 20, 6.
לְאַבְרָהָם וַיֹּאמֶר לוֹ Gn. 20, 9.
וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־
אַבְרָהָם Gn. 20, 10.
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם כִּי אָמַרְתִּי Gn.20,11.
וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ הִנֵּה אַרְצִי Gn.20,15
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־אַבְרָהָם Gn.21,12
וַיֹּאמֶר לָהּ מַה־לָּךְ הָגָר Gn. 21, 17.
וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכֹל Gn. 21, 22.
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אָנֹכִי
אֶשְׁבַּע Gn. 21, 24.
וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי Gn.21,26.
וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־
אַבְרָהָם Gn. 21, 29.
וַיֹּאמֶר כִּי אֶת־שֶׁבַע כְּבָשֹׂת Gn.21,30.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם Gn. 22, 1.
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי Gn. 22, 1.
וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בִּנְךָ Gn. 22, 2.
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו Gn. 22, 5.
וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אַבְרָהָם
אָבִיו Gn. 22, 7.
וַיֹּאמֶר אָבִי Gn. 22, 7.
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי בְנִי Gn. 22, 7.
וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים
יִרְאֶה Gn. 22, 9.
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם Gn. 22,11.
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי Gn. 22, 11.
וַיֹּאמֶר אַל־תִּשְׁלַח יָדְךָ Gn. 22, 12.
וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְיָ Gn.22,16.
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־עַבְדּוֹ Gn.24,2.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶד
אוּלַי לֹא Gn. 24, 5.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם
הִשָּׁמֶר לְךָ Gn. 24, 6.
וַיֹּאמֶר הַגְמִיאֵנִי נָא מְעַט־
מַיִם Gn. 24, 17.
וַיֹּאמֶר בַּת־מִי אָת Gn. 24, 23.
וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי אֲדֹנִי Gn.24,27
וַיֹּאמֶר בֹּא בָרוּךְ יְיָ Gn. 24, 31.
וַיֹּאמֶר לֹא אֹכַל Gn. 24, 33.
וַיֹּאמֶר דַּבֵּר Gn. 24, 33.
וַיֹּאמֶר אֵלַי יְיָ אֲשֶׁר־
הִתְהַלַּכְתִּי Gn. 24, 40.
וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֻנִי לַאדֹנִי Gn. 24, 54.
וַיֹּאמֶר אָחִיהָ וְאִמָּהּ Gn. 24, 55.
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־תְּאַחֲרוּ
אֹתִי Gn. 24, 56.
וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדֹנִי Gn.24,65.
וַיֹּאמֶר יְיָ לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם Gn. 25, 23.
וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֶל־יַעֲקֹב Gn. 25, 30.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב מִכְרָה כַיּוֹם Gn.25,31.
וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ הִנֵּה אָנֹכִי
הוֹלֵךְ Gn. 25, 32.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִי Gn.25,33.
וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרַיְמָה Gn.26,2.
וַיֹּאמֶר אֲחֹתִי הִיא כִּי יָרֵא Gn.26,7.
וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אִשְׁתְּךָ הִוא Gn.26,9.
וַיֹּאמֶר אִיּוֹ יִצְחָק כִּי Gn. 26, 9.
וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ מַה־זֹּאת
עָשִׂית Gn. 26, 10.
וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ אֶל־
יִצְחָק לְךָ Gn. 26, 16.
וַיֹּאמֶר כִּי עַתָּה הַרְחִיב
יְיָ לָנוּ Gn. 26, 22.
וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם Gn.26,24
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִצְחָק מְדוּעַ Gn.26,27.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי Gn. 27, 1.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּנִי Gn. 27, 1.

וַיֹּאמֶר הִנֵּה־נָא זָקַנְתִּי Gn. 27, 2.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רִבְקָה
אִמּוֹ Gn. 27, 11.
וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי Gn.27,18.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו Gn. 27, 19.
וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־בְּנוֹ Gn. 27, 20.
וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה Gn. 27, 20.
וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב Gn. 27, 21.
וַיֹּאמֶר הַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב Gn. 27, 22.
וַיֹּאמֶר אַתָּה זֶה בְּנִי עֵשָׂו Gn.27,24.
וַיֹּאמֶר אֲנִי Gn. 27, 24.
וַיֹּאמֶר הַגִּישָׁה לִּי וְאֹכְלָה Gn.27,25.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק אָבִיו Gn.27,26.
וַיֹּאמֶר רְאֵה רֵיחַ בְּנִי Gn. 27, 27.
וַיֹּאמֶר לְאָבִיו יָקָם אָבִי Gn. 27, 31.
וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אָבִיו Gn. 27, 32.
מִי־אַתָּה וַיֹּאמֶר אֲנִי בִנְךָ Gn.27,32.
וַיֹּאמֶר מִי־אֵיפֹא הוּא
הַצָּד־צַיִד Gn. 27, 33.
וַיֹּאמֶר לְאָבִיו בָּרְכֵנִי
גַם־אָנִי Gn. 27, 34.
וַיֹּאמֶר בָּא אָחִיךָ בְּמִרְמָה Gn.27,35.
וַיֹּאמֶר הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ Gn. 27, 36.
וַיִּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לְעֵשָׂו Gn. 27, 37.
וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל אָבִיו Gn. 27 38.
וַיִּעַן יִצְחָק אָבִיו וַיֹּאמֶר
אֵלָיו Gn. 27, 39.
וַיֹּאמֶר עֵשָׂו בְּלִבּוֹ
יִקְרְבוּ יְמֵי Gn. 27, 41.
וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא־תֹקַח אִשָּׁה Gn.28,1.
וַיֹּאמֶר אָכֵן יֵשׁ יְיָ Gn. 28, 17.
וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב אָחַי Gn. 29, 4.
וַיֹּאמֶר לָהֶם הֵידַעְתֶּם
אֶת־לָבָן Gn. 29, 5.
וַיֹּאמֶר לָהֶם הֲשָׁלוֹם לוֹ Gn. 29, 6.
וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל Gn.29,7.
וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אַךְ עַצְמִי Gn.29,14.
וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הֲכִי־
אָחִי Gn. 29, 15.
וַיֹּאמֶר אֶעֱבָדְךָ שֶׁבַע
שָׁנִים Gn 29, 18.
וַיֹּאמֶר לָבָן טוֹב תִּתִּי
אֹתָהּ לָךְ Gn. 29, 19.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן
הָבָה Gn. 29, 21.
וַיֹּאמֶר אֶל־לָבָן מַה־זֹּאת Gn.29,25.
וַיֹּאמֶר לָבָן לֹא־יֵעָשֶׂה כֵן Gn.29,26.
וַיֹּאמֶר הַתַּחַת אֱלֹהַי אֲנֹכִי Gn.30,2.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן
שַׁלְּחֵנִי Gn. 30, 25.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן Gn. 30, 27.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה יָדַעְתָּ Gn.30,29.
וַיֹּאמֶר מָה אֶתֶּן־לָךְ Gn. 30, 31.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא־תִתֶּן־לִי Gn.30,31.
וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוּ יְהִי Gn. 30, 34.
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב Gn. 31, 3.
וַיֹּאמֶר לְהָן רֹאֶה אָנֹכִי Gn. 31, 5.
וַיֹּאמֶר אֵלַי מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים Gn. 31, 11.
וַיֹּאמֶר שָׂא־נָא עֵינֶיךָ Gn. 31, 12.
וַיֹּאמֶר לוֹ הַשְׁמֶר לְךָ Gn. 31, 24.
וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב מָה
עָשִׂית Gn. 31, 26.
וַיֹּאמֶר לְלָבָן כִּי יָרֵאתִי Gn. 31, 31.
וַיִּעַן יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר לְלָבָן Gn.31,36.
וַיַּעַן לָבָן וַיֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב Gn.31,43.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאֶחָיו Gn. 31, 46.
וַיֹּאמֶר לָבָן הַגֶּל הַזֶּה עֵד Gn.31,48.
וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב הִנֵּה
הַגַּל Gn. 31, 51.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם Gn.32,3.
וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי עֵשָׂו Gn. 32, 9.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי
אַבְרָהָם Gn. 32, 10.
וַיֹּאמֶר אֶל־עַבְדָיו עִבְרוּ
לְפָנַי Gn. 32, 17.
וַיֹּאמֶר שַׁלְחֵנִי כִּי עָלָה
הַשָּׁחַר Gn. 32, 27.

וַיֹּאמֶר לֹא אֶשַׁלֵּחַךְ Gn. 32, 27.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה־שְּׁמֶךָ Gn. 32, 28.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב Gn. 32, 28.
וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד Gn.32,29
וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָּא שְׁמֶךָ Gn.32,30.
וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל Gn. 32, 30.
וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָךְ Gn. 33, 5.
וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָּל־הַמַּחֲנֶה Gn. 33, 8.
וַיֹּאמֶר לִמְצֹא־חֵן Gn. 33, 8.
וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ יֶשׁ־לִי רַב Gn. 33, 9.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל־נָא אִם־
נָא Gn. 33, 10.
וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנֵלֵכָה Gn. 33, 12.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יֹדֵעַ Gn. 33, 13.
וַיֹּאמֶר עֲשׂוּ אֲצִיגָה־נָּא Gn. 33, 15.
וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא־חֵן Gn.33,15.
וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֲחִי־חֲמוֹר Gn. 34, 4.
וַיֹּאמֶר שְׁכֶם אֶל־אָבִיהָ Gn. 34, 11.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־שִׁמְעוֹן Gn.34,30.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־יַעֲקֹב קוּם
עֲלֵה Gn. 35, 1.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־בֵּיתוֹ Gn. 35, 2.
וְאֶל־כָּל אֲלֹהִים שִׂמוּ
יַעֲקֹב Gn. 35, 10.
וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל
שַׁדָּי Gn. 35, 11.
וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם שִׁמְעוּ־נָא Gn.37,6.
וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם Gn.37,9.
וַיֹּאמֶר לוֹ מַה הַחֲלוֹם
הַזֶּה Gn. 37, 10.
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף Gn.37,13.
וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי Gn. 37, 13.
וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ־נָא רְאֵה Gn. 37, 14.
וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי אֲנֹכִי
מְבַקֵּשׁ Gn. 37, 16.
וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה Gn. 37,17.
וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ Gn. 37, 21.
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רְאוּבֵן Gn. 37, 22.
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו Gn.37,26.
וַיִּכְרֶה וַיֹּאמֶר כָּתֹנֶת בְּנִי Gn.37,33.
וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרֵד אֶל־בְּנִי Gn. 37, 35.
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן Gn. 38, 8.
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כַּלָּתוֹ Gn.38,11.
וַיֹּאמֶר הַבָּה־נָּא אָבוֹא Gn. 38, 16.
וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֶשְׁלַח גְּדִי Gn.38,17.
וַיֹּאמֶר מָה הָעֵרָבוֹן Gn. 38, 18.
וַיֹּאמֶר לֹא מָצְאָתִיהָ Gn. 38, 22.
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח־לָהּ Gn.38,23.
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאוּהָ Gn.38,24.
וַיֹּאמֶר צָדְקָה מִמֶּנִּי Gn. 38, 26.
וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אֲדֹנָיו Gn. 39, 8.
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא Gn.40,8.
וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי
וְהִנֵּה גֶפֶן Gn. 40, 9.
וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פִּתְרֹנוֹ Gn.40,12.
וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף אַף־אֲנִי
בַּחֲלוֹמִי Gn. 40, 16.
וַיִּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה
פִּתְרֹנוֹ Gn. 40, 18.
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף Gn. 41, 15.
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־פַּרְעֹה Gn. 41, 25.
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־עֲבָדָיו Gn.41,38.
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף Gn. 41, 39.
41. 44.
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה לְכָל־מִצְרַיִם Gn.41,55.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה
תִתְרָאוּ Gn. 42, 1.
וַיֹּאמֶר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי כִּי
יֶשׁ־שֶׁבֶר Gn. 42, 2.
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם מֵאֶרֶץ בְּאתם Gn.42,7.
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְרַגְּלִים
אַתֶּם Gn. 42, 9.
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא כִּי־
עֲרוַת Gn. 42, 12.
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הוּא
אֲשֶׁר Gn. 42, 14.
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף Gn. 42, 18.
וַיֹּאמֶר אֶל־אֲחִיו הָרֹשֶׁב
כַּסְפִּי Gn. 42, 28.
וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנֵי
הָאָרֶץ Gn. 42, 33.
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יַעֲקֹב
אֲבִיהֶם Gn. 42, 36.
וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־אָבִיו
לֵאמֹר Gn. 42, 37.
וַיֹּאמֶר לֹא־יֵרֵד בְּנִי עִמָּכֶם Gn.42,38.
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שָׁבֵר Gn.43,2.
וַיֹּאמֶר אֲלֵיו יְהוּדָה לֵאמֹר Gn.43,3.
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לָמָּה
הֲרֵעֹתֶם לִי Gn. 43, 6.
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־יִשְׂרָאֵל Gn.43,8.
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל
אֲבִיהֶם Gn. 43, 11.
וַיֹּאמֶר לַאֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ Gn. 43, 16.
וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם לָכֶם אַל־
תִּירָאוּ Gn. 43, 23.
וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם אֲבִיכֶם
הַזָּקֵן Gn. 43, 27.
וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֲחִיכֶם הַקָּטֹן Gn.43,29.
וַיֹּאמֶר שִׁמוּ לֶחֶם Gn. 43, 31.
וַיֹּאמֶר גַּם־עַתָּה כִּדְבָרֵיכֶם Gn.44,10.
וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מַה־
הַמַּעֲשֶׂה Gn. 44, 15.
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מַה־נֹּאמַר
לַאדֹנִי Gn. 44, 16.
וַיֹּאמֶר חִלִּילָה לִי מֵעֲשׂוֹת
זֹאת Gn. 44, 17.
וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי Gn. 44, 18.
וַיֹּאמֶר אֲבִינוּ שָׁבוֹ
שִׁבְרוּ־לָנוּ Gn. 44, 25.
וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי אֲבִינוּ Gn.44,27.
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אֲנִי
יוֹסֵף Gn. 45, 3.
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו
גְּשׁוּ־נָא Gn. 45, 4.
וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֲחִיכֶם Gn. 45,4.
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף
אֱמֹר אֶל Gn. 45, 17.
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־תִּרְגְּזוּ Gn. 45,24.
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד Gn. 45,28.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל
בְּמַרְאֹת Gn. 46, 2.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב יַעֲקֹב
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי Gn. 46, 2.
וַיֹּאמֶר אָנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי
אָבִיךָ Gn. 46, 2.
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף Gn.46,30.
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו Gn. 46, 31.
וַיֹּאמֶר אֲבִי וְאַחַי וְצֹאנָם Gn.47, 1.
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־אֶחָיו Gn. 47, 3.
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף
לֵאמֹר Gn. 47, 5.
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יַעֲקֹב Gn. 47, 8.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־פַּרְעֹה Gn. 47, 9.
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף הָבוּ מִקְנֵיכֶם Gn.47,16.
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־הָעָם Gn. 47, 23.
וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא
מָצָאתִי חֵן Gn. 47, 29.
וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִי Gn. 47, 31.
וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ
חֹלֶה Gn. 48, 1.
וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִנְךָ יוֹסֵף בָּא Gn.48,2.
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף Gn. 48, 3.
וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְנִי מַפְרְךָ Gn. 48, 4.
וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה Gn. 48, 8.
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו
בְּנֵי הֵם Gn. 48, 9.
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־
יוֹסֵף Gn. 48, 11. 21.
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו לֹא־
כֵן אָבִי Gn. 48, 18.
וַיֹּאמֶר יָדַעְתִּי בְנִי יָדַעְתִּי Gn.48,19.
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף Gn.48,21.
וַיֹּאמֶר הַאָסְפוּ וְאַגִּידָה לָכֶם Gn.49,1.
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי נֶאֱסָף Gn. 49, 29.
וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה עֲלֵה וְקִבֹּר Gn.50, 6.

ויאמר אלהם יוסף אל־
תיראו Gn. 50, 19.
ויאמר יוסף אל־אחיו אנכי Gn50,24
ויאמר אל־עמו Ex. 1, 9.
ויאמר מלך מצרים למילדת Ex.1,15
ויאמר בילדכן את־
העבריות Ex. 1, 16.
ויאמר להן מדוע עשיתן Ex.1,18.
ויאמר לרשע למה תכה
רעך Ex. 2, 13.
ויאמר מי שמך לאיש שר Ex.2,14.
ויאמר אכן נודע הדבר Ex. 2, 14.
ויאמר מדוע מהרתן בא Ex.2,18.
ויאמר אל־בנתיו ואיו Ex. 2, 20.
ויאמר משה אסרה־נא
ואראה Ex. 3, 3.
ויאמר משה משה Ex. 3, 4.
ויאמר הנני Ex. 3, 4.
ויאמר אל־תקרב הלם Ex. 3, 5.
ויאמר אנכי אלהי אביך Ex. 3, 6.
ויאמר יי ראה ראיתי Ex. 3, 7.
ויאמר משה אל־
האלהים Ex. 3, 11. 13.
ויאמר כי־אהיה עמך Ex. 3, 12.
ויאמר אלהים אל־משה
אהיה Ex. 3, 14.
ויאמר כה תאמר לבני
ישראל Ex. 3, 14.
ויאמר עוד אלהים Ex. 3, 15.
ויאמר והן לא־יאמינו לי Ex.4, 1.
ויאמר אליו יי מזה בידך Ex.4, 2.
ויאמר מטה Ex. 4, 2.
ויאמר השליכהו ארצה Ex. 4, 3.
ויאמר יי אל־משה Ex. 4, 4. 19.
21. 6, 1. 7, 1. 14. 8, 1. 12. 16.
9, 1. 13. 22. 10, 1. 12. 21. 11,
1. 9. 14, 15. 26. 16, 4. 28. 17,
5. 14. 19, 9. 10. 21. 24, 12. 30,
34. 32, 9.
ויאמר יי לו עוד Ex. 4, 6.
ויאמר השב ידך אל־חיקך Ex. 4,7.
ויאמר משה אל־יי בי
אדני Ex. 4, 10.
ויאמר יי אליו Ex. 4, 11.
ויאמר בי אדני שלח־נא Ex. 4, 13.
ויאמר הלא אהרן אחיך Ex. 4, 14.
ויאמר לו אלכה נא Ex. 4, 18.
ויאמר יתרו למשה Ex. 4, 18.
ויאמר יי אל־אהרן Ex. 4, 27.
ויאמר פרעה מי יי Ex. 5, 2.
ויאמר אלהם מלך מצרים Ex. 5, 4.
ויאמר פרעה הן־רבים עתה Ex.5, 5.
ויאמר נרפים אתם נרפים Ex.5, 17.
ויאמר יי אל־משה עתה
תראה Ex. 6, 1.
ויאמר אליו אני יי Ex. 6, 2.
ויאמר משה לפני יי Ex. 6, 30.
ויאמר יי אל־משה ואל־
אהרן Ex. 7, 8.
ויאמר התעתרו אל־יי Ex. 8, 4.
ויאמר משה לפרעה
התפאר Ex. 8, 5.
ויאמר למחר ויאמר
כדברך Ex. 8, 6.
ויאמר יי אל־משה
השכם Ex. 8, 16. 9, 13.
ויאמר לכו זבחו לאלהיכם Ex.8,21.
ויאמר משה לא נכון Ex. 8, 22.
ויאמר פרעה אנכי אשלח Ex.8,24.
ויאמר משה הנה אנכי יוצא Ex.8,25
ויאמר יי אל־משה
ואל־אהרן Ex. 9, 8. 12, 1.
ויאמר יי אל־משה
נטה Ex. 9, 22. 10, 21.
ויאמר אלהם חטאתי
הפעם Ex. 9, 27.
ויאמר אליו משה כצאתי Ex.9,29.
ויאמר אלהם לכו עבדו Ex. 10, 8.

ויאמר משה בנערינו Ex. 10, 9.
ויאמר אלהם יהי כן יי
עמכם Ex. 10, 10.
ויאמר חטאתי ליי
אלהיכם Ex. 10, 16.
ויאמר לכו עבדו את־יי Ex.10,24.
ויאמר משה גם־אתה
תתן Ex. 10, 25.
ויאמר־לו פרעה לך
מעלי Ex. 10, 28.
ויאמר משה כן דברת Ex. 10, 29.
ויאמר משה כה אמר יי Ex. 11, 4.
ויאמר יי אל־משה Ex. 11, 9.
ויאמר אלהם משכו Ex. 12, 21.
ויאמר קומו צאו Ex. 12, 31.
ויאמר יי אל־משה
ואהרן Ex. 12, 43.
ויאמר משה אל־העם Ex. 13, 3.
ויאמר משה אל־העם
אל־תיראו Ex. 14, 13.
ויאמר יי אל־משה מה־
תצעק Ex. 14, 15.
ויאמר מצרים אנוסה Ex. 14, 25.
ויאמר אם־שמוע תשמע Ex.15,26.
ויאמר משה ואהרן Ex. 16, 6.
ויאמר משה בתת יי לכם Ex. 16, 8.
ויאמר משה אל־אהרן אמר Ex.16,9
ויאמר משה אלהם הוא Ex.16,15.
ויאמר משה אלהם איש Ex. 16, 19.
ויאמר אלהם הוא אשר Ex. 16, 23.
ויאמר משה אכלהו היום Ex.16,25.
ויאמר משה זה הדבר Ex. 16, 32.
ויאמר משה אל־אהרן קח Ex.16,33.
ויאמר להם משה Ex. 17, 2.
ויאמר למה זה העליתנו Ex. 17, 3.
ויאמר יי אל־משה עבר Ex. 17, 5.
ויאמר משה אל־יהושע Ex. 17, 9.
ויאמר יי אל־משה כתב
זאת Ex. 17, 14.
ויאמר כי־יד על־כס Ex. 17, 16.
ויאמר אל־משה אני חתנך Ex.18,6.
ויאמר יתרו ברוך יי Ex. 18, 10.
ויאמר מה־הדבר הזה Ex. 18, 14.
ויאמר משה לחתנו Ex. 18, 15.
ויאמר החן משה אליו Ex. 18, 17.
ויאמר יי אל־משה הנה
אנכי בא Ex. 19, 9.
ויאמר יי אל־משה לך
אל־העם Ex. 19, 10.
ויאמר אל־העם היו נכנים Ex.19,15.
ויאמר יי אל־משה רד Ex. 19, 21.
ויאמר משה אל־יי Ex. 19, 23.
ויאמר אליו יי לך־רד Ex. 19, 24.
וירד משה אל־העם ויאמר
אלהם Ex. 19, 25.
ויאמר משה אל־העם
אל־תיראו Ex. 20, 20.
ויאמר יי אל־משה כה
תאמר Ex. 20, 22.
ויאמר הנה דם־הברית Ex. 24, 8.
ויאמר יי אל־משה עלה Ex.24,12.
ויאמר יי אל־משה קח־לך Ex.30,34
ויאמר יי אל־משה לאמר Ex.31,12.
ויאמר אלהם אהרן Ex. 32, 2.
ויאמר למה יי יחרה Ex. 32, 11.
ויאמר אל־משה קול
מלחמה Ex. 32, 17
ויאמר אין קול ענות
גבורה Ex. 32, 18.
ויאמר משה אל־אהרן Ex. 32, 21.
ויאמר אהרן אל־יחר אף Ex.32,22.
ויאמר מי ליי אלי Ex. 32, 26.
ויאמר להם כה־אמר יי Ex.32, 27.
ויאמר משה מלאו ידכם Ex.32,29.
ויאמר משה אל־העם Ex. 32, 30.
ויאמר יי אל־משה Ex.32,33. 33,17.
ויאמר יי אל־משה אמר Ex. 33,5.
ויאמר משה אל־יי ראה Ex.33,12.

ויאמר אליו אם־אין פניך Ex.33,15.
ויאמר יי אל־משה גם Ex. 33, 17.
ויאמר אני אעביר כל־
טובי Ex. 33, 19.
ויאמר לא תוכל לראת Ex. 33, 20.
ויאמר יי הנה מקום אתי Ex.33,21.
ויאמר יי אל־משה פסל־לך Ex.34,1
ויאמר אם־נא מצאתי חן Ex.34,9.
ויאמר הנה אנכי כרת
ברית Ex. 34, 10.
ויאמר יי אל־משה
כתב־לך Ex. 34, 27.
ויאמר אלהם אלה הדברים Ex.35,1.
ויאמר משה אל־כל־עדת Ex. 35, 4.
ויאמר משה אל־בני
ישראל Ex. 35, 30.
ויאמר משה אל־העדה Lev. 8, 5.
ויאמר משה אל־אהרן Lev. 8, 31.
ויאמר אל אהרן קח־לך Lev. 9, 2.
ויאמר משה זה הדבר Lev. 9, 6.
ויאמר משה אל־אהרן קרב Lev.9,7.
ויאמר משה אל־אהרן Lev. 10, 3.
ויאמר אלהם קרבו שאו Lev.10,4.
ויאמר משה אל־אהרן Lev. 10, 6.
ויאמר יי אל־משה דבר Lev. 16, 2.
ויאמר יי אל־משה אמר Lev. 21,1.
ויאמר יי אל־משה פקד Num.3,40.
ויאמר יי אל־משה Nu. 7, 4. 11.
ויאמר אלהם משה עמדו Nu. 9, 8.
ויאמר משה לחבב Num. 10, 29.
ויאמר אליו לא אלך Num. 10, 30.
ויאמר אל־נא תעזב
אתנו Num. 10, 31.
ויהי בנסע הארן ויאמר
משה Num. 10, 35.
ויאמר משה אל־יי Nu.11,11.14,13.
ויאמר יי אל־משה
אספה־לי Num. 11, 16.
ויאמר משה שש־
מאות Num. 11, 21.
ויאמר יי אל־משה Nu.11,23.15,37.
ויאמר לו משה המקנא Nu. 11, 29.
ויאמר יי פתאם Num. 12, 4.
ויאמר שמעו־נא דברי Num.12, 6.
ויאמר אהרן אל־משה
בי אדני Num. 12, 11.
ויאמר יי אל־משה ואביה Nu.12,14.
ויאמר אלהם עלו זה בנגב Nu.13,17.
ויאמר עלה נעלה Num. 13, 30.
ויאמר יי אל־משה עד־
אנה Num. 14, 11.
ויאמר יי סלחתי כדברך Nu.14,20.
ויאמר משה למה זה
ויאמר יי אל־משה מות Num. 14, 41.
יומת Num. 15, 35.
ויאמר משה אל־
קרח Num. 16, 8. 16.
ויאמר אל־יי אל־תפן Num.16,15.
ויאמר משה בזאת תדעון Nu.16,28.
ויאמר משה אל־
אהרן קח Num. 17, 11.
ויאמר יי אל־משה השב Nu.17,25.
ויאמר יי אל־אהרן Num.18, 1. 20.
ויאמר להם שמעו־נא
המרים Num. 20, 10.
ויאמר יי אל־משה ואל־
אהרן Num. 20, 12.
ויאמר אליו אדום לא
תעבר בי Num. 20, 18.
ויאמר לא תעבר Num. 20, 20.
ויאמר יי אל־משה Num. 20, 23.
ויאמר יי אל־משה עשה
לך Num. 21, 8.
ויאמר יי אל־משה אל־
תירא Num. 21, 34.
ויאמר מואב אל־זקני
מדין Num. 22, 4.
ויאמר אליהם לינו פה Num. 22, 8.

ויאמר מי האנשים האלה Nu.22,9.
ויאמר בלעם אל־האלהים Nu.22,10
ויאמר אלהים אל־בלעם Nu.22,12.
ויאמר אל־שרי בלק Num. 22, 13.
ויאמר אל־עבדי בלק Num. 22, 18.
ויאמר לו אם־לקרא לך
באו Num. 22, 20.
ויאמר בלעם לאתון Num. 22, 29.
ויאמר לא Num. 22, 30.
ויאמר אליו מלאך יי Num. 22, 32.
ויאמר בלעם אל מלאך יי Nu.22,34.
ויאמר מלאך יי אל־בלעם Nu.22,35.
ויאמר בלק אל־בלעם Num. 22, 37.
23, 11. 25.
ויאמר בלעם אל־בלק Num. 22, 38.
23, 1. 29.
ויאמר בלעם לבלק Num. 23, 3.
ויאמר אליו את־שבעת Num. 23, 4.
ויאמר שוב אל־בלק Num. 23, 5. 16.
ויאמר אליו בלק לך־נא Num. 23, 13.
ויאמר אל־בלק התיצב Num. 23, 15.
ויאמר לו בלק מה־דבר יי Nu. 23, 17.
ויאמר אל־בלק הלא Num. 23, 26.
ויאמר בלק אל־
בלעם Num. 23, 27. 24, 10.
ויאמר בלעם אל־בלק הלא Nu. 24, 12
ויאמר יי אל־משה Nu.25, 4. 27, 12. 18
ויאמר משה אל־שפטי
ישראל Num. 25, 5.
ויאמר יי אל־משה ואל־
אלעזר Num. 26, 1.
ויאמר משה אל־בני
ישראל Num. 30, 1.
ויאמר אליהם משה Nu.31, 15. 32, 20.
ויאמר אלעזר הכהן Num. 31, 21.
ויאמר משה לבני־גד Num. 32, 6.
ויאמר בני־גד ובני
ראובן Num. 32, 25.
ויאמר משה אלהם Num. 32, 29.
ויאמר יי אלי אמר להם Dt. 1, 42.
ויאמר יי אלי לאמר Dt. 2, 2. 9, 13.
ויאמר יי אלי Dt. 2, 9. 31.
3, 2. 26. 5, 28. 9, 13. 10, 11. 18, 17.
ויאמר אלהם שמע ישראל Dt. 5, 1.
ויאמר אלהם אתם ראיתם Dt. 29, 1.
ויאמר אלהם בן־מאה Dt. 31, 2.
ויאמר אליו לעיני כל־
ישראל Dt. 31, 7.
ויאמר יי אל־משה Dt. 31, 14. 16.
ויאמר חזק ואמץ Dt. 31, 23.
ויאמר אסתיר פני מהם Dt.32, 20.
ויאמר אלהם שימו
לבבכם Dt. 32, 46.
ויאמר השמד Dt. 33, 27.
ויאמר יי אליו Dt. 34, 4.
ויאמר יי אל־יהושע בן־נון Jos. 1, 1.
ויאמר יהושע אל־העם Jos. 3, 5.
ויאמר יהושע אל־הכהנים Jos. 3, 6.
ויאמר יי אל־יהושע Jos. 3, 7.
5, 9. 6, 2. 7, 10. 8, 1. 18. 10,
8. 11, 6.
ויאמר יהושע אל־בני
ישראל Jos. 3, 9.
ויאמר יהושע בזאת
תדעון Jos. 3, 10.
ויאמר יי אל־יהושע
לאמר Jos. 4, 1.
ויאמר להם יהושע עברו Jos. 4, 5.
ויאמר יי אל־יהושע לאמר Jos. 4, 15.
ויאמר אל־בני ישראל
לאמר Jos. 4, 21.
ויאמר לו הלנו אתה Jos. 5, 13.
ויאמר לא כי אני שר־
צבא־יי Jos. 5, 14.
ויאמר לו מה אדני Jos. 5, 14.
ויאמר שר־צבא יי Jos. 5, 15.
ויאמר אלהם שאו Jos. 6, 6.
ויאמרו אל־העם עברו Jos. 6, 7.

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם
הָרִיעוּ Jos. 6, 16.
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶהָה ׀
אֲדֹנָי יְהוִה Jos. 7, 7.
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־עָכָן Jos. 7, 19.
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ מַה עֲכַרְתָּנוּ Jos. 7, 25.
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ Jos. 9, 8.
וַיֹּאמֶר ׀ לְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל Jos. 10, 12.
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ גְּלוּ אֲבָנִים Jos. 10, 18.
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ פִּתְחוּ
אֶת־פִּי Jos. 10, 22.
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ אֶל
הַמִּלְחָמָה Jos. 10, 24.
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ אֶל
תִּירְאוּ Jos. 10, 25.
וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלָיו אַתָּה זָקַנְתָּה Jos. 13, 1.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה Jos. 14, 6.
וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר־יָכָה Jos. 15, 16.
וַיֹּאמֶר־לָהּ כָּלֵב מַה־לָּךְ Jos. 15, 18.
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהוֹשֻׁעַ Jos. 17, 15.
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בֵּית
יוֹסֵף Jos. 17, 17.
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל Jos. 18, 3.
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶתֶם
שֹׁמְרִתֶם Jos. 22, 2
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר Jos. 22, 8.
וַיֹּאמֶר פִּינְחָס בֶּן־אֶלְעָזָר Jos. 22, 31.
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֲנִי זָקַנְתִּי Jos. 23, 2.
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם Jos. 24, 2
וַיֹּאמֶר חָלִילָה לָנוּ מֵעֲזֹב
אֶת־יְיָ Jos. 24, 16.
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם Jos. 24, 19. 22
וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־יְהוֹשֻׁעַ Jos. 24, 21.
וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־כָּל־הָעָם Jos. 24, 27
וַיֹּאמֶר יְיָ יְהוּדָה יַעֲלֶה Jud. 1, 2.
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְשִׁמְעוֹן
אָחִיו Jud. 1, 3.
וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי־בֶזֶק Jud. 1, 7.
וַיֹּאמֶר כָּלֵב אֲשֶׁר יַכֶּה Jud. 1, 12.
וַיֹּאמֶר־לָהּ כָּלֵב מַה־לָּךְ Jud. 1, 14.
וַיֹּאמֶר אֶעֱלֶה אֶתְכֶם Jud. 2, 1.
וַיֹּאמֶר יַעַן אֲשֶׁר עָבְרוּ Jud. 2, 20.
וַיֹּאמֶר דִּבְרֵי־סְתָו לִי Jud. 3, 19.
וַיֹּאמֶר חֵס Jud. 3, 19.
וַיֹּאמֶר אֲחוּד דְּבַר־אֱלֹהִים Jud. 3, 20.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים רִדְפוּ אַחֲרֵי Jud. 3, 28.
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ בָּרָק Jud. 4, 8.
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִשְׁקִינִי־נָא Jud. 4, 19.
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲמֹד פֶּתַח Jud. 4, 20.
וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְיָ Jud. 6, 8.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְיָ עִמָּךְ Jud. 6, 12.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו גִּדְעוֹן Jud. 6, 13.
וַיֹּאמֶר לְךָ בְּכֹחֲךָ זֶה Jud. 6, 14.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו בִּי אֲדֹנָי Jud. 6, 15.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְיָ כִּי אֶהְיֶה
עִמָּךְ Jud. 6, 16.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־נָא
מָצָאתִי Jud. 6, 17.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַלְאַךְ
הָאֱלֹהִים Jud. 6, 20.
וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֲהָהּ אֲדֹנָי
יְהוִה Jud. 6, 22.
וַיֹּאמֶר לוֹ יְיָ שָׁלוֹם לָךְ Jud. 6, 23.
וַיֹּאמֶר לוֹ יְיָ קַח אֶת־פַּר־
הַשּׁוֹר Jud. 6, 25.
וַיֹּאמֶר יוֹאָשׁ לְכָל אֲשֶׁר־
וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן אֵל־
הָאֱלֹהִים Jud. 6, 36. 39.
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־גִּדְעוֹן Jud. 7, 2. 4. 5. 7.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְיָ קוֹם רֵד Jud. 7, 9.
וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלוֹם חָלַמְתִּי Jud. 7, 13.
וַיֹּאמֶר אֵין זֹאת בִּלְתִּי Jud. 7, 14.
וַיֹּאמֶר קוּמוּ כִּי־נָתַן יְיָ Jud. 7, 15.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִמֶּנִּי תֵּרָאוּ Jud. 7, 17.
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה־עָשִׂיתִי Jud. 8, 2.
וַיֹּאמֶר לְאַנְשֵׁי סֻכּוֹת Jud. 8, 5.
וַיֹּאמֶר שָׂרֵי סֻכּוֹת Jud. 8, 6.
וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן לָכֵן בְּתֵת יְיָ Jud. 8, 7.
וַיֹּאמֶר גַּם־לָאֲנָשׁי פְנוּאֵל Jud. 8, 9.
וַיֹּאמֶר הֲנֵה זֶבַח Jud. 8, 15.
וַיֹּאמֶר אֶל־זֶבַח וְאֶל־
צַלְמֻנָּע Jud. 8, 18.
וַיֹּאמֶר לְיֶתֶר בְּכוֹרוֹ Jud. 8, 20.
וַיֹּאמֶר זְבַח וְצַלְמֻנָּע Jud. 8, 21.
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם גִּדְעוֹן Jud. 8, 23. 24.
וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמֹעַ אֲלִי Jud. 9, 7.
וַיֹּאמֶר לָהֶם הַזֵּית Jud. 9, 9.
וַיֹּאמֶר הָאָטָד אֶל־הָעֲצִים Jud. 9, 15.
וַיֹּאמֶר ׀ גַּעַל בֶּן־עֶבֶד
וַיֹּאמֶר לַאֲבִימֶלֶךְ רַבֶּה
צְבָאֶךָ Jud. 9, 29.
וַיֹּאמֶר אֶל־זְבַל הַמֹּשֵׁל עִם Jud. 9, 36.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו זְבַל אֶת־צֵל Jud. 9, 36.
וַיֹּאמֶר הִנֵּה־עָם יֹרְדִים Jud. 9, 37.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו זְבַל Jud. 9, 38.
וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ Jud. 9, 48
וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁלֵם חָרְבֶּךָ Jud. 9, 54.
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל Jud. 10, 11.
וַיֹּאמֶר יִפְתָּח לְזַקְנֵי גִלְעָד Jud. 11, 7.
וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֶל־זִקְנֵי
גִלְעָד Jud. 11, 9.
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ בְּנֵי־עַמּוֹן Jud. 11, 13.
וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר יִפְתָּח Jud. 11, 15.
וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׂרָאֵל Jud. 11, 19.
וַיֹּאמֶר אֲהָהּ בִּתִּי Jud. 11, 35.
וַיֹּאמֶר לְכִי וַיִּשְׁלַח אוֹתָהּ Jud. 11, 38.
וַיֹּאמֶר יִפְתָּח אֲלֵיהֶם Jud. 12, 2.
הַאֲפַרְתִּי אַתָּה וַיֹּאמֶר לֹא Jud. 12, 5.
וַיֹּאמֶר סִבְּלֶת Jud. 12, 6.
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הִנֵּה־נָא Jud. 13, 3.
וַיֹּאמֶר לִי הִנֵּךְ הָרָה Jud. 13, 7.
וַיֹּאמֶר לוֹ הַאַתָּה הָאִישׁ Jud. 13, 11.
וַיֹּאמֶר אֲנִי Jud. 13, 11.
וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ עַתָּה יָבֹא Jud. 13, 12.
וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְיָ Jud. 13, 13.
וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־
מַלְאַךְ יְיָ Jud. 13, 15. 17.
וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יְיָ אֶל־מָנוֹחַ Jud. 13, 16
וַיֹּאמֶר לוֹ מַלְאַךְ יְיָ Jud. 13, 18.
וַיֹּאמֶר מָנוֹחַ אֶל־אִשְׁתּוֹ Jud. 13, 22.
וַיֹּאמֶר אִשָּׁה רָאִיתִי Jud. 14, 2.
וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ Jud. 14, 3.
וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל־אָבִיו Jud. 14, 3.
וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן Jud. 14, 12.
וַיֹּאמֶר לָהֶם מֵהָאֹכֵל יָצָא Jud. 14, 14.
וַיֹּאמֶר לָהּ הִנֵּה לְאָבִי Jud. 14, 16.
וַיֹּאמֶר לָהֶם לוּלֵא חֲרַשְׁתֶּם Jud. 14, 18
וַיֹּאמֶר אֲבָאֵהּ אֶל־אֶשְׁתִּי Jud. 15, 1.
וַיֹּאמֶר אֲבִיהָ אָמֹר אָמַרְתִּי Jud. 15, 2.
וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן Jud. 15, 3. 7.
וַיֹּאמֶר לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִי Jud. 15, 11.
וַיֹּאמֶר לָהֶם שִׁמְשׁוֹן Jud. 15, 12.
וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן בִּלְחִי
הַחֲמוֹר Jud. 15, 16.
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ שִׁמְשׁוֹן Jud. 16, 7.
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֶם־אָסוֹר Jud. 16, 11.
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֶם־תַּאַרְגִּי Jud. 16, 13.
וַיֹּאמֶר לָהּ מוֹרַת לֹא־
עָלָה Jud. 16, 17.
וַיִּקַץ מִשְּׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר Jud. 16, 20.
וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל־הַנַּעַר Jud. 16, 26.
וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן תָּמֻת
נַפְשִׁי Jud. 16, 30.
וַיֹּאמֶר לְאִמּוֹ אֵלֶף וּמְאַה Jud. 17, 2.
וַיֹּאמֶר־לוֹ מִיכָה מֵאַיִן
תָּבוֹא Jud. 17, 9.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵוִי אֲנֹכִי Jud. 17, 9.
וַיֹּאמֶר לוֹ מִיכָה שְׁבָה
עִמָּדִי Jud. 17, 10.
וַיֹּאמֶר מִיכָה עַתָּה יָדַעְתִּי Jud. 17, 13.
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם כֹּזֶה וְכֹזֶה Jud. 18, 4.
וַיֹּאמֶר לָהֶם הַכֹּהֵן לְכוּ
לְשָׁלוֹם Jud. 18, 6.
וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם הַכֹּהֵן Jud. 18, 18.
וַיֹּאמֶר אֶת־אֵלֹהַי Jud. 18, 24.
וַיֹּאמֶר אֲבִי הַנַּעֲרָה אֶל־
חָתְנוֹ Jud. 19, 5.
וַיֹּאמֶר אֲבִי הַנַּעֲרָה Jud. 19, 6. 8.
וַיֹּאמֶר לוֹ חָתְנוֹ Jud. 19, 9.
וַיֹּאמֶר הַנַּעַר אֶל־אֲדֹנָיו Jud. 19, 11.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָיו Jud. 19, 12.
וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ לֵךְ וְנִקְרְבָה Jud. 19, 13.
וַיֹּאמֶר הָאִישׁ הַזָּקֵן Jud. 19, 17.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֹבְרִים Jud. 19, 18.
וַיֹּאמֶר הָאִישׁ הַזָּקֵן שָׁלוֹם
לָךְ Jud. 19, 20.
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַל־אַחַי Jud. 19, 23.
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ קוּמִי וְנֵלֵכָה Jud. 19, 28.
וַיֹּאמֶר יְיָ יְהוּדָה בְּתַחְלָה Jud. 20, 18.
וַיֹּאמֶר יְיָ עֲלוּ אֵלָיו Jud. 20, 23.
וַיֹּאמֶר יְיָ עֲלוּ Jud. 20, 28.
וַיֹּאמֶר לִקּוֹצְרִים יְיָ עִמָּכֶם Ruth 2, 4.
וַיֹּאמֶר בְּעַז לְנַעֲרוֹ Ruth 2, 5.
וַיֹּאמֶר בְּעַז אֶל־רוּת Ruth 2, 8.
וַיַּעַן בֹּעַז וַיֹּאמֶר לָהּ Ruth 2, 11.
וַיֹּאמֶר לָהּ בֹּעַז לְעֵת הָאֹכֶל Ruth 2, 14.
וַיֹּאמֶר מִי־אַתְּ Ruth 3, 9.
וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ לַיְיָ Ruth 3, 10.
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עַד Ruth 3, 14.
וַיֹּאמֶר חֲבִי הַמִּטְפַּחַת Ruth 3, 15.
וַיֹּאמֶר סוּרָה שִׁבְתָּהּ־פֹּה Ruth 4, 1.
וַיֹּאמֶר שְׁבוּ־פֹה Ruth 4, 2.
וַיֹּאמֶר לִגְאֹל Ruth 4, 3.
וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֶגְאָל Ruth 4, 4.
וַיֹּאמֶר בְּיוֹם־קָנוֹתְךָ Ruth 4, 5.
וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל Ruth 4, 6.
וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לִבְעַז קְנֵה־לָךְ Ruth 4, 8.
וַיֹּאמֶר בֹּעַז לִזְקֵנִים Ruth 4, 9.
וַיֹּאמֶר לָהּ אַלְקָנָה אִישָׁהּ 1 S. 1, 8.
וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֵלִי 1 Sam. 1, 14.
וַיַּעַן עֵלִי וַיֹּאמֶר לְכִי לְשָׁלוֹם 1 S. 1, 17.
וַיֹּאמֶר לָהּ אַלְקָנָה אִישָׁהּ 1 S. 1, 23.
וַיֹּאמֶר הָאִישׁ 1 Sam. 2, 16.
וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה תַּעֲשׂוּן 1 S. 2, 23.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְיָ 1 S. 2, 27.
וַיִּקְרָא יְיָ אֶל־שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר 1 S. 3, 4.
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי כִּי־קָרָאתָ לִי 1 Sam. 3, 5.
וַיֹּאמֶר לֹא־קָרָאתִי 1 Sam. 3, 6.
וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי כִּי קָרָאתָ לִי 1 Sam. 3, 8.
וַיֹּאמֶר עֵלִי לִשְׁמוּאֵל 1 Sam. 3, 9.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל דַּבֵּר 1 Sam. 3, 10.
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל שְׁמוּאֵל 1 S. 3, 11. 16, 1. 7.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל בְּנִי וַיֹּאמֶר
הִנֵּנִי 1 Sam. 3, 16.
וַיֹּאמֶר מָה הַדָּבָר אֲשֶׁר
דִּבֶּר 1 Sam. 3, 17.
וַיֹּאמֶר מָה קּוֹל הֶהָמוֹן 1 Sam. 4, 14.
וַיֹּאמֶר הָאִישׁ אֶל־עֵלִי 1 Sam. 4, 16.
וַיֹּאמֶר מַה־הָיָה 1 Sam. 4, 16.
וַיֹּאמֶר נִס יִשְׂרָאֵל 1 Sam. 4, 17.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־
בֵּית 1 Sam. 7, 3.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל קַבְּצוּ 1 Sam. 7, 5.
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־שְׁמוּאֵל 1 Sam. 8, 7.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֵת כָּל־
דִּבְרֵי יְיָ 1 Sam. 8, 10.
וַיֹּאמֶר זֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט 1 S. 8, 11.
וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־שְׁמוּאֵל 1 Sam. 8, 22.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־אַנְשֵׁי 1 S. 8, 22.
וַיֹּאמֶר קִישׁ אֶל־שָׁאוּל בְּנוֹ 1 S. 9, 3.
וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּה־נָא אִישׁ
אֱלֹהִים 1 Sam. 9, 6.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ 1 Sam. 9, 7. 10.
וַיֹּאמֶר הִנֵּה נַמְצָא בְיָדִי 1 Sam. 9, 8.
וַיֹּאמֶר הַגִּידָה־נָּא לִי 1 Sam. 9, 18.
וַיֹּאמֶר אֲנִכִי הָרֹאֶה 1 Sam. 9, 19.
וַיַּעַן שָׁאוּל וַיֹּאמֶר 1 Sam. 9, 21.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל לְטַבָּח 1 Sam. 9, 23.
וַיֹּאמֶר הִנֵּה הַנִּשְׁאָר 1 Sam. 9, 24.
וַיֹּאמֶר הֲלוֹא כִי־מְשָׁחַךְ יְיָ 1 S. 10, 1.
וַיֹּאמֶר הָעָם אִישׁ אֶל־ 1 Sam. 10, 11.
וַיַּעַן אִישׁ מִשָּׁם וַיֹּאמֶר 1 Sam. 10, 12.
וַיֹּאמֶר דּוֹד שָׁאוּל אֲלֵיהֶם 1 Sam. 10, 14.
וַיֹּאמֶר לְבַקֵּשׁ 1 Sam. 10, 14.
וַיֹּאמֶר דּוֹד שָׁאוּל הִגִּידָה 1 S. 10, 15.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־דּוֹדוֹ 1 Sam. 10, 16.
וַיֹּאמֶר ׀ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 1 Sam. 10, 18.
וַיֹּאמֶר יְיָ הִנֵּה־הוּא
נֶחְבָּא 1 Sam. 10, 22.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־
הָעָם 1 Sam. 10, 24.
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם נָחָשׁ 1 Sam. 11, 2.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מַה־לָּעָם 1 Sam. 11, 5.
וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שְׁמוּאֵל
מִי 1 Sam. 11, 12.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לֹא־יוּמַת
אִישׁ 1 Sam. 11, 13.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־
הָעָם 1 Sam. 11, 14. 12, 6. 20.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־
יִשְׂרָאֵל 1 Sam. 12, 1.
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֵד יְיָ 1 Sam. 12, 5.
וַיֹּאמֶר עֵד יְיָ 1 Sam. 12, 5.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הַגִּישׁוּ 1 Sam. 13, 9.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל מַה עָשִׂית 1 S. 13, 11.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כִּי־רָאִיתִי 1 Sam. 13, 11.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל
נִסְכְּלְתָּ 1 Sam. 13, 13.
וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל 1 Sam. 14, 1.
וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן אֶל־הַנַּעַר 1 Sam. 14, 6.
וַיֹּאמֶר לוֹ נְשָׂא כֵלָיו 1 Sam. 14, 7.
וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן הִנֵּה
אֶחֱנֵנוּ 1 Sam. 14, 8.
וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן אֶל־נֹשְׂא 1 Sam. 14, 12.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לָעָם 1 Sam. 14, 17.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לַאֲחִיָּה 1 Sam. 14, 18.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־הַכֹּהֵן 1 Sam. 14, 19.
וַיֹּאמֶר הָשְׁבַּע הִשְׁבִּיעַ 1 Sam. 14, 28.
וַיֹּאמֶר יוֹנָתָן עָכַר אָבִי 1 Sam. 14, 29.
וַיֹּאמֶר בִּגַדְתֶּם 1 Sam. 14, 33.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל פְּצוּ בָעָם 1 Sam. 14, 34.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל נֵרְדָה 1 Sam. 14, 36.
וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן 1 Sam. 14, 36.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל גְּשׁוּ הֲלֹם 1 Sam. 14, 38.
וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל 1 Sam. 14, 40.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל 1 Sam. 14, 41.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הַפִּילוּ בֵּינִי 1 S. 14, 42.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־יוֹנָתָן 1 Sam. 14, 43.
וַיֹּאמֶר טַעֹם טָעַמְתִּי 1 Sam. 14, 43.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל כֹּה־יַעֲשֶׂה
אֱלֹהִים 1 Sam. 14, 44.
וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שָׁאוּל 1 Sam. 14, 45.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־
שָׁאוּל 1 Sam. 15, 1. 24.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־הַקֵּינִי 1 Sam. 15, 6.
וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁאוּל בָּרוּךְ 1 Sam. 15, 13.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל וּמָה קוֹל־ 1 S. 15, 14.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל מֵעַמְלֵקִי 1 Sam. 15, 15.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל 1 S. 15, 16.
וַיֹּאמֶר ׀ לוֹ דַּבֵּר 1 Sam. 15, 16.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הֲלוֹא אִם־
קָטֹן 1 Sam. 15, 17.
וַיֹּאמֶר לְךָ וְהַחֲרַמְתָּה 1 Sam. 15, 18.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל אֶל־
שְׁמוּאֵל 1 Sam. 15, 20. 24.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַהָפֵץ
לַיְיָ 1 Sam. 15, 22.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁמוּאֵל 1 Sam. 15, 28.
וַיֹּאמֶר חָטָאתִי 1 Sam. 15, 30.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הַגִּישׁוּ 1 Sam. 15, 32.
וַיֹּאמֶר אֲגַג אֲכַן סַר 1 Sam. 15, 32.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל כַּאֲשֶׁר
שִׁכְלָה 1 Sam. 15, 33.
וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אִיךְ אֵלֵךְ 1 S. 15, 33.
וַיֹּאמֶר יְיָ עֶגְלַת בָּקָר תִּקָּח 1 S. 16, 2.
וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם בָּאתִי 1 Sam. 16, 4.
וַיֹּאמֶר ׀ שָׁלוֹם לִזְבֹּחַ 1 Sam. 16, 5.
וַיֹּאמֶר אַךְ נֶגֶד יְיָ מְשִׁיחוֹ 1 Sam. 15, 6.
וַיֹּאמֶר גַּם־בְּזֹאת לֹא־
בָחַר יְיָ 1 Sam. 16, 8. 9.

ויאמר שמואל אל־ישי 1 Sam.16,10.
ויאמר שמואל אל־
ישי 1 Sam. 16, 11. (bis)
ויאמר יי קום משחהו 1 Sam.16,12.
ויאמר שאול אל־עבדיו 1Sam.16,17
ויען אחד מהנערים
ויאמר 1 Sam. 16, 18.
ויאמר שלחה אלי את־דוד
בנך 1 Sam. 16, 19.
ויאמר להם למה תצאו 1Sam.17,8.
ויאמר הפלשתי אני
חרפתי 1 Sam. 17, 10.
ויאמר ישי לדוד בנו 1Sam.17,17.
ויאמר איש ישראל 1 Sam. 17, 25.
ויאמר דוד אל־האנשים 1Sam.17,26
ויאמר לו העם כדבר
הזה 1 Sam. 17, 27.
ויאמר למה־זה ירדת 1Sam.17,28.
ויאמר דוד מה עשיתי
עתה 1 Sam. 17, 29.
ויאמר כדבר הזה 1 Sam. 17, 30.
ויאמר דוד אל־
שאול 1 Sam. 17, 32. 34. 39.
ויאמר שאול אל־
דוד 1 Sam. 17, 33. 26, 25.
ויאמר דוד יי אשר הצלני 1S.17,37.
ויאמר שאול אל־דוד לך 1S.17,37.
ויאמר הפלשתי אל־
דוד 1 Sam. 17, 43. 44.
ויאמר דוד אל־הפלשתי 1S.17,45.
ויאמר אבנר חי־נפשך 1Sam.17,55.
ויאמר המלך שאל אתה 1S.17,56.
ויאמר אלו שאול בן־מי 1Sam.17,58.
ויאמר דוד בן־עבדך 1Sam.17,58.
ויאמר נתנו לדוד רבבות 1S.18,8.
ויאמר אכה בדוד ובקיר 1S.18,11.
ויאמר שאול אל־דוד 1Sam.18,17.
ויאמר דוד אל־שאול 1Sam.18,18.
ויאמר שאול אתננה לו 1Sam.18,21.
ויאמר שאול אל דוד 1Sam.18,21.
ויאמר דוד הנקלה
בעיניכם 1 Sam. 18, 23.
ויאמר שאול כה־תאמרו 1S.18,25.
ויאמר אלו יהונתן
המלך 1 Sam. 19, 4.
ויאמר שאול אל־מיכל 1Sam.19,17.
ויאמר איפה שמואל ודוד 1S.19,22.
ויאמר הנה בנויות 1 Sam. 19, 22.
ויבא ויאמר לפני יהונתן 1S.20,1.
ויאמר לו חלילה לא
תמות 1 Sam. 20, 2.
ויאמר ידע ידע אביך 1Sam. 20, 3.
ויאמר אל־ידע־ 1 Sam. 20, 3.
ויאמר יהונתן אל־דוד 1Sam.20,4.
ויאמר דוד אל־יהונתן 1S.20,5.10.
ויאמר יהונתן חלילה לך 1S.20,9.
ויאמר יהונתן אל־דוד 1S.20,11.12.
ויאמר־לו יהונתן מחר
חדש 1 Sam. 20, 18.
ויאמר שאול אל־יהונתן
בנו 1 Sam. 20, 27.
ויאמר שלחני נא 1 Sam. 20, 29.
ויאמר לו בן־נעות
המרדות 1 Sam. 20, 30.
ויאמר אליו למה יומת 1Sam.20,32
ויאמר לנערו רץ מצא־נא 1S. 20,36.
ויאמר הלוא החצי 1 Sam. 20, 37.
ויאמר לו לך הביא העיר 1S.20,40.
ויאמר יהונתן לדוד לך
לשלום 1 Sam. 20, 42.
ויאמר לו מדוע אתה לבדך 1S.21,2.
ויאמר דוד לאחימלך 1Sam.21, 3.
ויאמר אלי איש אל־ידע 1Sam.21,3.
ויאמר אין־לחם חל 1 Sam. 21, 5.
ויאמר לו כי אם־אשה 1 Sam. 21, 6.
ויאמר דוד לאחימלך 1 Sam. 21, 9.
ויאמר הכהן הרב גלית 1Sam.21,10.
ויאמר דוד אין כמוה 1 Sam.21,10.

ויאמר אכיש אל־עבדיו 1 S. 21, 15.
ויאמר אל־מלך מואב 1 Sam. 22, 3.
ויאמר גד הנביא אל־דוד 1 S. 22, 5.
ויאמר שאול לעבדיו 1 Sam. 22, 7.
ויאמר שאול שמע־נא 1Sam.22,12.
אחיטוב ויאמר הנני 1 Sam. 22, 12.
ויאמר אליו שאול 1 Sam. 22, 13.
ויאמר המלך מות תמות 1 S. 22, 16.
ויאמר המלך לרצים 1 Sam. 22, 17.
ויאמר המלך לדואג 1 Sam. 22, 18.
ויאמר דוד לאביתר 1 Sam. 22, 22.
ויאמר יי אל־דוד לך 1 Sam. 23, 2.
ויאמר קום רד 1 Sam. 23, 4.
ויאמר שאול נכר אתו 1 Sam. 23, 7.
ויאמר אל־אביתר הכהן
הגישה 1 Sam. 23, 9.
ויאמר דוד יי אלהי
ישראל 1 Sam. 23, 10.
ויאמר יי ירד 1 Sam. 23, 11.
ויאמר דוד היסגירו 1 Sam. 23, 12.
ויאמר יי יסגירו 1 Sam. 23, 12.
ויאמר אליו אל־תירא 1 Sam. 23, 17.
ויאמר שאול ברכים
אתם 1 Sam. 23, 21.
ויאמר לאנשיו חלילה לי
מיי 1 Sam. 24, 6.
ויאמר דוד לשאול למה 1S. 24, 10.
ויאמר שאול הקלך זה 1 S. 24, 17.
ויאמר אל־דוד צדיק
אתה 1 Sam. 24, 18.
ויאמר דוד לנערים 1 Sam. 25, 5.
ויאמר מי דוד ומי בן־ישי 1S.25,10.
ויאמר דוד לאנשיו 1 Sam. 25, 13.
ויאמר דוד לאביגל 1 Sam. 25, 32.
ויאמר ברוך יי 1 Sam. 25, 39.
ויאמר אל־אחימלך 1 Sam. 26, 6.
ויאמר אבישי 1 Sam. 26, 6.
ויאמר אבישי אל־דוד 1 Sam. 26, 8.
ויאמר דוד אל־אבישי 1 Sam. 26, 9.
ויאמר דוד חי־יי 1 Sam. 26, 10.
ויען אבנר ויאמר 1 Sam. 26, 14.
ויאמר דוד אל־אבנר 1 Sam. 26, 15.
ויאמר הקולך זה בניִ דוד 1 S. 26, 17.
ויאמר דוד קולי אדני 1 Sam. 26, 17.
ויאמר למה זה אדני 1 Sam. 26, 18.
ויאמר שאול חטאתי 1 Sam. 26, 21.
ויאמר הנה החנית המלך 1 S. 26, 22.
ויאמר דוד אל־לבו 1 Sam. 27, 1.
ויאמר דוד אל־אכיש 1 Sam. 27, 5.
28, 2. 29, 8.
ויאמר אכיש אל־פשטתם
היום 1 Sam. 27, 10.
ויאמר דוד על־נגב יהודה 1S.27,10.
ויאמר אכיש אל־דוד 1 Sam. 28, 1.
ויאמר שאול לעבדיו 1 Sam. 28, 7.
ויאמר קסומי־נא לי
באוב 1 Sam. 28, 8.
ויאמר את־שמואל 1 Sam. 28, 11.
ויאמר לה המלך 1 Sam. 28, 13.
ויאמר לה מה־תארו 1 Sam. 28, 14.
ויאמר שמואל אל־
שאול 1 Sam. 28, 15.
ויאמר שאול צר־לי
מאד 1 Sam. 28, 15.
ויאמר שמואל ולמה
תשאלני 1 Sam. 28, 16.
וימאן ויאמר לא אכל 1 Sam. 28, 23.
ויאמר אכיש אל־שרי 1 Sam. 29, 3.
ויקרא אכיש אל־דוד
ויאמר 1 Sam. 29, 6.
ויען אכיש ויאמר אל־
דוד 1 Sam. 29, 9.
ויאמר דוד אל־אביתר 1 Sam. 30, 7.
ויאמר לו רדף 1 Sam. 30, 8.
ויאמר לו דוד למי־אתה 1 S. 30, 13.
ויאמר נער מצרי אנכי 1 Sam. 30, 13.
ויאמר אליו דוד
התורדני 1 Sam. 30, 15.

ויאמר דוד לא־תעשו כן
אחי 1 Sam. 30, 23.
ויאמר שאול לנשא כליו 1 Sam. 31, 4.
ויאמר לו דוד אי מזה תבוא 2 S. 1, 3.
ויאמר אליו ממחנה 2 Sam. 1, 3.
ויאמר אליו דוד מה־היה
הדבר 2 Sam. 1, 4.
הגד־נא לי ויאמר אשר־נס 2 S. 1, 4.
ויאמר דוד אל־הנער המגיד 2 S. 1, 5.
ויאמר הנער המגיד לו 2 Sam. 1, 6.
ויאמר לי מי־אתה 2 Sam. 1, 8.
ויאמר אליו עמלקי 2 Sam. 1, 8.
ויאמר אלי עמד־נא עלי 2 Sam. 1, 9.
ויאמר דוד אל־הנער 2 Sam. 1, 13.
ויאמר בן־איש 2 Sam. 1, 13.
ויאמר אליו דוד 2 Sam. 1, 14. 16.
ויאמר גש פגע־בו 2 Sam. 1, 15.
ויאמר ללמד בני־יהודה
קשת 2 Sam. 1, 18.
ויאמר יי אליו עלה 2 Sam. 2, 1.
ויאמר דוד אנה אעלה 2 Sam. 2, 1.
ויאמר חברנה 2 Sam. 2, 1.
ויאמר אליהם ברכים 2 Sam. 2, 5.
ויאמר אבנר אל־יואב 2 Sam. 2, 14.
ויאמר יואב יקמו 2 Sam. 2, 14.
ויאמר האתה זה עשהאל 2 S. 2, 20.
ויאמר אנכי 2 Sam. 2, 20.
ויאמר לו אבנר נטה לך 2 Sam. 2, 21.
ויאמר הלנצח תאכל חרב 2 S. 2, 26.
ויאמר יואב חי האלהים 2 S. 2, 27.
ויאמר אל־אבנר מדוע
באתה 2 Sam. 3, 7.
ויאמר הראש כלב אנכי 2 Sam. 3, 8.
ויאמר טוב אני אכרת 2 Sam. 3, 13.
ויאמר אליו אבנר לך
שוב 2 Sam. 3, 16.
ויאמר אבנר אל־דוד 2 Sam. 3, 21.
ויאמר מה עשיתה 2 Sam. 3, 24.
ויאמר נקי אנכי 2 Sam. 3, 28.
ויאמר דוד אל־יואב 2 Sam. 3, 31.
ויאמר המלך אל־עבדיו 2 S. 3, 38.
רמון הבארתי ויאמר להם 2 S. 4, 9.
ויאמר יי לך אתה תרעה 2 S. 5, 2.
ויאמר לדוד לאמר 2 Sam. 5, 6.
ויאמר דוד ביום ההוא 2 Sam. 5, 8.
ויאמר יי אל־דוד 2 Sam. 5, 19.
ויאמר פרץ יי את־אויבי 2 Sam. 5, 20.
ויאמר לא תעלה 2 Sam. 5, 23.
ויאמר איך יבוא אלי ארון יי 2 S. 6, 9
ויאמר דוד אל־מיכל לפני יי 2 S. 6, 21
ויאמר המלך אל־נתן הנביא 2 S. 7, 2.
ויאמר נתן אל־המלך 2 Sam. 7, 3.
ויאמר מי אנכי אדני יהוה 2 S. 7, 18.
ויאמר דוד הכי ישׂ־עוד 2 Sam. 9, 1.
ויאמר המלך אליו 2 Sam. 9, 2.
התאת ציבא ויאמר עבדך 2 S. 9, 2.
ויאמר המלך האפס עוד
איש 2 Sam. 9, 3.
ויאמר ציבא אל־המלך 2 Sam. 9, 3.
ויאמר־לו המלך איפה הוא 2 S. 9, 4.
ויאמר ציבא אל־המלך 2 S. 9, 4. 11.
ויאמר דוד מפיבשת 2 Sam. 9, 6.
ויאמר לו דוד אל־תירא 2 Sam. 9, 7.
וישתחו ויאמר מה עבדך 2 S. 9, 8.
נער שאול ויאמר אליו 2 Sam. 9, 9.
ויאמר דוד אעשה־חסד 2 Sam. 10, 2.
ויאמר המלך שבו בירחו 2 S. 10, 5.
ויאמר אם־תחזק ארם 2 Sam. 10, 11.
ויאמר הלוא־זאת בת־שבע 2 S. 11, 3
ויאמר דוד לאוריה רד 2 Sam. 11, 8.
ויאמר דוד אל־אוריה
הלוא 2 Sam. 11, 10.
ויאמר אוריה אל־דוד 2 Sam. 11, 11.
ויאמר דוד אל־אוריה 2 Sam. 11, 12.
ויאמר המלאך אל־דוד 2 Sam. 11, 23.
ויאמר דוד אל־המלאך 2 Sam. 11, 25.
ויבא אליו ויאמר לו 2 Sam. 12, 1.
ויאמר אל־נתן חי־יי 2 Sam. 12, 5.

ויאמר נתן אל־דוד אתה
האיש 2 Sam. 12, 7.
ויאמר דוד אל־נתן 2 Sam. 12, 13.
ויאמר נתן אל־דוד 2 Sam. 12, 13.
ויאמר דוד אל־עבדיו 2 Sam. 12, 19.
ויאמר בעוד הילד חי 2 Sam. 12, 22.
ויאמר כלחמתי ברבה 2 Sam. 12, 27.
ויאמר לו מדוע אתה ככה
דל 2 Sam. 13, 4.
ויאמר לו אמנון 2 Sam. 13, 4.
ויאמר לו יהונדב 2 Sam. 13, 5.
ויאמר אמנון אל־המלך 2 Sam. 13, 6.
ויאמר אמנון הוציאו כל־
איש 2 Sam. 13, 9.
ויאמר אמנון אל־תמר 2 Sam. 13, 10.
ויחזק־בה ויאמר לה 2 Sam. 13, 11.
ויאמר־לה אמנון קומי
לכי 2 Sam. 13, 15.
ויאמר שלחו־נא את־זאת
מעלי 2 Sam. 13, 17.
ויאמר אליה אבשלום
אחיה 2 Sam. 13, 20.
ויאמר הנח־נא גזזים
לעבדך 2 Sam. 13, 24.
ויאמר המלך אל־אבשלום 2 S. 13, 25
ויאמר אבשלום ולא 2 Sam. 13, 26.
ויאמר לו המלך למה 2 Sam. 13, 26.
ויאמר אל־יאמר אדני את
כל־ 2 Sam. 13, 32.
ויאמר יונדב אל־המלך 2Sam. 13, 35.
ויאמר אליה התאבלי־נא 2 S. 14, 2.
ויאמר־לה המלך מה־לך 2 S. 14, 5.
ויאמר המלך אל־האשה 2 S. 14, 8.
ויאמר המלך המדבר
אליך 2 Sam. 14, 10.
ויאמר חי־יי 2 Sam. 14, 11.
ויאמר דברי 2 Sam. 14, 12.
ויאמר אל־האשה 2 Sam. 14, 18.
ויאמר המלך הירד יואב
אתך 2 Sam. 14, 19.
ויאמר המלך אל־יואב 2 S. 14, 21.
ויאמר יואב היום ידע
עבדך 2 Sam. 14, 22.
ויאמר המלך יסב אל־
ביתו 2 Sam. 14, 24.
ויאמר אל־עבדיו ראו
חלקת 2 Sam. 14, 30.
ויאמר אליו למה הציתו 2 S. 14, 31.
ויאמר אבשלום אל־יואב 2 S. 14, 32.
ויאמר אי־מזה עיר אתה 2 S. 15, 2.
ויאמר מאחד שבטי־
ישראל 2 Sam. 15, 2.
ויאמר אליו אבשלום 2 Sam. 15, 3.
ויאמר אבשלום מי־
ישימני 2 Sam. 15, 4.
ויאמר אבשלום אל־
המלך 2 Sam. 15, 7.
ויאמר־לו המלך לך
בשלום 2 Sam. 15, 9.
ויאמר דוד לכל־עבדיו 2 Sam. 15, 14.
ויאמר המלך אל־אתי
הגתי 2 Sam. 15, 19.
ויאמר דוד אל־אתי 2 Sam. 15, 22.
ויאמר המלך לצדוק 2 Sam. 15, 25.
ויאמר המלך אל־צדוק 2 Sam. 15, 27.
ויאמר דוד סכל־נא 2 Sam. 15, 31.
ויאמר לו דוד אם עברת 2 S. 15, 33.
ויאמר המלך אל־ציבא 2 S. 16, 2.
מה־אלה לך ויאמר ציבא 2 S. 16, 2.
ויאמר המלך ואיה בן־
אדניך 2 Sam. 16, 3.
ויאמר ציבא אל־המלך 2 Sam. 16, 3.
ויאמר המלך לצבא 2 Sam. 16, 4.
ויאמר ציבא השתחויתי 2 S. 16, 4.
ויאמר אבישי בן־צרויה 2 S. 16, 9.
ויאמר המלך מה־לי ולכם 2 S. 16, 10.
ויאמר דוד אל־אבישי 2 Sam. 16, 11.
ויאמר חושי אל־

אבשלום 2 S. 16, 16. 18. 17, 7.
ויאמר אבשלום אל־חושי 2S.16,17.
ויאמר אבשלום אל
אחיתפל 2 Sam. 16, 20.
ויאמר אחיתפל אל־
אבשלם 2 Sam. 16, 21. 17, 1.
ויאמר אבשלום קראנא 2Sam.17,5.
ויאמר אבשלום אליו 2Sam. 17, 6.
ויאמר חושי אתה ידעת 2Sam.17,8.
ויאמר אבשלום וכל־ 2Sam.17,14.
ויאמר חושי אל־צדוק 2Sam.17,15.
ויאמר המלך אל־העם 2Sam.18, 2.
ויאמר העם לא תצא 2 Sam. 18, 3.
ויאמר אליהם המלך 2 Sam. 18, 4.
ויאמר הנה ראיתי 2 Sam. 18, 10.
ויאמר יואב לאיש המגיד
לו 2 Sam. 18, 11.
ויאמר האיש אל־יואב 2Sam.18,12.
ויאמר יואב לא־כן
אחילה 2 Sam. 18, 14.
ויאמר לו יואב לא איש
בשרה 2 Sam. 18, 20.
ויאמר יואב לכושי 2 Sam. 18, 21.
ויאמר אל־יואב ויהי מה 2 S. 18, 22.
ויאמר יואב למה זה
אתה רץ 2 Sam. 18, 22.
ויהי־מה ארוץ ויאמר לו
רוץ 2 Sam. 18, 23.
ויאמר המלך אם־לבדו 2Sam.18,25.
ויאמר הנה־איש רץ לבדו 2 S.18,26.
ויאמר המלך גם־זה מבשר 2S.18,26
ויאמר הצפה 2 Sam. 18, 27.
ויאמר המלך איש־טוב 2 S. 18, 27.
ויאמר אל־המלך שלום 2 S. 18, 28.
ויאמר ברוך יי אלהיך 2 S. 18, 28.
ויאמר המלך שלום לנער 2 S. 18, 29.
ויאמר אחימעץ ראיתי 2 S. 18, 29.
ויאמר המלך סב התיצב־
כה 2 Sam. 18, 30.
ויאמר הכושי יתבשר 2Sam. 18, 31.
ויאמר המלך אל־הכושי 2 S. 18, 32.
ויאמר הכושי יהיו כנער 2 S. 18, 32.
ויאמר הושבת היום 2 Sam. 19, 6.
ויאמר אל־המלך אל־יחשב
לי 2 Sam. 19, 20.
ויען אבישי בן־צרויה
ויאמר 2 Sam. 19, 22.
ויאמר דוד מה־לי ולכם 2 S. 19, 23.
ויאמר המלך אל־שמעי 2 S. 19, 24.
ויאמר לו המלך למה 2 Sam. 19, 26.
ויאמר לו המלך למה
תדבר 2 Sam. 19, 30.
ויאמר מפיבשת אל־
המלך 2 Sam. 19, 31.
ויאמר המלך אל־ברזלי 2 S. 19, 34.
ויאמר ברזלי אל־המלך 2 S. 19, 35.
ויאמר המלך אתי יעבר 2 S. 19, 39.
ייאמר עשר־ידות לי
במלך 2 Sam. 19, 44.
ויאמר אין־לנו חלק בדוד 2 S. 20, 1.
ויאמר המלך אל־עמשא 2 S. 20, 4.
ויאמר דוד אל־אבישי 2 Sam. 20, 6.
ויאמר יואב לעמשא 2 Sam. 20, 9.
ויאמר מי אשר חפץ
ביואב 2 S. 20, 11.
האתה יואב ויאמר אני 2 Sam.20,17.
ויאמר שמע אנכי 2 Sam. 20, 17.
ויאמר יי אל־שאול 2 Sam. 21, 1.
לגבעונים ויאמר אליהם 2 Sam. 21, 2.
ויאמר דוד אל־הגבעונים 2 S. 21, 3.
ויאמר מה־אתם אמרים 2Sam. 21, 4.
ויאמר המלך אני אתן 2 Sam. 21, 6.
ויאמר להכות את־דוד 2 Sam. 21, 16.
ויאמר חלילה לי יי 2 Sam. 23, 17.
ויאמר המלך אל־יואב 2 Sam. 24, 2.
ויאמר יואב אל־המלך 2 Sam. 24, 3.
ויאמר דוד אל־יי חטאתי 2 S. 24, 10.
ויאמר לו התבוא לך 2 Sam. 24, 13.

ויאמר דוד אל־גד 2 Sam. 24, 14.
ויאמר למלאך המשחית 2 S. 24, 16.
ויאמר דוד אל־יי 2 Sam. 24, 17.
ויאמר הנה אנכי חטאתי 2 S. 24, 17.
ויאמר לו עלה הקם 2 Sam. 24, 18.
ויאמר ארונה מדוע 2 Sam. 24, 21.
ויאמר דוד לקנות 2 Sam. 24, 21.
ויאמר ארונה אל־דוד 2 Sam. 24, 22.
ויאמר ארונה אל־המלך 2 S. 24, 23.
ויאמר המלך אל־ארונה 2 S. 24, 24.
ויאמר המלך מה־לך 1 Reg. 1, 16.
ויאמר נתן אדני המלך 1 Reg. 1, 24.
ויאמר קראו־לי לבת־
שבע 1 Reg. 1, 28.
ויאמר ׀ המלך דוד
קראו־לו 1 Reg. 1, 32.
ויאמר המלך להם 1 Reg. 1, 33.
ויאמר ׀ אמן כן יאמר יי 1 Rg. 1, 36.
ויאמר מדוע קול־הקריה 1 Rg. 1, 41.
ויאמר אדניהו בא 1 Reg. 1, 42.
ויען יונתן ויאמר
לאדניהו 1 Reg. 1, 43.
ויאמר שלמה אם יהיה 1 Reg. 1, 52.
ויאמר־לו שלמה לך
לביתך 1 Reg. 1, 53.
ויאמר שלום 1 Reg. 2, 13.
ויאמר דבר לי אליך 1 Reg. 2, 14.
ויאמר את ידעת 1 Reg. 2, 15.
ויאמר אמרי־נא לשלמה 1 Rg. 2, 17.
ויאמר לה המלך 1 Reg. 2, 20.
ויען המלך שלמה
ויאמר 1 Reg. 2, 22.
ויאמר אליו כה־אמר
המלך 1 Reg. 2, 30.
ויאמר־לא כי־פה
אמות 1 Reg. 2, 30.
ויאמר לו המלך עשה 1 Reg. 2, 31.
ויקרא לשמעי ויאמר לו 1 Rg. 2, 36.
ויאמר שמעי למלך 1 Reg. 2, 38.
ויקרא לשמעי ויאמר אליו 1 Rg. 2, 42
ויאמר המלך אל־שמעי 1 Rg. 2, 44.
ויאמר אלהים שאל
מה אתך 1 Reg. 3, 5.
ויאמר שלמה אתה
עשית 1 Reg. 3, 6.
ויאמר אלהים אליו 1 Reg. 3, 11.
ויאמר המלך זאת
אמרת 1 Reg. 3, 23.
ויאמר המלך קחו לי־
חרב 1 Reg. 3, 24.
ויאמר המלך גזרו
את־הילד 1 Reg. 3, 25.
ויאמר תנו־לה את־
הילוד החי 1 Reg. 3, 27.
ויאמר ברוך יי היום 1 Reg. 5, 21.
ויאמר ברוך יי 1 Reg. 8, 15.
ויאמר יי אל־דוד אבי 1 Reg. 8, 18.
ויאמר יי אליו 1 Reg. 9, 3.
ויאמר מה הערים האלה 1 Rg. 9, 13.
ויאמר יי לשלמה יען 1 Reg. 11, 11.
ויאמר הדד אל־פרעה 1 Reg. 11, 21.
ויאמר לו פרעה 1 Reg. 11, 22.
ויאמר ׀ לא כי שלח 1 Reg. 11, 22.
ויאמר לירבעם קח־כך
עשרה 1 Reg. 11, 31.
ויאמר אליהם לכו־עד 1 Reg. 12, 5.
ויאמר אליהם מה אתם 1 Rg. 12, 9.
ויאמר ירבעם בלבו 1 Reg. 12, 26.
ויאמר אלהם רב־לכם 1 Reg. 12, 28.
ויאמר מזבח מזבח 1 Reg. 13, 2.
ויאמר ׀ אל־איש האלהים 1 Rg. 13, 6.
ויאמר איש־האלהים
אל־המלך 1 Reg. 13, 8.
ויאמר אל־בניו חבשו־לי
החמור 1 Reg. 13, 13.
ויאמר אליו האתה 1 Reg. 13, 14.
ויאמר אני 1 Reg. 13, 14.
ויאמר אליו לך אתי 1 Reg 13, 15.

ויאמר לא אוכל לשוב
אתך 1 Reg. 13, 16.
ויאמר לו גם־אני 1 Reg. 13, 18.
ויאמר איש האלהים
הוא 1 Reg. 13, 26.
ויאמר אל־בניו לאמר 1 Reg. 13, 31.
ויאמר ירבעם לאשתו 1 Reg. 14, 2.
ויאמר באי אשת ירבעם 1 Reg. 14, 6.
ויאמר אליהו התשבי 1 Reg. 17, 1.
ויאמר אליה אליהו
אל־תיראי 1 Reg. 17, 13
ויאמר אליה תני־לי
את־בנך 1 Reg. 17, 19.
ויאמר אליהו ראי חי בנך 1 Rg. 17, 23
ויאמר אחאב אל־
עובדיהו 1 Reg. 18, 5.
ויאמר האתה זה אדני
אליהו 1 Reg. 18, 7.
ויאמר לו אני לך 1 Reg. 18, 8.
ויאמר מה חטאתי 1 Reg. 18, 9.
ויאמר אליהו חי יי
צבאות 1 Reg. 18, 15.
ויאמר אחאב אליו 1 Reg. 18, 17.
ויאמר לא עכרתי את־
ישראל 1 Reg. 18, 18.
ויאמר עד־מתי אתם
פסחים 1 Reg. 18, 21.
ויאמר אליהו אל־העם 1 Rg. 18, 22.
ויאמר אליהו לנביאי
הבעל 1 Reg. 18, 25.
ויאמר קראו בקול־
גדול 1 Reg. 18, 27.
ויאמר אליהו לכל־
העם 1 Reg. 18, 30.
ויאמר מלאו ארבעה
כדים 1 Reg. 18, 34.
ויאמר שנו וישנו 1 Reg. 18, 34.
ויאמר שלשו 1 Reg. 18, 34.
ויאמר אליהו להם 1 Reg. 18, 40.
ויאמר אליהו לאחאב 1 Reg. 18, 41.
ויאמר אל־נערו 1 Reg. 18, 43.
ויאמר אין מאומה 1 Reg. 18, 43.
ויאמר שב שבע פעמים 1 Rg. 18, 43.
ויאמר הנה־עב קטנה
ככף־איש 1 Reg. 18, 44.
עלה מים ויאמר 1 Reg. 18, 44.
ויאמר ׀ רב עתה יי 1 Reg. 19, 4.
ויאמר לו קום אכול 1 Reg. 19, 5.
ויאמר קום אכל 1 Reg. 19, 7.
ויאמר לו מה־לך פה 1 Reg. 19, 7.
ויאמר קנא קנאתי 1 Reg. 19, 10. 14.
ויאמר צא והעמדת בהר 1 Rg. 19, 11.
ויאמר מה־לך פה אליהו 1 Rg. 19, 13
ויאמר יי אליו לך שוב 1 Reg. 19, 15.
ויאמר אשקה־נא לאביך 1 Reg. 19, 20.
ויאמר לו לך שוב 1 Reg. 19, 20.
ויאמר לו כה אמר
בן־הדד 1 Reg. 20, 3.
ויען מלך־ישראל
ויאמר 1 Reg. 20, 4. 11.
ויאמר דעו־נא וראו 1 Reg. 20, 7.
ויאמר למלאכי בן־הדד 1 Reg. 20, 9.
ויאמר כה־יעשון לי
אלהים 1 Reg. 20, 10.
ויאמר אל־עבדיו שימו 1 Reg. 20, 12.
ויאמר כה אמר יי 1 Reg. 20, 13.
ויאמר אחאב במי 1 Reg. 20, 14.
ויאמר כה־אמר יי 1 Reg. 20, 14.
ויאמר מי־יאסר
המלחמה 1 Reg. 20, 14.
ויאמר אתה 1 Reg. 20, 14.
ויאמר אם־לשלום יצאו 1 Rg. 20, 18.
ויאמר לו לך התחזק 1 Reg. 20, 22.
ויאמר אל־מלך ישראל 1 Reg. 20, 28.
ויאמר כה־אמר יי 1 Reg. 20, 28.
ויאמר העודנו חי 1 Reg. 20, 32.
ויאמר באו קחהו 1 Reg. 20, 33.
ויאמר אליו הערים

אשר־לקח 1 Reg. 20, 34.
ויאמר לו יען אשר
לא־שמעת 1 Reg. 20, 36.
ויאמר הכני נא ויכהו
האיש 1 Reg. 20, 37.
ויאמר עבדך ׀ יצא 1 Reg. 20, 39.
ויאמר שמר את־האיש 1 Reg. 20, 39.
ויאמר אליו מלך־
ישראל 1 Reg. 20, 40.
ויאמר אליו כה אמר יי 1 Reg. 20, 42.
ויאמר נבות אל־אחאב 1 Reg. 21, 3.
ויאמר לא־אתן לך 1 Reg. 21, 4. 6.
ויאמר אחאב אל־אליהו 1 Rg. 21, 20.
ויאמר מצאתי 1 Reg. 21, 20.
ויאמר מלך־ישראל
אל־עבדיו 1 Reg. 22, 3.
ויאמר אל־יהושפט התלך 1 Rg. 22, 4
ויאמר יהושפט 1 Reg. 22, 4.
ויאמר יהושפט אל־מלך 1 Reg. 22, 5.
ויאמר אלהם האלך 1 Reg. 22, 6.
ויאמר יהושפט האין פה 1 Reg. 22, 7
ויאמר מלך־ישראל 1 Reg. 22, 8.
ויאמר יהושפט אל־יאמר 1 Rg. 22, 9.
ויאמר מהרה מיכיהו 1 Reg. 22, 9.
ויאמר כה־אמר יי 1 Reg. 22, 11.
ויאמר מיכיהו חי־יי 1 Reg. 22, 14.
ויאמר המלך אליו 1 Reg. 22, 15.
ויאמר אליו עלה והצלח 1 Rg. 22, 15.
ויאמר אליו המלך 1 Reg. 22, 16.
ויאמר ראיתי את־כל־
ישראל 1 Reg. 22, 17.
ויאמר יי לא־אדנים
לאלה 1 Reg. 22, 17.
ויאמר מלך־ישראל אל־
יהושפט 1 Reg. 22, 18.
ויאמר לכן שמע דבר־יי 1 Reg. 22, 19.
ויאמר יי מי יפתה את־
אחאב 1 Reg. 22, 20.
ויאמר זה בכה 1 Reg. 22, 20.
ויאמר אני אפתנו 1 Reg. 22, 21.
ויאמר יי אליו במה 1 Reg. 22, 21.
ויאמר אצא והייתי רוח 1 Reg. 22, 22
ויאמר תפתה וגם תוכל 1 Reg. 22, 22.
ויאמר אי־זה עבר
רוח־יי 1 Reg. 22, 24.
ויאמר מיכיהו הנך
ראה 1 Reg. 22, 25.
ויאמר מלך ישראל קח 1 Reg. 22, 26.
ויאמר מיכיהו אם־שוב
תשוב 1 Reg. 22, 28.
ויאמר שמעו עמים כלם 1 Reg. 22, 28.
ויאמר מלך ישראל אל־
יהושפט 1 Reg. 22, 30.
ויאמר לרכבו הפך ידך 1 Reg. 22, 34.
ויאמר אלהם לכו דרשו 2 Reg. 1, 2.
ויאמר אליהם מה־זה
שבתם 2 Reg. 1, 5.
ויאמר אלינו לכו 2 Reg. 1, 6.
ויאמר אליהו אל־אלישע 2 Reg. 2, 2.
ויאמר אלישע חי־יי 2 Reg. 2, 2.
ויאמר גם־אני ידעתי 2 Reg. 2, 3. 5.
ויאמר לו אליהו שב־ 2 Reg. 2, 6.
ויאמר חי־יי וחי־נפשך 2 Reg. 2, 6.
ויאמר אלישע ויהי־נא 2 Reg. 2, 9.
ויאמר הקשית לשאול 2 Reg. 2, 10.
ויאמר לא תשלחו 2 Reg. 2, 16.
ויפצרו־בו עד־בש ויאמר 2 Reg. 2, 17.
ויאמר אלהם הלוא־
אמרתי 2 Reg. 2, 18.
ויאמר קחו־לי צלחית 2 Reg. 2, 20.
ויאמר כה־אמר יי 2 Reg. 2, 21. 3, 16.
ויאמר אעלה 2 Reg. 3, 7.
ויאמר אי־זה הדרך נעלה 2 Reg. 3, 8.
ויאמר דרך מדבר אדום 2 Reg. 3, 8.
ויאמר מלך ישראל אהה 2 Reg. 3, 10.
ויאמר יהושפט האין פה 2 Reg. 3, 11.
ויאמר פה אלישע בן־
שפט 2 Reg. 3, 11.

ויאמר יהושפט ישׁ אותו 2Reg.3,12.
ויאמר אלישע אל־מלך 2Reg.3,13.
ויאמר לו מלך ישׂראל 2Reg.3,13.
ויאמר אלישע חי־יי צבאות 2 Reg. 3, 14.
ויאמר אליה אלישע 2 Reg. 4, 2.
ויאמר לכי שאלי־לך 2 Reg. 4, 3.
ויאמר אליה אין עוד 2 Reg. 4, 6.
ויאמר לכי מכרי את־ השמן 2 Reg. 4, 7.
ויאמר אל־גיחזי נערו 2Reg.4, 12.
ויאמר לו אמר־נא 2 Reg. 4, 13.
ויאמר ומה לעשות לה 2Reg.4,14.
ויאמר גיחזי אבל בן 2 Reg. 4, 14.
ויאמר קרא־לה 2 Reg. 4, 15.
ויאמר למועד הזה 2 Reg. 4, 16.
ויאמר אל־אביו ראשי ראשי 2 Reg. 4, 19.
ויאמר אל־הנער 2 Reg. 4, 19.
ויאמר מדוע אתי הלכתי 2 Reg. 4, 23.
ויאמר אל־גיחזי נערו 2Reg. 4,25.
ויאמר איש האלהים הרפה־לה 2 Reg. 4, 27.
ויאמר לגיחזי הגר מתניך 2Rg.4,29.
ויאמר קרא אל־השנמית 2Rg.4,36.
ויאמר שאי בנך 2 Reg. 4, 36.
ויאמר לנערו שפת הסיר 2Rg.4,38.
ויאמר וקחו־קמח 2 Reg. 4, 41.
ויאמר צק לעם 2 Reg. 4, 41.
ויאמר תן לעם ויאכלו 2Reg.4,42.
ויאמר משרתו מה אתן 2Rg. 4, 43.
ויאמר תן לעם ויאכלו 2 Reg.4,43.
ויאמר מלך־ארם לך בא 2Reg.5,5.
ויאמר האלהים אני 2 Reg. 5, 7.
ויאמר הנה אמרתי 2 Reg. 5, 11.
ויאמר הנה־נא ידעתי 2Reg.5,14.
ויאמר חי־יי אשר־ עמדתי 2 Reg. 5, 16.
ויאמר נעמן ולא יתן 2Reg. 5, 17.
ויאמר לו לך לשלום 2 Reg. 5, 19.
ויאמר גיחזי נער אלישע 2Rg.5,20.
ויאמר השלום 2 Reg. 5, 21.
ויאמר שלום אדני 2 Reg. 5, 22.
ויאמר נעמן הואל קח 2Reg.5,23.
ויאמר אליו אלישע 2 Reg. 5, 25.
מאן גחזי ויאמר 2 Reg. 5, 25.
ויאמר אליו לא־לבי הלך 2 Reg. 5, 26.
מקום לשבת שם ויאמר לכו 2 Reg. 6, 2.
ויאמר האחד הואל נא 2Reg. 6,3.
ויאמר אני אלך 2 Reg. 6, 3.
ויאמר אהה אדני 2 Reg. 6, 5.
ויאמר איש־האלהים 2 Reg. 6, 6.
ויאמר הרם לך 2 Reg. 6, 7.
ויקרא אל־עבדו ויאמר אליהם 2 Reg. 6, 11.
ויאמר אחד מעבדיו 2 Reg. 6, 12.
ויאמר לכו וראו 2 Reg. 6, 13.
ויאמר נערו אליו אהה 2Reg.6,15.
ויאמר אל־תירא 2 Reg. 6, 16.
ויאמר אלהם אלישע 2 Reg. 6, 19.
ויאמר אלישע יי פקח 2Reg.6,20.
ויאמר מלך־ישׂראל 2 Reg. 6, 21.
ויאמר לא תכה 2 Reg. 6, 22.
ויאמר אל־יושיע יי 2 Reg. 6, 27.
ויאמר־לה המלך מה־לך 2Rg.6,28.
ויאמר כה־יעשה־לי אלהים 2 Reg. 6, 31.
ויאמר הנה־זאת הרעה 2Reg.6,33.
ויאמר אלישע שמעו 2 Reg. 7, 1.
ויאמר הנכה ראה 2 Reg. 7, 2.
ויאמר על־עבדיו 2 Reg. 7, 12.
ויען אחד מעבדיו ויאמר 2 Reg. 7, 13.
ויאמר הנך ראה 2 Reg. 7, 19.
ויאמר גחזי אדני המלך 2 Reg. 8, 5.

ויאמר המלך אל־חזאהל 2Reg. 8,8.
ויאמר בנך בן־הדד 2 Reg. 8, 9.
ויאמר אלו אלישע לך 2Reg. 8,10.
ויאמר חזאל מדוע אדני בכה 2 Reg. 8, 12.
ויאמר כי ידעתי 2 Reg. 8, 12.
ויאמר חזאהל כי מה עבדך 2 Reg. 8, 13.
ויאמר אלישע הראני יי 2Rg. 8,13.
ויאמר לו מה־אמר לך 2Reg. 8,14.
ויאמר אמר לי חיה תחיה 2Rg.8,14.
ויאמר לו חגר מתניך 2 Reg. 9, 1.
ויאמר דבר לי אליך 2 Reg. 9, 5.
ויאמר יהוא אל־מי 2 Reg. 9, 5.
ויאמר אליך השר 2 Reg. 9, 5.
ויאמר לו כה־אמר יי 2 Reg. 9, 6.
ויאמר לו השלום 2 Reg. 9, 11.
ויאמר אליהם אתם ידעתם 2 Reg. 9, 11.
ויאמר כזאת וכזאת 2 Reg. 9, 12.
ויאמר יהוא אם־יש נפשכם 2 Reg. 9, 15.
ויאמר שפעת אני ראה 2Reg. 9,17.
ויאמר יהורם קח רכב 2 Reg. 9,17.
ויאמר כה־אמר המלך 2 Reg. 9,18.
ויאמר יהוא מה־לך 2 Reg. 9, 18.
ויאמר כה־אמר המלך 2 Reg. 9,19.
ויאמר יהוא מה־לך ולשלום 2 Reg. 9, 19.
ויאמר יהורם אסר 2 Reg. 9, 21.
ויאמר השלום יהוא 2 Reg. 9, 22.
ויאמר מה השלום 2 Reg. 9, 22.
ויאמר אל־אחזיהו מרמה 2Rg. 9,23
ויאמר אל־בדקר שלשה 2 Reg. 9,25.
ויאמר גם־אתו הכהו 2 Reg. 9, 27.
ויאמר מי אתי מי 2 Reg. 9, 32.
ויאמר שמטוהו וישמטוה 2Rg. 9,33
ויאמר פקד־נא את הארורה 2 Reg. 9, 34.
ויאמר דבר־יי הוא אשר דבר 2 Reg. 9, 36.
ויאמר שימו אתם שני צברים 2 Reg. 10, 8.
ויאמר אל־כל־העם צדקים 2 Reg. 10, 9.
ויאמר מי אתם 2 Reg. 10, 13.
ויאמר תפשום חיים 2 Reg. 10, 14.
ויאמר אליו היש את־ לבבך 2 Reg. 10, 15.
ויאמר יהונדב יש ויש 2Rg. 10,15.
ויאמר לכה אתי וראה 2Rg. 10,16.
ויאמר אלהם אחאב עבד 2 Reg. 10, 18.
ויאמר יהוא קדשו עצרה 2 Reg. 10, 20.
ויאמר לאשר על־ המלתחה 2 Reg. 10, 22.
ויאמר לעבדי הבעל 2 Reg. 10, 23.
ויאמר האיש אשר־ ימלט 2 Reg. 10, 24.
ויאמר יהוא לרצים ולשלשים 2 Reg. 10, 25.
ויאמר יי אל־יהוא 2 Reg. 10, 30.
ויאמר אליהם הוציאו אתה 2 Reg. 11, 15.
ויאמר יהואש אל־ הכהנים 2 Reg. 12, 5.
ולכהנים ויאמר אלהם 2 Reg. 12,8.
ויאמר לו אלישע קח קשת 2 Reg. 13, 15.
ויאמר ׀ למלך ישׂראל 2 Reg. 13,16.
ויאמר פתח החלון קדמה 2 Reg. 13, 17.
ויאמר אלישע ירה ירו ויאמר 2 Reg. 13, 17.
ויאמר קח החצים ויקח 2Rg. 13,18.
ויאמר למלך ישׂראל הך 2Rg. 13,18.
ויאמר להכות חמש 2 Reg. 13, 19.

ויאמר אליהם רבשקה 2Rg. 18,19.
ויאמר ליהודה ויאמר אליקים בן חלקיהו 2 Reg. 18, 22.
ויאמר אליהם רבשקה 2Rg. 18,27.
ויאמר שמעו דבר־המלך 2Rg. 18,28.
ויאמר להם ישעיהו 2 Reg. 19, 6.
ויאמר אליו כה־אמר יי 2Rg. 20,1.
ויאמר ישעיהו קחו דבלת 2 Reg. 20, 7.
ויאמר חזקיהו אל־ ישעיהו 2 Reg. 20, 8.
ויאמר ישעיהו זה־לך האות 2 Reg. 20, 9.
ויאמר יחזקיהו נקל לצל 2 Reg. 20, 10.
ויאמר אליו מה־אמרו 2Reg. 20,14.
ויאמר חזקיהו מארץ 2Reg. 20,14.
ויאמר מה ראו בביתך 2Rg. 20,15.
ויאמר חזקיהו את כל 2Rg. 20,15.
ויאמר ישעיהו אל־ חזקיהו 2 Reg. 20, 16.
ויאמר חזקיהו אל־ ישעיהו 2 Reg. 20, 19.
ויאמר הלוא אם־שלום 2Rg. 20,19.
ויאמר חלקיהו הכהן הגדול 2 Reg. 22, 8.
ויאמר התיכר עבדיך את־הכסף 2 Reg. 22, 9.
ויאמר מה הצרון הלז 2Reg. 23,17.
ויאמר הניחו לו 2 Reg. 23, 18.
ויאמר יי גם את־יהודה אסיר 2 Reg. 23, 27.
ויאמר להם אל־תיראו 2Reg. 25,24.
ויאמר שאול אל־נשא כליו 1 Chr. 10, 4.
ויאמר יי אלהיך לך 1 Chr. 11, 2.
ויאמר דויד כל־מכה יבוסי 1 Chr. 11, 6.
ויאמר חלילה לי מאלהי 1 Chr. 11, 19.
ויען ויאמר־להם ויאמר דויד לכל ׀ קהל ישׂראל 1 Chr. 12, 17.
ויאמר לו יי עלה 1 Chr. 13, 2.
ויאמר דויד פרץ האלהים 1 Chr. 14, 10.
ויאמר דויד וישרפו באש 1 Chr. 14, 11.
ויאמר לו האלהים 1 Chr. 14, 12.
ויאמר להם אתם ראשי 1 Chr. 14, 14.
ויאמר דויד לשרי הלוים 1Chr. 15,12.
ויאמר דויד אל־נתן הנביא 1 Chr. 15,16.
ויאמר מי־אני יי אלהים 1 Chr. 17, 1.
ויאמר דויד אעשה־ חסד 1 Chr. 17, 16.
ויאמר המלך שבו בירחו 1 Chr. 19, 2.
ויאמר אם־תחזק ממני ארם 1 Chr. 19, 5.
ויאמר דויד אל יואב 1 Chr. 19, 12.
ויאמר יואב יוסף יי 1 Chr. 21, 2.
ויאמר דויד אל האלהים 1 Chr. 21, 3.
ויאמר לן כה־אמר יי קבל־לך 1 Chr. 21, 8.
ויאמר דויד אל־גד צר־לי מאד 1 Chr. 21, 11.
ויאמר למלאך המשחית רב 1 Chr. 21, 13.
ויאמר דויד אל־האלהים הלא 1 Chr. 21, 15.
ויאמר דויד אל־ארנן 1 Chr. 21, 17.
ויאמר ארנן אל־דויד 1 Chr. 21, 22.
ויאמר המלך דויד לארנן 1 Chr. 21, 23.
1 Chr. 21, 24.

ויאמר יי למלאך 1 Chr. 21, 27.
ויאמר דויד זה הוא בית יי 1 Chr. 22, 1.
ויאמר דויד לכנוס את־ 1Chr. 22,2.
ויאמר דויד שלמה בני 1Chr. 22,5.
ויאמר דויד לשלמה בני 1 Chr. 22, 7.
ויאמר שמעוני אחי ועמי 1Chr. 28,2
ויאמר לי שלמה בנך 1 Chr. 28, 6.
ויאמר דויד לשלמה בני 1 Chr. 28, 20.
ויאמר דויד המלך 1 Chr. 29, 1.
ויאמר דויד ברוך אתה יי 1 Chr. 29, 10.
ויאמר דויד לכל־הקהל 1Chr. 29,20.
ויאמר שלמה לכל־ ישׂראל 2 Chr. 1, 2.
ויאמר לו שאל מה אתן־לך 2 Chr. 1, 7.
ויאמר שלמה לאלהים 2 Chr. 1, 8.
ויאמר אלהים לשלמה 2 Chr. 1,11.
ויאמר שלמה לבנות בית 2 Chr. 1,18.
ויאמר חורם מלך־צר 2 Chr. 2, 10.
ויאמר חורם ברוך יי 2 Chr. 2, 11.
ויאמר ברוך יי 2 Chr. 6, 4.
ויאמר יי אל־דויד אבי 2 Chr. 6, 8.
ויאמר לו שמעתי את־ תפלתך 2 Chr. 7, 12.
ויאמר אלהם עוד שלשת ימים 2 Chr. 10, 5.
ויאמר אלהם מה אתם נועצים 2 Chr. 10, 9.
ויאמר להם כה־אמר יי 2 Chr. 12, 5.
ויאמר שמעוני ירבעם וכל־ 2 Chr. 13, 4.
ויאמר ליהודה לדרוש את־יי 2 Chr. 14, 3.
ויאמר ליהודה נבנה ׀ את־הערים 2 Chr. 14, 6.
ויאמר לו שמעוני אסא 2 Chr. 15, 2.
ויאמר אליו בהשענך 2 Chr. 16, 7.
ויאמר אחאב ׀ מלך־ ישׂראל 2 Chr. 18, 3.
ויאמר לו כמוני כמוך 2 Chr. 18, 3.
ויאמר יהושפט אל־מלך ישׂראל 2 Chr. 18, 4.
ויאמר אלהם הנלך 2 Chr. 18, 5.
ויאמר יהושפט האין פה נביא 2 Chr. 18, 6.
ויאמר מלך־ישׂראל ׀ אל־ יהושפט 2 Chr. 18, 7.
ויאמר יהושפט אל־ ויאמר מהר מיכיהו בן־ ימלא 2 Chr. 18, 7.
ויאמר כה־אמר יי 2 Chr. 18, 10.
ויאמר מיכיהו חי־יי 2 Chr. 18,13.
ויאמר המלך אליו מיכה 2 Chr. 18, 14.
ויאמר עלו והצליחו 2 Chr. 18, 14.
ויאמר אליו המלך עד־כמה ויאמר ראיתי את־כל־ ישׂראל 2 Chr. 18, 15.
ויאמר יי לא־אדנים לאלה 2 Chr. 18, 16.
ויאמר מלך־ישׂראל אל־ יהושפט 2 Chr. 18, 17.
ויאמר לכן שמעו דבר־יי 2 Chr. 18, 18.
ויאמר יי מי יפתה את־ אחאב 2 Chr. 18, 19.
ויאמר זה אמר ככה 2 Chr. 18, 19.
ויאמר אני אפתנו 2 Chr. 18, 20.
ויאמר יי אליו במה 2 Chr. 18,20.
ויאמר אצא והייתי לרוח שקר 2 Chr. 18, 21.
ויאמר תפתה וגם־ תוכל 2 Chr.-18, 21.

ויאמר אי זה הדרך עבר
2 Chr. 18, 23. רוח־יי
ויאמר מיכיהו הנך
2 Chr. 18, 24. ראה
ויאמר מלך ישראל קחו
2 Chr. 18, 25. את־מיכיהו
ויאמר מיכיהו אם־שוב
2 Chr. 18, 27. תשוב
ויאמר שמעו עמים
2 Chr. 18, 27. כלם
ויאמר מלך ישראל אל־
2 Chr. 18, 29. יהושפט
ויאמר לרכב הפך ידיך
2 Chr. 18, 33. ויאמר אל־המלך
2 Chr. 19, 2. יהושפט
ויאמר אל־השפטים
2 Chr. 19, 6. ויאמר הקשיבו כל־
2 Chr. 20, 15. יהודה
ויאמר שמעוני יהודה
2 Chr. 20, 20. ויאמר להם הנה בן־
2 Chr. 23, 3. המלך
ויאמר אלהם הוציאוה
2 Chr. 23, 14. ויאמר להם צאו לערי
2 Chr. 24, 4. יהודה
ויאמר לו מדוע לא־
2 Chr. 24, 6. דרשת
ויאמר המלך ויעשו
2 Chr. 24, 8. ארון אחד
ויאמר להם כה ׀ אמר
2 Chr. 24, 20. האלהים
ויאמר אמציהו לאיש
2 Chr. 25, 9. האלהים
ויאמר איש האלהים
2 Chr. 25, 9. יש ליי
ויאמר אליו למה דרשת
2 Chr. 25, 15. ויאמר לו הליועץ למלך
2 Chr. 25, 16. נתוך
ויאמר ידעתי כי־יעץ
2 Chr. 25, 16. אלהים
ויאמר להם הנח
2 Chr. 28, 9. בחמת יי
ויאמר כי אלהי מלכי־
2 Chr. 28, 23. ארם
ויאמר להם שמעוני
2 Chr. 29, 5. הלוים
ויאמר לבני אהרן
2 Chr. 29, 21. הכהנים
ויאמר חזקיהו להעלות
2 Chr. 29, 27. ויאמר יחזקיהו המלך
2 Chr. 29, 30. ויאמר עתה מלאתם
2 Chr. 29, 31. ידכם
ויאמר לעם ליושבי
2 Chr. 31, 4. ירושלם
ויאמר אליו עזריהו הכהן
2 Chr. 31, 10. הראש
ויאמר מהחל התרומה
2 Chr. 31, 10. ויאמר יחזקיהו להכין
2 Chr. 31, 11. לשכות
ויאמר לבקעם אליו
2 Chr. 32, 1. ויאמר ליהודה
2 Chr. 32, 12. ולירושלם
ויתפלל אל־יי ויאמר
2 Chr. 32, 24. לו
ויאמר ליהודה לעבוד
2 Chr. 33, 16. את־יי
ויאמר אל־שפן הסופר
2 Chr. 34, 15. ויאמר ללוים המבינים
2 Chr. 35, 3. ויאמר המלך לעבדיו
2 Chr. 35, 23. ויאמר התרשתא לחם
Esr. 2, 63. ויאמר להם זרבבל
Esr. 4, 3. ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו
Esr. 10, 2. ויאמר אלהם אתם
Esr. 10, 10. מעלתם
ויאמר לי המלך
Neh. 2, 2. 4. 6. ויאמר ׀ לפני אחיו
Neh. 3, 34. וחיל שמרון ויאמר
Neh. 3, 34. ויאמר גם אשר־הם בונים
Neh. 3, 35. ויאמר יהודה כשל כח
הסבל
Neh. 4, 4. ויאמר נועד אל־בית
Neh. 6, 10. האלהים
ויאמר להם לא יפתחו
Neh. 7, 3. ויאמר התרשתא להם
Neh. 7, 65. ויאמר נחמיה הוא
Neh. 8, 9. התרשתא
ויאמר להם לכו אכלו
Neh. 8, 10. ויאמר מוֹמכן
Esth. 1, 16. ויאמר המן למלך
Esth. 3, 8. ויאמר המלך להמן
Esth. 3, 11. 6, 10. ויאמר מרדכי להשיב
Esth. 4, 13. ויאמר לה המלך
Esth. 5, 3. ויאמר המלך
Esth. 5, 5. 6. 7, 8. ויאמר המן אף לא־
Esth. 5, 12. הבריאה
ויאמר להביא את־ספר
Esth. 6, 1. ויאמר המלך מה־נעשה
Esth. 6, 3. ויאמר המלך מי בחצר
Esth. 6, 4. ויאמר המלך יבוא
Esth. 6, 5. ויאמר לו המלך
Esth. 6, 6. ויאמר המן בלבו
Esth. 6, 6. ויאמר המן אל־המלך
Esth. 6, 7. ויאמר המלך אחשורוש
Esth. 7, 5. 8, 7.
ויאמר לאסתר המלכה
Esth. 7, 5. ויאמר חרבונה
Esth. 7, 9. ויאמר המלך תלוהו עליו
Esth. 7, 9. ויאמר המלך לאסתר
Esth. 9, 12. ויאמר המלך להעשות
Esth. 9, 14. כן
ויאמר יי אל־השטן
Job. 1, 7. מאין תבא
ויאמר יי אל־השטן
Job. 1, 8. 12. 2, 2. 3. 6.
ויאמר ערם יצתי
Job. 1, 21. ויאמר אליה כדבר
Job. 2, 10. ויאמר ׀ לאדם
Job. 28, 28. ויאמר פדעהו מרדת
Job. 33, 24. שחת
ויאמר חטאתי וישר
Job. 33, 27. העויתי
ויאמר כי־ישובון מאון
Job. 36, 10. ויאמר יי אל־אליפז
Job. 42, 7. ויגד לשאול ויאמר לו
Ps. 52, 2. ויאמר להשמידם
Ps. 106, 23. ויאמר ויעמד רוח סערה
Ps. 107, 25. וירני ויאמר לי
Prv. 4, 4. ויאמר יי יען
Jes. 3, 16. ויאמר הנה נגע זה
Jes. 6, 7. ויאמר לך ואמרת
Jes. 6, 9. ויאמר עד אשר אם
Jes. 6, 11. ויאמר יי אל־ישעיהו
Jes. 7, 3. ויאמר אחז לא־אשאל
Jes. 7, 12. ויאמר שמעו־נא בית דוד
Jes. 7, 13. ויאמר יי אלי קח־לך
Jes. 8, 1. ויאמר יי אלי קרא שמו
Jes. 8, 3. ויאמר יי כאשר הלך
Jes. 20, 3. ויען ויאמר נפלה
Jes. 21, 9. ויאמר לא־תוסיפי
Jes. 23, 12. ויאמר אדני יען כי נגש
Jes. 29, 13. ויאמר אליהם רבשקה
Jes. 36, 4. ויאמר ליהודה ולירושלם
Jes. 36, 7. ויאמרו אליקים ושבנא
Jes. 36, 11. ויאמר רבשקה האל
אדניך
Jes. 36, 12. ויאמר שמעו את־דברי
Jes. 36, 13. ויאמר אליהם ישעיהו
Jes. 37, 6. ויאמר אליו כה־אמר יי
Jes. 38, 1. ויאמר ישעיהו ישאו
דבלת
Jes. 38, 21. ויאמר חזקיהו מה אות
Jes. 38, 22. ויאמר אליו מה־אמרו ׀
האנשים
Jes. 39, 3. ויאמר חזקיהו מארץ
Jes. 39, 3. ויאמר מה ראו בביתך
Jes. 39, 4. ויאמר חזקיהו את כל־
Jer. 39, 4. ויאמר ישעיהו אל־
חזקיהו
Jes. 39, 5. ויאמר חזקיהו אל
Jes. 39, 8. ויאמר כי יהיה שלום
ואמת
Jes. 39, 8. ויאמר לי עבדי־אתה
Jes. 49, 3. ויאמר נקל מהיותך לי
Jes. 49, 6. ויאמר אדֹ־עמי המה
Jes. 63, 8. ויאמר יי אלי אל־תאמר
Jer. 1, 7. ויאמר יי אלי הנה נתתי
Jer. 1, 9. ויאמר יי אלי היטבת
Jer. 1, 12. ויאמר יי אלי מצפון
Jer. 1, 14. ויאמר יי אלי בימי
Jer. 3, 6. ויאמר יי אלי צדקה
Jer. 3, 11. ויאמר יי על־עזבם
Jer. 9, 12. ויאמר יי אלי קרא
Jer. 11, 6. ויאמר יי אלי נמצא־
Jer. 11, 9. ויאמר יי אלי קום
Jer. 13, 6. ויאמר יי אלי אל־
Jer. 14, 11. ויאמר יי אלי שקר
Jer. 14, 14. ויאמר יי אלי אם־יעמד
Jer. 15, 1. ויאמר אל־כל־העם
Jer. 19, 14. ויאמר אליו ירמיהו
Jer. 20, 3. ויאמר ירמיהו אליהם
Jer. 21, 3. ויאמר יי אלי מה־אתה
Jer. 24, 3. ויאמר אל־כל־עם יהודה
Jer. 26, 18. ויאמר ירמיה הנביא
Jer. 28, 5. 6. 15. ויאמר חנניה לעיני כל־
Jer. 28, 11. העם
ויאמר ירמיהו היה דבר־יי
Jer. 32, 6 ויאמר אלי קנה נא את־
Jer. 32, 8. שדי
ויאמר להם ברוך
Jer. 36, 18. ויאמר ירמיהו
Jer. 37, 14. ויאמר היש דבר מאת יי
Jer. 37, 17. ויאמר ירמיהו יש
Jer. 37, 17. ויאמר בידֹ־מלך בבל
תנתן
Jer. 37, 17. ויאמר ירמיהו אל־החלם
Jer. 37, 18. ויאמר המלך צדקיהו
Jer. 38, 5. ויאמר עבד־מלך
Jer. 38, 12. ויאמר המלך אל־ירמיהו
Jer. 38, 14. ויאמר ירמיהו אל־
צדקיהו
Jer. 38, 15. ויאמר המלך צדקיהו
Jer. 38, 19. ויאמר ירמיהו לא יתנו
Jer. 38, 20. ויאמר צדקיהו אל־
ירמיהו
Jer. 38, 24. ויאמר אליו יי אלהיך
דבר
Jer. 40, 2. ויאמר גדליהו
Jer. 40, 16. ויאמר אליהם באו אל־
גדליהו
Jer. 41, 6. ויאמר אליהם ירמיהו
Jer. 42, 4. ויאמר אליהם כה־אמר יי
Jer. 42, 9. ויאמר עזריהו
Jer. 43, 2. ויאמר ירמיהו אל־כל־
העם
Jer. 44, 20. ויאמר ירמיהו אל־כל־
העם
Jer. 44, 24. ויאמר אעלה אכסה־ארץ
Jer. 46, 8. ויאמר ירמיהו אל־שריה
Jer. 51, 61. ויאמר אלי בן־אדם
Ez. 2, 1. 3. 3, 1. 3. 4. 10. 4, 16. 8, 5. 6. 8. 11, 2.
ויאמר אלי קום צא
Ez. 3, 22. ויאמר אלי בא הסגר
Ez. 3, 24. ויאמר יי ככה יאכלו
Ez. 4, 13. ויאמר אלי ראה נתתי
Ez. 4, 15. ויאמר אלי בא וראה
Ez. 8, 9. ויאמר אלי הראית בן־אדם
Ez. 8, 12. ויאמר אלי עוד תשוב
Ez. 8, 13. ויאמר אלי הראית בן־
אדם
Ez. 8, 15. 17. ויאמר יי אלו עבר
Ez. 9, 4. ויאמר אליהם טמאו את־
חבית
Ez. 9, 7. ויאמר אלי עון בית־
ישראל
Ez. 9, 9. ויאמר אל־האיש לבש
הבדים
Ez. 10, 2. ויאמר בא אל־בינות
Ez. 10, 2. ויאמר אלי אמר כה־
אמר יי
Ez. 11, 5. ויאמר יי אלי בן־אדם
Ez. 23, 36. ויאמר אלי בן־אדם
Ez. 37, 3. 11. 43, 7. ויאמר אלי הנבא
Ez. 37, 4. ויאמר אלי הנבא אל־
הרוח
Ez. 37, 9. ויאמר אלי זה קדש
Ez. 41, 4. ויאמר אלי לשכות הצפון
Ez. 42, 13. ויאמר אלי בן־אדם כה
אמר
Ez. 43, 18. ויאמר אלי יי
Ez. 44, 2. 5. ויאמר אלי זה המקום
Ez. 46, 20. ויאמר אלי אלה בית
המבשלים
Ez. 46, 24. ויאמר אלי הראית
Ez. 47, 6. ויאמר אלי המים האלה
Ex. 47, 8. ויאמר המלך לאשפנז
Dan. 1, 3. ויאמר שר הסריסים
Dan. 1, 10. ויאמר דניאל אל־המלצר
Dan. 1, 11. ויאמר המלך לקרא
Dan. 2, 2. ויאמר להם המלך
Dan. 2, 3. ויאמר אחד קדוש
לפלמוני
Dan. 8, 13. ויאמר אלי עד ערב בקר
Dan. 8, 14. ויאמר אלי חבן בן־אדם
Dan. 8, 17. ויאמר הנני מודיעך
Dan. 8, 19. ויאמר אלי דניאל
Dan. 10, 11. ויאמר אלי אל־תירא
Dan. 10, 12. ויאמר אלי־תירא
Dan. 10, 19. ויאמר הידעת למה־
באתי
Dan. 10, 20. ויאמר לאיש לבוש
הבדים
Dan. 12, 6. ויאמר לך דניאל
Dan. 12, 9. ויאמר יי אל־חושע
Hos. 1, 2. ויאמר יי אליו קרא שמו
Hos. 1, 4. ויאמר לו קרא שמה
Hos. 1, 6. ויאמר קרא שמו
Hos. 1, 9. ויאמר יי אלי עוד
Hos. 3, 1. ויאמר אפרים אך
Hos. 12, 9. ויאמר לעמו
Joel 2, 19. ויאמר יי אלי
Am. 7, 8. ויאמר אדני הנני שם
Am. 7, 8. ויאמר אמציה אל־עמוס
Am. 7, 12. ויאמר אל־אמציה
Am. 7, 14. ויאמר אלי יי לך הנבא
Am. 7, 15. ויאמר מה־אתה ראה עמוס
Am. 8, 2. ויאמר יי אלי בא הקץ
Am. 8, 2. ויאמר הך הכפתור
Am. 9, 1. ויאמר לו מה־לך נרדם
Jon. 1, 6. ויאמר אליהם עברי אנכי
Jon. 1, 9. ויאמר אליהם שאוני
Jon. 1, 12. ויאמר קראתי מצרה
Jon. 2, 3. ויאמר יי לדג
Jon. 2, 11. ויאמר בניניוה מטעם המלך
Jon. 3, 7. ויאמר יי החיטב
Jon. 4, 4. ויאמר טוב מותי
Jon. 4, 8. ויאמר אלהים אל־יונה
Jon. 4, 9. ויאמר היטב חרה־לי
Jon. 4, 9. ויאמר יי אתה חסת
Jon. 4, 10. ויאמר כתוב חזון
Hab. 2, 2. ויאמר חגי מלאך יי
Hag. 1, 13. ויאמר חגי אם־יגע
Hag. 2, 13. ויען חגי ויאמר
Hag. 2, 14. ויאמר אלי המלאך
Zach. 1, 9. ויאמר אלי המלאך
הדבר
Zach. 1, 14. מה־אלה ויאמר אלי
Zach. 2, 2. ויאמר לאמר
Zach. 2, 4. ויאמר אלי למד
Zach. 2, 6. ויאמר אלי רץ דבר אל־
הנער
Zach. 2, 8. ויאמר יי אל־השטן
Zach. 3, 2. ויאמר אל־העמדים לפניו
Zach. 3, 4.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו רָאָה Zach. 3, 4.
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה אַתָּה רֹאֶה Zach. 4, 2.
וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלוֹא יָדַעְתָּ Zach. 4, 5.
וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר Zach. 4, 6.
וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר Zach. 4, 13.
וַיֹּאמֶר אֵלֶּה שְׁנֵי בְנֵי־ Zach. 4, 14.
הַיִּצְהָר
וַיֹּאמֶר אֵלַי מַה אַתָּה רֹאֶה Zach. 5, 2.
וַיֹּאמֶר אֵלַי זֹאת הָאָלָה Zach. 5, 3.
וַיֹּאמֶר אֵלַי שָׂא נָא Zach. 5, 5.
וַיֹּאמֶר זֹאת הָאֵיפָה Zach. 5, 6.
וַיֹּאמֶר זֹאת עֵינָם Zach. 5, 6.
וַיֹּאמֶר זֹאת הָרִשְׁעָה Zach. 5, 8.
וַיֹּאמֶר אֵלַי לִבְנוֹת־לָהּ Zach. 5, 11.
וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ וַיֹּאמֶר אֵלַי Zach. 6, 5.
וַיֹּאמֶר לְכוּ הִתְהַלֵּכוּ Zach. 6, 7.
וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי Zach. 11, 13. 15.

3impf.c.h int.: הַיֹּאמַר

הֲיֹאמַר חֹמֶר לְיוֹצְרוֹ Jes. 45, 9.

3 imperf.: שֶׁיֹּאמַר

יֵשׁ דָּבָר שֶׁיֹּאמְרוּ רְאֵה־זֶה Eccl. 1, 10.

3 impf.f.: תֹּאמַר

כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַיִךְ שָׂרָה Gn. 21, 12.
מַה־תֹּאמַר נַפְשֵׁךְ 1 Sam. 20, 4.
כָּל־אֲשֶׁר תֹּאמַר יִתֶּן לָהּ Esth. 2, 13.
תֹּאמַר יָשְׁבָת צִיּוֹן Jer. 51, 35.
תֹּאמַר יְרוּשָׁלַם Jer. 51, 35.
כִּי־תֹאמַר אֲדוֹם רֻשַּׁשְׁנוּ Mal. 1, 4.

3 fem.: תֹּאמַר *p.*

בְּעִיר אֲמִרְיָה תֹּאמַר Prv. 1, 21.

3 fem.: וַתֹּאמַר *p.*

וַתִּדַּר נֶדֶר וַתֹּאמַר 1 Sam. 1, 11.
וַתִּתְפַּלֵּל חַנָּה וַתֹּאמַר 1 Sam. 2, 1.
וַתִּתֶּן אֶסְתֵּר וַתֹּאמֶר Esth. 5, 7.
וַתִּתֶּן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וַתֹּאמֶר Esth. 7, 3.

3 fem.: וַתֹּאמֶר

וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־הַנָּחָשׁ Gn. 3, 2.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה Gn. 3, 13.
וַתֹּאמֶר קָנִיתִי אִישׁ אֶת־יְיָ Gn. 4, 1.
וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם
הִנֵּה־נָא Gn. 16, 2.
וַתֹּאמֶר שָׂרַי אֶל־אַבְרָם
חָמְסִי Gn. 16, 5.
וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שָׂרַי Gn. 16, 8.
וַתֹּאמֶר הִבֵּכִּירָה Gn. 19, 31. 34.
וַתֹּאמֶר שָׂרָה צְחֹק עָשָׂה לִי Gn. 21, 6.
וַתֹּאמֶר מִי מִלֵּל לְאַבְרָהָם Gn. 21, 7.
וַתֹּאמֶר לְאַבְרָהָם גָּרֵשׁ
הָאָמָה Gn. 21, 10.
וַתֹּאמֶר שְׁתֵה אֲדֹנִי Gn. 24, 18.
וַתֹּאמֶר גַּם לִגְמַלֶּיךָ אֶשְׁאָב Gn. 24, 19.
וַתֹּאמֶר אֵלָיו בַּת־בְּתוּאֵל
אָנֹכִי Gn. 24, 24.
וַתֹּאמֶר אֵלָיו גַּם־תֶּבֶן Gn. 24, 25.
וַתֹּאמֶר שְׁתֵה וְגַם־גְּמַלֶּיךָ Gn. 24, 46.
וַתֹּאמֶר בַּת־בְּתוּאֵל Gn. 24, 47.
עִם־הָאִישׁ הַזֶּה וַתֹּאמֶר
אֵלֵךְ Gn. 24, 58.
וַתֹּאמֶר אֶל־הָעֶבֶד Gn. 24, 65.
וַתֹּאמֶר אֵם־כֵּן לָמָּה זֶּה
אָנֹכִי Gn. 25, 22.
וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ עָלַי Gn. 27, 13.
וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה עָשָׁו
אָחִיךָ Gn. 27, 42.
וַתֹּאמֶר רִבְקָה אֶל־יִצְחָק Gn. 27, 46.
וַתֹּאמֶר כִּי־שָׂמַע יְיָ כִּי־
שִׂנוּאָה Gn. 29, 33.
וַתֹּאמֶר עַתָּה הַפַּעַם יִלֶּוֶה Gn. 29, 34.
וַתֹּאמֶר הַפַּעַם אוֹדֶה
אֶת־יְיָ Gn. 29, 35.
וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הָבָה־לִי
בָנִים Gn. 30, 1.
וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתִי בִלְהָה Gn. 30, 3.
וַתֹּאמֶר רָחֵל דָּנַנִי אֱלֹהִים Gn. 30, 6.
וַתֹּאמֶר רָחֵל נַפְתּוּלֵי
אֱלֹהִים Gn. 30, 8.
וַתֹּאמֶר לֵאָה בָּגָד Gn. 30, 11.
וַתֹּאמֶר לֵאָה בְּאָשְׁרִי Gn. 30, 13.
וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל־לֵאָה Gn. 30, 14.
וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְעַט Gn. 30, 15.
וַתֹּאמֶר רָחֵל לָכֵן יִשְׁכַּב Gn. 30, 15.
וַתֹּאמֶר אֵלָיו תָּבוֹא כִי שָׂכֹר Gn. 30, 16.
וַתֹּאמֶר לֵאָה נָתַן אֱלֹהִים
שְׂכָרִי Gn. 30, 18.
וַתֹּאמֶר לֵאָה זְבָדַנִי אֱלֹהִים Gn. 30, 20
וַתֹּאמֶר אָסַף אֱלֹהִים Gn. 30, 23.
וַתֹּאמֶר אֶל־אֲבִיהָ אֶל־יְיָ Gn. 31, 35.
וַתֹּאמֶר לָהּ הַמְיַלֶּדֶת Gn. 35, 17.
וַתֹּאמֶר מָה־תִּתֶּן־לִי Gn. 38, 16.
וַתֹּאמֶר אִם־תִּתֶּן Gn. 38, 17.
וַתֹּאמֶר תַּחְמֹד Gn. 38, 18.
וַתֹּאמֶר הִכָּר־נָא לְמִי Gn. 38, 25.
וַתֹּאמֶר מָה־פָּרַצְתָּ Gn. 38, 29.
וַתֹּאמֶר שִׁכְבָה עִמִּי Gn. 39, 7.
וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר Gn. 39, 14.
וַתֹּאמֶר מִילְּדֵי הָעִבְרִיִּם זֶה Ex. 2, 6.
וַתֹּאמֶר אֲחֹתוֹ אֶל־בַּת־פַּרְעֹה Ex. 2, 7
וַתֹּאמֶר־לָהּ בַּת־פַּרְעֹה לְכִי Ex. 2, 8.
וַתֹּאמֶר לָהּ בַּת־פַּרְעֹה הֵילִיכִי Ex. 2, 9
וַתֹּאמֶר כִּי מִן־הַמַּיִם
מְשִׁיתִהוּ Ex. 2, 10.
וַתֹּאמֶר כִּי חֲתַן־דָּמִים Ex. 4, 25.
וַתֹּאמֶר לְבִלְעָם מָה Num. 22, 28.
וַתֹּאמֶר הָאָתוֹן Num. 22, 30.
וַתֹּאמֶר כֵּן בְּאוּ אֵלַי Jos. 2, 4.
וַתֹּאמֶר אֶל־הָאֲנָשִׁים Jos. 2, 9.
וַתֹּאמֶר לָהֶם הָהָרָה לָכֶן Jos. 2, 16.
וַתֹּאמֶר כְּדִבְרֵיכֶם Jos. 2, 21.
וַתֹּאמֶר תְּנָה־לִּי בְרָכָה Jos. 15, 19.
וַתֹּאמֶר לוֹ הַבָּה־לִּי בְרָכָה Jud. 1, 15.
וַתֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא־צוֹה יְיָ Jud. 4, 6.
וַתֹּאמֶר הָלֹךְ אֵלֵךְ עִמָּךְ Jud. 4, 9.
וַתֹּאמֶר דְּבֹרָה אֶל־בָּרָק Jud. 4, 14.
וַתֹּאמֶר אֵלָיו סוּרָה אֲדֹנִי Jud. 4, 18.
וַתֹּאמֶר לוֹ לֵךְ וְאֹרַאךְ Jud. 4, 22.
וַתֹּאמֶר לָהֶם הַתְּאֵנָה Jud. 9, 11.
וַתֹּאמֶר לָהֶם הַגֹּפֶן Jud. 9, 13.
וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִי Jud. 11, 36.
וַתֹּאמֶר אֶל־אָבִיהָ Jud. 11, 37.
וַתֹּאמֶר לְאִישָׁהּ לֵאמֹר Jud. 13, 6.
וַתֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה נָרְאָה
אֵלַי Jud. 13, 10.
וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ Jud. 13, 23.
וַתֹּאמֶר־רַק שִׁנֵּאתָנִי Jud. 14, 16.
וַתֹּאמֶר דְּלִילָה אֵל־
שִׁמְשׁוֹן Jud. 16, 6. 10.
וַתֹּאמֶר אֵלָיו פְּלִשְׁתִּים Jud. 16, 9. 12. 14.
עָלַיִךְ
וַתֹּאמֶר דְּלִילָה Jud. 16, 13.
וַתֹּאמֶר אֵלָיו אֵיךְ תֹּאמַר Jud. 16, 15.
וַתֹּאמֶר פְּלִשְׁתִּים עָלַיִךְ
שִׁמְשׁוֹן Jud. 16, 20.
וַתֹּאמֶר אִמּוֹ בָּרוּךְ Jud. 17, 2.
וַתֹּאמֶר אִמּוֹ הַקְדֵּשׁ
הַקְדַּשְׁתִּי Jud. 17, 3.
וַתֹּאמֶר נָעֳמִי לְשָׁתֵּי כַלֹּתֶיהָ Ruth 1, 8.
וַתֹּאמֶר נָעֳמִי שֹׁבְנָה Ruth 1, 11.
וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה Ruth 1, 15.
וַתֹּאמֶר רוּת אַל־תַּפְגְּעִי־
בִי Ruth 1, 16.
וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָן אַל־תִּקְרֶאנָה
לִי Ruth 1, 20.
וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה Ruth 2, 2.
וַתֹּאמֶר לָהּ לְכִי בִתִּי Ruth 2, 2.
וַתֹּאמֶר אֶלְקְטָה־נָּא Ruth 2, 7.
וַתִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה וַתֹּאמֶר
אֵלָיו Ruth 2, 10.
וַתֹּאמֶר אֶמְצָא־חֵן Ruth 2, 13.
וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוֹתָהּ Ruth 2, 19.
וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ Ruth 2, 19.
וַתֹּאמֶר נָעֳמִי Ruth 2, 20.
וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי Ruth 2, 20.
וַתֹּאמֶר רוּת הַמּוֹאֲבִיָּה Ruth 2, 22.
וַתֹּאמֶר נָעֳמִי אֶל־רוּת Ruth 3, 1.
וַתֹּאמֶר לָהּ נָעֳמִי חֲמוֹתָהּ
וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר־
תֹּאמְרִי Ruth 3, 5.
וַתֹּאמֶר אֵנֹכִי רוּת Ruth 3, 9.
וַתֹּאמֶר מִי־אַתְּ בִּתִּי Ruth 3, 16.
וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ־הַשְּׂעֹרִים Ruth 3, 17.
וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִתִּי Ruth 3, 18.
וְתֵדַע הֲנָה וַתֹּאמֶר לֹא
אֲדֹנִי 1 Sam. 1, 15.
וַתֹּאמֶר תִּמְצָא שִׁפְחָתֵךְ
חֵן 1 Sam. 1, 18.
וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי 1 Sam. 1, 26.
וַתֹּאמֶר גִּלָּה כְבוֹד
מִיִּשְׂרָאֵל 1 Sam. 4, 22.
וַתֹּאמֶר חַלָּה הִוא 1 Sam. 19, 14.
וַתֹּאמֶר מִיכַל אֶל־שָׁאוּל 1 Sam. 19, 17.
וַתֹּאמֶר לְנַעֲרִיָּה עִבְרִי לְפָנָי 1 S. 25, 19
וַתֹּאמֶר בִּי־אֲנִי אֲדֹנִי הָעָוֹן 1 S. 25, 24.
וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמָתֵךְ
לִשְׁפָּחָה 1 Sam. 25, 41.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֵלָיו 1 Sam. 28, 9.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶת־מִי
אַעֲלֶה 1 Sam. 28, 11.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־
שָׁאוּל 1 Sam. 28, 12. 13.
וַתֹּאמֶר אִישׁ זָקֵן עֹלֶה 1 Sam. 28, 14.
וְתַרְא כִּי־נִבְהַל מְאֹד
וַתֹּאמֶר 1 Sam. 28, 21.
וַתֹּאמֶר מַה־נִּכְבַּד הַיּוֹם 2 Sam. 6, 20.
וַתֹּאמֶר הָרָה אָנֹכִי 2 Sam. 11, 5.
וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל־אָחִי 2 Sam. 13, 12.
וַתֹּאמֶר לוֹ אֶל־אָדוֹת
הָרָעָה 2 Sam. 13, 16.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הְתְקֹעַת 2 S. 14, 4.
וַתֹּאמֶר הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ 2 Sam. 14, 4.
וַתֹּאמֶר אֵבֶל אָשָׁה־ 2 Sam. 14, 5.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הְתְקוֹעִית 2 S. 14, 9.
וַתֹּאמֶר יִזְכֹּר־נָא 2 Sam. 14, 11.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה 2 Sam. 14, 12.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה וְלָמָּה
חָשַׁבְתָּה 2 Sam. 14, 13.
וַתֹּאמֶר שִׁפְחָתְךָ אֲדַבְּרָה־
נָּא 2 Sam. 14, 15.
וַתֹּאמֶר שִׁפְחָתְךָ יְהִי־נָא
דְבַר־ 2 Sam. 14, 17.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה יְדַבֶּר־נָא 2 S. 14, 18.
וַתֵּעַן הָאִשָּׁה וַתֹּאמֶר 2 Sam. 14, 19.
וַתֹּאמֶר לָהֶם הָאִשָּׁה 2 Sam. 17, 20.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַתָּה
יוֹאָב 2 Sam. 20, 17.
וַתֹּאמֶר לוֹ שְׁמַע דִּבְרֵי 2 Sam. 20, 17.
וַתֹּאמֶר לֵאמֹר דַּבֵּר יִדַּבְּרוּ 2 S. 20, 18.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־יוֹאָב 2 S. 20, 21.
וַתֹּאמֶר לוֹ אֲדֹנִי אַתָּה 1 Reg. 1, 17.
וַתֹּאמֶר יְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ 1 Reg. 1, 31.
וַתֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם בָּאָךְ 1 Reg. 2, 13.
וַתֹּאמֶר דָּבָר 1 Reg. 2, 14.
וַתֹּאמֶר אֵלָיו דַּבֵּר 1 Reg. 2, 16.
וַתֹּאמֶר בַּת־שֶׁבַע טוֹב 1 Reg. 2, 18.
וַתֹּאמֶר שְׁאֵלָה אַחַת
קְטַנָּה 1 Reg. 2, 20.
וַתֹּאמֶר יִתֵּן אֶת־אֲבִישַׁג 1 Reg. 2, 21.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחַת 1 Reg. 3, 17.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הָאַחֶרֶת 1 Reg. 3, 22.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־בְּנָהּ
הַחַי 1 Reg. 3, 26.
וַתֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי 1 Reg. 3, 26.
וַתֹּאמֶר אֵל־הַמֶּלֶךְ 1 Reg. 10, 6.
וַתֹּאמֶר חַי־יְיָ אֱלֹהֶיךָ 1 Reg. 17, 12.
וַתֹּאמֶר אֵל־אֵלִיָּהוּ מַה־לִּי
וְלָךְ 1 Reg. 17, 18.
וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה אֶל־
אֵלִיָּהוּ 1 Reg. 17, 24.
וַתֹּאמֶר אֵלָיו אִיזֶבֶל 1 Reg. 21, 7.
וַתֹּאמֶר אִיזֶבֶל אֶל־
אַחְאָב 1 Reg. 21, 15.
וַתֹּאמֶר אֵין לְשִׁפְחָתֵךְ 2 Reg. 4, 2.
וַתֹּאמֶר אֶל־בַּנָּה הַגִּישָׁה
אֵלַי 2 Reg. 4, 6.
וַתֹּאמֶר אֶל־אִישָׁהּ הִנֵּה־נָא
יָדַעְתִּי 2 Reg. 4, 9.
וַתֹּאמֶר בְּתוֹךְ עַמִּי 2 Reg. 4, 13.
וַתֹּאמֶר אֲדֹנִי 2 Reg. 4, 16.
וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם נָא לִי 2 Reg. 4, 22.
וַתֹּאמֶר שָׁלוֹם 2 Reg. 4, 23. 26.
וַתֹּאמֶר אֶל־נַעֲרָהּ 2 Reg. 4, 24.
וַתֹּאמֶר הַשְׁאַלְתִּי בֵן 2 Reg. 4, 28.
וַתֹּאמֶר אִם הִנְעַר חִי־יְיָ 2 Reg. 4, 30.
וַתֹּאמֶר אֶל־גִּבְרָתָהּ 2 Reg. 5, 3.
וַתֹּאמֶר הַאֲשָׁה הַזֹּאת 2 Reg. 6, 28.
וַתֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם זִמְרִי 2 Reg. 9, 31.
וַתֹּאמֶר אֵלֵיהֶם כֹּה־אָמַר 2 Rg. 22, 15.
וַתֹּאמֶר אֶל־הַמֶּלֶךְ 2 Chr. 9, 5.
וַתֹּאמֶר קֶשֶׁר קָשָׁר 2 Chr. 23, 13.
וַתֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְיָ 2 Chr. 34, 23.
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ Esth. 2, 22.
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב Esth. 4, 10.
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב Esth. 4, 15.
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר Esth. 5, 4. 7, 6. 9, 13.
וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ Esth. 5, 14.
וַתֹּאמֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב Esth. 8, 5
וַתֹּאמֶר לוֹ אִשְׁתּוֹ Job. 2, 9.
הַעֹזֶה פָּנֶיהָ וַתֹּאמֶר לוֹ Prv. 7, 13.
וַתֹּאמֶר צִיּוֹן עֲזָבַנִי יְיָ Jes. 49, 14.

1 imperf.pl: נֹאמַר

מַה־נֹּאמַר לַאדֹנִי Gn. 44, 16.
וְאֵיךְ נֹאמַר אֱלֹהִים מָצָא
הֵילֵךְ 2 Sam. 12, 18.
מַה־נֹּאמַר אֱלֹהֵינוּ Esr. 9, 10.
הוֹדִיעֵנוּ מַה־נֹּאמַר לוֹ Job. 37, 19.
וְלֹא־נֹאמַר עוֹד אֱלֹהֵינוּ Hos. 14, 4.

1 pl.: וְנֹאמַר

וְנֹאמַר צַדִּיק Jes. 41, 26.

1 pl.: וַנֹּאמַר

וַנֹּאמֶר תְּהִי נָא Gn. 26, 28.
וַנֹּאמֶר אֵלָיו כֵּנִים אֲנָחְנוּ Gn. 42, 31.
וַנֹּאמֶר אֵל־אֲדֹנִי יֶשׁ־לָנוּ Gn. 44, 20.
וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי Gn. 44, 22.
וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת Gn. 44, 26.
וַנֹּאמֶר נַעֲשֶׂה־נָּא לָנוּ Jos. 22, 26.
וַנֹּאמֶר וְהָיָה כִי Jos. 22, 28.
וַנֹּאמֶר בֹּאוּ וְנָבוֹאָה יְרוּשָׁלַם Jer. 35, 11.

2 pl.: תֹּאמְרוּ, תֹּאמְרוּ

וַאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֶתֵּן Gn. 34, 11.
וְאֵת־נָה כַּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי Gn. 34, 12.
כֹּה־תֹאמְרוּ לְיוֹסֵף Gn. 50, 17.
וְכִי תֹאמְרוּ מַה־נֹּאכַל Lev. 25, 20.
וּמַה־זֶּה תֹּאמְרוּ אֵלַי Jud. 18, 24.
כֹּה־תֹאמְרוּ לְדָוִד 1 Sam. 18, 25.
תְּמְרוּ הוֹלֹא עַצְמִי 2 Sam. 19, 14.
כֹּה תֹאמְרוּ אֵלֵיהוּ 2 Reg. 22, 18.
כֹּה תֹאמְרוּ אֵלֵיהוּ 2 Chr. 34, 26.
כִּי תֹאמְרוּ מַה־נִּרְדַּם־לוֹ Job. 19, 28.
כִּי תֹאמְרוּ אַיֵּה בֵּית־נָדִיב Job. 21, 28.
פֶּן־תֹּאמְרוּ מְצָאנוּ חָכְמָה Job. 32, 13.
אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי Ps. 11, 1.
אֵיךְ תֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה Jes. 19, 11.
וְהָיָה כִי תֹאמְרוּ Jer. 5, 19.
אֵיכָה תֹּאמְרוּ חֲכָמִים אֲנָחְנוּ Jer. 8, 8.
כֹּה תֹאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ Jer. 23, 35.
כִּי תֹאמְרוּ מַשָּׂא יְיָ Jer. 23, 38.
כֹּה תֹאמְרוּ אֶל Jer. 27, 4. 37, 7.
אֵיךְ תֹּאמְרוּ גִּבּוֹרִים אֲנָחְנוּ Jer. 48, 14
וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדַּל יְיָ Mal. 1, 5.

2 impf. pl.: תֹּאמְרוּ *p.*

וְאִם־מַשָּׂא יְיָ תֹּאמְרוּ Jer. 23, 38.

2 impf. pl.: תֹּאמְרוּן

כֹּה תֹאמְרוּן לַאדֹנִי לְעֵשָׂו Gn. 32, 4.
כֹּה תֹאמְרוּן לְאִישׁ 1 Sam. 11, 9.
וְכִי תֹאמְרוּן אֵלַי אֵל־יְיָ 2 Rg. 18, 22.
כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־אֲדֹנֵיכֶם 2 Rg. 19, 6.
כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־חִזְקִיָּהוּ 2 Rg. 19, 10.
לֹא־תֹאמְרוּן קֶשֶׁר לְכֹל Jes. 8, 12.
כֹּה תֹאמְרוּן אֶל־אֲדֹנֵיכֶם Jes. 37, 6.

כה תאמרון אל־חזקיהו Jes. 37, 10.
2 *imperf. pl.*: תֹּאמְרוּן
כה תאמרן אל־צדקיהו Jer. 21, 3.
2 *masc.*: וְתֹאמְרוּ
ותענו אתי ותאמרו Dt. 1, 14.
ותאמרו נשלחה אנשים Dt. 1, 22.
ותרגנו באהליכם ותאמרו Dt. 1, 27.
ותענו ותאמרו אלי Dt. 1, 41.
ותאמרו הן הראנו יי Dt. 5, 21.
ותאמרו לו כי־מלך תשים 1 S. 10, 19.
ותאמרו לי לא כי־מלך 1 Sam. 12, 12.
ותאמרו לא־כי על־סוס נוס Jes. 30, 16.
3 *impf. pl.*: יֹאמְרוּ
כי יאמרו לא־נראה Ex. 4, 1.
והיה כי־יאמרו אליכם בניכם Ex. 12, 26.
למה יאמרו מצרים Ex. 32, 12.
על־כן יאמרו המשלים Num. 21, 27.
פן־יאמרו הארץ Dt. 9, 28.
ועל־המשפט אשר־יאמרו לך Dt. 17, 11.
פן־יאמרו ידנו רמה Dt. 32, 27.
כי יאמרו נסים לפנינו Jos. 8, 6.
מחר יאמרו בניכם Jos. 22, 24.
ולא־יאמרו בניכם מחר Jos. 22, 27.
והיה כי־יאמרו עלינו Jos. 22, 28.
פן־יאמרו לי Jud. 9, 54.
והיה כי יאמרו פליטי אפרים Jud. 12, 5.
לכל אשר־יאמרו אליך 1 Sam. 8, 7.
אם־כה יאמרו אלינו 1 Sam. 14, 9.
ואם־כה יאמרו עלו עלינו 1 S. 14, 10.
על־כן יאמרו הגם שאול 1 S. 19, 24.
על־כן יאמרו 2 Sam. 5, 8.
אשר לא־יאמרו זאת איזבל 2 Reg. 9, 37.
הלא־הם יורוך ויאמרו לך Job. 8, 10.
ראיו יאמרו איו Job. 20, 7.
אנשי לבב יאמרו לי Job. 34, 34.
אל־יאמרו בלבם Ps. 35, 25.
אל־יאמרו בלעגוהו Ps. 35, 25.
יאמרו תמיד יגדל יי Ps. 40, 16.
אויבי יאמרו רע לי Ps. 41, 6.
למה יאמרו הגוים Ps. 79, 10.
יאמרו גאולי יי Ps. 107, 2.
למה יאמרו הגוים Ps. 115, 2.
יאמרו־נא בית־אהרן Ps. 118, 3.
יאמרו־נא יראי יי Ps. 118, 4.
אז יאמרו בגוים Ps. 126, 2.
אם־יאמרו לכה אתנו Prv. 1, 11.
וכי־יאמרו אליכם Jes. 8, 19.
אם־לא יאמרו כדבר הזה Jes. 8, 20.
עוד יאמרו באזניך Jes. 49, 20.
יאמרו קומה Jer. 2, 27.
לא־יאמרו עוד ארון Jer. 3, 16.
והיה כי־יאמרו אליך Jer. 15, 2.
ולא־יאמרו עוד חי Jer. 23, 7.
עוד יאמרו Jer. 31, 23.
לא־יאמרו עוד Jer. 31, 29.
לאמתם יאמרו Thr. 2, 12.
כי־יאמרו אליך Ez. 21, 12.
וכאשר יאמרו אליך Ez. 37, 18.
וכל־כפיריה יאמרו לך Ez. 38, 13.
ובל־יאמרו ללבבם Hos. 7, 2.
יאמרו אין מלך לנו Hos. 10, 3.
יאמרו בעמים Joel 2, 17.
יאמרו הר־הו Am. 5, 16.
3 *impf. pl.*: יֹאמְרוּ *p.*
ועזוז נוראותיך יאמרו Ps. 145, 6.
כבוד מלכותך יאמרו Ps. 145, 11.
ואם חי־יי יאמרו Jer. 5, 2.
3 *masc.*: שֶׁיֹּאמְרוּ
שיאמרו כלילת יפי Thr. 2, 15.
3 *impf. pl.*: וַיֹּאמְרוּ, וַיֹּאמְרוּ־
זקניך ויאמרו־לך Dt. 32, 7.

ויאמרו בגוים יי מלך 1 Chr. 16, 31.
וילכו ויאמרו לך הגנו Job. 38, 35.
ויאמרו תמיד יגדל יי Ps. 35, 27.
ויאמרו תמיד יגדל אלהים Ps. 70, 5.
כלם יענו ויאמרו אליך Jes. 14, 10.
וישמעו ויאמרו אמת Jes. 43, 9.
ויאמרו אך־שקר נחלו Jer. 16, 19.
ויאמרו חוסה יי Joel 2, 17.
3 *masc.*: וַיֹּאמְרוּ
ויאמרו איש אל־רעהו Gn. 11, 3.
ויאמרו הבה נבנה לנו עיר Gn. 11, 4.
ויאמרו כן תעשה Gn. 18, 5.
ויאמרו אלוה איה שרה Gn. 18, 9.
ויאמרו לא כי ברחוב נלין Gn. 19, 2.
ויקראו אל־לוט ויאמרו לו Gn. 19, 5.
ויאמרו גש הלאה Gn. 19, 9.
ויאמרו האחד בא־לגור Gn. 19, 9.
ויאמרו האנשים אל־לוט Gn. 19, 12.
ויען לבן ובתואל ויאמרו Gn. 24, 50.
ויאמרו נקרא לנער Gn. 24, 57.
ויאמרו אליה התלכי Gn. 24, 57.
ויברכו את־רבקה ויאמרו לה Gn. 24, 60.
ויאמרו ראו ראינו Gn. 26, 28.
ויאמרו לו מצאנו מים Gn. 26, 32.
ויאמרו מחרן אנחנו Gn. 29, 4.
ויאמרו ידענו Gn. 29, 5.
ויאמרו שלום Gn. 29, 6.
ויאמרו לא נוכל Gn. 29, 8.
ויאמרו אליהם לא נוכל Gn. 34, 14.
ויאמרו הכזונה יעשה Gn. 34, 31.
ויאמרו לו אחיו המלך תמלך Gn. 37, 8.
ויאמרו איש אל־אחיו Gn. 37, 19.
ויאמרו זאת מצאנו Gn. 37, 32.
ויאמרו לא־היתה בזה Gn. 38, 21.
ויאמרו אליו חלום Gn. 40, 8.
ויאמרו מארץ כנען Gn. 42, 7.
ויאמרו אליו לא אדני Gn. 42, 10.
ויאמרו שנים עשר עבדיך Gn. 42, 13.
ויאמרו איש אל־א יר Gn. 42, 21.
ויאמרו שאול שאל־ האיש לנו Gn. 43, 7.
ויאמרו על־דבר הכסף Gn. 43, 18.
ויאמרו בי אדני Gn. 43, 20.
ויאמרו שלום לעבדך לאביכ Gn. 43, 28.
ויאמרו אליו למה ידבר אדני Gn. 44, 7.
ויאמרו אל־פרעה רעה Gn. 47, 3.
ויאמרו אל־פרעה לגור Gn. 47, 4.
ויאמרו לו לא־נכחד Gn. 47, 18.
ויאמרו החיתנו Gn. 47, 25.
ויאמרו אבל־כבד זה Gn. 50, 11.
ויאמרו לו יוסף יוסף Gn. 50, 15.
ויאמרו הננו לך לעבדים Gn. 50, 18.
ויאמרו אל־פרעה כה־ אמר יי Ex. 5, 1.
ויאמרו אלהי העברים נקרה Ex. 5, 3.
ויאמרו אל־העם Ex. 5, 10.
ויאמרו אלהם ירא יי Ex. 5, 21.
ויאמרו החרטמם Ex. 8, 15.
ויאמרו אלוי כה־אמר יי Ex. 10, 3.
ויאמרו עבדי פרעה אליו Ex. 10, 7.
ויאמרו מה־זאת עשינו Ex. 14, 5.
ויאמרו אל־משה המבלי Ex. 14, 11.
ויאמרו לאמר אשירה ליי Ex. 15, 1.
ויאמרו אלהם בני ישראל Ex. 16, 3.
ויאמרו איש אל־אחיו Ex. 16, 15.
ויאמרו תנו־לנו מים Ex. 17, 2.
ויאמרו כל אשר־דבר יי Ex. 19, 8.
ויאמרו אל־משה דבר־ אתה Ex. 20, 19.
ויאמרו כל אשר־דבר יי Ex. 24, 7.
ויאמרו אליו קום עשה Ex. 32, 1.
ויאמרו אלה אלהיך Ex. 32, 4. 8.

ויאמרו לי עשה־לנו Ex. 32, 23.
ויאמרו אל־משה לאמר Ex. 36, 5.
ויאמרו האנשים ההמה Num. 9, 7.
ויאמרו מי יאכלנו בשר Num. 11, 4.
ויאמרו הרק אך־במשה Num. 12, 2.
ויספרו־לו ויאמרו Num. 13, 27.
ויאמרו אלהם כל־העדה Nu. 14, 2.
ויאמרו איש אל־אחיו Num. 14, 4.
ויאמרו אל־כל־עדת בני־ ישראל Num. 14, 7.
ויאמרו כל־העדה Num. 14, 10.
ויאמרו אלהם רב־לכם Num. 16, 3.
ויאמרו לא נעלה Num. 16, 12.
ויאמרו אל אלהי הרוחת Nu. 16, 22.
ויאמרו בני ישראל Num. 17, 27.
ויאמרי לאמר Num. 20, 3.
ויאמרו אליו בני־ישראל Nu. 20, 19.
ויאמרו חטאנו כי־דברנו ביי Num. 21, 7.
ויאמרו מאן בלעם Num. 22, 14.
ויאמרו לו כה אמר בלק Nu. 22, 16.
ויאמרו אל־משה עבדיך נשאו Num. 31, 49.
ויאמרו אל־משה Num. 32, 3.
ויאמרו אם־מצאנו חן Num. 32, 5.
ויגשו אליו ויאמרו Num. 32, 16.
ויאמרו את־אדני צוה יי Nu. 36, 2.
ויאמרו טובה הארץ Dt. 1, 25.
ויאמרו לה האנשים Jos. 2, 14.
ויאמרו אליה האנשים Jos. 2, 17.
ויאמרו אל־יהושע כי־ נתן יי Jos. 2, 24.
וישבו אל־יהושע ויאמרו אליו Jos. 7, 3.
ויאמרו אליו ואל־איש ויאמרו איש־ישראל אל־החוי Jos. 9, 6. 7.
ויאמרו אל־יהושע Jos. 9, 8.
ויאמרו אליו מארץ רחוקה Jos. 9, 9.
ויאמרו אלינו זקנינו Jos. 9, 11.
ויאמרו כל־הנשיאים ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו Jos. 9, 19. 21.
ויענו את־יהושע ויאמרו Jos. 9, 24.
ויאמרו בני יוסף Jos. 17, 16.
ויאמרו עדים Jos. 24, 22.
ויאמרו העם אל־יהושע Jos. 24, 24.
ויאמרו לו הראנו נא Jud. 1, 24.
ויאמרו אך מסיך הוא Jud. 3, 24.
ויאמרו איש אל־רעהו Jud. 6, 29.
ויבקשו ויאמרו Jud. 6, 29.
ויאמרו אנשי העיר אל־יואש Jud. 6, 30.
ויאמרו אליו איש אפרים Jud. 8, 1.
ויאמרו כמוך כמוהם Jud. 8, 18.
ויאמרו אישי־ישראל Jud. 8, 22.
ויאמרו נתון נתן Jud. 8, 25.
ויאמרו לזית מלוכה עלינו Jud. 9, 8.
ויאמרו העצים לתאנה Jud. 9, 10.
ויאמרו העצים לגפן Jud. 9, 12.
ויאמרו כל־העצים אל־ האטד Jud. 9, 14.
ויאמרו בני־ישראל אל־יי Jud. 10, 15.
ויאמרו העם שרי גלעד Jud. 10, 18.
ויאמרו לו לא־תנחל Jud. 11, 2.
ויאמרו ליפתח לכה ויאמרו זקני גלעד אל־ יפתח Jud. 11, 6. 8. 10.
ויאמרו ליפתח מדוע עברת Jud. 12, 1.
ויאמרו לו אנשי־גלעד Jud. 12, 5.
ויאמרו לו אמר־נא שבלת Jud. 12, 6.
ויאמרו לו חודה חידתך Jud. 14, 13.
ויאמרו לאשת־שמשון Jud. 14, 15.
ויאמרו לו אנשי העיר Jud. 14, 18.
ויאמרו פלשתים Jud. 15, 6.
ויאמרו שמשון Jud. 15, 6.

ויאמרו לאסור Jud. 15, 10.
ויאמרו איש יהודה Jud. 15, 10.
ויאמרו לשמשון Jud. 15, 11.
ויאמרו לו לאסרך Jud. 15, 12.
ויאמרו לו לאמר Jud. 15, 13.
ויאמרו לה פתי אותו Jud. 16, 5.
ויאמרו נתן אלהינו בידנו Jud. 16, 23.
ויאמרו קראו לשמשון Jud. 16, 25.
ויאמרו אלהם לכו חקרו Jud. 18, 2.
ויסורו שם ויאמרו לו Jud. 18, 3.
ויאמרו לו שאל־נא באלהים Jud. 18, 5.
ויאמרו להם אחיהם Jud. 18, 8.
ויאמרו קומה ונעלה Jud. 18, 9.
ויאמרו אל־אחיהם Jud. 18, 14.
ויאמרו לו החרש Jud. 18, 19.
ויאמרו למיכה מה־לך Jud. 18, 23.
ויאמרו אליו בני־דן Jud. 18, 25.
ויאמרו אל־האיש Jud. 19, 22.
ויאמרו בני ישראל דברו Jud. 20, 3.
ויאמרו בני ישראל Jud. 20, 18.
ויאמרו בני בנימן Jud. 20, 32.
ויאמרו למה יי אלהי ישראל Jud. 21, 3.
ויאמרו בני ישראל Jud. 21, 5.
ויאמרו נגדע היום שבט Jud. 21, 6.
ויאמרו מי אחד Jud. 21, 8.
ויאמרו זקני העדה Jud. 21, 16.
ויאמרו ירשת פליטה Jud. 21, 17.
ויאמרו הנה חג־יי בשילו Jud. 21, 19.
עמכם ויאמרו לו Ruth 2, 4.
ויאמרו כל־העם אשר־ בשער Ruth 4, 11.
ויאמרו זקני ישראל 1 Sam. 4, 3.
ויאמרו מה קול התרועה 1 S. 4, 6.
אל המחנה ויאמרו 1 Sam. 4, 7.
ויאמרו מה־נעשה לארון 1 S. 5, 8.
ויאמרו שלחו את־ארון 1 Sam. 5, 11.
ויאמרו אם־משלחים 1 Sam. 6, 3.
ויאמרו מה האשם 1 Sam. 6, 4.
אשר נשיב לו ויאמרו 1 Sam. 6, 4.
ויאמרו אנשי בית־שמש 1 S. 6, 20.
ויאמרו שם חטאנו 1 Sam. 7, 6.
ויאמרו בני־ישראל אל־ שמואל 1 Sam. 7, 8.
ויאמרו אליו הנה אתה זקנת 1 Sam. 8, 5.
ויאמרו לא כי אם־מלך 1 S. 8, 19.
ויאמרו להן היש בזה 1 Sam. 9, 11.
ויאמרו יחי המלך 1 Sam. 10, 24.
ויאמרו כל־אנשי יביש 1 Sam. 11, 1.
ויאמרו אליו זקני יביש 1 Sam. 11, 3.
ויאמרו למלאכים הבאים 1 S. 11, 9.
ויאמרו אנשי יביש 1 Sam. 11, 10.
ויאמרו לא עשקתנו 1 Sam. 12, 4.
ויאמר חטאנו 1 Sam. 12, 10.
ויאמרו כל־העם 1 Sam. 12, 19.
ויאמרו פלשתים 1 Sam. 14, 11.
ויאמרו עלו 1 Sam. 14, 12.
ויאמרו כל־הטוב בעיניך 1 S. 14, 36.
ויאמרו העם אל־שאול 1 S. 14, 40.
ויאמרו עבדי־שאול אליו 1 S. 16, 15.
ויאמרו עבדי אכיש 1 Sam. 21, 12.
ויאמרו אנשי דוד אליו 1 Sam. 23, 3.
ויאמרו אנשי דוד 1 Sam. 24, 4.
ויאמרו עבדיו אליו 1 Sam. 28, 7.
ויאמרו שרי פלשתים 1 Sam. 29, 3.
ויאמרו לו שרי פלשתים 1 S. 29, 4.
ויאמרו זה שלל דוד 1 Sam. 30, 20.
ויאמרו יען אשר לא־הלכו 1 S. 30, 22.
ויאמרו אל־המלך 2 Sam. 4, 8.
ויאמרו לאמר 2 Sam. 5, 1.
ויאמרו שרי בני־עמון 2 Sam. 10, 3.
ויאמרו מת 2 Sam. 12, 19.
ויאמרו עבדיו אליו 2 Sam. 22, 21.
ויאמרו תני את־מכה 2 Sam. 14, 7.

ויאמרו עבדי־המלך 2 S. 15, 15.
ויאמרו איה אחימעץ 2 S. 17, 20.
ויאמרו אל־דוד קומו 2 S. 17, 21.
ויאמרו אל־המלך מדוע 2 S. 19, 42.
ויאמרו לו הגבענים 2 Sam. 21, 4.
ויאמרו אל־המלך 2 Sam. 21, 5.
ויאמרו לו עבדיו 1 Reg. 1, 2.
ויאמרו יחי המלך
אדניהו 1 Reg. 1, 25.
ויאמרו כל־העם יחי
המלך 1 Reg. 1, 39.
ויאמרו טוב הדבר 1 Reg. 18, 24.
ויאמרו יי הוא האלהים 1 Rg. 18, 39.
ויאמרו כה־אמר בן־הדד 1 Rg. 20, 5.
ויאמרו אליו כל־הזקנים 1 Rg. 20, 8.
ויאמרו אליו עבדיו 1 Reg. 20, 31.
ויאמרו עבדך בן־הדד
אמר 1 Reg. 20, 32.
ויאמרו אחיך בן־הדד 1 Rg. 20, 33.
ויאמרו עלה 1 Reg. 22, 6.
ויאמרו אליו איש עלה 2 Reg. 1, 6.
ויאמרו אליו איש בעל
שער 2 Reg. 1, 8.
ויאמרו אליו הידעת 2 Reg. 2, 3. 5.
ויאמרו נהה רוח אליהו 2 Reg. 2, 15.
ויאמרו אליו הנה נא יש 2 Rg. 2, 16.
ויאמרו אנשי העיר אל־
אלישע 2 Reg. 2, 19.
ויאמרו לו עלה קרח 2 Reg. 2, 23.
ויאמרו דם 2 Reg. 3, 23
ויאמרו מות בסיר 2 Reg. 4, 40.
ויאמרו אבי דבר גדול 2 Reg. 5, 13.
ויאמרו בני־הנביאים
אל־אלישע 2 Reg. 6, 1.
ויאמרו איש אל־רעהו 2 Rg. 7, 3. 9.
ויאמרו איש אל־אחיו 2 Reg. 7, 6.
ויאמרו מלך יהוא 2 Reg. 9, 13.
ויירא מאד מאד ויאמרו 2 Rg. 10, 4.
ויאמרו אחי אחזיהו 2 Reg. 10, 13.
ויאמרו יחי המלך 2 Reg. 11, 12.
ויאמרו אליו כה אמר
חזקיהו 2 Reg. 19, 3.
ויאמרו־אליו אנשי העיר 2 Rg. 23, 17
ויאמרו ישבי ירבוס לדויד 1 Chr. 11, 5.
ויאמרו כל־הקהל
לעשות כן 1 Chr. 13, 4.
ויאמרו בגוים יי מלך 1 Chr. 16, 31.
ויאמרו כל־העם אמן 1 Chr. 16, 36.
ויאמרו שרי בני־עמון 1 Chr. 19, 3.
ויאמרו צדיק יי 2 Chr. 12, 6.
ויאמרו עלה ויתן 2 Chr. 18, 5.
ויאמרו יחי המלך 2 Chr. 23, 11.
ויאמרו לו לא־לך
עזיהו 2 Chr. 26, 18.
ויאמרו להם לא־
תביאו 2 Chr. 28, 13.
ויאמרו טהרנו את־
כל־בית יי 2 Chr. 29, 18.
ויאמרו כל השרים
והשרות 2 Chr. 35, 25.
ויאמרו להם נבנה עמכם Esr. 4, 2.
ויאמרו קול גדול Esr. 10, 12.
ויאמרו לי הנשארים Neh. 1, 3.
ויאמרו נקום ונבנינו Neh. 2, 18.
ויאמרו מה־הדבר הזה Neh. 2, 19.
ויאמרו צריני Neh. 4, 5.
ויאמרו לנו עשר פעמים Neh. 4, 6.
ויאמרו נשיב ומהם לא
נבקש Neh. 5, 12.
ויאמרו כל־הקהל אמן Neh. 5, 13.
ויאמרו לעזרא הספר Neh. 8, 1.
ויאמרו הלוים Neh. 9, 5.
ויאמרו זה אלהיך Neh. 9, 18.
ויאמרו נערי־המלך Esth. 2, 2. 6, 3. 5.
ויאמרו עבדי המלך Esth. 3, 3.
ויאמרו לו חכמיו Esth. 6, 13.
ויאמרו לאל סור ממנו Job. 21, 14.
בבוא הזידים ויאמרו
לשאול Ps. 54, 2.
ויאמרו לא יראה־יה Ps. 94, 7.
ויאמרו מי ראנו Jes. 29, 15.
ויאמרו אליו כה אמר
חזקיהו Jes. 37, 3.
כחשו בי׳ ויאמרו לוא־
הוא Jer. 5, 13.
ויאמרו לא נלך Jer. 6, 16.
ויאמרו לא נקשיב Jer. 6, 17.
ויאמרו לכו ונחשבה Jer. 18, 18.
ויאמרו הכהנים Jer. 26, 11.
ויאמרו השרים וכל־העם Jer. 26, 16.
ויאמרו אל־כל־קהל העם Jer. 26, 17.
ויאמרו לא נשתה־יין Jer. 35, 6.
ויאמרו אליו שב נא Jer. 36, 15.
ויאמרו אל־ברוך הגיד
נגיד Jer. 36, 16.
ויאמרו השרים אל־ברוך Jer. 36, 19.
ויאמרו השרים אל־המלך Jer. 38, 4.
ויאמרו אליו הידע תדע Jer. 40, 14.
ויאמרו אל־ישמעאל Jer. 41, 8.
ויאמרו אל־ירמיהו
הנביא Jer. 42, 2.
ויאמרו קומה ונשבה Jer. 46, 16.
ויאמרו אלי העם Ez. 24, 19.
ויאמרו איש אל־רעהו Jon. 1, 7.
ויאמרו אליו הגידה־נא Jon. 1, 8.
ויאמרו אליו מה־זאת
עשית Jon. 1, 10.
ויאמרו אליו מה־נעשה
לך Jon. 1, 11.
ויאמרו אנה יי Jon. 1, 14.
ויאמרו לא Hag. 2, 12.
ויאמרו יטמא Hag. 2, 13.
ויאמרו כאשר זמם Zach. 1, 6.
ויאמרו התהלכנו בארץ Zach. 1, 11.

3 *impf. pl. c. s.*: יֹאמְרוּךָ *al.*
יַמְרוּךָ אשר ימרוך למזמה Ps. 139, 20.

3 *impf. f. pl.*: תֹּאמַרְנָה
והיום הזה תאמרנה Esth. 1, 18.
כל עצמותי תאמרנה Ps. 35, 10.

3 *pl. fem.*: וַתֹּאמַרְנָה
ותתן רחל ולאה
ותאמרנה Gn. 31, 14.
ותאמרנה לה כי־אתך Ruth 1, 10.
ותאמרנה הזאת נעמי Ruth 1, 19.
ותאמרנה הנשים Ruth 4, 14.
ותאמרנה יש הנה לפניך 1 Sam. 9, 12.

fem.: תֹּאמַרְנָה
ותאמרן חמילדת אל־
פרעה Ex. 1, 19.
ותאמרן איש מצרי Ex. 2, 19.
ותאמרן הכה שאול 1 Sam. 18, 7.

Nif-al: נֶאֱמַר 3 *perf.*:
אשר נאמר אמת הוא Dan. 8, 26.

3 *imperf.*: יֵאָמֵר *p.*
על־כן יאמר כמרד גבור Gn. 10, 9.
על־כן יאמר בספר Num. 21, 14.
יאמר איש ואיש ילד־בה Ps. 87, 5.

3 *imperf.*: יֵאָמֵר
אשר יאמר היום Gn. 22, 14.
כעת יאמר ליעקב Num. 23, 23.
יאמר לאחת Jes. 19, 18.
לא יאמר שוע Jes. 32, 5.
משרתי אלהינו יאמרו לכם Jes. 61, 6.
לא־יאמר לך עוד עזובה Jes. 62, 4.
ולארצך לא יאמר Jes. 62, 4.
יאמר לעם־הזה Jer. 4, 11.
ולא־יאמר עוד התפת Jer. 7, 32.
ולא־יאמר עוד חי־יי Jer. 16, 14.
יאמר אלוהים איה הטיח Ez. 13, 12.
אשר־יאמר להם לא־עמי Hos. 2, 1.
יאמר להם בני אל־חי Hos. 2, 1.
יאמר ליורושלם Zeph. 3, 16.

2 *imperf.*: תֵּאָמֵר
קדוש יאמר לו Jes. 4, 3.

3 *imperf.*: וַיֵּאָמֵר *p.*
ויאמר למלך ירדתו Jos. 2, 2.

Hif-il: הֶאֱמִיר
3 *prf. c. s.*: הֶאֱמִירְךָ
ויי האמירך היום Dt. 26, 18.

2 *perf.*: הֶאֱמַרְתָּ
את־יי האמרת היום Dt. 26, 17.

Hitpa-el.: הִתְאַמֵּר
3 *impf. pl.*: יִתְאַמְּרוּ
ויתאמרו כל־פעלי און Ps. 94, 4.

אֹמֶר

ס״נ ז׳יכ״, פתרונו דבור [דעבע], וסוזשל על־דבור ז׳יכ״ וומר, לו על מזש מזלבוכי [פערסי־סוכנ], לו על מזן ועכן כמו דבר [וזאכע]; ותמונת הסם מופזשיק.

n. m. poëtic., sermo, ἔπος, etiam de carmine, de promissione, sensuque amplissimo de quavis *re* et quovis λόγῳ (χρήματι).

ותגזר־אמר ויקם לך Job. 22, 28.
יום ליום יביע אמר Ps. 19, 3.
אין־אמר ואין דברים Ps. 19, 4.
אדני יתן־אמר Ps. 68, 12.
גמר אמל לדר ודר Ps. 77, 9.
מטות אמר סלה Hab. 3, 9.

אֵמֶר

ס״נ ז׳יכ״, כלי ספרים מן אֵמַר, כמו שֵׁמַע־שְׁמַע, ובכתבי אמרך, סרטני אמרים וסמיך אמרי. פתרונו דבור ומלה, לו מזת וזמון, לו מזל ודבור מלי־ני [וזאכע, לוסזספרון], נכלף עם ז׳יכ ודבר ומלה, וכלמר מזמנו יוצר ומזת כוזפס ושקר דעת וניכס לניזור לומן המלה. והוזשל על נוזל ומכת כוס, להיותו דבור וגזירת הסכם [נעזיי״ל, לנזצן], כמו נמזתו מזל וכדומה.

n. m. poët. (= אֵמֶר, sicut ejusdem potestatis sunt שֵׁמַע et שְׁמַע)sermo, speciatim de sermone divino, quo nobis gratia vel impertitur vel annunciatur, hinc: אֵמֶר, fortuna, quae alicui divinitus obtigit.

cum suff.: אִמְרוֹ
ונחלת אמרו מאל Job. 20, 29.

pl.: אֲמָרִים
מרדך אמרים לא־המה Prv. 19, 7.
להשיב אמרים אמת Prv. 22, 21.

pl. constr.: אִמְרֵי
הנתן אמרי־שפר Gn. 49, 21.
נאם שמע אמרי־אל Num. 24, 4. 16.
ותשמע הארץ אמרי־פי Dt. 32, 1.
את כל־אמרי יי Jos. 24, 27.
כי־לא כחדתי אמרי קדוש Job. 6, 10.
מה־נמרצו אמרי־ישר Job. 6, 25.
ולרוח אמרי נואש Job. 6, 26.
ורוח כביר אמרי־פיך Job. 8, 2.
מחקי צפנתי אמרי־פיו Job. 23, 12.
יהיו־לרצון אמרי־פי Ps. 19, 15.
כי־המרו אמרי־אל Ps. 107, 11.
כי־שמעו אמרי־פיך Ps. 138, 4.
להבין אמרי בינה Prv. 1, 2.
בצדק כל־אמרי־פי Prv. 8, 8.
וטהרים אמרי־נעם Prv. 15, 26.
צרוף־דבש אמרי־נעם Prv. 16, 24.
קשט אמרי אמת Prv. 22, 21.

constr.: בְּאִמְרֵי
נוקשת באמרי־פיך Prv. 6, 2.
נלכדת באמרי־פיך Prv. 6, 2.
לחבל עניים באמרי שקר Jes. 32, 7.
הרגתים באמרי־פי Hos. 6, 5.

constr.: לְאִמְרֵי
האזינה לאמרי־פי Ps 54, 4.
הטו אזנכם לאמרי־פי Ps. 78, 1.
והקשיבו לאמרי פי Prv. 7, 24.
ואזניך לאמרי־דעת Prv. 23, 12.

pl. constr.: מֵאִמְרֵי
ואל תט מאמרי־פי Prv. 4, 5.
ואל־תסורו מאמרי־פי Prv. 5, 7.
לשגות מאמרי־דעת Prv. 19, 27.

pl. c. suff.: רַבִּי *p.* אֲמָרָי
ישר־לבי אמרי Job. 33, 3.
אמרי האזינה Ps. 5, 2.
ושמעו אמרי כי נעמו Ps. 141, 6.
בני אם־תקח אמרי Prv. 2, 1.
שמע בני וקח אמרי Prv. 4, 10.
בני שמר אמרי Prv. 7, 1.

pl. c. suff.: לַאֲמָרַי
לאמרי הט אזנך Prv. 4, 20.

אִמְרֵיכֶם
אין שמע אמריכם Jes. 41, 26.

וּבְאִמְרֵיכֶם
ובאמריכם לא אשיבנו Job. 32, 14.

אִמָּרָיו
ושים אמריו בלבבך Job. 22, 22.
ענה אמריו מכם Job. 32, 12.
וירב אמריו לאל Job. 34, 37.
חושך אמריו יודע דעת Prv. 17, 27.

אֲמָרֶיהָ
תשיב אמריה לה Jud. 5, 29.
בעיר אמריה תאמר Prv. 1, 21.
מנכריה אמריה החליקה Prv. 2, 16.
מנכריה אמריה החליקה Prv. 7, 5.

אִמְרָה
ס״נ מופזשיו מן הזוכרי אֵמַר, ותעודתו לבור וומר לו מזת וזמון. הקמונה יזכר כמו ספקה וכדומה.

n. f. (abstr.) a masc. אֵמֶר, *sermo, enunciatio.*

constr.: אִמְרַת
אמרת יי צרופה 2 Sam. 22, 31.
אמרת יי צרופה Ps. 18, 31.
אמרת יי צרפתהו Ps. 105. 19.
כל־אמרת אלוה צרופה Prv. 30, 5.
אמרת קדוש־ישראל Jes. 5, 24.

constr.: וְלַאֲמֶרֶת
ולאמרת צדקך Ps. 119, 123.

cum suff.: אִמְרָתִי
האזנה אמרתי Gn. 4, 23.
תזל כטל אמרתי Dt. 32, 2.
שמע אמרתי Ps. 17, 6.
הקשיבו ושמעו אמרתי Jes. 28, 23.
האזנה אמרתי Jes. 32, 9.

cum suff.: אִמְרָתְךָ *p.*
כי אמרתך חיתני Ps. 119, 50.
ועתה אמרתך שמרתי Ps. 119, 67.
צרופה אמרתך מאד Ps. 119, 140.
אמרתך לא שמרו Ps. 119, 158.
שמרו אמרתך Dt. 33, 9.
בלבי צפנתי אמרתך Ps. 119, 11.
הקם לעבדך אמרתך Ps. 119, 38.
מה־נמלצו לחכי אמרתך Ps. 119, 103.
שש אנכי על־אמרתך Ps. 119, 162.
תצן לשוני אמרתך Ps. 119, 172.
על־כל־שמך אמרתך Ps. 138, 2.

cum suff.: אִמְרָתֵךְ
ומעפר תשח אמרתך Jes. 29, 4.
ומעפר אמרתך תצפצף Jes. 29, 4.

בְּאִמְרָתֶךָ *p.*
פעמי הכן באמרתך Ps. 119, 133.
לשיח באמרתך Ps. 119, 148.

כְּאִמְרָתֶךָ
כאמרתך לעבדך Ps. 119, 76.
סמכני כאמרתך ואחיה Ps. 119, 116.
כאמרתך הצילני Ps. 119, 170.

לְאִמְרָתֶךָ *p.*
תשועתך כאמרתך Ps. 119, 41.
חנני כאמרתך Ps. 119, 58.

לְאִמְרָתֶךָ
לאמרתך חיני Ps. 119, 154.

p. לְאִמְרָתֶךָ
Ps. 119, 82. כלו עיני לאמרתך

אִמְרָתוֹ
Ps. 147, 15. השלח אמרתו ארץ

pl.: אֲמָרוֹת
Ps. 12, 7. אמרות יי אמרות טהרות

pl. constr.: אִמְרוֹת
Ps. 12, 7. אמרות יי אמרות טהרות

אֲמִירָה
ז״נ כמו אֲמָרָה, נקמץ כנדל המכוון, ונעשה מן מזכי אֲמָר, כמו מן עֵזֶר סנקנס עֲזִירָה.
n. f. idem quod אֲמָרָה, sine rei significatae discrimine, factum ex עֵזֶר, sicuti עֲזִירָה ex אֲמָר.

cum suff.: אִמְרָתוֹ
Thr. 2, 17. בצע אמרתו

מֵאֲמָר
ז״ו, ולפ נאמץ נכ״ק כ״פ נאמקר, כי מאקרם הוא. פאכונו דנול ונוי וכדומה [נעאנעל, וואקע] ע״ל אומצי, כי את׳קנכה לכוב אומצאיות, כלומר שמות סאיות ושומעיות לי־נופיות.
n. m., quod solummodo in oratione ad neohebraismum vergente invenitur, *sermo, edictum*, aram. מֵימַר.

constr: מַאֲמַר
Esth. 1, 15. את־מאמר המלך
Esth. 2, 20. ואת־מאמר מרדכי

constr.: וּמַאֲמַר
Esth. 9, 32. ומאמר אסתר

אָמִיר
ז״ו ע״מ פקיל, ומוכן עכיכו במכוון לקצי של הזצח, לומר המתומר והמוגנה רומה [דמאם עמאקנערצ׳נעצ, נל״ר קאקומען]. וכתוב ק׳ להסתכת אם לקצ־הסכר ולוכותיו ותדוליו [נעכנגיפ׳נעל]. כ׳ ניין לכקצ לילן המכומר והמתומר לאעלה [וויפ׳נעל]. ובלשון מזכה וגמלי כין ובכל לזכזאו במכוון שדבכיו, וכאו נאקלמיו, כמו אָמוֹר בכאי אמוריים [לימוני רגליס, לימוני קדצי קדצים, לימוני קדצים קלים], פתרונו אבניס המתוכימים והכפרצים לזכפה ע״נ המוכה; [הענע־זע׳יקקע], מענין תמוך והגנה; אָמוּרָא נכאי אָמוֹרָאִין, הפתרון כמו בב לקח וזב [דעל עמאקרכ׳נעכדע, לעסרעכ, ובלשון ישמעאל אמיר כמו פקיל וצב ועלין וכדומה. עי׳ אָמַר.
n. m. (ad similit. form. פָּקִיד) primum sec. vim radicis primariam rem unamquamque designat, quae erecta est, deinde speciatim dicitur tum de montium tum de arborum cacumine summoque vertice. בְּרֹאשׁ אָמִיר Al: ἐπ᾽ ἄκρου μετεώρου. In sermone talmudico multa verbi hujus אָמַר derivata exstant: אֲמוּרִים partes *de summo* ablatae, ut in ara concrementur, ἀκροθίνια; אָמוֹרָא eminens, excellens, nomen, quo honoris caussa quoddam magistrorum genus nuncupabatur; אָמִיר, sicut arabice, *princeps.*

Jes. 17, 6. בראש אמיר

וַהֲאָמִיר
Jes. 17, 9. כעזובת החרש והאמיר

אֲמַר
פעל יקצי, כמו אקימו הענכי, וכדומה כמומו נ׳כוכיו, והכיכומי לו אָמַר, הכנוי אָמְרִיו, והמקום מֵאֲמַר או מֵמַר, וכגזרת נקנוע תל׳ סופי לנוב, ונדמה יומלמי נרצח.
vrb. aram., quod vi sua cum hebraico plane congruit: dicere, cogitare, jubere. In talmudibus saepenumero reperitur, abjecta extrema litera (v. c. אֲמַר = אֲמִירְנָא, אֲמָא), in hierosolymitano vel prima litera deposita (אֲמַר = מֵר).

Dan. 2, 24. 25. וכן אמר־לה
Dan. 2, 46. אמר לנסכה לה
Dan. 3, 13. ברגזו וחמא אמר להיתיה
Dan. 3, 20. אמר לכפתה
Dan. 5, 2. בלשאצר אמר ׀ בטעם חמרא
Dan. 5, 29. באדין ׀ אמר בלשאצר
Dan. 6, 17. באדין מלכא אמר
Dan. 6, 24. ולדניאל אמר להנסקה
Dan. 7, 1. ראש מלין אמר
Dan. 7, 23. כן אמר חיותא רביעיתא

3 perf.: וַאֲמַר
Dan. 2, 12. ואמר להובדא לכל
Dan. 6, 25. ואמר מלכא
Dan. 7, 16. ואמר־לי
Esr. 5, 15. ואמר־לה ׀ אלה מאניא

3 prf. f.: וַאֲמָרַת
Dan. 5, 10. ענת מלכתא ואמרת

1 perf.: אֲמָרֵת
Dan. 4, 5. וחלמא קדמוהי אמרת

3 perf. pl.: אֲמָרוּ
Dan. 4, 23. ודי אמרו למשבק

1 perf. pl.: אֲמָרְנָא
Esr. 5, 4. כנמא אמרנא להם

part.: אָמַר
Dan. 4, 4. אמר אנא קדמיהון
Dan. 4, 11. וכן אמר גדו

prt. masc.: וְאָמַר *sg.*
Dan. 2, 5. 8. 26. 6, 13. ענה מלכא ואמר
Dan. 2, 16. 3, 24. 25. 26. ענה ואמר
Dan. 2, 20. ענה דניאל ואמר
Dan. 2, 27. קדם מלכא ואמר
Dan. 2, 47. ענה מלכא לדניאל ואמר
Dan. 3, 14. 28. ענה נבוכדנצר ואמר

part. pl.: אָמְרִין
Dan. 3, 4. לכון אמרין עממיא
לך אמרין נבוכדנצר מלכא
Dan. 4, 28. אדין גבריא אלך אמרין
Esr. 5, 3. וכן אמרין להם

part. pl.: וְאָמְרִין
Dan. 2, 7. ענו תנינות ואמרין
ענו כשדיא קדם־מלכא
Dan. 2, 10. ואמרין
ענו ואמרין לנבוכדנצר
Dan. 3, 9. מלכא
Dan. 3, 16. 6, 16. ואמרין למלכא
Dan. 3, 24. ענין ואמרין למלכא
Dan. 6, 13. ואמרין קדם־מלכא

inf. constr.: לְמֵאֱמַר
Dan. 2, 9. הזמנתון למאמר קדמי

inf. constr.: לְמֵמַר
Esr. 5, 11. פתגמא חתיבונא לממר

imperat.: אֱמַר *p.*
Dan. 2, 4. אמר חלמא לעבדיך
Dan. 4, 6. ופשרה אמר
Dan. 4, 15. ואנתה בלטשאצר פשרא ׀ אמר

imperat. pl.: אֱמָרוּ
Dan. 2, 9. חלמא אמרו לי

3 imperf.: יֵאמַר
Dan. 2, 7. מלכא חלמא יאמר לעבדוהי
Dan. 3, 29. דיי־אמר שלה על־אלההון

3 imperf.: וְיֵאמַר
Dan. 4, 32. ויאמר לה מה עבדת

1 imperf. pl: נֵאמַר
Dan. 2, 36. ופשרה נאמר קדם־מלכא

2 imperf. pl.: תֵּאמְרוּן
Jer. 10, 11. כדנה תאמרון להום
מֵאמַר
נקמי ז״ו כמו מקמר נעכרי.
n. m. aram. = מֵאֲמַר hebr.

constr.: וּמֵאמַר
Dan. 4, 14. ומאמר קדישין שאלתא

constr.: כְּמֵאמַר
Esr. 6, 9. כמאמר כהניא

אֲמַר
ז״ו נקמי, סרכוי אֲמָרִין. המכוון כמו עִמֵּר [נקלוף ק׳ וע׳] מן עֲמַר, שהוא סקמי של צֶמֶר, וספתרגום בעל־סלמר [וואקנע־ערצ׳נער], והוא כמו לגקן וכנס [לצמם], והוא אלל ספיט בְּנֵי־אָמָרוֹן, לומר בְּנֵי־אֲמָרוֹן. בניקוד וקפוף הצוכ כיקם כסליל שנאמי אֲמַר, עֲמַר, צֶמֶר ניקום וקוכנה, ומכוונם ניקוד אסמיכת הצער והסנגה שעיה רומה [עמאקי־שצאקרען] והוא שלה רוקנים, עי׳ אֲמִירִין.
n. m. aram. (= עִמֵּר, commutata litera, ab עֲמַר, quod est hebraicum צֶמֶר lana), *laniger* h. e. ovis (cf. Trg. Ps. 133, 2. עַל אֲמָרָא דִלְבוּשׁוֹי h. e. super oram vestis ejus villosam, Al: ὤα). Verborum עֲמַר, אֲמַר, צֶמֶר primo communis fuisse videtur potestas *erigendi s. eminendi*, id quod hoc in vocabulo de ovium villis dicitur.

pl.: אִמְרִין
Esr. 6, 17. אמרין ארבע מאה
Esr. 7, 17. תורין דכרין אמרין

pl.: וְאִמְרִין
Esr. 6, 9. ודכרין ואמרין ׀ לעלוך

אֲמַשׁ
פעל זכני מן מָשׁ [כמו אָסַף מן סָף], ופתרונו נטיה והלוכה לו, המתלטות והמתעטות המשופות והגוף מקלוף ונעבור [ענעווי׳כען, ענעשווי׳כדען], והסר הכף יולל מלגיו.
vrb. verbal. (a מָשׁ) *discedere, elabi*, unde derivatur nomen sequens, cujus miras origines grammatici vetusti commenti sunt.

אֶמֶשׁ
ז״נ נתמוכה סגולית, והכוונה היא והענר [דאס ענטוי׳כענע, פ׳ענרג׳נענע]; והוזאל ק׳ על לילה זענר, נערני על יום זענר, ונוכרו מָחָר מן אֶתְמוֹל, לומר הנא, והלוף על ז״ע עם תֶּמֶשׁ לנעת ר״ל. כ׳ הוזאל על לילה כלגל [נאכט], כמו לאיז זוהא, הכלון ליל ופקדי המדבר. נתמי נעזה ע״י קזוי הז׳ לע׳, מלוי הסה לילה, הזה אֶמְשָׁא הילומה אֶמְטָשָׁא לזון ליל, כמו ענן לאעתא, לומר ענן קוזך.
n. m. pr. id, quod discessit, praeteriit, quod speciatim dicitur de nocte hesterna, arabice de die hesterno (cf. מָחָר = מֵאָחַר *postridie*); Qimchi in l. r. חַלַּיְלָה שֶׁעָבַר רִקֵּחַ Al. χθές, ἐχθές. 2) *nox* generatim, in dictione אֶמֶשׁ שׁוֹאָה, quod Aramaeus transtulit: רְמַשָׁא חֲשׁוֹכָא terra tenebricosa instar vesperae. Aramaice, obdurato sibilo: אֲמַטָּא.

Gn. 19, 34. הן שכבתי אמש את־אבי
Gn. 31, 29. ואלהי אביכם אמש
Gn. 31, 12. ראה אלהים ויוכח אמש
2 Reg. 9, 26. ראיתי אמש נאם־יי׳
Job. 30, 3. אמש שואה ומשאה

v. s. r. מָשָׁה *p.* 633.

אֶמֶת
v. s. r. אָמַן *p.* 82.

אַמְתַּחַת
v. s. r. מָתַח *p.* 638.

אֶמְתְּחָן
aram. v. s. r. מָתַן *p.* 638.

אָן
מלת הטעם נזקלה, נכדקעם אֵי [ווקי], ונקרנוס על־יקר נמר אֵי, מוס מֵאָן, עַד־אָן וכדומה, וכלפי אסוף מכוון מן אָיִן.
adv. (fortasse contractione ortum ex אָיִן) *quo? quorsum?* (= אֵי). Subest stirps pronominalis אי (אִי, אֵי).

1 Sam. 10, 14. ואל־נערו אן הלכתם

עַד־אָן
Job. 8, 2. עד־אן תמלל־אלה

אָנָה
מלת הטעם הזוקלת גוירת אָן נס, הקנוטה, ולכוכם לפיס [ווקמין?] והפוכ, לי־מוס [ווקמער] או מקין, ועד־לפכ כמיכ מכוון. פעמים נכקיב אָנָּה כדגזות הכ׳ והוק וס, פעמים אָנֶה, עי׳ לקמן.
adv. interr. (ortum ex אָן, adjecto h *motum* indicante) *quo? quorsum?* opp. מֵאָן ex eadem stirpe pronominali factum; עַד־אָנָה quousque? Nonnunquam injecto Dagesh euphonico אָנָּה scribitur, nonnunquam etiam אָנֶה, quod vid. infra.

Gn. 37, 30. ואני אנה אני־בא
Dt. 1, 28. אנה ׀ אנחנו עלים
Jos. 2, 5. אנה הלכו האנשים
Jud. 19, 17. אנה תלך ומאין תבוא
2 Sam. 2, 1. ויאמר דוד אנה אעלה
ואני אנה אוליך את־
2 Sam. 13, 13. חרפתי
2 Reg. 6, 6. אנה נפל
Neh. 2, 16. לא ידעו אנה הלכתי
Ps. 139, 7. אנה אלך מרוחך
Cant. 6, 1. אנה הלך דודך
Cant. 6, 1. אנה פנה דודך
Jer. 15, 2. אנה נצא
Ez. 21, 21. אנה פניך מעדות
Zach. 2, 6. אנה אתה הלך
Zach. 5, 10. אנה המה מולכות

עַד־אָנָה וַעַד־אָנָה
Ex. 16, 28. עד־אנה מאנתם לשמר
Nu. 14, 11. עד־אנה ינאצנני העם הזה
Num. 14, 11. ועד־אנה לא־יאמינו בי
Jos. 18, 3. עד־אנה אתם מתרפים
Job. 18, 2. עד־אנה ׀ תשימון
Job. 19, 2. עד־אנה תגרון נפשי
Ps. 13, 2. עד־אנה יי׳ תשכחני
Ps. 13, 2. עד־אנה ׀ תסתיר
Ps. 13, 3. עד־אנה אשית עצות
Ps. 13, 3. עד־אנה ירום אויבי
Ps. 62, 4. עד־אנה ׀ תהותתו על
Jer. 47, 6. עד־אנה לא תשקטי
Hab. 1, 2. עד־אנה יי׳ שועתי

וָאָנָה
Gn. 16, 8. אי־מזה באת ואנה תלכי
Gn. 32, 18. למי־אתה ואנה תלך

Ps. 139, 7. רוּחֶךָ מִפָּנֶיךָ אֶבְרָח
Jes. 10, 3. וְאָנָה תַּעַזְבוּ כְּבוֹדְכֶם
Ruth 2, 19. וְאָנָה עָשִׂית

אָנָה
v. concord. part.

אָנָּא
v. concord. part.

אָנַב

פעל ל״ע נקמי כ״ק נגזר אָנַב סכנור, וסמונן כ״ל שנזונ ודשיקס כמיקס וכנכוב ונגדול [שפרחסטען, ווזכסטען], וק״כ קכן מסדש אֲנָבָ, וקלף עמשי, ודומס לו בָּנָב מסדש קף סכ״ס, וכן נָתָם נשפס קכמית ועכריכית, וכן עָבָם לקמן, נעמשי קחר, ובקשבר שקכנות לזוס ג״כ מפעל עָנַב לקמן, ולפ״ז מסס אָנַב מזכר נכנוי אָנְבָּהּ מוס. וי״ש שזומריס, כי מפעל אכב לק סיס ולק נכנק, ומסס לכנס נכנוי כמר אָבְּהָ, וק״כ מסדש אָב, קולס מרחזון נכון.

v. inus. aram. (unde *n.* אֲנָב), pullulascere, germinare, crescere, ortum illud ex praep. אָ et rad. נָב, quam exhibent etiam *vv. simplicia* נָב, נָבַב (aram. et neohebr.), et vv. composita עָנַב, עָבַב praepositione *gha* aucta. Alii esse v. אָנַב negant, אָנְבָּהּ pro אֶבְּהָ dictum esse arbitrantes. Quod si verum sit, radix est אָב, *Nun* vero non radicale, sed epentheticum.

אֲנַב

ז״ו וכנוי אָנְבָּהּ, מזכר לנכנ, וק״כ מנון לינכס לקקנוס סדגוס. סמונן כמו נָרְב, לומר פרי ונמק וכל לקר כדשׁ [שפרחסס, פרוכט, גרינכס], לו גס נמכון כולל.

n. m. (c. s. אָנְבָּהּ), germen, fructus, viriditas, a v. אָנַב, germinare (syn. et cogn. נָרַב a v. נָבַב); quare *Nun* non *Dages* recompensat, sed particula radicis censenda est. LXX. *καρπός.*

cum suff.: אָנְבָּהּ
Dan. 4, 9. 18 עפיה שפיר ואנבה שגיא
Dan. 4, 11. ובדרר אנבה

אָנָה I.

פעל כודד כמו אָן לקמן, וסמונן לנינס וסגס נקיקס וכיסיס [קלאגנען], וסכרס ען מסקשנות אל סקנשמות, וכן כשדש כמכונן נשפתי עכר, עי׳ כלוס״ב נסוף ספפר, ומוס אֲנִיָּה, תַּאֲנִיָּה, תַּאֲנָה.

v. intr., sicut אָן respirare (sanscr. *an*, gr. *ἄν-εμος*, lat. *an*-imus), suspirare, ejulare, unde nomina אֲנִיָּה, תַּאֲנָה, תַּאֲנִיָּה, quae deinceps sequuntur. LXX. *στενάζειν, ταπεινοῦν.*

3 perf. pl.: וְאָנוּ
Jes. 3, 26. ואנו ואבלו פתחיה
Jes. 19, 8. ואנו חדיגים

אֲנָיָה

ז״כ וסמונן סקנשמות ונסיסס ונכלות [לויפוייכונג, קלאגע], וכן נקשק מסס כשפס יונית, ויפס פרש סמקנש אֲנִינָה.

n. f., suspiratio, ejulatus, gr. *ἀνία*, targ. אֲנִינוּ (a v. אָן = אָנָה). LXX. *πλοῦτος* (חון, אוֹן), *ταπεινοῦν.*

וְאָנְיָה

Jes. 29, 2. וְהִיתָה תַאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה
Thr. 2, 5. בְּבַת־יְהוּדָה תַּאֲנִיָּה

תַּאֲנָה

ז״כ, וסמונן סקנשמות ונקיסת כוס [דשס שכויכען], ווקק בעת סיסוס, לכן סיסוס נכלל [נכוכסע], וגס זס מזכר לכס. ודעת סמקנש ונקמס יקקי מענין תכין [וָהָוֹד], ודעת דוד קמ״י עכין סנס שוק וכיק.

n. f., anhelitus, a v. אָנָה, anhelare ex infimo pectore, ex imis pulmonibus, v. c. libidinem h. e. adhinnire, propterea de coeundi vehementi libidine, de camellae, quae marem appetit, pruritu. LXX. *παιδόφθη.*

cum suff.: תַּאֲנָתָהּ
Jer. 2, 24. תַּאֲנָתָהּ מִי יְשִׁיבֶנָּה

אָנָה II.

פעל ל״ע נקל, וסמונן פקוק ומיסע סנס וסנס פלימס וכלנוד [זוונקמקען, נעוועגע ויין], לכן נסזקל על זקיס ופלימס נקרקוק יסיס [זוועגען, זוויש-מען], וכנור מוס אֲנִי, אֲנִיָּה. ומוס נככין סכנד יוכל ויווק, לומר סכעס [נעוועגען], כמזקל כמו כוע על סנס [פערחנלטסען]. וסמסעל מוס. קכן מזכר אֲנָה וק׳ מקנ מוגג ועמי, וכזכר כמונן ג״כ נשפתי עכר, כאזר מקיס כלו״ס.

v. intr. (cujus *Qal* non est in usu), vacillare, motum esse, spec. in aquis moveri seu natitare, unde nomen *navigii m.* אֳנִי; *f.* אֲנִיָּה. *Pi.* movere, trop. sicut נָדַד, caussam esse (motiviren, veranlassen). *Hitpa.* occasionem, causam quaerere, veluti litigandi vel laedendi. Radix est *nah*, fortasse *an*, sicut *aan* arab. opportunum esse. LXX. *παραδιδόναι; Pu. ἀρέσκειν, προσέρχεσθαι; Hitp. προφασίζειν.*

Pi-el: אִנָּה 3 *perf.*
Ex. 21, 13. והאלהים אנה לידו

Pu-al: אֳנָה
3 imperf.: יֵאָנֶה
Prv. 12, 21. לא־יאנה לצדיק כל־און
3 impf. fem.: תֵּאָנֶה
Ps. 91, 10. לא־תאנה אליך רעה

Hitpa-el: הִתְאַנֶּה
part. masc.: מִתְאַנֶּה *sg.*
2 Reg. 5, 7. כי־מתאנה הוא לי
אֲנִי

ז״ו וסמונן ע״ל קנוני, רנוי סניכות [פלאגטעע], ולפ כמנל סרכוי על כי סיניל נקנון.

n. m. collect., navium copia, classis (a motu et cursu, rad. נָנָה = נָעָ *na*-vis). LXX. *ναῦς, νηῦς, προῦν.*

1 Reg. 10, 11. וגם אני חירם
1 Rg. 10, 22. כי אני תרשיש למלך בים
1 Reg. 10, 22. עם אני חירם
1 Reg. 10, 22. תבא אני תרשיש
Jes. 33, 21. בל־יהלך בו אני־שיט

וְאָנִי

1 Rg. 9, 26. ואני עשה המלך שלמה

בְּאָנִי

1 Reg. 9, 27. באני את־עבדיך

אֳנִיָּה

ז״כ נויר אֳנִי, וסוק יקיל״, לכן נו סרכוי, וסמונן סניכס [ציק], ופעס נככיב אוֹנִיָּה, כלי סכלל סמכונן.

n. f., sicut אֲנִיָּה, lamentatio, luctus. LXX. *ἰσχύς, ταπεινοῦν.*

Jes. 29, 2. וְהִיתָה תַאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה
Thr. 2, 5. בְּבַת־יְהוּדָה תַּאֲנִיָּה

תַּאֲנָה

ז״כ, וסמונן סקנשמות ונקיסת כוס [דשס שכויכען], ווקק בעת סיסוס, לכן סיסוס נככלל [נכוכסע], וגס זס מזכר לכס. ודעת סמקנש ונקמס יקקי מענין תכין [וָהָוֹד], ודעת דוד קמ״י עכין סנס שוק וכיק.

n. f., anhelitus, a v. אָנָה, anhelare ex infimo pectore, ex imis pulmonibus, v. c. libidinem h. e. adhinnire, propterea de coeundi vehementi libidine, de camellae, quae marem appetit, pruritu. LXX. *παιδόφθη.*

cum suff.: תַּאֲנָתָהּ
Jer. 2, 24. תַּאֲנָתָהּ מִי יְשִׁיבֶנָּה

אָנַח II.

פעל ל״ע נקל, וסמונן פקוק ומיסע סנס וסנס פלימס וכלנוד [זוונקמקען, נעוועגע ויין], לכן נסזקל על זקיס ופלימס נקרקוק יסיס [זוועגען, זוויש-מען], וכנור מוס אֲנִי, אֲנִיָּה. ומוס נככין סכנד יוכל ויווק, לומר סכעס [נעוועגען], כמזקל כמו כוע על סנס [פערחנלטסען]. וסמסעל מוס. קכן מזכר אֲנָה וק׳ מקנ מוגג ועמי, וכזכר כמונן ג״כ נשפתי עכר, כאזר מקיס כלו״ס.

v. intr. (cujus *Qal* non est in usu), vacillare, motum esse, spec. in aquis moveri seu natitare, unde nomen *navigii m.* אֳנִי; *f.* אֲנִיָּה. *Pi.* movere, trop. sicut נָדַד, caussam esse (motiviren, veranlassen). *Hitpa.* occasionem, causam quaerere, veluti litigandi vel laedendi. Radix est *nah*, fortasse *an*, sicut *aan* arab. opportunum esse. LXX. *παραδιδόναι; Pu. ἀρέσκειν, προσέρχεσθαι; Hitp. προφασίζειν.*

Pi-el: אִנָּה 3 *perf.*
Ex. 21, 13. והאלהים אנה לידו

Pu-al: אֳנָה
3 imperf.: יֵאָנֶה
Prv. 12, 21. לא־יאנה לצדיק כל־און
3 impf. fem.: תֵּאָנֶה
Ps. 91, 10. לא־תאנה אליך רעה

Hitpa-el: הִתְאַנֶּה
part. masc.: מִתְאַנֶּה *sg.*
2 Reg. 5, 7. כי־מתאנה הוא לי
אֲנִי

ז״ו וסמונן ע״ל קנוני, רנוי סניכות [פלאגטעע], ולפ כמנל סרכוי על כי סיניל נקנון.

n. m. collect., navium copia, classis (a motu et cursu, rad. נָנָה = נָעָ *na*-vis). LXX. *ναῦς, νηῦς, προῦν.*

1 Reg. 10, 11. וגם אני חירם
1 Rg. 10, 22. כי אני תרשיש למלך בים
1 Reg. 10, 22. עם אני חירם
1 Reg. 10, 22. תבא אני תרשיש
Jes. 33, 21. בל־יהלך בו אני־שיט

וְאָנִי

1 Rg. 9, 26. ואני עשה המלך שלמה

בְּאָנִי

1 Reg. 9, 27. באני את־עבדיך

אֲנָיָה

ז״כ נויר אֲנִי, וסוק יקיל״, לכן נו סרכוי, וסמונן סניכס [ציק], ופעס נככיב אוֹנִיָּה, כלי סכלל סמכונן.

Jes. 24, 7. נאנחו כל־שמחי־לב
part. masc.: נֶאֱנָח *sg.*
Ez. 21, 12. על־מה אתה נאנח
part. fem.: נֶאֱנָחָה *sg.*
Thr. 1, 21. שמעו כי נאנחה אני
p. pl. m.: נֶאֱנָחִים
Thr. 1, 4. כהניה נאנחים
Thr. 1, 11. כל־עמה נאנחים
p. pl. m.: הַנֶּאֱנָחִים
Ez. 9, 4. החנאנחים והנאנקים
imperat.: הֵאָנַח
Ez. 21, 11. האנח בשברון מתנים
2 imperf.: תֵּאָנַח
Ez. 21, 11. ובמרירות תאנח
3 imperf.: כ״ק יֵאָנַח
Prv. 29, 2. ובמשל רשע יאנח עם
3 impf. pl.: וַיֵּאָנְחוּ
Ex. 2, 23. ויאנחו בני־ישראל

אֲנָחָה

ז״כ, ודומס לו אֲנָקָה נסכדל קנקי, וסמזקל ידוע, ונקמי אֲנָחָה, תֵּינָחָא, תְּוִינָחָא מזלסו. וכ״ל זקקן מסדש אֲנָנַ, וכן אֲנָנַק, ומסדש נמלוסו נָאַק, וסקמנות ענין סנקס וקילס [נעכנענזייך].

n. f., sicut אֲנָקָה, quae est forma durior, gemitus, qui ex ingenti animi dolore vel compressione nascitur, aram. תֵּינָחָא, צְנָחָא, תְּוִינָחָא. Cognata sunt vv. אָנַן, אָנַק, et simplex נָאַח, quod non praepositione, sed epenthesi accrevit, innataque vi de angustiis (Beengtheit), angore et anxietate dici videtur. LXX. *στεναγμός, στενάζειν.*

וַאֲנָחָה

Jes. 35, 10. 11. יגון ואנחה

בַּאֲנָחָה

Ps. 31, 11. ושנותי באנחה

cum suff.: אַנְחָתִי
Ps. 102, 6. מקול אנחתי
Job. 3, 23. כי־לפני לחמי אנחתי תבא
Job. 23, 2. ידי כבדה על־אנחתי

וַאֲנָחָתִי

cum suff.:
Ps. 38, 10. ואנחתי ממך לא־נסתרה

בַּאֲנָחָתִי

cum suff.:
Ps. 6, 7. יגעתי באנחתי

אַנְחָתָהּ

cum suff.:
Jes. 21, 2. כל אנחתה השבתי

אַנְחֹתַי

pl. c. suff.:
Thr. 1, 22. כי־רבות אנחתי

אֲנַחְנוּ

v. concord. part.

אֲנַחְנָא

v. concord. part.

אָנַן

פעל כודד ול״ע כ״ק נגזר, וסזלקת עכיכו קכיסס וקכיעס קדילס וקכיפס ודקיכס [שפיצנען, לו-], וקקן מפעל אֲנַנְּ [שלף מקנב מוגג ועמי], לו כזכר דנר ידנר שלמס יקקי יסוד נופל, לומר סלק סמכנב, כזכר סעמיים נפעלי שפתי עכב, ולכני קכלקים מקנכי-מוגג על ז׳שכו מעב סמוגג סרזקין], ודומס לו בתמנות נָנַהּ לקמן קף סס״כ, לזכר מאכו מסס תְּנוּחָה [ע״מ תָּאוּן, תְּבוּן], לעיון עוקן סלון וגדל, וכן כזכר כמכונן נשפתי עכב, ד״מ נשפס סנדקית ויוכיס וכדומס, [s. *nakk, nakh*, gr. *νυξ, ὄ-νυξ* etc.], עי׳ יוקר מסקנר וסגווי בלוס סזכרש לזכר שמתי לספר מיוקד.

v. tr. inus., acuere, acuminare,

Jes. 24, 7. נאנחו כל־שמחי־לב
part. masc.: נֶאֱנָח *sg.*
Ez. 21, 12. על־מה אתה נאנח
part. fem.: נֶאֱנָחָה *sg.*
Thr. 1, 21. שמעו כי נאנחה אני
p. pl. m.: נֶאֱנָחִים
Thr. 1, 4. כהניה נאנחים
Thr. 1, 11. כל־עמה נאנחים
p. pl. m.: הַנֶּאֱנָחִים
Ez. 9, 4. החנאנחים והנאנקים
imperat.: הֵאָנַח
Ez. 21, 11. האנח בשברון מתנים
2 imperf.: תֵּאָנַח
Ez. 21, 11. ובמרירות תאנח
3 imperf.: כ״ק יֵאָנַח
Prv. 29, 2. ובמשל רשע יאנח עם
3 impf. pl.: וַיֵּאָנְחוּ
Ex. 2, 23. ויאנחו בני־ישראל

אֲנָחָה

ז״כ, ודומס לו אֲנָקָה נסכדל קנקי, וסמזקל ידוע, ונקמי אֲנָחָה, תֵּינָחָא, תְּוִינָחָא מזלסו. וכ״ל זקקן מסדש אֲנָנַ, וכן אֲנָנַק, ומסדש נמלוסו נָאַק, וסקמנות ענין סנקס וקילס [נעכנענזייך].

n. f., sicut אֲנָקָה, quae est forma durior, gemitus, qui ex ingenti animi dolore vel compressione nascitur, aram. תֵּינָחָא, צְנָחָא, תְּוִינָחָא. Cognata sunt vv. אָנַן, אָנַק, et simplex נָאַח, quod non praepositione, sed epenthesi accrevit, innataque vi de angustiis (Beengtheit), angore et anxietate dici videtur. LXX. *στεναγμός, στενάζειν.*

וַאֲנָחָה

Jes. 35, 10. 11. יגון ואנחה

בַּאֲנָחָה

Ps. 31, 11. ושנותי באנחה

cum suff.: אַנְחָתִי
Ps. 102, 6. מקול אנחתי
Job. 3, 23. כי־לפני לחמי אנחתי תבא
Job. 23, 2. ידי כבדה על־אנחתי

וַאֲנָחָתִי

cum suff.:
Ps. 38, 10. ואנחתי ממך לא־נסתרה

בַּאֲנָחָתִי

cum suff.:
Ps. 6, 7. יגעתי באנחתי

אַנְחָתָהּ

cum suff.:
Jes. 21, 2. כל אנחתה השבתי

אַנְחֹתַי

pl. c. suff.:
Thr. 1, 22. כי־רבות אנחתי

אֲנַחְנוּ

v. concord. part.

אֲנַחְנָא

v. concord. part.

אָנַן

פעל כודד ול״ע כ״ק נגזר, וסזלקת עכיכו קכיסס וקכיעס קדילס וקכיפס ודקיכס [שפיצנען, לו-], וקקן מפעל אֲנַנְּ [שלף מקנב מוגג ועמי], לו כזכר דנר ידנר שלמס יקקי יסוד נופל, לומר סלק סמכנב, כזכר סעמיים נפעלי שפתי עכב, ולכני קכלקים מקנכי-מוגג על ז׳שכו מעב סמוגג סרזקין], ודומס לו בתמנות נָנַהּ לקמן קף סס״כ, לזכר מאכו מסס תְּנוּחָה [ע״מ תָּאוּן, תְּבוּן], לעיון עוקן סלון וגדל, וכן כזכר כמכונן נשפתי עכב, ד״מ נשפס סנדקית ויוכיס וכדומס, [s. *nakk, nakh*, gr. *νυξ, ὄ-νυξ* etc.], עי׳ יוקר מסקנר וסגווי בלוס סזכרש לזכר שמתי לספר מיוקד.

v. tr. inus., acuere, acuminare,

qua ambigitur inter interpretes. Ἀνόπαιαν Homeri multa cum veri specie comparat *Bochartus*. Omnes fere in eo consentiunt, ab *iracundia* hanc avem nomen accepisse. Gemarice doctores הַיָּה רָגְזָנִית (אַנָּפָא = רָגְזָא) explicant; Arabum *zummag-on* (h. e. psittacus, esañadera, ab irascendo; אנפא = זמג) multi jam veterum contulerunt. Onkelos: אִבְּיָא. Hieros. הַיָּתָא אוּכְּמְתָא, אַבְנִיתָא. LXX. *χαραδριός* (Strandläufer, a v. אָנַף = נוּף, vi cursitandi).

הָאַנָּפָה

Lev. 11, 19. האנפה למינה

וְהָאַנָּפָה

Dt.14,18. והחסידה והאנפה למינה

אַף

ז״ו וכנוי אַפִּי וסוגי אַפַּיִם, וסיומן קוטע, סחלף וכוסס ונוסע [דפס שכוכעכדע, כמוע], ווס יחוף לכנוי קוטע [עי׳ לקל נכס סחכס]. ומפקרון סוס יסחלבל ויסחעף ליין סקלף וכעס וקעס וכדומס, לו כוונו על נקירי סקוטע, לו גס כוונס על סכעס וסכוונו, לו מספרע על סכללי להסמכת סספים נכללי, לו גס כמו פרלוף ולקח לעיין לקיי כנדל [פעכוען], וסוגי שני לקיי״ס, כמו נספכוק מכס לקח לקיי״ס. דגוס ספק לחלוס סכון נעכרי, ועוד נקירי סכון נרלס, וסעמיי בְּלַאֲפֵי, נקרנוס ונגמרק לעיין כוכס פני, חמוכס קנרס מן בְּלַאֲפֵי, כלאר נכנר הסכמתי נספרי חלמוד לעון לקירי.

n. m. (c. s. אַפֵּי, du. אַפַּיִם), spirans, anhelans (das Schnaubende) h. e. nasus (cf. v. בָּנַס); du. nares, synecdoch. de vultu s. facie, sp. ira, indignatio, stomachus. Etiam, sicut פָּנִים, *πρόσωπον*, syr. *ape*, de persona seu individuo; du. אַפַּיִם, duae personae. Dages literae *Pe* recompensat *Nun*, quod in hebraico vocabulo excidit atque in aramaico remansit. Gemar. etiam *Alef* eliditur in adv. בְּלַאֲפֵי (= בְּלַאֲפֵי), h. e. versus faciem, adversus, contra (syn. נֶגֶד, נֹכַח פְּנֵי, נֶגֶד). LXX. *ῥίν, μυκτήρ* (*μυκτηρίζειν*), *θυμός* (*θυμώδης*), *ὀργή* (*ὀργίζεσθαι*), *φρίκη, ἔχθρα, ἔναντι*; du. *πρόσωπον, λόγος*; חֲרוֹן אַף, אַפַּיִם, *μακροθυμεῖν*, אֶרֶךְ אַפַּיִם, *μακροθυμία*; חָרָה אַף, *θυμοῦσθαι, ὀργίζεσθαι, ὀργὴ γίνεται, ἁμαρτάνειν*; חֲרִי אַף, חֲרוֹן, *θυμός, ὀργή*; קְצַר אַפַּיִם, *ἐμπλόκια, ἐνώτια*; גִּזְרֵי אַף, אַפַּיִם, *ὀξύθυμος*; לְאַפֵּי, *ἐνώπιον*.

אַף *p.*

Gn. 27,45. עד־שוב אף־אחיך ממך

Gn. 30, 2. ויחר־אף יעקב ברחל

Ex. 4, 14. ויחר־אף יי׳ במשה

Ex.11,8. ויצא מעם־פרעה בחרי־אף.

Ex. 32, 19. ויחר־אף משה

Ex. 32, 22. אל־יחר אף אדני

Num. 11, 10. ויחר־אף יי׳ מאד

Num. 12, 9. ויחר־אף יי׳ בם וילך

Nu.22,22. ויחר־אף אלהים כי־הולך

Num. 22, 27. ויחר־אף בלעם

Num. 24, 10. ויחר־אף בלק

Num. 25, 3. ויחר־אף־יי׳ בישראל

Nu.25,4. וישב חרון אף־יי׳ מישראל

Nu. 32, 10. ויחר־אף יי׳ ביום ההוא

Num. 32, 13 ויחר־אף יי׳ בישראל

Num. 32, 14. על־חרון אף־יי׳

Dt. 6, 15. פן־יחרה אף־יי׳ אלהיך

tem vel molestiam facere, negotium facessere, veluti de secreto, quod quis aegre intelligit. Unde Dan. 4, 6. bene vertit Syrus: *mysterium nullum tibi occultum est*. *Ibn-Ezra* glossam habet. לֹא מְצַעֵר לָךְ: לֹא יְנַצַּחֲךָ. *Fajumi*: לֹא יְנַצַּחֲךָ. Radix verbi est *nas* (Alef enim praepositionale est), vi *stimulandi* seu *pungendi*, unde et *vv. epenthetica* נָעַץ, נָצַץ et *praepositiona e* שָׂנַם q. v. Nomina, quorum fons hoc verbum est, usitatissimum illud in idiomate aramaico et neohebraico ac pervulgare, supra enumerata invenies.

LXX. *ἀδυνατεῖν*.

part.: אָנֵס

Dan. 4, 6. וכל־רז לא־אנס לך

אָנַת

פעל כוזד, וסוף זסיומן זקיפס וכסיפס, כסיגס וכזיפס, כעיפס וקיפס [זכוי־כען, כיכעכן], ומזולב עם בָּ או לָ סכזוף, או לָךְ כוזד, וזגוב גס ססתפעל, על כי סוף פעל זל כגוב פניפי. ובעכן סיקוב לע זסקכן אָנַסְתָּ, ולקח מקכב מוסב ועעפי, וסכווי כפתי עלב עי׳ כלוף סזכזיס נכוף מספר.

v. intr. praepositionale, cujus radix est *naf.* (de qua v. infra s. נָפַח, נָאַף), spirare, flare, anhelare (schnauben), spec. de anhelitu iracundi (lat. *inhiare, proflare iras*), cum בְּ vel לְ objecti. *Hitp.* de interna excandescentia, ira, indignatione. LXX. *ὀργίζεσθαι, παροξύνειν, πατάσσειν, ἐπάγειν*; *Hitp. θυμοῦσθαι*.

2 *perf.*: אָנַסְתָּ

Ps. 60, 3. אנפת תשובב לנו

Jes. 12, 1. אודך יי׳ כי אנפת בי

2 *perf.*: וְאָנַסְתָּ

1 Reg. 8, 46. ואנפת בם

2 Chr. 6, 36. ירחמא ואנפת בם

2 *imperf.*: תְּאָנֵס

Esr. 9,14. הלוא תאנס־בנו עד־כלה

Ps. 79, 5. עד־מה יי׳ תאנף לנצח

Ps. 85, 6. הלעולם תאנף־בנו

3 *imperf.*: יְאָנֵס

Ps. 2, 12. נשקו־בר פן־יאנף

Hitpa-el: הִתְאַנֵּף 3 *perf.*

Dt. 1, 37. גם־בי התאנף יי׳ בגללכם

Dt.4,21. ויי׳ התאנף־בי על־דבריכם

Dt. 9, 20. ובאהרן התאנף

3 *impenf.*: וַיִּתְאַנֵּף

Dt. 9, 8. ויתאנף יי׳ בכם

1 Reg. 11, 9. ויתאנף יי׳ בשלמה

2Rg.17,18. ויתאנף יי׳ מאד בישראל

אֲנָפָה

ז״כ וכנוי לעוף, גויר סזכר לקף, ועוף וס לדעת זכעי נמרק הַיָּה רַגְזָנִית, מעכן קניפס נזכר לקף, ולדעת זכעי עכב סוף זְגֵג [פתאנגיי״ן] מזכר ומנ לגון כעיפס, ע״ג קלוסו להפלקף, ולדעת לוסק סכוקלוס אִבְּיָא, וכפעקת ת׳ אַבְנִיתָא או הַיָּתָא אוּכְּמְתָא, וכל סנרזניס סלמה סוליסוסו מסמען. לדעת ע׳ וקניס סוף עוף לַאנְתַדְיוס, לומר סכן פי־סיס [זעדאכלי״פעד], וס״כ מזכר לקף נדומס לל נְקִיר לקעון כלגון כלטוד וירוסלמי [ע״ב]. ולולי כלקף זס לקפס עס מלס סיוכית, כמו עוף אַנְתַּדְיָא, לקל סומיכום.

n. f. avis cujusdam impurae, de bus eo instrumento dimensis dicitur. Jam *Dunas ben-Librat* arab. *ank-on* (syr. *onk-o*) contulit, non intellecta vocabuli origine. Sic et *Aquila*, qui vertit: *ἀλείφωσις*, stagnatura (stannatura), interprete Hieronymo; LXX. et *Symmachus*: *ἀδάμας*, quocum erant, qui *ἀνακλίτην* (Orph. de Lapid. = *ἀδάμας*), lat. *anachiten* (Plin. 37, 4. Agricola de nat. fossil. VI.) conferrent. Theodotio: *τηκόμενος, tabescentem*, uti hoc voc. transfert Hieronymus.

Am. 7, 7. על־חומת אנך ובידו אנך

Am. 7, 8. ואמר אנך

Am. 7, 8. הנני שם אנך

אָנַן

פעל כוזד, וסוף כמו אָנָה לעיל, זסוף סלקך מסכו, וסמוכן סקבזסות וקניפס [פעסמען, וייפענען], ולקח כמקף ככ״ק כ״ף נכנין סקפעל הָתְאוֹנֵן, ועעו כו לְכָן-עוכף ולוד קמיי זפרבזוסו מזכף אָזֵן, וגס בלמים יקקי עעם זפרבזו כמו אָנָה נפסס תְּאַנֶּה, ולקך סמקנגס סעיב לסעפיקו אִסְתַּנְּקָה, כי מזכף לכן בלוף ומכוסס, וזגוב בלקמי גס נקל, וכן נזפס עבניכיי אָנַן, אֶנֶן סביכוכייס, לו מזס אִנְּדָה, וכן בקנגוס ונגמרק אִנְּדָה. ולזר מקוב בלגון ומזווי עי׳ לעיל קקף לכף.

v. intr. hitpael., sicut אָנָה (quod inde productum est), respirare, suspirare, gemere, quod *Ibn-Ezra* perperam a v. אֶזֶן, Isaaki haud rectius a v. אָנָה (הִתְאַנָּה) deduxit. Targ. אִסְתַּנְּקָה. Creberrimum est hoc v. in sermone aramaico (אֲנַן, unde *n.* אֲנִינָה) et neohebraico (prt. act. אָנֵן, pass. נָאֱנָן, *n.* אֲנִינָה). LXX. *γογγύζειν*.

Hitpa-el: הִתְאוֹנֵן

part. pl.: כְּמִתְאֹנְנִים

Num. 11, 1. ויהי העם כמתאננים

3 *imperf.*: יִתְאוֹנֵן

Thr. 3, 39. מה־יתאונן אדם חי

אָנַס

פעל כוזד, וסיומן לקיקס ולליקס ונכיפס וסכיקס [דפעסנען, טוויכנען], וזגוב לכוב נקמי ונפפס עכניכיי, ונפעק לקיע לפכיך קפק אָנַס סקקב וסכווי. *v. trans.*, urgere, cogere, difficultatem vel molestiam exhibere, in aramaica lingua et neohebraica usu latissimo. V. s. אֲנַס. LXX. *προκεῖσθαι*.

part.: אָנֵס

Esth. 1, 8. אין אנס

אֲנַס

כקמי וזגוב כקנגוס, וסמוכן לקיקס ולליקס, ומוס סכפלל על עזוס לים כנוך נדכר, סלפלס וסוגעס [מיכע עפכען], ל״פ מכלי לעת פפל דכר, וולק סכוווכס זל וכל-כו לפ-לכם לך, כקנגוס סוכי ראזא לָא אֶתְכַּפֵּי בֶּיהָ, וכלקף עס פלפ כעכני [רקיעיע י״ל]. נגמרק ולקמי סזעוס אָנוֹס [נוען וקעגן], אוֹנֵס [סיוסנעגע], אֹנֶס, אֲנִיסָא, אֲנִיסוּ, בֵּירָס יזוועס. ולזר לקוק סזעפל זע קוק זסקקן אֲנַס, כי פלף סזנכף, ולקעוס סיסכוון כעיגס וזכיעס כדכר [זעפעכעלן, זעעכעגן], לכן נעוב ככללי, ול״כ כדומס לו נְקִיר לקעון, נקמי נְקִיר ע״פ, וסוס לקיקס ולקוק, וכמלף ל״כ לקל שָׂנַס.

v. tr. aram., urgere, difficultatem exacuere, sicut אָנָךְ (unde *n.* אֲנִיךְ, ad modum formarum אֲנִין, אֲנִין, *extremum* auris, Ohrspitze). Etenim *Alef* non est radicale, sed praepositionale referrique oportet in earum literarum ordinem, quas schola *italica* נִסַּד נִפַּל appellat, nos autem in hebraica vocabulorum expositione מְנַגֵּב מָשַׁךְ, מָשַׁח, מָשַׁךְ, שָׁבַח (opp. חָרַשׁ) appellare consuevimus. Harum literarum ac ceterarum, quae radici non sine significati variatione admixtae h. e. praefixae, inditae aut adjectae sunt, prudens ac sciens separatio *analysis* dicitur; quam si non ingenio fretus, sed legibus regulisque certis ex linguae cum semet ipsa ceterisque linguis collatione inventis nixus instituas, remanebit tibi veluti aurum elutum vocabuli radix, non semitica illa tantum, sed omnium antiquarum linguarum, quarum sunt *sex*, communis. Sufficit vero nobis, his in concordantiis hujus novae semiticarum linguarum investigationis fundamenta, quae certe sunt firmissima, posuisse, bonamque spem habemus, futurum esse, ut, si modo lexicographi hanc viam recens apertam ac directam persequantur, lexicographia hebraica temporam decursu laudem accurate fundatae et exstructae disciplinae adipisci possit.

אֲנָף

ז״ו וסמיכי עכיכו עוקן וקדול [זפיעגע], ו״ו לו קף קדגדי וועוקבי״, סמקכין וקקיכ ומגליף [זפיעכ-סמקען], לו ו״ו וקכס סמליכס, זדומס לדכקן וככין מסמיל נכול קדול, לו כנפכן ויי״ל לקכיפס וקקיקס כקכמק סמככס [מעפס-סמקען], ול״כ לייכעו כמו עפֶּרֶת צְרָרִים, כלקר זקעו לכיס [כייפכלייק], כ״ף כמו שָׁמֵיר סמכומר, לו כמו מקמל נפרכי מכרול, וזס כלס לנזכס. וסכס לפ״ו סנסוק כ״ל לכך סלכון זמיר קדולי, לעול בו לו ויסול, וכן כוון לוס לְכָן-נכלק, וכן סנסוק כנכ על קוסק לכך, סלכון על זן קוסס [נמקקע], ולק כלפעק דוד קמיי על קוסס נכוים נקו מדס ובמזקלס. וכפי מכ״ל סיסס וסק לעק דוכב לְכָן-לנכרע, זמניק רקיס מלכון עכיכי זמוס ו״ו מליליס, לכן לק לקקקו נזככו סתוכיכים סכלמוכיס וסקקכוכיס. נגמרק אִרְאֶלִי, כמכוון זמיר לקדילס, וכן זס אִוְּזָא נמכוון קף וקכס, וגס כמס סוס ככל סעפוקיו נזפעי עכיכ.

n. m., acumen, cuspis (Spitze), hinc rostrum (Spitzhaken), qua inciditur, insculpitur vel scalpitur, spec. de instrumento, quo architecti in extruendis aedificiis utuntur, non illud quidem perpendiculum plumbeum, ad quod architectus murum exigit (עֹפֶרֶת צְרָרִים), sed potius stylus acutus (Messhaken), ad adumbrandum ac delineandum (syn. שָׁטִיר, צִפָּרֶן, בַּרְזֶל אֶצְבַּע). Hinc Amos. 7, 7. עַל־חוֹמַת אֲנָךְ de rastello, quale est metatorum, intelligendum est; at עַל־חוֹמַת אֲנָךְ, quod sequitur, de *pinna* muri (= עַל־שֵׁן הַחוֹמָה), minime de moeni-

וחרה אף־יי בכם Dt. 7, 4. 11, 17.
כי אז יעשן אף־יי Dt. 29, 19.
ויחר־אף יי בארץ ההוא Dt. 29, 26.
ויחר־אף יי בבני ישראל Jos. 7, 1.
וחרה־אף יי בכם Jos. 23, 16.
ויחר־אף יי בישראל Jud. 2, 14. 20. 3, 8. 10, 7.
ויחר־אף אליאב בדוד 1Sam. 17, 28.
ויחר־אף שאול ביהונתן 1 Sam. 20, 30.
מעם השלחן בחרי־אף 1Sam. 20, 34.
ויחר־אף יי בעזא 2 Sam. 6, 7.
ויחר־אף דוד באיש מאד 2 S. 12, 5.
ויסף אף־יי לחרות 2 Sam. 24, 1.
ויחר־אף יי בישראל 2 Reg. 13, 3.
כי ׳ על־אף יי 2 Reg. 24, 20.
ויחר־אף יי בעזא 1 Chr. 13, 10.
ובהכנעו שב ממנו אף־יי 2 Chr. 12, 12.
בחרי־אף 2 Chr. 25, 10.
ויחר־אף יי באמציהו 2 Chr. 25, 15.
חרון אף־יי עליכם 2 Chr. 28, 11.
וחרון אף על־ישראל 2 Chr. 28, 13.
להשיב חרון אף־אלהינו Esr. 10, 14.
ויחר־אף ׳ אליהוא Job. 32, 2.
וחנפי־לב ישימו אף Job. 36, 13.
* מקנה אף על־עולה Job. 36, 33.
במוקשים ינקב־אף Job. 40, 24.
וגם־אף עלה בישראל Ps. 78, 21.
ויחר־אף יי בעמו Ps. 106, 40.
אף להם ולא יריחון Ps. 115, 6.
תחיני על אף איבי Ps. 138, 7.
ודבר־עצב יעלה־אף Prv. 15, 1.
מתן בסתר יכפה־אף Prv. 21, 14.
אל־תתרע את־בעל אף Prv. 22, 24.
אכזריות חמה ושטף אף Prv. 27, 4.
וחכמים ישיבו אף Prv. 29, 8.
איש־אף יגרה מדון Prv. 29, 22.
ומיץ־אף יוציא דם Prv. 30, 33.
אף חכמתי עמדה לי Eccl. 2, 9.
אף־יי בעמו Jes. 5, 25.
אכזרי ועברה וחרון אף Jes. 13, 9.
בזעף אף ולחב אש Jes. 30, 30.
כי לא־שב חרון אף־יי Jer. 4, 8.
מחרון אף־יי Jer. 12, 13. 51, 45.
לא ישוב אף־יי Jer. 23, 20.
מפני חרון אף־יי Jer. 25, 37.
לא ישוב חרון אף־יי Jer. 30, 24.
כי ׳ על־אף יי היתה Jer. 52, 3.
גדע בחרי־אף Thr. 2, 3.
ולא היה ביום אף־יי Thr. 2, 22.
חרון אף יי Zeph. 2, 2.
יום אף־יי Zeph. 2, 2.
ביום אף יי Zeph. 2, 3.

וְאַף

ואף יי חרה בעם Num. 11, 33.
ואף אלהים ׳ עלה בהם Ps. 78, 31.

הָאַף

כי יגרתי מפני האף Dt. 9, 19.
מה חרי האף הגדול Dt. 29, 23.
כי־גדול האף והחמה Jer. 36, 7.
p. ונזמי האף Jes. 3, 21.

בְּאַף

באף ובחמה ובקצף גדול Dt. 29, 27.
אל־תט באף עבדך Ps. 27, 9.
באף עמים ׳ הורד Ps. 56, 8.
אם־קפץ באף רחמיו Ps. 77, 10.
נזם זהב באף חזיר Prv. 11, 22.
רדה באף גוים Jes. 14, 6.
תרדך באף ותשמידם Thr. 3, 66.
באף ובחמה ובתכחות Ez. 5, 15.
ועשיתי באף ובחמה Mich. 5, 14.
באף תדוש גוים Hab. 3, 12.

בָּאַף

סכותה באף Thr. 3, 43.

וּבְאַף

ובאף ישטמוני Ps. 55, 4.
ובאף ובחמה Jer. 21, 5.

מֵאַף

חרף מאף Ps. 37, 8.

cum suff: אַפִּי

וחרה אפי והרגתי Ex. 22, 23.
ויחר־אפי בהם Ex. 32, 10.
וחרה אפי בו ביום־ההוא Dt. 31, 17.
חרה אפי בך ובשני רעיך Job. 42, 7.
שבט אפי Jes. 10, 5.
למען שמי אאריך אפי Jes. 48, 9.
הנה אפי וחמתי נתכת Jer. 7, 20.
כי על־אפי ועל־חמתי Jer. 32, 31.
כאשר נתך אפי Jer. 42, 18.
את־חרון אפי נאם־יי Jer. 49, 37.
וכלה אפי Ez. 5, 13.
ושלחתי אפי בך Ez. 7, 3.
וכליתי אפי בך Ez. 7, 8.
לכלות אפי בהם Ez. 20, 8.
לכלות אפי בם במדבר Ez. 20, 21.
חרה אפי בם Hos. 8, 5.
לא אעשה חרון אפי Hos. 11, 9.
כי שב אפי ממנו Hos. 14, 5.
כל חרון אפי Zeph. 3, 8.
על־הרעים חרה אפי Zach. 10, 3.

וְאַפִּי

ואפי על־תבליתם Jes. 10, 25.
ותתך חמתי ואפי Jer. 44, 6.

בְּאַפִּי

כי־אש קדחה באפי Dt. 32, 22.
ורוח אלוה באפי Job. 27, 3.
אשר־נשבעתי באפי Ps. 95, 11.
ואדרכם באפי Jes. 63, 3.
ואבוס עמים באפי Jes. 63, 6.
אלה עשן באפי Jes. 65, 5.
כי־אש קדחה באפי Jer. 15, 14.
כי־אש קדחתם באפי Jer. 17, 4.
באפי ובחמתי Jer. 32, 37.
אשר הכיתי באפי Jer. 33, 5.
וגשם שטף באפי Ez. 13, 13.
כן אקבץ באפי Ez. 22, 20.
תעלה חמתי באפי Ez. 38, 18.
ואכל אותם באפי Ez. 43, 8.
אתן־לך מלך באפי Hos. 13, 11.

כְּאַפִּי

כאפי וכחמתי Ez. 25, 14.

לְאַפִּי

גם קראתי גבורי לאפי Jes. 13, 3.

c. suff.: אַפֶּךָ p.

למה יי יחרה אפך Ex. 32, 11.
שוב מחרון אפך Ex. 32, 12.
אל־יחר אפך בי Jud. 6, 39.
תסתירני עד־שוב אפך Job. 14, 13.
הפץ עברות אפך Job. 40, 11.
מנשמת רוח אפך Ps. 18, 16.
וחרון אפך ישיגם Ps. 69, 25.
יעשן אפך בצאן מרעיתך Ps. 74, 1.
ומי־יעמד לפניך מאז אפך Ps. 76, 8.
השיבות מחרון אפך Ps. 85, 4.
תמשך אפך לדר ודר Ps. 85, 6.
מי־יודע עז אפך Ps. 90, 11.
ישב אפך ותנחמני Jes. 12, 1.
אל־לארך אפך תקחני Jer. 15, 15.
בעת אפך עשה בהם Jer. 18, 23.
הרגת ביום אפך Thr. 2, 21.
ישב נא אפך וחמתך Dan. 9, 16.
אם־בנהרים אפך Hab. 3, 8.

c. s. fem.: אַפֵּךְ

אפך כמגדל הלבנון Cant. 7, 5.
וריח אפך כתפוחים Cant. 7, 9.
ואתן נזם על־אפך Ez. 16, 12.
אפך ואזניך יסירו Ez. 23, 25.

בְּאַפֵּךְ

יי אל־באפך תוכיחני Ps. 6, 2.
אל־באפך פן־תמעטני Jer. 10, 24.

cum suff.: בְּאַפֶּךָ p.

ישימו קטורה באפך Dt. 33, 10.
ושמתי חחי באפך 2 Reg. 19, 28.
קומה יי׳ באפך Ps. 7, 7.
כי־כלינו באפך Ps. 90, 7.
ושמתי חחי באפך Jes. 37, 29.

כְּאַפֶּךָ

כאפך וכקנאתך Ez. 35, 11.

וּבְאַפְּכֶם

באש מחניכם ובאפכם Am. 4, 10.

מֵאַפְּכֶם

עד אשר־יצא מאפכם Num. 11, 20.

אַפּוֹ

עשה לי עבדך ויחר אפו Gn. 39, 19.
וישמע יי ויחר אפו Num. 11, 1.
למען ישוב יי מחרון אפו Dt. 13, 18.
וישב יי מחרון אפו Jos. 7, 26.
געל בן־עבד ויחר אפו Jud. 9, 30.
ויחר אפו ויעל בית Jud. 14, 19.
ויחר אפו מאד 1 Sam. 11, 6.
ולא־עשית חרון־אפו 1 Sam. 28, 18.
מנשמת רוח אפו 2 Sam. 22, 16.
מחרון אפו הגדול 2 Reg. 23, 26.
אשר־חרה אפו ביהודה 2 Rg. 23, 26.
וישב ממנו חרון אפו 2 Chr. 29, 10.
וישב מכם חרון אפו 2 Chr. 30, 8.
ומרוח אפו יכלו Job. 4, 9.
אלוה לא־ישיב אפו Job. 9, 13.
אפו טרף וישטמני Job. 16, 9.
ויחר עלי אפו Job. 19, 11.
ישלח־בו חרון אפו Job. 20, 23.
נגרות ביום אפו Job. 20, 28.
באיוב חרה אפו Job. 32, 2.
ובשלשת רעיו חרה אפו Job. 32, 3.
ועתה כי־אין פקד אפו Job. 35, 15.
כי־יבער כמעט אפו Ps. 2, 12.
כגבה אפו בל־ידרש Ps. 10, 4.
והרבה להשיב אפו Ps. 78, 38.
ישלח בם ׳ חרון אפו Ps. 78, 49.
מדין ביום־אפו Ps. 110, 5.
שכל אדם האריך אפו Prv. 19, 11.
והשיב מעליו אפו Prv. 24, 18.
לא־שב אפו 9, 12. 16. 20. 25. 10, 4. Jes. 5,
וביום חרון אפו Jes. 13, 13.
בער אפו וכבד משאה Jes. 30, 27.
וישפך עליו חמה אפו Jes. 42, 25.
להשיב בחמה אפו Jes. 66, 15.
אך שב אפי ממני Jer. 2, 35.
ומפני חרון אפו 25, 38. Jer. 4, 26.
ביום חרון אפו Thr. 1, 12.
הדום־רגליו ביום אפו Thr. 2, 1.
וינאץ בזעם־אפו Thr. 2, 6.
שפך חרון אפו Thr. 4, 11.
ויטרף לעד אפו Am. 1, 11.
ושב מחרון אפו Jon. 3, 9.
לא החזיק לעד אפו Mich. 7, 18.
ומי יקום בחרון אפו Nah. 1, 6.

וַאֲפּוֹ

ועזו ואפו על כל־עזביו Esr. 8, 22.

בְּאַפּוֹ

אשר הפך יי באפו Dt. 29, 22.
עלה עשן באפו 2 Sam. 22, 9
אשר חפכם באפו Job. 9, 5.
טרף נפשו באפו Job. 18, 4.
חבלים יחלק באפו Job. 21, 17.
התשים אגמון באפו Job. 40, 26.
אלימו באפו Ps. 2, 5.
עלה עשן ׳ באפו Ps. 18, 9.
יי באפו יבלעם Ps. 21, 10.
כי רגע ׳ באפו Ps. 30, 6.
אשר נשמה באפו Jes. 2, 22.
איכה יעיב באפו Thr. 2, 1.

לְאַפּוֹ

יפלס נתיב לאפו Ps. 18, 50.

cum suff.: אַפֵּהוּ

ואשם הנזם על־אפה Gn. 24, 47.

אַפַּיִם

ארור אפם כי עז Gn. 49, 7.
ויחר אפם מאד ביהודה 2Chr. 25, 10.
בחרות אפם בנו Ps. 124, 3.
את־הזמורה אל־אפם Ez. 8, 17.

בְּאַפַּיִם

כי באפם הרגו איש Gn. 49, 6.

dual.: אַפַּיִם p.

וישתחו אפים ארצה Gn. 19, 1.
וישתחוו־לו אפים Gn. 42, 6.
ארך אפים ורב־חסד Ex. 34, 6.
יי ארך אפים ורב־חסד Num. 14, 18.
מנה אחת אפים 1 Sam. 1, 5.
ויקד דוד אפים ארצה ותקם ותשתחו אפים 1 Sam. 24, 9.
ארצה 1 Sam. 25, 41.
ויקד אפים ארצה וישתחו 1 Sam. 28, 14.
ותקד בת־שבע אפים 1 Reg. 1, 31.
וישתחו לדויד אפים 1 Chr. 21, 21.
ויכרעו אפים ארצה ויקד יהושפט אפים 2 Chr. 7, 3.
ארצה 2 Chr. 20, 18.
וישתחוו ליי אפים ארצה Neh. 8, 6.
ארך־אפים ורב חסד Neh. 9, 17.
ארך אפים Ps. 86, 15.
ארך אפים ורב־חסד Ps. 103, 8.
ארך אפים וגדול־חסד Ps. 145, 8.
קצר־אפים יעשה אולת Prv. 14, 17.
ארך אפים רב־תבונה Prv. 14, 29.
וארך אפים ישקיט ריב Prv. 15, 18.
טוב ארך אפים מגבור Prv. 16, 32.
בארך אפים יפתה קצין Prv. 25, 15.
ומיץ־אפים יוציא ריב Prv. 30, 33.
אפים ארץ ישתחוו־לך Jes. 49, 23.
ארך אפים ורב־חסד Joel 2, 13.
ארך אפים Jon. 4, 2.
יי ארך אפים Nah. 1, 3.

dual.: בְּאַפַּיִם

ולא באפים ולא במלחמה Dan. 11, 20.

du. constr.: לְאַפֵּי

ותפל לאפי דוד על־פניה 1 S. 25, 23.

cum suff.: אַפֵּינוּ

רוח אפינו משיח יי Thr. 4, 20.

du. c. suff.: אַפַּיִךְ

בזעת אפיך Gn. 3, 19.
וברוח אפיך נערמו־מים Ex. 15, 8.

אַפָּיו

לו על־אפיו ארצה 2 Sam. 14, 33.
וישתחו למלך אפיו 2 Sam. 24, 20.
ארצה 1 Reg. 1, 23.
על־אפיו ארצה

בְּאַפָּיו

ויפח באפיו נשמת חיים Gn. 2, 6.
נשמת־רוח חיים באפיו Gn. 7, 22.

לְאַפָּיו

וישתחו לאפיו ארצה Gn. 48, 12.
ויקד וישתחו לאפיו Num. 22, 31.
ויפל לאפיו ארצה 1 Sam. 20, 41.
וישתחו למלך לאפיו 2 Sam. 18, 28.

אַפַּיִךְ

ותפל על־אפיה ארצה 2 Sam. 14, 4.

אָנַת

נלקחי כמו אָנַף נענכי. ומוס:
vrb. aram. hebraico אָנַף aequale.

אַנַף

ע"י סידועס אַנְפָּא וסרכיס אַנְפִּין, כמו אַף, נהורלקו פניס נענכי.
n. m., facies, hebraice אַף.
pl. c. s.: אַנְפּוֹרֵי
נפל על־אנפוהי Dan. 2, 46.

Dan. 3, 19. רְצַלְם אִנְפּוֹהִי אִשְׁתַּנִּי

אָנַק

פעל נוֹדֵד, נִרְדַּף עַם אָנָה [וַיֵּאָנַק, שֶׁאֶסְנַק], וְעָכְיוֹ יְדוּעַ. וְנִרְאֶה שֶׁנִּזְכַּר מִהֲגִיוֹן טִבְעִית, מוּזָכָל כְּאֵזֶה בְּלַשּׁוֹנוֹת.

vrb. perrarum (= אָנָה), cujus radix forsitan ipse est naturalis ejulantium sonus: *ejulare*. Nif. idem, *ingemiscere*. Al. στενάζειν, *κατα-στενάζειν*.

3 *imperf.*: יֵאָנֵק

Jer. 51, 52. וּבְכָל־אַרְצָהּ יֵאָנַק חָלָל

inf. constr.: בְּאָנְקָ

Ez. 26, 15. בְּאָנֹק חָלָל

Nif-al: נֶאֱנָק

part. pl.: וְהַנֶּאֱנָקִים

Ez. 9, 4. הַנֶּאֱנָחִים וְהַנֶּאֱנָקִים

imperat.: הֵאָנֵק

Ez. 24, 17. הֵאָנֵק דֹּם

אֲנָקָה

ש"נ נִרְדָּף עִם אֲנָחָה, וְסִמְיָן אֲנָקָה, פִּתְרוֹנוֹ קוֹל עִנּוּת הַיִּלְדִּי וְכוֹ' [נע-שֶׁאֶסְנַן, קְלַאֲנָע], וְהוּזְכָּל עַל יְדֵי זֶה בְּקוֹל לְבַקְתּוֹ בְּלִיוֹר עִבְרִי [קוּנְקָע]. וּכְתַרְגּוּם שֵׁם לְעִוּף וְכֵן שֵׁם.

n. f. (cognat. nomini אֲנָחָה): 1) gemitus, lamentatio afflictorum; 2) unum de reptilibus impuris, stellio, a sono. Onq. אַלָּא (talm. יַלְיָא, יָאלֵי sanguisuga), Hieros. פַּלְיָת, Jonat. מַיְנֶקֶת חִוְיָא, Al. et Hieronym. *μυγάλη*. Rashi: bievre, gallice.

וַהֲאֲנָקָה

Lev. 11, 30. וְהָאֲנָקָה וְהַכּוֹחַ וְהַלְּטָאָה

וַאֲנָקָה

Mal. 2, 13. בְּכִי וַאֲנָקָה

constr.: אֲנָקַת

Ps. 79, 11. אַנְקַת אָסִיר

Ps. 102, 21. לִשְׁמֹעַ אַנְקַת אָסִיר

constr.: מֵאֲנָקַת

Ps. 12, 6. מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים

אֲנַשׁ

פעל לֹא־שׁוֹכֵר וְיָקֵר וְתִקְנוֹדֵד, וְלֹא כִּמְעַט כָּל נְטִיּוֹתָיו פְּעוּל וְנִכְפָּעֵל. פִּתְרוֹנוֹ חוֹלִי רַע וְכֵן כְּלִי־מַרְפֵּא וּמַחְלִיר [עַזְדְּלִיךְ, שֶׁאֶדְלִיךְ וְיוֹן]. נִכְפָּעֵל מְצִיא וְקָלִיטָה. וְנִקְשׁוֹר הַזְּכָר נִרְאֶה שֶׁהַכֹּחַ אֲנָשׁ יְסוֹדוֹתָיו נִסְתְּרוּ קֹדֶם, וְלִפְתִּיכוֹ נֶאֱרָה נִקְצוֹי תֹּ', וְכֵן נִמְחוֹ שֵׁם זֶכֶר נִמְכּוֹן חוֹל, וְכִרְוֹמִי (nec-are, noc-ere) וְכִיוֹצֵי (νέκ-υς) מְנוֹי. וְנִרְאֶה נ"כ שֶׁנּוֹשְׁלוֹ הַקְּרוֹב לְנִי עָנֵשׁ, נִמְכּוֹוֵנוֹ לְחֹלִי כּוֹבֵד הַנּוֹקֵב, אוֹ עֲצוּת חוֹק וְכִי נִקְבַּם מְיוּן אוֹ נִסּוֹק הַנּוֹף ע"י מַלְקוּת וְכֵן.

vrb. rarissimum, cujus nonnisi part. p. invenitur: aegrum, *noxium*, mortiferum esse. Al: ἀῤῥώστεῖν. Hinc de morbo gravi, supplicio capitali et vulnere letali. Radix hujus verbi secundarii est עָשׁ eaque *sanscrito-semitica*.

part. pass.: אָנוּשׁ *sg.*

Job. 34, 6. אָנוּשׁ חִצִּי בְלִי־פָשַׁע

Jes. 17, 11. וְכֹאֵב אָנוּשׁ

Jer. 17, 16. וְיוֹם אָנוּשׁ לֹא הִתְאַוֵּיתִי

Jer. 30, 12. אָנוּשׁ לְשִׁבְרֵךְ

Jer. 30, 15. אָנוּשׁ מַכְאֹבֵךְ

part. pass.: וַאֲנוּשׁ

Jer. 17, 9. יְאָנוּשׁ הוּא

part. pass.: אֲנוּשָׁה

Jer. 15, 18. וּמַכָּתִי אֲנוּשָׁה

Mich. 1, 9. כִּי אֲנוּשָׁה מַכּוֹתֶיהָ

Nif-al: נֶאֱנַשׁ

3 *imperf.*: וַיֵּאָנֵשׁ *p.*

2 S. 12, 15. אֵשֶׁת־אוּרִיָּה לְדָוִד וַיֵּאָנֵשׁ

v. s. r. נָגוּשׁ *p.* 666.

II. אֲנַשׁ

פעל לְגַל הַמְדַקְדְּקִים לִשְׁמוֹת אֱנוֹשׁ וּמִרְבּוֹי אֲנָשִׁים, וְגַם לִבְנֵיהֶם. וּלְפִי יְסוֹד הַפְּעַל רְאוּי כִּרְאֶה שֶׁזְּמוֹם לְאֵל אֵשׁ וְלוֹ אֱנָשׁ, לְזֶה מִתְּנוּ לִיחַ מִהְתַּלְּעוּת מִכֹּ' כְּאֵזֶה לְמוֹנֵי. וְלוּלֵי הַזְּמוֹת רְאִיּוֹת.

vrb., quod grammatici olim rudimentum vocabuli אֲנָשִׁים, אֱנוֹשׁ esse dictitabant. Si qua subest radix verbalis, potius est אָשׁ (unde הִתְאַשֵּׁשׁ) robustum esse; atqui אֱנוֹשׁ, sicuti אִישׁ, videtur esse primarium.

אֱנוֹשׁ

ש"נ וּמִרְבּוֹי אֲנָשִׁים הַזְּיָיךְ נ"כ לְגַל אִישׁ, וּמִכְּמִיָּן אֱנוֹשׁ וּבְלִתְרֵי אֱנָשׁ כּוֹחַ. פִּתְרוֹנוֹ כְּמוֹ חֶלֶד, וְעַל דֶּרֶךְ קְנוֹנֵי [מַעֲנֶנְגַעֲנֶלַעֲנָע]. מְרֻבֶּה נִדְמוֹר זִיּוֹיֵי הוּא נִכִּי חֶלֶד. פְּעָמִים יְיֻיר תַּחְסִפְסוּף וְהַעֲרֶבֶת, אוֹ כְּזוֹמֵה מִן הֵיעוֹדִיס, לְכֵן כָּל חֶלֶד נִמְיָן וְסִנּוּיֵי מְקוֹמוֹת.

n m. (pl. אֲנָשִׁים): *homo, humanum genus* (pl. in oratione poëtica: בְּנֵי אָדָם), interdum: plebs, homines pauperculi, non insita, sed adscita notione. Trg.. אֲבַלְיָן. Vi atque origine cum אִישׁ oportet concinnari.

2 Chr. 14, 11. אֶל־יֵעָצֵר עִמָּךְ אֱנוֹשׁ

Job. 5, 17. אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יוֹכִיחֶנּוּ אֱלוֹהַּ

Job. 7, 17. מָה־אֱנוֹשׁ כִּי תְגַדְּלֶנּוּ

Job. 9, 2. וּמַה־יִּצְדַּק אֱנוֹשׁ עִם־אֵל

Job. 10, 4. אִם־כִּרְאוֹת אֱנוֹשׁ תִּרְאֶה

Job. 10, 5. הִכְיְמֵי אֱנוֹשׁ יָמֶיךָ

Job. 14, 19. וְתִקְוַת אֱנוֹשׁ הְאַבֵּדְתָּ

Job. 15, 14. מָה־אֱנוֹשׁ כִּי־יִזְכֶּה

Job. 25, 4. וּמַה־יִּצְדַּק אֱנוֹשׁ עִם־אֵל

Job. 25, 6. אַף כִּי־אֱנוֹשׁ רִמָּה

Job. 28, 13. לֹא־יָדַע אֱנוֹשׁ עֶרְכָּהּ

Job. 36, 25. אֱנוֹשׁ יְבִיט מֵרָחוֹק

Ps. 8, 5. מָה־אֱנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרֶנּוּ

Ps. 9, 20. קוּמָה יְיָ אַל־יְעֹז אֱנוֹשׁ

Ps. 9, 21. אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה

Ps. 10, 18. לְעָרֵץ אֱנוֹשׁ מִן־הָאָרֶץ

Ps. 55, 14. וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי

Ps. 56, 2. כִּי־שַׁאֲפַנִי אֱנוֹשׁ

Ps. 66, 12. הִרְכַּבְתָּ אֱנוֹשׁ לְרֹאשֵׁנוּ

Ps. 73, 5. בַּעֲמַל אֱנוֹשׁ אֵינָמוֹ

Ps. 90, 3. תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא

Ps. 103, 15. אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו

Ps. 104, 16. וַיַּיִן יְשַׂמַּח לְבַב־אֱנוֹשׁ

Ps. 104, 16. לְבַב־אֱנוֹשׁ יִסְעָד

Ps. 144, 3. בֶּן־אֱנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבֵהוּ

Jes. 8, 1. בְּחֶרֶט אֱנוֹשׁ

Jes. 13, 7. וְכָל־לֵבָב אֱנוֹשׁ יִמַּס

Jes. 13, 12. אָיְקִיר אֱנוֹשׁ מִפָּז

Jes. 24, 6. וְנִשְׁאַר אֱנוֹשׁ מִזְעָר

Jes. 33, 8. לֹא חָשַׁב אֱנוֹשׁ

Jes. 51, 7. אַל־תִּירְאוּ חֶרְפַּת אֱנוֹשׁ

Jes. 56, 2. אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹּאת

Jer. 20, 10. כָּל אֱנוֹשׁ שְׁלֻמִּי

c. h int.: הָאֱנוֹשׁ

Job. 4, 17. הֶאֱנוֹשׁ מֵאֱלוֹהַּ יִצְדָּק

בְּאֱנוֹשׁ

Job. 13, 9. אִם־כְּהִתְּלוֹ בֶאֱנוֹשׁ תְּהַתְּלוּ־לוֹ

Job. 32, 9. אֵכֶן רוּחַ־הִיא בֶאֱנוֹשׁ

לֶאֱנוֹשׁ

Job. 7, 1. הֲכִי־צָבָא לֶאֱנוֹשׁ

Job. 33, 26. וְיָשֶׁב לֶאֱנוֹשׁ צִדְקָתוֹ

מֵאֱנוֹשׁ

Dt. 32, 26. אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם

Job. 28, 4. דָּלַר מֵאֱנוֹשׁ נָגַר

Job. 33, 12. כִּי־יִרְבֶּה אֱלוֹהַּ מֵאֱנוֹשׁ

Jos. 51, 12. וְתוֹרֵנִי מֵאֱנוֹשׁ יְמוּת

pl.: אֲנָשִׁים

ש"נ רְכוּי מִן אֱנוֹשׁ, וְכִנּוּיוֹ נ"כ מִשִּׁים, וְלִיוֹרְיוֹ יְדוּעִים.

n. m. pl. vocabuli אֱנוֹשׁ, qui cum plur. voc. cognati אִישׁ vi formaque plane convenit.

Gn. 12, 20. וַיְצַו עָלָיו פַּרְעֹה אֲנָשִׁים

Gn. 13, 8. כִּי־אֲנָשִׁים אַחִים אֲנָחְנוּ

Gn. 18, 2. וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים

Gn. 32, 29. עִם־אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים

Gn. 37, 28. וַיַּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים

Gn. 47, 2. לְקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים

Ex. 2, 13. שְׁנֵי־אֲנָשִׁים עִבְרִים נִצִּים

Ex. 17, 9. בְּחַר־לָנוּ אֲנָשִׁים

Ex. 21, 18. וְכִי־יְרִיבֻן אֲנָשִׁים

Ex. 21, 22. וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים

וְיִהְיוּ אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ

טְמֵאִים

Num. 9, 6.

Num. 11, 26. שְׁנֵי אֲנָשִׁים בְּמַחֲנֶה

Num. 13, 2. שְׁלַח־לְךָ אֲנָשִׁים

Num. 13, 3. כֻּלָּם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי

Num. 31, 3. הֵחָלְצוּ מֵאִתְּכֶם אֲנָשִׁים

Num. 32, 14. תַּרְבּוּת אֲנָשִׁים חַטָּאִים

Dt. 1, 13. הָבוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים

Dt. 1, 15. אֲנָשִׁים חֲכָמִים וִידְעִים

Dt. 1, 22. נִשְׁלְחָה אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ

Dt. 1, 23. שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשִׁים

Dt. 13, 14. יָצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיָּעַל

Dt. 25, 1. כִּי־יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים

Dt. 25, 11. כִּי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו

Jos. 2, 1. שְׁנֵים אֲנָשִׁים מְרַגְּלִים

Jos. 2, 2. הִנֵּה אֲנָשִׁים בָּאוּ הֵנָּה

Jos. 4, 2. שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשִׁים

Jos. 7, 2. וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ אֲנָשִׁים

Jos. 10, 18. וְהַפְקִידוּ עָלֶיהָ אֲנָשִׁים

Jos. 18, 4. שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים

Jud. 6, 27. עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מֵעַבְדֵי

Jud. 9, 4. אֲנָשִׁים רֵיקִים וּפַחֲזִים

Jud. 11, 3. אֶל־יִפְתָּח אֲנָשִׁים רֵיקִים

Jud. 18, 2. חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים מִקְצוֹתָם

Jud. 18, 2. אֲנָשִׁים בְּנֵי־חַיִל

Jud. 18, 25. אֲנָשִׁים מָרֵי נָפֶשׁ

Jud. 20, 10. עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים לְמֵאָה

וַיִּשְׁלְחוּ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל

אֲנָשִׁים

Jud. 20, 12.

Ruth 4, 2. עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי

1 Sam. 1, 11. לְאָמָתְךָ זֶרַע אֲנָשִׁים

1 S. 2, 26. גַּם עִם־יְיָ וְגַם עִם־אֲנָשִׁים

1 Sam. 2, 33. יְמוּתוּ אֲנָשִׁים

1 Sam. 10, 2. וּמְצֹאת שְׁנֵי אֲנָשִׁים

1 S. 10, 3. וּמְצָאוּךְ שָׁם שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים

1 Sam. 28, 8. וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים עִמּוֹ

1 S. 31, 3. וַיִּמְצָאֵהוּ הַמּוֹרִים אֲנָשִׁים

2 Sam. 3, 20. וְאִתּוֹ עֶשְׂרִים אֲנָשִׁים

2 Sam. 4, 2. וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים שָׂרֵי־גְדוּדִים

2 Sam. 4, 11. אַף כִּי־אֲנָשִׁים רְשָׁעִים

2 Sam. 7, 14. וְהִכַּחְתִּיו בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים

2 S. 12, 1. שְׁנֵי אֲנָשִׁים הָיוּ בְּעִיר אַחַת

2 Sam. 21, 6. יִתְּנוּ־לָנוּ שִׁבְעָה אֲנָשִׁים

1 Reg. 2, 32. בִּשְׁנֵי־אֲנָשִׁים צַדִּקִים

1 Reg. 11, 18. וַיָּקָמוּ אֲנָשִׁים עִמּוֹ

1 Reg. 11, 24. וַיִּקְבְּצוּ עָלָיו אֲנָשִׁים

1 Reg. 13, 25. וְהִנֵּה אֲנָשִׁים עֹבְרִים

1 Rg. 21, 10. שְׁנֵים אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיָּעַל

2 Reg. 2, 16. חֲמִשִּׁים אֲנָשִׁים בְּנֵי־חָיִל

2 Reg. 7, 3. וְאַרְבָּעָה אֲנָשִׁים הָיוּ

2 Reg. 25, 19. וַחֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים מֹרְאֵי

2 Reg. 25, 25. וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אִתּוֹ

1 Chr. 4, 42 אֲנָשִׁים חֲמֵשׁ מֵאוֹת

1 Chr. 5, 18. אֲנָשִׁים נוֹשְׂאֵי מָגֵן וְחֶרֶב

1 Chr. 5, 24. אֲנָשִׁים גִּבּוֹרֵי חַיִל

אֲנָשִׁים עֲשִׂרִים וְשִׁשָּׁה

1 Chr. 7, 40. אֶלֶף

1 Chr. 8, 40. אֲנָשִׁים גִּבּוֹרֵי־חַיִל

כֹּל־אֵלֶּה אֲנָשִׁים רָאשֵׁי

1 Chr. 9, 9. אָבוֹת

2 Chr. 13, 7 וַיִּקָּבְצוּ עָלָיו אֲנָשִׁים רֵקִים

2 Chr. 24, 24. כִּי בִמְעַט אֲנָשִׁים בָּאוּ

2 Chr. 28, 12. וַיָּקֻמוּ אֲנָשִׁים מֵרָאשֵׁי

2 Chr. 30, 11 אַךְ אֲנָשִׁים מֵאָשֵׁר וּמְנַשֶּׁה

אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָקְבוּ

בְּשֵׁמוֹת

2 Chr. 31, 19.

Esr. 10, 1. אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וִילָדִים

Esr. 10, 16. אֲנָשִׁים רָאשֵׁי הָאָבוֹת

Esr. 10, 17 וַיְכַלּוּ בְכָל־אֲנָשִׁים הַהֶשִׁיבוּ

Neh. 12, 44. אֲנָשִׁים עַל־הַנִּשְׁכֹּרוֹת

Neh. 13, 25. וָאֲכֶּה מֵהֶם אֲנָשִׁים

Job. 4, 13. 33, 15. תַּרְדֵּמָה עַל־אֲנָשִׁים

Job. 33, 16. אָז יְגַלֶּה אֹזֶן אֲנָשִׁים

Job. 33, 27. יָשַׁר עַל־אֲנָשִׁים

Job. 36, 24. אֲשֶׁר שֹׁרְרוּ אֲנָשִׁים

Job. 37, 24. לָכֵן יִרְאוּהוּ אֲנָשִׁים

Jes. 2, 11. 17. רוּם אֲנָשִׁים

Jes. 7, 13. הַלְאוֹת אֲנָשִׁים

Jes. 29, 13. מִצְוַת אֲנָשִׁים מְלֻמָּדָה

Jer. 5, 27. אֲנָשִׁים יְלַכְּדוּ

Jer. 26, 17. וַיָּקֻמוּ אֲנָשִׁים

Jer. 26, 22. אֲנָשִׁים מִצְרַיְמָה

וַיַּשְׂאִירוּ־בָם אֲנָשִׁים

מְדַקְּרִים

Jer. 37, 10.

Jer. 38, 10. מִזֶּה שְׁלֹשִׁים אֲנָשִׁים

Jer. 40, 7. אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטַף

Jer. 41, 1. וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים אִתּוֹ

Jer. 41, 5. וַיָּבֹאוּ אֲנָשִׁים מִשְּׁכֶם

Jer. 41, 8. וַעֲשָׂרָה אֲנָשִׁים נִמְצְאוּ־בָם

Jer. 41, 15. נִמְלַט בִּשְׁמֹנָה אֲנָשִׁים

Jer. 43, 9. לְעֵינֵי אֲנָשִׁים יְהוּדִים

Jer. 52, 25. וְשִׁבְעָה אֲנָשִׁים

Ez. 9, 2. וְהִנֵּה שִׁשָּׁה אֲנָשִׁים בָּאִים

Ez. 14, 1. 20, 1. אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל

Ez. 21, 36. בְּיַד אֲנָשִׁים בֹּעֲרִים

Ez. 23, 42. וְאֶל־אֲנָשִׁים מֵרֹב אָדָם

Ez. 24, 17. וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵל

Ez. 24, 22. וְלֶחֶם אֲנָשִׁים לֹא תֹאכֵלוּ

Am. 6, 9. עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים בְּבַיִת אֶחָד

Zach. 8, 23. יַחֲזִיקוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים

וַאֲנָשִׁים

pl.:

Num. 16, 2. וַאֲנָשִׁים מִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל

Jud. 9, 9. בִּי יִכָּבְדוּ אֱלֹהִים וַאֲנָשִׁים

Jud. 9, 13. הַמִּשְׁמֶנֶת אֱלֹהִים וַאֲנָשִׁים

1 Sam. 22, 6. וַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אִתּוֹ

1 Reg. 11, 17. הוּא וַאֲנָשִׁים

Neh. 1, 2. הוּא וַאֲנָשִׁים מִיהוּדָה

Neh. 2, 12. וַאֲנָשִׁים מְעַט עִמִּי

Eccl. 9, 14. וַאֲנָשִׁים בָּהּ מְעַט

Jer. 26, 22. וַאֲנָשִׁים אִתּוֹ

וַאֲנָשִׁים צַדִּיקִים הֵמָּה

יִשְׁפְּטוּ

Ez. 23, 45.

הָאֲנָשִׁים

pl.:

Gn. 14, 24. וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים

Gn. 18, 16. וַיָּקֻמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים

Gn. 18, 22. וַיִּפְנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים

Gn. 19, 5. הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלָיִךְ

Gn. 19, 10. וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־יָדָם

Gn. 19, 11. הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־פֶּתַח הַבַּיִת

Gn. 19, 12. וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל־לוֹט

Gn. 19, 16. וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ

Gn. 20, 8. וַיִּירְאוּ הָאֲנָשִׁים מְאֹד

Gn. 24, 32. וַיְגַל הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר

Gn. 34, 7. וַיִּתְעַצְּבוּ הָאֲנָשִׁים

Gn. 34, 21. הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים

Gn. 34, 22. בְּזֹאת יֵאוֹתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים

וַיִּקַּח הָאֲנָשִׁים אֶת־

הַמִּנְחָה

Gn. 43, 15.

הֵבִא אֶת־הָאֲנָשִׁים

Gn. 43, 16. הַבַּיְתָה

יאכלו האנשים Gn. 43, 16.
את־האנשים ביתה ויסף Gn. 43, 17.
ויראו האנשים כי הובאו Gn. 43, 18.
ויבא האיש את־האנשים Gn. 43, 24.
ויתמהו האנשים Gn. 43, 33.
את־אמתחת האנשים Gn. 44, 1.
כי־מתו כל־האנשים Ex. 4, 19.
תכבד העבדה על־האנשים Ex. 5, 9.
שלח את־האנשים ויעבדו Ex. 10, 7.
ויבאו האנשים על־הנשים Ex. 35, 22.
ואלה שמות האנשים Num. 1, 5.
את האנשים האלה Num. 1, 17.
ויאמרו האנשים החמה אליו Num. 9, 7.
אלה שמות האנשים Num. 13, 16.
כי כל־האנשים הראים Num. 14, 22.
וימתו האנשים Num. 14, 37.
חיו מן־האנשים ההם Num. 14, 38.
העיני האנשים ההם תנקר Num. 16, 14.
האנשים הרשעים האלה Nu. 16, 26.
נאצו האנשים האלה Num. 16, 30.
את־יי
מי האנשים האלה עמך Num. 22, 9.
אם־לקרא לך באו האנשים Num. 22, 20.
לך עם־האנשים Num. 22, 35.
מן־האנשים הצבאים Num. 31, 42.
האנשים העלים ממצרים Nu. 32, 11.
שמות האנשים Num. 34, 17. 19.
ועמדו שני־האנשים Dt. 19, 17.
האנשים והנשים והטף Dt. 31, 12.
הוציאי האנשים Jos. 2, 3.
את־שני האנשים Jos. 2, 4.
באו אלי האנשים Jos. 2, 4.
אנה הלכו האנשים Jos. 2, 5.
ותאמר אל־האנשים Jos. 2, 9.
ויאמרו לה האנשים Jos. 2, 14.
ויאמרו אליה האנשים Jos. 2, 17.
וישבו שני האנשים Jos. 2, 23.
ולשנים האנשים המרגלים Jos. 6, 22.
ויעלו האנשים Jos. 7, 2.
ויקחו האנשים מצידם Jos. 9, 14.
ויקמו האנשים וילכו Jos. 18, 8.
וילכו האנשים ויעברו Jos. 18, 9.
איפה האנשים אשר Jud. 8, 18.
וינסו שמה כל־האנשים Jud. 9, 51.
והבית מלא האנשים Jud. 16, 27.
וילכו חמשת האנשים Jud. 18, 7.
ויעבו חמשת האנשים Jud. 18, 14.
ויעלו חמשת האנשים Jud. 18, 17.
ולא־אבו האנשים Jud. 19, 25.
ועתה תנו את־האנשים Jud. 20, 13.
כי נאצו האנשים 1 Sam. 2, 17.
ויעשר האנשים כן 1 Sam. 6, 10.
תנו האנשים ונמיתם 1 Sam. 11, 12.
עברים אל־האנשים 1 Sam. 14, 8.
אל־האנשים העמדים 1 Sam. 17, 26.
בדברו אל־האנשים 1 Sam. 17, 28.
חלוא בראשי האנשים החם 1 Sam. 29, 4.
אל־מאתים האנשים 1 Sam. 30, 21.
וגם כל־האנשים אשר אתו 2 S. 4, 11.
כי־היו האנשים נכלמים 2 S. 10, 5.
כי־גברו עלינו האנשים 2 S. 11, 23.
ובכל־האנשים אשר־אתו 2 S. 17, 12.
אשר סגר את־האנשים 2 Sam. 18, 28.
הדם האנשים ההלכים 2 Sam. 23, 17.
ויבאו שני האנשים 1 Reg. 21, 13.
ימלט מן־האנשים 2 Reg. 10, 24.
ולא יחשבו את־האנשים 2 Reg. 12, 16.
הלא על־האנשים הישבים 2 Reg. 18, 27.
מה אמרו האנשים האלה 2 Reg. 20, 14.
הדם האנשים האלה 1 Chr. 11, 19.
ויגידו לדויד על־

האנשים 1 Chr. 19, 5.
כי־היו האנשים נכלמים
מאד 1 Chr. 19, 5.
ויספר שלמה כל־
האנשים 2 Chr. 2, 16.
ויקמו האנשים אשר־
נקבו 2 Chr. 28, 15.
נגד האנשים והנשים Neh. 8, 3.
לכל האנשים המתנדבים Neh. 11, 2.
שלשת האנשים האלה Job. 32, 1.
בפי שלשת האנשים Job. 32, 5.
הלא על־האנשים Jes. 36, 12.
מה־אמרו האנשים האלה Jes. 39, 3.
האנשים הפשעים בי Jes. 66, 24.
לעיני האנשים Jer. 19, 10.
האנשים העברים את־
בריתי Jer. 34, 18.
הרעו האנשים האלה Jer. 38, 9.
את־האנשים בידי Jer. 38, 11.
ואם־אתנך ביד האנשים Jer. 38, 16.
האנשים אשר־אתה יגור Jer. 39, 17.
ועשרת האנשים Jer. 41, 2.
פגרי האנשים אשר הכה Jer. 41, 9.
ויקחו את־כל־האנשים Jer. 41, 12.
ויהיו כל־האנשים Jer. 42, 17.
וכל־האנשים הזדים Jer. 43, 2.
כל־האנשים חידעים Jer. 44, 15.
האנשים הנאנחים Ez. 9, 4.
אלה האנשים החשבים
און Ez. 11, 2.
האנשים האלה העלו
גלוליהם Ez. 14, 3.
שלשת האנשים האלה Ez. 14, 14. 16.
ושלשת האנשים האלה
בתוכה Ez. 14, 18.
ויוראו האנשים Jon. 1. 10. 16.
כי־ידעו האנשים Jon. 1, 10.
ויחתרו האנשים Jon. 1, 13.
ופקדתי על־האנשים Zeph. 1, 12.
pl.: וְהָאֲנָשִׁים
וישתו הוא והאנשים Gn. 24, 54.
והאנשים רעי צאן Gn. 46, 32.
והאנשים אשר־עלו עמו Nu. 13, 31.
והאנשים אשר־שלח Num. 14, 36.
והאנשים יצאו Jos. 2, 5.
והאנשים רדפו אחריהם Jos. 2, 7.
והאנשים אשר בבתים Jud. 18, 22.
והאנשים אשר לא־מתו 1 S. 5, 12.
והאנשים טבים לנו מאד 1 S. 25, 15.
והאנשים האלה בני צרויה 2 S. 3, 39.
והאנשים ינחשו וימהרו 1 Rg. 20, 33.
המה והאנשים 2 Reg. 25, 23.
והאנשים עשים באמונה 2 Chr. 34, 12.
והאנשים אשר־אתו Jer. 41, 7.
והאנשים אשר־הין עמי Dan. 10, 7.
pl.: בָּאֲנָשִׁים
איש באנשים האלה Dt. 1, 35.
ויחלו באנשים הזקנים Ez. 9, 6.
pl.: בַּאֲנָשִׁים
זקן בא באנשים 1 Sam. 17, 12.
pl.: כַּאֲנָשִׁים
אתה ראה כאנשים Jud. 9, 36.
pl. לָאֲנָשִׁים
רק לאנשים האל Gn. 19, 8.
pl.: לַאֲנָשִׁים
והיו לכם לאנשים Ruth 1, 11.
התחזקו והיו לאנשים 1 Sam. 4, 9.
והייתם לאנשים 1 Sam. 4, 9.
ונתתי לאנשים 1 Sam. 25, 11.
ויצקו לאנשים לאכול 2 Reg. 4, 40.
בנותיכם תנו לאנשים Jer. 29, 6.
לאנשים באים ממרחק Ez. 23, 40.
וְלַאֲנָשִׁים
לאבנר ולאנשים 2 Sam. 3, 20.
pl.: מֵהָאֲנָשִׁים
מהאנשים אשר הלכו 1 Sam. 30, 22.

pl. constr.: אַנְשֵׁי
אשר מעולם אנשי השם Gn. 6, 4.
וכל־אנשי ביתו ילוד בית Gn. 17, 27.
אנשי סדם נסבו Gn. 19, 4.
ובנות אנשי העיר יצאת Gn. 24, 13.
וישאלו אנשי המקום Gn. 26, 7.
וידברו אל־אנשי עירם Gn. 34, 20.
וישאל את־אנשי מקמה Gn. 38, 21.
וגם אנשי המקום אמרו Gn. 38, 22.
כי־אנשי מקנה הוי Gn. 46, 32.
אנשי מקנה היו עבדיך Gn. 46, 34.
וישׂ־בם אנשי־חיל Gn. 47, 6.
אנשי־חיל יראי אלהים Ex. 18, 21.
ויבחר משה אנשי־חיל Ex. 18, 25.
עשו אנשי־הארץ Lev. 18, 27.
ראינו בתוכה אנשי מדות Nu. 13, 32.
אנשי־שם Num. 16, 2.
אל־אנשי הצבא Num. 31, 21.
מאת אנשי המלחמה Num. 31, 28.
אנשי המלחמה אשר
בדדנ Num. 31, 49.
אנשי הצבא בזזו איש לו Nu. 31, 53.
אנשי המלחמה מקרב Dt. 2, 14.
כל־אנשי המלחמה Dt. 2, 16.
ורגמהו כל־אנשי עירו Dt. 21, 20.
וסקלוה אנשי עירה Dt. 22, 21.
כל אנשי המלחמה Jos. 5, 4.
אנשי המלחמה היצאים Jos. 5, 6.
כל אנשי המלחמה Jos. 6, 3.
לפני אנשי העי Jos. 7, 4.
ויכו מהם אנשי העי Jos. 7, 5.
אנשי־העיר לקראת־
ישראל Jos. 8, 14.
ויפנו אנשי העי אחריהם Jos. 8, 20.
ויכו את־אנשי העי Jos. 8, 21.
כל אנשי העי Jos. 8, 25.
וישלחו אנשי גבעון Jos. 10, 6.
אל־קציני אנשי המלחמה Jos. 10, 24
ואת־אנשי העיר Jud. 6, 27.
וישכימו אנשי העיר בבקר Jud. 6, 28
ויאמרו אנשי העיר אל־
יואש Jud. 6, 30.
ויענ אתו אנשי פנואל Jud. 8, 8.
כאשר ענו אנשי סכות Jud. 8, 8.
ויבא אל־אנשי סכות Jud. 8, 15.
וידע בהם את אנשי סכות Jud. 8, 16.
ויהרג את־אנשי העיר Jud. 8, 17.
עבדו את־אנשי חמור Jud. 9, 28.
כל־אנשי מגדל־שכם Jud. 9, 49.
ואת כל־רעת אנשי שכם Jud. 9, 57.
את־כל־אנשי גלעד Jud. 12, 4.
ויכו אנשי גלעד Jud. 12, 4.
ויאמרו לו אנשי־גלעד Jud. 12, 5.
ויאמרו לו אנשי העיר Jud. 14, 18.
אנשי העיר אנשי בני־
בליעל Jud. 19, 22.
אלה אנשי חיל Jud. 20, 44.
את־כל־אלה אנשי־חיל Jud. 20, 46.
ויראו אנשי־אשדוד 1 Sam. 5, 7.
ויך את־אנשי העיר 1 Sam. 5, 9.
ויאמרו אנשי בית־שמש 1 S. 6, 20.
ויבאו אנשי קרית יערים 1 S. 7, 1.
ויצאו אנשי ישראל 1 Sam. 7, 11.
ויאמר שמואל אל־אנשי 1 S. 8, 22.
ויאמרו כל אנשי יביש 1 Sam. 11, 1.
את־דברי אנשי־יביש 1 Sam. 11, 5.
ויאמרו אנשי יביש 1 Sam. 11, 10.
וכל־אנשי ישראל עד־
מאד 1 Sam. 11, 15.
ויענו אנשי המצבה 1 Sam. 14, 12.
ויקמו אנשי ישראל
ויהודה 1 Sam. 17, 52.
על אנשי המלחמה 1 Sam. 18, 5.
ויאמרו אנשי דוד
אלו 1 Sam. 23, 3. 24, 5.
וינסו אנשי ישראל 1 Sam. 31, 1.
ויראו אנשי־ישראל 1 Sam. 31, 7.

כי־נסו אנשי ישראל 1 Sam. 31, 7.
ויבאו אנשי יהודה 2 Sam. 2, 4.
אנשי יביש גלעד 2 Sam. 2, 4.
מלאכים אל־אנשי יביש
גלעד 2 Sam. 2, 5.
כי אנשי־חיל 2 Sam. 11, 16.
ויצאו אנשי העיר וילחמו 2 S. 11, 17.
את־לב אנשי ישראל 2 Sam. 15, 6.
כי אם־אנשי־מות לאדני 2 S. 19, 29.
וכל־אנשי דוד עמו 2 Sam. 19, 42.
ויצאו אחריו אנשי יואב 2 S. 20, 7.
אז נשבעו אנשי־דוד 2 S. 21, 17.
ולכל־אנשי יהודה 1 Reg. 1, 9.
כי־הם אנשי המלחמה 1 Reg. 9, 22.
אנשי אנות ידעי הים 1 Reg. 9, 27.
ויעשו אנשי עירו הזקנים 1 Rg. 21, 11.
ויעידהו אנשי הבליעל 1 Reg. 21, 13.
ויאמרו אנשי העיר 2 Reg. 2, 19.
אנשי בני־אדניכם 2 Reg. 10, 6.
ויאמרו אליו אנשי העיר 2 Rg. 23, 17.
ואת כל־אנשי החיל 2 Reg. 24, 16.
וכל־אנשי המלחמה
הלילה 2 Reg. 25, 4.
על־אנשי המלחמה 2 Reg. 25, 19.
אלה אנשי רכה 1 Chr. 4, 12.
גבורי חיל אנשי שמות 1 Chr. 5, 24.
והרגום אנשי־גת 1 Chr. 7, 21.
אנשי צבא למלחמה 1 Chr. 12, 8.
אנשי שמות לבית 1 Chr. 12, 30.
כל־אלה אנשי מלחמה 1 Chr. 12, 38.
אנשי מלאכה לעבדתם 1 Chr. 25, 1.
כי־חמה אנשי מלחמה 2 Chr. 8, 9.
ינשאוהו אנשי מקמו Esr. 1, 4.
אנשי עם־ישראל Esr. 2, 2.
אנשי נטפה Esr. 2, 22.
אנשי ענתות Esr. 2, 23.
אנשי מכמס Esr. 2, 27.
אנשי בית־אל והעי Esr. 2, 28.
ויקבצו כל־אנשי יהודה Esr. 10, 9.
בנו אנשי ירחו Neh. 3, 2.
אנשי גבעון והמצפה Neh. 3, 7.
הכהנים אנשי הככר Neh. 3, 22.
מספר אנשי עם־ישראל Neh. 7, 7.
אנשי בית־לחם Neh. 7, 26.
אנשי ענתות Neh. 7, 27.
אנשי בית־עזמות Neh. 7, 28.
אנשי קרית יערים Neh. 7, 29.
אנשי הרמה Neh. 7, 30.
אנשי מכמס Neh. 7, 31.
אנשי בית־אל Neh. 7, 32.
אנשי נבו Neh. 7, 33.
אנשי־חיל Neh. 11, 6.
וללכת עם־אנשי־רשע Job. 34, 8.
לכן אנשי לבב שמעו לי Job. 34, 10.
אנשי לבב יאמרו לי Job. 34, 34.
לדעת כל־אנשי מעשהו Job. 37, 7.
ועם־אנשי דמים חיי Ps. 26, 9.
אנשי דמים ומרמה Ps. 55, 24.
כל־אנשי־חיל ידיהם Ps. 76, 6.
אנשי עצתי Ps. 119, 24.
אשר העתיקו אנשי
חזקיה Prv. 25, 1.
אנשי־רע לא־יבינו משפט Prv. 28, 5.
אנשי לצון יפיחו קריה Prv. 29, 8.
אנשי דמים ישנאו־תם Prv. 29, 10.
והתעוהו אנשי החיל Eccl. 12, 3.
אנשי לצון משלי העם Jes. 28, 14.
ויאבדו אנשי ריבך Jes. 41, 11.
אנשי מצתך יהיו כאין Jes. 41, 12.
וכאפס אנשי Jes. 41, 12.
וסבאים אנשי מדה Jes. 45, 14.
על־אנשי ענתות Jer. 11, 21. 23.
ידי אנשי המלחמה Jer. 38, 4.
ויכלו לך אנשי שלמך Jer. 38, 22.
וכל אנשי המלחמה Jer. 39, 4.
את אנשי המלחמה Jer. 41, 3.
גברים אנשי המלחמה Jer. 41, 16.
אל־אנשי קיר־חרש Jer. 48, 31. 36.

וכל־אנשי מלחמה ידמו Jer. 49, 26.
וכל־אנשי המלחמה ידמו Jer. 50, 30.
וכל־אנשי המלחמה יברחו Jer. 52, 7.
פקיד ׀ על־אנשי המלחמה Jer. 52, 25.
אחיך אנשי גאלתך Ez. 11, 14.
אנשי מספר מחרב Ez. 12, 16.
אנשי רכיל היו בך Ez. 22, 9.
אנשי מחקה על־החיר Ez. 23, 14.
אנשי מלחמתך Ez. 27, 10. 27.
כל אנשי המלחמה Joel 4, 9.
כל אנשי בריתך Obad. 1, 7.
אנשי שלמך Obad. 1, 7.
ויאמינו אנשי נינוה Jon. 3, 5.
ארבי איש אנשי ביתו Mich. 7, 6.
אנשי־חיל מתלעים Nah. 2, 4.
אנשי בגדות Zeph. 3, 4.
אנשי מופת המה Zach. 3, 8.

pl. constr.: וַאֲנָשֵׁי

ואנשי סדם רעים Gn. 13, 13.
ואנשי העיר אנשי סדם Gn. 19, 4.
ואנשי־קדש תהיון לי Ex. 22, 30.
ואנשי המקום בני ימיני Jud. 19, 16.
ואנשי בית־שמש העלו עלות 1 Sam. 6, 15.
אבנר ואנשי ישראל 2 Sam. 2, 17.
ואנשי בבל עשו את־סכות בנות 2 Reg. 17, 30.
ואנשי־כוש עשו את־נרגל 2 Reg. 17, 30.
ואנשי חמת 2 Reg. 17, 30.
ויוקים ואנשי כזבא 1 Chr. 4, 22.
ואנשי מלחמה גבורי חיל 2 Chr. 17, 13.
ואנשי המשמר Neh. 4, 17.
ואנשי דמים סורו מני Ps. 139, 19.
ואנשי־חיל למסך שכר Jes. 5, 22.
ואנשי־חסד נאספים Jes. 57, 1.
ואנשי־חיל למלחמה Jer. 48, 14.
ואנשי המלחמה נבהלו Jer. 51, 32.
ואנשי תמיד יבדילו Ez. 39, 14.

constr.: בַּאֲנָשֵׁי

באנשי בית אברהם Gn. 17, 23.
ויך באנשי בית־שמש 1 Sam. 6, 19.
על־תשבת באנשי־און Job. 34, 36.
אל־תקנא באנשי רעה Prv. 24, 1.

constr.: וּבַאֲנָשֵׁי

ובאנשי אבנר 2 Sam. 2, 31.

constr.: כַּאֲנָשֵׁי

כאנשי מלחמה יעלו חומה Joel 2, 7.

constr.: לַאֲנָשֵׁי

ותקרא לאנשי ביתה Gn. 39, 14.
ויאמר לאנשי סכות Jud. 8, 5.
ויאמר גם־לאנשי פנואל Jud. 8, 9.
ויגידו לאנשי יביש 1 Sam. 11, 9.

constr.: מֵאַנְשֵׁי

נער מאנשי סכות Jud. 8, 14.
לבד מאנשי התרים 1 Reg. 10, 15.
לבד מאנשי התרים 2 Chr. 9, 14.

constr.: וּמֵאַנְשֵׁי

ומאנשי דמים הושיעני Ps. 59, 3.

cum suff.: אֲנָשַׁי

אתי ואת־אנשי ביד שאול 1 Sam. 23, 12.

pl. c. suff.: אֲנָשֵׁינוּ

המבלעדי אנשינו עשינו Jer. 44, 19.

cum suff.: אֲנָשֶׁיךָ

אשרי אנשיך 1 Reg. 10, 8.
אשרי אנשיך 2 Chr. 9, 7.

cum suff.: וַאֲנָשֶׁיךָ

תצא במחנה אתה ואנשיך 1 S. 28, 1.

cum suff. לַאֲנָשֶׁיךָ

כי נתן לאנשיך Jud. 8, 15.

pl. c. suff.: אֲנָשֶׁיו

אברהם ואת־אנשיו Gn. 24, 59.
הרגו איש אנשיו Num. 25, 5.
לצור אל־דוד ואל־אנשיו 1 S. 23, 8.
אל־דוד ואל־אנשיו 1 Sam. 23, 26.
וישסע דוד את־אנשיו 1 Sam. 24, 8.
גם כל־אנשיו ביום ההוא 1 S. 31, 6.
אתי הגתי וכל־אנשיו 2 Sam. 15, 22.
ידעת את־אביך ואת־אנשיו 2 Sam. 17, 8.
ויקחו איש את־אנשיו 2 Reg. 11, 9.

cum suff.: וַאֲנָשָׁיו

וילך הוא ואנשיו 1 Sam. 18, 27.
וילך דוד ואנשו קעילה 1 Sam. 23, 5.
ויקם דוד ואנשיו 1 Sam. 23, 13.
ודוד ואנשיו במדבר מעון 1 S. 23, 24.
שאול ואנשיו לבקש 1 Sam. 23, 25.
ודוד ואנשיו מצד החר מזה 1 Sam. 23, 26.
וישאול ואנשיו עטרים 1 Sam. 23, 26.
לבקש את־דוד ואנשיו 1 Sam. 24, 3.
ודוד ואנשיו בירכתי המערה 1 Sam. 24, 4.
ודוד ואנשיו עלו 1 Sam. 24, 22.
והנה דוד ואנשיו 1 Sam. 25, 20.
הוא ואנשיו 1 Sam. 27, 3.
ויעל דוד ואנשיו 1 Sam. 27, 8.
ודוד ואנשיו עברים 1 Sam. 29, 2.
וישכם דוד הוא ואנשיו 1 S. 29, 11.
ויחי בבא דוד ואנשיו צקלג 1 Sam. 30, 1.
ויבא דוד ואנשיו אל־העיר 1 Sam. 30, 3.
דוד הוא ואנשיו 1 Sam. 30, 31.
ואנשיו אשר־עמו 2 Sam. 2, 3.
ואבנר ואנשיו הלכו בערבה 2 Sam. 2, 29.
כל־הלילה ויואב ואנשיו 2 Sam. 2, 32.
וילך המלך ואנשיו ירושלם 2 S. 5, 6.
ויושאם דוד ואנשיו 2 Sam. 5, 21.
וילך דוד ואנשיו בדרך 2 Sam. 16, 13.
מלך ואנשיו Zach. 7, 2.

cum suff.: לַאֲנָשָׁיו

ויאמר לאנשיו 1 Sam. 24, 7.
ויאמר דוד לאנשיו 1 Sam. 25, 13.

cum suff.: אֲנָשֶׁיהָ

וכל־אנשיה גברים Jos. 10, 2.

cum suff.: וַאֲנָשֶׁיהֶם

המה ואנשיהם 2 Reg. 25, 23.
ואנשיהם יהיו הרגי מות Jer. 18, 21.
המה ואנשיהם Jer. 40, 7. 8.

cum suff.: וְלַאֲנָשֶׁיהֶם

להם גדליהו ולאנשיהם 2 Reg. 25, 24.
ולאנשיהם לאמר Jer. 40, 9.

cum suff.: אֲנָשֶׁיהֶן

אשר געלו אנשיהן Ez. 16, 45.

נָשִׁים

ז״נ רבוי, גויל לקבוצ, נקביות של שמות לנקיון הסמכל כפי סכריקם, לנקי יקילו.

n. f. (ab אֱנָשִׁים, demta litera, ut a masc. discerneretur), *mulieres.*

ויקח־לו למך שתי נשים Gn. 4, 19.
ויקחו להם נשים Gn. 6, 2.
אברם ונחור להם נשים Gn. 11, 29.
כי־דרך נשים לי Gn. 31, 35.
ואם־תקח נשים על־בנתי Gn. 31, 50.
עשר נשים לחמכם Lev. 26, 26.
ולא ירבה־לו נשים Dt. 17, 17.
כי תהיין לאיש שתי נשים Dt. 21, 15.
כי־נשים רבות היו לו Jud. 8, 30.
לתת־להם נשים Jud. 21, 18.
וישאו נשים למספרם Jud. 21, 23.
וישאו להם נשים מאבירות Ruth 1, 4.
ולו שתי נשים 1 Sam. 1, 2.
כאשר שכלה נשים חרבך 1 S. 15, 33.
אהבתך לי מאהבת נשים 2 S. 1, 26.
את עשר נשים פלגשים 2 Sam. 15, 16. 20, 3.
שתים נשים זנות 1 Reg. 3, 16.
אהב נשים נכריות רבות 1 Reg. 11, 1.
ויהי־לו נשים שרות שבע מאות 1 Reg. 11, 3.
היו שתי נשים 1 Chr. 4, 5.
כי־הרבו נשים ובנים 1 Chr. 7, 4.
ויקח דויד עוד נשים 1 Chr. 14, 3.
נשים שמנה־עשרה נשא 2 Chr. 11, 21.
וישאל המון נשים 2 Chr. 11, 23.
וישא־לו נשים ארבע עשרה 2 Chr. 13, 21.
וישא־לו יהוידע נשים 2 Chr. 24, 3.
מאתים אלף נשים 2 Chr. 28, 8.
ונשב נשים נכריות Esr. 10, 2.
להוציא כל־נשים Esr. 10, 3.
ותשיבו נשים נכריות Esr. 10, 10.
ההשיב נשים נכריות Esr. 10, 14.
נשים נכריות Esr. 10, 17.
אשר השיבו נשים נכריות כל־אלה נשאו נשים נכריות Esr. 10, 18. 44.
ויש מהם נשים Esr. 10, 44.
השיבו נשים אשדודיות Neh. 13, 23.
להשיב נשים נכריות Neh. 13, 27.
עשתה משתה נשים Esth. 1, 9.
ולא נמצא נשים יפות Job. 42, 15.
חכמות נשים בנתה ביתה Prv. 14, 1.
שבע נשים באיש אחד Jes. 4, 1.
נשים באות מאירות אותה Jes. 27, 11.
נשים שאננות Jes. 32, 9.
שמענה נשים דברי־וי Jer. 9, 19.
קחו נשים והולידו בנים ובנות Jer. 29, 6.
וקחו לבניכם נשים Jer. 29, 6.
אם־תאכלנה נשים פרים Thr. 2, 20.
ידי נשים רחמניות Thr. 4, 10.
נשים בציון ענו Thr. 5, 11.
לעיני נשים רבות Ez. 16, 41.
שתים נשים בנות אם־אחת Ez. 23, 2.
ועל־חמדת נשים Dan. 11, 37.
עמך נשים בקרבך Nah. 3, 13.
שתים נשים יוצאות Zach. 5, 9.

וְנָשִׁים

פלגשים ונשים 2 Sam. 5, 13.
טף ונשים Esth. 3, 13. 8, 11.
ונשים משלו בו Jes. 3, 12.
שדות ונשים יחדו Jer. 6, 12.
אנשים ונשים וטף Jer. 40, 7.
ונשים וטף Jer. 41, 16.
וטף ונשים תהרגו Ez. 9, 6.

הַנָּשִׁים

את־הנשים ואת־הטף Gn. 14, 16.
את־הנשים ואת־הילדים Gn. 33, 5.
ותצאן כל־הנשים Ex. 15, 20.
ויבאו האנשים על־הנשים Ex. 35, 22.
וכל־הנשים אשר נשא לבן Ex. 35, 26.
ונפש אדם מן־הנשים Num. 31, 35.
כל־עיר מהם הנשים Dt. 3, 6.
רק הנשים והטף והבהמה Dt. 20, 14.
ויתנו להם הנשים Jud. 21, 14.
ותאמרנה הנשים אל־נעמי Ruth 4, 14.
את־הנשים הצבאות 1 Sam. 2, 22.
ותצאנה הנשים 1 Sam. 18, 6.
ותענינה הנשים המשחקות 1 S. 18, 7.
וישבו את־הנשים אשר־בה 1 Sam. 30, 2.
אשר הנשים ארגות שם 2 Reg. 23, 7.
ומן־הנשים הנכריות Esr. 10, 11.
וגם הנשים והילדים שמחו Neh. 12, 43.
אותו החטיאו חנשים Neh. 13, 26.
על־כל־הנשים Esth. 1, 17.
וכל־הנשים יתנו יקר אל־בית הנשים אל־יד הגא Esth. 1, 20. 2, 3.
סריס המלך שמר הנשים Esth. 2, 3.
שמר הנשים Esth. 2, 8. 15.
לטוב בית הנשים Esth. 2, 9.
חצר בית־הנשים Esth. 2, 11.
כדת הנשים Esth. 2, 12.
ובתמרוקי הנשים לבוא עמה מבית הנשים Esth. 2, 12. 13.
אל־בית הנשים שני Esth. 2, 14.
את־אסתר מכל־הנשים Esth. 2, 17.
כל־הנשים אשר נשארו Jer. 38, 22.
ואת־הנשים ואת־הטף Jer. 43, 6.
וכל־הנשים Jer. 44, 15.
על־הגברים ועל־הנשים אל־כל־העם ואל כל־הנשים Jer. 44, 20. 24.
הנשים ישבות מבכות Ez. 8, 14.
ויהר־בך הפך מן־הנשים Ez. 16, 34.
ונוסרו כל־הנשים Ez. 23, 48.
ובת הנשים יתן־לו Dan. 11, 17.

pl. וַהֲנָשִׁים

עיר מתם והנשים Dt. 2, 34.
והנשים והטף Dt. 31, 12.
והנשים והטף והגר Jos. 8, 35.
כל־האנשים והנשים Jud. 9, 51.
מלא האנשים והנשים Jud. 16, 27.
לפי־חרב והנשים והטף Jud. 21, 10.
נגד האנשים והנשים Neh. 8, 3.
והנשים לשות בצק Jer. 7, 18.
והנשים תשגלנה Zach. 14, 2.

בַּנָּשִׁים

וכל הטף בנשים Num. 31, 18.
תדעי לך היפה בנשים Cant. 1, 8.
מדוד היפה בנשים Cant. 5, 9.
דודך היפה בנשים Cant. 6, 1.

כַּנָּשִׁים

לשרה ארח כנשים Gn. 18, 11.
כי לא כנשים המצריית Ex. 1, 19.
יהיה מצרים כנשים Jes. 19, 16.

לַנָּשִׁים

את־בנתם נקח־לנו לנשים Gn. 34, 21.
שבטי בני־ישראל לנשים Nu. 36, 3.
תהיינה לנשים (bis) Num. 36, 6.
לבני דדיהן לנשים Num. 36, 11.
בני־מנשה בן־יוסף היו לנשים Num. 36, 12.
בנותיהם להם לנשים Jud. 3, 6.
לנותרים לנשים Jud. 21, 7.
מבנותינו לנשים Jud. 21, 7.
לנותרים לנשים כי־ותחיין גם־שתיהן לו לנשים 1 Sam. 25, 43.
והיו לנשים Jer. 50, 37.
נשתה גבורתם היו לנשים Jer. 51, 30.
לא־יקחו להם לנשים Ez. 44, 22.

מִנָּשִׁים

אל־תתן לנשים חילך Prv. 31, 3.
ותהי־שם לנשים Ez. 23, 10.

מִנָּשִׁים

תברך מנשים יעל Jud. 5, 24.
מנשים באהל תברך Jud. 5, 24.
תשכל מנשים אמך 1 Sam. 15, 33.

constr.: נְשֵׁי

ושלשת נשי־בנין Gn. 7, 13.
ואת־בני זלפה נשי אביו Gn. 37, 2.
את־נשי מדין ואת־טפם Nu. 31, 9.
ושתי נשי־דוד נשבו 1 Sam. 30, 5.
ואת־נשי אדניך בחיקך 2 S. 12, 8.
אם־המלך ואת־נשי המלך 2 Reg. 24, 15.
את־נשי רעיהם Jer. 29, 23.
נשי עמי תגרשון Mich. 2, 9.

pl. constr.: נְשֵׁי
Gn. 6, 18. ונשי־בניך אתך
Gn. 7, 7. ונשי־בניו אתו
Gn. 8, 16. ובניך ונשי־בניך
Gn. 8, 18. ואשתו ונשי־בניו

constr.: מְנָשֵׁי
2 Reg. 4, 1. מנשי בני־הנביאים
Jud. 21, 14. אשר חיו מנשי יבש גלעד

pl. cum suff.: נָשָׁי
Gn. 30, 26. תנה את־נשי ואת־ילדי
לְנָשַׁי
1 Reg. 20, 7. לנשי ולבני
נָשֵׁינוּ
Num. 14, 3. נשינו וטפנו יהיו לבז
Num. 32, 26. טפנו נשינו מקנינו
Jer. 35, 8. נשינו בנינו ובנתינו
וְנָשֵׁינוּ
2 Chr. 29, 9. ובנותינו ונשינו בשבי
נָשַׁיִךְ
2 Sam. 12, 11. ולקחתי את־נשיך
2 Sam. 12, 11. ושכב עם־נשיך
2 S. 19, 6. ונפש נשיך ונפש פלגשיך
Jer. 38, 23. ואת־כל־נשיך ואת־בניך
וְנָשַׁיִךְ
ונשיך ובניך הטובים
1 Reg. 20, 3. לי־הם
1 Reg. 20, 5. ונשיך ובניך לי תתן
וּבְנָשַׁיִךְ
2 Chr. 21, 14. ובנשיך ובכל־רכושך
נְשֵׁיכֶם
Ex. 22, 23. והיו נשיכם אלמנות
Ex. 32, 2. אשר באזני נשיכם
Dt. 3, 19. רק נשיכם וטפכם
Dt. 29, 10. טפכם נשיכם וגרך
Jos. 1, 14. נשיכם טפכם ומקניכם
Neh. 4, 8. נשיכם ובתיכם
Jer. 44, 9. ואת רעת נשיכם
וְנָשֵׁיכֶם
Jer. 44, 24. לאמר אתם ונשיכם
וְלִנְשֵׁיכֶם
Gn. 45, 19. לטפכם ולנשיכם
נָשָׁיו
Gn. 28, 9. על־נשיו לו לאשה
Gn. 31, 17. וירשא את־בניו ואת־נשיו
Gn. 32, 23. ויקח את־שתי נשיו
Gn. 36, 2. עשו לקח את־נשיו
Gn. 36, 6. ויקח עשו את־נשיו
1 Sam. 27, 3. ושתי נשיו אחינעם
1 S. 30, 18. ואת־שתי נשיו הציל דוד
2 Sam. 2, 2. וגם שתי נשיו
1 Reg. 11, 3. ויטו נשיו את־לבו
1 Reg. 11, 4. ונשיו הטו את־לבבו
1 Reg. 11, 8. וכן עשה לכל־נשיו
1 Chr. 8, 8. חושים ואת־בערא נשיו
2 Chr. 11, 21. מכל־נשיו ופלגשיו
Jer. 44, 9. ואת רעות נשיו
וְנָשָׁיו
2 Chr. 21, 17. וגם־בניו ונשיו
לְנָשָׁיו
Gn. 4, 23. ויאמר למך לנשיו
נְשֵׁיהֶם
Gn. 34, 29. כל־טפם ואת־נשיהם
Gn. 46, 5. ואת־טפם ואת־נשיהם
2 Chr. 20, 13. גם־טפם נשיהם ובניהם
Esr. 10, 19 ויתנו ידם להוציא נשיהם
Neh. 10, 29. נשיהם בניהם ובנותיהם
Jer. 8, 10. אתן את־נשיהם לאחרים
Jer. 14, 16. נשיהם ובניהם ובנתיהם
Jer. 18, 21. ותהינה נשיהם שכלות
Jer. 44, 15. כי־מקטרות נשיהם
וּנְשֵׁיהֶם
Num. 16, 27. ונשיהם ובניהם וטפם
1 Sam. 30, 3. ונשיהם ובניהם
2 Chr. 31, 18. וטפם נשיהם ובניהם
Neh. 5, 1. ותהי צעקת העם ונשיהם
Jes. 13, 16. ונשיהם תשגלנה
Zach. 12, 12. (bis) ונשיהם לבד
12, 13 (bis). 14.

אֱנָשׁ

ע"ו נלקמי, כמו לקוט נענרי, ונלכו ידוע.

n. m., quod a hebraico אֱוִישׁ praeter formam non differt.
Dan. 3, 10. דר־כל־אנש די ישמע
Dan. 5, 5. נפקו אצבען די יד־אנש
Dan. 5, 7. דר כל־אנש די־יקרא כתבה
Dan. 6, 13. דר כל־אנש די־רבעא
Dan. 7, 4. ולבב אנש יהיב לה
Dan. 7, 13. כבר אנש אתה הוא
Esr. 4, 11. עבדיך אנש עבר־נהרה
Esr. 6, 11. כל־אנש די יהשנא פתגמא
אֱנָשׁ
Dan. 2, 10 לא־איתי אנש על־יבשתא
וַאֲנָשׁ
Dan. 6, 8. 13. מן־כל־אלה ואנש
כֶּאֱנָשׁ
Dan. 7, 4. ועל־רגלין כאנש הקימת
definit.: אֲנָשָׁא
Dan. 2, 38. די דארין בני־אנשא
Dan. 2, 43. להון בזרע אנשא
Dan. 4, 13. לבבה מן־אנושא ישנון
Dan. 4, 14. עלוא במלכות אנושא
Dan. 4, 22. ולך טרדין מן־אנשא
Dan. 4, 29. ומן־אנשא לך טרדין
Dan. 4, 29. במלכות אנשא
Dan. 4, 30. ומן־אנשא טריד
definit.: אֱנָשָׁא
Dan. 5, 21. ומן־בני אנשא טריד
Dan. 7, 8. ואלו עינין כעיני אנשא
def. Q'ri: אֱנוֹשָׁא
Dan. 4, 13. לבבה מן אנושא
Dan. 4, 14. במלכות אנושא
pl.: אֲנָשִׁים
Dan. 4, 14. ושפל אנשים יקים עליה

אֲנַתְּהּ

סגן־הפס נלקמי, מורכב מן אן והנתה הה שהיו סגן־הפס לנוכח נכל לנזוכת. הסקלר אַנְתָּה ממנו כידוע.

pr. aram., tu, factum ex הָּה, quod est signum alterius personae sanscrito-semiticum, et אָן, additamento illo pronominum creberrimo. Correptum ex eo est אַנְתְּ.
Q'ri: אַנְתָּה
Dan. 2, 29. אנתה מלכא רעיונך
Dan. 2, 31. אנתה מלכא חזה
Dan. 2, 37. אנתה מלכא מלך
Dan. 2, 38. אנתה הוא ראשה
Dan. 3, 10. אנתה מלכא שמת
Dan. 5, 13. אנתה־הוא דניאל
Dan. 5, 18. אנתה מלכא אלהא
Dan. 6, 17. 21. די אנתה פלחלה
Q'ri: וְאַנְתָּה
Dan. 4, 15. ואנתה בלטשאצר
Dan. 4, 15. ואנתה כהל
Dan. 5, 22. ואנתה ברה בלשאצר
Dan. 5, 23. ואנתה וברבניך

אָסַהּ

פעל גויר סָהּ נכרף עם נָסַהּ, והוא שורש כפי סכיקה לנזם הנא. עניכו התכה ויניקה ושפיכה [ניעסען].

verb. secundarium (a נָסַהּ, unde et נָסַהּ), *fundere*.

אָסִיךְ

ע"ו מן לסך פתרונו כלי להסכה נרקוח ומין [זאלבען-געפֿעסס]. לפי דעת לקרים ימים הסורס סָהּ, והלּ' שמוש נרקח כמו מָשׁוּחַ נמ', ולא נהירא לי ולא מקוור.

n. m. (ab אָסַהּ), lecythus olei ad unguendum. LXX.: ὃ ἀλείφομαι (ita ut verbum sit) ἔλαιον. Sunt, qui א ad stirpem verbalem pertinere negent, collato vocabulo מָשׁוּחַ, quorum sententia nobis non arridet.
2 Reg. 4, 2. כי אם־אסוך שמן

אָסָה

פעל נודד, ופתרונו כנילס וקנול [פֿעלעגען], ולידונו שֶׁהוּא שהוט עשׂה נמכוון הזה. ונגזרת הוא הסורס אָסָא לזוהר וקן וקלג. וכנור הוא:

verb., quod praeterquam in uno derivato nusquam in codice sacro exstat: *laedere*, quocum vi atque origine convenit vrb. עָשָׂה. Gemarice אָסָא, decrepitus, confectus senectute.

אָסוֹן

ע"ו על עזקל קוון, ופתרונו קנול כיד ומכזול [זוכפֿעלע], [פֿעלעגעזונג], וכקצר עם קלס וסיס.

n. m. (sec. normam formae חָזוֹן): *laesio, noxa*. LXX. μαλακία. Aquila: σύμπτωμα; Symm.: κίνδυνος; Trg: מוֹתָא.
Gn. 42, 4. פן־יקראנו אסון
Gn. 42, 38. וקראהו אסון בדרך
Gn. 44, 29. מעם פני וקרהו אסון
Ex. 21, 22. ולא יהיה אסון
Ex. 21, 23. ואם־אסון יהיה

אָסַם

פעל נכלף עם שָׂם, נלקמי סָם, לומר הכנה וזיק נדנר [היללענען], ופעלים אנייס כלנם נתוספת ת' נרקח לנוכ.

verb. (cujus radix est שָׂם ponere): intro ponere, ponere aliquid aliquo in loco; א crebra est verborum secundariorum praepositio.

אָסַם

ע"ו לומר מקום לאנר יוכל ויוזע נו דנר, וכלף עם לוכר ומעוגוכ [אַפֿייכער].

n. m., locus, quo quid *reponitur*, fruges fructusque potissimum, cella, horreum. LXX: ταμεῖον, ταμιεῖον. Aquil.: ἀποθῆκαι. Symm: θησαυροί, Trg: אוֹצָרוֹת h. e. receptacula, apothecae.

pl.: אֲסָמִים
pl. c. suff.: אֲסָמֶיךָ
Prv. 3, 10. וימלאו אסמיך שבע
pl. c. suff.: בַּאֲסָמֶיךָ
Dt. 28, 8. את־הברכה באסמיך

אָסַף

פעל נודד ופתרונו כנילס וקנילס לקיפה וקניכה נכל לוסן וענין [זאמעלן], ונקמר מקנון וכניפת התנוסף גוכה [קייכזייעלן], מקסיפת וקנילת הפה [פֿעראוסאמעלן], מכניפת לנית המספכת לנמור [קייכזעאקקען], מקסיפת וכוויפת הנגלים על המעה [זעאעכנען], מקסיפת והסכת נגה וכדומה מסזקלות. נפעל תעודתו התקנץ [זיך פֿעראוסאמעלן], והזקלוניו כנ', וכלל יונן לפי המקנן והסוגיל. לדופי שנא סָהּ, סָם, סָפַהּ, ונזוכיו לקמן.

v.tr. cogere, contrahere, colligere, frumenta ex agro conferre, populum congregare, in carcerem conjicere seu contrudere, pedes in lectulum attrahere, qui est gestus morientium, auferre, quod colligendi solet esse consequens, et sic porro. Nif. se congregare, coire; ad patres s. ad populum suum colligi h. e. decedere, obire; recipi, se recipere. Pi. diligenter colligere; ultimum esse exercitus i. e. extrema copiarum continere. Al: ὀπισθοφυλακεῖν, οὐραγεῖν. Cogn. sunt verba סָפָה, סָהּ, נָסַהּ.
Gn. 30, 23. אסף אלהים את־חרפתי
Num. 11, 32. המעיט אסף
Prv. 30, 4. מי אסף־רוח בחפניו
3 perf.: וַאָסֶף
Num. 19, 9. ואסף איש טהור
2 Reg. 5, 11. ואסף המצורע
Jes. 11, 12. ואסף נדחי ישראל
2 perf.: אָסַפְתָּ
Ps. 85, 4. אספת כל־עברתך
וַאֲסַפְתָּ
Gn. 6, 21. ואספת אליך
לך ואספת את־זקני
Ex. 3, 16. ישראל
Ex. 23, 10. ואספת את־תבואתה
Lev. 25, 3. ואספת את־תבואתה
Dt. 11, 14. ואספת דגנך
וְאָסַפְתָּה
ואספתה נפשך ונפש
Jud. 18, 25. ביתך
2 prf. c. s.: וַאֲסַפְתּוֹ
Dt. 22, 2. ואספתו אל־תוך ביתך
2 Reg. 5, 6. ואספתו מצרעתו
1 prf.: אָסַפְתִּי *p.*
Jes. 10, 14. הארץ אני אספתי
Jer. 16, 5. כי־אספתי את־שלומי
Zeph. 3, 18. אספתי ממך היו
וְאָסַפְתִּי
Ruth 2, 7. ואספתי בעמרים
Jer. 21, 4. ואספתי אותם
Ez. 11, 17. ואספתי אתכם מן
Zach. 14, 2. ואספתי את־כל־הגוים
3 perf. pl.: אָסְפוּ
2 Reg. 22, 4. אשר אספו שמרי הסף
2 Chr. 34, 9. אשר אספו־הלוים
Joel 2, 10. וכוכבים אספו נגהם
Joel 4, 15. וכוכבים אספו נגהם
וְאָסְפוּ
Jos. 20, 4. ואספו אתו העירה
Dan. 11, 10. ואספו המון חילים
part.: הָאֹסֵף
Num. 19, 10. וכבס האסף את־אפר
p. c. suff.: אָסְפֶךָ
2 Reg. 22, 20. לכן הנני אספך
2 Chr. 34, 28. הנני אספך אל־אבתיך
אָסְפָּם
Ps. 39, 7. ולא־ידע מי־אספם
p. p. pass.: אֲסֻפֵי *constr.*
Ez. 34, 29. אספי רעב בארץ
inf. abs.: אָסוֹף
Jer. 8, 13. אסוף אסיפם נאם־יי
Mich. 2, 12. אסוף אאסוף יעקב
Zeph. 1, 2. אסוף אסוף כל
inf. constr.: בְּאָסְפָּךְ
Jes. 17, 5. והיה כאסוף קציר קמח
inf. constr.: וְכֶאֱסוֹף
Jes. 10, 14. וכאסוף ביצים עזבות
inf. constr.: לֶאֱסוֹף
2 Reg. 5, 7. לאסוף איש מצרעתו
Eccl. 2, 26. לאסוף ולכנוס לתת לטוב
Zeph. 3, 8. משפטי לאסוף גוים

inf. c. suff.:
בְּאָסְפֶּךָ
Ex. 23, 17. באספך את־מעשיך
Dt. 16, 13. באספך מגרנך ומיקבך
בְּאָסְפְּכֶם
באספכם את־תבואת
Lev. 23, 39. הארץ
imperat.:
אֱסֹף
Num. 21, 16. אסף את־העם
1 Sam. 14, 19. אל־הכהן אסף ידך
2 S. 12, 28. ועתה אסף את־יתר העם
Jes. 4, 1. אסף חרפתנו
Ez. 24, 4. אסף נתחיה אליה
אֶסְפָה־
Num. 11, 16. אספה־לי שבעים איש
impt. pl.:
אִסְפוּ
Ps. 50, 8. אספו־לי חסידי
Jer. 12, 9. אספו כל־חית השדה
Jer. 40, 10. אספו יין וקיץ
Joel 1, 14. אספו זקנים
Joel 2, 16. אספו־עם
Joel 2, 16. אספו עוללים
imperat. fem.:
אִסְפִי
Jer. 10, 17. אספי מארץ כנעתך
1 *imperf.*:
אֶאֱסֹף
Mich. 2, 12. אסף אאסף יעקב כלך
1 *impf. c. s.*:
אֶסְפָּה
1 Sam. 15, 6. בן־אספך עמו
1 *imperf.*:
אֶסְפָּה
Mich. 4, 6. אספה הצלעה
2 *imperf.*:
תֶּאֱסֹף
Dt. 28, 38. ומעט תאסף
Ps. 26, 9. אל־תאסף עם־חטאים
תֶּאֱסֹף pro תִּסֹּף
Ps. 104, 29. תסף רוחם יגועון
2 *impf. fem.*:
תֶּאֱסְפִי
Jos. 2, 18. תאספי אליך הביתה
3 *imperf.*:
יֶאֱסֹף
2 Reg. 5, 3. אז יאסף אתו מצרעתו
Job. 34, 14. ונשמתו אליו יאסף
Job. 39, 12. וגרנך יאסף
וַיֶּאֱסֹף
2 Sam. 6, 1. ויסף עוד דוד
וַיֶּאֱסֹף
Gn. 29, 22. ויאסף לבן
Gn. 42, 17. ויאסף אתם אל־משמר
Gn. 49, 33. ויאסף רגליו אל־המטה
Num. 11, 24. ויאסף שבעים איש
Nu. 21, 23. ויאסף סיחן את־כל־עמו
Jos. 24, 1. ויאסף יהושע
Jud. 3, 13. ויאסף עליו את־בני־עמון
ויאסף סיחון את־כל־
Jud. 11, 20. עמו
2 Sam. 10, 17. ויאסף את־כל־ישראל
2 S. 12, 29. ויאסף דוד את־כל־העם
1 Reg. 10, 26. ויאסף שלמה רכב
ויאסף דויד את־בני
1 Chr. 15, 4. אהרן
1 Chr. 19, 17. ויאסף את־כל־ישראל
ויאסף את־כל־שרי
1 Chr. 23, 2. ישראל
2 Chr. 1, 14. ויאסף שלמה רכב
2 Chr. 28, 24. ויאסף את־כלי
2 Chr. 29, 20. ויאסף את שרי העיר
ויאסף את־כל־זקני
2 Chr. 34, 29. יהודה
Hab. 1, 9. ויאסף כחול שבי
Hab. 2, 5. ויאסף אליו כל־הגוים
3 *impf. c. s.*:
וַיֶּאֱסֹפֵנִי
Ps. 27, 10. ורי יאספני
יַאַסְפֶךָּ
Jes. 58, 8. כבוד רי יאספך
וַיַּאַסְפֵהוּ
1 Sam. 14, 52. ויאספהו אלוי
וַיַּאַסְפֵהוּ
Hab. 1, 15. ויאספהו במכמרתו
וַיַּאַסְפֵהוּ
2 Sam. 11, 27. ויאספה אל־ביתו
וַיַּאַסְפֵם
2 Chr. 29, 4. ויאספם לרחוב המזרח
1 *imperf. pl.*:
נֶאֱסֹף
Lev. 25, 20. ולא נאסף את־תבואתנו
3 *impf. pl.*:
וַיַּאַסְפוּ
Ex. 4, 29. ויאספו את־כל־זקני
Num. 11, 32. ויאספו את־השלו
ויאספו את־כל־סרני
1 Sam. 5, 8. 11. פלשתים
1 Sam. 17, 1. ויאספו פלשתים
2 Sam. 21, 13. ויאספו את־עצמות
וישלה המלך ויאספו
2 Reg. 23, 1. אליו
2 Chr. 24, 11. ויאספו כסף לרב
2 Chr. 29, 15. ויאספו את־אחיהם
Jer. 40, 12. ויאספו יין וקיץ
Nif-al: 3 *perf.*:
נֶאֱסַף
Num. 27, 13. כאשר נאסף
Jes. 57, 1. נאסף הצדיק
וְנֶאֱסַף
Jes. 16, 10. ונאסף שמחה וגיל
3 *perf. f.*:
וְנֶאֶסְפָה
Jer. 48, 33. ונאספה שמחה וגיל
2 *perf.*:
וְנֶאֱסַפְתָּ
2 Reg. 22, 20. ונאספת אל־קבריך
ונאספת אל־עמיך גם־
Num. 27, 13. אתה
2 Chr. 34, 28. ונאספת אל־
3 *perf. pl.*:
נֶאֶסְפוּ
Jud. 2, 10. כל־הדור ההוא נאספו
Jud. 6, 33. ובני־קדם נאספו יחדו
Jud. 16, 23. נאספו לזבח זבח־גדול
1 Sam. 13, 5. ופלשתים נאספו
ושאול ואיש־ישראל
1 Sam. 17, 2. נאספו
2 Sam. 23, 9. נאספו־שם למלחמה
1 Chr. 11, 13. נאספו־שם למלחמה
1 Chr. 19, 7. ובני עמון נאספו
2 Chr. 12, 5. אשר־נאספו אל־ירושלם
2 Chr 30, 3 והעם לא־נאספו לירושלם
Neh. 8, 13. נאספו ראשי האבות
Neh. 9, 1. נאספו בני־ישראל
Ps. 35, 15. נאספו עלי נכים
Mich. 4, 11. נאספו עליך גוים
נֶאֱסְפוּ
Ps. 47, 10. נדיבי עמים נאספו
וְנֶאֶסְפוּ
Gn. 29, 3. ונאספו־שמה כל־העדרים
Gn. 34, 30. ונאספו עלי והכוני
ונאספו עליה כל גויי
Zach. 12, 3. הארץ
Prv. 27, 25. ונאספו עשבות הרים
וְנֶאֶסְפוּ
Ps. 35, 15. שמחו ונאספו
2 *perf. pl.*:
וְנֶאֱסַפְתֶּם
Lev. 26, 25. ונאספתם אל־עריכם
part.:
נֶאֱסָף
Gn. 49, 29. אני נאסף אל־עמי
pl.:
נֶאֱסָפִים
1 Sam. 13, 11. ופלשתים נאספים
Jes. 13, 4. ממלכות גוים נאספים
Jes. 57, 1. ואנשי־חסד נאספים
inf. constr.:
הֵאָסֵף
Gn. 29, 7. לא־עת האסף המקנה
Num. 12, 15. עד־האסף מרים
inf. abs.:
הָאָסוֹף
2 Sam. 17, 11. האסף יאסף עליך
imperat.:
וְהֵאָסֵף
Dt. 32, 50. והאסף אל־עמיך

pl.:
הָאֲסָפִים
Gn. 49, 1 האספו ואגידה לכם
Jer. 4, 5. האספו ונבואה
Jer. 8, 14. האספו ונבוא
Ez. 39, 17. האספו מסביב
Am. 3, 9. האספו על־הרי שמרון
sg. fem.:
הָאֲסַפְסֵף
Jer. 47, 6. האספי אל־תערך
2 *imperf.*:
תֶּאֱסֹף
Num. 31, 2. אחר תאסף אל־עמיך
Ez. 29, 5. לא תאסף ולא תקבץ
3 *imperf.*:
יֶאֱסֹף
Ex. 9, 19. ולא יאסף הביתה
Num. 11, 22. יאסף להם ומצא להם
Num. 20, 24. יאסף אהרן אל־עמיו
Num. 20, 26. ואהרן יאסף ומת שם
2 Sam. 17, 11. האסף יאסף עליך
2 Sam. 17, 13. ואם־אל־עיר יאסף
Jes. 49, 5. וישראל לא יאסף
Jes. 60, 20. וירחק לא יאסף
Job. 27, 19. עשיר ישכב ולא יאסף
וַיֶּאֱסֹף
Nu. 11, 30. ויאסף משה אל־המחנה
Jud. 20, 11. ויאסף כל־איש ישראל
וַיֶּאֱסֹף
Gn. 25, 8. 17. 35, 29. ויאסף אל־עמיו
Gn. 49, 33. ויגוע ויאסף אל־עמיו
3 *fem.*:
תֶּאֱסֹף
Num. 12, 14. ואחר תאסף
3 *pl.*:
יֶאֱסְפוּ
Gn. 29, 8. עד אשר יאספו
Esr. 9, 4. ואלי יאספו כל חרד
Jer. 8, 2. לא יאספו ולא יקברו
Jer. 25, 33. לא יספדו ולא יאספו
יֵאָסְפוּ
2 Sam. 14, 14. אשר לא יאספו
Hos. 4, 3. וגם־דגי הים יאספו
יֵאָסְפוּן
Ps. 104, 22. תזרח השמש יאספון
וַיֵּאָסְפוּ
Ex. 32, 26. ויאספו אליו כל־בני לוי
Jos. 10, 5. ויאספו ויעלו חמשת
Jud. 9, 6. ויאספו כל־בעלי שכם
Jud. 10, 17. ויאספו בני ישראל
ויאספו בני־בנימין מן־
Jud. 20, 14. הערים
1 Sam. 17, 1. ויאספו שוכה
2 S. 10, 15. לפני ישראל ויאספו יחד
2 S. 23, 11. ויאספו פלשתים לחיה
2 Chr. 30, 13. ויאספו ירושלם עם רב
Esr. 3, 1. ויאספו העם כאיש אחד
Neh. 8, 1. ויאספו כל־העם
Neh. 12, 28. ויאספו בני המשררים
וַיֵּאָסְפוּ
Jes. 43, 9. ויאספו לאמים
Pi-el:
אִסֵּף
part.:
מְאַסֵּף
Num. 10, 25. מאסף לכל־המחנת
Jud. 19, 15. ואין איש מאסף־אותם
Jud. 19, 18. ואין איש מאסף אותי
Jer. 9, 21. ואין מאסף
וַמְאַסֵּם
Jos. 6, 9. והמאסף הלך
והמאסף הלך אחרי
Jos. 6, 13. ארון רי
part. c. s.:
וּמְאַסִּפְכֶם
Jes. 52, 12. ומאספכם אלהי ישראל
p. pl. c. s.:
מְאַסְפֶּיךָ
Jes. 62, 9. כי מאספיו יאכלהו
Pu-al:
אָסַף
3 *perf.*:
וְאֻסַּף
Jes. 33, 4. ואסף שללכם
Zach. 14, 14. ואסף חיל כל־הגוים

3 *pl.*:
וְאָסְפוּ
Jes. 24, 22. ואספו אספה
Hos. 10, 10. ואספו עליהם עמים
part.:
מְאֻסָּף
Ez. 38, 12. עם מאסף מגוים
Hitpa-el:
הִתְאַסֵּף
inf. constr.:
בְּהִתְאַסֵּף
Dt. 33, 5. בהתאסף ראשי עם
Quod attinet ad תִּסֹּף, אָסְפָךְ, נָסַף etc., cf. etiam נָסַף.

אָסֹף
סם תוקיי ולפ נאלפ כף נכנוי אֲסָפִים, פתכונו סאקונן ומאזונר [פיינגענומען] מעלפ, והוזאלפ על מענוסה, מקום לאנר נלקף זאם התנוקה ומדגן או כדומה.
adj. plt. אֲסָפִים: collectus, בֵּית הָאֲסָפִים domus, in quam frumenta reconduntur, penuarium.
pl.:
הָאֲסָפִים
1 Chr. 26, 15. ולבניו בית האספים
pl.:
וְלָאֲסָפִים
1 Chr. 26, 17. ולאספים שנים שנים
pl. constr.:
בְּאֲסָפֵי
Neh. 12, 25. באספי השערים
adj. fem.:
אֲסֻפָּה
ת"כ מן אָסֹף ופתכונו קהלת זכאת וקנכרא אל זכאים, לאר לכנוים יקריו כעלי לקפות [מיינגליעדער דער פער- זאמלונג]. נגאזלפ לקופי ולד זכלקף מן הזוז.
n. f. (ab אָסֹף), congregatio, consessus (sapientum), hinc: בַּעֲלֵי אֲסֻפּוֹת viri collegiorum, Trg: גַּבְרֵי סַנְהֶדְרִין: Qimchi: חֲאֲסָפִים הַדְּבָרִי חֲכָמוֹת. LXX male: τὰ συνθέματα.
pl.:
אֲסֻפּוֹת
Eccl. 12, 11. בעלי אספות נתנו מרעה
אָסֹף
ע"כ נכלף אָסִיף נלכנו, לכן סוף יוקר מופנע, לומר קנון [זאמלונג], סוזאל על לקוף התנוקה [לעזע, חָנסט- לעזע].
n. m. (vi magis abstractiva, quam אֲסָפִים), collectio, frumenti comportatio. Aquil.: συλλογή.
Jes. 32, 10. אסף בלי יבוא
Jes. 33, 4. אסף החסיל
pl. constr.:
כְּאָסְפֵי
Mich. 7, 1. כי היתי כאספי־קיץ
אָסִיף
ע"ו חָרִיף [נכלף עם קלף וכמנף נמנ"ם] אָבִיב, בָּצִיר, חָצִיר, וכי סתמוכה פעולית כוה כהתמדה לעיון עת ותקופה נעזית דבר נזכה. פה פתכונו עת לקוף וקנון התנוקה [חָנסטלעזע-נייע, הערנסט], וכי לגול כמו וה פעולי. רדופו לוקף נכלל יורה סקנון.
n. m. (ad similitudinem formae חָרִיף, cui cognatum חֹרֶף), tempus annuum frumenti comportandi, hinc חַג הָאָסִיף, LXX: ἑορτὴ συντελείας. Symm. συγκομιδῆς, h. e. solennitas, ut ait Hieron., quando redeunte anni tempore cuncta conduntur. Graec. Samarit: συνεισφορᾶς.
חַג הָאָסִיף, הָאָסִיף
Ex. 23, 16. וחג האסף בצאת השנה
Ex. 34, 22. וחג האסיף תקופת השנה
אֲסַפְסֵף
ע"כ מופנזני מן אָסַף, פעל עומד מזתנה מן אָסַף נודד. פתכונו כמו קנוסה [פענומזאמלונג], ונכלף עם לקפה

ולהקם עלכם וקהלה עדה ומועד וכדומה. תשמוכם וכם, וכיו"ב עלעה גולה סהנם ישפה.

n. f. abstract. (ab אָסַף, v. intrans.), collectio, Al: *συναγωγή*. Forma simili facta sunt גְּזֵלָה, alia.

Jes. 24, 22. ואספו אספה

אֲסַפְסָם

ז"ו גויב כפיל-הזוכע אֲסַפְסָם, ונכנה על פלם פְּקֻחָקָם, שְׁחַרְחֹר, חֲבַרְבַּר, פְּתַלְתֹּל, כי פם המלה תמוך אֲסַפְסָם נהקנר תנועה התקדומה. פתרומו כתרגומו עֲרַבְרֵב על תמוכת העברי, לומר חיון פוחויס וריקים [נעויכלעל, פּאָכעל]. וכפול שרש כוה גם נלקחי, כיו שפרפר קוהר לחמלם ערנכנ קנרנר שרקרק יקרק גלגל שרפרף וכדומה, עי' מנכה ז"ל שלי דף קל"ו.

n. m. (in libris sacris *monadicum*) a verbo geminato אֲסַפְסָם factum ad similit. formm. פְּתַלְתֹּל, שְׁחַרְחֹר, פְּקֻחָקָם: caterva hominum undique collectorum, bene Hieronym. *promiscuum vulgus*. LXX. ὁ ἐπίμικτος. Onqelos: עֲרַבְרְבִין. Hierosol. primum: גִּיּוֹרַיָּא דְאִתְפַּנְּשׁוּ (syn. עֵרֶב רַב Ex. 12, 38.), cf. Pesiqta fol. 45, 1., ubi de advenis ac proselytis explicatur, et Trg. Shir ha-Shirim I. Verba forma similia sunt: חֲבַרְבַּר, שַׁרְפַּרְפָּה, גְּלַגַּלְגַּל, יַרְקְרָק, apud Aramaeos etiam crebriora.

וְהָאֲסַפְסָם

Num. 11, 4. והאספסף אשר בקרבו

אַסְפַּרְנָא

תוקר לו מלת העתם, ולפי דעת העתוק כמו כתסכה [קייסרינ, שנעלע, ושכנ-פּאָלטינ], ולכן מולדתו לפ ידע. וכן תרגמו סע, וקנים, מכלי דעת מי הוא. לפי דעת המקובים מוקו לכן פרם כמו קדודל, ומוכנב מן שם [לומר מן פרכלן לשון חכמה, ועכינו כמו נחכמה, לו מן ספרי לו לספרי לומר שלם ותמים, ולפ מתקוב.

adj. vel adv. incognita origine: *promte, cito* (sic Natan ben- Jehiel Romanus); LXX. ἐπιδέξιον, ἐπιμελῶς, ἑτοίμως. Id quod hodie plerique ajunt, Persicae hoc voc. esse originis, simillimum veri est; sed unde descendat, etiamnunc in incerto est.

Esr. 5, 8.	אספרנא מתעבדה
Esr. 6, 8.	אספרנא נפקתא תהוא
Esr. 6, 12.	אספרנא יתעבד
Esr. 6, 13.	אספרנא עבדו
Esr. 7, 17.	אספרנא תקנא בכספא
Esr. 7, 21.	אספרנא יתעבד
Esr. 7, 26.	אספרנא דינה להוא

אָסַר

פעל כודל, ועתידו יֶאְסֹר לו וֵאָסֹר, וכן התקוב נכפל. פתרומו תקוב ולכידה, קשור ולנעים, עקוד וקנוים, כלימים וחתילם [כינלען, פעסטמלען], והומלל על לסור כוקים ונכנלי נרול נתפיסת התסיר, לו מתפיסת ולכידת לים כמוסיו ניתם כלל [נעפֿאנגען נעמאכט], לו מן מוסכות לתכם וכדומה, לו קנים דבר נדבר [אַבנידנען], לו רחיתת סוסים לענלה, לו התנרות מלתוה עם לים, לו לסיכת דבר על עלמו, נכלוד נדר לסבדים ממנו, כלנו חתום וסתום, וכדומה מן המשכות. נתרנום אָסַר, וסמוכו אַסַּר.

v.tr. ligare, vincire, Al. *δέειν, περιδέειν, πεδᾶν, ὁρίζειν, δεσμεύειν*: 1) vincire, aliquem captivum sive deditium facere; 2) alligare, currum jungere, translate: bellum nectere, h. e. facere alicui; 3) vincire (אֶסֶר עַל נֶפֶשׁ) vinculum super animam h. e. sibimet ipsi voti sponsione, qua Deo obligamur, aliquid interdicere. Nif. et Pu. passive, vinciri, consternari (*δεδεμένον εἶναι* et *πεφυγέναι* in Alexandrina). Cognata sunt זָר (אָזַר), צַר (אָצַר), רָסַר, תַּר (פָּתַר).

3 prf. c. s.:	אָסָרָם
Job. 36, 13.	לא ישועו כי אסרם
3 prf. f.:	אָסְרָה
Num. 30, 5.	ואסרה אשר אסרה
Nu. 30, 5. 12.	וכל־אסר אשר־אסרה
Num. 30, 6. 8.	ואסריה אשר־אסרה
Num. 30, 7. 9.	אשר אסרה על־נפשה
Nu. 30, 10.	כל אשר־אסרה על־נפשה
Nu. 30, 11.	או־אסרה אסר על־נפשה
	וְאָסְרָה
Nu. 30, 4.	ואסרה אסר בבית אביה
	וַאֲסָרוּהָ
Ez. 3, 25.	עבותים ואסרוך בהם
	וַאֲסַרְתֶּם
1 Sam. 6, 7.	ואסרתם את־הפרות
	וַאֲסָרְנוּהוּ
Jud. 16, 5.	ואסרנוהו לענותו
part. m. s.	אָסִיר
Gn. 49, 11.	אסרי לגפן עירה
part. pass.:	אָסוּר
Gn. 40, 3.	אשר יוסף אסור שם
2 Reg. 7, 10.	כי אם־הסוס אסור
2 Reg. 7, 10	והחמור אסור
Cant. 7, 6.	מלך אסור ברהטים
Jer. 40, 1.	והוא־אסור באזקים
part. pl.:	אֲסוּרִים
Gn. 39, 20.	אסורי המלך אסורים
Gn. 40, 5.	אסורים בבית הסהר
Neh. 4, 12.	חרבו אסורים על־מתניו
Job. 36, 8.	ואם־אסורים בזקים
Ps. 146, 7.	ה' מתיר אסורים
Eccl. 7, 26.	אסורים ידיה
p. p. pl.:	הָאֲסוּרִים, הָאֲסֻרִים
Gn. 39, 22.	את כל האסורם
Jud. 16, 21.	בבית האסורים
Jud. 16, 25.	לשמשון מבית האסורים
	הָאֲסוּרִים
Eccl. 4, 14.	כי־מבית האסורים
	לָאֲסוּרִים
Jes. 49, 9.	לאמר לאסורים צאו
	וְלָאֲסוּרִים
Jes. 61, 1.	ולאסורים פקח־קוח
pl. constr.:	אֲסוּרֵי
Gn. 39, 20.	אשר אסורי המלך
pl. fem.:	אֲסֻרוֹת
2 Sam. 3, 34.	ידיך לא־אסרות
inf. abs.:	אָסֹר, אָסוֹר
Jud. 15, 13.	כי־אסר נאסרך
Jud. 16, 11.	אם־אסור יאסרוני
inf. constr.:	לֶאְסֹר, לֶאָסֹר
Num. 30, 3.	לאסר אסר על־נפשו
Jud. 15, 10.	לאסור את־שמשון
inf. constr.:	לֶאָסֹר
Ps. 105, 22.	לאסר שריו בנפשו
Ps. 149, 8.	לאסר מלכיהם בזקים
inf. c. suff.:	לֶאָסְרֵךְ
Jud. 15, 12.	לאסרך וירדנו
	בְּאָסְרָם
Hos. 10, 10.	באסרם לשתי עינותם

imperat.: אֱסֹר

1 Reg. 18, 44. אסר ורד

pl.: אִסְרוּ

Ps. 118, 27. אסרו־חג בעבתים

Jer. 46, 4. אסרו הסוסים

3 imperf.: יֶאְסֹר

1 Reg. 20, 14. מי־יאסר המלחמה

	וַיֶּאֱסֹר, וַיֶּאֱסָר
Gn. 42, 24.	ויאסר אתו לעיניהם
Gn. 46, 29.	ויאסר יוסף מרכבתו
Ex. 14, 6.	ויאסר את־רכבו
	ויאסר אביה את־
2 Chr. 13, 3.	המלחמה
Job. 12, 18.	ויאסר אזור במתניהם
3 impf. c. s.:	וַיֶּאְסָרֵהוּ
2 Reg. 17, 4.	ויאסרהו בית כלא
2 Reg. 23, 33.	ויאסרהו פרעה נכה
2 Reg. 25, 7.	ויאסרהו בנחשתים
2 Reg. 36, 6.	ויאסרהו בנחשתים
Jer. 39, 7.	ויאסרהו בנחשתים
Jer. 52, 11.	ויאסרהו בנחשתים
3 f. c. s.:	וַתֶּאְסָרֵהוּ
Jud. 16, 8.	ותאסרהו בהם
Jud. 16, 12.	ותאסרהו בהם ותאמר
1 pl. c. s.:	נֶאְסָרְךָ
Jud. 15, 13.	לא כי־אסר נאסרך
3 pl. c. s.:	יֶאְסְרוּנִי, יֶאְסָרֻנִי
Jud. 16, 7	אם־יאסרני בשבעה יתרים
Jud. 16, 11.	אם־אסר יאסרוני
	וַיֶּאְסְרֻהוּ, וַיֶּאְסָרוּהוּ
Jud. 15, 13.	ויאסרהו בשנים
Jud. 16, 21.	ויאסרוהו בנחשתים
2 Chr. 33, 11.	ויאסרהו בנחשתים
	וַיַּאַסְרוּם
1 Sam. 6, 10.	ויאסרום בעגלה
Nif-al:	נֶאְסָר
impt. pl.:	הֵאָסְרוּ
Gn. 42, 16.	ואתם האסרו
2 imperf.:	תֵּאָסֹר
Jud. 16, 6.	ובמה תאסר לענותך
Jud. 16, 13.	הגידה לי במה תאסר
3 imperf.:	יֵאָסֹר
Gn. 42, 19.	אחיכם אחד יאסר
Pu-al:	אֻסַּר
3 perf. pl.:	אֻסְּרוּ
Jes. 22, 3.	נמצאיך אסרו
3 perf. pl.:	אֲסֻרוּ
Jes. 22, 3.	מקשת אסרו כל־
	אָסוֹר

ז"ו נמר אָסוֹר, והכים אסורים, והוק מופעתי, לומר קניפת ולכידת [פּעפֿאנגענ], ונקכור עם נית לנוכו המסכת ונית המסר נית כלל ושערת ניקן וכלי [נעפֿאנגניסם] וכן.

n. m. (pro אָסוֹר) abstr.: colligatio, carcer, locus in quo quis vinctus adstrictusque asservatur.

	הָאָסוֹר
Jer. 37, 15.	ונתנו אותו בית האסור
	אָסִיר

ז"ו ע"ע אָסַר, שַׁבְּיָה, אַסִּיר, אַסִּיר, אַסִּיר

מאסר, a verb. אָסַר), tantummodo pluraliter: מוֹסְרוֹת et מוֹסֵרִים, *vincula*, *compedes*. *Alef* intercidit, quemadmodum in verbis פא saepenumero.

1 pl. constr.: מוֹסְרֵי
Jes. 52, 2. התפתחו מוסרי צווארך

cum suff.: לְמוֹסֵרַי
Ps. 116, 16. פתחת למוסרי

pl. c. s.: מוֹסְרֵיכֶם
Jes. 28, 22. פן־יחזקו מוסריכם

2 pl.: מוֹסְרוֹת
Jer. 5, 5. נתקו מוסרות

Jer. 27, 2. עשה לך מוסרות

pl. constr.: וּמֹסְרוֹת
Job. 39, 5. ומסרות ערוד מי פתח

cum suff.: מוֹסְרוֹתָיִךְ
Jer. 2, 20. נתקתי מוסרותיך

וּמוֹסְרוֹתַיִךְ
Jer. 30, 8. ומוסרותיך אנתק

וּמֹסְרֹתַיִךְ
Nah. 1, 13. ומוסרתיך אנתק

מוֹסְרוֹתֵימוֹ
Ps. 2, 3. נתקה את־מוסרותימו

וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם
Ps. 107, 14. ומוסרותיהם ינתק

מָסֹרֶת

ז"כ נמר מַאֲסֹרֶת וענינו כמו מוֹסֵר, לכן יותר מופצעי.

n. f. (pro מַאֲסֹרֶת), astrictio, vinculum, hinc: מָסֹרֶת הַבְּרִית. Bene Qimchi: בְּרִית שֶׁלֹּא תֵצְאוּ מִמֶּנָּה לְעוֹלָם. Rashi cum rabbinico מָסָר confudit: בְּרִית שֶׁמְּסָרוּהָ לָכֶם בְּמָסֹרֶת

Ez. 20, 37. במסרת הברית

מֹסָר

v. s. r. יָסַר *p.* 473.

אָסָר

פעל לקחי הצנוע ונמלץ, ותעודתו כלקחי העברי, ובקרוב תמור קצידם וכתיבה לבית כלה לעיתם וכדומה. ובגמרא מלקעבל אִתְּסַר [נאר לתקסר] והניכוי מְתִּסַּר, עי' בעיון. ומוס:

vrb. aram., significatione hebraico simili: *vincire*, vinculis astringere. De talmudico אָסַר vid. Aruk, praestantissimum illud Jehielis Romani lexicon.

אֵסוֹר

ז"ז נלקחי כמו בעברי אִסּוּר, ודומים יקד נתמוכה ובכורלם.

n. m. aram., hebraici אִסּוּר geminum vi atque forma.

constr.: וּבְאֵסוֹר
Dan. 4, 12. 20. ובאסור דיי־פרזל

pl.: וְלַאֲסוֹרִין
Esr. 7, 26. נכסין ולאסורין

אֵסָר

ז"ז נלקחי כמו בעברי, כלי הכלל המכוון, קולם מוצלל תמיד על המוסכם שלכוך המוצל, לא על לקוח דבר מעצמו כמו בעברי [פַּעֲרַנְתָּא, בעבעל]

n. m. aram., quod cum hebraico prope omni modo congruit, praeterquam quod non speciatim de voto abstinentiae, sed de *quovis omnino interdicto* dicitur. LXX. ὁρισμός, δόγμα.

Dan. 6, 8. ולתקפה אסר
Dan. 6, 13. הלא אסר רשמת
Dan. 6, 16. כל־אסר וקים דיי־מלכא

constr.: אֵסַר
Dan. 6, 13. על־אסר מלכא

definit.: אֲסָרָא
Dan. 6, 9. כען מלכא תקים אסרא
Dan. 6, 14. ועל־אסרא די רשמת

definit.: וַאֲסָרָא
Dan. 6, 10. רשם כתבא ואסרא

אֶסְתֵּר

שעפ נקמם וידוע נכתובים. מוקמ המם כוכב נוגס, וכן ניוכי לקמיכ סלנון כוכב, ובפרסי סתרם או סתרתר כוס; וכן נלקר בתגנום שני [נ' ו'] לתקרי שתר לקתר על שם כוכב נוגס יוכיח לקמיכ, ומוס נכון. ולקר במדרש ילקוט [לך קעפ] ונקלל שתר לקתר, שהיו לחות העולם קוין לוקם כוכב הנגס על שם לקתר, כלקם נתכון כוס נלקמכלק על סדר הענין.

n. pr. mulieris notae persicum (הֲדַסָּה hebraicum), pr. *stella*, quod nomen ad muliebrem venustatem transfertur. Haec deductio non est recentiore memoria demum inventa, sed jam in Targume Estheris altero II, 7. exstat. אַסְתֵּרָא apud Zabios Veneris planetae nomen est, נָגְהָּ apud Judaeos; cf. de eo vocabulo, quod vel in sermonem judaicum posteriorum aetatum transiit, librum Ir-David, quem *de convenientia vocabulorum rabbinicorum* cum aliis linguis David Kohen de Lara edidit.

אָע

ז"ז נלקחי סידועם אָגָא וסרנים אָגְרָן, וענינו עץ" קלוף ל' נע' וע' כנ' לגעת המדקדקים. וים עול פקפוק נדבר, כי אָע גם קֵיס נוען ועתיק.

n. m. aram., lignum, ξύλον, ortum ex עֵץ, ut grammatici asserunt, literarum permutatione. Quidni אָע et עֵיץ haeque vetustum possint esse, atque עֵץ?

Esr. 6, 4. ונדבך די אע חדת
Esr. 6, 11. יתנסח אע מן ביתה

וְאָע
Esr. 5, 8. ואע מתשם בכתליא

definit.: אָעָא
Dan. 5, 4. 23. אנא ואבנא

אַף

ira, nasus *v. s. r.* אָנַף *p.* 104.

אַף

מלת המעם וענינו יתוכ, וקסר סם נעברי, כלאר יקסרון רני המלות כי רבו, ולאר יוכ נתוספת מקנרת לוס, סכוללת המלות וספרייים ע"ם.

praep. (correpta ex אַפֵּי, particula sanscrito-semitica), qua significatur *appropinqua*tio atque *additio*. Recte Qimchi: אַף לְעוֹלָם מוֹסִיף. Derivatio quorundam, qua a verbo *coquendi* hoc voc. desumtum ajunt, magis jocularis, quam seria videtur.

Esr. 5, 10. ואף שמהתהם
Esr. 5, 14. ואף מאניא
Esr. 6, 5. ואף מאני בית־אלהא
Dan. 6, 22. ואף קדמיך מלכא

אָפַד

פעל לקחי ונלאו פד. עניכו ופתכוכו

אָפַד

הָאֵפֹד, הָאֵפוֹד

Ex. 28, 6. ועשו את־האפד זהב
Ex. 28, 12. על־כתפות האפד
Ex. 28, 25. ונתת על־כתפות האפד אל־עבר האפוד
Ex. 28, 26. 39, 19. ביתה
Ex. 28, 27. 39, 20. על־שתי כתפות האפוד
Ex. 28, 39, 20. ממעל לחשב האפוד
Ex. 28, 28. 39, 21. אל־טבעת האפוד
Ex. 28, 28. 39, 21. על־חשב האפוד
Ex. 28, 28. 39, 21. החשן מעל האפוד
Ex. 28, 30. ועשית את־מעיל האפוד
Ex. 29, 5. מעיל האפד ואת־האפד
Ex. 29, 5. ואפדת לו בחשב האפד
Ex. 39, 2. ויעש את־האפד
Ex. 39, 18. על־כתפות האפד
Ex. 39, 22. ויעש את־מעיל האפד
Lev. 8, 7. ויתן עליו את־האפד
Lev. 8, 7. בחשב האפוד
Jud. 18, 17. לקחו את־הפסל ואת־האפוד
Jud. 18, 18. ויקחו את־פסל האפוד את־האפוד ואת־
Jud. 18, 20. התרפים
1 Sam. 21, 10. בשמלה אחרי האפוד
אל אביתר הכהן הגישה
1 Sam. 23, 9. האפוד
1 Sam. 30, 7. הגישה־נא לי האפוד
1 Sam. 30, 7. את־האפוד אל דוד

לָאֵפֹד, לָאֵפוֹד

Ex. 25, 7. ואבני מלאים לאפד
Ex. 35, 9. ואבני מלאים לאפוד
Ex. 35, 27. ואת אבני המלאים לאפוד
Jud. 8, 27. ויעש אתו גדעון לאפוד

אֵפֹד

שם תוקפי, ולפ כתפ לנקנס אֵפֹדָה מסמך אֵפֹדָה, ופתכוכו לפי סכוללם כמו אֵפֹד כשכוי קלת, וקולי סרקשון סגן תמוכתו.

adj., cujus tantummodo fem. reperitur אֵפֹדָה id, quo quis *amictus* est, *amiculum* et hominum et simulacrorum, quemadmodum Iovi Olympio amiculum aureum fuisse traditur. LXX. semel ἐπωμίδες, semel liberius (τὰ εἰδωλα) τὰ περικεχρυσωμένα.

constr.: אֵפֹדַת
Jes. 30, 22. ואת־אפדת מסכת זהבך

cum suff.: אֵפֹדָתוֹ
Ex. 28, 8. 39, 5. וחשב אפדתו

אַפֻּדָּן

ז"ז נכנוי אַפַּדְנָא, וסוס נויר אֵפֹד, נכסופי ן כמו צְפֹדָן, כי נכרקו נרית לסופים יקלר סניכי. פתכוכו לקרון וניכה ועיכה, ונקרו כמו אֵפֹדָה, אפם [נע-ווֹלכע], וסוס מלכון לפד לקיות לסיכי כית וקוכוסיו. לנכש פדן לין סכרע ולפ כלוס, ולפדן כן ישמעלפ יסוס וקוכוכם לקר. וכנור לפדן כלכון נמוכ ד"מ לקיקלי דמפ מקסיק ולפ לפדני דפומכדיקפ.

n. m. (ortum ex אֵפֹד ad simil. formae צְפֹדָן: h. e. ligare, fornicatum facere), *arx*, *castellum*, *palatium*, arab. fadan. Targumice פַּדְנָא jugum, ligo, peristroma. Eodem sensu in adagio vulgari: אַפַּדְנֵי דְּמַיְתֵי דְּרִיתָא.

cum. suff.: אַפַּדְנֵי
Dan. 11, 45. ויטע אהלי אפדני

אַפְדָּה

פעל לקחי ועקידו אֲפָדָה, ופעמים כסקסר ף'. פתכוכו כשול ויכוס כקכור לו ענין כניעם ולמיכם קמיכם ועקידם קניעם וכלימם [ניכלען, גיעטען], וכפקר מקנעם וום קנור ומוק. ומקנור ושכום כלקם מנוכוקיו שכוכפל לו על עמיפם וקניק כסוי סניכ סניכ, לו על קניק ולגידק סקוכות ולקיות לסיני ניק, כלקר יכוקר. קקר סנדם פד, וכמלץ כפעלים צְפֹדָה, דָּפַד כי ד, צ מקנני שלוב ככויי נכלם פעלים רניס, לם לנדם יקלכדו, ושלומי סנדם נע כספעל נכע נסקמלעות סכ', וגם בָּת קנק נכיקו. *vrb. secund.*, a radice sanscritosemitica פד: *vincire*, *cingere*, speciatim de accingendo sive amiciendo *superhumerali* (Lev. 8, 7. de re eadem). LXX. συνάπτειν, συσφίγγειν.

2 perf.: וְאֲפַדְתָּ
Ex. 29, 5. ואפדת לו בחשב

3 imperf.: וַיַּאְפֵּד
Lev. 8, 7. ויאפד לו בו

אֵפֹד

ז"ז ולכוכו עטוף ולנוט [קומסילנוכ, נעקלייזוכ], וסוסקל נ"כ על פסל סמעוטף ומוכנכ. ולפוד למלכוט מלכים וכסכים מקכלת ולרגמן יהוי. סתמוכם תמור אֵפֹד, כי סכיני לק' סתמזכות קנר סקנועם כתכום מעטע סק', ומקלו לפ"ז מקל קמוכם כמוסנים, לו ניסים סכיני נמר קמן כמו זכר נכר קמר עכנ זכויות וסנכים לנפלי - קמן. מוס נגמרק [זכנ כ"ז ע"נ] אַפַּדָּנֵי תיכוס לנועפות [כיכלע, זמוקק], והגרסק ולק נכוכס.

n. m., *amictus*, *amiculum*, ab operiendo seu amiciendo, speciatim de genere vestitus sacerdotali, brevi illo ac duabus constante plagulis, quarum altera pectus, altera tergum tegebat. Illud, quod pontifici maximo erat amictui, ex filis hyacinthinis, purpureis, coccinis aureisque erat confectum; ceteri gregarii sacerdotes pallas similes, sed puro ex bysso contextas gestabant. Illud notum est, *rubinis* duobus, quibus illud summi sacerdotis amiculum utroque in humero continebatur, quique aureis fundis insiti erant, fuisse XII tribuum nomina insculpta, quod quo ordine factum sit, traditione nobis conservatum est. Al. ἐπωμίς, quod nomen Graecum inde accepit Philo s. (Jedidja) Alexandrinus, et Josephus, qui eam vestem modo ἐπωμίδα, modo ἐφόδην nominat (Ant. III, 8.). Aquil.: ἐπιφάμμα, ἐπένδυμα; V. superhumerale. Trg: אֵיפּוֹדָא. 2) simulacrum Dei opertum s. amictum, vel inauratum vel aliter ornatum.

אֵפוֹד, אֵפֹד

Ex. 28, 15. כמעשה אפד תעשנו
Jud. 17, 5. ויעש אפוד ותרפים
Jud. 18, 14. אפוד ותרפים ופסל
1 Sam. 2, 18. נער חגור אפוד בד
1 Sam. 2, 28. לשאת אפוד לפני
1 Sam. 14, 3. כהן יי בשלה נשא אפוד
1 Sam. 22, 18. איש נשא אפוד בד
1 Sam. 23, 6. אפוד ירד בידו
2 Sam. 6, 14. ודוד חגור אפוד בד
1 Chr. 15, 27. ועל־דויד אפוד בד
Hos. 3, 4. ואין אפוד ותרפים

וְאֵפוֹד

Ex. 28, 4. חשן ואפוד ומעיל

וכדומה. ומקרא שרצו עי' כפעלים פָּעַר בְּזוּג. וגם בלשוני ונגמרת זה כפעל, ומזה אֲפֵה. והמדקדקים שיגיעו בלשון גמרת קמץ זה כפעל אוֹפֶה [קנף ורקיק, זוים], תַּפָּחָא [מקום שזריפה] שכשילו ונכעבו, כי אוֹפֶה [זוים] לשי אָהּ [וכי קנף ורקיק נמכוון סוה], ולשני השרש [כפרסי תָּהּ נעבדי ממנו תַּפְתָּהּ] לשון שריפה ולוק.

verb. prim. (cognatum vel ipsa forma cum בג־בד, בד־בת): *coquere*, LXX. *πάσσειν*. Hinc אֹפֶה pistor, cocus, Onq.: אַפְיָא; coqui enim et pistores apud veteres iidem. Gl. *ἀρτοποιός, πλακουντάριος*. De hujus verbi in Gem. usu vid. supra expos. rab.

Gn. 19, 3. ומצות אפה ויאכלו

3 *perf.*: וַאֲפָה

Jes. 44, 15. אף־ישרק ואפה לחם

2 *perf.*: וָאָפִיתָ

Lev. 24, 5. ולקחת סלת ואפית

1 *perf.*: אָפִיתִי

Jes. 44, 19. ואף אפיתי על־גחליו

3 *perf. pl.*: וָאָפוּ

Lev. 26, 26. ואפו עשר נשים

part.: אֹפֶה

Gn. 40, 17. מעשה אפה

part.: וְהָאֹפֶה

Gn. 40, 1. מלך־מצרים והאפה

Gn. 40, 5. המשקה והאפה

part. m.: מַאְפֶּה

Hos. 7, 4. בערה מאפה

part. c. suff.: אֹפֵיהֶם

Hos. 7, 6. כל־הלילה ישן אפהם

pl.: הָאוֹפִים, הָאֹפִים

Gn. 40, 2. ועל־שר האופים

Gn. 40, 16. וירא שר־האפים

Gn. 40, 20. ואת־ראש שר האפים

Gn. 40, 22. ואת שר האפים תלה

Gn. 41, 10. אתי ואת שר האפים

Jer. 37, 21. מחוץ האפים

pl. fem.: וְלָאֹפוֹת

1 Sam. 8, 13. ולטבחות ולאפות

imperat. pl.: אֵפוּ pro אֵפוּ

Ex. 16, 23. את אשר־תאפו אפו

3 *impf. f. c. s.*: וַתֹּאפֶהוּ

1 Sam. 28, 24. ותלש ותפחו מצות

2 *impf. pl.*: תֹּאפוּ

Ex. 16, 23. אשר־תאפו אפו

3 *impf. pl.*: יֹאפוּ

Ez. 46, 20. אשר יאפו את־המנחה

3 *impf. pl.*: וַיֹּאפוּ

Ex. 12, 39. ויאפו את־הבצק

Nif-al: נֶאֱפָה

3 *imperf.*: תֵּאָפֶה

Lev. 6, 10. לא תאפה חמץ

Lev. 7, 9. אשר תאפה בתנור

3 *pl. f.* תֵּאָפֶינָה

Lev. 23, 17. המץ תאפינה בכורים

מַאֲפֶה

ז״ו פתכונו דכר הנאפה, ושרשו יהוע ולמשתנש נ״ל משם הוסה.

n. m., coctum, quidquid faciunt pistores. LXX. *πεπεμμένη*.

constr.: מַאֲפֵה

Lev. 2, 4. קרבן מנחה מאפה תנור

תַּפְתִּין

שם זר ומוזר, ויקיל הוא כתורה, ומתרגם לא הכינו ומכיהו, ומתרגם יקטורו לשרש אָפָה, ויולאו שהוא תמוך תָּאֲפֶינָה נת׳ שמושי, והסומיי כמו משם קינן מן קנה. פתכונו משוליים ופוויים כמנחת פתיט, ונא נהיהל. לדעת לאהים

אָפַל

ז״ו כרף עם עיפה וקוגך, ופתכונו שקיעת השמש ובמפי לילה, וגם הלילה וסיוגך נכלל [ומכנעלומנעשרגמנ, פיכסטעריכסם], והוגאל כמו לילה ומשמשים על כרה ושכר ומיני פוריעיות.

ויוכן כל אלה מסרש לשר שקרנו.

n. m., *occasus solis* caligoque, quae hunc insequitur, translate de calamitate ac miseria, quae aversa divina gratia sequitur. LXX: *σκότος, σκοτία, γνόφος*.

Job. 3, 6. הלילה ההוא יקחהו אפל

Job. 10, 22. ארץ עפתה כמו־אפל

Job. 10, 22. ותפע כמו־אפל

Job. 23, 17. ומפני כסה־אפל

Job. 28, 3. אבן אפל וצלמות

Job. 30, 26. ואיחלה לאור ויבא אפל

Ps. 11, 2. ליורות במו־אפל

בְּאֹפֶל

Ps. 91, 6. מדבר באפל יהלך

וְיֵאָפֵל

Jes. 29, 18. ומאפל ומחשך

אֹפֶל

תוקריי ע״מ יהוע, וכרף עם חָשׁוּךְ. עכיכו מוקשך וקדור, לי־שמי, ונשמר מהיות כי יקשך כמקשיעת השמש [ומכנעלומנ], דוקעל].

adj., forma participiali factum, *caliginosus* propter occasum solis. Al. quasi sit subst. *γνόφος*.

וָאֹפֶל

Am. 5, 20. ואפל ולא־נגה לו

אֲפֵלָה

ז״ל גויר אֹפֶל, ותמוכתו תמוכת חֲשֵׁכָה, לומר קכוליה ומופשעיה. פתכונו חשך ועיפה מקשך וקדוגת [פיכסטעריכסם].

n. f. (ortum ex אֹפֶל sicut חֲשֵׁכָה vi formaque consimile) collect. et abstr.: *tenebrae*, caligo densissima, Aegyptiacae similis.

Ex. 10, 22. ויהי חשך־אפלה

וַאֲפֵלָה

Prv. 7, 9. באישון לילה ואפלה

Jes. 8, 22. ואפלה מנדח

Joel 2, 2. יום חשך ואפלה

Zeph. 1, 15. יום חשך ואפלה

בַּאֲפֵלָה

Dt. 28, 29. ימשש העור באפלה

Jer. 23, 12. באפלה ידחו

כַּאֲפֵלָה

Prv. 4, 19. דרך רשעים כאפלה

cum. suff.: וַאֲפֵלָתָךְ

Jes. 58, 10. ואפלתך כצהרים

pl.: בַּאֲפֵלוֹת

Jes. 59, 9. לנגהות באפלות נהלך

מֵאֹפֶל

ז״ו ע״מ מֶתָּעֵב, מַסְתִּיר, כמכוון כמו נקוקר, כי גם פה יגייר מ׳ דכר לשר יעשה לפל, כמו מתעב דכר לשר יקעיל קועגה כנו, ומסתר פניס לשר לפניו כל חיי יסתיר פניס [נענעכשלכתר דער פיכסטעריכסם], ויוין לו לק כי יכיל סוף נכ״ק.

n. m. (ad normam formm. מַסְתֵּר, מַתְעֵב), id quod caliginem efficit, tenebrae, quae obscurant. Vis enim conjugationis, unde nomen fit, non infringitur.

Jos. 24, 7. וישם מאפל ביניכם

מֵאֲפֵלָה

שם מסקוסס, נקנוכו עם יְהֹוָה להגדיל, מלפל גדול [פיכסטעריכסם גשטעעם], וכי כמו כן שֶׁהֶחֱיָתָהּ נשם״ש, כן פרשו רכי הקדמוניס ומלקוכוניס. לכל עוד שרצו אֶפֶן כמכוונו יעשעלי קלק ומלג [עסיילען], וגם וזק לק מקוורק.

עי׳ חֶפְרִין תקע תוף

n. perdifficile ac monadicum, idem quod חֶפְרִין, ut plerique ajunt, tanquam *cocturae*, ad modum formae קְצִיעֹן; alii *portiones* vertunt, radice arabica; neutra dubii hujus vocab. enodatio fidem facit. Targum Hierosolymit. utrumque: קְרַסְקָא; Onq. plane non vertit. LXX. *Θυσία ἐκ κλασμάτων*. Vid. חֶפְרִין.

pl. constr.: תַּפְרֵי

Lev. 6, 14. תפירי מנחת פתים

אֵפָה

mensurae genus v. s. r. אִיפָה. 50.

אֶפְרָא

אֶפְרוֹ

v. s. אֵר. *p.* 42.

אָפַד

פעל רקוי, לשר נשם אופֶד רמוי לו זיונג כרקם, ועכיכו כפי הכלקם כריקם וכהילם [זימעגרן, גלאנצען], וכן כהודו פז לשון כריקה, וכעשם מוה משם לעיון לרקן הוסכ. עי׳ פוו.

verb., quod nomini אוֹפֶד subest: *splendere*, *micare*, sanscritosemiticum, ut videtur.

אוֹפֶד

שעם לשרן והכ, לשר מתכו יוכל כתם וזהכ; ומשמש לומר שמוכלכ מן אִי, ומוק כמו אֵר, לומר לרן, ומן פֶּז והכ, חולם הכהון להמוכיו מן השורש אָפַז.

n. pr. terrae auro abundantis, fortasse compositum ex אִי) אֹי) terra et פֶּז aurum. Radicem vero verbalem subesse est verisimilius.

אָפַל

פעל מהשרש אָפֵל, ופתכונו יריד וכפילה [פאלנעגן], ומוגאל ל׳ על ניקת ויריד השמש, מכעיקה ובקשה משה, מיריד הלוך ושפול הלוך ושוק ויורד, לכן משקיעת השמש ומוית קשך. כ׳ על משוקת ומשפלת השגליס [ומכקשן] נכעית רקשיתו, וזה נהיוקה לך ובעל כפוף ולפוף [נאלרע, ניעגוסם]. נקקור השרש נרקה שקיו אָפֵל, שֶׁאֹפֶל נשכוי סריקה, ומשרש מכוי ג׳ נלשוכות ערב.

verb. a radice אָפֵל, unde et נָפַל, שָׁפַל, et quacum בָּל congruit, deducendum: cadere, occidere (de sole), demittere, de culmis infirmis, quod nondum pubuerunt, teneris ac flexibilibus.

אֲפִיל

תוקריי כמרשאֵפֵל ומכקכם אֲפִילָה, ופתכונו כך־השגליס [נאלרעשלמינג], כך וכקשל ולל כמליוות כי לק כגכו [תוכריף, זוושֵׁה־שלמינג], ומוק עת כי יעו רקשיתו עוד מעכי דקוקם. וכן כגרמי אֲפֵלְתָּא כנשים רכים וקלשים מעשה וס.

adj. (f. אֲפִילָה), id quod est culmis *tenerum* ac *flexibile*, quia nondum adolevit. (Gemarice אֲפֵלְתָּא de agnis s. oviculis teneris atque infirmis). Rashi: מְאוּחָרוֹת; Ibn-Esra: וְלֹא נִרְאוּ שֶׁהָיוּ חֲתוּת הָאָרֶץ. Al. *ὄψιμα*, V. serotina.

fem. pl.: אֲפִילוֹת

Ex. 9, 32. כי אפילות הנה

אָפַן

ספק וסכסון נדגר, כי הס׳ מיס נלי לגושם. ולולי הוק תמוכת נקנה תמוך בַּאֲפֵלָה, כי נמלא תדיר התמוכה הוקת נקנוכ עם ז״ל ודוק.

n. compos., tenebrae Dei h. e. quae sunt crassissimae teterrimaeque, propterea quod Deus eas obduxit, ita ut naturalibus sint grandiores. Sed tamen haec explicatio habet aliquid dubitationis, eo quod Dagesh deest, secundum form. שַׁלְהֶבְתִּיָּהּ; fortasse nil nisi forma muliebris est, pro מַאֲפֵלְתָּה; est enim generis feminini, quoties reperitur. LXX. inepte: *γῆ κεχεσωμένη*.

Jer. 2, 31. אם־ארץ מאפליה

אָפַן

פעל זר לק כמלא כל״ק, והוגיקו מתכו הכגוכות אֹפֶן, אוֹפָן. לס יסיס הפעל לקן, כריקה שפתכוכו סכוב ועגילה, ויסיס אָהּ שרש כו וכ׳ תוספת. חולם קרוב לקמת שהפעל אָהּ כמו בָּשׁ, וכרף עם אָהּ [לקף], ופתרון לגה ידוע ענילה וגלגול [קרייזען, דרעהען], ומתכו גזירי שמות לקן.

verb. secund., quod in libris sacris nusquam exstat, cujus radix est אָהּ, adjecto ן in verbum novum mutata: *torquere*, *volvere*, hinc אֹפֶן, אָפָן, אוֹפָן, orbis, rota. Satius vero est, haec nomina deducere a verbo אָהּ (sicut בָּשׁ, cui cognatum אָפָה, אָפַהּ) cujus potestas ab illo ficto אָפַן non diversa est.

אֹפֶן

ז״ו נסמך אֹפַן וסרכוי אוֹפַנַּיִם, ופתכונו לכל תמוקי וסכיכי תקופי וגולל [קוסקרייזוכג], וכרף עם גַּלְגַּל [רשל], וסכופיי וֹן לפ״ו כמו נקילן לכדן וכדומה, וכפל הכ׳ כמו נזוזן, מתכונת לות לזוכי.

n. m., res globosa et rotunda, *σφαιροειδές*, *rota*, gr. *τροχός*. *an* adjectum est, quemadmodum in formis אֹרֶן, אַבְנֵי, *n* in plurali duplicatur, sicut in שׁוֹשַׁן.

אֹפַן *p.* אוֹפַן

1 Reg. 7, 33. כמעשה אופן

Prv. 20, 26. וישב עליהם אפן

Ez. 1, 15. אופן אחד בארץ

Ez. 10, 9. אופן אחד אצל הכרוב

Nah. 3, 2. וקול רעש אופן

וָאוֹפַן

Ez. 10, 9. ואופן אחד אצל הכרוב

p. הָאוֹפָן

1 Reg. 7, 32. וקומת האופן

Ez. 1, 16. האופן בתוך האופן

Ez. 10, 6. וירעמד אצל האופן

Ez. 10, 10. האופן בתוך האופן

constr.: אֹפַן

Ex. 14, 25. את אפן מרכבתיו

constr.: וְאוֹפַן

Jes. 28, 27. ואופן עגלה

pl.: אוֹפַנַּיִם

Ez. 10, 9. והנה ארבעה אופנים

pl.: הָאוֹפַנַּיִם

1 Reg. 7, 32. ווידות האופנים

1 Reg. 7, 32. וארבעת האופנים

1 Reg. 7, 33. ומעשה האופנים

Ez. 1, 16. מראה האופנים

Ez. 1, 19. ולכו האופנים

Ez. 1, 19. ינשאו האופנים

Ez. 1, 21. ינשאו האופנים לעמתם

Ez. 10, 9. ומראה האופנים

ילכי האופנים אצלם Ez. 10, 16.
לאי־סבי האופנים Ez. 10, 16.
וְהָאוֹפַנִּים
והאופנים מלאים עינים Ez. 10, 12.
והאופנים לעמתם Ez. 10, 19. 11, 22.
בָּאוֹפַנִּים
רוח החיה באופנים Ez. 1, 21
לָאוֹפַנִּים
לאופנים להם קורא Ez. 10, 13.
pl. constr.: אוֹפַנֵּי
וארבעה אופני נחשת 1 Reg. 7, 30.
pl. c. suff.: אוֹפַנֵּיהֶם
לארבעתם אופניהם Ez. 10, 12.

אֹפֶן

ז״נ נכנוי אָפְנָיו, פתרונו כמו אֹפֶן, וכתוסס מסגרת אֹפֶן נסופיי וָן, כמו בְּשָׂן, אְזָן מן בָּשׂ, אָזְ. והסופי כוס ימצא ג״כ נשמות צִפָּרֶן, אַפָּדָן, פַּרְנָן, וכדומה.

n. m. c. suff. אָפְנָיו (a vrb. אָפַן, sicut בָּשָׂן a בָּשׂ, אָזְנוֹ ab אָזְ), status, circumstantia. דָּבָר עַל אֹפְנוֹ, Aram: עַל־פָּנִים *πιθανῶς*. Ibn-Esra: הָרְאוּיִים. Melius: aptum ad temporum varietates ac vicissitudines, a verbo *volvendi*.

pl. c. suff.: אָפְנֵיהֶן
דבר דבר על־אפניו Prv. 25, 11.

אֹפֶס

פעל לת-עונר, ומוסך כמו פֶּס [עי׳ שרש פסס], ונמצך נשמות. פתרונו קליפת וחוילה פנים וניוס נסלכות ומתוסס קדילה ומשנתה [ענשוויכדענן], חוסיפתרענן]. ונמצך נתכנוס ג״כ הפעל חוס נמך הפרס נעפרי, נכנין פֶּקֶד הענכר, ד״מ נעלה לפס יתהון [ת׳ נמדבר ג׳, י״ג], ונמכוון תלוי קדושה: וזכיתו עתי לפסק קדושתהון [ת״י נמדבר כ״ה, ז׳], ומקל נגמרת מבטילת לחוד מס, כמו אֶפֶס וכריס [בגת נתרת ק״ח ע״ח], לומר הלבתו חללה, והזשות שם אֶפְסָה. עי׳ פָּסַס.

vrb. rarum, e radice פָּסַס compositione ortum: *desinere, deficere, cessare.* LXX: *ἐκλείπειν, ἀποκόπτειν, αἴρειν.* Targumice אֶפֵס facere, ut aliquid desinat; talmudice אֶפֵס de eo, quod oblivione ex animo amisimus, unde nom. אֲפִיסָה.

כי אפס כסף Gn. 47, 15.
אם־אפס כסף Gn. 47, 16.
כי־אפס המץ Jes. 16, 4.
כי אפס עריץ Jes. 29, 20.
3 prf. c. hint.: הֶאֱפֵס
האפס לנצח חסדו Ps. 77, 9.

אֶפֶס

ז״נ והווני אֲפָסִים ומסתן אֲפָסֵי, ופתרונו ת׳ סנעול ומסנתת [ענשוויכדונג], ומוסלל חוס על קן ופינת דנר [ענרע], כמו נתפסי ארץ. חווני לפסים יוסלל על קנות הרגלים, לומר כפותים [והלענשפאסר], ומי לפסים ניקוקלל עניכו מים מניעים על כפותים, כמו מי נרכים ומתכנים. נ׳ מלת־טעם, לו כמו ען [כינעם, קיינער], נהיות מוסג המקדל ומסנתת המקלל מעם מעם לטעם, לו כמו כלי, כלא, יסק תוקר הפעל ומסס, וכקשר עם כי ועד.

n. m., defectio s. sublatio rei cujuspiam, hinc: nihilum, extremum rei (אֲפָסֵי אֶרֶץ). Dual.: plantae (utpote ima pars hominis, lat.: usque ad *talos*). Rabbini explicant: תַּרְסֶלֶן;
LXX.: *ὕδωρ ἀφέσεως;* Theodot: *ἕως ἀστραγάλων.* 2) *adverb.* non, nihil, tantummodo, בְּאֶפֶס absque, praeter.

אֶפֶס אֶפֶס

אפס כי־עז העם Num. 13, 28.
אפס קצהו תראה Num. 23, 13.
אפס כי לא יהיה בך אביון Dt. 15, 4.
אפס כי לא תהיה Jud. 4. 9.
אפס כי־נאץ נאצם 2 Sam. 12, 14.
עד אפס מקום Jes. 5, 8.
וכל־שריה יהיו אפס Jes. 34, 12
אפס מעשיהם Jes. 41, 29.
כי־אפס בלעדי Jes. 45, 6.
ואין עוד אפס אלהים Jes. 45, 14.
הן גוי יגור אפס מאותי Jes. 54, 15.
העוד עמך ואמר אפס Am. 6, 10.
אפס כי לא השמיד אשמיד Am. 9, 8.

וְאֶפֶס

ואפס את־הדבר Num. 22, 35.
ואפס עצור ועזוב Dt. 32, 36.
ואפס עצור ואפס עזוב 2 Reg. 14, 26.
ואפס כמוני Jes. 46, 9.
cum h interr.: הַאֶפֶס
האפס עוד איש 2 Sam. 9, 3.

בְּאֶפֶס

ויכלו באפס תקוה Job. 7, 6.
באפס עצים תכבה־אש Prv. 26, 20.
ואשור באפס עשקו Jes. 52, 4.

וּבְאֶפֶס

ובאפס לאם Prv. 14, 28.
ובאפס יד ישבר Dan. 8, 25.

וּכְאֶפֶס

כאין וכאפס Jes. 41, 12.

מֵאֶפֶס

מאפס ותחו נחשבו־לו Jes. 40, 17.
dual.: אַפְסַיִם
במים מי אפסים Ez. 47, 3.
du. constr.: אַפְסֵי
רגלי יחדו אפסי־ארץ Dt. 33, 17.
רי ידין אפסי־ארץ 1 Sam. 2, 10.
ואחזתך אפסי־ארץ Ps. 2, 8.
כל־אפסי ארץ Ps. 22, 28.
כל־אפסי־ארץ Ps. 67, 8.
ומנהר עד־אפסי־ארץ Ps. 72, 8.
ראו כל־אפסי־ארץ Ps. 98, 3.
מי הקים כל־אפסי־ארץ Prv. 30, 4.
והרשיו כל־אפסי־ארץ Jes. 45, 22.
וראו כל־אפסי־ארץ Jes. 52, 10.
יגדל עד־אפסי־ארץ Mich. 5, 3.
ומנהר עד־אפסי־ארץ Zach. 9, 10.
constr.: לְאַפְסֵי
לאפסי הארץ סלה Ps. 59, 14.
du. constr.: מֵאַפְסֵי
מאפסי־ארץ Jer. 16, 19.

אַפְסִי

מלת הטעם מן אֶפֶס נהיותה טעמי עליי, וכיל נמצלה כמו בְּלֹהֵי, זלֹהֵי, ומסופיי יִ לינכו כנוי למדבר כ״ק יחס המען עתיקי ונוזן, וכי המען יונכן לנוב למלת הטעם.

adv. secundar. (ab אֶפֶס ad modum form. זוּלָתִי, בִּלְתִּי) *praeter.* Additamentum illud finale obsoleta est status constructi forma, minime suffixum.

וְאַפְסֵי

אני ואפסי עוד Jes. 47, 8. 10.
ואפסי עוד Zeph. 2, 15.

אָפַע

פעל לת-עונר כ״ק נגוריו, נרדף עם פָּאָה, פֶּא, פֶּה. פתרונו נזיפה וכזיפה [סויכען], כלאונען], וכן כהודו ויוכי ומומי עקר על זה הסוכה fa-ri) (sanskr. *bʻa*, wa, *φη-μί*, יתיזב תקוד שמות הכנוכות נעברי ולרבי.

vrb. tantummodo in derivatis superstes, linguarum sanscriticarum et semiticarum commune: *flare, sibilare.* Verba אָפַע, פָּאָה, פָּאָא origine sunt eadem.

אָפַע

ז״ו סנולי נהפסק אָפַע, ומיל נרדף מכל וכל עם חֶבֶל, שהוק ג״כ לשון התכשות. פתרונו לפ״ו נשם ונשוף [סויף], נרדף ע״כ נטוכך עם אָזְנוֹ כמו מהכל, לומר מריק ותהו ודוק.

n. m. (paus. אָפַע): flamen, halitus, hinc de *nihilo*, sicut חֶבֶל. Bene Targ: לָא מִדַּעַם.

paus.: מֵאָפַע
ופעלכם מאפע Jes. 41, 24.

אֲפָעָה

ז״נ והוק תמור אֲפָעָה [וכן עֲלָפָה, זוּרָה כמו עֲלָפָה, זוֹרָה]. פתרונו התכשת והתכשת [ליל הויבענדע] וכלמר מכתת חמני ותעתי ותכרתי הזוק ולוחץ כלגו נשלף רוח [ליל ניטבענדע]; נתרנום ידועה הרניס אַפְעֵיָא [ז״ל ג׳ י״ח], ונגרמת נחלוף הע׳ לת׳ אֲפָאָה [יומא פ״ד ע״ח].

n. f. (pro אֲפָעָה, sicut זוּרָה pro עֲלָפָה, זוֹרָה): genus serpentis venenati, a *sibilando* dicti; LXX: *ὄφις, ἀσπίς, βασίλισκος.* Aquila: *ἔχιδνα;* Trg: חִוְיָא, חֲרְמָנְיָן; Hieron. vipera, regulus. Talmudice אֲפָאָה, targ. etiam pluraliter: אַפְעָיָא. Arabs N. T. hoc voc. graecum *ἔχιδνα* vertit.

אפעה ושרף מעופף Jes. 30, 6.
וחזורה תבקע אפעה Jes. 59, 5.
תחרגהו לשון אפעה Job. 20, 16.

אָפַת

פעל לת-עונר כ״כ, ופתרונו כמו סָבַב [נתלוף תות הזקיק נתנועתי, כתזר לנוב, כתהוס הפעל הוס], לומר עניכ וסניכ הקפה וגדיכה [קייוען, וועכענן], ודומס נזכרו לל אָת [לזכר מתנו אֲפָן, אֲפָן] וגו׳.

vrb. rarum, *volvere, circumvolvere, gyratim circumdare.* Idem quod סָבַב, unde literarum legitima permutatione ortum est (cognatum est אָת unde אֲפָן, אֲפָן). LXX.: *περιέχεσθαι, περιέχειν.*

3 perf.: אָפְפוּ
כי אפפוני־עלי רעות Ps. 40, 13.
c. suff.: אֲפָפֻנִי, אֲפָפוּנִי
כי אפפני משברי־מות 2 Sam. 22, 5.
אפפוני חבלי־מות Ps. 18, 5. 116, 3.
אפפוני מים עד־נפש Jon. 2, 6.

אָפַק

פעל קצי-סכנה, ונלזק שלת כמיל כ״ק נתפעל ונגוזיתיו כרזה קרוב לתת מכלל שלה הוכלוזיתיו ת׳ עומד: תתנטע קדימה ונוילה [ויך נעוענען], פֶּליעסנען] ונזיכו אֲפָקְ, וכלרך נשוזע לוס נהכלל מקנסי מוזע פָּק, סְ־פָּק, דְ־פָּק, דְ־פָּק, וזכת הוס ג״כ נרוכי שפתי מערב. נ׳ כולד: הרנוס והרנעה הועה והכהלה לומר הכעה [נעוענען], והוזלל על הלתלה ונניה ודקיקה ולניה ותניה [דרתענען], לו על תנגוזת ויקיקה ויכולת [ויענען], ומוס התפעל, כלומר לו דקיקת עלמו לזכוו [ויך ערקיסענען],

cum suff.: אֲפִיקֵיךְ
Ez. 35, 8. וכל־אפיקיך חללי־חרב
cum suff.: אֲפִיקֶיהָ
Jes. 8, 7. על־כל־אפיקיו

אָפַר

פעל לג׳-עוכר כ״פ נגוריו, ופתרונו ק׳ כמו עקרו ויסודו פָּר, פֶּר, כלומר פירוד והתפרקות שנוד וישועי [כרתקקעלן, נרעפֿען], כדמיון פירוכי קול ועפר תקוח. כ׳ כהנדל ריקי כמו עָפַר, לשון תפיסה וכסוי כפיסה ועשיסה עלוף ותקוף, כי כרגיל עם פָּפַר, ומוסׂ אֲפַר, נעניין ריקנון אֲפַר. ונגמרת זה הסדר נכפל סורקותיו.

vrb. quod tantummodo in derivatis nobis superest: *frangere, confringere, comminuere* v. c. glebas, cespites, arenam. 2) permutatione inchoantis literae pro פָּפַר, cognatum sua origine verbo פָּפַר: *tegere, operire*, unde אֲפַר. In Cdd. Talmudicis utrumque verbum crebro usurpatur.

אֲפַר

ג״ו ופתרונו ענק דק [שעויב] ושקק, וכי דק כמכוון הוס נשרשו דומס לו. ומוסיף ג״כ על הכל ויק, כמו בתלמודי עפר ופפר, ונכתוב אפלי־לפר לומר ומילות ומלילות שוק ויק, וכן רעס לפר כמו רעס רוס. ולפר מענין פיק וקעמק [עמע] לי׳כנו נשורש הסד, כי לעיין הלו נלמיר בתלמוד לפר מקלס לו לפר מעס, וזיתופו דען הוק לפר שרופים כדלי׳ת בנמרק. ויש עוד סס אֲפַר [הילועס אֲפַרָא] בתרגום והוק יפרש אֲפַר נדומס לל פָּרָא [גרייבען], ומוס אֲפַר [לפק גרייבע], לו נדמיון לל תכר, לעיון קכס וסוף.

n. m. (pr. fragmentum, aliquid comminutum): pulvis tenuissimus, etiam de cinere h. e. pulvere, in quem res usta redigitur, translate de re vili ac *fragili*, uti מְשָׁלֵי אֲפַר carmina vilia, abjecta; de calamitate atque miseria. De usu voc. talmudico vid. supra. LXX: σποδός.

Num. 19, 9. את אפר הפרה
Num. 19, 10. האסף את־אפר הפרה
2 Sam. 13, 19. ותקח תמר אפר
Job. 13, 12. זכרוניכם משלי־אפר
Ps. 102, 10. אפר כלחם אכלתי
Jes. 44, 20. רעה אפר לב הותל
Jes. 61, 3. פאר תחת אפר
Mal. 3, 21. רשעים כי־יהיו אפר

וָאֵפֶר

Gn. 18, 27. ואנכי עפר ואפר
Esth. 4, 1. ויולבש שק ואפר
Esth. 4, 3. שק ואפר יצע לרבים
Job. 30, 19. ואתמשל כעפר ואפר
Job. 42, 6. על־עפר ואפר
Jes. 58, 5. ושק ואפר יצוע
Dan. 9, 3. בצום ושק ואפר

הָאֵפֶר

Job. 2, 8. והוא ישב בתוך־האפר
Job. 3, 6. וישב על־האפר

בָּאֵפֶר

Jer. 6, 26. והתפלשי באפר
Thr. 3, 16. הכפישני באפר
Ez. 27, 30. ויתפלשו באפר

כָּאֵפֶר

Ps. 147, 16. כפור כאפר יפזר

לָאֵפֶר

Ez. 28, 18. לאפר על־הארץ

אֶפְרַיִם

ג״ו ופתרונו כפול ועטוף הרפף [קפֿפֿפֿ-ניכלע, טוככאן], ונלקחי כמוסו אֶפֶר, מַעֲפוֹרְתָא נע׳, ונגמרת מַעֲפוֹרְתָא נכנו מַעֲפוֹרָאוֹת, וקרנות הת׳ וע׳ נשרש זה נרקם ג״כ נעפר ופפר כי לקים סמס. עי׳ סשרש.

n. m. tegumentum capitis, tiara. Targumice, literis gutturalibus, ut solet, commutatis: מַעֲפוֹרְתָא, מַעֲפוֹרָא alibi: עֲפַר (cf. Aruch). LXX: τελαμών. D. Qimchi per errorem transpositione literarum pro אֶפֶר dictum putat.

הָאֵפֶר

1 Reg. 20, 41. ויסר את־האפר מעליו עניין

בָּאֵפֶר

1 Reg. 20, 38. ויתחפש באפר על־ עניין

אֹפִיר

ג״ע לקרן וכן סס, וכנגדים פס תקת שנש שרש לפר, לף שלין שרש לו פס. פתרונו לקרן וכן, לפר מפס סכיוס לכיות שלמס וכן, לל־סוג, לל־סוג, כתס, לכן יקרס, כסף, שן־סנים, קפיס, תכייס. ויסונר לרוב וכן־לופיר, כתס לופיר [שפֿיר־פעלנען]. ולף ידענו פס סמיינס הוסק נלרק עכב לו הודו, מפלר שלמק סלקיון של סיילס קלק סרכנת שוק פריעיים נשפת הודו (עיר pura), ועניני הסקוסק ושרת לרק הודו היפ, סיכנקנו נלרק הודו קרוב לשמק.

n. pr. terrae auro abundantis, quae utrum sit in Arabia an in India quaerenda, ambigitur. Est enim Ofir, ut scriptura testatur, unus de Joctanidis, Chavilae frater. Huetius orientalem Africae oram esse putat (in comm. de navig. Salom.); alii Σοὐππαρα Ptolemaei esse dicunt (LXX: Σοὐφειρα), quod est Indiae emporium. Nunc paene omnes in eo consentiunt, Ofir Indiae regionem esse (Lassen, Ind. Alterth. p. 357.).

אוֹפִיר

1 Chr. 29, 4. ככרי זהב מזהב אופיר
Job. 22, 24. ובצור נחלים אופיר
Job. 28, 16. לא תסלה בכתם אופיר
Ps. 45, 10. בכתם אופיר
Jes. 13, 12. ואדם מכתם אופיר

c. h finis: אוֹפִירָה

1 Reg. 9, 28. ויבאו אופירה
1 Reg. 22, 49. ללכת אופירה לזהב
2 Chr. 8, 18. עם־עבדי שלמה אופירה

מֵאוֹפִיר, מֵאוֹפִיר

1 Reg. 10, 11. נשא זהב מאופיר
1 Reg. 10, 11. הביא מאפיר
2 Chr. 9, 10. הביאו זהב מאופיר

אֶפְרַיִם

v. s. r. פְּרִי *p.* 921.

אַפְרִיוֹן

v. s. r. פְּרִי *p.* 920.

אַפְתֹּם

מלס קשת הנכה, ופתרונס לפי דעת רש׳׳י סס, ולפי הרלק״ע הוֹצָאוֹת; לכן נלורי מלס כשש כשמוס מהשך, ועל יסוד מקר הלשון לל נכנו. סלקרונים יקרסו מן מלס הפרסית פַּדְתָּם, לשר נשפת נלוית [פרסית עתיקה] אַפְדוֹס, ולרונו שתם [עכדע]. ולונלף דמקתפיכת סייתי לומר אַפְתָּם תיסור אַפְּתָם מן אֶפֶת כמו אֶפֶס נקשוי סס׳, ויסיס עתמיי נסופי־ם כמו נעתמיים הֶפֶס [מן סלן], שְׁלֹשִׁים, פִּתְאֹם מן שֶׁלֶשׁ, פֶּתַע. ומי יתן ירלנו ד׳ לדק.

vox monadica et intellectu perdifficilis. Raschi: מֵת; Ibn-Esra: reditus h. e. reditus annui; quae interpretationes ex divinatione, non comparatione grammatica manaverunt. Salomo ben Melek: חִזּוּק. Nunc plurimi a pehlvico *afdom* deducunt h. e. finis, extremum; quod si significet, possit etiam hebraicum esse; אֶפֶס enim idem est, aramaice אַפְּתָא; *om* non rara est adverbiorum terminatio, uti פִּתְאֹם (שֶׁלֶשׁ), שִׁלְשֹׁם (חֵל), חֲלֹם (פֶּתַע).

וַאֲפַתְּם

Esr. 4, 13. ואפתם מלכים תהנזק

אֶצְבַּע

v. s. r. צָבַע *II. p.* 938.

I. אָצַל

פעל לג׳-עוכר כ״פ נגוריו, רלונו סמיכס וכעיס על דכר והסנעות עליו [זיך אכ-לעמנען, אֶמנייגען], וכיקום קוכסס הפעל עָצַל, והוק ליון חוזיי של העלוק, וכן שרש הוס נשפתי מערכ, ונערכי ולל שרש לסדנקס. וכנוי חוס:

vrb. sanscrito-semiticum solis in derivatis superstes: *vergere, inclinare, reclinare* ad al., *inniti* alicui rei, cujus affine est עָצַל, pigrum esse, pr. *resupinum esse*, recumbere.

אֵצֶל

ג״ו נכנוי אֶצְלִי, ופתרונו מצען ויל זסמך לכר לפר עליסו יש [אכלעמנע, לעפ-נע], והוזלל על לד ודופן כסיעתו נג ומצען יד דכר [ויינע]. ונתסוס לעמיי על־לד, סמוך [נעכען] ודוק.

n. m. id, quo quid fultum seu innixum est, hinc latus rei; adverbialiter (bis et sexagies), apud, juxta. LXX.: μετὰ, παρὰ, περὶ, πρὸς, πλησίον, ἐγγὺς, ἐχόμενον.

Gn. 41, 3. ותעמדנה אצל הפרות
Lev. 1, 16. אצל המזבח קדמה
Lev. 6, 3. ושמו אצל המזבח
Lev. 10, 12. מצות אצל המזבח
Dt. 11, 30. אצל אלוני מרה
Dt. 16, 21. אצל מזבח יי׳ אלהיך
Jud. 19, 14. אצל הגבעה
1 Sam. 5, 2. ויציגו אתו אצל דגון
1 S. 20, 19. וישבת אצל האבן האזל
1 Reg. 1, 9. אשר־אצל עין רגל
1 Reg. 2, 29. והנה אצל המזבח
1 Reg. 4, 12. אצל צרתנה
ארוות עמדים אצל
1 Reg. 10, 19. הידות
1 Reg. 13, 24. עמד אצל הנבלה
האריה עמד אצל
1 Reg. 13, 25. הנבלה
1 Reg. 13, 28. עמדים אצל הנבלה
1 Reg. 13, 31. אצל עצמותיו
1 Reg. 21, 1. אצל היכל אחאב
1 Reg. 21, 2. כי הוא קרוב אצל ביתי
2 Reg. 12, 10. ויתן אתו אצל המזבח
2 Chr. 9, 18. עמדים אצל הידות
עיר־התמרים אצל
2 Chr. 28, 15. אחיהם
Neh. 3, 23. אצל ביתו
Prv. 7, 8. עבר בשוק אצל פנה
Jes. 19, 19. אצל־גבולה לה׳
Jer. 35, 4. אצל לשכת השרים
Jer. 41, 17. אשר־אצל בית לחם
Ez. 1, 15. אצל החיות
Ez. 9, 2. אצל מזבח הנחשת
Ez. 10, 6. ויעמד אצל האופן
Ez. 33, 30. אצל הקירות
Ez. 43, 8. ומזוזתם אצל מזוזתי
ארבעה אופנים אצל
Ez. 10, 9. הכרובים
Ez. 10, 9. אופן אחד אצל הכרוב
Ez. 10, 9. אחד אצל הכרוב אחד
Dan. 8, 7. מגיע אצל האיל
Dan. 8, 17. ויבא אצל עמדי
Dan. 10, 13. אצל מלכי פרס
Am. 2, 8. אצל כל־מזבח

וָאֵצֶל

Prv. 7, 12. ואצל כל־פנה תארב

מֵאֵצֶל

1 Sam. 20, 41. ודוד קם מאצל הנגב
Ez. 40, 7. מאצל אולם השער

cum suff.: אֶצְלִי

Gn. 39, 15. 18. ויעזב בגדו אצלי
Neh. 4, 12. והתוקע בשופר אצלי
Ez. 43, 6. ואיש היה עמד אצלי

מֵאֶצְלִי

1 Reg. 3, 20. ותקח את־בני מאצלי

אֶצְלוֹ

Neh. 2, 6. והשגל וישבת אצלו
Neh. 3, 35. וטוביה העמני אצלו
Neh. 8, 4. ויעמד אצלו מתתיה
Prv. 8, 30. ואהיה אצלו אמון
Ez. 39, 15. ובנה אצלו ציון

מֵאֶצְלוֹ

1 Sam. 17, 30. ויסב מאצלו
1 Reg. 20, 36. וילך מאצלו

אֶצְלָהּ

Gn. 39, 10. לשכב אצלה
Gn. 39, 16. ותנח בגדו אצלה
1 Reg. 13, 24. והחמור עמד אצלה

אֶצְלָם

Neh. 4, 6. היהודים הישבים אצלם
Ez. 1, 19. 10, 16. ילכו האופנים אצלם

מֵאֶצְלָם

Ez. 10, 16. האופנים גם־הם מאצלם

אָצֶל

ג״ו עניכו דופן וגב סכר לו כדומס [לעמנע], ולקילי סלקן סס דפני סלקן וקנותים וקוטניס, לשר עליסס תצען ותסיך ועליהו תסלס. וסוזלל על קניניס וכנידים וכדיניס לשר לקנרס סמס כלילים לקרן, לומר קנות וסיך.

n. m. fulcrum, fultura, אֲצִילֵי הָאָרֶץ fundamenta terrae, quibus nititur, translate de principibus et nobilibus, utpote quibus nitatur respublica. LXX: οἱ ἐκλεκτοί. Bechai: מְפֻשָּׁטֵי אֲצִילוּתָא כְּלוֹמַר שֶׁנִּתְאַצֵּל עֲלֵיהֶם רוּחַ נְבוּאָה: רַבְּרְבֵי Trg.:

constr. pl.: אֲצִילֵי

Ex. 24, 11. ואל־אצילי בני ישראל

cum suff.: וַאֲצִילֶיהָ

Jes. 41, 9. ומאצילה קראתיך

אֲצִיל

ג״ו ולף נמנף כ״פ נסיך רנוי אֲצִילֵי, ופתרונו כמו אֲצִיל, כי הסכלל מצע מוער [כדומס לו אֶסְיר־אֲסִיר], לומר דופן וסיך מן גנו ותומכו [לעמנע], לכן הוזלל על קנות ופרק היל [נעלענק], כי סס פרקי היל הקשס והזוע יתקנרו.

n. m. (idem fere quod אֲצִיל sicut אֶסְיר et אֲסִיר): 1) id, ad quod quid reclinat; 2) carpus seu articulus

manus; 3) pteroma aedificii, a manus brachiique commissurae similitudine dictum.

pl. constr.: אַצִּילֵי
Ez. 13, 18. על כל־אצילי ידי

אֲצִילָה

ג"נ ומכניס אֲצִילוֹת, כלי הפרש כפי הכרקס מן אָצַל, והוצאל על קנס אל מדת הקמה [קנטער], כלומר מקום הפרק, כי הקמה או זכוע התקון הדק קנל הקדמונים.

n. f. (non differens, ut videtur, ab אֲצִילָה), pr. manus brachiique commissura, etiam mensura, quantum a cubito brachii ad extremam manum est.

Ez. 41, 8. שש אמות אצילה
constr. pl.: אֲצִילוֹת
Jer. 38, 12. תחת אצילות הידך

II. אָצַל

פעל כנרקס נגדל מהרקזון, כפקרון פרוד ונדילה ופכיסה מדבר [וחבדענק, זיידען], ויסיס משך לוס הזרס עס פעלי נָצַל וכדומה, לכן רבים יקצמוהו גויכהזס, נמכוונו נודד או מכיך על נד וקיבו כנון. ויי"ק אכל הכנוזות מפעל הזה, ותקיית אָצַל יסיס הכפרס והכנדל מן הכל [עסיי"ל], וגס אֲצִילִים יסיו הכפרניס והכנדלים נקיכי עס, ונקמת הכנמו כן הע' וקניס, ואין הכרע לזה הפיכוז.

vrb. ut videtur, a superiori diversum: *separare, secernere*, affine verbo נָצַל eadem radice oriundo. Sunt etiam, qui denominativum esse dicunt ab אֲצִיל: juxta se ponere, reponere, idque inepte. Neque nomen אֲצִיל hoc de verbo deducendum, tanquam sit de eo dictum, qui est a populo reliquo segregatus (ἐκλεκτός), quippe cum haec diversa vocabula diversis de fontibus manent.

2 *perf.* אָצַלְתָּ
Gn. 27, 36. הלא־אצלת לי ברכה
1 *perf.:* אָצַלְתִּי
Eccl. 2, 10. לא אצלתי מהם
1 *perf.:* וָאֲצַלְתִּי
Num. 11, 17. ואצלתי מן־הרוח
Nif-al: נֶאֱצַל 3 *perf.:*
Ez. 42, 6. נאצל מהתחתנות
Hif-il: הֶאֱצִיל
3 *imperf.:* וַיֵּאָצֶל *ap.*
Num. 11, 25. ויאצל מן־הרוח

אֲצִילֵת

v. s. r. אָצִיל *p.* 959.

אָצַר

פעל כודד, ועניכו כניסס וכניכס ותלילה [סייפען], ושרשו נפס מקד, ורניס נקנקיו. הסטעיל נזיר הזס מן אָצַר ומיכו זייך לנקן. רמוזי שרש עי' לקן.

vrb. trans. (a radice perquam feraci ortum): colligere, coacervare θησαυρίζειν. *Hif. denom.* (אֹצָר): thesauro proponere, thesauri praefectum constituere.

3 *perf. pl.:* אָצְרוּ
2 Reg. 20, 17. ואשר אצרו אבתיך
Jes. 39, 6. ואשר אצרו אבתיך
part. pl.: הָאֹצְרִים
Am. 3, 10. האצרים חמס ושד

constr.: וְאֹצְרוֹת
2 Reg. 24, 13. וארצרות בית המלך
2 Chr. 11, 11. ואצרות מאכל ושמן
2 Chr. 36, 18. ואצרות בית יי
2 Chr. 36, 18. ואצרות המלך ושריו
Job. 38, 22. ואוצרות ברד תראה
pl. constr.: הָאוֹצְרוֹת
1 Chr. 9, 26. האוצרות בית האלהים

בְּאוֹצְרוֹת
1 Reg. 7, 51. נתן באצרות בית יי
1 Reg. 15, 18. בארצרות בית־יי
2 Reg. 12, 19 הנמצא באצרות בית־יי
2 Chr. 5, 1. באצרות בית האלהים

וּבְאוֹצְרוֹת
2 Reg. 14, 14. ובארצרות בית המלך
16, 8. 18, 15.

לְאֹצְרוֹת
1 Chr. 27, 27. לאצרות היין
1 Chr. 28, 12. לאצרות בית האלהים

וְלָאֹצְרוֹת
1 Chr. 26, 20. 28, 12 ולאצרות הקדשים
pl. abs.: וְלָאֹצָרוֹת
2 Chr. 8, 15. לכל־דבר ולאצרות

מֵאֹצְרוֹת
pl. c.:
2 Chr. 16, 2. מאצרות בית יי

בְּאֹצְרֹתַי, בְּאוֹצְרֹתָי
c. suff.:
Dt. 32, 34. חתום באוצרתי
2 Reg. 20, 15. לא־הראיתים באצרתי
Jes. 39, 4. לא־הראיתים באוצרתי

אוֹצְרוֹתַיִךְ
pl. c. s.
Jer. 17, 3. כל־אוצרותיך לבז אתן

וְאוֹצְרֹתַיִךְ
Jer. 15, 13. ואוצרתיך לבז אתן

בְּאֹצְרוֹתַיִךְ
Ez. 28, 4. זהב וכסף באצרותיך

וּבְאוֹצְרֹתַיִךְ
Jer. 48, 7. במעשיך ובאוצרותיך

בְּאוֹצְרֹתָיו
2 Reg. 20, 13. אשר נמצא באוצרותיו
Jes. 39, 2. אשר נמצא באוצרתיו

לְאֹצְרֹתָיו
Jes. 2, 7. ואין קצה לאצרתיו

מֵאֹצְרוֹתָיו
Ps. 135, 7. מוצא רוח מאוצרותיו
Jer 10, 13 51, 16 ויוצא רוח מאצרותיו

אוֹצְרֹתֶיהָ
Jer. 50, 37. אל־אוצרתיה ובזזו

בְּאֹצְרֹתֶיהָ
Jer. 49, 4. הבוטחה באצרתיה

אוֹצְרֹתָם
ועל־דבשת גמלים
Jes. 30, 6. אוצרותם

וְאֹצְרֹתֵיהֶם
Prv. 8, 21. ואצרתיהם אמלא

אֲקַדַּח

v. s. r. קָדַח

אַקּוֹ

שם סתרי, ועניכו נכי וכניל לעין סעו [רעפ], כן נרקס סניכוס הזס סוס נסופיי יי נמר יין, ותקלס סכ' ע' דנזות סק' כמו נעו לי־זוכו. ונחקת נמלק וס הזוכס גל נספתי מעכ נסוזו (aĝa) וכיוכי (aĭy.) וסכן.

n. epic. puri animalium generis, quo vesci lege licitum erat, quadrupes, ungula fissa, caprarum, ut videtur, species (יי = יין, non pro אַנְקוֹ, sed radice nominali tum sanscriticarum tum semiticarum linguarum communi oriundum). Graeci et V. τραγέλαφος, tragelaphus. Hierosolym. uterque, Onq. et Syr. רְעֵלָא. Etiam Arabs אלוּעל. Rashi: אשטרן"בוק; Qimchi תְּרִשׁ הַפָּר.

וְאַקּוֹ
Dt. 14, 5. ואקו ודישון ותאו וזמר

אַר

v. s. יָאַר *p.* 432.

אָרָא

פעל לק־עוכר כ"ק נגוזרין. פתרונו עניכס וסניכס עוזו וקוניקס [זעזערק, קרצעניג, מועכיג ויין], ותעכין עניכס הוזקל על תכיכות והתקכוזת והתקזוקות, ויונן מוס אָרֵאל כחבר תרקס. ונכר לפעל הזס הוק דָּאַר לנון עכס ופרילה ומניכה [ניעדעדרוֹתֶלעניען] נכח ויכולת כמו כתר מקדאו, וכן כיוכי לרק לנון הקיין והקזוק, וכדומס נספתי מעכ.

vrb. solummodo in derivatis superstes: fortem, robustum, alacrem esse, ἀρήϊον εἶναι, praevalere, unde אָרֵאל, ut intelliges. Affine huic verbo est דָּאַר secundarium, ex radice, augmento praepositionis, ortum: *devincere*, vi *deturbare* (niederwältigen). Quae radix aeque iapetica quam semitica est (Ἄρης, Ἡρακλῆς, ἥρως).

אֲרִאֵל

ג"נ וכנכוי אֲרִאֶפֶּם נכפל הל', פתרונו לניר ותקיף נגור קיל, והוזקל על כלנות הגנורים נכלל [הענלדענטהום]. ונרס הזס אָרָא, ונעזס ע"י הסופיי הסקטן ל"ל הזס שלפניהו, וכי כן כרקל מן כרס ע' הסקטן הזה. ולק יתכן לומר שמורכב הוק מן אלי אל כי ק' לק יהיס כנוי לגנורים; ג' יקזס הקנור מן אלי נגד הזרס; ג' הכפל אל ל'. נגזרת הוזקל הזס הזס על אלקי רומס כמו אלקלים ומנוקים [אלזון מנוקי אלקן] ולקוו נקרון, והסזלקס נכונה. וכקוד אריאל לפעמים לק יכנס עכס המון.

n. m. (c. suff. אֲרִאֶפֶּם): valens, praevalidus heros, etiam de heroibus communiter (Heldenthum, Ritterschaft). Nomen primitivum est אָרָא, unde fit אָרֵאל, auctum terminatione diminutiva, quae solet duplicari (cf. כַּרְסֹלֵי, כַּרְסֹלֵי). Quod multi dicunt, contractione natum esse ex אֲרִי אֵל (e. c. Ibn-Esra), displicet. Quamvis enim semel אָרֵאל interpunctum inveniatur, dici tamen non potest, qua ex lege facta fuerit illa contractio quove jure litera extrema soleat duplicari. D. Qimchi in l. r.: אֲרִאֵה לָהֶם = אֲרִאֶפֶּם, insulse. Talmudice אָרֵאל de angelo. Trg.: רַבְרְבֵי, quod et ipsum de angelis dicitur.

cum suff.: אֲרִאֶפֶּם
Jes. 33, 7. הן אראלם צעקו

אָרֵאל

ג"ו כמו אָרֵאל, כיי נמקך מעכו ע"י המנקדים, ונרצו כחבר לחקכו אָרָא, ומוזקל על ירוזלים עיר גנורים ונקולה כלי כבוזה ודוק. עי' אָרָה.

n. m. (= אָרֵאל), ortum ex radice אָרָא, dicitur de Hierosolymis non propter *aram* s. altari, sed tanquam heroum habitaculo.

Nif-al: נֶאֱצַר
3 *imperf.:* יֵאָצֵר
Jes. 23, 18. לא יאצר ולא יחסן
Hif-il: * הֶאֱצִיר
1 *imperf.:* * וָאוֹצְרָה
Neh. 13, 13. ואוצרה על־אוצרות

אֹצָר

ג"ו ומקמך אוֹצָר ומכנוי אֲצָרוֹת, פתרונו לו דבר הקופס וקופס וגולר נעל דבר [ע"ע עולס, קופס], כמו לקס ומעגוכס [צפייכער], ונקמת לנרס גס מקכוון הזס; לו מקגול ומקסוף כלומר מתנוסס הכנוכס [פאַרכלאָסט].

n. m., aut id, quod recondit s. res reponendas capit, h. e. horreum, penus, aerarium (θήκη, ἀποθήκη, ταμιεῖον), aut res reposita, fortunae, opes, res pretiosae, quae solent abscondi ac penitus abstrudi, κειμήλιον, θησαυρός.

אוֹצָר
Prv. 21, 20. אוצר נחמד ושמן

הָאוֹצָר
Neh. 10, 39. לבית האוצר
Jer. 38, 11. אל־תחת האוצר
Mal. 3, 10. אל־בית האוצר

מֵאוֹצָר
Prv. 15, 16. מאוצר רב ומהומה בו
constr.: אוֹצַר
Jos. 6, 19. אוצר יי יבוא
Jos. 6, 24. נתנו אוצר בית־יי
Dan. 1, 2. בית אוצר אלהיו
Hos. 13, 15. אוצר כל־כלי חמדה

לְאוֹצַר
constr.:
1 Chr. 29, 8. נתנו לאוצר בית־יי
Esr. 2, 69. 7, 71. נתנו לאוצר המלאכה
Neh. 7, 70. התרשתא נתן לאוצר

אוֹצָרוֹ
cum suff.:
Dt. 28, 12. יפתח יי לך את־אוצרו
Jes. 33, 6. יראת יי היא אוצרו
Jer. 50, 25. פתח יי את־אוצרו

אוֹצָרוֹת, אֹצָרֹת
pl.:
Neh. 13, 13. על־אוצרות שלמיה
Prv. 21, 6. פעל אצרות בלשון שקר
Jer. 51, 13. רבת אוצרת
Joel 1, 17. נשמו אצרות

וְאוֹצָרוֹת
pl.:
2 Chr. 32, 27. ואוצרות עשה־לו לכסף

הָאֹצָרוֹת
pl.:
1 Chr. 26, 24. נגיד על־האצרות
1 Chr. 27, 25. ועל־האצרות בשדה

בְּאוֹצָרוֹת
pl.:
Ps. 33, 7. באוצרות תהומות

לָאוֹצָרוֹת
pl.:
Neh. 12, 44. לאוצרות לתרומות
Neh. 13, 12. והיצהר לאוצרות

אֹצְרוֹת
constr.:
1 Rg. 14, 26. ויקח את אצרות בית־יי
1 Rg. 14, 26. ואת־אוצרות בית המלך
1 Rg. 15, 18. ואת אוצרות בית המלך
2 Rg. 24, 13. את־כל־אוצרות בית יי
1 Chr. 26, 20. אוצרות בית האלהים
1 Chr. 26, 22. על־אצרות בית יי
1 Chr. 26, 26. על־כל אצרות הקדשים
1 Chr. 27, 25. ועל־אצרות המלך
1 Chr. 27, 28. ועל־אצרות השמן
2 Chr. 12, 9. ויקח את־אצרות בית יי
2 Chr. 12, 9. ואת־אצרות בית המלך
2 Chr. 25, 24. ואת אצרות בית המלך
Job. 38, 22. הבאת אל־אצרות שלג
Prv. 10, 2. לא־יועילו אוצרות רשע
Jes. 45, 3. ונתתי לך אוצרות חשך
Jer. 20, 5. כל־אוצרות מלכי יהודה
Mich. 6, 10. אצרות רשע ואיפת רזון

אֲרִיאֵל, אֲרִאֵל
2 Sam. 23, 20. את שני אראל מואב
1 Chr. 11, 22. את שני אריאל מואב
Jes. 29, 1. הוי אריאל אריאל
לְאֲרִיאֵל
Jes. 29, 2. והציקותי לאריאל
כַּאֲרִיאֵל
Jes. 29, 2. והיתה לי כאריאל

אָרַב

פעל נוד ועתיד יֶאֱרֹב, פתכונו התקשרות והתקנרות כסיסה וקנוט ותכיפה [קניפֿען, פֿלעכטען], ולדופי ארג עָרַב, רָפָא וכן ניוכי (ῥάπ-τω). ומוזלל פה על תכיפת רשת לנוד נה, ועל תכיפה ותיפה נתכה לדבר נעתיכת פת וותיפה לו, ומכיוכי אֹרֶב יחוש, ועוד יש אֹרֶב נמר אֹרֶב כמו אֹבֵד נמר אֹבֵד. ספיעל וספעיל יודעו מן שורש.

verb. trans., nectere, colligare, nodum connectere (radix est רָב, quacum cohaerent רָבַב, רָהַב, עָרַב, רָפָא, gr. ῥάπ-τειν), translate, sicuti apud Graecos κακὰ ῥάπτειν, δόλον ὑφαίνειν, insidias collocare, parare, ponere, instruere. Al: ἐνεδρεύειν. Hinc אֹרֶב (pro אָרֶב, sicut אֹבֵד pro אָבֵד), insidiae, ἐνέδρα.

3 *perf.*: וַאֲרֹב
Dt. 19, 11. וארב לו וקם עליו
1 *perf.*: אָרַבְתִּי *p.*
Job. 31, 9. ועל־פתח רעי ארבתי
3 *pl.*: אָרְבוּ
Ps. 59, 4. כי הנה ארבו לנפשי
Thr. 4, 19. במדבר ארבו לנו
2 *perf. pl.*: וַאֲרַבְתֶּם
Jud. 21, 20. לכו וארבתם בכרמים
part.: אוֹרֵב, אֹרֵב
Jos. 8, 2. שים־לך ארב לעיר
Jos. 8, 12. וישם אותם אורב
Jos. 8, 14. כי־אורב לו מאחרי העיר
Thr. 3, 10. דב ארב הוא לי
וְאוֹרֵב, וְאֹרֵב
Jud. 20, 33. וארב ישראל מגיח
Esr. 8, 31 מכף אויב ואורב על־הדרך
הָאֹרֵב
Jos. 8, 21. כי־לכד הארב את־העיר
Jud. 20, 36. כי בטחו אל־הארב
Jud. 20, 37. וימשך הארב
Jud. 20, 38. לאיש ישראל עם־הארב
וְהָאֹרֵב, וְהָאוֹרֵב
Jos. 8, 19. והאורב קם מהרה
Jud. 16, 9. והארב ישב לה בחדר
Jud. 16, 12. והארב ישב בחדר
Jud. 20, 37. והארב החישו
לְאֹרֵב
1 Sam. 22, 8. 13. לארב כיום הזה
מֵהָאוֹרֵב
Jos. 8, 7. ואתם תקמו מהאורב
p. pl.: אֹרְבִים
Jos. 8, 4. ראו אתם ארבים לעיר
Jud. 20, 29. וישם ישראל ארבים
הָאֹרְבִים
Jer. 51, 12. הכינו הארבים
imperat.: אֱרֹב *s. M.*
Prv. 12, 6. דברי רשעים ארב־דם
imperat.: וַאֲרֹב
Jud. 9, 32. וארב בשדה
2 *imperf.*: תֶּאֱרֹב
Prv. 24, 15. אל־תארב רשע
3 *impf.*: יֶאֱרֹב
Ps. 10, 9. יארב לחטוף עני
וַיֶּאֱרֹב
Jud. 9, 43. ויארב בשדה
3 *impf fem.*: תֶּאֱרֹב
Prv. 7, 12. ואצל כל־פנה תארב
Prv. 23, 28. אף־היא כחתף תארב
1 *imperf. pl.*: נֶאֱרֹבָה
Prv. 1, 11. נארבה לדם
3 *impf. pl.*: יֶאֱרְבוּ
Prv. 1, 18. והם לדמם יארבו
Mich. 7, 2. כלם לדמים יארבו
וַיֶּאֱרְבוּ
Jud. 9, 34. ויארבו על־שכם
Jud. 16, 2. ויארבו־לו כל־הלילה
Pi-el: אֵרַב
part. pl.: מְאָרְבִים
מארבים על ראשי ההרים
Jud. 9, 25.
2 Chr. 20, 22 מארבים על־בני עמון
Hif-il: הֵאֱרִיב
3 *imperf.*: וַיָּרֶב
1 Sam. 15, 5. וירב בנחל
אֹרֶב
ז"ו קנולי ועניכו תסקר, כן נמוצג מופצעי [הינצערקלעט], כן מקום המקרב והמסתר, ומוזלל ג"כ על מקום לשכב תשכב שמה קיקו ערב.
n. m. locus, ubi quis insidias tendit; locus secretus, ubi ferae delitescunt, cubile, lustrum apud poetas, latibulum, quo ferae se tegunt.
Job. 37, 8. ותבוא חיה במו־ארב
Job. 38, 40. ישבו בסכה למו־ארב
אָרֶב
ז"ו וכנכוי אָרְבּוֹ, ענינו תכיפה וומוס רע, כלקף עס אָרֶב כניוכו מופצעי [לינט־שפינכוס, נשלכשעללונג].
n. m. (form. abstr. sicut אֹרֶב), insidiae, quae clam nectuntur, fraus insidiosa, astu apud antiquos.
cum suff.: אָרְבּוֹ
Jer. 9, 7. ובקרבו ישים ארבו
cum suff.: בְּאָרְבָּם
Hos. 7, 6. בארבם כל־הלילה
מַאֲרָב
ז"ו ענינו או מקום אֹרֶב, או תיל או תכיליס לשב לשכב יעמודו.
n. m. 1) locus insidiis aptus; 2) turmae insidiantes, insidiatorum turba.
הַמַּאֲרָב
Jos. 8, 9. וילכו אל־המארב
Jud. 9, 35. אשר־אתו מן־המארב
2 Chr. 13, 13. הסב את־המארב לבוא
וְהַמַּאֲרָב
2 Chr. 13, 13. והמארב מאחריהם
constr.: בְּמַאֲרַב
Ps. 10, 8. ישב במארב חצרים
אַרְבֶּה
ז"ו כנוי לקנב [הייסשרעקקע], ומוא המין תשב נתגדה ועדה יסע ויבוא, ושמו אַרְבֶּה, לשון תכור נתכנה, לומר תכר ומסון [עטופט, נשלכע]. ותשב מיני קנב עי' נוס.
n. m., cicadae gregalis genus. Al. ἀκρίς, locusta, a verbo אָרַב jungere, quod junctae catervatim migrant (*gryllus gregarius*).
הכני מביא מחר ארבה
Ex. 10, 4. בגבלך
Ex. 10, 14. וארבה כמהו
Ex. 10, 19. לא נשאר ארבה אחד
Jud. 6, 5. ובאו כדי־ארבה לרב
1 Reg. 8, 37. שדפון ירקון ארבה
2 Chr. 6, 28. ארבה וחסיל כי יהיה
Ps. 105, 34. אמר ויבא ארבה
הָאַרְבֶּה
ורוח־תקדים נשא את
Ex. 10, 13. הארבה
Ex. 10, 14. ויעל הארבה
Ex. 10, 19. וישא את־הארבה
Lev. 11, 22. את־הארבה למינו
Dt. 28, 38. כי יחסלנו הארבה
Joel 1, 4. אכל הארבה
Joel 1, 4. ויתר הארבה
Joel 2, 25. אשר אכל הארבה
בָּאַרְבֶּה
Ex. 10, 12. על־ארץ מצרים בארבה
כָּאַרְבֶּה
Jud. 7, 12. כארבה לרב
Job. 39, 20. התרעישנו כארבה
Ps. 109, 23. נענרתי כארבה
Nah. 3, 15. התכבדי כארבה
Nah. 3, 17. מנזריך כארבה
לָאַרְבֶּה
Ps. 78, 46. ויגיעם לארבה
Prv. 30, 27. מלך אין לארבה
מֵאַרְבֶּה
Jer. 46, 23. כי רבו מארבה
אַרְבֶּה
ז"כ מן אֹרֶב הכניס אַרְבּוֹת, ענינו מלכדת ומשמש פת ונמים [שלינגע], ותכנות ידיו הענין המלכדת והנימים לשב עשו ידיו, ויש לשון קריעה והכיתה והיות לשפה.
n. f. (a m. אָרַב), laqueus, fraudum insidiarumque nodus (Truggespinst).
constr. pl.: אַרְבּוֹת
Jes. 25, 11. עם ארבות ידיו
אַרְבָּה
ז"כ תוקדיי מן אָרַב זכר, כמו אַגְּדָה מן אָגַד. פתכונו המסונך והמכוכר מעשה רשת וסכנים, והוזלל על סכנה כללו [גיעשעכ] כדמות קלון, או לשונך יוכיס כפי המשך. הכרע יחוש.
n. f. (ab adj. m. אָרֹב, quemadmodum אַגְּדָה factum est ex אָגֹד, transenna, cancelli, fenestra clathrata, a vrb. אָרַב propter ligna inter se in transversum annexa. LXX: θυρίς, ὀπή, καταῤῥάκτης (Fallgatter).
מֵאַרְבֶּה
Hos. 13, 3. וכעשן מארבה
pl.: אַרְבּוֹת
2 Reg. 7, 19. ו' עשה ארבות בשמים
Jes. 24, 18. כי־ארבות ממרום נפתחו
pl. constr.: אַרְבּוֹת
Mal. 3, 10. ארבות השמים
constr.: וַאֲרֻבַּת
Gn. 7, 11. וארבת השמים נפתחו
Gn. 8, 2. תהום וארבת השמים
pl. abs.: בְּאֻרְבּוֹת
Eccl. 12, 3. וחשכו הראות בארבות
cum suff.: אֲרֻבֹּתֵיהֶם
Jes. 60, 8. וכיונים על־ארבתיהם

אַרְבַּע

v. s. r. רָבַע *p.* 1036.

אָרַג

פעל נוד ועתידו יֶאֱרֹג, פתכונו קליעת [פֿלעכטען] ומלמול דלת רשת תלתלים או שכיכת דנר תס, והוזלל על לוילת והקיתס של תלרגים, לשב לתס תכונ

אָרַג
verb. trans.: 1) *plectere* capillos, eos in nodos colligere, ita ut dependeant cincinnorum fimbriae. Al. ὑφαίνειν τὰς σειρὰς τῆς κεφαλῆς. 2) *texere* (div. aliquo modo a רָקַם et חָשַׁב) v. c. linum aut lanam unius coloris; אֹרֶג, textor, ὑφάντης. Eadem radix subest etiam verbo secundario תּוֹלַעַת et Graeco ἀράχνη, aranea (חָמְסָה שֶׁאֹרְגֶת אֶרֶג לְעָרְוָם זְבוּבִים בְּחַכְמָנוֹת)
part.: אֹרֵג
Ex. 28, 32. 39, 27. מעשה ארג
וְאֹרֵג
Ex. 35, 35. וארג עשי כל־מלאכה
כְּאֹרֵג
Jes. 38, 12. קפדתי כארג חיי
part. pl.: אֹרְגִים
וחץ חניתו כמנור
1 Sam. 17, 7. ארגים
2 Sam. 21, 19. ארגים בית הלחמי
ועץ חניתו כמנור
2 Sam. 21, 19. ארגים
1 Chr. 11, 23. חנית כמנור ארגים
1 Chr. 20, 5. ועץ חניתו כמנור ארגים
plur. masc.: וְאֹרְגִים
Jes. 19, 9. וארגים חורי
pl. fem.: אֹרְגוֹת
2 Reg. 23, 7. אשר הנשים אֹרְגוֹת שם
2 *imperf.*: תַּאֲרֹגִי *fem.*
Jud. 16, 13. אם־תארגי את־שבע
3 *imperf.*: יֶאֱרֹג
Jes. 59, 5. וקורי עכביש יארגו
אֶרֶג
ז"ו וענינו או קלוע וכניסה, כמו קליעת תשער [נעפֿלעכטן], או כלי תלרג לשב יכוע לסס ותסס [וועבערשפֿלעכטן], וילוע תשכוו.
n. m. 1) capilli in nodos collecti (Haargeflecht); 2) radius *textorius*, qui solet a nobis navicula appellari. Al. semel πάσσαλος (חַד הָאֶרֶג), semel in libro Jobi λαλιά, inepte. Melius targumista ad Jobum: גַּרְדִּית מָחֵי.
paus.: אָרֹג
Job. 7, 6. ימי קלו מני־ארג
הָאֶרֶג
Jud. 16, 14. ויסע את־היתד הארג

אַרְגָּז

ז"ו לקרי, ופרשו רבי הקדמונים שהוא כמו אַרְגָּמָן נחלוף מ' בו', ותפשר נ' שהוא מן אֶרֶג, ויהיה פתכונו רשת כמו לרג [נעוועכט] כסופי נָ כמו מרקחן וכשתון, ואולי לפקבל לרגמן מן לרגון.
n. m. ortum, ut veterum plerique asserunt, ex אַרְגָּמָן unius literae commutatione; secundum alios ex אֶרֶג et גָּזַז compositum, id quod minime fieri potuit: *purpura*, *conchylium*. Quidni radix esse poterit אֶרֶג, terminatione eadem aucta, qua מַרְחֶשֶׁת, נַעֲשְׂתֶּן, מַרְחֲשֶׁת, ita ut proprie sit textura eaque conchyliata? Quod si ponas, אַרְגָּמָן contra ex אַרְגָּן, quae est primaria forma, ortum dixeris.
definit.: אַרְגְּוָנָא

ארגונא ילבש Dan. 5, 7.
ארגונא תלבש Dan. 5, 16.
והלבשו לדניאל ארגונא Dan. 5, 29.

וּבָאַרְגָּוָן

ובארגון וכרמיל 2 Chr. 2, 6.

אַרְגַּז

ז״ח ופתכוהו כמו לכון וכיח לוכך[קשׂט-טען, קיסטע], ושלכו סוד. וכיחס זיסולו אַרְגָּא וסוף אֲרָגָּא, וסקופיי דז, וכי כתומי נ״כ זה משרש אַרְגָּא נסופי׳ לחקי.

n. m., arc-a, scrinium, cujus deductio latet. Stirps videtur esse אַרְגָּז (= אַרְגָּא), addita terminatione *as*, quae respondeat Latinae *a* in *arc-a*. Jonat. תֵּרְבּוּתָא. Josephus: *γλωσσόκομον*. Symm: *λαρνάκιον*. Hieronym: capsella. Aqu. *ὕφος κυρτᾶς* (fort. ex אֲרָגָּא et גַּבָּא). Gr. Schol.: *πλεκτὸν ὡσανεὶ κοφίνου ἤτοι ἐκ τριχῶν οἷα σακκία*. Syr. רַגְוָתָא.

הָאַרְגַּז

ואת הארגז ואת 1 Sam. 6, 11.
ואת הארגז אשר- 1 Sam. 6, 15.

בָּאַרְגַּז

תשימו בארגז מצדו 1 Sam. 6, 8.

אַרְגָּמָן

v. s. r. רָגַם *II. p.* 1040.

אַרְדָּה

פעל רקד ומכוכב כהולקותיו: ל׳ ענין לחיכה ותקיפה כח וגבוהה [שטארק, קרעפטיג ויין], והוא כמו אֲרָא לעיל, וגזרתיו אֲרַר, אַרְדָּה. כ׳ ענין קשוי כמחיש, כמו ולגיה כשער [לעזען], חב-פַּלִּיקקען], ובגמרא כחלא לוחה וחלו ידוע [לייגע לעזען], וכלשר מן לקיעת התלים, כמו קלידה בתנוחה בלילה כעכבים גדילה כתחיים מסיקה בזיתים, וכשפה כוזית אדר כמו קשף, וכן אור כמו קלר. ג׳ לשון זריפה ותקיפה [כרעכטען], וכרלף לפ״ו עם אַר, וכן כגזרתי אֲרָא וכדומה, ובגזר מהלקוין אֲרִיאֵל, לומר מוכח, על כי לחי הקלה זחם. ד׳ כמו אֲרָה [לחב מחנו מֲעָרָה], לומר ענין נקיפה וקינוח וכיוצא [חויס-חֲהַלענן], וכן ביוצ זה משרש אֲרִיָּה, ומזה בלחב כרלה בדוח ומנוסח אֲרִיָּה, אֲרֵיהָ, אֲרִיאֵל, והמדקדקים כגעגו וכרכלו בניקור מלות מהלה ומרמיזין.

verb. prim., significatione quadrifariam dispertienda: 1) fortem, robustum esse, unde non differt אֲרָא superius, eaque verbi vis transiit ad deriv. אֲרִיָּה, אֲרִי; 2) carpere, delibare (flosculos), legere (fructus), unde אֲרִיָּה aram., talm. אוֹרָה, collectio, uti ficuum; vindemia. Al. semper *τρυγᾶν*, vindemiare. Aram. semel: בַּסָּה, discerpere (vitem) violenter; 3) *urere*, *ardere* (quae verba communi stirpe nata sunt), et hac quidem vi affinia sunt ei אָר, עֵר et חָרָה, unde אֲרִיאֵל, *ara Dei*. 4) sicuti עָרָה (unde מְעָרָה *caverna*), *cavare*, *excavare*, unde אָרוֹן, אֲרִיָּה, אֲרֵיהָ, id quod videtur verisimilius. Hoc verbum quadruplex iapeticarum aeque ac semiticarum linguarum est commune, quod hoc loco exponere longum est. Grammatici his in rebus multa ad suum arbitrium effinxerunt, atque confuse et permixte agunt de hoc verbo, quod nunc discrete et electe in quatuor species digessimus.

1 perf.: אָרִיתִי

Cant. 5, 1. אריתי מורי עם-בשמי

1 perf. c. suff.: וָאֲרִיתָהּ

Ps. 80, 13. וארוה כל-עוברי דרך

אֲרֵיהָ

ז״נ נקיפה אֲרֵיתָ וסקיף אֲרוֹת. עכיו כית הכעיר, לו מעמד ומלב לגמד סוכיס ע״י כותל מכדיל [פפֿעלצע-צעפֿל], לכן פתיון סוס זכיי, ולפזיקו מקום לסוס [רויפֿע. קיפפע]. עי׳ אָרָה במכוונו לחכעתו.

n. f. (ab אָרָה IV. cavare): praesepe cavum, in quo foenum pecori comedendum objicitur, sive, ut describit Vegetius (I, 56): *alveus* ad ordeum ministrandum, deinde de stabulo, ubi loculi plures ad pabulum jumentis praebendum distincti sunt. Talmud (Sanhedr. c. II sect. X): אֲצַטַבְלָאוֹת. Sic etiam paraphrastes alter libri Est. 6, 10. וְהָפוּךְ לְאוּרְיָא דְּמַלְכָּא דְּקָאֵם בְּרֵישֵׁיהּ דְּאוּרְיָא סְיָסְיָא דְּמַלְכָּא דְּקָאֵם בְּרֵישֵׁיהּ דְּאוּרְיָא (m.). LXX. et Joseph: *φάτνη*. (Pferde-Stand).

pl.: וַאֲרוֹת

2 Chr. 32, 28. וארות לכל-בהמה

constr. pl.: אֲרוֹת

1 Reg. 5, 6. ארות סוסים

אֲרִיָּה

עכיו כמו אֲרֵיָה סמיכות סרכיס אֲרִיּוֹת. נלמי זגור ותדור אֲרָא תמור לסוס וכית סכעיר. ונגמרת אֲרָא כמו אָרוֹן לומר מעון נכוכי לחב בו יוכף דכר, כמו חוכיל דדיכרי, ודוק.

n. f. (= אֲרֵיָה) *praesepe*, *stabulum* (talmudice et targumice semper אֲרָא). In Gemara, quemadmodum אָרוֹן, de loculo cavo, arca seu cista, quo quid reponitur e. c. LXX.: *φάτνη*, Gr. *γλωσσόκομον*. Latine apud Vegetium: *patena*.

pl. constr.: אֲרִיוֹת

2 Chr. 9, 25. אריות סוסים

אֲרִיָּה

ז״כ וסוף כמו אֲרֵיָה, לדעת המדקדקים נסיכום חסוחיות, חולם שבאו יוכל להיות אֵיר בדומה לל עֵיר, כמו אֲרָה בדומה לל עֲרָה, בניין הבם חלום [חֲחֵם-לענן]. ויסיס הבם חוס נכנה מאנו לניין חלנום או סעריכה בית קבול חמקסות ע״כ נכיכותו.

n. f. (= אֲרִיָּה, אֲרֵיָה), ut inquiunt grammatici, literarum trajectione ortum. At vero stirpe אִיר nititur, quae verbo אָרָה affinis est, sicuti verbo עִיר, עָרָה, quae ad unum omnia vim habent *excavandi*; propterea et אֲרִיָּה de alveo dicitur, quo foenum equis ministratur, deinde de stabulo. Al. optime: *μάνδρα*. Neque est a carpendo deducendum, neque a cogendi seu compellendi verbo arabico origo petenda.

pl.: לָאֲוֻרוֹת

2 Chr. 32, 28. ועדרים לאורות

אָרוֹן

זם סתמי, וסמיך אֲרוֹן ע״מ חָזוֹן. פתיכו יזוע לכגו [לחלע, מוסיענקיס-

Dan. 5, 7.
Dan. 5, 16.
Dan. 5, 29.

וּבָאַרְגָּוָן

2 Chr. 2, 6.

אַרְגַּז

3 and pakkuno kamo lakun and kik lukuk[kaśś-ṭan, kisṭa], and šalaḫu sud. and kiḫaś zisulu arag and uk agag, and sufi-i dz, and kamui nk zeh mišraš arag nsufi-i laḫki.

n. m., arc-a, scrinium, cujus deductio latet. Stirps videtur esse arag (= arga), addita terminatione *as*, quae respondeat Latinae *a* in *arc-a*. Jonat. tirbuta. Josephus: *γλωσσόκομον*. Symm: *λαρνάκιον*. Hieronym: capsella. Aqu. *ὕφος κυρτᾶς* (fort. ex arga et gab). Gr. Schol.: *πλεκτὸν ὡσανεὶ κοφίνου ἤτοι ἐκ τριχῶν οἷα σακκία*. Syr. rgwata.

haargaz

ואת הארגז ואת 1 Sam. 6, 11.
ואת הארגז אשר- 1 Sam. 6, 15.

baargaz

תשימו בארגז מצדו 1 Sam. 6, 8.

argaman

v. s. r. ragam *II. p.* 1040.

arda

פעל רקד ומכוכב כהולקותיו: ל׳ ענין לחיכה ותקיפה כח וגבוהה [שטארק, קרעפטיג ויין], והוא כמו ara הלעיל, וגזרתיו arar, arada. כ׳ ענין קשוי כמחיש, כמו ולגיה כשער [לעזען], חב-פַּלִּיקקען], ובגמרא כחלא לוחה וחלו ידוע [לייגע לעזען], וכלשר מן לקיעת התלים, כמו קלידה בתנוחה בלילה כעכבים גדילה כתחיים מסיקה בזיתים, וכשפה כוזית אדר כמו קשף, וכן אור כמו קלר. ג׳ לשון זריפה ותקיפה [כרעכטען], וכרלף לפ״ו עם ar, וכן כגזרתי ara וכדומה, ובגזר מהלקוין ariel, לומר מוכח, על כי לחי הקלה זחם. ד׳ כמו arah [לחב מחנו maarah], לומר ענין נקיפה וקינוח וכיוצא [חויס-חֲהַלענן], וכן ביוצ זה משרש ariah, ומזה בלחב כרלה בדוח ומנוסח ariah, arieh, והמדקדקים כגעגו וכרכלו בניקור מלות מהלה ומרמיזין.

verb. prim., significatione quadrifariam dispertienda: 1) fortem, robustum esse, unde non differt ara superius, eaque verbi vis transiit ad deriv. ariah, ari; 2) carpere, delibare (flosculos), legere (fructus), unde ariah aram., talm. orah, collectio, uti ficuum; vindemia. Al. semper *τρυγᾶν*, vindemiare. Aram. semel: bassa, discerpere (vitem) violenter; 3) *urere*, *ardere* (quae verba communi stirpe nata sunt), et hac quidem vi affinia sunt ei ar, er et harah, unde ariel, *ara Dei*. 4) sicuti arah (unde mearah *caverna*), *cavare*, *excavare*, unde aron, ariah, arieh, id quod videtur verisimilius. Hoc verbum quadruplex iapeticarum aeque ac semiticarum linguarum est commune, quod hoc loco exponere longum est. Grammatici his in rebus multa ad suum arbi-

שערים לארון 1 Chr. 15, 23. 24.
וישליכו לארון עד-לכלה 2Chr.24,10

constr. אֲרוֹן, אֲרֹן

ועשו ארון עצי שטים Ex. 25, 10.
אשר על-ארון העדת Ex. 25, 22.
לפרכת את ארון העדות Ex.26,33.
הכפרת על ארון העדת Ex. 26, 34.
אשר על-ארן העדת Ex. 30, 6.
ואת ארון העדת Ex. 30, 26.
את-ארון העדת Ex. 39, 35.
ושמת שם את ארון העדות Ex.40,3.
לפני ארון העדת Ex. 40, 5.
ויסך על ארון העדות Ex. 40, 21.
וכסו-בה את ארן העדת Num. 4, 5.
אשר על-ארן העדת Num. 7, 89.
לשאת את-ארון ברית-יי Dt.10,8.
הנשאים את-ארון ברית-יי Dt.31,9.
נשאי ארון ברית-יי לאמר Dt.31,25.
מצד ארון ברית-יי Dt. 31, 26.
ועשית לך ארון עץ Dt. 10, 1.
את ארון ברית-יי אלהיכם Jos.3,3.
שאו את-ארון הברית Jos. 3, 6.
וישאו את-ארון הברית Jos. 3, 6.
נשאי ארון-הברית לאמר Jos.3, 8.
הנח ארון הברית Jos. 3, 11.
הכהנים נשאי ארון יי Jos. 3, 13.
לפני ארון יי אלהיכם Jos. 4, 5.
מפני ארון ברית-יי Jos. 4, 7.
נשאי ארון הברית Jos. 4, 9.
ויעבר ארון-יי Jos. 4, 11.
נשאי ארון העדות Jos. 4, 16.
נשאי ארון ברית-יי Jos. 4, 18.
שאו את-ארון הברית Jos. 6, 6.
יובלים לפני ארון יי Jos. 6, 6.
והחלוץ יעבר לפני ארון יי Jos.6,7.
ויסב ארון-יי את-העיר Jos. 6, 11.
וישאו הכהנים את-ארון יי Jos.6,12
היבלים לפני ארון יי Jos. 6, 13.
אחרי ארון יי Jos. 6, 13.
לפני ארון יי עד-הערב Jos. 7, 6.
נשאי ארון ברית-יי Jos. 8, 33.
ושם ארון ברית האלהים Jud.20,27.
אשר-שם ארון אלהים 1 Sam. 3, 3.
את-ארון ברית יי 1 Sam. 4, 3.
את ארון ברית-יי צבאות 1 S. 4,4.
עם-ארון ברית האלהים 1 Sam.4,4.
ויהי כבוא ארון ברית-יי 1 Sam.4,5.
כי ארון יי בא אל-המחנה 1 S.4,6.
לבו חרד על ארון האלהים 1 S.4,13.
כהזכירו את ארון האלהים 1 Sam. 4, 18.
אל-הלקח ארון האלהים 1 S.4,19.21.
כי נלקח ארון האלהים 1 S. 4, 22.
לקחו את ארון האלהים 1 S. 5, 1.
ויקחו פלשתים את-ארון האלהים 1 Sam. 5, 2.
לפני ארון יי 1 Sam. 5, 3. 4.
לא-ישב ארון אלהי ישראל 1 S.5,7.
יסב ארון אלהי ישראל 1 Sam.5,8.
את-ארון אלהי ישראל 1 Sam.5, 8.
וישלחו את-ארון האלהים 1 S.5,10.
כבוא ארון האלהים עקרון 1 S.5,10.
את-ארון אלהי ישראל 1 Sam.5,10.
את-ארון אלהי ישראל 1 Sam.5,11.
ויהי ארון-יי בשדה פלשתים 1 S.6,1
את-ארון אלהי ישראל 1 Sam.6,3.
ולקחתם את-ארון יי 1 Sam. 6, 8.
את-ארון יי אל-העגלה 1 Sam.6,11.
והלוים הורידו את-ארון יי 1 S.6,15
אשר חניחו עליה את ארון יי 1 Sam. 6, 18.
השבו פלשתים את-ארון יי 1 Sam. 6, 21.
ויעלו את-ארון יי 1 Sam. 7, 1.
לשמר את-ארון יי 1 Sam. 7, 1.
הגישה ארון האלהים 1 Sam.14,18.
כי-היה ארון האלהים 1 Sam.14,18.

עע, וזגנ], שכשו אֲרָה נסומס עֲרָה, לשון נקיפה וכניפה. נגמרת אֲרָא נכלף עם לחנו.

n. gen. comm. (ad modum formae חָזוֹן), arca, capulus, ad corpora condita asservanda (Mumienkiste). Hieros: גְּלוֹסְקָמָא gr. *γλωσσόκομον*. quod et ipsum inter Hellenistas de feretro s. capulo dicitur. Radix est אָרָה (= עָרָה) excavare. Talmudice אֲרוֹנָא et אַרְגָּז promiscue dicuntur.

הָאָרוֹן, הָאָרֹן

על צלעת הארן Ex. 25, 14.
לשאת את-הארן בהם Ex. 25, 14.
בטבעת הארן יהיו הבדים Ex.25,15
ונתת אל-הארן את-העדת Ex.25,16
על-הארן מלמעלה Ex. 25, 21.
ואל-הארן תתן את-העדת Ex.25,21
ואת-הארן לעדת Ex. 31, 7.
את-הארן ואת-בדיו Ex. 35, 12.
ויעש בצלאל את-הארן Ex. 37, 1.
על צלעת הארן Ex. 37, 5.
לשאת את-הארן Ex. 37, 5.
וסכת על-הארן Ex. 40, 3
ויתן את-העדת אל-הארן Ex. 40, 20.
וישם את-הבדים על-הארן Ex. 40, 20.
ויתן את-הכפרת על-הארן Ex. 40, 20.
ויבא את-הארן Ex. 40, 21.
אשר על-הארן Lev. 16, 2.
ומשמרתם הארן Num. 3, 31.
ויהי בנסע הארן Num. 10, 35.
נשאי הארון הברית Jos. 3, 14.
וכבוא נשאי הארון Jos. 3, 15.
ורגלי הכהנים נשאי הארון Jos.3,15.
נשאי הארון ברית-יי Jos. 3, 17.
והכהנים נשאי הארון שופרות היובלים לפני הארון Jos. 6, 4.
והמאסף הלך אחרי הארון Jos.6,9.
ויראו את-הארון 1 Sam. 6, 13.
מיום שבת הארון 1 Sam. 7, 2.
הלך לפני הארון 2 Sam. 6, 4.
הארון וישראל ויהודה 2 S.11,11.
וישאו הכהנים את-הארון 1Rg.8,3.
לפני הארון מזבחים 1 Reg. 8, 5.
אל-מקום הארון 2 Reg. 8, 7.
ויסכו הכרבים על-הארון 1Reg.8,7.
בית יי ממנוח הארון 1 Chr. 6, 16.
לאחז את-הארון 1 Chr. 13, 9.
שלח ידו אל-הארון 1 Chr. 13, 10.
את-הארון אליו 1 Chr. 13, 13.
הנשאים את-הארון 1 Chr. 15, 27.
לפני הארון תמיד 1 Chr. 16, 37.
וישאו הלוים את-הארון 2Chr.5,4.
ויעלו את-הארון 2 Chr. 5, 5.
הנועדים עליו לפני הארון 2Chr.5,6.
כנפים על-מקום הארון 2Chr.5, 8.
ויכסו הכרובים על-הארון 2Chr.5,8.
ראשי הבדים מן-הארון 2Chr.5,9.
ואשים שם את-הארון 2 Chr. 6, 11.
ויהי בעת יביא את-הארון 2 Chr. 24, 11.
ויערו את-הארון 2 Chr. 24, 11.

בָּאָרוֹן

ויושם בארון במצרים Gn. 50, 26.
אשר שברת ושמתם בארון Dt.10,2.
בארון אשר עשיתי Dt. 10, 5.
אין בארון רק שני לחות 1Reg.8,9.
כי-רב הכסף בארון 2 Reg. 12, 11.
אין בארון רק שני הלחות 2Chr.5,10.

לָאָרוֹן

עמדים מזה ומזה לארון Jos.8,33.
ואשם שם מקום לארון 1Reg.8,21.

משם את ארון האלהים 2 Sam.6,2.
וירכבו את־ארון האלהים 2 S.6,3.
עם ארון האלהים ואחיו 2 S. 6,4.
וישלח עזא אל־ארון האלהים 2 Sam. 6, 6.
וימת שם עם ארון האלהים 2 S.6,7.
איך יבוא אלי ארון יי׳ 2 Sam. 6, 9.
את־ארון יי׳ על־עיר דוד 2 S. 6,10.
וישב ארון יי׳ בית עבד אדם 2 S.6,11.
בעבור ארון האלהים 2 Sam.6,12.
ויעל את־ארון האלהים 2 Sam.6,12.
נשאי ארון־יי׳ ששה צעדים 2 S.6,13.
מעלים את־ארון יי׳ 2 Sam. 6, 15.
והיה ארון יי׳ בא עיר דוד 2 S.6,16.
ויבאו את־ארון יי׳ 2 Sam. 6, 17.
את־ארון ברית האלהים 2 S.15,24.
ויצקו את־ארון האלהים 2 S.15,24.
השב את־ארון האלהים 2 S.15,25.
את־ארון האלהים ירושלם 2 Sam. 15, 29.
כי־נשאת את ארון 1 Reg. 2, 26.
אדני יהוה ויעמד לפני ארון 1 Reg. 3, 15.
ברית־יי׳ לתתן שם את־ארון 1 Reg. 6, 19.
ברית יי׳ להעלות את־ארון 1 Reg. 8, 1.
ברית־יי׳ ויעלו את־ארון יי׳ 1 Reg. 8, 4.
את־ארון ברית־יי׳ 1 Reg. 8, 6.
הכהן ארון אחד 2 Reg. 12, 10.
ונסבה את־ארון אלהינו 1Chr.13,3.
להביא את־ארון האלהים 1 Chr. 13, 5.
את ארון האלהים 1 Chr. 13, 6. 7. 12. 15, 15. 16, 1.
וישב ארון האלהים 1 Chr. 13, 14.
את־ארון האלהים 1 Chr. 15, 2.
לשאת את־ארון האלהים 1Chr.15,2.
להעלות את־ארון יי׳ 1Chr.15,3.14.
והעליתם את ארון יי׳ 1Chr.15,12.
לפני ארון האלהים 1 Chr. 15, 24.
להעלות את־ארון ברית־יי׳ 1 Chr. 15, 25.
נשאי ארון ברית־יי׳ 1 Chr. 15, 26.
את־ארון ברית־יי׳ 1 Chr. 15, 28.
ויחי ארון ברית־יי׳ 1 Chr. 15, 29.
ויתן לפני ארון יי׳ 1 Chr. 16, 4.
לפני ארון ברית־האלהים 1 Chr. 16, 6.
לפני ארון ברית־יי׳ 1 Chr. 16, 37.
להביא את־ארון ברית־יי׳ 1 Chr. 22, 19.
וסככים על־ארון ברית־יי׳ 1 Chr. 28, 18.
אבל ארון האלהים 2 Chr. 1, 4.
להעלות את־ארון ברית־יי׳ 2Chr.5,2.
את־ארון ברית־יי׳ אל־מקומו 2 Chr. 5, 7.
אשר־באה אליהם ארון יי׳ 2 Chr. 8, 11.
ויעשו ארון אחד 2 Chr. 24, 8.
תנו את ארון־הקדש 2 Chr. 35, 3.
ונוד ארון ברית יי׳ Jer. 3, 16.

constr.: וַאֲרוֹן

וארון בריתיי׳ נסע Num. 10, 33.
וארון בריתיי ומשה Num.14,44.
וארון ברית יי׳ הלך Jos. 6, 8.
וארון אלהים נלקח 1 Sam. 4, 11.
וארון האלהים נלקחה 1 Sam.4,17.
וארון האלהים ישב 2 Sam. 7, 2.
וארון בריתיי׳ 1 Chr. 17, 1.
אתה וארון עזך 2 Chr. 6, 41.
אתה וארון עזך Ps. 132, 8.

בָּאָרוֹן

כי ראו בארון יי׳ 1 Sam. 6, 19.

לָאָרוֹן

לארון אלהי ישראל 1 Sam. 5, 8.
מה־נעשה לארון יי׳ 1 Sam. 6, 2.
ויכן מקום לארון האלהים 1 Chr. 15, 1.
בית מנוחה לארון ברית־יי׳ 1 Chr. 28, 2.

אֲרִיאֵל

ז״ז וכפול נמכוכו. ף׳ משכ אֲרֵה נמכוון רקשון, כלומר כניר כף וגנור וחיץ לב [לעלה]. ג׳ משכ קרס נמכוון קור לומר קשם [פֿייערעקל, אלטאר]. ומסופק לכי קס אֵל חלק הככנה קו ציסים התעכוכות מן ־ל סופי הסקשן.

n. m., cujus est vis duplex: 1) a verbo אָרָה I, fortem, robustum esse: *heros*, vir robore divino praeditus. 2) a vrb. אָרָה III, urere, ardere, *ara*, *θυμιατήριον*, *θυσιαστήριον*; *èl* finale sitne nomen divinum an terminationis diminutivae forma productior, in dubium venire potest. Aliter id vocabulum per traditionem derivatur. Sunt, qui dicant, ignem sanctum altari prioris templi instar *leonis*, posterioris instar *canis* incubuisse, cum quinque res in domo altera defecerint; alii aliter.

אֲרִיאֵל, אֲרְאֵל

את־שני אראל מואב 2 Sam.23,20.
את שני אריאל מואב 1 Chr.11,22.
הוי אריאל אריאל Jes. 29, 1.
הצבאים על־אריאל Jes. 29, 7.

K'tib: וְהָאֲרְאֵל

והארא֯ל שתים Ez.43,16.

Q'ri: וְהָאֲרִיאֵל

והאריאל שתים Ez. 43, 16.

כְּאֲרִיאֵל

והיתה לי כאריאל Jes. 29, 2.

לַאֲרִיאֵל

והצקותי לאריאל Jes. 29, 2.

K'tib: וּמֵקָאֲרְאֵל

ומהאראיל ולמעלה Ez. 43, 15.

Q'ri: וּמֵהָאֲרִיאֵל

ומהארא֯ל ולמעלה Ez. 43, 15.

אֲרִי

זס עומעמי נלנוס וכר, סרניס אֲרָיִם, פתכוכו זס ניס נכלף עס לני ליס זסל [לַחוּץ], ומרכו אֲרֵה, נמכוון סרקשון, וככו ע״מ עכי. תמכוס פתכוכו נעל־כף וגכוכס [דער יוענינע = *ἀφειος*]. והלומיכס זמרס קרס מלמן קעוף מקסס תפל הוף ונסת הוכס.

n. epic. form. m. pl. אֲרָיִם *leo*, propter *ferociam* (syn. גּוּר אַרְיֵה, לָבִיא, שַׁחַל, אַרְיֵה, כְּפִיר quibus de nominibus cf. B. Sanhedr. c. II. fol. 95, 1.) Hesych: *Ἀριώθ. ἢ λέαινα ὑπὸ Σύρων.* בְּאֲרִי Ps. 22, 7. ut ipsa Masoret testatur (בְּתָרֵי לַיְשָׁנֵי), aliter est explicandum.

אמר עצל ארי בחוץ Prv. 22, 13.
ארי בין הרחבות Prv. 26, 13.
ארי־נהם ודב שוקק Prv. 28, 15.
אריה במסתרים Thr. 3, 10.

הָאֲרִי

ובא האריואת־הדוב 1Sam.17,34.
גם את־האריגם־הדוב 1 S. 17, 36.
מיד האריומיד הדב 1 Sam.17,37.
והכה את האריה 2 Sam. 23, 20.
והכה את־האריו 1 Chr.11,22.
מפני האריו Am. 3, 12.
איש מפני האריו Am. 5, 19.
כרובים אריות ותמרת 1 Reg.7,36.
ושנים אריות עמדים 1 Reg.10,19.
ושנים אריות עמדים 2 Chr. 9, 18.
ושנים עשר אריות 2 Chr. 9, 19.
ממעטת אריות Cant. 4, 8.
אריות הדיחו Jer. 50, 17.
נערו כגורי אריות Jer. 51, 38.
בין אריות רבצה Ez. 19, 2.
ויתהלך בתוך־אריות Ez. 19, 6.
איה מערן אריות Nah. 2, 12.
בקרבה אריות שאגים Zeph.3,3.

הָאֲרָיוֹת

וישלח יי׳ בהם את־האריות 2 Reg. 17, 25.
וישלחבם את האריות 2Reg.17,26.

לָאֲרָיוֹת

ומתחת לאריות 1 Reg. 7, 29.

מֵאֲרָיוֹת

מאריות גברו 2 Sam. 1, 23.

אֲרָא

זס קרמי כמו אֲרֵה נעכרי, וככ״ק לף כמלף כף הכגור אַרְיֵה.

aram. vi eadem qua אֲרֵה I, unde

אַרְיֵה

אַרְיֵה

זס קרמי כמו נעכרי, ומידועכ אַרְיוּתָא מן אַרְיוֵה סיקיד, סרכיס עכ אַרְיֵוָן סידועס נרכוי אַרְיֵוָתָא. פתכוכו כמו נעכרי.

n aram., quod cum hebraico soni ejusdem convenit, *defin.* אַרְיוּתָא ab אַרְיֵוָה, forma substituta alia.

sg. כְּאַרְיֵה

קדמיתא כאריה Dan. 7, 4.

pl. definit.: אַרְיָוָתָא

יתרמא לגב אריותא Dan. 6, 8. 13.
לגבא די אריותא Dan. 6, 17. 20.
לשיזבותך מן־אריותא Dan. 6, 21.
וסגר פם אריותא Dan. 6, 23.
ולגב אריותא רמו Dan. 6, 25.
עד די־שלטו בהון אריותא Dan. 6, 25.
מן־יד אריותא Dan. 6, 28.

אֲרִי

מלנ הקריסק נקרמי, כמו סנס נעכרי [ויסע!], וכרסק שרקשת קעודתו רשיוס, כרלף עס אֲרוּם, ויקסו למשפק קלרי שרס. עי׳ מכנס שפס קרמית שלי דף כל״ל-ל״ט.

interj. aram., cui respondet הִנֵּה apud Hebraeos: *en, ecce!* cui subest stirps pronominalis, quae exstat etiam in הֵיךְ, אֵיכָה, אֵי־ךְ. Vid. systema linguae aramaicae et lexicon editoris.

וַאֲרִי

וארו ארבע רוחי שמיא Dan. 7, 2.
וארו חיוא אחרי Dan. 7, 8.
וארו אחרי כנמר Dan. 7, 6.
וארו חיוא רביעיא Dan. 7, 7.
וארו עם־ענני שמיא Dan. 7, 13.

אַרְז

פעל לף-עונר, ופתכוכו כוול, כלומר עכין קצוי וקווק [הסקרא, שעשרק ויין], וכרסק שתין לו המתך עס סנס לו לף כי שרצו כו לשון שריטות [וואוראלעל-פעסטינקייט]. וכן משכ כס הזרע שרוסק לו. וכנוג מוס:

vrb. non usit. intrans. et secund., cujus radix est רַשׁ=רָז, durum, firmum esse, radices altiores habere, altissimis defixum radicibus esse

כרוע שכב כארי Num. 24, 9.
כאריו שואג Ez. 22, 25.

כַּאֲרִי

כאריו ידי ורגלי Ps. 22, 17.
כארי כן ישבר כל־עצמותי Jes. 38, 13.

וְכָאֲרִי

כלביא יקום וכארי יתנשא Num. 23, 24.

מֵאֲרִי

ומה עז מארי Jud. 14, 18.

pl.: אֲרָיִם

ושנים עשר אריים 1 Reg. 10, 20.

אַרְיֵה

זס עומעמי נלנוס נקנה, נגוד מן אֲרֵי, כי סוף נאת אַרְיֵה, כלסב נכיכי וסנגול לרוס, וסרכיס אַרְיוֹת. תלנוסת נקנה ווכר לף תניף שנע מוזלף על פתרון סמלף.

n. epic. form. f. (pro אַרְיֵה) *leo.* Homer: *χαροπός*, *χάρων*.

גור אריה יהודה Gn. 49, 9.
ולדן אמר דן גור אריה Dt. 33, 22.
וימצאהו אריה בדרך 1 Reg. 13, 24.
ופני אריה פניהם 1 Chr. 12, 8.
שאגת אריה וקול שחל Job. 4, 10.
אריה טרף ושאג Ps. 22, 14.
הרשיעני מפי אריה Ps. 22, 22.
לפלטת מואב אריה Jes. 15, 9.
ויקרא אריה על־מצפה Jes. 21, 8.
לא־יהיה שם אריה Jes. 35, 9.
עלה אריה מסבכו Jer. 4, 7.
הכם אריה מיער Jer. 5, 6.
ופני אריה אל־הימין Ez. 1, 10.
והשלישי פני אריה Ez. 10, 14.
שניר שני אריה Joel 1, 6.
הישאג אריה ביער Am. 3, 4.
אריה שאג מי לא יירא Am. 3, 8.
אריה לביא שם גור אריה Nah.2,12.
אריה טרף בדי גרותיו Nah.2,13.

וַאֲרִיֵה

ואריה כבקר יאכל־תבן Jes. 11, 7. 65, 26.

הָאֲרִיֵה

את מפלת האריה Jud. 14, 8.
בגוית האריה Jud. 14, 8.
אשר לבו כלב האריה 2 S. 17, 10.
טוב מן־האריה המת Eccl. 9, 4.
ואת האריה עמד 1 Reg. 13, 25.
לא־אכל האריה 1 Reg. 13, 28.
והכך האריה וילך מאצלו 1 Reg. 20, 36.
וימצאהו האריה ויכהו 1Reg.20,36.
את־ארגב ואת־האריה 2Reg.15,25.
כאשר יהגה האריה Jes. 31, 4.

וְהָאֲרִיֵה

והאריה עמד 1 Reg. 13, 24.
והחמור והאריה 1 Reg. 13, 28.

כַּאֲרִיֵה

כרע רבץ כאריה Gn. 49, 9.
פן־יטרף כאריה נפשי Ps. 7, 3.
כאריה בסכה יארב Ps. 10, 9.
דמיונו כאריה Ps. 17, 12.
כאריה משחית Jer. 2, 30.
כאריה ביער Jer. 12, 8.
חנה כאריה יעלה Jer. 49, 19.
כאריה יעלה Jer. 50, 44.
כאריה ישאג Hos. 11, 10.
כאריה בבהמות יער Mich. 5, 8.

לָאֲרִיֵה

ויתנהו יי׳ לאריה 1 Reg. 13, 26.

pl.: אֲרָיוֹת

והנה כפיר אריות שאג Jud. 14, 5.
אריות בקר וכרובים 1 Reg. 7, 29.

(Wurzelfestigkeit), quod verbum sanscrito-semiticum est; cf. arab. *arasa*, pers. *arson* h. e. arbos ligni durissimi.

אֶרֶז

ז״נ לחלין המוצק ותקיף [נעצעל], והוא עץ הלבנון.

n. m. arboris durae altasque radices agentis, h. e. cedri, maxime Libanonticae, quae tanquam arborum regina putatur. *Perennitas enim s. perpetuitas* ligni odorati, foliorum, gummorum laus est ejus arboris maxima. Hebraeorum alii septem, alii decem, alii viginti quatuor numerant ejus species. Cf. Eben ha-Ezer I, p. 338. 2. Pl. de asseribus ex cedro factis. LXX.: plerumque κέδρος, nonnunquam κυπάρισσος.

	אֶרֶז *p.* אֶרֶז
Lev. 14, 4.	ועץ ארז
Lev. 14, 49.	ועץ ארז ושני תולעת
	עץ ארז ואזוב ושני
Num. 19, 6.	תולעת
1 Reg. 6, 18.	ארז אין אבן נראה
1 Reg. 6, 20.	ויצפ מזבח ארז
Job. 40, 17.	יחפץ זנבו כמו־ארז
Cant. 8, 9.	נצור עליה לוח ארז
Jes. 41, 19.	אתן במדבר ארז
Ez. 27, 5.	ארז מלבנון לקחו
Ez. 31, 3.	ארז בלבנון
Zach. 11, 2.	כי־נפל ארז
	וָאֶרֶז *p.* וָאֶרֶז
1 Reg. 6, 18.	וארז אל־הבית פנימה
1 Reg. 7, 11.	כמדות גזית וארז
	הָאֶרֶז *p.* הָאֶרֶז
Lev. 14, 6.	ואת־עץ הארז
	את־עץ־הארז ואת־
Lev. 14, 51.	האזב
Lev. 14, 52.	ובעץ הארז ובאזב
1 Reg. 5, 13.	מן־הארז אשר בלבנון
2 Reg. 14, 9.	שלח אל־הארז
	שלח אל־הארז אשר
2 Chr. 25, 18.	בלבנון
Ez. 17, 3.	את־צמרת הארז
Ez. 17, 22.	מצמרם הארז הרמה
	בְּאֶרֶז *p.* בָּאֶרֶז
1 Reg. 7, 3.	וספון בארז ממעל
1 Reg. 7, 7.	וספון בארז מהקרקע
Jer. 22, 14.	וספון בארז
Jer. 22, 15.	אתה מתחרה בארז
	כְּאֶרֶז
Ps. 92, 13.	כארז בלבנון ישגה
	לְאֶרֶז
Ez. 17, 23.	והיה לארז אדיר
	pl.: אֲרָזִים
2 Sam. 5, 11.	ועצי ארזים וחרשי עץ
2 Sam. 7, 2.	אנכי יושב בבית ארזים
	למה לא־בניתם לי בית
2 Sam. 7, 7.	ארזים
1 Reg. 5, 20.	ויכרתו־לי ארזים
	בעצי ארזים ובעצי
1 Reg. 5, 22. 9, 11.	ברושים
1 Reg. 5, 24.	עצי ארזים ועצי ברושים
	ויאחז את־הבית בעצי
1 Reg. 6, 10.	ארזים
1 Reg. 6, 15. 16.	בצלעות ארזים
1 Reg. 6, 36.	וטור כרתת ארזים
1 Reg. 7, 2.	עמודי ארזים
	וכרתות ארזים על־
1 Reg. 7, 2.	העמודים
1 Reg. 7, 12.	וטור כרתות ארזים
1 Chr. 14, 1.	ועצי ארזים וחרשי קיר
1 Chr. 17, 6.	בניתם לי בית ארזים
1 Chr. 22, 4.	ועצי ארזים לאין מספר
1 Chr. 22, 4	עצי ארזים לרב
2 Chr. 2, 2.	ותשלח־לו ארזים
2 Chr. 2, 7.	ושלח־לי עצי ארזים
Esr. 3, 7.	להביא עצי ארזים
Ps. 29, 5.	קול יי שבר ארזים
Ps. 148, 9.	עץ פרי וכל־ארזים
Cant. 1, 17.	קרות בתינו ארזים
Jes. 44, 14.	לכרת־לו ארזים
Ez. 31, 8.	ארזים לא עממהו
Am. 2, 9.	אשר כגבה ארזים גבהו
	pl.: וַאֲרָזִים
Jes. 9, 9.	וארזים נחליקו
	pl.: הָאֲרָזִים
1 Reg. 10, 27.	ואת הארזים נתן
1 Chr. 17, 1.	אנכי יושב בבית הארזים
2 Chr. 1, 15. 9, 27	הארזים נתן כשקמים
	pl.: בָּאֲרָזִים
1 Reg. 6, 9.	גבים ושדרת בארזים
Jer. 22, 23.	מקננתי בארזים
	pl.: כָּאֲרָזִים
Num. 24, 6.	כארזים עלי־מים
	pl.: כָּאֲרָזִים
Cant. 5, 15.	בחור כארזים
	pl. constr.: אַרְזֵי
Jud. 9, 15.	ותאכל את־ארזי הלבנון
Ps. 29, 5.	את־ארזי הלבנון
Ps. 80, 11.	וענפיה ארזי־אל
Ps. 104, 16.	ארזי לבנון אשר נטע
Jes. 2, 13.	ועל כל־ארזי הלבנון
Jes. 14, 8.	ארזי לבנון
	pl. c. suff.: אַרְזֶיךָ
Jer. 22, 7.	מבחר ארזיך
	בַּאֲרָזֶיךָ
Zach. 11, 1.	ותאכל אש בארזיך
	אַרְזֶיהָ
2 Reg. 19, 23.	ואכרת קומת ארזיו
Jes. 37, 24.	קומת ארזיו
	אַרְזִי

תוקפי לכלכים אַרְזִים, פתרונו חזק ותקיף כלכו בלבנון [נעצעל־פעסע], ויקר הוא ומתנוסד.

adj. pl. אַרְזִי, cedrinus, duritie ac firmitate cedrina. Alii cum חַרְזִים idem esse ajunt, sicut אֲמוּץ cum חָמוּץ. Aram. *ligno myrtino.*

	pl.: וַאֲרָזִים
Ez. 27, 24.	וארזים במרכלתך
	אַרְזָה

ז״נ קנוני לומר מעשה לכו [נעצעל־ווערק, נעצערנעשעפֿעל], וכי עשה כפי הכללים נוה תוכחל מען.

n. f. coll., opus cedrinum, tabulata cedrina.

Zeph. 2, 14.	כי ארזה ערה

אָרַח

פעל לשון־עובר כלכ, ופתרונו נכפל כפי תכונת השרש: ר׳ הלוכה ונסיעה [נעסען, וואנדערען] ושלשה אֹרַח, וכן ניתוי ארחו וסחורו רק לשון הלוכה. ולפי נגזריו אֹרַח, נמלך מוצג כמוי נרפש וכן נהורו נרפ נמכון הוה, לומר הלוכה מדבר. כ׳ לשון הגה וכוונה תכון ומערכה [ריכטען], ומוה משלח לתקיף ומעמד קיומות ויעוד הגבלות ומגזרת [נעצעימען]. עי׳ המתמות נשפתי מערב נשרש רקע.

verb. perrarum, cujus potestas pro diversitate radicis duplex est: 1) *ire, proficisci*, cf. בָּרַח *abire*, quorum alterum respondet sanscritico ric', alterum sanscritico wrag', wrig, quod est ejusdem praepositionis additamento factum. Hinc part. אֹרֵחַ ὁδοιπόρος. 2) *reg*-ere, *dirig*-ere, tendere, quo e fonte multi verborem rivali praepositionum accretione aucti, accerssiti et deducti sunt (הָלַךְ־כ, אָזַל־הַ, סָרַר־הַ) eaque verba, quae ab uno capite fluunt, aeque sanscritica atque semitica sunt.

	3 perf.: וַאֹרַח
Job. 34, 8.	וארח לחברה
	part.: הָאֹרַח
Jud. 19, 17.	וירא את־האיש הארח
	לָאֹרַח
2 Sam. 12, 4.	לעשות לארח הבא לו
	וּכְאֹרַח
Jer. 14, 8.	וכארח נטה ללון
	p. pl.: אֹרְחִים
Jer. 9, 1.	מלון ארחים
	אֹרַח

סם סתמי הכניס אֹרְחוֹת מסתן אֹרְחוֹת וכנויים אֹרְחֹתָם או אֹרְחֹתֵיהֶם נקיום הקולם. פתרונו ר׳ כמו דרך, לומר הלוך [וואנ] וניסוע המוסכי [וואנכלעל], ויקר מקוד נכנו תמור אֹרַח. כ׳ עת מיועדת ותדירה כמו עת נסיס, לומר וסע וכן הכנס, והוא מן הזכרון נמכוון סב׳.

n. comm., 1) via, iter, semita, tropice de vivendi ratione; 2) verecunde de mulierum fluxu menstruo, Al. τὰ γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρσις apud Galenum, γυναικείων ὁρμὴ apud Aristotelem.

Gn. 18, 11.	ארח כנשים
Gn. 49, 17.	שפיפן עלי־ארח
Ps. 16, 11.	תודיעני ארח חיים
Ps. 19, 6.	כגבור לרוץ ארח
	מכל־ארח רע כלאתי
Ps. 119, 101.	רגלי
Ps. 119, 104.	שנאתי כל־ארח שקר
Ps. 119, 128.	כל־ארח שקר שנאתי
Prv. 5, 6.	ארח חיים פן־תפלס
Prv. 10, 17.	ארח לחיים שומר מוסר
Prv. 15, 10.	מוסר רע לעזב ארח
	ארח חיים למעלה
Prv. 15, 24.	למשכיל
Jes. 26, 7.	ארח לצדיק מישרים
Jes. 26, 8.	אף ארח משפטיך יי
Jes. 30, 11.	הטו מני־ארח
Jes. 33, 8.	שבת עבר ארח
Jes. 41, 3.	ארח ברגלו לא יבוא
	וְאֹרַח
Job. 16, 22.	וארח לא־אשוב אהלך
Prv. 4, 18.	וארח צדיקים כאור נגה
Prv. 15, 19.	וארח ישרים סלולה
	cum h interr.: הַאֹרַח
Job. 22, 15.	הארח עולם תשמר
	בְּאֹרַח
Ps. 27, 11.	ונחני בארח מישור
Ps. 142, 4.	בארחזו אהלך
Prv. 4, 14.	בארח רשעים אל־תבא
Prv. 8, 20.	בארח צדקה אהלך
Prv. 12, 28.	בארח־צדקה חיים
Jes. 40, 14.	וילמדהו בארח משפט
	וּכְאֹרַח
Job. 34, 11.	וכארח איש ימצאנו
	לָאֹרַח
Job. 31, 32.	דלתי לארח אפתח
	cum suff.: אָרְחִי
Job. 19, 8.	ארחי גדר ולא אעבר
Ps. 139, 3.	ארחי ורבעי זרית
	אָרְחֶךָ
Ps. 44, 19.	ותט אשרנו מני ארחך
	אָרְחוֹ
Ps. 119, 9.	במה יזכה־נער את־ארחו
	pl.: אֲרָחוֹת
Jud. 5, 6.	בימי יעל חדלו ארחות
Jud. 5, 6.	ארחות עקלקלות
	pl. constr.: אָרְחוֹת
Job. 6, 18.	ולפתו ארחות דרכם
Job. 6, 19.	הביטו ארחות תמא
Job. 8, 13.	כן ארחות כל־שכחי אל
Job. 30, 12.	ויסלו עלי ארחות אידם
Ps. 8, 9.	עבר ארחות ימים
Ps. 17, 4.	ארחות פריץ
Ps. 25, 10.	כל ארחות יי חסד ואמת
Prv. 1, 19.	כן ארחות כל־בצע בצע
Prv. 2, 8.	לנצר ארחות משפט
Prv. 2, 13.	העזבים ארחות ישר
Prv. 2, 19.	ולא ישיגו ארחות חיים
Prv. 17, 23.	להטות ארחות משפט
	constr.: וְאָרְחוֹת
Prv. 2, 20.	וארחות צדיקים תשמר
	pl. c. suff.: אָרְחֹתַי *p.*
Job. 13, 27.	ותשמור כל־ארחתי
Job. 33, 11.	ישמר כל־ארחתי
	אָרְחֹתֶיךָ
Ps. 25, 4.	ארחותיך למדני
Ps. 119, 15.	ואביטה ארחתיך
Prv. 3, 6.	והוא יישר ארחתיך
Jes. 3, 12.	ודרך ארחתיך בלעו
	אָרְחֹתָיו
Prv. 22, 25.	פן־תאלף ארחתו
	בְּאָרְחֹתָיו
Jes. 2, 3.	ונלכה בארחתיו
Mich. 4, 2.	ונלכה בארחתיו
	אָרְחֹתָם
Prv. 9, 15.	המישרים ארחותם
Joel 2, 7.	ולא יעבטון ארחותם
	אָרְחֹתֵיהֶם
Prv. 2, 15.	אשר ארחתיהם עקשים
	אָרְחָה

ז״כ מן אֹרַח ופתרונו סלוכה [וועכע־רונג], ומוה מופעתי, והוזקק נהפעמיותו על הנכה הולכת ונוסעת מקום למקום [קאַמעראַדען].

n. f. (ab אָרַח) 1) iter 2) cohors peregrinantium, ὁδοιπόροι, Luc. 2, 44. *συνοδία*, agmen viatorum.

	constr.: אָרְחַת
Gn. 37, 25.	ארחת ישמעאלים
	pl. constr.: אָרְחוֹת
Jes. 21, 13.	ארחות דדנים
	אֲרֻחָה

תוקפי נקבי והוכרי אֲרֻחָה, לכן תדיר נתסוס סס, לומר סמוזן וסמיועד לחלק ומכת לים נתכלו [פֿאַרטיילן].

adj. f. (m. אָרֻחַ) a vrb אָרַח II: dirigere, dimetiri: dimensum, portio.

LXX: ξενισμός, σύνταξις, ἑστιατορία.

Jer. 40, 5.	ארחה ומשאת וישלחהו
	constr.: אֲרֻחַת
2 Reg. 25, 30.	ארחת תמיד
Jer. 52, 34.	ארחת תמיד
Prv. 15, 17.	טוב ארחת ירק
	cum suff.: וַאֲרֻחָתוֹ
2 Reg. 25, 30.	וארחתו ארחת תמיד
Jer. 52, 34.	וארחתו ארחת תמיד

אָרַח

פעל נקבי כמו נעבי, ומתנו

verb. aram. hebraico par et aequale, unde:

אָרְחָא

ז״כ נקבי, כמו אֹרַח נעבי. ופולי הכניס אֲרָחוֹת מיקד נקבי דמותו נעבי. נתכנוס נמנע אוֹרַח.

pl. cum suff.: אֲרָחָתָךְ

וכל־ארחתך לה לא הדרת. Dan.5,23.
pl. cum suff.: וְאָרְחָתֵהּ
וארחתה דין Dan. 4, 34.

אָרֹךְ

פעל זר ומוזר ולך בגוזרו ניקוי. פתרונו יקוקות ונקות וכקוי [פשפשענכ, שכנע-מעפשען], וכן נערבי לכך עצות דבר זוט ונקות וכקוי, והוצאל על הזצקה והזצנקה, וכן כצפת הוזו. וכגוד מוס:

verb. sanscrito-semit., rectum, decens, conveniens esse, sanscr. *arh* convenire, pers. *ers*-iden, aptum esse, unde descendit:

אֲרֻכָּה

ג"כ מופזצי, פתרונו הזצקת והזצנקת ועף היקוקי [קויפנג"קונג, פיילונג], וכנקצר לרוב עם נמץ ועלם.

n. f. abstr., sanitas, quae consistit in quadam virium aequabilitate, valetudinis restauratio, medicamentum, ut alii ajunt, salutare. LXX perverse: *ἀνέβη μῆκος τῶν ἔργων.*

אֲרוּכָה, אַרְכָה
2 Chr. 24, 13. ותעל ארוכה למלאכה
Neh. 4, 1. כי־עלתה ארוכה לחמות
Jer. 30, 17. כי אעלה ארכה לך
Jer. 33, 6. הנני מעלה־לה ארכה
constr.: אַרְכַת
Jer. 8, 22. עלתה ארכת בת־עמי
cum suff.: וַאֲרֻכָתֵךְ
Jes. 58, 8. וארכתך מהרה תצמח

אָרֵךְ

פעל, נולד ופתרונו סנטיס ומיזצכ [דעצנטן], והוצאל על המיזצכ נוזן [דויענן]. לדופי זרע הס אָרֵךְ, זסוק ג"כ לשון הערכה והמיזצכ, וזרעי זפתי מערב מזלמו.

verb. intrans., extensum, longum esse. Hif. extendere, producere, maxime de vita prolonganda, et de commorando seu cunctando.

3 perf.: אָרְכוּ
Gn. 26, 8. כי ארכו־לו שם הימים
3 imperf.: יַאֲרִכוּ
Ez. 12, 22. יארכו הימים
3 impf. fem.: וַתֶּאֱרַכְנָה
Ez. 31, 5. ותארכנה פארתיו
Hif. il.: הֶאֱרִיךְ *3 perf.*
Prv. 19, 11. שכל אדם האריך אפו
2 perf.: וְהַאֲרַכְתָּ
Dt. 22, 7. והארכת ימים
1 perf.: וְהַאֲרַכְתִּי
1 Reg. 3, 14. והארכתי את־ימיך
3 perf. pl.: הֶאֱרִיכוּ
Jos. 24, 31. אשר האריכו ימים
אשר האריכו ימים אחרי יהושוע
Jud. 2, 7.
Ps. 129, 3. האריכו למענותם
2 prf. pl.: וְהַאֲרַכְתֶּם
Dt. 5, 30. והארכתם ימים בארץ
part.: מַאֲרִיךְ
Eccl. 7, 15. ויש רשע מאריך ברעתו
part.: וּמַאֲרִיךְ
Eccl. 8, 12. עשה רע מאת ומאריך לו
inf. constr.: בְּהַאֲרִיךְ
Nu. 9, 22. בהאריך הענן על־המשכן
inf. constr.: וּבְהַאֲרִיךְ
ובהאריך הענן עלי המשכן
Num. 9, 19.
impt. f.: הַאֲרִיכִי

האריכי מיתריך
Jes. 54, 2.
1 imperf.: אַאֲרִיךְ
כי־אאריך נפשי
Job. 6, 11.
למען שמי אאריך אפי
Jes. 48, 9.
2 imperf.: תַּאֲרִיךְ
ולמען תאריך ימים
Dt. 4, 40.
3 imperf.: יַאֲרִיךְ
למען יאריך ימים
Dt. 17, 20.
ובאדם מבין ידע כן יאריך
Prv. 28, 2
שנאי בצע יאריך ימים
Prv. 28, 16.
ולא־יאריך ימים כצל
Eccl. 8, 13.
יראה זרע יאריך ימים
Jes. 53, 10.
2 imperf. pl.: תַּאֲרִיכוּ
ולמען תאריכו ימים
Dt. 11, 9.
ובדבר הזה תאריכו ימים
Dt. 32, 47.
תאריכו לשון
Jes. 57, 4.
תַּאֲרִיכֻן
לא־תאריכן ימים עליה
Dt. 4, 26.
לא־תאריכן ימים על־
האדמה
Dt. 30, 18.
3 impf. pl.: יַאֲרִיכֻן, יַאֲרִיכוּן
למען יאריכון ימיך
Ex. 20, 12.
למען יאריכן ימיך
Dt. 5, 16.
ולמען יארכן ימיך
Dt. 6, 2.
יַאֲרִיכוּ
למען יאריכו ימיך
Dt. 25, 15.
וַיַּאֲרִיכוּ, וַיַּאֲרִיכוּ
ויארכו הבדים ויראו
1 Reg. 8, 8.
ויאריכו הבדים
2 Chr. 5, 9.

אֹרֶךְ

ג"כ מופזצ ופתרונו יזוע, לזמר המזן [לנאנגע, דויער], וכן לרכך נקיטי.

n. m. abstractivum: longitudo, diuturnitas, productio temporis.

שלש מאות אמה ארך
Gn 6, 15.
ארך הירייעה האחת
Ex. 26, 2. 8. 36, 9.
עשר אמות ארך הקרש
Ex. 26, 16. 36, 21.
חמש אמות ארך
Ex. 27, 1.
ארך לפאה האחת
Ex. 27, 9.
בארך קלעים מאה ארך
Ex. 27, 11.
ארך החצר מאה באמה
Ex. 27, 18.
ארך הירייעה האחת
Ex. 36, 9. 15.
ועשרים אמה ארך
Ex. 38, 18.
ארך המכונה האחת
1 Reg. 7, 27.
אמות שלשים וחמש
ארך
2 Chr. 3, 15.
ארך ימים עולם ועד
Ps. 21, 5.
ארך ימים אשביעהו
Ps. 91, 16.
כי ארך ימים
Prv. 3, 2.
ארך ימים בימינה
Prv. 3, 16.
קנה אחד ארך
Ez. 40, 7.
עשר אמות ארך השער
Ez. 40, 11.
לעמת ארך השערים
Ez. 40, 18.
חמשים אמה ארך
Ez. 40, 25. 29.
ארך חמש ועשרים אמה
Ez. 40, 30.
ארך חמשים אמה
Ez. 40, 33. 36.
ארך אמה אחת
Ez. 40, 42.
ארך מאה אמה
Ez. 40, 47.
ארך האלם עשרים אמה
Ez. 40, 49.
ארך מאה אמה
Ez. 41, 13.
וקירותיה ארך מאה אמה
Ez. 41, 13.
ומדד ארך־הבנין
Ez. 41, 15.
ארך אמות המאה
Ez. 42, 2.
כי־ארך הלשכות
Ez. 42, 8.
ארך חמש מאות
Ez. 42, 20.
שתים עשרה ארך
Ez. 43, 16.
ארבע עשרה ארך
Ez. 43, 17.
ארך חמשה ועשרים אלף
Ez. 45, 1.
ארך חמש ועשרים
Ez. 45, 3.
ועשרים אלף ארך
Ez. 45, 5.
ארבעים ארך ושלשים
רחב
Ez. 46, 22.
ארך חמשה ועשרים
חמשה ועשרים אלף
Ez. 48, 13.
ארך
כל־ארך חמשה ועשרים
אלף
Ez. 48, 13.

וְאֹרֶךְ

כי הוא חייך וארך ימיך
Dt. 30, 20.
וארך ימים תבונה
Job. 12, 12.
וארך חמשה ועשרים
Ez. 45, 6.
וארך לעמות אחד החלקים
Ez. 45, 7.
וארך כאחד החלקים
Ez. 48, 8.

בְּאֹרֶךְ

הארך אמות במדה
2 Chr. 3, 3.
אשר על־פני הארך
2 Chr. 3, 4.

בְּאֶרֶךְ

בארך יריעת האהל
Ex. 26, 13.
בארך אפים יפתה קצין
Prv. 25, 15.
בארך דלותיו
Ez. 31, 7.

בָּאֹרֶךְ

בארך קלעים מאה ארך
Ex. 27, 11.
והגותר בארך
Ez. 48, 18.

לְאֹרֶךְ

לארך ימים
Ps. 23, 6.
ה' לארך ימים
Ps. 93, 5.
תעזבנו לארך ימים
Thr. 5, 20.
cum suff.: אָרְכּוֹ
אמתים וחצי ארכו
Ex. 25, 10.
אמתים ארכו
Ex. 25, 23. 37, 10.
זרת ארכו וזרת רחבו
Ex. 28, 16. 39, 9.
אמה ארכו ואמה
רחבו
Ex. 30, 2. 37, 25.
אמתים וחצי ארכו
Ex. 37, 1.
חמש אמות ארכו
Ex. 38, 1.
ששים־אמה ארכו
1 Reg. 6, 2.
עשרים אמה ארכו
1 Reg. 6, 3.
מאה אמה ארכו
1 Reg. 7, 2.
חמשים אמה ארכו
1 Reg. 7, 6.
ארכו על־פני רחב־הבית
2 Chr. 3, 8.
חמש אמות ארכו
2 Chr. 6, 13.
מדד ארכו ורחבו
Ez. 40, 20.
חמשים אמה ארכו
Ez. 40, 21.
ויומד ארכו ארבעים אמה
Ez. 41, 2.
ויומד את־ארכו
Ez. 41, 4.
ארכו חמשים אמה
Ez. 42, 7.

וְאָרְכּוֹ

וארכו תשעים אמה
Ez. 41, 12.
וארכו שתים אמות
Ez. 41, 22.
וארכו וקירותיו
Ez. 41, 22.

אָרְכָּה

אמתים וחצי ארכה
Ex. 25, 17. 37, 6.
תשע אמות ארכה
Dt. 3, 11.
ולה שני פיות גמד ארכה
Jud. 3, 16.
וכמה ארכה
Zach. 2, 6.
ארכה עשרים באמה
Zach. 5, 2.

לְאָרְכָּהּ

לארכה ולרחבה
Gn. 13, 17.

אָרְכָּם

ארכם אמות עשרים
2 Chr. 3, 11.

כְּאָרְכּוֹ

כארכו כן רחבו
Ez. 42, 11.

אֶרֶךְ

זס כמו אֹרֶךְ, ונלכלו כניר כמוהו.

n. m. (prope nil diff. a superiori אֹרֶךְ), de virtute ea, qua affectus nostros tanquam *tardamus*, Al. *μακροθυμία.*

ארך אפים ורב־חסד
Ex. 34, 6.
ה' ארך אפים ורב־חסד
Num. 14, 18.
ארך־אפים ורב־חסד
Neh. 9, 17.
ארך אפים
Ps. 86, 15.
ארך אפים ורב־חסד
Ps. 103, 8.
ארך אפים וגדול־חסד
Ps. 145, 8.
ארך אפים רב־תבונה
Prv. 14, 29.
טוב ארך אפים מגבור
Prv. 16, 32.
טוב ארך־רוח מגבה רוח
Eccl. 7, 8.
ארך האבר
Ez. 17, 3.
ארך אפים ורב־חסד
Joel 2, 13.
ארך אפים ורב־חסד
Jon. 4, 2.
ה' ארך אפים
Nah. 1, 3.

וָאֹרֶךְ

וארך אפים ישקיט ריב
Prv. 15, 18.

לָאֹרֶךְ

אל־לארך אפך תקחני
Jer. 15, 15.

אָרֹךְ

תוקפי וסנקנס אַרְכָּה, ופתרונו יזוע.

adj. (f. אַרְכָּה), longus, productus, diuturnus.

ותהי המלחמה ארכה
2 Sam. 3, 1.
ארכה מארץ מדה
Job. 11, 9.
לאמר ארכה היא
Jer. 29, 28.

אַרְכִּי

פעל לכמי נפתרונו כמו נענכי לכך ק'.

vrb. aram. quod convenit cum hebraico אָרַךְ Gr. semel: ἐξεῖναι.

Recte Rashi: חֲיָוֹת הָגוּן, Qimchi: חֲיָוֹת טוֹב וְיָפֶה וְיָשֶׁר.

part.pass.: אָרִיךְ
לא־אריך לגא
Esr. 4, 14.

אַרְכָּא

זס לכמי כמו נענכי אָרַךְ, והוק מן לכך נמכוון הכ'.

n. aram. hebraice אָרַךְ, cujus radix est אָרַךְ, protractio, prorogatio. LXX: *μακροθυμία, μακρότης.*

הן תחוה ארכא לשלותך
Dan. 4, 24.

וְאַרְכָה

וארכה בחיין יהיבת
Dan. 7, 12.

אֲרָם

פעל לפ־עוכר ותעודתו כמו רָם הנכרך עמו, ופעמים רבות יתמזבו פעל'ס יקידי הנכוה ע', מקנכ מוזג אָ נכלפס. פתרונו הנגס וכומס [הָאָך ויין]; לוקי גס אֲרָמָא, אֲרָמוּ נתקנוס מזכז פ"ק כוס.

vrb. secundarium, factum ex radice רָם, praepositione in principio addita, quae ea ratione praefixa novies et quadraginties reperitur. Hinc, ut videtur, targumice: אֲרָמוּ, אֲרָמָא.

אֲרָם

זעפ"ק לחדיכס כולנלת עמיס רביס לפכר זפך לרס יקבלו. הסמיך אֲרַם, ופתרונו המלס הסמך על כענן [מלצון הכבעה, לרך הזפצלס] לומר לרך רומס [הָאָך-לצלכ], והיס לרס בן על זס. לנפי לרס ומקוומיס המס לרס לחזק, לרס נהריס, לרס מעכס, לרס נומס, לרס ביק נקב ופלן לרס, ומוס:

n. pr. terrae, quae multas gentes complectitur, lingua aramaica utentes, vi sua nomini Canaanis oppositum: terra *alta*, *elata*, *montana*, e qua descenditur in terram Canaaniticam ad radices Libani sitam magisque in planitie explicatam. De variis ejus nominibus vid. expl. rabbin.

אֲרַמִּי

תוקר לוכר, אֲרַמִּיָּה, אֲרַמִּית לנקנס לכנות סיקוס, וסנקנס לרמית עוד כמלת הטעם, לומר על לצון לרמי.

adj. m. f. אֲרַמִּית, אֲרַמִּיָּה aramaicus, אֲרַמִּית aramaice.

adv.: אֲרָמִית
וידברו הכשדים למלך ארמית
Dan. 2, 4.

כתוב ארמית ומתרגם
ארמית
Esr. 4, 7.

אַרְמוֹן

ז׳ וכינוי נסמיכות אַרְמְנוֹת נסקסון
פיקוסם. פתכונו לפתן ומיכל גיסס
ועיסס מגד ותגוסס גיכנית ומגנר
[נוסג, פאגנאסע], וקוס קנון נתיס
רכיס. שמגו לפכס, ע״ג נגכו כגוין.
n. m., domus *augusta, alta*, palatium (a verbo אָרַם, excelsum, altum esse).

ויבא אל־ארמון בית־
המלך
1 Reg. 16, 18.
ומדוגים כבריה ארמון
Prv. 18, 19.
ארמון זרים מיער
Jes. 25, 2.
כי־ארמון נטש
Jes. 32, 14.

וְאַרְמוֹן

וארמון על־משפטו ישב
Jer. 30, 18.

בְּאַרְמוֹן

בארמון בית מלך
2 Reg. 15, 25.
constr. pl.: אַרְמְנוֹת
ואכלה ארמנות ירושלם
Jer. 17, 27.
ואכלה ארמנות בן־הדד
Jer. 49, 27.
ארמנות בן־הדר
Am. 1, 4.
ארמנות בצרה
Am. 1, 12.
ארמנות הקריות
Am. 2, 2.
ארמנות ירושלם
Am. 2, 5.
על־ארמנות באשדוד
Am. 3, 9.
ארמנות בארץ מצרים
Am. 3, 9.
pl. c. suff.: בְּאַרְמְנוֹתֶינוּ
בא בארמנותינו
Jer. 9, 20.
וכי ידרך בארמנותינו
Mich. 5, 4.

אַרְמְנוֹתֶיךָ

ונבזו ארמנותיך
Am. 3, 11.

בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ

שלוה בארמנותיך
Ps. 122, 7.

וַאַרְמְנוֹתָיו

וארמנתיו שנאתי
Am. 6, 8.

אַרְמְנוֹתֶיהָ, אַרְמְנוֹתֶיהָ

ארמנותיה שרפו באש
2 Chr. 36, 19.
פסגו ארמנותיה
Ps. 48, 14.
עוררו ארמנותיה
Jes. 23, 13.
ארמנתיה סירים
Jes. 34, 13.
ונשחיתה ארמנותיה
Jer. 6, 5.
בלע כל־ארמנותיה
Thr. 2, 5.
חומת ארמנותיה
Thr. 2, 7.
ואכלה ארמנתיה
Hos. 8, 14.
ואכלה ארמנתיה
Am. 1, 7. 10.
ואכלה ארמנותיה
Am. 1, 14.
אלהים בארמנותיה
Ps. 48, 4.

בְּאַרְמְנוֹתֵיהֶם

חמס ושד בארמנותיהם
Am. 3, 10.

אָרַן

פעל לא־עובר, כפי סגרמה כתו אָרַם.
vrb. non usitat, quod idem significare videtur, quod אָרַם.

אֹרֶן

ז׳ וכנוי לשון זכר, וכקרא כן מנגסותו
ודקותו [דעל שלמקנע]; ותפגר שגם
תְּרֶן מיגרת וס. נקרמי אוֹרֶן
חוץ וס.
sbst. m. monadicum, nomen arboris, ex genere cedrorum, ab ejus celsitate et proceritate desumtum. Fortasse תְּרֶן eadem radice nititur. LXX: *πίτυς*, Hieron. pinus. Qimchi arabicum אלצנובר comparat.
נטע ארן וגשם יגדל
Jes. 44, 14.

אַרְנֶבֶת

v. s. r. אַרְנֶבֶת *p.* 1065.

אַרְעָא

ז״ס קרמי סידוסע אַרְעָא, כמו קרן
נעגרי.

s. f. aram., hebraice אֶרֶץ.
definit.: אַרְעָא
ומלאת כל־ארעא
Dan. 2, 35.
די תשלט בכל־ארעא
Dan. 2, 39.
די דארין בכל־ארעא
Dan. 3, 31. 6, 27.
וחזותה לסוף כל־ארעא
Dan. 4, 8.
חלקה בעשב ארעא
Dan. 4, 12.
וחזותה לכל־ארעא
Dan. 4, 17.
ושלטנך לסוף ארעא
Dan. 4, 19.
וכל־דארי ארעא
Dan. 4, 32.
ונטילת מן־ארעא
Dan. 7, 4.
מלכין יקומון מן־ארעא
Dan. 7, 17.
ותאכל כל־ארעא
Dan. 7, 23.
definit.: וְאַרְעָא
אלה שמיא־וארעא
Esr. 5, 11.
definit.: בְּאַרְעָא
עקר שרשוהי בארעא
שבקו
Dan. 4, 12. 20.
מלכו רביעיא תהוא
בארעא
Dan. 7, 23.
definit.: וּבְאַרְעָא
אתין ותמהין בשמיא
ובארעא
Dan. 6, 28.
definit.: מֵאַרְעָא
ואבדו מארעא
Jer. 10, 11.

אַרְעִי

ז״ס, נקרמי וסטופיי כאגר לגוג,
סטמיכות אַרְעִית. לגונו קרקע ואגן
[נאגען].
n. f. (addita crebra illa terminatione fem.), constr. אַרְעִית, *solum, terra.*
constr.: לְאַרְעִית
ולא־משו לארעית גבא
Dan. 6, 25.

אֶרֶץ

ז״ס וסוף רקגי, ופתגונו יגוע כמו
לדמס ויגסס, כנדף עס לי נסגאלס
ליגוג סתגן. סגסס ג״ס לגאגוסת
עגכ.
n. f. primit. sanscrito-semitic., *terra*, plane eadem sensus varietate, qua vocabulum latinum usurpatur. Quomodo ab אֲדָמָה differat, videbis, hoc si contuleris.

אֶרֶץ *p.* אֶרֶץ

ויקרא אלהים ליבשה ארץ
Gn. 1, 10
וחיתו־ארץ למינה
Gn. 1, 24.
עשות יי אלהים ארץ ושמים
Gn. 2, 4.
את כל־ארץ החוילה
Gn. 2, 11.
הוא הסובב את כל־ארץ
כוש
Gn. 2, 13.
את־ארץ מגריד
Gn. 17, 8.
את כל־ארץ כנען
Gn. 17, 8.
ועל כל־פני ארץ הככר
Gn. 19, 28.
וישבו אל־ארץ פלשתים
Gn. 21, 32.
ולך־לך אל־ארץ המריה
Gn. 22, 2.
ארץ ארבע מאת שקל־
כסף
Gn. 23, 15.
קדמה אל־ארץ קדם
Gn. 25, 6.
לרשתך את־ארץ מגוריך
Gn. 28, 4.
שוב אל־ארץ אבותיך
Gn. 31, 3.
ושוב אל־ארץ מולדתך
Gn. 31, 13.
וילך אל־ארץ
Gn. 36, 6.
ולא יכלה ארץ מגוריהם
Gn. 36, 7.
בכל־ארץ מצרים לרע
Gn. 41, 19.
שבע גדול בכל־ארץ
מצרים
Gn. 41, 29.
וישיתהו על־ארץ מצרים
Gn. 41, 33.
וחמש את־ארץ מצרים
Gn. 41, 34.
אתך על כל־ארץ מצרים
Gn. 41, 41.
אתו על כל־ארץ מצרים
Gn. 41, 43.
ואת־רגלו בכל־ארץ
מצרים
Gn. 41, 44.
ויצא יוסף על־ארץ
מצרים
Gn. 41, 45.
ויעבר בכל־ארץ מצרים
Gn. 41, 46.
ובכל־ארץ מצרים היה
Gn. 41, 54.
ותרעב כל־ארץ מצרים
Gn. 41, 55.
ומשל בכל־ארץ מצרים
Gn. 45, 8.
את־טוב ארץ מצרים
Gn. 45, 18.
כי־טוב כל־ארץ מצרים
Gn. 45, 20.
ויבאו ארץ כנען אל־יעקב
Gn. 45, 25.
משל בכל־ארץ מצרים
Gn. 45, 26.
ארץ מצרים לפניך הוא
Gn. 47, 6.
ארץ מצרים וארץ כנען
Gn. 47, 13.
בעוד כברת־ארץ לבא
Gn. 48, 7.
ארץ אבתיכם
Gn. 48, 21.
וכל זקני ארץ־מצרים
Gn. 50, 7.
אל־ארץ טובה ורחבה
Ex. 3, 8.
אל־ארץ זבת חלב ודבש
Ex. 3, 8.
אל־ארץ הכנעני
Ex. 3, 17.
אל־ארץ זבת חלב
Ex. 3, 17.
ויפץ העם בכל־ארץ
מצרים
Ex. 5, 12.
את ארץ מגוריהם
Ex. 6, 4.
והיה דם בכל־ארץ מצרים
Ex. 7, 19.
ויהי הדם בכל־ארץ מצרים
Ex. 7, 21
הצפרדעים על־ארץ מצרים
Ex. 8, 1.
ותכס את־ארץ מצרים
Ex. 8, 2.
הצפרדעים על־ארץ מצרים
Ex. 8, 3.
לכנם בכל־ארץ מצרים
Ex. 8, 12.
היה כנים בכל־ארץ מצרים
Ex. 8, 13.
ביום ההוא את־ארץ גשן
Ex. 8, 18.
ובכל־ארץ מצרים תשחת
Ex. 8, 20.
והיה לאבק על כל־ארץ
מצרים
Ex. 9, 9.
אבעבעת בכל־ארץ מצרים
Ex. 9, 9.
ויהי ברד בכל־ארץ מצרים
Ex. 9, 22.
ברד על־ארץ מצרים
Ex. 9, 23.
כמהו בכל־ארץ מצרים
Ex. 9, 24.
ויך הברד בכל־ארץ מצרים
Ex. 9, 25.
נטה ידך על־ארץ מצרים
Ex. 10, 12.
ויעל על־ארץ מצרים
Ex. 10, 12.
את־מטהו על־ארץ
מצרים
Ex. 10, 13.
האבה על כל־ארץ
מצרים
Ex. 10, 14.
בכל־ארץ מצרים
Ex. 10, 15.
ויהי חשך על־ארץ מצרים
Ex. 10, 21.
אפלה בכל־ארץ מצרים
Ex. 10, 22.
צעקה גדלה בכל־ארץ
מצרים
Ex. 11, 6.
כי־יביאך יי אל־ארץ
הכנעני
Ex. 13, 5.
ארץ זבת חלב ודבש
Ex. 13, 5.
כי־יביאך יי אל־ארץ
הכנעני
Ex. 13, 11.
דרך ארץ פלשתים
Ex. 13, 17.
נטית ימינך תבלעמו ארץ
Ex. 15, 12.
עד־באם אל־ארץ נושבת
Ex. 16, 35.
עד־באם אל־קצה ארץ
כנען
Ex. 16, 35.
אל־ארץ זבת חלב ודבש
Ex. 33, 3.
תבאו אל־ארץ כנען
Lev. 14 34.
בבית ארץ אחזתכם
Lev. 14, 34.
אל־ארץ גזרה
Lev. 16, 22.
כמעשה ארץ־מצרים
Lev. 18, 3.
וכמעשה ארץ־כנען
Lev. 18, 3.
ארץ זבת חלב ודבש
Lev. 20, 24.
ובכל ארץ אחזתכם
Lev. 25, 24.
לתת לכם את־ארץ כנען
Lev. 25, 38.
אתכם ארץ איביכם
Lev. 26, 38.
ויתורו את־ארץ כנען
Num. 13, 2.
לתור את־ארץ כנען
Num. 13, 17.
ארץ אכלת יושביה
Num. 13, 32.
ארץ אשר־הוא זבת חלב
ודבש
Num. 14, 8.
כי תבאו אל־ארץ
משבתיכם
Num. 15, 2.
אם לא אל־ארץ זבת חלב
Nu. 16, 14.
על־גבול ארץ־אדום
Num. 20, 23.
לסבב את־ארץ אדום
Num. 21, 4.
ארץ בני־עמון
Num. 22, 5.
את־ארץ יעזר ואת־ארץ
גלעד
Num. 32, 1.
ארץ מקנה הוא
Num. 32, 4.
את־ארץ הגלעד
Num. 32, 29.
לפני יי ארץ כנען
Num. 32, 32.
בקצה ארץ אדום
Num. 33, 37.
את־הירדן אל־ארץ
כנען
Num. 33, 51.
ארץ כנען לגבלתיה
Num. 34, 2.
אל־ארץ אחזתו
Num. 35, 28.
ארץ הכנעני והלבנון
Dt. 1, 7.
ארץ־רפאים תחשב
אף־הוא
Dt. 2, 20.
רק אל־ארץ בני־עמון
Dt. 2, 37.
ההוא יקרא ארץ רפאים
Dt. 3, 13.
את־ארצו ואת־ארץ עוג
Dt. 4, 47.
ארץ זבת חלב ודבש
Dt. 6, 3.
11, 9. 26, 9. 15. 27, 3.
אל־ארץ טובה
Dt. 8, 7.
ארץ נחלי מים
Dt. 8, 7.
ארץ חטה ושערה
Dt. 8, 8.
ארץ־זית שמן
Dt. 8, 8.
ארץ אשר לא במסכנת
Dt. 8, 9.
ארץ נחלי־מים
Dt. 10, 7.
ארץ הרים
Dt. 11, 11.
ארץ אשר־יי אלהיך דרש
Dt. 11, 12.
וישליכם אל־ארץ אחרת
Dt. 29, 27.
וירכיבהו על־במותי ארץ
Dt. 32, 13.
ותאכל ארץ ויבלה
Dt. 32, 22.
וראה את־ארץ כנען
Dt. 32, 49.
וממגד ארץ ומלאה
Dt. 33, 16.
ינגח יחדו אפסי־ארץ
Dt. 33, 17.
אל־ארץ דגן ותירוש
Dt. 33, 28.
ואת־ארץ אפרים ומנשה
Dt. 34, 2.
ואת כל־ארץ יהודה
Dt. 34, 2.
כל ארץ החתים
Jos. 1, 4.
ארץ זבת חלב ודבש
Jos. 5, 6.
מתבואת ארץ כנען
Jos. 5, 12.
ואת כל־ארץ גשן ועד־
גבעון
Jos. 10, 41.
ואת כל־ארץ הגשן
Jos. 11, 16.
מתימן כל־ארץ הכנעני
Jos. 13, 4.
וחצי ארץ בני עמון
Jos. 13, 25.
כי ארץ הגב נתתי
Jos. 15, 19.
למנשה היתה ארץ תפוח
Jos. 17, 8.
לאהליכם אל־ארץ
אחזתכם
Jos. 22, 4.
אל־ארץ הגלעד
Jos. 22, 9.
אל־ארץ אחזתם
Jos. 22, 9.
אל־מול ארץ כנען
Jos. 22, 11.
אל־ארץ הגלעד
Jos. 22, 13. 15.
ארץ אחזתכם
Jos. 22, 19.
אל־ארץ אחזת יי
מארץ הגלעד אל־ארץ
כנען
Jos. 22, 32.
ואולך אותו בכל־ארץ
כנען
Jos. 24, 3.
ואביאה אתכם אל־ארץ
האמרי
Jos. 24, 8.
ארץ אשר לא־יגעת בה
Jos. 24, 13.
כי ארץ הנגב נתתני
Jud. 1, 15.
וילך האיש ארץ החתים
Jud. 1, 26.
ארץ רעשה גם־שמים
נטפו
Jud. 5, 4.
את־ארץ מואב
Jud. 11, 15.
ואת־ארץ בני עמון
Jud. 11, 15.
ויסב את־ארץ אדום
Jud. 11, 18.
ואת־ארץ מואב
Jud. 11, 18.
את כל־ארץ האמרי
Jud. 11, 21.
והלכתם ארץ בנימן
Jud. 21, 21.
לשוב אל־ארץ יהודה
Ruth 1, 7.
כי ליי מצקי ארץ
1 Sam. 2, 8.
יי ידין אפסי־ארץ
1 Sam. 2, 10.
ארץ גד וגלעד
1 Sam. 13, 7.
אל־דרך עפרה אל־ארץ
שועל
1 Sam. 13, 17.
לא ימצא בכל ארץ
ישראל
1 Sam. 13, 19.

ובאת־לך ארץ יהודה 1 S. 22, 5.
על־פניה ותשתחו ארץ 1 S. 25, 23.
אמלט׀ אל־ארץ פלשתים 1 S. 27, 1.
ועד־ארץ מצרים 1 Sam. 27, 8.
לשוב אל־ארץ פלשתים 1 S. 29, 11.
לאמר למר־ארץ 2 Sam. 3, 12.
ויבאו עבדי דוד ארץ
בני עמון 2 Sam. 10, 2.
ישראל ואבשלם ארץ
הגלעד 2 Sam. 17, 26.
ואשחקם כעפר־ארץ 2 Sam. 22, 43.
ואל־ארץ תחתים חדשי 2 Sam. 24, 6.
ותקד בת־שבע אפים ארץ 1 Rg. 1, 31.
לו שכה וכל־ארץ הפר 1 Reg. 4, 10.
ארץ סיחון׀ מלך האמרי 1 Rg. 4, 19.
מן־הנהר ארץ פלשתים 1 Reg. 5, 1.
אל־ארץ האויב רחוקה 1 Reg. 8, 46.
ויקרא להם ארץ כבול 1 Reg. 9, 13.
ובכל ארץ ממשלתו 1 Reg. 9, 19.
על כל־ארץ נפתלי 1 Reg. 15, 20.
וילך מאתו כברת ארץ 2 Reg. 5, 19.
את כל־ארץ הגלעד 2 Reg. 10, 33.
ואת־הגלילה כל ארץ
נפתלי 2 Reg. 15, 29.
אל־ארץ כארצכם ארץ
דגן 2 Reg. 18, 32.
ארץ לחם וכרמים 2 Reg. 18, 32.
ארץ זית יצהר ודבש 2 Reg. 18, 32.
והמה נמלטו ארץ אררט 2 Rg. 19, 37.
לאמר לך אתן ארץ־
כנען 1 Chr. 16, 18.
אל־ארץ בני־עמון 1 Chr. 19, 2.
וישחת׀ את־ארץ בני־
עמון 1 Chr. 20, 1.
אל־ארץ רחוקה או
קרובה 2 Chr. 6, 36.
ובכל ארץ ממשלתו 2 Chr. 8, 6.
ועד־ארץ פלשתים 2 Chr. 9, 26.
מכל־ארץ יהודה ובנימן 2 Chr. 15, 8.
בכל־ארץ ישראל 2 Chr. 34, 7.
ארץ נדה היא Esr. 9, 11.
לתת את־ארץ הכנעני Neh. 9, 8.
ויירשו את־ארץ סיחון Neh. 9, 22.
ואת־ארץ מלך חשבון Neh. 9, 22.
ואת־ארץ עוג מלך־הבשן Neh. 9, 22.
עם־מלכים ויעצי ארץ Job. 3, 14.
הנתן מטר על־פני ארץ Job. 5, 10.
הלא־צבא לאנוש על־ארץ Job. 7, 1.
ארץ׀ נתנה ביד־רשע Job. 9, 24.
אל־ארץ חשך וצלמות Job. 10, 21.
ארץ עפתה׀ כמו אפל Job. 10, 22.
וישלחם ויהפכו־ארץ Job. 12, 15.
תשטם ספי־חיה עפר־
ארץ Job. 14, 19.
ארץ אל־תכסי דמי Job. 16, 18.
הלמענך תעזב ארץ Job. 18, 4.
זכרו־אבד מני־ארץ Job. 18, 17.
מני שים אדם עלי־ארץ Job. 20, 4.
יחד חבאו עני־ארץ Job. 24, 4.
תלה ארץ על־בלימה Job. 26, 7.
ארץ ממנה יצא־לחם Job. 28, 5.
מלפני מבהמות ארץ Job. 35, 11.
כי לשלג׀ יאמר הוא־ארץ Job. 37, 6.
בהשקט ארץ מדרום Job. 37, 17.
איפה היית ברסדי־ארץ Job. 38, 4.
התבוננת עד־רחבי־ארץ Job. 38, 18.
יפץ קדים על־ארץ Job. 38, 24.
להמטיר על־ארץ לא־
איש Job. 38, 26.
ברעש ורגז יגמא־ארץ Job. 39, 24.
יתיצבו׀ מלכי־ארץ Ps. 2, 2.
ואחזתך אפסי־ארץ Ps. 2, 8.
הוסרו שפטי ארץ Ps. 2, 10.
אל־יי כל־אפסי־ארץ Ps. 22, 28.
כל־דשני־ארץ Ps. 22, 30.
זזרעו יירש ארץ Ps. 25, 13.
ועל רגעי־ארץ Ps. 35, 20.
שכן־ארץ ורעה אמונה Ps. 37, 3.

וקוי יי׳ המה יירשו־ארץ Ps. 37, 9.
ועניום יירשו־ארץ Ps. 37, 11.
כי מברכיו יירשו ארץ Ps. 37, 22.
צדיקים יירשו־ארץ Ps. 37, 29.
ויירוממך לרשת ארץ Ps. 37, 34.
כי׀ לא בחרבם ירשו־ארץ Ps. 44, 4.
לא־ניירא בהמיר ארץ Ps. 46, 3.
תמוג ארץ Ps. 46, 7.
לאלהים מגני־ארץ Ps. 47, 10.
על־קצוי־ארץ Ps. 48, 11.
דבר ויקרא־ארץ Ps. 50, 1.
הרעשת ארץ פצמתה Ps. 60, 4.
מבטה כל־קצוי־ארץ Ps. 65, 6.
ארץ נתנה יבולה Ps. 67, 7.
ויירא אותו כל־אפסי־ארץ Ps. 67, 8.
ארץ רעשה Ps. 68, 9.
כרביבים זרזוף ארץ Ps. 72, 6.
ומנהר עד־אפסי־ארץ Ps. 72, 8.
הצבת כל־גבולות ארץ Ps. 74, 17.
מלאו מחשכי־ארץ Ps. 74, 20.
נמגים־ארץ וכל־ישביה Ps. 75, 4.
ישתו כל רשעי־ארץ Ps. 75, 9.
ארץ יראה ושקטה Ps. 76, 9.
להושיע כל־ענוי־ארץ Ps. 76, 10.
נורא למלכי־ארץ Ps. 76, 13.
בשר חסידיך לחיתו־ארץ Ps. 79, 2.
ותמלא־ארץ Ps. 80, 10.
בצצאתו על־ארץ מצרים Ps. 81, 6.
ימושו כל־מוסדי ארץ Ps. 82, 5.
לך שמים אף־לך ארץ Ps. 89, 12.
עליון למלכי־ארץ Ps. 89, 28.
ותחולל ארץ ותבל Ps. 90, 2.
אשר בידו מחקרי־ארץ Ps. 95, 4.
ראו כל־אפסי־ארץ Ps. 98, 3.
עיני׀ בנאמני־ארץ Ps. 101, 6.
אצמיתה כל־רשעי־ארץ Ps. 101, 8.
יי׳ משמים׀ אל־ארץ
הביט Ps. 102, 20.
יסד־ארץ על־מכוניה Ps. 104, 5.
לך אתן את־ארץ כנען Ps. 105, 11.
תפתח־ארץ ותבלע דתן Ps. 106, 17.
ארץ פרי למלחה Ps. 107, 34.
על־ארץ רבה Ps. 110, 6.
מלפני אדון חולי ארץ Ps. 114, 7.
כוננת ארץ ותעמד Ps. 119, 90.
השבת כל־רשעי־ארץ Ps. 119, 119.
יודוך יי׳ כל־מלכי־ארץ Ps. 138, 4.
רקמתי בתחתיות ארץ Ps. 139, 15.
משפיל רשעים עדי־ארץ Ps. 147, 6.
השלח אמרתו ארץ Ps. 147, 15.
מלכי־ארץ וכל־לאמים Ps. 148, 11.
שרים וכל־שפטי ארץ Ps. 148, 11.
הודו על־ארץ ושמים Ps. 148, 13.
כי־ישרים ישכנו־ארץ Prv. 2, 21
יי׳ בחכמה יסד ארץ Prv. 3, 19.
מראש מקדמי־ארץ Prv. 8, 23.
עד־לא עשה ארץ וחוצות Prv. 8, 26.
בחקו מוסדי ארץ Prv. 8, 29.
ורשעים לא ישכנו־ארץ Prv. 10, 30.
ועיני כסיל בקצה־ארץ Prv. 17, 24.
בפשע ארץ רבים שריה Prv. 28, 2.
מלך במשפט יעמיד ארץ Prv. 29, 4.
מי הקים כל־אפסי־ארץ Prv. 30, 4.
ארץ לא־שבעה מים Prv. 30, 16.
תחת שלוש רגזה ארץ Prv. 30, 21.
ארבעה המה קטני־ארץ Prv. 30, 24.
בשבתו עם־זקני־ארץ Prv. 31, 23.
ויתרון ארץ בכל היא Eccl. 5, 8.
אי־לך ארץ שמלכך נער Eccl. 10, 16.
אשריך ארץ שמלכך
בן־חורים Eccl. 10, 17.
והאזיני ארץ Jes. 1, 2.
כל מרחקי־ארץ Jes. 8, 9.
ואל־ארץ יביט Jes. 8, 22.
נעתם ארץ Jes. 9, 18.
והוכיח במישור לענוי־
ארץ Jes. 11, 4.
והכה־ארץ בשבט פיו Jes. 11, 4.

כל־עתודי ארץ Jes. 14, 9.
בל־יקמו וירשו ארץ Jes. 14, 21.
שלחו־כר מושל־ארץ Jes. 16, 1.
ארץ צלצל כנפים Jes. 18, 1.
ישבי תבל ושכני ארץ Jes. 18, 3.
בתוך ארץ מצרים Jes. 19, 19.
ישבי ארץ תימא Jes. 21, 14.
אל־ארץ רחבת ידים Jes. 22, 18.
כנענה נכבדי־ארץ Jes. 23, 8.
להקל כל־נכבדי ארץ Jes. 23, 9.
הן׀ ארץ כשדים Jes. 23, 13.
על־כן אלה אכלה ארץ Jes. 24, 6.
על־כן חרו ישבי ארץ Jes. 24, 6.
וירעשו מוסדי ארץ Jes. 24, 18.
ארץ מוט התמוטטה ארץ Jes. 24, 19.
נוע תנוע ארץ כשכור Jes. 24, 20.
עד־ארץ יגיעה Jes. 26, 5.
רחקת כל־קצוי־ארץ Jes. 26, 15.
נעשה־ארץ Jes. 26, 18.
אבל אמללה ארץ Jes. 33, 9.
תראנה ארץ מרחקים Jes. 33, 17.
אל־ארץ כארצכם Jes. 36, 17.
ארץ דגן ותירוש Jes. 36, 17.
ארץ לחם וכרמים Jes. 36, 17.
נמלטו ארץ אררט Jes. 37, 38.
שפטי ארץ כתהו עשה Jes. 40, 23.
הריעו תחתות ארץ Jes. 44, 23.
תפתח־ארץ ויפרו־ישע Jes. 45, 8.
אנכי עשיתי ארץ Jes. 45, 12.
במקום ארץ חשך Jes. 45, 19.
והושיעו כל־אפסי־ארץ Jes. 45, 22.
אף־ידי יסדה ארץ Jes. 48, 13.
לברית עם להקים ארץ Jes. 49, 8.
רנו שמים וגילי ארץ Jes. 49, 13.
אפים ארץ ישתחוו־לך Jes. 49, 23.
נוטה שמים ויסד ארץ Jes. 51, 13.
ולויסד ארץ Jes. 51, 16.
וראו כל־אפסי־ארץ Jes. 52, 10.
והחוסה בי ינחל־ארץ Jes. 57, 13.
והרכבתיך על־במותי
ארץ Jes. 58, 14.
החשך יכסה־ארץ Jes. 60, 2.
לעולם יירשו ארץ Jes. 60, 21.
היוחל ארץ ביום אחד Jes. 66, 8.
אל־ארץ הכרמל Jer. 2, 7.
אם־ארץ מאפליה Jer. 2, 31.
ותחניפי ארץ Jer. 3, 2.
ואתן־לך ארץ חמדה Jer. 3, 19.
ארץ לוא נושבה Jer. 6, 8.
יעור מירכתי־ארץ Jer. 6, 22. 25, 32.
ויאכלו ארץ ומלואה Jer. 8, 16.
כי־עזבנו ארץ Jer. 9, 18.
עשה ארץ בכחו Jer. 10, 12. 51, 15.
ארץ זבת חלב Jer. 11, 5.
מקצה ארץ ועד־קצה
הארץ Jer. 12, 12.
אל־ארץ ולא ידעו Jer. 14, 18.
מאפסי־ארץ Jer. 16, 19.
ארץ מלחה ולא תשב Jer. 17, 6.
וראה את־ארץ מולדתו Jer. 22, 10.
ארץ ארץ ארץ שמעי
דבר־יי׳ Jer. 22, 29.
מן־המקום הזה ארץ
כשדים Jer. 24, 5.
ועל־ארץ כשדים Jer. 25, 12.
מלכי ארץ העוץ Jer. 25, 20.
כל־מלכי ארץ פלשתים Jer. 25, 20.
מירכתי־ארץ Jer. 31, 8. 50, 41.
ויחקרו מוסדי־ארץ Jer. 31, 37.
ארץ זבת חלב ודבש Jer. 32, 22.
ארץ׀ ממשלת ידו Jer. 34, 1.
ללכת ארץ בנימן Jer. 37, 12.
ויבאו ארץ־יהודה Jer. 40, 12.
כי ארץ מצרים נברא Jer. 42, 14.
ויבאו ארץ מצרים Jer. 43, 7.
והכה את־ארץ מצרים Jer. 43, 11.
ועטה את־ארץ מצרים Jer. 43, 12.
לבוא ארץ־מצרים Jer. 44, 12.

ולשוב׀ ארץ יהודה Jer. 44, 14.
בכל־ארץ מצרים Jer. 44, 26.
ישבון מן־ארץ מצרים Jer. 44, 28.
ארץ יהודה מתי מספר Jer. 44, 28.
אעלה אכסה־ארץ Jer. 46, 8.
להכות את־ארץ מצרים Jer. 46, 13.
ואל־ארץ מולדתנו Jer. 46, 16.
וישטפו ארץ ומלואה Jer. 47, 2.
אל־ארץ המישר Jer. 48, 21.
כל־ערי ארץ מואב Jer. 48, 24.
אל־ארץ כשדים Jer. 50, 1. 45.
ארץ פסילים היא Jer. 50, 38.
נשאים מקצה־ארץ Jer. 51, 16.
ואת כל־ארץ ממשלתו Jer. 51, 28.
את־ארץ בבל לשמה Jer. 51, 29.
ארץ ציה וערבה Jer. 51, 43.
ארץ לא־ישב בהן Jer. 51, 43.
השליך משמים ארץ Thr. 2, 1.
כל אסירי ארץ Thr. 3, 34.
לא האמינו מלכי־ארץ Thr. 4, 12.
ארץ כי תחטא־לי Ez. 14, 13.
תזנותך אל־ארץ כנען Ez. 16, 29.
ויביאהו אל־ארץ כנען Ez. 17, 4.
בחחים אל־ארץ מצרים Ez. 19, 4.
ותשם ארץ ומלאה Ez. 19, 7.
אל־ארץ אשר־תרתי Ez. 20, 6.
בתוך ארץ מצרים Ez. 20, 8.
במדבר ארץ מצרים Ez. 20, 36.
ארץ לא מטהרה Ez. 22, 24.
כשדים ארץ מלדתם Ez. 23, 15.
צבי ארץ בית הישימות Ez. 25, 9.
העשרת מלכי־ארץ Ez. 27, 33.
על־ארץ השלכתיך Ez. 28, 17.
ארץ־מצרים לשממה Ez. 29, 9.
ונתתי את־ארץ מצרים Ez. 29, 10.
ארץ מצרים שממה Ez. 29, 12.
ארץ פתרוס על־ארץ
מכורתם Ez. 29, 14.
את־ארץ מצרים Ez. 29, 19. 20.
ובני ארץ חבריה Ez. 30, 5.
אותה אל־ארץ מצרים Ez. 30, 25.
והשמתי ארץ Ez. 30, 12.
אל־ארץ תחתית Ez. 31, 18.
ארץ צפתך Ez. 32, 6.
בתתי את־ארץ מצרים
שממה Ez. 32, 15.
ונשמה ארץ ממלאה Ez. 32, 15.
אל־ארץ תחתיות Ez. 32, 18. 24.
ארץ כי־אביא עליה חרב Ez. 33, 2.
ארץ המגוג Ez. 38, 2.
אל־ארץ׀ משובבת Ez. 38, 8.
על־ארץ פרזות Ez. 38, 11.
אל־ארץ ישראל Ez. 40, 2.
ומבין ארץ ישראל הירדן Ez. 47, 18.
ויביאם ארץ־שנער Dan. 1, 2.
כמלקוש יורה ארץ Hos. 6, 3.
לא ישוב אל־ארץ מצרים Hos. 11, 5.
לפניו רגזה ארץ Joel 2, 10.
אל־ארץ ציה Joel 2, 20.
על־עפר־ארץ Am. 2, 7.
את־ארץ האמרי Am. 2, 10.
ודרך על־במתי ארץ Am. 4, 13.
אל־ארץ יהודה Am. 7, 12.
ולשבית ענוי־ארץ Am. 8, 4.
ואגדתו על־ארץ יסדה Am. 9, 6.
ולא־יפול צרור ארץ Am. 9, 9.
מי יורידני ארץ Obad. 1, 3.
הקשיבי ארץ ומלאה Mich. 1, 2.
ודרך על־במותי־ארץ Mich. 1, 3.
יגדל עד־אפסי־ארץ Mich. 5, 3.
ורעו את־ארץ אשור בחרב Mich. 5, 5.
ואת־ארץ נמרוד בפתחיה Mich. 5, 5.
והאתנים מוסדי ארץ Mich. 6, 2.
כזחלי ארץ ירגזו Mich. 7, 17.
החולך למרחבי ארץ Hab. 1, 6.
וחמס־ארץ קריה Hab. 2, 8. 17.
עמד׀ וימדד ארץ Hab. 3, 6.

ירִיעוֹת ארץ מדין Hab. 3, 7.
נהרות תבקע־ארץ Hab. 3, 9.
בזעם תצעד־ארץ Hab. 3, 12.
קרן אל־ארץ
יהודה Zach. 2, 4.
ארץ פלשתים Zeph. 2, 5.
יצאים אל־ארץ צפון Zach. 6, 6.
יצאו אל־ארץ התימן Zach. 6, 6.
היוצאים אל־ארץ צפון Zach.6,8.
וישימו ארץ־המדה
לשמה Zach. 7, 14.
עד־אפסי־ארץ Zach. 9, 10.
ואל־ארץ גלעד ולבנון Zach.10,10.
נטה שמים ויסד ארץ Zach. 12, 1.
ארץ חפץ אמר יי Mal. 3, 12.

וְאֶרֶץ

ארץ מצרים וארץ כנען Gn.47,13.
וארץ הגלעד היתה Jos. 17, 6.
וארץ הגלעד אל־יי Jud. 20, 1.
ואמד וארץ מולדתך Ruth 2, 11.
וארץ נתן לו 1 Reg. 11, 18.
וארץ מתקוממה לו Job. 20, 27.
וארץ ציה למצאי מים Ps.107,35.
וארץ ציה למוצאי מים Jes.41,18.
וארץ הרסתך Jes. 49, 19.
יהודה וארץ ישראל Ez. 27, 17.
בארצות וארץ מצרים Dan.11,42.

וָאֶרֶץ

קנה שמים וארץ Gn. 14, 19. 22.
יהללוהו שמים וארץ Ps. 69, 35.
עשה שמים וארץ Ps. 115, 15. 121, 2. 124, 8. 134, 3. 146, 6.
וארץ לעמק Prv. 25, 3.
וארץ רפאים תפיל Jes. 26, 19.
וארץ חדשה Jes. 65, 17.
חקות שמים וארץ Jer. 33, 25.
על־בבל שמים וארץ Jer. 51, 48.
וירעשו שמים וארץ Joel 4, 16.

הָאָרֶץ

את השמים ואת הארץ Gn. 1, 1.
תדשא הארץ דשא Gn. 1, 11.
אשר זרע־בו על־הארץ Gn.1,11.
ותוצא הארץ דשא עשב Gn.1,12.
להאיר על־הארץ ויהי־כן Gn.1,15.
להאיר על־הארץ Gn. 1, 17.
ועוף יעופף על־הארץ Gn. 1, 20.
ויאמר אלהים תוצא הארץ Gn.1,24.
את־חית הארץ Gn. 1, 25.
ובכל־הארץ ובכל־הרמש Gn.1,26.
הרמש על־הארץ Gn. 1, 26.
ומלאו את־הארץ Gn. 1, 28.
ובכל־חיה הרמשת על־
הארץ Gn. 1, 28.
אשר על־פני כל־הארץ Gn. 1, 29.
ולכל־חית הארץ Gn. 1, 30.
ולכל־רומש על־הארץ Gn. 1, 30.
יי אלהים על־הארץ Gn. 2, 5.
ואיד יעלה מן־הארץ Gn. 2, 6.
וזהב הארץ ההוא טוב Gn. 2, 12.
ותשחת הארץ לפני
האלהים Gn. 6, 11.
ותמלא הארץ חמס Gn. 6, 11.
וירא אלהים את־הארץ Gn. 6, 12.
את־דרכו על־הארץ Gn. 6, 12.
כי־מלאה הארץ חמס
מפניהם Gn. 6, 13.
משחיתם את־הארץ Gn. 6, 13.
על־הארץ לשחת כל־בשר Gn.6,17.
לחיות זרע על־פני כל־הארץ Gn.7,3.
אנכי ממטיר על־הארץ Gn. 7, 4.
והמבול היה מים על־הארץ Gn.7,6.
ומי המבול היו על־הארץ Gn.7,10.
ויהי הגשם על־הארץ Gn. 7, 12.
הרמש על־הארץ למינהו Gn. 7, 14.
ארבעים יום על־הארץ Gn. 7, 17.
יתרם מעל הארץ Gn. 7, 17.
ויגברו מאד מאד על־הארץ Gn.7,19.
הרומש על־הארץ Gn. 7, 21.
השרץ השרץ על־הארץ Gn. 7, 21.
וימחו מן־הארץ Gn. 7, 23.
ויגברו המים על־הארץ Gn. 7,24.
ויעבר אלהים רוח על־
הארץ Gn. 8, 1.
וישבו המים מעל הארץ Gn. 8, 3.
עד־יבשת המים מעל הארץ Gn.8,7.
כי מים על־פני כל־הארץ Gn. 8, 9.
כי־קלו המים מעל הארץ Gn.8,11.
חרבו המים מעל הארץ Gn. 8, 13.
יבשה הארץ Gn. 8, 14.
הרמש על־הארץ הוצא
אתך Gn. 8, 17.
ופרו ורבו על־הארץ Gn. 8, 17.
על־הארץ למשפחתיהם Gn. 8,19.
עוד כל־ימי הארץ Gn. 8, 22.
פרו ורבו ומלאו את־הארץ Gn.9,1.
על כל־חית הארץ Gn. 9, 2.
ובכל־חית הארץ Gn. 9, 10.
לכל חית הארץ Gn. 9, 10.
מבול לשחת הארץ Gn. 9, 11.
לאות ברית ביני ובין
הארץ Gn. 9, 13.
בענני ענן על־הארץ Gn. 9, 14.
בכל־בשר אשר על־הארץ Gn. 9,16.
וביו כל־בשר אשר על־
הארץ Gn. 9, 17.
ומאלה נפצה כל־הארץ Gn. 9, 19.
מן־הארץ ההוא יצא
אשור Gn. 10, 11.
כי בימיו נפלגה הארץ Gn. 10, 25.
ויהי כל־הארץ שפה אחת Gn.11,1.
פן־נפוץ על־פני כל־הארץ Gn.11,4.
על־פני כל־הארץ Gn. 11, 8.
כי־שם בלל יי שפת כל־
הארץ Gn. 11, 9.
על־פני כל־הארץ Gn. 11, 9.
אל־הארץ אשר אראך Gn. 12, 1.
לזרעך אתן את־הארץ
הזאת Gn. 12, 7.
ולא־נשא אתם הארץ Gn. 13, 6.
הלא כל־הארץ לפניך Gn. 13, 9.
כי את־כל־הארץ Gn. 13, 15.
ושמתי את־זרעך כעפר
הארץ Gn. 13, 16.
למנות את־עפר הארץ Gn. 13, 16.
לתת לך את־הארץ הזאת Gn.15,7.
לזרעך נתתי את־הארץ Gn. 15,18.
ונברכו־בו כל גויי הארץ Gn.18,18.
השפט כל־הארץ לא יעשה Gn.18,25.
השמש יצא על־הארץ Gn. 19, 23.
והנה עלה קיטר הארץ Gn.19,28.
כדרך כל־הארץ Gn. 19, 31.
ועם־הארץ אשר־
גרתה־בה Gn. 21, 23.
כל גויי הארץ Gn. 22, 18.
וישתחו לעם־הארץ
לבני־חת Gn. 23, 7.
לפני עם־הארץ Gn. 23, 12.
באזני עם־הארץ לאמר Gn. 23, 13.
אלהי השמים ואלהי הארץ Gn.24,3.
אל־הארץ הזאת Gn. 24, 5.
אל־הארץ אשר־יצאת
משם Gn. 24, 5.
אתן את־הארץ הזאת Gn. 24, 7.
כל גויי הארץ Gn. 26, 4.
ומשמני הארץ Gn. 27, 28.
משמני הארץ יהיה
מושבך Gn. 27, 39.
כאלה מבנות הארץ Gn. 27, 46.
הארץ אשר אתה שוכב
עליה Gn. 28, 13.
והיה זרעך כעפר הארץ Gn.28,14.
קום צא מן־הארץ הזאת Gn.31,13.
לראות בבנות הארץ Gn. 34, 1.
החוי נשיא הארץ Gn. 34, 2.
להבאישני בישב הארץ Gn. 34, 30.
הארץ אשר נתתי
לאברהם Gn. 35, 12.
ולזרעך אחריך אתן את־
הארץ Gn. 35, 12.
כברת־הארץ לבוא אפרתה Gn.35,16.
שעיר החרי ישבי הארץ Gn.36,20.
וכלה הרעב את־הארץ Gn. 41, 30.
ויפקד פקדים על־הארץ Gn.41,34.
ולא־תכרת הארץ ברעב Gn.41,36.
ותעש הארץ בשבע שני
השבע Gn. 41, 47.
והרעב היה על כל־פני
הארץ Gn. 41, 56.
וכל־הארץ באו מצרימה Gn.41,57.
חזק הרעב בכל־הארץ Gn. 41, 57.
ויוסף הוא השליט על־
הארץ Gn. 42, 6.
המשביר לכל־עם הארץ Gn. 42, 6.
לראות את־ערות הארץ Gn. 42, 9.
לא כי־ערות הארץ Gn. 42, 12.
דבר האיש אדני הארץ Gn. 42, 30.
כמרגלים את־הארץ Gn. 42, 30.
האיש אדני הארץ Gn. 42, 33.
ואת־הארץ תסחרו Gn. 42, 34.
קחו מזמרת הארץ
בכליכם Gn. 43, 11.
שנתים הרעב בקרב הארץ Gn.45,6.
את־חלב הארץ Gn. 45, 18.
במיטב הארץ Gn. 47, 6.
במיטב הארץ בארץ
רעמסס Gn. 47, 11.
ולחם אין בכל־הארץ Gn. 47, 13.
ותהי הארץ לפרעה Gn. 47, 20.
ונתתי את־הארץ הזאת Gn. 48, 4.
וידגו לרב בקרב הארץ Gn. 48, 16.
ואת־הארץ כי נעמה Gn. 49, 15.
ויורא יושב הארץ הכנעני Gn.50,11.
והעלה אתכם מן־הארץ
הזאת Gn. 50, 24.
אל־הארץ אשר נשבע Gn. 50, 24.
ותמלא הארץ אתם Ex. 1, 7.
ונלחם־בנו ועלה מן־
הארץ Ex 1, 10.
ולהעלתו מן־הארץ ההוא Ex.3, 8.
הן־רבים עתה עם הארץ Ex. 5, 5.
והבאתי אתכם אל־הארץ Ex. 6, 8.
חמרים ותבאש הארץ Ex. 8, 10.
והד את־עפר הארץ Ex. 8, 12.
ויך את־עפר הארץ Ex. 8, 13.
כל־עפר הארץ היה כנים Ex. 8, 13.
כי אני יי בקרב הארץ Ex. 8, 18.
תשחת הארץ Ex. 8, 20.
כי אין כמני בכל־הארץ Ex. 9, 14.
ותכחד מן־הארץ Ex. 9, 15.
למען תדע כי ליי הארץ Ex. 9, 29.
וכסה את־עין הארץ Ex. 10, 5.
ולא יוכל לראת את־הארץ Ex.10,5.
את־כל־עשב הארץ Ex. 10, 12.
ויכס את־עין כל־הארץ Ex. 10, 15.
ותחשך הארץ Ex. 10, 15.
ויאכל את־כל־עשב הארץ Ex.10,15.
בגר ובאזרח הארץ Ex. 12, 19.
והיה כי־תבאו אל־הארץ Ex.12,25.
למהר לשלחם מן־הארץ Ex. 12, 33.
והיה כאזרח הארץ Ex. 12, 48.
דק ככפר על־הארץ Ex. 16, 14.
כי־לי כל־הארץ Ex. 19, 5.
את־השמים ואת־הארץ Ex. 20, 11.
פן־תהיה הארץ שממה Ex. 23, 29.
ונחלת את־הארץ Ex. 23, 30.
כי אתן בידכם את ישבי
הארץ Ex. 23, 31.
עשה יי את־השמים ואת־
הארץ Ex. 31, 17.
וכל־הארץ הזאת Ex. 32, 13.
אל־הארץ אשר נשבעתי
לאברהם Ex. 33, 1.
בכל־הארץ ובכל־הגוים Ex.34, 10.
תכרת ברית לושב
הארץ Ex. 34, 12. 15.
תחטא בשגגה מעם הארץ Lv.4,27.
מכל־הבהמה אשר על־
הארץ Lev. 11, 2.
לנתר בהן על־הארץ Lev. 11, 21.
בשרץ השרץ על־הארץ Lev.11,29.
וכל־השרץ השרץ על־
הארץ Lev. 11, 41.
לכל־השרץ השרץ על־
הארץ Lev. 11, 42.
הרמש על־הארץ Lev. 11, 44.
השרצת על־הארץ Lev. 11, 46.
ותטמא הארץ Lev. 18, 25. 27.
ותקא הארץ Lev. 18, 25.
עשו אנשי־הארץ Lev. 18, 27.
ולא־תקיא הארץ אתכם Lev.18,28.
וכי־תבאו אל־הארץ Lev. 19, 23.
ולא־תזנה הארץ Lev. 19, 29.
ומלאה הארץ Lev. 19, 29.
עם הארץ ירגמוהו באבן Lev.20, 2.
עם הארץ את־עיניהם Lev. 20, 4.
ולא־תקיא אתכם הארץ Lev.20,22.
כי־תבאו אל־הארץ Lev.23,10.25,2.
באספכם את־תבואת
הארץ Lev. 23, 39.
ושבתה הארץ Lev. 25, 2.
והיתה שבת הארץ Lev. 25, 6.
וישבתם על־הארץ לבטח Lv.25,18.
ונתנה הארץ פריה Lev. 25, 19.
כי־לי הארץ Lev. 25, 23.
על־שדה הארץ יחשב Lev. 25, 31.
ונתנה הארץ יבולה Lev. 26, 4.
חיה רעה מן־הארץ Lev. 26, 6.
והשמתי אני את־הארץ Lev.26,32.
אז תרצה הארץ Lev. 26, 34.
לאשר־לו אחזת הארץ Lev. 27,24.
וכל־מעשר הארץ Lev. 27, 30.
מזרע הארץ Lev. 27, 30.
ולגר ולאזרח הארץ Num. 9, 14.
וכאמתים על־פני הארץ Nu.11,31.
לתור את־הארץ Num 13, 16.
וראיתם את־הארץ
מה־הוא Num. 13, 18.
ומה הארץ אשר־הוא
ישב בה Num. 13, 19.
ומה הארץ השמנה Num. 13, 20.
ולקחתם מפרי הארץ Num.13,20.
ויעלו ויתרו את־הארץ Num.13,21.
וישבו מתור הארץ Num. 13, 25.
ויראום את־פרי הארץ Num.13,26.
באנו אל־הארץ Num. 13, 27.
ויציאו דבת הארץ Num. 13, 32.
הארץ אשר עברנו בה
לתור Num. 13, 32.
מביא אתנו אל־הארץ Num. 14, 3.
מן־התרים את־הארץ Num. 14, 6.
הארץ אשר עברנו בה
לתור Num. 14, 7.
אתה טובה הארץ Num. 14, 7.
אל־הארץ הזאת ונתנה לנו Nu.14,8.
אל־תיראו את־עם הארץ Nu. 14, 9.
אל־יושב הארץ הזאת Num.14,14.
אל־הארץ אשר־נשבע
להם Num. 14, 16.
וימלא כבוד־יי את־כל־
הארץ Num. 14, 21.
אם־יראו את־הארץ Num. 14, 23.
אל־הארץ אשר־בא שמה Nu.14,24.
אם־אתם תבאו אל־הארץ Nu.14,30.
את־הארץ אשר מאסתם
בה Num. 14, 31.
אשר תרתם את־הארץ Nu. 14, 34.
לתור את־הארץ Num. 14, 36.
להוציא דבה על־הארץ Nu.14,36.
מוציאי דבת־הארץ רעה Nu.14,37.
ההלכים לתור את־הארץ Nu.14,38.

בבאכם אל־הארץ Num. 15, 18.
באכלכם מלחם הארץ Num. 15, 19.
ותפתח הארץ את־ פיה Num. 16, 32. 26, 10.
ותכס עליהם הארץ Num. 16, 33.
פן־תבלענו הארץ Num. 16, 34.
אל־הארץ אשר־נתתי להם Num. 20, 12.
כי לא יבא אל־הארץ Num. 20, 24.
כסה את־עין הארץ Num. 22, 5.
ויכס את־עין הארץ Num. 22, 11.
לאלה תחלק הארץ Num. 26, 53.
אך־בגורל יחלק את־ הארץ Num. 26, 55.
וראה את־הארץ Num. 27, 12.
הארץ אשר הכה יי Num. 32, 4.
יתן את־הארץ הזאת Num. 32, 5.
אל־הארץ אשר־נתן להם יי Nu. 32, 7
לראות את־הארץ Num. 32, 8.
וירא את־הארץ Num. 32, 9.
לבלתי־בא אל־הארץ Num. 32, 9.
מפני ישבי הארץ Num. 32, 17.
ונכבשה הארץ לפני יי Num. 32, 22.
והיתה הארץ הזאת Num. 32, 22.
ונכבשה הארץ לפניכם Num. 32, 29.
הארץ לעריה Num. 32, 33.
ערי הארץ Num. 32, 33.
והורשתם את־כל־ישבי הארץ Num. 33, 52.
והורשתם את־הארץ Num. 33, 53.
את־הארץ לרשת Num. 33, 53.
והתנחלתם את־הארץ Num. 33, 54.
את־ישבי הארץ Num. 33, 55.
על־הארץ אשר אתם Num. 33, 55.
אל־הארץ כנען Num. 34, 2.
זאת הארץ אשר תפל לכם Num. 34, 2.
זאת תהיה לכם הארץ Num. 34, 12.
זאת הארץ אשר תתנחלו Nu. 34, 13.
אשר־ינחלו לכם את־ הארץ Num. 34, 17.
לנחל את־הארץ Num. 34, 18.
ולא־תחניפו את־הארץ Num. 35, 33.
יחניף את־הארץ Num. 35, 33.
ולא תטמא את־הארץ Num. 35, 34.
לתת את־הארץ בנחלה Num. 36, 2.
נתתי לפניכם את־הארץ Dt. 1, 8.
באו ורשו את־הארץ Dt. 1, 8.
יי אלהיך לפניך את־הארץ Dt. 1, 21.
ויחפרו־לנו את־הארץ Dt. 1, 22.
ויקחו בידם מפרי הארץ Dt. 1, 25.
ויאמרו טובה הארץ Dt. 1, 25.
את הארץ הטובה Dt. 1, 35.
ולו־אתן את־הארץ Dt. 1, 36.
אל־הארץ אשר־יי אלהינו Dt. 2, 29.
ונקח בעת ההוא את־הארץ Dt. 3, 8.
ואת־הארץ הזאת ירשנו Dt. 3, 12.
את־הארץ הזאת לרשתה Dt. 3, 18.
את־הארץ אשר יי אלהיכם Dt. 3, 20.
ינחיל אותם את־הארץ Dt. 3, 28.
ובאתם וירשתם את־הארץ Dt. 4, 1.
לעשות כן בקרב הארץ Dt. 4, 5.
ולבלתי־בא אל־הארץ Dt. 4, 21.
הארץ הטובה Dt. 4, 22.
את־השמים ואת־הארץ Dt. 4, 26.
תאבדון מהר מעל הארץ Dt. 4, 26.
ברא אלהים ׀ אדם על־ הארץ Dt. 4, 32.
ועל־הארץ הראך את־ אשר Dt. 4, 36.
ועל־הארץ מתחת אין עוד Dt. 4, 39.
אל־הארץ אשר נשבע Dt. 6, 10.
וירשת את־הארץ הטבה Dt. 6, 18.
את־הארץ אשר נשבע אל־הארץ אשר־ Dt. 6, 23.
אתה בא Dt. 7, 1. 11, 29.
ובאתם וירשתם את־הארץ Dt. 8, 1.
על־הארץ הטבה Dt. 8, 10.
לרשת את־הארץ הזאת Dt. 9, 4.
את־הארץ הטובה הזאת Dt. 9, 6.
עלו ורשו את־הארץ Dt. 9, 23.
פן־יאמרו הארץ Dt. 9, 28.
להביאם אל־הארץ Dt. 9, 28.
ויבאו וירשו את־הארץ Dt. 10, 11.
הארץ וכל־אשר־בה Dt. 10, 14.
אשר פצתה הארץ את־פיה Dt. 11, 6.
וירשתם את־הארץ Dt. 11, 8.
כי הארץ אשר אתה בא Dt. 11, 10.
מהרה מעל הארץ הטבה Dt. 11, 17.
כימי השמים על־הארץ Dt. 11, 21.
על־פני כל־הארץ Dt. 11, 25.
לבא לרשת את־הארץ Dt. 11, 31.
על־הארץ תשפכנו כמים Dt. 12, 16. 24. 15, 23.
מקצה הארץ ועד־קצה הארץ Dt. 13, 8. 28, 64.
לא־יחדל אביון מקרב הארץ Dt. 15, 11.
ויורשת את־הארץ Dt. 16, 20.
כי־תבא אל־הארץ Dt. 17, 14.
בא אל־הארץ Dt. 18, 9.
ונתן לך את־כל־הארץ בדרך בכל־עץ ׀ או על־ הארץ Dt. 19, 8.
על־הארץ אשר־אתה בא Dt. 22, 6.
ולא תחטיא את־הארץ Dt. 23, 21.
וחיה כי־תבא אל־הארץ Dt. 24, 4.
כי־באתי אל־הארץ Dt. 26, 1.
את־הארץ הזאת ארץ זבת Dt. 26, 3.
אל־הארץ אשר־יי אלהיך Dt. 26, 9.
עליון על כל־גויי הארץ Dt. 27, 2.3
וראו כל־עמי הארץ Dt. 28, 1.
לזעוה לכל ממלכות הארץ Dt. 28, 10.
ולבהמת הארץ ואין מחריד Dt. 28, 25. 28, 26.
גוי מרחק מקצה הארץ Dt. 28, 49.
הצר על־הארץ Dt. 28, 56.
את־מכות הארץ ההוא Dt. 29, 21.
אל־הארץ אשר־ירשו אבתיך Dt. 30, 5.
את־השמים ואת־הארץ Dt. 30, 19.
אל־הארץ אשר נשבע יי Dt. 31, 7.
אחרי ׀ אלהי נכר־הארץ Dt. 31, 16.
אל־הארץ אשר נשבעתי 23 Dt. 31, 21.
ואעידה בם את־השמים ואת־הארץ Dt. 31, 28.
ותשמע הארץ אמרי־פי Dt. 32, 1.
תראה את־הארץ Dt. 32, 52.
ושמה לא תבוא אל־הארץ Dt. 32, 52.
את־כל־הארץ את־הגלעד Dt. 34, 1.
זאת הארץ אשר נשבעתי Dt. 34, 4.
אל־הארץ אשר אנכי Jos. 1, 2.
את־הארץ אשר־נשבעתי Jos. 1, 6.
לבוא לרשת את־הארץ Jos. 1, 11.
ונתן לכם את־הארץ הזאת Jos. 1, 13.
ויורשו גם־הם את־הארץ Jos. 1, 15.
לכו ראו את־הארץ ואת־ יריחו Jos. 2, 1.
לחפר את הארץ Jos. 2, 2.
לחפר את־כל־הארץ באו Jos. 2, 3.
כי־נתן יי לכם את־הארץ Jos. 2, 9.
וכי נמגו כל־ישבי הארץ Jos. 2, 9.
ועל־הארץ מתחת והיה בתת יי לנו את־ הארץ Jos. 2, 11.
בידנו את־כל־הארץ Jos. 2, 14.
וגם־נמגו כל־ישבי הארץ Jos. 2, 24.
ארון הברית אדון כל־ הארץ Jos. 3, 11.
ארון יי אדון כל־הארץ Jos. 3, 13.
למען דעת כל־עמי הארץ Jos. 4, 24.
לבלתי הראותם את־הארץ Jos. 5, 6.
ויאכלו מעבור הארץ Jos. 5, 11.
באכלם מעבור הארץ Jos. 5, 12.
המרגלים את־הארץ Jos. 6, 22.
ויהי שמעו בכל־הארץ Jos. 6, 27.
עלו ורגלו את־הארץ Jos. 7, 2.
וכל ישבי הארץ Jos. 7, 9.
את־שמנו מן־הארץ Jos. 7, 9.
לתת לכם את־כל־הארץ Jos. 9, 24.
את־כל־ישבי הארץ Jos. 9, 24.
ויכה יהושע את־כל־ הארץ Jos. 10, 40.
את־כל־הארץ הזאת Jos. 11, 16.
ויקח יהושע את־כל־ הארץ Jos. 11, 23.
ואלה ׀ מלכי הארץ Jos. 12, 1.
ואלה מלכי הארץ Jos. 12, 7.
זאת הארץ הנשארת Jos. 13, 2.
חלק את־הארץ הזאת Jos. 13, 7.
נסיכי סיחון ישבי הארץ Jos. 13, 21.
ויחלקו את־הארץ Jos. 14, 5.
לרגל את־הארץ Jos. 14, 7.
הארץ אשר דרכה רגלך בה Jos. 14, 9.
לבוא לרשת את־הארץ Jos. 18, 3.
ואתם תכתבו את־הארץ Jos. 18, 6.
לכתב את־הארץ לאמר Jos. 18, 8.
ויחלק־שם יהושע את־ הארץ Jos. 18, 10.
ויכלו לנחל את־הארץ Jos. 19, 49.
ויכלו מחלק את־הארץ Jos. 19, 51.
ויתן יי לישראל את־כל־ הארץ Jos. 21, 43.
לשחת את־הארץ Jos. 22, 33.
הולך היום בדרך כל־ הארץ Jos. 23, 14.
מעל הארץ הטובה Jos. 23, 16.
ואת־האמרי יושב הארץ Jos. 24, 18.
הנה נתתי את־הארץ בידך Jud. 1, 2.
בקרב הכנעני וישבי הארץ Jud. 1, 32. 33.
אל־הארץ אשר נשבעתי Jud. 2, 1.
לא־תכרתו ברית לישבי הארץ Jud. 2, 2.
לרשת את־הארץ Jud. 2, 6.
ותשקט הארץ ארבעים שנה Jud. 3, 11. 8, 28.
ותשקט הארץ שמונים שנה Jud. 3, 30.
וישחיתו את־יבול הארץ Jud. 6, 4.
ועל כל־הארץ חרב Jud. 6, 37.
ועל־כל־הארץ יהיה־טל Jud. 6, 39.
ועל־כל־הארץ היה טל Jud. 6, 40.
ירדים מעם טבור הארץ Jud. 9, 37.
וישב הארץ ההיא Jud. 11, 21.
לרגל את־הארץ ולחקרה Jud. 18, 2.
לכו חקרו את־הארץ Jud. 18, 2.
כי ראינו את־הארץ Jud. 18, 9.
לבא לרשת את־הארץ Jud. 18, 9.
ההלכים לרגל את־ הארץ Jud. 18, 14. 17.
עד־יום גלות הארץ Jud. 18, 30.
תרועה גדולה ותחם הארץ 1 Sam. 4, 5.
המשחיתים את־הארץ 1 Sam. 6, 5.
תקע בשופר בכל־הארץ לאמר 1 Sam. 13, 3.
ותרגז הארץ ותהי 1 Sam. 14, 15.
וכל־הארץ באו ביער 1 Sam. 14, 25.
עכר אבי את־הארץ 1 Sam. 14, 29.
ולחית הארץ 1 Sam. 17, 46.
וידעו כל־הארץ 1 Sam. 17, 46.
הלוא־זה דוד מלך הארץ 1 S. 21, 12.
פשטו פלשתים על־הארץ 1 S. 23, 27.
כי הנה ישבות הארץ 1 Sam. 27, 8.
והכה דוד את־הארץ 1 Sam. 27, 9.
ואת־הידעני מן־הארץ 1 S. 28, 9.
אלהים ראיתי עלים מן־ הארץ 1 Sam. 28, 13.
נטשים על־פני כל־הארץ 1 S. 30, 16.
ובערתי אתכם מן־הארץ 2 S. 4, 11.
אל־היבסי יושב הארץ 2 S. 5, 6.
להקימו מן־הארץ 2 Sam. 12, 17.
וכל־הארץ בוכים קול גדול 2 S. 15, 23.
נפצות על־פני כל־הארץ 2 S. 18, 8.
ויתן בין השמים ובין הארץ 2 Sam. 18, 9.
ברח מן־הארץ 2 Sam. 19, 10.
ותגעש ותרעש הארץ 2 Sam. 22, 8.
וישטו בכל־הארץ 2 Sam. 24, 8.
ותבקע הארץ בקולם 1 Reg. 1, 40.
אנכי הלך בדרך כל־הארץ 1 Rg. 2, 2.
כל־מלכי הארץ 1 Reg. 5, 14.
ועל־הארץ מתחת 1 Reg. 8, 23.
ישב אלהים על־הארץ 1 Reg. 8, 27.
למען ידעון כל־עמי הארץ 1 Reg. 8, 43.
לנחלה מכל עמי הארץ 1 Reg. 8, 53.
למען דעת כל־עמי הארץ 1 Rg. 8, 60.
וכל־מלכי הערב ופחות הארץ 1 Reg. 10, 15.
מלכי הארץ לעשר ולחכמה 1 Reg. 10, 23.
וכל־הארץ מבקשים את־פני 1 Reg. 10, 24.
ויעבר הקדשים מן־ הארץ 1 Reg. 15, 12.
ויחלקו להם את־הארץ 1 Rg. 18, 6.
לכל־זקני הארץ ויאמר 1 Rg. 20, 7.
וארם מלאו את־הארץ 1 Rg. 20, 27.
בער מן־הארץ 1 Reg. 22, 47.
ותמלא הארץ את־ המים 2 Reg. 3, 20.
אלהים בכל־הארץ 2 Reg. 5, 15.
וגם־בא אל־הארץ שבע 2 Reg. 8, 1.
מיום עזבה את־הארץ 2 Reg. 8, 6.
ועתליה מלכת על־הארץ 2 Rg. 11, 3.
וכל־עם־הארץ שמח 2 Reg. 11, 14.
ויבאו כל־עם הארץ 2 Reg. 11, 18.
ואת ׀ כל־עם הארץ 2 Reg. 11, 19.
וישמח כל־עם־הארץ 2 Reg. 11, 20.
שפט את־עם הארץ 2 Reg. 15, 5.
פול מלך־אשור על־ הארץ 2 Reg. 15, 19.
ואת עלת כל־עם הארץ 2 Rg. 16, 15.
ויעל מלך־אשור בכל־ הארץ 2 Reg. 17, 5.
את־משפט אלהי הארץ 2 Reg. 17, 26. (bis)
את־משפט אלהי הארץ 2 Rg. 17, 27.
על־הארץ הזאת 2 Reg. 18, 25.
והשחיתה לכל ממלכות הארץ 2 Reg. 19, 15.
עשית את־השמים ואת־ הארץ 2 Reg. 19, 15.
וידעו כל־ממלכות הארץ 2 Reg. 19, 19.
ויך עם־הארץ 2 Reg. 21, 24.
וימליכו עם־הארץ 2 Reg. 21, 24.
ויקח עם־הארץ את־ יהואחז 2 Reg. 23, 30.
ויתן־ענש על־הארץ 2 Reg. 23, 33.
אך העריך את־הארץ עם הארץ לתת לפרעה 2 Reg. 23, 35.
נכה זולת דלת עם־הארץ 2 Reg. 24, 14.
ואת אולי הארץ הולידך גולה 2 Reg. 24, 15.
ולא־היה לחם לעם הארץ 2 Rg. 25, 3.
ומדלת הארץ השאיר 2 Reg. 25, 12.
המצבא את־עם הארץ 2 Reg. 25, 19.
וששים איש מעם הארץ 2 Rg. 25, 19.
כי בימיו נפלגה הארץ 1 Chr. 1, 19.
ושם היבוסי ישבי הארץ 1 Chr. 11, 4.
בכל־הארץ משפטיו 1 Chr. 16, 14.
שירו לי כל־הארץ 1 Chr. 16, 23.
חולו מלפניו כל־הארץ 1 Chr. 16, 30.
ישמחו השמים ותגל הארץ 1 Chr. 16, 31.
כי־ בא לשפוט את־ הארץ 1 Chr. 16, 33.
לחקרו ולחפדו ולרגל הארץ 1 Chr. 19, 3.

עמד בין הארץ ובין
השמים 1 Chr. 21, 16.
בידי את ישבי הארץ 1 Chr. 22, 18.
ונכבשה הארץ 1 Chr. 22, 18.
למען תירשו את־הארץ 1 Chr. 28, 8.
כצל ימינו על־הארץ 1 Chr. 29, 15.
על־עם רב כעפר הארץ 2 Chr. 1, 9.
עשה את־השמים ואת־
הארץ 2 Chr. 2, 11.
את־האדם על־הארץ 2 Chr. 6, 18.
למען ידעו כל־עמי
הארץ 2 Chr. 6, 33.
על־החגב לאכול הארץ 2 Chr. 7, 13.
מלכי ערב ופחות הארץ 2 Chr. 9, 14.
מכל מלכי הארץ 2 Chr. 9, 22.
וכל מלכי הארץ
מבקשים 2 Chr. 9, 23.
בימיו שקטה הארץ 2 Chr. 13, 23.
כי־שקטה הארץ 2 Chr. 14, 5.
עודנו הארץ לפנינו 2 Chr. 14, 6.
עינינו משטטות בכל־
הארץ 2 Chr. 16, 9.
כי־בערת האשרות מן־
הארץ 2 Chr. 19, 3.
הורשת את־ישבי הארץ 2 Chr. 20, 7.
ועתליה מלכת על־הארץ 2 Chr. 22, 12
ואת־כל־עם הארץ 2 Chr. 23, 20.
וישמחו כל־עם־הארץ 2 Chr. 23, 21.
שופט את־עם הארץ 2 Chr. 26, 21.
בתוך־הארץ לאמר 2 Chr. 32, 4.
כעל אלהי עמי הארץ 2 Chr. 32, 19.
ויכו עם־הארץ 2 Chr. 33, 25.
וימליכו עם־הארץ 2 Chr. 33, 25.
לטהר את הארץ והבית 2 Chr. 34, 8.
ויקחו עם־הארץ 2 Chr. 36, 1.
ויענש את־הארץ 2 Chr. 36, 3.
עד־רצתה הארץ 2 Chr. 36, 21.
כל־ממלכות הארץ נתן
לי יי 2 Chr. 36, 23.
כל־ממלכות הארץ נתן Esr. 1, 2.
ויהי עם הארץ מרפים Esr. 4, 4.
מטמאת גויי־הארץ אלהם Esr. 6, 21.
הארץ אשר אתם באים Esr. 9, 11.
ואכלתם את־טוב הארץ Esr. 9, 12.
נכריות מעמי הארץ Esr. 10, 2.
והבדלו מעמי הארץ Esr. 10, 11.
הארץ וכל־אשר עליה Neh. 9, 6.
לברא לרשת את־הארץ Neh. 9, 15.
ותביאם אל־הארץ Neh. 9, 23.
ויבאו הבנים ויירשו את־
הארץ Neh. 9, 24.
את־ישבי הארץ Neh. 9, 24.
ואת־עממי הארץ Neh. 9, 24.
לא־נתן בנתינו לעמי
הארץ Neh. 10, 31.
ועמי הארץ המביאים Neh. 10, 32.
ורבים מעמי הארץ Esth. 8, 17.
מס על־הארץ Esth. 10, 1.
ומחית הארץ אל־תורא Job. 5, 22.
ויצאצאיך כעשב הארץ Job. 5, 25.
לב ראשי עם־הארץ Job. 12, 24.
להם לבדם נתנה הארץ Job. 15, 19.
ואיש זרוע לו הארץ Job. 22, 8.
כי־הוא לקצות־הארץ
יביט Job. 28, 24.
נכאו מן־הארץ Job. 30, 8.
ואורו על־כנפות הארץ Job. 37, 3.
לאחוז בכנפות הארץ Job. 38, 13.
כבנות איוב בכל־הארץ Job. 42, 15.
מה־אדיר שמך בכל־
הארץ Ps. 8, 2. 10.
לערץ אנוש מן־הארץ Ps. 10, 18.
ותגעש ותרעש הארץ Ps. 18, 8.
בכל־הארץ יצא קום Ps. 19, 5.
לי׳ הארץ ומלואה Ps. 24, 1.
חסד יי׳ מלאה הארץ Ps. 33, 5.
ייראו מיי כל־הארץ Ps. 33, 8.
אל כל־ישבי הארץ Ps. 33, 14.
תשיתמו לשורים בכל
הארץ Ps. 45, 17.
עד־קצה הארץ Ps. 46, 10.
מלך גדול על־כל־הארץ Ps. 47, 3.
מלך כל־הארץ אלהים Ps. 47, 8.
משוש כל־הארץ Ps. 48, 3.
ואל־הארץ לדין עמו Ps. 50, 4.
על כל־הארץ כבודך Ps. 57, 6. 12.
לאפסי הארץ סלה Ps. 59, 14.
מקצה הארץ׳ אליך
אקרא Ps. 61, 3.
יבאו בתחתיות הארץ Ps. 63, 10.
פקדת הארץ ותשקקה Ps. 65, 10.
הריעו לאלהים כל־הארץ Ps. 66, 1.
כל־הארץ׳ ישתחוו לך Ps. 66, 4.
ממלכות הארץ שירו Ps. 68, 33.
ומתהומות הארץ תשוב Ps. 71, 20.
כעשב הארץ Ps. 72, 16.
וימלא כבודו את־כל
הארץ Ps. 72, 19.
פעל ישועות בקרב הארץ Ps. 74, 12.
רגזה ותרעש הארץ Ps. 77, 19.
קומה אלהים שפטה הארץ Ps. 82, 8.
עליון על־כל־הארץ Ps. 83, 19.
הנשא שפט הארץ Ps. 94, 2.
שירו לי׳ כל־הארץ Ps. 96, 1.
חילו מפניו כל־הארץ Ps. 96, 9.
ותגל הארץ Ps. 96, 11.
כי בא לשפט הארץ Ps. 96, 13. 98, 9.
י׳ מלך תגל הארץ Ps. 97, 1.
ראתה ותחל הארץ Ps. 97, 4.
מלפני אדון כל־הארץ Ps. 97, 5.
י׳ עליון על־כל־הארץ Ps. 97, 9.
הריעו לי׳ כל־הארץ Ps. 98, 4.
ישב כרובים תנוט הארץ Ps. 99, 1.
הריעו לי׳ כל־הארץ Ps. 100, 1.
וכל מלכי הארץ את־
כבודך Ps. 102, 16.
לפנים הארץ יסדת Ps. 102, 26.
כגבה שמים על־הארץ Ps. 103, 11.
בל־ישבון לכסות הארץ Ps. 104, 9.
מפרי מעשיך תשבע
הארץ Ps. 104, 13.
להוציא לחם מן־הארץ Ps. 104, 14.
מלאה הארץ קניניך Ps. 104, 24.
יתמו חטאים׳ מן־הארץ Ps. 104, 35.
הוא יי׳ אלהינו בכל־
הארץ Ps. 105, 7.
ויקרא רעב על־הארץ Ps. 105, 16.
ותחנף הארץ בדמים Ps. 106, 38.
ועל כל־הארץ כבודך Ps. 108, 6.
חסדך יי׳ מלאה הארץ Ps. 119, 64.
מקצה הארץ Ps. 135, 7.
לרוקע הארץ על־המים Ps. 136, 6.
הללו את־יי׳ מן־הארץ Ps. 148, 7.
ואתה על־הארץ Eccl. 5, 1.
אשר נעשה על־הארץ Eccl. 8, 14. 16.
כעבדים על־הארץ Eccl. 10, 7.
מה־יהיה רעה על־הארץ Eccl. 11, 2.
על־הארץ יריקו Eccl. 11, 3.
וישב העפר על־הארץ Eccl. 12, 7.
טוב הארץ תאכלו Jes. 1, 19.
לערץ הארץ Jes. 2, 19. 21.
ופרי הארץ לגאון Jes. 4, 2.
בקרב הארץ Jes. 5, 8.
מקצה הארץ Jes. 5, 26.
מלא כל־הארץ כבודו Jes. 6, 3.
בקרב הארץ Jes. 6, 12.
כל־התנותר בקרב הארץ Jes. 7, 22.
שמיר ושית תהיה כל־
הארץ Jes. 7, 24.
כל־הארץ אני אספתי Jes. 10, 14.
עשה בקרב כל־הארץ Jes. 10, 23.
כי־מלאה הארץ דעה
את־יי׳ Jes. 11, 9.
מארבע כנפות הארץ Jes. 11, 12.
מידעת זאת בכל־הארץ Jes. 12, 5.
לחבל כל־הארץ Jes. 13, 5.
לשום הארץ לשמה Jes. 13, 9.
ותרעש הארץ ממקומה Jes. 13, 13.
שקטה כל־הארץ Jes. 14, 7.
מרגיז הארץ Jes. 14, 16.
העצה היעוצה על־כל־
הארץ Jes. 14, 26.
תמו רמס מן־הארץ Jes. 16, 4.
ולבהמת הארץ Jes. 18, 6.
וכל־בהמת הארץ עליו
תחרף Jes. 18, 6.
ברכה בקרב הארץ Jes. 19, 24.
את־כל־ממלכות הארץ Jes. 23, 17.
בוקק הארץ ובולקה Jes. 24, 1.
הבוק׳ תבוק הארץ Jes. 24, 3.
אבלה נבלה הארץ Jes. 24, 4.
אמללו מרום עם־הארץ Jes. 24, 4.
גלה משוש הארץ Jes. 24, 11.
כי־כה יהיה בקרב הארץ Jes. 24, 13.
מכנף הארץ זמרת
שמענו Jes. 24, 16.
עליך יושב הארץ Jes. 24, 17.
רעה התרעעה הארץ Jes. 24, 19.
מעל כל־הארץ Jes. 25, 8.
עון יושב הארץ עליו Jes. 26, 21.
וגלתה הארץ את־דמיה Jes. 26, 21.
י׳ צבאות על־כל־הארץ Jes. 28, 22.
תשמע הארץ ומלאה Jes. 34, 1.
אל־הארץ הזאת
להשחיתה Jes. 36, 10.
עלה על־הארץ הזאת Jes. 36, 10.
לכל ממלכות הארץ Jes. 37, 16.
את־השמים ואת־הארץ Jes. 37, 16.
כל־ממלכות הארץ Jes. 37, 20.
וכל בשלש עפר הארץ Jes. 40, 12.
הבינותם מוסדות הארץ Jes. 40, 21.
הישב על־חוג הארץ Jes. 40, 22.
בורא קצות הארץ Jes. 40, 28.
קצות הארץ יחדו Jes. 41, 5.
מקצות הארץ ומאצילתיה Jes. 41, 9.
רקע הארץ וצאצאיה Jes. 42, 5.
תהלתו מקצה הארץ Jes. 42, 10.
ובנותי מקצה הארץ Jes. 43, 6.
רקע הארץ מיאתי Jes. 44, 24.
יצר הארץ ועשה Jes. 45, 18.
הוציאוה עד־קצה הארץ Jes. 48, 20.
להיות ישועתי עד־קצה
הארץ Jes. 49, 6.
והבינו אל־הארץ מתחת Jes. 51, 6.
אלהי כל־הארץ יקרא Jes. 54, 5.
מעבר מי־נח עוד על־
הארץ Jes. 54, 9.
כי אם־הרוה את־הארץ Jes. 55, 10.
השמיע אל־קצה הארץ Jes. 62, 11.
על כל־ישבי הארץ Jer. 1, 14.
נחשת על־כל־הארץ Jer. 1, 18.
לכהניה ולעם הארץ Jer. 1, 18.
חנף תחנף הארץ Jer. 3, 1.
ותחנף את־הארץ Jer. 3, 9.
על־הארץ אשר הנחלתי Jer. 3, 18.
כי שדדה כל־הארץ Jer. 4, 20.
ראיתי את־הארץ Jer. 4, 23.
שממה תהיה כל־הארץ Jer. 4, 27.
על־זאת תאבל הארץ Jer. 4, 28.
על־ישבי הארץ Jer. 6, 12.
שמעי הארץ Jer. 6, 19.
ולבהמת הארץ Jer. 7, 33.
לחרבה תהיה הארץ Jer. 7, 34.
העשה כל־הארץ Jer. 8, 16.
על־מה אבדה הארץ Jer. 9, 11.
מקצפו תרעש הארץ Jer. 10, 10.
נשיאים מקצה הארץ Jer. 10, 13.
קולע את־ישבי הארץ Jer. 10, 18.
עד־מתי תאבל הארץ Jer. 12, 4.
נשמה כל־הארץ Jer. 12, 11.
ועד־קצה הארץ Jer. 12, 12.
ישבי הארץ הזאת Jer. 13, 13.
ואת־בהמת הארץ Jer. 15, 3.
לכל ממלכות הארץ Jer. 15, 4.
בשערי הארץ Jer. 15, 7.
ואיש מדון לכל־הארץ Jer. 15, 10.
ולבהמת הארץ Jer. 16, 4. 19, 7.
מעל הארץ הזאת על־
הארץ Jer. 16, 13.
ואת־הארץ הזאת לא־
יראה Jer. 22, 12.
על הארץ אחרת Jer. 22, 26.
ועל־הארץ אשר הם
משאים Jer. 22, 27.
על־הארץ אשר לא־ידעו Jer. 22, 28.
כי מנאפים מלאה הארץ Jer. 23, 10.
כי־מפני אלה אבלה הארץ Jer. 23, 10
יצאה חנפה לכל־הארץ Jer. 23, 15.
השמים ואת־הארץ אני
מלא Jer. 23, 24.
והשבתים על־הארץ
הזאת Jer. 24, 6.
לכל ממלכות הארץ Jer. 24, 9. 29, 18.
והבאתים על־הארץ Jer. 25, 9.
כל־הארץ הזאת לחרבה Jer. 25, 11.
והבאותי על־הארץ
ההיא Jer. 25, 13.
הממלכות הארץ Jer. 25, 26.
על־כל־ישבי הארץ Jer. 25, 29.
אל־כל־ישבי הארץ Jer. 25, 30.
עד־קצה הארץ Jer. 25, 31.
מקצה הארץ ועד־קצה
הארץ Jer. 25, 33.
לכל גויי הארץ Jer. 26, 6.
מזקני הארץ Jer. 26, 17.
על־העיר הזאת ועל־
הארץ Jer. 26, 20.
אנכי עשיתי את־הארץ Jer. 27, 5.
אשר על־פני הארץ Jer. 27, 5.
והשבתים אל־הארץ Jer. 30, 3.
את־השמים ואת־הארץ Jer. 32, 17.
את־הארץ הזאת Jer. 32, 22.
לכל גויי הארץ Jer. 33, 9.
כי־אשיב את־שבות־
הארץ Jer. 33, 11.
לכל ממלכות הארץ Jer. 34, 17.
וכל עם הארץ העברים Jer. 34, 19.
ולבהמת הארץ Jer. 34, 20.
מלך־בבל אל־הארץ Jer. 35, 11.
והשחית את־הארץ Jer. 36, 29.
ועבדיו ועם הארץ Jer. 37, 2.
עליכם ועל הארץ הזאת Jer. 37, 19.
ראה כל־הארץ לפניך Jer. 40, 4.
ומדלת הארץ Jer. 40, 7.
בכל גויי הארץ Jer. 44, 8.
ושריכם ועם הארץ Jer. 44, 21.
ואת־כל־הארץ היא Jer. 45, 4.
וצוחתך מלאה הארץ Jer. 46, 12.
והילל כל יושב הארץ Jer. 47, 2.
מקול נפלם רעשה הארץ Jer. 49, 21.
על־הארץ מרתים Jer. 50, 21.
פקוד כל־הארץ Jer. 50, 23.
למען הרגיע את־הארץ Jer. 50, 34.
נרעשה הארץ Jer. 50, 46.
משכרת כל־הארץ Jer. 51, 7.
המשחית את־כל־הארץ Jer. 51, 25.
ותרעש הארץ ותחל Jer. 51, 29.
תחלת כל־הארץ Jer. 51, 41.
נפלו חללי כל־הארץ Jer. 51, 49.
ולא־היה לחם לעם הארץ Jer. 52, 6.
ומדלות הארץ Jer. 52, 16.
המצבא את־עם הארץ
וששים Jer. 52, 25.
איש מעם הארץ Jer. 52, 25.
משוש לכל־הארץ Thr. 2, 15.
ובהנשא החיות מעל
הארץ Ez. 1, 19.
ובהנשאם מעל הארץ Ez. 1, 21.
ונתתי את־הארץ שממה Ez. 6, 14.
אליך יושב הארץ Ez. 7, 7.
ולרשעי הארץ לשלל Ez. 7, 21.
כי הארץ מלאה משפט

דמים Ez. 7, 23.
וידי עם־הארץ תבהלנה Ez. 7, 27.
בין־הארץ ובין־השמים Ez. 8, 3.
עזב יי את־הארץ Ez. 8, 12. 9, 9.
כי־מלאו את־הארץ חמס Ez. 8, 17.
ותמלא הארץ דמים Ez. 9, 9.
לרום מעל הארץ Ez. 10, 16.
וירומו מן־הארץ Ez. 10, 19.
נתנה הארץ למורשה Ez. 11, 15.
ולא תראה את־הארץ Ez. 12, 6.
לא־יראה לעין הוא את־הארץ Ez. 12, 12.
ואמרת אל־עם־הארץ Ez. 12, 19.
והגעתיהו אל־הארץ Ez. 13, 14.
או חרב אביא על־הארץ Ez. 14, 17.
והיא או דבר אשלח אל־הארץ Ez. 14, 19.
ונתתי את־הארץ שממה Ez. 15, 8.
ויקח מזרע הארץ Ez. 17, 5.
ואת־אילי הארץ לקח Ez. 17, 13.
אל־הארץ אשר־נתתי Ez. 20, 15.
ואביאם אל־הארץ Ez. 20, 28.
הארץ אשר נשאתי את־ידי Ez. 20, 42.
בתוך הארץ לא תזכרי Ez. 21, 37.
עם הארץ עשקו עשק Ez. 22, 29.
בעד הארץ לבלתי שחתה Ez. 22, 30.
והשבתי זמה מן־הארץ Ez. 23, 48.
לא שפכתהו על־הארץ Ez. 24, 7.
על הארץ ישבו Ez. 26, 16.
אל־הארץ יעמדו Ez. 27, 29.
לאפר על־הארץ Ez. 28, 18.
לחית הארץ Ez. 29, 5.
מובאים לשחת הארץ Ez. 30, 11.
ומלאו את־הארץ חלל Ez. 30, 11.
ומכרתי את הארץ ביד־רעים Ez 30, 12.
בכל־אפיקי הארץ Ez. 31, 12.
וירדו מצלו כל־עמי הארץ Ez. 31, 12
חית כל־הארץ Ez. 32, 4.
עם־הארץ איש אחד Ez. 33, 2.
החרב באה על־הארץ Ez. 33, 3.
וירש את־הארץ Ez. 33, 24.
לנו נתנה הארץ למורשה Ez. 33, 24.
ונתתי את־הארץ שממה Ez. 33, 28.
בתתי את־הארץ שממה Ez. 33, 29.
ועל כל־פני הארץ נפצו Ez. 34, 6.
מושבי הארץ Ez. 34, 13.
חיה־רעה מן־הארץ Ez. 34, 25.
וחית הארץ לא תאכלם Ez. 34, 28.
כשמח כל־הארץ Ez. 35, 14.
אשר־שפכו על־הארץ Ez. 36, 18.
ואמרו הארץ הלזו Ez. 36, 35.
וישבו על־הארץ Ez. 37, 25.
כענן לכסות הארץ Ez. 38, 9.
ישבי על־טבור הארץ Ez. 38, 12.
כענן לכסות הארץ Ez. 38, 16.
למען טהר את־הארץ Ez. 39, 12.
וקברו כל־עם הארץ Ez. 39, 13.
הנותרים על־פני הארץ Ez. 39, 14.
וטהרו הארץ Ez. 39, 16.
ודם־נשיאי הארץ תשתו Ez. 39, 18.
ומחיק הארץ Ez. 43, 14.
ובהפילכם את־הארץ Ez. 45, 1.
קדש מן־הארץ Ez. 45, 1. 4.
כל העם הארץ יהיו Ez. 45, 16.
ובעד כל־עם הארץ Ez. 45, 22.
והשתחוו עם־הארץ Ez. 46, 3.
ובבא עם־הארץ Ez. 46, 9.
אשר תנחלו את־הארץ Ez. 47, 13.
ונפלה הארץ הזאת לכם Ez. 47, 14.
וזה גבול הארץ Ez. 47, 15.
וחלקתם את־הארץ Ez. 47, 21.
תרומיה מתרומת הארץ Ez. 48, 12.
ולא יעבור ראשית הארץ Ez. 48, 14.
זאת הארץ אשר־תפילו Ez. 48, 29.
על־פני כל־הארץ Dan. 8, 5.
ואל כל־עם הארץ Dan. 9, 6.
זנה תזנה הארץ Hos. 1, 2.
ועלו מן־הארץ Hos. 2, 2.
ומלחמה אשבור מן־הארץ Hos. 2, 20.
והם יענו את־הארץ Hos. 2, 23.
ריב ליי עם־יושבי הארץ Hos. 4, 1.
על־כן תאבל הארץ Hos. 4, 3.
כל ישבי הארץ Joel 1, 2. 14. 2, 1.
כגן־עדן הארץ לפניו Joel 2, 3.
על־פת הארץ Am. 3, 5.
וישפכם על־פני הארץ Am. 5, 8. 9, 6.
את־עשב הארץ Am. 7, 2.
לא־תוכל הארץ להכיל Am. 7, 10.
לא־תרגז הארץ Am. 8, 8.
הארץ ברחיה בעדי Jon. 2, 7.
לאדון כל־הארץ Mich. 4, 13.
אבד חסיד מן־הארץ Mich. 7, 2.
והיתה הארץ לשממה Mich. 7, 13.
ותשא הארץ מפניו Nah. 1, 5.
תמלא הארץ לדעת Hab. 2, 14.
חס מפניו כל־הארץ Hab. 2, 20.
ותהלתו מלאה הארץ Hab. 3, 3.
תאכל כל־הארץ Zeph. 1, 18. 3, 8.
את כל־ישבי הארץ Zeph. 1, 18.
כנ־ענני הארץ Zeph. 2, 3.
כל־אלהי הארץ Zeph. 2, 11.
בכל־הארץ בשתם Zeph. 3, 19.
בכל עמי הארץ Zeph. 3, 20.
ואקרא חרב על־הארץ Hag. 1, 11.
וחזק כל־עם הארץ Hag. 2, 4.
את־השמים ואת־הארץ Hag. 2, 6. 21.
הארץ ישבת ושקטה Zach. 1, 11.
את־עון הארץ Zach. 3, 9.
משוטטים בכל־הארץ Zach. 4, 10.
על־אדון כל־הארץ Zach. 4, 14. 6, 5.
על־פני כל־הארץ Zach. 5, 3.
זאת עינם בכל־הארץ Zach. 5, 6.
בין הארץ ובין השמים Zach. 5, 9.
אל־כל־עם הארץ Zach. 7, 5.
על־ישבי הארץ Zach. 11, 6.
וכתתו את־הארץ Zach. 11, 6.
כל גויי הארץ Zach. 12, 3.
וספדה הארץ Zach. 12, 12.
העצבים מן־הארץ Zach. 13, 2.
אעביר מן־הארץ Zach. 13, 2.
והיה בכל־הארץ Zach. 13, 8.
והיה יי למלך על־כל־הארץ Zach. 14, 9.
יסוב כל־הארץ כערבה Zach. 14, 10.
מאת משפחות הארץ Zach. 14, 17.
והכיתי את־הארץ חרם Mal. 3, 24.

וְהָאָרֶץ

והארץ היתה תהו ובהו Gn. 1, 2.
ויכלו השמים והארץ Gn. 2, 1.
השמים והארץ בהבראם Gn. 2, 4.
והארץ תהיה לפניכם Gn. 34, 10.
והארץ הנה רחבת־ Gn. 34, 21.
והארץ לא תמכר לצמתת Lv. 25, 23.
והארץ אזכור Lev. 26, 42.
והארץ תעזב מהם Lev. 26, 43.
והארץ אשר אתם עברים שמה Dt. 11, 11.
והארץ אשר־תחתיך ברזל Dt. 28, 23
והארץ שקטה Jos. 11, 23.
והארץ נשארה הרבה Jos. 13, 1.
והארץ הגבלי וכל־הלבנון Jos. 13, 5.
והארץ שקטה ממלחמה Jos. 14, 15.
והארץ נכבשה לפניהם Jos. 18, 1.
והארץ רחבת ידים Jud. 18, 10.
והארץ משכלת 2 Reg. 2, 19.
והארץ רחבת ידים 1 Chr. 4, 40.
והארץ אשר־נתת Neh. 9, 36.
והארץ נתן לבני־אדם Ps. 115, 16.
והארץ לעולם עמדת Eccl. 1, 4.
והארץ חנפה Jes. 24, 5.
והארץ כבגד תבלה Jes. 51, 6.
והארץ הדם רגלי Jes. 66, 1.
והארץ החדשה Jes. 66, 22.
והארץ שממה תהיה Ez. 12, 20.
והארץ תהיה שממה Ez. 14, 16.
והארץ תירשו Ez. 33, 25. 26.
והארץ תתן יבולה Ez. 34, 27.
והארץ הנשמה תעבד Ez. 36, 34.
והארץ עד־החלנות Ez. 41, 16.
והארץ האירה מכבדו Ez. 43, 2.
והארץ יתנו לביתי־ישראל Ez. 45, 8.
והארץ תענה את־הדגן Hos. 2, 24.
והארץ כלאה יבולה Hag. 1, 10.
והארץ נשמה אחריהם Zach. 7, 14.
והארץ תתן את־יבולה Zach. 8, 12.

מֵהָאָרֶץ

ואת־הידענים מהארץ 1 Sam. 28, 3.
ויקם מהארץ 1 Sam. 28, 23.
ויקם דוד מהארץ 2 Sam. 12, 20.
מהארץ עד־מעל הפתח Ez. 41, 20.
ומהתיכנות מהארץ Ez. 42, 6.

בָּאָרֶץ p. בְּאֶרֶץ

והעוף ירב בארץ Gn. 1, 22.
טרם יהיה בארץ Gn. 2, 5.
נע ונד תהיה בארץ Gn. 4, 12.
והייתי נע ונד בארץ Gn. 4, 14.
וישב בארץ־נוד Gn. 4, 16.
הנפלים היו בארץ Gn. 6, 4.
כי־רבה רעת האדם בארץ Gn. 6, 5.
כי עשה את־האדם בארץ Gn. 6, 6.
כל אשר־בארץ Gn. 6, 17.
ושרצו בארץ Gn. 8, 17.
שרצו בארץ ורבו־בה Gn. 9, 7.
הוא החל להיות גבר בארץ Gn. 10, 8.
ואכד וכלנה בארץ שנער Gn. 10, 10.
נפרדו הגוים בארץ Gn. 10, 32.
וימצאו בקעה בארץ שנער Gn. 11, 2.
בארץ מולדתו Gn. 11, 28.
ויעבר אברם בארץ Gn. 12, 6.
והכנעני אז בארץ Gn. 12, 6.
ויהי רעב בארץ Gn. 12, 10.
כי־כבד הרעב בארץ Gn. 12, 10.
והפרזי אז ישב בארץ Gn. 13, 7.
אברם ישב בארץ־כנען Gn. 13, 12.
קום התהלך בארץ Gn. 13, 17.
בארץ לא להם ועבדום Gn. 15, 13.
לשבת אברם בארץ כנען Gn. 16, 3.
ואיש אין בארץ לבוא עלינו Gn. 19, 31.
ויגר אברהם בארץ פלשתים Gn. 21, 34.
הוא חברון בארץ כנען Gn. 23, 2. 19.
והוא יושב בארץ הנגב Gn. 24, 62.
ויהי רעב בארץ Gn. 26, 1.
שכן בארץ אשר אמר אליך Gn. 26, 2.
גור בארץ הזאת Gn. 26, 3.
ויזרע יצחק בארץ ההוא Gn. 26, 12.
ופרינו בארץ Gn. 26, 22.
עיר שכם אשר בארץ כנען Gn. 33, 18.
וישבו בארץ Gn. 34, 21.
לזוזה אשר בארץ כנען Gn. 35, 6.
בשכן ישראל בארץ ההוא Gn. 35, 22.
אשר ילדו־לו בארץ כנען Gn. 36, 5.
אשר רכש בארץ כנען Gn. 36, 6.
אלופי אליפז בארץ אדום Gn. 36, 16.
אלופי רעואל בארץ אדום Gn. 36, 17.
בני שעיר בארץ אדום Gn. 36, 21.
לאלפיהם בארץ שעיר Gn. 36, 30.
אשר מלכו בארץ אדום Gn. 36, 31.
בארץ אחזתם הוא עשו Gn. 36, 43.
בארץ מגורי אביו בארץ כנען Gn. 37, 1.
כל־השבע בארץ מצרים Gn. 41, 30.
ולא־יודע השבע בארץ Gn. 41, 31.
אשר תהיין בארץ מצרים Gn. 41, 36.
אשר היו בארץ מצרים Gn. 41, 48. 53.
כי־הפרני אלהים בארץ עניי Gn. 41, 52.
ויחזק הרעב בארץ מצרים Gn. 41, 56.
כי־היה הרעב בארץ כנען Gn. 42, 5.
בני איש־אחד בארץ כנען Gn. 42, 13.
את־אבינו בארץ כנען Gn. 42, 32.
והרעב כבד בארץ Gn. 43, 1.
לשום לכם שארית בארץ Gn. 45, 7.
וישבת בארץ־גשן Gn. 45, 10.
אשר רכשו בארץ כנען Gn. 46, 6.
וימת ער ואונן בארץ כנען Gn. 46, 12
ויולד ליוסף בארץ מצרים Gn. 46, 20
וביתי־אבי אשר בארץ־כנען Gn. 46, 31.
בעבור תשבו בארץ גשן Gn. 46, 34.
והנם בארץ גשן Gn. 47, 1.
לגור בארץ באנו Gn. 47, 4.
כי־כבד הרעב בארץ כנען Gn. 47, 4.
בארץ גשן Gn. 47, 4.
ישבו בארץ גשן Gn. 47, 6.
אחזה בארץ מצרים Gn. 47, 11.
בארץ רעמסס Gn. 47, 11.
בארץ־מצרים ובארץ כנען Gn. 47, 14.
בארץ מצרים בארץ גשן Gn. 47, 27.
ויחי יעקב בארץ מצרים Gn. 47, 28.
מתה עלי רחל בארץ כנען Gn. 48, 7.
על־פני ממרא בארץ כנען Gn. 49, 30.
אשר כריתי לי בארץ כנען Gn. 50, 5.
וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן Gn. 50, 8.
וישב בארץ־מדין Ex. 2, 15.
גר הייתי בארץ נכריה Ex. 2, 22.
דבר יי אל־משה בארץ מצרים Ex. 6, 28.
ואת־מופתי בארץ מצרים Ex. 7, 3.
לכו זבחו לאלהיכם בארץ Ex. 8, 21.
יעשה יי הדבר הזה בארץ Ex. 9, 5.
עשב השדה בארץ מצרים Ex. 9, 22.
רק בארץ גשן Ex. 9, 26.
ויי נהג רוח־קדים בארץ Ex. 10, 13.
גדול מאד בארץ מצרים Ex. 11, 3.
ומת כל־בכור בארץ מצרים Ex. 11, 5
רבות מופתי בארץ מצרים Ex. 11, 9.
ויאמר יי אל־משה ואל־אהרן בארץ מצרים Ex. 12, 1.
ועברתי בארץ־מצרים Ex. 12, 12.
כל־בכור בארץ מצרים Ex. 12, 12.
בהכתי בארץ מצרים Ex. 12, 13.
ויי הכה כל־בכור בארץ מצרים Ex. 12, 29.
כל־בכור בארץ מצרים Ex. 13, 15.
ביד־יי בארץ מצרים Ex. 16, 3.
ואשר בארץ גרים הייתם בארץ מצרים Ex. 20, 4.
כי־גרים הייתם בארץ מצרים Ex. 22, 20. 23, 9.
וקראתם דרור בארץ Lev. 19, 34.
ונתתי שלום בארץ Lev. 25, 10.
ואתם בארץ איביכם Lev. 26, 6.
בארץ איביהם Lev. 26, 34.
בהיותם בארץ איביהם Lev. 26, 41.
כל־בכור בארץ מצרים Lev. 26, 44.
עז העם הישב בארץ Nu. 3, 13. 8, 17.
עמלק יושב בארץ הנגב Num. 13, 28.
לו־מתנו בארץ מצרים Num. 13, 29.
וישב ישראל בארץ האמרי Num. 14, 2.
ונאחזו בתככם בארץ כנען Num. 21, 31.
בנגב בארץ כנען Num. 32, 30.
את־בני־ישראל בארץ כנען Num. 33, 40.
תתנו בארץ כנען Num. 34, 29.
לשוב לשבת בארץ Num. 35, 14.
בעבר הירדן בארץ מואב Num. 35, 32.
Dt. 1, 5.

בארץ אשר אתם עברים Dt. 4, 14.
תבנית כל־בהמה אשר בארץ Dt. 4, 17.
כי אנכי מת בארץ הזאת Dt. 4, 22.
ונושנתם בארץ Dt. 4, 25.
בארץ המישור לראובני Dt. 4, 43.
בארץ סיחן מלך האמרי Dt. 4, 46.
בארץ מתחת Dt. 5, 8.
כי־עבד היית בארץ מצרים Dt. 5, 15. 15, 15. 24, 22.
ועשו בארץ אשר אנכי נתן Dt. 5, 28.
והארכתם ימים בארץ Dt. 5, 30.
לעשות בארץ אשר אתם Dt. 6, 1.
כי־גרים הייתם בארץ מצרים Dt. 10, 19.
בארץ הכנעני הישב Dt. 11, 30.
בארץ אשר נתן יי Dt. 12, 1.
וישבתם בארץ אשר יי אלהיך Dt. 12, 10.
נתן־לך Dt. 15, 4. 19, 14.
בארץ אשר יי־אלהיך נתן לך Dt. 25, 19.
וברכך בארץ אשר־יי אלהיך Dt. 28, 8.
את־בני ישראל בארץ מואב Dt. 28, 69.
בארץ מצרים לפרעה Dt. 29, 1.
אשר־ישבנו בארץ מצרים Dt. 29, 15.
וירחר־אף יי בארץ ההוא Dt. 29, 26.
בארץ אשר־אתה בא־שמה Dt. 30, 16.
ימצאהו בארץ מדבר Dt. 32, 10.
אשר בארץ מואב Dt. 32, 49.
בארץ מצרים לפרעה Dt. 34, 11.
בארץ מואב על־פי יי Dt. 34, 5.
בגי בארץ מואב Dt. 34, 6.
בארץ אשר נתן לכם משה Jos. 1, 14.
הנה אנחנו באים בארץ Jos. 2, 18.
בארץ בתוך האהלי Jos. 7, 21.
תחת חרמון בארץ המצפה Jos. 11, 3.
ענקים בארץ בני ישראל Jos. 11, 22.
נחלו בני־ישראל בארץ כנען Jos. 14, 1.
חלק ללוים בארץ Jos. 14, 4.
לשבת בארץ הזאת Jos. 17, 12.
בארץ הפרזי והרפאים הכנעני הישב בארץ־העמק Jos. 17, 15. 17, 16.
ויקמו ויתהלכו בארץ Jos. 18, 4.
והתהלכו בארץ וילכו האנשים ויעברו בארץ Jos. 18, 8. 18, 9.
בשלה בארץ כנען לאמר Jos. 21, 2.
משלה אשר־בארץ כנען Jos. 22, 9.
הירדן אשר בארץ כנען Jos. 22, 10.
לשבת בארץ הזאת Jud. 1, 27.
ותצנח בארץ והוא־נרדם Jud. 4, 21.
ויבאו בארץ לשחתה Jud. 6, 5.
אשר בארץ הגלעד Jud. 10, 4.
בארץ האמרי אשר בגלעד Jud. 10, 8.
וישב בארץ טוב ויקבר באילון בארץ זבולן Jud. 11, 3. 12, 12.
בפרעתון בארץ אפרים Jud. 12, 15.
בארץ יורש עצר Jud. 18, 7.
כל־דבר אשר בארץ Jud. 18, 10.
שלה אשר בארץ כנען Jud. 21, 12.
ויהי רעב בארץ Ruth 1, 1.
ויעבר בארץ־שלשה 1 Sam. 9, 4.
ויעברו בארץ־שעלים ואין 1 Sam. 9, 4.
ויעבר בארץ־ימיני 1 Sam. 9, 4.
חמה באו בארץ צוף 1 Sam. 9, 5.
והיה אם־ישנו בארץ 1 Sam. 23, 23.
מעוכה־בארץ מראשותי 1 S. 26, 7.
וישלחו בארץ־פלשתים 1 S. 31, 9.
כשם הגדלים אשר בארץ 2 S. 7, 9.
כישראל גוי אחד בארץ 2 S. 7, 23.
לדעת את־כל־אשר בארץ 2 S. 14, 20.
מי־ישמני שפט בארץ 2 S. 15, 4.
בארץ בנימן בצלע 2 Sam. 21, 14.
בארץ גלעד ארץ סיחון 1 Reg. 4, 19.
ונציב אחד אשר בארץ 1 Reg. 4, 19.
רעב כי־יהיה בארץ 1 Reg. 8, 37.
כי יצר־לו איבו בארץ 1 Reg. 8, 37.
בארץ אשר נשבו־שם 1 Reg. 8, 47.
בארץ שביהם לאמר 1 Reg 8, 47.
בארץ איביהם אשר־שבו 1 Reg. 8, 48.
עשרים עיר בארץ הגליל 1 Reg. 9, 11.
ואת־תמר במדבר בארץ 1 Reg. 9, 18.
אשר נותרו אחריהם בארץ 1 Reg. 9, 21.
שפת ים־סוף בארץ אדום 1 Rg. 9, 26.
וגם־קדש היה בארץ 1 Reg. 14, 24.
כי לא־היה גשם בארץ 1 Reg. 17, 7.
לך בארץ אל־כל־מעיני המים 1 Reg. 18, 5.
והרעב בארץ 2 Reg. 4, 38.
לבוא בארץ ישראל 2 Reg. 6, 23.
ותגר בארץ־פלשתים 2 Reg. 8, 2.
ויבאו בארץ בא שנה 2 Reg. 13, 20.
ולא־עמד שם בארץ 2 Reg. 15, 20.
שבו בארץ ועבדו 2 Reg. 25, 24.
אשר נראו בארץ יהודה 2 Reg. 23, 24.
בארץ חמת במלד בירושלם 2 Reg. 23, 33.
ויימיתם ברבלה בארץ חמת 2 Reg. 25, 21.
והעם הנשאר בארץ יהודה 2 Reg. 25, 22.
להיות גבור בארץ 1 Chr. 1, 10.
אשר מלכו בארץ אדום 1 Chr. 1, 43.
ושלוש ערים בארץ הגלעד 1 Chr 2, 22
כי מקניהם רבו בארץ גלעד 1 Chr. 5, 9.
ישבו בארץ חבשן עד־סלכה 1 Chr. 5, 11.
שבט מנשה ישבו בארץ 1 Chr. 5, 23.
את־חברון בארץ יהודה 1 Chr. 6, 40.
אנשי־גת הנולדים בארץ 1 Chr. 7, 21.
וישלחו בארץ־פלשתים 1 Chr. 10, 9.
כשם הגדולים אשר בארץ 1 Chr. 17, 8
ישראל גוי אחד בארץ 1 Chr. 17, 21.
חרב יי ודבר בארץ 1 Chr. 21, 12.
הגרים אשר בארץ ישראל 1 Chr. 22, 2
הגרים אשר בארץ ישראל 2 Chr. 2, 16
רעב כי־יהיה בארץ 2 Chr. 6, 28
כי יצר־לו אויבו בארץ שעריו 2 Chr. 6, 28.
בארץ אשר נשבו־שם 2 Chr. 6, 37.
בארץ שבים לאמר 2 Chr. 6, 37.
בארץ שבים אשר־שבו 2 Chr. 6, 38.
אשר נותרו אחריהם בארץ 2 Chr. 8, 8
על־שפת הים בארץ אדום 2 Chr. 8, 17
לפנים בארץ יהודה 2 Chr. 9, 11.
ויתן־צבים בארץ יהודה 2 Chr. 17, 2
ויעמד שפטים בארץ 2 Chr. 19, 5.
בארץ־אפרים ומנשה 2 Chr. 30, 10.
המופת אשר היה בארץ 2 Chr. 32, 31.
ותגם לבזה בארץ שביה Neh. 3, 36.
להיות פחם בארץ יהודה Neh. 5, 14.
איש היה בארץ־עוץ Job. 1, 1.
משוט בארץ Job. 1, 7. 2, 2.
כי אין כמהו בארץ Job. 1, 8. 2, 3.
ומקנהו פרץ בארץ Job. 1, 10.
אם יקין בארץ שרשו Job. 14, 8.
טמון בארץ חבלו Job. 18, 10.
תקלל חלקתם בארץ Job. 24, 18.
ולא תמצא בארץ החיים Job. 28, 13.
אם־תשים משטרו בארץ Job. 38, 33.
לקדושים אשר־בארץ Ps. 16, 3.
ישיתו לנטות בארץ Ps. 17, 11.
בטוב־יי בארץ חיים Ps. 27, 13.
יאשר בארץ Ps. 41, 3.
אשר־שם שמות בארץ Ps. 46, 9.
ארום בארץ Ps. 46, 11.
עולות תפלון בארץ Ps. 58, 3.
יש־אלהים שפטים בארץ Ps. 58, 12.
בארץ־ציה ועיף בלי־מים Ps. 63, 2.
לדעת בארץ דרכך Ps. 67, 3.
ולאמים בארץ תנחם Ps. 67, 5.
יהי פסת־בר בארץ Ps. 72, 16.
ולשונם תהלך בארץ Ps. 73, 9.
ועמך לא־הפצתי בארץ Ps. 73, 25.
שרפו כל־מועדי־אל בארץ Ps. 74, 8.
בארץ מצרים שדה־צען Ps. 78, 12.
וצדקתך בארץ נשיה Ps. 88, 13.
ויעקב גר בארץ־חם Ps. 105, 23.
ומפתים בארץ חם Ps. 105, 27.
נפלאות בארץ חם Ps. 106, 22.
וימאסו בארץ חמדה Ps. 106, 24.
גבור בארץ יהיה זרעו Ps. 112, 2.
גר אנכי בארץ Ps. 119, 19.
כמעט כלוני בארץ Ps. 119, 87.
איש לשון בל־יכון בארץ Ps. 140, 12.
כמו פלח ובקע בארץ Ps. 141, 7.
חלקי בארץ החיים Ps. 142, 6.
תנחני בארץ מישור Ps. 143, 10.
הן צדיק בארץ ישלם Prv. 11, 31.
טוב שבת בארץ מדבר Prv. 21, 19.
כי אדם אין צדיק בארץ Eccl. 7, 20.
הנצנים נראו בארץ Cant. 2, 12.
ולדבורה אשר בארץ אשור Jes. 7, 18.
בארץ צלמות Jes. 9, 1.
חמש עירים בארץ מצרים Jes. 19, 18.
לי צבאות בארץ מצרים Jes. 19, 20.
השיר־הזה בארץ יהודה Jes. 26, 1.
בארץ נכחות יעול Jes. 26, 10.
האבדים בארץ אשור Jes. 27, 13.
והנדחים בארץ מצרים Jes. 27, 13.
בארץ צרה וצוקה Jes. 30, 6.
בארץ עיפה Jes. 32, 2.
וטבח גדול בארץ אדום Jes. 34, 6.
יה בארץ החיים Jes. 38, 11.
בל־שרש בארץ גזעם Jes. 40, 24.
עד־ישים בארץ משפט Jes. 42, 4.
תהלה בארץ Jes. 62, 7.
אשר המתברך בארץ Jes. 65, 16.
והנשבע בארץ Jes. 65, 16.
בארץ בנימן Jer. 1, 1.
בארץ לא זרועה Jer. 2, 2.
בארץ ערבה ושוחה Jer. 2, 6.
בארץ ציה וצלמות Jer. 2, 6.
בארץ לא־עבר בה איש Jer. 2, 6.
ופריתם בארץ Jer. 3, 16.
תקעו שופר בארץ Jer. 4, 5.
תעבדו זרים בארץ לא לכם Jer. 5, 19.
ושערורה נהיתה בארץ Jer. 5, 30.
בארץ אשר נתתי Jer. 7, 7.
ולא לאמונה גברו בארץ Jer. 9, 2.
משפט וצדקה בארץ Jer. 9, 23. 23, 5. 33, 15.
כי לא־היה גשם בארץ Jer. 14, 4.
למה תהיה כגר בארץ Jer. 14, 8.
חרב ורעב לא יהיה בארץ Jer. 14, 15.
והעברתי את־איבך בארץ Jer. 15, 14
המולדים אותם בארץ הזאת Jer. 16, 3.
גדלים וקטנים בארץ Jer. 16, 6.
בארץ אשר לא־ידעת Jer. 17, 4.
סורי בארץ יכתבו Jer. 17, 13.
הנשארים בארץ הזאת Jer. 24, 8.
והישבים בארץ מצרים Jer. 24, 8.
כי־ברא יי חדשה בארץ Jer. 31, 22.
בארץ יהודה ובעריו Jer. 31, 23.
אשר בארץ בנימין Jer. 32, 8.
וכרמים בארץ הזאת Jer. 32, 15.
ומפתים בארץ מצרים Jer. 32, 20.
ונשתים בארץ Jer. 32, 41.
ונקנה השדה בארץ הזאת Jer. 32, 43.
בארץ בנימן ובסביבי ירושלם Jer. 32, 44.
מלך־בבל בארץ יהודה Jer. 37, 1.
רבלתה בארץ חמת Jer. 39, 5.
רב־טבחים בארץ יהודה Jer. 39, 10.
הנשארים בארץ Jer. 40, 6.
גדליהו בן־אחיקם בארץ Jer. 40, 7.
שבו בארץ Jer. 40, 9.
מלך בבל בארץ Jer. 41, 2. 18.
אם־שוב תשבו בארץ Jer. 42, 10.
לא נשב בארץ הזאת Jer. 42, 13.
תשיג אתכם בארץ מצרים Jer. 42, 16.
לשבת בארץ יהודה Jer. 43, 4.
לגור בארץ יהודה Jer. 43, 5.
אשר בארץ מצרים Jer. 43, 13. 44, 27.
הישבים בארץ מצרים Jer. 44, 1. 15. 26.
בארץ מצרים אשר־אתם באים Jer. 44, 8.
אשר עשו בארץ יהודה Jer. 44, 9.
ותמו כל בארץ מצרים Jer. 44, 12.
הישבים בארץ מצרים Jer. 44, 13.
בארץ מצרים ולשוב Jer. 44, 14.
אשר בארץ מצרים Jer. 44, 24. 27.
בארץ צפון אל־נהר־פרת Jer. 46, 10.
קול מלחמה בארץ Jer. 50, 22.
בארץ כשדים Jer. 50, 25. 51, 4.
שא־נס בארץ Jer. 51, 27.
בשמועה הנשמעת בארץ Jer. 51, 46.
וחמס בארץ Jer. 51, 46.
בארץ חמת Jer. 52, 9. 27.
טבעו בארץ שעריה Thr. 2, 9.
יושבתי בארץ ערץ Thr. 4, 21.
בארץ כשדים Ez. 1, 3.
אופן אחד בארץ Ez. 1, 15.
חיה רעה אעביר בארץ Ez. 14, 15.
ואמרתי חרב תעבר בארץ Ez. 14, 17.
בארץ ציה וצמא Ez. 19, 13.
ואודע להם בארץ מצרים Ez. 20, 5.
בארץ שם ארצם Ez. 20, 40.
בארץ מכרותיך Ez. 21, 35.
אשר זנתה בארץ מצרים Ez. 23, 19.
והושבתיך בארץ תחתיות Ez. 26, 20.
ונתתי צבי בארץ חיים Ez. 26, 20.
יראה בארץ מצרים Ez. 30, 13.
ונטשתיך בארץ Ez. 32, 4.
חתית בארץ חיים Ez. 32, 23.
חתיתם בארץ חיים Ez. 32, 24.
נתן חתיתם בארץ חיים Ez. 32, 25.
כי נתנו חתיתם בארץ חיים Ez. 32, 26.
חתית גבורים בארץ חיים Ez. 32, 27.
חתיתו בארץ חיים Ez. 32, 32.
אספי רעב בארץ Ez. 34, 29.
וישבתם בארץ Ez. 36, 28.
לגוי אחד בארץ Ez. 37, 22.
יבדילו עברים בארץ Ez. 39, 14.
ועברו העברים בארץ Ez. 39, 15.
ואין נוגע בארץ Dan. 8, 5.
ויעמד בארץ־הצבי Dan. 11, 16.
ובא בארץ הצבי Dan. 11, 41.
וזרעתיה לי בארץ Hos. 2, 25.
ואין־דעת אלהים בארץ Hos. 4, 1.
זו לעגם בארץ מצרים Hos. 7, 16.
לא ישבו בארץ יי Hos. 9, 3.
בארץ תלאובת Hos. 13, 5.
ועל־ארמנות בארץ מצרים Am. 3, 9.
והשלחתי רעב בארץ Am. 8, 11.
הנגע בארץ ותמוג Am. 9, 5.
להתהלך בארץ Zach. 1, 10.
התהלכנו בארץ Zach. 1, 11.
לבנות־לה בית בארץ שנער Zach. 5, 11.
להתהלך בארץ ויאמר Zach. 6, 7.
לכו התהלכו בארץ Zach. 6, 7.
והתהלכנה בארץ Zach. 6, 7.

את־רוחי בארץ צפון Zach. 6, 8.
בארץ חדרך ודמשק Zach. 9, 1.
מקים רעה בארץ Zach. 11, 16.

וּבָאָרֶץ

בארץ־מצרים ובארץ כנען Gn. 47, 14.
ובארץ הרחבה Neh. 9, 35.
ובארץ שלום Jer. 12, 5.
ובארץ בנימן Jer. 33, 13.
ובארץ פתרוס Jer. 44, 1.

וּבָאָרֶץ

אכנו נא בחנית ובארץ 1 Sam. 26, 8.
כי־כל בשמים ובארץ 1 Chr. 29, 11.
אלהים בשמים ובארץ 2 Chr. 6, 14.
לראות בשמים ובארץ Ps. 113, 6.
עשה בשמים ובארץ Ps. 135, 6.
מופתים בשמים ובארץ Joel 3, 3.

כָּאָרֶץ

כגן־יי כארץ מצרים Gn. 13, 10.
לא כארץ מצרים הוא Dt. 11, 10.
כארץ יסדה לעולם Ps. 78, 69.
נפשי כארץ־עיפה Ps. 143, 6.
ושתיה כארץ ציה Hos. 2, 5.

בָּאָרֶץ

ותשימי כארץ גוד Jes. 51, 23.
כארץ תוציא צמחה Jes. 61, 11.

לָאָרֶץ

לארץ ירשתו Dt. 2, 12.
לארץ ירשתכם Jos. 1, 15.
ממזרח־שמש לארץ מואב Jud. 11, 18.
הבאים לארץ־מצרים Jer. 44, 28.

לָאָרֶץ

האכל לפקדון לארץ Gn. 41, 36.
מתחת לארץ Ex. 20, 4.
שנת שבתון יהיה לארץ Lev. 25, 5.
גאלה תתנו לארץ Lev. 25, 24.
אשר־במים מתחת לארץ Dt. 4, 18.
במים מתחת לארץ Dt. 5, 8.
על־מה עשה יי ככה לארץ Dt. 29, 23.
אלהים לארץ אחרי־כן 2 Sam. 21, 14.
ויעתר יי לארץ 2 Sam. 24, 25.
לארץ הזאת ולבית הזה 1 Reg. 9, 8.
ויסעו מעליו וישבו לארץ 2 Rg. 3, 27.
ככה לארץ הזאת 2 Chr. 7, 21.
ולשוב לארץ הזאת 2 Chr. 30, 9.
וישבו אתו לארץ Job. 2, 13.
אר שיח לארץ ותרך Job. 12, 8.
ולא־יטה לארץ מנלם Job. 15, 29.
ישפך לארץ מררתי Job. 16, 13.
כי־תעזב לארץ ביצה Job. 39, 14.
וירמס לארץ חיי Ps. 7, 6.
כסף צרוף בעליל לארץ Ps. 12, 7.
דבקה לארץ בטננו Ps. 44, 26.
לארץ חללו משכן שמד Ps. 74, 7.
חללת לארץ נזרו Ps. 89, 40.
וכסאו לארץ מגרתה Ps. 89, 45.
המביט לארץ ותרעד Ps. 104, 32.
דכא לארץ חיתי Ps. 143, 3.
המכין לארץ מטר Ps. 147, 8.
הירדתהיא למטה לארץ Eccl. 3, 21.
ונקתה לארץ תשב Jes. 3, 26.
ונבט לארץ Jes. 5, 30.
נגדעת לארץ Jes. 14, 12.
שבר לארץ Jes. 21, 9.
הגיע לארץ עד־עפר Jes. 25, 12.
כי כאשר משפטיך לארץ Jes. 26, 9.
חניח לארץ ביד Jes. 28, 2.
שבי־לארץ אין־כסא Jes. 47, 1.
ואורויד לארץ נצחם Jes. 63, 6.
קדרו לארץ Jer. 14, 2.
הגיע לארץ Thr. 2, 2.
ישבו לארץ ידמו Thr. 2, 10.
הוריד לארץ ראשן Thr. 2, 10.
נשפך לארץ כבדי Thr. 2, 11.
שכבו לארץ חוצות Thr. 2, 21.
ותחש בחמה לארץ Ez. 19, 12.
לארץ תרד Ez. 26, 11.
וכל־חומה לארץ תפול Ez. 38, 20.
לארץ יהיה־לו לאחזה Ez. 45, 8.
ונפלו לארץ Am. 3, 14.
ורצדקה לארץ הניחו Am. 5, 7.
והחשכתי לארץ ביום אור Am. 8, 9.

וְלָאָרֶץ

ולארץ לא־יכפר Num. 35, 33.

מֵאָרֶץ

אשה מארץ מצרים Gn. 21, 21.
חשם מארץ התימני Gn. 36, 34.
כי־גנב גנבתי מארץ העברים Gn. 40, 15.
מארץ כנען לשבר־אכל Gn. 42, 7.
השיבנו אלידך מארץ כנען Gn. 44, 8.
קחו־לכם מארץ מצרים Gn. 45, 19.
באו מארץ כנען Gn. 47, 1.
ויתם הכסף מארץ מצרים Gn. 47, 15.
בני־ישראל מארץ מצרים Ex. 6, 13.
את־בני־ישראל מארץ מצרים Ex. 6, 26.
בני־ישראל מארץ מצרים Ex. 7, 4.
את־צבאותיכם מארץ מצרים Ex. 12, 17.
צבאות יי מארץ מצרים Ex. 12, 41.
להוציאם מארץ מצרים Ex. 12, 42.
מארץ מצרים על־צבאתם Ex. 12, 51.
עלו בני־ישראל מארץ מצרים Ex. 13, 18.
לצאתם מארץ מצרים Ex. 16, 1.
הוציא אתכם מארץ מצרים Ex. 16, 6.
בהוציאי אתכם מארץ מצרים Ex. 16, 32.
לצאת בני־ישראל מארץ מצרים Ex. 19, 1.
אשר הוצאתיך מארץ מצרים Ex. 20, 2.
הוצאתי אתם מארץ מצרים Ex. 29, 46.
העלנו מארץ מצרים Ex. 32, 1. 23.
העלוך מארץ מצרים Ex. 32, 4. 8.
אשר העלית מארץ מצרים Ex. 32, 7.
אשר הוצאת מארץ מצרים Ex. 32, 11.
אשר העלית מארץ מצרים Ex. 33, 1.
המעלה אתכם מארץ מצרים Lev. 11, 45.
הוצאתי אתכם מארץ מצרים Lev. 19, 36.
המוציא אתכם מארץ מצרים Lev. 22, 33.
בהוציאי אותם מארץ מצרים Lev. 23, 43.
מארץ מצרים לתת לכם Lev. 25, 38.
הוצאתי אתם מארץ מצרים Lev. 25, 42. 55. 26, 45.
הוצאתי אתכם מארץ מצרים Lev. 26, 13.
מארץ מצרים לאמר Num. 1, 1.
לצאתם מארץ מצרים Num. 9, 1.
הוצאתי אתכם מארץ מצרים Num. 15, 41.
מארץ זבת חלב ודבש Num. 16, 13.
היצאים מארץ מצרים Num. 26, 4.
מארץ מצרים לצבאתם Num. 33, 1.
בני־ישראל מארץ מצרים Nu. 33, 38.
הוציאנו מארץ מצרים Dt. 1, 27.
כי לא־אתן מארץ בני־עמון Dt. 2, 19.
אשר הוצאתיך מארץ מצרים Dt. 5, 6.
מארץ מצרים מבית עבדים Dt. 6, 12. 13, 11.
המוציאך מארץ מצרים Dt. 8, 14.
אשר־יצאת מארץ מצרים Dt. 9, 7.
המוציא אתכם מארץ מצרים Dt. 13, 6.
יצאת מארץ מצרים Dt. 16, 3.
יום צאתך מארץ מצרים Dt. 16, 3.
המעלך מארץ מצרים Dt. 20, 1.
אשר יבא מארץ רחוקה Dt. 29, 21.
בהוציאו אתם מארץ מצרים Dt. 29, 24.
מארץ רחוקה מאד Jos. 9, 9.
לבד מארץ הגלעד וחבשן Jos. 17, 5.
מארץ הגלעד אל־ארץ כנען Jos. 22, 32.
מארץ מצרים מבית עבדים Jos. 24, 17.
המוציא אותם מארץ מצרים Jud. 2, 12.
לקחת את־יפתח מארץ טוב Jud. 11, 5.
מארץ מצרים עד היום Jud. 19, 30.
איש מארץ בנימן 1 Sam. 9, 16.
את־אבותיכם מארץ מצרים 1 Sam. 12, 6.
אשר לקחו מארץ פלשתים 1 Sam. 30, 16.
מנגה ממטר דשא מארץ בני־ישראל מארץ־מצרים 2 S. 23, 4.
בצאתם מארץ מצרים 1 Reg. 6, 1.
בהוציאו אתם מארץ מצרים 1 Reg. 8, 9.
ובא מארץ רחוקה 1 Reg. 8, 21.
את־אבתם מארץ מצרים 1 Reg. 8, 41.
אשר העלוך מארץ מצרים 1 Reg. 9, 9.
מצרים 1 Reg. 12, 28.
וישבו מארץ ישראל 2 Reg. 5, 2.
הנערה אשר מארץ ישראל 2 Rg. 5, 4.
ותשב האשה מארץ פלשתים 2 Reg. 8, 3.
המעלה אתם מארץ מצרים 2 Reg. 17, 7.
העלה אתכם מארץ מצרים 2 Reg. 17, 36.
ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה 2 Reg. 20, 14.
חושם מארץ התימני 1 Chr. 1, 45.
את־עמי מארץ מצרים 2 Chr. 6, 5.
ובא מארץ רחוקה 2 Chr. 6, 32
אשר הוציאם מארץ מצרים 2 Chr. 7, 22.
בהם בבאם מארץ מצרים 2 Chr. 20, 10.
הבאים מארץ ישראל 2 Chr. 30, 25.
ארכה מארץ מדה Job. 11, 9.
פרימו מארץ תאבד Ps. 21, 11.
להכרית מארץ זכרם Ps. 34, 17.
אזכרך מארץ ירדן Ps. 42, 7.
ושרשך מארץ חיים Ps. 52, 7.
המעלך מארץ מצרים Ps. 81, 11.
אמת מארץ תצמח Ps. 85, 12.
ויכרת מארץ זכרם Ps. 109, 15.
ורשעים מארץ יכרתו Prv. 2, 22.
ושמועה טובה מארץ מרחק Prv. 25, 25.
לאכל עניים מארץ Prv. 30, 14.
ביום עלתו מארץ מצרים Jes. 11, 16.
באים מארץ מרחק Jes. 13, 5.
בא מארץ נוראה Jes. 21, 1.
מארץ כתים נגלה־למו Jes. 23, 1.
ושפלת מארץ תדברי Jes. 29, 4.
והיה כאוב מארץ קולך Jes. 29, 4.
מארץ רחוקה באו Jes. 39, 3.
מארץ מרחק איש עצתו Jes. 46, 11.
ואלה מארץ סינים Jes. 49, 12.
וכשרש מארץ ציה Jes. 53, 2.
כי נגזר מארץ חיים Jes. 53, 8.
כי־גבהו שמים מארץ Jes. 55, 9.
המעלה אתנו מארץ מצרים Jer. 2, 6.
מארץ צפון על־האדמה Jer. 3, 18.
באים מארץ המרחק Jer. 4, 16.
וקנה הטוב מארץ מרחק Jer. 6, 20.
עם בא מארץ צפון Jer. 6, 22.
ביום הוציא אותם מארץ מצרים Jer. 7, 22. 11, 4.
יצאו אבותיכם מארץ מצרים Jer. 7, 25.
מארץ מרחקים Jer. 8, 19.
אספי מארץ כנעתך Jer. 10, 17.
וריעש גדול מארץ צפון Jer. 10, 22.
הרציאי־אותם מארץ־מצרים Jer. 11, 4.
ונכרתנו מארץ חיים Jer. 11, 19.
את־בני ישראל מארץ מצרים Jer. 16, 14.
מארץ צפון ומכל הארצות Jer. 16, 15.
בני ישראל מארץ מצרים Jer. 23, 7.
מארץ צפנה ומכל הארצות Jer. 23, 8.
ואת־זרעך מארץ שבים Jer. 30, 10.
מארץ צפון Jer. 31, 8.
ושבו מארץ אויב Jer. 31, 16.
להוציאם מארץ מצרים Jer. 31, 32.
את־ישראל מארץ מצרים Jer. 32, 21.
מארץ מצרים מבית עבדים Jer. 34, 13.
ואת־זרעך מארץ שבים Jer. 46, 27.
גוים גדלים מארץ צפון Jer. 50, 9.
ופלטים מארץ בבל Jer. 50, 28.
ושבר גדול מארץ Jer. 51, 54.
ומלדתיך מארץ הכנעני Ez. 16, 3.
להוציאם מארץ מצרים Ez. 20, 6. 9.
ואוציאם מארץ מצרים Ez. 20, 10.
מארץ מגוריהם אוציא Ez. 20, 38.
מארץ אחד ויצאו שניהם Ez. 21, 24.
ואת־ענותך מארץ מצרים Ez. 23, 27.
ונשיא מארץ־מצרים Ez. 30, 13.
את־עמך מארץ מצרים Dan. 9, 15.
עלותה מארץ־מצרים Hos. 2, 17.
וכיונה מארץ אשור Hos. 11, 11.
יי אלהיך מארץ מצרים Hos. 12, 10. 13, 4.
אתכם מארץ מצרים Am. 2, 10.
אשר העליתי מארץ מצרים Am. 3, 1.
העליתי מארץ מצרים Am. 9, 7.
כי העלתיך מארץ מצרים Mich. 6, 4.
צאתך מארץ מצרים Mich. 7, 15.
והכרתי מארץ טרפך Nah. 2, 14.
ונסו מארץ צפון Zach. 2, 10.
מארץ מזרח ומארץ מבוא Zach. 8, 7.
והשבותים מארץ מצרים Zach. 10, 10.

וּמֵאָרֶץ

ומארץ מולדתי Gn. 24, 7.
מארץ מצרים ומארץ כנען Gn. 47, 15.
ומארץ יהודה 1 Sam. 30, 16.
ומארץ בנימן Jer. 17, 26.
מכרמל ומארץ מואב Jer. 48, 33.
ומארץ כשדים יצאו Jer. 50, 8.
ומארץ מבוא השמש Zach. 8, 7.

c. h finis: אַרְבָּה p.

ללכת ארצה כנען Gn. 11, 31.
ויצאו ללכת ארצה כנען Gn. 12, 5.
ויבאו ארצה כנען Gn. 12, 5.
וישתחו ארצה Gn. 18, 2.
וישתחו אפים ארצה Gn. 19, 1.
ארצה הנגב Gn. 20, 1.
וישתחו ארצה ליי Gn. 24, 52.
והנה סלם מצב ארצה Gn. 28, 12.
וילך ארצה בני־קדם Gn. 29, 1.
אל־יצחק אביו ארצה כנען Gn. 31, 18.
ארצה שעיר שדה אדום Gn. 32, 4.
וישתחו ארצה שבע פעמים Gn. 33, 3.
להשתחות לך ארצה Gn. 37, 10.
ושחת ארצה Gn. 38, 9.
אפים ארצה Gn. 42, 6.
אל־יעקב אביהם ארצה כנען Gn. 42, 29.

וישתחוו־לו ארצה Gn. 43, 26.
ויורידו איש־אמתחתו
ארצה Gn. 44, 11.
ויפלו לפניו ארצה Gn. 44, 14.
ולכו־באו ארצה כנען Gn. 45, 17.
ויבאו ארצה נשן Gn. 46, 28.
וישתחו לאפיו ארצה Gn. 48, 12.
וישאו אתו בניו ארצה
כנען Gn. 50, 13.
השליכהו ארצה Ex. 4, 3.
וישליכהו ארצה Ex. 4, 3.
וישב ארצה מצרים Ex. 4, 20.
ותהלך־אש ארצה Ex. 9, 23.
ומטר לא־נתן ארצה Ex. 9, 33.
ויקד ארצה וישתחו Ex. 34, 8.
אתהירדן ארצה כנען Num.35,10.
ויפל יהושע על־פניו
ארצה Jos. 5, 14
ויפל על־פניו ארצה Jos. 7, 6.
אדניהם נפל ארצה מת Jud. 3, 25.
ויפלו על־פניהם ארצה Jud.13, 20.
ועשרים אלף איש ארצה Jud.20, 21.
שמנת עשר אלף איש
ארצה Jud. 20, 25.
ותשתחו ארצה Ruth 2, 10.
מכל־דבריו ארצה 1 Sam. 3, 19.
דגון נפל לפניו ארצה 1 Sam.5, 3. 4.
ובני בקר וישחטו ארצה 1 S.14, 32.
משערת ראשו ארצה 1 Sam.14, 45.
ויפל על־פניו ארצה 1 Sam. 17, 49.
ויפל לאפיו ארצה 1 Sam. 20, 41.
אפים ארצה וישתחו 1 Sam. 24, 9.
ותשתחו אפים ארצה 1 S. 25, 41.
אל־יפל דמי ארצה 1 Sam. 26, 20.
ויקד אפים ארצה וישתחו 1 S.28, 14
ויפל מלא־קומתו ארצה 1 S.28, 20.
ויפל ארצה וישתחו 2 Sam. 1, 2.
למה אככה ארצה 2 Sam. 2, 22.
השכב אותם ארצה 2 Sam. 8, 2.
ובא ולן ושכב ארצה 2 Sam.12, 16.
את־בגדיו וישכב ארצה 2 S.13, 31.
ותפל על־פניה ארצה 2 Sam. 14, 4.
אם־יפל משערת בנך
ארצה 2 Sam. 14, 11.
וכמים הנגרים ארצה 2 Sam.14, 14.
אל־פניו ארצה וישתחו 2 S.14, 22.
על־אפיו ארצה לפני
המלך 2 Sam. 14, 33.
ומדוע לא־הכיתו שם
ארצה 2 Sam. 18, 11.
וישתחו למלך לאפיו
ארצה 2 Sam. 18, 28.
וישפך מעיו ארצה 2 Sam. 20, 10.
וישתחו למלך אפיו
ארצה 2 Sam. 24, 20.
אפיו ארצה 1 Reg. 1, 23.
לא־יפל משערתו ארצה 1 Reg.1, 52.
ויגהר ארצה וישם פניו 1 Rg.18, 42.
וישתחוו־לו ארצה 2 Reg. 2, 15.
ותשתחו ארצה 2 Reg. 4, 37.
כי לא יפל מדבר יי׳
ארצה 2 Reg. 10, 10.
חד ארצה 2 Reg. 13, 18.
לדויד אפים ארצה 1 Chr. 21, 21.
כי דמים רבים שפכת
ארצה 1 Chr. 22, 8.
ויכרעו אפים ארצה 2 Chr. 7, 3.
ויקד יהושפט אפים
ארצה 2 Chr. 20, 18.
נפלים ארצה ואין
פליטה 2 Chr. 20, 24.
וישתחוו ליי אפים ארצה׃ Neh.8, 6.
ויפל ארצה וישתחו Job. 1, 20.
מי־פקד עליו ארצה Job. 34, 13.
על־פני תבל ארצה Job. 37, 12.
ארצה זבולן Jes. 8, 23.
וישליכהו ארצה Dan. 8, 7.
ותפל ארצה מן־הצבא Dan. 8, 10.
ותשלך אמת ארצה Dan. 8, 12.
נרדמתי על־פני ארצה Dan. 8, 18.
נרדם על־פני ופני ארצה׃ Dan.10, 9.
נתתי פני ארצה Dan. 10, 15.

וְאַרְצָה׃
וארצה נפתלי Jes. 8, 23.

cum suff.: אַרְצִי
הנה ארצי לפניך Gn. 20, 15.
אל־ארצי ואל־מולדתי Gn. 24, 4.
כי אם־אל־ארצי Num. 10, 30.
את־ארצי בעלותו
ממצרים Jud. 11, 13.
שלחני ואלך אל־ארצי 1 Reg.11, 21.
ותטמאו את־ארצי Jer. 2, 7.
על חללם את־ארצי Jer. 16, 18.
נתנו־את־ארצי ׀ להם Ez. 36, 5.
והבאותיך על־ארצי Ez. 38, 16.
כי־גוי עלה על־ארצי Joel 1, 6.
ואת־ארצי חלקו Joel 4, 2.

cum suff.: בְּאַרְצִי
להלחם בארצי Jud. 11, 12.
אשר שמעתי בארצי 1 Reg. 10, 6.
אשר שמעתי בארצי 2 Chr. 9, 5.
אשור בארצי Jes. 14, 25.

cum suff.: וּלְאַרְצִי
אל־מקומי ולארצי Gn. 30, 25.

cum suff.: אַרְצֵנוּ
וכל־ישבי ארצנו לאמר Jos. 9, 11.
ואת מחריב ארצנו Jud. 16, 24.

cum suff.: וַאַרְצֵנוּ
וארצנו תתן יבולה Ps. 85, 13.

cum suff.: בְּאַרְצֵנוּ
לשכן כבוד בארצנו Ps. 85, 10.
וקול התור נשמע בארצנו Cant.2, 12.
כי־יבא בארצנו Mich. 5, 4. 5.

cum suff.: אַרְצְךָ *p.*
וששׁ שנים תזרע את־ארצך Ex.23, 10
ולא־יחמד איש את־ארצך Ex.34, 24
תבדיל לך בתוך ארצך Dt. 19, 2.
ושלשת את־גבול ארצך Dt. 19, 3.
דם נקי בקרב ארצך Dt. 19. 10.
לתת מטר־ארצך בעתו Dt. 28, 12.
יתן יי׳ את־מטר ארצך Dt. 28, 24.
אתה בטח בהן בכל־ארצך׃ Dt.28, 52.
בכל־שעריך בכל־ארצך Dt. 28, 52.
ונתתה מטר על־ארצך 1 Reg. 8, 36.
והנך מבקש ללכת אל־
ארצך 1 Reg. 11, 22.
ונתתה מטר על־ארצך 2 Chr. 6, 27.
רצית יי׳ ארצך Ps. 85, 2.
מלא־רחב ארצך עמנו אל Jes. 8, 8.
כי־ארצך שחת Jes. 14, 20.
ונתתי חשך על־ארצך Ez. 32, 8.
מה ארצך Jon. 1, 8.
והכרתי ערי ארצך Mich. 5, 10.

cum suff.: אַרְצֵךְ
לשום ארצך לשמה Jer. 4, 7.
עברי ארצך כיאר Jes. 23, 10.
נפתחו שערי ארצך Nah. 3, 13.

cum suff.: וְאַרְצֵךְ׃
וארצך תבעל Jes. 62, 4.

cum suff.: בְּאַרְצְךָ, בְּאַרְצֵךְ׃
משכלה ועקרה בארצך Ex. 23, 26.
לא ישבו בארצך Ex. 23, 33.
ולחיה אשר בארצך Lev. 25, 7.
נעברה־נא בארצך Num. 20, 17.
אעברה בארצך Num. 21, 22.
אעברה בארצך Dt. 2, 27.
בארצך אשר־יי׳ אלהיך נתן Dt.15, 7.
ולאבינך בארצך Dt. 15, 11.
אשר בארצך בשעריך Dt. 24, 14.
אעברה־נא־בארצך Jud. 11, 17.
נעברה־נא בארצך Jud. 11, 19.
שבע־שנים רעב בארצך 2 S.24, 13.
שלשת ימים דבר בארצך 2 S.24, 13.

cum suff.: בְּאַרְצָהּ׃
לא־ישמע עוד חמס
בארצך Jes. 60, 18.

cum suff.: לְאַרְצָךְ
האמר אלי שוב לארצך Gn.32, 10.

cum suff.: לְאַרְצֶךָ *p.*
הגדולה ונראות לארצך 2 Sam.7, 23.

cum suff.: וּלְאַרְצֶךָ׃
ולארצך לא יאמר עוד Jes. 62, 4.
ולארצך בעולה Jes. 62, 4.

cum suff.: מֵאַרְצְךָ׃
לך־לך מארצך Gn. 12, 1.
אשר תביא מארצך Dt. 26, 2.

cum suff.: אַרְצְכֶם
את־קציר ארצכם Lev.19, 9. 23, 22.
תעבירו שופר בכל־ארצכם Lev.25, 9
והיתה ארצכם שממה Lev. 26, 33.
ואת ארצכם נכחשה Lev. 26, 19.
ארצכם את־יבולה ועץ
הארץ Lev. 26, 20.
לכו אל־ארצכם Num. 22, 13.
ונתתי מטר־ארצכם Dt. 11, 14.
ומעל ארצכם 1 Sam. 6, 5.
ארצכם שממה Jes. 1, 7.
ותהי ארצכם לחרבה Jer. 44, 22.

cum suff.: בְּאַרְצְכֶם
וכי־יגור אתך גר
בארצכם Lev. 19, 33.
אשר הולידו בארצכם Lev. 25, 45.
לא תתנו בארצכם Lev. 26, 1.
וישבתם לבטח בארצכם׃ Lev.26, 5.
וחרב לא תעבר בארצכם׃ Lev.26, 6.
מלחמה בארצכם Num. 10, 9.
אלהי נכר בארצכם Jer. 5, 19.

cum suff.: וּבְאַרְצְכֶם
ובארצכם לא תעשׂו Lev. 22, 24.

cum suff.: כְּאַרְצְכֶם
אל־ארץ כארצכם Jes. 36, 17.

cum suff.: אַרְצוֹ
ויולך לו אל־ארצו׃ Ex. 18, 27.
ויירש את־ארצו מארנן Num.21, 24.
ויקח את־כל־ארצו מידו Num.21, 26
ואת כל־עמו ואת־ארצו Num. 21, 35.
ויירשו את ארצו Num. 21, 35.
ואת־ארצו החל רש Dt. 2, 24.
את־סיחון ואת־ארצו Dt. 2, 31.
לרשת את־ארצו Dt. 2, 31.
ואת־כל־עמו ואת־ארצו Dt. 3, 2.
את־ארצו ואת־ארץ עוג Dt. 4, 47.
מלך־מצרים ולכל־ארצו Dt. 11, 3.
ולכל־עבדיו ולכל־ארצו Dt. 29, 1.
מברכת יי׳ ארצו Dt. 33, 13.
עבדיו ולכל־ארצו Dt. 34, 11.
ואת־עירו ואת־ארצו Jos. 8, 1.
ואיש אל־ארצו 1 Reg. 22, 36.
איש את־ארצו 2 Reg. 18, 33.
ובכל־עם ארצו Neh. 9, 10.
משחקת בחבל ארצו Prv. 8, 31.
ותמלא ארצו כסף Jes. 2, 7.
ותמלא ארצו סוסים Jes. 2, 7.
ותמלא ארצו אלילים Jes. 2, 8.
ואיש אל־ארצו ינוסו Jes. 13, 14.
אשר־בזאו נהרים ארצו׃ Jes.18, 2. 7.
ארצו מיד מלך אשור Jes. 36, 18.
ושב אל־ארצו Jes. 37, 7.
וישיתו ארצו לשמה Jer. 2, 15.
עת ארצו גם־הוא Jer. 27, 7.
אל־מלך בבל ואל־ארצו Jer.50, 18.
למעזי ארצו Dan. 11, 19.
וישב ארצו ברכוש Dan. 11, 28.

cum suff.: בְּאַרְצוֹ
אשר אנכי ישב בארצו Gn. 24, 37.
כי־גר היית בארצו Dt. 23, 8.
והפלתיו בחרב בארצו 2 Reg.19, 7.
והפלתיו בחרב בארצו Jes. 37, 7.

cum suff.: לָאָרְצוֹ
ושב לארצו והפלתיו 2 Reg. 19, 7.
וישב בבשת פנים לארצו׃ 2Chr.32, 21.
אם־לשבט אם־לארצו Job. 37, 13.
ושב אל־ארצו Jes. 37, 7.
ואיש לארצו Jer. 12, 15.
שב לארצו מצרים Jer. 37, 7.
ואיש לארצו ינוסו Jer. 50, 16.
ונלך איש לארצו Jer. 51, 9.
ושב לארצו Dan. 11, 28.
כטוב לארצו Hos. 10, 1.
ויקנא יי׳ לארצו Joel 2, 18.

cum suff.: מֵאַרְצוֹ
וביר חזקה יגרשם מארצו׃ Ex. 6, 1.
וישלח את־בני־ישראל
מארצו Ex. 6, 11.
ושלח את־בני־ישראל
מארצו Ex. 7, 2.
ולא־שלח את־בני־ישראל
מארצו Ex. 11, 10.
כי לא־אתן לך מארצו Dt. 2, 9.
לצאת מארצו 2 Reg. 24, 7.
אבדו גוים מארצו Ps. 10, 16.

cum suff.: וּמֵאַרְצוֹ
ומארצו יצאו Ez. 36, 20

cum suff.: אַרְצָהּ
שרפה כל־ארצה Dt. 29, 22.
והיתה ארצה לזפת Jes. 34, 9.
ישית את־ארצה לשמה Jer. 50, 3.
ויבקקו את־ארצה Jer. 51, 2.
וכל־ארצה תבוש Jer. 51, 47.
ובכל־ארצה יאנק Jer. 51, 52.
תשם ארצה Ez. 12, 19.

cum suff.: לְאַרְצָהּ׃
ותלך לארצה היא 1 Reg. 10, 13.
ותלך לארצה היא 2 Chr. 9, 12.

cum suff.: אַרְצָם
לתת־לך את־ארצם Dt. 4, 38.
אתה בא לרשת את־ארצם Dt. 9, 5.
נתן לך את־ארצם Dt. 19, 1.
ונקח את־ארצם Dt. 29, 7.
המלכים האלה ואת־
ארצם Jos. 10, 42.
וירשו את־ארצם Jos. 12, 1.
וירשתם את־ארצם Jos. 23, 5.
ותירש את־ארצם Jos. 24, 8.
ואתנה לכם את־ארצם Jud. 6, 9.
דרך ארצם 1 Reg. 8, 48.
אשר־החצילו את־ארצם 2Reg. 18, 35.
את־הגוים ואת־ארצם 2 Reg. 19, 17.
והתפללו דרך ארצם 2 Chr. 6, 38.
וארפא את־ארצם 2 Chr. 7, 14.
להציל את־ארצם 2 Chr. 32, 13.
שרץ ארצם צפרדעים Ps. 105, 30.
ונתן ארצם נחלה Ps. 135, 12.
ונתן ארצם לנחלה Ps. 136, 21.
ורותה ארצם מדם Jes. 34, 7.
אשר־החצילו את־ארצם 2 Jes. 36, 20.
את־כל־הארצות ואת־
ארצם Jes. 37, 18.
לשום ארצם לשמה Jer. 18, 16.
כי־היתה ארצם לשמה Jer. 25, 38.
כי ארצם מלאה אשם Jer. 51, 5.

cum suff.: בְּאַרְצָם
בכורי כל־אשר בארצם Num.18, 13.
בארצם לא תנחל Num. 18, 20.
וישבת בארצם Dt. 12, 29.
אשר אתם ישבים בארצם Jos.24, 15.
אשר אתם יושבים בארצם Jud.6, 10.
אש להבות בארצם Ps. 105, 32.
ויאכל כל־עשב בארצם Ps.105, 35.
ויך כל־בכור בארצם Ps. 105, 36.
בארצם משנה יירשו Jes. 61, 7.
דם־נקיא בארצם Joel 4, 19.

cum suff.: וּלְאַרְצָם
ולארצם אשר השמיד Dt. 31, 4.

cum suff.: מֵאַרְצָם
Dt. 2, 5. כי לא־אתן לכם מארצם
pl. אַרְצוֹת
Jer. 28, 8. וינבאו אל־ארצות רבות
Ez. 5, 5. וסביבותיה ארצות
Ez. 29, 12. שממה בתוך ארצות
Ez. 30, 7. בתוך ארצות נשמות
Ez. 32, 9. ארצות אשר לא־ידעתם
pl.: הָאֲרָצֹת, בְּהָאֲרָצֹת
Gn. 26, 3. 4. את־כל־הארצת האל
Gn. 41, 54. ויהי רעב בכל־הארצות
2 Reg. 18, 35. מי בכל־אלהי הארצות
2 Rg. 19, 11. לכל־הארצות להחרימם
1 Chr. 22, 5. ולתפארת לכל־הארצות
1 Chr. 14, 17. שם־דויד בכל־הארצות
ויעל כל־מלכות הארצות
1 Chr. 29, 30.
2 Chr. 9, 28. לשלמה ומכל־הארצות
ועבודת ממלכות הארצות
2 Chr. 12, 8.
2 Chr. 13, 9. כהנים כעמי הארצות
2 Chr. 15, 5. על כל־ישבי הארצות
על כל־ממלכות הארצות
2 Chr. 17, 10. 20, 29.
2 Chr. 32, 13. לכל עמי הארצות
היכול יכלו אלהי גויי הארצות
2 Chr. 32, 13.
2 Chr. 32, 17. כאלהי גויי הארצות
מכל־הארצות אשר לבני ישראל
2 Chr. 34, 33.
Esr. 3, 3. מעמי הארצות
Esr. 9, 1. מעמי הארצות כתעבתיהם
Esr. 9, 2. זרע הקדש בעמי הארצות
Esr. 9, 7. ברד, מלכי הארצות
Esr. 9, 11. בנדת עמי הארצות
Neh. 9, 30. ותתנם ביד עמי הארצות
וכל־הנבדל מעמי הארצות
Neh. 10, 29.
Jes. 36, 20. מי בכל־אלהי הארצות
Jes. 37, 11. לכל־הארצות להחרימם
את־כל־הארצות ואת־ארצם
Jes. 37, 18.
Jer. 16, 15. ומכל הארצות אשר־הדחתי
Jer. 23, 3. מארץ צפנה ומכל הארצות
Jer. 23, 8.
Jer. 27, 6. נתתי את־כל־הארצות מכל־הארצות אשר
Jer. 32, 37. הדחתים
Jer. 40, 11. בכל־הארצות שמע
Ez. 5, 6. מן־הארצות אשר סביבותיה ואספתי אתכם מן־הארצות
Ez. 11, 17.
Ez. 20, 6. 15. צבי היא לכל־הארצות
Ez. 20, 32. כמשפחות הארצות וקבצתי אתכם מן־הארצות
Ez. 20, 34. 41.
Ez. 22, 4. וקלסה לכל־הארצות
Ez. 25, 7. והאבדתיך מן־הארצות
Ez. 34, 13. וקבצתים מן־הארצות
Ez. 35, 10. שתי הארצות לי תהיינה
וקבצתי אתכם מכל־הארצות
Ez. 36, 24.
Dan. 9, 7. בכל־הארצות אשר הדחתם
pl.: בָּאֲרָצוֹת
Ps. 106, 27. ולזרותם בארצות
Ez. 6, 8. בהזרותיכם בארצות
Ez. 11, 16. וכי הפצותים בארצות
Ez. 11, 16. מעט בארצות וזריתי אותם
Ez. 12, 15. 30, 26. בארצות
Ez. 20, 23. ולזרות אותם בארצות
Ez. 22, 15. וזריתיך בארצות
Ez. 29, 12. 30, 23. וזרותים בארצות
Ez. 36, 19. ויזרו בארצות
Dan. 11, 40. ובא בארצות
Dan. 11, 42. וישלח ידו בארצות
pl.: וּמֵאֲרָצוֹת
Ps. 107, 3. ומארצות קבצם
constr. pl.: אַרְצוֹת
1 Chr. 13, 2. בכל ארצות ישראל
2 Chr. 11, 23. לכל־ארצות יהודה
Ps. 105, 44. ויתן להם ארצות גוים
constr.: בְּאַרְצֹת, בְּאַרְצוֹת
Lev. 26, 36. 39. בארצת אויביהם
Ps. 116, 9. בארצות החיים
pl. constr.: מֵאַרְצוֹת
Ez. 39, 27. מארצות אויביהם
cum suff.: בְּאַרְצָתָם
Gn. 10, 5. איי הגוים בארצתם
Gn. 10, 20. בארצתם בגויהם
Gn. 10, 31. ללשנתם בארצתם

אַרְק

שם קרמי, סידועם אַרְקָא, כמו אַרְצָא נקלוף הע', שהנרתו לפניס כמו גס, נק'. ונעלמו מלקחנו הלוכי הלשון שקלפה הס', נקרן לע', וכי הס', או קצוים שכש כידוע מהערבי ומהבי שפתי מערב, ופס הע' נק'. נשפת לכס-מני אַרְק שהס, ונגרמני מיקרע וכדומס. ובלשה נרקץ, רכס[ע' י'ג]: ר' שמות לנקרן מן פעולת השמש נס, קרן ע"ש שמיניס [השמש] לת פיזותיס, תכל ע"ש שהיל מְתַבֶּלֶת פיזותיס, לקרקץ ע"ש שהיל מורקת וכו'. ומהדכם מצלי [דף י"ו עמוד ג'], שמות לנקרעץ: לקרן, לדמס, קרכס, יכשס, לקרקץ, תכל, קלל, רקעיק, גי, שדם. לפי דעת רש"בן יהיס לקרץ כמו שקול, וכן נקרמת הקבלה.

sbst. aram., quod nonnisi semel reperitur: *terra*, quocum cognatum est אֶרֶץ, literarum finalium permutatione, quarum etsi distantium est tamen quaedam naturalis necessitudo (ץ = gh, ק = *q*); hebraice אֶרֶץ, eadem radice aeque sanscritica atque semitica, durescente litera extrema, oriundum. Origo vocabuli videtur esse: *arss*, arab. *ard*ᶜ, armen. *ard*, teut. *airtha*. In Bereshit Rabba Sect. XIII. אַרְקָא nomen terrae e quatuor nominibus eatenus inditum traditur, quatenus solstitii hiberni tempore, amissa propter brumam viriditate, vi solis accedentis ad brumale signum flavescat (מוֹרֶקֶת). Decem telluris nomina enumerantur in Midrash-Mishle p. 67.

def. וַאֲרָקָא
דר־שמיא וארקא לא עבדו
Jer. 10, 11.

אָרַר

פעל כודד, ועתידו יָאֹר הכווי אֹר או אָרָח־, נסיות קמץ הרשון קטן יליד פקולס. מכוונו ושימס וקניכס קלילה ויקיימס[עברוית־נשון־פלוסון], והכיכוני קורר מעכשף ומנקש. שרשו כוון וגס ביוני אֹרַח־ (*ἀρά-ομαι*), לשון קניכה וקללה, והשם אֹרַח כמו קללה. כפעל לשון מפעל. פיעל קונה הפעולה והָפְעִל כמו נפעל. השם מפלח פוח ע"ש יפעה מן מפלח כב"ל.

vrb. trans. ex radice sanscrito-semitica *ar* literae extremae duplicatione ortum; Imp. אֹר seu אָרָה (óra): *execrari, male precari, detestari, diras obnunciare.*

cum suff.: מֵאָרְצָם
Dt. 2, 5. כי לא־אתן לכם מארצם
pl. אַרְצוֹת
Jer. 28, 8. וינבאו אל־ארצות רבות
Ez. 5, 5. וסביבותיה ארצות
Ez. 29, 12. שממה בתוך ארצות
Ez. 30, 7. בתוך ארצות נשמות
Ez. 32, 9. ארצות אשר לא־ידעתם
pl.: הָאֲרָצֹת, הָאֲרָצוֹת
Gn. 26, 3. 4. את־כל־הארצת האל
Gn. 41, 54. ויהי רעב בכל־הארצות
2 Reg. 18, 35. מי בכל־אלהי הארצות
2 Rg. 19, 11. לכל־הארצות להחרימם
1 Chr. 22, 5. ולתפארת לכל־הארצות
1 Chr. 14, 17. שם־דויד בכל־הארצות
ועל כל־ממלכות
1 Chr. 29, 30. הארצות
2 Chr. 9, 28. לשלמה ומכל־הארצות
ועבודת ממלכות
2 Chr. 12, 8. הארצות
2 Chr. 13, 9. כהנים כעמי הארצות
2 Chr. 15, 5. על כל־ישבי הארצות
על כל־ממלכות
2 Chr. 17, 10. 20, 29. הארצות
2 Chr. 32, 13. לכל עמי הארצות
היכול יכלו אלהי גויי
2 Chr. 32, 13. הארצות
2 Chr. 32, 17. כאלהי גויי הארצות
מכל־הארצות אשר לבני ישראל
2 Chr. 34, 33.
Esr. 3, 3. מעמי הארצות
Esr. 9, 1. מעמי הארצות כתעבתיהם
Esr. 9, 2. זרע הקדש בעמי הארצות
Esr. 9, 7. ברד, מלכי הארצות
Esr. 9, 11. בנדת עמי הארצות
Neh. 9, 30. ותתנם ביד עמי הארצות
וכל־הנבדל מעמי
Neh. 10, 29. הארצות
Jes. 36, 20. מי בכל־אלהי הארצות
Jes. 37, 11. לכל־הארצות להחרימם
את־כל־הארצות ואת־ארצם
Jes. 37, 18.
Jer. 16, 15. ומכל הארצות אשר־הדחתי
Jer. 23, 3. מארץ צפנה ומכל הארצות
Jer. 23, 8.
Jer. 27, 6. נתתי את־כל־הארצות מכל־הארצות אשר
Jer. 32, 37. הדחתים
Jer. 40, 11. בכל־הארצות שמע
Ez. 5, 6. מן־הארצות אשר סביבותיה ואספתי אתכם מן־הארצות
Ez. 11, 17.
Ez. 20, 6. 15. צבי היא לכל־הארצות
Ez. 20, 32. כמשפחות הארצות וקבצתי אתכם מן־הארצות
Ez. 20, 34. 41.
Ez. 22, 4. וקלסה לכל־הארצות
Ez. 25, 7. והאבדתיך מן־הארצות
Ez. 34, 13. וקבצתים מן־הארצות
Ez. 35, 10. שתי הארצות לי תהיינה
וקבצתי אתכם מכל־הארצות
Ez. 36, 24.
Dan. 9, 7. בכל־הארצות אשר הדחתם
pl.: בָּאֲרָצוֹת
Ps. 106, 27. ולזרותם בארצות
Ez. 6, 8. בהזרותיכם בארצות
Ez. 11, 16. וכי הפצותים בארצות
Ez. 11, 16. מעט בארצות וזריתי אותם
Ez. 12, 15. 30, 26. בארצות
Ez. 20, 23. ולזרות אותם בארצות
Ez. 22, 15. וזריתיך בארצות
Ez. 29, 12. 30, 23. וזרותים בארצות
Ez. 36, 19. ויזרו בארצות

אָרַר

harioli, qui suis superstitiosis praedictionibus sive obnuntiationibus diem aliquem calamitosum vel cuipiam infensum pronunciant; הַמָּרִים הַמְאָרְרִים, aquae maledicae h. e. quae maledicta conferunt in mulierem adulterii suspectam, si pejeraverit. Al. *ἀρᾶσθαι, καταρᾶσθαι, ἐπικαταρᾶσθαι, κακῶς ἐρεῖν* (cf. Act. 23, 5.).

1 *perf.:* וָאֲרֹתָי
Mal. 2, 2. וארותי את־ברכותיכם
1 *perf. c. s.:* אֲרוֹתִיהָ
Mal. 2, 2. וגם ארותיה
part. constr. pl.: אֹרְרֵי
Job. 3, 8. יקבהו אררי־יום
cum suff.: אֹרְרֶיךָ
Gn. 27, 29. ארריך ארור
cum suff.: וְאֹרְרֶיךָ
Num. 24, 9. וארריך ארור
part. pass.: אָרוּר
Gn. 3, 14. ארור אתה מכל־הבהמה
Gn. 4, 11. ארור אתה מן־האדמה
Gn. 9, 25. ויאמר ארור כנען
Gn. 27, 29. Nu. 24, 9. ארריך ארור
Gn. 49, 7. ארור אפם כי עז
Dt. 27, 15. ארור האיש אשר יעשה
Dt. 27, 16. ארור מקלה אביו ואמו
Dt. 27, 17. ארור משיג גבול רעהו
Dt. 27, 18. ארור משגה עור בדרך
Dt. 27, 19. ארור מטה משפט גר
Dt. 27, 20. ארור שכב עם־אשת אביו
Dt. 27, 21. ארור שכב עם־כל־בהמה
Dt. 27, 22. ארור שכב עם־אחתו
Dt. 27, 23. ארור שכב עם־חתנתו
Dt. 27, 24. ארור מכה רעהו בסתר
Dt. 27, 25. ארור לקח שחד
Dt. 27, 26. ארור אשר לא־יקים
Dt. 28, 16. ארור אתה בעיר
Dt. 28, 17. ארור טנאך ומשארתך
Dt. 28, 18. ארור פרי־בטנך
Dt. 28, 19. ארור אתה בבאך
Jos. 6, 26. ארור האיש לפני יי
Jud. 21, 18. ארור נתן אשה לבנימן
ארור האיש אשר־יאכל לחם
1 Sam. 14, 24. 28.
Jer. 11, 3. ארור האיש אשר לא ישמע
Jer. 17, 5. ארור הגבר אשר יבטח
Jer. 20, 14. ארור היום אשר ילדתי בו
Jer. 20, 15. ארור האיש אשר בשר
ארור עשה מלאכת יי רמיה
Jer. 48, 10.
part. pass.: וָאָרוּר
Dt. 28, 16. וארור אתה בשדה
Dt. 28, 19. וארור אתה בצאתך
Jer. 48, 10. וארור מנע חרבו
Mal. 1, 14. וארור נוכל ויש בעדרו
p. p. fem.: אֲרוּרָה
Gn. 3, 17. ארורה האדמה בעבורך
part. fem.: הָאֲרוּרָה
2 Reg. 9, 34. את־הארורה הזאת
pl. masc.: אֲרוּרִים
Jos. 9, 23. ועתה ארורים אתם
1 Sam. 26, 19. ארורים הם לפני יי
Ps. 119, 21. גערת זדים ארורים
inf. abs.: אָרוֹר
Jud. 5, 23. ארו ארור ישביה
imperat.: אָרְרִי
Num. 22, 6. לכה־נא ארה־לי
Num. 23, 7. לכה ארה־לי יעקב
pl. masc.: אָרְרוּ, אֹרוּרוּ
Jud. 5, 23. ארור מרוז אמר מלאך יי
Jud. 5, 23. ארו ארור ישביה
1 *imperf.:* אָאֹר
Gn. 12, 3. ומקללך אאר

2 *imperf.:* תָּאֹר
Ex. 22, 27. ונשיא בעמך לא תאר
Num. 22, 6. ואשר תאר יואר
Num. 22, 42. לא תאר את־הקצם
Nif-al: pro נֵאָר
part. pl.: נֵאָרִים
Mal. 3, 9. במארה אתם נארים
Pi-el: אֵרַר
3 *perf. c. s.:* אֵרְרָה
Gn. 5, 29. מן־האדמה אשר אררה יי
part. pl.: הַמְאָרְרִים
Num. 5, 18. מי המרים המאררים
Num. 5, 19. ממי המרים המאררים
Num. 5, 22. המים המאררים האלה
Nu. 5, 24. את־מי המרים המאררים
ובאו בה המים המאררים
Num. 5, 24. 27.
Hof-al: הוּאָר
3 *imperf.:* יוּאָר *p.*
Num. 22, 6. ואשר תאר יואר

מְאֵרָה

v. s. r. בָּאַר *p.* 587.

אֲרַרָט

שעל לפר ופלך נמדינת קרס-מני, קטל התונרמים מקלים וקטל הפרסיים סיום הר כת [קוסי נוח], או לד"ק גודי קטל סיס בויל נמקום ושפעתנות לפרי קלדו. לנגל הסר כפר, נשם קדית קלמכין לומר כפר-תמכין [של שמוכיס], ע"ש משפחת נת. עי' מני, תנרמס.

n. pr. regionis Armenicae, inter Araxem et Ormiam sitae itemque montis, nonnunquam etiam communiter totius Armeniae (אֲרַם־מְנִי). Ille mons, amplius pedum sedecim millibus altus, cujus duplex cacumen aeterna nive glacieque obriguit, armenice *Macis*, persice *Kuhi Nuch* h. e. Mons Noachi vocatur. Targumista vertit קַרְדּוּ, קַרְדּוֹנָא, intelligitque montem *Dschudi*, unum de Gordiaeis sive Curdicis montibus ad laevam infra lacum *Van*, in satrapia Scherezu; ad cujus radicem pagus situs est *Qarje Tamanin* (קַרְיַת תַּמָנִין), quia octoginta homines cum Noacho ex aquis diluvii servatos esse ibi traditur. Comp. תְּגַרְמָה, מְנִי.

אָרַשׁ

פעל כודד ועניכו לרישה וקשוה לדבר, קמילה וקשיקה ותשוקה [נקשוכנן, פעלשנגען], וכושלל על שלילה, וכן נשיוניס לרוב. ולשה למקקל שרש נרשה גס כשלה קולו לרוב נמקוון הזה, לכן שרשו אָרֵשׁ ונרדף עם דָּרַשׁ, ודש, וסל, מקנב מוצ נרשה.

vrb. intrans.: *contari* (דָּרַשׁ), *scrutari, aucupari, petere*, cujus radix sanscritice sonat *arth;* quod verbum creberrimum inveneris in cantionibus Iudaeorum ritualibus, quae petito ab Graecis nomine *Pijutim* nuncupantur; in libris sacris nil nisi derivatum exstat, quod sequitur:

אֲרֻשָּׁת

ש"נ ופתרוכו נקשה ושלה [נשנעשרען, פעלשנגען], וידוע מפשרש.

n. f. rogatio, praecatio (Gesuch, Begehr), *semel*, addito שְׂפָתַיִם. Aram: פִּירוּשׁ סְפָרָה. LXX: δέησις

τῶν χειλέων. Syr: ܛܘܪܒܐ, *praeparatio*. R. Natan, D. Qimchi, Salomo ben-Melek: מִכְבָּא Midras-Tillim: רִשּׁוּת = אֲרֵשׁוּת.

Ps. 21, 3. וארשת שפתיו

אָרַשׁ

פעל כודד, נזכרי לקח, פתרונו לקיוח וקויקה [ערבי־פּעל], ודומה כמהונו לל כשף, וכנדף עם דָּרַשׁ; נגזרת גם מזה משנה אֲרֵישׁוּתָא כמו יבוא. ולפ נמצא מזה הפעל נכ"ק כפ"ע הפיעל, נמכון לקיוח לקח או כשיקת לקח [סריינן]. וכהוזו סרש כמו לרש, וסר בלי ז', גם לקיוח ולקיחה.

vrb. trans. (aram. אֲרַשׁ) sanscrito-semiticum (scr. hri, hrish, gr. αἴρειν; illud *sh* radici ad vim verbi leniter immutandam additum videtur): *prehendere, assumere*; cf. יָרַשׁ possidere, talm. אֲרֵישׁוּתָא usucapio. *Pi.* in matrimonium ducere, uxorem sibi desponsare; Al: λαμβάνειν, μνηστεύεσθαι γυναῖκα. Pu. *nuptam, desponsatam esse*, μεμνηστεῦσθαι, c. לְ; ἀμνήστευτον εἶναι.

Pi-el: אֵרֵשׁ 3 *perf.*

Dt. 20, 7. אשר ארש אשה

1 *perf.:* אֵרַשְׂתִּי

2 Sam. 3, 14. אשר ארשתי לי

1 *perf. c. s.:* וְאֵרַשְׂתִּיךְ

Hos. 2, 21. וארשתיך לי לעולם

Hos. 2, 21. וארשתיך לי בצדק

Hos. 2, 22. וארשתיך לי באמונה

2 *imperf.:* תְּאָרֵשׂ

Dt. 28, 30. אשה תארש ואיש אחר

Pu-al: אֹרַשׂ

3 *perf. f.* אֹרָשָׂה

Ex. 22, 15. אשר לא־ארשה

Dt. 22, 28. בתולה אשר לא־ארשה

part. fem.: מְאֹרָשָׂה

Dt. 22, 23. בתולה מארשה לאיש

part. fem.: הַמְאֹרָשָׂה

Dt. 22, 25. את־הנער המארשה

Dt. 22, 27. צעקה הנער המארשה

אֵשׁ

v. s. r. אָשַׁשׁ *p.* 135.

אֵשׁ

c. s. יֵשׁ אִישׁ *p.* 502. *p.* 50.

אָשַׁד

פעל לק-עזר, ופתרונו משתפכות ויציק וישוף [ערבי־עפעל], או רויס ויכלם [כעבעפעל], ושרשו שד אשר מצאנו גם שד [כרוסף], לומר משקף ולקות, וזכו ככל שפתי מעכב.

vrb. non usitat. sanscrito-semiticum: effundere, rigare, irrigare, quocum origine cognatum est שַׁד mamma, goth. *daddj-an* de lactente.

אֶשֶׁד

ז"ו ועכיו יניקה וזפיכה, או משתפכות הנקלים [ערבי־עפוכג], ומוזגל על מקום המשתף ומשקתה, לרוב לרגלי סרים. ונקרמי לרוב פעל סוס, וכלשון מקצעל אֶתְשַׁד, כיזוע לכל קורא בתרגום.

n. m., effusio rivorum, deinde de locis, per quae aquae, torrentes, rivi decurrunt. אֶשֶׁד enim targum s. translatio aramaica est hebraici שְׁפָךְ. Hinc Aram.: מַשְׁפְּכָא.

Qimchi: מִדְרוֹן הָהָר. LXX: οἱ χειμαρρόοι.

constr.: וְאֶשֶׁד

Num. 21, 15. ואשד הנחלים

אֲשַׁדָּה

ז"נ ומרכיס אֲשַׁדּוֹת ומסמיכות אֲשַׁדּוֹת. פתרונו כמו אֶשֶׁד בלי סגדל המכוון, והוזגל על רגל הר, נאזר עזם לזד הנקלים.

n. f. (= אֶשֶׁד) radix montis, in quam torrentes montibus feruntur. LXX. semel: Ἀσηδώθ.

pl.: וַהֲאֲשַׁדּוֹת

Jos. 10, 40. והשפלה והאשדות

pl.: וּבָאֲשַׁדּוֹת

Jos. 12, 8. ובערבה ובאשדות

pl. constr.: אַשְׁדֹּת־

Dt. 3, 17. תחת אשדת הפסגה

Dt. 4, 49. תחת אשדת הפסגה

Jos. 12, 3. תחת אשדות הפסגה

constr.: וַאֲשַׁדּוֹת

Jos. 13, 20. ואשדות הפסגה

אָשָׁה

פעל כודד, לומר משלוח ומשופף מורפד ומכועס [פויסגעריטעט, גרוכדפעסטיג ויין], ומוזגל על זעיקת יסוד וכפילה, על כניכה יסודית בהתקמלות ולקיחה. כילופי זכר אֲשֶׁשׁ, וכן כמוהו לק ובפרסי לְפֹם כמו זם.

vrb. intrans. sanscrito-semiticum (e radice אֶשׁ), *stratum, fixum, fundatum* esse (quocum origine cohaerent יָשַׁב, אָשׁ et fortasse אָשַׁד sanscr. *âs*, pers. *âsuden*) *trans.*: fundamenta jacere, ponere, agere.

אֲשָׁרָה

ז"כ ופתרונו מסעד ומשען וכפילה מוסד ומכון מכוז ויסוד ומגים [זעיצע, גרונדפעסטע], ולק נמצא כף כניכה. ולמקרין תמוכתו אֲשׁוּרָה, וזכר זכיהו אָשָׁה.

n. f., fundamentum, graeco vocabulo basis, a v. אָשָׁה stratum, fundatum, solidum esse. Lectio margini adscripta est אֲשׁוּרָה qua forma rarior per usitationem explanatur. Trg: נְפָלָא אֲשָׁרְתָּא. Al: ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς.

pl. cum suff.: אֲשׁוּרֹתֶיהָ

Jer. 50, 15. נפלו אשוריתיה

אֲשׁוּרָה

ז"כ ולק נמצא כף אֲשׁוּרֹתֶיהָ נככוי להקרין, ומכוונו כמו לקיח הקומה לו. לתמוכת זכיהן לקות נמצקל מזמות.

n. f. fundamentum, quod vi aequale, forma affine est superiori.

pl. cum suff.: אֲשׁוּרֹתֶיהָ

Jer. 50, 15. נפלו אשוריתיה

אֶשְׁתְּ

v. s. אִישׁ *p.* 58.

אָשַׁף

פעל לק-עזר נגוורין, ומכיכו קזיכה ולמיכה מקיכה ומקיכה יקל, הדנקה ומתנכות קנוז ומתקזכות יקל [כיכדען, קכיפּדען], וכן נמקאר תלמודי כמו מְאֻשָּׁפָן [נכוכות דף מ"ל ע"כ] נכנין פועל. זכרו אֲשֶׁשׁ כלקח עם אֶשֶׁף, זמוז לזון מניכה וקכוז.

ומוז:

vrb. praeter derivata non usitatum: *copulare, constringere*, colligare, connectere. Sic b. Bekorot p. 44. c 2. מְאֻשָּׁפָן. Radix verbi hujus secundarii convenit cum אָסַף, complicare.

אֶשֶׁף

ז"ו ועכיכו לקוס וקכר ויתר קזור ודבק [זערקכג, גענידכ], ונקאר מתזכול כיכי וכר [הקדען־זערקכג], ונגזרת יזוע מקוזכן, מי כים לו לקף, לומר לתזכול כיכים. עי' נככוזות [דף מ"ל] כל שמרכו אשכי, פירוש כמעכו כיעיו; רוח נקשכיו פירוש נקנפקו. ולמקוקי לון מן שכה קלוס בלי פקוד.

n. m.: aliquid colligatum atque implicitum, speciatim de *chorda spermatica*, ex arteriis venisque mire complicata; vel poterit etiam esse scrotum, cui testiculi insunt, e fibris cellulisque carnis tanquam textile connexum. Hinc: מְרוּחַ אֶשֶׁף aliquis, cui vel chorda vel scrotum ad vim procreandi demendam attritum est, talmudice uno vocabulo מְאֻשֶּׁף vel de quodam ejus membri morbo רוּחַ בְּאֶשֶׁפָיו (τεθλιμμένος, θλασίας, θλαδίας; θλιβία, θλασία. Alex: μόνορχις, uno testium privatus, σπάδων, ἐκτομίας, ὀρχοτομούμενος); Qimchi: מְשֻׁקָּף בְּרֹצִים. Derivatio ea, qua olim grammatici gavisi sunt (ab aethiopico שָׁבָה), perridicula est, atque ex levicula lexici aethiopici collatione nata.

paus.: אֶשֶׁף

Lev. 21, 20. או מרוח אשך

אֶשְׁכֹּל

ז"ו נזיר אֶשֶׁף נסופי הסקען ־ל, כמו קֶרְסֹל מן קֶרֶס, חַרְגֹּל מן חֶרֶג, גֻּבְעֹל מן גֶּבַע, וכן נקרמי תמור זס סָגֹל מן סָג, שמוש שכח לקנור וכוק. פתרונו קנר ויוזד וקזור של ענכים [עריענצנג־ניכדע] ולק כדומה. נגזרת כלקח אֶשֶׁף כמוון אֶשֶׁף, לומר מנכים, ועוד נמצא נגזרת [סוטה מ"ו ע"א; תמורה ע"ו ע"ב] אַשְׁכְּלוֹת, מקנכת הנקורים ניכים ומדבק, כמו משמת יוסי בן יועזר לים לכידה ויוסי בן יוקנן לים יזוזלים נעלו הקשכלות, לומר למוד הקלמידים ניכים.

n. m. addita terminatione imminuente ortum ex אֶשֶׁף, ad similitud. formm. קֶרְסֹל (קֶרֶס), חַרְגֹּל (חֶרֶג) גֻּבְעֹל (גֶּבַע) aram. סָגוֹל (סָג), aliquid copulatum, idque tenerum atque haud ita magnum, speciatim: racemus h. e. ramulus, unde acini circumcirca dependent, quod et de corymbis cyprorum (Cyperträubchenbüschel, Alhennenblüthentraube) et de botris vitium (Träubchenkamm, italice *grappolo*). Talmudice 1) sicut אֶשֶׁף iunctio, qua testiculi tenentur, corpus illud, ut medici dicere consueverunt, *pampiniforme*. 2) ovarium (Eierstock). 3) juvenes in schola corymborum instar juncti v. Sotha 47, a. Temur, 17, b. alibi et כֶּרֶם, סִדְרָא, מְתִיבְתָּא, חֶבֶר, חַרְבִּיצָא. Radix hujus nominis est שָׁף, cui respondet aramaic. סָגֵּ unde סָגוֹל uvula. Al. βότρυς.

Gen. 14, 13. n. p. m. אחי אשכל

Gen. 14, 24. n. p. m. אשכל וממרא

Num. 13, 23. n. p. עד־נחל אשכול

Num. 13, 24. n. p. קרא נחל אשכול

Num. 32, 9. n. p. עד־נחל אשכול

Dt. 1, 24. n. p. ויבאו עד־נחל אשכל

Cant. 1, 14. אשכל הכפר דודי לי

Mich. 7, 1. אין אשכול לאכל

וְאֶשְׁכּוֹל

Num. 13, 23. ואשכול ענבים

הָאֶשְׁכּוֹל

Num. 13, 24. על אדות האשכול

בָּאֶשְׁכּוֹל

Jes. 65, 8. התירוש באשכול

pl.: לָאֲשַׁכְּלוֹת

Cant. 7, 8. ושדיך לאשכלות

constr. pl.: אַשְׁכְּלֹת

Dt. 32, 32. אשכלת מררת למו

constr.: כְּאֶשְׁכְּלוֹת

Cant. 7, 9. כאשכלות הגפן

pl. c. suff.: אַשְׁכְּלֹתֶיהָ

Gn. 40, 10. אשכלתיה ענבים

אֶשְׁכָּר

v. s. r. שָׂכַר *p.* 1143.

אָשַׁל

פעל זר וזכר לזכס הנק לדעת המדקדקים, ועכיכו כמו לקל כעכרי לזון הזכזה, ולימנו ככון. כי מצלי ספק הזכר נהנק לק ול' הסקען, ולק לדע להולמו, כי לין לו גוזל.

vrb. quod grammatici nomini subsequenti subesse asserunt, cognatum cum אָצַל arabice: *radices agere*, quod non probabile est. Illud *el* enim ὑποκοριστικὸν videtur esse, ita ut radix אָשׁ remaneat, quae quid significet, ignoramus.

אֶשֶׁל

ז"ו ופתרונו לו עץ מיוקד, כמו עשתרותיסקע לו כדומה, לו קוכס וייער לנקר [פיין], וכן כיוכי לקצ כוס. זכרו לנכיות דעתי נהנכה לק, ול' הוק סופי הסקען, ולולי הוק לקח לזכרוו. נכריזתי רנס [פ' כ"ף] קלוק דעות לק זיזים פרדם לו פוכק לומר לקל וכיע, לכן מלקר זכמנ תלים כלזלי רנכני, סכרת פנים תענה.

n. m. aut *arboris* cujusdam, et Tamaricis quidem orientalis, aut *arboreti* s. loci arboribus arbustisque consiti, graece ἄλσ-ος. Radix, ut quidem nostra fert sententia, est אָשׁ terminatione hypocoristica *el* (eo vocabulo deinceps semper utemur, quippe quod Latino plus valeat) in exitu aucta (cf. סֶה et סֶלָּה). In Gn. Rabba S. 51. controversia est, sitne lucus (פַּרְדֵּס), an hospitium seu domus, quo peregrinantes excipiuntur (פוּנְדָּק); Qimchi comparat talmudicum אַשְׁלֵי רַבְרְבֵי (h. e. אִילָנוֹת גְּדוֹלוֹת), ut omnem omnino arborem eo nomine comprehendi evincat; eadem ratione Aram: אִילָנָא. Syrus et Arabs: נצבא, נצבתא (Baumpflanzung); Hierosolymit. uterque: פַּרְדֵּס. LXX: constanter ἄρουραν vertunt (Fruchtgefilde). Aquila et Symm.: δένδρων φυτεία.

Gn. 21, 33. ויטע אשל בבאר שבע

הָאֶשֶׁל

1 Sam. 22, 6. תחת־האשל ברמה

ויקברו תחת־האשל

1 Sam. 31, 13. ביבשה

אָשַׁם

פעל נודד, גם כנ״ל סע׳, ופתרונו כפיל. ל, שמיש ומנוקד ובדילם [אֲשֵׁדָה, חיכונאס ויין] כנדף עם שָׁם, יָשַׁם. והוא־שׁל על עונג בשמחת, לומר בשמיש ומנוקד ובכוונות כמו שמוס. כ׳ לשון מתקיב ומתעכזות, לומר מעל בדבר, פזיעה ותעיקה וזגיגה סנות העונג והפורעות [ויך פערזולדען, פערגע. סען], ויכן ע״י וה כל גוב הפעל.

s. אָשָׁם *v. intr.* 1) solitarium, derelictum, devastatum esse, cui cognata sunt שָׁם, יָשַׁם, translate: supplicio divino desolatum, h. e. reum, condemnatum esse. 2) delinquere, reum fiere, Al. *πλημμελεῖν.*

Lev. 5, 19. אשם אשם לי״י
Num 5, 7. לאשר אשם לו
3 prf. m.: וְאָשַׁם
Lev. 4, 22. בשגגה ואשם
Lev. 4, 27. אשר לא־תעשינה ואשם
Lev. 5, 2. והוא טמא ואשם
Lev. 5, 3. 4. והוא ידע ואשם
Lev. 5, 17. ואשם ונשא עונו
Lev. 5, 23. והיה כי־יחטא ואשם
Hab. 1, 11. ויעבר ואשם
3. perf. f.: וְאָשְׁמָה
Num. 5, 6. ואשמה הנפש ההוא
2. perf.: וְאָשַׁמְתָּ
Prv. 30, 10. פן־יקללך ואשמת
2 prf. f.: אָשַׁמְתְּ
Ez. 22, 4. אשר־שפכת אשמת
3 perf. pl.: וְאָשְׁמוּ *p.*
Lev. 4, 13. לא־תעשינה ואשמו
inf. abs.: אָשֹׁם, אָשֵׁם
Lev. 5, 19. אשם אשם לי״י
Ez. 25, 11. ויאשמו אשום
3 imperf.: יֶאְשַׁם
Lev. 5, 5. והיה כי־יאשם
Hos. 4, 15. אל־יאשם יהודה
3 imperf.: וַיֶּאְשַׁם
Hos. 13, 1. ויאשם בבעל וימת
3 impf. f.: תֶּאְשַׁם
Hos. 14, 1. תאשם שמרון
1 impf. pl.: נֶאְשַׁם *p.*
Jer. 50, 7. אמרו לא נאשם
2 impf. pl.: תֶּאְשְׁמוּ *p.*
Jud. 21, 22. כעת תאשמו
2 Chr. 19, 10. ולא תאשמו
3 impf. pl.: יֶאְשְׁמוּ *p.*
2 Chr. 19, 10. ולא יאשמו לי״י
Ps. 34, 22. ושנאי צדיק יאשמו
Ps. 34, 23 ולא יאשמו כל־החסים
Jer. 2, 3. כל אכליו יאשמו
Hos. 5, 15. עד אשר־יאשמו
Hos. 10, 2. עתה יאשמו
Zach. 11, 5. ולא יאשמו
3 impf. pl.: וַיֶּאְשְׁמוּ
Ez. 6, 6. ויאשמו מזבחותילם
3 imperf.: וַיֵּאְשַׁמְ
Jes 24, 6. ויאשמו ישבי בה
Ez. 25, 11. ויאשמו אשום
Nif-al: נֶאְשַׁם
3 perf. pl. נֶאְשְׁמוּ
Joel 1, 18. גם־עדרי הבקר נאשמו
Hif-il: הֶאְשִׁים
imp. c. s.: הַאֲשִׁרֵם ׀ אלהים
Ps. 5, 11. האשימם

אָשָׁם

ע״ו וישם הסוכלים: ל׳ הסתקיב ופפזיעה עונשות [שולל]; כ׳ קומר סחשם, לומר הנכנע ע״י לחשם ופזיעה ומעילה; ג׳ קרבן כפור הסשם ומעי [שולדאפפער] ונכנלע קעשק. בנמרק ידוע לחשם תלוי, על ספק מעילות, ופשם קסידים וכו׳.

n. m. trifariam dispertiendum: 1) delictum, reatus; LXX: *πλημμέλεια, ἄγνοια.* 2) id, in quo delinquimus, res ea, in qua peccatum consistit. 3) sacrificium, quo culpa delicti expiatur (div. a חַטָּאת Raschi: : *amende* (h. e. *ἀποτισις.*

Gn. 26, 10. והבאת עלינו אשם
Lev. 5, 19. אשם הוא אשם אשם לי״י
Lev. 7, 5. אשה לי״י אשם הוא
Lev. 14, 21. כבש אחד אשם
Lev. 19, 21. איל אשם
1 Sam. 6, 3. כי־השב תשיבו לו אשם
1 Sam. 6, 8. אשר השבתם לו אשם
אשר השיבו פלשתים
1 Sam. 6, 17. אשם לי״י
2 Reg. 12, 17. כסף אשם וכסף חטאות
Prv. 14, 9. אולים יליץ אשם
Jes. 53, 10. אם־תשים אשם נפשו
Jer. 51, 5. כי ארצם מלאה אשם

הָאָשָׁם

Lev. 5, 16. באיל האשם ונסלח לו
Lev. 7, 1. וזאת תורת האשם
Lev. 7, 2. ישחטו את־האשם
Lev. 14, 13. כי כחטאת האשם הוא
Lev. 14, 14. ולקח הכהן מדם האשם
Lev. 14, 17. על דם האשם
Lev. 14, 24. 25. את־כבש האשם
Lev. 14, 25. ולקח הכהן מדם האשם
Lev. 14, 28. על־מקום דם האשם
Lev. 19, 22. באיל האשם לפני יי
Num. 5, 8. להשיב האשם אליו
Num. 5, 8. האשם המושב לי״י
1 Sam. 6, 4. ויאמרו מה האשם אשר־האשם ואת־
Ez. 46, 20. החמאת

וְהָאָשָׁם

Ez. 40, 39. העלה והחטאת והאשם
Ez. 42, 13. והחטאת והאשם
Ez. 44, 29. והאשם המה יאכלום

בָּאָשָׁם

Lev. 7, 7. כחטאת כאשם

וְכָאָשָׁם

Lev. 6, 10. בחטאת וכאשם

לָאָשָׁם

Lev. 5, 15. בשקל־הקדש לאשם
Lev. 5, 18. בערכך לאשם אל־הכהן
Lev. 5, 25. לאשם אל־הכהן
Lev. 14, 12. והקריב אתו לאשם
Num. 6, 12. כבש בן־שנתו לאשם

וְלָאָשָׁם

Lev. 7, 37. ולאשם ולמלואים
cum suff.: אֲשָׁמוֹ
Lev. 5, 6. 15. והביא את־אשמו לי״י
Lev. 5, 7. 19. 21. והביא את־אשמו
Lev. 5, 25. ואת־אשמו יביא לי״י
Num. 5, 7. את־אשמו בראשו
cum suff.: אֲשָׁמָם
Num. 18, 9. ולכל אשמם
pl. cum suff.: בַּאֲשָׁמָיו
Ps. 68, 22. מתהלך באשמיו

אָשֵׁם

קוקריי לומר לו מקויב ומעונב לקרבן חשם לו לעונב [שולדפערפליכטעט], לו היות פוטע ומוטל וקוטע.

adj., reus (ἔνοχος, ὑπόδικος), qui pro reatu sacrificium offerre seu mulctam luere debet. 2) sons, facinorosus. LXX: *ἐν ἁμαρτίαις.*

אָשַׁם

tum, vastitas. Stirps enim vocabuli est אָשַׁם, addita terminat. *an*, cujus litera extrema deinceps duplicata. Al. perverse: *ὡς ἀποθνήσκοντες στενάξουσιν.* Olim alii verterunt: in pinguedinibus h. e. in rerum omnium abundantia; alii: ex sepulcri tenebris, idque secundum versionem aramaicam Uzielidis.

pl.: בֶּאַשְׁמַנִּים
Jes. 59, 10. באשמנים כמתים

אָשְׁנָב

v. s. r. שָׁנַב *p.* 1180.

אָשַׁף

פעל לח־עובר כ״ח בגזורין, עכינו תכונת וכלכול השפתים התלחשות ומיות [מורמלן, פלוסטערן], המלוי לחל מכשוף, וסול חוס בשרש שף, וכ׳ כדלף לשורש בָּשַׁשׁ, רָשַׁשׁ וכדומה. לפי דעת לחרים השרש שָׁשׁ במכוון חליכה ונעילה לחש [שלייכען], וכי לוט כמו זה, וקשה להולמו.

vrb. solummodo in suis derivatis superstes (quocum parem radicem participant רָשַׁשׁ, בָּשַׁשׁ): *motitare labra*, arcana et summissa voce, non articulatim distincteque loqui, quod est, praestigias sive, ut Plinius loquitur, incantamenta murmurare. Sec. alios שָׁשׁ est radix: serpere, suspenso gradu ire; id quod comparatione non tam bene, quam superius confirmatur.

אַשָּׁף

ע״ו גוזר אֶשֶׁף, וכי בָּשָׁשׁ כמשקלו. פתרונו קוסס וילעוני, כהנדל נגזר מן כשף, ולינו נכון זיסיס לו המשך עם סיוני וחשף, כי יסודתו נסרני קדש.

n. m. (ab אֶשֶׁף ad similit. form. בָּשָׁשׁ, quod et vi sua ei geminum est): magus, qui cantionibus magicis utitur. Egregie LXX: *ἐπαοιδός, μάγος.*

pl.: הָאַשָּׁפִים
Dan. 1, 20. החרטמים האשפים
pl.: וְלָאַשָּׁפִים
Dan. 2, 2. ולאשפים ולמכשפים

אַשָּׁף

נקרמי כמו נעגרי, נלי סנדל המכוון. *aram.* idem, quod hebraicum אֶשֶׁף, ne tantulum quidem diversum.

וַאֲשַׁף

Dan. 2, 10. לכל־חרטם ואשף וכשדי
pl.: אֲשָׁפִין
Dan. 2, 27. לא חכימין אשפין
Dan. 5, 11. רב חרטמין אשפין
definit.: אַשַּׁפַיָּא
באדין עללין חרטמיא
Dan. 4, 4. אשפיא
העלו קדמי חכימיא
Dan. 5, 15. אשפיא
definit.: לְאַשַּׁפַיָּא
Dan. 5, 7. להעלה לאשפיא

אַשְׁפָּה

v. s. r. שָׁפָה *p.* 1193.

אֶשְׁפָּר

v. s. r. שָׁפַר *p.* 1201.

אַשְׁפָּת

v. s. r. שָׁפָה *p.* 1193.

אָשַׁר

פעל כולד נכפל המכוון: ק׳ כמו שֵׁר לצון הליכה ותוכח, וכן בשפתי מעכב, הצרם כהודו (sri = *sar*), וכרומי (de-*ser*-ere), ונגור ממנו אָשׁוּר, אַשּׁוּר. כ׳ כמו יָשַׁר לצון סכסך ומקשה, יציב ושתילנות [קויפּלאַנצע ויין], וכלך לפ״ו עם יָשַׁר, פָּשַׁר וכדומה. נכון הכפל ממכוון הכ׳, לומר שיצרם והכפלם בתוכ מיזור, וכי לצר נכון הכ׳ לו השלמה על יוצר והלמה, בלצון הכסך ומקשה, והכפל יוצק תוכ.

verb. intrans. vi sua duplex: 1) sicuti שֵׁר gradiri, ire, quocum plane idem est sanscriticum sri, latinum *ser*-ere in verbo *deserere*; indeque אָשׁוּר, אַשּׁוּר. 2) quemadmodum יָשַׁר: rectum, erectum esse, translate: felicem, beatum esse (ὀρθὸν εἶναι), succedere (συμβαίνειν, hellenistice: εὐοδοῦσθαι), quam ejus verbi potestatem participat פָּשַׁר eadem stirpe innixum. *Pi.*: regere, dirigere, corrigere, vel etiam: felicem praedicare, ut aut primi aut alterius verbi sit conjugatio, ut dicitur, *intensiva*.

imperat.pl.: וְאַשְּׁרוּ
Prv. 9, 6. ואשרו בדרך בינה

Pi-el: אַשֵּׁר

3 perf. pl.: וְאִשְּׁרוּהָ
Mal. 3, 12. ואשרו אתכם כל־הגוים

cum suff.: אִשְּׁרוּנִי
Gn. 30, 13. באשרי כי אשרוני בנות

part. pl.: מְאַשְּׁרִים
Mal. 3, 15. אנחנו מאשרים זדים

pl. constr.: מְאַשְּׁרֵי
Jes. 9, 15. ויהיו מאשרי העם־

cum suff.: מְאַשְּׁרַיִךְ
Jes. 3, 12. מאשריך מתעים

imperat.: וְאַשֵּׁר
Prv. 23, 19. ואשר בדרך לבך

2 imperf.: תְּאַשֵּׁר
Prv. 4, 14. ואל־תאשר בדרך רעים

cum suff.: וַתְּאַשְּׁרֵנִי
Job. 29, 11. כי אזן שמעה ותאשרני

3 pl. c. s.: יְאַשְּׁרוּהָ
Ps. 72, 17. כל־גוים יאשרוהו

cum suff.: וַיְאַשְּׁרוּהָ
Prv. 31, 28. קמו בניה ויאשרוה
Cant. 6, 9. ראוה בנות ויאשרוה

Pu-al: אֻשַּׁר

part.: מְאֻשָּׁר
Prv. 3, 18. ותמכיה מאשר

cum suff.: וּמְאֻשָּׁרֶיהָ
Jes. 9, 15. ומאשריו מבלעים

3 imperf.: יֵאָשֵׁר
Ps. 41, 3. יאשר בארץ

אֶשֶׁר

ג״ו לת כמ״ל כ״ל נסמך הכתוי אַשְׁרֵי, והכתוי אֲשָׁרִים נמכוון יחיד. פתכונו הלצלח וכאכון יאוצ ותוצים [גליקק, חיל]. והים הצם לצלת הקריאים לציון כאכון והלצלת לכר, מן נסמך הן נכתוי.

n. m. pl. אֲשָׁרִים cujus nonnisi constructivus invenitur אַשְׁרֵי, tanquam beatitates h. e. *summa beatitudo*, saepe in exclamationibus: *euge illum, bene illum*. LXX: μακάριος. Trg: טוּבֵיהוֹן דְּ.

pl. constr.: אַשְׁרֵי

1 Reg. 10, 8.	אשרי אנשיך
1 Reg. 10, 8.	אשרי עבדיך אלה
2 Chr. 9, 7.	אשרי אנשיך
Job. 5, 17.	אשרי אנוש יוכיחנו אלוה
Ps. 1, 1.	אשרי האיש אשר ׀ לא הלך
Ps. 2, 12.	אשרי כל־חוסי בו
Ps. 32, 1.	אשרי נשוי־פשע
Ps. 32, 2.	אשרי־אדם
Ps. 33, 12.	אשרי הגוי
Ps. 34, 9.	אשרי הגבר
Ps. 40, 5.	אשרי הגבר אשר־שם
Ps. 41, 2.	אשרי משכיל אל־דל
Ps. 65, 5.	אשרי ׀ תבחר ותקרב
Ps. 84, 5.	אשרי יושבי ביתך
Ps. 84, 6.	אשרי אדם עוד־לו בך
Ps. 84, 13.	אשרי אדם בטח בך
Ps. 89, 16.	אשרי העם ידעי תרועה
Ps. 94, 12.	אשרי הגבר אשר־ תיסרנו יה
Ps. 106, 3.	אשרי שמרי משפט
Ps. 112, 1.	אשרי־איש ירא את־יי
Ps. 119, 1.	אשרי תמימי־דרך
Ps. 119, 2.	אשרי נצרי עדתיו
Ps. 127, 5.	אשרי הגבר אשר מלא
Ps. 128, 1.	אשרי כל־ירא יי
Ps. 137, 8.	אשרי שישלם־לך
Ps. 137, 9.	אשרי ׀ שיאחז ׀ ונפץ
Ps. 144, 15.	אשרי העם שככה לו
Ps. 144, 15.	אשרי העם שיי אלהיו
Ps. 146, 5.	אשרי שאל יעקב בעזרו
Prv. 3, 13.	אשרי אדם מצא חכמה
Prv. 8, 34.	אשרי אדם שמע לי
Prv. 20, 7.	אשרי בניו אחריו
Prv. 28, 14.	אשרי אדם מפחד תמיד
Jes. 30, 18.	אשרי כל־חוכי לו
Jes. 56, 2.	אשרי אנוש יעשה־זאת
Dan. 12, 12.	אשרי המחכה ויגיע

constr.: וַאַשְׁרֵי

2 Chr. 9, 7.	ואשרי עבדיך
Prv. 8, 32.	ואשרי דרכי ישמרו

cum suff.: אַשְׁרֶיךָ

Dt. 33, 29.	אשריך ישראל מי כמוך
Ps. 128, 2.	אשריך וטוב לך

cum suff.: אַשְׁרַיִךְ

Eccl. 10, 17.	אשריך ארץ

cum suff.: אַשְׁרֵיכֶם

Jes. 32, 20.	אשריכם זרעי על־כל־מים

cum suff.: אַשְׁרֶיהָ

Prv. 14, 21.	ומחונן עניים אשריו
Prv. 16, 20.	ובוטח ביי אשריו

cum suff.: אַשְׁרֵהוּ

Prv. 29, 18.	ושמר תורה אשרהו

אָשֶׁר

ג״ו כמו אֹשֶׁר, לכן נכתו ניקיד, ונכתוי אַשְׁרֵי. פתכונו הסלצה.

n m. solitarium in scriptura: felicitas, beatitudo, successus. LXX: μακαρία ἐγώ, ὅτι μακαριοῦσί με γυναῖκες. Trg. Babylon. (Onkelosi, ut vulgo putatur): תּוּשְׁבְּחָתָא חַיָּת לֵי אֲרֵי בְּכֵן יְשַׁבְּחוּנְנִי בְּנָשַׁיָּא.

cum suff.: בְּאַשְׁרִי

Gn. 30, 13.	באשרי כי אשרוני

אֲשֵׁרָה

Dt. 16, 21.	לא־תטע לך אשרה
2 Reg. 17, 16.	ויעשו אשרה
2 Reg. 21, 3.	ויעש אשרה
2 Reg. 23, 15.	הדק לעפר ושרף אשרה

הָאֲשֵׁרָה

Jud. 6, 25.	ואת־האשרה אשר־עליו
Jud. 6, 26.	בעצי האשרה אשר תכרת
Jud. 6, 30.	וכי כרת האשרה אשר־
	ויעש אחאב את־
	האשרה
1 Reg. 16, 33.	וגביאי האשרה ארבע
	מאות
1 Reg. 18, 19.	וגם האשרה עמדה
2 Reg. 13, 6.	וכרת את־האשרה
2 Reg. 18, 4.	וישם את־פסל האשרה
2 Reg. 21, 7.	ויצא את־האשרה
2 Reg. 23, 6.	וַיְהָאֲשֵׁרָה
Jud. 6, 28.	והאשרה אשר־עליו

לָאֲשֵׁרָה

1 Reg. 15, 13.	עשתה מפלצת לאשרה
2 Chr. 15, 16.	עשתה לאשרה מפלצת

לָאֲשֵׁרָה

2 Reg. 23, 7.	בתים לאשרה

וְלָאֲשֵׁרָה

2 Reg. 23, 4.	ולאשרה ולכל צבא

1 pl.: אֲשֵׁרִים

Jes. 27, 9.	לא־יקמו אשרים

pl.: וַאֲשֵׁרִים

1 Reg. 14, 23.	במות ומצבות ואשרים
2 Reg. 17, 10.	מצבות ואשרים

pl.: הָאֲשֵׁרִים

2 Reg. 23, 14.	ויכרת את־האשרים
2 Chr. 14, 2.	ויגדע את־האשרים
	את־הבמות ואת־
	האשרים
2 Chr. 17, 6.	ויעבדו את־האשרים
2 Chr. 24, 18.	ויגדעו האשרים
2 Chr. 31, 1.	והעמיד האשרים
2 Chr. 33, 19.	והפסלים
	ואת־האשרים והפסילים
2 Chr. 34, 7.	כתת

pl.: וְהָאֲשֵׁרִים

2 Chr. 34, 3. 4.	והאשרים והפסילים
Jes. 17, 8.	והאשרים והחמנים

II *pl.*: אֲשֵׁרוֹת

2 Chr. 33, 3.	ויעש אשרות

הָאֲשֵׁרוֹת

Jud. 3, 7.	הבעלים ואת־האשרות
2 Chr. 19, 3.	כי־בערת האשרות

pl. c. s.: אֲשֵׁרֶיךָ

Mich. 5, 14.	ונתשתי אשריך

cum suff.: אֲשֵׁרָיו

Ex. 34, 13.	ואת־אשריו תכרתון

cum suff.: אֲשֵׁרֵיהֶם

1 Reg. 14, 15.	את־אשריהם מכעיסים

cum suff.: וַאֲשֵׁרֵיהֶם

Dt. 7, 5.	ואשריהם תגדעון
Dt. 12, 3.	ואשריהם תשרפון באש
Jer. 17, 2.	ואשריהם על־עץ רענן

ומכוון הוא פעמים גם ניקיד, ולכוב בתגוום.

n. m. duplex generis utriusque plurali utens; ut grammatici asserunt, femininum adject. אֲשֵׁרָה h. e. ea, quae beatitatem seu felicitatem confert, de planeta et numine Veneris (judaice נְגַהּ), hinc de ejus Deae simulacris, sive lucis, qui apud statuas et fana Deorum inter gentes plantari solebant. LXX semel mire: γλυπτὸν τοῦ Ἄλσους, notione duplici confusa.

אָשַׁר I.

פעל כג לליות וסעפות. ק׳ עכין רפידה וישיבה סלקה וכניכה, כלקח עם אָשָׁה [הינגעלאַנצע, פּעסע ויין], והוזקל על יציקת היסוד. כ׳ לצון כח וגבורה כמו נכלודי זכח זה, לומר מכוון ומתוקן כניר כח. והוזקל על חוקת נבר, כחצר יציב הסתעצל. תחלות הסעצל לת, והיי גכ כיצב לצד לחצ לחצ [כסתחלע הכ׳] וכדומה, ומצלמו נשפתי מערכ.

verb. varia multiplicique potestate: 1) fulcire, stabilire, fundare, fundamentum ponere, eaque vi cognatum cum אָשָׁה. 2) stabilitum h. e. firmum, constantem, robustum esse, unde הִתְאַשֵּׁשׁ, viriliter, fortiter agere. Radix primaria ejus verbi est אֵשׁ, qua innixa sunt verba אָשָׁה, אָשַׁד et אָנַשׁ injecta litera liquida ortum.

אֲשִׁישָׁה

ז"נ נכפל רבוי, ענינו עוגה [קוכען] מלשון סכוך וכפילה, וכי לפיקיך נזכרה ימכוון דומה לו. ופקיזי ענכיס ענות המה מענכיס, מכתוכיס לקיס כוסע ועוכר וזב.

n. f., cujus duplex exstat pluralis: placenta, *πλακοῦς* (*πλακόεις*), ab extendendo et comprimendo (אֲשִׁישָׁן targum est vocabuli cognati צְפִיחִית), in Mishna de placenta ex lentibus confecta. Traditio judaica: גְּרָבָא דְּחַמְרָא. LXX: *λάγανον ἀπὸ τηγάνου, πέμμα.*

וַאֲשִׁישָׁה

2 Sam. 6, 19. ואשישה אחת
1 Chr. 16, 3. ואשפר ואשישה

pl.: בַּאֲשִׁישׁוֹת

Cant. 2, 5. סמכוני באשישות

pl. constr.: אֲשִׁישֵׁי

Hos. 3, 1. אשישי ענבים

אָשִׁישׁ

ז"ז, נסמך רבוי אֲשִׁישֵׁי, וענינו כמו אֲשִׁישָׁה לעיל, לומר מסעד ויסוד, וכי לקיו לו נזכרס.

n. m. fundamentum, sicuti אֲשִׁישָׁה.

pl. constr.: לַאֲשִׁישֵׁי

Jes. 16, 7. לאשישי קיר־חרשת

הָאֲשָׁשׁ

פעל גזיר הסס לו מקיס לו מקזיס, לומר היות גנוב ותקיף [שעשרק יין].

verb. denom. vel ab אֵשׁ vel ab אֲשִׁישׁ. LXX: *πυροῦσθαι* quemadmodum et Jos. Qimchi: הֶחָזֵק. וְהִשָּׁרְפוּ כְּלוֹי הַפְלָמוּ מִמַּעֲשֵׂיהֶם. Recte D. Qimchi: הֵיוּ אֲשִׁישִׁים

impt. pl.: וְהִתְאַשָּׁשׁוּ

Jes. 46, 8. זכרו־זאת והתאששו

אֵשׁ

שם נקלמי כמו לקיס נעכרי, מילועס אֶשָּׁא, וילוע מרכיס אֲשִׁיָּא.

n. aram., cui geminum est אֲשַׁשׁ hebr.

pl. definit.: אֲשִׁיָּא

Esr. 5, 16. יהב אשיא די־בית אלהא

pl. definit.: וַאֲשַׁיָּא

Esr. 4, 12. ואשיא יחיטו

pl. c. suff.: וַאֲשׁוֹהִי

Esr. 6, 3. ואשוהי מסרבלין

II. אָשַׁשׁ

פעל לקר לקל המדקדקים מכון להסס לק [פייער], ויסיס מכוונו לשון שרפה [נרעננען] נרדף עס לקק לקר נלקון.

verb., ut grammatici ajunt, nominis origo, *πυροῦσθαι* sicut אֶתֹּן in אִתּוּן, *κάμινος.*

אָשׁ

שם מקמי ונכנוי אֲשֶׁר, אֲשֶׁכֶם, ומשקל פוסק לפ"ו על זמי סעפיס נעניו הכפל. מקכונו ילוע נרדף עס לקק ולקר [פייער], ונלקר מסדלוק משקה ונערה,

וקנל המלניים כיוב לק, עמוד המק, נסס לק, יקוד לק, קלן המק, מיק לנק וכדומה. והוסקל על הנרך שהוק לק סק"נ, וכן מוסר ונגר מקוס המעמ מלהב המסס וקמק המלקסס. שכאן כלקר הוכקנו לק נרדף עס אֵזָא, אֵת, gr. *αὖθ.*) וכי כן נהוזו לק וכן נכוזמי (sanskr. *us*, l. *us*, וכן נרבי שפתי מערב.

n. generis utriusvis: ignis, fulgur, solis candor (sol igneus, apud poëtas), splendor, irae bellique flammae, et quidquid praeterea sumta ab igne metaphora solet depingi. Radix ejus nominis est אֵשׁ, cui affinia sunt אֵת, אֵזָא eaque non solum semitica, sed etiam sanscritica est, quemadmodum verba: uš, *us* (in: urere), *αὖθειν*, aes-tus, aes-tas luculenter docent.

Gn. 15, 17. תנור עשן ולפיד אש
Ex. 3, 2. בלבת־אש מתוך הסנה
Ex. 9, 23. ותהלך־אש ארצה
Ex. 12, 8. צלי־אש ומצות
Ex. 12, 9. כי אם־צלי־אש
Ex. 13, 21. בעמוד אש להאיר להם
Ex. 14, 24. בעמוד אש וענן
Ex. 22, 5. כי־תצא אש ומצאה קצים
Ex. 35, 3. לא־תבערו אש
Lev. 1, 7. אש על־המזבח
Lev. 6, 6 אש תמיד תוקד על־המזבח
Lev. 9, 24. 10, 2. ותצא אש מלפני יי
Lev. 10, 1. ויתנו בהן אש
Lev. 10, 1. ויקריבו לפני יי אש זרה
Lev. 13, 24 כי־תהיה בערו מכות־אש
Lev. 16, 12. מלא־המחתה גחלי־אש
Num. 3, 4. 26, 61. בהקרבם אש זרה
Num. 9, 15. כמראה־אש עד־בקר
Num. 9, 16. ומראה־אש לילה
Num. 11, 1. ותבער־בם אש יי
Num. 11, 3. כי־בערה בם אש יי
Num. 14, 14. ובעמוד אש לילה
Num. 16, 7. ותנו בהן אש
Num. 16, 18. ויתנו עליהם אש ותנו־עליה אש מעל המזבח
Num. 17, 11.
Num. 21, 28. כי־אש יצאה מחשבון
Dt. 4, 24. אש אכלה הוא
Dt. 9, 3. העבר לפניך אש אכלה
Dt. 32, 22. כי־אש קדחה באפי
Dt. 33, 2. מימינו אש דת למו
Jud. 9, 15. תצא אש מן־האטד
Jud. 9, 20. תצא אש מאבימלך
Jud. 9, 20. ותצא אש מבעלי שכם
Jud. 15, 5. ויבער־אש בלפידים
Jud. 16, 9. בהרימו אש ולא נודע כחו
2 Sam. 22, 13. בערו גחלי־אש
1 Reg. 18, 38. ותפל אש־יי ותאכל
1 Reg. 19, 12. ואחר הרעש אש
2 Reg. 1, 10. 12. תרד אש מן־השמים
2 Reg. 1, 10. ותרד אש מן־השמים ותרד אש־אלהים מן־השמים
2 Reg. 1, 12.
2 Reg. 1, 14. הנה ירדה אש מן־השמים
2 Reg. 2, 11. והנה רכב־אש וסוסי אש
2 Reg. 6, 17. ורכב אש סביבת אלישע
Neh. 9, 12. ובעמוד אש לילה
Job. 1, 16. אש אלהים נפלה
Job. 20, 26. תאכלהו אש לא־נפח
Job. 22, 20. ויתרם אכלה אש
Job. 28, 5. ותחתיה נהפך כמו־אש כי אש היא עד־אבדון תאכל
Job. 31, 12.
Job. 41, 11. כידודי אש יתמלטו
Ps. 11, 6. פחים אש וגפרית
Ps. 18, 13. 14. ברד וגחלי־אש
Ps. 21, 10. תשיתמו כתנור אש
Ps. 21, 10. ותאכלם אש
Ps. 29, 7. חצב להבות אש
Ps. 39, 4. בהגיגי תבער־אש
Ps. 50, 3. אש לפניו תאכל
Ps. 68, 3. כהמס דונג מפני־אש
Ps. 78, 14. וכל־הלילה באור אש
Ps. 78, 63. בחוריו אכלה־אש
Ps. 79, 5. תבער כמו־אש קנאתך
Ps. 89, 47. תבער כמו־אש חמתך
Ps. 97, 3. אש לפניו תלך
Ps. 104, 4. משרתיו אש להט
Ps. 105, 32. אש להבות בארצם
Ps. 106, 18. ותבער־אש בעדתם
Ps. 148, 8. אש וברד שלג וקיטור
Prv. 6, 27. היחתה איש אש בחיקו
Prv. 26, 20. באפס עצים תכבה־אש
Cant. 8, 6. רשפיה רשפי אש
Jes. 1, 7. עריכם שרפות אש
Jes. 4, 5. ונגה אש להבה
Jes. 5, 24. לשון אש
Jes. 9, 4. מאכלת אש
Jes. 9, 18. ויחר העם כמאכלת אש
Jes. 10, 16. כיקוד אש
Jes. 26, 11. אש צריך תאכלם
Jes. 29, 6. סופה וסערה ולהב אש
Jes. 30, 14. לחתות אש מיקוד
Jes. 30, 30. ולהב אש אוכלה
Jes. 30, 33. אש ועצים הרבה
Jes. 33, 11. רוחכם אש תאכלכם
Jes. 33, 14. מי יגור לנו אש אוכלה
Jes. 43, 2. כי־תלך במו־אש
Jes. 44, 16. חציו שרף במו־אש
Jes. 47, 14. הנה היו כקש אש שרפתם
Jes. 50, 11. קדחי אש
Jes. 64, 1. כקדח אש המסים
Jes. 64, 1. מים תבעה־אש
Jes. 64, 10. היה לשרפת אש
Jes. 65, 5. אש יקדת כל־היום
Jes. 66, 15. וגערתו בלהבי־אש
Jer. 11, 16. הצית אש עליה
Jer. 15, 14. כי־אש קדחה באפי
Jer. 17, 4. כי־אש קדחתם באפי
Jer. 17, 27. והצתי אש בשעריה
Jer. 21, 14. והצתי אש ביערה
Jer. 43, 12. והצתי אש
Jer. 48, 45. כי־אש יצא מחשבון
Jer. 49, 27. והצתי אש בחומת דמשק
Jer. 50, 32. והצתי אש בעריו
Jer. 51, 58. ולאמים בדי־אש ויעפו
Thr. 1, 13. שלח־אש בעצמתי
Thr. 4, 11. ויצת־אש בציון
Ez. 1, 13. כגחלי־אש בערות
Ez. 1, 27. כמראה־אש ביתלה
Ez. 1, 27. ראיתי כמראה־אש
Ez. 5, 4. תצא־אש אל־כל־בית ישראל
Ez. 8, 2. דמות כמראה־אש
Ez. 8, 2. ולמטה אש
Ez. 10, 2. ומלא חפניך גחלי־אש
Ez. 10, 6. קח אש מבינות לגלגל
Ez. 15, 5. אם כי־אש אכלתהו
Ez. 19, 12. אש אכלתהו
Ez. 19, 14. ותצא אש ממטה בדיה
Ez. 21, 3. הנני מציתך־בך אש
Ez. 22, 20. לפחת־עליו אש
Ez. 28, 14. בתוך אבני־אש
Ez. 28, 16. מתוך אבני־אש
Ez. 28, 18. ואוצרא־אש מתוכך
Ez. 30, 8. בתתי־אש במצרים
Ez. 30, 14. ונתתי אש בצען
Ez. 30, 16. ונתתי אש במצרים
Ez. 38, 22. אש וגפרית אמטיר
Ez. 39, 6. ושלחתי־אש במגוג
Ez. 39, 9. ובערו בהם אש
Ez. 39, 10. כי בנשק יבערו־אש
Dan. 10, 6. ועיניו כלפידי אש
Hos. 8, 14. ושלחתי אש בעריו
Joel 1, 19. אש אכלה נאות מדבר
Joel 2, 3. לפניו אכלה אש
Joel 2, 5. להב אש אכלה
Am. 1, 4. ושלחתי אש בבית חזאל
Am. 1, 7. ושלחתי אש בחומת עזה
Am. 1, 10. ושלחתי אש בחומת צר
Am. 1, 12. ושלחתי אש בתימן
Am. 1, 14. והצתי אש בחומת רבה
Am. 2, 2. ושלחתי־אש במואב
Am. 2, 5. ושלחתי אש ביהודה
Obad. 1, 18. והיה בית־יעקב אש
Nah. 3, 13. אכלה אש בריחיך
Nah. 3, 15. שם תאכלך אש
Hab. 2, 13. עמים בדי־אש
Zach. 2, 9. חומת אש סביב
Zach. 11, 1. ותאכל אש בארזיך
Zach. 12, 6. ככיור אש בעצים
Zach. 12, 6. וכלפיד אש בעמיר

וְאֵשׁ

Ex. 9, 24. ויהי ברד ואש מתלקחת
Ex. 40, 38. ואש תהיה לילה בו
Lev. 6, 2. ואש המזבח תוקד בו
Num. 16, 35. ואש יצאה מאת יי
2 Sam. 22, 9. ואש מפיו תאכל
1 Reg. 18, 23. ואש לא ישימו
1 Reg. 18, 23. ואש לא אשים
1 Reg. 18, 25. ואש לא תשימו
Job. 15, 34. ואש אכלה אהלי־שחד
Ps. 18, 9. ואש־מפיו תאכל
Ps. 78, 21. ואש נשקה ביעקב
Ps. 105, 39. ואש להאיר לילה
Prv. 30, 16. ואש לא־אמרה הון
Ez. 1, 4. ואש מתלקחת

וָאֵשׁ

Gn. 19, 24. גפרית ואש מאת יי
Joel 3, 3. דם ואש ותמרות עשן

הָאֵשׁ

Gn. 22, 6. ויקח בידו את־האש
Gn. 22, 7. ויאמר הנה האש והעצים
Ex. 13, 22. ועמוד האש לילה
Lev. 1, 7. עצים על־האש
Lev. 1, 8. 12. אשר על־האש
Lev. 1, 17. העצים אשר על־האש
Lev. 3, 5. אשר על־האש
Lev. 6, 3. אשר תאכל האש
Lev. 16, 13. על־האש
Num. 6, 18. ונתן על־האש
Num. 11, 2. ותשקע האש
Num. 17, 2. ואת־האש זרה־הלאה
Num. 18, 9 מקדש הקדשים מן־האש
Dt. 4, 12. וידבר יי אליכם מתוך האש
Dt. 4, 15. בחרב מתוך האש
Dt. 4, 33. קול אלהים מדבר מתוך־האש
Dt. 4, 36. שמעת מתוך האש
Dt. 5, 4. 22. 9, 10. בהר מתוך האש
Dt. 5, 5. כי יראתם מפני האש
Dt. 5, 24. ואת קלו שמענו מתוך האש
Dt. 5, 25. כי תאכלנו האש הגדלה
Dt. 5, 26. מדבר מתוך־האש
Dt. 10, 4. בהר מתוך האש
Dt. 18, 16. ואת־האש הגדלה הזאת
Jud. 6, 21. ותעל האש מן־הצור
1 Reg. 19, 12. ואחר האש קול דממה
2 Chr. 7, 3. ראים ברדת האש
Neh. 9, 19. ואת־עמוד האש בלילה
Jer. 7, 18 והאבות מבערים את־האש
Jer. 22, 7. והפילו על־האש
Jer. 36, 23. אל־האש אשר אל־האח
Jer. 36, 23. על־האש אשר על־האח
Ez. 1, 4. החשמל מתוך האש
Ez. 5, 4. והשלכת אותם אל־תוך האש
Ez. 10, 7. אל־האש אשר בינות הכרבים
Ez. 15, 4. אכלה האש
Ez. 24, 10. והדלק האש
Mich. 1, 4. כדונג מפני האש

וְהָאֵשׁ

Lev. 6, 5. והאש על־המזבח

2 Chr. 7, 1. והאש ירדה מהשמים
Ez. 15, 7. והאש תאכלם
מֵהָאֵשׁ
Ez. 15, 7. מהאש יצאו
בְּאֵשׁ
Ez. 21, 36. 22, 21. 31. 38, 19. באש עברתי
Ez. 24, 12. באש חלאתה
Ez. 36, 5. באש קנאתי דברתי
Jes. 54, 16. נפח באש פחם
Nah. 2, 4. באש־פלדת הרכב
Zeph. 3, 8. באש קנאתי תאכל
בָּאֵשׁ
Ex. 3, 2. הסנה בער באש
Ex. 12, 10. עד־בקר באש תשרפו
מפני אשר ירד עליו יי
Ex. 19, 18. באש
תשרף באש מחוץ
למחנה
Ex. 29, 14. ושרפת את־הנותר באש
Ex. 29, 34. וישרף באש
Ex. 32, 20. ואשליכהו באש
Ex. 32, 24. קלוי באש גרש כרמל
Lev. 2, 14. ושרף אתו על־עצים
באש
Lev. 4, 12. לא תאכל באש תשרף
Lev. 6, 23. ביום השלישי באש ישרף
Lev. 7, 17. לא יאכל באש ישרף
Lev. 7, 19. שרף באש מחוץ
Lev. 8, 17. 9, 11. באש תשרפו
Lev. 8, 32. באש תשרף
Lev. 13, 52. 21, 9. באש תשרפנו
Lev. 13, 55. 57. ושרפו באש את־ערתם
Lev. 16, 27. באש ישרף
Lev. 19, 6. באש ישרפו אתו ואתהן
Lev. 20, 14. ואת כל־טירתם שרפו
באש
Num. 31, 10. כל־דבר אשר־יבא באש
Nu. 31, 23. תעבירו באש
Num. 31, 23. וכל אשר לא־יבא באש
Dt. 1, 33. לחנתכם באש ׀ לילה
Dt. 4, 11. וההר בער באש
Dt. 5, 20. 9, 15. והר בער באש
Dt. 7, 5. ופסיליהם תשרפון באש
פסילי אלהיהם תשרפון
באש
Dt. 7, 25. ואשרת אותו ׀ באש
Dt. 9, 21. ואשריהם תשרפון באש
Dt. 12, 3. ישרפו באש לאלהיהם
Dt. 12, 31. ושרפת באש את־העיר
Dt. 13, 17. מעביר בני־רובתו באש
Dt. 18, 10. והעיר שרפו באש
Jos. 6, 24. ישרף באש אתו ואת־כל
Jos. 7, 15. וישרפו אתם באש
Jos. 7, 25. תציתו את־העיר באש
Jos. 8, 8. וי־ציתו את־העיר באש
Jos. 8, 19. מרכבתיהם תשרף באש
Jos. 11, 6. מרכבתיהם שרף באש
Jos. 11, 9. ואת־חצור שרף באש
Jos. 11, 11. ואת־העיר שלחו באש
Jud. 1, 8. את־חצריה באש
Jud. 9, 49. עד־פתח המגדל לשרפו
באש
Jud. 9, 52. ביתך נשרף עליך באש
Jud. 12, 1. ואת־בית אביך באש
Jud. 14, 15. ואת־אביה באש
Jud. 15, 6. כפשתים אשר בערו באש
Jud. 15, 14. ואת־העיר שרפו באש
Jud. 18, 27. הערים הנמצאות שלחו
באש
Jud. 20, 48. וישרפו אתה באש
1 Sam. 30, 1. והנה שרופה באש
1 Sam. 30, 3. ואת־צקלג שרפנו באש
1 Sam. 30, 14. לכו והרצותיה באש
2 Sam. 14, 30. את־החלקה באש
2 Sam. 14, 30. את־החלקה אשר־לי
באש
2 Sam. 14, 31. ויולכד את־גזר וישרפה
1 Reg. 9, 16. באש
וישרף עליו את־בית־
1 Reg. 16, 18. מלך באש
האלהים אשר־יענה־
באש
1 Reg. 18, 24. לא באש יי
1 Reg. 19, 12. מבצריהם תשלח באש
2 Reg. 8, 12. וגם את־בנו העביר באש
2 Rg. 16, 3. ואת־בנותיהם באש
2 Reg. 17, 17. שרפים את־בניהם באש
2 Rg. 17, 31. והעביר את־בנו באש
2 Reg. 21, 6. ואת־בתו באש למלך
2 Reg. 23, 10. מרכבות השמש שרף
באש
2 Reg. 23, 11. כל־בית גדול שרף באש
2 Reg. 25, 9. ויישרפו באש
1 Chr. 14, 12. ויעניהו באש מן־
1 Chr. 21, 26. ויבער את־בניו באש
2 Chr. 28, 3. ויבשלו הפסח באש
2 Chr. 35, 13. ושעריה נצתו באש
Neh. 1, 3. 2, 17. ושעריה אכלו באש
Neh. 2, 3. 13. עגלות ישרף באש
Ps. 46, 10. באנו באש ובמים
Ps. 66, 12. שלחו באש מקדשך
Ps. 74, 7. שרפה באש כסרחה
Ps. 80, 17. באש יפלם
Ps. 140, 11. באש יצתו
Jes. 33, 12. ונתן את־אלהיהם
באש
Jes. 37, 19. כי־הנה יי באש יבוא
Jes. 66, 15. כי באש יי נשפט
Jes. 66, 16. ואת־בנותיהם באש
Jer. 7, 31. לשרף את־בניהם באש
Jer. 19, 5. ושרפה באש
Jer. 21, 10. 34, 2. קלם מלך־בבל באש
Jer. 29, 22. והצית את־העיר הזאת
באש
Jer. 32, 29. ושרפה באש
Jer. 34, 22. 37, 8. יהויקים מלך־יהודה
באש
Jer. 36, 32. ושרפו את־העיר הזאת
באש
Jer. 37, 10. לא תשרף באש
Jer. 38, 17. ושרפוה באש
Jer. 38, 18. העיר הזאת תשרף באש
Jer. 38, 23. שרפו הכשדים באש
Jer. 39, 8. בתי אלהי־מצרים ישרף
באש
Jer. 43, 13. ובנתיה באש תצתנה
Jer. 49, 2. ואת־האגמים שרפו באש
Jer. 51, 32. ושעריה הגבהים באש
Jer. 51, 58. כל־בית הגדול שרף באש
Jer. 52, 13. ושרפת אתם באש
Ez. 5, 4. ושרפו בתיך באש
Ez. 16, 41. בהעביר בניכם באש
Ez. 20, 31. ואחריתך תאכל באש
Ez. 23, 25. ובתיהן באש ישרפו
Ez. 23, 47. קרא לרב באש
Am. 7, 4. וכל־אתנגיה ישרפו באש
Mich. 1, 7. והיא באש תאכל
Zach. 9, 4. השכישית באש
Zach. 13, 9.
הַבָּאֵשׁ
2 Sam. 23, 7. ובאש שרוף ישרפו
הַבָּאֵשׁ
Zeph. 1, 18. ובאש קנאתו
כָּאֵשׁ
Ex. 24, 17. כאש אכלת בראש ההר
Ps. 83, 15. כאש תבער־יער
Ps. 118, 12. דעכו כאש קוצים
Prv. 16, 27. ועל־שפתיו כאש צרבת
Jes. 30, 27. ולשונו כאש אכלת
Jer. 20, 9. בלבי כאש בערת
Mal. 3, 2. כי־הוא כאש מצרף
Thr. 2, 3. Hos. 7, 6. כאש להבה
כָּאֵשׁ
Jes. 9, 17. כאש רשעה
Jer. 23, 29 כה דברי כאש

Jer. 4, 4. 21, 12. פן־תצא כאש חמתי
Thr. 2, 4. שפך כאש חמתו
Am. 5, 6. פן־יצלח כאש בית יוסף
Nah. 1, 6. חמתו נתכה כאש
לָאֵשׁ
Prv. 26, 21. פחם לגחלים ועצים לאש
Jes. 10, 17. אור־ישראל לאש
Jer. 5, 14. דברי בפיך לאש
לָאֵשׁ
Ez. 15, 4. לאש נתן לאכלה
Ez. 15, 6. נתתיו לאש לאכלה
Ez. 21, 37. לאש תהיה לאכלה
מֵאֵשׁ
Zach. 3, 2. אוד מצל מאש
Jer. 6, 29. מפח מאש תם
cum suff.:
מֵאִשָּׁם
Jes. 50, 11. לכו ׀ באור אשכם
cum suff.:
מֵאִשּׁוֹ
Dt. 4, 36. הראך את־אשו הגדולה
Job. 18, 5. ולא־יגה שביב אשו
cum suff.:
וְאִשָּׁם
Jes. 66, 24. ואשם לא תכבה
אִשָּׁה

ז"נ נכתיב עם כנוי אִשָּׁתָם ופתרונו כמו לת, לומס להקרין זתי תלות לת תס וקתס להזלומו. נתקנוס אִשָּׁא בהידושס אִשָּׁתָא שנור ותידיר, וכנגזתל לתתל כמו קלתל ד"ש תתל תלתל, תתתל נת יומל, תתל למרתל, תתל דסקוס, ולכל תקכמים תרכים אִשָּׁוֹת כמו [יומל ל"ע ע"כ] זת תזוק תן.

n. f. quod praeter textualem scripturam nusquam exstat: *ignis*, targum. אִשָּׁא, def. אִשָּׁתָא, talmudice de tertianis quartanisque febribus, aliisque ejus morbi generibus, pl. אִשָּׁוֹת.

c. suff.:
מֵאִשָּׁתָם
Jer. 6, 29. מפח מאשתם
אִשָּׁה

ז"נ נסתן אִשָּׁה ומיכוות רבוי אִשֶּׁה, וכוס גויל אִשָּׁ. פתרונו תתל תסוכן ומקרבן, לו תקרבן נעלמו תתל נזרק ובלסנ [אַפּפַּעֲרַ־יִיעֲרוֹנוּ, אַלְעַזְאַרְפַּלְאַת־מע, אַפּפַּעֲר], ומזתלה על כל קרבן כמיכה וכסך תתל יתרסו.

n. m. a subst. אִשׁ factum: ignis, quo sacrificium absumitur, ipsum sacrificium igne consumendum seu holocaustum, adeoque de oblationibus non comburendis. LXX: *θυσία, θυσίασμα, κάρπωμα, κάρπωσις, ὁλοκαύτωμα.*

Ex. 29, 18. אשה ליי הוא
Ex. 29, 25. אשה הוא ליי
Ex. 29, 41. לריח ניחח אשה ליי
Ex. 30, 20. להקטיר אשה ליי
לא־תקטירו ממנו אשה
Lev. 2, 11. ליי
Lev. 2, 16. על כל־לבונתה אשה ליי
Lev. 3, 3. 9. מזבח השלמים אשה ליי
Lev. 3, 11. לחם אשה ליי
Lev. 3, 14. קרבנו אשה ליי
Lev. 3, 16. אשה לריח ניחח
Lev. 7, 5. אשה ליי אשם הוא
אשר יקריב ממנה אשה
Lev. 7, 25. ליי
Lev. 8, 21. 28. לריח־ניחח אשה הוא
Lev. 22, 27. ירצה לקרבן אשה ליי
Lev. 23, 8. 25. והקרבתם אשה ליי
Lev. 23, 13. בלולה בשמן אשה ליי
Lev. 23, 27. 36. והקרבתם אשה ליי
Lev. 23, 36. תקריבו אשה ליי
Lev. 23, 37. להקריב אשה ליי
Lev. 24, 7. לאזכרה אשה ליי
Num. 15, 3. ועשיתם אשה ליי

Num. 15, 25. את־קרבנם אשה ליי
Num. 18, 17. אשה לריח ניחח ליי
Num. 28, 6. 29, 6 לריח ניחח אשה ליי
Num. 28, 13. ריח ניחח אשה ליי
Num. 28, 19. אשה עלה ליי
constr.:
אִשֵּׁה
Lev. 1, 9. 13. אשה ריח־ניחוח ליי
17. 2, 2. 9. 3, 5. 23, 18.
Num. 15, 10. אשה ריח־ניחח ליי
13. 14. 28, 8. 24. 29, 13. 36.
הָאִשֶּׁה
Num. 28, 3. ואמרת להם זה האשה
וְאִשֶּׁה
Lev. 22, 22. ואשה לא־תתנו מהם
pl. constr.:
אִשֵּׁי
Lev. 4, 35. 5, 12. המזבחה על אשי יי
Lev. 7, 30. ידיו תביאנה את אשי יי
Lev. 10, 15. על אשי החלבים יביאו
כי את־אשי יי לחם
אלהיהם
Lev. 21, 6. לא יגש להקריב את־
Lev. 21, 21. אשי יי
Dt. 18, 1. אשי יי ונחלתו יאכלון
Jos. 13, 14. אשי יי אלהי ישראל
1 Sam. 2, 28. את־כל־אשי בני ישראל
pl. constr.:
מֵאִשֵּׁי
Lev. 2, 3. 10. קדש קדשים מאשי יי
Lev. 6, 11. לדרתיכם מאשי יי
Lev. 7, 35. ומשחת בניו מאשי יי
Lev. 10, 12. הנותרת מאשי יי
Lev. 10, 13. וחק־בניך הוא מאשי יי
Lev. 24, 9. מאשי יי חק־עולם
pl. c. suff.:
לְאִשַּׁי
Num. 28, 2. את־קרבני לחמי לאשי
cum suff.:
מֵאִשַּׁי
Lev. 6, 10. נתתי אתה מאשי

אֵת

ז"נ כתרמי כמו אוֹת נעברי, ונרבו אוֹת, ולקמ כן סבנתיסו פס, עבור זלת כתמנע נו', וסקוסל אֵשׁ. פתרונו תתל תסוכן. סילועס אֶתָּא וסכנוי אֶתֵּיהֶן לו אַתֵּנוּ [מן אֶתָּנוּ] לו אַתֶּנָּ [מן אֶתֶּ], כתילו זרבו ל"ת, וסמך סרכוי אַתָּתְ ויעול סרכים אֶתֵּיא. פתרונו כמו נעברי, לכן לרוס נסזלאלס על פלת ומופת, נכדף עס תֻּמִּים.

n. m. aram. hebraico אוֹת par atque aequale: signum, *σημεῖον*, a radice אָת incidere, insculpere, proprie *χάραγμα*. Formas ejus vocab. vid. supra.

pl.:
אָתִּין
Dan. 6, 28. ועבד אתין ותמהין
def.:
אַתַּיָּא
Dan. 3, 32. אתיא ותמהיא די עבד
pl. c. suff.:
אָתְוָהִי
Dan. 3, 33. אתוהי כמה רבריז

אֵת

v. s. r. אָתָה p. 25. p. 137.

אֶתָּא

פעל נוזד מרמי, כמו נעברי אָתָה, וכי גס נעברי סמנ ימנ נת, סמקום מֵתָא נגליעת סת. פעל חַיְתִי וכדומס. זתי סתמוכות חַיְתָיָה, חַיְתָיוּ קצות סנכס, כי סמפעל ליכס, כי סקלוף נין חָיָא להנכס חַי לת היס ולת נכרת, וזן לפעל קלוף כוס, וגס מסופי יָה לנסתרת כערבי נעברנ, וסנכ זעמ זסמיך וסמוגיל סמתפעל יזתלו, עוד מפקוס נדכרי. פתרונו כמו נעברי לנון כיתס. נגזרת סמפעל סוס מן סכורך כמו יתי דלת ידעת [לנון זכוועס],

הכינו יפ עלי וה סח וכו׳; נכיך מיתין לשלם; תק קוי; תק שמע וכדומה.
vrb. intrans., cui geminum est hebr. אָתָה, אָתָא: *venire*, advenire (cf. talm. אֵיתֵי דְּלָא, quae est religiosa affirmatio, jurisjurandi similis; תָּא שְׁמַע, *δεῦρο ἰδοῦ*, *ἄκουσον*; בְּרִיךְ מֵיתֵיהּ in persalutatione). LXX. *ἔρχεσθαι*, Hif. *ἐνέγκαι*.

3 *perf.*: אֲתָה
Dan.7,22. עד די־אתה עתיק יומיא
Esr. 5, 3. בה־זמנא אתה עליהון
Esr. 5, 16. אדין ששבצר דך אתא

3 *pl. perf.*: אֲתוֹ
Esr. 4, 12. עלינא אתו לירושלם

part.: אָתֵה
Dan. 7, 13. כבר אנש אתה הוא

inf.: לְמֵתָא
Dan. 3, 2. למתא לחנכת צלמא

pl. imperat.: וְאֵתוֹ
Dan. 3, 26. פוקו ואתו

Af-el: הֵיתֵי 3 *perf.*
Dan. 5, 13. די היתי מלכא אבי

3 *perf. pl.*: הֵיתָיו
Dan.5,3. באדין היתיו מאני דהבא
Dan.5,23. ולמאניא די־ביתה היתיו

3 *perf. pl.*: וְהֵיתָיו
Dan. 6, 17. והיתיו לדניאל
Dan. 6, 25. והיתיו גבריא אלך

inf.: לְהֵיתָיָה
Dan. 3, 13. אמר להיתיה לשדרך
Dan. 5, 2. להיתיה למאני דהבא

Of-al? וְהֵיתַיְתְ 3 *perf. f.*:
Dan. 6, 18. והיתית אבן חדה

Of-al? הֵיתָיו 3 *perf. pl.*
Dan. 3, 13. גבריא אלך היתיו קדם מלכא

אֲתָה

פעל נודד, ופתרונו כמו נת, וכדף עם אתי לעיל, כי תמונת הע״ו הוא אֵת וכתוסס הוא אֲתָה ע״י התכככה. פתרון הסכניכים כענעם.
vrb. intrans., ortum ex אֵת per verbi primarii productionem: *venire*, unde אֲתִידוֹת futura, *τὰ μέλλοντα*.

3 *perf.*: אֲתָא
Jes. 21, 12. אתא בקר

3 *perf.*: וְאֲתָה
Dt. 33, 2. ואתה מרבבת קדש

1 *pl. perf.*: אֲתֵנָה
Jer.3,22. אתנו לך כי אתה יי אלהינו

pl. part. fem.: וְאָתְיוֹת
Jes. 44, 7. ואתיות ואשר תבאנה

הָאֲתִידוֹת
Jes. 41, 23. הגידו האתיות לאחור
Jes. 45, 11. האתיות שאלוני

pl. imperat.: אֲתִיוּ
Jes. 21, 12. שובו אתיו
Jes. 56, 9. אתיו לאכל
Jes. 56, 12. אתיו אקחה־יין

3 *imperf.*: יֵאֲתֶה
Job. 37, 22. מצפון זהב יאתה
Prv. 1, 27. ואידיכם כסופה יאתה

3 *impf. ap.*: וַיֵּאתָא
Dt. 33, 21. ויתא ראשי עם

impf. apoc.: וַיֵּאַת pro וַיֵּאתָא
Jes. 41, 25. העירותי מצפון ויאת

cum suff.: וַיֵּאתֵנִי
Job. 3, 24. פחד פחדתי ויאתיני

3 *f.*: תֵּאתֶה pro תֵּאתֵה
Mich. 4, 8. עדיך תאתה ובאה

3 *impf. pl.*: יֵאתְיוּ
Job. 16, 22. כי־שנות מספר יאתיו
Job. 30, 14. כפרץ רחב יאתיו
Ps. 68, 32. יאתיו חשמנים

וַיֵּאתְיוּן
Jes. 41, 5. קרבו ויאתיון

Hif-il: הֲתָה
pl. imperat.: הֲתִיוּ
Jes. 21, 14. התיו מים
Jer. 12, 9. התיו לאכלה

אֲתַמּוּל

v. s. תְּמַל 594. מְתוֹל *p.* 1227.

אֲתַן

פעל זר ולפ-עובר, ולפי המדקדקים כמו נעכני יתן, שלטונו פסיעת פסיעות קטנות, וקיבו כנון, כי הוא גויר הסם יתן יתון, שלטונו הליכה בנעדי תמור, לומר בפסיעה קטנה. וברוקח לי שהפעל הזה הכל ברעות רוח, ולהסם הכף שרש יתק.
vrb. apud Arabes: brevi lentoque gressu incedere, unde grammatici linguae arabicae nimio amantiores asini nomen deduxerunt. Scilicet non intellexerunt, id verbum ex eo ipso nomine originem suam ducere, ita ut vi sua prima eam depingat, qui gressus asininos facit. Unde illa grammaticorum perversitas non minus ridicula est, quam Isidori, qui asini nomen, cui etymon sanscrito-semiticum subest, a sedendo tanquam assedum nuncupatum esse asserit.

אָתוֹן
ז״נ וסכניס אֲתֹנֶת, לומר חמור או חמורה נקבה [עזעלין]. הסופי ״ון לפ״ין לשרש, כי הוא הנכנס את, וכן נרומי וגרמני וכבל שפת ערבה, הן ניסקען או כדומה.
n. m. asina, asinus, ex radice אָת (*as* in as-inus) sanscritico-semitica, ad quam terminatio vulgaris *ôn* accessit.

הָאָתוֹן
Num. 22,23. 25. ותרא האתון את־
Num. 22, 23. ותט האתון
Num. 22,23. ויך בלעם את־האתון
Num. 22, 27. ותרא האתון
Num. 22, 27. ויך את־האתון במקל
Num. 22,28. ויפתח יי את־פי האתון
Nu. 22,30. ותאמר האתון אל־בלעם
Nu. 22,33. ותראני האתון ותט לפני
2 Reg. 4, 24. ותחבש האתון ותאמר

לָאָתוֹן
Num. 22, 29. ויאמר בלעם לאתון

cum suff.: אֲתֹנֵךְ
Num. 22, 30. הלוא אנכי אתנך
Nu. 22,32. את־אתנך זה שלש רגלים

cum suff.: אֲתֹנוֹ
Gn. 49, 11. ולשרקה בני אתנו
Num. 22, 21. ויחבש את אתנו
Num. 22, 22. והוא רכב על־אתנו

pl.: אֲתֹנֹת, אֲתֹנוֹת
Gn. 32, 16. אתנת עשרים
Gn. 45, 23. ועשר אתנת נשאת בר
Jud. 5, 10. רכבי אתנות צחרות
Job. 1, 3. וחמש מאות אתנות
Job. 42, 12. ואלף אתונות
Zach. 9, 9. עיר בן־אתנות

pl.: וְאֲתֹנֹת
Gn.12,16. ועבדים ושפחת ואתנת

pl.: הָאֲתֹנֹת, הָאֲתֹנוֹת
1 Sam. 9, 3. ותאבדנה האתנות
1 Sam. 9, 3. לך בקש את־האתנת
1 S. 9, 5. פן־ידחל אבי מן־האתנות
1 Sam. 10, 2. נמצאו האתנות
1 Sam. 10, 2. את־דברי האתנות
1 S.10,14. ויאמר לבקש את־האתנות
1 Sam. 10, 16. כי נמצאו האתנות
2 Reg. 4, 22. ואחת האתנות
1 Chr. 27, 30. ועל־האתנות יחדיהו

pl.: וְהָאֲתֹנוֹת
Job. 1, 14. והאתנות רעות

pl.: וְלָאֲתֹנוֹת
1 Sam. 9, 20. ולאתנות האבדות

אֲתַק

פעל לפ-עובר כף נגזרין, פתרונו המשך והעתקה דבר מדבר [שנירקען, שנועטען], ולפיכך מתוכנה מיוקד הכעשה שילוב ודבוק דבוק כמו גויר, וכדף עם עָתַק, נָתַק ניקוד הסדש.
vrb. tantum in derivatis superstes, cui cognata sunt עָתַק et נָתַק: avellere, apud architectos gradatim distinguere, gradus incidere (*ἀποσπᾶν, ἐκτέμνειν.*)

K'tîb: אֲתֹק
ז״ו נתכמת המנכה ועניכו העתק, וסגור מדבר [שנוטען], והמתכנס העתיקו ויו, וסע, וקניס פעליסעיל, ולפיכו ככון.
n. m. architecturae proprium: aliquid avulsum, separatum, gradatim incisum. Alii: peristylium.

cum suff.: וַאֲתֻקֶּיהָא
Ez. 41, 15. ואתוקיהא מפר

אַתִּיק
ז״ו כמו אַתּוּק, ולהמתכנס עַתִּיק נע׳, ועניכו ידוע, סגור על מסלך מס.
n.m., sicuti אַתּוּק, aliquid gradatim incisum (Absatzartiges). LXX. aliter: *ὑπόφαυσις, στοά, περίστυλον, ἀπόλοιπον.*

Ez. 42, 3 אתיק אל־פני־אתיק

pl.: אַתִּיקִים
Ez. 42, 5. כי־נוכלו אתיקים

pl.: וְהָאַתִּיקִים
Ez. 41, 16. והאתיקים סביב

cum suff.: וַאֲתוּקֶיהָא Q'ri.
Ez. 41, 15. ואתוקיהא מפר ומפר

אֲתַר

ז״ו נתכמי והידוע אֲתָרָא, ומתכנו אֲתָרִי התכוונות מן אֶל־אֲתָר, כי אֶל נגזרת כמו עַל, וכן בָּתַר כמו בָּאֲתַר. ענינו כמו מקום [שטע], והוסיפו לניון הסכה. קנין הסדש אֲתַר, לכלון, וכן ניוכי וכוי [*ter, trio*], וע״כ כמו דוכתא מן דוך.
n. m. aram.: locus, unde quod coaluit in brevius אַתַּר (אָל gemarice pro עַל) *e vestigio*; בָּתַר ex בְּאֲתַר concretum: *postmodo*; אֲתַר דְּ (idem syr. Matth. 6, 19) *ubi*; לַאֲתַר דְּ *quo*.

Dan. 2, 35. וכל־אתר לא־השתכח
Esr. 6, 3. אתר די־דבחין דבחין

cum suff.: אַתְרֵהּ
Esr. 5, 15. יתבנא על־אתרה
בית־אלהא דך ובנון על־
Esr. 6, 7. אתרה

cum suff.: לַאֲתְרֵהּ
ויהן להיכלא דיִ־בירושלם
Esr. 6, 5. לאתרה

präp.: בָּאֲתַר *postmodo.*
Dan. 7, 6. 7. באתר דנה חזה

cum suff.: וּבַאֲתָרָךְ
Dan. 2, 39. ובתרך תקום מלכו

אֲתַת

פעל כמו אֵת לו אוֹת לעיל נניון הסקיקה וקעקוע סקיקה וגליפה [שייכנרשנען, שייכנשעלנען], וכי שמה גויכו אֵת כהלכך סניכי, פה נסקנר ע״ם.
vrb. quod nonnisi forma a verbo אֵת differt: *incidere, insculpere, inscribere*, unde אֵת instrumentum, quo terra secatur.

אֵת

ז״ו ע״ת אֵם, פתרונו כלי הקיקה והגליפה ומקיקה [הסקע]. כיסה הכנוי נכפל הת׳ וכן נכנוי.
n.m. (ad simil. formae אֵם), instrumentum, quo quid inciditur: *ligo* ad proscindendam terram, talmudice חָרָא. Qimchi: חֲאֵתִים הֵם שֶׁחּוֹפְרִים בָּהֶם.

pl.: לְאֵתִים
Jes. 2, 4. וכתתו חרבותם לאתים
Mich. 4, 3. וכתתו חרבתיהם לאתים

pl. c. suff.: אֵתֵיכֶם
Joel 4, 10. כתו אתיכם לחרבות

אַתַּת

זו אֵת, פעל לקמי כמו אָשַׁשׁ (II) זו אָשׁ נעכני, וכדף עם אָזָא. פתרונו לנון אסיפה וקיליפה [נרעכנען, גליפען]: וכנוי מוכ:
vrb. aram. cui respondent אָשַׁשׁ II sive אָשׁ apud Hebraeos, verbo אָזָא affine: *ardere, comburi.*

אַתּוּן
ז״ו נתקמי, והסופי ״ון נלקי זרש כף לת נכנדף עם לת. פתרונו תנור וכיור [שטפען, עסטע]. והקוזכים לותו לסקנר מן אַתְנָן טועים המה, וכן תַּנּוּר הוא מן נִיר, ומת׳ שמוש כילוע.
n. m. aram. non ex אַתְנָן ortum, sed ex radice אָת, addita terminatione nominali *ûn*: fornax, caminus (syn. כִּבְשָׁן). Somniant, qui hujus modi vocabula e duobus coaluisse arbitrantur; nam ne תַּנּוּר quidem compositum est, sed ex crebro illo substantivorum additamento rite formatum.

Dan. 3, 6. לגוא־אתון נורא יקידתא
11. 15. 21. 23.
Dan. 3, 17. מן־אתון נורא יקידתא
Dan. 3, 26. לתרע אתון נורא

לַאֲתוּן
Dan 3, 20. למרמא לאתון נורא

definit.: וַאֲתוּנָא
Dan. 3, 22. ואתונא אזה יתירה

definit.: לַאֲתוּנָא
Dan.3,19. ענה ואמר למזא לאתונא

בָּזֹאת נִשְׁלְמוּ שֵׁרְשֵׁי אוֹת אָלֶה;
בָּעֲזָרַת מַבִּיט בָּאוֹת גַּם־חֲלָם:

ב

בְּאֹר, בְּאָה

v. s. r. בְּוָא *p.* 144.

בָּאַר

דָּגֵשׁ

פעל לְשׁ-עוֹבֵר נִקְבַּל נִכְּ״ק כְּ״שׁ נִכְנַס סִכְבַּד, לְכַן פִּתְרוֹנוֹ יִדּוּעַ, לוּמַר כְּרִיס וּנְקִיבָה תְּפִיסָה וּסְקִיסָה [נִתְּפַּרְעָן, נִרְגַּשׁ-נְעָן], וּכְדִלְקַמָּן עִם בֵּ״ר [ע״ו] כֵּן גִּילוּי, וּכְדִלְקַמָּן סִכְ׳ פָּאַר, פָּ״ר [ע״ג], וּתְדִיר נִכְּ״ק נִשְׁפַּתִּי מְעֻרָב כְּמוֹ נִרְוֹמִי (*for*-are) וּגְרְמָנִי (*bohr*-en) וְכֵן. מִזֶּה פִּיעֵל מְשַׁלֵּחַ עַל הִקֵּיק וְתְפִיסַת דָּבָר מִדָּבָר וְהוֹלְקַחַת, וְהוּא מְשַׁלֵּחַ וּמְפַתֶּה, מְסַדֵּר וּמְכַוֵּן, מְתַקְּנוֹת וּמְיַדֵּעַ [עַרְקַלְ״ח רְעָן], לוֹ זִיסִיס הַגְלִיפָה וְתִקּוּקִים, כְּמוֹ עַל הַלּוּחוֹת.

vrb., cujus sola conjugatio intensiva in libris divinis reperitur: *for*-are, fodere, suntque ei verbo cognata בֶּר, בָּאַר, פָּר, una solummodo litera indurata. *Pi.* translate, sicut eruendi verbum inter Latinos: explanare, explicare. Aram. פְּשַׁר; LXX: *διασαφῆσαι*, unde et בֵּאֵר הֵיטֵב *ταφῶς σφόδρα.*

Pi-el: בֵּאֵר 3 *prf. sing.*

Dt. 1, 5. הוֹאִיל מֹשֶׁה בֵּאֵר

inf. absol.: בַּאֵר

Dt. 27, 8. בֵּאֵר הֵיטֵב

imper.: וּבְאָר

Hab. 2, 2. וּבְאֵר עַל־הַלֻּחוֹת

בְּאֵר

ג״כ נִסְ׳ תִּקּוּס בְּאֵרָה וְנִכְנוּי בְּאֵרֶךָ וְכִנּוּי בְּאֵרֹת, וְסִקְיָן בְּאֵרוֹת. פִּתְרוֹנוֹ לְשׁ גּוּמָן וְזִקּוּק, נִסְדַּלְפָּס עַם בּוֹר [נְרוֹנְצְעָן], לוֹ זִיסִיס אַם לְמַעַן מִיס [נְרוֹנְצְעָן], וְכֵן נִתְּרְגוּם בְּאֵר. וְעִכְּן נִאֲמַר לְפִי רְאִי נִכְעָן מְעֻרָב לְשׁוֹנוֹת מִי הִקּוּק, וְסִלְ׳ סִיקּוּ לְפִי, לוֹ זִיסִיס לַחַי כְּמוֹ לְחָי, אֲשֶׁר נִיזּוֹן לְסַדּוּר שֶׁנֵּי סְלָעִים, וְיֵשׁ נִאֲמַר לְפִי כְּמוֹהוּ. נִאֲמַר נְטוּרִים, וְכִי יֶתֶר לְפִי כְּמוֹהוּ.

n. f., puteus, a fodiendo, fovea (idem, quod בּוֹר), unde nomen putei Hagareni: בְּאֵר לַחַי רֹאִי, puteus Dei vivi, qui me intuitus est; possit etiam לַחַי dictum esse pro לְחָי, ut sit puteus e petra excisus.

Gn. 16, 14. בְּאֵר לַחַי רֹאִי

Gn. 21, 19. וַתִּרְא בְּאֵר מָיִם

Gn. 21, 25. עַל אֹדוֹת בְּאֵר הַמַּיִם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אֲבִימֶלֶךְ

Gn. 24, 11. הַמַּיִם

וַיַּמְצִאֵם שָׁם בְּאֵר מָיִם

Gn. 26, 19. חָיִם

Gn. 26, 21. וַיַּחְפְּרוּ בְאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ וַיַּחְפְּרוּ בְאֵר אַחֶרֶת וְלֹא

Gn. 26, 22. רָבוּ

וַיַּכְּרוּ־שָׁם עַבְדֵי־יִצְחָק

Gn. 26, 25. בְּאֵר

Gn. 29, 2. וַיַּרְא וְהִנֵּה בְאֵר בַּשָּׂדֶה

Num. 20, 17. וְלֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר

Num. 21, 17. עֲלִי בְאֵר עֲנוּ־לָהּ

Num. 21, 18. בְּאֵר חָפְרוּהָ שָׂרִים

Num. 21, 22. לֹא נִשְׁתֶּה מֵי בְאֵר

2 S. 17, 18. וְלוֹ בְאֵר בַּחֲצַר

Ps. 69, 16. וְאַל־תֶּאְטַר־עָלַי בְּאֵר

Cant. 4, 15. בְּאֵר מַיִם חַיִּים

הַבְּאֵר

Prv. 23, 27. וּבְאֵר צָרָה נָכְרִיָּה

הַבְּאֵר

Gn. 21, 30. כִּי חָפַרְתִּי אֶת־הַבְּאֵר

Gn. 24, 20. וַתָּרָץ עוֹד אֶל־הַבְּאֵר

Gn. 26, 20. וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק עַל־אֹדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר

Gn. 26, 32. חָפְרוּ

Gn. 29, 2. הַבְּאֵר הַהוּא

Gn. 29, 2. וְהָאֶבֶן גְּדֹלָה עַל־פִּי הַבְּאֵר וְגִלְגַּל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי

Gn. 29, 3. 8. הַבְּאֵר

Gn. 29, 3. אֶת־הָאֶבֶן עַל־פִּי הַבְּאֵר וְיָגֹל אֶת־הָאֶבֶן מֵעַל פִּי

Gn. 29, 10. הַבְּאֵר

Ex. 2, 15. וַיֵּשֶׁב עַל־הַבְּאֵר

Nu. 21, 16. וּמִשָּׁם בְּאֵרָה הִוא הַבְּאֵר

2 S. 17, 19. אֶת־הַמָּסָךְ עַל־פְּנֵי הַבְּאֵר

מֵהַבְּאֵר

2 Sam. 17, 21. וַיַּעֲלוּ מֵהַבְּאֵר

וּבְבָאֵר

Neh. 11, 27. וּבִבְאֵר שֶׁבַע וּבְנֹתֶיהָ

לַבְּאֵר

Gn. 16, 14. עַל־כֵּן קָרָא לַבְּאֵר

לְבָאֵר

Ps. 55, 24. תּוֹרִידֵם לִבְאֵר שָׁחַת

מִבְּאֵר

Neh. 11, 30. וַיַּחֲנוּ מִבְּאֵר־שָׁבַע

cum h: בְּאֵרָה

Num. 21, 16. וּמִמִּשָּׁם בְּאֵרָה

cum suff.: בְּאֵרֶךָ

Prv. 5, 15. וְנוֹזָלִים מִתּוֹךְ בְּאֵרֶךָ

pl.: בְּאֵרֹת

Gn. 26, 18. וַיַּחְפֹּר אֶת בְּאֵרֹת הַמַּיִם

pl.: הַבְּאֵרֹת

Gn. 26, 15. וְכָל־הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ

pl. constr.: בְּאֵרֹת

Gn. 14, 10. בְּאֵרֹת בְּאֵרֹת חֵמָר

בְּאֵר

שֵׁם נִמְ׳ בְּאֵר נִקְדּוּס תִּקְנוּעָה, וּמוֹס סִכְנוּי בְּאֵרוֹת כְּמוֹ בְּאֵרוֹת, נִסְקִר סִלְ׳ בְּאֵרָה; עִכְּנוֹ כְּמוֹ בּוֹר.

sbst. (ortum ex בָּאַר, retracta vocali): fovea, puteus, potestate eadem, qua בּוֹר et בְּאֵר. Gr. *φρέαρ.*

מִבְּאֵר

2 Sam. 23, 15. מִבְּאֵר בֵּית־לָחֶם

2 Sam. 23, 16. וַיִּשְׁאֲבוּ־מַיִם מִבְּאֵר

הַבְּאֵר

2 Sam. 23, 20. הָאֲרִיֵּה בְּתוֹךְ הַבְּאֵר

pl.: בְּאֵרוֹת

Jer. 2, 13. בְּאֵרוֹת בְּאֵרֹת נִשְׁבָּרִים

v. s. בּוֹר *p.* 159.

בָּאַשׁ

פעל כּוֹדְ וְעִכְּנוֹ לְעַס וְקִיסִס הִסְקִסָה וְקִלְקוּל [נְסָה, זְלִיס זִיין], וּמוּזָל עַל סִרְיָס הִרְע, כְּדֶרֶךְ סְלָמוֹן תְּכוּנַת הַמּוּז הִרְע לְהַמְּשִׁילָם עַם רֵיחַ רַע, וְכִי יַעַ מְשַׁלֵּחַ עַל רֵיחַ עוֹנ. מִכְּפִעַל לְגַמּוֹן מִתְפַּעֵל, לוֹמַר הִלְקוֹת לְתְ עַצְמוֹ מוּזָתְ וּמְקוֹלְקָל לְהַעֲשִׂים מְזֻנָּחָה עַל־יְדֵי. מִפִּעַל יוֹלֵ׳ וְנִאֲמַר מְסֻנְּחָה רֵיחַ לוֹמַר אַם עוֹנ אֶל לְדֵס, לוֹ מְסֻרְיוֹן וְסִקּוּס לוֹמַר אַם סְרִיחַ, וְסִקּוּס עִ׳, תְּתְ נוֹנ וְסִנְן. מִתְפַּעֵל כְּמוֹ בְּפִעַל מְכֻנָּדָל נִנְקַר.

vrb. intrans.: malum, pravum esse, hinc de putido maloque odore, male, foetide olere, *putiscere.* LXX: *ἐπόζειν, ξηρανθῆναι, αἰσχυνθῆναι.* Nif.: pravum se praebere, male apud aliquem olere. LXX: *καταισχύνειν.* Hif.: pravum facere, nequiter agere, tropice: tetrum, foedum odorem concitare, h. e. famam existimationemque amittere. LXX: *βδελύσσεσθαι, σαπριᾶν, προσόζειν, αἰσχύνεσθαι.* Hitp.: conflare sibi invidiam, *κακαισχύνεσθαι,*

3 perf.: וְהִבְאִישׁ

אֲשֶׁר־בִּיאֵר תְּמוּת וּבְאַשׁ הִיאֹר

Ex. 7, 18.

3 imperf.: וַיִּבְאַשׁ

Ex. 7, 21. אֲשֶׁר־בִּיאֵר מִתֹּה וַיִּבְאַשׁ

Ex. 16, 20. וַיָּרֻם תּוֹלְעִים וַיִּבְאַשׁ

3 impf. f.: תִּבְאַשׁ

Jes. 50, 2. תִּבְאַשׁ דְּגָתָם מֵאֵין מַיִם

3 imperf.: וַתִּבְאַשׁ

Ex. 8, 10. וַתִּבְאַשׁ הָאָרֶץ

Nif-al: נִבְאַשׁ

1 Sam. 13, 4. וְגַם־נִבְאַשׁ יִשְׂרָאֵל

2 perf.: נִבְאַשְׁתָּ

2 Sam. 16, 21. כִּי־נִבְאַשְׁתָּ אֶת־אָבִיךָ

3 pl.: נִבְאֲשׁוּ

2 Sam. 10, 6. כִּי נִבְאֲשׁוּ בְּדָוִד

Hif-il: הִבְאִישׁ

Ex. 16, 24. וְלֹא הֶבְאִישׁ וְרִמָּה

1 Sam. 27, 12. הֶבְאִישׁ בְּעַמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל

3 perf. pl.: הִבְאִישׁוּ

Ps. 38, 6. הֶבְאִישׁוּ נָמַקּוּ חֲבֻרֹתָי

2 perf. pl.: הִבְאַשְׁתֶּם

Ex. 5, 21. אֲשֶׁר הִבְאַשְׁתֶּם אֶת־רֵיחֵנוּ

inf. abs.: הַבְאֵשׁ

1 Sam. 27, 12. הֶבְאֵשׁ הִבְאִישׁ בְּעַמּוֹ

cstr. c. suff. לְהַבְאִישֵׁנִי

Gn. 34, 30. לְהַבְאִישֵׁנִי בְּיִשְׁבֵ הָאָרֶץ

3 imperf.: יַבְאִישׁ

Prv. 13, 5. וְרָשָׁע יַבְאִישׁ וְיַחְפִּיר

Eccl. 10, 1. זְבוּבֵי מָוֶת יַבְאִישׁ יְבִיעַ

Hitpa-el: הִתְבָּאֵשׁ

3 pl. perf.: הִתְבָּאֲשׁוּ

1 Chr. 19, 6. כִּי הִתְבָּאֲשׁוּ עִם־דָּוִיד

בְּאֵשׁ

ג״ז נִכְנוּי בָּאֵשׁוֹ, בְּאֵשָׁם, וּפִתְרוֹנוֹ רִיחַ רַע וְסִרְיָס, נִסְדַּלְפָּס עַם לְתִכְּס, וְסִתְּמוּכָה סוּחַ מִתְּקִימַת נִמְ׳ בָּאֵשׁ, כִּילוּע לְמִדְקְדִיקִים. וּמִתְּרְגוּם כּוֹס נִקְיוֹ.

n. m. (= בָּאֵשׁ), odor malus, foedus, putidus, teter. LXX: *ἡ ὀσμή, ἡ σαπρία;* Symm. *ἡ δυσωδία.*

Am. 4, 10. וְאַעֲלֶה בְאַשׁ מַחֲנֵיכֶם

cum suff.: בָּאְשׁוֹ

Joel 2, 20. וְעָלָה בָאְשׁוֹ

cum suff.: בָּאְשָׁם

Jes. 34, 3. וּפִגְרֵיהֶם יַעֲלֶה בָאְשָׁם

בָּאֵשׁ

תּוֹלְעֵי לֶךְ נִכְנוּי בָּאֲשִׁים, וְעִכְּנוֹ כְּמוֹ נִקְרְמֵי נִיזִין, וְיוֹלֵךְ סִשְׁלַמְתּוֹ לוֹ כְּמוֹ עִכְּנִיס, וְסִיס סִרְנוּי לְגַס, לְגַיִן עִכְּנִיס רְעִיס וְלֹף נְזוּלִיס, עִכְּנִיס נִסְרִיס לוֹ כְּדוּמִיס [לוּס-נְעָן, נִיסְּע עִרְוִינְעָן, סְתַּרְעִלְנְגְע].

adj. pl. בְּאֲשִׁים (idem quod aramaicum בְּרִישׁ): *malus, crudus;* pl. uvae immaturae atque acerbae, quae comedi propter immaturitatem duritatemque non possunt. LXX. et Theod: *ἀκάνθαι;* Aquil. *σαπρίαι*, h.e. fructus putridi; Symm. *ἀτελῆ.* Hieronym. labruscae. Graecae: *ὄμφακες.*

pl.: בְּאֲשִׁים

Jes. 5, 2. 4. וַיַּעַשׂ בְּאֲשִׁים

בָּאֻשָׁה

ג״כ נִסְשַׁלֵּחַ עַל מִיכִי לִמְיִס וְעִכְּנִיס רְעִיס כְּמוֹ קוּס [לוּנְקְנוּיְע], וְסִתְּמוּכָה יְלִיד בָּאֵשׁ.

n. f. herba inutilis, noxia atque spinosa, sicut aegilops, lolium, zizania, a verbo בָּאֵשׁ malum, pravum esse. LXX: *βάτος;* Symm. *ἀτελεσφόρητα;* Aram: חֲזָמֵי (cf. Aruch.

Job. 31, 40. וְתַחַת־שְׂעֹרָה בָּאְשָׁה

בְּאֵשׁ

פעל לְקְמִי נִמְכּוּן הִעְנְבִי, וְסִפּוּכוֹ נִסְס וְכִדְלְף עִס נְעָע יִרְע וְרָע וְסִרְק וְכִדּוּמִיס, וְגַס הִסְשַׁלּוּתִיו כְּמוֹ נְעָנְבִי. נְזוּת סִפְעַל לוּס נִקְמִי סִס: בָּאֵרְשׁ, בֵּירְשָׁא, בֵּירְשָׁה, בָּאֵרְשׁוּ, אַבָּאֵשׁוּ.

vrb. aram., quod plane cum hebraico consentit. LXX semel: *λυπεῖν.* Derivata aramaica vid. supra.

Dan. 6, 15. שְׁגִיא בְּאֵשׁ עִלְּוֵהִי

בְּאוּשָׁא

ג״כ נִקְמִי וְסִילּוּעִס נִקּוּסְעָס וְסוּחַ כְּמוֹ רְעִס נִפְתְּכוֹן סְמוּסְכִי [נִקּוּסְיִיעָן], וְנִכְכִּס מִכְּכִן סִכְבַּד כִּילּוּע נִדְקְדוּק.

n. f. (ex conjug. intensiva factum): *pravitas, malitia.* LXX. *πονηρά.*

definit.: וּבְאוּשָׁתָא

קְרִיתָא מְרַדְתָּא וּבְאוּשְׁתָא

Esr. 4, 12. בְּנִין

בְּבָה

v. s. r. בְּוַב *p.* 154.

בֶּתֶר, בָּאתָר

v. s. אֲתַר *p.* 137.

בָּבֶל

דָּגֵשׁ

שֵׁם עִיר וּמַלְכוּת, נִסְ׳ תִּקּוּס בָּבֶלָה, וִילּוּע [נִתְּכִילְתְּנִיעָן], וּנִקְרִילְת תִּקּוּן ג״כ שִׁנְעָר לוֹ לְקִן שִׁנְעָר, לוֹ אֶרֶץ כַּשְׂדִּים. שֵׁם הִסְס לְפִי כ״ף מְעִנְיָן כִּלְכּוּל הִלְשׁוֹנוֹת, וְיֵשׁ לְכ״ף בָּבֶל תְּמוּר בַּלְבֵּל, לוֹמַר כִּלְכּוּל, וְכֵן נִגְמְרִיף בָּמֶ״ל לוֹמַר מִכְּכִּס נִמְ׳ מַלְמֶ״ל. וְסִקּוּסִיס לוֹתוֹ לְמִלְּת הִסְרְכֵּב יֵן בָּבֶ בֵּ״ל לוֹמַר עִיר בְּעֵל, לוֹ יֵן בְּרֵבֶּל לוֹמַר בִּירַת בַּל לְהִיוֹת תְּתוֹסֶפֶת וְעַ״פ הִדְקּוּק, כִּי הִסְרְכֵּב יָקַר נִשְׁפַּתִּי כִּי־סִס. לְפִעַת רִקְּדִי יְשִׁיוֹת נִכְּכִּל כְּתִיב נִגְמְרִיף [סִכְתַּד׳ כ״ל] כְּתִסְתְּכִיף: מִתִּי כִּכְּל כְּלוֹלָה מְקֻרָּף נִמְכָּס נְתְּלוּד; וּקְטוֹנֶת הִגְמְרִיף תְּכוּכָה תְּלוּד נִכְּלִי.

n. pr. Babylonici (quod alias vocatur שִׁנְעָר, אֶרֶץ כַּשְׂדִּים, atque obtinentibus principatum Persis vel Persiam comprehendit. Ipsa divina scriptura eam docet hujus nominis originem, quae sola probabilis est, ut sit pro בַּלְבֵּל dictum, h. e. confusio, perturbatio (quemadmodum מַלְמֶ״ל pro מִלְּמֶ״ל, et sexcenties similiter). Id quod nonnulli dicunt esse ex בַּר בֵּל בַּב בֵּל porta Beli vel בִּרַת בֵּל (= בִּירַת בֵּל) compositum ne consentit quidem cum linguarum semiticarum natura ac legibus. Gr. *Βαβυλών, ἡ μεγάλη Βαβυλών; Βαβυλωνία.*

בַּבְלִי

תּוֹלְדֵי יֵן בָּבֶל לְקִמִי, וְנִמְכּוּ וּסְ נִתְּרְגוּם נִסְ׳ בַּבְלָאֵי, סִילּוּעָס בַּבְלָאָה, וְכֵן סִנְכְּנִס כְּלִי יְדוּעָס, וִילּוּעָס נִקְנִס בַּבְלָיְתָא [כִּי יֵן הִסּוֹפִי יָאָה יֵן סוֹכְדֵי ־יְ נְעָשִׂס כִּילּוּעָס ־יְתָא כְּמוֹ בַּבְלָתָא, עִבְּרָתָא, מַלְכְּוָתָא, תַּגְרָתָא, לוֹ ־יְתָא, לוֹ ־דְתָא]; יְדוּעָת הִכְּנוּי לוֹכֵד בַּבְלָאֵי לוֹ בַּבְלָיְתָא תְּמוּכָה סוֹסִיף כְּמוֹ ־יָא, וְלִנְקִנִס בַּבְלְתָּאָה. סִתְּרוֹן יְדוּעַ. וּנְעִנְיָן שִׁנְעָר דִּכְּוּוֹת לְסִמְכִּתּוֹת נִגְמְרִיף: שִׁנְעָר ע״ם שֶׁסִּס נִנְעָרוּ דְּכִי מְגוֹלְ; שִׁנְעָר שִׁיוֹ מְכוּוֹעָת מְמוּנוֹת; שִׁנְעָר ע״ם שֶׁזִּיכִּיס

נעיס, וּמִן עוּקְרֵי שְׁמוֹ. וּכְלַשׁוֹן נְקוּפִין קָסָר.

adj. gentilitium: *Babylonius*, ex nomine בָּבֶל, quod erat imperii caput, formatum, targumice בָּבְלָאָי; def. masc., et fem. sine emphasi: בָּבְלָאָה. Def. fem. בָּבְלָיְתָא (triplici enim plurali utuntur feminina in ָאָה exeuntia, quae de masculinis syllaba ַי terminantibus descendunt; finiuntur enim vel ְיָתָא vel ְיָתָא vel ְיָתָא) Defin. plur. m. בָּבְלָיֵא sive בָּבְלָאֵי, terminatione syriacae linguae propria; def. pl. f. בָּבְלָיְתָא.

pl. def.: בָּבְלָיֵא
Esr. 4, 9. בבליא שושנכיא

בֹּג

v. s. r. בָּגַג *p.* 154.

בָּגַד

פעל כוד ועניני כפול: ק׳ כסוי ועצוי כציפה ועליפת סעלפה וקציפת [צע-דעקקן], וגוזיו בֶּגֶד. ג׳ סיפה וסקציפה סעמכה וסעלמה [פערצעעקקען], וסוזקל על סעלמת מעפה וסקוקת סמכוון, נעצות דגר נצלי ונסקה, כדרך מכקצ ומכוב מרמה ומעקצ, וכן לפעל דו פרנוסין. שרש הזרע בֶּ־גֶ־דֶ, וכן גד נזפה סיכלה וקליפה כזה (s. guth, κευθ-).

vrb. trans. vi sua duplex: 1) *tegere, operire, celare*, unde בֶּגֶד, tanquam operimentum, operculum, tegumentum. 2) celare, simulare, clam, furtim, occulte, fallaciter, dolose agere. LXX: ἀσυνθετεῖν, καταφρονεῖν, ἐγκαταλείπειν, inepte. Radix est *gad* sanscrito-semiticum. Sanscritice g u th, gr. κευθ (κυθ).

3 prf. fem.: בָּגְדָה
Jer. 3, 20. בגדה אשה מרעה
Mal. 2, 11. בגדה יהודה

2 perf.: בָּגַדְתָּה
Mal. 2, 14. אשר אתה בגדתה בה

1 prf.: בָּגַדְתִּי
Ps. 73, 15. הנה דור בניך בגדתי

2 pl. perf.: בְּגַדְתֶּם
1 Sam. 14, 33. ויאמר בגדתם
Jer. 3, 20. כן בגדתם בי בית ישראל

3 pl. perf.: בָּגְדוּ
Job. 6, 15. אחי בגדו כמו־נחל
Jes. 33, 1. ובוגד ולא־בגדו בך
Jer. 5, 11. כי בגוד בגדו בי
Jer. 12, 6. גם־המה בגדו בך
Thr. 1, 2. כל־רעיה בגדו בה
Hos. 6, 7. שם בגדו בי

paus.: בָּגְדוּ
Jes. 24, 16. בגדים בגדו
Jes. 24, 16. ובגד בוגדים בגדו
Hos. 5, 7. ביי בגדו

part.: בּוֹגֵד, בּוֹגֶדֶת
Prv. 21, 18. ותחת ישרים בוגד
Prv. 22, 12. ויסלף דברי בגד
Prv. 25, 19. מבטח בוגד ביום צרה
Jes. 21, 2. הבוגד בוגד
Hab. 2, 5. ואף כי־היין בוגד

part.: וּבוֹגֵד
Jes. 33, 1. ובוגד ולא־בגדו בך

part.: הַבּוֹגֵד
Jes. 21, 2. הבוגד בוגד

part. pl.: בּוֹגְדִים, בֹּגְדִים
Ps. 119, 158. ראיתי בגדים
Prv. 11, 3. וסלף בוגדים ושדם
Prv. 11, 6. ובהוות בוגדים ילכדו
Prv. 13, 2. ונפש בוגדים חמס
Prv. 13, 15. ודרך בוגדים איתן
Jes. 24, 16. בוגדים בגדו
Jes. 24, 16. ובגד בוגדים בגדו
Jer. 9, 1. עצרת בוגדים
Hab. 1, 13. למה תביט בוגדים

part. pl.: הַבּוֹגְדִים
Prv. 2, 22. ובוגדים יסחו ממנה
Prv. 23, 28. ובוגדים באדם תוסיף

part. pl.: הַבּוֹגְדִים
Ps. 25, 3. יבשו הבוגדים ריקם

p. pl. constr.: בֹּגְדֵי
Ps. 59, 6. אל־תחן כל־בגדי און
Jer. 12, 1. שלו כל־בגדי בגד

part. fem.: בֹּגֵדָה *sg.*
Jer. 3, 8. בגדה יהודה אחותה

part. fem.: מְבֹגֶדֶת
Jer. 3, 11. מבגדה יהודה

inf. abs.: בָּגוֹד
Jes. 48, 8. כי ידעתי בגוד תבגוד
Jer. 5, 11. בגוד בגדו בי בית ישראל

inf. constr.: לְבִגְדּ
Jes. 33, 1. לבגד יבגדו־בך

inf. constr.: בִּבְגֹדָ֫ *c. s.*
Ex. 21, 8. בבגדו־בה

2 imperf.: תְּבְגּוֹד
Jes. 48, 8. כי ידעתי בגוד תבגוד

3 imperf.: יִבְגֹּד
Mal. 2, 15. ובאשת נעוריך אל־יבגד

1 pl. imperf.: נִבְגֹּד
Mal. 2, 10. נבגד איש באחיו

2 impf. pl.: תִּבְגְּדוּ
Mal. 2, 16. ולא תבגדו

3 impf. pl.: יִבְגְּדוּ
Jes. 33, 1. לבגד יבגדו־בך

impf. consec.: וַיִּבְגְּדוּ
Jud. 9, 23. ויבגדו בעלי־שכם
Ps. 78, 57. ויבגדו כאבותם

בֶּגֶד

ז״ו וסיכוי נכפל בְּגָדִים, בְּגָדוֹת, וסקיון בְּגֵדֵי, בְּגָדָהּ. פתכוכו יחוצ׳: ק׳ תלבוש ומעטוף וכסוי ומעטה, כן כתו מעיל [מַנטעל״יל], לו כתו מקלצת וזמיכה [דעקע, לַחקען]. ג׳ כסוי ועלוס דגר, כתף וכוב תקיע ועקבה [פערסילטונג, נעעכוג]. ומכל תכמיכו ו״ל סיכה מצליס מנגד ל״מ: אל תלבש בגדין בלא נרכה; כל המזוה בגדים ליכו כסכה מכן לסוף [דוד קרע מעיל אשון, ונקבותו מעילו לא יקמכו].

n. m. biplur.: tegumentum, *vestimentum*, ἐσθής, pallium; nonnunquam etiam: stragulum, tegmen nocturnum; 2) *occultatio, fraudatio*, doli, machinae, fallaciae, praestigiae; LXX: ἀσυνθεσία.

Lev. 11, 32. או בגד או־עור או שק
Lev. 13, 59. בגד הצמר או הפשתים
Lev. 15, 17. וכל־בגד וכל־עור
Num. 4, 6. בגד־כליל תכלת
Num. 4, 7. 11. יפרשו בגד תכלת
Num. 4, 8. בגד תולעת שני
Num. 4, 9. ולקחו בגד תכלת
Num. 4, 12. ונתנו אל־בגד תכלת
Num. 4, 13. בגד ארגמן
Num. 31, 20. וכל־בגד וכל־כלי־עור
Dt. 24, 17. ולא תחבל בגד אלמנה
2 Sam. 20, 12. וישלך עליו בגד
Prv. 25, 20. מעדה־בגד ביום קרה

paus.: בֶּגֶד
Jer. 12, 1. שלו כל־בגדי בגד
Ez. 18, 7. ועֵרום יכסה־בגד
Ez. 18, 16. וערם כסה־בגד
וְבֶגֶד
Gn. 28, 20. לחם לאכל ובגד ללבש
Lev. 19, 19. ובגד כלאים שעטנז
Jes. 24, 16. ובגד בוגדים בגדו
הַבֶּגֶד
Lev. 6, 20. על־חבגי אשר ירזה עליה
Lev. 13, 52. ושרף את־הבגד
Lev. 13, 56. מן־הבגד או מן־העור
Lev. 14, 55. ולצרעת הבגד ולבית
וְהַבֶּגֶד
Lev. 13, 47. והבגד כי־יהיה בו
Lev. 13, 58. והבגד אר־השתי
בַּבֶּגֶד
Lev. 13, 47. בבגד צמר
Lev. 13, 47. או בבגד פשתים
בְּבֶגֶד
Lev. 13, 49. בבגד או בעור
Lev. 13, 51. 53. 57. בבגד אר־בשתי
בַּבֶּגֶד
1 Sam. 19, 13. מראשתיו ותכס בבגד
כְּבֶגֶד
Job. 13, 28. כבגד אכלו עש
Ps. 109, 19. תהי־לו כבגד יעטה
בַּבְּגָד
Ps. 102, 27. וכלם כבגד יבלו
Jes. 50, 9. כלם כבגד יבלו
Jes. 51, 6. והארץ כבגד תבלה
Jes. 51, 8. כבגד יאכלם עש
וְכַבֶּגֶד
Jes. 64, 5. וכבגד עדים
לַבֶּגֶד
Jes. 59, 6. קוריהם לא־יהיו לבגד

cum suff.: בִּגְדֵי
Esr. 9, 3. קרעתי את־בגדי ומעילי
Esr. 9, 5. ובקריעי בגדי ומעילי

cum suff.: בִּגְדוֹ
Gn. 39, 12. ויעזב בגדו בידה
Gn. 39, 13. כראותה כי־עזב בגדו
Gn. 39, 15. ויעזב בגדו אצלי וינס
Gn. 39, 16. ותנח בגדו אצלה
Gn. 39, 18. ויעזב בגדו אצלי
2 Reg. 4, 39. פקעת שדה מלא בגדו
2 Reg. 9, 13. וימהרו ויקחו איש בגדו
Prv. 20, 16. לקח־בגדו כי־ערב זר
Prv. 27, 13. קח־בגדו כי־ערב זר
Jer. 43, 12. יעטה הרעה את בגדו
Hag. 2, 12. בשר־קדש בכנף בגדו

cum suff.: בִּבְגְדוֹ
Gn. 39, 12. ותתפשהו בבגדו לאמר

pl.: בְּגָדִים
Lev. 6, 4. ולבש בגדים אחרים
Jud. 14, 12. ושלשים חלפת בגדים
Jud. 17, 10. וערך בגדים ומחיתך
1 Sam. 28, 8. וילבש בגדים אחרים
2 Sam. 13, 31. נצבים קרעי בגדים
1 Reg. 22, 10. מלבשים בגדים בגרן
2 Reg. 5, 5. ועשר חלפות בגדים
2 Reg. 5, 22. 23. ושתי חלפות בגדים
2 Reg. 5, 26. ולקחת בגדים
2 Reg. 7, 15. מלאה בגדים וכלים
אל־חזקיהו קרועי
בגדים
2 Reg. 18, 37. מלבשים בגדים
2 Chr. 18, 9. ותשלה בגדים
Esth. 4, 4. קרועי בגדים
Jes. 36, 22. חמוץ בגדים מבצרה
Jes. 63, 1. וקרעי בגדים
Jer. 41, 5. ילבשו בגדים אחרים
Ez. 42, 14. ולבשו בגדים אחרים
Ez. 44, 19. וילבשו חבלים יטו
Am. 2, 8. לבוש בגדים צואים
Zach. 3, 3. וילבישהו בגדים

pl.: בְּגָדִים
Gn. 24, 53 כלי־כסף וכלי זהב ובגדים
1 Sam. 27, 9. וחמרים וגמלים ובגדים
2 Reg. 7, 8. כסף וזהב ובגדים וילכו
Zach. 14, 14. זהב וכסף ובגדים

pl.: הַבְּגָדִים
Ex. 28, 4. ואלה הבגדים
Ex. 29, 5. ולקחת את־הבגדים
Lev. 8, 2. ואת הבגדים ואת שמן
Lev. 21, 10. ללבש את־הבגדים
2 Reg. 22, 14 בן־חרחס שמר הבגדים
2 Chr. 34, 22 בן־חסרה שומר הבגדים
Zach. 3, 4. הסירו הבגדים הצואים

pl.: בַּבְּגָדִים
1 Reg. 1, 1. ויכסהו בבגדים

pl. constr.: בִּבְגְדֵי
Gn. 27, 15 ותקח רבקה את־בגדי
Gn. 38, 14. ותסר בגדי אלמנותה
Gn. 38, 19. ותלבש בגדי אלמנותה
Gn. 41, 42. וילבש אתו בגדי־שש
Ex. 28, 2. ועשית בגדי־קדש
Ex. 28, 3. ועשו את־בגדי אהרן
Ex. 28, 4. ועשו בגדי־קדש
Ex. 29, 21. ועל־בגדי בניו אתו
Ex. 31, 10. ואת בגדי השרד
ואת־בגדי הקדש לאהרן
הכהן
Ex. 31, 10. ואת־בגדי בניו לכהן 41
Ex. 35, 19. 39, 41. את־בגדי השרד
את־בגדי הקדש לאהרן
הכהן
Ex. 35, 19. ואת־בגדי בניו לכהן
Ex. 39, 1. עשו בגדי־שרד
Ex. 39, 1. 40, 13. את־בגדי הקדש
Ex. 39, 41. את־בגדי השרד
Lev. 8, 30. ועל־בגדי בניו
Lev. 8, 30. ואת־בגדי בניו
Lev. 16, 4. בגדי־קדש הם
Lev. 16, 23. ופשט את־בגדי הבד
Lv. 16, 32 את־בגדי הבד בגדי הקדש
2 Sam. 14, 2. ולבשו־נא בגדי־אבל
2 Reg. 25, 29. וישנא את־בגדי כלאו
Jes. 52, 1. לבשי בגדי תפארתך
Jes. 59, 17. וילבש בגדי נקם
Jes. 61, 10. כי הלבישני בגדי־ישע
Jer. 52, 33. וישנא את בגדי כלאו
Ez. 16, 18. את־בגדי רקמתך
Ez. 26, 16. ואת־בגדי רקמתם יפשטו
Ez. 44, 17. בגדי פשתים ולבשו

constr.: וּבִגְדֵי
Ex. 29, 21. ובניו ובגדי בניו אתו
Ex. 29, 29. ובגדי הקדש אשר לאהרן
Jud. 8, 26. ובגדי הארגמן
Job. 22, 6. ובגדי ערומים תפשיט

constr.: בִּבְגְדֵי
Ez. 27, 20. בבגדי־חפש לרכבה

constr.: וְלִבְגְדֵי
Ex. 35, 21. ולבגדי הקדש

pl. cum suff.: בְּגָדַי
Ps. 22, 19. יחלקו בגדי להם
Jes. 63, 3. ויז נצחם על־בגדי

cum suff.: בְּגָדֵינוּ
אין־אנחנו פשטים
בגדינו
Neh. 4, 17.

cum suff.: בְּגָדֶיךָ
1 Reg. 22, 30. ואתה לבש בגדיך
2 Reg. 5, 8. למה קרעת בגדיך
2 Reg. 22, 19. ותקרע את־בגדיך
2 Chr. 18, 29. ואתה לבש בגדיך
2 Chr. 34, 27. ותקרע את־בגדיך
Job. 37, 17. אשר־בגדיך חמים
Eccl. 9, 8. יהיו בגדיך לבנים

cum suff.: וּבְגָדֶיךָ
Jes. 63, 2. ובגדיך כדרך בלת

pl. c. suff.: בְּגָדֶיךָ *p.*
Ez. 16, 39. והפשיטו אותך בגדיך
Ez. 23, 26. והפשיטוך את־בגדיך

pl. c. suff.: מִבְגָּדֶיהָ
Ez. 16, 16. ותקחי מבגדיך
cum suff.: בְּגָדֵיכֶם
Num. 31, 24 וכבסתם בגדיכם
2 Sam. 3, 31. קרעו בגדיכם
וקרעו לבבכם ואל־
Joel 2, 13. בגדיכם
cum suff.: וּבְגָדֵיכֶם
Lev. 10, 6. ובגדיכם לא־תפרמו
cum suff.: בְּגָדָיו
Gn. 27, 27. וירח את־ריח בגדיו
Gn. 37, 29. ויקרע את־בגדיו
Ex. 29, 21. על־אהרן ועל־בגדיו
Lev. 6, 4. ופשט את־בגדיו
Lev. 8, 30. על־בגדיו ועל־בניו
Lev. 8, 30. את־בגדיו ואת־בניו
Lev. 11, 25. 28. יכבס בגדיו וטמא
Lev. 11, 40. (bis) יכבס בגדיו
Lev. 13, 6. 34. וכבס בגדיו וטהר
Lev. 13, 45. בגדיו יהיו פרמים
Lev. 14, 8. וכבס המטהר את־בגדיו
Lev. 14, 9. וכבס את־בגדיו
Lev. 14, 47. (bis) יכבס את־בגדיו
Lev. 15, 5. 6. 7. וכבס בגדיו
10. 21. 22. 16, 26. 28, 19, 8.
Lev. 15, 8. 11. 13. 27. 17, 15. וכבס בגדיו
Lev. 16, 24. ולבש את־בגדיו
Num. 19, 7. וכבס בגדיו הכהן
את־אפר הפרה את־
Num. 19, 10. בגדיו
Nu. 19, 19. וכבס בגדיו ורחץ במים
ומזה מי־הנדה יכבס
Num. 19, 21. בגדיו
וחפשט את־אהרן את־
Num. 20, 26. בגדיו
ויפשט משה את־אהרן
Num. 20, 28. את־בגדיו
Jud. 11, 35. ויקרע את־בגדיו
1 Sam. 19, 24. ויפשט גם־הוא בגדיו
2 Sam. 13, 31. ויקרע את־בגדיו
2 Sam. 19, 25. ואת־בגדיו לא כבס
1 Reg. 21, 27. ויקרע בגדיו וישם־שק
2 Reg. 5, 7. ויקרע בגדיו
קרע מלך־ישראל את־
2 Reg. 5, 8. בגדיו
2 Reg. 6, 30. ויקרע את־בגדיו
19, 1. 22, 11.
2 Chr. 34, 19. ויקרע את־בגדיו
Esth. 4, 1. ויקרע מרדכי את־בגדיו
Jes. 37, 1. ויקרע את־בגדיו
cum suff.: וּבְגָדֶיךָ
Ex. 29, 21. וקדש הוא ובגדיו
Lev. 21, 10. רבגדיו לא יפרם
2 Sam. 1, 2. ובגדיו קרעים
Prv. 6, 27. ובגדיו לא תשרפנה
cum suff.: בְּבִגְדָיו
2 Sam. 1, 11. ויחזק דוד בבגדו
2 Reg. 2, 12. ויחזק בבגדיו ויקרעם
cum suff.: בִּגְדֵיהָ
ותקרע עתליה את־
2 Reg. 11, 14. בגדיה
ותקרע עתליהו את־
2 Chr. 23, 13. בגדיה
cum suff.: בִּגְדֵיהֶם
Num. 8, 7. וכבסו בגדיהם והטהרו
Num. 8, 21. ויכבסו בגדיהם
Num. 14, 6. קרעו בגדיהם
Num. 15, 38. על־כנפי בגדיהם
Jer. 36, 24. ולא קרעו את־בגדיהם
Ez. 42, 14. ושם יניחו בגדיהם
Ez. 44, 19. ופשטו את־בגדיהם
cum suff.: בִּגְדֹתֶיךָ
Ps. 45, 9. קציעות כל־בגדתיך

בְּגִדוֹת

ז״ל רבוי ניתק קנוני, כמו שֶׁקֶר נתוק וס. עניני ערימיות ותכיות תקנוניות ומזימות [פּערטעקטיוו, נעטרוג].

n. f. plurale, vi collectiva, sicuti עֲשֻׁקִּים: fallaciae, insidiae, machinae, praestigiae. LXX: אַשֶּׁר בְּגִדוֹת: *ἄνδρες καταφρονηταί*, non verbatim.

pl.: בְּגִדוֹת
Zeph. 3, 4. אנשי בגדות

בָּגוֹד

תוקפי, לנקני בָּגוֹדָה, נקיוס תקען לו״ג, כמו בתוקפייס בָּחוֹן, עֲשׁוּק, ומשקל סוד. עניני עשוס ומכוס ומזכוס ומועיל עלס [סיכלעריש, עריילזן].

adj. cum vocalibus immutabilibus, sicut עֲשׁוֹק, בָּחוֹן: mendax, simulator (N. T. *ὑποκριτής*), fraudulentus, perfidus. LXX: *ἀσύνθετος*.

adj. fem.: בָּגוֹדָה
Jer. 3, 7. 10. בגודה אחותה יהודה

בֶּד

v. s. r. בָּדָד *p.* 140.

בָּדָא ד ד ו

פעל כונד, ופתרונו כפי שכתוב מתרגמין לשון כדף עם בָּדָא, בַּד [בתרגום הג׳], כלומר דבור ונעוי ופתיק שפתים או פעפוע דברים [רעדען, זוזשלעגען], וכן בזפת הזדו כשל (*s. wad*) וכן ביזכי (*βατρο-*). גם לשון הגאוה בפ׳ מזה מסקנה בַּדָּיו, בגעגה עם כשיל הזכוס בַּדָּיו, וקרבן בעוי נקרא קרבן פעיש, וכן מעגה פעיש, ומזה בָּדָא, כמו אין פעיון לת בעי; לשון דיבון לשון פעיון; הות פעפת שלם ליכי; כל פעפיק ביזין ופעפיק דלזוכיק עניו; פעפ ביכר הרע וכדומה, והוזשל על כונב ופעפוע שלב [ליגען]. והלזומים שהשיקו עכין יכיהם מיובר עוניש המה

vrb. trans. (cui cognata sunt בָּטָא, בָּדַד III. et potestate et origine): loqui, garrire quidquid in buccam venit, loquacem et garrulum esse, indice: *wad*, graece: *βατρο-λογεῖν, βατταρίζειν*; cf. gemarice: בַּטְּבַּט, unde decurtatum est בַּבָּט; חָרְבָּן בַּבָּרִית sacrificium propter incautam temerariamque loquacitatem oblatum, praetereaque multa, quae in lexico Aruch recensita inveneris. Olim explicatum est ita, ut esset: comminisci, effingere, fabulari, idque mera conjectura. Al: *πλάσασθαι, ψεύδεσθαι*.

3 *perf.:* בָּדָא
1 Rg. 12, 33. בחדש אשר־בדא מלבו
part.: בּוֹדֵאם pro בּוֹדְאִים *c. s.*
Neh. 6, 8. כי מלבך אתה בודאם

בָּדָד

פעל נשלוש הפתיון: ד׳ היות שתי שמש נולד ועכיני נעוב ונוכד [לייכוסס, פּעטענטען ויין], וכדרך עם אָבַד כמכוונו רחצי. ג׳ לשון קציכה ועכילה [ניכטען], כדרך עם אָבַד, וכן נסודו כד לשון קציכה. ג׳ כמו בָּדָא לשון פעפוע דברים עי׳ לעיל. לכל אלה יתק וכיוק נערך הלשון, ולכלס נגוזות.

vrb. significatione trifariam dispertiendum: 1) solum, solitarium, derelictum esse, cui radice affine est אָ־בַד. Al. bene: *μονάζειν*. 2) vincere, ligare, e radice uberrima tam orientali quam occidentali, unde בַּד, אֲבַד, רַבַּד, צַבַּת, רַבַּד, צַבַּד, alia, additamentis praepositionum literarumque injectarum vi sonoque paullulum immutata. 3) sicuti בָּדָא garrire, fabulari.

part.: בּוֹדֵד
Ps. 102, 8. כצפור בודד על־גג
Jes. 14, 31. בודד במועדיו
Hos. 8, 9. פרא בודד לו

בַּד

ז״ל והכוני בַּדִּים והסמן בַּדֵּי. פתרונו לפי תמונת השורש ד׳ פרוסס וחלק כפכד וכרכת [נעוחלכעעבר עכיי״ל], כמו בד נגד ר״ל חלק כחלק. ומזה כחלת הטעם לבד, והכוני בדים לשון שומות וחזמכים. ג׳ מעניו קציכה, לומר קוב ופתיל חכל ועבות [פּאדעמן, זיי״ל], לכן על דרך קכוני״, לומר קוטים, פזתה ויוכיס [לייענען], או מסעפות ועכפיס חמסתככים [גענאסט], כהזשלה על חוטות חלכה [עריאַנעזיי״ע], או לשון אחכיס מעניו סעפות הגוף. ג׳ לשון פעפוע [גענוחטען, געלעדע].

n. m. 1) aliquid separati, remoti atque solitarii, unde בַּד בְּבַד i. e. aequalibus inter sesse partibus, pari proportione, aequaliter, Babyl. (Onqel.): מְתַחֲלָק בְּמִתְחָלָק. LXX: *ἴσον ἴσῳ*. Aliter Ibn-Esra: לְבַד אֶחָד; וְרָחֵק וְאַחֲרֶיךָ יִשְׁרַב; et adv. לְבַד in statu solitario, in solitudine, solum, praeter; Al.: *μόνον, μόνας, καθ' ἑαυτόν, καταμόνας; πάρεξ, ἐκτός*; plur. בַּדִּים deserta, solitudines, vastitates. 2) a ligando: ligamen, filum, linum, translate de frondibus arborum, de membris humanis s. artubus, de vectibus, quibus quid tollitur seu portatur. 3) sermones, mendacia, ineptiae, *ἀλαζονείαι*. LXX: *μαντεία, ἐγγαστρίμυθοι, μαχηταί*.

בַּד בבד יהיה
Ex. 30, 34.
ולבש הכהן מדו בד
Lev. 6, 3.
ומכנסי בד ילבש
Lev. 6, 3.
כתנת־בד
Lev. 16, 4.
ומכנסי־בד
Lev. 16, 4.
ובאבנט בד
Lev. 16, 4.
ובמצנפת בד
Lev. 16, 4.
paus.: בָּד
ועשה להם מכנסי־בד
Ex. 28, 42.
נער חגור אפוד בד
1 Sam. 2, 18.
נשא אפוד בד
1 Sam. 22, 18.
ודוד חגור אפוד בד
2 Sam. 6, 14.
ועל־דויד אפוד בד
1 Chr. 15, 27.
paus.: הַבָּד
ואת־מכנסי חבד
Ex. 39, 28.
ופשט את־בגדי הבד
Lev. 16, 23.
ולבש את־בגדי חבד
Lev. 16, 32.

בְּבַד

בד בבד יהיה
Ex. 30, 34.
adv.: לְבַד *p.* לְבָד
לבד מטה
Ex. 12, 37.
חמש היריעות לבד
Ex. 26, 9. 36, 16.
ואת־שש היריעת
Ex. 26, 9. 36, 16.
לבד
Num. 29, 39.
לבד מנדריכם
Dt. 3, 5.
לבד מערי הפרזי
Dt. 18, 8.
לבד ממכריו על־האבות
Jos. 17, 5.
לבד מארץ הגלעד והבשן
Jud. 7, 5.
תציג אותו לבד
Jud. 8, 26.
לבד מן־השחרנים
Jud. 20, 15.
לבד מישבי הגבעה
Jud. 20, 17.
התפקדו לבד מבנימן
1 Reg. 5, 3.
לבד מאיל וצבי ויחמור
1 Reg. 5, 3.
לבד משרי הנצבים
לשלמה
1 Reg. 5, 30.
1 Reg. 10, 15.
לבד מאנשי התרים
לבד מחטאתו אשר
החטיא
2 Reg. 21, 16.
2 Chr. 9, 14.
לבד מאנשי התרים
Esr. 1, 6.
לבד על־כל־התנדב
Esth. 4, 11.
לבד מאשר יושיט־לו
Eccl. 7, 29.
לבד ראה־זה מצאתי
Jes. 26, 13.
לבד־בך נזכיר שמך
Zach. 12, 12.
משפחות לבד
Zach. 12, 12.
משפחת בית־דויד לבד
Zach. 12, 12. (bis)
ונשיהם לבד
Zach. 12, 12.
משפחת בית־נתן לבד
Zach. 12, 13.
משפחת בית־לוי לבד
Zach. 12, 13. (bis)
ונשיהם לבד
Zach. 12, 13.
משפחת השמעי לבד
משפחת לבד ונשיהם
לבד
Zach. 12, 14.
adv.: וּלְבַד
ולבד מן־הענקות
Jud. 8, 26.
adv.: מִלְּבַד
מלבד הרעב הראשון
Gn. 26, 1.
מלבד נשי בני־יעקב
Gn. 46, 26.
מלבד עלת הבקר
Lev. 9, 17.
מלבד שבתת יי
Lev. 23, 38.
מלבד איל הכפרים
Num. 5, 8.
מלבד אשר־תשיג ידו
Num. 6, 21.
מלבד המתים על־דבר־
קרח
Num. 17, 14.
מלבד עלת הבקר
Num. 28, 23.
מלבד עלת התמיד
Num. 28, 31.
מלבד עלת החדש
Num. 29, 6.
מלבד חטאת הכפרים
Num. 29, 11.
מלבד עלת התמיד
Num. 29, 16.
19. 22. 25. 28. 31. 34. 38.
מלבד הברית אשר־כרת
Dt. 28, 69.
מלבד מזבח יי אלהינו
Jos. 22, 29.
מלבד אשר נתן־לה
1 Reg. 10, 13.
מלבד אשר־הביאה
2 Chr. 9, 12.
מלבד אשר־נתן המלך
2 Chr. 17, 19.
מלבד התיחשם לזכרים
2 Chr. 31, 16.
מלבד עבדיהם
ואמהתיהם
Esr. 2, 65.
מלבד עבדיהם
ואמהתיהם
Neh. 7, 67.
ולאחרים מלבד־אלה
Dan. 11, 4.
adv.: וּמִלְּבַד
ומלבד מתנותיכם
Lev. 23, 38.
ומלבד כל־נדריכם
Lev. 23, 38.
ומלבד כל־נדבתיכם
Lev. 23, 38.
cum suff.: לְבַדִּי
לא־אוכל אנכי לבדי
Num. 11, 14.
לא־אוכל לבדי שאת
Dt. 1, 9.
איכה אשא לבדי
Dt. 1, 12.
נביא לוי לבדי
1 Reg. 18, 22.
ואותר אני לבדי
1 Reg. 19, 10. 14.
ואמלטה רק־אני לבדי
Job. 1, 15.
16. 17. 19.
ואכל פתי לבדי
Job. 31, 17.
נטה שמים לבדי
Jes. 44, 24.
הן אני נשארתי לבדי
Jes. 49, 21.
פורה דרכתי לבדי
Jes. 63, 3.
אני דניאל לבדי
Dan. 10, 7.
ואני נשארתי לבדי
Dan. 10, 8.
cum suff.: *p.* לְבַדְּךָ
מדוע אתה יושב לבדך
Ex. 18, 14.
לא־תוכל עשהו לבדך
Ex. 18, 18.
ולא־תשא אתה לבדך
Num. 11, 17.
מדוע אתה לבדך
1 Sam. 21, 2.
כי־אתה ידעת לבדך
1 Reg. 8, 39.
אתה־הוא האלהים
לבדך
2 Reg. 19, 15.
כי אתה יי אלהים לבדך
2 Reg. 19, 19.
כי־אתה לבדך ידעת
2 Chr. 6, 30.
אתה־הוא יי לבדך
Neh. 9, 6.
לך לבדך חטאתי
Ps. 51, 6.

Ps. 71, 16. אזכיר צדקתך לבדך
Ps. 83, 19. שמך יי לבדך
Ps. 86, 10. אתה אלהים לבדך
Prv. 5, 17. יהיו־לך לבדך
Prv. 9, 12. ולצת לבדך תשא
Jes. 37, 16. אתה־הוא האלהים לבדך
Jes. 37, 20. כי־אתה יי לבדך

cum suff.: לְבַדְּכֶם
Dt. 29, 13. ולא אתכם לבדכם
Jes. 5, 8. והושבתם לבדכם

cum suff.: לְבַדּוֹ *adv.*
Gn. 2, 18. לא־טוב היות האדם לבדו
Gn. 30, 40. וישת לו עדרים לבדו
Gn. 32, 17. עדר עדר לבדו
Gn. 32, 25. ויותר יעקב לבדו
Gn. 42, 38. והוא לבדו נשאר
Gn. 43, 32. לו לבדו ולהם לבדם
Gn. 44, 20. ויותר הוא לבדו לאמו
Ex. 12, 16. הוא לבדו יעשה לכם
Ex. 22, 19. בלתי ליי לבדו
Ex. 24, 2. ונגש משה לבדו
Dt. 8, 3. כי לא על־הלחם לבדו
Dt. 22, 25. אשר־שכב עמה לבדו
Jud. 3, 20. המקרה אשר־לו לבדו
1 Sam. 7, 3. ועבדהו לבדו
1 Sam. 7, 4. ויעבדו את־יי לבדו
2 Sam. 13, 32. כי־אמנון לבדו מת
2 Sam. 13, 33. כי־אם אמנון לבדו
2 Sam. 17, 2. והכתי את־המלך לבדו
2 Sam. 18, 24. והנה־איש רץ לבדו
2 Sam. 18, 25. אם־לבדו בשורה בפיו
2 Sam. 18, 26. ויאמר הנה־איש רץ לבדו
2 Sam. 20, 21. תנו־אתו לבדו ואלכה
1 Rg. 12, 20. זולתי שבט־יהודה לבדו
1 Rg. 14, 13. כי־זה לבדו יבא לירבעם
1 Reg. 18, 6. (bis) בדרך־אחד לבדו
כי אם־את־מלך ישראל לבדו
1 Reg. 22, 31.
2 Reg. 17, 18. רק שבט יהודה לבדו
2 Chr. 18, 30. מלך ישראל לבדו
Esth. 1, 16. לא על־המלך לבדו
Esth. 3, 6. לשלח יד במרדכי לבדו
Job. 9, 8. נטה שמים לבדו
Ps. 72, 18. עשה נפלאות לבדו
Ps. 136, 4. נפלאות גדלות לבדו
Ps. 148, 13. כי־נשגב שמו לבדו
Jes. 2, 11. 17. ונשגב יי לבדו

cum suff.: מִלְּבַדּוֹ
Dt. 4, 35. אין עוד מלבדו

cum suff.: לְבַדָּהּ
Ex. 22, 26. כי הוא כסותה לבדה
Jos. 11, 13. את־חצור לבדה שרף
Jud. 6, 37. טל יהיה על־הגזה לבדה
יהי־יבש חרב אל־הגזה לבדה
Jud. 6, 39. 40.

cum suff.: לָבֶם
Gn. 43, 32. לו לבדו ולהם לבדם
Gn. 43, 32. האכלים אתו לבדם
Gn. 47, 26. רק אדמת הכהנים לבדם
2 Sam. 10, 8. ומעכה לבדם בשדה
1 Reg. 11, 29. ושניהם לבדם בשדה
2 Rg. 10, 23. כי אם־עבדי הבעל לבדם
Job. 15, 19. להם לבדם נתנה הארץ
Ez. 14, 16. חמה לבדם ינצלו
Ez. 14, 18. כי הם לבדם ינצלו

cum suff.: לְבַדָּהּ
Gn. 21, 29. אשר הצבת לבדנה

cum suff.: לְבַדְּהֶן
Gn. 21, 28. כבשת הצאן לבדהן

pl.: בַּדִּים
Ex. 27, 6. ועשית בדים עצי שטים
Is. 44, 25. מפר אתות בדים
Ez. 9, 2. לבוש בדים
Ez. 17, 6. ותעש בדים
Dan. 10, 5. איש־אחד לבוש בדים

pl.: הַבַּדִּים
Ex. 25, 14. והבאת את־הבדים
Ex. 25, 15 בטבעת הארן יהיו הבדים
Ex. 25, 28. ועשית את־הבדים
Ex. 27, 7. והיו הבדים על־שתי צלעת
Ex. 30, 5. ועשית את־הבדים
Ex. 37, 5. 38, 6. ויבא את־הבדים
Ex. 37, 15. 28. 38, 6. ויעש את־הבדים
וישם את־הבדים על־
Ex. 40, 20. הארן
1 Reg. 8, 8. ויאריכו הבדים
1 Reg. 8, 8. ויראו ראשי הבדים
2 Chr. 5, 9. ויאריכו הבדים
2 Chr. 5, 9. ויראו ראשי הבדים
Jer. 50, 36. חרב אל־הבדים ונאלו
Ez. 9, 3. הלבש הבדים
Ez. 9, 11. 10, 2. 6. 7. לבוש הבדים
Dan. 12, 6. לאיש לבוש הבדים
Dan. 12, 7. האיש לבוש הבדים

pl.: לַבַּדִּים, לָבַדִּים
Ex. 25, 27. לבתים לבדים
Ex. 30, 4. והיה לבתים לבדים
Ex. 37, 14. בתים לבדים לשאת
Ex. 37, 27. לבתים לבדים לשאת
Ex. 38, 5. בתים לבדים

pl. constr.: בַּדֵּי
Ex. 25, 13. ועשית בדי עצי שטים
Ex. 27, 6. בדי עצי שטים
Ex. 37, 4. ויעש בדי עצי שטים
Job. 17, 16. בדי שאל תרדנה
Job. 18, 13. יאכל בדי עורו

pl. cum suff.: בַּדָּיו
Ex. 27, 7. והובא את־בדיו
Ex. 35, 12. את־הארן ואת־בדיו
Ex. 35, 13. את־השלחן ואת־בדיו
Ex. 35, 15. מזבח הקטרת ואת־בדיו
את־בדיו ואת־כלי
Ex. 35, 16. 39, 39. כליו
את־אהרן העדת ואת־
Ex. 39, 35. בדיו
Num. 4, 6. 14. ושמו בדיו
Num. 4, 8. 11. ושמו את־בדיו
1 Reg. 8, 7. על־הארון ועל־בדיו
2 Chr. 5, 8. על־הארון ועל־בדיו
Job. 18, 13. יאכל בדיו בכור מות
Job. 41, 4. לא־אחריש בדיו
Jes. 16, 6. לא־כן בדיו
Jer. 48, 30. ולא־כן בדיו לא־כן עשו
Hos. 11, 6. וכלתה בדיו

cum suff.: בַּדָּיִךְ
Job. 11, 3. בדיך מתים יחרישו

cum suff.: בַּדֶּיהָ
Ez. 19, 14. ותצא אש ממטה בדיה

בָּדָד
ז״ן ופתרונו עריות וזומות ופרילס, וסיס לרוב למלת הטעם או לתוקרי, נמצא זיסיס מאן וסונ״ש.
n. m. solitarius, adv. solitarie.
LXX: μόνος, καταμόνας (Marc. 4, 10.), κεχωρισμένος, καθ' ἑαυτόν (seorsim).
Lev. 13, 46. בדד ישב מחוץ למחנה
Dt. 32, 12. יי בדד ינחנו
Dt. 33, 28. בטח בדד עין יעקב
Jes. 27, 10. כי עיר בצורה בדד
Jer. 15, 17. בדד ישבתי
Jer. 49, 31. בדד ישכנו
Thr. 1, 1. איכה ישבה בדד
Thr. 3, 28. ישב בדד וידם

adv.: לְבָדָד
Num. 23, 9. הן־עם לבדד ישכן
Ps. 4, 9. כי־אתה יי לבדד
Mich. 7, 14. שוכני לבדד

לְבַד
v. בָּדַד *p.* 140.

בְּדֹלַח
פעל נמלוז סימון וספתרון: ק׳ כוילס [סיכסלייעסען] וסלייכס, וסמרס בדלח כסרדפס עס בדל, וכן ביוסי בדל (βδάλλω) כמו וס, גויכו בְּדֹלַח. נ׳ לשון פריסס וספרדס כוילס וסכרתס [וסכ-נען], ערעכנען], וסמלותיו רכוס. ספעיל נסרדפס עס סתיק, ספכיל, סויר, ספלס, ומקי סרמו בַּד או בְּבַל. ג׳ דלילס ותליס וסריסס [סערמכסכ-נען], ומולי הוא מסלס מימון סד׳. וכמון לפ״ז המוכ כמל מופן, ויוכן מלין כל-גוי.
verb. tripartitum: 1) manare, fluere, labi, a radice בָּדַל cognata cum בָּלַל Graecoque *βδάλ-ειν*, unde nomen bdellii. 2) separare, distinguere. Gr. *διαχωρίζειν; ἀφορίζειν, διαστέλλειν.* Hif. *ἀφορισθῆναι.* Nif. *διασταλῆναι, ἀποσχισθῆναι, χωρίζειν.* Compar. בָּלַל quod eadem de radice בָּד accretione ortum est. 3) ex aliquo pendēre, aptum, suspensum esse, quae verbi notio fortasse alteri affinis est. Diversae sunt igitur hujus verbi notiones pro originis sive radicis varietate; veteres autem, quos ea verborum secundariorum analysis seu dissolutio latuit, suae domesticae philosophiae tanquam magicis carminibus diversissima quaeque conglutinarunt; de vocabulorum autem origine susque deque.

Hif-il: הִבְדִּיל 3 *prf.*
Num. 16, 9. כי־הבדיל אלהי ישראל
Dt. 10, 8. בעת ההוא הבדיל יי

cum suff.: וַהֲבְדִּילוֹ
Dt. 29, 20. והבדילו יי לרעה

3 *prf. f.:* וְהִבְדִּילָה
Ex. 26, 33. והבדילה הפרכת לכם

2 *prf.:* וְהִבְדַּלְתָּ
Num. 8, 14. והבדלת את־הלוים

cum suff.: הִבְדַּלְתֶּם
1 Reg. 8, 52. כי־אתה הבדלתם

1 *prf.* הִבְדַּלְתִּי
Lev. 20, 24. אשר־הבדלתי אתכם
Lev. 20, 25. הבדלתי לכם לטמא

3 *prf. pl.:* הִבְדִּילוּ
Ez. 22, 26 בין־קדש לחול לא הבדילו

2 *pl.:* וְהִבְדַּלְתֶּם
Lev. 20, 25. והבדלתם בין־הבהמה

part.: מַבְדִּיל
Gn. 1, 6. ויהי מבדיל בין מים למים

pl.: מַבְדִּילִים
Jes. 59, 2. מבדילים בינכם

inf. abs.: הַבְדֵּל
Jes. 56, 3. חבדל יבדילני יי

inf. constr.: לְהַבְדִּיל
Gn. 1, 14. להבדיל בין היום
Lev. 11, 47. להבדיל בין חטמא
Ez. 42, 20. להבדיל בין הקדש לחל

inf. constr.: וּלְהַבְדִּיל
Gn. 1, 18. ולהבדיל בין האור
Lev. 10, 10. ולהבדיל בין הקדש

1 *imperf.:* וַאֲבַדֵּל
Lv. 20, 26. ואבדל אתכם מן־העמים

1 *imperf.:* וַאֲבַדְּלָה
Esr. 8, 24. ואבדלה משרי הכהנים

2 *imperf.:* תַּבְדִּיל
Dt. 19, 7. שלש ערים תבדיל לך

3 *imperf.:* יַבְדִּיל
Lev. 1, 17. בכנפיו לא יבדיל
Lev. 5, 8. ממול ערפו ולא יבדיל
Dt. 4, 41. אז יבדיל משה שלש ערים

imperf. apoc.: וַיַּבְדֵּל
Gn. 1, 4. ויבדל אלהים בין האור
Gn. 1, 7. ויבדל בין המים
1 Chr. 25, 1. ויבדל דוד ושרי הצבא

ipf. cum suff.: יַבְדִּילֵנִי
Jes. 56, 3. הבדל יבדילני יי

cum suff.: וַיַּבְדִּילֵם
ויבדילם אמציהו להגדוד
2 Chr. 25, 10.

3 *impf. pl.:* יַבְדִּילוּ
Ez. 39, 14. יבדילו עברים בארץ

וַיַּבְדִּילוּ
Neh. 13, 3. ויבדילו כל־ערב מישראל

Nif-al: נִבְדַּל

3 *pl. perf.:* נִבְדְּלוּ
1 Chr. 12, 8 ומן־הגדי נבדלו אל־דויד
Esr. 9, 1. לא־נבדלו העם ישראל

part.: הַנִּבְדָּל
Esr. 6, 21. וכל־הנבדל מטמאת וכל־הנבדל מעמי הארצות
Neh. 10, 29.

pl. imperat.: הִבָּדְלוּ
Num. 16, 21. הבדלו מתוך העדה

pl.: וְהִבָּדְלוּ
Esr. 10, 11. והבדלו מעמי הארץ

3 *imperf.:* יִבָּדֵל
Esr. 10, 8. והוא יבדל מקהל הגולה

3 *imperf.:* וַיִּבָּדֵל
1 Chr. 23, 13. ויבדל אהרן להקדישו

3 *impf. pl.:* וַיִּבָּדְלוּ
Esr. 10, 16. ויבדלו עזרא הכהן
Neh. 9, 2. ויבדלו זרע ישראל

בְּדֹלַח
ז״ן ועניכו סרמזי כוף־נרי [סמכן-טרמפפען] סכוף מען יקר, וסק טפת שרף [נומען-טרמפפען], וכי ספכין וסדר כדמות כוף נרי נקרק גם כשם כוסי. ובמזר מספכין [פעדלע] שהוק נמרן סודו לו נקוילס [נפי סמקנס: לתר מפקנות מרגליות], ונמנכת שכם ווכו למסקר. כשכם נדל נמכוון חס׳ כמשר למכוו, וכן תמונס היונית, וספוי״ ח כמו־ה נשפתי מעכ לנוב.
m. m. gutta resinae, quae ex arbore praestanti profluit (Gummi-Tropfen), etiam margarita propter guttae similitudinem, Indica potissimum, quae inter pretiosissimas habetur (Trg. 1 Chr. 1, 24.). Stirps est בָּדַל I, radici בָּדַל (בָּלַל) innixa, addita terminatione *ach* orientalium occidentaliumque linguarum communi. B. Joma c. 8 fol. 75, a. manna sic describitur: עָגוּל כְּגֵידָא וְלֶבֶן כְּבְדֹלַח. Eodem modo Saadja Gaon (Ibn-Ezra Gen. 2, 12.): חֲאֲבָנִים הַקְּטַנִּים עֲגֻלִּים הַיּוֹצְאִים מִבְּחַמָּנִים. Eodemque modo Bedolach de margarita intelligunt Baal ha-Thurim (Gn. 2, 12.), Qimchi in lexico, Salomo ben-Melek, alii. LXX. *βηρύλλιον* (Syr., Pers. ברלח), *σμάραγδος* (Aquamarin), *ἄνθραξ, κρύσταλλος*; Josephus (Archaeol. lib. III. c. 1.) de Manna: *ὅμοιον τῇ τῶν ἀρωμάτων βδέλλῃ*, quocum consentiunt tres Graeci interpretes, et Hieronymus.

2 Chr. 35, 21. ואלהים אמר לבהלני
inf. c. suff.: וּלְבָהֳלָם
2 Chr. 32, 18. ליראם ולבהלם
2 *imperf.:* תְּבַהֵל
Eccl. 5, 1. אל־תבהל על־פיך
Eccl. 7, 9. אל־תבהל ברוחך לכעוס
cum suff.: תְּבַהֲלֵם
Ps. 83, 16. ובסופתך תבהלם
3 *impf.:* וַיְבַהֵל
Esth. 2, 9. ויבהל את־תמרוקיה
cum suff.: וַיְבַהֲלֵהוּ
Job. 22, 10. ויבהלך פחד פתאום
cum suff.: יְבַהֲלֵמוֹ
Ps. 2, 5. ובחרונו יבהלמו
3 *impf. c. s.:* יְבַהֲלֵהוּ
Dan. 11, 44. ושמעות יבהלהו
Pu-al: בֻּהַל
part. fem.: מְבֻהֶלֶת Q'ri.
Prv. 20, 21. נחלה מבהלת בראשונה
part. pl.: מְבֻהָלִים
Esth. 8, 14. יצאו מבהלים ודחופים
Hif-il: הֶבְהִיל
perf. c. suff.: הֶבְהִלֵנִי
Job. 23, 16. ושדי הבהילני
3 *pl. imperf.:* וַיְבַהֲלוּ
Esth. 6, 14. ויבהלו להביא את־המן
cum suff.: וַיַּבְהִילוּהוּ
2 Chr. 26, 20. ויבהילוהו משם

בְּהָלָה

ג״כ ועכ״ו קימ״ח ומנוֹר, תמהון ופקדה פלצות ובעתה, אקתא ומעלפה כפי קיאות להמצן [שיעקקן]. וכן בלחמי.

n. f. 1) consternatio, conturbatio, *ἀπορία.* 2) festinatio, (praecipitantia), *σπουδή.*

Lev. 26, 16. והפקדתי עליכם בהלה
בַּבְּהָלָה
Ps. 78, 33. ושנותם בבהלה
לַבְּהָלָה
Jes. 65, 23. ולא ילדו לבהלה
pl.: וּבְהָלוֹת
Jer. 15, 8. עיר ובהלות

בָּהָל

פעל לקמי כמו בעבי בכל משלנות ופתכוכים, ובנמרא יעוע: סומן בסול, לומר כקון.

vrb. aram., quod usquequaque cum hebraico componi potest.

Pa-el: בַּהֵל
3 *impf. c. s.:* יְבַהֲלֵהוּ
Dan. 4, 16. ופשרה אל־יבהלך
3 *pl. c. s.:* יְבַהֲלֻנַּנִי
Dan. 4, 2. 7, 15. וחזוי ראשי יבהלנני
Dan. 7, 28. שגיא ורעיוני יבהלנני
cum suff.: יְבַהֲלוֹנִי
Dan. 5, 10. אל־יבהלוך רעיונך
cum suff.: יְבַהֲלֻנֵּהּ
Dan. 4, 16. ורעינהי יבהלנה
Dan. 5, 6. ורעינהי יבהלונה
part.: מְבַהֵל
Dan. 5, 9. שגיא מתבהל
inf.: בְּהַתְבַּהֲלָה
Dan. 2, 25. בהתבהלה הנעל לדניאל
Dan. 3, 24. תוה וקם בהתבהלה
inf.: וּבְהִתְבַּהֲלָה
ובהתבהלה לגבא דר־
Dan. 6, 20. אריותא אזל

בְּהִילוּ

ג״כ בלחמי כמו בְּהָלָה בעבי; קסמן בְּהִילוּת.

intelligunt. Lutherus: grüner Marmel.

Esth. 1, 6. על רצפת בחט־וּשש

בְּוָל

פעל כפי קימכון, ועכ״ו [בנכין כפעל], ק׳ כסוס וכנוך כתק ותקת מפכי [ין כעמעילען], לכן קיות קכל בנבל בנמעת. כ׳ עמות דכר בלב בנבל ובנמעת, קכל ולקב על דכר, וסומלב על קיסב וכידם וכיקב וקפיום ומכיכם [קיילען, פליכען] , בסמקומות פתקומיק. בכין סכבד יולק, לומר עמ״ת קיק בנמעת ובנבל. שרש הפעל כפי סכלקם בָּהַל, רלמ״ק, לעמן קיסב וכיקב ודקיקם.

vrb. bipartitum, Nif.: 1) consternari, metu gravi percelli, propter inopinatum aliquod malum, quod nos opprimit; LXX: *ταραχθῆναι;* 2) turbulente, raptim, tumultarie (ut ita dicam) facere aliquid. Pi. perturbare aliquem, ut inops fiat consilii, festinare, accelerare (Piel: summa vi et contentione). LXX: *σπεύδειν, κατασπουδάζειν, κατασπεύδειν, ἐμποδίζειν, συνταράσσειν, καταπᾶν, ταράσσειν.* Pu. et Hif. similiter, sensu duplici. Radix est הָלַל, quae latet etiam in verbo הָלַם urgere, efficere, ut quis festinet.

Nif-al: נִבְהַל 3 *prf.*
1 Sam. 28, 21. ותרא כי־נבהל מאד
3 *fem.:* נִבְהָלָה
Ps. 6, 4. ונפשי נבהלה מאד
Zeph. 1, 18. כי כלה אך־נבהלה
1 *prf.:* נִבְהַלְתִּי
Jes. 21, 3. נבהלתי מראות
paus.: וָאֶבָּהֲלָה
Job. 21, 6. ואם־זכרתי ונבהלתי
3 *prf. pl.:* נִבְהֲלוּ
Ex. 15, 15. אז נבהלו אלופי אדום
2 Sam. 4, 1. וכל־ישראל נבהלו
Ps. 6, 3. כי נבהלו עצמי
Ps. 48, 6. נבהלו נחפזו
Jer. 51, 32. ואנשי המלחמה נבהלו
paus.: וְנִבְהָלוּ
Jes. 13, 8. ונבהלו צירים
וְנִבְהָלוּ
Ez. 26, 18. ונבהלו האיים
1 *prf. pl.:* נִבְהָלְנוּ
Ps. 90, 7. ובחמתך נבהלנו
part.: נִבְהָל
Ps. 30, 8. הייתי נבהל
Prv. 28, 22. נבהל להון איש רע עין
1 *imperf.:* אֶבָּהֵל
Job. 23, 15. על־כן מפניו אבהל
2 *impf. pl.:* תִּבָּהֵל
Eccl. 8, 3. אל־תבהל מפניו תלך
וַתִּבָּהֵל
Job. 4, 5. תגע עדיך ותבהל
3 *impf.:* וַיִּבָּהֵל
Jud. 20, 41. ויבהל איש בנימן
3 *perf. pl.:* יִבָּהֲלוּן
Ps. 104, 29. תסתיר פניך יבהלון
וַיִּבָּהֲלוּ
Ps. 6, 11. ויבשו ויבהלו מאד כל־איבי
Ps. 83, 18. ויבשו ויבהלו
3 *pl. f.:* תִּבָּהַלְנָה
Ez. 7, 27. וידי עם־הארץ תבהלנה
Pi-el: בִּהֵל
pl. part.: מְבַהֲלִים Q'ri.
Esr. 4, 4. ומבהלים אותם לבנות
inf. c. suff.: לְבַהֲלֵנִי

בָּדֶק *p.* בֶּדֶק

2 Reg. 12, 6. את־בדק הבית
לכל אשר־ימצא שם בדק 2 Reg. 12, 6.
הכהנים את־בדק הבית 2 Reg. 12, 7.
מחזקים את־בדק הבית 2 Reg. 12, 8.
ולבלתי חזק את־בדק
2 Reg. 12, 9. הבית
לחזק את־בדק בית־דוד 2 Reg. 12, 13.
לחזק את־בדק הבית 2 Reg. 22, 5.
לְבֶדֶק
כי־לבדק הבית תתנהו 2 Reg. 12, 8.
cum suff.: בְּדֶקֶךָ
Ez. 27, 9. 27. מחזקי בדקך

בָּדָק

פעל גויר משם בֶּדֶק, לומר מתעסק ומתקקר נבדקי סכנין ותקומו [אויסנעסקעכן].

vrb. denom. a sbst. בֶּדֶק: occupatum esse in ruinis vitiisque aedificiorum inspiciendis ac resarciendis.

inf. constr.: לְבָדְקוֹ
2 Chr. 34, 10. לבדוק ולחזק הבית

בְּדַר

פעל לקמי, ועכ״ו כמו בָּזַר נבעבי [בקעזו מו׳] או פָּזַר, לומר פוור לכם ולקם. ומכוון נכין מכבד לפ״ו קל להכין. ובנמרק מצל: נבעת דמכבין כמוב [יכוב׳מי נכלר ובעת דמבדין כמוב [יכוב׳מי נכקום פ׳ מכוקם].

vrb. aram. (hebraice: בָּזַר, פָּזַר) dispergere, dissipare, LXX: *διασκορπίζειν.*

imper. pl.: וּבַדֵּרוּ
Dan. 4, 11. אתרו עפיה ובדרו אבבה

בְּדָרָה

פעל לש-עובר, ועכ״ו שמיש ותכיס [ויסע, לעבר ויין], ומכיכוכי בלבון הנמרק יבנם מקרן תוֹהא וּבֹהא, ובעבי בסי לבון שמיש וכיקום. וכן בנבקש, בכל לם לוקם שפקם קוסק וכוסק.

vrb. inusit.: desolatum, vacuum, vastum esse. Gemarice: חֲשִׁבָה הָאָרֶץ תּוֹהָא וּבֹהָא participialiter. Onqel. Gen. 1, 2. צְדֵיָא וְרֵיקַנְיָא. Bereshit-Rabba: רִישְׁבָה לָהּ אוֹתָהּ שְׁפָחָה תּוֹהָא וּבֹהָא.

בֹּהוּ

ג״כ כמו בְּהִי על משקל פרי, וקפתרון שמיש וקוכנכם ניקוות ונלים [ויסע־ סייע, לעעלסייע], ולקיו קסו.

n. m. (tanquam בְּהִי ad simil. formae פְּרִי): vastitas, inanitas, LXX: *ἀκατασκευαστός*, Aquila: *οὐδέν*, Symm: *ἀδιάκριτον.* Per imaginem Chagig. c. 2. vocatur: קוֹ־יָרוֹק *λευκὴ γράμμη* i. e. nihil, chaos informe.

Jes. 34, 11. תהו ואבני־בהו
וָבֹהוּ
Gn. 1, 2. והארץ היתה תהו ובהו
Jer. 4, 23. ותהו־תהו ובהו

בַּחַט

ג״כ למין שיש יקר, ולפי דעת סע׳ וקנים הוא לומרגדין [זמרגד], נעבני נסת נת׳ מין שיש לת עוב ויקר כ״ם, והוא שלבמסטעבר, לכן משרש סוד.

n. m. marmoris pretiosi, LXX: *σμαραγδίτης.* Qimchi confert arab. בלבט, quod est genus lapidis duri marmori simile. Alii alabastrum

בָּדָל

Gn. 2, 12. שם הבדלח ואבן השהם
Num. 11, 7. ועינו כעין הבדלח
בְּדֹל
ג״כ ולת נמצת מעכו כ״ת קסיתך בְּדֹל, עכ״ו ככף ופקת קיתן [אַסכיפּפּעל], וכקרת כן ע״ת דלילתו לעשה.

n. m., cujus nonnisi constructivus reperitur: lobus auris, a dependendo (syn. תָּנוּךְ), syriace בַּרְבָּא, samaritane רוּם; aram.: סְחוֹס. Graece: *λόβος, λόμα, λεπίς*, quare recte Al: *λοβὸς ὠτίου.*

constr.: בְּדֹל
Am. 3, 12. שתי כרעים או בדל־אזן
בְּדִיל

ג״כ וככיס בְּדִילִים, ומוק שם כנוי למתכת מה, נתכנת וכן וכקף נכול ועופרת ובוקפת, ובכלה שמוק מין לקב ומוק נפעילת [נין], וכן כמוזו קפעילת. הככיס כיעיה מיכי סוני נפעילת, נגמרת פתכיתת, משרש סוד.

n. m. stannum; LXX.: *κασσίτερος* (rabbinice et sanscritice: Kastira). Sunt, qui plumbum argento admixtum intelligant, quod in fornace seu catino inde scoriarum instar secernitur (הַבְּדִיל). Hieronymus stannum esse dicit, quod mixta et adulterata inter se metalla per ignem dissociet. At vero habet id vocabulum etiam nunc nonnihil mysterii.

Ez. 27, 12. בכסף ברזל בדיל ועופרת
הַבְּדִיל, וּבְדִיל
Ez. 22, 18. נחשת ובדיל וברזל
Ez. 22, 20. ועופרת ובדיל
Nu. 31, 22. את־הברזל ואת־העפרת
Zach. 4, 10. את־האבן הבדיל
pl. c. suff.: בְּדִילָיִךְ
Jes. 1, 25. ואסירה כל־בדיליך
K'tib: מִבְדָּלוֹת
שם כנוי, ומפתכון מקומות נבללות, מכפכים ונפרדים.

n. plur.: loca secreta; LXX: *ἀφορισθεῖσα.*

pl.: הַמִּבְדָּלוֹת Q'ri.
Jos. 16, 9. והערים המבדלות

בָּדַק

פעל לת-עובר, ועכ״ו כפי מכלם מערך מלבון שבור ונשבר ולנוץ [אַכנכי־כ״נ ויין], ושרש הפעל בָּדַק, נמלמפם לת״ו עם בֶּדֶק [לבון כלילה] ומקלב מוסב בָּדַק. ומוכלת הפעל סוס נלקמי משלם מוס, כלומר מקקת דבר, וכי מקר נרלמיתו כוס.

vrb. rar.: putridum, ruinosum esse, de aedibus male materiatis, a radice בֶּדֶק, comminuere, confringere. Hinc *aramaice:* inquirere, h. e., in partes minimas redigere, *rimari*, ut ait inter Latinos Posidonius.

בֶּדֶק

ג״כ נכנוי בְּדָקָה, עכ״ו משבור ומלבון [משם נוי־אַקלי־נע, אַכנכי־כ־נע], ונלקמי נדקק כמו וס, נמשלם נ״כ על דבר נלמי נלוות, כמו על ערות מלכן. ומכוון לקב כמו מכין, ר״ת נדקק דמ״ק וכדומה.

n. m., ruinosum, quod resarciri restituique oportet, in aedibus non bene materiatis vel vetustate attritis.

n. f. aram., cui geminum est בְּהֵלָה hebraicum.

בְּבָהִילוּ

Esr. 4, 23. אזלו בבהילו לירושלם

בְּהֵם

פעל לנ-עונר לסמ׳ סנף, ויקמרו סאדקדקים שהוא כמו בערבי נסס, לשון קמימת פה ולקימס [שומס ויין], או זיסים ניוון סמיס, נסלקף עס סמס [נרוממען], ולנ מתקוור לי, כי הפעל בערבי נרקם נויר שם. עי׳ נסמס.

vrb. non usit., quod interpretes olim dixerunt ex Arabico vel Aethiopico deducendum, ubi *bahama* est: mutum esse; alii verbum בָּהַם, strepere, subesse putaverunt. Verbum autem arabicum videtur secundarium, e nomine factum, altera explicatio linguae naturae non est consentanea.

בְּהֵמָה

ג״נ וסמיכות בְּהֵמַת, כמו שֶׁאֵלַת מן שאלה, וכרבוי בְּהֵמוֹת סמסך בְּהֵמוֹת. סלמון נעיר [פיעס], ומוס נעיר ניסיי נסמך אל קיס, שמוס נעיר שדס [ווילד-פיעס], ופעמים יתקבר עס לסן, יער, שדי, מדבר. ונגמרס במלס בְּהֵם, לציון קיס רועס נסמס, ותוקרי בְּהֵמֵיי וכדומס. ומלר לענין מדבר שלא נקלט שסדס נקלט, וסוכרי נסס שלא, נסלקף עס סנינן בלשונות ערב. עי׳ גז-מלין שלי.

n. f. bestia domestica, quae opponitur ferae (חַיָּה), jumenta, greges et omne omnino domesticum pecus, κτήνη. Gemarice: בָּהֵם pastor, בְּהֵמִי pastoralis, pastoritius. Videtur esse femininum nominis primitivi בָּהֵם, quod est sanscritosemiticum nulloque de verbo deducendum.

Gn. 1, 24.	בהמה ורמש
Gn. 6, 7. 7, 23.	מאדם עד־בהמה
Ex. 9, 25.	מאדם ועד־בהמה
Ex. 11, 5. 12, 29.	וכל בכור בהמה
Ex. 11, 7.	למאיש ועד־בהמה
Ex. 12, 12.	מאדם ועד־בהמה
Ex. 13, 12.	וכל־פטר שגר בהמה
Ex. 13, 15.	ועד־בכור בהמה
	אם־בהמה אם־איש לא
Ex. 19, 13.	יחיה
Ex. 22, 9.	וכל־בהמה לשמר
Ex. 22, 18.	כל־שכב עם־בהמה
Lev. 5, 2.	או בנבלת בהמה טמאה
Lev. 18, 23.	וכל־בהמה לא־תתן
Lev. 18, 23.	לפני בהמה לרבעה
	אשר תקרב אל־כל־
Lev. 20, 16.	בהמה
Lev. 24, 18.	ומכה נפש־בהמה
Lev. 24, 21.	ומכה בהמה ישלמנה
Lev. 27, 9.	ואם־בהמה אשר יקריבו
Lev. 27, 10.	ואם־חמר ימיר בהמה
Lev. 27, 11.	ואם כל־בהמה טמאה
Num. 3, 13.	עד־בהמה לי יהיו
Dt. 4, 17.	תבנית כל־בהמה
Dt. 14, 6.	וכל בהמה מפרסת
Dt. 27, 21.	ארור שכב עם־כל־בהמה
Jud. 20, 48.	מעיר מתם עד־בהמה
2 Chr. 32, 28.	וארות לכל־בהמה
Ps. 135, 8.	מאדם עד־בהמה
Ps. 148, 10.	החיה וכל־בהמה
Eccl. 3, 18.	ולראות שהם־בהמה
Jer. 9, 9.	מעוף השמים ועד־בהמה
Jer. 31, 27.	זרע אדם וזרע בהמה
Jer. 33, 10.	מאין אדם ומאין בהמה
Jer. 33, 10	ומאין יושב ומאין בהמה
Jer. 33, 12.	ועד־בהמה
Jer. 50, 3.	מאדם ועד־בהמה
Jer. 51, 62.	למאדם ועד־בהמה
Ez. 29, 11.	ורגל בהמה
Ez. 32, 13.	ופרסות בהמה לא תדלחם
Joel 1, 18.	מה־נאנחה בהמה
	וּבְהֵמָה
Lev. 27, 28.	מאדם ובהמה
2 Chr. 32, 28.	לכל־בהמה ובהמה
Neh. 2, 12.	ובהמה אין עמי
Ps. 36, 7.	אדם ובהמה תושיע יי׳
Jer. 32, 43.	מאין אדם ובהמה
	והשבית ממנה אדם
Jer. 36, 29.	ובהמה
Ez. 8, 10.	רמש ובהמה שקץ
	והכרתי ממנה אדם
Ez. 14, 12. 17. 25, 13.	ובהמה
	להכרית ממנה אדם
Ez. 14, 19. 21.	ובהמה
Ez. 29, 8.	והכרתי ממך אדם ובהמה
	והרבתי עליכם אדם
Ez. 36, 11.	ובהמה
Jon. 4, 11.	ובהמה רבה
Zeph. 1, 3.	אסף אדם ובהמה
Zach. 2, 8.	אדם ובהמה בתוכה
	הַבְּהֵמָה
Gn. 1, 25.	ואת־הבהמה למינה
	לכל־הבהמה ולעוף
Gn. 2, 20.	השמים
Gn. 3, 14.	ארור אתה מכל־הבהמה
Gn. 6, 20.	ומן־הבהמה למינה
Gn. 7, 2.	מכל הבהמה הטהורה
Gn. 7, 2	ומן־הבהמה אשר לא טהרה
Gn. 7, 8.	מן־הבהמה הטהורה
Gn. 7, 8.	ומן־הבהמה אשר אינה
Gn. 7, 14.	וכל־הבהמה למינה
Gn. 8, 1.	ואת־כל־הבהמה אשר אתו
Gn. 8, 20.	ויקח מכל הבהמה
Gn. 47, 18.	ומקנה הבהמה אל־אדני
	והיה על־האדם ועל־
Ex. 9, 9.	הבהמה
Ex. 9, 22.	על־האדם ועל־הבהמה
Lev. 1, 2.	מן־הבהמה מן־הבקר
Lev. 7, 25.	מן־הבהמה אשר יקריב
	מכל־הבהמה אשר על־
Lev. 11, 2.	הארץ
Lev. 11, 26.	לכל־הבהמה אשר הוא
Lev. 11, 39.	וכי ימות מן־הבהמה
	זאת תורת הבהמה
Lev. 11, 46.	והעוף
Lev. 20, 15.	ואת־הבהמה תהרגו
Lev. 20, 16.	האשה ואת־הבהמה
Lev. 20, 25.	בין־הבהמה הטהרה
Lev. 27, 11.	והעמיד את־הבהמה
Num. 31, 47.	מן־האדם ומן־הבהמה
Dt. 2, 35.	רק הבהמה בזזנו לנו
Dt. 3, 7.	וכל־הבהמה ושלל הערים
Dt. 14, 4.	זאת הבהמה אשר תאכלו
Jos. 8, 27.	רק הבהמה ושלל העיר
1 Reg. 5, 13.	וידבר על־הבהמה
1 Reg. 18, 5.	ולוא נכרית מן־הבהמה
Neh. 2, 12.	הבהמה אשר אני רכב
Eccl. 3, 19.	ומקרה הבהמה
Eccl. 3, 19	ומותר האדם מן־הבהמה
Eccl. 3, 21.	ורוח הבהמה
Jer. 7, 20.	על־האדם ועל־הבהמה
	ואת־האדם ואת
Jer. 21, 6. 27, 5.	הבהמה
Ez. 44, 31.	מן־העוף ומן־הבהמה
Hag. 1, 11.	ועל־האדם ועל־הבהמה
Zach. 8, 10.	ושכר הבהמה אינה
Zach. 14, 15.	והחמור וכל־הבהמה
	וַהַבְּהֵמָה
Ex. 9, 19.	כל־האדם והבהמה
Dt. 20, 14.	הנשים והטף והבהמה
Jos. 11, 14.	והבהמה בזזו להם
Jon. 3, 7. 8.	האדם והבהמה
	מֵהַבְּהֵמָה
1 Reg. 18, 5.	ולוא נכרית מן הבהמה
	בִּבְהֵמָה
Lev. 7, 21.	אר בבהמה טמאה
Lev. 20, 15.	שכבתו בבהמה
Lev. 27, 10.	בהמה בבהמה
Lev. 27, 26.	אשר יבכר לי׳ בבהמה
	בַּבְּהֵמָה
Gn. 9, 10.	בעוף בבהמה
Lev. 11, 3.	בבהמה אתה תאכלו
Lev. 20, 25.	בבהמה ובעוף
Lev. 27, 27.	ואם בבהמה הטמאה
Dt. 14, 6.	בבהמה אתה תאכלו
Prv. 30, 30.	ליש גבור בבהמה
	וּבַבְּהֵמָה
Gn. 1, 26.	ובבהמה ובכל־הארץ
Gn. 7, 21.	בעוף ובבהמה ובחיה
	בעוף ובבהמה ובכל־
Gn. 8, 17.	הרמש
Ex. 8, 13. 14.	הכנם באדם ובבהמה
Ex. 9, 10.	פרח באדם ובבהמה
Ex. 13, 2.	באדם ובבהמה לי הוא
Num. 31, 11. 26.	באדם ובבהמה
Esr. 1, 4.	וברכוש ובבהמה
Esr. 1, 6.	ובבהמה ובמגדנות
	כַּבְּהֵמָה
Job. 18, 3.	מדוע נחשבנו כבהמה
Jes. 63, 14.	כבהמה בבקעה תרד
	לִבְהֵמָה
Neh. 2, 14.	ואין־מקום לבהמה
Ps. 104, 14.	מצמיח חציר לבהמה
	לִבְהֵמָה
Ps. 147, 9.	נותן לבהמה לחמה
	וְלִבְהֵמָה
Lev. 7, 26.	לעוף ולבהמה
2 Reg. 3, 9.	ולבהמה אשר ברגליהם
Jes. 46, 1.	עצביהם לחיה ולבהמה
	בְּהֶמַת constr.:
Num. 3, 41.	ואת בהמת הלוים
Nu. 3, 45	בהמת הלוים תחת בהמתם
Jes. 18, 6.	וכל־בהמת הארץ
Jer. 15, 3.	ואת־בהמת הארץ
	בִּבְהֶמַת constr.:
Num. 3, 41.	בבהמת בני ישראל
	וּבִבְהֶמַת constr.:
Dt. 28, 26.	ולבהמת הארץ
1 Sam. 17, 44.	ולבהמת השדה
Jes. 18, 6.	ולבהמת הארץ
	לעוף השמים ולבהמת
Jer. 7, 33. 16, 4. 19, 7. 34, 20.	הארץ
	cum suff.: בְּהֶמְתֵּנוּ
Num. 32, 26.	מקנינו וכל־בהמתנו
	וּבְהֶמְתֵּנוּ
Neh. 10, 37.	בכרות בנינו ובהמתנו
	וּבִבְהֶמְתֵּנוּ
Neh. 9, 37.	ובבהמתנו כרצונם
	לִבְהֶמְתֵּנוּ
Jos. 21, 2.	מגרשיהן לבהמתנו
	c. suff.: בְּהֶמְתֵּךָ p. תֶּךָ
Lev. 19, 19.	בהמתך לא־תרביע
Dt. 5, 14.	וחמרך וכל־בהמתך
Dt. 28, 11.	ובפרי בהמתך
Dt. 28, 51.	ואכל פרי בהמתך
Dt. 30, 9.	בפרי בטנך ובפרי בהמתך
	וּבְהֶמְתֶּךָ
Ex. 20, 10.	ואמתך ובהמתך
	וּבִבְהֶמְתֶּךָ
Dt. 7, 14.	עקר ועקרה ובבהמתך
	לִבְהֶמְתֶּךָ
Dt. 11, 15.	עשב בשדך לבהמתך
	וְלִבְהֶמְתֶּךָ
Lev. 25, 7.	ולבהמתך ולחיה
	cum suff.: בְּהֶמְתָּם
Lev. 26, 22.	והכריתה את־בהמתכם
	cum suff.: וּבְהֶמְתָּם
2 Reg. 3, 17.	אתם ומקניכם ובהמתכם
	בְּהֶמְתּוֹ
Gn. 36, 6.	ואת־מקנהו ואת־כל־ בהמתו
Prv. 12, 10.	יודע צדיק נפש בהמתו
	בְּהֶמְתָּהּ
Dt. 13, 16.	ואת־בהמתה לפי־חרב
Ez. 32, 13	והאבדתי את־כל־בהמתה
	וּבְהֶמְתָּהּ
Jos. 8, 2.	רק־שללה ובהמתה
	בְּהֶמְתָּם
Gn. 34, 23.	וכל־בהמתם הלוא לנו הם
Num. 3, 45.	תחת בהמתם
	וּבְהֶמְתָּם
Ps. 107, 38.	ובהמתם לא ימעיט
	לִבְהֶמְתָּם
Num. 35, 3.	לבהמתם ולרכשם
	בְּהֵמוֹת, בְּהֶמוֹת pl.:
Dt. 32, 24.	ושן־בהמת אשלח־בם
Job. 12, 7.	שאל־נא בהמות ותרך
Ps. 50, 10.	בהמות בהררי־אלף
Ps. 73, 22.	בהמות הייתי עמך
Jer. 12, 4.	ספתה בהמות ועוף
Hab. 2, 17.	ושד בהמות יחיתן
	בַּבְּהֵמוֹת pl.:
Ps. 49, 13. 21.	נמשל כבהמות
	בְּהֵמוֹת constr.:
Ps. 8, 8.	וגם בהמות שדי
Jes. 30, 6.	משא בהמות נגב
Joel 1, 20.	גם־בהמות שדה
Joel 3, 23.	אל תיראו בהמות שדי
	בְּהֵמוֹת constr.:
Mich. 5, 7.	כאריה בבהמות יער
	מִבְּהֵמוֹת constr.:
Job. 35, 11.	מלפנו מבהמות ארץ
	בְּהֵמוֹת

ג״נ יקיד ומלרי סוף ומקיסל. פתכונו לפי דקדוק סלשון נשפת נפתיק קיק סיס כמל סוס-שיקוד [כילפֿפֿערד]. ולפלר כסנדס מן נסמות וכוף דשור סכור [עלוליס לנוייתן ועוד כוכב רמוקף; ודק נקד כי סניך ועניד קכנוקף; נקכנוסי מכנף נסמות נרכוקף; יקדמ כון לקכליס כלולי נגכוקף] מין ג״ך לכתן.

n. m. sing. aegyptiacum s. opticum, bellua aquatilis, hippopotamus, ἵππος τοῦ Νείλου (Achilles Tatius libr. IV). Neque plurale est neque cum superiori origine cohaeret. Forma assimilatum est hebraicis חֲמוֹת, אֲחוֹת

Job. 40, 15. הנה־נא בהמות אשר־ עשיתי

בָּהֵן

פעל לנ-עונר, ונערני נסס [נמ׳] לשון קיוס ונניס, וכי קיוס שס קנבע נתלמודי, ולנ נמיכ לי סתנוכות סוסף.

vrb. inus. (= בָּהַם): obturare claudere, cf. קְמִיצָה, nomen digiti talmudicum (וְאֶצְבַּע, אֶמָּה, חֲמִיצָה, זֶרֶת, גֹּדֶל).

בֹּהֶן

ג״כ סכנוי בְּהוֹנִית, נסתכוללות סקוכס. פתכונו שס קנבע וסוף סגולל [דויס, לְחָתוֹפ-יכנעך], נסקשר עס יד וכגל, ונערני תמוך זס בָּהֵם וכשוסכוכית בְּהוֹן. ושמוף קנבעוף כיל סמס: קנבע, קמה, קיוס, זרת, גוכל. ונערני סוכשלה ג״כ לל גוכל סכגל

n. f. (*pl.* בְּהֹנוֹת promota vocali),

pollex, rabbinice גִּדֵּל, graece ὁ ἀντιδάκτυλος, ἀντίχειρ, μέγας, aramaice: אֶלְיוֹן, et de manus et de pedis pollice. Arabice: بُهْم, samaritice: בְּהוֹן

Ex. 29, 20. ועל־בהן ידם הימנית
Ex. 29, 20. ועל־בהן רגלם הימנית
Lev. 8, 23. ועל־בהן ידו הימנית 14, 14. 17. 25. 28.
Lev. 8, 23. ועל־בהן רגלו הימנית 14, 14. 17. 25. 28.
Lev. 8, 24. ועל־בהן ידם הימנית
Lev. 8, 24. ועל־בהן רגלם הימנית
constr. pl.: בְּהֹנוֹת
Jud. 1, 6. ויקצצו את־בהנות ידיו
Jud. 1, 7. בהנות ידיהם ורגליהם

בָּחַק

פעל לק-עובר, ועניניו נכיסס וסיכס [גלאַכעמען], ומוסף שרשו גם בשפתי מערב. נתקנוס סמפעל אַבְּחֵק, וכנומק יודע מונסק, נקי נאב נסקי, כלומר נתקנוס שס"ג: נסיק נלוקיסק וכדומס.

verb. inusitatum: lucere, splendere, etiam linguarum sanscriticarum commune, targumice Afel: אַבְּחֵק, gemarice: מוּבְחָק illustris, בְּחֵק pro בְּחָקִי et multimodis aliter.

בְּהַק

ש"ז נכוי לבנע לבן, ונתקנוס גם תמור נסרת, וכן תקנתו סע' זקניס. וכמלת תוסך מוס כנגזק בְּהָקָהּ וכדומס.

n. m. solitarium, macula coloris candidi (Hieron.), unde adjectivum gemaricum: בְּהַקָּא. Onq. בְּהַקְּתָא. Hierosolym. alter: צְהַר. LXX: ἀφυς h. e. vitiligo alba, alius ἀλφωπεκία (חֲלֵי הַשּׁוּעָל).

Lev. 13, 39. בהק הוא פרח בעור

בָּחַר

פעל לק-עובר, נמכוון בָּחַק, וכן נסכיס כמעע לגוכותיסס

verb. non usitat., ejusdem, qua בָּחַק, potestatis.

בָּהִיר

תוספ' מן נסר וידוע. ונתקנוס ידוע בְּהִיר, בְּהִירָה.

adj. a verbo בָּהַר: illustris, praecellens, LXX: *τηλαυγής.*

Job. 37, 21. בהיר הוא בשחקים

בַּהֶרֶת

ש"נ סכנוי בָּהֶרֶת, פתכונו כמו בְּהַק, נסכנלל לנסקי, לומר מין נגע לו כתס לנן על סעור, וכן נתקנוס.

n. f. pl. בֶּהָרוֹת: papula alba, LXX: αὔγασμα, τηλαύγημα, αὐγάζον. *Albaras*, vitiligo apud *Ibn-Sinam.*

Lev. 13, 2. שאת או־ספחת או בהרת
Lev. 13, 4. ואם־בהרת לבנה הוא
Lev. 13, 19. 24. בהרת לבנה אדמדמת

בַּבֶּהָרֶת

תחתיה תעמד
Lev. 13, 23. 28. הבהרת

בַּבֶּהָרֶת

Lev. 13, 25. שער לבן בבהרת
Lev. 13, 26. והנה אין־בבהרת

וְלַבֶּהָרֶת

Lev. 14, 56 ולשאת ולספחת ולבהרת

pl.: בָּהָרֹת

Lev. 13, 38. בהרת בהרת לבנת
Lev. 13, 39. בהרת כהות לבנת

בּוֹא

פעל נוד רכ סלוכך, עניניו נכיסס נסכנ [לייכנעסען], והפוכו ילק. מצלות מפעל רנוק, וידוע' מסגוכס. תקוכות מזכס כמלק נגב נצפתי מערב.

verb. intrans. sanscrito-semiticum, usu amplissimum: introire, intrare, (opp. יָצָא), quod et proprie et translate multifariam dicitur. LXX: ἥκειν, ἔρχεσθαι, παρεῖναι, γενέσθαι, συμβῆναι, ἐπιβαίνειν, ἐπέρχεσθαι, εἰσελθεῖν (עָרַב, concumbere), συνοικεῖν (אֶל־), προβεβηκέναι; Hif. ἀγαγεῖν, ἐνεγκεῖν, εἰσενεγκεῖν; Hof. ἀπενεχθῆναι.

בָּא

3 perf.:

Gn. 6, 13. קץ כל־בשר בא לפני
Gn. 7, 13. בעצם היום הזה בא נח
Gn. 14, 5. בא כדרלעמר והמלכים
Gn. 19, 9. האחד בא־לגור
Gn. 19, 23. ולוט בא צערה
Gn. 24, 1. ואברהם זקן בא בימים
Gn. 24, 62. ויצחק בא מבוא
Gn. 27, 30. ועשו אחיו בא מצידו
Gn. 27, 35. בא אחיך במרמה
Gn. 28, 11. וילן שם כי־בא השמש
Gn. 37, 23. כאשר־בא יוסף אל־אחיו
Gn. 39, 14. בא אלי לשכב עמי
Gn. 39, 17. בא אלי העבד העברי
Gn. 43, 23. כספכם בא אלי
Ex. 15, 19. כי בא סוס פרעה
Ex. 20, 20. בא האלהים
Ex. 22, 14. אם־שכיר הוא בא בשכרו
Nu. 14, 24. אל־הארץ אשר־בא שמה
Dt. 33, 2. ויאמר יי מסיני בא
Jos. 13, 1. 23, 1. ויהושע זקן בא בימים
Jos. 23, 15. והיה כאשר־בא עליכם
Jud. 3, 20. ואהוד בא אליו
Jud. 6, 19. וגדעון באויעש גדי־עזים
Jud. 9, 37. וראש־אחד בא
Jud. 13, 6. איש האלהים בא אלי
Jud. 13, 10. האיש אשר־בא ביום אלי
Jud. 15, 14. הוא־בא עד־לחי
Jud. 16, 2. לעזתים לאמר בא שמשון
Jud. 19, 16 בא מן־מעשהו
את־האיש אשר־בא אל־
Jud. 19, 22. ביתך
אשר־בא האיש הזה אל־
Jud. 19, 23. ביתי
Jud. 21, 8. והנה לא בא־איש
1 Sam. 4, 6. כי ארון יי בא אל־המחנה
1 Sam. 4, 7. בא אלהים אל־המחנה
1 Sam. 9, 12. כי היום בא לעיר
1 S. 11, 5. והנה שאול בא אחרי הבקר
1 Sam. 12, 8. כאשר־בא יעקב מצרים
1 S. 12, 12. מלך בני־עמון בא עליכם
1 Sam. 13, 8. ולא־בא שמואל הגלגל
1 Sam. 15, 12. בא־שאול הכרמלה
1 Sam. 17, 12. זקן בא באנשים
1 Sam. 20, 27. מדוע לא־בא בן־ישי
1 Sam. 20, 29 לא־בא אל־שלחן המלך
1 Sam. 23, 7. כי־בא דוד קעילה
1 S. 23, 27 ומלאך בא אל־שאול לאמר
כי בא שאול אחריו
1 Sam. 26, 3. המדברה
1 S. 26, 4 וידע כי־בא שאול אל־נכון
1 Sam. 26, 15. כי־בא אחד העם
2 Sam. 3, 23. בא־אבנר בן־נר
2 Sam. 3, 25. כי לפתתך בא
2 Sam. 15, 32. ויהי דוד בא עד־הראש
2 Sam. 16, 16 כאשר־בא חושי הארכי
2 Sam. 17, 24. ודוד בא מחנימה
2 Sam. 17, 25. אשר־בא אל־אביגל
2 Sam. 19, 12. ודבר כל־ישראל בא
2 Sam. 19, 16. בא הגלגלה
2 S. 19, 25. עד־היום אשר־בא בשלום
2 Sam. 19, 26. ויהי כי־בא ירושלם
2 S. 19, 31 אחרי אשר־בא אדני המלך
2 Sam. 20, 3. ואליהם לא־בא
2 Sam. 20, 8. ועמשא בא לפניהם
2 Sam. 23, 19. ועד־השלשה לא־בא
2 Sam. 23, 23. ואל־השלשה לא־בא
2 Sam. 24, 21. מדוע בא אדני־המלך
1 Reg. 1, 1. והמלך דוד זקן בא בימים
1 Reg. 1, 22. ונתן הנביא בא
יונתן בן־אביתר הכהן
1 Reg. 1, 42. בא
לא בא כבשם ההוא עוד
1 Reg. 10, 10. לרב
1 Reg. 10, 12. לא־בא כן עצי אלמגים
אשר־בא לשלמה בשנה
1 Reg. 10, 14. אחת
1 Reg. 12, 1. כי שכם בא כל־ישראל
והנה איש אלהים בא
1 Reg. 13, 1. מיהודה
בדרך אשר בא בה אל־בית־
1 Reg. 13, 10. אל
איש האלהים אשר־בא
1 Reg. 13, 12. מיהודה
1 Reg. 13, 21 אשר־בא מיהודה לאמר
2 Reg. 4, 1. והנשה בא לקחת
וגם־בא אל־הארץ שבע
שנים
2 Reg. 8, 1. בא איש האלהים
2 Reg. 8, 7. מדוע בא־המשגע הזה
2 Reg. 9, 11. בא־המלאך עד־הם ולא־
שב
2 Reg. 9, 18. בא ער־עליהם ולא־שב
2 Reg. 9, 20. ויהוא בא בשער
2 Reg. 9, 31. ולא־נשאר איש אשר לא־
בא
2 Reg. 10, 21. בא פול מלך־אשור על־
הארץ
2 Reg. 15, 19. בא תגלת פלאסר
2 Reg. 15, 29. איש־האלהים אשר־בא
מיהודה
2 Reg. 23, 17. הנביא אשר־בא משמרון
2 Rg. 23, 18 בא נבוכד נאצר מלך־בבל
2 Rg. 25, 1. בא נבוזראדן רב־טבחים
2 Reg. 25, 8. בא ישמעאל בן־נתניה
2 Reg. 25, 25. ואחר בא חצרון
1 Chr. 2, 21. ועד־השלשה לא בא
1 Chr. 11, 21. ואל־השלשה לא־בא
1 Chr. 11, 25. בא עד־עיר דויד
1 Chr. 15, 29. כי־בא לשפוט את־
הארץ
1 Chr. 16, 33. אשר־בא לשלמה בשנה
2 Chr. 9, 13. אחת
2 Chr. 12, 5. ושמעיה הנביא בא
ובעת ההיא בא חנני
2 Chr. 16, 7. הראה
2 Chr. 20, 24. ויהודה בא על־המצפה
2 Chr. 25, 7. ואיש האלהים בא אליו
2 Chr. 25, 10. להגדוד אשר־בא אליו
2 Chr. 27, 2. רק לא־בא אל־היכל יי
2 Chr. 32, 1. בא סנחריב מלך־אשור
ויראו יחזקיהו כי־בא
2 Chr. 32, 2. סנחריב
2 Chr. 32, 26. ולא־בא עליהם קצף יי
Esr. 7, 9. בא אל־ירושלם
אשר־בא אדם לבקש
Neh. 2, 10. טובה
Esth. 6, 4. והמן בא לחצר
Esth. 8, 1. ומרדכי בא לפני המלך
Esth. 9, 11. בא מספר ההרוגים
Job. 1, 14. ומלאך בא אל־איוב
Ps. 41, 7. ואם־בא לראות
Ps. 51, 2. כאשר־בא אל־בת־שבע
Ps. 52, 2. בא דוג אל־בית
Ps. 96, 13. כי בא כי בא לשפט
Ps. 98, 9. לפני־יי כי־בא
Ps. 102, 14. כי־בא מועד
Prv. 11, 2. בא זדון ויבא קלון
Eccl. 6, 4. כי־בהבל בא
Jes. 10, 28. בא על־עית
Jes. 13, 9. יום־יי בא
Jes. 14, 31. מצפון עשן בא
Jes. 30, 27. שם־יי בא ממרחק
Jes. 37, 34. בדרך אשר־בא בה ישוב
Jes. 60, 1. קומי אורי כי־בא אורך
Jer. 9, 20. בא בארמנותינו
Jer. 15, 9. באָה שמשה
Jer. 25, 31. בא שאון עד־קצה הארץ
Jer. 37, 4. וירמיהו בא
כי בא ירמיהו אל־בית
Jer. 37, 16. הבור
Jer. 39, 1. בא נבוכדראצר
Jer. 41, 1. בא ישמעאל בן־נתניה
Jer. 46, 20. קרץ מצפון בא בא
Jer. 46, 21. כי יום אידם בא עליהם
ומשפט בא אל־ארץ
Jer. 48, 21. המישר
כי בא עליה על־בבל
Jer. 51, 56. שודד
Jer. 52, 4. בא נבוכדראצר מלך־בבל
Jer. 52, 12. כא נבוזראדן רב־טבחים
Thr. 4, 18. כי־בא קצנו
Ez. 4, 14. ולא־בא בפי בשר פגול
Ez. 7, 2. קץ בא הקץ
Ez. 7, 6. קץ בא בא הקץ הקיץ אליך
Ez. 7, 12. בא העת הגיע היום
Ez. 7, 25. קפדה בא
Ez. 14, 4. בה ברב גלוליו
Ez. 17, 3. בא אל־הלבנון
Ez. 21, 30 אשר־בא יומו בעת עון קץ
Ez. 21, 34. אשר־בא יומם
Ez. 33, 21. באראלי הפליט
Ez. 43, 2. כבוד אלהי ישראל בא
Ez. 43, 4. וכבור יי בא אל־הבית
Ez. 44, 2. אלהי ישראל בא בר
Ez. 46, 9. השער אשר־בא בר
Dan. 1, 1. בא נבוכדנצר מלך־בבל
Dan. 10, 3. ובשר ויין לא־בא אל־פי
אחד השרים הראשנים
Dan. 10, 13. בא
Dan. 10, 20. שר־יון בא
Joel 2, 1. כי־בא יום־יי
Am. 8, 2. בא הקץ אל־עמי
Hag. 2, 16. בא אל־ערמת עשרים
Hag. 2, 16. בא אל־היקב
Zach. 14, 1. הנה יום־בא ליי
Mal. 3, 1. הנה־בא אמר יי צבאות

וּבָא

3 perf.:

Lev. 13, 16. ובא אל־הכהן
Lev. 14, 35. ובא אשר־לו הבית
Lev. 14, 44. ובא הכהן וראה
Lev. 15, 14. ובא לפני יי
Lev. 16, 23. ובא אהרן אל־אהל
Lev. 22, 7. ובא השמש וטהר
Lev. 25, 25. ובא גאלו הקרב אליו
Num. 4, 5. ובא אהרן ובניו
Dt. 13, 3. ובא האות והמופת
Dt. 14, 29. ובא הלוי כי אין־לו חלק
Dt. 18, 6. ובא בכל־אות נפשו
Dt. 22, 13. ובא אליה ושנאה
Jos. 20, 6. ובא אל עירו ואל־ביתו
1 Sam. 2, 13. 15. ובא נער הכהן
1 Sam. 17, 34. ובא האריו ואת־הדוב
2 Sam. 12, 16. ובא ולן ושכב ארצה
2 Sam. 13, 5. ובא אביך לראותך
2 S. 16, 5 ובא המלך דוד עד־בחורים
1 Reg. 1, 35. ובא וישב על־כסאי
1 Reg. 8, 31. ובא אלה לפני מזבחך
1 Reg. 8, 41. ובא מארץ רחוקה
1 Reg. 8, 42. ובא והתפלל אל־הבית
2 Reg. 18, 21. ובא בכפו ונקבה
2 Chr. 6, 22. ובא אלה לפני מזבחך
2 Chr. 6, 32. ובא מארץ רחוקה
2 Chr. 24, 11. ובא סופר המלך
Esth. 5, 14. ובא עם־המלך
Prv. 6, 11. ובא־כמהלך ראשך

בוא
Prv. 18, 17. בָּא רעהו וחקרו קי׳
Prv. 24, 34. ובא־מתהלך רישך
Eccl. 1, 5. ובא השמש
Eccl. 9, 14. ובא־אליה מלך גדול
Jes. 16, 12. ובא אל־מקדשו
Jes. 19, 1. ובא מצרים
Jes. 19, 23. ובא אשור במצרים
Jes. 36, 6. ובא בכפו ונקבה
Jes. 47, 11. ובא עליך רעה
Jes. 59, 20. ובא לציון גואל
ובאה והכה את־ארץ מצרים
Jer. 43, 11.
Jer. 51, 46. ובא בשנה השמועה
Ez. 14, 4. ובא אל־הנביא אני י׳ה
Ez. 14, 7. ובא אל־הנביא לדרש
Ez. 41, 3. ובא לפנימה
Ez. 46, 2. ובא הנשיא דרך אולם
ובא במלכות מלך הנגב
Dan. 11, 9.
Dan. 11, 10. ובא בוא ושטף ועבר
Dan. 11, 21. ובא בשלוה
Dan. 11, 29. ובא בנגב
Dan. 11, 40. ובא בארצות
Dan. 11, 41. ובא בארץ הצבי
Dan. 11, 45. ובא עד־קצו
Am. 5, 19. ובא הבית
Zach. 14, 5. ובא י׳ה אלהי
3 *perf.:* שָׁבָא
Eccl. 5, 15. כל־עמת שבא כן ילך
Eccl. 11, 8. כל־שבא הבל
3 *perf.:* כְּשֶׁבָּא
Eccl. 5, 14. ישוב ללכת כשבא
3 *perf. c. hint.:* הַבָּא
1 Sam. 10, 22. הבא עוד הלם
3 *perf. fem.:* בָּאָה
Gn. 15, 17. ויהי השמש באה
Gn. 29, 9. ורחל באה עם־הצאן
Gn. 42, 21. על־כן באה אלינו
Ex. 3, 9. צעקת בני־ישראל באה אלי
Num. 32, 19. כי באה נחלתנו
1 Sam. 9, 16. כי באה צעקתו אלי
2 S. 2, 24. והשמש באה והמה באו
2 Sam. 13, 30. והשמעה באה
2 Sam. 19, 8. מכל־הרעה אשר־באה
1 Reg. 2, 28. והשמעה באה עד־יואב
Ruth 3, 14. כי־באה האשה הגרן
2 Chr. 8, 11. אשר־באה אליהם
Job. 1, 19. רוח גדולה באה
Ps. 105, 18. ברזל באה נפשו
Jer. 47, 5. באה קרחה אל־עזה
Ez. 7, 7. באה הצפירה
Ez. 39, 8. הנה באה ונהיתה
Dan. 9, 13. כל־הרעה הזאת באה
Mich. 1, 9. כי־באה עד־יהודה
Mich. 7, 4. פקדתך באה
Zach. 14, 18. לא־תעלה ולא באה
3 *prf. fem.:* וּבָאָה
Jer. 51, 33. ובאה עת־הקציר לה
Ez. 30, 4. ובאה חרב במצרים
ובאה השמש על־הנביאים
Mich. 3, 6.
Mich. 4, 8. ובאה הממשלה
Zach. 5, 4. ובאה אל־בית הגנב
cum suff.: בָּאָתְנוּ
Ps. 44, 18. כל־זאת באתנו
2 *prf.:* בָּאתָ
Jos. 13, 1. זקנת באת בימים
Jud. 11, 12. מה־לי ולך כי־באת אלי
1 S. 13, 11. ואתה לא־באת למועד
1 Reg. 13, 14. אשר־באת מיהודה
באת אלי להזכיר את־עוני
1 Reg. 17, 18.
2 Reg. 19, 28. בדרך אשר־באת בה
Prv. 6, 3. כי באת בכף־רעך
Jes. 37, 29. בדרך אשר־באת בה
בָּאתָה
2 Sam. 3, 7. מדוע באתה אל־פילגש
וּבָאתָ
Gn. 6, 18. ובאת אל התבה
Ex. 3, 18. ובאת אתה וזקני ישראל
Dt. 6, 18. ובאת וירשת את־הארץ
Dt. 12, 5. לשכנו תדרשו ובאת שמה
Dt. 12, 26. ובאת אל־המקום
Dt. 17, 9. ובאת אל־הכהנים
Dt. 26, 3. ובאת אל־הכהן
1 Sam. 10, 3. ובאת עד־אלון תבור
1 Sam. 20, 19. ובאת אל־המקום
1 S. 22, 5. לך ובאת־לך ארץ יהודה
2 S. 5, 23. ובאת להם ממול לבכאים
ובאת ומשחת את־חזאל
1 Reg. 19, 15.
2 Reg. 9, 2. ובאת שמה וראה־שם
ובאת והקמתו מתוך אחיו
2 Reg. 9, 2.
1 Chr. 14, 14. ובאת להם ממול
Jer. 36, 6. ובאת אתה וקראת
Ez. 38, 15. ובאת ממקומך
Zach. 6, 10. ובאת אתה ביום ההוא
Zach. 6, 10. ובאת בית יאשיה
cum h interr.: הֲבָאתָ
Job. 38, 16. הבאת עד־נבכי־ים
Job. 38, 22. הבאת אל־אצרות שלג
2 *fem.:* בָּאת
Gn. 16, 8. אר־מזה באת ואנה תלכי
Ruth 2, 12. אשר־באת לחסות
2 *fem.:* וּבָאת, וּבָאתְ
Ruth 3, 4. ובאת וגלית מרגלותיו
2 Sam. 14, 3. ובאת אל־המלך
1 Reg. 14, 3. ובקבק דבש ובאת אליו
2 Reg. 4, 4. ובאת וסגרת הדלת
Mich. 4, 10. ובאת עד־בבל
1 *perf.:* בָּאתִי
Ex. 5, 23. ומאז באתי אל־פרעה
Num. 22, 38. הנה־באתי אליך עתה
Dt. 26, 3. כי־באתי אל־הארץ
Jos. 5, 14. שר־צבא־י׳ה עתה באתי
Jos. 23, 2. אני זקנתי באתי בימים
Jud. 20, 4. אשר לבנימן באתי
1 S. 16, 2. ואמרת לזבח לי׳ה באתי
1 S. 16, 5. לזבח לי׳ה באתי התקדשו
1 S. 14, 15. ועתה אשר־באתי לדבר
2 Sam. 14, 32. למה באתי מגשור
2 S. 19, 21. והנה־באתי היום ראשון
1 Reg. 10, 7. על אשר־באתי
2 Chr. 9, 6. עד אשר־באתי
Neh. 6, 10. ואני באתי בית שמעיה
Neh. 13, 6. באתי אל־המלך
Ps. 40, 8. אז אמרתי הנה־באתי
Ps. 69, 3. באתי במעמקי־מים
Cant. 5, 1. באתי לגני אחתי כלה
Jes. 50, 2. מדוע באתי ואין איש
Jer. 14, 18. ואם באתי העיר
Dan. 9, 23. ואני באתי להגיד
Dan. 10, 12. ואני באתי בדבריך
Dan. 10, 20. הידעת למה־באתי
וּבָאתִי
1 Reg. 17, 12. ובאתי ועשיתיהו לי
1 Reg. 18, 12. ובאתי להגיד לאחאב
Dan. 10, 14. ובאתי להבינך
3 *pl.:* בָּאוּ
Gn. 7, 9. שנים שנים באו אל־נח
Gn. 7, 16. מכל־בשר באו
איה האנשים אשר־באו
Gn. 19, 5. אליך
Gn. 19, 8. כי־על־כן באו בצל קרתי
Gn. 34, 7. ובני יעקב באו מן־השדה
Gn. 34, 27. באו על־החללים
Gn. 41, 21. כי־באו אל־קרבנה
Gn. 41, 57. וכל־הארץ באו מצרימה
Gn. 42, 10. ועבדיך באו לשבר־אכל
Gn. 45, 16. באו אחי יוסף
Gn. 46, 31. אשר בארצי־כנען באו אלי
Gn. 47, 1. באו מארץ כנען
Gn. 47, 5. אביך ואחיך באו אליך
Ex. 1, 1. איש וביתו באו
Ex. 5, 1. ואחר באו משה ואהרן
Ex. 19, 1. ביום הזה באו מדבר סיני
Num. 8, 22. ואחרי־כן באו הלוים
Num. 22, 20. לקרא לך באו האנשים
Dt. 32, 17. חדשים מקרב באו
Jos. 2, 2. הנה אנשים באו הנה
Jos. 2, 3. אשר־באו לביתך
Jos. 2, 3. לחפר את־כל־הארץ באו
Jos. 2, 4. כן באו אלי האנשים
מארץ רחוקה מאד באו
Jos. 9, 9. עבדיך
Jos. 23, 14. הכל באו לכם
Jud. 3, 24. והוא יצא ועבדיו באו
Jud. 5, 19. באו מלכים נלחמו
Jud. 5, 23. כי לא־באו לעזרת י׳ה
Jud. 11, 18. באו בגבול מואב
באו שמה לקחו את־
Jud. 18, 17. הפסל
Jud. 18, 18. ואלה באו בית מיכה
Ruth 1, 22. והמה באו בית לחם
1 Sam. 9, 5. המה באו בארץ צוף
1 S. 14, 25. וכל־הארץ באו ביער
ועבדי אדניך אשר־
1 Sam. 29, 10. באו אתך
2 S. 3, 23. באו ויגדו ליואב לאמר
2 S. 4, 6. והנה באו עד־תוך הבית
2 S. 5, 18. ופלשתים באו וינשטו
2 Sam. 13, 35. הנה בני־המלך באו
2 Sam. 13, 36. והנה בני־המלך באו
2 Sam. 15, 18. אשר־באו ברגלו מגת
2 S. 16, 15. באו ירושלם ואחיתפל אתו
1 Reg. 1, 47. וגם־באו עבדי המלך
2 Reg. 5, 22. הנה עתה זה באו אלי
2 Reg. 16, 6. וארמים באו אילת
2 Reg. 19, 3. כי־באו בנים עד־משבר
2 Reg. 20, 14. מארץ רחוקה באו
1 Chr. 12, 23. באו על־דויד חברונה
1 Chr. 12, 38. באו חברנה
1 Chr. 14, 9. ופלשתים באו ויפשטו
1 Chr. 19, 3. ולרגל הארץ באו
1 Chr. 19, 9. והמלכים אשר־באו לבדם
2 Chr. 10, 1. כי שכם באו כל־ישראל
2 Chr. 11, 16. באו ירושלם לזבוח לי׳ה
2 Chr. 12, 3. לעם אשר־באו עמו
2 Chr. 12, 11. באו הרצים
2 Chr. 20, 1. באו בני־מואב ובני עמון
2 Chr. 20, 4. מכל־ערי יהודה באו
באו שרי יהודה
2 Chr. 24, 17. וישתחוו
2 Chr. 24, 24. באו חיל ארם
2 Chr. 28, 17. ועוד אדומים באו
2 Chr. 29, 17. וביום שמונה לחדש באו
Esr. 2, 2. אשר־באו עם־זרובבל
Neh. 4, 6. ויהי כאשר־באו היהודים
Neh. 13, 21. לא באו בשבת
Job. 6, 20. באו עדיה ויחפרו
Ps. 69, 2. באו מים עד־נפש
Ps. 79, 1. באו גוים בנחלתך
Jes. 7, 17. ימים אשר לא־באו
Jes. 37, 3. כי־באו בנים עד־משבר
Jes. 39, 3. באו אלי מבבל
Jes. 42, 9. הראשנות הנה־באו
Jes. 47, 9. כתמם באו עליך
Jes. 49, 18. 60, 4. כלם נקבצו באו־לך
Jer. 4, 29. באו בעבים
Jer. 12, 12. באו שדדים
Jer. 14, 3. באו על־גבים
Jer. 32, 24. הנה הסללות באו העיר
Jer. 34, 10. אשר־באו בברית
Jer. 40, 13. באו אל־גדליהו
Jer. 46, 22. ובקרדמות באו לה
Jer. 49, 9. אם־בצרים באו לך
באו זרים על־מקדשו
Jer. 51, 51. בית י׳ה
Thr. 1, 10. גוים באו מקדשה
Ez. 11, 16. בארצות אשר־באו שם
Ez. 12, 16. בגוים אשר־באו שם
Ez. 20, 1. באו אנשים מזקני ישראל
Ez. 36, 20. הגוים אשר־באו שם
Ez. 36, 21. בגוים אשר־באו שמה
Ez. 47, 9. באו שמה המים
Hos. 9, 7. באו ימי הפקדה
Hos. 9, 7. באו ימי השלם
Hos. 9, 10. באו בעל־פעור
Obad. 1, 5. אם־גנבים באו־לך
Obad. 1, 5. אם־בצרים באו לך
Obad. 1, 11. ונכרים באו שערו
Zach. 6, 10. אשר־באו מבבל
3 *pl.:* בָּאוּ
Jer. 27, 18. לבלתי־באו הכלים
3 *pl.:* וּבָאוּ
Eccl. 8, 10. רשעים קברים ובאו
3 *pl.:* וּבָאוּ
Ex. 7, 28. ועלו ובאו בביתך
Num. 5, 22. ובאו המים המארירים ובאו בה המים
Num. 5, 24. 27. המארירים
Dt. 28, 2. ובאו עליך כל־הברכות
Dt. 28, 15. 45. ובאו עליך כל־הקללות
Jud. 6, 5. ובאו כדי־ארבה לרב
2 Chr. 6, 32. ובאו והתפללו
Jes. 2, 19. ובאו במערות
Jes. 7, 19. ובאו ונחו כלם ובאו האבדים בארץ אשור
Jes. 27, 13.
Jes. 35, 10. 51, 11. ובאו ציון ברנה
Jes. 66, 18. ובאו וראו את־כבודי
Jer. 1, 15. ובאו ונתנו איש כסאו
Jer. 17, 25. ובאו בשערי העיר
Jer. 17, 26. ובאו מערי־יהודה
Jer. 22, 4. ובאו בשערי הבית הזה
Jer. 31, 12. ובאו ורננו
Jer. 32, 29. ובאו הכשדים
Jer. 38, 25. ובאו אליך ואמרו
Ez. 7, 22. ובאו־בה פריצים
Ez. 11, 18. ובאו שמה והסירו
Ez. 23, 24. ובאו עליך חנן
Ez. 47, 8. ובאו הימה
Dan. 11, 30. ובאו בו ציים
Am. 6, 1. ובאו להם בית ישראל
Hag. 2, 7. ובאו חמדת כל־הגוים
Zach. 8, 22. ובאו עמים רבים
Zach. 14, 21. ובאו כל־הזבחים
2 *prf. pl.:* בָּאתֶם
Gn. 26, 27. מדוע באתם אלי
Gn. 42, 7. ויאמר אלהם מאין באתם לראות את־ערות הארץ באתם
Gn. 42, 9.
Gn. 42, 12 ערות הארץ באתם לראות
Dt. 1, 20. באתם עד־הר האמרי
Dt. 12, 9. כי לא־באתם עד־עתה
Jud. 11, 7. ומדוע באתם אלי עתה
1 Chr. 12, 17. אם־לשלום באתם אלי
Ez. 36, 22. בגוים אשר־באתם שם
וּבָאתֶם
Gn. 45, 19. ונשאתם את־אביכם ובאתם
Dt. 4, 1. 8, 1. 11, 8. ובאתם וירשתם את־הארץ
Jos. 23, 12. ובאתם בהם והם בכם
1 Sam. 16, 5. ובאתם אתי בזבח ובאתם אלי־עלו כרמלה
1 Sam. 25, 5. נבל
Jer. 7, 10. ובאתם ועמדתם לפני
Jer. 42, 15. ובאתם לגור שם
1 *prf. pl.:* בָּאנוּ
Gn. 32, 7. באנו אל־אחיך
Gn. 43, 21. ויהי כי־באנו אל־המלון
Gn. 47, 4. לגור בארץ באנו
Num. 13, 27. באנו אל־הארץ
Jos. 9, 6. מארץ רחוקה באנו

באנו אל־מחנה ארם 2 Reg. 7, 10.
ובשמך באנו 2 Chr. 14, 10.
באנו באש ובמים Ps. 66, 12.
1 prf. pl.: בָּנוּ
כי־על־יום טוב בנו 1 Sam. 25, 8.
וּבָאנוּ
ובאנו אליו באחת 2 Sam. 17, 12.
המקומות
part.: בָּא
וירא והנה עשו בא Gn. 33, 1.
בעל החלמות הלזה בא Gn. 37, 19.
ואני אנה אני־בא Gn. 37, 30.
אם־בא אל־אשת אחיו Gn. 38, 9.
הנה בנך יוסף בא אליך Gn. 48, 2.
אנכי בא אל־בני ישראל Ex. 3, 13.
אני חתנך יתרו בא אליך Ex. 18, 6.
כי־יהיה להם דבר בא אלי Ex. 18, 16.
הנה אנכי בא אליך Ex. 19, 9.
אשר אתה בא עליה Ex. 34, 12.
כל־בא לצבא Num. 4, 3.
כי בא ישראל דרך Num. 21, 1.
האתרים
וישמע בלק כי בא בלעם Num. 22, 36.
והנה איש מבני ישראל בא Nu. 25, 6.
אשר־אתה בא־שמה Dt. 7, 1.
אתה בא לרשת את־ארצם Dt. 9, 5.
אשר אתה בא־שמה
לרשתה Dt. 11, 10. 29.
אשר אתה בא־שמה Dt. 12, 29.
כי אתה בא אל־הארץ Dt. 18, 9.
אשר־אתה בא־שמה Dt. 23, 21.
28, 21. 63. 30, 16.
אין יוצא ואין בא Jos. 6, 1.
אל־בית ישראל הכל בא Jos. 21, 45.
והנה אנכי בא Jud. 7, 17.
והנה־בעז בא מבית לחם Ruth 2, 4.
והאיש בא להגיד 1 Sam. 4, 13.
והנה שמואל בא 1 Sam. 13, 10.
כי־אתה בא־אלי במקלות 1 S. 17, 43.
אתה בא אלי בחרב 1 Sam. 17, 45.
ואנכי בא־אליך בשם יי 1 Sam. 17, 45.
הנער בא ודוד קם 1 Sam. 20, 41.
ויהונתן בא העיר 1 Sam. 21, 1.
ראיתי את־בן־ישי בא נבה 1 S. 22, 9.
והנה איש בא מן־המחנה 2 Sam. 1, 2.
ויואב בא מהגדוד 2 Sam. 3, 22.
הנה־בא אבנר אליך 2 Sam. 3, 24.
והיה ארון יי בא עיר דוד 2 S. 6, 16.
הלוא מדרך אתה בא 2 Sam. 11, 10.
והנה הכושי בא 2 Sam. 18, 31.
ואיש בא מבעל שלשה 2 Reg. 4, 42.
והוא־בא ויעמד אל־
אדניו 2 Reg. 5, 25.
בא עליך המון רב 2 Chr. 20, 2.
עד־זה מדבר וזה בא Job. 1, 16. 17.
עד זה מדבר וזה בא Job. 1, 18.
דור הלך ודור בא Eccl. 1, 4.
כי בא החלום ברב ענין Eccl. 5, 2.
קול דודי הנה־זה בא Cant. 2, 8.
בא מארץ נוראה Jes. 21, 1.
והנה־זה בא רכב איש Jes. 21, 9.
הנה ישעך בא Jes. 62, 11.
מי זה־בא מאדום Jes. 63, 1.
עם בא מארץ צפון Jer. 6, 22.
בא אליך לאמר Jer. 32, 7.
הוי עליהם כי־בא
יומם Jer. 50, 27.
כי בא יומך Jer. 50, 31.
הנה עם בא מצפון Jer. 50, 41.
בא קצך אמת בצעך Jer. 51, 13.
בא חעת קרוב היום Ez. 7, 7.
הנה־בא מלך־בבל
ירושלם Ez. 17, 12.
הלשלל שלל אתה בא Ez. 38, 13.
והנה צפיר־העזים בא Dan. 8, 5.
כי הנני־בא Zach. 2, 14.
היום בא בער כתנור Mal. 3, 19.

part.: וָבָא
כי־הוא יוצא ובא 1 Sam. 18, 16.
לבלתי תת יצא ובא 1 Reg. 15, 17.
לבלתי תת יוצא ובא 2 Chr. 16, 1.
part.: הַבָּא
ויקח מן־הבא בידו Gn. 32, 14.
כל־הבא לצבא צבא Num. 4, 23.
כל־הבא לצבא Num. 4, 30. 35. 39. 43.
כל־הבא לעבד Num. 4, 47.
אנכי הבא מן־המערכה 1 Sam. 4, 16.
הבא עלינו בדינו 1 Sam. 30, 23.
ויהי כל־הבא אל־המקום 2 S. 2, 23.
לארח הבא לו 2 Sam. 12, 4.
לאיש הבא אליו 2 Sam. 12, 4.
כאשר ראה כל־הבא עליו 2 S. 20, 12.
ואת כל־הבא על־לב
שלמה 2 Chr. 7, 11.
כל־הבא למלא ידי 2 Chr. 13, 9.
החמון הרב הזה הבא
עלינו 2 Chr. 20, 12.
הבא בערבים למחנה 2 Chr. 22, 1.
לפני הצבא הבא לשמרון 2 Chr. 28, 9.
לכל־הבא לבית־יי 2 Chr. 31, 16.
הנהר הבא אל־אהוא Esr. 8, 15.
ואחרי כל־הבא עלינו Esr. 9, 13.
על כל־הבא עלינו Neh. 9, 33.
כן הבא אל־אשת רעהו Prv. 6, 29.
על־היום הבא Jer. 47, 4.
הבא דרך שער צפון Ez. 46, 9.
עם נגיד הבא Dan. 9, 26.
ויעש הבא אליו כרצונו Dan. 11, 16.
אתם היום הבא Mal. 3, 19.
part.: וְהַבָּא
והבא אל־חבית Lev. 14, 46.
והבא אל־השדרות 2 Reg. 11, 8.
והבא אחריה המת בחרב 2 Rg. 11, 15
והבא אל־הבית 2 Chr. 23, 7.
והבא אחריה יומת
בחרב 2 Chr. 23, 14.
והבא דרך־שער נגב Ez. 46, 9.
part.: וְלַבָּא
אין שלום ליוצא ולבא 2 Chr. 15, 5.
וליוצא ולבא אין־שלום Zach. 8, 10.
part. pl.: בָּאִים
זקנים באים בימים Gn. 18, 11.
והנה גמלים באים Gn. 24, 63.
כי־אתם באים אל־הארץ Num. 34, 2.
אשר אתם באים שמה Dt. 4, 5.
הנה אנחנו באים בארץ Jos. 2, 18.
ואחיו באים שכמה Jud. 9, 31.
הנה ימים באים 1 Sam. 2, 31.
המה באים בתוך העיר 1 Sam. 9, 14.
באים אל־המלך 2 Sam. 19, 42.
מים באים מדרך אדום 2 Reg. 3, 20.
הנה ימים באים 2 Reg. 20, 17.
אשר אתם באים לרשתה Esr. 9, 11.
כי באים להרגך Neh. 6, 10.
ולילה באים להרגך Neh. 6, 10.
באים מארץ מרחק Jes. 13, 5.
הנה ימים באים Jes. 39, 6.
באים מארץ המרחק Jer. 4, 16.
הנה ימים באים Jer. 7, 32.
9, 24. 16, 14. 19, 6. 23, 5. 7.
30, 3. 31, 27. 31. 38. 33, 14.
48, 12. 49, 2 51, 47. 52.
באים להלחם Jer. 33, 5.
באים לגור שם Jer. 44, 8.
ששה אנשים באים Ez. 9, 2.
הלדרש אתי אתם באים Ez. 20, 3.
לאנשים באים ממרחק Ez. 23, 40.
ימים באים עליכם Am. 4, 2.
הנה ימים באים Am. 8, 11. 9, 13.
מה אלה באים לעשות Zach. 2, 4.
part. pl.: הַבָּאִים
ובאים באלה ובשבועה Neh. 10, 30.
אשר יהיו מטהרים
ובאים Neh. 13, 22.

part. pl.: הַבָּאִים
לשבר בתוך הבאים Gn. 42, 5.
בני־ישראל הבאים
מצרימה Gn. 46, 8.
הבאים מצרימה Ex. 1, 1.
הבאים אחריהם בים Ex. 14, 28.
הבאים מצבא המלחמה Num. 31, 14
הבאים למלחמה Num. 31, 21.
האנשים הבאים אליך Jos. 2, 3.
הבאים שם בשלה 1 Sam. 2, 14.
וכל־הבאים בית־דגון 1 Sam. 5, 5.
ויאמרו למלאכים הבאים 1 S. 41, 9.
המה הקינים הבאים 1 Chr. 2, 55.
אלה הבאים בשמות
נשיאים 1 Chr. 4, 38.
ואלה הבאים אל־דויד 1 Chr. 12, 1.
הבאים ליהודה וינגפו 2 Chr. 20, 22.
על־הבאים מן־הצבא 2 Chr. 28, 12.
וכל־הקהל הבאים
מישראל 2 Chr. 30, 25.
והגרים הבאים מארץ
ישראל 2 Chr. 30, 25.
וכל־הבאים מהשבי Esr. 3, 8.
הבאים מהשבי Esr. 8, 35.
הבאים עם־זרבבל Neh. 7, 7.
הימים הבאים הכל נשכח Eccl. 2, 16.
הבאים ישרש יעקב Jes. 27, 6.
הבאים בשערים האלה Jer. 7, 2.
וראו הבאים מצפון Jer. 13, 20.
הבאים בשערים האלה Jer. 17, 20.
22, 2.
הבאים להשתחות Jer. 26, 2.
הבאים ירושלם Jer. 27, 3.
הבאים בבלה Jer. 28, 4.
הבאים מעריהם Jer. 36, 6.
הבאים מערי יהודה Jer. 36, 9.
הבאים לגור־שם Jer. 44, 14.
הבאים לארץ־מצרים Jer. 44, 28.
אשר־אתם הבאים Ez. 20, 29.
הבאים על־ירושלם Zach. 12, 9.
הגוים הבאים על־
ירושלם Zach. 14, 16.
part. pl.: וְהַבָּאִים
והבאים זכר ונקבה Gn. 7, 16.
והבאים אלינו מן־הגוים Neh. 5, 17.
part. pl.: לַבָּאִים
לבאים לחקור ממסך Prv. 23, 30.
constr. pl.: בָּאֵי
לכל באי שער־עירו Gn. 23, 10.
בכל באי שער־עירו Gn. 23, 18.
השלישית מכם באי
השבת 2 Reg. 11, 5.
באי השבת עם יצאי
השבת 2 Reg. 11, 9.
באי השבת 2 Chr. 23, 4.
באי השבת עם יוצאי
השבת 2 Chr. 23, 8.
מבלי באי מועד Thr. 1, 4.
cum suff.: בָּאֶיהָ
כל־באיה לא ישובון Prv. 2, 19.
part. fem.: בָּאָה *sg.*
באה עם־החצאן Gn. 29, 6.
ארחת ישמעאלים באה Gn. 37, 25.
והעגלה באה אל־שדה 1 S. 6, 14.
חנני אחריכם באה 1 Sam. 25, 19.
הנה אשת ירבעם באה 1 Reg. 14, 5.
באה בפתח ויאמר 1 Reg. 14, 6.
היא באה בסתר־החבית 1 Reg. 14, 17.
ולא־באה Esth. 1, 17.
ובזה הנערה באה Esth. 2, 13.
בערב היא באה Esth. 2, 14.
ועץ חיים תאוה באה Prv. 13, 12.
ושנת גאולי באה Jes. 63, 4.
מעשיהם ומחשבתיהם
באה Jes. 66, 18.
קול שמועה הנה באה Jer. 10, 22.
רוח סערה באה Ez. 1, 4.

רעה הנה באה Ez. 7, 5.
הקיץ אליך הנה באה Ez. 7, 6.
היום הנה באה Ez. 7, 10.
הנה באה ונהיתה Ez. 21, 12.
אל שמועה כי באה Ez. 21, 12.
מצרים כי הנה באה Ez. 30, 9.
וראה את־החרב באה Ez. 33, 3.
את־החרב באה Ez. 33, 6.
הנה באה וידעו Ez. 33, 33.
אניה באה תרשיש Jon. 1, 3.
part. fem.: הַבָּאָה
הכצעקתה הבאה אלי Gn. 18, 21.
כל־הנפש הבאה ליעקב Gn. 46, 26.
הבאה מצרימה שבעים Gn. 46, 27.
האשה הבאה אל־ביתך Ruth 4, 11.
הבאה והיצאת 1 Chr. 27, 1.
הרעה הזאת הבאה עליו Job. 2, 11.
pl. fem.: בָּאוֹת
הנה שבע שנים באות Gn. 41, 29.
ואשר לטובה באות Neh. 6, 17.
נשים באות מאירות Jes. 27, 11.
לא באות ולא יהיה Ez. 16, 16.
pl. fem.: וְבָאוֹת
ובאות בקיר אשר־לבית Ez. 41, 6.
pl. fem.: הַבָּאוֹת, הַבָּאֹת
השנים הטבות הבאת Gn. 41, 35.
או הבאות השמיענו Jes. 41, 22.
inf.: בֹּא, בוֹא
עד־בוא אלניו אל־ביתו Gn. 39, 16.
עד־בא יוסף בצחרים Gn. 43, 25.
מחרתן בא היום Ex. 2, 18.
ידיו אמונה עד־בא
השמש Ex. 17, 12.
עד־בא השמש
תשיבנו לו Ex. 22, 25.
ואם־בא יבא הכהן Lev. 14, 48.
עד־בא תבואתה Lev. 25, 22.
לבלתי־בא אל־הארץ Num. 32, 9.
ולבלתי־בא אל־הארץ Dt. 4, 21.
ויהי לעת־בוא השמש Jos. 10, 27.
לבלתי־בוא בגוים האלה Jos. 23, 7.
כל אשר־ידבר בא יבא 1 S. 9, 6.
לפני בוא־שאול לאמר 1 Sam. 9, 15.
כי אם־לפני בוא־השמש 2 S. 3, 35.
עד־בוא דבר מעמכם 2 Sam. 15, 28.
ויהי מדי־בא המלך
בית יי 1 Reg. 14, 28.
עד־בוא המלך 2 Reg. 16, 11.
מדי־בוא המלך 2 Chr. 12, 11.
וימת לעת בוא השמש 2 Chr. 18, 34.
ויהי אחרי בוא אמציהו 2 Chr. 25, 14.
עד־בוא חליפתי Job. 14, 14.
עד־עת בא־דברו Ps. 105, 19.
בא־יבא ברנה Ps. 126, 6.
בשנת בא תרתן Jes. 20, 1.
עד בא־עת ארצו Jer. 27, 7.
בא־יבוא מלך־בבל Jer. 36, 29.
עד־בא אשר־לו המשפט Ez. 21, 32.
לפני בוא הפליט Ez. 33, 22.
עד־בא אלי בבקר Ez. 33, 22.
ביום בוא גוג Ez. 38, 18.
ובא בוא ושטף Dan. 11, 10.
יבוא בוא בחיל גדול Dan. 11, 13.
לפני בוא יום יי Joel 3, 4.
בא יבא לא יאחר Hab. 2, 3.
לא עת־בא Hag. 1, 2.
לפני בוא יום יי הגדול Mal. 3, 23.
inf. c. h interr.: הֲבוֹא
הבוא נבוא אני ואמך Gn. 37, 10.
inf.: וָבֹא
לא אדע צאת ובא 1 Reg. 3, 7.
התחפש ובא במלחמה 1 Reg. 22, 30.
התחפש ובוא במלחמה 2 Chr. 18, 29.
inf.: בְּבוֹא, בְּבֹא
כי אם־בבוא אחיכם
הקטן Gn. 42, 15.

בבא בני ישראל Num. 33, 40.
בבוא כל־ישראל לראות Dt. 31, 11.
ויהי בבא דוד ואנשיו 1 Sam. 30, 1.
בבא שמעת שאול 2 Sam. 4, 4.
בבוא אדני בית־רמון 2 Reg. 5, 18.
בבוא־איש בית יי 2 Reg. 12, 10.
בבוא־אליו נתן הנביא Ps. 51, 2.
בבוא דואג האדומי Ps. 52, 2.
בבוא הזרים Ps. 54, 2.
אלעג בבא פחדכם Prv. 1, 26.
בבא כשאוה פחדכם Prv. 1, 27.
בבא עליכם צרה וצוקה Prv. 1, 27.
בבוא רשע בא גם־בוז Prv. 18, 3.
בבא־לך חבלים Jer. 22, 23.
בבא דבר הנביא Jer. 28, 9.

inf.: בְּבֹאָה

בבאה רגליך העירה 1 Reg. 14, 12.

inf.: וּבְבֹא, וּבְבוֹא

ובבא משה לפני יי Ex. 34, 34.
ובבא משה אל־אהל מועד Nu. 7, 89.
ובבוא הנשיא Ez. 46, 8.
ובבוא עם־הארץ Ez. 46, 9.

inf.: כְּבֹא

ויהי כבוא אברם מצרימה Gn. 12, 14
והיה כבא משה האהלה Ex. 33, 9.
כבוא השמש מועד Dt. 16, 6.
את־העבוט כבוא השמש Dt. 24, 13.
ויהי כבוא ארון ברית־יי 1 S. 4, 5.
ויהי כבוא ארון האלהים 1 S. 5, 10.
ויהי כבוא דוד מהנימה 2 S. 17, 27.
כבא השמש לאמר 1 Reg. 22, 36.
כבוא הספר הזה אליך 2 Reg. 5, 6.
ראו כבא המלאך 2 Reg. 6, 32.
כבא הספר 2 Reg. 10, 2. 7.
כבוא אל־אשה זונה Ez. 23, 44.

inf.: וּכְבֹא, וּכְבוֹא

וכבא השמש יבא Dt. 23, 12.
וכבוא נשאי הארון Jos. 3, 15.
וכבוא השמש צוה יהושע Jos. 8, 29.

inf.: לָבוֹא, לָבֹא

הקריב לבוא מצרימה Gn. 12, 11.
ויהי השמש לבוא Gn. 15, 12.
ואיש אין בארץ לבוא עלינו Gn. 19, 31.
לבוא אל־יצחק אביו כברת־הארץ לבוא אפרתה Gn. 31, 18. Gn. 35, 16.
שבע שני הרעב לבוא Gn. 41, 54.
לבא אפרתה Gn. 48, 7.
לבא אל־בתיכם לגגת Ex. 12, 23.
ולא־יכל משה לבוא Ex. 40, 35.
לבוא לקחת לו Dt. 4, 34.
לבא לרשת גוים Dt. 9, 1.
לבא לרשת את־הארץ Dt. 11, 31.
עץ השדה לבא מפניך Dt. 20, 19.
לבוא שמה לרשתה Dt. 30, 18.
לבוא לרשת את־הארץ Jos. 1, 11.
ולא־אץ לבוא כיום תמים אל־תתנום לבוא אל־עריהם Jos. 10, 13. Jos. 10, 19.
לבוא לרשת את־הארץ Jos. 18, 3.
מדוע בשש רכבו לבוא לבוא חמס שבעים בני־ירבעל Jud. 5, 28. Jud. 9, 24.
נתנו אביה לבוא Jud. 15, 1.
לבא לרשת את־הארץ Jud. 18, 9.
ויסרו שם לבוא Jud. 19, 15.
לבוא בגבול ישראל 1 Sam. 7. 13.
מעם אבי לבוא עליך 1 Sam. 20, 9.
לבוא בעיר דלתים ובריח 1 S. 23, 7.
מבקש שאול לבא אל־קעילה 1 Sam. 23, 10.
ולא אבה לבוא אלו 2 Sam. 14, 29.
ולא אבה לבוא 2 Sam. 14, 29.
לבוא אל־המלך למשפט 2 S. 15, 2.
להראות לבוא העירה 2 Sam. 17, 17.
ביום ההוא לבוא העיר 2 Sam. 19, 4.

לבוא מצרים 1 Reg. 11, 17.
לבוא בארץ ישראל 2 Reg. 6, 23.
לבוא אל־מחנה ארם 2 Reg. 7, 5.
מלכי מצרים לבוא עלינו 2 Reg. 7, 6.
לבוא לשבעת הימים 1 Chr. 9, 25.
לבוא להמליך את־דויד 1 Chr. 12, 31.
לבוא לבית־יי 1 Chr. 24, 19.
לבוא אל־בית יי 2 Chr. 7, 2.
לבוא מאחריהם 2 Chr. 13, 13.
לבוא בהם 2 Chr. 20, 10.
לבוא לגרשנו מירשתך 2 Chr. 20, 11.
לבוא אל־יורם 2 Chr. 22, 7.
וילך שמו עד־לבוא מצרים 2 Chr. 26, 8.
לבוא לבית־יי בירושלם 2 Chr. 30, 1.
לבוא לעשות פסח ליי 2 Chr. 30, 5.
לבוא להלחם בירושלם Neh. 4, 2.
לבוא לרשת את־הארץ Neh. 9, 15.
לבוא לרשת Neh. 9, 23.
לבוא בדבר המלך Esth. 1, 12.
לבוא אל־המלך Esth. 2, 12.
לבוא עמה מבית הנשים Esth. 2, 13.
לבוא אל־המלך Esth. 2, 15. 4, 11.
אין לבוא אל־שער המלך Esth. 4, 2.
לבוא אל־המלך להתחנן־לו Esth. 4, 8.
לבוא לנוד־לו Job. 2, 11.
לצור מעון לבוא תמיד Ps. 71, 3.
לבוא בנקרת הצרים Jes. 2, 21.
וקרוב לבא עתה Jes. 13, 22.
לבוא בהר־יי Jes. 30, 29.
כי־קרובה ישועתי לבוא Jes. 56, 1.
ונכחה לא־תוכל לבוא Jes. 59, 14.
לא אוכל לבוא בית יי Jer. 36, 5.
לבוא אתי בבל Jer. 40, 4.
עליך ואם־רע בעיניך לבוא Jer. 40, 4
ללכת לבוא מצרים Jer. 41, 17.
לבא מצרים Jer. 42, 15.
לבוא מצרים לגור שם Jer. 42, 17.
לבוא לגור שם Jer. 42, 22.
לבוא ארץ־מצרים Jer. 44, 12.
לבוא נבוכדרצר Jer. 46, 13.
קרוב איד־מואב לבוא Jer. 48, 16.
ותשחדי אותם לבוא עליך Ez. 16, 33.
לבוא חרב מלך־בבל Ez. 21, 24.
דרך תשים לבוא חרב Ez. 21, 25.
בתוכה לבוא עתה Ez. 22, 3.
כי קרבו לבוא Ez. 36, 8.
לבוא בתקף Dan. 11, 17.
לבוא עמהם תרשישה Jon. 1, 3.
ויחל יונה לבוא בעיר Jon. 3, 4.

inf.: לָבֹא לָבוֹא

עד־רחב לבא חמת Num. 13, 21.
תאחו לבא חמת Num. 34, 8.
חר־חרמון עד לבוא חמת Jos. 13, 5.
עד לבוא חמת Jud. 3, 3.
עד־לבוא מדברה 1 Chr. 5, 9.
ועד־לבוא חמת 1 Chr. 13, 5.
חתלן לבוא צדדה Ez. 47, 15.
עד־נכח לבוא חמת Ez. 47, 20.
דרך־חוזלן לבוא־חמת Ez. 48, 1.

inf.: וְלָבוֹא

לא־אוכל עוד לצאת ולבוא Dt. 31, 2.
למלחמה ולצאת ולבוא Jos. 14, 11.
לשוב אתך ולבוא אתך 1 Reg. 13, 16.
ולבוא בשער הדגים 2 Chr. 33, 14.

inf.: מִלָּבוֹא

מלבוא חמת עד־נחל 1 Reg. 8, 65.
מלבוא חמת עדים 2 Reg. 14, 25.
מלבוא חמת עד־נחל Am. 6, 14.
מלבוא חמת 2 Chr. 7, 8.

inf.: מִבֹּא, מִבּוֹא

ויצחק בא מבוא אשר מנעך יי מבוא בדמים Gn. 24, 62. 1 Sam. 25, 26.
היום הזה מבוא בדמים 1 S. 25, 33.
לשמש מבוא בית־יי 2 Reg. 23, 11.

מבית מבוא Jes. 23, 1.
סגר כל־בית מבוא Jes. 24, 10.

inf. c. suff.: בֹּאִי

עד־באי אליך מצרימה Gn. 48, 5.
עד־באי אליך Jud. 6, 18.
תוחל עד־בואי אליך 1 Sam. 10, 8.
ומים לחץ עד באי בשלום 1 Rg. 22, 27
עד־באי ולקחתי אתכם 2 Rg. 18, 32.
עד־באי ולקחתי אתכם Jes. 36, 17.

inf. c. suff.: בְּבֹאִי

ואני בבאי מפדן Gn. 48, 7.
בבאי לשחת את־העיר Ez. 43, 3.

inf. c. suff.: כְּבֹאִי

כבאי אל־עבדך Gn. 44, 30.

בְּאֵנוּ

עד־באנו שמה Ex. 10, 26.

cum suff.: בֹּאֲךָ *p.*

עד־באך שמה Gn. 19, 22.
עד־בואך עזה Jud. 6, 4.
ועד־בואך מנית Jud. 11, 33.
מחוילה בואך שור 1 Sam. 15, 7.
שלם בואך 1 Sam. 16, 4.
עד־בואך גיא ועד שערי עקרון 1 Sam. 17, 52.
בואך שורה ועד־ארץ מצרים 1 Sam. 27, 8.
מיום בואך אלי 1 Sam. 29, 6.
מגבע עד־באך גזר 2 Sam. 5, 25.
תמול בואך והיום אנועך 2 S. 15, 20.
השלום באך 1 Reg. 2, 13.
לקראת בואך Jes. 14, 9.

cum suff.: וּבֹאֲךָ

צאתך ובאך אתי במחנה 1 Sam. 29, 6.
וצאתך ובאך ידעתי 2 Reg. 19, 27.
וצאתך ובואך Jes 37, 28.

p.

יי ישמר־צאתך ובואך Ps. 121, 8.

בְּאָכָה

באכה גררה עד־עזה Gn. 10, 19.
באכה סדמה ועמרה Gn. 10, 19.
באכה ספרה הר הקדם Gn. 10, 30.
כארץ מצרים באכה צער Gn. 13, 10.
באכה אשורה Gn. 25, 18.
עד־באכה יזרעאלה 1 Reg. 18, 46.

cum suff.: בְּבֹאֲךָ

ברוך אתה בבאך Dt. 28, 6.
ארור אתה בבאך Dt. 28, 19.

cum suff.: בְּבֹאֵךְ

בבאך לראות את־פני 2 Sam. 3, 13.

cum suff.: בְּבֹאָם

ויהי כבאך שם העיר 1 Sam. 10, 5.
כבאך בבל וראית Jer. 51, 61.

cum suff.: בְּאֶכֶם

עד־באכם עד־המקום הזה Dt. 1, 31. 9, 7. 11, 5.

cum suff.: בְּבֹאָכֶם

בבאכם אל־אהל מועד Lev. 10, 9.
בבאכם אל־הארץ Num. 15, 18.
בבאכם מצרים Jer. 42, 18.

cum suff.: כְּבֹאֲכֶם

כבאכם עד־קצה מי הירדן Jos. 3, 8.
כבאכם תבאו אל־עם בטח Jud. 18, 10.
כבאכם העיר 1 Sam. 9, 13.

cum suff.: בֹּאוֹ, בֹּאֹה

עד־באו האהלה Ex. 33, 8.
עד־באו לדבר אתו Ex. 34, 35.
כי לא־יאכל העם עד־באו 1 Sam. 9, 13.
כי־לא נסב עד־באו פה 1 S. 16, 11.
עד־באו בנות ברמה 1 Sam. 19, 23.
אחרי באו מחברון 2 Sam. 5, 13.
וביום באו אל־הקדש Ez. 44, 27.

ומי מכלכל את־יום בואו Mal. 3, 2.

cum suff.: בֹּאוֹ

בבאו מפדן ארם Gn. 33, 18. 35, 9.
על־לבו בבאו אל־הקדש Ex. 28, 29.
בבאו לפני יי Ex. 28, 30.
בבאו אל־הקדש Ex. 28, 35.
בבאו לכפר בקדש Lev. 16, 17.
בבאו אל־הקדש Lev. 16, 23.
ויהי בבאו ויתקע בשופר Jud. 3, 27.
ויהי בבאו אל־דוד 2 Sam. 1, 2.
בבאו אלינו יסור שמה 2 Reg. 4, 10.
את־שפעת יהוא בבאו 2 Reg. 9, 17.
בבאו עם־פלשתים 1 Chr. 12, 19.
בבאו ובצאתו 2 Chr. 23, 7.
בבאו האיש Ez. 10, 3.
בבאו בשעריך Ez. 26, 10.
בבאו להנה Ez. 42, 9.

cum suff.: וּבֹאוֹ

בצאתו ובבאו 2 Reg. 11, 8.
ובבאו־יצא עם־יהורם 2 Chr. 22, 7.
ובבאו נבעתי Dan. 8, 17.

cum suff.: בְּבֹאָהּ

ויהי בבואה ותסיתהו Jos. 15, 18.
ויהי בבואה ותסיתהו Jud. 1, 14.

cum suff.: וּבְבֹאָהּ

ובבואה לפני המלך Esth. 9, 25.
ובבואה הנה באה Ez. 33, 33.

cum suff.: בְּבֹאָהּ

ויהי כבאה והיא מתנכרה 1 Reg. 14, 5.

inf. c. s.: בֹּאָם

והחריש יעקב עד־באם Gn. 34, 5.
עד־באם אל־ארץ נושבת Ex. 16, 35.
עד־באם אל־קצה ארץ כנען Ex. 16, 35.
את־המשכן עד־באם Num. 10, 21.

בְּבוֹאָם, בְּבֹאָם

בבאם אל־אהל מועד Ex. 28, 43. 30, 20. 40, 32.
ויהי בבואם וירא את־אליאב 1 Sam. 16, 6.
ויהי בבואם בשוב דוד 1 Sam. 18, 6.
בבאם מארץ מצרים 2 Chr. 20, 10.
בבאם לבית יי Esr. 2, 68.
בבואם הכהנים Ez. 42, 14.
בבואם אל־שערי החצר Ez. 44, 17.
בבאם אל־החצר הפנימית Ez. 44, 21
בבואם יבוא Ez. 46, 10.

בְּבֹאָם

ויהי כבאם שמרון 2 Reg. 6, 20.
ויהי כבאם אל־תוך העיר Jer. 41, 7.

לְבוֹאָם

לעשות לבואם לגבע בנימן Jud. 20, 10.
לבואם אל־בית האלהים Esr. 3, 8.

בְּבֹאָן

בבאן לשתות Gn. 30, 38.
דרך הקדים בבואן Ez. 42, 12.

cum suff.: בּוֹאָהּ

עד־בואנה בית לחם Ruth 1, 19.
שמרו את־עת באנה Jer. 8, 7.

בְּבֹאָהּ

ויהי כבואנה בית לחם Ruth 1, 19.

imperat.: בֹּא, בְּאִי

בא־אתה וכל־ביתך Gn. 7, 1.
בא־נא אל־שפחתי Gn. 16, 2.
ויאמר בוא ברוך יי Gn. 24, 31.
הנה אמתי בלהה בא אליה Gn. 30, 3.
בא אל־אשת אחיך Gn. 38, 8.
בא דבר אל־פרעה Ex. 6, 11.
בא אל־פרעה ואמרת אליו Ex. 7, 26.
בא אל־פרעה ודברת אליו Ex. 9, 1.
ויאמר יי אל־משה בא אל־פרעה Ex. 10, 1.
בא הנה ואשלחה 2 Sam. 14, 32.

בוא אל־פלגשי אביך 2 Sam. 16, 21.
ויאמר מלך־ארם לך בא 2 Reg. 5, 5.
בא אתה עשה חזק 2 Chr. 25, 8.
בוא בצור והטמן Jes. 2, 10.
בא אל־חסכן הזה Jes. 22, 15.
בא בחדריך Jes. 26, 20.
בוא כתבה על־לוח אתם Jes. 30, 8.
בא ואשים את־עיני Jer. 40, 4.
בא אל־בית ישראל Ez. 3, 4.
בא אל־הגולה Ez. 3, 11.
בא הסגר בתוך ביתך Ez. 3, 24.
בא וראה את־התועבות Ez. 8, 9.
בא אל־בינות לגלגל Ez. 10, 2.
cum h opt.: בְּאָה־
באה־אתי הביתה וסעדה 1 Rg. 13, 7.
cum h opt.: וָבְאָה
ובאה כי־שלום לך 1 Sam. 20, 21.
impt. pl.: בֹּאוּ
ולכו־באו ארצה כנען Gn. 45, 17.
באו חשבון Num. 21, 27.
באו ורשו את־הארץ Dt. 1, 8.
באו בית־האשה הזונה Jos. 6, 22.
באו חסו בצלי Jud. 9, 15.
ויאמר באו קחהו 1 Reg. 20, 33.
באו הכום איש אל־ריצא 2 Reg. 10, 25.
באו נשתחוה ונכרעה Ps. 95, 6.
באו לפניו ברננה Ps. 100, 2.
באו שעריו בתודה Ps. 100, 4.
באו ונבוא ירושלם Jer. 35, 11.
באו אל־גדליהו Jer. 41, 6.
באו ונלוו אל־יי Jer. 50, 5.
באו־לה מקץ Jer. 50, 26.
באו ונספרה בציון Jer. 51, 10.
באו־נא ושמע Ez. 33, 30.
באו לינו בשקים Joel 1, 13.
באו רדו Joel 4, 13.
באו בית־אל Am. 4, 4.
impt. pl.: וּבֹאוּ
ואת־בתיכם ובאו אלי Gn. 45, 18.
ובאו הר האמרי Dt. 1, 7.
ובאו אלי כעת מחר 2 Reg. 10, 6.
שאו מנחה ובאו לפניו 1 Chr. 16, 29.
ובאו למקדשו 2 Chr. 30, 8.
כלם תשובו ובאי נא Job. 17, 10.
ובאו לחצרותיו Ps. 96, 8.
התקבצו ובאו עליה Jer. 49, 14.
pl.: וָבֹאוּ
הקבצו ובאו Jes. 45, 20.
הקבצו ובאו Ez. 39, 17.
עשו ובאו כל־הגוים Joel 4, 11.
fem. sg.: בּוֹאִי , בֹּאִי
בואי שכבי עמי אחותי 2 Sam. 13, 11.
באי אשת ירבעם 1 Reg. 14, 6.
באי עשי כדברך 1 Reg. 17, 13.
מארבע רוחות באי הרוח Ez. 37, 9.
באי בטיט Nah. 3, 14.
וּבֹאִי
ובאי שכבי עמו Gn. 19, 34.
לכי־ובאי אל־המלך דוד 1 Reg. 1, 13.
ובואי תימן Cant. 4, 16.
ובאי בחשך בת־כשדים Jes. 47, 5.
imperf.: אָבוֹא , אָבֹא
עד אשר־אבא אל־אדני Gn. 33, 14.
הבה־נא אבוא אליך Gn. 38, 16.
אבוא אליך וברכתיך Ex. 20, 24.
כי לא אבא ונלחמתי 1 Sam. 29, 8.
ואני אבוא אל־ביתי 2 Sam. 11, 11.
ואני אבוא אחריך 1 Reg. 1, 14.
לא אבא עמך 1 Reg. 13, 8.
עד אשר־אבוא אל־יהודה Neh. 2, 7.
ולבית אשר־אבוא אליו Neh. 2, 8.
ודי לא אבוא Neh. 6, 11.
ובכן אבוא אל־החמלך Esth. 4, 15.
אבוא עד־תכונתו Job. 23, 3.
ברוב חסדך אבוא ביתך Ps. 5, 8.
ועם נעלמים לא אבוא Ps. 26, 4.

מתי אבוא וארא Ps. 42, 3.
אבוא ביתך בעולות Ps. 66, 13.
אבוא בגבורות אדני יי Ps. 71, 16.
עד־אבוא אל־מקדשי־אל Ps. 73, 17.
אבא־בם אודה יה Ps. 118, 19.
אם־אבא באהל ביתי Ps. 132, 3.
אבוא השקטים Ez. 38, 11.
ולא אבוא בעיר Hos. 11, 9.
פן־אבוא והכתי את־ הארץ Mal. 3, 24.
וָאָבוֹא , וָאָבֹא
ואבא היום אל־העין Gn. 24, 42.
ואבוא אל־פחוות עבר Neh. 2, 9.
ואבוא אל־ירושלם Neh. 2, 11.
ואבוא בשער הגיא Neh. 2, 15.
ואבוא לירושלם ואבינה Neh. 13, 7.
ואבוא אל־הגולה Ez. 3, 15.
ואבוא וארא Ez. 8, 10.
ואבוא בברית אתך וָאָבוֹא
ואבוא עליו והוא יגע 2 Sam. 17, 2.
ואבוא מרום קצו Jes. 37, 24.
cum h opt.: אֲבֹאָה
אבאה אל־אשתי Jud. 15, 1.
וָאָבוֹאָה
כי מלאו ימי ואבואה אליה Gn. 29, 21.
ואבואה מלון קצה 2 Reg. 19, 23.
ואצאה לפני העם־הזה
ואבואה 2 Chr. 1, 10.
ואבואה אל־מזבח אלהים Ps. 43, 4.
2 *impf.:* תָּבוֹא , תָּבֹא
ואתה תבוא אל־אבתיך Gn. 15, 15.
כי תבוא אל־משפחתי Gn. 24, 41.
בטרם תבוא Gn. 27, 33.
ותאמר אלי תבוא Gn. 30, 16.
כי־תבא על־שכרי Gn. 30, 33.
כי תבוא אלי Gn. 38, 16.
העם אשר תבא בהם Ex. 23, 27.
גם־אתה לא־תבא שם Dt. 1, 37.
כי־תבא אל־הארץ Dt. 17, 14.
תבוא אליה ובעלתה Dt. 21, 13.
כי תבא בכרם רעך Dt. 23, 25.
כי תבא בקמת רעך Dt. 23, 26.
לא־תבא אל־ביתו Dt. 24, 10.
והיה כי־תבוא אל־הארץ Dt. 26, 1.
למען אשר תבא אל־ הארץ Dt. 27, 3
ושמה לא תבוא אל־ הארץ Dt. 32, 52.
ויאמר־לו מיכה מאין תבוא Jud. 17, 9.
אנה תלך ומאין תבוא Jud. 19, 17.
תבא אל־גבעת האלהים 1 S. 10, 5.
ויאמר לו דוד אי מזה תבוא 2 Sam. 1, 3.
לאמר לא־תבוא הנה 2 Sam. 5, 6.
אשר תבא חדר בחדר 1 Reg. 22, 25.
לדוד לא תבוא הנה 1 Chr. 11, 5.
אשר תבוא חדר בחדר 2 Chr. 18, 24.
מאין תבא Job. 1, 7.
אי מזה תבא Job. 2, 2.
תבוא בכלח אל־קבר Job. 5, 26.
עד־פה תבוא ולא תסיף Job. 38, 11.
מתי תבוא אלי Ps. 101, 2.
ואל־תבוא במשפט אתּ־עבדך Ps. 143, 2.
בארח רשעים אל־תבא Prv. 4, 14.
ואת־איש חמות לא תבוא Prv. 22, 24.
ובשדי יתומים אל־תבא Prv. 23, 10.
ובית אחיך אל־תבוא Prv. 27, 10.
אל־תבוא בית מרזח Jer. 16, 5.
ובבל תבוא ושם תמות Jer. 20, 6.
ובבל תבוא Jer. 34, 3.
באחרית השנים תבוא Ez. 38, 8.
כשואה תבוא Ez. 38, 9.

אל־תבוא בשער־עמי Obad. 1, 13.
ומאין תבוא Jon. 1, 8.
2 *fem.:* תָּבוֹאִי
אל־תבואי ריקם Ruth 3, 17.
אתי מלבנון תבואי Cant. 4, 8.
2 *fem.:* וַתָּבֹאִי
ותבאי בעדי עדיים Ez. 16, 7.
2 *impf. f.:* וַתָּבוֹא
ותבוא עד־שנותיך Ez. 22, 4.
Q'ri: וַתָּבֹאתְ
כי לולי מהרת ותבאתי 1 S. 25, 34.
3 *impf.:* יָבוֹא יָבֹא
אם־יבוא עשו אל־המחנה Gn. 32, 9.
פן־יבא והכני Gn. 32, 12.
עד כי־יבא שילה Gn. 49, 10.
כי־יבא אלי העם Ex. 18, 15.
על־מקמו יבא בשלום Ex. 18, 23.
אם־בגפו יבא Ex. 21, 3.
יבא דבר־שניהם Ex. 22, 8.
אשר יבא אל־אהל מועד Ex. 29, 30.
אשר יבוא עליו מים Lev. 11, 34.
ואחר יבוא אל־המחנה Lev. 14, 8.
בטרם יבא הכהן Lev. 14, 36.
ואחר כן יבא הכהן Lev. 14, 36.
ואם־בא יבא הכהן Lev. 14, 48.
ואל־יבא בכל־עת Lev. 16, 2.
בזאת יבא אהרן Lev. 16, 3.
יבוא אל־המחנה Lev. 16, 26. 28.
מת לא יבא Lev. 21, 11.
אך אל־הפרכת לא יבא Lev. 21, 23.
על־נפש מת לא יבא Num. 6, 6.
יבוא לצבא צבא Num. 8, 24.
כי לא יבא אל־הארץ Num. 20, 24.
ואשר יבא לפניהם Num. 27, 17.
אשר־יבא באש Num. 31, 23.
וכל אשר לא־יבא באש Num. 31, 23.
העמד לפניך הוא יבא שמה Dt. 1, 38.
וכי־יבא הלוי Dt. 18, 6.
ולא־יהיה הדבר ולא יבא Dt. 18, 22.
ואשר יבא את־רעהו Dt. 19, 5.
לא־יבא פצוע־דכא Dt. 23, 2.
לא־יבא ממזר Dt. 23, 3.
לא־יבא לו בקהל יי Dt. 23, 3.
לא־יבא עמוני Dt. 23, 4.
לא יבא להם בקהל יי Dt. 23, 4.
דור שלישי יבא להם Dt. 23, 9.
לא יבא אל־תוך המחנה Dt. 23, 11.
יבא אל־תוך המחנה Dt. 23, 12.
יבמה יבא עליה Dt. 25, 5.
והנכרי אשר יבא Dt. 29, 21.
ארור יי יבוא Jos. 6, 19.
יבוא־נא עוד אלינו Jud. 13, 8.
עתה יבא דברך Jud. 13, 12.
כי־יבא דבריך וכבדנוך Jud. 13, 17.
בטרם יבא החרסה Jud. 14, 18.
אשר יבא אל־שני בניך 1 Sam. 2, 34.
יבוא להשתחות לו 1 Sam. 2, 36.
כל אשר־ידבר בא יבא 1 Sam. 9, 6.
הזה יבא אל־ביתי 1 Sam. 21, 16.
או־יומו יבא ומת 1 Sam. 26, 10.
לא־יבוא דוד הנה 2 Sam. 5, 6.
עור ופסח לא יבוא 2 Sam. 5, 8.
איך יבא אלי ארון יי 2 Sam. 6, 9.
ועלי יבא כל־איש 2 Sam. 15, 4.
ואבשלום יבוא ירושלם 2 Sam. 15, 37.
ואל־בשורה טובה יבוא 2 S. 18, 27.
יבא לירבעם אל־קבר 1 Reg. 14, 13.
יבא־נא אלי וידע 2 Reg. 5, 8.
בטרם יבא המלאך אלינו 2 Reg. 6, 32.
לא יבוא אל־העיר הזאת 2 Reg. 19, 32.
בדרך אשר־יבא בה ישוב 2 Reg. 19, 33.
לא יבא נאם־יי 2 Reg. 19, 33.
וכל־ריב אשר־יבוא עליכם 2 Chr. 19, 10.

ואל־יבוא בית־יי 2 Chr. 23, 6.
ולא־יבוא טמא לכל־ דבר 2 Chr. 23, 19.
אל־יבוא עמך 2 Chr. 25, 7.
וכל אשר לא־יבוא Esr. 10, 8.
יבא לעתים מזמנים Esr. 10, 14.
ומי כמוני אשר־יבא אל־ ההיכל Neh. 6, 11.
אשר לא־יבוא עמוני ומואבי Neh. 13, 1.
לא־יבוא משא ביום השבת Neh. 13, 19.
אשר־יבוא אל־המלך Esth. 4, 11.
יבוא המלך והמן היום Esth. 5, 4. 8.
ויאמר המלך יבוא Esth. 6, 5.
במספר ירחים אל־יבא Job. 3, 6.
ואשר יגרתי יבא לי Job. 3, 25.
ולא־תירא משוד כי יבוא Job. 5, 21.
כי־לא לפניו חנק יבוא Job. 13, 16.
יבוא עמך במשפט Job. 22, 4.
בכפל ויסנו מי יבוא Job. 41, 5.
ורוח לא־יבא ביניהם Job. 41, 8.
כי־יבא יומו Ps. 37, 13.
יבא אלהינו ואל־יחרש Ps. 50, 3.
יראה ורעד יבא בי Ps. 55, 6.
לכל־יבוא גבורתך Ps. 71, 18.
מאין יבוא עזרי Ps. 121, 1.
בא־יבא ברנה Ps. 126, 6.
פתאם יבוא אידך Prv. 6, 15.
ליום הכסא יבוא ביתו Prv. 7, 20.
כשור אל־טבח יבא Prv. 7, 22.
יבא דודי לגנו Cant. 4, 16.
לא־יבוא אליהם Jes. 1, 23.
יי במשפט יבוא Jes. 3, 14.
קל יבוא Jes. 5, 26.
בחצים ובקשת יבא שמה Jes. 7, 24.
כשד משדי יבוא Jes. 13, 6.
פתאם לפתע יבוא שברה Jes. 30, 13.
אסף בלי יבוא Jes. 32, 10.
נקם יבוא גמול אלהים Jes. 35, 4.
הוא יבא וישעכם Jes. 35, 4.
לא יבוא אל־העיר הזאת Jes. 37, 33.
ואל־העיר הזאת לא יבוא Jes. 37, 34.
יי בחזק יבוא Jes. 40, 10.
ארח ברגליו לא יבוא Jes. 41, 3.
צדקות ועז עדיו יבוא Jes. 45, 24.
לא־יוסיף יבא־בך עוד Jes. 52, 1.
יבוא שלום ינוחו Jes. 57, 2.
כי־יבא כנהר צר Jes. 59, 19.
כבוד הלבנון אליך יבא Jes. 60, 13.
לא־יבוא עוד שמשך Jes. 60, 20.
בטרם יבוא חבל לה Jes. 66, 7.
כי־הנה יי באש יבוא Jes. 66, 15.
יבוא כל־בשר להשתחות Jes. 66, 23.
רוח מלא מאלה יבוא לי Jer. 4, 12.
פתאם יבא השדד Jer. 6, 26.
ולא יראה כי־יבוא טוב Jer. 17, 6.
ולא ירא כי־יבא חם Jer. 17, 8.
איה דבר־יי יבוא נא Jer. 17, 15.
ומי יבוא במעונותינו Jer. 21, 13.
בא־יבוא מלך־בבל Jer. 36, 29.
לא־יבא מלך־בבל עליכם Jer. 37, 19.
וככרמל בים יבוא Jer. 46, 18.
מי יבא אלי Jer. 49, 4.
אשר לא־יבוא שם Jer. 49, 36.
מצפון יבוא־לה השודדים Jer. 51, 48.
כי יבא צר ואויב Thr. 4, 12.
ואל־אדמת ישראל לא יבוא Ez. 20, 38.
יבוא הפליט אליך Ez. 24, 26.
ואיש לא־יבא בו Ez. 44, 2.
מדרך אולם השער יבוא Ez. 44, 3.
לא יבא אל־מקדשי Ez. 44, 9.
ואל־מת אדם לא יבוא Ez. 44, 25.
דרך אולם השער יבוא Ez. 46, 8.
אל־כל־אשר יבוא שם Ez. 47, 9.
יבוא שמה Ez. 47, 9.
יבוא בוא בחיל גדול Dan. 11, 13.

ובמשמני מדינה יבוא Dan. 11, 24.
וגבב יבוא Hos. 7, 1.
לא יבוא בית יי Hos. 9, 4.
עד־יבוא ויורה צדק Hos. 10, 12.
יבוא קדים רוח יי Hos. 13, 15.
וכשד משדי יבוא Joel 4, 15.
ושד על־מבצר יבוא Am. 5, 9.
יבוא כבוד ישראל Mich. 1, 15.
אשור ׀ כי יבוא בארצנו Mich. 5, 4.
מאשור כי־יבוא בארצנו Mich. 5, 5.
יום הוא ועדיך יבוא Mich. 7, 12.
כלה לחמס יבוא Hab. 1, 9.
בא יבא לא יאחר Hab. 2, 3.
אלוה מתימן יבוא Hab. 3, 3.
יבוא רקב בעצמי Hab. 3, 16.
לא־יבוא עליכם חרון Zeph. 2, 2.
לא־יבוא עליכם יום אף Zeph. 2, 2.
הנה מלכך יבוא לך Zach. 9, 9.

וַיָּבֹא, וְיָבֹא *imperf.:*
ויבא בקרבנו 1 Sam. 4, 3.
ויבא עלימו אידם Job. 21, 17.
ויבוא מלך הכבוד Ps. 24, 7. 9.
ויבא גוי־צדיק Jes. 26, 2.
ויבא סגנים כמו־חמר Jes. 41, 25.
ויבא שדד אל־כל־עיר Jer. 48, 8.
ויבא אל־החיל Dan. 11, 7.
ויבא במעוז Dan. 11, 7.
ויבא מלך הצפון Dan. 11, 15.
ויבוא כגשם לנו Hos. 6, 3.

וַיָּבֹא, וַיָּבוֹא, וַיָּבוֹ
ויבא נח ובניו ואשתו Gn. 7, 7.
ויבא וישב באלני ממרא Gn. 13, 18.
ויבא הפליט Gn. 14, 13.
ויבא אל־הגר ותחר Gn. 16, 4.
ויבא אלהים אל־אבימלך Gn. 20, 3.
ויבא אברהם לספד לשרה Gn. 23, 2.
ויבא אל־האיש והנה עמד Gn. 24, 30.
ויבא האיש הביתה Gn. 24, 32.
ויבא עשו מן־השדה Gn. 25, 29.
ויבא אל־אביו ויאמר אבי Gn. 27, 18.
ויבא אליה Gn. 29, 23. 30, 5.
ויבא גם אל־רחל Gn. 29, 30.
ויבא יעקב ׀ מן־השדה Gn. 30, 16.
ויבא אלהים אל־לבן Gn. 31, 24.
ויבא לבן באהל־יעקב Gn. 31, 33.
ויבא באהל רחל Gn. 31, 33.
ויבא יעקב שלם Gn. 33, 18.
ויבא חמור ושכם בנו Gn. 34, 20.
ויבא יעקב לוזה Gn. 35, 6.
ויבא יעקב אל־יצחק אביו Gn. 35, 27.
ויבא שכמה Gn. 37, 14.
ויקחה ויבא אליה Gn. 38, 2.
ויבא אליה ותהר לו Gn. 38, 18.
ויבא הביתה לעשות מלאכתו Gn. 39, 11.
ויבא אליהם יוסף בבקר Gn. 40, 6.
שמלתיו ויבא אל־פרעה Gn. 41, 14.
ויבא יוסף הביתה Gn. 43, 26.
ויבא החדרה Gn. 43, 30.
ויבא יהודה ואחיו Gn. 44, 14.
ויבא בארה שבע Gn. 46, 1.
ויבא יוסף ויגד לפרעה Gn. 47, 1.
ויבא אל־תר האלהים Ex. 3, 1.
ויבא משה ואהרן אל־פרעה Ex. 7, 10. 10, 3.
ויפן פרעה ויבא אל־ביתו Ex. 7, 23.
ויבא ערב כבד Ex. 8, 20.
ויבא בין ׀ מחנה מצרים Ex. 14, 20.
ויבא עמלק וילחם Ex. 17, 8.
ויבא יתרו חתן משה Ex. 18, 5.
ויבא אהרן וכל ׀ זקני ישראל Ex. 18, 12.
ויבא משה ויקרא לזקני העם Ex. 19, 7.
ויבא משה ויספר לעם Ex. 24, 3.
ויבא משה בתוך הענן Ex. 24, 18.
ויבא משה ואהרן Lev. 9, 23.
ויבא עד־חברון Num. 13, 22.
ויבא משה ואהרן Num. 17, 8. 20, 6.
ויבא משה אל־אהל העדות Num. 17, 23.
ויבא העם אל־משה Num. 21, 7.
ויבא יהצה וילחם בישראל Num. 21, 23.
ויבא אלהים אל־בלעם Num. 22, 9.
ויבא אלהים ׀ אל־בלעם Nu. 22, 20.
ויבא אליו והנו נצב Num. 23, 17.
ויבא אחר איש־ישראל Num. 25, 8.
ויבא משה וידבר Dt. 32, 44.
ויבא אליהם יהושע פתאם Jos. 10, 9.
ויבא יהושע וכל־עם המלחמה Jos. 11, 7.
ויבא יהושע בעת ההיא Jos. 11, 21.
ויבא גם־הנצב אחר הלהב Jud. 3, 22.
ויבא אליה והנה סיסרא Jud. 4, 22.
ויבא מלאך יי וישב Jud. 6, 11.
ויבא גדעון והנה־איש Jud. 7, 13.
ויבא עד־האהל Jud. 7, 13.
ויבא גדעון ומאה־איש Jud. 7, 19.
ויבא גדעון הירדנה Jud. 8, 4.
ויבא אל־אנשי סכות Jud. 8, 15.
ויבא בית־אביו עפרתה Jud. 9, 5.
ויבא געל בן־עבד ואחיו Jud. 9, 26.
ויבא אבימלך עד־המגדל Jud. 9, 52.
עד־ים־סוף ויבא קדשה Jud. 11, 16.
ויבא ממזרח־שמש Jud. 11, 18.
ויבא יפתח המצפה Jud. 11, 34.
ויבא מלאך האלהים עוד Jud. 13, 9.
ויבא אל־האיש ויאמר לו Jud. 13, 11.
אשה זונה ויבא אליה Jud. 16, 1.
ויבא הר־אפרים עד־בית מיכה Jud. 17, 8.
ויבא בקרב העם Jud. 18, 20.
ויבא עד־נכח יבוס Jud. 19, 10.
ויבא וישב ברחב העיר Jud. 19, 15.
ויבא אל־ביתו Jud. 19, 29.
ויבא העם בית־אל Jud. 21, 2.
ויבא לשכב Ruth 3, 7.
ושת עליה ויבא העיר Ruth 3, 15.
ותחי־לו לאשה ויבא אליה Ruth 4, 13.
ויבא איש־האלהים אל־עלי 1 Sam. 2, 27.
ויבא יי ויתיצב 1 Sam. 3, 10.
ויבא העם אל־המחנה 1 Sam. 4, 3.
ויבא שלה ביום ההוא 1 Sam. 4, 12.
ויבוא והנה עלי 1 Sam. 4, 13.
ויבא ויגד לעלי ויכל מהתגבות ויבא הבמה 1 Sam. 4, 14.
ויבא העם אל־היער 1 Sam. 10, 13.
ויבא שאול עד־עיר עמלק 1 Sam. 14, 26.
ויבא שמואל אל־שאול 1 S. 15, 5.
ויבא ביה לחם 1 Sam. 15, 13.
ויבא דוד אל־שאול 1 Sam. 16, 4.
ויבא המעגלה 1 Sam. 16, 21.
ויבא וישאל לאחיו לשלום 1 Sam. 17, 20.
ויצא ויבא לפני העם 1 Sam. 17, 22.
ויבא אל־שמואל הרמתה 1 Sam. 18, 13.
ויבא עד־בור הגדול 1 Sam. 19, 18.
ויבא ויאמר לפני יהונתן 1 Sam. 19, 22.
ויבא הנער עד־מקום החצי 1 Sam. 20, 1.
את־החצי ויבא אל־אדניו 1 Sam. 20, 37.
ויבא דוד נבה אל־אחימלך 1 Sam. 20, 38.
ויבא אל־אכיש מלך גת 1 Sam. 21, 2.
וילך דוד ויבא יער חרת 1 S. 21, 11.
ויבא אל־גדרות הצאן 1 S. 22, 5.
ויבא שאול להסך 1 Sam. 24, 4.
ויקם דוד ויבא אל־המקום 1 Sam. 24, 4.
ויבא דוד ואנשיו ׀ אל־אכיש 1 Sam. 26, 5.
ויבא דוד ואבישי ׀ אל־העם 1 Sam. 26, 7.
וישב ויבא אל־אכיש 1 Sam. 27, 9.
ויבא דוד ואנשיו אל־העיר 1 S. 30, 3.
ויבא דוד אל־מאתים האנשים 1 Sam. 30, 21.
ויבא דוד אל־צקלג 1 Sam. 30, 26.
ויבא אבנר אל־דוד 2 Sam. 3, 20.
ויבא יואב אל־המלך 2 Sam. 3, 24.
ויבא כל־העם להברות 2 Sam. 3, 35.
ויבא דוד בבעל־פרצים 2 Sam. 5, 20.
ויבא המלך דוד 2 Sam. 7, 18.
ויבא מפיבשת ויעבר את־הירדן ויבא חלאמה 2 Sam. 9, 6.
ויבא אוריה אליו 2 Sam. 10, 17.
ויבא ויגד לדוד 2 Sam. 11, 7.
ויבא אליו ויאמר לו 2 Sam. 11, 22.
ויבא הלך לאיש העשיר 2 Sam. 12, 1.
ויבא בית־יי וישתחו 2 Sam. 12, 4.
ויבא אל־ביתו 2 Sam. 12, 20.
ויבא אליה וישכב עמה 2 S. 12, 24.
ויבא המלך לראותו 2 Sam. 13, 6.
ויבא אבשלום אל־המלך 2 S. 13, 24.
ויבא אל־אבשלום הביתה 2 S. 14, 31.
ויבא יואב אל־המלך 2 Sam. 14, 33.
ויבא אל־המלך 2 Sam. 14, 33.
ויבא המגיד אל־דוד לאמר 2 Sam. 15, 13.
ויבא חושי רעה דוד העיר 2 Sam. 15, 37.
ויבא המלך וכל־העם 2 Sam. 16, 14.
ויבא אבשלום אל־פלגשי 2 S. 16, 22.
ויבא חושי אל־אבשלום 2 S. 17, 6.
ויבא הפרד תחת שובך 2 S. 18, 9.
ויבא יואב אל־המלך הבית 2 S. 19, 6.
ויבא כל־העם לפני המלך 2 S. 19, 9.
ויבא עד־הירדן ויהודה 2 S. 19, 16.
ויבא דוד אל־ביתו 2 Sam. 20, 3.
ויבא־גד אל־דוד 2 Sam. 24, 13.
ויבא־גד אל־דוד ביום ההוא 2 Sam. 24, 18.
ויבא לפני המלך ויבא וישתחו למלך שלמה 1 Reg. 1, 23.
ויבא אדניהו 1 Reg. 1, 53.
ויבא בניהו אל־אהל יי 1 Reg. 2, 13.
ויבא ירושלם ויעמד 1 Reg. 2, 30.
ויבוא אל־המלך שלמה 1 Reg. 3, 15.
ויבאו ירבעם וכל־קהל ישראל 1 Reg. 7, 14.
ויבוֹ ירבעם וכל־העם 1 Reg. 12, 3.
ויבוא בנו ויספר־לו 1 Reg. 12, 12.
ויבא אל־עיר הנביא הזקן 1 Reg. 13, 11.
ויבא זמרי ויכהו 1 Reg. 13, 29.
ויבא אל־ארמון בית־ המלך 1 Reg. 16, 10.
ויבא אל־פתח העיר 1 Reg. 16, 18.
ויבא באר שבע אשר ליהודה 1 Reg. 17, 10.
ויבא וישב תחת רתם אחת 1 Reg. 19, 3.
ויבא־שם אל־המערה 1 Reg. 19, 4.
ויבא אל־העיר חדר בחדר 1 Reg. 19, 9.
סר וזעק ויבא שמרונה 1 Reg. 20, 30.
ויבא אחאב אל־ביתו 1 Rg. 20, 43.
ויבוא אל־המלך ויאמר המלך 1 Reg. 21, 4.
ויבוא במלחמה 1 Reg. 22, 15.
ויבא המלך ויבוא שמרון 1 Reg. 22, 30.
ויבא שר־החמשים 1 Reg. 22, 37.
ויהי היום ויבא שמה 2 Reg. 1, 13.
ויבא אלישע חביתה 2 Reg. 4, 11.
ויבא ויסגר הדלת 2 Reg. 4, 32.
ויבא ויגד לאדניו לאמר 2 Reg. 4, 33.
ויבא נעמן בסוסו 2 Reg. 5, 5.
ויבא ויעמד לפניו 2 Reg. 5, 9.
ויבא אל־העפל ויקח מידם 2 Reg. 5, 15.
ויבא אלישע דמשק 2 Reg. 5, 24.
ויבא ויעמד לפניו 2 Reg. 8, 7.
ויבא אל־אדניו ויאמר לו 2 Reg. 8, 9.
ויבא והנה שרי החיל ישבים 2 Rg. 8, 14.
ויקם ויבא הביתה 2 Reg. 9, 5.
ויבוא יהוא יזרעאלה 2 Reg. 9, 6.
ויבא ויאכל וישת 2 Reg. 9, 30.
ויבא המלאך ויגד־לו 2 Reg. 9, 34.
ויקם ויבא וילך שמרון 2 Reg. 10, 8.
ויבא שמרון ויך את־כל־ ויבא יהוא ויהונדב בן־רכב 2 Rg. 10, 12.
מתרצה ויבא שמרון 2 Reg. 10, 17.
ויבא המלך מדמשק 2 Reg. 10, 23.
ויבא אחד מהכהנים 2 Reg. 15, 14.
ויבא אליקים בן־חלקיה 2 Reg. 16, 12.
ויבא בית יי 2 Reg. 17, 28.
ויבא ויעמד לפניו 2 Rg. 18, 37.
ויבא אליו ישעיהו 2 Reg. 19, 1.
ויבא ישעיהו הנביא 2 Reg. 20, 1.
ויבא שפן הספר 2 Reg. 20, 14.
ויבא מצרים וימת שם 2 Reg. 22, 9.
ויבא נבוכדנצר מלך־ בבל 2 Reg. 23, 34.
ויבא אל־אשתו ותהר 2 Reg. 24, 11.
ויבא המלך דויד וישב 1 Chr. 7, 23.
ויבא ארם דרמשק לעזור 1 Chr. 17, 16.
ויבא יואב וירושלם ויעבור הירדן ויבא אלהם 1 Chr. 18, 5.
ויבא ויצר את־רבה ויתהלך בכל־ישראל 1 Chr. 19, 15.
ויבא ירושלם 1 Chr. 19, 17.
ויבא גד אל־דויד 1 Chr. 20, 1.
ויבא דויד עד־ארנן 1 Chr. 21, 4.
ויבא שלמה לבמה 1 Chr. 21, 11.
ויבא ירבעם 1 Chr. 21, 21.
ויבא רחבעם ירושלם 2 Chr. 1, 13.
ויבא עד־ירושלם 2 Chr. 10, 3. 12.
ויבא עד־מרשה 2 Chr. 11, 1.
ויבא אל־המלך 2 Chr. 12, 4.
ויבא יהושפט ועמו ויבא אליו מכתב מאליהו 2 Chr. 14, 8.
ויבא אל־היכל יי 2 Chr. 18, 14.
ויבא אחריו עזריהו ויבא עליו תלגת פלנאסר 2 Chr. 20, 25.
ויבא ביהודה 2 Chr. 21, 12.
ויבא בית אלהיו ויבא להלחם בבקעת מגדו 2 Chr. 26, 16.
ויבא ירושלם 2 Chr. 26, 17.
ויבא חנני אחד מאחי ויבוא עד לפני שער־ המלך 2 Chr. 28, 20.
ויבא התך ויגד לאסתר 2 Chr. 32, 1.
ויבא המלך והמן 2 Chr. 32, 21.
ויבוא אל־ביתו וישלח 2 Chr. 35, 22.
ויבא המן Esr. 7, 8.
ויבא המלך והמן Neh. 1, 2.
ויבוא גם־השטן Esth. 4, 2.
ויבא רגז Esth. 4, 9.
כי טוב קויתי ויבא רע Esth. 5, 5.
ואיחלה לאור ויבא אפל Esth. 5, 10.
ויבא ישראל מצרים Esth. 6, 6.
אמר ויבא ערב Esth. 7, 1.
אמר ויבא ארבה Job. 1, 6. 2, 1.
בא זדון ויבא קלון Job. 3, 26.
ויבא רשע תחתיו Job. 30, 26.
Job. 30, 26.
Ps. 105, 23.
Ps. 105, 31.
Ps. 105, 34.
Prv. 11, 2.
Prv. 11, 8.

ויבא אליקים בן־חלקיהו Jes.36,22.
ויבא בית יי Jes. 37, 1.
ויבוא אליו ישעיהו Jes. 38, 1.
ויבא ישעיהו הנביא Jes. 39, 3.
ויבא ירמיהו מהתפת Jer. 19, 14.
ויברח ויבא מצרים Jer. 26, 21.
ויבא אלי חנמאל Jer. 32, 8.
ויבא אליהם Jer. 36, 14.
ויבא בית־המלך Jer. 38, 11.
ויבא ירמיהו Jer. 40, 6.
ויבא לעיני Ez. 10, 2.
ויבא ויעמד אצל האופן Ez. 10, 6.
ויבוא אלי אנשים Ez. 14, 1.
ויבא אליה כבוא Ez. 23, 44.
ויבוא אל־הגוים Ez. 36, 20.
ויבוא אל־שער Ez. 40, 6.
ויבא עד־האיל Dan. 8, 6.
ויבא אצל עמדי Dan. 8, 17.

שֹׁבְאוֹ *cum suff.:*
שיבוא אחרי המלך Eccl. 2, 12.

יְבוֹאֵנִי 3 *impf. c. s.:*
כי ׳ עבר לא יבואנו Jes. 28, 15.

יְבֹאֶנּוּ 3 *impf. c. s.*
ולא־ידע כי־חסר יבאנו Prv.28,22.
בשלום שודד יבואנו Job. 15, 21.

תָּבֹא, תָּבוֹא 3 *impf. f.:*
בטרם תבוא שנת הרעב Gn.41,50.
בסדם אל־תבא נפשי Gn. 49, 6.
בטרם תבוא אלהן Ex. 1, 19.
ואל־המקדש לא תבא Lev. 12, 4.
ולא תבוא עליו השמש Dt. 24,15.
תבא נא תמר 2 Sam. 13, 5.
תבוא־נא תמר 2 Sam. 13, 6.
תבוא ׀ אני תרשיש 1 Reg. 10, 22.
לא־תבוא נבלתך 1 Reg. 13, 22.
אם־תבוא עלינו רעה 2 Chr. 20, 9.
אשר לא־תבא ושתי Esth. 1, 19.
לא־תבוא עוד אל־המלך Esth.2,14.
אל־תבוא רננה בו Job. 3, 7.
כי־לפני לחמי אנחתי תבא Job.3,24.
תבוא אליך ותלא Job. 4, 5.
מי־יתן תבוא שאלתי Job. 6, 8.
כי־תבוא עליו צרה Job. 27, 9.
והחכמה מאין תבוא Job. 28, 20.
ברכת אובד עלי תבא Job. 29, 13.
מן־החדר תבוא סופה Job. 37, 9.
ושועתי לפניו ׀ תבא Ps. 18, 7.
חרבם תבוא בלבם Ps. 37, 15.
תבוא עד־דור אבותיו Ps. 49, 20.
תבוא לפניך אנקת אסיר Ps.79,11.
תבוא לפניך תפלתי Ps. 88, 3.
ושועתי אליך תבוא Ps. 102, 2.
תבוא תחנתי לפניך Ps. 119, 170.
כי־תבוא חכמה בלבך Prv. 2, 10.
ומשאת רשעים כי תבא Prv.3,25.
ועליהם תבוא ברכת־ טוב Prv. 24, 25.
כן קללת חנם לא תבא Prv. 26, 2.
לא־תבוא שמה יראת שמיר Jes. 7, 25.
ולשואה ממרחק תבוא Jes. 10, 3.
בטרם תבוא השמעתיך Jes. 48, 5.
רעה תבא אליהם Jer. 2, 3.
ולא־תבוא עלינו רעה Jer. 5, 12.
לבוזה משבא תבוא Jer. 6, 20.
לא־תבוא עליכם רעה Jer. 23, 17.
הרעה אשר־תבוא אל־ בבל Jer. 51, 60.
תבא כל־רעתם לפניך Thr. 1, 22.
הוה על־הוה תבוא Ez. 7, 26.
ובת ׀ מלך חנגב תבא Dan. 11, 6.
לא־תבוא עלינו רעה Mich. 3, 11.

תָּבֹאתָה 3 *impf. f.:*
תבואתה לראש יוסף Dt. 33, 16.

הֲתָבוֹא *cum h interr.:*
התבוא לך שבע־שנים 2Sam.24,13.

וְתָבֹא
ותבא עליך פתאם Jes. 47, 11.

וַתָּבוֹא, וַתָּבֹא
ותבא אליו היונה Gn. 8, 11.
ותבא הבכירה ותשכב Gn. 19, 33.
ותבא אליו בלאט Jud. 4, 21.
ותבא אליהם קללת יותם Jud.9,57.
ותבא האשה ותאמר Jud. 13, 6.
ותבא להם השמש Jud. 19, 14.
ותבא האשה לפנות הבקר Jud.19,26
ותלך ותבא ותלקט Ruth 2, 3.
ותבוא ותעמד מאז הבקר Ruth 2,7.
ותשא ותבוא העיר Ruth 2, 18.
ותבא בלט Ruth 3, 7.
ותבוא אל־חמותה Ruth 3, 16.
ותבא אבגיל אל־נבל 1 Sam. 25, 36.
ותבא האשה אל־שאול 1 S. 28, 21.
ותבא ארם דמשק לעזר 2 Sam. 8, 5.
ויקחה ותבוא אליו 2 Sam. 11, 4.
ותבא האשה אל־כל־העם 2 S.20,22.
ותבא בת־שבע אל־ המלך 1 Reg. 1, 15. 2, 19.
ותבא לפני המלך 1 Reg. 1, 28.
ותבא לנסתו בחידות 1 Reg. 10, 1.
ותבא ירושלמה בחיל כבד 1 Rg.10,2
ותבא אל־שלמה 1 Reg. 10, 2.
ותבא בית אחיה 1 Reg. 14, 4.
ותבא תרצתה 1 Reg. 14, 17.
ותבא אליו ויגבל אשתו 1 Reg.21,5.
ותבא ותגד לאיש 2 Reg. 4, 7.
ותבא אל־איש האלהים 2 Reg. 4, 25. 27.
ויקראה ותבא אליו 2 Reg. 4, 36.
ותבא ותפל על־רגליו 2 Reg. 4, 37.
ותבא אל־העם בית יי 2 Reg.11,13.
ותבוא דרך־מבוא הסוסים 2 Reg. 11, 16.
ותבא העיר במצור 2 Reg. 24, 10. 25, 2.
ותבוא לנסות את־שלמה 2 Chr.9,1.
ותבוא אל־שלמה ותדבר 2 Chr.9,1.
ותבוא אל־העם בית יי 2 Chr.23,12.
ותבוא אל־מבוא שער 2 Chr. 23,15.
ותבוא תפלתם למעון 2 Chr. 30,27.
ותבוא חיה במו־ארב Job. 37, 8.
ותבא כמים בקרבו Ps. 109, 18.
ותבא העיר במצור Jer. 52, 5.
ותבא בי רוח Ez. 2, 2. 3, 24.
ותבוא חרב ותקחהו Ez. 33, 4.
ותבוא חרב ותקח מהם Ez. 33, 6.
ותבוא בהם הרוח Ez. 37, 10.
ותבוא אליך תפלתי Jon. 2, 8.

תְּבוֹאָנִי *cum suff.:*
אל־תבואני רגל גאוה Ps. 36, 12.

תְּבוֹאָתֵךְ *p.*
בהם תבואתך טובה Job. 22, 21.

תְּבוֹאָךְ
חרב מלך־בבל תבואך Ez. 32, 11.

תְּבֹאֲנוּ
כליד עמל תבאנו Job. 20, 22.
מגורת רשע היא תבואנו Prv.10,24.
ודרש רעה תבואנו Prv. 11, 27.

תְּבוֹאֲהוּ
תבואהו שואה Ps. 35, 8.

וַתְּבוֹאֲהוּ
ויאהב קללה ותבואהו Ps.109,17.

וָאָבֹא, נָבוֹא 1 *impf. pl.*
אשר נבוא שמה Gn. 20, 13.
הבוא נבוא אני ואמך Gn. 37, 10.
אשר נבא אליהן Dt. 1, 22.
אם־אמרנו נבוא העיר 2 Reg. 7, 4.
ואל־העיר נבא 2 Reg. 7, 12.
עד אשר־נבוא אל־תוכם Neh. 4, 5.
נבוא יחדו במשפט Job. 9, 32.
לוא־נבוא עוד אליך Jer. 2, 31.
לא כי ארץ מצרים נבוא Jer.42,14.

וַנָּבֹא, וַנָּבוֹא
ונבא עד קדש ברנע Dt. 1, 19.
ונבוא אל־שמואל 1 Sam. 10, 14.
ונבא ירושלם Esr, 8, 32.

וְנָבוֹא
ונבוא אל־ערי המבצר Jer. 8, 14.
באו ונבוא ירושלם Jer. 35, 11.

נָבוֹאָה
נבואה למשכנותיו Ps. 132, 7.

וְנָבוֹאָה
לכו ונבואה ונגידה 2 Reg. 7, 9.
ונבואה אל־ערי המבצר Jer. 4, 5.

תָּבֹאוּ 2 *impf. pl.:*
והיה כי־תבאו אל־הארץ Ex.12,25.
כי תבאו אל־ארץ כנען Lev.14,34.
וכי־תבאו אל־הארץ Lev. 19, 23.
כי־תבאו אל־הארץ Lev.23,10.25,2.
וכי־תבאו מלחמה Num. 10, 9.
אם־אתם תבאו אל־הארץ Nu.14,30
כי תבאו אל־ארץ מושבתיכם Num. 15, 2.
ואחר תבאו אל־המחנה Nu.31,24.
מי אתם ומאין תבאו Jos. 9, 8.
תבאו ׀ אל־עם בטח Jud. 18, 10.
לא־תבאו בהם 1 Reg. 11, 2.
כי תבאו לראות פני Jes. 1, 12.
אל־תבאו מצרים Jer. 42, 19.
לא־תבאו מצרים Jer. 43, 2.
ואל־תבאו הגלגל Hos. 4, 15.
והגלגל לא תבאו Am. 5, 5.

וַתָּבֹאוּ
ותבאו אל־המקום הזה Dt. 29, 6.
ותבאו הימה Jos. 24, 6.
ותבאו אל־יריחו Jos. 24, 11.
ותבאו ותטמאו Jer. 2, 7.

יָבוֹאוּ, יָבֹאוּ 3 *pl.:*
יבאו אליך להחיות Gn. 6, 20.
יבאו ויעשו Ex. 35, 10.
יבאו בני־קהת Nnm. 4, 15.
אהרן ובניו יבאו Num. 4, 19.
ולא־יבאו לראות Num. 4, 20.
ואחריכן יבאו הלוים Num 8, 15.
ועל־פיו יבאו Num. 27, 21.
האחיכם יבאו למלחמה Num.32,6.
המה יבאו שמה Dt. 1, 39.
והיה כי־יבאו עליך כל־ הדברים Dt. 30, 1.
והיה כי־יבאו אבותם Jud. 21, 22.
פן־יבאו הערלים האלה 1 Sam.31,4.
אשר־יבאו למשפט 2 Sam. 15, 6.
יבאו בכם 1 Reg. 11, 2.
יבאו בארץ בא שנה 2 Reg.13,20.
ומאין יבאו אליך 2 Reg. 20, 14.
פן־יבאו הערלים האלה 1 Chr.10,4.
יבאו על־דויד לעזרו 1 Chr. 12, 22.
המה יבאו כי־קדש 2 Chr. 23, 6.
למה יבואו מלכי אשור 2 Chr.32,4.
יחד ׀ יבאו גדודיו Job. 19, 12.
יבאו ויגידו צדקתו Ps. 22, 32.
יבאו בתחתיות הארץ Ps. 63, 10.
עדיך כל־בשר יבאו Ps. 65, 3.
ואל־יבאו בצדקתך Ps. 69, 28.
יבואו ׀ וישתחוו לפניך Ps. 86, 9.
צדיקים יבאו בו Ps. 118, 20.
שפתי כסיל יבאו בריב Prv. 18, 6.
לא־יבאו ימי הרעה Eccl. 12, 1.
ומאין יבאו אליך Jes. 39, 3.
מאשר יבאו עליך Jes. 47, 13.
הנה־אלה מרחוק יבאו Jes.49,12.
בניך מרחוק יבאו Jes. 60, 4.
חיל גוים יבאו לך Jes. 60, 5.
כלם משבא יבאו Jes. 60, 6.
אליה יבאו רעים Jer. 6, 3.
אליך גוים יבאו Jer. 16, 19.
אשר יבאו בו מלכי יהודה Jer.17,19.
בבכי יבאו Jer. 31, 9.
הכשדים אשר יבאו Jer. 40, 10.
יבאו בני־ישראל Jer. 50, 4.
מאתי יבאו שודדים לה Jer. 51, 53.
לא־יבאו בקהל לך Thr. 1, 10.
עצינו במחיר יבאו Thr. 5, 4.
ואל־אדמת ישראל לא יבאו Ez.13,9
המה יבאו אל־מקדשי Ez. 44, 16.
חבלי יולדה יבאו לו Hos. 13, 13.
יבאו כגנב Joel 2, 9.
ופרשיו מרחוק יבאו Hab. 1, 8.
ורחוקים ׀ יבאו Zach. 6, 15.
עד אשר־יבאו עמים Zach. 8,20.

יְבֹאוּן
אם־יבאון אל־מנוחתי Ps. 95, 11.

וַיָּבוֹאוּ, וַיָּבֹאוּ
ויבאו אל־נח אל־התבה Gn.7, 15.
ויבאו עד־חרן Gn. 11, 31.
ויבאו ארצה כנען Gn. 12, 5.
ויבאו אל־עין משפט Gn. 14, 7.
ויבאו שני המלאכים Gn. 19, 1.
ויסרו אלינו ויבאו אל־ביתו Gn.19,3.
ויבאו אל־המקום אשר אמר־ Gn. 22, 9.
ויבאו עבדי יצחק Gn. 26, 32.
ויגידו לו
ויבאו על־העיר בטח Gn. 34, 25.
ויבאו בני ישראל לשבר Gn. 42, 5.
ויבאו אחי יוסף וישתחוו־לו Gn. 42, 6.
ויבאו אל־יעקב אביהם Gn.42,29.
ויבאו ארץ כנען Gn. 45, 25.
ויבאו מצרימה יעקב וכל־ Gn. 46, 6.
ויבאו ארצה גשן Gn. 46, 28.
ויבאו כל־מצרים אל־ יוסף Gn. 47, 15.
ויבאו אליו בשנה השנית Gn. 47, 18.
ויבאו עד־גרן האטד Gn. 50, 10.
ויבאו הרעים ויגרשום Ex. 2, 17.
ויבאו שטרי בני ישראל Ex. 5,15.
ויבאו בני־ישראל בתוך הים Ex. 14, 22.
ויבאו אחריהם כל סוס Ex.14,23.
ויבאו מרתה Ex. 15, 23.
ויבאו אילמה Ex. 15, 27.
ויבאו כל־עדת בני־ישראל Ex.16,1.
ויבאו כל־נשיאי העדה Ex.16, 22.
ויבאו האהלה Ex. 18, 7.
ויבאו מדבד סיני Ex. 19, 2.
ויבאו כל־איש Ex. 35, 21.
ויבאו האנשים Ex. 35, 22.
ויבאו כל־החכמים Ex. 36, 4.
ויבאו עד־נחל אשכל Num. 13, 23.
ויבאו אל־משה ואל־ אהרן Num. 13, 26.
ויבאו בני־ישראל Num. 20, 1. 22.
ויבאו אל־בלעם Num. 22, 7.
ויבאו אל־בלק Num. 22, 14.
ויבאו אל־בלעם Num. 22, 16.
ויאמרו לו
ויבאו קריית חצות Num. 22, 39.
ויבאו בני־גד ובני ראובן Nu.32,2.
ויסעו ממרה ויבאו Num. 33, 9.
ויבאו עד־נחל אשכל Dt. 1, 24.
ויבאו בית־אשה זונה Jos. 2, 1.
וילכו ויבאו ההרה Jos. 2, 22.
ויעברו ויבאו אל־יהושע Jos.2,23.
ויבאו עד־הירדן Jos. 3, 1.
ויבאו המחנה Jos. 6, 11.
ויבאו הנערים המרגלים Jos.6,23.
ויבאו נגד העיר Jos. 8, 11.
ויבאו העיר וילכדוה Jos. 8, 19.
ויבאו אל־עריהם Jos. 9, 17.
ויבאו אל־ערי המבצר Jos. 10, 20.
ויבאו ויחנו יחדו Jos. 11, 5.
ויבאו אל־יהושע אל־

המחנה Jos. 18, 9.
ויבאו אל־גלילות הירדן Jos.22,10.
ויבאו אל־בני־ראובן Jos. 22, 15.
ויבאו בארץ Jud. 6, 5.
ויבאו בית אלהיהם Jud. 9, 27.
ויבאו אל־צריח בית אל Jud.9,46.
ויבאו עד־כרמי תמנתה Jud.14,5.
ויבאו הר־אפרים Jud. 18, 2.
חמשת האנשים ויבאו
לישה Jud. 18, 7.
ויבאו אל־אחיהם צרעה Jud.18,8.
ויבאו עד־בית מיכה Jud. 18, 13.
ויבאו אל־בית־הנער Jud. 18, 15.
ויבאו על־לוש Jud. 18, 27.
ויבאו בית־אל ויבכו Jud. 20, 26.
ויבאו מנגד לגבעה Jud. 20, 34.
ויבאו שדי־מואב
ויחיו־שם Ruth 1, 2.
ויבאו אל־ביתם הרמתה 1S.1,19.
ויבאו אנשי קרית יערים 1S. 7, 1.
ויבאו אל־שמואל הרמתה 1S.8,4.
ויבאו כל־האתות האלה 1S.10, 9.
ויבאו שם הגבעתה 1Sam. 10, 10.
ויבאו המלאכים גבעת
שאול 1 Sam. 11, 4.
ויבאו המלאכים 1 Sam. 11, 9.
ויבאו בתוך־המחנה 1Sam.11,11.
ויבאו עד־המלחמה 1 Sam.14,20.
ויבאו המלאכים והנה 1Sam.19,16.
ויבאו כלם אל־המלך 1Sam. 22, 11.
ויבאו נערי דוד 1 Sam. 25, 9.
וישבו ויבאו ויגידו לו 1Sam.25,12.
ויבאו עבדי דוד
אל־אביגיל 1 Sam. 25, 40.
ויבאו חזפים אל־שאול 1 S. 26, 1.
ויבאו ויחנו בשונם 1 Sam. 28, 4.
ויבאו אל־האשה לילה 1Sam.28,8.
ויבאו עד־נחל הבשור 1Sam.30,9.
ויבאו פלשתים וישבו בהן 1S.31,7.
ויהי ממחרת ויבאו
פלשתים 1 Sam. 31, 8.
ויבאו יבשה וישרפו אתם 1S.31,12.
ויבאו אנשי יהודה 2 Sam. 2, 4.
ויבאו מחנים 2 Sam. 2, 29.
ויבאו כחם היום 2 Sam. 4, 5.
ויבאו הבית והוא־שכב 2Sam.4,7.
ויבאו כל־שבטי ישראל 2Sam.5,1.
ויבאו כל־זקני ישראל 2 Sam.5, 3.
ויבאו עד־גרן נכון 2 Sam. 6, 6.
ויבאו עבדי דוד 2 Sam. 10, 2.
ויבאו העיר 2 Sam. 10, 14.
ויבאו ירושלם 2 Sam. 10, 14.
מעבר הנהר ויבאו חילם 2S.10,16.
ויבאו ׳ אל־בית־איש
בבחרים 2 Sam. 17, 18.
ויבאו עבדי אבשלום 2 Sam.17,20.
ויקחלו ויבאו אל־אחריו 2S.20,14.
ויבאו ויצרו עליו באבלה 2S.20,15.
ויבאו אל־קציר אל־דוד 2S.23,13.
ויבאו הגלעדה 2 Sam. 24, 6.
ויבאו דנה יען 2 Sam. 24, 6.
ויבאו מבצר־צר 2 Sam. 24, 7.
ויבאו מקצה תשעה
חדשים 2 Sam. 24, 8.
ויבאו לפני המלך 1 Reg. 1, 32.
ויבאו מכל־העמים 1 Reg. 5, 14.
ויבאו כל זקני ישראל 1 Reg. 8, 3.
ויבאו אופירה ויקחו 1Reg.9,28.
ויבאו פארן ויקחו אנשים
עמם 1 Reg. 11, 18.
מפארן ויבאו מצרים 1Reg.11,18.
ויבאו רחבעם ירושלם 1Reg.12,21.
ויבאו וידברו בעיר 1 Reg. 13, 25.
ויבאו אל־מלך ישראל 1Reg.20,32.
ויבאו שני האנשים 1 Reg. 21, 13.
אם־אעבד ויבאו ויריחו 2Reg.2,4.
ויבאו לקראתו
וישתחוו־לו 2 Reg. 2, 15.

ויבאו אל־מחנה ישראל 2Reg.3,24.
וילך אתם ויבאו הירדנה 2Reg.6,4.
ויבאו לילה ויקפו על־
העיר 2 Reg. 6, 14.
ויבאו עד־קצה 2 Reg. 7, 5.
ויבאו המצרעים 2 Reg. 7, 8.
ויבאו אל־אהל אחד 2 Reg. 7, 8.
ויבאו אל־אהל אחר 2 Reg. 7, 8.
ויבאו ויקראו אל־שער
העיר 2 Reg. 7, 10.
ויבאו כל־עבדי הבעל 2Reg.10,21.
ויבאו בית הבעל 2 Reg. 10, 21.
ויבאו לעשות זבחים
ועלות 2 Reg. 10, 24.
ויבאו אל יהוידע 2 Reg. 11, 9.
ויבאו כל־עם הארץ 2 Reg. 11, 18.
ויבואו דרך־שער
הרצים 2 Reg. 11, 19.
ויבאו ירושלם ויפרץ 2Reg.14,13.
ויעלו ויבאו ירושלם 2 Reg.18,17
ויעלו ויבאו וירמדו 2 Reg. 18, 17.
ויבאו עבדי המלך
חזקיהו 2 Reg. 19, 5.
ויבאו אל־גדליהו
המצפה 2 Reg. 25, 23.
ושרי החילים ויבאו
מצרים 2 Reg. 25, 26.
ויבאו אלה הכתובים 1 Chr. 4, 41.
ויבאו אחיו לנחמו 1 Chr. 7, 22.
ויבאו פלשתים וישבו
בהם 1 Chr. 10, 7.
ויהי ממחרת ויבאו
פלשתים 1 Chr. 10, 8.
ויבאו כל־זקני ישראל 1 Chr. 11, 3.
ויבאו מן־בני בנימן 1 Chr. 12, 16.
ויבאו עד־גרן כידן 1 Chr. 13, 9.
ויבאו עבדי דויד אל־
ארץ 1 Chr. 19, 2
ויבאו ויחנו לפני
מידבא 1 Chr. 19, 7.
ויבאו למלחמה 1 Chr. 19, 7.
ויבאו העירה 1 Chr. 19, 15.
ויבאו כל זקני ישראל 2 Chr. 5, 4.
ויבאו עם־עבדי שלמה 2Chr.8,18.
ויבאו בברית לדרוש 2 Chr. 15, 12.
ויבאו במלחמה 2 Chr. 18, 29.
ויבאו ויגידו ליהושפט 2Chr.20,2.
ויבאו ירושלם בנבלים 2Chr.20,28.
ויבאו אל־ירושלם 2 Chr. 23, 2.
ויבאו כל־העם בית־
הבעל 2 Chr. 23, 17.
ויבאו אל־יהודה 2 Chr. 24, 23.
ויבאו כמצות־המלך 2Chr.29,15.
ויבאו הכהנים לפנימה 2Chr.29,16.
ויבואו פנימה 2 Chr. 29, 18.
נכנעו ויבאו לירושלם 2Chr.30,11.
ויבאו יחזקיהו והשרים 2Chr.31,8.
ויבאו אל־חלקיהו 2 Chr. 34, 9.
ויבאו הבנים ויירשו Neh. 9, 24.
ויבאו בני האלהים Job. 1, 6. 2, 1.
ויבאו איש ממקמו Job. 2, 11.
ויבאו אליו כל־אחיו Job. 42, 11.
ויבאו עבדי המלך חזקיהו Jes.37.5.
ויבואו ויאכלו ארץ Jer. 8, 16.
ויבאו וירש אתה Jer. 32, 23.
ויבאו אל־המלך חצרה Jer.36,20.
ויבאו כל־השרים Jer. 38, 27.
ויבאו כל שרי מלך־בבל Jer.39,3.
ויבאו אל־גדליה Jer. 40, 8.
ויבאו ארץ־יהודה Jer. 40, 12.
ויבאו אנשים משכם Jer. 41, 5.
ויבאו ארץ מצרים Jer. 43, 7.
ויבאו עד־תחפנחס Jer. 43, 7.
ויבאו ויעמדו אצל מזבח Ez. 9, 2.
ויבאו אליה בני־בבל Ez. 23, 17.
ויבאו ויעמדו לפני המלך Dan.2,2.
ויבאו ויעשו מלאכה Hag. 1, 14.
ויבאו אלה להחריד Zach. 2, 4.

3 *imperf. pl.:* ויבאו
ויבאו בני־ישראל בתוך Ex.14,16.
ויבאו אחריהם Ex. 14, 17.
ויבאו ויירשו את־הארץ Dt.10,11.
לפי נחלתם ויבאו אלי Jos. 18, 4.
ויבאו פתחי נדיבים Jes. 13, 2.
ויבאו יחדו מארץ צפון Jer. 3, 18.
ויבואו אליך כמבוא־עם Ez.33,31.
cum suff.: יְבֹאוּנִי
יבאוני רחמיך ואחיה Ps. 119,77.
3 *impf. pl. c. s.:* וְיָבֹאֻנִי
ויבאני חסדך יי׳ Ps. 119, 41.
3 *pl. f.:* תָּבֹאנָה
אשר תבאן הצאן Gn. 30, 38.
תָּבֹאנָה
והיה כי תבאינה Dt. 9, 4.
האתות 1 Sam. 10, 7.
אז תבאנה שתים נשים 1 Reg. 3, 16.
תבואנה ׳ אניות תרשיש 2 Chr. 9, 21.
יאשר תבאנה יגידו למו Jes. 44, 7.
תְּבֵאינָה
תבאינה בהיכל מלך Ps. 45, 16.
והיה כי תבאינה 1 Sam. 10, 7.
3 *fem. pl.:* וַתָּבֹאנָה
ותבאנה אל־קרבנה Gn. 41, 21.
ותבאנה ותדלנה Ex. 2, 16.
ותבאנה אל־רעואל Ex. 2, 18.
ותבואינה נערות Esth. 4, 4.
פתאם עשית ותבאנה Jes. 48, 3.
3 *pl. f.:* וַתָּבֹאנָה, וְתָבֹאנָה
ותבאנה לך שתי־אלה Jes. 47, 9.
שלחו ותבואנה Jer. 9, 16.
3 *fem.:* וְתָבוֹאֵינָה
למקוננות ותבואינה Jer. 9, 16.
Hif. il: הֲבִיא 2 *prf.:*
והבל הביא גם־הוא Gn. 4, 4.
הביא לנו איש עברי Gn. 39, 14.
הביא אתו מצרימה Gn. 46, 7.
ושלשים בנות הביא לבניו Jud.12,9.
אשר־הביא שפחתך 1 Sam. 25, 27.
על־כן הביא יי׳ עליהם 1 Reg. 9, 9.
מידו את אשר־הביא 2 Reg. 5, 20.
על־כן הביא עליהם 2 Chr. 7, 22.
הביא נבוכדנצר לבבל 2 Chr. 36, 7.
ושריו הכל הביא בבל 2 Chr. 36, 18.
לאשר הביא אלוה בידו Job. 12, 6.
אשר־הביא יי׳ עליו Job. 42, 11.
הביא את־זרע בית
ישראל Jer. 23, 8.
הביא בכליתי Thr. 3, 13.
הכלים הביא בית אוצר Dan. 1, 2.
3 *perf.:* וְהֵבִיא
והביא את־הפר Lev. 4, 4.
והביא אתו אל־אהל מועד Lev.4,5.
והביא הכהן המשיח Lev. 4, 16.
והביא את־קרבנו Lev. 4, 23.
והביא קרבנו שעירת עזים Lv.4,28.
והביא אל תמים Lev. 5, 18.
והביא את־אשמו
לי״י Lev. 5, 6. 7. 15. 19, 21.
והביא אתם אל־הכהן Lev. 5, 8.
והביא את־קרבנו Lev. 5, 11.
והביא אתם ביום השמיני Lv.14,23.
והביא מבית לפרכת Lev. 16, 12.
והביא את־דמו Lev. 16, 15.
והביא האיש את־אשתו Num.5,15.
והביא את־קרבנה Num. 5, 15.
והביא כבש בן־שנתו Num. 6, 12.
והביא אתנו אל־הארץ Num.14,8.
cum suff.: הֲבִיאִי
בצדקתי הביאני יי׳ Dt. 9, 4.
הביאני המלך חדריו Cant. 1, 4.
הביאני אל־בית היין Cant. 2, 4.
במראות אלהים הביאני Ez.40, 2.
cum suff.: הֲבִיאֵךְ

מי־הביאך הלם Jud. 18, 3.
cum suff.: וֶהֱבִיאַךְ
והביאך אל־האמרי Ex. 23, 23.
והביאך יי׳ אלהיך Dt. 30, 5.
cum suff.: הֲבִיאוֹ
לא הביאו להקריב Lev. 17, 4.
מאחר עלות הביאו Ps. 78, 71.
cum suff.: וְהֲבִיאָהּ
והביאה אל־בני אהרן Lev. 2, 2.
והביאה אל־הכהן Lev. 5, 12.
3 *fem.:* הֲבִיאָהּ
אשר־הביאה אל־המלך 2 Chr.9,12.
את אשר־הביאה לו 1 Sam. 25, 35.
אם לא־הביאה אסתר Esth. 5, 12.
וְהֲבִיאָהּ
והביאה אותם אל־הכהן Lev.15,29.
2 *perf.:* הֲבִיאַתָּ, הֲבֵאתָ
כי־הבאת עלי ועל־
ממלכתי Gn. 20, 9.
אשר־הבאת לנו Gn. 39, 17.
כי־הבאת עליו חטאה Ex. 32, 21.
הבאת את־עבדך 1 Sam. 20, 8.
לא־הביאת לי שה Jes. 43, 23.
הבאת יום־קראת Thr. 1, 21.
וַהֲבִיאֹתָ, וְהֵבֵאתָ
והבאת עלינו אשם Gn. 26, 10.
והבאת לאביך ואכל Gn. 27, 10.
והבאת אתה את־הדברים Ex.18,19
והבאת את־הבדים
בטבעת Ex. 25, 14.
והבאת את־הקרסים Ex. 26, 11.
והבאת שמה מבית
לפרכת Ex. 26, 33.
והבאת את־השלחן Ex. 40, 4.
והבאת את־המנרה Ex. 40, 4.
והבאת את־המנחה Lev. 2, 8.
והבאת והיה לבן־אדניך 2 S. 9, 10.
והבאת אתו חדר בחדר 2Reg. 9, 2.
cum suff.: הֲבִיאֹתָנִי
הביאתני עד־הלם 2 Sam. 7, 18.
כי הביאתני עד־הלם 1 Chr. 17, 16.
cum suff: הֲבִיאֹתָנוּ
הביאתנו ותתן־לנו Num. 16, 14.
cum suff.: הֲבֵאתָנוּ
הבאתנו במצודה Ps. 66, 11.
c. suff.: וְהֲבֵאתוֹ
המדבר אליך והבאתו
אלי 2 Sam. 14, 10.
cum suff.: וְהֲבֵאתָהּ
והבאתה אל־תוך ביתך Dt. 21, 12.
cum suff.: וְהֲבֵאוֹתָם
והבאותם בית יי׳ Jer. 35, 2.
1 *perf.:* הֲבֵאתִי
טרפה לא־הבאתי אליך Gn. 31, 39.
הנה הבאתי את־ראשית Dt. 26, 10.
הבאתי להם על־אם בחור Jer. 15, 8.
כאשר הבאתי Jer. 32, 42.
כל־הרעה אשר הבאתי Jer. 44, 2.
איך עשו הבאתי עליו Jer. 49, 8.
על־הרעה אשר הבאתי
את כל־אשר הבאתי
עליה Ez. 14, 22.
1 *perf.:* וְהֵבֵיאתִי
והביאתי אתם וידעו Num. 14, 31.
1 *prf.:* וְהֲבֵאתִי
והבאתי עלי קללה Gn. 27, 12.
והבאתי אתכם אל־הארץ Ex. 6, 8.
והבאתי עליכם חרב Lev. 26, 25.
והבאתי מרך בלבבם Lev. 26, 36.
והבאתי אתם בארץ Lev. 26, 41.
והבאתי אתכם ציון Jer. 3, 14.
והבאתי על־הארץ
ההיא Jer. 25, 13.
והבאתי עליהם ועל־
ישבי Jer. 36, 31.

והבאתי אל־עולם Jer. 49, 36.
והבאתי עליהם רעה Jer. 49, 37.
והבאתי רעי גוים Ez. 7, 24.
והבאתי אתו בבלה Ez. 12, 13.
והבאתי אתכם אל־מדבר Ez. 20, 35.
והבאתי אתכם במסרת Ez. 20, 37.
והבאתי אתכם אל־ אדמתכם Ez. 36, 24.
והבאתי אותם אל־ Ez. 37, 21.
והבאתי השמש בצהרים Am. 8, 9.
והבאתי אתם ושכנו Zach. 8, 8.
והבאתי את־השלישית באש Zach. 13, 9.

cum suff.: וַהֲבִיאוֹתִיךָ
והביאותיך על־ארצי Ez. 38, 16.
והביאותיך על־הרי ישראל Ez. 39, 2.

cum suff.: הֲבִיאֹתִיו
אם־לא הביאתיו אליך Gn. 43, 9.
הביאתיו והצליח דרכו Jes. 48, 15.

וַהֲבִיאֹתִיו
והביאתיו אל־הארץ Num. 14, 24.
עד־יגמל הנער והביאתיו 1 S. 1, 22.

Q'ri. cum suff.: שֶׁהֲבִיאֹתִיו
עד־שהביאתיו אל־בית אמי Cant. 3, 4.

K'tib: שֶׁהֲבִיאָתִיו
עד־שהביאתיו Cant. 3, 4.

cum suff.: וַהֲבִיאוֹתִידוּ
והביאותיהו בבלה Ez. 17, 20.

cum suff.: הֲבִאֹתָיהָ
עתה הביאתיה ותהי 2 Reg. 19, 25.
ויצרתיה עתה הבאתיה Jes. 37, 26.

cum suff.: וַהֲבִיאֹתִים
והבאותים אל־המקום Neh. 1, 9.
והביאותים אל־הר קדשי Jes. 56, 7.
והבאתים על־הארץ Jer. 25, 9.
והביאותים אל־אדמתם Ez. 34, 13.

cum suff.: וַהֲבִאתִים
והבאתים עליך מסביב Ez. 23, 22.

3 pl.: הֲבִיאוּ
אשר הביאו ממצרים Gn. 43, 2.
וכל־אשר להם הביאו Gn. 46, 32.
הביאו את־תרומת יי Ex. 35, 21.
הביאו חח ונזם Ex. 35, 22.
וערת תחשים הביאו Ex. 35, 23.
הביאו את תרומת יי Ex. 35, 24.
העבדת הביאו Ex. 35, 24,
והנשיאם הביאו Ex. 35, 27.
הביאו בני־ישראל Ex. 35, 29.
אשר הביאו בני ישראל Ex. 36, 3.
והם הביאו אליו Ex. 36, 3.
והם הביאו את־קרבנם Num. 15, 25.
הביאו אל־גדעון Jud. 7, 25.
ולא־הביאו לו מנחה 1 Sam. 10, 27.
ושלל רב עמם הביאו 2 Sam. 3, 22.
הביאו ראשי בני־המלך 2 Reg. 10, 8.
כי־הביאו חצידלים 1 Chr. 22, 4.
הביאו זהב מאופיר 2 Chr. 9, 10.
הביאו עצי אלגומים 2 Chr. 9, 10.
מן־השלל הביאו 2 Chr. 15, 11.
וככלותם הביאו לפני המלך 2 Chr. 24, 14.
מספר העלה אשר־ הביאו 2 Chr. 29, 32.
ומעשר הכל לרב הביאו 2 Chr. 31, 5.
הביאו ויתנו ערמות ערמות 2 Chr. 31, 6.
ואדוייהם לא־הביאו Neh. 3, 5.
הביאו מעשר הדגן Neh. 13, 12.

3 pl.: וַהֲבִיאוּ
והביאו אתו לפני אהל Lev. 4, 14.
והביאו אל־תחת האבנים Lv. 14, 42.
והביאו בניך בחצן Jes. 49, 22.
והביאו את כל אחיכם Jes. 66, 20.

pl. c. suff.: הֲבִיאוֹ
במים רבים הביאוך Ez. 27, 26.

pl. c. suff.: הֲבִיאוּהוּ
כי לא הביאוהו לקברי 2 Chr. 28, 27.

pl. c. suff.: הֲבִיאוּם
מעמלקי הביאום 1 Sam. 15, 15.
כי בנפשותם הביאום 1 Chr. 11, 19.

cum suff.: וַהֲבִיאֵם, וַהֲבִיאוּם
והביאם ליי Lev. 17, 5.
והביאום אל־מקומם Jes. 14, 2.
והביאום בבלה Jer. 20, 5.

2 perf.: הֲבֵאתֶם
ולמה הבאתם את־קהל יי Num. 20, 4
כי־הבאתם את־זה 1 Sam. 21, 16.
הבאתם להוכיכם Joel 4, 5.

2 perf.: וַהֲבֵאתֶם
והבאתם את־עמר Lev. 23, 10.
והבאתם שמה עלתיכם Dt. 12, 6.
והבאתם אלי הנה Jos. 18, 6.
והבאתם בשערי ירושלם Jer. 17, 21.
והבאתם עץ Hag. 1, 8.
והבאתם הבית Hag. 1, 9.
והבאתם גזול Mal. 1, 13.
והבאתם את־המנחה Mal. 1, 13.

2 perf.: וַהֲבִיאֹתֶם
והביאתם אלי 1 Sam. 16, 17.

1 prf. c. s.: הֲבִיאֹתִם
עד אשר אם־הביאתם Num. 32, 16.

part.: מֵבִיא
ואני הנני מביא את המבול Gn. 6, 17.
הנני מביא מחר ארבה Ex. 10, 4.
אשר אני מביא אתכם Lev. 18, 3. 20, 22.
ולמה יי מביא אתנו Num. 14, 3.
הנני מביא רעה אל־ בית 1 Reg. 14, 10.
אשר אני מביא על־ ירכם 2 Reg. 10, 24.
הנני מביא רעה על־ ירושלם 2 Reg. 21, 12.
הנני מביא רעה אל־ המקום 2 Reg. 22, 16.
אשר־אני מביא אל־ המקום 2 Reg. 22, 20.
הנני מביא רעה על־ המקום 2 Chr. 34, 24.
אשר אני מביא על־ המקום 2 Chr. 34, 28.
רעה אנכי מביא מצפון Jer. 4, 6.
הנני מביא עליכם גוי Jer. 5, 15.
אנכי מביא רעה Jer. 6, 19.
הנני מביא אליהם רעה Jer. 11, 11.
הנני מביא רעה Jer. 19, 3.
הנני מביא אותם Jer. 31, 8.
מביא עליהם את־כל־ הטובה Jer. 32, 42.
הנני מביא אל־יהודה Jer. 35, 17.
אני מביא עליהם Jer. 42, 17.
כי הנני מביא רעה Jer. 45, 5.
הנני מביא עליך פחד Jes. 49, 5.
אשר אנכי מביא עליה Jer. 51, 64.
אני מביא עליכם חרב Ez. 6, 3.
הנני מביא אל־צר Ez. 26, 7.
הנני מביא עליך זרים Ez. 28, 7.
מביא עליך חרב Ez. 29, 8.
הנה אני מביא בכם רוח Ez. 37, 5.
מביא את־עבדי צמח Zach. 3, 8.

part.: מֵבִי
הנני מבי עליך רעה 1 Reg. 21, 21.
הנני מבי אל־העיר Jer. 19, 15.
הנני מבי את־דברי Jer. 39, 16.

part.: קִי מֵבוֹא
המבוא מהקדים Ez. 42, 9.

part.: וַהֲמֵבִי
מוציא וחמבי 2 Sam. 5, 2.

part.: וַהֲמֵבִיא
אתה המוציא והמביא 1 Chr. 11, 2.

part.: כְּמֵבִיא
יודע כמביא למעלה Ps. 74, 5.

cum suff.: מֵבִיאֲךָ
כי יי אלהיך מביאך Dt. 8, 7.

pl. masc.: מְבִיאִים
מביאים איש מנחתו 1 Reg. 10, 25.
והערבים מביאים לו לחם 1 Reg. 17, 6.
מביאים לחם בחמורים 1 Chr. 12, 40.
והסחרים מביאים 2 Chr. 9, 14.
מביאים זהב 2 Chr. 9, 14.
והם מביאים איש מנחתו 2 Chr. 9, 24.
ומן־פלשתים מביאים 2 Chr. 17, 11.
מביאים לו צאן אילים 2 Chr. 17, 11.
ורבים מביאים מנחה לייי 2 Chr. 23.
מביאים דאגו וכל־מכר Neh. 13, 16.
מבאים עלה Jer. 17, 26.
מביאים תודה בית יי Jer. 33, 11.

pl. masc.: וּמְבִיאִים
ומביאים העֵרמות Neh. 13, 15.
ומביאים ירושלם Neh. 13, 15.

pl. masc.: הַמְּבִיאִים
המביאים את־המחקות Neh. 10, 32.

pl. constr.: וּמְבִאֵי
ומבאי תודה Jer. 17, 26.

cum suff.: וּמְבִיאֶיהָ
היא ומביאיה Dan. 11, 6.

inf. absol.: *וָהָבֵא
והבא מעט Hag. 1, 6.

inf. constr.: הָבִיא
למען הביא יי על־ אברהם Gn. 18, 19.
למען הביא אתנו Dt. 6, 23.
לבעבור הביא יי 2 Sam. 17, 14.
לא תוסיפו הביא Jes. 1, 13.
לבלתי הביא משא Jer. 17, 24.
לבלתי הביא אותם Ez. 20, 15.

impt. fem.: *הָבִי
*ויאמר הבי המטפחת Ruth 3, 15.

inf. constr.: לְהָבִיא
לצוד ציד להביא Gn. 27, 5.
להביא לכל־המלאכה Ex. 35, 29.
מרבים העם להביא Ex. 36, 5.
להביא את־העם הזה Num. 14, 16.
להביא אתנו אל־המקום Nu. 20, 5.
להביא עליה את־כל־ Dt. 29, 26.
ותשורה אין־להביא 1 Sam. 9, 7.
להביא גת לאמר 1 Sam. 27, 11.
להביא בית יי 2 Reg. 12, 5.
להביא את־ארון האלהים 1 Chr. 13, 5.
להביא את־ארון בריתיי 1 Chr. 22, 19.
להביא מיהודה 2 Chr. 24, 6.
להביא ליי משאת 2 Chr. 24, 9.
להביא עצי ארזים Esr. 3, 7.
להביא־לנו משרתים Esr. 8, 17.
להביא לירושלם Esr. 8, 30.
להביא את־ספר תורת Neh. 8, 1.
להביא לבית אלהינו Neh. 10, 35. 37.
להביא אחד מן־העשרה Neh. 11, 1.
להביא את־ושתי המלכה Esth. 1, 11.
להביא את־ושתי Esth. 1, 17.
להביא אל־גנזי המלך Esth. 3, 9.
להביא את־ספר הזכרנות Esth. 6, 1.
להביא את־המן Esth. 6, 14.
להביא עלו צעקת־דל Job. 34, 28.
להביא בניך מרחוק Jes. 60, 9.
להביא אליך חיל גוים Jes. 60, 11.
להביא בית יי Jer. 41, 5.

להביא אתך עליהם Ez. 38, 17.
להביא מבני ישראל Dan. 1, 3.
להביא עלינו רעה Dan. 9, 12.

inf. constr.: לָבִיא K'tib.
לביא בית יי 2 Chr. 31, 10.
לביא אתו בבלה Jer. 39, 7.

inf. constr.: וּלְהָבִיא
ולהביא את־בכורי Neh. 10, 36.
ולהביא צדק עלמים Dan. 9, 24.

inf. constr.: מֵהָבִיא
ויכלא העם מהביא Ex. 36, 6.

cum suff.: בַּהֲבִיאִי
בהביאי אתכם אל־ אדמת Ez. 20, 42.
בהביאי שברך בגוים Ez. 32, 9.

cum suff.: הֲבִיאֵךְ
לפני הביאך את מיכל 2 Sam. 3, 13.

cum suff.: לְהָבִיאֵךְ
להביאך לתת־לך Dt. 4, 38.

cum suff.: וּלְהָבִיאֵךְ
ולהביאך אל־המקום Ex. 23, 20.

cum suff.: הֲבִיאָכֶם
עד הביאכם את־קרבן Lev. 23, 14.
מיום הביאכם Lev. 23, 15.

cum suff.: בְּהָבִיאָכֶם
בהביאכם בני־נכר Ez. 44, 7.

cum suff.: לְהָבִיאָם
להביאם אל הארץ Dt. 9, 28.
להביאם לירושלם Neh. 12, 27.
אמר המלך להביאם Dan. 1, 18.

imperat.: הָבֵא
הבא את־האנשים Gn. 43, 16.
הבא־נא ידך בחיקך Ex. 4, 6.

imper.: הָבִיא, הָבֵא
ויאמר לו לך הביא העיר 1 S. 20, 40.
הביא עליהם Jer. 17 18.

cum h.: הָבִיאָה
הביאה לי ציד Gn. 27, 7.
הביאה למוסר לבך Prv. 23, 12.
הביאה ונשתה Am. 4, 1.

cum h: וְהָבִיאָה
והביאה לי ואכלה Gn. 27, 4.

impt. pl.: הָבִיאוּ
לכו הביאו שבר רעבון Gn. 42, 19.
הביאו עצה Jes. 16, 3.
הביאו את צואריכם Jer. 27, 12.
הביאו את־כל־המעשר Mal. 3, 10.

pl.: וְהָבִיאוּ
והביאו את־אחיכם Gn. 42, 34.
והביאו אלי Ex. 32, 2.
והביאו אלי ואדעה 1 Chr. 21, 2.
והביאו זבחים ותודות 2 Chr. 29, 31.
והביאו עלי־זית Neh. 8, 15.
והביאו לבקר זבחיכם Am. 4, 4.

sg. fem.: הָבִיאִי
הביאי הבריה 2 Sam. 13, 10.
הביאו עצה Jes. 16, 3.
הביאי בני מרחוק Jes. 43, 6.

1 imperf.: אָבִיא
נגע אחד אביא על־פרעה Ex. 11, 1.
בנו אביא הרעה 1 Reg. 21, 29.
חיך אביא אלי את ארון 1 Chr. 13, 12.
ממזרח אביא זרעך Jes. 43, 5.
תחת הנחשת אביא זהב Jes. 60, 17.
ותחת הברזל אביא כסף Jes. 60, 17.
ומגורתם אביא להם Jes. 66, 4.
כי־אביא רעה על־אנשי ענתות Jer. 11, 23.
כי־אביא עליהם רעה Jer. 23, 12.
כי־אביא אליה אל־מואב Jer. 48, 44.
ומכל־עבריו אביא את־ אדם Jer. 49, 32.
וחרב אביא עליך Ez. 5, 17.

וחרב אביא עליכם Ez. 11, 8.
או חרב אביא על־הארץ Ez.14,17.
כי־אביא עליה חרב Ez. 33, 2.
בעת ההיא אביא אתכם Zeph.3,20.

קִרְבִי אָבֹא 1 *imperf.*
לא־אבוֹ הרעה 1 Reg. 21, 29.
עד הירש אבוֹ לך Mich. 1, 15.

וָאָבֹא 1 *imperf.*:
ואבא אתכם אלי Ex. 19, 4.
ואבא אתם בית יי Jer. 35, 4.

וְאָבִיא 1 *imperf.*:
ואביאה אתכם אל־ארץ Jos. 24, 8.
ואביא אתכם אל־הארץ Jud. 2, 1.
ואבא את־אגג 1 Sam. 15, 20.
ואביא אתכם אל־ארץ Jer. 2, 7.
ואביא עליהם את־כל Jer. 11, 8.

K'tib: וָאֲבִיאָה
ואביאה אתכם אל־ארץ Jos. 24, 8.

אֲבִיאֵךְ *cum suff.*:
אנהגך אביאך Cant. 8, 2.

אֲבִיאֵנִי *cum suff.*:
אם־לא אביאנו אליך Gn.42,37.44,32
כי־אביאנו אל־האדמה Dt. 31, 20.
בטרם אביאנו אל־הארץ Dt.31,21.

אֲבִיאָה *cum suff.*:
אם־דברתי אם־אביאנה Jes. 46,11.

אֲבִיאֵם *cum suff.*:
גלעד ולבנון אביאם Zach. 10, 10.

וְאֲבִיאֵם *cum suff.*:
ואביאם אל־אדני הנה 2Sam.1,10.
ואביאם אל־המדבר Ez. 20, 10.
ואבאם אל־הארץ Ez. 20, 28.

תָּבִיא 2 *impf. m.*:
שנים מכל תביא אל־
התבה Gn. 6, 19.
תביא בית יי אלהיך Ex. 23, 19. 34, 26.
ולא־תביא תועבה אל־
ביתך Dt. 7, 26.
לא־תביא אתנן זונה Dt. 23, 19.
אשר תביא מארצך Dt. 26, 2.
תביא את־בני ישראל Dt. 31, 23.
תביא לשר האלף 1 Sam. 17, 18.
ואתי תביא במשפט עמך Job.14,3.
ועניים מרודים תביא בית Jes.58,7.
תביא עליהם גדוד פתאם Jer.18,22.

תְּבִיאֵנִי *cum suff.*:
למה־זה תביאני 1 Sam. 20, 8.

תְּבִיאֻהוּ *cum suff.*:
ובמים לא תביאהו Jer. 13, 1.

תְּבִיאֵנוּ *cum suff.*:
ואל־עמו תביאנו Dt. 33, 7.

תְּבִיאֶנָּה *cum suff.*:
מרכבת תביאנה Lev. 6, 14.

וַתְּבִיאֵם *cum suff.*:
ותביאם אל־הארץ Neh. 9, 23.

תְּבִאֻמוֹ *cum suff.*:
תבאמו ותטעמו Ex. 15, 17.

יָבֹא, יָבִא 3 *imperf.*:
יבא קרבנו Lev. 4, 32.
ואת־אשמו יביא ליי Lev. 5, 25.
יביא את־קרבנו ליי Lev. 7, 29.
יבא שתי תרים Num. 6, 10.
יביא אתו אל־פתח Num. 6, 13.
כן יביא יי עליכם Jos. 23, 15.
בעת יביא את־הארון 2 Chr.24,11.
ותאותם יבא להם Ps. 78, 29.
יבא במשפט על כל־
נעלם Eccl. 12, 14.
איש יבא בפריו אלף
כסף Cant. 8, 11.
יביא יי עליך ועל־עמך Jes. 7, 17.
אשר יביא את־צוארו Jer. 27, 11.
בשבי יבא מצרים Dan. 11, 8.

וַיָּבִיא 3 *imperf.*:
ויביא עזרא הכהן Neh. 8, 2.

וַיָּבִיא 3 *imperf.*:
ויביא אותי שמה Ez. 40, 3.

וַיָּבֵא 3 *impf. ap.*:
ויבא אל־האדם לראות Gn. 2, 19.
ויבא קין מפרי האדמה Gn. 4, 3.
ויבא אתה אליו אל־התבה Gn.8,9.
וילך ויקח ויבא לאמו Gn. 27, 14.
ויבא לו יין וישת Gn. 27, 25.
מטעמים ויבא לאביו Gn. 27, 31.
חצד־ציד ויבא לי Gn. 27, 33.
ויבא אתה אליו Gn. 29, 23.
ויבא אתם אל־לאה אמו Gn.30,14.
ויבא יוסף את־דבתם Gn. 37, 2.
ויבא האיש את־האנשים Gn.43,17.
ויבא האיש את האנשים Gn.43,24.
ויבא יוסף את־יעקב אביו Gn.47,7.
ויבא יוסף את־הכסף Gn. 47, 14.
ויבא ידו בחיקו Ex. 4, 6.
ויבא את־העבדים בטבעת Ex.37,5. 38, 7.
ויבא את־הארן Ex. 40, 21.
ויבא עליו את־הים Jos. 24, 7.
ויבא דוד את־ערלתיהם 1 S.18,27.
ויבא יהונתן את־דוד 1 Sam.19,7.
ויבא את־אבשלום 2 Sam. 14, 23.
ויבא את־עבדיו מגת 1 Reg. 2, 40.
ויבא שלמה את־
קדשי דוד 1 Reg. 7, 51.
ויבא את־קדשי אביו 1 Reg.15,15.
ויבא אלי איש 1 Reg. 20, 39.
ויבא לאיש האלהים 2 Reg. 4, 42.
ויבא הספר אל־מלך 2 Reg. 5, 6.
ויבא אתם אליו בית יי 2Reg.11,4.
ויבא מלך־אשור מבבל 2 Reg.17,24.
ויבא את־המים העירה 2Reg.20,20
ויבא את־כל־הכהנים 2Reg.23,8.
ויבא אלהים את־אשר
שאל 1 Chr. 4, 10.
ויבא שלמה את־קדשי 2 Chr. 5, 1.
ויבא את־קדשי אביו 2 Chr.15,18.
ויבא את־אלהי בני
שעיר 2 Chr. 25, 14.
ויבא את־הכהנים 2 Chr. 29, 4.
ויבא יי עליהם את־שרי
הצבא 2 Chr. 33, 11.
ויבא שפן את־הספר 2 Chr. 34, 16.
ויבא אלהינו אלינו Neh. 13, 18.
ויבא את־אהביו Esth. 5, 10.
שאל ויבא שלו Ps. 105, 40.
וגם־הוא חכם ויבא רע Jes. 31, 2.
ויבא ויעש יי Jer. 40, 3.
ויבא אתי אל־פתח החצר Ez. 8, 7.
ויבא אתי אל־פתח שער Ez. 8, 14.
ויבא אתי אל־חצר בית־יי Ez.8,16.
ויבא אותם אלינו בבלה Ez. 17, 12.
ויבא אתו באלה Ez. 17, 13.
ויבא אתי שמה Ez. 40, 1.

וַיְבִיאֵנִי 3 *impf. c. s.*:
ויביאני אל־החצר Ez.40,17.28.32.
ויביאני אל־שער הצפון Ez.40,35.
ויביאני אל־אלם הבית Ez. 40, 48.
ויביאני אל־ההיכל Ez. 41, 1.
ויביאני אל־הלשכה Ez. 42, 1.
ויביאני דרך־שער־הצפון Ez.44,4.
ויביאני במבוא אשר
על־כתף Ez. 46, 19.

וַיְבִאֻנוּ *cum suff.*:
ויביאנו אל־המקום הזה Dt. 26, 9.

יְבִיאֵךְ, יְבִיאֵךְ *cum suff.*:
והיה כי־יביאך יי Ex. 13, 5.
והיה כי יבאך יי אל־ארץ Ex.13,11.
והיה כי־יביאך יי אלהיך Dt.6,10.
כי יביאך יי Dt. 7, 1.
והיה כי יביאך יי Dt. 11, 29.
יביאך האלהים במשפט Eccl.11,9.

יְבִיאֻנִי *cum suff.*:
על־החזה יביאנו Lev. 7, 30.
אהל מועד לא יביאנו Lev. 17, 9.
אף כי־בזמה יביאנו Prv. 21, 27.
כי מי יביאנו לראות Eccl. 3, 22.

יְבִיאֻהוּ *cum suff.*:
אם־טרף יטרף יביאהו עד Ex.22,12

וַיְבִיאֻהוּ *cum suff.*:
ויביאהו אל־ביתו Gn. 29, 13.
ויביאהו לביתו ויבל Jud. 19, 21.
וישלח ויביאהו 1 Sam. 16, 12.
ויבאהו ירושלם 1 Sam. 17, 54.
ויביאהו לפני שאול 1 Sam.17,57.
וישאהו ויבאהו אל־אמו 2 Kg.4,20.
ויאסרהו בנחשתים
ויביאהו 2 Reg. 25, 7.
ויביאהו ירושלם 2 Chr. 25, 23.
לקח נכו ויביאהו
מצרימה 2 Chr. 36, 4.
ויבאהו בבלה עם־כלי
חמדת 2 Chr. 36, 10.
ויביאהו אל־חשרים Jer. 37, 14.
ויביאהו מלך־בבל Jer. 52, 11.
ויביאהו אל־ארץ כנען Ez. 17, 4.

יְבִיאֵהָ *cum suff.*:
יביאה את תרומת יי Ex. 35, 5.

וַיְבִיאֵהָ *cum suff.*:
ויביאה אל־האדם Gn. 2, 22.
ויביאה יצחק האהלה Gn. 24, 67.
ויביאה אל־עיר דוד 1 Reg. 3, 1.
ויביאה עלינו Dan. 9, 14.

יְבִיאֻנָּה *cum suff.*:
תמימה יביאנה Lev. 4, 32.

יְבִיאֵם *cum suff.*:
ואשר יביאם Num. 27, 17.

וַיְבִאֵם, וַיְבִיאֵם *cum suff.*:
ויביאם לשכתה 1 Sam. 9, 22.
אל עבדי הדדעזר ויביאם 2 S. 8, 7.
ויביאם מלך־בבל גולה 2 Reg.24,16.
ויביאם לחלח וחבור 1 Chr. 5, 26.
ויביאם ירושלם 1 Chr. 18, 7.
ויביאם אל־גבול קדשו Ps. 78, 54.
ויבאם בבל Jer. 24, 1. 28, 3.
ויביאם ארץ־שנער Dan. 1, 2.
ויביאם שר־הסריסים Dan. 1, 18.

תָּבִיא 3 *impf. f.*:
תביא כבש בן־שנתו Lev. 12, 6.
ממרחק תביא לחמה Prv. 31, 14.

וַתָּבֵא 3 *f. ap.*:
ותבא לאמנון אחיה 2 Sam. 13,10.
ותבא אתי ירושלמה Ez. 8, 3.
ותבא אתי אל־שער Ez. 11, 1.

וַתְּבִאֵנִי *cum suff.*:
ותבאני כשדימה Ez. 11, 24.
ותשאני רוח ותבאני Ez. 43, 5.

וַתְּבִאֻהוּ *cum suff.*:
ותבאהו לבת־פרעה Ex. 2, 10.
ותביאהו בית אביה Jud. 19, 3.
ותבאהו בית־יי 1 Sam. 1, 24.

נָבִיא 1 *impf. pl.*:
ומה־נביא לאיש 1 Sam. 9, 7.
נביא לכהנים Neh. 10, 38.
בנפשנו נביא לחמנו Thr 5, 9.

וְנָבִיא
ונביא לבב חכמה Ps. 90, 12.

וְנָבִיאֵם
ונביאם לך רפסדות 2 Chr. 2, 15.

תָּבִיאוּ 2 *impf. pl.*:
אחיכם הקטן תביאו אלי Gn.42,20.
ממושבתיכם תביאו Lev. 23, 16.
לכן לא תביאו את־
הקהל Num. 20, 12.
שמה תביאו את כל־אשר Dt.12,11.
למה תביאו אתו אלי 1 Sam.21,15.
לא־תביאו את־השביה
הנה 2 Chr. 28, 13.

יָבֹאוּ, יָבִיאוּ 3 *impf. pl.*:
והכינו את־אשר־יביאו Ex. 16, 5.
הדבר הגדל יביאו אליך Ex.18,22.
על אשי החלבים יביאו Lev.10,15.
למען אשר יביאו Lev. 17, 5.
אשר־יביאו ליי לך ויהיה Num.18,13
יבאו אל־המקום 1 Reg. 5, 8.
כי אל־הלשכות יביאו Neh. 10, 40.
יביאו לברוש מלכות Esth. 6, 8.
יביאו בני ישראל Jes. 66, 20.

יְבִיאֻן
הדבר הקשה יביאון Ex. 18, 26.

וַיָּבֹאוּ, וַיָּבִיאוּ
ויביאו את־לוט אליהם Gn.19,10.
ויביאו את־יוסף מצרימה Gn.37,28
ויביאו אל־אביהם ויאמרו Gn.37,32
ויביאו לו את־המנחה Gn. 43, 26.
ויביאו את־מקניהם Gn. 47, 17.
ויביאו אל־אהרן Ex. 32, 3.
ויביאו מטוה את־התכלת Ex.35,25.
ויביאו את־המשכן Ex. 39, 33.
ויביאו אתו אל־משה Lev. 24, 11.
ויביאו את־קרבנם Num. 7, 3.
ויבאו אל־משה ואל־
אלעזר Num. 31, 12.
ויבאו אתו אל־אהל
מועד Num. 31, 54.
ויבאו אותם אל־המחנה
שלה Jud. 21, 12.
ויבאו את־הנער אל־
עלי 1 Sam. 1, 25.
ויבאו אתו בית דגון 1 Sam. 5, 2.
ויבאו אתו אל־בית
אבינדב 1 Sam. 7, 1.
ויבאו את־ראש 2 Sam. 4, 8.
ויבאו את־ארון יי 2 Sam. 6, 17.
וישאו ויבאו אל־דוד 2 Sam.23,16.
ויבאו אתה למלך 1 Reg. 1, 3.
ויביאו החרב לפני המלך 1 Rg.3,24.
ויבאו הכהנים את־ארון 1 Reg.8,6.
ויבאו אל־המלך שלמה 1 Reg.9,28.
ויבאו אל־דויד 1 Chr. 11, 18.
ויביאו את־ארון האלהים 1 Chr.16,1
ויביאו הכהנים את־ארון 2 Chr.5,7.
ויביאו אל־המלך שלמה 2 Chr.8,18.
ויביאו וישליכו לארון 2Chr.24,10.
ויביאו דרמשק 2 Chr. 28, 5.
ויביאו את־השלל
לשמרון 2 Chr. 28, 8.
ויביאו פרים־שבעה 2 Chr. 29, 21.
ויביאו הקהל 2 Chr. 29, 31
ויביאו עלות בית יי 2 Chr. 30, 15.
ויביאו את־התרומה 2 Chr. 31, 12.
ויביאו לנו כיד־אלהינו Esr. 8, 18.
ויצאו העם ויביאו Neh. 8, 16.

יְבִאֻנִי *cum suff.*:
יבאוני אל־הר־קדשך Ps. 43, 3.

יְבִיאֻהוּ *cum suff.*:
ובאהו במצדות Ez. 19, 9.

וַיְבִיאֻהוּ *cum suff.*:
ויביאהו ירושלם Jud. 1, 7.
ויביאהו מאבן העזר 1 Sam. 5, 1.
ויביאהו ירושלם 2 Reg. 23, 30.
ויביאהו אל־יהוא 2 Chr. 22, 9.
ויביאהו אל־המלך Jer. 26, 23.
ויביאהו בחחים Ez. 19, 4.
ויביאהו אל־מלך Ez. 19, 9.

יְבִיאוּם *cum suff.*:
כי במספר יביאום 1 Chr. 9, 28.

וַיְבִיאוּם, וַיְבִאוּם *cum suff.*:
ויבאום אל־יהושע Jos. 7, 23.
ויביאום ירישע 1 Chr. 10, 12.
ויביאום לראש הסלע 2 Chr.25,12.
ויביאום ירחו 2 Chr. 28, 15.

3 *impf. f. pl.*: תְּבֵיאֶינָה
Lev. 7, 30. ידיו תביאינה
Hof-al: הוּבָא
Lev.10,18. הן לא־הובא את־דמה
Lev. 16, 27. אשר הובא את־דמם
3 *perf.*: וְהוּבָא
Ex.27,7. והובא את־בדיו בטבעת
Lev. 13, 2. והובא אל־אהרן הכהן
Lev. 13, 9. 14, 2. והובא אל־הכהן
3 *f. perf.*: הֻבְאַת
Gn. 33, 11. את־ברכתי אשר הבאת
2 *perf.*: הֲבֵאתָה
Ez. 40, 4. למען הראותכה הבאתה
3 *perf. pl.*: הוּבְאוּ
Gn. 43, 18. כי הובאו בית יוסף
part.: הַמּוּבָא
2 Reg. 12, 10. המובא בית־יי
מן־הכסף המובא בית־יי
2 Reg. 12, 14.
2 Reg. 22, 4. הכסף המובא בית יי
2 Chr. 34, 9. הכסף המובא את־הכסף המובא בית־יי
2 Chr. 34, 14.
pl. part. masc.: מוּבָאִים
Gn. 43, 18. אנחנו מובאים
Ez. 23, 42. מובאים סבאים
Ez. 30, 11. עריצי גוים מובאים
part. fem. pl.: מוּבָאוֹת
Ps. 45, 15. רעותיה מובאות לך
3 *imperf.*: יוּבָא
Lev. 6, 23. אשר יובא מדמה
Lev. 11, 32. במים יובא וטמא
2 Reg. 12, 5. אשר יובא בית־יי
2 Reg. 12, 17. לא יובא בית יי
Jer. 10, 9. מתרשיש יובא
3 *pl. impf.*: יוּבָאוּ
Jer. 27, 22. בבלה יובאו

מָבוֹא

ג״ז על פלס מקום, ככפילת סכנוי נדו פרלופין מְבֹאִים, סְמָךְ מיקיד מָבֹא וסכנוי מְבֹאָי וֹ מְבֹאוֹת. סמלסה מקום ומכוכ לניקת דבר, ופי ליתן [לייכנעכע, נוגעכע], ומשלם על חוור ושקיעת החמה בשעכה, כסיות מלייכים לוחה כחוכה לניתה [ומכנען-לוכטער־ נעכע], או כמשל על פלח מערב [וועסטענעכע]. בנחת מְבוֹאָה בלבוש נקבה בשחוף לוכר, ופחוור יוֹן וכחוך או שוך כידוע בעיובון.

n. m. unde duplex pluralis formatur: introitus, locus, per quem intratur, ostium (LXX: εἴσοδος, οἴκια), accessus, aditus v. c. מְבֹא עָם LXX: ὡς συμπορεύεται λαός; Trg. מְבִיתֵי גַבְרִין תַּלְמִידָיִן; translate: occasus solis, qui est tanquam ingressio in suum cubiculum (rabb. עֲרָתָא, νάρθηξ), et *regio occidentalis*. Gem. מְבוֹאָה: platea, forum.

Jer. 38, 14. אל־מבוא השלישי

הַמָּבוֹא

על־מחני יי שומרי המבוא
1 Chr. 9, 19.
Ez. 42, 9. *המבוא מהקדים

בַּמָּבוֹא

2 Chr. 23, 13. על־עמודו במבוא
Ez. 46, 19. ויביאני במבוא

constr.: מְבוֹא, מְבוֹ

Dt.11,30. אחרי דרך מבוא השמש
Jos.1,4. הים הגדול מבוא השמש
Jos.23,4. והים הגדול מבוא השמש
Jud.1,24. הראנו נא את־מבוא העיר
Jud. 1, 25. ויראם את־מבוא העיר
2 Reg. 11, 16. דרך־מבוא הסוסים

2 Reg. 16, 18. ואת־מבוא המלך
2 Chr.23,15. אל־מבוא שער הסוסים
Prv. 8, 3. מבוא פתחים תרנה
Zach. 8, 7. ומארץ מבוא השמש

constr.: מְבוֹא

Ez. 33, 31. כמבוא־עם

constr.: לְמָבוֹא

1 Chr. 4, 39. וילכו למבוא גדר
Ez. 44,5. ושמת לבך למבוא הבית

cum suff.: מְבוֹאוֹ

Ps. 50, 1. ממזרח־שמש עד־מבואו
Ps. 104, 18. שמש ידע מבואו
Ps.113,3. ממזרח־שמש עד־מבואו
Mal.1,11 ממזרח־שמש ועד־מבואו

cum suff.: מְבוֹאֵךְ K'tib.

2 Sam. 3, 25. מוצאך ואת־מבואך

constr. pl.: מְבוֹאֹת

Ez. 27, 3. על־מבואת ים

pl. constr.: מְמִבְאֵי

Ez. 26, 10. כמבואי עיר

מוֹבָא

ג״ז וחוץ מסיכוס מן מָבוֹא, שמוכיר להתאזלות וזווי עם מוֹצָא, נלפס מכלל וצוי מיכוון, ומסומיס מיכוז לפך יסודתו כלומר יצא, ילדו עמל, ולין חלוס ולין פיקוי.

n. m. idem quod superius, forma sua opposito מוֹצָא assimilatum, εἴσοδος. Qui hujus formae gratia singulare verbum יָבָא fingunt, vehementer falluntur.

cum suff.: מוֹבָאֵךְ Q'ri.

2 Sam. 3, 25. מוצאך ואת־מבואך

pl. c. suff.: וּמוֹבָאָיו

Ez. 43, 11. ומוצאיו ומובאיו

תְּבוּאָה

ג״כ ועכיכו יכול ונקוסף וכך וקיל, לומר תכת ונקסף נגוכן [עכלייגיסס], וסוזלל על כיכ סלכן לו סגכן, על יניב כסיס ופועל ועוזכן, על יקכון ויקר וזלל תכמס, על לקכית ופכי דכר לו כדומס.

n. f. quidquid ex agro domum portatur sive in horreum intrat: fructus vineae, arborum, agrorum, proventus. LXX saepe: γέννημα.

Ps. 107, 37. ויעשו פרי תבואה
Eccl. 5, 9. בהמון לא תבואה

הַתְּבוּאָה

Lev. 25, 22. מן־התבואה ישן

constr.: תְּבוּאַת

Lev. 23, 39. את־תבואת הארץ
Dt. 14, 22. את כל־תבואת זרעך
2 Reg. 8, 6. ואת כל־תבואת השדה
2 Chr.31,5. ודבש וכל תבואת שדה
Prv. 10, 16. תבואת רשע לחטאת
Prv. 18, 20. תבואת שפתיו ישבע
Jes. 30, 23. ולחם תבואת האדמה

constr.: וּתְבוּאַת

Dt. 22, 9. ותבואת הכרם

constr.: וּבְתְבוּאַת

Prv. 15, 6. ובתבואת רשע נעכרת

constr.: כִּתְבוּאַת

Num. 18, 30. כתבואת גרן

constr.: וְכִתְבוּאַת

Num. 18, 30. וכתבואת יקב

constr.: לִתְבוּאַת

2 Chr.32,28. ומסכנות לתבואת דגן

constr.: מִתְּבוּאַת

Jos. 5, 12. מתבואת ארץ כנען

cum suff.: תְּבוּאָתִי

Job. 31, 12. ובכל תבואתי תשרש

cum suff.: וּתְבוּאָתִי

Prv. 8, 19. ותבואתי מכסף נבחר

cum suff.: תְּבוּאָתוֹ

Lv.25,20. ולא נאסף את־תבואתנו

cum suff.: תְּבוּאָתְךָ

Dt. 16, 15. בכל־תבואתך
Dt. 14, 28. כל־מעשר תבואתך
Prv. 3, 9. ומראשית כל־תבואתך

cum suff.: תְּבוּאָתֵךְ *p.*

Prv. 3, 9. ומראשית כל־תבואתך

cum suff.: תְּבוּאָתוֹ

Lev. 19, 25. להוסיף לכם תבואתו

cum suff.: תְּבוּאָתָהּ

Jer. 2, 3. ראשית תבואתה
Ez. 48,18. והיתה תבואתה ללחם

cum suff.: תְּבוּאָתָהּ

Ex. 23, 10. ואספת את־תבואתה
Lev. 25, 3. ואספת את־תבואתה
Lev.25,7. תהיה כל־תבואתה לאכל
Lev. 25, 12. תאכלו את־תבואתה
Lev. 25, 22. עד־בוא תבואתה
Prv. 3, 14. ומחרוץ תבואתה
Jes. 23, 3. קציר יאור תבואתה

cum suff.: וּתְבוּאָתָהּ

Neh.9,37. ותבואתה מרבה למלכים

pl.: תְּבוּאוֹת

Lev. 25, 15. במספר שני־תבואת
Lev. 25, 16. כי מספר תבואת
Dt. 33, 14. וממגד תבואת שמש
Prv. 14,4. ורב־תבואות בכח שור
מרב תבואות בלא משפט
Prv. 16, 8.

pl.: בַּתְּבוּאוֹת

Gn. 47, 24. והיה בתבואת

pl. cum suff.: מִתְּבוּאֹתֵיכֶם

Jer. 12, 13. ובשו מתבואתיכם

בְּבָאָה

ג״כ כמו אֵירְתּוֹן שכוח לקיל, ועכיכו מופעלל [לייכגעכען], ונגזכת מסגלל על מעכה ועלמיס.

n. f. sicut אֵירְתּוֹן: ingressio, ingressus, introitus (rabbinice: concubitus).

בַּבְּאָה

Ez. 8, 5. סמל הקנאה הזה בבאה

בוב

פעל לק־עוכר כ״ף נהגוי. סמלמס על־ דכרת מעכרי־לשון בפקדון כקוב וכניכס וכקיכס, וכלקף לפ״ז עס אָבֵב לשכ מעכו כלקרי אֲבוּב, כלומר קליל [פלאטע], דָּבָב נעכרי, וגס בָּבּוֹן כלקרי, לשכ מעכו בּוֹ לומר קלון, וכן קְבָב, לשכ מעכו קנ, וכן כָּבַב. ומניות כָּקַב, כָּבַב, וכנוסוס לשון כקיכס וכניכס [סמלמלע]. ובלקת כמו כן נגזכת בֵּב לשון כקילס, ומוס סס בֵּב לומר שכר [פלאטרע] ופקת, כמו נס קוועלל, נס קנוקלל, נס כוזוכי. ופעמיס נל׳ בָּאֵב, נרמיוס על מזרע, בְּבֵרָא [לכל מחריס ונזלל קציילל לנוכיל שנת כ״ע ע״ל], מלמון לנלקת וקעכה ומקנת ומשכת [נפלפ, פלפלכנע], לשכ מקוכו כקילס [סמלס־ לוכג], וכן בּוּבִי עכין נגס וכקילס מיס וכדומס.

verb. non usit. sanscrito-semiticum: cavare, cui cognata sunt אָבַב (unde aram. אַבּוּבָא ambubaja), בָּבַב hebr., בָּוִי aram. (unde בָּו fenestra), קָבַב (unde קֵב, quod et genus mensurae, a cavitate dictum), כָּבַב, et verba secundaria, his stirpibus, quarum radix est בֵּב, innixa: כָּקַב, רָכַב. Hinc בֵּב gemarice: porta (nonnunquam בָּאַב); בּוּרְיָא (Sabb. XXIX, a), catinum, sartago; בּוּבִי stagnum. Cf. ambubajae apud Latinos, a n. אַבּוּב.

בָּבָה

ג״כ וסעכין נקילס ופקיקס וזעכ [סמלס־ לוכג, עסמל], וסוזלל על זעכ־סעין [לוינגעפפעל], וכן בָּאב כלמון יסעלל, ונקלמי נכקף לעיכל יזוע. וסקומיס סמוך תמוך נְבָבָה עוניס. ונגזכת סמס בְּרִיב יזוע. ופקמין לקל לילס נגו־מלין אלי

n. f.: cavitas, ostium, speciatim: ostium oculi (aram. בְּבָתָא דְּעַיְנָא, Graece: κόρη i. e. pupilla, nymphula oculi.

constr.: בְּבַבַּת

Zach. 2, 12. נגע בבבת עינו

בוג

פעל לק־עוכר, ועכיכו לשון נזוק וקפיס לקילס וקיוס כניס וזכיוס [שפייוען קלאָטען], וכן פעל סוס נשפס פרסי (*puk*-ten) סודו ויוכי (pac') (*φαγ*-ειν). וכלומס נכל זשפי מעכב. גויכו בָּג, בֶּג, ותמנוס סזכת כמנק ג״כ כפעל בָּבַה [כלקוס הנ׳ נק׳], אֲבָּא נסתלכנות סק׳, כי אָ, בָּ מקלני־מוזג.

verb. non usit.: cibos coquere, pers. puk-ten, sanskr. pac, gr. *φαγ-εῖν*. Cognata ei radici sunt: אֲבָּא, בָּבַה

בָּג

ג״ז ועכיכו לכלס ומוון לקוס וכנות [שפייוע], וילוע מסזוכת, וכן נעכני נקנ ונפכסי נקנ לשון מוון, לוגס לסקיין בָּזִי, ויסיס לפ״ז קלוף סו׳ נג׳.

n. m. cibus, a radice sanscrito-semitica. In margine legitur: בָּז ita ut sit literarum permutatio, LXX: *διαρπαγή*, alias *τράπεζα, δεῖπνον, τὰ δέοντα.*

לְבָגָּ

Ez. 25, 7. ונתתיך לבג

בֶּגֶ, בֶּג

ג״ז כמו סקוס כלי סנלל מסכוון, ונמלל נסכנכ פַּת־בֶּגֶ, לומר מוון קלילי, כי (pot) פַּת נפסי קלילי [נעֶטע־ עער שפייוע], ופת לסלק ססכנכ ימלל, ג״כ נסמס פָּתְבַּר נקמי, סס לעיון קלילי, וכן פַּתְבּוּרִין, סלמון כומי ע״ו. וססכנכ נקמי לנוג, כמו סעפל בַּרְגָּז [מן בַּר־זוּג], ומזמות אַלְפַּבֵּטְרִין, זַלְהֲבָהּ, עַבְדָּהּ, מַלְכָּם, ונלשון מיומי אַרְוַיְהֶם [לקלון־סס לומר אל] וכדומס. גם פס נג נסכנכ.

n. m. cibus, quae pars est nominis פַּת־בֶּגֶ h. e. cibus idoli (פַּת pot), N. T. εἰδωλόθυτον; פַּתְבַּר idolum, פַּתְבּוּרִין flamines, sacrificuli. Compositio in lingua aramaica percrebra est, quod propter vetustatem sanscriticae est cognatior, quam hebraica.

פַּתְבָּג

Dan. 1, 13. 15. את פתבג המלך

בְּפַתְבָּג

Dan. 1, 8. בפתבג המלך

מִפַּתְבָּג

Dan. 1, 5. מפתבג המלך

cum suff.: פַּתְבָּגָיו

Dan. 11, 26. ואכלי פתבגו

cum suff.: פַּתְבָּגָם

Dan. 1, 16. נשא את־פתבגם

בוז

פעל כוזל, ועכיכו כמו בּוּס, לומר ריסס וכפיסס כנגל, ומוס סזלל על זלע־

נפש וקלון [פֹּעֲלַת־כְּעִנְעָן], וכדף עם בָּזֶה, שהוא מהשׂרך אלו. ענין הזרע מרמסה נזרע הוא נאלח נכל שפתי מעלה.

verb. trans. (sicut בּוּשׁ): pedibus conculcare, proterere, contemnere, pro nihilo putare, despicatui ducere. Idem est בָּזָה prolongata radice et sanscriticum pad (ped, ποδ) sibilo abjecto. LXX: ἐξουθενεῖν, ἀτιμάζειν, μυκτηρίζειν, καταφρονεῖν.

3 *perf.*: בָּז

Zach. 4, 10. *מי בז ליום קטנות

3 *pl.*: בָּזוּ

Prv. 1, 7. אוילים בזו

part.: בָּז

Prv. 11, 12. בז לרעהו חסר־לב

Prv. 13, 13. בז לדבר יחבל לו

Prv. 14, 21. בז לרעהו חוטא

inf. abs.: בּוֹז

Cant. 8, 7. בוז יבוזו לו

2 *imperf.*: תָּבוּז

Prv. 23, 22. ואל־תבוז כי־זקנה

3 *imperf.*: יָבוּז

Prv. 23, 9. כי־יבוז לשכל מלידך

3 *impf. f.*: וָתָּבֹז

Prv. 30, 17. ותבז ליקהת־אם

3 *pl.*: יָבוּזוּ

Cant. 8, 7. בוז יבוזו לו

Prv. 6, 30. לא־יבוזו לגנב יִבְזוּ

Cant. 8, 1. גם לא־יבזו לי

בּוּז

ז״ו ועניכו זעף וקלון [פֹּעֲלַת־כְּעִנְעָן], וילוע מהזרע. וכאלת פּ״ע בָּז כאר בָּז נהפעל.

n. m. despicatus, despicientia, ἐξουθένωσις, ἀτιμία.

Job. 12, 5. לפיד בוז לעשתות שאנן

Job. 12, 21. שופך בוז על־נדיבים

Ps. 107, 40. שפך בוז על־נדיבים

Ps. 123, 3. כי־רב שבענו בוז

Prv. 18, 3. בבוא רשע בא גם־בוז וּבְזוּז

Job. 31, 34. ובוז־משפחות יחתני בָּזוּז

Ps. 31, 19. בגאוה ובוז

Ps. 119, 22. גל מעלי חרפה ובוז

הַבְּזוּז

Ps. 123, 4. הבוז לגאיונים

לָבְזוּז

Gn. 38, 23. תקחלה פן נהיה לבוז

Prv. 12, 8. ונעוה־לב יהיה לבוז

בִּזָּה

ז״כ לזיין סכנוה [נענעכטעלכ דער פֹּעֲלַתכְּעִנְעָן], וילוע מהזרע.

u. f. res contemta, despicatissima, μυκτηρισμός.

Neh. 3, 36. כי־החיינו בוזה

בּוּךְ

פעל לזך-עוכר, נאלוח הפתרון מאכון תחד: ז׳ עכין כוילם ויכילם [וואלעלען, פֹּלִיעפֹּעלען], וכאלת וה הזרע נפעלי אָ־בַל, שָׁ־בַל, רָ־בַל, וכן נשפת הודו נל (wal) וכרומי וככל שפתי מעכו. כ׳ הזפלם לפסיפם והליכם, לומר כוילם לדבר [פֹּיינוּוּלעלען], וכאלת מקטון התכוזה נוכוכם, ומוה כול כאו תכוזה. ג׳ לאזן לילם וכוילם לאפם [הֹעֲרַ־וואלעלען], ומוה הזפלם על פעיף ויוכך הדולע לאפם.

verb. non usit.: 1) manare, labi, fluere, quocum conferas: אָ־בַל, רָ־בַל, שָׁ־בַל, *s. val*, lat. *vol*-vere; 2) influere, illabi, de reditibus agri, qui in horrea tanquam confluunt; defluere, de frondibus arborum, de flexis undarumque instar fluctuantibus.

בּוֹל

ז״ו נזלום מאכון כפי תאלות הזרע: ק׳ שעף וכפילם ומזכרות גל׳ם [שעכֶּ־מוכן], ומוה הזפלם לזם הקדש, לדעת דלק, נדלוף עם מַדְרֵחֶשְׁוָן מהזרע רֵחַשׁ, לומר יק-הגזמים [רענענמֶ־כְּעִנְעָן, הֶ־כוכן], וכפוסי יָן כמו נאלות בִּי־יָן, נְשִׁתְיָן, ונזפם המוני של יהודים נהקלר חֶשְׁוָן. לפי ד״ק ע״ם עלם כוכל, או ע״ם שכעזה אלץ כולות כולות, או ע״ם שכולין לנהמה נניה. כ׳ כמו תכוזה [דאם ליינענוּוּמעלעע] ג׳ קער ועכף זוך ועפי שכל וכרעפה [אֶפֶּע, כוויינ], ע״ם לליותו לאפם, נהזפלם על קליפה וקפיכת עץ.

n. m. potestate triplici praeditum: 1) fluxio aquarum, proluvies, hinc nomen mensis octavi, propter magnos assiduosque imbres, aquasque propterea terram inundantes, sicut מַדְרֵחֶשְׁוָן nomen ejusdem mensis (a verbo רָחַשׁ, addita terminatione eadem, quae extat etiam in נְשִׁתְיָן, בִּי־יָן, vulgo inter Judaeos חֶשְׁוָן). Recte jam Salomo ben-Melek: נִקְרָא בּוּל מִטְּבָעוֹ מַבּוּל בְּעֲבוּר רוֹב הַגְּשָׁמִים שֶׁיֵּרְדוּ בְּמַרְחֶשְׁוָן. Targum. ab importando videtur deducere, siquidem vertit: יַרְחָא מֵיסָקָא אִבְּבָיָא. LXX: *Βάαλ.*; 2) id quod importatum seu invectum est, fruges, reditus; ramus arboris, a deorsum pendendo, translate truncus, stipes.

Job. 40, 20. כי־בול הרים ישאו־לו לָבוּל

Jes. 44, 19. לבול עץ אסגוד

1Reg. 6, 38. האחת עשרה בירח בול

Nif-al: נִבְּוֹל

3 *perf. pl.*: נִבְּכוּ

Joel 1, 18. נבכו עדרי בקר

part. pl.: נִבְּכִים

Ex. 14, 3. נבכים הם בארץ

part. fem. sg.: נִבּוֹלָה

Esth. 3, 15. *והעיר שושן נבוכה מְבוּכָה

ז״כ ופתרונו הסתפקנ ע״י נלפה ומהומה [פֹּעֲלוויללכונג].

n. f. implicatio, LXX: πλάνησις, ἀπορία, semel: κλαυθμοί.

Jes. 22, 5. מהומה ומבוסה ומבוכה

cum suff.: מְבוּכָתָם

Mich. 7, 4. עתה תהיה מבוכתם

בּוּל

פעל לזך-עוכר, נאלוח הפתרון מאכון תחד: ז׳ עכין כוילם ויכילם [וואלעלען, פֹּלִיעפֹּעלען], וכאלת וה הזרע נפעלי אָ־בַל, שָׁ־בַל, רָ־בַל, וכן נשפת הודו נל (wal) וכרומי וככל שפתי מעכו. כ׳ הזפלם לפסיפם והליכם, לומר כוילם לדבר [פֹּיינוּוּלעלען], וכאלת מקטון התכוזה נוכוכם, ומוה כול כאו תכוזה. ג׳ לאזן לילם וכוילם לאפם [הֹעֲרַ־וואלעלען], ומוה הזפלם על פעיף ויוכך הדולע לאפם.

verb. non usit.: 1) manare, labi, fluere, quocum conferas: אָ־בַל, רָ־בַל, שָׁ־בַל, *s. val*, lat. *vol*-vere; 2) influere, illabi, de reditibus agri, qui in horrea tanquam confluunt; defluere, de frondibus arborum, de flexis undarumque instar fluctuantibus.

בּוּל

ז״ו נזלום מאכון כפי תאלות הזרע: ק׳ שעף וכפילם ומזכרות גל׳ם [שעכֶּ־מוכן], ומוה הזפלם לזם הקדש, לדעת דלק, נדלוף עם מַדְרֵחֶשְׁוָן מהזרע רֵחַשׁ, לומר יק-הגזמים [רענענמֶ־כְּעִנְעָן, הֶ־כוכן], וכפוסי יָן כמו נאלות בִּי־יָן, נְשִׁתְיָן, ונזפם המוני של יהודים נהקלר חֶשְׁוָן. לפי ד״ק ע״ם עלם כוכל, או ע״ם שכעזה אלץ כולות כולות, או ע״ם שכולין לנהמה נניה. כ׳ כמו תכוזה [דאם ליינענוּוּמעלעע] ג׳ קער ועכף זוך ועפי שכל וכרעפה [אֶפֶּע, כוויינ], ע״ם לליותו לאפם, נהזפלם על קליפה וקפיכת עץ.

n. m. potestate triplici praeditum: 1) fluxio aquarum, proluvies, hinc nomen mensis octavi, propter magnos assiduosque imbres, aquasque propterea terram inundantes, sicut מַדְרֵחֶשְׁוָן nomen ejusdem mensis (a verbo רָחַשׁ, addita terminatione eadem, quae extat etiam in נְשִׁתְיָן, בִּי־יָן, vulgo inter Judaeos חֶשְׁוָן). Recte jam Salomo ben-Melek: נִקְרָא בּוּל מִטְּבָעוֹ מַבּוּל בְּעֲבוּר רוֹב הַגְּשָׁמִים שֶׁיֵּרְדוּ בְּמַרְחֶשְׁוָן. Targum. ab importando videtur deducere, siquidem vertit: יַרְחָא מֵיסָקָא אִבְּבָיָא. LXX: *Βάαλ.*; 2) id quod importatum seu invectum est, fruges, reditus; ramus arboris, a deorsum pendendo, translate truncus, stipes.

Job. 40, 20. כי־בול הרים ישאו־לו לָבוּל

Jes. 44, 19. לבול עץ אסגוד

1Reg. 6, 38. האחת עשרה בירח בול

בּוּם

פעל זר ולא-עוכר, ויאמרו המדקדקים שעכיהו התכוזמות והתנהג [הֹאֲך ויין], וכן נזפתי מעכו, ונזיהו בָּזֶה. ולולי ג״כ מזרע בָּזֶה, נהרדף עם בָּזָה.

verb. insolens atque inauditum, quod grammatici ajunt notionem celsitatis includere, unde בָּזֶה de loco elato. Forsitan stirps ejus nominis est בָּזֶה, permutatione liquidarum ex בָּנָה ortum.

בָּמָה

ז״כ נס׳ הפלם בָּמָתָה, והרגיש בָּמוֹת והכפלם בָּמָתַי, בָּמָתֵי ולכתיב בָּמוֹתַי [כמו בָּתִּים כמר בָּתֵּים] וככתיב בָּמוֹתֵי וגו׳. המכוון ל׳ כמו הימיו βωμ-ός המכוון ל׳ כמו הפסקי נפש, לומר רוס דנר, והוצל על נף ומעלה [אֶהכּאֶהכּע] משנב וכפה, מקום המוצק והמשכנות לפלילים לו כדומה. ונקי הכמות, כסני הכמות ידועים, ונמות עלוזות, לומר כמה עצומ מיכיעות לפלל. כ׳ כמו לרמון ומלך [כורג].

n. f., cujus formas expositione rabbinica recensita inveneris: 1) altitudo, elatio, locus celsus et editus, et propter consuetudinem veterum, qua in collibus altaria exstruere soliti sunt: ara, sacellum, delubrum, quo Diis fictitiis sacrificia solennia factitantur. LXX: τὰ ὑψηλά, ἡ ἰσχύς (תּוֹקֶף), ἄδαφος (de alto mari), ἔπαυο, ἀβαμά (transscripto vocabulo), semel εἴδωλα. Trg.: בֵּירְתָּא h. e. sacella, ubi fiunt sacrificia epularia; 2) arx, castellum, quod solet in arduis praeruptisque montibus poni.

1 Reg. 11, 7. אז יבנה שלמה במה

Jer. 48, 35. מעלה במה

Ez. 20, 29. ויקרא שמה במה

הַבָּמָה

1 Sam. 9, 14. לקראתם לעלות הבמה

1 Sam. 9, 19. עלה לפני הבמה

ויכל מהתנבות ויבא

1 Sam. 10, 13. הבמה

1 Reg. 3, 4. כי־היא הבמה הגדולה

2 Reg. 23, 15 הבמה אשר עשה ירבעם

2 Reg. 23, 15. ואת־הבמה נתץ

2 Reg. 23, 15. וישרף את־הבמה

Jes. 17, 12. כי־נלאה מואב על־הבמה

Ez. 20, 29. ואמר עלהם מה הבמה

מֵהַבָּמָה

1 Sam. 9, 25. וירדו מהבמה העיר

חבל נביאים ירדים

1 Sam. 10, 5. מהבמה

בַּבָּמָה

1 Sam. 9, 12. כי זבח היום לעם בבמה

1 Chr. 16, 39. בבמה אשר בגבעון

בעת ההיא בבמה

1 Chr. 21, 29. בגבעון

לַבָּמָה

2 Chr. 1, 3. 13. לבמה אשר בגבעון

cum h finis: הַבָּמָתָה

1 Sam. 9, 13. בטרם יעלה הבמתה

pl.: בָּמוֹת

Num. 21, 19. ומנחליאל במות

Num. 21, 28. בעלי במות ארנן

Num. 22, 41. ויעלהו במות בעל

1 Reg. 12, 31. ויעש את־בית במות

1 Reg. 13, 33. כהני במות

1 Reg. 13, 33. ויהי כהני במות

1 Reg. 14, 23. במות ומצבות ואשרים

2 Reg. 17, 9. ויבנו להם במות

2 Reg. 17, 11. ויקטרו־שם בכל־במות

2 Reg. 17, 32. מקצותם כהני במות

2 Reg. 23, 8. במות השערים

2 Chr. 21, 11. גם־הוא עשה במות

2 Chr. 28, 25. עשה במות לקטר

2 Chr. 33, 19. אשר בנה בהם במות

Jer. 7, 31. במות התפת

Jer. 19, 5. 32, 35. את־במות הבעל

Ez. 16, 16. במות טלאות

Hos. 10, 8. ונשמדו במות און

Am. 7, 9. ונשמו במות ישחק

pl.: וּבָמוֹת

Jos. 13, 17. דיבון ובמות בעל

Ez. 36, 2. ובמות עולם למורשה

Mich. 1, 5. ומי במות יהודה

pl.: הַבָּמוֹת

1 Reg. 12, 32. את־כהני הבמות

את־כהני הבמות

1 Reg. 13, 2. המקטרים

1 Reg. 13, 32. ועל כל־בתי הבמות

1 Reg. 22, 44. אך הבמות לא־סרו עוד

2 Reg. 12, 4. רק הבמות לא־סרו

14, 4. 15, 4. 35.

2 Reg. 17, 29. ויניחו בבית הבמות

עשים להם בבית

הבמות

2 Reg. 17, 32.

2 Reg. 18, 4. הוא הסיר את־הבמות

2 Reg. 21, 3. וישב ויבן את־הבמות

2 Reg. 23, 8. ויטמא את־הבמות

2 Reg. 23, 9. אך לא יעלו כהני הבמות

הבמות אשר־על־פני

ירושלם

2 Reg. 23, 13. וגם את־כל־בתי

2 Reg. 23, 19. הבמות

ויזבח את־כל־כהני

2 Reg. 23, 20. הבמות

מכל־ערי יהודה את־

2 Chr. 14, 4. הבמות

2 Chr. 17, 6. ועוד הסיר את־הבמות

2 Chr. 20, 33. אך הבמות לא־סרו

2 Chr. 31, 1. וינתצו את־הבמות

2 Chr. 33, 3. וישב ויבן את־הבמות

2 Chr. 34, 3. מן־הבמות והאשרים

Jes. 15, 2. הבמות לבכי

pl.: וְהַבָּמוֹת

1 Reg. 15, 14. והבמות לא־סרו

2 Chr. 14, 2. מזבחות הנכר והבמות

והבמות לא־סרו

2 Chr. 15, 17. מישראל

Ez. 6, 6. והבמות תישמנה

pl.: בַּבָּמוֹת

1 Reg. 3, 2. רק העם מזבחים בבמות

1 Reg. 3, 3. רק בבמות הוא מזבח

1 Reg. 22, 44. ומקטרים בבמות

2 Reg. 12, 4. ומקטרים בבמות

14, 4. 15, 4. 35.

2 Reg. 16, 4. ויזבח ויקטר בבמות

ויקטר בבמות בערי

2 Reg. 23, 5. יהודה

ויקטר בבמות ועל־

2 Chr. 28, 4. הגבעות

2 Chr. 33, 17. עוד העם זבחים בבמות

pl.: לַבָּמוֹת

2 Chr. 11, 15 כהנים לבמות ולשעירים

pl.: לְבָמוֹת

Jer. 26, 18. לבמות יער

Mich. 3, 12. והר הבית לבמות יער

pl.: וּמִבָּמוֹת

Num. 21, 20. ומבמות הגיא

constr.: בָּמֵי Q'ri.

Dt. 32, 13. וירכבהו על־במותי ארץ

Job. 9, 8. ודורך על־במתי־ים

Jes. 14, 14. על־במתי עב

Jes. 58, 14 והרכבתיך על במותי ארץ

Am. 4, 13. ודרך על־במתי ארץ

Mich. 1, 3. ודרך על־במותי־ארץ

pl. constr.: בָּמוֹתֵי K'tib.
Dt. 32, 13. ירכיבהו על־במותי ארץ
Jes. 58, 15 והרכבתיך על במותי ארץ
Mich. 1, 3. ודרך על־במותי ארץ
cum suff.: ־וֹתַי, בָּמֹתַי
2 Sam. 22, 34. ועל־במתי יעמידני
Ps. 18, 34. ועל במותי יעמידני
Hab. 3, 19. ועל־במותי ידריכני
cum suff.: בָּמוֹתֶיךָ
2 Sam. 1, 19. על־במותיך חלל
2 Sam. 1, 25. יהונתן על־במותיך
Jer. 17, 3. במותיך בחטאת
cum suff.: בָּמֹתֵיכֶם
Lev. 26, 30. והשמדתי את־במתיכם
Ez. 6, 3. ואבדתי במותיכם
cum suff.: בָּמוֹתָיו
את־במתיו ואת־ מזבחתיו
2 Reg. 18, 22.
2 Chr. 32, 12. הסיר את־במותיו
Jes. 36, 7. את־במתיו ואת־מזבחתיו
cum suff.: בָּמוֹתָם
Nu. 33, 52. ואת כל־במותם תשמידו
Ez. 43, 7. ובפגרי מלכיהם במותם
cum suff.: בָּמֹתָם
Ps. 78, 58. ויכעיסוהו בבמותם
cum suff.: בָּמוֹתֵימוֹ
Dt. 33, 29. על־במותימו תדרך

בִּין

פעל נודד ידוע, ומכוונו לקציעת סיוף כגלל [געציעלען ווין] בכור וקב ובקי, והוצאל על ניכת דבר, בסדלפה עם הקציר הסבילי, וכדומה בכל הבנייה. וכאן לדעת כי מקומות הספעיל בעצם ע"י הצתקלות הס', קל לקח,לומר בִּינֹתִי [הֲבִינוֹתִי], בִּין [הָבִין] וכדומה. ומצד לקציר הסבש קלוק דעתי הס' יסיס בָּחָן יסודתו בסתכוכות הס', לו ציסיס בן,בנלך עם סיוכי (עוד) ודוק. *vrb. intrans.:* 1) secretum, discretum esse, intelligentia potissimum, inde trans.: discriminare, discernere, distinguere, internoscere, dispicere. Affine est בָּחָן interjecta consona, Graecum πιν in verbis: πιν-ύειν, πιν-ύσσειν, πιν-ύσκειν. LXX: συνιέναι, συνετὸν εἶναι. Nif. φρόνιμον, ὀρθὸν, σοφὸν, δεμόν εἶναι. Pi: παιδεύειν. Hif. διδάσκειν, συνιέναι, συνιεῖν ἀνίμεσον... (N. T. ἀνακρίνειν, ἐξετάζειν i. e. בָּחָן). Hitp. συνιεῖν, κατανοεῖν.

2 perf.: בָּנְתָה
Ps. 139, 2. בנתה לרעי מרחוק
Nif-al: נָבוֹן
1 perf.: נָבוֹנְתִי
Jes. 10, 13. ובחכמתי כי נבונתי
part.: נָבוֹן
Gn. 41, 33. איש נבון וחכם
Gn. 41, 39. אין־נבון וחכם כמוך
Prv. 10, 13. בשפתי נבון תמצא
Prv. 14, 33. בלב נבון תנוח חכמה
Prv. 15, 14. לב נבון יבקש־דעת
Prv. 16, 21. לחכם־לב יקרא נבון
Prv. 17, 28. אטם שפתיו נבון
Prv. 18, 15. לב נבון יקנה־דעת
Hos. 14, 10. נבון וידעם
part.: וְנָבוֹן
Dt. 4, 6. רק עם־חכם ונבון
1 Reg. 3, 12. נתתי לך לב חכם ונבון
Prv. 1, 5. ונבון תחבלות יקנה
part.: לְנָבוֹן
Prv. 14, 6. ודעת לנבון נקל
Prv. 19, 25. והוכיח לנבון יבין דעת
sg. constr.: הֲנָבוֹן

1 Sam. 16, 18. ונבון דבר ואיש תאר
Jes. 3, 3. ונבון לחש
pl. masc.: נְבוֹנִים
Jes. 5, 21. ונגד פניהם נבונים
Jer. 4, 22. סכלים המה ולא נבונים
pl. masc.: וּנְבֹנִים
Dt. 1, 13. חכמים ונבנים וידעים
pl. masc.: לַנְּבֹנִים
Eccl. 9, 11. וגם לא לנבנים עשר
cum suff.: נְבֹנָיו
Jes. 29, 14. ובינת נבניו תסתתר
Pi-el: בּוֹנֵן
3 imperf.: יְבוֹנָנֵהוּ
Dt. 32, 10. יסבבנהו יבוננהו
Hif-il: הֵבִין *3 prf.*
Job. 28, 23. אלהים הבין דרכה
Jes. 29, 16. ליצרו לא הבין
Dan. 1, 17. ודניאל הבין בכל־חזון
forma decurtata: בִּינֹתִי *1 prf.*
Dan. 9, 2. בינתי בספרים
3 perf. pl.: הֵבִינוּ
Neh. 8, 12. כי הבינו בדברים
Mich. 4, 12. ולא הבינו עצתו
2 prf. pl.: הֲבִנְתֶּם
Jes. 40, 21. הלוא הבינותם
part.: מֵבִין
1 Chr. 15, 22. יסר במשא כי מבין הוא
1 Chr. 25, 8. מבין עם־תלמיד
1 Chr. 27, 32. איש־מבין וסופר הוא
1 Chr. 28, 9. וכל־יצר מחשבות מבין
2 Chr. 34, 12. כל־מבין בכלי־שיר
Neh. 8, 2. וכל מבין לשמע
Neh. 10, 29. כל יודע מבין
Ps. 119, 130. מבין פתיים
Prv. 17, 24. את־פני מבין חכמה
Prv. 28, 2. ובאדם מבין ידע
Prv. 28, 7. נוצר תורה בן מבין
Prv. 28, 11. ודל מבין יחקרנו
Jes. 57, 1. נאספים באין מבין
Dan. 8, 5. ואני הייתי מבין
Dan. 8, 27. ואין מבין
part.: וּמֵבִין
Dan. 8, 23. ומבין חידות
part.: הַמֵּבִין
1 Chr. 25, 7. כל־המבין מאתים
2 Chr. 26, 5. המבין בראות האלהים
Ps. 33, 15. המבין אל־כל־מעשיהם
part.: בְּמֵבִין
Prv. 17, 10. תחת גערה במבין
part.: לַמֵּבִין
Prv. 8, 9. כלם נכחים למבין
pl.: מֵבִינִים
Esr. 8, 16. ולאלנתן מבינים
Neh. 8, 7. והלוים מבינים את־העם
pl.: הַמְּבִינִים Q'ri.
2 Chr. 35, 3. ויאמר ללוים המבינים
Neh. 8, 9. והלוים המבינים את־העם
pl.: הַמְבוֹנִים K'tib.
2 Chr. 35, 3. ללוים המבונים
pl.: וְהַמְּבִינִים
Neh. 8, 3. והנשים והמבינים
pl. constr.: וּמְבִינֵי
Dan. 1, 4. ומביני מדע
inf. abs.: בִּין *f. dec.*
Prv. 23, 1. בין תבין את־אשר לפניך
inf.: הָבִין
1 Reg. 3, 11. ושאלת לך הבין
Ps. 32, 9. אין הבין
Prv. 14, 8. חכמת ערום הבין דרכו
Jes. 28, 19. הבין שמועה
Jes. 56, 11. לא ידעו הבין
inf. constr.: לְהָבִין
1 Reg. 3, 9. להבין בין־טוב לרע
Prv. 1, 2. להבין אמרי בינה
Prv. 1, 6. להבין משל ומליצה
Dan. 10, 12. להבין ולהתענות
inf. c. suff.: לְהַבִּינְךָ
Dan. 10, 14. ובאתי להבינך
imperat.: הָבֵן
Dan. 8, 16. חבן להלז את־המראה
Dan. 8, 17. חבן בן־אדם
Dan. 10, 11. חבן בדברים
imperat.: וְהָבֵן
Dan. 9, 23. והבן במראה
pl.: בִּינוּ *f. dec.*
Dt. 32, 7. בינו שנות דר־דור
Ps. 50, 22. בינו־נא זאת
Ps. 94, 8. בינו בערים בעם
sg. imperat.: וּבִין
Dan. 9, 23. ובין בדבר והבן במראה
Dan. 10, 1. ובין את־הדבר
cum h opt.: בִּינָה *sg.*
Ps. 5, 2. ־י בינה הגיגי
sg. c. suff.: הַבִּינֵנִי
Ps. 119, 27. דרך־פקודיך הבינני
Ps. 119, 34. הבינני ואצרה תורתך
Ps. 119, 73. הבינני ואלמדה מצותיך
Ps. 119, 125. עבדך־אני הבינני
Ps. 119, 144. הבינני ואחיה
Ps. 119, 169. כדברך הבינני
pl.: הֲבִינוּ
Job. 6, 24. ומה־שגיתי הבינו לי
Prv. 8, 5. הבינו פתאים ערמה
Prv. 8, 5. וכסילים הבינו לב
1 imperf.: אָבִין
Job. 9, 11. ויחלף ולא־אבין לו
Job. 23, 8. ואחור ולא־אבין לו
Ps. 42, 3. לכן הגדתי ולא אבין
Dan. 12, 8. ואני שמעתי ולא אבין
cum h opt.: אָבִינָה
Ps. 73, 17. אבינה לאחריתם
Prv. 7, 7. אבינה בבנים
cum h opt.: וְאָבִינָה
Esr. 8, 15. ואבינה בעם ובכהנים
Neh. 13, 7. ואבינה ברעה אשר עשה
וְאָבִינָה
Job. 23, 5. ואבינה מה־יאמר לי
2 imperf.: תָּבִין
Job. 15, 9. תבין ולא־עמנו הוא
Job. 38, 20. וכי תבין נתיבות ביתו
Prv. 2, 5. אז תבין יראת ־י
Prv. 2, 9. אז תבין צדק ומשפט
Prv. 23, 1. בין תבין את־אשר לפניך
3 imperf.: יָבִין
Job. 6, 30. אם־חכי לא־יבין הוות
Job. 14, 21. ויצערו ולא־יבין למו
Job. 36, 29. אף אם־יבין מפרשי־עב
Ps. 19, 13. שגיאות מי־יבין
Ps. 49, 21. אדם ביקר ולא יבין
Ps. 92, 7. וכסיל לא־יבין את־זאת
Ps. 94, 7. ולא יבין אלהי יעקב
Prv. 14, 15. ועורם יבין לאשרו
Prv. 20, 24. ואדם מה־יבין דרכו
הלא־תכן לבות הוא יבין
Prv. 24, 12.
Prv. 29, 7. רשע לא־יבין דעת
Prv. 29, 19. כי־יבין ואין מענה
Jes. 6, 10. ולבבו יבין
Jes. 28, 9. ואת־מי יבין שמועה
Jes. 32, 4. ויבין לדעת
ועל־אלהי אבתיו לא
Dan. 11, 37. יבין
Dan. 11, 37. ועל־כל־אלוה לא יבין
Hos. 4, 14. ועם לא־יבין ילבט
3 impf. apoc.: וַיָּבֶן
1 Sam. 3, 8. ויבן עלי כי ־י קרא לנער
2 Sam. 12, 19. ויבן דוד כי מת הילד
2 Chr. 11, 23. ויבן ויפרץ מכל־בניו
Dan. 9, 22. ויבן וידבר עמי
3 impf. apoc.: וְיָבֶן
Jer. 9, 11. החכם ויבן את־זאת
Dan. 11, 30. ויבן על־עזבי ברית קדש
Hos. 14, 10. מי חכם ויבן אלה
cum suff.: וַיְבִינֵהוּ
Jes. 40, 14. את־מי נועץ ויבינהו
3 f. ap.: וַתָּבֶן
Job. 13, 1. שמעה אזני ותבן לה
cum suff.: תְּבִינֵם
Job. 32, 8. ונשמת שדי תביגם
2 pl.: תָּבִינוּ
Job. 18, 2. תבינו ואחר נדבר
Jes. 6, 9. שמעו שמוע ואל־תבינו
2 pl.: וְתָבִינוּ
Jes. 43, 10. ותבינו כי־אני הוא
3 pl.: יָבִינוּ
Dt. 32, 29. יבינו לאחריתם
Job. 32, 9. וזקנים יבינו משפט
Ps. 28, 5. כי לא יבינו אל־פעלת ־י
Ps. 58, 10. בטרם יבינו סירתיכם
Ps. 82, 5. לא ידעו ולא־יבינו
Prv. 28, 5. אנשי־רע לא־יבינו משפט
Prv. 28, 5. ומבקשי ־י יבינו כל
Jes. 44, 18. לא ידעו ולא יבינו
Dan. 11, 33. ומשכילי עם יבינו
Dan. 12, 10. ולא יבינו כל־רשעים
Dan. 12, 10. והמשכילים יבינו
3 pl.: וַיָּבִינוּ
Neh. 8, 8. ויבינו במקרא
Hitpa-el: הִתְבּוֹנֵן
3 prf. הִתְבּוֹנֵן
Jes. 1, 3. עמי לא התבונן
2 perf.: הִתְבּוֹנַנְתָּ
Job. 38, 18. התבוננת עד־רחבי־ארץ
2 perf.: וְהִתְבּוֹנַנְתָּ
Ps. 37, 10. והתבוננת על־מקומו
3 pl.: הִתְבּוֹנָנוּ *paus.*
Jes. 52, 15. ואשר לא־שמעו התבוננו
imperat.: וְהִתְבּוֹנֵן
Job. 37, 14. והתבונן נפלאות אל
pl.: הִתְבּוֹנְנוּ
Jer. 9, 16. התבוננו וקראו למקוננות
pl.: וְהִתְבּוֹנְנוּ
Jer. 2, 10. והתבוננו מאד וראו
1 imperf.: אֶתְבּוֹנֵן
Job. 23, 15. אתבונן ואפחד ממנו
Job. 31, 1. ומה אתבונן על־בתולה
paus.: אֶתְבּוֹנָן
Job. 32, 12. ועדיכם אתבונן
Ps. 119, 95. עדתיך אתבונן
Ps. 119, 100. מזקנים אתבונן
Ps. 119, 104. מפקודיך אתבונן
וָאֶתְבּוֹנֵן
1 Reg. 3, 21. ואתבונן אליו בבקר
2 impf.: וַתִּתְבֹּנֵן
Job. 30, 20. עמדתי ותתבנן בי
3 impf.: יִתְבּוֹנֵן
Job. 11, 11. ויראי־און ולא יתבונן
Job. 26, 14. ורעם גבורתו יתבונן
2 impf. pl.: תִּתְבּוֹנְנוּ
Jer. 23, 20. תתבוננו בה בינה
באחרית הימים תתבוננו
בה
Jer. 30, 24.
paus.: תִּתְבֹּנָנוּ
Jes. 43, 18. וקדמניות אל־תתבננו
3 impf. pl.: יִתְבּוֹנָנוּ
Jes. 14, 16. אליך יתבוננו
וְיִתְבּוֹנָנוּ
Ps. 107, 43. ויתבוננו חסדי ־י

בִּין

ס"ז ולכונו כדילם וספרם [ציילונג,

בין

ובין רעי ובין רעיך Gn. 13, 8.
בין־קדש ובין ברד Gn. 16, 14.
ביני וביניך ובין זרעך Gn. 17, 7.
ביני וביניכם ובין זרעך Gn. 17, 10.
בין־קדש ובין שור Gn. 20, 1.
בינו ובין יעקב Gn. 30, 36.
בין עדר ובין עדר Gn. 32, 17.
בין עמי ובין עמך Ex. 8, 19.
בין מגדל ובין הים Ex. 14, 2.
בין חקדש ובין קדש Ex. 26, 33
ביני ובין בני ישראל Ex. 31, 17.
ובין בני ישראל Lev. 26, 46.
בין טוב ובין רע Lev. 27, 12. 14.
בין המכה ובין גאל הדם Nu. 35, 24.
בין־פארן ובין־תופל Dt. 1, 1.
בין צרעה ובין אשתאל Jud. 13, 25.
בין חירם ובין שלמה 1 Reg. 5, 26.
ביני ובין כרמי Jes. 5, 3.
ובין עבתים Ez. 31, 3.
ובין ישרים רצון Prv. 14, 9.
ובין עשרת ימים Neh. 5, 18.
בין הארץ ובין השמים 1 Chr. 21, 16.

präp.: בְּבֵין

וצמחו בבין חצור Jes. 44, 4.

präp.: מִבֵּין

ומחקק מבין רגליו Gn. 49, 10.
מבין שני הכרבים Num. 7, 89.
את־המחתת מבין השרפה Nu. 17, 2.
חיוצה מבין רגליה Dt. 28, 57.
מבין עפאים יתגו־קול Ps. 104, 12.
מבין המזבח 2 Reg. 16, 14.
ולהבה מבין סיחן Jer. 48, 45.
מבין הגרים Ez. 37, 21.
ופאת קדים מבין חורן Ez. 47, 18.
ונאפופיה מבין שדיה Hos. 2, 5.
מבין שני ההרים Zach. 6, 1.
ושקציו מבין שניו Zach. 9, 7.

präp.: וּמִבֵּין

ומבין בית יי 2 Reg. 16, 14.
ומבין דמשק ומבין Ez. 47, 18.
ומבין ארץ ישראל Ez. 47, 18.

cum suff.: בֵּינִי

ביני וביניכם Gn. 9, 12. 15.
ביני ובין הארץ Gn. 9, 13.
ביני ובין כל־בשר Gn. 9, 17.
ביני ובינך ובין רעי Gn. 13, 8.
ישפט יי ביני וביניך Gn. 16, 5.
ביני ובינך ובין זרעך Gn. 17, 7.
ברית ביני וביניכם Gn. 17, 11.
יצמ יי ביני וביניך Gn. 31, 49.
עד ביני וביניך Gn. 31, 50.
אשר יריתי ביני וביניך Gn. 31, 51.
אות הוא ביני וביניכם Ex. 31, 13.
ביני ובין בני ישראל Ex. 31, 17.
ברית ביני וביניך 1 Reg. 15, 19.
שפטו־נא ביני ובין כרמי Jes. 5, 3.

cum suff.: בֵּינְךָ

ואיבה אשית בינך Gn. 3, 15.

cum suff.: וּבֵינֵךְ *p.*

ביני וביניך ובין רעי Gn. 13, 8.
ישפט יי ביני וביניך Gn. 16, 5.
ברית ביני וביניך Gn. 17, 7.
בינותינו בינינו וביניך Gn. 26, 28.
יצמ יי ביני וביניך Gn. 31, 49.
עד ביני וביניך Gn. 31, 50.
אשר יריתי ביני וביניך Gn. 31, 51.
ברית ביני וביניך 1 Reg. 15, 19.

cum suff.: בֵּינוֹ

בינו ובין יעקב Gn. 30, 36.
בינו ובין בני ישראל Lev. 26, 46.

cum suff.: בֵּינֵינוּ, בֵּיגֵינוּ

בינותינו בינינו וביניך Gn. 26, 28.
בינינו ובניכם Jos. 22, 25. 27.
עד הוא בינינו וביניכם Jos. 22, 28.
בינינו יספוק Job. 34, 37.

cum suff.: בֵּינֵיהֶם

לא־יבא ביניהם Job. 41, 8.
והגיא ביניהם 1 Sam. 17, 3.

cum suff.: וּבֵינֵיהֶם

והקיר ביני וביניהם Ez. 43, 8.

בֵּינֵיכֶם

רחוק יהיה ביניכם וביני Jos. 3, 4.
מבדילים בינכם Jes. 59, 2.

וּבֵינֵיכֶם

ביני וביניכם Gn. 9, 12. 15. 17, 11.
ביני וביניכם ובין זרעך Gn. 17, 10.
ביני וביניכם לדרתיכם Ex. 31, 13.
נתן־יי בינינו ובניכם Jos. 22, 25.
בינינו ובניכם Jos. 22, 28.

dual.: הַבַּדִּים

ויצא איש־הבדים 1 Sam. 17, 4.
איש הבדים עולה 1 Sam. 17, 23.

pl.: בִּינוֹת

בא אל־בינות לגלגל Ez. 10, 2.
אשר בינות הכרבים Ez. 10, 7.

pl.: מִבִּינוֹת

גחלי־אש מבינות לכרבים Ez. 10, 2.
אש מבינות לגלגל Ez. 10, 6.
מבינות לכרובים Ez. 10, 6.
ידו מבינות לכרובים Ez. 10, 7.

pl. c. suff.: בֵּינוֹתֵינוּ

תחי נא אלה בינותינו Gn. 26, 28.
יי יהיה שמע בינותינו Jud. 11, 10.

pl. c. suff.: בֵּינֹתָם

כי המליץ בינתם Gn. 42, 23.
על־שבעת יי אשר בינתם 2 Sam. 21, 7.
אשר אנכי שלח בינתם Jer. 25, 16.

בֵּין

שלח הטעם נלקחי כמו נעצבי ניקוד המכוון.

adv. aram., potestate usuque hebraico aequale.

בפמה בין שניה Dan. 7, 5.

cum suff.: בֵּינֵיהֵן Q'ri.

סלקת ביניהון Dan. 7, 8.

בִּינָה

ע"כ, וסמלכה מתפרשת מן הפעל, לומר פתיקת הון וגילת עין למוסר, תחבון ועשה קוציה וזכל עלה והשכל מוחה ועצמה [פערשתכדיסים, קלונגייע], וידע ניכה לו ידע ניכה לעתיה ידוע מנעלי לסוסות וקמי הקבון. סהדים בינות.

n. f. facultas discernendi, internoscendi veri a falso scientia, intelligentia, attentio, prudentia tum in judicando tum in agendo, quamobrem Rabbini virtutem eam esse asserunt, qua argumentando ex rebus non dubiis id, quod dubitatur, efficimus (בָּן דָּבָר מִתּוֹךְ דָּבָר).

ויודעי בינה לעתים 1 Chr. 12, 32.
יודע בינה לחורם אבי 2 Chr. 2, 12.
ואי זה מקום בינה Job. 28, 12. 20.
וסור מרע בינה Job. 28, 28.
ואם־בינה שמעה־זאת Job. 34, 16.
הגד אם־ידעת בינה Job. 38, 4.
אר מי־נתן לשכוי בינה Job. 38, 36.
והקשיבו לדעת בינה Prv. 4, 1.
קנה חכמה קנה בינה Prv. 4, 5.
ובכל־קנינך קנה בינה Prv. 4, 7.
אני בינה לי גבורה Prv. 8, 14.
ואשרו בדרך בינה Prv. 9, 6.
ודעת קדשים בינה Prv. 9, 10.
וקנות בינה נבחר מכסף Prv. 16, 16.
וידעי תעי־רוח בינה Jes. 29, 24.
נלעג לשון אין בינה Jes. 33, 19.
תחבונו בה בינה Jer. 23, 20.
וכל דבר חכמת בינה Dan. 1, 20.
ואבקשה בינה Dan. 8, 15.
להשכילך בינה Dan. 9, 22.

בִּינָה

אך יתן־לך יי שכל Chr. 22, 12.
ובינה
בן חכם יודע שכל 2 Chr. 2, 11.
ובינה
חכמה ומוסר ובינה Prv. 23, 23.
רוח חכמה ובינה Jes. 11, 2.

בְּבִינָה

ולא־חלק לה בבינה Job. 39, 17.

לְבִינָה

כי אם לבינה תקרא Prv. 2, 3.
ומדע לבינה תקרא Prv. 7, 4.

constr.: בִּינַת

ולא־בינת אדם לי Prv. 30, 2.

constr.: וּבִינַת

ובינת נבוניו תסתתר Jes. 29, 14.

cum suff.: מְבִינָתִי

ורוח מבינתי יענני Job. 20, 3.

cum suff.: בִּינָתֶךָ

ואל־בינתך אל־תשען Prv. 3, 5.

cum suff.: מְבִינָתֶךָ

מבינתך חדל Prv. 23, 4.

cum h interr.: הֲמִבִּינָתֶךָ

המבינתך יאבר־נץ Job. 39, 26.

cum suff.: וּבִינַתְכֶם

חכמתכם ובינתכם Dt. 4, 6.

pl.: בִּינוֹת

כי לא עם־בינות הוא Jes. 27, 11.

תְּבוּן

ע"ו לק-עוכר ותקעיו יכל הכק תכוכה, משקלו משקל תְּבוּנָה, וכן תְּחוּם מן הוסם [כניויענדע פלוטע], והוק משקל זיכיי, כי נסגדם פזוטה תמיד מעשה נקבה סמה. סהלכה כוכר כנקבה.

n. m. inusitatum, quo solummodo poëtae mediae, quae dicitur, aetatis, audaciores illi atque in confingendis novis vocabulis liberiores, usi sunt. Factum est a. s. f. תְּבוּנָה ex verbo תְּחוּם, נְקִיד, a v. הוּם.

sg. c. suff.: בְּתְבוּנָם

בתבונם עצבים Hos. 13, 2.

תְּבוּנָה

ע"כ מן כון כמו תעודה, תכוחה, תכוסה, תכוסה, תקוסה, תכוכה מע"ו, וסת' נקבק הסגם נקנוטה תָּ לו נסגק תָּ פקוד סמופסגם כמו נסגסי מעכה (tā), מסגוה שכל ועשה [קייכוכסע], ולכוה כהככוי נמכוון יקיד.

n. f. ad similitudinem nominum תְּבוּסָה, תְּבוּאָה sexcentorumque aliorum factum: *intelligentia*; praefixo enim *ta*, quemadmodum in linguis europaeis, notio abstractiva solet significari.

ואין בהם תבונה Dt. 32, 28.
וארך ימים תבונה Job. 12, 12.
ואדם יפיק תבונה Prv. 3, 13.
וחכמה לאיש תבונה Prv. 10, 23.
ארך אפים רב־תבונה Prv. 14, 29.
ואיש תבונה יישר־לכת Prv. 15, 21.
וקר־רוח איש תבונה Prv. 17, 27.
שמר תבונה למצא־טוב Prv. 19, 8.
ואיש תבונה ידלנה Prv. 20, 5.
אין חכמה ואין תבונה Prv. 21, 30.
ולא דעת ולא־תבונה Jes. 44, 19.
אין תבונה בו Obad. 1, 7.

וּתְבוּנָה

נתן יי חכמה ותבונה Ex. 36, 1.
ותבונה הרבה מאד 1 Reg. 5, 9.
לו עצה ותבונה Job. 12, 13.
מפיו דעת ותבונה Prv. 2, 6.
ותבונה תתן קולה Prv. 8, 1.
ותבונה מהר עשו Obad. 1, 8.

הַתְּבוּנָה
את־החכמה ואת־
1 Reg. 7, 14. התבונה

בְּתְבוּנָה
Ex. 35, 31. בתבונה ובדעת
Ps. 136, 5. לעשה השמים בתבונה
Prv. 3, 19. כונן שמים בתבונה
Prv. 18, 2. לא־יחפץ כסיל בתבונה

וּבְתְבוּנָה
Ex. 31, 3. ובתבונה ובדעת
Prv. 24, 3. ובתבונה יתכונן

לִתְבוּנָה
Prv. 2, 2. תטה לבך לתבונה
Prv. 2, 3. לתבונה תתן קולך

cum suff.: לִתְבוּנָתִי
Prv. 5, 1. לתבונתי הט אזנך

cum suff.: וּבִתְבוּנָתֶךָ
Ez. 28, 4. ובתבונתך עשית לך

cum suff.: וּבִתְבוּנָתוֹ
Job. 26, 12. *Q're.* ובתוּבנתו מחץ
Jer. 10, 12. ובתבונתו נטה שמים
51, 15.

K'tib: וּבִתְבוּנָתוֹ
Job. 26, 12. ובתוּבנתו מחץ רהב

cum suff.: לִתְבוּנָתוֹ
Jes. 40, 28. אין חקר לתבונתו
Ps. 147, 5. לתבונתו אין מספר

pl.: תְּבוּנוֹת
Ps. 49, 4. והגות לבי תבונות
Prv. 11, 12. ואיש תבונות יחריש
Prv. 28, 16. נגיד חסר תבונות
Jes. 40, 14. ודרך תבונות יודיענו

constr. pl.: וּבְתְבוּנוֹת
Ps. 78, 72. ובתבונות כפיו ינחם

pl. c. suff.: תְּבוּנוֹתֵיכֶם
Job. 32, 11. אזין עד־תבונותיכם

בִּינָה
נאקתי כמו נענחי גלי הגדל המכוון.
sbst. aram. sine ulla a hebraico discrepantia.
Dan. 2, 21. ומנדעא לידעי בינה

בּוּס

פעל נוד ומעתיד יָבֹס, יָבוּס. מפעול רפוי אֲבָס למעלם, ונכתף ג"כ עם בָּז, כי מכוון כלם ר׳ימסס ורפיסס רדים וכניסס [טרענען], וכי גם ג"כ נכל שפתי מערב כתרגומו (*s. pad*, l. *ped*, gr. *ποδ*, נקוזי מפיזיוק. וסוזל על מפיסת ונפילת דבר, על ולילה וקריפה שפיעה וקלון [פֿאר־אַכטען]. נכון מכבד בּוֹסֵס או בּוּשֵׁס, לומר ר׳מיסס נמחוד, נמפלגה על ר׳מיסס ונווי קדם. מפעול לשון מתפעל. ומהמתפעל מן מהתעתד ומתלכלך נדבר גויר נוסס.

verb. trans. (cui geminum est בָּז; factum est inde, praefixa litera א, אָבַס quod v. supra): 1) conculcare, pedibus conterere, *πατ-εῖν*, *κατα-πατ-εῖν*, quibus verbis Graecis eadem subest radix, indurato sibilo paullulum immutata; 2) contumelia afficere, injuriose tractare; Al: *ἐξουθενεῖν*, *ἐμπαίζειν*. Pi: בּוֹסֵס, בּוֹשֵׁס, vi aucta: proterere, obterere v. c. de hostibus, qui terram hostilem in modum vexant. Trg: דְּשַׁשׁ. LXX: *κατα-πατεῖν*, *μολύνειν*. Hitp.: profligatum prostratumque volutari (sanguine). LXX: *πεφυρμένη*. Hof.: conculcari. Trg: מְדַשַּׁשׁ.

part. pl.: בָּסִים pro בּוֹסִים
Zach. 10, 5. כגבורים בוסים

1 *imperf.:* וָאָבוּס
Jes. 63, 6. ואבוס עמים באפי

cum suff.: אֲבוּסֶנּוּ
Jes. 14, 25. ועל־הרי אבוסנו

3 *impf.:* יָבוּס
Ps. 60, 14. 108, 14. והוא יבוס צרינו

3 *impf. f.:* תָּבוּס
Prv. 27, 7. נפש שבעה תבוס נפת

1 *impf. pl.:* נָבוּס
Ps. 44, 6. בשמך נבוס קמינו

Pi-el: בּוֹסֵס
3 *prf. pl.:* עי׳ בָּשֵׁס בּוֹסְסוּ
Jes. 63, 18. צרינו בוססו מקדשך
Jer. 12, 10. בססו את־חלקתי

Hof-al: הוּבַס
part.: מוּבָס
Jes. 14, 19. כפגר מובס

Hitpa-el: הִתְבּוֹסֵס
part. fem.: מִתְבּוֹסֶסֶת
Ez. 16, 6. מתבוססת בדמיך
Ez. 16, 22. מתבוססת בדמך היית

מְבוּסָה
ז"נ והמלגה ר׳מיסס נרגל מלך ותויב [כיעדערעטעונג], וכן זמוז מ"ו לנוב.
n. f. conculcatio, sive id quod pedibus proteritur. LXX: *κατα-πάτημα*, *καταπεπατημένον*. Aquil. *συμπεπατημένον*.

וּמְבוּסָה
Jes. 18, 2. 7. קו־קו ומבוסה
Jes. 22, 5. מהומה ומבוסה ומבוכה

תְּבוּסָה
ז"נ תמונת המתפעל, לומר לוגד וכלין ונמיס למכוסס [לוכטערגאנג, דאס כיעדערגעטערעטען־וועדלען], ויומר מסדרת ומסדומת.
n. f. abstractivum: conculcatio, actio, qua quis conteritur seu ignominia extrema afficitur. LXX. recte: *καταστροφή*.

constr.: תְּבוּסַת
ומאלהים היתה תבוסת
2 Chr. 22, 7. אחזיהו

בּוּעַ

פעל לנ־עוגר, ועניכו גיקס וקיפס נגיעס ומקיפס [עמאַקרוועלגען], ולידופין נ־בּ־ע, בָּע־ה וכדומס. ונתקנוס המדת בּוּעַ ידוע נמפלל על ליכול וגיל רקול וקציפה [סיפּפּגען, יוכלגען], ומשמות בְּרֵעַ, בְּרַע, כמו רקוס ומשקס. וכן מס בַּעְבּוּעַ [כפיל־המדת] נמפלס על התהוות נעגועי המים, כמו לופיל כפופי הכרקל מך־רוף", וכן מסס בַּעְבּוּעַ. עי׳ נעס ומדת הזס נ"כ נפּפתי מערב.
verb. inusit. (cui affinia sunt בָּבַע et בָּעַר): *scatere*, *scaturire*, *ebullire*, targumice exsultare, laetitia efferri, בְּרֵעַ, בְּרַע gaudium, exsultatio, בַּעְבּוּעַ, בַּעְבֻּעָה bulla, spuma, a verbo duplicato. Radix est sanscrito-semitica, sicut omnium omnino vocabulorum hebraicorum, licet sit nondum cognita, vel errore cum indica, quae par atque aequalis est, nondum ita composita, ut fidem faciat omnibus.

אַבַּעְבֻּעָה
ז"נ מרגוי מיקיל אַבַּעְבֻּעָה, המלגה נועות־מגלד, נמוך־מעור ע"י זמין [נעזווילע, סויעלגזוגן]. ונתקנוס ונמרמל ידוע בּוּעָה, כמו לקנע־נועה פה, ל"מ: לין מקיפין נמועה [קולין מ"ח ע"נ]; לל זמיך ליה לנכויה למפתח נועתך [מכות פ"ג], וכן פרש הערוך.
וכן נמס עפ־אַשׁ־בַּעַ המקרון מוס
n. f. pustulae, tubercula in cute (pusulae, apud Columellam, *ἐπι-νυκτίδες*). Hieron: vesicae (gall. vessies). LXX: *φλυκτίδες*; Philo in Vita Mosis: *φλύκταιναι*; a vrb. *φλύειν*, *βλύειν*, ebullire, effervescere. Onq: אַבַּעְבְּעִין; Hierosol. prior שַׁלְבּוּקִין; Hierosol. post. שַׁלְבּוּקְתִּין; Talmudice: בּוּעָה, vi eadem. Eodem de verbo nomen: אַשׁ־בַּעַ, qui cupiditatum quasi aestu effervescit.
Ex. 9, 9. לשחין פרח אבעבעת
Ex. 9, 10. ויהי שחין אבעבעת

בּוּץ

פעל לנ־עוגר כ"פ נמגוים, המלגה וסיים וסילל וסופעות ולגון [ווייסס, גלגאַנצענד וין], וכן כידופו בָּדַץ, ונקמי בְּעַץ, בֶּבֶץ, אֶבֶץ, לגון קוול ווסיים, ונלמי קפק לקיו בָּשׁ, פָּז, כמגר נרקס לקין. ונקדול מזרע נמלמו גל נזפת סודו כז (bhâs) ונפרסי וץ (wizj) ונכל לגזוכות ערב.
vrb. non usit. sanscrito-semiticum: candidum, splendidum esse, quocum ejusdem radicis traduces sunt: בָּדַץ, בֶּבֶץ, אֶבֶץ, בְּעַץ. Radicis ejus affinia sunt: בָּשׁ, פָּז, ut deinceps clarius demonstrabitur. Sanscr. bhâs, pers. wizj.

בּוּץ
ז"ן נכתני קדש מקמכוסים. המלגה מין למר־נפן לו עץ לבן ולמור, נמדף עם חור, שֵׁשׁ [ווייסס טוימוולגלע, ליכטען], ונתקנוס נמר פזמה ונמר זה, וכן מקיס זגם בְּצִבְּיוֹן [נעין דף ס"ס ע"נ], לגיון המקנוס, הכפל מוס הזס, וכן נע"ז מעלין של נלרין ול נלגוז מכגען, וכגלס [ס"ס], עי׳ לעיון: נלגוז פזמן מלגון נון; וכן בּוּצִין, מן בְּוּצִין, כקופי־רון, לגיון זרגף, והסנרך נרוח, וכן בְּעֵיץ, בְּעֵץ, עֲבֵרִין, אֶבֶץ, לגון נדיל ונסטיק, הכל מזכז לפל ילין ויפרק ודוק.
n. m. a scriptoribus aetatis recentioris frequentatum: erixylon album, *βύσσος*, interdum etiam linum, sed quadam a vocabulis vi similibus חֹר, שֵׁשׁ, differentia. Targum eo voc. utitur, ut vertat פִּשְׁתָּה, שֵׁשׁ. De usu ejus vocabuli ac traducum gemarico vid. expos. rabb. Pollux VII, 17.: ἡ *βύσσος λίνου τι εἶδος παρ' Ἰνδοῖς*. Pausanias El. I.: ἡ *βύσσος ἡ ἐν τῇ Ἦλει λεπτότητος μὲν εἵνεκα οὐκ ἀποδεῖ τῶν Ἑβραίων, ἔστι δὲ οὐχ ὁμοίως ξανθή*.
LXX: *βύσσον*, *βύσσινον*.

ודויד מכרבל במעיל
1 Chr. 15, 27. בוץ
2 Chr. 5, 12. ולאחיהם מלבשים בוץ
Esth. 1, 6. אחוז בחבלי בוץ
Esth. 8, 15. ותכריך בוץ וארגמן

וּבוּץ
2 Chr. 3, 14. וארגמן וכרמיל ובוץ
Ez. 27, 16. ורקמה ובוץ

וּבְבוּץ
2 Chr. 2, 13. בארגמן בתכלת ובבוץ

בְּבוּצָה
ז"נ והרגים מוזכרים בְּוּצִים [לייענ],

בּוּק

וזמו ע"ם הלינון והקוזוכות. ונקרמי ניעס נקלוף מלי נע׳ כידוע. ונגמרס ידוע נילי־הלגים, נילת נעמית, נילי כנים, מעיל נילים, נילת הסיד, נילת הגיר, נילת היוגרים והכן.
n. f. ovum, a colore albo; aramaice: בֵּיעָה. LXX: *ὠόν*.

pl.: בֵּיצִים
Dt. 22, 6. אפרחים או ביצים
Jes. 10, 14. וכאסף ביצים עזבות

pl.: הַבֵּיצִים
Dt. 22, 6. או על־הביצים

pl. constr.: בֵּיצֵי
Jes. 59, 5. ביצי צפעוני בקעו

cum suff.: בֵּיצֶיהָ
Job. 39, 14. כי־תעזב לארץ ביציה

מְבֵיצֵיהֶם
Jes. 59, 5. האכל מביציהם

בּוּק

פעל לנ־עוגר, והעניו הרקס וילילס ערס והגגס [לוילגעגען, גיעפגען]. וכגוד מוס בּוּקָה, מְבוּקָה, בְּקִבּוּק. תמונת הזגת נמלת ג"כ נפפתי מערב כמו היוני־πηγ.
vrb. inusit.: exinanire, vacuum facere, cujus propagines deinceps consequuntur.

בּוּקָה
ז"נ לגיון הריקנות [לעעריים], והוזכל על זוזמות ויזוקן [אַדם], וזכרנו נוק.
n. f. vacuitas, inanitas, vastitas, solitudo.
Nah. 2, 11. בוקה ומבוקה

מְבוּקָה
ז"נ נהדדמס עם בּוּקָה, נלי הנדל המכוון.
n. f. eadem potestate, qua superius. LXX: *ἐκτιναγμὸς καὶ ἀποτιναγμός*. Trg: בַּדְרָזָא וּמְתַבְּזָא.

הַמְּבוּקָה
Nah. 2, 11. בוקה ומבוקה ומבלקה

בַּקְבֻּק
ז"ן מכמיל הזגת בּוּק, ופעוזו כלל לו קמת כנוגס וקלולס [פַלַשען], ויומיס לפי דעת המדקדקים ליון עגעי מכלל מוקת נק נק, ולל מתקוור לי, ולל נהיכל. כי יש עול זוגס בּוּק, לגר תכוכגו נגיגס וקניגס [הַלְמל יין], וכדומס נזפתי מערב, ומוס נגמרת [מכות ל"ג ע"ם מכוות ל"ג ע"ב] אַבָּקָא, נליון קוס וקנק ע׳ נעיון, וכן נקרת בּוּקָא, קנקן לו כל כגוב וכפוף וקוגב, כמו לל־תקלו ניס נוקין סריקין, וכן בּוּקָא דלעמת מוס [קולין מ"ב ע"ב], ולל גס נקנוק מלגון כגוב וקלול.
n. m. ex radice בּוּק duplicatum: lagena, laguncula, a cavitate dicta, qua quid infundi potest. LXX: *βικὸν*, *στάμνον*. Qimchi a naturali sono nomen accipisse arbitratur; dicit enim: בַּאֲשֶׁר שׁוֹחֵת בַּקְבּוּק בְּוֹ׳ הָאָדָם עוֹשֶׂה בַּקְבּוּק; cui interpretationi favet verbi nominisque ejus apud Arabes insita notio.
Jer. 19, 1. וקנית בקבק יוצר חרש

וּבְבַקְבֻּק
1 Reg. 14, 3. ובקבק דבש ובאת אליו

הַבַּקְבֻּק
Jer. 19, 10. ושברת הבקבק

בּוּר

פעל לנ־עוגר כל כ"פ נגוור, פזמו כמו בָּאַר לעיל, והוא לקי פָּר, לומר כניס וקפילס, ולקיו נרומיס ונרמנית

ומצלח כחצל זס על סקית וקציק דכר, על הלגס ומדכס.
vrb. inusit. solummodo in derivatis nobis conservatum, cui affinia sunt: בָּאַר, בָּאָה; 1) for-are, fodere; 2) effodere, eruere, excutere h. e. scrutari, investigare.

בּוֹר

ז"ו וכמ' סחכס בָּכָה, ומכנוי בּוֹרִית, ודומס נמכוון לכל בָּאֵר, לו בָּאֵר, כמבדל תיוכת הזכס, לומר נוען וזוקס [גרונע, לחך], והוזכל על ניס הסוסר סכקיל נכ ניס-סכור, לו על קנר וזכול וכדומס. ועל-כור סוק על-קנר, לחנני-כור לחנני-קנר ויכלתי-כור יכלתי-קנר. ולפעוניס כור כמו בָּאֵר נתמוכס ין קלוס ויין פיקור.
n. m. (sicut בָּאֵר, בָּאָה, quae eadem de radice, modo paullulum immutata, nascuntur): 1) fossa, fovea, cisterna, qua aquae pluviae colliguntur. LXX: *λάκκος, ἀγγεῖον.* 2) carcer, ergastulum. 3) fovea, in qua mortui conduntur, sepulcrum, יַרְכְּתֵי בּוֹר penetralia sepulcri.

בֹּר, בּוֹר

Ex. 21, 33. וכי־יפתח איש בור
Ex. 21, 33. או כי־יכרה איש בר
1 Sam. 19, 22. עד־בור הגדול אשר
2 Reg. 10, 14. וישחטום אל־בור
Ps. 7, 16. בור כרה ויחפרהו
ונמשלתי עם־יורדי
Ps. 28, 1. 143, 7. בור
Ps. 30, 4. חייתני מיורדי־בור
Ps. 88, 5. נחשבתי עם־יורדי בור
Prv. 1, 12. ותמימים כיורדי בור
עד־בור ינוס אל־
Prv. 28, 17. יתמכ־בו
Jes. 14, 16. אל־ירכתי־בור
Jes. 14, 19. יורדי אל־אבני־בור
Jes. 24, 22. אסיר על־בור
Jes. 38, 18. לא־ישברו יורדי־בור
Jes. 51, 1. ואל־מקבת בור נקרתם
Ez. 26, 20. והורדתיך את־יורדי בור
Ez. 26, 20. מעולם את־יורדי בור
Ez. 31, 14. אל־יורדי בור
Ez. 31, 16. את־יורדי בור
32, 18. 24. 25. 29. 30.
Ez. 32, 23. בירכתי־בור

וְבוֹר

Lev. 11, 36. אך מעין ובור

הַבּוֹר

אל־הבור הזה Gn. 37, 22.
ויעלו את־יוסף מן־הבור Gn. 37, 28.
וישב ראובן אל־הבור Gn. 37, 29.
וירצהו מן־הבור Gn. 41, 14.
אשר בבית הבור Ex. 12, 29.
בעל הבור ישלם Ex. 21, 34.
את־האריו בתוך הבור 1 Chr. 11, 22.
ונרץ הגלגל אל־הבור Eccl. 42, 6.
אל־בית הבור Jer. 37, 16.
וישליכו אתו אל־הבור Jer. 38, 6.
כי־נתנו את־ירמיהו אל־
הבור Jer. 38, 7.
אשר־השליכו אל־הבור Jer. 38, 9.
מן־הבור בטרם ימות Jer. 38, 10.
אל־הבור בחבלים Jer. 38, 11.
ויעלו אתו מן־הבור Jer. 38, 13.
אל־תוך הבור Jer. 41, 7.

הַבָּאֵר

את־האריה בתוך הבאר 2 S. 23, 20.

וְהַבּוֹר

והבור רק אין בו מים Gn. 37, 24.
והבור אשר השליך שם Jer. 41, 9.
c. h finis: הַבֹּרָה

וישליכו אתו הבורה Gn. 37, 24.

בְּבוֹר, בַּבּוֹר

אין־יוסף בבור Gn. 37, 29.
כי־שמו אתי בבור Gn. 40, 15.
שתני בבור תחתיות Ps. 88, 7.
צמתו בבור חיי Thr. 3, 53.

וּבַבּוֹר

ובבור אין־מים Jer. 38, 6.

מִבּוֹר

מבור הסרה 2 Sam. 3, 26.
מבור בית־לחם 1 Chr. 11, 17. 18.
ויעלני מבור שאון Ps. 40, 3.
מבור תחתיות Thr. 3, 55.
מבור אין מים בו Zach. 9, 11.

מִבְּאֵר

מבאר בית־לחם 2 Sam. 23, 15.
cum suff.: בְּאֵרוֹ
ושתו איש מי־בורו Jes. 36, 16.
cum suff.: מִבּוֹרֵךְ *p.*
שתה־מים מבורך Prv. 5, 15.
pl.: בֹּרוֹת
ויחצב ברות רבים 2 Chr. 26, 10.
ברות חצובים Neh. 9, 25.
pl.: בְּאֵרוֹת
לחצב להם בארות Jer. 2, 13.
בארת נשברים Jer. 2, 13.
pl.: וּבֹרֹת
וברת חצובים Dt. 6, 11.
pl.: הַבְּרֹות
ונשליכהו באחד הבורות Gn. 37, 20.
pl.: וּבַבְּרֹות
ובצרי־חים ובברות 1 Sam. 13, 6.
Q'ri: בֵּירִ
ז"ו נקרי כמו בּוֹר, ולין ספרס ניכותס.
n. m. eadem qua בּוֹר potestate.
כהקיר בור מימיה Jer. 6, 7.

בּוּשׁ

לו בּוּשׁ, נסתקיוות סקולס, ומוק פעל כודד. פתכונו כפי קקר סזכר עכין סתקוונות ומתלכנות [גלאָכענען], נסכלדפס עס בּוּץ, לכן מוצלל על תלכנת פנים ומוילס וכסיפס [עי-גלאַסענען], ויך ענטפֿאַרבענען], סנפעל ומפעיל ימילו תמונתס לפעמים נתמונות מזכר בָּשׁ, ומילו כמין להניל סזכר סוס נמכוון כוס נזכיל וס.
verb. intrans.: 1) *splendere*, eadem, qua radix gemina בּוּץ, significatione; 2) candidum fieri, albescere, qui est, sicut et rubor, pudoris summi color (cf. הַלְבֵּן rabbinicum). LXX: *αἰσχύνεσθαι, καταισχύνεσθαι*, pudore affici, pudefieri. Pi: aliquem pudefacere, efficere, ut aliquem exspectavisse pudeat. Hif: pudore aliquem afficere, confundere. Hitp: de pudore interno, quo quis suffunditur.
3 *prf.:* בָּשׁ, בּוֹשׁ *al. inf.*
Jud. 3, 25. ויחילו עד־בוש
2 Reg. 2, 17. ויפצרו־בו עד־בש
ויעמד את־פניו וישם
2 Reg. 8, 11. עד־בש
Jer. 48, 39. חפנה־ערף מואב בוש
וּבוּשׁ
Jer. 48, 13. ובוש מואב מכמוש
3 *fem.:* בּוֹשָׁה
בעד יומם בושה וחפרה Jer. 15, 9.
Jer. 49, 23. בושה חמת וארפד
Jer. 50, 12. בושה אמכם מאד
3 *prf. f.:* וּבוֹשָׁה
Jes. 24, 23. ובושה החמה
2 *f. perf.:* בֹּשְׁתְּ
Jer. 2, 36. כאשר בשת מאשור
2 *f. perf.:* וָבֹשְׁתְּ
למען תזכרי ובשת Ez. 16, 63.
1 *perf.:* בֹּשְׁתִּי
כי בשתי לשאול Esr. 8, 22.
אלהי בשתי ונכלמתי Esr. 9, 6.
בשתי וגם־נכלמתי Jer. 31, 19.
pl. perf.: בֹּשׁוּ
בשו כי־בטח Job. 6, 20.
בד בבחו ולא־בושו Ps. 22, 6.
כי־בשו כי־חפרו Ps. 71, 24.
בושו וגם־נכלמו כלם Jes. 45, 16.
בשו והכלמו Jer. 14, 3.
בשו אכרים Jer. 14, 4.
בשו מאד כי־לא השכילו Jer. 20, 11.
בשו בית ישראל Jer. 48, 13.
3 *prf. pl.:* וּבֹשׁוּ
ובשו עבדי פשתים Jes. 19, 9.
ובשו מתבואתיכם Jer. 12, 13.
ובשו חחזים Mich. 3, 7.
3 *pl. perf.:* וָבֹשׁוּ
ובשו מכוש מבטם Jes. 20, 5.
חתו ובשו Jes. 37, 27.
1 *pl. perf.:* בֹּשְׁנוּ
איך שדדנו בשנו Jer. 9, 18.
בשנו כי־שמענו חרפה Jer. 51, 51.
part. pl.: בּוֹשִׁים
מגבורתם בושים Ez. 32, 30.
inf. absol.: בּוֹשׁ
גם־בוש לא־יבושו Jer. 6, 15. 8, 12.
imperat. pl.: בּוֹשׁוּ
בושו והכלמו מדרכיכם Ez. 36, 32.
imperat. fem. sg.: בּוֹשִׁי
בושי צידון כי אמר ים Jes. 23, 4.
בושי ושאי כלמתך Ez. 16, 52.
1 *imperf.:* אֵבוֹשׁ
אל־אבוש כי־חסיתי בך Ps. 25, 20.
אז לא־אבוש Ps. 119, 6.
נגד מלכים ולא אבוש Ps. 119, 46.
למען לא אבוש Ps. 119, 80.
ואדע כי־לא אבוש Jes. 50, 7.
1 *imperf.:* אֲבוֹשָׁה
בך בטחתי אל־אבושה Ps. 25, 2.
בדי חסיתי אל־אבושה Ps. 31, 2.
אל־אבושה כי קראתיך Ps. 31, 18.
אל־אבושה לעולם Ps. 71, 1.
ואל־אבושה אני Jer. 17, 18.
2 *impf. f:* תֵּבוֹשִׁי
אל־תיראי כי־לא תבושי Jes. 54, 4.
גם ממצרים תבשי Jer. 2, 36.
כי אז תבשי ונכלמת Jer. 22, 22.
לא תבושי מכל עלילותיך Zeph. 3, 11
3 *impf.:* יֵבוֹשׁ
לא־עתה יבוש יעקב Jes. 29, 22.

וְיֵבוֹשׁ

ויבוש ישראל Hos. 10, 6.
ויבוש מקורו Hos. 13, 15.
3 *impf. f.:* תֵּבוֹשׁ
וכל־ארצה תבוש Jer. 51, 47.
2 *pl.:* תֵּבֹשׁוּ
לא־תבשו תהכרו־לי Job. 19, 3.
לא־תבשו ולא־תכלמו Jes. 45, 17.
ואתם תבשו Jes. 65, 13.
3 *pl.:* יֵבֹשׁוּ, יֵבֹשׁוּ
ישבו ויבהלו מאד כל־איבי Ps. 6, 11.
ישבו ויבשו רגע Ps. 6, 11.
לא ישבו ישבו הבוגדים Ps. 25, 3.
ישבו רשעים ידמו Ps. 31, 18.
ישבו ויכלמו Ps. 35, 4.
ישבו ויחפרו יחדו Ps. 35, 26.
לא ישבו בעת רעה Ps. 37, 19.
ישבו ויחפרו יחד Ps. 40, 15.
אל־ישבו בי קויך Ps. 69, 7.
ישבו ויחפרו מבקשי נפשי Ps. 70, 3.
ישבו יכלו שטני נפשי Ps. 71, 13.
ישבו ויבהלו Ps. 83, 18.
ישבו כל־עבדי פסל Ps. 97, 7.
ישבו זדים Ps. 119, 78.
לא־ישבו כי־ידברו Ps. 127, 5.
ישבו ויסגו אחור Ps. 129, 5.
כי ישבו מאולים Jes. 1, 29.
הן ישבו ויכלמו Jes. 41, 11.
נסגו אחור ישבו בשת Jes. 42, 17.
ובל־ידעו למען ישבו Jes. 44, 9.
הן כל־חבריו ישבו Jes. 44, 11.
יפחדו ישבו יחד Jes. 44, 11.
אשר לא־ישבו קוי Jes. 49, 23.
והם ישושו Jes. 66, 5.
גם־בוש לא־ישבו Jer. 6, 15. 8, 12.
כל־עזביך ישבו Jer. 17, 13.
ישבו רדפי Jer. 17, 18.
ולא־ישבו עמי Joel 2, 26. 27.

וַיֵּבוֹשׁ

חתו ויבשו 2 Reg. 19, 26.
קמו ויבשו Ps. 109, 28.

וַיֵּבֹשׁוּ

ויראו שנאי ויבשו Ps. 86, 17.
ויבשו קנאת־עם Jes. 26, 11.
ויבשו כל הנחרים בו Jes. 45, 24.
ויבשו מזבחתם Hos. 4, 19.
יראו גוים ויבשו Mich. 7, 16.
Pi-el: בִּשֵּׁשׁ 3 *prf.*
ויירא העם כי־בשש משה Ex. 32, 1.
מדוע בשש רכבו לבוא Jud. 5, 28.
Hif-il: הוֹבִישׁ, הֹבִישׁ 3 *prf.*
כל הבאיש על־עם Jes. 30, 5.
החריש כל־צורף מפסל Jer. 10, 14. 51, 17.
החריש מואב כי־חתה Jer. 48, 20.
החריש בל חת מרדך Jer. 50, 2.
הוריש תירוש Joel 1, 10.
כי־הכרת ששון Joel 1, 12.
כי הכרת דגן Joel 1, 17.
3 *prf. f.:* הוֹבִישָׁה
החרישה בת־מצרים Jer. 46, 24.
החרישה נלכדה קריתים Jer. 48, 1.
החרישה המשגב וחתה Jer. 48, 1.
הוכישה הורתם Hos. 2, 7.
הגפן הוכישה Joel 1, 12.
2 *prf.:* הוֹבַשְׁתָּ
הוכשת היום את־פני Jer. 19, 6.

הֲבִישׁוֹתָ

ומשנאינו הכישות Ps. 44, 8.

הֲבִישׁוֹתָה

הכישתה כי־אלהים Ps. 53, 6.
3 *prf. pl.:* הֹבִישׁוּ
כן הכישו בית ישראל Jer. 2, 26.
הוכישו כי־תועבה Jer. 6, 15. 8, 12.
החשו חכמים Jer. 8, 9.
הכישו עצביה Jer. 50, 2.
הכישו אכרים Joel 1, 11.
part.: מֵבִישׁ
נודם בקציר בן מכיש Prv. 10, 5
ועכרתו תהיה מכיש Prv. 14, 35.
עבד משכיל ימשל בבן־
מכיש Prv. 17, 2.
בן מכיש ומחפיר Prv. 19, 26.
ונער משלח מכיש אמו Prv. 29, 15.
part. fem.: מְבִישָׁה
וכרקב בעצמותיו מכישה Prv. 12, 4.
2 *impf. c. s.:* תְּבִישֵׁנִי
לו אל־תכישני Ps. 119, 31.
ואל־תכישני משכרי Ps. 119, 116.
2 *impf. pl.:* תֲּבִישׁוּ
עצת־עני תכישו Ps. 14, 6.
Hitpa-el: הִתְבּוֹשֵׁשׁ
3 *impf. pl.:* יִתְבּוֹשָׁשׁוּ *p.*

Gn. 2, 25. ולא־יתבששו

בּוּשָׁה

ג"כ ועכינו יודע כלימה וקלון, לומר סלנכת - פנים ובוור, וסספך שלו התכרכמות פנים, שהיל לופן לקר של כסיפה [שפֿפֿה, נעשׂפֿמוכנ]. נתינוס כמר בוסס הסס בָּהָתָא או בְּהִיתָא, ומן בּוּשׁ הסס בּוּשָׁן, לומר לוש-בוסס, נעל-בוסס.

n. f. pudor, rubor, *αἰσχύνη*; targumice: בְּהָתָא, בְּהִיתָא.

Ps. 89, 46. העטית עליו בושה
Ez. 7, 18. ואל כל־פנים בושה
Obad. 1, 10. תכסך בושה
Mich. 7, 10. ותכסה בושה

בָּשֶׁת

ג"כ נינוי בָּשְׁתָּךְ בימנון בּוּשָׁה נסנדל נעקר, ונקער לרוש עם פנים [שפֿפֿה, שׂפֿנדע], ונקער עם עשה לנב וכדומס. סספֿקל על עדוס ונכלות מער ומעור כמו עריס-נשת [שפֿפֿה-עבשבלפֿסוכנ], או סספֿקל על קליל ופסל. נית נסתת או נית-סנשת יהוע.

n. f. 1) pudor, *αἰσχύνη*; 2) Deus fictitius, falsi Dei simulacrum, quod contumeliose eo nomine appellatur.

Job. 8, 22. שנאיך ילבשו־בשת
Ps. 35, 26. ילבשו־בשת
Ps. 132, 18. אויביו אלביש בשת
Jes. 54, 4. בשת עלומיך תשכחי
Jer. 7, 19. למען בשת פניהם
Dan. 9, 7. ולנו בשת הפנים
Dan. 9, 8. אדני לנו בשת הפנים
Mich. 1, 11. עריה־בשת
Hab. 2, 10. יעצת בשת לביתך
Zeph. 3, 5. ולא־יודע עול בשת

וּבֹשֶׁת

Ps. 44, 16. ובשת פני כסתני

וַבֹּשֶׁת

Jer. 3, 24. והבשת אכלה את־יגיע

בְּבֹשֶׁת

2 Chr. 32, 21. וישב בבשת פנים
Jer. 20, 18. ויכלו בבשת ימי

וּבְבֹשֶׁת

Esr. 9, 7. ובבשת פנים כהיום הזה

כְּבֹשֶׁת

Jer. 2, 26. כבשת גנב

לְבֹשֶׁת

Jes. 30, 3. מעוז פרעה לבשת
Jes. 30, 5. כי לבשת וגם־לחרפה

לַבֹּשֶׁת

Jer. 11, 13. מזבחות לבשת
Hos. 9, 10. ויגזרו לבשת

וְלַבֹּשֶׁת

1 Sam. 20, 30. ולבשת ערות אמך

cum suff.: וְלָבְשָׁתִי

Ps. 69, 20. חרפתי ובשתי וכלמתי

cum suff.: בָּבְשָׁתֵנוּ

Jer. 3, 25. נשכבה בבשתנו

לָבְשָׁתְךָ

1 Sam. 20, 30. לבשתך ולבשת

בָּשְׁתְּכֶם

Jes. 61, 7. תחת בשתכם משנה

בָּשְׁתָּם

Ps. 40, 16. ישמו על־עקב בשתם
Ps. 70, 4. ישובו על־עקב בשתם
Ps. 109, 29. ויעטו כמעיל בשתם
Zeph. 3, 19. בכל־הארץ בשתם

בָּשָׁן

ג"ו ע"מ אֶזֹב, ומסכת בָּשָׁן, כלשון שם אֶזֹב, ומסופי ־ָן, ונמלים מעלים כלפֿם די ומוסך נסופי כוס, דלך מעל אֶזֹב מן אֵזֹב; אַפֿק מן אָסַם; צַפַּרְדֵּעַ מן צָפַר; אַפַּרְסְמוֹן מן אָבַד; בְּדִיל מן אָבַד; גַּרְגְּרוֹן מן גָּרַז וכדומס. סמלנס כמו נוסס ונסת, ונכלפי קלס לפ נמלע כ"פ נס' מכוסף בָּשָׁנָה ודוק.

n. m. (quod solummodo, adjecta paragoge, invenitur בָּשְׁנָה: pudor, rubor, quod factum est ex בּוּשׁ, quemadmodum אֹזֶן ex אָזַן, ad multorum nominum supra enumeratorum similitudinem.

בָּשְׁנָה

Hos. 10, 6. בשנה אפרים יקח

מָבוֹשׁ

ג"ו ולפ נמלע כ"פ נסקלס מקולס מְבֻשָּׁיו, ועכיו [שפֿפֿעסייל], ונסקנוס תמור וס בָּהָתָא תוּרְבָּהָה, ונגרלת כלמר תמור וס בּוּבָס נמכוון אֲשֶׁר, כמו נסיעל: נקעיס נכוכסיס לנסנקיס לגלימיס.

n. m. pudenda, testiculi, virilia. LXX: *οἱ διδυμοι.* Contorquere testiculos mos est malitiose luctantium.

pl. c. suff.: מְבֻשָׁיו

Dt. 25, 11. והחזיקה במבשיו

בּוֹת

פעל לקי לסנס בָּהָת, ועכיו קנול ומכלס ונוול [פֿפֿסנסין, לוי־נבעסיין], וכן נשפֿתי מעכ הנס הוס.

עי' בָּרִית.

vrb. primit. sanscrito-semitic.: capere, unde בָּרִית.

v. s. בָּרִית 166.

בָּזָא

פעל לק-עוכ ולפ נמלע כ"פ נכנוי בְּזָאוּ, ומכוונו סרימס ורפיסס, לנוס נכגל ונסוס [כיעל־עכעל־עכעין], וכלף כפי סכלפ למלקליס עס בָּז, בֶּס, בָּזֶה וכדומס.

vrb. inusit. (cujus nonnisi una forma בָּזְאוּ reperitur): proterere, conculcare, cui vi formaque affinia sunt בָּז, בֶּס, בָּזֶה.

3 pl.: בָּזְאוּ

Jes. 18. 2. 7. אשר־בזאו נהרים ארצו

בָּזָה

פעל נולד כמו בָּזָא, וכלף עס בָּז, נמכוון סרימס וסקלות דכר [פֿעל־שׂפֿעען]. וכן נלקיי נוס כוס ונוסף עס בָּזָא נמל בָּזַי, ונס בְּזָיוֹן, שׂלינו ש"ייך לוס. ויש עוד עס נמלע גויר סניכוי כמו מְבֻזֶּה לוומר לוש מְבֻזֶּה.

vrb. trans., sicut בָּז et בָּזָא: conculcare, proterere; contumelia insequi, aspernari, contemnere, despicere. LXX: *φαυλίζειν, ἀτιμάζειν.* Nif.: *ἐξουθενοῦσθαι, ἀτιμασθῆναι, ἀτιμωθῆναι, ἐξουθενωμένον εἶναι, ἐξουθενωθῆναι.* Hif.: *ἀτιμάσαι.*

Num. 15, 31. כי־דבר־יי בזה
2 Reg. 19, 21. בזה לך לעגה לך
Ps. 22, 25. לא־בזה ולא שקץ
Ps. 69, 34. ואת־אסיריו לא בזה
Ps. 102, 18. ולא בזה את־תפלתם
Jes. 37, 22. בזה לך לעגה לך
Ez. 17, 16. אשר בזה את־אלתו
Ez. 17, 19. אם־לא אלתי אשר בזה

3 perf.: וּבָזָה

Ez. 17, 18. ובזה אלה להפר ברית

2 prf. m.: בָּזִיתָ

2 Sam. 12, 9. מדוע בזית את־דבר יי

2 prf. f.: בָּזִית

Ez. 16, 59. אשר־בזית אלה
Ez. 22, 8. קדשי בזית

cum suff.: בְּזִיתָנִי

2 Sam. 12, 10. עקב כי בזתני

1 pl. perf.: בָּזִינוּ

Mal. 1, 6. במה בזינו את־שמך

part.: בּוֹזֶה

Prv. 15, 20. וכסיל אדם בוזה אמו

constr.: בּוֹזֵה

Prv. 19, 16. בוזה דרכיו יומת

cum suff.: בּוֹזֵהוּ

Prv. 14, 2. ונלוז דרכיו בוזהו

pl.: בּוֹזִים

2 Chr. 36, 16. ובוזים דבריו

pl. constr.: בּוֹזֵי

Mal. 1, 6. הכהנים בוזי שמי

pl. cum suff.: בּוֹזַי

כי־מכבדי אכבד ובוזי

1 Sam. 2, 30. יקלו

part. pass.:

Jer. 49, 15. בזוי באדם
Obad. 1, 2. בזוי אתה מאד

constr.: בְּזוּי

Ps. 22, 6. ובזוי עם

part. fem.: בְּזוּיָה

Eccl. 9, 16. וחכמת המסכן בזויה

2 imperf.: תִּבְזֶה

Ps. 51, 19. אלהים לא תבזה
Ps. 73, 20. בעיר צלמם תבזה

3 impf.: וַיִּבֶז

Gn. 25, 34. ויבז עשו את־הבכרה
Esth. 3, 6. ויבז בעיניו לשלח יד

cum suff.: וַיִּבְזֵהוּ

1 Sam. 17, 42. ויראה את־דוד ויבזהו

3 fem.: וַתֶּבֶז

2 Sam. 6, 16. ותבז לו בלבה
1 Chr. 15, 29. ותבז לו בלבה

3 pl.: וַיִּבְזוּ

Neh. 2, 19. וילעגו לנו ויבזו עלינו

cum suff.: וַיִּבְזֻהוּ

1 Sam. 10, 27. מה־ישיענו זה ויבזהו

Nif-al: נִבְזֶה

part.: נִבְזֶה

Ps. 15, 4. נבזה בעיניו נמאס
Jes. 53, 3. נבזה וחדל אישים
Jes. 53, 3. נבזה ולא חשבנהו
Jer. 22, 28. העצב נבזה נפוץ
Dan. 11, 21. ועמד על־כנו נבזה
Mal. 1, 7. שלחן יי נבזה הוא
Mal. 1, 12. וניבו נבזה אכלו

וְנִבְזֶה

Ps. 119, 141. צעיר אנכי ונבזה

pl.: נִבְזִים

Mal. 2, 9. נתתי אתכם נבזים

Hif-il: הִבְזָה

inf. constr.: לְהַבְזוֹת

Esth. 1, 17. להבזות בעליהן

בָּזֶה

תוקלי נסמן בְּזֶה, ונסנין נכוס ונקלס, כמו נוס-נפס, לומר נווי מכל לדס [פֿעל־שׂפֿעע], ועוד פיוס לקר לוס.

adj. (constr. בְּזֵה): contemptus, summissus, animo perculsus atque abjectus, propter hominum contumelias.

constr.: לִבְזֵה

Jes. 49, 7. לבזה־נפש למתעב גוי

מְבֻזֶּה

ג"כ, שענין כמו נוו ונוס קלון ונקע [פֿעל־שׂפֿעונכ], ומוק ע"מ מְבֻהָר, מְרֻמָּס, וסלנס מופעלות.

בָּזַז

n. f. abstractivum: contemptio, despicientia.

נְמִבְזֶה

כיכוכי נפעל גויר הפס מְבֻזֶּה, כי מכל פס יוכל גל נכין להכנות, לפ הימונ לך נו יסתתר, כמו הֶאֱזִנְחַ מן אָזַן, חֻצְצַר מן חֲצֹצְרָה וכדומס.

part. Nif. denominativum, factum ex shst. מְבֻזֶּה: *abjectum, contemnendum*, ad similitudinem formarum verbalium הֶאֱזִנְחַ, quod factum est ex nomine אָזְנָה, et חֻצְצַר, cui substantivum חֲצֹצְרָה subest.

1 Sam. 15, 9. נמבזה ונמס

בִּזָּיוֹן

ג"ו כמו מנוס קלון ונקע, ומעקל יהוע, ולפ נמלע כ"פ נכתני קדש סלקכוכיס.

n. m. hebraismi prosterioris proprium: contemptus.

Esth. 1, 18. וכדי בזיון וקצף

בָּזַז

פעל כולל, וסעכר מתנו נכפל כמו בַּזְזָנִי, בֻּזְזוּ, לו בַּזּוּנִי, וסעתיל בָּזְבַּז וסתקוב בָּז. סתכוון בָּז נרלס לו כמו בָּז כלמר נוכיכ ל', י' לו כמו בָּז לומר גויכ וקליכ מדבר לו שליכ [עכעיעסען, פליכדעכן], וכן נהוזו כל כל' וכדומי (bhid, fid).

vrb. trans., quod modo ita usurpatur, ut sit radicis בָּז forma duplicata, vi proterendi contemnendique, modo ita, ut cum radice בַּד cohaereat, vi exuendi, dispoliandi, praedandi, diripiendi, idque multo crebrius. LXX. bene *σκυλεύειν, διαρπάζειν, ἁφαρπάζειν.* Nif: *διαρπαγῆναι, προνομή, προνομευθῆναι.* Pu: *διασκορπισθῆναι.*

3 perf.: *בַּז

Zach. 4, 10. *מי בז ליום קטנות

3 perf.: וּבָזַז

Ez. 29, 19. ובזז בזה

3 pl.: בָּזְזוּ

Num. 31, 32. יתר הבז אשר בזזו
Nu. 31, 52. אנשי חצבא בזזו איש לו
Jos. 8, 27. 11, 14. בזזו להם ישראל
2 Chr. 28, 8. וגם־שלל רב בזזו
Jes. 33, 23. פסחים בזזו בז

paus.: בָּזָזוּ

Num. 31, 9. ואת־כל חילם בזזו

וּבְזָזוּ

Ez. 26, 12. ובזזו רכלתך
Ez. 39, 10. ובזזו את־בזזיהם

cum suff.: וּבָזְזוּם

Jer. 20, 5. ובזזום ולקחום

1 pl. perf.: בָּזַזְנוּ

Dt. 2, 35. רק הבהמה בזזנו לנו

בַּזֹּזְנוּ

Dt. 3, 7. ושלל הערים בזזנו לנו

part. pl.: בַּזְזִים

2 Chr. 20, 25. בזזים את־השלל

pl.: לְבַזְזִים

Jes. 42, 24. וישראל לבזזים

cum suff.: לְבַזְזֵנוּ

Jes. 17, 14. וגורל לבזזינו

בְּזַזֵּיהֶם

Jer. 30, 16 וכל־בזזיך אתן לבז

בְּזַזֵּיהֶם

Ez. 39, 10. ובזזו את־בזזיהם

part. pass.: בָּזוּז

Jes. 42, 22. והוא עם־בזוז ושסוי

inf. constr.: לָבֹז
2 Chr. 20, 25. לבוז את־שללם
Esth. 3, 13. 8, 11. ושללם לבוז
וְלָבֹז
Jes. 10, 6. ולבז בז
Ez. 38, 12. לשלל שלל ולבז בז
cum h int.: הַלָּבֹז
Ez. 38, 13. הלבז בז הקהלת קהלך
pl. imperat.: בִּזּוּ
Nah. 2. 9. בזו כסף בזו זהב
2 *imperf.*: תָּבֹז
Dt. 20, 14. כל־שללה תבז
1 *pl.*: וְנָבְזָה
1 Sam. 14, 36. ונבזה בהם עד־אור
2 *impf. pl.*: תָּבֹזּוּ
Jos. 8, 2. ובהמתה תבזו לכם
3 *impf. pl.*: יָבֹזּוּ
Jes. 10, 2. ואת־יתומים יבזו
Jes. 11, 14. יבזו את־בני־קדם
וַיָּבֹזּוּ
Gn. 34, 27. ויבזו העיר אשר טמאו
Gn. 34, 29. ואת־נשיהם שבו ויבזו
2 Reg. 7, 16. ויבזו את מחנה ארם
2 Chr. 14, 13. ויבזו את־כל־הערים
2 Chr. 25, 13. ויבזו בזה רבה
וַיָּבֹזּוּ
Ps. 109, 11. ויבזו זרים יגיעו
cum suff.: יְבֹזוּם
Zeph. 2, 9. שארית עמי יבזום
Nif-al: נָבֹז
3 *pl.*: וְנָבְזוּ
Am. 3, 11. ונבזו ארמנותיך
inf. absol.: וְהָבֹז
Jes. 24, 3. והבוז תבוז
2 *imperf.*: תִּבֹּז
Jes. 24, 3. והבוז תבוז
Pu-al: בֻּזַּז
3 *pl.*: וּבֻזְּזוּ *p.*
Jer. 50, 37. חרב אל־ארצרתיה ובזזו
בַּז
ז״ז נכנוי בְּזַז, סהלפּס והפּזוע קעף וגלע מסמס ועקף [רויב, נייעע], כהדיפּה עם עלקוף, עגלע, זכי, וכגאלף כמו זם. וכאלף כהפּעל כזז עוד המכוון בְּזוּז בגאלף, כמו לף בזוז מכף [פסקיס ע״כ ע״כ], ילדף דנזוזס לאעבל [כילס ע״ו ע״כ].
n. m. praeda, rapina, manubiae spoliave hostibus *exuta;* potestate affinia, verum tamen paullum discrepantia sunt שָׁלָל, מַלְקוֹחַ.
c. suff. בִּזָּה
Ez. 29, 19. ובזז בזה
Jes. 8, 1. 3. *למהר שלל חש בז
Jes. 10, 6. ולבז בז
Jes. 33, 23. פסחים בזזו בז
Ez. 34, 28. ולא־יהיו עוד בז לגוים
Ez. 38, 12. לשלל שלל ולבז בז
Ez. 38, 13. הלבז בז
הַבַּז
Num. 31, 32. יתר הבז אשר בזזו
לָבַז
Num. 14, 3. נשיבו ושפטנו יהוה לבז
Num. 14, 31. אשר אמרתם לבז יהיה
Dt. 1, 39. אשר אמרתם לבז יהיה
2 Reg. 21, 14. והיו לבז ולמשסה
Jes. 42, 22. היו לבז ואין מציל
Jer. 2, 14. מדוע היה לבז
Jer. 15, 13. ואוצרתיך לבז אתן
Jer. 17, 3. כל־אוצרותיך לבז אתן
Jer. 30, 16. וכל בזזיך אתן לבז
Jer. 49, 32. והיו גמליהם לבז

בירד־חזרים לבז
Ez. 7, 21. *ונתתיך לבז לגוים
Ez. 25, 7. והיתה לבז לגוים
Ez. 26, 5. יען היות־צאני לבז
Ez. 34, 8. ולא־תחיינה עוד לבז
Ez. 34, 22. הנעזבות אשר היו לבז
Ez. 36, 4. למען מגרשה לבז
Ez. 36, 5. וְלָבֵז
Ez. 23, 46. לזעוה ולבז
בִּזָּה
ז״נ כמו בַּז נקנרת שלל ושני, ונקרגוס בִּזְזוּ לו בִּזָּה.
n. f. de *praeda* generale, quod, quidquid diripitur et spolia et manubias et pecus, quod abigitur, comprehendit.
כי־בזה רבה היתה
2 Chr. 14, 13. בהם
2 Chr. 25, 13. ויבזו בזה רבה
Dan. 11, 24. בזה ושלל ורכוש
הַבִּזָּה
2 Chr. 28, 14. את־השביה ואת־הבזה
וּבִבִּזָּה
Dan. 11, 33. בשבי ובבזה ימים
וּבְבִזָּה
Esr. 9, 7. בחרב בשבי ובבזה
Esth. 9, 10. 15. 16. ובבזה לא שלחו
לְבִזָּה
Neh. 3, 36. ותתם לבזה בארץ שביה
נְבִזְבֶּה
ז״נ נקנרת, ומכנוי נְבִזְבָּנוֹ [מן נְבִזְבֵּנוֹ], ונעלף גנ הקמוכס היכרס נְבִזְבָּן [ירמיס מ׳, ס׳], ומכסיף נְבִזְבֵּיתָ [ת״ דנריס לנ״ג כ״ד]. הפיקוד מקנס ודוכון [נעצענק, גאלע] וכיקף אסוף גויכ-הפעל בַּזְּזוּ, לומר פוור ממון וקכוד הון, כמו למף לן לכף מנוכו ממוכף [קסלת ג׳ כ״נ], המכוכו לף-יכוכו יותר מקומס שמף יעיר לנכיות [כתובות כ׳ ע״ף] ומכרס בֵּז=פֵּץ, לשון הפלס ופוור, וקנ הכפ פס נמר נְבִזְבֵּזָה, נכליעת הו׳, ומכ׳ ליקס הכנין. לכן מקוור לי שהיף נככיס ופרכיס.
n. f. aram., pl. נְבִזְבֵּן, tanquam a נְבִזְבֵּי, forma altera muliebri deflexum: *munus, congiarium, honorarium, praemium, largitio;* innititur enim stirpe verbi בַּזְבֵּז, cui inest vis largiendi, ut sit *effusio* pecuniarum, *largitio* ex re familiari, congiarium, quo quis large effuseque donatur, tanquam profusis prodige sumptibus. Quare recte interpretatur commentarius Saadiae b. Bechor-Schor de donis prodigorum, qui pecunia liberaliter prompta suasmet possessiones quasi dispensant et dissipant. Ibn-Ezra, Rashi: הוֹרְנוֹת (*δῶρον, δῶρα*). Al: *δωρεά*. Radix est בֵּז quae, sicut בֵּץ, potestatem habet dissipandi, disperdendi, profundendi eoque nomine transfertur ad sumptus, patrimonium, pecunias, possessiones. נְבִזְבֶּה autem, sibilo altero stirpis pronuntiatione devorato, pro נְבִזְבֵּזָה dicitur estque Nifal secundarium.
הִנָּבְזְבֶּה
Dan. 2, 6. ונבזבה ויקר שגיא
pl. c. suff.: וְנִבְזְבֵיתָךְ
Dan. 5, 17. ונבזבריתך לאחרן הב

בָּזַל

פעל לף עונכ, וסהלפּס וסיכס והנרקס סקיכס וסופעס [סיכעיכסלעכן, כע-זייכעכן, גלגלכיכעכן], וכדופי שכס גַּזַּ, זַזַּ, זַזַּ, עי׳ זַזַּ, לומר קן-קאס [כרכלכ-פפ-ייל], זיקָא נקמי נרק וכדומס. הכ׳, כידוע מקלב מוזג, והשכס גב נשפתי מעכג.
vrb. inus.: *ill*uminare, *coll*ustrare, radiis atque ardore micare; cui radici cognata sunt גַּזַּ, זַזַּ, זַזַּ (unde זַזָּא, telum ignitum, זִיקָא ar. fulgur). Illud enim *ba* initiale praepositio est sanscritica aeque ac semitica.

בָּזָק

ז״ו ועניכו קרן קוכ לו נרק לו הופעות [גלגלכן, שעכלכל]. וגמר׳ אַבְזַק, כמו הַבְרֵיק, קלי הסוס מלשון נרק. והנרגוס ילוע זַקוּק לי-כוכ לו לאלף וכדומס.
n. m. fulgor, fulgur, fulmen coruscum. Theodot.: ὡς εἶδος βεζέκ. Symm.: ὡς εἶδος ἀκτῖνος ἀστραπῆς. Scholion: τὸ βεζὲκ ἀστραπὴν σημαίνει. Aram.: בְּרָקָא. Hieronym.: fulgur coruscans.

קצוי וקוזק לימכות וצנוצות [סאלע, פעצע ויין]. ונלקמי נקצוי הכ׳ פְּזַל, כלאנר סגוכ יוכיק. וכן ניוכי שכס סוס (*βασαλ*), כלאנר נכלאס נסגוכ מין שיס נרוכל. ולסמדקדקים שיכיכו נרו לצעס לין קלוס ולין פתוכ.
vrb. inus. sanscrito-sem. (aramaice פְּזַל, graece *βασαλ*...), durum, asperum, firmum esse. Verbum בָּרַז, unde plerique his temporibus nomen ferri deducunt, commentum est grammaticorum.

בַּרְזֶל

ז״ו ככנוי בַּרְזְלִי, וסוף כמר בַּזָּל, נסתעלעות הכ׳ להתככנות הדגש, ועניכו גולם קצה לו מתכת קצה ויליב, וכן ניוכי משכס סוס כנרול [ליוענסתכל], *βασάλ-της*, על מין שיס קצה כנרול [ליוענ], ופס הסשלל על מתכת קצה [ליוענ]. נלקמי נסס סוס נתמוכ אלף. והסשלל על קצוי וכוול, כמו נשנע נרול, לרן נרול [לרן מלקה]; ונמלף נלקמי מוס בַּרְזֶל, סס מוזל, לומר הינו והקצה [דער שטעכגג געגיעשטער] וכדומס, וכן הצעפּ בַּרְזְלִי.
n. m. (pro בָּזֶל, injecta liquida, ex verbo בָּזַל): metallum durum (Graece *βασάλ-της*), marmor durum, deinde ferrum, metalli genus durissimum. LXX: *σίδηρος, σίδηρον*, et res ex ferro confecta, *σιδήρια*, ferramenta. Aram. פַּרְזְלָא, בַּרְזָלָא, forma duriori atque vetustiori, ut videtur. Hinc aramaice: בַּרְזְלִי, dominus ferus ac ferreus, et n. pr. בַּרְזִלַּי, ferreus, constans, immotus.
Num. 35, 16. ואם־בכלי ברזל הכהו
Dt. 3, 11. חנה ערשו ערש ברזל
Dt. 8, 9. ארץ אשר אבניה ברזל
Dt. 27, 5. לא־תניף עליהם ברזל
והארץ אשר־תחתיך
ברזל
Dt. 28, 23.
Dt. 28, 48. על ברזל על־צוארך
Dt. 33, 25. ברזל ונחשת מנעלך
אשר לא־הניף עליהן
Jos. 8, 31. ברזל
Jos. 17, 16. ורכב ברזל בכל־הכנעני
Jos. 17, 18. כי רכב ברזל לו כי חזק
Jud. 1, 19. כי־רכב ברזל להם
Jud. 4, 3. כי תשע מאות רכב־ברזל
Jud. 4, 13. תשע מאות רכב ברזל
1 Sam. 17, 7. ששׁ־מאות שקלים ברזל
2 Sam. 23, 7. ימלא ברזל ועץ חנית
1 Reg. 6, 7. כל־כלי ברזל
צדקיה בן־כנענה קרני
ברזל
1 Reg. 22, 11.
2 Chr. 24, 12. וגם לחרשי ברזל
Job. 19, 24. בעט־ברזל ועפרת
Job. 20, 24. ויברח מנשק ברזל
Job. 28, 2. ברזל מעפר יקח
Job. 40, 18. גרמיו כמטיל ברזל
Job. 41, 19. יחשב לתבן ברזל
Ps. 2, 9. תרעם בשבט ברזל
Ps. 105, 18. ברזל באה נפשו
Ps. 107, 16. ובריחי ברזל גדע
Ps. 149, 8. ונכבדיהם בכבלי ברזל
Prv. 27, 17. ברזל בברזל יחד
Jes. 44, 12. חרש ברזל מעצד
Jes. 45, 2. ובריחי ברזל אגדע
Jes. 48, 4. וגידך ברזל ערפך
Jes. 60, 17. ותחת האבנים ברזל
Jer. 1, 18. ולעמוד ברזל
Jer. 15, 12. הירע ברזל ברזל מצפון
Jer. 17, 1. כתובה בעט ברזל
Jer. 28, 13. תחתיהן מטות ברזל
Jer. 28, 14. על ברזל נתתי
Ez. 4, 3. קח־לך מחבת ברזל
Ez. 4, 3. קיר ברזל
Ez. 27, 12. בכסף ברזל
Ez. 27, 19. ברזל עשות
Mich. 4, 13. כי קרנך אשים ברזל
וּבַרְזֶל
Gn. 4, 22. כל־חרש נחשת וברזל
Jos. 6, 19. 24. וכלי נחשת וברזל
1 Chr. 22, 3. וברזל לרב למסמרים
1 Chr. 29, 7. וברזל מאה־אלף ככרים
Ps. 107, 10. אסירי עני וברזל
Jer. 6, 28. נחשת וברזל כלם
Ez. 22, 18. נחשת ובדיל וברזל
Ez. 22, 20. ונחשת וברזל ועפרת
בְּבַרְזֶל
Prv. 27, 17. ברזל בברזל יחד
וּבְבַרְזֶל
Jos. 22, 8. ובנחשת ובברזל
הַבַּרְזֶל
Num. 31, 22. את־הנחשת את־הברזל
Dt. 4, 20. מכור הברזל ממצרים
Dt. 19, 5. ונשל הברזל מן־העץ
2 Sam. 12, 31. ובחריצי הברזל
2 Sam. 12, 31. ובמגזרות הברזל
1 Reg. 8, 51. מתוך כור הברזל
ואת־הברזל נפל אל־
2 Reg. 6, 5. החמים
וישלך שמה ויצף
2 Reg. 6, 6. הברזל
ובחריצי הברזל
1 Chr. 20, 3. ובמגרות
ובנחשת הברזל
2 Chr. 2, 6. ובארגון
Eccl. 10, 10. אם־קהה הברזל
Jes. 60, 17. והחת הברזל אביא כסף
Jer. 11, 4. מכור הברזל
Am. 1, 3. בחרצות הברזל
בַּבַּרְזֶל
2 Chr. 2, 13. בנחשת בברזל באבנים
Jes. 10, 34. סבכי היער בברזל
כַּבַּרְזֶל
Lev. 26, 19 ונתתי־את־שמיכם כברזל
לַבַּרְזֶל
1 Chr. 29, 2. חברזל לברזל
וְלַבַּרְזֶל
1 Chr. 22, 14. ולברזל אין משקל
1 Chr. 22, 16. ולברזל אין מספר

בָּזָק

פעל לף עונכ, וסהלפּס וסיכס והנרקס סקיכס וסופעס [סיכעיכסלעכן, כע-זייכעכן, גלגלכיכעכן], וכדופי שכס גַּזַּ, זַזַּ, זַזַּ, עי׳ זַזַּ, לומר קן-קאס [כרכלכ-פפ-ייל], זיקָא נקמי נרק וכדומס. הכ׳, כידוע מקלב מוזג, והשכס גב נשפתי מעכג.
vrb. inus.: *ill*uminare, *coll*ustrare, radiis atque ardore micare; cui radici cognata sunt גַּזַּ, זַזַּ, זַזַּ (unde זַזָּא, telum ignitum, זִיקָא ar. fulgur). Illud enim *ba* initiale praepositio est sanscritica aeque ac semitica.

כמראה חבזק Ez. 1, 14. חַבְזֶק

זעפ׳ לעיר זל לקבי־כוק, ופתכוכו לוכנו מן נרק, כ״פ מן כוק הקרמי, זעכוכו עלה, וכנר פרשו כן ויפקדם נכוק כ״ל נעלמים.

בָּזַר

פעל כוד ועכוכו כמו פָּזַר, נהתרככות הפ׳, לומר עכין וריקה לכתן ולכתן [זעריינען]. הזכח זָר, כאשר זָרִ״י, פָּזַר, והזכח נזעתי מעכב יוכיח. מן הפעל הוה נקרוי בְּזָרָא לומר וכע [וואעזן], וכן בְּזָרָן כמכוון וה, מְבָזֵר לומר נית־ורע וכלומה.

verb. trans. (mollitum ex פָּזַר), dispergere, dissipare. LXX: Qal et Pi. διασκορπίζειν. Eadem radix, tam in orientalibus quam occidentalibus linguis usu domestica, latet in verbis זָרַר, פָּזַר. Hinc aramaice: בְּזָרָא semen, sementis, מִבְזָר potestate eadem, מִבְזָרָן seminarium.

3 *imperf.*: יְבַזֵּר Dan. 11, 24. וחכוש להם יבזר

Pi-el: בִּזַּר 3 *prf.*: Ps. 68, 31. בזר עמים

בָּחַל

זעל לא עוכר, ועכיכו לדעת הזתקדקים כמו בָּעַל, נמכוון הזתכיר וכוות דנר [הינרזכוועהען, פֿערזכֿעהען]. ופזר נכתיב פא מְבֻחָלֶת, הרכון נקלה כוויה, הס לא זיהיה קלוף נאר מְבֻהֶלֶת, לומר ממון יתוסף ומקוכן מסה. ולולא דמתקשיכא הייתי לומר שהזכח חָל [צוון קולין], ועכין נקל נב׳ מקלב מוזג.

verb. inusit., ex sententia grammaticorum idem quod בָּעַל: aspernari, despicere. Zach. 11, 8 Alex. vertit: αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωρύοντο ἐπ᾽ ἐμέ. Aquila: καίγε ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐτέρκασεν ἐν ἐμοί. Symm: καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠκμάκεσεν ἐν ἐμοί. Talmudice de ficubus maturescentibus Maaserot I, 2.: הַתְאֵנִים מְשַׁוְּבְחִילוֹ קָרְוִי בּוּחָל תְּחִלַּת בִּשּׁוּלָן, gl. תְּחִלַּת בִּשּׁוּלָן Prov. 20, 21. poterit etiam pro מְבֻהֶלֶת dictum esse, de possessionibus cito coactis et coacervatis, nisi potius radix putanda est חָל: profanare.

3 *perf. fem.*: בָּחֲלָה Zach. 11, 8. וגס־נפשם בחלה בי

part. Pu-al: מְבֻחֶלֶת K'tib. Prv. 20, 21. נחלה מבחלת

בָּחַן

פעל כוד, ותעודתו נקיכה וכריפה כמו מתכוכת נקא, וזקיקא ע׳י מקכה וכמור נקא [פריפֿען, אָנגעלייכען], וריזדופו לפ׳ו מכל וכל צָרָה, אמוף מעכין וקיקה נקא, נכרלף על ארץ, ומזה נתן כוסכ, מעכין לרוף כוסכ. ומזהלל על מכוקה נכלל [פריפֿען], זו על מכוקה נדבר לתור ולתקור לותו. מכ״פ בְּחַן, לומר נכתן. מזכח בָּחַן, נהרלפה עם חָם, חָר נמפעל בָּחַר, זו חַן נמפעל שָׁחַן, מכולם לצון מקיכה וממיזה.

verb. trans., probare (metalla per ignem, *anglühen*), explorare, examinare, cui vi cognatum est צָרַף (שָׂרַף), h. e. igne seu catino conflare, purgare, translate de omni re, quae examinatur cogitatione. LXX: δοκιμάζειν, ἐτάζειν, ἐξετάζειν. Nif: φαίνεσθαι, φανερὸν γίνεσθαι. Radix est חָן (cui cognata sunt חָם et חָר in בָּחַר, חָן in שָׁחַן) calescere, calefieri.

3 *prf. c. suff.*: בְּחָנַנִי Job. 23, 10. בחנני כזהב אצא

2 *perf.*: בָּחַנְתָּ Ps. 17, 3. בחנת לבי

וּבָחַנְתָּ Jer. 6, 27. ובחנת את־דרכם

Jer. 12, 3. תראני ובחנת לבי

cum suff.: בְּחַנְתָּנוּ Ps. 66, 10. כי־בחנתנו אלהים

1 *prf. c. s.*: וּבְחַנְתִּים Jer. 9, 6. חנני צורפם ובחנתים

Zach. 13, 9. ובחנתים כבחן את־

3 *pl.*: בָּחֲנוּ Mal. 3, 15. גם בחנו אלהים

cum suff.: בְּחָנָנִי Ps. 95, 9. בחנוני גם־ראו פעלי

part.: בֹּחֵן 1 Chr. 29, 17. כי אתה בחן לבב

Jer. 11, 20. בחן כליות ולב

Jer. 17, 10. בחן כליות

Jer. 20, 12. ויי צבאות בחן צדיק

וּבֹחֵן *part.*: Ps. 7, 10. ובחן לבות וכליות

Prv. 17, 3. ובחן לבות יי

inf. constr.: בְּבֹחֶן Zach. 13, 9. כבחן את־הזהב

impt. c. s.: בְּחָנֵנִי Ps. 26, 2. בחנני יי ונסני

Ps. 139, 23. בחנני ודע שרעפי

pl. cum suff.: וּבְחָנָנִי Mal. 3, 10. ובחנוני נא בזאת

1impf.c. suff.: אֶבְחָנֶךָּ Ps. 81, 8. אבחנך על־מי מריבה

2 *impf. c. s.*: תִּבְחָנֶנּוּ Job. 7, 18. לרגעים תבחננו

3 *imperf.*: יִבְחָן Ps. 11, 5. יי צדיק יבחן

3 *impf. f.*: תִּבְחָן Job. 12, 11. הלא־אזן מלין תבחן

Job. 34, 3. כי־אזן מלין תבחן

3 *impf. pl.*: יִבְחָנוּ Ps. 11, 4. עפעפיו יבחנו בני אדם

Nif-al.: נִבְחַן

3 *imperf.*: יִבָּחֵן Job. 34, 36. אבי יבחן איוב עד־נצח

2 *pl.*: תִּבְחָנוּ Gn. 42, 15. בזאת תבחנו חי פרעה

3 *pl.*: וַיִּבָּחֲנוּ Gn. 42, 16. ויבחנו דבריכם

Pu-al: *בֻּחַן *כי בחן ומה אם־גם־שבט Ez. 21, 18

בֹּחַן

ז״ו סנולי״ ועכיכו לרוף ונקיכה לתוכה ותסה [פריפֿען, נעוואַכוכג], ולפן נתן סוף לפן פכה ולתון ותכוסה.

n. m. probatio, exploratio, אֶבֶן בּ׳ lapis angularis, fulciendae aedi aptus.

Jes. 28, 16. אבן בחן פנת יקרת

*כי בחן ומה אם־גם־שבט Ez. 21, 18

בָּחוֹן

זה [תוקפי״] נקיוס הקיון, וסעכין מכסה המתכוכת [פריפֿער דער מע־עטלע], ובמלה קיוס קיון כוה נמתקרים, כי זה קדיר׳ הקוכוה סוזה. עי׳ נספרי קכוי׳ פכיכים נכיזור דף ק״ס.

n. m. (cujus Qamez impurum est): metallorum explorator, examinator. Veteres de specula seu de loco, unde tanquam ex speculis late prospici potest, intellexerunt. Vid. nomen quod sequitur.

Jer. 6, 27. בחון נתתיך בעמי

בַּחוֹן

ז״ו וספתרון נפיה ומלפה ולכיה ומגדל־כוף [וואַכֿט־טהורם, שפֿאַה־טהורם], ולה כמלה כ״ף נקרי, והזכח יהוה.

n. m. specula, locus altissimus, unde regionem subjacentem speculantur atque custodiunt (Graece περιωπή).

pl. c. suff.: בְּחוֹנָיִךְ *Qri.* Jes. 23, 13. הקימו בחוניו

בַּחִין

ז״ו כמו בַּחוֹן וחוף נכתיב, והקמוכה נזעקה נהכדל לנקל.

n. m, sicut בַּחוֹן, specula, forma magis aramaica.

pl. c. suff.: בְּחִנָּיִן K'tib Jes. 23, 13. הקימו בחיניו

בָּחֵן

ז״ו קלי עופל, ועכיכו כמו בַּחוֹן.

n. m., *turris speculatorum.*

Jes. 32, 14. עפל ובחן היה לעדי עד

בָּחָר

פעל כוד והמכוון כמו בָּחַן, לומר נריפה ונריכה ע״י קה [אָנגעלייכען], כמו נקרוץ כוכר עוכי לומר נריפתיך, וכי הזכח בָּחַר נרלף עם חָר, חָרָה, נהולו וכומי כמוהו (s. çrâ, l. crê-m.). ומוה המשל על הנקיה והקיכה ונדיקה, כמו נקר נתיסה, הענין נדק נתיסה [לוטענוולען], פריפֿען]. לו נקיכה מעת ונכה מדבר [וואַלכֿלען, לויסוולען], לו זהעכיכו נקיכת קפץ ולכה נדבר, שפיכה ועכיכה על דבר. נס״כ בָּחַר פ״ק נכתיב. ולפר לזה זהבחור נמר בַּחוּר, כלומה שהזכח כמו בָּגַר, מעכין נכור.

verb. trans. (sicut בָּחַן, eadem de radice sanscritica aeque ac semitica paullum immutata, חָר pro חָן): explorare per ignem, catino purgare, hinc eligere, assumere, data eligendi optione, adoptare, adamare, aliqua rei delectari. LXX: Jes. 48, 10. ἐξειλάμην σε ἐκ καμίνου πτωχείας; alias: ἐκλέγειν, ἐπιλέγειν, αἱρεῖσθαι, προαιρεῖσθαι, αἱρετίζειν. Nif.: δεδοκιμασμένον, ἐκλεκτόν, αἱρετώτερον, ἀρεστὸν εἶναι. Pu. LXX. male: κοινωνεῖν (חָבַר); Symm. non melius: διατελεῖν.

Dt. 7, 6. בך בחר יי אלהיך

Dt. 14, 2. ובך בחר יי להיות לו לעם

Dt. 18, 5. כי בו בחר יי אלהיך

Dt. 21, 5. כי בם בחר יי אלהיך

1 Sam. 10, 24. אשר בחר־בו יי

1 Sam. 16, 8. 9. גם־בזה לא־בחר יי

1 Sam. 16, 10. לא־בחר יי באלה

2 Sam. 6, 21. אשר בחר־בי מאביך

2 Sam. 16, 18. לא כי אשר בחר יי

1 Reg. 14, 21. העיר אשר־בחר יי

1 Chr. 15, 2. כי בם בחר יי לשאת

1 Chr. 28, 4. ביהודה בחר לנגיד ראה בחר בי

1 Chr. 28, 10. בחר בך

1 Chr. 29, 1. בחר־בו אלהים נער ורך

2 Chr. 12, 13. העיר אשר־בחר יי

2 Chr. 29, 11. כי־בכם בחר יי לעמד

Ps. 33, 12. העם בחר לנחלה לו

Ps. 78, 67. ובשבט אפרים לא בחר

Ps. 105, 26. אהרן אשר־בחר בו

Ps. 132, 13. כי־בחר יי בציון

Ps. 135, 4. כי־יעקב בחר לו יה

Jer. 33, 24. המשפחות אשר בחר יי

3 *perf.*: וַיִּבְחַר Jes. 14, 1. ובחר עוד בישראל

Zach. 1, 17. 2, 16. ובחר עוד בירושלם

2 *perf.*: בָּחַרְתָּ *p.* 1 Reg. 3, 8. בתוך עמך אשר בחרת

1 Rg. 8, 44. דרך העיר אשר בחרת בה

1 Reg. 8, 48. העיר אשר בחרת

2 Chr. 6, 34. העיר הזאת אשר בחרת

2 Chr. 6, 38. והעיר אשר בחרת

Neh. 9, 7. אשר בחרת באברם

Job. 36, 21. כי על־זה בחרת מעני

2 *perf.*: וּבָחַרְתָּ Dt. 30, 19. ובחרת בחיים

1 *perf.*: בָּחַרְתִּי *p.* 1 Reg. 8, 16. לא־בחרתי בעיר ולמען ירושלם אשר

1 Reg. 11, 13. בחרתי

1 Reg. 11, 32. העיר אשר בחרתי בה

דוד עבדי אשר בחרתי

1 Reg. 11, 34. אתו

1 Reg. 11, 36. העיר אשר בחרתי לי

2 Reg. 21, 7. וביהושלם אשר בחרתי

אשר־בחרתי את־

2 Reg. 23, 27. ירושלם

2 Chr. 6, 5. לא־בחרתי בעיר

2 Chr. 6, 5. ולא־בחרתי באיש

2 Chr. 7, 16. ועתה בחרתי והקדשתי

2 Chr. 33, 7. וביהושלם אשר בחרתי

Neh. 1, 9. אל־המקום אשר בחרתי

Ps. 84, 11. בחרתי הסתופף

Ps. 119, 30. דרך אמונה בחרתי

Ps. 119, 173. כי פקודיך בחרתי

Jes. 43, 10. ועבדי אשר בחרתי

Jes. 44, 1. וישראל בחרתי בו

Jes. 44, 2. וישרון בחרתי בו

Hag. 2, 23. כי־בך בחרתי

וּבָחַרְתִּי 2 Chr. 7, 12. ובחרתי במקום הזה

cum suff.: בְּחִירְתִּיךָ Jes. 41, 8. יעקב אשר בחרתיך

Jes. 41, 9. בחרתיך ולא מאסתיך

3 *pl.*: בָּחֲרוּ Jes. 66, 3. גם־המה בחרו בדרכיהם

paus.: בָּחָרוּ Gn. 6, 2. נשים מכל אשר בחרו

Prv. 1, 29. ויראת יי לא בחרו

Jes. 66, 4. ובאשר לא־חפצתי בחרו

וּבָחֲרוּ Jes. 56, 4. ובחרו באשר חפצתי

2 *prf. pl.*: בְּחַרְתֶּם Jos. 24, 22. כי־אתם בחרתם בכם

Jud. 10, 14. אשר בחרתם בם

1 Sam. 8, 18. אשר בחרתם לכם

1 Sam. 12, 13. המלך אשר בחרתם

Jes. 1, 29. מהגנות אשר בחרתם

ובאשר לא־חפצתי בחרתם

Jes. 65, 12.

part.: בָּחִר 1 Sam. 20, 30. כי־בחר אתה לבן־ישי

part.: הַבָּחִר Zach. 3, 2. הבחר בירושלם

part. pass.: בָּחוּר Ex. 14, 7. שש־מאות רכב בחור

Jud. 20, 15. 16. שבע מאות איש בחור

Jud. 20, 34. עשרת אלפים איש בחור

איש בחור מכל־

1 Sam. 24, 3. ישראל

2 Sam. 6, 1. את־כל־בחור בישראל

מאה ושמנים אלף

1 Reg. 12, 21. בחור
1 Chr. 19, 10. מכל־בחור בישראל
מאה ושמונים אלף
2 Chr. 11, 1. בחור
ארבע־מאות אלף איש
2 Chr. 13, 3. בחור
2 Chr. 13, 3. איש בחור גבור חיל
חמש־מאות אלף איש
2 Chr. 13, 17. בחור
2 Chr. 25, 5. שלש־מאות אלף בחור
Ps. 89, 20. הרימותי בחור מעם
Cant. 5, 15. בחור כארזים
ומי בחור אליה
Jer. 49, 19. 50, 44. אפקד
pl. constr.: בְּחוּרֵי
1 Sam. 26, 2. איש בחורי ישראל
2 Sam. 10, 9. מכל בחורי בְּיִשְׂרָאֵל
inf. abs.: בָּחוֹר
1 Sam. 2, 28. ובחור אתו מכל
Jes. 7, 15. 16. ובחור בטוב
cum suff.: בְּחוּרַי
Ez. 20, 5. ביום בחרי בישראל
imperat.: בְּחַר
Ex. 17, 9. בחר־לנו אנשים
2 Sam. 24, 12. בחר־לך אחת־מהם
1 Chr. 21, 10. בחר־לך אחת מהנה
impt. pl.: בְּחָרוּ
Jos. 24, 15. בחרו לכם היום
1 Reg. 18, 25. בחרו לכם הפר האחד
1 *imperf.:* אֶבְחַר
Num. 17, 20. האיש אשר אבחר־בו
Job. 29, 25. אבחר דרכם ואשב ראש
Jes. 66, 4. אבחר בתעלוליהם
c. h opt.: אֶבְחֲרָה
2 Sam. 17, 1. אבחרה־נא שנים־עשר
Job. 9, 14. אבחרה דברי עמו
1 *imperf.:* וָאֶבְחַר
1 Reg. 8, 16. ואבחר בדוד
2 Chr. 6, 6. ואבחר בירושלם
2 Chr. 6, 6. ואבחר בדויד
cum suff.: אֶבְחָרֵהוּ
Jes. 58, 5. הכזה יהיה צום אבחרהו
Jes. 58, 6. הלא זה צום אבחרהו
2 *imperf.:* תִּבְחַר
2 Sam. 19, 39. וכל אשר־תבחר עלי
Job. 34, 33. כי־אתה תבחר ולא־אני
Ps. 65, 5. אשרי תבחר ותקרב
Prv. 3, 31. ואל־תבחר בכל־דרכיו
וַתִּבְחַר
Job. 15, 5. ותבחר לשון ערומים
3 *impf.:* יִבְחַר *p.* יִבְחַר
Num. 16, 5. ואת אשר יבחר־בו
Nu. 16, 7. והיה האיש אשר־יבחר יי
Dt. 12, 5. אשר־יבחר יי אלהיכם
והיה המקום אשר־
Dt. 12, 11. יבחר יי
כי אם־במקום אשר
Dt. 12, 14. יבחר יי
במקום אשר יבחר יי
Dt. 12, 18. 14, 25. אלהיך בו
המקום אשר יבחר יי
Dt. 12, 21. 14, 24. אלהיך
Dt. 12, 26. אל־המקום אשר־יבחר יי
במקום אשר־יבחר לשכן
Dt. 14, 23. שמו
Dt. 15, 20. במקום אשר־יבחר יי
16, 2. 7. 11. 17, 8.
כי אם־אל המקום אשר־
Dt. 16, 6. יבחר יי
Dt. 16, 15. במקום אשר־יבחר
23, 17. 31, 11.
מן־המקום ההוא אשר
Dt. 17, 10. יבחר יי
Dt. 17, 15. אשר יבחר יי אלהיך בו
Jos. 9, 27. אל־המקום אשר יבחר

Jud. 5, 8. יבחר אלהים חדשים
2 Sam. 15, 15. ככל אשר־יבחר אדני
Ps. 25, 12. יורנו בדרך יבחר
Ps. 47, 5. יבחר־לנו את־נחלתינו
Jes. 40, 20. עץ לא־ירקב יבחר
Jes. 41, 24. תועבה יבחר בכם
וַיִּבְחַר
Gn. 13, 11. ויבחר־לו לוט את־כל־ככר
Ex. 18, 25. ויבחר משה אנשי־חיל
Dt. 4, 37. ויבחר בזרעו אחריו
Dt. 7, 7. חשק יי בכם ויבחר בכם
Dt. 10, 15. ויבחר בזרעם אחריהם
Jos. 8, 3. ויבחר יהושע שלשים
1 Sam. 13, 2. ויבחר־לו שאול
ויבחר־לו חמשה חלקי
אבנים
1 Sam. 17, 40. ויבחר מכל־בחורי ישראל
2 S. 10, 9. ויבחר מכל־בחור
בישראל
1 Chr. 19, 10. ויבחר יי אלהי ישראל
בי
1 Chr. 28, 4. ויבחר בשלמה בני
1 Chr. 28, 5. ויבחר את־שבט יהודה
Ps. 78, 68. ויבחר בדוד עבדו
Ps. 78, 70. וַיִּבְחָרֵהוּ
cum suff.:
Jes. 49, 7. קדש ישראל ויבחרך
3 *impf. f.:* וַתִּבְחַר
Job. 7, 15. ותבחר מחנק נפשי
1 *pl.:* נִבְחָרָה
Job. 34, 4. משפט נבחרה־לנו
3 *impf. pl.:* וַיִּבְחֲרוּ
ויבחרו להם הפר
1 Reg. 18, 23. האחד
Nif-al: נִבְחַר
part.: נִבְחָר *masc.*
Prv. 8, 10. ודעת מחרוץ נבחר
Prv. 8, 19. ותבואתי מכסף נבחר
Prv. 10, 20. כסף נבחר לשון צדיק
Prv. 16, 16. וקנות בינה נבחר מכסף
Prv. 21, 3. נבחר ליי מזבח
Prv. 22, 1. נבחר שם מעשר רב
part.: וְנִבְחָר
Jer. 8, 3. ונבחר מות מחיים
Pu-al: בֻּחַר
3 *imperf.:* יְבֻחַר K'tib.
Eccl. 9, 4. *יבחר אל כל־החיים
בָּחוּר
ז״ן זכר בָּחוּר והלכוי בַּחוּרִים וכסמן בְּחוּרֵי, ועכיו ילוע נעל ועלם [יוכג־ליכ], והוא נער מנוגר וכווק ופכוי, לו מכני קיל. לכן נרקא לי שסזוכ בָּחַר לוא כזר בָּגַר, וסהלגא מככור. וכגזרק בָּגַר ילוע.
n. m. (pro בָּחוּר): juvenis, adolescens, puber, a pubertate. בָּחַר enim, sicut בָּגַר, vim habet maturescendi, pubescendi, augescendi, adolescendi. בָּגַר gemaricum est idem. LXX: *ἐκλεκτός*, deducto, ut vulgo fit, vocabulo.
Dt. 32, 25. גם־בחור גם־בתולה
ושמו שאול בחור
1 Sam. 9, 2. וטוב
ולא חמל על־בחור
2 Chr. 36, 17. ובתולה
Eccl. 11, 9. שמח בחור בילדותך
Jes. 62, 5. כי־יבעל בחור בתולה
Jer. 15, 8. על־אם בחור שדד
Jer. 51, 22. ונפצתי בך בחור ובתולה
Ez. 9, 6. בחור ובתולה וטף
pl.: בָּחוּרִים
Ps. 148, 12. בחורים וגם־בתולת
Prv. 20, 29. תפארת בחורים כחם
Jes. 23, 4. ולא־גדלתי בחורים
Jer. 6, 11. סוד בחורים יחדו

Jer. 9, 20. בחורים מרחבות
Thr. 5, 13. בחורים טחון נשאו
Thr. 5, 14. בחורים מנגינתם
Zach. 9, 17. דגן בחורים
pl.: וּבְחוּרִים
Jes. 40, 30. ובחורים כשול יכשלו
Jer. 31, 13. ובחורים וזקנים יחדו
pl.: הַבְּחוּרִים
Jud. 14, 10. כי כן יעשו הבחורים
Ruth 3, 11. לכת אחרי הבחורים
Jer. 11, 22. הבחורים ימותו בחרב
pl.: וְהַבְּחוּרִים
Am. 8, 13. והבחורים בצמא
constr.: בְּחוּרֵי
Ez. 23, 6. 12. 23. בחורי חמד כלם
Ez. 30, 17. *בחורי און
constr.: וּבְחוּרֵי
Ps. 78, 31. ובחורי ישראל הכריע
cum suff.: בְּחוּרָי
Thr. 1, 15. לשבר בחורי
cum suff.: וּבְחוּרַי
Thr. 1, 18. 2, 21. בתולתי ובחורי
cum suff.: בְּחוּרֵיכֶם
1 Sam. 8, 16. ואת־בחוריכם הטובים
Joel 3, 1. בחוריכם חזיונות יראו
Am. 4, 10. הרגתי בחרב בחוריכם
cum suff.: מִבְחוּרֵיכֶם
Am. 2, 11. ומבחוריכם לנזרים
בְּחוּרָיו
Ps. 78, 63. בחוריו אכלה־אש
על־כן על־בחוריו לא־
Jes. 9, 16. ישמח
Jer. 48, 15. ומבחר בחוריו ירדו
וּבְחוּרָיו
Jes. 31, 8. ובחוריו למס יהיו
בְּחוּרֶיהָ, בְּחוּרֶיהָ
Jer. 49, 26. 50, 30. לכן יפלו בחוריה
Jer. 51, 3. ואל־תחמלו אל־בחריה
בַּחוּרֵיהֶם
2 Chr. 36, 17. ויהרג בחוריהם
Jer. 18, 21. בחוריהם מכי־חרב
וּבַחֻרֵיהֶם
2 Reg. 8, 12. ובחריהם בחרב תהרג
בְּחוּרֵיהֶם
ז״ן ועכיו נככוי כסכדפס עם עלוים, נעוים, ילוע, ספכות [יוגעכד, יוכג־ליכגפלעכד]. וגגזרק כמו כן נקכות.
n. m. pl., pubertas, adolescentia, flos aetatis, gemarice בַּחֲרוּת. Alexandrini et Targumista, plurali non intellecto: *ὁ ἐκλεκτός*, מְעֻלְמוֹחֵי.
cum suff.: מִבְחֻרֶיהָ
Num. 11, 28. משרת משה מִבְּחוּרָיו
בְּחוּרוֹתֶיהָ
סם רכוי נמכוון יקיל כמו נקוליס, וסמגדל לנקב.
n. plur. pubertas, adolescentia, sicut בְּחוּרִים, עֲלוּמִים.
cum suff.: בְּחֻרוֹתַיִךְ
Eccl. 11, 9. בימי בחורותיך
Eccl. 12, 1. בימי בחרותך
בָּחִיר
תוקלי וסמין בָּחִיר, וסמכוון סוגכר ונגקב [עכוועלמלע], וסיס לגסס. גגזרק בְּחִירָתָא סם המסכתק של עדיות, כמו תגן נגקילתק כותים.
adj. (constr. בְּחִיר): electus, *ἐκλεκτός*. Talmudice בְּחִירָתָא tractatus de testimoniis nomen est.
2 Sam. 21, 6. בגבעת שאול בחיר יי
cum suff.: בְּחִירִי

Jes. 42, 1. בחירי רצתה נפשי
Jes. 43, 20. להשקות עמי בחירי
Jes. 45, 4. וישראל בחירי
cum suff.: בְּחִירוֹ
Ps. 106, 23. לולי משה בחירו
pl. c. suff.: בְּחִירָי
Jes. 65, 9. וירשוה בחירי
pl. c. suff.: בְּחִירַי
Jes. 65, 22. יבלו בחירי
pl. c. suff.: לְבְחִירַי
Jes. 65, 15. לשבועה לבחירי
בְּחִירֶיךָ
Ps. 106, 5. לראות בטובת בחיריך
בְּחִירָיו
1 Chr. 16, 13. בני יעקב בחיריו
Ps. 105, 6. בני יעקב בחיריו
Ps. 105, 43. ברנה את־בחיריו
מִבְחָר
ז״ן ועכיו מופעי [מויסוופכל].
n. m. vi abstractivum: selectio.
cmstr.: מִבְחַר
Dt. 12, 11. וכל מבחר נדריכם
Jes. 22, 7. ויהי מבחר־עמקיך
Jes. 37, 24. מבחר ברושיו
Jer. 22, 7. מבחר ארזיך
Ez. 23, 7. מבחר בני־אשור
Ez. 24, 4. מבחר עצמים מלא
Ez. 24, 5. מבחר הצאן לקוח
Ez. 31, 16. מבחר וטוב־לבנון
constr.: וּמִבְחַר
Ex. 15, 4. ומבחר שלשיו טבעו בים
Jer. 48, 15. ומבחר בחוריו
בְּמִבְחַר
constr.:
Gn. 23, 6. במבחר קברינו קבר
pl. c. suff.: מִבְחָרֶיהָ
Dan. 11, 15. יעם מבחריו
מִבְחוֹר
ז״ן כמו מִבְחַר, נלי מגדל המכוון.
n. m., sicut מִבְחַר, sine potestatis discrepantia.
2 Reg. 3, 19. וכל־עיר מבחור
2 Reg. 19, 23. מבחור ברשיו

בָּטָא

פעל נודד ועכיכו כמו בָּדָא, לוגר דכור [רעדען], וכן נמפת סודו בד ונמפס יוכית נט לגון דנור, וסוגלל על פתית שפתים ופעפוט דכריס [שוועטגען, לוכנעוואכנען רעדען]. וילוע נגזרק בְּטוּר, וכלל המדקדקים מִבְטָא [מויס־שפראכע]. וכלפי עם וס בָּד ונגזרק פָּט, לאכר מוס פַּטְפּוס. עי׳ לעיל לגזרש בָּדָא המקדמות עם כל לגלם.
vrb. intrans. sanscrito-semit., sicut בָּדָא, loqui, inania loqui, blaterare, *effutire* (*βαττολογεῖν*). LXX: *λέγειν*. Theodot. male: *πεποιθέναι*. Pi.: *διαστέλλειν*, pronunciare. Gemarice מְבַטָּא, *βαττολογία*, apud grammaticos מִבְטָא pronunciatio.
Pi-el: בִּטֵּא
inf. constr.: לְבַטֵּא
Lev. 5, 4. לבטא בשפתים
3 *imperf.:* יְבַטֵּא
Lev. 5, 4. לכל אשר יבטא האדם
וַיְבַטֵּא
Ps. 106, 33. ויבטא בשפתיו
מִבְטָא
ז״ן ועכיכו כעוי [רעדע].
n. m., sicut מִבְטָא, pronunciatio.
Num. 30, 7. או מבטא שפתיה
Num. 30, 9. ואת מבטא שפתיה

בָּטָה

פעל נוסף כמו בָּטָא, נלי סנסל סמכון.

vrb. trans., formae pertenui, potestatis nullo discrimine a verbo בָּטָא.

בָּטֶה

ז"ז ומוש לשון נעוי ופעפוע [נעריעט], ופפוכו לשון קכיפס. וכלפ שמוש סס סנוליי ולפ ניכוכי", כי תעלוקו מופעטי. *n. m.* sermones inutiles, temerarii atque inconsulti (*βαττολογία, ἀπεραντολογία*).

Prv.12,18. יש בוטה כמדקרות חרב

בָּטַח

פעל כל-סלוכן ונוגד, סמלמס לליפס וליקת דבר בכניעה וסקיפה לזל דבר [אַבְּגליישען], והסקול על התלוות ולכקוק בדבר ע"י נעקון [אַבְּהאַבְּגען], פֵּעריעריוישן] נקשור עס לזל, על, בְּ וכדומס. ויוכן ע"י פעטול בָּטְחַ לומר דבוק ולווי [אַבְּגעהאַבְּגנע], ויקמו לשוש שיוכו פוערי". סבניכים יוכנו מלליפס. משכש בָּטַח בהכלף עס בָּחַר, וכן בסודו duh וכרומי duc, שמוש לשון מעשה ויקס.

vrb. perusit. intrans.: *allinere, attingere*, translate ac generatim: *adhaerescere*, cum aliquo conglutinatum esse, copulatum ac tanquam concretum ac coagmentatum, arctissima conjunctione tanquam coalescere, hinc: בָּטְחַ adjunctus (amoris fiduciaeque vinculo). Radix est sanscrito-semiticum בָּחַח (בָּטַח ind. *duh*, lat. *duc*), obducere, oblinere, cui praefixa est praepositio בְּ *ad*. LXX: *πεποθέναι, ἐλπίζειν, ἐπελπίζειν*.

Ps. 28, 7. בו בטח לבי
Prv. 31, 11. בטח בה לב בעלה
Ez. 33, 13. והוא־בטח על־צדקתו
Hab. 2, 18. כי־בטח יצר יצרו עליו
3 *prf.*: בָּטַח *p.*
2 Reg. 18, 5. ביי אלהי־ישראל בטח
Job. 6, 20. בשו כי־בטח
3 *prf. f.*: בָּטְחָה *p.*
Zeph. 3, 2. ביי לא בטחה
2 *prf.*: בָּטַחְתָּ *p.*
חבטחון הזה אשר בטחת
2 Reg. 18, 19
על־מי בטחת כי מרדת
2 Reg. 18, 20. בי
2Reg. 18, 21. בטחת לך על־משענת
Jes. 36, 4. חבטחון הזה אשר בטחת
Jes. 36, 5. על־מי בטחת כי מרדת בי
Jes. 36, 6. בטחת על־משענת הקנה
Jer. 39, 18. כי־בטחת בי נאם־יי
Hos. 10, 13. כי־בטחת בדרכך
וְבָטַחְתָּ
Job. 11, 18. ובטחת כי־יש תקוה
1 *prf.*: בָּטַחְתִּי *p.*
Ps. 13, 6. ואני בחסדך בטחתי
Ps. 25, 2. בך בטחתי אל־אבושה
Ps. 26, 1. וביי בטחתי לא אמעד
Ps. 31, 7. ואני אל־יי בטחתי
Ps. 31, 15. ואני עליך בטחתי
Ps. 41, 10. אשר־בטחתי בו
Ps. 52, 10. בטחתי בחסד־אלהים
Ps. 56, 5. באלהים בטחתי
Ps. 56, 12. באלהים בטחתי לא אירא
Ps. 119, 42. כי־בטחתי בדברך
Ps. 143, 8. כי־בך בטחתי
3 *pl.*: בָּטְחוּ

Jud. 20, 36. כי בטחו אל־הארב
1Chr. 5, 20. ונעתרו להם כי־בטחו בו
Ps. 22, 5. בך בטחו אבתינו
Ps. 22, 5. בטחו ותפלטמו
Ps. 22, 6. בך בטחו ולא־בושו
Ps. 78, 22. ולא בטחו בישועתו
1 *prf. pl.*: בָּטָחְנוּ
2 Reg. 18, 22. אל־יי אלהינו בטחנו
Ps. 33, 21. בשם קדשו בטחנו
Jes. 36, 7. אל־יי אלהינו בטחנו
part.: בּוֹטֵחַ,
Dt. 28, 52. אשר אתה בטח בהן
Jud. 18, 10. תבאו אל־עם בטח
2 Reg. 19, 10. אשר אתה בטח בו
Ps. 21, 8. כי־המלך בטח ביי
Ps. 27, 3. בזאת אני בוטח
Ps. 84, 13. אשרי אדם בטח בך
Ps. 115, 8. 135, 18. כל אשר־בטח בהם
Prv. 11. 15. ושונא תוקעים בוטח
Prv. 11, 28. בוטח בעשרו הוא יפל
Prv. 28, 26. בוטח בלבו הוא כסיל
Jes. 37, 10. אשר אתה בוטח בו
Jer. 5, 17. אשר אתה בטח בהמה
Jer. 12, 5. ובארץ שלום אתה בוטח
part.: בְּטֻחַ
Jud. 18, 7. שקט ובטח
Jud. 18, 27. על־עם שקט ובטח
Prv. 14, 16. וכסיל מתעבר ובוטח
Prv. 16, 20. ובוטח ביי אשריו
Prv. 28, 25. ובטח על־יי ידשן
Prv. 29, 25. ובוטח ביי ישגב
part.: הַבּוֹטֵחַ
Ps. 86, 2. אלהי הבוטח אליך
part.: וְהַבּוֹטֵחַ
Ps. 32, 10. והבוטח ביי חסד יסובבנו
part. pl.: בְּטֻחִים
2 Chr. 32, 10. על־מה אתם בטחים
Jer. 7, 8. הנה אתם בטחים לכם
Jer. 7, 14. אשר אתם בטחים בו
part. pl.: הַבְּטֻחִים
2 Reg. 18, 21. לכל־הבטחים עליו
Ps. 49, 7. הבטחים על־חילם
Ps. 125, 1. הבטחים ביי
Jes. 36, 6. לכל־הבטחים עליו
Jes. 42, 17. הבטחים בפסל
Jer. 46, 25. ועל הבטחים בו
part. pl.: וְהַבְּטֻחִים
Am. 6, 1. והבטחים בהר שמרון
part. fem.: הַבְּטֻחָה *sg.*
Jer, 49, 4. הבטחה באצרותיה
pl. fem.: בְּטֻחוֹת
Jes. 32, 9. בנות בטחות
Jes. 32, 10. תרגזנה בטחות
Jes. 32, 11. רגזה בטחות
part. pass.: בָּטֻחַ, בְּטוּחַ
Ps. 112, 7. נכון לבו בטח ביי
Jes. 26, 3. שלום שלום כי בך בטוח
inf. constr.: מִבְטַח
Ps. 118, 8. מבטח באדם
Ps. 118, 9. מבטח בנדיבים
inf. c. suff.: בְּטַחֲךָ
Jer. 48, 7. יען בטחך במעשיך
imperat.: בְּטַח
Ps. 37, 3. בטח ביי ועשה־טוב
Ps. 115, 9. ישראל בטח ביי
Prv. 3, 5. בטח אל־יי בכל־לבך
וּבְטַח
Ps. 37, 5. ובטח עליו והוא יעשה
pl.: בְּטַחוּ
Ps. 62, 9. בטחו בו בכל־עת
Ps. 115, 10. בית אהרן בטחו ביי
Ps. 115, 11. יראי יי בטחו ביי
Jes. 26, 4. בטחו ביי עדי־עד
pl.: וּבְטָחוּ

Ps. 4, 6, ובטחו אל־יי
1 *imperf.*: אֶבְטַח *p.*
Ps. 44, 7. כי לא בקשתי אבטח
Ps. 55, 24. ואני אבטח־בך
Ps. 56, 4. אני אליך אבטח
Ps. 91, 2. אלהי אבטח־בו
Jes. 12, 2. אבטח ולא אפחד
2 *impf. c. h int.*: הַאֶבְטַח
Job. 39, 11. התבטח־בו כי־רב כחו
2 *imperf.*: וְתִבְטַח
2 Reg. 18, 24. ותבטח לך על־מצרים
Jes. 36, 9. ותבטח לך על־מצרים
2 *fem.*: וַתִּבְטְחִי
Jes. 47, 10. ותבטחי ברעתך
Jer. 13, 25. ותבטחי בשקר
Ez. 16, 15. ותבטחי ביפיך
3 *impf.*: יִבְטַח *p.* יִבְטָח
Job. 40, 23. יבטח כי יגיח ירדן
Prv. 28, 1. וצדיקים ככפיר יבטח
Jes. 50, 10. יבטח בשם יי
Jer. 17, 5. אשר יבטח באדם
Jer. 17, 7. אשר יבטח ביי
וַיִּבְטַח
Ps. 52, 9. ויבטח ברב עשרו
2 *pl.*: תִּבְטְחוּ
Ps. 62, 11. אל־תבטחו בעשק
Ps. 146, 3. אל־תבטחו בנדיבים
Jer. 7, 4. אל־תבטחו לכם
Mich. 7, 5. אל־תבטחו באלוף
paus.: תִּבְטָחוּ
Jer. 9, 3. ועל־כל־אח אל־תבטחו
Jer. 49, 11. ואלמנותיך עלי תבטחו
וַתִּבְטַחוּ
Jes. 30, 12. ותבטחו בעשק ונלוז
3 *impf. pl.*: וַיִּבְטְחוּ
Ps. 9, 11. ויבטחו בך יודעי שמך
Ps. 40, 4. ויבטחו ביי
וַיִּבְטְחוּ
Jud. 9, 26. ויבטחו־בו בעלי שכם
Jes. 31, 1. ויבטחו על־רכב כי רב
Hif-il: הַבְטִיחַ
2 *perf.*: הִבְטַחְתָּ
Jer. 28, 15. הבטחת את־העם
part. c. suff.: מַבְטִיחִי
Ps. 22, 10. מבטיחי על־שדי אמי
3 *impf. apoc.*: יַבְטַח
2 Reg. 18, 30. ואל־יבטח אתכם
Jes. 36, 15. ואל־יבטח אתכם
impf. apoc.: וַיִּבְטַח
Jer. 29, 31. ויבטח אתכם על־שקר
בֶּטַח

ז"ז ומעניו סתלנוקת ומקלוקת [אַבְּגלייעונג], ומוש מסמכל על לזוף ומסלה [פֵּעריעריוין] ויקומיות. ועס בְּ נעשה לשלח המעס, נפיקור נוטף ויקיל שלמן וזלו וזלוש [וויכער, וואַרגלאָז], ומשרש ידוע.

n. m., tanquam allitio, agglutinatio, translate: fiducia, seu spes, qua cui adhaerescimus, securitas. לָבֶטַח, secure, tuto. LXX: *ἀσφαλῶς*. Trg: לְרַחֲצָן, *ἐπ' ἐλπίδι, ἐν εἰρήνῃ*.

בֶּטַח *p.*
Gn. 34, 25. ויבאו על־העיר בטח
Dt. 12, 10. מסביב וישבתם־בטח
Dt. 33, 28. וישכן ישראל בטח
Jud. 8, 11. והמחנה היה בטח
1 Sam. 12, 11. ותשבו בטח
Prv. 1, 33. ושמע לי ישכן־בטח
Prv. 10, 9. הולך בתום ילך בטח
Ez. 30, 9. להחריד את־כוש בטח
Mich. 2, 8. מעברים בטח
וָבֶטַח
Jes. 32, 17. השקט ובטח עד־עולם

adv.: לָבֶטַח
Lv. 25, 18. וישבתם על־הארץ לבטח
Lev. 25, 19. וישבתם לבטח עליה
Lev. 26, 5. וישבתם לבטח בארצכם
Dt. 33, 12. ישכן לבטח עליו
Jud, 18, 7. יושבת לבטח
1 Reg. 5, 5. יהודה וישראל לבטח
Job. 11, 18. לבטח תשכב
Job. 24, 23. יתן־לו לבטח וישען
Ps. 4, 9. לבטח תושיבני
Ps. 16, 9. אף־בשרי ישכן לבטח
Ps. 78, 53. וינחם לבטח
Prv. 3, 23. אז תלך לבטח דרכך
Prv. 3, 29. והוא־יושב לבטח אתך
Jes. 14, 30. ואביונים לבטח ירבצו
Jes. 47, 8. עדינה הישבת לבטח
Jer. 23, 6. וישראל ישכן לבטח
Jer. 32, 37. והשבתים לבטח
Jer. 33, 16. וירושלם תשכון לבטח
Jer. 49, 31. שליו יושב לבטח
Ez. 28, 26. וישבו עליה לבטח
Ez. 28, 26. וישבו לבטח
Ez. 34, 25. וישבו במדבר לבטח
Ez. 34, 27. והיו על־אדמתם לבטח
Ez. 34, 28. 38, 8. וישבו לבטח
Ez. 38, 11. ישבי לבטח כלם
Ez. 38, 14. בשבת עמי ישראל לבטח
Ez. 39, 6. ובישבי האיים לבטח
Ez. 39, 26. לבטח ואין מחריד
Hos. 2, 20. והשכבתים לבטח
Zeph. 2, 15. היושבת לבטח
Zach. 14, 11. וישבה ירושלם לבטח

בִּטָּחָה

ז"ג נסכלף עס בָּטַח לומר סשקט [ויי־ סַעריסיע], עי' סשכט.

n. f. fiducia (*πεποίθησις*), spes (*ἐλπίς*), pr. *τὸ πεποιθέναι*.

וּבִבְטָחָה
Jes. 30, 15. ובבטחה תהיה גבורתכם

בַּטָּחוֹת

ז"ג כנוי וקנוליי, ועניכו לשכ ויש סלמקס ושוב שלוס וזלמקן [גלי, כוסע], ומסכוכיס לפיכוש לשקר עי' טָהַר.

n. f. pl. coll., securitas, felicitas, tranquillitas. Job. 12, 6 Ibn-Ezra, Ramban et Ralbag מִשְׁבָּנוֹת subintelligi oportere ajunt (habitacula secura). V. טָהַר.

Job. 38, 36. *שת בטחות חכמה
pl.: וּבְטָחוֹת
Job. 12, 6. ובטחות למרגיזי אל

מִבְטָח

ז"ז ומעניו כמו נעשון, לומר משקט, ומוש לרוב סדבר לשכ לסקנו נוטקיס וו [נענעטשאַכ דעס פֵּעריעריוענס].

n. m., fidentia, res quam fidentissime amplectimur, *ἐλπίς*.

constr.: מִבְטַח
Ps. 65, 6. מבטח כל־קצוי־ארץ
Prv. 14, 26. ביראת יי מבטח־עז
Prv. 25, 19. מבטח ביום בוגד צרה
abs.: לָמִבְטָח
Ez. 29, 16. למבטח מזכיר עון
cum suff.: מִבְטָחִי, מִבְטַחִי
Job. 31, 24. ולכתם אמרתי מבטחי
Ps. 71, 5. אדני יי מבטחי מנעורי
מִבְטַחֲךָ
Prv. 22, 19. להיות ביי מבטחך
מִבְטָחוֹ
Job. 8, 14. וביח עכביש מבטחו
Job. 18, 14. ינתק מאהלו מבטחו
Ps. 40, 5. אשר־שם יי מבטחו
Jer. 17, 7. והיה יי מבטחו

מִבְטָחָה

וירד עז מבטחה Prv. 21, 22.

מִבְטָח

מבית אל מבטחם Jer. 48, 13.

pl.: מִבְטָחִים

ובמשכנות מבטחים Jes. 32, 18.

cum suff.: בִּמְבָטְחֵיכֶם

מאס ר׳ במבטחיך Jer. 2, 37.

בַּטֻּחוֹן

ז״ו ועכין השקע וכפלה [פֿערעטיגן], וסוף מסכנד על נעח.

n. m. fiducia, spes, πεποίθησις, ἐλπίς.

אל כל־החיים יש בטחון Eccl. 9, 4.

הַבַּטֻּחוֹן

מה הבטחון הזה 2 Reg. 18, 19.

מה הבטחון הזה Jes. 36, 4.

אֲבַטִּיחַ

ז״ו ופך נרכוי כך״ק, עכיכו שם נוסיפ לו קרפ [מעלֿאָנע, פֿפֿעגע], וכן בערבי נעך לפנרעכוסיפ, וכאפך נגד נגאפך [תרגומת פ״ג] פֿנעיפ וכאפך סרגיס, ועוד פירוש לפך לרוב מלפפון בתרגום וכאפכ ונגאפך [עי׳ לוי לפתר דף ק״ו] וסוף כמו כן נשפה יוכית וכוית. ופשר נשרש לאחו כך מלשון נישול, ולפ מתקוור, וכרפה שנשרש מכוון לפקר.

n. m. plurale tant.: melopepon, genus melonis sive cucumeris, etiam arabice אלבטיך, ut testatur Barthenora (cf. Terumot P. III. 7); Trg. Hier. alterum: אֲבַטִּיחַיָּא וְעַמְצָא סָרְיוֹתָא; Onq.: אֲבַטִּיחַיָּא; Hier. I. מִלְפְּחוֹנָא; Rashi: בורי״קש (fort. bourrache); LXX: οἱ πέπονες (Pfeben); M. Maimuni ad Terum. VIII. בְּעַרְבִי בִּלְעֵזִי מל״וני אֲבַטִּיחִין. Radicem nondum quisquam invenit.

pl.: הָאֲבַטִּחִים

את הקשאים ואת האבטחים Num. 11, 5.

בָּטַל

פעל משגור נפקמי, ולפ נמלפ ממנו כ״פ פעני וּבָטַלְתָּ. פעיכן נכדל מפלפכ׳ ופגוד [פֿייענרן], ומשרש כפי סכרפה נסרפך עם בָּדָל, ועוד פקפוק נדכרי.

vrb. in l. neohebr. et aram. perusit., quod cum בָּדַל origine videtur cognatum: cessare, quiescere, intermittere, desinere. LXX: ἀργεῖν, otiari.

3 pl. perf.: וּבָטְלוּ

ובטלו התחנות Eccl. 12, 3.

בְּטֵל

פעל נוגד נפקמי, ומפכוון כמו נעכרי, ומכנד לנוגו כמו משגיח, לומר עשות לים נטל מדכר. ונתרגום יהוי נמר שגח, ספיר וכדומה. ומשמות שם בִּטֵּל, בִּיטֵּל, וכדומה.

vrb. intrans. aram. otiari, cessare, vacare. LXX: ἀργεῖν. Pi. καταργεῖν, καταργῆσαι, καταργηθῆναι, targumice pro שָׁבַת, הִשְׁבִּית.

3 fem. perf.: בְּטֵלַת

בטלת עבידת בית־אלהא Esr. 4, 24.

part. fem.: בָּטְלָא

והוות בטלא עד־שנת תרתין Esr. 4, 24

Pa-el: בַּטֵּל

3 perf. pl.: בַּטָּלוּ

ולא־בטלו המו Esr. 5, 5.

3 perf. pl.: וּבַטָּלוּ

ובטלו המו באדרע וחיל Esr. 4, 23.

inf.: לְבַטָּלָא

לבטלא גבריא אלך Esr. 4, 21.

דר־לא לבטלא Esr. 6, 8.

בָּטָן

פעל לפ־עוכר, וסעכין כפי סכרפה ע״י עכך הלשוכות מזיק ומזוד [סיכדעס־נען, פֿאַרשעדענקען], כי משרש בָּטַן נסרפך עם אָטַן, תַּן, וכן נשרש סוזו (*tan*) יין (*tán-ymai*) וכומי (*ten*-dere), וכעכ גויכו. סוכרפה מסשלה סוא משוש נכללי [סוסדעסכענן] לכל שרש, משלה בָּטָנִים.

vrb. non usit.: extendere, projicere, cujus radix est טָן (cf. אָטַן, תַּן, sanscr. tan, τάνυσθαι, tendere) addita praepositione. Hinc *tan*, corpus (cf. lat. *tunica*, h. e. vestimentum sine manicis, quo solum corpus tegitur, טָן in proverbio talmudico: שְׁנֵי לְמֵיתַב טָן חַד מִלְּמֵיתַב אַרְמַלְתָּא i. e. duae personae (corpora duo, gemini) et hebr. בָּטָנִים atque etiam בֶּטֶן a formae similitudine.

בֶּטֶן

ז״כ ועכיכו ידוע גוף [לייב, קערפער], וכקרפ כן ע״ש מדידותו וכן נסודו, ונפרסי עז ונגאפך בָּטָן כלפ משרש זס. ומשלות עי׳ נגו־מלין שלי.

n. f. corpus, venter, alvus, quae hominis bestiaeve pars sic nominari solet, quod est extenta, projecta ac capax. Trg: מְעָיָא, LXX bene: *κοιλία, γαστήρ, μήτρα*. Ps. 17, 14. Apollinarius: *τῶν κρυπτῶν ἔπλησαν ἐὴν πολυχανδέα νηδύν*. חַדְרֵי־בֶטֶן *ταμεῖα κοιλίας, ταμεῖα σπλάγχνων* (cf. Joh. 7, 38.). In columnis Salomo ben-Melek: מָקוֹם הַבֶּטֶן; Trg. הַאֲמַצְעִי h. e. locus medius, ubi cohaerent.

לצבות בטן Num. 5, 22.

ופרי־בטן לא ירחמו Jes. 13, 18.

העמסים מני־בטן Jes. 46, 3.

paus.: בָּטֶן

אשר־מנע ממך פרי־בטן Gn. 30, 2.

והם ירדו חדרי־בטן Prv. 18, 8. 26, 22

חפש כל־חדרי־בטן Prv. 20, 27.

ומכות חדרי־בטן Prv. 20, 30.

וּבָטֶן

ובטן רשעים תחסר Prv. 13, 25.

p. הַבֶּטֶן, הַבָּטֶן

יהיה הנער מן־הבטן Jud. 13, 5. 7.

מלעמת הבטן 1 Reg. 7, 20.

שכר פרי הבטן Ps. 127, 3.

בַּבֶּטֶן

תסכני בבטן אמי Ps. 139, 13.

כעצמים בבטן המלאה Eccl. 11, 5.

בַּבֶּטֶן

הלא־בבטן עשני עשהו Job. 31, 15.

בבטן ידעתיך Jer. 1, 5.

בבטן עקב את־אחיו Hos. 12, 4.

מִבֶּטֶן *p.* מִבֶּטֶן

נזיר אלהים אני מבטן אמי Jud. 16, 17.

ערם יצתי מבטן אמי Job. 1, 21.

מבטן יצאתי ואגוע Job. 3, 11.

מבטן לקבר אובל Job. 10, 19.

מבטן מי יצא הקרח Job. 38, 29.

אתה גחי מבטן Ps. 22, 10.

מבטן אמי אלי אתה Ps. 22, 11.

תעו מבטן Ps. 58, 4.

עליך נסמכתי מבטן Ps. 71, 6.

כאשר יצא מבטן אמו Eccl. 5, 14.

ויצרך מבטן יעזרך Jes. 44, 2.

גאלך ויצרך מבטן Jes. 44, 24.

ופשע מבטן קרא לך Jes. 48, 8.

ר׳ מבטן קראני Jes. 49, 1.

יצרי מבטן לעבד לו Jes. 49, 5.

מבטן שאול שועתי Jon. 2, 3.

וּמִבֶּטֶן

ומבטן אמי אנחנה Job. 31, 18.

מלידה ומבטן ומחריון Hos. 9, 11.

cum suff.: בִּבְטָנִי

כי לא סגר דלתי בטני Job. 3, 9.

וחנותי לבני בטני Job. 19, 17.

הציקתני רוח בטני Job. 32, 18.

הנה בטני כיין לא יפתח Job. 32, 19.

ומה־ברי־בטני Prv. 31, 2.

פרי בטני חטאת נפשי Mich. 6, 7.

ותרגז בטני Hab. 3, 16.

וּבִטְנִי

נפשי ובטני Ps. 31, 10.

בִּטְנֵנוּ

דבקה לארץ בטננו Ps. 44, 26.

בִּטְנֵךְ

ברוך פרי־בטנך Dt. 28, 4.

בפרי בטנך Dt. 28, 11.

ארור פרי־בטנך Dt. 28, 18.

ואכלת פרי־בטנך Dt. 28, 53.

בפרי בטנך ובפרי בהמתך Dt. 30, 9.

מפרי בטנך Ps. 132, 11.

בטנך תאכל Ez. 3, 3.

p. בִּבְטָנֵךְ

כי־תשמרם בבטנך Prv. 22, 18.

בִּטְנָהּ

ואת־בטנך צבה Num. 5, 21.

בטנך ערמת חטים Cant. 7, 3.

בִּבְטָנָהּ

שני גוים בבטנך Gn. 25, 23.

בִּטְנוֹ

וימלא קדים בטנו Job. 15, 2.

יהי למלא בטנו Job. 20, 23.

ואונו בשרירי בטנו Job. 40, 16.

מפרי פי־איש תשבע בטנו Prv. 18, 20.

בִּבְטָנוֹ

ויתקעה בבטנו Jud. 3, 21.

כי לא־ידע שלו בבטנו Job. 20, 20.

מִבִּטְנוֹ

כי לא שלח החרב מבטנו Jud. 3, 22.

מבטנו ירישנו אל Job. 20, 15.

בִּטְנָהּ

וצבתה בטנה Num. 5, 27.

מרחם בן־בטנה Jes. 49, 15.

בִּטְנָהּ

והנה תומם בבטנה Gn. 25, 24.

והנה תאומים בבטנה Gn. 38, 27.

בִּטְנָם

וצפונך תמלא בטנם Ps. 17, 14.

והמתי מחמדי בטנם Hos. 9, 16.

וּבִטְנָם

ובטנם תכין מרמה Job. 15, 35.

בִּטְנָהּ

ז״ו ולפ נמלפ כפ נרכוי בָּטְנָם, וסוף שם פרי פסתקים [פיסטעקיע], ונקרפ כן ע״ש תמוכ נעכיכ.

n. m. plurale tantum: nuces pistaciae (verae L.), a forma ventriculorum simili, quibus nuclei intrinsecus virides, membranula illi tenui obtecti ac sapore suaves continentur. LXX: τερέβινθος (nuces terebinthinae). Rashi *persicam* intelligit. Rectius pistaciae (*ψιτάκια* apud Nicandrum, *βιστάκια* apud Athenaeum: *φέρει ἡ ξυρία τὸ καλούμενον βιστάκιον*. Dioscorides: *πιστάκια τὰ ἐν ξυρίᾳ γενόμενα*). Jam Qimchi nonnullos arabicum פסתאק conferre dicit. Rashi: in interpretationibus alphabeticis *R. Makir* vidi reddi פישטקיאס. Eodem modo Maimuni (Shebiit c. VII.).

pl.: בָּטְנִים

בטנים ושקדים Gn. 43, 11.

בִּי

Vide in concord. partt.

בִּיר

v. בִּירָה

בִּירָה

ז״כ ויקר סוא נעכרי. עכיכו מקום נכור מלד ושיכס ומכמון [כורג, קלֿסעצלן], וכלפר נככוי משוכן ומכיכ מקדש. מסשלל על לס ועיר־משלכת [רעזידענץ]. ומשלפ מסס סוס ג״כ נשפה סכרלפה פורפ (pura), וסס משוכן עיר, ויורככו כו שמות פריעי״ס לרוב.

n. f. palatium, basilica, castellum, maxime de arce Susorum et de templo (cui assitum erat aetate recentiori castellum, olim *βάρις*, deinde Ἀντωνία appellatum, ut testatur Josephus, cf. Valck. Amm. p. 44.). Hinc de sede regia seu imperii capite, sanscritice: *pura*. LXX: *ἐν σούσοις ἐν βάρει*.

הַבִּירָה

כי לא לאדם הבירה 1 Chr. 29, 1.

ולבנות הבירה אשר־ 1 Chr. 29, 19.

הכינותי Neh. 1, 1.

ואני הייתי בשושן הבירה Neh. 2, 8.

לקרות את־שערי הבירה Neh. 7, 2.

ואת־חניה שר הבירה Esth. 1, 2.

אשר בשושן הבירה Esth. 1, 5.

הנמצאים בשושן הבירה Esth. 2, 3.

אל־שושן הבירה Esth. 2, 5.

היה בשושן הבירה אל־שושן הבירה אל־יד Esth. 2, 8.

הגי Esth. 3, 15.

נתנה בשושן הבירה והדת נתנה בשושן הבירה Esth. 8, 14.

ובשושן הבירה Esth. 9, 6.

בשושן הבירה Esth. 9, 11. 12.

ואני בשושן הבירה Dan. 8, 2.

בִּירָא

ז״כ נאמרי סידועס בִּירְתָּא, ונאמר מעיר ופס לפמקן לו עקנאטצכ׳, ומכוון כאמר נעכרי.

n. f. aram., arx (*ἀκρόπολις, βάρις*), sedes regia (v. c. de Ecbatanis, sede regum Persicorum aestiva).

definit.: בִּירְתָּא

באחמתא בבירתא Esr. 6, 2.

בִּירָנִית

ז״כ ונאמר לך נרכוי בִּירָנִיּוֹת, ומיל כמו בִּירָה בלי סנדל. רָנִית סופי לאמרי, נתוספת על בירס.

n. f. eadem vi, qua בִּירָה, בִּירְתָּא, ddita terminatione aramaica: *anit.* LXX: *οἰκήσεις, πύργοι*.

pl.: בִּירָנִיּוֹת

ויבן ביהודה בירניות 2 Chr. 17, 12.

ובחרשים בנה בירניות 2 Chr. 27, 4.

בִּית

ז״ו נס׳ סלפס בַּיְתָה, סלמן בַּיִת ונס׳ סלפס בַּיְתָה, סרכוי בָּתִּים נמר בּוֹתִים [נלפכ׳ ז׳יס בָּוֹת כמו בַּיִת, נזווי אכי מזקלים מע״ו], וסמיכות סרכוי בָּתֵּי.

סיכון ידוע נסתלל על מזכן ופקל
כיכס ופכיון, מקדש ומשפסק וכדומס.
וידוע כן-כית לו יליד בית סוף עבד,
בית עולם סוף סקנין, בית מזבח סוף
קנות מזבי וכדומס. הזכר בַּיִת לשון
מיכו נעשה בַּיִת, בּוֹת, סוף אס לדבר
המקבל ומשקף קליו ככל שפתי מערב,
כן ספינה כן מעס לו כדומס.

n. m. (pl. בָּתִּים a nomine בּוֹת, ad s. f. עֵז), domus, *οἶκος*, cujus nominis significatio manat latissime, atque etiam ad theculas, vaginas, castellas refertur, quibus res inanimae conduntur. בַּעַל הַבַּיִת *οἰκοδεσπότης*, *οἰκονόμος* (אֲשֶׁר עַל־); בֵּית אֱלֹהִים aedes sacra, templum, בֵּית עוֹלָם, *οἶκος αἰῶνιος*, sepulcrum, trg.: בֵּית קְבוּרָתָא (Job. 3, 6. *τόπος αἰώνιος*); בָּתֵּי נְפֶשׁ tanquam domunculi halitus, olfactoria; בֵּית מִשְׁתֶּה taberna, caupona, et sic porro. Radix est בּוֹת, unde בּוֹת, בַּיִת, nomen uniuscujusque rei, qua quid capitur seu recipitur.

בַּיִת *p.*

Gn. 17, 12. יליד בית ומקנת־כסף
Gn. 17, 27. אנשי ביתו יליד־בית
Gn. 33, 17. ויבן לו בית
Ex. 12, 30. כי־אין בית
Lev. 18, 9. מולדת בית
Lev. 25, 33. ויצא ממכר־בית
Dt. 20, 5. אשר בנה בית־חדש
Dt. 22, 8. כי תבנה בית חדש
Dt. 28, 30. בית תבנה ולא־תשב בו
1 Sam. 2, 35. ובניתי לו בית נאמן
1 Sam. 25, 28. לאדני בית נאמן
2 Sam. 5, 11. ויבנו־בית לדוד
2 Sam. 7, 5. האתה תבנה־לי בית
2 Sam. 7, 11. כי־בית יעשה־לך יי
2 Sam. 7, 13. הוא יבנה־בית לשמי
2 Sam. 7, 27. לאמר בית אבנה־לך
1 Reg. 2, 24. ואשר עשה־לי בית
1 Reg. 2, 36. בנה־לך בית בירושלם
1 Reg. 3, 2. כי לא־נבנה בית לשם יי
1 Reg. 5, 17. לבנות בית לשם יי אלהיו
1 Reg. 5, 19. לבנות בית לשם יי אלהי
1 Rg. 8, 16 לבנות בית להיות שמי שם
1 Reg. 8, 17. לבנות בית לשם יי
1 Reg. 8, 18. לבנות בית לשמי
ויתן־לו בית ולחם
1 Reg. 11, 18. אמר לו
1 Reg. 11, 38. ובניתי לך בית־נאמן
2 Reg. 25, 9. ואת־כל־בית גדול
וחרשי עצים לבנות
1 Chr. 14, 1. לו בית
1 Chr. 17, 12. הוא יבנה־לי בית
את־אזן עבדך לבנות
1 Chr. 17, 25. לו בית
לבנות־בית ליי אלהי
ישראל
1 Chr. 22, 6. לבנות בית לשם יי אלהי
1 Chr. 22, 7. לא־תבנה בית לשמי
1 Chr. 22, 8. 28, 3. הוא־יבנה בית לשמי
1 Chr. 22, 10. לבנות־בית למקדש
1 Chr. 28, 10. לבנות־לך בית לשם
קדשך
1 Chr. 29, 16. לבנות בית לשם יי
2 Chr. 1, 18. לבנות לו בית לשבת בו
2 Chr. 2, 2. הנה אני בונה־בית לשם יי
2 Chr. 2, 3. ומי יעצר־כח לבנות־
לו בית
2 Chr. 2, 5. ומי אני אשר אבנה־
לו בית
2 Chr. 2, 5. אשר יבנה־בית ליי
2 Chr. 2, 11. לבנות בית להיות
שמי שם
2 Chr. 6, 5. לבנות בית
2 Chr. 6, 7. 8. לבנות בית
2 Chr. 36, 23. לבנות־לו בית בירושלם
Esr. 1, 2. לבנות־לו בית בירושלם
Esr. 4, 3. לבנות בית לאלהינו
Job. 20, 19. בית גזל ולא יבנהו
Ps. 68, 13. ונות בית תחלק שלל
Ps. 84, 4. גם־צפור מצאה בית
Ps. 127, 1. אם יי לא־יבנה בית
Prv. 19, 14. בית והון נחלת אבות
Prv. 24, 3. בחכמה יבנה בית
Eccl. 2, 7. ובני־בית היה לי
Jes. 5, 8. הוי מגיעי בית בבית
Jes. 24, 10. סגר כל־בית מבוא
Jes. 44, 13. כתפארת אדם לשבת בית
Jes. 58, 7. ועניים מרודים תביא בית
Jes. 66, 1. אי־זה בית אשר תבנו־לי
Jer. 2, 14. אם־ילוד בית הוא
Zach. 5, 11. לבנות־לה בית

וּבַיִת

1 Reg. 7, 8. ובית יעשה לבת־פרעה
1 Chr. 17, 10. ובית יבנה־לך יי
2 Chr. 1, 18. 2, 11. ובית למלכותו
Jer. 35, 7. ובית לא־תבנו

הַבַּיִת *p.*

אנשי סדם נסבו על־הבית Gn. 19, 4.
האנשים אשר־פתח הבית Gn. 19, 11.
ואנכי פניתי הבית Gn. 24, 31.
ואין איש מאנשי הבית Gn. 39, 11.
והוצאתני מן־הבית הזה Gn. 40, 14.
וידברו אליו פתח הבית Gn. 43, 19.
ואם־ימעט הבית Ex. 12, 4.
מן־הבית מן־הבשר Ex. 12, 46.
ונקרב בעל־הבית Ex. 22, 7.
ובא אשר־לו הבית Lev. 14, 35.
ופנו את־הבית Lev. 14, 36.
לראות את־הבית Lev. 14, 36.
והנה הנגע בקירת
הבית Lev. 14, 37. 39.
מן־הבית אל־פתח הבית Lev. 14, 38.
והסגיר את־הבית Lev. 14, 38.
ואת־הבית יקצע מבית Lev. 14, 41.
וטח את־הבית Lev. 14, 42.
ואחרי הקצות את־הבית Lev. 14, 43.
ונתץ את־הבית Lev. 14, 45.
ואת כל־עפר הבית Lev. 14, 45.
והבא אל־הבית Lev. 14, 46.
אחרי הטח את־הבית Lev. 14, 48.
וטהר הכהן את־הבית Lev. 14, 48.
ולקח לחטא את־הבית Lev. 14, 49.
והזה אל־הבית Lev. 14, 51.
וחטא את־הבית Lev. 14, 52.
על־הבית וטהר Lev. 14, 53.
וקם הבית אשר־בעיר Lev. 25, 30.
בערתי הקדש מן־הבית Dt. 26, 13.
אשר הבית נכון עליהם Jud. 16, 26. 29
ויפל הבית על־הסרנים Jud. 16, 30.
נסבו את־הבית Jud. 19, 22.
ויאמרו אל־האיש בעל
הבית Jud. 19, 22.
האיש בעל הבית Jud. 19, 23.
ויפתח דלתות הבית Jud. 19, 27.
נפלת פתח הבית Jud. 19, 27.
ויסבו עלי את־הבית
לילה Jud. 20, 5.
זה שבתה הבית מעט Ruth 2, 7.
ויתנבא בתוך־הבית 1 Sam. 18, 10.
והנה באו עד־תוך הבית 2 Sam. 4, 6.
ויבאו הבית והוא־שכב 2 Sam. 4, 7.
עור ופסח לא יבוא אל־
הבית 2 Sam. 5, 8.
לשמר הבית 2 Sam. 15, 16.
אשר הניח לשמר הבית 2 Sam. 16, 21.
ויבא יואב אל־המלך
הבית 2 Sam. 19, 6.
אשר הניח לשמור הבית 2 Sam. 20, 3.
ואחישר על־הבית 1 Reg. 4, 6.
יבנה הבית לשמי 1 Reg. 5, 19.
ליסד הבית אבני גזית 1 Reg. 5, 31.
והאבנים לבנות הבית 1 Reg. 5, 32.
ויבן הבית ליי 1 Reg. 6, 1.
על־פני היכל הבית 1 Reg. 6, 3.
על־פני רחב הבית 1 Reg. 6, 3.
על־פני הבית 1 Reg. 6, 3.
ויבן על־קיר הבית יצוע 1 Reg. 6, 5.
סביב את־קירות הבית 1 Reg. 6, 5.
אחז בקירות הבית 1 Reg. 6, 6.
אל־כתף הבית הימנית 1 Reg. 6, 8.
ויבן את־הבית ויכלהו 1 Reg. 6, 9.
ויספן את־הבית גבים 1 Reg. 6, 9.
על־כל־הבית 1 Reg. 6, 10.
ויאחז את־הבית 1 Reg. 6, 10.
הבית הזה אשר־אתה
בנה 1 Reg. 6, 12.
ויבן שלמה את־הבית 1 Reg. 6, 14.
ויבן את־קירות הבית 1 Reg. 6, 15.
מקרקע הבית 1 Reg. 6, 15.
ויצף את־קרקע הבית 1 Reg. 6, 15.
מירכותי הבית 1 Reg. 6, 16.
וארבעים באמה היה
הבית 1 Reg. 6, 17.
וארז אל־הבית פנימה 1 Reg. 6, 18.
ודביר בתוך־הבית 1 Reg. 6, 19.
ויצף שלמה את־הבית 1 Reg. 6, 21.
ואת־כל־הבית צפה זהב 1 Reg. 6, 22.
עד־תם כל־הבית 1 Reg. 6, 22.
בתוך הבית הפנימי 1 Reg. 6, 27.
וכנפיהם אל־תוך הבית 1 Reg. 6, 27.
ואת כל־קירות הבית 1 Reg. 6, 29.
ואת־קרקע הבית צפה
זהב 1 Reg. 6, 30.
כלה הבית לכל־דבריו 1 Reg. 6, 38.
ולאלם הבית 1 Reg. 7, 12.
חמש על־כתף הבית
מימין 1 Reg. 7, 39.
וחמש על־כתף הבית
משמאלו 1 Reg. 7, 39.
ואת־הים נתן מכתף
הבית 1 Reg. 7, 39.
לדלתות הבית הפנימי 1 Reg. 7, 50.
לקדש הקדשים לדלתי
הבית 1 Reg. 7, 50.
אל־דביר הבית אל־קדש 1 Reg. 8, 6.
רק אתה לא תבנה הבית 1 Reg. 8, 19.
הוא־יבנה הבית לשמי 1 Reg. 8, 19.
ואבנה הבית לשם יי 1 Reg. 8, 20.
אתם כי־הבית הזה אשר
בניתי 1 Reg. 8, 27.
אל־הבית הזה לילה ויום 1 Reg. 8, 29
ופרש כפיו אל־הבית הזה 1 Reg. 8, 38.
ובא והתפלל אל־הבית
הזה 1 Reg. 8, 42.
על־הבית הזה אשר
בניתי 1 Reg. 8, 43.
הקדשתי את־הבית הזה 1 Reg. 9, 3.
ואת־הבית אשר
הקדשתי 1 Reg. 9, 7.
ושלם את־הבית 1 Reg. 9, 25.
היא באה בסף־הבית 1 Reg. 14, 17.
אשר על־הבית בתרצה 1 Reg. 16, 9.
חלה בן־האשה בעלת
הבית 1 Reg. 17, 17.
אל־עבדיהו אשר על־
הבית 1 Reg. 18, 3.
ויעמד פתח־הבית 2 Reg. 5, 9.
וישלח אשר־על־הבית 2 Reg. 10, 5.
ושמרתם את־משמרת
הבית 2 Reg. 11, 6.
מכתף הבית הימנית 2 Reg. 11, 11.
עד־כתף הבית
השמאלית 2 Reg. 11, 11.
והם יחזקו את־בדק
הבית 2 Reg. 12, 6.
הכהנים את־בדק הבית 2 Reg. 12, 7.
מחזקים את־בדק הבית 2 Reg. 12, 8.
כי־לבדק הבית תתנהו 2 Reg. 12, 8.
ולבלתי חזק את־בדק
הבית 2 Reg. 12, 9.
על־הבית לחזקה 2 Reg. 12, 13.
ויותם בן־המלך על־הבית 2 Rg. 15, 5
ויקרב מאת פני הבית 2 Reg. 16, 14.
אליקים בן־חלקיהו אשר
על־הבית 2 Reg. 18, 18. 36.
אליקים אשר־על־הבית 2 Reg. 19, 2.
לחזק את־בדק הבית 2 Reg. 22, 5.
לחזק את־הבית 2 Reg. 22, 6.
ואת־הבית אשר אמרתי 2 Rg. 23, 27.
לא אתה תבנה־לי הבית 1 Chr. 17, 4.
כי הבית אשר־אני בונה 2 Chr. 2, 8.
על־פני רחב־הבית 2 Chr. 3, 4.
ואת־הבית הגדול חפה 2 Chr. 3, 5.
ויצף את־הבית אבן יקרה 2 Chr. 3, 6.
ויחף את־הבית הקרות 2 Chr. 3, 7.
ארכו על־פני רחב־הבית 2 Chr. 3, 8.
מגעת לקיר הבית 2 Chr. 3, 11.
מגיע לקיר הבית 2 Chr. 3, 12.
לפני הבית עמודים
שנים 2 Chr. 3, 15.
ופתח הבית דלתותיו 2 Chr. 4, 22.
ודלתי הבית להיכל זהב 2 Chr. 4, 22.
אל־מקומו אל־דביר
הבית 2 Chr. 5, 7.
רק אתה לא תבנה הבית 2 Chr. 6, 9.
הוא־יבנה הבית לשמי 2 Chr. 6, 9.
ואבנה הבית לשם יי 2 Chr. 6, 10.
אתם כי־הבית הזה אשר
בניתי 2 Chr. 6, 18.
אל־הבית הזה יומם
ולילה 2 Chr. 6, 20.
ופרש כפיו אל־הבית
הזה 2 Chr. 6, 29.
ובאו והתפללו אל־
הבית הזה 2 Chr. 6, 32.
על־הבית הזה אשר
בניתי 2 Chr. 6, 33.
וכבוד יי מלא את־הבית 2 Chr. 7, 1.
וכבוד יי על־הבית 2 Chr. 7, 3.
והקדשתי את־הבית הזה 2 Chr. 7, 16
הבית הזה אשר־הקדשתי 2 Chr. 7, 20
נעמדה לפני הבית הזה 2 Chr. 20, 9.
והבא אל־הבית יומת 2 Chr. 23, 7.
מכתף הבית הימנית 2 Chr. 23, 10.
עד־כתף הבית
השמאלית 2 Chr. 23, 10.
ואת־עזריקם נגיד הבית 2 Chr. 28, 7.
לבדוק ולחזק הבית 2 Chr. 34, 10.
אשר הכין יאשיהו את־
הבית 2 Chr. 35, 20.
ראו את־הבית הראשון Esr. 3, 12.
ביסדו זה הבית Esr. 3, 12.
נכח פתח הבית Esth. 5, 1.
בארבע פנות הבית Job. 1, 19.
שיר־חנכת הבית Ps. 30, 1.
וישמרו את־הבית להמיתך Ps. 59, 1.
מושיבי עקרת הבית Ps. 113, 9.
ובשפלות ידים ידלף
הבית Eccl. 10, 18.
ביום שיזעו שמרי הבית Eccl. 12, 3.
עלה הבית ודיבון Jes. 15, 2.
על־שבנא אשר על־הבית Jes. 22, 15.
בן־חלקיהו אשר על־
הבית Jes. 36, 3. 22.
אליקים אשר־על־הבית Jes. 37, 2.
בשערי הבית הזה Jer. 22, 4.
להחרבה יהיה הבית הזה Jer. 22, 5.
הבית הזה כשלה Jer. 26, 6.
כשלה יהיה הבית הזה Jer. 26, 9.
להנבא אל־הבית הזה Jer. 26, 12.
והר הבית לבמות יער Jer. 26, 18.
להוצאהו אל־הבית Jer. 39, 14.
אל מפתן הבית Ez. 9, 3.
החזקים אשר לפני הבית Ez. 9, 6.
טמאו את־הבית Ez. 9, 7.
על מפתן הבית וימלא

הבית Ez. 10, 4.
מעל מפתן הבית Ez. 10, 18.
שמרי משמרת הבית Ez. 40, 45.
והמזבח לפני הבית Ez. 40, 47.
אל־אלם הבית Ez. 40, 48.
וימד קיר־הבית Ez. 41, 5.
אחוזים בקיר הבית Ez. 41, 6.
מוסב־הבית למעלה
למעלה Ez. 41, 7.
ומדד את־הבית Ez. 41, 13.
ורחב פני הבית Ez. 41, 14.
ועד־הבית הפנימי Ez. 41, 17.
עשוי אל־כל־הבית סביב Ez. 41, 19.
וצלעות הבית והעבים Ez. 41, 26.
מדות הבית הפנימי Ez. 42, 15.
וכבוד יי בא אל־הבית Ez. 43, 4.
מלא כבוד־יי הבית Ez. 43, 5.
את־בית־ישראל את־
הבית Ez. 43, 10.
צורת־הבית ותכונתו Ez. 43, 11.
זאת תורת הבית Ez. 43, 12.
הנה־זאת תורת הבית Ez. 43, 12.
במפקד הבית Ez. 43, 21.
אל־פני הבית Ez. 44, 4.
למבוא הבית Ez. 44, 5.
אל־שערי הבית Ez. 44, 11.
ומשרתים את־הבית Ez. 44, 11.
שמרי משמרת הבית Ez. 44, 14.
ללוים משרתי הבית Ez. 45, 5.
אל־מזוזת הבית Ez. 45, 19.
וכפרתם את־הבית Ez. 45, 20.
שם משרתי הבית Ez. 46, 24.
וישיבני אל־פתח הבית Ez. 47, 1.
מתחת מפתן הבית קדימה Ez. 47, 1.
כי־פני הבית קדים Ez. 47, 1.
מכתף הבית הימנית Ez. 47, 1.
ומקדש הבית בתוכה Ez. 48, 21.
ובא הבית Am. 5, 19.
להוציא עצמים מן־הבית Am. 6, 10.
ואמר לאשר בירכתי הבית Am. 6, 10.
והכה הבית הגדול רסיסים Am. 6, 11
והר הבית לבמות יער Mich. 3, 12.
ובנו הבית וארצה־בו Hag. 1, 8.
והבאתם הבית Hag. 1, 9.
הבית הזה בכבודו Hag. 2, 3.
ומלאתי את־הבית הזה
כבוד Hag. 2, 7.
גדול יהיה כבוד הבית Hag. 2, 9.
ידי זרובבל יסדו הבית Zach. 4, 8.

וְהַבַּיִת *p.*

וחבית אשר ילכדנו Jos. 7, 14.
וחבית מלא האנשים Jud. 16, 27.
וחבית אשר בנה המלך 1 Reg. 6, 2.
וחבית בהבנתו 1 Reg. 6, 7.
וחבית אשר־בנתי
לשמד 1 Reg. 8, 44. 48.
וחבית הזה יהיה עליון 1 Reg. 9, 8.
וחבית אשר בנה 1 Reg. 10, 4.
וחבית לבנות לי׳ להגדיל 1 Chr. 22, 5.
וחבית מלא ענן בית יי 2 Chr. 5, 13.
וחבית אשר־בניתי לשמד 2 Chr. 6, 34
וחבית הזה אשר־היה
עליון 2 Chr. 7, 21.
וחבית אשר בנה 2 Chr. 9, 3.
לשחר את־הארץ וחבית 2 Chr. 34, 8.
וחבית ימלא עשן Jes. 6, 4.
וחבית חקטן בקעים Am. 6, 11.
וחבית הזה חרב Hag. 1, 4.

מֵהַבַּיִת *p.*

אולם השער מחבית Ez. 40, 7. 8.
מדבר אלי מהבית Ez. 43, 6.

בְּבַיִת

בבית אחד יאכל Ex. 12, 46.
ישבת בבית אחד 1 Reg. 3, 17.
כי לא ישבתי בבית 2 Sam. 7, 6.
כי לא ישבתי בבית 1 Chr. 17, 5.
הוי מגיעי בית בבית Jes. 5, 8.
עשרה אנשים בבית אחד Am. 6, 9.

בַּבַּיִת *p.*

אשר אתה בבית Gn. 27, 15.
ואת כל־אשר בבית Gn. 34, 29.
בבית ובשדה Gn. 39, 5.
לא־ידע אתי מה־בבית Gn. 39, 8.
אינו גדול בבית הזה ממני Gn. 39, 9.
מאנשי הבית שם בבית Gn. 39, 11.
נראה לו בבית Lev. 14, 35.
כל־אשר בבית Lev. 14, 36.
ופרח בבית Lev. 14, 43.
פשה הנגע בבית Lev. 14, 44.
בבית טמא הוא Lev. 14, 44.
והשכב בבית Lev. 14, 47.
והאכל בבית Lev. 14, 47.
לא־פשה הנגע בבית Lev. 14, 48.
אשר יהיה אתך בבית Jos. 2, 19.
היא וכל־אשר אתה בבית Jos. 6, 17.
ואת־בניהם כלו בבית 1 Sam. 6, 10.
ולאשה עגל־מרבץ בבית 1 S. 28, 24.
ואלך עמה בבית 1 Reg. 3, 17.
אין־זר אתנו בבית 1 Reg. 3, 18.
שתים־אנחנו בבית 1 Reg. 3, 18.
לא־נשמע בבית בהבנתו 1 Reg. 6, 7.
לפני מזבחך בבית הזה 1 Reg. 8, 31.
והתחננו אליך בבית הזה 1 Reg. 8, 33
מה־יש־לכל בבית 2 Reg. 4, 2.
אין לשפחתך כל בבית 2 Reg. 4, 2.
וישב וילך בבית 2 Reg. 4, 35.
ויפקד בבית 2 Reg. 5, 24.
אשר־בנו בבית 2 Reg. 16, 18.
בבית אשר אמר יי
אל־דוד 2 Reg. 21, 7.
ואל־שלמה בנו בבית
הזה 2 Reg. 21, 7.
הנמצא בבית 2 Reg. 22, 9.
בבית אשר־בנה שלמה 1 Chr. 5, 36.
לפני מזבחך בבית הזה 2 Chr. 6, 22.
והתחננו לפניך בבית
הזה 2 Chr. 6, 24.
כי שמך בבית הזה 2 Chr. 20, 9.
בבית הזה ובירושלם 2 Chr. 33, 7.
בבית אשר בנה שלמה 2 Chr. 35, 3.
את־המלכה עמי בבית Esth. 7, 8.
בבית הזה אשר נקרא־
שמי Jer. 7, 10. 11.
בבית אשר־נקרא שמי Jer. 7, 30.
בבית אשר־נקרא
שמי Jer. 32, 34. 34, 15.
בבית כמות Thr. 1, 20.
מוכנים בבית סביב Ez. 40, 43.

לַבַּיִת *p.*

שה לבית־אבת Ex. 12, 3.
ויעש לבית חלוני שקפים 1 Reg. 6, 4.
כי מגרעות נתן לבית 1 Reg. 6, 6.
לבית הנבנה לשם־יי 1 Chr. 22, 19.
על־הגליהם ופניהם לבית 2 Chr. 3, 13.
מעיר דויד לבית 2 Chr. 8, 11.
הבירה אשר לבית Neh. 2, 8.
עשה המלאכה לבית Neh. 11, 12.
עמדים מימין לבית Ez. 10, 3.
מחוץ לבית סביב Ez. 40, 5.
סביב לבית סביב Ez. 41, 5.
בקיר אשר־לבית
סביב לבית על־כן רחב־
לבית Ez. 41, 6.
וראיתי לבית גבה סביב Ez. 41, 7.
בית צלעות אשר לבית Ez. 41, 8.
לבית סביב סביב Ez. 41, 9.

וְלַבַּיִת *p.*

ולצרעת הבגד ולבית Lev. 14, 55.
חזאת ולבית הזה 1 Reg. 9, 8.
למזבח ילבית 2 Reg. 11, 11.
ולבית אשר־בניתי לשמך 2 Chr. 6, 38
לארץ הזאת ולבית הזה 2 Chr. 7, 21.
למזבח ולבית 2 Chr. 23, 10.
ולחומת העיר ולבית Neh. 2, 8.

מִבַּיִת *p.*

וכפרת אתה מבית ומחוץ Gn. 6, 14.
מבית ומחוץ Ex. 25, 11. 37, 2.
ויקצע מבית סביב Lev. 14, 41.
צפה עץ מבית 1 Reg. 6, 15.
ויבן לו מבית לדבר 1 Reg. 6, 16.
במגרה מבית ומחוץ 1 Reg. 7, 9.
השק על־בשרו מבית 2 Reg. 6, 30.
מבית מלא זבחי־ריב Prv. 17, 1.
שדד מבית מבוא Jes. 23, 1.
והדבר והרעב מבית Ez. 7, 15.

בֵּיתָה *p.* *cum h*

אל־עבר האפד ביתה Ex. 28, 26. 39, 19.
וכל אחריהם ביתה 1 Reg. 7, 25.
וכל אחריהם ביתה 2 Chr. 4, 4.
מושיב יחידים ביתה Ps. 68, 7.
אסיריו לא־פתח ביתה Jes. 14, 18.

וּבֵיתָהּ *cum h finis:*

מן המלוא וביתה 2 Sam. 5, 9.
החצר הפנימית וביתה Ez. 44, 17.

הַבַּיְתָה *p.* *cum h*

את־לוט אליהם הביתה Gn. 19, 10.
ויבא האיש הביתה
ויפתח Gn. 24, 32.
ויבא הביתה לעשות Gn. 39, 11.
הבא את־האנשים חביתה Gn. 43, 16
ויבא יוסף הביתה Gn. 43, 26.
המנחה אשר־בידם
הביתה Gn. 43, 26.
ולא יאסף הביתה Ex. 9, 19.
תאספי אליך הביתה Jos. 2, 18.
מאספ־אותם הביתה Jud. 19, 15.
מאסף אותי הביתה Jud. 19, 18.
מאחריהם הביתה 1 Sam. 6, 7.
וישלח דוד את־תמר
הביתה 2 Sam. 13, 7.
ויבא אל־אבשלום חביתה 2 S. 14, 31.
אל־האשה הביתה 2 Sam. 17, 20.
באה־אתי הביתה וסעדה 1 Rg. 13, 7.
לך אתי הביתה ואכל
לחם 1 Reg. 13, 15.
וירדהו מן־העליה
הביתה 1 Reg. 17, 23.
ויבא אלישע הביתה 2 Reg. 4, 32.
ויקם ויבא הביתה 2 Reg. 9, 6.

מִבֵּיתָהּ *cum h*

את־קירות הבית מביתה 1 Rg. 6, 15.

בֵּית *constr.:*

ותקח האשה בית פרעה Gn. 12, 15.
באנשי בית אברהם Gn. 17, 23.
אל־בית עבדכם ולינו Gn. 19, 2.
היש בית־אביך Gn. 24, 23.
בית אחי אדני Gn. 24, 27.
אם־לא אל־בית־אבי תלך Gn. 24, 38.
אין זה כי אם־בית
אלהים Gn. 28, 17.
ושבתי בשלום אל־
בית אבי Gn. 28, 21.
יהיה בית אלהים Gn. 28, 22.
והוא נכבד מכל בית
אביו Gn. 34, 19.
שבי אלמנה בית־אביך Gn. 38, 11.
ותשב בית אביה Gn. 38, 11.
ויברך יי את־בית המצרי Gn. 39, 5.
ויתנהו אל־בית הסהר Gn. 39, 20.
בעיני שר בית־הסהר Gn. 39, 21.
ויתן שר בית־הסהר Gn. 39, 22.
אין שר בית־הסהר Gn. 39, 23.
במשמר בית שר הטבחים Gn. 40, 3.
אל־בית הסהר Gn. 40, 3.
בית־אדניו לאמר Gn. 40, 7.
בית שר הטבחים Gn. 41, 10.
ואת כל־בית אבי Gn. 41, 51.
כי הובאו בית יוסף Gn. 43, 18.
אשר על־בית יוסף וידברו Gn. 43, 19
וישמע בית פרעה Gn. 45, 2.
נשמע בית פרעה לאמר Gn. 45, 16.
אל־אחיו ואל־בית אביו Gn. 46, 31.
ואת כל־בית אביו Gn. 47, 12.
וידבר יוסף אל־בית פרעה Gn. 50, 4.
וכל בית יוסף ואחיו Gn. 50, 8.
אלה ראשי בית־אבתם Ex. 6, 14.
ויקראו בית־ישראל את־
שמו Ex. 16, 31.
לא־תחמד בית רעך Ex. 20, 17.
תביא בית יי אלהיך Ex. 23, 19. 34, 26.
לעיני כל־בית־ישראל Ex. 40, 38.
ואחיכם כל־בית ישראל Lev. 10, 6.
ושבה אל־בית אביה Lev. 22, 13.
בית־מושב עיר חומה Lev. 25. 29.
על־בית אבתיו Num. 2, 34.
ונשיא בית־אב Num. 3, 24. 30. 35.
ראשי בית אבתם Num. 7, 2.
לראש בית אבותם Num. 17, 18.
כל בית ישראל Num. 20, 29.
נשיא בית־אב לשמעני Num. 25, 14.
ראש אמות בית־אב
במדין Num. 25, 15.
ואם־בית אישה נדרה Num. 30, 11.
בנעריה בית אביה Num. 30, 17.
ואת־בית נמרה ואת־
בית הרן Num. 32, 36.
מול בית פעור Dt. 3, 29. 4, 46.
ולא תתאוה בית רעך Dt. 5, 18.
אל־פתח בית־אביה
וסקלוה Dt. 22, 21.
לזנות בית אביה Dt. 22, 21.
בית יי אלהיך לכל־נדר Dt. 23, 19.
אשר לא־יבנה את־
בית אחיו Dt. 25, 9.
בית חלוץ הנעל Dt. 25, 10.
מול בית פעור Dt. 34, 6.
ויבאו בית־אשה זונה Jos. 2, 1.
עם־בית אבי חסד Jos. 2, 12.
כל־בית אביך תאספי אליך Jos. 2, 18
באו בית־האשה הזונה Jos. 6, 22.
נתנו אוצר בית־יי Jos. 6, 24.
ואת־בית אביה ואת־כל Jos. 6, 25.
אשר עם־בית און Jos. 7, 2.
דרך בית השמת Jos. 12, 3.
בית הרם ובית נמרה Jos. 13, 27.
ועלה הגבול בית חגלה Jos. 15, 6.
וירד בית־שמש Jos. 15, 10.
ויאמר יהושע אל־בית
יוסף Jos. 17, 17.
מזרח השמש בית דגן Jos. 19, 27.
צפונה בית העמק Jos. 19, 27.
אשר־דבר יי אל־בית
ישראל Jos. 21, 43.
ראש בית־אבותם Jos. 22, 14.
ויתירו בית־יוסף
בבית־אל Jud. 1, 23.
ותכבד יד בית־יוסף Jud. 1, 35.
ובין בית חבר הקיני Jud. 4, 17.
כאשר ירא את־בית אביו Jud. 6, 27.
עם־בית ירובעל גדעון Jud. 8, 35.
משפחת בית־אבי אמו Jud. 9, 1.
ויבא בית־אביו עפרתה Jud. 9, 5.
וכל־בית מלוא Jud. 9, 6.
קמתם על־בית אבי היום Jud. 9, 18.
ואת־בית מלוא Jud. 9, 20.
ויבאו בית אלהיהם Jud. 9, 27.
ואת־בית אביך באש Jud. 14, 15.
ויעל בית אביהו Jud. 14, 19.
וישרפו אותה ואת־בית
אביה Jud. 15, 6.
וירדו אחיו וכל־בית
אביהו Jud. 16, 31.
והאיש מיכה לו בית
אלהים Jud. 17, 5.
עד־בית מיכה לעשות
דרכו Jud. 17, 8.
עד־בית מיכה וילינו שם Jud. 18, 2.

המה עם־בית מיכה Jud. 18, 3.
ויבאו עד־בית מיכה Jud. 18, 13.
אל־בית־הנער הלוי בית
מיכה Jud. 18, 15.
ואלה באו בית מיכה Jud. 18, 18.
אשר עם־בית מיכה Jud. 18, 22.
כל־ימי היות בית־
האלהים Jud. 18, 31.
מאתו אל־בית אביה Jud. 19, 2.
אל־בית לחם יהודה Jud. 19, 2.
ותבואהו בית אביה Jud. 19, 3.
ואת־בית יי אני הלך Jud. 19, 18.
ותפל פתח בית־האיש Jud. 19, 26.
אשה בית אישה Ruth 1, 9.
שתיהם את־בית ישראל Ruth 4, 11.
מדי עלתה בבית יי 1 Sam. 1, 7.
ותבאהו בית־יי שלו 1 Sam. 1, 24.
אל־בית אביך בהיותם 1 Sam. 2, 27.
ואת־זרע בית אביך 1 Sam. 2, 31.
עון בית־עלי בזבח
ובמנחה 1 Sam. 3, 14.
ויפתח את־דלתות
בית־יי 1 Sam. 3, 15.
ויבאו אתו בית־דגון 1 Sam. 5, 2.
וכל־הבאים בית־דגון 1 Sam. 5, 5.
אל־שדה יהושע בית־
השמשי 1 Sam. 6, 14.
ואנשי בית־שמש העלו 1 Sam. 6, 15.
בשדה יהושע בית־
השמשי 1 Sam. 6, 18.
ויך באנשי בית־שמש 1 Sam. 6, 19.
ויאמרו אנשי בית־שמש 1 Sam. 6, 20
ויבאו אתו אל־בית אבינדב 1 S. 7, 1.
ויהיו כל־בית ישראל 1 Sam. 7, 2.
ויאמר שמואל אל־כל־בית
ישראל 1 Sam. 7, 3.
אי זה בית הראה 1 Sam. 9, 18.
הלוא לך ולכל בית אביך 1 Sam. 9, 20.
ואת בית אביו יעשה
חפשי 1 Sam. 17, 25.
בן־עבדך ישי בית
הלחמי 1 Sam. 17, 58.
ולא נתנו לשוב בית
אביו 1 Sam. 18, 2.
אל־בית דוד לשמרו 1 Sam. 19, 11.
ויכרת יהונתן עם־בית
דוד 1 Sam. 20, 16.
וישמע אחיו וכל־בית
אביו 1 Sam. 22, 1.
ואת כל־בית אביו
הכהנים 1 Sam. 22, 11.
בעבדי דבר בכל־בית
אבי 1 Sam. 22, 15.
אתה וכל־בית אביך 1 Sam. 22, 16.
בכל־נפש בית אביך 1 Sam. 22, 22.
לבשר בית עשביהם 1 Sam. 31, 9.
וישימו את־כליו בית
עשתרות 1 Sam. 31, 10.
ועל־בית ישראל 2 Sam. 1, 12.
למלך על־בית יהודה 2 Sam. 2, 4.
וגם אתי משחו בית־
יהודה 2 Sam. 2, 7.
אך בית יהודה היו
אחרי דוד 2 Sam. 2, 10.
מלך בחברון על־בית
יהודה 2 Sam. 2, 11.
בין בית שאול ובין
בית דוד 2 Sam. 3, 1. 6.
עם־בית שאול אביך 2 Sam. 3, 8.
ובעיני כל־בית בניימן 2 Sam. 3, 19.
ואל כל־בית אביו 2 Sam. 3, 29.
כחם היום אל־בית
איש בשת 2 Sam. 4, 5.
ודוד וכל־בית ישראל 2 Sam. 6, 5. 15.
בית עבד אדם הגתי 2 Sam. 6, 10.
בית עבד אדם 2 Sam. 6, 11.
למה לא־בניתם לי בית
ארזים 2 Sam. 7, 7.

ותדבר גם אל־בית־
עבדך 2 Sam. 7, 19.
וברך את־בית עבדך 2 Sam. 7, 29.
יברך בית־עבדך לעולם 2 Sam. 7, 29.
הנה־הוא בית מכיר בן־
עמיאל 2 Sam. 9, 4.
וכל מושב בית־ציבא 2 Sam. 9, 12.
ויתהלך על־גג בית־
המלך 2 Sam. 11, 2.
פתח בית המלך 2 Sam. 11, 9.
ואתנה לך את־בית
אדניך 2 Sam. 12, 8.
ואתנה לך את־בית
ישראל 2 Sam. 12, 8.
ויבא בית־יי וישתחו 2 Sam. 12, 20.
לכי נא בית אמנון אחיך 2 Sam. 13, 7.
ותלך תמר בית אמנון
אחיה 2 Sam. 13, 8.
ושממה בית אבשלום
אחיה 2 Sam. 13, 20.
העון ועל־בית אבי 2 Sam. 14, 9.
ויעמדו בית המרחק 2 Sam. 15, 17.
היום ישיבו לי בית ישראל 2 S. 16, 3.
ממשפחת בית־שאול 2 Sam. 16, 5.
כל־דמי בית־שאול 2 Sam. 16, 8.
ויבאו אל־בית איש
בבחרים 2 Sam. 17, 18.
וציבא נער בית שאול 2 Sam. 19, 18.
לעביר את־בית המלך 2 Sam. 19, 19.
היום ראשון לכל־בית
יוסף 2 Sam. 19, 21.
כי לא היה כל־בית אבי 2 Sam. 19, 29.
ויתנם בית־משמרת 2 Sam. 20, 3.
אל־שאול ואל־בית
הדמים 2 Sam. 21, 1.
ארגים בית הלחמי 2 Sam. 21, 19.
אשר דבר על־בית עלי 1 Reg. 2, 27.
מעלי ומעל בית אבי 1 Reg. 2, 31.
את־ביתו ואת־בית יי 1 Reg. 3, 1.
וכל־בית שאן 1 Reg. 4, 12.
יסד בית יי בירח זו 1 Reg. 6, 37.
ויבן את־בית יער הלבנון 1 Reg. 7, 2.
ולחצר בית־יי הפנימית 1 Reg. 7, 12.
למלך שלמה בית יי 1 Reg. 7, 40. 45.
הכלים אשר בית יי 1 Reg. 7, 48.
המלך שלמה בית יי 1 Reg. 7, 51.
נתן באצרות בית יי 1 Reg. 7, 51.
כבוד־יי את־בית יי 1 Reg. 8, 11.
והענן מלא את־בית יי 1 Reg. 8, 10.
בנה בניתי בית זבל לך 1 Reg. 8, 13.
ויחנכו את־בית יי 1 Reg. 8, 63.
אשר לפני בית־יי 1 Reg. 8, 64.
לבנות את־בית יי 1 Reg. 9, 1.
ואת־בית המלך 1 Reg. 9, 1.
את־בית יי ואת־בית
המלך 1 Reg. 9, 10.
לבנות את־בית יי ואת־
ביתו 1 Reg. 9, 15.
ועלתו אשר יעלה בית יי 1 Reg. 10, 5.
בית יער הלבנון 1 Reg. 10, 17. 21.
בתוך בית פרעה 1 Reg. 11, 20.
ויהי גבת בית פרעה 1 Reg. 11, 20.
לכל־סבל בית יוסף 1 Reg. 11, 28.
לא היה אחרי בית־דוד 1 Reg. 12, 20.
ויקהל את־כל־בית
יהודה 1 Reg. 12, 21.
להלחם עם־בית ישראל 1 Reg. 12, 21.
ואת־כל־בית יהודה
ובנימין 1 Reg. 12, 23.
ויעש את־בית במות 1 Reg. 12, 31.
לחטאת בית ירבעם 1 Reg. 13, 34.
ותבא בית אחיה ואחיהו 1 Reg. 14, 4
הנני מביא רעה אל־בית
ירבעם 1 Reg. 14, 10.
ובערת אחרי בית־
ירבעם 1 Reg. 14, 10.
אשר יכרית את־בית
ירבעם 1 Reg. 14, 14.

את־אצרות בית־יי 1 Reg. 14, 26.
ואת־אוצרות בית המלך 1 Rg. 14, 26.
השמרים פתח בית
המלך 1 Reg. 14, 27.
ויהי מדי־בא המלך
בית יי 1 Reg. 14, 28.
וקדשו בית יי 1 Reg. 15, 15.
בארצרות בית־יי 1 Reg. 15, 18.
ארצרות בית מלך 1 Reg. 15, 18.
הכה את־כל־בית
ירבעם 1 Reg. 15, 29.
שכור בית ארצא 1 Reg. 16, 9.
הכה את־כל־בית בעשא 1 Reg. 16, 11
זמרי את כל־בית בעשא 1 Reg. 16, 12.
אל־ארמון בית־המלך 1 Reg. 16, 18.
וישרף עליו את־בית־
מלך 1 Reg. 16, 18.
לבעל בית הבעל 1 Reg. 16, 32.
בית האלי את־יריחה 1 Reg. 16, 34.
כי־מלכי בית ישראל 1 Reg. 20, 31.
שימו את־זה בית הכלא 1 Reg. 22, 27.
בברא אדני בית־רמון 2 Reg. 5, 18.
והשתחויתי בית רמון 2 Reg. 5, 18.
בהשתחויתי בית רמן 2 Reg. 5, 18.
ונבאה וגגידה בית המלך 2 Reg. 7, 9.
ויגגידו בית המלך פנימה 2 Reg. 7, 11.
כאשר עשו בית אחאב 2 Reg. 8, 18.
וילך בדרך בית אחאב 2 Reg. 8, 27.
כי חתן בית־אחאב הוא 2 Reg. 8, 27.
והכיתה את־בית אחאב
אדניך 2 Reg. 9, 7.
ואבד כל־בית אחאב 2 Reg. 9, 8.
ונתתי את־בית אחאב 2 Reg. 9, 9.
וינס דרך בית הגן 2 Reg. 9, 27.
והלחמו על־בית אדניכם 2 Reg. 10, 3
אשר־דבר יי על־בית
אחאב 2 Reg. 10, 10.
הוא בית־עקד הרעים
בדרך 2 Reg. 10, 12.
וישחטום אל־בור בית־
עקד 2 Reg. 10, 14.
ויבאו בית הבעל 2 Reg. 10, 21.
וימלא בית־הבעל פה
לפה 2 Reg. 10, 21.
ויהונדב בן־רכב בית
הבעל 2 Reg. 10, 23.
וילכו עד־עיר בית־
הבעל 2 Reg. 10, 25.
את־מצבות בית־הבעל 2 Reg. 10, 26.
ויתצו את בית הבעל 2 Reg. 10, 27.
ויהי אתה בית יי
מתחבא 2 Reg. 11, 3.
ויבא אתם אליו בית יי 2 Reg. 11, 4.
ושמרי משמרת בית
המלך 2 Reg. 11, 5.
את־משמרת בית־יי 2 Reg. 11, 7.
ותבא אל־העם בית יי 2 Reg. 11, 13.
אל־תומת בית יי 2 Reg. 11, 15.
מבוא הסוסים בית
המלך 2 Reg. 11, 16.
בית־הבעל ויתצהו 2 Reg. 11, 18.
פקדת על־בית יי 2 Reg. 11, 18.
בחרב בית מלך 2 Reg. 11, 20.
אשר יובא בית־יי 2 Reg. 12, 5.
להביא בית יי 2 Reg. 12, 5.
בבוא־איש בית יי 2 Reg. 12, 10.
את־כל־הכסף המובא
בית־יי 2 Reg. 12, 10.
את־הכסף הנמצא
בית־יי 2 Reg. 12, 11.
הפקדים בית יי 2 Reg. 12, 12.
העשים בית יי 2 Reg. 12, 12.
לחזק את־בדק בית־יי 2 Reg. 12, 13.
אך לא יעשה בית יי 2 Reg. 12, 14.
מן־הכסף המובא
בית־יי 2 Reg. 12, 14.
וחזקו בו את־בית יי 2 Reg. 12, 15.
וכסף חטאות לא יובא

בית יי 2 Reg. 12, 17.
באצרות בית־יי 2 Reg. 12, 19.
ויכו את־יואש בית מלא 2 Reg. 12, 21.
מחטאת בית־יי רבעם 2 Reg. 13, 6.
הנמצאים בית־יי 2 Reg. 14, 14.
ובאוצרות בית המלך 2 Reg. 14, 14.
בארמון בית מלך 2 Reg. 15, 25.
את־שער בית־יי
העליון 2 Reg. 15, 35.
הנמצא בית יי 2 Reg. 16, 8.
ובאצרות בית המלך 2 Reg. 16, 8.
18, 15.
מבין המזבח ומבין
בית יי 2 Reg. 16, 14.
הסב בית יי מפני מלך
אשור 2 Reg. 16, 18.
ויאסרהו בית כלא 2 Reg. 17, 4.
קרע ישראל מעל בית־
דוד 2 Reg. 17, 21.
ויבא בית יי 2 Reg. 19, 1.
ויקראם ויעל בית יי 2 Reg. 19, 14.
בית נסרך אלהיו 2 Reg. 19, 37.
ביום השלישי תעלה
בית יי 2 Reg. 20, 5.
ועליתי ביום השלישי
בית יי 2 Reg. 20, 8.
ויראם את־כל־בית
נכתה 2 Reg. 20, 13.
ואת כל בית כליו 2 Reg. 20, 13.
בשתי חצרות בית־יי 2 Rg. 21, 5. 23, 12
ואת־משקלת בית אחאב 2 Rg. 21, 13.
משלם הספר בית יי 2 Reg. 22, 3.
המובא בית יי 2 Reg. 22, 4.
המפקדים בית יי 2 Reg. 22, 9.
ויעל המלך בית־יי 2 Reg. 23, 2.
לשמש מבא בית־יי 2 Reg. 23, 11.
מצא חלקיהו הכהן
בית יי 2 Reg. 23, 24.
אוצרות בית יי 2 Reg. 24, 13.
ואוצרות בית המלך 2 Reg. 24, 13.
וישרף את־בית יי 2 Reg. 25, 9.
ואת־בית המלך 2 Reg. 25, 9.
כל־בית גדול 2 Reg. 25, 9.
אשר בית־יי 2 Reg. 25, 13.
מחמת אבי בית־רכב 1 Chr. 2, 55.
ואלה ראשי בית־אבותם 1 Chr. 5, 24.
בית יי ממנוח הארון 1 Chr. 6, 16.
את־בית יי בירושלם 1 Chr. 6, 17.
עבודת משכן בית 1 Chr. 6, 33.
חמשה ראשי בית אבות 1 Chr. 7, 7.
ראשי בית אבותם 1 Chr. 7, 9.
ראשי בית־האבות
ברורים 1 Chr. 7, 40.
נגיד בית האלהים 1 Chr. 9, 11.
עבודת בית־האלהים 1 Chr. 9, 13.
ועל־האוצרות בית
האלהים 1 Chr. 9, 26.
וסביבות בית־האלהים
ולינו 1 Chr. 9, 27.
וישימו את־כליו בית
אלהיהם 1 Chr. 10, 10.
ואת־גלגלתו תקעו בית
דגון 1 Chr. 10, 10.
שמרים משמרת בית
שאול 1 Chr. 12, 29.
אל־בית־עבד אדם הגתי 1 Chr. 13, 13
ויברך יי את־בית עבד 1 Chr. 13, 14.
מן־בית עבד אדם
בשמחה 1 Chr. 15, 25.
לא־בניתם לי בית ארזים 1 Chr. 17, 6.
ותדבר על־בית־עבדך 1 Chr. 17, 17.
הואלת לברך את־בית
עבדך 1 Chr. 17, 27.
זה הוא בית יי האלהים 1 Chr. 22, 1.
לבנות בית האלהים 1 Chr. 22, 2.
ובנית בית יי אלהיך 1 Chr. 22, 11.
לנצח על־מלאכת בית־יי 1 Chr. 23, 4.
לעבדת בית יי 1 Chr. 23, 24.

לעבודת בית יי 1 Chr. 23, 28
עבדת בית האלהים 1 Chr. 23, 28.
לעבדת בית יי 1 Chr. 23, 32.
בית־אב אחד אחז
לאלעזר 1 Chr. 24, 6.
בשיר בית יי 1 Chr. 25, 6.
לעבדת בית האלהים 1 Chr. 25, 6.
ולבניו בית האספים 1 Chr. 26, 15.
על־אוצרות בית
האלהים 1 Chr. 26, 20.
על־אצרות בית יי 1 Chr. 26, 22.
לבנות בית מנוחה 1 Chr. 28, 2.
מכל בית־אבי 1 Chr. 28, 4.
ובבית יהודה בית אבי 1 Chr. 28, 4.
לחצרות בית־יי 1 Chr. 28, 12.
לאצרות בית האלהים 1 Chr. 28, 12.
עבדת בית־יי 1 Chr. 28, 13.
ולכל־כלי עבדת בית־יי 1 Chr. 28, 13.
כל־מלאכת עבודת
בית־יי 1 Chr. 28, 20.
לכל־עבודת בית
האלהים 1 Chr. 28, 21.
ויתנו לעבודת בית־
האלהים 1 Chr. 29, 7.
נתנו לאוצר בית־יי 1 Chr. 29, 8.
לבנות את־בית־יי 2 Chr. 3, 1.
לבנות את־בית האלהים 2 Chr. 3, 3.
ויעש את־בית־קדש
הקדשים 2 Chr. 3, 8.
הכלים אשר בית האלהים 2 Chr. 4, 19.
נתן באצרות בית האלהים 2 Chr. 5, 1.
מלא ענן בית יי 2 Chr. 5, 13.
כבוד־יי את־בית
האלהים 2 Chr. 5, 14.
ואני בניתי בית־זבל לך 2 Chr. 6, 2.
לבוא אל־בית יי 2 Chr. 7, 2.
כי־מלא כבוד־יי את־
בית יי 2 Chr. 7, 2.
ויחנכו את־בית האלהים 2 Chr. 7, 5.
אשר לפני בית־יי 2 Chr. 7, 7.
ויכל שלמה את־בית יי 2 Chr. 7, 11.
ואת בית־המלך 2 Chr. 7, 11.
אשר בנה שלמה את־
בית יי 2 Chr. 8, 1.
מוסד בית־יי 2 Chr. 8, 16.
ועד־כלתו שלם בית יי 2 Chr. 8, 16.
ועליתו אשר יעלה בית יי 2 Chr. 9, 4.
וכל כלי בית־יער הלבנון 2 Chr. 9, 20.
ויקהל את־בית יהודה 2 Chr. 11, 1.
את־אצרות בית־יי 2 Chr. 12, 9.
ואת־אצרות בית המלך 2 Chr. 12, 9.
השמרים פתח בית
המלך 2 Chr. 12, 10.
ויהי מדי־בוא המלך
בית יי 2 Chr. 12, 11.
וקדשיו בית האלהים 2 Chr. 15, 18.
מאצרות בית יי 2 Chr. 16, 2.
ויתנהו בית המהפכת 2 Chr. 16, 10.
שימו זה בית הכלא 2 Chr. 18, 26.
ובחצצרות אל־בית יי 2 Chr. 20, 28.
כאשר עשו בית אחאב 2 Chr. 21, 6.
להשחית את־בית דויד 2 Chr. 21, 7.
כהזנות בית אחאב 2 Chr. 21, 13.
וגם את־אחיך בית־
אביך 2 Chr. 21, 13.
בדרכי בית אחאב 2 Chr. 22, 3.
להכרית את־בית אחאב 2 Chr. 22, 7.
בהשפט יהוא עם־בית
אחאב 2 Chr. 22, 8.
בחצרות בית יי 2 Chr. 23, 5.
ואל־יבוא בית־יי 2 Chr. 23, 6.
אשר בית האלהים 2 Chr. 23, 9.
ותבוא אל־העם בית יי 2 Chr. 23, 12.
לא תמיתוה בית יי 2 Chr. 23, 14.
שער־הסוסים בית
המלך 2 Chr. 23, 15.
ויבאו כל־העם בית־
הבעל 2 Chr. 23, 17.
פקדת בית יי 2 Chr. 23, 18.
על־בית יי להעלות 2 Chr. 23, 18.
על־שערי בית יי 2 Chr. 23, 19.
שער העליון בית המלך 2 Chr. 23, 20.
לחדש את־בית יי 2 Chr. 24, 4.
לחזק את־בית אלהיכם 2 Chr. 24, 5.
פרצו את־בית האלהים 2 Chr. 24, 7.
וגם כל־קדשי בית־יי 2 Chr. 24, 7.
בשער בית־יי חוצה 2 Chr. 24, 8.
עבודת בית־יי 2 Chr. 24, 12.
לחדש בית יי 2 Chr. 24, 12.
לחזק את־בית יי 2 Chr. 24, 12.
ויעמידו את־בית
האלהים 2 Chr. 24, 13.
ויעזבו את־בית יי 2 Chr. 24, 18.
בחצר בית יי 2 Chr. 24, 21.
ויסוד בית האלהים 2 Chr. 24, 27.
ועד־בית חורון 2 Chr. 25, 13.
ואת־אצרות בית המלך 2 Chr. 25, 24.
וישב בית החפשות 2 Chr. 26, 21.
ויותם בנו על־בית
המלך 2 Chr. 26, 21.
את־שער בית־יי העליון 2 Chr. 27, 3.
כי־חלק אחז את־בית יי 2 Chr. 28, 21.
ואת־בית המלך 2 Chr. 28, 21.
את־כלי בית־האלהים 2 Chr. 28, 24.
ויקצץ את־כלי בית־
האלהים 2 Chr. 28, 24.
ויסגר את־דלתות בית־יי 2 Chr. 28, 24.
פתח את־דלתות בית־יי 2 Chr. 29, 3.
וקדשו את־בית יי 2 Chr. 29, 5.
לטהר בית יי 2 Chr. 29, 15.
לפנימה בית־יי 2 Chr. 29, 16.
לחצר בית יי 2 Chr. 29, 16.
ויקדשו את־בית־יי 2 Chr. 29, 17.
טהרנו את־כל־בית יי 2 Chr. 29, 18.
ויעל בית יי 2 Chr. 29, 20.
ויעמד את־הלוים
בית יי 2 Chr. 29, 25.
ותכון עבודת בית־יי 2 Chr. 29, 35.
ויביאו עלות בית יי 2 Chr. 30, 15.
ועזריהו נגיד בית־
האלהים 2 Chr. 31, 13.
בעבודת בית־האלהים 2 Chr. 31, 21.
ויבא בית אלהיו 2 Chr. 32, 21.
בשתי חצרות בית־יי 2 Chr. 33, 5.
בהר בית־יי 2 Chr. 33, 15.
את־בית יי אלהיו 2 Chr. 34, 8.
הכסף המובא בית־
אלהים 2 Chr. 34, 9.
את־הכסף המובא
בית יי 2 Chr. 34, 14.
ויעל המלך בית־יי 2 Chr. 34, 30.
ספר הברית הנמצא
בית יי 2 Chr. 34, 30.
ויחזקם לעבודת בית יי 2 Chr. 35, 2.
לפלגות בית האבות 2 Chr. 35, 5.
וחלקת בית־אב ללוים 2 Chr. 35, 5.
נגידי בית האלהים 2 Chr. 35, 8.
כי אל־בית מלחמתי 2 Chr. 35, 21.
ומכלי בית יי הביא 2 Chr. 36, 7.
עם־כלי חמדת בית־יי 2 Chr. 36, 10.
ויטמאו את־בית יי 2 Chr. 36, 14.
וכל כלי בית האלהים 2 Chr. 36, 18.
ואצרות בית יי 2 Chr. 36, 18.
וישרפו את־בית
האלהים 2 Chr. 36, 19.
ויבן את־בית יי Esr. 1, 3.
לבנות את־בית יי Esr. 1, 5.
את־כלי בית־יי Esr. 1, 7.
בני בית לחם Esr. 2, 21.
אנשי בית־אל Esr. 2, 28.
ולא יכלו להגיד בית־
אבתם Esr. 2, 59.
לבאם אל־בית האלהים Esr. 3, 8.
לנצח על־מלאכת בית־יי Esr. 3, 8.
על הוסד בית־יי Esr. 3, 11.
במלאכת בית־האלהים Esr. 6, 22.
לפאר את־בית יי Esr. 7, 27.
תרומת בית־אלהינו Esr. 8, 25.
הלשכות בית יי Esr. 8, 29.
ואת־בית האלהים Esr. 8, 36.
לרומם את־בית אלהינו Esr. 9, 9.
לפני בית האלהים Esr. 10, 1.
מלפני בית האלהים Esr. 10, 6.
ברחוב בית האלהים Esr. 10, 9.
בית־קברות אבתי Neh. 2, 3.
שר פלך בית־הכרם Neh. 3, 14.
שר חצי פלך בית־צור Neh. 3, 16.
ועד בית הגברים Neh. 3, 16.
עד־פתח בית אלישיב Neh. 3, 20.
מפתח בית אלישיב Neh. 3, 21.
ועד־תכלית בית אלישיב Neh. 3, 21.
עד־בית הנתינים Neh. 3, 31.
אחרי כל־בית יהודה Neh. 4, 10.
ואני באתי בית שמעיה Neh. 6, 10.
נועד אל־בית האלהים Neh. 6, 10.
אנשי בית־לחם Neh. 7, 26.
אנשי בית־עזמות Neh. 7, 28.
אנשי בית־אל Neh. 7, 32.
ולא יכלו להגיד בית־
אבתם Neh. 7, 61.
ובחצרות בית האלהים Neh. 8, 16.
לעבדת בית אלהינו Neh. 10, 33.
וכל מלאכת בית־אלהינו Neh. 10, 34.
אל־לשכות בית־אלהינו Neh. 10, 38.
ולא נעזב את־בית
אלהינו Neh. 10, 40.
נגד בית האלהים Neh. 11, 11.
לנגד מלאכת בית־
האלהים Neh. 11, 22.
בלשכת בית־אלהינו Neh. 13, 4.
בחצרי בית האלהים Neh. 13, 7.
כל־כלי בית־טוביה
החוץ Neh. 13, 8.
כלי בית האלהים Neh. 13, 9.
מדוע נעזב בית־האלהים Neh. 13, 11.
בית המלכות Esth. 1, 9.
אל־בית הנשים Esth. 2, 3.
אל־בית המלך Esth. 2, 8.
לטוב בית הנשים Esth. 2, 9.
חצר בית־הנשים Esth. 2, 11.
מבית הנשים עד־בית
המלך Esth. 2, 13.
אל־בית הנשים שני Esth. 2, 14.
אל־בית מלכותו Esth. 2, 16.
להמלט בית־המלך Esth. 4, 13.
נכח בית המלך Esth. 5, 1.
בחצר בית המלך הפנימית Esth. 5, 1.
לחצר בית־המלך Esth. 6, 4.
אל־בית משתה היין Esth. 7, 8.
את־בית המן Esth. 8, 1.
על־בית המן Esth. 8, 2.
בית־המן נתתי לאסתר Esth. 8, 7.
בית איש יומו Job. 1, 4.
בית אבנים יחזה Job. 8, 17.
איה בית־נדיב Job. 21, 28.
אדדם עד־בית אלהים Ps. 42, 5.
בא דוד אל־בית אחימלך Ps. 52, 2.
בית יעקב מעם לעז Ps. 114, 1.
בית אהרן בטחו ביי Ps. 115, 10.
יברך את־בית ישראל Ps. 115, 12.
יברך את־בית אהרן Ps. 115, 12.
בחצרות בית יי Ps. 116, 19.
יאמרו־נא בית־אהרן Ps. 118, 3.
בית יי נלך Ps. 122, 1.
למען בית־יי אלהינו Ps. 122, 9.
בחצרות בית אלהינו Ps. 135, 2.
בית ישראל ברכו את־יי Ps. 135, 19.
בית אהרן ברכו את־יי Ps. 135, 19.
בית הלוי ברכו את יי Ps. 135, 20.
בית נתיבות נצבה Prv. 8, 2.
בית רשעים ישמד Prv. 14, 11.
בית צדיק חסן רב Prv. 15, 6.
בית גאים יסח יי Prv. 15, 25.
אל־בית האלהים Eccl. 4, 17.
טוב ללכת אל־בית־אבל Eccl. 7, 2.
מלכת אל־בית משתה Eccl. 7, 2.
אל־בית עלמו Eccl. 12, 5.
הביאני אל־בית היין Cant. 2, 4.
שהביאתיו אל־בית אמי Cant. 3, 4.
אל־בית אמי תלמדני Cant. 8, 2.
נכון יהיה הר בית־יי Jes. 2, 2.
אל־בית אלהי יעקב Jes. 2, 3.
בית יעקב לכו Jes. 2, 5.
כי נטשת עמך בית יעקב Jes. 2, 6.
בית אביו שמלה לכה Jes. 3, 6.
יי צבאות בית ישראל Jes. 5, 7.
שמעו־נא בית דוד Jes. 7, 13.
ועל־בית אביך Jes. 7, 17.
ופלטת בית־יעקב Jes. 10, 20.
ונספחו על־בית יעקב Jes. 14, 1.
והתנחלום בית־ישראל Jes. 14, 2.
אל־נשק בית היער Jes. 22, 8.
קלון בית אדניך Jes. 22, 18.
ונתתי מפתח בית־
דוד Jes. 22, 22.
כל כבוד בית־אביו Jes. 22, 24.
אל־בית יעקב Jes. 29, 22.
וקם על־בית מרעים Jes. 31, 2.
ויבא בית יי Jes. 37, 1.
ויעל בית יי Jes. 37, 14.
בית ונסרך אלהיו Jes. 37, 38.
על־בית יי Jes. 38, 20.
כי אעלה בית יי Jes. 38, 22.
את־בית נכתה Jes. 39, 2.
ואת כל־בית כליו Jes. 39, 2.
שמעו אלי בית יעקב Jes. 46, 3.
וכל־שארית בית ישראל Jes. 46, 3.
שמעו־זאת בית־יעקב Jes. 48, 1.
כי ביתי בית־תפלה Jes. 56, 7.
בית קדשנו ותפארתנו Jes. 64, 10.
בכלי טהור בית יי Jes. 66, 20.
דבר־יי בית יעקב Jer. 2, 4.
וכל־משפחות בית ישראל Jer. 2, 4.
כן הבישו בית ישראל Jer. 2, 26.
ילכו בית־יהודה על־בית
ישראל Jer. 3, 18.
כן בגדתם בי בית ישראל Jer. 3, 20.
בגדו בי בית ישראל Jer. 5, 11.
גוי ממרחק בית ישראל Jer. 5, 15.
ועל־בית הכרם Jer. 6, 1.
עמד בשער בית יי Jer. 7, 2.
וכל־בית ישראל ערלי־לב Jer. 9, 25.
עליכם בית ישראל Jer. 10, 1.
חפרו בית־ישראל Jer. 11, 10.
רעת בית־ישראל Jer. 11, 17.
ואת־בית יהודה אתרש Jer. 12, 14.
את־כל־בית ישראל Jer. 13, 11.
ואת־כל־בית יהודה Jer. 13, 11.
בית מרזח Jer. 16, 5.
ומבאי תודה בית יי Jer. 17, 26.
וירדת בית היוצר Jer. 18, 2.
לעשות לכם בית ישראל Jer. 18, 6.
כן־אתם בידי בית ישראל Jer. 18, 6.
ויעמד בחצר בית־יי Jer. 19, 14.
בית דוד כה אמר יי Jer. 21, 12.
רד בית־מלך יהודה Jer. 22, 1.
על־בית מלך יהודה Jer. 22, 6.
אבנה־לי בית מדות Jer. 22, 14.
זרע בית ישראל Jer. 23, 8.
עמד בחצר בית־יי Jer. 26, 2.
הבאים להשתחות בית־יי Jer. 26, 2.
מבית־המלך בית יי Jer. 26, 10.
חנה כלי בית־יי Jer. 27, 16.
בית יי ובית מלך־יהודה Jer. 27, 21.
את־כל־כלי בית יי Jer. 28, 3.
להשיב כלי בית־יי Jer. 28, 6.
פקדים בית יי Jer. 29, 26.
וכרתי את־בית ישראל Jer. 31, 31.
ואת־בית יהודה Jer. 31, 31.
אשר אכרת את־בית
ישראל Jer. 31, 33.
בית־מלך יהודה Jer. 32, 2.

מבאים תודה בית יי׳ Jer. 33, 11.
אל־בית ישראל Jer. 33, 14
ועל־בית יהודה Jer. 33, 14.
על־כסא בית־ישראל Jer. 33, 17.
אל־בית הרכבים Jer. 35, 2.
והבאתם בית יי׳ Jer. 35, 2.
ואת כל־בית הרכבים Jer. 35, 3.
ואבא אתם בית יי׳ Jer. 35, 4.
בני בית־הרכבים Jer. 35, 5.
אולי ישמעו בית יהודה Jer. 36, 3.
לא אוכל לבוא בית יי׳ Jer. 36, 5.
בית יי׳ ביום צום Jer. 36, 6.
דברי יי׳ בית יי׳ Jer. 36, 8.
בית יי׳ בלשכת גמריהו Jer. 36, 10.
פתח שער בית־יי׳ Jer. 36, 10.
וירד בית־המלך Jer. 36, 12.
ישב בית החרף Jer. 36, 22.
בית הכלא Jer. 37, 4.
בית האסור בית יהונתן Jer. 37, 15.
אל־בית הבור ואל־
החניות Jer. 37, 16.
אל־בית הכלא Jer. 37, 18.
בית יהונתן הספר Jer. 37, 20.
ויבא בית־המלך Jer. 38, 11.
לבלתי השיבני בית
יהונתן Jer. 38, 26.
ואת־בית המלך ואת־
בית העם Jer. 39, 8.
להביא בית יי׳ Jer. 41, 5.
בפתח בית־פרעה Jer. 43, 9.
מצבות בית שמש Jer. 43, 13.
כאשר־בשו בית ישראל Jer. 48, 13.
ועל־בית דבלתים Jer. 48, 22.
ועל־בית גמול ועל־בית
מעון Jer. 48, 23.
על־מקדשי בית יי׳ Jer. 51, 51.
את־בית־יי׳ ואת־בית
המלך Jer. 52, 13.
ואת־כל־בית הגדול Jer. 52, 13.
בית־לה סביב Ez. 1, 27.
כי בית מרי המה Ez. 2, 5. 6. 3, 9. 26. 27.
דבר אל־בית ישראל Ez. 3, 1.
אל־בית ישראל Ez. 3, 4. 5.
בית ישראל חזקי־מצח Ez. 3, 7.
עון בית־ישראל Ez. 4, 4. 5.
ונשאת את־עון בית־יהודה Ez. 4, 6.
אל־כל־בית ישראל Ez. 5, 4.
תועבות רעות בית ישראל Ez. 6, 11.
אשר בית־ישראל עשים Ez. 8, 6.
וכל־גלולי בית ישראל Ez. 8, 10.
מזקני בית־ישראל Ez. 8, 11.
אשר זקני בית־ישראל Ez. 8, 12.
שער־בית יי׳ Ez. 8, 14. 11, 1.
ויבא אתי אל־חצר בית־יי׳ Ez. 8, 16.
עון בית־ישראל ויהודה Ez. 9, 9.
פתח שער בית־יי׳ Ez. 10, 19.
כן אמרתם בית ישראל Ez. 11, 5.
וכל־בית ישראל כלה Ez. 11, 15.
בתוך בית־המרי אתה ישב Ez. 12, 2.
כי בית מרי הם Ez. 12, 2.
כי בית מרי המה Ez. 12, 3.
בית ישראל בית המרי Ez. 12, 9.
וכל־בית ישראל Ez. 12, 10.
בתוך בית ישראל Ez. 12, 24.
בימיכם בית המרי Ez. 12, 25.
הנה בית־ישראל אמרים Ez. 12, 27.
ותגדרו גדר על־בית ישראל Ez. 13, 5.
ובכתב בית־ישראל Ez. 13, 9.
את־בית־ישראל בלבם Ez. 14, 5.
אמור אל־בית ישראל Ez. 14, 6.
לא־יתעו עוד בית־ישראל Ez. 14, 11.
ומשל משל אל־בית ישראל Ez. 17, 2.
אל־גלולי בית ישראל Ez. 18, 6. 15.
שמעו־נא בית ישראל Ez. 18, 25.
ואמרו בית ישראל Ez. 18, 29.
לא יתכנו בית ישראל Ez. 18, 29.
אשפט אתכם בית ישראל Ez. 18, 30.
ולמה תמותו בית ישראל Ez. 18, 31.

לזרע בית יעקב Ez. 20, 5.
וימרו־בי בית־ישראל Ez. 20, 13.
אמר אל־בית ישראל Ez. 20, 30.
ואתם בית־ישראל Ez. 20, 39.
כל־בית ישראל כלה Ez. 20, 40.
בית ישראל נאם אדני יי׳ Ez. 20, 44.
בית־ישראל לסוג Ez. 22, 18.
ומשל אל־בית־המרי משל Ez. 24, 3.
ואל־בית יהודה כי הלכו Ez. 25, 3.
הנה ככל־הגוים בית יהודה Ez. 25, 8.
ארץ בית הישימות Ez. 25, 9.
בקבצי את־בית ישראל Ez. 28, 25.
אמר אל־בית ישראל Ez. 33, 10.
ולמה תמותו בית ישראל Ez. 33, 11.
אשפוט אתכם בית ישראל Ez. 33, 20.
וחמה עמי בית ישראל Ez. 34, 30.
לנחלת בית־ישראל Ez. 35, 15.
כל־בית ישראל כלה Ez. 36, 10.
בית ישראל ישבים Ez. 36, 17.
אשר חללהו בית ישראל Ez. 36, 21.
אני עשה בית ישראל Ez. 36, 22.
והכלמו מדרכיכם בית
ישראל Ez. 36, 32.
כל־בית ישראל המה Ez. 37, 11.
וכל־בית ישראל חברו Ez. 37, 16.
בית תוגרמה Ez. 38, 6.
וקברום בית ישראל Ez. 39, 12.
וידעו בית ישראל Ez. 39, 22.
בעונם גלו בית־ישראל Ez. 39, 23.
ורחמתי כל־בית ישראל Ez. 39, 25.
את־רוחי על־בית ישראל Ez. 39, 29.
ולא יטמאו עוד בית־
ישראל Ez. 43, 7.
הגד את־בית־ישראל Ez. 43, 10.
כבוד־יי׳ את־בית יי׳ Ez. 44, 4.
חקות בית־יי׳ Ez. 44, 5.
אל־מרי אל־בית ישראל Ez. 44, 6.
מכל־תעבתיכם בית
ישראל Ez. 44, 6.
מזרע בית ישראל Ez. 44, 22.
לכל־בית ישראל יהיה Ez. 45, 6.
בכל־מועדי בית ישראל Ez. 45, 17.
לכפר בעד בית־ישראל Ez. 45, 17.
אלה בית המבשלים Ez. 46, 24.
ומקצת כלי בית־האלהים Dan. 1, 2.
ארץ־שנער בית אלהיו Dan. 1, 2.
בית אוצר אלהיו Dan. 1, 2.
על־בית יהוא והשבתי Hos. 1, 4.
ממלכות בית ישראל Hos. 1, 4.
ארחם את־בית ישראל Hos. 1, 6.
ואת־בית יהודה ארחם Hos. 1, 7.
ואל־תעלו בית און Hos. 4, 15.
והקשיבו בית ישראל Hos. 5, 1.
הריעו בית און Hos. 5, 8.
כנשר על־בית יי׳ Hos. 8, 1.
לא יבוא בית יי׳ Hos. 9, 4.
לעגלות בית און Hos. 10, 5.
כשד שלמן בית ארבאל Hos. 10, 14.
ובמרמה בית ישראל Hos. 12, 1.
בית יי׳ אלהיכם Joel 1, 14.
ישתו בית אלהיהם Am. 2, 8.
בית־החרף על־בית הקיץ Am. 3, 15.
קינה בית ישראל Am. 5, 1.
פן־יצלח כאש בית יוסף Am. 5, 6.
ארבעים שנה בית ישראל Am. 5, 25.
ובאו להם בית ישראל Am. 6, 1.
מקים עליכם בית־ישראל Am. 6, 14.
וקמתי על־בית ירבעם Am. 7, 9.
בקרב בית ישראל Am. 7, 10.
ולא תטיף על־בית יצחק Am. 7, 16.
השמד אשמיד את־בית
יעקב Am. 9, 8.
בכל־הגוים את־בית ישראל Am. 9, 9.
וירשו בית יעקב Obad. 1, 17.
והיה בית־יעקב אש Obad. 1, 18.
ובחטאות בית ישראל Mich. 1, 5.
מספד בית האצל Mich. 1, 11.
האמור בית־יעקב Mich. 2, 7.

וקצינו בית ישראל Mich. 3, 1.
ראשי בית יעקב Mich. 3, 9.
וקציני בית ישראל Mich. 3, 9.
הר בית־יי׳ נכון Mich. 4, 1.
ואל־בית אלהי יעקב Mich. 4, 2.
עוד האש בית רשע Mich. 6, 10.
וכל מעשה בית־אחאב Mich. 6, 16.
הממלאים בית אדניהם Zeph. 1, 9.
לשאריה בית יהודה Zeph. 2, 7.
עת־בית יי׳ להבנות Hag. 1, 2.
אל־בית הגנב Zach. 5, 4.
ואל־בית הנשבע Zach. 5, 4.
בית יאשיה בן־צפניה Zach. 6, 10.
וישלח בית־אל Zach. 7, 2.
ביום יסד בית־יי׳ Zach. 8, 9.
בית יהודה ובית ישראל Zach. 8, 13.
ואת־בית יהודה Zach. 8, 15.
עדרו את־בית יהודה Zach. 10, 3.
וגברתי את־בית יהודה Zach. 10, 6.
ואת־בית יוסף אושיע Zach. 10, 6.
בית יי׳ אל־היוצר Zach. 11, 13.
ועל־בית יהודה אפקח Zach. 12, 4.
תפארת בית־דויד Zach. 12, 7.
ושפכתי על־בית דויד Zach. 12, 10.
בית־דויד לבד Zach. 12, 12.
בית־נתן לבד Zach. 12, 12.
בית־לוי לבד Zach. 12, 13.
אשר הכיתי בית מאהבי Zach. 13, 6.
אל־בית האוצר Mal. 3, 10.

cum h finis: בֵּיתָה

ביתה בתואל אבי אמך Gn. 28, 2.
האנשים ביתה יוסף Gn. 43, 17. 24.
ואחיו ביתה יוסף Gn. 44, 14.
את־הכסף ביתה פרעה Gn. 47, 14.
ביתה פרעה ובית עבדיו Ex. 8, 20.

constr.: בֵּית

אחי ובית־אבי Gn. 46, 31.
ואחיו ובית אביו Gn. 50, 8.
הוא ובית אביו Gn. 50, 22.
ביתה פרעה ובית עבדיו Ex. 8, 20.
אתה ובניך ובית־אבך Num. 18, 1.
ובית בעל מעון Jos. 13, 17.
ובית פעור ואשדות Jos. 13, 20.
ובית הישימות Jos. 13, 20.
בית הרם ובית נמרה Jos. 13, 27.
ובית יוסף יעמדו על־
גבולם Jos. 18, 5.
ובית אביך יתהלכו לפני 1 Sam. 2, 30.
ובית שמש קצרים 1 Sam. 6, 13.
ובית שאול הלכים 2 Sam. 3, 1.
ובית עבדך דוד יהיה נכון 2 S. 7, 26.
כי אם־אתה ובית אביך 1 Rg. 18, 18.
ובית השן אשר בנה 1 Reg. 22, 39.
בית־יי׳ ובית המלך 2 Reg. 12, 19.
ובית אבותיהם פרצו 1 Chr. 4, 38.
ובית־אביו שרים
עשרים 1 Chr. 12, 28.
ובית־דויד עבדך נכון
לפניך 1 Chr. 17, 24.
ובית הכפרת 1 Chr. 28, 11.
בית יי׳ ובית המלך 2 Chr. 16, 2.
ואני ובית־אבי הטאנו Neh. 1, 6.
ובית־אל ובנתיה Neh. 11, 31.
ובית־אביך תאבדו Esth. 4, 14.
ובית עכביש מבטחו Job. 8, 14.
ובית מועד לכל־חי Job. 30, 23.
עמך ובית אביך Ps. 45, 11.
ובית צדיקים יעמד Prv. 12, 7.
מאשת מדונים ובית חבר Prv. 21, 9. 25, 24.
ובית אחיך אל־תבוא Prv. 27, 10.
ובית תפארתי אפאר Jes. 60, 7.
ובית זנוה יתגודדו Jer. 5, 7.
בית ישראל ובית יהודה חפרו בית־ישראל ובית Jer. 5, 11.
יהודה Jer. 11, 10.
רעת בית־ישראל ובית יהודה Jer. 11, 17.
כי גם־אחיך ובית־אביך Jer. 12, 6.
ובית־משתה לא־תבוא Jer. 16, 8.
בבית־יי׳ ובית מלך יהודה Jer. 27, 18.
בית יי׳ ובית מלך־יהודה Jer. 27, 21.
ובית ישראל לא יאבו Ez. 3, 7.
בית ישראל ובית המלך Hos. 5, 1.
ובית ממלכה הוא Am. 7, 13.
ובית יוסף להבה Obad. 1, 18.
ובית עשו לקש Obad. 1, 18.
בית יהודה ובית ישראל Zach. 8, 13.
ובית דויד כאלהים Zach. 12, 8.

constr.: בְּבֵית

חלק ונחלה בבית אבינו Gn. 31, 14.
ויהי בבית אדניו המצרי Gn. 39, 2.
ויהי שם בבית הסהר Gn. 39, 20.
האסורים אשר בבית
הסהר Gn. 39, 22.
אשר אסורים בבית הסהר Gn. 40, 5.
יאסר בבית משמרכם Gn. 42, 19.
אשר בבית הבור Ex. 12, 29.
בבית ארץ אחזתכם Lev. 14, 34.
בבית אביה בנעריה Num. 30, 4.
לאשר בבית־שאן Jos. 17, 16.
בית־יוסף בבית־אל Jud. 1, 23.
ואנכי הצעיר בבית אבי Jud. 6, 15.
לא־תנחל בבית־אבינו Jud. 11, 2.
טוחן בבית האסורים Jud. 16, 21.
ויהי בבית מיכיהו Jud. 17, 4.
ויהי בבית מיכה Jud. 17, 12.
לאשר בבית־אל 1 Sam. 30, 27.
היה מתחזק בבית שאול 2 Sam. 3, 6.
אנכי יושב בבית ארזים 2 Sam. 7, 2.
ויפשעו ישראל בבית דוד 1 Rg. 12, 19.
לעשות זבחים בבית־יי׳ 1 Reg. 12, 27.
אל־יי׳ אלהי ישראל בבית
ירבעם 1 Reg. 14, 13.
בעיני יי׳ כבית אחאב 2 Reg. 8, 27.
וישבע אתם בבית יי׳ 2 Reg. 11, 4.
למלך דוד אשר בבית יי׳ 2 Reg. 11, 10.
וישב בבית החפשית 2 Reg. 15, 5.
ויניחו בבית הבמות 2 Reg. 17, 29.
ויהיו עשים להם בבית
הבמות 2 Reg. 17, 32.
ובנה מזבחת בבית יי׳ 2 Reg. 21, 4.
המפקדים בבית יי׳ 2 Reg. 22, 5.
אשר בבית יי׳ לחזק 2 Reg. 22, 5.
ספר התורה מצאתי
בבית יי׳ 2 Reg. 22, 8.
הנמצא בבית יי׳ 2 Reg. 23, 2.
הקדשים אשר בבית יי׳ 1 Reg. 23, 7.
אנכי יושב בבית הארזים 1 Chr. 17, 1.
לשרת בבית יי׳ 1 Chr. 26, 12.
ועוד ברצותי בבית אלהי 1 Chr. 29, 3.
בבית־קדש הקדשים 2 Chr. 3, 10.
למלך שלמה בבית
האלהים 2 Chr. 4, 11.
לעשות בבית־יי׳ 2 Chr. 7, 11.
אשה לי בבית דויד 2 Chr. 8, 11.
בבית יער הלבנון 2 Chr. 9, 16.
ויפשעו ישראל בבית
דויד 2 Chr. 10, 19.
יהודה וירושלם בבית יי׳ 2 Chr. 20, 5.
ויהי אתם בבית
האלהים 2 Chr. 22, 12.
ברית בבית האלהים 2 Chr. 23, 3.
והשלישית בבית המלך 2 Chr. 23, 5.
מעלים עלות בבית־יי׳ 2 Chr. 24, 14.
הנמצאים בבית־
האלהים 2 Chr. 25, 24.
בבית יי׳ מעל למזבח 2 Chr. 26, 19.
להכין לשכות בבית יי׳ 2 Chr. 31, 11.
ובנה מזבחות בבית יי׳ 2 Chr. 33, 4.
בבית האלהים אשר אמר 2 Chr. 33, 7.
המפקדים בבית יי׳ 2 Chr. 34, 10.
אשר עשים בבית יי׳ 2 Chr. 34, 10.
ספר התורה מצאתי

בבית יי 2 Chr. 34, 15.
את־הכסף הנמצא
בבית־יי 2 Chr. 34, 17.
בחרב בבית מקדשם 2 Chr. 36, 17.
ויתנם בבית אלהיו Esr. 1, 7.
עשה המלאכה בבית
האלהים Esr. 3, 9.
והכלים בבית אלהינו Esr. 8, 33.
המשרתים בבית אלהינו Neh. 10, 37.
שתי התדות בבית
האלהים Neh. 12, 40.
בבית אלהי ובמשמריו Neh. 13, 14.
בבית המלכות Esth. 5, 1.
עמד בבית המן Esth. 7, 9.
כי־גדול מרדכי בבית
המלך Esth. 9, 4.
בבית אחיהם הבכור Job. 1, 13. 18.
ושבתי בבית־יי Ps. 23, 6.
שבתי בבית־יי Ps. 27, 4.
ואני כזית רענן בבית
אלהים Ps. 52, 10.
בבית אלהים נהלך ברגש Ps. 55, 15.
הסתופף בבית אלהי Ps. 84, 11.
שתולים בבית יי Ps. 92, 14.
בבית מגורי Ps. 119, 54.
העמדים בבית־יי Ps. 134, 1.
שעמדים בבית יי Ps. 135, 2.
מארת יי בבית רשע Prv. 3, 33.
ועצביך בבית נכרי Prv. 5, 10.
לב חכמים בבית אבל Eccl. 7, 4.
ולב כסילים בבית שמחה Eccl. 7, 4.
ושמחתים בבית תפלתי Jes. 56, 7.
הגידו זאת בבית יעקב Jer. 5, 20.
נגיד בבית יי Jer. 20, 1.
העליון אשר בבית יי Jer. 20, 2.
הדברים האלה בבית יי Jer. 26, 7.
ירמיהו בבית יי Jer. 26, 9.
בבית־יי ובית מלך יהודה Jer. 27, 18
בבית יי לעיני הכהנים Jer. 28, 1.
העמדים בבית יי Jer. 28, 5.
והוא בבית המלך Jer. 38, 7.
השלישי אשר בבית יי Jer. 38, 14.
בבית מלך־יהודה Jer. 38, 22.
ויתנהו בבית־הפקדת Jer. 52, 11.
הנחשת אשר בבית־יי Jer. 52, 17.
קול נתנו בבית־יי Thr. 2, 7.
בבית ישראל ראיתי Hos. 6, 10.
משטמה בבית אלהיו Hos. 9, 8.
ושלחתי אש בבית חזאל Am. 1, 4.
והעידו בבית יעקב Am. 3, 13.
בבית לעפרה Mich. 1, 10.
בבית־יי צבאות Hag. 1, 14.
הסירות בבית יי Zach. 14, 20.
ולא־יהיה כנעני עוד
בבית־יי Zach. 14, 21.

constr.: וּבְבֵית

ובבית עבדיך Ex. 7, 28.
ובבנימן ובבית אפרים Jud. 10, 9.
ידך בי ובבית אבי 2 Sam. 24, 17.
ידך בי ובבית אבי 1 Chr. 21, 17.
ובבית יהודה בית אבי 1 Chr. 28, 4.
ובבית־פלט Neh. 11, 26.

constr.: בְּבֵית

ביתך כבית פרץ Ruth 4, 12.
לחיות כבית ירבעם 1 Reg. 16, 7.
כבית סאתים זרע סביב 1 Reg. 18, 32.
כבית ירבעם בן־נבט 1 Reg. 21, 22.
כבית ירבעם בן־נבט 2 Reg. 9, 9.
ויעש הרע בעיני יי כבית
אחאב 2 Chr. 22, 4.
אל־תהי־מרי כבית המרי Ez. 2, 8.

constr.: וְכְבֵית

וכבית בעשא בן־אחיה 1 Reg. 21, 22.
וכבית בעשא בן־אחיה 2 Reg. 9, 9.

constr.: לְבֵית

כל־רחם לבית אבימלך Gn. 20, 18.
ותגד לבית אמה Gn. 24, 28.
נכסף נכספת לבית אביך Gn. 31, 30.
כל־הנפש לבית־יעקב Gn. 46, 27.
שה לבית־אבת Ex. 12, 3.
כה תאמר לבית יעקב Ex. 19, 3.
לבית אבתם Num. 1, 2.
18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32.
34. 36. 38. 40. 42. 45. 2, 2.
32. 3, 15. 20. 4, 2. 22. 29. 40.
ראש לבית־אבתיו הוא Num. 1, 4.
לבית־אבתיו הזו Num. 1, 44.
לבית אבתם Num. 4, 42. 17, 17. 21.
לבית אב מאת כל־
נשיאיהם Num. 17, 17.
פרח מטה־אהרן
לבית לוי Num. 17, 23.
ומעלה לבית אבתם Num. 26, 2.
הראובני לבית אבתם Num. 34, 14.
ומטה בני־הגדי לבית
אבתם Num. 34, 14.
מקדם לבית־אל Jos. 7, 2.
ושאבי־מים לבית אלהי Jos. 9, 23.
מצפון לבית הערבה Jos. 15, 6.
נשיא אחד לבית אב Jos. 22, 14.
כהן לבית איש אחד Jud. 18, 19.
אשה לבית אמה Ruth 1, 8.
במצרים לבית פרעה 1 Sam. 2, 27.
ואתנה לבית אביך 1 Sam. 2, 28.
נשבעתי לבית עלי 1 Sam. 3, 14.
אשר נותר לבית שאול 2 Sam. 9, 1.
האפס עוד איש לבית
שאול 2 Sam. 9, 3.
החמורים לבית־המלך
לרכב 2 Sam. 16, 2.
לבית־יי ולבית המלך 1 Reg. 10, 12.
תשוב הממלכה לבית־
דוד 1 Reg. 12, 26.
הנה־בן נולד לבית־דוד 1 Reg. 13, 2.
בעשא בן־אחיה לבית
יששכר 1 Reg. 15, 27.
כל־הנשארים לבית־
אחאב 2 Reg. 10, 11.
לבית אחאב בני רבעים 2 Reg. 10, 30.
אשר עשה שלמה לבית יי 2 Rg. 25, 16.
ואחיהם לבית אבותיהם 1 Chr. 5, 13.
ראשים לבית אבותם 1 Chr. 5, 24.
7, 2. 9, 13.
להלדותם לבית אבותם 1 Chr. 7, 4.
ראשי אבות לבית
אבתיהם 1 Chr. 9, 9.
ואחיו לבית־אביו
הקרחים 1 Chr. 9, 19.
לבית־יי לבית האהל 1 Chr. 9, 23.
אנשי שמות לבית
אבותם 1 Chr. 12, 30.
והנה בעניי הכינותי
לבית־יי 1 Chr. 22, 14.
ויהיו לבית אב לפקדה
אחת 1 Chr. 23, 11.
אלה בני־לוי לבית
אבותיהם 1 Chr. 23, 24.
לבית־אבות ששה עשר 1 Chr. 24, 4.
ולבני איתמר לבית
אבותם 1 Chr. 24, 4.
לבוא לבית־יי 1 Chr. 24, 19.
בני הלוים לבית
אבתיהם 1 Chr. 24. 30.
הממשלים לבית אביהם 1 Chr. 26, 6.
לבית אבותם לשער
ושער 1 Chr. 26, 13.
לחזק לבית יי 1 Chr. 26, 27.
הכינותי לבית־אלהי 1 Chr. 29, 2.
לבית־אלהי למעלה 1 Chr. 29, 3.
מכל־הכינותי לבית
הקדש 1 Chr. 29, 3.
לבית יי נחשת מרוק 2 Chr. 4, 16.
אשר־עשה שלמה לבית יי 2 Chr. 5, 1.
במקום הזה לי לבית זבח 2 Chr. 7, 12.
מסלות לבית־יי 2 Chr. 9, 11.
פקדתם לבית אבותיהם 2 Chr. 17, 14.
הנגיד לבית־יהודה 2 Chr. 19, 11.
הנמצא לבית־המלך 2 Chr. 21, 17.
ואין לבית אחזיהו
לעצור כח 2 Chr. 22, 9.
זרע הממלכה לבית
יהודה 2 Chr. 22, 10.
ויעשהו כלים לבית־יי 2 Chr. 24, 14.
ויעמידם לבית־אבות 2 Chr. 25, 5.
זבחים ותודות לבית יי 2 Chr. 29, 31.
לבוא לבית־יי בירושלם 2 Chr. 30, 1.
הראש לבית צדוק 2 Chr. 31, 10.
לביא לבית יי 2 Chr. 31, 10.
לכל־הבא לבית־יי 2 Chr. 31, 16.
הכהנים לבית אבותיהם 2 Chr. 31, 17.
והכינו לבית־אבתיכם 2 Chr. 35, 4.
לבית־אבות לבני העם 2 Chr. 35, 12.
עם־הנדבה לבית האלהים Esr. 1, 4.
לבית ישוע Esr. 2, 36.
בבואם לבית יי Esr. 2, 68.
התנדבי לבית האלהים Esr. 2, 68.
משרתים לבית אלהינו Esr. 8, 17.
לירושלם לבית אלהינו Esr. 8, 30.
ראשי האבות לבית
אבתם Esr. 10, 16.
בני ידעיה לבית ישוע Neh. 7, 39.
להביא לבית אלהינו לבית־
אבתינו Neh. 10, 35.
שנה בשנה לבית יי Neh. 10, 36.
להביא לבית אלהינו
לכהנים Neh. 10, 37.
לבית אלהינו אל־
הלשכות Neh. 10, 39.
לבית האוצר Neh. 10, 39.
החיצנה לבית האלהים Neh. 11, 16.
מעל לבית דויד Neh. 12, 37.
לבית מצודות Ps. 31, 3.
ואמונתי לבית ישראל Ps. 98, 3.
כסאות לבית דוד Ps. 122, 5.
משכיל צדיק לבית רשע Prv. 21, 12.
ויגד לבית דוד Jes. 7, 2.
לכסא כבוד לבית אביו Jes. 22, 23.
ורב־טוב לבית ישראל Jes. 63, 7.
*לבית אשר נקרא־שמי Jer. 7, 14.
אתו עשו לבית הכלא Jer. 37, 15.
אשר לבית־יי Jer. 52, 17.
המלך שלמה לבית יי Jer. 52, 20.
צפה נתתיך לבית ישראל Ez. 3, 16.
אות היא לבית ישראל Ez. 4, 3.
הנקל לבית יהודה Ez. 8, 17.
מופת נתתיך לבית ישראל Ez. 12, 6.
אמור־נא לבית המרי Ez. 17, 12.
אמר לבית ישראל Ez. 24, 21.
בנקם נקם לבית יהודה Ez. 25, 12.
לבית ישראל סלון Ez. 28, 24.
משענת קנה לבית ישראל Ez. 29, 6.
לבית ישראל למבטח Ez. 29, 16.
קרן לבית ישראל Ez. 29, 21.
צופה נתתיך לבית ישראל Ez. 33, 7.
אמר לבית־ישראל Ez. 36, 22.
לבית־ישראל למכשול עון Ez. 44, 12.
וכרקב לבית יהודה Hos. 5, 12.
וככפיר לבית יהודה Hos. 5, 14.
תשאיר עשרה לבית ישראל Am. 5, 3.
אמר יי לבית ישראל Am. 5, 4.
ולא־יהיה שריד לבית
עשו Obad. 1, 18.
הכהנים אשר לבית־יי Zach. 7, 3.
לבית־יהודה Zach. 8, 19.
נפתח לבית דויד Zach. 13, 1.

constr.: וְלִבֵית

ולבית אבתם Num. 4, 34. 38. 46.
ולבית שאול עבד 2 Sam. 9, 2.
לבית־יי ולבית המלך 1 Reg. 10, 12.
לבית־יי ולבית המלך 2 Chr. 9, 11.
ליושב ירושלם ולבית
יהודה Jes. 22, 21.
ולבית יעקב חטאתם Jes. 58, 1.
ולבית מלך יהודה Jer. 21, 11.
ולבית הרכבים אמר Jer. 35, 18.

constr.: מִבֵּית

התעו אתי אלהים מבית
אבי Gn. 20, 13.
אשר לקחני מבית אבי Gn. 24, 7.
ויקחו את־דינה מבית
שכם Gn. 34, 26.
ואיך נגנב מבית אדניך Gn. 44, 8.
וילך איש מבית לוי Ex. 2, 1.
ממצרים מבית עבדים Ex. 13, 3. 14.
מארץ מצרים מבית
עבדים Ex. 20, 2.
וגנב מבית האיש Ex. 22, 6.
שמה מבית לפרכת Ex. 26, 33.
מבית לפרכת Lev. 16, 2. 12. 15.
איש איש מבית ישראל Lev. 17, 3.
8. 10. 22, 18.
מבית הישמת עד אבל Num. 33, 49.
מארץ מצרים מבית עבדים Dt. 5, 6.
6, 12. 13, 11.
ויפדך מבית עבדים Dt. 7, 8.
מארץ מצרים מבית
עבדים Dt. 8, 14.
והפדך מבית עבדים Dt. 13, 6
מארץ מצרים מבית
עבדים Jos. 24, 17.
ואוציא אתכם מבית
עבדים Jud. 6, 8.
מבית בעל ברית Jud. 9, 4.
ותגרשוני מבית אבי Jud. 11, 7.
ויקראו לשמשון מבית
האסורים Jud. 16, 25.
הרחיקו מבית מיכה Jud. 18, 22.
את־שמו מבית אבי 1 Sam. 24, 22.
הממלכה מבית שאול 2 Sam. 3, 10.
ואל־יכרת מבית יואב 2 Sam. 3, 29.
מבית אבינדב 2 Sam. 6, 3. 4.
מבית עבד אדם עיר
דוד 2 Sam. 6, 12.
מבית מכיר בן־עמיאל 2 Sam. 9, 5.
ויצא אוריה מבית
המלך 2 Sam. 11, 8.
אשר תשמע מבית
המלך 2 Sam. 15, 38.
מבית לאולם 1 Reg. 7, 8.
מבית לכתרת 1 Reg. 7, 31.
את־הממלכה מבית
דוד 1 Reg. 14, 8.
אל־מבית לשדרת 2 Reg. 11, 15.
ויורידו את־המלך
מבית יי 2 Reg. 11, 19.
*שער הרצים ׳ בית
המלך 2 Reg. 11, 19.
מבית יי מחרץ לירושלם 2 Reg. 23, 6.
מלך־יהודה מבית כלא 2 Reg. 25, 27.
עגלה חדשה מבית
אבינדב 1 Chr. 13, 7.
אל־מבית השדרות 2 Chr. 23, 14.
ויורד את־המלך
מבית יי 2 Chr. 23, 20.
כי נגזר מבית יי 2 Chr. 26, 21.
ואת־הסמל מבית יי 2 Chr. 33, 15.
מבית עזריה עד־
המקצוע Neh. 3, 24.
מבית המלך העליון Neh. 3, 25.
לתת־לה מבית המלך Esth. 2, 9.
מבית הנשים Esth. 2, 13.
ברכנוכם מבית יי Ps. 118, 26.
חקר רגלך מבית רעך Prv. 25, 17.
כי־מבית הסורים יצא
למלך Eccl. 4, 14.
המסתיר פניו מבית יעקב Jes. 8, 18.
כי־שדד מבית מבוא Jes. 23, 1.
מבית כלא ישבי חשך Jes. 42, 7.
ויעלו מבית־המלך Jer. 26, 10.

מבית עבדים Jer. 34, 13.
ויצא עבד־מלך מבית המלך Jer. 38, 8.
מבית אל מבטחם Jer. 48, 13.
מבית הכלא Jer. 52, 31.
איש איש מבית ישראל Ez. 14, 4. 7.
מבית תוגרמה Ez. 27, 14.
מנחה ונסך מבית יי Joel 1, 9.
מבית אלהיכם מנחה Joel 1, 13.
נכרת מבית אלהינו Joel 1, 16.
ומעין מבית יי יצא Joel 4, 18.
ותומך שבט מבית עדן Am. 1, 5.
מבית תעגיה Mich. 2, 9.
מבית אלהיך אכרית Nah. 1, 14.
מחצת ראש מבית רשע Hab. 3, 12.
constr.: וּמַבִּית
וממולדתך ומבית אביך Gn. 12, 1.
ממשפחתי ומבית אבי Gn. 24, 40.
ומבית מלוא Jud. 9, 20.
ומבית הגלגל Neh. 12, 29.
ומבית עבדים פדיתיך Mich. 6, 4.
constr.: וְלַמַּבִּית
ולמבית לפרכת Num. 18, 7.
cum suff.: בֵּיתִי
ובן־משק ביתי Gn. 15, 2.
והנה בן־ביתי יורש אתי Gn. 15, 3.
אתה תהיה על־ביתי Gn. 41, 40.
בכל־ביתי נאמן הוא Num. 12, 7.
מדלתי ביתי לקראתי Jud. 11, 31.
האיש הזה אל־ביתי Jud. 19, 23.
מעם ביתי עד־עולם 1 Sam. 20, 15.
הזה יבא אל־ביתי 1 Sam. 21, 16.
ומי ביתי כי הביאתני 2 Sam. 7, 18.
ואני אבוא אל־ביתי לאכל 2 Sam. 11, 11.
כי־לא־כן ביתי עם־אל 2 Sam. 23, 5.
לתת לחם ביתי 1 Reg. 5, 23.
כי הוא קרוב אצל ביתי 1 Reg. 21, 2.
מי־אני יי אלהים ומי ביתי 1 Chr. 17, 16.
אם־אקוה שאול ביתי Job. 17, 13.
גרי ביתי ואמהתי Job. 19, 15.
בתם־לבבי בקרב ביתי Ps. 101, 2.
לא־ישב בקרב ביתי Ps. 101, 7.
אם־אבא באהל ביתי Ps. 132, 3.
כי בחלון ביתי Prv. 7, 6.
כי ביתי בית־תפלה Jes. 56, 7.
עזבתי את־ביתי Jer. 12, 7.
כה עשו בתוך ביתי Ez. 23, 39.
לחללו את־ביתי Ez. 44, 7.
יען ביתי אשר־הוא חרב Hag. 1, 9.
ביתי יבנה בה Zach. 1, 16.
וגם־אתה תדין את־ביתי Zach. 3, 7.
וְבֵיתִי:
ונשמדתי אני וביתי Gn. 34, 30.
ואנכי וביתי נעבד את־יי Jos. 24, 15.
cum suff.: בְּבֵיתִי
את כל־אשר בביתי ראו 2 Reg. 20, 15.
והעמדתיהו בביתי 1 Chr. 17, 14.
כל־אשר בביתי ראו Jes. 39, 4.
בביתי ובחומתי יד ושם Jes. 56, 5.
מה לידידי בביתי Jer. 11, 15.
גם־בביתי מצאתי Jer. 23, 11.
אני יושב בביתי Ez. 8, 1.
ויהי טרף בביתי Mal. 3, 10.
וְבְבֵיתִי:
ובביתי אין לחם Jes. 3, 7.
cum suff.: לְבֵיתִי
מתי אעשה גם־אנכי לביתי Gn. 30, 30.
וחניתי לביתי מצבה Zach. 9, 8.
cum suff.: מְבֵיתִי
מביתי אגרשם Hos. 9, 15.
cum suff. p.: בֵּיתֶךָ
בא־אתה וכל־ביתך Gn. 7, 1.
המול וימול יליד ביתך Gn. 17, 13.
מה־מצאת מכל כלי־ביתך Gn. 31, 37.
על־מזוזת ביתך Dt. 6, 9. 11, 20.
ולא־תביא תועבה אל־ביתך Dt. 7, 26.
כי אהבך ואת־ביתך Dt. 15, 16.
והבאתה אל־תוך ביתך Dt. 21, 12.
ואספתו אל־תוך ביתך Dt. 22, 2.
ביתך נשרף עליך באש Jud. 12, 1.
נפשך ונפש ביתך Jud. 18, 25.
אשר־בא אל־ביתך Jud. 19, 22.
הבאה אל־ביתך Ruth. 4, 11.
ויהי ביתך כבית פרץ Ruth. 4, 12.
ביתך ובית אביך 1 Sam. 2, 30.
יתהלכו
וכל־מרבית ביתך 1 Sam. 2, 33.
ונאמן ביתך ומלכותך 2 Sam. 7, 16.
לא ירדת אל־ביתך 2 Sam. 11, 10.
עתה ראה ביתך דוד 1 Reg. 12, 16.
אם־תתן־לי את־חצי ביתך 1 Reg. 13, 8.
השבהו אתך אל־ביתך 1 Reg. 13, 18.
וחפשו את־ביתך 1 Reg. 20, 6.
ונתתי את־ביתך 1 Reg. 21, 22.
עתה ראה ביתך דויד 2 Chr. 10, 16.
ואני ברבחסדך אבוא ביתך Ps. 5, 8.
אהבתי מעון ביתך Ps. 26, 8.
ירויון מדשן ביתך Ps. 36, 9.
נשבעה בטוב ביתך Ps. 65, 5.
אבוא ביתך בעולות Ps. 66, 13.
קנאת ביתך אכלתני Ps. 69, 10.
אשרי יושבי ביתך Ps. 84, 5.
בירכתי ביתך Ps. 128, 3.
אחר ובנית ביתך Prv. 24, 27.
ללחמך ללחם ביתך Prv. 27, 27.
וכל ישבי ביתך Jer. 20, 6.
הסגר בתוך ביתך Ez. 3, 24.
להניח ברכה אל־ביתך Ez. 44, 30.
fem.: בֵּיתֵךְ
מדלתי ביתך החוצה Jos. 2, 19.
cum suff.: p. וּבֵיתֵךְ
פן־תורש אתה וביתך Gn. 45, 11.
ושמחת אתה וביתך Dt. 14, 26.
אשר־יבחר יי אתה וביתך Dt. 15, 20.
ואתה שלום וביתך 1 Sam. 25, 6.
שלום
וחיתה אתה וביתך Jer. 38, 17.
c. suff. fem.: וּבֵיתֵךְ
קומי ולכי אתי וביתך 2 Reg. 8, 1.
cum suff.: p. בְּבֵיתֵךְ
זחל־לי עשרים שנה בביתך Gn. 31, 41.
ועלו ובאו בביתך Ex. 7, 28.
כל־טהור בביתך Num. 18, 11. 13.
בשבתך בביתך Dt. 6, 7. 11, 19.
וישבה בביתך Dt. 21, 13
תשים דמים בביתך Dt. 22, 8.
לא־יהיה בביתך איפה Dt. 25, 14.
מהיות זקן בביתך 1 Sam. 2, 31.
ולא־יהיה זקן בביתך 1 Sam. 2, 32.
והיה כל־הנותר בביתך 1 Sam. 2, 36.
ונכבר בביתך 1 Sam. 22, 14.
הכבד ושב בביתך 2 Reg. 14, 10.
מה ראו בביתך 2 Reg. 20, 15.
ונשא כל־אשר בביתך 2 Reg. 20, 17.
עתה שבה בביתך 2 Chr. 25, 19.
מה ראו בביתך Jes. 39, 4.
כל־אשר בביתך Jes. 39, 6.
cum suff.: לְבֵיתֵךְ
רד לביתך ורחץ רגליך 2 Sam. 11, 8.
cum suff.: p. לְבֵיתֶךָ
ויאמר־לו שלמה לך לביתך 1 Reg. 1, 53.
כה־אמר יי צו לביתך 2 Reg. 20, 1.
נאמנו מאד לביתך Ps. 93, 5.

צו לביתך Jes. 38, 1.
יעצת בשת לביתך Hab. 2, 10.
c. suff. fem.: לְבֵיתֵךְ
אשר־באו לביתך Jos. 2, 3.
עלו לשלום לביתך 1 Sam. 25, 35.
לכי לביתך 2 Sam. 14, 8.
קומי לכי לביתך 1 Reg. 14, 12
cum suff.: p. וְלֵבֵיתֵךְ
נתן־לך יי אלהיך ולביתך Dt. 26, 11.
cum suff.: מִבֵּיתֵךְ
לא־אקח מביתך פר Ps. 50, 9.
cum suff.: p. מִבֵּיתֶךָ
לא־תסור חרב מביתך 2 Sam. 12, 10.
מקים עליך רעה מביתך 2 Sam. 12, 11.
cum suff.: וּבֵיתֵכֶם
מקום אתם וביתכם Num. 18, 31.
cum suff.: בֵּיתוֹ
נגעים גדלים ואת־ביתו Gn. 12, 17.
וירק את־חניכיו ילידי ביתו Gn. 14, 14.
ואת כל־ילידי ביתו Gn. 17, 23.
וכל־אנשי ביתו Gn. 17, 27.
יצוה את־בניו ואת־ביתו Gn. 18, 19.
ויסרו אליו ויבאו אל־ביתו Gn. 19, 3.
אל־עבדו זקן ביתו Gn. 24, 2.
וינשק־לו ויביאהו אל־ביתו Gn. 29, 13.
ויאמר יעקב אל־ביתו Gn. 35, 2.
ואת־כל־נפשות ביתו Gn. 36, 6.
ויפקדהו על־ביתו Gn. 39, 4.
עד־בוא אדניו אל־ביתו Gn. 39, 16.
ויאמר לאשר על־ביתו Gn. 43, 16.
ויצו את־אשר על־ביתו Gn. 44, 1.
ויוסף אמר לאשר על־ביתו Gn. 44, 4.
ולאדון לכל־ביתו Gn. 45, 8.
כל־עבדי פרעה זקני ביתו Gn. 50, 7.
ויפן פרעה ויבא אל־ביתו Ex. 7, 23.
ושכנו הקרב אל־ביתו Ex. 12, 4.
מפתח־ביתו עד־בקר וכפר בעדו ובעד ביתו Ex. 12, 22.
ביתו Lev. 16, 6. 11. 17.
ויליד ביתו הם יאכלו Lev. 22, 11.
כי־יקדש את־ביתו Lev. 27, 14.
יגאל את־ביתו Lev. 27, 15.
מלא ביתו כסף וזהב Num. 22, 18. 24, 13.
בפרעה ובכל־ביתו לעינינו Dt. 6, 22.
לא־תבא אל־ביתו לעבט Dt. 24, 10.
ויקרב את־ביתו לגברים Jos. 7, 18.
ובא אל־עירו ואל־ביתו Jos. 20, 6.
עם־ירבעל ועם־ביתו Jud. 9, 16. 19.
ויבא יפתח המצפה אל ביתו Jud. 11, 34.
ויפן וישב אל־ביתו Jud. 18, 26.
ויבא אל־ביתו Jud. 19, 29.
אלקנה וכל ביתו 1 Sam. 1, 21.
וילך אלקנה הרמתה אל־ביתו 1 Sam. 2, 11.
אשר דברתי אל־ביתו 1 Sam. 3, 12.
כי־שפט אני את־ביתו 1 Sam. 3, 13.
הרמתה כי־שם ביתו 1 Sam. 7, 17.
ושאול עלה אל־ביתו 1 Sam. 15, 34.
וילך שאול אל־ביתו 1 Sam. 24, 22.
אל־אדנגו ועל־כל־ביתו 1 Sam. 25, 17
עבד אדם ואת־כל ביתו 2 Sam. 6, 11.
וישב דוד לברך את־ביתו 2 Sam. 6, 20.
מאביך ומכל־ביתו 2 Sam. 6, 21.
ועל־ביתו הקם עד־עולם 2 S. 7, 25.
היה לשאול ולכל־ביתו 2 S. 9, 9.
ולא ירד אל־ביתו 2 Sam. 11, 9.
לא ירד אוריה אל־ביתו 2 S. 11, 10.
ואל־ביתו לא ירד 2 Sam. 11, 13.

ויאספה אל־ביתו 2 Sam. 11, 27.
וילך נתן אל־ביתו 2 Sam. 12, 15.
ויקמו זקני ביתו עליו 2 S. 12, 17.
ויבא אל־ביתו 2 Sam. 12, 20.
ויאמר המלך יסב אל־ביתו 2 Sam. 14, 24.
ויסב אבשלום אל־ביתו 2 S. 14, 24.
וכל־ביתו ברגליו 2 Sam. 15, 16.
וילך אל־ביתו אל עירו 2 S. 17, 23.
ויצו אל־ביתו ויחנק להשיב את המלך 2 Sam. 17, 23.
אל־ביתו 2 Sam. 19, 12.
בא אל־המלך אל־ביתו 2 S. 19, 12.
אדני המלך בשלום אל־ביתו 2 Sam. 19, 31.
המלך ואת־ביתו 2 Sam. 19, 42.
את־הירדן ויבא דוד אל־ביתו וירושלם 2 S. 20, 3.
עם־שאול ועם־ביתו 2 Sam. 21, 4.
לבנות את־ביתו 1 Reg. 3, 1.
וכלכלו את־המלך ואת־ביתו 1 Reg. 4, 7.
ואת־ביתו בנה שלמה 1 Reg. 7, 1.
ויכל את־כל־ביתו 1 Reg. 7, 1.
את־בית יי ואת־ביתו 1 Reg. 9, 15.
ואחרי ביתו היה אל־בעשא ואל־ביתו 1 Reg. 16, 7.
על־ביתו סר וזקם 1 Reg. 20, 43.
ויבא אחאב אל־ביתו 1 Reg. 21, 4.
אביא הרעה על־ביתו 1 Reg. 21, 29.
ויקבר בגן־עזה בגן־ביתו 2 Reg. 21, 18.
וכל־ביתו יחדו מתו 1 Chr. 10, 6.
לברך את־ביתו 1 Chr. 16, 43.
על־עבדך ועל־ביתו 1 Chr. 17, 23.
את־בית יי ואת־ביתו 2 Chr. 8, 1.
אל־ביתו בשלום לירושלם 2 Chr. 19, 1.
ויקברהו ביתו 2 Chr. 33, 20.
ונגד ביתו Neh. 3, 10.
אצל ביתו Neh. 3, 23.
איש לנגד ביתו Neh. 3, 28.
נגד ביתו Neh. 3, 29.
ואיש נגד ביתו Neh. 7, 3.
על כל־רב ביתו Esth. 1, 8.
ויבוא אל־ביתו Esth. 5, 10.
והמן נדחק אל־ביתו Esth. 6, 12.
שכת בעדו ובעד־ביתו Job. 1, 10.
ישען על־ביתו ולא יעמד Job. 8, 15.
יגל יבול ביתו Job. 20, 28.
בנה כעש ביתו Job. 27, 18.
וכי תבין נתיבות ביתו Job. 38, 20.
אשר־שמתי ערבה ביתו Job. 39, 6.
כי ירבה כבוד ביתו Ps. 49, 17.
את־כל־הון ביתו יתן Prv. 6, 31.
ליום הכסא יבא ביתו Prv. 7, 20.
עכר ביתו ינחל־רוח Prv. 11, 29.
עכר ביתו בוצע בצע Prv. 15, 27.
כל־הון ביתו באהבה Cant. 8, 7.
חרי בנה ביתו Jer. 22, 13.
על־האיש ההוא ועל־ביתו Jer. 23. 34.
איבי איש אנשי ביתו Mich. 7, 6.
ולנה בתוך ביתו Zach. 5, 4.
cum suff.: וּבֵיתוֹ
את יעקב איש וביתו באו Ex. 1, 1.
הוא ואנשיו איש וביתו 1 Sam. 27, 3.
העלה דוד איש וביתו 1 Sam. 2, 3.
וביתו אשר־ישב שם 2 Reg. 7, 8.
ועם־האלהים וביתו 2 Chr. 24, 16.
ועשקו גבר וביתו Mich. 2, 2.
cum suff.: בְּבֵיתוֹ
הפקיד אתו בביתו Gn. 39, 5.
וישב בביתו Jud. 8, 29.
והוא בביתו יושב 1 Sam. 19, 9.
ויקברהו בביתו ברמה 1 S. 25, 1.

והנח־לו משתה בביתו 1 S. 25, 36.
בביתו על־משכבו 2 Sam. 4, 11.
ויהי כי־ישב המלך בביתו 2 S. 7, 1.
ויקבר בביתו במדבר 1 Reg. 2, 34.
שנים חדשים בביתו 1 Reg. 5, 28.
ויאכל לחם בביתו 1 Reg. 13, 19.
ואלישע ישב בביתו 2 Reg. 6, 32.
בביתו ובכל־ממשלתו 2Reg. 20, 13.
וימיתו את־המלך בביתו 2 Reg. 21, 23.
כי ברעה היתה בביתו 1 Chr. 7, 23.
עם־בית עבד אדם בביתו 1 Chr. 13, 14.
ישב דויד בביתו 1 Chr. 17, 1.
וימיתוהו בביתו 2 Chr. 33, 24.
כל־איש שורר בביתו Esth. 1, 22.
כי מה־חפצו בביתו אחריו Job. 21, 21.
ויאכלו עמו לחם בביתו Job. 42, 11.
חוך־ועשר בביתו Ps. 112, 3.
כי אין האיש בביתו Prv. 7, 19.
שכבו בכבוד איש בביתו Jes. 14, 19.
הראם חזקיהו בביתו Jes. 39, 2.
בביתו בסתר ויאמר Jer. 37, 17.

cum suff.: וּבְבֵיתוֹ

ובביתו הצליח 2 Chr. 7, 11.

cum suff.: לְבֵיתוֹ

ילך וישב לביתו Dt. 20, 5.
ילך וישב לביתו Dt. 20, 6. 7. 8.
נקי יהיה לביתו שנה אחת Dt. 24, 5.
ויביאהו לביתו Jud. 19, 21.
ולא נסור איש לביתו Jud. 20. 8.
את־כל־העם איש לביתו 1 S. 10, 25.
וגם־שאול הלך לביתו 1 S. 10, 26.
ויהונתן הלך לביתו 1 Sam. 23, 18.
וילך כל־העם איש לביתו 2 S. 6, 19.
כר חטים מכלת לביתו 1 Reg. 5, 25.
שובו איש לביתו 1 Reg. 12, 24.
ישובו איש־לביתו בשלום 1 Reg. 22, 17.
איש לביתו ויסב דויד 1 Chr. 16, 43.
שובו איש לביתו 2 Chr. 11, 4.
ישובו איש־לביתו בשלום 2 Chr. 18, 16.
לא־ישוב עוד לביתו Job. 7, 10.
שמו אדון לביתו Ps. 105, 21.
בצע בצע רע לביתו Hab. 2, 9.
ואתם רצים איש לביתו Hag. 1, 9.

cum suff.: וְלְבֵיתוֹ

לגדעון ולביתו Jud. 8, 27.
ולדוד ולזרעו ולביתו 1 Reg. 2, 33.

cum suff.: מִבֵּיתוֹ

ושלחה מביתו Dt. 24, 1. 3.
ויצאה מביתו Dt. 24, 2.
מביתו ומיניעו Neh. 5, 13.
לא תמיש רעה מביתו Prv. 17, 13.

cum suff.: בֵּיתָהּ

ותקרא לאנשי ביתה Gn. 39, 14.
משכנתה ומגרת ביתה Ex. 3, 22.
כי ביתה בקיר החומה Jos. 2, 15.
ותשב אל־ביתה 2 Sam. 11, 4.
אל־ביתה אשר בנה־לה 1 Rg. 9, 24.
אל־המלך אל־ביתה 2 Reg. 8, 3.
צעקת אל־המלך על־ביתה 2Rg. 8, 5.
חסידה ברושים ביתה Ps. 104, 17.
כי שחה אל־מות ביתה Prv. 2, 18.
ואל־תקרב אל־פתח ביתה Prv. 5. 8.
ודרך ביתה יצעד Prv. 7, 8.
דרכי שאול ביתה Prv. 7, 27.
חכמות בנתה ביתה Prv. 9, 1.
וישבה לפתח ביתה Prv. 9, 14.
חכמות נשים בנתה ביתה Prv. 14, 1.
כל־ביתה לבש שנים Prv. 31, 21.
צופיה הילכות ביתה Prv. 31, 27.

cum suff.: וּבֵיתָהּ

הוא־והוא וביתה ימים 1Rg. 17, 15.
ותלך היא וביתה 2 Reg. 8, 2.

cum suff.: בְּבֵיתָהּ

בביתה לא־ישכנו רגליה Prv. 7, 11.

cum suff.: לְבֵיתָהּ

ותתן־טרף לביתה Prv. 31, 15.
לא־תירא לביתה משלג Prv. 31, 21.

cum suff.: בֵּיתָם

ויבאו אל־ביתם הרמתה 1 S. 1, 19.
נגד ביתם Neh. 3, 23.
וישימו בסלע ביתם Prv. 30, 26.

pl.: בָּתִּים pro בָּתִּים

ויעש להם בתים Ex. 1, 21.
בתים לבריחם Ex. 26, 29.
עשה זהב בתים לבריחם Ex. 36, 34.
בתים לבדים Ex. 37, 14. 38, 5.
הנשים ארגות שם בתים 2 Rg. 23, 7.
ויעשו־לו בתים 1 Chr. 15, 1.
ואין בתים בנוים Neh. 7, 4.
בתים מלאים־כל־טוב Neh. 9, 25.
בתים לא־ישבו למו Job. 15, 28.
חתר בחשך בתים Job. 24, 16.
בניתי לי בתים Eccl. 2, 4.
בתים רבים לשמה יהיו Jes. 5, 9.
ובנו בתים וישבו Jes. 65, 21.
בנו בתים ושבו Jer. 29, 5. 29.
וקנו בתים ושדות Jer. 32, 15.
ולבלתי בנות בתים לשבתנו Jer. 35, 9.
לא בקרוב בנות בתים Ez. 11, 3.
ובנו בתים Ez. 28, 26.
וספו בתים רבים Am. 3, 15.
ובנו בתים ולא ישבו Zeph. 1, 13.

pl.: וָבָתִּים

ובתים מלאים כל־טוב Dt. 6, 11.
ובתים טבים תבנה וישבת Dt. 8, 12.
ובתים מאין אדם Jes. 6, 11.
ובתים ונשאו Mich. 2, 2.

pl.: הַבָּתִּים

מן־הבתים מן־החצרת Ex. 8, 9.
ואת־מקנהו אל־הבתים Ex. 9, 20.
על הבתים אשר־יאכלו Ex. 12, 7.
על הבתים אשר אתם שם Ex. 12, 13.
את־שני הבתים 1 Reg. 9, 10.
לטוח קירות הבתים 1 Chr. 29, 4.
ולקרות את־הבתים 2 Chr. 34, 11.
ותתצו הבתים Jes. 22, 10.
לכל הבתים אשר קטרו Jer. 19, 13.
הבתים אשר קטרו Jer. 32, 29.
ובפתחי הבתים Ez. 33, 30.
ונשסו הבתים Zach. 14, 2.

pl.: בַּבָּתִּים

יש בבתים האלה אפוד Jud. 18, 14.
והאנשים אשר בבתים Jud. 18, 22.
בבתים יעלו Joel 2, 9.

pl.: לַבָּתִּים

לבתים לבדים Ex. 25, 27.
וחיו לבתים לבדים Ex. 30, 4.
לבתים לבדים Ex. 37, 27.

pl.: לַבָּתִּים

תקרב לבתים Jos. 7, 14.
והיה להם מקום לבתים Ez. 45, 4.

pl. constr.: בָּתֵּי

ומלאו בתי מצרים Ex. 8, 17.
אשר פסח על־בתי־בני ישראל Ex. 12, 27.
בתי ערי אחזתם Lev. 25, 32.
כי בתי ערי הלוים Lev. 25, 33.
ועל כל־בתי הבמות 1 Reg. 13, 32.
ביתך ואת־בתי עבדיך 1 Reg. 20, 6.
בתי הקדשים 2 Reg. 23, 7.
וגם את־כל־בתי הבמות 2 Reg. 23, 19.
ואת כל־בתי ירושלם 2 Rg. 25, 9.
אם־שכני בתי־חמר Job. 4, 19.
לשני בתי ישראל לפח Jes. 8, 15.
ואת־בתי ירושלם ספרתם Jes. 22, 10.
על־כל־בתי משוש Jes. 32, 13.
והיו בתי ירושלם Jer. 19, 13.
על־בתי העיר הזאת Jer. 33, 4.
ועל־בתי מלכי יהודה Jer. 33, 4.
ואת־בתי אלהי־מצרים Jer. 43, 13.
כל־בתי ירושלם Jer. 52, 13.
ואבדו בתי השן Am. 3, 15.
בתי גזית בניתם Am. 5, 11.
בתי אכזיב לאכזב Mich. 1, 14.

pl. constr.: וּבָתֵּי

ובתי כל־עבדיך ובתי כל־מצרים Ex. 10, 6.
ובתי החצרים Lev. 25, 31.
ובתי הנפש והלחשים Jes. 3, 20.
ובתי מלכי יהודה Jer. 19, 13.
ובתי חמדתך יתצו Ez. 26, 12.

constr.: בְּבָתֵּי

בבתי אלהי מצרים Jer. 43, 12.
ירעון בבתי אשקלון Zeph. 2, 7.

constr.: וּבְבָתֵּי

ובבתי כלאים החבאו Jes. 42, 22.

cum suff.: בָּתֵּינוּ

ואת־בתינו הצילו Ex. 12, 27.
לא נשוב אל־בתינו Num. 32, 18.
נמלא בתינו שלל Prv. 1, 13.
קרות בתינו ארזים Cant. 1, 17.
בתינו לנכרים Thr. 5, 2.

cum suff.: וּבָתֵּינוּ

שדתינו וכרמינו ובתינו Neh. 5, 3.

cum suff.: מִבָּתֵּינוּ

הצטידנו אתו מבתינו Jos. 9, 12.

cum suff.: בָּתֶּיךָ

ומלאו בתיך Ex. 10. 6.

fem.: בָּתַּיִךְ

ושרפו בתיך באש Ez. 16, 41.

cum suff.: וּבְבָתֵּיךְ

ובבתיך את־הערב Ex. 8, 17.

cum suff.: וּמִבָּתֶּיךָ

הצפרדעים ממך ומבתיך Ex. 8, 7.

cum suff.: בָּתֵּיכֶם

שבר רעבון בתיכם Gn. 42, 19.
ואת־רעבון בתיכם Gn. 42, 33.
ואת־בתיכם ובאו אלי Gn. 45, 18.

cum suff.: וּבָתֵּיכֶם

אתם ובתיכם Dt. 12, 7.
נשיכם ובתיכם Neh. 4, 8.

cum suff.: בְּבָתֵּיכֶם

ולאשר בבתיכם ולאכל Gn. 47, 24.
שאר לא ימצא בבתיכם Ex. 12. 19.
גזלת העני בבתיכם Jes. 3, 14.
לשבת בבתיכם ספונים Hag. 1, 4.

cum suff.: מִבָּתֵּיכֶם

תשביתו שאר מבתיכם Ex. 12, 15.
ולא־תוציאו משא מבתיכם Jer. 17, 22.

cum suff.: בָּתַּיִן

האולם ואת־בתיו 1 Chr. 28, 11.

cum suff.: בָּתֵּיהֶם

ותבלע אתם ואת־בתיהם Num. 16, 32.
ותבלעם ואת־בתיהם Dt. 11, 6.
המלאים בתיהם כסף Job. 3, 14.
בתיהם שלום מפחד Job. 21, 9.
והוא מלא בתיהם טוב Job. 22, 18.
ישסו בתיהם Jes. 13, 16.
ומלאו בתיהם אחים Jes. 13, 21.
כן בתיהם מלאים מרמה Jer. 5, 27.
ונסבו בתיהם לאחרים Jer. 6, 12.
וירשו את־בתיהם Ez. 7, 24.
והושבתים על־בתיהם Hos. 11, 11.

pl. c. suff.: בָּתֵּימוֹ

קרבם בתימו לעולם Ps. 49, 12.

pl. c. suff.: וּבָתֵּיהֶם

זיתיהם ובתיהם Neh. 5, 11.
ובתיהם לשממה Zeph. 1, 13.

pl. c. suff.: וּבָתֵּיהֶם

וישבת בעריהם ובבתיהם Dt. 19, 1.

pl. c. suff.: מִבָּתֵּיהֶם

תשמע זעקה מבתיהם Jer. 18, 22.

pl. cum suff.: וּבָתֵּיהֶן *fem.*

ובתיהן באש ישרפו Ez. 23, 47.

בּוּת

כתרמי פעל נויד־סמך וענינו לינה בנית [סויזען, פיבערנאכטען], ופיכנו שרש לנית כתגר קמנו רבים.

verb. denom. aram.: pernoctare in domo (hebr. לָן), unde vocabulum בַּיִת derivare profecto stultissimum est.

3 *perf.:* וּבָת

ובת טות ודחון Dan. 6, 19.

בַּיִת

ז"ו נתרמי ומידועה בַּיְתָא או בֵּיתָא, ובמלת נקשור עם נניח, ספרית, ומשכון נכל תגלל כמו נעגרי.

n. m. aram., hebraico vi aequale.

definit.: בַּיְתָא

ביתא דנה לבנא Esr. 5, 3.
ביתא דנה למבניה Esr. 5, 9.
ובנין ביתא דיר־הוה בנה Esr. 5, 11.
ביתא יתבנא Esr. 6, 3.

definit.: בַּיְתָה

ושיציא ביתה דנה Esr. 6, 15.

definit.: וּבַיְתָה

וביתה דנה סתרה Esr. 5, 12.

constr.: בֵּית

מן־היכלא די־בית אלהא Dan. 5, 3.
בטלת עבידת בית־אלהא Esr. 4, 24.
בית אלהא די בירושלם Esr. 5, 2.
בית־אלהא דנה לבנא Esr. 5, 13.
ואף מאניא די־בית־אלהא Esr. 5, 14.
יהב אשיא די־בית אלהא למבנא בית־אלהא דך Esr. 5, 16. 6, 8.
בית־אלהא בירושלם Esr. 6, 3.
מן־בית מלכא תתיהב Esr. 6, 4.
ואף מאני בית־אלהא שבקן לעבידת בית־אלהא דך Esr. 6, 5.
בית־אלהא דך יבנון Esr. 6, 7.
למבנא בית־אלהא Esr. 6, 8.
לחבלה בית־אלהא דך Esr. 6, 12.
חנכת בית־אלהא דנה Esr. 6, 16.
לחנכת בית־אלהא דנה Esr. 6, 17.
על־מדבחא די בית אלהכם Esr. 7, 17.
לפלחן בית אלהך Esr. 7, 19.
ושאר חשחות בית אלהך Esr. 7, 20.
מן־בית גנזי מלכא Esr. 7, 20.
ופלחי בית אלהא דנה Esr. 7, 24.

constr.: וּבֵית

ובית אלהא יתבנא על־אתרה Esr. 5, 15.

constr.: בְּבֵית

יתבקר בבית גנזיא Esr. 5, 17.
ובקרו בבית ספריא Esr. 6, 1.
ותחת בבית אלהא Esr. 6, 5.

constr.: לְבֵית

אנה בניתה לבית מלכו Dan. 4, 27.
לבית משתיא עלת Dan. 5, 10.
לבית אלהא רבא Esr. 5, 8.
לבית אלההם Esr. 7, 16.
לבית אלה שמיא Esr. 7, 23.

cum suff.: בֵּיתִי

שלה הוית בביתי Dan. 4, 1.

cum suff.: בֵּיתָהּ

ולמאניא די־ביתה Dan. 5, 23.
יתנסח אע מן־ביתה Esr. 6, 11.

c. suff.: לְבֵיתָהּ, וּבֵיתָהּ
Dan. 3, 29. וביתה נולי ישתוה
Esr. 6, 11. וביתה נולו יתעבד
Dan. 2, 17. דניאל לביתה אזל
Dan. 6, 11 על לביתה וכוין פתיחן לה
pl. c. suff.: וּבָתֵּיכוֹן
Dan. 2, 5. ובתיכון נולי יתשמון

בִּיתָן

ג"ז וסמיך בִּיתָן, וסוף גויל בֵּית כמו בֵּית. מכוון לכיון וסכה, ונקצר לכוב עם גן. ומקומיים שמוש מלה פרסית נסמן שמוש כיון סגנס לפ מתקשר לוזות מקצוב עם גנס.

n. m. (factum ex בֵּית, quod est idem cum בֵּית): basilica, ubique cum vocabulo גַּזָּת conjunctum, quare e lingua persica petitum non videtur. LXX: οἶκος.

הַבִּיתָן
Esth. 7, 7. אל־גנת הביתן
Esth. 7, 8. מגנת הביתן
constr.: בִּיתָן
Esth. 1, 5. ביתן המלך

בָּכָא

פעל כודד ומכוון כמו בָּכָה לקמן לצון כוילם וכיכיה נסמלם על סכני [וויינען]. עי׳ בָּכָה נסתדות לל בָּכָה.

vrb. intrans. (ejusdem potestatis, qua בָּכָה), manare, rorare, guttatim fluere, de lacrimis, vid. בָּכָה.

בָּכָא

ג"ז, ועכיכו ל׳ סכני לו כוילת דמעות, ומוס סמס עמק סכנלם, לומר עמק סכני [עסמלם דעם וויינענם]. כ׳ נסמלם על עין סדומס לענן נרי׳, וכקיל כן ע"ס כוילת סמרך [סמלרן - עריי־פעלוכן].

n. m. 1) fletus, lacrimarum effusio, unde עֵמֶק הַבָּכָא, quod egregie Alexandrini κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος verterunt, quos secutus est Lutherus. *(das Jammerthal).* Alii hoc nomen vallis, moris consitae, esse putant, per quam transierint Hierosolyma peregrinaturi (Faber Beobachtungen p. 403 — 406). 2) nomen arboris, e qua guttulae resinaceae tanquam lacrimae manant, arabice: בכא. LXX semel ἄλσος τοῦ κλαυθμῶνος, quod nomen proprium luci prope Hierosolymam in valle Refaim siti esse tradit Josephus Antiq. VII, 4. Alibi: ἄπιον; Trg. male: אִילָנָא.

הַבָּכָא
Ps. 84, 7. עברי בעמק הבכא
pl.: בָּכָאִים
2 S. 5, 23. ובאת להם ממול בכאים
pl.: הַבָּכָאִים
קול צעדה בראשי הבכאים — 2 Sam. 5, 24.
ובאת להם ממול הבכאים — 1 Chr. 14, 14.
קול הצעדה בראשי הבכאים — 1 Chr. 14, 15.

בָּכָה

פעל כודד ועכיכו סדמעה וכוילת עין ע"י נכי [וויינען], וסוזקל על סקפידם נלכה לו לתצוכה על קעלן, ונל ניקם עם סצעול ועם לל, על, ל׳. נכיון סכנל כמו סקל נקוון סצעולם.

vrb. intr. flere, lamentari, ejulare. LXX. κλαίειν, θρηνεῖν (quod construitur cum praepp. אֶל, אֵת, לְ, בַּעֲבוּר, בַּד). Radix est בַּד, cognata simili בַּק: effundere.

Gn. 45, 14. ובנימן בכה על־צואריו
Hos. 12, 5. בכה ויתחנן־לו
3 f. perf.: וּבָכְתָה
Dt. 21, 13. ובכתה את־אביה
1 prf.: בָּכִיתִי
Job. 30, 25 אם־לא בכיתי לקשה־יום
3 pl.: בָּכוּ
2 Sam. 13, 36. בכו בכי גדול מאד
Esr. 10, 1. כי־בכו העם הרבה בכה
3 pl.: וּבָכוּ
Ez. 27, 31. ובכו אליך במר־נפש
2 pl.: בְּכִיתֶם
Num. 11, 18. כי בכיתם באזני יי
1 pl.: בָּכִינוּ
Ps. 137, 1. שם ישבנו גם־בכינו
part.: בֹּכֶה
Ex. 2, 6. והנה־נער בכה
Num. 11, 10. את־העם בכה
2 Sam. 19, 2. הנה המלך בכה
2 Reg. 8, 12. מדוע אדני בכה
Esr. 10, 1. בכה ומתנפל
וּבֹכָה
2 S. 15, 30. עלה ובוכה וראשו חפוי
Jer. 41, 6. הלך הלך ובכה
pl.: בֹּכִים
Num. 25, 6. והמה בכים
Jud. 2, 5. שם־המקום ההוא בכים
2 Sam. 15, 23. וכל־הארץ בוכים
Esr. 3, 12. בכים בקול גדול
Neh. 8, 9. כי בוכים כל־העם
Job. 30, 31. ועגבי לקול בכים
pl.: הַבֹּכִים
Jud. 2, 4. מן־הגלגל אל הבכים
part. fem.: בּוֹכִיָּה *sg.*
Thr. 1, 16. על־אלה אני בוכיה
inf. abs.: בָּכוֹ
Jes. 30, 19. בכו לא־תבכה
Jer. 22, 10. בכו בכו להלך
Mich. 1, 10. בכו אל־תבכו
Thr. 1, 2. בכו תבכה בלילה
inf. abs.: וּבָכוֹ
Jer. 50, 4. הלוך ובכו ילכו
inf. abs.: וּבָכֹה
1 Sam. 1, 10. ובכה תבכה
2 Sam. 3, 16. הלך ובכה אחריה
2 Sam. 15, 30. ועלו עלה ובכה
Ps. 126, 6. הלוך ילך וּבכה
inf. constr.: לִבְכּוֹת
Gn. 43, 30. ויבקש לבכות
1 Sam. 30, 4. אין־בהם כח לבכות
2 Sam. 3, 34. ויספר כל־העם לבכות
Eccl. 3, 4. עת לבכות
cum suff.: וְלִבְכֹּתָהּ
Gn. 23, 2. לספד לשרה ולבכתה
imperat. pl.: בְּכוּ
Jer. 22, 10. בכו בכו להלך
imperat. pl.: וּבְכוּ
Joel 1, 5. הקיצו שכורים ובכו
imp. pl. fem.: בְּכֵינָה
2 Sam. 1, 24. אל־שאול בכינה
1 imperf.: אֶבְכֶּה
Jes. 16, 9. על־כן אבכה בבכי
1 imperf.: וְאֶבְכֶּה
Jud. 11, 37. ואבכה על־בתולי
Jer. 8, 23. ואבכה יומם ולילה
1 imperf.: וָאֶבְכֶּה
2 Sam. 12, 22. צמתי ואבכה
Neh. 1, 4. ישבתי ואבכה ואתאבלה
Ps. 69, 11. ואבכה בצום נפשי
cum h interr.: הַאֶבְכֶּה
Zach. 7, 3. האבכה בחדש החמשי
2 imperf.: תִּבְכֶּה
Jes. 30, 19. בכו לא־תבכה
Ez. 24, 16. ולא תספד ולא תבכה
2 imperf.: וַתִּבְכֶּה
ותקרע את־בגדיך ותבכה — 2 Reg. 22, 19.
2 imp. apoc. וַתִּבְךְ
בעבור הילד חי בצמת ותבך — 2 Sam. 12, 21.
ותבך לפני — 2 Chr. 34, 27.
2 fem. תִּבְכִּי
1 Sam. 1, 8. חנה למה תבכי
3 impf. apoc. וַיִּבְךְ
Gn. 27, 38. וישא עשו קלו ויבך
Gn. 37, 35. ויבך אתו אביו
Gn. 42, 24. ויסב מעליהם ויבך
Gn. 43, 30. ויבך שמה
על־צואריו בנימן־אחיו ויבך — Gn. 45, 14.
Gn. 45, 15. וינשק לכל־אחיו ויבך
Gn. 46, 29. ויבך על צואריו עוד
Gn. 50, 1. ויבך עליו וישק־לו
Gn. 50, 17. ויבך יוסף בדברם אליו
1 S. 24, 17. וישא שאול קלו ויבך
2 Sam. 3, 32. ויבך אל־קבר אבנר
2 S. 19, 1. ויעל־על עלית השער ויבך
2 Reg. 8, 11. ויבך איש האלהים
2 Reg. 13, 14. ויבך על־פניו ויאמר
2 Reg. 20, 3. ויבך חזקיהו בכי גדול
Jes. 38, 3. ויבך חזקיהו בכי גדול
3 fem.: תִּבְכֶּה
1 Sam. 1, 10. ובכה תבכה
Jer. 13, 17. תבכה נפשי מפני גוה
Thr. 1, 2. בכה תבכה בלילה
3 fem.: וַתִּבְכֶּה
1 Sam. 1, 7. ותבכה ולא תאכל
apoc.: וַתֶּבְךְ
Gn. 21, 16. ותשא את־קלה ותבך
Jud. 11, 38. ותבך על־בתוליה
Jud. 14, 16. ותבך אשת שמשון עליו
Jud. 14, 17. ותבך עליו שבעת הימים
Esth. 8, 3. ותבך ותתחנן־לו
2 imperf. pl.: תִּבְכּוּ
Neh. 8, 9. אל־תתאבלו ואל־תבכו
Jer. 22, 10. אל־תבכו למת
Ez. 24, 23. לא תספדו ולא תבכו
Mich. 1, 10. בכו אל־תבכו
2 pl.: וַתִּבְכּוּ
Num. 11, 20. ותבכו לפניו לאמר
Dt. 1, 45. ותשבו ותבכו לפני יי
3 pl.: יִבְכּוּ
Lev. 10, 6. יבכו את־השרפה
Num. 11, 13. כי־יבכו עלי לאמר
1 Sam. 11, 5. מה־לעם כי יבכו
Joel 2, 17. יבכו־הכהנים
3 pl.: וַיִּבְכּוּ
Gn. 33, 4. וישקהו ויבכו
Gn. 50, 3. ויבכו אתו מצרים
Num. 11, 4. ויבכו גם בני ישראל
Num. 14, 1. ויבכו־העם בלילה ההוא
Num. 20, 29. ויבכו את־אהרן
Dt. 34, 8. ויבכו בני ישראל את־משה
וישאו העם את־קולם ויבכו — Jud. 2, 4.
Jud. 20, 23. ויבכו לפני־יי עד־הערב
Jud. 20, 26. ויבכו וישבו שם לפני יי
Jud. 21, 2. ויבכו בכי גדול
וישאו כל־העם את־קולם ויבכו — 1 Sam. 11, 4.
1 Sam. 20, 41. ויבכו איש את־רעהו
ויבכו עד אשר ארן — 1 Sam. 30, 4.
בהם כח
2 Sam. 1, 12. ויספדו ויבכו ויצמו
2 Sam. 3, 32. ויבכו כל־העם
2 Sam. 13, 36. וישאו קולם ויבכו
Job. 2, 12. וישאו קולם ויבכו
3 pl.: יְבַכְּיוּן
Job. 31, 38. ויחד תלמיה יבכיון
Jes. 33, 7. מר יבכיון
3 fem.: תְּבַכֶּינָה
Job. 27, 15. ואלמנתיו לא תבכינה
Ps. 78, 64. ואלמנתו לא תבכינה
3 fem.: וַתְּבַכֶּינָה
Ruth. 1, 9. ותשאנה קולן ותבכינה
ותשנה קולן ותבכינה עוד — Ruth. 1, 14.
Pi-el: בִּכָּה
part. fem.: מְבַכָּה
Jer. 31, 15. רחל מבכה
pl. fem.: מְבַכּוֹת
Ez. 8, 14. מבכות את־התמוז

בֶּכָה

ג"ז סגולי, וסלגון דמיעה וכני [דמעס וויינען] וסוף כמו נכף לעיל.

n. m. fletus, gerundii sim. LXX. ὕψωσε κλαίων.

Esr. 10, 1. כי־בכו העם הרבה בכה

בֶּכִי

ג"ז נקס"ף בֶּכִי וכנכוי בְּכִיָּה. סלגה סכוילה וסעציפה, וסכעיפה [עריי־פעלן] מכעיפה סמיס נכלי סריס. סמקל על כני וסדמעה [וויינען] נקצור עס נכף לקמן סיצות, לו עס גדול ותמכוריס.

n. m. flumen aquarum, lacrimarum, fletus, defletus, κλαυθμός.

בְּכִי *p.* בָּכְיִי
Dt. 34, 8. ויתמו ימי בכי אבל משה
2 Sam. 13, 36. בכו בכי גדול
Esr. 3, 13. לקול בכי העם
Job. 16, 16. פני חמרמרה מני־בכי
Ps. 30, 6. בערב ילין בכי
Jes. 38, 3. ויבך חזקיהו בכי גדול
Jes. 65, 19. קול בכי וקול זעקה
Jer. 3, 21. בכי תחנוני בני ישראל
Jer. 9, 9. אשא בכי ונהי
בכי תמרורים רחל מבכה — Jer. 31, 15.
Jer. 48, 5. בבכי יעלה־בכי
Mal. 2, 13. בכי ואנקה
וּבְכִי
Esth. 4, 3. וצום ובכי ומספד
בִּבְכִי
Gn. 45, 2. ויתן את־קלו בבכי
Ps. 102, 10. ושקוי בבכי מסכתי
Jes. 15, 5. בבכי יעלה־בו
Jes. 16, 9. על־כן אבכה בבכי יעזר
Jer. 31, 9. בבכי יבאו
Jer. 48, 5. בבכי יעלה־בכי
paus.: בַּבֶּכִי
Jes. 15, 3. ירד בבכי
Jes. 22, 2. אמרר בבכי
וּבַבֶּכִי
Joel 2, 12. ובצום ובבכי ומספד
paus.: לְבֶכִי
Jes. 15, 2. הבמות לבכי
לְבִכְיִי
Jes. 22, 12. לבכי ולמספד ולקרחה
מִבִּכְיִי
Job. 28, 11. מבכי נהרות חבש
Jer. 48, 32. מבכי יעזר אבכה־לך
paus.: מִבֶּכִי
Jer. 31, 16. מנעי קולך מבכי
cum suff.: בְּכִיִּי
Ps. 6, 9. כי־שמע יי קול בכיי

בְּכִית

ג"כ כמו בְּכִי נסנלל לנקר נסמלם על עת סקפד [עריי־עלנייט].

n. f. fletus, defletus, tempus la-

mentationis solemne. LXX. *αἱ ἡμέραι τοῦ πένθους.*

cum suff.:
Gn. 50, 4. וַיַּעַבְרוּ יְמֵי בְכִיתוֹ

בְּכוּת

ז״נ כמו בְּכִיָּה, בְּכִי נאכוון, וכאלף נכנוי שם לאלון ע״ם שתת. נגאכלף נית הקנכוות יכוכם שלם נוכים [מועד קטן ס׳ ע״נ]: אף שלם נוכין? רב יהושע בר אלף אומעיה דרבי עולא לאר שלם אומעיתין בם אתים.

n. f. (vi sua cum בְּכִיָּה, בְּכִי congruum): nomen arboris proprium, sub qua Debora, Rebeccae nutrix, sepulta est. LXX. *βάλανος πένθους.* Gemarice coemeterium perbello nomine שְׁחֵה בּוֹכִים vocatur propter luctum fletumque superstitum.

Gn. 35, 8. וַיִּקָּרֵא שְׁמוֹ אַלּוֹן בָּכוּת

בָּכַר

פעל נוד ופתכונו נאול ונגרות [ייי-פַּעַן, ייישינגען], ונכלף עם בָּגַר נאתרי, ונאמר אנאול פיות. נכיבי פעל נכאו ג״כ נוזיב שם. מכנוכות סיאם לנאול סולד או לנקנות אם.

vrb. intr.: maturescere, pubescere, adolescere, cognatum aramaico בְּגַר. Pi. Pu. et Nif. ejus verbi denominativa sunt, ut apparet.

בְּכוֹר

ז״ו הכנוי נסיען בְּכוֹרֵי. המלאם הנגוד זהמנוכך [דער נעליישינגעע], ונאמר אסוולד ראשון של אלם ונהשם [ערסט-נעבוירענער]. ואוואלך על אלוק נאוות כאלו אשר יולד ראשון לאביו, ואשר לו נכורה על הנכור נאלוק ולאחיו. נהשלאם על הנכור נעשו הן אלם הן נהשם.

n. m., maturatus, id quod ab animante pubere primo gignitur (פֶּטֶר רֶחֶם, רֵאשִׁית אוֹנִים). LXX. *πρωτότοκος, πρεσβύτερος.* Trg.: בְּכוֹר מֵיתָא. בּוּכְרָא de morbis gravibus et *mortiferis* dicitur; בְּכוֹרֵי, בְּכָרִים, miserrimi, inanissimi, tenuissimi. Interdum magis ad jura respectus habetur, quae filiis parentum primis competant. Gen. 43, 33. Trg. בַּגָּא בְּרַבְיוּתֵהּ.

בְּכַר, בְּכוֹר

Gn. 25, 13. בכר ישמעאל נבית וקדר
Gn. 35, 23 בני לאה בכור יעקב ראובן
Gn. 36, 15. בני אליפז בכור עשו
Gn. 38, 7. ויהי ער בכור יהודה
Gn. 46, 8. בכר יעקב ראובן
Ex. 6, 14. בני ראובן בכר ישראל
Ex. 11, 5 ומת כל־בכור בארץ מצרים
Ex. 11. 5. עד בכור השפחה
Ex. 11, 5. וכל בכור בהמה
Ex. 12, 12. והכתי כל־בכור
Ex. 12, 29. ויי׳ הכה כל־בכור
Ex. 12, 29. עד בכור השבי
Ex. 12, 29. וכל בכור בהמה
Ex. 13, 2. קדש־לי כל־בכור
וכל בכור אדם בבניך תפדה
Ex. 13, 13. ויהרג ׳י כל־בכור
Ex. 13, 15. ועד־בכור בהמה
Ex. 13, 15. וכל־בכור בני אפדה
Ex. 22, 28. בכור בניך תתן־לי
Ex. 34, 20. כל בכור בניך תפדה
Lev. 27, 26. אך־בכור אשר יבכר לי׳
Num. 1, 20. בני־ראובן בכר ישראל
Num. 3, 12. תחת כל־בכור
Num. 3, 13. כי לי כל־בכור
Num. 3, 13. ביום הכתי כל־בכור
Num. 3, 13. הקדשתי לי כל־בכור
Num. 3, 40. פקד כל־בכר זכר
Num. 3, 41. כל־בכר בבני ישראל
כל־בכור בבהמת בני ישראל
Num. 3, 41. את־כל־בכור בבני ישראל
Nu. 3, 42. ויהי כל־בכור זכר
Num. 3, 43. תחת כל־בכור בבני ישראל
Num. 3, 45. 8, 18. מאת בכור בני ישראל
Num. 3, 50. בכור כל מבני ישראל
Num. 8, 16. כי לי כל־בכור
Num. 8, 17. ביום הכתי כל־בכור
Num. 8, 17. את בכור האדם
Num. 18, 15. ואת בכור־הבהמה
אך בכור־שור או־בכור
Num. 18, 15. כשב
Num. 18, 17. או־בכור־עז
Num. 26, 5. ראובן בכור ישראל
Num. 33, 4. הכה ׳י בהם כל־בכור
Dt. 15, 19. ולא תגז בכור צאנך
Dt. 33, 17. בכור שורו הדר לו
Jos. 17, 1. כי־הוא בכור יוסף למכיר
Jos. 17, 1. בכור מנשה
בכור ישמעאל נביות
1 Chr. 1, 29. וקדר
1 Chr. 2, 3. ויהי ער בכור יהודה
1 Chr. 2, 25. בכור חצרון הבכור רם
1 Chr. 2, 25. ויהיו בני־רם בכור
1 Chr. 2. 27. ירחמאל
1 Chr. 2, 50. בן־חור בכור אפרתה
1 Chr. 4, 4. אלה בני־חור בכור אפרתה
1 Chr. 5, 1. ובני ראובן בכור ישראל
1 Chr. 5, 3. בני ראובן בכור ישראל
1 Chr. 26, 10. כי לא־היה בכור
Job. 18, 13. יאכל בדיו בכור מות
Ps. 78, 51. ויך כל־בכור במצרים
Ps. 89, 28. אף־אני בכור אתנהו
Ps. 105, 36. ויך כל־בכור בארצם

הַבְּכֹר, הַבְּכוֹר

Gn. 41, 51. את־שם הבכור מנשה
Gn. 43, 33. הבכור כבכרתו והצעיר
Gn. 48, 14. כי מנשה הבכור
Gn. 48, 18. לא־כן אבי כי־זה הבכר
Num. 3, 2. הבכר נדב ואביהוא
Dt. 15, 19. כל־הבכור אשר יולד
Dt. 21, 15. והיה הבן הבכר לשניאה
Dt. 21, 16. פני בן־השניאה הבכר
כי את־הבכר בן־
Dt. 21, 17. השניאה
Dt. 25, 6. והיה הבכור אשר תלד
1 S. 8, 2. ויהי שם־בני הבכור יואל
1 S. 17, 13. אליאב הבכור ומשנהו
2 Reg. 3, 27. ויקח את־בנו הבכור
1 Chr. 2, 25. הבכור רם
1 Chr. 3, 1. הבכור אמנן לאחינעם
ובני יאשיהו הבכור
1 Chr. 3, 15. יוחנן
1 Chr. 5, 1. כי־הוא הבכור
1 Chr. 6, 13. ובני שמואל הבכר
1 Chr. 8, 30. 9, 36. ובנו הבכור עבדון
1 Chr. 9, 5. ומן־השילני עשיה הבכור
הוא הבכור לשלם
1 Chr. 9, 31. הקרחי
1 Chr. 26. 2. זכריהו הבכור
1 Chr. 26, 4. שמעיה הבכור
2 Chr. 21, 3. ליהורם כי־הוא הבכור
Job. 1, 13. 18. בבית אחיהם הבכור
Zach. 12, 10. כמר על־הבכור

בְּבָכְרוֹ

Dt. 15, 19. תעבד בבכר שורך

מִבְּכֹר, מִבְּכוֹר

Ex. 11, 5. מבכור פרעה הישב
מבכר פרעה הישב
Ex. 12, 29. על־כסאו
Ex. 13, 15. מבכר אדם
Num. 3, 46. מבכור בני ישראל

cum suff.:
בִּכֹּרִי
Gn. 49, 3. ראובן בכרי אתה
Ex. 4, 22. בני בכרי ישראל
Jer. 31, 9. ואפרים בכרי הוא
Mich. 6, 7. האתן בכורי פשעי

cum suff.:
בִּכֹּרְךָ
Gn. 27, 32. אני בנך בכרך עשו

cum suff.: *p.*
בְּכֹרֶךָ
Gn. 27, 19. אנכי עשו בכרך
Ex. 4, 23. הרג את־בנך בכרך

cum suff.:
בְּכֹרוֹ, בִּכֹּרוֹ
Gn. 10, 15. וכנען ילד את־צידן בכרו
Gn. 22, 21. את־עוץ בכרו
ויקח יהודה אשה
Gn. 38, 6. לער בכורו
Jud. 8, 20. ויאמר ליתר בכורו
2 Sam. 3, 2. ויהי בכורו אמנון
1 Reg. 16, 34. באבירם בכרו יסדה
1 Chr. 1, 13. את־צידון בכרו
1 Chr. 2, 13. ואישי הוליד את־בכרו
1 Chr. 2, 42. מישע בכרו הוא אבי זיף
1 Chr. 8, 1. את־בלע בכרו
1 Chr. 8, 39. אולם בכורו יעוש השני

cum suff.:
בְּבֹכְרוֹ
Jos. 6, 26. בבכרו יוסדנה

constr. pl.:
בְּכֹרֵי
Neh. 10, 37. ואת בכורי בקרינו
Ps. 135, 8. שהכה בכורי מצרים
Jes. 14, 30. ורעו בכורי דלים

pl. cum suff.:
בְּכֹרֵיהֶם
Ps. 136, 10. למכה מצרים בבכוריהם

בְּכֹרָה

ז״נ מופעתי ומכוני בְּכֹרָה. הפתור מופעת הנכורה, לידה לאחוק [ערסט-נעבורט], נהשלאם על הנכור נעלמו הן אלם הן נהשם.

n. f. abstr., primogenitura (*πρωτοτοκία*), jus primo genitorum (*τὰ πρωτότοκια*).

Gn. 25, 32. ולמה־זה לי בכרה

הַבְּכֹרָה

Gn. 25, 34. ויבז עשו את־הבכרה
Dt. 21, 17. לו משפט הבכרה

וְהַבְּכֹרָה

1 Chr. 5, 2. והבכרה ליוסף

לִבְכֹרָה

1 Chr. 5, 1. ולא להתיחש לבכרה

cum suff.:
בִּכֹּרָתִי
Gn. 27, 36. את־בכרתי לקח

cum suff.:
בְּכֹרָתְךָ
Gn. 25, 31 מכרה כיום את־בכרתך לי

cum suff.:
בִּכֹּרָתוֹ
Gn. 25, 33. וימכר את־בכרתו ליעקב
1 Chr. 5, 1. נתנה בכרתו

cum suff.:
בִּבְכֹרָתוֹ
Gn. 43, 33. הבכור כבכרתו

pl.:
בְּכֹרוֹת
Neh. 10, 37. ואת־בכרות בנינו

pl.:
וּבְכֹרֹת
Dt. 12, 6. ובכרת בקרכם וצאנכם
Dt. 12, 17. 14, 23. ובכרת בקרך וצאנך

pl.:
מִבְּכֹרוֹת
Gn. 4, 4. מבכרות צאנו ומחלבהן

בְּכִיר

תוקפי ולא נאוס כ״ם לנקנס בְּכִירָה לעשת לעירם, והשכון הרחשונה לילוד והשכון [ערסטגעבארן].

adj., primo genitus, *fem.* quod solum reperitur, *πρεσβυτέρα.* Trg. רַבְּתָא h. e. natu maxima.

adj. fem.:
הַבְּכִירָה
Gn. 19, 31. ותאמר הבכירה אל־
הצעירה
Gn. 19, 33. ותבא הבכירה ותשכב
ותאמר הבכירה אל־
Gn. 19, 34. הצעירה
Gn. 19, 37. ותלד הבכירה בן
לתת הצעירה לפני
Gn. 29, 26. הבכירה
1 Sam. 14, 49. שם הבכירה מרב

בַּכְּרָה

ז״נ כמו בְּכִירָה בלי סגלל השכון, ולא נאוס כ״ם נכנוי.

n. f. plurale tant. quod non differt a בְּכִירָה.

pl.:
הַבַּכְּרוֹת
Jer. 24, 2. כתאני הבכרות

בְּכוּרָה

ז״נ לתאנה שנוכלת ושנוזלת שכר [פַּרוּס-פֵּייגע], ונן הוזלל שהעריכים לגל לכני ספרד השם הזה.

n. f. ficus praecox praematura, ante tempus maturitatis esculenta (*καιρὸς σύκων* Marc. 11, 13.), mauritanice: *bokkôre*, hispanice: albacora. LXX. *πρωτόγονα, τὰ σῦκα τὰ πρώϊμα, πρόδρομος σύκου.* Hesych. *πρόδρομα· τὰ προακμάζοντα σῦκα. πρώϊμον· σῦκον προακμάζον.*

בְּכוּרָה

Mich. 7, 1. בכורה אותה נפשי

כִּבְכוּרָתָהּ

Jes. 28, 4. כבכורה בטרם קיץ

כְּבִכּוּרָה

Hos. 9, 10. כבכורה בתאנה

בִּכּוּרִים

שם נכוי ועניכו לאלף שהנוכרי פרות [ערסטלינגע], והוזלל על ענכים נככור ניזולייסס, ושוב לשם הנככיים נאנ הזנוועת, ושאנ נקלל יוס הנככיים.

n. m. pl. primitiae, fructus primores, fructuum primordia. Hieron. *primitiae, primitiva.* LXX. *τὰ πρωτογεννήματα, τα πρωτόγονα.*

pl.:
בִּכּוּרִים
Lev. 2, 14. תקריב מנחת בכורים
Lev. 23, 17. חמץ תאפינה בכורים
2 Reg. 4, 42. לחם בכורים
Nah. 3, 12. תאנים עם־בכורים

pl.:
הַבִּכּוּרִים
Lev. 23, 20. על לחם הבכורים

pl.:
הַבִּכּוּרִים
Num. 28, 26. וביום הבכורים

pl.:
וְלַבִּכּוּרִים
בעתים מזמנות
Neh. 13, 31. ולבכורים

constr.:
בִּכּוּרֵי
Ex. 23, 16. וחג הקציר בכורי
Ex. 23, 19. ראשית בכורי אדמתך
34, 26.
Ex. 34, 22. בכורי קציר חטים
Num. 13, 20. ימי בכורי ענבים
Num. 18, 13. בכורי כל־אשר בארצם
Neh. 10, 36. בכורי אדמתינו
Ez. 44, 30. וראשית כל־בכורי

pl. constr.:
וּבִכּוּרֵי
Neh. 10, 36. ובכורי כל־פרי

cum suff.:
בִּכּוּרֶיךָ
Lev. 2, 14. את מנחת בכוריך

בָּכַר

פעל נוז-סס, לואל בְּכַר, סלנון עשות בְּכִירוֹת [פַּרוּס-פֵּייגע נריינגען], או עשות נככור לאשפת הנכורים. בְּכַר סלנון נולד לנכור. הִבְכִּיר הוליד נכור או פעם לאשפת.

vrb. denom. Pi. 1) fructus praematuros justoque prius esculen-

tos ferre, LXX. *πρωτογενῶν, πρωτοβολεῖν.* Hier. *primitiva afferre.* 2) jus primogeniti in aliquem conferre; LXX. *πρωτοτοκεῦσαι.* *Pu.* primo gigni; Trg. אִתְבַּכַּר; LXX. *πρωτότοκον γενέσθαι.* Hif. primum parere, מַבְכִּירָה *πρωτότοκος*, LXX. *πρωτοτοκοῦσα.* Trg. מְשַׁרְיָא לְמֵילַד בְּכוֹר.

inf. constr.: לְבַכֵּר
Dt. 21, 16. לבכר את־בן־האהובה
3 *imperf.:* יְבַכֵּר
Ez. 47, 12. לחדשיו יבכר
Pu–al: בֻּכַּר
3 *imperf.:* יְבֻכַּר
Lev. 27, 26. אשר יבכר ליי
Hif-il: הַבְכִּיר
part. fem.: מַבְכִּירָה
Jer. 4, 31. צרה כמבכירה

בֶּכֶר

ז״, ולפ נאפל עאכו כ״פ סאן סרכוי בְּכֶרִי. סעכין נאמל נער [קַאמעלַאסלעז]. נעמפל עוד מן הנמל חוּגָן, אֶנְקָא, נָקָא, וכלם אלעזן ערבי; וזס נ״כ בֶּכֶר תּוֹאר לנקולם וילדם, נעמפל בְּגֶרֶת, ולוכל בַּגֶּר, והמופעם בַּגָּרוּת, וסתולפי בְּגִיר, והכל יעזכ לפל.

n. m. (nil invenitur nisi בִּכְרֵי): pullus cameli, camellus; Aquil. Symm. Theod. *δρομεὺς κουφή* (cf. talmud. Sabbat V. Mishna I.). Recte jam Abravaneli: חֲטַבֵּי הַגְּמַלִּים. In sermone gemarico בֶּגֶר, בַּגֶּרֶת, בַּגְּרוּת sexcenties etiam de puerorum puellarumque pubertate dicitur.

constr. pl.: בִּכְרֵי
Jes. 60, 6. בכרי מדין ועיפה

בְּכָרָה

ז״נ מן בֶּכֶר והכלון נאמל נעכ [קַאמעלַאסטעע], עי׳ הזכ.

n. f. (ex m. בֶּכֶר factum): *camella.* Sermo talmudicus ad aetates camelorum significandas utitur vocabulis iisdem, qnibus posthac etiam arabicus: חוּגָן, אֶנְקָא, נָקָא.
Jer. 2, 23. בכרה קלה

בַּל

עעמי׳ אלילי׳, ונסרכב נ״כ בְּלִי, והמכוון כמו לפ, ותדיר לפני פעלים ולפני הפעיל, פתרונו לפ נסתיר [דאס נילַאט], סולם נזכרו חיכנו נכלל מן בְּלָא. ונתלפים זייכים לתנורם לפת בְּלִי [בְּלָא], בַּל־תַּי, בַּל־עֲדֵי, בַּלְ־עֲדֵי, אַ־בַּל, וסוף מקלני־זכ.

conj. neg. (בַּל, si componatur) *ne, μή*, quae prope semper cum futuro verbi construitur, forma tantum, non origine a בְּלָא diversa. Omnia vocabula negativa, quibus ea est originis communio, supra collecta inveneris.

1 Chr. 16, 30. חבל בל־תמוט
Ps. 10, 4. כגבה אפו בל־ידרש
Ps. 10, 6. אמר בלבו בל־אמוט
Ps. 10, 11. בל־ראה לנצח
Ps. 10, 18. בל־יוסיף עוד לערץ
Ps. 16, 2. טובתי בל־עליך
Ps. 16, 8. מימיני בל־אמוט
Ps. 17, 3. צרפתני בל־תמצא
Ps. 17, 5. בל־נמוטו פעמי
Ps. 21, 3. ויארשת שפתיו בל־מנעת
Ps. 21, 8. ובחסד עליון בל־ימוט
Ps 30, 7. בל־אמוט לעולם
Ps 32, 9. בל קרוב אליך
Ps. 46, 6. בקרבה בל־תמוט
Ps. 49, 13. ואדם ביקר בל־ילין
Ps. 58, 9. בל־חזו שמש
Ps. 78, 44. ונוזליהם בל־ישתיון
Ps. 93, 1. 96, 10. תבל בל־תמוט
Ps. 104, 5. בל־תמוט עולם ועד
Ps. 140, 11. במהמרות בל־יקומו
Ps. 140, 12. איש לשון בל־יכון
Prv. 10, 30. צדיק לעולם בל־ימוט
Prv. 12, 3. ושרש צדיקים בל־ימוט
Prv. 19, 23. בל־יפקד רע
Prv. 22, 29. בל־יתיצב לפני חשכים
Prv. 23, 7. ולבו בל־עמך
Prv. 23, 35. חכוני בל־חליתי
Prv. 23, 35. הלמוני בל־ידעתי
הכר־פנים במשפט
Prv. 24, 23. בל־טוב
Job. 41, 15. יצוק עליו בל־ימוט
Jes. 14, 21. בל־יקמו וירשו ארץ
Jes. 26, 10. בל־למד צדק
Jes. 26, 11. רמה ידך בל־יחזיון
Jes. 26, 14. מתים בל־יחיו
Jes. 26, 14. רפאים בל־יקמו
Jes. 26, 18. ישועת בל־נעשה־ארץ
Jes. 33, 20. בל־יצעו בל־יסע
Jes. 33, 20. בל־יתקו
Jes. 33, 21. בל־תלך בו אניי
Jes. 33, 23. נטשו חבליך בל־יחזקו
Jes. 33, 23. בל־פרשו נס
Jes. 35, 9. ופריץ חיות בל־יעלנה
Jes. 40, 24. אף בל־נטעו
Jes. 40, 24. אף בל־זרעו
Jes. 40, 24. אף בל־שרש בארץ
Jes. 43, 17. ישכבו בל־יקומו
Jes. 44, 8. ואין צור בל־ידעתי
Jes. 44, 9. וחמודיהם בל־יועילו
Jes. 44, 9. בל־יראו ובל־ידעו
Hos. 9, 16. פרי בל־יעשון

וְבַל

Ps. 141, 4. ובל־אלחם במעמיהם
Prv. 9, 13. ובל־ידעה־מה
Prv. 14, 7. ובל־ידעת שפתי־דעת
Jes. 26, 10. ובל־יראה גאות יי
Jes. 26, 18. ובל־יפלו ישבי תבל
Jes. 33, 24. ובל־יאמר שכן
Jes. 44, 9. ובל־ידעו למען יבשו
Hos. 7, 2. ובל־יאמרו ללבבם

בְּלִי

עעמי׳ אלילי׳, ונסרכב עם זשות, כמו בלי־זס, בלי־מיס, בלי־מקוס, בלי־מזיק, בלי הפוכס, או נסרכב עם הפעל נמכוון בְּלָא, לְבְלִי, מִבְּלִי לפני פעלי סכילס וסתכלית, כמו לבלי־קץ, לנבלי־קץ. ומזכ נרכס נראס בְּלִי גויר בַּל, ומוס:

adv. neg. (factum, ut videtur ex בַּל, conjunctione neg.), quod cum nominibus verbisque componitur: *sine, absque;* בְּלִי sine; לְבְלִי sine, praeter; מִבְּלִי sine, ita ut non; עַד־מִבְּלִי donec, usquedum non; עַל־בְּלִי eo, quod non...

Gn. 31, 20. על־בלי הגיד לו כי ברח
מגן שאול בלי משיח
2 Sam. 1, 21. בשמן
Ps. 19, 4. בלי נשמע קולם
Ps. 59, 5. בלי־ען ירצון ויכוננו
Ps. 63, 2. ועיף בלי־מים
Ps. 72, 7. עד־בלי ירח
Job. 8, 11. ישגא־אחו בלי־מים
Job. 24, 10. ערום הלכו בלי לבוש
Job. 30, 8. בלי־שם נכאו מן־הארץ
Job. 31, 39. אכלתי בלי־כסף
Job. 33, 9. זך אני בלי־פשע
Job. 34, 6. אנוש חצי בלי־פשע
Job. 38, 2. במלין בלי־דעת
Job. 39, 16. לריק יגיעה בלי־פחד
Job. 41, 18. משיגהו חרב בלי תקום
Job. 42, 3. מעלים עצה בלי־דעת
Jes. 14, 6. גרום מרדף בלי חשך
Jes. 28, 8. קיא צאה בלי מקום
Jes. 32, 10. אסף בלי יבוא
Hos. 7, 8. אפרים היה עגה בלי הפוכה
Hos. 8, 7. בלי יעשה־קמח
Mal. 3, 10. עד־בלי די

cum präp.: בִּבְלִי
Dt. 4, 42. את־רעהו בבלי־דעת
Dt. 19, 4. יכה את־רעהו בבלי־דעת
Jos. 20, 3. בשגגה בבלי־דעת
Job. 35, 16. בבלי־דעת מלין יכבר
Job. 36, 12. ויגועו בבלי דעת

לִבְלִי

Jes. 5, 14. ופערה פיה לבלי־חק
Job. 38, 41. יתעו לבלי־אכל
Job. 41, 24. התשו לבלי־חת

מִבְּלִי

Dt. 9, 28. מבלי יכלת יי
Dt. 28, 55. מבלי השאיר־לו
Eccl. 3, 11. מבלי אשר לא־ימצא
Thr. 1, 4. מבלי באי מועד
Job. 4, 11. ליש אבד מבלי־טרף
Job. 4, 20. מבלי משים לנצח יאבדו
Job. 6, 6. היאכל תפל מבלי־מלח
Job. 18, 15. תשכון באהלו מבלי־לו
Job. 24, 7. ערום לילנו מבלי לבוש
אם־אראה אובד מבלי
לבוש
Job. 31, 19.
Jes. 5, 13. גלה עמי מבלי־דעת
Jer. 2, 15. עירו נצתה מבלי ישב
Jer. 9, 10. אחן שממה מבלי יושב
Jer. 9, 11. כמדבר מבלי עבר
Ez. 14, 15. והיתה שממה מבלי עובר
Ez. 34, 5. ותפוצינה מבלי רעה
Hos. 4, 6. נדמו עמי מבלי הדעת
החרבתי חוצותם מבלי
עובר
Zeph. 3, 6.
Zeph. 3, 6. נצדו עריהם מבלי־איש

cum h interr.: הֲמִבְּלִי
חמבלי אין־קברים
Ex. 14, 11. במצרים
חמבלי אין־אלהים
2 Reg. 1, 3. 6. 16. בישראל

וּמִבְּלִי

Job. 24, 7. ומבלי מחסה חבקו־צור

בִּלְעַל

ז״נ מוכנ מן בְּלִי־יַעַל, והמכוון לפ־ זוסס [ניכט־נוצען], לומר עוסס, כי יַעַל אס סנולי מזכס יַעֲלָה נזווי לפ עֲלָה וכן סהזאל ד״ס נחלי־נליעל, לומר נקלי־סעמק וסתכוס. והזאל סעמקות לפקס על סהזאקת כמו דנר נליעל, לית נליעל וכדומס.

n. m. (compositum ex בְּלִי־יַעַל) tanquam non altitudo, celsitas, h. e. humilitas, abjectio; יַעַל enim nomen segolatum est verbi יָעָל, quod, sicut עָלָה, radicis על forma est secundaria. Hinc נַחֲלֵי־בְלִיַּעַל torrentes inferni, flumina abyssi. Humilitas tropice ad pravitatem transfertur. Aliter Qimchi: בְּלִי יַעֲלֶה וְיַצְלִיחַ; Rashi: בְּלִי עוֹל (=) שֶׁפְּרָקוֹ. LXX. *παράνομος, λοιμός, ἀσεβής, ἄφρων, ἀντίον, ἀνόμημα, ἀνομία, παλαίωσις.*

בְּלִיַּעַל *p*

Dt. 13, 14. יצאו אנשים בני־בליעל
Dt. 15, 9. עם־לבבך בליעל לאמר
Jud. 19, 22. אנשי בני־בליעל נסבו
Jud. 20, 13. בני־בליעל אשר בגבעה
1 Sam. 1, 16. לפני בת־בליעל
1 Sam. 2, 12. ובני עלי בני בליעל
1 Sam. 10, 27. ובני בליעל אמרו
1 S. 25, 17. והוא בן־בליעל מדבר
ושם נקרא איש בליעל
2 S. 20, 1.
2 Sam. 22, 5. נחלי בליעל יבעתוני
שנים אנשים בני־
בליעל
1 Reg. 21, 10.
שני האנשים בני־
בליעל
1 Reg. 21, 13.
2 Chr. 13, 7. אנשים רקים בני בליעל
Job. 34, 18. האמר למלך בליעל
Ps. 18, 5. ונחלי בליעל יבעתוני
Ps. 41, 9. דבר־בליעל יצוק בו
Ps. 101, 3. לנגד עיני דבר־בליעל
Prv. 6, 12. אדם בליעל
Prv. 16, 27. איש בליעל כרה רעה
Prv. 19, 28. עד בליעל ילוץ משפט
Nah. 1, 11. יעץ בליעל
Nah. 2, 1. לעבור־בך בליעל
כולה בליעל
1 S. 30, 22. ויען כל־איש רע ובליעל
2 Sam. 23, 6. ובליעל כקוץ מנד

הַבְּלִיָּעַל

1 S. 25, 25. אל־איש הבליעל הזה
2 Sam. 16, 7. ואיש הבליעל
1 Reg. 21, 13. ויעדהו אנשי הבליעל

בִּלְהָה

שם סהרכב מן בְּלִי־מָה, לומר אין [ניכטס], עי׳ לפ־דנכ. לולם עוד פקפוק נפתיון סוס, כי בִּלְהָה יוכל להיות שם מזכס בְּלָם, כאזכ נאמת פרזו נעלי־ סקנלס; ויים לפ״ז סמלנס קנל לו חוש, ואזכ נמן לולם סק״כס לת סלכן, ויאמרו נעלי סקנלס שסקוש חוש סמקזכ נין עולם סעלין לקתיון, ויאמרו נליום לאזוכס, אכיס ואליזיז, והכנוי בִּלְהָמוֹת ודוק.

n. comp. ex בְּלִי־מָה, non quidquam h. e. nihil (a kabbalistis pro substantivo habetur, ut sit filum, quo Deus tellurem suspensam cum infero jungit, in quo inest certe aliquid, quod in ejus verbi origine investiganda dignum sit probatione).
LXX: *ἐπὶ οὐδενός.* Trg: מְדַלְיָת מְדֵעַם דְּסַמָּךְ לָהּ.
Job. 26, 7. תלה ארץ על־בלימה

בַּלְעֲדֵי, בִּלְעָדֵי

עעמי׳ מוכנ מן בַּל־עַד, לומר לפ־עד, ולפ נאפל כ״פ נכנוי סהנוי בִּלְעָדֵי וגו׳. סיים סהנוי בַּלְ־עֲדֵי נכ־סנוכך, כאזכ לנוזב.

adv., compositum ex בַּל־עַד h. e. לְאַ־עַד, quod non reperitur nisi pluralibus suffixis auctum. LXX. *ἄνευ, πλήν, πάρεξ.*

constr. pl.: בִּלְעֲדֵי
Job. 34, 32. בלעדי אחזה אתה הרני

pl. constr.: מִבַּלְעֲדֵי
Num. 5, 20. מבלעדי אישך
Jos. 22, 19. מבלעדי מזבח יי אלהינו
2 Sam. 22, 32. מבלעדי יי
Ps. 18, 32. כי מי אלוה מבלעדי יי

pl. cum suff.: בִּלְעָדַי
בלעדי רק אשר אכלו
Gn. 14, 24. הנערים
p. בִּלְעָדָיו
Gn. 41, 16. בלעדי אלהים יענה
Jes. 45, 6. כי־אפס בלעדי

מִבַּלְעָדַי

Jes. 43, 11. אין מבלעדי מושיע
Jes. 44, 8. היש אלוה מבלעדי
Jes. 45, 21 ואין־עוד אלהים מבלעדי

וּמִבַּלְעָדַי

Jes. 44, 6. ומבלעדי אין אלהים

c. h interr.: הֲמִבַּלְעָדַי
2 Reg. 18, 25. המבלעדי יי עליתי

Jes. 36, 10. הֲמִבַּלְעֲדֵי יְיָ עָלִיתִי
הֲמִבַּלְעֲדֵי אֲנָשִׁינוּ
Jer. 44, 19. עֹשִׂינוּ לָהּ
cum suff.: וּבְבַלְעָדֶיךָ
וּבַלְעָדַיִךְ לֹא־יִרְרִים אִישׁ
Gn. 41, 44. אֶת־יָדוֹ

בֶּלֶת

עַצְמֵי מִן בֶּלֶת, סִכְעֶשֶׁת מִן בַּל נְסוּפֵי ־ֶת, וְלֹא נִמְצָא כָּל נִכְנוּי, וְהַמְכוּוָן כְּמוֹ בַּל, בַּל, לוֹמַר בְּלִי, וּוּלְת.

adv., factum ex בַּל = בְּלִי, addita terminatione *et*, quod nonnisi cum suffixis conjunctum reperitur.

cum suff.: בְּלָתִי
Hos. 13, 4. וּמוֹשִׁיעַ אֵין בִּלָתִי
cum suff.: בְּלָהֶךָּ
1 Sam. 2, 2. כִּי אֵין בִּלָתֶךָ

בְּלָתִי

עַצְמֵי שְׁלִילֵי וּמְכַוְּנוֹ כְּמוֹ בְּלֶת, וְהַסּוּפֵי ־ִי כְּמוֹ נִמְצְאֵי וּוּלְתִי.

adv. neg. eadem adjecta in exitu terminatione, qua אֲפָסִי, זוּלָתִי facta sunt; עַד בְּלָתִי dum non; מִבְּלָתִי sine, eo quod non; בְּלָתִי אִם nisi.

Gn. 21, 26. לֹא שָׁמַעְתִּ בִּלְתִּי הַיּוֹם
Gn. 43, 3. בִּלְתִּי אֲחִיכֶם אִתְּכֶם
Gn. 47, 18. בִּלְתִּי אִם גְּוִיָּתֵנוּ
Ex. 22, 19. בִּלְתִּי לַיְיָ לְבַדּוֹ
Num. 11, 6. בִּלְתִּי אֶל־הַמָּן עֵינֵינוּ
Nu.21,35 עַד־בִּלְתִּי הַשְׁאִיר־לוֹ שָׂרִיד
עַד־בִּלְתִּי הַשְׁאִיר־לָהֶם
Jos. 11, 8. שָׂרִיד
Jos.11,19. בִּלְתִּי הַחִוִּי יוֹשְׁבֵי גִּבְעוֹן
Jud. 7, 14. אֵין זֹאת בִּלְתִּי
בִּלְתִּי טָהוֹר הוּא כִּי־לֹא
1 Sam. 20, 26. טָהוֹר
Dan. 11, 18. בִּלְתִּי חֶרְפָּתוֹ יָשִׁיב לוֹ
Jes. 10, 4. בִּלְתִּי כָּרַע תַּחַת אָסִיר
Jes. 14, 6. מַכַּת בִּלְתִּי סָרָה
Am. 3, 3. בִּלְתִּי אִם־נוֹעָדוּ
Am. 3, 4. בִּלְתִּי אִם־לָכַד

לְבִלְתִּי

Gn. 3, 11. לְבִלְתִּי אֲכֹל־מִמֶּנּוּ
Gn. 4, 15. לְבִלְתִּי הַכּוֹת־אֹתוֹ
Gn. 38, 9. לְבִלְתִּי נָתֵן־זֶרַע
Ex. 8, 18. לְבִלְתִּי הְיוֹת־שָׁם עָרֹב
Ex. 8, 25. לְבִלְתִּי שֵׁלַח אֶת־הָעָם
Ex. 9, 17. לְבִלְתִּי שַׁלְּחָם
Ex. 20, 20. לְבִלְתִּי תַּחֲטְאוּ
Lev. 18, 30. לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מֵחֻקּוֹת
Lev. 20, 4. לְבִלְתִּי הָמִית אֹתוֹ
לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
Lev. 26, 15. מִצְוֹתָי
Num.9,7. לְבִלְתִּי הַקְרִיב אֶת־קָרְבַּן
Num. 32, 9. לְבִלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ
Dt. 4, 21. לְבִלְתִּי עֲבְרִי אֶת־הַיַּרְדֵּן
Dt. 8, 11. לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו
Dt. 17, 12. לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ אֶל־הַכֹּהֵן
Dt. 17, 20. לְבִלְתִּי רוּם־לְבָבוֹ
Jos. 22, 25. לְבִלְתִּי יְרֵא אֶת־יְיָ
Jos. 23, 6. לְבִלְתִּי סוּר מִמֶּנּוּ
Jos. 23, 7. לְבִלְתִּי־בוֹא בַּגּוֹיִם
Jud. 2, 23. לְבִלְתִּי הוֹרִישָׁם מְהֵר
Jud. 8, 1. לְבִלְתִּי קְרָאוֹת לוֹ
2 Sam. 14, 7. לְבִלְתִּי שִׂים־לְאִישִׁי
1 Reg. 15, 17. לְבִלְתִּי תֵּת יֹצֵא וָבָא
2 Reg. 17, 15. לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת כָּהֵם
2 Reg. 23, 10. לְבִלְתִּי לְהַעֲבִיר אִישׁ
וְעָשִׂית מְרֵעָה לְבִלְתִּי
עֲצָבִי
1 Chr. 4, 10.
2 Chr. 16, 1. לְבִלְתִּי תֵּת יוֹצֵא וָבָא
Job. 42, 8. לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת עִמָּכֶם
Dan. 9, 11. לְבִלְתִּי שְׁמוֹעַ בְּקֹלֶךָ
Jes. 48, 9. לְבִלְתִּי הַכְרִיתֶךָ
Jer. 7, 8. לְבִלְתִּי הוֹעִיל
Jer. 16, 12. לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ אֵלַי
Jer. 17, 23. לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ
Jer. 23, 14. לְבִלְתִּי־שָׁבוּ אִישׁ
Jer. 27, 18. לְבִלְתִּי־בֹאוּ הַכֵּלִים
Jer. 32, 40. לְבִלְתִּי סוּר מֵעָלָי
Jer. 35, 8. 14. לְבִלְתִּי שְׁתוֹת־יַיִן
Jer. 42, 13. לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ בְּקוֹל יְיָ
Jer. 51, 62. לְבִלְתִּי הְיוֹת־בּוֹ יוֹשֵׁב
Ez. 13, 22. לְבִלְתִּי־שׁוּב מִדַּרְכּוֹ
Ez. 17, 14. לְבִלְתִּי הִתְנַשֵּׂא לִשְׁמֹר
Ez.20, 9. לְבִלְתִּי הָחֵל לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
14. 22.
לְבִלְתִּי הָבִיא אוֹתָם אֶל־
Ez. 20, 15. הָאָרֶץ
Ez. 24, 8. לְבִלְתִּי הַכְסוֹת
Ez. 29, 15. לְבִלְתִּי רְדוֹת בַּגּוֹיִם
Ez.46,20. לְבִלְתִּי הוֹצִיא אֶל־הַחָצֵר
וְלִבְלָתִּי
Dt. 4, 21. וְלִבְלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ
Dt.17,20. וְלִבְלְתִּי סוּר מִן־הַמִּצְוָה
וְלִבְלְתִּי חֲזֹק אֶת־בֵּדֶק
2 Reg. 12, 9. הַבַּיִת
Jer. 17, 23. וְלִבְלְתִּי קַחַת מוּסָר
Jer. 35, 9. וְלִבְלְתִּי בְּנוֹת בָּתִּים
Ez. 13, 3. וְלִבְלְתִּי רָאוֹ

מִבְּלָתִּי

Num. 14, 16. מִבִּלְתִּי יְכֹלַת יְיָ
Ez. 16, 28. מִבִּלְתִּי שִׂבְעָתֵךְ

בֶּל

זי

ז"ו נִקְרָאִי, וְעִנְיָנוֹ רִקְמַת נְגוּהַּ וְזוֹהַ [זוֹעַ] עוֹנֵשׁ וְכֹחַ תְּלוּתוֹ וְסִכְּוֹן [שֶׁעֻתְּקָא], וְזוֹעֲלָל עַל הַלֵּב, זוֹעֵב הִקִּיל וְזוֹהַ נְגוּהַּ, כְּאֵלֶּה בַּלְשׁוֹנוֹ. וְנִשְׁמַת סוּדוֹ נִקְרָא נַ"ב כָּל לְשׁוֹן כֵּן וְנָגוּהַּ (*s. bala*) וְנִפְרְסֵי נַפ' (*pehlu*) וְנַעֲרֵי נִקְל כְּמוֹ לַב. הִסְעַל בְּלִי בַּלְשׁוֹן שֶׁמַּעֲלָל נִמְכּוֹן [עַיִּפְּיִכְדַּאן] זוּחַ זוֹלוּת גּוֹיִי־הַשֵּׂכֶל.

n. m. aram. virtus, robur, translate de corde tanquam sede fortitudinis ac virtutis (hinc vir fortis apud Ennium: *egregie cordatus* homo); cf. sanscr. *bala*, pers. *pehlu*, arab. באל cor, animus; בלי sensu interno percipere (empfinden). Saadja b. Bechor-Schor explicat per literarum trajectionem, comparatis בֶּשֶׂב et בֶּסֶב, שַׂלְמָה et שַׂמְלָה; commemoratidem, explicare alios בְּלִילוֹת הַדְּבָרִים וְהַפִּיּוּס; alios de robore vel humeris; alios de oblata pecunia (בְּלוֹ) ad redimendam Danielis vitam. Rashi: דְּחָזוּי לִרְחוֹת הַדְּבָר (בַּל), quae interpretationes ad unum omnes e tenebris erroris et inscientiae emerserunt. V. בָּעַל.

Dan. 6, 15. וְעַל דָּנִיֵּאל שָׂם בֵּל

בֵּל

v. s. בָּעַל *p.* 201.

בְּלָא

זו

פעל לְמִי וְלֹא נִמְצָא כָּל נִכְנַד בְּלָא, וְזוּחַ קְצָת זוּחַ כְּמוֹ בְּלָה בְּעָנִי, בְּמִכְוּן עִלְּוּב וְקִמּוּם, וְלֹא מִתְקַוֵּר וְלֹא כְּמִירָה, וְהַלְּוּב לְהַפְעִיל מִבְּלָא לְ לְמִכְוּן כְּסוּגִן. וּכְלִקְח שֶׁמְּקוֹר זְרַחַ כְּמוֹ מְלֵא לְ, אוֹ לְעֵת שֶׁכֵּן יְכֵן וְנֵכֶן לְפַלְּוּבִי, גַּעַשׂ וְנַעַק וְנֵכֶן קוֹל לְקִרְאַת פַּלְּוּבִי [מְכַנְּעֲלָאקֶן], שֶׁכְּנַעֲלָאקֶן], וּכְזַרַח זוּחַ כָּכָל שִׁפְתֵי מַעֲרָב, כְּמוֹ בְּרוּמִי וּבְנַרְמִכִי (*bal*-are) (*plâh*-an) וּכְדוּמָה, וּוּחַ מִתְקַוֵּר.

בָּלַח

verb. aram. cujus nonnisi intensiva usurpari solet conjugatio, estque illud perdifficile explicatu. Sunt qui בָּלָה hebraicum conferant, ut sit: abolere, atterere. LXX. *παλαιώσει*. Atqui illa interpretatio ad *παραλληλισμόν*, quem Graeci dicunt, seu proportionem comparationemque membrorum non quadrat (לְבַלֵּא). Hinc potius vertendum videtur: frendentem obloqui, contra aliquem *latrare*, ita ut sit verbum aeque sanscriticum ac semiticum compararique Latinum *bal*andi verbum oportet.

3 imperf.: יִבְלֵא
Dan. 7, 25. וּלְקַדִּישֵׁי עִלְּיוֹנִין יְבַלֵּא

בָּלַג

פעל לְמִי-עוֹבֵר וְעִנְיָנוֹ וְרִיקָה וְזוּפְעוּת וְרִיקָה וְעִסְרָה [הִיכְנַלְאֶקֶן, שֶׁכְּלִיי־כְּעֶן, שֶׁכְּשִׁיפְעֶרְן]; וּכְלָשׁוֹן יִשְׂרָאֵל מְכַסֶּה עָמוּד כְּשֵׁקֶר וְהִלְּחֵמָת פְּנֵי מוֹכֵחַ. וְלֹא נִמְצָא כָּל הִסְתַּעֵל הַבְּלִיג וְהִעְתִּיד בַּבְּלִיג וְהִכִּיוֹנִי מַבְּלִיג לְשׁוֹן נְסִירָה וְזוּפְעוּת, לוֹמַר מְנַסֵּל [הִיכְנַלְאֶקֶן, הִיעֶרְן וְיִין] פְּנִים; וְכֵן הִסְתַּלֵּק עַל דֶּרֶךְ, כְּמוֹ בְּהִסְתַּלֵּק עַל דֶּרֶךְ וְשֵׁכֶר עָלָיו, וּוּחַ זוֹד עַל עָוֹן. וְשֵׁכֶר לְמִקְצָר הִשְׁתַּמֵּשׁ כְּרִיקָה בְּ-בָּלַג [סִי' מִקְצָר זוֹגֵן] הִתּוֹכֵן, וְנִמְצָא כֵּיוָן הִלּוֹ כְּכָל שִׁפְתֵי מַעֲרָב, כְּמוֹ בְּהוֹדוּ יוֹכִי וְזוּמִי וְנִמְצֵי וְכִזּוּמָה בְּסִרְדְּפָה עִם שָׁ-לַג *s. lôk*, *l. luc*-ere, *luc*-s, gr. *λευκ-ός, λύχ-νος*, leuch-ten).

verb. perrarum: *illustrare*, *illuminare*, arabice de primis ascendentis aurorae orientisque solis radiis. *Hif.* (quae sola exstat conjugatio), radios jacere, radiis attingere, facere suo lumine, ut aliquid splendescat. Aquila: *μειδιῶν*, sicut מַבְלִיג. *Trg.*: מְגַבֵּר, qui roborat, quam vim ei verbo inesse tradit paene tota antiquitas. LXX: *διαιρεῖν, ἀναμύξαι, ἀναπάυσασθαι.* Radix verbi est לַג, literae unius, qua significatio paullum immutatur, additamento aucto. Eadem invenitur in verbo שָׁ-לַג de nivium candore, et in vocabulis sanscritica lingua oriundis, quae in expositione rabbinica enumerata legeris.

Hif-il: הַבְלִיג
part.: מַבְלִיג
Am. 5, 9. הַמַּבְלִיג שֹׁד עַל־עֹז
1 *imperf.:* וַאֲבַלִּיגָה
Job. 9, 27. אֶעֱזְבָה פָנַי וַאֲבַלִּיגָה
Job. 10, 20. יָשִׁית מִמֶּנִּי וַאֲבַלִּיגָה
Ps 39, 13. הָשַׁע מִמֶּנִּי וַאֲבַלִּיגָה

מַבְלִיגִית

ז"נ גוֹיִי־נִיכּוֹנִי מַבְלִיג, וְהַעֲנִין לְסִילַת פָּנִים [עֶרְסִיעֶרוּנְג] וְזוּעַ מִמַּשְׁמָע. מַשְׁבִּירִית נַ"נ מִנִּיכּוֹנִי הִסְתַּעֵל מַשְׁבֵּה.

n. f. e participio מַבְלִיג factum, sicut מַשְׁבִּירִית ex מַשְׁבֵּה: hilaritas, qua vultus, imago animae, tanquam splendescit. Veteres: recreatio, corroboratio.

cum suff.: מַבְלִיגֵּיתִי
Jer. 8, 18. מַבְלִיגֵּיתִי עַל יָגוֹן

בָּלַח

פעל כּוֹזֵד, וְהִסְלַנְג סְרוּס וְקִרְוּעַ רִיקוּד וְכִלְיוֹת וְזִיקוּק [נְעֶרְפֶּאלְטְנִין, שֶׁכְּנַעֲרִיעִ-נְגִין וְיִין] מְאֻלְבָּזִים, וְהִסְתַּלֵּק עַל כְּלִיוֹן הִסְתַּיִּים וְהִקְבֵּל לְשֶׁבֶר כְּנֶגֶד יוּכְלוּ, לוֹ מְנוּף הִלְדֵּם נִכְפִּילַת הִפְכִּיס [שֶׁכְּפֶּאלְטְנִין, פֶּעֶר-פֶּאלְטְנִין] מִדְּגָשׁ וְקַלִּי וְכִדּוּמָה. נִכְיָן הִכְנַד בְּלַח וְכֹלַח דְּבַר עַד לִכְלוּת נִלְשֶׁבֶר זִיּוּפִים הִמְשֵׁךְ וְהִסּוּגִיָּת. הִסְרַם נִמְצָא נִפְעָלִים אָ-בַּל, נָ-בַּל, וְנִשְׁפְּתִי מֵעֵכֶב מְאֻלְמוֹ.

verb. intr. vetustate tritum, consumtum, discerptum esse, de vestimentis pannosis atque contritis, de terra coelisque inveterascentibus tandemque conflagraturis, de corpore humano moerore confecto atque consumto vel diuturno morbo intabescente. LXX. *ἀποτριβῆναι, παλαιωθῆναι, κατατριβῆναι.* Pi. *ταπεινῶσαι, παλαιοῦν, συντελεῖν.* Eadem radix in verbis אָ-בַל, נָ-בַל inest.

perf. 3 fem.: בָּלְחָה
Dt. 8, 4 שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה
Dt. 29, 5. לֹא־בָלְתָה מֵעָלֶיךָ
3 perf. pl.: בָּלוּ
Dt. 29, 5. לֹא־בָלוּ שַׂלְמוֹתֵיכֶם
Jos. 9, 13. בָּלוּ מֵרֹב הַדֶּרֶךְ מְאֹד
Neh. 9, 21. שַׂלְמוֹתָם לֹא בָלוּ
Ps. 32, 3. בָּלוּ עַצְמָי
inf. c. suff.: בָּלְחִי
Gn. 18, 12. אַחֲרֵי בָלְתִּי
3 imperf.: יִבְלֶה
Job. 13, 28. וְהוּא כְּרָקָב יִבְלֶה
3 imperf.: תִּבְלֶה
Jes. 51, 6. וְהָאָרֶץ כַּבֶּגֶד תִּבְלֶה
3 pl.: יִבְלוּ
Ps. 102, 27. וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ
Jes. 50, 9. כֻּלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ
Pi-el: בִּלָּה *3 prf.*
Thr. 3, 4. בִּלָּה בְשָׂרִי וְעוֹרִי
inf.: לְבַלּוֹת
Ps. 49, 15. וְצוּרָם לִבְלוֹת שְׁאוֹל
inf. c. suff.: לְבַלֹּתוֹ
1 Chr. 17, 9. בְּנֵי־עַוְלָה לְבַלֹּתוֹ
3 pl. imperf.: יְבַלּוּ
Job. 21, 13. יְבַלּוּ בְטוּב יְמֵיהֶם
Jes. 65, 22. וּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם יְבַלּוּ

בָּלֶה

תּוֹקְפֵי וּלְכוֹנִי בָּלִים, לְנִקְנַס בָּלֶה סִרְכוּי בָּלוּת. תּוֹקְפֵי מִן נִיכּוֹנִי נוֹזֵן וְעִקִּיק וְהִמְכוּוָן יוֹדֵעַ מֵהִסְרַם.

adj. participiale, vetustum, tritum, fem. בָּלָה de muliere vetula. LXX. *παλαιός.*

pl. masc.: בָּלִים *part.:*
Jos. 9, 4. שַׂקִּים בָּלִים לַחֲמוֹרֵיהֶם
Jos. 9, 4. וְנֹאדוֹת יַיִן בָּלִים
sg. fem.: לַבָּלָה
Ez. 23, 43. וְאֹמַר לִבְלֵה נֹאֲפִים
pl. fem.: בָּלוֹת
Jos. 9, 5. וְנַעֲלוֹת בָּלוֹת וּמְטֻלָּאוֹת

בְּלִי

ז"ו ע"ע נִכִּי וְזוּעַ מִן בָּלָה. הִמְכוּוָן הוּא וּמְדַקֵּק כְּיִל וְקַעַר פּוּן וְזוּעַ [סַעֲרֶעטְנִין]. לְפִי דַּעַת לְקַרִּים יְסוֹד הִצְקַת כְּלִי כְּמוֹ נְלִי הִצְקַת ע"י סִיכּוּס.

n. m. (ad simil. formae בָּכְי): consumptio, interitus, obitus. LXX. *παλαίωσις.*

Jes.38,17. חָשַׂכְתָּ נַפְשִׁי מִשַּׁחַת בְּלִי
בְּלוֹי

ז"ו ולפ כמ"פ הכמוי נסמיכות בְּלוֹי
ון בְּלוֹאֵי וכוף על מ"קל נוי. סכוונכ
נסכרף עס סָחָבוֹת, בָּלָהִים, לוימר נלפין
[לומפנן, שנגעכונטע קלי"דער], וכלפ
זסוף כמו כלי"ק נגמ"ר, כרפ"זונכ
מופנטי.

n. m. (ad anal. formae גּוֹי): panni vestimentorum vetustate contritorum. LXX. *παλαιά.*

pl. constr.: בְּלוֹרֵי
Jer. 38, 11. בלוי הסחבות

pl. constr.: בְּלוֹאֵי
Jer. 38, 12. בלואי הסחבות

pl. constr.: וּבְלוֹרֵי
Jer. 38, 11. ובלוי מלחים

תַּבְלִית

זס נקני מן בָּלָה, ע"מ פכלית, מנכית. סרלון קכן וסזמ כלין ופנד [פֿער-כיפֿעוכ, פוי-פֿי"יוכ]. ונקנ פוסקפות כתיב פכלית, וסוף תקון סופרים.

n. f. (ad modum vocc. תַּכְלִית, תַּבְרִית conformatum): consumptio; תַּכְלִית, quod nonnullis in editionibus legitur, ortum est scribarum correctione. LXX: *ὁ θυμός μου ἐπὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν.*

cum suff.: תַּבְלִיתָם
Jes. 10, 25. ואפי עלי-תבלותם

בָּלַהּ

פעל לפ-עוכר, ולפ נמלפ כפ"ק נכנין פכנד וכנגור וענינו כמו בָּהַל, זסוף סימוס שלו, וכן קָהַל, קַהֵל נסימוס כוס ע"פ. וכפוכס' נלפי פעל ד' לוקיות.

vrb. non usit., cujus nonnisi duplicata semel reperitur conjugatio, ortum illud per literarum transpositionem ex בָּהַל, quemadmodum קָהַל ex קָהַל.

Pi-el: בִּלַּהּ

pl. part.: הַמְבַלְּהִים K'tib.
Esr. 4, 4. ומבלהים אותם לבנות

בַּלָּהָה

ז"ב מן נלה, וכיפֿס זסוף סימוס מן בַּהָלָה, מכוי בַּלָּהוֹת מסמך בַּלָּהוֹת. מסכוון לימס ומנור פקדס ותמהון ומקפס וקקפקים [שרעקקען, פֿערלעכ-נען], כמו נלמות נלאות לומר נלמות קצך, ומן-נלמות, לומר נעצס מזוסק ומפנכי.

n. f. quod literarum trajectione ex בַּהֲלָה ortum videtur: *formido* subita atque improvisa, calamitas repentina. LXX. *πένθος, ὀδύνη, τάραχος, ἀπώλεια*, semel perperam: *ἀνομία*, quod vocabulum nimiopere adamaverunt Alexandrini.

Jes. 17, 14. והנה בלהה

pl.: בַּלָּהוֹת
Job. 18, 11. סביב בעתהו בלהות
Job.18,14. ותצעידהו למלך בלהות
Job. 27, 20. תשיגהו כמים בלהות
Job. 30, 15. ההפך עלי בלהות
Ps. 73, 18. תמו מן־בלהות
Ez. 26, 21. בלהות אתנך
Ez. 27, 36. שרקו עליך בלהות
Ez. 28, 19. שממו עליך בלהות

pl. constr.: בַּלְהוֹת
Job.24,17. כי יכיר בלהות צלמות

בָּלַהּ

זעל כולד נסכמי, לומס לפ בָּלָה נעניי, וכנדל לפס.

vrb. intrans. aram. cum hebraico בָּלָה concordissimum.

בָּלַהּ

ז"כ לכמי נמר בָּלוֹ, וכעניו מס ומכס [זעייער, געפֿעלנע], לומר מס סכוון מדנר, וכי נגרמני סכזקל כוס [גע-פֿעלנע].

n. f. aram. vectigal provinciis impositum, quod, ut videtur, pendi pro iis rebus solebat, quae usu consumerentur (Consumtions-Steuer). Conjungitur cum הַלָּךְ, quod est vectigal viarium a stipendiariis gentibus pensitari solitum, et מִדָּה, quae pensio pro capitum censu exacta fuisse videtur (פֶּסֶךְ, בַּרְנָא, גֻּלְגֻּלְתָּא).

Esr.4,13. מנדה בלו והלך לא ינתנון ומדה בלו והלך מהיהב להון
Esr. 4, 20.
Esr. 7, 24. מנדה בלו והלך לא שליט

בָּלַל

פעל כולד וכולד ומעתיד יִבְלַל. מסכוון ל' כמו בָּלַל כוילס ויכילס קקוי ויכיסוס [וועלנ-ען, פֿליעסען], וכלפ נתפוכקו זמקת בָּלַל לפ"ו עס בָּלַל, יָ-בְלַל, אָ-בְלַל, שֶׁ-בְלַל, זכולס נפיקוי זיקוי ויכיסוס. כ' פֿעלל על מסעכן-יפ וכלנול וכליל וכילס [לוזמעכן-גיעכען, פֿעכימיכן] וכנוכ מכלנול הלאוכוס נאלן לפס, לומר מפרלס לומפקות, וכן בָּבְלָה ען בָּבַל נאלנול מקולס [וכי יָזֵמּוּ כמו כן יָזֹמּוּ]. מתפעל ען מתעלנות נלכלים ומיכ יד עמס.

vrb. intrans. et trans.: manare, labi, fluere. Radix est בָּל, quae et ipsa inest verbis בָּל, אָ-בַל, יָ-בַל, שָׁ-בַל. 2) *confundere*, conturbare, permiscere (LXX. *συγχέειν, πεφυραμένον εἶναι*) v. c. de linguarum in campis Sinariticis confusione. Hitp. *συναναμίγνυσθαι*, morum communione jungi.

3 perf.: בָּלַל
Gn. 11, 9. כי־שם בלל יי שפת

perf. 1 pers.: בִּלַּחְתִּי
Ps. 92, 11. בלתי בשמן רענן

1 impf. pl.: וְנָבֵל = וְנָבֶלָה
Gn. 11, 7. ונבלה שם שפתם

part. pass.: בָּלוּל
Ex. 29, 40. ועשרן סלת בלול
Lev. 14, 21. בלול בשמן למנחה
Num.15,4. בלול ברבעית ההין שמן
Num. 15, 9. בלול בשמן חצי ההין

fem.: בְּלוּלָה
Lev. 2,5. 23,13. סלת בלולה בשמן
Lev. 7, 10. בלולה־בשמן
Lev.9,4. 14,10. ומנחה בלולה בשמן
Num. 7, 13. סלת בלולה בשמן
19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
Num. 8, 8. בלולה בשמן
15, 7. 28, 5. 9. 12. 13. 20. 28. 29, 3. 9. 14.

pl. fem.: בְּלוּלֹת
Ex.29,2. וחלת מצת בלולת בשמן
Lev.2,4. חלות מצת בלולת בשמן
Lev. 7, 12. מצות בלולת בשמן
Lev. 7, 12. חלת בלולת בשמן
Num. 6, 15. חלת בלולת בשמן

Hitpa-el: הִתְבּוֹלֵל

3 imperf.: יִתְבּוֹלֵל *p.*
Hos. 7, 8. בעמים הוא יתבולל

בָּלִיל

ז"ן, וסרלון מכוערב ומכנלנ לפקכל נסקס [פוקעכר], וכרפ עס מספוק.

n. m. pabulum mixtum, farrago. Qimchi: שֶׁמְּבַלְבְּלִים לְמַאֲכַל הַבְּהֵמָה וְהַשְּׁבֻלִּים שׁוֹעֲלִין אוֹ אֶחָד מֵהֶם עִם הַתֶּבֶן. LXX. *τὰ βρώματα, ἄχυρα:*

Jes. 30, 24. בליל חמיץ יאכלו

cum suff.: בְּלִילוֹ
Job. 6, 5. אם יגעה־שור על־בליל
Job. 24, 6. בשדה בליל יקצורו

תֶּבֶל

ז"ו מסכוכ נלנ, ומפלנס נלנול מקכזיס ע"י כיקוף, נסכזקל על מקכזקות ומפנלנות נקוכנס [נעפֿלעקקוכן]; וכן מסכזקל מקס יק מפס. וכן נקנגוס נקקי"ס מסס סוס.

n. m. (a verbo בָּלַל deducendum, ad analogiam nominis תֶּמֶס liquefactio): concubitus illicitus, commixtio seminis incesta seu contra naturam facta. LXX. *μυσαρόν, ἠσεβήκασι* (*ἀσέβημα*). Samarit.: רגז.

Lev. 18, 23. לרבעה תבל הוא
Lev. 20, 12. תבל עשו דמיהם בם

בָּלַל

פעל גויר-מסס בְּלֵל, כלומר נתן נלול ומפסוק, ולפ נמלפ מממו כ"פ עקיד נו' מעתך יַתְבֵּל, וכן.

v. denom. (e nomine בְּלִיל natum), pabulum miscere. Jonat. רְמָא כְּסָמָא.

3 imperf.: וַיְּבַל
Jud. 19, 21. ויבול לחמורים

בָּלַס

פעל כולד, ומיכון לגילס ומזקלנות וקקיכס, נכרכף עס אָ-בַס, בָּ-בַס, נקזר מזזכס לפל [כוניכדען, אַנניכדען], ומקות בָּ מקנ-מוגן, כלפ אָ נלפס. מכנוכס בְּלִימָה.

vrb. trans. colligare, alligare, quocum ejusdem radicis participes sunt voces בָּ-בַס, אָ-בַס. Illud *ba* initiale praepositio est sine controversia.

inf. constr.: לִבְלוֹם
Ps. 32, 9. עדיו לבלום

בְּלִימָה

ז"כ כמי מכרפ מזכס בָּבַל, ומיכון קצר וקוע ועכות, לו זיכיס מופנטי וניכו מיכן, עי' לעיל בָּלַל.

n. f., ut videtur, a verbo בָּלַס derivandum: filum, funiculus, isque tenuissimus. Vid. supra בְּלִי.

Job. 26, 7. תלה ארץ על־בלימה

בָּלַס

פעל לפ-עוכר נכ"ק כ"פ נכיכוכי, וכרפ זסוף גויר-זס, כי בָּלַס תקכס נלנון יזמעלל, ויוס בָּלַס מלקע ומכקף תקכיס כדי לסנזיל"ס, כמו נוקר ען נקר, וכמלפ נקסור עס קקיס, ומכזכ לנלפ נמקום לפקי.

vrb. trans., cujus nonnisi participium invenitur, idque, ut videtur, a nomine petitum; בָּלָס enim *ficus* est (etiamnunc arabice), unde בֹּלֵס is, qui vellicat sive decerpit sycamini fructus. Hieron: *vellicans sycomoros.* LXX. *κνίζων συκάμινα.* Hesychius: *τουτέστι κεντῶν, ὥστε γενέσθαι πέπειρα.* Sycomori enim agrestes ficus ferunt, quae, nisi, priusquam maturescant, vellicantur, carie culicumque morsu corrumpuntur. Trg., non intellecto vocabulo: לְמִקְמָיִם לִי. בִּשְׁפָּתָא לקט שקמא. Theod. *χαρακῶν* (i. e. fulciens) *συκαμίνους.* Symm. convenienter Aramaeo, *ἔχων σ.* Aquila: *ἐρευνῶν* (בָּלַס). Sycamina autem vellicare, ne corrumpantur, erat infimae sortis homunculorum.

part.: וּבֹלֵס
Am. 7, 14. ובולס שקמים

בָּלַע

פעל כולד, ומיכון לכילס ולימס סלפוס [פֿעכזלינגען, פֿעכזלוקקען], וכלפ נכזזל מלכס וקיס מזזול ולכזמס, לו מקנול דנר לכלינ, וסדנור על-נלעי רוקי כמו כלגע, וכן בָּבְלַע [מסמקור זל נכין נכנכ], נכיוס רוק כאיז. נכפעל מזזלס על נכנזות ע"י דנר כמו ע"י יין, נלפ זמכוכס נכלע מסמכנס. וכנין נכנכ קוק מפעולס נכזזל על לנול. מזכע סוס בָּ-בַּלַּע כי מלקיון ג"כ נמכוון סוס, נסכרף עס בָּלַהּ, לָ-לַהּ, ס-לַ-ע, ע-לַ-ט וכלוומס, וכן מזכע נזפתי מעכנ. עי' לוּעַ.

vrb. trans. devorare, deglutire, absorbere, helluari, ligurire, quod quibus de rebus per translationem dicatur, longum est enumerare. LXX. *καταπιεῖν, καταφαγεῖν, καταποντίσαι, συνταράξαι, ἀπολέσαι, διασκεδάσαι, ἐκταράσσειν.* Hinc בְּבַלַּע (= שַׁר־בַּלְּעֵי רִקִּי) LXX. bene *ἐξάπινα.* Ni. absorptum, ad nihilum redactum, prorsus devictum esse. Pi. translate: de medio tollere v. c. mortem, de מְשֻׁרַת; peccatum, de impiis, qui sua scelera dissimulant. Radix est בָּ-לַע cui cognata sunt בָּ-לַהּ, לָ-הַהּ, לָ-לַךְ, סָ-לַ-ע, עָ-לַ-ט, eamque etiam. in linguis sanscriticis facile inveneris.

Job. 20, 15. חיל בלע ויקאנו

cum suff.: בְּלָעָנּוּ Q'ri.
Jer. 51, 34. בלעני כתנין

3 f. perf.: וּבְלָעָה
Num. 16,30. את־פיה ובלעה אתם

3 pl. c. suff.: בְּלָעוּנוּ
Ps. 124, 3. אזי חיים בלעונו

inf. constr.: לְבַלְּעִי
Jon. 2, 1. דג גדול לבלע את־יונה

cum suff.: בְּלָעִי
Job. 7, 19. עד־בלעי רקי

3 imperf.: יְבַלַּע *p.*
Job. 20, 18. משיב יגע ולא יבלע

3 imperf.: וַיִּבְלַע
Ex. 7, 12. ויבלע מטה־אהרן

cum suff.: יְבַלְּעֶנָּה
Jes. 28, 4. בעודה בכפו יבלענה

3 fem.: וַתִּבְלַע
Nu.16,32. ותבלע אתם ואת־בתיהם
Num.26,10. ותבלע אתם ואת־קרח
Ps.106,17. תפתח־ארץ ותבלע דתן

cum suff.: תְּבַלְּעֵנִי
Ps. 69, 16. ואל־תבלעני מצולה

cum suff.: תִּבְלָעֵמוֹ
Num. 16, 34. פן־תבלענו הארץ

cum suff.: וַתִּבְלָעֵם
Dt. 11, 6. ותבלעם ואת־בתיהם

cum suff.: תִּבְלָעֵמוֹ
Ex. 15, 12. תבלעמו ארץ

1 impf. pl.: נְבַלְּעֵם
Prv. 1, 12. נבלעם כשאול חיים

3 pl. c. s.: יְבַלְּעֻהוּ

זרים יבלעהו Hos. 8, 7.
3 f. pl.: וַתְּבַלַּעְנָה
ותבלענה השבלים Gn. 41, 7. 24.
Nif-al.: נִבְלַע 3 prf.
נבלע ישראל Hos. 8, 8.
3 pl.: נִבְלָעוּ
נבלעו מן־היין Jes. 28, 7.
Pi-el: בִּלַּע 3 prf.
בלע המות לנצח Jes. 25, 8.
בלע אדני לא חמל Thr. 2, 2.
מאויב בלע ישראל Thr. 2, 5.
בלע כל־ארמנותיה Thr. 2, 5.
3 perf.: וַיְבַלַּע
ובלע בחר חזה Jes. 25, 7.
3 pl.: בִּלְּעוּ p.
ודרך ארחתיך בלעו Jes. 3, 12.
1 prf. pl.: בִּלַּעְנוּ p.
אמרו בלענו Thr. 2, 16.
cum suff.: בִּלְּעָנוּהוּ
אל־יאמרו בלעניהו Ps. 35, 25.
part. c. suff.: מְבַלְּעֵךְ
ורחקו מבלעיך Jes. 49, 19.
inf. constr.: בְּבַלַּע
בבלע רשע צדיק Hab. 1, 13.
inf. constr.: בְּבַלַּע
כבלע את־החקדש ומתו Num. 4, 20.
inf. constr.: מִבַּלַּע p.
לא־השיב ידו מבלע Thr. 2, 8.
inf. c. suff.: לְבַלְּעוֹ
ותסיתני בו לבלעו Job. 2, 3.
imperat.: בַּלַּע
בלע אדני פלג לשונם Ps. 55, 10.
1 imperf.: אֲבַלַּע
אם־אבלע ואם־אשחית 2 S. 20, 20.
1 imperf.: אֲבַלַּע p.
ועצתו אבלע Jes. 19, 3.
imperf.: תְּבַלַּע
למה תבלע נחלת יי 2 Sam. 20, 19.
cum suff.: וַתְּבַלְּעֵנִי
יחד סביב ותבלעני Job. 10, 8.
3 imperf.: יְבַלַּע
ופי רשעים יבלענו Prv. 19, 28.
cum suff.: יְבַלְּעֶנּוּ
אם־יבלענו ממקומו Job. 8, 18.
וכסיל אדם יבלענו Prv. 21, 20.
cum suff.: יְבַלְּעֵם
יי באפו יבלעם Ps. 21, 10.
3 impf. c. s.: תְּבַלְּעֵנוּ
ושפתות כסיל תבלענו Eccl. 10, 12.
Pu-al: בֻּלַּע
part. pl.: מְבֻלָּעִים
ומאשריו מבלעים Jes. 9, 15.
3 imperf.: יְבֻלַּע
פן־יבלע למלך 2 Sam. 17, 16.
3 impf.: יְבֻלָּע p.
אם־אמר איש כי יבלע Job. 37, 20.
Hitpa-el: הִתְבַּלַּע
3 f. imperf.: תִּתְבַּלַּע p.
וכל־חכמתם תתבלע Ps. 107, 27.

בֶּלַע

ז׳ נכנוי בֶּלַע, בִּלְּעוֹ. סיכוון סלעס וסללעוס [דשס פערזלונגענויין], לוסס נעעגס נניון דכר סכנלע [דשס פערזלונגענג]. סמשזל על אכול [פערזעלונגענג].
n. m. absorptio, devoratio, interitus. LXX. καταποντισμός, bene.
paus.: בָּלַע
כל־דברי־בלע Ps. 52, 6.
cum suff.: בִּלְעוֹ
והצאתי את־בלעו מפיו Jer. 51, 44.

בְּלָעַד
v. בָּלַל p. 176.

בָּלָק

פעל לק-עומר נקל אך נניכוני, וכדף נמכוון עס בָּקַ, כי כן משמש ומל׳ סתמלע, לומר סעשס וסשתפך אלן ויוצניס, עשוסס קרנס ושומסס [לוים-לעעגען, פעדווים׳סעגען] ע׳ בָּקַ.
verb. perrarum (cujus radix est בָּקַ; ל enim insitivum est): devastare, depopulari (terram) v. c. decursionibus, direptionibus, vexationibus, incendiis. LXX. ἐρημοῦν, ἐκσπασμός.
part. c. suff.: וּבוֹלְקָהּ
ברקק הארץ ובולקה Jes. 24, 1.
Pu-al: בֻּלַּק
part. f.: וּמְבֻלְקָה p.
ברקה ומבוקה ומבלקה Nah. 2, 11.

בָּמָה

פעל לק-עומר, וכיקס לי זסוק שכש וגוע להשס בָּמָה נקלוף סכ׳ נמ׳ כקשר לנוב, ושוכש בָּמִם מעשס סמקדקים. ופשר לנמוס נמלץ נקנוסס בָּמָא, סיינעס בָּמָתָא או בָּמַיָּא, סיכוי בָּמָן סמסיק בָּמָת וסיזועס בָּמָתָא או בָּמַיָּא, ונגמלץ [לפי דעת סעכוון קף כ״ק ע״ב] עמודין של עץ שעושין לספר תורס קרקיון בָּמוֹת ודוק.
verb. inusit. quod nominis בָּמָה radix est, ut videtur, liquidarum commutatione, ex בָּנָה factum; verbum enim בּוּם commentum est grammaticorum.

בָּנָה

פעל כולל וכן סנוכן, פקנוכו יזוע סן קוק ע״י נכלי קלוש ועשיס [נויען]. וגמלץ בַּנַּי לומר נוסס (בַּנָּאי), וכן נירוזלמי נעין [קף ע״ו] כני וירק עקלם ליס וגוק ליס נכיס לקורקף.
verb. trans., cujus usus manat latissime: aedificare, construere, architectari. LXX. οἰκοδομεῖν, (Nif. semel bene: τεκνοποιεῖσθαι), ἀνοικοδομεῖν.
Dt. 20, 5. אשר בנה בית־חדש
1 Reg. 6, 2. אשר בנה המלך שלמה
1 Reg. 7, 1. ואת־ביתו בנה שלמה
בנה שלמה את־שני
1 Reg. 9, 10. הבתים
1 Reg. 9, 24. אל־ביתה אשר בנה־לה
1 Reg. 9, 24. אז בנה את־המלוא
1 Reg. 9, 25. על המזבח אשר בנה ליי
1 Reg. 10, 4. והבית אשר בנה
1 Reg. 11, 27. שלמה בנה את־המלוא
ואת־עזיה אשר בנה
1 Reg. 15, 22. בעשא
1 Reg. 15, 23. והערים אשר בנה
1 Reg. 16, 24. אתשם העיר אשר בנה
בית הבעל אשר בנה
1 Reg. 16, 32. בשמרון
בימיו בנה חיאל בית
1 Reg. 16, 34. האלי
1 Reg. 22, 39. ובית השן אשר בנה
1 Reg. 22, 39. וכל־הערים אשר־בנה
2 Reg. 14, 22. הוא בנה את־אילת
הוא בנה את־שער
2 Reg. 15, 35. בית־יי
אשר בנה שלמה מלך־
2 Reg. 23, 13. ישראל
1 Chr. 5, 36. אשר־בנה שלמה
1 Chr. 8, 12 הוא בנה את־אונו ואת־לד
אשר בנה שלמה את־
בית יי 2 Chr. 8, 1.
בנה שלמה אותם 2 Chr. 8, 2.
כל־ערי המסכנות אשר
בנה 2 Chr. 8, 4.
לבית אשר בנה־לה 2 Chr. 8, 11.
אשר בנה לפני האולם 2 Chr. 8, 12.
והבית אשר בנה 2 Chr. 9, 3.
ואת־עזיה אשר בנה
בעשא 2 Chr. 16, 6.
הוא בנה את־אילות
וישיבה 2 Chr. 26, 2.
הוא בנה את־שער בית־יי 2 Chr. 27, 3
ובחומת העפל בנה לרב 2 Chr. 27, 3.
וערים בנה בהר יהודה 2 Chr. 27, 4.
ובחרשים בנה בירניות 2 Chr. 27, 4.
ואחריכן בנה חומה
חיצונה 2 Chr. 33, 14.
וכל־המזבחות אשר בנה 2 Chr. 33, 15
אשר בנה בהם במות 2 Chr. 33, 19.
אשר בנה שלמה 2 Chr. 35, 3.
ועל־ידו בנה זכור Neh. 3, 2.
בנה כעש ביתו Job. 27, 18.
כי־בנה יי ציון Ps. 102, 17.
בנה עלי ויקפני Thr. 3, 5.
3 perf.: וַיִּבֶן
ובנה את־העיר הזאת Jos. 6, 26.
ובנה מזבחת בבית יי 2 Reg. 21, 4.
ובנה מזבחות בבית יי 2 Chr. 33, 4.
ובנה עליה מצודים Eccl. 9, 14.
ובנה אצלו ציון Ez. 39, 15.
ובנה את־היכל יי Zach. 6, 12.
3 fem.: בָּנְתָה
חכמות בנתה ביתה Prv. 9, 1.
חכמות נשים בנתה ביתה Prv. 14, 1.
2 masc.: בָּנִיתָ
וטבת אשר לא־בנית Dt. 6, 10.
2 masc. בָּנִיתָה
את־הבית הזה אשר בנתה 1 Rg. 9, 3.
2 perf.: וּבָנִיתָ
ובנית מצור על־העיר Dt. 20, 20.
ובנית שם מזבח ליי Dt. 27, 5.
ובנית מזבח ליי אלהיך Jud. 6, 26.
ובנית בית יי אלהיך 1 Chr. 22, 11.
אחר ובנית ביתך Prv. 24, 27.
ובנית עליה דיק Ez. 4, 2.
2 fem.: בָּנִית
אל־כל־ראש דרך בנית Ez. 16, 25.
1 prf.: בָּנִיתִי
בנה בניתי בית זבל לך 1 Reg. 8, 13.
אם כי־הבית הזה אשר
בניתי 1 Reg. 8, 27.
על־הבית הזה אשר בניתי 1 Rg. 8, 43.
והבית אשר־בניתי
לשמך 1 Reg. 8, 44. 48.
כאשר בניתי לדוד 1 Reg. 11, 38.
ואני בניתי בית־זבל לך 2 Chr. 6, 2.
אם כי־הבית הזה אשר
בניתי 2 Chr. 6, 18.
על־הבית הזה אשר בניתי 2 Chr. 6, 33
ולבית אשר־בניתי לשמך 2 Chr. 6, 38
כי בניתי את־החומה Neh. 6, 1.
בניתי לי בתים Eccl. 2, 4.
אשר־בניתי אני הרס Jer. 45, 4.
בניתי הנהרסות Ez. 36, 36.
1 perf.: וּבָנִיתִי
ובניתי לו בית נאמן 1 Sam. 2, 35.
ובניתי לך בית־נאמן 1 Reg. 11, 38.
ובניתי לדור־דור כסאך Ps. 89, 5.
ובניתי אתכם ולא אהרס Jer. 42, 10.
cum suff.: וּבְנִיתִיהָ
ובניתיה כימי עולם Am. 9, 11.
cum suff.: וּבְנִיתִים
ובניתים ולא אהרס Jer. 24, 6.
ובנתים כבראשונה Jer. 33, 7.
3 pl.: בָּנוּ
אשר בנו בני האדם Gn. 11, 5.
ובני ראובן בנו Num. 32, 37.
את־שמות הערים אשר
בנו Num. 32, 38.
הנה־בנו בני־ראובן Jos. 22, 11.
אשר בנו שתיהם Ruth 4, 11.
מיסך השבת אשר־בנו 2 Reg. 16, 18.
ועל־ידו בנו אנשי ירחו Neh. 3, 2.
בנו בני הסנאה Neh. 3, 3.
כי חצרים בנו להם Neh. 12, 29.
למן־היום אשר בנו
אותה Jer. 32, 31.
ברושים משניר בנו לך Ez. 27, 5.
3 pl.: וּבָנוּ
ובנו ממך חרבות עולם Jes. 58, 12.
ובנו בני־נכר Jes. 60, 10.
ובנו חרבות עולם Jes. 61, 4.
ובנו בתים וישבו Jes. 65, 21.
ובני במות התפת Jer. 7, 31.
ובנו את־במות הבעל Jer. 19, 5.
ובנו בתים Ez. 28, 26.
ובנו ערים נשמות Am. 9, 14.
ובנו בתים ולא ישבו Zeph. 1, 13.
ובנו בהיכל יי Zach. 6, 15.
cum suff.: בְּנוֹתָהּ
המה בנוהו ויעמידו Neh. 3, 13.
2 pl. perf.: בְּנִיתֶם
וערים אשר לא־בניתם Jos. 24, 13.
למה לא־בניתם לי 2 Sam. 7, 7.
למה לא־בניתם לי 1 Chr. 17, 6.
בתי גזית בניתם Am. 5, 11.
1 pl.: וּבָנִינוּ
ויאמרו נקום ונבנינו Neh. 2, 18.
ואנחנו עבדיו נקום ובנינו Neh. 2, 20.
part.: בּוֹנֶה, בֹּנֶה
ויהי בנה עיר Gn. 4, 17.
אשר־אתה בנה 1 Reg. 6, 12.
אני בונה־בית לשם יי 2 Chr. 2, 3.
והבית אשר־אני בונה 2 Chr. 2, 4.
כי הבית אשר־אני בונה 2 Chr. 2, 8.
על־כן אתה בונה התומה Neh. 6, 6.
הוי בנה ביתו בלא־צדק Jer. 22, 13.
והוא בנה חיק Ez. 13, 10.
בנה ציון בדמים Mich. 3, 10.
בנה עיר בדמים Hab. 2, 12.
constr.: בּוֹנֵה
בונה ירושלם יי Ps. 147, 2.
part.: הַבּוֹנֶה
הבונה בשמים מעלותו Am. 9, 6.
pl.: בּוֹנִים
כי־בני הגולה בונים היכל Esr. 4, 1.
כי־אנחנו בונים את־
החומה Neh. 3, 33.
ויאמרו גם אשר־הם בונים Neh. 3, 35.
pl.: וּבוֹנִים
על־מתניו ובונים Neh. 4, 12.
pl.: הַבּוֹנִים
ויסדו הבנים את־היכל יי Esr. 3, 10.
כי הכעיסו לנגד הבונים Neh. 3, 37.
הבונים בחומה והנושאים Neh. 4, 11.
הבנים חרבות למו Job. 3, 14.
אבן מאסו הבונים Ps. 118, 22.
pl.: וְהַבּוֹנִים
והבונים איש חרבו
אסורים Neh. 4, 12.
pl.: וְלַבֹּנִים
ולבנים העשים בית יי 2 Reg. 12, 12.
לחרשים ולבנים ולגדרים 2 Reg. 22, 6
ויתנו לחרשים ולבנים 2 Chr. 34, 11.
pl. constr.: בְּנֵי
ויפסכו בני שלמה 1 Reg. 5, 32.
pl. constr.: וּבְנֵי
ובני חירום והגבלים 1 Reg. 5, 32.
pl. c. suff.: בְּנָיִךְ
בניך כללו יפיך Ez. 27, 4.

pl. c. suff.: בָּנָיִךְ
Ps. 127, 1. שוא עמלו בוניו בו

part. pass.: בָּנוּי *sg.*
Cant. 4, 4. בנוי לתלפיות

part. pass.: הַבָּנוּי
Jud. 6, 28. העלה על־המזבח הבנוי

fem.: הַבְּנוּיָה
Ps. 122, 3. ירושלם הבנויה

pl. masc.: בְּנוּיִם
Neh. 7, 4. ואין בתים בנוים

inf. abs.: בָּנֹה
1 Reg. 8, 13. בנה בניתי בית זבל לך

inf. constr.: בְּנוֹת
1 Chr. 6, 17. עד־בנות שלמה
Jer. 35, 9. ולבלתי בנות בתים
Ez. 11, 3. לא בקרוב בנות בתים

inf. constr.: וּבְנוֹת
Ez. 17, 17. בשפך סללה ובנות דיק

inf. constr.: לִבְנוֹת, לְבָנוֹת
Gn. 11, 8. ויחדלו לבנת העיר
Jos. 22, 23. לבנות לנו מזבח
Jos. 22, 26. לבנות את־המזבח
Jos. 22, 29. לבנות מזבח לעלה
1 Sam. 14, 35. לבנות מזבח ליי
2 Sam. 24. 21. לבנות מזבח ליי
1 Reg. 3, 1. עד כלתו לבנות את־ביתו
1 Reg. 5, 17. כי לא יכל לבנות בית
1 Reg. 5, 19. והנני אמר לבנות בית
1 Reg. 5, 32. ואחבנים לבנות הבית
1 Reg. 8, 16. לבנות בית להיות שמי
1 Reg. 8, 17. לבנות בית לשם יי
1 Reg. 8, 18. לבנות בית לשמי
1 Reg. 9, 1. 15. לבנות את־בית יי
1 Rg. 9, 19 אשר חשק לבנות בירושלם
1 Chr. 14, 1. עצים לבנות לו בית
1 Chr. 17, 25. אזן עבדך לבנות לו בית
1 Chr. 22, 2. לבנות בית האלהים
1 Chr. 22, 5. והבית לבנות ליי להגדיל
1 Chr. 22, 6. לבנות־בית ליי אלהי
1 Chr. 22, 7. לבנות בית לשם יי אלהי
1 Chr. 28, 2. לבנות בית מנוחה
1 Chr. 28, 2. והכינותי לבנות
1 Chr. 28, 10. לבנות־בית למקדש
לבנות־לך בית לשם
קדשך
1 Chr. 29, 16.
2 Chr. 1, 18. לבנות בית לשם יי
2 Chr. 2, 2. לבנות לו בית לשבת בו
ומי יעצר־כח לבנות־לו
בית
2 Chr. 2, 5.
ויחל שלמה לבנות את־
בית־יי
2 Chr. 3, 1.
2 Chr. 3, 2. ויחל לבנות בחדש השני
2 Chr. 3, 3. לבנות את־בית האלהים
2 Chr. 6, 5. לבנות בית לחיות שמי שם
2 Chr. 6, 7. לבנות בית לשם יי
עם־לבבך לבנות בית
לשמי
2 Chr. 6, 8.
2 Chr. 8, 6 אשר חשק לבנות בירושלם
2 Chr. 36, 23. לבנות־לו בית בירושלם
Esr. 1, 2. לבנות־לו בית בירושלם
Esr. 1, 5, לבנות את־בית יי
Esr. 4, 3. לא־לכם ולנו לבנות
Esr. 4, 4. ומבלהים אותם לבנות
Neh. 4, 4. לא נוכל לבנות בחומה
Eccl. 3, 3. ועת לבנות
Jer. 1, 10. 18, 9. 31, 28. לבנות ולנטוע
Ez. 21, 27. לבנות דיק
Mich. 7, 11. יום לבנות גדריך
Zach. 5, 11. לבנות־לה בית

inf. constr.: וְלִבְנוֹת
1 Chr. 29, 19. ולבנות חבירה
Dan. 9, 25. להשיב ולבנות ירושלם

inf. constr.: מִבְנוֹת
1 Rg. 15. 21 ויחדל מבנות את־הרמה
2 Chr. 16, 5. ויחדל מבנות את־הרמה

inf. c. suff.: בִּבְנוֹתֵיכֶם
Ez. 16, 31. בבנותיך גבך

inf. c. suff.: בִּבְנוֹתֵיכֶם
Jos. 22, 16. 19. בבנותכם לכם מזבח

imperat.: בְּנֵה
Num. 23, 1. 19. בנה־לי בזה שבעה
מזבחת
1 Reg. 2, 36. בנה־לך בית בירושלם

impt. pl.: בְּנוּ
Num. 32, 24. בנו־לכם ערים לטפכם
Jer. 29, 5. 28. בנו בתים ושבו

pl.: וּבְנוּ
1 Chr. 22, 19. ובנו את־מקדש יי
Hag. 1, 8. ובנו הבית וארצה־בו

1 imperf.: אֶבְנֶה
2 Sam. 7, 27. לאמר בית אבנה־לך
2 Chr. 2, 5 ומי אני אשר אבנה־לו בית
Jer. 22, 14. אבנה־לי בית מדות

1 imperf.: וְאֶבְנֶה
1 Reg. 8, 20. ואבנה הבית לשם יי
1 Chr. 21, 22. ואבנה־בו מזבח ליי
2 Chr. 6, 10. ואבנה הבית לשם יי

cum suff.: אֶבְנֶךָּ
Jer. 31, 4. עוד אבנך ונבנית

cum suff.: וְאֶבְנֶנָּה
Neh. 2, 5. עיר קברות אבתי ואבנה

2 imperf.: תִּבְנֶה
Ex. 20. 25. לא־תבנה אתהן גזית
Dt. 8, 12. ובתים טבים תבנה
Dt. 22, 8. כי תבנה בית חדש
Dt. 27, 6. תבנה את־מזבח יי אלהיך
Dt. 28, 30. בית תבנה ולא־תשב בו
2 Sam. 7, 5. האתה תבנה־לי בית
1 Rg. 8, 19. רק אתה לא תבנה הבית
1 Chr. 17, 4. לא אתה תבנה־לי הבית
1 Chr. 22, 8. 28, 3 לא־תבנה בית לשמי
2 Chr. 6, 9. רק אתה לא תבנה הבית
Ps. 51, 20. תבנה חומות ירושלם

2 fem.: וַתִּבְנִי־
Ez. 16, 24. ותבני־לך גב

3 impf.: יִבְנֶה
Dt. 25, 9. לא־יבנה את־בית אחיו
Jos. 8, 30. אז יבנה יהושע מזבח
2 Sam. 7, 13. הוא יבנה־בית לשמי
1 Reg. 5, 19. הוא־יבנה הבית לשמי
8, 19.
1 Reg. 11, 7. אז יבנה שלמה במה
1 Chr. 17, 10. ובית־יבנה־לך יי
1 Chr. 17, 12. הוא יבנה־לי בית
1 Chr. 22, 10. הוא־יבנה בית לשמי
1 Chr. 28, 6 הוא־יבנה ביתי וחצרותי
2 Chr. 2, 11. אשר יבנה־בית ליי
2 Chr. 6, 9. הוא־יבנה הבית לשמי
Ps. 127, 1. אם יי לא־יבנה בית
Jes. 45, 13. הוא־יבנה עירי
Zach. 6, 13. יבנה את־היכל יי

3 impf.: וְיִבְנֶה
Ps. 69, 36. ויבנה ערי יהודה

3 impf.: וַיִּבֶן
Jos. 19, 50 ויבנה את־העיר וישב בה
1 Reg. 18, 32. ויבנה את־האבנים
2 Chr. 26, 6. ויבנה ערים באשדוד

3 impf. apoc.: וַיִּבֶן
Esr. 1, 3. ויבן את־בית יי

3 impf. apoc.: וַיִּבֶן
Gn. 2, 22. ויבן יי אלהים את־הצלע
Gn. 8, 20. ויבן נח מזבח ליי
ויבן את־נינוה ואת־רחבת
עיר
Gn. 10, 11.
Gn. 12, 7. 8. 13, 18. ויבן שם מזבח ליי
ויבן שם אברהם את־
המזבח
Gn. 22, 9.
ויבן שם מזבח ויקרא
בשם יי
Gn. 26, 25.
ויבן לו בית ולמקנהו
ויבן שם מזבח ויקרא
למקום
Gn. 33, 17.
Gn. 35, 7.
ויבן ערי מסכנות לפרעה
Ex. 1, 11.
Ex. 17, 15 ויבן משה מזבח
Ex. 24, 4. ויבן מזבח תחת ההר
וירא אהרן ויבן מזבח
לפניו
Ex. 32, 5.
Num. 23, 14. ויבן שבעה מזבחת
Jud. 1, 26. ויבן עיר ויקרא שמה לוז
Jud. 6, 24. ויבן שם גדעון מזבח ליי
1 Sam. 7, 17. ויבן־שם מזבח ליי
1 Sam. 14, 35. ויבן שאול מזבח ליי
ויבן דוד סביב מן־
המלוא
2 Sam. 5, 9.
2 Sam. 24, 25. ויבן שם דוד מזבח ליי
1 Reg. 6, 1. ויבן הבית ליי
1 Reg, 6, 5. ויבן על־קיר הבית
1 Reg. 6, 9. ויבן את־הבית ויכלהו
ויבן את־היצוע על־כל־
הבית
1 Reg. 6, 10.
ויבן שלמה את־הבית
ויכלהו
1 Reg. 6, 14.
1 Reg. 6, 15. ויבן את־קירות הבית
1 Reg. 6, 16. ויבן את־עשרים אמה
1 Reg. 6, 16. ויבן לו מבית לדביר
1 Rg. 6, 36 ויבן את־החצר הפנימית
1 Reg. 7, 2 ויבן את־בית יער הלבנון
1 Reg. 9, 17. ויבן שלמה את־גזר
1 Reg. 12, 25. ויבן ירבעם את־שכם
1 Reg. 12, 25. ויבן את־פנואל
1 Reg. 15, 17. ויבן את־הרמה
1 Reg. 15, 22. ויבן בם המלך אסא
1 Reg. 16, 24. ויבן את־הר ויקרא
2 Reg. 16, 11. ויבן אוריה הכהן
2 Reg. 21, 3. ויבן את־הבמות
2 Reg. 21, 5. ויבן מזבחות לכל־צבא
ויבן העיר מסביב מן־
המלוא
1 Chr. 11, 8.
ויבן שם דויד מזבח
ליי
1 Chr. 21, 26.
2 Chr. 8, 4. ויבן את־תדמר במדבר
ויבן את־בית חורון
העליון
2 Chr. 8, 5.
2 Chr. 11, 5 ויבן ערים למצור ביהודה
2 Chr. 11, 6. ויבן את־בית־לחם
2 Chr. 14, 5. ויבן ערי מצורה ביהודה
ויבן את־הרמה לבלתי
תת
2 Chr. 16, 1.
2 Chr. 16, 6. ויבן בהם את־גבע
2 Chr. 17, 12. ויבן ביהודה בירניות
ויבן עזיהו מגדלים
בירושלם
2 Chr. 26, 9.
2 Chr. 26, 10. ויבן מגדלים במדבר
ויבן את־כל־החומה
הפרוצה
2 Chr. 32, 5.
2 Chr. 33, 3. וישב ויבן את־הבמות
ויבן מזבחות לכל־צבא
השמים
2 Chr. 33, 5.
2 Chr. 33, 16. ויבן את־מזבח יי
Ps. 78, 69. ויבן כמו־רמים מקדשו
Jes. 5, 2. ויבן מגדל בתוכו
Hos. 8, 14. ויבן היכלות

cum suff.: יִבְנֶנּוּ
Neh. 3, 14 הוא יבננו ויעמיד דלתתיו
Neh. 3, 15. הוא יבננו ויטללנו

cum suff.: יִבְנֵהוּ
Job. 20, 19. בית גזל ולא יבנהו

cum suff.: וַיִּבְנֵהוּ
1 Reg. 6, 38. ויבנהו שבע שנים

cum suff.: יִבְנֶם
Ps. 28, 5. יהרסם ולא יבנם

3 fem. ap.: וַתִּבֶן
1 Chr. 7, 24. ותבן את־בית־חורון
Zach. 9, 3. ותבן צור מצור לה

1 imperf.: נִבְנֶה
Gn. 11, 4. הבה נבנה־לנו עיר
Num. 32, 16. נבנה למקננו פה
2 Chr. 14, 6. נבנה את־הערים
Esr. 4, 2, ויאמרו להם נבנה עמכם
Esr. 4, 3. כי אנחנו יחד נבנה
Cant. 8, 9. נבנה עליה טירת כסף
Jes. 9, 9. וגזית נבנה

1 pl. imperf.: וְנִבְנֶה
Neh. 2, 17. ונבנה את־חומת ירושלם
Mal 1, 4. ונשוב ונבנה חרבות

וַנִּבְנֶה
Neh. 3, 38. ונבנה את החומה

2 pl.: תִּבְנוּ
Jes. 66, 1. אי־זה בית אשר תבנו־לי
Jer. 35, 7. ובית לא־תבנו

3 pl.: יִבְנוּ
Jes. 65, 22. לא יבנו ואחר ישב
Mal. 1, 4. המה יבנו ואני אהרוס

3 impf. pl.: וַיִּבְנוּ
Num. 32, 34. ויבנו בני־גד את־דיבן
Jos. 22, 10. ויבנו בני־ראובן ובני־גד
ויבנו את־העיר
Jud. 18, 28. וישבו בה
Jud. 21, 4. ויבנו־שם מזבח
ויבנו את־הערים
וישבו בהם
Jud. 21, 23.
2 Sam. 5, 11. ויבנו־בית לדוד
ויבנו גם־המה להם
במות
1 Reg. 14, 23.
2 Reg. 17, 9. ויבנו להם במות
2 Reg. 25, 1. ויבנו עליה דיק סביב
2 Chr. 14, 6. ויבנו ויצליחו
ויבנו לך הבה מקדש
לשמך
2 Chr. 20, 8.
Esr. 3, 2. ויבנו את־מזבח
Neh. 3, 1. ויבנו את־שער הצאן
Jer. 32, 35. ויבנו את־במות הבעל
Jer. 52, 4. ויבנו עליה דיק

Nif-al: נִבְנָה *3 prf.*
1 Reg. 3, 2. כי לא־נבנה בית לשם יי
1 Reg. 6, 7. אבן שלמה מסע נבנה

3 fem.: נִבְנְתָה
Num. 13, 22. שבע שנים נבנתה
Neh. 7, 1. ויהי כאשר נבנתה החומה

fem.: וְנִבְנְתָה
Jer. 30, 18. ונבנתה עיר על־תלה
Jer. 31, 38. ונבנתה העיר ליי
Dan. 9, 25. תשוב ונבנתה רחוב

2 perf. fem.: וְנִבְנֵית
Jer. 31, 4. עוד אבנך ונבנית

3 prf. pl.: נִבְנוּ
Mal. 3, 15. גם־נבנו עשי רשעה

3 prf. pl.: וְנִבְנוּ
Jer. 12, 16. ונבנו בתוך עמי
Ez. 36, 33. ונבנו החרבות

part.: הַנִּבְנֶה
1 Chr. 22, 19. לבית הנבנה לשם יי

inf.: לְהִבָּנוֹת
Hag. 1, 2. עת־בית יי להבנות
Zach. 8, 9. ההיכל להבנות

cum suff.: בְּהִבָּלְתּוֹ
1 Reg. 6, 7. בהבנתו אבן שלמה
1 Reg. 6, 7. לא־נשמע בבית בהבנתו

1 imperf.: *אֶבֶנֶה
Gn. 16, 2. *אולי אבנה ממנה

1 imperf.: *וְאֶבֶנֶה
Gn. 30, 3. *ואבנה גם־אנכי ממנה

2 imperf.: תִּבֶנֶה
Job. 22, 23. אם־תשוב עד־שדי תבנה

3 imperf.: יִבֶנֶה
Job. 12, 14. הן יהרוס ולא יבנה
Ps. 89, 3. עולם חסד יבנה
Prv. 24, 3. בחכמה יבנה בית
Jes. 25, 2. מעיר לעולם לא יבנה

Zach. 1, 16. בֵּיתִי יִבָּנֶה בָהּ

3 *impf. f.:* תִּבָּנֶה

Num. 21, 27. תִּבָּנֶה וְתִכּוֹנֵן עִיר סִיחוֹן
Dt. 13, 17. תֵּל עוֹלָם לֹא תִבָּנֶה עוֹד
Jes. 44, 28. וְלֵאמֹר לִירוּשָׁלִַם תִּבָּנֶה
Ez. 26, 14. לֹא תִבָּנֶה עוֹד

3 *pl. fem.:* תִּבָּנֶינָה

Jes. 44, 26. וְלֶעָרֵי יְהוּדָה תִּבָּנִינָה
Ez. 36, 10. וְהֶחֳרְבוֹת תִּבָּנִינָה

בִּנְיָה

ג״כ, ולפי מכוון כמו בִּנְיָן [נענייד״ע], וכתפוס בלוף וזכוי מקיימים, ושולי חוץ מופנעי.

n. f. aedificium; LXX. male, tanquam a בֵּין: *τὰ διορίζοντα.*

וְהַבִּנְיָה

Ez. 41, 13. וְהַבִּנְיָה וְקִירוֹתֶיהָ

בִּנְיָן

ג״ו ע״מ בִּנְיָן נסופיי ן לין מופנעות, ולא לימים מכנין כמו בִּנְיָה [בויעמוס], ומוזעלל לקח״ם על עלם מכניס לו מוזג [לקח נעכויעטע, נענייד״ע]. וידוע בלשון מאדקדקים נכין מקל, נכין מכבד, נכין מכוסף וכדומה.

n. m. ad anal. formae בִּנְיָן, aedificium. LXX. *πόλις, οἰκοδομή.*

Ez. 42, 5. וּמֵהַתִּיכֹנוֹת בִּנְיָן

הַבִּנְיָן

Ez. 40, 5. אֶת־רֹחַב הַבִּנְיָן
Ez. 41, 12. וְקִיר הַבִּנְיָן חֲמֵשׁ־אַמּוֹת
Ez. 41, 15. וּמִדַּד אֹרֶךְ־הַבִּנְיָן
Ez. 42, 1. נֶגֶד הַבִּנְיָן אֲשֶׁר־הַצָּפוֹן
Ez. 42, 10. וְאֶל־פְּנֵי הַבִּנְיָן

וְהַבִּנְיָן

Ez. 41, 12. וְהַבִּנְיָן אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי

מִבְנֶה

ג״ו מן בָּנָה, ומכלון לפי מפתיים כמו נכין [נענייד״ע], ויסיס ע״מ מִבְחָנָה מִבְצָר.

n. m. aedificium. LXX. *οἰκοδομή.*

constr.: מִבְנֵה

Ez. 40, 2. וְעַלְיוֹן כְּמִבְנֵה־עִיר

בֵּן

ג״ו ידוע נמשך בֶּן, לפעמים בֵּךְ, ועם כנוי בְּנִי מכניס בָּנִים, מסיק בְּנֵי. חוץ מסיפך של בַּת, מלוזי בֶּן־זָכָר, בֶּן־נְקֵבָה, ומסוזלל רב ויקיר על בן מכן ויוזב עיר לו מדיבס וכדומה, זיוכן מסמך. ולזב לשוב נרקם לי שלינכו מן נכס כף רקיי, ותשוכת בֶּן לו בֵּן [על דמיון לם, לא לם], ומזב בֶּן [נרכוי מוס בָּנִים] נמלך בֶּר לו בֵּר, נלקוח לוח מסתן לשוכי, וכי לנכר מסמך נכלל שפתי מערב. עי׳ בַּר, בַּת (בְּרַת).

n. m. filius, cujus usus longe lateque patet. Origo vocabuli non videtur in verbo בָּנָה quaerenda; בֵּן, בֶּן, ad similitudinem nominum אָב, אָח, אֵם formatum, videtur esse primarium, non aliunde repetendum. בַּר plane idem est, ortum illud literarum facili permutatione.

Gn. 4, 25. וַתֹּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
Gn. 4, 26. וְלְשֵׁת גַּם־הוּא יֻלַּד־בֵּן
Gn. 5, 28. וַיּוֹלֶד בֵּן
Gn. 16, 11. הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן
Gn. 16, 15. וַתֵּלֶד הָגָר לְאַבְרָם בֵּן
Gn. 17, 16. וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לְךָ בֵּן
Gn. 17, 19. אֲשֶׁתְּךָ יֹלֶדֶת לְךָ בֵּן
Gn. 18, 10. וְהִנֵּה־בֵן לְשָׂרָה
Gn. 18, 14. וּלְשָׂרָה בֵּן
Gn. 19, 37. וַתֹּלֶד הַבְּכִירָה בֵּן
Gn. 19, 38. גַּם־הוּא יָלְדָה בֵּן
Gn. 21, 2. וַתֹּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֵּן
Gn. 21, 7. כִּי־יָלַדְתִּי בֵּן לְזִקְנָיו
Gn. 24, 36. שָׂרָה אֵשֶׁת אֲדֹנִי בֵּן
Gn. 29, 32. וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן
Gn. 29, 33. 34. 35. וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן
Gn. 30, 5. וַתֹּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן
Gn. 30, 6. וְגַם שָׁמַע בְּקֹלִי וַיִּתֶּן־לִי בֵּן
Gn. 30, 7. שִׁפְחַת רָחֵל בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב
Gn. 30, 10. שִׁפְחַת לֵאָה לְיַעֲקֹב בֵּן
Gn. 30, 12. בֵּן שֵׁנִי לְיַעֲקֹב
Gn. 30, 17. וַתֹּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן חֲמִישִׁי
Gn. 30, 19. וַתֹּלֶד בֵּן־שִׁשִּׁי לְיַעֲקֹב
Gn. 30, 23. וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר
Gn. 30, 24. יֹסֵף יְיָ לִי בֵּן אַחֵר
אֶל־תִּירְאִי כִּי־גַם־זֶה לָךְ בֵּן
Gn. 35, 17.
Gn. 38, 3. וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן
Gn. 38, 4. וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן
Gn. 38, 5. וַתֹּסֶף עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן
Gn. 49, 22. בֵּן פֹּרָת יוֹסֵף
Gn. 49, 22. בֵּן פֹּרָת עֲלֵי־עָיִן
Ex. 1, 16. אִם־בֵּן הוּא וַהֲמִתֶּן אֹתוֹ
Ex. 2, 2. וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן
וַתֵּלֶד בֵּן וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גֵּרְשֹׁם
Ex. 2, 22
Ex. 21, 31. אוֹ־בֵן יִגַּח אוֹ־בַת יִגָּח
Num. 27, 4. כִּי אֵין לוֹ בֵּן
Dt. 21, 18. בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה
Jud. 8, 31. יָלְדָה־לּוֹ גַּם־הִיא בֵּן
Jud. 11, 34. אֵין־לוֹ מִמֶּנּוּ בֵּן אוֹ־בַת
Jud. 13, 3. וְהָרִית וְיָלַדְתְּ בֵּן
Jud. 13, 5. כִּי הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן
Jud. 13, 7. הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן
Jud. 13, 24. וַתֹּלֶד הָאִשָּׁה בֵּן
Ruth 4, 13 וַיִּתֵּן יְיָ לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן
Ruth 4, 17. יֶלֶד־בֵּן לְנָעֳמִי
1 Sam. 1, 20. וַתַּהַר חַנָּה וַתֵּלֶד בֵּן
1 Sam. 4, 20. אַל־תִּירְאִי כִּי־בֵן יָלָדְתְּ
1 Sam. 9, 2. וְלוֹ־הָיָה בֵן וּשְׁמוֹ שָׁאוּל
1 Sam. 16, 18. הִנֵּה רָאִיתִי בֶן לִישַׁי
1 Sam. 22, 20. וַיִּמָּלֵט בֶּן־אֶחָד
עוֹד בֶּן לִיהוֹנָתָן נָכֶה רַגְלָיִם
2 Sam. 9, 3.
2 Sam. 9, 12. וּלְמִפִּיבֹשֶׁת בֶּן־קָטֹן
וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַתֵּלֶד לוֹ בֵּן
2 Sam. 11, 27.
2 Sam. 12, 24. וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ וַתֵּלֶד בֵּן
2 Sam. 18, 18. כִּי אָמַר אֵין־לִי בֵּן
1 Reg. 3, 6. וַתִּתֶּן־לוֹ בֵּן
1 Reg 5, 21. אֲשֶׁר נָתַן לְדָוִד בֵּן חָכָם
1 Reg. 13, 2. הִנֵּה־בֵן נוֹלַד לְבֵית־דָּוִד
2 Reg. 4, 17. לֹא־הָיָה לוֹ בֵן
אֲבָל בֵּן אֵין־לָהּ וְאִישָׁהּ זָקֵן
2 Reg. 4, 14.
2 Reg. 4, 16. כָּעֵת חַיָּה אַתְּ חֹבֶקֶת בֵּן
2 Reg. 4, 17. וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן
2 Reg. 4, 28. הֲשָׁאַלְתִּי בֵן מֵאֵת אֲדֹנִי
1 Chr. 7, 16. מַעֲכָה אֵשֶׁת־מָכִיר בֵּן
1 Chr. 7, 23. וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן
1 Chr. 22, 9. הִנֵּה־בֵן נוֹלַד לָךְ
2 Chr. 2, 11. בֵּן חָכָם יוֹדֵעַ שֵׂכֶל וּבִינָה
2 Chr. 21, 17. וְלֹא נִשְׁאַר־לוֹ בֵן
Ps. 80, 16. וְעַל־בֵּן אֲמַצְתָּה לָךְ
Prv. 3, 12. וְכְאָב אֶת־בֵּן יִרְצֶה
Prv. 4, 3. כִּי־בֵן הָיִיתִי לְאָבִי
Prv. 10, 1, בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח־אָב
Prv. 10, 5. אֹגֵר בַּקַּיִץ בֵּן מֵבִישׁ
Prv. 10, 5. נִרְדָּם בְּקָצִיר בֵּן מֵבִישׁ
Prv. 13, 1. בֵּן חָכָם מוּסַר אָב
Prv. 15, 20. בֵּן חָכָם יְשַׂמַּח־אָב
Prv. 17, 25. כַּעַס לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל
Prv. 19, 13. הוֹת לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל
Prv. 19, 26. בֵּן מֵבִישׁ וּמְחַפִּיר
Prv. 28, 7. נוֹצֵר תּוֹרָה בֵּן מֵבִין
Eccl. 4, 8. גַּם בֵּן וָאָח אֵין־לוֹ
Eccl. 5, 13. וְהוֹלִיד בֵּן
Jes. 7, 14. וְיֹלַדְתְּ בֵּן
Jes. 8, 3. וַתֹּלֶד בֵּן
Jes. 9, 5. בֵּן נִתַּן־לָנוּ
Jer. 20, 15. יָלַד־לָךְ בֵּן זָכָר
Ez. 14, 20. אִם־בֵּן אִם־בַּת יְצִילוּ
Ez. 18, 10. וְהוֹלִיד בֵּן־פָּרִיץ
Ez. 18, 14. וְהִנֵּה הוֹלִיד בֵּן
Ez. 18, 20. בֵּן לֹא־יִשָּׂא בְּעֹון הָאָב
Hos. 1, 3, וַתַּלֶד־לוֹ בֵּן
Hos. 1, 8. וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן
Hos. 13, 13. הוּא־בֵן לֹא חָכָם
Mich. 7, 6. כִּי־בֵן מְנַבֵּל אָב
Mal. 1, 6. בֵּן יְכַבֵּד אָב

cum h int.: הַבֵּן

Jer. 31, 20. הֵבֵן יָקִיר לִי אֶפְרַיִם
הֵיבֵן

Dt. 25, 5. Num. 27, 8. וּבֵן אֵין־לוֹ
הַבֵּן

Ex. 1, 22. כָּל־הַבֵּן הַיִלוֹד
Dt. 21, 15. וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר לִשְׂנִיאָה
2 Sam. 12, 14. גַּם הַבֵּן הַיִלוֹד לָךְ
Ez. 18, 4. כַּנֶּפֶשׁ הָאָב וְכַנֶּפֶשׁ הַבֵּן
Ez. 18, 19. לֹא־נָשָׂא הַבֵּן בַּעֲוֹן הָאָב
Ez. 18, 20. וְאָב לֹא יִשָּׂא בַּעֲוֹן הַבֵּן

וְהַבֵּן

Ez. 18, 19. וְהַבֵּן מִשְׁפַּט וּצְדָקָה עָשָׂה

בְּבֵן

Prv. 17, 2. מַשְׂכִּיל יִמְשֹׁל בְּבֵן־מֵבִישׁ

לְבֵן

Ex. 2, 10. וַיְהִי־לָהּ לְבֵן
Lev. 12, 6. לְבֵן אוֹ לְבַת תָּבִיא כֶּבֶשׂ
2 Sam. 7, 14. וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן
1 Chr. 17, 13. וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן
1 Chr. 22, 10. וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן
1 Chr. 28, 6. כִּי־בְחַרְתִּי בוֹ לִי לְבֵן

וּלְבֵן

Ez. 44, 25. וְלִבְתּוֹ לֹא יִטַּמָּא

לַבֵּן

n. p.

Ps. 9, 1. *לְמְנַצֵּחַ עַל־מוּת לַבֵּן

constr.: בֶּן

Gn. 5, 32. נֹחַ בֶּן־חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
Gn. 7, 6. וְנֹחַ בֶּן־שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
Gn. 11, 10. שֵׁם בֶּן־מְאַת שָׁנָה
Gn. 11, 31. וְאֶת־לוֹט בֶּן־הָרָן בֶּן־בְּנוֹ
Gn. 12, 4. וְאַבְרָם בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים
Gn. 12, 5. וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו
Gn. 14, 12. בֶּן־אֲחִי אַבְרָם וַיִּלְכּוּ
Gn. 15, 3. וְהִנֵּה בֶן־בֵּיתִי יוֹרֵשׁ אֹתִי
Gn. 16, 16. וְאַבְרָם בֶּן־שְׁמֹונִים שָׁנָה
Gn. 17, 1. וַיְהִי אַבְרָם בֶּן־תִּשְׁעִים שָׁנָה
Gn. 17, 12. 27. בֶּן־נֵכָר
Gn. 19, 38. וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן־עַמִּי
Gn. 21, 5. וְאַבְרָהָם בֶּן־מְאַת שָׁנָה
Gn. 21, 9. אֶת־בֶּן־הָגָר הַמִּצְרִית
Gn. 21, 10. לְאִיֵּרֵשׁ בֶּן־הָאָמָה הַזֹּאת
Gn. 21, 13. וְגַם אֶת־בֶּן־הָאָמָה
Gn. 23, 8. וּפִגְעוּ־לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן־צֹחַר
Gn. 24, 15. יִלְדָּה לְבְתוּאֵל בֶּן־מִלְכָּה
בֶּן־מִלְכָּה אֲשֶׁר יָלְדָה לְנָחוֹר
Gn. 24, 24.
Gn. 24, 47. בַּת־בְּתוּאֵל בֶּן־נָחוֹר
Gn. 25, 9. אֶל־שְׂדֵה עֶפְרֹן בֶּן־צֹחַר
Gn. 25, 12. יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם
Gn. 25, 19. תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם
וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה
Gn. 25, 20.
Gn. 25, 26. וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה
וַיְהִי עֵשָׂו בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה
Gn. 26, 34.
Gn. 28, 5. אֶל־לָבָן בֶּן־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי
Gn. 28, 9. בַּת־יִשְׁמָעֵאל בֶּן־אַבְרָהָם
Gn. 29, 5. הֵיְדַעְתֶּם אֶת־לָבָן בֶּן־נָחוֹר
Gn. 29, 12. וְכִי בֶן־רִבְקָה הוּא
Gn. 29, 13. אֵת שְׁמַע יַעֲקֹב בֶּן־אֲחֹתוֹ
Gn. 34, 2. וַיַּרְא אֹתָהּ שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר
Gn. 34, 18. וּבְעֵינֵי שְׁכֶם בֶּן־חֲמוֹר
Gn. 35, 18. וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן־אוֹנִי
Gn. 36, 10. אֱלִיפַז בֶּן־עָדָה
Gn. 36, 10. רְעוּאֵל בֶּן־בָּשְׂמַת
Gn. 36, 12. פִּילֶגֶשׁ לֶאֱלִיפַז בֶּן־עֵשָׂו
Gn. 36, 17. וְאֵלֶּה בְּנֵי רְעוּאֵל בֶּן־עֵשָׂו
וַיִּמְלֹךְ בְּאֱדוֹם בָּלַע בֶּן־
בְּעוֹר
Gn. 36, 32.
Gn. 36, 33. יוֹבָב בֶּן־זֶרַח מִבָּצְרָה
וַיִּמְלֹךְ תַּחְתָּיו הֲדַד בֶּן־
בֶּדַד
Gn. 36, 35.
Gn. 36, 38. 39. בַּעַל חָנָן בֶּן־עַכְבּוֹר
Gn. 37, 2. יוֹסֵף בֶּן־שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה
Gn. 37, 3. כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא לוֹ
Gn. 41, 46. וְיוֹסֵף בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וַיַּרְא אֶת־בִּנְיָמִן אָחִיו
בֶּן־אִמּוֹ
Gn. 43, 29.
Gn. 46, 10. וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית
Gn. 50, 23. גַּם בְּנֵי מָכִיר בֶּן־מְנַשֶּׁה
וַיָּמָת יוֹסֵף בֶּן־מֵאָה וְעֶשֶׂר
שָׁנִים
Gn. 50, 26.
Ex. 6, 15. וְשָׁאוּל בֶּן־הַכְּנַעֲנִית
Ex. 6, 25. וְאֶלְעָזָר בֶּן־אַהֲרֹן לָקַח־לוֹ
Ex. 7, 7. וּמֹשֶׁה בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה
וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ וּשְׁמֹנִים
שָׁנָה
Ex. 7, 7.
Ex. 12, 5. שֶׁה תָּמִים זָכָר בֶּן־שָׁנָה
Ex. 12, 43. כָּל־בֶּן־נֵכָר לֹא־יֹאכַל בּוֹ
Ex. 23, 12. וְיִנָּפֵשׁ בֶּן־אֲמָתְךָ וְהַגֵּר
Ex. 29, 1. פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר
Ex. 31, 2. בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר
Ex. 31, 6. אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ
בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה
יְהוּדָה
Ex. 35, 30.
הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן־
אֲחִיסָמָךְ
Ex. 35, 34.
בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן
Ex. 38, 21.
Ex. 38, 22. וּבְצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר
וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן־
אֲחִיסָמָךְ
Ex. 38, 23.
Lev. 1, 5. וְשָׁחַט אֶת־בֶּן הַבָּקָר
Lev. 4, 3. 14. פַּר בֶּן־בָּקָר
Lev. 9, 2. עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת
Lev. 12, 6. כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה
Lev. 16, 3. בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת
Lev. 22, 25. וּמִיַּד בֶּן־נֵכָר לֹא תַקְרִיבוּ
Lev. 23, 12. כֶּבֶשׂ תְּמִימִם בֶּן־שְׁנָתוֹ
Lev. 23, 18. בְּנֵי שָׁנָה וּפַר בֶּן־בָּקָר
Lev. 24, 10. בֶּן־אִשָּׁה יִשְׂרְאֵלִית
Lev. 24, 10. וְהוּא בֶּן־אִישׁ מִצְרִי
Lev. 24, 10. בֶּן הַיִּשְׂרְאֵלִית
וַיִּקֹּב בֶּן־הָאִשָּׁה
הַיִּשְׂרְאֵלִית
Lev. 24, 11.
Lev. 25, 49. אוֹ בֶן־דֹּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ
Lev. 27, 3. וְעֵד בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה
Lev. 27, 5. וְעֵד בֶּן־עֶשְׂרִים שָׁנָה
Lev. 27, 6. וְעֵד בֶּן־חֲמֵשׁ שָׁנִים
Num. 1, 5. אֱלִיצוּר בֶּן־שְׂדֵיאוּר
Num. 1, 6. בֶּן־צוּרִישַׁדָּי
Num. 1, 7. בֶּן־עַמִּינָדָב
Num. 1, 8. נַתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר
Num. 1, 9. אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן
Num. 1, 10. בֶּן־עַמִּיהוּד
Num. 1, 10. בֶּן־פְּדָהְצוּר
Num. 1, 11. אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי
Num. 1, 12. בֶּן־עַמִּישַׁדָּי
Num. 1, 13. פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן
Num. 1, 14. אֶלְיָסָף בֶּן־רְעוּאֵל
Num. 1, 15. אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן
Num. 2, 3. נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב
Num. 2, 5. נַתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר
Num. 2, 7. אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן
Num. 2, 10. אֱלִיצוּר בֶּן־שְׂדֵיאוּר
Num. 2, 12. שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי
Num. 2, 14. אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל
Num. 2, 18. אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד
Num. 2, 20. גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהְצוּר
Num. 2, 22. אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי

אחיעזר בן־עמישדי Num. 2, 25.
פגעיאל בן־עכרן Num. 2, 27.
אחירע בן־עינן Num. 2, 29.
אליסף בן־לאל Num. 3, 24.
אליצפן בן־עזיאל Num. 3, 30.
אלעזר בן־אהרן הכהן Num. 3, 32. 4, 16.
צוריאל בן־אביחיל Num. 3, 35.
ועד בן־החמשים שנה Num. 4, 3. 30. 35. 39. 43. 47.
עד בן־חמשים שנה Num. 4, 23.
בן־אהרן הכהן Num. 4, 28. 33. 7, 8.
כבש בן־שנתו לאשם Num. 6, 12. 14.
נחשון בן־עמינדב Num. 7, 12. 17.
פר אחד בן־בקר Num. 7, 21.
בן־שנתו לעלה Num. 7, 21. 27. 33. 39. 45. 51. 57. 63. 69. 75. 81.
נתנאל בן־צוער Num. 7, 18. 23.
אליאב בן־חלן Num. 7, 24, 29.
אליצור בן־שדיאור Num. 7, 30. 35.
שלמיאל בן־צורישדי Num. 7, 36. 41.
אליסף בן־דעואל Num. 7, 42. 47.
אלישמע בן־עמיהוד Num. 7, 48. 53.
גמליאל בן־פדהצור Num. 7, 54. 59.
אבידן בן־גדעני Num. 7, 60. 65.
אחיעזר בן־עמישדי Num. 7, 66. 71.
פגעיאל בן־עכרן Num. 7, 72. 77.
אחירע בן־עינן Num. 7, 78. 83.
פר בן־בקר Num. 8, 8.
ופר־שני בן־בקר Num. 8, 8.
נחשון בן־עמינדב Num. 10, 14.
נתנאל בן־צוער Num. 10, 15.
אליאב בן־חלן Num. 10, 16.
אליצור בן־שדיאור Num. 10, 18.
שלמיאל בן־צורישדי Num. 10, 19.
אליסף בן־דעואל Num. 10, 20.
אלישמע בן־עמיהוד Num. 10, 22.
גמליאל בן־פדהצור Num. 10, 23.
אבידן בן־גדעוני Num. 10, 24.
אחיעזר בן־עמישדי Num. 10, 25.
פגעיאל בן־עכרן Num. 10, 26.
אחירע בן־עינן Num. 10, 27.
לחבב בן־ראעואל המדיני Num. 10, 29.
שמוע בן־זכור Num. 13, 4.
שפט בן־חורי Num. 13, 5.
כלב בן־יפנה Num. 13, 6.
יגאל בן־יוסף Num. 13, 7.
פלטי בן־רפוא Num. 13, 9.
גדיאל בן־סודי Num. 13, 10.
גדי בן־סוסי Num. 13, 11.
עמיאל בן־גמלי Num. 13, 12.
סתור בן־מיכאל Num. 13, 13.
נחבי בן־יופסי Num. 13, 14.
גאואל בן־מכי Num. 13, 15.
וכלב בן־יפנה Num. 14, 6. 30. 38.
וכי־תעשה בן־בקר Num. 15, 8.
והקריב על־בן־הבקר Num. 15, 9.
פר בן־בקר אחד לעלה Num. 15, 24.
בן־יצהר בן־קהת בן־לוי Num. 16, 1.
ואון בן־פלת Num. 16, 1.
בן־אהרן הכהן Num. 17, 2.
ויבא אליאב בן־חלן Num. 22, 2.
ובלק בן־צפור מלך למואב Nu. 22, 4.
אל־בלעם בן־בעור פתורה Nu. 22, 5.
בלק בן־צפור מלך מואב Num. 22, 10.
כה אמר בלק בן־צפור Num. 22, 16.
פנחס־בן אלעזר בן־אהרן Num. 25, 7. 11.
זמרי בן־סלוא Num. 25, 14.
בן־אהרן הכהן לאמר Num. 26, 1.
וצלפחד בן־חפר Num. 26, 33.
בן־חפר בן־גלעד בן־מכיר Nu. 27, 1.
בן־מנשה למשפחת מנשה Num. 27, 1.
בן־יוסף Num. 27, 1.
פר בן־בקר אחד Num. 29, 2. 8.
ואת־פנחס בן־אלעזר הכהן Num. 31, 6.
ואת בלעם בן־בעור הרגו Num. 31, 8.
כלב בן־יפנה Num. 32, 12.
ולחצי שבט מנשה בן־יוסף Num. 32, 33.
ויולכו בני מכיר בן־מנשה Num. 32, 39
למכיר בן־מנשה וישב בה Num. 32, 40.
ויאיר בן־מנשה הלך Num. 32, 41.
ואהרן בן־שלש ועשרים Nu. 33, 39.
כלב בן־יפנה Num. 34, 19.
שמואל בן־עמיהוד Num. 34, 21.
אלידד בן־כסלון Num. 34, 22.
בקי בן־יגלי Num. 34, 23.
חניאל בן־אפד Num. 34, 23.
קמואל בן־שפטן Num. 34, 24.
אליצפן בן־פרנך Num. 34, 25.
פלטיאל בן־עזן Num. 34, 26.
אחיהוד בן־שלמי Num. 34, 27.
פדהאל בן־עמיהוד Num. 34, 28.
בן־מכיר בן־מנשה Num. 36, 1.
ממשפחת בני־מנשה בן־יוסף Num. 36, 12.
זולתי כלב בן־יפנה Dt. 1, 36.
יאיר בן־מנשה לקח Dt. 3, 14.
בני אליאב בן־ראובן Dt. 11, 6.
אחיך בן־אמך Dt. 13, 7.
את־בן־האהובה Dt. 21, 16.
על־פני בן־השנואה Dt. 21, 16.
הבכור בן־השנואה יכיר Dt. 21, 17.
את־בלעם בן־בעור Dt. 23, 5.
בן־מאה ועשרים שנה אנכי Dt. 31, 2.
ומשה בן־מאה ועשרים שנה Dt. 34, 7.
עכן בן־כרמי בן־זבדי Jos. 7, 1.
בן־זרח למטה יהודה Jos. 7, 1.
עכן בן־כרמי בן־זבדי בן־זרח Jos. 7, 18.
את־עכן בן־זרח Jos. 7, 24.
בלעם בן־בעור הקוסם Jos. 13, 22.
לבני מכיר בן־מנשה Jos. 13, 31.
ויאמר אליו כלב בן־יפנה Jos. 14, 6.
בן־ארבעים שנה אנכי Jos. 14, 7.
בן־חמש ושמנים שנה Jos. 14, 10.
לכלב בן־יפנה לנחלה Jos. 14, 13.
לכלב בן־יפנה הקנזי Jos. 14, 14.
אבן בהן בן־ראובן Jos. 15, 6.
ועלה הגבול גי בן־הנם Jos. 15, 8.
ולכלב בן־יפנה נתן חלק Jos. 15, 13.
ויולכה עתניאל בן־קנז Jos. 15, 17.
אלח בני מנשה בן־יוסף Jos. 17, 2.
ולצלפחד בן־חפר בן־גלעד Jos. 17, 3.
בן־מכיר בן־מנשה Jos. 17, 3.
אשר על־פני גי בן־הנם Jos. 18, 16.
וירד אבן בהן בן־ראובן Jos. 18, 17.
לכלב בן־יפנה באחזתו Jos. 21, 12.
פנחס בן־אלעזר הכהן Jos. 22, 13.
חלוא עכן בן־זרח Jos. 22, 20.
פנחס בן־אלעזר הכהן Jos. 22, 31.
וישב פנחס בן־אלעזר Jos. 22, 32.
ויקם בלק בן־צפור Jos. 24, 9.
ויקרא לבלעם בן־בעור Jos. 24, 9.
בן־מאה ועשר שנים Jos. 24, 29.
ואלעזר בן־אהרן מת Jos. 24, 33.
ויולכה עתניאל בן־קנז Jud. 1, 13.
בן־מאה ועשר שנים Jud. 2, 8.
עתניאל בן־קנז Jud. 3, 9.
ויימת עתניאל בן־קנז Jud. 3, 11.
בן־גרא בן־הימיני Jud. 3, 15.
ואחריו היה שמגר בן־ענת Jud. 3, 31.
לברק בן־אבינעם Jud. 4, 6.
כי עלה ברק בן־אבינעם Jud. 4, 12.
וברק בן־אבינעם Jud. 5, 1.
בימי שמגר בן־ענת Jud. 5, 6.
ושבה שביד בן־אבינעם Jud. 5, 12.
גדעון בן־יואש עשה Jud. 6, 29
גדעון בן־יואש איש ישראל Jud. 7, 14.
וישב גדעון בן־יואש Jud. 8, 13.
גם־בנך גם בן־בנך Jud. 8, 22.
וילך ירבעל בן־יואש Jud. 8, 29.
וימת גדעון בן־יואש Jud. 8, 32.
וילך אבימלך בן־ירבעל Jud. 9, 1.
ויותר יותם בן־ירבעל Jud. 9, 5.
את־אבימלך בן־אמתו Jud. 9, 18.
ויבא געל בן־עבד ואחיו Jud. 9, 26.
ויאמר געל בן־עבד Jud. 9, 28.
הלא בן־ירבעל Jud. 9, 28.
את־דברי געל בן־עבד Jud. 9, 30.
הנה געל בן־עבד ואחיו Jud. 9, 31.
ויצא געל בן־עבד Jud. 9, 35.
קללת יותם בן־ירבעל Jud. 9, 57.
תולע בן פואה בן־דודו Jud. 10, 1.
ויהוא בן־אשה זונה Jud. 11, 1.
מבלק בן־צפור מלך מואב Jud. 11, 25.
בן־הלל הפרעתוני Jud. 12, 13. 15.
בן־גרשם בן־מנשה הוא Jud. 18, 30.
ופנחס בן־אלעזר בן־אהרן Jud. 20, 28.
בן־ירחם בן־אליהוא בן־תחו 1 Sam. 1, 1.
בן־צוף אפרתי 1 Sam. 1, 1.
ועלי בן־תשעים ושמנה שנה 1 Sam. 4, 15.
בן־אביאל בן־צרור בן־בכורת 1 Sam. 9, 1.
בן־אפיח בן־איש ימיני 1 Sam. 9, 1.
הלא בן־ימיני אנכי 1 Sam. 9, 21.
וילכד שאול בן־קיש 1 Sam. 10, 21.
בן־שנה שאול במלכו 1 Sam. 13, 1.
ויאמר יונתן בן־שאול 1 Sam. 14, 1.
ואחיה בן־אחיטוב 1 Sam. 14, 3.
בן־פנחס בן־עלי כהן ה׳ 1 Sam. 14, 3.
אבינר בן־נר דוד שאול 1 Sam. 14, 50.
ונר אבי־אבנר בן־אבי־חיל 1 Sam. 14, 51.
וכל־בן־חיל ויאספהו 1 Sam. 14, 52.
אליו
ודוד בן־איש אפרתי 1 Sam. 17, 12.
בן־מי־זה הנער אבנר 1 Sam. 17, 55.
שאל אתה בן־מי־זה העלם 1 Sam. 17, 56.
בן־מי אתה הנער 1 Sam. 17, 58.
בן־עבדך ישי בית הלחמי 1 Sam. 17, 58.
ויהונתן בן־שאול 1 Sam. 19, 1.
מדוע לא־בא בן־ישי 1 Sam. 20, 27.
ויאמר לו בן־נעות החמדות 1 Sam. 20, 30.
אשר בן־ישי חי 1 Sam. 20, 31.
בן־מות הוא 1 Sam. 20, 31.
לכלכם יתן בן־ישי 1 Sam. 22, 7.
בכרת־בני עם־בן־ישי 1 Sam. 22, 8.
ראיתי־את בן־ישי בא נבה 1 Sam. 22, 9.
אל־אחימלך בן־אחיטוב 1 Sam. 22, 9.
את־אחימלך בן־אחיטוב 1 Sam. 22, 11.
שמעינא בן־אחיטוב 1 Sam. 22, 12.
לאחימלך בן־אחיטוב 1 Sam. 22, 20.
בן־אחימלך אל־דוד קעילה 1 Sam. 23, 6.
ויקם יהונתן בן־שאול 1 Sam. 23, 16.
ויאמר מי דוד ומי בן־ישי 1 S. 25, 10.
והוא בן־בליעל מדבר אליו 1 Sam. 25, 17.
לפלטי בן־ליש אשר מגלים 1 Sam. 25, 44.
ואבנר בן־נר שר־צבאו 1 Sam. 26, 5.
ואל־אבישי בן־צרויה 1 Sam. 26, 6.
ואל־אבנר בן־נר לאמר 1 Sam. 26, 14.
אל־אכיש בן־מעוך מלך גת 1 Sam. 27, 2.
אל אביתר הכהן בן־אחימלך 1 Sam. 30, 7.
בן־איש גר עמלקי אנכי 2 Sam. 1, 13.
ואבנר בן־נר שר־צבא 2 Sam. 2, 8.
לקח את־איש־בשת בן־שאול 2 Sam. 2, 8.
בן־ארבעים שנה איש־בשת 2 Sam. 2, 10.
בן־שאול במלכו 2 Sam. 2, 10.
ויצא אבנר בן־נר 2 Sam. 2, 12.
ועבדי איש־בשת בן־שאול 2 Sam. 2, 12.
ויואב בן־צרויה ועבדי דוד 2 Sam. 2, 13.
לבנימן ולאיש־בשת בן־שאול 2 Sam. 2, 15.
והשלישי אבשלום בן־מעכה 2 Sam. 3, 3.
והרבעי אדניה בן־חגית 2 Sam. 3, 4.
והחמשי שפטיה בן־אביטל 2 Sam. 3, 4.
אל־איש־בשת בן־שאול 2 Sam. 3, 14.
מעם פלטיאל בן־לוש 2 Sam. 3, 15.
בא־אבנר בן־נר אל־המלך 2 Sam. 3, 23.
ידעת את־אבנר בן־נר 2 Sam. 3, 25.
מדמי אבנר בן־נר 2 Sam. 3, 28.
להמית את־אבנר בן־נר 2 Sam. 3, 37.
וישמע בן־שאול כי מת אבנר 2 Sam. 4, 1.
היו בן־שאול 2 Sam. 4, 2.
ולידהונתן בן־שאול 2 Sam. 4, 4.
בן נכה רגלים 2 Sam. 4, 4.
בן־חמש שנים 2 Sam. 4, 4.
ראש איש־בשת בן־שאול 2 S. 4, 8.
בן־שלשים שנה דוד במלכו 2 S. 5, 4.
את־הדרעזר בן־רחב 2 Sam. 8, 3.
ומשלל הדרעזר בן־רחב 2 S. 8, 12.
ויואב בן־צרויה על־הצבא 2 S. 8, 16.
ויהושפט בן־אחילוד מזכיר 2 Sam. 8, 16.
וצדוק בן־אחיטוב 2 Sam. 8, 17.
ואחימלך בן־אביתר 2 Sam. 8, 17.
ובניהו בן־יהוידע 2 Sam. 8, 18.
בית מכיר בן־עמיאל 2 Sam. 9, 4.
מבית מכיר בן־עמיאל 2 Sam. 9, 5.
מפיבשת בן־יהונתן בן־שאול 2 Sam. 9, 6.
ומפיבשת בן־אדניך 2 Sam. 9, 10.
עם־חנון בן־נחש 2 Sam. 10, 2.
את־אבימלך בן ירבשת 2 S. 11, 21.
כי בן־מות האיש 2 Sam. 12, 5.
העשה זאת ולאבשלום בן־דוד 2 Sam. 13, 1.
וויאהבה אמנון בן־דוד 1 S. 13, 1.
יונדב בן־שמעה אחי דוד 2 S. 13, 3.
מדוע אתה ככה דל בן־המלך 2 Sam. 13, 4.
וירץ יונדב בן שמעה 2 Sam. 13, 32.
אל־תלמי בן־עמיהוד 2 Sam. 13, 36.
וידע יואב בן־צריה 2 Sam. 14, 1.
ויהונתן בן־אביתר 2 Sam. 15, 27.
ואיה בן־אדניך 2 Sam. 16, 3.
ושמו שמעי בן־גרא 2 Sam. 16, 5.
ויאמר אבישי בן־צרויה 2 S. 16, 9.
ואף כי־אתה בן־הימיני 2 S. 16, 11.
וחוא גם־בן־חול 2 Sam. 17, 10.
ועמשא בן־איש ושמו יתרא 2 Sam. 17, 25.
ושבי בן־נחש 2 Sam. 17, 27.
ומכיר בן־עמיאל 2 Sam. 17, 27.
ביד אבישי בן־צרויה 2 Sam. 18, 2.
לא־אשלח ידי אל־בן־המלך 2 Sam. 18, 12.
ואחימעץ בן־צדוק אמר 2 S. 18, 19.
כי על בן־המלך מת 2 S. 18, 20.
אחימעץ בן־צדוק 2 Sam. 18, 22.
כמרוצת אחימעץ בן־צדוק 2 Sam. 18, 27.

שמעי בן־גרא בן־
2 Sam. 19, 17. הימיני
ושמעי בן־גרא נפל
2 Sam. 19, 19.
ויען אבישי בן־צרויה
2 Sam. 19, 22.
ומפיבשת בן־שאול
2 Sam. 19, 25. ירד
זקן מאד בן־שמנים
2 Sam. 19, 33. שנה
בן־שמונים שנה אנכי
2 Sam. 19, 36. היום
שבע בן־בכרי איש ימיני
2 Sam. 20, 1.
אחרי שבע בן־בכרי
2 Sam. 20, 2.
ירע לנו שבע בן־בכרי
2 Sam. 20, 6.
לרדף אחרי שבע בן־
בכרי
2 Sam. 20, 7. 13.
רדף אחרי שבע בן־
בכרי
2 Sam. 20, 10.
שבע בן־בכרי שמו
2 Sam. 20, 21.
את־ראש שבע בן־בכרי
2 Sam. 20, 22.
ובניה בן־יהוידע על־
הכרי
2 Sam. 20, 23.
ויהושפט בן־אחילוד
2 Sam. 20, 24.
מפיבשת בן־יהונתן בן־
שאול
2 Sam. 21, 7.
וביון יהונתן בן־שאול
2 Sam. 21, 7.
לעדריאל בן־ברזלי
2 Sam. 21, 8.
ויעזר־לו אבישי בן־
צרויה
2 Sam. 21, 17.
ויד אלחנן בן־יערי
ארגים
2 Sam. 21, 19.
ויכהו יהונתן בן־שמעי
2 Sam. 21, 21
נאם דוד בן־ישי
2 Sam. 23, 1.
אלעזר בן דודי בן־אחחי
2 S. 23, 9.
שמא בן־אגא הררי
2 Sam. 23, 11.
אחי יואב בן־צרויה
2 Sam. 23, 18.
ובניהו בן־יהוידע בן־
איש חי
2 Sam. 23, 20.
אלה עשה בניהו בן־
יהוידע
2 Sam. 23, 22.
אלחנן בן־דודו בית
לחם
2 Sam. 23, 24.
עירא בן־עקש התקעי
2 Sam. 23, 26.
חלב בן־בענה הנטפתי
2 Sam. 23, 29.
אתי בן־ריבי
2 Sam. 23, 29.
אחיאם בן־שרר האררי
2 S. 23, 33.
אליפלט בן־אחסבי בן־
המעכתי
2 Sam. 23, 34.
אליעם בן־אחיתפל
הגלני
2 Sam. 23, 34.
יגאל בן־נתן מצבה
2 Sam. 23, 36.
נשאו כלי יואב בן־צרויה
2 S. 23, 37.
ואדניה בן־חגית מתנשא
1 Reg. 1, 5.
דבריו עם יואב בן־צרויה
1 Reg. 1, 7.
ובניהו בן־יהוידע
1 Reg. 1, 8.
כי מלך אדניהו בן־חגית
1 Reg. 1, 11.
ולבניהו בן־יהוידע
1 Reg. 1, 26. 32.
ויען בניהו בן־יהוידע
1 Reg. 1, 36.
ונתן הנביא ובניהו בן־
יהוידע
1 Reg. 1, 38.
והנה יונתן בן־אביתר
הכהן
1 Reg. 1, 42.
ובניהו בן־יהוידע והכרתי
1 Rg. 1, 44
יואב בן־צרויה אשר עשה
1 Reg. 2, 5.
לאבנר בן־נר ולעמשא בן־
יתר
1 Reg. 2, 5.
שמעי בן־גרא בן־הימיני
1 Reg. 2, 8.
ויבא אדניהו בן־חגית
1 Reg. 2, 13.
וליואב בן־צרויה
1 Reg. 2, 22.
ביד בניהו בן־יהוידע
1 Reg. 2, 25.
את־בניהו בן־יהוידע
לאמר
1 Reg. 2, 29.
את־אבנר בן־נר
1 Reg. 2, 32.
ואת־עמשא בן־יתר
1 Reg. 2, 32.
ויעל בניהו בן־יהוידע
1 Reg. 2, 34.
את־בניהו בן־יהוידע
תחתיו
1 Reg. 2, 35.
אל־אכיש בן־מעכה
1 Reg. 2, 39.
את־בניהו בן־יהוידע
1 Reg. 2, 46.

וימת בן־האשה הזאת
1 Reg. 3, 19.
עזריהו בן־צדוק הכהן
1 Reg. 4, 2.
יהושפט בן־אחילוד
המזכיר
1 Reg. 4, 3.
ובניהו בן־יהוידע על־
הצבא
1 Reg. 4, 4.
ועזריהו בן־נתן על־
הנצבים
1 Reg. 4, 5.
וזבוד בן־נתן
1 Reg. 4, 5.
ואדנירם בן־עבדא על־
המס
1 Reg. 4, 6.
בן־חור בהר אפרים
1 Reg. 4, 8.
בן־דקר במקץ ובשעלבים
1 Rg. 4, 9.
בן־חסד בארבות
1 Reg. 4, 10.
בן־אבינדב כל־נפת דאר
1 Reg. 4, 11.
בענא בן־אחילוד תענך
1 Reg. 4, 12.
בן־גבר ברמת גלעד
1 Reg. 4, 13.
יאיר בן־מנשה
1 Reg. 4, 13.
אחינדב בן־עדא
מחנימה
1 Reg. 4, 14.
בענא בן־חושי באשר
1 Reg. 4, 17.
יהושפט בן־פרוח
ביששכר
1 Reg. 4, 17.
שמעי בן־אלא בבנימן
1 Reg. 4, 18.
גבר בן־ארי בארץ גלעד
1 Reg. 4, 19.
בן־אשה אלמנה הוא
1 Reg. 7, 14.
את־רזון בן־אלידע
1 Reg. 11, 23.
וירבעם בן־נבט אפרתי
1 Reg. 11, 26.
ויהי כשמע ירבעם בן־
נבט
1 Reg. 12, 2.
אל־ירבעם בן־נבט
1 Reg. 12, 15.
לרחבעם בן־שלמה
1 Reg. 12, 21.
אמר אל־רחבעם בן־
שלמה
1 Reg. 12, 23.
חלה אביה בן־ירבעם
1 Reg. 14, 1.
ורחבעם בן־שלמה
1 Reg. 14, 21.
בן־ארבעים ואחת שנה
1 Reg. 14, 21.
למלך ירבעם בן־נבט
1 Reg. 15, 1.
אל־בן־הדר בן־טברמן בן־
חזיון
1 Reg. 15, 18.
וישמע בן־הדד אל־
המלך
1 Reg. 15, 20.
ונדב בן־ירבעם מלך
1 Reg. 15, 25.
ויקשר עליו בעשא בן־
אחיה
1 Reg. 15, 27.
מלך בעשא בן־אחיה
1 Reg. 15, 33.
ויהי דבר־יי אל־יהוא בן־
חנני
1 Reg. 16, 1.
כבית ירבעם בן־נבט
1 Reg. 16, 3.
וגם ביד יהוא בן־חנני
הנביא
1 Reg. 16, 7.
אלה בן־בעשא על־
ישראל
1 Reg. 16, 8.
אחרי תבני בן־גינת
1 Reg. 16, 21. 22.
וילך בכל־דרך ירבעם בן־
נבט
1 Reg. 16, 26.
וימלך אחאב בן־עמרי
1 Reg. 16, 29.
ואחאב בן עמרי מלך
ויעש אחאב בן־עמרי
הרע
1 Reg. 16, 30.
בחטאות ירבעם בן־נבט
1 Rg. 16, 31.
חלה בן־האשה בעלת
הבית
1 Reg. 17, 17.
ואת יהוא בן־נמשי
תמשח
1 Reg. 19, 16.
ואת־אלישע בן־שפט
וימצא את־אלישע בן־
שפט
1 Reg. 19, 19.
כה אמר בן־הדד
1 Reg. 20, 3. 5.
למלאכי בן־הדד אמרו
1 Reg. 20, 9.
וישלח אליו בן־הדד
1 Reg. 20, 10.
וישלח בן־הדד ויגידו לו
1 Rg. 20, 17.
וימלט בן־הדד מלך
ארם
1 Reg. 20, 20.
ויפקד בן־הדד את־ארם
1 Reg. 20, 26
עבדך בן־הדד אמר
1 Reg. 20, 32.
אחיך בן־הדד
1 Reg. 20, 33.
ויצא אליו בן־הדד
1 Reg. 20, 33.

כבית ירבעם בן־נבט
1 Reg. 21, 22.
וכבית בעשא בן־אחיה
1 Reg. 21, 22.
כי אם־רע מיכיהו בן־
ימלה
1 Reg. 22, 8.
מהרה מיכיהו בן־
ימלה
1 Reg. 22, 9.
ויעש לו צדקיה בן־
כנענה
1 Reg. 22, 11.
ויגש צדקיהו בן־
כנענה
1 Reg. 22, 24.
ואל יואש בן־המלך
1 Reg. 22, 26.
ויהושפט בן־אסא מלך
1 Reg. 22, 41.
בן שלשים וחמש שנה
1 Reg. 22, 42.
אז אמר אחזיהו בן־
אחאב
1 Reg. 22, 50.
אחזיהו בן־אחאב מלך
1 Reg. 22, 52.
ובדרך ירבעם בן־נבט
1 Reg. 22, 53.
ליהורם בן־יהושפט
2 Reg. 1, 17.
ויהורם בן־אחאב מלך
2 Reg. 3, 1.
רק בחטאות ירבעם
בן־נבט
2 Reg. 3, 3.
ויאמר פה אלישע
בן־שפט
2 Reg. 3, 11.
ויקבץ בן־הדד מלך־
ארם
2 Reg. 6, 24.
ראש אלישע בן־שפט
עליו
2 Reg. 6, 31.
כי־שלח בן־המרצח
הזה
2 Reg. 6, 32.
ויאמר בנך בן־הדד
2 Reg. 8, 9.
בן־שלשים ושתים
2 Reg. 8, 17.
ליורם בן־אחאב
2 Reg. 8, 25.
אחזיהו בן־יהורם
2 Reg. 8, 25.
בן־עשרים ושתים שנה
2 Reg. 8, 26.
וילך את־יורם בן־אחאב
2 Reg. 8, 28
ואחזיהו בן־יהורם
2 Reg. 8, 29.
את־יורם בן־אחאב
ביזרעאל
2 Reg. 8, 29.
יהוא בן־יהושפט בן־
נמשי
2 Reg. 9, 2.
כבית ירבעם בן־נבט
2 Reg. 9, 9.
וכבית בעשא בן־אחיה
2 Reg. 9, 9.
יהוא בן־יהושפט בן־
נמשי
2 Reg. 9, 14.
כמנהג יהוא בן־נמשי
2 Reg. 9, 20.
ליורם בן־אחאב מלך
2 Reg. 9, 29.
את־יהונדב בן־רכב
לקראתו
2 Reg. 10, 15.
ויבא יהוא ויהונדב בן־
רכב
2 Reg. 10, 23.
רק חטאי ירבעם בן־
נבט
2 Reg. 10, 29.
את־יואש בן־אחזיהו
2 Reg. 11, 2.
וירא אתם את־בן־
המלך
2 Reg. 11, 4.
ויוצא את־בן־המלך
2 Reg. 11, 12.
בן־שבע שנים יהואש
2 Reg. 12, 1.
ויזכר בן־שמעת
2 Reg. 12, 22.
ויהוזבד בן־שמר
2 Reg. 12, 22.
ליואש בן־אחזיהו מלך
יהודה
2 Reg. 13, 1.
יהואחז בן־יהוא על־
ישראל
2 Reg. 13, 1.
אחר חטאת ירבעם בן־
נבט
2 Reg. 13, 2.
וביד בן־הדד בן־חזאל
2 Reg. 13, 3.
מלך יהואש בן־יהואחז
2 Reg. 13, 10
מכל חטאות ירבעם
בן־נבט
2 Reg. 13, 11. 14, 24.
וישב יהואש בן־יהואחז
2 Rg. 13, 25.
מיד בן־הדד בן־חזאל
2 Reg. 13, 25.
ליואש בן־יהואחז מלך
ישראל
2 Reg. 14, 1.
מלך אמציהו בן־יואש
2 Reg. 14, 1.
בן־עשרים וחמש שנה
2 Reg. 14, 2.
אל יהואש בן־יהואחז
בן־יהוא
2 Reg. 14, 8.
בן־יהואש בן־אחזיהו
2 Reg. 14, 13.

ויהי אמציהו בן־יואש
2 Reg. 14, 17.
יהואש בן־יהואחז
2 Reg. 14, 17.
והוא בן־שש עשרה
שנה
2 Reg. 14, 21.
לאמציהו בן־יואש מלך
יהודה
2 Reg. 14, 23.
מלך ירבעם בן־יואש
2 Reg. 14, 23.
יונה בן־אמתי הנביא
2 Reg. 14, 25.
ויושיעם ביד ירבעם
בן־יואש
2 Reg. 14, 27.
מלך עזריה בן־אמציה
2 Reg. 15, 1.
בן־שש עשרה שנה היה
2 Reg. 15, 2.
ויותם בן־המלך על־
הבית
2 Reg. 15, 5.
מלך זכריהו בן־ירבעם
2 Reg. 15, 8.
מחטאות ירבעם בן־
נבט
2 Reg. 15, 9. 24.
ויקשר עליו שלם בן־
יבש
2 Reg. 15, 10.
שלום בן־יבש מלך
2 Reg. 15, 13.
ויעל מנחם בן־גדי
מתרצה
2 Reg. 15, 14.
ויך את־שלום בן־יבש
2 Reg. 15, 14.
מלך מנחם בן־גדי על־
ישראל
2 Reg. 15, 17.
מעל חטאות ירבעם
בן־נבט
2 Reg. 15, 18.
מלך פקחיה בן־מנחם
2 Reg. 15, 23.
ויקשר עליו פקח בן־
רמליהו
2 Reg. 15, 25.
מלך פקח בן־רמליהו
2 Reg. 15, 27.
מן־חטאות ירבעם
בן־נבט
2 Reg. 15, 28.
ויקשר־קשר הושע
בן־אלה
2 Reg. 15, 30.
על־פקח בן־רמליהו
2 Reg. 15, 30.
ליותם בן־עזיה
2 Reg. 15, 30.
בן־עשרים וחמש שנה
היה
2 Reg. 15, 33.
ואת פקח בן־רמליהו
2 Reg. 15, 37.
לפקח בן־רמליהו
2 Reg. 16, 1.
מלך אחז בן־יותם
2 Reg. 16, 1.
בן־עשרים שנה אחז
במלכי
2 Reg. 16, 2.
פקח בן־רמליהו מלך־
ישראל
2 Reg. 16, 5.
מלך הושע בן־אלה
בשמרון
2 Reg. 17, 1.
וימליכו את־ירבעם
בן־נבט
2 Reg. 17, 21.
להושע בן־אלה
2 Reg. 18, 1.
חזקיה בן־אחז
2 Reg. 18, 1.
בן־עשרים וחמש שנה
היה
2 Reg. 18, 2.
להושע בן־אלה מלך
ישראל
2 Reg. 18, 9.
אליקים בן־חלקיהו
2 Reg. 18, 18.
ויואח בן־אסף המזכיר
2 Reg. 18, 18.
ויאמר אליקים בן־
חלקיהו
2 Reg. 18, 26.
ויבא אליקים בן־
חלקיה
2 Reg. 18, 37.
ויואח בן־אסף
אל־ישעיהו הנביא בן־
אמוץ
2 Reg. 19, 2.
וישלח ישעיהו בן־
אמוץ
2 Reg. 19, 20.
ישעיהו בן־אמוץ
הנביא
2 Reg. 20, 1.
בלאדן בן־בלאדן
2 Reg. 20, 12.
בן־שתים עשרה שנה
בן־עשרים ושתים שנה
2 Reg. 21, 2.
אמון
2 Reg. 21, 19.
בן־שמנה שנה יאשיהו
2 Reg. 22, 1.
את־שפן בן־אצליהו
2 Reg. 22, 3.
בן־משלם הספר
2 Reg. 22, 3.
ואת־אחיקם בן־שפן
2 Reg. 22, 12.
ואת־עכבור בן־מיכיה
2 Reg. 22, 12.

בן־תקוה בן־חרחס שמר 2Rg.22,14
אשר עשה ירבעם בן־נבט 2Rg.23,15
את־יהואחז בן־יאשיהו 2Rg.23,30.
בן־עשרים ושלש שנה 2 Reg. 23,31.
את־אליקים בן־יאשיהו 2 Rg.23,34
בן־עשרים וחמש שנה 2 Rg. 23, 36.
בן־שמנה עשרה שנה
יהויכין 2 Reg. 24, 8.
בן־עשרים ואחת שנה 2Reg.24,18.
את־גדליהו בן־אחיקם
בן־שפן 2 Reg. 25, 22.
וישמעאל בן־נתניה 2 Reg. 25, 23.
ויוחנן בן־קרח 2 Reg. 25, 23.
ושריה בן־תנחמת
הנטפתי 2 Reg. 25, 23.
ויאזניהו בן־המעכתי 2Reg. 25, 23.
בן־נתניה בן־אלישמע 2 Reg. 25, 25.
בלע בן־בעור 1 Chr. 1, 43.
יובב בן־זרח מבצרה 1 Chr. 1, 44.
וימלך תחתיו הדד בן־
בדד 1 Chr. 1, 46.
בעל חנן בן־עכבור 1 Chr. 1, 49.
וכלב בן־חצרון הוליד 1 Chr. 2, 18.
והוא בן־ששים שנה 1 Chr. 2, 21.
אלה היו בני כלב בן־חור 1Chr.2,50.
השלישי לאבשלום
בן־מעכה 1 Chr. 3, 2.
חרביעי אדניה בן־חגית 1 Chr. 3, 2.
וראיה בן־שובל הליד 1 Chr. 4, 2.
ומשפחת אחראל בן חרם 1Chr.4,8.
ובני כלב בן־יפנה 1 Chr. 4, 15.
אמנון ורנה בן־חנן 1 Chr. 4, 20.
בני שלה בן־יהודה ער 1 Chr. 4, 21.
ויושה בן־אמציה 1 Chr. 4, 34.
יהוא בן־יושביה בן־
שריה 1 Chr. 4, 35.
בן־עשיאל 1 Chr. 4, 35.
וזיזא בן־שפעי בן־אלון 1Chr.4,37.
בן־ידיה בן־שמרי בן־
שמעיה 1 Chr. 4, 37.
יוסף בן־ישראל 1 Chr. 5, 1.
ובלע בן־עזז בן־שמע בן־
יואל 1 Chr. 5, 8.
בן־חורי בן־ירוח בן־
גלעד 1 Chr. 5, 14.
בן־מיכאל בן־ישישי בן־
יחדו 1 Chr. 5, 14.
בן בוז 1 Chr. 5, 14.
אחי בן־עבדיאל בן־גוני 1Chr.5,15.
הימן המשורר בן־יואל 1Chr. 6, 18.
בן־שמואל 1 Chr. 6, 18.
בן־אלקנה בן־ירחם 1 Chr. 6, 19.
בן־אליאל בן־תוח 1 Chr. 6, 19.
בן־צוף בן־אלקנה בן־
מחת 1 Chr. 6, 20.
בן־עמשי 1 Chr. 6, 20.
בן־אלקנה בן־יואל בן־
עזריה 1 Chr. 6, 21.
בן־צפניה 1 Chr. 6, 21.
בן־תחת בן־אסיר בן־
אביסף 1 Chr. 6, 22.
בן־קרח 1 Chr. 6, 22.
בן־יצהר בן־קהת בן־לוי 1Chr.6,23.
בן־ישראל 1 Chr. 6, 23.
אסף בן־ברכיהו בן־
שמעא 1 Chr. 6, 24.
בן־מיכאל בן־בעשיא
בן־מלכיה 1 Chr. 6, 25.
בן־אתני בן־זרח בן־
עדיה 1 Chr. 6, 26.
בן־איתן בן־זמה בן־
שמעי 1 Chr. 6, 27.
בן־יחת בן־גרשם בן־לוי 1Chr.6,28.
בן־קישי בן־עבדי בן־
מלוך 1 Chr. 6, 29.
בן־חשביה בן־אמציה
בן־חלקיה 1 Chr. 6, 30.
בן־אמצי בן־בני בן־שמר 1Chr.6,31

בן־מחלי בן־מושי בן־
מררי 1 Chr. 6, 32.
בן־לוי 1 Chr. 6, 32.
נתנו לכלב בן־יפנה 1 Chr. 6, 41.
בן־מכיר בן־מנשה 1 Chr. 7, 17.
בני־יוסף בן־ישראל 1 Chr. 7, 29.
בן־עמיהוד בן־עמרי
בן־אמרי 1 Chr. 9, 4.
בן־בנימן בני פרץ בן־
יהודה 1 Chr. 9, 4.
סלוא בן־משלם 1 Chr. 9, 7.
בן־הודויה בן־הסנאה 1 Chr. 9, 7.
ויבניה בן־ירחם 1 Chr. 9, 8.
ואלה בן־עזי בן־מכרי 1Chr. 9, 8.
ומשלם בן־שפטיה בן־
רעואל 1 Chr. 9, 8.
בן־יבניה 1 Chr. 9, 8.
ועזריה בן־חלקיה בן־
משלם 1 Chr. 9, 11
בן־צדוק בן־מריות בן־
אחיטוב 1 Chr. 9, 11.
ועדיה בן־ירחם בן־
פשחור 1 Chr. 9, 12.
בן־מלכיה ומעשי בן־עדיאל
בן־יחזרה 1 Chr. 9, 12.
בן־משלם בן־משלמית
בן־אמר 1 Chr. 9, 12.
שמעיה בן־חשוב בן־
עזריקם 1 Chr. 9, 14.
בן־חשביה מן־בני מררי 1Chr.9,14.
בן־מיכא בן־זכרי בן־
אסף 1 Chr. 9, 15.
ועבדיה בן־שמעיה בן־
גלל 1 Chr. 9, 16.
בן־ידותון וברכיה בן־
אסא 1 Chr. 9, 16.
בן־אלקנה 1 Chr. 9, 16.
ושלום בן־קורא בן־
אביסף 1 Chr. 9, 19.
בן־קרח 1 Chr. 9, 19.
ופנחס בן־אלעזר נגיד
היה 1 Chr. 9, 20.
זכריה בן־משלמיה 1 Chr. 9, 21.
את־המלוכה לדויד
בן־ישי 1 Chr. 10, 14.
בראשונה יואב בן־
צרויה 1 Chr. 11, 6.
ישבעם בן־חכמוני 1 Chr. 11, 11.
ואחריו אלעזר בן־
דודו 1 Chr. 11, 12.
בניה בן־יהוידע בן־
איש־חיל 1 Chr. 11, 22.
אלה עשה בניהו בן־
יהוידע 1 Chr. 11, 24.
אלחנן בן־דודו מבית
לחם 1 Chr. 11, 26.
עירא בן־עקש התקועי 1Chr.11,28.
חלד בן־בענה הנטופתי 1Chr.11,30.
איתי בן־ריבי 1 Chr. 11, 31.
יונתן בן־שגא 1 Chr. 11, 34.
אחיאם בן־שכר ההררי 1Chr.11,35.
אליפל בן־אור 1 Chr. 11, 35.
חצרו הכרמלי נערי בן־
אזבי 1 Chr. 11, 37.
יואל אחי נתן מבחר
בן־הגרי 1 Chr. 11, 38.
נשא כלי יואב בן־
צרויה 1 Chr. 11, 39.
זבד בן־אחלי 1 Chr. 11, 41.
עדינא בן־שיזא
הראובני 1 Chr. 11, 42.
חנן בן־מעכה ויושפט 1 Chr. 11, 43.
ידיעיאל בן־שמרי 1 Chr. 11, 45.
עוד עצור מפני שאול
בן־קיש 1 Chr. 12, 1.
לך דויד ועמך בן־ישי 1Chr.12,18.
את הימן בן־יואל ומן־
אחיו אסף 1 Chr. 15, 17.

בן־ברכיהו ומן־בני מררי
אחיהם 1 Chr. 15, 17.
איתן בן־קושיהו 1 Chr. 15, 17.
ועבד אדם בן־ידיתון 1 Chr.16,38.
ואבשי בן־צרויה הכה
את־ 1 Chr. 18, 12.
ויואב בן־צרויה על־
הצבא 1 Chr. 18, 15.
ויהושפט בן־אחילוד 1 Chr.18,15.
וצדוק בן־אחיטוב 1 Chr. 18, 16.
ואבימלך בן־אביתר 1 Chr. 18, 16.
ובניהו בן־יהוידע על־
הכרתי 1 Chr. 18, 17.
עם־חנון בן־נחש 1 Chr. 19, 2.
ויד אלחנן בן־יעור 1 Chr. 20, 5.
ויכהו יהונתן בן־שמעא 1Chr.20,7.
ויכתבם שמעיה בן־
נתנאל 1 Chr. 24, 6.
ואחימלך בן־אביתר 1 Chr. 24, 6.
משלמיהו בן־קרא 1 Chr. 26, 1.
ושבאל בן־גרשום בן־
משה 1 Chr. 26, 24.
ושאול בן־קיש ואבנר
בן־נר 1 Chr. 26, 28.
ויואב בן־צרויה 1 Chr. 26, 28.
ישבעם בן־זבדיאל 1 Chr. 27, 2.
בניהו בן־יהוידע הכהן
ראש 1 Chr. 27, 5.
עירא בן־עקש התקועי 1 Chr. 27, 9.
גניד אליעזר בן־זכרי
לשמעוני 1 Chr. 27, 16.
שפטיהו בן־מעכה 1 Chr. 27, 16.
ללוי חשביה בן־
קמואל 1 Chr. 27, 17.
ליששכר עמרי בן־
מיכאל 1 Chr. 27, 18.
לזבולן ישמעיה בן־
עובדיהו 1 Chr. 27, 19.
לנפתלי ירימות בן־
עזריאל 1 Chr. 27, 19.
הושע בן עזזיהו לחצי 1 Chr. 27, 20.
שבט מנשה יואל בן־
פדיהו 1 Chr. 27, 20.
ידו בן־זכריהו 1 Chr. 27, 21.
לבנימן יעשיאל בן־
אבנר 1 Chr. 27, 21.
לדן עזראל בן־ירחם 1 Chr. 27, 22.
יואב בן־צרויה החל
למנות 1 Chr. 27, 24.
עזמות בן־עדיאל 1 Chr. 27, 25.
יהונתן בן־עזיהו 1 Chr. 27, 25.
עזרי בן־כלוב 1 Chr. 27, 26.
בעמקים שפט בן־עדלי 1Chr.27,29.
ויחיאל בן־חכמוני 1 Chr. 27, 32.
יהוידע בן־בניהו
ואביתר 1 Chr. 27, 34.
ויומליכו שניה לשלמה
בן־דויד 1 Chr. 29, 22.
ודויד בן־ישי מלך על־
כל־ישראל 1 Chr. 29, 26.
ויתחזק שלמה בן־דויד 2 Chr. 1, 1.
בצלאל בן־אורי בן־חור 2 Chr. 1, 5.
בן־אשה מן־בנות דן 2 Chr. 2, 13.
על ירבעם בן־נבט 2 Chr. 9, 29.
ויהי כשמע ירבעם בן־
נבט 2 Chr. 10, 2.
אל־ירבעם בן־נבט 2 Chr. 10, 15.
אמר אל־רחבעם בן־
שלמה 2 Chr. 11, 3.
את־רחבעם בן־שלמה 2 Chr. 11,17.
בן יריומות בן־דויד 2 Chr. 11, 18.
אביחיל בת־אליאב בן־
ישי 2 Chr. 11, 18.
את־אביה בן־מעכה
לנגיד 2 Chr. 11, 22.
כי־בן־ארבעים ואחת
שנה 2 Chr. 12, 13.
ירבעם בן־נבט 2 Chr. 13, 6.

עבד שלמה בן־דויד 2 Chr. 13, 6.
על־רחבעם בן־שלמה 2 Chr. 13, 7.
למלא ידו בפר בן־בקר 2 Chr. 13,9.
ועזריהו בן־עודד היתה
עלינו 2 Chr. 15, 1.
וישלח אל־בן־הדד מלך
ארם 2 Chr. 16, 2.
וישמע בן־הדד אל־המלך
אסא 2 Chr. 16, 4.
ועל־ידו עמסיה בן־
זכרי 2 Chr. 17, 16.
הוא מלכיהו בן־ימלא 2 Chr. 18, 7.
ויאמר מהר מלכיהו בן־
ימלא 2 Chr. 18, 8.
ויעש לו צדקיהו בן־
כנענה 2 Chr. 18, 10.
ויגש צדקיהו בן־כנענה 2Chr.18,23.
ואל־יואש בן־המלך 2 Chr. 18, 25.
ויצא אל־פניו יהוא בן־
חנני 2 Chr. 19, 2.
וזבדיהו בן־ישמעאל
הנגיד 2 Chr. 19, 11.
ויחזיאל בן־זכריהו בן־בניה
בן־יעיאל 2 Chr. 20, 14.
בן־מתניה הלוי 2 Chr. 20, 14.
בן־שלשים וחמש שנה 2Chr.20,31.
כתובים בדברי יהוא בן־
חנני 2 Chr. 20, 34.
ויתנבא אליעזר בן־
דודהו 2 Chr. 20, 37.
בן־שלשים ושתים שנה
יהורם 2 Chr. 21, 5.
בן־שלשים ושתים היה 2 Chr.21,20.
וימלך אחזיהו בן־
יהורם 2 Chr. 22, 1.
בן־ארבעים ושתים שנה 2 Chr.22,2.
וילך את־יהורם בן־
אחאב 2 Chr. 22, 5.
ועזריהו בן־יהורם מלך
יהודה 2 Chr. 22, 6.
לראות את־יהורם בן־
אחאב 2 Chr. 22, 6.
עם־יהורם אל־יהוא בן־
נמשי 2 Chr. 22, 7.
כי אמרו בן־יהושפט
הוא 2 Chr. 22, 9.
את־יואש בן־אחזיהו 2 Chr. 22,11.
לעזריהו בן־ירחם 2 Chr. 23, 1.
ולישמעאל בן־יהוחנן 2 Chr. 23, 1.
ולעזריהו בן־עובד 2 Chr. 23, 1.
ואת־מעשיהו בן־עדיהו 2Chr.23,1.
ואת־אלישפט בן־זכרי 2 Chr.23,1.
הנה בן־המלך ימלך 2 Chr. 23, 3.
ויוציאו את־בן־המלך 2 Chr.23,11.
בן־שבע שנים יאש
במלכו 2 Chr. 24, 1.
בן־מאה ושלשים שנה
במותו 2 Chr. 24, 15.
את־זכריה בן־יהוידע 2 Chr.24,20.
זבד בן־שמעת העמונית 2Chr.24,26
ויהוזבד בן־שמרית 2 Chr. 24, 26.
בן־עשרים וחמש שנה
מלך 2 Chr. 25, 1.
אל־יואש בן־יהואחז בן־
יהוא 2 Chr. 25, 17.
בן־יואש בן־יהואחז 2 Chr. 25, 23.
אמציהו בן־יואש מלך
יהודה 2 Chr. 25, 25.
אחרי מות יואש בן־
יהואחז 2 Chr. 25, 25.
והוא בן־שש עשרה שנה 2 Chr.26,1.
בן־שש עשרה שנה עזיהו 2Chr.26,3
כתב ישעיהו בן־אמוץ
הנביא 2 Chr. 26, 22.
בן־עשרים וחמש שנה
יותם 2 Chr. 27, 1.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Chr.27, 8.
בן־עשרים שנה אחז 2 Chr. 28, 1.

הקטיר בגיא בן־הנם 2 Chr. 28, 3.
ויהרג פקח בן־רמליהו 2 Chr. 28, 6.
את־מעשיהו בן־המלך 2 Chr. 28, 7.
עזריהו בן־יהוחנן 2 Chr. 28, 12.
ברכיהו בן־משלמות 2 Chr. 28, 12.
ויחזקיהו בן־שלם 2 Chr. 28, 12.
ועמשא בן־חדלי 2 Chr. 28, 12.
יחזקיהו מלך בן־עשרים וחמש 2 Chr. 29, 1.
מחת בן־עמשי ויואל 2 Chr. 29, 12.
בן־עזריהו 2 Chr. 29, 12.
קיש בן־עבדי 2 Chr. 29, 12.
ועזריהו בן־יהללאל 2 Chr. 29, 12.
יואח בן־זמה ועדן בן־ יואח 2 Chr. 29, 12.
כי מימי שלמה בן־דויד 2 Chr. 30, 26.
וקורה בן־ימנה הלוי 2 Chr. 31, 14.
וישעיהו בן־אמוץ הנביא 2 Chr. 32, 20.
בחזון ישעיהו בן־אמוץ 2 Chr. 32, 32
בן־שתים עשרה שנה 2 Chr. 33, 1.
באש בגי בן־הנם 2 Chr. 33, 6.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Chr. 33, 21.
בן־שמנה שנים יאשיהו 2 Chr. 34, 1.
שלח את־שפן בן־ אצליהו 2 Chr. 34, 8.
ואת יואח בן־יואחז 2 Chr. 34, 8.
ואת־אחיקם בן־שפן 2 Chr. 34, 20.
ואת־עבדון בן־מיכה 2 Chr. 34, 20.
בן תוקהת בן־חסרה שומר 2 Chr. 34, 22.
שלמה בן־דויד מלך ישראל 2 Chr. 35, 3.
את־יהואחז בן־יאשיהו 2 Chr. 36, 1.
בן־שלש ועשרים שנה יואחז 2 Chr. 36, 2.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Chr. 36, 5.
בן־שמנה שנים יהויכין 2 Chr. 36, 9.
בן־עשרים ואחת שנה צדקיהו 2 Chr. 36, 11.
ישוע בן־יוצדק Esr. 3, 2.
וזרבבל בן־שאלתיאל Esr. 3, 2.
זרבבל בן־שאלתיאל Esr. 3, 8.
וישוע בן־יוצדק Esr. 3, 8.
עזרא בן־שריה בן־עזריה Esr. 7, 1.
בן־חלקיה Esr. 7, 1.
בן־שלום בן־צדוק בן־ אחיטוב Esr. 7 2.
בן־אמריה בן־עזריה בן־ מריות Esr. 7, 3.
בן־זרחיה בן־עזי בן־בקי Esr. 7, 4.
בן־אבישוע בן־פנחס בן־ אלעזר Esr. 7, 5.
בן־אהרן הכהן Esr. 7, 5.
אליהועיני בן־זרחיה Esr. 8, 4.
מבני שכניה בן־יחזיאל Esr. 8, 5.
ומבני עדין עבד בן־יונתן Esr. 8, 6.
ומבני עילם ישעיה בן־ עתליה Esr. 8, 7.
ומבני שפטיה זבדיה בן־ מיכאל Esr. 8, 8.
מבני יואב עבדיה בן־ יחיאל Esr. 8, 9.
ומבני שלומית בן־יוספיה Esr. 8, 10
ומבני בבי זכריה בן־בבי Esr. 8, 11.
ומבני עזגד יוחנן בן־ הקטן Esr. 8, 12.
מבני מחלי בן־לוי בן־ ישראל Esr. 8, 18.
מרמות בן־אוריה הכהן Esr. 8, 33.
ועמו אלעזר בן־פנחס Esr. 8, 33.
ועמהם יוזבד בן־ישוע Esr. 8, 33.
ונועדיה בן בנוי הלוים Esr. 8, 33.
שכניה בן־יחיאל מבני עולם Esr. 10, 2.
יהוחנן בן־אלישיב Esr. 10, 6.
אך יונתן בן־עשהאל Esr. 10, 15.
ויחזיה בן־תקוה Esr. 10, 15.

מבני ישוע בן־יוצדק Esr. 10, 18.
דברי נחמיה בן־חכליה Neh. 1, 1.
זכור בן־אמרי Neh. 3, 2.
מרמות בן־אוריה בן־ הקוץ Neh. 3, 4.
משלם בן־ברכיה בן־ משיזבאל Neh. 3, 4.
צדוק בן־בענא Neh. 3, 4.
ויודע בן־פסח Neh. 3, 6.
ומשלם בן־בסודיה Neh. 3, 6.
עזיאל בן־חרחיה Neh. 3, 8.
חנניה בן־הרקחים Neh. 3, 8.
רפיה בן־חור Neh. 3, 9.
ידיה בן־חרומף Neh. 3, 10.
חטוש בן־חשביה Neh. 3, 10.
מלכיה בן־חרם Neh. 3, 11.
וחשוב בן־פחת Neh. 3, 11.
שלום בן־הלוחש Neh. 3, 12.
מלכיה בן־רכב Neh. 3, 14.
שלון בן־כל־חזה Neh. 3, 15.
נחמיה בן־עזבוק Neh. 3, 16.
רחום בן־בני Neh. 3, 17.
בוי בן־חנדד Neh. 3, 18.
עזר בן־ישוע Neh. 3, 19.
ברוך בן־זכי Neh. 3, 20.
מרמות בן־אוריה בן־ הקוץ Neh. 3, 21.
עזריה בן־מעשיה בן־ עניה Neh. 3, 23.
בנוי בן־חנדד Neh. 3, 24.
פלל בן־אוזי Neh. 3, 25.
פדיה בן־פרעש Neh. 3, 25.
צדוק בן־אמר Neh. 3, 29.
שמעיה בן־שכניה Neh. 3, 29.
חנניה בן־שלמיה Neh. 3, 30.
וחנון בן־צלף Neh. 3, 30.
משלם בן־ברכיה Neh. 3, 30.
מלכיה בן־הצרפי Neh. 3, 31.
שמעיה בן־דליה בן־ מהיטבאל Neh. 6, 10.
כי־חתן הוא לשכניה בן־ארח Neh. 6, 18.
לקח את־בת־משלם בן־ברכיה Neh. 6, 18.
נחמיה התרשתא בן־ חכליה Neh. 10, 2.
וישוע בן־אזניה בניו Neh. 10, 10.
והיה הכהן בן־אהרן Neh. 10, 39.
עתיה בן־עזיה בן־זכריה Neh. 11, 4.
בן־אמריה בן־שפטיה בן־מהללאל Neh. 11, 4.
ומעשיה בן־ברוך בן־ כל־חזה Neh. 11, 5.
בן־חזיה בן־עדיה בן־ יויריב Neh. 11, 5.
בן־זכריה בן־השלני Neh. 11, 5.
סלא בן־משלם בן־ סלא בן־משלם בן־ יועד בן־פדיה בן־קולית Neh. 11, 7.
בן־מעשיה בן־איתיאל בן־ישעיה Neh. 11, 7.
ויואל בן־זכרי פקיד עליהם Neh. 11, 9.
ויהודה בן־הסנואה על־העיר Neh. 11, 9.
ידעיה בן־יויריב שריה בן־חלקיה בן־ משלם Neh. 11, 10.
בן־צדוק בן־מריות בן־אחיטוב Neh. 11, 11.
ועדיה בן־ירחם בן־ פלליה Neh. 11, 11.
בן־אמצי בן־זכריה בן־פשחור Neh. 11, 12.
בן־מלכיה Neh. 11, 12.
ועמשסי בן־עזראל בן־אחזי Neh. 11, 12.
בן־משלמות בן־אמר Neh. 11, 13.
זבדיאל בן־הגדולים Neh. 11, 14.

שמעיה בן־חשוב בן־ עזריקם Neh. 11, 15.
בן־חשביה בן־בוני Neh. 11, 15.
ומתניה בן־מיכא בן־ זבדי Neh. 11, 17.
בן־אסף Neh. 11, 17.
בן־שמוע Neh. 11, 17.
בן־גלל בן־ידותון Neh. 11, 17.
עזי בן־בני בן־חשביה Neh. 11, 22.
בן־מתניה בן־מיכא Neh. 11, 22.
ופתחיה בן־משיזבאל Neh. 11, 24.
מבני־זרח בן־יהודה Neh. 11, 24.
עם־זרובבל בן־שאלתיאל Neh. 12, 1.
יוחנן בן־אלישיב Neh. 12, 23.
וישוע בן־קדמיאל Neh. 12, 24.
בן ישוע בן־יוצדק Neh. 12, 26.
זכריה בן־יונתן בן־ שמעיה בן־מתניה Neh. 12, 35.
בן־מיכיה בן־זכור בן־אסף Neh. 12, 35.
ועל־ידם חנן בן־זכור בן־מתניה Neh. 13, 13.
בן יאיר בן־שמעי בן־קיש Esth. 2, 5.
המן בן־המדתא Esth. 3, 1. 8, 5. 9, 24.
להמן בן המדתא עשרת בני המן בן־ המדתא Esth. 3, 10. 9, 10.
בן־ברכאל הבוזי Job. 32, 2. 6.
לאיבריחנו בן־קשת Job. 41, 20.
על־דברי־כוש בן־ימיני Ps. 7, 1.
כמו בן־ראמים Ps. 29, 6.
כלו תפלות דוד בן־ישי Ps. 72, 20.
על־בן־אדם אמצת לך Ps. 80, 18.
אני עבדך בן־אמתך Ps. 116, 16.
בן־אנוש ותחשבהו Ps. 144, 3.
משלי שלמה בן־דוד Prv. 1, 1.
דברי קהלת בן־דוד Eccl. 1, 1.
שמלכך בן־חוריים Eccl. 10, 17.
ישעיהו בן־אמוץ Jes. 1, 1. 2, 1. 13, 1. 20, 2. 37, 21.
בקרן בן־שמן Jes. 5, 1.
בן־יותם בן־עזיהו Jes. 7, 1.
ופקח בן־רמליהו Jes. 7, 1.
את בן־טבאל Jes. 7, 6.
וראש שומרון בן־רמליהו Jes. 7, 9.
זכריהו בן־יברכיהו Jes. 8, 2.
הילל בן־שחר Jes. 14, 12.
לאליקים בן־חלקיהו Jes. 22, 20.
אליקים בן־חלקיהו Jes. 36, 3.
ויואח בן־אסף Jes. 36, 3.
אל־ישעיהו בן־אמוץ הנביא Jes. 37, 2.
ישעיהו בן־אמוץ הנביא Jes. 38, 1.
בלאדן בן־בלאדן Jes. 39, 1.
מרחם בן־בטנה Jes. 49, 15.
ואל־יאמר בן־הנכר כי הנער בן־מאה שנה ימות Jes. 56, 3. 65, 20.
והחוטא בן־מאה שנה יקלל Jes. 65, 20.
ירמיהו בן־חלקיהו Jer. 1, 1.
יאשיהו בן־אמון Jer. 1, 2.
יהויקים בן־יאשיהו Jer. 1, 3.
לצדקיהו בן־יאשיהו Jer. 1, 3.
אשר בגיא בן־הנם Jer. 7, 31.
וגיא בן־הנם Jer. 7, 32. 19, 6.
מנשה בן־יחזקיהו Jer. 15, 4.
אל־גיא בן־הנם Jer. 19, 2.
בן־אמר הכהן Jer. 20, 1.
את־פשחור בן־מלכיה ואת־צפניה בן־מעשיה הכהן Jer. 21, 1. 21, 1.
שלם בן־יאשיהו Jer. 22. 11.
יהויקים בן־יאשיהו Jer. 22, 18. 25, 1. 26, 1. 27, 1.
כניהו בן־יהויקים Jer. 22, 24.
יכניהו בן־יהויקים Jer. 24, 1. 27, 19. 28, 4.

ליאשיהו בן־אמון Jer. 25, 3.
אוריהו בן־שמעיהו Jer. 26, 20.
אלנתן בן־עכבור Jer. 26, 22.
יד אחיקם בן־שפן Jer. 26, 24.
ואת־בנו ואת־בן־בנו Jer. 27, 7.
חנניה בן־עזור Jer. 28, 1.
אלעשה בן־שפן Jer. 29, 3.
וגמריה בן־חלקיה Jer. 29, 3.
אל־אחאב בן־קוליה Jer. 29, 21.
ואל־צדקיהו בן־מעשיה Jer. 29, 21.
צפניה בן־מעשיה Jer. 29, 25.
חנמאל בן־שלם Jer. 32, 7.
חנמאל בן־דדי Jer. 32, 8. 9.
ברוך בן־נריה בן־מחסיה Jer. 32, 12.
אל־ברוך בן־נריה Jer. 32, 16.
אשר בגיא בן־הנם Jer. 32, 35.
בן מלך על־כסאו Jer. 33, 21.
יהויקים בן־יאשיהו Jer. 35, 1.
בן־ירמיהו בן־חבצניה Jer. 35, 3.
בני חנן בן־יגדליהו Jer. 35, 4.
מעשיהו בן שלם Jer. 35, 4.
יונדב בן־רכב Jer. 35, 6.
יהונדב בן־רכב Jer. 35, 8. 14.
בני יהונדב בן־רכב Jer. 35, 16.
ליונדב בן־רכב Jer. 35, 19.
ליהויקים בן־יאשיהו Jer. 36, 1. 9.
ברוך בן־נריה Jer. 36, 4. 8.
גמריהו בן־שפן Jer. 36, 10.
מכיהו בן־גמריהו בן־ שפן Jer. 36, 11.
בן־שמעיהו ואלנתן בן־עכבור Jer. 36, 12.
וגמריהו בן־שפן Jer. 36, 12.
וצדקיהו בן־חנניהו Jer. 36, 12.
בן־נתניהו בן־שלמיהו בן־כושי Jer. 36, 14.
ויקח ברוך בן־נריהו Jer. 36, 14.
ירחמאל בן־המלך Jer. 36, 26.
ואת־שריהו בן־עזריאל Jer. 36, 26.
ואת־שלמיהו בן־עבדאל Jer. 36, 26.
ברוך בן־נריהו Jer. 36, 32.
צדקיהו בן־יאשיהו Jer. 37, 1.
תחת כניהו בן־יהויקים Jer. 37, 1.
יהוכל בן־שלמיה Jer. 37, 3.
ואת־צפניהו בן־מעשיה Jer. 37, 3.
בן־שלמיה בן־חנניה Jer. 37, 13.
שפטיהו בן־מתן Jer. 38, 1.
וגדליהו בן פשחור Jer. 38, 1.
ויוכל בן־שלמיהו Jer. 38, 1.
ופשחור בן־מלכיה Jer. 38, 1.
מלכיהו בן־החמלך Jer. 38, 6.
גדליהו בן־אחיקם בן־ שפן Jer. 39, 14. 40, 5. 9.
גדליהו בן־אחיקם Jer. 40, 6. 7.
וישמעאל בן־נתניהו Jer. 40, 8.
ושריה בן־תנחמת Jer. 40, 8.
ויזניהו בן־המעכתי Jer. 40, 8.
בן־אחיקם בן־שפן Jer. 40, 11.
ויוחנן בן־קרח Jer. 40, 13. 15.
שלח את־ישמעאל בן־ נתניה Jer. 40, 14.
גדליהו בן־אחיקם Jer. 40, 14.
ישמעאל בן־נתניה Jer. 40, 15.
ויאמר גדליהו בן־אחיקם Jer. 40, 16.
אל־יוחנן בן־קרח Jer. 40, 16.
בא ישמעאל בן־נתניה בן־אלישמע מזרע המלוכה Jer. 41, 1.
אל־גדליהו בן־אחיקם Jer. 41, 1.
ויקם ישמעאל בן־נתניה את־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן Jer. 41, 2.
ויצא ישמעאל בן־נתניה באר אל־גדליהו בן־אחיקם Jer. 41, 6.
וישחטם ישמעאל בן־ נתניה Jer. 41, 7.
מלא ישמעאל בן־נתניהו את־גדליהו בן־אחיקם Jer. 41, 9. 10.

בן־אדם שא קינה Ez. 28, 12.
בן־אדם גבוכדראצר Ez. 29, 18.
בן־אדם נהה Ez. 32, 18.
בן־אדם דבר אל־בני־עמך Ez. 33, 2.
בן־אדם אמור אל־בני־ עמך Ez. 33, 12.
בן־אדם ישבי החרבות Ez. 33, 24.
ואתה בן־אדם בני עמך Ez. 33, 30.
בן־אדם בית ישראל Ez. 36, 17.
הנבא בן־אדם Ez. 37, 9.
לכן הנבא בן־אדם Ez. 38, 14.
בן־אדם ראה בעיניך Ez. 40, 4.
אתה בן־אדם Ez. 43, 10.
פר בן־בקר Ez. 43, 19. 23. 25. 45, 18. 46, 6.
בן־אדם שים לבך Ez. 44, 5.
כל־בן־נכר ערל לב Ez. 44, 9.
לכל־בן־נכר Ez. 44, 9.
וכבש בן־שנתו תמים Ez. 46, 13.
הראית בן־אדם Ez. 47, 6.
חבן בן־אדם Dan. 8, 17.
לדריוש בן־אחשורוש Dan. 9, 1.
אל הושע בן־בארי Hos. 1, 1.
ירבעם בן יואש Hos. 1, 1.
אל־יואל בן־פתואל Joel 1, 1.
ירבעם בן־יואש Am. 1, 1.
ארמנות בן־הדד Am. 1, 4.
ולא בן־נביא אנכי Am. 7, 14.
יונה בן־אמתי לאמר Jon. 1, 1.
בלעם בן־בעור Mich. 6, 5.
בן־כושי בן־גדליה בן־ אמריה בן־חזקיה Zeph. 1, 1.
בימי יאשיהו בן־אמון Zeph. 1, 1.
זרבבל בן־שאלתיאל Hag. 1, 1.
בן־יהוצדק הכהן Hag. 1, 1.
בן־שלתיאל ויהושע בן־ יהוצדק Hag. 1, 12. 14.
זרבבל בן־שלתיאל Hag. 2, 2.
ואל־יהושע בן־יהוצדק Hag. 2, 2.
יהושע בן־יהוצדק Hag. 2, 4.
בן־שאלתיאל עבדי Hag. 2, 23.
בן־ברכיהו בן־עדוא Zach. 1, 1. 7.
יאשיה בן־צפניה Zach. 6, 10.
יהושע בן־יהוצדק Zach. 6, 11.
ולחן בן־צפניה Zach. 6, 14.
עיר בן־אתנות Zach. 9, 9.

constr.: בְּנֵי

ולשרקה בני אתנו Gn. 49, 11.

constr.: בֶּן

ומשרתו יהושע בן־נון Ex. 33, 11.
ויען יהושע בן־נון Num. 11, 28.
הושע בן־נון Num. 13, 8.
להושע בן־נון יהושע Num. 13, 16.
ויהושע בן־נון וכלב Num. 14, 6.
כלב בן־יפנה ויהושע בן־נון Num. 14, 30. 26, 65.
ויהושע בן־נון וכלב Num. 14, 38.
קח־לך את־יהושע בן־נון Num. 27, 18.
הקנזי ויהושע בן־נון Num. 32, 12.
ואת־יהושע בן־נון Num. 32, 28.
אלעזר הכהן ויהושע בן־נון Num. 34, 17.
יהושע בן־נון העמד Dt. 1, 38.
אם־בן הכות הרשע Dt. 25, 2.
ויצו את־יהושע בן־נון Dt. 31, 23.
הוא והושע בן־נון Dt. 32, 44.
ויהושע בן־נון מלא רוח Dt. 34, 9.
ויאמר יי אל־יהושע בן־נון Jos. 1, 1.
וישלח יהושע בן־נון Jos. 2, 1.
ויבאו אל־יהושע בן־נון Jos. 2, 23.
ויקרא יהושע בן־נון Jos. 6, 6.
הכהן ויהושע בן־נון Jos. 14, 1.
ולפני יהושע בן־נון Jos. 17, 4.
ליהושע בן־נון Jos. 19, 49.
אלעזר הכהן ויהושע בן־נון Jos. 19, 51.

וישבם ישמעאל בן־נתניה Jer. 41, 10.
וישמע יוחנן בן־קרח Jer. 41, 11.
אשר עשה ישמעאל בן־נתניה Jer. 41, 11.
עם־ישמעאל בן־נתניה Jer. 41, 12.
את־יוחנן בן־קרח Jer. 41, 13.
וילכו אל־יוחנן בן־קרח Jer. 41, 14.
וישמעאל בן־נתניה נמלט Jer. 41, 15.
ויקח יוחנן בן־קרח Jer. 41, 16.
ישמעאל בן־נתניה Jer. 41, 16.
את־גדליהו בן־אחיקם כי־הכה ישמעאל בן־ נתניה Jer. 41, 18.
את־גדליהו בן־אחיקם Jer. 41, 18.
ויוחנן בן־קרח Jer. 42, 1.
ויזניה בן־הושעיה Jer. 42, 1.
אל־יוחנן בן־קרח Jer. 42, 8.
עזריהו בן־הושעיה Jer. 43, 2.
ויוחנן בן־קרח Jer. 43, 2.
בדוך בן־נריה Jer. 43, 3.
יוחנן בן־קרח Jer. 43, 4. 5.
את־גדליהו בן־אחיקם בן־שפן Jer. 43, 6.
ואת־ברוך בן־נריהו Jer. 43, 6.
אל־ברוך בן־נריה Jer. 45, 1.
ליהויקים בן־יאשיהו Jer. 45, 1. 46, 2.
ולא־יגור בה בן־אדם Jer. 49, 18. 33. 50, 40.
ואכלה ארמנות בן־הדד Jer. 49, 27.
ולא־יעבור בהן בן־אדם Jer. 51, 43.
את־שריה בן־נריה בן־מחסיה Jer. 51, 59.
בן־עשרים ואחת שנה Jer. 52, 1.
אל־יחזקאל בן־בוזי Ez. 1, 3.
ויאמר אלי בן־אדם Ez. 2, 1. 3. 3, 1. 3. 4. 10. 4, 16. 8, 5. 6. 8. 11, 2. 37, 3. 11. 43, 7. 18.
בן־אדם Ez. 2, 6. 8. 3, 25. 4, 1. 5, 1. 7, 2. 12, 3. 13, 17. 21, 11. 14. 19. 24. 22, 2. 24, 25. 25, 2. 33, 7. 10. 12. 36, 1. 37, 16. 39, 1. 17.
בן־אדם צפה נתתיך Ez. 3, 17.
בן־אדם שים פניך Ez. 6, 2.
ויאזניהו בן־שפן Ez. 8, 11.
הראית בן־אדם Ez. 8, 12. 15. 17.
יאזניה בן עזר Ez. 11, 1.
ואת־פלטיהו בן־בניהו Ez. 11, 1.
הנבא בן־אדם Ez. 11, 4.
ופלטיהו בן־בניה מת Ez. 11, 13.
בן־אדם אחיך אחיך Ez. 11, 15.
בן־אדם בתוך בית־המרי Ez. 12, 2.
בן־אדם הלא אמרו Ez. 12, 9.
בן־אדם לחמך Ez. 12, 18.
בן־אדם מה־החמשל Ez. 12, 22.
בן־אדם הנה בית־ישראל Ez. 12, 27.
בן־אדם הנבא Ez. 13, 2.
בן־אדם האנשים Ez. 14, 3.
בן־אדם ארץ כי תחטא Ez. 14, 13.
בן־אדם מה־יהיה עץ Ez. 15, 2.
בן־אדם הודע Ez. 16, 2.
בן־אדם חוד חידה Ez. 17, 2.
בן־אדם דבר Ez. 20, 3.
התשפוט בן־אדם Ez. 20, 4.
דבר אל־בית ישראל בן־אדם Ez. 20, 27.
בן־אדם שים פניך Ez. 21, 2. 7. 25, 2. 28, 21. 29, 2. 35, 2. 38, 2.
בן־אדם האנח Ez. 21, 11.
בן־אדם הנבא Ez. 21, 14. 30, 2. 34, 2.
בן־אדם היו־לי Ez. 22, 18.
בן־אדם אמר־לה Ez. 22, 24.
בן־אדם שתים נשים Ez. 23, 2.
בן־אדם התשפוט Ez. 23, 36.
בן־אדם כתוב־לך Ez. 24, 2.
בן־אדם הנני לקח Ez. 24, 16.
בן־אדם יען אשר־ Ez. 26, 2.
בן־אדם אמר לנגיד צר Ez. 28, 2.

28. 34. 39. 43.
מבן שלשים שנה ומעלה Num. 4, 3. 30.
מבן שלשים Num. 4, 23.
מבן שלשים שנה Num. 4, 35. 39. 43. 47.
מבן חמש ועשרים שנה Num. 8, 24.
ופדויו מבן־חדש תפדה Num. 18, 16.
מבן עשרים שנה Num. 26, 2.
מבן עשרים שנה ומעלה Num. 26, 4.
מבן־חדש ומעלה Num. 26, 62.
מבן עשרים שנה Num. 32, 11.
מבן שלשים שנה 1 Chr. 23, 3.
מבן עשרים שנה ומעלה 1 Chr. 23, 24.
מבן עשרים שנה ולמעלה 1 Chr. 23, 27.
מבן שלש שנים ולמעלה 2 Chr. 31, 16.
והלוים מבן עשרים שנה 2 Chr. 31, 17.
מבן עשרים שנה Esr. 3, 8.

constr.: וּמִבְּנֵי

ומבן חמשים שנה Num. 8, 25.
ומבן־אדם חצור ינתן Jes. 51, 12.

constr.: לִמְבְּנֵי

למבן עשרים שנה 1 Chr. 27, 23.
למבן עשרים שנה 2 Chr. 25, 5.

cum suff.: בְּנִי

עם־בני עם־יצחק Gn. 21, 10.
ויאמר אבי ויאמר הנני בני Gn. 22, 7.
יראה־לו השה לעלה בני Gn. 22, 8.
פן־תשיב את־בני שמה Gn. 24, 6.
רק את־בני לא תשב שמה Gn. 24, 8.
ויאמר אליו בני Gn. 27, 1.
ועתה בני שמע בקלי Gn. 27, 8. 43.
עלי קללתך בני Gn. 27, 13.
ויאמר הנני מי אתה בני Gn. 27, 18.
מה־זה מהרת למצא בני Gn. 27, 20.
ואמשך בני Gn. 27, 21.
האתה זה בני עשו Gn. 27, 21.
אתה זה בני עשו Gn. 27, 24.
הגישה לי ואכלה מציד בני Gn. 27, 25.
גשה־נא ושקה־לי בני Gn. 27, 26.
ולכה אפוא מה אעשה בני Gn. 27, 37.
את־דודאי בני Gn. 30, 15.
כי שכר שכרתיך בדודאי בני Gn. 30, 16.
שכם בני חשקה נפשו Gn. 34, 8.
ויכירה ויאמר כתנת בני Gn. 37, 33.
ויאמר כי־ארד אל־בני Gn. 37, 35.
עד־יגדל שלה בני Gn. 38, 11.
לא־נתתיה לשלה בני Gn. 38, 26.
ויאמר לא־ירד בני עמכם Gn. 42, 38.
ויאמר אלהים יחנך בני Gn. 43, 29.
רב עוד־יוסף בני חי Gn. 45, 28.
ידעתי בני ידעתי Gn. 48, 19.
מטרף בני עלית Gn. 49, 9.
בני בכרי ישראל Ex. 4, 22.
שלח את־בני ויעבדני Ex. 4, 23.
בני שים־נא כבוד ליי Jos. 7, 19.
ולא־ימשל בני בכם Jud. 8, 23.
ותאמר אמו ברוך בני ליי Jud. 17, 2.
בני שוב שכב 1 Sam. 3, 6.
ויאמר שמואל בני 1 Sam. 3, 16.
ויאמר מה־היה הדבר בני 1 S. 4, 16.
כי אם־ישנו ביונתן בני 1 S. 14, 39.
ויונתן בני נחיה לעבר אחד 1 Sam. 14, 40.
הפילו ביני ובין יונתן בני 1 S. 14, 42.
בכרת־בני עם־בן־ישי 1 Sam. 22, 8.
כי הקים בני את־עבדי 1 Sam. 22, 8.
הקלך זה בני דוד 1 Sam. 24, 17. 26, 17.
חטאתי שוב בני־דוד 1 Sam. 26, 21.
ברוך אתה בני דוד 1 Sam. 26, 25.
אל־בני אל־נא תלך כלנו 2 Sam. 13, 25.
ולא ישמידו את־בני להשמיד אתי ואת־

ואל־יהושע בן־נון Jos. 21, 1.
וימת יהושע בן־נון Jos. 24, 29.
וימת יהושע בן־נון עבד יי Jud. 2, 8.
ביד יהושע בן־נון 1 Reg. 16, 34.
כי לא־עשר מימי ישוע בן־נון Neh. 8, 17.
דברי אגור בן־יקה Prv. 30, 1.

constr.: וּבֶן

ובן־לילה אבד Jon. 4, 10.

constr.: שֶׁבֶן

שבן־לילה היה Jon. 4, 10.

constr.: וּבֶן

ובן־משק ביתי Gn. 15, 2.
ובן־שמנת ימים ימול לכם Gn. 17, 12.
באזני בנך ובן־בנך Ex. 10, 2.
ובן־יונה אור־תר Lev. 12, 6.
ובן־אדם ויתנחם Num. 23, 19.
אתה ובנך ובן־בנך Dt. 6, 2.
אתה ובן־ישי 1 Sam. 22, 13.
ובן־הדד מלך־ארם 1 Reg. 20, 1.
ובן־הדד שתה שכור 1 Reg. 20, 16.
ובן־הדד נס ויבא אל־ העיר 1 Reg. 20, 30.
ובן־הדד מלך־ארם חלה 2 Rg. 8, 7.
ובן־שמי מעון 1 Chr. 2, 45.
ובן־שלמה רחבעם 1 Chr. 3, 10.
ובן־זרבבל משלם וחנניה 1 Chr. 3, 19.
ובן־חנניה פלטיה 1 Chr. 3, 21.
וישעיה 1 Chr. 4, 17.
ובן־עזרה ובני ישעי זוחת ובן־ זוחת 1 Chr. 4, 20.
ובן־יהונתן מריב בעל 1 Chr. 8, 34. 9, 40.
ובן־אדם לרעהו Job. 16, 21.
ובן־אדם תולעה Job. 25, 6.
ובן־אדם כי תפקדנו Ps. 8, 5.
ובן־עולה לא יענני Ps. 89, 23.
ובן כסיל תרגת אמו Prv. 10, 1.
ובן־רמליהו Jes. 7, 4. 5. 8, 6.
ובן־נרני Jes. 21, 10.
ובן־אדם יחזיק בה Jes. 56, 2.

constr.: בֶּבֶן

נחלה־לנו בבן־ישי 2 Sam. 20, 1.
ולא־נחלה בבן־ישי 1 Reg. 12, 16.
ולא־נחלה בבן־ישי 2 Chr. 10, 16.
בבן־אמך תתן־דפי Ps. 50, 20.
בבן־אדם שאין לו תשועה Ps. 146, 3.

constr.: לְבֶן

אשר הכיח יי לבן־אדני Gn. 24, 44.
ותחי אשה לבן־אדניך Gn. 24, 51.
מה־זה היה לבן־קיש 1 S. 10, 11.
אך היה־לי לבן־חיל 1 S. 18, 17.
כי־בחר אתה לבן־ישי 1 S. 20, 30.
נתתי לבן־אדניך 2 Sam. 9, 9.
והיה לבן־אדניך לחם 2 Sam. 9, 10.
אם יהיה לבן־חיל 1 Reg. 1, 52.
לבן־חיל ולעבדיה 2 Chr. 17, 7.
וצדקתך לבן־מלך Ps. 72, 1.
והושיעה לבן־אמתך Ps. 86, 16.

constr.: וְלִבֶן

ולבן־אדם צדקתך Job. 35, 8.

constr. c. h interr.: הַלִּבֶן

הלבן מאה־שנה יולד Gn. 17, 17.

constr.: מִבֶּן

מבן עשרים שנה Ex. 30, 14. 38, 26.
מבן עשרים שנה Lev. 27, 3.
ואם מבן־חמש שנים Lev. 27, 5.
ואם מבן־חדש Lev. 27, 6.
ואם מבן־ששים שנה Lev. 27, 7.
מבן עשרים שנה Num. 1, 3. 18. 14, 29.
מבן עשרים שנה Num. 1, 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 45.
מבן־חדש ומעלה Num. 3, 15. 22.

בני יחד 2 Sam. 14, 16.
חנה בני אשר־יצא ממעי 2 S. 16, 11.
למה זה אתה רץ בני 2 Sam. 18, 22.
בני אבשלום בני בני אבשלום 2 Sam. 19, 1. 5.
אבשלום בני בני 2 Sam. 19, 1.
והרכבתם את־שלמה בני 1 Reg. 1, 33.
ותקח את־בני מאצלי 1 Reg. 3, 20.
להניק את־בני 1 Reg. 3, 21.
והנה לא־היה בני 1 Reg. 3, 21.
כי בני החי ובנך המת 1 Reg. 3, 22.
זאת אמרת זה־בני החי 1 Reg. 3, 23.
ולהמית את־בני 1 Reg. 17, 18.
ואת־בני נאכל מהר 2 Reg. 6, 28.
ונבשל את־בני 2 Reg. 6, 29.
שלמה בני נער 1 Chr. 22, 5.
בנ֫י אני היה עם־לבבי 1 Chr. 22, 7.
עתה בני יהי יי עמך 1 Chr. 22, 11.
ואתה שלמה־בני 1 Chr. 28, 9.
שלמה בני אחד בחר־בו 1 Chr. 29, 1.
ולשלמה בני תן לבב שלם 1 Chr. 29, 19.
יי אמר אלי בני אתה Ps. 2, 7.
שמע בני מוסר אביך Prv. 1, 8.
בני אם־יפתוך חטאים Prv. 1, 10.
בני אל־תלך בדרך אתם Prv. 1, 15.
בני אם־תקח אמרי Prv. 2, 1.
בני תורתי אל־תשכח Prv. 3, 1.
מוסר יי בני אל־תמאס Prv. 3, 11.
בני אל ילזו מעיניך Prv. 3, 21.
שמע בני וקח אמרי Prv. 4, 10.
בני לדברי הקשיבה Prv. 4, 20.
בני לחכמתי הקשיבה Prv. 5, 1.
ולמה תשגה בני בזרה Prv. 5, 20.
בני אם־ערבת לרעך Prv. 6, 1.
עשה זאת אפוא בני Prv. 6, 3.
נצר בני מצות אביך Prv. 6, 20.
בני שמר אמרי Prv. 7, 1.
חדל־בני לשמע מוסר Prv. 19, 27.
בני אם־חכם לבך Prv. 23, 15.
שמע־אתה בני וחכם Prv. 23, 19.
תנה בני לבך לי Prv. 23, 27.
אכל־בני דבש כי טוב Prv. 24, 13.
ירא את־יי בני ומלך Prv. 24, 21.
חכם בני ושמח לבי Prv. 27, 11.
ויתר מהמה בני הזהר Eccl. 12, 12.
שבט בני מאסת כל־עץ Ez. 21, 15.
cum suff.: וְבָנַי
אני ובני שלמה 1 Reg. 1, 21.
לא כי בנך המת ובני החי 1 Reg. 3, 22.
בנך המת ובני החי 1 Reg. 3, 23.
cum suff.: לְבָנַי
אשה לבני מבנות הכנעני Gn. 24, 3.
ולקחת אשה לבני Gn. 24, 4. 7.
לא־תקח אשה לבני Gn. 24, 37.
ולקחת אשה לבני Gn. 24, 38. 40.
מידי לבני לעשות פסל Jud. 17, 3.
לאמר מה אעשה לבני 1 Sam. 10, 3.
תנה את־בתך לבני 2 Reg. 14, 9.
וממצרים קראתי לבני Hos. 11, 1.
תנה בתך לבני 2 Chr. 25, 18.
cum suff.: וְלִבָּנַי
ועשיתיהו לי ולבני 1 Reg. 17, 12.
cum suff.: בְּבָנָיו
בנו זה סורר ומרה Dt. 21, 20.
cum suff.: p. בְּנֵךְ
את־בנך את־יחידך Gn. 22, 2.
ולא חשכת את־בנך Gn. 22, 12. 16.
התשב אשיב את־בנך Gn. 24, 5.
ויאמר אני בנך בכרך עשו Gn. 27, 32.
הכתנת בנך הוא אם־לא Gn. 37, 32.
כה אמר בנך יוסף Gn. 45, 9.
הנה בנך יוסף בא אליך Gn. 48, 2.
אנכי חרג את־בנך בכרך Ex. 4, 23.
באזני בנך ובן־בנך Ex. 10, 2.
כי־ישאלך בנך מחר Ex. 13, 14.
ערות בת־בנך Lev. 18, 10.
אשת בנך הוא Lev. 18, 15.
אתה ובנך ובן־בנך Dt. 6, 2.
כי־ישאלך בנך מחר Dt. 6, 20.
כי־יסיר את־בנך מאחרי Dt. 7, 4.
או־בנך או־בתך Dt. 13, 7.
הוצא את־בנך וימת Jud. 6, 30.
גם־בנך גם בן־בנך Jud. 8, 22.
את־דוד בנך אשר בצאן 1 Sam. 16, 9.
אם־יפל משערת בנך 2 Sam. 14, 11.
ואחימעץ בנך 2 Sam. 15, 27.
ביד אבשלום בנך 2 Sam. 16, 8.
בנך אשר אתן תחתיך 1 Reg. 5, 19.
כי אם־בנך היצא מחלציך 1 Reg. 8, 19.
מיד בנך אקרענה 1 Reg. 11, 12.
ויאמר בנך בן־הדד 2 Reg. 8, 9.
ויאמר לי שלמה בנך 1 Chr. 28, 6.
כי בנך היצא מחלציך 2 Chr. 6, 9.
יסר בנך כי־יש תקוה Prv. 19, 18.
יסר בנך ויניחך Prv. 29, 17.
ושאר ישוב בנך Jes. 7, 3.
cum suff.: וּבִנְךָ
אתה ובנך־ובתך Ex. 20, 10.
אתה ובנך־ובתך Dt. 5, 14.
אתה ובנך ובן־בנך Dt. 6, 2.
אתה ובנך ובתך Dt. 12, 18. 16, 11. 14.
לאמר עבדך ובנך אני 2 Reg. 16, 7.
cum suff.: p. לְבִנְךָ
והגדת לבנך ביום ההוא Ex. 13, 8.
ואמרת לבנך עבדים היינו Dt. 6, 21.
ובתו לא־תקח לבנך Dt. 7, 3.
שבט אחד אתן לבנך 1 Reg. 11, 13.
cum suff.: וּלְבִנְךָ
לעבדיך ולבנך לדוד 1 Sam. 25, 8.
cum suff.: fem. בִּנֵךְ
תני־נא לי מדודאי בנך Gn. 30, 14.
תחת דודאי בנך Gn. 30, 15.
אם־יפל משערת בנך 2 Sam. 14, 11.
ואת־נפש בנך שלמה 1 Reg. 1, 12.
כי־שלמה בנך ימלך אחרי 1 Reg. 1, 13. 17. 30.
לא כי בנך המת ובני החי 1 Reg. 3, 22. 23.
ויאמר אליה תני־לי את־בנך 1 Reg. 17, 19.
ויאמר אליהו ראי חי בנך 1 Reg. 17, 23.
ויאמר שאי בנך 2 Reg. 4, 36.
תני את־בנך 2 Reg. 6, 28.
תני את־בנך ונאכלנו 2 Reg. 6, 29.
cum suff.: fem. וּבִנֵךְ
כי בני החי ובנך המת 1 Reg. 3, 22.
cum suff.: fem. וְלִבְנֵךְ
לי ולך ולבנך 1 Reg. 17, 13.
cum suff.: בְּנוֹ
כשם בנו חנוך Gn. 4, 17.
אשר־עשה לו בנו הקטן Gn. 9, 24.
ויקח תרח את־אברם בנו Gn. 11, 31.
ואת־לוט בן־הרן בן־בנו Gn. 11, 31.
אשת אברם בנו Gn. 11, 31.
ויקרא אברם שם־בנו Gn. 16, 15.
ויקרא אברהם את־שם־בנו Gn. 21, 3.
את־יצחק בנו בן־שמנת ימים Gn. 21, 4.
את יצחק בנו Gn. 21, 5.
על אודת בנו Gn. 21, 11.
ואת יצחק בנו Gn. 22, 3.
וישם על־יצחק בנו Gn. 22, 6.
ויעקד את־יצחק בנו Gn. 22, 9.
לשחט את־בנו Gn. 22, 10.
ויעלהו לעלה תחת בנו Gn. 22, 13.
מעל יצחק בנו Gn. 25, 6.
ויברך אלהים את־יצחק בנו Gn. 25, 11.
ויקרא את־עשו בנו הגדל Gn. 27, 1.
בדבר יצחק־אל־עשו בנו Gn. 27, 5.
ויאמר יצחק אל־בנו Gn. 27, 20.
יקם אבי ויאכל מציד בנו Gn. 27, 31.
ויבא חמור ושכם בנו Gn. 34, 20.
אל־חמור ואל־שכם בנו Gn. 34, 24.
ואת־חמור ואת־שכם בנו Gn. 34, 26.
ויתאבל על־בנו ימים רבים Gn. 37, 34.
ואת־בנו לא תשחטו Lev. 22, 28.
אהרן ואת־אלעזר בנו Num. 20, 25.
והלבשתם את־אלעזר בנו Num. 20, 26.
וילבש אתם את־אלעזר בנו Num. 20, 28.
האזינה עדי בנו צפר Num. 23, 18.
נאם בלעם בנו בער Num. 24, 3. 15.
כאשר ישא־איש את־בנו Dt. 1, 31.
כאשר ייסר איש את־בנו Dt. 8, 5.
ויכהן אלעזר בנו תחתיו Dt. 10, 6.
מעביר בנו־ובתו באש Dt. 18, 10.
בגבעת פנחס בנו Jos. 24, 33.
וגדעון בנו חבט חטים Jud. 6, 11.
ואת־אלעזר בנו קדשו 1 Sam. 7, 1.
ויהי שם־בנו הבכור יואל 1 Sam. 8, 2.
ויאמר קיש אל־שאול בנו 1 Sam. 9, 3.
ושאול ויונתן בנו 1 Sam. 13, 16.
ותמצא לשאול ולויונתן בנו 1 Sam. 13, 22.
בנד־דוד בנו אל־שאול 1 Sam. 16, 20.
ויאמר ישי לדוד בנו 1 Sam. 17, 17.
וידבר שאול אל־יונתן בנו 1 Sam. 19, 1.
ויאמר שאול אל־יהונתן בנו 1 Sam. 20, 27.
שאול ויהונתן בנו מתו 2 Sam. 1, 4.
כי־מת שאול ויהונתן בנו 2 Sam. 1, 5.
על־שאול ועל־יהונתן בנו 2 Sam. 1, 12. 17.
וישלח תעי את־יורם־בנו 2 S. 8, 10.
וימלך חנון בנו תחתיו 2 Sam. 10, 1.
ויתאבל על־בנו כל־הימים 2 Sam. 13, 37.
למי אני אעבד הלוא לפני בנו 2 Sam. 16, 19.
נעצב המלך על־בנו 2 Sam. 19, 3.
ואת־עצמות יהונתן בנו 2 Sam. 21, 12. 13.
עצמות־שאול ויהונתן בנו 2 Sam. 21, 14.
ויצו את־שלמה בנו לאמר 1 Reg. 2, 1.
את גנבת בנו ותגמלהו 1 Rg. 11, 20.
ולקחתיו המלוכה מיד בנו 1 Reg. 11, 35.
וימלך רחבעם בנו תחתיו 1 Rg. 11, 43.
ויבוא בנו ויספר־לו 1 Reg. 13, 11.
וימלך נדב בנו תחתיו 1 Reg. 14, 20.
וימלך אבים בנו תחתיו 1 Reg. 14, 31.
להקים את־בנו אחריו 1 Reg. 15, 4.
וימלך אסא בנו תחתיו 1 Reg. 15, 8.
וימלך יהושפט בנו תחתיו 1 Reg. 15, 24.
וימלך אלה בנו תחתיו 1 Reg. 16, 6.
וחטאות אלה בנו אשר חטאו 1 Reg. 16, 13.
וימלך אחאב בנו תחתיו 1 Rg. 16, 28.
בימי בנו אביא הרעה 1 Reg. 21, 29.
וימלך אחזיהו בנו תחתיו 1 Reg. 22, 40.
וימלך יהורם בנו תחתיו 1 Rg. 22, 51.
ויקח את־בנו הבכור 2 Reg. 3, 27.
וימלך יהואחז בנו תחתיו 2 Reg. 10, 35.
וימלך אמציהו בנו תחתיו 2 Reg. 12, 22.
וימלך יואש בנו תחתיו 2 Reg. 13, 9.
וימלך בן־הדד בנו תחתיו 2 Reg. 13, 24.
וימלך ירבעם בנו תחתיו 2 Rg. 14, 16.
וימלך זכריה בנו תחתיו 2 Rg. 14, 29.
וימלך יותם בנו תחתיו 2 Reg. 15, 7.
וימלך פקחיה בנו תחתיו 2 Reg. 15, 22.
וימלך אחז בנו תחתיו 2 Reg. 15, 38.
וגם את־בנו העביר באש 2 Reg. 16, 3.
וימלך חזקיהו בנו תחתיו 2 Reg. 16, 20.
וימלך אסר־חדון בנו 2 Reg. 19, 37.
וימלך מנשה בנו תחתיו 2 Rg. 20, 21.
וחעביר את־בנו באש 2 Reg. 21, 6.
אל־דוד ואל־שלמה בנו 2 Rg. 21, 7.
וימלך אמון בנו תחתיו 2 Rg. 21, 18.
את־אשיהו בנו תחתיו 2 Rg. 21, 24.
וימלך יאשיהו בנו תחתיו 2 Reg. 21, 26.
איש את־בנו ואת־בתו 2 Reg. 23, 10.
וימלך יהויכין בנו תחתיו 2 Rg. 24, 6.
אביה בנו אסא 1 Chr. 3, 10.
בנו יהושפט בנו 1 Chr. 3, 10.
יורם בנו אחזיהו בנו 1 Chr. 3, 11.
יואש בנו 1 Chr. 3, 11.
אמציהו בנו עזריה בנו 1 Chr. 3, 12.
יותם בנו 1 Chr. 3, 12.
אחז בנו חזקיהו בנו 1 Chr. 3, 13.
מנשה בנו 1 Chr. 3, 13.
אמון בנו יאשיהו בנו 1 Chr. 3, 14.
יכניה בנו צדקיה בנו 1 Chr. 3, 16.
שאלתיאל בנו 1 Chr. 3, 17.
משמע בנו 1 Chr. 3, 25.
חמואל בנו זכור בנו 1 Chr. 3, 26.
שמעי בנו 1 Chr. 3, 26.
שלום בנו מבשם בנו 1 Chr. 4, 25.
שמעיה בנו גוג בנו 1 Chr. 5, 4.
שמעי בנו 1 Chr. 5, 5.
מיכה בנו ראיה בנו 1 Chr. 5, 6.
בעל בנו 1 Chr. 5, 6.
בארה בנו אשר הגלה 1 Chr. 6, 5.
לבני בנו יחת בנו זמה בנו 1 Chr. 6, 6.
יואח בנו עדו בנו זרח בנו 1 Chr. 6, 6.
יאתרי בנו 1 Chr. 6, 7.
עמינדב בנו קרח בנו 1 Chr. 6, 7.
אסיר בנו 1 Chr. 6, 8.
אלקנה בנו ואביאסף בנו 1 Chr. 6, 8.
ואסיר בנו 1 Chr. 6, 9.
תחת בנו אוריאל בנו 1 Chr. 6, 9.
עזיה בנו ושאול בנו 1 Chr. 6, 9.
צופי בנו ונחת בנו 1 Chr. 6, 11.
אליאב בנו ירחם בנו 1 Chr. 6, 12.
אלקנה בנו 1 Chr. 6, 14.
לבני בנו שמעי בנו 1 Chr. 6, 14.
עזה בנו 1 Chr. 6, 15.
שמעא בנו חגיא בנו 1 Chr. 6, 35.
עשיא בנו 1 Chr. 6, 35.
אלעזר בנו פנחס 1 Chr. 6, 35.
בנו אבישוע בנו 1 Chr. 6, 36.
בקי בנו עזי בנו זרחיה בנו 1 Chr. 6, 37.
מריות בנו אמריה בנו 1 Chr. 6, 37.
אחיטוב בנו 1 Chr. 6, 38.
צדוק בנו אחימעץ בנו 1 Chr. 7, 20.
שותלח וברד בנו 1 Chr. 7, 20.
ותחת בנו ואלעדה בנו 1 Chr. 7, 20.
ותחת בנו 1 Chr. 7, 20.
זבד בנו ושותלח בנו 1 Chr. 7, 21.
ורפח בנו ורשף ותלע בנו 1 Chr. 7, 25.
ותחן בנו 1 Chr. 7, 25.
לעדן בנו עמיהוד בנו 1 Chr. 7, 26.
אלישמע בנו 1 Chr. 7, 26.
נון בנו יהושע בנו 1 Chr. 7, 27.
רפה בנו אלעשח בנו 1 Chr. 8, 36.
אצל בנו 1 Chr. 8, 36.
ורפיה בנו אלעשה בנו 1 Chr. 9, 43.
אצל בנו 1 Chr. 9, 43.
וישלח את־הדורם־בנו 1 Chr. 18, 10.
וימלך בנו תחתיו 1 Chr. 19, 1.
ויקרא לשלמה בנו 1 Chr. 22, 6.

לעזר לשלמה בנו 1 Chr. 22, 17.
וימלך את־שלמה בנו 1 Chr. 23, 1.
בני יעזיהו בנו 1 Chr. 24, 26.
בני מררי ליעזיהו בנו 1 Chr. 24. 27.
ולשמעיה בנו נולד בנים 1 Chr. 26, 6.
וזכריהו בנו יועץ 1 Chr. 26, 14.
רחביהו בנו וישעיהו
בנו 1 Chr. 26, 25.
וירם בנו וזכרי בנו 1 Chr. 26, 25.
ושלמות בנו 1 Chr. 26, 25.
ומחלקתו עמיזבד בנו 1 Chr. 27, 6.
ועבדיה בנו אחריו 1 Chr. 27, 7.
ויתן דויד לשלמה בנו 1 Chr. 28, 11.
ויאמר דוד לשלמה בנו 1 Chr. 28, 20.
וימלך שלמה בנו תחתיו 1 Chr. 29, 28
וימלוך רחבעם בנו
תחתיו 2 Chr. 9, 31.
וימלך אביה בנו תחתיו 2 Chr. 12, 16.
וימלך אסא בנו תחתיו 2 Chr. 13, 22.
וימלך יהושפט בנו
תחתיו 2 Chr. 17, 1.
וימלך יהורם בנו תחתיו 2 Chr. 21, 1.
את־אחזיהו בנו הקטן
תחתיו 2 Chr. 22, 1.
ויהרג את־בנו 2 Chr. 24, 22.
וימלך אמציהו בנו
תחתיו 2 Chr. 24, 27.
ויותם בנו על־בית המלך 2 Chr. 26, 21
וימלך יותם בנו תחתיו 2 Chr. 26, 23.
וימלך אחז בנו תחתיו 2 Chr. 27, 9.
וימלך יחזקיהו בנו
תחתיו 2 Chr. 28, 27.
וימלך מנשה בנו תחתיו 2 Chr. 32, 33.
אל־דויד ואל־שלמה בנו 2 Chr. 33, 7.
וימלך אמון בנו תחתיו 2 Chr. 33, 20.
את־יאשיהו בנו תחתיו 2 Chr. 33, 25.
ובמכתב שלמה בנו 2 Chr. 35, 4.
וימלך יהויכין בנו 2 Chr. 36, 8.
בנו לקח את־בת־משלם Neh. 6, 18.
כמצות דויד שלמה בנו Neh. 12, 45.
מפני אבשלום בנו Ps. 3, 1.
חושך שבטו שונא בנו Prv. 13, 24.
מה־שמו ומה־שם בנו Prv. 30, 4.
אסר־חדן בנו תחתיו Jes. 37, 38.
ואת־בנו ואת בן־בנו Jer. 27, 7.
כאשר יחמל איש על־בנו Mal. 3, 17.
cum suff.: וּבְנוֹ
ובנו הבכור עבדון 1 Chr. 8, 29. 9, 36.
cum suff.: בְּכֹרוֹ
כי איש בבנו ובאחיו Ex. 32, 29.
cum suff.: לְבִנּוֹ
את־בת־אחי אדני לבנו Gn. 24, 48.
ויקרא לבנו ליוסף Gn. 47, 29.
ואם־לבנו ייעדנה Ex. 21, 9.
בתך לא־תתן לבנו Dt. 7, 3.
cum suff.: וְלִבְנוֹ
ולבנו ולבתו ולאחיו Lev. 21, 2.
ולבנו אתן שבט־אחד 1 Reg. 11, 36.
cum suff.: בְּנָהּ
האמה חזאת ואת־בנה Gn. 21. 10.
ורבקה אמרה אל־יעקב
בנה Gn. 27, 6.
את־בגדי עשו בנה הגדל Gn. 27, 15.
ותלבש את־יעקב בנה
הקטן Gn. 27, 15.
ביד יעקב בנה Gn. 27, 17.
את־דברי עשו בנה הגדל Gn. 27, 42.
ותקרא ליעקב בנה הקטן Gn. 27, 42.
ותכרת את־ערלת בנה Ex. 4, 25.
ותיתק את־בנה עד־גמלה 1 S. 1, 23.
ואת־בנה המת 1 Reg. 3, 20.
ותאמר האשה אשר־
בנה החי 1 Reg. 3, 26.
נכמרו רחמיה על־בנה 1 Reg. 3, 26.
אל־בנה כי־חלה־הוא 1 Reg. 14. 5.
הרעות לחמית את־בנה 1 Reg. 17, 20
ותאמר אל־בנה הגישה 2 Rg. 4, 6

ותשא את־בנה ותצא ונאכלנו ותחבא את־ 2 Reg. 4, 37.
בנה 2 Reg. 6, 29.
אשר־החיה את־בנה
לאמר 2 Reg. 8, 1.
האשה אשר־החיה
את־בנה 1 Reg. 8, 5.
בנה אשר־החיה אלישע 2 Reg. 8, 5.
וראתה כי מת בנה 2 Reg. 11, 1.
ראתה כי־מת בנה 2 Chr. 22, 10.
cum suff.: וּבְנָהּ
באיש חיקה ובבנה Dt. 28, 56.
pl.: בָּנִים
בעצב תלדי בנים Gn. 3, 16.
ויולד בנים ובנות Gn. 5, 4. 7. 10. 13. 16. 19. 22. 26. 30.
ויולד נח שלשה בנים Gn. 6, 10.
ויולדו להם בנים Gn. 10, 1.
ולעבר ילד שני בנים Gn. 10, 25.
ויולד בנים ובנות Gn. 11, 11. 13. 15. 17. 19. 21. 23. 25.
היניקה בנים שרה Gn. 21, 7.
גם־הוא בנים לנחור אחיך Gn. 22, 20
ילדתי לו שלשה בנים Gn. 29, 34.
חבה־לי בנים Gn. 30, 1.
כי־ילדתי לו ששה בנים Gn. 30, 20.
יבוא והזכני אם על־
בנים Gn. 32, 11.
וליוסף ילד שני בנים Gn. 41, 50.
פקד עון אבת על־בנים Ex. 20, 5.
וילדה־לו בנים או בנות Ex. 21, 4.
על־בנים ועל־בני בנים Ex. 34, 7.
פקד עון אבות על־בנים Nu. 14, 19.
לא־היו לו בנים Num. 26, 33.
כי־תוליד בנים ובני בנים Dt. 4, 25.
פקד עון אבות על־בנים Dt. 5, 9.
בנים אתם לי״ אלהיכם Dt. 14, 1.
וילדו־לו בנים האהובה Dt. 21, 15.
בנים אשר־יולדו להם Dt. 23, 9.
לא יומתו אבות על־בנים Dt. 24, 16.
בנים ובנות תוליד Dt. 28, 41.
בנים לא־אמן בם Dt. 32, 21.
לא־היו לו בנים Jos. 17, 3.
ולגדעון היו שבעים בנים Jud. 8, 30.
ויהי־לו שלשים בנים Jud. 10, 4.
ותלד אשת־גלעד לו בנים Jud. 11, 2.
ויהי־לו שלשים בנים Jud. 12, 9.
ויהי־לו ארבעים בנים Jud. 12, 14.
ושלשים בני בנים Jud. 12, 14.
העודלי בנים במעי Ruth 1, 11.
וגם ילדתי בנים Ruth 1, 12.
טובה לך משבעה בנים Ruth 4, 15.
אנכי טוב לך מעשרה
בנים 1 Sam. 1, 8.
ורבת בנים אמללה 1 Sam. 2, 5.
שלושה־בנים ושתי בנות 1 S. 2, 21.
ולו שמנה בנים 1 Sam. 17, 12.
ועד־בנים ובנות 1 S. 30, 19.
וילדו לדוד בנים בחברון 2 S. 3, 2.
ויולדו עוד לדוד בנים
ובנות 2 Sam. 5, 13.
ולצובא חמשה עשר בנים 2 S. 9, 10.
ולשפחתך שני בנים 2 Sam. 14, 6.
שלושה בנים ובת אחת 2 S. 14, 27.
ולאחאב שבעים בנים 2 Reg. 10, 1.
לא־יומתו אבות על־
בנים 2 Reg. 14, 6.
כי־באו בנים עד־משבר 2 Reg. 19, 3.
ולעבר ילד שני בנים 1 Chr. 1, 19.
ויומת סלח לא בנים 1 Chr. 2, 30.
ויומת יתר לא בנים 1 Chr. 2, 32.
ולא־היה לששן בנים 1 Chr. 2, 34.
ויהיו בנים לשובל 1 Chr. 2, 52.
ולשמעי בנים 1 Chr. 4, 27.
ולאחיו אין בנים 1 Chr. 4, 27.
ויהיו בנים לבלע 1 Chr. 8, 3.
ולאצל ששה בנים 1 Chr. 8, 38. 9, 44.

ומרבים בנים ובני בנים 1 Chr. 8, 40.
ויולד דויד עוד בנים
ובנות 1 Chr. 14, 3.
ויעש ובריעה לא־
הרבו בנים 1 Chr. 23, 11.
ולא־היה לאליעזר בנים
אחרים 1 Chr. 23, 17.
ולא־היו לו בנים 1 Chr. 23, 22.
ולא־היה לו בנים 1 Chr. 24, 28.
כל־אלה בנים להימן 1 Chr. 25, 5.
בנים ארבעה עשר 1 Chr. 25, 5.
ולמשלמיהו בנים 1 Chr. 26, 2.
ולעבד אדם בנים 1 Chr. 26, 4.
ולשמעיה בנו נולד בנים 1 Chr. 26, 6.
ולמשלמיהו בנים 1 Chr. 26, 9.
ולחסה מן־בני־מררי
בנים 1 Chr. 26, 10.
כל־בנים ואחים לחסה 1 Chr. 26, 11.
כי רבים בנים נתן לי״ 1 Chr. 28, 5.
ותלך לו בנים את־יעוש 2 Chr. 11, 19.
ויולד עשרים ושמונה
בנים 2 Chr. 11, 21.
ויולד עשרים ושנים
בנים 2 Chr. 13, 21.
ויולד בנים ובנות 2 Chr. 24, 3.
לא־ימותו אבות על־בנים 2 Chr. 25, 4.
נשים בנים ובנות 2 Chr. 28, 8.
וישימו בנים Esr. 10, 44.
שבעה בנים ושלש בנות Job. 1, 2.
שבעה בנים ושלש בנות Job. 42, 13.
ישבעו בנים Ps. 17, 14.
בנים שמעו־לי Ps. 34, 12.
בנים יולדו יקמו Ps. 78, 6.
כרחם אב על־בנים Ps. 103, 13.
וצדקתו לבני בנים Ps. 103, 17.
נחלת י״ בנים Ps. 127, 3.
שמעו בנים מוסר אב Prv. 4, 1.
ועתה בנים שמעו־לי 7, 24. 8, 32. Prv. 5, 7.
טוב ינחיל בני־בנים Prv. 13, 22.
עטרת זקנים בני בנים Prv. 17, 6.
ותפארת בנים אבותם Prv. 17, 6.
בנים גדלתי ורוממתי Jes. 1, 2.
בנים משחיתים Jes. 1, 4.
על בנים לא־תחוס עינם Jes. 13, 18.
חוי בנים סוררים Jes. 30, 1.
בנים כחשים Jes. 30, 9.
בנים לא־אבו שמוע Jes. 30, 9.
כי־באו בנים עד־משבר Jes. 37, 3.
מכל־בנים ילדה Jes. 51, 18.
מכל־בנים גדלה Jes. 51, 18.
בנים לא ישקרו Jes. 63, 8.
שובו בנים שובבים Jer. 3, 14. 22.
בנים סכלים המה Jer. 4, 22.
ולא־יהיו לך בנים ובנות Jer. 16, 2.
והולידו בנים ובנות Jer. 29, 6.
ותלדנה בנים ובנות Jer. 29, 6.
ושבו בנים לגבולם Jer. 31, 17.
ושני בנים תקהינה Jer. 31, 29.
לא־חפצו אבות אל־בנים Jer. 47, 3.
אבות יאכלו בנים בתוכך Ez. 5, 10.
אם־בנים ואם־בנות יצילו Ez. 14, 16
לא יצילו בנים ובנות Ez. 14, 18
המוצאים בנים ובנות Ez. 14, 22.
ותלדנה בנים ובנות Ez. 23, 4.
אשר־הולידו בנים
בתוככם Ez. 47, 22.
בנים זרים ילדו Hos. 5, 7.
על־בנים רטשה Hos. 10, 14.
ויחרדו בנים מים Hos. 11, 10.
לא־יעמד במשבר בנים Hos. 13, 13.
והשיב לב־אבות על־
בנים Mal. 3, 24.
ולב בנים על־אבותם Mal. 3, 24.
pl.: וּבָנִים
ובנים לא־היו לחם Num. 3, 4.
ובנים לא־היו לו Num. 27, 3.

ובנים לא־יומתו על־אבות Dt. 24, 16.
ובנים לא־יומתו על־
אבות 2 Reg. 14, 6.
כי־הרבו נשים ובנים 1 Chr. 7, 4.
ובנים לא־היו להם 1 Chr. 24, 3.
ובנים לא־ימותו על־
אבות 2 Chr. 25, 4.
אבות ובנים יחדו Jer. 6, 21.
ובנים יאכלו אבותם Ez. 5, 10.
pl. c. hinterr.: הַבָּנִים
הבנים אין לישראל Jer. 49, 1.
pl.: הַבָּנִים
ויתרצצו הבנים בקרבה Gn. 25, 22.
לא־תקח האם על־הבנים Dt. 22, 6.
ואת־הבנים תקח־לך Dt. 22, 7.
ויבאו הבנים ויירשו Neh. 9, 24.
אם־הבנים שמחה Ps. 113, 9.
כן דודי בין הבנים Cant. 2, 3.
הבנים מלקטים עצים Jer. 7, 18.
על־הבנים ועל־הבנות Jer. 16, 3.
ושני הבנים תקהינה Ez. 18, 2.
ויומרו־בי הבנים Ez. 20, 21.
pl.: וְהַבָּנִים
והבנים בני Gn. 31, 43.
והאבות והבנים יחדו Jer. 13, 14.
והבנים קשה פנים Ez. 2, 4.
pl.: בַּבָּנִים
אבינה בבנים Prv. 7, 7.
איך אשיתך בבנים Jer. 3, 19.
pl.: לַבָּנִים
אב לבנים יודיע אל־
אמתך Jes. 38, 19.
pl.: מִבָּנִים
ברוך מבנים אשר Dt. 33, 24.
טוב מבנים ומבנות Jes. 56, 5.
אבדה עצה מבנים Jer. 49, 7.
pl. constr.: בְּנֵי
ויראו בני־האלהים Gn. 6, 2.
בני האלהים אל־בנות
האדם Gn. 6, 4.
ושם־וחם ויפת בני־נח Gn. 7, 12.
ויהיו בני־נח היצאים Gn. 9, 18.
שלשה אלה בני־נח Gn. 9, 19.
ואלה תולדת בני־נח Gn. 10, 1.
בני יפת גמר ומגוג Gn. 10, 2.
אלה בני־חם למשפחתם Gn. 10, 20.
אבי כל־בני־עבר Gn. 10, 21,
בני שם עילם ואשור Gn. 10, 22
כל־אלה בני יקטן Gn. 10, 29
אלה בני־שם למשפחתם Gn. 10, 31.
אלה משפחת בני־נח Gn. 10, 32.
המגדל אשר בנו בני האדם Gn. 11, 5.
הוא אבי בני־עמון Gn. 19, 38.
וידבר אל־בני־חת לאמר Gn. 23, 3.
ויענו בני־חת את־אברהם Gn. 23, 5.
ועפרון ישב בתוך בני־חת Gn. 23, 10.
באזני בני־חת Gn. 23, 10.
לעיני בני־עמי נתתיה לך Gn. 23, 11.
אשר דבר באזני בני־חת Gn. 23, 16.
למקנה לעיני בני־חת Gn. 23, 18.
לאחזת־קבר מאת
בני־חת Gn. 23, 20.
כל־אלה בני קטורה Gn. 25, 4.
קנה אברהם מאת בני־חת Gn. 25, 10
ואלה שמות בני ישמעאל Gn. 25, 13.
אלה הם בני ישמעאל Gn. 25, 16.
וישתחוו לך בני אמך Gn. 27, 29.
ויולך ארצה בני־קדם Gn. 29, 1.
וישמע את־דברי בני־לבן Gn. 31, 1.
על־כן לא־יאכלו בני־
ישראל Gn. 32, 33.
מיד בני־חמור אבי שכם Gn. 33, 19.
ויענו בני־יעקב את־שכם Gn. 34, 13.
ויקחו שני בני־יעקב Gn. 34, 25.
בני יעקב באו על־החללים Gn. 34, 27.
ולא רדפו אחרי בני יעקב Gn. 35, 5.

ויהיו בני־יעקב שנים עשר Gn. 35, 22.
בני לאה בכור יעקב ראובן Gn. 35, 23.
בני רחל יוסף ובנימן Gn. 35, 24.
אלה בני יעקב Gn. 35, 26.
אלה בני עשו אשר ילדו־לו Gn. 36, 5.
אלה שמות בני־עשו Gn. 36. 10.
ויהיו בני אליפז תימן Gn. 36, 11.
אלה בני עדה Gn. 36, 12.
ואלה בני רעואל נחת זרח Gn. 36, 13.
אלה היו בני בשמת Gn. 36, 13.
ואלה היו בני אהליבמה Gn. 36, 14.
אלה אלופי בני־עשו בני אליפז Gn. 36, 15.
אלה בני עדה Gn. 36, 16.
ואלה בני רעואל בן־עשו Gn. 36, 17.
אלה בני בשמת Gn. 36, 17.
ואלה בני אהליבמה Gn. 36, 18.
אלה בני־עשו Gn. 36, 19.
ואלה בני־שעיר החרי Gn. 36, 20.
אלה אלופי החרי בני שעיר Gn. 36, 21.
ויהיו בני־לוטן Gn. 36, 22.
ואלה בני שובל עלון Gn. 36, 23.
ואלה בני־צבעון Gn. 36, 24.
ואלה בני־ענה דשן Gn. 36, 25.
ואלה בני דישן Gn. 36, 26.
אלה בני־אצר Gn. 36, 27.
אלה בני־דישן Gn. 36, 28.
את־בני בלהה ואת־בני זלפה Gn. 37, 2.
ויבאו בני ישראל לשבר Gn. 42, 5.
כלנו בני איש־אחד נחנו Gn. 42, 11.
בני איש־אחד בארץ כנען Gn. 42, 13.
אנחנו אחים בני אבינו Gn. 42, 32.
ויעשו־כן בני ישראל Gn. 45. 21.
וישאו בני־ישראל את־יעקב Gn. 46, 5.
ואלה שמות בני־ישראל Gn. 46, 8.
ויהיו בני־פרץ Gn. 46, 12.
אלה ׀ בני לאה Gn. 46, 15.
אלה בני זלפה Gn. 46, 18.
בני רחל אשת יעקב Gn. 46, 19.
אלה בני רחל Gn. 46, 22.
אלה בני בלהה Gn. 46, 25.
מלבד נשי בני־יעקב Gn. 46, 26.
וירא ישראל את־בני יוסף Gn. 48, 8.
הקבצו ושמעו בני יעקב Gn. 49, 2.
ישתחוו לך בני אביך Gn. 49, 9,
מאת בני־חת Gn. 49, 32.
בני שלשים גם בני מכיר Gn. 50, 23.
וישבע יוסף את־בני ישראל Gn. 50, 25.
ואלה שמות בני ישראל Ex. 1, 1.
הנה עם בני ישראל Ex. 1, 9.
ויקצו מפני בני ישראל Ex. 1, 12.
את־בני ישראל בפרך Ex. 1, 13.
ויאנחו בני־ישראל Ex. 2, 23.
ויראֵ אלהים את־בני ישראל Ex. 2, 25.
צעקת בני־ישראל באה אלי Ex. 3, 9.
והוצא את־עמי בני־ישראל Ex. 3, 10.
וכי אוציא את־בני ישראל Ex. 3, 11.
הנה אנכי בא אל־בני ישראל Ex. 3, 13.
כה תאמר אל־בני ישראל Ex. 3, 15.
את־כל־זקני בני ישראל Ex. 4, 29.
כי־פקד יי׳ את־בני ישראל Ex. 4, 31.
ויכו שטרי בני ישראל Ex. 5, 14.
ויבאו שטרי בני ישראל Ex. 5, 15.
ויראו שטרי בני־ישראל Ex. 5, 19.
שמעתי את־נאקת בני ישראל Ex. 6, 5.
וידבר משה כן אל־בני ישראל Ex. 6, 9.
וישלח את־בני־ישראל מארצו Ex. 6, 11.
הן בני־ישראל לא־שמעו אלי Ex. 6, 12.
ויצום אל־בני ישראל Ex. 6, 13.
להוציא את־בני־ישראל Ex. 6, 13.
בני ראובן בכר ישראל Ex. 6, 14.
ואלה שמות בני־לוי Ex. 6, 16.
בני גרשון לבני ושמעי Ex. 6 17.
הוציאו את־בני ישראל Ex. 6, 26.
להוציא את־בני־ישראל Ex. 6, 27.
ושלח את־בני־ישראל Ex. 7, 2.
את־עמי בני־ישראל Ex. 7, 4.
והוצאתי את־בני־ישראל Ex. 7, 5.
וממקנה בני־ישראל Ex. 9, 6.
אשר־שם בני ישראל Ex. 9, 26.
ולא שלח את־בני ישראל Ex. 9, 35. 10, 20.
ולכל־בני ישראל היה אור Ex. 10, 23.
ולכל ׀ בני ישראל לא יחרץ Ex. 11, 7.
ולא־שלח את־בני־ישראל Ex. 11, 10.
אשר פסח על־בתי בני־ישראל Ex. 12, 27.
וילכו ויעשו בני ישראל Ex. 12, 28.
גם־אתם גם־בני ישראל Ex. 12, 31.
ויסעו בני־ישראל מרעמסס Ex. 12, 37.
ומושב בני ישראל Ex. 12, 40.
שמרים לכל־בני ישראל Ex. 12, 42.
ויעשו כל־בני ישראל Ex. 12, 50.
הוציא יי׳ את־בני ישראל Ex. 12, 51.
וחמשים עלו בני־ישראל Ex. 13, 18.
השביע את־בני ישראל Ex. 13, 19.
דבר אל־בני ישראל Ex. 14, 2.
וירדף אחרי בני ישראל Ex. 14, 8.
וישאו בני־ישראל את־עיניהם Ex. 14, 10.
ויצעקו בני־ישראל אל יי׳ Ex. 14, 10.
דבר אל־בני־ישראל ויסעו Ex. 14, 15.
ויבאו בני־ישראל בתוך הים Ex. 14, 16. 22.
ויבאו כל־עדת בני־ישראל Ex. 16, 1.
וילנו כל־עדת בני־ישראל Ex. 16, 2.
ויאמרו אלהם בני ישראל Ex. 16, 3.
משה ואהרן אל־כל־בני ישראל Ex. 16, 6.
אמר אל־כל־עדת בני ישראל Ex. 16, 9.
אל־כל עדת בני־ישראל Ex. 16, 10.
שמעתי את־תלונת בני ישראל Ex. 16, 12.
ויראו בני־ישראל ויאמרו Ex. 16, 15.
ויעשו־כן בני ישראל וילקטו Ex. 16, 17.
ויסעו כל־עדת בני־ישראל Ex. 17, 1.
על־ריב בני ישראל Ex. 17, 7.
לצאת בני־ישראל Ex. 19, 1.
אשר תדבר אל־בני ישראל Ex. 19, 6.
כה תאמר אל־בני ישראל Ex. 20, 22.
וישלח את־נערי בני ישראל Ex. 24, 5.
ואל־אצילי בני ישראל Ex. 24, 11.
בראש ההר לעיני בני ישראל Ex. 24, 17.
דבר אל־בני ישראל ויקחו Ex. 25, 2.
אצוה אותך אל־בני ישראל Ex. 25, 22.
תצוה את־בני ישראל Ex. 27, 20.
מאת בני ישראל Ex. 27, 21.
מתוך בני ישראל Ex. 28, 1.
אלעזר ואיתמר בני אהרן Ex. 28, 1.
ופתחת עליהם שמות בני ישראל Ex. 28, 9.
על־שמת בני ישראל Ex. 28, 11. 21. 39, 6. 14.
את־שמות בני־ישראל Ex. 28, 29.
את־משפט בני־ישראל Ex. 28, 30.
אשר יקדישו בני ישראל Ex. 28, 38.
מאת בני ישראל Ex. 29 28.
כבשים בני־שנה Ex. 29, 39.
ושכנתי בתוך בני ישראל Ex. 29, 45.
את־ראש בני־ישראל לפקדיהם Ex. 30, 12.
מאת בני ישראל Ex. 30, 16.
ואל־בני ישראל תדבר Ex. 30, 31.
ואתה דבר אל־בני ישראל Ex. 31, 13.
ושמרו בני־ישראל את־השבת Ex. 31, 16.
ביני ובין בני ישראל Ex. 31, 17.
וישק את־בני ישראל Ex. 32, 20.
ויאספו אליו כל־בני לוי Ex. 32, 26.
ויעשו בני־לוי כדבר משה Ex. 32, 28.
אמר אל־בני־ישראל Ex. 33, 5.
ויתנצלו בני־ישראל Ex. 33, 6.
על־בנים ועל־בני בנים Ex. 34, 7.
וירא אהרן וכל־בני ישראל Ex. 34, 30.
נגשו כל־בני ישראל Ex. 34, 32.
ודבר אל־בני ישראל Ex. 34, 34.
וראו בני־ישראל Ex. 34, 35.
את־כל־עדת בני ישראל Ex. 35, 1.
אל־כל־עדת בני־ישראל Ex. 35, 4.
ויצאו כל־עדת בני־ישראל Ex. 35, 20.
הביאו בני־ישראל נדבה Ex. 35, 29.
אל־בני ישראל Ex. 35, 30.
אשר הביאו בני ישראל Ex. 36, 3.
ויעשו בני ישראל Ex. 39, 32.
כן עשו בני ישראל Ex. 39, 42.
יסעו בני ישראל בכל מסעיהם Ex. 40, 36.
דבר אל־בני ישראל Lev. 1, 2. 4, 2. 7, 23. 29. 12, 2. 18, 2. 23, 2. 10. 24. 34. 25, 2. 27, 2.
והקריבו בני אהרן Lev. 1, 5.
ונתנו בני אהרן הכהן Lev. 1, 7.
וערכו בני אהרן הכהנים Lev. 1, 8.
בני אהרן הכהנים Lev. 1, 11. 2, 2. 3, 2.
או מן־בני היונה Lev. 1, 14.
והקטירו אתו בני־אהרן וזרקו בני אהרן את־דמו Lev. 3, 3. 8. 13.
או־שני בני־יונה Lev. 5, 7. 12, 8. 14, 22. 15, 14. 29.
או לשני בני־יונה Lev. 5, 11.
הקרב אתה בני־אהרן Lev. 6, 7.
לכל־בני אהרן תהיה לחק־עולם מאת בני ישראל Lev. 7, 34.
מאת בני־ישראל Lev. 7, 36.
ביום צותו את־בני ישראל Lev. 7, 38.
ויקרב משה את־בני אהרן Lev. 8, 13.
ויקרב את־בני אהרן Lev. 8, 24.
ואל־בני ישראל תדבר Lev. 9, 3.
ועגל וכבש בני־שנה Lev. 9, 3.
ויקריבו בני אהרן Lev. 9, 9.
וימציאו בני אהרן Lev. 9, 12. 18.
ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא Lev. 10, 1.
ואל אלצפן בני עזיאל Lev. 10, 4.
ולהורות את־בני ישראל Lev. 10, 11.
בני אהרן הנותרים דברו אל־בני ישראל Lev. 10, 16.
לאמר Lev. 11, 2.
או מן־בני היונה Lev. 14, 30.
דברו אל־בני ישראל Lev. 15, 2.
והזרתם את־בני־ישראל Lev. 15, 31.
שני בני אהרן Lev. 16, 1.
ומאת עדת בני ישראל Lev. 16, 5.
מטמאת בני ישראל Lev. 16, 16. 19.
את־כל־ענת בני ישראל Lev. 16, 21.
לכפר על־בני ישראל Lev. 16, 34.
ואל כל־בני ישראל Lev. 17, 2.
למען אשר יביאו בני ישראל Lev. 17, 5.
כל־עדת בני־ישראל Lev. 19, 2.
ולא־תטר את־בני עמך Lev. 19, 18.
ואל־בני ישראל Lev. 20, 2.
ונכרתו לעיני בני עמם Lev. 20, 17.
אל־הכהנים בני אהרן ואל־בניו ואל־כל־בני ישראל Lev. 21, 1.
מקדשי בני־ישראל Lev. 21, 24.
אשר יקדישו בני־ישראל Lev. 22, 2.
את־קדשי בני ישראל Lev. 22, 3.
ואל־בניו ואל כל־בני ישראל Lev. 22, 15.
ונקדשתי בתוך בני ישראל Lev. 22, 18.
כבשים תמימים בני שנה Lev. 22, 32.
ושני כבשים בני שנה Lev. 23, 18.
הושבתי את־בני ישראל Lev. 23, 19.
מעדי יי׳ אל־בני ישראל Lev. 23, 43.
צו את־בני ישראל Lev. 23, 44.
מאת בני־ישראל ברית עולם Lev. 24, 2.
בתוך בני ישראל Lev. 24, 8.
ואל־בני ישראל תדבר Lev. 24, 10.
וידבר משה אל־בני ישראל Lev. 24, 15.
ישראל Lev. 24, 23.
בתוך בני ישראל Lev. 25, 33.
ובאחיכם בני־ישראל Lev. 25, 46.
כי־לי בני־ישראל עבדים Lev. 25, 55.
בינו ובין בני ישראל Lev. 26, 46.
אל־בני ישראל בהר סיני Lev. 27, 34.
כל־עדת בני־ישראל Num. 1, 2.
ויהיו בני־ראובן Num. 1, 20.
בני נפתלי Num. 1, 42.
פקודי בני־ישראל Num. 1, 45.
בתוך בני ישראל Num. 1, 49. 2, 33. 18, 24. 3, 12.
וחנו בני ישראל Num. 1, 52.
על־עדת בני ישראל Num. 1, 53
ויעשו בני ישראל Num. 1, 54.
יחנו בני ישראל Num. 2, 2.
אלה פקודי בני־ישראל Num. 2, 32.
ויעשו בני ישראל Num. 2, 34.
שמות בני־אהרן Num. 3, 2. 3.
ואת־משמרת בני ישראל Num. 3, 8.
מאת בני ישראל Num. 3, 9.
פקד את־בני לוי Num. 3, 15.
ויהיו־אלה בני־לוי Num. 3, 17.
ואלה שמות בני־גרשון Num. 3, 18.
ומשמרת בני־גרשון Num. 3, 25.
משפחת בני־קהת Num. 3, 29.
משמרת בני מררי Num. 3, 36.
למשמרת בני ישראל Num. 3, 38.
בבהמת בני ישראל Num. 3, 41.
מבכור בני ישראל Num. 3, 46.
מאת בכור בני ישראל Num. 3, 50.
את־ראש בני קהת Num. 4, 2.
זאת עבדת בני־קהת Num. 4, 4.
יבאו בני־קהת Num. 4, 15.
משא בני־קהת Num. 4, 15.
נשא את־ראש בני גרשון Num. 4, 22.
עבדת בני הגרשני Num. 4, 27.
משפחת בני הגרשני Num. 4, 28.
בני מררי למשפחתם Num. 4, 29.
משפחת בני מררי Num. 4, 33. 42. 45.
את־בני הקהתי Num. 4, 34.
ופקודי בני גרשון Num. 4, 38.
משפחת בני גרשון Num. 4, 41.
צו את־בני ישראל Num. 5, 2. 28, 2. 34, 2. 35, 2.
ויעשו־כן בני ישראל Num. 5, 4.
כן עשו בני ישראל Num. 5, 4.
דבר אל־בני ישראל Num. 5, 6. 12. 6, 2. 9, 10. 15, 2. 18. 38. 17, 17. 19, 2. 33, 51. 35, 10.
לכל־קדשי בני־ישראל Num. 5, 9.
או שני בני יונה Num. 6, 10.
כה תברכו את־בני ישראל Nu. 6, 23.
ושמו את־שמי על־בני ישראל Num. 6, 27.
כבשים בני־שנה Num. 7, 17.

23. 29. 35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 77. 83.
כבשים בני־שנה שנים עשר Nu.7,87.
כבשים בני שנה ששים Num. 7, 88.
מתוך בני ישראל Num. 8, 6. 14. 18, 6.
את־כל־עדת בני ישראל Num. 8, 9.
וסמכו בני־ישראל Num. 8, 10.
מאת בני ישראל Num. 8, 11.
מתוך בני ישראל Num. 8, 16.
ולבניו מתוך בני ישראל Num. 8, 19.
לעבד את־עבדת בני־ישראל Num. 8, 19.
ולכפר על־בני ישראל Num. 8, 19.
וכל־עדת בני־ישראל Num. 8, 20.
כן־עשו להם בני ישראל Num. 8, 20.
ויעשו בני־ישראל Num. 9, 2.
וידבר משה אל־בני ישראל Num. 9, 4.
כן עשו בני ישראל Num. 9, 5.
בתוך בני ישראל Num. 9, 7.
יסעו בני ישראל Num. 9, 17.
שם יחנו בני ישראל Num. 9, 17.
על־פי יי׳ יסעו בני ישראל Num. 9, 18.
ושמרו בני־ישראל Num. 9, 19.
יחנו בני־ישראל ולא יסעו Nu. 9, 22.
ויסעו בני־ישראל Num. 10, 12.
מחנה בני־יהודה Num. 10, 14.
בני יששכר נתנאל בן־צוער Num. 10, 15.
בני זבולן אליאב בן־חלון Num. 10, 16.
בני־גרשון ובני מררי Num. 10, 17.
בני שמעון שלמיאל Num. 10, 19.
בני־גד אליסף בן־דעואל Nu. 10, 20.
מחנה בני־אפרים Num. 10, 22.
בני מנשה גמליאל Num. 10, 23.
בני בנימן אבידן בן־גדעוני Num. 10, 24.
מחנה בני־דן Num. 10, 25.
בני אשר פגיעאל בן־עכרן Num. 10, 26.
בני נפתלי אחירע בן־עינן Num. 10, 27.
אלה מסעי בני־ישראל Num. 10, 28.
ויבכו גם בני ישראל Num. 11, 4.
ראשי בני־ישראל המה Num. 13, 3.
כרתו משם בני ישראל Num. 13, 24.
ואל־כל־עדת בני־ישראל Nu. 13, 26.
אל־בני ישראל לאמר Num. 13, 32.
בני ענק מן־הנפילים Num. 13, 33.
כל בני ישראל ויאמרו Num. 14, 2.
קחל עדת בני ישראל Num. 14, 5.
אל־כל־עדת בני־ישראל Num. 14, 7.
אל־כל־בני ישראל Num. 14, 10. 39. 17, 24.
את־תלנות בני ישראל Num. 14, 27.
על־כל־עדת בני ישראל Num. 15, 25.
עדת בני ישראל Num. 15, 26. 17, 6. 27, 20. 31, 12.
ויהיו בני־ישראל במדבר Nu. 15, 32.
ודתן ואבירם בני אליאב Num. 16, 1.
ואון בן־פלת בני ראובן Num. 16, 1.
רב־לכם בני לוי Num. 16, 7.
שמעו־נא בני לוי Num. 16, 8.
ואת־כל־אחיך בני־לוי Num. 16, 10.
לדתן ולאבירם בני אליאב Nu. 16, 12.
את־תלנות בני ישראל Num. 17, 20.
וידבר משה אל־בני ישראל Num. 17, 21.
ויאמרו בני ישראל Num. 17, 27.
על־בני ישראל Num. 18, 5.
לכל־קדשי בני־ישראל Num. 18, 8.
לכל־תנופת בני ישראל Num. 18, 11.
אשר יריעו בני־ישראל Num. 18, 19.
בתוך בני ישראל Num. 18, 20.
ולא־יקרבו עוד בני ישראל Num. 18, 22.
ובתוך בני ישראל Num. 18, 23.
כי את־מעשר בני־ישראל Num. 18, 24.
בתוך בני ישראל Num. 18, 24.
כי תקחו מאת בני־ישראל Num. 18, 26.
אשר תקחו מאת בני ישראל Num. 18, 28.
ואת־קדשי בני־ישראל Num. 18, 32.
לעדת בני־ישראל למשמרת Num. 19, 9.
ויבאו בני־ישראל Num. 20, 1. 22.
להקדישני לעיני בני ישראל Num. 20, 12.
אשר־רבו בני־ישראל Num. 20, 13.
ויאמרו אליו בני־ישראל Nu. 20, 19.
ויסעו בני ישראל Num. 21, 10. 22, 1.
עד־יבק עד־בני עמון Num. 21, 24.
כי עז גבול בני עמון Num. 21, 24.
ויקץ מואב מפני בני ישראל Num. 22, 3.
ארץ בני־עמו Num. 22, 5.
וקרקר כל־בני־שת Num. 24, 17.
כל־עדת בני־ישראל Num. 25, 6.
המגפה מעל בני ישראל Num. 25, 8.
מעל בני־ישראל בקנאו Num. 25, 11.
את־בני־ישראל בקנאתי Num. 25, 11.
ויכפר על־בני־ישראל Num. 25, 13.
כל־עדת בני־ישראל Num. 26, 2.
בני ראובן חנוך Nnm. 26, 5.
בני שמעון למשפחתם Num. 26, 12.
בני־גד למשפחתם Num. 26, 15.
אלה משפחת בני־גד Num. 26, 18.
בני יהודה ער ואונן Num. 26, 19.
ויהיו בני־יהודה Num. 26, 20.
ויהיו בני־פרץ לחצרן Num. 26, 21.
בני יששכר למשפחתם Num. 26, 23.
בני זבולן למשפחתם Num. 26, 26.
בני יוסף למשפחתם Num. 26, 28.
בני מנשה למכיר Num. 26, 29.
אלה בני גלעד Num. 26, 30.
בני־אפרים למשפחתם Num. 26, 35.
ואלה בני שותלח Num. 26, 36.
אלה משפחת בני־אפרים Nu. 26, 37.
אלה בני־יוסף Num. 26, 37.
בני בנימן למשפחתם Num. 26, 38.
ויהיו בני־בלע Num. 26, 40.
אלה בני־בנימן Num. 26, 41.
אלה בני־דן למשפחתם Num. 26, 42.
בני אשר למשפחתם Num. 26, 44.
אלה משפחת בני־אשר Num. 26, 47.
בני נפתלי למשפחתם Num. 26, 48.
אלה פקודי בני ישראל Num. 26, 51.
בתוך בני ישראל (bis) Num. 26, 62.
אשר פקדו את־בני ישראל Num. 26, 63, 64.
ואל־בני ישראל תדבר Num. 27, 8.
הוא וכל־בני־ישראל אתו Nu. 27, 21.
בני־שנה תמימים Num. 28, 9.
פרים בני־בקר Num. 28, 11.
כבשים בני־שנה Num. 28, 11. 19. 27. 29, 2. 8. 13. 17. 20. 23. 26. 29. 32. 36.
ויאמר משה אל־בני ישראל Num. 30, 1.
נקם נקמת בני ישראל Num. 31, 2.
וישבו בני־ישראל Num. 31, 9.
וממחצית בני־ישראל Num. 31, 30. 42. 47.
ויבאו בני־גד ובני ראובן Num. 32, 2.
את־לב בני ישראל Num. 32, 7. 9.
לפני בני ישראל Num. 32, 17.
עד התנחל בני ישראל Num. 32, 18.
ויאמר בני־גד ובני ראובן Nu. 32, 25.
אם־יעברו בני־גד ובני־ראובן Num. 32, 29.
ויעני בני־גד ובני ראובן Num. 32, 31.
ויבנו בני־גד את־דיבן Num. 32, 34.
בני מכיר בן־מנשה Num. 32, 39.
אלה מסעי בני־ישראל Num. 33, 1.
יצאו בני־ישראל Num. 33, 3.
ויסעו בני־ישראל מרעמסס Num. 33, 5.
לצאת בני־ישראל Num. 33, 38.
בבא בני ישראל Num. 33, 40.
ויצו משה את־בני ישראל Nu. 34, 13.
מטה בני הראובני Num. 34, 14.
ומטה בני־הגדי Num. 34, 14.
ולמטה בני שמעון Num. 34, 21
ולמטה בני־דן נשיא Num. 34, 22.
למטה בני־מנשה נשיא Num. 34, 23.
ולמטה בני־אפרים Num. 34, 24.
ולמטה בני־זבולן Num. 34, 25.
ולמטה בני־ששכר Num. 34, 26.
ולמטה בני־אשר Num. 34, 27.
ולמטה בני־נפתלי Num. 34, 28.
לנחל את־בני־ישראל Num. 34, 29.
מאחזת בני־ישראל Num. 35, 8.
שכן בתוך בני ישראל Num. 35, 34.
בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה Num. 36, 1.
ממשפחת בני יוסף Num. 36, 1.
מבני שבטי בני־ישראל Num. 36, 3.
ויצו משה את־בני ישראל Nu. 36, 5.
כן מטה בני־יוסף דברים Num. 36, 5.
ידבקו בני ישראל Num. 36, 7.
ממטות בני ישראל Num. 36, 8.
למען יירשו בני ישראל Num. 36, 8.
ידבקו מטות בני ישראל Num. 36, 9.
ממשפחת בני־מנשה Num. 36, 12.
אל־בני ישראל בערבת מואב Num. 36, 13.
דבר משה אל־בני ישראל Dt. 1, 3.
וגם־בני ענקים ראינו שם Dt. 1, 28.
בגבול אחיכם בני־עשו Dt. 2, 4.
מאת אחינו בני־עשו Dt. 2, 8.
מול בני עמון Dt. 2, 19.
מארץ בני־עמון Dt. 2, 19.
כאשר עשו־לי בני עשו Dt. 2, 29.
אל־ארץ בני־עמון לא קרבת Dt. 2, 37.
הלה הוא ברבת בני עמון Dt. 3, 11.
גבול בני עמון Dt. 3, 16.
בני־ישראל כל־בני־חיל Dt. 3, 18.
לפני בני ישראל Dt. 4, 44.
אשר דבר משה אל־בני ישראל Dt. 4, 45.
עם־גדול ורם בני ענקים Dt. 9, 2.
מי יתיצב לפני בני ענק Dt. 9, 2.
מבארת בני־יעקן Dt. 10, 6.
בני אליאב בן־ראובן Dt. 11, 6.
יצאו אנשים בני־בליעל Dt. 13, 14.
ונגשו הכהנים בני לוי Dt. 21, 5.
לכרת את־בני ישראל Dt. 28, 69.
אל־הכהנים בני לוי Dt. 31, 9.
ולמדה את־בני־ישראל Dt. 31, 19.
וילמדה את־בני ישראל Dt. 31, 22.
אתה תביא את־בני ישראל Dt. 31, 23.
בהפרידו בני אדם Dt. 32, 8.
למספר בני ישראל Dt. 32, 8.
ואילים בני־בשן ועתודים Dt. 32, 14.
מעלתם בי בתוך בני ישראל Dt. 32, 51.
אותי בתוך בני־ישראל Dt. 32, 51.
את־בני ישראל לפני מותו Dt. 33, 1.
ויבכו בני ישראל את־משה Dt. 34, 8.
אליו בני־ישראל Dt. 34, 9.
הוא וכל־בני ישראל Jos. 3, 1.
ויאמר יהושע אל־בני ישראל Jos. 3, 9.
למספר שבטי בני־ישראל Jos. 4, 5.
ויעשו־כן בני־ישראל Jos. 4, 8.
למספר שבטי בני־ישראל Jos. 4, 8.
ויעברו בני־ראובן Jos. 4, 12.
לפני בני ישראל Jos. 4, 12.
ויאמר אל־בני ישראל לאמר Jos. 4, 21.
מפני בני־ישראל עד־עברנו Jos. 5, 1.
מפני בני־ישראל Jos. 5, 1. 6, 1.
מל את־בני־ישראל שנית Jos. 5, 2.
וימל את־בני ישראל Jos. 5, 3.
הלכו בני־ישראל במדבר Jos. 5, 6.
ויחנו בני־ישראל בגלגל Jos. 5, 10.
וימעלו בני־ישראל מעל Jos. 7, 1.
ולא יכלו בני ישראל Jos. 7, 12.
ואל כל־בני ישראל Jos. 7, 23.
עבד־יי׳ את־בני ישראל Jos. 8, 31.
אשר כתב לפני בני ישראל Jos. 8, 32.
ויסעו בני־ישראל ויבאו Jos. 9, 17.
ולא הכום בני ישראל Jos. 9, 18.
ויצל אותם מיד בני־ישראל Jos. 9, 26.
את־יהושע ואת־בני ישראל Jos. 10, 4.
מאשר הרגו בני ישראל Jos. 10, 11.
לפני בני ישראל Jos. 10, 12.
בזזו להם בני ישראל Jos. 11, 14.
אשר השלימה אל־בני ישראל Jos. 11, 19.
בארץ בני ישראל Jos. 11, 22.
אשר הכו בני־ישראל Jos. 12, 1.
ועד יבק הנחל גבול בני עמון Jos. 12, 2.
אורישם מפני בני ישראל Jos. 13, 6.
עד־גבול בני עמון Jos. 13, 10.
ולא הוריש בני ישראל Jos. 13, 13.
למטה בני־ראובן Jos. 13, 15.
הרגו בני־ישראל Jos. 13, 22.
ויהי גבול בני ראובן Jos. 13, 23.
זאת נחלת בני־ראובן Jos. 13, 23.
וחצי ארץ בני עמון Jos. 13, 25.
זאת נחלת בני־גד Jos. 13, 28.
לחצי מטה בני־מנשה Jos. 13, 29.
לחצי בני־מכיר Jos. 13, 31.
ואלה אשר־נחלו בני־ישראל Jos. 14, 1.
בני־היו בני־יוסף שני מטות Jos. 14, 4.
כן עשו בני ישראל Jos. 14, 5.
ויגשו בני־יהודה אל־יהושע Jos. 14, 6.
למטה בני יהודה למשפחתם Jos. 15, 1.
זה גבול בני־יהודה סביב Jos. 15, 12.
בתוך בני־יהודה Jos. 15, 13.
את־שלושה בני הענק Jos. 15, 14.
בני־יהודה למשפחתם Jos. 15, 20.
למטה בני־יהודה Jos. 15, 21.
לא יוכלו בני־יהודה להורישם Jos. 15, 63.
את־בני יהודה בירושלם Jos. 21, 63.
וינחלו בני־יוסף מנשה Jos. 16, 4.
ויהי גבול בני־אפרים Jos. 16, 5.
מטה בני־אפרים Jos. 16, 8.
בתוך נחלת בני־מנשה Jos. 16, 10.
אלה בני מנשה בן־יוסף Jos. 17, 2.
ולא יכלו בני מנשה Jos. 17, 12.
ויהי כי חזקו בני ישראל Jos. 17, 13.
וידברו בני יוסף Jos. 17, 14.
ויאמרו בני יוסף לא־ימצא Jos. 17, 16.
ויקהלו כל־עדת בני־ישראל Jos. 18, 1.
ויאמר יהושע אל־בני ישראל Jos. 18, 3.
מטה בני־בנימן Jos. 18, 11.
בין בני יהודה ובין בני יוסף Jos. 18, 11.
עיר בני יהודה Jos. 18, 14.
זאת נחלת בני בנימן Jos. 18, 20. 28.
בני בנימן למשפחותיהם Jos. 18, 21.
למטה בני־שמעון Jos. 19, 1.
בתוך נחלת בני־יהודה Jos. 19, 1.
מטה בני־שמעון למשפחתם Jos. 19, 8.
מחבל בני יהודה נחלת

בני שמעון Jos. 19, 9.
כי־היה חלק בני־יהודה
רב מהם Jos. 19, 9.
וינחלו בני־שמעון Jos. 19, 9.
נחלת בני־זבולן
למשפחותם Jos. 19, 16.
מטה בני־יששכר
למשפחותם Jos. 19, 23.
למטה בני־אשר Jos. 19, 24.
מטה בני־אשר Jos. 19, 31.
מטה בני־נפתלי
למשפחתם Jos. 19, 39.
למטה בני־דן למשפחתם Jos. 19, 40.
ויצא גבול בני־דן מהם Jos. 19, 47.
ויעלו בני־דן Jos. 19, 47.
מטה בני־דן למשפחתם Jos. 19, 48.
ויתנו בני־ישראל נחלה Jos. 19, 49.
האבות למטות בני־
ישראל Jos. 19, 51.
דבר אל־בני ישראל
לאמר Jos. 20, 2.
חמועדה לכל־בני ישראל Jos. 20, 9.
ויתנו בני־ישראל ללוים Jos. 21, 3.
ויתנו בני־ישראל ללוים Jos. 21, 8.
ממטה בני יהודה Jos. 21, 9.
וממטה בני שמעון Jos. 21, 9.
כל־ערי בני־אהרן
הכהנים Jos. 22, 19.
בני־קהת הלוים Jos. 21, 20.
למשפחת בני־קהת Jos. 21, 26.
בני־מררי הלוים
הנותרים Jos. 21, 34.
בתוך אחזת בני־ישראל Jos. 21, 39.
בני־ראובן ובני־גד Jos. 22, 9.
מאת בני ישראל Jos. 22, 9.
ויבנו בני־ראובן ובני־גד Jos. 22, 10.
וישמעו בני־ישראל
לאמר Jos. 22, 11.
בני־ראובן ובני־גד Jos. 22, 11.
אל־עבר בני ישראל Jos. 22, 11.
וישמעו בני ישראל Jos. 22, 12.
ויקהלו כל־עדת בני־
ישראל Jos. 22, 12.
וישלחו בני־ישראל Jos. 22, 13.
אל־בני־ראובן ואל־
בני־גד Jos. 22, 13. 15.
ויענו בני־ראובן ובני־גד Jos. 22, 21.
ובניכם בני־ראובן
ובני־גד Jos. 22, 25.
אשר דברו בני־ראובן Jos. 22, 30.
אל־בני־ראובן ואל־
בני־גד Jos. 22, 31.
ואל־בני מנשה היום Jos. 22, 31.
אז הצלתם את־בני ישראל Jos. 22, 31
מאת בני־ראובן ומאת
בני־גד Jos. 22, 32.
ארץ כנען אל־בני ישראל Jos. 22, 32.
בעיני בני ישראל Jos. 22, 33.
ויברכו אלהים בני ישראל Jos. 22, 33.
אשר בני־ראובן ובני־גד Jos. 22, 33.
ויקראו בני־ראובן
ובני־גד Jos. 22, 34.
אשר־העלו בני־ישראל Jos. 24, 32.
מאת בני־חמור Jos. 24, 32.
וישאלו בני ישראל ביי Jud. 1, 1.
וילחמו בני־יהודה
בירושלם Jud. 1, 8.
ואחר ירדו בני יהודה Jud. 1, 9.
בני יהודה מדבר יהודה Jud. 1, 16.
את־שלשה בני הענק Jud. 1, 20.
לא הוריש בני בנימן Jud. 1, 21.
את־בני בנימן בירושלם Jud. 1, 21.
וילחצו האמרי את־
בני־דן Jud. 1, 34.
אל־כל־בני ישראל Jud. 2, 4.
וילכו בני־ישראל איש
לנחלתו Jud. 2, 6.
ויעשו בני־ישראל את־
הרע Jud. 2, 11. 6, 1.
דרות בני־ישראל Jud. 3, 2.
ויעשו בני־ישראל את־הרע Jud. 2, 7
ויעבדו בני־ישראל Jud. 3, 8. 14.
ויזעקו בני־ישראל Jud. 3, 9. 15.
ויסיפו בני ישראל Jud. 3, 12.
4, 1. 10, 6. 13, 1.
את־בני־עמון ועמלק Jud. 3, 13.
וישלחו בני־ישראל Jud. 3, 15.
וירדו עמו בני־ישראל Jud. 3, 27.
ויצעקו בני־ישראל Jud. 4, 3.
לחץ את־בני ישראל Jud. 4, 3.
בני ישראל למשפט Jud. 4, 5.
לפני בני ישראל Jud. 4, 23.
ותלך יד בני־ישראל Jud. 4, 24.
עשו להם בני ישראל Jud. 6, 2.
ויזעקו בני־ישראל אל־יי Jud. 6, 6.
10, 10.
כי־זעקו בני־ישראל אל־יי Jud. 6, 7.
איש נביא אל־בני ישראל Jud. 6, 8.
ומדין ועמלק וכל־בני־
קדם Jud. 7, 12.
הנותרים מכל מחנה
בני־קדם Jud. 8, 10.
אחד כתאר בני חמלך Jud. 8, 18.
ויאמר אחי בני־אמי הם Jud. 8, 19.
ויכנע מדין לפני בני
ישראל Jud. 8, 28.
וישובו בני ישראל ויזנו Jud. 8, 33.
ולא זכרו בני ישראל Jud. 8, 34.
שבעים איש כל בני ירבעל Jud. 9, 2.
ויהרג את־אחיו בני־ירבעל Jud. 9, 5
שבעים בני־ירבעל Jud. 9, 24.
ואת אלהי בני־עמון Jud. 10, 6.
בית פלשתים ובית בני
עמון Jud. 10, 7.
בני ישראל אשר בעבר
הירדן Jud. 10, 8.
ויעברו בני־עמון את־
הירדן Jud. 10, 9.
ויאמר יי אל־בני ישראל Jud. 10, 11.
מן־בני עמון ומן־
פלשתים Jud. 10, 11.
ויאמרו בני־ישראל
אל־יי Jud. 10, 15.
ויצעקו בני עמון Jud 10, 17.
ויאספו בני ישראל Jud. 10, 17.
ויגדלו בני־האשה Jud. 11, 2.
וילחמו בני־עמון עם־
ישראל Jud. 11, 4.
נלחמו בני־עמון עם־
ישראל Jud. 11, 5.
אל־מלך בני־עמון Jud. 11, 12. 14.
ויאמר מלך בני־עמון Jud. 11, 13.
ואת־ארץ בני עמון Jud. 11, 15.
בין בני ישראל ובין בני
עמון Jud. 11, 27.
ולא שמע מלך בני עמון Jud. 11, 28.
וממצפה גלעד עבר בני
עמון Jud. 11, 29.
את־בני עמון בידי Jud. 11, 30.
ויעבר יפתח אל־בני עמון Jud. 11, 32
ויכנעו בני עמון Jud. 11, 33.
מפני בני ישראל Jud. 11, 33.
ואעברה אל־בני עמון Jud. 12, 3.
וישלשים בני בנים Jud. 12, 14.
וישלחו בני־דן
ממשפחתם Jud. 18, 2.
אנשים בני־חיל Jud. 18, 2.
וידביקו את־בני־דן Jud. 18, 22.
ויקראו אל־בני־דן Jud. 18, 23.
ויאמרו אלו בני־דן Jud. 18, 25.
וילכו בני־דן לדרכם Jud. 18, 26.
ויקימו להם בני־דן את־
הפסל Jud. 18, 30.
ואנשי המקום בני ימיני Jud. 19, 16.
אנשי בני־בליעל נסבו Jud. 19, 22.
עלות בני־ישראל מארץ
מצרים Jud. 19, 30.
ויצאו כל־בני ישראל Jud. 20, 1.
וישמעו בני בנימן Jud. 20, 3.
כי־עלו בני־ישראל
המצפה Jud. 20. 3.
ויאמרו בני ישראל Jud. 20, 3.
הנה כלכם בני ישראל Jud. 20, 7.
את־האנשים בני־בליעל Jud. 20, 13.
ולא אבו בני בנימן Jud. 20, 13.
אחיהם בני־ישראל Jud. 20, 13.
ויאספו בני־בנימן Jud. 20, 14.
למלחמה עם־בני ישראל Jud. 20, 14.
ויתפקדו בני בנימן ביום
ההוא Jud. 20, 15.
ויאמרו בני ישראל מי יעלה־
לנו Jud. 20, 18.
למלחמה עם־בני בנימן Jud. 20, 18.
ויקומו בני־ישראל ויבכו Jud. 20, 19
ויצאו בני־בנימן מן־
הגבעה Jud. 20, 21.
ויעלו בני־ישראל Jud. 20, 23.
עם־בני בנימן אחי Jud. 20, 23.
בני־ישראל אל־בני בנימן Jud. 20, 24
ויעלו כל־בני ישראל Jud. 20, 26.
וישאלו בני־ישראל ביי Jud. 20, 27.
למלחמה עם־בני־בנימן
אחי Jud. 20, 28.
ויעלו בני־ישראל אל־בני
בנימן Jud. 20, 30.
ויצאו בני־בנימן לקראת
העם Jud. 20, 31.
ויאמרו בני בנימן Jud. 20, 32.
וישחיתו בני ישראל Jud. 20, 35.
ויראו בני־בנימן כי נגפו Jud. 20, 36.
שבו אל־בני בנימן Jud. 20, 48.
וינחמו בני ישראל אל־
בנימן Jud. 21, 6.
אל־בני בנימן אשר בסלע Jud. 21, 13.
כי־נשבעו בני־ישראל
לאמר Jud. 21, 18.
ויצו את־בני בנימן
לאמר Jud. 21, 20.
ויעשו־כן בני בנימן Jud. 21, 23.
ויתהלכו משם בני־
ישראל Jud. 21, 24.
ושם שני בני־עלי 1 Sam. 1, 3.
ובני עלי בני בליעל 1 Sam. 2, 12.
את־כל־אשי בני ישראל 1 Sam. 2, 28.
ושם שני בני־עלי 1 Sam. 4, 4.
ושני בני־עלי מתו 1 Sam. 4, 11.
ויסירו בני ישראל את־
הבעלים 1 Sam. 7, 4.
את־בני ישראל במצפה 1 Sam. 7, 6.
כי־התקבצו בני־ישראל 1 Sam. 7, 7.
וישמעו בני ישראל 1 Sam. 7, 7.
ויאמרו בני־ישראל אל־
שמואל 1 Sam. 7, 8.
ויאמר אל־בני ישראל 1 Sam. 10, 18.
בני־ישראל שלש מאות
אלף 1 Sam. 11, 8.
נחש מלך בני־עמון בא
עליכם 1 Sam. 12, 12.
ויהיו בני שאול יונתן
וישוי 1 Sam. 14, 49.
עם־כל־בני ישראל
בעלותם 1 Sam. 15, 6.
וילכו שלשת בני־ישי 1 Sam. 17, 13.
וישבו בני ישראל 1 Sam. 17, 53.
שמעו־נא בני ימיני 1 Sam. 22, 7.
חיי כי בני־מות אתם 1 S. 26, 16.
ואם ׳ בני האדם ארורים
הם 1 Sam. 26, 19.
ואת־מלכישוע בני שאול 1 S. 31, 2.
ויאמר ללמד בני־יהודה
קשת 2 Sam. 1, 18.
ויתקבצו בני־בנימן 2 Sam. 2, 25.
לפני בני־עולה נפלת 2 Sam. 3, 34.
והאנשים האלה בני צרויה 2 S. 3, 39.
בני רמון הבארתי 2 Sam. 4, 2.
בני־רמון הבארתי רכב
ובענה 2 Sam. 4, 5.
בני רמון הבארתי ויאמר
להם 2 Sam. 4, 9.
ועזאו־אחיו בני אבינדב 2 Sam. 6, 3.
העלתי את־בני ישראל
ממצרים 2 Sam. 7, 6.
אשר־התהלכתי בכל־בני
ישראל 2 Sam. 7, 7.
ולא־יסיפו בני־עולה 2 Sam. 7, 10.
לענותו 2 Sam. 7, 14.
ובנגעי בני אדם
מלך בני עמון וימלך חנון 2 Sam. 10, 1,
בנו 2 Sam. 10, 2.
ארץ בני עמון 2 Sam. 10, 2.
ויאמרו שרי בני־עמון 2 Sam. 10, 3.
ויראו בני עמון כי נבאשו
בדוד 2 Sam. 10, 6.
ויצאו בני עמון 2 Sam. 10, 8.
ויערך לקראת בני עמון 2 S. 10, 10.
ואם־בני עמון יחזקו
ממך 2 Sam. 10, 11.
מעל בני עמון 2 Sam. 10, 14.
להושיע עוד את־בני
עמון 2 Sam. 10, 19.
וישחיתו את־בני עמון 2 Sam. 11, 1.
ואתו הרגת בחרב בני
עמון 2 Sam. 12, 9.
וילחם יואב ברבת בני
עמון 2 Sam. 12. 26.
וכן יעשה לכל ערי בני־
עמון 2 Sam. 12, 31.
ויקרא אבשלום לכל־בני
המלך 2 Sam. 13, 23.
ואת כל־בני המלך 2 Sam. 13, 27.
ויקומו וכל־בני המלך 2 Sam. 13, 29.
הכה אבשלום את־כל־בני
המלך 2 Sam. 13, 30.
כל־הנערים בני־המלך
המיתו 2 Sam. 13, 32.
לאמר כל־בני המלך מתו 2 S. 13, 33.
הנה בני־המלך באו 2 Sam. 13, 35. 36.
מה לי־זולכם בני
צרויה 2 Sam. 16, 10. 19, 23.
מרבת בני־עמון 2 Sam. 17, 27.
את־שני בני רצפה 2 Sam. 21, 8.
ואת־חמשת בני מיכל 2 Sam. 21, 8.
בני נכר יתכחשו־לי 2 Sam. 22, 45.
בני נכר יבלו 2 Sam. 22, 46.
מגבעת בני בנימן 2 Sam. 23, 29.
בני ישן יהונתן 2 Sam. 23, 32.
את־כל־אחיו בני המלך 1 Reg. 1, 9.
ויקרא לכל־בני המלך 1 Reg. 1, 19. 25.
אליחרף ואחיה בני שישא 1 Rg. 4, 3.
מחכמת כל־בני־קדם 1 Reg. 5, 10.
וכלכל ודרדע בני מחול 1 Reg. 5, 11.
לצאת בני־ישראל מארץ־
מצרים 1 Reg. 6, 1.
ושכנתי בתוך בני ישראל 1 Reg. 6, 13.
אשר כרת יי עם־בני
ישראל 1 Reg. 8, 9.
את־לבב כל־בני האדם 1 Reg. 8, 39.
המלך וכל־בני ישראל 1 Reg. 8, 63.
אשר לא־יכלו בני ישראל 1 Reg. 9, 21.
אשר אמר־יי אל־בני
ישראל 1 Reg. 11, 2.
ולמלך שקץ בני עמון 1 Reg. 11, 7.
בתוך בני פרעה 1 Reg. 11, 20.
ולמלכם אלהי בני־עמון 1 Reg. 11, 33.
עם־אחיכם בני־ישראל 1 Reg. 12, 24.
מפני בני ישראל 1 Reg. 14, 24.
וישלח אחאב בכל־בני
ישראל 1 Reg. 18, 20.
כמספר שבטי בני־יעקב 1 Rg. 18, 31.
כי־עזבו בריתך בני
ישראל 1 Reg. 19, 10. 14.
כל־בני ישראל שבעת

אלפים 1 Reg. 20, 15.
לקראתם ויחנו בני־
ישראל 1 Reg. 20, 27.
ויכו בני־ישראל את־
ארם 1 Reg. 20, 29.
שנים אנשים בני־
בליעל 1 Reg. 21, 10. 13.
הוריש יי מפני בני
ישראל 1 Reg. 21, 26.
ויצאו בני־הנביאים 2 Reg. 2, 3.
ויגשו בני־הנביאים אשר
בירחו 2 Reg. 2, 5.
ויראוהו בני־הנביאים 2 Reg. 2, 15.
אנשים בני־חיל 2 Reg. 2, 16.
מנשי בני־הנביאים 2 Reg. 4, 1.
ויאמרו בני־הנביאים 2 Reg. 6, 1.
ואתכם בני אדניכם 2 Reg. 10, 2.
את־ראשי אנשי בני־
אדניכם 2 Reg. 10, 6.
ויקחו את־בני המלך 2 Reg. 10, 7.
הביאו ראשי בני־
המלך 2 Reg. 10, 8.
לשלום בני־המלך ובני
הגבירה 2 Reg. 10, 13.
בני רבעים ישבו לך 2 Reg. 10, 30.
15, 12.
בני־המלך הממותים 2 Reg. 11, 2.
וישבו בני־ישראל
באהליהם 2 Reg. 13, 5.
ואת־בני המכים לא
המית 2 Reg. 14, 6.
ואת בני התערבות 2 Reg. 14, 14.
מפני בני ישראל 2 Reg. 16, 3.
ויהי כי־חטאו בני־ישראל 2Rg.17,7
מפני בני ישראל 2Reg.17,8. 21,3.9.
ויחפאו בני־ישראל 2 Reg. 17, 9.
וילכו בני ישראל בכל־
חטאות ירבעם 2 Reg. 17, 22.
בערי שמרון תחת בני
ישראל 2 Reg. 17, 24.
אשר צוה יי את־בני
יעקב 2 Reg. 17, 34.
היו בני־ישראל
מקטרים לו 2 Reg. 18, 4.
על־קבר בני העם 2 Reg. 23, 6.
ולמלכם תועבת בני־
עמון 2 Reg. 23, 13.
ואת־גדודי בני־עמון 2 Reg. 24, 2.
ואת־בני צדקיהו שחטו
לעיניו 2 Reg. 25, 7.
בני יפת גמר ומגוג 1 Chr. 1, 5.
בני חם כוש ומצרים 1 Chr. 1, 8.
בני שם עילם ואשור 1 Chr. 1, 17.
כל־אלה בני יקטן 1 Chr. 1, 23.
בני אברהם יצחק
וישמעאל 1 Chr. 1, 25.
אלה הם בני ישמעאל 1 Chr. 1, 31.
כל־אלה בני קטורה 1 Chr. 1, 33.
בני יצחק עשו וישראל 1 Chr. 1, 34.
בני עשו אליפז רעואל 1 Chr. 1, 35.
בני אליפז תימן ואומר 1 Chr. 1, 36.
בני רעואל נחת זרח 1 Chr. 1, 37.
בני שובל עלין 1 Chr. 1, 40.
בני ענה דישון 1 Chr. 1, 41.
בני־אצר בלהן וזעוון ויעקן 1 Chr. 1, 42
בני דישן עוץ וארן 1 Chr. 1, 42.
אלה בני ישראל ראובן 1 Chr. 2, 1.
בני יהודה ער ואונן 1 Chr. 2, 3.
כל־בני יהודה חמשה 1 Chr. 2, 4.
בני פרץ חצרון וחמול 1 Chr. 2, 5.
נשיא בני יהודה 1 Chr. 2, 10.
כל־אלה בני מכיר 1 Chr. 2, 23.
ויהיו בני־ירחמאל 1 Chr. 2, 25.
ויהיו בני־רם 1 Chr. 2, 27.
ויהיו בני־אונם 1 Chr. 2, 28.
בני־ירחמאל 1 Chr. 2, 33.
אלה היו בני כלב בן־חור 1 Chr. 2, 50.
בני שלמא בית לחם 1 Chr. 2, 54.

ואלה היו בני דויד 1 Chr. 3, 1.
כל בני דויד מלבד בני
פלגשים 1 Chr. 3, 9.
בני רפיה בני ארנן 1 Chr. 3, 21.
בני עבדיה בני שכניה 1 Chr. 3, 21.
בני יהודה פרץ חצרון 1 Chr. 4, 1.
אלה בני־חור 1 Chr. 4, 4.
ואת־האחשתרי אלה בני
נערה 1 Chr. 4, 6.
ואלה בני בתיה בת־
פרעה 1 Chr. 4, 18.
בני שלה בן־יהודה ער 1 Chr. 4, 21.
בני שמעון נמואל 1 Chr. 4, 24.
לא הרבו עד־בני יהודה 1 Chr. 4, 27.
ומהם מן־בני שמעון 1 Chr. 4, 42.
ועזיאל בני ישעי בראשם 1 Chr. 4, 42.
בני ראובן בכור ישראל 1 Chr. 5, 3.
בני יואל שמעיה 1 Chr. 5, 4.
אלה בני אביחיל בן־
חורי 1 Chr. 5, 14.
בני־ראובן וגדי 1 Chr. 5, 18.
וחצי שבט־מנשה מן־
בני־חיל 1 Chr. 5, 18.
בני לוי גרשון קהת 1 Chr. 5, 27. 6, 1.
ואלה שמות בני־גרשום 1 Chr. 6, 2.
בני מררי מחלי ומשי 1 Chr. 6, 4.
בני קהת עמינדב 1 Chr. 6, 7.
בנו אלקנה צופי 1 Chr. 6, 11.
בני מררי מחלי 1 Chr. 6, 14.
ואלה בני אהרן 1 Chr. 6, 35.
ויתנו בני־ישראל ללוים 1 Chr. 6, 49.
ממטה בני־יהודה 1 Chr. 6, 50.
וממטה בני־שמעון 1 Chr. 6, 50.
וממטה בני בנימן 1 Chr. 6, 50.
וממשפחות בני קהת 1 Chr. 6, 51.
כל־אלה בני בכר 1 Chr. 7, 8.
כל־אלה בני ידיעאל 1 Chr. 7, 11.
ושפם וחפם בני עיר 1 Chr. 7, 12.
חשם בני אחר 1 Chr. 7, 12.
בני נפתלי יחציאל 1 Chr. 7, 13.
ושלום בני בלהה 1 Chr. 7, 13.
בני מנשה אשריאל 1 Chr. 7, 14.
אלה בני גלעד 1 Chr. 7, 17.
ויהיו בני שמידע אחין 1 Chr. 7, 19.
ועל־ידי בני־מנשה 1 Chr. 7, 29.
בני יוסף בן־ישראל 1 Chr. 7, 29.
בני אשר ימנה וישוה 1 Chr. 7, 30.
אלה בני יפלט 1 Chr. 7, 33.
בני צופה 1 Chr. 7, 36.
כל־אלה בני־אשר 1 Chr.. 7, 40.
ואלה בני אחוד 1 Chr. 8, 6.
וישפה ויורא בני בריעה 1 Chr. 8, 15.
ויובב בני אלפעל 1 Chr. 8, 18.
ושמרת בני שמעי 1 Chr. 8, 21.
ויפדיה ופנואל בני ששק 1 Chr. 8, 24.
ואליה וזכרי בני ירחם 1 Chr. 8, 27.
כל־אלה בני אצל 1 Chr. 8, 38. 9, 44.
ויהיו בני־אולם אנשים 1 Chr. 8, 40.
מן־בני יהודה ומן־בני
בנימן 1 Chr. 9, 3.
ומן־בני אפרים ומנשה 1 Chr. 9, 3.
בני פרץ בן־יהודה 1 Chr. 9, 4.
ומן־בני זרח יעואל 1 Chr. 9, 6.
ומן־בני בנימן סלוא 1 Chr. 9, 7.
*ואלה בני עזי בן מכרי 1 Chr. 9, 8.
בן־חשביה מן־בני מררי 1 Chr. 9, 14.
השערים למחנות בני
לוי 1 Chr. 9, 18.
ומן־בני הכהנים 1 Chr. 9, 30.
ומן־בני הקהתי 1 Chr. 9, 32.
אלה בני אצל 1 Chr. 9, 44.
ואת־מלכי־שוע בני
שאול 1 Chr. 10, 2.
מגבעת בני בנימן 1 Chr. 11, 31.
בני השם הגזוני יונתן 1 Chr. 11, 34.
בני חותם הערערי 1 Chr. 11, 44.
ויריבי ויושויה בני
אלענם 1 Chr. 11, 46.

בני השמעה הגבעתי 1 Chr. 12, 3.
בני עזמות 1 Chr. 12, 3.
בני ירחם 1 Chr. 12, 7.
מן־בני בנימן ויהודה 1 Chr. 12, 16.
בני יהודה נשאי צנה 1 Chr. 12, 24.
מן־בני שמעון גבורי
חיל 1 Chr. 12, 25.
מן־בני הלוי ארבעת
אלפים 1 Chr. 12, 26.
ומן־בני בנימן אחי
שאול 1 Chr. 12, 29.
ומן־בני אפרים עשרים
אלף 1 Chr. 12, 30.
ויאסף דויד את־בני
אהרן 1 Chr. 15, 4.
וישאו בני־הלוים את
ארון 1 Chr. 15, 15.
ומן־בני מררי אחיהם
איתן 1 Chr. 15, 17.
בני יעקב בחיריו 1 Chr. 16, 13.
ולא יוסיפו בני־עולה
לבלתו 1 Chr. 17, 9.
נחש מלך בני־עמון 1 Chr. 19, 1.
אל־ארץ בני־עמון 1 Chr. 19, 2.
ויאמרו שרי בני־עמון 1 Chr. 19, 3.
ויראו בני עמון 1 Chr. 19, 6.
ויצאו בני עמון ויערכו 1 Chr. 19, 9.
ויערכו לקראת בני עמון 1 Chr. 19, 11.
ואם־בני עמון יחזקו
ממך 1 Chr. 19, 12.
להושיע את־בני־עמון
עוד 1 Chr. 19, 19.
וישחתו את־ארץ בני־
עמון 1 Chr. 20, 1.
לכל ערי בני־עמון 1 Chr. 20, 3.
בני לעדן הראש 1 Chr. 23, 8.
בני שמעי שלמות 1 Chr. 23, 9.
אלה בני־שמעי 1 Chr. 23, 10.
בני קהת עמרם ויצהר 1 Chr. 23, 12.
בני עמרם אהרן ומשה 1 Chr. 23, 13.
בני משה גרשום
ואליעזר 1 Chr. 23, 15.
בני גרשום שבואל
הראש 1 Chr. 23, 16.
ויהיו בני־אליעזר 1 Chr. 23, 17.
בני יצהר שלמית הראש 1 Chr. 23, 18.
בני חברון יריהו הראש 1 Chr. 23, 19.
בני עזיאל מיכה הראש 1 Chr. 23, 20.
בני מררי מחלי ומושי
בני 1 Chr. 23, 21.
וישאום בני־קיש
אחיהם 1 Chr. 23, 22.
בני מושי מחלי ועדר 1 Chr. 23, 23.
אלה בני־לוי 1 Chr. 23, 24.
חמה מספר בני־לוי 1 Chr. 23, 27.
כי מעמדם ליד בני־
אהרן 1 Chr. 23, 28.
ומשמרת בני אהרן
אחיהם 1 Chr. 23, 32.
בני אהרן נדב ואביהוא 1 Chr. 24, 1.
וצדוק מן־בני אלעזר 1 Chr. 24, 3.
ואהימלך מן־בני איתמר 1 Chr. 24, 3.
וימצאו בני־אלעזר 1 Chr. 24, 4.
מן־בני איתמר 1 Chr. 24, 4.
בני עזיאל מיכה 1 Chr. 24, 24.
בני מררי מחלי ומושי
בני יעזיהו 1 Chr. 24, 26.
בני מררי ליעזיהו בנו 1 Chr. 24, 27.
לקיש בני־קיש 1 Chr. 24, 29.
אלה בני הלוים 1 Chr. 24, 29.
לעמת אחיהם בני־
אהרן 1 Chr. 24, 31.
ואשראלה בני אסף 1 Chr. 25, 2.
לידותון בני ידותון 1 Chr. 25, 3.
להימן בני הימן 1 Chr. 25, 4.
בן־קרא מן־בני אסף 1 Chr. 26, 1.
בני שמעיה 1 Chr. 26, 7.
אחיו בני־חיל 1 Chr. 26, 7.

ואחים בני־חיל שמונה
עשר 1 Chr. 26, 9.
ולחסה מן־בני־מררי
בנים 1 Chr. 26, 10.
בני לעדן בני הגרשני 1 Chr. 26, 21.
בני יחיאלי זתם 1 Chr. 26, 22.
חשביהו ואחיו בני־חיל 1 Chr. 26, 30.
ואחיו בני־חיל אלפים 1 Chr. 26, 32.
מן־בני־פרץ הראש 1 Chr. 27, 3.
חלק הפלוני מן־בני
אפרים 1 Chr. 27, 10.
בן־חכמוני עם־בני
המלך 1 Chr. 27, 32.
וגם כל־בני המלך דויד 1 Chr. 29, 24.
אשר כרת יי עם־בני
ישראל 2 Chr. 5, 10.
כרת יי עם־בני ישראל 2 Chr. 6, 11.
ידעת את־לבב בני האדם 2 Chr. 6, 30
וכל בני ישראל ראים 2 Chr. 7, 3.
וירושב שם את־בני ישראל 2 Chr. 8, 2.
אשר לא־כלום בני ישראל 2 Chr. 8, 8.
ומן־בני ישראל אשר
לא־נתן 2 Chr. 8, 9.
וירגמו־בו בני־ישראל
אבן 2 Chr. 10, 18.
אנשים רקים בני בליעל 2 Chr. 13, 7.
ביד בני דויד 2 Chr. 13, 8.
את־בני אהרן 2 Chr. 13, 9.
משרתים ליי בני אהרן 2 Chr. 13, 10.
בני ישראל אל־תלחמו 2 Chr. 13, 12.
וינוסו בני־ישראל מפני
יהודה 2 Chr. 13, 16.
ויכנעו בני־ישראל בעת
ההיא 2 Chr. 13, 18.
ויאמצו בני יהודה 2 Chr. 13, 18.
באו בני־מואב ובני עמון 2 Chr. 20, 1.
ועתה הנה בני־עמון
ומואב 2 Chr. 20, 10.
בן־מתניה הלוי מן־בני
אסף 2 Chr. 20, 14.
מן־בני הקהתים 2 Chr. 20, 19.
ומן־בני הקרחים 2 Chr. 20, 19.
מארבים על־בני עמון 2 Chr. 20, 22.
ויעמדו בני עמון ומואב 2 Chr. 20, 23.
ולו־אחים בני יהושפט 2 Chr. 21, 2.
כל־אלה בני יהושפט 2 Chr. 21, 2.
מתוך בני־המלך 2 Chr. 22, 11.
כאשר דבר יי על־בני
דויד 2 Chr. 23, 3.
בדמי בני יהוידע הכהן 2 Chr. 24, 25.
עם־ישראל כל בני אפרים 2 Chr. 25, 7.
ויד את־בני־שעיר 2 Chr. 25, 11.
שבו בני יהודה ויבראום 2 Chr. 25, 12.
אלהי בני שעיר 2 Chr. 25, 14.
ואת בני התערבות 2 Chr. 25, 24.
שמנים בני־חיל 2 Chr. 26, 17.
כי לכהנים בני־אהרן 2 Chr. 26, 18.
עם־מלך בני־עמון 2 Chr. 27, 5.
ויתנו־לו בני־עמון 2 Chr. 27, 5.
השיבו לו בני עמון 2 Chr. 27, 5.
מפני בני ישראל 2 Chr. 28, 3.
הכל בני־חיל 2 Chr. 28, 6.
וישבו בני־ישראל 2 Chr. 28, 8.
ושתה בני־יהודה
ויירושלם 2 Chr. 28, 10.
מראשי בני־אפרים
עזריהו 2 Chr. 28, 12.
מן־בני הקהתי ומן־בני
מררי 2 Chr. 29, 12.
ומן־בני אליצפן 2 Chr. 29, 13.
ומן־בני אסף זכריהו 2 Chr. 29, 13.
ומן־בני הימן 2 Chr. 29, 14.
ומן־בני ידותון 2 Chr. 29, 14.
בני ישראל שובו אל־יי 2 Chr. 30, 6.
ויעשו בני־ישראל 2 Chr. 30, 21. 35, 17.
וישובו כל־בני ישראל 2 Chr. 31, 1.
הדבר הרבו בני־ישראל 2 Chr. 31, 5.
קברי בני דויד 2 Chr. 32, 33.

אשר הוריש יי מפני בני
ישראל 2 Chr. 33, 2.
השמיד יי מפני בני
ישראל 2 Chr. 33, 9.
הלוים מן־בני מררי 2 Chr. 34, 12.
ומשלם מן־בני הקהתים 2Chr.34,12
לאחיכם בני העם 2 Chr. 35, 5.
ויריצו לכל־בני העם 2 Chr. 35, 13.
כי הכהנים בני אהרן 2Chr. 35,14.
ולכהנים בני אהרן 2 Chr. 35, 14.
והמשררים בני־אסף 2 Chr. 35, 15.
ויעשו בני־ישראל
הנמצאים 2 Chr. 35, 17.
ואלה׳ בני המדינה Esr. 2, 1.
בני פרעש Esr. 2, 3.
בני שפטיה Esr. 2, 4.
בני ארח Esr. 2, 5.
בני־פחת מואב לבני ישוע Esr.2,6.
בני עילם Esr. 2, 7.
בני זתוא Esr. 2, 8.
בני זכי Esr. 2, 9.
בני בני Esr. 2, 10.
בני בבי Esr. 2, 11.
בני עזגד Esr. 2, 12.
בני אדניקם Esr. 2, 13.
בני בגוי Esr. 2, 14.
בני עדין Esr. 2, 15.
בני אטר Esr. 2, 16.
בני בצי Esr. 2, 17.
בני יורה Esr. 2, 18.
בני חשם Esr. 2, 19.
בני גבר Esr. 2, 20.
בני בית לחם Esr. 2, 21.
בני עזמות Esr. 2, 24.
בני קריית ערים Esr. 2, 25.
בני הרמה Esr. 2, 26.
בני נבו Esr. 2, 29.
בני מגביש Esr. 2, 30.
בני עילם אחר Esr. 2, 31.
בני חרם Esr. 2, 32.
בני־לד Esr. 2, 33.
בני יריחו Esr. 2, 34.
בני סנאה Esr. 2, 35.
הכהנים בני ידעיה Esr. 2, 36.
בני אמר Esr. 2, 37.
בני פשחור Esr. 2, 38.
בני חרם Esr. 2, 39.
בני־ישוע וקדמיאל Esr. 2, 40.
המשוררים בני אסף Esr. 2, 41.
בני השערים בני־שלום
בני־ Esr. 2, 42.
אטר בני טלמון בני־עקוב Esr.2,42.
בני חטיטא בני שבי Esr. 2, 42.
הנתינים בני־ציחא בני־
חשופא Esr. 2, 43.
בני טבעות Esr. 2, 43.
בני־קרס בני־סיעהא בני
פדון Esr. 2, 44.
בני־לבנה בני־חגבה בני
עקוב Esr. 2, 45.
בני־חגב בני־שמלי בני
חנן Esr. 2, 46.
בני־גדל בני־גחר בני ראיה Esr.2,47
בני־רצין בני נקודא בני
גזם Esr. 2, 48.
בני־עזא בני־פסח בני בסי Esr.2,49.
בני־אסנא בני־מעונים Esr. 2, 50.
בני נפוסים Esr. 2, 50.
בני־בקבוק בני־חקופא Esr. 2, 51.
בני חרחור Esr. 2, 51.
בני־בצלות בני־מחירא Esr. 2, 52.
בני חרשא Esr. 2, 52.
בני־ברקוס בני־סיסרא בני־
תמח Esr. 2, 53.
בני נציח בני חטיפא Esr. 2, 54.
בני עבדי שלמה בני־סטי Esr.2,55.
בני־הספרת בני פרודא Esr. 2, 55.
בני־יעלה בני־דרקון בני

גדל Esr. 2, 56.
בני שפטיה בני־חטיל Esr. 2, 57.
בני פכרת הצבים בני אמי Esr. 2,57.
בני־דליה בני־טוביה בני
נקודא Esr. 2, 60.
בני חביה בני הקוץ Esr. 2, 61.
בני ברזלי Esr. 2, 61.
קדמיאל ובניו בני־יהודה Esr.3,9.
בני חנדר בניהם Esr. 3, 9.
והלוים בני־אסף Esr. 3, 10.
כי־בני הגולה בונים היכל Esr.4,1.
ויעשו בני־הגולה את־
הפסח Esr. 6, 19.
לכל־בני הגולה ולאחיהם Esr. 6,20.
בני־ישראל השבים
הבאים מהשבי בני־
הגולה Esr. 8, 35.
לכל בני הגולה Esr. 10, 7.
ויעשו־כן בני הגולה Esr. 10, 16.
על־בני ישראל עבדיך Neh. 1, 6.
על־חטאות בני־ישראל Neh. 1, 6.
בנו בני הסנאה Neh. 3, 3.
אלה׳ בני המדינה Neh. 7, 6.
בני פרעש Neh. 7, 8.
בני שפטיה Neh. 7, 9.
בני ארח Neh. 7, 10.
בני־פחת־מואב לבני ישוע Neh.7,11.
בני עילם Neh. 7, 12.
בני זתוא Neh. 7, 13.
בני זכי Neh. 7, 14.
בני בנוי Neh. 7, 15.
בני בבי Neh. 7, 16.
בני עזגד Neh. 7, 17.
בני אדניקם Neh. 7, 18.
בני בגוי Neh. 7, 19.
בני עדין Neh. 7, 20.
בני אטר Neh. 7, 21.
בני חשם Neh. 7, 22.
בני בצי Neh. 7, 23.
בני חרף Neh. 7, 24.
בני גבעון Neh. 7, 25.
בני עילם אחר Neh. 7, 34.
בני חרים Neh. 7, 35.
בני יריחו Neh. 7, 36.
בני לד Neh. 7, 37.
בני סנאה Neh. 7, 38.
הכהנים בני ידעיה Neh. 7, 39.
בני אמר Neh. 7, 40.
בני פשחור Neh. 7, 41.
בני חרם Neh. 7, 42.
בני־ישוע לקדמיאל Neh. 7, 43.
המשוררים בני אסף Neh. 7, 44.
בני־שלם בני־אטר בני־
טלמון Neh. 7, 45.
בני־עקוב בני־חטיטא בני
שבי Neh. 7, 45.
בני־צחא בני־חשפא Neh. 7, 46.
בני טבעות Neh. 7, 46.
בני קירס בני־סיעא בני
פדון Neh. 7, 47.
בני־לבנא בני־חגבא בני
שלמי Neh. 7, 48.
בני־חנן בני־גדל בני־גחר Neh.7,49.
בני־ראיה בני־רצון בני
נקודא Neh. 7, 50.
בני־גזם בני־עזא בני פסח Neh.7,51.
בני־בסי בני־מעונים Neh. 7, 52.
בני נפושסים Neh. 7, 52.
בני־בקבוק בני־חקופא Neh. 7, 53.
בני חרחור Neh. 7, 53.
בני־בצלית בני־מחידא Neh.7, 54.
בני חרשא Neh. 7, 54.
בני־ברקוס בני־סיסרא Neh. 7, 55.
בני תמח Neh. 7, 55.
בני נציח בני חטיפא Neh. 7, 56.
בני עבדי שלמה בני־סוטי Neh.7,57.
בני־ספרת בני פרידא Neh. 7, 57.
בני־יעלא בני־דרקון בני

גדל Neh. 7, 58.
בני שפטיה בני־חטיל Neh. 7, 50.
בני פכרת הצבים בני
אמון Neh. 7, 59.
בני־דליה בני־טוביה בני
נקודא Neh. 7, 62.
בני חביה בני הקוץ בני
ברזלי Neh. 7, 63.
אשר ישבו בני־ישראל Neh. 8, 14.
כן בני ישראל Neh. 8, 17.
נאספו בני־ישראל Neh. 9, 1.
מכל בני נכר Neh. 9, 2.
בני־ישראל ובני הלוי Neh. 10, 40.
כל־בני־פרץ Neh. 11, 6.
ואלה בני בנימן Neh. 11, 7.
בני לוי ראשי האבות Neh. 12, 23.
ויאספו בני המשוררים Neh. 12, 28.
כי לא קדמו־את־בני
ישראל Neh. 13, 2.
בני הרמכים Esth. 8, 10.
עשרת בני המן בן־
המדתא Esth. 9, 10.
עשרת בני־המן Esth. 9, 12. 13. 14.
גדול מכל־בני־קדם Job. 1, 3.
ויבאו בני האלהים Job. 1, 6. 2, 1.
לא הדריכהו בני־שחץ Job. 28, 8.
בני נבל גם־בני בלי־שם Job. 30, 8.
ויריעו כל־בני אלהים Job. 38, 7.
הוא מלך על־כל־בני שחץ Job. 41, 26
את־בניו ואת־בני בניו Job. 42, 16.
בני־איש עד־מה כבודי Ps. 4, 3.
עפעפיו יבחנו בני אדם Ps. 11, 4.
השקיף על־בני־אדם Ps. 14, 2. 53, 3.
בני נכר יכחשו־לי Ps. 18, 45.
בני־נכר יבלו Ps. 18, 46.
הבו ליי בני אלים Ps. 29, 1.
נגד בני אדם Ps. 31, 20.
ראה את־כל־בני אדם Ps. 33, 13.
גם־בני אדם גם־בני־איש Ps. 49, 3.
בני־אדם שניהם חנית Ps. 57, 5.
מישרים תשפטו בני אדם Ps. 58, 2.
אף׳ חבל בני־אדם כזב
בני־איש Ps. 62, 10.
נורא עלילה על־בני אדם Ps. 66, 5.
בני־יעקב ויוסף סלה Ps. 77, 16.
בני־אפרים נושקי רומי־
קשת Ps. 78, 9.
הותר בני תמותה Ps. 79, 11.
שוא בראת כל־בני־אדם Ps. 89, 48.
שובו בני־אדם Ps. 90, 3.
לפתח בני תמותה Ps. 102, 21.
בני־עבדיך ישכונו Ps. 102, 29.
בני יעקב בחיריו Ps. 105, 6.
כן בני הנעורים Ps. 127, 4.
מיד בני נכר Ps. 144, 7. 11.
בני־ציון יגילו במלכם Ps. 149, 2.
וקולי אל־בני אדם Prv. 8, 4.
ושעשעי את־בני אדם Prv. 8, 31.
טוב ינחיל בני־בנים Prv. 13, 22.
אף כי־לבות בני־אדם Prv. 15, 11.
עטרת זקנים בני בנים Prv. 17, 6.
ויאכלוה בני־נשר Prv. 30, 17.
וישנה דין כל־בני־עני Prv. 31, 5.
אל־דין כל־בני חלוף Prv. 31, 8.
ותענגות בני האדם Eccl. 2, 8.
על־דברת בני האדם Eccl. 3, 18.
כי מקרה בני־האדם Eccl. 3, 19.
רוח בני האדם Eccl. 3, 21.
לב בני־האדם בהם Eccl. 8, 11.
וגם לב בני־האדם Eccl. 9, 3.
כהם יוקשים בני האדם Eccl. 9, 12.
בני אמי נחרו־בי Cant. 1, 6.
את־בני־קדם Jes. 11, 14.
ככבוד בני־ישראל יהיו Jes. 17, 3.
מפני בני ישראל Jes. 17, 9.
בני־קדר ימעטו Jes. 21, 17.
לאחד אחד בני ישראל Jes. 27, 12.
העמיקו סרה בני ישראל Jes. 31, 6.

בני שכליך Jes. 49, 20.
רבים בני־שוממה Jes. 54, 1.
בני ענה Jes. 57, 3.
ובנו בני־נכר חומתיך Jes. 60, 10.
בני מעניך Jes. 60, 14.
ואם־ישתו בני־נכר Jes. 62, 8.
כאשר יביאו בני ישראל Jes. 66, 20.
ואת־בני בניכם אריב Jer. 2, 9.
גם־בני־נוף Jes. 2, 16.
תחננני בני ישראל Jer. 3, 21.
העזו׳ בני בנימן Jer. 6, 1.
כי־עשו בני־יהודה הרע Jer. 7, 30.
ועל־בני עמון Jer. 9, 25.
אשר העלה את־בני
ישראל Jer. 16, 14. 15.
בשער בני העם Jer. 17, 19.
העלה את־בני ישראל Jer. 23, 7.
ואת־בני עמון Jer. 25, 21.
אל־קברי בני העם Jes. 26, 23.
ואל־מלך בני עמון Jer. 27, 3.
ועל־בני־צאן ובקר Jer. 31, 12.
על־כל־דרכי בני אדם Jer. 32, 19.
כי־היו בני־ישראל ובני
יהודה Jer. 32, 30.
כי בני־ישראל אך
מכעסים אתי Jer. 32, 30.
כל־רעת בני־ישראל
ובני יהודה Jer. 32, 32.
בני חנן בן־יגדליהו Jer. 35, 4.
בני בית הרכבים Jer. 35, 5.
בני יהונדב בן־רכב Jer. 35, 16.
את־בני צדקיהו Jer. 39, 6.
בני־קרח ושריה Jer. 40, 8.
מלך בני־עמון שלח
את־ישמעאל Jer. 40, 14.
וילך לעבר אל־בני עמון Jer. 41, 10.
וילך אל־בני עמון Jer. 41, 15.
וקדקד בני שאון Jer. 48, 45.
אל־רבת בני־עמון Jer. 49, 2.
את־שבות בני־עמון Jer. 49, 6.
ושדדו את־בני־קדם Jer. 49, 28.
ובאו בני־ישראל המה Jer. 50, 4.
עשוקים בני־ישראל Jer. 50, 33.
את־בני צדקיהו לעיניו Jer. 52, 10.
בני אשפתו Thr. 3, 13.
ויגה בני־איש Thr. 3, 33.
בני ציון היקרים Thr. 4, 2.
אל־בני ישראל Ez. 2, 3.
ככח יאכלו בני־ישראל Ez. 4, 13.
פגרי בני ישראל Ez. 6, 5.
בני־מצרים שכניך Ez. 16, 26.
ותזני אל־בני אשור Ez. 16, 28.
את רבת בני־עמון Ez. 21, 25.
אל־בני עמון ואל־חרפתם Ez. 21, 33.
מבחר בני־אשור Ez. 23, 7.
ביד בני אשור Ez. 23, 9.
אל־בני אשור עגבה Ez. 23, 12.
דמות בני־בבל Ez. 23, 15.
ויבאו אליה בני־בבל Ez. 23, 17.
בני בבל וכל־כשדים Ez. 23, 23.
כל־בני אשור Ez. 23, 23.
שים פניך אל־בני עמון Ez. 25, 2.
ואת־בני עמון למרבץ־צאן Ez. 25, 5.
לבני־קדם על־בני עמון Ez. 25, 10.
לא־תזכר בני־עמון Ez. 25, 10.
בני ארוד Ez. 27, 11.
בני דדן רכליך Ez. 27, 15.
בתוך בני אדם Ez. 27, 14.
דבר אל־בני־עמך Ez. 31, 14.
אמר אל־בני־עמך Ez. 33, 2.
ואמרו בני עמך Ez. 33, 12.
בני עמך הנדברים בך Ez. 33, 17.
בני־ישראל על־ידי חרב Ez. 33, 30.
בני עמך לאמר Ez. 35, 5.
בני־ישראל מבין הגוים Ez. 37, 18.
בני־צדוק הקרבים Ez. 37, 21.
מבני־לוי Ez. 40, 46.
בתוך בני־ישראל Ez. 43, 7.

בהבראכם בני־נכר Ez. 44, 7.
אשר בתוך בני ישראל Ez. 44, 9.
הלוים בני צדוק Ez. 44, 15.
בתעות בני־ישראל Ez. 44, 15. 48, 11.
והנה כדמות בני אדם Dan. 10, 16.
וראשית בני עמון Dan. 11, 41.
העמד על־בני עמך Dan. 12, 1.
מספר בני־ישראל Hos. 2, 1.
בני אל־חי Hos. 2, 1.
בני־יהודה ובני־ישראל Hos. 2, 2.
כי־בני זנונים המה Hos. 2, 6.
כאהבת יי את־בני ישראל Hos. 3, 1.
ישבו בני ישראל Hos. 3, 4.
אחר ישבו בני ישראל Hos. 3, 5.
שמעו דבר־יי בני ישראל Hos. 4, 1.
על־בני עלוה Hos. 10, 9.
*הביש ששון מן־בני אדם Joel 1, 12.
ברד בני יהודה Joel 4, 8.
מחמס בני יהודה Joel 4, 19.
פשעי בני־עמון Am. 1, 13.
האם אין־את בני ישראל Am. 2, 11.
דבר יי עליכם בני ישראל Am. 3, 1.
כן ינצלו בני ישראל Am. 3, 12.
כי כן אהבתם בני ישראל Am. 4, 5.
אתם לי בני ישראל Am. 9, 7.
על־בני תענוגיך Mich. 1, 16.
ישובון על־בני ישראל Mich. 5, 2.
בעגלים בני שנה Mich. 6, 6.
ועל־בני המלך Zeph. 1, 8.
וגדפי בני עמון Zeph. 2, 8.
שני בני־היצהר Zach. 4, 14.
ושחר את־בני־לוי Mal. 3, 3.
בני־יעקב לא כליתם Mal. 3, 6.

pl. constr.: הִבְנֵי

ובני גמר אשכנז וריפת Gn. 10, 3.
ובני יון אלישה ותרשיש Gn. 10, 4.
ובני חם כוש ומצרים Gn. 10, 6.
ובני כוש סבא Gn. 10, 7.
ובני רעמה שבא Gn. 10, 7.
ובני ארם עוץ וחול Gn. 10, 23.
ובני דדן היו אשורם Gn. 25, 3.
ובני מדין עיפה ועפר Gn. 25, 4.
ובני יעקב באו מן־השדה Gn. 34, 7.
ובני בלהה שפחת רחל Gn. 35, 25.
ובני זלפה שפחת לאה Gn. 35, 26.
אתה ובניך ובני בניך Gn. 45, 10.
בניו ובני בניך אתו Gn. 46, 7.
ובני ראובן חנוך Gn. 46, 9.
ובני שמעון ימואל Gn. 46, 10.
ובני לוי גרשון Gn. 46, 11.
ובני יהודה ער ואונן Gn. 46, 12.
ובני יששכר תולע Gn. 46, 13.
ובני זבלון סרד ואלון Gn. 46, 14.
ובני גד צפיון וחגי Gn. 46, 16.
ובני אשר ימנה Gn. 46, 17.
ובני בריעה Gn. 46, 17.
ובני בנימן בלע ובכר Gn. 46, 21.
ובני דן חשים Gn. 46, 23.
ובני נפתלי יחצאל Gn. 46, 24.
ובני יוסף אשר־ילד־לו Gn. 46, 27.
ובני ישראל פרו Ex. 1, 7.
ובני שמעון ימואל וימין Ex. 6, 15.
ובני קהת עמרם Ex. 6, 18.
ובני מררי מחלי Ex. 6, 19.
ובני יצהר קרח ונפג Ex. 6, 21.
ובני עזיאל מישאל Ex. 6, 22.
ובני קרח אסיר ואלקנה Ex. 6, 24.
ובני־ישראל עשו Ex. 12, 35.
ובני ישראל יצאים ביד רמה Ex. 14, 8.
ובני ישראל הלכו ביבשה Ex. 14, 29. 15, 19.
אז ישיר־משה ובני ישראל Ex. 15, 1.
ובני ישראל אכלו את־המן Ex. 16, 35.
ובני־ישראל עשו Lev. 24, 23.
ובני קהת למשפחתם Num. 3, 19.
ובני מררי למשפחתם Num. 3, 20.
ובני אהרן הכהנים Num. 10, 8.
בני־גרשון ובני מררי Num. 10, 17.
ובני ישראל היצאים Num. 26, 4.
ובני פלוא אליאב Num. 26, 8.
ובני אליאב נמואל Num. 26, 9.
ובני קרח לא־מתו Num. 26, 11.
ויבאו בני־גד ובני ראובן Nu. 32, 2.
ויאמר בני־גד ובני ראובן Num. 32, 25.
אם־יעברו בני־גד ובני־ראובן Num. 32, 29. 31.
ובני ראובן בנו Num. 32, 37.
ובני עשו יירשום Dt. 2, 12.
כי־תוליד בנים ובני בנים Dt. 4, 25.
ובני ישראל בצאתם ממצרים Dt. 4, 46.
ובני ישראל נסעו מבארת Dt. 10, 6.
בני־ראובן ובני־גד Jos. 4, 12.
יהושע ובני ישראל להכתם Jos. 10, 20.
ובני ישראל הכום Jos. 12, 6.
אשר הכה יהושע ובני ישראל Jos. 12, 7.
בני־ראובן ובני־גד Jos. 22, 9. 10. 11. 21. 25. 30. 33. 34.
ובני־קיני חתן משה Jud. 1, 16.
ובני ישראל ישבו Jud. 3, 5.
ועלה מדין ועמלק ובני־קדם Jud. 6, 3.
וכל־מדין ועמלק ובני־קדם Jud. 6, 33.
אני ועמי ובני־עמון Jud. 12, 2.
ובני ישראל אמרו Jud. 20, 32.
ובני עלי בני בליעל 1 Sam. 2, 12.
ובני בליעל אמרו 1 Sam. 10, 27.
ביום ההוא ובני ישראל 1 S. 14, 18.
ובני בקר וישחטו ארצה 1 S. 14, 32.
ובני דוד כהנים 2 Sam. 8, 18.
ובני עמון ראו 2 Sam. 10, 14.
ובני־חיל אשר אתו 2 Sam. 17, 10.
ובני ישראל נשבעו להם 2 S. 21, 2.
ובני ישראל הישבים 1 Reg. 12. 17.
ובני ישראל התפקדו 1 Reg. 20, 27.
ובני הנביאים ישבים 2 Reg. 4, 38.
ובני המלך 2 Reg. 10, 6.
ובני הגבירה 2 Reg. 10, 13.
גם־בניהם ובני בניהם 2 Reg. 17, 41.
ובני־עדן אשר בתלאשר 2 Rg. 19, 12.
ובני גמר אשכנז 1 Chr. 1, 6.
ובני יון אלישה 1 Chr. 1, 7.
ובני כוש סבא 1 Chr. 1, 8.
ובני רעמה 1 Chr. 1, 9.
ובני קטורה פלגש אברהם 1 Chr. 1, 32.
ובני יקשן שבא ודדן 1 Chr. 1, 32.
ובני מדין עיפה ועפר 1 Chr. 1, 33.
ובני שעיר לוטן ושובל 1 Chr. 1, 38.
ובני לוטן חורי והומם 1 Chr. 1, 39.
ובני צבעון איה וענה 1 Chr. 1, 40.
ובני דישון חמרן ואשבן 1 Chr. 1, 41.
ובני זרח זמרי ואיתן 1 Chr. 2, 6.
ובני כרמי עכר עוכר ישראל 1 Chr. 2, 7.
ובני איתן עזריה 1 Chr. 2, 8.
ובני חצרון אשר נולד־לו 1 Chr. 2, 9.
ובני צרויה אבשי ויואב 1 Chr. 2, 16.
ובני שמי נדב ואבישור 1 Chr. 2, 28.
ובני נדב סלד ואפים 1 Chr. 2, 30.
ובני אפים ישעי 1 Chr. 2, 31.
ובני ישעי ששן 1 Chr. 2, 31.
ובני ששן אחלי 1 Chr. 2, 31.
ובני ידע אחי שמי 1 Chr. 2, 32.
ובני יונתן פלת וזזא 1 Chr. 2, 33.
ובני כלב 1 Chr. 2, 42.
ובני מרשה 1 Chr. 2, 42.
ובני חברון קרח ותפח 1 Chr. 2, 43.
ובני יהדי רגם ויותם 1 Chr. 2, 47.
ובני יאשיהו הבכור יוחנן 1 Chr. 3, 15.
ובני יהויקים יכניה בנו 1 Chr. 3, 16.
ובני יכניה אסר 1 Chr. 3, 17.
ובני פדיה זרבבל ושמעי 1 Chr. 3, 19.
ובני שכניה שמעיה 1 Chr. 3, 22.
ובני שמעיה 1 Chr. 3, 22.
ובני אליועני 1 Chr. 3, 24.
ובני חלאה צרת יצחר 1 Chr. 4, 7.
ובני קנז עתניאל ושריה 1 Chr. 4, 13.
ובני עתניאל 1 Chr. 4, 13.
ובני כלב בן־יפנה 1 Chr. 4, 15.
ובני אלה וקנז 1 Chr. 4, 15.
ובני יהללאל זיף וזפה 1 Chr. 4, 16.
ובני אשת הודיה 1 Chr. 4, 19.
ובני שימון אמנון ורנה 1 Chr. 4, 20.
ובני ישעי זוחת ובן־זוחת 1 Chr. 4, 20.
ובני משמע חמואל 1 Chr. 4, 26.
ובני ראובן בכור־ישראל 1 Chr. 5, 1.
ובני־גד לגדם ישבו 1 Chr. 5, 11.
ובני חצי שבט מנשה 1 Chr. 5, 23.
ובני עמרם אהרן ומשה ומרים 1 Chr. 5, 29.
ובני קהת עמרם יצהר 1 Chr. 5, 28. 6, 3
ובני אהרן נדב 1 Chr. 5, 29.
ובני אלקנה עמשי ואחימות 1 Chr. 6, 10.
ובני שמואל הבכור ושני 1 Chr. 6, 13.
ובני מררי אחיהם 1 Chr. 6, 29.
ובני תולע עזי ורפיה 1 Chr. 7, 2.
ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה 1 Chr. 7, 3.
ובני בלע אצבון ועזי 1 Chr. 7, 7.
ובני בכר זמירה ויועש 1 Chr. 7, 8.
ובני ידיעאל בלהן ובני בלהן 1 Chr. 7, 10.
ובני אולם בדן אלה בני גלעד 1 Chr. 7, 17.
ובני אפרים שותלח וברד 1 Chr. 7, 20.
ובני בריעה חבר ובני רפלט פסד ובמהל ועשות 1 Chr. 7, 31. 33.
ובני שמר אחי ורוהגא 1 Chr. 7, 34.
ובני יתר יפנה 1 Chr. 7, 38.
ובני עלא ארח 1 Chr. 7, 39.
ובני אלפעל 1 Chr. 8, 12.
ובני מיכה פיתון 1 Chr. 8, 35. 9, 41.
ובני עשק אחיו 1 Chr. 8, 39.
ומרבים בנים ובני בנים 1 Chr. 8, 40.
ובני ידותון לשער 1 Chr. 16, 42.
ובני דויד 1 Chr. 18, 17.
חנון ובני עמון 1 Chr. 19, 6.
ובני עמון נאספו מעיריהם 1 Chr. 19, 7.
ובני עמון ראו כי־נס ארם 1 Chr. 19, 15.
ובני שמעי יחת זינא 1 Chr. 23, 10.
ובני רחביה רבו למעלה 1 Chr. 23, 17.
ובני יריהו אמריהו השני 1 Chr. 24, 23.
ובני מושי מחלי 1 Chr. 24, 29.
ובני ישראל למספרם 1 Chr. 27, 1.
ובני ישראל הישבים באר בני־מואב ובני עמון 2 Chr. 10, 17. 20, 1.
ובני אחי אחזיהו משרתים 2 Chr. 22, 8.
ובני הגדוד אשר השיב 2 Chr. 25, 13.
ובני ישראל ויהודה 2 Chr. 31, 6.
צאן כבשים ובני־עזים 2 Chr. 35, 7.
ובני עבדי שלמה 1 Esr. 2, 58.
ובני ישראל בעריהם 1 Esr. 3, 1.
ובני חרם כל־התנתינים ובני עבדי שלמה 1 Esr. 10, 31.
ובני ישראל בעריהם 1 Neh. 7, 60.
וביאו בני־ישראל ובני הלוי 1 Neh. 7, 73.
ובני עבדי שלמה Neh. 10, 40.
ובני בנימן מגבע מכמש Neh. 11, 3.
ובני לביא יתפרדו Neh. 11, 31.
ובני רשף וגבידה עוקם Job. 4, 11.
ובני אדם בצל כנפיך Job. 5, 7.
ובני עליון כלכם Ps. 36, 8.
ובני־בית היה לי Ps. 82, 6.
ובני עמון משמעתם Eccl. 2, 7.
ובני־עדן אשר בתלשר Jes. 11, 14.
ובני הנכר הגלוים Jes. 37, 12.
ובני נכר אכריכם וכרמיכם Jes. 56, 6,
כי־הוו בני־ישראל Jes. 61, 5.
ובני יהודה כל־רעת בני־ישראל Jer. 32, 30.
ובני יהודה Jer. 32, 32.
ובני עופי הנטפתי Jer. 40, 8.
ובני־יהודה יחדו עשוקים בני־ישראל Jer. 50, 4.
ובני־יהודה Jer. 50, 33.
ובני ארץ הברית Ez. 30, 5.
ובני בניהם עד־עולם Ez. 37, 25.
ובני פריצי עמך בני־יהודה ובני־ישראל Dan. 11, 14.
יחדו Hos. 2, 2.
ובני ציון גילו Joel 2, 23.
ובני יהודה ובני ירושלם Joel. 4, 6.
ובני עמון כעמרה Zeph. 2, 9.

pl. constr.: בְּבְנֵי

פטר כל־רחם בבני ישראל Ex. 13, 2.
כל־זכר בבני אהרן יאכלנה Lev. 6, 11
כל־בכור בבני ישראל Num. 3, 41.
את־כל־בכור בבני ישראל Num. 3, 42
כל־בכור בבני ישראל Num. 3, 45.
כי לי כל־בכור בבני ישראל Num. 8, 17.
ולא יהיה בבני ישראל Num. 8, 19.
האזרח בבני ישראל Num. 15, 29.
וייחנו בבני יעקב Num. 33, 31.
לעד בבני ישראל Dt. 31, 19.
ויחר־אף יי בבני ישראל Jos. 7, 1.
ויותרו בבני ישראל Jos. 18, 2.
להלחם בבני עמון Jud. 10, 18.
ונלחמה בבני עמון Jud. 11, 6. 8.
להלחם בבני עמון Jud. 11, 9.
מדוע עברת להלחם בבני־עמון Jud. 12, 1.
וישחיתו בבני ישראל עוד Jud. 20, 25.
ידמה ליי בבני אלים Ps. 89, 7.
כאזרח בבני ישראל Ez. 47, 22.

pl. constr.: וְּבְבְנֵי

ובבני עמון ובאדום 1 Sam. 14, 47.
ובבני איתמר 1 Chr. 24, 5.
ובבני אבי בי רצה להמליך 1 Chr. 28, 4.
במואב ובבני־עמון Jer. 40, 11.

pl. constr.: כְּבְנֵי

גבעות כבני־צאן Ps. 114, 4. 6.
כבני כושיים אתם לי Am. 9, 7.

pl. constr.: לִבְנֵי

לעם־הארץ לבני־חת Gn. 23, 7.
מלך לבני ישראל Gn. 36, 31.
תאמר לבני ישראל Ex. 3, 14.
לכן אמר לבני־ישראל Ex. 6, 6.
ולא ימות מכל־לבני ישראל Ex. 9, 4.
ואמר פרעה לבני ישראל Ex. 14, 3.
ותגיד לבני ישראל Ex. 19, 3.
ונעדתי שמה לבני ישראל Ex. 29, 43.
והיה לבני ישראל לזכרון Ex. 30, 16.
אבני זכרון לבני ישראל Ex. 28, 12. 39, 7.
על־כן אמרתי לבני ישראל Lev. 17, 12.
ואמר לבני ישראל Lev. 17, 14.
לבני יוסף לאפרים Num. 1, 10.

לבני שמערן Num. 1, 22.
לבני גד Num. 1, 24.
לבני יהודה Num. 1, 26.
לבני ישששכר Num. 1, 28.
לבני זבולן Num. 1, 30.
לבני יוסף לבני אפרים Num. 1, 32.
לבני מנשה Num. 1, 34.
לבני בנימן Nnm. 1, 36.
לבני דן Num. 1, 38.
לבני אשר Num. 1, 40.
ונשיא לבני יהודה נחשון Num. 2, 3.
לבני ישששכר נתנאל Num. 2, 5.
לבני זבולן אליאב Num. 2, 7.
לבני ראובן אליצור Num. 2, 10.
לבני שמערן שלמיאל Num. 2, 12.
לבני גד אליסף בן־ Num. 2, 14.
לבני אפרים אלישמע Num. 2, 18.
לבני מנשה גמליאל
בן־פדהצור Num. 2, 20.
לבני בנימן אבידן בן־
גדעני Num. 2, 22.
לבני דן אחיעזר בן־
עמישדי Num. 2, 25.
לבני אשר פגיעאל בן־עכרן Nu. 2, 27
לבני נפתלי אחירע בן־עינן Nu. 2, 29
לבני ישראל מבן־החדש Num. 3, 40.
נתן לבני גרשון Num. 7, 7.
נתן לבני מררי Num. 7, 8.
נשיא לבני זבולן אליאב
בן־חלן Num. 7, 24.
לבני ראובן אליצור בן־
שדיאור Num. 7, 30.
לבני שמערן שלמיאל
בן־צוריישדי Num. 7, 36.
לבני גד אליסף בן־דעואל Num. 7, 42.
לבני אפרים אלישמע Num. 7, 48.
לבני מנשה גמליאל בן־
פדהצור Num. 7, 54.
לבני בנימן אבידן בן־
גדעני Num. 7, 60.
לבני דן אחיעזר בן־
עמישדי Num. 7, 66.
לבני אשר פגעיאל בן־
עכרן Num. 7, 72.
לבני נפתלי אחירע בן־
עינן Num. 7, 78.
נתן לבני ישראל Num. 13, 2.
ויהיו לאות לבני ישראל Num. 17, 3.
זכרון לבני ישראל Num. 17, 5.
31, 54.
לאות לבני־מרי Num. 17, 25.
והיתה לבני ישראל ולגר Num. 19, 10
אשר נתתי לבני ישראל Num. 20, 24.
לבני ברריעה לחבר Num. 26, 45.
והיתה לבני ישראל
לחקת Num. 27, 11.
אשר נתתי לבני ישראל Num. 27, 12.
לבני ישראל לאמר Num. 30, 2.
הן הנה היו לבני ישראל Num. 31, 16.
לבני ראובן ולבני־גד Num. 32, 1.
ויאמר משה לבני־גד Num. 32, 6.
החמשות לבני ישראל Num. 32, 28.
לבני־גד ולבני ראובן Num. 32, 33.
לבני יוסף למטה בני־
מנשה Num. 34, 23.
לבני ישראל ולגר Num. 35, 15.
ראשי אבות לבני ישראל Num. 36, 1.
בגורל לבני ישראל Num. 36, 2.
ואם־יהיה היבל לבני
ישראל Num. 36, 4.
נחלה לבני ישראל Num. 36, 7.
לבני דדיהן לנשים Num. 36, 11.
כי לבני־לוט נתתי Dt. 2, 9.
כי לבני־לוט נתתיה Dt. 2, 19.
כאשר עשה לבני עשו Dt. 2, 22.
אשר אני נתן לבני
ישראל Dt. 32, 49. 52.
תן להם לבני ישראל Jos. 1, 2.

לבני ישראל עד־עולם Jos. 4, 7.
ולא־היה עוד לבני
ישראל מן Jos. 5, 12.
לא־חרץ לבני ישראל Jos. 10, 21.
לבני גד למשפחותם Jos. 13, 24.
לבני מכיר בן־מנשה Jos. 13, 31.
אבות המטות לבני ישראל Jos. 14, 1.
ויצא הגורל לבני יוסף Jos. 16, 1.
לבני אפרים בתוך נחלת Jos. 16, 9.
ויהי לבני מנשה Jos. 17, 2.
לבני אביעזר Jos. 17, 2.
הגלעד היתה לבני־מנשה Jos. 17, 6.
אל־גבול מנשה לבני אפרים Jos. 17, 8
לבני ישראל כמחלקתם Jos. 18, 10.
לבני זבולן למשפחתם Jos. 19, 10.
לבני ישששכר למשפחתם Jos. 19, 17.
לבני נפתלי יצא הגורל
הששי Jos. 19, 32.
לבני נפתלי למשפחתם Jos. 19, 32.
ואל־ראשי אבות המטות
לבני ישראל Jos. 21, 1.
ויהי לבני אהרן הכהן Jos. 21, 4.
לבני מררי למשפחתם Jos. 21, 7.
ויהי לבני אהרן Jos. 21, 10.
כל־הערים לבני מררי Jos. 21, 38.
ויהיו לבני־יוסף לנחלה Jos. 24, 32.
מושיע לבני ישראל Jud. 3, 9.
החידה חדתה לבני עמי Jud. 14, 16.
ותגד החידה לבני עמה Jud. 14, 17.
והיו לבני־חיל 2 Sam. 2, 7.
חזקו והיו לבני־חיל 2 Sam. 13, 28.
בקנאתו לבני־ישראל
ויהודה 2 Sam. 21, 2.
נשיאי האבות לבני ישראל 1 Rg. 8, 1.
ויעש חג לבני ישראל 1 Reg. 12, 33.
ובשל נזיד לבני הגביאים 2 Reg. 4, 38.
את אשר־תעשה לבני
ישראל 2 Reg. 8, 12.
מלך־מלך לבני ישראל 1 Chr. 1, 43.
לבני אהרן למשפחת
הקהתי 1 Chr. 6, 39.
לבני מררי למשפחותם 1 Chr. 6, 48.
לבני־קהת הנותרים 1 Chr. 6, 55.
לבני גרשום 1 Chr. 6, 56.
לבני מררי הנותרים 1 Chr. 6, 62.
לבני קהת אוריאל השר 1 Chr. 15, 5.
לבני מררי עשיה השר 1 Chr. 15, 6.
לבני גרשם יואל השר 1 Chr. 15, 7.
לבני אלצפן 1 Chr. 15, 8.
לבני חברון 1 Chr. 15, 9.
לבני עזיאל עמינדב השר 1 Chr. 15, 10
לבני לוי לגרשון 1 Chr. 23, 6.
ויחלקום לבני אלעזר 1 Chr. 24, 4.
לבני עמרם שובאל 1 Chr. 24, 20.
לבני שובאל יחדיהו 1 Chr. 24, 20.
לבני רחביהו 1 Chr. 24, 21.
לבני שלמות יחת 1 Chr. 24, 22.
לבני מיכה שמור 1 Chr. 24, 24.
לבני ישיה זכריהו 1 Chr. 24, 25.
לבני אסף והימן וידותון 1 Chr. 25, 1.
לבני אסף 1 Chr. 25, 2.
לבני הקרחי ולבני מררי 1 Chr. 26, 19.
לבני אפרים הושע בן־
עזזיהו 1 Chr. 27, 20.
לבני ישראל אל־
ירושלם 2 Chr. 5, 2.
ויאמר לבני אהרן 2 Chr. 29, 21.
הארצות אשר לבני
ישראל 2 Chr. 34, 33.
לבני העם צאן כבשים 2 Chr. 35, 7.
לבית־אבות לבני העם 2 Chr. 35, 12.
לבני ישוע יואב Esr. 2, 6.
ישוע וקדמיאל לבני
הודויה Esr. 2, 40.
לבקש טובה לבני ישראל Neh. 2, 10.
בני־פחת מואב לבני ישוע Neh. 7, 11.
ישוע לקדמיאל לבני
להודוה Neh. 7, 43

מקדשים לבני אהרן Neh. 12, 47.
ומוכרים בשבת לבני
יהודה Neh. 13, 16.
וחנותי לבני בטני Job. 19, 17.
זלות לבני אדם Ps. 12, 9.
משכיל לבני־קרח Ps. 42, 1.
למנצח לבני־קרח Ps. 44, 1.
46, 1. 47, 1. 49, 1.
על־ששנים לבני־קרח Ps. 45, 1.
שיר מזמור לבני־קרח Ps. 48, 1.
ונכרי לבני אמי Ps. 69, 9.
יושיע לבני אביון Ps. 72, 4.
היו זרוע לבני־לוט Ps. 83, 9.
לבני־קרח מזמור Ps. 84, 1. 85, 1.
לבני־קרח מזמור שיר Ps. 87, 1.
שיר מזמור לבני־קרח Ps. 88, 1.
לבני ישראל עלילותיו Ps. 103, 7.
וצדקתו לבני בנים Ps. 103, 17.
ונפלאותיו לבני אדם Ps. 107, 8.
15. 21. 31.
והארץ נתן לבני־אדם Ps. 115, 16.
זכר יי׳ לבני אדום Ps. 137, 7.
לבני האדם גבורתיו Ps. 145, 12.
לבני ערב אשר יקראו Ps. 147, 9.
לבני ישראל עם קרבו Ps. 148, 14.
נתן אלהים לבני האדם Eccl. 1, 13.
אר־זה טוב לבני האדם Eccl. 2, 3.
אשר נתן אלהים לבני
האדם Eccl. 3, 10.
לבני עמון כה אמר יי׳ Jer. 49, 1.
ואמרת לבני עמון Ez. 25, 3.
הנני נותנך לבני־קדם Ez. 25, 4.
לבני־קדם על־בני עמון Ez. 25, 10.
לבני היונים Joel 4, 6.
ומעוז לבני ישראל Joel 4, 16.
ואל־תשמח לבני־יהודה Ob. 1, 12.
וגלת החל־הזה לבני
ישראל Ob. 1, 20.
ולא ייחל לבני אדם Mich. 5, 6.

pl. constr.: וְלִבְנֵי

ולבני הפלגשים Gn. 25, 6.
ולבני אהרן תעשה כתנת Ex. 28, 40.
ולבני קהת לא נתן Num. 7, 9.
ולבני לוי הנה נתתי Num. 18, 21.
לבני ראובן ולבני־גד Num. 32, 1.
לבני־גד ולבני ראובן Num. 32, 6. 33.
והודעתם לבניך ולבני בניך Dt. 4, 9.
ולבני־חלקו ולבני אשריאל Jos. 17, 2.
ולבני־שכם ולבני־חפר Jos. 17, 2.
ולבני־שמידע Jos. 17, 2.
ולבני קהת הנותרים Jos. 21, 5.
ולבני גרשון Jos. 21, 6. 27.
ולבני אהרן הכהן Jos. 21, 13.
ולבני ברזלי הגלעדי 1 Reg. 2, 7.
ולבני אהרן נתנו את־ערי
המקלט 1 Chr. 6, 42.
ולבני קהת הנותרים 1 Chr. 6, 46.
ולבני גרשום למשפחותם 1 Chr. 6, 47
ולבני ישששכר תולע 1 Chr. 7, 1.
ולבני אהרן מחלקותם 1 Chr. 24, 1.
ולבני איתמר 1 Chr. 24, 4.
ולבני לוי הנותרים 1 Chr. 24, 20.
לבני הקרחי ולבני מררי 1 Chr. 26, 19
ולבני אהרן הכהנים 2 Chr. 31, 19.
ולבני ישראל חברו Ez. 37, 16.

pl. constr.: מִבְּנֵי

ואת־החלב מבני אהרן Lev. 7, 33.
ואיש איש מבני ישראל Lev. 17, 13.
איש מבני ישראל Lev. 20, 2.
וגם מבני התושבים Lev. 25, 45.
פטר רחם מבני ישראל Num. 3, 12.
בכור כל מבני ישראל Num. 8, 16.
ואנשים מבני־ישראל Num. 16, 2.
והנה איש מבני ישראל Num. 25, 6.
ויסעו מבני יעקן Num. 32, 33.
ולא־יהיה קדש מבני
ישראל Dt. 23, 18.

נפש מאחיו מבני ישראל Dt 24, 7.
באו הנה הלילה מבני
ישראל Jos. 2, 2.
אשר הכין מבני ישראל Jos. 4, 4.
ממשפחת הקהתי מבני
לוי Jos. 21, 10.
הנותרים מבני קהת Jos. 21, 20.
מבני נפתלי Jud. 4, 6.
מבני חבב חתן משה Jud. 4, 11.
בשובי בשלום מבני עמון Jud. 11, 31.
נקמות מאויבי מבני
עמון Jud. 11, 36.
פתח השער אשר מבני דן Jud. 18, 16.
אשר לא־מבני ישראל
הנה Jud. 19, 12.
אלף איש מבני החיל Jud. 21, 10.
ואין איש מבני ישראל 1 Sam. 9, 2.
הבאתי מבני בנימן 2 Sam. 4, 2.
כאחד מבני המלך 2 Sam. 9, 11.
והגבעונים לא מבני
ישראל 2 Sam. 21, 2.
אשר לא־מבני ישראל
המה 1 Reg. 9, 20.
אשר לא־היו מבני לוי 1 Reg. 12, 31.
ואיש אחד מבני
הנביאים 1 Reg. 20, 35.
וחמשים איש מבני
הנביאים 2 Reg. 2, 7.
מהר אפרים מבני
הנביאים 2 Reg. 5, 22.
קרא לאחד מבני הנביאים 2 Reg. 9, 1.
הטוב והישר מבני
אדניכם 2 Reg. 10, 3.
חמשים איש מבני
גלעדים 2 Reg. 15, 25.
ובניהם מבני הקהתי 1 Chr. 6, 18.
כל־אלה מבני בנימין 1 Chr. 8, 40.
אלה מבני־גד ראשי 1 Chr. 12, 14.
מבני אליעזר 1 Chr. 24, 5.
כל־אלה מבני עבד אדם 1 Chr. 26, 8.
ויעלו מבני־ישראל Esr. 7, 7.
מבני פנחס גרשם Esr. 8, 2.
מבני איתמר דניאל Esr. 8, 2.
מבני דויד חטוש Esr. 8, 2.
מבני שכניה מבני פרעש Esr. 8, 3.
מבני פחת מואב
אליהועיני Esr. 8, 4.
מבני שכניה בן־יחזיאל Esr. 8, 5.
מבני יואב עבדיה בן־
יחיאל Esr. 8, 9.
מבני מחלי בן־לוי Esr. 8, 18.
מבני מררי אחיו ובניהם Esr. 8, 19.
בן־יחיאל מבני עולם Esr. 10, 2.
וימצא מבני הכהנים Esr. 10, 18.
מבני ישוע בן־יוצדק Esr. 10, 18.
ומישראל מבני פרעש Esr. 10, 25.
מבני חשום Esr. 10, 33.
מבני בני Esr. 10, 34.
מבני נבו Esr. 10, 43.
מבני חנדד קדמיאל Neh. 10, 10.
מבני יהודה ומבני בנימן Neh. 11, 4.
מבני יהודה עתיה Neh. 11, 4.
בן־מהללאל מבני פרץ Neh. 11, 4.
בן־מיכא מבני אסף Neh. 11, 22.
מבני־זרח Neh. 11, 24.
מבני יהודה ישבו בקריית Neh. 11, 25
כי־פסו אמונים מבני אדם Ps. 12, 2.
זרעם מבני אדם Ps. 21, 11.
יפיפית מבני אדם Ps. 45, 3.
ותארו מבני אדם Jes. 52, 14.
רבים בני־שוממה מבני
בעולה Jes. 54, 1.
המקדש מבני צדוק Ez. 48, 11.
להביא מבני ישראל Dan. 1, 3.
ויהי בהם מבני יהודה Dan. 1, 6.
*הבישששון מן־בני אדם Joel 1, 12.

pl. constr.: וּמִבְּנֵי

ומבני זבולן Jud. 4, 6.

מארם וממואב ומבני
עמון 2 Sam. 8, 12.
ומבני ישראל לא־נתן
שלמה 1 Reg. 9, 22.
ומבני יששכר יודעי
בינה 1 Chr. 12, 32.
וממואב ומבני עמון 1 Chr. 18, 11.
ומבני הכהנים Esr. 2, 61.
ומבני עדין עבד בן־יונתן Esr. 8, 6.
ומבני עילם ישעיה Esr. 8, 7.
ומבני שפטיה זבדיה Esr. 8, 8.
ומבני שלומית בן־יוספיה Esr. 8, 10
ומבני בבי זכריה בן־בני Esr. 8, 11.
ומבני עזגד יוחנן Esr. 8, 12.
ומבני אדניקם Esr. 8, 13.
ומבני בגוי Esr. 8, 14.
ומבני לוי לא־מצאתי שם Esr. 8, 15.
ומבני אמר Esr. 10, 20.
ומבני חרם Esr. 10, 21.
ומבני פשחור Esr. 10, 22.
ומבני עילם Esr. 10, 26.
ומבני זתוא Esr. 10, 27.
ומבני בבי Esr. 10, 28.
ומבני בני Esr. 10, 29.
ומבני פחת מואב Esr. 10, 30.
מבני יהודה ומבני בנימן Neh. 11, 4.
ומבני הכהנים בחצצרות Neh. 12, 35
ומבני יוידע בן־אלישיב Neh. 13, 28.

pl. c. suff.: בָּנֶיךָ *p.*
הבנות בתי והבנים בני Gn. 31, 43.
את־שני בני תמית Gn. 47, 37.
בני הם אשר־נתן־לי
אלהים Gn. 48, 9.
וכל־בכור בני אפדה Ex. 13, 15.
להמית אתי ואת־בני Ex. 17, 3.
את־אשתי ואת־בני Ex. 21, 5.
אל בני כי לוא־טובה
השמעה 1 Sam. 2, 24.
ומכל־בני כי רבים בנים 1 Chr. 28, 5.
בני עתה אל־תשלו 2 Chr. 29, 11.
אולי חטאו בני Job. 1, 5.
חביאי בני מרחוק Jes. 43, 6.
על־בני ועל־פעל ידי
תצוני Jes. 45, 11.
בני יצאני ואינם Jer. 10, 20.
חיו בני שוממים Thr. 1, 16.
ותשחטי את־בני Ez. 16, 21.

cum suff.: וּבָנַי
ובני הנם אתכם 1 Sam. 12, 2.

pl. c. suff.: לְבָנַי
לנשק לבני ולבנתי Gn. 31, 28.

pl. c. suff.: וְלִבְנַי
לנשי ולבני ולכספי
ולזהבי 1 Reg. 20, 7.

pl. c. suff.: בְּנֵינוּ
וחשביתו בניכם את־
בנינו Jos. 22, 25.
בנינו ובנתינו אנחנו רבים Neh. 5, 2.
כבניהם בנינו Neh. 5, 5.
את־בנינו ואת־בנתינו Neh. 5, 5.
ואת־בכרות בנינו Neh. 10, 37.
אשר בנינו כנטעים Ps. 144, 12.
בנינו ובנתינו Jer. 35, 8.

cum suff.: וּבָנֵינוּ
ובנינו ובנותינו ונשינו 2 Chr. 29, 9.

pl. c. suff.: בְּבָנֵינוּ
בבנינו ובבנותינו Ex. 10, 9.

pl. c. suff.: לְבָנֵינוּ
יאמרו בניכם לבנינו Jos. 22, 24.
ולא־יאמרו בניכם מחר
לבנינו Jos. 22, 27.
ואת־בנותיהם לא נקח
לבנינו Neh. 10, 31.

pl. c. suff.: וְלִבְנֵינוּ
לנו הוא ולבנינו Gn. 31, 16.
לנו ולבנינו עד־עולם Dt. 29, 28.

pl. c. suff.: בָּנֶיךָ
ואשתך ונשי־בניך Gn. 6, 18.
ובניך ונשי־בניך Gn. 8, 16.
אתה ובניך ובני בניך Gn. 45, 10.
ועתה שני־בניך Gn. 48, 5.
בכור בניך תתן־לי Ex. 22, 28.
והזנו את־בניך Ex. 34, 16.
כל בכור בניך תפדה Ex. 34, 20.
כי חקך וחק־בניך Lev. 10, 13. 14.
והודעתם לבניך ולבני
בניך Dt. 4, 9.
בניך ובנתיך נתנים Dt. 28, 32.
בשר בניך ובנתיך Dt. 28, 53.
ותכבד את־בניך ממני 1 Sam. 2, 29.
אשר יבא אל־שני בניך 1 Sam. 2, 34.
וגם־שני בניך מתו 1 Sam. 4, 17.
ואת נפש בניך ובנתיך 2 Sam. 19, 6.
אם־ישמרו בניך את־
דרכם 1 Reg. 2, 4.
רק אם־ישמרו בניך 1 Reg. 8, 25.
רק אם־ישמרו בניך 2 Chr. 6, 16.
בניך ובנותיך אכלים Job. 1, 18.
אם־בניך חטאו־לו Job. 8, 4.
תחת אבתיך יהיו בניך Ps. 45, 17.
הנה דור בניך בגדתי Ps. 73, 15.
בניך כשתלי זיתים Ps. 128, 3.
אם־ישמרו בניך בריתי Ps. 132, 12.
יאכלו בניך ובנותיך Jer. 5, 17.
ואת־כל־נשיך ואת־בניך Jer. 38, 23.
כי־לקחו בניך בשבי Jer. 48, 46.
אשכח בניך גם־אני Hos. 4, 6.

pl. c. suff.: וּבָנֶיךָ
אתה ובניך ואשתך Gn. 6, 18.
אתה ואשתך ובניך ונשי־
בניך Gn. 8, 16.
חתן ובניך ובנתיך Gn. 19, 12.
אתה ובניך ובני בניך Gn. 45, 10.
אל־תשת אתה ובניך Lev. 10, 9.
אתה ובניך ובנתיך אתך Lev. 10, 14.
אתה ובניך ובית־אביך Num. 18, 1.
ואתה ובניך אתך Num. 18, 1.
ואתה ובניך אתך Num. 18, 2. 7.
אתה ובניך בכל־לבבך Dt. 30, 2.
ובניך לא חלכו בדרכיך 1 Sam. 8, 5.
ומחר אתה ובניך עמי 1 Sam. 28, 19.
אתה ובניך ועבדיך 2 Sam. 9, 10.
ובניך הטובים לי־הם 1 Reg. 20, 3.
ונשיך ובניך לי תתן 1 Reg. 20, 5.
ובניך ובנתיך בחרב יפלו Am. 7, 17.

pl. c. suff.: בְּבָנֶיךָ
וכל בכור אדם בבניך Ex. 13, 13.

pl. c. suff.: וּבְבָנֶיךָ
בעמד ובבניך ובנשיך 2 Chr. 21, 14.

pl. c. suff.: לְבָנֶיךָ
ולקחת מבנתיו לבניך Ex. 34, 16.
והודעתם לבניך Dt. 4, 9.
ושננתם לבניך Dt. 6, 7.
וראה־בנים לבניך Ps. 128, 6

pl. c. suff.: וְלִבְנֶיךָ
לחק־לך ולבניך עד־עולם Ex. 12, 24.
והיה לך ולבניך אתך Lev. 10, 15.
ולבניך לחק־עלם Num. 18, 8.
קדש קדשים לך הוא
ולבניך Num. 18, 9.
לך נתתים ולבניך Num. 18, 11.
נתתי לך ולבניך Num. 18, 19.
ייטב לך ולבניך אחריך Dt. 4, 40.
למען ייטב לך ולבניך Dt. 12, 25. 28.
ולבניך עד־עולם Jos. 14, 9.

pl. c. suff.: מִבָּנֶיךָ
אשר יהיה מבניך 1 Chr. 17, 11.

cum suff.: וּמִבָּנֶיךָ
ומבניך אשר יצאו ממך 2 Reg. 20, 18.
ומבניך אשר יצאו Jes. 39, 7.

fem.: בְּנַיִךְ
בעדך ובעד־בניך 2 Reg. 4, 4.
ברך בניך בקרבך Ps. 147, 13.
מהרו בניך Jes. 49, 17.
והביאו בניך בחצן Jes. 49, 22.
ואת־בניך אנכי אושיע Jes. 49, 25.
בניך עלפו שכבו Jes. 51, 20.
וכל־בניך למודי יהוה Jes. 54, 13.
ורב שלום בניך Jes. 54, 13.
בניך מרחוק יבאו Jes. 60, 4.
להביא בניך מרחוק Jes. 60, 9.
יבעלוך בניך Jes. 62, 5.
בניך עזבוני Jer. 5, 7.
ותקחי את־בניך Ez. 16, 20.
וכדמי בניך אשר נתתי
להם Ez. 16, 36.
בניך ובנתיך יקחו Ez. 23, 25.
ועוררתי בניך ציון Zach. 9, 13.
על־בניך יון Zach. 9, 13.

Q'ri: וּבָנַיִךְ
ואת וְּבָנֶיךָ חתני 2 Reg. 4, 7.

pl. c. suff.: בְּנֵיכֶם
ושמתם על־בניכם Ex. 3, 22.
כי־יאמרו אלוכם בניכם Ex. 12, 26.
באזני נשיכם בניכם
ובנתיכם Ex. 32, 2.
ואכלתם בשר בניכם Lev. 26, 29.
כי לא את־בניכם Dt. 11, 2.
ולמדתם אתם את־בניכם Dt. 11, 19.
ורבו ימיכם וימי בניכם Dt. 11, 21.
בניכם אשר יקומו Dt. 29, 21.
אשר תצום את־בניכם Dt. 32, 46.
כי־ישאלון בניכם מחר Jos. 4, 6.
אשר ישאלון בניכם מחר Jos. 4, 21.
והודעתם את־בניכם Jos. 4, 22.
יאמרו בניכם לבנינו Jos. 22, 24.
והשביתו בניכם את־בנינו Jos. 22, 25
ולא־יאמרו בניכם מחר Jos. 22, 27.
את־בניכם יקח 1 Sam. 8, 11.
שני בניכם אתכם 2 Sam. 15, 27.
על אחיכם בניכם ובנתיכם Neh. 4, 8.
עליכם ועל־בניכם Ps. 115, 14.
ואת־בני בניכם אריב Jer. 2, 9.
לשוא הכיתי את־בניכם Jer. 2, 30.
בהעבירי בניכם באש Ez. 20, 31.
ונבאו בניכם Joel 3, 1.
ומכרתי את־בניכם Joel 4, 8.

pl. c. suff.: וּבְנֵיכֶם
נשיכם אלמנות ובניכם Ex. 22, 23.
ובניכם יהיו רעים Num. 14, 33.
ובניכם אשר לא־ידעו Dt. 1, 39.
אתם ובניכם ובנתיכם Dt. 12, 12.
אתם ובניכם מאחרי 1 Reg. 9, 6.
אחיכם ובניכם לרחמים 2 Chr. 30, 9.
אתם ובניכם עד־עולם Jer. 35, 6.
ובניכם ובנותיכם Ez. 24, 21.
ובניכם לבניהם Joel 1, 3.

pl. c. suff.: לְבְנֵיכֶם
לבניכם אחריכם Lev. 25, 46.
והנחלתם לבניכם 1 Chr. 28, 8.
אל־תשאו לבניכם Esr. 9, 12.
והורשתם לבניכם Esr. 9, 12.
מבנתיהם לבניכם ולכם Neh. 13, 25.
וקחו לבניכם נשים Jer. 29, 6.
לבניכם ספרו Joel 1, 3.

מִבְּנֵיכֶם
ואקים מבניכם לנבאים Am. 2, 11.

pl. c. suff.: בָּנָיו
ואשתו ונשי־בניו Gn. 7, 7.
ושלשת נשי־בניו Gn. 7, 13.
ואשתו ונשי־בניו Gn. 8, 18.
ויברך אלהים את־נח
ואת־בניו Gn. 9, 1.
אל־נח ואל־בניו Gn. 9, 8.
אשר יצוה את־בניו Gn. 18, 19.
יצחק וישמעאל בניו Gn. 25, 9.
ויתן ביד־בניו Gn. 30, 35.
וישא את־בניו ואת־נשיו Gn. 31, 17.
עשו ויעקב בניו Gn. 35, 29.
ואת־בניו ואת־בנתיו Gn. 36, 6.
את־יוסף מכל־בניו Gn. 37, 3.
ויקמו כל־בניו וכל־
בנתיו Gn. 37, 35.
בניו ובני בניו אתו Gn. 46, 7.
בנתיו ובנות בניו Gn. 46, 7.
בניו ובנותיו שלשים
ושלש Gn. 46, 15.
ויקח את־שני בניו עמו Gn. 48, 1.
ויקרא יעקב אל־בניו Gn. 49, 1.
ויכל יעקב לצות את־בניו Gn. 49, 33.
ויעשו בניו לו כן Gn. 50, 12.
וישאו אתו בניו Gn. 50, 13.
את־אשתו ואת־בניו Ex. 4, 20.
ואת־בניו אתו Ex. 28, 1. 41.
והיו על־אהרן ועל־בניו Ex. 28, 43.
ואת־בניו תקריב Ex. 29, 4. 8.
ומלאת יד־אהרן ויד־בניו Ex. 29, 9.
ועל תנוך אזן בניו Ex. 29, 20.
ועל־בניו ועל־בגדי בניו
אתו Ex. 29, 21.
ובגדיו ובניו ובגדי בניו
אתו Ex. 29, 21.
ועל כפי בניו Ex. 29, 24.
ואת־אהרן ואת־בניו
אקדש Ex. 29, 44.
ואת־אהרן ואת־בניו
תמשח Ex. 30, 30.
ואת־בגדי בניו לכהן Ex. 31, 10.
35, 19. 39, 41.
והקרבת את־אהרן ואת־
בניו Ex. 40, 12.
ואת־בניו תקריב Ex. 40, 14.
ואת־בניו לאמר Lev. 6, 2.
דבר אל־אהרן ואל־בניו Lev. 6, 18.
ומשחת בניו מאשר ימ
קח את־אהרן ואת־בניו
אתו Lev. 8, 2.
משה את־אהרן ואת־
בניו Lev. 8, 6.
ועל כפי בניו Lev. 8, 27.
ועל־בניו ועל־בגדי בניו Lev. 8, 30.
ואת־בניו ואת־בגדי בניו Lev. 8, 30.
משה אל־אהרן ואל־בניו Lev. 8, 31.
ולאלעזר ולאיתמר בניו Lev. 10, 6.
ואל־איתמר בניו Lev. 10, 12.
דבר אל־אהרן ואל־בניו Lev. 17, 2.
אל־אהרן ואל־בניו Lev. 21, 24.
אל־אהרן ואל־בניו Lev. 22, 2.
ואל־בניו ואל כל־בני Lev. 22, 18.
ואת־אהרן ואת־בניו Num. 3, 10.
דבר אל־אהרן ואל־
בניו Num. 6, 23.
לפני אהרן ולפני בניו Num. 8, 13. 22.
נתן בניו פלוטים Num. 21, 29.
ואת־בניו ואת־כל־עמו Num. 21, 35.
ואת־בנו ואת־כל־עמו Dt. 2, 33.
ביום התחילו את־בניו Dt. 21, 16.
וביתר בניו אשר יותיר Dt. 28, 54.
מבשר בניו אשר יאכל Dt. 28, 55.
שחת לו לא בניו מומם Dt. 32, 5.
מכעם בניו ובנתיו Dt. 32, 19.
ואת־בנו לא ידע Dt. 33, 9.
ואת־בניו ואת־בנתיו Jos. 7, 24.
נחלה בתוך בניו Jos. 17, 6.
ותהרגו את־בניו Jud. 9, 18.
הוא ואשתו ושני בניו
ושם שני־בניו מחלון
וכליון Ruth 1, 1. 2.
אשר יעשון בניו 1 Sam. 2, 22.
כי־מקללים להם בניו 1 Sam. 3, 13.
וישם את־בניו שפטים 1 Sam. 8, 1.
ולא־הלכו בניו בדרכו 1 Sam. 8, 3.
ויקדש את־ישי ואת־בניו 1 S. 16, 5.
ויעבר ישי שבעת בניו 1 Sam. 16, 10.
ושם שלשת בניו 1 Sam. 17, 13.
איש על־בנו ועל־בנתיו 1 Sam. 30, 6.

איש־אשתו ואת־בניו 1 S. 30, 22.
את־שאול ואת־בניו 1 Sam. 31, 2.
וימת שאול ושלשת בניו 1 S. 31, 6.
את־שאול ואת־שלשת
בניו 1 Sam. 31, 8.
ואת גויית בניו מחומת 1 S. 31, 12.
ותגדל עמו ועם־בניו יחדו 2 S. 12, 3.
וחמשת עשר בניו 2 Sam. 19, 18.
ויראו בניו את־הדרך 1 Reg. 13, 12.
ויאמר אל־בניו חבשו־לי 1 Rg. 13, 13
וידבר אל־בניו לאמר 1 Reg. 13, 27.
ויאמר אל־בניו לאמר 1 Reg. 13, 31.
ואת־דמי בניו ראיתי
אמש 2 Reg. 9, 26.
ואדרמלך ושראצר
בָּנָיו 2 Reg. 19, 37.
אחרי שאול ואחרי בניו 1 Chr. 10, 2.
וימת שאול ושלשת בניו 1 Chr. 10, 6.
וימצאו את־שאול ואת־
בניו 1 Chr. 10, 8.
ואת גופת בניו 1 Chr. 10, 12.
וארבעת בניו עמו 1 Chr. 21, 20.
בניו יקראו על־שבט
חלוי 1 Chr. 23, 14.
בניו ואחיו שנים עשר 1 Chr. 25, 10.
11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18.
19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26.
27. 28. 29. 30. 31.
ויבן ויפרץ מכל־בניו 2 Chr. 11, 23.
וגם־בניו ונשיו 2 Chr. 21, 17.
כי אם־יהואחז קטן
בניו 2 Chr. 21, 17.
ויבער את־בניו באש 2 Chr. 28, 3.
העביר את־בניו באש 2 Chr. 33, 6.
ויעמד ישוע בניו ואחיו Esr. 3, 9.
כבוד עשרו ורב בניו Esth. 5, 11.
ותלו אותו ואת־בניו Esth. 9, 25.
והלכו בניו ועשו משתה Job. 1, 4.
ירחקו בניו מישש Job. 5, 4.
יכבדו בניו ולא ידע Job. 14, 21.
ועיני בניו תכלנה Job. 17, 5.
בניו ירצו דלים Job. 20, 10.
אם ירבו בניו למו־חרב Job. 27, 14.
יירָאו את־בניו ואת־בני
בניו Job. 42, 16.
אם־יעזבו בניו תורתי Ps. 89, 31.
יהיו־בניו יתומים Ps. 109, 9.
ונוע ינועו בניו Ps. 109, 10.
אשרי בניו אחריו Prv. 20, 7.
בניו הכהו בחרב Jes. 37, 38.
והיו בניו כקדם Jer. 30, 20.
ואת־כל־בניו Jer. 35, 3.
אשר־צוה את־בניו Jer. 35, 14.
אך נחלתו בניו להם תהיה Ez. 46, 17.
מאחזתו ינחל את־בניו Ez. 46, 18.
להוציא אל־הורג בניו Hos. 9, 13.
cum suff.: וּבָנָיו
ויבא נח ובניו ואשתו Gn. 7, 7.
ויצא נח ובניו ואשתו Gn. 8, 18.
ובניו היו את־מקנהו Gn. 34, 5.
יעקב ובניו Gn. 46, 8.
ויבא יתרו חתן משה ובניו Ex. 18, 5.
יערך אתו אהרן ובניו Ex. 27, 21.
אבנט אהרן ובניו Ex. 29, 9.
וסמך אהרן ובניו Ex. 29, 10. 19.
וסמכו אהרן ובניו Ex. 29, 15.
ובניו ובגדי בניו אתו Ex. 29, 21.
ואכל אהרן ובניו Ex. 29, 32.
ורחצו אהרן ובניו ממנו Ex. 30, 19.
משה ואהרן ובניו Ex. 40, 31.
יאכלו אהרן ובניו Lev. 6, 9.
זה קרבן אהרן ובניו Lev. 6, 13.
ויסמך אהרן ובניו Lev. 8, 14.
ויסמכו אהרן ובניו Lev. 8, 18. 22.
אהרן ובניו יאכלהו Lev. 8, 31.
ויעש אהרן ובניו Lev. 8, 36.
הוא ובניו עמו Lev. 25, 41. 54.
משה ואהרן ובניו Num. 3, 38.

וכלה אהרן־ובניו Num. 4, 15.
אהרן ובניו יבאו Num. 4, 19.
על־פי אהרן ובניו Num. 4, 27.
הוא ובניו בקרב ישראל Dt. 17, 20.
הוא ובניו כל־הימים Dt. 18, 5.
ויעקב ובניו ירדו מצרים Jos. 24, 4.
בן־מנשה הוא ובניו Jud. 18, 30.
וכי־מתו שאול ובניו 1 Sam. 31, 7.
ואהרן ובניו מקטירים 1 Chr. 6, 34.
ובניו אולם ורקם 1 Chr. 7, 16.
עשיה הבכור ובניו 1 Chr. 9, 5.
וכי־מתו שאול ובניו 1 Chr. 10, 7.
קדש קדשים הוא־ובניו 1 Chr. 23, 13.
ואחיו ובניו שנים עשר 1 Chr. 25, 9.
ליצהרי כנניהו ובניו 1 Chr. 26, 29.
כי־הזניחם ירבעם ובניו 2 Chr. 11, 14.
וימשחהו יהוידע ובניו 2 Chr. 23, 11.
ובניו וֹרב המשא עליו 2 Chr. 24, 27.
קדמיאל ובניו בני־יהודה Esr. 3, 9.
ושרביה ובניו ואחיו Esr. 8, 18.
ובניו ובנתיו אכלים Job. 1, 13.
ובניו יתגרו Dan. 11, 10.
cum suff.: בְּבָנָיו
כי ראיתי בבניו לי מלך 1 Sam. 16, 1.
לְבָנָיו
וינשק לבניו ולבנותיו Gn. 32, 1.
ויאמר יעקב לבניו למה
תתראו Gn. 42, 1.
מאשר לאהרן ומאשר
לבניו Ex. 29, 27.
יהיו לבניו אחריו Ex. 29, 29.
ושלשים בנות הביא לבניו Jud. 12, 9.
ניר לבניו כָּל־הימים 2 Reg. 8, 19.
אלוה יצפון־לבניו אונו Job. 21, 19.
הכינו לבניו מטבח Jes. 14, 22.
נחלתו היא לבניו Ez. 46, 16.
pl. c. suff.: וּלְבָנָיו
ולבניו לכהנו־לי Ex. 28, 4.
והיה לאהרן ולבניו Ex. 29, 28.
ועשית לאהרן ולבניו ככה Ex. 29, 35.
לאהרן ולבניו Ex. 39, 27.
מן־המנחה לאהרן
ולבניו Lev. 2, 3. 10.
והיה החזה לאהרן ולבניו Lev. 7, 31.
לאהרן הכהן ולבניו Lev. 7, 34.
קרא משה לאהרן ולבניו Lev. 9, 1.
והיתה לאהרן ולבניו Lev. 24, 9.
לאהרן ולבניו Num. 3, 9.
הכסף לאהרן ולבניו Num. 3, 48.
לאהרן ולבניו Num. 3, 51. 8, 19.
אשר דרך־בה ולבניו Dt. 1, 36.
ולבניו בית האספים 1 Chr. 26, 15.
ולבניו עם־הסריסים 1 Chr. 28, 1.
לו ולבניו ברית מלח 2 Chr. 13, 5.
לתת לו נר ולבניו כל־
הימים 2 Chr. 21, 7.
ויהיו־לו ולבניו לעבדים 2 Chr. 36, 20
ולבניו יהיה מחסה Prv. 14, 26.
cum suff.: מִבָּנָיו
ולבשם הכהן תחתיו
מבניו Ex. 29, 30.
והכהן המשיח תחתיו
מבניו Lev. 6, 15.
אל־אחד מבניו הכהנים Lev. 13, 2.
את־יד אחד מבניו Jud. 17, 5.
ויהי הנער לו כאחד מבניו Jud. 17, 11
שבעה אנשים מבניו 2 Sam. 21, 6.
לאיש מבניו נחלתו Ez. 46, 16.
cum suff.: בָּנָיו
ואת שני בניה Ex. 18, 3.
ואשתך ושני בניה עמה Ex. 18, 6.
ותשאר היא ושני בניה Ruth 1, 3.
ולכל־בניה ובנותיה
מנות 1 Sam. 1, 4.
בעדה ובעד בניה 2 Reg. 4, 5.
בניה פרצו את־בית 2 Chr. 24, 7.
ועיש על־בניה תנחם Job. 38, 32.

הקשיח בניה ללא־לה Job. 39, 16.
קמו בניה ויאשרוה Prv. 31, 28.
גם־ילדה ציון את־בניה Jes. 66, 8.
רחל מבכה על־בניה Jer. 31, 15.
מאנה להנחם על־בניה Jer. 31, 15.
בניה ובנותיה לקחו Ez. 23, 10.
ואת־בניה לא ארחם Hos. 2, 6.
pl. c. suff.: וּבָנֶיהָ
ובניה ואחות אחותך Ez. 16, 45.
cum suff.: וּבְבָנֶיהָ
ובבניה אשר תלד Dt. 28, 57.
cum suff.: בְּנֵיהֶם
ואת־בניהם ילמדון Dt. 4, 10.
את־בניהם ואת־בנתיהם Dt. 12, 31.
ואת־בניהם הקים תחתם Jos. 5, 7.
והשיבתם בניהם
מאחריהם 1 Sam. 6, 7.
ואת־בניהם כלו בבית 1 Sam. 6, 10.
שני בניהם אחימעץ 2 Sam. 15, 36.
בניהם אשר נותרו 1 Reg. 9, 21.
ויעבירו את־בניהם 2 Reg. 17, 17.
שרפים את־בניהם
באש 2 Reg. 17, 31.
גם־בניהם ובני בניהם 2 Reg. 17, 41.
מן־בניהם אשר נותרו 2 Chr. 8, 8.
ואת־בניהם לא המית 2 Chr. 25, 4.
בניהם ואחיהם חלוים Esr. 3, 9.
נשיהם בניהם ובנותיהם Neh. 10, 29.
יחלמו בניהם ירבו בבר Job. 39, 4.
והדרך על־בניהם Ps. 90, 16.
ויזבחו את־בניהם Ps. 106, 37.
דם־בניהם ובנותיהם Ps. 106, 38.
גם־בניהם עדי־עד Ps. 132, 12.
את־בניהם ואת־בנותיהם Jer. 3, 24.
לשרף את־בניהם ואת־
בנתיהם Jer. 7, 31.
בניהם ובנתיהם ימתו Jer. 11, 22.
כזכר בניהם מזבחותם Jer. 17, 2.
תן את־בניהם לרעב Jer. 18, 21.
לשרף את־בניהם באש Jer. 19, 5.
את־בשר בניהם Jer. 19, 9.
אל־חוק בניהם Jer. 32, 18.
להעביר את־בניהם Jer. 32, 35.
ואמר אל־בניהם במדבר Ez. 20, 18.
ובשחטם את־בניהם Ez. 23, 39.
בניהם ובנתיהם יהרגו Ez. 23, 47.
בניהם ובנותיהם Ez. 24, 25.
ובני בניהם עד־עולם Ez. 37, 25.
אם־יגדלו את־בניהם Hos. 9, 12.
וחיו את־בניהם Zach. 10, 9.
וּבְנֵיהֶם
מיניקות ובניהם שלשים Gn. 32, 16.
ונשיהם ובניהם וטפם Num. 16, 27.
ובניהם אשר לא־ידעו Dt. 31, 13.
ובניהם ובנתיהם נשבו 1 Sam. 30, 3.
ובניהם מבני הקהתי
והם ובניהם על־
השערים 1 Chr. 9, 23.
המה ובניהם 1 Chr. 26, 8.
גם־טפם נשיהם ובניהם 2 Chr. 20, 13.
ובניהם ובנותיהם 2 Chr. 31, 18.
אחיו ובניהם עשרים Esr. 8, 19.
ובניהם הרבית Neh. 9, 23.
ובניהם חצי מדבר Neh. 13, 24.
נשיהם ובניהם ובנתיהם Jer. 14, 16.
ובניהם ובני בניהם Ex. 37, 25.
ובניהם לדור אחר Joel 1, 3.
ובניהם יראו ושמחו Zach. 10, 7.
כְּבָנֵיהֶם
כבניהם בניהו Neh. 5, 5.
לִבְנֵיהֶם
בנותיהם נתנו לבניהם Jud. 3, 6.
אל־תתנו לבניהם Esr. 9, 12.
אם־תתנו בנתיכם
לבניהם Neh. 13, 25.
להודיעם לבניהם Ps. 78, 5.

ויספרו לבניהם Ps. 78, 6.
ובניכם לבניהם Joel 1, 3.
pl. c. suff.: וְלִבְנֵיהֶם
ויטב להם ולבניהם Dt. 5, 26.
לידתון ולבניהם 2 Chr. 5, 12.
מבנתיהם להם ולבניהם Esr. 9, 2.
ולבניהם אחריהם Jer. 32, 39.
מִבְּנֵיהֶם
לא נכחד מבניהם Ps. 78, 4.
suff. fem.: בְּנֵיהֶן
בניהן אשר ילדו־לי Ez. 23, 37.
וּבְנֵיהֶן
אנשיהן ובניהן Ez. 16, 45.
לִבְנֵיהֶן
אן לבניהן אשר ילדו Gn. 31, 43.

בַּת

ז"ב הסיפך של בן, ומיכנו לפי ענינו דעתי מן נכה, כי נתצלומו בָּרָה נהנלעת הר' נעגרי, והכנתך נתרמי, ויסיס נויר בָּר; והכינו בָּנוֹת מן בָּן הרחצי של בָּנִים.

n. f. ortum ex בָּרָה, quae est forma primaria; est enim nominis בַּר (*filius*) forma muliebris: *filia*, neque a בָּנָה, ut grammatici olim hallucinati sunt, neque, ut belle finxerunt, a verbo בָּנָה repetendum.

בת־חרן אבי־מלכה Gn. 11, 29.
בת־אבי הוא אך לא בת־
אמי Gn. 20, 12.
ויאמר בת־מי את Gn. 24, 23.
בת־בתואל אנכי
בת־מי את ותאמר בת־
בתואל Gn. 24, 47.
לקחת את־בת־אחי אדני Gn. 24, 48.
בקחתו את־רבקה בת־
בתואל Gn. 25 20.
את־יהודית בת־בארי החתי
ואת־ Gn. 26, 34.
בשמת בת־אילון החתי Gn. 26, 34.
את־מחלת בת־ישמעאל Gn. 28, 9.
את־רחל בת־לבן Gn. 29, 10.
ואחר ילדה בת Gn. 30, 21.
ותצא דינה בת־לאה Gn. 34, 1.
ותדבק נפשו בדינה בת־
יעקב Gn. 34, 3.
לשכב את־בת־יעקב Gn. 34, 7.
עדה בת־אילון Gn. 36, 2.
בת־ענה בת־צבעון Gn. 36, 2.
ואת־בשמת בת־ישמעאל Gn. 36, 3.
בת־ענה בת־צבעון אשת
עשו Gn. 36, 14.
אלפז אהליבמה בת־ענה Gn. 36, 18
ואהליבמה בת־ענה Gn. 36, 25.
בת־מטרד בת מי זהב Gn. 36, 39.
בת־איש כנעני ושמו שוע Gn. 38, 2.
ותמת בת־שוע Gn. 38, 12.
את־אסנת בת־פוטי־פרע Gn. 41, 45.
אסנת בת־פוטי־
פרע Gn. 41, 50. 46, 20.
ואם־בת הוא וחיה Ex. 1, 16.
ויקח את־בת־לוי Ex. 2, 1,
ותרד בת־פרעה לרחץ Ex. 2, 5.
ותאמר אחתו אל־בת־פרעה Ex. 2, 7
ותאמר־לה בת־פרעה לכי Ex. 2, 8.
ותאמר לה בת־פרעה
הילוכי Ex. 2, 9.
את־אלישבע בת־עמינדב Ex. 6, 23.
אר־בן יגח או־בת יגח Ex. 21, 31.
ואת בת היענה Lev. 11, 16.
בת־שנתה תמימה Lev. 14, 10.
בת־אביך או בת־אמך Lev. 18, 9.
ערות בת־בנך או בת־
בחד Lev. 18, 10.
ערות בת־אשת אביך Lev. 18, 11.

את־בת־בנה ואת־בת־
בתה Lev. 18, 17.
בת־אביו או־בת־אמו Lev. 20, 17.
שלמית בת־דברי Lev. 24, 11.
וכבשה אחת בת־שנתה Num. 6, 14.
עז בת־שנתה לחטאת Num. 15, 27.
המדינית כזבי בת־צור Num. 25, 15.
כזבי בת־נשיא מדין Num. 25, 18.
ושם בת־אשר שרח Num. 26, 46.
יוכבד בת־לוי Num. 26, 59.
ואם־אין לו בת Num. 27, 9.
וכל־בת ירשת נחלה Num. 36, 8,
ואת בת היענה Dt. 14, 15.
בת־אביו או בת־אמו Dt. 27, 22.
ממני בן או־בת Jud. 11, 34.
לפני בת־בליעל 1 Sam. 1, 16.
אחינעם בת־אחימעץ 1Sam. 14, 50.
את־מרב בת־שאול
לדוד 1 Sam. 18, 19.
מיכל בת־שאול 1 Sam. 18, 20.
ומיכל בת־שאול
אהבתהו 1 Sam. 18, 28.
בת־תלמי מלך גשור 2 Sam. 3, 3.
ושמה רצפה בת־איה 2 Sam. 3, 7.
את מיכל בת־שאול 2 Sam. 3, 13
ומיכל בת־שאול נשקפה 2 S. 6, 16.
ותצא מיכל בת־שאול 2 Sam. 6, 20.
ולמיכל בת־שאול 2 Sam. 6, 23.
בת־שבע בת־אליעם 2 Sam. 11, 3.
אל־אביגל בת־נחש 2 Sam. 17, 25.
בני רצפה בת־איה 2 Sam. 21, 8.
חמשת בני מיכל בת־
שאול 2 Sam. 21, 8.
אשר עשתה רצפה בת־
איה 2 Sam. 21, 11.
ויקח את־בת־פרעה 1 Reg. 3, 1.
טפת בת־שלמה היתה 1 Reg. 4, 11.
את־בשמת בת־שלמה
לאשה 1 Reg. 4, 15.
אך בת־פרעה עלתה 1 Reg. 9, 24.
ואת־בת־פרעה מואבית 1 Rg. 11, 1.
מעכה בת־אבישלום 1 Reg. 15, 2. 10.
את־איזבל בת־אתבעל 1Reg. 16, 31.
כי בת־אחאב היתה 2 Reg. 8, 18.
עתליהו בת־עמרי 2 Reg. 8, 26.
וקברוה כי בת־מלך היא 2Reg. 9, 34.
יהושבע בת־המלך יורם 2Rg. 11, 2.
ושם אמו ירושא בת־
צדוק 2 Reg. 15, 33.
ושם אמו אבי בת־זכריה 2Reg. 18, 2.
בתולת בת־ציון אחריך 2Rg. 19, 21.
ראש הניעה בת־ירושלם 2Reg. 19, 21.
משלמית בת־חרוץ מן־
יטבה 2 Reg. 21, 19.
ידידה בת־עדיה מבצקת 2Rg. 22, 1.
חמוטל בת־ירמיהו
מלכנה 2 Reg. 23, 31. 24, 18.
זבודה בת־פדיה מן־
רומה 2 Reg. 23, 36.
בת־אלנתן מירושלם 2 Reg. 24, 8.
בת־משרד בת מי זהב 1 Chr. 1, 50.
אל־בת־מכיר אבי גלעד 1 Chr. 2, 21.
בת־תלמי מלך גשור 1 Chr. 3, 2.
בני בתיה בת־פרעה 1 Chr. 4, 18.
ומיכל בת־שאול נשקפה 1Chr. 15, 29.
ואת־בת־פרעה העלה
שלמה 2 Chr. 8, 11.
את־מחלת בת־ירימות 2Chr. 11, 18.
בת־אליאב בן־ישי 2 Chr. 11, 18.
את־מעכה בת־
אבשלום 2 Chr. 11, 20. 21.
מיכיהו בת־אוריאל מן־
גבעה 2 Chr. 13, 2.
ושם אמו עזובה בת־
שלחי 2 Chr. 20, 31.
כי בת־אחאב היתה לו
לאשה 2 Chr. 21, 6.
ושם אמו עתליהו בת־

עמרי 2 Chr. 22, 2.
ותקח יהושבעת בת־
המלך 2 Chr. 22, 11.
יהושבעת בת־המלך 2 Chr. 22, 11.
ושם אמו ירושה בת־
צדוק 2 Chr. 27, 1.
ושם אמו אביה בת־
זכריהו 2 Chr. 29, 1.
לקח את־בת־משלם Neh. 6, 18.
היא אסתר בת־דודו Esth. 2, 7.
אסתר בת־אביחיל Esth. 2, 15.
אסתר המלכה בת־
אביחיל Esth. 9, 29.
בשערי בת־ציון Ps. 9, 15.
כאישון בת־עין Ps. 17, 8.
שמעי־בת וראי Ps. 45, 11.
כל כבודה בת־מלך Ps. 45, 14.
בת־בבל השדודה Ps. 137, 8.
בנעלים בת־נדיב Cant. 7, 2.
על־שער בת־רבים Cant. 7, 5.
ונותרה בת־ציון Jes. 1, 8.
*קולך בת־גלים Jes. 10, 30.
*הר בית־ציון Jes. 10, 32.
אל־הר בת־ציון Jes. 16, 1.
על־שד בת־עמי Jes. 22, 4.
כיאר בת־הרשיש Jes. 23, 10.
בתולת בת־צידון Jes. 23, 12.
בתולת בת־ציון Jes. 37, 22.
הניעה בת ירושלם Jes. 37, 22.
*פלימת בת־יהודה
הנשארה Jes. 37, 31.
בתולת בת־בבל Jes. 47, 1.
אין־כסא בת־כשדים Jes. 47, 1.
ובאי בחשך בת־כשדים Jes. 47, 5
שביה בת־ציון Jes. 52, 2.
דרך בת־עמי Jer. 4, 11.
קול בת־ציון תתיפח Jer. 4, 31.
דמיתי בת־ציון Jer. 6, 2.
את־שבר בת־עמי Jer. 6, 14. 8, 11.
עליך בת־ציון Jer. 6, 23.
בת־עמי חגרי־שק Jer. 6, 26.
שועת בת־עמי Jer. 8, 19.
על־שבר בת־עמי Jer. 8, 21.
ארכת בת־עמי Jer. 8, 22.
את חללי בת־עמי Jer. 8, 23.
מפני בת־עמי Jer. 9, 6.
נשברה בתולת בת־עמי Jer. 14, 17.
בתולת בת־מצרים Jer. 46, 11.
יושבת בת־מצרים Jer. 46, 19.
הבישה בת־מצרים Jer. 46, 24.
ישבת בת־דיבון Jer. 48, 18.
בת־בבל כגרן Jer. 51, 33.
חמיטל בת־ירמיהו Jer. 52, 1.
ויצא מן בת־ציון Thr. 1, 6.
לבתולת בת־יהודה Thr. 1, 15.
באפו אדני את־בת־ציון Thr. 2, 1.
מבצרי בת־יהודה Thr. 2, 2.
באהל בת־ציון Thr. 2, 4.
חומת בת־ציון Thr. 2, 8. 18.
זקני בת־ציון Thr. 2, 10.
על־שבר בת־עמי Thr. 2, 11. 3, 48.
בתולת בת־ציון Thr. 2, 13.
על־בת ירושלם Thr. 2, 15.
אל־תדם בת־עינך Thr. 2, 18.
בת־עמי לאכזר Thr. 4, 3.
ויגדל עון בת־עמי Thr. 4, 6.
בשבר בת־עמי Thr. 4, 10.
שישי ושמחי בת־אדום Thr. 4, 21.
תם־עונך בת־ציון Thr. 4, 22.
פקד עונך בת־אדום Thr. 4, 22.
אם־בן אם־בת יצילו Ez. 14, 20.
בת־אמך את געלת אישה Ez. 16, 45.
בת־אביו ענת־בך Ez. 22, 11.
בת־אשרים Ez. 27, 6.
גמר בת־דבלים Hos. 1, 3.
ותלד בת Hos. 1, 7.
וגחי בת־ציון Mich. 4, 10.
ודושי בת־ציון Mich. 4, 13.

תתגדדי בת גדוד Mich. 4, 14.
בת קמה באמה Mich. 7, 6.
עתרי בת־פוצי Zeph. 3, 10.
רני בת־ציון Zeph. 3, 14.
בת ירושלם Zeph. 3, 14.
יושבת בת־בבל Zach. 2, 11.
ושמחי בת־ציון Zach. 2, 14.
גלי מאד בת־ציון Zach. 9, 9.
הריעי בת־ירושלם Zach. 9, 9.
ובעל בת־אל נכר Mal. 2, 11.
c. h interr.: הַבַּת
חבת־תשעים שנה תלד Gn. 17, 17.
וּבַת
ובת איש כהן כי תחל Lev. 21, 9.
ובת־כהן כי תהיה Lev. 22, 12. 13.
ובת אחת ושמה תמר 2 Sam. 14, 27.
ובת־כלב עכסא 1 Chr. 2, 49.
ובת־צור במנחה Ps. 45, 13.
ובת מלך הנגב Dan. 11, 6.
ובת הנשים יתן־לו Dan. 11, 17.
הַבַּת
וכל־חבת תחיון Ex. 1, 22.
חבת השובבה Jer. 31, 22. 49, 4.
חבת ירושלם Thr. 2, 13.
בְּבַת
כי חפץ בבת־יעקב Gn. 34, 19.
וירב בבת־יהודה Thr. 2, 5.
כְּבַת
ותהי־לו כבת 2 Sam. 12, 3.
לְבַת
ותביאהו לבת־פרעה Ex. 2, 10.
טהרה לבן או לבת Lev. 12, 6.
לתנות לבת־יפתח Jud. 11, 40.
ובית יעשה לבת־פרעה 1 Reg. 7, 8.
לבת־שוע בת־עמיאל 1 Chr. 3, 5.
לקחה מרדכי לו לבת Esth. 2, 7.
אשר לקח־לו לבת Esth. 2, 15.
אמרו לבת־ציון Jes. 62, 11.
חטאת היא לבת־ציון Mich. 1, 13.
ממלכת לבת־ירושלם Mich. 4, 8.
וְלִבַּת
ולבן ולבת Ez. 44, 25.
מִבַּת
מבת־שוע הכנענית 1 Chr. 2, 3.
cum suff.: בִּתִּי
את־בתי נתתי לאיש הזה Dt. 22, 16.
ואלה בתולי בתי Dt. 22, 17.
את־עכסה בתי לאשה Jos. 15, 16.
את־עכסה בתי לאשה Jud. 1, 12.
ויאמר אהה בתי Jud. 11, 35.
הנה בתי הבתולה Jud. 19, 24.
ותאמר לה לכי בתי Ruth 2, 2.
הלוא שמעת בתי Ruth 2, 8.
טוב בתי כי תצאי Ruth 2, 22.
בתי הלא אבקש־לך Ruth 3, 1.
ברוכה את ליי בתי Ruth 3, 10.
ועתה בתי אל־תיראי Ruth 3, 11.
ותאמר מי־את בתי Ruth 3, 16.
ותאמר שבי בתי Ruth 3, 18.
הנה בתי הגדולה מרב 1 Sam. 18, 17.
cum suff.: בִּתֵּנוּ
ולקחנו את־בתנו Gn. 34, 17.
cum suff.: *p.* בִּתֵּךְ
ברחל בתך הקטנה Gn. 29, 18.
בת־בנך או בת־בתך Lev. 18, 10.
אל־תחלל את־בתך Lev. 19, 29.
בתך לא־תתן לבנו Dt. 7, 3.
תנה את־בתך לבני Dt. 13, 7.
לאשה 2 Reg. 14, 9.
תנה את־בתך לבני
לאשה 2 Chr. 25, 18.
וּבִתֵּךְ
cum suff.:
אתה ובנך ובתך ועבדך Ex. 20, 10.
אתה ובנך ובתך ועבדך Dt. 5, 14. 12, 18. 16, 11. 14.
לְבִתֵּךְ
cum suff.:
לא־מצאתי לבתך בתולים Dt. 22, 17.
בְּבִתְּכֶם
cum suff.:
חשקה נפשו בבתכם Gn. 34, 8.
בְּתָהּ
cum suff.:
והנה רחל בתו באה Gn. 29, 6.
ויקח את־לאה בתו Gn. 29, 23.
ללאה בתו שפחה Gn. 29, 24.
ויתן־לו את־רחל בתו Gn. 29, 28.
ויתן לבן לרחל בתו Gn. 29, 29.
כי טמא את־דינה בתו Gn. 34, 5.
ואת דינה בתו Gn. 46, 15.
אשר־ילדה לבן ללאה בתו Gn. 46, 18.
אשר־נתן לבן לרחל בתו Gn. 46, 25.
ויתן את־צפרה בתו Ex. 2, 21.
וכי־ימכר איש את־בתו
לאמה Ex. 21, 7.
את־עכסה בתו לאשה Jos. 15, 17.
את־עכסה בתו לאשה Jud. 1, 13.
והנה בתו יצאת לקראתו Jud. 11, 34.
לא־יתן בתו לבנימן לאשה Jud. 21, 1.
ואת־בתו יתן־לו 1 Sam. 17, 25.
את־מיכל בתו לאשה 1 Sam. 18, 27.
את־מיכל בתו אשת דוד 1 S. 25, 44.
ואת־בתו באש למלך 2 Reg. 23, 10.
ויתן ששן את־בתו 1 Chr. 2, 35.
וּבִתּוֹ
ובתו לא־תקח לבנך Dt. 7, 3.
מעביר בנו־ובתו באש Dt. 18, 10.
ובתו שארה 1 Chr. 7, 24.
לְבִתּוֹ
את־נחלתו לבתו Num. 27, 8.
בין־אב לבתו Num. 30, 17.
ויתנה שלחים לבתו 1 Reg. 9, 16.
וּלְבִתּוֹ
ולבנו ולבתו ולאחיו Lev. 21, 2.
cum suff.: בִּתָּהּ
את־בת־בתה Lev. 18, 17.
לאמר כאמה בתה Ez. 16, 44.
וּבִתָּהּ
אשה ובתה Lev. 18, 17.
וּבְבִתָּהּ
ובבנה ובבתה Dt. 28, 56.
pl.: בָּנוֹת
הנה־נא לי שתי בנות Gn. 19, 8.
וללבן שתי בנות Gn. 29, 16.
כי אשרוני בנות Gn. 30, 13.
בנות צעדה עלי־שור Gn. 49, 22.
ולכהן מדין שבע בנות Ex. 2, 16.
וילדה־לו בנים או בנות Ex. 21, 4.
לא־היו לו בנים כי אם־
בנות Num. 26, 33.
לא־היו לו בנים כי אם־
בנות Jos. 17, 3.
ושלשים בנות שלח
החוצה Jud. 12, 9.
ושלשים בנות הביא Jud. 12, 9.
שלשה־בנים ושתי
בנות 1 Sam. 2, 21.
לששן בנים כי אם־בנות 1 Chr. 2, 34.
ותחינה לצלפחד בנות 1 Chr. 7, 15.
ולא־היו לו בנים כי אם־
בנות 1 Chr. 23, 22.
ושמנה בנים וששים
בנות 2 Chr. 11, 21.
וששׁ עשרה בנות 2 Chr. 13, 21.
שבעה בנים ושלש בנות Job. 1, 2. 42, 13.
לעלוקה שתי בנות Prv. 30, 15.
רבות בנות עשו חיל Prv. 31, 29.
ראוה בנות ויאשרוה Cant. 6, 9.
בנות בטחות Jes. 32, 9.
ואם־בנות יצילו Ez. 14, 15.

וּבָנוֹת *pl.:*
ויולד בנים ובנות Gn. 5, 4.
7. 10. 13. 16. 19. 22. 26. 30.
ובנות ילדו להם Gn. 6, 1.
ויולד בנים ובנות Gn. 11, 11.
13. 15. 17. 19. 21. 23. 25.
בנים ובנות תוליד Dt. 28, 41.
ועד־בנים ובנות
ומשלל 1 Sam. 30, 19.
ויולדו עוד לדוד בנים
ובנות 2 Sam. 5, 13.
בנים ששה עשר
ובנות שש 1 Chr. 4, 27.
ויולד דויד עוד בנים
ובנות 1 Chr. 14, 3.
ארבעה עשר ובנות
שלש 1 Chr. 25, 5.
ויולד בנים ובנות 2 Chr. 24, 3.
נשים בנים ובנות 2 Chr. 28, 8.
ולא־יהיו לך בנים ובנות Jer.16,2.
והולידו בנים ובנות Jer. 29, 6.
ותלדנה בנים ובנות Jer. 29, 6.
לא יצילו בנים ובנות Ez. 14, 18.
המוצאים בנים ובנות Ez. 14, 22.
ותלדנה בנים ובנות Ez. 23, 4.
הַבָּנוֹת *pl.:*
הבנות בנתי Gn. 31, 43.
כמשפט הבנות יעשה־לה Ex.21,9.
כן רעיתי בין הבנות Cant. 2, 2.
על־הבנים ועל־הבנות Jer. 16, 3.
לְבָנוֹת *pl.:*
ונתתי אתהן לְךָ לבנות Ez. 16, 61.
וּמִבָּנוֹת *pl.:*
טוב מבנים ומבנות Jes. 56, 5.
בְּנוֹת *pl. constr.:*
את־בנות האדם כי טבת Gn. 6, 2.
בני האלהים אל־בנות
האדם Gn. 6, 4.
ותהרין שתי בנות־לוט Gn.19, 36.
קצתי בחיי מפני בנות חת Gn.27, 46.
כי רעות בנות כנען Gn. 28, 8.
לזנות את־בנות מואב Num. 25, 1.
ושם בנות צלפחד Num. 26, 33.
ותקרבנה בנות צלפחד Num. 27, 1.
כן בנות צלפחד דברת Num. 27, 7.
כן עשו בנות צלפחד Num. 36, 10.
ומלכה ונעה בנות
צלפחד Num. 36, 11.
כי בנות מנשה נחלו נחלה Jos. 17, 6.
תלכנה בנות ישראל Jud. 11, 40.
אם־יצאו בנות־שילו Jnd. 21, 21.
פן־תשמחנה בנות
פלשתים 2 Sam. 1, 20.
תעלזנה בנות הערלים 2 Sam.1, 20.
בנות ישראל אל־שאול
בכינה 2 Sam. 1, 24.
תלבשנה בנות־המלך 2 Sam.13, 18.
מן־בנות דן 2 Chr. 2, 13.
בנות מלכים ביקרותיך Ps. 45, 10.
ותגלנה בנות יהודה Ps. 97, 8.
וישחו כל־בנות השיר Eccl. 12, 4.
בנות ירושלם Cant. 1, 5.
2, 7. 3, 5. 5, 8. 16. 8, 4.
צאנה וראנה בנות ציון Cant. 3, 11.
כי גבהו בנות ציון Jes. 3, 16.
קדקד בנות ציון Jes. 3, 17.
צאת בנות־ציון Jes. 4, 4.
וישכנו שם בנות יענה Jes. 13, 21.
תהיינה בנות מואב Jes. 16, 2.
את־בנות המלך Jer. 41, 10. 43, 6.
צעקנה בנות רבה Jer. 49, 3.
וישבו בה בנות יענה Jer. 50, 39.
מכל בנות עירי Thr. 3, 51.
אל־בנות עמך המתנבאות Ez.13,17.
שנאתיך בנות פלשתים Ez. 16, 27.
חרפת בנות־ארם Ez. 16, 57.
בנות פלשתים השאטות Ez.16,57.

בנות אם־אחת היו Ez. 23, 2.
בנות הגוים תקוננה Ez. 32, 16.
וּבְנוֹת *pl. constr.:*
ובנות אנשי העיר Gn. 24, 13.
בנתיו ובנות בניו Gn. 46, 7.
תנים ובנות יענה Jes. 43, 20.
ובנות גוים אדרם Ez. 32, 18.
בִּבְנוֹת *pl. constr.:*
לראות בבנות הארץ Gn. 34, 1.
האין בבנות אחיך Jud. 14, 3.
כִּבְנוֹת *pl. constr.:*
כבנות איוב בכל־הארץ Job. 42,15.
ואבל כבנות יענה Mich. 1, 8.
לִבְנוֹת *pl. constr.:*
לבנות צלפחד לאמר Num. 36, 6.
ורע לבנות יענה Job. 30, 29.
חציר לבנות יענה Jes. 34, 13.
מִבְּנוֹת *pl. constr.:*
לא־תקח אשה לבני Gn. 24, 3. 37.
מבנות הכנעני
מבנות־חת כאלה מבנות
הארץ Gn. 27, 46.
לא־תקח אשה מבנות
כנען Gn. 28, 1. 6.
אשה מבנות לבן אחי אמך Gn.28,2.
לקח את־נשיו מבנות כנען Gn.36,2.
לקחו־לו מבנות פוטיאל Ex. 6, 25.
קדשה מבנות ישראל Dt. 23, 18.
תמנתה מבנות פלשתים Jud.14,1. 2.
איש אשתו מבנות שילה Jud. 21, 21.
*בן־אשה מן־בנות דן 2 Chr. 2, 13.
אשר לקח מבנות ברזלי Esr. 2, 61.
אשר לקח מבנות ברזלי Neh. 7, 63.
מבנות ירושלם Cant. 3, 10.
בְּנֹתַי *pl. c. suff.:*
ותנהג את־בנתי Gn. 31, 26.
הבנות בנתי Gn. 31, 43.
אם־תענה את בנתי Gn. 31, 50.
ואם־תקח נשים על־בנתי Gn.31,50.
שבנה בנתי לכן Ruth 1, 11. 12.
אל בנתי כי־מר־לי מאד Ruth1,13.
וּבְנוֹתַי *pl. c suff.:*
ובנותי מקצה הארץ Jes. 43, 6.
וְלִבְנֹתַי *pl. c. suff.:* p.
לנשק לבני ולבנתי Gn. 31, 28.
וְלִבְנֹתַי *pl. c. suff.:*
ולבנתי מה־אעשה לאלה Gn.31,43.
בְּנֹתֵינוּ *cum suff.:*
בנתינו תקחו לכם Gn. 34, 9.
ונתנו את־בנתינו לכם Gn. 34, 16.
ואת־בנתינו נתן להם Gn. 34, 21.
את־בנינו ואת־בנתינו Neh. 5, 5.
לא־נתן בנתינו Neh. 10, 31.
בנותינו כזוית מחטבות Ps.144,12.
וּבְנֹתֵינוּ *cum suff.:*
ובנינו ובנותינו ונשינו Neh. 5, 2.
בנינו ובנותינו אנחנו רבים Neh. 5, 2.
נשינו בנינו ובנתינו Jer. 35, 8.
וּבְבְנוֹתֵינוּ *pl. c. suff.:*
בבנינו ובבנותנו בצאנו Ex. 10, 9.
מִבְּנוֹתֵינוּ
לבלתי תת־להם מבנותינו Jud.21,7.
לתת־להם נשים מבנותינו Jud.21,18.
ויש מבנתינו נכבשות Neh. 5, 5.
בְּנֹתֶיךָ *cum suff.:*
שתי בנתיך הנמצאת Gn. 19, 15.
פן־תגזל את־בנותיך Gn. 31, 31.
בשתי בנתיך Gn. 31, 41.
בְּנוֹתֵךְ *c. suff. fem.:*
את־בניך ואת־בנותיך Ez. 16, 20.
בנותיך בשדה Ez. 26, 8.
בְּנֹתֶיהָ *cum suff.:*
חתן ובניך ובנתיך Gn. 19, 12.
אתה ובניך ובנתיך אתך Lev.10,14.

בניך ובנתיך נתנים Dt. 28, 32.
בשר בניך ובנתיך Dt, 28, 53.
ואת נפש בניך ובנתיך 2 S. 19, 6.
בניך ובנותיך אכלים Job. 1, 18.
ובנתיך על־כתף Jes. 49, 22.
ובנתיך על־צד תאמנה Jes. 60, 4.
יאכלו בניך ובנותיך Jer. 5, 17.
ובנתיך בשביה Jer. 48, 46.
ובנתיך בחרב יפלו Am. 7, 17.
בְּנֹתַיִךְ *cum suff.:* *fem.*
כאשר עשית את־ובנותיך Ez.16, 48.
ואת ובנתיך תשבינה Ez. 16. 55.
בניך ובנתיך יקחו Ez. 23, 25.
וְלִבְנֹתַיִךְ *cum suff.:*
ולבניך ולבנתיך Num. 18, 11. 19.
בְּנֹתֵיכֶם *cum suff.:*
בנתיכם תתנו־לנו Gn. 34, 9.
ואת־בנתיכם נקח־לנו Gn. 34, 16.
על־בניכם ועל־בנתיכם Ex. 3, 22.
ובשר בנתיכם תאכלו Lev. 26, 29.
ואת־בנותיכם יקח 1 Sam. 8, 13.
בנותיכם אל־תתנו לבניהם Esr.9,12.
אם־תתנו בנתיכם Neh. 13, 25.
ולמדנה בנתיכם נהי Jer. 9, 19.
ואת־בנותיכם תנו לאנשים Jer.29,5.
חזנינה בנותיכם Hos. 4, 13.
בנותיכם כי תזנינה Hos. 4, 14.
את־בניכם ואת בנתיכם Joel 4, 8.
וּבְנֹתֵיכֶם *pl. c. suff.:*
נשיכם בניכם ובנתיכם Ex. 32, 2.
אתם ובניכם ובנתיכם Dt. 12, 12.
על־אחיכם בניכם ובנתיכם Neh.4,8.
ובנותיכם אשר עזבתם Ez. 24, 21.
ונבאו בניכם ובנתיכם Joel 3, 1.
בְּנוֹתֶיו, בְּנֹתָיו *cum suff.:*
אל חתניו לקחי בנתיו Gn. 19,14.
וביד שתי בנתיו Gn. 19, 16.
ושתי בנתיו עמו Gn. 19, 30.
הוא ושתי בנתיו Gn. 19, 30.
ואת־בניו ואת־בנתיו Gn. 36, 6.
ויקמו כל־בניו וכל־בנתיו Gn.37,35.
בנתיו ובנות בניו Gn. 46, 7.
ויאמר אל־בנתיו ואיו Ex. 2, 20.
וזנו בנתיו Ex. 34, 16.
ואלה שמות בנתיו Num. 27, 1.
ואת־בניו ואת־בנתיו Jos. 7, 24.
ואלה שמות בנתיו Jos. 17, 3.
ושם שתי בנתיו 1 Sam. 14, 49.
איש על־בנו ועל־בנתיו 1 Sam.30,6.
וּבְנוֹתֶיהָ *cum suff.:*
כל־נפש בניו ובנותיו Gn. 46, 15.
ובנתיו בשבית Num. 21, 29.
מכעס בניו ובנתיו Dt. 32, 19.
תוא ובנותיו Neh. 3, 12.
ובניו ובנתיו אכלים Job. 1, 13.
לְבָנֹתֶיהָ *cum suff.:*
צלפחד אחינו לבנתיו Num. 36, 2.
וְלִבְנֹתֶיהָ *cum suff.:*
ויישק לבניו ולבנותיו Gn. 32, 1.
מִבְּנֹתֶיהָ *cum suff.:*
ולקחת מבנתיו לבניך Ex. 34, 16.
בְּנֹתָם *c. suff. pl.:*
את־בנתם נקח־לנו Gn. 34, 21.
בְּנֹתֶיהָ *cum suff.:*
בחשבון ובכל־בנתיה Num. 21, 25.
ויולכדו בנתיה Num. 21, 32.
קנת ואת־בנתיה Num. 32, 42.
אשדוד בנותיה Jos. 15, 47.
עזה בנותיה Jos. 15, 47.
בית־שאן ואת־בנותיה Jud. 1, 27.
ואת־תענך ואת־בנתיה Jud. 1, 27.
ואת־יושב דור ואת־
בנותיה Jud. 1, 27.
ואת־יושבי יבלעם ואת־
בנתיה Jud. 1, 27.
ואת־יושבי מגדו ואת־

בנותיה Jud. 1, 27.
את־קנת ואת־בנותיה 1 Chr. 2, 23.
את־בית־אל ואת־
בנותיה 2 Chr. 13, 19.
ואת־ישנה ואת־בנותיה 2Chr.13,19
ואת־עפרון ובנתיה 2 Chr. 13, 19.
ואת־תמנה ואת־
בנותיה 2 Chr. 28, 18.
ואת־גמזו ואת־בנותיה 2Chr.28,18.
וּבְנֹתֶיהָ *cum suff.:*
עקרון ובנתיה וחצריה Jos. 15, 45.
בית־שאן ובנותיה Jos. 17, 11.
ויבלעם ובנותיה Jos. 17, 11.
ואת־ישבי דאר ובנותיה Jos.17,11.
וישבי עין־דר ובנותיה Jos.17,11.
וישבי תענך ובנתיה Jos. 17, 11.
וישבי מגדו ובנותיה Jos. 17, 11.
לאשר בבית־שאן
ובנותיה Jos. 17, 16.
ולכל־בניה ובנותיה 1 Sam. 1, 4.
בית אל ובנתיה 1 Chr. 7, 28.
גזר ובנתיה 1 Chr. 7, 28.
ושכם ובנתיה 1 Chr. 7, 28.
עד־עזה ובנותיה 1 Chr. 7, 28.
בית־שאן ובנתיה 1 Chr. 7, 29.
תענך ובנתיה 1 Chr. 7, 29.
מגדו ובנותיה דור
ובנותיה 1 Chr. 7, 29.
ואת־לד ובנתיה 1 Chr. 8, 12.
ויקח את־גת ובנתיה 1 Chr. 18, 1.
ואת עפרון ובנתיה 2 Chr. 13, 19.
ואת־שוכו ובנותיה 2 Chr. 28, 18.
בקריית הארבע ובנתיה Neh. 11, 25.
ובדיבן ובנתיה Neh. 11, 25.
ובבאר שבע ובנתיה Neh. 11, 27.
עזקה ובנתיה Neh. 11, 30.
וביית־אל ובנתיה Neh. 11, 31.
ובנתיה באש תצתנה Jer. 49, 2.
שמרון היא ובנותיה Ez. 16, 46.
סדם ובנותיה Ez. 16, 46.
אחותך היא ובנותיה Ez. 16, 48.
את שבית סדם ובנותיה Ez. 16, 53.
ואת שבית שמרון
ובנותיה Ez. 16, 53.
ואחותיך סדם ובנותיה Ez.16, 55.
ושמרון ובנותיה Ez. 16, 55.
ובנותיה לקחו Ez. 23, 10.
ובנותיה אשר בשדה Ez. 26, 6.
ובנותיה בשבי תלכנה Ez. 30, 18.
וּבְבְנוֹתֶיהָ *cum suff.:*
בחשבון ובבנותיה Jud. 11, 26.
ובערער ובבנותיה Jud. 11, 26.
בבשן ובבנותיה 1 Chr. 5, 16.
ובמכנה ובבנתיה Neh. 11, 28.
וְלִבְנוֹתֶיהָ *pl. c. suff..*
השקט היה לה ולבנותיה Ez.16,49.
בְּנוֹתֵיהֶם, בְּנֹתֵיהֶם *cum suff.:*
את־בניהם ואת בנתיהם Dt.12, 31.
ויקחו את־בנותיהם Jud. 3, 6.
ואת־בנותיהם נתנו לבניהם Jud.3,6
ואת בנותיהם באש 2 Reg. 17, 17.
בנותיהם לא נקח לבנינו Neh.10, 31.
ואת־בנותיהם לשדים Ps. 106, 37.
בניהם ואת־בנותיהם Jer.3,24.7,31.
ואת בשר בנתיהם Jer. 19, 9.
את־בניהם ואת־בנותיהם Jer.32,35
וּבְנֹתֵיהֶם *cum suff.:*
ובניהם ובנתיהם נשבו 1 Sam.30, 3.
ובנותיהם לכל־קהל 2 Chr. 31, 18.
ובנתיהם אל־תשאו Esr. 9, 12.
נשיהם בניהם ובנתיהם Neh.10, 29.
הם־בניהם ובנותיהם Ps. 106, 38.
בניהם ובנתיהם ימתו Jer. 11, 22.
נשיהם ובניהם ובנתיהם Jer.14, 16.
ובנתיהם יהרגו Ez. 23, 47.
בניהם ובנותיהם Ez. 24, 25.
מִבְּנֹתֵיהֶם *cum suff.:*

Esr. 9, 2. כי־נשאו מבנתיהם להם
Neh. 13, 25. תשאו מבנתיהם לבניכם

תַּבְנִית

ז״נ מן נכה, וסענין לפן מתכנה [מצ־
דעלע], תקר ולגם ודמות, ומכוון
נהמצך יזוע.
n. f. exemplar (Modell), structurae forma; LXX. bene: *παράδειγμα*, *ὁμοίωμα*. Onq. דְּמוּת; Jerus.: צוּרָא.

Ex. 25, 9. את תבנית המשכן
Ex. 25, 9. ואת תבנית כל־כליו
Dt. 4, 16. תבנית זכר או נקבה
Dt. 4, 17. תבנית כל־בהמה
Dt. 4, 17. תבנית כל־צפור כנף
Dt. 4, 18. תבנית כל־רמש באדמה
Dt. 4, 18. תבנית כל־דגה
Jos. 22, 28. ראו את־תבנית מזבח יי׳
1 Chr. 28, 11. את־תבנית האולם
Ps. 144, 12. תבנית היכל
Ez. 8, 3. וישלח תבנית יד
Ez. 8, 10. וחנה כל־תבנית רמש
Ez. 10, 8. תבנית יד־אדם

וַתַּבְנִית

1 Chr. 28, 12. ותבנית כל אשר היה

הַתַּבְנִית

1 Chr. 28, 19. כל מלאכות התבנית

בְּתַבְנִית

Ps. 106, 20. בתבנית שור אכל עשב

כְּתַבְנִית

Jes. 44, 13. ויעשהו כתבנית איש

וּלְתַבְנִית

1 Chr. 28, 18. ולתבנית המרכבה

cum suff.: תַּבְנִיתוֹ
ואת־תבניתו לכל־
מעשהו
2 Reg. 16, 10.

cum suff.: תַּבְנִיתָם
Ex. 25, 40. וראה ועשה בתבניתם

בָּנָא

זעל נודד נלקמי, וענינו ופתכונו כמו
נעכני, נלי מכלל מתכונן, ומתמונות
מיום: מִבְנֶא או מִבְנֶה נמקור
וכדומם.
vrb. trans. aram., quod sua potestate nil a hebraico differt; LXX: *οἰκοδομεῖν*.

3 prf c. suff.: בְּנָהִי
Esr. 5, 11. בנחי ושכללה

1 perf. c. suff.: בְּנֵיתַהּ
Dan. 4, 27 דר־אנא בניתה לבית מלכו

3 perf. pl.: וּבְנוֹ
Esr. 6, 14. ובני ושכללו

part. pl.: בָּנִין
Esr. 4, 12. מרדתא ובאושתא בנין
Esr. 5, 4. דר־דנה בנינא בנין
Esr. 6, 14. ושבי יהודיא בנין

part. pl.: וּבָנִין
Esr. 5, 11. ובנין ביתא

part. pass.: בְּנֵה *sg.*
Esr. 5, 11. דר־הוא בנה מקדמת דנה

inf.: לְמִבְנָא
Esr. 5, 2. ושריו למבנא בית אלהא
Esr. 5, 17. 6, 8. למבנא בית־אלהא דך

inf.: לְמִבְנֵה *def.:*
Esr. 5, 9. ביתא דנה למבניה

inf.: לְבִנְיָא pro לְמִבְנָא
Esr. 5, 3. ביתא דנה לבנא
Esr. 5, 13. בית־אלהא דנה לבנא

3 imperf. pl.: יִבְנוֹן
Esr. 6, 7. יבנון על־אתרה

Itpe-el: אִתְבְּנָא
part.: מִתְבְּנָא *masc.*
Esr. 5, 8. והוא מתבנא אבן גלל
Esr. 5, 16 ועד־כען מתבנא ולא שלים

3 imperf.: יִתְבְּנֵא
Esr. 5, 15. ובית אלהא יתבנא
Esr. 6, 3. בירושלם ביתא יתבנא

3f. imperf.: תִּתְבְּנֵא
Esr. 4, 13. הן קריתא דך תתבנא
Esr. 4, 21. וקריתא דך לא תתבנא

בְּנִין

נלקמי כמו נעכני.
n. m. hebraico aequale.

definit.: בְּנִינָא
Esr. 5, 4. דר־דנה בנינא בנין

בֵּן

כמו נעכני נלי מכלל מתכוון.
n. m. nil differt a בֵּן hebr.

pl. constr.: בְּנֵי
Dan. 2, 25. 5, 13. 6, 14. מן־בני גלותא
Dan. 2, 38. די דאריך בני־אנשא
Dan. 5, 21. ומן־בני אנשא טריד
Esr. 6, 16. ועבדו בני־ישראל
Esr. 6, 16. ושאר בני־גלותא

pl. constr.: וּבְנֵי
Esr. 6, 9. ובני תורין ודכרין

cum suff. pl.: וּבְנוֹהִי
Esr. 6, 10. לחיי מלכא ובנוהי
Esr. 7, 23. על־מלכות מלכא ובנוהי

c. suff. pl.: בְּנֵיהֹן
Dan. 6, 25. אנן בניהון ונשיהון

בְּנַט

פעל כודד ולפ־עוכר, וענינו קציפה
ועכיפה ולניפה [כינדען], וסוף זכרם
לפזם אַבְּנֵט לקמן, וזכר סום נלקמי
פְּנַד, לפל סום פּוּגְדָא, אֲפוּגְדָא. וכדלפ
לי זפזוזע בָּנַט, ולפ כמו זפמכתי
לעיל נע, נסקמצעות סכ׳, וכמלפ כן
נפפת סודו (*s. nadh*) וכן ניוכיח
(*νήθ-ειν*), ויסיס בָּ־נַט לפ״ו נסדלך
עם עָ־נַד, נלקמי פְּ־נַד וכסומס.
vrb. trans. non usit.: vincire, ligare, unde אַבְּנֵט, sicut a פְּנַד, verbo aramaico, fit פּוּגְדָא, fascia, sive אֲפוּגְדָא, praefixa anacrusi. Radix, ut quidem nunc nobis videtur, est נָט, sanscr. *nadh*, gr. *νήθ-ειν*, ita ut בָּ־נַט origine ac potestate sit verbo עָ־נַד affine.

אַבְּנֵט

ז״ו ומפלך תולמיי כמו אַבְּזֵם נפ׳
נרפק, לפל זפתכועם תפתכוכם נתנר׳
וסם נתקמי׳. ססלגם תפקסר [לפזם
ניכלעכלע] נסזפל על קנור וסויק
[גילעפל], ולכוס קנור כסניס ומלכיס.
ע׳ לפנך. וכדלך סזפ סום עם קפנ
ומויק לוור וקנוס, וגנמכלפ פוכלפ
לו לפוכלפ.
n. m. forma adjectiva, quemadmodum אַבְּזֵם, id quod ligat seu quo ligatur, balteus, cingulum. LXX: *ζώνη*, Josefus: *ἀβανήθ*. Trg. חֶמְיָן; Josefus: *ἡμεῖς δὲ παρὰ Βαβυλωνίων μαθηκότες ἐμίαν αὐτὴν καλοῦμεν*.

Ex. 29, 9. וחגרת אתם אבנט
Lev. 8, 13. ויחגר אתם אבנט

וַאֲבְנֵט

Ex. 28, 5. מצנפת ואבנט
Ex. 28, 39. ואבנט תעשה מ־עשה רקם

הָאַבְנֵט

Ex. 39, 29. ואת האבנט שש משזר

בָּאַבְנֵט

Lev. 8, 7. ויחגר אתו באבנט

וּבְאַבְנֵט

Lev. 16, 4. ובאבנט בד יחגר

cum suff.: וְאַבְנֵטְךָ
Jes. 22, 21. ואבנטך אחזקנו

pl.: אַבְנֵטִים
Ex. 28, 40. ועשית להם אבנטים

בְּנִים

v. s. בֵּן, בִּין *p.* 157.

בְּנַס

פעל נודד לנכי, ומכוונו כעיסה ולניפה
וקניפה רגוזות וסתענרות [ניכנען],
לפן פתכונו סלקזי כזימה וזניפה
[זכוינען] כמו אָנַס, וזרזו בָּ־נַס נסלדך
לפ לפנך, וכי מן לפנך פסס לפ, לומר
קוזס סכוזס וזוזף ולוכף, כן מן כס
נזפתי ערב קוזס. ונתרגום נמר
ועיס, כמו בָּנֵיס תוקיי לו הסס בָּנַס.
וכלפ לי זספעל אָ־נַס נלקמי אָ־נַס
ניקוד הזרס לפ בָּ־נַס, נמכוון סתפכפות
ותתעברות נפיס [זכזכוינען], וסזפלך
הזפלך.
vrb. intrans. aram. irasci, succensere, stomachari, *θυμοῦσθαι*. Radix est נָס, unde apud occidentales *nasi* nomen, sicut אַף ab אָנַף h. e. respirando, anhelando. Cognatum videtur etiam אָ־נַס, אָ־נַף tanquam inhiare, *in*crepare, invehi, h. e. urgere, etiam atque etiam alicui de aliqua re instare.

3 perf.: בְּנַס
Dan. 2, 12. בנס וקצף שגיא

בְּסַס

v. s. r. בּוּס *p.* 158.

בָּסַר

פעל לפ־עוכר כפ נגוזין, וענינו היות
מר ונלפי מכוכר [מוכרייף], ותמונות
הזכר בָּ־סַר, נסדלך וזווי עם שָׂאַר, סָיר
נלקמי סָאַר וכדומס נזפתי מערב.
נערני הסזפל עזות פניס נועפיס
ומר, נמכוון לדכור כוס נלזוכנו. ומוס
נתקנוס בָּ־סַר, הסזפל על כווי וכיוון
דבר [לזכוויכן], ומזפל מוקיר מנסכוזכי׳,
ומוס זס בָּסִיר, בּוּסָרָן, בּוּסָרָה, בָּסִירָה,
בָּסַרְנָה, מַבְסֵרָן ודוק.
verb. tantum in derivatis superstes: *acidum*, *immaturum*, *crudum*, *acerbum* esse, cujus radix cognata est verbis סָאַר, סָיר, סָאַר multisque aliis tum linguarum occidentalium tum orientalium propriis.

בֹּסֶר

ז״ו קנוני׳, וסענין ענניס תמוניס לי־
מנוכיים וכנללים [ווייכע, לוכרייפע]
נסדלך על בָּאֲשִׁים, זסס ענניס רעיס
[זלעלפעע]. ונערני נמר תמיים לי־
מנוכיים, ונסוכיס כמו נעכני. ונתרגום
בוּסַר מענניס, בָּסִיר מזפלי׳ תתנוזס.
n. m. coll.: uvae acerbae atque immaturae. A gemma enim (פֶּרַח) oriens primum flos (נֵצָה), deinde uva se ostendit, quae et succo terrae et calore solis augescens primo est peracerba gustui (בֹּסֶר), deinde maturata dulcescit (עֲנָב).
LXX ubique: *ὄμφαξ*.

Jer. 31, 29. אבות אכלו בסר
Ez. 18, 2. אבות יאכלו בסר

וּבֹסֶר

Jes. 18, 5. ובסר גמל יהיה נצה

הַבֹּסֶר

Jer. 31, 30. האדם האכל הבסר

בֶּסֶר

ז״ו כמו בֹּסֶר, נסדלך תתנוכס וניקוד
תמכוון, ולפ כמפת כ״ף נכנוי.
n. m. sing. uva cruda et gustui acerba, omphax.

cum suff.: בִּסְרוֹ
Job. 15, 33. יחמס כגפן בסרו

בַּעַד בְּעַד

v. s. עַד *inconcord. partt.*

בְּעוֹד

v. s. עוֹד *p.* 797.

בָּעָה

פעל נודד ופעתיד יִבְעֶה וכרכוי תִּבְעֶיוּן
וכנוי סנוי בָּעֶיהּ על־דרך תתפקמים,
כי יי־ון, יי׳ נתכוויס מן יַ־בְעֶה עם
נפקסר סופי תכנוי, וכי כן יִ־בְעֶה. תסלפס
ופפצע נסדלך על לקיו בָּעֶה או בָּבַע
וכדומס, כלומר תקיס וכניפס גיפס
וריפס [עתפקוועלענען], וזוזלל על
גלגולת וכולות סמיס, על סודס
וכפוף מי תסיר [וועלגען, ויעדען], או
רוקני על תפקסס וריוס סלפ [תעפּטיג
נעגעהרען] זיקוד וכמומו. תפפעל
לזען מתפעל וידוע מתמכך. לתפותיס
בָּעֶה [מלת תפקסס או תעפס] תלזון
בָּעֶה לין עפס ולין ריס, כי תליפת
גזרותס כסומת נתכוסס.
verb. intr. quocum eandem radicem participant בָּ־בַע et בּוּעַ, primum: ebullire, effervescere, velut aquae, subditis ignibus, deinde translate: animo effervescere, studio ardere, cupiditate flagrare, aliquid desiderare s. exoptare, de appetitione vehementiori. LXX. *κατακαίειν*, *ζητεῖν*. Aquil: *ἐπιζητεῖν*. Nif. *καταληφθῆναι*, tumescere, turgescere, studiose perquiri.

pl. imperat.: בְּעִיוּ
Jes. 21, 12. אם תבעיון בעיו

3 f. imperf.: תִּבְעֶה
Jes. 64, 1. מים תבעה־אש

2 pl. imperf.: תִּבְעֶיוּן
Jes. 21, 12. אם תבעיון בעיו

Nif-al:
3 perf. pl.: נִבְעוּ
Obad. 1, 6. נבעו מצפניו

part. m.: נִבְעֶה
Jes. 30, 13. נבעה בחומה נשגבה

בְּעָא

פעל נלקמי כמו נעכני ניקוד תמכוון,
נסזפל על תנקפס נניקוד לנ, ונקפר
עם טִ־חֲדָם או טָן.
vrb. aram.: appetere, exoptare, concupiscere (Trg. pro בָּקַשׁ); Pi. solicite quaerere. LXX. *ἀξιοῦν*, *αἰτεῖσθαι*, *ζητεῖν*.

Dan. 2, 49. בעא מן־מלכא

3 perf.: וּבְעָה
Dan. 2, 16. על ובעה מן־מלכא

3 perf. pl.: וּבְעוֹ
Dan. 2, 13. ובעו דניאל וחבריהי

1 perf. pl.: בְּעֵינָא
Dan. 2, 23. הודעתני דר־בעינא מנך

part.: בָּעֵה
Dan. 6, 12. בעה ומתחנן קדם אלהה

part.: בָּעֵא
Dan. 6, 14. בעא בעותה

part. pl.: בָּעִין
Dan. 6, 5. הוו בעין עלה להשכחה

inf.: לְמִבְעֵא
Dan.2,18. ורחמין למבעא מן־קדם
1 *imperf.:* אֶבְעֵא
Dan. 7, 16. ויציבא אבעא מנה
3 *imperf.:* יִבְעֵא
כל־די־יבעא בער מן־
Dan. 6, 8. כל־אלה

Pa-el: בַּעֵי
3 *imperf. pl.:* יְבַעְיָן *s.*
Dan.4,33. ולי הדברי ורברבי יבערון

בָּעָה

ג"כ ארמי ועכינו תפלס ובקשה [נעתעע, ניעתע], ובתרגום לרוב נסתכן עס צלותא. ותוס נגזרת אבעיא, לומר שלמה, ומכנוי אבעירות [פלס פ"ס], וכן מבעיא.

n. f. aram., rogatio, petitio, preces. LXX: αἴτημα.

Dan.6,8. די־יבעא בעו מן־כל־אלה
cum suff.: בָּעוּתֵהּ
Dan. 6, 14. בעא בעותה

בְּעִי

v. s. עֲוָה, עִי *p.* 799.

בְּעַט

פעל כועד, ענינו לריכה וכעיטה כרגל [ערעטען], רפוס ודרוך וכתוס. ומשקל על נעיטה כרגל מגדל לב וגוס וזרון [טויסלאגען], לגיון הפלה ומרדות מרי וכתף סוררת. תמונת הפרש בָּעַט בְּרַגְלָיו על עָם, לשון נעילה וכעיטה ע"י רתוס, או בכלי קריקה וגליפה. ובתרגום ובגזרת ידוע בְּעָט [מענטש ודרון סגן], בְּעִיטָה, בְּעִיטָתָה, בַּעֲטָנָן, בָּעֲטָנָן.

vrb. trans. calcibus ferire, recalcitrare, quod primum de animalibus, deinde per imaginem de hominibus superbis, lascivis, petulantibus dicitur, qui jugum regni divini a cervicibus dejecerunt (N. T. καταστρηνιᾶν). LXX: in Deut. ἀπολακτίζειν. 1 Sam. 2, 29. ἐπέβλεψας ἀναιδῶ ὀφθαλμῷ. Hier bene: *calce abjecisti.* Radix est עָט pungere, caedere.

3 *imperf.:* וַיִּבְעָט *p.*
Dt. 32, 15. וישמן ישרון ויבעט
2 *pl. imperf.:* תִּבְעֲטוּ
1 Sam. 2, 29. למה תבעטו בזבחי

בְּעִיר

v. s. בַּעַר *p.* 202.

בָּעַל

פעל לח־עובר, וכולם שמכוונו נגיעה [מְשַׁלְטָעִיג ווין], כלומר יחוסת מכנוסים. *vrb. non usit.*, cui, ut videtur, inerat vis pollendi valendique.

בַּעַל

ג"ז נסמך עס בָּעַל, בָּעֵל, נקרתי בָּעַל, ומסקלר נעבני בֶּל, מכנוי בְּעָלִים. סכולם לדון ולוג־כת, אב ומוכל, וכן בנזרת סוזו כל (bala) וכיוצ. ומשקל לגיון המשל ולחזוק, המשילם ומשרכת וכדומס, ונס' סדעת עכס פרעי של לגיל כעבני, ולפלר לגיל היוכים בנפש מרקלוס יסוכס, ונמלל כוס בשוות פריעים כעבניים כמו חַיַּבַּעַל [מְשַׁמְכוּנְשַׁמֶל], עֲזַרְיַבַּעַל [מְשַׁזְרוּנְשַׁמֶל], אַחִירַבַּעַל, אֲבִירַבַּעַל, מְחִירַבַּעַל, אֶחְיַבַּעַל, יַרְבַּעַל, וכדומס. ועוד נמלל בעל לגיון הלחזוק והמשך נסתעיים, כמו נפרישי המקומות ודומסן.

n. m. (aram. בַּעֲל, forma contracta בַּל): 1) dominus, possessor, herus, quilibet, cujus est in rem aliquam aliqua potestas. LXX: ἀνήρ (maritus), κύριος (בַּעַל הַבַּיִת paterfamilias); interdum, cum eum indicat, qui virtute vel vitio aliquo praeditus est, per adj. vertunt, בַּעַל אַף ἀνὴρ δασύς, בַּעַל כָּנָף πτερωτός, vel per particip. בַּעֲלֵי חַסְרוֹנוֹת τὰ κέρατα ἔχων, בַּעֲלֵי בְרִית συνωμόται, בַּעֲלֵי חֲלֹמוֹת ἐνυπνιαστής, בַּעֲלֵי שְׁבוּעָה λυμαινόμενος ἑαυτόν. 2) *n. pr.* Dei Canaanitici, quod multis in nominibus hominum invenitur.

p. בְּעַל

Gn. 20, 3. והוא בעלת בעל הנה בעל החלמות הלזה
Gn. 37, 19. בא
Ex. 14, 1. לפני בעל צפן
Ex. 21, 3. אם־בעל אשה הוא
Ex. 21,22. ישית עליו בעל האשה
Ex. 21, 34. בעל הבור ישלם כסף
Ex. 22, 7. ונקרב בעל־הבית
Ex. 24, 14. מי־בעל דברים יגש
Lev. 21, 4. לא יטמא בעל בעמיו
Num. 22, 41. ויעלהו במות בעל
Num.32,38 ואת־נבו ואת־בעל מעון
Num. 33,7. אשר על־פני בעל צפון
Dt. 4, 3. אשר הלך אחרי בעל־פעור
Dt. 15, 2. שמוט כל־בעל משה ידו
Dt. 22, 22. עם־אשה בעלת־בעל
ובמות בעל ובית בעל
Jos. 13, 17. משון
Jud. 8,33. וישימו להם בעל בריח
Jud. 9, 4. מבית בעל ברית
Jud.19,22. בעל הבית הזקן לאמר
Jud. 19, 23. ויצא אליהם האיש בעל הבית
2 Reg. 1, 8. איש בעל שער
Prv. 1, 17. בעיני כל־בעל כנף
Prv. 22,24. אל־תתרע את־בעל אף
Prv. 23, 2. אם־בעל נפש אתה
Prv. 24, 8. לו בעל מזמות יקראו
Jes. 41, 15. בעל פיפיות
Jes.50,8. מי־בעל משפטי יגש אלי
Jer. 37, 13. ושם בעל פקדת
Ez. 25, 9. בעל מעון
Dan. 8, 6. האיל בעל הקרנים
Dan. 8,20. אשר־ראית בעל הקרנים
Hos. 9, 10. באו בעל־פעור
Joel 1, 8. על־בעל נעוריה

וּבָעַל

Ex. 21, 28. ובעל השור נקי
Prv. 29, 22. ובעל חמה רב־פשע
Eccl.10,20. ובעל הכנפים יגיד דבר
Nah. 1, 2. נקם יי ובעל חמה

הַבָּעַל *p.*

Jud. 6, 25. את־מזבח הבעל
Jud. 6, 28. והנה נתץ מזבח הבעל
Jud.6,30. כי נתץ את־מזבח הבעל
Jud. 6, 32. לאמר ירב בו הבעל
ויעבד את־הבעל וישתחו לו
1 Reg. 16, 31. לבעל בית הבעל
1 Reg. 16, 32. ואת־נביאי הבעל ארבע־
מאות
1 Reg. 18, 19. ואם־הבעל לכו אחריו
1Rg.18, 21. ונביאי הבעל ארבע־
מאות
1 Reg. 18, 22. ויאמר אליהו לנביאי
הבעל
1 Reg. 18, 25. ויקראו בשם־הבעל
1 Reg. 18, 26. הבעל ענני
1Rg.18,40. תפשו את־נביאי הבעל
ויעבד את־הבעל וישתחוה
1 Reg. 22, 54. לו
2 Reg. 3,2. ויסר את־מצבת הבעל
אחאב עבד את־הבעל
2 Reg. 10, 18. מעט
2 Rg.10,19. ועתה כל־נביאי הבעל
2 Rg.10,19. האבידו את־עבדי הבעל
2 Reg.10,21. ויבאו כל־עבדי הבעל
2 Reg. 10, 21. ויבאו בית הבעל
2 Reg. 10, 21. וימלא בית־הבעל
2 Reg. 10, 22. לכל עבדי הבעל
2 Reg. 10, 23. בן־רכב בית הבעל
2 Reg.10, 23. ויאמר לעבדי הבעל
כי אם־עבדי הבעל
2 Reg. 10, 23. לבדם
2 Reg. 10, 25. ויכו עד־עיר בית־
הבעל
2 Reg. 10, 25. ויציאו את־מצבות בית־
הבעל
2 Reg. 10, 26. הבעל
2Rg.10,27. ויתצו את מצבת הבעל
2 Reg.10, 27. ויתצו את־בית הבעל
2Rg.10,28. וישמד יהוא את־הבעל
2 Reg. 11, 18. בית־הבעל ויתצהו
ואת מתן כהן הבעל
הרגו
2 Reg. 11, 18. ויעבדו את־הבעל
2 Reg. 17, 16. ואת מתן כהן הבעל
הרגו
2 Chr. 23, 17. ובני את־במות הבעל
Jer. 19, 5. וויבנו את־במות הבעל
Jer. 32, 35. הזה את־שאר הבעל
Zeph. 1, 4.

בְּבַעַל

Dt. 4, 3. אשר־עשה יי בבעל פעור
2Rg. 1, 2. בבעל זבוב אלהי עקרון
3. 6. 16.
Cant. 8, 11. בבעל המון

בַּבַּעַל

Jer. 2, 8. והנביאים נבאו בבעל
Jer. 12, 16. להשבע בבעל
Jer. 13. הנבאו בבעל
Jer. 23, 27. את־שמי בבעל
Hos. 13, 1. ויאשם בבעל וימת

לְבַעַל

Num.25,3 ויצמד ישראל לבעל פעור
Num. 25, 5. הנצמדים לבעל פעור
Ps. 106, 28. ויצמדו לבעל פעור
Prv. 18, 9. אח הוא לבעל משחית
Eccl.10,11. ואין יתרון לבעל הלשון

לַבַּעַל

Jud.2,13. ויעבדו לבעל ולעשתרות
Jud. 6, 31. האתם תריבון לבעל
1 Reg. 16, 32. ויקם מזבח לבעל
1 Reg. 19, 18. אשר לא־כרעו לבעל
2 Reg. 10, 19. זבח גדול לי לבעל
2 Reg. 10, 20. קדשו עצרה לבעל
2 Reg. 21, 3. ויקם מזבחות לבעל
2 Reg. 23, 4. העשוים לבעל ולאשרה
2 Reg. 23, 5. ואת־המקטרים לבעל
Jer. 7, 9. וקטר לבעל
Jer. 11, 13. מזבחות לקטר לבעל
Jer. 11, 17. לקטר לבעל
Jer. 19, 5. עלות לבעל
Jer. 32, 29. על־גגותיהם לבעל
Hos. 2, 10. זהב עשו לבעל

cum suff.: בַּעְלִי

Hos.2,18. ולא־תקראי־לי עוד בעלי
cum suff.: בַּעְלָהּ
Dt. 24, 4. לא־יוכל בעלה הראשון
2 Sam. 11, 26. ותספד על־בעלה
Prv. 12, 4. אשת חיל עטרת בעלה
Prv. 31, 11. בטח בה לב בעלה
Prv. 31, 23. נודע בשערים בעלה
Prv. 31, 28. בעלה ויהללה

pl.: הַבְּעָלִים

Jud. 2, 11. ויעבדו את־הבעלים
3, 7. 10, 6.
Jud. 8, 33. ויזנו אחרי הבעלים
Jud. 10, 10. ונעבד את־הבעלים
את־הבעלים ואת
העשתרת
1 Sam. 7, 4. 12, 10.
1Reg. 18, 18. ותלך אחרי הבעלים
2 Chr. 34, 4. את מזבחות הבעלים
Jer.2,23. אחרי הבעלים לא הלכתי
Jer. 9, 13. ואחרי הבעלים
Hos. 2, 15 את־ימי הבעלים
Hos.2,19. את־שמות הבעלים מפיה
pl.: לַבְּעָלִים
2 Chr. 17, 3. ולא דרש לבעלים
קדשי בית־יי עשו
2 Chr. 24, 7. לבעלים
וגם מסכות עשה
2 Chr. 28, 2. לבעלים
2 Chr.33,3. ויקם מזבחות לבעלים
Hos. 11, 2. לבעלים יזבחו

pl. constr.: בַּעֲלֵי

Gn. 14,13. והם בעלי ברית־אברם
Gn. 49, 23. וישטמהו בעלי חצים
Num. 21, 28. בעלי במות ארנן
Jos.24,11. וילחמו בכם בעלי־יריחו
Jud. 9, 2. 3. באזני כל־בעלי שכם
Jud. 9, 6. ויאספו כל־בעלי שכם
Jud. 9, 7. שמעו אלי בעלי שכם
ויעלי־בעלי שכם כי אחיכם
Jud. 9, 18. הוא
Jud. 9, 20. ותאכל את־בעלי שכם
Jud. 9, 23. ובין בעלי שכם
Jud. 9, 23. ויבגדו בעלי־שכם
Jud.9,24. ועל בעלי שכם אשר־חזקו
Jud. 9, 25. וישימו לו בעלי שכם
Jud. 9, 26. ויפתחו־בו בעלי שכם
Jud. 9, 39. לפני בעלי שכם
Jud. 9, 46. 47. כל־בעלי מגדל שכם
וכל בעלי העיר ויסגרו
Jud. 9, 51. בעדם
Jud.20,5. ויקמו עלי בעלי הגבעה
1 Sam.23,11. היסגרנו בעלי קעילה
1 S.23,12. היסגרו בעלי קעילה אתי
2 Sam. 21,12. מאת בעלי יבש גלעד
רבים ביהודה בעלי
שבועה
Neh. 6, 18.
Eccl. 12, 11. בעלי אספות נתנו
Jes.16,8. בעלי גוים הלמו שרוקיה

pl. constr.: וּבַעֲלֵי

2 S. 1, 6. ובעלי הפרשים הדביקהו

pl. constr.: מִבַּעֲלֵי

Jud. 9, 20. ותצא אש מבעלי שכם

cum suff.: בְּעָלָיו

Ex. 21, 29. וגם־בעליו יומת
Ex. 21, 36. ולא ישמרנו בעליו
Ex. 22, 10. ולקח בעליו ולא ישלם
בעליו אין־עמו שלם
Ex. 22, 13. ישלם
Ex.22,14. אם־בעליו עמו לא ישלם
Prv. 1, 19. את־נפש בעליו יקח
Prv.16,22. מקור חיים שכל בעליו
אבן־חן השחד בעיני
Prv. 17, 8. בעליו
Eccl. 8, 8. ולא־ימלט רשע את־
בעליו
Jes. 1, 3 אבוס בעליו

cum suff.: בַּבְּעָלָיו

Ex. 21, 29. והועד בבעליו

cum suff.: לִבְעָלָיו

Ex. 21, 34. ישיב לבעליו
Ex. 22, 11. ישלם לבעליו
Eccl. 5, 12. עשר שמור לבעליו

cum suff.: מִבַּעֲלָיו

Prv.3,27. אל־תמנע טוב מבעליו

cum suff.: בַּעֲלָהּ

Job. 31, 39. ונפש בעליה הפחתי
Eccl. 7, 12. החכמה תחיה בעליה

cum suff.: לְבַעֲלָהּ

Eccl. 5, 10. ומה־כשרון לבעליה

pl. c. suff.: בְּעָלֶיהָן
Esth. 1, 17. להבזות בעליהן
pl. c. suff.: לְבַעְלֵיהֶן
Esth. 1, 20. יתנו יקר לבעליהן

בָּעַל

פעל גזיר משם בַּעַל, לומר מיות נעל [מעבר ועכלען], ומוסם מסשקל על שרשי ומיעלם, או על נשיקת אשם ונעילה, ונפעל לשון מתפעל מוסם. ופשר מסשתוות אל בָּחַל, כלומר משתכרות ומוות אל-דנר, עוד פקפוק נדנר, נשנר שגם לתשמות משכש בַּעַל עוד נכ לסתגדר כו. נגשמ לרוב מענין עשיש ימן בְּעוּלָה. ועוד בַּעַל נגשמ נסרכם עם בֵּל, לומר שאם מכוסם ומכוטע, כמו כיש מנעל, וכן בַּעַר עם בָּר נדקדוק ודוק. *vrb. denom.:* dominum fieri, dominari, uxorem sive in matrimonium ducere. (LXX: *ἀγαπᾶν, συνοικεῖν, συνοικεῖσθαι*). Sunt, qui hoc verbum nonnunquam pro בָּחַל dici putant, in his Tanchum Hierosolymitanus, Abulwalid Merwan ben-G'annah, Josef Qimchi, LXX. qui *ἀμελεῖν* vertunt. Ni. *συνοικεῖσθαι.*

3 *perf.:* וּבָעַל
Mal. 2, 11. ובעל בת־אל נכר
3 *prf. c. suff.:* וּבְעָלָהּ
Dt. 24, 1. כי־יקח איש אשה ובעלה
2 *prf. c. suff.:* וּבְעַלְתָּהּ
Dt. 21, 13. תבוא אליה ובעלתה
1 *perf.:* בָּעַלְתִּי
Jer. 3, 14. אנכי בעלתי בכם
Jer. 31, 32. ואנכי בעלתי בם
3 *pl.:* בָּעֲלוּ
1 Chr. 4, 22. אשר־בעלו למואב
cum suff.: בְּעָלוּנִי
Jes. 26, 13. בעלונו אדנים זולתך
p. pl. c. suff.: בְּעָלַיִךְ
Jes. 54, 5. כי בעליך עשיך
part. pass.: fem. בְּעוּלָה
Jes. 54, 1. מבני בעולה אמר יי
Jes. 62, 4. ולארצך בעולה
p. constr.: בְּעֻלַת
Gn. 20, 3. והוא בעלת בעל שכב־עם אשה בעלת־בעל
Dt. 22, 22.
3 *imperf.:* יִבְעַל
Jes. 62, 5. כי־יבעל בחור בתולה
3 *pl. c. suff.:* יִבְעָלוּךְ
Jes. 62, 5. יבעלוך בניך
Nif-al: נִבְעַל
3 *imperf. f.:* תִּבָּעֵל
Prv. 30, 23. תחת שנואה כי תבעל
Jes. 62, 4. וארצך תבעל

בְּעֻלָה

ג"כ מן בַּעַל, לומר משם נכרת ונלעת, כמו נעלת כית, נעלת כשים וכדומה [נעוימערען], ומסשקל על נְיון עיר ועלן, נקשור עם סקריעיים.
n. f. domina, mulier, quae quapiam re praedita est, v. c. בְּעֻלַת אוֹב. LXX: *ἐγγαστρίμυθος.* Trg. בְּעֻלַת בַּיִת. אִתְּתָא דְיַדְּעָא לַאֲסָקָא בַּדִּין. LXX: *κυρία τοῦ οἴκου;* בְּעֻלַת מִשְׁפָּחִים LXX: *ἡγουμένη φαρμάκων.* Aqu. et Symm. *ἔχουσα φάρμακα.*
constr.: בְּעֻלַת
בקשר־לי אשת בעלת־
1 Sam. 28, 7. אוב
אשת בעלת־אוב בעין
1 Sam. 28, 7. דור
1 Rg. 17, 17. בן־האשה בעלת הבית
Nah. 3, 4. בעלת כשפים

בֵּל

ג"ו סתקמנות מן בַּעַל, כלומר סתמוכס נלקמי, ומשמ ג"כ בֵּל נסרכם, כמו בֵּל־אֵדֶן, סמקשם מן בַּעַל, ומשמ בֵּיל נשפת סלנעיש [פמניעי]. סמלשה כמו נעל, לומר לגיל נעלום נגנל, וכי סשם נגנל לנ"ק מן בֵּבֵל, וכי נל סכוכב נדק וכן נית לנעניש, ולעגדתו נככם סמגדל ונסון נגנל כידוע. עי' גד, מכי, נגל. ספקסון כמו נעל יסודקו, לומר לסין (s. *bala*, gr. *βαλίη*) ותקיף וכניר וכן

בֵּל כך וגנוסס מוס משכש.
n. m. ex בָּעַל contractum, בֵּיל apud Zabios, בֵּל in nominibus propriis, velut בֵּל־אֵדֶן, Deus Babylonicus, etiam stella *Jovis* (צֶדֶק inter Cananaeos), in cujus, ut videtur, honorem turris Babylonica aedificabatur. Vi sua idem est, quod בַּעַל potens, dominus, unde et בֵּל robur, fortitudo, virtus.
Jes. 46, 1. כרע בל קרס נבו
Jer. 50, 2. הביש בל חת מרדך
Jer. 51, 44. ופקדתי על־בל בבבל

בָּעֵל

נלקמי כמו נעגבי, נמשקל על קמוס ומגך, כמו נעל עגס לומר נעל עגם.
וכן נגמרק בָּעֵל כִּיס, בָּעֵל דְּבָבוּ, בָּעֵל נֶבֶר וכדומס.
sbst. m. aram. vi cum hebraico congruens, v. c. בְּעַל טֵעַם. LXX: *βαλτάμ.* Rashi: מְזַקְּקִין. Qimchi: מְתַקְּנִין דִּבְרֵי הָאַגָּדוֹת.
Esr. 4, 8. רחום בעל־טעם
Esr. 4, 9. אדין רחום בעל־טעם
Esr. 4, 17. עלרחום בעל־טעם

בָּעֵר

פעל רמז ולע עוכר נעגבי כ"ש נגוזרין, והוס נלקס ע"י סנקנס נכור סדקדוק כמו בָּר (בּוּר) נלקמי, נסקרן ע"י סע' כלשב לרוב, והסלשה גס שמוס ונדיס לע-נתעגד ולע-ישוב [ווילד, לקס, סוכשנעגוויעג ויין], כמו נתרגום: ולקרע לע-תכור, סדלון לע תגס, וכן אֶתְבַּיֵּר [תפל' מ' ע"ו], ונגמרק אוֹבִיד ע"מ לוקים], אֶתְבַּיֵּר נימכון הוס, וכי כלומי *fer-us* משכש נסשתוות לוס, וכן נרבי שפתי מערב. ומסתעות סע' נפעלים נכונים לרוב.
vrb. prim. inus. sanscrito-semit. cui cognatum est בָּר aramaicum: *ferum*, horridum, incultum, inhabitabilem esse. Id quidem saepe usuvenit, ut verbis *cavis*, quae dicuntur, litera Ghain interjiciatur.

בָּעַר

ג"ו ועכיגו כמו בָּר, בֹּר, לומר לי-ישוב ושמס לדי יעדי ושדי [ווילד, לקס, סוכקולטיוויכע], וכסיס לסופעש לסמן משמום וסכוכות, כמו נדכור לים-נעד, לומר לים כור, לים לרן ולים יעדי וגולם [כסמעד יתן], ונגמרק בּוּר תוקדי כמו שֶׁדֶה בּוּר, אַדְלָטוֹת בּוּרְיוֹת, כלומר שדם לע-כוסע, לילכות מדכריס. וכן בּוּר נגמרק נמר לים-נעד, כמו לין כור ירק קעק, ויולמר סרע"ם כור כוס סוס שלין לו לע תכמס ולע מדום; וכן בּוּרְאָה נסרכם על כסילות, וכן בּוּרְגָּא נתרגום, ועול תוקדי שם בָּעֵר נימכון שמס ולע-וכוע ולי-ישוב. עי' לקמן.
n. m. (sicut בֹּר, בָּר), horridus, incultus, quod cum primum de inculto et derelicto solo dicatur, deinde ad eum transfertur, qui moribus est incomptus seu inconcinnus vel ingenio admodum impolitus et plane rudis. LXX: *ἄφρων, ἐξουθενωμένος.* Aliter Qimchi: בַּעַר הוּא אָדָם שֶׁאֵין לוֹ דֵּעָה כְּמוֹ שֶׁכָּרָא הַמְקוֹשֵׁשׁ בְּרִיחַ הוּא הַבְּהֵמָה (*κτηνώδης*, brutus, *bardus*).
Ps. 73, 22. ואני־בער ולא אדע
Ps. 92, 7. איש־בער לא ידע
Prv. 12, 1. ושונא תוכחת בער
Prv. 30, 2. כי בער אנכי מאיש

בַּעַר

Ps. 49, 11. יחד כסיל ובער יאבדו

בָּעֵר

פעל כודד גזיר־משם, ועניגו סיות לי-תכמס ולי-מדות, כמו"ל ושוט ולי-כיכה [קונענילטען, לוכפערשטאנדיג ויין]. סכפעל לשון מתפעל. משקל מן שומות ונדיס על כסילות לרוב.
vrb. intr. denom. bardum, stolidum esse. LXX. et Theod.: *ἄφρονα εἶναι*, vel *βάρβαρ-ον* (בַּרְבָּר). Nif. stupidum fieri vel evinci.
part. pl.: בְּעֵרִים
Ps. 94, 8. בינו בערים
Ez. 21, 36. ביד אנשים בערים
3 *imperf. pl.:* יִבְעֲרוּ
Jer. 10, 8. ובאחת יבערו ויכסלו
Nif-al: 3 *prf.* נִבְעַר
Jer. 10, 14. נבער כל־אדם
3 *perf. pl.:* נִבְעֲרוּ
Jer. 10, 21. כי נבערו הרעים
part. fem.: נִבְעֲרָה
Jes. 19, 11. עצה נבערה

בְּעִיר

ג"ו קנוני ומסלשה נמשק־שם לקריסס, גויר בַּעַר נדומס לל בָּר, שמוס שדם [פעלד-פיס, קקקעטפיס]. ולפשר גל שמושקל משם לנמשק מן שמוס ולשוס ונוכות ודוק. וכלקס לי שמשם עַל בְּעִיר, לומר לים-רועס.
גויר בְּעִיר, לומר לים-רועס.
n. m. coll. jumenta, pecora, a nomine בַּעַר (בָּר) campus; ex aliorum sententia a *stupore*. LXX. Theodotioque: *τα φορεῖα, τὰ κτήνη.*
cum suff.: בְּעִירֵנוּ
Num. 20, 4. אנחנו ובעירנו
cum suff.: בְּעִירְכֶם
Gn. 45, 17. טענו את־בעירכם
cum suff.: בְּעִירָהּ
Ex. 22, 4. ושלח את־בעירה
cum suff.: בְּעִירָם
Num. 20, 8. את־העדה ואת־בעירם
Ps. 78, 48. ויסגר לברד בעירם
cum suff.: וּבְעִירָם
Num. 20, 11. ותשת העדה ובעירם

בָּעַר

ג"ו נלקמי מן בּוּר או בָּר, נסרכם על בַּעַר נעגבי, ולע מגגתיסו לעיל מדקגת סקפוס, ומיזוע בָּרָא. מכוונו זון שדם ויעד, כלשב סוכקתי נגוות לשב לפני [פעלד, קקקעב], ומוס מלות סטעמים נלקגוס לְבָרָא, מִבָּרָא, מִן־בָּרָא, בְּבָרָא, מִבְּבָרָא, לְמִבָּרָא, ומוס משלוב מגיו ומנכיל, מלגיו ולנכיל, תוכו נכגו וכדומס. וכן כפקק־נכל לומר וגנס, ומשמות שׁוֹר הַבָּר, תּוֹר־הַבָּר [נגמרק: ותור נר רעי נכל יומל עוזן לנפין], תַּרְנְגֹל הַבָּרָא יזועים נקגדס.
n. m. aram. a verbo בָּר cum hebraico בָּעַר congruente: campus, ager, pomerium, unde adverbia aramaica, quae supra in capitulo rabbinico enumerantur, נַפְקַת בָּרָא lupa, et תַּרְנְגֹלָא בָּרָא, שׁוֹר הַבָּר animalia ficta apud Judaeos. LXX: *ἀγρός*, הִתְאַה דִּי בָּרָא, *ἡ χλόη ἡ ξῆσω.*
definit.: בָּרָא
חיות ברא ועוף־שמיא
Dan. 2, 38.
תחות ברא ועוף־שמיא
Dan. 4, 9.
תחתוהי תטלל חיות ברא
Dan. 4, 18.
תחתוהי תדור חיות ברא
Dan. 4, 20. בדתאה די ברא
Dan. 4, 20. ועם־חיות ברא חלקה
Dan. 4, 22. ועם־חיות ברא להוה
Dan. 4, 29. ועם־חיות ברא מדרך

בַּרְבַּר

ג"ו מכפיל משכש בּוּר ע"מ נקנק קקקר, סמלשה שם עוף, ומוס לשעת רל"ק [מלכים ל' ס' ג'] ע"ש סמקום נרכריסס, ול"ל עוף מכל מכרכריסס נקנק נרכר ע"ש מקום. לפי דעת ר' מקוסס לוויין, ומפעתקס שומרונית נרכרי נמר יכשוף נכ"ק, ונפוסרס ורוכי שם לעוף כמו לוז [שוועלן] או לוז סכר. וכלקס לי שהוס נכללי עופי מדבר, שקיכס ניצוב, ולוס משכש בּוּר שהוס כפילו [ווילדעס געפלוגעל], וגס בַּרְבָּרִאי יוכל לסיות כפיל של זס משכש. ונגמרק ידוע בְּרִירוֹן או בְּרִיוֹן כמו פריץ ולים מר, בַּרְיָתָא מעכס קילוכית, בְּרוּתָא דעת קילוכית, ומכנס כמו וס.
n. m. duplic. ex verbo בָּר, nomen avis, quod interpretes plerique aversa avi solvere conati sunt. LXX. semel: *ἐκλεκτῶν σιτευτά*, semel: *ὀρνίθων ἐκλεκτῶν νομάδων.* Similiter Baba Meçia VII. p. 86, 6. Qimchi: capones, Juda in Aruk: מְיַנֵּי בִּירָדִין intelligit. Aruk ex Levitico Rabba: רבנן אמרו עוף טהור הוא ומעולה הוא והיה בא מברריאה והיה עולה על שלחן שלמה בכל יום. Acclamant Qimchi et in Tisbite Elija.
pl.: וּבַרְבָּרִים
1 Reg. 5, 3. וברברים אבוסים

בָּעַר

פעל כודד, ומסלשה סלקס ומלסעה סמתס ויקיד, לומר קקיוד וילקיס [אנצילדען], אנצרעגנען], ומיס ג"כ לפעל כודד כמילס ונקיכס ושריפס [נרעגנען] וכדומס למשך ומוגיל. סכפל נשלוס מיכון, לומר לו מקוק של קל קיכוד ולסוע דלוק ויקוד, לו נמשקל על סלקוך משמיד ומכרכס, לו נמשקל על סלקוך ורעות משם [אנווייד־ען]. ג"כ מיתפעל מן קל. סכוסף נשלוס מיכון כמו מכפל. תמלות משכש בָּעֵר וכדקך לפ"ו עם עֵר, אֵר, ומשכש נשפת מערב.
vrb. trans. incendere, comburere, cremare; et *intr.*: uri, ardere, deflagrare. LXX: *καίεσθαι, ἐκκαυθῆναι, κατακαίειν*, transl. *ὀργισθῆναι.* Pi. *intens.*: comburere, exurere, funditus delere, penitus abradere sive depascere. LXX: *ἐκκαίειν, ἀφανίζειν, ἐκκαθάραι, καταβόσκεσθαι, ἐμπυρίζειν.* Pu. cremari, succensis ignibus deleri. Hi. LXX: *διάγειν* (*διὰ πυρός*), (*ἐν πυρὶ*) *ἀνακαίειν.* Radix sanscrito-semitica est: עֵר, אֵר, *ar*-dere.
3 *perf. fem.:* בָּעֲרָה
Num. 11, 3. כי־בערה בם אש יי
Esth. 1, 12. וחמתו בערה בו
Jes. 9, 17. כי־בערה כאש רשעה
3 *prf. fem.* וּבְעָרָה
Jes. 10, 17. ובערה ואכלה שיתו
Jer. 4, 4. 21, 12. ובערה ואין מכבה
Jer. 7, 20. ובערה ולא־תכבה

3 *pl.:* בְּעָרוֹ
Jud. 15, 14. אשר בערו באש
2 Sam. 22, 9. נחלים בערו ממנו
2 Sam. 22, 13. בערו גחלי־אש
Ps. 18, 9. גחלים בערו ממנו
3 *pl.:* וּבְעָרוּ
Jes. 1, 31. ובערו שניהם יחדו
part.: בֹּעֵר
Ex. 3, 2. והנה הסנה בער באש
Dt. 4,11. 5,20. 9,15. וההר בער באש
Jes. 30, 27. בער אפו וכבד משאה
Mal. 3, 19. היום בא בער כתנור
fem.: בֹּעֶרֶת
Jes. 34, 9. ארצה לזפת בערה
Hos. 7, 4. בעֵרה מאפה
fem.: בְּעֵרָה
Jes. 30, 33. גפרית בערה בה
fem.: בְּעֶרֶת
Jer. 20, 9. והיה בלבי כאש בערת
pl. fem.: בְּעָרוֹת
Ez. 1, 13. כגחלי־אש בערות
3 *imperf.:* יִבְעַר *p.* יְבֻעַר
Ex. 3, 3. מדוע לא־יבער הסנה
Ps. 2, 12. כי־יבער כמעט אפו
Jes. 62, 1. וישועתה כלפיד יבער
3 *imperf.:* וַיִּבְעַר
Thr. 2, 3. ויבער ביעקב כאש להבה
3 *f. imperf.:* תִּבְעַר
Jes. 43, 2. ולהבה לא תבער־בך
Ps. 39, 4. בהגיגי תבער־אש
Ps. 79, 5. תבער כמו־אש קנאתך
Ps. 83, 15. כאש תבער־יער
Ps. 89, 47. תבער כמו־אש חמתך
3 *f. imperf.:* וַתַּבְעַר
Num. 11, 1. ותבער־בם אש יי
Job. 1, 16. ותבער בצאן ובנערים
Ps. 106, 18. ותבער־אש בעדתם
Jes. 42, 25. ותבער־בו ולא־ישים
Jer. 44, 6. ותבער בערי יהודה
Pi-el: בִּעֵר
1 Reg. 22, 47. בער מן־הארץ
2 Rg. 23, 24. וביר֗ושלם בער־אשיהו
3 *perf.:* וּבִעֵר
Ex. 22, 4. ובער בשדה אחר
Lev. 6, 5. ובער עליה הכהן עצים
2 *perf.:* בִּעַרְתָּ
2 Chr. 19, 3. כי־בערת האשרות
2 *perf.:* וּבִעַרְתָּ
Dt. 13, 6. ובערת הרע מקרבך
17,7. 19,19. 21,21. 22,21. 24,24. 7.
Dt. 17, 12. ובערת הרע מישראל
22, 22.
Dt. 19, 13. ובערת דם־הנקי מישראל
1 *perf.:* בִּעַרְתִּי
Dt. 26, 13. בערתי הקדש מן־הבית
Dt. 26, 14. ולא־בערתי ממנו בטמא
1 *perf.:* וּבִעַרְתִּי
2 Sam. 4, 11. ובערתי אתכם מן־הארץ
1 Reg. 14, 10. ובערתי אחרי בית־ירבעם
1 Reg. 21, 21. ובערתי אחריך
1 *prf. c. s.:* בְּעַרְתָּהּ
Ez. 21, 4. בערתיה לא תכבה
3 *pl.:* וּבְעָרוּ
Ez. 39, 9. ובערו והשיקו
Ez. 39, 9. ובערו בהם אש
2 *prf. pl.:* בְּעַרְתֶּם
Jes. 3, 14. ואתם בערתם הכרם
Jes. 50, 11. ובזיקות בערתם
part. pl.: מְבַעֲרִים
Jer. 7, 18. מבערים את־האש
inf. constr.: בְּעֵר

ובורוח בער
Jes. 4, 4.
אין די בער
Jes. 40, 16.
inf. constr.: לְבַעֵר
Num. 24, 22. כי אם־יהיה לבער קין
2 Chr. 13, 11. ונרתיה־לבער
Neh. 10, 35. לבער על־מזבח יי
Jes. 5, 5. והיה לבער
Jes. 6, 13. והיתה לבער
Jes. 44, 15. והיה לאדם לבער
inf. c. suff.: לְבַעֲרָם
2 Chr. 4, 20. ונרתיהם לבערם
2 *imperf.:* תְּבַעֵר
Dt. 21, 9. ואתה תבער הדם הנקי
3 *imperf.:* יְבַעֵר
1 Reg. 14, 10. כאשר יבער הגלל
1 *impf. pl.:* וְנִבְעֲרָה
Jud. 20, 13. ונבערה רעה מישראל
2 *pl.:* תְּבַעֲרוּ
Ex. 35, 3. לא תבערו אש
3 *pl.:* יְבַעֲרוּ
Ez. 39, 10. כי בנשק יבערו־אש
Pu-al.: בֹּעַר
part. fem.: מְבֹעָרֶת *p.*
Jer. 36, 22. האח לפניו מבערת
Hif-il: הִבְעִיר
1 *perf.:* וְהִבְעַרְתִּי
Nah. 2, 14. והבערתי בעשן רכבה
part.: מַבְעִיר
Ex. 5, 2. הנני מבעיר אחרי בעשא
1 Rg. 16, 3.
part.: הַמַּבְעֵר
Ex. 22, 5. המבער את־הבערה
2 *imperf.:* תַּבְעִיר
Ez. 5, 2. באור תבעיר בתוך העיר
3 *impf. apoc.:* יַבְעֵר־
Ex. 22, 4. כי יבער־איש שדה
3 *impf.:* וַיַּבְעֵר, וַיְבַעֵר
Jud. 15, 5. ויבער־אש בלפידים
Jud. 15, 5. ויבער מגדיש ועד־קמה
2 Chr. 28, 3. ויבער את־בניו באש
בְּעֵרָה
ג״כ ומכוון שרפה שאפת ויקוד [נרשכל], או שנשרף. כתרגום בְּעִיר, ונגזרת הַבְעֵר כמו זם.
n. f. in scriptura monadicum: incendium, vel id quod incenditur ac crematur. LXX: ὃ τὸ πῦρ ἐκκαύσας. Trg. utrumque: דְּאַדְלֵק נַיח דְּלֶקְתָּא.
הַבְעֵרָה
Ex. 22, 5. המבעיר את־הבערה
תַּבְעֵרָה
ג״כ ושוף כמו בְּעֵרָה, ונתהווה לשעף.
n. f. sicut superius, in libris ss. solitarium, Hieron. *incensio.* LXX: ἐμπυρισμός. Onq. et Jerush: דְּלֶקְתָּא.
שם־המקום ההוא תבערה
Num. 11, 3.

בַּעַת

פעל לף-עובר כף נכפעל ונכנין סכנד, וישכן כפעל תמוהות לקדות כמו נְבַעֲתִי כמר נִבְעֲתִי, וכן נכנד בְּעַעְתִּנִי כמר נִבְעֲתִי וכן סניהוי מַבַּעֲתָךְ מן מְבַעֵת כמר מְבַעֶתֶת. סמלמס נזוי לא ירפה ועניפס פקידס ונקיפס [יוך פּיר־טענן, עבערעקקען]. סמסמך לנזרס ומקומו עול מקום לסקנדר נו. נתרגום בְּעֵת אַתְבְּעָרַת כוס.
verb. cujus solumodo quaedam conj. usurpantur. Nif. terreri, conturbari, mente percelli. Al. ταράχθῆναι, θαμβηθῆναι, κατασπεύδειν. Pi. perterrefacere, perturbare. Al. πνίγειν, ἐκταράξαι, καταπλήττειν.
Pi-el: בִּעֵת
3 *prf. c. s.:* בִּעֲתַתְנִי
Jes. 21, 4. פלצות בעתתני
3 *f. c. suff.:* וּבִעֲתַתּוּ
1 Sam. 16, 14. ובעתתו רוח־רעה
3 *pl. c. suff.:* בִּעֲתָתוּם
Job. 18, 11. סביב בעתתו בלהות
part. c. suff.: מְבַעֲתֶךָ *f.*
1 S. 16, 15. רוח־אלהים רעה מבעתך
2 *impf. c. suff.:* תְּבַעֲתֶנּוּ
Job. 7, 14. ומחזיונות תבעתני
Job. 9, 34. ואמתו אל־תבעתני
Job. 13, 21. ואימתך אל־תבעתני
3 *f. imperf.:* תְּבַעֵת
Job. 13, 11. הלא שאתו תבעת אתכם
cum suff.: תְּבַעֲתֶךָ
Job. 33, 7. הנה אימתי לא תבעתך
3 *pl. c. suff.:* יְבַעֲתֻנִי
2 Sam. 22, 5. נחלי בליעל יבעתני
Ps. 18, 5. ונחלי בליעל יבעתוני
3 *pl. c. suff.:* יְבַעֲתוּהוּ
Job. 3, 4. יבעתהו כמרירי יום
Job. 15, 24. יבעתהו צר ומצוקה
Nif-al: נִבְעַת
1 Chr. 21, 30. כי נבעת מפני חרב
Esth. 7, 6. והמן נבעת מלפני המלך
1 *perf.:* נִבְעַתִּי
Dan. 8, 17. ובבאו נבעתי
בְּעָתָה
ג״כ ומכוון כמו פלגות ותקף רעש ונלפס קימס ופקד [פּורכט, שרעקקעניס], נתקנוס נכ״ם כמר נערס [משלי י״ג ק׳] בְּעָתָא.
n. f. terror, metus. LXX: σπουδή, ταραχή.
Jer. 8, 15. לעת מרפה והנה בעתה
Jer. 14, 19. ולעת מרפא והנה בעתה
בְּעוּתִים
ג״ז רבוי וקבוצי וככוני בְּעוּתֶיהָ, ומסלפס נלסוף ופלגות [שרעקקניסס], ומרבוי נאסוף כוס נרוס, וכן נתרגוס בְּעוּתֶיהָ נרבוי [ישעי׳ כ״ף, ד׳].
n. m. pl. coll. terrores, conturbationes, formidines. LXX: φοβερισμοί.
pl. constr.: בְּעוּתֵי
Job. 6, 4. בעותי אלוה יערכוני
pl. c. suff.: בְּעוּתֶיךָ
Ps. 88, 17. בעותיך צמתתוני

בֵּץ

v. s. r. בָּצָץ *p.* 204.

בָּצַל

פעל לף-עובר, ומסלפס סיוס נעל-וג וכר-קליפס [נעצלע ויין], או סיוס עשוי ולבוש עור קליפס קליפס [נלאטעריג ויין]. תאוות משרש בָּצַל, אשר בו מכוון סקליפס וסוס, ונמלף גם נפעל בָּצַל, סלמון נכנד הסיר סקליפס[אנצילען], סקוור של קל, כלומר סתעסק בקליפס. ונאמת לשרש לל נכל לשוכות קלס ועכ סכוונס שאמרנו, ל״מ שָׁחַל[אשר מאנו שָׁחֲלָה,לשון כאר, או חָבַל [אשר מאנו חֲבָלָה, נמכוון רצוי של קליפס], וכי שֶׁל קליפס נמכוונו קצת סכסוי, וכן חָצַל נאמרי [אשר מאנו מְחֻצָּלָה, לשון כסוי], אָצַל, נָצַל נעניני, סקול, סול ניוכי [*σκυλ. συλ.*] וכלומס נקלוף סלוחות צ, שח, חס, σκ ורוק.
verb. inus. libre aut cortice obducere, folliculis obvolutum, foliorum tegmine septum esse. Radix est בָּצַל, quae latet etiam in פָּצַל (Pi. cortice denudare); שָׁחַל, unde שְׁחָלֶת (Schale); חָבַל, unde חֲבָלָה, concha, testa; חָצַל, unde מַחֲצָלָה obductio, integumentum, involucrum, חֲצָלִים, אָצַל, נָצַל. Graece: *συλ, σκυλ.*
בֶּצֶל
ג״ז נרבוי בְּצָלִים, ומסכוון נעל-קליפס [שאלגעווֹכס], ונפרט לעיון נמח מס [טוויבעל] נתרמי בְּצֶל, בהבְצֶל, ונגזרת יהוע: נללים מסריסים [יהוע׳ שניע׳ לילין טולילי כופריי ללק ענדין ורע], נללים מקילוכים [מין קין], נלל של רכפס, ומלמ נכפל מסרס בְּצַלְצַל, לומר נלל מסר, וכן פְּצוּל [יהוע׳ בילס פ״ל] נמר בְּצֶל וסכן.
n. m. cepa, propter tuniculas sive folliculos, quibus involuta est. LXX: κρόμμυον. In sermone talmudico etiam duplicatum בְּצַלְצַל et פְּצוּל, quae est forma durior, linguae aramaicae propria, crebro reperitur.
pl.: הַבְּצָלִים
Num. 11, 5. ואת־הבצלים

בָּצַע

פעל טוב ומסלפס קריעס ושניפס וכריפס כל ענין טוע [רייסען], ומוסלל על גולס וקמיפס עריפס ושלילס [רויבען, פלינדערן], על שלילס ומסיפס סון [געלט טוסמעכרויבען], וכדף נתמלות מכוונו עס בְּצַע נענרי, ועס בְּצַע נתרמי וכדומס. ונגזרת נתמר נלע מפריפס סמס [נרשמערעלען]. בְּצַעְתָּ סמוך לנים שסוף מקור לל נכנוי, ומתקוור לסדנו של בֶּצַע. סכנד בָּצַע סקוור של קל, נמשלל על נמיפס ומיוס של דנר.
verb. trans.: abrumpere, scindere; rapere, diripere; pecunias corripere, absolvere, finire (cognata sunt בְּצַע et בָּצַע apud Aramaeos) talmudice: panem frangere (κλᾶν τὸν ἄρτον N. T.) διακόπτειν, συντελεσθῆναι, συντελεῖν, πλεονεκτεῖν (πλεονεξίαν). Pi. abscindere, absolvere, lucrari. LXX: συντεκεῖν, ἀνελεῖν.
part.: בֹּצֵעַ, בֹּצְעַ
Prv. 1, 19. כל־בצע בצע
Prv. 15, 27. עכר ביתו בוצע בצע
Jer. 6, 13. 8, 10. כלו בוצע בצע
Hab. 2, 9. הוי בוצע בצע רע
part.: וּבֹצֵעַ
Ps. 10, 3. ובצע ברך נאץ יי
inf. constr.: בְּצֹעַ
Ez. 22, 27. למען בצע בצע
imp. cum suff.: וּבְצָעֵם
Am. 9, 1. ובצעם בראש כלם
3 *imperf.:* יִבְצַע
Job. 27, 8. מה־תקות חנף כי יבצע
3 *pl.:* יִבְצְעוּ *p.*
Joel 2, 8. יפלו לא יבצעו
Pi-el: בִּצַּע
Thr. 2, 17. בצע אמרתו
3 *imperf.:* יְבַצַּע
Jes. 10, 12. והיה כי־יבצע אדני
3 *impf. c. s.:* וַיְבַצְּעֵנִי
Jes. 38, 12. מדלה יבצעני
cum suff.: וַיְבַצְּעֵנִי
Job. 6, 9. יתר ידו ויבצעני

2 *imperf.*: וַתְּבַצְּעִי
Ez. 22, 12. וּבְצַעְתְּ רֵעַיִךְ בְּעֹשֶׁק
3 *pl. impf.*: תְּבַצֶּעְנָה *fem.*
Zach. 4, 9. וְיָדָיו תְּבַצַּעְנָה

בֶּצַע

ז״ו וסכלנס ק׳ גול וזלל וסקוף סון [רויס, גצוויון], או בסכוון סקול ספעולס. כ׳ נסרלף עס קן לל״ק, סרלון קלילס וסכלת גמילס וסקיסס [שׁנצגיי־וכג, לויסשׁסוכג]. וגמרל סזמוס בְּצִיצָה, בְּצִיצָה מפלוס וסקוס ספל, וסשׁס בְּצַע נרכוי בְּצָעָן או בְּצָעָן ענין כלל וקלוס של מיס [גרשׁנען, וווּשׁסעי־ גרשׁנען], כמו נלצי־סמיס, מי־נלצין, שׁי נלצין סיו נסר סמשׁק [שׁנוע׳ ע״ו ל׳].

n. m. 1) rapina, lucrum, pecuniae iniuria correptae, πλεονεξία. LXX. male: δῶρον, ἀργύριον. 2) finis, extremum, tanquam abscissio, praecisio.

בָּצַע *p.* בָּצֵעַ

Gn. 37, 26. מה־בצע כי נהרג
Ex. 18, 21. אנשי אמת שנאי בצע
Jud. 5, 19. בצע כסף לא לקחו
Job. 22, 3. ואם־בצע כי־תתם דרכיך
Ps. 30, 10. מה־בצע בדמי
Ps. 119, 36. ואל אל־בצע
Prv. 1, 19. כן ארחות כל־בצע בצע
Prv. 15, 27. עכר ביתו בוצע בצע
Prv. 28, 16. שׂונאי בצע יאריך ימים
Jer. 6, 13. 8, 10. כלו בוצע בצע
Ez. 22, 27. למען בצע בצע
Hab. 2, 9. בצע בצע רע לביתו
Mal. 3, 14. ומה־בצע כי שמרנו
paus.: הַבָּצַע
1 Sam. 8, 3. ויטו אחרי הבצע

בַּבָּצַע

Jes. 33, 15. מאס בבצע מעשקות
cum suff.: בִּצְּעֶךָ
Jer. 22, 17 *כי אם־על־בצעך
cum suff.: בִּצְּעֵךְ *fem.*:
Jer. 51, 13. *אמת בצעך
Ez. 22, 13. אל־בצעך אשר עשית
cum suff.: בִּצְעוֹ
Jes. 57, 17. בעון בצעו קצפתי
cum suff.: לְבִצְעָהּ
Jes. 56, 11. איש לבצעו מקצהו
cum suff.: בְּצָעָם
Ez. 33, 31. אחרי בצעם לבם הלך
Mich. 4, 13. והחרמתי לה׳ בצעם

בָּצַץ

פעל לת־עוכר, וסמכוון כמו נקסוי בָּקַע, סקלס וגיסס פעפוע ונעפע [קוועלגען], זוועלגען], וגמרל בְּצִבְּץ נכסיל סזכס כוס, כמו: סתיל לנלגן [שׁפנודוס דגן], עתידין לזליקים שׁמנלגנים ועולים וכדומס.

verb. inus. scatere, intumescere, de aquis, talmudice: בְּצִבֵּץ.

בֹּץ

ז״ו וסמכוון טיט ויון [שׁלאס, פּפּיטע], וסוס סזקל נגלגוז סמים.

n. m. coenum, lutum. Al. ὀλίσθημα. Trg. בְּחָתָא.

בְּבֹץ

Jer. 38, 22. וטבעו בבץ רגלך

בָּצָה

ז״כ כמו בֹּץ, ועכיו לגס וטיט סיון וגקל [וווספן], וכן בתרגום בָּצָא וכרכוי בְּצִין, וגמרל נקלל כן [לדעת רש׳ כילס ע״ו ל׳] כל דגר סכלוס וכעזס עכ קרוי נגס. וגמרל ג״כ בְּצִירִת, לכי לעגור כו סגלס, ספגס קעגס [נחָטע, קאָמע], וגקרל ג״כ בּוּצִירָת [פּיטער קאָמן] נשׁסס יוזלמית.

n. f. coenum, lutum, palus. LXX: ὕδωρ, βούτομον. Rashi gallice: *marais.*

Job. 8, 11. היגאה־גמא בלא בצה
וּבָצָה
Job. 40, 21. בסתר קנה ובצה
pl. c. suff.: בִּצְאָתָיו K'tib.
Ez. 47, 11. בצאתו וגבאיו
Q'ri.: בִּצְאָתֶיהָ
Ez. 47, 11. בצאתיו וגבאיו

בָּצַק

פעל כוזד, שׁלל כמקל מממו כ״ף בָּצַקְתָּ, בָּצַקְתָּ. וסמכוון סספק לפעלס ע״י נעגוגות וכפיקל סעור, כמו סלגים כנגן, זעיפס וגעיס כמיס, סזקס וסלפס נכסכות [לכגוועלגען] מזכס בָּצַק נכלף עס בָּצָק, וספלגס נכגיגס [לין דיל סאָקע זעי־גען].

verb. intr. (a radice בָּצַץ, unde et בָּצָק): *efferri tumore*, tumescere, turgere, inflari. Al. ἐτυλώθησαν, διεῤῥάγησαν; itineribus enim pedes solent inflari atque intumescere. Male Jerusch., qui fertur: רַגְלֵיהֶן; Onq.: פְּסָקָן; לָא חֲפָיָן מְרַחֲפָן.

3 *f. perf.*: בָּצְקָה *p.*
Dt. 8, 4. ורגלך לא בצקה
3 *perf. pl.*: בָּצְקוּ
Neh. 9, 21. ורגליהם לא בצקו

בָּצָק

ז״ו ועכיכו דגר סכפף ועולס לפעלס, וסוף סכלוס [טייג], וגמרל בָּצָק חֻצָּשׁ, וכן נגק שׁפקק כלפוון מזלל.

n. m. massa, farina, aqua macerata atque subacta. LXX: τὸ στιᾶς.

Jer. 7. 18. והנשים לשות בצק
Hos. 7, 4. מלוש בצק עד־חמצתו
הַבָּצָק
Ex. 12. 39. ויאפו את־הבצק
2Sam. 13, 8. ותקח את־הבצק ותלוש
cum suff.: בְּצֵקוֹ
Ex. 12, 34. וישא העם את־בצקו

בָּצַר

פעל כוזד וסעכיו כריקל עכיכס, נסרלף על קלר שׁסוף מפכי לו קנוקס, וסוס בְּצַר קולר עכיכס. מזלקס סוס על סגלס וסגלרס וספרזס מסכיב ע״י ס״ג וקוסס [נעלייבען, נעשׁלקען], וסוס נלר רוס לוזל סגלס, וסוס מופלס וסוגל. סכפעל לזון מפעפל. סכלל בְּצַר, לזון לזול וקוזק סקוסס. נקרגוס נלר נמר נרע, וסזס בְּצוּרָא כמו עולל וקלר.

verb. trans., 1) *succidere* uvas a vitibus (syn. קָצַר fruges succidere). LXX: τρυγᾶν, ἐκτρυγᾶν, h. e. *vindemiare.* 2) fortasse desumto tropo ab eo, qui uvas cophino colligit, circumcludere, sepire, sepimento circumvallare, v. c. translate, spiritum tanquam coarctare. Nif. praecidi. LXX: ἐκλείπειν, ἀδυνατεῖν, Pi. ὀχυροῦν.

part.: כְּבוֹצֵר
Jer. 6, 9. כבוצר על־סלסלות
part. m. pl.: בְּצָרִים
Jer. 49, 9. אם־בצרים באו לך
Obad. 1, 5. אם־בצרים באו לך
part. pass.: בְּצוּרָה *sg. f.*
Jes. 2, 15. כל־חומה בצורה
Jes. 25, 2. קריה בצורה למפלה
Jes. 27, 10. כי עיר בצורה בדד
Jer. 15, 20. לחומת נחשת בצורה
ואת־יהודה בירושלם
Ez. 21, 25. בצורה
pl.: בְּצוּרוֹת, בְּצָרוֹת
Num. 13, 28. בצרות גדלת מאד
Dt. 3, 5. כל־אלה ערים בצרת
Jos. 14, 12. וערים גדלות בצרות
2 S. 20, 6. פן־ימצא לו ערים בצרות
2 Rg. 19, 25. גלים נצים ערים בצרות
Neh. 9, 25. ויולכדו ערים בצרת
Jes. 37, 26. ערים בצרות
Ez. 36, 35. בצרות ישבו
Hos. 8, 14. חרבה ערים בצרות
pl.: וּבְצָרוֹת
Dt. 1, 28. 9, 1. ובצרת בשמים
Jer. 33, 3. ובצרות לא ידעתם
pl.: הַבְּצָרוֹת
על כל־ערי יהודה
2 Reg. 18, 13. הבצרות
2 Chr. 17, 2. בכל ערי יהודה הבצרות
19, 5.
2 Chr. 32, 1. ויחן על־הערים הבצרות
בכל־הערים הבצרות
2 Chr. 33, 14. ביהודה
על־כל־ערי יהודה
Jes. 36, 1. הבצרות
Zeph. 1, 16. על הערים הבצרות
וְהַבְּצָרוֹת
Dt. 28, 52. חמתיך הגבהת הבצרות
2 *imperf.*: תִּבְצֹר
Lev. 25, 5. ענבי נזירך לא תבצר
Dt. 24, 21. כי תבצר כרמך
3 *imperf.*: יִבְצֹר
Ps. 76, 13. יבצר רוח נגידים
2 *impf. pl.*: תִּבְצְרוּ
Lev. 25, 11. ולא תבצרו את־נזריה
3 *pl.*: וַיִּבְצְרוּ
Jud. 9, 27. ויבצרו את־כרמיהם
Pi-el: בִּצֵּר
inf.: לְבַצֵּר
לבצר החומה
2 *imperf.*: תְּבַצֵּר
Jer. 51, 53. וכי תבצר מרום עזה
Nif-al: נִבְצַר
3 *imperf.*: יִבָּצֵר
Gn. 11, 6. ועתה לא־יבצר מהם
Job. 42, 2. ולא־יבצר ממך מזמה
בָּצִיר

ז״ו וסמכוון עת־קליר ענכיס [ווייכלעזען], וזעקלו מזקל קליר, קכיכ, קסיף, וזיר, קריף [בז״עס], וס״ל ככקיכ כמר כלול. *n. m.* vindemia, tempus, quo uvae a vitibus abscinduntur. LXX: τρυγητός, semel: σύμφυτος. Forma similia sunt חָרִישׁ, חָרִיךְ, עָמִיר, אָסִיף, אָבִיב, קָצִיר.

Lev. 26, 5. והשיג לכם דיש את־בציר
Jes. 24, 13. אם־כלה בציר
Jes. 32, 10. כי כלה בציר
Mich. 7. 1. כעללת בציר
וְהַבָּצִיר
Lev. 26, 5. ובציר ישיג את זרע
הַבָּצִיר
Zach. 11, 2 יער הבצור
constr.: מִבְצִיר
Jud. 8, 2. מבציר אביעזר
cum suff.: בְּצִירֵךְ
Jer. 48, 32. על־קיצך ועל־בצירך
בְּצָרוֹן

ז״ו סן סקוקלי בְּצַר, וסמלגס נילס ומלל תגודס וזלמון [נורג, שׁעמעג], סמופיו־וֹן ליון סגוג, וכן זכרון עורון מן זָבַר, עָזַר.

n. m. (a בָּצַר) munimentum, arx, castellum. LXX: ὀχύρωμα.

לִבְצָרוֹן

Zach. 9, 12. שובו לבצרון

מִבְצָר

ז״ו וסמלגס נית ניגור ודומס לעיר נגוכס, מלל ותלמון עילס ונילס [שׁפּעטער, שׁעסטונג]. סרכוי נכפל נסופיי וכר ונקמ כלזל לגוג.

n. m. urbs munita, locus propugnaculis et praesidio vallatus. LXX: πόλεις τετειχισμέναι, ὀχυραί, τειχήρεις.

Num. 32, 36. ערי מבצר וגדרת צאן
Jos. 19, 35. וערי מבצר הצדים צר
18. 6, 18 מעיר מבצר ועד כפר הפרזי
1 Reg. 3, 19. והכיתם כל־עיר מבצר
2 Reg. 10, 2, ועיר מבצר והנשק
2 Reg. 17, 9. 18, 8. עד־עיר מבצר
Ps. 108, 11. מי יבלני עיר מבצר
Jes. 17, 3. ונשבת מבצר מאפרים
Jer. 1, 18. לעיר מבצר
Jer. 6, 27. בחון נתתיך בעמי מבצר
Jer. 34, 7. ערי מבצר
Am. 5, 9. ושד על־מבצר יבוא
Hab. 1, 10. הוא לכל־מבצר ישחק
contsr.: מִבְצַר
Jos. 19, 29. ועד־עיר מבצר־צר
2 Sam. 24, 7. ויבאו מבצר־צר
constr.: וּמִבְצַר
Jes. 25, 12. ומבצר משגב מחתיך
הַמִּבְצָר
Num. 32, 17 וישב טפנו בערי המבצר
Jos. 10, 20. ויבאו אל־ערי המבצר
בערי המבצר בכל־
יהודה
2 Chr. 17, 19.
Jer. 4, 5. ונבואה אל־ערי המבצר
Jer. 8, 14. ונבוא אל־ערי המבצר
pl. I. מִבְצָרִים
Dan. 11, 24. ועל מבצרים יחשב
pl.: בְּמִבְצָרִים
Nu. 13, 19. הבמחנים אם־במבצרים
constr.: מִבְצְרֵי
Thr. 2, 2. מבצרי בת־יהודה
constr.: לְמִבְצְרֵי
Dan. 11, 39. ועשה למבצרי מעזים
cum suff.: מִבְצָרֶיךָ
Jer. 5, 17. וירשש ערי מבצריך
Hos. 10, 14. וכל־מבצריך יושד
Mich. 5, 10. והרסתי כל־מבצריך
cum suff.: *p.* מִבְצָרֶיהָ
Jer. 48, 18. שחת מבצריך
Nah. 3, 12. כל־מבצריך תאנים
Nah. 3, 14. חזקי מבצריך
cum suff.: מִבְצָרָיו
Ps. 89, 40. שמת מבצריו מחתה
Thr. 2, 5. שחת מבצריו
cum suff.: בְּמִבְצָרֶיהָ
Jes. 34, 13. וחוח במבצריה
cum suff.: מִבְצָרֵיהֶם
2 Reg. 8, 12. מבצריהם תשלח באש
pl. II. מִבְצָרוֹת
Dan. 11, 15. ולכד עיר מבצרות

בַּצֶּרֶת

ז״כ גויי־כגין סכקל, וסתשוכס ליקוק שׁלו סיקס בַּצֶּרֶת [מקוי כגין סכקל עתיקי, וגקרמי] כלזל סרכוי בְּצָרוֹת יוכיק, וגעכיי עוללות סיזקל בַּקָּרֶת חֲסֶמֶת, נֶאֱצָה, וכתסוום מן בַּצֶּרֶת ע״י חלוף מקיץ ניזוכס, כלזל לרוב נעכיי, בַּצֹּרֶת, כמו מן בַּקָּרֶת סיזס בַּקֹּרֶת, וכן סחלוף סוס נסיזס צִפֹּרֶן מן צִפָּרֶן, צֶפֶר,

נקרמי טְפַר, טוּפֶר. סמלנס כליפת פגזמיס וסניית פשמיס [רענגענמפ-נעל, דיכרע], וכמו כן בָּצַר.
n. m. (a conj. intens. ortum, cujus forma primaria fuit בְּצָרָה ad similitudinem formarum נֶאֱצָה, חֶפְצָה, בַּקָּרָה; sed quemadmodum ex בַּקָּרָה propter affinitatem vocalium Chôlem et Qamez בָּקֹרֶת factum est, ita ex בְּצוֹרֶת-בָּצָרָה): tanquam interclusio imbrium, pluviarum defectio ac proinde annonae caritas. LXX. bene: ἀβροχία (Josefus: ἀνομβρία), translate: θλῖψις.

*בְּצָרָה
*לעתות בצרה Ps. 10, 1.

בְּצֹרֶת
יבשנת בצרת לא ידאג Jer. 17, 8.
pl.: *הַבְּצָרוֹת
על־דברי הבצרות Jer. 14, 1.

בָּצַר, בָּצָר
ז"נ נספסק בָּצַר ומרכני בְּצָרִים. סמלנס וסעזוע מעכת קפור ופרוץ מכתל [נכוס-ערן], עי', כ' יוכס לאו לקוליל מרוקן לכן גנקת נספרו כתאב לאלאכוז ול"ל: נלר הו לאלאכר לעני לאלאכס ולאלאכס לאל לן הדס לאלאפעת ולא תקמי נסק לאלעכ לאלאכס פאלאכס לאל קבל עאלאמת פקל יקעוכאפ לינל עלי לאלוהכר לאלעלכיס קבל עאלאל, סרכון: נלר הוק לאל-תבר [זבר] מעכת וכס וכסף וכו'.
n. m. metallum e terrae visceribus erutum atque *abscissum*. Cf. lexicon Jonae ben-Gannah, cujus locum arabicum supra transscripsimus. LXX. per errorem: ἐν πέτρᾳ, (בְּצוּר).
paus.: בָּצָר
רשית־על־עפר בצר Job. 22, 24.
paus.: בָּצֶר
היערך שועך לא בצר Job. 36, 19.
pl. c. suff.: בְּצָרֶיךָ
והיה שדי בצריך Job. 22. 25.

בַּקְבֻּק
v. s. r. בּוּק *p.* 158.

בָּקַע
פעל כולל, וסתקור נכנוי בְּקָעָם, וספתרון כמו בָּצַר, כריתת סרקס וכפיעס, נתוק וקריעה שניית עניס וסתיכתם חלוק וכלוק [לוימכניעלן], שמלאכת [לעלכרקוועלעלן], או על נקיעת מעין [לעלכאחקוועלעלן], או על נקיעת כיניס [לוימכניעלן], מיניתת סאור וכדומס. מכעל לגזן מתפעל מנקוע מעין או סאור. מכבד קוק מפעולם. נס"נ מתפעל על קל; מנוסף מנקיעת סעיר וסתערעוותם סרום וסתרנת מלד. מזרם כמלת נ"ל נשפתי מערב, מכדו לרם-מכי ויון, וכדלף עם בָּקַק.
verb. trans. discindere, disrumpere, findere; prorumpere, de aquis fontium scatentibus; penetrare, de pullis ova findentibus, de luce tenebras dispellente, et similiter. LXX: ῥῆξαι, διαῤῥῆξαι, σχίζειν, ἀνασχίζειν, προκαταλαβέσθαι (urbes expugnatas), καταδυναστεύειν (terram hostiliter occupatam). Ni. ῥαγῆναι, διαῤῥήγνυσθαι, διακοπῆναι. Pi. σχίζειν, διαῤῥῆξαι, ἀναῤῥῆξαι. Pu. κατεῤῥωγότα εἶναι, διαῤῥαγῆναι. Hi. διακόψαι, ἀποσχίζειν.

3 *pl. fem.:* וַתִּבָּקַעְנָה
2Reg. 2, 24. ותבקענה מהם ארבעים
Pu-al: בֻּקַּע
part. fem.: מְבֻקָּעָה
Ez. 26, 10. כמבואי עיר מבקעה
part. pl.: וּמְבֻקָּעִים
Jos. 9, 4. ומבקעים ומצררים
3 *pl. imperf.:* יִבָּקְעוּ *p.*
Hos. 14, 1. והריותיו יבקעו
Hif-il: הַבְקִיעַ
inf. constr.: לְהַבְקִיעַ
2 Reg. 3, 26. להבקיע אל־מלך ארום
imp. pl. c. suff.: וְנַבְקֵעֵנָּה
Jes. 7, 6. ונבקענה אלינו
Hof-al: הָבְקַע
3 *perf. fem.:* הָבְקְעָה
Jer. 39, 2. הבקעה העיר
Hitpa-el: הִתְבַּקַּע
perf. 3 *pl.:* הִתְבַּקְּעוּ *p.*
Jos. 9, 13. חדשים והנה התבקעו
3 *pl. impf.:* יִתְבַּקְּעוּ *p.*
Mich. 1, 4. והעמקים יתבקעו

בְּקִיעַ
ז"נ ניכוכי פעולי", וסמלנס סרס וזנר כתוק ופרץ ונסוק [ניסס, נכוך, נרעזע], וכן מן בָּזַע נגזמת. ונמלת ג"כ נגזמת בְּקִיעַ, בְּקוּעַ, בְּקִיעָה וכדומס.
n. m. rima, hiatus. LXX: ῥάγμα, τὰ κρυπτά.
pl.: בְּקָעִים
Am. 6, 11. והבית הקטן בקעים
pl. constr.: בִּקְעֵי
Jes. 22, 9. ואת בקיעי עיר־דוד

בֶּקַע
ז"נ ועכיכו כוענ לתמלין, וסוזמל על תני מעגע, לומר תני שקל, שסוס זכי דרמכמען
n. m. dissectio, aliquid dimidias in partes dissectum, siclus dimidius seu drachmae duae (ἥμισι κλιον). LXX: δραχμή, male.
Gn, 24, 22. נזם זהב בקע משקלו
Ex. 38, 26. בקע לגלגלת

בְּקָעָה
ז"כ מסתן בְּקָעָה מרכני בָּקָעוֹת, מתכוון פרן מתרן ועתק [עדמפאלל, נכוס-ענענע], וכן נתרמי בְּקָעָא.
n. f. pr. scissura montium, planities. LXX: πεδίον; Luc. 3, 5. ὁδὸς λεία.
Gn. 11, 2. וימצאו בקעה בארץ שנער
הַבְּקָעָה
Ez. 3, 22. 23. אל־הבקעה
Ez. 37, 1. ויניחני בתוך הבקעה.
Ez. 37, 2. על־פני הבקעה
בַּבְּקָעָה
Dt. 8, 7. יצאים בבקעה ובהר
Jes. 63, 14. כבהמה בבקעה תרד
לְבָקְעָה
Jes. 40, 4. והרכסים לבקעה
constr.: בִּקְעַת
Dt. 34, 3. ואת־הככר בקעת יריחו
Jos. 11, 8. ועד־בקעת מצפה מזרחה
constr.: בְּבִקְעַת
Jos. 11, 17. בבקעת הלבנון
Jos. 12, 7. מבעל גד בבקעת הלבנון
2 Chr. 35, 22. בבקעת מגדו
Neh. 6, 2. בכפרים בבקעת אונו
Zach. 12, 11. בבקעת מגדון
constr.: מִבְּקָעַת
Am. 1, 5. יושב מבקעת־און
pl.: בְּקָעוֹת
Ps. 104, 8. וירדו בקעות

Ps. 78, 13. בקע ים ויעבירם
3 *f. perf.:* וּבָקָעָה
Jes. 34, 15. ובקעה ודגרה בצלה
2 *perf.:* בָּקַעְתָּ
Neh. 9, 11. והים בקעת לפניהם
Ps. 74, 15. בקעת מעין ונחל
2 *perf.:* וּבָקַעְתָּ
Ez. 29, 7. ובקעת להם כל־כתף
part.: בּוֹקֵעַ
Eccl. 10, 9. בוקע עצים יסכן בם
Jes. 63, 12. בוקע מים מפניהם
וּבֹקֵעַ
Ps. 141, 7. כמו פלח ובקע בארץ
inf. c. suff.: בְּקָעָם
Am. 1, 13. על־בקעם הרות
inf. c. suff.: לְבָקְעָם
2 Chr. 32, 1. ויאמר לבקעם אליו
imprt. c. suff.: וּבְקָעֵם
Ex. 14, 16. על־הים ובקעהו
3 *imperf.:* וַיִּבְקַע
ויבקע אלהים את־ המכתש
Jud. 15, 19.
Jes. 48, 21. ויבקע־צור ויזבו מים
3 *pl.:* וַיִּבְקָעוּ
2 S. 23, 16. ויבקעו שלשת הגבורים
1Chr. 11, 18. ויבקעו השלשה במחנה
pl. c. suff.: וַיְבַקְּעֻהָ
2Chr. 21, 17. ויעלו ביהודה ויבקעוה
Nif-al: נִבְקַע 3 *prf.*
Job. 26, 8. ולא־נבקע ענן תחתם
3 *perf.:* וַנִּבָּקַע
Zach. 14, 4. ונבקע הר הזיתים
3 *pl.:* נִבְקְעוּ
Gn. 7, 11. נבקעו כל־מעינות
Jes. 35, 6. כי־נבקעו במדבר מים
3 *pl.:* נִבְקְעוּ *p.*
2 Chr. 25, 12. וכלם נבקעו
Prv. 3, 20. בדעתו תהומות נבקעו
inf. constr.: לְהִבָּקַע
Ez. 30, 16. ונא תהיה להבקע
3 *imperf.:* יִבָּקַע
Job. 32, 19. כאבות חדשים יבקע
Jes. 58, 8. אז יבקע כשחר אורך
3 *f. imperf.:* תִּבָּקַע
Jes. 59, 5. תבקע אפעה
3 *f. imperf.:* וַתִּבָּקַע
Num. 16, 31. ותבקע האדמה
1 Reg. 1, 40. ותבקע הארץ בקולם
2 Reg. 25, 4. ותבקע העיר
Jer. 52, 7. ותבקע העיר
imperf. pl.: וַיִּבָּקְעוּ
Ex. 14, 21. ויבקעו המים
Pi-el: בִּקַּע *p.*
2Reg. 15, 16. את כל־ההרותיה בקע
Job. 28, 10. בצורות יארים בקע
1 *perf.:* וּבִקַּעְתִּי
Ez. 13, 13. ובקעתי רוח־סערות
3 *pl.:* בִּקְּעוּ *p.*
Jes. 59, 5. ביצי צפעוני בקעו
2 *imperf.:* תְּבַקַּע *p.* תְּבַקֵּע
2 Reg. 8, 12. והרתיהם תבקע
Hab. 3, 9. נהרות תבקע־ארץ
3 *imperf.:* יְבַקַּע
Ps. 78, 15. יבקע צרים במדבר
3 *imperf.:* וַיְבַקַּע
Gn. 22, 3. ויבקע עצי עלה
3 *imperf.:* תְּבַקַּע
Ez. 13, 11. ורוח סערות תבקע
impf. c. suff.: תְּבַקְּעֵם
Hos. 13, 8. חית השדה תבקעם
3 *pl. masc.:* וַיְבַקְּעוּ
1Sam. 6, 14. ויבקעו את־עצי העגלה

Jes. 41, 18. ובתוך בקעות מעינות
pl.: וּבְקָעֹת
Dt. 11, 11. ארץ הרים ובקעת
בְּקָעָא
נתרמי כמו נענרי.
aram. idem quod hebr.
constr.: בִּבְקָעַת
Dan. 3, 1. אקימה בבקעת דורא

בָּקַק
פעל נוזל ומתכוון מתפכוק ומתקכוק [ויך לוימכנייעלן, לוימכניעלן] וכדלף עם בֵּץ נתכוון כוס; ומוס נוזל סריק ונפך [לענרעלן, לוימכניעלן]. מכפעל נָבַק [נָבְּקָה כמו נָבְּלָה מן נבל] מתעתיד יִבְּקֹק לגזן מתפעל. מכבד כתיל-מזרם בּוּקַק, ומתכוון קוק של קל.
verb. intrans. effundere ac dissipare, evacuare. LXX: ἐκτινάσσειν, transl.: καταφθείρειν, κατασφάξαι, Ni. καταταράσσεσθαι, φθαρῆναι, κμαίνεσθαι. בּוּקַק בָּקֹק. LXX: εὐκληματοῦσα (ἐγκληματοῦσα), vitis frondosa. Aq. ἔνυδρος, Symm. ὑλομανοῦσα.
1 *perf.:* וּבָקַקְתִּי
Jer. 19, 7. ובקתי את־עצת יהודה
3 *pl. c. suff.:* בְּקָקֹם
Nah. 2, 3. כי בקקום בקקים
part.: בּוֹקֵק
Jes. 24, 1. בוקק הארץ ובולקה
Hos. 10, 1. גפן בוקק ישראל
pl.: בְּקָקִים
Nah. 2, 3. כי בקקום בקקים
Nif-al: נָבַק
3 *f. perf.:* וְנָבְקָה
Jes. 19, 3. ונבקה רוח־מצרים
inf. absol.: הָבוֹק
Jes. 24, 3. הבוק תבוק הארץ
3 *f. impf.:* תִּבּוֹק
Jes. 24, 3. הבוק תבוק הארץ
Pi-el: בּוֹקֵק
3 *pl. impf.:* וַיְבַקְּקוּ
Jer. 51, 2. ויבקקו את ארצה

בָּקַר
פעל נכפל מתכוון: ל' לגזן נקיעה וקריעה שניית וקיניס [נענרעלן, נעפפלנ-גען], ומוס בָּקַר נמתפ-סקיניס. מסתלק על נקיעת סאור נשקר [לאכנרון], ומוס בָּקַר. תמלות מזרם בָּקַר נסלקף עם קַר, נָקַר, קָרַר, וכדומס, ונזפת סודו קוק (Khur). כ' לגזן קלוק וכלוג, לומר קתיכס לכלן ולכלן [לוימכניכס-דעכנרעכען, עסיילען], ומוס מסתלק על מספרס ומסנתן [נעשוטעסיילען] נתנין מכבד, וכרתס ג"כ שלוס שרס לקר בָּקַר נסודו יוכי וכומי כוס [*s.* kri l. cer-nere, gr. κρί-νειν], וכדומס נזפתי מערב ודוק.
verb. cujus significatio duplex est: 1) frangere, aratro diffindere, vomere perstringere impressisque sulcis dissecare, unde בָּקָר de jumentis ad arandum adhibitis; tropice de luce tenebras penetrante, unde בֹּקֶר mane illucescens. Radix sanscritica aeque (khur) ac semitica est קַר, quae inest etiam verbis קָרַר, נָקַר. 2) confringere, comminuere, trop. Piel: rimari, accurate inquirere, disquirere. (Trg. שַׁשֵּׁשׁ). LXX: ἐπιπίπτεσθαι, ἐκζητεῖν.
Pi-el: בִּקֵּר

וּבְקָרָתָיִם 1*perf. c.suff.*:
Ez. 34, 11. אֶת־צֹאנִי וּבְקָרְתִּים
inf. constr.: לְבָקֵּר
2 Reg. 16, 15. יְהִיה לִי לְבָקֵּר
Prv. 20, 25. וְאַחַר נְדָרִים לְבַקֵּר
inf. constr.: וּלְבַקֵּר
Ps. 27, 4. וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ
1 *imperf.*: אֲבַקֵּר
Ez. 34, 12. כֵּן אֲבַקֵּר אֶת־צֹאנִי
3 *imperf.*: יְבַקֵּר
Lev. 13, 36. לֹא־יְבַקֵּר הַכֹּהֵן
Lev. 27, 33. לֹא יְבַקֵּר בֵּין־טוֹב לְרָע

בְּקֶר

ג״ו וסרנוי בְּקָרִים, ומיכוון שקר ושקר [פֿרישע], ובקרוי יוע נפרק, כמו נסור נפריק, נפר יוק ובקומס, ושקמת סנקר סוק סוף סלילס. ומוקל על יוס סנק [מאָנען], כמו בָּקֶר נעמ מָאָחָר נעכוון סוס, ופסוכו אָמֶשׁ, וכן צַפְרָא נתרגוס. ועס כנוי כיקיל בַּבֹּקֶר, לַבֹּקֶר או נרכוי לְבָקָרִים, לַבְּקָרִים, או כיקס פסעול, נסיס לתוקר טעמי, וכן צַפְרִירֵי נתרגוס. סזרע יקיצ נכ׳ פופניס: ק׳ מן בָּקֶר לשון יליקת וניקת סקור [סעדפֿאַרנעכען], כ׳ לשון נסילס, אס זיסיס בָּקֶר נדומס אל בָּקַר ע״י קצוי קות סכזיסת ודוק.

n. m. (pl. בְּקָרִים) diluculum, mane, aram. צַפְרָא, talm. טִיהֲרָא, יוֹמָא, gr. ὄρθρος; deinde dici solet de die crastino (sicut מָחָר h. e. מֵאָחֳרָי, die postero), ita ut אֶמֶשׁ opponatur: crastino die mane, postridie mane, cras mane, quemadmodum targumice צַפְרָא. Praepositionibus בְּ, לְ praefixis, adverbialiter dicitur. Al. πρωΐ, mane; ὄρθρου, diluculo; לַבְּקָרִים, singulis matutinis temporibus. Al. εἰς τὰς πρωΐας; אַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר ea noctis est vigilia, quae summo mane proxima est, (tres enim sunt vigiliae cf. Berach. I. רֹאשׁ אַשְׁמֹרוֹת, הָאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר, הַתִּיכוֹנָה (אַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר) v. Marc. 13, 35. Radix verbi vel בָּקַר est: perrumpere, *penetrare*, vel בָּקַר, induratum illud ex verbo בָּהַר, *splendere*.

Gn. 1, 5. וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד
Gn. 1, 8. 13. 19. 23. 31. וַיְהִי־בֹקֶר
וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־
Ex. 12, 10. בֹּקֶר
Ex. 12, 10. וְהַנֹּתָר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
Ex. 12, 22. מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד־בֹּקֶר
Ex. 14, 27. לְפָנוֹת בֹּקֶר לְאֵיתָנוֹ
Ex. 16, 19. אַל־יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
Ex. 16, 20. אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
Ex. 18, 14. מִן־בֹּקֶר עַד־עָרֶב
Ex. 23, 18. חֵלֶב־חַגִּי עַד־בֹּקֶר
Ex. 27, 21. מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְיָ
Lev. 7, 15. לֹא־יָנִיחַ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
Lev. 19, 13 פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד־בֹּקֶר
Lev. 22, 30. מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי יְיָ
Lev. 24, 3. מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר לִפְנֵי יְיָ
Nu. 9, 12. לֹא־יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
Num. 9, 15. כְּמַרְאֵה־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר
Num. 9, 21. מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר
Nu. 16, 5. בֹּקֶר וְיֹדַע יְיָ אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ
2 S. 23, 4. וְכְאוֹר בֹּקֶר יִזְרַח־שָׁמֶשׁ
בֹּקֶר לֹא עֲבוֹת
2 Sam. 23, 4. כְּיֶרְחַד׳ בֹּקֶר לְמוֹ צַלְמָוֶת
Job. 24, 17 בְּרֶן־יָחַד כּוֹכְבֵי בֹקֶר
Job. 38, 7. הֲמִימֵיד צְוִיתָ בֹקֶר
Job. 38, 12. יְי בֹּקֶר תַּשְׁמִיעַ קוֹלִי
Ps. 5, 4. בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לָךְ
Ps. 5, 4. יַעְזְרָהּ אֱלֹהִים לִפְנוֹת בֹּקֶר
Ps. 65, 9. מוֹצָאֵי בֹקֶר וְעֶרֶב תְּרַנֵּן
Jes. 17, 14. בְּטֶרֶם בֹּקֶר אֵינֶנּוּ
Jes. 21, 12. אָמַר שֹׁמֵר אָתָה בֹקֶר
Jes. 38, 13. שִׁוִּיתִי עַד־בֹּקֶר
Dan. 8, 14. עַד עֶרֶב בֹּקֶר
Hos. 6, 4. וְחַסְדְּכֶם כְּעָנַן־בֹּקֶר
Hos. 13, 3. יִהְיוּ כְּעָנַן־בֹּקֶר
וּכְטַל
Ex. 16, 7. וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם
וָבֹקֶר
Ps. 55, 18. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם
הַבֹּקֶר
Gn. 44, 3. הַבֹּקֶר אוֹר וְהָאֲנָשִׁים
Ex. 10, 13. הַבֹּקֶר הֵיה וְרוּחַ הַקָּדִים
Ex. 14, 24. וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר
Ex. 16, 23. לְמִשְׁמֶרֶת עַד־הַבֹּקֶר
Ex. 16, 24. וַיְנִיחֻהוּ אֹתוֹ עַד־הַבֹּקֶר
Ex. 18, 13. מִן־הַבֹּקֶר עַד־הָעָרֶב
Ex. 19, 16 בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר
Ex. 29, 34. וּמִן־הַלֶּחֶם עַד־הַבֹּקֶר
Ex. 29, 41. כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וְכִנְסְכָהּ
Lev. 6, 2. כָּל־הַלַּיְלָה עַד־הַבֹּקֶר
Lev. 9, 17. מִלְבַד עֹלַת הַבֹּקֶר
Num. 28, 8. כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וְכִנְסְכּוֹ
Num. 28, 23. מִלְבַד עֹלַת הַבֹּקֶר
Jud. 6, 31. יוּמַת עַד־הַבֹּקֶר
Jud. 16, 2. עַד־אוֹר הַבֹּקֶר וְהָרַגְנֻהוּ
Jud. 19, 25. כָּל־הַלַּיְלָה עַד־הַבֹּקֶר
וַתְּבֹא הָאִשָּׁה לִפְנוֹת
Jud. 19, 26. הַבֹּקֶר
Ruth 2, 7. מֵאָז הַבֹּקֶר וְעַד־עַתָּה
Ruth 3, 13. שִׁכְבִי עַד־הַבֹּקֶר
וַתִּשְׁכַּב מַרְגְּלוֹתָו עַד־
Rnth 3, 14. הַבֹּקֶר
1 S. 3, 15. וַיִּשְׁכַּב שְׁמוּאֵל עַד־הַבֹּקֶר
בְּתוֹךְ־הַמַּחֲנֶה בָּאֲשְׁמֹרֶת
1 Sam. 11, 11. הַבֹּקֶר
וְנִבְזֶה בָהֶם ׀ עַד־אוֹר
1 Sam. 14, 36. הַבֹּקֶר
קְטַן וְגָדוֹל עַד־אוֹר
1 Sam. 25, 36. הַבֹּקֶר
2 S. 17, 22. אֶת־הַיַּרְדֵּן עַד־אוֹר הַבֹּקֶר
2 Reg. 7, 9. וְתַכְינוּ עַד־אוֹר הַבֹּקֶר
2 Rg. 10, 8. פֶּתַח הַשַּׁעַר עַד־הַבֹּקֶר
2 Rg. 16, 15. הַקְטֵר אֶת־עֹלַת הַבֹּקֶר
2 Chr. 31, 3. לְעֹלוֹת הַבֹּקֶר וְהָעָרֶב
Prv. 7, 18. נִרְוֶה דֹדִים עַד־הַבֹּקֶר
Mich. 2, 1. בְּאוֹר הַבֹּקֶר יַעֲשׂוּהָ
וַהֲבֹקֶר
Dan. 8, 26. וּמַרְאֵה הָעֶרֶב וְהַבֹּקֶר
מֵיַהֲבֹקֶר
2 S. 2, 27. כִּי אִז מֵהַבֹּקֶר נֶעֱלָה הָעָם
2 S. 24, 15. מֵהַבֹּקֶר וְעַד־עֵת מוֹעֵד
1 Rg. 18, 26. מֵהַבֹּקֶר וְעַד־הַצָּהֳרַיִם
בַּבֹּקֶר
Gn. 19, 27. 21, 14 וַיִּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
Gn. 20, 8. וַיַּשְׁכֵּם אֲבִימֶלֶךְ בַּבֹּקֶר
וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
Gn. 22, 3. וַיַּחְבֹּשׁ
Gn. 24, 54. וַיָּלִינוּ וַיָּקוּמוּ בַּבֹּקֶר
Gn. 26, 31. וַיִּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיִּשָּׁבְעוּ
Gn. 28, 18. וַיַּשְׁכֵּם יַעֲקֹב בַּבֹּקֶר
וַיְהִי בַּבֹּקֶר וְהִנֵּה־הִוא
Gn. 29, 25. לֵאָה
Gn. 32, 1. וַיַּשְׁכֵּם לָבָן בַּבֹּקֶר
Gn. 40, 6. וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בַּבֹּקֶר
Gn. 41, 8. וַיְהִי בַבֹּקֶר וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ
Gn. 49, 27. בַּבֹּקֶר יֹאכַל עַד
Ex. 7, 15. לֵךְ אֶל־פַּרְעֹה בַּבֹּקֶר
Ex. 8, 16. 9, 13. הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וְהִתְיַצֵּב
Ex. 16, 8. וְלֶחֶם בַּבֹּקֶר לִשְׂבָּע
Ex. 16, 21. וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
Ex. 24, 4. וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ
הַכֹּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה
Ex. 29, 39. בַּבֹּקֶר
Ex. 30, 7. קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
Ex. 34, 2. וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר אֶל־הַר סִינַי
וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַּבֹּקֶר
Ex. 34, 4.
Ex. 36, 3. נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
Lev. 6, 5. עֵצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
Lev. 6, 13. מְחַצִּיתָהּ בַּבֹּקֶר
Num. 9, 21. וְנַעֲלָה הֶעָנָן בַּבֹּקֶר
Num. 14, 40. וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר
Num. 22, 13. 21. וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר
Num. 22, 41. וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיִּקַּח בָּלָק
Num. 28, 4. הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר
Dt. 16, 7. וּפָנִית בַּבֹּקֶר
Dt. 28, 67. בַּבֹּקֶר תֹּאמַר מִי־יִתֵּן עָרֶב
Jos. 3, 1. וַיַּשְׁכֵּם יְהוֹשֻׁעַ בַּבֹּקֶר
6, 12. 7, 16. 8, 10.
Jos. 7, 14. וְנִקְרַבְתֶּם בַּבֹּקֶר לִשְׁבָטֵיכֶם
Jud. 6, 28 וַיַּשְׁכִּימוּ אַנְשֵׁי הָעִיר בַּבֹּקֶר
Jud. 9, 33. וְהָיָה בַבֹּקֶר כְּזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ
Jud. 19, 5. וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיָּקָם לָלֶכֶת
וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר בַּיּוֹם
Jud. 19, 8. הַחֲמִישִׁי
Jud. 19, 27. וַיָּקָם אֲדֹנָיהּ בַּבֹּקֶר
Jud. 20, 19 וַיָּקוּמוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּבֹּקֶר
Ruth 3, 13. וְהָיָה בַבֹּקֶר אִם־יִגְאָלֵךְ
1 S. 1, 19. וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲוּ
1 S. 5, 4. וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר מִמָּחֳרָת
1 Sam. 9, 19. וְשִׁלַּחְתִּיךְ בַּבֹּקֶר
1 Sam. 15, 12. לִקְרַאת שָׁאוּל בַּבֹּקֶר
1 Sam. 17, 20. וַיַּשְׁכֵּם דָּוִד בַּבֹּקֶר
1 Sam. 19, 2. הִשָּׁמֶר־נָא בַבֹּקֶר
1 S. 19, 11. לִשְׁמֹרוֹ וְלַהֲמִיתוֹ בַּבֹּקֶר
1 S. 20, 35. וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא יְהוֹנָתָן
וַיְהִי בַבֹּקֶר בְּצֵאת הַיַּיִן
1 Sam. 25, 37. מִנָּבָל
1 Sam. 29, 10. וְעַתָּה הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר
1 Sam. 29, 10. וְהִשְׁכַּמְתֶּם בַּבֹּקֶר
הוּא וַאֲנָשָׁיו לָלֶכֶת
1 Sam. 29, 11. בַּבֹּקֶר
2 Sam. 11, 14. וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיִּכְתֹּב דָּוִד
בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר הִלּוֹא תַגִּיד
2 Sam. 13, 4. לִי
2 Sam. 24, 11. וַיָּקָם דָּוִד בַּבֹּקֶר
וְאֶקֹם בַּבֹּקֶר לְהַיִטִיב אֶת־
1 Reg. 3, 21. בָּנָי
1 Reg. 3, 21. וְאַתְבּוֹנִן אֵלָיו בַּבֹּקֶר
1 Reg. 17, 6. לֶחֶם וּבָשָׂר בַּבֹּקֶר
2 Rg. 3, 20 וַיְהִי בַבֹּקֶר כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה
וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהַשֶּׁמֶשׁ
2 Reg. 3, 22. זָרְחָה
2 Rg. 10, 9. וַיְהִי בַבֹּקֶר וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד
וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וְהִנֵּה
2 Reg. 19, 35. כֻלָּם
1 Chr. 23, 30. וְלַעֲמֹד בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
2 Chr. 13, 11. לַיְיָ עֹלוֹת בַּבֹּקֶר־בַּבֹּקֶר
2 Chr. 20, 20. וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר וַיֵּצְאוּ
Job. 1, 5 וְהָשְׁכִּים בַּבֹּקֶר וְהֶעֱלָה עֹלוֹת
Ps. 90, 5. בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף
Ps. 90, 6. בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף
Ps. 90, 14. שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
Ps. 92, 3. לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
Ps. 143, 8. הַשְׁמִיעֵנִי בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
Prv. 27, 14. בַּבֹּקֶר הַשְׁכִּים
Eccl. 10, 16. וְשָׂרַיִךְ בַּבֹּקֶר יֹאכֵלוּ
Eccl. 11, 6. בַּבֹּקֶר זְרַע אֶת־זַרְעֶךָ
Jes. 5, 11. הוֹי מַשְׁכִּימֵי בַבֹּקֶר
Jes. 28, 19. בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר יַעֲבֹר
Jes. 37, 36. וַיַּשְׁכִּימוּ בַבֹּקֶר
Jes. 50, 4. יָעִיר ׀ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
Jer. 20, 16. וְשָׁמַע זְעָקָה בַּבֹּקֶר
Ez. 12, 8. בַּבֹּקֶר לֵאמֹר
Ez. 24, 18. וָאֲדַבֵּר אֶל־הָעָם בַּבֹּקֶר
Ez. 24, 18. וָאֶעֱשׂ בַּבֹּקֶר
Ez. 33, 22. עַד־בָּא אֵלַי בַּבֹּקֶר
Ez. 46, 13. בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ
Ez. 46, 14 בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר שִׁשִּׁית הָאֵיפָה
Ez. 46, 15. בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר עוֹלַת תָּמִיד
Zeph. 3, 5 בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר מִשְׁפָּטוֹ יִתֵּן
וּבַבֹּקֶר
Ex. 16, 12. וּבַבֹּקֶר תִּשְׂבְּעוּ־לָחֶם
וּבַבֹּקֶר הָיְתָה שִׁכְבַת הַטָּל
Ex. 16, 13.
Esth. 2, 14. וּבַבֹּקֶר הִיא שָׁבָה
Esth. 5, 14. וּבַבֹּקֶר ׀ אֱמֹר לַמֶּלֶךְ
Ps. 88, 14. וּבַבֹּקֶר תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָ
Jes. 17, 11. וּבַבֹּקֶר זַרְעֵךְ תְּפָרִיחִי
בַּבֹּקֶר
Job. 11, 17. תִּצְפֶּה כַבֹּקֶר תָּהִיה
לַבֹּקֶר
Ex. 34, 2. וְהָיָה נָכוֹן לַבֹּקֶר
Ex. 34, 25. וְלֹא־יָלִין לַבֹּקֶר
Dt. 16, 4, בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר
1 Chr. 9, 27. עַל־הַמַּפְתֵּחַ וְלַבֹּקֶר לַבֹּקֶר
1 Chr. 16, 40. תָּמִיד לַבֹּקֶר וְלָעֶרֶב
2 Chr. 2, 3. וְעֹלוֹת לַבֹּקֶר וְלָעֶרֶב
Esr. 3, 3. עֹלוֹת לַבֹּקֶר וְלָעֶרֶב
Ps. 49, 15. וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים ׀ לַבֹּקֶר
Ps. 59, 17. וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
Ps. 130, 6. מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר
Ps. 130, 6. שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר
Jer. 21, 12. דִּינוּ לַבֹּקֶר מִשְׁפָּט
Am. 4, 4. וְהָבִיאוּ לַבֹּקֶר זִבְחֵיכֶם
Am. 5, 8. וְהֹפֵךְ לַבֹּקֶר צַלְמָוֶת
Zeph. 3, 3. לֹא גָרְמוּ לַבֹּקֶר
וְלַבֹּקֶר
1 Chr. 9, 27. וְלַבֹּקֶר לַבֹּקֶר
Ps. 30, 6. וְלַבֹּקֶר רִנָּה
מִבֹּקֶר
Job. 4, 20. מִבֹּקֶר לָעֶרֶב יֻכַּתּוּ
pl.: לְבָקָרִים *adv.*
Job. 7, 18. וְתִפְקְדֶנּוּ לִבְקָרִים
pl.: לַבְּקָרִים *adv.*
Ps. 73, 14. וְתוֹכַחְתִּי לִבְקָרִים
Ps. 101, 8. לִבְקָרִים אַצְמִית
Jes. 33, 2. הְיֵה זְרוֹעָם לִבְקָרִים
Thr. 3, 23. חֲדָשִׁים לִבְקָרִים

בַּקָּרָה

ג״כ נויר סכנד, נתרגי מקור סכנד, ומיכוון ידוע מסכנד, כלומר סדמוג מדנר [וואַרנעמֿגונג] ומענס, ולמסדקדקים ספוקיס נענין קפוז לין עמס ולין כיק.

n. f. e conj. intens. natum, solicitudo, cura anxia, non inquisitio. LXX: ζητεῖ. Hieron.: quemadmodum *visitat* pastor.

constr.: בְּבַקָּרַת
Ez. 34, 12. כִּבְקֹרַת רֹעֶה עֶדְרוֹ

בְּקוֹרֶת

ג״כ נתרגוס מיכוון מסרלף עס בַּקָּרָה, כי לנכי מיזקליס מענך ויק כידוע ין בַּצָּרָה־בַּצָּרָה, ומסלנס מקנסס ומסענס נכיקוס ספנעיס [מרקֿפֿוכענעוואָכונג], ונפפס מיוכיס נל יסודיס מסזקל על שֶׁפֶּשׁ מספיס, כן ע״י ויכוך או ע״י מקור ותקור [קיריק, רעגענוויטן], ונעל-מכנקית או לית-מענס סוס מיכנקי, פעס ״יקר ופעס יעקר, פעס יסקר ופעס יזקר, לפי מקפן לזר יקר.

n. f. (nonnisi forma a בַּקָּרָה aliquantulum deflectens), inquisitio, quae fit poenae causa. LXX: ἐπισκοπή. Saadja Gaon, Ibn-Ezra, Qimchi: בְּקוֹרֶת הִיא מַלְקוּת בִּרְצוּעָה שֶׁל־בָּקָר (cf. Mishna, Makot, III, 12.)

Lev. 19, 20. בִּקֹּרֶת תִּהְיֶה לֹא יוּמָתוּ

בָּקָר

סס עומעי וקנוסי [מאָסקע-ווּאַרע], ויקי סיכוי בְּקָרִים, ומקילי בֶּן־בָּקָר, וכוכוי שׁוֹר יְלִידֵי [קיינעלע-ווּאַרע], שלוס בָּקָר לל שׁוֹר כמו עוֹס לל צֹאוֹר, צֹאוֹן לל שֶׂה. סמקיון נמסך־סקיזס [פּאַלונפֿיס], וומך כוונת סזרע. לכן סמזקל לרוב על לקוף [ריכל] או פרי.

n. epicoenum et coll. armentum, pecora ad arandum idonea. LXX:

oi, αἱ βόες. בָּקָר וּבְנֵי בָקָר Al. *βουκόλια καὶ τέκνα βοῶν.* Fortasse origine cognatum est *bucer-iae* apud Lucret. lib. II. Lanigerae pecudes, et equorum duellica proles, *bucer-iaeque greges.*

ויקח בן־בקר Gn. 18, 7.
מקנה־צאן ומקנה בקר Gn. 26, 14.
חמשה בקר ישלם Ex. 21, 37.
פר אחד בן־בקר Ex. 29, 1.
פר בן־בקר Lev. 4, 3. 14.
עגל בן־בקר לחטאת Lev. 9, 2.
בן־בקר לחטאת Lev. 16, 3.
ופר בן־בקר אחד Lev. 23, 18.
וכל־מעשר בקר וצאן Lev. 27, 32.
ושני עשר בקר Num. 7, 3.
פר אחד בן־בקר Num. 7, 15. 21. 27. 33. 39. 45. 51. 57. 63. 69. 75. 81.
ולזבח השלמים בקר שנים Nu. 7, 17. 23. 29. 35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 77. 83.
ולקחו פר בן־בקר Num. 8, 8.
ופר־שני בן־בקר Num. 8, 8.
וכי־תעשה בן־בקר Num. 15, 8.
פר בן־בקר אחד Num. 15, 24.
ויזבח בלק בקר וצאן Num. 22, 40.
פרים בני־בקר Num. 28, 11. 19. 27. 29, 13. 17.
פר בן־בקר אחד Num. 29, 2. 8.
עגלת בקר אשר לא־עבד בה Dt. 21, 3
חמאת בקר וחלב צאן Dt. 32, 14.
ויקח צמד בקר 1 Sam. 11, 7.
ויקחו צאן ובקר ובני בקר 1 S. 14, 32.
עגלת בקר תקח בידך 1 Sam. 16, 2.
ושפות בקר הגישו לדוד 2 S. 17, 29.
עשרה בקר בראים 1 Reg. 5, 3.
ועשרים בקר רעי 1 Reg. 5, 3.
עמד על־שני עשר בקר 1 Reg. 7, 24.
אריות בקר וכרובים 1 Reg. 7, 29.
בקר עשרים ושנים אלף 1 Reg. 8, 63.
ועמד על־שנים עשר בקר 2 Chr. 4, 4.
בפר בן־בקר ואילם 2 Chr. 13, 9.
בקר שבע מאות 2 Chr. 15, 11.
בקר שבעים אלים מאה 2 Chr. 29, 32
בקר שש מאות 2 Chr. 29, 33.
גם־הם מעשר בקר וצאן 2 Chr. 31, 6.
וחמש מאות צמד־בקר Job. 1, 3.
ואלף צמד בקר Job. 42, 12.
אעשה בקר עם־עתודים Ps. 66, 15.
Eccl. 2, 7. גם מקנה בקר וצאן
יחיה־איש עגלת בקר Jes. 7, 21.
הרג בקר ושחט צאן Jes. 22, 13.
ועמק עכור לרבץ בקר Jes. 65, 10.
פר בן־בקר לחטאת Ez. 43, 19.
פר בן־בקר Ez. 43, 23. 45, 18. 46, 6.
ופר בן־בקר Ez. 43, 25.
נבכו עדרי בקר Joel 1, 18.
ואין בקד ברפתים Hab. 3, 17.

וּבָקָר

ויהי־לו צאן־ובקר Gn. 12, 16.
היה צאן־ובקר ואהלים Gn. 13, 5.
צאן ובקר ועבדים Gn. 20, 14.
ויקח אברהם צאן ובקר Gn. 21, 27.
ויתן־לו צאן ובקר Gn. 24, 35.
וצאן ובקר מקנה כבד Ex. 12, 38.
הצאן ובקר ישחט להם Num. 11, 22.
ובקר שנים ושבעים אלף Num. 31, 33
לבי אלהיך צאן ובקר Dt. 16, 2.
צאן ובקר ובני בקר 1 Sam. 14, 32.
צאן ובקר ראשית החרם 1 S. 15, 21.
ולקח צאן ובקר 1 Sam. 27, 9.
צאן ובקר חרבה מאד 2 Sam. 12, 2.
צאן ובקר ומריא 1 Reg. 1, 9.
מזבחים צאן ובקר 1 Reg. 8, 5.
וכרמים וצאן ובקר 2 Reg. 5, 26.
ריין ושמן ובקר וצאן 1 Chr. 12, 40.
מזבחים צאן ובקר 2 Chr. 5, 6.
צאן ובקר לרב 2 Chr. 18, 2.
ומקנה־צאן ובקר לרב 2 Chr. 32, 29.
ובקר שלשת אלפים 2 Chr. 35, 7.
ובקר שלש מאות 2 Chr. 35, 8.
ובקר חמש מאות 2 Chr. 35, 9.
ועל־בני־צאן ובקר Jer. 31, 12.

הַבָּקָר

ואל־החבקר רץ Gn. 18, 7.
ובן־החבקר אשר עשה Gn. 18, 8.
ואת־החבקר והגמלים Gn. 32, 8.
ובמקנה החבקר ובחמרים Gn. 47, 17.
מן־החבקר ומן־הצאן Lev. 1, 2.
אם־עלה קרבנו מן־החבקר Lev. 1, 3.
ושחט את־בן החבקר Lev. 1, 5.
אם מן־החבקר הוא מקריב Lev. 3, 1.
את־העגלות ואת־החבקר Num. 7, 6.
ואת ארבעת החבקר Num. 7, 7.
ואת שמנת החבקר Num. 7, 8.
כל־החבקר לעלה Num. 7, 87.
מן־החבקר או מן־הצאן Num. 15, 3.
והקריב על־בן־החבקר Num. 15, 9.
מן־האדם ומן־החבקר Nu. 31, 28. 30.
במלמד החבקר Jud. 3, 31.
שאול בא אחרי החבקר 1 Sam. 11, 5.
וקול החבקר 1 Sam. 15, 14.
ויאחז בו כי שמטו החבקר 2 S. 6, 6.
ראה החבקר לעלה 2 Sam. 24, 22.
והמריגים וכלי החבקר 2 Sam. 24, 22.
ויקן דוד את־הגרן ואת־החבקר 2 Sam. 24, 24.
ואת־החבקר שנים־עשר 1 Reg. 7, 44.
ויעזב את־החבקר וירץ 1 Reg. 19, 20.
ויקח את־צמד החבקר 1 Reg. 19, 21.
ובכלי החבקר בשלם הבשר 1 Rg. 19, 21
החבקר הנחשת 2 Reg. 16, 17.
כי שמטו החבקר 1 Chr. 13, 9.
ראה נתתי החבקר לעלות 1 Chr. 21, 23.
ועל־החבקר הרעים בשרון 1 Chr. 27, 29.
ועל־החבקר בעמקים 1 Chr. 27, 29.
שנים טורים החבקר 2 Chr. 4, 3.
ואת־החבקר שנים־עשר 2 Chr. 4, 15.
את־זבח החבקר 2 Chr. 7, 5.
וישחטו החבקר ויקבלו 2 Chr. 29, 22.
את־צפועי החבקר Ez. 4, 15.
החבקר והצאן Jon. 3, 7.

וְהַבָּקָר

והצאן והחבקר עלות עלי Gn. 33, 13.
גם־הצאן והחבקר אל־ירעו Ex. 34, 3.
והחבקר ששה ושלשים Num. 31, 38.
הצאן והבקר והמשנים 1 Sam. 15, 9.
על־מיטב הצאן והבקר 1 Sam. 15, 15.
ויקח דוד את־כל־הצאן והבקר 1 Sam. 30, 20.
והחבקר שנים־עשר Jer. 52, 20.

בַּבָּקָר

בגמלים בבקר ובצאן Ex. 9, 3.
בבקר בכשבים ובעזים Lev. 22, 19.
בבקר או בצאן Lev. 22, 21.
בבקר ובצאן ובין Dt. 14, 26.

וּבַבָּקָר

ובבקר מאכל־קמח 1 Chr. 12, 40.

כַּבָּקָר

חציר כבקר יאכל Job. 40, 15.
ואריה כבקר יאכל־תבן Jes. 11, 7. 65, 25.

לַבָּקָר

וכן לבקר 2 Chr. 35, 12.

וְלַבָּקָר

ומתחת לאריות ולבקר 1 Reg. 7, 29.

בְּקַר

constr.: וכל בקר זבח השלמים Num. 7, 88.

וּבְבָקָרֵנוּ

cum suff.: בצאננו ובבקרינו נלך Ex. 10, 9.

בְּקָרֶךָ

cum suff. *p.* את־צאנך ואת־בקרך Ex. 20, 24.

בְּקָרְךָ

cum suff.: Dt. 12, 17. 14, 23. ובכרת בקרך וצאנך

וּבְקָרְךָ

cum suff.: Gn. 45, 10. וצאנך ובקרך
Dt. 8, 13. ובקרך וצאנך ירבין

וּבְקָרֶךָ

cum suff. *p.:* Jer. 5, 17 יאכל צאנך ובקרך

בְּקָרֵךְ

cum suff.: Dt. 15, 19. אשר יולד בבקרך ובצאנך

מִבְּקָרֶךָ

cum suff.: Dt. 12, 21. וזבחת מבקרך ומצאנך

בְּקָרֵכֶם

cum suff.: Ex. 12, 32. גם־צאנכם גם־בקרכם
Dt. 12, 6. ובכרת בקרכם וצאנכם

וּבְקָרֵכֶם

cum suff.: Ex. 10, 24. רק צאנכם ובקרכם יצג

לִבְקָרוֹ

cum suff.: 1 Sam. 11, 7. כה יעשה לבקרו

וּמִבְּקָרוֹ

cum suff.: 2 Sam. 12, 4. לקחת מצאנו ומבקרו

בְּקָרָם

cum suff.: Gn. 34, 28. את־צאנם ואת־בקרם
Jer. 3, 24. את־צאנם ואת־בקרם

וּבְקָרָם

cum suff.: Gn. 46, 32. 47, 1. וצאנם ובקרם
Gn. 50, 8. רק טפם וצאנם ובקרם

וּבִבְקָרָם

cum suff.: Hos. 5, 6. בצאנם ובבקרם

בְּקָרִים

pl.: 2 Chr. 4, 3. ודמות בקרים

בַּבְּקָרִים

pl.: Am. 6, 12. אם יחרוש בבקרים

בְּקָרֵינוּ

pl. c. suff.: Neh. 10, 37. ואת־בכורי בקרינו

בָּקָר

פעל גויפ־חסס, וסמלגס סיוס בָּקָר לומר רועס בקר [סיבע זיין]. ונשמע נגמרת, ונתכנוס בָּקְרוּ רפס בקר.

v. denom. boves pascere, bubulcum (בָּקָר) esse. LXX: *ἀιπόλος.* Aq. Symm. Theod. *βουκόλος.* Hieron. *armentarius.*

part.: בּוֹקֵר
Am. 7, 14. כי־בוקר אנכי

בְּקַר

פעל קרמי ופך נכנכן סכנד בָּקַר, וכלגון מתפעל שלו אִתְבַּקַּר, וסמלגס כמו נענכרי, ונגמרת מנכין סכנד חסס בְּקוּר [נקוי-קוליס], וים קנכסס קפלגו נחס סוס.

vrb. aram. eadem, qua hebraicum, potestate, gr. *ἐπισκέπτεσθαι.*

Pa-el: בִּקֵּר
3 perf. pl.: וּבִקְּרוּ
Esr. 4, 19. ובקרו וחשכחו
Esr. 6, 1. ובקרו בבית ספריא

inf.: לְבַקָּרָה
Esr. 7, 14. לבקרה על־יהוד

3 imperf.: יְבַקֵּר
Esr. 4, 15. די יבקר בספר דכרניא

Itpa-el: אִתְבַּקַּר
3 imperf.: יִתְבַּקַּר
Esr. 5, 17. יתבקר בבית גנזיא

בָּקַשׁ

פעל כומד ועומד, וסמכוון דכוס וקפוס דכך [זוכען], זקוק וקוס קמוד וקשק [נענעסקען], וכן בָּקַשׁ נקרמי, ע"י מכוס סק, וגגמרת קל־לְבַקֵּשׁ נקשקש וכדומס. סמשלוס יהועס גגו־סמלין ע"ג. תיכוס הזכר בָּקַשׁ וגקרמי בְּקַשׁ, וגקמת זכרי קַשׁ, גַּשׁ נפקיון הוס, וגם סמך לשפתי מעכ זכרגו יוכיקו (sanskr. ças, pers. c'es) וכדומס נכל שפתי, עכ כמו נכוסי וגרמני עתיק וקדש. ומן נקש נגמרת: נבקשה ממך לו מכס, הכלון נבעו.

vrb. trans. cujus solummodo Piel invenitur: quaerere, indagare. Al. *ζητεῖν*, semel *προσκολλᾶσθαι*, semel *βουλεύεσθαι*, semel *ἐτάζειν.* Verbum aramaicum בְּחַשׁ est idem, eandemque habet radicem, modo paullulum mollitam בָּשׁ, קָשׁ, quae etiam reliquarum linguarum asiaticarum et classicarum, quae dicuntur, propria est.

Pi-el: בִּקֵּשׁ
Dt. 13, 11. כי בקש להדיחך
1 Sam. 13, 14. בקש יי לו איש כלבבו
1 Sam. 14, 4. אשר בקש יונתן לעבר
2 Sam. 4, 8. אשר בקש את־נפשך
Prv. 14, 6. בקש־לץ חכמה ואין
בקש קהלת למצא דברי־
Eccl. 12, 10. חפץ
Jes. 1, 12. מי־בקש זאת מידכם
Dan. 1, 20. אשר־בקש מהם המלך

3 perf.: וּבִקֵּשׁ
1 S. 20, 16. ובקש יי מיד איבי דוד

3 f. perf.: בִּקְּשָׁה
Esth. 2, 15. לא בקשה דבר
Eccl. 7, 28. עוד־בקשה נפשי

cum suff.: וּבִקְּשָׁתָם
Hos. 2, 9. ובקשתם ולא תמצא

1 prf.: בִּקַּשְׁתִּי
Neh. 5, 18. לחם הפחה לא בקשתי
Cant. 3, 1. בקשתי את שאהבה נפשי

cum suff.: בִּקַּשְׁתִּיהוּ
Cant. 3, 1. 2. בקשתיו ולא מצאתיו

בִּקַּשְׁתִּיהוּ
Cant. 5, 6. בקשתיהו ולא מצאתיהו

2 prf. pl.: בִּקַּשְׁתֶּם
Ez. 34, 4. האבדת לא בקשתם

וּבִקַּשְׁתֶּם
Num. 16, 10, ובקשתם גם־כהנה
Dt. 4, 29. ובקשתם משם את־יי
Jer. 29, 13. ובקשתם אתי

3 pl.: בִּקְּשׁוּ
Esr. 2, 62. אלה בקשו כתבם
Neh. 7, 64. אלה בקשו כתבם
Neh. 12, 27. בקשו את־הלוים
Esth. 6, 2. בקשו לשלח יד
Ps. 54, 5. וערצים בקשו נפשי
Ps. 86, 14. עריצים בקשו נפשי
Eccl. 7, 29. והמה בקשו חשבנות
Thr. 1, 19. כי־בקשו אכל למו
Zeph. 1, 6. ואשר לא־בקשו את־יי

וּבִקְּשׁוּ
3 pl.: Ez. 7, 25. ובקשו שלום ואין
Ez. 7, 26. ובקשו חזון מנביא
Hos. 3, 5. ובקשו את־יי אלהיהם
Hos. 5, 15. ובקשו פני בצר

בִּקְּשֻׁנִי
cum suff.: Jes. 65, 1. ללא בקשני

בִּקְּשָׁהוּ
cum suff.: 2 Chr. 15, 15. ובכל־רצונם בקשהו
Hos. 7, 10. ולא בקשהו בכל־זאת

מְבַקֵּשׁ
part.: Gn. 37, 16. את־אחי אנכי מבקש
Ex. 33, 7. והיה כל־מבקש יי
Num. 35, 23. ולא מבקש רעתו
את־האיש אשר־אתה
Jud. 4, 22. מבקש
Jud. 14, 4. כי־תאנה הוא־מבקש
Jud. 18, 1. מבקש־לו נחלה לשבת
מבקש שאול אבי

1 Sam. 19, 2. להמיתך
1 Sam. 20, 1. כי מבקש את־נפשי
1 S. 23, 10. מבקש שאול לבא אל־
1 Sam. 24, 10. הנה דוד מבקש רעתך
2 Sam. 16, 11. מבקש את־נפשי
2Sam. 17, 3. האיש אשר־אתה מבקש
2 S. 20, 19. אתה מבקש להמית עיר
1 Reg. 11, 22. והנך מבקש ללכת
1Rg. 20, 7. וראו כי רעה זה מבקש
Neh. 2, 4. על־מה־זה אתה מבקש
Ps. 37, 25. וזרעו מבקש־לחם
Prv. 47, 9. מכסה־פשע מבקש אהבה
Prv. 47, 19 מגביה פתחו מבקש־שבר
Jer. 5, 1. עשה משפט מבקש אמונה
Ez. 34, 6. ואין דורש ואין מבקש
Mal. 2, 15. מבקש זרע אלהים
part.: וּמְבַקֵּשׁ
Ps. 37, 32. ומבקש להמיתו
Jer. 44, 30. ומבקש נפשו
part. pl.: מְבַקְּשִׁים
Ex. 10, 11. כי אתה אתם מבקשים
היתם מבקשים את־
2 Sam. 3, 17. דוד
1Rg. 10, 24. מבקשים את־פני שלמה
2Chr. 9, 23. מבקשים את־פני שלמה
Prv. 29, 25 רבים מבקשים פני־משל
Jes. 41, 17. מבקשים מים ואין
Jer. 38, 16. אשר מבקשים את־נפשך
Thr. 1, 11. מבקשים לחם
Mal. 3, 1. אשר־אתם מבקשים
pl.: הַמְבַקְּשִׁים
Ex. 4, 19. המבקשים את־נפשך
Jer. 11, 21. המבקשים את־נפשך
pl.: וְהַמְבַקְּשִׁים
וחמבקשים אל־אדני
1 Sam. 25, 26. רעה
pl. constr.: מְבַקְּשֵׁי
1 Chr. 16, 10. ישמח לב מבקשי יי
Ps. 24, 6. מבקשי פניך
Ps. 35, 4. ויכלמו מבקשי נפשי
Ps. 38, 13. וינקשו מבקשי נפשי
Ps. 40, 15, מבקשי נפשי לספותה
Ps. 70, 3. ויחפרו מבקשי נפשי
Ps. 71, 13. 24. מבקשי רעתי
Ps. 105, 3. ישמח לב מבקשי יי
Prv. 21, 6. הבל נדף מבקשי־מות
Jes. 51, 1. רדפי צדק מבקשי יי
Jer. 19, 7. וביד מבקשי נפשם
21, 7. 34, 20. 21.
Jer. 22, 25. ביד מבקשי נפשך
Jer. 44, 30. וביד מבקשי נפשו
Jer. 46, 26. ביד מבקשי נפשם
Jer. 49, 37. ולפני מבקשי נפשם
pl. constr.: וּמְבַקְּשֵׁי
Prv. 28, 5. ומבקשי יי יבינו כל
Jer. 19, 9. ומבקשי נפשם
pl. constr.: בְּמְבַקְּשֵׁי
Esth. 9, 2. לשלח יד במבקשי רעתם
pl. cum suff.: מְבַקְּשֶׁיךָ
Ps. 40, 17. וישמחו בך כל־מבקשיך
70, 5.
Ps. 69, 7. אל־יכלמו בי מבקשיך
cum suff.: מְבַקְּשָׁיו
Esr. 8, 22. על־כל־מבקשיו לטובה
cum suff.: מְבַקְּשֶׁיהָ
Jer. 2, 24. כל־מבקשיה לא ייעפו
inf. constr.: לְבַקֵּשׁ
1 Sam. 10, 2. אשר הלכת לבקש
ויאמר לבקש את־
1 Sam. 10, 14. האתנות
כי־יצא שאול לבקש את־
1 Sam. 23, 15. נפשו
וילך שאול ואנשיו
1 Sam. 23, 25. לבקש
וילך לבקש את־דוד
1 Sam. 24, 3. ואנשיו
לבקש את־דוד במדבר־
1 Sam. 26, 2. זיף
כל־פלשתים לבקש את־
2 Sam. 5, 16 דוד
אל־אכיש לבקש את־
1 Reg. 2, 40. עבדיו
1 Chr. 4, 39. לבקש מרעה לצאנם
1 Chr. 14, 8. לבקש את־דויד
לבקש את־יי אלהי
2 Chr. 11, 16. ישראל
ויקבצו יהודה לבקש
2 Chr. 20, 4. מיי
2 Chr. 20, 4. באו לבקש את־יי
Esr. 8, 21. לבקש ממנו דרך ישרה
Neh. 2, 10. לבקש טובה לבני ישראל
Esth. 7, 7. עמד לבקש על־נפשו
Eccl. 3, 6. עת לבקש
Eccl. 8, 17. לבקש ולא ימצא
Jer. 2, 33. לבקש אהבה
Dan. 9, 3. לבקש תפלה ותחנונים
Hos. 5, 6. ילכו לבקש את־יי
Am. 8, 12. לבקש את־דבר־יי
Zach. 8, 22. לבקש את־יי צבאות
inf. constr.: וּלְבַקֵּשׁ
1 Sam. 25, 29. ולבקש את־נפשך
Esth. 4, 8. ולבקש מלפניו על־עמה
Ps. 104, 21. ולבקש מאל אכלם
Zach. 8, 21. ולבקש את־יי צבאות
inf. constr.: לְבַקְּשֵׁנִי
לבקשני עוד בכל־גבול
ישראל
1 Sam. 27, 1.
inf. c. suff.: לְבַקְּשֵׁךְ
1 Reg. 18, 10. לבקשך ואמרו אין
inf. c. suff.: לְבַקְּשׁוֹ
1 Sam. 27, 4. ולא יוסף עוד לבקשו
imperat.: בַּקֵּשׁ
1 Sam. 9, 3. בקש את־האתנת
Ps. 34, 15. בקש שלום ורדפהו
Ps. 119, 176. כשה אבד בקש עבדך
imperat.: וּבַקֵּשׁ
Eccl. 7, 25. ובקש חכמה וחשבון
pl.: בַּקְּשׁוּ
1 Sam. 28, 7. בקשו־לי אשת בעלת
1 Chr. 16, 11. בקשו פניו תמיד
בקשו פני את־פניך יי
Ps. 27, 8. אבקש
Ps. 105, 4. בקשו פניו תמיד
Zeph. 2, 3. בקשו את־יי
Zeph. 2, 3. בקשו־צדק בקשו ענוה
pl.: וּבַקְּשׁוּ
Jer. 5, 1. ובקשו ברחובותיה
impt. c. suff.: בַּקְּשׁוּנִי
Jes. 45, 19. לזרע יעקב תהו בקשוני
1 *imperf.:* אֲבַקֵּשׁ
Ruth 3, 1. הלא אבקש־לך מנוח
2 Sam. 4, 11. חלוא אבקש את־דמו
Ps. 27, 4. אותה אבקש
Ps. 27, 8. את־פניך יי אבקש
Ez. 3, 18. 20. 33, 8. ודמו מידך אבקש
Ez. 34, 16. את־האבדת אבקש
Nah. 3, 7. מאין אבקש מנחמים
Zach. 12, 9. ביום ההוא אבקש
1 *imperf.:* וַאֲבַקֵּשׁ
Ez. 22, 30. ואבקש מהם איש
impf. cum h: אֲבַקְּשָׁה
Ps. 122, 9. אבקשה טוב לך
Cant. 3, 2. אבקשה את שאהבה נפשי
cum h: וַאֲבַקְּשָׁה
Dan. 8, 15. ואבקשה בינה
impf. c. suff.: אֲבַקְּשֶׁנּוּ
Prv. 23, 35. אוסיף אבקשנו עוד
impf. c. suff.: וַאֲבַקְּשֵׁהוּ
Ps. 37, 36. ואבקשהו ולא נמצא
2 *imperf.:* תְּבַקֵּשׁ
Gn. 37, 15. האיש לאמר מה־תבקש
Job. 10, 6. כי־תבקש לעוני
Jer. 45, 5. תבקש־לך גדלות
Jer. 45, 5. אל־תבקש
2 *fem.:* תְּבַקְּשִׁי
Nah. 3, 11. תבקשי מעון מאויב
2 *impf. c. s.:* תְּבַקְּשֶׁנּוּ
Gn. 43, 9. מידי תבקשנו
cum suff.: תְּבַקְּשֶׁנָּה
Gn. 34, 39 מידי תבקשנה
Prv. 2, 4. אם־תבקשנה ככסף
cum suff.: תְּבַקְּשֵׁם
Jes. 41, 12. תבקשם ולא תמצאם
3 *imperf.:* יְבַקֵּשׁ *p.*
Jos. 22, 23 זבחי שלמים יי הוא יבקש
1 Sam. 22, 23. אשר־יבקש את־נפשי
1 Sam. 22, 23. יבקש את־נפשך
1 Chr. 21, 3. למה יבקש זאת אדני
Prv. 11, 27. שחר טוב יבקש רצון
Prv. 15, 14. לב נבון יבקש־דעת
Prv. 17, 11. אך מרי יבקש־רע
Prv. 18, 1. לתאוה יבקש נפרד
Eccl. 3, 15 והאלהים יבקש את־נרדף
Jes. 40, 20. חרש חכם יבקש־לו
Zach. 11, 16. הנער לא־יבקש
3 *imperf.:* וַיְבַקֵּשׁ
Gn. 43, 30. ויבקש לבכות
Ex. 2, 15. ויבקש להרג את־משה
Ex. 4, 24. ויפגשהו יי ויבקש המיתו
ויבקש שאול להכות
1 Sam. 19, 10. בחנית
2 S. 12, 16. ויבקש דוד את־האלהים
2 Sam. 21, 1. ויבקש דוד את־פני יי
2 Sam. 21, 2. ויבקש שאול להכתם
ויבקש שלמה להמית
1 Reg. 11, 40. את־
2 Chr. 22, 9. ויבקש את־אחזיהו
Esth. 3, 6. ויבקש המן להשמיד
Jer. 26, 21. ויבקש המלך המיתו
Dan. 1, 8. ויבקש משר הסריסים
impf. c. suff.: וַיְבַקְּשֵׁהוּ
1 Sam. 23, 14. ויבקשהו שאול כל־
3 *impf. fem.:* תְּבַקֵּשׁ־
Prv. 18, 15. ואזן חכמים תבקש־דעת
1 *pl.:* נְבַקֵּשׁ
Neh. 5, 12. נשיב ומהם לא נבקש
1 *pl. cum h:* וַנְּבַקְּשָׁה
Esr. 8, 23. ונבקשה מאלהינו
pl. cum suff.: וּנְבַקְּשֵׁנּוּ
Cant. 6, 1. ונבקשנו עמך
2 *pl.:* תְּבַקְּשׁוּ
Lev. 19, 31. אל־תבקשו לטמאה בהם
Ps. 4, 3. תבקשו כזב סלה
paus.: תְּבַקְּשׁוּן
2 Reg. 6, 19. אל־האיש אשר תבקשון
3 *pl.:* יְבַקְּשׁוּ
1 Sam. 16, 16. יבקשו איש ידע מנגן
1 Reg. 1, 2. יבקשו לאדני המלך
Esth. 2, 2. יבקשו למלך נערות
Ps. 63, 10. לשואה יבקשו נפשי
Prv. 29, 10. וישרים יבקשו נפשו
Jer. 4, 30. נפשך יבקשו
Jer. 50, 4. ואת־יי אלהיהם יבקשו
Mal. 2, 7. ותורה יבקשו מפיהו
3 *pl.:* וַיְבַקְּשׁוּ
2 Reg. 2, 16. ויבקשו את־אדניך
2 Chr. 7, 14. ויתפללו ויבקשו פני
Ps. 83, 17. ויבקשו שמך יי
3 *pl.:* וַיְבַקְּשׁוּ
Jos. 2, 22. ויבקשו הרדפים
Jud. 6, 29. וידרשו ויבקשו ויאמרו
2 Sam. 17, 20. ויבקשו ולא מצאו
1 Reg. 1, 3. ויבקשו נערה יפה
ויבקשי את־נפשי
1 Reg. 19, 10. 14. לקחתה
2 Reg. 2, 17. ויבקשו שלשה ימים
Esth. 2, 21. ויבקשו לשלח יד
Zach. 6, 7. ויבקשו ללכת
pl. c. suff.: וַיְבַקְּשֻׁהוּ
1 Sam. 10, 21. ויבקשהו ולא נמצא
2 Chr. 15, 4. ויבקשהו וימצא להם
Pu-al: בֻּקַּשׁ
2 *impf. f:* וְתִבָּקְשִׁי
Ez. 26, 21. ותבקשי ולא־תמצאי
3 *impf. masc.:* יְבֻקַּשׁ
Jer. 50, 20 יבקש את־עון ישראל
3 *imperf.:* וַיְבֻקַּשׁ
Esth. 2, 23. ויבקש הדבר וימצא
בַּקָּשָׁה

ע"נ נכ"ק מקקוניס, גויר סכנד כמו נקבה, ומכוון לו תקנה וקמדם מקמד וקנק, לו קרצת ולוס רעות וכסוף תצוקה וילוס קצן ומעלת כוח [וולוכוכ, נענמער]. וכלצון נכנן בַּקָּשׁוּת, הַתְבַּקְּשׁוּת, ולנל מפיטנים נקצה כמו מפילה, נקצר שנקיפת הצחל על קצוצ.

n. f. hebraismi recentioris proprium, quod sicut בַּקָּשָׁה, forma intensiva est: voluntas, cupiditas, postulatio. Al. ἀξίωμα.

cum suff.: בַּקָּשָׁתִי
Esth. 5, 8. ולעשות את־בקשתי
cum suff.: וּבַקָּשָׁתִי
Esth. 5, 7. שאלתי ובקשתי
cum suff.: בְּבַקָּשָׁתִי
Esth. 7, 3. ועמי בבקשתי
cum suff.: בַּקָּשָׁתֵךְ
Esth. 5, 3. ומה־בקשתך
Esth. 9, 12. ומה־בקשתך עוד ותעש
cum suff.: בַּקָּשָׁתוֹ
Esr. 7, 6. עליו כל בקשתו

בַּר

ע"ו עיכי, נכנוי בָּרָ, ומכנכם מעכו בָּרָת נת' מנקנם, ומסלנם ידוע כמו בֵּן [וחסן], ונלוקם שמשלם רקצית ועתיקית, נקצר שנמלת נכ נצפתי עכנ, כמו ניוכי (πόϊς) וכנומי (por) (pur), ונגמרת נמלת בִּירָ, ונפרסי נור ונכוזו נמתמלנות תת', ולין לו לע"ז יסוד נפעל. ולקצר שנם בֵּן [מיקיד יסודיי נכנוי בָּנִים] מעכו נקלוף מכ' נכ' לוכק לותיות מכוולם, וכן בַּת נענכי נכלוס מסקנכ מן בָּרָת, ונס לו לע"ז לין יסוס ומעמד למפעל נכנס, ומכנוי נכנות כמו נכניס נקלוף. מסקנכ בָּרְ נמלת נפרסיים כמו בַּרְזֶיִת, בַּר־זוֹת, וכן בִּרְשָׁע נמר בִּרְשָׁע וכן בִּרְיָה נמר בִּרְיָה, נגמרת בָּרְבָּרִי נמר בַּרְבָּרִי.

n. m. poeticum, (f. בָּרָת, adjecta clausula feminina): filius, quod sine dubitatione primarium est, cum praesertim haud multum diversa forma in linguis et Arabum et Graecorum, Romanorum (pur, por), Persarum et Indorum inveniatur; neque propterea est a quodam verbo, ut veteres grammatici, inter hos etiam judaici (בָּר עִנְיָן בְּרִירָה וּבְחִירָה) luserunt, deducendum. Gemarice בִּיר et, elisa littera postrema, בָּ (sicut in בַּר רַבִּי = בָּרַבִּי), quod etiam in nominibus propriis apud Persas usitatis crebro reperitur. Simillimum veri est, vel substantivum בֵּן (בָּנִים pl בָּר e liquidarum

permutatione ortum esse; בָּת autem non ex בָּנָה, quod insulsum est, sed ex בָּרָה, ejecto ר, esse mutilatum.

Prv. 31, 2. ומה בר־בטני
Prv. 31, 2. ומה בר־נדרי
Ps. 2, 12. *נשקו־בר
cum suff.: בָּרֵהּ
Prv. 31, 2. מה־ברי ומה־בר־בטני

בַּר

ג"ז נקרמי כמו נעכרי, וממנו פעזוי, ומצא נכ־כש [בעמיס נקנוכ], נכ־קייב, נכ־תכיס, נכ־סעי, ונמשכל נמקמר תלמודי נכ־זוכת, לומר קיל, נכ־זוח וכדומה. ככל נקנוס בִּיר בָּרָא [לקוב י"ק].

n. m. aram., sicut בַּר et בֵּן apud Hebraeos. בַּר אֱנָשׁ (N. T. *υἱὸς ἀνθρώπου*, interdum conjuncte בַּרְנָשׁ) filius hominis; talmudice etiam de rebus inanimis: בַּר־שׁוּרָא propugnaculum, antemurale.

Esr. 5, 1. 6, 14. וזכריה בר־עדוא
Esr. 5, 2. זרבבל בר־שאלתיאל

בְּבַר

Dan. 6, 1. כבר שנין שתין ותרתין
Dan. 7, 13. כבר אנש אתה הוא

לְבַר

Dan. 3, 25. דמה לבר־אלהין
cum suff.: בְּרֵהּ
Dan. 5, 22. ואנתה ברה בלשאצר

בַּר

ager.

v. s. בָּרַר *p.* 215.

I. בָּרָא

פעל נודד ומכוון גויכס ונקיכס ע"פ סיזור, קנוב ונקוד יגור ועצוב [ניזעכעצטענדיגן, פֿאַרמעגן, נעזעצטענטען], כי מצכס בָּרָ֫א [לנזון נקיכס], וכן חֲבַר מצכס וס נמקנב־מוצ לקכר. ומוזקל על יגיכס, כי פצכס נקוקיכס בין מכניקס יש מים ויש אקין לין נזצכס, ופפסוק נכל לעצות [נמכוון סנדיל לעצות] נכל ניין נעעמי׳ [אַפֿעפֿעניש] על עכוכת סנגון מלגון.

vrb. trans. secare (tailler), formare, figurare. Radici enim בָּר inest secandi notio, sicut etiam verbo חָ֫בַר eadem de radice, praefixa praepositione, oriundo. Deinde transfertur ad creandum; origine autem sua בָּרָא non habet producendi ex nihilo vim. LXX: *ποιεῖν, κτίζειν.* Gen. 2, 3. בָּרָא adverbialiter, sicut verbum finitum in חַנְדִּיל לַעֲשׂוֹת, vertendum est.

Gn. 1, 1. בראשית ברא אלהים
Gn. 1, 27. בצלם אלהים ברא אתו
Gn. 1, 27. זכר ונקבה ברא אתם
Gn. 2, 3. אשר־ברא אלהים לעשות
Dt. 4, 32. אשר ברא אלהים אדם
Jes. 40, 26. וראו מי־ברא אלה
Jer. 31, 22. כי ברא יי חדשה

3 *perf.:* וּבָרָא
Jes. 4, 5. וברא יי

perf. c. suff.: בְּרָאנוּ
Mal. 2, 10. הלוא אל אחד בראנו

perf. c. suff.: בְּרָאָהּ
Jes. 41, 20. וקדוש ישראל בראה
Jes. 45, 18. לא־תהו בראה

perf. c. suff.: בְּרָאָם
Gn. 5, 2. זכר ונקבה בראם

2 *perf.:* בָּרָאתָ
Ps. 89, 48. שוא ברֹאת כל־בני־אדם

perf. c. suff.: בְּרָאתָם
Ps. 89, 13. צפון וימין אתה בראתם

1 *perf.:* בָּרָאתִי
Gn. 6, 7. את־האדם אשר־בראתי
Jes. 45, 12. ואדם עליה בראתי
Jes. 54, 16. בראתי חרש נפח
Jes. 54, 16. בראתי משחית לחבל

1 *prf. c. snff.:* בְּרָאתִיו
Jes. 43, 7. בראתיו יצרתיו אף־עשיתיו
Jes. 45, 8. אני יי בראתיו

part. sg.: בּוֹרֵא
Jes. 40, 28. בורא קצות הארץ
Jes. 42, 5. בורא השמים ונוטיהם
Jes. 43, 15. בורא ישראל מלככם
Jes. 45, 18. בורא השמים
Jes. 57, 19. בורא נוב שפתים כי־הנני בורא שמים חדשים
Jes. 65, 17. עדי־עד אשר אני בורא
Jes. 65, 18. כי הנני בורא את־ירושלם

part. sg.: וּבוֹרֵא
Jes. 45, 7. יוצר אור ובורא חשך
Jes. 45. 7. עשה שלום ובורא רע
Am. 4, 13. יוצר הרים ובורא רוח

part. c. suff.: בֹּרְאֶךָ
Jes. 43, 1. בראך יעקב

pl. c. suff.: בּוֹרְאֶיךָ
Eccl. 12, 1. וזכור־את־בוראיך

inf. constr.: בְּרֹא
Gn. 5, 1. ביום ברא אלהים אדם

imperat.: בְּרָא
Ps. 51, 12. לב טהור ברא־לי אלהים

3 *imperf.:* יִבְרָא
Num. 16, 30. ואם־בריאה יברא יי

3 *imperf.:* וַיִּבְרָא
Gn. 1, 21 ויברא אלהים את־התנינים
Gn. 1, 27. ויברא אלהים את־האדם

Nif-al: נִבְרָא

2 *f. perf.:* נִבְרָאת
Ez. 21, 35. במקום אשר־נבראת

3 *pl. perf.:* נִבְרָאוּ
Ex. 34, 10. אשר לא־נבראו
Jes. 48, 7. עתה נבראו ולא מאז

paus.: וְנִבְרָאוּ
Ps. 148, 5. כיהוא צוה ונבראו

part.: נִבְרָא
Ps. 102, 19. ועם נברא יהלליה

inf. c. suff.: הִבָּרְאָךְ
Ez. 28, 13. ביום הבראך כוננו

inf. c. suff.: הִבָּרְאוֹ
Ez. 28, 15. מיום הבראך

inf. c. suff.: הִבָּרְאָם
Gn. 5, 2. ביום הבראם

inf. c. suff.: בְּהִבָּרְאָם
Gn. 2, 4. השמים והארץ בהבראם

3 *imprf. pl.:* יִבָּרְאוּן
Ps. 104, 30. תשלח רוחך יבראון

Pi-el: בֵּרֵא

2 *perf.:* וּבֵרָאתָ
Jos. 17, 15. ובראת לך שם

2 *prf. c. suff.:* וּבֵרַאתָּ
Jos. 17, 18. יער הוא וברֵאתו

inf. abs.: וּבָרֹא
Ez. 23, 47. וברא אותהן

imperat.: בָּרֵא
Ez. 21, 24. ויד ברא
Ez. 21, 24. בראש־דרך עיר ברא

בְּרִיאָה
ג"כ וסמכון נכנלת ודנר קדש, לת ס"ס נעולס ולת נשמע [חוכערסאָרטענס], ווס כידוע הסזקל. נשפס סמוכית זל יהודים סוזקל על דנר נפלא ווד, וגס על פ"ס וס ומשוכס, כמו מס נכ"ס וו, וכנ"ל בְּרִיָּה כלומס לו, וסנס בָּרֵר ניכוכי, כמו נדבור זקלס בלוס בָּרֵר־לִי יְסַפֵּר־נָא [יכוב' תעניח דף ס"ע].

n. f. creatio, aliquid creatum, recens ortum, inauditum. Num. 16, 30. Targ. בְּרִיָּה vi eadem. LXX. stulte: *ἐν φάσματι δείξῃ.*

Num. 16, 30. ואם־בריאה יברא יי

II. בָּרָא

פעל נודד, וסמכוון כלכול ויי"ס סקלנס ותיכס, וסנסזקל סקנסס ולעצס וסרנקס [מַסטענן, מַסטענען], ותמוס מנ"ע גס פס נר, וכן נזצס סנדלס ונקלס-תכיס וכדומה. יונק זל קל. עי' בָּרָה.

vrb. trans. sagina nutrire, saginare, cui, sicut superiori, subest radix בָּר, quae etiam hac subjecta notione sanscritica aeque atque semitica est. *Hif.*: pascere, ut pinguis aliqui fiat. Al. mire: *ἐνευλογεῖσθαι* (בָּרָךְ).

Hif-il: הַבְרִיא
inf. c. suff.: לְהַבְרִיאָכֶם
1 S. 2, 29. להבריאכם מראשית

בְּרִיא

תוקפי פעולי לוכר, בְּרִיאָה לנקנס, וסכוונס לכוס ומולנע מכיל וזמן [נעמַסטענע, פֿעטע], ונגמכל ונקנוס בָּרֵא קי וקליס [נעווכ], כמו סנכיל לזיכו מקמין נלנע סקלס, מְחֻזָּא שֶׁשְׁלָהּ עַל בְּרִיא לומר על נגל קדש, וכן עענס נכיקס, לומר קוקס וזכיקס, וכן בְּרִיאָה, בְּרִיאוּת, כמו נקו סנכיקס לו סנכיקות וכדומה.

adj. pass. pinguefactus, bene saginatus, fartus et satiatus, affatim opimus, pinguis, integra valetudine. Al. *ἀστεῖος, ἐκλεκτός* (per errorem). Talmudice de hominis bona valetudine reique cujuslibet, velut vestimenti, integritate, vid. exp. rabb.

Jud. 3, 17. ועגלון איש בריא מאד

וְבָרִיא

Ps. 73, 4. ובריא אולם

pl. masc.: בְּרִיאִים
1 Reg. 4, 23. עשרה בקר בריאים

pl. c. masc.: וּבְרִיאֵי
Dan. 1, 15. ובריאי בשר

adj. sg. fem.: *בְּרִיאָה
Hab. 1, 16. *ומאכלו בריאה

sg. fem.: *בְּרִיָּה
Ez. 34, 20. *בין־שה בריה

sg. fem.: הַבְּרִיאָה
Ez. 34, 3. הבריאה תזבחו
Zach. 11, 17. ובשר הבריאה יאכל

pl. fem.: בְּרִיאוֹת
Gn. 41, 5. בריאות וטבת
Gn. 41, 18. בריאות בשר ויפת תאר

pl. fem.: וּבְרִיאֹת
Gn. 41, 2. יפות מראה ובריאת

pl. fem.: בְּרִיאוֹת
Gn. 41, 7. הבריאות והמלאות
Gn. 41, 20. הראשנות הבריאת

pl. fem.: וַבְּרִיאֹת
Gn. 41, 4. יפת המראה והבריאת

בְּרִיר

v. s. r. בָּעַר *p.* 202.

בָּרָד

פעל כודד ומכוונו לקצי כמו בָּרַד, לומר נזיכס וזיקס [זעטייען], ומוס סהזקל על סכניילס, לומר נזיכת סנכיל [סהַגעל]. ונסלנס וזיעס, לומר נזיכת סוציעס, ונמלל נזעפ"פ בָּרָד, לומר מכוו לו כי־נוכל ודוק, ונכו נמכוון וס נככוס כ"ע ע"פ.

vrb. trans. spargere, dispergere, disjicere, a quo nulla re nisi formae duritate differt בָּרַר, speciatim grandines mittere, talmudice (cf. בָּרֵז Berach. 59, a.) semina spargere.

3 *perf.:* וּבָרָד
Jes. 32, 19. וברד ברדת היער

בָּרָד

ג"ז וסלנס לכור [קאַלן], וכן בְּרָדָה מן פכל [וואַסעראַלן], וסוזקל על נפ"ס וקנמל [סהַגעל], לומר לכור נכל, ונגמכל בָּרְזָא כמוסו [נככוס כ"ע ע"פ: גוזיו דנכוס, לקני נכל], ונקלמי בַּרְהָא כמו נעכרי.

n. m., 1) granum, semen (Saatkorn), sicut בְּרָדָה. 2) grando, gemarice בִּרְזָא, targ. בַּרְדָּא, gr. *χάλαζα.*

Ex. 9, 18. כעת מחר ברד כבד
Ex. 9, 22. ויהי ברד בכל־ארץ מצרים
Ex. 9, 23. וימטר יי ברד
Ex. 9, 24. ויהי ברד ואש
Ex. 9, 26. לא היה ברד
Job. 38, 22. ואוצרות ברד תראה
Ps. 18, 13. 14. ברד וגחלי־אש
Ps. 105, 32. נתן גשמיהם ברד
Jes. 28, 2. כזרם ברד שער קטב
Jes. 28, 17. וויעה ברד
Jes. 30, 30. ושרם ואבן ברד

וּבָרָד

Ex. 9, 23. וייי נתן קלת וברד
Ex. 9, 28. קלת אלהים וברד
Ps. 148, 8. אש וברד שלג וקיטור

הַבָּרָד

Ex. 9, 19. וירד עליהם הברד ומתו
Ex. 9, 24. ואש מתלקחת בתוך הברד
Ex. 9, 25. ויך הברד
Ex. 9, 25. עשב השדה הכה הברד
Ex. 10, 5. הנשארת לכם מן־הברד
Ex. 10, 5. את כל־אשר השאיר הברד
Ex. 10, 12. אשר הותיר הברד
Jos. 10, 11. אשר־מתו באבני הברד

וַהַבָּרָד

Ex. 9, 29. והברד לא יהיה־עוד
Ex. 9, 33. ויחדלו הקלות והברד
Ex. 9, 34. כי־חדל המטר והברד

בַּבָּרָד

Ps. 78, 47. יהרג בברד גפנם

וּבַבָּרָד

Hag. 2, 17. וביקון ובברד

לַבָּרָד

Ps. 78, 48. ויסגר לברד בעירם

בָּרֹד

תוקפי וסרנוי בָּרֹדִים, סהלנס מפוור, מן סנגע, לומר מכוקס ומנומר [נוגע, נעפֿלעקט], ומעזקל סוס מנוי לעיון תוקפי סנגע כמו אָדָם, אָבֶן, שֶׂרֶק, בָּהָק, שָׁחֹר. ונספס יעזעקל נכל מן זוכ מנומר שוכ ולנן, נכל ס כיל מכומכת, נכל הזקל על רקוס סהלנוזיס.

adj. (ad similitudinem ceterorum adjectivorum, quae de coloribus dicuntur, conformatum): maculatus, versicolor, de hircis et aquis. Al. in genesi *σποδοειδεῖς φαντοί*, in

prophetiis Zachar. ποικίλοι ψαροί. Onq. פַּצִּיחִין. Jonat. חִוָּרִין.

adj. pl.: בְּרֻדִּים
Zach. 6, 3. ברדים אמצים

adj. pl.: הַבְּרֻדִּים
Gn. 31, 10. 12. נקדים וברדים

adj. pl.: וְהַבְּרֻדִּים
Zach. 6, 6. והברדים יצאו

בָּרַת

פעל כמו נכת, ובכוב נגוכין. ל׳ גויכ ויקיכ [שכיילען], ומוס בָּרַיתָ. ג׳ ון ושעלעס [כאַסהעלן], כמוהו נכ [s. bṛi]. וכוסף לוס ג׳ לשון נכיכס, ומוס כמו בָּר נכוהו וכ [wṛi]. נכן סכוסף סיוגל מעכוון סכ׳. ובתיגוס בָּרָא כמוהו, ולפעל אַבְרֵי.

verb. eadem radice eademque notionum varietate, qua בָּרָא. 1) secare, icere, unde בְּרִית; 2) nutrire, cibare, sanscr. bṛi, Hif. הִבְרָה cibum praebere, ψωμίζειν, περιδειπνῆσαι. 3) deligere, sicut בָּרַר, sanscr. wṛi=war. Al. ἐκλέγειν.

2 Sam. 12, 17. ולא ברה אתם לחם

impt. pl.: בְּרֹךְ
1 Sam. 17, 8. ברו־לכם איש

1 Sa. 13, 6. *1 impf.* ואברה מידה

2 Sam. 13, 10. ואברה מידך

inf. constr.: לְהַבְרוֹת *Hif-il.*
2 Sam. 3, 35. להברות את־דוד לחם

3 impf. f. c. s.: וַתְּבָרֵךְ
2 Sam. 13, 5. ותברני לחם

בְּרֵהָ

ג״כ עכ מעקכ עֶרֵהָ, וספתיכון מוון ומכל [שפייוע, כאַסהעוכן], מן בָּרָה כתתיכון סכ׳. וגמתך ידוע סכנד בָּרֵי לומר כתן מוון [כמו מגכיו לאַנאַלס] ומזוכ לילכות נקכל אַבְרֵי, כמו לְאַבְרֵי לילכין. ויש בְּרֵיָה נאת בְּרֵיָה לומר גיכוכי פעוכ מקכ נאת בְּרוּדָה, ולפקיס נאת וכ בְּרִיאָה ודוק.

n. f. ad modum formae עֶרֵהָ: cibus, nutrimentum, epulae, a verbo בָּרָה pascere, nutrire, cf. *βι-βρώ-σκειν.* LXX: *βρῶ-μα*, quod ejusdem originis est particeps.

הַבְּרֵיָה

2 S. 13, 5. ועשתה לעיני את־הבריה

2 Sam. 13, 7. ועשי־לי הבריה

2 Sam. 13, 10. הביאי הבריה החדר

*Ez. 34, 20. בין־שה בריה

*Hab. 1, 16. ומאכלו בראה

בְּרוּתָ

ג״כ, וסכנון כמו בְּרֵהָ, לומר מקיס ומכל ומוון לקוס ומכלת ערך וגו׳.

n. f. cibus, alimentum, *βρῶμα.*

cum suff.: בְּבְרוּתִי
Ps. 69, 22. ויתנו בברותי ראש

בְּרוֹת

ג״כ כמו בְּרוּתָ ע״מ לקוס, ומעכוון כמוהו.

n. f. ad simil. formae אֲחוֹת, cibus, epulae, Al. *βρῶσις.*

sg.: לִבְרוֹת
Thr. 4, 10. היו לברות למו

בְּרִית

ג״כ מן בָּרָה כמעוון סל׳, ומסלמס כניתם וגויכם של קכון מקוס ומסנס [פאַסענעס-ענעכ״לוגן], ומסגל ידוע קנכ וקנכם ומסנים [נוכן], ונאתר מנכית עם קוות לו לאתנס, וכית מוגנעת לנס, ונאתר מקיס וכית ועשה נכית, ענכ וגוף נכית, מנכ וקנל מקנ ועוג נכית וכלוסם, ומלאך מנכית מעיק ל׳, לוקות מנכית עזית מקלסים, לאן מנכית מקדוסם לו פלסתנת וכלוסם. מיכוי נגמרת בְּרִיתוֹת, ונעל-נכית אס מלינ לעתני אנס.

n. f. foedus, a בָּרָה i. e. feriendis victimis, quia foedera caesis distributisque inter paciscentes hostiis rite iniri solebant, quare בְּרִית inter Hebraeos dicitur, sicut apud Romanos: ferire, icere foedus; LXX. bene: *διαθήκη* i. e. mutua pactio; *μαρτύριον, ἐντολή*, quia nonnunquam synecdochice de solis foederis sanciti conditionibus et obligationibus dicitur. Creberrimae sunt hae dictiones: בָּרָא בְּבְרִית, הָקִים, כָּרַת, עָשָׂה בְּרִית de sanctione et pactione foederis; חָלַל ב׳ h. e. frangere f.; שִׁקֵּר בִּבְרִית violare; עָזַב בְּרִית pejerare, fidem jusjurandumque negligere; נָתַן בְּרִית fidem fallere, et sic porro; מַלְאַךְ בְּרִית de Messia, qui tanquam medius inter Deum populumque sponsionem facit; לוּחוֹת הַבְּרִית de legibus duarum tabularum, quibus conditiones foederis divini, poenis compromissisque interpositis, comprehensae sunt; אֶרֶץ הַבְּרִית terra sancta, Israeli divinitus promissa, quae profano nomine Palaestina dicitur; בַּעַל בְּרִית nomen falsi Dei, quem coluerunt Sichemitae. Plur. בְּרִיתוֹת in gemara legitur, in libris sanctis non item.

Gn. 9, 13. והיתה לאות ברית
Gn. 9, 16. וראיתיה לזכר ברית עולם
Gn. 14, 13. והם בעלי ברית־אברם
Gn. 15, 18. את־אברם ברית לאמר
והיה לאות ברית ביני
Gn. 17, 11. וביניכם
Gn. 21, 27. ויכרתו שניהם ברית
Gn. 21, 32. ויכרתו ברית בבאר שבע
Gn. 26, 28. ונכרתה ברית עמך
Gn. 31, 44. נכרתה ברית אני ואתה
Ex. 23, 32. להם ולאלהיהם ברית
Ex. 31, 16. לדרתם ברית עולם
Ex. 34, 10. הנה אנכי כרת ברית
פן־תכרת ברית ליושב
Ex. 34, 12. 15. הארץ
כרתי אתך ברית ואת־
Ex. 34, 27. ישראל
Lev. 2, 13. מלח ברית אלהיך
Lev. 24, 8. ברית עולם
Lev. 26, 25. חרב נקמת נקם־ברית
וזכרתי להם ברית
Lev. 26, 45. ראשנים
Num. 10, 33. וארון ברית־יי׳
Num. 18, 19. ברית מלח עולם הוא
Num. 25, 13. ברית כהנת עולם
Dt. 4, 23. פן־תשכחו את־ברית יי׳
ולא ישכח את־ברית
Dt. 4, 31. אבתיך
Dt. 5, 2. כרת עמנו ברית בחרב
Dt. 7, 2. לא־תכרת להם ברית
Dt. 10, 8. לשאת את־ארון ברית־יי׳
Dt. 29, 24. את־ברית יי׳ אלהי אבתם
Dt. 31, 9. הנשאים את־ארון ברית יי׳
Dt. 31, 25. נשאי ארון ברית־יי׳ לאמר
מצד ארון ברית־יי׳
Dt. 31, 26. אלהיכם
Jos. 3, 3. את ארון ברית־יי׳
Jos. 3, 17. הארון ברית־יי׳
Jos. 4, 7. מפני ארון ברית־יי׳
Jos. 4, 18. נשאי ארון ברית־יי׳
וארון ברית יי׳ הלך
Jos. 6, 8. אחריהם
Jos. 7, 15. כי עבר את־ברית יי׳
Jos. 8, 33. נשאי ארון ברית־יי׳
Jos. 9, 6. 11. ועתה כרתו־לנו ברית
Jos. 9, 7. ואיך אכרות־לך ברית
Jos. 9, 15. ויכרת להם ברית לחיותם
Jos. 9, 16. אשר־כרתו להם ברית
Jos. 23, 16. בעברכם את־ברית יי׳
Jos. 24, 25. ברית לעם ביום ההוא
Jud. 2, 2. ואתם לא־תכרתו ברית
Jud. 8, 33. בעל ברית לאלהים
Jud. 9, 4. מבית בעל ברית
Jud. 9, 46. *אל־צריח בית אל ברית
Jud. 20, 27. ושם ארון ברית האלהים
1 Sam. 4, 3. את־ארון ברית יי׳
1 Sam. 4, 4. את ארון ברית־יי׳ צבאות
1 Sam. 4, 4. עם־ארון ברית האלהים
1 Sam. 4, 5. ויהי כבוא ארון ברית־יי׳
1 Sam. 11, 1. כרת־לנו ברית ונעבדך
1 Sam. 18, 3. ויכרת יהונתן ודוד ברית
ויכרתו שניהם ברית
1 Sam. 23, 18. לפני יי׳
2 Sam. 3, 13. אני אכרת אתך ברית
2 Sam. 3, 21. ויכרתו אתך ברית
2 Sam. 5, 3. המלך דוד ברית בחברון
2 S. 15, 24. את־ארון ברית האלהים
2 Sam. 23, 5. כי ברית עולם שם לי
1 Reg. 3, 15. לפני ארון ברית־יי׳
1 Reg. 5, 26. ויכרתו ברית שניהם
לתתן שם את־ארון
1 Reg. 6, 19. ברית יי׳
להעלות את־ארון
1 Reg. 8, 1. ברית־יי׳
1 Reg. 8, 6. את־ארון ברית־יי׳
1 Reg. 8, 21. לארון אשר־שם ברית יי׳
1 Reg. 15, 19. ברית ביני ובינך
ויכרת־לו ברית
1 Reg. 20, 34. וישלחהו
2 Reg. 11, 4. ויכרת־להם ברית
2 Reg. 17, 35. ויכרת יי׳ אתם ברית
1 Chr. 11, 3. ויכרת להם דויד ברית
להעלות את־ארון
1 Chr. 15, 25. ברית־יי׳
1 Chr. 15, 26. נשאי ארון ברית־יי׳
מעלים את־ארון
1 Chr. 15, 28. ברית־יי׳
1 Chr. 15, 29. ויהי ארון ברית־יי׳
לפני ארון ברית־
1 Chr. 16, 6. האלהים
1 Chr. 16, 17. לישראל ברית עולם
1 Chr. 16, 37. לפני ארון ברית־יי׳
וארון ברית־יי׳ תחת
1 Chr. 17, 1. יריעות
להביא את־ארון
1 Chr. 22, 19. ברית־יי׳
בית מנוחה לארון
1 Chr. 28, 2. ברית־יי׳
1 Chr. 28, 18. על־ארון ברית־יי׳
להעלות את־ארון
2 Chr. 5, 2. ברית־יי׳
את־ארון ברית־יי׳ אל־
2 Chr. 5, 7. מקומו
את־הארון אשר שם
2 Chr. 6, 11. ברית יי׳
2 Chr. 13, 5. לו לבניו ברית מלח
2 Chr. 16, 3. ברית ביני ובינך
2 Chr. 23, 3. ויכרת כל־הקהל ברית
2 Chr. 23, 16. ויכרת יהוידע ברית
2 Chr. 29, 10. לכרות ברית ליי׳
Esr. 10, 3. נכרת־ברית לאלהינו
Job. 31, 1. ברית כרתי לעיני
Job. 40, 28. היכרת ברית עמך
Ps. 78, 10. לא שמרו ברית אלהים
Ps. 83, 6. עליך ברית יכרתו
Ps. 89, 4. כרתי ברית לבחירי
Ps. 89, 39. נאלתה ברית עבדך
Ps. 105, 10. לישראל ברית עולם
Prv. 2, 17. ואת־ברית אלהיה שכחה
Jes. 24, 5. חפרו ברית עולם
Jes. 28, 15. כרתנו ברית את־מות
Jes. 33, 8. הפר ברית
Jes. 55, 3. ואכרתה לכם ברית עולם
Jer. 3, 16. ארון ברית יי׳
Jer. 22, 9. ברית יי׳ אלהיהם
Jer. 31, 31. ברית חדשה
Jer. 32, 40. וכרתי להם ברית עולם
Jer. 34, 8. ברית את־כל־העם
Jer. 34, 13. אנכי כרתי ברית
Jer. 34, 15. ותכרתו ברית לפני
Jer. 50, 5. ברית עולם לא תשכח
Ez. 16, 59. בזית אלה להפר ברית
Ez. 16, 60. והקימותי לך ברית
Ez. 17, 13. ויכרת אתו ברית
Ez. 17, 15. והפר ברית ונמלט
Ez. 17, 18. ובזה אלה להפר ברית
Ez. 34, 25. וכרתי להם ברית שלום
37, 26.
Ez. 37, 26. ברית עולם יהיה
Dan. 9, 27. והגביר ברית לרבים
Dan. 11, 22. וגם נגיד ברית
Dan. 11, 28. ולבבו על־ברית קדש
Dan. 11, 30. וזעם על־ברית־קדש
Dan. 11, 30. ויבן על־עזבי ברית קדש
Dan. 11, 32. ומרשיעי ברית יחניף
Hos. 2, 20. וכרתי להם ברית
Hos. 6, 7. כאדם עברו ברית
Hos. 10, 4. שוא כרת ברית
Am. 1, 9. ולא זכרו ברית אחים
Mal. 2, 8. שחתם ברית הלוי
Mal. 2, 10. לחלל ברית אבתינו

הַבְּרִית

Neh. 13, 29. ובריות הכהנה
Jes. 54, 10. וברית שלומי לא תמוט
Jes. 61, 8. וברית עולם אכרות להם
Hos. 12, 2. וברית עם־אשור יכרתו

הַבְּרִית

Gn. 9, 12. זאת אות־הברית
Gn. 9, 17. אות־הברית אשר הקמתי
Ex. 24, 7. ויקח ספר הברית
Ex. 24, 8. ויאמר הנה דם־הברית
דברי הברית עשרת
Ex. 34, 28. הדברים
Dt. 5, 3. כרת יי׳ את־הברית הזאת
Dt. 7, 9. שומר הברית והחסד
Dt. 7, 12. את־הברית ואת־החסד
לוחת האבנים לוחת
Dt. 9, 9. 11. הברית
Dt. 9, 15. ושני לוחת הברית
Dt. 28, 69. אלה דברי הברית
Dt. 28, 69. מלבד הברית אשר־כרת
Dt. 29, 8. ושמרתם את־דברי הברית
אנכי כרת את־הברית
Dt. 29, 13. הזאת
Dt. 29, 20. ככל אלות הברית
Jos. 3, 6. שאו את־ארון הברית
Jos. 3, 6. וישאו את־ארון הברית
Jos. 3, 8. נשאי ארון־הברית לאמר
ארון הברית אדון כל־
Jos. 3, 11. הארץ
נשאי הארון הברית לפני
Jos. 3, 14. העם
Jos. 4, 9. נשאי ארון הברית
Jos. 6, 6. שאו את־ארון הברית
1 Reg. 8, 23. שומר הברית והחסד
ויכרת יהוידע את־
2 Reg. 11, 17. הברית
את־כל־דברי ספר
2 Reg. 23, 2. הברית
2 Rg. 23, 3 ויכרת את־הברית לפני יי׳
2 Reg. 23, 3. להקים את־דברי הברית
2 Reg. 23, 21. ככתוב על ספר הברית
2 Chr. 6, 14. שמר הברית והחסד
2 Chr. 21, 7. למען הברית אשר כרת
2 Chr. 34, 30. כל־דברי ספר הברית
2 Chr. 34, 31. ויכרת את־הברית

לעשות את־דברי
הברית 2 Chr. 34, 31.
שומר הברית והחסד Neh. 1, 5. 9, 32.
וכרות עמו הברית Neh. 9, 8.
שמעו את־דברי הברית Jer. 11, 2.
לא ישמע את־דברי הברית Jer. 11, 3.
שמעו את־דברי הברית Jer. 11, 6.
כל־דברי הברית Jer. 11, 8.
זאת הברית אשר אכרת Jer. 31, 33.
לא־הקימו את־דברי
הברית Jer. 34, 18.
במסרת הברית Ez. 20, 37.
ובני ארץ הברית Ez. 30, 5.
שומר הברית והחסד Dan. 9, 4.
ומלאך הברית Mal. 3. 1.

וַהֲבְרִית
והברית אשר־כרתי
אתכם 2 Reg. 17, 38.

בִּבְרִית
לעברך בברית יי׳ אלהיך Dt. 29, 11.
כי בברית יי׳ הבאת 1 Sam. 20, 8.
ואבוא בברית אתך Ez. 16, 8.

בַּבְּרִית
ואני בברית אשלחך 1 Reg. 20, 34.
ויעמד כל־העם בברית 2 Reg. 23, 3.
ויבאו בברית לדרוש
את־יי׳ 2 Chr. 15, 12.
בן־זכרי עמו בברית 2 Chr. 23, 1.
אשר־באו בברית Jer. 34, 10.

בִּבְרִית
כברית אלהים 2 Chr. 34, 32.

בַּבְּרִית
לא כברית אשר כרתי Jer. 31, 32.

לִבְרִית
לברית עולם Gn. 17, 7.
בבשרכם לברית עולם Gn. 17, 13.
את־בריתי אתו לברית
עולם Gn. 17, 18.
ואתנך לברית עם Jes. 42, 6. 49, 8.

לַבְּרִית
חבט לברית Ps. 74. 20.

cum suff.: בְּרִיתִי
והקמתי את־בריתי Gn. 6, 18. 9, 11.
הנני מקים את־בריתי אתכם Gn. 9, 9.
וזכרתי את־בריתי אשר
ביני Gn. 9, 15.
ואתנה בריתי ביני וביניך Gn. 17, 2.
אני הנה בריתי אתך Gn. 17, 4.
והקמתי את־בריתי Gn. 17, 7.
ואתה את־בריתי תשמר Gn. 17, 9.
זאת בריתי אשר תשמרו Gn. 17, 10.
והיתה בריתי בבשרכם Gn. 17, 13.
את־בריתי הפר Gn. 17, 14.
את־בריתי אתו לברית
עולם Gn. 17, 19.
ואת־בריתי אקים את־
יצחק Gn. 17, 21.
וגם הקמתי את־בריתי Ex. 6, 4.
ואזכר את־בריתי Ex. 6, 5.
ושמרתם את־בריתי Ex. 19, 5.
והקימתי את־בריתי Lev. 26. 9.
להפרכם את־בריתי Lev. 26, 15.
את־בריתי יעקב Lev. 26, 42.
ואף את־בריתי יצחק Lev. 26, 42.
ואף את־בריתי אברהם
אזכר Lev. 26, 42.
להפר בריתי אתם Lev. 26, 44.
נתן לו את־בריתי שלום Nnm. 25, 12.
והפר את־בריתי Dt. 31, 16.
ונאצוני והפר את־בריתי Dt. 31, 20.
וגם עברו את־בריתי Jos. 7, 11.
לא־אפר בריתי אתכם Jud. 2, 1.
עברו הגוי הזה את־בריתי Jud. 2, 20.
ולא שמרת בריתי 1 Reg. 11, 11.
כרתו בריתי עלי־זבח Ps. 50, 5.
ותשא בריתי עלי־פיך Ps. 50, 16.
לא־אחלל בריתי Ps. 89, 34.
אם־ישמרו בניך בריתי Ps. 132, 12.
ואני זאת בריתי אותם Jes. 59, 21.
את־בריתי אשר כרתי Jer. 11, 10.
חפרו את־בריתי Jer. 31, 32.
בריתי היום ואת־בריתי
הלילה Jer. 33, 20.
גם־בריתי תפר את־דוד Jer. 33, 21.
אם־לא בריתי יומם
ולילה Jer. 33, 25.
העברים את־בריתי Jer. 34, 18.
וזכרתי אני את־בריתי Ez. 16, 60.
והקימתי אני את־בריתי Ez. 16, 62.
ויפרו את־בריתי Ez. 44, 7.
יען עברו בריתי Hos. 8, 1.
להפיר את־בריתי Zach. 11, 10.
להזות בריתי את־לוי Mal. 2, 4.
בריתי היתה אתו Mal. 2, 5.

cum suff.: וּבְרִיתִי
וברית נאמנת לו Ps. 89, 29.
וברית אשר הפיר Ez. 17, 19.

cum suff.: בְּרִיתִי
ומחזיקים בבריתי Jes. 56, 4. 6.

cum suff.: בְּרִיתְךָ *p.*
כרתה בריתך אתי 2 Sam. 3, 12.
הפרה את־בריתך 1 Reg. 15, 19.
כי־עזבו בריתך בני
ישראל 1 Reg. 19, 10. 14.
הפר בריתך את־בעשא 2 Chr. 16, 3.
כי עם־אבני השדה בריתך Job. 5, 23.
אל־תפר בריתך אתנו Jer. 14, 21.
כל אנשי בריתך Obad. 1, 7.
גם־את בדם־בריתך Zach. 9, 11.
ואשת בריתך Mal. 2, 14.

cum suff.: וּבְרִיתְךָ
וברית ינצרו Dt. 33, 9.

paus.: בְּרִיתֶךָ
ולא־שקרנו בבריתך Ps. 44, 18.

cum suff.: בְּרִיתָם
וכפר בריתכם את־מות Jes. 28, 18.

cum s. fem.: מְבָרִיתָךְ
לבנות ולא מבריתך Ez. 16, 61.

cum suff.: בְּרִיתוֹ
ויזכר אלהים את־בריתו Ex. 2, 24.
ויגד לכם את־בריתו Dt. 4, 13.
למען הקים את־בריתו Dt. 8, 18.
לעבר בריתו Dt. 17, 2.
למען בריתו Dt. 29, 13.
וימאסו את־חקיו ואת־
בריתו 2 Reg. 17, 15.
ויעברו את־בריתו 2 Reg. 18, 12.
זכרו לעולם בריתו 1 Chr. 16, 15.
לנצרי בריתו ועדתיו Ps. 25, 10.
חלל בריתו Ps. 55, 21.
לשמרי בריתו Ps. 103, 18.
זכר לעולם בריתו Ps. 105, 8.
ויזכר להם בריתו Ps. 106, 45.
יזכר לעולם בריתו Ps. 111, 5.
צוה לעולם בריתו Ps. 111, 9.
לשמר את־בריתו לעמדה Ez. 17, 14.
ואשר הפר את־בריתו
אתו Ez. 17, 16.

cum suff.: וּבְרִיתוֹ
וברית להודיעם Ps. 25, 14.

cum suff.: בְּרִיתוֹ
ולא נאמנו בבריתו Ps. 78, 37.

בְּרִי
ז׳ מן נרם, ע״מ פרי, נרי, קני, וסוף זכם לנרי־ת, וקל קינו מן נרר כאשר קשנו לנרים. ואשר לכוונת הפסוק נראין: קף־נרי ישריץ עכ, הלא מחלוקת המפולגים, ועי׳ סוס נשרש בָּרָה.

n. m. cujus forma muliebris est בְּרִיָּה, ad simil. formm. פְּרִי, צְרִי, חֲלִי. בְּרִי in L. Jobi (37, 11.) intellectu perdifficile. Qimchi רי׳ pro רֵיחַ ad analogiam linguae arabicae dictum putat; Trg. בִּבְרִירוּתָא; Ibn-Ezra: שֶׁשִּׁיהְיֶה חֹשֶׁךְ בָּרוּר. Al. stolide: ἐκλεκτόν. Vid. v. בָּרָה. Job. 37, 11. אַף־ברי ירטיח עב

בַּרְזֶל

v. s. r. בָּזַל *p.* 161.

בָּרַח

פעל נודד, ומסלגס סלוכס וכסיכס וכיסס, נסקצר עס מפני מלפני מן וכדומס [סַאֶרטענסען, סַלוענסען], וכמלס סקצס נשפס סכדלפס נרג [wrag] [verg-ere] [wrig]; לזון כסיעס, וכוומי [goth. vrik-an], לפל, ונגרמני עתיקי, תמוות סקצס בָּרַחְתָּ [כי סכ׳ מקנב מוצג], וכמלס גכ נסטעל אָרַח נסודו ric וביוני ἔρχ-ομα, וכדומס כמכוון וס. וסוזלל הפעל על סעבדס בתוך דבר [דורכגעסען], או לזון כעוד [דורכלויפ=געלן], נסיותו גזיר־הסס בְּרִיחַ. נכין סכוסף יוכל מסכיסס. נתכונס בָּרָה, אֶתְבָּרָח למו בעברי, ונגרמלס בָּרָה [והידיעס בְּרִיחָא] סס לנכר, ע״ס מכוונתו, ונכשפס סמוכית של יהודים בְּרִיחוּ סס לנעל קוב סכס מפני נגזו [נסַאקעצן-טיעל], או סמעשס [סַאלַוויעגען], וסנעל קוב נקלל בוכס.

verb. intr.: abire, aufugere; verbum hoc, ex praepositione *ba* et radice רָח compositum, est sanscriticum wrig, wrag, lat. *vergere*, goth. vrik. Radix autem רָח, quae inest etiam verbo אָרַח est indicum ric, graec. ἔρχ-εσθαι. Transfertur etiam ad res inanimes, vi trajiciendi, penetrandi, occludendi, de lignis transversariis. LXX: διϊκνεῖσθαι, alias: ἀποδιδράσκειν, ἀναχωρεῖν, φεύγειν. Hi. fugare, abigere. LXX: ἐκδιώκειν, ἐκβράζειν, ἀπωθοῦν, semel de sagitta: τιτρώσκειν.

כי ברח יעקב Gn. 31, 22.
כי ברח העם Ex. 14, 5.
ודוד ברח וימלט 1 Sam. 19, 18.
ויגד לשאול כי־ברח דוד 1 Sam. 27, 4.
ואבשלום ברח וילך 2 Sam. 13, 37.
ואבשלום ברח וילך גשור 2 S. 13, 38.
ועתה ברח מן־הארץ 2 Sam. 19, 10.
אשר ברח מאת הדדעזר 1 Reg. 11, 23.
עודנו במצרים אשר ברח 1 Reg. 12, 2.
אשר ברח מפני שלמה 2 Chr. 10, 2.

3 pl.: perf.: בָּרְחוּ
ברחו לא־ראו טובה Job. 9, 25.

paus.: בָּרָחוּ
מרחוק ברחו Jes. 22, 3.

part.: בּוֹרֵחַ
כי ברח הוא Gn. 31, 20.
וכי ידעו כי־ברח הוא 1 Sam. 22, 17.
מלפני יי׳ הוא־ברח Jon. 1, 10.

part. fem.: בְּרֹחַת
מפני שרי גברתי אנכי
ברחת Gn. 16, 8.
ברחת כל־העיר Jer. 4, 29.

inf. abs.: בָּרוֹחַ
מידו ברוח יברח Job. 27, 22.

inf. constr.: בִּבְרֹחַ
ויהי בברח אביתר 1 Sam. 23, 6.

inf. constr.: לִבְרֹחַ
למה נחבאת לברח Gn. 31, 27.
לברח בתוך הקרשים Ex. 36, 33.
לברח תרשישה Jon. 1, 3.
על־כן קדמתי לברח Jon. 4, 2.

inf. c. suff: בְּרָחִי
בברחי מפני אבשלום 1 Reg. 2, 7.

inf. c. suff.: בְּבָרְחֲךָ
בברחך מפני עשו אחיך Gn. 35, 1.

inf. c. suff.: בְּבָרְחוֹ
בברחו מפני אחיו Gn. 35, 7.
בברחו מפני אבשלום Ps. 3, 1.
בברחו מפני־שאול Ps. 57, 1.

imperat.: בְּרַח
ברח־לך אל־לבן אחי
ועתה ברח־לך אל־ Gn. 27, 43.
מקומך Num. 24, 11.
ברח דודי ודמה־לך
לצבי Cant. 8, 14.
ברח־לך אל־ארץ יהודה Am. 7, 12.

impt. pl.: בִּרְחוּ
ברחו מכשדים Jes. 48, 20.

1 imperf.: אֶבְרַח *p.*
ואנה מפניך אברח Ps. 139, 7.

3 imperf.: יִבְרַח *p.* יִבְרָח
האיש כמוני יברח Neh. 6, 11.
יברח מנשק ברזל Job. 20, 24.
מידו ברוח יברח Job. 27, 22.

3 imperf.: וַיִּבְרַח *p.* וַיִּבְרָח
ויברח הוא וכל־אשר־לו Gn. 31, 21.
ויברח משה מפני פרעה Ex. 2, 15.
וינס יותם ויברח Jud. 9, 21.
ויברח יפתח מפני אחיו Jud. 11, 3.
וילך ויברח וימלט 1 Sam. 19, 12.
ויברח דוד מנוית ברמה 1 S. 20, 1.
ויברח ביום־ההוא מפני
שאול 1 Sam. 21, 11.
ויברח אחרי דוד 1 Sam. 22, 20.
ויברח אבשלום 2 Sam. 13, 34.
ויברח אדד 1 Reg. 11, 17.
ויקם ירבעם ויברח
מצרים 1 Reg. 11, 40.
ויברח כצל ולא יעמוד Job. 14, 2.
ויירא ויברח Jer. 26, 21.
ויברח יעקב שדה ארם Hos. 12, 13.

3 f. imperf.: וַתִּבְרַח
ותברח מפניה Gn. 16, 6.

1 impf. pl.: וְנִבְרְחָה
קומו ונברחה 2 Sam. 15, 14.

3 pl.: יִבְרְחוּ
אנשי המלחמה יברחו Jer. 52, 7.

3 pl.: וַיִּבְרְחוּ
ויברחו הבארתים 2 Sam. 4, 3.
ויברחו שני־עבדים 1 Reg. 2, 39.
ויברחו איש־לשדהו Neh. 13, 10.
ויברחו ויצאו לילה Jer. 39, 4.
ויברחו בהחבא Dan. 10, 7.

Hif-il: הֵבְרִיחַ
3 perf. pl.: הֵבְרִיחוּ
המה הבריחו את־ 1 Chr. 8, 13.

1 impf. c. s.: וְאַבְרִיחֵהוּ
ואבריחהו מעלי Neh. 13, 28.

3 imperf.: יַבְרִיחַ
משדד אב יבריח אם Prv. 19, 26.

3 impf. c. s.: יַבְרִיחֶנּוּ
לא־יבריחנו בן־קשת Job. 41, 20.

3 pl. impf.: וַיַּבְרִיחוּ
ויבריחו את־כל־ 1 Chr. 12, 15.
העמקים

part.: מַבְרֵחַ
מברח מן־הקצה Ex. 26, 28.

מְבָרֵחַ
ז׳ ומכוונס כיסס וסליכס [סַלוֹפּע], ולס נמלס כף נרכוי, נסשלל על סנסיס לל לסקס סנוקיס, ויס עוד פתיון לפקר.

n. m. fuga, deinde sensu concret.: fugiens, profugus. LXX: φυγάς.

pl. c. s.: מְבָרְחֵי
כל־מברחו בכל־אגפיו Ez. 17, 21.

בְּרִיחַ

ז׳ גויר ניכוי פעולי, וכנכוי בְּרִיחָה. סלכון מכוסל ק׳, כמו בְּרֵיחַ לקמן, כלומר כם ועוכר [פַּלִיטָעג], מהיל וכלומם, והוזקל על עכרק דלזק׳, לומר עין הטוכר לפני הזכוטל [רייענעג] וכלומם, ולקל קכמי הטעם כמקל נכיך הקלכן, לומר עכרק [פַּלִיטָע].

n. m. part. pass. 1) fugiens, fugatus. LXX: *φεύγων;* 2) trajectus, transversus, de ligno transversario sive obice, ad portas claudendas seu oppilandas, translate de obicibus terrae, quibus aditus in ejus intimos recessus occluditur. LXX: *μοχλός.*

Job. 38, 10. ואשים בריח ודלתים
Jer. 49, 31. לא־דלתים ולא־בריח
Am. 1, 5. ושברתי בריח דמשק

וּבְרִיחַ
Dt. 3, 5. גבהה דלתים ובריח
1 S. 23, 7. לבוא בעיר דלתים ובריח
1 Reg. 4, 13 חומה ובריח נחשת
2 Chr. 8, 5. חומות דלתים ובריח
Ez. 38, 11. ובריח ודלתים אין להם

הַבְּרִיחַ
Ex. 36, 33. את־הבריח התיכן
Jud. 16, 3. ויסעם עם־הבריח

וְהַבְּרִיחַ
Ex. 26, 28. והבריח התיכן

בַּבְּרִיחַ
Prv. 18, 19. ומדונים כבריח ארמון

pl.: בְּרִיחִם
Ex. 26, 26. ועשית בריחם
Ex. 26, 27. 36, 37.. וחמשה בריחם

pl.: וּבְרִיחִים
2 Chr. 14, 6. דלתים ובריחים

pl.: הַבְּרִיחִם
Ex. 26, 29. וצפית את־הבריחם
Ex. 36, 34. ויצפ את־הבריחם

pl.: לַבְּרִיחִים
Ex. 26, 29. 36, 34. בתים לבריחים

pl. constr.: בְּרִיחֵי
Ex. 36, 31. ויעש בריחי עצי שטים
Ps. 147, 13. כי־חזק בריחי שעריך

pl. constr.: וּבְרִיחֵי
Ps. 107, 16. ובריחי ברזל גדע
Jes. 45, 2. ובריחי ברזל אגדע

pl. c. suff.: בְּרִיחֶיהָ *p.*
Nah. 3, 13. אכלה אש בריחיך

pl. c. suff.: בְּרִיחוֹ, בְּרִיחָיו
Ex. 35, 11. את בריחו את־עמדיו
Ex. 39, 33. בריחו ועמדיו ואדניו
Ex. 40, 18. ויתן את־בריחיו

pl. c. suff.: וּבְרִיחָיו
Num. 3, 36. 4, 31. ובריחיו ועמדיו
Neh. 3, 3. מנעוליו ובריחיו
6. 13. 14. 15.

pl. c. suff.: בְּרִיחֶיהָ
Jes. 15, 5. בריחה עד־צער
Jer. 51, 30. נשברו בריחיה
Thr. 2, 9. אבד ושבר בריחיה
Jon. 2, 7. הארץ בריחיה בעדי

בָּרַח

ז׳ כמו בְּרִיחַ, ונמלק גב לקל סכקק סנם וטוכר [סיכטערעקנטר, פַּלִיטָעג], וסוזקל קעק׳ סיכים כקק נקכמת סכוכנים.

n. m. serpentis epitheton: extensus, projectus, citus, celer, quod transfertur ad anguem coelestem. LXX: *δράκοντα ὄφιν φεύγοντα,* alibi *ἀποστάτην.* Aq. *ὄφιν μοχλόν.* Symm. *τοῦ ὄφεως τοῦ συγκλείοντος.* Theod. *ὄφιν σκιρώμενον.* Ibn-Ezra draconem coelestem intelligit; R. Levi הַמַּעֲמִיד הַהֲלָכוֹת *(die Milchstrasse.)*

בָּרֵחַ

Job. 26, 13. חללה ידו נחש ברח
Jes. 27, 1. על לויתן נחש ברח

pl.: בְּרִיחִים
Jes. 43, 14. והורדתי בריחים כלם

בָּרַךְ

פעל נוזד, וסעתיק יִבְרָךְ. ועכיכו ק׳ כניעס וכפיפס זקוי וסתמוזדות לפיקס ולעוי [ויך ניינגן, קניימענן], וכך על־נככיס לזכון כניעס [קניעגן]. תמכות סזכק נסקס סכ׳ לממעיי, ולפיו נכל זפתי מעכב, כי עָבַר, זָבַב, נמהלך עס עֵד, זֵב כמוסו. ג׳ סכניעס וסזקוי לעכוזס [קניענינגן, פֶּעריעכטינגן], וכן סזקזל נזפתי מעכב, ונמאר מקפלס לל׳ ע׳, הזקוי וכניעס, מזקילת זלוס וכלוסס. נכין סכנל נמכוון כפלת, לומר עכוזס ופקילס לל׳, לו נקקס דנר מל׳ נכניעס וסזקוי, סן נהכס לו קללס, ע׳כ יקמיסו סמקדקים על כפל הלקיו; וסזקזל על זקילת זלוס. סמוסף הוק היוזק מסמכוון סרקזון, סכניעס [כיעדערנייגען לפּסקען] מנכיכ הגלילי.

vrb. intr.: 1) procumbere, genu flexo conniti. Radix est בֶּךְ (beugen) sanscrita aeque atque semitica, injecto, ut saepe fit, r intermedio, quemadmodum radix verbi דָּרַךְ est דַּד, verbi זָרַךְ. LXX: *πεσεῖν ἐπὶ τὰ γόνατα, κάμπτειν.* 2) adorare, id quod genibus flexis fieri solet, preces fundere, celebrare Deum, benedicere, salutare. LXX: *εὐλογεῖν,* cujus verbi usus latissime patet apud Hellenistas. Pi. vi benedicendi, sensu amplissimo. Interdum vi contraria maledicendi, sicut אתברך arabicum. Trg. בָּרֵךְ, אַרְגֵּיז. Hell. *κακὰ ἐννοεῖν, εἰπεῖν ῥῆμα κατά, καταρᾶν.* Olympiodorus: *εὐλογήσει· ἀντὶ τοῦ δυσφημήσει.* Hi. facere, ut accumbant, de camelis, cum aut conscenduntur aut onera iis demuntur. LXX: *κοιμᾶν (τοὺς καμήλους).* Scholiastes Vaticanus: *ἐγονάτισεν.* Hitp. sibi benedicere. De differentia vocabulorum: חִשְׁתַּחֲוָיָה, בֶּרֶךְ, בָּרַךְ et בָּרֵעַ cf. Shebuot fol. 16, b. Megilla fol. 22, b.

part. pass.: בָּרוּךְ
Gen. 9, 26. ברוך יי אלהי שם
Gen. 14, 19. ויאמר ברוך אברם
Gen. 24, 27. ברוך יי אלהי אדני
Gen. 27, 29. ומברכיך ברוך
Gen. 27, 33. ואברכהו גם־ברוך יהיה
Ex. 18, 10. ויאמר יתרו ברוך יי
Num. 22, 12. כי ברוך הוא
Num. 24, 9. מברכיך ברוך
Dt. 7, 14. ברוך תהיה מכל־העמים
Dt. 28, 3. ברוך אתה בעיר
Dt. 28, 4. ברוך פרי־בטנך
Dt. 28, 5. ברוך טנאך ומשארתך
Dt. 28, 6. ברוך אתה בבאך
Dt. 33, 20. ברוך מרחיב גד
Dt. 33, 24. ברוך מבנים אשר
Jud. 17, 2. ותאמר אמו ברוך בני ליי
Ruth 2, 19. יהי מכיריך ברוך
Ruth 2, 20. ברוך הוא ליי
Ruth 4, 14. ברוך יי אשר לא השבית
1 Sam. 15, 13. ברוך אתה ליי
1 Sam. 25, 32. ברוך יי אלהי ישראל
1 Sam. 25, 39. ויאמר ברוך יי
1 Sam. 26, 25. ברוך אתה בני דוד
2 Sam. 18, 28. ויאמר ברוך יי אלהיך
1 Reg. 1, 48. ברוך יי אלהי ישראל 8, 15.
1 Reg. 2, 45. והמלך שלמה ברוך
1 Reg. 5, 21. ויאמר ברוך יי היום
1 Reg. 8, 56. ברוך יי אשר נתן מנוחה
1 Reg. 10, 9. יהי יי אלהיך ברוך
1 Chr. 16, 36. ברוך יי אלהי ישראל
1 Chr. 29, 10. ברוך אתה יי
2 Chr. 2, 11. ברוך יי אלהי ישראל 6, 4.
2 Chr. 9, 8. יהי יי אלהיך ברוך
Esr. 7, 27. ברוך יי אלהי אבתינו
Ps. 28, 6. ברוך יי כי שמע קול תחנוני
Ps. 31, 22. ברוך יי כי הפליא חסדו
Ps. 41, 14. ברוך יי אלהי ישראל
ברוך אלהים אשר לא־הסיר
Ps. 66, 20.
Ps. 68, 20. ברוך אדני יום יום
Ps. 68, 36. ברוך אלהים
Ps. 72, 18. ברוך יי אלהים
Ps. 89, 52. ברוך יי לעולם
Ps. 106, 48. ברוך יי אלהי ישראל
Ps. 118, 26. ברוך הבא בשם יי
Ps. 119, 12. ברוך אתה יי
Ps. 124, 6. ברוך יי
Ps. 135, 21. ברוך יי מציון
Ps. 144, 1. ברוך יי צורי
Prv. 5, 18. יהי־מקורך ברוך
Jes. 19, 25. ברוך עמי מצרים
Jer. 17, 7. ברוך הגבר אשר יבטח ביי
Jer. 20, 14. אל־יהי ברוך
Ez. 3, 12. ברוך כבוד־יי ממקומו
Zach. 11, 5. ברוך יי ואעשר

part. pass.: וּבָרוּךְ
Gen. 14, 20. וברוך אל עליון
Dt. 28, 3. וברוך אתה בשדה
Dt. 28, 6. וברוך אתה בצאתך
1 Sam. 25, 33. וברוך טעמך
2 Sam. 22, 47. חי־יי וברוך צורי
Ps. 18, 47. חי־יי וברוך צורי
Ps. 72, 19. וברוך שם כבודו לעולם

constr.: בְּרוּךְ
Gen. 24, 31. ויאמר בוא ברוך יי
Gen. 26, 29. אתה עתה ברוך יי

pl.: בְּרוּכִים, בְּרֻכִים
1 Sam. 23, 21. ברוכים אתם ליי
2 Sam. 2, 5. ברוכים אתם ליי
Ps. 115, 15. ברוכים אתם ליי

constr. pl.: בְּרוּכֵי
Jes. 65, 23. זרע ברוכי יי המה

fem. sg: בְּרוּכָה
Ruth 3, 10. ברוכה את ליי בתי

part. fem.: וּבְרוּכָה
1 Sam. 25, 33. וברוכה את

inf. abs.: בָּרוֹךְ
Jos. 24, 10. ויברך ברוך אתכם

inf. c. suff.: לְבָרְכוֹ
1 Sam. 13, 10. לקראתו לברכו

inf. c. suff.: וּלְבָרְכוֹ
2 Sam. 8, 10. לשלום ולברכו
1 Chr. 18, 10. לשלום ולברכו

3 imperf.: וַיְבָרֶךְ
2 Chr. 6, 13. ויברך על־ברכיו

1 pl. cum h: נְבָרְכָה
Ps. 95, 6. נברכה לפני־יי עושנו

Nif-al: נְבָרַךְ
3 perf. pl.: וְנִבְרְכוּ
Gen. 12, 3. ונברכו בך כל משפחת
Gen. 18, 18. ונברכו־בו כל גויי הארץ
Gen. 28, 14. ונברכו בך כל־משפחת

Pi-el: בֵּרַךְ *p.* מְבָרֵךְ *3 prf.*
Gen. 24, 1. ויי ברך את־אברהם בכל
Gen. 24, 35. ויי ברך את־אדני
Gen. 28, 6. וירא עשו כי־ברך
Gen. 49, 28. אשר כברכתו ברך אתם
על־כן ברך יי את־יום השבת
Ex. 20, 11.
Dt. 33, 1. אשר ברך משה
2 S. 6, 12. ברך יי את בית עבד אדם
1 Rg. 21, 13. ברך נבות אלהים ומלך
2 Chr. 31, 10. כי יי ברך את־עמו
Job. 42, 12. ויי ברך את־אחרית איוב
Ps. 147, 13. ברך בניך בקרבך
Jes. 61, 9. כי הם זרע ברך יי
Ps. 10, 3. ובצע ברך נאץ יי

3 perf.: וּבֵרַךְ
Num. 23, 20. וברך ולא אשיבנה

3 perf.: וּבֵרְכוּ
Ex. 23, 25. וברך את־לחמך
Dt. 7, 13. וברך פרי־בטנך
1 Sam. 2, 20. וברך עלי את־אלקנה

perf. c. suff.: בֵּרְכַנִי
Jos. 17, 14. אשר־עד־כה ברכני יי

perf. c. suff.: בֵּרַכְךָ
Dt. 2, 7. ברכך בכל מעשה ידך
Dt. 12, 7. 15, 14. אשר ברכך יי אלהיך
Dt. 15, 6. כי־יי אלהיך ברכך
Ps. 45, 3. ברכך אלהים לעולם

perf. c. suff.: וּבֵרַכְךָ *p.*
Dt. 7, 13. וברכך והרבך
Dt. 15, 18. וברכך יי אלהיך
Dt. 24, 13. ושכב בשלמתו וברכך
Dt. 28, 8. וברכך בארץ
Dt. 30, 16. וברכך יי אלהיך בארץ

cum suff.: בֵּרְכוֹ
Gen. 27, 27. אשר ברכו יי
Gen. 27, 41. אשר ברכו אביו
1 Chr. 26, 5. כי ברכו אלהים
Jes. 19, 25. אשר ברכו יי צבאות

2 perf.: בֵּרַכְתָּ
Num. 23, 11. 24, 10. והנה ברכת ברך
1 Reg. 21, 10. ברכת אלהים ומלך
1 Chr. 17, 27. כי־אתה יי ברכת
Job. 1, 10. מעשה ידיו ברכת

2 perf.: וּבֵרַכְתָּ
Dt. 8, 10. וברכת את־יי אלהיך

c. suff.: בֵּרַכְתַּנִי
Gen. 32, 27. כי אם־ברכתני

1 perf.: בֵּרַכְתִּי
Gen. 17, 20. הנה ברכתי אתו

1 perf.: וּבֵרַכְתִּי
Gen. 17, 16. וברכתי אתה

cum suff.: וּבֵרַכְתִּיךָ
Gen. 26, 24. וברכתיך והרבתי
Ex. 20, 24. אבוא אליך וברכתיך

c. suff.: וּבֵרַכְתִּיהָ
Gen. 17, 16. וברכתיה והיתה לגוים

3 perf. pl.: בֵּרְכוּ
2 Chr. 20, 26. כי שם ברכו את־יי

3 pl.: וּבֵרְכוּ
Job. 1, 5. וברכו אלהים בלבבם

3 pl. c. suff.: בֵּרְכוּנִי
Job. 31, 20. אם־לא ברכוני חלצו

2 pl.: וּבֵרַכְתֶּם
Ex. 12, 32. וברכתם גם־אתי

1 pl.: בֵּרַכְנוּ
Ps. 129, 8. ברכנו אתכם בשם יי

c. suff.: בִּרְכַתְכֶם
Ps. 118, 26. ברכנוכם מבית יי

part. sg.: מְבָרֵךְ
Prv. 27, 14. מברך רעהו בקול גדול
Jes. 66, 3. מברך און

part. pl. c. suff.: מְבָרְכֶיךָ
Gen. 12, 3. ואברכה מברכיך
Num. 24, 9. מברכיך ברוך

part.pl.c.suff.: וּמְבָרְכֶיךָ
Gn. 27. 29. ומברכיך ברוך

inf. absol.: בָּרֵךְ
Gn. 22, 17. כי־ברך אברכך
Num. 23, 11. 24, 10. והנה ברכת ברך
Num. 23, 20. הנה ברך לקחתי
Num. 23, 25. גם־ברך לא תברכנו
Dt. 15, 4. כי־ברך יברכך יי
1 Chr. 4, 10. אם־ברך תברכני
Ps. 132, 15. צידה ברך אברך

inf. constr.: לָבָרֵךְ
Gn. 27, 30. לברך את־יעקב
Num. 24, 1. לברך את־ישראל
Dt. 27, 12. יעמדו לברך את־העם
Jos. 8, 33. לברך את־העם ישראל
1 Sam. 25, 14. לברך את־אדנינו
וישב דוד לברך את־
2 Sam. 6, 20. ביתו
1 Reg. 1, 47. לברך את־אדנינו המלך
ויסב דויד לברך את־
1 Chr. 16, 43. ביתו
1 Chr. 17, 27. ועתה הואלת לברך

inf. constr.: וְלָבָרֵךְ
Dt. 10, 8. ולברך בשמו
Dt. 21, 5. לשרתו ולברך בשם יי
ולברך את כל־מעשה
Dt. 28, 12. ידיך
1 Chr. 23, 13. ולברך בשמו עד־עולם

inf. c. suff.: בָּרְכוֹ
Gn. 28, 6. בברכו אתו

imperat.: בָּרֵךְ
Dt. 33, 11. ברך יי חילו
Job. 2, 9. ברך אלהים ומת

imperat.: וּבָרֵךְ
Dt. 26, 15. וברך את־עמך ישראל
2 Sam. 7, 29. יברך את־בית עבדך
Ps. 28, 9. וברך את־נחלתך

imp. cum suff.: בָּרְכֵנִי
Gn. 27, 34. 38. ברכני גם־אני אבי

imperat. fem.: בָּרְכִי
Ps. 103, 1. 2. 22. ברכי נפשי את־יי
104, 1. 38.

pl.: בָּרְכוּ
Jud. 5, 2. בהתנדב עם ברכו יי
Jud. 5, 9. המתנדבים בעם ברכו יי
1 Chr. 29, 20 וברכו־נא את־יי אלהיכם
Neh. 9, 5. קומו ברכו את־יי
Ps. 66, 8. ברכו עמים אלהינו
Ps. 68, 27. במקהלות ברכו אלהים
Ps. 96, 2. שירו ליי ברכו שמו
Ps. 100, 4. הודו לו ברכו שמו
Ps. 103, 20. ברכו יי מלאכיו
Ps. 103, 21. ברכו יי כל־צבאיו
Ps. 103, 22. ברכו יי כל מעשיו
Ps. 134, 1. הנה ברכו את־יי
Ps. 135, 19. בית ישראל ברכו את־יי
Ps. 135, 19. בית אהרן ברכו את־יי
Ps. 135, 20. בית הלוי ברכו את־יי
Ps. 135, 20. יראי יי ברכו את־יי

pl.: וּבָרְכוּ
2 Sam. 21, 3. וברכו את־נחלת יי
Ps. 134, 2. וברכו את־יי

1 imperf.: אֲבָרֵךְ
Ps. 16, 7. אברך את־יי אשר יעצני
Ps. 26, 12. במקהלים אברך יי
Ps. 132, 15. צידה ברך אברך
Hag. 2, 19. מן־היום הזה אברך

1 imperf.: וַאֲבָרֵךְ
Gn. 24, 48. ואברך את־יי אלהי אדני

1 imperf.: אֲבָרְכָה *cum h.*
Ps. 34, 2. אברכה את־יי בכל־עת

c. h: וַאֲבָרְכָה
Gn. 12, 3. ואברכה מברכיך
Ps. 145, 1. ואברכה שמך לעולם ועד

c. suff.: אֲבָרֶכְךָ
Gn. 22, 17. כי־ברך אברכך
Ps. 63, 5. כן אברכך בחיי

c. suff.: אֲבָרֲכֶךָּ
Ps. 145, 2. בכל־יום אברכך

וַאֲבָרֲכֶךָּ
Gn. 12, 2. ואברכך ואגדלה שמך

וַאֲבָרֲכֶךָּ
Gn. 26, 3. ואהיה עמך ואברכך

cum suff.: וַאֲבָרֲכָכָה
Gn. 27, 7. ואברכה לפני יי

c. suff.: וַאֲבָרְכֵהוּ
Gn. 27, 33. ואברכהו גם־ברוך יהיה

c. suff.: וַאֲבָרְכֵהוּ
Jes. 51, 2. ואברכהו וארבהו

impf. c. suff.: אֲבָרְכֵם
Num. 6, 27. ואני אברכם

c. suff.: וַאֲבָרְכֵם
Gn. 48, 9. קחם־נא אלי ואברכם

2 imperf.: תְּבָרֵךְ
Num. 22, 6. את אשר־תברך
Ps. 5, 13. כי־אתה תברך צדיק
Ps. 65, 11. צמחה תברך
יקללו־המה ואתה
תברך
Ps. 109, 28.

2 c. suff.: תְּבָרְכֵנִי
1 Chr. 4, 10. אם־ברך תברכני

cum suff.: תְּבָרְכֵנּוּ
Num. 23, 25. גם ברך לא תברכנו
כי תמצא־איש לא
תברכנו
2 Reg. 4, 29.

3 imperf.: יְבָרֵךְ
Gn. 28, 3. ואל שדי יברך אתך
Gn. 48, 16. יברך את־הנערים
Gn. 48, 20. בך יברך ישראל
1 Sam. 9, 13. כי־הוא יברך הזבח
יי יברך את־עמו בשלום. Ps. 29, 11.
Ps. 49, 19. כי־נפשו בחייו יברך
Ps. 115, 12. יי זכרנו יברך
Ps. 115, 12. יברך את בית־ישראל
Ps. 115, 12. יברך את־בית אהרן
Ps. 115, 13. יברך יראי יי
Prv. 3, 33. ונוה צדקים יברך
Prv. 30, 11. ואת־אמו לא יברך

c. suff.: יְבָרְכֵנוּ
Ps. 67, 7. יברכנו אלהים אלהינו
Ps. 67, 8. יברכנו אלהים

c. suff.: יְבָרֲכֵנוּ
Ps. 67, 2. אלהים יחננו ויברכנו

יְבָרֶכְךָ *p.* יְבָרֲכֶךָ
Gn. 27, 10. בעבר אשר יברכך
Num. 6, 24. יברכך יי וישמרך
Dt. 14, 24. 16, 15. כי יברכך יי אלהיך
Dt. 14, 29. למען יברכך יי אלהיך
23, 21. 24, 19.
Dt. 15, 4. כי־ברך יברכך יי בארץ
יברכך יי אלהיך בכל־
Dt. 15, 10. מעשך
Dt. 16, 10. כאשר יברכך יי אלהיך
Ruth 2, 4. ויאמרו לו יברכך יי
2 Reg. 4, 29. וכי־יברכך איש
Jer. 31, 23. יברכך יי נוה צדק
Job. 1, 11. 2, 5. על־פניך יברכך
Ps. 128, 5. 134, 3. יברכך יי מציון

cum suff.: יְבָרְכֶנְּהוּ
Ps. 72, 15. כל־היום יברכנהו

impf. apoc. וַיְבָרֶךְ
Gn. 1, 22. 28. ויברך אתם אלהים
ויברך אלהים את־יום
Gn. 2, 3. השביעי
ויברך אתם ויקרא את־
Gn. 5, 2. שמם
Gn. 9, 1. ויברך אלהים את־נח
ויברך אלהים את־יצחק
Gn. 25, 11. בנו
Gn. 28, 1. אל־יעקב ויברך אתו
Gn. 30, 30. ויברך יי אתך לרגלי
Gn. 32, 1. ולבנותיו ויברך אתהם
Gn. 32, 30. ויברך אתו שם
בבאו מפדן ארם ויברך
Gn. 35, 9. אתו
Gn. 39, 5. ויברך יי את־בית המצרי
Gn. 47, 7. 10. ויברך יעקב את־פרעה
Gn. 48, 3. בארץ כנען ויברך אתי
Gn. 48, 15. ויברך את־יוסף ויאמר
Gn. 49, 28. ויברך אותם
Ex. 39, 43. ויברך אתם משה
Jos. 24, 10. ויברך ברוך אתכם
2 Sam. 6, 11. ויברך יי את־עבד אדום
2 Sam. 6, 18. ויברך את־העם בשם יי
וישתחו ויברך את־
2 Sam. 14, 22. המלך
ויברך את כל־קהל
1 Reg. 8, 14. 55. ישראל
ויברך יי את־בית עבד־
1 Chr. 13, 14. אדם
1 Chr. 16, 2. ויברך את־העם בשם יי
1 Chr. 29, 10. ויברך דויד את־יי
ויברך את כל־קהל
2 Chr. 6, 3. ישראל
ויברך עזרא את־יי
Neh. 8, 6. האלהים

וַיְבָרֶךְ
Dt. 1, 11. ויוסף אתכם כאשר
Ps. 145, 21. ויברך כל־בשר

cum suff.: וַיְבָרְכֵנִי
Gn. 30, 27. וויברכני יי בגללך

cum suff.: וַיְבָרֲכֵךְ
Gn. 49, 25. ויברכך ברכת שמים

cum suff.: וַיְבָרְכֵהוּ
Gn. 14, 19. ויברכהו ויאמר
Gn. 26, 12. מאה שערים ויברכהו יי
Gn. 27, 23. שערת ויברכהו
ויהי את־ריח בגדיו
Gn. 27, 27. ויברכהו
Jos. 14, 13. ויברכהו יהושע
Jud. 13, 24. ויגדל הנער ויברכהו יי
2 S. 13, 25. ולא־אבה ללכת ויברכהו
2 Sam. 19, 40. ויברכהו וישב למקמו
2 Reg. 10, 15. ויברכהו ויאמר אליו

cum suff.: וַיְבָרְכֵם
Gn. 48, 20. וויברכם ביום ההוא
לאמר
Lev. 9, 22. אל־העם ויברכם
Jos. 22, 6. ויברכם יהושע וישלחם
Jos. 22, 7. אל־אהליהם ויברכם
Ps. 107, 38. ויברכם וירבו מאד

3 impf. f. c. s.: תְּבָרְכֵנִי
Gn. 27, 19. 31. בעבור תברכני נפשך

תְּבָרֵךְ
Gn. 27, 4. בעבור תברכך נפשי
Gn. 27, 25. למען תברכך נפשי

1 pl.: נְבָרֵךְ
Ps. 115, 18. ואנחנו נברך יה

2 impf. pl.: תְּבָרְכוּ
כה תברכו את־בני
Num. 6, 23. ישראל

3 pl.: יְבָרְכוּ
Ps. 62, 5. בפיו יברכו

וַיְבָרְכוּ
Gn. 24, 60. ויברכו את־רבקה
Lev. 9, 23. ויצאו ויברכו את־העם
Jos. 22, 33. ויברכו אלהים בני ישראל
1 Reg. 8, 66. ויברכו את־המלך
1 Chr. 29, 20. ויברכו כל־הקהל ליי
2 Chr. 30, 27. ויברכו את־העם
2 Chr. 31, 8. ויברכו את־יי
Neh. 11, 2. ויברכו העם לכל האנשים

וַיְבָרְכוּ
Neh. 9, 5. ויברכו שם כבדך

cum suff.: יְבָרְכוּכָה
Ps. 145, 10. וחסידיך יברכוכה

Pu-al.: בֻּרַךְ

part.: מְבֹרָךְ
Num. 22, 6. את אשר־תברך מברך
Job. 1, 21. יהי שם יי מברך
Ps. 113, 2. יהי שם יי מברך

part.: וּמְבֹרָךְ
1 Chr. 17, 27. ומברך לעולם

part. fem.: מְבֹרֶכֶת
Dt. 33, 13. מברכת יי ארצו

part. c. suff.: מְבֹרָכָיו
Ps. 37, 22. מברכיו יירשו ארץ

3 imperf.: יְבֹרַךְ *p.* יְבֹרָךְ
2 Sam. 7, 29. יברך בית־עבדך
Ps. 112, 2. דור ישרים יברך
Ps. 128, 4. כן יברך גבר
Prv. 22, 9. טוב־עין הוא יברך

3 f. impf.: תְּבֹרַךְ *p.* תְּבֹרָךְ
Jud. 5, 24. תברך מנשים יעל
Jud. 5, 24. מנשים באהל תברך
Prv. 20, 21. ואחריתה לא תברך

Hitpa-el: הִתְבָּרֵךְ

3 perf.: וְהִתְבָּרֵךְ
Dt. 29, 18. והתברך בלבבו

2 perf. pl.: וְהִתְבָּרְכוּ
Gn. 22, 18. 26, 4. והתברכו בזרעך
Jer. 4, 2. והתברכו בו גוים

part. הַמִּתְבָּרֵךְ
Jes. 65, 16. המתברך בארץ

3 imperf.: יִתְבָּרֵךְ
Jes. 65, 16. המתברך בארץ יתברך

3 pl.: וְיִתְבָּרְכוּ
Ps. 72, 17. ויתברכו־בו כל־גוים

Hif-il: הִבְרִיךְ

3 impf. apoc.: וַיְבָרֶךְ
Gn. 24, 11. ויברך הגמלים

בְּרָכָה

ז"כ נס' מזלס חֲבֵרָה מסמן בְּרָכָה סכנוי בְּרָכוֹת ומסמן בְּרוֹכוֹת. מאוון טוב ותוסיף נכסים ושופע [וענען], הן פרי הכרכה לומר מהלעסקה, לו זיסיס מעשה טוב [וחלעסקע] לו דבור נכרה.

n. f. fausta precatio, benedictio, vel id ipsum, quod in aliquem benigne confertur (תֹּסֶפְתָּא סוטה). LXX: *εὐλογία, ἐγκώμιον* (etiam pluraliter *εὐλογίαι* 2 Cor. 9, 6.)

Gn. 12, 2. והיה ברכה
Gn. 27, 12. קללה ולא ברכה
Gn. 27, 36. אצלת לי ברכה
Ex. 32, 29. ולתת עליכם היום ברכה
Dt. 11, 26. היום ברכה וקללה
Jud. 1, 15. הבה־לי ברכה
1 S. 30, 26. לכם ברכה משלל איבי
2 Rg. 5, 15. קח־נא ברכה מאת עבדך
2 Rg. 18, 31. עשו אתי ברכה וצאו אלי
2 Chr. 20, 26. נקהלו לעמק ברכה
2 Chr. 20, 26. עמק ברכה
Neh. 9, 5. ומרומם על־כל־ברכה
Ps. 24, 5. ישא ברכה מאת יי
Prv. 11, 25. נפש־ברכה תדשן
Jes. 19, 24. ברכה בקרב הארץ
Jes. 36, 16. עשו אתי ברכה
Jes. 65, 8. כי ברכה בו
Ez. 34, 26. וסביבות גבעתי ברכה
Ez. 34, 26. גשמי ברכה יהיו
Ez. 44, 30. להניח ברכה אל־ביתך
Joel 2, 14. והשאיר אחריו ברכה
Zach. 8, 13. והייתם ברכה
Mal. 3, 10. ברכה עד־בלי־די

וּבְרָכָה

וברכה לראש משביר Prv. 11, 26.
הַבְּרָכָה
על־הברכה אשר ברכו Gn. 27, 41.
את־הברכה אשר תשמעו Dt. 11, 27.
את־הברכה על־הר גרזים Dt. 11, 29.
ציוי יי׳ אתך את־הברכה Dt. 28, 8.
כל־הדברים האלה הברכה Dt. 30, 1.
נתתי לפניך הברכה Dt. 30, 19.
וזאת הברכה אשר ברך משה Dt. 33, 1.
הברכה והקללה Jos. 8, 34.
ועתה הברכה הזאת 1 Sam. 25, 27.
שם יי׳ צוה את־הברכה Ps. 133, 3.
c. h interrr.: הַבְּרָכָה
הברכה אחת הוא לך Gn. 27, 38.
בִּבְרָכָה
ולא־חפץ בברכה Ps. 109, 17.
לִבְרָכָה
את־חקללה לברכה Dt. 23, 6.
את־חקללה לברכה Neh. 13, 2.
וזרעו לברכה Ps. 37, 26.
זכר צדיק לברכה Prv. 10, 7.
constr.: בִּרְכַּת
את־ברכת אברהם Gn. 28, 4.
ויהי ברכת יי׳ בכל־אשר יש־לו Gn. 39, 5.
ומלא ברכת יי׳ Dt. 33, 23.
ברכת אובד עלי תבא Job. 29, 13.
ברכת־יי׳ אליכם Ps. 129, 8.
ברכת יי׳ היא תעשיר Prv. 10, 22.
ועליהם תבוא ברכת־טוב Prv. 24, 25
constr.: בִּרְכַּת
בברכת ישרים Prv. 11, 11.
constr.: כִּבִרְכַּת
כברכת יי׳ אלהיך Dt. 12, 15. 16, 17.
cum suff.: בִּרְכָתִי
לקח ברכתי Gn. 27, 36.
קח־נא את־ברכתי Gn. 33, 11.
וצויתי את־ברכתי לכם Lev. 25, 21.
cum suff.: וּבִרְכָתִי
וברכתי על־צאצאיך Jes. 44, 3.
cum suff.: בִּרְכָתֵךְ *p.*
ויקח ברכתך Gn. 27, 35.
על־עמד ברכתך Ps. 3, 9.
cum suff.: וּמְבָרְכָתֵךְ
ומברכתך יברך 2 Sam. 7, 29.
cum suff.: בִּבְרָכָתוֹ
כברכתו ברך אתם Gn. 49, 28.
pl.: בִּרְכוֹת
כי־תשיתהו ברכות לעד Ps. 21. 7.
גם־ברכות יעטה מורה Ps. 84, 7.
ברכות לראש צדיק Prv. 10, 6.
איש אמונות רב־ברכות Prv. 28, 20.
pl.: הַבְּרָכוֹת
ובאו עליך כל־הברכות Dt. 28, 2.
constr. pl.: בִּרְכֹת, בִּרְכוֹת
ברכת שמים מעל Gn. 49, 25.
ברכת תהום רבצת Gn. 49, 25.
ברכת שדים ורחם Gn. 49, 25.
ברכת אביך גברו Gn. 49, 26.
על־ברכת הורי Gn. 49, 26.
ברכות טוב Ps. 21, 4.
pl. cum suff.: בִּרְכוֹתֵיכֶם
וארותי את־ברכותיכם Mal. 2, 2.

בֶּרֶךְ

ז״ב מזוני בְּרָכִים, ומלמון תרכובת וכלי [קניע], לומר מקום ספרק, ונלקח שמוש נמרת נויל מסם הַבֶּרֶךְ [כמו מענין לת־הנמן] הַבְּרָכָה וכדומה.
n. f. genu, *γόνυ* (semel LXX: *ἐπὶ μηρῶν*).
כי־לו תברע כל־ברך Jes. 45, 23.
dual.: בִּרְכַּיִם *p.*
מדוע קדמוני ברכים Job. 3, 12.
ועל־ברכים תשעשעו Jes. 66, 12.
וכל־ברכים תלכנה מים Ez. 7, 17. 21, 12.
ויעברני במים מים ברכים Ez. 47, 4.
ופיק ברכים Nah. 2, 10.
dual.: וּבִרְכַּיִם
וברכים כרעות תאמץ Job. 4, 4.
וברכים כשלות אמצו Jes. 35, 3.
dual.: הַבִּרְכַּיִם
על־הברכים ועל־כל־הברכים אשר 1 Reg. 19, 18.
constr.: בִּרְכֵי
ילדו על־ברכי יוסף Gn. 50, 23.
du. c. suff.: בִּרְכַּי
ותלד על־ברכי Gn. 30, 3.
ואכרעה על־ברכי Esr. 9, 5.
ברכי כשלו מצום Ps. 109, 24.
du. c. suff.: בִּרְכָּוֹ, בִּרְכֵּיהֶן
מעם ברכיו Gn. 48, 12.
וכל אשר־יכרע על־ברכיו Jud. 7, 5.
מכרע על־ברכיו 1 Reg. 8, 54.
וישם פניו בין ברכיו 1 Reg, 18, 42.
ויכרע על־ברכיו 2 Reg. 1, 13.
ויברך על־ברכיו 2 Chr. 6. 13.
du. cum suff.: בִּרְכֶּיהָ
ותישבהו על־ברכיה Jud. 16, 19.
וישב על־ברכיה 2 Reg. 4, 20.
du. cum suff.: בִּרְכֵּיהֶם
כרעו על־ברכיהם Jud. 7, 6.

אַבְרֵךְ

כלמ שמוע ז״ע אַבְנֵט, ומשכון נסלדף עם נרכה, וסוא שלילת שלוש וברכה לת־ל [סייל, ועגען] כנ״ל. ומסוגנים שמוע מלכי מן אמע רעק, לומר קדו רמז, או כדומה, לת מתקוויס לי. לפי פיוט סל״ק מן נרך, לומר סנניכו, וכן לפיכוש כ׳ יוכח ן׳ גלמ, ומיכו כלמ לי.
n. m. ad modum formae אַבְנֵט: benedictio, salus, videturque salutationis seu acclamationis esse formula, qua quis jubetur salvere: *salve*, *have*. Sunt qui aegyptiacum esse putent, ut eo vocabulo genua flecti jubeatur (Au-rek, vel Ape-rek). Hieronymus, assentiente quoddammodo Targume Babylonico altero, אַב רַךְ h. e. sapientia patrem, annis tenerum interpretatur. Qimchi, Ibn-Ezra et Ben-Dormasqit apud Salomonem אַבְרֵךְ pro הַבְרֵךְ (Imp. Hif.) dictum esse arbitrantur; eo modo, quo Vulgatus interpres intellexit, qui transtulit: *clamante praecone, ut omnes coram eo genua flecterent*. Alii רַךְ ad analogiam syriacae et talmudicae orationis (Baba batra 4, a. רָא רִיבָא וְלָא בַר ר׳) regis nomen esse asserunt, ut sit idem quod אַבָּא לְמַלְכָּא, אַב לְפַרִיסָה. Sed omnes opiniones deinceps enumerare longum est.
ויקראו לפניו אברך Gn. 41, 43.

בִּרְכָה

ז״כ וסמיך בְּרֵכָה וסכנכי בְּרָכוֹת, וסעכין עקיסה ומעס מן כתל [כיינוכ, שלמ-נעלוכ], וסוזלל על כתל [נרמנען, ע״ין], וכן כתרנוס בְּרֵכָא, וכנמרת כמו כן נְבְרֵכָה [מועד קטן דף ק׳, ע״כ].
n. f. inclinatio, flexio, anfractus fluminis, hinc *fossa*, *lacuna*. Bene Qimchi: חֲרִיצִים בְּנִיוִים בְּאֲבָנִים. LXX et N. T. (Joann. 5, 2. 9, 7.) *κολυμβήθρα*.

בָּרָךְ

פעל לת-עוכר וסמכוון ת׳ וסיכה וכסיכה [סיכנלמנען, לייכענען], וכן נשפת סודו כנג [*b'râg*] וכדומה. תמונת משכח בָּרָךְ וכן שם נשפת סודו סכ׳ מלה ומקנה מוצג. כ׳ כמו בָּרָךְ, בָּרָק נמכוון שנסיכה ולישה [נרעבען, מאלמען], וכן נשפתי מעכה.
vrb. inusit., 1) lucere, splendere, *coruscare*, emicare, sanscr. *b'râg'*. Radix est בַּר, cui, ut solet, praepositio addita est ad significationem subtilius definiendam. 2) sicut בָּרַךְ, בָּרָק *frangere*, comminuere, conterere.
imperat.: בְּרֹךְ
ברוך ברק ותפיצם Ps. 144. 6.

בָּרָק

ז״ו סרנוי בְּרָקִים וסמך סיכיל בָּרָק, עניכו וסר וכסר עסר וסמר, נסשלל על רשף ורנץ לת-ללסים ויוני [בלייען], לו על לשוע סתכ. וכנמרת כמו וס בָּרָג, נקיוס קמן סרלשון [בָּאבֶרג, וסידועס בָּרָגָא], וכן בָּרָק סידועס בַּרָקָא, וכן בּוּרָק כמו בֵּיוֶן בּוּרָק] וכן בְּרִיקָתִי לו בּוּרָקָתִי וכדומה.
n. m. splendor, lumen coruscum, *fulgur*, fulmen, *gladii acies*. LXX: *ἀστραπή*. Sanscr., permutata secundum sonorum naturam litera etiam *marak*, in: *marakata*.
ויפיצם ברק ויהם 2 Sam. 22, 15.
ברוק ברק ותפיצם Ps. 144, 6.
ומן־האש יוצא ברק Ez. 1, 13.
למען היה־לה ברק מרטה Ez. 21, 15.
להכיל למען ברק Ez. 21, 33.
ופניו כמראה ברק Dan. 10, 6.
וּבָרָק
וברק ממררתו Job. 20, 25.
כַּבָּרָק
ויצא כברק חצו Zach. 9, 14.
constr.: בְּרַק
אם־שנותי ברק חרבי Dt. 32, 41.
לנגה ברק חניתך Hab. 3, 11.
constr.: וּבְרַק
וברק חנית Nah. 3, 11.
pl.: בְּרָקִים
התשלח ברקים וילכו Job. 38, 35.
האירו ברקים תבל Ps. 77, 19.
ברקים למטר עשה Ps. 135, 7.
ברקים למטר עשה Jer. 10, 13. 51, 16.
pl.: וּבְרָקִים
ויהי קלת וברקים Ex. 19, 16.
וברקים רב ויהמם Ps. 18, 15.

הַבְּרֵכָה

אלה על־הברכה מזה 2 Sam. 2, 13.
ואלה על־הברכה מזה 2 Sam. 2, 13.
ויתלו על־הברכה בחברון 2 S. 4, 12.
בתעלת הברכה העליונה 2 Rg. 18, 17.
את־הברכה ואת־התעלה 2 Reg. 20, 20.
ועד הברכה העשויה Neh. 3, 16.
הברכה העליונה Jes. 7, 3.
את־מי הברכה התחתונה Jes. 22, 9.
למי הברכה הישנה Jes. 22, 11.
בתעלת הברכה העליונה Jes. 36, 2.
constr.: בִּרְכַּת
על־ברכת גבעון 2 Sam. 2, 13.
על־ברכת שמרון 1 Reg. 22, 38.
ואל־ברכת המלך Neh. 2, 14.
ואת חומת ברכת השלח Neh. 3, 15.
constr.: כִּבִרְכַּת
ונינוה כברכת־מים Nah. 2, 9.
pl.: בְּרֵכוֹת
עשיתי לי ברכות מים Eccl. 2, 6.
עגיך ברכות בחשבון Cant. 7, 5.

בְּרַךְ

פעל נקמי כמו נענני וסכנכ בָּרַךְ.
vrb. aram. quod quid valeat, hebraicum te docebit.
part.: בָּרֵךְ
הוא ברך על־ברכתי Dan. 6, 11.
part. pass.: בְּרִיךְ
בריך אלההון Dan. 3, 28.
Pa-el: בָּרֵךְ 3 *prf.*
ברך לאלה שמיא Dan. 2, 19.
1 *perf.*: בָּרֵכְת
ולעליא׳ ברכת Dan. 4, 31.
part.: מְבָרֵךְ
להוא שמה די־אלהא מברך Dan. 2, 20.

בְּרַךְ

כמו נענני בֶּרֶךְ, ויכל נמר זס אַרְכִּיב עי׳ רָכַב.
n. m., בֶּרֶךְ apud Hebraeos.
pl. c. suff.: בִּרְכוֹתַי
הוא ברך על־ברכותי Dan. 6, 11.

בָּרָם

פעל לת-עוכר, וסמלמה קשוכ וקוס, שלל-נמע וכילוס [נוכעמאלכיניג], וכלמון ישמעלל המשלל על פוסק נכמשו על שתי סעפיס, לומר מיל שמע ועלו, מיל כוסם וווסף [לוייבעכאמען ויין], וכנכין סכנכ מן קוס. תמונת משכח נרלס בָּרָם וסת׳ תוספת, וכן נשפתי מעכה נר נמכוון סוס.
vrb. inusit. versicolorem, varie coloratum esse; arabice, de eo, qui varius est in omni genere vitae, qui sibi non constat, sed tanquam in utramque partem vacillat. Pi. variis coloribus tingere, distincte colorare. Radix est בַּר, cui in exitu liquida adjecta est.

בְּרוֹם

ז״ו ונמיכ לת נכנוי בְּרוֹמִים, סלמון סכלין מכוסס ומקוטב ומכוכל [כוטע-מאלכיניגעס ליינ], וגבוי נרומיס, סלמון לנגוי מלמים רקמס קול ומקון, ולולי סול לעון-למסך [למאלמס].
n. m. plurale tantum, vestes variis coloribus tinctae proindeque pretiosissimae, quod est nomen, ut ait in l. Ohel-Moëd Salomo Urbinas, omnium pulcrarum vestium commune. LXX: *θησαυρὸς ἐκλεκτός*.
pl.: בְּרוֹמִים
ובגדי ברומים Ez. 27, 24.

בֹּרֶם

מלת סטעם וסקשול נקלמי, וסמוכ סול, וסמלמה כמו לכל, וגנול נקרנוס. עי׳ מנכס שפת קדמי שלי.
adv. origine prorsus incognita (ineptiunt enim Grammatici, qui consuetudinem veterum, qua particulas a verbis deducere soliti sunt, rursus in lexicis recentissimis recoxerunt), vi adversativa, in sermone targumico etiam crebrius, quam in libris sacris. Al. *ἀλλ᾽ ἤ, πλήν, ἀλλά, δέ*.
ברם איתי אלה בשמיא Dan. 2, 28.
ברם עקר שרשוהי Dan. 4, 12. 20.
ברם כתבא אקרא Dan. 5, 17.
ברם בשנת חדה Esr. 5, 13.

בָּרָם

פעל לת-עוכר וסמכוון ת׳ וסיכה וכסיכה [סיכנלמנען, לייכענען], וכן נשפת סודו כנג [*b'râg*] וכדומה. תמונת משכח בָּרָם וכן שם נשפת סודו סכ׳ מלה ומקנה מוצג. כ׳ כמו בָּרָק, בָּרָם נמכוון שנסיכה ולישה [נרעבען, מאלמען], וכן נשפתי מעכה.
vrb. inusit., 1) lucere, splendere, *coruscare*, emicare, sanscr. *b'râg'*. Radix est בַּר, cui, ut solet, praepositio addita est ad significationem subtilius definiendam. 2) sicut בָּרַךְ, בָּרָק *frangere*, comminuere, conterere.
imperat.: בְּרֹךְ
ברוך ברק ותפיצם Ps. 144. 6.

בָּרָק

ז״ו סרנוי בְּרָקִים וסמך סיכיל בָּרָק, עניכו וסר וכסר עסר וסמר, נסשלל על רשף ורנץ לת-ללסים ויוני [בלייען], לו על לשוע סתכ. וכנמרת כמו וס בָּרָג, נקיוס קמן סרלשון [בָּאבֶרג, וסידועס בָּרָגָא], וכן בָּרָק סידועס בַּרָקָא, וכן בּוּרָק כמו בֵּיוֶן בּוּרָק] וכן בְּרִיקָתִי לו בּוּרָקָתִי וכדומה.
n. m. splendor, lumen coruscum, *fulgur*, fulmen, *gladii acies*. LXX: *ἀστραπή*. Sanscr., permutata secundum sonorum naturam litera etiam *marak*, in: *marakata*.
ויפיצם ברק ויהם 2 Sam. 22, 15.
ברוק ברק ותפיצם Ps. 144, 6.
ומן־האש יוצא ברק Ez. 1, 13.
למען היה־לה ברק מרטה Ez. 21, 15.
להכיל למען ברק Ez. 21, 33.
ופניו כמראה ברק Dan. 10, 6.
וּבָרָק
וברק ממררתו Job. 20, 25.
כַּבָּרָק
ויצא כברק חצו Zach. 9, 14.
constr.: בְּרַק
אם־שנותי ברק חרבי Dt. 32, 41.
לנגה ברק חניתך Hab. 3, 11.
constr.: וּבְרַק
וברק חנית Nah. 3, 11.
pl.: בְּרָקִים
התשלח ברקים וילכו Job. 38, 35.
האירו ברקים תבל Ps. 77, 19.
ברקים למטר עשה Ps. 135, 7.
ברקים למטר עשה Jer. 10, 13. 51, 16.
pl.: וּבְרָקִים
ויהי קלת וברקים Ex. 19, 16.
וברקים רב ויהמם Ps. 18, 15.

pl.: בַּבְּרָקִים
Nah. 2, 5. כבזקים ירוצצו

pl. c. suff.: בְּרָקָיו
Ps. 97, 4. האירו ברקיו תבל

בַּרְקָן

ע"ו, ולפ נמצא לך נככוי בַּרְקָנִים, ועכיכו סמצכר וסמלכן, ע"פ לקמן, ועכיכו כלי סדיפס מורג ויקיץ [דרעזוצ'נען]. ולפ"ל יפיס פס לקוץ ודרדר מס [צעעכפפלצ'נכע].

n. m. plurale tantum, ad simil. formae אַלְמֶן, tribula (apud Varronem), V. *tribuli*, h. e. machinae aculeis multis instructae, quibus superinductis frumenta comminui triturarique solebant. LXX: *βαρκηνείμ* (Hesych.: *βαρακ-ινή· ἄκανθα.*) Aq. *ἄκανθαι*; Symm. *τρίβολοι.*

pl.: הַבַּרְקָנִים
Jud. 8, 7. 16. ואת־הברקנים

בַּרְקַת, בִּרְקַת

ע"כ וסוף ניין יקכ יקכ לפכר עכריק ועלפיר, וסכרש בָּרְקַת. ופקן יקכ ריפ מכקרקפ כפצת סולו פצ'קפקפצ [קלוף מכ, נפ'] סוס סכרש, וכפפ לפ'פפ פצ'קפצ־וס וכלומס [ופצ'קפצ], ופוס נקקנוס זַמְרַגְּד, אַזְמַרְגְּד, אַזְמוֹרְד, וים נמר ופק גכ בַּרְקָנָא לו בַּרְקָנוֹ, בְּרוֹקָא, ולילית נקרפק מלכת־ופכגד, לומר מלכת תוכות מדנר, וסיס ופכגד תופר פלכ"ק לפצת לקן־סוסכ. ופקן יקרס רוּחַ [נמר פניכים נעצרי], לו פְּרִיחַ [לפצר לד"ק יפפס], ריפ מן יְחַד, גְּחַד, נמכוון לסיכם וכריקר, וכן בלפון יפמעל.

n. f. perlucidi lapilli seu *fulgentis gemmae*, sanscr. *marakata*, Gr. *μάραγ-δος*, praefixo spiritu, qui dicitur, dentali *σμάραγδος*, targumice אִזְמַרְגְּד, זְמַרְגְּד, אִזְמוֹרְד, בַּרְקָן, בַּרְקָנָא, unde Lilit in mythologia Judaeorum מַלְכַּת זְמַרְגְּד nuncupatur, h. e. regina, quae ingentes thesauros habet sive terram possidet auro gemmisque ditissimam. Al. *σμάραγδος, ὀνύχιον.* Symmachus *Ceraunium* haud male vertit, ut docet ad Fabiolam Hieronymus. Abravaneli: קרבונקלי. Samaritanus: סמכמך. Exod. Rabba 28, 17. הַיָּקִינְתִּין (hyacinthus). Originem vocabuli recte jam expositam invenies apud Athenaeum l. III, teste Plinio 37, 5.

וְבָרֶקֶת

Ex. 28, 17. 39, 10. אדם פטדה וברקת

הֶבְרֶקֶת

Ez. 28, 13. נפך וברקת

בָּרַר

פעל כודד, נעכר בֵּרוֹתַי סמקור בַּר כמו שֵׂה, בד. סמכוון ף' נקיים לכל וכרס [ווסלסלעזען, לוים סוכרים] ל"ף מוכדים, ומוס בָּרוּר, לומר נכקר. וכמפ סצרס ג"כ נספפי מערב, ל"ם נסכלפס כר [sanscr. wṛi] לשון נקיים, וכן ניוכי וכלומס. ג' נמכוון מוסרי, נכקר כמו יקי ועל־יפי, ככל ועוב, קב וקי [פַּלַּח= ניגלין, טיבעיג, ריין] כמו יפפ נרומס. ג' מפלל סכריות על סרקנות, כמו יפ פלוכי נקי מכנסיו. סכפעל עקיות סמוסרית. יפר סכניים יוכנו מפליסס. נסמפעל נעקיד תְּבָרֵר נמר תְּבָרֵר לסכת מצוי כלשון עם נְבַר, דוק ותמלפ.

vrb. trans. 1) eligere, deligere, sanscr. wṛi, gr. *ἐρᾶ-σθαι.* LXX: *ἐκλέγειν*, בָּחוּר *ἐκλεκτός.* 2) eximium, selectum, praestans esse, sanscr. *wara*, eximius, v. c. עֲשָׂהּ בְּרוּרָה. Aq. Theod. *χεῖλος ἐξηλεγμένον.* Symm. *καθαρόν.* 3) purum, expers, spoliatum esse. Ni. se perpurgare. LXX: (2 Cor. 6, 17.) *ἀφορισθῆναι.* N. T. *καθαρίζεσθαι, ἁγνίζειν σε.* Pi. *ἐξελέξασθαι.* Hi. purum facere, perpolire (de armis, acuere. LXX: *παρασκευάζειν.* Hitp. purum se exhibere. LXX: *ἐκλεκτὸν εἶναι, ἐκλεγῆναι.*

1 *perf.:* וּבְרוֹתִי
Ez. 20, 38. וברותי מכם המרדים

part. pass.: בָּרוּר
Job. 33, 3. ודעת שפתי ברור מללו
Jes. 49, 2. וישימני לחץ ברור

pl.: בְּרוּרִים
ראשי בית־האבות
1 Chr. 7, 40. ברורים

pl.: הַבְּרוּרִים
1 Chr. 9, 22. כלם הברורים לשערים
1 Chr. 16, 41. וידותון ושאר הברורים

sg. fem.: בְּרוּרָה
Zeph. 3, 9. שפה ברורה

pl. fem.: בָּרֵרוֹת
Neh. 5, 18. צאן שש־ברורות

inf. constr.: וְלָבוּר
Eccl. 9, 1. ולבור את־כל־זה

inf. c. suff.: לְבָרֵם
Eccl. 3, 18. לברם האלהים

Nif-al: נָבַר
part.: נִבַּר
2 Sam. 22, 27. עם־נבר תתבר
Ps. 18, 27. עם־נבר תתברר

imperat. pl.: הִבָּרוּ
Jes. 52, 11. חברו נשאי כלי ה'

Pi-el: בֵּרַר
inf. constr.: וְלִבְרֵר
Dan. 11, 35. ולברר וללבן

Hif-il: הֶבֵר
inf. constr.: לְהָבִר
Jer. 4, 11. לוא לזרות ולוא להבר

imperat. pl.: הָבֵרוּ
Jer. 51, 11. הברו החצים

Hitpa-el: הִתְבָּרֵר
imperf.: תִּתְבָּרֵר *p.*
Ps. 18, 27. עם־נבר תתברר

2 *imperf.:* תִּתָּבֵר
2 Sam. 22, 27. עם־נבר תתבר

3 *pl.:* יִתְבָּרְרוּ
Dan. 12, 10. יתבררו ויתלבנו ויצרפו

בְּר

תוקפי וכר ולנקני בָּרָה, וסמכוון מלוף ומכוסס [ערפרצ'נע, נעווצ'סרע] נפקיון מוסרי, לו נקי וכיק.

adj. m. (f. בָּרָה) 1) delectus, probatus; 2) purus, castus. LXX: *ἄμεμπτος, καθαρός, εὐθύς, ἐκλεκτός, τηλαυγής.*

וּבְר
Job. 11, 4. ובר הייתי בעיניך
Ps. 24, 4. ובר־לבב

p. בַּבָּר
Job. 39, 4. יחלמו בניהם ירבו בבר

pl. constr.: לִבְרֵי
Ps. 73, 1. אלהים לברי לבב

adj. fem.: בָּרָה *sg.*
Jud. 7, 24. (bis) *n. p.* עד בית ברה
Ps. 19, 9. מצות ה' ברה
Cant. 6, 9. ברה היא ליולדתה
Cant. 6, 10. ברה כחמה

בְּר

ע"ו עניכו זקוק ונקיות כפיס [ריינסייט] נסמלל על עוב לנ, לו גכ נסכוון בְּרִית ע"פ. ונגמרל בְּרִי, בְּרִיָּא כלומס לו.

n. m. puritas, castimonia, integritas atque innocentia, vel etiam, sicut בְּרִית, de smegmate ad sordes abstergendas.

בְּבוֹר, בִּבְר
Job. 9, 30. והזכותי בבור כפי
Job. 22, 30 ונמלט בבר כפיך

בַּבַּר
2 Sam. 22, 21. כבר ידי ישב לי
Ps. 18, 21. כבר ידי ישיב לי
Ps. 18, 25. כבר ידי לנגד עיניו

כְּבַר
Jes. 1, 25. ואצרף כבר סגיך

cum suff.: כְּבָרִי
2 Sam. 22, 25. כברי לנגד עיניו

בְּרִית
ע"כ גויר סתופר בְּרִי וסוף סכנקס מפכו מצרס נרכ. סמכוון כמו בָּר, לומר דבר מפכרל ומלנף, וכרלף על נָתֵר [*vitr-ov*], ופספרס שפפס נרית כלפל מקלי למיי, סכעפס מעצים קמוכים [כלעזן ימעלל לפצלון], וכף קלי דומעיי ועצריי ע"פ. ונגמרל בְּרִית, אָחֵל, נָתֵר, אַשְׁלָג, קְמוֹלָיָא, צַפּוֹן [סָפוֹן] וכלומס.

n. f. (a m. בָּרַר III.) ad maculas eluendas, *sal lixivium*, quod a nitro (נָתֵר) seu sale petroso atque fossione terrae eruto hoc differt, quod e plantis salsis, quae saponem continent, non e metallis conficitur. Gemarice סַבּוֹן, צַבּוֹן de sapone, hispanice: *Xabon.*

Jer. 2, 22. ותרבי־לך בריית
וּכְבֹרִית
Mal. 3, 2. וכבריית מכבסים

בָּר *p.* בָּרָה

ע"ו וסמכוון לעזן סצר ודגן [נעעריידע], וליכו ריין כלפל נרלפ לעצס נרכ, נלפל סמכוון סדגן נקפס, וכלפל סוף מן בָּר, לעזן סדס.

n. m. fruges nondum demessae, seges, quod cum significet, radix in verbo בָּרַר inesse non videtur. LXX: *θησαυρός, γέννημα*, non intellecto vocabulo. Cf. Latinum *far* (Halicarnasseus l. 2. *τοῦ φαρρ-ός, ὅ καλοῦμεν ἡμεῖς ζέαν.* Nonius: *far adoreum.*)

ויצברו־בר תחת ידי־
Gn. 41, 35. פרעה
Gn. 41, 49. ויצבר יוסף בר כחול הים
Gn. 42, 3. לשבר בר ממצרים
Gn. 42, 25. וימלאו את־כליהם בר
Gn. 45, 23. נשאת בר ולחם ומזון
Ps. 65, 14. ועמקים יעטפו־בר
Ps. 72, 16. יהי פסת־בר בארץ
Prv. 11, 26. מנע בר יקבהו לאום
Prv. 14, 4. באין אלפים אבוס בר
Joel 2, 24. ומלאו הגרנות בר
Am. 5, 11. ומשאת־בר תקחו ממנו
Am. 8, 5. ונפתחה־בר
Am. 8, 6. ומפל בר נשביר

הַבָּר
Jer. 23, 28. מה־לתבן את־הבר

בָּרַשׁ

פעל נודד ונודד, וסמלפס וד ונפוס יקילס ונכיכס [נלימען, ויעדען], ונלפל מפליקס ונפול ווילל סמיס, לו מכפול סמפרוס [קלאַמען, ריידען], וגס לסמעל שְׁלַק דו פרלופין. תמלוס סמרס לד"ק כמו שָׁבַל סמיפך, [לומר וולאמען], ונמלל נספל סולו [g'wal] ברל דומס לו, ולפ נסיכל לי.

vrb. trans. et intrans.: tumescere, ebullire, fervere, translate maturescere, mitigare. LXX:

בֹּרֶשׁ

פעל כולד וכולד, וסמלפס וד ונפוס יקילס ונכיכס [נלימען, ויעדען], ונלפל מפליקס ונפול ווילל סמיס, לו מכפול סמפרוס [קלאַמען, ריידען], וגס לסמעל שְׁלַק דו פרלופין. תמלוס סמרס לד"ק כמו שָׁבַל סמיפך, [לומר וולאמען], ונמלל נספל סולו [g'wal] ברל דומס לו, ולפ נסיכל לי.

vrb. a grammaticis, ut inde בְּרוּשׁ deducatur, sine auctoritate confictum.

בְּרוּשׁ

ע"ו וכרלפ שכוף סקפוי מן בְּרוֹת לו לפמך ועניכו סס עץ. שכפו כלפס בַּר וסכופי־וש נמלל לכוב, וסכלפס כנוי נלכרי בְּרָנָן, שכרלפ מוס שכפ' וסל' נלל' שכפ, ולוק.

n. m. (cujus forma mollior est בְּרוֹת): cupressus, etiam de instrumentis eo ex ligno confectis. LXX: *ἄρκευθος, κέδρος, πίτυς, κυπάρισσος, πεύκη.* Fluctuant igitur interpretes hellenistici, quemadmodum inter abietem et cupressum etiam ceteri. Erant, qui nomen fraxini (frassino, fraisne) inde deducerent. Radix est בַּר, quod ex plurali aramaico בְּרָנָן luculenter perspicitur.

Jes. 41, 19. ברוש תדהר ותאשור
60, 13.
Jes. 55, 13. ועלה ברוש
Zach. 11, 2. הילל ברוש

כִּבְרוֹשׁ
Hos. 14, 9. אני כברוש רענן

pl.: בְּרוֹשִׁים
2 Sam. 6, 5. בכל עצי ברושים
בעצי ארזים ובעצי
1 Reg. 5, 22. 9, 11. ברושים
1 Rg. 5, 24. עצי ארזים ועצי ברושים
קרקע הבית בצלעות
1 Reg. 6, 15. ברושים
ושתי דלתות עצי
1 Reg. 6, 34. ברושים
ברושים ואלגומים
2 Chr. 2, 7. מהלבנון
הבית הגדול חפה עצי
2 Chr. 3, 5. ברושים
Ps. 104, 17. חסידה ברושים ביתה
Jes. 14, 8. גם־ברושים שמחו לך
Ez. 27, 5. ברושים משניר בנו לך
ברושים לא דמו אל־
Ez. 31, 8. סעפתיו

pl.: וְהַבְּרוֹשִׁים
Nah. 2, 4. והברושים הרעלו

pl. cum suff. בְּרֹשָׁיו
קומת ארזו מבחור
2 Reg. 19, 23. ברשיו
Jes. 37, 24. מבחר ברושיו

בְּרוֹת

כמו בְּרוֹשׁ וסמכוון לפקד, ורק סמופי נפמכס. סכנוי נקלמי בְּרָנָן.

aram. quod a duriori forma hebraico בְּרוֹשׁ non differt.

pl.: בְּרוֹתִים
Cant. 1, 17. רהיטנו ברותים

בָּשַׁל

פעל נודד ונודד, וסמלפס וד ונפוס יקילס ונכיכס [נלימען, ויעדען], ונלפל מפליקס ונפול ווילל סמיס, לו מכפול סמפרוס [קלאַמען, ריידען], וגס לסמעל שְׁלַק דו פרלופין. תמלוס סמרס לד"ק כמו שָׁבַל סמיפך, [לומר וולאמען], ונמלל נספל סולו [g'wal] ברל דומס לו, ולפ נסיכל לי.

vrb. trans. et intrans.: tumescere, ebullire, fervere, translate maturescere, mitigare. LXX:

ἕψειν. Pi. coquere, mitigare cibum, interdum etiam: assare. Jonat.: טְוָא. Pu. ἡψημένον εἶναι. Hi. ad maturitatem perducere, quod est solis, cujus radiis fructus tanquam coquuntur. LXX: πέπειροι οἱ βότρυες. Origine cognatum est עָבַל (schwell-en), sanscr. g'wal.

Joel. 4, 13. כי בשל קציר
3 *perf. pl.*: בָּשְׁלוּ
Ez. 24, 5. בשלו עצמיה בתוכה
Pi-el: בִּשֵּׁל
3 *prf. c. suff.*: בִּשְּׁלָם
1 Reg. 19, 21. ובכלי הבקר בשלם
2 *perf.*: וּבִשַּׁלְתָּ
Ex. 29, 31. ובשלת את־בשרו
Dt. 16, 7. ובשלת ואכלת במקום
3 *pl.*: בִּשְּׁלוּ
Thr. 4, 10. בשלו ילדיהן
2Chr.35,13. והקדשים בשלו בסירות
3 *pl.*: וּבִשְּׁלוּ
Num. 11, 8. ובשלו בפרור
Zach.14,21. ולקחו מהם ובשלו בהם
part. pl.: הַמְבַשְּׁלִים
Ez. 46, 24. בית המבשלים
inf. constr.: בְּבַשֵּׁל
1 Sam. 2, 13. כבשל הבשר
imperat.: וּבַשֵּׁל
2Rg.4,38. יבשל נזיד לבני הנביאים
imperat. pl.: בַּשְּׁלוּ *p.*
Ex.16,23. ואת אשר־תבשלו בשלו
pl.: בַּשְּׁלוּ
Lev. 8, 31. בשלו את־הבשר
2 *imperf.*: תְּבַשֵּׁל
Ex. 23, 19. 34, 26. לא־תבשל גדי
Dt.14,21. לא־תבשל גדי בחלב אמו
3*f. imperf.*: וַתְּבַשֵּׁל
2 Sam. 13, 8. ותבשל את־הלבבות
1 *pl.*: וַנְּבַשֵּׁל
2Rg. 6, 29. ונבשל את־בני ונאכלהו
2 *pl.*: תְּבַשְּׁלוּ
Ex. 16, 23. ואת אשר־תבשלו
3 *pl.*: יְבַשְּׁלוּ
Ez. 46, 20. יבשלו־שם הכהנים
בית המבשלים אשר
Ez. 46, 24. יבשלו־
3 *pl.*: וְיִבַשְּׁלוּ
2 Chr. 35, 13. ויבשלו הפסח באש
Pu-al: בֻּשַּׁל
3*f. perf.*: בֻּשָּׁלָה *p.*
Lev. 6, 21. ואם־בכלי נחשת בשלה
part.: מְבֻשָּׁל
Ex. 12, 9. ובשל מבשל במים
1 Sam. 2, 15. בשר מבשל כי אם־חי
3*f. imperf.*: תְּבֻשַּׁל־
Lev. 6, 21. אשר תבשל־בו ישבר
Hif-il: הַבְשִׁיל
3 *perf. pl.*: הִבְשִׁילוּ
Gn. 40, 10. הבשילו אשכלותיה

בָּשֵׁל

תוקפי זכר ולנקבה בְּשֵׁלָה, ונרפה שמוש כמו בָּשִׁיל, לומר משולק ומבוכר [גאל, נעקבצע], ופיס לשם, לשון דבר מתבשל.

adj. (pro בָּשִׁיל) coctus, ἑφθός.
adj.: וּבָשֵׁל
Ex. 12. 9. ובשל מבשל במים
adj. fem.: בְּשֵׁלָה
Num. 6, 19. את־הזרע בשלה

מְבַשְּׁלוֹת

ז"ב רבוי מהיקיד מְבַשֶּׁלֶת, סרגון כמו מְבַשֵּׁל לד"ק, לומר מקום־מבשול, תבור וכיריים [קאכהעד], לחן מתבוסם וסם להסמכם כוסי.

n. f. plur. (a sing. מְבַשֶּׁלֶת), foculus culinae, cui cacabi, lebetes et caldaria ad carnes coquendas imponebantur. LXX: μαγαρεῖον.
pl.: וּמְבַשְּׁלוֹת
Ez. 46, 23. ומבשלות עשוי מתחת

בָּשֶׂם

פעל נודד, ומסלסם סרסק וקשור וכוילת נשמים [וואחלרישבען, לוסבעען]. תמונת מזרק בָּשֶׂם נכתרף על סָם, לשר מוס סָם ריק־כיקן וכשם, וכן כלמי בָּסָם, נכנין סכנד בַּסָּם או בָּלְסָם, נסתמצות סל, ומוס נסלנוסס נשפתי ערבי, תמצוקו סס, וסכ' מקנכ־מוסנ עי' סָמַם, שָׂמַם. *vb. intrans.*: suave olere, a radice סָם, unde nomen סָם, unguentum, odores summa et acerrima suavitate conditi, aramaice, eadem praepositione addita בְּסָם. Pi. בַּלְסֵם et lenita epenthesi בַּסָּם, unde בַּלְסָמוֹן, בַּרְסָמוֹן (liquida alia injecta בְּרָסָם), אֲפַרְסָמוֹן, quae omnia vocabula linguae semiticae sunt germanissima.

בָּשֶׂם

ז"ו לעז בָּלְסָם, סנכרק ג"כ נלמזן ישמעאל נשס או נלסס [נסלנוסס־שעריך]; נגמרק ונכרגום בּוּסְמָן נדומס לשכוון הוס. והסוקרי נתרגום בְּסָמִים, בַּשָּׂמִים. והפעל הוסקל ג"כ על כל דבר סנוקן ריק למקוק כמו שמן ויוקן וכדומה, או על סניקת והשכרות מן י"ן והסנה, סלוס ונכלע מסכו, וכן לנסומי נפוריק, וכן אִתְבַּסָּם, סרגון נכקה כמשכר וכוי לוריס.

n. m. balsami, arboris dico seu fruticis, aram. בַּלְסָם, arab. בשאם, בלסאם, gemarice et targ. בּוּסְמָן.
cum suff.: בָּשְׂמִי
Cant. 5, 1. אריתי מורי עם־בשמי

בֹּשֶׂם

ז"ו והרבוי בְּשָׂמִים, הסלנס סס־נלסס, ריק־לפרסמון, כעים־נלקמון, ריק־כיקן וכפ [נסלנוסס־דופע, וואחלנעריוך], וכשים רקח לומר נשמים יקרים, ולהמתרגם ריק־נוסמכין, נוסמכין ענין. נְזֶל בֹּשֶׂם הפקת ריק עוב [ווילנע פלי־עסנען].

n. m. (pl. בְּשָׂמִים): opobalsamum, odor balsaminus, aromaticus, qui afflatur e balsamo, deinde generatim ex unguentis, thure et odoribus incensis, denique e floribus. Trg. בּוּסְמָא. LXX. ἡδύσματα, θυμιάματα.

Ex. 30, 23. וקנמן־בשם
pl.: בְּשָׂמִים
Ex25,6.35,8. בשמים לשמן המשחה
Ex. 30, 23. קח־לך בשמים ראש
1Reg.10, 2. בשמים וזהב רב־מאד
2 Chr. 9, 1. נשאים־בשמים וזהב
2Chr.16,14. אשר מלא בשמים וזנים
וריח שמניך מכל־
Cant. 4, 10. בשמים
Cant. 4, 14. עם כל־ראשי בשמים
Cant. 8, 14. על הרי בשמים
pl.: וּבְשָׂמִים
1 Reg. 10, 10. ובשמים הרבה מאד
1Rg.10,25. ושמלות ונשק ובשמים
2 Chr. 9, 9. ובשמים לרב מאד
2 Chr. 9, 24. נשק ובשמים
pl.: הַבְּשָׂמִים
2Rg.20,13 ואת־הבשמים ואת־שמן

Jes. 39, 2. ואת־הבשמים
pl.: וְהַבְּשָׂמִים
1 Chr. 9, 29. והלבונה והבשמים
pl.: בַּבְּשָׂמִים
Esth.2,12. ששה חדשים בבשמים
pl.: לַבְּשָׂמִים
1Chr.9,30. רקחי המרקחת לבשמים
pl.: וְלִבְשָׂמִים
2 Chr. 32, 27. ולאבן יקרה ולבשמים
pl. c. suff.: בְּשָׂמֶיהָ
Cant. 4, 16. יזלו בשמיו

בְּשֶׂם

ז"ו סגולי נלי רבוי, ועכיכו מופעלי מן בֶּשֶׂם, לומר בְּסִרְמוּ [ווילכסבֶּסעינקייע, ווילנע], ומוס חֻנְמֶן־בְּשֶׂם, חֻנַּה־בְּשֶׂם [נעוויכן־לימעקאכר, ווילניגעך קבֶּל־מום], רֹאשׁ בֶּל־בֶּשֶׂם כמו רקח נשמים וכן עכוונות סכנס [נעפעע פֶּתֶן נבֶּל־ושם־פפֶלבֶּנען], נתרגום נשר וס בּוּסָם לאר מעכו בּוּסָמָן, בּוּסָמָה, ונשקר תלמודי בְּשָׂמִים, ומן התוקרי בַּשָּׂמִים נאמר מסס בַּסְּרִמוּ נאכוון הוס.

n. m. sing. abstractiv. nominis בֶּשֶׂם, suavitudo odoris, unde קִנְמֹן־בָּשֶׂם cinnamomum aromaticum; κινάμωμον est enim aroma suaveolentissimum; קְנֵה־בֶשֶׂם calamus aromaticus (μυρεψικὸς κάλαμος apud Polybium). רֹאשׁ כָּל־בָּשֶׂם unguenta summa et acerrima suavitate condita; עֲרוּגוֹת הַבֹּשֶׂם areolae floribus olfactu suavissimis consitae. Targ. בְּסִרְמֵי.

Ex. 30, 23. וקנה־בשם
Jes. 3. 24. תחת בשם מק יהיה
Ez. 27. 22. בראש כל־בשם

הַבֹּשֶׂם

Ex. 35, 28. הבשם ואת־השמן
Cant. 5, 13. לחיו כערוגת הבשם
Cant. 6, 2. לערוגות הבשם

לַבֹּשֶׂם

1 Reg. 10,10. לא בא כבשם ההוא
2Chr. 9, 9. ולא היה כבשם ההוא

בָּשַׂס

פעל לש־עוכר ונכלקס שמוס נסנס פיעל על בּוּס.

vrb. inusit.: בּוֹשֵׂס enim Piel esse videtur verbi בּוּס. Graecus interpres. κατακονδυλίζειν.
Pi-el: בּוֹשֵׂס
inf. c. suff.: בּוֹשַׂסְכֶם
Am. 5, 11. *יען בושסכם על־דל

בָּשָׁן

v. s. r. בּוּשׁ *p.* 160.

בָּשַׂר

פעל לש־עוכר כש נכנין סכנד בָּשַׂר, והסלנס רקיק כמו סָפַר, לומר ספור והנדס מלוכ והפעה [ערכאחלנען, פַּעַר־קיכדען], הן עוב הן רע, כלקר נרקה ש' שמוקל ד' י', שנקמר נשר מרע, ולס ימים דבר עוב נלקר נשר עוב, לוכס לקב נסשקל נלקר על־יתר מדבר עוב. בָּשֵׂר נתרגום כמו נעברי, וג"כ מדבר רע. תמונת הסרס קשה להולמו. כי לנעת המדקדקים מעניק השקה והנלסה אין עשם ואין ריק, כי לנשוכה רע אין שמקה, והסמשך לנשר שקר וכוונ, הדן ערקת יון הדן מנכת, ונלשון ישמעאל נשר הוק גויר הסס נשר, לומר בעל נשר, כלקר נלקר בעל־קוסה, ולעניק לסול פניס סנגון לקר. וכלקה לי שתמונת הסרס בָּשַׂר נהרדף עם שָׂרַח, שֵׂר לשון קטור דנכיס, וכי לדבור גב מקור כוס, והסלנס לפ"ו סעכסה וסקור נדנכיס, לכן ספור ודנור וסגדס, והשקיית שמקל ודוק.

vrb. non inusit. nisi formis *intensivis*. 1) narrare, indicare, nunciare, annunciare, sive aliquid prosperi sive infausti, quare טוֹב addi plerumque solet, cum de bonis nunciis dicitur; 2) annunciare aliquid jucundi, salutem, addito accus. personae (N. T. εὐαγγελίζεσθαί τινί τι); vim autem exhilarandi, quae verbo plane non inest, bello errore commentus est quidam grammaticus, qui si vel nomen carnis a hilaritate, unde venustatem extorquet, deducit, nescio annon sanus sit et ingenium linguae arabicae aliquantulum noverit. Radix hujus verbi cum שָׂרַח, שֵׂר congruere videtur, vi nectendi, continuandi, perpetuandi, de oratione verbis *serie* structa atque nexa. LXX. plerumque verterunt: εὐαγγελίζεσθαι.

Pi-el בִּשֵּׂר 3 *prf.*
Jer. 20, 15. אשר בשר את־אבי
2 *perf.*: וּבִשַּׂרְתָּ
2 Sam. 18, 20. ובשרת ביום אחר
1 *perf.*: בִּשַּׂרְתִּי
Ps. 40, 10. בשרתי צדק בקהל רב
part.: מְבַשֵּׂר
2 Sam. 18, 26. גם־זה מבשר
Jes. 41, 27. ולירושלם מבשר אתן
Jes.52,7. רגלי מבשר משמיע שלום
Jes.52,7. מבשר טוב משמיע ישועה
Nah. 2, 1. מבשר משמיע שלום
part.: הַמְבַשֵּׂר
1 Sam. 4, 17. ויען המבשר ויאמר
part.: מְבַשֵּׂר
2 Sam. 4, 10. כמבשר בשיניו
part. fem.: מְבַשֶּׂרֶת
Jes. 40, 9. מבשרת ציון
Jes. 40, 9. מבשרת ירושלם
pl. fem.: הַמְבַשְּׂרוֹת
Ps. 68, 12. המבשרות צבא רב
inf. constr.: לְבַשֵּׂר
1 Sam, 31, 9. לבשר בית עצביהם
1 Chr. 10, 9. לבשר את־עצביהם
Jes. 61, 1. לבשר ענוים שלחני
imperat. pl.: בַּשְּׂרוּ
1 Chr. 16, 23. בשרו מיום־אל־יום
Ps. 96, 2. בשרו מיום־ליום
1 *impf.* וַאֲבַשְּׂרָה
2 Sam. 18, 19. ואבשרה את־המלך
2 *imperf.*: תְּבַשֵּׂר
2 Sam. 18, 20. והיום הזה לא תבשר
איש חיל אתה וטוב
1 Reg. 1, 42. תבשר
2 *pl.*: תְּבַשְּׂרוּ
2 Sam. 1, 20. אל־תבשרו בחוצת
3 *pl.*: יְבַשְּׂרוּ *p.*
Jes. 60, 6. ותהלות ה' יבשרו
Hitpa-el: הִתְבַּשֵּׂר
3 *imperf.*: יִתְבַּשֵּׂר
2 Sam. 18, 31. יתבשר אדני המלך

בְּשֹׂרָה

ז"ב, והסלנס ספור והנדס [ערכאחלנוכ, פַּעַרקיכדענוכ], וכשר נשרש עוכס, והסשקל על שכר הנשוכה, ונגמרק כשר כוס על נשוכה ודוק.

n. f. nuncius, annunciatio, plerumque de nuncio bono. LXX: εὐαγγελία, εὐαγγέλιον. In sermone

profanorum scriptorum Latino evangelia sunt *praemia*, quae dantur ob jucundum nuncium, et supplicationes, quae ob rem bene gestam decernuntur, v. Odyss. ξ, 152. Cic. ad Att. 24, a. 29, a. 218, a.

2 Sam. 4, 10. אשר לתתי־לו בשרה
2 Sam. 18, 20. לא איש בשרה אתה
2 Sam. 18, 22 ולכה אין־בשרה מצאת
2 Sam. 18, 25. אם־לבדו בשרה בפיו
2 S. 18, 27. ואל־בשרה טובה יבוא
2 Rg. 7, 9. היום הזה יום־בשרה הוא

בָּשָׂר

ז"ו וכינוי בְּשָׂרִים, סחלנס שאר ולקוס [פליניס], סן מאלס סן מיקים וזקן, יפה לו מקום, וכנוי סן יופי סכל הכליס, וסמדקדקים הקנילים, עקודים ומילים, כי דכריסס הקלים, ועיכמו כסו קלים, כי מס ליופי לא סכנה, לקנין לא סכנה, לכנה לא סמכנה. סהשאל נוף, כמו יניעת נשר, או תוקפי לשטוח, הכל כפרעוש, סופס קעקרו רעוש. תמונת הזכר בָּשָׂר סהדרך מן שָׂאַר, ונשפתי מערב משלמים, נקשוי סז, לק'.

n. m. caro (sive hominis sive bestiae, quare qui eam a *venustate* dictam putant, egregie falluntur), corpus, homo (propter corpus caducum, fragile, infirmum ac peccato mortale et quasi vietum), consanguineus, etiam de membris pudendis (גִּדְלֵי בָשָׂר de Aegyptiis). Radix est שָׂר, quae inest etiam nomini שְׁאֵר, gr. κρέ-ας, l. car-o, forma duriori. LXX: σάρξ, κρέας, βρωτός.

Gn. 2, 21. ויסגר בשר תחתנה
Gn. 6, 3. בשגם הוא בשר
Gn. 6, 12. כי־השחית כל־בשר
Gn. 6, 13. קץ כל־בשר
Gn. 6, 17. לשחת כל־בשר
Gn. 6, 19. ומכל־חחי מכל־בשר
Gn. 7, 16. זכר ונקבה מכל־בשר
Gn. 7, 21. ויגוע כל־בשר
Gn. 8, 17. אשר־אתך מכל־בשר
Gn. 9, 4. אך בשר בנפשו דמו
Gn. 9, 11. ולא־יכרת כל־בשר עוד ובין כל־נפש חיה בכל־ בשר
Gn. 9, 15. 16.
Gn. 9, 15. לשחת כל־בשר
Gn. 9, 17. ביני ובין כל־בשר
Gn. 41, 2. יפות מראה ובריאת בשר
Gn. 41, 3. רעות מראה ודקות בשר ורעות תאר מאד ורקות בשר
Gn. 41, 19.
Ex. 16, 8. בערב בשר לאכל
Ex. 16, 12. בין הערבים תאכלו בשר
Lev. 7, 19. כל־טהור יאכל בשר
Lev. 7, 20. בשר מזבח השלמים
Lev. 13, 10. ומחית בשר חי
Lev. 13, 14. הראות בו בשר חי
Lev. 13, 24. או בשר כי־יהיה בערו
Lev. 13, 43. כמראה צרעת עור בשרו
Lev. 17, 14. כי־נפש כל־בשר
Lev. 17, 14. דם כל־בשר לא תאכלו
Lev. 17, 14. כי נפש כל־בשר
Num. 11, 4. מי יאכלנו בשר
Num. 11, 13. מאין לי בשר
Num. 11, 13. תנה־לנו בשר
Num. 11, 18. ואכלתם בשר
Num. 11, 18. מי יאכלנו בשר
Nnm. 11, 18. ונתן לו לכם בשר
Num. 11, 21. בשר אתן להם
אלהי הרוחת לכל־

Num. 16, 22. 27, 16. בשר
Num. 18, 15. כל־פטר רחם לכל־בשר
Dt. 5, 23. כי מי כל־בשר
Dt. 12, 15. תזבח ואכלת בשר
Dt. 12, 20. ואמרת אכלה בשר
Dt. 12, 20. כי־תאוה נפשך לאכל בשר
Dt. 12, 20. תאכל בשר
Dt. 32, 42. והרבי תאכל בשר
1 Sam. 2, 15. תנה בשר לצלות
1 Sam. 2, 15. בשר מבשל
2 Chr. 32, 8. עמו זרוע בשר
Ps. 56, 5. מה־יעשה בשר לי
Ps. 65, 3. עדיך כל־בשר יבאו
Ps. 78, 39. ויזכור כי־בשר המה
Ps. 136, 25. נתן לחם לכל־בשר
Ps. 145, 21. ויברך כל־בשר שם קדשו
Prv. 23, 20. בזללי בשר למו
Eccl. 12, 12. ולהג הרבה יגעת בשר
Job. 10, 4. העיני בשר לך
Job. 34, 15. יגוע כל־בשר יחד
Jes. 10, 18. מנפש ועד־בשר יכלה
Jes. 22, 13. אכל בשר ושתות יין
Jes. 31, 3. וסוסיהם בשר ולא־רוח
Jes. 40, 5. וראו כל־בשר יחדיו
Jes. 44, 16. על־חצירו בשר יאכל
Jes. 44, 19. אצלה בשר ואכל
Jes. 49, 26. וידעו כל־בשר
Jes. 66, 16. ובחרבו את־כל־בשר
Jes. 66, 23. יבוא כל־בשר להשתחות
Jes. 66, 24. והיו דראון לכל־בשר
Jer. 7, 21. ואכלו בשר
Jer. 12, 12. אין שלום לכל־בשר
Jer. 17, 5. ושם בשר זרעו
Jer. 25, 31. נשפט הוא לכל־בשר
Jer. 32, 27. ה' אלהי כל־בשר
Jer. 45, 5. מביא רעה על־כל־בשר
Ez. 11, 19. ונתתי להם לב בשר
Ez. 16, 26. שכניך גדלי בשר
Ez. 21, 4. וראו כל־בשר
Ez. 21, 9. חרבי מתערה אל־כל־בשר
Ez. 21, 10. וידעו כל־בשר
Ez. 36, 26. ונתתי לכם לב בשר
Ez. 37, 6. והעליתי עליכם בשר
Ez. 39, 17. ואכלתם בשר
Ez. 44, 7. ערלי־לב וערלי בשר
Ez. 44, 9. ערל לב וערל בשר
Dan. 1, 15. ובריאי בשר
Hos. 8, 13. יזבחו בשר ויאכלו
Joel 3, 1. את־רוחי על־כל־בשר
Zach. 2, 17. חס כל־בשר

וּבָשָׂר

Gn. 2, 23. עצם מעצמי ובשר מבשרי
Ex. 22, 30. ובשר בשדה טרפה
Lev. 13, 18. ובשר כי־יהיה בו־בערו
1 Reg. 17, 6. לחם ובשר בבקר
1 Reg. 17, 6. ולחם ובשר בערב
Job. 10, 11. עור ובשר תלבישני
Ez. 37, 8. ובשר עלה
Dan. 10, 3. ובשר ויין לא־בא אל־פי

הַבָּשָׂר

Gn. 7, 15. שנים מכל־הבשר
Gn. 41, 4. רעות המראה ודקת הבשר
Ex. 12, 8. ואכלו את־הבשר
Ex. 12, 46. מן־הבשר חוצה
Ex. 16, 3. בשבתנו על־סיר הבשר
Lev. 8, 31. בשלו את־הבשר
Lev. 9, 11. ואת־הבשר ואת־העור
Lev. 13, 3. את־הנגע בעור־הבשר חבשר החי וטמאו הבשר
Lev. 13, 15. החי
Lev. 13, 16. או כי־ישוב הבשר החי
Lev. 17, 11. כי נפש הבשר בדם הוא
Nu. 11, 33. הבשר עודנו בין שניהם
Dt. 12, 23. הנפש עם־הבשר
Dt. 12, 27. הבשר והדם
Dt. 16, 4. ולא־ילין מן־הבשר

Jud. 6, 19. הבשר שם בסל
קח את־הבשר ואת־ המצות
Jud. 6, 20.
Jud. 6, 21. ותאכל את־הבשר
1 Sam. 2, 13. כבשל הבשר
1 Reg. 19, 21. בשלם־הבשר
Jes. 40, 6. כל־הבשר חציר
Ez. 11, 3. היא הסיר ואנחנו הבשר
Ez. 11, 7. חמה הבשר והיא הסיר
Ez. 24, 10. הדלק האש התם הבשר

וְהַבָּשָׂר

Lev. 7, 19. והבשר אשר יגע
Lev. 6, 19. והבשר כל־טהור יאכל
Dt. 12, 27. והבשר תאכל

בַּבָּשָׂר

Lev. 8, 32. והנותר בבשר ובלחם
Jud. 6, 21. ויגע בבשר ובמצות

וּבַבָּשָׂר

Mich. 3, 3. וכבשר בתוך קלחת

לַבָּשָׂר

Gn. 2, 24. והיו לבשר אחד
Ez. 11, 11. ואתם תהיו בתוכה לבשר

constr.: בְּשַׂר

Gn. 17, 11. ונמלתם את־בשר ערלתכם
Gn. 17, 14. לא־ימול את־בשר ערלתו
Gn. 17, 23. וימל את־בשר ערלתם
Gn. 17, 24. בהמלו בשר ערלתו
Gn. 17, 25. בהמלו את בשר ערלתו
Ex. 28, 42. לכסות בשר ערוה
Ex. 29, 14. ואת־בשר הפר
Ex. 29, 32. את־בשר האיל
Ex. 30, 32. על־בשר אדם לא ייסך
Lev. 12, 3. ימול בשר ערלתו
Lev. 26, 29. ואכלתם בשר בניכם
Dt. 28, 53. בשר בניך ובנתיך
2 Reg. 4, 34. ויחם בשר הילד
ויאכלו הכלבים את־בשר איזבל
2 Reg. 9, 36.
Ps. 50, 13. האוכל בשר אבירים
Ps. 79, 2. בשר חסידיך לחיתו־ארץ
Job. 12, 10. ורוח כל־בשר־איש
Jes. 9, 19. איש בשר־זרעו יאכלו
Jes. 65, 4. האכלים בשר החזיר
Jes. 66, 17. אכלי בשר החזיר
Jer. 19, 9. את־בשר בניהם
Jer. 19, 9. ואת בשר בנותיהם
Jer. 19, 9. ואיש בשר־רעהו יאכלו
Ez. 4, 14. ולא־בא בפי בשר פגול
Ez. 23, 20. אשר בשר חמורים בשרם
Ez. 39, 18. בשר גבורים תאכלו
Ez. 40, 43. בשר הקרבן
Hag. 2, 12. הן ישא־איש בשר־קדש
Zach. 11, 9. אשה את־בשר רעותה

וּבְשַׂר

constr.:

Lev. 7, 15. ובשר זבח תודת שלמיו
Lev. 26, 29. ובשר בנותיכם
Jer. 11, 15. ובשר־קדש יעברו מעליך
Zach. 11, 16. ובשר הבריאה יאכל

בִּבְשַׂר

constr.:

Lev. 15, 7, והנגע בבשר הזב

כִּבְשַׂר

constr.:

2 Reg. 5, 14. כבשר נער קטן
Neh. 5, 5. כבשר אחינו בשרנו

מִבְּשַׂר

constr.:

Ex. 29, 34. יותר מבשר המלאים
Lev. 7, 17. והנותר מבשר הזבח
Lev. 7, 19. מבשר־זבח שלמיו
Lev. 7, 21. מבשר־זבח השלמים
Dt. 28, 55. מבשר בניו אשר יאכל

cum suff.: בְּשָׂרִי

Ps. 16, 9. אך־בשרי ישכן לבטח
Ps. 27, 2. לאכל את־בשרי
Ps. 63, 2. כמה לך בשרי
Ps. 119, 120. סמר מפחדך בשרי
Eccl. 2, 3. למשוך ביין את־בשרי
Job. 4, 15. תסמר שערת בשרי

Job. 6, 12. אם־בשרי נחוש
Job. 7, 5. לבש בשרי רמה
Job. 13, 14. על־מה אשא בשרי בשני
Job. 21, 6. ואחז בשרי פלצות
Thr. 3, 4. בלה בשרי ועורי

cum suff.: וּבְשָׂרִי

Gn. 29, 14. אך עצמי ובשרי אתה
2 Sam. 19, 13. עצמי ובשרי אתם
2 S. 19, 14. הלוא עצמי ובשרי אתה
Ps. 84, 3. לבי ובשרי ירננו
Ps. 109, 24. ובשרי כחש משמן

cum suff.: בְּבָשָׂרִי

Ps. 38, 4. 8. אין־מתם בבשרי

cum suff.: וּבִבְשָׂרִי

Job. 19, 20. בעורי ובבשרי דבקה עצמי

cum suff.: לִבְשָׂרִי

Ps. 102, 6. דבקה עצמי לבשרי

cum suff.: מִבְּשָׂרִי

Gn. 2, 23. ובשר מבשרי

cum suff.: וּמִבְּשָׂרִי

Job. 19. 22. ומבשרי לא תשבעו
Job. 19, 26. ומבשרי אחזה אלוה

cum suff.: בְּשָׂרֵנוּ

Gn. 37, 27. כי־אחינו בשרנו הוא
Neh. 5, 5. כבשר אחינו בשרנו

cum suff.: בְּשָׂרְךָ

Gn. 40, 19. את־בשרך מעליך
1 S. 17, 44. את־בשרך לעוף השמים
2 Reg. 5, 10. וישב בשרך לך וטהר
Prv. 5, 11. בכלות בשרך ושארך
Ez. 32, 5. בשרך על־ההרים

cum suff.: בְּשָׂרֵךְ *p.*

Eccl. 5, 5. לחטיא את־בשרך

cum suff.: וּבְשָׂרֵךְ

2 Sam. 5, 1. עצמך ובשרך אנחנו
1 Chr. 11, 1. עצמך ובשרך אנחנו

cum suff.: מִבְּשָׂרֵךְ *p.*

Eccl. 11, 10. והעבר רעה מבשרך

cum suff.: וּמִבְּשָׂרֵךְ

Jes. 58, 7. ומבשרך לא תתעלם

cum suff.: בְּשַׂרְכֶם

Jud. 8, 7. ודשתי את־בשרכם

cum suff.: וּבִבְשַׂרְכֶם

Jud. 9, 2. כי עצמכם ובשרכם אני

cum suff.: בְּבְשַׂרְכֶם

Gn. 17, 13. והיתה בריתי בבשרכם
Lev. 19, 28. לא תתנו בבשרכם

cum suff.: מִבְּשַׂרְכֶם

Ez. 36, 26. לב האבן מבשרכם

cum suff.: בְּשָׂרוֹ

Ex. 21, 28. ולא יאכל את־בשרו
Ex. 29, 31. ובשלת את־בשרו
Lev. 4, 11. ואת־כל־בשרו על־ראשו
Lev. 6, 3. ולבש על־בשרו
Lev. 8, 17. ואת־עורו ואת־בשרו
Lev. 13, 2. כי־יהיה בעור־בשרו
Lev. 13, 2. והיה בעור־בשרו
Lev. 13, 3. עמק מעור בשרו
Lev. 13, 4. לבנה הוא בעור בשרו
Lev. 13, 11. נושנת הוא בעור בשרו
Lev. 13, 13. את־כל־בשרו
Lev. 14, 9. ורחץ את־בשרו במים
Lev. 15, 3. רר בשרו את־זובו
Lev. 15, 3. או־החתים בשרו
Lev. 15, 13. ורחץ בשרו במים
ורחץ במים את־כל־ בשרו
Lev. 15, 16.
Lev. 16, 4 ומכנסי־בד יהיו על־בשרו
Lev. 16, 4. את־בשרו ולבשם
ורחץ את־בשרו במים
Lev. 16, 26. 28.
Lev. 18, 6. אל־כל־שאר בשרו
Lev. 22, 6. כי אם־רחץ בשרו במים

אר־משאר בשרו Lev. 25, 49.
ויאכל חצר בשרו Num. 12, 12.
וישם־שק על־בשרו 1 Reg. 21, 27.
וישב בשרו כבשר נער 2 Reg. 5, 14.
והנה השק על־בשרו 2 Reg. 6, 30.
ולכל־בשרו מרפא Prv. 4, 22.
ואכל את־בשרו Eccl. 4, 5.
וגע אל־עצמו ואל־בשרו Job. 2, 5.
אך בשרו עליו יכאב Job. 14, 22.
יכל בשרו מראי Job. 33, 21.
רטפש בשרו מנער Job. 33, 25.
מפלי בשרו דבקו Job. 41, 15.
ומשמן בשרו ירזה Jes. 17, 4.
חמק בשרו Zach. 14, 12.
cum suff.: וּבְשָׂרוֹ
ובשרו לא ירחץ Lev. 17, 16.
cum suff.: כִּבְשָׂרוֹ
והנה־שבה כבשרו Ex. 4, 7.
cum suff.: מִבְּשָׂרוֹ
כי יהיה זב מבשרו Lev. 15, 2.
מי־יתן מבשרו לא נשבע Job. 31, 31.
cum suff.: בְּשָׂרָהּ *fem.*
את־ערה ואת־בשרה Num. 19, 5.
cum suff.: בְּבָשָׂרָהּ *fem.*
כל אשר־יגע בבשרה Lev. 6, 20.
דם יהיה זבח בבשרה Lev. 15, 19.
cum suff.: בְּשָׂרָם
כי־יהיה בעור־בשרם Lev. 13, 38.
והנה בעור־בשרם Lev. 13, 39.
ואת־בשרם ואת־פרשם Lev. 16, 27.
והעבירו תער על־כל־בשרם Num. 8, 7.
והאכלתי את־מוניך את־בשרם Jes. 49, 26.
וכל־בשרם וגבהם Ez. 10, 12.
בשר חמורים בשרם Ez. 23, 20.
cum suff.: וּבְשָׂרָם
ובשרם יהיה־לך Num. 18, 18.
וּבְבָשָׂרָם
ובבשרם לא ישרטו Lev. 21, 5.
מִבְּשָׂרָם
מבשרם לא תאכלו Lev. 11, 8. 11.
מבשרם לא תאכלו Dt. 14, 8.
לב האבן מבשרם Ez. 11, 19.
pl.: בְּשָׂרִים
חיי בשרים לב מרפא Prv. 14, 30.
בָּשׂוֹ
כמו נעגרי.
plane hebraico aequale.
קומי אכלי בשר שגיא Dan. 7, 5.
def.: בִּשְׂרָא
עם־בשרא לא אית־הודה Dan. 2, 11.
ומנה יתזון כל־בשרא Dan. 4, 9.

בַּת

ז׳ ומכנוי בָּתִּים, ומכלול מדם לנק׳ ומתנותו מתקבל לו בית־קבול, ומועד לפ׳ בַּת, ולפ׳ שעות כשפתי מעבר ובכומש, מתמכים בית־קבול. משנה לפ׳ בַּת עי׳ לעיל בַּת.

n. m. (pl. בָּתִּים), mensura rerum liquidarum apud Hebraeos (sicut *Efa* aridarum), decima pars ejus mensurae, quae חֹמֶר vocatur, quae sex Hin sive 72 Logos capiebat. Joseph. Arch. 8, 2. *ὁ βάτος δύναται χωρῆσαι ξέστας ἑβδομήκοντα καὶ δύο.* LXX: *χοεύς, μέτρον, μετρητής, καράμιον, χοῖνιξ, κοτύλη.* Nomen Batus traxit a capacitate, unde et בַּיִת.

אלפים בת יכול 1 Reg. 7, 26.
ארבעים בת יכול 1 Reg. 7, 38.
יעשר בת אחת Jes. 5, 10.

וּבַת

ורבת־צדק יחי לכם הַבַּת Ez. 45, 10.
וחק השמן הבת Ez. 45, 14.
מעשר הבת מן־החמר Ez. 45, 14.
p. הַבַּת
מעשר החמר הבת וְהַבַּת Ez. 45, 11.
האיפה והבת Ez. 45, 11.
pl.: בַּתִּים
ויין בתים עשרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ושמן בתים עשרים אלף 2 Chr. 2, 9.
בתים שלשת אלפים יכיל 2 Chr. 4, 5.
pl.: הַבַּתִּים
עשרת הבתים חמר Ez. 45, 14.
כי־עשרת הבתים חמר Ez. 45, 14.

בֵּת

נקרמי כמו נעגרי, גלי ספרת מכוון, ונגזרת בֵּת כמו פעם מן מדם. וכן מונים.

n. m. aram. quod a hebraico, cujus supra interpretationem dedimus, non differt. Gemarice sic usurpatur, ut *vices* (Mal) apud Latinos recentiores.

pl.: בַּתִּין
ועד־חמר בתין מאה Esr. 7, 22.
ועד־בתין משח מאה Esr. 7, 22.

בָּתַת

פעל לנק׳-עובר, וענינו נסרלף עם בָּתַת, בָּתַת, לשון שבור ושבוד [נעגרנעגען], ושקוד משנה עי׳ פתת.

verb. inusit. cui cognata sunt בָּתַת, פָּתַת, frangere, comminuere.

בָּתָה

ג׳כ כמו שבת, וענינו לשון שבור ושבון [פענגרי־עוגג].

n. f. infractio, internecio, interitus.

ואשיתהו בתה Jes. 5, 6.

בָּתַל

פעל לנק׳-עובר, ויתכן שמדקדקים שכדרך עם׳ בדל ונתל נעגרי, לומר לשון פרישה ומבדלה [ענגענגען, ונק׳-דענן], ויש׳ כנור שוה משה נתולה, לומר כנדלת ופרושה, ושן שכבע לזה, ומנזרות כוונ, ומשנה לנק׳ יש ולנק׳ נגרל.

verb. inus. quod grammatici arabizantes ab arabico *batala* (בָּטַל) i. e. verbo segregandi deducunt, quae etymologia non placet. Forsitan בָּתַל idem est quod בָּשַׁל, maturescere, ita ut בְּתוּלָה (syn. בָּגְרוּת) virgo sit matura viro, sed nondum corrupta aut viro nupta. LXX: *παρθένος*, semel *νύμφη*.

בְּתוּלִים

שם רבוי מן בְּתוּל כמו זקנים, עלומים, נעורים, ומכוונת סימני מבתולה, מ׳-נתולים, עת־נתולים. משם בְּתוּל נראה מסקנן מן בַּת, כי מסופי ׳ול מקנן לרוב [כמו זקול מן זק, חתול מן חת], ומסלנם את קטנה ונערה [יונגעם מדלכען], ושמ נתל מן.

n. plurale tantum (sicut עֲלוּמִים, aram. זְקוּנִים, נְעוּרִים), signa virginitatis, status virginitatis, v. c. sanguis virginitatis, virginalis, quem, si incorrupta est, prima nocte solet amittere. LXX: *τὰ παρθένια.*

ולא־מצאתי לה בתולים Dt. 22, 14.
לא־מצאתי לבתך בתולים Dt. 22, 17.
לא־נמצאו בתולים לנער Dt. 22, 20.
pl. constr.: בְּתוּלֵי
את־בתולי הנערי Dt. 22, 15.
ואלה בתולי בתי Dt. 22, 17.
pl. c. suff.: בְּתוּלַי
ואבכה על־בתולי Jud. 11, 37.
cum suff.: בְּתוּלֶיהָ
עשו דדי בתוליה Ez. 23, 8.
cum suff.: בְּבְתוּלֶיהָ
והוא אשה בבתוליה יקח Lev. 21, 13
cum suff.: בְּתוּלֵיהֶן
דדי בתוליהן Ez. 23, 3.
בְּתוּלָה

ג׳כ מכנוי בְּתוּלוֹת, ומכוון יזוע נת נערה ונקנה, ונרלה לי מסופי׳ נקנה נתוסה לתקי שנשתכח סגוע, כתזר נתולים יוכיח, ומלנון כמו בְּתוּל, לומר נת קטנה ונערה. נגזרת ע׳ משלנם נתולת קרקע, נתולת שקמה, נתולת לנם, נתולת ודל, נתולה לניכית וכדומה.

n. f. puella, virgo, quod nomen poterit etiam hypocoresticum esse nominis בַּת, בְּתוּל, cui, incognita prima origine, addita est terminatio muliebris. Gemarice etiam de rebus inanimatis v. c. terra, sycomoris, rosis, rebus aliis.

בתולה ואיש לא ידעה Gn. 24, 16.
וכי־יפתה איש בתולה Ex. 22, 15.
כי אם־בתולה מעמיו Lev. 21, 14.
כי יהיה נער בתולה Dt. 22, 23.
נער בתולה אשר Dt. 22, 28.
גם־בחור גם־בתולה Dt. 32, 25.
ארבע מאות נערה בתולה Jud. 21, 12
כי בתולה היא 2 Sam. 13, 2.
לאדני המלך נערה בתולה 1 Rg. 1, 2.
בתולה טובת מראה Esth. 2, 3.
ומה אתבונן על־בתולה Job. 31, 1.
כי־יבעל בחור בתולה Jes. 62, 5.
התשכח בתולה עדיה Jer. 2, 32.
בתולה במחול Jer. 31, 13.
וּבְתוּלָה
על־בחור ובתולה 2 Chr. 36, 17.
ונפצתי בך בחור ובתולה Jer. 51, 22.
בחור ובתולה וטף Ez. 9, 6.
הַבְּתוּלָה
ולאחתו הבתולה Lev. 21, 3.
הנה בתי הבתולה Jud. 19, 24.
כִּבְתוּלָה
כבתולה חגרת־שק Joel 1, 8.
constr.: בְּתוּלַת
על בתולת ישראל Dt. 22, 19.
לעגה לך בתולת בת־ציון 2 Reg. 19, 21.
בתולת בת־צידון Jes. 23, 12.
בתולת בת־ציון Jes. 37, 22.
בתולת בת־בבל Jes. 47, 1.
בתולת בת־עמי Jer. 14, 17.
בתולת ישראל Jer. 18, 13. 31, 4.
שובי בתולת ישראל Jer. 31, 21.
בתולת בת־מצרים Jer. 46, 11.
בתולת בת־ציון Thr. 2, 13.
קום בתולת ישראל Am. 5, 2.
constr.: לִבְתוּלַת
לבתולת בת־יהודה Thr. 1, 15.
pl.: בְּתוּלֹת, בְּתוּלוֹת
בתולות טובות מראה Esth. 2, 2.
ובהקבץ בתולות שנית Esth. 2, 19.
תובל למלך בתולות Ps. 45, 15.
בחורים וגם־בתולת Ps. 148, 12.
רוממתי בתולות Jes. 23, 4.
בתולת ירושלם Thr. 2, 10.
בתולת בערי יהודה Thr. 5, 11.
בתולות מזרע בית ישראל Ez. 44, 22.
ינובב בתולות Zach. 9, 17.
pl.: הַבְּתוּלֹת
כמהר הבתולה Ex. 22, 16.
בנות־המלך הבתולות 2 Sam. 13, 18.
לפניו מכל־הבתולות Esth. 2, 17.
תתעלפנה הבתולות Am. 8, 13.
cum suff.: בְּתוּלֹתַי
בתולתי ובחורי Thr. 1, 18. 2, 21.
cum suff.: וּבְתוּלֹתָיו
ובתולתיו לא הוללו Ps. 78, 63.
cum suff.: בְּתוּלֹתֶיהָ
בתולתיה נוגות Thr. 1, 4.

בָּתַק

פעל לנק׳-עובר כ״ף נכנין סכנד, וענינו מדקדק [שטעכען, כיעדערשטעכען], וכלשון שכרלף עם פָּסַק, ונתקנוס נמנק פָּתַק, נמכוון לומר לו.

verb. inusit., cujus sola *intensiva* conjugatio reperitur, *confodere*, targ. פָּתַק, unde verbo פָּסַק videtur cognatum esse. LXX: *κατασφάττειν*, rectius *κατακεντεῖν*.

Pi-el: בִּתֵּק
3 *prf. pl. c. s.:* וּבִתְּקוּהוּ
ובתקוד בחרבותם Ez. 16, 40.

בְּאֹתָר / בָּתַר

v. s. אֲתַר *p.* 137.

בָּתַר

פעל לנק׳-עובר לרוב כ״ף נכנין סכנד, ומסלנם כמו פָּתַר, לומר כריתה ונקישה [שניידען, שפּאלטען], ומשנה מסדש בָּתַר ומשלמו נשפתי מעבר.

v. plerumque piëlicum (hoc enim nomine postmodo de iis verbis utemur, quorum sola intensiva exstat conjugatio): dissecare. Cognatum est בְּתַר; quorum radix est sanscritica aeque, atque semitica (cf. *τορ-εῖν*, sanscr. dṛî, goth. tair-an etc.). LXX: *διελεῖν*.

3 *prf.:* בָּתַר *p.*
ואת־התצפר לא בתר Gn. 15, 10.
Pi-el: בִּתֵּר
3 *imperf.:* וַיְבַתֵּר
ויבתר אתם בתוך בָּתֶר Gn. 15, 10.

ז׳ וכנוי בְּתָרִי, ומסלנם גוב ונלק נתק ונסוף [שניק, שטייל], ונלשון מגוב מקבלן לו כדומה, חֲבֵי בֶּתֶר מלנון מרי נקוע, לומר מרי מדבריים ונומים.

n. m. segmentum, scissura, pars. LXX: *διχοτόμημα*.

paus.: בֶּתֶר
על־חבי בתר Cant. 2, 17.
cum suff.: בִּתְרוֹ
ויתן איש־בתרו Gn. 15, 10.
constr. pl.: בִּתְרֵי
בין בתרי העגל Jer. 34, 19.
pl. c. suff.: בִּתְרֵיו
ויעברו בין בתריו Jer. 34, 18.

בָּתַת

פעל לנק׳-עובר ומכוון כמו בָּתַח.

verb. inus., quocum idem est בָּתַח.

בָּתָה

ג׳כ מכנוי בָּתוֹת, מסלנם כמו בָּתַח, נֶחֱלֵי הַבָּתוֹת משם נחלי-נסו [עסטלנער

דעך פֵּעְרוּיסְטוּכ]. וּפְעַל בָּהָה קוּם כְּמוֹ בָּהָת, לוֹ אַכִּי מִמֶּנּוּ.

n. f. unde נַחֲלֵי הַבַּהֲוֹת, torrentes perniciosi h. e. exitiosi, qui rapide feruntur atque inundant.

pl.: הַבַּהֲוֹת

Jes. 7, 19. בנחלי הבתות

שֶׁרְשָׁיו אוֹת בֵּית בְּזֹאת שֶׁבַּמַּהֲתִי וְנֶעֱרָתִי; רֵאֵל אֱלֹהַי לְתַחֲבִּי בְּכָל־מַחֲבַרְתִּי:

ג

גֵּא

יֵ

גָּאָה

v. s. r.

גֵּאָה

פעל כּוֹוד, וּפְעַל לְפִי פִּעְרָם נוֹכְכוּת וּמְדֻשָּׁם וּפְרִיקָם ע״י נְכְכוּב וּמוּק [עִמְפַּלְעֵרְיִינְעֵן], גְּנִיכָם וּרְמוּם מַלְוָךְ וְכוֹ [צְעִיגְעֵן]. וּפְעַל תְּמוּת הִפְעִיל, וּמְקַל בֹּ״כ כִּפְעִלִי שֶׁ־גֵּא, שֶׁ־גָּה, נִקְמִי סָגֵא וּכְיוֹכִי גֵּא [*γαί-ω*] וּכְדוֹמֶה כִּפְעַל מַעְכָּם. הִפְעִיל עַל גְּנִיכַת הַיָּם וְדִשְׁקַת הַמַּיִם, עַל שְׁנִמּוּב וְגִדּוּל הַכֶּלַח וְעַל הִתְרוֹמְמוּת וְהִתְעַלּוּת, עַל הִתְפַּעֵל וְהִתְפַּעֵל וְכְדוֹמֶה. נִתְכַּנּוּס נִמְלַךְ הִפְעוּלִי מִן הַכֶּנֶד אֶתְגָּאָה, וּמְכוֹוָן מְעַזּוּכ מְעַע עוֹד בֹּ״כ נִגְעֵלַךְ.

verb. intr.: crescere, adolescere, augescere, crescendo in altum adsurgere, tropice: ad dignitatem pervenire, ad summum gradum ascendere, majestate, amplitudine excellere, vel etiam: se magnifice jactare atque ostentare, se efferre in potestate. Radix enim eadem pariter sanscritica atque semitica inest etiam verbis atque nominibus: סָגֵא, שָׂגָה, סָגָא, (*κύδει*) *γαίων* apud Homerum. Targumice Itpa. אִתְגָּאָה, talmudice גֵּא quadam potestatis differentia. LXX: *δοξάζεσθαι*, *ἐξυβρίζειν* (de aquis), *ὑψοῦσθαι* (de junco), *ὑπερηφανέυεσθαι*, גֵּאֶה *ἐνδόξως*.

Ex. 15, 1. אשירה לה׳ כי־גאה גאה

Ex. 15, 21. שירו לה׳ כי־גאה גאה

3 *perf. pl.:* גָּאוּ

Ez. 47, 5. כי־נאר המים

inf. abs.: גָּאֹה

Ex. 15, 11. כי־גאה גאה

3*impf.c.h int.:* יִתְגָּאֶה

Job. 8, 11. הישגה־גמא בלא בצה

3 *imperf.:* וַיִּגְאֶה

Job. 10, 16. ויגאה כשחל תצודני

גַּאֲה

תוקפי וסכנוי גַּאֲ ם, וסוף גויר סכנך ע״מ בֶּהָה [סכיכי כמר חרק עם דגש], וסמלכה נגס־כוח ויסיר וידון ונעיון גם ומתקדר [שתלן, לינערמיסיג], לו על כף הוכות כצח וכצנב [ערמפ־ענן]. סכנקיי מחנו לין כי לינכנו כיכוכי ולמצם גַּאֲה סגנון לחקר.

Jes. 2, 10. 19. 21. ומהדר גאונו

cum suff.: גְּאוֹנָהּ

Jes. 16, 6. גאותו וגאונו

Jer. 48, 29. גבהו וגאונו

cum suff.: גְּאוֹנָם

Zeph. 2, 10. תחת גאונם

cum suff.: בִּגְאוֹנָם

Ps. 59, 13. וילכדו בגאונם

pl.c.suff.fem.: גְּאוֹנַיִךְ *p.*

Ez. 16, 56. ביום גאוניך

גַּאֲוֹן

ז״ו לפעת סכתיב, וסרכוי מוס גַּאֲוֹנִים, וּתְסִיס סתמוכ ע״מ אֲבָדוֹן, עֲלָוֹן, בַּיְשָׁוֹן, לְכֵן לסקיין קלוף זס שתי מלות, לומר גַּאֲי יוֹנִים. סמכוון וד ויסיר וגם רוח [שתלן, לינערמיסטוכ]. וס תמוכת סכתיב ישרס סיל לקריס, כי תדיל סס, כמו אֲבָדוֹן, פְּסִילוֹן, פְּרָרוֹן, צְבִיוֹן וכדומס.

n. m. (K'tib), unde pl. גַּאֲוֹנִים, factum ad normam eandem, qua רַעְיוֹן, עֲלָוֹן, אֲבִיוֹן et linguae aramaicae nomina sexcenta: superbus, insolens, magniloquus. Al. *ὑπερηφανος*.

pl.: לְגַאֲוֹנִים K'tib.

Ps. 123, 4. *הבוז לגאוונים

גַּאֲוָה

ז״כ מופעתי, וסמכוון כמו גֵּהָה, לומר גנסות וגסות רוח [ויכערסטוכ], וסמשקל על סתעלות וסתכשחות סעשן [עמפַּלְרסטיינוכ], ולכף זכות כשחות וכשגות [ערסמכעכסייע], לו על מעשס כצח וכשגב.

n. f. abstractivum, sicut גֵּהָה, elatio, v. c. ascendentis fumi, maris immoderate agitati et fluctuantis; celsitas, majestas (Al. *εὐπρέπεια*, *δόξα*, *κράτος*, *ὑπερηφανία*, *ὕβρις*); rerum gestarum gloria, res gloriose gestae, res gloriandae. Al. *ὑψηλά* h. e. facta illustria et gloriosa.

Ps. 93, 1. ה׳ מלך גאות לבש

Jes. 9, 17. גאות עשן

Jes. 12, 5. כי גאות עשה

Jes. 26, 10. ובל־יראה גאות ה׳

Jes. 28, 1. הוי עטרת גאות

Jes.28,3. עטרת גאות שכורי אפרים

בִּגְאוּת

Ps. 17, 10. דברו בגאות

Ps. 89, 10. מושל בגאות הים

גַּאֲוָה

ז״כ גויר גֵּאוּ וכן לדכן כל סמלות כמשקל כוס. סמלכה נגסות ונסוק־כוח לו מן סתגכות וזעיפת סמיס וכדומס מן סמשלות. וכשפס סמוכית על יסודים כאמר כסקכר מוס גַּוָּתָן, ונעל־נותן כמו קיס־נקוס.

n. f. (ex גֵּאוּ ortum) elatio, celsitas, in malam partem de superbia, qua quis se insolentius effert, jactatio, v. c. maris, translate hominum arrogantium. Al. *μεγαλοπρέπεια*, *καύχημα*, *ὑπερηφανία*, *ὕβρις*, *κραταιότης*.

Job. 41, 6. גאוה אפיקי מגנים

Ps. 31, 24. על־יתר עשה גאוה

Ps. 36, 12. אל־תבואני רגל גאוה

Ps. 73, 6. לכן ענקתמו גאוה

Prv. 14, 3. בפי־אויל חטר גאוה

בְּגַאֲוָה

Ps. 31, 19. בגאוה ובוז

Jes. 9, 8. בגאוה ובגדל לבב

סגולתו שמי, לומר כנכוב וסנגרס רמוס וסגיעוק [שעיינוכ, ערמעכוכ]. ונקמר לפ״ז כמשקל מגניכת וכעיכ וסכעפת מיס [זוועלכוכ], כמו גקון סילדן, גליס, לו משוע ולדיר וכוי וכדיב סעם לו סעיר [עקסלעכען], כמו גקון כמדיס, יוסגליס, מוקב, יסודס, מלכיס וכדומס, לו־מן סכמשוק וסכמגנוע ככלל. נמפע יסודיס גַּאוֹן קוקר לרכניס לקרי סמכוקיס, לשר נקוכ לקיכון סיס כ׳ סמי, ונקמר נקוכ סיסודיס גַּאוֹנֵיהֶם וכמוסס.

n. m. abstractivum ac propterea singulare tantum, adscensus, elatio v. c. de motu atque agitatione fluctuum quodam quasi aestu effervescentium: גְּאוֹן הַיַּרְדֵּן, גְּאוֹן בַּשְּׁדֵמוֹת), de urbis gentisve excellentia atque praestantia (גְּאוֹן בַּשְּׁדֵמוֹת), de numinis divini majestate et celsitate, et in malam partem de magnificentia, arrogantia, superbia magnifica et gloriosa ostentatione. LXX: *δόξα*, *ἔνδοξος*, *φρύαγμα* (*τοῦ Ἰορδάνου*), *ὑπερηφανία*.

Job. 40, 10. עדה־נא גאון וגבה

Prv. 16, 18. לפני־שבר גאון

Ez. 16, 49. גאון שבעת־לחם ורגאון

Prv. 8, 13. גאה וגאון ודרך רע ולבאון

Jes. 4, 2. לגאון ולתפארת

Ez, 7, 20. וצבי עדיו לגאון שמהו

constr.: בִּגְאוֹן

Lev.26,19. ושברתי את־גאון עזכם

Job, 35, 12. מפני גאון רעים

Ps. 47, 5. גאון יעקב אשר־אהב

Jes.13,11. גאון זדים וגאות עריצים

Jes. 13, 19. תפארת גאון כשדים

Jes. 16, 6. גאון־מואב גא מאד

Jes. 23, 9. לחלל גאון כל־צבי גאון יהודה ואת־גאון ירושלם

Jer. 13, 9.

Jer. 48, 29. גאון־מואב גאה מאד

Ez. 7, 24. והשבתי גאון עזזם

Ez. 24, 21. גאון עזכם

Ez. 30, 6. וירד גאון עזה

Ez. 30, 18. ונשבתי־בה גאון עזה

Ez.32,12. ושדדו את־גאון מצרים

Ez. 33, 28. ונשבת גאון עזה

Hos. 5, 5. 7,10. ועגה גאון־ישראל מתאב אנכי את־גאון יעקב

Am. 6, 8.

Nah. 2, 3. את־גאון יעקב

Zach. 9, 6. והכרתי גאון פלשתים

Zach. 10, 11. והורד גאון אשור

Zach. 11, 3. כי שדד גאון הירדן

constr.: בִּגְאוֹן

Job. 38, 11. ופא ישית בגאון גליך

Jes. 24, 14. בגאון ה׳ צהלו מים

Jer. 12, 5. בגאון הירדן

Am. 8, 7. נשבע ה׳ בגאון יעקב

Mich. 5, 3. בגאון שם ה׳ אלהיו

constr.: כִּגְאוֹן

Nah. 2, 3. כגאון ישראל

constr.: לִגְאוֹן

Jes. 60, 15. ושמתיך לגאון עולם

contsr.: בִּגְאוֹן

Jer.49,19.50,44. יעלה מגאון הירדן

cum suff.: גְּאוֹנְךָ

Ex.15,7. וברב גאונך תהרס קמיך *p.*

cum suff.: גְּאוֹנֶךָ

Jes. 14, 11. הורד שאול גאונך

cum suff.: גְּאוֹנוֹ

Job. 37, 4. ירעם בקול גאונו

adj. piëlicum, ad simil. formae בֶּהָה factum (Zere enim sufficitur Chireq dagessato). 1) elatus, celsus, amplitudine et dignitate praestans; 2) superbus, insolens, spe atque animo inflatus. Forma feminina caret; non est enim participium. LXX: *ὑπερήφανος*, *ὑβριστής*.

Job.40,11 וראה כל־גאה והשפילהו

Job.40,12. ראה כל־גאה הכניעהו

Jes. 2, 12. על כל־גאה ורם

Jer. 48, 29. גאון־מואב גאה מאד

pl.: גֵּאִים

Ps. 94, 2. השב גמול על־גאים

Ps. 140, 6. טמנו־גאים פח לי

Prv. 15, 25. בית גאים יסח ה׳

Prv. 16, 19. מחלק שלל את־גאים

גֵּא

ז״ו, סמקכר מן גֵּאָה, וסמיכות סכנוי מעכו גְּאֵי [ע״מ גְּזֵי, גְּפֵי], וסמקרון כמו גֵּאֶה, לומר יסיר וגס־כוח, וסעכין גְּאֵי־יוֹנָם, לשר לסקיין, סכלון גלים סלוכיס, כי יוכיס כמו לוכיס ולוק.

n. m. (ex גֵּאָה imminutum), cujus constructivus pluralis est גְּאֵי in גְּאֵי־יוֹנָם (Q'ri) h. e. insolentes, imperiosi hostium ferorum atque immanium, (a Hif. הוֹגֶה). Alii גְּאֵי pro גֵּאִים dictum esse putant, et גָּאוֹן rabbinicum conferunt, qui fuit insignis doctorum talmudicorum post Amoraeos et Seburaeos titulus.

Jes. 16, 6. גאון־מואב גא מאד

pl. constr.: לִגְאֵי Q'ri.

Ps. 123, 4. *הבוז לגאי יונים

גֶּבֶה

ז״כ וסכלון נגסות וזדון נקוס ונגס־קף [סתלמוס, לינערמוס], וסמשוכ כלילו סס׳ נקנס, ונשפס סמוכית על־יסודים נלמר בַּעַל־גֵּאָה לומר לים יסיר ונס־כוח.

n. f. majestas, magnitudo, deinde superbia, quae dignitatem atque amplitudinem imitatur in animis extollendis, unde homo insolens inter Judaeos vocatur בַּעַל־גֵּאָה. Aramaice גַּאוּתָא, גַּאֲוָתָא. LXX: *ὕβρις*.

Prv. 8, 13. גאה וגאון ודרך רע גֵּבֶה

ז״כ כמר גְּאֵה גויר גַּאוּ כמר גֵּאוּ, וסנק כשנק נסלנק סמלס. סמכוון נקוס ורוממות נגסות ונסוק כוס־לב וזלנגות [לינערמוס, שתלן], ונקנגוס סמקכר כוס סס רב סגוכך כמו גֵּאָה לילוע גַּוָּתָן וגויכו סתוקפי גַּוָּתָן, ועוד נק׳ גְּאוֹנָתָן כמר גְּאוֹנָתָן וסמוסעי גַּוָּתָנוּ; ונשפס סמוכית על יסודים גְּאוֹנָתָהּ וכלס עם קקי כלשון.

n. f. (ortum ex nomine abstracto גַּאוּ, גָּאוּ, unde forma compendiaria pro גַּאֲוָה dicitur גֵּיָה): insolentia, animi prae superbia elatio. Formas targumicas inde manantes supra enumeratas inveneris.

Job.22,29. כי־השפילו ותאמר גוה

Jer. 13, 17. תבכה נפשו מפני גוה

גַּבְהָה

Job. 33, 17. וגוה מגבר יכסה

גָּאוֹן

ז״ו וסמשן גְּאוֹן, וסרכוי נעבר כקוכ סמוסעים. סמלכה תוקפי יון כלומר יסיר וגס־כוח לו נסוסעי יון, כלומר יסיר וגס־כוח לו כצח וכשגב [שתלן, ערמשנן], לכן

constr.: גְּאֹת
Prv. 29, 23. גאות אדם תשפילנו
constr.: וְגַאֲוַת
Jes. 13, 11. וגאות עריצים
constr.: בְּגַאֲוַת
Ps. 10, 2. בגאות רשע ידלק עני
cum suff.: גַּאֲוָתִי
Jes. 13, 3. עלירזי גאותי
cum suff.: גַּאֲוָתְךָ *p.*
Dt. 33, 29. ואשר־חרב גאותך
cum suff.: גַּאֲוָתֵךְ *fem.*
Zeph. 3, 11. עלירזי גאותך
cum suff.: גַּאֲוָתוֹ
Ps. 68, 35. על־ישראל גאותו
Jes. 16, 6. גאותו וגאונו
Jes. 25, 11. והשפיל גאותו
cum suff.: וְגַאֲוָתוֹ
Jer. 48, 29. וגאותו ורם לבו
cum suff.: בְּגַאֲוָתוֹ
Ps. 46, 4. ירעשו־חרמים בגאותו
cum suff.: וּבְגַאֲוָתוֹ
Dt. 33, 26. ובגאותו שחקים

גֶּוֶה

ס"נ נקרמי כמו נעגבי, נלי סבדל המכוון. *n. f. aram.* ab hebraico neque origine neque significatione diversum. Gr. *ὑπερηφανία.*

בְּגֵוֶה
Dan. 4, 34. מהלכין בגוה

גָּאַל

פעל כודד קצי סנכה, כי סוקות צתיס לו, נכוות נלתי דומות, וסצרצ למדקדקים סקוס וקקוס. ודע שסצרצ גָּאַל כדומה לָמַד, גָּל, וכי כן דרך כל מקמעי ח׳ כעגבי ונקרמי [וכן לָאַם כדומה לָם], ודומו חָל [עי׳ זה סצרצ]. ויוכן עי״ן כפל המכוון: ח׳ לצון סקיס ופקוס [לָחוֹן], וכי חָל במכוון הוס, כלומר הֶחֱיל יוכיח. וסמצקל על ספרים וכופר על צלוס וקניס [לייב-לָחוֹן], כמו סכוזרס וסמוקדצ, פרס וקנס מכר [לָחוֹקוּ־סָן] או עבדים, או פקח לסקוסים וצקבר עבדים וסוכלת מעבדות לקכות וכדומה. ומוס סמצקל על ספרים וקניס לעלמו [סִיר וץ עב-צעמען], וינקולוסו חצך וכלסוס, הלצון יקקו ויקנו לעלמס. כ׳ כמו חל כלצון פקכוס, כי הדבר סמוסקר לכל וקיכו מוקדצ וכעבר לנו סוא קולין כיסוד הלצון [פַּרְיִיס, לוּיפֶּנגעלָחוּס], וסס סמצקל על כקיכות וקלול [פַּעס-פַּעלָחוּ, פַּרְפַּאסָן ויין] כמו חָלַל נצתי סכוונות הללו, וגס לצרצ גָּאַל, הדומס לוס נצרצו, המכוון הכוכר.

verb. trans. radice grammaticis adhuc incognita oriundum, cujus verbum primarium scito esse גָּל; consonae enim liquidae vocalium-que similes ad verba nova e radicibus effingenda e legibus linguae solent saepenumero vel *in*jici vel in exitu adjici. Quemadmodum igitur ex לָט fit לָאַם, sic ex גָּל factum est גָּאַל, a quo nonnisi primae literae dissimilitudine differt חָל, quod si conferis, facile verbi גָּאַל duplex notio, quomodo cohaereat, perspicies. 1) solvere (חָלַל), redimere, velut vitam damnatorum, captos e servitute, in libertatem vindicare, etiam vi verbi *medii*: *sibi redimere* Job 3, 5. Bene Symm. ἀντιποιήσαιτο, et Theod. ἀγχιστευσάτω, male Aquila, sicut et Qimchi: μολύναι, LXX: ἐκλάβοι. Hinc et גֹּאֵל dicitur is, qui jure propinquitatis rei cujuspiam, quae in possessionem alius venit, restitutionem justis vindiciis petere potest; cujus est etiam, ultione capitali poenas expetere domestici sanguinis (ἐπιλήπτωρ, ἀγχιστεύς, ἀγχιστεύειν); quae omnia dicuntur etiam de Deo, quatenus populum suum hostibus mancipatum redimit et tanquam ejus peccata in eo commissa ulciscitur. Denique de redimenda atque in matrimonium ducenda a propinquo propinqui defuncti conjuge dicitur (ἀγχιστεύειν γυναῖκα). 2) solutum h. e. liberum, cuilibet licitum, propatulum atque apertum, *profanum* esse (syn. חָלַל), cui opponitur *consecratum*, *sacrum*, *religiosum* (קָדַשׁ). Verbum גָּאַל, sicut origine, ita etiam potestate eadem esse infra demonstrabitur. LXX: 1) ἀγχιστεύειν, ἀπολυτροῦν, ἐκλαμβάνειν, ἐξαιρεῖν, ἐξαίρειν, ἐκλύειν, λυτροῦν, ῥύεσθαι. 2) μιαίνειν, ἀλισγεῖν, μολύνειν.

Jes. 44, 23. כי־גאל יי׳ יעקב
Jes. 48, 20. גאל יי׳ עבדו יעקב
Jes. 52, 9. גאל ירושלם
3 *perf.:* וְגָאַל
Lev. 25, 25. וגאל את ממכר אחיו
3 *prf. c. suff.:* וּגְאָלוֹ
Jer. 31, 11. וגאלו מיד חזק ממנו
3*prf.c.suff.:* וּגְאָלָם
Ps. 107, 2. אשר גאלם מיד־צר
Jes. 63, 9. ובחמלתו הוא גאלם
2 *perf.:* גָּאַלְתָּ *p.*
Ex.15,13. נחית בחסדך עם־זו גאלת
Ps. 74, 2. גאלת שבט נחלתך
Ps. 77, 16. גאלת בזרוע עמך
Thr. 3, 58. גאלת חיי
1 *perf.:* וְגָאַלְתִּי
Ex. 6, 6. וגאלתי אתכם
1*prf.c.suff.:* גְּאַלְתִּיךָ
Jes. 43, 1. אל־תירא כי גאלתיך
Jes. 44, 22. שובה אלי כי גאלתיך
1*prf.c.suff.:* וּגְאַלְתִּיךְ
Ruth 3, 13. וגאלתיך אנכי חי־יי׳
part.: גֹּאֵל
Lev. 25, 26. כי לא יהיה־לו גאל
Num. 5, 8. ואם־אין לאיש גאל
Num. 35, 19. גאל הדם הוא ימית
Nu.35,21. גאל הדם ימית את־הרצח
Num.35,24. בין המכה ובין גאל הדם
Num. 35. 25. מיד גאל הדם
Num. 35, 27. ומצא אתו גאל הדם
Num. 35, 27. ורצח גאל הדם
Dt. 19, 6. פן־ירדף גאל הדם
Dt. 19, 12. ביד גאל הדם ומת
Jos.20,5. וכי ירדף גאל הדם אחריו
Jos. 20, 9. ולא ימות ביד גאל הדם
Ruth 3, 9. על־אמתך כי גאל אתה
Ruth3,12. אם גאל אנכי וגם יש גאל
Ruth 4, 14. לא השבית לך גאל היום
2 Sam. 14, 11. מהרבית גאל הדם
Jes. 49, 7. כה אמר־יי׳ גאל ישראל
Jes. 59, 20. ובא לציון גואל
part.: הַגֹּאֵל, הַגּוֹאֵל
Gn. 48, 16. הגואל אתי מכל־רע
Ruth 4, 1. והנה הגואל עבר
Ruth 4, 6. ויאמר הגאל
Ruth 4, 8. ויאמר הגאל לבעז
Ps. 103, 4. הגואל משחת חייכי
part.: לַגֹּאֵל
Ruth 4, 3. ויאמר לגאל
part.: מְגֹאֵל
Num. 35, 12. הערים למקלט מגאל
Jos. 20, 3. למקלט מגאל הדם
part. c. suff.: גֹּאֲלִי
Job. 19, 25. ואני ידעתי גאלי חי
part. c. suff.: וְגוֹאֲלִי
Ps. 19, 15. יי׳ צורי וגואלי
part. c. suff.: גֹּאֲלֵנוּ
Jes. 47, 4. גאלנו יי׳ צבאות שמו
Jes. 63, 16. גאלנו מעולם שמך
cum suff.: גֹּאֲלֵךְ *p.*
Jes. 44, 24. גאלך ויוצרך מבטן
part. c. suff.: גֹּאֲלֵךְ
Jes. 48, 17. גאלך קדוש ישראל
cum suff.: גֹּאֲלֵךְ *fem.*
Jes. 54, 8. אמר גאלך יי׳
cum suff.: וְגֹאֲלֵךְ *fem.*
Jes. 41, 14. וגאלך קדוש ישראל
Jes. 49, 26. וגאלך אביר יעקב
Jes. 54, 5. וגאלך קדוש ישראל
Jes. 60, 16. וגאלך אביר יעקב
cum suff.: גֹּאֲלָם
Jes. 43, 14. כה־אמר יי׳ גאלכם
cum suff.: גֹּאֲלוֹ
Lev. 25, 25. ובא גאלו
cum suff.: וְגֹאֲלוֹ
Jes. 44, 6. וגאלו יי׳ צבאות
cum suff.: גֹּאֲלָם
Ps. 78, 35. ואל עליון גאלם
Prv. 23, 11. כי־גאלם חזק
Jer. 50, 34. גאלם חזק
cum suff.: *מְגֹאֲלֵנוּ
Ruth 2, 20. *מגאלנו הוא
p. c. suff.: וְגֹאֲלֵיהוּ
1 Reg. 16,11. משתין בקיר וגאליו
part.pass.: גְּאוּלִים *pl.*
Jes. 35, 9. והלכו גאולים
Jes. 51, 10. דרך לעבר גאולים
constr pl.: גְּאוּלֵי
Ps. 107, 2. גאולי יי׳
Jes. 62, 12. עם־הקדש גאולי יי׳
inf. abs.: גָּאֹל
Lev. 27, 13. ואם־גאל יגאלנה
Lev. 27, 19. ואם־גאל יגאל
Lev. 27, 31. ואם־גאל יגאל איש
inf. constr.: לִגְאוֹל
Ruth 4, 4. אין זולתך לגאול
Ruth 4, 6. לא אוכל לגאול־לי
Ruth 4, 6. כי לא־אוכל לגאול
inf. c. suff.: לְגָאֳלָהּ
Ruth 3, 13. ואם־לא יחפץ לגאלך
imper. in p.: גְּאָל *p.*
Ruth 4, 4. אם־תגאל גאל
imperat.: גְּאָל
Ruth 4, 6. גאל־לך אתה
imp. c. suff.: וּגְאָלֵנִי
Ps. 119, 154. ריבה ריבי וגאלני
cum suff.: גְּאָלֵהוּ
Ps. 69, 19. קרבה אל־נפשי גאלה
1 *imperf.:* אֶגְאָל *p.*
Ruth 4, 4. אנכי אגאל
1 *impf. c. s.:* וְאֶגְאָלֵם
Hos. 13, 14. ממות אגאלם
2 *imperf.:* תִּגְאָל
Ruth 4, 4. אם־תגאל גאל
3 *imperf.:* יִגְאָל
Lev. 25,33. ואשר יגאל מן־הלוים
Lev. 27, 15. ואם־המקדיש יגאל
Lev. 27, 19. גאל יגאל את־השדה
Lev.27,20 ואם־לא יגאל את־השדה
ואם־גאל יגאל איש
Lev. 27, 31. ממעשרו
Ruth 4, 4. ואם־לא יגאל
Ps. 72, 14. ומחמס יגאל נפשם
יִגְאָל *p.*
Ruth 3, 13. אם־יגאלך טוב יגאל
3 *impf. c. s.:* יִגְאָלֵהוּ *fem.*
Ruth 3, 13. אם־יגאלך טוב
Mich. 4, 10. שם יגאלך יי׳
cum suff.: יִגְאָלְךָ
Lev. 25, 48. אחד מאחיו יגאלנו
Lev. 25, 49. או בן־דדו יגאלנו
Lev. 25, 49. וממשפחתו יגאלנו
cum suff.: יִגְאָלֶנָּה
Lev. 27, 13. ואם־גאל יגאלנה
cum suff.: וְיִגְאָלֵם
Ps. 106, 10. ויגאלם מיד אויב
3 *pl. c. suff.:* יִגְאָלוּהוּ
Job. 3, 5. *יגאלהו חשך וצלמות
Nif-al: נִגְאַל
3 *prf.* וְנִגְאַל *p.*
Lev. 25, 49. חשיגה ידו ונגאל
3 *imperf.:* יִגָּאֵל
Lev. 25, 30. ואם לא־יגאל
Lev. 25, 54. ואם־לא יגאל באלה
Lev. 27, 20. לא־יגאל עוד
Lev. 27, 27. ואם־לא יגאל ונמכר
Lev. 27, 28. לא ימכר ולא יגאל
Lev. 27, 33. יהיה קדש לא יגאל
2 *pl.:* תִּתָּגְאֲלוּ *p.*
Jes. 52, 3. ולא בכסף תגאלו
part. fem.: וְנִגְאֲלָה
Zeph. 3, 1. מוראה ונגאלה
Pi-el: גֵּאַל
3*prf.pl.c.suff.:* גֵּאָלְתָּךְ
Mal. 1, 7. במה גאלנוך
Pu-al: גֹּאַל
part.: מְגֹאָל *masc.*
Mal. 1, 7. על־מזבחי לחם מגאל
Mal. 1, 12. שלחן יי׳ מגאל הוא
3 *impf. pl.:* וַיִּגָּאֲלוּ
Esr. 2, 62. ויגאלו מן־הכהנה
Neh. 7, 64. ויגאלו מן־הכהנה
Nif-al et Pu-al: נְגֹאָל
3 *perf. pl.:* נְגֹאֲלוּ
Jes. 59, 3. כפיכם נגאלו בדם
Thr. 4, 14. נגאלו בדם
Hif-il: הִגְאִיל
1 *perf.:* אֲגָאַלְתִּי *p.*
Jes. 63, 3. וכל־מלבושי אגאלתי
Hitpa-el: הִתְגָּאֵל
3 *imperf.:* יִתְגָּאֵל
Dan. 1, 8. אשר לא־יתגאל
3 *imperf.:* יִתְגָּאָל *p.*
Dan. 1, 8. אשר לא יתגאל

גְּאֻלָּה

ס"נ מן סקוקמי וכר גְּאַל. ספקרון פדיס וקניס סללס וסוצעס ופקקק [לָחוֹנג, עלָחוֹנג], או מקנית סמיכר ופדית סימוזכן וצלוס סעבוג וכדומס. וכן יונן מצצע סגללס, וסמצקל על קלנות ויקס [פַּעריוזאכטצעצע], עכור שמצצע סגללס לקבוג וגוקל. נגזרת ונסצריס סקקרונים גְּאַל סוס סמצין, וביקת סגוקל סוס ניקת מצין, וסגללס סיס קן פדות יצרקל. כתרגום יעוקב גקל ע"י פְּרַק.

n. f. redemtio, jus redimendi, vindicandi seu in matrimonium ducendi, pretium redemtionis (syn. פְּדוּת, כֹּפֶר), denique propinquitas,

qua jura illa in aliquem conferuntur. LXX: *λύτρον, ἀγχιστεία, (κρίσις) παραλαβεῖν εἰς κτῆσιν, λύτρωσις (λυτρωτής)*; Ez. 11, 15. *οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας σου; αἰχμαλωσία.*

גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ Lev. 25, 24.
גְּאֻלָּה תִּהְיֶה־לּוֹ Lev. 25, 31.
גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לוֹ Lev. 48.

הַגְּאֻלָּה

עַל־הַגְּאֻלָּה וְעַל־הַתְּמוּרָה Ruth 4, 7.
כִּי לְךָ מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה Jer. 32, 7.
וּלְךָ הַגְּאֻלָּה קְנֵה־לָךְ Jer. 32, 8.

constr.: גְּאֻלַּת

גְּאֻלַּת עוֹלָם Lev. 25, 32.

cum suff.: גְּאֻלָּתִי

גְּאָל־לְךָ אַתָּה אֶת־גְּאֻלָּתִי Ruth 4, 6.

cum suff.: גְּאֻלָּתֵךְ *p.*

אַחֵיךָ אִנְשֵׁי גְּאֻלָּתֶךָ Ez. 11, 15.

cum suff.: גְּאֻלָּתוֹ

וּמָצָא כָּל גְּאֻלָּתוֹ Lev. 25, 26.
וְהָיְתָה גְּאֻלָּתוֹ Lev. 25, 29.
רְמִים תִּהְיֶה גְּאֻלָּתוֹ Lev. 25, 29.
יָשִׁיב גְּאֻלָּתוֹ Lev. 25, 51.
יָשִׁיב אֶת־גְּאֻלָּתוֹ Lev. 25, 52.

גְּאוּלִים

ע"ו רבוי כמו שְׁטוּחִים כמכוון יקיל, לומר פרוס וקיבוץ כיצעיס ס"ג ד' [לְתִקּוּסוֹנוּ, נעַפְּרֵיקוֹנוּ].

n. m. plurale tantum, redemtio, vindicatio (syn. פְּדוּת). LXX: *λύτρωσις.*

pl. c. suff.: גְּאוּלַי

רִשְׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה Jes. 63, 4.

גָּאַל

ע"ו סגולי והכווסם קלוב וקיבוץ, שומשק ותעלם ע"י תפקבות [עכע-ווייסוכע, פרְתַּפְקִיבוכע], סמך הכבוי גָּאַלְתִּי, והקומיס שהוץ כמר גָּאַל עוציס, כי פסבש הְמִיכוץ לרוכ. נתרגוס תְּגָאֲלָא כמכוון הוס.

n. m. segolat. pollutio v. c. sacrorum, qua quis ea tanquam profana i. e. a religione remota habet (Profanierung). Non pro גֹּאַל dicitur, sed singulari unumquodque epenthesi conformatum est. Graec. interpres: *ἀγχιστεία τῆς ἱερατείας.*

constr. pl.: גְּאֻלֵּי

עַל גְּאֻלֵּי הַכְּהֻנָּה Neh. 13, 29.

גִּבְא

פעל לק-עוכר כ"ף נכוך גָּבָא, והמכוון והפשוע לשון כקיפס וקלילה לקיבס וכקיבס [הַתְּהַלְנע, גרַתְּנע], והמכוון כקיבס שכי", כמו נעכרי, והמפסיבס עוציס. הפשבש כמכוך נשפתי מערב, כלשכ כרשף נשבש גִּבְּתִי, כמו נשבסי וכוכי.

verb. tantummodo in nomine גָּבָא, superstes: *cavare*, fodere, e radice sanscrito-semitica גָּבָא oriundum. Vis colligendi (aquas) *secundaria* est.

גִּבְא

ע"ו מן גָּבָא, והמלפס כמו גֵּב, לומר כור מכרוי וקפור [כיסעערנע, גרונע], וכקרק כן ע"פ כקיבוקו וקלילקו [קוים-גרַתְּכונג, פערעיעפַּנונג], והוסלק על נרכס קו כנס כנללס. נשפס הכלפס נוסף [kúpa] כמו גנף, וכן נקרמי גְּבִבָא, ונשפתי מערב כלמו, ונגמרק מי נקיים ילוע.

n. f. (a v. גָּבָא, sicut גֵּב): *caverna*, a cavando, locus in terra cavus ad aquas pluvias recipiendas, cisterna (LXX: *φρέαρ*), deinde latius de quovis *lacu* dicitur. Sanscr. *kûpa*, aram. גּוּבָא. LXX: *ἀποστροφή*, semel *μικρός*, errore difficili explicatu; גֻּבִּים *βόθυνος, φρέαρ.*

מִגְּבָא

Jes. 30, 14. וּלְחַשֹּׁף מַיִם מִגֶּבָא

pl. c. suff.: וְגִבְאֵיהֶן

Ez. 47, 11. בְּצֹאתוֹ וּגְבֹאוֹ

גֶּבֶב

פעל כוכ ולק-עוכר כ"ף נגוכיק, הסלפס כניכס כמו נגף וכוכס, היה מקוגג ומכוקע כמו לגבס, וכדומי זכס גֶּבֶב, בָּפַס וכדומס, נקשר שככלס תמכות הכפיפס והקוגג והגבוכי [נע-ס'יגעלע, געוּפְלֶנע, הַתְּהַל וי"ן], וכן בכל שפתי מערב הזכס הוס והמכוון. לכן עוד לריך לתפ לדעת שנשכס הוס עוד בפתכון הפרס, לס ציפיס התפוכות מנוכן [הַתְּקַעֲרִינ] וכפוף, או תלול וכגוב, כי לדעתי עשו המדקדקים שערבו אתי הכוווכות, וקלל הכגוזות כתוב על זה. *verb. intr.* atque solis in derivatis nobis conservatum: cavum, concavum, fornicis instar seu camerae arcuatum esse. Radix communis variatur in verbis גָּבַב, גָּנַן, כָּפַס, quae omnia de forma concava curvataque dicuntur.

גֵּב

ע"ו וכבוי גֵּבִּי והרבוי כבפל גַּבִּים, גֵּבוֹת, בבפל המכוון ברבוי, והוא גויר ע"ע, ומשוסק בפתבוכו מתמבוסו לקציק דבר מעוכן ומגוגע [געפיעלעפע] או עבוד וכפק עקוב וכדומה. ק' עפל וגעפה כוף וגבוכן [פיגעל, ריקקען], גרומי ג"ב [gibb-us] מגבכן, והוסלק על גף המוזק, כפק ועבוכית בלו, מוק פני המוזק. כ' גבכן-סולפס או עפל-קרון, [זַאַקֶן-היגעל], בהיות כפק וגבעה המגדרת כקיל וקומס לעיר מסתר מפני לויב. ג' גבכן וגבון, לשר שלל הגשל דבשת, לאדץ עקב, לעור שלת [בוקקעל, הַתְּקַקְעֵר], שם לבללב סלוף והגבן; ומוס קרס על-גב [לִיץ דען ריקקען סוּרְגען] לומר קביכס ופציעס [שטייעמען]. ל' גב-המבן, הפשוע כוף ורמק המבן [צִיגל-בוקקעל], גבכוכים על שריון קשקשים, לשר מול לר יבעבעו והוכוה, כמו ירוץ עליו [לומר כגדו] בעבי גבי מגביו [לומר בגבי-מגן עכיס], ובערבי: רֹץ עליו בעבי גבי מגן, הלמן קוק לבו לשבוע לותו. וגוב בלשון ישמעאל מגן. ס' קבות וסכס לשר כפה לס [געוּפְלֶנע, בודע], והסשל גֵּב-זוֹנָה הלמן קבות ווכס ובית-הכשע או מְזֻנָּה, כלשר בגרמבי לגדה וכפה כמר קבות-המעכר. ו' דבר המיקיע הג ומסבב קוור לדבר, כמו גב-הסקן [פַּעלגע, בְּתַּגען], ובתבוס סִגֵּב, ובגרמק [כלים פ' י"ת וי"ל] סובב של-גלגל, והוא המכרכב לת-הלותן, והוסלק על כרכוב העין וכיבוכו, כי סובב העין דומה לגב-הקן [כרויבע] ודוק.

n. m. cujus est duplex pluralis, discrepante potestate: 1) res convexa, collina, ut ita dicam, collis, locus eminens, eminentia, hinc *tergum*, dorsum, propterea quod leviter eminet (cf. *gibbus* apud Latinos. Nonius Marcellus: „*Gibborum pro exstanti et eminenti Varro in Eumenidibus.*“ et Graec. *ὑβός* apud Dorienses, *ὕβος, ὑβοῦν = κῦφος, κυφοῦν*), translate de dorso altaris, quemadmodum Latini per denominationem de jugo, dorso, supercilio, radice montium loquuntur. 2) collis natura atque arte munitus, castellum (*φρούριον, ὀχύρωμα*) in dorso montis positum. 3) eminentia in re quavis, gibbus, gibba (camelorum, soli, cutis). LXX: *ὕψος, νῶτος, νῶτον.* 4) umbo seu media pars clypei eminentior (*ἴτυς, γύαλον*), quae hosti obvertitur. 5) *testudo, fornix, taberna*, qua meretrices meritoriique se prostituunt. LXX: *πορνεῖον, οἴκημα πορνικόν.* Hieron. *lupanar.* 6) res curva, instar orbis sive gyri, ambitu rotundo, speciatim aspis vel canthus (*κάνθος, ἐπίσωτρον*) rotae, targum.: סוֹבֵב, gemarice: סוֹבֵב שֶׁל־גַּלְגַּל, translate de supercilio seu ductu arcuato pilorum super palpebras. Trg. Hierosolym.:

גְּבִנֵּי חַפְּנֵן עֵינָוֵי׃

paus.: גֵּב*

Ez. 16, 24. וַתִּבְנִי־לָךְ גֵּב*

גֵּב

Ez. 43, 13. וְזֹה גֵּב הַמִּזְבֵּחַ

cum suff.: גַּבִּי

Ps. 129, 3. עַל־גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים

cum suff. fem.: גַּבָּהּ

Ez. 16, 31. בְּבִנוֹתַיִךְ גֶּבֶב בְּרֹאשׁ

Ez. 16, 39. וְהָרְסוּ גַּבֵּךְ

1 constr. pl.: גַּבֵּי

Job. 15, 26. בְּעַבִי גַבֵּי מָגִנָּיו

pl. constr.: גַּבְבֵי

Job. 13, 12. לְגַבְרֵי־חֹמֶר גֵּבֵיכֶם

pl. c. suff.: גַּבֵּיכֶם

Job. 13, 12. לְגַבְרֵי־חֹמֶר גֵּבֵיכֶם

pl. c. suff.: וְגַבֵּיהֶם

1 Reg. 7, 33. יְדוֹתָם וּגְבִיהֶם

cum suff.: וְגַבֵּיהֶם

Ez. 10, 12. וְכָל־בְּשָׂרָם וּגְבֵהֶם

cum suff.: וְגַבֵּיהֶן

Ez. 1, 18. וּגְבִיהֶן וּגְבֵה לָהֶם

II. pl.: גַּבְּתֹ

Lev. 14, 9. וְאֵת גַּבַּת עֵינָיו

pl. c. suff.: וְגַבְּתָם

Ez. 1, 18. וּגְבָתָם מְלֵאֹת עֵינַיִם

גַּב

ע"ו בקרמי כמו בעבכי, והמסלק שנוס על נו [כיקקען], לכן לכוס מלת המעס בכפל המכוון: ת' לעיון המעל [נויר המוגג של נגנון והרמס], נמקשר לפעמים עם על, כמו על-גב [לוי", לויבע]. ג' לעיור המקל ומלעמת [נויר המוגג של-מוכ ומשוע של-לכוד וכוכום], והמכוון לקל, לעמת [בעבעו, ניי"ק]. וכבוי גַּבִּי, גַּבֵּיהֶן, גַּבְּתֵי, גַּבָּהּ. מלת-המעס אַגַּב כמר אַר־גַּב, ומעכו מיכועס אַגַּבָּא, ופעלים הרבה מצולבים עם גַּב עי' קרוי פכיכים שלי.

n. m. aram. cum hebraico comparandum, creberrima translatione de *dorso* dici solet, crebrius etiam vim adverbialem adsciscit. 1) *super* (גַּב, עַל־גַּב), supra, in. LXX: *ὑπεράνω.* 2) *apud, juxta*; vi utraque solet etiam cum suffixis person. componi. אַגַּב aram. (def. אַגַּבָּא) ex אַר־גַּב coaluit.

cum suff.: גַּבֵּיהּ Q'ri.

Dan. 7, 6. דִּי־עוֹף עַל־גַּבֵּיהּ

cum suff.: גַּבֵּיהּ K'tib.

Dan. 7, 6. דִּי־עוֹף עַל־גַּבֵּיהּ

גֵּב

ע"ו קרמי, וסיולעס גָּבָא, סרכיס גֵּבִין וסילועס גְּבָבָא. סרכון כמו גֵּב בעברי, כלומר מקוסס ומערס זקיק וגוזן כוד ומכרס [גרונע, סַתְּהַלְנע, ניסטערנע], קזר לכוד מעון קרייס. ונגמרק גְּבָא סס לפרן וקור, נסזקל על פלול קוקן לזכי כלדיס כסולו וביוכי גב סזס [s. kûpa, gr. *κύπη*] וכן גַּבָּא סוס כמרק כמו כקל, ל"ת נוגמק לכתזק, נגמרק כמו כקל, ל"ת נוגמק לכתזק, לדסכק, לכולקק, ועוד רכיס.

n. m. aram. caverna, fovea, cisterna, de fovea leonum plena, in quam Danielis injectus est. Al. *λάκκος.* Cf. Gr. *κύπη, γύπη, κύβος, κυφέλη, κύφελλον, κυπέλλον* etc.

לֶגֶב

Dan. 6, 8. 13. יִתַּרְמֵא לְגֹב אַרְיָוָתָא

וְלֶגֶב

Dan. 6, 25. וְלֶגֶב אַרְיָוָתָא רְמוֹ

definit.: גֻּבָּא

Dan. 6, 18. וְשִׂמַת עַל־פֶּם גֻּבָּא

Dan. 6, 24. אֲמַר לְהַנְסָקָה מִן־גֻּבָּא

Dan. 6, 25. וְלָא־מְטוֹ לְאַרְעִית גֻּבָּא

definit.: לְגֻבָּא

Dan. 6, 17. וּרְמוֹ לְגֻבָּא דִּי אַרְיָוָתָא

Dan. 6, 20. לְגֻבָּא דִּי־אַרְיָוָתָא אֲזַל

Dan. 6, 21. וְכִמְקָרְבָה לְגֻבָּא

גָּבַהּ

פעל כוכ וקין לו מקר לפי דעתי עס שרש גב לעיל, כי פס משרש גֵּב־בָּהּ, וג' מקלב-מוגב. סהלפס עליס וכסיקס [קין דיק הַסְּתָּא שעיגענן], ולשרש גב פשרוש סכניכס וסכוויוס. ונמלק השרש נשפת הוה, שהוק כמו בק בתכוון עליס וכסיקס, וכגרמכי עתיקי [צַאַסְ=סְיָגַן] כמו וס, סרכון מרוממות וכסיקת העץ ע"י נמיקס, והוסלק על גסוס הקומס לו גסוס סלב, וכקין הכוסף יולץ חוס, וסכל בגרלף על גפה, בלקרי גְּבַהּ בתכוון וס. *verb. intr.* (cujus nulla est cum verbis supra enumeratis originis communitas; radix est enim גֵּבַהּ, quae, leniter variata, latet etiam in verbo גָּבַהּ; *ga* autem ad radicem hanc *sanscrito-semiticum* accessit ad vim ejus subtilius definiendam): *con*scendere, adscendere, *con*surgere, assurgere, sursum tolli, quare primum dicitur de plantis progerminantibus, de montis turrisve altitudine, et de rebus quibuslibet dicitur, quae in sublime ascendunt, deinde translate de animi magnitudine aut superbia, qua vel revera praestat vel se fidentius superbiusque extollit. LXX: *ὑψοῦσθαι, μέγαν γενέσθαι, ἀπέχειν, μετεωρίζειν, μεμαλαυχεῖν*; Hi. *ὑψηλὸν ποιεῖν, μετεωρίζειν.*

2 Chr. 26, 16. וְכִחֲזְקָתוֹ גָּבַהּ לִבּוֹ
הַשְׁחֵת וַיַּחֲזִקֵהוּ כִּי גָבַהּ
לִבּוֹ

2 Chr. 32, 25.
Ps. 131, 1. רוֹמִי לֹא־גָבַהּ לִבִּי
Ez. 28, 2. יַעַן גָּבַהּ לִבֵּךְ
Ez. 28, 17. גָּבַהּ לִבֵּךְ בְּיָפְיֵךְ

3 *perf.:* וְגָבְהָה

Jes. 52, 13. וְגָבַהּ מְאֹד

3 *f. perf.:* גָּבְהָה

Ez. 31, 5. עַל־כֵּן גָּבְהָה קֹמָתוֹ

2 *perf.*: גָּבַהְתָּ
Ez. 31, 10. גבהת בקומה
3 *pl.*: גָּבְהוּ
Job. 35, 5. רשור שחקים גבהו ממך
Jes. 3, 16. כי גבהו בנות ציון
Jes. 55, 9. כי־גבהו שמים מארץ
Jes. 55, 9. כן גבהו דרכי מדרכיכם
inf. constr.: גָּבְהַּ
Ps. 103, 11. כגבה שמים על־הארץ
inf. constr.: לְגָבְהָהּ
Zeph. 3, 11. לגבהה עוד בהר קדשי
3 *imperf.*: יִגְבַּהּ
Prv. 18, 12. לפני־שבר יגבה לב־איש
3 *imperf.*: וַיִּגְבַּהּ
1 Sam. 10, 24. ויגבה מכל־העם
2 Chr. 17, 6. ויגבה לבו בדרכי יי׳
Jes. 5, 16. ויגבה יי׳ צבאות
Ez. 28, 5. ויגבה לבבך בחילך
2 *imperf.*: וַתִּגְבַּהּ *fem.*
Ez. 19, 11. ותגבה קומתו
2 *pl. imperf.*: תִּגְבְּהוּ *p.*
Jer. 13, 15. והאזינו אל־תגבהו
3 *pl. imperf.*: יִגְבְּהוּ
Ez. 31, 14. לא־יגבהו בקומתם
3 *pl. fem.*: וַתִּגְבָּהֶינָה
Ez. 16, 50. ותגבהינה ותעשינה
3 *pl. imperf.*: וַיִּגְבְּהוּ *p.*
Job. 36, 7. וישיבם לנצח ויגבהו
Hif-il: הִגְבִּיהַּ
1 *perf.*: הִגְבַּהְתִּי
Ez. 17, 24. עץ גבה הגבהתי
part.: מַגְבִּיהַּ
Prv. 17, 19. מגביה פתחו מבקש
part.: הַמַּגְבִּיהַּ
Ps. 113, 5. המגביהי לשבת
inf. abs.: הַגְבַּהּ
Jes. 7, 11. או הגבה למעלה
Ez. 21, 31. השפלה הגבה
2 *imperf.*: תַּגְבִּיהַּ
Jer. 49, 16. כי־תגביה כנשר
Obad. 1, 4. אם־תגביה כנשר
3 *imperf.*: יַגְבִּיהַּ
Job. 39, 27. אם־על־פיך יגביה נשר
3 *impf. c. s.*: וַיַּגְבֵּיהוּ
2 Chr. 33, 14. ויגביהה מאד
3 *pl.*: יַגְבִּיהוּ
Job. 5, 7. ובני רשף יגביהו עוף

גָּבַהּ

תוקפי וסמיך גָּבַהּ, גָּבַהּ, ולנקבה גְּבָהָה. הרכון על ונשגב שלילות וסכיס ומגדלות וקומה [הֵמָּה, לין דיל הֵמָּסע שיינעכל], ויונן סיעיג מתעלות סהרש. סהשלל נפהות עיכוס, לומר נשוס ויסיות לו כדומה. נמארק גָּבַהּ כנוי לסקב״ה, ומארק נ״כ מאכו תמוכה נקביה גְּבָהִיה, כסהשלל על־נפרק ושלשת, ובתרגום תוקפי לחר נאכוון וס גְּבֵרַיָּה ומכרני גְּבֵרַיָּן, וכן גְּבֵהַּ־לֵב תמוכה תדיכיה. ודע שנאמרת בעבני נ״כ תמוכה הסמיך גְּבַהּ לפני סאקים, ולין לו שרש לחך כלחר חשבו סאדקדקים. כי מן גָּדַל, נאמרת גָּבַל, ופס נתפתח הקיען על־דנרת סגרוכיי וסכן.

adj. quidquid in sublime assurgit, celsus, elatus, erectus, translate: superbus, is qui alta spirat, qui in sublime tendit. LXX: ὑψηλός, μετεωρός, ὑπερήφανος, גְּבֹהָה גָּבֹהַּ ὑπερ-οχή, גָּבֹהַּ גָּבֹהַּ ὑψηλοκάρδιος.

1 Sam. 9, 2. ומעלה גבה מכל־העם
Esth. 5, 14. 7, 9. גבה חמשים אמה
Job. 41, 26. את כל־גבה יראה
Eccl. 5, 7. כי גבה מעל גבה שמר
Jes. 2, 15. כל־מגדל גבה
Jes. 30, 25. והיה על־כל־הר גבה
Jes. 40, 9. על הר־גבה עלי־לך
Jes. 57, 7. על הר־גבה ונשא
Jer. 3, 6. על־כל־הר גבה
Ez. 17, 22. על הר־גבה ותלול
Ez. 17, 24. השפלתי עץ גבה
Ez. 40, 2. אל־הר גבה מאד
Ez. 41, 22. שלוש אמות גבה
וְגִבְהֹהַּ
Ps. 138, 6. וגבוה ממרחק יידע
וְהַגָּבֹהַּ
Ez. 21, 31. והגבה השפיל
מִגָּבֹהַּ
Eccl. 12, 5. גם מגבה יראו
constr.: גִּבְהַּ
Ps. 101, 5. גבה־עינים ורחב לבב
Prv. 16, 5. תועבת יי׳ כל־גבה־לב
constr.: וּגְבַהּ
Ez. 31, 3. וגבה קומה
constr.: מְגִבְהַּ
Eccl. 7, 8. מגבה רוח
constr.: גִּבְהַּ
1 Sam. 16, 7. ואל־גבה קומתו
pl.: גְּבָהִים
Jes. 5, 15. ועיני גבהים תשפלנה
pl.: וּגְבֹהִים
Eccl. 5, 7. וגבהים עליהם
pl.: הַגְּבֹהִים
Gn. 7, 19. ויכסו כל־ההרים הגבהים
Ps. 104, 18. הרים הגבהים ליעלים
Jer. 51, 58. ושעריה הגבהים
pl.: וְהַגְּבֹהִים
Jes. 10, 33. והגבהים ישפלו
sg. fem.: גְּבֹהָה
Dt. 3, 5. חומה גבהה דלתים ובריח
1 Sam. 2, 3. תדברו גבהה גבהה
1 Reg. 14, 23. על כל־גבעה גבהה
2 Reg. 17, 10. על כל־גבעה גבהה
Jer. 2, 20. על כל־גבעה גבהה
Dan. 8, 3. והאחת גבהה
sg. fem.: וְהַגְּבֹהָה
Dan. 8, 3. והגבהה עלה באחרנה
pl. fem.: גְּבֹהוֹת
Dan. 8, 3. והקרנים גבהות
pl. fem.: הַגְּבֹהוֹת
Dt. 28, 52. חמתך הגבהת והבצרות
Jer. 17, 2. על גבעות הגבהות
Zeph. 1, 16. ועל הפנות הגבהות
גַּבֵּהּ

ש״ס סנוליי וכנוי גַּבֵּהּ, וסמלכס רוס [הֵמָּסע], כסהשלל על מרום ונדל, כמס וכוף, משנגולף. כתנוס גַּבֵּהּ משלסו, וסס סמעולס נשפת חכמים הַגַּבֵּהַּ.

n. m. segol.: altitudo, celsitas, sublimitas, elatio. LXX: ὕψος, πλῆθος; גַּבֵּהּ רוּחַ *kakoφροσύνη*; גַּבֵּהּ שָׂפָתַיִם ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων.

Job. 22, 12. הלא־אלוה גבה שמים
Prv. 16, 18. ולפני כשלון גבה רוח
Ez. 41, 8. וראיתי לבית גבה
וְגַבֹּהַּ
Job. 40, 10. עדה־נא גאון וגבה
וְגַבֹּהַּ
Ez. 1, 18. וגביהן וגבה להם
Ez. 40, 42. וגבה אמה אחת
וְהַגְּבֹהָה
2 Chr. 3, 4. והגבה מאה ועשרים
בְּגָבְהַּ
2 Chr. 32, 26. יחזקיהו בגבה לבו
גַּבְהַּ
Ps. 10, 4. כגבה אפו בל־ידרש
Am. 2, 9. אשר כגבה ארזים גבהו
cum suff.: גַּבְהֹהוֹ
1 Sam. 17, 4. גבהו שש אמות וזרת
Jer. 48, 29. גבהו וגאונו וגאותו
Am. 2, 9. כגבה ארזים גבהו
cum suff.: בְּגָבְהֹהוֹ
Ez. 19, 11. וירא בגבהו
Ez. 31, 10. ורם לבבו בגבהו
cum suff.: בְּגָבְהָם
ולא־יעמדו אליהם בגבהם
Ez. 31, 14.
constr. pl.: גַּבְהֵי
Job. 11, 8. גבהי שמים מה־תפעל
גַּבְהוּת

ש״ג מופעמי והכוונס נשוס וודן יסיכות [שעמלן, הֵמָּסומס], וסוס ונסות־כוס [שעמלן, הֵמָּסומס], וסוס גזיר גָּבֹהַּ כמו סכלות מן סָכָל, גַּבְהוּת מן גָּבַהּ וכדומס.

n. f. abstract. ex adject. גָּבֹהַּ ortum, sicut ex סָכָל = סִכְלוּת, altitudo, superbia, magniloquentia. LXX: ὕψος, ὕβρις.

Jes. 2, 11. עיני גבהות אדם
Jes. 2, 17. ושח גבהות האדם

גָּבַהּ

פעל לנ־עונר, ומסדקדקים סינוסו לנאנר ולפרש משמות גֵּב, גֵּבֶב, משמניס מן לסנסר, קולס נתקנסו לחרי מוכן ל״ה, שמות לנלס כמנ שזיכס נכי ל״ה, כי לנ סיס ולנ כנרל נוע כוס ל״ה, ונכי סנרס לחק נעניי ל״ע לנ חק חס יל לס דנ מס נוילי שרש נלי לחמני, ומשרש נן־סנרס לחק. מכנוני שרש [ע״ו] תמוכות כלנס לרונ, כמו קול קונ סוק לו כר נר וכדומס, ולנ עול לנלנ שזחי תמוכות סלנס מתנלפות סס לרונ, ויולות לפ״ו לסניע נונ ונר תחק כנחי ע״ו. ולחר לסמס גּוֹבֵב חלנ יונן מן גֵּב ע״ש.

verb. inus. quod grammatici ad interpretanda nomina גֵּב, גּוֹבֵב effinxerunt, quae nullo modo a verbo secundario (לה״) descendunt, sed sunt potius e verbo unius syllabae, sicut permulta nominum, deducenda. Quare hoc verbum radici cavae (ע״י) subjecimus; גּוֹבֵב autem facile ex גּוֹבֵב potest explicari, non ut opus sit verbum trium literarum sine caussa confictum in auxilium vocare.

גָּבַהּ

פעל לנ־עונר כ״ש נגוליים, וסול נשרשו דומס לנ גֵּבֶה, וכן כתנס נשפס שומרונית נמר נגס, ובלנון ישמעלנ מנגסות סמיכ, ולנגס שס נעל נגס־מנ. סהשלס כמו וס. תמוכות משרש גָּבַל וכן גָּבֵל, חָבַל וסלוחיות גּ, חָ, בּ תנקני מוגש, ולך גו פתרון הסכוך וסקלוון, וכן נשפס סכלנס נל [s. *wal*] גלוס וכנוס [קניפענן], ווייקעלן], נרומי נכפיל משרש [*vol*-vere] ונגרמני עתיקי [*val*-vjan] ונשפס לנקלנפס [*wel*] כמו וס, ולין לשרש שלפניהו [*wal*, לפ״ו המשך עס חול כלנר חשנו רניס. משלל נגמרת על מעוג ולנס וכדומס מן סרניסס ועגוג, כמו ל״ע לחרי לנשין נגיל לתוכ גניל לתורין, וכן למשרש בָּל ניקוד המכוון הוס.

עי׳ הכנוכות.

vrb. trans. (arab. גבל, cui cognata sunt radicis ejusdem communione חָבַל, כָּבַל): *con*nectere, contexere, v. c. funiculos; ג, כ, ח enim praefixa sunt praepositionalia, quibus vis verbi primaria accu-solymitano גְּבִרַיָּה (= גַּבְרִיָּה) dicitur de eo, qui procerus est corpore, fem. גַּבְחַת.

גַּבַּחַת

ש״ג גויר תוקרי לסמן תדיכות וזכיכות תסכון. סהלנס נעל נגס־מנ נסנרס מן קרס [סהלנעכנ], וכמנ סתמוכ סוכת לסמן קיוס סתוקר מס לו תסכון ומכלי זכוי, כמו קרס פקס עור לנלס תער עקס סנף וכדומס.

n. m. piëlicum, ut rei significatae diuturnitatem indicet, fronto (*μετωπίας, εὐρυμέτωπος*) simulque, ut solet, recalvus, recalvaster (*ψεδνός, ἀναφαλαντίας, ἀνάσιλος*). Formae ejusdem sunt גַּבַּחַת, גַּבָּח, גַּבָּחַ, עִגֵּר, פִּקֵּחַ, סַגֵּחַ, עִקֵּשׁ, אִבֵּר, אַבָּם, quae omnia de habitu aliquo vitiositatis corporis animive dicuntur. LXX. *ἀναφάλαντος.*

Lev. 13, 41. גבח הוא טהור הוא

גַּבַּחַת

ש״ג וסוס מופעמי, וסהלנס נכסות סמכ וקרקוסו [קַסהלנעכ סַּחַדעכ־קַּחַף], סו קרקות ונכסות נכלל, נסנשלל נכ על מן קרקות הנגד. סתמוכ נויכ גַּבַּחַת וכר, ונגמרת ג״כ מופעמי נסנשלל נכ על נכסות הנג [סהַקַּקעכ]. *n. f. abstract.* vitium corporis id, quo frons est prominentior propter syncipitis calvitatem. LXX: *ἀναφαλάντωμα*, semel *κρόκη*. Gemarice etiam de gibbo, in tergo hominis *prominente*. Bene Sifra: אֵרֵיזוּ קָרַחַת וְאֵרֵיזוּ גַּבַּחַת מִן־הַצִּדָּדִין שׁוֹפֵעַ לַאֲחוֹרָיו זוֹ הִיא קָרַחַת מִן־הַצִּדָּדִין שׁוֹפֵעַ לְפָנָיו זוֹ הִיא גַּבַּחַת. Dicitur etiam de veste, cujus pili in parte antica defluxerunt (opp. קָרַחַת). Trg. illud de calvitate vestis novae, hoc de calvitate vestis obsoletae intellexit (שְׁתֵּירְקוּרֵיהּ, חֲדָתוּרֵיהּ). Sifra: בְּקָרַחְתּוֹ אֲפִלּוּ חֲשׁוּקִים בְּגַבַּחְתּוֹ אֲפִלּוּ חֲדָשִׁים:

בִּגַּבַּחַת

Lev. 13, 42. בקרחת או בגבחת
cum suff.: בְּגַבַּחְתּוֹ
Lev. 13, 42. 43. 55. בקרחתו או בגבחתו

גָּבַל

פעל נודל ומכוון סנוב וסנון סכוך ולנוב סגלנס וכנוב, כמו קנל [דרע־סיע, פֿלעכּעיע], וכרלך עס חָבַל כעכין לנוב וכנוב, לו גָּבַל נמכוון משלנל, ובלנון ישמעלנ גמל [נמ׳ תמוכ כ׳] כמו וס. תמוכות משרש גָּבַל וכן גָּבֵל, חָבַל וסלוחיות גּ, חָ, בּ תנקני מוגש, ולך גו פתרון הסכוך וסקלוון, וכן נשפס סכלנס נל [s. *wal*] גלוס וכנוס [קניפענן], ווייקעלן], נרומי נכפיל משרש [*vol*-vere] ונגרמני עתיקי [*val*-vjan] ונשפס לנקלנפס [*wel*] כמו וס, ולין לשרש שלפניהו [*wal*, לפ״ו המשך עס חול כלנר חשנו רניס. משלל נגמרת על מעוג ולנס וכדומס מן סרניסס ועגוג, כמו ל״ע לחרי לנשין נגיל לתוכ גניל לתורין, וכן למשרש בָּל ניקוד המכוון הוס.

עי׳ הכנוכות.

vrb. trans. (arab. גבל, cui cognata sunt radicis ejusdem communione חָבַל, כָּבַל): *con*nectere, contexere, v. c. funiculos; ג, כ, ח enim praefixa sunt praepositionalia, quibus vis verbi primaria accu-

ratius circumscribitur. Radix simplex conservata est nobis apud Indos, *wal* enim sanscriticum nectendi, *vol*-vendi vim habet; quare id verbum nullo modo cum חָוַל, ut nonnulli senserunt, cohaeret.

גְּבָל

ז"ו וסיבוי גְּבוּלִים יסמלנם דבר משוגל ומוכבר [געלרעטעס, געפֿלאָכטעטעס], ומוס משמל לקבל וקו-משמס לשוב כו סגבולין [גרענץ-צויר, אעסעזצונג], כי שילוש שבי משמות קבל-משמס וקבל-סגבול, לו בניוכם גבול געמס, נ"כ בשאר לשמות כיוצ [*finis, funis*]. משתקין נכתובים לרוב קנות ושפסי דבר לו כקף ושוק [גרעניצע], לו שפס וגדות דבר [רשתן], לו מדיכם וכלה [גע-ביעג], ובנשרת גבול ככוי לתקימת דבר סניב העכונה, וגבולין ככוי לכל דבר קוו לעוכס לו קוו לירוזלים לו קוו לחקן, ולבעלי הגיון לגבול עוד סנגון אחר

n. m. res connexa, complicata, hinc: funiculus, decempeda, qua terram metiuntur metatores seu decempedatores, et ipsi *fines*, qui ea divisione constituuntur (cf. latina vocabula *funis* et *finis*, quae plane eadem modo inter se cohaerent), hinc de rei extremis partibus, termino, de regione, agro seu territorio, finibus certis circumscripto. LXX: ὅριον, *γεῖσος*, *βάσις*, *κληρονομία*, *περίβολος*, *πῆχυς*, *γῆ*. In sermone talmudico de tota terra Israëlitica dicitur, quae est extra Hierosolyma.

גְּבוּל, גְּבָל

Gn. 10, 19. וַיְהִי גְּבוּל הַכְּנַעֲנִי
Gn. 47, 21. מִקְצֵה גְּבוּל־מִצְרַיִם
Ex. 10, 14. וְנִיחַ בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם
ארבה אחד בכל גבול מצרים
Ex. 10, 19.
Num. 20, 23. עַל־גְּבוּל אֶרֶץ־אֱדוֹם
Num. 21, 24. כִּי עַז גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן
Num. 22, 36. אֲשֶׁר עַל־גְּבוּל אַרְנֹן
Num. 34, 3. וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב
Num. 34, 6. יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל יָם
Nu.34,7. וְזֹאת־יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן
Num. 34, 9. יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן
Num. 35, 26. אֶת גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ
Dt. 2, 18. אֶת־גְּבוּל מוֹאָב אֶת־עָר
Dt. 3, 14. עַד־גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי
Dt.3,16. יַבֹּק הַנַּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן
Dt. 19, 3. וְשִׁלַּשְׁתָּ אֶת־גְּבוּל אַרְצֶךָ
Dt. 19, 14. לֹא תַסִּיג גְּבוּל רֵעֶךָ
Dt. 27, 17. אָרוּר מַסִּיג גְּבוּל רֵעֵהוּ
Jos. 12, 2. גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן
Jos. 12, 5. עַד־גְּבוּל הַגְּשׁוּרִי
Jos. 12, 5. גְּבוּל סִיחוֹן
Jos. 13, 3. וְעַד גְּבוּל עֶקְרוֹן צְפוֹנָה
Jos. 13, 4. עַד גְּבוּל הָאֱמֹרִי
Jos. 13, 10. עַד־גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן
Jos. 13, 23. גְּבוּל בְּנֵי רְאוּבֵן הַיַּרְדֵּן
Jos.13,26. וּמִמַּחֲנַיִם עַד־גְּבוּל לִדְבִר
Jos.15,1. אֶל־גְּבוּל אֱדוֹם מִדְבַּר־צִן
Jos. 15, 2. וַיְהִי לָהֶם גְּבוּל נֶגְבָּ
Jos. 15, 4. זֹאת־תִּהְיֶה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב
Jos. 15, 12. גְּבוּל בְּנֵי־יְהוּדָה
Jos. 15, 21. אֶל־גְּבוּל אֱדוֹם בַּנֶּגְבָּה
Jos.16, 2. אֶל־גְּבוּל הָאַרְכִּי עֲטָרוֹת
Jns. 16, 3. אֶל־גְּבוּל הַיַּפְלֵטִי
Jos. 16, 3. עַד־גְּבוּל בֵּית־חֹרוֹן
Jos. 16, 5. וַיְהִי גְּבוּל בְּנֵי־אֶפְרַיִם
Jos. 16, 5 וַיְהִי גְּבוּל נַחֲלָתָם
וַיְהִי גְּבוּל־מְנַשֶּׁה
Jos. 17, 7.
Jos. 17, 8. וְתַפּוּחַ אֶל־גְּבוּל מְנַשֶּׁה
Jos. 18, 11. וַיַּעַל גְּבוּל גּוֹרָלָם
Jos. 18, 19. זֹאת גְּבוּל נֶגֶב
Jos. 19, 10. וַיְהִי גְּבוּל נַחֲלָתָם
Jos. 19, 12. עַל־גְּבוּל כִּסְלוֹת תָּבֹר
Jos. 19, 41. וַיְהִי גְּבוּל נַחֲלָתָם
Jos. 19, 47. וַיַּעַל גְּבוּל בְּנֵי־דָן
Jud. 11, 18. כִּי אֵרְנֹן גְּבוּל מוֹאָב
וַיִּירְשׁוּ אֵת כָּל־גְּבוּל
האמרי
Jud. 11, 22.
Jud.19,29 וַיְשַׁלְּחֵהוּ בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
1 Sam. 6, 12. עַד־גְּבוּל בֵּית שֶׁמֶשׁ
מלאכים בכל גבול
ישראל
1 Sam. 11, 3.
1 S. 11, 7. וַיְשַׁלַּח בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
1 S. 27, 1. לְבַקְשֵׁנִי עוֹד בְּכָל־גְּבוּל
2S.21,5. מֵהִתְיַצֵּב בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
1Rg. 1,3. נַעֲרָה יָפָה בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
1 Reg. 5, 1. וְעַד גְּבוּל מִצְרָיִם
2Reg.10,32. חִזְאֵל בְּכָל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל
הוּא הֵשִׁיב אֶת־גְּבוּל
ישראל
2 Reg. 14, 25.
משחית בכל־גבול
ישראל
1 Chr. 21, 12.
2 Chr. 9, 26. וְעַד גְּבוּל מִצְרָיִם
Ps. 78, 54. וַיְבִיאֵם אֶל־גְּבוּל קָדְשׁוֹ
Ps. 104, 9. גְּבוּל־שָׁמְתָּ בַל־יַעֲבֹרוּן
Prv. 15, 25. וַיַּצֵּב גְּבוּל אַלְמָנָה
Prv.22,28.23,10. אַל־תַּסֵּג גְּבוּל עוֹלָם
Jes. 15, 8. אֵת־גְּבוּל מוֹאָב
Jer. 5, 22. שַׂמְתִּי חוֹל גְּבוּל לַיָּם
Ez.11,10. עַל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט
אֶל־גְּבוּל יִשְׂרָאֵל אֶשְׁפֹּט
אתכם
Ez. 11, 11.
Ez. 29, 10. וְעַר־גְּבוּל כּוּשׁ
Ez. 40, 12. וְאַמַּה־אַחַת גְּבוּל מִפְּה
Ez.45,7. מִגְּבוּל יָם אֶל־גְּבוּל קָדִימָה
Ez. 47, 13. גֵּה גְּבוּל אֲשֶׁר תַּנְחִלוּ
Ez. 47, 15. זֶה גְּבוּל הָאָרֶץ
Ez. 47, 16. בֵּין־גְּבוּל דַּמֶּשֶׂק
Ez. 47, 16. וּבֵין גְּבוּל חֲמָת
Ez. 47, 16. אֲשֶׁר אֶל־גְּבוּל חוֹרָן
Ez. 47, 17. וְהָיָה גְּבוּל מִן־הַיָּם
Ez.47,17. גְּבוּל דַּמֶּשֶׂק וְצָפוֹן צְפוֹנָה
Ez. 48, 1. גְּבוּל דַּמֶּשֶׂק צְפוֹנָה
Ez. 48, 2. וְעַל גְּבוּל דָּן
Ez. 48, 3. וְעַל גְּבוּל אָשֵׁר
Ez. 48, 4. וְעַל גְּבוּל נַפְתָּלִי
Ez. 48, 5. וְעַל גְּבוּל מְנַשֶּׁה
Ez. 48, 6. וְעַל גְּבוּל אֶפְרַיִם
Ez. 48, 7. וְעַל גְּבוּל רְאוּבֵן
Ez. 48, 8. וְעַל גְּבוּל יְהוּדָה
Ez. 48, 12. אֶל־גְּבוּל הַלֵּוִיִּם
Ez. 48, 13. לְעֻמַּת גְּבוּל הַכֹּהֲנִים
Ez. 48, 21. עַד־גְּבוּל קָדִימָה
Ez. 48, 21. עַל־גְּבוּל יְהוּדָה וּבֵין גְּבוּל
בִּנְיָמִן
Ez. 48, 22.
Ez. 48, 24, וְעַל גְּבוּל בִּנְיָמִן
Ez. 48, 25. וְעַל גְּבוּל שִׁמְעוֹן
Ez. 48, 26. וְעַל גְּבוּל יִשָּׂשכָר
Ez. 48, 27. וְעַל גְּבוּל זְבוּלֻן
Ez. 48, 28. וְעַל גְּבוּל גָּד
Ez. 48, 28. וְהָיָה גְּבוּל מִתְּמָר
Hos. 5, 10. כְּמַסִּיגֵי גְּבוּל
Mal. 1, 4. וְקָרְאוּ לָהֶם גְּבוּל רִשְׁעָה

גְּבָל, וּגְבוּל

Num. 34, 6. וּגְבוּל יָם וְהָיָה לָכֶם
Num. 34, 6. וְגְבוּל זֶה־יִהְיֶה לָכֶם
Dt. 3, 16. תּוֹךְ הַנַּחַל וְגְבָל
Dt. 3, 17. וְהָעֲרָבָה וְהַיַּרְדֵּן וּגְבָל
Jos. 12, 4. וּגְבוּל עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
Jos.13,11. וּגְבוּל הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי
Jos. 13, 23. הַיַּרְדֵּן וּגְבוּל
Jos.13,27. מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַיַּרְדֵּן וּגְבָל
Jos. 15, 5. וּגְבוּל קְדֵמוֹת

וּגְבוּל לִפְאַת צָפוֹנָה
Jos. 15, 5.
Jos.15,12. וּגְבוּל הַיָּם הַיַּמָּה וּגְבוּל זֶה
Jos. 15, 47. הַיָּם הַגְּבוּל וּגְבוּל
Jos. 17, 9. וּגְבוּל מְנַשֶּׁה
וּגְבוּל נִתְךָ־לוֹ בְּנֵינוּ
רְבִיעִים
Jos. 22, 25.
Jud. 1, 36. וּגְבוּל הָאֱמֹרִי
Ez. 40, 12. וּגְבוּל לִפְנֵי הַתָּאוֹת
Ez. 47, 17. וּגְבוּל חֲמָת

הַגְּבָל, הַגְּבוּל

Num. 22, 36. אֲשֶׁר בִּקְצֵה הַגְּבוּל
Num. 34, 4, וְנָסַב לָכֶם הַגְּבוּל מִנֶּגֶב
Num. 34, 5. וְנָסַב הַגְּבוּל מֵעַצְמוֹן
Nu. 34, 8. וְהוּרוּ תוֹצְאֹת הַגְּבוּל צְדָדָה
Num. 34, 9. וְיָצָא הַגְּבוּל זִפְרֹנָה
Num. 34, 11. וְיָרַד הַגְּבוּל מִשְּׁפָם
Num. 34, 11. הַגְּבוּל וּמָחָה עַל־כֶּתֶף
Num. 34, 12. וְיָרַד הַגְּבוּל הַיִּרְדְּנָה
Jos.13,16. וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל מְעָרוֹעֵר
Jns. 13, 25. וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל יַעְזֵר
Jos 15, 4. תְּצֹאוֹת הַגְּבוּל יְמָה
Jos. 15, 6. הַגְּבוּל בֵּית הָגְלָה
Jos. 15, 6. הַגְּבוּל אֶבֶן בֹּהַן
Jos. 15, 7. הַגְּבוּל דְּבִירָה
Jos. 15,7. הַגְּבוּל אֶל־מֵי עֵין־שָׁמֶשׁ
Jos. 15, 8. הַגְּבוּל גֵּי בֶן־הִנֹּם
Jos. 15, 8 הַגְּבוּל עַל־רֹאשׁ הָהָר
Jos. 15, 9. וְתָאַר הַגְּבוּל
Jos. 15, 9. הַגְּבוּל בְּעָלָה
Jos.15,10. וְנָסַב הַגְּבוּל מִבַּעֲלָה
Jos. 15, 11. וְיָצָא הַגְּבוּל
Jos. 15, 11. הַגְּבוּל שִׁכְרוֹנָה
Jos. 15, 11. תְּצֹאוֹת הַגְּבוּל יַמָּה
Jos. 16, 6. וְיָצָא הַגְּבוּל הַיְמָה
Jos. 16, 6. וְנָסַב הַגְּבוּל מִזְרָחָה
Jos.16,8. מִתַּפּוּחַ יָלַךְ הַגְּבוּל יַמָּה
Jos. 17, 7. וְהָלַךְ הַגְּבוּל עַל־הַיְמִין
Jos. 17, 9. וְיָרַד הַגְּבוּל נַחַל קָנָה
Jos. 18, 12. וַיְהִי לָהֶם הַגְּבוּל
Jos. 18. 12. וְעָלָה הַגְּבוּל
Jos. 18, 13. הַגְּבוּל לוּזָה
Jos. 18, 13. וְיָרַד הַגְּבוּל
וְתָאַר הַגְּבוּל וְנָסַב לִפְאַת־
ים
Jos. 18, 14.
Jos. 18, 15. וְיָצָא הַגְּבוּל יְמָה
Jos.18,16 וְיָרַד הַגְּבוּל אֶל־קְצֵה הָהָר
Jos. 16, 19. וְעָבַר הַגְּבוּל
Jos. 19, 14. וְנָסַב אֹתוֹ הַגְּבוּל
Jos, 19, 22. וּפָגַע הַגְּבוּל בְּתָבוֹר
Jos. 19, 29. וְשָׁב הַגְּבוּל הָרָמָה
Jos. 19, 29. וְשָׁב הַגְּבוּל חֹסָה
Jos. 19, 34. וְשָׁב הַגְּבוּל יָמָה
Jos. 19, 46. עִם הַגְּבוּל מוּל יָפוֹ
1 Sam. 13, 18. דֶּרֶךְ הַגְּבוּל הַנִּשְׁקָף
2 Reg. 3, 21. וַיַּעַמְדוּ עַל־הַגְּבוּל
Ez. 43, 20. וְאֶל־הַגְּבוּל סְבִיב
Obad. 1, 7. עַד־הַגְּבוּל שִׁלְּחוּךָ
וְהַגְּבוּל
Ez. 43, 17.
וְהַגְּבוּל סָבִיב אוֹתָהּ
בַּגְּבוּל
בעיי העברים בגבול
מואב
Num. 33, 44.
Dt. 2, 4. בִּגְבוּל אֲחֵיכֶם בְּנֵי־עֵשָׂו
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בַּגְּבוּל
נחלתו
Jos. 24, 30.
Jud. 2, 9. וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בַּגְּבוּל נַחֲלָתוֹ
Jud. 11,18. וְלֹא־בָאוּ בַּגְּבוּל מוֹאָב
1 Sam. 7, 13. לְבִלְתִּי בָּא בַּגְּבוּל יִשְׂרָאֵל
1 Sam. 10, 2. בַּגְּבוּל בְּצֶלְצַח
לַגְּבוּל
בגבול בנימן
Num. 21, 15.
נִשְׁעַן לַגְּבוּל מוֹאָב
לגבול קדמה
Num. 34, 10.
Nu.35,27. מֵחוּץ לַגְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ
Mal. 1, 5. מֵעַל לַגְּבוּל יִשְׂרָאֵל
מִגְּבוּל
מגבול ים
Ez. 45, 7.
Ez.47,18. מִגְּבוּל עַל־הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי
מִגְּבוּל עַד־נֹכַח
Ez. 47, 20.
בִּגְבָל
הוציא מגבל האמרי
Num. 21, 13.
cum suff.: גְּבוּלִי
וְהַרְבִית אֶת־גְּבוּלִי
1 Chr. 4, 10.
cum suff.: בִּגְבוּלֵנוּ
וכי־ירדך בגבולנו
Mich. 5, 5.
cum suff.: גְּבוּלֶךָ *p.*
אֶת־כָּל־גְּבוּלֵךְ בִּצְפַרְדְּעִים
Ex.7,27.
שאר בכל־גבלך
Ex. 13, 7.
ושתי את־גבלך מים־סוף
Ex.23,31.
והרחבתי את־גבלך
Ex. 34, 24.
עיר קצה גבולך
Num. 20, 16.
עד אשר־נעבר גבלך
Nu.20,17.21,22.
כי־ירחיב יי אלהיך את־
גבלך
Dt. 12, 20.
בכל־גבלך שבעת ימים
Dt. 16, 4. ואם־ירחיב יי אלהיך את־
גבלך
Dt. 19, 8.
זרתים יהיו לך בכל־גבולך
Dt.28,40
c. suff. fem.: גְּבוּלֵךְ
השם־גבולך שלום
Ps. 147, 14.
וכל־גבולך לאבני־חפץ
Jes. 54, 12.
cum suff.: בִּגְבֻלֵךְ *p.*
מביא מחר ארבה בגבלך
Ex.10,4.
cum suff.: גְּבוּלֵכֶם, גִּבְלֵכֶם
ועד הים האחרון יהיה
גבלכם
Dt. 11, 24.
מבוא השמש יהיה גבולכם
Jos.1,4.
cum suff.: מִגִּבְלֵכֶם
רב גבולם מגבלכם
Am. 6, 2.
cum suff.: גְּבוּלָן, גִּבְלוֹ
אשר בכל־גבלו סביב
Gn. 23, 17.
ויהי הים גבולו
Jos. 17, 10.
יעמד על־גבלו מנגב
Jos. 18, 5.
וראיתם אם־דרך גבולו
1 Sam.6,9.
כי תקחני אל־גבולו
Job. 38, 20.
כל־גבלו סביב סביב
Ez. 43, 12.
cum suff.: בִּגְבֻלוֹ
עבר בגבלו
Num. 20, 21.
את־ישראל עבר בגבלו
Num.21,23.
את־ישראל עבר בגבלו
Jud.11,20.
c. suff. fem.: גְּבוּלָהּ
עזה ואת־גבולה
Jud. 1, 18.
ואת־אשקלון ואת־גבולה
Jud.1,18.
ואת־עקרון ואת־גבולה
Jud.1,18.
אצל־גבולה לוי
Jes. 19, 19.
בכל־גבולה סביב
Ez. 45, 1.
cum suff.: וּגְבוּלָהּ
וגבולה אל־שפתה
Ez. 43, 13.
cum suff.: גְּבוּלָם
ויהי גבולם ממחנים
Jos. 13, 30.
יעמדו על־גבולם
Jos. 18, 5.
ועלה גבולם לימה
Jos. 19, 11.
ויהי גבולם יזרעאלה
Jos. 19, 18.
גבולם הירדן
Jos. 19, 22.
ויהי גבולם חלקת וחלי
Jos.19,25.
ויהי גבולם מחלף
Jos. 19, 33.
ויהי ערי גבולם ממטה
אפרים
1 Chr. 6, 51.
התיצבו עליו מכל־
גבולם
2 Chr. 11, 13.
כנים בכל־גבולם
Ps. 105, 31.
וישבר עץ גבולם
Ps. 105, 33.
למען הרחיקם מעל גבולם
Joel 4, 6.
למען הרחיב את־גבולם
Am. 1, 13.
אם־רב גבולם מגבלכם
Am. 6, 2.
ויגדילו על־גבולם
Zeph. 2, 8.
cum suff.: בִּגְבוּלָם
לטירותם בגבולם
1 Chr. 6, 39.
cum suff.: לִגְבוּלָם
וישבו בנים לגבולם
Jer. 31, 17.
c. suff. fem.: גְּבוּלָן
וערי־נת ואת גבולן
1 Sam, 7, 14.

pl. c. suff.: גְּבוּלֶיהָ
Jer. 15, 13. ובכל־גבוליך
Jer. 17, 3. בחטאת בכל־גבוליך
pl. c. s. fem.: גְּבוּלָהּ *p.*
Ez. 27, 4. בלב ימים גבוליך
c. suff. fem.: בְּגְבוּלַיִךְ *p.*
Jes. 60, 18. שד ושבר בגבוליך
c. suff. fem.: גְּבוּלֶיהָ
1 S. 5, 6. את־אשדוד ואת־גבוליה
2 Reg. 15, 16. ואת־גבוליה מתרצה
2 Reg. 18, 8. עד־עזה ואת־גבוליה

גְּבָלָה

ז״נ, ומכוון כמו גבול, לומר קבל סובב מיסבב כתוקר כרכוב או מעקם כיתרע [נראבֿענע, לייכֿטסכֿטנוב], כלומר כסות גבלתו יוכיח. מסה הדומה לזה בלעת מניון לזכו גבולה כל גְּבָלָה [קבֿטענסירן], כמו גבלת לזכות. מהשקל מגבולה על מדיכה ופלך כמו גבול.

n. f. funiculus complectens aliquid, limbi aut crepidinis instar, *confinium*, finis, terminus (ὅρος; LXX: ὅριον), a decempeda seu funiculo, quo agrimensores sive finitores (quod est nomen eorum antiquius) utuntur.

pl.: גְּבָלֹת
Dt. 32, 8. יצב גבלת עמים
pl.: גְּבוּלוֹת
Ps. 74, 17. חצבת כל־גבולות ארץ
pl.: גְּבוּלֹת
Job. 24, 2. גבולת ישיגו
Jes. 10, 13. ואסיר גבולת עמים
pl.: בְּגְבֻלֹת
Num. 32, 33. בגבלת ערי הארץ
pl. c. suff.: לִגְבֻלֹתֶיהָ
Num. 34, 2. ארץ כנען לגבלתיה
Num. 34, 12. לגבלתיה סביב
Jos. 18, 20. בני בנימן לגבולתיה
Jos. 19, 49. את־הארץ לגבולתיה
sg. c. suff.: גְּבֻלָתוֹ
Jes. 28, 25. וכסמת גבלתו

גָּבַל

פעל זכר מן גְּבֵל נויר־סה, וסמלסה עשׂיה־גבול והתקשה ע״י חמוק דבר [בענרעכֿטען, נרעכֿטע נייעסטען], או תקיפה ע״י הקפת דבר ומעיכת קבלדם מעכיל ומכוכב, ובהקשר עם בָּ הענין סמיכות וקרבות כשבעות ומיקי לדבר [בֿגענרעכֿטען]. בנין סבוסף יוכל, הסמלסה עשׂית גבול ויקוק לדבר [קומ־נרעכֿטען]. בשפה רבנסלה הֻגְבַּל [כמו: עת מוגבל] ונויר הכוסף הַגְּבָלָה [הגבלת הזמן] וכדומה

v. denom. (e nomine גְּבֵל ortum) fines terminare, fines terminosque constituere, finibus describere, deinde de ipsis finibus, qui locum aliquem *terminant*, de regionibus, quibus spacium *circumscribitur*. בְּ גָּבַל confinem esse, finibus attingere. Hi. LXX: ἀφορίζειν.

3 pl. perf.: גָּבְלוּ
Dt. 19, 14. אשר גבלו ראשנים
3 imperf.: יִגְבֹּל
Jos. 18, 20. והירדן יגבול־אתו
3 f. imperf.: תִּגְבֹּל־
Zach. 9, 2. וגם־חמת תגבל־בה
Hif-il: הִגְבִּיל
2 perf.: וְהִגְבַּלְתָּ
Ex. 19, 12. והגבלת את־העם
imperat.: הַגְבֵּל
Ex. 19, 23. הגבל את־ההר וקדשתו

מִגְבָּלָה

ז״כ ע״ח משׂכה מלקסה, ובודד כערבר סרבוי כבוונת סיקוד, נסיוס לו לרק כנשים נסקרון מופנשי״. סמלסה עלי עבונות פרקים לקשונים פרקת, לומר נויר סמכון מקורי״, סגדול וסכרוך, סבכוך וסלרוב [פלעכֿטעוב], נסמשל לפי סמשך על סבל [צבור], או דמות קבל סמונדל. עי׳ גבלות.

n. f. (forma eadem, qua מַמְשָׁלָה, מִלְחָמָה) *plurale tantum:* complicatio, connexio (sicut funiculi). LXX: καταμεμηνμένα ἐν ἄνθεσιν. tanquam descendat a verbo גָּבַל quod talmudice vi massam subigendi adhibetur (glossa: לָשׁ חִטָּה Sabbat P. XXIV.)

pl.: מִגְבָּלוֹת
Ex. 28, 14. מגבלת תעשה אתם
גְּבָלֹת

ז״כ מופשי כמו מגבלה, נויר מכוון הרקה, והענין דבר מסוכב [נע־פֿלעכֿטעטם], ל״ת תקוס וקבל, ויתקבר בסקבל ע״י מעשׂה עבוס. ומעשׂה גבלות כלמר מעשׂיבות, כלמר שקועי הוסב מסובבות ומעולות סיו. בגזמך גְּבָלִית כניון זר מן נבלות, לבל כזייכות לזרע, לומר מין קדר, ובתוספתה: לִי וו סיל נבלית? כל המעוקב מכאן ומכאן ומעייר מן המלמע.

n. f. abstr. (sicut מִגְבָּלָה, ad simil. formae עֲבֹדָה): aliquid complicati atque connexi, funiculus, resticula, שַׂרְשֶׁת ג׳. LXX: κρωσσοὶ συμπεπλεγμένοι, quod explicatur per מַעֲשֵׂה עֲבֹת (LXX: ἔργον πλοκῆς, ἔργον ἁλυσιδωτόν).

Ex. 28, 22. שרשת גבלת
Ex. 39, 15. שרשרת גבלת

n. p. גְּבָל

זע״פ לפלך כהקשר לעמון ועמלק ופלשת, ומס יושבים לדעת יוסף [בקדמוכיות שלו פ״ע ע׳] נפתלישים, ופלך לדומי יוכור מס, כמקום ערב־סלע, כמס נפתלליטים, ולבל לפנימי סכולרי נעכֿלענע, ובמשך עוד היום הזה פלך שהם לשך גבל יכוכה. ודע שהמלות המס רקוק־סרים, כלשך שמנבילים ומתקימים מהדיכה, ובערבי גבל היל סל, ובתקוף־סרים כלקן שעיר, ויונן ע״י דעת המתנפ גְּבָלָא נמר שעיר, ובשומרוני גְּבָלָה ובערבי גבאל.

n. pr. provinciae, cujus nomen Ammonitis, Filistaeis, Amalekitisque jungitur quaeque *Idumaeae* regio esse videtur, in *Arabia Petraea* sita. Josephus Γοβολῖτιν eam appellat, populum Γαβαλῖτας; apud Eusebium nomen Γεβαληνῆς reperitur. Etiam nunc *G'ebal* in confiniis Petrae quaedam regio est, quae a provincia *Kerek* intermedia valle Al Ahsa separatur. Targumistae et Samarita hebraicum שֵׂעִיר semper גְּבָלָה vertunt, ex quo colligitur, id nomen provinciae de tota Idumaea dici solitum fuisse.

Ps. 83, 8. גבל ועמון ועמלק
n. p. גְּבָל

זע״פ לעיר כנען קרוסף לעיר נישות או נרוקה, ויים סעיר לי־סרקף מים סלמנעי כלקן כנען, סבקרלף ליוכים ניבלום או ניבלין, כ״ל מיל מן נרוקה, כין לזון לסרר פני־לל [כיוכי: עשׂו פרקוסקען]. ועוד היום בשפת נכי ישמעלל הסס נבול או נמלה. ומעכה יקסי גְּבָלִי והרכוי גְּבָלִים, לומר יוצבי־גבל.

n. pr. perantiquae urbis in finibus Phoenicum, inter Tripolin et Berytum sitae, Graece Byblus. LXX: (πρεσβύτεροι) Βιβλίων, arabice etiamnunc: *G'ebla*, *G'obail*. Exstructa erat in loco edito, haud procul a mari, infra promontorium Θεοῦ Πρόσωπον, sacrisque Adonidis (תַּמּוּז, אֲדֹנִי) erat clarissima. Hinc nomen gentis גְּבָלִים, qui erant artis caedendorum lapidum peritissimi, eaque de caussa Dav. Qimchi eos a. n. גְּבָל dictos esse censet: שֶׁשָּׁמְרִים גְּבוּל לְמַדָּתָם). חָאֲבֵן) Veteres interpretes: אוּמָּנֵי־אֶבֶן.

Ez. 27, 9. זקני גבל וחכמיה
n. gent. sg.: הַגִּבְלִי *n. p.*
Jos. 13, 5. והארץ הגבלי וכל־הלבנון
n. gent. pl.: וְהַגִּבְלִים *n. p.*
1 Reg. 5, 32. ובני חירום והגבלים

גֶּבֶן

פעל לף־עוכר כף נגוזין. הסלמה נסקבל נעקר כמו גָּבַן, לומר כפוף וסלוף שחוי וקדול [קריימען, ניקקען], וכל מכוון וולמו הסשל, ויוכן ע״י זס כל גוב. ולשר לשוכ מסופקני לם הנ׳ לשכ לו הכ׳, כי לף מלמי רידופו בשמי מעכ, ויש קוס לסקים לקרי להתגדר בו. כלשון שמעשל כמו בעכי נסשל על קדוק וחקוי הרוק של בעל־לימ, ולשר מקפיק הקלב לנניכ בסוכסי ונגמל גויכי זס נניכ הימ, והסיעך להעבל גָּבָא הכל ולעוק רוק. *verb.* in suis derivatis nobis superstes, incurvare, inflectere, incurvescere (plane sicut גָּבַן, cujus mollior forma est). Utra ejus verbi litera, prima an extrema, sit additamentum, nondum est exploratum. Certe cum v. גָּבָא non cohaeret, Arab. Conj. IV. de eo, qui metu conterritus se incurvat; Syr. Etp. coagulari, de lacte; Talmud. גִּבֵּן caseum facere, גְּבַנְבַּן lactarius, caesarius (τυροποιός).

גִּבֵּן

תוקרי וכר נכת הסס, וסמלסה בעל־כפוף ולים־שחוי, ווס בעל־נב נגוה [נעקריימעען ניקקענס], ונקרמי גְּבֵן מעלמו. ודע שנמרמך ונקרנוס הסס גְּבֵן נסרלף לל נב־סעין, כמו מסרקין נניכים [כ״ך קי״ל], וכן הנמין וסעין [כילם כ״ל] ונקרנוס לרוב, ולינכו זס שהם נמן, כ״ש יין בב יוקבל לכוב, ולינכו ע״י מסופי דן, כלשר סכין בוזין סדין לנין לוגנין [מן אוֹגֵב כמו נגיע] וכדומס.

adj. m. substant. is, qui tergo est inflexo et incurvo, gibbosus. LXX: κυρτός; aram. גִּבֵּן. Vocabula targumica et talmudica גִּבֵּן, גִּבְנִית, quae sicut hebraice גַּב עֵינַיִם de superciliis oculorum dicuntur, ad radicem גֵּב pertinent, unde nomen גִּבֵּן factum est.

Lev. 21, 20. אר־גבן אר־דק

גַּבְנֹן

ז״ו ומלמ לך נרבוי גַּבְנֹנִים, הרלון גויר גְּבֵן, לומר דבר נמן נמן ובעל־נב, ובסיומו תוקר להרר הכוונס הר מענון ומעוקס, לשר לו עקימיות ונבעות הרבה [סקקערינער בעבע], ולינכו לפ״ו ניין הנב והנבע בעבס כף הכפיפה ועקימיות שלו. בלשון סורסי נמין בלי כלל לוס סלקרון בלכוון וס, ובמלמ [וגַּבְּעֵר] נגמרל גְּבִרֵךְ שם כלוו [וגַּבְּעֵר] נבית המקדש, שהים מכריו נשקר: עמדו כסכים לעבודתכם ולוים לדוכבכם וישראל לימלדכם, וקולו ישמע עד ג׳ פרסלות. וכן גַּבְנוּנֵךְ שם ליוסב סרי־נבנכים. ובמלמ עוד מופבע גַּבְנוּנִית, גַּבְנוּנִית כמו נבנוכית סהר, נבנוכות סרלף, והוזקל שם סתוקרי גַּבְנֵךְ לניין הנלוס וסלוף דבכים, ל״ת דבכים נבנוכים, לומר דבכים עקומים וסלופים.

n. m. plural tantum, ex גִּבֵּן litera extrema duplicata ortum, mons confragosus, multis verticibus, jugis sive monticulis constans, ὄρος πολυδειράς, πολύλοφος, πολύκρημνος, πολύκολπος, πολύκνημος. Syriace: גִּבְרָא vertex, supercilium montis, talmudice: גַּבְנוּנֵי de eo, qui habitat in montium jugis; גַּבְנוּנִית de re, quae multorum clivorum gibborumve habet formam.

pl.: גַּבְנֻנִּים
Ps. 68, 16. הר גבננים הר־בשן
Ps. 68, 17. הרים גבננים

גַּבָּהּ

ז״כ וסמלסה קלב־קופל לו שפוע הנקר קרילי סקלב וקשה [קשוע], כלשון סורסי גבתא נסקר כ׳, ובערבי גונן כמו וס, וכן נסקנוס גוֹבֵן, ובמלמ מסכי פעל גויר־הסס גִּבֵּן ניכוני גַּבְּנוּבֵן וספעולי אֲהַגַּבֵּן וסכן.

n. f. lac coagulatum, caseus (syn. חֲרִיצִים, שְׂפוֹת), syr. גִּבְתָּא, targ. גִּבֵּן. LXX: τυρός.

וְכַגַּבָּהּ

Job. 10, 10. וכגבנה תקפיאני

גָּבַע

פעל לף־עוכר, וכלשר שחוף כמו גַּבֵּהּ. גָּבֵעַ ענין עליה ונסיקה, או כלשר יקלסת נסכלדסף עם גַּב, גָּבָא ענין כסיס מכפיפה ע״י קעיכה ונכיכה, כלשר סגוד גניע וגבעול יוכיק, נסשקל לרוב על גב וריחוס בגבעה וגבע ומגבעה. ולשר גב שלמשרש דו פרלופין: ק׳ קעיכה ונכיכה, כיקוס מיוקר לשרש כוס בשפתי מעכה; כ׳ הגשפה ביקוס לשר. ובמלמ כיוכי מוס משרש סגא [בשפה - σκύφ - os] וכדומה סרבה.

verb. inusit. cui, sicut verbis גָּבַהּ, בָּגֵב vis ascendendi, assurgendi inesse videtur, quodque vi paullo dissimili, excavandi dico atque profundum faciendi, cum גַּב, גָּבָא cohaeret, unde גִּבְרֵי, κύπελλον, *cupa* (apud Varronem: *cupae vinariae*, *cupae aceti*); גְּבַל scyphus (calix).

n. p. גֶּבַע

זע״פ לעיר הלוים בקלק כניימין, וכקלפ גב גבע־כניימין, לשר תמוכ לפעמים ע״י זניוקות סופרים בכתבה נגשון. פתרון הסס סוס כמו גבעה, לומר כפת ועפל עקב וגבכון [סיגעל, הֶעֱקֵב], וסיל יסוד לסס גְּבַעְלִי וכדומה.

n. pr. urbis Leviticae (גֶּבַע בִּנְיָמִן), non procul sitae a Hierosolymis. LXX: Γαβάα, Euseb. Γηβνά, 3 Ezra. 5, 20.: Γαββῆ. Nomen traxit a *clivo*, ita ut sit: urbs edita, collina.

1 Reg. 15, 22. את גבע בנימן
Neh. 12, 29. ומשדות גבע

Jes. 10, 29. נבע מלון לנו
paus.: גָּבְעָ *n. p.*
Neh. 7, 30. אנשי הרמה וגבע
בָּגֶבַע *n. p.*
1 Sam. 13, 16. ישבים בגבע בנימן
מִגֶּבַע *n. p.*
Neh. 11, 31. מגבע מכמש
Zach. 14, 10. מגבע לרמון
גִּבְעָה
ז״ע גויר גֶּבַע, וסלנס עפל ורמס [סחסס, הינעל], וכן נתכנוס, סרכזי גִּבְעוֹת. ויבשׁ זסיס זעפּס, ומעלס נתכוז: נגעע נכי נכיסין, נגעע זעול עי׳, ספר קדמוניות ליוסף פ׳ ג׳ וס׳.
n. f. ex גֶּבַע m. ortum, *clivus, collis*, quod nomen simul est urbis *Binjaminiticae*, גִּבְעַת שָׁאוּל, גִּבְעַת (בֶּנְיָמִן) הַגִּבְעָה, גִּבְעַת הָאֱלֹהִים הַגִּבְעָה (LXX: *Γαβαθά*, Josef. *Γαβαθή, Γαβαθσαούλη*) urbisque *Judaicae*. LXX.: ὄρος, βουνός, νάπη, θήρ, θίν, δῶμα.
2Sam.2,25. ויעמדו על־ראש גבעה
1 Reg. 14, 23. על כל־גבעה גבהה
2 Reg. 17, 10. על כל־גבעה גבהה
Jes. 30, 25. ועל כל־גבעה נשאה
Jer. 2, 20. 16, 16. כל־גבעה
Jer. 49, 16. תפשי מרום גבעה
Jer. 50, 6. מהר אל־גבעה הלכו
Ez. 6, 13. 20, 28. 34, 6. כל־גבעה רמה
וְגִבְעָה
Jes. 40, 4. וכל־הר וגבעה ישפלו
הַגִּבְעָה
Ex. 17, 9. 10. ראש הגבעה
Jud. 19, 14. הגבעה אשר לבנימין
Jud. 20, 5. בעלי הגבעה
Jud. 20, 15. מישבי הגבעה
Jud. 20, 19. ויחנו על־הגבעה
Jud. 20, 20. מלחמה אל־הגבעה
Jud. 20, 21. בני־בנימין מן־הגבעה
Jud. 20, 25. לקראתם מן־הגבעה
Jud. 20, 29. 30. אל־הגבעה
Jud. 20, 36. שמו על־הגבעה
Jud. 20, 37. ויפשטו אל־הגבעה
Jud. 20, 43. עד נכח הגבעה
1 S. 14, 2. ושאול יושב בקצה הגבעה
Jes. 30, 17. וכנס על־הגבעה
Hos. 9, 9. כימי הגבעה
Hos. 10, 9. מימי הגבעה
בַּגִּבְעָה *n. p.*
1 Sam. 7, 1. אל־בית אבינדב בגבעה
1 Sam. 22, 6. ושאול יושב בגבעה
2 Sam. 6, 3. 4. אבינדב אשר בגבעה
Hos. 5, 8. תקעו שופר בגבעה
Hos. 10, 9. לא־תשיגם בגבעה
cum h finis: גִּבְעָתָה *n. p.*
חלך לבית גבעתה 1 Sam. 10, 26.
cum h: הַגִּבְעָתָה *n. p.*
1 Sam. 10, 10. ויבאו שם הגבעתה
1 Sam. 23, 19. 26, 1. שאול הגבעתה
constr.: גִּבְעַת *n. p.*
Jos. 5, 3. אל־גבעת הערלות
1 S. 10, 5. תבוא אל־גבעת האלהים
1 Sam. 11, 4. 15, 34. גבעת שאול
1 Sam. 13, 15. גבעת בנימן
2 Sam. 2, 24. עד־גבעת אמה
Cant. 4, 6. ואל־גבעת הלבונה
Jes. 10, 29. גבעת שאול נסה
Jes. 10, 32. גבעת ירושלם
Jer. 31, 39. על גבעת גרב
constr.: בְּגִבְעַת *n. p.*
Jos. 24, 33. בגבעת פנחס בנו
1 S. 13, 2. עם־יונתן בגבעת בנימן
1 Sam. 14, 16. לשאול בגבעת בנימן
1 S. 23, 19. 26, 1. בגבעת החכילה
1 S. 26, 3. ויחן שאול בגבעת החכילה
2 Sam. 21, 6. בגבעת שאול בחיר יי׳
constr.: מִגִּבְעַת *n. p.*
Jud. 7, 1. מגבעת המורה בעמק
2 Sam. 23, 29. מגבעת בני בנימן
1 Chr. 11, 31. מגבעת בני בנימן
cum suff.: גִּבְעָתִי
Ez. 34, 26. וסביבות גבעתי ברכה
cum suff.: גִּבְעָתָהּ
Jes. 31, 4. על־הר־ציון ועל־גבעתה
pl.: גִּבְעוֹת
Job. 15, 7. ולפני גבעות חוללת
Ps. 65, 13. וגיל גבעות תחגרנה
Ps. 114, 4. 6. גבעות כבני־צאן
Ps. 148, 9 ההרים וכל־גבעות
Prv. 8, 25. לפני גבעות חוללתי
Jer. 13, 27. על־גבעות בשדה
Jer. 17, 2. על גבעות הגבהות
pl.: הַגְּבָעוֹת
Ps. 72, 3. וגבעות בצדקה
Jes. 40, 12. וגבעות במאזנים
Jes. 41, 15. וגבעות כמץ תשים
Jes. 42, 15. אחריב הרים וגבעות
pl.: הַגְּבָעוֹת
Dt. 12, 2. הרמים ועל־הגבעות
2 Reg. 16, 4. ועל־הגבעות ותחת
ויקטר בבמות ועל־
2 Chr. 28, 4. הגבעות
Cant. 2, 8. מקפץ על־הגבעות
Jes. 2, 14. ועל כל־גבעות הנשאות
Jes. 65, 7. ועל־הגבעות חרפוני
Jer. 4, 24. וכל־הגבעות התקלקלו
Hos. 4, 13. ועל־הגבעות יקטרו
Am. 9, 13. וכל־הגבעות תמוגגנה
Mich. 6, 1. ותשמענה הגבעות קולך
pl.: וְהַגְּבָעוֹת
Jes. 54, 10. והגבעות תמוטינה
Jes. 55, 12. ההרים והגבעות יפצחו
Joel 4, 18. והגבעות תלכנה חלב
Nah. 1, 5. והגבעות התמגגו
pl.: מֵהַגְּבָעוֹת
Zeph. 1, 10. ושבר גדול מהגבעות
pl.: וְלַגְּבָעוֹת
Ez. 6, 3. 36, 4. 6. להרים ולגבעות
Hos. 10, 8. ולגבעות נפלו עלינו
pl.: מְגִבָּעוֹת
Jes. 2, 2. ונשא מגבעות
Jer. 3, 23. מגבעות המון הרים
Mich. 4, 1. ונשא הוא מגבעות
pl.: וּמִגְּבָעוֹת
Num. 23, 9. ומגבעות אשורנו
pl. constr.: גִּבְעוֹת, גִּבְעֹת
Gn. 49, 26. עד תאות גבעת עולם
Dt. 33, 15. וממגד גבעות עולם
Hab. 3, 6. שחו גבעות עולם
pl. c. suff.: גִּבְעוֹתֶיךָ
Ez. 35, 8. גבעותיך וגיאותיך
מְגִבְעָה
ז״ע וקך נתכוי מְגִבְעָה, סחלנס כמו כוגע-תלול [עוכתן], ומוס כוגע סכסניס, ולכמן סגלול מנכנפת, ומסכוון מסחרס יחוע. נשפס כוסקס קבע כמו מגנעה, נסוכסי קוּבָּא כמו וס, ונתכנוס קוּבָּע.
n. f. plurale tantum, tiara, cidaris, quod erat sacerdotum insigne ornamentum (מִצְנֶפֶת sacerdotis magni proprium). Trg.: כּוּבְּעִין. LXX: κιδάρεις (alias Graece: τιάρα, κίδαρις ὀρθή, διάδημα).
pl.: מְגִבָּעוֹת
Ex. 29, 9. וחבשת להם מגבעת
Lev. 8, 13. ויחבש להם מגבעות
pl.: וּמִגְּבָעוֹת
Ex. 28, 40. ומגבעות תעשה להם
pl.: הַמִּגְבָּעוֹת
Ex. 39, 28. ואת־פארי המגבעת שש
גָּבְיַע
ז״ע לכוס נסרלף עס קִבְּעַת, נעכני קנעס מזלסו, ונלמכ מנניע ספרק [כלוסען-קעלן] לו נניע סיין. נתכנוס לדעת סעכוך נניע כמ׳ גִּבֵּן עי׳ מזכרש.
n. m. scyphus, calyx florum (sicut *calyx* glandis, *κύτταρος*), syn. קִבְּעַת, arab. קבעה. LXX: *κόνδυ, κρατήρ, κεράμιον.*
גִּבְיַע
Gn. 44, 2. ואת־גביעי הכסף
הַגִּבְיַע
Gn. 44, 12. וימצא הגביע באמתחת
Gn. 44, 16. גם אשר־נמצא הגביע
בידו
Gn. 44, 17. האיש אשר נמצא הגביע
בידו
cum suff.: גְּבִיעִי
Gn. 44, 2. ואת־גביעי
pl.: גְּבִיעִים
Ex. 25, 33. שלשה גבעים
Ex. 25, 33. ושלשה גבעים
Ex. 25, 34. ובמנרה ארבעה גבעים
Jer. 35, 5. גביעים מלאים יין
pl. c. suff.: גְּבִיעֶיהָ
Ex. 25, 31. 37, 17. גביעיה כפתריה
גִּבְעֹל
ז״ע נויר גֶּבַע, ומוס סמקען מסנו ע״י סמופיי ל כמו חַגָּבִּיל מן חֶרֶג, קַרְסֹל מן קֶרֶס, אֶשְׁכֹּל מן אֶשֶׁךְ, נַחְשֹׁל מן נָחַשׁ, שַׁאְבֹּל מן שָׁאַל (שְׁמֹאל) מן שָׁם וכדומס, ונתכנוס גִּבְּעֹל נסוף״ ל סמקען, כמו חַרְחֹל מן חַר, בְּתִיל מן בַּת, ונלמני חַרְחֹל מן חַר, וכמוסס. סמלנס נניע קען זל פרק [כלישמען-קעלן] לדע״ן זלל מקום סוכע [זשמשענקנאטען].
n. m. hypocorest. nom. גֶּבַע (ad similitudinem vocabulorum supra in capitulo rabbinico recensitorum, targ. גַּבְגְּבוֹל, cui similes sunt formae חַרְחֹל, בְּתִיל, חַרְחֹל), calyx parvulus flosculi, secundum opinionem aliorum *capsa* fl. *seminalis*. LXX: *τὸ δέλινον σπερματίζον.*
Ex. 9, 31. והפשתה גבעל

גֶּבֶר

פעל נוזד ונוזד ומעבר נתכוי גְּבֶרוּ ומעתיד יִגְבַּר. מפתכון עניסס וקסיכס קסוי ועניכס [זעמקרק, וועכס-מַסְגֵּע יין]. תמכוס מזכרש גְּבֶר וסו, מקנס מוזנ, וכי מזוכש גנ כמפעל אָבֶר, וכן נסודו כל, וכתכי לזכוכוס מעבר נתכוון כוסס. ככבד קווק מפעולס, תכוסף יוסף, נסרלף עס קפויק, מקניק, וכלמר מסנגרת בניס לו גלוס סדבור, מסמפעל כתכוון תכנין. תמכוון בלזון זשמעל נסכדל נכקר.
vrb. modo trans. modo intrans. robustum, potentem esse; valere, invalescere; praevalere, superare. LXX: *ἐπικρατεῖν, ὑπερδυναμοῦν, ἐνισχύειν, κραταιοῦν, ὑψοῦν.* Pi. *corroborare, confirmare.* LXX: *κατισχύειν*, vi transitiva. Hi. idem, deinde: facere, ut praevaleas (cf. חֶחֱזִיק, חֶאֱמִין). LXX: *μεγαλύνειν*; Hitp. invalescere, fortem se praebere, victorem se jactare. *ga* praepositio est, radici בָּר addita; sanscr. wṛi, = *war*, l. *vir*, unde et אֲבִיר vi additamento literae aucta (*wehrhaft*).
1 Chr. 5, 2. כי יהודה גבר באחיו
Ps. 103, 11. גבר חסדו על־יראיו
Ps. 117, 2. כי גבר עלינו חסדו
Thr. 1, 16. כי גבר אויב
3 *perf.:* וְגָבַר
Ex. 16, 11, 7. וגבר ישראל
Ex. 16, 11. 7. וגבר עמלק
3 *pl.:* גָּבְרוּ
Gn. 7, 19. והמים גברו מאד
Gn. 7, 20. גברו המים ויכסו ההרים
Gn. 49, 26. ברכת אביך גברו
2 S. 11, 23. כי־גברו עלינו האנשים
Job. 21, 7. עתקו גם־גברו חיל
Ps. 65, 4. דברי עונת גברו מני
Jer. 9, 2. לאמונה גברו בארץ
3 *pl.:* p. גָּבְרוּ
2 Sam. 1, 23. מאריות גברו
3 *imperf.:* יִגְבַּר
1 Sam. 2, 9. כי־לא בכח יגבר־איש
3 *pl.:* וַיִּגְבְּרוּ
Gn. 7, 18. 24. ויגברו המים
Pi-el: גִּבֵּר
1 *perf.:* וְגִבַּרְתִּי
Zach. 10, 6. וגברתי את־בית יהודה
1 *prf. c. suff.:* וְגִבַּרְתִּים
Zach. 10, 12. וגברתים ביי ובשמו
3 *imperf.:* יְגַבֵּר
Eccl. 10, 10. וחילים יגבר
Hif-il: הִגְבִּיר
3 *perf.:* וְהִגְבִּיר
Dan. 9, 27. והגביר ברית לרבים
1 *pl. imperf.:* נְגַבִּיר
Ps. 12, 5. אמרו ללשנו נגביר
Hitpa-el: הִתְגַּבֵּר
3 *imperf.:* p. יִתְגַּבָּר
Job. 15, 25. ואל־שדי יתגבר
Jes. 42, 13. על־איביו יתגבר
3 *pl.:* p. יִתְגַּבָּרוּ
Job. 36, 9. ופשעיהם כי יתגברו
גֶּבֶר
ז״ע וסיכוי גְּבָרִים וסמפזוע כעל-כך, וכן אִישׁ נזכרו מזלסו, ונכיכו יותר נזיר. סמזלל לפ״ו על נן-קיל וכו-פעליס, כמו נכוומקס ניר, לו נמר זכר ליקס סכס, נמר נעל-קנס, לו נמר קיס-מלקמס וכדומס. פעמים כמו קיס לסמן פלמוני לו כל לקל, וכן וס נזפתי מעכ.
n. m., *vir* (cui subest eadem radix sanscrito-semitica *w.ri*, בַּר), qui valet *viribus*, robore atque potentia, interdum *mas*, de sexu, *homo*, sine sexus discrimine. Qimchi: נִקְרָא הָאִישׁ גֶּבֶר שֶׁשִּׁפּוֹ גְּבִירָה עַל־הָאִשָּׁה. Talmudice גַּבְרָא singulariter de Elia Tisbite, de hospite, de mentula, et sic porro. שַׁלְמַלְתָּא דְּגַבְרָא קָשֵׁי מְדַאֲתָתָא. גֶּבֶר rabbinice de viro, bonis patriis exturbato atque oberrante dicitur, sicut docet adagium: טַלְטוּלָא דְּגַבְרָא קָשֵׁי מְדַאֲתָתָא.
גָּבָר *p.* גֶּבֶר
Dt. 22, 5 לא־יהיה כלי־גבר על־אשה
Dt. 22, 5. ולא־ילבש גבר
Jud. 5, 30. רחם רחמתים לראש גבר
Job. 3, 2. ותלילה אמר הרה גבר
Job. 4, 17. אם מעשהו יטהר גבר
Job. 10, 5. אם־שנותיך כימי גבר
Job. 14, 14. אם־ימות גבר היחיה
Job. 22, 2. הלאל יסכן־גבר
Job. 33, 29. פעמים שלש עם־גבר
Job. 34, 7. מי־גבר כאיוב
Job. 34, 9. כי־אמר לא יסכן־גבר
Ps. 37, 23. מיי מצעדי־גבר

מִי גבר יהיה Ps. 89, 48.
כי־כן יברך גבר Ps. 128, 4.
כי־קנאה חמת־גבר Prv. 6, 34.
מִי מצעדי־גבר Prv. 20, 24.
גבר־חכם בעוז Prv. 24, 5.
גבר רש ועשק דלים Prv. 28, 3.
ועל־פת־לחם יפשע־גבר Prv. 28, 21.
גבר מחניק על־דעהו Prv. 29, 5.
ודרך גבר בעלמה Jes. 22, 17.
מטלטלך טלטלה גבר Jer. 22, 30.
גבר לא־יצלח בימיו Jer. 30, 6.
כל־גבר ידיו על־חלציו Jer. 31, 22.
נקבה תסובב גבר Thr. 3, 35.
להטות משפט־גבר Thr. 3, 39.
גבר על־חטאו Dan. 8, 15.
כמראה גבר Joel 2, 8.
גבר במסלתו ילכון Mich. 2, 2.
ועשקי גבר ובריתו Hab. 2, 5.
גבר יהיר ולא ינוה Zach. 13, 7.
ועל־גבר עמיתי
וְגֶבֶר
וגבר ימות ויחלש Job 14, 10.
וגבר חכם שמע לו Job. 34, 34.
הַגֶּבֶר
ונאם הגבר Num. 24, 3. 15.
ונאם הגבר הקם על 2 Sam. 23, 1.
אשרי הגבר יחסה־בו Ps. 34, 9.
אשרי הגבר Ps. 40, 5.
הגבר לא ישים אלהים
מעזו Ps. 52, 9.
אשרי הגבר אשר־תיסרנו
יה Ps. 94, 12.
אשרי הגבר אשר מלא Ps. 127, 5.
נאם הגבר לאיתיאל Prv. 30, 1.
ארור הגבר אשר יבטח
באדם Jer. 17, 5.
ברוך הגבר אשר יבטח ביי Jer. 17, 7.
אני הגבר ראה עני Thr. 3, 1.
בְּגֶבֶר
אזר־נא כגבר חלציך Job. 38, 3. 40, 7.
הייתי כגבר אין־איל Ps. 88, 5.
וְכַגֶּבֶר
וכגבר עברו יין Jer. 23, 9.
לַגֶּבֶר
לגבר אשר־דרכו נסתרה Job. 3, 23.
ויוכח לגבר עם־אלוה Job. 16, 21.
לַגֶּבֶר
טוב לגבר כי־ישא על Thr. 3, 27.
מִגֶּבֶר
וגוה מגבר יכסה Job. 33, 18.
pl.: גְּבָרִים
גברים אנשי המלחמה Jer. 41, 16.
pl.: הַגְּבָרִים
לכו נא הגברים Ex. 10, 11.
הגברים לכד מטך Ex. 12. 37.
רבים לראשי הגברים 1 Chr. 24, 4.
השערים לראשי
הגברים 1 Chr. 26, 12.
את־הגברים ואת־הנשים Jer. 43, 6.
על־הגברים ועל־הנשים Jer. 44, 20.
pl.: לַגְּבָרִים
וילכדנו יי יקרב לגברים Jos. 7, 14.
משפחת הזרחי לגברים Jos. 7, 17.
ויקרב את־ביתו לגברים Jos. 7, 18.
pl.: לְגִבָּרִים
לגברים שלשים ושמנה 1 Chr. 23, 3.
גְּבַר

ג״ז כמו גֶּבֶר ותמוכתו תרמיס, ויקר ונודד חוק בתלים. ודע כי בעברי יסודת זה משקל בתך לתקי שכיי תרלשון, ותמוך זה בתקי לתקי תשבי, ובמלת תסעתק כוס יקר בעברי ד״מ מיצה, לשד, דבש, אגס, ותמוכת תרמי עתיקה ודוק.

n. m. forma aramaicum, ad similitudinem formarum לְשַׁד, paucarumque aliarum, *vir*.

Ps. 18, 26. עם־גבר תמים תתמם
גָּבַר

ג״ז בתקי כמו בעבדי גֶּבֶר וסידוע גַּבְרָא וסרבוי גַּבְרִין בתקנוס, וכן בגתק: בתקר לדית בגר תתן סוי בגר. ובמלת בגתק לפעמים גֶּבֶר לו בתשקל על הזכרות ושפכה [דער עקבעלט־פע עסיי], ובעל־בגר הלטון בעל־זכרות, ובשפה דבקנוס כמו בעל־כח ותקי־זרוע. ועוד גֶּבֶר שהוא זכר בעופות, ד״מ תקרבנוס וכדומה, וקריקת־בגבר סוא כרוו תקרבנוס; ויונן לפ״ו תקרבנוס אל עניין בגר כלך־תרבנוסלא [ע״ב], ותשקל בכון לפי תענא.

n. m. aram., sicut גֶּבֶר hebraicum, *vir*, gemarice interdum de membro virili (זַכְרוּת, בָּשָׂר, אֵשֶׁד), etiam de gallinaceo *mare* (שְׂכְוִי, תַּרְנְגֹל) dicitur *κατ' ἐξοχήν* sive elative, ut grammatici loquuntur.

Dan. 2, 25. גבר מן־בני גלותא
Dan. 5, 11. איתי גבר במלכותך
גּוּבְרָא

ג״ז כמו גֶּבֶר ותמוטו תופעתית, לומר כח ועוסס. ובמלת בכ״ף לך תרבוי גַּבְרִין ותידועה גַּבְרָא, לכן בתבנוס גס תיקוד, וגס תפתיון וכרות וכוונת שגוב ומנוי, וכן בֵּית־גַּבְּרִי כמו בית־זכרות.

n. m. aram., *vir*, sicut גֶּבֶר.

pl.: גַּבְרִין
Dan. 3, 8. קרבו גברין
Dan. 3, 12. איתי גברין יהודאין
Dan. 3, 24. הלא גברין תלתא רמינא
Dan. 3, 25. אנה חזה גברין ארבעה
pl.: וְלַגַּבְרִין
Dan. 3, 20. ולגברין גברי־חיל
definit.: גַּבְרַיָּא
Dan. 3, 12. גבריא אלך לא־שמו
גבריא אלך היתיו קדם
Dan. 3, 13. מלכא
Dan. 3, 21. באדין גבריא אלך כפתו
Dan. 3, 22. אזה יתירה גבריא אלך
Dan. 6, 6. אדין גבריא אלך אמרין
Dan. 6, 12. אדין גבריא אלך הרגשו
Dan. 6, 16. באדין גבריא אלך הרגשו
Dan. 6, 25. והיתיו גבריא אלך
Esr. 4, 21. לבטלא גבריא אלך
Esr. 5, 4. מן־אנון שמהת גבריא
Esr. 5, 10. די נכתב שם־גבריא
definit.: וְגַבְרַיָּא
Dan. 3, 23. וגבריא אלך תלתהון
definit.: לְגַבְרַיָּא
Dan. 3, 27. חזין לגבריא אלך
גִּבֹּר

תוקיי וסס זכר, ותשלמ עסוס ותסון לתין ועו [זעשתק, תקבעינ], ולפעמים נסקדר עס קיל לסוקת סעלי־כח לקיר ותקל [סעלד], או נשקל על תשנת [קנפיסיעד] וכדומה תן תשלות. בלשון ישמעאל נגזר כנוי לקסון ועיין [וויטעריך], ונגזרת גֹּב נמל כוכב ושובל; וכן לסקסת תנושים ווכרות, ולל נגר שלסו. ונקרנוס גֹּב תקמוכ גִּבֹּר נמכוון זס, ונוסף סס תוקיי גַּבָּהּ ולנקסם גַּבְרָנִית, וכן גִּבְרָתֵן נשפס רנכלס, ונשפס תמונית של יסודים סמס שלנו גִּבֹּר.

n. m. robustus, potens (interdum cum חַיִל conjunctum, *heros*): vir fortis, vir strenuus, vir praepotens (גבאר arabice: homo saevus atque immanis, gemarice: victor, oppressor, expugnator). LXX: *ἀνήρ, γίγας, δύναμις, δυνάστης, δυνατός, ἰσχυρός, κραταιός, μαχητής, πολεμιστής.*

גִּבּוֹר, גִּבֹּר
Gn. 10, 8. הוא החל להיות גבר
Gn. 10, 9. הוא־היה גבר־צייד
Gn. 10, 9. כנמרד גבור ציד
Jud. 6, 12. יי עמך גבור החיל
ויפתח הגלעדי היה גבור
חיל Jud. 11, 1.
Ruth 2, 1. איש גבור חיל
1 S. 9, 1. בן־איש ימיני גבור חיל
1 S. 14, 52. כל־איש גבור וכל־בן־חיל
2 Sam. 17, 10. כי־גבור אביך
*עם־גבור תמים תתמם 2 Sam. 22, 26
1 Rg. 11, 28. והאיש ירבעם גבור חיל
2 Reg. 5, 1. והאיש היה גבור חיל
1 Chr. 1, 10. להיות גבור בארץ
1 Chr. 12, 4. וישמעיה הגבעוני גבור
1 Chr. 12, 28. וצדוק נער גבור חיל
1 Chr. 27, 6 הוא בניהו גבור השלשים
1 Chr. 28, 1. ולכל־גבור חיל
2 Chr. 13, 3. איש בחור גבור חיל
ועמו מאתים אלף גבור
חיל 2 Chr. 17, 16.
2 Chr. 17, 17. ומן־בנימן גבור חיל
2 Chr. 25, 6. מאה אלף גבור חיל
2 Chr. 28, 7. ויהרג זכרי גבור אפרים
2 Chr. 32, 21. ויכחד כל־גבור חיל
Ps. 24, 8. יי גבור מלחמה
Ps. 33, 16. גבור לא־ינצל
Ps. 45, 4. על־ירך גבור
Ps. 89, 20. שויתי עזר על־גבור
Ps. 112, 2. גבור בארץ יהיה זרעו
Ps. 120, 4. חצי גבור שנונים
Ps. 127, 4. כחצים ביד־גבור
Prv. 30, 30. ליש גבור בבהמה
Jes. 3, 2. גבור ואיש מלחמה
Jes. 9, 5. פלא יועץ אל גבור
Jes. 10, 21. אל־אל גבור
Jes. 49, 25. גם־שבי גבור יקח
Jer. 46, 12. כי־גבור בגבור כשלו
Ez. 39, 20. גבור וכל־איש מלחמה
Zeph. 1, 14. צרח שם גבור
Zeph. 3, 17. גבור יושיע ישיש עליך
Joel 4, 10. יאמר גבור אני
Zach. 9, 13. ושמתיך כחרב גבור
Dan. 11, 3. ועמד מלך גבור
וְגִבּוֹר
1 Sam. 16, 18. ידע נגן וגבור חיל
Ps. 24, 8. יי עזוז וגבור
Am. 2, 14. וגבור לא־ימלט נפשו
הַגִּבּוֹר
Dt. 10, 17. האל הגדל הגבר והנורא
Neh. 9, 32 האל הגדיל הגבור והנורא
Ps. 52, 3. מה־תתהלל ברעה הגבור
Jer. 9, 22. ואל־יתהלל הגבור
Jer. 32, 18. האל הגדול הגבור
Jer. 46, 6. ואל־ימלט הגבור
בַּגִּבּוֹר
Jer. 46, 12. כי־גבור בגבור כשלו
בְּגִבּוֹר
Job. 16, 14. ירץ עלי כגבור
Ps. 19, 6. כגבור לרוץ ארח
Ps. 78, 65. כגבור מתרונן מיין
Jes. 42, 13. יי כגבור יצא
Jer. 14, 9. כגבור לא יוכל להושיע
Jer. 20, 11. כגבור עריץ
Jer. 50, 9. חציו כגבור משכיל
Zach. 10, 7. והיו כגבור אפרים
מִגִּבּוֹר
Prv. 16, 32. טוב ארך אפים מגבור
Jes. 49, 24. היוקח מגבור מלקוח
cum suff.: גִּבֹּרֶיהָ
1 Sam. 17, 51. כי־מת גבורם וינסו
pl.: גִּבּוֹרִים, גִּבֹּרִים
Jos. 10, 2. וכל־אנשיה גברים
1 Sam. 2, 4. קשת גברים חתים
2 Sam. 1, 19. 25. 27. איך נפלו גבורים
2 S. 1, 21. כי שם נגעל מגן גבורים
מדם חללים מחלב
2 Sam. 1, 22. גבורים
2 S. 17, 8. כי גברים המה ומרי נפש
2 S. 23, 9. בשלשה גבורים עם־דוד
2 Rg. 24, 16 הכל גבורים עשי מלחמה
Prv. 21, 22. עיר גברים עלה חכם
Cant. 3, 7. ששים גברים סביב לה
Jes. 5, 22. גברים לשתות יין
Jer. 5, 16. כקבר פתוח כלם גבורים
Jer. 48, 14 איך תאמרו גבורים אנחנו
Ez. 32, 12. בחרבות גבורים
Ez. 32, 21. אלי גבורים
Ez. 32, 27. ולא ישכבו את־גבורים
Ez. 32, 27. גבורים בארץ חיים
Ez. 39, 17. בשר גבורים תאכלו
pl.: הַגִּבּוֹרִים, הַגִּבֹּרִים
Gn. 6, 4. המה הגברים אשר מעולם
2 S. 10, 7. ואת כל־הצבא הגבורים
וכל־הגברים מימינו
2 Sam. 16, 6. ומשמאלו
והכרתי והפלתי וכל־
הגברים 2 Sam. 20, 7.
2 Sam. 23, 8. אלה שמות הגברים
2 Sam. 23, 16. ויבקעו שלשת הגברים
2 S. 23, 17. אלה עשו שלשת הגברים
2 S. 23, 22. ולו־שם בשלשה הגברים
1 Reg. 1, 10. ובניהו ואת־הגבורים
1 Chr. 11, 10. ראשי הגברים
1 Chr. 11, 11. ואלה מספר הגברים
1 Chr. 11, 12. הוא בשלשה הגברים
אלה עשו שלשת
1 Chr. 11, 19. הגבורים
ולו שם בשלושה
1 Chr. 11, 24. הגברים
1 Chr. 19, 8. ואת כל־צבא הגבורים
Esr. 7, 28. ולכל־שרי המלך הגברים
Neh. 3, 16. ועד בית הגברים
Cant. 4, 4. כל שלטי הגברים
Jer. 46, 9. ויצאו הגבורים
Joel 4, 9. העירו הגבורים
pl.: וְהַגִּבּוֹרִים
1 Reg. 1, 8. והגבורים אשר לדוד
1 Chr. 28, 1. עם־הסריסים והגבורים
1 Chr. 29, 24. וכל־השרים והגברים
pl.: בַּגִּבּוֹרִים
Jud. 5, 13. יי ירד־לי בגבורים
Jud. 5, 23. לעזרת יי בגבורים
1 Chr. 12, 1. והמה בגבורים עזרי
Am. 2, 16. ואמיץ לבו בגבורים
pl.: גִּבֹּרִים
Joel 2, 7. כגבורים ירוצון
Zach. 10, 5. והיו כגברים בוסים
pl.: לַגִּבּוֹרִים
Eccl. 9, 11. ולא לגבורים המלחמה
pl. constr.: גִּבּוֹרֵי
Jos. 1, 14. כל גבורי החיל
Jos. 6, 2. ואת־מלכה גבורי החיל
Jos. 8, 3. אלף איש גבורי החיל
Jos. 10, 7. וכל גבורי החיל
2 Reg. 15, 20. על כל־גבורי החיל
2 Reg. 24, 14. ואת כל־גבורי החיל
1 Chr. 5, 24. אנשים גבורי חיל
1 Chr. 7, 2. לתולע גבורי חיל
1 Chr. 7, 5. וישכר גבורי חילים
1 Chr. 7, 7. בית אבות גבורי חילים
1 Chr. 7, 9. בית אבותם גבורי חיל
1 Chr. 7, 11. האבות גבורי חילים
1 Chr. 7, 40. ברורים גבורי חילים
1 Chr. 8, 40. גבורי חיל
9, 13. 12, 8. 21. 25. 26, 6. 31.
1 Chr. 9, 26. ארבעת גברי השערים

2 Chr. 13, 3. בחיל גבורי מלחמה
2 Chr. 14, 7. כל־אלה גבורי חיל
ואנשי מלחמה גבורי
2 Chr. 17, 13. חיל
2 Chr. 17, 14. ועמו גבורי חיל
Neh. 11, 14. ואחיהם גברי חיל
Ps. 103, 20. גברי כח עשי דברו
Jes. 21, 17. גברי בני־קדר ימעטו
Jer. 48, 41. והיה לב גבורי מואב
Jer. 49, 22. לב גבורי אדום
Jer. 51, 30. חדלו גבורי בבל
pl. constr.: וְגִבּוֹרֵי
1Chr. 11, 26. וגבורי החילים עשהאל
constr.: לְגִבּוֹרֵי
2 Chr. 26, 12. האבות לגבורי חיל
constr.: מִגִּבֹּרֵי
Cant. 3, 7. מגברי ישראל
pl. c. suff.: גִּבּוֹרַי
Jes. 13, 3. גם קראתי גבורי לאפי
cum suff.: גִּבּוֹרֶיךָ
Hos. 10, 13. ברוב גבוריך
Joel 4, 11. הנחת יי גבוריך
Obad. 1, 9. ותחתו גבוריך תימן
cum suff.: גִּבּוֹרֶיהָ
Jer. 26, 21. וכל־גבוריו וכל־השרים
cum suff: וְגִבֹּרָיו
2 Chr. 32, 3. ויועץ עם־שריו וגבוריו
cum suff.: גִּבּוֹרֵי־הּ
Nah. 2, 4. מגן גבוריהו מאדם
cum suff.: גִּבּוֹרֶיהָ
Jer. 50, 36. חרב אל־גבוריה ויחתו
Jer. 51, 56. ונלכדו גבוריה
cum suff.: וְגִבֹּרֶיהָ
Jer. 51, 57. וסגניה וגבריה
cum suff.: וְגִבּוֹרֵיהֶם
Jer. 46, 5. וגבוריהם יכתו

גֶּבֶר

ז״נ נקמי כמו נעצני גבור. ונמצ׳ נתיגוס נור קוקרי ממנו גֶּבֶר לו גֶּבֶרֵאי לעיון בָּפֶל ועכ׳ [ריעוע, ני־נאמנ]. ודע קוכ׳ כעיס שמן נגר כמכון תכנגל נאמר נ״כ סכנקנס גֶּבֶרִית, לוחר תכנגלת [תעכנע].

n. m. aram. homo fortis, gemarice inde adject. גִּבְּרָאי heroicus, fortissimus, giganticus (גְּבַל); גֶּבֶר, גַּבְרִית, gallus, gallina.

constr. pl.: גִּבְּרֵי־
Dan. 3, 20. ולגבריון גברי־חיל

גְּבִיר

סס קוקרי זכר, ולנקנס גְּבִירָה, וסרנון לחון ולקוכית מוסל ומוסלת רוון וכוונת [סעכר, סעכרין], נמצ׳ על מלך ומלכה, או על מכנס ומכנקת כונגסת. סמצ׳ כמו יניע מסקנר מפעולי״, לוחר מנוכר ומצוכס קיל, ולינו מופצעי כתצר לנוח.

n. m. (f. גְּבִירָה) dominus (-a), herus (-a), rex (regina). LXX: κύριος, κυρία; δεσπότης, δέσποινα, βασίλισσα, δυναστεύων, δυναστεύουσα, ἡγουμένη, μείζων.

Gn. 27, 29. הוה גביר לאחיך
Gn. 27, 37. הן גביר שמתיו לך
fem. sg. הַגְּבִירָה
1 Rg. 11, 19. אחות תחפנים הגבירה
2 Rg. 10, 13. בני־המלך ובני הגבירה
fem. sg.: וַהַגְּבִירָה
Jer. 29, 2. המלך והגבירה
fem. sg.: מִגְּבִירָה
1 Reg. 15, 13. ויסרה מגבירה
2 Chr. 15, 16. המלך הסירה מגבירה
fem. sg.: וְלַגְּבִירָה
Jer. 13, 18. אמר למלך ולגבירה

גְּבִרְתָּ

ז״נ כמו גְּבִירָה, לכן מוכנס סוכני גֶּבֶר, כמו גֶּבֶר, וסכוונס יוועס. ודע שהמוכנס רכוונס לך נכפרל ומלקוכנס נככוים, ויענן תמונות כללס. ומצ׳ שהוכר גֶּבֶר שרש לנגיר סהלכן מעכו, וכן נגיכס כמר גְּבִרָה ע״ם וקנס.

n. f. (sicut גְּבִירָה, a m. גֶּבֶר, quemadmodum גְּבֶרֶת a m. גֶּבֶר) hera, mater familias, regina.

LXX: ἄρχουσα, κυρία.

Jes. 47, 5. גברת ממלכות
Jes. 47, 7. לעולם אהיה גברת
cum suff.: גִּבְרָתִי
Gn. 16, 8. מפני שרי גברתי
cum suff: גִּבְרָתֵךְ
Gn. 16, 9. שובי אל־גברתך
cum suff.: גִּבְרָתָהּ
Gn. 16, 4. ותקל גברתה בעיניה
2 Reg. 5, 3. ותאמר אל־גברתה
Ps. 123, 2. אל־יד גברתה
Prv. 30, 23 ושפחה כי־תירש גברתה
cum suff.: כַּגְּבִרְתָּהּ
Jes. 24, 2. כשפחה כגברתה

גְּבוּרָה

ז״נ סמלמס חיל ועתן מעמני־כח ועצמות [קנקמס], או חסוקס וסעידס [קנקמעונוכ], או מכיוות־לב וכוונ יוקו־רוח, נמצ׳ על מעשים כניניס וכדומס. ונמצ׳ לרוב למסמכת יכולת סק״נס וגבורתו, וכן גְּבוּרָתָא נסוכס״, ונמצ׳ כמו למק״נס ע״ם יכלתו, ונקרנוס עוד הסס גְּבִרְיָ, ונצפה המוניח על־יהודים תְּגַבְּרֵי, נסכנל לנקר ופרס.

n. f., vir-tus, robur; corroboratio, confirmatio, fortitudo; principatus, potestas, victoria (opp. חֻלְשָׁה, ἥττα). LXX: κράτος; ἀριστεία, δυναστεία, ἀνδραγαθία, ἰσχύς, σθένος. De omnipotentia Dei (גְּבוּרְתָּא syriace: אֲבִרוּתָא), deinde de numine ipso (talm. גְּבוּרְתָּא, targ. גְּבִרוּ, N. T. δύναμις, Mt. 26, 64. ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως.

Ex. 32, 18. אין קול ענות גבורה
Job. 39, 19. התתן לסוס גבורה
Ps. 89, 14. לך זרוע עם־גבורה
Prv. 8, 14. אני בינה לי גבורה
וְגִבְוּרָה
1 Chr. 29, 12. ובידך כח וגבורה
2 Rg. 18, 20. עצה וגבורה למלחמה
2 Chr. 20, 6. ובידך כח וגבורה
Job. 12, 13. עמו חכמה וגבורה
Jes. 11, 2. רוח עצה וגבורה
Jes. 36, 5. עצה וגבורה למלחמה
Mich. 3, 8. וגבורה להגיד ליעקב
וַהֲגְבוּרָה
1 Chr. 29, 11. לך יי׳ הגדלה והגבורה
בְּגִבְוּרָה
Ps. 65, 7. נאזר בגבורה
Eccl. 10, 17. בגבורה ולא בשתי
Jer. 10, 6. וגדול שמך בגבורה
וְלִגְבוּרָה
Jes. 28, 6. ולגבורה משיבי מלחמה
מִגְּבוּרָה
Eccl. 9, 16. טובה חכמה מגבורה
constr.: בִּגְבוּרַת
Ps. 147, 10. לא בגבורת הסוס
cum suff.: גִּבְרָתִי
Jes. 33, 13. ודעו קרובים גבורתי
Jer. 16, 21. את־ידי ואת־גבורתי
cum suff.: גְּבוּרָתֵךְ *p.*
Ps. 21, 14. ונזמרה גבורתך
Ps. 71, 18. לכל־יבוא גבורתך
Ps. 80, 3. עוררה את־גבורתך
cum suff.: וּגְבוּרָתֶךָ
Ps. 145, 11. וגבורתך ידברו
c. suff. fem.: וּגְבוּרָתֵךְ
Jes. 3, 25 וגבורתך במלחמה
cum suff.: וּבִגְבוּרָתְךָ
Ps. 54, 3. ובגבורתך תדינני
cum suff.: גְּבוּרֹתֵיכֶם
Jes. 30, 15. ובבטחה תהיה גבורתכם
cum suff.: גְּבוּרָתוֹ
Jud. 8, 21. כי כאיש גבורתו
1 Reg. 15, 23. וכל־גבורתו וכל־אשר
וכל־אשר עשה וכל־
2 Reg. 10, 34. גבורתו
דברי חזקיהו וכל־
2 Reg. 20, 20. גבורתו
Ps. 106, 8. להודיע את־גבורתו
cum suff.: וּגְבוּרָתוֹ
1 Reg. 16, 5. ואשר עשה וגבורתו
1 Reg. 16, 27. וגבורתו אשר עשה
2 Rg. 13, 12. וכל־אשר עשה וגבורתו
14, 15. 28.
1Chr. 29, 30. עם כל־מלכותו וגבורתו
Esth. 10, 2. מעשה תקפו וגבורתו
cum suff.: בְּגִבְרָתוֹ, בִּגְבוּרָתוֹ
Jud. 5, 31. כצאת השמש בגבורתו
Ps. 66, 7. משל בגבורתו עולם
Jer. 9, 22. הגבור בגבורתו
cum suff.: גְּבוּרֹתָם
Jer. 49, 35. ראשית גבורתם
Jer. 51, 30. נשתה גבורתם
Mich. 7. 15. ויבשו מכל גבורתם
cum suff.: וּגְבוּרָתָם
Jer. 23, 10. וגבורתם לא־כן
cum suff.: בְּגִבְוּרָתָם
Ez. 32, 29. אשר־נתנו בגבורתם
cum suff.: מִגְּבוּרֹתָם
Ez. 32, 30. מגבורתם בושים
pl.: גְּבוּרוֹת
Job. 41, 4. ודבר גבורות וחיל ערכו
Ps. 106, 2. מי ימלל גבורות יי׳
pl.: בִּגְבוּרוֹת
Ps. 20, 7. בגבורות ישע ימינו
Ps. 71, 16. אבוא בגבורת אדני
ואם בגבורות שמונים
Ps. 90, 10. שנה
cum suff.: וּגְבוּרֹתֶיךָ
Ps. 145, 4. וגבורתיך יגידו
Jes. 63, 15. איה קנאתך וגבורתיך
cum suff.: וְכִגְבוּרֹתֶיךָ
Dt. 3, 24. כמעשיך וכגבורתיך
cum suff.: גְּבוּרֹתָיו
Job. 26, 14. ורעם גבורתו מי יתבונן
Ps. 145, 12. לבני האדם גבורתיו
cum suff.: בִּגְבוּרֹתָיו
Ps. 150, 2. הללוהו בגבורתיו
גְּבוּרָא
ז״נ נקמי וסידועס גְּבוּרְתָּא כמו נעצני.

n. f. aram. גְּבוּרְתָּא def.: virtus, robur, hebraico גְּבוּרָה par atque aequale. LXX: δύναμις, σύνεσις.

definit.: הַגְּבוּרְתָּא
דר חכמתא וגבורתא דיי־לה
Dan. 2, 20. היא
דר חכמתא וגבורתא
Dan. 2, 23. יהבת לי

גַּבַּשׁ

v. s. r. גָּבוּב *p.* 233.

גַּג

ז״נ נס׳ סלנס גַּגָּה וסנמן גַּג וסנטוי גַּגּוֹת, ונמצ׳ שישנן שתי תמונות פתוח וקמוץ. סמלנס פני ועלוי סכיס סכיון על גג [דמך], וסוס כמו יניע שעקיי מעל סניס נל־נפוע. סנכס סתוס וקמוס, כי גגג לין לו סכרע, וכגמלן כמנס גְּגִית לעיון דכר סמקיף, ולס ידע לס שיין לנכס נל גג.

n. m. (pl. גַּגּוֹת fortasse ab altera forma גָּג) tectum (τέγος, ὀροφή, ὀρύφωμα, στέγος). Radix vocabuli nondum e tenebris eruta; incertum etiam, talmudicum גְּרִיגִית an ad radicem eandem sit referendum. LXX: δῶμα, ἐσχάρα, ἐσχαρίς, τεῖχος, τοῖχος, ὕπαιθρος.

Ps. 102, 8. כצפור בודד על־גג
Prv. 21, 9. טוב לשבת על־פנת־גג
Prv. 25, 24. טוב שבת על־פנת־גג
הַגָּג
Jos. 2, 6. הערכות לה על־הגג
Jos. 2, 8 והיא־עלתה עליהם על־הגג
Jud. 16, 27. ועל־הגג כשלשת אלפים
1 S. 9, 25. וידבר עם־שאול על־הגג
וירא אשה רחצת מעל
2 Sam. 11, 2. הגג
ויבט לאבשלום האהל על־
2 Sam. 16, 22. הגג
ואת־המזבחות אשר על־
2 Reg. 23, 12. הגג
cum h. fin.: הַגָּגָה
Jos. 2, 6. והיא העלתם הגגה
1 Sam. 9, 26. אל־שאול הגג
constr.: גַּג
Jud. 9, 51. ויעלו על־גג המגדל
2 Sam. 11, 2, על־גג בית־המלך
2 Sam. 18, 24. הצפה אל־גג השער
constr.: מִגַּג
Ez. 40, 13. מגג התא לגגו
cum suff.: לְגַגֵּהּ
Dt. 22, 8. ועשית מעקה לגגך
cum suff.: גַּגּוֹ
Ex. 30, 3. 37, 26 את־גגו ואת־קירתיו
Neh. 8, 16. איש על־גגו
cum suff.: לְגַגּוֹ
Ez. 40, 13. מגג התא לגגו
pl.: גַּגּוֹת
2 Reg. 19, 26. חציר גגות
Ps. 129. 6. יהיו כחציר גגות
Jes. 37, 27. חציר גגות
Jer. 48, 38. על כל־גגות מואב
pl.: הַגַּגּוֹת
Zeph. 1, 5. המשתחוים על־הגגות
pl.: לַגַּגּוֹת
Jes. 22, 1. כי־עלית כלך לגגות
pl. c. suff.: גַּגּוֹתֶיהָ
Jes. 15, 3. עלגגותיה וברחבתיה
cum suff.: גַּגֹּתֵיהֶם
Jer. 19, 13. אשר קטרו על גגותיהם

גַּדְבֵּר

ז״נ, ונמצ׳ סתמונס גְּדָבָר וסרנוי גְּדַבְּרִין וסידועס גְּדַבְּרָא, לכן נקרנוס סרנוי גְּדַבְּרִין וסידועס גְּדַבְּרָא, וע״כ סלעוו נעשס ל׳ נאר ו׳, נסוכסי נוכנל או נכוונל ונפרסי נכנוך מצלמו. סמלנס נעל־נוך ומצנין [שנלמ״סעער], ונמצ׳ נאמר מן סגנלים, או נסלקף עמס. דקוק סמלנ נלקס סרכנ מן גו [גד] שהוך נית־לוכן, נכ סוף״ פרסי כאנר נדנכני. לוחנ עוד פקפוק נדכני.

n. m. (pro גְּדָבָר, pl. גְּדַבְּרִין def. גְּדַבְּרַיָּא, targ. pl. גְּדָבְרִין, sicut a גְּזַבָּר fit duplex pluralis גְּזַבְּרִין et גְּדַבְּרִין)

גִּזְבָּרִין), praefectus thesauri regii, apud Persas, quorum e lingua hoc vocabulum in hebraicam fluxit. Glossa: הַמְפֻקָּד עַל־הָאוֹצָר. Gemarice de exactoribus pecuniarum (גַּבָּאִים). Compositum est vocabulum ex גַּז, גִּז (unde et גִּנְזָא et Latinum *gaza*, quod plurimum de aerariis regum orientalium dicitur), et בָּר terminatione Persica, quae etiam in nominibus magistratuum גִּזְבָּר, הַחֶבְר invenitur. LXX: *τύραννος*.

pl. def.: גַּדְבְּרַיָּא
Dan. 3, 2. 3. גדבריא דתברייא

גַּד

v. s. r. גָּדַד *p.* 228.

גֹּד

v. s. r. גָּדִד *p.* 236.

גֶּדֶד

קוֹ גֶּד פעל לג־עוכר כ״ף נגוריו, וסמלכה ק׳ נכרדף עם חָד, שריש וקריפ קליעה וגליפ [קייכצ״דען], כערכי מקלית הגפן וכניעת מלכה, ומוס סמשלל גוד כיפ כקוק [קייכדיכגען], או ציפ׳ מחלל על גוור סק״כ וסנכה, וכן גוכס כמשלל כוס, וכלשון ישמעאל גד מעכין מכלפה וגוור סק״כ. מסתעפל מקעקוע מעור וזכוו לשקוע בדכרי לשוני. כ׳ גֶּד לשון קצר וכקוס [פַּעַר־כיכלען, קניפפען], וסכרש גכ׳ נמפעל אַ־גַּד, גֶּיד וכלוסק כמכוון סוס. נשפתי מערכ גכ׳ מכרש סוס כנכל מפתרון ל״מ: s. *c̈id*; gr. *σχίδ.*; l. *scid.*; goth. ; ומשכוון מכ׳ עי׳ גיל.

verb. cujus vestigia in derivatis ejus nobis relicta sunt; primum: incidere, inscribere, insculpere (cf. חָד pungere), *arabice:* vites amputare, textum abscindere, hinc invadere, irrumpere in aliquem. LXX: *πειρατήριον πειράζειν τινα*, translateque de providentiae divinae aut fati decisionibus sive decretis. Hitp. cutem sibi incidere; *denom.* turmatim congregari ad invasionem faciendam. 2) connectere, colligare, ita ut non ad חָד, sed ad eandem radicem גַּד pertineat, quae inest in verbis אָ־גַּד, גִּיד, בָּ־גַּד et sic porro. Etiam vocabula linguarum sanscriticarum in capitulo rabbinico recensita eam potestatem duplicatam participant.

3 *imperf.:* יָגֻד
Gen. 49, 19. *והוא יגד עקב
3 *impf.c.suff.:* יְגוּדֶנּוּ
Gen. 49, 19. *גד גדוד יגודנו
Hab. 3, 16. *לעלות לעם יגודנו
3 *impf. pl.:* יָגֻדוּ
Ps. 94, 21. יגודו על־נפש צדיק
Hitpa-el: הִתְגּוֹדֵד
part.pl.: מִתְגּוֹדְדִים
Jer. 41, 5. וקרעי בגדים ומתגודדים
3 *imperf.:* יִתְגֹּדֵד
Jer. 16, 6. ולא יתגדד
2 *f.imperf.:* תִּתְגֹּדְדִי
Mich. 4, 14. תתגדדי בת־גדוד
2 *impf. fem.:* תִּתְגֹּדְדִי *p.*
Jer. 47, 5. עד־מתי תתגודדי
3 *impf. pl.:* יִתְגֹּדְדוּ *p.*
Jer. 5, 7. וביות זונה יתגודדו
3 *pl.:* וַיִּתְגֹּדְדוּ *p.*
1 Reg. 18, 28. ויתגודדו כמשפטם
2 *pl.:* תִּתְגֹּדְדוּ
Dt. 14, 1. לא תתגדדו

גַּד

ג״ו נכפל המקוין ק׳: סס וכע וכע המן, נגלנו לפלפלת מצלמנו, וזרעו מקולס ומגודד [קקיפכדעכר], וזכרנו גדד מעמס זס לנעת מתדקדקים. ולפי דעת מקנפ מסומכוני לכוו. כ׳ סס כמו גָּד, לשון לשוד ומגלפה [גליק, גליקסצעקן], נמשלל על סס לגליל כמו בָּל ע״ב. וכע זמן פעלי סגוד וסקלן נגוד לכוד הסס לוזר לו מוד מסגלה, ומכלון מסוכרת למכה לכל ליפ וקצר כגוד עליו, וכן בפרסי בגף [bhâga] מכה וקלק, וגס בסכה וגוכה, וסצרס עכין קמוך, וכן בשקר לשוכות.

n. m. 1) coriandrum, *κορίαννον*, cujus cum semine specie externa manna comparatur, a verbo גָּדַד, ut interpretes dicunt, propter granorum caesuras atque lineolas (גְּדוּדוֹ). LXX: *κόριον*. Qimchius comparat arabicum: אלכסבור, rabbinicum כּוּסְבַּרְתָּא et hispanicum: ciliandro (culantro). Syr. כוסבורתא. Uterque Arabs vocabulo illo Qimchiano utitur. Hierosolymitanus uterque: כּוּסְבָּר. 2) Deus fortunae, qui Belus (בֵּל) apud Babylonios vocatus est. Mose (ha-Kohen) Chiquitilla apud Qimchium Jovem (כּוֹכַב צֶדֶק) esse dicit, cujus nomen apud Arabes sic audiat. Errat autem, cum eodem modo interpretatur (בָּא מַזָּל טוֹב). LXX: *Τύχη, δαιμόνιον*. Hieros. מַזָּלָא טָבָא. Abulwalid: לְגַּד (Jer. 48.) = בְּמַלְאֹךְ, male.

גַּד
Ex. 16, 31. והוא כזרע גד לבן
Num. 11, 7. והמן כזרע־גד הוא
p.
Gen. 30, 11. *ותאמר לאה בְּגָד
*לַגָּד
Jes. 65, 11. *הערכים לגד שלחן
גְּדוּד

ג״ו נכפל המכוון של סצרס, וסכנוי גְּדֻדִים ומס גְּדוּדוֹ. סמלנס ק׳ לגנזע [קיכעכר־נכקדע, עכופפ], וסצרס גד כמכוון קצור וקנוי, וכי לגדה כמכוון זס וקנכ שלמה. ויונן לפ״ו תקנוס של נכסים גְּדוּדֵיהֶן, מלגוקצר־סכיס [בעכר־קעטעע], וכוכסי ליפ למתקנס גדודי גכריפ. כ׳ מלגון שריפ וקעקוע [קייכצ׳יטע] ויונן מסגוכוז.

n. m., cujus duplex est pluralis; 1) turma, cohors militum, a גְּדַד II. (syn. אֲגַדָּה), hinc etiam targumista גְּדוּדֵי רֻכָּסִים pro רֻכָּסִים alpes, series montium, גְּדוּדֵי אִישׁ — רוּכְסֵי אִישׁ. 2) a גְּדַד, verbo incidendi, *incisum*, caesura, etiam de sulcis agri. Qimchi: הַגְּבָהָה יִקָּרֵא חֵלֶם וְהַחֲרִישָׁה שֶׁהִיא הָעֲמוּקָה גְּדוּד:

Gen. 49, 19. גד גדוד יגודנו
2 Sam. 22, 30. כי בכה ארוץ גדוד
1 Reg. 11, 24. ויהי שר־גדוד
Ps. 18, 30. כי בך ארץ גדוד
Jer. 18, 22. גדוד פתאם
Hos. 7, 1. פשט גדוד בחוץ
הַגְּדוּד
1 S. 30, 8. ארדף אחרי הגדוד־הזה
1 S. 30, 15. התורידני אל־הגדוד הזה
ויתן את־הגדוד הבא
1 Sam. 30, 23. עלינו
2 Reg. 13, 21. והנה ראו את־הגדוד
1 Chr 12, 18. ויתנם בראשי הגדוד
1 Chr. 12, 21 עזרו עם־דויד על־הגדוד
2 Chr. 22, 1. הרג הגדוד הבא בערבים
2 Chr. 25, 13. ובני־הגדוד אשר השיב
לְבַל־הָגְדוּד
2 Chr. 25, 10. ויבדילם אמציהו
להגדוד
מֵהַגְּדוּד
2 Sam. 3, 22. ויואב בא מהגדוד
בַּגְּדוּד
Job. 29, 25. ואשכון כמלך בגדוד
לַגְּדוּד
2 Chr. 25, 9. אשר נתתי לגדוד
2 Chr. 26, 11. ויוצאי צבא לגדוד
I. *pl.:* גְּדוּדִים
2 Sam. 4, 2. אנשים שרי־גדודים
2 Reg. 5, 2. וארם יצאו גדודים
Hos. 6, 8. וכחכי איש גדודים
pl. constr.: גְּדוּדֵי
2 Rg. 6, 23. ולא־יספו עוד גדודי ארם
גדודי כשדים ואת־גדודי
2 Reg. 24, 2. ארם
גדודי מואב ואת גדודי
2 Reg. 24, 2. בני־עמון
1 Chr. 7, 4. גדודי צבא מלחמה
pl. constr.: וּגְדוּדֵי
2 Rg. 13, 20 וגדודי מואב יבאו בארץ
pl. cum suff.: גְּדוּדָיו
Job. 19, 12. יחד יבאו גדודיו
pl. c. suff.: לְגְדוּדָיו
Job. 25, 3. היש מספר לגדודיו
pl. c. suff.: גְּדוּדָהּ
Ps. 65, 11. נחת גדודה
II. *pl.:* גְּדֻדֹת
Jer. 48, 37. על כל־ידים גדדת

גְּדֹד

נקמי כמו נענכי, נכ״ק לן כמכוון לקצון.

verb. aram., sicut גָּדַד I. hebr. LXX: *ἐκκόπτειν*.

pl. imperat.: גְּדוּ
Dan. 4, 11. גדו אילנא וקצצו ענפוהי
Dan. 4, 20. גדו אילנא וחבלוהו

גֶּדֶד

פעל לפ־עוכר כ״ף נגוריו, וסכוונס סקפס וסניפס כגדר [קומכיכדען, לייכפסקסען], ויפיס מעך לו עס גד לנעיל כמכוון מסכי, ולככו נגוריו נגערק מפעת סכוונס זיופ, ולפקרוי סמדקדקיס מעכין גדילס וזריפס לין קלוס ולין פקוי.

vrb. solis in derivatis nobis superstes, circumligare, circumplicare, circumplecti, circumsepire, circumdare, cui eadem radix subest, quae verbo גָּדַד II, quorum hoc in verbum עֹפֶל, illud in לֹה accrevit. 2 Sam. 24, 5. בְּתוֹךְ־הַנַּחַל Qimchius: כָּתַב ר׳ יַעֲקֹב בֶּן־אֶלְעָזָר הוּא אָחָד מִן־גְּדוֹתָיו; וְיֵרוֹנָתָן תִּרְגֵּם: דְּהָגוֹ נַחֲלָא דְּשַׁבְשָׁא גַּד:

גְּדֵרָה

ג״כ נקוף וזפס [קופפער], ולך נכנוי נככוי גְּדוֹתָיו כ״ק, ונקלקס כן ע״ס מסניפס וסקפס. ונקנגוס גְּדֵרָא כמוס, לשון לס גכ׳ מכוונס על גדר וקוק.

n. f. plurale tantum, litora, ripa, targ. גְּדֵרָא de ripa et latius de sepe. LXX: *κρηπίς*.

גְּדוֹתָיו *pl. c. suff.:*
Jos. 3, 15. מלא על־כל־גדותיו
כתמול־שלשם על־כל־
Jos. 4, 18. גדותיו
1 Chr. 12, 15. *ממלא על־כל־גדותיו
Jes. 8, 7. על־כל־גדותיו

גְּדֵרָה

ג״כ נכקיע נמר גְּדֵרָה, ולך נכנוי גְּדֵרוֹתָיו ופקנוכו נסמס דקס ממין הנלן [נפקקנען]. סכנוי גְּדֵרִים וסנסך גְּדֵרֶיךָ, שנשו סקום וקקוס, ומקוס קוף לסתנדל כו.

n. m. haedus, pl. גְּדָיִים, Gr. ἔριφος, *χίμαῤῥος*. Radix Oedipodem nondum experta est. Qimchi de pullis et caprarum et ovium dici putat, Ibn-Ezra de solis *haedis* idemque, collato vocabulo arabico, explicat: הֻמָּה שֶׁאֲדַיְנוּ צָרְכָּם לְעֵזִּים, de haedo *sugente*.

Gen. 38, 17. אנכי אשלח גדי־עזים
Gen. 38, 20. יהודה את־גדי העזים
Ex. 23, 19. לא־תבשל גדי בחלב אמו
34, 26.
Dt. 14, 21. לא־תבשל גדי בחלב אמו
Jud. 6, 19. וגדעון באויעש גדי־עזים
Jud. 13, 15. ונעשה לפניך גדי עזים
את־גדי העזים ואת־
Jud. 13, 19. המנחה
Cant. 1, 14. n. p. בכרמי עין גדי
Jes. 11, 6. ונמר עם־גדי ירבץ
הַגְּדִי
1 S. 16, 20. ונאד יין וגדי עזים אחד
הַגְּדֵי
Gen. 38, 23. הנה שלחתי הגדי הזה
Jud. 14, 6. וישסעהו כשסע הגדי
בְּגְדֵי
Jud. 15, 1. את־אשתו בגדי עזים
pl.: גְּדָיִים
1 S. 10, 3. אחד נשא שלשה גדיים
pl. constr.: גְּדָיֵי
Gen. 27, 9. שני גדיי עזים טבים
Gen. 27, 16. ואת ערת גדיי העזים
גְּדָיָהּ
ג״כ ונכנוי גְּדָיוֹת, וסיפ גזירת גְּדִי לגיון מסקטן לל״ק, ולך מתקוור לי.

n. f. am. גְּדִי, *χίμαιρα, βῆκη*, capella.

pl. c. suff.: גְּדִיֹתַיִךְ
Cant. 1, 8. ורעי את־גדיותיך

גֶּדֶל

פעל כוזד, ונכוצתו פתח כתסוס מסגול, ותמוכו כקלני סס מסנגרס כעצס, וסעקיל יִגְדַּל. מסלגס מקוכית קצור ולפיפ וזכוו [פַּלְעַטְעען, דרע־טען], כסרלף עס קצר וקול קכל ולפל, וכן כעכני וסוכסי, וכן בגזרת [כלים פ׳ ע״ן]: שסנכוות יוצנות בתוכו גולגלת, לומר מקצרות ומסלסלות ומצרגות הצער, וכן [שנת ל״ו ע״כ] לשס גדלת וכדומס סכנס. ומוס מסצלל על הגבורס ומגלות [שעתק, גרתס יין]. ולפצר שניס מקלס יוצ׳, כלשון כרלפ בדכוריס לחדיפ. שלפ מצלות ומכניכיס יזועות ומוכוכות. תמוכות מצרס כרלפ גְּדֵל.

vrb. intr.: cujus vocalis extrema ex vocali *e*, intransitivorum ver-

גְּדַלְיָה

1) turris, arx, *πύργος*, *ἀκρόπολις*, a גָּדַל I. 2) nomen virorum.

גְּדַלְיָה
Jer. 35, 4. ליד חנן בן־יגדליהו
גְּדַלְיָהוּ
Jer. 38, 1. ויגדליהו בן־פשחור
גְּדַלְיָהוּ
Jer. 38, 1. ויגדליהו בן־פשחור
גְּדַלְיָהוּ
Jer. 38, 1. ויגדליהו בן־פשחור
גְּדַלְיָהוּ
Jer. 38, 1. ויגדליהו בן־פשחור
גְּדַלְיָהוּ
Jer. 38, 1. ויגדליהו בן־פשחור

borum propria, per immutationem facta est (גָּדֵל, paus. גָּדֶל, unde גָּדַל, vocale brevi cum brevi commutata), 1) *contorquere, com*plicare, *con*nectere, unde גְּדִיל, deinde per translationem inter Hebraeos usitatissimam (cf. חָיִל, אַיִל, multaque alia verba), robustum, magnum esse. LXX: 1) *μείζονα εἶναι, μείζονα γίνεσθαι, μεγάλα γ.* 2) *ὑπερέχειν, συνεκτρέφειν, ἀνδρύνειν.* Pi. *μηκύνειν, δοξάζειν, γεννᾶν, τρέφειν,* semel *ποιεῖν πρωτεύοντα, αὐξάνειν, ἐκτρέφειν.* Pu. *ἰδρυμένον εἶναι.* Hi. *ῥύεσθαι, μεγαλύνειν, ὑψοῦν,* denique *μεγαλοῤῥημονεῖν.*

3 *prf.* גָּדַל

Gn. 26, 13. עַד כִּי־גָדַל מְאֹד
Gn. 38, 14. כִּי רָאֲתָה כִּי־גָדַל שֵׁלָה
Job. 2, 13. כִּי־גָדַל הַכְּאֵב מְאֹד

3 *prf. c. suff.:* גְּדָלַנִי

Job. 31, 18. כִּי מִנְּעוּרַי גְּדָלַנִי כְּאָב

3 *prf.:* גָּדְלָה *fem.*

Gn. 19, 13. כִּי־גְדָלָה צַעֲקָתָם
1 Sam. 26, 24. כַּאֲשֶׁר גְּדֻלָה נַפְשְׁךָ
Esr. 9, 6. גְּדָלָה עַד לַשָּׁמָיִם

2 *perf.:* גָּדַלְתָּ

2 Sam. 7, 22. עַל־כֵּן גָּדַלְתָּ יְיָ אֱלֹהִים
Ps. 104, 1. יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד

1 *perf.:* וָגָדַלְתִּי

Eccl. 2, 9. וְגָדַלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי

3 *pl.:* גָּדְלוּ

1 Reg. 12, 8. אֲשֶׁר גָּדְלוּ אֹתוֹ
1 Rg. 12, 10. הַיְלָדִים אֲשֶׁר גָּדְלוּ אֹתוֹ
2 Chr. 10, 8. 10. אֲשֶׁר גָּדְלוּ אֹתוֹ
Ps. 92, 6. מָה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ
Jer. 5, 27. עַל־כֵּן גָּדְלוּ וַיִּעְשִׁירוּ

part. m.: גָּדֵל

Gn. 26, 13. וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל
1 Sam. 2, 26. הַנַּעַר גָּדֵל וְטוֹב
2Chr. 17, 12. וַיְהִי יְהוֹשָׁפָט הֹלֵךְ וְגָדֵל

1 *imperf.:* אֶגְדַּל

Gn. 41, 40. רַק הַכִּסֵּא אֶגְדַּל מִמֶּךָּ

2 *fem.:* וַתִּגְדְּלִי

Ez. 16, 7. וַתִּרְבִּי וַתִּגְדְּלִי

3 *imperf.:* יִגְדַּל

Gn. 38, 11. עַד־יִגְדַּל שֵׁלָה בְּנִי
Gn. 48, 19. גַּם־הוּא יִגְדָּל
Gn. 48, 19. אָחִיו הַקָּטֹן יִגְדַּל מִמֶּנּוּ
Num. 14, 17. יִגְדַּל־נָא כֹּחַ אֲדֹנָי
Ps. 35, 27. וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל יְיָ 40, 17. 70, 5.
Mich. 5, 3. יִגְדַּל עַד־אַפְסֵי אָרֶץ
Zach. 12, 11. יִגְדַּל הַמִּסְפֵּד בִּירוּשָׁלִַם
Mal. 1, 5. תֹּאמְרוּ יִגְדַּל יְיָ

3 *imperf.:* וַיִּגְדַּל

2 Sam. 7, 26. וַיִּגְדַּל שִׁמְךָ עַד־עוֹלָם
1 Chr. 17, 24. וַיֹּאמֶן וַיִּגְדַּל שִׁמְךָ

3 *imperf.:* וַיִּגְדַּל

Gn. 21, 8. וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּגָּמַל
Gn. 26, 13. וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ
Ex. 2, 10. וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבִיאֵהוּ
Ex. 2, 11. וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא
Jud. 13, 24. וַיִּגְדַּל הַנַּעַר וַיְבָרְכֵהוּ יְיָ
1 Sam. 2, 21. וַיִּגְדַּל הַנַּעַר שְׁמוּאֵל
1 Sam. 3, 19. וַיִּגְדַּל שְׁמוּאֵל וַיְיָ הָיָה
1 Reg. 10, 23. וַיִּגְדַּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
2 Reg. 4, 18. וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיְהִי הַיּוֹם
2 Chr. 9, 22. וַיִּגְדַּל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
Thr. 4, 6. וַיִּגְדַּל עֲוֹן בַּת־עַמִּי

3 *imperf.:* וַיְגַדַּל *p.*

וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת־הַנַּעַר
Gn. 21, 20. וַיִּגְדָּל
וַיְיָ בֵּרַךְ אֶת־אֲדֹנִי מְאֹד
Gn. 24, 35. וַיִּגְדָּל

3 *impf. f.:* תִּגְדַּל

1 Sam. 26, 24. כֵּן־תִּגְדַּל נַפְשִׁי
Zach. 12, 7. לֹא־תִגְדַּל תִּפְאֶרֶת

וַתִּגְדַּל

2 Sam. 12, 3. וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעִם־בָּנָיו
Dan. 8, 9. וַתִּגְדַּל־יֹתֵר אֶל־הַנֶּגֶב
Dan. 8, 10. וַתִּגְדַּל עַד־צְבָא הַשָּׁמָיִם

3 *pl.:* יִגְדְּלוּ *p.*

Ruth 1, 13. עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ

3 *pl.:* וַיְגַדְּלוּ

Gn. 25, 27. וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים
Jud. 11, 2. וַיִּגְדְּלוּ בְנֵי־הָאִשָּׁה

Pi-el: גִּדֵּל *p.*

Jes. 49, 21. וַאֲנִי מִי גִדַּל

3 *perf.:* גִּדַּל

Jos. 4, 14. גִּדַּל יְיָ אֶת־יְהוֹשֻׁעַ
Esth. 3, 1. גִּדַּל הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ

cum suff.: גִּדְּלוֹ

Esth. 5, 11. 10, 2. אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ

3 *prf. fem.:* גִּדְּלָה *p.*

Jes. 51, 18. מִכֹּל־בָּנִים גִּדְּלָה

1 *perf.:* גִּדַּלְתִּי

Jes. 1, 2. בָּנִים גִּדַּלְתִּי וְרוֹמַמְתִּי
Jes. 23, 4. וְלֹא גִדַּלְתִּי בְּחוּרִים

2 *prf. c. suff.:* גִּדַּלְתִּנִי

Jon. 4, 10. לֹא־עָמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתּוֹ

3 *pl. c. suff.:* גִּדְּלוּהוּ

Ez. 31, 4. מַיִם גִּדְּלוּהוּ

part. pl.: מְגַדְּלִים

2 Reg. 10, 6. מְגַדְּלִים אוֹתָם

inf. absol.: גַּדֵּל

Num. 6, 5. גָּדֵל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ

inf. constr.: לְגַדֵּל

1 Chr. 29, 12. וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק

inf. c. suff.: גַּדְּלָהּ

Jos. 3, 7. אָחֵל גַּדֶּלְךָ

inf. c. suff.: וּלְגַדְּלָם

Dan. 1, 5. וּלְגַדְּלָם שָׁנִים שָׁלוֹשׁ

pl. impert.: גַּדְּלוּ

Ps. 34, 4. גַּדְּלוּ לַיְיָ אִתִּי

1 *impf. cum h:* וַאֲגַדְּלָה

Gn. 12, 2. וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ

c. suff.: וַאֲגַדְּלֶנּוּ

Ps. 69, 31. וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְתוֹדָה

2 *impf. c. suff.:* תְּגַדְּלֶנּוּ

Job. 7, 17. מָה־אֱנוֹשׁ כִּי תְגַדְּלֶנּוּ

3 *impf. c. suff.:* יְגַדְּלֶךָּ

Jes. 44, 14. נָטַע אֹרֶן וְגֶשֶׁם יְגַדֵּל

3 *imperf.:* וַיְגַדֵּל

1 Reg. 1, 37. וַיְגַדֵּל אֶת־כִּסְאוֹ מִכִּסֵּא
1 Reg. 1, 47. וַיְגַדֵּל אֶת־כִּסְאוֹ מִכִּסֵּא

וַיְגַדֵּל

1 Chr. 29, 25. וַיְגַדֵּל יְיָ אֶת־שְׁלֹמֹה

c. suff.: וַיְגַדְּלֵהוּ

2 Chr. 1, 1. וַיְגַדְּלֵהוּ לְמַעְלָה

3 *pl.:* יְגַדְּלוּ

Hos. 9, 12. כִּי אִם־יְגַדְּלוּ אֶת־בְּנֵיהֶם

Pu-al: גֻּדַּל

part. pl.: מְגֻדָּלִים

Ps. 144, 12. מְגֻדָּלִים בְּנְעוּרֵיהֶם

Hif-il: הִגְדִּיל

1 Sam. 12, 24. אֵת אֲשֶׁר־הִגְדִּל עִמָּכֶם
1 Sam. 20, 41. עַד־דָּוִד הִגְדִּיל
Ps. 41, 10. הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב
Ps. 55, 13. לֹא־מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל
Ps. 126, 2. 3. הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת
Jes. 28, 29. הִגְדִּיל תּוּשִׁיָּה
Jer. 48, 26. 42. כִּי עַל־יְיָ הִגְדִּיל
Thr. 1, 9. כִּי הִגְדִּיל אוֹיֵב
Dan. 8, 8. וַיַּצְפִּיר הָעִזִּים הִגְדִּיל
Dan. 8, 11. וְעַד שַׂר־הַצָּבָא הִגְדִּיל
Joel 2, 20. כִּי הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת
Joel 2, 21. כִּי־הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת

3 *perf.:* וְהִגְדִּיל

Dan. 8, 4. וְעָשָׂה כִּרְצֹנוֹ וְהִגְדִּיל

2 *perf.:* הִגְדַּלְתָּ

Ps. 138, 2. כִּי־הִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־שִׁמְךָ
Jes. 9, 2. לֹא הִגְדַּלְתָּ הַשִּׂמְחָה

1 *perf.:* הִגְדַּלְתִּי

Eccl. 1, 16. הִגְדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי
Eccl. 2, 4. הִגְדַּלְתִּי מַעֲשָׂי

3 *pl.:* הִגְדִּילוּ

Ps. 38, 17. בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ

part.: מַגְדִּיל

2Sam. 22, 51. *Q're* מְגַדֵּל יְשׁוּעוֹת
Ps. 18, 51. מְגַדֵּל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ

part. pl.: הַמַּגְדִּילִים

Ps. 35, 26. הַמַּגְדִּילִים עָלָי

inf. constr.: לְהַגְדִּיל

1 Chr. 22, 5. לְהַגְדִּיל לְמַעְלָה

inf. constr.: וְלַהֲגְדִּיל

Am. 8, 5. וּלְהַגְדִּיל שֶׁקֶל

1 *imperf.:* אַגְדִּיל

Ez. 24, 9. אַגְדִּיל הַמְּדוּרָה

2 *imperf.:* תַּגְדִּיל *ap.*

Obad. 1, 12. וְאַל־תַּגְדֵּל פִּיךָ

imperf.: וַתַּגְדֵּל *ap.*

Gn. 19, 19. וַתַּגְדֶּל חַסְדְּךָ

3 *imperf.:* יַגְדִּיל

Jes. 42, 21. יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר
Dan. 8, 25. וּבִלְבָבוֹ יַגְדִּיל

2 *pl.:* תַּגְדִּילוּ

Job. 19, 5. אִמְנָם עָלַי תַּגְדִּילוּ

2 *pl.:* וַתַּגְדִּילוּ

Ez. 35, 13. וַתַּגְדִּילוּ עָלַי בְּפִיכֶם

3 *pl.:* וַיַּגְדִּילוּ

Zeph. 2, 8. וַיַּגְדִּילוּ עַל־גְּבוּלָם
Zeph. 2, 10. וַיִּגְדְּלוּ עַל־עַם יְיָ

Hitpa-el: הִתְגַּדֵּל

perf. c. suff.: וְהִתְגַּדַּלְתִּי

Ez. 38, 23. וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדַּשְׁתִּי

3 *imperf.:* יִתְגַּדֵּל

Jes. 10, 15. אִם־יִתְגַּדֵּל הַמַּשּׂוֹר
Dan. 11, 37. כִּי עַל־כֹּל יִתְגַּדֵּל

3 *imperf.:* וְיִתְגַּדֵּל

Dan. 11, 36. וְיִתְגַּדֵּל עַל־כָּל־אֵל

גָּדֵל

תּוֹקְעֵי מִסְפְּעַל עוֹמֵד, וְסִיַּן סִרְבּוּי גְּדֵלָה, סִכְּווּכִם כְּתִסְווּם גְּדוֹל [גִּרְשָׁם וְוַעֲלְעַנְכָּד, גִּרְשָׁם], וְגַלְגִּי כְּזַר תְּשַׁלְּחוּ עַל גַּלְגִּי־חָכָר.

adj. participiale intr.: adaugescens, magnus. LXX: *μείζων γινόμενος,* גְּדֵלֵי בָשָׂר *μεγαλόσαρκοι* de Aegyptiis salacibus, ac proinde laborantibus priapismo seu satyriasmo.

pl. constr.: גִּדְלֵי

Ez. 16, 26. שְׁכֵנַיִךְ גִּדְלֵי בָשָׂר

גָּדֵל

תּוֹקְעֵי וְסִיַּן גְּדֵלָה, וְלִפְנֵי מִקְוֵי גְּדֵלֵי וְלִנְקְבֵי גְּדֵלָה וְסִרְבּוּי כְּסוּנִן. סִרְטוֹן כְּס וְכִנֵּיךְ וְזוּנְס וְכוּנְס כְּכָל עָנוּס וְכָל כּוֹרֵס שְׁגִיחַ וְקַדִּיר, וְהִשְׁתַּלְּוּתִי יְהוּעוֹת. נִשְׁגִּיחַ גָּדוֹל גְּדוֹלִים כְּכוּי לְנִעֲלֵי־סִיעֲלָס.

adj. magnus (corpore, vi, rebus gestis, auctoritate, dignitate, annis, superbia). LXX: *μέγας,* saepius *μείζων, πολύς, δυνάστης, εὐγενής, πλούσιος, πρεσβύτερος, ἀδρός, ἔσχατος, ὑπέρογκος,* fem. *μεγαλεῖον* h. e. aliquid magnifici, pl. *μεγιστᾶνες,* מְדַבֵּר גְּדֹלוֹת *μεγαλοῤῥήμων,* גְּדָל־חֵמָה *πολυέλεος,* גְּדָל־חֶסֶד *κόφρων,* גִּ' כְּנָפַיִם *μεγαλοπτέρυγες* שֵׁם גָּדוֹל *ὀνομαστός.*

גָּדוֹל, גָּדֹל

גְּדוֹל עֵינַי מִנְּשׁוֹא
Gn. 4, 13.
וְאַעֲשֵׂךְ לְגוֹי גָּדוֹל
Gn. 12, 2.
וְיֹצֵא בְּרֶכֶשׁ גָּדוֹל
Gn. 15, 14.
וְנִתַּתִּיו לְגוֹי־גָּדוֹל
Gn. 17, 20.
הִיז יִהְיֶה לְגוֹי גָּדוֹל
Gn. 18, 18.
בְּסִנּוֹרִים מִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל
Gn. 19, 11.
מִשְׁחָה גָּדוֹל בְּיוֹם הִגָּמֵל
Gn. 21, 8.
הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל
Gn. 29, 7.
אֵינֶנּוּ גָּדוֹל בְּבֵיתִי
Gn. 39, 9.
וְאֶקְרָא בְקוֹל גָּדוֹל
Gn. 39, 14.
שִׁבְעַ גְּדוֹל
Gn. 41, 29.
לִגְוִי גָּדוֹל אֲשִׂימְךָ שָׁם
Gn. 46, 3.
מִסְפַּד גָּדוֹל וְכָבֵד
Gn. 50, 10.
גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד
Ex. 11, 3.
כִּי־גָדוֹל יְיָ מִכָּל־הָאֱלֹהִים
Ex. 18, 11.
וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי גָּדוֹל
Ex. 32, 10.
בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה
Ex. 32, 11.
וְלֹא תֶהְדַּר פְּנֵי גָדוֹל
Lev. 19, 15.
לְגוֹי־גָּדוֹל וְעָצוּם
Num. 14, 12.
גָּדוֹל וְרָם מִמֶּנּוּ
Dt. 1, 28.
עַם גָּדוֹל וָרָב
Dt. 2, 10. 21.
כִּי מִי־גוֹי גָּדוֹל
Dt. 4, 7.
וּמִי גּוֹי גָּדוֹל
Dt. 4, 8.
קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָפּ
Dt. 5, 19.
אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא
Dt. 7, 21.
עַם־גָּדוֹל וְרָם בְּנֵי עֲנָקִים
Dt. 9, 2.
וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל
Dt. 26, 5.
וּבְמֹרָא גָּדֹל
Dt. 26, 8.
וּבְקֶצֶף גָּדוֹל
Dt. 29, 27.
גֹּל־אֲבָנִים גָּדוֹל
Jos. 7, 26. 8, 29.
וְכֹחַ גָּדוֹל לָךְ
Jos. 17, 17.
מִזְבַּח גָּדוֹל לְמַרְאֶה
Jos. 22, 10.
וְרֹאִי בְמֹה כֹּחוֹ גָּדוֹל
Jud. 16, 5.
בְּמֶה כֹּחַךְ גָּדוֹל
Jud. 16, 6. 15.
לִזְבֹּחַ זֶבַח־גָּדוֹל לְדָגוֹן
Jud. 16, 23.
וַיִּבְכּוּ בְכִי גָדוֹל
Jud. 21, 2.
מִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל
1 Sam. 5, 9.
וַיָּרַע יְיָ בְּקוֹל־גָּדוֹל
1 Sam. 7, 10.
יֹעֲשְׂרֵנִי הַמֶּלֶךְ עֲשֶׂר גְּדוֹל
1S. 17, 25.
דַּבֵּר גָּדוֹל אוֹ דַבֵּר קָטֹן
1Sam. 20, 2.
דַּבֵּר קָטֹן אוֹ גָדוֹל
1 Sam. 22, 15.
וְהָאִישׁ גָּדוֹל מְאֹד
1 Sam. 25, 2.
וַתִּזְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל
1 Sam. 28, 12.
אֲשֶׁר־בָּהּ מִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל
1S. 30, 2.
שָׁם גָּדוֹל כְּשֵׁם הַגְּדֹלִים
2 Sam. 7, 9.
בְּכוֹר בְּכִי גָדוֹל מְאֹד
2 Sam. 13, 36.
וְכָל־הָאָרֶץ בּוֹכִים קוֹל גָּדוֹל
2 Sam. 15, 23.
גֹּל־אֲבָנִים גָּדוֹל מְאֹד
2 Sam. 18, 17.
וַיִּזְעַק הַמֶּלֶךְ קוֹל גָּדוֹל
2 Sam. 19, 5.
כִּי־אִישׁ גָּדוֹל הוּא מְאֹד
2Sam. 19, 33.
דּוֹד אֲבִי חֶסֶד גָּדוֹל
1 Reg. 3, 6.
קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר
1 Reg. 8, 55.
קָהָל גָּדוֹל מִלְּבוֹא חֲמָת
1Reg. 8, 65.
כִּסֵּא־שֵׁן גָּדוֹל
1 Reg. 10, 18.
וַיֹּאמֶר קְרָאוּ בְקוֹל־גָּדוֹל
1 Rg. 18, 27.
וַיִּקְרְאוּ בְקוֹל גָּדוֹל
1 Reg. 18, 28.
וַיְהִי נָשֵׂם גָּדוֹל
1 Reg. 18, 45.
אֶת־קֶטֶן וְאֶת־גָּדוֹל
1 Reg. 22, 31.
וַיְהִי־קֶצֶף גָּדוֹל עַל־יִשְׂרָאֵל
2 Reg. 3, 27.
הָיָה אִישׁ גָּדוֹל לִפְנֵי אֲדֹנָיו
2Rg 5, 1.
דָּבָר גָּדוֹל הִנְבִּיא דָּבָר
2 Reg. 5, 13.
אֵלַיִךְ
וַיְהִי רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשֹׁמְרוֹן
2Reg. 6, 25.
וְקוֹל סוּס קוֹל חֵיל גָּדוֹל
2Reg. 7, 6.
כִּי זֶבַח גָּדוֹל לַיְיָ לַבָּעַל
2Rg. 10, 19.
בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְזְרוֹעַ נְטוּיָה
2Rg. 17, 36.
בְּקוֹל־גָּדוֹל יְהוּדִית
2 Reg. 18, 28.
וַיְבֵד חִזְקִיָּהוּ בְכֹל גָּדוֹל
2Reg. 20, 3.
לְמִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל
2 Reg. 23, 2.
וְאֶת־כָּל־בֵּית גָּדוֹל שָׂרַף
בְּאֵשׁ
2 Reg. 25, 9.
כָּל־הָעָם מִקְטָן וְעַד־גָּדוֹל
2Rg. 25, 26

למחטה גדול כמחנה
אלהים 1 Chr. 12, 22.
כי גדול יי ומהלל מאד 1Chr.16,25.
עם־דויד אבי חסד גדול 2Chr.1,8.
והבית אשר־אני בונה
גדול 2 Chr. 2, 4.
כי־גדול אלהינו 2 Chr. 2, 4,
הבית אשר־אני בונה
גדול 2 Chr. 2, 8.
וכל־ישראל עמו קהל
גדול 2 Chr. 7, 8.
כסא־שן גדול 2 Chr. 9, 17.
למן־קטן ועד־גדול 2 Chr. 15, 13.
וישבעו ליי בקול־גדול 2Chr.15,14.
בקול גדול למעלה 2 Chr. 20, 19.
בקול־גדול יהודית 2 Chr. 32, 18.
בכים בקול גדול Esr. 3, 12.
ויאמרו קול גדול Esr. 10, 12.
ויזעקו בקול גדול Neh. 9, 4.
ויעש המלך משתה גדול Esth.2,18.
אבל גדול ליהודים Esth. 4, 3.
כי־גדול מרדכי Esth. 9, 4.
גדול מכל־בני־קדם Job. 1, 3.
גדול כבודו בישועתך Ps. 21, 6.
מלך גדול על־כל־הארץ Ps. 47, 3.
גדול יי ומהלל מאד Ps. 48, 2.
כי־גדל עד־שמים חסדך Ps.57,11.
בישראל גדול שמו Ps. 76, 2.
מי־אל גדול כאלהים Ps. 77, 14.
כי־גדול אתה Ps. 86, 10.
כי־חסדך גדול עלי Ps. 86, 13.
כי־אל גדול יי ומלך גדול Ps.95,3.
כי־גדול יי ומהלל מאד Ps. 96, 4.
יי בציון גדול Ps. 99, 2.
יודו שמך גדול ונורא Ps. 99, 3.
זה־הים גדול Ps. 104, 25.
כי־גדול מעל־שמים
חסדך Ps. 108, 5.
ידעתי כי־גדול יי Ps. 135, 5.
כי גדול כבוד יי Ps. 138, 5.
גדול יי ומהלל מאד Ps. 145, 3.
גדול אדנינו ורב־כח Ps. 147, 5.
מברך רעהו בקול גדול Prv.27,14.
ובא־אליה מלך גדול Eccl. 9, 14.
קח־לך גליון גדול Jes. 8, 1.
ראו אור גדול Jes. 9, 1.
כי־גדול בקרבך Jes. 12, 6.
יתקע בשופר גדול Jes. 27, 13.
וברעש וקול גדול Jes. 29, 6.
וטבח גדול בארץ אדום Jes. 34, 6.
בקול־גדול Jes. 36, 13.
וירב חזקיהו בכי גדול Jes. 38, 3.
גדול יתר מאד Jes. 56, 12.
ושבר גדול Jer. 4, 6. 6, 1.
וגוי גדול יעור Jer. 6, 22.
כי מקטן ועד־גדול Jer. 8, 10.
גדול אתה וגדול שמך Jer. 10, 6.
וירש גדול מארץ צפון Jer.10, 22.
כי שבר גדול נשברה Jer. 14, 17.
ובקצף גדול Jer. 21, 5. 32, 37.
בדבר גדול ימתו Jer. 21, 6.
וסער גדול יעור Jer. 25, 32.
כי גדול היום Jer. 30, 7
קהל גדול ישובו הנה Jer. 31, 8.
ובמורא גדול Jer. 32, 21.
כי־גדול האף והחמה Jer. 36, 7.
מקטן ועד־גדול Jer. 42, 1. 44, 12.
למקטן ועד־גדול Jer. 42, 8.
קהל גדול וכל־העם Jer. 44, 15.
שד ושבר גדול Jer. 48, 3.
ושבר גדול Jer. 50, 22.
וגוי גדול ומלכים רבים Jer.50, 41.
ושבר גדול מארץ כשדים Jer.51, 54.
ואבד ממנה קול גדול Jer. 51, 55.
כי־גדול כים שברך Thr. 2, 13.
ענן גדול ואש Ez. 1, 4.
קול רעש גדול Ez. 3, 12. 13.
באזני קול גדול Ez. 8, 18.
קול גדול לאמר Ez. 9, 1.
עון בית־ישראל ויהודה
גדול Ez. 9, 9.
ואזעק קול־גדול Ez. 11, 13.
נשר־אחד גדול Ez. 17, 7.
ולא בחיל גדול Ez. 17, 17.
חיל גדול מאד מאד Ez. 37, 10.
לשלל שלל גדול Ez. 38, 13.
קהל גדול וחיל רב Ez. 38, 15
יהיה רעש גדול Ez. 38, 19
זבח גדול על הרי ישראל Ez.39,17.
רצבא גדול Dan. 10, 1.
יעשיר עשר־גדול Dan. 11, 2.
יבוא בוא בחיל גדול Dan. 11, 13.
על־מלך הנגב בחיל גדול Dan.11,25.
בחיל־גדול ועצום Dan. 11, 25.
וישב ארצו ברכוש גדול Dan.11,28.
כי גדול יום יזרעאל Hos. 2, 2.
כי־גדול יום־יי Joel 2, 11.
ויהי סער־גדול Jon. 1, 4.
וימן יי דג גדול Jon. 2, 1.
ושבר גדול מהגבעות Zeph. 1, 10.
גדול יהיה כבוד הבית Hag. 2, 9.
וקצף גדול אני קצף Zach. 1, 15.
ויהי קצף גדול Zach. 7, 12.
גדול שמי בגוים Mal. 1, 11.
כי־גדול שמי Mal. 1, 11.
כי מלך גדול אני Mal. 1, 14.

וְגָדוֹל

דבר קטן וגדול 1 Sam. 25, 36.
כי־שר וגדול נפל היום 2Sam.3,38.
וילך דוד הלוך וגדול 2 Sam. 5, 10.
וילך דויד הלוך וגדול 1Chr. 11, 9.
מרדכי הולך וגדול Esth. 9, 4.
וגדול ליהודים Esth. 10, 3.
קטן וגדול שם הוא Job. 3, 19.
גדול אתה וגדול שמך Jer. 10, 6.

הַגָּדוֹל, הַגָּדָל

את־המאור הגדל Gn. 1, 16.
אחי יפת הגדול Gn. 10, 21.
עד־הנהר הגדל Gn. 15, 18.
את־עשו בנו הגדל Gn. 27, 1.
בנה הגדל החמדת Gn. 27, 15.
את־דברי עשו בנה הגדל Gn.27,42.
את־המראה הגדל הזה Ex. 3. 3.
הדבר הגדל יבראו אליך Ex.18,22.
והכהן הגדול מאחיו Lev. 21, 10.
חים הגדול וגבול Num. 34, 6.
מן־חים הגדל Num. 34, 7.
עד־מות הכהן הגדל Num.35,25. 28.
אחרי מות הכהן הגדל Num. 35, 28.
עד־הנהר הגדל Dt. 1, 7.
המדבר הגדול והנורא Dt. 1, 19.
את־המדבר הגדל הזה Dt. 2, 7.
הגוי הגדול הזה Dt. 4, 6.
הנהיה כדבר הגדול Dt. 4, 32.
בכחו הגדל ממצרים Dt. 4, 37.
במדבר הגדל והנורא Dt. 8, 15.
בכחך הגדל Dt. 9, 29.
האל הגדל הגבר Dt. 10, 17.
את כל־מעשה יי הגדל Dt. 11, 7.
מה חרי האף הגדול Dt. 29, 23.
ולכל המורא הגדול Dt. 34, 12.
ועד־הנהר הגדול Jos. 1, 4.
ועד־חים הגדול Jos. 1, 4.
ומזה־תעשה לשמך הגדול Jos.7, 9.
ובכל חוק חים הגדול Jos. 9, 1.
האדם הגדול בענקים הוא Jos.14,15.
חימה הגדול וגבול Jos. 15, 12.
והים הגבול וגבול Jos. 15, 47.
עד־מות הכהן הגדול Jos. 20, 6.
והים הגדול מבוא השמש Jos. 23,4.
את כל־מעשה יי הגדול Jud. 2, 7.
את־הדבר הגדול הזה 1Sam.12,16.
בעבור שמו הגדול 1 Sam. 12, 22.
אליאב אחיו הגדול 1Sam. 17, 28.
עד־בור הגדול 1 Sam. 19, 22
בכל השלל הגדול 1 Sam. 30, 16.
מן־הקטן ועד־הגדול 1Sam.30,19.
אל־הפחת הגדול 2 Sam. 18, 17.
ראיתי ההמון הגדול 2Sam.18,29.
כי הרא אחי הגדול ממני 1 Rg. 2, 22.
את־החסד הגדול הזה 1 Reg. 3, 6.
כי ישמעון את־שמך
הגדול 1 Reg. 8, 42.
ההמון הגדול הזה 1Reg.20,13. 28.
כי יעשה הדבר הגדול
הזה 2 Reg. 8, 13.
ספר המלך והכהן הגדול 2Rg.12,11.
על המזבח הגדול 2 Reg. 16, 15.
כה־אמר המלך הגדול 2 Rg.18,19.
הגדול מלך אשור 2 Reg. 18, 28.
הלקיהו הכהן הגדול 2 Reg. 22, 4.
8. 23, 4.
מחרון אפו הגדול 2 Reg. 23, 26.
את־עמד הזה הגדול 2 Chr. 1, 10.
ואת הבית הגדול חפה 2 Chr. 3, 5.
למען שמך הגדול 2 Chr. 6, 32.
את־הקטן ואת־הגדול 2Chr.18,30.
אל־חלקיהו הכהן הגדול 2Chr.34,9.
האל הגדול והנורא Neh. 1, 5.
אשר פדית בכחך הגדול Neh.1,10.
אליאשיב הכהן הגדול Neh. 3, 1.
20. 13, 28.
מנגד המגדל הגדול Neh. 3, 27.
את אדני הגדול והנורא Neh. 4, 8.
את יי האלהים הגדול Neh. 8, 6.
ויתעדנו בטובך הגדול Neh. 9, 25.
האל הגדול הגבור והנורא Neh.9,32.
כה־אמר המלך הגדול Jes. 36, 4.
את־דברי המלך הגדול Jes. 36, 13.
בכחי הגדול Jer. 27, 5.
בכחך הגדול Jer. 32, 17.
האל הגדול הגבור Jer. 32, 18.
נשבעתי בשמי הגדול Jer. 44, 26.
ואת־כל־בית הגדול Jer 52, 13.
חנשר הגדול Ez. 17, 3.
חרב חלל הגדול Ez. 21, 19.
התנים הגדול Ez. 29, 3.
שמי הגדול המחלל Ez. 36, 23.
כדגת חים הגדול Ez. 47, 10,
מן־חים הגדול Ez. 47, 15.
אל־חים הגדול Ez. 47, 19.
ופאת־ים הים הגדול Ez. 47, 20.
על־חים הגדול Ez. 48, 28.
האל הגדול והנורא Dan. 9, 4.
על־יד הנהר הגדול Dan. 10, 4.
מיכאל השר הגדול Dan. 12, 1.
חילי הגדול Joel 2, 25.
יום יי הגדול והנורא Joel 3, 4.
והכה הבית הגדול Am. 6, 11.
הסער הגדול הזה Jon. 1, 12.
קרוב יום־יי הגדול Zeph. 1, 14.
הכהן הגדול לאמר Hag. 1, 1.
הכהן הגדול 1, 12. 14. 2, 2. 4.
הכהן הגדול עמד Zach. 3, 1.
יהושע הכהן הגדול Zach. 3, 8.
מי־אתה הר־הגדול Zach. 4, 7.
הכהן הגדול Zach. 6, 11.
יום יי הגדול והנורא Mal. 3, 23.

וְהַגָּדוֹל

חקטן והגדול לאלף 1 Chr. 12, 14.
הגדול דבר הות נפש Mich. 7, 3.

בַּגָּדוֹל

ויחפש בגדול החל Gn. 44, 12.

כַּגָּדוֹל

כקטן כגדל תשמעון Dt. 1, 17.
לעמת כקטן כגדול 1 Chr. 25, 8.
ויפילו גורלות כקטן
כגדול 1 Chr. 26, 13.
במחלקות כגדול כקטן 2 Chr.31,15.

בְּגָדוֹל

וכל־העם מגדול ועד־
קטן 2 Chr. 34, 30.

לְמִגָּדוֹל

למגדול ועד־קטן Esth. 1, 5. 20.

בִּגְדָל, גֶּדֶל *constr.*

גדל העצה Jer. 32, 19.
גדול הכנפים Ez. 17, 3.
גדל כנפים Ez. 17, 7.
בגדל זרועך Ex. 15, 16.
גֶּדֶל־ *constr.:* Q'ri.
*גדל־חמה נשא ענש Prv. 19, 19.
גֶּדֶל־ *constr.:* Q'ri.
וגדל־חסד Ps. 145, 8.
וגדל כח Nah. 1, 3.

גְּדוֹלָם *cum suff.:*

מקטנם ועד־גדולם Jer. 6, 13.
למקטנם ועד־גדולם Jer. 31, 34.

מִגְּדוֹלָם *cum suff.:*

מגדולם ועד־קטנם Jon. 3, 5.

גְּדֹלִים, גְּדוֹלִים *pl.:*

את־פרעה נגעים גדלים Gn.12, 17.
ובשפטים גדלים Ex. 6, 6.
בשפטים גדלים Ex. 7, 4.
ובמוראים גדלים Dt. 4, 34.
גוים גדלים ועצמים Dt.4,38. 11,23.
גדלים ורעים במצרים Dt. 6, 22.
גוים גדלים Dt. 9, 1.
גוים גדלים ועצומים Jos. 23, 9.
גדלים חקקי־לב Jud. 5, 15.
גדולים חקרי־לב Jud. 5, 16.
זבחים גדולים Neh. 12, 43.
גדלים מעשי יי Ps. 111, 2.
לעשה אורים גדלים Ps. 136, 7.
למכה מלכים גדלים Ps. 136, 17.
ולפני גדולים ינחנו Prv. 18, 16.
ובמקום גדלים אל־תעמד Prv.25,6.
מצודדים גדולים Eccl. 9, 14.
יניח חטאים גדולים Eccl. 10, 4.
גדלים וטובים Jes. 5, 9.
וברחמים גדולים אקבצך Jes.54,7.
ומתו גדלים וקטנים Jer. 16, 6.
ומלכים גדולים Jer. 25, 14. 27, 7.
קהל־גוים גדלים Jer. 50, 9.

הַגְּדֹלִים, הַגְּדוֹלִים *pl.:*

המארת הגדלים Gn. 1, 16.
את התנינים הגדלים Gn. 1, 21.
והמפתים הגדלים Dt. 29, 2.
שלשת בני־ישי הגדלים 1 S. 17, 13
ושלשה הגדלים הלכו 1 S. 17, 14.
כשם הגדולים אשר בארץ 1Chr.17,8
כלי בית האלהים
הגדלים 2 Chr. 36, 18.
זבדיאל בן־הגדולים Neh. 11, 14.
הקטנים עם־הגדלים Ps. 115, 13.
אלכה־לי אל־הגדלים Jer. 5, 5.

גְּדֹלֵי *pl. constr.:*

את־גדלי העיר 2 Reg. 10, 6.

גְּדֹלָיו *pl. c. suff.:*

וכל־גדליו ומידעיו 2 Reg. 10, 11.

וּגְדֹלָיו *pl. c. suff.:*

מטעם המלך וגדליו Jon. 3, 7.

גְּדוֹלֶיהָ *pl. c. suff.:*

וכל־גדוליה רתקו Nah. 3, 10.

גְּדֹלָה, גְּדוֹלָה *adj. fem.:*

חשכה גדלה נפלת עליו Gn. 15, 12.
ועל־ממלכתי חטאה גדלה Gn.20,9.
חרדה גדלה עד־מאד Gn. 27, 33.
ויצעק צעקה גדלה ומרה Gn. 27, 34.
והאבן גדלה על־פי הבאר Gn. 29, 2.
לפלטה גדלה Gn. 45, 7.
והיתה צעקה גדלה Ex. 11, 6.
צעקה גדלה במצרים Ex. 12, 30.
חטאה גדלה Ex. 32, 21. 30. 31.
לעשות קטנה או גדולה Num. 22, 18.
והמם מהומה גדלה Dt. 7, 23.
אבן ואבן גדולה וקטנה Dt. 25, 13.
איפה ואיפה גדולה Dt. 25, 14.

יריעו כל־העם תרועה
Jos. 6, 5. גדולה
ויריעו העם תרועה גדולה
Jos. 6, 20.
כי עיר גדולה גבעון
Jos. 10, 2.
גדולה מן־העי
Jos. 10, 2.
ויקח אבן גדולה
Jos. 24, 26.
מכה גדולה מאד
Jud. 11, 33.
שוק על־ירך מכה גדולה
Jud. 15, 8.
גדולה מאד את־פני יי
1 Sam. 2, 17.
כל־ישראל תרועה גדולה
1 S. 4, 5.
ותהי המכה גדולה
1 Sam. 4, 10.
מגפה גדולה היתה בעם
1 S. 4, 17.
מהומה גדולה מאד
1 Sam. 5, 9.
ושם אבן גדולה
1 Sam. 6, 14.
בעם מכה גדולה
1 Sam. 6, 19.
מהומה גדולה מאד
1 Sam. 14, 20.
גלו אלי היום אבן גדולה
1 S. 14, 33.
תשועה גדולה לכל־ישראל
1 Sam. 19, 5.
ויך בהם מכה גדולה
1 Sam. 19, 8.
23, 5.
שנאה גדולה מאד
2 Sam. 13, 15.
כי גדולה השנאה
2 Sam. 13, 15.
ותהי־שם המגפה גדולה
2 S. 18, 7.
תשועה גדולה ברום
ההוא
2 Sam. 23, 10. 12.
ושמחים שמחה גדולה
1 Rg. 1, 40.
ורוח גדולה וחזק
1 Reg. 19, 11.
והכה בארם מכה גדולה
1 Rg. 20, 21.
ושם אשה גדולה
2 Reg. 4, 8.
ויכרה להם כרה גדולה
2 Reg. 6, 23.
והחטיאם חטאה גדולה
2 Rg. 17, 21.
כי־גדולה חמת יי
2 Reg. 22, 13.
ויושע יי תשועה גדולה
1 Chr. 11, 14.
והמלאכה גדולה
1 Chr. 29, 1.
שמח שמחה גדולה
1 Chr. 29, 9.
ביום ההוא בשמחה
גדולה
1 Chr. 29, 22.
שרפה גדולה עד־למאד
2 Chr. 16, 14.
נגף מגפה גדולה
2 Chr. 21, 14.
שביה גדולה
2 Chr. 28, 5.
מכה גדולה
2 Chr. 28, 5.
שבעת ימים בשמחה
גדולה
2 Chr. 30, 21.
ותהי שמחה גדולה
בירושלם
2 Chr. 30, 26.
כי־גדולה חמת־יי
2 Chr. 34, 21.
הריעו תרועה גדולה
Esr. 3, 11.
מריעים תרועה גדולה
Esr. 3, 13.
אנחנו באשמה גדלה
Esr. 9, 7.
ברעה גדלה ובחרפה
Neh. 1, 3.
וירע להם רעה גדלה
Neh. 2, 10.
צעקת העם ונשיהם גדולה
Neh. 5, 1.
ואתן עליהם קהלה גדולה
Neh. 5, 7.
מלאכה גדלה אני עשה
Neh. 6, 3.
ולעשות שמחה גדולה
Neh. 8, 12.
ותהי שמחה גדולה
Neh. 8, 17.
ובצרה גדלה אנחנו
Neh. 9, 37.
שמחם שמחה גדולה
Neh. 12, 43.
ויעש לו לשכה גדולה
Neh. 13, 5.
זעקה גדולה ומרה
Esth. 4, 1.
ועטרת זהב גדולה
Esth. 8, 15.
והנה רוח גדולה
Job. 1, 19.
לקול המולה גדלה
Jer. 11, 16.
רעה גדולה על־נפשותינו
Jer. 26, 19.
עשים רעה גדולה
Jer. 44, 7.
ולא־בזרוע גדולה
Ez. 17, 9.
עבדה גדלה
Ez. 29, 18.
להביא עלינו רעה גדלה
Dan. 9, 12.
חרדה גדלה נפלה
Dan. 10, 7.
ויצא בחמה גדלה
Dan. 11, 44.
רוח־גדולה אל־הים
Jon. 1, 4.
יראה גדולה
Jon. 1, 10. 16.
עיר־גדולה לאלהים
Jon. 3, 3.
רעה גדולה ויחר לו
Jon. 4, 1.
על־הקיקיון שמחה גדולה
Jon. 4, 6.
קנאה גדולה
Zach. 1, 14.
קנאה גדולה וחמה גדולה
Zach 8, 2.

גיא גדולה מאד
Zach. 14, 4.
וּגְדֻלָּה, וּגְדוּלָה
רחבת ידים וגדלה
Neh. 7, 4.
וגדולה היא אלי
Eccl. 9, 13.
adj. fem.: הַגְּדֻלָּה, הַגְּדוֹלָה
הוא העיר הגדלה
Gn. 10, 12.
שם הגדלה לאה
Gn. 29, 16.
הרעה הגדלה הזאת
Gn. 39, 9.
את־היד הגדלה
Ex. 14, 31.
את־אשר הגדולה
Dt. 4, 36.
כי תאכלנו האש הגדלה
Dt. 5, 22.
ואת־האש הגדלה הזאת
Dt. 18, 16.
את־התשועה הגדלה
Jud. 15, 18.
כי השבועה הגדולה היתה
Jud. 21, 5.
מה קול התרועה הגדולה
1 Sam. 4, 6.
הרעה הגדולה הזאת
1 Sam. 6, 9.
וישימו אל־האבן הגדולה
1 S. 6, 15.
ועד־אבל הגדולה
1 Sam. 6, 18.
הישועה הגדולה הזאת
1 S. 14, 45.
הנה בתי הגדולה מרב
1 Sam. 18, 17.
הרעה הגדולה הזאת
2 Sam. 13, 16.
תחת שובך האלה הגדולה
2 S. 18, 9.
הם עם־האבן הגדולה
2 Sam. 20, 8.
כי־היא הבמה הגדולה
1 Reg. 3, 4.
ומחרץ עד־החצר הגדולה
1 Rg. 7, 9.
והחצר הגדולה סביב
1 Reg. 7, 12.
שפת חסיר הגדולה
2 Reg. 4, 38.
והעזרה הגדולה
2 Chr. 4, 9.
ובאשמתנו הגדלה
Esr. 9, 13.
את כל־הרעה הגדולה
הזאת
Neh. 13, 27.
הרעה הגדולה הזאת
Jer. 16, 10.
לעיר הגדולה הזאת
Jer. 22, 8.
כל־הרעה הגדולה הזאת
Jer. 32, 42.
ואחותך הגדולה שמרון
Ez. 16, 46.
אהלה הגדולה ואהליבה
Ez. 43, 4.
עד־העזרה הגדולה
Ez. 23, 14.
הקרן הגדלה
Dan. 8, 8.
וחקרן הגדלה
Dan. 8, 21.
את־המראה הגדלה
הזאת
Dan. 10, 8.
אל־נינוה העיר הגדולה
Jon. 1, 2.
3, 2. 4, 11.
adj. fem.: וְהַגְּדוֹלָה
הקשה והגדולה והחזקה
Jes. 27, 1.
pl.: גְּדֻלֹת, גְּדֻלוֹת, גְּדוֹלוֹת
בצרות גדלת מאד
Num. 13, 28.
ערים גדלת ובצורת
Dt. 1, 28.
ערים גדלת וטבת
Dt. 6, 10.
ערים גדלת ובצרת
Dt. 9, 1.
אבנים גדלות
Dt. 27, 2.
מכות גדלת ונאמנות
Dt. 28, 59.
אבנים גדלות מן־השמים
Jos. 10, 11.
אבנים גדלות על־פי
המערה
Jos. 10, 27.
וערים גדלות בצרות
Jos. 14, 12.
ששים ערים גדלות
1 Reg. 4, 13.
אבנים גדלות אבנים
יקרות
1 Reg. 5, 31.
אבנים יקרות אבנים
גדלות
1 Reg. 7, 10.
ומלחמות גדלות עשות
1 Chr. 22, 8.
בחצים ובאבנים גדלות
2 Chr. 26, 15.
ויעשו נאצות גדלות
Neh. 9, 18. 26.
שתי תודת גדולת
Neh. 12, 31.
עשה גדלות ואין חקר
Job. 5, 9.
עשה גדלות עד־אין חקר
Job. 9, 10.
עשה גדלות ולא נדע
Job. 37, 5.
לשון מדברת גדלות
Ps. 12, 4.
אשר־עשית גדלות
Ps. 71, 19.
קטנות עם־גדלות
Ps. 104, 25.
עשה גדלות במצרים
Ps. 106, 21.
לעשה נפלאות גדלות
Ps. 136, 4.
ועל־ממלכות גדלות
Jer. 28, 8.
ואגדה לך גדלות
Jer. 33, 3.
קח בידך אבנים גדלות
Jer. 43, 9.
ואתה תבקש־לך גדלות
Jer. 45, 5.

תועבות גדלות
Ez. 8, 6.
תראה תועבות גדלות
Ez. 8, 6. 13, 15.
נקמות גדלות
Ez. 25, 17.
pl.: הַגְּדֻלֹת, הַגְּדוּלֹת, הַגְּדֻלוֹת
המסת הגדלת
Dt. 7, 19.
את־הגדלת ואת־הנוראת
Dt. 10, 21.
המסות הגדלת
Dt. 29, 3.
האתת הגדולת האלה
Jos. 24, 17.
את כל־הגדלות אשר־
עשה אלישע
2 Reg. 8, 4.
אחותיך הגדלות ממך
Ez. 16, 61.
pl.: בְּגֻדְלוֹת
ולא הלכתי בגדלות
Ps. 131, 1.
גָּדֵל
ג"י נכנוי גָּדְלִי או גָּדְלִי, וסמכון גדלות וכנינות [גרסקס, ערכין], וכמ"ש בסקצר כוב כמו גדל־וזוע כח ותמן, גדל־כנוד ומדר, גדל־לבנן, ערכה וזדון נקוה וועם וכדומה. נגמרת גָּדֵל ביקוד פפיניות קנבע הגדול שניד והוא הכתן, נסקצר עם קנבע קמה וזת קמינה, ולעיון סגדלות נשפה רבנשה גָּדְלָה, גַּדְלוּת, הַגָּדֵל, הַגְּדֻלָּה, הַתְגַּדְּלוּת, הִגָּדְלָה, וכדומה נסגדלים לנסקיים.
n. m. robur, magnitudo, potentia, dignitas, elatio et superbia animi. LXX: *ἰσχὺς καὶ δύναμις, ἰσχὺς μεγάλη, ὕψος, μεγαλωσύνη.*
הבו גדל לאלהינו
Dt. 32, 3.
גדל בבב מלך־אשור
Jos. 10, 12.
וּבְגָדֵל
ובגדל לבב לאמר
Jes. 9, 8.
ככה בכבוד ובגדל
Ez. 31, 18.
כְּגָדֵל
העם הזה כגדל חסדך
Num. 14, 19.
כגדל זרועך
Ps. 79, 11.
cum suff.: גָּדְלֶךָ
את־גדלך ואת־ידך החזקה
Dt. 3, 24
cum suff.: בְּגָדְלֶךָ *p.*
אשר פדית בגדלך
Dt. 9, 26.
אל־מי דמית בגדלך
Ez. 31, 2.
cum suff.: גָּדְלוֹ
את־כבדו ואת־גדלו
Dt. 5, 24.
cum suff.: גָּדְלוֹ
הללוהו כרב גדלו
Ps. 150, 2.
cum suff.: בְּגָדְלוֹ
וייתו בגדלו
Ez. 31, 7.
גְּדֻלָּה
קו גְּדוּלָה ג"כ גויל גָּדֵל, ועכינו מופנטי כמו גָּדֵל, סמכון גדלות וכנינות וסדר [גרסקס, ערכין כקייט].
n. f. magnitudo, celsitas, majestas.
וּגְדֻלָּה
מה־נעשה יקר וגדולה
Esth. 6, 3.
הַגְּדוּלָּה
עשית את כל־הגדולה
הזאת
2 Sam. 7, 21.
הגדולה ונוראות לארצך
2 Sam. 7, 23.
את כל־הגדולה הזאת
1 Chr. 17, 19.
הַגְּדֻלָּה
לך יי הגדלה והגבורה
1 Chr. 29, 11.
st. constr.: גְּדֻלַּת
ופרשת גדלת מרדכי
Esth. 10, 2.
cum suff.: גְּדֻלָּתִי
תרב גדלתי
Ps. 71, 21.
cum suff.: וּגְדֻלָּתְךָ *Q'ri*
וגדלותיך אספרנה
Ps. 145, 6.
cum suff.: גְּדוּלָתוֹ
תפארת גדולתו
Esth. 1, 4.
cum suff.: וְלִגְדֻלָּתוֹ
ולגדלתו אין חקר
Ps. 145, 3.
pl.: גְּדֻלּוֹת
שם גדלות ונוראות
1 Chr. 17, 21.

הַגְּדֻלּוֹת *pl.*:
את־כל־הגדלות
1 Chr. 17, 19.
K'tib: וּגְדֻלּוֹתֶךָ
Ps. 145, 6.
וגדלותיך אספרנה
מִגְדָּל
ג"י וסמך מִגְדָּל ומכנוי מִגְדָּלִים, מִגְדָּלוֹת, וסמכון נסין וכסון לנכיה, ומלד לנכון ועיכ [עסוכס], וכתב מעגדל־סכסס, מנייעת סמדניס וקלאנכת, מעבוגס תלולס מקפת וכדומס מן הזקלות, ונגמרת עוד מכלול השופת, לזכר תקנס סנכעטוכת קמיכיקו וכ"ז מיס"עייר כל"עו. ויסמו סעפ, ניוכי מִגְדַּלְעֵז [*μαγδαλά*], וכעכני מגדל, על־קוף מעכני ליס עכניס, לי־סכיתק מעיר עכניס.
n. f. biplurale (eo nomine recens conficto posthac propter brevitatis studium utemur de iis vocabulis, quorum est et masculina et muliebris pluralis forma) turris alta, castellum in loco edito situm, specula (v. c. in vineis, N. T. *πύργος*). LXX: *πύργος, βῆμα* (suggestum cf. rabb. גרגסקי et judaico-arab. אלמנבר), *μεγαλωσύνη.* מִגְדְּלוֹת מַרְכָּתַיִם Qimchi: הַפְּרָחִים שֶׁיִּגְדְּלוּ בַּבַּשָּׂמִים
וּמִגְדָּל
ועל כל־מגדל גבה
Jes. 2, 15.
וירכן מגדל בתוכו
Jes. 5, 2.
וּמִגְדָּל
נבנה־לנו עיר ומגדל
Gn. 11, 4.
הַמִּגְדָּל
את־העיר ואת־המגדל
Gn. 11, 5.
אתץ את־המגדל הזה
Jud. 8, 9.
על־גג המגדל
Jud. 9, 51.
עד־המגדל וילחם בו
Jud. 9, 52.
ויגש עד־פתח המגדל
Jud. 9, 52.
עומד על־המגדל
2 Reg. 9, 17.
מנגד המגדל הגדול
Neh. 3, 27.
וַהַמִּגְדָּל
והמגדל היוצא מבית
Neh. 3, 25.
והמגדל היוצא
Neh. 3, 26.
constr.: מִגְדַּל *n. p.*
ואת־מגדל פנואל נתץ
Jud. 8, 17.
כל־בעלי מגדל שכם
Jud. 9, 46. 47.
כל־אנשי מגדל־שכם
Jud. 9, 49.
ועד־מגדל המאה קדשוהו
Neh. 3, 1.
עד מגדל חנגאל
Neh. 3, 1.
ואת מגדל התנורים
Neh. 3, 11.
על־מגדל־עץ אשר־עשו
Neh. 8, 4.
מגדל־עז מפני אויב
Ps. 61, 4.
מגדל־עז שם יי
Prv. 18, 10.
ואתה מגדל־עדר
Mich. 4, 8.
וּמִגְדָּל
ומגדל־גד
Jos. 15, 37.
ומגדל־אל
Jos. 19, 38.
ומגדל־עז היה
Jud. 9, 51.
ומגדל חנגאל ומגדל
המאה
Neh. 12, 39.
ומגדל חנגאל
Zach. 14, 10.
בְּמִגְדָּל
כמגדל דויד צוארך
Cant. 4, 4.
צוארך כמגדל השן
Cant. 7, 5.
כמגדל הלבנון
Cant. 7, 5.
לְמִגְדָּל
מהלאה למגדל־עדר
Gn. 35, 21.
מעל למגדל התנורים
Neh. 12, 38.
מִמִּגְדָּל
ממגדל נוצרים
2 Reg. 17, 9. 18, 8.
ממגדל חנגאל
Jer. 31, 38.
ממגדל סונה ועד־גבול
כוש
Ez. 29, 10.
ממגדל סונה
Ez. 30, 6.

1 *pl.:* מְגַדְּלִים
2 Chr. 26, 9. ויבן עזיהו מגדלים
2 Chr. 26, 10. ויבן מגדלים במדבר
Jes. 30, 25. בנפל מגדלים
וּמְגַדְּלִים
2 Chr. 14, 6. ונסב חומה ומגדלים
2 Chr. 27, 4. בנה ביערות ומגדלים
הַמְּגַדְּלִים
2 Chr. 26, 15. להיות על־המגדלים
Jes. 33, 18. איה ספר את־המגדלים
cum suff.: מְגַדְּלֶיהָ
Ps. 48, 13. ספרו מגדליה
Ez. 26, 4. והרסו מגדליה
II *pl.:* הַמִּגְדָּלוֹת
2 Chr. 32, 5. ויעל על־המגדלות
וּבַמִּגְדָּלוֹת
1 Chr. 27, 25. ובכפרים ובמגדלות
בַּמִּגְדָּלוֹת
Cant. 8, 10. ושדי כמגדלות
constr.: מִגְדְּלוֹת
Cant. 5, 13. מגדלות מרקחים
cum suff.: מִגְדְּלֹתֶיךָ
Ez. 26, 9. ומגדלתיך יתץ
cum suff.: בְּמִגְדְּלוֹתֶיהָ
Ez. 27, 11. וגמדים במגדלותיך
מִגְדָּל

ז״ו ומוס לק ורע למגדל לעיל, כהכדל קנק, ודומס לו ג״כ בהכוון, לכן סוס שעם לעיר מלרית לפוכית. ודע שלדעת מדקדקי שפת מלרים היס סשם משדל, לשר משמו עשוי העלרים עג״ל, כהכוון לל מלס עברית.

n. m. (non multum a superiori diversum), 1) turris; 2) *n. pr.* urbis Aegyptiacae (secundum Champollionem Meshtôl) in finibus Aegypti superioris extremae. Nomen est aegyptiacum, sed linguae hebraicae assimile factum.

Ex. 14, 2. בין מגדל ובין הים
Num. 33, 7. ויחנו לפני מגדל
2 Sam. 22, 51. K'tib. *מִגְדֹּל ישועות
בְּמִגְדֹּל, בְּמַגְדּוֹל
Jer. 44, 1. במגדל ובתחפנחס
Jer. 46, 14. והשמיעו במגדול

גָּדֵל

ז״ו ומכנוי גְּדֵלִים ומשכוון מוסב משול ומוצוס, נהשלל על קוע ולשון [נע־דרעסע סַּאדען], ונלשר מלינים סכנד על כנפיו, לו מדמות נלינים ונכתר לויס ומעשה מוכד [פֿעסטעקלעכטען־סַּעד־נלעגוכ] על־נפע ונכפוכי. נגמרל גְּדֵל שם למשם לשוני [דעקקע, משע־טע], לומר מרכד, ומשם גְּדֵלָא נלרנוס לין קוע ונקל, כמר עֲבֹת נעברי. ונגמרל: נדיל שנים [לומר לכל הפקוע משני קוטן] נדילים לכלנשם. המופעתי נמכוון הוס נלרנוס גְּדֵילָה, ומדכור שְׂבֹר גְּדֵילָה כמר מעשה עבות נעברי.

n. m. filum contortum, νῆμα (νῆμα), κλωστήρ, μήρυμα, de fimbriis (LXX: στρεπτά) quatuor amiculi laciniis, sicut lex divina sanxit, assutis (syn. צִיצִית, צִיצָה. LXX: κράσπεδα). Targ. שִׂיבַּר גְּדִילָיו וּמַעֲשֶׂה עֲבוֹת. 2) de ornamentis columnae, quae instar coronae capitulum ejus cingunt et, sicut torques intorta, dependent.

pl.: גְּדִלִים
Dt. 22, 12. גדלים תעשה־לך
1 Reg. 7, 17. גדלים מעשה שרשרות

גָּדַע

פעל כולד, ומוס סהלוך מן גָּד, כמו גָּזַז סלוך מן גָּז, ופעלים רבים מורלנים כמוסס. סכוונס כמו גל קלילס וכריסס [לַכמויען, לַכזכייַדען], לו מעכין שבור וכלילס ולקוד נלשר שיסיס סעכן. בעכני גדע כמוסו, ובלרמי מגליק סוקן, וסבניסיס יוכנו מלליסס. נשפתי מעכ משלמו כמו גל.

vrb. trans. ex גָּד prolongatum, sicut גָּזַז ex גָּז, abscindere, desecare, infringere. LXX: ἐκκόπτειν, ἐξαίρειν, ἀφαιρεῖν, καταγύνναι, κατασκάπτειν, κόπτειν, συγκλᾶν, ἐξολοθρεύειν, συντρίβειν. Pi. συνθλᾶν. Arab. جدع idem, aram.: barbam tondere. Radix est sanscrito-semitica (גז). Glossa: עִנְיַן פְּרִיטָה.

Thr. 2, 3. גדע בחרי־אף
1 *prf.:* וְגָדַעְתִּי
1 Sam. 2, 31. וגדעתי את־זרעך
part. pl.: גֹּדְעִים
Jes. 10, 33. ורמי הקומה גדעים
1 *imperf.:* וְאֶגְדַּע
Zach. 11, 10. ואגדע אתו להפיר
Zach. 11, 14. ואגדע את־מקלי
Nif-al: נִגְדַּע, נָגְדְּעָה 3 *prf.*
Jud. 21, 6. נגדע היום שבט אחד
Jer. 50, 23. איך נגדע וישבר
3 *prf. fem.:* נִגְדְּעָה
Jer. 48, 25. נגדעה קרן מואב
וְנִגְדְּעָה
Jes. 22, 25. ונגדעה ונפלה
2 *prf.:* נִגְדַּעְתָּ
Jes. 14, 12. נגדעת לארץ
3 *prf. pl.:* נִגְדְּעוּ
Ez. 6, 6. ונגדעו חמנכם
Am. 3, 14. ונגדעו קרנות המזבח
Pi-el: גִּדַּע *p.*
והחמנים אשר־למעלה
2 Chr. 34, 4. מעליהם גדע
Ps. 107, 16. ובריחי ברזל גדע
3 *prf.* גִּדַּע
2 Chr. 34, 7. וכל־החמנים גדע
1 *imperf.:* אֲגַדֵּע
Ps. 75, 11. וכל־קרנים רשעים אגדע
Jes. 45, 2. ובריחי ברזל אגדע
3 *impf.* וַיְגַדַּע
2 Chr. 14, 2. ויגדע את־האשרים
2 *impf. pl.:* תְּגַדְּעוּן
Dt. 7, 5. ואשריהם תגדעון
Dt. 12, 3. ופסילי אלהיהם תגדעון
3 *impf. pl.:* וַיְגַדְּעוּ
2 Chr. 31, 1. ויגדעו האשרים
Pu-al: גֻּדַּע
3 *prf.: pl.:* גֻּדְּעוּ *p.*
Jes. 9, 9. שקמים נגדעו

גָּדַף

פעל לף־עובר רק בנקין מכנד ובגווירן. סהלוך נקל נלקס מסזוקת סלזוכות סכעסס ומיריס [לייללען], ומוס סכלקס וקלוכ סלקס וקכול [פֿעלעללען, נע־לייללען], ומוס נכנין מכנד קווק סלעוכלס, נהשלל על קלוף ונלוך ולעוג [סַּאכטען, לַּאסטעללען], וכן נלקמי ועכני. תמוכת מסגס גְּדַף [כי סג׳ מקנב־מוגב] ונמלל נקוכניי נסלעליס גְּדַף, רַגַּף, חָגַף ע״ג, וכן נשפת כוזו ופרסי [s. *tap*, concitare; pers. *tâf*, cruciare].

vrb. inusit., cujus solummodo Piël et derivata exstant: lacessere, irritare, *conciture*, hinc laedere, violare, conviciis potissimum verborumque contumeliis. *Pi.* intens. conviciis consectari aliquem, dicere maledicta in aliquem, percrebro: maledicta in Deum effutire. LXX: παροξύνειν, παροργίζειν, βλασφημεῖν, ὀνειδίζειν, καταλαλεῖν. Radix est גַּדְ quae invenitur in verbis גָּדַף, רָגַם, חָגַם.

Pi-el: גִּדֵּף
2 *perf. m.:* וְגִדַּפְתָּ
2 Reg. 19, 22. את־מי חרפת וגדפת
Jes. 37, 23. את־מי חרפת וגדפת
3 *perf. pl.:* גִּדְּפוּ
2 Reg. 19, 6. אשר גדפו נערי מלך
Jes. 37, 6. אשר גדפו נערי מלך־אשור
Ez. 20, 27. גדפו אותי אבותיכם
part.: מְגַדֵּף
Num. 15, 30. את־יי׳ הוא מגדף
part.: וּמְגַדֵּף
Ps. 44, 17. מקול מחרף ומגדף
גִּדּוּף

ז״ו נויכ סכנד וסכנוי נכפל גִּדּוּפִים, גִּדּוּפוֹת. סכוונס כלון וקיפס [סַּאסען, סַּאסוכוג], וכן כקנוס.

n. m. piëlicum biplurale, convicium, contumelia. LXX: φαυλισμός, ὀνειδισμός. Aramaice גִּדְפָא, גִּדּוּפָא idem.

pl.: לַגִּדּוּפִים
Jes. 43, 28. וישראל לגדופים
constr. pl.: וְגִדּוּפֵי
Zeph. 2, 8. וגדפי בני עמון
pl. c. suff.: וּמִגִּדּוּפֵיהֶם
Jes. 51, 7. ומגדפתם אל־תחתו
גְּדוּפָה

ז״כ מופעתי, ומכוון כמו גִּדּוּף.

n. f. abstractivum, maledictio.

וּגְדוּפָה
Ez. 5, 15. וגדופה מוסר

גָּדַר

פעל כולד ומוס נסלקף עס חָדַר. סהלוך סכלס וקוק כליקס וסניכס סכסס וסוגס [לוּסקַּסכסען, לוּסנכ־נעג], נהשלל על קקוס מסוגב ויוגלר כמו מבלע ועיל וכלומס. סהשלל על גדור סלניס, ומוס גדר קיך, כמו סגר נעד סדכך [פֿעסטעגעס־רען], וכן גדר נעדי. תמוכת סהשב גְּדַר וכן נשפת כוזו דל, וכלומס נשפתי מעכ.

vrb. trans., concludere, circumscribere, sepire, stipare, munire, vallare v. c. urbem moenibus, carcer cancellis, fissa aedium male materiatarum sive ruinosarum. LXX: ἀνοικοδομεῖν, περιοικοδομεῖν, גֹּדֵר גָּדַר οἰκοδόμος, τειχιστής, ἀναστρεφόμενος ὀρθῶς. Hitp. (more rabbinico) τραχηλιᾶν h. e. cervicula jactare. Radix, quam inveneris etiam in v. חָדַר, est חַר sanscritica aeque atque semitica. Cf. latin. *cadar-um*, ital. *catar-ata* (Gitter).

Job. 19, 8. ארחי גדר ולא אעבור
Thr. 3, 7. גדר בעדי ולא אצא
Thr. 3, 9. גדר דרכי בגזרת
1 *prf.:* וְגָדַרְתִּי
Hos. 2, 8. וגדרתי את־גדרה
Am. 9, 11. וגדרתי את־פרציהן
part.: גֹּדֵר
Jes. 58, 12. וקרא לך גדר פרץ
Ez. 22, 30. איש גדר־גדר
part. pl.: וְלַגֹּדְרִים
2 Reg. 12, 13. ולגדרים ולחצבי האבן
2 *pl. impf.:* וַתְּגַדְּרוּ
Ez. 13, 5. ותגדרו גדר

גֶּדֶר

ז״כ ומכוון סקפס וסכוב נסלקל על קוסס [מויער, קומלייכונג] לו כדומס, וכן גָּדֵר לקען. וכלקס שסיל סמיכות מן גָּדֵר, כי נקסת מלינו תמוכות כלקס כמיכות מסמלקל קָטֶל, כמו עֶדֶר, יֶרֶד, אֶרֶז, קֶבֶר, גֶּזֶל, וקל׳ לינכס תמוכס נפני עלמס.

n. f. sepes, sepimentum (χόρτος apud Pindarum), maceria. Constructivus nominis גָּדֵר esse mihi videtur, quales formas existare expositio rabbinica docere te potuerit. Est etiam n. pr. urbis, quae est caput Peraeae, gr. Γάδαρα (unde Γαδαρηνοί).

constr.: גֶּדֶר
Ez. 42, 10. ברחב גדר החצר
הַגָּדֵר
Prv. 24, 31. וגדר אבניו נהרסה
גְּדֵר

ז״ס וסמון גָּדֵר וסלנוי גְּדֵרִים, סהלוך כמו גדר לעיל, נהשלל על קוסס סניכ סכלס, לו מקוס מגודר, ונלשון ישמעל גדר כמו קיר, וגדיר כמו נעכ׳. ונשפס כנעניס גָּדֵר שם לעיר נפסניס, נכלוי גזלעס, לשל נכו ישני קנק־קדמת נכי לרן נכנען.

n. m. (c. גָּדֵר) maceria (vineae, urbis), locus circumdatus moenibus, ar. *g'adr*, *g'adir:* locus maceria cinctus. Etiam lingua Punica *gadir* sepes vocatur (Plin. Tom. I. p. 498 ed. Hard. in notis), unde urbs prope fretum Herculeum Gades (Γάδειρα) nominatur. LXX: φραγμός, τοῖχος, ὁδός, ποιμνίον.

Num. 22, 24. גדר מזה וגדר מזה
Esr. 9, 9. ולתת־לנו גדר ביהודה
Ps. 62, 4. גדר הדחויה
Eccl. 10, 8. ופרץ גדר ישכנו נחש
Ez. 13, 5. ותגדרו גדר
Ez. 22, 30. איש גדר־גדר
וְגָדֵר
Num. 22, 24. וגדר מזה
Ez. 42, 7. וגדר אשר־לחוץ
cum suff.: גְּדֵרוֹ
Jes. 5, 5. פרץ גדרו
pl. c. suff.: גְּדֵרֶיהָ
Mich. 7, 11. יום לבנות גדריך
pl. c. suff.: גְּדֵרֶיהָ
Ps. 80, 13. למה פרצת גדריה
גְּדֵרָה

ז״כ וסמך היקיל נכלס גְּדֵרֹת סלנוי גְּדֵרֹת וסמך גְּדֵרָה. סהלוך לו קוסס מכנית [מויער], לו מכלוקס סלוונס לשל נשלס כי יליט, לשון שמור נשכס מיקיו עלך [סיידע], ונקשלוסס כלקר גדלות מלן. נגמרל סהשלל על מלן נעלס.

n. f. (c. גְּדֵרֹת) murus, locus septus undique, ubi oves noctu includuntur et custodiuntur, *crates*, poetice: caula, ovile. Gr. σηκός, μηλαυθμός, μάνδρα, rabbinice: חֵיר. LXX: φραγμός, ἔπαυλις, μάνδρα, ἀγέλη (sicut etiam in Gemara de grege ipso dicitur).

Hos. 2, 8. וגדרתי את־גדרה
n. p. הַגְּדֵרָה
1 Chr. 4, 23. וישבי נטעים וגדרה

pl.: וּגְדֵרֹת

Num. 32, 24. וגדרת לצאנכם

pl.: הַגְּדֵרוֹת

וְאֶת־אֵילוֹן וְאֶת־הגדרות 2 Chr. 28, 18.

בַּגְּדֵרוֹת

Jer. 49, 3. וְהִתְשׁוֹטַטְנָה בגדרות

Nah. 3, 17. הַחֻנִּים בגדרות

pl. constr.: גִּדְרֹת

Num. 32, 16. גדרת צאן נבנה למקננו

1 Sam. 24, 4. וַיָּבֹא אֶל־גדרות הצאן

pl. contsr.: וְגִדְרֹת

Num. 32, 36. עָרֵי מִבְצָר וגדרת צאן

Zeph. 2, 6. וּגְדֹרוֹת צֹאן

גְּדֵרָה

ז״נ וכנראה סוּג סְמִיכוּת מִן גְּדֵרָה. סִמְלַכְּתִי כְּמוֹ גְּדֵלָה.

n. f., quod constructivus esse nom. גְּדֵרָה videtur, locus clausus, septus, stipatus, munitus. LXX: *διάστημα.*

הַגְּדֵרָה

Ez. 42, 12. בִּפְנֵי הַגְּדֵרָה הַגִּנָּה

pl. cum suff.: גְּדֵרֹתָיו

Ps. 89, 41. פָּרַצְתָּ כָּל־גְּדֵרֹתָיו

גָּדַשׁ

פעל לג-עוכר, ויחמו מִמְּקֻדָּקִים שֶׁהִנְּחוּ גָּדֵשׁ מִתְּנוּ. בִּלְתִּי מִפְּעַל גָּדַשׁ גּוֹיִי-מִמֶּנּוּ גָּדֵשׁ, וְכֵן גָּדַשׁ גָּדֵשׁוּ, גְּדֵשׁוּ, וְכֵן בְּעַרְבִּי גְּדִישׁ וְכֵן כְּדֵישׁ מִס׳, לְשׁוֹן מִתְּנוּ מִפְּעַל כְּדֵשׁ [מִמִּתְקַפּוֹת הַנּ׳ כַּכ׳]. וְחוֹלִי גַּם בְּעַרְבִּי גְּדֵשׁ רִצֵּף, וּמִפְּעַל גָּדַשׁ מִעְצַח מִמְּקֻדָּקִים.

verb. inusit. acervum construere, unde grammatici nomen גְּדִישׁ descendere ajunt. Sed cum similimum veri sit, aramaicum גְּדַשׁ et arabicum *kadasa* esse ejus ipsius nominis propagines, fortasse ne hebraico quidem גְּדִישׁ subest verbum illud, quod grammatici finxerunt. In gemara est usitatissimum v. c. כָּל־חַמְּהוּת שֶׁהָיָה בְּמִקְדָּשׁ חָדִישׁ נְגִדְּשׁוֹת. אֵין מְיַחְדִּין בְּמָקוֹם שֶׁגְּדִישָׁן.

גָּדִישׁ

ז״ו וּמְכוּוָּנִים עַרְמָה וְצָבוּר וְקִבּוּץ [סוּפָּע], וְכֵן מִמְּלַאכְתּוֹ וְצָבוּר עַל לְעוּמוֹת [גַּלְגַּלְתָּן-סוּפָּעָן], בְּתִבְנוּס פִּי גְּדִישָׁיו. וְעַל שֶׁהָיָה בְּלֹא שָׁבוּי, כְּמוֹ שֶׁמִּידוֹעַ בְּתַלְמִי גְּדִישָׁא יוֹכִיחַ. בְּעַרְבִּי מִמְּשַׁל עַל-קְבָר, וְכֵן פִּי בְּתִיוּב. תַּמְצוּת וּמִכְּנוּ מִמְּשַׁל כְּרִיפִּי גָּד לְצָבוּר וְכִנּוּס, וְכִי גָּד כְּמוֹתוֹ ע״פ, וְסִמּוּפֵי דִּישׁ בְּמִשְׁמוֹת גָּבֵי-דִּישׁ, חֲלָמֵי-דִּישׁ, שֶׁבָּבֵי-דִּישׁ, וְכִדּוֹמֶה, וְלֹא שַׁיָּךְ זֶה מִמְּשַׁל לְמִדְרָשׁ גּוֹד.

n. m. acervus, cumulus, strues frumenti, manipulorum, targ. eodem sensu: גְּדִישִׁין (Qamez itaque *impurum* est); tumulus, sepulcrum (Job. 21, 32. sicut arabice: *ag'dath*, sepulcra). R. Hai Gaon apud Qimchium de *fornice super sepulcrum* exponit ex more Arabum חֻפְּקָה שֶׁהִיא עֲשׂוּיָה עַל־הַקֶּבֶר כְּמִינְהָג אֶרֶץ יִשְׁמָעֵאל; LXX: *θημωνία ἄλωνος, ἅλων, σωρός.* Radix esse videtur גָּד (vi coacervandi), cui accessit terminatio *ish*=*is*, quae etiam in nominibus עַבָּבִישׁ, חַלָּמִישׁ radicum est incrementum.

Ex. 22, 5. וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ

Job. 5, 26. כַּעֲלוֹת גָּדִישׁ בְּעִתּוֹ

Job. 21, 32. וְעַל־גָּדִישׁ יִשְׁקוֹד

בְּגָדִישׁ

Jud. 15, 5. וַיִּבְעַר מִגְדִּישׁ וְעַד־קָמָה

גֵּה

כְּמוֹסוּת נִמְר זֶה, וְיִחְמוּ מִמְּקֻדָּקִים שֶׁעְּשׂוֹת סוֹפְרִים סוּף. נִתְמַת לְהַמְשֵׁךְ סִכְּמוּנוּ יְסוּף וְכוּ.

pron. quod, si Masoram sequimur, pro זֶה dictum est. Targ. הֵין. Cabbalistae per alphabetum תְּחוֹמֵא אַתְבַּח scriptum esse ajunt.

LXX: *οὗτος.*

Ez. 47, 13. *גה גבול אשר תתנחלו

גֶּהָה

פעל כולד וּמְעַתִּיד יִגְהֶה וּמְגוֹר גֶּהֵה, כְּמִלְּמַת מִקְלְקֵת מִמְּקֻדָּקִים, וְנִתְמַת לְמַשֵּׁךְ קְלוֹק סְכוּוּנִים, לִיךְ זִיסִים מִמְּשַׁוּוֹת עִם שֶׁפֶּס לְמִיתִּי וְסוּרְסִית וְעַרְבִּית, וְחִלְּמַקְּם לִיפֶּס לְמִקְּדָּקִים. לְ׳ נְסוּרְסִי גַּסְּם לְשׁוֹן מִלְּיכִם וְכִיכִּיקִם [סַאֲרְעַנְע-מֶעַן], וְנִתְפַּעֵל מִכְּרִיקִם מִתְּוֹקִם, וּמִכְּרִיכִּם לְפ״ו גֶּהֵה, וְכֵן כְּמִתְּנוּ מִתְּנוּ גַּם בְּמִכּוֹוָן סוּם. כ׳ כְּמִתְּנוּ כִּכִּי-סֶם מִמְּלִיכִם מִכְּרִיכִּם לְשׁוֹן כְּמִיכִם וּמִכְּרִיכִּם [גַּלְגַּלְתָּן], כְּמוֹ גָּהֵה [גַּלְגַּלְתָּן], וְכִדּוֹמֶה. וּמִפּוּרָשִׁים רַבִּים נִלְחוּ ״עַ גַּסְּם סוּם, וְכֵן בְּגִמְרָא נִתְמַת גֶּהֱרָה לְשׁוֹן לְמִיכוּת וְהִתְלַכְּנוּת. לוּלֵם מִמְּנוּת מִכְּתִיבִין סֶם נִלְחָם נְדִילָם וּמִפְּרָשִׁם וּמִכְּרִקְּתָ דַּכְּר [וּוֹתְּלַכְּעַרְן, לוּיסְזַיִּיעְלַן], נִמְשַׁךְ עַל מִכְּפּוּלֵם בְּמִכְּרִקְּתָ מִמְּלוּם וּמִקְּלִי [סַיִּיעְלַן], וְכֵן נִתְמַת חָגֵּה, רָגֵה. נִיחַ בְּגִמְרָא סֶם לְמִכְּר וּנִקְּלִי, וְן גַּם לְשׁוֹן מִלְּיכִם וְכוּילֵם, וְגוּסַף לְשׁוֹן רְעִיסֶם וְדוֹק. כְּמוֹ סַגֵּם, לְשׁוֹן רְעִיסֶם וְדוֹק.

vrb. trans. de cujus vi ambigitur. Syriace: abire, aufugere; Af.: fugare, pellere, cujus radix est גָּהָה sanscrito-semiticum vi eundi. Arabice: splendere, cujus radix latet etiam in hebraico גָּהַר, graece: *γαίειν, γαιοῦν, γάνυσθαι.* Hinc in Gemara: יְרַטֵּיב גֶּהֶה explicatur. Isaaqi: הארה פנים. (cf. arabicum: *g'ihat*). Sed גֶּהָה potius est *medicina*, a demendo vinculo vulneris alligati vel a tollendo morbo nominata. Cf. גָּרַם, גָּרָה, חָגֵּה (vi *separandi, secernendi*). Qimchi: יְגֵהֶה = יְרַפֵּא. רְפוּאָה = גֶּהֶה. LXX: הֵיטֵיב גֶּהֶה *εὐθετεῖν ποιεῖν*, גֶּהֶה *διαπαύειν.*

3 *imperf.:* יִגְהֶה

Hos. 5, 13. וְלֹא־יִגְהֶה מִכֶּם מָזוֹר

גֶּהָה

ז״נ ע״מ גֶּאָה, וּמְכוּוָּן מִגְדֹּלֶת דִּכֵּר לוֹ מְוֹר לוֹ מָלֵי [סַעֲרְעַיִּינוּכ, סַיִּילוּנְכ], וְגַמְרָא מִפְּעַל נִגַּשׁ, וְכֵן מִמְּנוּ מִגַּסּ מְגִיס בְּמִכּוֹוָן סוּם.

n. f. ad simil. formae גֵּאָה, depulsio (mali, morbi), sanatio. Cf. gemarica גַּהֲרָה, גַּגֵּהּ.

Prv. 17, 22. לֵב שָׂמֵחַ יֵיטִיב גֵּהָה

גָּהַר

פעל כולד וּמְעַתִּיד יִגְהַר, מִמְּלַאכְתּוֹ כְּמוֹ גָּהֵן, גָּהָן בְּתִמְּרִי, גָּהָן בְּסוּרְסִי גָּשָׁן בְּשׁוֹמְרוֹנִי בְּתִלּוּף כ׳ בכ׳, לוֹמֵר כְּנִיעָה וּמִשְׁתַּחֲוָיָה [זִיךְ בִּייגְנֶן], וְוִיתֵּר לְמִעְלָה מִמְּקֻדָּקִים. אֲבָל לְמִפְּעַל עוֹד פִּירוּשׁ לְמִקְּר, וְכִי גָּהַר בְּתִמְּרִי נִמְשַׁךְ לְמִכְּר כְּמוֹ עִ׳ כּוֹרֵךְ בְּגִמְרָא.

v. intrans., se inflectere, inclinare (cf. aram. גְּהַן, גְּחַן; syr. גְּהַן, samar. גָּנַן, quibus omnibus eadem est origo et nonnisi quaedam literarum variatio). Targ. וְיִגְהַן (unde לְאַרְגָּא syn. גֵּי־שַׁן). LXX: *διακάμπτειν* (Qimchi: פְּשִׁטוּט הַגּוּף) *κύπτειν*, „ *συγκαλύπτειν.* Talmudice גָּהַר splendere, unde גֹּהַר nomen margaritae.

3 *imperf.:* וַיִּגְהַר

1 Reg. 18, 42. ויגהר ארצה וישם פניו

2 Reg. 4, 34. ויגהר עליו

2 Reg. 4, 35. וישב ויגהר עליו

גּוֹא

v. s. גָּהָה, גֵּו *p.* 234.

גּוֹב

פעל לג-עוכר כ״פ נגוזין, וּמִכְּלַאכְתּוֹ נִכְפַּל: לְ׳ גֵּב כְּמוֹ גֵּבֶב, קֵבֶב, וּמִכְּלַאכְתּוֹ נִקִּיכִם וּמִכְּלַאכְתּוֹ כְּכִיכִם וּמִקְּכִיכִם פִּקִּיכִם וּמִכְּיכִם [מִתְּמַלְּמַן, גַּלְגַּלְתָּן, סַיִּילְעַן], וְכֵן נִתְמַת מִעְצַח כְּפַעַל כְּמִכּוֹוָן [pers. *kâf*-ten, *kâw*-iden, l. *cav*-o]. וּמוּסָ כְּגִכּוּזוֹת גֵּב, גֵּב. נ׳ לְשׁוֹן נְמוֹר וּמִכְּסוּף לְמוֹר [סַיִּיפְּעַן, נוּוֹתְּמַעְן-לְכְּתְּנְעַן], וְכֵן נִתְמַת מִעְצַח, וּמוּסָ גּוֹב, גֵּב. וּנִמְרַח גֵּב כְּמִכּוֹוָן סוּם.

vrb. nonnisi in derivatis superstes. 1) *cav*are, fodere, sculpere. Ejusdem radicis sanscrito-semiticae variae formae sunt גֵּב, קֵב vi *cav*andi, unde גֵּב, גֵּבֶב; 2) coacervare, constipare, unde גּוֹב, גֵּב et gemaricum גֵּבֶב.

גּוֹב

ז״ו וּמְלַאכְתּוֹ מִין לְרִכְּתּוֹ לְמִיכּוֹתוֹ, לְשׁוֹן נִתְּגַּלּוּ וְעַדְתּוֹ וְרִגְּמוּ יִסְע וּיִבְּ [סַיִּיעְרְעַקְּעַן-סוּיפָּעַן], וְנִתְמַת הַסֵּם אַרְבֶּה כְּכוּי לְתִּנּוּב מִעְצַח אַבֶּב, לְשׁוֹן קְטוֹן וְרִכּוֹס ע״ז, נִכְיוֹן קְטִי וּמְיוֹן [עְרוֹפָּע], עִי׳ מִעְצַח לְרִכּוֹ. וּלוּלֵי דִּמְסְתַּפִּיכְתּ סַיִּיתִּי לוֹמֵר שֶׁגַּם הָגֵּב מִעְצַח הָגֵּב נְדוּמֵם לוֹ, לוֹמֵר קְטוֹן וּמְסוֹף יִקַּד [זִיךְ נוּוֹתְּמַעְן-עְרוֹפָּעַן]. נִתְּכְנוּס גּוֹב וּמִכְּטוּי בִּידוּעַ גּוֹבְּאֵי לְכוּב נִמְר לְרִכּוֹ. מִעְצַח גֵּב כְּתִּכְנוּן הַקְּטוֹן לְכוּב בְּתִּכְנוּס וְנִמְרַח, כְּמוֹ מִגֵּב לְעִין, וְכֵדִין, וּמוּסָ סֵם גֵּבֶב כְּמוֹ לְכוּב, כְּמוֹ נִגַּשׁ דִּמְרַח לְכוּב מִלְּמַ׳.

n. m. genus locustae gregariae, a גּוֹב II, (sicut et אַרְבֶּה a v. אָרַב congregare; forsitan etiam חָגָב ejusdem radicis propagata est soboles). Targumice: גּוֹבָא, גּוֹבָאֵי. Etiam gemarice גֵּבֶב vi coacervandi, colligendi dicitur, v. c. גֵּבֶב דְּעַמְרָא וְדִגֵּבֶב אָעֵין, גֵּבֶב vellus lanae. LXX: *ἀκρίς.*

כְּגוֹב

Nah. 3, 17. כגוב גרבי

גּוֹבִי

ז״ו כְּמוֹסוּי תּוֹקֵר דִּי לְמִקּוֹדֵם כְּכִ״לְ, וּמִכְּלַאכְתּוֹ כְּכִרְקֵת גְּדוֹדִי״. לְדִעַת מִמְּקֻדָּקִים לְתִּכְיוֹם סוּף מִסְּמַךְ גֵּבֶב ע״מ עָבָר, וּמִכְּל סוּף וּמְעוֹת רוּם. וּגַם מִסְתַּכְּוֹן ע״מ תּוֹלֵע לְכוּס סוּף. וְדִע שֶׁמִּסְּמוֹכִם גּוֹבִי כִּיקִיד גַּם בְּתִּכְנוּס, כִּי יְדוּעַ מִרְכּוּי גּוֹבְּאֵי מִסִּיקִיד גּוֹבִי וְדוֹק.

n. m. collectivum, locustae, grex, s. examen locustarum. Qimchi confert: חַשּׁוּפֵי (Es. 20, 4.); חִגְבֵי (Ez. 13, 18.); חִגְבִּי (Es. 19, 9.) pluralemque eo modo variari dicit. Quin potius est forma singularis, sed collectiva, sicut גּוֹבִי targumicum, unde pluralis גּוֹבָאֵי. Am. 7, 1. וְהִנֵּה יוֹצֵר גֹּבִי

גּוֹבִי

paus.:

Nah. 3, 17. וּמִסְפָּרֶיךָ כְּגוֹב גֹּבִי

גֵּב

ז״ו וּמְכוּוָּנִים גֵּבִים ע״מ מִתְּנוּ מִכּוֹוָן: כ׳ מִקִּיכִם שֶׁגַּם שֶׁסּוּף וּמִקְּם [שֶׁקִּיקְ, גַּעְשִׁיטְעַנְעַם] מִכְּשֶׁלְּ עַל קְכִּם וּמִקִּיכִם עֵין [כַּרְעַע, מִקְּלַן-שֶׁקִּיקְ], וּנְגִמְרַח [שֶׁגַּם ק״ע, ע״כ; קְכוֹ ע״כ; כְּכִם קְמִץ כ׳], עַ״פ] גּוֹב לְשׁוֹן מִקִּיכִם. כ׳ כְּמִר גֵּב כְּמִקִּיכִם, לְשׁוֹן נוֹר וּכְמִל וְגַם [גַּרְשֶׁגְּעַן], וּמִעְתִּי מִכּוֹוָנִים גּוֹעַ לְמִקְּר. נ׳ כְּמוֹ גּוֹב לְשׁוֹן לְמִכְּם וְקַנֵּב [סַיִּיעְרְעַקְּעַן], וּמִיכְנוּ כְּמִר גַּנֵּם כְּמִשְׁר מִמְּדְקִים, כ״פ כִּיכּוֹנִי״.

n. m. (a גּוֹב, sicut מַת a מוּת). 1) aliquid secati (in laminas), assis (glss. tabulae sectiles). Recte jam Jonatan: וְיַצְּלֵל תַּת־בִּרְיָתָא בְּתַחֲוִיתֵיהּ. Qimchi: צְלָעוֹת (collato גֵּב). Veteres: לוּחוֹת חֲקוּקִים עַל־תְּכִיעַת הַבּוֹרוֹת. 2) fossa, cisterna (hispanice: *algibe* de aqua). Trg. גֻּבָּא. בֹּר. Glossa: חֲפִירָה. LXX: *φρέαρ, βόθυνος.* 3) sicut גּוֹב, nomen participi. gregaria, h. e. locusta. Trg. אַרְבָּה, גֻּבָּא. LXX: *ἀκρίς.*

pl.: גֻּבִּים

1 Reg. 6, 9. וירספן את־הבית גבים

2 Reg. 3, 16. הנחל הזה גבים גבים

Jes. 33, 4. כמשק גבים שקק בו

Jer. 14, 3. באו על־גבים

הַגֻּבִּים

Jes. 10, 30. רִשְׁבִּי הַגֻּבִּים הַעֲזִרִי

גֻּבּ

ז״ו גּוֹיִר נִיכּוֹנִי ע״מ הֵם כְּכִפַּל הִמְּלַאכְתּוֹ: כ׳ כְּמוֹ גֵּב כְּמִכּוֹוָן קְכוּת עִי׳ יְקוּקְלַ ע״ו כ״ל. נ׳ כְּמִכּוֹוָן כּוֹרֵךְ וְקוּפֵר כְּדוּמֵם לַל לְכִר [שֶׁקְּעַרְעַר, גַּלְגַּלְתָּן], וּמִעְתִּ לְמִקְּרִין גֻּבִּי.

n. m. partic. (ad anal. f. בֻּם). 1) fornix, testudo. LXX: *οἴκημα πορνικόν.* 2) fodiens, fossor, arator, ab agri fossionibus repastinationibusque, idem quod גַּבָּב.

גֻּבּ *p.*

Ez. 16, 24. *ותבני לך גב

pl.: גֻּבִּים וְלִגֻּבִּים K'tib.

2 Reg. 25, 12. *לכרמים ולגבים

גַּבָּשׁ

ז״ו, וּכְפִי הִכְּרִיקֵת גּוֹיִר גֵּב, וּמִסּוּפֵי דִּישׁ [עִי׳ גְּדִישׁ], וְלֹא לְמִזּוּרִ גֵּבֶשׁ לִין הִכְּרִיע לְכֵן תַּמְצוּתוֹ הִמּוּכָּר וּמִקְּבָּץ ע״ו קְרִיכִּם [עַרְעַשְׁקֶרְטְעַם, נְעַפֶּרְלִיכְטְעַם], לוֹ מִעְכָּן פְּתִים [שֶׁקִּיקְע, מְשַׁסְּמַן], וְיוֹכֵן כְּכִקֵּל הִמְּשֶׁלְּ עַל לִין לְכֵן וְכוֹכִיחַ כְּמִין נְכוֹר קְרִיק, וְכֵן כְּגִמְרַח גְּלִיד כְּכִפַּל הִמְּכוּוָן [קְרִיסְטַלְּלְ]. הַסֵּם אֶל־גַּבֵּשׁ [נִמְשֶׁלְּ עַל הִכְּרִיד] מִמְּנוּ, כְּשֶׁלְּ לְלִ הִידוּעַ. הַסֵּם גַּם לוֹ נִמְשׁ כְּעַרְבִּי גּוֹיִר הַסֵּם, וְהַסֵּם שַׁיָּךְ לְהַסֵּם גּוֹבִי כְּשֶׁלְּ רִלְיוֹנוֹ. וְדִע שֶׁכְּשֶׁפֶּת כּוּם לְכֵן-כְּרִיד הִמְּשֶׁלְּ עַל לְכֵן קְרִיסְטַלְּלְ כְּמוֹ גַּם וּגְלִיד.

n. m. a verbo גָּבַב deducendum, terminatione vulgari *ish* auctum (sicut עַבָּבִישׁ, חַלָּמִישׁ), aliquid coagulatum, quod congelavit, *glacies*, vel aliquid excisum, tanquam segmentum, hinc crystallus, cujus nomen etiam apud Graecos tum de glacie tum de lapide dicitur, sicut גְּלִיד in Gemara. Abulwalid: גָּבִישׁ מִמִּינֵי בְּדָרִי. חִישׁוּרֵי וַחֲפִשִּׁים. Qimchi: אֲבָן אֲלַבְּרִישׁ. מִיחָאֲבָנִים הַיְקָרוֹת idem, auctum articulo. Qimchi correctis in

exemplaribus אֶל גְּבִישׁ, sejugatis vocabulis, inveniri tradit (אַבְנֵים הוֹמוֹת אֶל־גָּבִישׁ). LXX: *Γάβις*.

וְגָבִישׁ

Job. 28, 18. רַאמוֹת וגביש

אֲלַגְבִּישׁ

Ez. 13, 11. אבני אלגביש תפלנה
Ez. 13, 13 ואבני אלגביש
Ez. 38, 22. ואבני אלגביש

גּוּד

פעל לֹא-שוכר, וכמוהו כמו גָּבַהּ, סיות תלול ונכון לו כמויי ונכוהי [סיעג-לג, כייכג ויין], ונקיוס גויכיס נכלס הסדס גָּד, כסדלך לל גָּב כמכוון הוס, ומקלס כל הכנוהות הכלות. ולע שדתי התמוהות כלתי כשדלות, כי גָּדָה דק סלכך מן גָּד, ונעדכי כע"ע. והסדס ומכוון לקר לקר למסדקדקים לשלת גָּזַר רעות רוקס.

verb. non usit., sicut גָּבַהּ, montosum, excelsum esse, quae est verborum גָּבַב, גָּבַן forma productior. Vis confluendi, congregandi afficta est ei verbo a grammaticis, quo vocabulum גָּזַר inde deduceretur.

גַּב

ג"ו כמו גַּב ע"מ בֵּית [קיים], גַּן, לו נכפל סו' ע"מ גַּל, גַּד, ככנוי גָּזַר, גָּדַם. הכוונה עפלי ונכוהי, נסמלל על נב ועלף [ריקקען, נוקפעל], ומלקר שכמלת נב גַּב כלקס שכפל סו' לילו לעדס.

n. m. sicut גָּבַב ad simil. form. מֵת (vir), גַּן, et vocabulorum גַּד, גַּל, quae ipsa extremam literam duplicant: *tergum, dorsum*. Cum etiam forma גֵּו reperiatur. similius veri est, duplicationem ad stirpem verbi non pertinere. LXX: *νῶτος, σῶμα*, אַחֲרֵי־גַּו *ὀπίσω*.

cum suff.: גַּבּוֹ

ואחרי השלכת אחרי גודך

1 Reg. 14, 9.

cum suff.: גַּבָּהּ

אחרי גדך Ez. 23, 35.

cum suff.: גַּבָּם

אחרי גום Neh. 9, 26.

גֵּו

ג"ו נלקמי כמו נעכני, וכסמך גָּזַר וגל, סופית גָּזָא וכנוי גַּבָּהּ, גַּבָּהּ ככפל סו', סלעון גב [ריקקען], נסמלל על סתוך [מיעטע]. ולע שכמען ומגב ככל שפתי גני-שם מסלעים על סתוך ומיולוע, כמו שכדלק על הלקת ומכנל על סלקרית. סוס מלוע-טעם גֵּוּ וכנוי גַּבָּהּ, בְּגַבָּהּ, כמו בתוך; לְגֵוָא לתוך; מִן־גָּוָא כמו מתוך; ולעון שמעלל גוף כמו נלקטע. כנלכת גָּזַר נסמלל על סגוף ככלל, ונלקנוס עוד גַּוָּן נעל-גוף, כלומר תקיף.

n. m. aram. (c. גֵּו, גָּוָא, c. suff. גַּוָּהּ), tergum, dorsum, hinc *medium; dorsum* enim et *venter* in omnibus linguis semiticis tropice de medio dicuntur, quemadmodum *caput* de principio, *pes* de extremo. Hinc מִן גֵּו *ἐν μέσῳ*, *ἐκ μέσου*, לְגֵו *εἰς μέσον*. Cf. syr.: *gau*, arab. *g'ava*. Gemarice גֵּו de toto corpore (LXX: *σῶμα*), et targumice גַּוָּן, qui est habitu corporis opimo (corpulentus, apud Latinos infimae aetatis), robustus.

constr.: גָּוָא

Dan. 3, 26. מן־גוא נורא

בְּגוֹ

Dan. 3, 25. מהלכין בגו־נורא
Dan. 7, 15. אנה דניאל בגו נדנה

בְּגוָא

Dan. 4, 7. ואלו אילן בגוא ארעא

לְגוָא

Dan.3,6. לגוא־אתון נורא יקידתא
11. 15. 21. 23.
Dan.3,24. רמינה לגוא נורא מכפתין

cum suff.: בְּגַוָּהּ

Esr. 5, 7. וכדנה כתיב בגוה

c.suff. fem.: בְּגַוָּהּ

Esr. 4, 15. ואשתדור עבדין בגוה
Esr. 7, 2. וכן־כתיב בגוה דכרונה

גֵּר

ג"ו כמו גֵּו, וסוס ע"מ שֵׁם, לכן נכנוי גֵּיר ומכלון גב [ריקקען], נסמלל על סתוך.

n. m. ad sim. formae שֵׁם: dorsum, deinde medium. LXX: *τὸ μέσον, ὀπίσω, ὅμοιος*.

Job. 30, 5. מן־גו יגרשו

לְגֵו

Prv. 10, 13. ושבט לגו חסר־לב
Prv. 19, 29. ומהלמות לגו כסילים
Prv. 26, 3. ושבט לגו כסילים

cum suff.: גֵּוִי

Jes. 50, 6. גוי נתתי למכים

cum suff.: גֵּוֵךְ

Jes. 38, 17. אחרי גוך כל־חטאי

cum suff.: גֵּוֵךְ

Jes. 51, 23. ותשימי כארץ גוך

גֵּוָה

ג"ב מסוכני גֵּו, ומלמון גוף [קקפעל], וכן גֵּיר לקר ממנו גֵּוִי, ולקר יסוד לסכנסה גויס, מסלקן מן גֵּו.

n. f. (a m. גֵּו) corpus, LXX: *σῶμα*, sicut et גֵּוִי, unde גֻּוִּי.

מְגוֹהָה

Job. 20, 25. שלף ויצא מגוה

גְּוִיָּה

ג"כ,וסוס גויכ גֵּיר [לקר נסקנכ ממנו גֻּוִּי], כמו צְבִיָּה מן צְבִי, סכוונס גוף וכמן [לייכ, קקפעל], ופעמים גויס-סית [לייכצס], ונסוסכי גויס כמן, נעכני כמן נסלל על סתוך וכמן כתוך.

n. f. (a m. גֵּוִי, sicut צְבִיָּה a צְבִי) corpus, alvus, interdum corpus mortuum, cadaver. Syr. *gevojo* venter. LXX: *σῶμα, πτῶμα, ἕξις, ἔθνος*. Talmudice etiam de membro virili (רֹאשׁ הַגְּוִיָּה).

לַגְּוִיָּה

Nah. 3, 3. ואין קצה לגויה

constr.: גְּוִיַּת

1Sam.31,12. ויקחו את־גוית שאול
1 Sam. 31, 12. ואת גוית בניו

constr.: בְּגֶוֶת

Jud. 14, 8. בגויות האריה ודבש

constr.: מְגֶוֶת

Jud. 14, 9. כי מגויות האריה רדה

cum suff.: גְּוִיָּתְנוּ

Gn. 47, 18. בלתי אם־גויתנו

cum suff.: גְּוִיָּתוֹ

1 Sam. 31, 10. ואת־גויתו תקעו

cum suff.: גְּוִיָּתוֹ

Dan. 10, 6. וגויתו כתרשיש

cum suff.: בְּגְוִיָּתָם

Nah. 3, 3. וכשלו בגויתם

pl.: גְּוִיּוֹת

Ps. 110, 6. מלא גויות

pl. c. suff.: גְּוִיֹּתֵינוּ

Neh. 9, 37. ועל־גויתינו משלים

cum suff.: גְּוִיָּתָם

Ez.1,23. מכסות לחנה את גויתיהם

cum suff.: גְּוִיָּתֵיהֶנָּה

Ez. 1, 11. מכסות את גויתיהנה

גָּוַר, גָּזַר

ג"ו וכנכוי גּוֹזֵר סרכוי גּוֹזָם, גּוֹזֵם וסמיך גּוֹזֵר. סזכס גָּזָה, וסמוסנ סקנכ מן גָּזִיר לקר נסקנכס גְּזִיָּה, וכי מן גָּזַר נב מסקנכ גּוֹ. סכוונס גוף ועלס גף וגזר [קקפעל, וועזען], ומוזלל על סנכ [קקפעל-שצען], וכן מסלל נכני לגזוות מעכו. לפי סמוכן יסמן עס ומלס, מן שכלנ"ת מן נככיס, לכן לגוז נככיס ועוכדי עגוזס וכס. וגעמכ נלקר סקנכס גְּזָה כמו לְזֵה מן לְזֵה סוכרי, שמוס גכ מן לָזֶה, ולוכ.

n. m. (a radice גָּזָה, contractum ex גָּזִיר, cujus fem. גְּזִיָּה LXX: *ἔθνος*, sicut ex גֵּו fit c. גַּו), corpus, tropice de universitate, congregatione hominum, gentilitate, gente, populo. LXX: *ἔθνος, λαός, πόλις, γῆ*, et cum plerumque de barbaris et alienigenis dicatur, *πάροικος*. Gemarice fem. גְּזִיָּה *barbara*, sicut גְּזִיָּה a לְזִיָּה (לָזֶה). Abulwalid apud Qimchium etiam גְּזִי biblicum de *uno* homine dici arbitratur, allato loco ex Gn. 20, 4.

Gn. 35,11. גוי וקהל גוים יהיה ממך
Dt.4,7. מי־גוי גדול אשר־לו אלהים
Dt.4,8. ומי גוי גדול אשר־לו חקים
Dt. 4, 34. לקחת לו גוי מקרב גוי
Dt. 28, 36. אל־גוי אשר לא־ידעת
Dt.28,49. ישא ה' עליך גוי מרחק
Dt.28,49. גוי אשר לא־תשמע לשנו
Dt. 28, 50. גוי עז פנים
Dt. 32,28. כי־גוי אבד עצות המה
Jos. 10, 13. עד־יקם גוי איביו
2 Sam. 7, 23. גוי אחד בארץ
1 Reg.18,10. אם־יש־גוי וממלכה
ויהיו עשים גוי גוי
2 Reg. 17, 29. אלהיו
2Rg.17,29. אשר עשו השמרנים גוי
1 Chr. 16, 20. מגוי אל־גוי
1 Chr. 17, 21. גוי אחד בארץ
2 Chr. 15, 6. גוי־בגוי ועיר בעיר
כל־אלוה כל־גוי
2 Chr. 32, 15. וממלכה
Job. 34, 29. ועל־גוי ועל־אדם יחד
Ps. 105, 13. ויתהלכו מגוי אל־גוי
Ps. 147, 20. לא־עשה כן לכל־גוי
Prv. 14, 34. צדקה תרומם גוי
Jes. 1, 4. הוי גוי חטא
Jes. 2, 4. גוי אל־גוי חרב
Jes. 14, 32. מלאכי־גוי
Jes. 18, 2. גוי ממשך
Jes. 18, 2. 7. גוי קו־קו
Jes. 26, 2. ויבא גוי־צדיק
Jes. 49, 7. למתעב גוי
Jes. 55, 5. גוי לא־תדע תקרא
Jes. 65, 1. אל־גוי לא־קרא בשמי
Jes. 66, 8. אם־יולד גוי פעם אחת
Jer. 2, 11. ההימיר גוי אלהים
Jer. 5, 15. גוי ממרחק
Jer. 5, 15. גוי איתן הוא
Jer. 5, 15. גוי מעולם הוא
Jer. 5, 15. גוי לא־תדע לשונו
Jer. 18, 7. 9. על־גוי ועל־ממלכה
Jer. 25, 32. יצאת מגוי אל־גוי
Jer. 31, 36. ישבתו מהיות גוי
Jer.33,24. מהיות עוד גוי לפניהם
Jer. 49, 31. אל־גוי שליו יושב לבטח
Jer.50, 3. כי עלה עליה גוי מצפון
Thr. 4, 17. אל־גוי לא ירשיע
Dan. 11, 23. ועצם במעט־גוי
Dan. 12, 1. לא־נהיתה מהיות גוי
Joel 1, 6. כי־גוי עלה על־ארצי
Joel 4, 8. אל־גוי רחוק
Am. 6, 14. גוי ולחצו אתכם
Mich.4,3. לא־ישאו גוי אל־גוי חרב
Zeph. 2, 5. גוי כרתים
Zeph. 2, 9. ויתר גוי ינחלום*
Zeph. 2, 14. כל־חיתו־גוי

c. h interrr.: הַגּוֹי

Gn. 20, 4. הגוי גם־צדיק תהרג

וְגוֹי

Ex. 19, 6. וגוי קדוש
Jes. 55, 5. וגוי לא־ידעוך
Jer. 6, 22. וגוי גדול יעור
Jer.50,41. וגוי גדול ומלכים רבים

הַגּוֹי

וגם את־הגוי אשר
Gn. 15, 14. יעבדו
Ex.33,13. וראה כי עמך הגוי הזה
Lev. 18, 28. כאשר קאה את־הגוי
Lev. 20,23. ולא תלכו בחקת הגוי
Dt. 4, 6. הגוי הגדול הזה
Jos.3,17.4, 1. תמו כל־הגוי לעבור
Jos.5,8. כאשר־תמו כל־הגוי להמול
Jud. 2, 20. אשר עברו הגוי הזה
1 Reg. 18,10. הממלכה ואת־הגוי
2 Reg. 6, 18. הך־נא את־הגוי־הזה
Ps. 33, 12. אשרי הגוי
Jes. 9, 2. הרבית הגוי
Jes. 60, 12. כי־הגוי והממלכה
Jer.7,28. זה הגוי אשר לוא־שמעו
Jer. 12, 17. ונתשתי את־הגוי
Jer. 18, 8. ושב הגוי הרוא
Jer.25,12. על־מלך־בבל ועל־הגוי
Jer. 27, 8. והיה הגוי והממלכה
Jer. 27, 8. אפקד על־הגוי
Jer.27,13. אל־הגוי אשר לא־יעבד
Jer.49,36. הגוי אשר לא־יבוא שם
Hab. 1, 6. הגוי המר והנמהר
Zeph. 2, 1. הגוי לא נכסף
Hag. 2, 14. וכן־הגוי הזה לפני
Mal. 3, 9. ואתי אתם קבעים הגוי

וְהַגּוֹי

Jer. 27, 11. והגוי אשר יביא

בְּגוֹי

Dt. 32, 21. בגוי גבל אכעיסם
2 Chr. 15, 6. וכתתו גוי־בגוי
Jes. 10, 6. בגוי חנף אשלחנו
Jer.5,9. 29. 9, 8. ואם בגוי אשר־כזה

כְּגוֹי

Jes. 58, 2. כגוי אשר־צדקה עשה

לְגוֹי

Gn. 12, 2. ואעשך לגוי גדול
Gn. 17, 20. ונתתיו לגוי גדול
ואברהם היו יהיה לגוי
Gn. 18, 18. גדול
Gn. 21, 13. לגוי אשימנו
Gn. 21, 18. כי־לגוי גדול אשימנו
Gn.46,3. כי־לגוי גדול אשימך שם
Ex. 9, 24. מאז היתה לגוי
Ex.32,10. ואעשה אותך לגוי גדול
Num.14,12. ואעשה אתך לגוי־גדול
Dt. 9, 14. לגוי־עצום ורב ממנו
Dt.26,5. ויהי־שם לגוי גדול עצום
Jes.26,15. יספת לגוי יי יספת לגוי
Jes. 60, 22. והצעיר לגוי עצום
Ez. 37, 22. לגוי אחד בארץ
Mich. 4, 7. והנהלאה לגוי עצום

מִגּוֹי

1 Chr.16,20. ויתהלכו מגוי אל־גוי
Ps. 43, 1. מגוי לא־חסיד
Ps. 83, 5. לכו ונכחידם מגוי
Ps. 105, 13. ויתהלכו מגוי אל־גוי
Jer. 25, 32. מגוי אל־גוי

לכו ונכריתנה מגוי Jer. 48, 2.
מגוי יעמדנה Dan. 8, 22.
cum suff.: גּוֹיִךְ
ויתר גוי ינחלום Zeph. 2, 9.
pl.: גּוֹיִם
*יתדל מלך גוים Gn. 14, 1.
לאב המון גוים Gn. 17, 4.
כי אב־המון גוים נתתיך Gn. 17, 5.
*שני גוֹיִם־בבטנך Gn. 25, 23.
וקהל גוים יהיה ממך Gn. 35, 11.
כי־אוריש גוים מפניך Ex. 34, 24.
יאכל גוים צריו Num. 24, 8.
ראשית גוים עמלק Num. 24, 20.
להוריש גוים גדלים Dt. 4, 38.
ונשל גוים־רבים מפניך Dt. 7, 1.
שבעה גוים רבים Dt. 7, 1.
גוים גדלים ועצמים Dt. 9, 1.
גוים גדלים Dt. 11, 23.
והעבטת גוים Dt. 15, 6.
והלויית גוים רבים Dt. 28, 12.
בהנחל עליון גוים Dt. 32, 8.
הרנינו גוים עמו Dt. 32, 43.
גוים גדלים ועצומים Jos. 23, 9.
גוים ואלהיו 2 Sam. 7, 23.
תשמרני לראש גוים 2 Sam. 22, 44.
ממצרים גוים 1 Chr. 17, 21.
למה רגשו גוים Ps. 2, 1.
ואתנה גוים נחלתך Ps. 2, 8.
געֲרת גוים Ps. 9, 6.
טבעו גוים בשחת עשו Ps. 9, 16.
כל־גוים שכחי אלהים Ps. 9, 18.
ישפטו גוים על־פניך Ps. 9, 20.
ידעו גוים אנוש המה Ps. 9, 21.
אבדו גוים מארצו Ps. 10, 16.
תשימני לראש גוים Ps. 18, 44.
כל־משפחות גוים Ps. 22, 28.
יי הפיר עצת־גוים Ps. 33, 10.
ידך גוים הורשת Ps, 44, 3.
המו גוים Ps. 46, 7.
מלך אלהים על־גוים Ps. 47, 9.
תלעג לכל־גוים Ps. 59, 9.
בכל־גוים ישועתך Ps. 67, 3.
כל־גוים יעבדוהו Ps. 72, 11.
כל־גוים יאשרוהו Ps. 72, 17.
ויגרש מפניהם גוים Ps. 78, 55.
באו גוים בנחלתך Ps. 79, 1.
תגרש גוים ותטעה Ps. 80, 9.
כל גוים אשר עשית Ps. 86, 9.
חיסר גוים הלא יוכיח Ps. 94, 10.
ויראו גוים את־שם יי Ps. 102, 16.
ויתן להם ארצות גוים Ps. 105, 44.
ויתנם ביד־גוים Ps. 106, 41.
לתת להם נחלת גוים Ps. 111, 6.
רם על־כל־גוים יי Ps. 113, 4.
הללו את־יי כל־גוים Ps. 117, 1.
כל־גוים סבבוני Ps. 118, 10.
שהכה גוים רבים Ps. 135, 10.
ולהכרית גוים לא מעט Jes. 10, 7.
אליו גוים ידרשו Jes. 11, 10.
ממלכות גוים נאספים Jes. 13, 4.
רדה באף גוים Jes. 14, 6.
כל מלכי גוים Jes. 14, 9. 18.
חולש על־גוים Jes. 14, 12.
בעלי גוים Jes. 16, 8.
ותחי סחר גוים Jes. 23, 3.
גוים עריצים יירָאוך Jes. 25, 3.
להנפה גוים בנפת שוא Jes. 30, 28.
קרבו גוים לשמע Jes. 34, 1.
הן גוים כמר מדלי Jes. 40, 15.
יתן לפניו גוים Jes. 41, 2.
לברית עם לאור גוים Jes. 42, 6.
לרד־לפניו גוים Jes. 45, 1.
ונחתיך לאור גוים Jes. 49, 6.
אשא אל־גוים ידי Jes. 49, 22.
כן יזה גוים רבים Jes. 52, 15.
וזרעך גוים יירש Jes. 54, 3.
והלכו גוים לאורך Jes. 60, 3.
חיל גוים יבאו לך Jes. 60, 5.
להביא אליך חיל גוים Jes. 60, 11.
וינקת חלב גוים Jes. 60, 16.
חיל גוים תאכלו Jes. 61, 6.
וראו גוים צדקך Jes. 62, 2.
מפניך גוים ירגזו Jes. 64, 1.
וכנחל שוטף כבוד גוים Jes. 66, 12.
צבי צבאות גוים Jer. 3, 19.
והתברכו בו גוים Jer. 4, 2.
ומשחית גוים נסע Jer. 4, 7.
כי־יחתו גוים Jer. 10, 2.
ולא־יכלו גוים זעמו Jer. 10, 10.
אליך גוים יבאו Jer. 16, 19.
ועברו גוים רבים Jer. 22, 8.
גוים רבים Jer. 25, 14.
ועבדו בו גוים Jer. 27, 7.
שמעו דבר־יי גוים Jer. 31, 10.
שמעו גוים קלונך Jer. 46, 12.
קהל־גוים גדלים Jer. 50, 9.
הנה אחרית גוים Jer. 50, 12.
מיונה שתו גוים Jer. 51, 7.
על־כן יתהללו גוים Jer. 51, 7.
ונפצתי בך גוים Jer. 51, 20.
קדשו עליה גוים Jer. 51, 27. 28.
ולא־ינהרו אליו עוד גוים Jer. 51, 44.
כי־ראתה גוים Thr. 1, 10.
אל־גוים המורדים Ez. 2, 3.
והבאתי רעי גוים Ez. 7, 24.
וישמעו אליו גוים Ez. 19, 4.
ויתנו עליו גוים Ez. 19, 8.
ונחלת בד לעיני גוים Ex. 22, 16.
בזנותך אחרי גוים Ez. 23, 30.
והעליתי עליך גוים רבים Ez. 26, 3.
זרים עריצי גוים Ez. 28, 7. 31, 12.
עת גוים יהיה Ez. 30, 3.
עריצי גוים מובאים Ez. 30, 11.
ובצלו ישבו כל גוים Ez. 31, 6.
ביד אל גוים Ez. 31, 11.
הרעשתי גוים Ez. 31, 16.
בצלו בתוך גוים Ez. 31, 17.
כפיר גוים נדמית Ez. 32, 2.
עריצי גוים Ez. 32, 12.
ובנות גוים אדרם Ez. 32, 18.
כלמת גוים Ez. 36, 6.
לשני גוים Ez. 37, 22.
ונודעתי לעיני גוים Ez. 38, 23.
למשל־בם גוים Joel 2, 17.
והלכו גוים רבים Mich. 4, 2.
נאספו עליך גוים Mich. 4, 11.
יראו גוים ויבשו Mich. 7, 16.
המכרת גוים בזנוניה Nah. 3, 4.
והראיתי גוים מערך Nah. 3, 5.
לחרג גוים לא יחמול Hab. 1, 17.
גוים רבים ישלוך Hab. 2, 8.
ראה ויתר גוים Hab. 3, 6.
באף תדוש גוים Hab. 3, 12.
הכרתי גוים Zeph. 3, 6.
משפטי לאסף גוים Zeph. 3, 8.
ונלוו גוים רבים Zach. 2, 15.
pl.: וְגוֹיִם
וגוים עצומים Zach. 8, 22.
pl.: הַגּוֹיִם
נפרדו איי הגוים Gn. 10, 5.
נפרדו הגוים Gn. 10, 32.
וזרעו יהיה מלא־הגוים Gn. 48, 19.
בכל־הארץ ובכל־הגוים Ex. 34, 10.
כי בכל־אלה נטמאו הגוים Lev. 18, 24.
מאת הגוים אשר סביבתיכם Lev. 25, 44.
מצרים לעיני הגוים Lev. 26, 45.
ואמרו הגוים אשר־שמעו Nu. 14, 15.
רבים הגוים האלה ממני Dt. 7, 17.
את־הגוים האל מפניך Dt. 7, 22.
וברשעת הגוים האלה Dt. 9, 4.
כי ברשעת הגוים האלה והוריש יי את־כל־הגוים האלה Dt. 9, 5. Dt. 11, 23.
אשר עבדו־שם הגוים Dt. 12, 2.
את־הגוים אשר אתה בא־ שמה Dt. 12, 29.
איכה יעבדו הגוים Dt. 12, 30.
בכל־הגוים אשר סביבתי Dt. 17, 14.
כתועבת הגוים ההם Dt. 18, 9.
כי הגוים האלה אשר כי־ירשית יי אלהיך את־ הגוים Dt. 19, 1.
אשר לא־מערי הגוים Dt. 20, 15.
על כל־הגוים אשר עשה Dt. 26, 19.
בקרב הגוים אשר עברתם Dt. 29, 15.
לעבד את־אלהי הגוים Dt. 29, 17.
ואמרו כל־הגוים Dt. 29, 23.
בכל־הגוים אשר הדיחך יי Dt. 30, 1.
את־הגוים האלה מלפניך Dt. 31, 3.
לכל־הגוים האלה מפניכם Jos. 23, 3.
את־הגוים הנשארים Jos. 23, 4.
וכל־הגוים אשר הכרתי Jos. 23, 4.
ביתר הגוים האלה את־הגוים האלה מלפניכם Jos, 23, 12. Jos. 23, 13.
מן הגוים אשר־עזב יהושע Jud. 2, 21.
ויניח יי את־הגוים האלה Jud. 2, 23.
ואלה הגוים אשר־הניח יי Jud. 3, 1.
והוא ישב בחרשת הגוים Jud. 4, 2.
מחרשת הגוים Jud. 4, 13.
עד חרשת הגוים Jud. 4, 16.
לשפטנו ככל־הגוים והיינו גם־אנחנו ככל־ הגוים 1 Sam. 8, 5. 1 Sam. 8, 20.
מכל־הגוים אשר כבש ויהי־שמו בכל־הגוים 2 Sam. 8, 11.
סביב מן־הגוים אשר אמר־יי 1 Reg. 5, 11. 1 Reg. 11, 2.
ככל התועבת הגוים 1 Reg. 14, 24.
כתעבות הגוים 2 Reg. 16, 3. 21, 2.
וילכו בחקות הגוים ואחרי הגוים אשר סביבתם 2 Reg. 17, 8. 2 Reg. 17, 15.
לאמר הגוים אשר הגלית כמשפט הגוים אשר־ הגלו ויהי הגוים האלה יראים החצל חצילו אלהי הגוים החצילו אתם אלהי הגוים 2 Rg. 17, 26. 2 Reg. 17, 33. 2 Reg. 17, 41. 2 Reg. 18, 33.
את־הגוים ואת־ארצם מן־הגוים אשר השמיד יי 2 Reg. 19, 12. 2 Reg. 19, 17. 2 Rg. 21, 9.
את־פחדו על־כל־הגוים וקבצנו והצילנו מן־ הגוים 1 Chr. 14, 17. 1 Chr. 16, 35.
והזחב אשר נשא מכל־ הגוים 1 Chr. 18, 11.
בכל ממלכות הגוים כתעבות הגוים וינשא לעיני כל־הגוים מן־הגוים אשר השמיד יי 2 Chr. 20, 6. 2 Chr. 28, 3. 33, 2. 2 Chr. 32, 23. 2 Chr. 33, 9.
ככל תעבות הגוים מחרפת הגוים אבינו והבאים אלינו מן־הגוים וייראו כל־הגוים אשר למען דעת הגוים אתי וראו כל־הגוים לעיני הגוים רבים בהגלותי אותם אל־הגוים וקבצתי את־כל־הגוים ובאו כל־הגוים ויעלו הגוים אל־עמק יהושפט לשפוט את־כל־הגוים מסביב נקבי ראשית הגוים והנעשתי בכל־הגוים וכל־הגוים אשר־נקרא שמי 2 Chr. 36, 14. Neh. 5, 9. Neh. 5, 17. Neh. 6, 16. Ps. 59, 6. Ps. 79, 6. Ps. 79, 10. Ps. 82, 8. Ps. 98, 2. Ps. 106, 47. Ps. 115, 2. Ps. 135, 15. Jes. 2, 2. Jes. 2, 4. Jes. 8, 23. Jes. 14, 27. Jes. 25, 7.
המון כל־הגוים הצבאים Jes. 29, 7.
כן יהיה המון כל־הגוים Jes. 29, 8.
כי קצף ליי על־כל־הגוים והחצילו אותם אלהי הגוים Jes. 34, 2. Jes. 37, 12.
כל־הגוים כאין נגדו Jes. 40, 17.
כל־הגוים נקבצו יחדו התנגשו יחדו פלישתי הגוים Jes. 43, 9. Jes. 45, 20.
לעיני כל־הגוים Jes. 52, 10.
נגד כל־הגוים Jes. 61, 11.
לקבץ את־כל־הגוים Jes. 66, 18.
אל־הגוים תרשיש מכל־הגוים מנחה ליי Jes. 66, 19. Jes. 66, 20.
על־הגוים ועל־הממלכות ונקוו אליה כל־הגוים לכן שמעו הגוים כי כל־הגוים ערלים אל־דרך הגוים מי לא יראך מלך הגוים כי בכל־חכמי הגוים על־הגוים אשר לא־ידעוך הגוים מגשמים ועל כל־הגוים האלה ועבדו הגוים האלה על־כל־הגוים את־כל־הגוים ועבדו אתו כל־הגוים מעל צואר כל־הגוים על־צואר כל־הגוים מכל־הגוים ומכל־ המקומות בכל־הגוים אשר הפיצותיך וצהלו בראש הגוים ועל־כל־הגוים שבו מכל־הגוים הנביא על־הגוים כי אעשה כלה בכל־ הגוים בתוך הגוים שמתיה לרשעה מן־הגוים יען המנכם מן־הגוים וכמשפטי הגוים משפטים לעיני הגוים וכמשפטי הגוים לבלתי החל לעיני הגוים בכם לעיני הגוים ככל־הגוים בית יהודה בם לעיני הגוים תתנשא ערד על־הגוים בנות הגוים תקוננה כלמת הגוים את־שני הגוים לשארית הגוים על־שאריית הגוים הגוים אשר־לכם מסביב אל־הגוים אשר־באו שם וידעו הגוים ולקחתיי אתכם מן־הגוים מבין הגוים אשר הלכו־שם למען דעת הגוים אתי וראו כל־הגוים לעיני הגוים רבים בהגלותי אותם אל־הגוים וקבצתי את־כל־הגוים ובאו כל־הגוים ויעלו הגוים אל־עמק יהושפט לשפוט את־כל־הגוים מסביב נקבי ראשית הגוים והנעשתי בכל־הגוים וכל־הגוים אשר־נקרא שמי Jes. 29, 7. Jes. 29, 8. Jes. 34, 2. Jes. 37, 12. Jes. 40, 17. Jes. 43, 9. Jes. 45, 20. Jes. 52, 10. Jes. 61, 11. Jes. 66, 18. Jes. 66, 19. Jes. 66, 20. Jer. 1, 10. Jer. 3, 17. Jer. 6, 18. Jer. 9, 25. Jer. 10, 2. Jer. 10, 7. Jer. 10, 7. Jer. 10, 24. Jer. 14, 22. Jer. 25, 9. Jer. 25, 11. Jer. 25, 13. Jer. 25, 15. 17. Jer. 27, 7. Jer. 28, 11. Jer. 28, 14. Jer. 29, 14. Jer. 30, 11. Jer. 31, 7. Jer. 36, 2. Jer. 43, 5. Jer. 46, 1. Jer. 46, 28. Ez. 5, 5. Ez. 5, 6. Ez. 5, 7. Ez. 5, 7. Ez. 5, 8. Ez. 11, 12. Ez. 20, 9. 14. 22. Ez. 20, 41. Ez. 25, 8. Ez. 28, 25. Ez. 29, 15. Ez. 32, 16. Ez. 34, 28. 36, 15. Ez. 35, 10. Ez. 36, 3. 4. Ez. 36, 5. Ez. 36, 7. Ez. 36, 20. Ez. 36, 23. 36. 37, 28. 39, 7. 23. Ez. 36, 24. Ez. 37, 21. Ez. 38, 16. Ez. 39, 21. Ez. 39, 27. Ez. 39, 28. Joel 4, 2. Joel 4, 11. Joel 4, 12. Joel 4, 12. Am. 6, 1. Am. 9, 9. Am. 9, 12.

יום־יי׳ על־כל־הגוים Obad. 1, 15.
ישתו כל־הגוים תמיד Obad. 1, 16.
הגוים אשר לא שמעו Mich. 5, 14.
ויאסף אליו כל־הגוים Hab. 2, 5.
כל אורי הגוים Zeph. 2, 11.
והרעשתי את־כל־הגוים Hag. 2, 7.
ובאו חמדת כל־הגוים Hag. 2, 7.
חזק ממלכות הגוים Hag. 2, 22.
על־הגוים השאננים Zach. 1, 15.
את־קרנות הגוים Zach. 2, 4.
הגוים השללים אתכם Zach. 2, 12.
ואספרם על כל־הגוים Zach. 7, 14.
מכל לשונות הגוים Zach. 8, 23.
הגוים הבאים על־ירושלם Zach. 12, 9.
ואספתי את־כל־הגוים Zach. 14, 2.
חיל כל־הגוים סביב Zach. 14, 14.
הנוגה מכל־הגוים Zach. 14, 16.
אשר יגף יי׳ את־הגוים Zach. 14, 18.
וחטאת כל־הגוים Zach. 14, 19.
ואשרו אתכם כל־הגוים Mal. 3, 12.

pl.: וַהֲגוֹיִם

והגוים חרב יחרבו Jes. 60, 12.

pl.: בְּגוֹיִם

ומשלת בגוים Dt. 15, 6.

pl.: בַּגּוֹיִם, בַּגּוֹיִם

ואתכם אזרה בגוים Lev. 26, 33.
ואבדתם בגוים Lev. 26, 38.
בגוים אשר ינהג יי׳ Dt. 4, 27.
לבלתי־בוא בגוים האלה Jos. 23, 7.
על־כן אודך יי׳ בגוים 2Sam. 22, 50.
ספרו בגוים את־כבודו 1 Chr. 16, 24.
ויאמרו בגוים יי׳ מלך 1 Chr. 16, 31.
כתוב בה בגוים נשמע Neh. 6, 6.
ומושל בגוים Ps. 22, 29.
תשימנו משל בגוים Ps. 44, 15.
ארום בגוים Ps. 46, 11.
עיניו בגוים תצפינה Ps. 66, 7.
*יודע בגוים לעינינו Ps. 79, 10.
ספרו בגוים כבודו Ps. 96, 3.
אמרו בגוים יי׳ מלך Ps. 96, 10.
ולהפיל זרעם בגוים Ps. 106, 27.
ויתערבו בגוים Ps. 106, 35.
ידין בגוים Ps. 110, 6.
אז יאמרו בגוים Ps. 126, 2.
לעשות נקמה בגוים Ps. 149, 7.
ונודע בגוים זרעם Jes. 61, 9.
כבודי בגוים Jes. 66, 19.
והפיצותים בגוים Jer. 9, 15.
שאלו־נא בגוים Jer. 18, 13.
ריב ליי׳ בגוים Jer. 25, 31.
ויצר בגוים שלוח Jer. 49, 14.
קטן נתתיך בגוים Jer. 49, 15.
הגידו בגוים והשמיעו Jer. 50, 2.
בבל בגוים Jer. 50, 23. 51, 41.
וזעקה בגוים נשמע Jer. 50, 46.
תקעו שופר בגוים Jer. 51, 27.
רבתי בגוים Thr. 1, 1.
היא ישבה בגוים Thr. 1, 3.
מלכה ושרותה בגוים Thr. 2, 9.
אמרו בגוים Thr. 4, 15.
בצלו נחיה בגוים Thr. 4, 20.
בגוים אשר אדיחם שם Ez. 4, 13.
בגוים אשר סביבותיך Ez. 5, 14.
פליטי חרב בגוים Ez. 6, 8.
בגוים אשר־נשבו־שם Ez. 6, 9.
כי הרחקתים בגוים Ez. 11, 16.
בהפיצי אותם בגוים Ez. 12, 15.
בגוים אשר־באו שם Ez. 12, 16.
ויצא לך שם בגוים Ez. 16, 14.
לחפיץ אתם בגוים Ez. 20, 23.
והפיצותי אותך בגוים Ez. 22, 15.
לא־תזכר בני־עמון בגוים Ez. 25, 10.
והפצתי את־מצרים בגוים Ez. 29, 12. 30, 23. 26.
לבלתי רדות בגוים Ez. 29, 15.
בהביאי שברך בגוים Ez. 32, 9.
ואפיץ אתם בגוים Ez. 36, 19.
בגוים אשר־באו שמה Ez. 36, 21.
אשר חללתם בגוים Ez. 36, 22.
המחלל בגוים Ez. 36, 23.
חרפת רעב בגוים Ez. 36, 30.
ונתתי את־כבודי בגוים Ez. 39, 21.
עתה היו בגוים Hos. 8, 8.
כי־יתנו בגוים Hos. 8, 10.
ויהיו נדדים בגוים Hos. 9, 17.
עוד חרפה בגוים Joel 2, 19.
אשר פזרו בגוים Joel 4, 2.
קראו־זאת בגוים Joel 4, 9.
וצרור בגוים שלח Obad. 1, 1.
קטן נתתיך בגוים Obad. 1, 2.
שארית יעקב בגוים Mich. 5, 7.
ראו בגוים והביטו Hab. 1, 5.
היית קללה בגוים Zach. 8, 13.
ונלחם בגוים ההם Zach. 14, 3.
גדול שמי בגוים Mal. 1, 11.
ושמי נורא בגוים Mal. 1, 14.

pl.: וּבַגּוֹיִם

ובגוים לא יתחשב Num. 23, 9.
ובגוים ההם לא תרגיע Dt. 28, 65.
ובגוים הרבים Neh. 13, 26.
ובגוים זרית Ps. 44, 12.

pl.: בַּגּוֹיִם

כגוים אשר יי׳ מאביד Dt. 8, 20.
כגוים אשר־הגלה יי׳ 2 Reg. 17, 11.
נחיה כגוים כמשפחות Ez. 20, 32.

pl.: לַגּוֹיִם

ונתתיך לגוים Gn. 17, 6.
וברכתיה והיתה לגוים Gn. 17, 16.
והוכיח לגוים עצמים Mich. 4, 3.

pl.: לַגּוֹיִם

הנמכרים לגוים Neh. 5, 8.
משגיא לגוים ויאבדם Job. 12, 23.
שטח לגוים ויונחם Job. 12, 23.
ונשא־נס לגוים Jes. 5, 26. 11, 12.
משפט לגוים יוציא Jes. 42, 1.
נביא לגוים נתתיך Jer. 1, 5.
הזכירו לגוים הנה Jer. 4, 16.
לגוים אשר סביבותיך Ez. 5, 15.
נתתיך חרפה לגוים Ez. 22, 4.
ונתתיך לבז לגוים Ez. 25, 7.
והיתה לבז לגוים Ez. 26, 5.
ולא־יהיו עוד בז לגוים Ez. 34, 28.
ודבר שלום לגוים Zach. 9, 10.

pl.: מִגּוֹיִם

עם מאסף מגוים Ez. 38, 12.

pl. constr.: גּוֹיֵי

כל גויי הארץ Gn. 18, 18.
בזרעך כל גויי הארץ Gn. 22, 18. 26, 4.
עליון על כל־גויי הארץ Dt. 28, 1.
אלהי גויי הארצות 2 Chr. 32, 13.
כאלהי גויי הארצות 2 Chr. 32, 17.
מטמאת גויי־הארץ Esr. 6, 21.
לכל גויי הארץ Jer. 26, 6.
לכל גויי הארץ Jer. 33, 9. 44, 8.
כל גויי הארץ Zach. 12, 3.

pl. cum suff.: גּוֹיֶיךָ

לשמח בשמחת גויך Ps. 106, 5.
גַּוְיֵךְ K'tib.
ומשכלת גויך היית Ez. 36, 13.
רַגְוָיִךְ Q're. גּוֹיָיִךְ K'tib.
וגויך לא תשכלי־עוד Ez. 36, 14. 15.

pl. c. suff.: בְּגוֹיֵהֶם

למשפחתם בגויהם Gn. 10, 5.
בארצתם בגויהם Gn. 10, 20.
לתולדתם בגויהם Gn. 10, 32.

pl. cum suff.: לְגוֹיֵהֶם

בארצתם לגויהם Gn. 10, 31.

גּוּד

פעל כודד כמו גָּדַד, לומר שתקנתו תמוכות בפעל ובנוסים שם. ודע שהסיבה בין ע״ו ועי״ע רק התנועה, כי תוכן הע״ו גַּד, לומר שרש כנוד בקמץ [והשם ע״ו יסודהו שקר ותכון], והע״ע גַּד בפתח, וע״י קלוד התנועה נכפל לפעמים תמיד. שמור זה מכלל, ותמיד מקום להתגדר, ושתק קדש תסדר, ונן-סלסיס תעוק ותגדר, יסודות סלעזוקות תתקר, לתקי כל-מלל תפתר, ולוקח נקו לתק תכתר, ונלחמות דבר ד׳ תעתר.

vrb. trans., sicut גָּדַד, unum ex innumeris verbis *cavis*, mediae vocalis Qamez (nomen enim עִנְיַן merum grammaticorum est commentum; inscriptiones igitur, velut גָּדַד, קוּם cum propter consuetudinem dicendi inveteratam retinuerim, me lectori velim excusatum): abscidere, secare, tropice: decidere.

3 imperf.: יִגְדֹּד

*והוא יגד עקב Gn. 49, 19.

3 impf. c. suff.: יְגוּדֶנּוּ

*גד גדוד יגודנו Gn. 49, 19.
*לעלות לעם יגודנו Hab. 3, 15.

3 impf. pl.: יִגְּדוּדוּ

*יגודו על־נפש צדיק Ps. 94, 21.

גֶּד

ע״ו לגיון מסלסלת [גליק] מן גד לגזן גויסה [זכייתן] וכן גַּד, ומזה גַּד לו גד מה לקליל-סלוזל, כמו בַּל [גליק-שעתן].

n. m. fortuna, a faciendis *decisionibus*, Dea Fortuna; LXX. *Τύχη, δαιμόνιον.* Chiquitilla apud Qimchium ex sermone arabico כּוּבַב צֶדֶק.

גַּדִּי

*ותאמר לאה בגד Gn. 30, 11.

לַגָּד

*התערכים לגד שלחן Jes. 65, 11.

גּוּז

פעל כודד, ומכוון כמו עוּז, ונערבי עלן, ונסרלף עם קוּשׁ, חוּשׁ, לומר ק׳ סתנודדות מקשה תקוסם סתנוסטת עריקס ותעוסף [סליעסען, ענעלייען]. ג׳ לזון עוף ותסתופפות ודלות ומכסך [סליענען, סאַרעזווענען]. ויוכן כזה סענה גָּז חָדִישׁ, כמו עָם מַהֵר, וכן גַּזְגָּז שׁוּיס, נמכוון כודד, לומר סכין ומדקה סשלוים [סייעלעכע סערכיי׳-כיכענען], ונכוך חוס גּוֹזָל ע״ג. ודע שקקיק כני סמדקדקים נסרלף עם גזז שוק ושקר, ותעתקתו של סכתוב נלין עשם וכיק, ומסכוון לחמי יוכיח שקייסס, ונספתי הודו ופכס וכדומה שאלתו כלשון לחמנו.

vrb. intr. (cui affine est גָּזַז sive, mutato sibilo שִׁישׁ vel etiam חוּשׁ, arab. âdsa) fugitare, volitare, aufugere, avolare. LXX. *ἐκπερᾶν, ἐπέρχεσθαι.* Hinc חִישׁ idem quod מַהֵר, h. e. cito evolat, elabitur, aufugit. Aliter Qimchi: עָשָׂה חֲסֶרֶת דָּבָר מִשִּׁקּוּמוֹ וּגְזִירָה שַׁלִּים fecit, ut cito advolarent, cito adduxit. Unde גּוֹזָל columbulus, a volitando. Nulla est igitur huic verbo cum גָּזַז affinitatis conjunctio. V. גָּזַז.

כי־גז חיש ונעפה Ps. 90, 10.

גָּז

ע״ו גויר גֵּז, וכסוי גֵּדר [ע״ע קֹל]. סלסלת סטוס [טופלוסע], לומר סקב״ס לאשר לו יקיס ויעוף סלאם נגלוס,

ותעתוכ יאכס כמו גָּזַל, ועשו נאס סוס רבי סמדקדקים.

n. m. (ex גָּזַז ortum) *perfugium*, quo homo calamitatibus oppressus tanquam volat vel fugit. Forma ad sim. f. גָּזַח efficta est.

cum suff.: גִּדְיָי

ממעי אמי אתה גוזי Ps. 71, 6.

גּוֹזָל

ע״ו וסכנוי גּוֹזָלִים, ומסלסלת פרוס כן ונפור קען [יוכנעי סָאגעל]. כי סכופי כָּל סען סמקען כמו כָּל, ל״ל וכדומה, ונאס גּוֹזָל סוק נפור ועוף מן גָּזַז עוף, ונאס אאס סנפור קוֹס לך סמקק וסמעתק מן גּוֹזָל נפור. נלאון ישמעאל גזל גויי-סאס אלכו, נמכוון נפלוף כגוזל [פיעגען]. נסוסי סמיכוס זה גָּזְלָא נמי גּוּזְלָא. מסאזל על לפרוס יוכי. לפי לנעת סמקען סניעס גּוֹזָל לפן-דק ופסיפוס, לאשר נפיס [נעקאזטעיכען] מן גּוֹר לפן ע״ג, וכן סַגְלָל נקרני לד ישמעאלי, מן סם נמכוון סוס נלאון ישמעאל ודוק.

n. m. ales parvulus, volucris tener, avicula, *pullus*, *columbinus* potissimum (terminationes enim אל, אל, ôl, diminutivae, גּוֹז autem volucer est, a גָּזַז verbo volandi, cui affine fortasse est כּוֹס ἐρωδιός, νυκτικόραξ). LXX. *νεοσσός, περιστερά.* Glossa: בֶּן־הַיּוֹנָה, הָעוֹף הַמְקֻטָּן. Arab. *g'auzal*, minime a verbo *g'azala*, quod illi ipsi nomini innititur. Syr. גּוּזְלָא per liter. transp. = גּוּזְלָא. Eandem clausulam attenuantem in nmm. גּוֹרָל *lapillus*, סְמָל *laeva* (arab. shâm) inveneris.

גְּוַזָּל

ואיל משלש ותר וגוזל Gn. 15, 9.

pl. c. suff.: גּוְזָלָיו

על־גוזליו ירחף Dt. 32, 11.

גּוּחַ

פעל נודד, ומכוונס יסיס ומתנקעות סו פעור דנר [סעראַנגעכעבן, -שעאַסטען]; ומאס סאַזס גס נספעל נָגַח וכדומה. מן סקל נעני סלווי אָחִי נמר גְּחִי לנקנה, סאקור נתנוס גָּחָה. נכן סכוסף חֲגֵרַי נודד, ופסתרון סנָּגַח. סנקיע ומוסיף [סעראַסטרעאַסטען]. סתמוכ וַתִּגַּח סעתיל סמפעיל ע״ע וַתַּחֲנֶם, ופסתר ענור סגוכי׳. ואשר לאמרו סמדקדקים מן גָּחָה לנזרס יון סכרע, כי סאקור בְּגִיחוֹ סמקנר מן בְּהַגִּיחוֹ, וכן סאזאס לין, יין, זיר, זיח, כין, כיר, זיס, ליג, זיח, לף סיו ולף נגרלון, ותעלוכס קלי-סמעיל.

vrb. intr. prorumpere, propelli, protendi, emergere (non גָּחַח, forma enim בְּגִיחוֹ per elisionem pro בְּהַגִּיחוֹ dicitur). LXX. *μαιμοῦν* impetu ferri, *ἀνδρίζεσθαι, κρατίζειν* (גֶּבֶר, cujus est eadem radix). Hi. bene: *ἐκπαλαίειν* h. e. eluctari, *προσκρούειν.*

Hif-il: הַגְבִּיחַ

part.: מַגְבִּיחַ

מגיח ממקמו ממערה־גבע Jud. 20, 33.

inf.: בְּהַגְבִּיחוֹ = בְּגִבְיחוֹ

בגיחו מרחם יצא Job. 38, 8.

2 impf.: apoc.: וַתִּגַּח

ותגח בנחרתיך ותדלחי Ez. 32, 2.

3 imperf.: יָגִיחַ

Job. 40,23. כי־יגרוח ירדן אל־פיהו
impt. fem.: גָּחִי Qal.
Mich. 4, 10. חולי וגחי בת־ציון
גָּחַח
ז״ו גויר גֵּחַ ונכנוי גֵּחִי, ע״מ קל סתמונס. סהלנס יניפס וסתנקעות לומר סגקס [סערפֿאלכנערבֿוכנ, ער־זייכנ], נסאזל על סלידס וכף כעולס, ומכוון גף מנען סוקתי מנען. וסקומיס מן גֵּחַ סהעל עוים, כי לף נמקת כמוסו, ונסוכסי לסהך גֵּחַ סזכת.
n. m. verbale (גּוּחַ) ad simil. form. קוֹל, tanquam *proruptio*, penetratio, emissio in lucem, trop. partus, ortus. Formam enim גֵּחִי qui a verbo deducunt vi trans., errant. Sic et Qimchi: מְיֻצְּרֵי מִבֶּטֶן (ad analog., ut ait, f. גּוֹזֵר).
cum suff.: גִּחִי
Ps. 22, 10. אתה גחי מבטן
גִּיחוֹן
ז״ו לכן לכוד שעפ, סכווסף כסר ונקל [שערסף], מזכת גֵּחַ [שנת גכ מקנקת סעין, כמו ותנק נכסכוסיך] כמו תֵּיכוֹן, חֵיכָלוֹ, אֵיכָהּ, וכן בלשון ישעאל גיקף לו גיקון נסר, ויככנו זו שוות נסכיס רגיס נקסיק כמו לגסכנפ, סהסקס וכלומס. לשעפ גיקון ניון מעין ניכוזבס, לזכר סמנו שִׁלֹחַ [שערסוכנ], לו נקל מן אלת, ומכוון [שערסוכנ], לו נסר גן עדן וסוק סכלוס. ודע זיפ עוד שם מקום גִּיחַ, מלשון מעין.
n. m. pr. amnis, a. v. גָּחַח, prorumpere (cf. Ez. 32, 2.), addita terminatione pervulgari *on*, unus ex quatuor fluviis, qui paradisum complectebantur, Araxes Armeniae (etiam nunc *Gihun-Râs*). Josefus (Ant. 1, 1. 3.) Nilum intelligit; cui consentit pater Qimchiorum (v. libr. Radd. s. r. גוח), deinde etiam de rivulo s. saliente Hierosolymitano (Trg. שִׁילֹחָא), qui aqua *profluente* hortos irrigabat. Egregie jam D. Qimchi: יוֹצֵא אֶל־הַגָּוֹת, יוֹצֵא וּמִתְפַּשֵּׁט הַרְבֵּה לְהַשְׁקוֹתָם.
Gn. 2, 13. הנהר השני גיחון
2 Chr. 32, 30. מוצא מימי גיחון
גִּחוֹן
1Reg.1,33. והורדתם אתו עלי־גחון
לְגִיחוֹן
2 Chr. 33,14. מערבה לגיחון בנחל
גִּיחַ
נסקמי כמו נענכי, ומפעל אָגַח.
v. aram. (Af. אַגַּח) ejusdem potestatis, qua hebraicum. LXX. προςβάλλειν.
Af-el: אַגַּח
pl. part.: מְגִיחָן *fem.*
Dan. 7, 2. רוחי שמיא מגיחן לימא
גָּיַל
פעל נודד, ומסנו וַתָּגֶל [יעני ס״ס, ״ע] גָּגִיל [מזלי כ״ג כ״ס, נכסיכ], ומוק נכסלס עס חָגִיל. סהלנס קסקס וקנוג וכרכור [קרייוענן] ומסענל [ווירבעלן, דרעסענן], ומסכת כמו כן נסנסי מעכ כמו ניכוי [kvλ-íω] ומוקו [hwal] וכוזפ. מן נכין סנוסף, תנכ נסנד כמדמו, עוד נשאל סהקנר גִּיל נמר חָגִיל, ומוס סעתיד אָגִיל וגו׳. סהשאל נסלנס על סרקוד קונג קונג, על שמקס [קרייוענבנען, זיך פרייען], או על סתנסלוס וקנוג מפקד, ונלשון יִשְׁמָעֵאל וגל כמו נעד.
verb. intr. (cui affine est חוּל) volvi, circulare, in gyrum seu circulum agere, orbe converti, versari, volubile et in orbem incitatum esse. (Gr. *κυλ-ίω, κυλίνδω, κυλλ-ός*, sanscr. *hwal*). Transl. orbem saltatorium versare, gaudio exultare, laetitia triumphare, vel exsilire metu, dolore (arab. *vag'ala*, perterritum esse). Forma גִּיל ex חָגִיל videtur mutilata. LXX. ἀγαλλιᾶσθαι, χαίρειν, ἐπιχαίρειν. Hi. (גִּיל = חָגִיל) ἐμπλήθειν εὐφροσύνης, εὐφραίνειν, ἐπαίρειν (לֵב), πανηγυρεύειν, גִּיל חָגִיל, καλῶς ἐκτρέφειν (v. גָּדַל).
1 *perf.*: וָאֲגִלָּתִי
Jes. 65, 19. וגלתי בירושלם
inf. absol.: גּוֹל K'tib.
Prv. 23, 24. גוֹל יגוֹל
Hif-il: הֵגִיל
form. decurt.: גִּיל
imperat. pl.: גִּילוּ *Hif-il.*
Joel 2, 23. גילו ושמחו בני
pl.: וְגִילוּ
Ps. 2, 11. וגילו ברעדה
Ps. 32, 11. וגילו צדיקים
Jes. 65, 18. שישו וגילו עדי־עד
Jes. 66, 10. וגילו בה כל־אהביה
sg. fem.: גִּילִי
Joel 2, 21. גילי ושמחי
Zach. 9, 9. גילי מאד בת־ציון
sg. fem.: וְגִילִי
Jes. 49, 13. רנו שמים וגילי ארץ
1 *imperf.*: אָגִילָה
Ps. 9, 15. אגילה בישועתך
Ps. 31, 8. אגילה ואשמחה בחסדך
Hab. 3, 18. אגילה באלהי ישעי
2 *imperf.*: תָּגִיל
Jes. 41, 16. ואתה תגיל ביי
3 *impf.*: יָגִיל, יָגֵל K'tib.
Ps. 21, 2. וביישועתך מה־יגיל מאד
Prv. 23, 24. *גיל יגיל אבי צדיק
Zeph. 3, 17. יגיל עליך ברנה
3 *impf. apoc.*: יָגֶל
Ps. 13, 6. יגל לבי בישועתך
Ps. 14, 7. 53, 7. יגל יעקב ישמח ישראל
Prv. 24, 17. ובכשלו אל־יגל לבך
Zach. 10, 7. יגל לבם ביי
3 *imperf.*: וַיָּגֶל
Ps. 16, 9. ויגל כבודי
3 *imperf.*: וַיָּגֶל
Hab. 1, 15. על־כן ישמח ויגיל
3 *f. imperf.*: תָּגֶל
Ps. 35, 9. ונפשי תגיל ביי
3 *f. impf. ap.*: תָּגֶל
Ps. 97, 1. יי מלך תגל הארץ
Jes. 61, 10. תגל נפשי באלהי
3 *f. impf. ap.*: וְתָגֶל
1 Chr. 16, 31. ותגל הארץ
Ps. 96, 11. ותגל הארץ
Jes. 35, 1. ותגל ערבה
Jes. 35, 2. ותגל אף גילת ורנן
Prv. 23, 25. ותגל יולדתך
1 *pl.*: נָגִילָה
Ps. 118, 24. נגילה ונשמחה בו
Cant. 1, 4. נגילה ונשמחה בך
Jes. 25, 9. נגילה ונשמחה בישועתו
3 *pl.*: יָגִילוּ
Ps. 13, 5. צרי יגילו כי אמוט
Ps. 149, 2. בני־ציון יגילו במלכם
Prv. 2, 14. יגילו בתהפכות רע

Jes. 9, 2. כאשר יגילו
Jes. 29, 19. בקדוש ישראל יגילו
Hos. 10, 5. וכמריר עליו יגילו
3 *imperf. pl.*: יָגִילוּן
Ps. 89, 17. בשמך יגילון כל־היום
3 *pl. fem.*: תָּגֵלְנָה
Ps. 48, 12. תגלנה בנות יהודה
Ps. 51, 10. תגלנה עצמות דכית
3 *pl. fem.*: וַתָּגֵלְנָה
Ps. 97, 8. ותגלנה בנות יהודה
גִּיל
ז״ו וכנוי גִּילְכֶם, סהלנס ף׳ קנוג וסקף [קרייוונכ], ומוס סהשאל על סעת סונכת [קרייוענדע ליינ], ועור־סעתים, על לור ומועד וומן, וכי כדור ג״כ תמנות סזכת ל״ך סקסה וקנוג, נזומכוכי ג״ל כמר דור, ולשון ישמעאל גיל כמו נעבדי, ונמרמ מוס בֶּן־גִּיל לומר בן־דור ובן־לומו וזמן, כמו בן־גילי, בן־ג׳לך סרלון בן־מוכ. ג׳ לשון שמקס ועלילות [סַרְחַלְאָקְקִען], כאזר סוכנו לשוכת. כמר גִּיל י נפרישי״ס גִּיל לו גַּל סמקלנ.
n. m. 1) exultatio, motus, quo quis in orbem agitur; 2) tempus in orbem actum, anni circumvolventes (Hom. περιπλόμενον, περιτελλόμενον). Hinc samar. גִּיל aetas, gemarice בֶּן־גִּיל aequalis aetate. LXX. νεότης, saepius de gaudio, quo quis exsultat ac velut turbine abripitur. LXX. ἀγαλλίαμα, ἀγαλλίασις, εὐφροσύνη, χαρά, שָׂמַח אֶלֹי גִּיל περιχαρής.
Job. 3, 22. השמחים אלי־גיל
Prv. 23, 24. *גיל יגיל אבי צדיק
Hos. 9, 1. אל־גיל כעמים
וָגִיל
Ps. 65, 13. וגיל גבעות תחגרנה
וָגֶל
Ps. 45, 16. תובלנה בשמחת וגיל
Jes. 16, 10. ונאסף שמחה וגיל
Jer. 48, 33. ונאספה שמחה וגיל
Joel 1, 61. שמחה וגיל
cum suff.: גִּילִי
Ps. 43, 4. אל־אל שמחת גילי
cum suff.: בְּגִילְכֶם
Dan. 1, 10. אשר כגילכם
גִּילָה
ז״כ כמו, גִּיל נסנלל נעקר מסנוון.
n. f. sicut גִּיל, exultatio, triumphans laetitia. LXX. ἀγαλλίαμα.
Jes. 65, 18. את־ירושלם גילה
constr.: גִּילַת
Jes. 35, 2. אף גילת ורנן

גָּעַע

פעל נודד נסרלף עס גֵּיב, ומזכת גֵּם ג״כ לפי גַּו לפר מסנו גַּו, לו גֵּיהּ לפר מסנו נויס. נלשון ישמעאל גלף לשון קניפס, ומס ג״כ מסכוון סגר תוך, לומס כתרגום לשון סגיית סתפתים, לומר סגיים סניב כמו גֵּם, ומוס נגזרת חֲגָפָה, כמו סגיים. נעני מסתעיל לשון סגיית־שער [פערעלייעסטען], ונגזרת מוס מְגוּפָה סוגר וכסוי. ביאור מסזאלות כלפס מקנוג ומסוב [מוש־קרייוען, מוזאליעסטען], כי תמנות קנוף מלשון קוג ודמות סכוני, ונלפת כן מזכת נשפתי מערב.
vrb. intr. (quae radix multiformis est גַּו, גֵּב, גֵּם), arab. *g'af*, cav-um esse, Conj. II. *includere*, targumice: fores claudere (unde gemaricum חֲגָפָה, מְגוּפָה), sicut hebraicum חָגַר, occludere (portas). Unde vis cingendi, circueundi, coercendi ejus verbi videtur esse primaria. LXX. κλείειν.
Hif-il: הֵגִיף
3 *imperf. pl.*: יַגִּיפוּ
Nah. 7, 3. יגיפו הדלתות
גּוּפָה
ז״כ כמו גֵּיהּ לכן נסזאל על קוף סמת כמו קוים לפעם [לייב, לייכנפ], כלשון ישמעאל קוף כמו כתן, קולס ניפס כמו קוית מת. נלשון תכמים קוף כמו עפס ועקר, ומקומיי גּוּפֵי, גּוּפָנֵי, וכזמות סיולפים מפס. עי׳ חֲרֵב, לֵב.
n. f. (sicut גֵּיהּ) corpus, cadaver (= גְּוִיָּה), arab. *g'auf*, venter, alvus; *g'ifat*, cadaver. LXX. σῶμα. Rabbinice: גּוּפָא, corpus,

Thr. 1, 19. בעיר גועו
1 *prf. pl.*: גָּוָעְנוּ
Num. 17, 26. הן גועינו אבדנו
Num. 20, 3. ולו גועינו בגוע אחינו
part.: גּוֹוֵעַ
Ps. 88, 16. וגוע מנער נשאתי
inf. constr.: בִּגְוֹעַ
Num. 20, 3. בגוע אחינו
inf. constr.: לִגְוֹעַ
Num. 17, 28. האם תמנו לגוע
1 *imperf.*: אֶגְוָע
Job. 10, 18. אגוע ועין לא־תראני
1 *imperf.*: אֶגְוָע *p.*
Job. 27, 5. עד־אגוע לא־אסיר
Job. 29, 18. ואמר עם־קני אגוע
1 *imperf.*: וָאֶגְוָע *p.*
Job. 3, 11. מבטן יצאתי ואגוע
Job. 13, 19. כי־עתה אחריש ואגוע
3 *imperf.*: יִגְוָע *p.*
Gn. 6, 17. כל אשר בארץ יגוע
3 *imperf.*: יִגְוָע
Job. 34, 15. יגוע כל־בשר יחד
3 *imperf.*: וַיִּגְוָע
Gn. 7, 21. ויגוע כל־בשר
Gn. 25, 8. ויגוע וימת אברהם
Gn. 25, 17. ויגוע וימת ויאסף
Gn. 35, 29. ויגוע ויצחק וימת
Gn. 49, 33. ויגוע ויאסף אל־עמיו
Job. 14, 10. ויגוע אדם ואיו
3 *imperf. pl.*: יִגְוְעוּ *p.*
Zach. 13, 8. בה יכרתו ויגועו
יִגְוָעֻן *p.*
Ps. 104, 29. תסף רוחם יגועון
3 *imperf. pl.*: וְיִגְוְעוּ
Job. 36, 12. ויגועו בבלי דעת

גּוּף

פעל נודד נסרלף עס גֵּיב, ומזכת גֵּם ג״כ לפי גַּו לפר מסנו גַּו, לו גֵּיהּ לפר מסנו נויס. נלשון ישמעאל גלף לשון קניפס, ומס ג״כ מסכוון סגר תוך, לומס כתרגום לשון סגיית סתפתים, לומר סגיים סניב כמו גֵּם, ומוס נגזרת חֲגָפָה, כמו סגיים. נעני מסתעיל לשון סגיית־שער [פערעלייעסטען], ונגזרת מוס מְגוּפָה סוגר וכסוי. ביאור מסזאלות כלפס מקנוג ומסוב [מוש־קרייוען, מוזאליעסטען], כי תמנות קנוף מלשון קוג ודמות סכוני, ונלפת כן מזכת נשפתי מערב.
vrb. intr. (quae radix multiformis est גַּו, גֵּב, גֵּם), arab. *g'af*, cav-um esse, Conj. II. *includere*, targumice: fores claudere (unde gemaricum חֲגָפָה, מְגוּפָה), sicut hebraicum חָגַר, occludere (portas). Unde vis cingendi, circueundi, coercendi ejus verbi videtur esse primaria. LXX. κλείειν.
Hif-il: הֵגִיף
3 *imperf. pl.*: יַגִּיפוּ
Nah. 7, 3. יגיפו הדלתות
גּוּפָה
ז״כ כמו גֵּיהּ לכן נסזאל על קוף סמת כמו קוים לפעם [לייב, לייכנפ], כלשון ישמעאל קוף כמו כתן, קולס ניפס כמו קוית מת. נלשון תכמים קוף כמו עפס ועקר, ומקומיי גּוּפֵי, גּוּפָנֵי, וכזמות סיולפים מפס. עי׳ חֲרֵב, לֵב.
n. f. (sicut גֵּיהּ) corpus, cadaver (= גְּוִיָּה), arab. *g'auf*, venter, alvus; *g'ifat*, cadaver. LXX. σῶμα. Rabbinice: גּוּפָא, corpus,

persona, deinde philosophice: rei *natura* (cf. N. T. *κοιλία*).

constr.: גּוּפַת
1 Chr. 10, 12. את־גופת שאול
pl.: גְּוִיֹּת
1 Chr. 10, 12. ואת גופת בניו

גּוּר

פעל כל־מלוכן, ומכוונת מכופלת: ק׳ לעזן מסיפּ וקניפּ [ומתמעלן], כסדרך עם אָגַר, דָּגַר, גָּר, ומכוון סוף מתכנסות ומתפסקות סניפּ [קייכ-נעסען], סור לניפ ולניכ, ישיפ וקניפ ותדורפ נמקום [ווּמסכנען]. ותמלוטו קנוץ ומתקבלות, וכן כנפתי מערב מעלמו. ומעכען קנוץ כרפּ: ינורו ילפיכו, ינורו עלי עויפ, מי גר אתך וכדומה. כ׳ כמו דָּגַר, כשלוב לפ״ו גָּר, ומכוונת יכיפּ ותידיפ [פּיכּסעכען], ומשלוב כנפתי מערב עי׳ לקל יגר. ויפ עוד מכוון לפרר למשרש, לל גָּר, גּוּר, נפעל שפעל פשם סוס כסדרך לל שׁוּר, לפל מתנו עֵירִי, ולשני פשרשים עֵר, גֵּר מתכוון היקות ומשקפּ [טלפּקעכען, ווּיגען], כמדרך על עֵל, ותלוטות המלקדיפ סכל ורעות רוס.

vrb. multifariam usitatum suaque vi perquam varium: 1) colligere (participant enim ejus radicem גָּר, דָּגַר, אָגַר), in *domum* colligere, intrare domum, *de*vertere vel *di*vertere, aliquo loco demorari. Vis colligendi conservata est nobis his fere locis Ψ. 56, 7. 59, 4. Jes. 54, 15. Ψ. 140, 3. LXX. *παροικεῖν, οἰκεῖν, διατρίβειν, ἐνοικεῖν, κατοικεῖν, προσγίνεσθαι, προσέρχεσθαι, προσκεῖσθαι, προσπορεύεσθαι, συμβόσκειν.* 2) metuere, *ver*-eri (sicut יָרֵא). LXX. *ἀπέχεσθαι, εὐλαβεῖσθαι, σαλεύειν, ὑποστέλλειν, φοβεῖσθαι.* 3) lactere, sugere, mammas, ubera praebere (cui cognatum est שׁוּר, unde עֵירִי) syn. עָלַל indeque, ommissis grammaticorum somniis, גּוּר deducendum est.

Gn. 35, 27. אשר־גר־שם אברהם
Dt. 18, 6. הוא גר שם
Jud. 17, 7. והוא לוי והוא גר־שם
Jud. 19, 1. גר בירכתי הר־אפרים
Jud. 19, 16. והוא־גר בגבעה
Ps. 105, 23. ויעקב גר בארץ־חם
Jes. 54, 15. מי־גר אתך
Esr. 1, 4. אשר־הוא גר־שם
Job. 28, 4. *פרץ נחל מעם־גר
Ez. 47, 23. בשבט אשר־גר הגר אתו
3 *perf.*: וָגָר
Jes. 11, 6. וגר זאב עם־כבש
2 *perf.*: גָּרָתָה
Gn. 21, 23. אשר־גרתה־בה
1 *perf.*: גַּרְתִּי
Gn. 32, 5. עם־לבן גרתי
Ps. 120, 5. כי־גרתי משך
3 *pl. perf.*: גָּרוּ
Ex. 6, 4. אשר־גרו בה
part.: הַגֵּר
Ex. 12, 49. ולגר הגר בתוככם
Lev. 16, 29. והגר הגר בתוככם
17, 12. 18, 26.
Lev. 17, 10. 13. הגר בתוכם
Lev. 19, 34. הגר־הגר אתכם
Lev. 20, 2. הגר בישראל
Num. 15, 15. 16. 29. 19, 10. ולגר הגר
Jos. 20, 9. ולגר הגר בתוכם
part. pl.: גָּרִים
2 Sam. 4, 3. ויהיו־שם גרים
Jer. 35, 7. אשר אתם גרים שם
part. pl.: וְגָרִים
1 Chr. 16, 19. כמעט וגרים בה
Ps. 105, 12. כמעט וגרים בה
part. pl.: הַגָּרִים
Lev. 25, 6. ולתושבך הגרים עמך
Lev. 25, 45. התושבים הגרים עמכם
Ez. 47, 22. הגרים בתוככם
part. pl.: וְהַגָּרִים
2 Chr. 15, 9. והגרים עמהם מאפרים
pl. constr.: גָּרֵי
Job. 19, 13. גרי ביתי ואמהתי
sg. f. constr.: וּמְגֻרַת
Ex. 3, 22. משכנתה ומגרת ביתה
inf. absol.: גָּוֹר
Jes. 54, 15. הן גור יגור
inf. constr.: לָגוּר
Gn. 12, 10. מצרימה לגור שם
Gn. 19, 9. האחד בא־לגור
Gn. 47, 4. לגור בארץ באנו
Jud. 17, 8. לגור באשר ימצא
Jud. 17, 9. חלך לגור באשר אמצא
Ruth 1, 1. לגור בשדי מואב
Jes. 23, 7. מרחוק לגור
Jes. 52, 4. בראשנה לגור שם
Jer. 42, 15. ובאתם לגור שם
Jer. 42, 17. לבוא מצרים לגור שם
Jer. 42. 22. לבוא לגור שם
Jer. 43, 2. לא־תבאו מצרים לגור שם
Jer. 43, 5. לגור בארץ יהודה
Jer. 44, 8. אתם באים לגור שם
Jer. 44, 12. לארץ־מצרים לגור שם
Jer. 44, 14. הבאים לגור־שם
Jer. 44, 28. לארץ־מצרים לגור שם
Thr. 4, 15. לא יוסיפו לגור
imperat.: גּוּר
Gn. 26, 3. גור בארץ הזאת
imperat. fem.: גְּוָרִי
2 Reg. 8, 1. וגורי באשר תגורי
imperat. pl.: גּוּרוּ
Job. 19, 29. גורו לכם מפני־חרב
imperat. pl.: וְגוּרוּ
Ps. 22, 24. וגורו ממנו
1 *imperf.*: אָגוּר
Dt. 32, 27. לולי כעס אויב אגור
imperf.: אָגוּרָה *cum h.*
Ps. 61, 5. אגורה באהלך עולמים
2 *imperf.*: תָּגוּר
Dt. 18, 22. הנביא לא תגור ממנו
2 *fem.*: תָּגוּרִי
2 Reg. 8, 1. וגורי באשר תגורי
3 *imperf.*: יָגוּר
Ex. 12, 48. וכי־יגור אתך גר
Lev. 17, 8. אשר־יגור בתוכם
Lev. 19, 33. וכי־יגור אתך גר
Num. 9, 14. 15, 14. וכי־יגור אתכם גר
Jud. 5, 17. ודן למה יגור אניות
Ps. 15, 1. ה׳ מי־יגור באהלך
Jes. 33, 14. מי־יגור לנו אש אוכלה
Jes. 33, 14. מי־יגור לנו מוקדי עולם
Jes. 54, 15. הן גור יגור אפס מאותי
Jer. 49, 18. ולא־יגור בה בן־אדם
33. 50, 40,
Ez. 14, 6. אשר־יגור בישראל
c. suff.: *יְגָרֶהּ
Hab. 1, 15. יגרהו בחרמו
c. suff.: *תְּגָרֶךָּ
Ps. 5, 5. *לא יגרך רע
3 *imperf.*: וַיָּגָר *apoc.*
Gn. 20, 1. ובין שור ויגר בגרר
Gn. 21, 34. ויגר אברהם
Dt. 26, 5. ויגר שם במתי מעט

Num. 22, 3. ויגר מואב מפני העם
1 Sam. 18, 15 משכיל מאד ויגר מפניו
c. suff.: *יְגוֹרֵם
Prv. 21, 7. *שד־רשעים יגורם
3 *f. imperf.*: וַתָּגָר
2 Reg. 8, 2. ותגר בארץ־פלשתים
3 *imperf. pl.*: יָגוּרוּ
Jes. 16, 4. יגורו בך נדחי
Job. 41, 17. משתו יגורו אילים
Ps. 33, 8. יגורו כל־ישבי תבל
Ps. 56, 7. יגורו ויצפינו המה
Ps. 59, 4. יגורו עלי עזים
Ps. 140, 3. כל־יום יגורו מלחמות
Hos. 10, 5. יגורו שכן שמרון
2 *pl.*: תָּגוּרוּ
Dt. 1, 17. לא תגורו מפני־איש
Hitpa-el: הִתְגּוֹרֵר
part.: מִתְגּוֹרֵר
1 Rg. 17, 20. אשר־אני מתגורר עמה
Jer. 30, 23. סער מתגורר
3 *pl. imperf.*: יִתְגּוֹרְרוּ
Hos. 7, 14. על־דגן ותירוש יתגוררו

גֵּר, גֶּר

ג״ו וסכנו גֵּרִים גויל כינוי. סמלמ סכנו־ויפ־זכ, סגר נסרך לפ לו [פּרעמד-ליכע, לויסלאכדעך], ונפתר ג״כ מקומות וגויס, לו מיוזכי־סמלים סכוסעים נסרך, לו מפיפ-סלן ולסרך ודוכ לסרמ-קדש [פּילגער], וזילוטו תּוֹשָׁב, אֶזְרָח. סמסכמ זכין גֵּר וכין גֶּר סוף סעלם, נסכזר גֵּר קולהי, וכן כין שֵׁם וכין שֵׁת. נסרכוס גֵּרֵר, אֲחַזַּת־גֵּר, גויכי־אם, וכמרמ נסרכוס עול גְּיוֹר וכגמרמ גֵּרוּת ומזס נְגֵר נסרכוס לגיין מזכן.

n. m. participiale, advena, alienigena, peregrinus, hospes, inter Israëlitas potissimum, qui moribus eorum se adjungit (Judaei interpretatione magis *dogmatica*, quam historica de eo interpretantur, qui superstitiones barbaras repudiavit). LXX. *ξένος, πάροικος* (syn. תּוֹשָׁב), *γηώρας* (גֵּר), *προσήλυτος, γείτων.*

Gn. 15, 13. כי גר יהיה זרעך
Gn. 23, 4. גר־ותושב אנכי
Ex. 2, 22. גר הייתי בארץ נכריה
18, 3.
Ex. 12, 48. וכי־יגור אתך גר
Lev. 19, 33. וכי יגור אתך גר
Lev. 25, 35. גר ותושב וחי עמך
Lev. 25, 47. יד גר ותושב
Lev. 25, 47. או לעקר משפחת גר
Num. 9, 14. 15, 14. וכי־יגור אתכם גר
Dt. 10, 18. ואהב גר לתת לו לחם
Dt. 23, 8. כי־גר הייתי בארצו
Dt. 24, 17. לא תטה משפט גר יתום
Dt. 27, 19, משפט גר־יתום ואלמנה
2 S. 1, 13. בן־איש גר עמלקי אנכי
Job. 31, 32. בחוץ לא־ילין גר
Ps. 39, 13. כי גר אנכי עמך
Ps. 119. 19. גר אנכי בארץ
Jer. 7, 6. גר יתום ואלמנה
Zach. 7, 10. גר ועני אל־תעשקו
Mal. 3, 5. ומטי־גר ולא יראוני
וָגֵר
Ex. 22, 20. וגר לא־תונה
Ex. 23, 9. וגר לא תלחץ
Ps. 94, 6. אלמנה וגר יהרגו
Jer. 22, 3. וגר יתום ואלמנה
הַגֵּר
Ex. 23, 9. את־נפש הגר
Lev. 17, 8 ומן־הגר אשר־יגור
Lev. 17, 10. 13. ומן־הגר הגר בתוכם
Lev. 19, 34. הגר־הגר אתכם
Lev. 20, 2. ומן־הגר־הגר בישראל

Lev. 22, 18. ומן־הגר בישראל
Num. 15, 30. מן־האזרח ומן־הגר
Dt. 10, 19. ואהבתם את־הגר
Dt. 28, 43. הגר אשר בקרבך
Jes. 14, 1. ונלוה הגר עליהם
Ez. 22, 29. ואת־הגר עשקו
Ez. 47, 23. אשר גר הגר
וְהַגֵּר
Ex. 23, 12. וינפש בן־אמתך והגר
Lev. 16, 29. והגר הגר בתוככם
17, 12. 18, 26.
Dt. 14, 29. והגר והיתום והאלמנה
16, 11. 14.
Dt. 26, 11. אתה והלוי והגר
Jos. 8, 35. והגר ההלך בקרבם
וּמֵהַגֵּר
Ez. 14, 7. ומהגר אשר־יגור
בַּגֵּר
Ex. 12, 19. בגר ובאזרח הארץ
וּבַגֵּר
Lev. 17, 15. באזרח ובגר
כַּגֵּר
Lev. 24, 16. 22. כגר־כאזרח
Num. 15, 15. ככם כגר
Jos. 8, 33. כגר כאזרח
Jer. 14, 8. למה תהיה כגר בארץ
לַגֵּר
Lev. 25, 47. ונמכר לגר
Dt. 14, 21. לגר אשר־בשעריך
Dt. 24, 19. לגר ליתום ולאלמנה יהיה
20. 21.
Dt. 26, 12. 13. לגר ליתום ולאלמנה
Ez. 22, 7. לגר עשו בעשק
וְלַגֵּר
Ex. 12, 49. ולגר הגר בתוככם
Lev. 19, 10. לעני ולגר תעזב אתם
23, 22.
Num. 9, 14. ולגר ולאזרח
Num. 15, 15. 16. 26. 29. 19, 10. ולגר הגר
Num. 35, 15. ולגר ולתושב בתוכם
Jos. 20, 9. ולגר הגר בתוכם
cum suff.: וְגֵרְךָ
Ex. 20, 10. וגרך אשר בשעריך
Dt. 5, 14. 31, 12. וגרך אשר בשעריך
Dt. 29, 10. וגרך אשר בקרב מחניך
cum suff.: מְגֻרֵךְ
Dt. 24, 14. מאחיך או מגרך
cum suff.: גֵּרוֹ
Dt. 1, 16. ובין־אחיו ובין גרו
pl.: גֵּרִים
Ex. 22, 20. גרים הייתם
Ex. 23, 9. כי־גרים הייתם
Lev. 19, 34. כי־גרים הייתם
Lev. 25, 23. כי־גרים ותושבים אתם
Dt. 10, 19. כי־גרים הייתם
1 Chr. 29, 15. כי־גרים אנחנו לפניך
Ps. 146, 9. ה׳ שמר את־גרים
Jes. 5, 17. גרים יאכלו
pl.: הַגֵּרִים, וְהַגֵּרִים
1 Chr. 22, 2. לכנוס את־הגרים
2 Chr. 2, 16. כל־האנשים הגרים
pl.: וְהַגֵּרִים
2 Chr. 30, 25. והגרים הבאים מארץ
ישראל
pl.: וְלַגֵּרִים
Ez. 47, 22. ולהגרים הגרים בתוככם

גֵּרוּת

ג״כ גויל גֵּר, ומכוונת מלון גניס לו לקיס [סעריגעלנג].

n. f. (ortum ex גֵּר), diversorium, hospitium. LXX. *παροικία* (Act. 13, 17. 1 Ptr. 1, 17.).

בְּגֵרוּת
Jer. 41, 17. וישבו בגרות כמוהם

מָגוּר

ג"ו מן גּוּר, וכינוי מְגוּרִים ע"מ מָעוֹז. סמלגמ מופשטת כמו מעוף, לומר מקיום ומושב [ומאכערצפֿלגנ, ומלגלגסמכע], נמשל על היציב ועמדה, על מצב ומקום מוצב. וכמלת לפעמים נחלוף עם מָגוֹר ע"ש.

n. m. abstract. (a v. גּוּר) peregrinatio, commoratio in terra peregrina. LXX. *μετοικία.*

cum suff.: בְּמְגוּרֵיהֶם
Ps. 55, 16. כי־רעות במגורם

constr pl.: מְגוּרֵי
Gn. 37, 1. בארץ מגורי אביו
Ez. 21, 17. מגורי אל־חרב היו

pl. c. suff.: מְגוּרֵי
Thr. 2, 22. מגורי מסביב

pl. c. suff.: מְגוּרֵי *p.*
Gn. 47, 9. ימי שני מגורי
Ps. 119, 54. בבית מגורי

cum suff.: מְגוּרֶיךָ
Gn. 17, 8. את־ארץ מגוריך
Gn. 28, 4. לרשתך את־ארץ מגוריך

cum suff.: בְּמִגְרוֹ *pl.*
Job. 18, 19. ואין שריד במגוריו

cum suff.: מְגוּרֵיהֶם *pl.*
Gn. 36, 7. ולא יכלה ארץ מגוריהם
Gn. 47, 9. בימי מגוריהם
Ex. 6, 4. את ארץ מגוריהם
Ez. 20, 38. מארץ מגוריהם

מָגוֹר

ג"ו גויר גּוֹר נמכוון סכ', וכינוי מְגוֹרִים נזיכוק סחלס ע"ל, לכן סחלוף עם מָגוּר. סכוונס פקד ויכוח מוכן ועוזס תמסון וקרסס מקסס ומערץ [פּוּרכּסע, שרעקען].

n. m. (natum ex v. גּוּר II.) formido, terror, metus. LXX. *ἀπώλεια.*

Ps. 31, 14. מגור מסביב
Jer. 6, 25. מגור מסביב
20, 3. 10. 46, 5. 49, 29.

לַמָּגוֹר
Jer. 20, 4. הנני נתנך למגור

מִמָּגוֹר
Jes. 31, 9. וסלעו ממגור יעבור

מְגוֹרָה

ג"כ גויר מָגוֹר וסמגלל נמקל.

n. f. (ortum ex מָגוֹר), terror. LXX. *ἀπώλεια.*

constr.: מְגוֹרַת
Prv. 10, 24. מגורת רשע היא תבואנו

מְגוּרָה

ג"כ גויר מָגוּר, וסכוונס לפסס ומענוסס [שפיכּסען], וסזכס גור נמכוון ק', לכן לפעס סחלוף עס מְגוֹרָה, נפתרון לימס ופקד [פּוּרכּסע].

n. f. (natum ex v. גּוּר I.) horreum, apotheca (barbare: granarium, penuarium). LXX. *συναθροίζειν*, bene intellecta vocabuli origine.

pl. c. suff.: מִגְרוֹתֵיהֶם
Jes. 66, 4. ומגורתם אביא להם

sg. בַּמְּגוּרָה
Hag. 2, 19. העוד הזרע במגורה

pl. c. suff.: מִגְרוֹתַי
Ps. 34, 5. מכל־מגורותי הצילני

מַמְגֵּרָה

ג"כ גויר מְגוּרָה וסכוונס לפסס וסונר מקוס סתנוסס [קאכּיכּפֿמעכר], וסכס לפ"ו סכיי, נסיוס לתגוסס עוד מ' גויר. עי' עוד מגר.

n. f. (ex מְגוּרָה ortum) horreum, apotheca frumentaria. LXX. *ληνός*, torcular.

מַגְרֵפָה

ג"ו מן גָּרַף, וכינוי מַגְרֵפוֹת ע"מ מַעְדֵּר. סמלגמ מופשטת כמו מעוף, לומר מקיום וגופס [וואכּערצפֿלגנ, וואלגפֿמכע], נמשל על היציב ועמדה, על מצב ומקום מוצב. וכמלת לפעמים נחלוף עם מַגָּר ע"ש.

n. m. abstract. (a v. גּוּר) peregrinatio, commoratio in terra peregrina. LXX. *μετοικία.*

cum suff.: בְּמְגוּרֵיהֶם
Ps. 55, 16. כי־רעות במגורם

constr pl.: מְגוּרֵי
Gn. 37, 1. בארץ מגורי אביו
Ez. 21, 17. מגורי אל־חרב היו

pl. c. suff.: מְגוּרֵי
Thr. 2, 22. מגורי מסביב

pl. c. suff.: מְגוּרֵי *p.*
Gn. 47, 9. ימי שני מגורי
Ps. 119, 54. בבית מגורי

cum suff.: מְגֻרֶיךָ
Gn. 17, 8. את־ארץ מגוריך
Gn. 28, 4. לרשתך את־ארץ מגוריך

cum suff.: בְּמִגְרֵיהֶם *pl.*
Job. 18, 19. ואין שריד במגוריו

cum suff.: מְגוּרֵיהֶם *pl.*
Gn. 36, 7. ולא יכלה ארץ מגוריהם
Gn. 47, 9. בימי מגוריהם
Ex. 6, 4. את ארץ מגוריהם
Ez. 20, 38. מארץ מגוריהם

מָגוֹר

ג"ו גויר גּוּר נמכוון סכ', וכינוי מְגוֹרִים נזיכוק סחלס ע"ל, לכן סחלוף עם מָגוּר. סכוונס פקד ויכוח מוכן ועוזס תמסון וקרסס מקסס ומערץ [פּוּרכּסע, שרעקען].

n. m. (natum ex v. גּוּר II.) formido, terror, metus. LXX. *ἀπώλεια.*

Ps. 31, 14. מגור מסביב
Jer. 6, 25. מגור מסביב
20, 3. 10. 46, 5. 49, 29.

לַמָּגוֹר
Jer. 20, 4. הנני נתנך למגור

מִמָּגוֹר
Jes. 31, 9. וסלעו ממגור יעבור

מָגוֹרָה

ג"כ גויר מָגוּר וסמגלל נמקל.

n. f. (ortum ex מָגוּר), terror. LXX. *ἀπώλεια.*

constr.: מְגוֹרַת
Prv. 10, 24. מגורת רשע היא תבואנו

מְגוּרָה

ג"כ גויר מָגוּר, וסכוונס לפסס ומענוסס [שפיכּסען], וסזכס גור נמכוון ק', לכן לפעס סחלוף עס מְגוֹרָה, נפתרון לימס ופקד [פּוּרכּסע].

n. f. (natum ex v. גּוּר I.) horreum, apotheca (barbare: granarium, penuarium). LXX. *συναθροίζειν*, bene intellecta vocabuli origine.

pl. c. suff.: מִגְרוֹתֵיהֶם
Jes. 66, 4. ומגורתם אביא להם

sg. בַּמְּגוּרָה
Hag. 2, 19. העוד הזרע במגורה

pl. c. suff.: מְגוּרוֹתַי
Ps. 34, 5. מכל־מגורותי הצילני

מַמְגֵּרָה

ג"כ גויר מְגוּרָה וסכוונס לפסס וסונר מקוס סתנוסס [קאכּיכּפֿמעכר], וסכס לפ"ו סכיי, נסיוס לתגוסס עוד מ' גויר. עי' עוד מגר.

n. f. (ex מְגוּרָה ortum) horreum, apotheca frumentaria. LXX. *ληνός*, torcular.

מַגְרֵפָה

ג"ו מן גָּרַף, וכינוי מַגְרֵפוֹת ע"מ מַעְדֵּר. סמלגמ מופשטת כמו מעוף, לומר מקיום וגופס [וואכּערצפֿלגנ, וואלגפֿמכע], נמשל על היציב ועמדה, על מצב ומקום מוצב. וכמלת לפעמים נחלוף עם מַגָּר ע"ש.

n. m. abstract. (a v. גּוּר) peregrinatio, commoratio in terra peregrina. LXX. *μετοικία.*

cum suff.: בְּמְגוּרֵיהֶם
Ps. 55, 16. כי־רעות במגורם

constr pl.: מְגוּרֵי
Gn. 37, 1. בארץ מגורי אביו
Ez. 21, 17. מגורי אל־חרב היו

pl. c. suff.: מְגוּרֵי
Thr. 2, 22. מגורי מסביב

pl. c. suff.: מְגוּרֵי *p.*
Gn. 47, 9. ימי שני מגורי
Ps. 119, 54. בבית מגורי

cum suff.: מְגֻרֶיךָ
Gn. 17, 8. את־ארץ מגוריך
Gn. 28, 4. לרשתך את־ארץ מגוריך

cum suff.: בְּמִגְרֵיהֶם *pl.*
Job. 18, 19. ואין שריד במגוריו

cum suff.: מְגוּרֵיהֶם *pl.*
Gn. 36, 7. ולא יכלה ארץ מגוריהם
Gn. 47, 9. בימי מגוריהם
Ex. 6, 4. את ארץ מגוריהם
Ez. 20, 38. מארץ מגוריהם

מָגוֹר

ג"ו גויר נמכוון סכ', וכינוי מְגוֹרִים נזיכוק סחלס ע"ל, לכן סחלוף עם מָגוּר. סכוונס פקד ויכוח מוכן ועוזס תמסון וקרסס מקסס ומערץ [פּוּרכּסע, שרעקען].

n. m. (natum ex v. גּוּר II.) formido, terror, metus. LXX. *ἀπώλεια.*

Ps. 31, 14. מגור מסביב
Jer. 6, 25. מגור מסביב
20, 3. 10. 46, 5. 49, 29.

לַמָּגוֹר
Jer. 20, 4. הנני נתנך למגור

מִמָּגוֹר
Jes. 31, 9. וסלעו ממגור יעבור

מָגוֹרָה

ג"כ גויר מָגוּר וסמגלל נמקל.

n. f. (ortum ex מָגוּר), terror. LXX. *ἀπώλεια.*

constr.: מְגוֹרַת
Prv. 10, 24. מגורת רשע היא תבואנו

מְגוּרָה

ג"כ גויר מָגוּר, וסכוונס לפסס ומענוסס [שפיכּסען], וסזכס גור נמכוון ק', לכן לפעס סחלוף עס מְגוֹרָה, נפתרון לימס ופקד [פּוּרכּסע].

n. f. (natum ex v. גּוּר I.) horreum, apotheca (barbare: granarium, penuarium). LXX. *συναθροίζειν*, bene intellecta vocabuli origine.

pl. c. suff.: מִגְרוֹתֵיהֶם
Jes. 66, 4. ומגורתם אביא להם

sg. בַּמְּגוּרָה
Hag. 2, 19. העוד הזרע במגורה

pl. c. suff.: מְגוּרוֹתַי
Ps. 34, 5. מכל־מגורותי הצילני

מַמְגֵּרָה

ג"כ גויר מְגוּרָה וסכוונס לפסס וסונר מקוס סתנוסס [קאכּיכּפֿמעכר], וסכס לפ"ו סכיי, נסיוס לתגוסס עוד מ' גויר. עי' עוד מגר.

n. f. (ex מְגוּרָה ortum) horreum, apotheca frumentaria. LXX. *ληνός*, torcular.

מַגְרֵפָה

ג"ו מן גָּרַף, וכינוי מַגְרֵפוֹת ע"מ מַעְדֵּר. סמלגמ מופשטת כמו מעוף, לומר מקיום וגופס [וואכּערצפֿלגנ, וואלגפֿמכע], נמשל על היציב ועמדה, על מצב ומקום מוצב. וכמלת לפעמים נחלוף עם מַגָּר ע"ש.

n. m. abstract. (a v. גּוּר) peregrinatio, commoratio in terra peregrina. LXX. *μετοικία.*

cum suff.: בְּמְגוּרֵיהֶם
Ps. 55, 16. כי־רעות במגורם

constr pl.: מְגוּרֵי
Gn. 37, 1. בארץ מגורי אביו
Ez. 21, 17. מגורי אל־חרב היו

pl. c. suff.: מְגוּרֵי
Thr. 2, 22. מגורי מסביב

pl. c. suff.: מְגוּרֵי *p.*
Gn. 47, 9. ימי שני מגורי
Ps. 119, 54. בבית מגורי

cum suff.: מְגֻרֶיךָ
Gn. 17, 8. את־ארץ מגוריך
Gn. 28, 4. לרשתך את־ארץ מגוריך

cum suff.: בְּמִגְרֵיהֶם *pl.*
Job. 18, 19. ואין שריד במגוריו

cum suff.: מְגוּרֵיהֶם *pl.*
Gn. 36, 7. ולא יכלה ארץ מגוריהם
Gn. 47, 9. בימי מגוריהם
Ex. 6, 4. את ארץ מגוריהם
Ez. 20, 38. מארץ מגוריהם

מָגוֹר

ג"ו גויר נמכוון סכ', וכינוי מְגוֹרִים נזיכוק סחלס ע"ל, לכן סחלוף עם מָגוּר. סכוונס פקד ויכוח מוכן ועוזס תמסון וקרסס מקסס ומערץ [פּוּרכּסע, שרעקען].

n. m. (natum ex v. גּוּר II.) formido, terror, metus. LXX. *ἀπώλεια.*

Ps. 31, 14. מגור מסביב
Jer. 6, 25. מגור מסביב
20, 3. 10. 46, 5. 49, 29.

לַמָּגוֹר
Jer. 20, 4. הנני נתנך למגור

מִמָּגוֹר
Jes. 31, 9. וסלעו ממגור יעבור

מָגוֹרָה

ג"כ גויר מָגוּר וסמגלל נמקל.

n. f. (ortum ex מָגוּר), terror. LXX. *ἀπώλεια.*

constr.: מְגוֹרַת
Prv. 10, 24. מגורת רשע היא תבואנו

מְגוּרָה

ג"כ גויר מָגוּר, וסכוונס לפסס ומענוסס [שפיכּסען], וסכס לפ"ו סכיי, נסיוס לתגוסס עוד מ' גויר. עי' עוד מגר.

כרקוי, כתלו סיקיד גְּזָבֶר, וכמקץ כרקוי גְּזָבְרִין, סידועם נקרמי גַּזַּבְרַיָּא, ומסס גְּזָבֶר לעיל אך מלעז מתכו, כלרך שפס לרמית. מסלסס מתוכס ופקיד מקוכר [שעטמיי־סעער, רעגעטמיי־סעער], כי מסלס מוכרכס מן גָּזָא ומן בָּר, ומסס גָּזָא סידועס גַּזָּא, קוכר וככס [שעטן], וכן נגמרק בַּר־גָּזָא כית־מקוכר ומעתן, ומלגס שלוס כ׳ מקמלע, וכן כפרסי נכו [נקריפ ולק נמכתב] ונקוכסו gaza גָּזָא וכידועס גַּזָּא וכן נכרוש ויוכי [γάζα, ונגרמני גאזא, קצר מתכו קף־ עלע מסלס סוקף. ומכרס בַּר כפרסי וכ, ליון תוקרי סס, וכן נגרמני נפר כוס [עי׳ דְּתָבָר, פְּרְבָר].

n. m. hebr. et aram., n. magistratus persicum (plur. tanquam a nomine גָּזְבָּר, cujus forma aramaica est גְּדָבָר, quod v. supra) praefectus thesauro regio, tribunus aerarii, quaestor, custos gazae. Compositum est enim hoc nomen ex גָּז, גָּזָא, gaza, et terminatione linguae Persicae, sicut et nostrae, propria: bar, war (pers. *geng'ewar*). Syr. *gizabro*, *ganzobro*, dagesh enim est liquidae complementum). Gemarice: בַּר־ גָּזָא, *θησαυροφυλάκιον*, *γαζο-φυλάκιον*. LXX: *γαζβαρινός*.

hebr הַגִּזְבָּר
Esr. 1, 8. על־יד מתרדת הגזבר
pl. def.: *aram.* גַּזְבְּרַיָּא
Esr. 7, 21. לכל גזבריא די בעבר נהרה

גָּזָה

פעל לק עוכר כ״ק נגוכ גְּזִית, כי גוזי מעני לקי נקליס קוק מסס גָּזוּז יעויין סס, וכקים ומופק לפעל קוס סערבי ומקרמי גְּזָא, גזא. ספתקון כמו גָּז, גֶּזֶז לגון קניכס וקפיכס [קוסנסיי־דעק, נעכוינן]. נקרמי מסלק כמו גוו על מקעופפות ומכניקס [צַלִּיעטען], ונגמרק כמכוכן. מסלק על גלוק מסער וגריעת סוקן ועל גוזות סכער וכסימת עגבי סכר ויקי סלוכר.

vrb. trans. (quocum cognata sunt גָּז, גָּזָה et גָּזַז, quae est eorum omnium radix) *excidere*, execare, resecare, tondere (capillos, lanam), sanscr. *c'id*, lat. *cid.*

LXX: *κείρειν*, *διαστέλλειν*.

part.: גָּזֵז
1 Sam. 25, 4. כי־גזז נבל את־צאנו
part. pl.: גְּזֻזִים
1 Sam. 25, 7. שמעתי כי גזזים לך
1 Sam. 13, 23. ויהיו גזזים לאבשלום
2 Sam. 13, 24. הנה־נא גזזים לעבדך
pl. constr.: גְּזֵזֵי
Gn. 38, 12. ויעל על־גזזי צאנו
pl. c. suff.: לְגֹזְזָיו
1 Sam. 25, 11. אשר טבחתי לגזזי
pl. c. suff.: גְּזֻזֶיהָ
Jes. 53, 7. לפני גזזיה נאלמה
inf. constr.: בְּגָזְזָ
ויהי בגזז את־צאנו
1 Sam. 25, 2. בכרמל
inf. constr.: לָגֹז, לְגֵזֶז
Gn. 31, 19. ולבן הלך לגזז את־צאנו
Gn. 38, 13. עלה תמנתה לגז צאנו
imperat. fem.: גֵּזִי
Jer. 7, 29. גזי נזרך
imperat. fem.: וְגֹזִי *p.*
Mich. 1, 16. קרחי וגזי
2 *imperf.:* תָּגֹז
Dt. 15, 19. ולא תגז בכור צאנך
3 *imperf.:* יָגֹז *v.* יַגֵּז*
Num. 11, 31. *ויגז שלוים מן־הים
Job. 1, 20. ויגז את־ראשו
Nif-al: נָגֹז *v.* נִגַּז*
3 *perf. pl.:* *נָגְזוּ
Nah. 1, 12. *וכן נגזו ועבר

גֵּז

ע״ו וסימן סרכוי גֵּז, וסמלסס סכגוו מלמר ונכנק רעמרק [שור, וואלנשור], ומסס נקכס מתכו גְּזָה מעלמו, נסעלק על גו־סכר [ווישונן־שור], קו על עֵת־גֵּז [שעצרלייט]. וגזי סימלך סרכון כגוז סימלך סכר, וקולי סיס רקזית גות סכר כמו מס למלך; נתקגוס: נתר לתקגוות שחתק דמלכק. סיומפט נגמרק גְּזִיז, ומסס גְּזִיז מסעלק על שכרי קרס, כמו בָּאנְי׳ גְּזִיזִי׳ דפקרק, כי לשכס גֵּז גס מתכוון סרלינס, וכן יוכן גְּזִיזִי דְּבְרָיָא. עי׳ עוד מכוון לתר על גויו כספרי קכוזי פניכים קל״ס.

כמדות גזית וארז
1 Reg. 7, 11.
שלשה טורים גזית
1 Reg. 7, 12.
לחצוב אבני גזית
1 Chr. 22, 2.
אבני גזרת
Ez. 40, 42.
בתי גזית בניתם
Am. 5, 11.
וְגָזִית
וגזית נבנה
Jes. 9, 9.
בְּגָזִית
גדר דרכי בגזית
Thr. 3, 9.

גָּזַז

פעל כוכד ומעתיד יָגֹז ומתקוכ גֵּז לו גְּזוּז, מכוונס על גֵּז [כן לתקות מסרס] כמו גֵּז ומסלרק עלו גְּזָה, כלומר כריתה וכסיתה וקפוד קטיפה ונכיכה [שכני־ דען, שנשניידען]. וכתר על גַּד, גֶּד לעיל מתך נזווי מלגוות, כי גס כתוכו מקלמו [*kad*: findere], כן נזרס לפניכו מתך לכל שפתי מערה. כי נשפה מכלתה גד [*c'id*] וכיוכי וכוי ונשפה נרמקה ומקלנשה כזרס כמכוון. מסלק על גלוק מסער ונריעת סוקן ועל גוזות מכער וכסימת עגבי סכר ויקי מלוכר.

vrb. trans. (quocum cognata sunt גָּז, גָּזָה et גָּזַז, quae est eorum omnium radix) *excidere*, execare, resecare, tondere (capillos, lanam), sanscr. *c'id*, lat. *cid.*

LXX: *κείρειν*, *διαστέλλειν*.

part.: גֹּזֵז
1 Sam. 25, 4. כי־גזז נבל את־צאנו
part. pl.: גֹּזְזִים
1 Sam. 25, 7. שמעתי כי גזזים לך
1 Sam. 13, 23. ויהיו גזזים לאבשלום
2 Sam. 13, 24. הנה־נא גזזים לעבדך
pl. constr.: גֹּזְזֵי
Gn. 38, 12. ויעל על־גזזי צאנו
pl. c. suff.: לְגֹזְזָיו
1 Sam. 25, 11. אשר טבחתי לגזזי
pl. c. suff.: גֹּזְזֶיהָ
Jes. 53, 7. לפני גזזיה נאלמה
inf. constr.: בְּגָזְזָ
ויהי בגזז את־צאנו
1 Sam. 25, 2. בכרמל
inf. constr.: לָגֹז, לְגֵזֶז
Gn. 31, 19. ולבן הלך לגזז את־צאנו
Gn. 38, 13. עלה תמנתה לגז צאנו
imperat. fem.: גֵּזִי
Jer. 7, 29. גזי נזרך
imperat. fem.: וְגֹזִי *p.*
Mich. 1, 16. קרחי וגזי
2 *imperf.:* תָּגֹז
Dt. 15, 19. ולא תגז בכור צאנך
3 *imperf.:* יָגֹז *v.* יַגֵּז*
Num. 11, 31. *ויגז שלוים מן־הים
Job. 1, 20. ויגז את־ראשו
Nif-al: נָגֹז *v.* נִגַּז*
3 *perf. pl.:* *נָגְזוּ
Nah. 1, 12. *וכן נגזו ועבר

גֵּז

ע״ו וסימן סרכוי גֵּז, וסמלסס סכגוו מלמר ונכנק רעמרק [שור, וואלנשור], ומסס נקכס מתכו גְּזָה מעלמו, נסעלק על גו־סכר [ווישונן־שור], קו על עֵת־גֵּז [שעצרלייט]. וגזי סימלך סרכון כגוז סימלך סכר, וקולי סיס רקזית גות סכר כמו מס למלך; נתקגוס: נתר לתקגוות שחתק דמלכק. סיומפט נגמרק גְּזִיז, ומסס גְּזִיז מסעלק על שכרי קרס, כמו בָּאנְי׳ גְּזִיזִי׳ דפקרק, כי לשכס גֵּז גס מתכוון סרלינס, וכן יוכן גְּזִיזִי דְּבְרָיָא. עי׳ עוד מכוון לתר על גויו כספרי קכוזי פניכים קל״ס.

עדר גזלו וירעו
Job. 24, 2.
3 *prf. pl.:* גָּזָלוּ
Jud. 21, 23. מן־המחללות אשר גזלו
3 *perf. pl.:* וְגָזָלוּ
Ez. 22, 29. עשקו עשק וגזלו גזל
paus.: וְגָזָלוּ
Mich. 2, 2. וחמדו שדות וגזלו
part.: גּוֹזֵל
Prv. 28, 24. גוזל אביו ואמו
part. c. suff.: מְגַזְּלוֹ
Ps. 35, 10. ואביון מגזלו
constr. pl.: גַּזְלֵי
Mich. 3, 2. גזלי עורם מעליהם
part. pass.: גָּזוּל *sg.*
Dt. 28, 31. חמרך גזול מלפניך
Jer. 21, 12. 22, 3. והצילו גזול
part. pass.: וְגָזוּל
Dt. 28, 29. והיית אך עשוק וגזול
inf. constr.: לְגַזְּלָ
Jes. 10, 2. ולגזל משפט עניי עמי
2 *imperf.:* תְּגַזְּלִ־, תְּגַזֵּל
Gn. 31, 31. פן־תגזל את־בנותיך
Lev. 19, 13. את־רעך ולא תגזל
Prv. 22, 22. אל־תגזל־דל
3 *imperf.:* יְגַזֵּל
Ez. 18, 7. גזלה לא יגזל
3 *imperf.:* וַיְגַזֵּל
2 Sam. 23, 21. ויגזל את־החנית
1 Chr. 11, 23. ויגזל את־החנית
3 *imperf. pl.:* יְגַזְּלוּ
Job. 24, 9. יגזלו משד יתום
Job. 24, 19. יגזלו מימי־שלג
3 *imperf. pl.:* וַיְגַזְּלוּ
Jud. 9, 25. ויגזלו את כל־
Nif-al: נִגְזַל
3 *prf. fem.:* וְנִגְזָלָה
Prv. 4, 16. ונגזלה שנתם

גָּזֵל

ע״ו וסמיך גֵּזֶל [ע״י קלוס סתנועס] סלסלס סכגול ומכיתך מסלע ומכו קליס וערף [כויכ, קאפעריי״ק], נתקגוס גְּזֵל [ת״י נרקץ, ו׳ י״ק], ומסס פועלי נגמרק גְּזֵלָה, ומתכו גְּזֵלוֹ מופעט.

n. m. (c. גְּזֵל, promota vocali extrema) rapina, praeda, *σύλημα*.

LXX: *ἁρπαγή*, *ἅρπαγμα*.

Jes. 61, 8. שנא־גזל בעולה
Ez. 22, 29. ורגלו גזל
בְּגָזֵל
Lev. 5, 21. או־בתשומת יד או בגזל
וּבְגָזֵל
Ps. 62, 11. ובגזל אל־תהבלו
constr.: גֶּזֶל
Ez. 18, 18. גזל גזל אח
constr.: וְגֶזֶל
Eccl. 5, 7. וגזל משפט

גְּזֵלָה

ע״כ נויכ גֵּזֶל וסמיך גְּזֵלַת ומתכוון כמוסו. סיומפט לרוב יליך קוקריי פעוטי, לס סלסלס מפעל לתר יסודתו סיס פעולס סיס ולס מלנית [פעריוֹתְ־ לין, ניכס נוסעתְלין] וכן פלעס.

נגמרק עוד גְּזֵלָה.

n. f. ad s. f. סְלֵטָה rapina, raptum, *σύλημα*. LXX: *ἁρπαγή*, *ἅρπαγμα*.

Ez. 18, 7. גזלה לא יגזל
Ez. 33, 15. גזלה ישלם
וּגְזֵלָה
Ez. 18, 16. וגזלה לא גזל
הַגְּזֵלָה
Ez. 18, 16. וגזלה לא גזל
Lev. 5, 23. והשיב את־הגזלה
Jes. 3, 14. גזלת העני בבתיכם
pl.: גְּזֵלוֹת

n. m. vellus (a vellendo), barbare: tonsura lanae ovilis; etiam tempus tondendarum ovium (LXX: *κουρά*, *πόκος*), cujus fem. גְּזָה ad pratorum tonsuram transfertur. Gr. *κῶας*, *κώδιον*. Qimchi (Ps. 72, 6.) הַמֵּשֵׂא שֶׁנִּקְצַר וְנִשְׁאַרְוּ שְׁרָשָׁיו: וְעוֹד יְצֻמַּח עִם הַמַּטָּר. Gemarice גֵּז dicitur etiam vi frangendi permultis in vocabulis.

Dt. 18, 4. וראשית גז צאנך תתן־לו
Ps. 72, 6. ירד כמטר על־גז
וּמַגֵּזָּה
Job. 31, 20. ומגז כבשי יתחמם
pl. constr.: גִּזֵּי
Am. 7, 1. אחר גזי המלך

גִּזָּה

ע״כ נויכ סוככי גֵּז ולומס לו כמכוון. ולע שנתכנוס ונגמרק מסס גֵּז, מצכס גֵּנְבוּ ונעכני גכו, לגון כסוי ועוקף, ולקצר מתכו גְּנֵבָה כרומיס, לומר עטופי ומלכוזי כרומיס, נסעלמת סכ׳ ע״י דגוש סו׳, כמו [לסתר ק׳ ג׳]: על־גְּזֵזֶר מלתק [כמר גְּזֵר], גְּזֵזֶן. וכן נתקגוס יוכתן [יקוקלק כ״ו, כ״ד] גְּזֵזֶן הַחַכְלָא [ג״כ גְּזֵזֶן, כמר גְּזֵזָן] תמור מלת סעכרי גלוס ודוק.

n. f. tonsura, LXX: *πόκος*. Talmudice גְּזֵזֶר vestes, a verbo operiendi גָּזַר, targumice: גְּזִזֶן, גְּזֵזֶן.

הַגִּזָּה
Jud. 6, 37. על־הגזה לבדה
Jud. 6, 38. ויזר את־הגזה
Jud. 6, 38. וימץ טל מן־הגזה
יהי־נא חרב אל־הגזה
Jud. 6, 39. לבדה
ויהי־חרב אל־הגזה
Jud. 6, 40. לבדה
בַּגִּזָּה
Jud. 6, 39. רק־הפעם בגזה
constr.: גִּזַּת
Jud. 6, 37. את־גזת הצמר

גָּזַל

פעל כוכד ומעתיד יִגְזֹל. מסלסס יסודית פלול ומקיפ לכר סכיב סכיב, ונקמר מספעטת ומקיפ סעור, כמו גולי עוכס מעליסס [מיכס ג׳ כ׳], ומספעטת סעור נכ׳ מסכוין נערני [שנכיעטען, שנשנ־ לען, זוממשנען], וסיס מסלק מוס על קמיפת לכר [וועגרייסען] ושליתו [רוי־ נען], ונאר מסלקות יוכנו מלר עלען. מספעל מעכס ומכוומס. תמנות מזרס פְּגָל ומק נסנרס ול מסכוין, ולומס לס נל נפעלי אָצַל, נָצַל [יעויין סס] וכן של וכלומס, ונספתי מערב מזלמו.

vrb. trans. glubere (apud Varronem), pervellere, cortice denudare, pellem detrahere, (פְּזַזְלֵי עֹור Micha 3, 2.). Arab. *g'azila*, translate: avellere, rapere, vexare. LXX: *ἁφαιρεῖν*, *ἀποβιάζεσθαι*, *ἀναρπάζειν*, *ἁρπάζειν*, *διαρπάζειν*, *ἀποβάλλειν*. Radix est זָל (שָׁל), צָל in גְּ־צַל, אָ־צַל, נָ־צַל), praepositione aucta. Gr. *συλᾶν*, *σκύλλειν*.

3 perf.: גָּזַל *p.*
Lev. 5, 23. את־הגזלה אשר גזל
Job. 20, 19. בית גזל ולא יבנהו
Ez. 18, 12. גזלות גזל
Ez. 18, 16. וגזלה לא גזל
Ez. 18, 18. גזל גזל אח
1 perf.: גָּזַלְתִּי
Ps. 69, 5. אשר לא־גזלתי אז אשיב
3 prf. pl.: גָּזָלוּ
Gn. 21, 25. אשר גזלו עבדי אבימלך

verb. aram. incidere, concidere, translate decernere, de decretis divinis praedictionibusque hariolorum, hinc גְּזָרִין, harioli, qui praedictioni notationique cujusque vitae ex natali die student. LXX: *Γαζαρηνοί*, alias *ἀποτέμνειν*.

Itpe. *ἀποσχισθῆναι, τμηθῆναι.*

Itpe-el: אִתְגְּזַר

3 *fem.:* אִתְגְּזַרַת

Dan. 2, 45. די מטורא אתגזרת

3 *fem.:* דִּי הִתְגְּזָרַת *for. al.*

Dan.2,34 התגזרת אבן די־לא בידין

part. pl.: גְּזָרִין

Dan. 2, 27. אשפין חרטמין גזרין

Dan. 5, 11. אשפין כשדאין גזרין

pl. definit.: וְגָזְרַיָּא

Dan. 4, 4. 5, 7. כשדיא וגזריא

גְּזָרָא

ז״ב נִכְרִי, וּמְכוּוָן מִצַּפְע נִכְרִי חֵק וּדְת [פַּעֲבוֹדוֹנוֹ, בִּעֲצוֹמוֹ], אוֹ דִּבְר הִנְכְּרִין וְקִנְקוֹן, וְכֵן בְּסוּכְסִי גְּזַרְתָּא, בְּתִקְנוּס גְּזָרָא מִסְמָךְ גְּזֵרַת וּמִילּוּעַ גְּזַרְתָּא וּמִכְּנוּי גְּזָרָן, וּמִסְמָךְ גְּזֵרַת, וּבְצַפְע רְבִנְלַף מְגוֹכָח רְעָה וְזִמָּה לוֹ מְעוּכָּךְ וּמְכוּוִים וּכְדוֹמֶה. וּבְדִקְדּוּק מְכוּוָן לְחֹק לְגוֹכָח, וּבְמִנְיָן מְכוּוָן לְחֹק, וּגוֹכָח לְגוֹכָח יְדוּעַ בְּנִמְצָא.

n. f. aram., decretum, decisio atque decisum. LXX: *σύγκριμα.* syr. g'sirto, targ. גְּזֵרְתָּא, constr. גְּזַרְתָּא, defin. גְּזֵרְתָּא.

constr.: וּגְזַרְתָּ

Dan. 4, 21. וגזרת עליא היא

constr.: בִּגְזֵרַת

Dan. 4, 14. בגזרת עירין פתגמא

גֶּזֶל

פַּעַל נוֹדֵד וְלֹא־עוֹבֵר כֹּחַ גָּזוֹר. מְכוּוָן לְלֵיקָה וְכִמִּיכָה וְתִמִּיהַ לְהִיעָה וְעֵיכָה וְכוּיָה [גְּלִיתָן, בִּרְעִנְיָן], וְדִי לָן וְה וְכֵיוָן לְמִכְּיָן הַגּוֹר הַכֹּל. וּתְגַלַּח לָן קוֹרַח בְּסִפְרֵי סוֹד הַזֶּרַע, לְצֹר לֹא שְׁעוֹטוֹ מְדַקְּדְּקִים הִכְּאָזוֹכִים וְהִסְתַּכְּוִכִים, הֵן בְּנִי־בְּרִיתִי, הֵן שְׁלִיכִם בְּנִי־בְּרִיתִי. תְּמִכּוֹת הַזֶּרַע הַג׳ וְהַל׳ וְהַק׳ קְצוֹי הַס׳ הִשְׁתַּנֵּע [גֶּחָל = גֶּל] אוֹ כְּדוֹמֶה לוֹ, וּכְנוֹנִי־שְׁרַשׁ רְגִיס נֵק׳ נִשְׁתַּנֵּע, וְהַל גֶּל, גָּחַ[לְ]ל יִתְלוֹשׁ הַזֶּרַע כְּמַעֲשֵׂל שָׁ[גַּ]ל ע״ג, וּבְקִצּוֹי הַג׳ קָחָה וְכִדּוֹמֶה כְּרִכְּם. וּבְפֵלֵּשׁ סִפְרוּשׁ הַלָּשׁ בְּקִנְכְּתִּם וְהַמְכוּוָן כָּל הַזֶּרַע הַלָּשׁ בְּקִנְכְּתִּם לְחֹקִי הַסְּתַּעֲלוּת וְהַצּוֹוִי כְּצִפְע מְעֻכָּב, כִּי כְּצִפְע הִכְּדַּאי כְּזֶרַע כְּמִכְּוָן גּוֹל [s.*g'wal*] לְצוֹן לְהִיעָה וְלֵיקָה, וּלְצוֹן רוֹמִי קַל [lat. *cal*-ere] וּכְצִפְע פְּרִסְקָה [pers. se-*ghal*] וְכֵן כְּצִפְע גִּסְתַּעֲל לְנִקְלְבְּאִי וְדוֹק.

v. intr. atque inus., *cal*-ere, candere, flagrare. Radix est verbum cavum גֶּל, unde epenthesi vulgari ortum est גֶּחָל, quod postea induruit in גֶּחָל. Eadem radix inest in verbo שָׁ[גַּ]ל q. v. formaque duriori in קַל־חָ; non differt ab eo sanscriticum *g'wal*, *cal*-endique verbum apud Latinos, pers. se-*ghal*.

גַּחֶלֶת

ז״ב ע״א גַּחֶלֶת, וּמִכְּוִי גַּחֲלִים [כְּחֹצֵר לְכוּב לְצַפְע נִקְנָס הִכְּוִי יָרִים הִתְּדִיר בְּלִצוֹן, כְּמוֹ לְצִמּוּת תְּלִכְּה, פְּצִכְּה, חְצֵה, זְעֵרָה, זְבַלְּת, נִילָה, כְּמִלָּה, יוֹכָה, דְּנִכְּה, לְנִכְּה, זְכֵה, מְלֵה] וְסִמְךְ הִכְּוִי גַּחֲלֵי. סְמִלְּה גְּחֹל קִי וְלוֹטֵע [כְּרִעְנְיָנְכְּדַע קְאַמְלַע], כְּמִצְּחֹל עַל הַלִּיעוֹר · וּכְזִיי

Gn. 15, 17. אשר עבר בין הגזרים

pl.: לְגִזְרִים

Ps. 136, 13. לגזר ים־סוף לגזרים

גְּזֵרָה

ז״ב גּוֹיִר הִזְכִּי גְּזֵר וּמְקוֹרוֹ תּוֹקְרִי, הִסְלַּסְּם זוֹמֵם וְלִי־יִשּׁוּב מִלְּקַח וְלִי־וּכוֹע [וּוֹיסְע תְּסִכְּע וּוְצַסְּטְסוֹם], וְסוֹף תּוֹקֵר לְקִרְן, וְלִכְן־גּוֹכָח תְּבוֹקֵר בְּמִקְרֵץ בְּעִמּוֹ ע״י מִדְּבָר. וְלֹא צִסְפְּרוּשׁ מִלְּשׁוֹן גְּדִידָה לִיכוֹ כְּכוֹן. בְּסוֹכְסִי בִּיגְזָרָא שֶׁמֵּס וְלֹא־זְכוּעַ, וּבְלְשׁוֹן יִשְׁמְעֵאל אֶרֶץ אֶלְגְּזִי אוֹ גְּרָאוּ לְבַד כְּמוֹ גּוֹרָס אֶלְכּוֹ, וְאוֹכְלוֹס

תַּרְגֵּם: לִקְרֹעַ לֹא יִקְבֹּץ, וּתְ׳ אֹתָהּ לְדִישׁ.

n. f. (a. m. גָּזַר) terra abscissa, herba carens, ager sterilis et nihil ferens, in duo propter vastitatem atque siccitatem nihil fingi gignique potest. LXX. *γῆ ἄβατος.* Vulg. *terra solitaria.* Onq. אַרְעָא לָא יְתִבָא. Jon. צְדִידָא. Syr. ארעא בירתא Syr. *magzoro*, terra sterilis. Qimchi: אֶרֶץ שֶׁנִּגְזְרָה מִן הַיִּשּׁוּב וּמִן הַצְּמָחִים.

Lev. 16, 22. אל־ארץ גזרה

גְּזֵרָה

ז״ב נִכְפַּל מִכְּוִן, וְ׳ כְּמוֹ קֶצֶב [מִן קְצַב עֵינִן תְּקִיכ] לִיִּן תְּסוֹדֵר מִכְּוִן [לְוּנְעֵצִי־יִעְעֵכְע נְעֵצְעֵבְלַע], וּמִ״וּ לְצִמְלַע עַל תּוֹקֵר־פְּנִים וּלוֹטֵר מִלְּקַח הִסְלַּסְּם וְזוֹמֵם [נְעֵצְעֵבְלַע, לְוּמְרִיסְם, פְּלַחְם]. כ׳ סִם מִלְּקַח בְּנִיִּן הִמְקַדֵּשׁ, וְקוֹלִי ע״ב פְּרִישׁוֹתוֹ מִצַּפְע מְכִּיִּן, וּבְלִקְן לְצַפְע לְדַע לְהוֹלְמוֹ. גּוֹיִר הִמְצַלַּל מִן גְּזֵר.

n. f. (a. m. גְּזֵר), 1) forma, figura, species (Zuschnitt), a v. גָּזַר sicut קֶצֶב a v. קָצַב (taille): Jonat. צְזִירְתָּא. 2) pars aedium templi septentrionalis, area centum cubitorum quadrata. LXX. *τὸ ἀπόλοιπον*, alibi *ἀπόσπασμα* (cf. sanscr. *s'âr*), *διάστημα.*

הַגְּזֵרָה

Ez.41,12.15.42,10.13. אל־פני הגזרה

Ez. 42, 1. אשר נגד הגזרה

וְהַגְּזֵרָה

Ez. 41, 13. והגזרה והבניה

Ez. 41, 14. והגזרה לקדים

cum suff.: גִּזְרָתָם

Thr. 4, 7. ספיר גזרתם

מַגְזֵרָה

ז״ב וְסִמְךְ מִכְּוִי מַגְזֵרוֹת. סְפִקְרוֹן הַסְּתַּעֲלוּת וְהַצּוֹוִי כְּצִפְע מְעֻכָּב, כִּי כְּצִפְע הִכְּדַּאי כְּזֶרַע כְּמִכְּוָן גּוֹל [s.*g'wal*] לְצוֹן לְהִיעָה וְלֵיקָה, וּלְצוֹן רוֹמִי קַל [lat. *cal*-ere] וּכְצִפְע פְּרִסְקָה [pers. se-*ghal*] וְכֵן כְּצִפְע גִּסְתַּעֲל לְנִקְלְבְּאִי וְדוֹק.

v. intr. atque inus., *cal*-ere, candere, flagrare. Radix est verbum cavum גֶּל, unde epenthesi vulgari ortum est גֶּחָל, quod postea induruit in גֶּחָל. Eadem radix inest in verbo שָׁ[גַּ]ל q. v. formaque duriori in קַל־חָ; non differt ab eo sanscriticum *g'wal*, *cal*-endique verbum apud Latinos, pers. se-*ghal*.

גַּחֶלֶת

ז״ב ע״א גַּחֶלֶת, וּמִכְּוִי גַּחֲלִים [כְּחֹצֵר לְכוּב לְצַפְע נִקְנָס הִכְּוִי יָרִים הִתְּדִיר בְּלִצוֹן, כְּמוֹ לְצִמּוּת תְּלִכְּה, פְּצִכְּה, חְצֵה, זְעֵרָה, זְבַלְּת, נִילָה, כְּמִלָּה, יוֹכָה, דְּנִכְּה, לְנִכְּה, זְכֵה, מְלֵה] וְסִמְךְ הִכְּוִי גַּחֲלֵי. סְמִלְּה גְּחֹל קִי וְלוֹטֵע [כְּרִעְנְיָנְכְּדַע קְאַמְלַע], כְּמִצְּחֹל עַל הַלִּיעוֹר · וּכְזִיי

cum suff.: גִּזְעָם

Jes. 40, 24. בל־שרש בארץ גזעם

גָּזַר

פַּעַל נוֹדֵד וְהִצְתִּיד יִגְזֹר, יִגְזֵר. מְכוּוָן כְּתוֹר וְכְתוֹק וְכְתוֹק [לוֹיסְקִיכְּמִכְּדַעֵר־שְׁכִיילְעֵן]. וְהִסְתַּעֲל ק׳ עַל קְלוֹק וְכְלוֹג [עֲסִייל־לְעֵן]. כ׳ עַל קְלִיפַּת הָעֵץ [פַּסְּלְלְעֵן]. ג׳ עַל פְּלוֹג וְכְתוֹק לְמִכְּילַּה לוֹ עַל הוֹזֵק [לוֹעֲסִייל־לְעֵן]. ד׳ עַל תְּקִיכַּת קְרִקַּע וְהִקְעֵל [שְׁלַסְּעֵן, תְּלַכְּעֵן]. ס׳ עַל גּוֹיִרַת הִיִּסְפַּע [עֲנְטְעִייִדְעֵן]. ו׳ עַל הִיִּסְפַּע וְהִכְּיִרַת דְּבַר [פַּעֲבְרִינְגְּעֵרְן] וְכוּלַּם מְעִיִּן לְחֹק טוֹבְעִים. סְכִפְעַל פְּעוּלֵי מִכֹּל לְלַּם, וְיוֹן מִדֶּרְךְ הַלְּשׁוֹן. וְדִע שְׁתִּיעוּת הַזֶּרַע גֶּ״רַ [וְהַג׳ מְקַבֵּל־מוֹגֵ], וְכֵן בְּסִפְּ הוּזֵן זִ מִּלְּמוֹ [sanskr. *s'âr*, s. çâr, defringere]

וְכִשְׁכִּי לְשׁוֹנוֹת מִעֲכַ, בְּשִׁכּוּי הִזְּיִכּוּת לְךָ; כְּחִקִּי הַלְּשׁוֹן, כְּדוֹמֶה לוֹ. וְיוֹדֵע מִלְּלַּם שְׁזֶקֶר עִכּוֹ בְּכוֹ הִמְקַדְּקִים לְעִשּׂוֹת גּוֹ שְׁרַשׁ

verb. trans. dissecare, discindere, hinc distribuere; caedere (ligna); dare cibaria sive victimas pro portione; mactare, necare; decernere, decretum, decisionem facere, semel Hab. 3, 17. *neutr.* deficere, *ἐκλείπειν* (= נִגְזֶרֶת). LXX: *ἀποσχίζειν, αἴρειν; διαιρεῖν; διαστέλλειν; ἐκλείπειν, κατακρίνειν; ἐκκλίνειν, διαφωνεῖν, ἀπωθοῦν.*

Hab. 3, 17. גזר ממכלה צאן

part.: לֹגֵזֵר

Ps. 136, 13. לגזר ים־סוף לגזרים

imperat.pl.: גִּזְרוּ

1 Reg. 3, 25. גזרו את־הילד החי

imperat.pl.: גִּזְרוּ *p.*

1 Reg. 3, 26. גם־לך לא יהיה גזרו

2 *imperf.:* וַתְּגַזֵּר

Job. 22, 28. ותגזר־אמר ויקם לך

3 *imperf.:* וַיִּגְזֹר

Jes. 9, 19. ויגזר על־ימין ורעב

3 *pl.:* וַיִּגְזְרוּ

2 Reg. 6, 4. ויגזרו העצים

Nif-al: נִגְזַר

2 Chr. 26, 21. כי נגזר מבית ה׳

Esth. 2, 1. ואת אשר־נגזר עליה

Jes. 53, 8. כי נגזר מארץ חיים

1 *perf.:* נִגְזַרְתִּי *p.*

Thr. 3, 54. אמרתי נגזרתי

3 *pl.:* נִגְזְרוּ *p.*

Ps. 88, 6. וחמה מידך נגזרו

1 *pl. perf.:* נִגְזַרְנוּ

Ez. 37, 11. נגזרנו לנו

גֵּזֶר

ז״ו וְהִכְּוִי גְּזָרִים. סְפִקְרוֹן כְּתִק וְדִכְּר סְמוּכְּרַת כְּמוֹ כְּתִק־סוֹכְּ [עֲטִיקְ, עֲסִייל], כְּהִסְתַּעֲל גֶּ״כ עַל גּוֹר־סִיס [מְעֵרַעְסִ־לִייכְּצִכְּיעֵן]; וְנֹעֵץ לִיכוֹ מְקוֹם גְּנוֹקִיי וְצִפְע וְגָנוֹר [שְׁכְּוִסוֹם]. בְּגִמְלַּת גֵּזֶר וְכִסְמַךְ גְּזַר, כְּמוֹ גּוֹר־דִּין, לְצוֹן פְּלִילָה וְסִפִּיעַ [שְׁכְּוּקוֹעֲסִייל], וּכְתַרְגּוֹם [לְסִקְ׳ ק׳, י״ט] גְּזֵרָה וְהִכְּוִי גְּזֵרִין [כְּנוֹסְקוֹת מְזוֹנוֹת גְּזֵרִין] לְצוֹן סוֹלְלַת דְּת וְאִצְפַע נִתְּכִן [בְּעִצְלוֹסְס, סְעֵרְפִּינוֹכְּ], יְעוּן בְּעֵרוֹן.

n. m. segmentum, pars, in npr. locus praeceps praeruptus. LXX. *διαίρεσις, διχοτόμημα.* Gemarice: גֵּזֶר constr. גֶּזֶר (v. c. גְּזַר דִּין) decretum, interdictum, targ. גְּזֵרָה, pl. גְּזֵרִין edictum.

pl.: הַגְּזָרִים

Ez. 18, 12. גזלות גזל

גָּזַל

v. s. r. גָּזַז *p.* 236.

גֵּזֶם

פַּעַל לְלֹא־עוֹבֵר כֹּחַ גְּנוּרִין, וּמְכוּוָן כְּרִלּוּף עַל גֶּזֶם [הִתְּכְּכוּתוֹ], וְצִפְע יִשְׁתַּעֲל גֵּזֶם וּבְלִתְמִי גֵּזֶם מִצַּלְמוֹ, וְכֵן גְּדֵם, קְדֵם בְּעִבְרִי, וּבְעִבְרִי קֵדֶם [לְשׁוֹן מְכוּוָן קִדְמוֹם]. שְׁמִם לוֹעִיס יִן הִרְצוּכִים. הִסְלַּסְּם כְּרִיתָה וּתְרִיכָה הִקְעֵסְּה וּמִקְּכְּה [שְׁכִיילְעֵן], מִסְכְּסְּת הַעֲלִין ע״י חְנְכִים, וּבְגִמְלַּת כְּמוֹ קֵרֶן מִפְכִּים נוֹצְמִים [בְּעוֹיכְּעֵר שְׁכִיילוֹנוֹ] וּמוֹזֵ גֵּזֶם. תְּמִכּוֹת הַזֶּרַע גֶּ״מ, בֶּ״סְ, קֶ״מ וְכֵן נִשְׁפְּתִי מִעֲכַ, כְּמוֹ בִּיוֹנִי־יְאוּ־יְאוּ. *τέμ-νειν.*

verb. quod nonnisi nonnullis in derivatis comparet, cujus durior forma est גֶּסֶם, aram. גְּסַם, arab. *g'azam*, *g'adam* (גֶּדֶם, קֶדֶם, unde קַרְדֹּם, arab. *qaddûm*), abscindere, praecidere, desecare, carpere (v. c. folia, viriditatem, de locustis), gemarice: os torquere, ducere (Gesichter schneiden), unde גְּזוֹם, hebraice שְׁסַתְּדִי גְּזִיזָא (Aufschneidung), hyperbole, superlatio, exuperatio. Gr. *τέμ-νειν.*

גֵּזֶם

ז״ו לְמִין מִן הִקּוֹג לוֹ שֵׁכֶן מְכִכִּית הַעֵלִין [רוֹיטְע, סִייזְרְעֵקְקְע], בְּתִקּוֹג כְּמוֹ זִ חֲגָלָּא וְכְסוּכְסִי קְשׁוּקָא [מִלְּשׁוֹן שׁוּע בְּשִׁכּוּ] מִן קְנֹג, וְסִלְּם הוֹזֵק לְמִ מִלְּקִי בְּתִקּוֹג. וּבְגִמְלַּת עוֹד מוֹזֵ הִשְׁכִּי גְּזוֹם, גְּזָמָא.

n. m. genus locustae, vel reptile viriditatem depascens. LXX: *κάμπη*, targ. חֲגָלָּא, syr. קְשׁוּקָא (a v. שׁוּט, huc illuc moveri), h. e. eruca, sec. alios: bruchus.

הַגָּזָם

Joel 1, 4. יתר הגזם אכל הארבה

Am. 4, 9. ורוב גנותיכם ותאנתיכם יאכל הגזם

וְהַגָּזָם

Joel 2, 25. והחסיל והגזם

גָּזַע

פַּעַל לְלֹא־עוֹבֵר כֹּחַ גְּנוּר, מִלְּעוֹ שְׁלוֹ גָּדַע. סְפִקְרוֹן כְּרִיתָה וְקוֹף [לוֹיסְוּיִעֵן], וְכֵן בְּלִשׁוֹן יִשְׁמְעֵאל גּוֹע וְגִדַּע בְּמִכּוֹן הוֹזֵ. תְּמִכּוֹת הַזֶּרַע כְּלֹא גָּ״דַּ [הַג׳ מְקַבֵּל מוֹגֵ], וּבְלֹא בְּזֶרַע בְּסִפְעַל בָּ״דַּ [בְּלִתְמִי] וְכִדּוֹמֶה עִי׳ בְּגִע.

verb. inus. (a quo non differt גָּדַע) concidere (umhauen), cujus radix est. גַּזַּ (cf. גַּ״דַּ, בָּ״צַּ, צַּ in בָּ״צַּ) caedere.

גֵּזַע

ז״ו נִכְכּוּי גִּזְעוֹ. מְכוּוָן מוֹכְּכִת וְנִקְף סְנִיב, לוֹמֵר קוֹלֵף עֵץ לְצֹר כְּכִתּוֹ נְדִיו וְסִעְפּוֹתָיו, וְהוֹזֵ מִלְּכִת וְעֵשׂ [שְׁעֵשׁ, שְׁעֵקְק], וּבְלִשׁוֹן יִשְׁמְעֵאל גּוֹע מִלְּכִת־תְּיוֹר, וּמְכוּוָן גִּזְעָא כְּמוֹ גּוֹע.

n. m. truncus, stipes, syr. *gus'o*, arab. גזע stirps palmae. Bene Qimchi: חֵצִי הַזַּיִת הַחֲתָכָה וְשָׁרְשׁוֹ נִשְׁאָר בָּאָרֶץ נִקְרָא גֶּזַע. Talmudice: חִיטֵּי מִן־הַגֶּזַע, גֶּזְעוֹ בִּיחֲלַרְתּוֹ, et similiter. LXX: *στέλεχος, ῥίζα.*

בְּגִזְעָ

Jes. 11, 1. ויצא חטר מגזע ישי

cum suff.: גִּזְעוֹ

Job. 14, 8. ובעפר ימות גזעו

כמצחק על הכנה. המצלים: תקח גחלים על-רקח, לומר ביער; ככה תקח-הנקלה, לומר המצית אחרית מצפקה. ודע שהמלה נכתבית קמ"ץ מלמין שרש נחלנו.

n. f. (ad simil. f. עַזָּרָה, pl. גַּחֶלִים) carbo candens, pruina, tropice de pudore atque poenitentia, poëtice de fulmine. LXX: ἄνθραξ.

Jes. 47, 14. אין־גחלת לחמם

cum suff.: גַּחַלְתִּי

2 Sam. 14, 7. וכבו את־גחלתי

pl.: גֶּחָלִים

2 Sam. 22, 9. גחלים בערו ממנו

Job. 41, 13. נפשו גחלים תלהט

Ps. 18, 9. גחלים בערו ממנו

Ps. 140, 11. ימיטר עליהם גחלים

Prv. 25, 22. כי גחלים אתה חתה

pl.: הַגְּחָלִים

Prv. 6, 28. אם־יהלך איש על־הגחלים

pl.: לְגֶחָלִים

Prv. 26, 21. פחם לגחלים

constr. pl.: גַּחֲלֵי

Lev. 16, 12. מלא־המחתה גחלי־אש

2 Sam. 22, 13. בערו גחלי־אש

Ps. 120, 4. עם גחלי רתמים

Ez. 10, 2. ומלא חפניך גחלי־אש

constr. pl.: וְגַחֲלֵי

Ps. 18, 13. 14. ברד וגחלי־אש

constr.: כְּגַחֲלֵי

Ez. 1, 13. כגחלי־אש בערות

pl. c. suff.: גַּחָלָיו

Jes. 44, 19. על־גחליו לחם

גַּחֲלַתָּה

Ez. 24, 11. והצמידה על־גחלתה

גָּחָן

פעל לג-עובר, ומלעיל אחיש וכפיפה [ביקקען, קניימען], ובכור אחוז מחזיק נתחזק מנוד. ואחר לתקנות מצרכ דע שסף, קצוי הס', כאחר סוכתו לעיל אגל גַּחַל. ונקוף מצרכ שלפניו בסוכתי גָּחָן, ונעלי ס' נאחנע ילידי שרשים כנוסים [ע"ו], וכן נאחרי גָּגָא נהצרף עם גָּן, גָּחָן, וכמלת גן גם נהצרף עם כן כנוע כָּגַע, וכן עם חָן כנוע רָחַן נאחרי וכדומה. וכמלת מצרכ סוס נכל שפתי מערב, עי' ככע.

vrb. inusit., inclinare, curvare, unde גַּחוֹן; syr. גְּחַן, cujus forma indurata est גָּחַן. Verba autem mediae ה verborum cavorum sunt propagines. Radix est igitur גָּן, unde גָּנָא aramaicum, quod forma duriori inveneris etiam in כָּגַע, רָחַן similibusque in verbis. Cf. proverbium rabb. אִתְּתָךְ גּוּנְּצָא פְּתִין הִלְחוּשׁ לָהּ:

גָּחוֹן

ע"ו וכמוהו נעץ-ארץ [כויך], מלעיל כפיפה ומחיש, וכן כנוי כנרמכי. כמעל גָּחוֹן נתכונס ומקור מנקן ומעתיד ינקן וכדומה.

n. m. venter, alvus, γηδύς (Bauch, bücken), a v. גָּחַן. LXX: κοιλία. Trg. מְעֵיָא.

Lev. 11, 42. כל הולך על־גחון

cum suff.: גְּחֹנָהּ

Gn. 3, 14. על־גחנך תלך

גַּי

שם סתמי ונם נכפרל גֵּיא או גָּיָא או גַּיָא, מסמך גֵּיא או גַּי ומרכזי פ"ע נכתיב גיאות [קרי גֵּיאוֹת ולע גְּיָאוֹת] ותמונה תעידית גֵּאָוֹה [כאלו תיקיד גֵּאֵר]. וקודם כל דבר אנאר לך מתמונה, נאחר שהמלקיק מנזיש נם כמונח נאחרה, ולפתחונה אין עתה וכיו"ב. דע שהכפרל גֵּר [γαι], ודומה לו נאחרל גַּר, ומוסף נתוספת ל', ונכאלות סי' גֵּרָא [γαῖ-α], ולפ"ע פ"ע מתמונה מכוונת גֵּיָא [γέα] או גֵּיָא [γῆ]. מסמך מן גֵּר, סוף גֵּר, וכן הֵר מן הַר, ונתוספת ל', גֵּיא, וכל שווי לפ"ו עם כית סוף ושקר, עבור שת' כלפי ארצ. תמונות מרכזי מן גֵּיא ומחנה גֵּיאוֹת כנפרל כנסמך, ולפעמים גֵּאֵי, עכ גֵּאָוֹת. מהמלה אין כמו נכל שפתי מערב, נאחת סוהו גו וכיוכי ג' ונגרמני גו כמוהו, נמחלל על נאל או אחלה. מצרכ נאחת מנרכנת פרישיים גֵּי־הַחִנֹּם [או גיא בן־הנם, גי בני־הנם] אם לאחוס אחת ניהוזלים, וכן גֵּי־הַצְּבוֹעִים וכדומה.

n. comm., (cujus absolutivus etiam formis גֵּיא, גָּיָא, גַּיָא utitur, constr. גֵּיא, גֵּי; pl. (Ketib) גֵּיאוֹת, non גְּיָאוֹת, alias גֵּאָוֹת, a sing. גֵּאֵי. Ex absol. enim גַּי (*γαι*), additamento vulgari literae א, factum est גָּיָא (*γαῖα*), quod corripitur in גֵּיָא (*γέα*) et גֵּיא (*γῆ*). Constructivus autem formae גֵּי est גַּי, sicut e הֵר fit הַר, additaque leni litera א — גֵּיא. Pluralis, si fit e forma גֵּיא, est גֵּאוֹת isque mutationis expers; si fit ex גֵּאֵי, est גְּיָאוֹת isque usu tritissimus), terra, tellus: consentientibus compluribus linguis sanscrito-semiticis, deinde locus demissus, depressus, *aequor*, planities, maxime inter montes intermedia. LXX: γῆ (quod bene animadverte), *χαός, βουνός, κοιλάς, νάπη, φάραγξ, πολυάνδριον* h. e. sepulcretum (Catull.). Quod altinet ad גֵּיא שְׁמָמִים, ut ait Abulwalid, de capite ebriorum unguentis redundante. De nn. pr. cum eo nomine compositis vide text. rabbin.

גֵּיא

עד־בואך גיא ועד שערי

1 Sam. 17, 52. עקרון

הַגַּיְא

Num. 21, 20. ומבמות הגיא אשר

1 Chr. 4, 39. ער למזרח הגיא

2 Chr. 26, 9. ועל־שער הגיא

Neh. 2, 13. ואצאה בשער־הגיא

Neh. 2, 15. ואבוא בשער הגיא

Neh. 3, 13. את שער הגיא החזיק

וְהַגַּיְא

1 Sam. 17, 3. והגיא ביניהם

בְּגֵיא *p.* בַּגֵּיא

Dt. 3, 29. ונשב בגיא

Dt. 4, 46. בגיא מול בית פעור

Jer. 2, 23. ראי דרכך בגיא

גֵּיא

Jes. 40, 4. כל־גיא ינשא

וְהַגֵּי

Jos. 8, 11. והגי בינו ובין העי

בַּגֵּי

ויקבר אתו בגי בארץ

Dt. 34, 6. מואב

לַגֵּי

Mich. 1, 6. והגרתי לגי אבניה

constr.: גֵּיא *etiam n. p.*

1 Chr. 4, 14. אבי גיא חרשים

2 Chr. 25, 11. וילך גיא המלח

Neh. 11, 30 עד־גיא הנם

Jes. 22, 1. משא גיא חזיון

Jes. 28, 1. 4. גיא־שמנים

Jer. 7, 32. 19, 6. כי אם־גיא ההרגה

Jer. 19, 2. אל־גיא בן־הנם

Ez. 39, 11. גיא המון גוג

Ez. 39, 15. אל־גיא המון גוג

Zach. 14, 4. גיא גדולה מאד

Zach. 14, 5. ונסתם גיא־הרי

constr.: וְגֵיא *n. p.*

Jer. 7, 32. 19, 6. וגיא בן־הנם

constr.: בְּגֵיא

2 Sam. 8, 13. את־ארם בגיא־מלח

1 Chr. 18, 12. את־אדום בגיא מלח

2 Chr. 14, 9. בגיא צפתה למרשה

והוא הקטיר בגיא בן־

2 Chr. 28, 3. הנם

Ps. 23, 4. בגיא צלמות

Ps. 60, 2. ויד את־אדום בגיא־מלח

Jer. 7, 31. בגיא בן־הנם

constr.: גֵּי *n. p.*

Jos. 15, 8. גי בן־הנם

Jos. 15, 8. גי־הנם ימה

Jos. 18, 16. אשר על־פני גי בן־הנם

Jos. 18, 16. וירד גי הנם

Jos. 19, 14 והיו תצאתיו גי יפתח־אל

1 S. 13, 18. על־גי הצבעים המדברה

Neh. 11, 35. גי החרשים

Ez. 39, 11. גי העברים

Zach. 14, 5. גי־הרים אל־אצל

constr.: בְּגֵי *n. p.*

2 Reg. 14, 7. את־אדום בגי־המלח

2 Reg. 23, 10. אשר בגי בני־הנם

2 Chr. 33, 6. באש בגי בן־הנם

Jes. 22, 5. בגי חזיון

constr.: וּבְגֵי *n. p.*

Jos. 19, 27. ובגי יפתח־אל צפונה

pl.: גֵּאָוֹת

Ez. 31, 12. ובכל־גאוות נפלו

pl. הַגֵּאָוֹת K'tib. הַגְּיָאוֹת

2 Reg. 2, 16. או באחת הגאות

Ez. 7, 16. כיוני הגאות

Ez. 32, 5. ומלאתי הגאות רמותך

pl.: וְלַגֵּאָוֹת, וְלַגְּיָאוֹת

Ez. 6, 3. לאפיקים ולגיאות

Ez. 36, 4. 6. לאפיקים ולגאות

pl. c. suff.: וְגֵאוֹתַיִךְ

Ez. 35, 8. גבעותיך וגיאותיך

גִּיד

פעל כולד ולע-עובר וסמכוון קציפה ורתיקה נאנוד ואסור [ביכדען, קעטע-נען], וכן נעדני קיד, וכרלף עם אָגַד, אָכַד, עָקַד וכדומה, וכן עם בָּגַד [ע"ג], נהמצן נם לא נאפתי מערב.

v. trans. inusit., *cat*-enare, vincire, cui affinia sunt verba אָגַד, בָּגַד, עָקַד (cf. arab. קיד), אָכַד, quae velim compares. Syr. *gajed*, denom. nervos dissecare.

גִּיד

ע"ו וסכוונה קצר ועצות קוט ולנדה מעדנה ומוכזה [נאכה, רייף, ויי"ן], נהמצלל על תלי ועצותות הגוף המקצרים ומעבדים מתכיים, נערבי אר וגיד [פלעכסע, ועהכע], וגמרתי יהוי: הקפת גיד ולע הקפת כילים, וכן כאחר סיוום הגיד, ועוד אם גידי לפרסקין [פּאַרכּע-מען, פּאַמוער] מפיהות, וגויד הסם גַּיְדָּא כתיקת הגידים.

n. m. cat-ena (arab. qaid), vinculum, nervus (LXX: νεῦρον), ג' הַנָּשֶׁה (arab. nasa), musculus acetabulo femoris assitus. Cf. Juda Qozi in praecepto neg. 139.

Gn. 32, 33. את־גיד הנשה

וְגִיד

Jes. 48, 4. וגיד ברזל ערפך

בְּגִיד

Gn. 32, 33. בגיד הנשה

pl.: גִּידִים

Ez. 37, 6. ונתתי עליכם גידים

Ez. 37, 8 וראיתי והנה־עליהם גידים

וְגִידִים

pl.:

Job. 10, 11 ובעצמות וגידים תשככני

constr. pl.: גִּידֵי

Job. 40, 17. גידי פחדו ישרגו

גִּיחַ

v. s. r. גִּחַּת *p.* 236.

גִּיל

v. s. r. גָּוַל *p.* 237.

גִּיר

פעל כולד ולע-עובר כ"ף נגוב, סכוונה קמוב ווילם כתיקת וקיבת כעיס וכעילם [כרויזען, ויעדען, גיעזעגן], ואולי סתמונה גֵּר לקצית, וכן נגרמני גַּסְכּרַ-ען מצרכ גֵּר כמכון הזה, ונערבי מרקיקת קימה, וכן סם גיר מסיד קי הקומר וכותק עת יוסף כמים. וסצרכ נכ נסצתי מערב.

vrb. intrans. inus., ebullire, effervescere, fermentari (*gâhr*-en) arab. *g'âjir*, aestus irae; *g'air*, calx viva.

גִּר

ע"ו וסכוונה גיד-קי או גיד נכלל [קמלע], וסצרכ כאחר קמכו. ולפי עיון דעתי נס לסמעל שֶׁיד [נסרכה עם יָד] סמכוון אל כתיקת וסתקמרות. וכן"י כתב [כילם ט"ו ע"ן]: גיד מן קרקע סמצחיל, ויסים מין עפריי.

n. m. calx viva (*τίτανος ζῶσα, ἄσβεστος*), ab effervescendo, sicut et שִׁיד, cui cognatum est יָד (sieden). LXX: *κονία λεπτή.*

Jes, 27, 9. כאבני־גר מנפצות

גִּיר

נאחרי כמו נעבדי כלי הנדל סמכוון.

n. aram. m. hebraico par atque aequale. LXX: *κονίαμα.*

definit.: גִּירָא

Dan. 5, 5. על־גירא די־כתל היכלא

גַּל , גָּל

v. s. r. גָּלַל *p.* 245.

גְּלָא

v. s. r. גָּלַח

גָּלַב

פעל כולד ולע-עובר, וסכוונה גויות סצער וכסיתו, גליקת וגריעת סוקן וכדומה [גצצעלען, גצכאייעלען], וכן גלה כלצון יצתצלל, ונערבי נכ חָלַם [אצל מיטו מַחְלָם], ונחאבי חָלַם [אצל מיטו חִלְּחוּם, חַלַּם] וכן כסורסי חַלְפָּא יון חַלַּם הכל ניקוד לצרב ולמכוון אלפכנו. תמונות הצרב גָּלַב [סג' עעמיי] וכן חָלַם, ומלע כצפה הנדית וביוכי' ורומי' ואקלכנית הצרב סוס וסמכוון כדומה לצפתי נכי-סם. כי כהודו לוף לצון גויות וגליקה ולוף לו ליף כתקלבי ויוכי. עי' חלף.

vrb. trans. inusit.: tondere, desecare (capillos, barbam), arab. *g'alafa, g'alama*, cui affine est atque origine cognatum hebr. חָלַם, aram. חַלַּם (unde חַלָּם, חִלּוּחַ

et syr. חַלְפָּא). Syllaba גָּ enim praefixum est praepositionale, quemadmodum *châ* in v. חָלַם; radix autem aeque semiticarum atque indicarum, classicarum slavicarumque linguarum est propria. Cf. gr. *λαπ-άζειν, λαφ-ύσσειν, λάφ-υρον*, sanscr. *lup* etc.

גַּלָּב

ז״ס סרטון הגווז ומעגלת [זעעגער, כאַרנעגער], ועיר הגלבים ידוע כמו עיר הסופרי׳. התמוכה מהכנד לגיין הקומנות ומלאכה תדיהם, וכן גַּלָּב כתרגום, ועוד שם גְּלַב וסכנוי גַּלְבִּרִין כמר עיר וקנ׳.

n. m. tonsor (ad simil. form. סַפָּר, חַיָּט, חַלָּם aliorumque opificum nominum). Bereschit Rabba: חַמַּלְכָּה עוֹמֶדֶת וּמְגַלֶּבֶת בְּיָדָיו. גְּלָבִים הָיְטוּר חַרְבוֹת צוֹרִים. כָּל־זְמַן גְּדוֹלָה־גְּלָבָא LXX. κορεύς.

pl.: הַגַּלָּבִים

Ez. 5, 1. תער הגלבים

גָּלַד

פעל לת־עוכר קך כגון גָּלַד, וקצר אֶתְגַּלַּד כתרמי, וכשפה עכריכית גָּלַד, הִתְגַּלַּד. הוּגְלַד. משם גויכי שם, וכן כעכרי הפעל גויכ־השם. תמנת ומקקר השרש נרשם כסוי קליפה דכר [קוש־קיוסעגן] והגלדה, וכן כשפתי מערכ השרש [l. claud = clad] וכדומה.

vrb. inus. cortice obducere, unde גָּלַד, cujus denominativa sunt גָּלַד, rabbinicum atque aramaicum, verbumque arabicum, unde nonnulli id ipsum nomen haud sana mente originem ducere asseruerunt.

גָּלַד

ז״ו וכנכוי גִּלְּדֵי והסלמה עור ומקן מכשה ועשוק הגוף [קויט, פעלג], וקפר קך על גלד כמעט כדומה לל קגר קך, ויקר השם נכתני קלפ. כתרגום ונגזרת גְּלַד והידועה גְּלֵדָא מקליפת דכר ומעשהו נכלל, כמו זג לפרי, ד״ת גִּלְּדֵי נוזקה, גִּלְּדֵי טיע [מקוושוק פ״ע], כלומר מעשה, וכן: גלדי סנללים שמקיין זם לת זם נעגוע משלהו. כלומה לו גִּלֵּד כמו גליד שחון למכה, ר״ל מקליפה, וכן גלידין דאגוש, ר״ל קליפות, ונתרגום גְּלֵד, כמו קליפת מקרם, או מקרם נעשמו. מסתכוון משך ועור נעשה מתוקרי גִּלְּדֵי, לומר לרעון וקופר־עור [זוסטעגר].

n. m. cutis, pellis, unde rabbinice dicitur בְּשׂוּקָא דְּגִלְּדָאֵי (glossa: בְּשׂוּקָא מְתַקְּנֵי חֲסִירוֹת. גִּרְדִּי וְחַשְׁמִידִי) עַל־גִּלְדָּהּ, h. e. nihil reliqui factum est, nisi cutis ejus; bestia cutis propter morbum expers גִּלְדָּה vocatur. Qimchi comparat arabicum אלגלד. LXX. *βύρσα.*

cum suff.: גִּלְדֵי

Job. 16, 15. שק תפרתי עלי גלדי

גָּלָה

פעל לוד וסעתיד יִגְלֶה וקלוכו גָּלֵה. סכוונם קגיפה ומקם וגלוי דכר [ענעגלאסקען], ומוס מסגלל ק׳ על פתוח מקון לכגר ולסגיר דכר; על לחוס וכיית לוכים ומודעה [ערפֿאכען, קיכלען] וגלי סוד, כמו מודעת סוד. וגלוי ספר כמו פתיקת ספר. כ׳ על סרקת מקרץ [לויסלעגרען, פֿעדוו־סעגן], ומוס על גלות כללם ועלטול יושבי מקרץ, על לקוד דכר, וכלל משרש לקד ילמ׳. מכנד קוק מפעולם מקציפת דכר [ערות לשה, כלף לת, עיכי לים וכדומה]. מכפעל נִגְלָה ומקור כפרד נִגְלֹה פעולי על קציפה כגין מכוסף מגלות, ונשפ כדומה לו. תמנות משרש מסתכלות מן גָּלַח לגזן מערת דכר ע״ם.

verb. trans. nudare, denudare, retegere, evolvere, unde: 1) aurem retegere, aperire alicujus, h. e. rem quampiam alicui nunciare (cf. Latine: aures monitis *patuerunt*, aures *teretes* etc.; 2) terram retegere h. e. incolis, qui eam tanquam vestiunt, eam spoliare, exinanire, exhaurire, exterminare, extorrem facere, patria domoque privare, in exilium pellere, exilio afficere sive mulctare, in terras ultimas exportare, etiam intr. exulare, et translate: auferri, evanescere. LXX. ἀποκαλύπτειν, ἀνακαλύπτειν, ὑποκαλύπτειν, ἀνοίγειν, ἐκκαλύπτειν, ὄπτεσθαι, αἰχμαλωτίζειν, αἰχμάλωτον γενέσθαι, ἀποικίζειν, ἀναγινώσκειν, ἀφιστάναι, ἐκτιθέναι, ἑλκύειν, ἐπιμελεῖσθαι, θάλλειν, κατακυλίειν, προστάττειν; ἀΐω ἐξακούειν; *part.* αἰχμαλωσία, πάροικος; גָּלוּי לְכָל־עַמִּים, ὀφθαλμοφανῶς. *Ni.* φανερὸν εἶναι, ἐπιφαίνειν, αἰχμάλωτον γενέσθαι, ἀπέρχεσθαι, εἰσέρχεσθαι. *Pi.* φανεροῦν, ἀποκαλύπτειν. *Hi.* ἀπάγειν, μεθιέναι, μεταίρειν, ἀποικίζειν, μεταπέμπεσθαι, μετοικεῖν, αἰχμαλωτεύειν, μετατιθέναι, μετοικίζειν, ἐπιφαίνειν. *Ho.* αἰχμαλωτὸν εἶναι, ἀγόμενον εἶναι. *Hitp.* γυμνοῦν, ἀφροσύνῃ ἄγεσθαι.

1 Sam. 4, 21. 22. גלה כבוד מישראל

1 S. 9, 15. ורי׳ גלה את־אזן שמואל

Jes. 5, 13. גלה עמי מבלי־דעת

Jes. 24, 11. גלה משוש הארץ

Hos. 10, 5. על כבודו כי־גלה ממנו

Prv. 27, 25. גלה חציר ונראה־דשא

Am. 3, 7. כי אם־גלה סודו

3 *perf. fem.:* גָּלְתָה

Thr. 1, 3. גלתה יהודה מעני

2 *perf.:* גָּלִיתָ

2 Sam. 7, 26. גליתה את־אזן עבדך

1 Chr. 17, 25. גלית את־אזן עבדך

2 *perf.:* גָּלִיתָ

Ez. 12, 3. וגלית ממקומך

1 *perf.:* גָּלִיתִי

1 Sam. 20, 12. 13. וגליתי את־אזנך

3 *pl. perf.:* גָּלוּ

1 Sam. 22, 17. ולא גלו את־אזני

Ez. 39, 23. כי בעונם גלו

Mich. 1, 16. כי־גלו ממך

3 *pl.:* וְגָלוּ

Am. 1, 5. וגלו עם־ארם קירה

part.: גֹּלָה

1 Sam. 22, 8. ואין־גלה את־אזני

2 S. 15, 19. וגם־גלה אתה למקומך

2 Rg. 24, 14. עשרה אלפים גולה

Prv. 20, 19. גולה־סוד הולך רכיל

part.: וְגֹלֶה

1 Sam. 22, 8. וגלה את־אזני

pl.: גֹּלִים

Am. 6, 7. וגלו בראש גלים

sg. fem.: גּוֹלָה

Jes. 49, 21. גולה וסוררה

part. pass.: גָּלוּי

Esth. 3, 14. 8, 13. גלוי לכל־העמים

constr.: גְּלוּי

Num. 24, 4. 16. נפל וגלוי עינים

part. pass.: דַּגְלוּי *abs.:*

Jer. 32, 11. והחקים ואת־הגלוי

Jer. 32, 14. ואת ספר הגלוי

inf. abs.: גָּלֹה

Am. 5. 5. כי הגלגל גלה יגלה

Am. 7, 11. 17. וישראל גלה יגלה

inf. constr.: גְּלוֹת

Jud. 18, 30. עד־יום גלות הארץ

Jer. 1, 3. עד־גלות ירושלם

imperat.: הִגְלֵה

Ez. 12, 3. וגלה יומם לעיניהם

1 *imperf.:* אֶגְלֶה

Ruth 4, 4. ואני אמרתי אגלה אזנך

3 *imperf.:* יִגְלֶה

1 Sam. 20, 2. ולא יגלה את־אזני

Job. 33, 16. אז יגלה אזן אנשים

Am. 5, 5. הגלגל גלה יגלה

Am. 7, 11. 17. וישראל גלה יגלה

3 *imprf. apoc.:* יִגֶל

Job. 20, 28. יגל גבול ביתו

imperf. apoc.: וַיִּגֶל

2 Rg. 17, 23. ויגל ישראל מעל אדמתו

2 Rg. 25, 21. ויגל יהודה מעל אדמתו

Jer. 52, 27. ויגל יהודה מעל אדמתו

Job. 36, 10. ויגל אזנם למוסר

imperf. apoc.: וַיִּגַל

Job. 36, 15. ויגל בלחץ אזנם

3 *impf. pl.:* יִגְלוּ

Am. 6, 7. עתה יגלו בראש גלים

Nif-al. נִגְלָה 3 *prf.*

1 S. 3, 21. כי־נגלה־יי אל־שמואל

2 Sam. 6, 20. אשר נגלה היום

Jes. 23, 1. מארץ כתים נגלה־למו

Dan. 10, 1. דבר נגלה לדניאל

3 *perf.:* וְנִגְלָה

Jes. 22, 14. ונגלה באזני יי־צבאות

Jes. 40, 5. ונגלה כבוד יי׳

Ez. 13, 14. ונגלה יסדו

Hos. 7, 1. ונגלה עון אפרים

3 *fem.:* נִגְלְתָה *p.*

Jes. 53, 1. וזרוע יי׳ על־מי נגלתה

1 *prf.:* נִגְלֵיתִי

1 Sam. 2, 27. הנגלה נגליתי

3 *pl.:* נִגְלוּ

Gn. 35, 7. כי שם נגלו אליו האלהים

Jer. 13, 22. ברב עונך נגלו שוליך

c. h interr.: הֲנִגְלוּ

Job. 38. 17. הנגלו לך שערי־מות

1 *pl. perf.:* וְנִגְלִינוּ

1 Sam. 14, 8. ונגלינו אליהם

part. fem.: וְנִגְלָה

Jes. 38, 12. נסע ונגלה מני

Ez. 23, 29. ונגלה ערות זנוניך

part. pl.: וְהֻנְגְלוֹת *fem.*

Dt. 29, 29. והנגלות לנו ולבנינו

inf.: הִנְגְלוֹת *c. h interr.*

1 Sam. 2, 27. הנגלה נגליתי

inf. constr.: נִגְלוֹת

2 Sam. 6, 20. נגלות אחד הרקים

inf. constr.: בְּהִנָּגְלוֹת

Ez. 21, 29. בהגלות פשעיכם

inf. constr.: כְּהִנָּגְלוֹת

2 Sam. 6, 20. כהגלות נגלות

inf. constr.: לְהִנָּגְלוֹת

Jes. 56, 1. וצדקתי להגלות

imperat. pl. הִנָּגְלוּ

Jes. 49, 9. לאשר בחשך הגלו

3 *imperf.:* יִנָּגְלֶה

1 S. 3, 7. וטרם יגלה אליו דבר־יי׳

3 *f. imperf.:* תִּנָּגְלֶה

Ex. 20, 26. אשר לא־תגלה

Prv. 26, 26. תגלה רעתו בקהל

Ez. 16, 56. בטרם תגלה רעתך

3 *f. imperf.:* וַתִּנָּגְלֶה

Ez. 16, 36. ותגלה ערותך בתזנותיך

3 *f. impf. apoc.:* תִּנָּגֶל

Jes. 47, 3. תגל ערותך

3 *pl.:* יִנָּגְלוּ

2 Sam. 22, 16. יגלו מסדות תבל

3 *pl.:* וַיִּנָּגְלוּ

1 Sam. 14, 11. ויגלו שניהם

Ps. 18, 16. ויגלו מוסדות תבל

Pi-el: גִּלָּה

Lev. 20, 11. ערות אביו גלה

Lev. 20, 17. ערות אחתו גלה

Lev. 20, 20. ערות דדו גלה

Lev. 20, 21. ערות אחיו גלה

Dt. 27, 20. כי גלה כנף אביו

Job. 41, 5. מי־גלה פני לבושו

Ps. 98, 2. לעיני הגוים גלה צדקתו

Thr. 4, 22. גלה על־הטאתיך

Ez. 22, 10. ערות אב גלה־בך

3 *perf.:* וְגִלָּה

Lev. 20, 18. וגלה את־ערותה

3 *fem.:* גִּלְּתָה

Lev. 20, 18. גלתה את־מקור דמיה

3 *fem.:* וְגִלְּתָה

Jes. 26, 21. וגלתה הארץ את־דמיה

2 *fem.:* גִּלִּית

Jes. 57, 8. כי מאתי גלית ותעלי

2 *fem.:* וְגִלִּית

Ruth 3, 4. וגלית מרגלתיו ושכבתי

1 *perf.:* גִּלִּיתִי, גִּלֵּיתִי

Jer. 11, 20. 20, 12. כי אליך גליתי

Jer. 49, 10. גליתי את־מסתריו

1 *perf.* וְגִלֵּיתִי

Jer. 33, 6. וגליתי להם עתרת שלום

Ez. 16, 37. וגליתי ערותך אלהם

Nah. 3, 5. וגליתי שולך

3 *pl.:* גִּלּוּ

Thr. 2, 14. ולא־גלו על־עונך

Ez. 23, 10. המה גלו ערותה

part.: מְגַלֶּה

Job. 12, 22. מגלה עמקות מני־חשך

Prv. 11, 13. הולך רכיל מגלה־סוד

inf. constr.: לְגַלּוֹת

Lev. 18, 6. לגלות ערוה אני יי׳

Lev. 18, 17. לא תקח לגלות ערותה לגלות ערותה עליה

Lev. 18, 18. בחייה

Lev. 18, 19. לא תקרב לגלות ערותה

imperat.: גַּל *apoc.*

Ps. 119, 18. גל־עיני ואביטה

Ps. 119, 22. גל מעלי חרפה ובוז

impt. fem. גַּלִּי

Jes. 47, 2. גלי צמתך השפי־שבל

Jes. 47, 2. גלי־שוק עברי נהרות

1 *imperf.:* אֲגַלֶּה

Hos. 2, 12. אגלה את־נבלתה

Mich. 1, 6. ויסדיה אגלה

2 *imperf.:* תְּגַלֶּה, תְּגַלֶּה

Lev. 18, 7. לא תגלה אמך הוא

Lev. 18, 7. לא תגלה ערותה

ערות אשת־אביך לא תגלה

Lev. 18, 8.

Lev. 18, 9. 10. לא תגלה ערותן

Lev. 18, 11. לא תגלה ערותה

ערות אחות־אביך לא תגלה

Lev. 18, 12.

ערות אחות־אמך לא תגלה

Lev. 18, 13.

כלשון ישמעאל גלוח, מין חלוק דק, וכן פרגז מקלמוכים.

n. m. ad simil. form. גַּפְלוֹן, גִּפְלוֹן: 1) tabula, (a גָּלַח = גָּפַח, abradere, polire), macrocolum, codicilli, *διφθέρα* (דִּפְתְּרָא). LXX. *τόμος*; 2) speculum. Qimchi: חֲם שֶׁחַלּוּקִים חַמַּרְאִים בְּטַרְבִּי אֵל־גִּלְּיֹלֵה וְנִקְרְאוּ כֵּן לְפִי שֶׁגִּגְלָה חַמַּשְׂוֶר מֵחַחַמִּרְחָק מֵרוֹב חַקּוּחָם. LXX. *διαφανῆ Λακωνικά*.

קַח־לְךָ גִּלָּיוֹן גָּדוֹל Jes. 8, 1.

pl.: הַגִּלְּיֹנִים

הַגִּלְּינִים וְהַסְּדִינִים Jes. 3, 23.

גָּלָא

כלקחי כמו נעבדי.

verb. trans. aram., hebraico aequale.

part.: גָּלֵא

הוּא גָלֵא עֲמִיקָתָא

וּמִסְתַּתְרָתָא Dan. 2, 22.

אִיתַי אֱלָה בִּשְׁמַיָּא גָּלֵה רָזִין Dan. 2, 28.

וְגָלֵא

וְגָלֵא רָזָיָא הוֹדְעָךְ Dan. 2, 29.

וְגָלֵה רָזִין Dan. 2, 47.

part. pass.: גְּלִי

בְּחֶזְוֵי דִי־לֵילְיָא רָזָא גְלִי Dan. 2, 19.

גְּלִי

רָזָא דְנָה גְלִי לִי Dan. 2, 30.

infinit.: לְמִגְלֵא

דִּי יְכֹלֶת לְמִגְלֵא רָזָא דְנָה Dan. 2, 47.

Af-el: הַגְלִי

דִּי הַגְלִי אַסְנַפַּר רַבָּא Esr. 4, 10.

וְעַמָּא הַגְלִי לְבָבֶל Esr. 5, 12.

גְּלוֹ

כלקחי כמו נעבדי גְּלוּת.

n. f. ut גְּלוּת hebr.

definit.: גְּלוּתָא

הַשְׁכַּחַת גְּבַר מִן־בְּנֵי גָלוּתָא Dan. 2, 25.

דִּי־מִן־בְּנֵי גָלוּתָא Dan. 5, 13. 6, 14.

וְשֹׁאַר בְּנֵי־גָלוּתָא Esr. 6, 13.

גָּלַח

פעל כונד וספתרון מכיעס וקכיסס חליקס וקציפס [גלאעס, קאסל ויין], וכן כלשון ישמעאל גלח, ובלקחי כמו נעבדי. כבתבי קדש לך סכנד גָּלַח לומר הקרקח סכיעס וסוקן ע"י גלוח, כסאיל על כליון עצמות אדם ע"י שמוס. סנצ"פ הוא פעולי, וסמתפעל כמכוון סכנין. כלשון רב' הסם גָּלַח תוקר לגויר וכומר נכרי ע"ם גבקתו וקרקתו, והסם גָּלַח מופעלי, ובגזרת הַגְלַחַת מאלהו, ובסם רכבקס גָּלָחוּת מצעם ובגזרת סכומיכס, ומוס: כתב גלוחת לשון רומי לו לעציטו, כתב־ספציור, וכן נית־גלוחים לו נית־גלוחת וכדומס. תמלות הסצם נ"ב נבעתי מעבב כמו בכומי (*glac-ies*) וכדומס, ובגרף עס גלח (l. *calv*) ודוק.

vrb. intr.: glabrum, calvum esse, arab. *g'alicha*, calvum esse, praecipue syncipite. *Pi.* capillum tondere, calvum facere, tropice abradere, carpere v. c. herbas. LXX. *κείρειν*, *ξυρᾶν*. *Pu.* insulse: *σύνθεσις*.

Pi-el: גִּלַּח

3 perf.: וְגִלַּח

וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ Lev. 14, 8.

וְגִלַּח רֹאשׁוֹ Num. 6, 9.

וְגִלַּח הַנָּזִיר Num. 6, 18.

שִׁמְעוּ דְבַר־יְיָ כָּל־הַגּוֹלָה Jer. 29, 20.

שִׁלַּח עַל־כָּל־הַגּוֹלָה Jer. 29, 31.

וְאֲנִי בְּתוֹךְ־הַגּוֹלָה Ez. 1, 1.

וְלֵךְ בֹּא אֶל־הַגּוֹלָה Ez. 3, 11.

וְאָבוֹא אֶל־הַגּוֹלָה Ez. 3, 15.

כִּשְׁדֵּימָה אֶל־הַגּוֹלָה Ez. 11, 24.

וְאֲדַבֵּר אֶל־הַגּוֹלָה Ez. 11, 25.

כְּלֵי הוֹצֵאתִי בִּכְלֵי הַגּוֹלָה Ez. 12, 7.

לְקוֹחַ מֵאֵת הַגּוֹלָה Zach. 6, 10.

מֵהַגּוֹלָה

הַשְּׁבִים מֵהַגּוֹלָה Esr. 6, 21.

בַּגּוֹלָה

יְצֹאוּ אַתְּכֶם בַּגּוֹלָה Jer. 29, 16.

וְיָצָא כַּמִּישׁ בַּגּוֹלָה Jer. 48, 7.

כִּי מִלְכָּם בַּגּוֹלָה יֵלֵךְ Jer. 49, 3.

בַּגּוֹלָה בְּשִׁבְעֵי יִלְכּוּ Ez. 12, 11.

כִּי הֹלְכוּ בַגּוֹלָה Ez. 25, 3.

וְהָלַךְ מִלְכָּם בַּגּוֹלָה Am. 1, 15.

חֲצִי הָעִיר בַּגּוֹלָה Zach. 14, 2.

וּבַגּוֹלָה

וּבַגּוֹלָה לֹא הָלַךְ Jer. 48, 11.

לַגּוֹלָה

גַּם־הִיא לַגּוֹלָה Nah. 3, 10.

גָּלוּת

ע"כ נכתבו גָּלוּתֵי, גָּלוּתֵנוּ, וסכוותם כמו גּוֹלָה כסיקס מקלן [קויסוו־סכדעבוכ, עקסיל], מכאעל ג"כ על סגולים. כלקחי שתי תמונות מוס גָּלוּי [מסימן גָּלוּת וסידועס גְּלוּתָהּ סרבוי גָּלֻיָּן וסמסימן גָּלוּת וסידועס גְּלוּתָהּ] וגס גָּלְיָא [וסמסימן גַּלְיָת], וגצפס תלמודיקס גָּלוּת מאלמו, ובסבוי מוס גָּלְיוּת. בקרנוס עוד מוס מצרס מלת סטעס בְּגִלֵּי לו בְּגָלְיָא כמו בפרסיק.

n. f., sicut גּוֹלָה, expulsio, exilium, exterminatio, proscriptio, interdum de exulibus ipsis, in aliam civitatem profugis. LXX. *ἀποικεσία*, *ἀποικία*, *μετοικεσία*. Aramaice: גָּלוּ (constr. גָּלוּת; def. גָּלוּתָא), aut גָּלְיָא (constr. גָּלְיַת, pl. גָּלְיָן, constr. גָּלְיָת). LXX. *ἀποικεσία*, *αἰχμαλωσία*.

וְאֵת־עֲגָלוֹת כּוּשׁ Jes. 20, 4.

אַכִּיר אֶת־גְּלוֹת יְהוּדָה Jer. 24, 5.

וְאֵת־כָּל־גְּלוֹת יְהוּדָה Jer. 28, 4.

לְכָל־גָּלוּת יְהוּדָה Jer. 29, 22.

גְּלוּת יְרוּשָׁלַם וְלִיהוּדָה Jer. 40, 1.

גְּלוּת שְׁלֹמֶה Am. 1, 6.

גְּלוּת שְׁלֹמֶה לֶאֱדוֹם Am. 1, 9.

וְגָלֻת

וְגָלוּת הַחֵל־הַזֶּה Obad. 1, 20.

וְגָלוּת יְרוּשָׁלַם אֲשֶׁר Obad. 1, 20.

בִּסְפָרַד

לְגָלוּת יְהוֹיָכִין 2 Reg. 25, 27.

לְגָלוּת יְהוֹיָכִין Jer. 52, 31.

לְגָלוּת הַמֶּלֶךְ יְוֹיָכִין Ez. 1, 2.

cum suff.: וְגָלוּתִי

וְגָלוּתִי יְשָׁלַח Jes. 45, 13.

cum suff.: לְגָלוּתֵנוּ

בַּחֲמִשָּׁה לְחֹדֶשׁ לְגָלוּתֵנוּ Ez. 33, 21.

וְהַמֵּשׁ שָׁנָה לְגָלוּתֵנוּ Ez. 40, 1.

גִּלָּיוֹן

ע"ז ע"מ גַּפְלוֹן, גִּפְלוֹן, מן גָּלַח וסכנו גִּלְּיֹנִים. וסכוותם גַּכְסָל: ל' כ"י לו דפתרת לכתוב ולקרות עליו, ואנר לוקכו מכותב [שרייבפעל], וכגוד מסנרת גלח כמכון גלח, לומר חלוק וגלוי וקלוק ולוח מאלמו. וכגזרת כמו כן גִּלְּיוֹן, נדליס ליקנים של ספר [בוכל], כמו גליון שנספר, טוסקוות גליוניות, תקון־סגליון. כ' לגיון מלקס ורמי [שפיגעל], על כי גליון־כרול סוא מצרע וקלף, ואנגר שסוא כמו בגלותו את יכוניה Jer. 27, 20.

cum suff.: הַגְלוּתָם

עַל־הַגְלוּתָם גְּלוּת שְׁלֹמֶה Am. 1, 6.

3 impf. apoc: וַיִּגֶל

וַיִּגֶל אֶת־יִשְׂרָאֵל אַשּׁוּרָה 2 Rg. 17, 6.

וַיִּגֶל מֶלֶךְ־אַשּׁוּר אֶת־יִשְׂרָאֵל 2 Reg. 18, 11.

וַיִּגֶל אֶת־יְהוֹיָכִין בָּבֶלָה 2 Reg. 24, 15.

וַיִּגֶל הַשְּׁאֵרִית מִן־הַחֶרֶב 2 Chr. 36, 20.

3 imperf. c. s.s.: וַיְגַלֶּהָ

וַיִּגְלֶה קִירָה 2 Reg. 16, 9.

cum suff.: וַיְגַלֵּם

וַיִּגְלֹם אַשּׁוּרָה 2 Reg. 15, 29.

וַיִּגְלֹם לְרָאוּבֵנִי וְלַגָּדִי 1 Chr. 5, 26.

pl. cum suff.: וַיְגַלּוֹם

וַיִּגְלוֹם אֶל־מְנַחַת 1 Chr. 8, 6.

Hof-al: הָגְלָה

אֲשֶׁר הָגְלָה מִירוּשָׁלַם Esth. 2, 6.

3 fem.: הָגְלְתָה

אֲשֶׁר הָגְלְתָה עִם יְכָנְיָה Esth. 2, 6.

3 fem.: הָגְלָת *for. aram.*

הָגְלַת יְהוּדָה כֻּלָּהּ Jer. 13, 19.

הָגְלַת שְׁלוֹמִים Jer. 13, 19.

3 pl.: הָגְלוּ

מֵאֲשֶׁר לֹא־הָגְלוּ בָּבֶלָה 1 Chr. 9, 1.

הָגְלוּ לְבָבֶל בְּמַעַל

part. pl.: הַמְגֻלִּים

הַמְגֻלִּים בְּבָבֶלָה Jer. 40, 1.

Hitpa-el: הִתְגַּבָּלָה

inf. constr.: בְּהִתְגַּבּוֹת

כִּי אִם־בְּהִתְגַּלּוֹת לְבוֹ Prv. 18, 2.

imperf. apoc.: וַיִּתְגַּל

וַיִּתְגַּל בְּתוֹךְ אָהֳלָה Gn. 9, 21.

גּוֹלָה

ע"כ סופעס וסמכוון כמו גָּלוּת, לומר סרקת סלן סיוצים, ומוס טלטול יוצני סלן וכסיקס ודקוי מלן־מולדת [קוסוו־סכדעבוכ, עמיגרעס"ן, עקסיל], וכלמר סלן וסולן ויצ"ו גולם, וכני וקסל סגולם וכדומס. ולפעמים נכאעל על סגולים. סתמונס ניכוכית נקניס.

n. f. abstract.: terrae ab incolis, ut ita dicam, exinanitio, exilium, expulsio. LXX. *αἰχμαλωσία*, *ἀποικία*, *μετοικεσία*, *παροικία*, et ita ut de extorribus ipsis dicatur, *αἰχμάλωτος*.

הוֹלִיךְ גּוֹלָה מִירוּשָׁלַם 2 Reg. 24, 15.

וַיְבִיאֵם מֶלֶךְ־בָּבֶל גּוֹלָה בְּבָבֶלָה 2 Reg. 24, 16.

כְּלֵי גּוֹלָה עֲשֵׂה לָךְ Jer. 46, 19.

עֲשֵׂה לְךָ כְּלֵי גּוֹלָה Ez. 12, 3.

בִּכְלֵי גּוֹלָה יוֹמָם Ez. 12, 4.

כְּמוֹצָאֵי גּוֹלָה Ez. 12, 4.

הַגּוֹלָה, הַגּוֹלָה

תַּחְתֵּיהֶם עַד־הַגּוֹלָה 1 Chr. 5, 22.

עִם הָעֲלוֹת הַגּוֹלָה Esr. 1, 11.

הָעֹלִים מִשְּׁבִי הַגּוֹלָה Esr. 2, 1.

כִּי־בְנֵי הַגּוֹלָה בָּנִים הֵיכָל Esr. 4, 1.

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־הַגּוֹלָה אֶת־הַפָּסַח Esr. 6, 19.

לְכָל־בְּנֵי הַגּוֹלָה Esr. 6, 20.

הַבָּאִים מֵהַשְּׁבִי בְּנֵי־הַגּוֹלָה Esr. 8, 35.

עַל מְעַל הַגּוֹלָה Esr. 9, 4. 10, 7.

לְכָל בְּנֵי הַגּוֹלָה לְהִקָּבֵץ Esr. 10, 7.

וְהוּא יָבֵל מִקְּהַל הַגּוֹלָה Esr. 10, 8.

וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי הַגּוֹלָה Esr. 10, 16.

הָעֹלִים מִשְּׁבִי הַגּוֹלָה Neh. 7, 6.

עִם־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר הָגְלְתָה Esth. 2, 6.

וְכָל־הַגּוֹלָה מִבָּבֶל Jer. 28, 6.

עַל־יֹתֶר זִקְנֵי הַגּוֹלָה Jer. 29, 1.

לְכָל־הַגּוֹלָה אֲשֶׁר־הִגְלֵיתִי Jer. 29, 4.

עֶרְוַת אֲחִי־אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה Lev. 18, 14.

עֶרְוַת כַּלָּתְךָ לֹא תְגַלֵּה Lev. 18, 15.

לֹא תְגַלֵּה עֶרְוָתָהּ Lev. 18, 15.

עֶרְוַת אֵשֶׁת־אָחִיךָ לֹא תְגַלֵּה Lev. 18, 16.

עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תְגַלֵּה Lev. 18, 17.

וְאַחוֹת אָבִיךָ לֹא תְגַלֶּה Lev. 20, 19.

2 imperf.: תְּגַל *apoc.*

וְסוֹד אַחֵר אַל־תְּגַל Prv. 25, 9.

2 f. imperf.: תְּגַלִּי

נוֹדֵד אַל־תְּגַלִּי Jes. 16, 3.

3 imperf. יְגַלֶּה

וְלֹא יְגַלֶּה כְּנַף אֲבִיו Dt. 23, 1.

3 imperf. apoc. וַיְגַל

וַיְגַל יְיָ אֶת־עֵינֵי בִלְעָם Num. 22, 31.

וַיְגַל אֶת מָסַךְ יְהוּדָה Jes. 22, 8.

3 imperf. apoc.: וַתְּגַל *fem.*

וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב Ruth 3, 7.

וַתְּגַל תַּזְנוּתַיִךְ Ez. 23, 18.

וַתְּגַל אֶת־עֶרְוָתָהּ Ez. 23, 18.

3 pl. יְגַלּוּ

יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ Job. 20, 27.

Pu-al: הָגְלָה

3 perf.: הָגְלְתָה *fem.*

*יֻחְצַב גִּלְתָּה הֶעֱלְתָה Nah. 2, 8.

part. fem.: מְגֻלָּה

טֹרֶם תּוּכַחַת מְגֻלָּה Prv. 27, 5.

Hif-il: הֶגְלָה, הָגְלָה *3 prf.*

אֲשֶׁר־הִגְלָה יְיָ מִפְּנֵיהֶם 2 Rg. 17, 11.

הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן 2 Reg. 25, 11.

אֲשֶׁר הִגְלָה תִּלְגַּת 1 Chr. 5, 6.

אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר Esr. 2, 1.

אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר Neh. 7, 6.

אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר Esth. 2, 7.

אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר Jer. 29, 1.

הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן Jer. 39, 9. 52, 15. 30.

הָעָם אֲשֶׁר הִגְלָה Jer. 52, 28.

הַגְלָה מִירוּשָׁלַם נֶפֶשׁ Jer. 52, 29.

הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן Jer. 52, 30.

3 perf.: וְהִגְלָה

וְהִגְלָה אֶת־כָּל־יְרוּשָׁלַם 2 Rg. 24, 14.

3 perf. c. suff.: הִגְלָם

וְגֵרָא הוּא הִגְלָם 1 Chr. 8, 7.

3 perf. c. suff.: וְהִגְלָם

וְהִגְלָם בְּבָבֶלָה Jer. 20, 4.

2 perf.: הִגְלֵיתָ

הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִגְלֵיתָ 2 Reg. 17, 26.

1 perf.: הִגְלֵיתִי

אֲשֶׁר־הִגְלֵיתִי מִירוּשָׁלַם Jer. 29, 4.

הָעִיר אֲשֶׁר הִגְלֵיתִי אַתְּכֶם Jer. 29, 7.

אֲשֶׁר־הִגְלֵיתִי אֶתְכֶם Jer. 29, 14.

1 perf.: וְהִגְלֵיתִי

וְהִגְלֵיתִי אֶתְכֶם מֵהֲלְאָה Am. 5, 27.

3 pl: הִגְלוּ

אֲשֶׁר הִגְלוּ מִשֹּׁמְרוֹן 2 Reg. 17, 28.

כְּמִשְׁפַּט הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הִגְלוּ 2 Reg. 17, 33.

בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־הִגְלוּ אֹתוֹ Jer. 22, 12.

2 pl: הִגְלִיתֶם

מֵהַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר הִגְלִיתֶם 2 Rg. 17, 27.

inf.: הַגְלוֹת

אַחֲרֵי הַגְלוֹת נְבוּכַדְרֶאצַּר Jer. 24, 1.

inf. constr.: בְּהַגְלוֹת

בְּהַגְלוֹת יְיָ אֶת־יְהוּדָה 1 Chr. 5, 41.

inf. constr.: וְלְהַגְלוֹת

וְלְהַגְלוֹת אֹתוֹ בָּבֶל Jer. 43, 3.

cum suff.: בְּהַגְלוֹתִי

בְּהַגְלוֹתִי אוֹתָם אֶל־הַגּוֹיִם Ez. 39, 28

cum suff.: לְהַגְלוֹתֵךְ

לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתֵךְ Thr. 4, 22.

cum suff.: בְּגָלוּתוֹ

cum suff.: וְגִלְּחוֹ
2 Sam. 14, 26. כבד עליו וגלחו
3 prf. f.: וְגִלְּחָה
Dt. 21, 12. וגלחה את־ראשה
inf. c. suff.: וְהִתְגַּלְּחוֹ
2 Sam. 14, 26. ובגלחו את־ראשו
3 imperf. יִגַּלַּח *p.*
Lev. 13, 33, ואת־הנתק לא יגלח
Lev. 14, 9. יגלח את־כל־שערו
Lev. 14, 9. ואת־כל־שערו יגלח
2 Sam. 14, 26. לימים אשר יגלח
Jes. 7, 20. יגלח אדני בתער השכירה
3 imperf.: וַיְגַלַּח
Gn. 41, 14. ויגלח ויחלף שמלתיו
2 Sam. 10, 4. ויגלח את־חצי זקנם
cum suff.: יְגַלְּחֵנִי
Num. 6, 9. ביום השביעי יגלחנו
cum suff.: וְגִלְּחָם
1 Chr. 19, 4. את־עבדי דויד ויגלחם
3 f. imperf.: וַתְּגַלַּח
Jud. 16, 19. ותגלח את־שבע
3 pl.: יְגַלְּחוּ *p.*
Lev. 21, 5. ופאת זקנם לא יגלחו
Ez. 44, 20. וראשם לא יגלחו
Pu-al: גֻּלַּח *p.*
Jud. 16, 22. לצמח כאשר גלח
1 perf.: גֻּלַּחְתִּי
Jud. 16, 17. אם־גלחתי ונסר ממני כחי
p. pl. constr.: מְגֻלָּחֵי
Jer. 41, 5. מגלחי זקן
Hitpa-el: הִתְגַּלַּח
3 perf.: וְהִתְגַּלַּח *p.*
Lev. 13, 33. והתגלח ואת־הנתק
inf. c. suff.: הִתְגַּלַּחוֹ
Num. 6, 19. אחר התגלחו את־נזרו

גָּלַל

פעל כודד ומתנו בעבר גַּלָּיְתִי וכרבוי גַּלְגַּלְתִּי וכנוי גָּלַל או גַּל. משתרון כמו גָּהַל לעיל, לומר עגילם ומתגלגלות מוסכם [ווואלצען, דרעהען], ומוזג גל מעגל [שטוואלצען], גל על [פֿוי־פֿוואלצען], וכדומה. מכפעל גָּלַל ומעתיק רַגֵּל יסתכוון או משקל ומתגלגל [פֿוואלצען-נעריקלעט וועדרען], או משתכות וכוילות ותקוד נסכו. מכבד גִּלְגֵּל, ופעולי שלו הִתְגַּלְגֵּל או הִתְגּוֹלֵל, ומטוף הֵגֵל. משרש נכל משתי מעבר (gr. κέλλ-ω, teut. kull-ern, quell-en, wall-en).

v. trans., volvere, torquere. LXX. ἀποκυλιοῦν, ἑλίττειν (convolvere), ἀφαιρεῖν, περιαιρεῖν, κατακυλιοῦν. Nif. convolvi, se volvere. Pu. insulse: καταλλαγή. Hitp. הִתְגּוֹלֵל, הִתְגַּלְגֵּל, συκοφαντεῖν, φίρεσθαι. *Hi.* הֵגֵל causative: efficere, ut volvatur. De rad. sanscrito-semitica v. supra.

1 perf.: גָּלּוֹתִי
Jos. 5, 9. גלותי את־חרפת מצרים
3 pl.: וַיְגַלְּלוּ
Gn. 29, 3. 8. וגללו את־האבן
part.: וְגֹלֵל
Prv. 26, 27. וגלל אבן אליו תשוב
inf.: גֹּל
Ps. 22, 9. גל אל־יי יפלטהו
impt. vel inf.: גּוֹל
Ps. 37, 5. גול על־יי דרכיך
imperat.: גֹּל
Ps. 16, 3. גל אל־יי מעשיך
imperat.: גֹּלוּ
Ps. 119, 22. גל מעלי חרפה

pl.: גְּלוֹי
Jos. 10, 18. גלו אבנים גדלות
1 S. 14, 33. גלו אלי היום אבן גדולה
Nif-al: נָגַל
3 pl.: וְנָגְלוּ
Jes. 34, 4. ונגלו כספר השמים
3 imperf.: וְיִגַּל
Am. 5, 24. ויגל כמים משפט
Pu-al: גֻּלַּל
part. fem.: מְגֻלְגָּלָה
Jes. 9, 4. מגוללה בדמים
Hif-il: הֵגֵל
3 imperf.: וַיַּגֵּל
Gn. 29, 10. ויגל את־האבן
Hitpa-el: הִתְגַּלֵּל
part.: מִתְגַּלֵּל
2 Sam. 20, 12. ועמשא מתגלל בדם
inf. constr.: לְהִתְגַּלֵּל
Gn. 43, 18. להתגלל עלינו ולהתנפל
Pi-el: גִּלְגֵּל
1 perf. c. suff. וְגִלְגַּלְתִּיךְ
Jer. 51, 25. וגלגלתיך מן־הסלעים
Hitpa-el: הִתְגַּלְגֵּל
3 perf. pl.: הִתְגַּלְגְּלוּ *p.*
Job. 30, 14. תחת שאה התגלגלו
גֶּל

ז״נ ומרבוי גַּלִּים, מסלסל מכוללת: ק׳ כמו יגר ותונר ערמת וגדיש קנסס וכד של תכניס [שטייכוויסען], ולרוב מגל מתרגות [רויזיכען־רויפען]. ג׳ מעין ומטוע [קוועלען] או מצבר [וועלע], ולשניהם משרש מעין עגילם ומתגלגלות.

n. m. 1) acervus lapidum vel ruinarum; 2) *fons*, a v. גָּלַל (quellen), vel *unda*. LXX. σωρός, χῶμα, βουνός, συναγωγὴ κῦμα; ἀποικεσία, ἔθνος, ἀφανισμός, μετοικεσία; χελώνη.

Gn. 31, 46. paus. ויעשו־גל
Jos. 7, 26. גל־אבנים גדול
2 Sam. 18, 17. גל־אבנים גדול מאד
Job. 8, 17. על־גל שרשיו יסבכו
Cant. 4, 12. גל נעול מעין חתום
הַגַּל *p.*
Gn. 31, 46. paus. וירא כלו שם על־הגל
Gn. 31, 48. הגל הזה עד ביני וביניך
הנה הגל הזה והנה
Gn. 31, 51. המצבה
Gn. 31, 52. עד־הגל הזה
לא־אעבר אליך את־הגל
Gn. 31, 52. הזה
לא־תעבר אלי את־הגל
Gn. 31, 52. הזה
לַגַּל
paus.:
Jes. 25, 2. כי שמת מעיר לגל
pl.: גַּלִּים
2 Rg. 19, 25. גלים נצים ערים בצרות
Jes. 10, 30. בת־גלים
Jes. 37, 26. להשאות גלים נצים
Zach. 10, 11. והכה בים גלים
pl.: כְּגַלִּים
Hos. 12, 12. כגלים על תלמי שדי
pl.: לְגַלִּים
Job. 15, 28. אשר התעתדו לגלים
Jer. 9, 10. ונתתי את־ירושלם לגלים
Jer. 51, 37. לגלים מערון־תנים
constr.: כְּגַלֵּי
Jes. 48, 18. וצדקתך כגלי הים
pl. c. suff.: גַּלֶּיךָ
Job. 38, 11. ופא ישית בגאון גליך
pl. c. suff.: גַּלֶּיךָ
Ps. 42, 8. כל־משבריך וגליך

וגליך עלי עברו
Jon. 2, 4.
pl. c. suff.: גַּלָּיו
Ps. 89, 10. בשוא גליו אתה תשבחם
Ps. 107, 25. ותרומם גליו
Jes. 51, 15. וירהמו גליו
Jer. 5, 22. והמו גליו ולא־יעברנהו
Jer. 31, 35. וירהמו גליו
Jer. 51, 42. בהמון גליו נכסתה
pl. c. suff.: לְגַלֶּיהָ
Ez. 26, 3. כהעלות הים לגליו
pl. c. suff.: גַּלֵּיהֶם
Ps. 65, 8. שאון גליהם
Ps. 107, 29. וירחשו גליהם
Jer. 51, 55. והמו גליהם כמים רבים

גֵּל

ז״נ ומרבוי כמו גֵּבָה לקמן. משתרון כד או כלי משמן [שלקרוג], ומקרא כן מתמוכתו, ענולי וגליי עי, גֵּבֶל. ומשופן לקח ליכני יודע למולמו, ומשנר שמוש גם נזכרו בהרלף על כלי.

n. m. lecythus, lenticula, ampulla, olearia (capsax apud Cyprianum, *guttus* apud Gellium et Juvenalem). LXX. λαμπάδιον. Cujus nomen a forma globosa sumtum est.

cum suff.: וְגִלָּהּ
Zach. 4, 2. וגלה על־ראשה
גֵּבָה

ז״נ מן גֵּב ומשמ גֵּבָּת ומרבוי גֵּבֹת. משתרון נזכרוב: ק׳ מעין ומקור נהרלף על גֵּב [קוועלע]; ג׳ לשון כל מהשמ לקר מזרם נגב [קרוג], כמו גלת מוסב. ג׳ לעיון דבר ענולי נמכנס, כמו כדורי [נעקקערטינעם קעפיעל]. ומשנר ידוע לנזכר הגלה, כוד הגלה, מכוונם נגלס.

n. f. (m. גֵּב) 1) fons; 2) lecythus, lenticula; 3) aliquid globosi, forma rotunda, σφαιροειδές, epistylium, capitulum, quod scapo imponitur, ἐπιστύλιον, κιονόκρανον, στηλίς, γλυφίς, κεφαλὴ τοῦ κίονος. LXX: ἀνθέμιον, βάσις, λαμπάδιον, λύτρωσις, τὸ στεπτόν.

הַגֵּבָה

Zach. 4, 3. אחד מימין הגלה
constr.: גִּבַּת
Eccl. 12, 6. ותרץ גלת הזהב
pl.: גִּבְּת
Jos. 15, 19. ונתת לי גלת מים
Jos. 15, 19. ויתן־לה את גלת עליות
Jos. 15, 19. ואת גלת תחתיות
Jud. 1, 15. ונתת לי גלת מים
Jud. 1, 15. את גלת עליות
Jud. 1, 15. ואת גלת תחתית
constr. pl.: גִּבְּוֹת, גִּבְּת
1 Reg. 7, 41. גלות הכתרת
1 Reg. 7, 42. שתי גלת הכתרת
2 Chr. 4, 12. שתי גלות הכתרות
2 Chr. 4, 13. את־שתי גלות הכתרות
וְגִבַּת *pl.*
1 Reg. 7, 41. וגלת הכתרת
pl.: וְהַגְּבָבוֹת
2 Chr. 4, 12. והגלות והכתרות

גְּלִיל

תוקרי וכר ולנקני כמשמ גְּלִילָה, וגם ז״נ סכנוי גְּלִילִים לוכרי, גְּלִילוֹת לנקני. מסלסל נעל־גלילם נעל־מסנם ומפיכם, ומסנשל או על תכונת דלת נתכמת מתנכם [וואלצנשטיר עסיר], או ל״ך כמו מוסב על נייר, או כמו מעגילם [וואלצען], כלשון נרלה נמפסוק גלילי כסף, ומנ, ולמ כמו שנרמו רכים ענול ומנעמ, או מהרלף לל ככר לומר פלן

ומדיכם [קריים]. ומוזג לקרי כן לרון סגליל לניון מסלך נין נידון ונין שומרון ונע שנמרכת גֵּבָּא מכנוי [סידועם גֵּבָּא מכנוי גֵּבָּי], או כמ׳ נוסף אֲגַל [כמו ערק גלמ, לשון נלגלי נפמ] לשון פתח, ע״ם כפיכתו על ניר.

adj. m., aliquid versatile, volubile v. c. fores versatiles, cylindrus teres atque oblongus, velut auri argentive, non annulus, ut plerique verterunt; translate: ambitus, regio, fines terrae, unde הַגְּלִילָה, הַגָּלִיל (אֶרֶץ הַגְּלִיל, גְּלִיל הַגּוֹיִם, Γαλιλαία ἀλλοφύλων, τῶν ἐθνῶν), de tractu terrae inter Sidonem et Samariam interjecto. LXX: κύβος, στροφεύς, τορευτός. Trg. גְּלִילָא מַתְרָנְיָתָא Talmudice: גֵּב janua, quia cardine (γίγγλυμος) movetur.

הַגְּלִיל *n. p.*
1 Rg. 9, 11. עשרים עיר בארץ הגליל
constr.: גְּלִיל *n. p.*
Jes. 8, 23. גליל הגוים
pl.: גְּלִילִים
1 Reg. 6, 34. הדלת האחת גלילים
1 Reg. 6, 34. הדלת השנית גלילים
constr. pl.: גְּלִילֵי
Esth. 1, 6. וארגמן על־גלולי כסף
Cant. 5, 14. ידיו גלילי זהב
fem.: הַגְּלִילָה
Ez. 47, 8. אל־הגלילה הקדמונה
2 pl.: גְּלִילוֹת *n. p.*
Jos. 13, 2. כל־גלילות הפלשתים
Jos. 18, 17. ויצא אל־גלילות
ויבאו אל־גלילות
Jos. 22, 10. 11. הירדן
Joel 4, 4. וכל גלילות פלשת

גַּלְגַּל

ז״נ ומרבוי גַּלְגַּלִּים ומרבוי נזכרום מסכון: ק׳ לשון מלמון ענול ומוזג [רמל], וכן נמקרי, ומוזג גַּלְגַּל נמרכת; ג׳ רוח סערות ע״ם מסנון נענול [ווירבעל], וכן נסוסרי גלגלת ונתרנוס עלעלת; ג׳ לשון מוזג, ע״ם גלגלותו נרוח [שפרייל], וכן נקרמי גֻּבָּא או גֻּבָּל וכעכרי גל, ויוכן מכל מסנרם.

n. m., 1) orbis, circulus, *rota*, rabbinica explicatione de *coelis* mundum versantibus, rota fervida solis; syr. *giglo*, *sphaera coelestis*. LXX: τροχός, cf. Jacob. 3, 6.; 2) turbo, ventus e depressa nube contortus (στρόβιλος, λαῖλαψ, καταιγίς, tourbillon); 3) palea, acus, quod propter levitatem a vento in gyrum agitatur, ἄχνη, κραφίς, aram. גֻּלְגַּלְתָּא, syr. gelo, arab. g'ill.

וְגַלְגַּל
Ez. 23, 24. והצנן רכב וגלגל
Ez. 26, 10. וגלגל ורכב
הַגַּלְגַּל
Eccl. 12, 6. ונרץ הגלגל
Ez. 10, 13. קורא הגלגל באזני
בַּגַּלְגַּל
Ps. 77, 19. קול רעמך בגלגל
כַּגַּלְגַּל
Ps. 83, 14. אלהי שיתמו כגלגל
וְכַגַּלְגַּל
Jes. 17, 13. וכגלגל לפני סופה
לַגַּלְגַּל
Ez. 10, 2. בא אל־בינות לגלגל

קח אש מברנות לגלגל Ez. 10, 6.
pl. c. suff.: בַּלְבָּבֶיךָ
המון גלגלו Jer. 47, 3.
cum suff.: וַרַכֶבֹתָיו
וגלגלו כסופה Jes. 5, 28.
גַּלְגַּל
ז״ו כמשמע גַּלְגַּל, ומוח כמו בַּלְבַּב לעיל כמכוון לופן; לכן לרוב זעפ״.
n. m. (plerumque n. pr.) orbis, rota.
constr.: גַּלְגַּל
והמם גלגל עגלתו Jes. 28, 28.
גַּלְגֹּלֶת
ז״כ נכנוי גַּלְגַּלְתּוֹ, גַּלְגַּלְתָּם, כמו מרכוי גַּלְגֹּלוֹת, וכמוכם ילפ וקדקד לגיון הפרוש״, ומזלמו רפ [קקסף, אחדעל], כמו עמר לגלגלת, לומל לכל רפ חדס, ולכן לַגַּלְגֹּלֶת עעמי׳ [קקסף-ווייוע], ומוס נשפס רכנפס בָּסֶּסֶ הַגַּלְגֹּלֶת לומר כרגף לעון פרסי], נסומכי גַּבְגַּלְתָּא כמר גַּלְגַּלְתָּא ונעברי נלגס כמוס, ומיס ניכוליס מקוס סלליכם נשס נלגלת.
n. m. caput, cranium (calva apud Plin., *κόγχος, σκάφιον, κύτος* apud poëtas Gr.), a globosa forma, hinc לַגַּלְגַּלְתָּא, *adv. κατὰ κεφαλήν.* LXX. *κεφαλή, κρανίον.* Syr. *gogulto;* arab. *g'alag'a;* cf. *Γολγοθᾶ* N. T. (*κρανίου τόπος, calvaria*).
הַגַּלְגַּלְתָּא
כי אם־הגלגלת והרגלים 2 Rg. 9, 35.
adv. לַגַּלְגַּלְתָּא
עמר לגלגלת מספר Ex. 16, 16.
בקע לגלגלת Ex. 38, 26.
חמשת שקלים לגלגלת Num. 3, 47.
cum suff.: גַּלְגַּלְתּוֹ
ותרץ את־גלגלתו Jud. 9, 53.
ואת־גלגלתו תקעו 1 Chr 10, 10.
pl. c. s.: לְגַלְגַּלְתָּם *adv.*
כל־זכר לגלגלתם Num. 1, 2.
שנה ומעלה לגלגלתם Num. 1, 18.
שמות לגלגלתם Num. 1, 20. 22.
ויהי מספרם לגלגלתם 1 Chr. 23, 3.
במספר שמות לגלגלתם 1 Chr. 23, 24.
גַּל
ז״ו ע״פ גַּל, וכנכוי גַּלְגַּלּוֹ ונסמך סרכוי גַּלְגַּל, וכי כן מן גַּל נכנוי גַּלְגַּלּוֹ, וכן מן שֹׁר, חַר נכנוי שָׁרְרָהּ, הָרְרָם וכולס ע״י הזכת והתכת לות מוכפל על הזכת. ולתכם מיגיו המדקדקים נפרדים וים גַּלַּל, צַלַּל, שֹׁרֵר, חֹרֵר, אלא היו ולא נכרלו. הסלמס כמו גַּלַּל לקמן.
n. m. (ad s. f. צַל) c. suff. גַּלָּלִי, constr. pl. גַּלְגֵּלֵי, sicut a צַל fit צַלָּלוֹ, a שֹׁר: שָׁרְרָהּ, ab חַר: הָרְרָם, propter literam extremam in verbo duplicatam. Grammatici sine caussa formas גַּלַּל, צַלַּל, שֹׁרֵר, חֹרֵר commenti sunt. Vi idem valet, quod גַּלַּל infra expositum.
cum suff.: כְּגַלָּלוֹ
כגללו לנצח יאבד Job. 20, 7.
pl.: כַּגַּלָּלִים
ולחמם כגללים Zeph. 1, 17.
constr. pl.: גַּלְגֵּלֵי
תחת גלגלי האדם Ez. 4, 15.
constr. pl.: בְּגַלְגֵּלֵי
בגללי צאת האדם Ez. 4, 12.
גַּלַּל
ז״ו וכמשך גַּלַּל וכמוכם מכוכלס: ס׳ כמו גַּל, לומר נוסף ויכיון [קקסף],

וגל מכוסף המסס; ומעכין כנללו יפכד הכלון יפכד ככוסף. נלמון יפעפל גַּלָּה מכוסף סנמלים וסנלן. וכיפס שמכנוי המפל כמר גַּל [מייפכמן], לס מעכין ענול. וכפמת כנמכת לרוב: כמכף כנל כמו כמכף כפמכס. כפכמי מסס גַּבָּא לו גַּלַּל מפלמו וכן מכנוי גְּלָלִים. כ׳ כמכלף לל סנס וכפלות נסמך גַּלַּל וסס ב׳ בְּגַלַּל וכנכוי, לומר על־לפות, מסנס ב [וועגען], ובעברי וכלרי מפלמו.
n. m. (c. גֵּלָל), 1) sicuti גַּל, excrementa alvi, stercus, merda. LXX. *βόλβιτον, κόπρος,* a forma rotunda atque globosa. Arab. *g'alla*, de stercore camelorum oviumve rotundoso. Est etiam veri similius, nomen desumtum esse a cumulo (גַּל gemarice: fimetum, sterquilinium, syn. אַשְׁפָּה, aram. אֲגָּא, גַּלָּא). 2) sicut אֹרוּת, סִבָּה, conditio, *circumstantia* (apud Lat. posteriores), unde בְּגַלַּל adv. LXX. *ἀντί, διά, ἕνεκα, ἕνεκεν, χάριν.* Arab. מן גלל, מן גלא idem.
הַגָּלָל
כאשר יבער הגלל 1 Reg. 14, 10.
präp.: בְּגַלַּל *constr.*
בגלל יוסף Gn. 39, 5.
כי בגלל, הדבר הזה Dt. 15, 10.
בגלל חטאות ירבעם 1 Reg. 14, 16.
בגלל רעת בית־ישראל Jer. 11, 17.
בגלל מנשה בן־יחזקיהו Jer. 15, 4.
präp.: וּבְגַלָּל
ובגלל התועבת האלה Dt. 18. 12.
cum suff.: בִּגְלָלָהּ *p.*
ויברכני יי בגללך Gn. 30, 27.
cum suff.: בִּגְלָלֶךָ
וחיתה נפשי בגללך Gn. 12, 13.
cum suff.: בִּגְלָלֵכֶם
גם־בי התאנף יי בגללכם Dt. 1, 37.
בגללכם ציון שדה תחרש Mich. 3, 12.
מְגִלָּה
ז״כ גויר גַּל ע״פ מְגִלָּה, מְאֵרָה, מְגַמָּה, מְגֵרָה, מְזִמָּה, מְכִתָּה. הסלמס ספר ע״פ שנכלל כיוים קדמוכים [קקסלע, כון], וכן נכוי וולמעכן מוס, ופעמים נקבור מגלת־ספר [כון-קקסלע], וקמ מגלות נגמרל יהוי.
n. f. (ad s. f. מְגִלָּה) volumen, a convolvendo atque evolvendo, *πτυκτίον, κανόνιον.* LXX. *κεφαλίς, χάρτης, χαρτίον, δρέπανον* (מַגָּל). Syr. *maglo, magleto.*
קח־לך מגלת אחרת Jer. 36, 28.
לקח מגלה אחרת Jer. 36, 32.
והנה מגלה עפה Zach. 5, 1.
אני ראה מגלה עפה Zach. 5, 2.
הַמְּגִלָּה
המגלה אשר קראת Jer. 36, 14.
את־המגלה בידו Jer. 36, 14.
ואת־המגלה הפקדו Jer. 36, 20.
לקחת את־המגלה Jer. 36, 21.
עד־תם כל־המגלה Jer. 36, 23.
לבלתי שרף את־המגלה Jer. 36, 25.
את־המגלה ואת־הדברים Jer. 36, 27
על־המגלה הראשנה Jer. 36, 28.
אתה שרפת את־המגלה Jer. 36, 29.
אכול את־המגלה הזאת Ez. 3, 1.
וראכלני את המגלה Ez. 3, 2.
ומעיך תמלא את המגלה Ez. 3, 3.
בַּמְּגִלָּה
במגלה אשר־כתבת Jer. 36, 6.
constr.: מְגִלַּת
והנה־בו מגלת־ספר Ez. 2, 9.

קח־לך מגלת־ספר Jer. 36, 2.
על־מגלת־ספר Jer. 36, 4.
constr. בְּמְגִלַּת
במגלת־ספר כתוב עלי Ps. 40, 8.
גֻּלְגֹּל
ז״ו וחך נכנוי גֻּלְגֹּלִים, וסמלמס נולס ולומס [וועלמער, קלקמן], כמזמל על גלגלים וזקוכים [גמטמן], עי׳ גֻּלָּל. ומסמזל כחות, וחין המכך לו לגלגל כוחס.
n. m. pluralet. (sim. vocabulo insequenti גֻּלָּל), truncus, stipes, Deus fictitius et inanimis, non a stercore, ut grammatici voluerunt.
pl.: גֻּלְגֹּלִים
ועשתה גלולים עליה Ez. 22, 3.
והאבדתי גלולים Ez. 30, 13.
pl.: הַגֻּלְגֹּלִים
ויסר את־כל־הגללים 1 Reg. 15, 12.
ללכת אחרי הגלולים 1 Reg. 21, 26.
ויעבדו הגללים 2 Reg. 17, 12.
ויעבד את־הגלולים 2 Reg. 21, 21.
ואת־התרפים ואת הגללים 2 Reg. 23, 24.
ואל־הגללים נשא עיניו Ez. 18, 12.
constr. pl.: גִּלּוּלֵי
וכל־גלולי בית ישראל Ez. 8, 10.
כל־גלולי תועבותיך Ez. 16, 36.
אל־גלולי בית ישראל Ez. 18, 6. 15.
גלולי מצרים לא עזבו Ez. 20, 8.
ואחרי גלולי אבותם Ez. 20, 24.
constr. pl.: וּגְלוּלֵי
ובגלולי מצרים Ez. 20, 7.
cum suff.: וּבְגִלּוּלֵיהֶן
ובגלוליך אשר־עשית Ez. 22, 4.
cum suff.: בְּגִלּוּלֵיכֶם
על־פגרי גלוליכם Lev. 26, 30.
לפני גלוליכם Ez. 6, 4.
ונשברתי גלוליכם Ez. 6, 6.
והשיבו מעל גלוליכם Ez. 14, 6.
אתם נטמאים לכל־ גלוליכם Ez. 20, 31.
תשאו אל־גלוליכם Ez. 33, 25.
ומכל־גלוליכם אטהר Ez. 36, 25.
cum suff.: וּבְגִלּוּלֵיכֶם
במתנותיכם ובגלוליכם Ez. 20, 39.
cum suff.: בְּגִלּוּלֶיהָ
וחטאי גלוליכן תשאינה Ez. 23, 49.
cum suff.: גִּלּוּלֶיהָ
את־גלוליו אל־לבו Ez. 14, 4.
בה׳ ברב גלוליו Ez. 14, 4.
ויעל גלוליו אל־לבו Ez. 14, 7.
איש גלוליו לכו עבדו Ez. 20, 39.
cum suff.: בְּגִלּוּלֶיהָ
גם־את־יהודה בגלוליו 2 Reg. 21, 11.
cum suff.: גִּלּוּלֶיהָ
חתו גלוליה Jer. 50, 2.
cum suff.: גִּלּוּלֵיהֶם
ואת גלוליהם Dt. 29, 16.
לפני גלוליהם Ez. 6, 5.
הזנות אחרי גלוליהם Ez. 6, 9.
חללים בתוך גלוליהם Ez. 6, 13.
לכל גלוליהם Ez. 6, 13.
העלו גלוליהם על־לבם Ez. 14, 3.
אחרי גלוליהם לבם הלך Ez. 20, 16.
בכל־גלוליהם נטמאה Ez. 23, 7.
אחרי גלוליהם Ez. 44, 10.
לפני גלוליהם Ez. 44, 12.
cum suff.: בְּגִלּוּלֵיהֶם
מעלי בגלוליהם Ex. 14, 5.
נטמאת בגלוליהם Ez. 23, 30.
ולא ישמאו עוד בגלוליהם Ez. 37, 23
cum suff.: וּבְגִלּוּלֵיהֶם
ובגלוליהם אל־תטמאו Ez. 20, 18.
ובגלוליהם טמאוה Ez. 36, 18.
cum suff.: לְגִלּוּלֵיהֶם
בניהם לגלוליהם Ez. 23, 39.
cum suff.: גִּלּוּלֵיהֶן *fem.*
ואת־גלוליהן נאפו Ez. 23, 37.
גֵּלָל
ז״ו נכרמי וכמוכם לכן מתנולנת מעכין נלנול, לומר שלף תוכל למכשל כ״ף ע״י גלילם [וועלמער, שמ״ין], ולפשר שמוף מעגולם. ומכלף לכן גלל, לומר לכן מלף וכבדות, ונלמת כגמרל גַּלָּל כמו לכן.
n. m. aram. lapis, qui non tolli, sed modo volvi potest, unde אֶבֶן גֻּלָּל, lapides ponderosi. Qimchi: הִיא הָאֶבֶן הַנִּקְרֵאת בְּאַרְמִית וּבְלַעַז מַרְמֶרָא.
והוא מתבנא אבן גלל Esr. 5, 8.
נדבכין דיר־אבן גלל תלתא Esr. 6, 4.
גַּבַּלְגֹּל
ז״ו נכרמי כמו כעכרי.
n. m. aram., ab hebraico non diversum. LXX. *τροχός.*
pl. c. s.: גַּבַּלְגְּלֵי
גלגלוהי נור דלק Dan. 7, 9.
מְגַלָּה
נכרמי כמו כעכרי.
aramaice, sicut hebraice. LXX. *κεφαλίς.*
מגלה חדה וכן־כתיב בגוה Esr. 6, 2.
גָּלַם
פעל כודד וסעתיד יִגְלֹם, וסמלמס תקול־יחד וגלול וכלוף [כווממען-וויקקעלן, קכיילען], וכן מזכר נספתי *χλαμ.* ובכיכי *glom.* מעכר, כמו נרומי, וגנרמי כמלמס *klum.* [קלומפען] וכדומס. סכנוכות יובכו יוס.
vrb. trans. convolvere, complicare, *glom*-erare. Cf. gr. *χλαμ* in *χλαμύς.* LXX. *εἱλεῖν.*
3 *imperf.:* וַיִּגְלֹם
ויגלם ויכה את־החמים 2 Reg. 2, 8.
גְּלוֹם
ז״ו, וכרכוי נסמך גְּלוֹמֵי. ספקרון לדרך ומעשס ותכריך [קייכסילנוכס-נעוומכל, מלכעל], וכן לתכריך הזכר כרך, לגון קקילס ועיפס, וכן כתרנוס סתמוכות גַּבֶּם, גְּלֹם, גִּבֵּם, נגזרך גְּלֵרָה, וכן כיוכי *χλαμ-ύς* מוס הזכר, ולומס נמכוון.
n. m. pallium, a גָּלַם h. e. convolvendo, sicut תַּכְרִיךְ a כָּרַךְ, gr. *χλαμύς, χλανίς, χλαῖνα;* targumice: גְּלִימָא, גּוּלְמָא, גְּלָמִין, גְּלָמָא; syr. *gulmo*, lat. *glomus* et *gluma*, folliculus grani, apud Varronem. Qimchi: כְּרֵבֵי הַבְּגָדִים (cape), alii: טרישלש בל׳ (גָּלָם). LXX. *εἵλημα.*
pl. constr.: בִּגְלֹמֵי
בגלומי תכלת Ez. 27, 24.
גֶּלֶם
ז״ו נככוי גֶּלְמֵי. סכוומס מעקולל ומכוכך כקומר כלי קורס, ומוס מעוכר וילד נמעי לס נסיות עוד קומר [עפ-נרייקן, קלומפען], וכתכ סרד״ק סעל כקרק גולס ערס זיעזפ כלי, וכגזרך לפס גולס [כמו פכוים, זפקסרס קורס], וכן גולמי כלי עץ, גלמי כלי מתכות וכדומס, נסזקל נ״כ על לוס נעד וכר נסמון לקכס.
n. m. aliquid convolutum, informe, massa rudis atque indigesta, inde foetus hominis in utero ma-

tris occultus necdum formatus, ἔμβρυον (τὸ ἐντὸς βρύον). Sic gemarice אִשָּׁה גַּלְמָה, mulier coelebs, nemini nupta ac propterea forma atque nomine carens, גַּלְמֵי בָלִי, גַּלְמֵי כְלֵי מַתְכֹּוֶת, instrumenta adhuc rudia, nondum ab opifice elaborata. LXX. τὸ ἀκατέργαστον, opus imperfectum.

cum suff.: גָּלְמִי
Ps. 139, 16. גלמי ראו עיניך

גַּלְמֵד

פעל לג-עוכר וכסוכם קצוי, מלמן מלמת אכנים ולמ בת-מיסם וכדומם [מסרש, סוכפרוסעבאר ויין], ובשמת תמוכת הסרש נמשמן לל זפתי מערב נעלמם.

verb. inus. durum, sterile esse, de aspero saxeto, in quo agricolarum cultus elaborare non potest. Syr. *golomo*, de solo petricoso sationique inepto.

גַּלְמוּד

תוקרי וכר ולנקבי נס, סרלון קצסן, נסשלת לו על לרן לת וכומם, לו על עקרת נבשים, לו על הזוחמות בלילן, לו על סבדילם, לו על סעבוי ולכוס וכדומם. בלשון ישמעלת גם גלמוד, ולפרש סעברי כנר סזוו שכימו לבני סתלמוד [בילת, רנס פ, ע"ש] ודוק.

udj. m. sterilis, de agro et translate de arvo genitali, de muliere semini concipiendo formandoque impari, hinc de rebus vastatis seu grandi macie torridis. Arab. *g'almud*, idem. LXX. χήρα (גַּלְמוּדָה), θάνατος, ὀδύνη; ἄγων (non ἀγόμενος).

Job. 3,7. הלילה ההוא יהי גלמוד
Job. 15, 34, כי־עדת חנף גלמוד
Job. 30, 3. בחסר ובכפן גלמוד
adj. fem.: וְגַלְמוּדָה
Jes. 49, 21. ואני שכולה וגלמודה

גָּלַע

פעל לת-עוכר כ"ת נסתפעל, וסכוונם נכנין סום סתכוללות וסתכנפות [יין נענבויין ע"ש נסתסבן, ערי־ענן, דכתי־נען], נסשלת על סתקרקות לריב ומלון נכללן, וכן וכל לויל יתגלע, וכדומם. סזרש כלפה לך סתככות ין קלע, לשר תעודתו כידוע דקיסס ולילים, ובמכוון סום נשפה רבשלת יין סיכם מסנקתם ולתיכתם, ונמצל גם נשפתי מערב במכוון סבעם וסתכוללות [κέλλ-ω, *cell-o*] וכדומם.

vrb. praeter Hitp. non usit.: se invicem tundere, pellere, collidere, h. e. rixari, jurgio contendere. Radix videtur e v. קָלַע emollita (cf. *κέλλ-ειν*, *cell-ere*). Glossa: חִתְּבַלְבֵּל, sicut semel LXX. συμπλέκειν, alibi ἐνδεια, ἐπονειδιστὸν εἶναι. Syr. אִתְגַּלַּע, convolvi, circumagi.

Hitpa-el: הִתְגַּלַּע *inf.*
Prv. 17, 14. ולפני התגלע הריב נטוש
3 imperf.: יִתְגַּלַּע *p.*
Prv. 18, 1. בכל־תושיה יתגלע
Prv. 20, 3. וכל־אויל יתגלע

גָּלַשׁ

פעל לת-עוכר כ"ת נסתסוק סנת, וסמכוון כלפה כמו נערכי גלת ועכין כרכיכם וסשכנם יציכם וגליסם [ויך סיכ-שערעקקען, סיכלאנערן], ועדר סעויס שנלשו מסר, כ"ל מעונם סדר לעורך [אך, סיכאך], ופעלת סעבל חלש, נמכוון סום נסשלל על סרוס על ערת דוי. סמכוון סנ' נאקרי נמר גנוף וקרקס, סוא מן גלת נמר ת"ן, וכי ת"ן כמוסו, וכן בגרמני *glatt, gleit-en*].

vrb. in scripturis solitarium, decumbere, considere, sicut *g'alisa* arabicum (cf. חָלַשׁ, morbo *decumbere*). Qimchi: רַ' יוֹנָה פֵּרַשׁ חִשְׁבִּרְמוֹ, לְקוּחָה מִלְּשׁוֹן עֶרֶב שֶׁקּוֹרִין לַשַּׁחַר גוּלש. וְיִתָּכֵן לְפָרְשׁוֹ מִינְּעֵנֶן גִּבְּחַ שֶׁאָמַר בּוֹ הַתַּרְגּוּם גָּלַשׁ (cf. syr. גְּלַשׁ) וְכֵן פֵּרַשׁ אַדְנֵי אָבִי זִכְרוֹנוֹ לִבְרָכָה שֶׁנִּמְרָכוּ וְנִסְרָכוּ בֵּרוֹת עֲצֵי הַיַּעַר כְּאִלּוּ נִסְרָכוּ בְּמִסְרָק. LXX. ἀναβαίνειν, ἀποκαλύπτειν. Syr. סלק, ascendere.

3 perf. pl.: שָׁגְלְשׁוּ
Cant. 4, 1. שגלשו מהר גלעד
Cant. 6, 5. שגלשו מן־הגלעד

גָּמָא

פעל כוד ולכוכו לשון עליעס ויניקס שיס וכוים וסניקס [שלינסען], ומוס סכנד גָּמָא קוק סעסולס, ונקמר מסוס יגמל לרן נמכוכו. סנוסף יולל כסונן. ע' בגרמנ גָּמְרָא, לומר שיס ועלוע.

vrb. trans. sorbere, ligurire, helluari. Unde *Pi.* vi intenta. LXX. male: ἀφανίζειν; *Hi.* bene ποτίζειν. Gemar. גְּמָרָא, perpotatio. Unde מְגַמֶּה pater Qimchiorum derivavit, ut sit tanquam liguritio viae, celeritatis summae imago.

Pi-el: גִּמֵּא
3 imperf: יְגַמֵּא־
Job. 39, 24. ברעש ורגז יגמא־ארץ
Hif-il: הַגְמִיא
impt. f. c. s.: הַגְמִיאֵנִי
Gen. 24, 17. הגמיאיני נא מעט־מים

גֹּמָא

ע"ו נלי כנוי, סלנון מן ע"י מלני סנקנק ע"י-פעיכו [פעפיכום-שוויכע], ונקנק כן ע"ג שנעו ספוגי כי קופנ סוס לת סמים. מעור סזיק עזו סעמים ליקשונים קנלים וזקים ולמי ע"י, ותנת גמל סוס סניכם מקני גמל. כתנוס עוד נמר אָחוּ, ונגמרת גֹּמֶא מצלמו.

n. m. papyrus Aegyptia, a גָּמָא, qui aquas *sugit* (cf. Luc. 4, 136. *Conseritur bibula Memphitis cymba papyra*, unde גֹּמֶא, בְּלִי, חֻבַּת גֹּמֶא, parva navicula e papyro confecta). Qimchi: וְרַשׁ לְפָרְשׁוֹ מִפְּשׁוֹן גֹּמֶא בְּדִבְרֵי רַשַׁ"ל כִּי יוֹשְׁרִין מִן־הַגֹּמֶא סְפִינוֹת קְטַנּוֹת וכו'. LXX. πάπειρος, βίβλινος, ἔλος. Syr. *gumo mezrito*, gummis arabica, ut ajunt lexicographi.

Ex. 2, 3. ותקח־לו תבת גמא
Job. 8, 11. היגאה־גמא בלא בצה
Jes. 18, 2. ובכלי־גמא על־פני־מים

רַגֹּמָא

Jes. 35, 7. חציר לקנה וגמא

גָּמַד

פעל לת-עוכר, כ"ת נגור, ופרשוסו סתכוכסים על דרן שפת כוזי, לשון גוירם וכריתם [שנשניידען], ויסיס כמר גֶּדֶם. וכמון סניכוב סום, כי נגמרת גְּמַד נמר פעל סקניכם וסכריתם [קיכען, שנשניידען] כמו: גמוד מסקניכם, גמדת ליס ומתקת ליס וכדומם.

verb. inusit., abscidere, desecare, vel = גָּדַם transpositione, sicut גָּזַל syr. גְּזַל, vel solummodo ejusdem radicis communione, gemarice גְּמַד vi decurtandi, aethiopice *gamada*, syr. גְּדַם idem.

גְּמַד

ע"ו וסכוונם סמוכרת וקנון וכנור [שנ-נעשכישעטנעם, שעשנ], או לשיון דבר סתקנב וסתנגיל [דשם שנגנרעטנעדע, משנם], וכתסוום כן סתשלל למדם, נסוכסי גוומיד משלמו. סשם בּוּרְמִי נתקרי לינכו מעם או מדם כ"ת לנרוף וקומן, ולת ע"ך לום סזרש.

n. m. res abscissa, speciatim ramus ab arbore avulsus, *scipio*, vel cubitus, ab usu scipionis. (LXX: σπιθάμη), syr. *gumido*, *gurmido*, *garmido*, zabice *gurmido*. Aramaicum בּוּרְמִיז (pugnus) huc minime pertinet.

Jud. 3, 16. גמד ארכה

גַּמְּד

ע"ו וקני סנגם, לדעת כד"ק וו"ל גמדים סיו לכנים כנסים לכני מדם קטנם [לוטערוועטנעט, נוועכגמשפעט קליע-נער], וכן רש"י ו"ל י"ם פוקים שדם כנסים וכנכסין נמדת לתם, ולפ"ו מכוון גמד מעניו קליר-קומם, ומכוון נזרש. לדעת לקרים מכוון לים-נוף וגבוהם מזרש ערני, ולקרים שם לתם. לכן תם יסתעף מסזרש יוכל להיות לו פועלי, לומר מתקנ ומכרית [שלל-לער, כיעדערשמעטעניער], או גויל סשם גְּמַד לומר לים-מדם [דער ריע-וינע], ומלקרון קניב.

n. m., intellectu perdifficile, ut Qimchi atque Isaaki sentiunt, viri statura parvuli, sed obesi atque robusti; secundum alios, collata radice arabica vel syriaca, viri fortes, audaces, bellatores. Quidni radici hebraicae innixi nomen hoc piëlicum ac proinde, vi insita aucta, dictum de iis interpretemur, qui caedunt atque prosternunt, quod est fortiter belligerantium? Vel est a n. גְּמַד, denominativum, de viris proceris ac robore praestantibus. Targ. קַפּוֹטְקָאֵי, Cappadoces. LXX: φύλακες.

pl.: וְגַמָּדִים
Ez. 27, 11. וגמדים במגדלותיך

I. גָּמַל

פעל כוד ומעתיד יִגְמֹל, סכוונם כמו חָמַל [בערבי חמל כמו נזת], לשר מעכו מקמל ע"ב, וכן עָמַל בדומם, כי סתכלל לנתר ניכוסף, לומר נזת עזת [לנסטע-טרשנען] עי' גָּמָל, ומוזקל על סנשם ומקרנם לתים עוכם או רעם, נזת ומתיק לל פלוני [נוטרשנען, נוסיגען], כי נקשל ג"כ עם בְּ או עַל, וכל סזקל לקר עי' נגו-סתלון. ניקור סזרש עי' עמל ויקל.

vrb. trans. portare (onus, unde syr. *gemolo*, Gebälk, *de-baito*), cui radice cognati sunt חָמַל, unde מַחְמָל quod v., et עָמַל, *afferre* (cuipiam quodlibet sive boni sive mali, *conferre* in aliq. v. c. beneficia, ultionem, merita, mala (quare sequentibus vel לְ vel עַל dici solet). LXX: ἐπάγειν, ἐπιχειρεῖν, ἐργάζεσθαι, ἀγαθὸν ποιεῖν, ἀνταποδίδοσθαι, βουλεύεσθαι, ἐνδείκνυσθαι, ἐνεργεῖν, εὐεργετεῖν, μνησικακεῖν.

Ps. 13, 6. אשירה ליי כי גמל עלי
Ps. 103, 10. גמל עלינו
Ps. 116, 7. כי־יי גמל עליכי
3prf. c. suff.: גְּמָלַנִי
Jes. 63, 7. כעל כל אשר־גמלנו
3prf. c. suff.: גְּמָלָךְ
Prv. 3, 30. אם־לא גמלך רעה
3prf. c. suff.: גְּמָלָם
Jes. 63, 7. גמלם כרחמיו
3prf. f. c. s.: גְּמָלַתְהוּ
Prv. 31, 12. גמלתהו טוב ולא־רע
2 perf.: שִׁגְמַלְתָּ *fem.*
Ps. 137, 8. את־גמולך שגמלת לנו
cum suff.: גְּמָלַתְנִי
1 S. 24, 18. כי אתה גמלתני הטובה
1 perf.: גְּמַלְתִּי
Ps. 7, 5. אם־גמלתי שלמי רע
cum suff.: גְּמַלְתִּיךָ
1 Sam. 24, 18. גמלתיך הרעה
3 pl.: גָּמְלוּ
Jes. 3, 9. כי־גמלו להם רעה
3 pl. c. suff.: גְּמָלוּךָ
Gn. 50, 17. כי־רעה גמלוך
1 pl. perf.: גָּמַלְנוּ
Gn. 50, 15. הרעה אשר גמלנו אתו
part.: גֹּמֵל
Prv. 11, 17. גמל נפשו איש חסד
part. pl.: גֹּמְלִים
2 Chr. 20, 11. והנה־הם גמלים עלינו
Joel 4, 4. ואם־גמלים אתם עלי
imperat.: גְּמֹל
Ps. 119, 17. גמל על־עבדך אחיה
2 imperf.: תִּגְמֹל
Ps. 142, 8. כי תגמל עלי
3 impf. c. suff.: יִגְמָלֵנִי
2 Sam. 22, 21. יגמלני יי כצדקתי
Ps. 18, 21. יגמלני יי כצדקי
impf. c. suff.: יִגְמְלֵנוּ
2 Sam. 19, 37. ולמה יגמלנו המלך
2 imperf. pl.: תִּגְמְלוּ
Dt. 32, 6. הלי יי תגמלו־זאת

גָּמָל

ע"ם וסכנו גְּמַלִּים [כמר גַּמָּלִים, כדכן סלנון לפעמים כמשקל סום, כמו עֲצַבִּים, זַמַּרִים, חֲטַבִּים מן עֶצֶב, זָמָר, חָטָן]. ספתרון שם נסמס ציכת לסוס ססוס [קתמעל], ותמלוסו לפי סזרש נוסף-מעת [לשמעטערשנער], או נסמס-סמעת [לשמעטים], ונמלת ג"כ נכל לשוסת קדם ועכו; כי כן נסודו [kraméla *κάμηλ-ος*] וכיוכי [*κάμηλ-ος*] ורומי וכדומם, ונקלוף סת' נג' נתסוום נשפתי ערב שם מסום נוסף-מעת, כמו ביוכי וכדומם *καβάλλ-ης* = *ἐργάτης ἵππος*, *cavallo*, cheval.

n. m., plur. גְּמַלִּים (sicut עֲצַבִּים, חֲטַבִּים et sic porro) pro גְּמַלִּים, זַמַּרִים et sic porro) camelus, *κάμηλ-ος*, tanquam bajulus, a ferendis oneribus, *sanscr.* kraméla, *romanice:* camelo, camello, chameau, camelle. Permutata liquida, factum est nomen equi: caballus (apud antiquos Latii poëtas), romanice: cheval, cavallo, gr. *καβάλλης*. Bochartus explicat: animal *μνησικακον*, idque insulse.

Jes. 21, 7. רכב גמל

הַגָּמָל

Gn. 24, 64. ותפל מעל הגמל
Gn. 31, 34. ותשימם בכר הגמל

את־הגמל כי־מעלה גרה Lev. 11, 4.
את־הגמל ואת־הארנבת Dt. 14, 7.
הגמל והחמור Zach. 14, 15.

מְגָמָל
מגמל ועד־חמור 1 Sam. 15, 3.

pl. גְּמַלִּים
עשרה גמלים מגמלי אדניו Gn. 24, 10.
והנה גמלים באים Gn. 24, 63.
גמלים מינוקות Gn. 32, 16.
גמלים נשאים בשמים 1 Rg. 10, 2.
גמלים ארבע מאות Neh. 7, 69.
ושלשת אלפי גמלים Job. 1, 3.
וששת אלפים גמלים Job. 42, 12.
ועל־דבשת גמלים Jes. 30, 6.
שפעת גמלים תכסך Jes. 60, 6.
לנוה גמלים Ez. 25, 5.

pl. הַגְּמַלִּים
ושפחת ואתנת וגמלים Gn. 12, 16.
ועבדם ושפחת וגמלים Gn. 24, 35.
ועבדים וגמלים וחמרים Gn. 30, 43.
וחמרים וגמלים ובגדים 1 S. 27, 9.
וגמלים נשאים בשמים 2 Chr. 9, 1.
וישבו צאן לרב וגמלים 2 Chr. 14, 14.

pl. הַגְּמַלִּים
ויברך הגמלים Gn. 24, 11.
ויהי כאשר כלו הגמלים Gn. 24, 22.
והנה עמד על־הגמלים Gn. 24, 30.
ויפתח הגמלים Gn. 24, 32.
וגם הגמלים השקתה Gn. 24, 46.
ותרכבנה על־הגמלים Gn. 24, 61.
ואת־נשיו על־הגמלים Gn. 31, 17.
אשר־רכבו על־הגמלים 1 S. 30, 17.
ועל־הגמלים ארביל 1 Chr. 27, 30.
ויפשטו על־הגמלים Job. 1, 17.

pl וַהַגְּמַלִּים
והגמלים לשני מחנות Gn. 32, 8.

pl. בַּגְּמַלִּים
בחמרים בגמלים Ex. 9, 3.

pl. וּבַגְּמַלִּים
בחמורים ובגמלים 1 Chr. 12, 40.

pl. לַגְּמַלִּים
ומקום לגמלים Gn. 24, 31.
תבן ומספוא לגמלים Gn. 24, 32.

pl. constr.: מְגִמְלֵי
מגמלי אדניו Gn. 24, 10.

pl. c. suff.: גְּמַלֶּיהָ
וגם־גמליך אשקה Gn. 24, 14.
וגם־גמליך אשקה ואשת Gn. 24, 46.

pl. c. suff.: לִגְמַלֶּיהָ
גם לגמליך אשאב Gn. 24, 19.
וגם לגמליך אשאב Gn. 24, 44.

pl. c. suff.: גְּמַלֶּיהָ
ותשאב לכל־גמליו Gn. 24, 20.

pl. c. suff.: גְּמַלֵּיהֶם
אשר בצוארי גמליהם Jud. 8, 21. 26.
וישבו מקניהם גמליהם 1 Chr. 5, 21.
גמליהם ארבע מאות Esr. 2, 67.
היו גמליהם לבז Jer. 49, 32.

pl. c. suff.: וּגְמַלֵּיהֶם
וגמליהם נשאים נכאת Gn. 37, 25.
וגמליהם ישאו להם Jer. 49, 29.

pl. c. suff.: וְלִגְמַלֵּיהֶם
ולגמליהם אין מספר Jud. 6, 5. 7, 12.

גְּמוּל
ז״ס סכוי גְּמַלִּים, וסכווכם מעצם מגמלה עוב לו רע [כוערבענוג, פֿער-געלטונג], ובלאר מאכו צלם ומצם. תמכוני גמול ילים, לומר מעצם לו בצילת ילים בעזים, כילוע מסצרם בתכנוס גְּמוּל, גְּמַל ומפוצעי גְּמוּלָה.

n. m. collatio vel illatio boni malive, retributio, beneficium, גמ׳

השב גמול על־גאים Ps. 94, 2.
כי־גמול ידיו יעשה לו Jes. 3, 11.
נקם יבוא גמול אלהים Jes. 35, 4.
גמול לאיביו Jes. 59, 18.
לאיים גמול ישלם Jes. 59, 18.
משלם גמול לאיביו Jes. 66, 6.
גמול הוא משלם לה Jer. 51, 6.
תשיב להם גמול יי׳ Thr. 3, 64.

וּגְמוּל
וגמול ידי־אדם ישוב לו Prv. 12, 14.

הַגְּמוּל
הגמול אתם משלמים Joel 4, 4.

כְּגִמְוּל
כגמול ידיו עשיתם לו Jud. 9, 16.
ולא־כגמול עליו השיב 2 Chr. 32, 25.

cum suff.: גְּמֻלָהּ
גמלך ישוב בראשך Obad. 1, 15.

c. suff. fem.: גְּמוּלֵךְ
שישלם־לך את־גמולך Ps. 137, 8.

cum suff.: גְּמֻלֵכֶם
אשיב גמלכם בראשכם Joel 4, 4.
והשבתי גמלכם Joel 4, 7.

cum suff.: וּגְמֻלוֹ
וגמלו ישלם־לו Prv. 19, 17.

cum suff.: גְּמוּלָם
השב גמולם להם Ps. 28, 4.

pl. c. suff.: גְּמוּלֶיהָ
ואל־תשכחי כל־גמוליו Ps. 103, 2.

גְּמוּלָה
ז״ב גויר סוכרי גְּמוּל כיקוד מעכוון.

n. f. (a m. גְּמוּל). LXX: *ἀνταπόδοσις.*

הַגְּמוּלָה
ויגמלנו המלך הגמולה 2 Sam. 19, 37.

pl. גְּמֻלוֹת
כעל גמלות Jes. 59, 18.
כי אל גמלות יי׳ Jer. 51, 56.

תַּגְמוּל
ז״ו גויר גְּמוּל כיקוד מעכוון, כי ת׳ ליון מופצעי, ולגמול כמוכו מעכוון עתיקים. מעצל סוף בדומם לל תַּלְאוּבָה, תַּעֲצוּמִים.

n. m. (factum ex גְּמוּל, addito ת abstractivo, sicut תַּלְאוּבָה, תַּעֲצוּמִים) beneficium, promeritum. LXX: *ἀνταποδιδόναι.*

pl. c. suff.: תַּגְמוּלָהּ *for. aram.*
כל־תגמולוהי עלי Ps. 116, 12.

II. גָּמַל

פעל כודד וכודד, וסכווכם מוכפלת: ל׳ מכזול ספרות וסכבור [ייִ־פֿען], לומר סויפֿם גדולים ומבוגלים, כמו וינעל צקלים, בימכון כודל. נתרמי נתמר על גדול וכבור [גרחֶסע, ייִ־פֿע] תתוקריי גָּמַלָּ, וכתב המעלר [כלקייס פ״ג] בלשון תרמי תומר לכל דבר גדול גמלתם. ג׳ מכבור הילד וגדולו, לכן נתכון עם מקלב, לשון עתיקות מצדים[ענגווחֶתיגען], ולפעמים ג״כ בלי קבור בתמכוטו [רייף מצַבען, ייִ־פֿען]. זווי הזרש עם פעל בלשון ישמעאל לל מתקוור לי.

vrb. trans. et intr.: 1) maturescere, maturare. LXX: *ἐξανθεῖν, βλαστάνειν*, aramaice vi latius patente: adolescere, augescere, unde adj. גַּמְלָא, גַּמְלָן; 2) crescere, adolescere, de infante, *trans.* lactentem infantem a mammis removere, ablactare. LXX: *ἀπογαλακτίζειν.* Cum arabico عمل qua ratione contineat, non apparet.

3 prf. f. c. s.: גָּמְלַתְנִי
כאשר גמלתו 1 Sam. 1, 24.

part.: גֹּמֵל
ובסר גמל יהיה נצה Jes. 18, 5.

part. pass.: גָּמוּל
גמול ידו תדה Jes. 11, 8.

part. pass.: כַּגָּמֻל
כגמל עלי Ps. 131, 2.

part. p. כְּגָמֻל
כגמל עלי אמו Ps. 131, 2.

pl. constr.: גְּמוּלֵי
גמולי מחלב Jes. 28, 9.

inf. c. suff.: גָּמְלֵךְ
שבי עד־גמלך אתו 1 Sam. 1, 23.

inf. c. suff.: גְּמָלָהּ
עד־גמלה אתו 1 Sam. 1, 23.

3 imperf.: וַיִּגְמֹל
ויצץ ציץ ויגמל שקדים Num. 17, 23.

3 f. imperf.: וַתִּגְמֹל
ותגמל את־לא רחמה Hos. 1, 8.

3 f. c. suff.: וַתִּגְמָלֵהוּ
ותגמלהו תחפנס 1 Reg. 11, 20.

Nif-al: נִגְמַל
inf.: הִגָּמֵל
הגמל את־יי־חק Gn. 21, 8.

3 imperf.: יִגָּמֵל
עד־יגמל הנער והביאתיו 1 S. 1, 22.

3 imperf.: *p.* וַיִּגָּמֵל
ויגדל הילד ויגמל Gn. 21, 8.

גָּמִם

פעל לל־עוכר כ״ף בגוכר, והסלצה כמו בזרש חָגְמֵץ לשון לסיפה־יקד [כוועצ־מען-מען־הֶסלצען], וכן קָבַץ [בחלוף מ׳ וכ׳] בדומה לו, ובלקרי מבלעדי ללה עוד הזרש בָּמֵץ. ולזר לאמו מהמדקדקים מצווי הלקרי, לין הכרע, כי גָּמֵץ גויר הזרש.

vrb. praeter derivatum insequens non usit., sicut קָמֵץ *continere*, colligere (קָבַץ, labiali pro liquida posita), aramaice בָּמֵץ, addito praefixo duriori. Pa. גַּמֵּץ, syr. אֲתְגַּמֵּץ, denominativum est, a grammaticis male collatum.

גּוּמֵץ
ז״ו וסוף כמר גָּמֵץ, כמו עָגֵב, לו גּוּמֵץ כמו שׁוּגָב, בערכוב זצי תתעוכות פס. תסלצה תקוס־קכוכס [וצתעצל־לָכען], תקוס וגבל ולגס, בהזצל לקל על זוקס וכוב ופקל [גרובצע]. בלקרי תתעוכות גּוּמֵץ, כּוּמֵץ, קוּמֵץ, וגס גּוּמֵץ [גוועלן] תצלבו.

n. m. (pro גּוּמֵץ, injecto Dagesh euphonico, vel גָּמֵץ ad s. f. עֲגֵב), locus collectionis, ubi aquae collectae sunt, fovea, fossa, syriace: *gumoço*. Targ. גּוּמְצָא, כּוּמְצָא, קוּמְצָא promiscue scribitur. LXX: *βόθρος.*

Eccl. 10, 8. חפר גומץ בו יפל

גָּמִר

פעל כודד וסעתיד יִגְמֹר. תפתרון לפיסה ותתסה קדילה וסזצתה כלים ותתיתה וסיפה [לויפֿהֶלטען, עכדצען], וזפ עד ועל כליון הגתידים לפיס, לומר הגמיד מצפעו וכיבו, והזצל ג״כ בלקרי. תמוכת הזצל גָּמֵר [סג׳ מקלב מוצג] וכן בהודו ובצפתי ערב מר לשון לפיסה ותקתה.

vrb. intr., desinere, cessare, absolvere, desistere, c. בְּעַד, עַל h. e. in cujuspiam hominis gratiam. Radix est גָּמַר, addita praepositione. LXX: *συντελεῖν, ἐκλείπειν, ἀνταποδιδόναι, εὐεργετεῖν* (pro גָּמַל).

כי־גמר חסיד Ps. 12, 2.
גמר אמר לדר ודר Ps. 77, 9.

part.: גֹּמֵר
לאל גמר עלי Ps. 57, 3.

3 imperf.: יִגְמֹר
יי׳ יגמר בעדי Ps. 138, 8.

3 imperf.: יִגְמְרוּ־
יגמרו־נא רע רשעים Ps. 7, 10.

גָּמַר

כתרמי כמו בעבדי בסזצל על תכלית ומכלל בשלכת מקצת [פֿאלקֶקזצען, פֿעריצ ויין]. עי׳ סערוך:

jectura assecutus est? David Qimchi: נִכַּח פְּנֵיהֶם. Trg. מְקַבֵּל אַפֵּירֵיהוֹן דְּהֵן לְרוּמֵי קְדִימָא.

constr.: מִגְמַת
מגמת פניהם קדימה Hab. 1, 9.

גַּם

שלת סעצם מעזצ שלפבכו, והכוווכ עי׳ בקוכערם שקוסיף לוס מעבין סתלין.

adv. addendi, etiam, vel, insuper, quod LXX saepe uno verbo reddunt, uti גַּם מֵת *προσαποθνήσκειν.* Cf. tabulam particularum in fine hujus libri adjectam.

גָּמַץ

פעל לל־עוכר כ״ף בגוכר, והסלצה כמו בזרש חָגְמֵץ לשון לסיפה־יקד [כוועצ־מען-מען־הֶסלצען], וכן קָבַץ [בחלוף מ׳ וכ׳] בדומה לו, ובלקרי מבלעדי ללה עוד הזרש בָּמֵץ. ולזר לאמו מהמדקדקים מצווי הלקרי, לין הכרע, כי גָּמֵץ גויר הזרש.

vrb. praeter derivatum insequens non usit., sicut קָמֵץ *continere*, colligere (קָבַץ, labiali pro liquida posita), aramaice בָּמֵץ, addito praefixo duriori. Pa. גַּמֵּץ, syr. אֲתְגַּמֵּץ, denominativum est, a grammaticis male collatum.

גּוּמֵץ
ז״ו וסוף כמר גָּמֵץ, כמו עָגֵב, לו גּוּמֵץ כמו שׁוּגָב, בערכוב זצי תתעוכות פס. תסלצה תקוס־קכוכס [וצתעצל־לָכען], תקוס וגבל ולגס, בהזצל לקל על זוקס וכוב ופקל [גרובצע]. בלקרי תתעוכות גּוּמֵץ, כּוּמֵץ, קוּמֵץ, וגס גּוּמֵץ [גוועלן] תצלבו.

n. m. (pro גּוּמֵץ, injecto Dagesh euphonico, vel גָּמֵץ ad s. f. עֲגֵב), locus collectionis, ubi aquae collectae sunt, fovea, fossa, syriace: *gumoço*. Targ. גּוּמְצָא, כּוּמְצָא, קוּמְצָא promiscue scribitur. LXX: *βόθρος.*

Eccl. 10, 8. חפר גומץ בו יפל

גָּמִר

פעל כודד וסעתיד יִגְמֹר. תפתרון לפיסה ותתסה קדילה וסזצתה כלים ותתיתה וסיפה [לויפֿהֶלטען, עכדצען], וזפ עד ועל כליון הגתידים לפיס, לומר הגמיד מצפעו וכיבו, והזצל ג״כ בלקרי. תמוכת הזצל גָּמֵר [סג׳ מקלב מוצג] וכן בהודו ובצפתי ערב מר לשון לפיסה ותקתה.

vrb. intr., desinere, cessare, absolvere, desistere, c. בְּעַד, עַל h. e. in cujuspiam hominis gratiam. Radix est גָּמַר, addita praepositione. LXX: *συντελεῖν, ἐκλείπειν, ἀνταποδιδόναι, εὐεργετεῖν* (pro גָּמַל).

כי־גמר חסיד Ps. 12, 2.
גמר אמר לדר ודר Ps. 77, 9.

part.: גֹּמֵר
לאל גמר עלי Ps. 57, 3.

3 imperf.: יִגְמֹר
יי׳ יגמר בעדי Ps. 138, 8.

3 imperf.: יִגְמְרוּ־
יגמרו־נא רע רשעים Ps. 7, 10.

גָּמַר

כתרמי כמו בעבדי בסזצל על תכלית ומכלל בשלכת מקצת [פֿאלקֶקזצען, פֿעריצ ויין]. עי׳ סערוך:

verb. aram., sicut hebraicum, perfectum, absolutum esse. P. Pël: גְּמִיר, confectum et absolutum, unde adv. לָגַמְרָא, syr. *lagmor*, prorsus, omnino.

part. pass.: גְּמִיר
Esr. 7, 12. דתא די־אלה שמיא גמיר

גָּנַב

פעל כוד, וסכווכ סנאם לגדין או לעצמו [אויף דיא וייטע שפּראַכען, שטעהלען], כי תמונת סגרם גַּב [לומר כד לגן], וגנב סמלך מאנו בחלום סכ', ומסגלל ג"כ בערבי. סמגלות ידועות. לפי לשתקר סגרם יתכן ג"כ שסגרם גָּנַב נדומם על כלם ביוני [κλεπ-.] וכדומי [clep-ere] [hlif] וגנרמני עתיקי קלַב וכדומה, בקלוף לות סכולם בחלום. *v. trans. semovere*; fundamentum enim radicis est גַּב, arab. גנב (= צַב) latus, unde interjecta liquida epenthetica, ut fieri solet, amplificatum est. Etiam syriace *genb* est *latus* (arab. *g'anbu, g'anbatu*), unde *g'nab*, tanquam ad latus avertere, furari. LXX: ὑφαιρεῖσθαι, κλέπ-τειν, λῆ, ἰδιο-ποιεῖν, κρύπτειν, κλοποφορεῖν. Trg. בְּסַר מִן. *Hitp.* διακλέπτεσθαι (syr. *g'nab nafsheh*).

3 *prf. f. c. s.:* גְּנָבַתַם
Gn. 31, 32. כי רחל גנבתם
c. suff.: גְּנָבְתִּי
Job. 21. 18. וכמץ גנבתו סופה
Job. 27, 20. לילה גנבתו סופה
2 *perf.:* גָּנַבְתָּ
Gn. 31, 30. למה גנבת את־אלהי
1 *perf.:* וְגָנַבְתִּי
Prv. 30, 9. ופן־אורש וגנבתי
3 *perf. pl.:* גָּנְבוּ
Jos. 7, 11. וגם גנבו וגם כחשו
2 Sam. 21, 12. אשר גנבו אתם
3 *pl. c. suff.:* גְּנָבוּהָ
2 Sam. 19, 42. מדוע גנבוך אחינו
part.: גַּנָּב
Dt. 24, 7. גנב נפש מאחיו
part.: וְגֹנֵב
Ex. 21, 16. וגנב איש ומכרו
part.: הַגַּנָּב
Zach. 5, 3. כל־הגנב מזה כמוה נקה
part. pass.: גָּנוּב
Gn. 30, 33. גנוב הוא אתי
part. pl. גַּנּוֹבִים
Prv. 9, 17. מים־גנובים ימתקו
part. constr.: גַּנָּבֵתִי *fem.*
Gn. 31, 39. גנבתי יום וגנבתי לילה
constr.: וּגְנָבְתִּי
Gn. 31, 39. וגנבתי לילה
inf. abs.: גָּנֹב
Ex. 22, 11. ואם־גנב יגנב מעמו
inf. c. hint.: הַגְנֹב
Jer. 7, 9. הגנב רצח ונאף
inf. abs.: וְגָנֹב
Hos. 4, 2. ורצח וגנב
2 *imperf.:* תִּגְנֹב
Ex. 20, 15. לא־תגנב
Dt. 5, 17. ולא־תגנב
2 *imperf.:* וְתִגְנֹב
Gn. 31, 26. ותגנב את־לבבי
Gn. 31, 27. ותגנב אתי ולא־הגדת לי
3 *imperf.:* יִגְנֹב
Ex. 21, 37. כי יגנב־איש שור או־שה
Prv. 6, 30. לא־יבוזו לגנב כי יגנוב
3 *imperf.:* וַיִּגְנֹב
Gn. 31, 20. ויגנב יעקב את־לב לבן
3 *f. imperf.:* וַתִּגְנֹב
Gn. 31, 19. ותגנב רחל את־התרפים
2 Reg. 11, 2. ותגנב אתו מתוך בני־המלך
2 Chr. 22, 11.
2 *pl.* תִּגְנְבוּ
Lev. 19, 11. לא תגנבו ולא־תכחשו
3 *pl.* יִגְנְבוּ
Obad. 1, 5. הלוא יגנבו דים
Nif-al: נִגְנַב
3 *imperf.:* יִגָּנֵב
Ex. 22, 11. יגנב מעמו
Pi-el: גִּנֵּב
part. constr.: מְגַנְּבֵי
Jer. 23, 30. מגנבי דברי
3 *imperf.:* וַיְגַנֵּב
2 Sam. 15, 6. ויגנב אבשלום
Pu-al: גֻּנַּב
3 *perf.:* וְגֻנַּב
Ex. 22, 6. וגנב מבית האיש
1 *perf.:* גֻּנַּבְתִּי
Gn. 40, 15. גנב גנבתי
inf. abs.: גֻּנֹּב
Gn. 40, 15. כי־גנב גנבתי
3 *imperf.:* יְגֻנַּב *p.*
Job. 4, 12. ואלי דבר יגנב
Hitpa-el: הִתְגַּנֵּב
3 *imperf.:* יִתְגַּנֵּב
2 Sam. 19, 4. כאשר יתגנב העם
3 *imperf.:* וַיִּתְגַּנֵּב
2 S. 19, 4. ויתגנב העם ביום ההוא
בַּגָּנֹב
ג"ו וסכלון לים נוכח קדים [לויעב]. נשפח ענריכית בַּגָּבְהוּת לנקנס, בַּגָּבְהוּת מופנש.
n. m. piëlicum (de vitio vel opificio), fur, plagiarius, syr. *ganobo*, neoh. בַּגָּבְהוּת vitium furis, syr. *ganobuto* (Matth. 15, 19.), LXX: κλέπτης.
בַּגָּנֹב
Ps. 50, 18. אם־ראית גנב
Prv. 29, 24. חולק עם־גנב שונא נפשו
Jer. 2, 26. כבשת גנב כי ימצא
וְגַנָּב
Hos. 7, 1. וגנב יבוא
הַגַּנָּב
Ex. 22, 1. אם־במחתרת ימצא הגנב
Ex. 22, 6. אם־ימצא הגנב
Ex. 22, 7. אם־לא ימצא הגנב
Dt. 24, 7. ומת הגנב ההוא
Zach. 5, 4. ובאה אל־בית הגנב
בַּגַּנָּב
Job. 24, 14. ובלילה יהי כגנב
Job. 30, 5. ירועו עליהם כגנב
Joel 2, 9. יבואו כגנב
לַגַּנָּב
Prv. 6, 30. לגנב כי יגנוב
pl. גַּנָּבִים
Jes. 1, 23. שריך סוררים וחברי גנבים
Jer. 49, 9. אם־גנבים בלילה
Obad. 1, 5. אם־גנבים באו לך
pl. בַּגַּנָּבִים
Jer. 48, 27. אם־בגנבים נמצאה
גְּנֵבָה
ג"כ וסכלון נמכוון פעולי"ו, דבר סגנוב [דאם נעשה בַּגַּנָּבִים] וכן נמכוון פעולי"ו סשם גְּנֵבָה.
n. f. res furto ablata (ad s. f. גְּנֵבָה). LXX: κλεμμα.
Ex. 22, 3. תמצא בידו הגנבה
cum suff.: בְּגֵנְבָתוֹ
Ex. 22, 2. אם־אין לו ונמכר בגנבתו

גָּנַז

פעל לח-עונר, וסמכוון כמו בָּגַס, נלקמי גָּנַז, בָּגַס, בְּגַס, לומר קנון וקסוף [זאמעלן, סייפען], וכן נלשון יִשְׁתַּעְלֶן גנז, ומשרש כוס כפרסי גנז [king] קונר סמלך, ומשם נכל לשונות ערב לרוב נסקנון סכ'.
verb. inus., (cui cognata sunt בָּגַס, גָּנַז, בָּגַס, בְּגַס) colligere, coacervare, cumulare, arab *g'anaza*, syr. *g'nizo*, reconditus, *g'nizuto* (gem. גְּנִיזוּ) collectio, *ganozono*, cumulator thesauri.
גָּנַז
ג"ו וקן נסמן סרכוי גְּנַז, וסמסמוכ סוקם נתסוום גַּז נמר גְּנַז = גָּנַז [ע' נוזכ], ולוום מם לתמונס פרסי. סמסתון קונר וכי-נלך [זאגען], סמגלת ולונל [קומענסנעטער אָרט], נסמלל על פרדס וכי-נלני [גאַרטען, כויזגאַרטען], נסיוסו מונדר ומקופ מנלדס. וידוע בתלמוס גִּנְזָךְ, כסרי ועלול, נסמלל על קופס [ערוים-הימעל, פֿערמאָלונגסגעלט], וכן סם גִּנְּיָא, ומר גן נמקס ג"כ אַגָּן נקי סמסתל.
n. comm. locus septus, munitus, vallatus; hortus (χόρτος) arbustis, floribus, olusculis consitus, a septo, quo constipatus esse solet. Targ. גִּנְּיָא, אַגָּן, syr. *ganto*, *gantunito*, hortulus.
Gn. 2, 8. ויטע יי אלהים גן־בעדן
2 Reg. 25, 4. אשר על־גן המלך
Cant. 4, 12. גן־נעול אחתי כלה
Jer. 39, 4. דרך גן המלך
Jer. 52, 7. אשר על־גן המלך
Ez. 28, 13. בעדן גן־אלהים
paus.: הַגָּן
Gn. 2, 9. ועץ החיים בתוך הגן
Gn. 2, 10. להשקות את־הגן
Gn. 3, 1. לא תאכלו מכל עץ הגן
Gn. 3, 2. מפרי עץ־הגן נאכל
Gn. 3, 3. ומפרי העץ אשר בתוך־הגן
Gn. 3, 8. בתוך עץ הגן
2 Reg. 9, 27. וינס דרך בית הגן
paus.: בַּגָּן
Gn. 3, 8. מתהלך בגן
Gn. 3, 10. את־קלך שמעתי בגן
בְּגַן
Gn. 2, 15. ויניחהו בגן־עדן
2 Rg. 21, 18 ויקבר בגן־ביתו בגן־עזא
2 Reg. 21, 26. בקברתו בגן־עזא
Ez. 31, 8. לא־עממהו בגן־אלהים
Ez. 31, 8. כל־עץ בגן־אלהים
Ez. 31, 9. אשר בגן האלהים
כְּגַן
Gn. 13, 10. כגן־יי כארץ מצרים
Dt. 11, 10. והשקית ברגלך כגן הירק
Jes. 51, 3. וערבתה כגן־יי
Jes. 58, 11. והיית כגן רוה
Jer. 31, 12. והיתה נפשם כגן רוה
Ez. 36, 35. הנשמה היתה כגן־עדן
Joel 2, 3. כגן־עדן הארץ לפניו
ועלול, נסרלף על גַּנָּן, גַּנָּן, וכן גן נלשון יִשְׁתַּעְלֶן, וגם נזלוג עם ען [זומעדעקקען, זומפי־לעגען, זיטצען]. סכוסף כדרכו יוצא, לומר עזות קפיסס ועלול; ונקרמי אַגָּן נכינוכי זר גִּנְּיָן [כלילו סזרע גָּן] נדומס לו. ע' תוכן סזרע נכנן ועכן.
vrb. trans. (cui cognata sunt גָּנַן, גָּנַן, *genan* syriacum, *g'anna* arabicum), obtegere, protegere, custodire, tueri, tutari. Hi. הֵגֵן, aram. אַגֵּן (syr. Joh. 1, 14.), unde syr. *ginuno*, gemarice: גִּנּוּנָא, thalamus (Trauhimmel, Vermählungszelt). LXX. ὑπερασπίζειν.
1 *perf.:* וְגַנּוֹתִי
2 Reg. 19, 34. וגנותי אל־העיר הזאת
20, 6.
Jes. 37, 35. וגנותי על־העיר הזאת
38, 6.
inf. abs.: גָּנוֹן
Jes. 31, 5. גנון והציל
Pi-el: הֵגֵן
3 *imperf.:* יָגֵן
Jes. 31, 5. כן יגן יי צבאות
Zach. 9, 15. יי צבאות יגן עליהם
Zach. 12, 8. יגן יי בעד יושב ירושלם
גַּן
סם עומעי וסקמי נככוי גַּנָּן, גַּנָּן, וסככוי גַּנִּים. סמקון מקום נדוד וקפוף ועלול [זומענסנעטער אָרט], נסמלל על פרדס וכי-נלני [גאַרטען, כויזגאַרטען], נסיוסו מונדר ומקופ מנלדס. וידוע בתלמוס גִּנְּיָן, כסרי ועלול, נסמלל על קופס [ערוים-הימעל, פֿערמאָלונגסגעלט], וכן סם גִּנְּיָא, ומר גן נמקס ג"כ אַגָּן נקי סמסתל.
n. comm. locus septus, munitus, vallatus; hortus (χόρτος) arbustis, floribus, olusculis consitus, a septo, quo constipatus esse solet. Targ. גִּנְּיָא, אַגָּן, syr. *ganto*, *gantunito*, hortulus.
Gn. 2, 8. ויטע יי אלהים גן־בעדן
2 Reg. 25, 4. אשר על־גן המלך
Cant. 4, 12. גן־נעול אחתי כלה
Jer. 39, 4. דרך גן המלך
Jer. 52, 7. אשר על־גן המלך
Ez. 28, 13. בעדן גן־אלהים
paus.: הַגָּן
Gn. 2, 9. ועץ החיים בתוך הגן
Gn. 2, 10. להשקות את־הגן
Gn. 3, 1. לא תאכלו מכל עץ הגן
Gn. 3, 2. מפרי עץ־הגן נאכל
Gn. 3, 3. ומפרי העץ אשר בתוך־הגן
Gn. 3, 8. בתוך עץ הגן
2 Reg. 9, 27. וינס דרך בית הגן
paus.: בַּגָּן
Gn. 3, 8. מתהלך בגן
Gn. 3, 10. את־קלך שמעתי בגן
בְּגַן
Gn. 2, 15. ויניחהו בגן־עדן
2 Rg. 21, 18 ויקבר בגן־ביתו בגן־עזא
2 Reg. 21, 26. בקברתו בגן־עזא
Ez. 31, 8. לא־עממהו בגן־אלהים
Ez. 31, 8. כל־עץ בגן־אלהים
Ez. 31, 9. אשר בגן האלהים
כְּגַן
Gn. 13, 10. כגן־יי כארץ מצרים
Dt. 11, 10. והשקית ברגלך כגן הירק
Jes. 51, 3. וערבתה כגן־יי
Jes. 58, 11. והיית כגן רוה
Jer. 31, 12. והיתה נפשם כגן רוה
Ez. 36, 35. הנשמה היתה כגן־עדן
Joel 2, 3. כגן־עדן הארץ לפניו
גַּנְזַכְרֵי
1 Chr. 28, 11. וגנזכרו ועליתיו וחדריו
גַּנָּן
פעל כוד וסכלון כסוי וקפיסס סכסס

כִּנְּתִי עָכָר, וְהַשֵּׁב זוֹר כִּלְזוּטוֹת עָכָר גּוֹרוֹתָיו מִפְעַל כּוֹס וְזוֹק.

verb. intr. rugire, aram. גְּעָא, *geô*, unde גַּעְיָא, *g'oto*, cf. gr. *γοᾶν*, sanscr. *gau*, pers. *kau*, *gau*, nomen bovis onomatopoëticum.

LXX: *φωνὴν ῥήγνυσθαι, κοπιᾶν.*

inf. abs.: רָגֹעַ

1 Sam. 6, 12. הלכו הלך וגעו

3 *imperf.:* יִגְעֶה־

Job. 6, 5. אם יגעה־שור על־בליל

גָּעַל

פִּעֵל כּוֹדֵד וּמְכַוְּנוֹכָם כְּמוֹ הַשֵּׁרֶשׁ גָּאֵל, חָל [לְכָל הַשֵּׁרָשִׁים הַחֹלֶם מִקּוֹר לְקַח], לְמֹר קְלוֹל וּמְעִיתָם [פַּרְשֶׁגְּנִירְעֶן, עִנְיָן וְוִיסֶן], וּמִסְּאֵל עַל גּוֹחַל וּמוֹעֵם [בְּעֵסְלְעֶקְקְעֶן], עַל הַטְּעֵם וּתְיוֹנוֹ [בְּעֵסְוִוּדְעֶן], עַל נְבוֹל וְכִיוֹן, עַל מִיקוֹם וּלְוֹכוֹת וְכִלּוֹמֹם. הַשְּׁוִוי כִּשְׁפֵּי מֵעֵכָר עִי, לְשֵׁרֶשׁ קָלַל, וּמֵעֵכִין הַסְּאֵל קְקַח וְסֵס וּקְקַח גָּעַל נִקְרְמִי. הַכְּפֵעַל מְכַנּוֹל וְכִוֹן מִגֵּן גְּנוּרִים, סֵס יְכוֹסוֹ. הַסְּפֵעִיל מְקוֹם סוֹרֵע וְסְפֵלְעֵתּוֹ לְכֹל הַעֲנוֹר. מְשִׁוִּי הַשֵּׁרָשִׁים כְּלְשׁוֹן עִכְּמוֹ תַּרְקֹם הַשֵּׁרֶשׁ נְקֹעֵר כִּי לְוֹתִיוֹת וְתַכּוֹעֵם נְקֹעֵם, וְתַכִּיוֹן נְקֹלַם כִּי יִקְמֹץ הַתְּכוֹעֵם לְכוֹב ע״י ק׳ וע׳, וְהוֹל קְקַח וּמוֹכֵרֵע.

verb. trans. (quod cum verbis גָּאַל, חָל eadem radice innixum est), polluere, maculare, profanare; abominari, detestari. LXX: *βδελύσσεσθαι, ἀπωθοῦν, ἀφιστάναι, ὠμοτοκεῖν*, h. e. foetum crudum atque immaturum parere, *προσοχθίζειν*. *Nif.* abjici, de clypeo fugientium. *Hif.* semen concipiendum non capere, respuere. Vulg. bos eorum concepit et non *abortivit*. LXX: *ὠμοτοκεῖν*, abortire, intempestive parere. Qimchi comparat rabb. מְגֹעֶרְלוֹ בְּרוּתְחִין de vase, quod, ferventibus aquis, ejicit, quod intus est.

3 *perf. fem.:* גָּעֲלָה

Lev. 26, 43. ואת־חקתי געלה נפשם

Jer. 14, 19. אם־בציון געלה נפשך

3 *f. perf.:* וַתִּגְעַל־

Lev. 26, 30. וגעלה נפשי אתכם

1 *prf. c. s.:* גְּעַלְתִּים

Lev. 26, 44. ולא־געלתים לכלתם

3 *pl.:* גָּעֲלוּ

Ez. 16, 45. את אשר געלו אנשיהן

part. fem.: גֹּעֶלֶת

Ez. 16, 45. בת־אמך את געלת

3 *f. imperf.:* תִּגְעַל

Lev. 26, 11. ולא־תגעל נפשי אתכם

Lev. 26, 45. משפטי תגעל נפשכם

Nif-al: נִגְעַל

2 S. 1, 21. כי שם נגעל מגן גבורים

Hif-il: הִגְעִיל

3 *imperf.:* יַגְעִל־

Job. 21, 10. שורו עבר ולא יגעל

גֶּעַל

ע״ו וּמְצֹלְמוֹ גְּאֵל הַסְּפוֹר שְׁקוֹן וְתַעוֹב [מְאֵנִיש, עִקְעֵל]. וְלֹא שֶׁנְּסְפֵּח תַּלְמוּדִית עוֹד לְגַעַל נוֹחַל לְקַח, לְמֹר לְקִי גְּחֵל [גְּלִיסְעֵן], וְסִכּוֹסֵף מוֹס הַגְּעִיל כְּמוֹ חִגְּחִיל [קוֹיסְגְּלִיסְעֵן] וְדוֹק. וְיֹאוֹלִי הַסְּעַ״פ גֶּעַל מוֹס.

n. m. fastidium, abominatio.

LXX: *σκολιότης.*

בְּגֶעַל

Ez. 16, 5. בגעל נפשך

pl. constr.: מְגִנֵּי

1Rg. 14, 26. ויקח את־כל־מגני הזהב

1 Reg. 14, 27. תחתם מגני נחשת

2 Chr. 12, 9. ויקח את־מגני הזהב

2 Chr. 12, 10. תחתיהם מגני נחשת

Ps. 47, 10. לאלהים מגני־ארץ

pl. c. suff.: מָגִנָּיו

Job. 15, 26. בעבי גבי מגניו

pl. c. suff.: מָגִנֶּיהָ

Hos. 4, 18. קלון מגניה

II. *pl.:* הַמְּגִנּוֹת

2 Chr. 23, 9. ואת־המגנות

מָגֵנָּה

ע״כ וְקַן נִסְמַךְ מָגִנָּה, וְסִלְּמוֹן זְרִיזוּת וְקַנִּי כְּלֹם הַקְּשֵׁקְס וְהַכְּנֵדֵס כְּקַלּוֹ מִגֵּן סְנִיב כְּלֹם [קוֹמֵץ־לְדוֹנֵג דְּעֵם הַעֲרְלַעֲנֵם, פַּעֲרְשְׁקְעֵס״ט], וְהַסְּאֵל גָּכּ נְלַעֲזוֹן יִשְׁמַעְקְ וְיוֹכִי. וְלִדְעַת רַבִּי יִשְׁכַּח שְׁפַרְשׁוּ קוֹשׁ כְּלֹם, לְרֹם וְקִכֵּס קְצֹר הוֹק כְּזְמֵן כְּכֹנֵד לְנֵכֵס; יִשְׁכַּח שְׁפַרְשׁוּ מֵן מָגֵן, וְהַתְּמוּכֵס כְּמֹר מָגִנָּה, וְיִשְׁכַּח מֵעֵכִין יְגוֹן, וְכֹל כְּלֹם לְקַ מִקְקוּוֹר. נִקְנוּס קְנִיכְּת לְנֵכֵס.

n. f. velatio, obtectio, obfirmatio cordis; cf. *κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν* 2 Cor. 3, 15. Trg. תְּבִירוּתָא לְבָּא. LXX: *ὑπερασπισμός.* Qimchi vel פְּקִדוֹן לֵב vel גַּאֲוַת לֵב verti posse ait patremque suum refert de quodam letali morbo interpretatum esse, qui inter Arabes dicatur גַּאֲוַת אֶל קַלֵּב.

constr.: מְגִנַּת־

Thr. 3, 65. תתן להם מגנת־לב

גִּנָּה

פִּעֵל לְקַ־עוֹבֵר נִקְרְמִי וְקְעוֹדְקוֹ וְקְמֹזוֹקוֹ כְּמוֹ גָּנַם, לְזוֹן כְּסוֹי וְעִטּוּף [דְּעִקְקְעֵן, מִילְגְּעֵן]. דְּכֹרֶת הַשֵּׁרֶשׁ גָּכּ גִּ־נָּם, וְכֵן בְּשֵׁרֶשׁ כָּ־נָּם, וְכִמְקַ הַשֵּׁרֶשׁ גָּכּ נִפְעֲלֵי צָ־נָּם, חָ־נָּם; וְלִלְקַ הַשֵּׁרֶשׁ עָלוּף וְכִסּוּי וְעִטּוּף, s. *nâbh.*] וְכֵן הַשֵּׁרֶשׁ בְּכֹל נִקְרְמִי מְעֻכָּר pers. *nâf*, *nubh*, *nuhuf*, lat. *nebula*, *nub*-ere, gr. *νυφ*, etc.].

vrb. inusit. aram., (sicut כָּנַם) contegere, velare, cujus radix est גָּם, quae invenitur etiam in verbis חָ־נַם, צָ־נַם, atquē in linguis indicis, medopersicis, slavicis, classicis atque germanicis, quae cum semiticis sex antiquarum linguarum sunt tanquam familiae.

גָּם

ע״כ וְסִכְנוּי גַּפֵּרֶן סִכְּלוֹן כְּמוֹ אֲגַם נִקְ׳ הַסְּתַקְל וְכְמוֹ נְעֻכְּרִי כָּנַם, וְכִ׳ הַשֵּׁרֶשׁ כְּמִקְלַ עוֹד נְעֻכְּרִי וְנִקְרְמִי [מִיכֵּס ק״ו] דִּנְקְטוֹ גַּפְּחִידִי. עִי׳ הַשֵּׁרֶשׁ.

n. f. (sicut אֲגַם cum anacrusi, et כָּנַם, unde interdum propter radicem גַּנָּפֶרֶן in sermone targumico reperitur), syr. *gefo*. Etiam גַּפְנָא targ., quod vi est idem, originis ejusdem esse particeps videtur.

LXX: *πτερόν.*

pl.: גַּפֵּין

Dan. 7, 6. ולה גפין ארבע

pl.: וְגַפַּיִן

Dan. 7, 4. וגפין די־נשר לה

cum suff.: גַּפֵּיהּ

Dan. 7, 4. עד די־מריטו גפיה

גַּנָּה

פִּעֵל כּוֹדֵד וּמְכַוְּנוֹכָם נְעֻקְּת הַשׁוֹר [נְכִיל־לְעֵן], וְכֵן נִקְרְמִי גְּנָא, לְשֵׁר מְכוֹ גַּנְיָא מִסְכֶּנֶת קוֹל הַשׁוֹר. וּמְעֻכָּר הַשֵּׁרֶשׁ גָּכּ tegumentum, sicut clypeus, ut ait Charisius, a *clepando* h. e. celando (syn. סַתָּרָה), minor, ut videtur, quam צִנָּה, arab. *mig'anat*, *mig'anu*, syr. *mageno*. LXX: *ἀσπίς, θυρεός, ὅπλον, ὁπλοθήκη, πέλτη, φράγμα, ἀλήθεια, ἀντιλήπτωρ, ἀντίληψις, βοήθεια, παράταξις, κραταιός, ὑπερασπισμός, ὑπερασπιστής.* פְּ׳ אֵרֹשׁ *ἀγαθὸς δρομεύς;* תָּפַשׂ מָגֵן נָשָׂא מָ׳ *καθοπλίζεσθαι ὅπλοις.*

Gn. 15, 1. אנכי מגן לך

Dt. 33, 29. עם נושע ביי מגן עזרך

Jud. 5, 8. מגן אם־יראה ורמח

2 Sam. 1, 21. מגן גבורים מגן שאול

2 S. 22, 31. מגן הוא לכל החסים בו

2 Sam. 22, 37. ותתן־לי מגן ישעך

2 Reg. 19, 32. ולא־יקדמנה מגן

1 Chr. 5, 18. אנשים נשאי מגן וחרב

2 Chr. 14, 7. נשאי מגן ודרכי קשת

Ps. 3, 4. ואתה יי מגן בעדי

Ps. 18, 31. מגן הוא לכל החוסים בו

Ps. 18, 36. ותתן־לי מגן ישעך

Ps. 35, 2. החזק מגן וצנה

Ps. 76, 4. מגן ורחב ומלחמה

Prv. 2, 7. מגן להלכי תם

Prv, 6, 11. ומחסרך כאיש מגן

Prv. 24, 34. ומחסריך כאיש מגן

Prv. 30, 5. מגן הוא לחסים בו

Jes. 21, 5. משחו מגן

Jes. 22, 6. ויקיר ערה מגן

Jer. 37, 33. ולא־יקדמנה מגן

Jer. 46, 3. ערכו מגן וצנה

Jer. 46, 9. תפשי מגן

Ez. 27, 10. מגן וכובע תלו־בך

Ez. 38, 5. כלם מגן וכובע

Nah. 2, 4. מגן גבוריהו מאדם

הַמָּגֵן

2 Chr. 17, 17. ועמו נשקי־קשת ומגן

Ps. 84, 12. כי שמש ומגן יי

Ez. 23, 24. צנה ומגן וקובע

Ez. 38, 4. קהל רב צנה ומגן

Ez. 39, 9. בנשק ומגן וצנה

הַמָּגֵן

1 Reg. 10, 17. יעלה על־המגן

2 Chr. 9, 16. יעלה על־המגן

Cant. 4, 4. אלף המגן תלוי עליו

cum suff.: מָגִנִּי

2 Sam. 22, 3. מגני וקרן ישעי

Ps. 7, 11. מגני על־אלהים

Ps. 18, 3. מגני וקרן ישעי

Ps. 144, 2. מגני ובו חסיתי

cum suff.: וּמָגִנִּי

Ps. 28, 7. עזי ומגני

Ps. 119, 114. סתרי ומגני אתה

cum suff.: מָגִנֵּנוּ

Ps. 59, 12. מגננו אדני

Ps. 84, 10. מגננו ראה אלהים

Ps. 89, 19. כי ליי מגננו

cum suff.: וּמָגִנֵּנוּ

Ps. 33, 20. עזרנו ומגננו הוא

cum suff.: וּמָגִנָּם

Ps. 115, 9. 10. 11. עזרם ומגנם הוא

I. *pl.:* מָגִנִּים

1 Reg. 10, 17. ושלש־מאות מגנים

2 Chr. 9, 16. ושלש־מאות מגנים

2 Chr. 26, 14 מגנים ורמחים וכובעים

Job. 41, 7. גאוה אפיקי מגנים

pl.: הַמָּגִנִּים

2 Chr. 32, 5. ויעש שלח לרב ומגנים

pl.: הַמָּגִנִּים

Neh. 4, 10. והרמחים המגנים

pl. וְלַמָּגִנִּים

2 Chr. 32, 27. ולבשמים ולמגנים

גָּעַר

פעל כודד וסעתיד יִגְעַר. תמצות סכוונס קריאָה וגסילת קול [שריינן], כי נאכוון סוס עוד הפעל בשפה כוזית וקרמית, וסוזלגה לשֹׁכ על גסילת קול בזים [שכזריינן], כשם בזים וסוכיח לוזו, שזיפה וספקה בו [שכפסריגן], שכויבגן], וכן בעירת ד׳ בים סוף ויקבב וכדומה. ולרוב שזיפת ד׳ בדבר לסאכיעו ולעצו. [שבוועסריגן]. ולפעל לאקר משרש זה שזפי גָּעֶר סוף גָּעֶר [שבר מאבו גָּעוּר, לומר כרוו וקוכל ומצמצם], ולשכיפה סיסודם גסילת קול, ובשפת [s. gṛi = gâr, sonum edere, gir, vox, gr. γηρ-ύειν, lat. garr-ire, fr. eri, engl. cry etc.]

vrb. trans., clamare (sicut inter Aethiopes atque Aramaeos dici solet), redarguere, acclamare, increpare, invehi, objurgare; detinere, detorquere. Syr. *g'ar, etg'ar*, idem; *gëiro, odiosus*, abominabilis. De origine vid. supr. LXX: ἀπειλεῖν, ἀποσκορακίζειν, ἀφορίζειν, ἐπιτιμᾶν, συλλοιδορεῖν.

3 perf.: וְגָעַר
Jes. 17, 13. וגער בו ונס ממרחק

2 prf.: גָּעַרְתָּ
Ps. 9, 6. גערת גוים
Ps. 119, 21. גערת זדים ארורים
Jer. 29, 27. למה לא גערת בירמיהו

1 perf.: וְגָעַרְתִּי
Mal. 3, 11. וגערתי לכם באכל

part.: גֹּעֵר, גֹּעֶרֶת
Nah. 1, 4. גוער בים ויבשהו
Mal. 2, 3. הנני גער לכם את־הזרע

inf. constr.: וּמִגְעַר־
Jes. 54, 9. מקצף עליך ומגער־בך

imperat.: גְּעַר
Ps. 68, 31. גער חית קנה

3 imperf.: יִגְעַר
Zach. 3, 2. וגער יי בך השטן

3 imperf.: וַיִּגְעַר
Zach. 3, 2. ויגער יי בך

3 imperf.: וַיִּגְעַר
Gn. 37, 10. ויגער־בו אביו ויאמר לו
Ps. 106, 9. ויגער בים־סוף

2 pl.: תִּגְעֲרוּ
Ruth 2, 16. ולא תגערו־בה

גְּעָרָה

ג״כ וסמין גַּעֲרַת. סכוונס לסילת בזים [שעלטעו], וכסס בו ושסוע בדגיים [שעלטעו], פעוויים], כשסאל על השפסת ד׳ בדבר [דרשסוכן].

n. f. increpatio, objurgatio, castigatio, monitio, non tam clemens, quam quae quid acerbitatis habet fitque tum vocis contentione majori tum verborum gravitate acriori. LXX: ἀπειλή, φωνή, ἀποσκορακισμός, ἐπιτίμησις, ἔλεγμός, θυμός, ἀπώλεια.

Prv. 13, 1. ולץ לא־שמע גערה
Prv. 13, 8. ורש לא־שמע גערה
Prv. 17, 10. תחת גערה במבין

constr.: גַּעֲרַת
Eccl. 7, 5. טוב לשמע גערת חכם
Jes. 30, 17. מפני גערת אחד
Jes. 30, 17. מפני גערת חמשה
Jes. 51, 20. גערת אלהיך

contsr.: בְּגַעֲרַת
2 Sam. 22, 16. בגערת יי
constr.: מִגַּעֲרַת
Ps. 80, 17. מגערת פניך יאבדו

cum suff.: בְּגַעֲרָתִי
Jes. 50, 2. בגערתי אחריב ים

cum suff.: גַּעֲרָתֶךָ
Ps. 104, 7. מן־גערתך ינוסון

cum suff.: מִגַּעֲרָתְךָ
Ps. 18, 16. מגערתך יי׳
Ps. 76, 7. מגערתך אלהי יעקב

cum suff.: וְגַעֲרָתוֹ
Jes. 66, 15. וגערתו כלהבי־אש

cum suff.: מִגַּעֲרָתוֹ
Job. 26, 11. ויתמהו מגערתו

מִגְעֶרֶת
ג״כ כמו גערה, כשאל על קללה וקכור ד׳ [פלגון], ונשקול סקללה בדבר.

n. f. increpatio, imprecatio, detestatio. LXX: ἀνάλωσις (=גְּרֵעָה).

הַמִּגְעֶרֶת
Dt. 28, 20. ואת־המגערת

גָּעַשׁ

פעל כודד וסי״ן כודד, הרגון דקיק וסלוס גגיקה וגגיפה [שעסטען], נע-ווענען], כלקרי שאלסו עֲגַשׁ, ושוס שמס עָגְרֵשׁ כמו נָגַח [שעסטיג], לכן בשקיל לכוב מכלכול ובעכוב וזעוב סיערן לו סכשכות, לו מכלכול משכוב ובשוכה פעולי״. משרש ג״כ בפעל נָגַשׁ וזס רקה משוי בלשוכות עכ״.

vrb. trans., semel intr., trudere, tundere, pulsare, cui origine cognatum est עֲגַשׁ aramaicum (unde עָגְרֵשׁ = נָגַח protervus), syr. h. e. cornu petere. Pu. Hitp. pulsari, moveri, percelli. LXX: ἐξεμοῦν, evomere. Hitp. ταράσσειν, κυμαίνειν, σπαράσσειν.

3 imperf.: וַתַּגְעֶשׁ *fem.*
2 S. 22, 8. ויתגעש ותרעש הארץ
Ps. 18, 8. ותגעש ותרעש הארץ

Pual: גֻּעְשׁוּ
3 pl. imperf.: יִגְעָשׁוּ
Job. 34, 20. יגעשו עם ויעברו

1 Hitpa-el: הִתְגָּעַשְׁתִּי
3 perf. pl.: וְהִתְגָּעֲשׁוּ
Jer. 25, 16. ושתו והתגעשו

3 impf. pl.: יִתְגָּעֲשׁוּ
Jer. 46, 8. וכנהרות יתגעשו מים

2 Hitpa-el: הִתְגָּעַשׁ
3 imperf.: רַ֫תְּגָעַשׁ Q'ri.
2 S. 22, 8. ויתגעש ותרעש הארץ
3 pl. imperf.: יִתְגָּעֲשׁוּ
Jer. 46, 7. כנהרות יתגעשו מימיו

3 impf. pl.: וַיִּתְגָּעֲשׁוּ
2 Sam. 22, 8. ויתגעשו כי־חרה לו
Ps. 18, 8. ויתגעשו כי־חרה לו
Jer. 5, 22. ויתגעשו ולא יוכלו

גַּת

v. s. בְּגַתָּם *p.* 251.

גָּפַן

פעל לף-עובר כף בגוכין, וסוא סכאר לסכוונת אין עץ ולף כעף כרי או שרף כאשר קשנו רגיס, והשם סוא כאלף בשם נכ״ף כשפתי תערבה, לעיין סעץ סידוע כמו כיוני בגֶפֶן ובגרעיני משלשו [*Kiefer*, אבעק] וכרומי כמוסו וכדומה. ולפעמים שהשם גֶּפֶן בשאלה על שרף עץ סוא. ובעשו מעץ סוא ספיכות.

n. m., genus arborum (non resina aut pix, ut nonnulli censuerunt), quod nomen, ut docet rabbinica expositio, invenitur etiam in linguis occidentalibus. LXX. ξύλα τετράγωνα.

Gn. 6, 14. עשה לך תבת עצי־גפר

גֹּפְרִית

ג״כ גויר גֹּפֶר, לומר שרף עץ סגפר או וסוא, סכעשה ממנו [פעך, סאלן], וסוזשלל לל״ק על שרף העפרי [שוועפעל], ועוד פקפוק כדבר. כלקרי לעיין

cum suff.: גַּפְנָהּ
Hos. 2, 14. והשמתי גפנה

cum suff.: גַּפְנָם
Dt. 32, 32. מגפן סדם גפנם
Ps. 78, 47. ירהרג בברד גפנם
Ps. 105, 33. ויך גפנם ותאנתם

pl.: וְדַהֲגַפְנִים
Cant. 2, 13. והגפנים סמדר

pl.: בַּגְּפָנִים
Hab. 3, 16. וארן יבול בגפנים

גָּפַת

פעל לף עוכר, וסוף כתסכוסו כמו גָּבַב, גָּיַן.

vrb. inus., vi cum vv. גָּבַב, גָּיַן congruum. Syr. *gefifo*, concameratus, *gefifto* = γαββαθᾶ, Joh. 19, 13.

גֶּת

ג״ז נככוי גַּפָּר, וכסוכוס כמו גַּז, גֵּז לומר [קאַרפער, פעריאָן], והכיון אל גופו כמו נכפאו. פעמים משאל כמו גַּב לומר גַּז, כמו בעל גבי מרומי קרת ע״ש.

n. m., sicut גַּב, גֵּו, 1) corpus, persona, unde בְּגַפּוֹ suomet corpore, ipse praetereaque nemo. LXX: μόνος. 2) tergum, dorsum, summitas, v. c. עַל גַּפֵּי מְרֹמֵי קֶרֶת. LXX: μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα. Syr. על כנפא דהיכלא h. e. ἐπὶ πτερυγιῶν τοῦ ναοῦ.

cum suff.: בְּגַפּוֹ
Ex. 21, 3. אם־בגפו יבא בגפו יצא
Ex. 21, 4. והוא יצא בגפו

constr. pl.: גַּפֵּי
Prv. 9, 3. על־גפי מרמי קרת

גָּפַר

פעל לף-עובר כף בגוכין, ועשם לפאלר משרש קדם כי משרש גָּפַר לבגוכים גֹּפֶר, גְּפָרִית, ובשלמי גֹּפֶר לשם גָּפְרִי, גּוּפְרִי, ומשרש גָּפַר לשם גֹּפֶר בשלמי גֹּפֶר ומשמו כיופַר וכדומה, ומשרש גָּבַר משמו גִּבָּרִי, כיובֵרִי, כולם יוצאים ממקור אקד. תמצות משרש גפר גרפה זיין], וקשה וקוק [שאלצ, שעשרק זיין], בסכדשם אל גָּבַר, גָּבַר, עי׳ יותר מוס בפת משרש גָּפַר.

v. inus. (cui cognata sunt גֹּפֶר, unde גְּפָרִי, גּוּפְרִי; כָּפַר, unde כֹּפֶר, כְּפַר, unde כּוּפְרִי; כָּבַר, unde כְּבָרִי, כּוּבְרִי), durum, firmum esse (ita, ut vi atque origine affinia videantur גָּפַר, כָּבַר), vid. rad. כָּפַר.

גֹּפֶר

ג״כ לכוונת אין עץ ולף כעף כרי או שרף כאשר קשנו רגיס, והשם סוא כאלף בשם נכ״ף כשפתי תערבה, לעיין סעץ סידוע כמו כיוני בגֶפֶן ובגרעיני משלשו [*Kiefer*, אבעק] וכרומי כמוסו וכדומה. ולפעמים שהשם גֹּפֶר משאל על שרף עץ סוא. ובעשו מעץ סוא ספיכות.

n. m., genus arborum (non resina aut pix, ut nonnulli censuerunt), quod nomen, ut docet rabbinica expositio, invenitur etiam in linguis occidentalibus. LXX. ξύλα τετράγωνα.

Gn. 6, 14. עשה לך תבת עצי־גפר

גְּפָרִית

ג״כ גויר גֹּפֶר, לומר שרף עץ סגפר או וסוא, סכעשה ממנו [פעך, סאלן], וסוזשלל לל״ק על שרף העפרי [שוועפעל], ועוד פקפוק כדבר. כלקרי לעיין

סעגב [רעגע], וכמלף גפן שדה, לומר סגר, וגב מפקועות, לומר מין קשוף, שרוק סוף סעוב. וגפן-סיין לכוב משרק [ווייכשעלק]. ודע שכגמרא גֹּפֶן משאל על ענבי-כוסר, וכערבי גפן גפות עין וגם גפן.

n. comm., vitis, ἄμπελος, ג׳ חַשְׁדָּה, syr. *gefto dadb'ro*. vitis agrestis. LXX: ἄμπελος, ἀμπελών, ג׳ בֶּסֶר, ὄμφαξ πρὸ ὥρας.

גֶּפֶן *p.*

Gn. 40, 9. בחלומי והנה גפן לפני
2 Reg. 4, 39. ויימצא גפן שדה
Ps. 80, 9. גפן ממצרים תסיע
Ps. 80, 15. ופקד גפן זאת
Jes. 7, 23. אלף גפן באלף כסף
Jes. 16, 8. 9. גפן שבמה
Jes. 24, 7. אמללה־גפן
Jes. 32, 12. על־גפן פריה
Hos. 10, 1. גפן בוקק ישראל
Zach. 3, 10. אל־תחת גפן

וְגֶפֶן
Num. 20, 5. ותאנה וגפן ורמון
Dt. 8, 8. ושערה וגפן ותאנה

וְהַגֶּפֶן
Joel 2, 22. תאנה וגפן נתנו חילם

הַגֶּפֶן
Jud. 9, 13. ותאמר להם הגפן
Cant. 6, 11. לראות הפרחה הגפן
Cant. 7, 9. כאשכלות הגפן
Cant. 7, 13. אם־פרחה הגפן
Jer. 2, 21. סורי הגפן נכריה
Jer. 48, 32. הגפן שבמה
Ez. 15, 2. עץ־הגפן מכל־עץ הזמורה
Ez. 15, 6. עץ־הגפן בעץ היער
Ez. 17, 7. הגפן הזאת כפנה שרשיה
Joel 1, 12. הגפן הובישה
Hag. 2, 19. ועד־הגפן והתאנה
Zach. 8, 12. הגפן תתן פריה
Mal. 3, 11. ולא־תשכל לכם הגפן

בַּגֶּפֶן
Jer. 8, 13. אין ענבים בגפן

וּבַגֶּפֶן
Gn. 40, 10. ובגפן שלשה שריגם

כְּגֶפֶן
Ps. 128, 3. אשתך כגפן פריה

כַּגֶּפֶן
Job. 15, 33. יחמס כגפן בסרו
Jer. 6, 9. עולל יעוללו כגפן
Ez. 19, 10. אמך כגפן

paus.: כַּגֶּפֶן
Hos. 14, 8. ויפרחו כגפן

לַגֶּפֶן
Gn. 49, 11. אסרי לגפן עירה

paus.: לַגֶּפֶן
Jud. 9, 12. ויאמרו העצים לגפן

לַגֶּפֶן
Ez. 17, 6. ויהי לגפן סרחת
Ez. 17, 6. ותהי לגפן
Ez. 17, 8. להיות לגפן אדרת

מִגֶּפֶן
Num. 6, 4. אשר יעשה מגפן היין
Dt. 32, 32. כי מגפן סדם גפנם
Jud. 13, 14 מכל אשר־יצא מגפן היין
Jes. 34, 4. כנבל עלה מגפן

cum suff.: גַּפְנִי
Joel 1, 7. שם גפני לשמה

cum suff.: גַּפְנְךָ
Jer. 5, 17. יאכל גפנך ותאנתך

cum suff.: גַּפְנוֹ
1 Reg. 5, 5. איש תחת גפנו
2 Reg. 18, 31. ואכלו איש־גפנו
Jes. 36, 16. ואכלו איש־גפנו
Mich. 4, 4. איש תחת גפנו

סגפרית כאשר גָּפְרִי, גּוֹפְרִי, גָּבְרִי, כּוֹפְרִי, ומסס כּוֹפֵר לין לופת. סמעל גָּבֵר נגמרת, לומר עזון נגפרית.

n. f. (ortum ex גֹּפֶר) resina arboris גֹּפֶר, deinde sulfur, quae vocabuli vis adhuc aliquid dubitationis habet. Arabice: *kibrith*, syr. *kebrito*. LXX. θεῖον.

גָּפְרִית

Gn. 19, 24. ויעל עמרה גפרית
Dt. 29, 22. גפרית ומלח שרפה
Job. 18, 15. יזרה על־נוהו גפרית
Jes. 30, 33. כנחל גפרית בערה

וְגָפְרִית

Ps. 11, 6. פחים אש וגפרית
Ez. 38, 22. אש וגפרית אמטיר

לְגָפְרִית

Jes. 34, 9. ונעפרה לגפרית

גֵּר, גִּר

v. s. r. גּוּר *p.* 238.

גָּרַב

פעל לג-עזר כ"ף נגזר, וכלכון כמלכך על גָּרָב, לומר לגיפס ומליגס ופעול נלכר, גלילם וקריפס ומריפס [לוסגענן, רוסענן]. וילוע שמעמל כוס לנוע מסמקל על נמעת, כאמר שמיל כלגיפס וכפלגס. תמנות מסמס גָּרָב, וכן גָּרָם [הנ' טעמיי, מקנב-ומנב] במכוון סוס [רוסגענן, רסגפגענן], וכן נכומי לף [pers. *rubu*] ונפרכי רוב [*rap*], וכן נמקרי שמתי מעכב. מרגיס לקקור מסכוון שלכנכו ים נמפת קרמי, כי שמס לגרב מסכוון של לגיפס [רוסבענן], לגיפת לכר מלכר, ומוס גָּרָב שורד ושולב ודוק.

v. inus. (cui cognatum est גָּרַם, *cor-ripere*, raufen, rupfen), vellere, vellicare, depilare, scabie afficere. Syr. *g'rab*, leprosum fieri; *garbono*, leprosus.

גָּרֶב

ז"ו מין נמעת [קרגָּטנע, גָּטגינקי"ע], ולכר מסמקל כלכר קקלנו נלכרם. בתגוס גָּרֶב מקלהו, ומקילו גָּרְבּוֹ בעל-גרב [קרגָּטנע-נעל].

n. m. genus leprae, syr. *garbo*. Al. ψώρα ἀγρία, Vulg. scabies jugis.

Lev. 21, 20. 22, 22. או גרב או ילפת

וּבְגָרָב

Dt. 28, 27. ובעפלים ובגרב ובחרס

גַּרְגַּר

v. s. גָּרַר *p.* 254.

גָּרַד

פעל לג-עזר כ"ף נמפעל, ומכוונס לפי מוכן מעני, כמרקם עם קרק, לעון קכון [קרגָּטנען], ונמכן מפעל סוס כלל מפתי עכב. וכלקם מפתוח מסכם גָּרַד [l. *rod*-ere] ומפתוח מלקכון נכומי.

verb., cujus solum Hitp. in usu est (cui cognatum est גָּרַת, kratzen, *gratt*-are, *gratt*-er, to *grate*) syr. *gerad*, idem; *etgarad*, sese radere; *g'rodo*, rasio; *gardeto*, ramentum. LXX: (ἰχῶρα, saniem) ξύειν.

Hitpa-el:

inf. constr.: לְהִתְגָּרֵד

Job. 2, 8. חרש להתגרד בו

I. גָּרָה

פעל לג-עזר נקל, וכלקם לי מפתכוכו כמו חָרָה, מכוך כלכון שלו, ונלמת לגרס נעכרי מלכון של קניפס [ניר-נען, גליסען]. מכנל מלגון מקנס [ערלי־סָעלן, מעכיי מכנעגן] ומקקלקוס ליב וכיוקן נו. מסמפעל יוכן מוס. ולפגר מפגרם נדומס לפעל גר [gri = *gar*] בלשון סודו וכלכי מפתי מעכב, מעניכו כמו עֵר לקיו, ומכנל כמו עוכר מן עור, וגם גר שם במכוון עוכר למלמס, ולפגר מפגרים מעוקן לקך. ודע כי הִתְגָּרָה כמו הִתְחָרָה.

v. inus. in conj. Qal (cujus חָרָה forma mollior est), sicut *ghara* arab., candere, calescere, flagrare ira, irasci. *Pi.* lacessere, iram accendere (גֵּרָה *aram.*) *Hitp.* ira exardescere, excandescere. Aequale videtur indico *g.r.i*, et verbo עֵר enim et ג consimiles sunt sono literae). LXX: ἐκκενοῦν, ἐξορύττειν, κρίνειν, παρασκευάζειν. *Hitp.* ἀνθιστάναι, ἐρίζειν, συμβάλλειν, συμπροπηλακεῖσθαι, συνάπτειν πόλεμον, τεῖχος περιβάλλειν. הִתְגָּרָה מִלְחָמָה *συνάπτειν πόλεμον.*

Pi-el:

3 *imperf.:* יְגָרֶה

Prv. 15, 18. איש חמה יגרה מדון
Prv. 28, 25. רחב־נפש יגרה מדון
Prv. 29, 22. איש־אף יגרה מדון

Hitpa-el:

2 *perf.:* הִתְגָּרִית *fem.*

Jer. 50, 24. כי בי׳ התגרית

imperat.: וְהִתְגָּר *apoc.*

Dt. 2, 24. והתגר בו מלחמה

2 *imperf.:* תִּתְגָּרֶה

2 Reg. 14, 10. ולמה תתגרה ברעה
2 Chr. 25, 19. למה תתגרה ברעה

2 *impf.apoc.:* תִּתְגָּר

Dt. 2, 9. ואל־תתגר בם מלחמה
Dt. 2, 19. אל־תצרם ואל־תתגר בם

3 *imperf.:* יִתְגָּרֶה

Dan. 11, 25. יתגרה למלחמה

3 *imperf.:* וַיִּתְגָּרֶהָ Q'ri.

Dan. 11, 10. וישב ויתגרו

2 *pl.:* תִּתְגָּרוּ

Dt. 2, 5. אל־תתגרו בם

3 *pl.:* יִתְגָּרוּ

Prv. 28, 4. ושמרי תורה יתגרו בם
Dan. 11, 10. ובניו יתגרו

וַיִּתְגָּרוּ K'tib.

Dan. 11, 10. וישב ויתגרו

תִּגָּרֶה

ז"ג גויר גרם וסמכן תגרת. לפי מפגר כלקם שמכוונו כמו תִּחָרֶה מן קרס, לומר קניפס ומעגפס [לַקרן, שרפגָּטן], ויים גויר מכנל, כמו תִּחָוֶה מן חָוָה. לכן מקנור עם י׳ קמ לסולמו, ולפגר שפתכוכו כמו תִּגְרָא נקמי, לעון מעס ונפע ולכוך עין.

n. f. (vi formaque vocabulo תְּחָרָה affine) excandescentia, rixa. LXX: ἰσχύς. ח׳ יד, etiam תִּגְרָא aramaicum, plaga, ictus. Cf. syr. *gurojo*, irritatio; *magrejono*, seditiosus, rixosus; *magrejonuto*, litigium.

constr.: מִתְגָּרַת

Ps. 39, 11. מתגרת ידך אני כליתי

II. גָּרָה

פעל לג-עזר כ"ף נגזר, ומפתרון ליעס ונמיפס גליעס ועלוע [שלוקקען, שלינגען, גורגעלן], וכלכף לפ"ו עם גָּרַר, גָּרַגַּר, וכלעון יפמעל מעלמו גרגר, עכעב [עי׳ גָּרַר], וכן נמפס מכלפס גָּר [gri = *gâr*] וכלכי מפתי מעכב כמכון סוס.

v. inus., glutire, vorare, gurgitare (cui cognata sunt גַּר, גָּרַר, גָּרַגַּר, sanscr. *g.r.i* = *gâr*). Cf. γαργαρίζειν, *gargarisare*; gall. gargariser, gargouiller; *hispanice*: hazer gargarismo (gurgeln).

גָּרוֹן

ז"ו וסמכן גָּרוֹן, ומפתוח לוע ומוסר ונגרגס [קעכלע, מפלגס], או לפיוע וכלי מדמור כמו קרפ נגרון, או לוסף מפע כמו כעויות גרון, ומנוור מפגרם כמו נלוע. נגמרת עוד גָּרֶה לגיין מלוע ומגרון, ונעכני גריס לגיין מסוכפ או סוסף או מגרון. לכל המקלקים עוד תוקר מפנו גָּרְנִי, גָּרְנִית.

n. m., guttur, fauces, collum (Gurgel, hispanice: *guarguero*). LXX: λάρυγξ, φάρυγξ, τράχηλος; ἰσχύς (sicut et תִּגְרָה verterunt).

נְטוּיוֹת גָּרוֹן

Jes. 3, 16.

בְּגָרוֹן

Jes. 58, 1. קרא בגרון אל־תחשך

cum suff.: בְּרוֹנֵךְ

Ps. 69. 4. נחר גרוני

cum suff.: בְּרוֹנֵךְ

Ez. 16, 11. ורביד על־גרונך

cum suff.: וּבְרוֹנֵךְ Q'ri.

Jer. 2, 25. וגרונך מצמאה

cum suff.: בְּגַרְגְּרֹתָם

Ps. 5, 10. קבר־פתוח גרגם

cum suff.: בְּגִרְגְּרֹתָם

Ps. 115, 7. לא־יהגו בגרונם
Ps. 149, 6. רוממות אל בגרונם

גָּרַז

פעל לג-עזר כ"ף נמפעל, ומומרים מלקקים שמוך נסכום לל גָּזַר וכן נעכרי מסכום, כמכון מכללם וגויכם [ומלכלען, עלעכנען], ומוך מככון כלמר גַּרְזֵן יוכיך. וכלקם לי שריוופו גָּרָס, גָּרַס, גָּרַשׂ וכלומס, מזכר גס נמפתי מעכב.

v. praeter Nif. non us., cui cognata sunt גָּרַס, גָּרַשׂ, idem quod גָּזַר, sicut arabice *g'araza* et *g'azara*, secernere, divellere, discindere.

Nif-al:

1 perf.: נִגְרַזְתִּי

Ps. 31, 23. נגרזתי מנגד עיניך

גַּרְזֶן

ז"ו גויר גֶּרֶז, ולמר נדו מלקקים מזכר מכוכע לין קלוס ולין פיקור, כי ן סופי, כמו בזמות אַפֵּדָן [אַפֵּד] צַפִּחָן [צַפַּר] וכלומס. מכוכס קלכס וכמיל כילף ומנוכס [מקקע, ניי׳].

n. f. (a n. גֶּרֶז ortum) instrumentum, quo ligna scinduntur, securis. Terminatio *en* addita est, quemadmodum in nmm. אַפֵּדָן, צַפִּחָן. Recte jam Qimchi: גַּרְזֶן לְפִי שֶׁחוֹתֵךְ בּוֹ כּוֹרֵת הָעֵצִים. LXX: ἀξίνη, πέλεκυς, σίδηρος.

גַּרְזֶן

Dt. 20, 19. לנדה עליו גרזן

הַגַּרְזֶן

Jes. 10, 15. היתפאר הגרזן

וְהַגַּרְזֶן

1 Reg. 6, 7. ומקבות והגרזן

בְּגַרְזֶן

Dt. 19, 5. ונדחה ירו בגרזן

גֹּרֶל, גּוֹרָל

v. s. r. גּוֹר *p.* 239.

גָּרַט

פעל לג-עזר כ"ף נגזר כ"ף, ומעלם כמעט מממקלקים. תמנות כוונתו מעמק וקיעור ומקעלם, קלימם ומניפס וקיפס [מסמלען, עיעפען, לויסמסמ-לען], ולומס לו נעכרי חָרַט מקולע ומקוער [נעעיעפט ויין], ומפגר חָרִיט, חָרַט, וכן חָרַת וכלומס. ומפת מסלמו נעכרי ולפי, ומכל שפתי מעכב, ל"ו חָרַט נקרי וקרט נעכרי, וכן נגמרת גָּרַט נקיפ ומקיפ ומוס גָּרוּט גלויי מקנות, מסוקנים ומעלפים, ומפתי מעכב ביוכי גרוע [*ygut.*] ומכוני מסלמו [*Grott*-e] ומגרמני [scrut] סס מעלם ממו ומלומס מרנם. ויולך מוס נעלן קרט.

v. inus., cavare, excavare, profundum facere (cf. חָרַט excavatum, profundum esse, unde חָרִיט, חָרַט Θυλάκιον; חָרַט et simil. חָרַט aram.; *churtheto* syr., incisura; arab. *kharatha*, tornare; גָּרַט gemaricum, unde גָּרוּט de pannis perforatis, gr. γρύτη, unde ἐκγρυτεύειν, per*scru*tari, lat. gruta, scruta, unde *scrutari*, *perscrutari*, germ. *Grotte*.) vid. rad. חָרַט.

אַגַּרְטָל

ז"ו נמר גַּרְטָל כ"ף, מסמקל, ולף כמנף ממנו כ"ף סמך מלמני אַגַּרְטָלִי, ומלוומס קעלס קעלס לו מפל [אַפּפֿלע], ונקלף כן מקליעותו וקיעוליתו [לוסוולפֿלכוכע] מלמכון לקבל מלס. כי מסופי לַ־ מסקען, וכן מסקען סוס נשמות חַשְׁמַל, חֲנָמַל, גַּרְגַּל, וגועו גָּרֶט = גַּרְגַּר, במכוון חָרַט לומר קיעור וקלוע. ונגמרת חַרְטָבִיל ליין מפל ופף גַּ מוס מזכר נמקען, וכן נעכרי ומוסמי יוכי ומומי ודוק.

n. m. (pro גַּרְגָּל) trulla excavata, vasculum coelatum; *al* enim terminatio est nominalis, partim, ut videtur, diminutiva (quemadmodum *el*, *il*, *ol*, *ul*). Gemarice: גַּרְמָלִיל, syr. *garthlauto*, arab. *qirthalat*, gr. κάρταλος, κάρταλλος. Qimchi: כֵּלִים שֶׁעוֹתְנִין בָּהֶם בְּיָם. LXX: ψυκτῆρες. לְרַדִּים רַאשׁוֹן בְּלַעַז.

pl. constr.: אַגַּרְטְלֵי

Esr. 1, 9. אגרטלי זהב שלשים
Esr. 1, 9. אגרטלי־כסף אלף

גַּרְמָל

פעל לג-עזר כ"ף נגזר ונכתיב, ולמעת מקרי מעות מופר. מכוונס מיות נעל-ומף וועם וקפס-רוך, כעיפס ומלוך נכפים כועמים [גריללען, גרמלליך ויין], ומוסך מזכר מנעיי, ומפת גַּ נפפתי מעכב.

verb. inus. (in quo minime error scribarum inest), morosum, stomachosum esse (grillig, grämlich sein).

גָּרָל

תוקרי ונסמן גֶּרֶל, ומכוונס כלפר מממנו נזכר, וכקבר עם מוס. ונקפר מממלמו לרוב גדל-מוס כרקס מפלמת לת מקרון.

adj. morosus, stomachosus, diffi-

cilis. Translationes omnes lectionem infra scriptam (Q'ri) sequuntur, e. c. Theodotion: *μεγαλόθυμος* (גְּדָלַ־חֵמָה).

constr.: גָּרְלִי־ K'tib.

Prv. 19, 19. גְּרַל־חֵמָה נְשָׂא עָנֶשׁ

גָּרַם

פעל קצי־הכנה, וכנוי גֶּרֶם והיוצ מִמֶּנּוּ. וכלפי שהכוונה כמו קָרַם [זומ״ז־לדעת, זומ״ז־יעצ ויי״ן], עשוי וקרוס עור, ויונן כוס הכנור. ספעל נקוסי גרם, לקוטו שלילת העור מהשלד על שלילה נכללת [שהכי״ו־שהעצ״ן, שהצי״ו־דעת]. ומוס יונן: שופעים ולפי ערב לפ גרמו לנקר, כ״ל ישרפו וישללו כלילה כוזתים, ולנקר לפ קימו, סעור לפ יפזיו. לרוב הכנה נמכוון הזה גֶּרֶם הלמן הפעיל הגרס או העור מן העצם, כמו גרס עצמות, גרס קרצ״ס, וכן נערבי הפעתה הקרוס מעל העצמות, וכן נקרוס גרס ית נסר ודוק.

v. difficile intellectu (unde גֶּרֶם), cui cognatum videtur קָרַם, *cute obductum esse*; unde syr. *g'ram*, cutem detrahere, *carm*-inare (Zef. 3, 3.), qua vi hebraice Piël dicitur, sed non *privative* dicitur, sed de data alicui rei opera, de magna alicujus rei occupatione. LXX: *ἐκμυελίζειν*, *ὑπολείπειν* (assentiente glossa: לָא הַשְׁאִירוּ).

3 perf. pl.: גָּרְמוּ

Zeph. 3, 3. לא גרמו לבקר

Pi-el: גֵּרַם

2 f. imperf.: תְּגָרְמִי *p.*

Ez. 23, 34. ואת־חרשיה תגרמי

3 imperf.: יְגָרֵם

Num. 24, 8. ועצמותיהם יגרם

גֶּרֶם

ז״ו וסכנוי גְּרָמִים. סלמן סרצף עור נקרוס [סויט, זומ״דעקקונג], וכן קְרִים נגעלף מצכ נדומס לו, ונצפ טולו נגס [*s. c'arm-a*] עור ומכסף, וכן נפרסי פֶּרֶם [pers. *k'erm*] וכלומס נצלני לעטות ערב. ומוצלל סכוונס על גוף כנלל, ועל חוזק סגוף, לומר עצם [קְלִיפְעִי, קְלִיפְעִן], נכל הצלמות כמו עצם.

n. m., obductio, cutis, sicut קְרוּם a v. קָרַם, sanscr. *c'arma*, pers. *k'erm*. LXX: *ὀστέον*, *ὀστοῦν*; *ῥάχις*, sicut syr. גֶּרֶם חֲצָא, spina dorsi. Translate enim de corpore ipso ossibusque tum hominum ac bestiarum, tum rerum inanimatarum dicitur, sicut 2 Reg. 9, 13. in ipso corpore h. e. in ipsis scalis. Trg. הַמְדַבְּרָא (h. e. חַמְדַבְּרָא cf. צֵל חַמְעַלְוֹת שֶׁהָיָה בָּהּ סִימָן הַיּוֹם quod Jonatan vertit: טְוֹל אֶבֶן עֲשָׂיָא).

גֶּרֶם *p.* גְּרָמִים

Gen. 49, 14. יששכר חמר גרם

2 Reg. 9, 13. אל־גרם המעלות

Prv. 17, 22. ורוח נכאה תיבש־גרם

Prv. 25, 15. ולשון רכה תשבר־גרם

pl. c. suff.: גְּרָמָיו

Job. 40, 18. גרמיו כמטיל ברזל

גֶּרֶם

ז״ו נלרמי נדומס לסעצמי וכנוי גַּרְמֵיהוֹן וכלמי מעלס. ולליך נלרמי לציון סהתפעל על עלם סגוף [זועלבסע]. *n. f. aram.*, os *(Knochen)*, deinde targ. et talm., sicut עֶצֶם, ipseitas, ipse, velut לְגַרְמֵהּ pro se ipso (n. accentus).

pl. c. suff.: גַּרְמֵיהוֹן

Dan. 6, 25. וכל־גרמיהון הדקו

גָּרַן

פעל לפ־עוכר כ״פ נגור וסכוונס לדעת סמלקלים כמו גרן נלצון ישמעלי לומר סלוט ויצור [עצעצען], כי סגרן לומר מקום סליסה סיס נכלה וכקון על מקום סלוט ויוזר. ולפצר שהצה סנצ מצכת גֹּרֶן, כמו בְּגֹשֶׁן מן בּוּשׁ ותוכן סענין לנירה וכניסה.

v. praeter unum derivatum non vulgare, quocum grammatici contulerunt, arab. *g'arana*, planum, aequale, stabile facere. Fortasse aptius a v. גּוּר derivaveris, sicut בְּגֹשֶׁן a v. בּוּשׁ.

גָּרָן

ז״כ וסכנוי גְּרָנוֹת וסמען גָּרְנוֹת וסיניל נכנוי גָּרְנֵי. סכוונס מקום קלוט ויוזר, נסכלף על הָרְכֵּב, וסוס לפני שעני סעיר [פַּרייִ־פלצען], נסהלל על מקום סליסה [דערצ־פלצען], לו על תנוזת סגרן. גן־נכוי סהלל על ישהלל כמו גן־מלוזתי, לומר עם שהלו גו סעמים.

n. f. (syn. הָרְכֵּב) locus planus atque stabilis, area, pomoerium, spec. locus, ubi frumenta excutiuntur. LXX. *ἅλων*, *ἅλως*, *εὐρύχωρος*, *σῖτος*, בֶּן־גֹּרֶן *ὀδυνώμενοι*.

Gen. 50, 10. ויבאו עד־גרן האטד

Num. 15, 20. כתרומת גרן

כתבואת גרן וכתבואת

Num. 18, 30. רקב

Ruth 3, 2. את־גרן השערים הלילה

2 Sam. 6, 6. ויבאו עד־גרן נכון

2 S. 24, 16. עם־גרן האוֹרנה היבסי

1 Chr. 13, 9. ויבאו עד־גרן כידן

1 Chr. 21, 15. עם־גרן ארנן היבוסי

Hos. 9, 2. גרן ויקב לא ירעם

הַגֹּרֶן

Num. 18, 27. כדגן מן־הגרן

שמלתיך עליך ויירדתי׃

הגרן

Ruth 3, 3. ותרד הגרן

Ruth 3, 6. כי־באה האשה הגרן

Ruth 3, 14. לקנות מעמד את־הגרן

2 S. 24, 21. ויקן דוד את־הגרן

2 Sam. 24, 24. המן־הגרן או מן־היקב

2 Rg. 6, 27. ויצא מן־הגרן

1 Chr. 21, 21. תנה־לי מקום הגרן

1 Chr. 21, 22. בַּגֹּרֶן

Jud. 6, 37. את־גזת הצמר בגרן

בַּגֹּרֶן

Gen. 50, 11. את־האבל בגרן האטד

2 Sam. 24, 18. בגרן ארניה היבוסי

1 Reg. 22, 10. מלבשים בגדים בגרן

מזבח ליי בגרן ארנן

1 Chr. 21, 18. היבסי

1 Chr. 21, 28. בגרן ארנן היבוסי

2 Chr. 3, 1. בגרן ארנן היבוסי

2 Chr. 18, 9. ויושבים בגרן פתח שער

בְּגֹרֶן

Jer. 51, 33. כגרן עת הדרוכה

מְגֹרָנִי

Hos. 13, 3. כמץ יסער מגרן

cum h finis.: גָּרְנָה

Mich. 4, 12. קבצם כעמיר גרנה

cum suff.: גָּרְנִי

Jes. 21, 10. מדשתי ובן־גרני

cum suff.: גָּרְנֵךְ

Job. 39, 12. וגרנך יאסף

cum suff.: מִגָּרְנֵךְ

Dt. 16, 13. באספך מגרנך ומיקבך

cum suff.: וּמִגָּרְנֵךְ

Dt. 15, 14. מצאנך ומגרנך ומיקבך

pl.: הַגְּרָנוֹת

1 S. 23, 1. וחמה שסים את־הגרנות

Joel 2, 24. ומלאו הגרנות בר

pl. constr.: גָּרְנוֹת

Hos. 9, 1. על כל־גרנות דגן

גָּרַס

פעל כודד וסכוונס כמו עָרַס לצון לגון וצכור עקיפ וצקיקס ומדקס [נכעצען, עצלמען], ונלמר מנגוס ולגוף סכפצ, וכנכין סכוסף מגוס ולגוף סצניס כתגן, וכן פָּרַס, ונקמי גְּרַס. סמגוף סצניס פָּרַס, וכן עָרַס, הָרַס, וכנכי reiss-en [ῥήσσ-ω], וכלומס.

v. trans., sicut עָרַס confringere, contundere, comminuere, syr. *g'ras*, arab. *g'arasha*, de contritione animae vehementissimae desideratione. Hif. confringere dentes. LXX. *ἐπιποθεῖν*, Hif. *ἐκβάλλειν* (גָּרַס).

3 perf. fem.: גָּרְסָה

Ps. 119, 20. גרסה נפשי לתאבה

Hif-il: הַגְרִיס

3 impf. apoc.: וַיַּגְרֵס

Thr. 3, 16. ויגרס בחצץ שני

גָּרַע

פעל כודד וסעתיל הִגְרִיעַ. סכוונס כמו גָּעַר לעיל וכמו גָּזַר, גָּזַר כללל, לומר סקסק וסעצלס קפיס וסכלקס פקיקס וגליכס [צנכעצסען, צנכרייסען, מיכעצען]. וסוזקל על גלוס וגציעל סוקן [צעצען]. מסקסק הצנקס, וכניכל ופקיקת דנכ וכלומס, נסקל על מציכס וסניגס סלקס [סָקַע־, וועג־ניעסען], וקכ מסוזקת סלצון כצכס gr. *κείρ-ω* [כמכוון נכ נצפני מעצ s. *çrî*, lat. *car*-ies, *car*-ere].

v. trans, sicut עָקַר, גָּזַר, גָּרַר, abradere, abscindere, comminuere; tondere barbam (cf. *g'ra* syr.); oculos avertere seque totum a quopiam avertere; detrahere atque imminuere de aliqua re. LXX: *ἀνθυφαιρεῖν*, *ἀπολείπειν*, *ἀποστερεῖν*, *ἀπωθεῖν*, *ἀφαιρεῖν*, *ἀφικνεῖσθαι*, *ἐξαίρειν*, *ἐξαλείφειν*, *κατατέμνειν*, *ξυρᾶν*, *συντελεῖν*, *ὑστερεῖν*. Syr. גָּרְעָה, גַּרְעָא tonsor, גִּרְעָא rasura.

part. pass.: גָּרִיעָה *fem.*

Jer. 48, 37. (Jes. 15, 2.) וכל־זקן גריעה

inf. constr.: לִגְרוֹעַ

Eccl. 3, 14. וממנו אין לגרוע

1 imperf.: אֶגְרַע

Ez. 5, 11. וגם־אני אגרע

imperf.: וַאֶגְרַע

Ez. 16, 27. ואגרע חקך

2 imperf.: תִּגְרַע

Dt. 13, 1. ולא תגרע ממנו

Jer. 26, 2. אל־תגרע דבר

2 imperf.: וְתִגְרַע

Job. 15, 4. ותגרע שיחה לפני־אל

Job. 15, 8. ותגרע אליך חכמה

3 imperf.: יִגְרַע

Job. 36, 7. לא־יגרע מצדיק עיניו

3 imperf.: יִגְרַע *p.*

Ex. 21, 10. כסותה ועונתה לא יגרע

2 pl.: תִּגְרְעוּ

Ex. 5, 8. לא תגרעו ממנו

Ex. 5, 19. לא־תגרעו מלבניכם

Dt. 4, 2. ולא תגרעו ממנו

Nif-al: נִגְרַע

3 prf. m.: וְנִגְרַע

Lev. 27, 18. ונגרע מערכך

3 f. perf.: וְנִגְרְעָה

Num. 36, 3. ונגרעה נחלתן

part.: נִגְרָע

Ex. 5, 11. כי אין נגרע מעבדתכם

3 impf. *p.* יִגָּרַע

Num. 27, 4. למה יגרע שם־אבינו

Num. 36, 3. נחלתנו יגרע

Num. 36, 4. יגרע נחלתן

1 pl. imperf.: נִגָּרַע

Num. 9, 7. למה נגרע לבלתי הקריב

Pi-el: גֵּרַע

3 imperf.: יְגָרֵע

Job. 36, 27. כי יגרע נטפי־מים

בְּגָרְעָה

ז״כ ונמצל לף נלכוי מִגְרָעוֹת, והכלון שלוט וקלוע [שנוצען], נסקמת סמנכה, וזוס הסעקת נקפצה, נסרלף על אַקִּיק, כי סצפ מן גָּרַע לצון נלילה. ע׳ עוד מהצפ גֵּר, גֶּר, קָגַר.

n. f. (syn. אַקִּיק), imminutio, gradus (Absatz). LXX: *διάστημα*.

pl.: מַגְרֵעוֹת

1 Reg. 6, 6. כי מגרעות נתן לבית

גָּרַת

פעל כודד ויקב קוס ומקנודד. סכוונס כמו גָּבַב, חָבַת, לומר קלילס וקעיפס קריעס וסקיפס [שנכוספנען, שנכוספנען], ונלמר מנגוף גוצי־עפר ורנגיס ע״י סמכף ומענפס, מן נגוף הכלל עפר קוף וגדות היס, מסנלף היל והסקען וכלומס. נלקמי ונצמלף תליר סצפ תמנות וקוכן סגוע גָּבָהּ, וע״י הצוי פקף גנכ וכ [רוב].

v. trans. in scriptura monadicum: decerpere, *ab-ripere*, de glebis cespitibusque terrae, qui pala abscinduntur, de aquis exundantibus, quae impetu suo terras ripae abripiunt, de pugno manus, qui fit convolutis digitis. LXX: *ἐκβάλλειν*. Cogn. sunt גָּבַב et חָבַת, q. conferas. Gemarice: אֵין גּוֹרְפִין חַמְּגִּוֹר וְכִירַיִם, גּוֹרְפִין מִתַּחַת רַגְלֵי חַבַּחֲבָרָה.

3 prf. c. suff.: גָּרְפָם

Jud. 5, 21. נחל קישון גרפם

אֶגְרֹף

ז״ו כמו גַּרְפִּי כי ל׳ סוס הסקקל. סכוונס מלל־יל וקומן [פויסט], ונכלל כן ע״ס גוף וקמון יל״ד, כמו שלמר קמץ, ונצמלף יזוע נעל־לגרוף, לומר נעל קומס וזוע וכן סס כמלל־לגרוף. מהכוון עלטוף וסקיפ נגמלף [נו־זעמען־קעכינען, -שלכינען], סצמוע סס מַגְרֵפָה, מַגְרֵפָא, מַגְרֵפִי, מַגְרִירָה, גְּרוּפִי, כלמר לנלל יל״ס נמדנס מלים לגיפס לקמיע.

n m. (גְּרַף) pugnus, propter digitos convolutos atque compressos. Gemarice: בַּעֲלֵי אֶגְרוֹפִין, tanquam pugiles, qui pugnos et plagas ferre possunt, אֶגְרוֹף גָּדוֹל הוּא חַיָּב אֶגְרוֹפִין שֶׁל־בֵּית דָּוִד, מִדְּהָה רַ׳ יְהוּדָה בְּמַלְאֲכֵי אֶגְרוֹפִין, זֶה אֶגְרוֹפִי שֶׁל בֶּן בָּתְיָה. LXX: *πυγμή*.

בְּאֶגְרוֹף

Ex. 21, 18. באבן או באגרף

Jes. 58, 4. ולהכות באגרוף רשע

מְגֻרָפָה

ג"כ וקר ככנוי מְגֻרְפָתֵיהֶם, מרמון גוש-עפר ורגב [שאלגא], וכן פרשו רבי המדקדקים. ולפ"ז מקומי נקראי ובמרחק מקום רגב וגוש כ"ש מקום מרפ, וגם ע' משמש בראשם ג"כ כמו בקראי ניון מרפ. ומשונה לי מהעתק עתיקי [ר' תקוסס] עכשיו מהשם מצוצות, וכן בגמרא [יומא ל"ח ע"ב] יקעצאו נרגני סוכע מפני הגשמים, ולמרשם נקף בקעת ג"כ מקום סוס.

n. f., gleba, cespes terrae, ut ajunt grammatici. Sed dissentit ejus vocabuli in sermone rabbinico atque aramaico usus. Trg. pro: וַיִּתְמַגְרְפָא vertit: וַיִּתְמַגְרְפָא, h. e. palae. Etiam syriace pala *magrufto*, arabice *migrafa* dicitur. Praeplacet nobis interpretatio Tanchumi: agri aquis nimiis inundati; cf. Joma 38, a., ubi explicatur: מְגֻפֵּי גְשָׁמִים. Syr. *gorufjo*, inundatio vastans.

pl. c. suff.: מְגֻרְפֹתֵיהֶם
Joel 1, 17. תחת מגרפתיהם

גָּרַר

פעל כנ-מלוכן והעתיל יסיסגָּר, ומקומ סוף נסלגתו, ואין מקום סם לקוקי יקודם, רק משוי והערך בלשונות קדם וערב מניע. ל' מזכיר וגריכם [נעכ-רען, ניעסטען], ושנוי נקמי ונגמרק, וידוע שם גרים גרוסים [לומר מקוכים מעלמן לשמוכת יקוד הקב"ם], ובמפתי קדם מזלסו, ובלשונות מערב מקלסו, שם נשמון ונקרל מקמקסו. כ' קלוק ופלוג, מקוכון רשמון בלי דלוג, כי לך גריכי לבלוג [מוסקייבסדעלגיאסטען, נעריכטגען], וכן בסודו ויוכי וכוזי וכדומם מעמתי ערב, בגנ-מלען שלי תמלמון הכב. ג' מזכם הסליעם ומקומת סליעום, סעלמת הקכל ולשומם לריעוך [וויעדערקייען], וכן לסומכי וערב, ומיוייס בלשונות מערב. ג' ליעם ולעיסם להקדומם תולדם [נורגעלן], וגרגרות תוכיח דרכו מועדם. ס' לשון ענול וגלול, ולך בגוכים כלול, ומס מערך עלול. הכעבל לו מן מזכם הסליעם [וויעדער-קייען], לו מן קעיסם וקביעם וכיעם [נומשמעק-שדרען, ווערקשפּאַנען], וכן נְגָרוֹת. נזכם מסכון משני, ומהפעל מסכון מח'.

vrb. pervulgatum, significatione quintuplex. 1) trahere, verrere, ducere, aram. גְּרַר, unde gemarice גֵּרִים גִּיּוּרִים, h. e. proselyti, qui sua sponte suoque judicio excitati ad sacra judaica sese applicant, gr. *σαίρ-ειν, σαρόῦν, σύρειν*, lat. sarire, serrere, verrere. 2) distrahere, diducere, discindere, *serr*-are, unde מְגֵרָה serra, serrula. *Pu.* serratum, scissum esse; 3) ligurire, helluari, deligurire, gargarizare, arab. *g'arg'ara*, et *gharghara*; 4) cibum deglutitum rursus in rumine (rumen) attrahere, ruminare, syr. *gururo*, ruminatio, *μηρυκασμός*, et *gaurar*, ruminare. 5) volvere, sicut גָּלַל, quae est forma mollior, aethiop. *angargara*, se volvere, syr. *gargorto* = *galgolto*, plaustrum.

3impf. c. suff.: *יִגְרָרֵהוּ
Hab. 1, 15. *יגררהו בחרמו

3impf. c. suff.: *יִגְרָרֵנִי
Ps. 5, 5. *לא יגרך רע

3impf. c. suff.: יְגֹרְרֵם
Prv. 21. 7. *שד־רשעים יגרם

Nif-al: נָגַר

part. pl.: נִגָּרוֹת *fem.*
Job. 20, 28. נגרות ביום אפו

3 *imperf.:* יִגָּר
Lev. 11, 7. גרה לא־יגר

Pu-al: גֻּרַר

part. fem.: מְגֹרָרוֹת
1 Reg. 7, 9. מגררות במגרה

Hitpa-el: *הִתְגּוֹרֵר

part.: *מִתְגּוֹרֵר
1Rg.17,20. *אשר־אני מתגורר עמה
Jer. 30, 23. *סער מתגורר

3 *pl. impf.:* *יִתְגֹּרְרוּ *p.*
Hos.7,14. *על־דגן תירוש יתגוררו

בְּגֶרֶה

ג"כ מן גֵּר וסכוני ומכוונו כמו מַשָּׂוֹר [מן שׂר = גֵּר נסמכי ערב *serr*-ere [s. *çr'i*, *κειρ*], וכן מְגֵרָא נגמרק [וינגע, כנוסי *serr-a*] ויש סם מְגֵרָא [היוסע מְגֵרָתָא] מסכק וקכלוף מסכון סוס [קשמס].

n. f. (a v. גֵּר, sicut מַשָּׂוֹר a v. שׂר, quae forma in linguis terrarum occidentalium est crebrior), *serra*, gem. מְגֵרָא serra, מַגְרָא pecten.

בְּמִגֶּרֶה

2 Sam. 12, 31. וישם במגרה
1 Reg. 7, 9. במגרה מבית ומחוץ
1 Chr. 20, 3. וישר במגרה ובחריצי

pl.: הַבְּמַגְרוֹת
1 Chr. 20. 3. הברזל ובמגרות

גֶּרֶה

ג"כ נכפל מסכון ל' מזכם־הלעום לו לכך הזכ ונלעם [וויעדערגעק־יעעעם], ורקים לזכם גרר נכה, ונקמי גֵּרֶה מזלמו. ונשמת הפעל גֵּרָה נדומם לו מסכון וכי מסנו נ-ניון. כ' כמו גַּרְגֵּר מזכם גרר, לומר פרוד ולכור נלעין וסופלין ופול [קלקן, קערן, נקסנע], ומיס לקמן המשקל לו מעטע. וכלפ"ז שמכם אֲגֵרָה לעיל מן גֵּרָה בסכון סוס. ונקרנום יהוי גַּרְגֵּר בסכון סוס, ונגמרק פעל גויר מכם גַּרְגֵּר [לומר לסוף ולקוע לו לקוק סגרנים].

n. f. bipartito usitatum: 1) ruminatio, *μηκυρασμός*, pabulum ruminatum, in phrasi: גֵּרָה גֵּרָה, de cibi retractione atque reciprocatione; 2) sicut גַּרְגֵּר, bacca, granum, faba, quod erat minimum inter Hebraeos pondus, sicli pars vicesima, *κεράτιον* inter Graecos et Romanos. Ad גֵּרָה etiam nomen אֲגֵרָה videtur referri oportere; targ. גַּרְגֵּר sensu eodem, gemar. גַּרְגֵּר, baccas decerpere. LXX. *μηκυρισμός, μηκυρισμὸν μηκυρᾶσθαι, ὀβολός.*

Lev. 11, 3. מעלת גרה בבהמה
Lev. 11, 4. כי־מעלה גרה
Lev. 11, 5. כי־מעלה גרה הוא
Lev. 11, 6. כי־מעלת גרה הוא
Lev. 11, 7. והוא גרה לא־יגר
Lev. 27, 25. עשרים גרה יהיה השקל
Ex. 30, 13. עשרים גרה השקל
Num. 3, 47. עשרים גרה השקל
Num. 18, 16. עשרים גרה הוא
Dt. 14, 6. מעלת גרה בבהמה
Dt. 14, 7. כי־מעלה גרה המה
Dt.14, 8. מפריס פרסה הוא ולא גרה
Ez. 45, 12. והשקל עשרים גרה

וְגֵרָה

Lev. 11, 26. וגרה איננה מעלה

הַגֵּרָה

Lev. 11, 4. ממעלי הגרה
Dt. 14, 7. ממעלי הגרה

בַּגְרִיר

ג"ו וסכוני בַּגְרִירִים, וסכוונם כמו גֵּרָה לומר גלעין [קערן, נעעד]. משמש כמו נגרה, נסכון עגילה וגלגול מעגול תמוכם.

n. m., sicut גֵּרָה, granum, acinus, bacca, a rotunda globosaque forma.

pl.: בַּרְגְּרִים
Jes.17,6 שלשה גרגרים בראש אמיר

בַּרְגֶּרֶת

סם סכוני ומכוונו כמו נוקר וגרון [גורגעל], נמשקל על נוקר קוני. תמוכת משמש נסכון גליעם ולישם, וכן משמש נשפתי מעבר, וכלשון שמעתק גרגר פעל גויר משם וגרי"ק כמו וסק, נסכם בַּרְגֶּרֶת ניקי, ונקרנום וגמרק תוקרי מסנו בַּרְגְּרָן.

n. plurale, guttur, collum, a liguriendo sive helluando. LXX. *τράχηλος*. Arab. *g'arija*, struma, gall. escrouelle.

pl. c. suff.: בַּרְגְּרֹתֶיךָ
Prv. 3, 3. קשרם על־גרגרתיך
Prv. 6, 21. ענדם על־גרגרתיך

pl. c. suff.: לְבַרְגְּרֹתֶיךָ
Prv. 1, 9. וענקים לגרגרתיך
Prv. 3, 22. וחן לגרגרתיך

אֲגוֹרָה

ג"כ לעיון המעבע כמו גֵּרָה לעיל, כי נקמת הוא מוס נקוסקת ל' המקבל, כי מכוונו פרוד ולכור למען המשקל לו מעבע. לולם סיותר נכון למיב וס קמת גֵּרָה, וגם וס משם קמת נכבי גֵּרָה מכמס עמיס.

n. f. sensu eodem, quo בַּרְגֵּר, bacca, granum, faba, quod erat minimum inter Hebraeos pondus.

constr.: לַאֲגוֹרַת כסף
1 Sam. 2, 23. לאגורת כסף

גָּרַשׁ

פעל נולד ולפ-עונל, ומכוונו כמו גָּרַס, לשון לנון [שלשען, נערזעלסטען], ומקומת משמש גָּרַשׁ, גָּרַס, גָּרַס, הָרַס, נשוני נשמש ומכוון לשפתי מעבר.

vrb. trans. atque inus.: sicut גָּרַס, contundere, conterere, ex radice רָשׁ et vulgari praepositione compositum.

גֵּרֶשׁ

ג"ו נכנוי גְּרֵשׁ ומכוונם כמו גְּרִיס, גְּרִיסָא נגמרק, עֲרֵיסָה נמקרק, או כמו גְּרִיצָא נגמרק, לומר דנר מלנון ונכור מן מיכי דנן [נערזעלסטענעם, נריעם]. עי' משוי מקת משמש עָרַס.

n. m. (sicut גְּרִיס, גְּרִיצָא, עֲרִיסָא gemarice, עֲרִיסָה hebraice), aliquid contusum, syr. *gruso* (Grütze). LXX. *χίδρα*. Qimchi explicat per gallicum פרש"ש fresez. LXX. *χίδρον, ἑρικτός.*

Lev. 2, 14. קלוי באש גרש כרמל
cum suff.: מִגְרַשֵׁהוּ
Lev. 2, 16. מגרשה ומשמנה

גָּרַשׁ

פעל כולד, ומכוונם נסיסם וכדיסם סולכם ומכמסם [עריינען, יאגען], ומקומת משמש גָּרַשׁ, ומקומ ג"כ נסמעל גָּרָשׁ, נמכון מדקם ומשלכם ונריסם [עי' סם קקר משמש ומשומת מלשונות]. ויוכן ע"ו גרוש מסמש מכיע מכעל, גרוש מכמש ועיע נסמון מיס, נויוס ומלילם וכדומם. מכניכים יוכנו מפלימס.

vrb. intr. pellere, agitare (quocum origine cognatum est גָּרַשׁ, quod cf.), expellere, ejicere, impellere. LXX. *ἀπολύειν, ἀποῤῥίπτειν, ἀπωθεῖν, ἐκβάλλειν, ἐκρίπτειν, σαλεύειν.* Nif. *κλυδωνίζεσθαι.* Pi. inf. *ἐκβολή.*

part.: גֹּרֵשׁ
Ex. 34, 11. הנני גרש מפניך

part. pass.: גְּרוּשָׁה *fem.*
Lev. 21, 7. ואשה גרושה מאישה

part. pass.: וּגְרוּשָׁה
Lev.21,14. אלמנה וגרושה וחללה
Lev.22,13. כי תהיה אלמנה וגרושה
Num. 30, 10. ונדר אלמנה וגרושה
Ez.44,22. ואלמנה וגרושה לא־יקחו

3 *pl. impf.:* *וַיְגָרְשׁוּ
Jes. 57, 20. ויגרשו מימיו

Nif-al: נִגְרַשׁ

3 *prf.* נִגְרַשׁ *p.*
Jes. 57, 20. והרשעים כים נגרש

3*prf. fem.:* וְנִגְרְשָׁה
Am. 8, 8. ונגרשה ונשקה

1 *perf.:* נִגְרַשְׁתִּי
Jon. 2, 5. נגרשתי מנגד עיניך

Pi-el: גֵּרַשׁ

3 *f. perf.:* וְגֵרְשָׁה
Ex. 23, 28. וגרשה את־החוי

2 *perf.:* גֵּרַשְׁתָּ
Gn. 4, 14. הן גרשת אתי היום

cum suff.: וְגֵרַשְׁתָּמוֹ
Ex. 23, 31. וגרשתמו מפניך

1 *perf.:* וְגֵרַשְׁתִּי
Ex. 33, 2. וגרשתי את־הכנעני

cum suff.: וְגֵרַשְׁתִּיו
Num. 22, 11. להלחם בו וגרשתיו

גֵּרַשְׁתִּיהוּ
Ez. 31, 11. ברשעו גרשתיהו

3 *pl. c. suff.:* גֵּרְשׁוּנִי
1 Sam. 26, 19. כי־גרשוני היום

inf.: גָּרֵשׁ
Ex. 11, 1. גרש יגרש אתכם מזה
Prv 22, 10. גרש לץ ויצא מדון

inf. constr.: לְגָרֵשׁ
1 Chr. 17, 21. לגרש מפני עמך

inf. c. suff.: לְגָרְשֵׁנוּ
2 Chr.20,11. לבוא לגרשנו מירשתך

imperat.: גָּרֵשׁ
Gn. 21, 10. גרש האמה הזאת

1 *imperf.:* אֲגָרֵשׁ
Jud. 2, 3. לא־אגרש אותם מפניכם

1 *imperf.:* וְאֲגָרֵשׁ
Jud. 6, 9. ואגרש אותם מפניכם

c. suff.: אֲגָרְשֵׁנִי
Ex. 23, 29. לא אגרשנו מפניך
Ex.23,30. מעט מעט אגרשנו מפניך

c. suff.: וַאֲגָרְשֵׁנִי
Num. 22, 6. ואגרשנו מן־הארץ

c. suff.: אֲגָרְשֵׁם
Hos. 9, 15. מבירתי אגרשם

2 *imperf.:* תְּגָרֵשׁ
Ps. 80, 9. תגרש גוים ותטעה

2 *imperf.:* וְתָגָרֵשׁ
Jos. 24, 12. ותגרש אותם מפניכם

3 *imperf.*: יְגָרֵשׁ
Ex. 11, 1. יגרש אתכם מזה
3 *imperf.*: וַיְגָרֶשׁ
Gn. 3, 24. ויגרש את־האדם
Ex. 10, 11. ויגרש אתם מאת
Dt. 33, 27. ויגרש מפניך אויב
Jos. 24, 18. ויגרש יי את־כל־העמים
Jud. 9, 41. ויגרש זבל את־געל
1Rg. 2, 27. ויגרש שלמה את־אביתר
Ps. 78, 55. ויגרש מפניהם גוים
c. suff.: וַיְגָרְשֵׁהוּ
Ps. 34, 1. ויגרשהו וילך
c. suff.: יְגָרְשֵׁם
Ex. 6, 1. יגרשם מארצו
2 *pl. impf.*: תְּגָרְשׁוּן
Mich. 2, 9. נשי עמי תגרשון
c. suff.: וַתְּגָרְשֻׁנִי
Jud. 11, 7. ותגרשוני מבית אבי
3 *pl. impf.*: וַיְגָרְשׁוּ
Jud. 11, 2. ויגרשו את־יפתח
c. suff.: יְגָרְשׁוּהָ
Zeph. 2, 4. בצהרים יגרשוה
c. suff.: וַיְגָרְשׁוּם
Ex. 2, 17. ויבאו הרעים ויגרשום
Pu-al: גֹּרַשׁ
3 *prf. pl.*: גֹּרְשׁוּ
Ex. 12, 39. כי־גרשו ממצרים
3 *pl. imperf.*: יְגֹרָשׁוּ *p.*
Job. 30, 5. מן־גו יגרשו

גֶּרֶשׁ

ג״ו וכנוכ סוגֹפ וסדשפ, לומר גרוש־ספי [פֿרוסעריינען], ונפֿאר מקנופֿק יקיפ ומוקפֿק ספּרי [עלי״גניסק].

n. m. fructicatio, proventus, a surculorum fructuumque tanquam emissione. LXX. *σύνοδος.*

Dt. 33, 14. וממגד גרש ירחים

גְּרֻשָׁה

ג״כ וחוף שם ספעולם. סכוונכ גריפֿק פעם מקנעק [פֿעלעריינונג, פֿעלעריינען].

n. f., vexatio. LXX. *καταδυναστεία.*

pl. c. suff.: גְּרֻשֹׁתֵיכֶם
Ez. 45, 9. הרימו גרשותיכם

מִגְרָשׁ

ג״ו ומכנוי נכפל. מכוון מרקנ ומדק סגיב סעיר וכל מציין לא, לומר קנל וכקלק סעיר [שטאדט־גענינע]. ולפֿ ידעתי לקנר זו פשם עס גרפ נמכוון כדיפֿס, וכ״ל שגרשו גֵּרֵשׁ נמכוון גֵּרֵשׁ, לומר מענין יכיפֿס, ומכוון יכוכֿס־סעיר וכוכ.

n. m. biplurale, suburbium, pomoerium, area; quod, quomodo cum vi verbo insita cohaereat, dictu subdifficile est. Forsitan גָּרַשׁ radix est vi occupandi obtinendique (דָּרַשׁ), unde מִגְרָשׁ, possessio, fundus urbis.

מִגְרָשׁ

Ez. 45, 2. מגרש לו סביב
Ez. 48, 17. והיה מגרש לעיר

וּמִגְרָשׁ

Num. 35, 2. ומגרש לערים

וּלְמִגְרָשׁ

Ez. 48, 15. למושב ולמגרש
constr.: מִגְרַשׁ
Lev. 25, 34. ושדה מגרש עריהם
2 Chr. 31, 19. בשדה מגרש עריהם
cum suff.: מִגְרָשָׁהּ
Ez. 36, 5. למשן מגרשה לבז
pl. constr.: מִגְרְשֵׁי

Num. 35, 5. מגרשי הערים
1 Chr. 5, 16. ובכל־מגרשי שרון
pl. constr.: וּמִגְרְשֵׁי
Num. 35, 4. ומגרשי הערים
c. suff.: מִגְרָשֶׁיהָ, מִגְרָשֶׁהָ
Jos. 21, 11. ואת־מגרשה סביבתיה
Jos. 21, 13. את־חברון ואת־מגרשיה
Jos. 21, 13. לבנה ואת־מגרשה
Jos. 21, 14. ואת־יתר ואת־מגרשה
ואת־אשתמע ואת־
Jos. 21, 14. מגרשה
Jos. 21, 15. ואת־חלן ואת־מגרשה
Jos. 21, 15. ואת־דביר ואת־ מגרשה
Jos. 21, 16. ואת־עין ואת־מגרשה
Jos. 21, 16. ואת־יטה ואת־מגרשה
את־בית שמש ואת
Jos. 21, 16. מגרשה
Jos. 21, 17. את־גבעון ואת־מגרשה
Jos. 21, 17. את־גבע ואת־מגרשה
Jos. 21, 18. את־ענתות ואת־מגרשה
Jos. 21, 21. את־שכם ואת־מגרשה
Jos. 21, 21. ואת־גזר ואת־מגרשה
Jos. 21, 22 ואת־קבצים ואת־מגרשה
ואת־בית חרון ואת־
Jos. 21, 22. מגרשה
Jos. 21, 23. את־אלתקא ואת־מגרשה
Jos. 21, 23. את גבתון ואת־מגרשה
Jos. 21, 24. את אילון ואת מגרשה
את־גת־רמון ואת־
Jos. 21, 24. מגרשה
Jos. 21, 25. את־תענך ואת־מגרשה
ואת־גת רמון ואת־
Jos. 21, 25. מגרשה
את גלעון בבשן ואת־
Jos. 21, 27. מגרשה
Jos. 21, 27. בעשתרה ואת־מגרשה
Jos. 21, 28. את־קשיון ואת־מגרשה
Jos. 21, 28. את־דברת ואת־מגרשה
Jos. 21, 29. את־ירמות ואת־מגרשה
Jos. 21, 29 את־עין גנים ואת־מגרשה
Jos. 21, 30. את־משאל ואת־מגרשה
Jos. 21, 30. את־עבדון ואת־מגרשה
Jos. 21, 31. את־חלקת ואת־מגרשה
Jos. 21, 31. ואת־רחב ואת־מגרשה
את־קדש בגליל ואת־
Jos. 21, 32. מגרשה
ואת־חמת דאר ואת־
Jos. 21, 32. מגרשה
Jos. 21, 32. ואת־קרתן ואת־מגרשה
Jos. 21, 34. את־יקנעם ואת־מגרשה
Jos. 21, 34. את־קרתה ואת־מגרשה
Jos. 21, 35. את־דמנה ואת־מגרשה
Jos. 21, 35. את־נהלל ואת־מגרשה
Jos. 21, 36. *את־בצר ואת־מגרשה
Jos. 21, 36 *ואת־יהצה ואת־מגרשה
Jos. 21, 37 *את־קדמות ואת־מגרשה
*ואת־מיפעת ואת־
Jos. 21, 37. מגרשה
את־רמת בגלעד ואת־
Jos. 21, 35. מגרשה
Jos. 21, 36 ואת־מחנים ואת־מגרשה
Jos. 21, 37. את־חשבון ואת־מגרשה
Jos. 21, 37. את־יעזר ואת־מגרשה
1 Chr. 6, 40. ואת־מגרשיה סביבתיה
1 Chr. 6, 42 ואת־לבנה ואת־מגרשה
ואת־אשתמע ואת־
1 Chr. 6, 42. מגרשיה
2 Chr. 6, 43. ואת־חילן ואת־מגרשיה
1 Chr. 6, 43. את־דביר ואת־מגרשיה
1 Chr. 6, 44. ואת־עשן ואת־מגרשיה
ואת־בית שמש ואת־
1 Chr. 6, 44. מגרשיה
1 Chr. 6, 45. את־גבע ואת־מגרשיה
ואת־עלמת ואת־
1 Chr. 6, 45. מגרשיה
ואת־ענתות ואת־
1 Chr. 6, 45. מגרשיה

1 Chr. 6, 52. את־שכם ואת־מגרשיה
1 Chr. 6, 52. ואת־גזר ואת־מגרשיה
ואת־יקמעם ואת־
1 Chr. 6, 53. מגרשיה
ואת־בית חורון ואת־
1 Chr. 6, 53. מגרשיה
1 Chr. 6, 54 ואת־אילון ואת־מגרשיה
ואת־גת־רמון ואת־
1 Chr. 6, 54. מגרשיה
1 Chr. 6, 55. את־ענר ואת־מגרשיה
1 Chr. 6, 55 ואת־בלעם ואת־מגרשיה
את־גולן בבשן ואת־
1 Chr. 6, 56. מגרשיה
ואת־עשתרות ואת־
1 Chr. 6, 56. מגרשיה
1 Chr. 6, 57. את־קדש ואת־מגרשיה
1 Chr. 6, 57. את־דברת ואת־מגרשיה
ואת־ראמות ואת־
1 Chr. 6, 58. מגרשיה
1 Chr. 6, 58. ואת־ענם ואת־מגרשיה
1 Chr. 6, 59. את־משל ואת־מגרשיה
ואת־עבדון ואת־
1 Chr. 6, 59. מגרשיה
ואת־חוקק ואת־
1 Chr. 6, 60. מגרשיה
1 Chr. 6, 60. ואת־רחב ואת־מגרשיה
את־קדש בגליל ואת־
1 Chr. 6, 61. מגרשיה
1 Chr. 6, 61 ואת־חמון ואת־מגרשיה
ואת־קריתים ואת־
1 Chr. 6, 61. מגרשיה
1 Chr. 6, 62. את־רמונו ואת־מגרשיה
1 Chr. 6, 62. את־תבור ואת־מגרשיה
את־בצר במדבר ואת־
1 Chr. 6, 63. מגרשיה
ואת־יהצה ואת־
1 Chr. 6, 63. מגרשיה
ואת־קדמות ואת־
1 Chr. 6, 64. מגרשיה
ואת־מיפעת ואת־
1 Chr. 6, 64. מגרשיה
את־ראמות בגלעד ואת־
1 Chr. 6, 65. מגרשיה
ואת־מחנים ואת־
1 Chr. 6, 65. מגרשיה
ואת־חשבון ואת־
1 Chr. 6, 66. מגרשיה
ואת־יעזיר ואת־
1 Chr. 6, 66. מגרשיה
cum suff.: וּמִגְרָשֶׁיהָ
Jos. 21, 40. ומגרשיה סביבתיה
cum suff.: מִגְרְשֵׁיהֶם
את־הערים ואת־
1 Chr. 6, 49. מגרשיהם
הכהנים והלוים בערי
1 Chr. 13, 2. מגרשיהם
כי־עזבו הלוים את־
2 Chr. 11, 14. מגרשיהם
cum suff.: וּמִגְרְשֵׁיהֶם
Nu. 35, 3. ומגרשיהם יהיו לבהמתם
Jos. 14, 4. ומגרשיהם למקניהם
cum suff.: מִגְרְשֵׁיהֶן
Num. 35, 7. אתהן ואת־מגרשיהן
את־הערים האלה ואת־
Jos. 21, 3. מגרשיהן
cum suff.: וּמִגְרְשֵׁיהֶן
Jos. 21, 2. ומגרשיהן לבהמתנו
שלש־עשרה ערים
Jos. 21, 19. ומגרשיהן
Jos. 21, 26. כל־ערים עשר ומגרשיהן
שלש־עשרה עיר
Jos. 21, 33. ומגרשיהן
ערים ארבעים ושמנה
Jos. 21, 39. ומגרשיהן
2 *pl.*: מִגְרְשׁוֹת
Ez. 27, 28. ירעשו מגרשות

גֶּשֶׁם

פעל לפ־עובר, ולפי סכנוכות נרפֿס שכולפֿקו נכפל, על דנרת זיהיס תמלות סזנרס גֶּשֶׁם או גָּשָׁם, כמזר רפֿיכו ספרס כוס נפעליס רניס. פ׳ ענין שפיכה ויציקה ומגרס [נ׳יעס־עין]. ע׳ יוקר מוס קפֿק סזנרס רָחַשׁ. כ׳ כפי סנרפֿס נמכוון גוף ורוק.

v. inus., significatione duplex, 1) si radix est גשׁ (giessen), fundere, effundere, diffundere, unde גֶּשֶׁם, aquarum profusio (Regenguss). V. rad. רָחַשׁ; 2) si radix est שָׁם, unde גֶּשֶׁם *σῶμ-α*, vi incognita.

Pu-al: גֻּשַּׁם
3 *f. perf.*: גֻּשְּׁמָה
Ez. 22, 24. לא גשמה ביום זעם
Hif-il: הִגְשִׁם
part. pl.: מַגְשְׁמִים
Jer. 14, 22. היש בהבלי הגוים מגשמים

גֶּשֶׁם

ג״ו ומכנוי גְּשָׁמִים, ומסמך גִּשְׁמֵי, מסלנס נמרפֿך על מער [רענען], ונפֿאר מפֿער קוקף [גוסס, פלעפֿן-רענען], כפֿזר סקנור גנס מער ומער גנס יוכיס. גנמרפֿ תוקפֿי גְּשׁוּמָה, גְּשׁוּם, כמו שכס שקוכס וגשומס, ולפֿזון יפֿעפֿלס גנ, גס נמכוון סוס, לומר שפיכס וסנרס.

n. m., aquarum *effusio*, unde גֶּשֶׁם, גֶּשֶׁר, pluvia, imber, radice diversum a גְּשֶׁם, corpus, arab. *g'ism*. LXX. *βροχή, νέφος, ὑετός, χειμερινός, χειμών.*

גֶּשֶׁם *p.*

1 Rg. 17, 7. כי לא־היה גשם בארץ
1 Rg. 17, 14. גשם על־פני האדמה
1 Reg. 18, 45. ויהי גשם גדול
2 Reg. 3, 17. ולא־תראו גשם
Ps. 68, 10. גשם נדבות תניף אלהים
Prv. 25, 23. רוח צפון תחולל גשם
Eccl. 11, 3. אם־ימלאו העבים גשם
Jer. 5, 24. גשם יורה ומלקוש
Jer. 14, 4. כי־לא היה גשם בארץ
Ez. 13, 11. היה גשם שוטף
Joel 2, 23. וירד לכם גשם
Zach. 10, 1. ומטר־גשם יתן להם

וְגֶשֶׁם

וגשם מטר וגשם מטרות
Job. 37, 6. עזר
Prv. 25, 14. נשיאים ורוח וגשם אין
Jes. 44, 14. נטע ארז וגשם יגדל
Ez. 13, 13. וגשם שטף באפי
Ez. 38, 22. וגשם שוטף

הַגֶּשֶׁם *p.*

Gn. 7, 12. ויהי הגשם על־הארץ
Gn. 8, 2. ויכלא הגשם מן־השמים
1 Reg. 18, 41. כי־קול המון הגשם
1 Reg. 18, 44. ולא יעצרכה הגשם
Eccl. 12, 2 ושבו העבים אחר הגשם
Cant. 2, 11. הגשם חלף הלך לו
Jes. 55, 10. כאשר ירד הגשם והשלג
Ez. 1, 28. בענן ביום הגשם
Ez. 34, 26. והורדתי גשם בעתו
Am. 4, 7. מנעתי מכם את־הגשם
Zach. 14, 17. ולא עליהם יהיה הגשם

כַּגֶּשֶׁם

Hos. 6, 4. ויבוא כגשם לנו

גְּשָׁמִים

pl.: גְּשָׁמִים
Esr. 10, 13 וחעת גשמים

וּמִן־הַגְּשָׁמִים

pl.
Esr. 10, 9. על־הדבר ומהגשמים

גִּשְׁמֵי

pl. constr.:

Ez. 34, 26. גשמי ברכה יהיו
pl. c. suff.: גִּשְׁמֵיכֶם
Lev. 26, 4. ונתתי גשמיכם בעתם
pl. c. suff.: גִּשְׁמֵיהֶם
Ps. 105, 32. נתן גשמיהם ברד

גֶּשֶׁם

ז״ו ולך נכנוי גִּשְׁמָהּ, זכיי מן גֶּשֶׁם, והסנדל פרק לנקד.

n. m. profusio pluviae, pluvia. LXX. ὑετίζειν.

cum suff.: גִּשְׁמָהּ
*Ez. 22, 24. לא־גשמה ביום זעם

גֶּשֶׁם

ז״ו נקרי ונכנוי גִּשְׁמָהּ, גִּשְׁמָהּ, יכסנוג סג׳ גִּשְׁמָהוֹן. סכוונס גוף [לייב, קאָכפען], וכן ניוכי [σῶμ-α] כי תמוס מזרח גֶּשֶׁם; ונתקנוס עוד סתמוכס גּוּשָׁם, ותדיר נכנוכות נזפס נכנקס.

n. m. aram., corpus, σῶμ-α (radix enim est *sham*), targum. גּוּשָׁם. LXX. σῶμ-α. Syr. *g'shum, gushmo.*

cum suff.: גִּשְׁמָהּ
רמטל שמיא גשמה
Dan. 4, 30. 5, 30. יצטבע
cum suff.: גִּשְׁמָהּ
Dan. 7, 11. והרוב גשמה

גִּשְׁמְהוֹן

Dan. 3, 28. ויהבו גשמיהון
cum suff.: בִּגְשִׁמְהוֹן
Dan. 3, 27. לא־שלט נורא בגשמהון

נָגַשׁ

פעל לנ־עובר כל נכנין סכנד, וסלנון מזיתת וקיתת דנר [נאך עשוזאם עצת־פען, וובען], ומזרח גֵּשׁ נסדלך על קל נסצעל בָּ־קֵשׁ, קֵשׁ וכדומס עי׳ קָשַׁשׁ.

vrb. inusit. praeter conj. Piël, palpare, quaesitare, vestigare (quocum eandem radicem participant קֵשׁ, בָּ־קֵשׁ). LXX. bene: ψηλαφᾶν.

1 *pl. impf.:* נְגַשְּׁשָׁה
Jes. 59, 10. נגששה כעורים קיר
1 *pl. impf.:* נְגַשֶּׁשָׁה *p.*
Jes. 59, 10. וכאין עינים נגששה

גָּתַת

פעל סוס מזמיו מתקדקים למזר גַּת, וסקליסוסו עס נָגַן, ומפעל יגן נאת זוס וזקר, וגס מסמך לגת נאת כסוגן, כי ניון הגת ליכנו מן נלת כסוגן, כלאר נכלס לקמן. סלגת מפעל כניסס, כלאר נכלס לקמן, וקעוי [עיעס מלנון נקיכס וסקיכס] וכזפתי מעכ מזלכו [κεῦθ-.], וגס נזפתי קלס.

vrb. (quod grammatici oscitanter vel errore perducti omiserunt, quod nominis insequentis originem in v. נָגַן quaerendam putarent; נָגַן autem non quadrat, quia גַּת non est torcular, quatenus uvae in eo *calcantur*, sed vas, quo vinum mustumve *asservatur*), profundum facere, recondere. Gr. κευθ.

גַּת

ז״כ וסרכוי גִּתּוֹת, סכוונס קור וקנס מקום סדריכס, לומר כלי־סדריכס [קופען, לאָך, קאָפע] ומזרח סוס כזפתי מעכ זמות כדומס לו, כמו *Hütte*, *Köt*-e] זזרכוזס נין ניוכיס [κεῦθ-os, וכדומס.

Ez. 12, 19. לחמם בדאגה יאכלו
ובדאגה
Ez. 4, 16. במשקל ובדאגה
Ez. 12, 18. ברגזה ובדאגה תשתה

מִדְּאָגָה

Jos. 22, 24. ואם־לא מדאגה מדבר

דָּאָה

פעל כודד והעתיד יָדֵאָה, וסקלנ סעתיד יָדֵא, סרלון סתעופפות וניליסס עוס וסקניר, ונל לכוד מסכירת סעוף [זכעגלל פליענען, ויך זוויגענן], וכן נמלל סזרח נזפת סודו ויוכי sanscr *dî, d'a* [gr. *θέ-ειν*], ונעכני עוד סזרח נסמעל נָדָא ע״ג; וסזרח דאר לו דר נמכוון סוס עוד נכלס נסמס יָדֵה ע״ג.

vrb. intr. sanscrito-semiticum, cito volare, pennis citatis aëra secare, ex radice דָּא additamento literae auctum, sicut נָדַד incremento praefixi praepositionalis eadem de radice descendit. LXX: *πέτασθαι, ὁρμᾶν, ὅρμημα, ἁρπεσθαι.* עָלָה יָדֵאָה *ἄπτεσθαι.*

3 *imperf.:* יָדֵאָה
Dt. 28, 49. כאשר ידאה הנשר
Jer. 48, 40 הנה כנשר ידאה

וַיָּדֵאָה

Jer. 49, 22. כנשר יעלה וידאה
3 *impf. apoc.:* וַיֵּדֵא
Ps. 18, 11. וידא על־כנפי רוח

דָּאָה

ז״כ למין נפור סמס״י לזר יעוף מסר לעוס עלי לכל [רויכפאָגעל], וכקרל כן ע״ס עופו מסר [זכעגלפליענעכעד], ותמוכו כמזנס סוזס דָּאָה, וקולי עוות סופר סוק. עי׳ יָדֵה. וקפזר ג״כ זסרכנס זמות לעוף־סתף ועיע [גייעב], קו ע״ס מכוזפ וסגנס עופו [דָּאָה], וכן נכומי vultur מזרח כוס, וקפזר זגס יָדֵה סוס סזרח נקלוף קלנ; קו מקדוד קוס רליסו [דָּאָה], כמאמר תלמודי [ויקרל רנס ס׳] דָּתָן בְּרַ־דָּהֲבָא הִיא צִפֹּה מֵאֲכָלוֹ מִשְׁמַנָּה עֲשָׂרָה מִיל, וכן נזפס כומית עין־דלס, כמר עין לעוזס ודוק.

n. f. alitis citius volantis sive, ut poëtae loquuntur, *praepetis*, quae in Deuteronomio דָּאָה appellatur a visus sagacitate (minime scribarum errore, דָּאָה enim et יָדֵה ejusdem nominis variae sunt formae, quemadmodum aramaice חָטָא et חָיָה vicissim usurpantur), *vultur*, ut videtur (item a volando, italice *avoltoio*). LXX. Γύψ. Vulg. *milvus.*

הַדָּאָה

Lev. 11, 14. ואת־הדאה ואת־האיה

דּוּב

v. s. r. דָּבַב *p.* 257.

דָּבָא

פעל לנ־עובר וקני סכנס ולנעת רלסוכים סלנתו סזפעס וסקרכס [לו־פליענען, לוסיכען], וכנר סזוס נעל מוסיף סעכוך דָּבָא לנ זבה נמכוון כודד, וכן כויקרל רנס [נ״ס] וניליקוס [קף ס״נ] וכיתין דנלין, זסכיכס כל

n. f. torculus, torcularium, *σταφυλοβολεῶν*, quo uvae torquentur atque exprimuntur, syr. *got.* Gr. *κεῦθ-os.* LXX. *ληνός.*

Thr. 1, 15. גת דרך אדני
Joel 4, 13. כי־מלאה גת

בַּגַּת

Jud. 6, 11. חבט חטים בגת

בְּגַת

Jes. 63, 2. ובגדיך כדרך בגת
pl.: גִּתּוֹת
Neh. 13, 15. דרכים גתות בשבת

גִּתִּית

ז״כ נויר מזרח נתת, וכן חִתִּית מן קתת, ומוכנו כלי קלול וכנוד ומקוער [מאָלפעס, לויסנעעיעפעס], וכזפל למסמיכת כלי ומל, וכי כן קלל, ומכנס, ומפתוד מן כנן לנ פנע ולנ נגע.

n. f. (a v. גָּתַת, quemadmodum חִתִּית a v. חָתַת), instrumentum musicum, cavatum illud et perforatum (syn. חָלִיל).

הַגִּתִּית

Ps. 8, 1. 81, 1. 84, 1. למנצח על־הגתית

אַרְגַּזְתִּי חוּשׁ מְשָׁלֵשׁ לְמִכְלַל גֶּמֶל כִּלְיָתִי; עַל־מְשָׁמַרְתִּי אֶעֱמֹדָה עֵדֵי הַמְּלָאכָה מְלֵאתִי:

ד

דָּא

סנן־מזס סמרמו לנקנס נקרמי, וכדלך עס מעכני אָ [לאָך מתכו על תכוכת סלנון זָא, נמסלקך זאת] וכן זֵא [sanscr. *sâ*] נזפת סודו, וכלכי זפתי מעכ.

pr. demonstr. fem., *aram.* illud quidem, sed soni quadam lenissima varietate omnium linguarum proprium, hebr. זֹא, זֵא (unde forma productiori זֹאת). LXX: *αὕτη.*

Dan. 4, 27. הלא דא־היא בבל
Dan. 5, 6. דא לדא נקשן
Dan. 7, 3. שנין דא מן־דא
Dan. 7, 8. כערני אנשא בקרנא־דא
pr. dem.: לָדָא
Dan. 5, 6. רא לדא נקשן

דָּאַב

פעל כודד, והמקור נתמוכס נקניס דָּאֲבָה, וכן יכנו פעלים מכזודים, כמו שְׁנָאָה [לנכל׳ ל׳ כ״ן] אַהֲבָה [יזעי׳ כ״ן ו׳] קְרָבָה [זס כ״ק נ׳] וכדומס, לס זיקפקו סתמוכס סיזכס [שָׁכַב]. סמלנס מסיסס ועכנות סתקלקות ועכור סתכס ומגמות [נעכזפעלנען, פעכזפזפלנען]. תמוות מזרח נכמוכס כמו נזפתי מעכ, כי נסודו ופרסי s. *tap*, pers. *taf*-[יוכי וכומי מזלכו ten, l. *tep*-ere, *tab.* gr. ταφ., sl. *tep.* etc.]

v. intr., (inf. forma muliebri דַּאֲבָה, ad simil. inf. שַׁנְאָה, אַהֲבָה, קְרָבָה, quae forma verborum intrans. propria est), *tab*-escere aegritudine, molestia, afflictione, cruciatu. LXX. tropo explicato: *ἀσθενεῖν, διαφιλεύεσθαι.* *Radix*, ut docet textus rabbinicus, linguarum priscarum communis est; א autem injectum, sicut ex מָס fit מָאָס, מָאַס ex vulgari radicum propagandarum consuetudine.

3 *f. perf.:* דָּאֲבָה
Ps. 88, 10. עיני דאבה מני־עני
Jer. 31, 25. נפש דאבה מלאתי
inf. constr.: לְדָאֲבָה
Jer. 31, 12. ולא־יוסיפו לדאבה עוד

דָּאֲבָה

ז״כ וסרכון סמסיס וסלנגס עטוף סרוק וסכפל, כמו עזוז וכלילן, סמקס וסתמוננות [סיכאבזעען, פעכזנעפעכן], נתקנוס נאך זס דָּאֲבוֹנָא. עי׳ סזרכיס אֲבַד, דֶּבֶ, דָּוֶה וכולס מזרח לקך.

n. f. tabes, *tab*ifica mentis perturbatio. LXX: *ἀπώλεια.* Cf. radices אָבַד, דֶּבֶ, דָּוֶה, quibus omnibus caput est idem. Glossa: חֶמְצַבּוֹן וַהֲדָאָגָה.

Job. 41, 14. ולפניו תדוץ דאבה

דָּאֲבוֹן

ז״ו מופזעי גויר דָּאַב [סוזכרי על דָּאֲבָה] כמו רָעָבוֹן מן רָעַב, סמקך דָּאֲבוֹן כמו רָעָבוֹן, וספקרון סתמוננות ומקיסס כמו לקנס. נתקנוס נאך דָּבוֹן סמקנר וסמקמע מן דָּאֲבוֹן, וגאר זס ג״כ דָּוֹן ככון סנ׳.

n. m. abstract., (a m. דָּאֵב, unde et f. דָּאֲבָה, sicut רָעָבוֹן ex רָעֵב) *tab*-es, macies, targ. דָּבוֹן, דָּוֹן, a forma דֶּבֶ, epenthesi nondum aucta. LXX: *τήκειν.*

constr.: וְדַאֲבוֹן
Dt. 28, 65. וכליון עינים ודאבון נפש

דָּאַג

פעל כודד וסכוונס כמו דָּגַ [דרך מזועי ל׳ סיות נדומס לע״ו] נתקרון מקיסס וסתמוננות, וכזרס ככוונס נזפס לקיזקס [τήκ-ω] וכזקיי זפתי מעכ. וסוזקל על סקיסס ויוקס ופקילס מלנר [נעכזיכזען, נעוזקנ-לין ויין].

v. intr., (a radice דָּגַ sicut דָּאַב a) tabescere, liquescere, macescere. Gr. *τηγ (τήγανον), τήκ-εσθαι*; tropice: anxio et solicito animo esse. LXX: *μεριμνᾶν, φοβεῖσθαι, φροντίζειν, εὐλαβεῖσθαι, πεινᾶν, λόγον ἔχειν*, h. e. curationem adhibere.

3 *perf.:* וַדָּאַג
1 Sam. 9, 5. מן־האתנות ודאג לנו
1 Sam. 10, 2. ודאג לכם לאמר
2 *perf.:* דָּאַגְתָּ
Jes. 57, 11. ואת־מי דאגת ותירא
part.: דָּאֵג
Jer. 38, 19. אני דאג את־היהודים
part. pl.: דָּאֲגִים
Jer. 42, 16. אשר־אתם דאגים
1 *imperf.:* אֶדְאַג
Ps. 38, 19. אדאג מחטאתי
3 *imperf.:* יִדְאַג
Jer. 17, 8. ובשנת בצרת לא ידאג

דָּאֲגָה

ז״כ כמו דָּאֲבָה, וככוונס מסיסס ועטוף סרוק ולוון מדנר [נעקימעכניסס, זלכנע].

n. f. solicitudo, cura et angor animi, quibus quis conficitur.

סִחְרוּת דּוּגְוֹת כֶּסֶף וּמְכִיּוֹת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וּבְלֹאזִית בְּקַרְנוּס דָּבָא גֹּ כְּמִכְוֹן זָבָה, דָּבָא כְּמִכְוֹן שְׁפִיעָה, וְכֵן דָּבָה לְקַמָּן. לַ"ק מְעַיְּנִין מִזְּקֵן וּמְכוֹסֵף כְּמוֹ עַל פְּעַל כּוֹס בְּעַרְבִּי, לוֹ מְעַיְּנִין עִזִּין, בְּעַרְבִּי דִּבִּי, וּמְעַיְּנִין יֵצֶן אֲכֹל-אֹכֶל מִזְּבֵּחַ.

verb. inus., affluere vel adducere, ut veteres tradunt (e. c. Benjamin Musafja, qui זָבָה vi trans. confert, Lev. Rabba XXXV. Jalquth f. 312.) et profecto targumice דָּיֵא pro דָּבָא, זָבָה dici solet vi affluendi, sicut דָּבָה, quod deinceps explicabitur. Alii arabicum دبا, cui inest potestas quiescendi, comparant, alii alia verba arabica, quae omnia indidem initium ducunt vimque suam a notione prima atque insita mutuantur.

דָּבָא

ז״ן וּכְמִצְחָא לָךְ כְּנִכּוּי דָּבָאֲךָ [לְשׁוֹן נְמַר זִם לְנוֹסֵף מְזוּמְרוֹנִי י״ם רַבִּיךָ מִן רַ״ב]. מְסֻלָּסִם כְּשֵׁם הוּמְרוֹנִי נִפְעַל לְפִי פְּרוּשׁ מְקוֹמוֹ: מְזַפְעָם [נוֹפְלוֹסֵם, פִּילְגֵּשׁ], וּכְרֹאשׁ נוֹסֵף מְזוּמְרוֹנִי תִּקּוּן קְצִי מְסֻלָּסִם.

n. m. monadicum (cujus loco Samaritae רְבִיךָ legunt), affluentia, copia, ut prodit antiquitas. Onq. בִּירֵי עַלְיְמוּתָךְ תְּחֻתָּךְ: sis in summa senectute tam vegetus, quam in florente aetate. Pater Qimchiorum וְקִנָּה = דָּבָא esse dicit, metaphora a אֲבוֹן desumta, ita ut insit voto illi sententia eadem, quam et Aramaeus expressit. LXX., sicut Targ., *ἰσχύς*.

cum suff.: דָּבָאֲךָ
וכימיך דבאך Dt. 33, 25.

דָּבַב

זֹו דֵּב נִסְרָךְ עַל שֵׁם [עִפְעַף], פְּעַל נוֹדֵד, וּמִקְצָתוֹ מְנֻכָּר מִנְּעִיצָה. מְסֻלָּסִם כְּלֵיכֵס אֵת [עִפְעַף-עֵין], וְכֵן מְכֻלָּךְ מְזִיזִים דָּבָּ, כְּלִילוּ מְעַיֵּן בְּרַגְלַיִן, עַי׳ לְקַמָּן, וּנְקַרְמִי דָּבָב זֹו דָּבָב מְצֻלְמוֹ, וְכֵן נִפְעַתִּי מְעַרְבִּי. וְיוֹנֵן עַי״ו כָּל-מְזַחֵל נִמְקָרְמִי: אִ׳ מְכֻלָּךְ לְאֵת סְנִיב סְנִיב לְרֶגֶל כְּמוֹךְ סוֹלֵךְ רְכִיל [פּוּמְפַּעְרַגְלַיי״סֵעֵן], נִמְזַחֵל עַל מְסֻכָּס וּמְעַשׂ מְלוֹזֵן רְגוֹל וּסוֹלֵךְ דָּגָם נִרְגּוֹנוֹת וּכְיִלּוֹת [פַּעְרַגְלַיי״מְדְעֵן]. כִּ׳ מְעַיְּנִין נוֹיְלָה לְאֵת אִיזֵן [וּמְכֻפָּא מִיכְפַּלְיִעְסְטֵעֵן], כֵּן פְּרַט דּוֹגֵב שְׁפִיעַ, יְסִיס לוֹמֵר כּוֹזֵל וְסוֹלֵךְ לְנִרְגּוֹן. לוֹמֵךְ לְמַעַן הִגְמִיךְ לְדוֹגֵב פִּירוּז לְקַר, עִי׳ מְעַרְגּוֹן.

vel potius בָּב *verb. intr.* (cui cognatum est שָׁם, quod, sicut et illud, sonum naturalem exprimit, aram. דְּבַב, עְבַב) 1) lente incedere, suspenso gradu ire, quod est calumniatorum sive obtrectatorum; 2) lente fluere, delabi (in guttur, Cant. 7, 10; Gemara autem vertit: facere, ut loquantur, cf. Aruk s. r. דב). LXX. *ἱκανοῦσθαι*.

part.: דּוֹבֵב
דובב שפתי ישנים Cant. 7, 10.

דָּבָה

ז״כ וּמְרִגּוֹן רְכִילוּת [נִמְכַּרְעֵדְע, פַּעַר-לַיי״מְלוּכְנִן], לְכֵן סוֹלֵךְ דָּגָם. וּמְלֹאזִי שְׁמִיגוֹ דָּבָה רָשָׁה, נִרְאֶה לְדָגָם רַק נְעָיִן דְּגוֹר, וְכֵן נִפְעַת פְּרַט נְעָלִי דָּגָרְמִי עַיִן מְפַעַל, כְּמוֹ שְׁפִיעוּתִי דּוֹגְבוֹת נִקְבִּי. כְּמִכְוֹן רְכִילוּת נִמְצָא דָּבָא נִקְרְגּוֹן, וּמוֹסֵךְ דָּבָב לוֹ דָּבָבִי מְעַשׂ דָּגָם וְנִכְאֶה, וּנְעַל-דָּגָנְךָ כְּמוֹ לוֹיֵב. וְכֵן דָּבָא לְפְעָמִים טָרֵב, וְכֵן נִסּוֹמְכִי דָּבָא וּמְכוֹ אַבָּא

סוֹלֵךְ דָּגָם, וּבְלֹאזִין יִשְׂמְעֵאל דְּגוֹב מוֹלֵךְ דָּגָם.

n. f., criminatio clandestina, fraudulenta atque malitiosa interpretatio, vel potius sensu *medio:* sermo, locutio; invenitur enim דִּבָּה רָעָה, deinde etiam absolute in partem deteriorem dicitur. Qimchi חֲבֵרָא דִּבָּה de clandestina *rei verae* delatione, הוֹצִיא דִּבָּה *rei falsae* dici plerumque observavit. LXX. *ῥῆμα πονηρόν, λοιδορία, ψόγος, ἔκστασις.*

Num. 14, 36. להוציא דבה עלי־הארץ
Prv. 10, 18. ומוציא דבה הוא כסיל

constr.: דִּבַּת
Num. 13, 32. ויציאו דבת הארץ
Num. 14, 37. מוציאי דבת־הארץ רעה
Ps. 31, 14. כי שמעתי דבת רבים
Jer. 20, 10. כי שמעתי דבת רבים

constr.: וְדִבַּת
Ez. 36, 3. ודבת־עם

cum suff.: וְדִבָּתְךָ
Prv. 25, 10. ודבתך לא תשוב

cum suff.: דִּבָּתָם
Gn. 37, 2. את־דבתם רעה

דֹּב

שֵׁם לְכַדְּרוּגְנוֹס, וּמִכְוֹנוֹ דֻּבִּים [כְּלֹאזִין יִשְׂמְעֵאל דְּבָה לְנִקְמָה], מְכוֹנוֹ קִיס מִם מִנְקַל כֵּן ע״פ מְסֻלָּכוֹ לְאֵת כְּמִשְׁנֵ, וּמְשְׁנֵ וְכוֹכְכִים נִקְבֵּל עִיס [נִמְאֵ], וּמְשְׁנֵ דָּגָם. וּמְקוֹקִיס מְשְׁנֵ מִן נְעַל-שְׁעַר טוֹעִים.

n. epic. (arab. *dub, duba*), ursus, ab incessus tarditate, a v. דָּבַב. LXX. *ἄρκτος, λύκος, μέρμηξ.*

Prv. 17, 12. פגוש דב שכול באיש
Thr. 3, 10. דב ארב הוא לי

וְדֹב, וָדֹב
Prv. 28, 15. ארי־נהם ודב שוקק
Jes. 11, 7. ופרה ודב תרעינה

הַדֹּוב
1 S. 17, 34. ובא האריו ואת־הדוב
1 S. 17, 36. גם את־האריו גם־הדוב
1 Sam. 17, 37. מיד האריו ומיד הדב

הַדֹּב
Am. 5, 19. ופגעו הדב

כְּדֹב, כִּדְוֹב
2 Sam. 17, 8. כדוב שכול בשדה
Hos. 13, 8. אפגשם כדב שכול

pl.: דֻּבִּים
2 Reg. 2, 24. ותצאנה שתים דבים

pl.: כַּדֻּבִּים
Jes. 59, 11. נהמה כדבים כלנו
דְּב
נִקְרִמִי כְּמוֹ נְעַבְרִי, נְלִי סִנְדַּל מְכוֹנוֹ. *aram.*, idem quod hebraicum.

לְדֹב
Dan. 7, 5. תנינה דמיה לדב

דֹּבָה

פְּעַל לְאֵת-עוֹבֵר כֵּ״ת נִגּוֹר הַבְּרוֹן [נִקְרִי מְלֹכֵּ׳ זִכְי ו׳, כ״ם], וּמְכוֹנוֹ וּמְסֻלָּסִם סוֹלֵךְ וְסִנְדַּק וּסוֹלֵךְ [פּוּמְפַּלְיִעְסְטֵעֵן, פּוּיסְוועַרְפֵּעֵן], נִמְקָרְמִי דָּבָא, זָב. וּמְזַחֵל עַל סְרִקַּת סִנְדַּק וְיִלְיִךְ סִנּוֹקֵךְ [לַיי״ב-פּוּיסְפַּלְיִעְסְטוֹנְג], וְכִי לְמִפְעַל חָבָא גֹּ כִּ זִם מְסֻלָּסִם, וְכֵן מְסֻלָּסִם כְּיוֹכִי וּכְוֹמִי וְנִפְעַתִּי מְעַרְבִּי.

verb. inus., praeter unum deriv. הַבְּרוֹן, emanare, effluere, exire, sicut חָבָא, de alvi profluvio, de excrementis (*ῥεῦμα γαστρός, διάῤῥοια*), non columbarum speciatim, sed sensu alatissimo.

סִנְעַן, כִּיכְלַעַן], וְכֵן נִקְרִמִי דָּבָק, דְּבוּק, דַּבְּקָה, דְּבָקוּ וּכְדוֹמֶה.

verb. trans. aram., cujus praeter unum deriv. non exstat vestigium, radici דָּבַב innixum, quae, paullo durior, inest etiam in verbo דָּבַק, tanquam *adserere* (*anreihen*), alligare. Syr. *debqo*, conglutinatio, compactio; *dbiquto, dubaqo*, idem.

נְדַבְּבָה

ז״ן וּמְרִגּוֹן דְּבָבִין, וּנְגוֹר נִקְרִגּוֹס וּנְגַרְמִי. מְכוֹנוֹ לְפִי דַּעְתִּי כְּמוֹ נִדְבָּבָה, וְנִפְעַל שְׁנִקְוּוּס מוֹס ע״י חָלוּף תִּ׳ לְ׳ כִּ׳ לוֹמֵר מְקוֹם דָּגוֹךְ הִלְכְנִיס [וּוּוֹלְכֵּ׳], וּנְגַרְמִי נִקְרִמִי כְּמוֹ וּס נִדְבָּבָה וְדוֹק.

n. m., sicut מִדְבָּבָה gemaricum, unde fortasse liquidarum permutatione ortum est: lapidum conjunctio, commissura, paries. LXX. *δόμος*.

וְנִדְבָּבָה
Esr. 6, 4. ונדבך די־אע חדת

pl.: נִדְבָּכִין
Esr. 6, 4. נדבכין די־אבן גלל

דֶּבֶל

פְּעַל לְאֵת-עוֹבֵר, וּמְכוֹנוֹ רְקִצִי נִזְרִגּ דָּבֵל נִסְרָךְ עַל גָּבֵל, כָּבֵל, חָבֵל מְכֻלָּךְ מוֹזֵג לְאֵת. מְסֻלָּסִם סְגוֹס וּסְכוֹנוֹ רְפוֹס וְגוֹזֵל יֵצֶד מְקוֹד [כַּעְסַע נוֹזֵג-מִעֵן-דִּי־קִעֵן, נוֹ לַיי״נְעֵר כַּעְסַעֵן מְסַסַּעֵן].

v. inus., cujus radix invenitur etiam in vv. גֶּבֶל, דֶּבֶל, חֶבֶל, comprimere, constringere aliquid, ut coalescat atque in unum corpus redigatur.

דֶּבֶלָה

ז״כ וּכְמִעֵן מְסַמּוֹךְ דֶּבְלַת [וְכֵן מַצֶּבֶת, מַלְחֶמֶת, מַמְלֶכֶת], וּמְרִגּוֹי דְּבֵלִים. מְסַכּוֹן עִנּוֹל שֶׁל דְּגֵלִים וּכְנוֹס לְפִיקִית [נוֹזֵג-מִעֵן-נְעִפְרִעְסְטֵעֵן מְסַסַּעֵן], וּיִדּוֹעַ מְסֻלָּסִם, וּנְקַרְנוֹס מְסֻלָּסִם לְכוֹנוֹ.

n. f. (c. דֶּבְלַת ad sim. formarum supra allatarum), massa compressa. Egregie Qimchi: חֲתִיכַת תְּאֵנִים רַבּוֹת מְקֻבָּצוֹת וּדְרוּסוֹת יַחַד שֶׁנַּעֲשׂוֹת גּוּשׁ אֶחָד. Syr. *debelto* idem, massa caricarum, fiscina ficorum. LXX. *παλάθη*.

1 Sam. 30, 12. ויתנו־לו פלח דבלה

constr.: דִּבְלַת
2 Reg. 20, 7. קחו דבלת תאנים

pl.: דְּבָלִים
Jes. 38, 21
1 Sam. 25, 18. ומאתים דבלים
1 Chr. 12, 40. קמח דבלים וצמקים

דֶּבֶק

פְּעַל כּוֹדֵד וּכְמִצְחָא כֵּ״ת דֶּבֶק וּסְעִיד יִדְבַּק וּמְקוֹר דְּבָקָה, כַּ׳ תּוֹסֵפֶת נִקְבִּי. מְסֻלָּסִם לְחִיוּת דָּגָר נִדְבַּר, לְוִי וּמְדַנְקִי וְקִנּוֹר [אֲנְקְלַעֲנְעֵן, אֲנְשְׁלַיי״סְסַעֵן], כְּמוֹ מְדַבֵּק לְבָשָׂר וּמְשְׁנֵ מְעַיֵּן מְסֻלָּסִם. וּמְזַחֵל בְּשְׁנֵ עִם אַחֲרֵי, בְּ, לוֹ מְפַעוֹלִי, לְעַיִן מְסֻלָּסִם, כְּמוֹ הִשְׂרִיג [וְכֵן נְעַבְרִי וּסוֹכְסִי], כִּי סִרּוּךְ יִקְלוּט לְאֵת מְכֻלָּךְ וְיִשְׁתּוֹקֵק לְזֹאת וּלְמִתְדַּבֵּק וְקִנּוֹר וּ. סְנִיכִים כְּמִשְׁמָעוּ. תַּמּוּת מְשְׁנֵ דָּבֵק [כִּי בְּ מְקֻלָּב מוֹזֵג, וּסוֹ עַמִּי, מְסֻלָּכִי מִן אָד, מְכֻמָּל נִגְרִמִי וְכֹל שְׁפַתִּי מְעַרְבִּי], וּיִדּוֹעַ מְשְׁנֵ כְּפְעָלִים אָבֵק, חָבַק [מְשְׁנֵ לְ-נִק עוֹד פְּקִטוֹק],

כְּכוּוֹת סְתָם וּפְקוֹ, וְנִכְכוֹן סְק׳ דְּבַק, וְכֵן כִּתְבֵי וְכַעֲרָ.
v. intr., adhaerere, affixum esse, annexum, agglutinatum esse, tropice de latere alicujus non decedere, persequi vestigia alicujus, consequi aliquem vestigiis, a radice בָּק, quae insita est etiam vv. אָבַק, חָבַק, et praef. praepos. *da*, quod ex אֵצֶל gem., *ad* lat., *adhi* sanscr. correptum est. LXX. κολλᾶν, συνάπτειν, ἀκολουθεῖν, ἅπτεσθαι, ἔχεσθαί τινος, προσέχειν, προσκεῖσθαι, προστιθέναι, καταδιώκειν, σήπειν. *Hif.* καταφθάνειν, συνδεῖν, *Qal et Hif.* promiscue: προσκολλᾶν, καταλαμβάνειν.

בהם דבק שלמה 1 Reg. 11, 2.
ובכפי דבק מאום Job. 31, 7.
דבק לשון יונק Thr. 4, 4.
וְדָבַק *3 perf.:* Gn. 2, 24,
ודבק באשתו
דָּבְקָה *3 perf. fem.:*
ורות דבקה־בה Ruth 1, 14.
דבקה לארץ בטנני Ps. 44, 26.
דבקה נפשי אחריך Ps. 63, 9.
דבקה עצמי לבשרי Ps. 102, 6.
דבקה לעפר נפשי Ps. 119, 25.
בעורי ובבשרי דבקה *p.* Job. 19, 20.
ולשונם לחכם דבקה Job. 29, 10.
דָּבַקְתִּי *1 perf.:* Ps. 119, 31.
דבקתי בעדותיך
דָּבְקוּ *3 perf. pl.:*
דבקו במלכם 1 Sam. 20, 2.
דָּבְקוּ *p.* Job. 41, 15.
מפלי בשרו דבקו
וְדָבְקוּ Dt. 28, 60.
ודבקו בך
דְּבַקְתֶּם *2 pl.:* Jos. 23, 12.
ודבקתם ביתר הגוים
וּלְדָבְקָהּ *inf.:* Dt. 11, 22.
בכל־דרכיו ולדבקה־בו Dt. 30, 20.
בקלו ולדבקה־בו Jos. 22, 5.
מצותיו ולדבקה־בו
תִּדְבָּק *2 imperf.:* *p.* Dt. 10, 20.
אתו תעבד ובו תדבק
תִּדְבָּקִין *2 fem.:* Ruth 2, 8.
וכה תדבקין עם־נערתי
עם־הנערים אשר־לי
תדבקין Ruth 2, 21.
יִדְבַּק *3 imperf.:* Dt. 13, 18.
ולא־ידבק בידך מאומה
לא ידבק בי Ps. 101, 3.
כאשר ידבק האזור Jer. 13, 11.
שם ידבק אחריכם Jer. 42, 16.
וַיִּדְבַּק *3 imperf.:* 2 Reg. 18, 6.
וידבק ביי
תִּדְבַּק *3 f. imperf.:* 2 Rg. 5, 27.
וצרעת נעמן תדבק־בך
תדבק לשוני לחכי Ps. 137, 6.
תִּדְבָּק *3 f. imperf.:* *p.* Ez. 29, 4.
בקשקשתיך תדבק
וַתִּדְבַּק *3 f. imperf.:* Gn. 34, 3.
ותדבק נפשו בדינה
ותדבק בנערות בעז Ruth 2, 23.
ותדבק ידו אל־החרב 2Sam. 23, 10.
תִּדְבָּקֵנִי *cum suff.:* Gn. 19, 19.
פן־תדבקני הרעה ומתי
תִּדְבָּקוּ *2 pl.:* *p.* Jos. 23, 8
כי אם־ביי אלהיכם תדבקו
תִּדְבָּקוּן *2 pl.:* *p.* Dt. 13, 5.
ואתו תעבדו ובו תדבקון

יִדְבְּקוּ *3 pl.:* Num. 36, 7.
ידבקו בני ישראל
ידבקו מטות בני ישראל Nu. 36, 9.
Pu-al.: דְּבַק
יִדְּבְקוּ *3 pl. impf.:* *p.* Job. 38, 38.
ורגבים ידבקו
אישׁ־באחיהו ידבקו Job. 41, 9.
Hif-il: הִדְבִּיק
הִדְבִּיקָתְהוּ *3 prf. f. c. s.:* Jud. 20, 42.
והמלחמה הדביקתהו
הִדְבַּקְתִּי *1 perf.:* Jer. 13, 11.
כן הדבקתי אלי
וְהִדְבַּקְתִּי
והדבקתי דגת־יאריך Ez. 29, 4.
הִדְבִּיקוּהוּ *3 pl. c. suff.:* 2 S. 1, 6.
ובעלי הפרשים הדביקהו
אַדְבִּיק *1 imperf.:* Ez. 3, 26.
ולשונך אדביק אל־חכך
יַדְבֵּק *3 impf. apoc.:* Dt. 28, 21.
ידבק יי בך את־הדבר
וַיִּדְבַּק
וידבק אתו בהר הגלעד Gn. 31, 23.
וַיִּדְבְּקוּ *3 pl.:* Jud. 18, 22.
וידביקו את־בני־דן
וידביקו אחריו עד־
גדעם Jud. 20, 45.
וַיִּדְבְּקוּ *3 pl.:* 1S. 14, 22.
וידבקו גם־המה אחריהם
וידבקו פלשתים 1 Sam. 31, 2.
וידבקו פלשתים אחרי
שאול 1 Chr. 19, 2.
Hof-al: הָדְבַּק
part.: מְדֻבָּק Ps. 22, 16.
ולשוני מדבק מלקוחי
דָּבֵק
תוקיי כמכון ניסוכי, וכסוכס לקוו וקנוד [כְּמַכְּגַעְכָד, עכ״ע]. נשמס לכמיס סוס דָּבֵקוּ סופצע.
adj. part., adhaerescens, agglutinatus, h. e. addictus alicui; amans, studiosus alicujus. LXX. προσκολλωμένος.
adj.: דָּבֵק
דבק לא־סר ממנה 2 Reg. 3, 3.
ויש אהב דבק מאח Prv. 18, 24.
pl.: דְּבֵקִים
ואתם הדבקים ביי Dt. 4, 4.
adj. fem. sg.: דְּבֵקָה
דבקה לכנף חכרוב
האחר 2 Chr. 3, 12.
דֶּבֶק
ע״ו וכיכוי דְּבָקִים נכפל משכון: ק׳ מדבק וקנוד מתכת [נוּמְתָעְמָן-לְגָ-עמין], וידוע נתרגום דֶּבֶק [סילועס דְּבֵקָא], קולן לסדנקס [לייס], דְּבוּק, כמו קנוד וסוסקס. ג׳ קוכנת סצרין ומקום לכוקו יקד [מַכְּסוּגע], נתרגום מְדֻבָּק כמר אֲצֵיל נעכרי, וסוף כלומס נסצלל על גוף הלדס.
n. m. 1) gluten, conglutinatio, conferruminatio. LXX. σύμβλημα. 2) *plur.* דְּבָקִים, commissurae loricae. Targ. מְדֻבָּק pro אֲצֵיל. LXX. mire: πνεύμων.
לְדֶבֶק
אמר לדבק טוב הוא Jes. 41, 7.
pl.: דְּבֵקִים
בין הדבקים ובין השרון 1Rg. 22, 34.
בין הדבקים ובין
השרון 2 Chr. 18, 33.
דְּבַק
פעל נתרמי כמו נעכרי וכנדל לין.

הִדְבִּיקוּ *3 pl.:* Num. 36, 7.
ידבקו בני ישראל
ידבקו מטות בני ישראל Nu. 36, 9.
Pu-al.: דְּבַק
יִדְּבְקוּ *3 pl. impf.:* *p.* Job. 38, 38.
ורגבים ידבקו
אישׁ־באחיהו ידבקו Job. 41, 9.
Hif-il: הַדְבִּיק
הִדְבִּיקָתְהוּ *3 prf. f. c. s.:* Jud. 20, 42.
והמלחמה הדביקתהו
הִדְבַּקְתִּי *1 perf.:* Jer. 13, 11.
כן הדבקתי אלי
וְהִדְבַּקְתִּי
והדבקתי דגת־יאריך Ez. 29, 4.
הִדְבִּיקוּהוּ *3 pl. c. suff.:* 2 S. 1, 6.
ובעלי הפרשים הדביקהו
אַדְבִּיק *1 imperf.:* Ez. 3, 26.
ולשונך אדביק אל־חכך
יַדְבֵּק *3 impf. apoc.:* Dt. 28, 21.
ידבק יי בך את־הדבר
וַיִּדְבַּק
וידבק אתו בהר הגלעד Gn. 31, 23.
וַיִּדְבְּקוּ *3 pl.:* Jud. 18, 22.
וידביקו את־בני־דן
וידביקו אחריו עד־
גדעם Jud. 20, 45.
וַיִּדְבְּקוּ *3 pl.:* 1S. 14, 22.
וידבקו גם־המה אחריהם
וידבקו פלשתים 1 Sam. 31, 2.
וידבקו פלשתים אחרי
שאול 1 Chr. 19, 2.
Hof-al: הָדְבַּק
part.: מְדֻבָּק Ps. 22, 16.
ולשוני מדבק מלקוחי
דָּבֵק
תוקיי כמכון ניסוכי, וכסוכס לקוו וקנוד [כְּמַכְּגַעְכָד, עכ״ע]. נשמס לכמיס סוס דָּבֵקוּ סופצע.
adj. part., adhaerescens, agglutinatus, h. e. addictus alicui; amans, studiosus alicujus. LXX. προσκολλωμένος.
adj.: דָּבֵק
דבק לא־סר ממנה 2 Reg. 3, 3.
ויש אהב דבק מאח Prv. 18, 24.
pl.: דְּבֵקִים
ואתם הדבקים ביי Dt. 4, 4.
adj. fem. sg.: דְּבֵקָה
דבקה לכנף חכרוב
האחר 2 Chr. 3, 12.
דֶּבֶק
ע״ו וכיכוי דְּבָקִים נכפל משכון: ק׳ מדבק וקנוד מתכת [נוּמְתָעְמָן-לְגָ-עמין], וידוע נתרגום דֶּבֶק [סילועס דְּבֵקָא], קולן לסדנקס [לייס], דְּבוּק, כמו קנוד וסוסקס. ג׳ קוכנת סצרין ומקום לכוקו יקד [מַכְּסוּגע], נתרגום מְדֻבָּק כמר אֲצֵיל נעכרי, וסוף כלומס נסצלל על גוף הלדס.
n. m. 1) gluten, conglutinatio, conferruminatio. LXX. σύμβλημα. 2) *plur.* דְּבָקִים, commissurae loricae. Targ. מְדֻבָּק pro אֲצֵיל. LXX. mire: πνεύμων.
לְדֶבֶק
אמר לדבק טוב הוא Jes. 41, 7.
pl.: דְּבֵקִים
בין הדבקים ובין השרון 1Rg. 22, 34.
בין הדבקים ובין
השרון 2 Chr. 18, 33.
דְּבַק
פעל נתרמי כמו נעכרי וכנדל לין.

הִדְבִּיקוּ כן נסצלל מעכע, וג׳ נסצלל סלכו.
verb. aram., sicut hebr. LXX. προσκολλᾶσθαι.
part. pl.: דָּבְקִין
ולא־להון דבקין דנה עם־דנה Dan. 2, 43.

דָּבַר

פעל רב סלוכן וכן סללסס, וכמנס מקל הֹבֵר, דָּבֵר, דָּבְרָה, ונמכוון סגדס ולמיכס נגכין סכנד וכוסף ונכפעל ונכנכ״פ וסמפעל, לכן סכנזוכות כללנוסס לל כצלנו כפעל, ולקלר לוסן לקלוס לקלוס, ולקציל מקעוס סצרס. תוכן סצרס דָּבָר סדוס ומעלכס [כייסען, נוּמְקַעְמָעְנְכִייסְעָן], ומוס לקוס יקד [נוּמְקַעְמָעְן-עְכִייסְעָן], וכוס יוכן סכוסף הִדְבִּיר תָּחַת, לוסר לקוס סעמיס קקס לכנצס. וסמצלל סעכנס וקדוס דנכיס. ולע שנצפס סודו ג״כ *bra, brû*, ונצפס לקלנלפס עקיקס *pry* לזען דנוד וסגלס, וגס מכוונס רקצ׳ כיס סדוס ועכך, כקנר סקנוע וסגוקל ניוכי, *ἔῤῥ-ειν*, מצרס יוכיס. וסצלל שכ״י כקיס וכנסגס נסלוס וסולכס. [פַּאֲרְעַפִּיסְרען, -נעס-מען], וכן נקרמי נאר יָהֵה נעבדי, וכן ריקוד סצרס דָּבָר יקקע מצלל וס, לו סכנוסת יְדַבֵּר, הֹבֵּרְתָּ, הָבָר, דִּבְּרָה, ויוכן מוס סכוונס מספס ולסוף [וועג-נעמען, פַּאֲרְעַפְּפְעָן], וסגס דָּבָר, מספס וכסילת מלקס [וועגרֵפֵּפוכ]. וכנס צפי סכוונות עקיס סנכס, ומקור לקד מלקס.
verb. perusitatum ac multijuge, cui ingenita est vis jungendi serie sive connectendi atque coagmentandi, unde primum de compellendo vel domando dicitur (Ps. 18, 48.), deinde de faciendo *sermone*, quatenus est ordo, series continuatioque verborum, quae sunt inter se apta, connexa, colligata. Translatione eadem indice *bra*, *bru*, slavice *pry* dicuntur, graece *ἔῤῥ-ειν*, a radice *Fερ*. Hinc per aliam metaphoram de *abducendo una*, qua vi aramaice pro hebraico נָהַג dicitur, atque hebraice, eadem subjecta radice, דָּבַר. Inde derivari oportet nomina *pascui*, *ratis*, *apis*, a gregali emigratione. Denique de *corripiendo*, quatenus, qui abripit, simul *con*jungit, unde nomen pestilentiae, דֶּבֶר tanquam absumtio, consumtio animantium. LXX. συντάσσειν (Hif. הִדְבִּיר, ὑποτάσσειν), διαστρωννύναι; συλλαλεῖν, ἀναγγέλλειν, ἀντέπειν, διαλέγεσθαι, ἐντέλλεσθαι, ἐπιλαλεῖν, ἐρ-εῖν, καλεῖν, προσλαλεῖν, προστάττειν, ῥ έ ε ι ν (ῥῆμα), φθέγγεσθαι, χρηματίζειν; ἔπειν, λαλεῖν, λέγειν, καταλαλεῖν, interdum sbst. γραμματεύς, στόμα, λόγος, מְדַבֵּר גְּדֹלוֹת *μεγαλορῥήμων*; ἀπολλύναι, ἐκτήκειν; ἱκανοῦσθαι, ἱκετηρίς.
part.: הֹבֵר
אשר אני דבר Ex. 6, 29.
כאשר אדני דבר Num. 32, 27.
אשר אנכי דבר באזניכם Dt. 5, 1.
ואין־דבר אליו דבר Job. 2, 13.
עשה רמיה דבר שקרים Ps. 101, 7.
אני יי דבר צדק Jes. 45, 19.
אנכי דבר באזניך Jer. 28, 7.
אשר אנכי דבר עליהם Jer. 32, 42.
לאשר אני דבר אליך Jer. 38, 20.
כי־שקר אתה דבר Jer. 40, 16.
אשר אנכי דבר אליך Dan. 10, 11.
אשר אנכי דבר אליך Jon. 3, 2.
דבר חות נפשו Mich. 7, 3.
part.: וְדֹבֵר
ודבר שלום לכל־זרעו Esth. 10, 3.
ודבר אמת בלבבו Ps. 15, 2.
ודבר ישרים יאהב Prv. 16, 13.
ודבר מישרים Jes. 33. 15.
ודבר תמים יתעבו Am. 5, 10.
part.: הַדֹּבֵר
ותקרא שם־יי הדבר אליה Gn. 16, 13
הדבר בי Zach. 1, 9. 14. 2, 2. 7.
הדבר בי דברים טובים Zach. 1, 13.
המלאך הדבר בי Zach. 4, 1.
4. 5. 5, 5. 10. 6, 4.
part. pl.: הַדֹּבְרִים
כן מטה בני־יוסף דברים Num. 36, 5.
וַהֲדֹבְרִים
והדברים רע על־נפשו Ps. 109, 20.
pl. constr.: דִּבְרֵי
תאבד דברי־כזב Ps. 5, 7.
דברי שלום עם־רעיהם Ps. 28, 3.
דברי כזב Ps. 58, 4.
כי יסכר פי דוברי־שקר Ps 63, 12.
pl. fem.: דִּבְרֹת
כן בנות צלפחד דברת Num. 27, 7.
pl. fem.: הַדְּבָרוֹת
הדברות על־צדליק עתק Ps. 31, 19.
part. pass.: דָּבֻר *sg.*
דבר דבר על־אפניו Prv. 25, 11.
inf. constr.: בְּדַבֵּרְךָ
למען תצדק בדברך Ps. 51, 6.
Nif-al: נִדְבַּר
3 perf. pl.: נִדְבְּרוּ
אז נדברו יראי יי Mal. 3, 16.
3 perf. pl.: נִדְבְּרוּ *p.*
שרים בי נדברו Ps. 119, 23.
1 pl.: נִדְבְּרָה
נדברנו עליך Mal. 3, 13.
part. pl.: הַנִּדְבָּרִים
הנדברים בך Ez. 33, 30.
Pi-el: דִּבֶּר, הִדֶּבֶר *3 prf.*
כאשר דבר אליו יי Gn. 12, 4.
כאשר דבר אתו אלהים Gn. 17, 23.
את אשר־דבר עליו Gn. 18, 19.
ויעש יי לשרה כאשר דבר Gn. 21, 1.
למועד אשר־דבר אתו
אלהים Gn. 21, 2.
את־הכסף אשר דבר Gn. 23, 16.
ואשר דבר־לי Gn. 24, 7.
כה־דבר אלי האיש Gn. 24, 30.
לבן־אדניך כאשר דבר יי Gn. 24, 51.
במקום אשר־דבר אתו Gn. 35, 13. 14.
אשר דבר אתו שם
אלהים Gn. 35, 15.
דבר האיש אדני הארץ Gn. 42, 30.
כדבר יוסף אשר דבר Gn. 44, 2.
אשר דבר אלהם Gn. 45, 27.
אשר־דבר להם אביהם Gn. 49, 28.
כאשר דבר אליהן Ex. 1, 17.
הדברים אשר־דבר יי Ex. 4, 30.
ולא־שמע אלהם כאשר
דבר Ex. 7, 13. 22. 8, 15. 9, 12.
כאשר דבר יי ביד־משה Ex. 9, 35.
אשר יתן יי לכם כאשר דבר Ex. 12, 25
הוא אשר דבר יי שבתון Ex. 16, 23.
כל אשר־דבר יי Ex. 19, 8.
אשר־דבר יי נעשה Ex. 24, 3.
כל אשר־דבר יי נעשה Ex. 24, 7.
אשר דבר לעשות Ex. 32, 14.
ויצום את כל־אשר דבר יי Ex. 34, 32.

הוא אשר־דבר יי׳ לאמר Lev. 10, 3.
כאשר דבר משה Lev. 10, 5.
אשר דבר יי׳ אליהם Lev. 10, 11.
ביום דבר יי׳ Num. 3, 1.
כאשר דבר יי׳ אל־משה Num. 5, 4.
כי־יי׳ דבר־טוב Num. 10, 19.
אך־במשה דבר יי׳ Num. 12, 2.
הלא גם־בנו דבר Num. 12, 2.
אשר־דבר יי׳ אל־משה Num. 15, 22.
כאשר דבר יי׳ ביד־משה לו Nu. 17, 5.
ויקח אהרן כאשר דבר משה Num. 17, 12.
ויעש בלק כאשר דבר בלעם Num. 23, 2.
ויאמר לו בלק מה־דבר יי׳ Nu. 23, 17.
כאשר דבר יי׳ ביד־משה Nu. 27, 23.
את אשר דבר יי׳ Num. 32, 31.
אשר דבר משה אל־כל Dt. 1, 1.
דבר משה אל־בני ישראל Dt. 1, 3.
דבר אלינו בחרב לאמר Dt. 1, 6.
ויברך אתכם כאשר דבר לכם Dt. 1, 11.
כאשר דברי יי׳ אלהי אבתיך Dt. 1, 21.
כאשר דבר יי׳ אלי Dt. 2, 1.
אשר דבר משה אל־בני ישראל Dt. 4, 45.
פנים בפנים דבר יי׳ עמכם Dt. 5, 4.
את־הדברים האלה דבר יי׳ Dt. 5, 19.
כאשר דבר יי׳ אלהי אבתיך לך Dt. 6, 3.
מפניך כאשר דבר יי׳ Dt. 6, 19.
כאשר דבר יי׳ לך Dt. 9, 3.
אשר דבר יי׳ Dt. 9, 10.
אל־הארץ אשר־דבר להם Dt. 9, 28.
הדברים אשר דבר יי׳ Dt. 10, 4.
כאשר דבר יי׳ אלהיך לו Dt. 10, 9.
כאשר דבר לכם Dt. 11, 25.
את־גבלך כאשר דבר־לך Dt. 12, 20.
האות והמופת אשר־דבר Dt. 13, 2.
כי דבר־סרה על יי׳ Dt. 13, 6.
ברכך כאשר דבר־לך Dt. 15, 6.
הוא נחלתו כאשר דבר־לו Dt. 18, 2.
אשר דבר לתת לאבתיך Dt. 19, 8.
לעם סגלה כאשר דבר־לך Dt. 26, 18.
ליי׳ אלהיך כאשר דבר Dt. 26, 19.
כאשר דבר יי׳ Dt. 27, 3.
כאשר דבר־לך וכאשר נשבע Dt. 29, 12.
עבר לפניך כאשר דבר יי׳ Dt. 31, 3.
כאשר דבר יי׳ אל־יהושע Jos. 4, 8.
כאשר דבר אליהם משה Jos. 4, 12.
*אשר דבר את־יהושע Jos. 8, 27.
ככל אשר דבר יי׳ Jos. 11, 23.
הוא נחלתו כאשר דבר־לו Jos. 13, 14.
הוא נחלתם כאשר דבר Jos. 13, 33.
את־הדבר אשר־דבר יי׳ Jos. 14, 6.
החיה יי׳ אותי כאשר דבר Jos. 14, 10.
מאז דבר יי׳ Jos. 14, 10.
אשר־דבר יי׳ ביום ההוא Jos. 14, 12.
והורשתים כאשר דבר יי׳ Jos. 14, 12.
אשר־דבר יי׳ Jos. 21, 43.
לאחיכם כאשר דבר להם Jos. 22, 4.
כאשר דבר לכם Jos. 23, 10.
אשר דבר יי׳ Jos. 23, 14. 15.
אשר דבר עמנו Jos. 24, 27.
כאשר דבר משה Jud. 1, 20.
כאשר דבר יי׳ Jud. 2, 15.
כאשר דבר אליו יי׳ Jud. 6, 27.
הגואל עבר אשר דבר Ruth 4, 1.
הדבר אשר־דבר אליך 1 Sam. 3, 17.
עד דבר שאול אל־הכהן 1 S. 14, 19.
אשר דבר יי׳ אלי הלילה 1 S. 15, 16.
ויעש שמואל את אשר דבר 1 Sam. 16, 4.
אשר דבר דוד 1 Sam. 17, 31.
כדברים האלה דבר דוד 1 S. 18, 24.
ולא־דבר שאול מאומה 1 S. 20, 26.
אשר־דבר את־הטובה עליך 1 Sam. 25, 30.

כאשר דבר בידי 1 Sam. 28, 17.
כן דבר נתן אל־דוד 2 Sam. 7, 17.
ולא־דבר אבשלום מכל אשר־דבר אדני המלך 2 Sam. 14, 19.
כדבר הזה דבר אחיתפל 2 S. 17, 6.
רוח יי׳ דבר־בי 2 Sam. 23, 2.
לי דבר צור ישראל 2 Sam. 23, 3.
את־דברו אשר דבר עלי 1 Reg. 2, 4.
בנפשו דבר אדניהו 1 Reg. 2, 23.
עשה־לי בית כאשר דבר 1 Rg. 2, 24.
אשר דבר על־בית עלי 1 Reg. 2, 27.
לאמר כה־דבר יואב 1 Reg. 2, 30.
עשה כאשר דבר 1 Reg. 2, 31.
טוב הדבר כאשר דבר אדני המלך 1 Reg. 2, 38.
כאשר דבר יי׳ אל־דוד 1 Reg. 5, 19.
לשלמה כאשר דבר־לו 1 Reg. 5, 26.
אשר דבר בפיו את דוד ויקם יי׳ את־דברו אשר דבר 1 Reg. 8, 15.
כאשר דבר יי׳ 1 Reg. 8, 20.
כאשר דבר יי׳ 1 Reg. 8, 20.
ככל אשר דבר 1 Reg. 8, 56.
מכל דברו הטוב אשר דבר 1 Rg. 8, 56.
כאשר דבר המלך לאמר 1 Rg. 12. 12.
אשר דבר יי׳ 1 Reg. 12, 15.
זה המופת אשר דבר יי׳ 1 Rg. 13, 3.
אשר דבר אל־המלך 1 Reg. 13, 11.
ומלאך דבר אלי 1 Reg. 13, 18.
במקום אשר דבר אליך 1 Rg. 13, 22.
כדבר יי׳ אשר דבר־לו 1 Reg. 13, 26.
הוא־דבר עלי למלך 1 Reg. 14, 2.
כי יי׳ דבר 1 Reg. 14, 11.
אשר דבר ביד־עבדו 1 Reg. 14, 18. 15, 29.
אשר דבר אל־בעשא 1 Rg. 16, 12.
אשר דבר ביד יהושע 1 Rg. 16, 34. 17, 16.
אשר־דבר עליו נבות 1 Rg. 21, 4.
וגם־לאיזבל דבר יי׳ לאמר 1 Rg. 21, 23
מיכיהו דבר אליו 1 Reg. 22, 13.
ויי׳ דבר עליך רעה 1 Reg. 22, 23.
לא־דבר יי׳ בי 1 Reg. 22, 28.
כדבר יי׳ אשר דבר 1 Reg. 22, 38.
ומלאך יי׳ דבר אל־אליה 2 Rg. 1, 3.
המלך דבר רדה 2 Reg. 1, 9.
אשר־דבר אליהו 2 Reg. 1, 17.
כדבר אלישע אשר דבר 2 Reg. 2, 22.
אשר־דבר אליה אלישע 2 Rg. 4, 17.
דבר איש האלהים 2 Reg. 7, 17.
אשר דבר ברדת המלך 2 Reg. 7, 17.
ואלישע דבר אל־האשה 2 Reg. 8, 1.
אשר דבר ביד־עבדו 2 Reg. 9, 36.
ויי׳ עשה את אשר דבר 2 Rg. 10, 10.
אשר־דבר יי׳ על־בית 2 Reg. 10, 10.
אשר דבר אל־אליהו 2 Reg. 10, 17.
אשר דבר ביד עבדו 2 Reg. 14, 25.
ולא־דבר יי׳ למחות 2 Reg. 14, 27.
אשר דבר אל־יהוא 2 Reg. 15, 12.
מעל פניו כאשר דבר 2 Reg. 17, 23.
אשר־דבר יי׳ עליו 2 Reg. 19, 21.
את־הדבר אשר דבר 2 Reg. 20, 9.
אשר דבר ביד עבדיו 2 Reg. 24, 2.
בהיכל יי׳ כאשר דבר יי׳ 2 Rg. 24, 13.
כן דבר נתן אל־דויד 1 Chr. 17, 15.
אשר דבר בשם יי׳ 1 Chr. 21, 19.
כאשר דבר עליך 1 Chr. 22, 11.
אשר דבר בפיו את דויד ויקם יי׳ את־דברו אשר דבר 2 Chr. 6, 4.
דבר 2 Chr. 6, 10.
כאשר דבר יי׳ 2 Chr. 6, 10.
כאשר דבר המלך 2 Chr. 10, 12.
אשר דבר ביד אחיהו 2 Chr. 10, 15.
דבר אליו לאמר 2 Chr. 18, 12.
ויי׳ דבר עליך רעה 2 Chr. 18, 22.
לא־דבר יי׳ בי 2 Chr. 18, 27.
כאשר דבר יי׳ על־בני דויד 2 Chr. 23, 3.

כי הנבואה דבר עלי Neh. 6, 12.
אשר דבר־טוב על־המלך Esth. 7, 9.
דבר יי׳ את־הדברים Job. 42, 7.
כאשר דבר אליהם יי׳ Job. 42, 9.
אשר דבר ולי׳ Ps. 18, 1.
דבר ויקרא־ארץ Ps. 50, 1.
אלהים דבר בקדשו Ps. 60, 8. 108, 8.
אחת דבר אלהים Ps. 62, 12.
אשר פיהם דבר־שוא Ps. 144, 8. 11.
כי יי׳ דבר Jes. 1, 2.
כי פי יי׳ דבר Jes. 1, 20.
זה הדבר אשר דבר יי׳ Jes. 16, 13.
ועתה דבר יי׳ לאמר Jes. 16, 14.
דבר יי׳ ביד־ישעיהו Jes. 20, 2.
כי יי׳ אלהי־ישראל דבר Jes. 21, 17.
כי יי׳ דבר Jes. 22, 25. 28, 8.
כי יי׳ דבר את־הדבר הזה Jes. 24, 3.
זה הדבר אשר־דבר יי׳ Jes. 37, 22.
הדבר הזה אשר דבר Jes. 38, 7.
כי פי יי׳ דבר Jes. 40, 5. 58, 14.
מרמה דבר בפיו Jer. 9, 7.
ואשר דבר פי־יי׳ אליו Jer. 9, 11.
אשר דבר יי׳ עליכם Jer. 10, 1.
דבר עליך רעה Jer. 11, 16.
אל־תגבהו כי יי׳ דבר Jer. 13, 15.
על־מה דבר יי׳ Jer. 16, 10.
למנאצי דבר יי׳ Jer. 23, 17.
מה־ענה יי׳ ומה־דבר יי׳ Jer. 23, 35.
מה־ענך יי׳ ומה־דבר יי׳ Jer. 23, 37.
אשר דבר ירמיהו הנביא Jer. 25, 2.
אשר דבר עליכם Jer. 26, 13.
בשם יי׳ אלהינו דבר Jer. 26, 16.
אל־הרעה אשר־דבר Jer. 26, 19.
כאשר דבר יי׳ Jer. 27, 13.
כי־סרה דבר על־יי׳ ואלה הדברים אשר דבר יי׳ Jer. 29, 32.
כל־דברי יי׳ אשר־דבר Jer. 30, 4.
אשר־דבר יי׳ אל־העם הזה Jer. 36, 4.
אשר דבר ביד ירמיהו Jer. 36, 7.
ומה־דבר אליך Jer. 37, 2.
יי׳ אלהיך דבר Jer. 38, 25.
ויעש יי׳ כאשר דבר Jer. 40, 2.
דבר יי׳ עליכם Jer. 40, 3.
הדבר אשר דבר ירמיהו Jer. 42, 19.
הדבר אשר דבר יי׳ Jer. 45, 1.
אשר־דבר אל־ישבי בבל Jer. 46, 13. 50, 1.
כאשר דבר אלי Jer. 51, 12.
ויי׳ לא דבר Ez. 2, 2.
אשר־דבר עלינו Ez. 22, 28.
כי יי׳ דבר Dan. 9, 12.
אשר דבר יי׳ Joel 4, 8.
אדני יי׳ דבר מי לא ינבא Am. 1, 2. 3, 8.
כי יי׳ דבר Obad. 1, 18.
אשר־דבר לעשות Jon. 3, 10.
כי־פי יי׳ צבאות דבר Mich. 4, 4.

3 *perf.*: וְדִבֶּר

ודבר־הוא לך אל־העם Ex. 4, 16.
ודבר עם־משה Ex. 33, 9.
ודבר יי׳ אל־משה Ex. 33, 11.
ויצא ודבר Ex. 34, 34.
ודבר ולא יקומנה Num. 23, 19.
ודבר אליהם Dt. 18, 18.
ונגש הכהן ודבר אל־העם Dt. 20, 2.
ודבר באזני זקני העיר ההיא Jos. 20, 4.
ודבר־פי בצר־לי Ps. 66, 14.
ודבר־פיו עם־פיו Jer. 32, 4.
כי יפתה ודבר דבר Ez. 14, 9.
ודבר־אחד את־אחד Ez. 33, 30.
ודבר שלום הגוים Zach. 9, 10.

3 *prf. c. suff.*: דִּבְּרוֹ

אשר לא־דברו יי׳ Dt. 18, 21. 22.
בזדון דברו הנביא Dt. 18, 22.

3 *fem.*: דִּבְּרָה

אשר דברה אליו Gn. 39, 19.

כזאת וכזאת דברה 2 Reg. 5, 4.
דברה לשוני בחכי Job. 33, 2.

2 *perf.*: דִּבַּרְתָּ

כן תעשה כאשר דברת Gn. 18, 5.
את־העיר אשר דברת Gn. 19, 21.
עשיתי כאשר דברת אלי Gn. 27, 19.
ויאמר משה כן דברת Ex. 10, 29.
אשר דברת אעשה Ex. 33, 17.
כאשר דברת לאמר Num. 14, 16.
אשר־דברת לעשות Dt. 1, 14.
נדבה אשר דברת בפיך Dt. 23, 24.
את־ישראל כאשר דברת Jud. 6, 36. 37
האתה האיש אשר־דברת Jud. 13. 11.
וכי דברת על־לב שפחתך Ruth 2, 13.
ולמה דברת אלי 1 Sam. 9, 21.
אשר דברת אלי 1 Sam. 28, 21.
חי־האלהים כי לולא דברת 2 S. 2, 27.
הדבר אשר דברת 2 Sam. 7, 25.
כאשר דברת 2 Sam. 7, 25.
כי־אתה אדני יי׳ דברת 1 S. 7, 29.
אשר־דברת לו 1 Reg. 8, 24.
את אשר דברת לו לאמר 1 Rg. 8, 25.
יאמן נא דברך אשר דברת 1 Reg. 8, 26.
כאשר דברת ביד משה 1 Rg. 8, 53.
טוב דבר־יי׳ אשר דברת 2 Rg. 20, 19.
ועתה יי׳ הדבר אשר דברת 1 Chr. 17, 23.
ועשה כאשר דברת 1 Chr. 17, 23.
אשר־דברת לו 2 Chr. 6, 15.
את אשר דברת לו 2 Chr. 6, 16.
יאמן דברך אשר דברת 2 Chr. 6, 17.
ואת־הסוס כאשר דברת Esth. 6, 10.
אל־תפל דבר מכל אשר דברת Esth. 6, 10.
דברת־בחזון לחסידך Ps. 89, 20.
טוב דבר־יי׳ אשר דברת Jes. 39, 8.
סרה דברת אל־יי׳ Jer. 28, 16.
ואשר דברת היה Jer. 32, 24.
מה־דברת אל־המלך Jer. 38, 25.
הדבר אשר־דברת אלינו Jer. 44, 16.
אתה דברת אל־המקום הזה Jer. 51, 62.
ולא דברת לחזהיר רשע Ez. 3, 18. 33, 8.
שקר דברת בשם יי׳ Zach. 13, 3

2 *perf.*: וְדִבַּרְתָּ

ודברת אליו Ex. 4, 15.
בא אל־פרעה ודברת אליו Ex. 9, 1.
ושננתם לבניך ודברת בם Dt. 6, 7.
הלוך ודברת אל־דוד 2 Sam. 24, 22.
ודברת אליהם 1 Reg. 12, 7.
ודברת אליו לאמר 1 Reg. 21, 19.
וגם־ירשת ודברת אליו 1 Rg. 21, 19.
ודברת טוב 1 Reg. 22, 13.
לך ודברת אל־דויד 1 Chr. 21, 10.
ודברת אליהם דברים 2 Chr. 10, 7.
ודברת טוב 2 Chr. 18, 12.
וקמת ודברת אליהם Jer. 1, 17.
ודברת אליהם Jer. 7, 27.
ודברת שם את־הדבר הזה Jer. 22, 1.
ודברת על־כל־ערי יהודה Jer. 26, 2.
ודברת אותם Jer. 35, 2.
ודברת את־דברי אליהם Ez. 2, 7.
ודברת בדברי אליהם Ez. 3, 4.
ודברת אליהם ואמרת Ez. 3, 11.

2 *fem.*: דִּבַּרְתְּ

הנה דברתי ותעשי Jer. 3, 5.

2 *fem.*: וְדִבַּרְתְּ

ודברת אליו כדבר הזה 2 S. 14, 3.

1 *perf.*: דִּבַּרְתִּי

עד אם־דברתי דברי Gn. 24, 33.
את אשר־דברתי לך Gn. 28. 15.
הוא הדבר אשר דברתי Gn. 41, 28.
הוא אשר דברתי אלכם Gn. 42, 14.
כי מן־השמים דברתי Ex. 20, 22.
אל אשר־דברתי לך Ex. 32, 34.

אני יי דברתי Num. 14, 35.
הלא דברתי אליך לאמר Nu.23,26.
שלחת אלי דברתי לאמר Nu. 24, 12.
כאשר דברתי אל־משה Jos. 1, 3.
אשר־דברתי אליכם Jos. 20, 2.
וכעסי דברתי עד־הנה 1 S. 1, 16.
כל־אשר דברתי אל־ביתו 1 S. 3,12.
הדבר דברתי את־אחד 2 Sam. 7, 7.
אשר דברתי אל־דוד 1 Reg. 6, 12.
כאשר דברתי על־דוד 1 Reg. 9, 5.
בשמעך אשר דברתי 2 Rg. 22, 19.
הדבר דברתי את־אחד 1 Chr. 17, 6.
אחת דברתי ולא אענה Job. 40, 5.
דברתי בלשוני Ps. 39, 4.
דברתי אני עם־לבי Eccl. 1, 16.
לא בסתר דברתי Jes. 45, 19.
אם־דברתי אם־אביאנה Jes. 46, 11.
דברתי אם־קראתיו Jes. 48, 15.
לא מראש בסתר דברתי Jes. 48, 16.
דברתי ולא שמעתם Jes. 65, 12.
דברתי ולא שמעו Jes. 66, 4.
על כי־דברתי זמתי Jer. 4, 28.
כי לא־דברתי את־ אבותיכם Jer. 7, 22.
ולא צויתים ולא דברתי אליהם Jer. 14, 14.
מרעתו אשר דברתי עליו Jer 18, 8.
ולא דברתי ולא עלתה Jer. 19, 5.
כל־הרעה אשר דברתי Jer. 19, 15.
דברתי אליך בשלותיך Jer. 22, 21.
לא־דברתי אליהם Jer. 23, 21.
אשר־דברתי עליה Jer. 25, 13.
דברתי ככל־הדברים האלה Jer. 27, 12.
ואל־כל־העם הזה דברתי Jer. 27, 15.
אשר־דברתי אליך Jer. 30, 2.
אשר דברתי אל־בית ישראל Jer. 33, 14.
דבר אני־דברתי נאם־יי Jer. 34, 5.
דברתי אליכם השכם ודבר Jer. 35, 14.
הרעה אשר דברתי עליהם Jer. 35, 17.
יען דברתי אליהם ולא שמעתם Jer. 35, 17.
כל־הדברים אשר דברתי אליך Jer. 36, 2.
מיום דברתי אליך Jer. 36, 2.
כל־הרעה אשר־דברתי Jer. 36, 31.
כי־דברתי אתך Jer. 38, 25.
אני יי דברתי Ez. 5, 13. 15. 17.
לא אל־תנם דברתי Ez. 6, 10.
ואני לא דברתי Ez. 13, 7.
כי אני יי דברתי Ez. 17, 21. 21, 37. 26, 14.
אני יי דברתי Ez. 17, 24. 21, 22. 22, 14. 24, 14. 34, 24. 30, 12. 36, 36. 37, 14.
כי אני דברתי Ez. 23, 34. 26, 5. 28, 10.
באש קנאתי דברתי Ez. 36, 5.
ובחמתי דברתי Ez. 36, 6.
אשר־דברתי בימים קדמונים Ez. 38, 17.
באשׁ־עברתי דברתי Ez. 38, 19.
הוא היום אשר דברתי Ez. 39, 8.

1 *perf.:* וְדִבַּרְתִּי

ודברתי אתך מעל Ex. 25, 22.
ויורדתי ודברתי עמך שם Nu. 11, 17.
ודברתי בלבי Eccl. 2, 15.
ודברתי משפטי אותם Jer. 1, 16.
ודברתי על־לבה Hos. 2, 16.
ודברתי על־הנביאים Hos. 12, 11.

3 *pl.:* *p.* הִדַּבְּרוּ

ואחרי כן דברו אחיו אתו Gn. 45, 15.
אשר דברו אליך Dt. 5, 25.
הטיבו כל־אשר דברו Dt. 5, 25.
היטיבו אשר דברו Dt. 18, 17.
כאשר דברו להם הנשואים Jos. 9, 21.
אשר דברו בני־ראובן Jos. 22, 30.
אשר דברו אלי 1 Reg. 12, 9.
אשר דברו אליך 1 Reg. 12, 10.
דברו אלי לאמר 2 Chr. 10, 9.
דברו אליך 2 Chr. 10, 10.
ועוד דברו עבדיו 2 Chr. 32, 16.
דברו בגאות Ps. 17, 10.
דברו הוות Ps. 38, 13.
דברו אתי לשון שקר Ps. 109, 2.
שפתותיכם דברו־שקר Jes. 59, 3.
העם הזה דברו לאמר Jer. 33, 24.
אשר דברו בשמך Dan. 9, 6.
דברו עלי כזבים Hos. 7, 13.
דברו דברים אלות שוא Hos. 10, 4.
וישביה דברו־שקר Mich. 6, 12.
התרפים דברו־און Zach. 10, 2.

3 *pl.:* וְדִבְּרוּ

ודברו השטרים Dt. 20, 5.
זקני־עירו ודברו אליו Dt. 25, 8.

2 *pl.:* הִדְבַּרְתֶּם

כאשר דברתם ולכן Ex. 12, 32.
אם־לא כאשר דברתם Num. 14, 28.
לא דברתם אלי נכונה Job. 42, 7.
כי לא דברתם אלי נכונה Job. 42, 8.

2 *pl.:* וְדִבַּרְתֶּם

ודברתם אל־הסלע Num. 20, 8.
ודברתם אליו כה אמר יי 2Rg. 1, 6.
ודברתם אל־איש יהודה Jer. 11, 2.

1 *pl.:* הִדְבַּרְנוּ

אשר דברנו אליך Ex. 14, 12.
כי־דברנו ביי ובך Num. 21, 7.
והדבר אשר דברנו דברנו אליו ולא־שמע בקולנו 1 Sam. 20, 23. 2 Sam. 12, 18.

part.: מְדַבֵּר

מדבר אל־עשו אחיך Gn. 27, 6.
עודנו מדבר עמם Gn. 29, 9.
מדבר מתוך־האש Dt. 4, 33. 5, 23.
מה אדני מדבר אל־עבדו Jos. 5, 14.
אות שאתה מדבר עמי Jud. 6, 17.
והוא מדבר עמם 1 Sam. 17, 23.
עדנו מדבר וחנה יונתן 1 Rg. 1, 42.
עודנו מדבר עמם 2 Reg. 6, 33.
והמלך מדבר אל־גחזי 2 Rg. 8 4.
ובניהם חצי מדבר אשדודית Neh. 13, 24.
עוד זה מדבר וזה בא Job. 1, 16. 17. 18.
מאיש מדבר תהפכות Prv. 2, 12.
אני מדבר בצדקה Jes. 63, 1.
מדבר את־הדברים האלה Jer. 26, 7.
אשר ירמיהו מדבר Jer. 38, 1.
ואשמע קול מדבר Ez. 1, 28.
אשר־אני מדבר אליך Ez. 2, 8.
כל־אשר אני מדבר אתך Ez. 44, 5.
אחר־קדוש מדבר Dan. 8, 13.
ועוד אני מדבר ומתפלל Dan. 9, 20.
ועוד אני מדבר בתפלה Dan. 9, 21.

part.: וּמְדַבֵּר

ומדבר כלשון עמי Esth. 1, 22.

part.: הַמְדַבֵּר

כי־פי המדבר אליכם Gn. 45, 12.
המדבר אליך והבאתו 2 S. 14, 10.
כי־אני־הוא המדבר Jes. 52, 6.
לפלמוני המדבר Dan. 8, 13.

part. pl.: מְדַבְּרִים

עודם מדברים עמו Esth. 6, 14.
עוד הם מדברים Jes. 65, 24.

part. pl.: הַמְדַבְּרִים

הם המדברים Ex. 6, 27.
החזום המדברים אליו 2Chr. 33, 18.

part. fem.: מְדַבֶּרֶת *sg.*

היא מדברת על־לבה 1 Sam. 1, 13.
הנה עדך מדברת 1 Reg. 1, 14.
והנה עודנה מדברת 1 Reg. 1, 22.
לשון מדברת גדלות Ps. 12, 4.

part. pl.: מְדַבְּרוֹת *fem.*

מדברות שפת כנען Jes. 19, 18.

inf.: דַּבֵּר

לא נוכל דבר אליך Gn. 24, 50.
כי־דבר ידבר הוא Ex. 4, 14.
מה־יסף יי דבר עמי Num. 22, 19.
אוכל דבר מאומה Num. 22, 38.
דבר אלי עוד בדבר הזה Dt. 3, 25.
דבר ידברון בראשונה 2 S. 20, 18.
מי־יתן אלוה דבר Job. 11, 5.
דבר אל־אחז Jes. 7, 10.
דבר אלי עוד Jes. 8, 5.
הנה לא־ידעתי דבר Jer. 1, 6.

inf.: דַּבֵּר־

דבר־עשק וסרה Jes. 59, 13.
למדו לשונם דבר־שקר Jer. 9, 4.

forma secunda: הָדֵבֶּר *inf.*

ויהי ביום דבר יי אליכם Ex. 6, 28.
ביום דבר יי אליכם Dt. 4, 15.
*תחלת דבר יי Hos. 1, 2.

*וְהַדֵּבֶּר

*וחדבר אין בהם Jer. 5, 13.

inf.: וְדַבֵּר

הלכים הלוך ודבר 2 Reg. 2, 11.
ודבר עמהם משמים Neh. 9, 13.
ממצוא חפצך ודבר דבר Jes. 58, 13.
השכם ודבר Jer. 7, 13. 35, 14.
אשכים ודבר Jer. 25, 3.

inf.: וְדַבֵּר־

שלח אצבע ודבר־און Jes. 58, 9.
בטוח על־תהו ודבר־שוא Jes. 59, 4.

inf. constr.: בְּדַבֵּר

בדבר יצחק Gn. 27, 5.
בדבר שפתיך מישרים Prv. 23, 16.

inf. constr.: וּבְדַבֵּר

ובדבר אביון משפט Jes. 32, 7.

inf. constr.: כְּדַבֵּר

ויהי כדבר אהרן Ex. 16, 10.
כדבר מלאך יי Jud. 2, 4.
כדבר איש האלהים 2 Rg. 7, 18. 8, 2.
כדבר אחת הנבלות Job. 2, 10.
כדבר אפרים רתת Hos. 13, 1.

inf. constr.: לְדַבֵּר

ויכל לדבר אתו Gn. 17, 22.
הואלתי לדבר אל־אדני Gn. 18, 27. 31.
ויסף עוד לדבר אליו Gn. 18, 29.
כאשר כלה לדבר אל־ אברהם Gn. 18, 33.
טרם כלה לדבר Gn. 24, 15.
טרם אכלה לדבר אל־לבי Gn. 24, 45.
אל יעקב לדבר אתו Gn. 34, 6.
באתי אל־פרעה לדבר בשמך Ex. 5, 23.
לדבר אליך שם Ex. 29, 42.
ככלתו לדבר אתו Ex. 31, 18.
לדבר אתו Ex. 34, 34.
עד־באו לדבר אתו Ex. 34, 35.
אל־אהל מועד לדבר אתו Nu. 7, 89.
לדבר בעבדי במשה Num. 12, 8.
לדבר את כל־הדברים Num. 16, 31.
אותו אשמר לדבר Num. 23, 12.
את־בניכם לדבר בם Dt. 11, 19.
אשר לא־צויתיו לדבר Dt. 18, 20.
לדבר דבר בשמי Dt. 18, 20.
ויספו השטרים לדבר Dt. 20, 8.
ככלות השטרים לדבר Dt. 20, 9.
לדבר את־כל־הדברים Dt. 32, 45.
לדבר אל־העם Jos. 4, 10.
ויסף עוד געל לדבר Jud. 9, 37.
ולא יכין לדבר כן Jud. 12, 6.
ויהי ככלותו לדבר Jud. 15, 17.
לדבר על־לבה להשיבו Jud. 19, 3.
ותחדל לדבר אליה Ruth 1, 18.
ככלתו לדבר אל־שאול 1 Sam. 18, 1.
לדבר את־הדברים האלה 1 S. 24, 17.
אבני לדבר 2 Sam. 3, 19.
לדבר אתו בשלי 2 Sam. 3, 27.
עוד לדבר אליך 2 Sam. 7, 20.
לדבר אל־החמלך 2 Sam. 11, 19.
ויהי ככלתו לדבר 2 Sam. 13, 36.
לדבר אל־החמלך אדני 2 S. 14, 15.
לדברלו על־אדניהו 1 Reg. 2, 19.
רוח־יי מאתי לדבר אותך 1Rg. 22, 24
היש לדבר־לך אל־החמלך 2 Rg. 4, 13.
לדבר את־הדברים האלה 2Rg. 18, 27
רוח־יי מאתי לדבר אתך 2Chr. 18, 23
דברים לדבר אל־אדו Esr. 8, 17.
ואינם מכירים לדבר יהודית Neh. 13, 24.
לא יוכל איש לדבר Eccl. 1, 8.
ועת לדבר Eccl. 3, 7.
לדבר צחות Jes. 32, 4.
לדבר את־הדברים האלה Jes. 36, 12.
לדבר עליהם טובה Jer. 18, 20.
צויתיך לדבר אליהם Jer. 26, 2.
לדבר את כל־אשר־צוה יי לדבר Jer. 26, 8.
לדבר באזניכם Jer. 26, 15.
לדבר אליהם כדברים האלה Jer. 38, 4.
לדבר אל־כל־העם Jer. 43, 1.
לדבר עם־אדני Dan. 10, 17.

inf. constr.: וְלַדַּבֵּר

ולדבר אל־יי תועה Jes. 32, 6.

inf. constr.: מְדַבֵּר

השמר לך מדבר עם־יעקב Gn. 31, 29
ויכל משה מדבר אתם Ex. 34, 33.
בן־בליעל מדבר אליו 1 S. 25, 17.
ושפתיך מדבר מרמה Ps. 34, 14.
שקר מדבר צדק Ps. 52, 5.

inf. c. suff.: דַּבְּרִי

ואחר דברי תלעיג Job. 21, 3.
מדי דברי בו Jer. 31, 20.

inf. c. suff.: וּבְדַבְּרִי

ובדברי אותך Ez. 3, 27.

inf. c. suff.: דַּבְּרָהּ

גם מאז דברך Ex. 4, 10.

inf. c. suff.: דַּבֶּרְכֶם

יען דברכם את־הדבר Jer. 5, 14.
יען דברכם שוא Ez. 13, 8.

inf. c. suff.: בְּדַבֶּרְכֶם

בדברכם אלי Dt. 5, 25.

inf. c. suff.: כְּדַבֶּרְכֶם

עבדו את־יי כדברכם Ex. 12, 31.

inf. c. suff.: דַּבְּרוֹ

ולא יכלו דברו לשלם Gn. 37, 4.

inf. c. suff.: בְּדַבְּרִי

ישמע העם בדברי עמך Ex. 19, 9.

inf. c. suff.: בְּדַבְּרוֹ

עור פניו בדברו אתו Ex. 34, 29.
בדברו הדבר הזה Jud. 8, 3.
בדברו אל־האנשים 1 Sam. 17, 28.
ויהי בדברו אליו 2 Chr. 25, 16.
נפשי יצאה בדברו Cant. 5, 6.
כקול אל־שדי בדברו Ez. 10, 5.

inf. c. suff.: וּבְדַבְּרוֹ

ובדברו עמי נדמתי Dan. 8, 18.
ובדברו עמי Dan. 10, 11.
ובדברו עמי כדברים האלה Dan. 10, 15.
ובדברו עמי Dan. 10, 19.

inf. c. suff.: כְּדַבְּרָהּ

ויהי כדברה Gn. 39, 10.

inf. c. suff.: בְּדַבְּרָם

ויבך יוסף בדברם אליו Gn. 50, 17.
בדברם אל־פרעה Ex. 7, 7.

imperat.: דַּבֵּר הַדֵּבֶּר

ויאמר דבר Gn. 24, 33.
בא דבר אל־פרעה Ex. 6, 11.
דבר אל־פרעה Ex. 6, 29.
דברנא באזני העם Ex. 11, 2.

דבר אל־בני ישראל Ex. 14, 2.
דבר אל־בני־ישראל ויסעו Ex.14,15.
דבר אלהם לאמר Ex. 16, 12.
דבר־אתה עמנו Ex. 20, 19.
דבר אל־בני ישראל ויקחו־ Ex. 25, 2.
ואתה דבר אל־בני ישראל Ex.31,13.
דבר אל־בני ישראל Lev. 1, 2. 4, 2. 7, 23. 29. 12, 2. 18, 2. 23, 2. 10. 24. 34. 25, 2. 27, 2.
דבר אל־אהרן Lev.6,18.21,17.22,2.
דבר אל־אהרן אחיך Lev. 16, 2.
דבר אל־אהרן ואל־בניו Lev.17, 2.
דבר אל־כל־עדת Lev. 19, 2.
דבר אל־אהרן ואל־בניו Lev.22,18.
דבר אל־בני ישראל Num. 5, 6. 12. 6, 2. 9, 10. 15, 2. 18. 38. 17, 17. 19, 2. 33, 51. 35, 10.
דבר אל־אהרן ואל־בניו Num.6,23.
דבר אל־אהרן ואמרת Num. 8, 2.
דבר אל־העדה Num. 16, 23.
דבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם דבר יי כי שמע עבדך Jos. 20, 2. 1 Sam. 3, 9.
דבר כי שמע עבדך 1 Sam. 3, 10.
ויאמרו לו דבר 1 Sam. 15, 16.
ועתה דבר־נא אל־המלך 2 S. 13,13.
אם־אין אתה דבר 2 Sam. 17, 6.
ותאמר דבר 1 Reg. 2, 14.
ותאמר איוו דבר 1 Reg. 2, 16.
דבר־נא אל־עבדיך 2 Reg. 18, 26.
דבר כי־חפצתי צדקך Job. 33, 32.
ומה־ידעת דבר Job. 34, 33.
דבר־נא אל־עבדיך ארמית Jes. 36, 11.
דבר כה נאם־יי Jer. 9, 21.
דבר אל־בית ישראל Ez. 3, 1.
דבר אליהם קרבו הימים Ez.12,23.
לכן דבר־אותם ואמרת Ez. 14, 4.
דבר את־זקני ישראל Ez. 20, 3.
דבר אל־בית ישראל Ez. 20, 27.
דבר ואמרת Ez. 29, 3.
דבר אל־בני־עמך Ez. 33, 2.
דבר אליהם כה־אמר אדני יי Ez.37,19.
דבר אל־הנער הלז Zach. 2, 8.

imperat.: דַּבֵּר

ודבר על־לב עבדיך 2 Sam. 19, 8.
ודבר אלהם המבלי Reg. 1, 3.
ודבר עליהם Ez. 37, 21.

imperat.pl.: דַּבְּרוּ

דברו־נא באזני פרעה Gn. 50, 4.
דברו אל־כל־עדת Ex. 12, 3.
דברו אל־בני ישראל Lev.11,2. 15, 2.
דברו־נא באזני כל־בעלי שכם Jud. 9, 2.
דברו איכה נהיתה Jud. 20, 3.
דברו אל־דוד בלט 1 Sam. 18, 22.
דברו אל־זקני יהודה 2 S. 19, 12.
דברו אל־יתהלל חגר 1 Reg. 20, 11.
דברו דבר ולא יקום Jes. 8, 10.
דברו־לנו חלקות Jes. 30, 10.
דברו על־לב ירושלם Jes. 40, 2.
דברו אמת Zach. 8, 16.

imperat.pl.: *p.* וְדַבְּרוּ

עליה עצו ודברו Jud. 19, 30.

sg. fem.: דַּבְּרִי

עורי עורי דברי־שיר Jud. 5, 12.

sg. fem.: דַּבְּרִי

ויאמר דברי 2 Sam. 14, 12.

1 imperf.: אֲדַבֵּר, אֲדַבְּרֵ־

ועשית כל אשר אדבר Ex. 23, 22.
בחלום אדבר־בו Num. 12, 6.
פה אל־פה אדבר־בו Num. 12, 8.
ואך את־הדבר אשר־ אדבר Num. 22, 20.
את־הדבר אשר־אדבר אליך Num. 22, 35.
אתו אדבר Num. 22, 38.
אשר־ידבר יי אתו אדבר Nu.24,13.
ואני אדבר בך 1 Sam. 19, 3.
אנכי אדבר עליך 1 Reg. 2, 18.
כי־אדבר אל־נבות 1 Reg. 21, 6.
אשר יאמר יי אלי אתו אדבר 1 Reg. 22, 14.
אלהי אתו אדבר 2 Chr. 18, 13.
אולם אני אל־שדי אדבר Job.13,3.
או אדבר והשיבני Job. 13, 22.
ואנכי אדבר Job. 21, 3.
החרש ואנכי אדבר Job. 33, 32.
היספר־לו כי אדבר Job. 37, 20.
שמע־נא ואנכי אדבר Job. 42, 4.
נפעמתי ולא אדבר Ps. 77, 5.
האמנתי כי אדבר Ps. 116, 10.
אני־שלום וכי אדבר Ps. 120, 7.
שמעו כי־נגידים אדבר Prv. 8, 6.
מה־אדבר ואמר־לו Jes. 38, 15.
גם־אני אדבר משפטים Jer. 4, 12.
אך משפטים אדבר אותך Jer.12,1.
רגע אדבר Jer. 18, 7.
ורגע אדבר Jer. 18, 9.
אשר־אדבר אליך Jer. 19, 2.
כי־מדי אדבר Jer. 20, 8.
ולא־אדבר עוד בשמו Jer. 20, 9.
כל־דברי אשר אדבר אליך Ez.3,10.
ושם אדבר אותך Ez. 3, 22.
אדבר את אשר אדבר דבר Ez.12,25.
אדבר דבר ועשיתיו Ez. 12, 25.
אשר אדבר דבר Ez. 12, 28.

1 imperf.: וַאֲדַבֵּר

ואדבר אתך Ez. 2, 1.

1 imperf.: וַאֲדַבְּרֵ־

ואדבר אליכם ולא שמעתם Dt.1,43.
ואדבר אליכם השכם Jer. 7, 13.
ואדבר אליכם Jer. 25, 3.
ואדבר אל־הגולה Ez. 11, 25.
ואדבר אל־העם בבקר Ez. 24, 18.

1 impf. cum h: *p.* אֲדַבְּרָה

אדברה־נא אל־המלך 2 S. 14, 15.
אדברה בצר רוחי Job. 7, 11.
אדברה ולא איראנו Job. 9, 35.
אדברה במר נפשי Job. 10, 1.
גם־אנכי ככם אדברה Job. 16, 4.
אם־אדברה לא־יחשך כאבי Job. 16, 6.
אדברה וירוח־לי Job. 32, 20.
אדברה־נא שלום בך Ps. 122, 8.
על־מי אדברה Jer. 6, 10.

1 impf. cum h: *p.* וַאֲדַבְּרָה

לאדני ואדברה Gn. 18, 30.
ואדברה אד־הפעם Gn. 18, 32.
ואדברה אליך את כל Dt. 5, 28.
ואדברה באזניהם Dt. 31, 28.
האזינו השמים ואדברה Dt. 32,1.
ואדברה אך הפעם Jud. 6, 39.
עד־הנה ואדברה אליך 2 S. 20, 16.
ואדברה אותם Jer. 5, 5.
אגידה ואדברה Ps. 40, 6.
שמעה עמי ואדברה Ps. 50, 7.
ואדברה בעדתיך Ps. 119, 46.
ואדברה־אני Job. 13, 13.

impf. cum h: וַאֲדַבְּרָה

ואפתח־פי ואדברה Dan. 10, 16.

2 imperf.: תְּדַבֵּר

פן־תדבר עם־יעקב Gn. 31, 24.
והוריתיך אשר תדבר Ex. 4, 12.
אתה תדבר את כל־ Ex. 7, 2.
אשר תדבר אל־בני ישראל Ex.19,6.
ואתה תדבר אל־כל־ חכמי־לב Ex. 28, 3.
ואל־בני ישראל תדבר Ex. 30, 31.
ואל־בני ישראל תדבר Lev. 9, 3.
ואל־בני ישראל תדבר לאמר Lev. 24, 15.
ואל־הלוים תדבר Num. 18, 26.
אותו תדבר Num. 22, 35.
וכה תדבר Num. 23, 5. 16.
ואל־בני ישראל תדבר לאמר Num. 27, 8.
ואת־תדבר אלינו את כל־ Dt.5,24.
למה תדבר עוד דבריך 2 S. 19, 30.
כה תדבר אליהם 1 Reg. 12, 10.
תדבר אליה 1 Reg. 14, 5.
לא־תדבר אלי רק־אמת 1 Rg.22,16.
אשר תדבר בחדר 2 Reg. 6, 12.
ואל־תדבר עמנו 2 Reg. 18, 26.
לא־תדבר אלי רק אמת 2 Chr.18,15.
תשב באחיך תדבר Ps. 50, 20.
באזני כסיל אל־תדבר Prv. 23, 9.
ואל־תדבר אלינו יהודית Jes.36,11.
כל־אשר אצוך תדבר Jer. 1, 7.

2 imperf.: וְתְדַבֵּר

ותדבר ישראל Jes. 40, 27.
ותדבר ולא תאלם Ez. 24, 27.

2 imperf.: וַתְּדַבֵּר

ותדבר אלהם ארבה Ex. 32, 13.
ותדבר אלי כזבים Jud. 16, 10.
ותדבר גם אל־בית־עבדך 2 S. 7,19.
ותדבר אל־עבדך 2 Sam. 7, 28.
ותדבר בפיך 1 Reg. 8, 24.
ותדבר על־בית־עבדך 1 Chr. 17, 17.
ותדבר על־עבדך הטובה 1 Chr.17,26.
ותדבר בפיך 2 Chr. 6, 15.
ותדבר עמו את כל־ 2 Chr. 9, 1.
ותדבר את־כל זרע 2 Chr. 22, 10.

2 fem.: *p.* תְּדַבְּרִי

אחת הנבלות תדברי Job. 2, 10.
ושפלת מארץ תדברי Jes. 29, 4.

3 imperf.: יְדַבֵּר־, יְדַבֵּר

למה ידבר אדני Gn. 44, 7.
ידבר־נא עבדך דבר Gn. 44, 18.
ידעתי כי־דבר ידבר הוא Ex. 4, 14.
ואהרן אחיך ידבר Ex. 7, 2.
כי ידבר אלכם פרעה Ex. 7, 9.
משה ידבר והאלהים Ex. 19, 19.
ואל־ידבר עמנו Ex. 20, 19.
כאשר ידבר איש Ex. 33, 11.
כאשר ידבר יי Num. 22, 8.
כל אשר־ידבר יי Num. 23, 26.
אשר־ידבר יי Num. 24, 13.
כי־ידבר אלהים את־האדם Dt.5,21
כל־אשר ידבר יי אלהינו Dt. 5, 24.
אשר ידבר בשמי Dt. 18, 19.
ואשר ידבר בשם Dt. 18, 20.
אשר ידבר הנביא Dt. 18, 22.
אז ידבר יהושע ליי Jos. 10, 12.
כל אשר־ידבר בא יבא 1 S. 9, 6.
ידבר־נא אדני המלך 2 Sam. 14, 18.
כי־באחת ידבר־אל Job. 33, 14.
לא־בדעת ידבר Job. 34, 35.
אם־ידבר אליך רכות Job. 40, 27.
אז ידבר אלימו באפו Ps. 2, 5.
שוא ידבר לבו Ps. 41, 7.
יצא לחוץ ידבר Ps. 41, 7.
פי ידבר חכמות Ps. 49, 4.
אשמעה מה־ידבר האל יי Ps.85, 9.
כי ידבר שלום Ps. 85, 9.
בעמוד ענן ידבר אליהם Ps. 99, 7.
תהלת יי ידבר־פי Ps. 145, 21.
תחנונים ידברו־רש Prv. 18, 23.
ואיש שמע לנצח ידבר Prv.21,28.
ולבך ידבר תהפכות Prv. 23, 33.
ידבר אל־העם הזה Jes. 28, 11.
נבלה ידבר Jes. 32, 6.
ולא תשמע מה־ידבר Jer. 5, 15.
שלום את־רעהו ידבר Jer. 9, 7.
ידבר דברי Jer. 23, 28.
ופיהו את־פיך ידבר Jer. 34, 3.
כאשר ידבר אליך Jer. 39, 12.
ידבר אדני Dan. 10, 19.
ועל אל אלים ידבר Dan. 11, 36.
נפלאות Hos. 12, 5.
ושם ידבר עמנו Hab. 2, 1.
לראות מה־ידבר־בי

3 imperf.: וַיְדַבֵּר

וידבר אלהים אל־נח Gn. 8, 15.
וידבר אתו אלהים לאמר Gn.17,3.
וידבר׳ אל־חתניו Gn. 19, 14.
וידבר את־כל־הדברים האלה Gn. 20, 8.
וידבר אל־בני־חת Gn. 23, 3.
וידבר אתם לאמר Gn. 23, 8.
וידבר אל־עפרון Gn. 23, 13.
וידבר על־לב הנער Gn. 34, 3.
וידבר חמור אתם לאמר Gn. 34, 8.
וידבר שר המשקים Gn. 41, 9.
וידבר פרעה אל־יוסף Gn. 41, 17.
וידבר אתם קשות Gn. 42, 7.
וישב אלהם וידבר אלהם Gn.42,24.
וידבר אלהם את־הדברים Gn. 44, 6.
וידבר יוסף אל־בית פרעה Gn.50, 4.
וינחם אותם וידבר על־לבם Gn. 50, 21.
וידבר אהרן את כל־ הדברים Ex. 4, 30.
וידבר אלהים אל־משה Ex. 6, 2.
וידבר משה כן אל־בני ישראל Ex. 6, 9.
וידבר יי אל־משה לאמר Ex.6,10.29.
13, 1. 14, 1. 16, 11. 25, 1. 30, 11. 17. 22. 31, 1. 40, 1.
וידבר משה לפני יי Ex. 6, 12.
וידבר יי אל־משה Ex. 6, 13.
וידבר אלהים את כל־ הדברים Ex. 20, 1.
וידבר יי אל־משה Ex. 25, 1.
וידבר יי אל־משה לך Ex.32,7.33,1.
וידבר משה אלהם Ex. 34, 31.
וידבר יי אליו Lev. 1, 1.
וידבר יי אל־משה Lev. 4, 1. 5, 14. 20. 6, 1. 12. 17. 7, 22. 28. 8, 1. 12, 1. 14, 1. 17, 1. 18, 1. 19, 1. 20, 1. 21, 1. 22, 1. 17. 26. 23, 1.
וידבר יי אל־אהרן Lev. 10, 8.
וידבר משה אל־אהרן Lev. 10, 12.
וידבר אהרן אל־משה Lev.10,19.
וידבר יי אל־משה ואל־ אהרן Lev. 11, 1. 13, 1. 14, 1. 15, 1.
וידבר יי אל־משה Lev. 14, 1. 16, 1. 18, 1. 19, 1. 21, 16. 22, 1. 17. 26. 23, 1. 9. 23. 26. 33. 24, 1. 13. 25, 1. 27, 1.
וידבר משה אל־אהרן Lev. 21, 24.
וידבר משה את־מעדי יי Lev.23,44.
וידבר משה אל־בני ישראל Lev. 24, 23.
וידבר יי אל־משה Num. 1, 1. 2, 1. 3, 14. 4, 1. 17. 9, 1. 14, 26. 16, 20. 19, 1.
וידבר יי אל־משה לאמר Nu.1,48. 3, 5. 11. 44. 4, 21. 5, 1. 5. 11. 6, 1. 22. 8, 1. 8. 23. 9, 9. 10, 1. 13, 1. 15, 1. 17. 16, 23. 17, 1. 9, 16. 18, 25. 20, 7. 25, 10. 16. 26, 52. 28, 1. 31, 1. 33, 50. 34, 1. 16. 35, 9.
הכרבים וידבר אליו Num. 7, 89.
וידבר משה אל־בני ישראל Nu.9,4.
וידבר אל־העם את־ דברי יי Num. 11, 24.
וירד יי׳ בענן וידבר אליו Nu.11, 25.
וידבר משה את־ Num. 14, 39.
וידבר אל־קרח Num. 16, 5.
וידבר אל־העדה Num. 16, 26.
וידבר משה אל־בני ישראל Num. 17, 21.

וידבר יי אל־אהרן Num. 18, 8.
וידבר העם באלהים Num. 21, 5.
וידבר משה ואלעזר Num. 26, 3.
וידבר משה אל־יי לאמר Nu. 27, 15.
וידבר משה אל־ראשי Num. 30, 2.
וידבר משה אל־העם Num. 31, 3.
וידבר יי אל־משה Nu. 33, 50. 35, 1.
וידבר יי אלי לאמר Dt. 2, 17.
וידבר יי אליכם מתוך Dt. 4, 12.
וידבר משה והכהנים Dt. 27, 9.
וידבר את־הדברים Dt. 31, 1.
וידבר משה באזני כל־קהל Dt. 31, 30
וידבר יי אל־משה Dt. 32, 48.
וידבר אליהם לאמר Jos. 9, 22.
וידבר יי אל־יהושע Jos. 20, 1.
וידבר אליהם כזאת Jud. 8, 8.
אל־אחי אמו וידבר אליהם Jud. 9, 1.
וירד וידבר לאשה Jud. 14, 7.
וידבר עם־שאול על־הגג 1 S. 9, 25.
וידבר שמואל אל־העם 1 S. 10, 25.
וידבר כדברים 1 Sam. 17, 23.
וידבר שאול אל־יונתן 1 Sam. 19, 1.
וידבר יהונתן בדוד טוב 1 S. 19, 4.
וישלח דוד וידבר באביגיל 1 S. 25, 39
וידבר גם־אבנר 2 Sam. 3, 19.
וידבר דוד ליי 2 Sam. 22, 1.
וידבר שלשת אלפים משל 1 Reg. 5, 12
וידבר על־העצים 1 Reg. 5, 13.
וידבר על־הבהמה 1 Reg. 5, 13.
וידבר אליו לאמר 1 Reg. 12, 7.
וידבר אליהם כעצת 1 Reg. 12, 14.
וידבר המלך אל־איש האלהים 1 Reg. 13, 7.
וידבר אלהם אביהם 1 Reg. 13, 12.
וידבר אל־בניו לאמר 1 Reg. 13, 27.
וידבר אחאב אל־נבות 1 Reg. 21, 2.
וידבר אליה 1 Reg. 21, 6.
וידבר אלהם מה משפט 2 Reg. 1, 7.
וידבר אליכם את־הדברים האלה 2 Reg. 1, 7.
וידבר אליו איש האלהים 2 Rg. 1, 9.
וידבר אל־שר החמשים 2 Rg. 1, 10.
וייען אליה וידבר אליהם 2 Rg. 1, 12.
ויתחנן אליו וידבר אליו 2 Rg. 1, 13.
וידבר מלאך יי אל־אליהו 2 Rg. 1, 15.
וידבר אליו כה־אמר יי 2 Reg. 1, 16.
וידבר ויאמר 2 Reg. 18, 28.
וידבר יי בידי־עבדיו 2 Rg. 21, 10.
וידבר אתו טבות 1 Reg. 25, 28.
וידבר יי אל־גד חזה דויד 1 Chr. 21, 9.
וידבר אלהם כעצת 2 Chr. 10, 14.
וידבר יחזקיהו על־לב 2 Chr. 30, 22.
וידבר על־לבבם 2 Chr. 32, 6.
וידבר יי אל־מנשה 2 Chr. 33, 10.
וידבר ירמיהו הנביא Jer. 34, 6.
וידבר אל־המלך לאמר Jer. 38, 8.
וידבר אתו משפטים Jer. 39, 5. 52, 9.
וידבר אתו טבות Jer. 52, 32.
וידבר אתי ויאמר אלי Ez. 3, 24.
וידבר אלי Ez. 40, 4. 45. 41, 22.
וידבר אתם המלך Dan. 1, 19.
ויבן וידבר עמי Dan. 9, 22.
ויזעק אתי וידבר אלי Zech. 6, 8.

3impf. c. suff.: וַיְדַבְּרֵם
וידברם באזני יי 1 Sam. 8, 21.

3 f. imperf.: תְּדַבֵּר
ולשונו תדבר משפט Ps. 37, 30.

3 f. imperf.: תְּדַבֵּרִי
תדברי־נא שפתך 2 Sam. 14, 12.

3 f. imperf.: וּתְדַבֵּרִי
ותדבר־נא אמתך 1 Sam. 25, 24.

3 f. imperf.: וַתְּדַבֵּר
ותדבר אליו כדברים Gn. 39, 17.
ותדבר מרים Num. 12, 1.
ותדבר אליו את כל־ 1 Reg. 10, 2.
ותדבר אליו מה־זה 1 Reg. 21, 5.
ותדבר לפני המלך Esth. 8, 3.

1 pl.: נְדַבֵּר
מה־נדבר ומה־נצטדק Gn. 44, 16.
תבינו ואחר נדבר Job. 18, 2.

2 pl.: תְּדַבְּרוּ
אל תרבו תדברו 1 Sam. 2, 3.
הלאל תדברו עולה Job. 13, 7.
ולו תדברו רמיה Job. 13, 7.
תדברו בצואר עתק Ps. 75. 6.

2 pl.: תְּדַבְּרֻן
תדברון אל־עשו Gn. 32, 20.

2 pl.: תְּדַבֵּרֻן
אלם צדק תדברון Ps. 58, 2.

3 pl.: יְדַבְּרוּ *p.* יְדַבֵּרוּ
ושמעת מה־ידברו Jud. 7, 11.
ידברו בראשונה 2 Sam. 20, 18.
אמרתי ימים ידברו Job. 32, 7.
והודעתי כי־לא ידברו Job. 32, 17.
שוא ידברו איש את־רעהו Ps. 12, 3.
בלב ולב ידברו Ps. 12, 3.
כי לא שלום ידברו Ps. 35, 20.
ממרום ידברו Ps. 73, 8.
יביעו ידברו עתק Ps. 94, 4.
פה־להם ולא ידברו Ps. 115, 5. 135, 16.
כי־ידברו את־איבים Ps. 127, 5.
וגבורתך ידברו Ps. 145, 11.
הדברים אשר ידברו Eccl. 7, 21.
יגשו אז ידברו Jes. 41, 1.
לוא־כן ידברו Jer. 8, 6.
ואמת לא ידברו Jer. 9, 4.
חמה ולא ידברו Jer. 10, 5.
כי־ידברו אליך טובות Jer. 12, 6.
חזון לבם ידברו Jer. 23, 16.
ידברו־לו אלי גבורים Ez. 32, 21.
כזב ידברו Dan. 11, 27.
ולא־ידברו כזב Zeph. 3, 13.
וחלמות השוא ידברו Zach. 10, 2.

3 pl.: וַיְדַבְּרוּ
ימיקו ויודברו Ps. 73, 8.

3 pl.: וַיְדַבְּרוּ *p.* וַיְדַבֵּרוּ
במרמה וידברו Gn. 34, 13.
וידברו אל־אנשי עירם Gn. 34, 20.
וידברו אליו פתח הבית Gn. 43, 19.
וידברו אליו את כל־דברי Gn. 45, 27.
וידברו אליו דברי בלק Nu. 22, 7.
וידברו לפני משה Num. 36, 1.
וידברו בני יוסף Jos. 17, 14.
וידברו אליהם בשלה Jos. 21, 2.
וידברו אתם לאמר Jos. 22, 15.
וידברו את־ראשי אלפי Jos. 22, 21.
וידברו אחרי־אמו Jud. 9, 3.
וידברו אל־בני בנימן Jud. 21, 13.
וידברו הדברים באזני העם 1 S. 11, 4.
וידברו עבדי שאול 1 Sam. 18, 23.
וידברו אל־נבל ככל־הדברים 1 Sam. 25, 9.
וידברו אליה לאמר 1 Sam. 25, 40.
וידברו אל־רחבעם 1 Reg. 12, 3.
וידברו אליו הילדים 1 Reg. 12, 10.
ויבאו וידברו בעיר 1 Reg. 13, 25.
וידברו אליו 2 Reg. 5, 13.
במשנה וידברו אליה 2 Reg. 22, 14.
וידברו אתו משפט 2 Reg. 25, 6.
וידברו אל־רחבעם 2 Chr. 10, 3.
וידברו אליו 2 Chr. 10, 7.
וידברו אתו הילדים 2 Chr. 10, 10.
וידברו אל־אלהי ירושלם 2 Chr. 32, 19.
וידברו אליה כזאת 2 Chr. 34, 22.
אקומה וידברו־בי Job. 19, 18.
וידברו באלהים Ps. 78, 19.
וידברו דבר בשמי Jer. 29, 23.
וידברו הכשדים למלך Dan. 2, 4.

3 pl.: תְּדַבֵּרְנָה *fem.*
אם־תדברנה שפתי עולה Job. 27, 4.
ועמל שפתיהם תדברנה Prv. 24, 2.

3 pl.: וַתְּדַבֵּרְנָה *fem.*
ותדברנה הנצבות עליה 1 S. 4, 20.
ותדברנה לפני המלך 1 Reg. 3, 22.

2 pl.: וַתְּדַבֵּרְנָה *fem.*
ותדברנה בפיכם Jer. 44, 25.

Pu-al: דֻּבַּר

part.: מְדֻבָּר
נכבדות מדבר בך Ps. 87, 3.

3 imperf.: שֶׁיְּדֻבַּר־
ביום שידבר־בה Cant. 8, 8.

Hif-il: הִדְבִּיר

3 imperf.: יַדְבֵּר
ידבר עמים תחתינו Ps. 47, 4.

3 imperf.: וַיַּדְבֵּר
וידבר עמים תחתי Ps. 18, 48.

Hitpa-el: הִתְדַּבֵּר

part.: מִתְדַּבֵּר
הקול מדבר אליו Num. 7, 89.
את מדבר אלי Ez. 2, 2.
ואשמע מדבר אלי Ez. 43, 6.

part.: וּמִתְדַּבֵּר
ומדבר המלך הדבר הזה 2 S. 14, 13.

דָּבָר

ז״ו וסהלכם סדר הכתוב ותחר ותלה [ותאכע], ותפשר שסכתתו לתשובה לסדור סחלות לתשפע [לתיבע כעדע], כי נחלק כוח נכ״ק. וסהשחל יהוע כתו תחר וזיק לקח ולנכר סהלכם וזיר, לו כתו סנעתק ויעוד [פעדסיסוכנ], לו טוני ופקוד ותשתכח, לו תחל ויהון וכדותם תן הזחלות. עי׳ נו־סהלן

n. m. primum series verborum, sermo conserte contexteque factus, deinde verbum vi sua diffusum latissime, sicut aram. פִּתְגָּם, *melto*, gr. λόγος, ἔπος, ῥῆμα (res). LXX. ἀγγελία, ἄδικον, ἀντιλογία, ἀπόκρισις, γράμματα, δημηγορεῖν, διαθήκη, δόλος, δοῦλος, ἐντολή, τὸ ἐξελθὸν ἐκ τοῦ στόματος, ἐπερώτησις, ἔργον, θάνατος (דֶּבֶר), κρίμα, κρίσις, λαλία, λόγιον, λόγος, νόμος, ὄνομα, πρᾶγμα, πραγματεία, πρόσταγμα, ῥῆμα, ῥῆσις, ῥητόν, τί, τρόπος, τόπος, φωνή, saepissime etiam verbaliter, לֹא דָבָר, οὐδέν, οὐθέν; אִישׁ דְּבָרִים, ἱκανός, בַּדָּבָר, ἕνεκεν; דָּבָר וָדָבָר, διά; בַּדָּבָר הַזֶּה, πρᾶγμα, πρόσταγμα; בַּדָּבָר הַזֶּה, κατὰ ταῦτα; דְּבַר־יי, κύριος (rabb. הִבְרֵי יָמִים, βιβλιοθήκη; דְּבַר מַלְכוּת, προστάττειν; ד׳ יְצָא, βασιλικόν; נִפְלָאוֹת, דִּבְרֵי מִרְמָה, δόλος, θαυμάσια; עַל־דְּבַר, ἕνεκεν, ὅτι, παρά, περί, ὑπέρ; ד׳ קָדֹשׁ, εὐπρέπεια δόξης; ד׳ חֶשְׁבּוֹן, הִבְרֵי הַיָּמִים, κρίσις; דְּבַר, ἀναγγέλλειν, ἀποκρίνεσθαι; שְׁפָתַיִם, ἡδύς καὶ ἀνάλγητος; הִבְרֵי תוֹרָה, ἐντολή.

היפלא מיי דבר Gn. 18, 14.
לאנשים האל אל־תעשו דבר Gn. 19, 8.
לא אוכל לעשות דבר Gn. 19, 22.
וחשיבני דבר Gn. 37, 14.
ידבר־נא עבדך דבר Gn. 44, 18.
אין נגרע מעבדתכם דבר Ex. 5, 11.
מכל־לבבי ישראל דבר Ex. 9, 4.
כי־יהיה להם דבר בא אלי Ex. 18, 16.
ונעלם דבר מעיני הקהל Lev. 4, 13.
בכל־דבר טמא Lev. 5, 2.
וישובו אתם דבר Num. 13, 26.
רק אין־דבר ברגלי Num. 20, 19.
והשבתי אתכם דבר Num. 22, 8.
דבר בפי בלעם Num. 23, 5.
וישם דבר בפיו Num. 23, 16.
כל־דבר אשר־יבא באש Nu. 31, 23.
וישבו אתנו דבר Dt. 1, 22. 25.
לא חסרת דבר Dt. 2, 7.
פן־יהיה דבר עם־לבבך Dt. 15, 9.
מום כל דבר רע Dt. 17, 1.
כי יפלא ממך דבר Dt. 17, 8.
לדבר דבר בשמי Dt. 18, 20.
על־פי שלשה־עדים יקום דבר Dt. 19, 15.
ולנער לא־תעשה דבר Dt. 22, 26.
ונשמרת מכל דבר רע Dt. 23, 10.
ולא־יראה בך ערות דבר Dt. 23, 15.
כל־דבר אשר ישך Dt. 23, 20.
כי־מצא בה ערות דבר Dt. 24, 1.
ולא־יעבר עליו לכל־דבר Dt. 24, 5.
כי לא־דבר רק הוא מכם Dt. 32, 47.
ולא־יצא מפיכם דבר Jos. 6, 10.
לא־היה דבר מכל אשר־ Jos. 8, 35.
לא־הסיר דבר מכל אשר־ צוה Jos. 11, 15.
ואשיב אותו דבר Jos. 14, 7.
לא־נפל דבר Jos. 21, 43.
וישיבו אותם דבר Jos. 22, 32.
לא־נפל דבר אחד Jos. 23, 14.
לא־נפל ממנו דבר אחד Jos. 23, 14.
ואין־מכלים דבר Jud. 18, 7.
כל־דבר אשר בארץ Jud. 18, 10.
אין מחסור כל־דבר Jud. 19, 19.
הבו לכם דבר ועצה Jud. 20, 7.
איך יפל דבר Ruth 3, 18.
לקים כל־דבר Ruth 4, 7.
עשה דבר בישראל 1 Sam. 3, 11.
אם־תכחד ממני דבר 1 Sam. 3, 17.
ונודיעה אתכם דבר 1 Sam. 14, 12.
ונבון דבר ואיש תאר 1 Sam. 16, 18.
הלוא דבר הוא 1 Sam. 17, 29.
וישיבהו העם דבר 1 Sam. 17, 30.
דבר גדול או דבר קטן 1 S. 20, 2.
כי־שלום לך ואין דבר 1 Sam. 20, 21.
המלך צונו דבר 1 Sam. 21, 3.
בעבדו דבר 1 Sam. 22, 15.
דבר קטן או גדול 1 Sam. 22, 15.
דבר קטן וגדול 1 Sam. 25, 36.
להשיב את־אבנר דבר 2 Sam. 3, 11.
אך דבר אחד אנכי שאל 2 S. 3, 13.
אל־לבו דבר לאמר 2 Sam. 13, 33.
אל־אדני המלך דבר 2 Sam. 14, 12.
תכחדי ממני דבר 2 Sam. 14, 18.
ולא ידעו כל־דבר 2 Sam. 15, 11.
עד־בוא דבר מעמכם 2 Sam. 15, 28.
כל־דבר אשר תשמעו 2 Sam. 15, 36.
ולא נודע דבר 2 Sam. 17, 19.
וכל־דבר לא־יכחד מך 2 S. 18, 13.
מה־אשיב שלחי דבר 2 Sam. 24, 13.
דבר לי אליך 1 Reg. 2, 14.
וישב בניהו את־המלך דבר 1 Reg. 2, 30.
לא יעדרו דבר 1 Reg. 5, 7.
לא־נפל דבר אחד 1 Reg. 8, 56.
לא־היה דבר נעלם 1 Reg. 10, 3.
להשיב את־העם־הזה דבר 1 Rg. 12, 6
ונשיב דבר את־העם 1 Reg. 12, 9.
את המלך דבר לאמר 1 Rg. 12, 16.
כי דבר אלי 1 Reg. 13, 17.
לדרש דבר מעמך 1 Reg. 14, 5.
יען נמצא־בו דבר טוב 1 Rg. 14, 13.
ולא־ענו העם אתו דבר 1 Rg. 18, 21.
וישבהו דבר 1 Reg. 20, 9.
ולא היה דבר רע בסיר 2 Rg. 4, 41.
דבר גדול הנביא דבר 2 Reg. 5, 13.
דבר לי אליך השר 2 Reg. 9, 5.
ולא־ענו אתו דבר 2 Reg. 18, 36.
היה דבר אשר לא־הראם 2 Rg. 20, 13.
לא־היה דבר אשר לא־ 2 Rg. 20, 15.
לא־יותר דבר אמר יי 2 Rg. 20, 17.
וישב את־המלך דבר 2 Rg. 22, 9.
וישבו את־המלך דבר 2 Rg. 22, 20.
דבר צוה לאלף דור 1 Chr. 16, 15.
אשוב את־שלחי דבר 1 Chr. 21, 12.

לכל־דבר ולאצרות 2 Chr. 8, 15.
ולא־נעלם דבר 2 Chr. 9, 2.
להשיב לעם־הזה דבר 2 Chr. 10, 6.
ונשיב דבר את־העם 2 Chr. 10, 9.
ולא־רבא טמא לכל־דבר 2 Chr. 23, 19.
ויעמידו דבר להעביר קול 2 Chr. 30, 5.
וישב עוד את־המלך דבר 2 Chr. 34, 16.
וישיבו את־המלך דבר 2 Chr. 34, 28.
ואשיב אתם דבר Neh. 2, 20.
ויחרישו ולא מצאו דבר Neh. 5, 8.
ליד המלך לכל־דבר Neh. 11, 24.
לא בקשה דבר Esth. 2, 15.
לא־נעשה עמו דבר Esth. 6, 3.
אל־תפל דבר Esth. 6, 10.
ואין־דבר אליו דבר Job. 2, 13.
הנסה דבר אליך תלאה Job. 4, 2.
ואלי דבר יגנב Job. 4, 12.
ושרש דבר נמצא־בי Job. 19, 28.
ומה־שמץ דבר Job. 26, 14.
רחש לבי דבר טוב Ps. 45, 2.
באלהים אהלל דבר Ps. 56, 11.
בי׳ אהלל דבר Ps. 56, 11.
דרכו חצם דבר מר Ps. 64, 4.
יחזקו למו דבר רע Ps. 64, 6.
דבר צוה לאלף דור Ps. 105, 8.
ואענה חרפי דבר Ps. 119, 42.
זכר־דבר לעבדך Ps. 119, 49.
ונאמן־רוח מכסה דבר Prv. 11, 13.
פתי יאמין לכל־דבר Prv. 14, 15.
משכיל אל־דבר ימצא־טוב Prv. 16, 20.
משיב דבר בטרם ישמע Prv. 18, 13.
כבוד אלהים הסתר דבר Prv. 25, 2.
חקר דבר Prv. 25, 2.
דבר דבר על־אפניו Prv. 25, 11.
ואשובה חרפי דבר Prv. 27, 11.
יש דבר שיאמר ראה־זה Eccl. 1, 10.
להוציא דבר Eccl. 5, 1.
טוב אחרית דבר מראשיתו Eccl. 7, 8.
ומי יודע פשר דבר Eccl. 8, 1.
לא ידע דבר רע Eccl. 8, 5.
ובעל הכנפים יגיד דבר Eccl. 10, 20.
סוף דבר הכל נשמע Eccl. 12, 13.
דברו דבר ולא יקום Jes. 8, 10.
דבר שלח אדני ביעקב Jes. 9, 7.
תשמענה דבר מאחריך Jes. 30, 21.
ולא־עני אתו דבר Jes. 36, 21.
לא־היה דבר אשר לא־הראם Jes. 39, 2.
לא־היה דבר אשר לא־הראיתים Jes. 39, 4.
לא־יותר דבר Jes. 39, 6.
ואשאלם וישבו דבר Jes. 41, 28.
דבר ולא ישוב Jes. 45, 23.
לעות את־יעף דבר Jes. 50, 4.
ודבר דבר Jes. 58, 13.
אל־תגרע דבר Jer. 26, 2.
וידברו דבר בשמי שקר Jer. 29, 23.
לא־יפלא ממך כל־דבר Jer. 32, 17.
הממני יפלא כל־דבר Jer. 32, 27.
דבר אני־דברתי Jer. 34, 5.
היש דבר מאת יי׳ Jer. 37, 17.
אין המלך יוכל אתכם דבר Jer. 38, 5.
שאל אני אתך דבר Jer. 38, 14.
אל־תכחד ממני דבר Jer. 38, 14.
לא־אמנע מכם דבר Jer. 42, 4.
חעם העינים אתו דבר Jer. 44, 20.
ושמעת מפי דבר Ez. 3, 17.
משיב דבר לאמר Ez. 9, 11.
אדבר דבר ויעשה Ez. 12, 25.
אדבר דבר ועשיתיו Ez. 12, 25.
אשר אדבר דבר Ez. 12, 28.
ויחלו לקים דבר Ez. 13, 6.
ודבר דבר Ez. 14, 9.
ושמעת מפי דבר Ez. 33, 7.

תחנוניך יצא דבר Dan. 9, 23.
ותשכל מן־מצא דבר Dan. 9, 25.
דבר נגלה לדניאל Dan. 10, 1.
כי לא יעשה אדני יי׳ דבר Am. 3, 7.
השמחים ללא דבר Am. 6, 13.

c. h interr.:

הַדָּבָר
הדבר דברתי 2 Sam. 7, 7.

וְדָבָר
ודבר אין־להם Jud. 18, 7.
ודבר אין־להם עם־אדם Jud. 18, 28.
ודבר לאט עמך Job. 15, 11.
ודבר טוב ישמחנה Prv. 12, 25.
ודבר בעתו מה־טוב Prv. 15, 23.
ודבר מנביא Jer. 18, 18.

בַּדָּבָר
כי עשית את־הדבר הזה Gn. 20, 10.
וירע הדבר מאד בעיני אברהם Gn. 21, 11.
מי עשה את־הדבר הזה Gn. 21, 26.
יען אשר עשית את־הדבר הזה Gn. 22, 16.
וישבע לו על־הדבר הזה Gn. 24, 9.
מי׳ יצא הדבר Gn. 24, 50,
אם־תעשה־לי הדבר הזה Gn. 30, 31.
לא נוכל לעשות הדבר הזה Gn. 34, 14.
ולא־אחר הנער לעשות הדבר Gn. 34, 19.
ואביו שמר את־הדבר Gn. 37, 11.
הוא הדבר אשר דברתי Gn. 41, 28.
כי־נכון הדבר מעם האלהים Gn. 41, 32.
ויטב הדבר בעיני פרעה Gn. 41, 37.
מדוע עשיתן הדבר הזה Ex. 1, 18.
אכן נודע הדבר Ex. 2, 14.
וישמע פרעה את־הדבר Ex. 2, 15.
מחר יעשה יי׳ הדבר Ex. 9, 5.
ויעש יי׳ את־הדבר הזה Ex. 9, 6.
ושמר תם את־הדבר הזה Ex. 12, 24.
הלא־זה הדבר אשר Ex. 14, 12.
זה הדבר אשר צוה יי׳ Ex. 16, 16.
ויאמר משה זה הדבר Ex. 16, 32.
הדבר הזה אשר אתה עשה Ex. 18, 14.
לא־טוב הדבר אשר אתה Ex. 18, 17.
כי־כבד ממך הדבר Ex. 18, 18.
כל־הדבר הגדל יביאו אליך Ex. 18, 22.
וכל־הדבר הקטן Ex. 18, 22.
אם את־הדבר הזה Ex. 18, 23.
את־הדבר הקשה Ex. 18, 26.
וכל־הדבר הקטן Ex. 18, 26.
וזה הדבר אשר־תעשה להם Ex. 29, 1.
את־הדבר הרע הזה Ex. 33, 4.
גם את־הדבר הזה Ex. 33, 17.
זה הדבר אשר־צוה יי׳ Ex. 35, 4.
זה הדבר אשר־צוה יי׳ Lev. 8, 5. 9, 6. 17, 2.
ואת־הדבר Num. 22, 20.
ואפס את־הדבר Num. 22, 35.
הדבר אשר ישים Num. 22, 38.
זה הדבר אשר צוה יי׳ Num. 30, 2.
אם־תעשון את־הדבר הזה Num. 32, 20.
זה הדבר אשר־צוה יי׳ Num. 36, 6.
טוב־הדבר אשר־דברת Dt. 1, 14.
ויטב בעיני הדבר Dt. 1, 23.
לא תספו על־הדבר Dt. 4, 2.
ולמען הקים את־הדבר Dt. 9, 5.
את כל־הדבר אשר אנכי Dt. 13, 1.
אמת נכון הדבר Dt. 13, 15. 17, 4.
כי בגלל הדבר הזה Dt. 15, 10.
את־הדבר הזה היום Dt. 15, 15.
אשר עשו את־הדבר הרע Dt. 17, 5.
ועשית על־פי הדבר Dt. 17, 10.
לא תסור מן־הדבר Dt. 17, 11.

נדע את־הדבר Dt. 18, 21.
ולא־יהיה הדבר ולא יבוא Dt. 18, 22.
הוא הדבר אשר לא־דברו Dt. 18, 22.
ואם־אמת היה הדבר Dt. 22, 20.
כן הדבר הזה Dt. 22, 26.
לעשות את־הדבר הזה Dt. 24, 18. 22.
כי־קרוב אליך הדבר Dt. 30, 14.
זכור את־הדבר אשר צוה Jos. 1, 13.
כל־הדבר אשר־צוה Jos. 4, 10.
וזה הדבר אשר־מל יהושע Jos. 5, 4.
ונעשה את־הדבר הזה Jos. 9, 24.
את־הדבר הזה אל־משה Jos. 14, 10.
מכל הדבר הטוב Jos. 21, 43.
ויטב הדבר בעיני בני ישראל Jos. 22, 33
כל־הדבר הטוב אשר דבר יי׳ Jos. 23, 15.
את כל־הדבר הרע Jos. 23, 15.
מי עשה הדבר הזה Jud. 6, 29.
עשה הדבר הזה Jud. 6, 29.
מה־הדבר הזה עשית לנו Jud. 8, 1.
יעשה לי הדבר הזה Jud. 11, 37.
זה הדבר אשר נעשה Jud. 20, 9.
וזה הדבר אשר תעשו Jud. 21, 11.
כלה הדבר היום Ruth 3, 18.
ויאמר מה הדבר 1 Sam. 3, 17.
מכל־הדבר אשר־דבר 1 Sam. 3, 17.
מה־היה הדבר בני 1 Sam. 4, 16.
וירע הדבר בעיני שמואל 1 S. 8, 6.
את־הדבר הגדול הזה 1 S. 12, 16.
וירע בעיניו הדבר הזה 1 S. 18, 8.
ויישר הדבר בעיניו 1 Sam. 18, 20.
וישר הדבר בעיני דוד 1 Sam. 18, 26.
את־הדבר הזה 1 Sam. 20, 2.
ידעו את־הדבר 1 Sam. 20, 39.
ידע מאומה את־הדבר 1 S. 21, 3.
אם־אעשה את־הדבר 1 S. 24, 7.
לא־טוב הדבר הזה 1 Sam. 26, 16.
על־כן הדבר הזה עשה־לך 1 S. 28, 18
מה־היה הדבר הגד־נא לי 2 S. 1, 4.
אשר עשיתם הדבר הזה 2 S. 2, 6.
הדבר אשר דברת 2 Sam. 7, 25.
אם־אעשה את־הדבר הזה 2 S. 11, 11
אל־ירע בעיניך את־הדבר הזה 2 Sam. 11, 25.
וירע הדבר אשר־עשה דוד 2 Sam. 11, 27.
עקב אשר עשה את־הדבר הזה 2 Sam. 12, 6.
ואני אעשה את־הדבר הזה 2 Sam. 12, 12.
מה הדבר הזה 2 Sam. 12, 21.
הדבר הזה כאשם 2 Sam. 14, 13.
עבדך יואב את־הדבר 2 Sam. 14, 20.
סבב את־פני הדבר 2 Sam. 14, 20.
עשיתי את־הדבר הזה 2 S. 14, 21.
כל־הדבר אשר תשמע 2 S. 15, 35.
ויישר הדבר בעיני אבשלם 2 Sam. 17, 4.
חרה לך על־הדבר הזה 2 S. 19, 43.
לא־כן הדבר 2 Sam. 20, 21.
נהיה הדבר הזה 1 Reg. 1, 27.
את־הדבר הזה 1 Reg. 2, 23.
טוב הדבר כאשר דבר 1 Reg. 2, 38.
טוב הדבר שמעתי 1 Reg. 2, 42.
ויטב הדבר בעיני אדני כי שאל 1 Reg. 3, 10.
שלמה את־הדבר הזה 1 Rg. 3, 10.
שאלת את־הדבר הזה 1 Rg. 3, 11.
אמת היה הדבר 1 Reg. 10, 6.
על־הדבר הזה 1 Reg. 11, 10.
וזה־הדבר אשר־הרים יד 1 Rg. 11, 27
מאתי נהיה הדבר הזה 1 Rg. 12, 24.
ויהי הדבר הזה לחטאת 1 Rg. 12, 30.
היה יהיה הדבר 1 Reg. 13, 32.
אחר הדבר הזה לא־שב 1 Reg. 13, 33.
ויאמרו טוב הדבר 1 Reg. 18, 24.

כשמע את־הדבר הזה 1 Rg. 20, 12.
ואת־הדבר הזה עשה 1 Reg. 20, 24.
וזעם על־הדבר 1 Reg. 21, 4.
לב מלך־ארם על־הדבר 2 Reg. 6, 11.
הזה 2 Reg. 7, 2.
היהיה הדבר הזה כי יעשה הדבר הגדול 2 Rg. 8, 13.
לא תעשו את־הדבר הזה 2 Reg. 17, 12.
זה הדבר אשר־דבר יי׳ עליו 2 Reg. 19, 21.
כי יעשה יי׳ את־הדבר 2 Rg. 20, 9.
כי־ישר הדבר 1 Chr. 13, 4.
הדבר אשר דברת 1 Chr. 17, 23.
על־הדבר הזה 1 Chr. 21, 7.
אשר עשיתי את־הדבר הזה 1 Chr. 21, 8.
אמת הדבר אשר שמעתי 2 Chr. 9, 5.
נהיה הדבר הזה 2 Chr. 11, 4.
זה הדבר אשר תעשו 2 Chr. 23, 4.
כי כפתאם היה הדבר 2 Chr. 29, 36.
ויישר הדבר בעיני המלך וכפרץ הדבר הרבו בני־ישראל 2 Chr. 30, 4. 31, 5.
וכשמעי את־הדבר הזה Esr. 9, 3.
קום כי־עליך הדבר Esr. 10, 4.
מרעידים על־הדבר Esr. 10, 9.
לדרוש הדבר Esr. 10, 16.
זכר־נא את־הדבר Neh. 1, 8.
ויאמרו מה־הדבר הזה לא־טוב הדבר אשר־אתם עשים Neh. 2, 19. 5, 9.
אשר לא־יקים את־הדבר הזה Neh. 5, 13.
מה־הדבר הרע הזה Neh. 13, 17.
ויטב הדבר Esth. 1, 21.
ויטב הדבר בעיני המלך Esth. 2, 4.
ויודע הדבר למרדכי Esth. 2, 22.
ויבקש הדבר וימצא Esth. 2, 23.
וייטב הדבר לפני המן Esth. 5, 14.
הדבר יצא מפי המלך Esth. 7, 8.
וכשר הדבר לפני המלך Esth. 8, 5.
הדבר אשר חזה ישעיהו Jes. 2, 1.
זה הדבר אשר דבר יי׳ Jes. 16, 13.
דבר את־הדבר הזה Jes. 24, 3.
זה הדבר אשר־דבר יי׳ Jes. 37, 22.
הדבר הזה אשר דבר Jes. 38, 7.
את־הדבר הזה Jer. 5, 14.
הדבר אשר־היה אל־ירמיהו Jer. 7, 1. 11, 1.
וקראת שם את־הדבר Jer. 7, 2.
הדבר הזה צויתי Jer. 7, 23.
שמעו את־הדבר Jer. 10, 1.
ואמרת אליהם את־הדבר הזה Jer. 13, 12. 14, 17.
הדבר אשר היה אל־ Jer. 18, 1. 21, 1.
שם את־הדבר הזה Jer. 22, 1.
תעשו את־הדבר הזה יען אמרכם את־הדבר הזה Jer. 22, 4. 23, 38.
הדבר אשר־היה על־ירמיהו Jer. 25, 1.
הדבר הזה מאת יי׳ Jer. 26, 1.
היה הדבר הזה Jer. 27, 1.
הדבר הזה אשר אנכי דבר־ הדבר אשר היה אל־ירמיהו Jer. 28, 7. 30, 1. 34, 1. 8. 35, 1.
עוד יאמרו את־הדבר הזה Jer. 31, 23.
הדבר אשר היה אל־ירמיהו Jer. 32, 1.
את־הדבר הטוב אשר דברתי Jer. 33, 14.
היה הדבר הזה Jer. 36, 1.
זה הדבר אשר הראני יי׳ Jer. 38, 21.
כי לא־נשמע הדבר הדבר אשר היה אל־ירמיהו Jer. 38, 27. 40, 1.

והיה לכם הדבר הזה Jer. 40, 3.
אל תעש את הדבר הזה Jer. 40, 16.
ואת הדבר אשר נעשה Jer. 42, 3.
והיה כל הדבר Jer. 42, 4.
ככל הדבר אשר ישלחך יי׳ Jer. 42, 5.
הדבר אשר היה אל ירמיהו Jer. 44, 1.
הדבר אשר דברת Jer. 44, 16.
כל הדבר אשר יצא מפינו Jer. 44, 17.
הדבר אשר דבר Jer. 45, 1.
הדבר אשר דבר יי׳ Jer. 46, 13. 50, 1.
הדבר אשר צוה ירמיהו Jer. 51, 59.
ושמעו מה הדבר Ez. 33, 30.
ואמת הדבר Dan. 10, 1.
וצבא גדול ובין את הדבר Dan. 10, 1
את הדבר הזה Dan. 10, 11.
שמעו את הדבר הזה Am. 3, 1. 5, 1.
שמעו הדבר הזה Am. 4, 1.
ויגע הדבר אל המלך Jon. 3, 6.
את הדבר אשר כרתי Hag. 2, 5.

וְהַדָּבָר

והדבר אשר יקשה מכם Dt. 1, 17.
והדבר אשר דברנו 1 Sam. 20, 23.
והדבר הזה לא אוכל 1 Reg. 20, 9.

בַּדָּבָר

הוכח בדבר לא יסכון Job. 15, 3.
ושנה בדבר מפריד אלוף Prv. 17, 9.
אל תעמד בדבר רע Eccl. 8, 3.
מחטיאי אדם בדבר Jes. 29, 21.

בְּהַדָּבָר

כי בדבר אשר זדו Ex. 18, 11.
דבר אלי עוד בדבר הזה Dt. 3, 26.
אם יקרך עון בדבר הזה 1 S. 28, 10.
את ארבי יי׳ בדבר הזה 2 S. 12, 14.
למה חפץ בדבר הזה 2 Sam. 24, 3.
ויהי בדבר הזה לחטאת 1 Rg. 13, 34.
לעבדך בדבר הזה 2 Reg. 5, 18.
כי הרבינו לפשע בדבר הזה Esr. 10, 13.
יען מאסכם בדבר הזה Jes. 30, 12.
ובין בדבר והבן Dan. 9, 23.

וּבַדָּבָר

ובדבר הזה אינכם Dt. 1, 32.
ובדבר הזה תאריכו ימים Dt. 32, 47.

כַּדָּבָר

מעשת כדבר הזה Gn. 18, 25.
כדבר הזה תדברון Gn. 32, 20.
מעשות כדבר הזה Gn. 44, 7.
התניזה כדבר הגדול Dt. 4, 32.
כדבר הרע הזה בקרבך Dt. 13, 11.
כדבר הרע הזה Dt. 19, 20.
דברת אלי כדבר הזה 1 Sam. 9, 21.
כדבר הזה לאמר 1 Sam. 17, 27.
ויאמר כדבר הזה 1 Sam. 17, 30.
כדבר הראשון 1 Sam. 17, 30.
ודברת אליו כדבר הזה 2 S. 14, 3.
ויעש אבשלום כדבר הזה 2 S. 15, 6.
כדבר הזה דבר אחיתפל 2 S. 17, 6.
היהיה כדבר הזה 2 Reg. 7, 19.
לעשות כדבר הזה Esr. 10, 5.
ואשביעם לעשות כדבר הזה Neh. 5, 12.
ויעש העם כדבר הזה Neh. 5, 13.
וישלחו אלי כדבר הזה Neh. 6, 4.
ואשיב אותם כדבר הזה Neh. 6, 4.
כדבר הזה פעם חמישית Neh. 6, 5.
כדבר הזה אשר אין לו שחר Jes. 8, 20.

לְדָבָר

אל תט לבי לדבר רע Ps. 141, 4.
בז לדבר יחבל לו Prv. 13, 13.

לַדָּבָר

גם לדבר הזה Gn. 19, 21.
ומי ישמע לכם לדבר הזה 1 S. 30, 24.
אל תשית את לבך לדבר

הזה 2 Sam. 13, 20.
לדבר הזה יסלח 2 Reg. 5, 18.
ואתם תמהרו לדבר 2 Chr. 24, 5.
עד לדבר הזה Esr. 10, 14.
על מגדל עץ אשר עשו לדבר Neh. 8, 4.
וישמע להם לדבר הזה Dan. 1, 14.

מִדָּבָר

ואם לא מדאגה מדבר Jos. 22, 24.

constr.: דְּבַר

על דבר שרי אשת אברם Gn. 12, 17.
היה דבר יי׳ Gn. 15, 1.
והנה דבר יי׳ אליו לאמר Gn. 15, 4.
והרגוני על דבר אשתי Gn. 20, 11.
על דבר שרה אשת אברהם Gn. 20, 18.
על דבר הכסף השב Gn. 43, 18.
מעשיכם דבר יום ביומו Ex. 5, 13.
מלבניכם דבר יום ביומו Ex. 5, 19.
על דבר הצפרדעים Ex. 8, 8.
הירא את דבר יי׳ Ex. 9, 20.
ואשר לא שם לבו אל דבר יי׳ Ex. 9, 21.
ויצא העם ולקטו דבר יום Ex. 16, 4.
על כל דבר פשע Ex. 22, 8.
דבר שניהם Ex. 22, 8.
דבר יום ביומו Lev. 23, 37.
כי דבר יי׳ בזה Num. 15, 31.
על דבר קרח Num. 17, 14.
לכל דבר המזבח Num. 18, 7.
על דבר פעור ועל דבר כזבי Num. 25, 18.
על דבר פעור Num. 25, 18. 31, 16.
להגיד לכם את דבר יי׳ Dt. 5, 5.
וזה דבר השמטה Dt. 15, 2.
את דבר המשפט Dt. 17, 9.
וזה דבר הרצח Dt. 19, 4.
על דבר אשר לא צעקה Dt. 22, 24.
על דבר אשר ענה Dt. 22, 24.
על דבר אשר לא קדמו Dt. 23, 5.
ויאמר דבר סתר לי אליך Jud. 3, 19.
דבר אלהים לי אליך Jud. 3, 20.
לא תעשו דבר הנבלה Jud. 19, 24.
יגלה אליו דבר יי׳ 1 Sam. 3, 7.
ויהי דבר שמואל 1 Sam. 4, 1.
ואשמיעך את דבר אלהים 1 S. 9, 27.
ואת דבר המלוכה 1 Sam. 10, 16.
ויהי דבר יי׳ אל שמואל 1 S. 15, 10.
הקימותי את דבר יי׳ 1 Sam. 15, 13.
ינן מאסת את דבר יי׳ 1 Sam. 15, 23.
כי מאסתה את דבר יי׳ 1 Sam. 15, 26.
כי היה דבר המלך נחוץ 1 S. 21, 9.
ויהי דבר יי׳ אל נתן 2 Sam. 7, 4.
מדוע בזית את דבר יי׳ 2 Sam. 12, 9.
על דבר אשר ענה 2 Sam. 13, 22.
את דבר אמתו 2 Sam. 14, 15.
יהוה נא דבר אדני המלך 2 Sam. 14, 17.
את דבר עבדו 2 Sam. 14, 22.
על דבר אבשלום 2 Sam. 18, 5.
דבר איש יהודה 2 Sam. 19, 44.
ויחזק דבר המלך 2 Sam. 24, 4.
למלא את דבר יי׳ 1 Reg. 2, 27.
ויהי דבר יי׳ אל שלמה 1 Rg. 6, 11.
דבר יום ביומו 1 Reg. 8, 59.
וזה דבר המס 1 Reg. 9, 15.
ופרדים דבר שנה בשנה 1 Rg. 10, 25.
דבר האלהים אל שמעיה 1 Rg. 12, 22
וישמעו את דבר 1 Reg. 12, 24.
את דבר איש האלהים 1 Rg. 13, 4.
ויהי דבר יי׳ אל הנביא 1 Rg. 13, 20.
ויהי דבר יי׳ אל יהוא 1 Rg. 16, 1.
דבר יי׳ היה אל בעשא 1 Rg. 16, 7.
ויהי דבר יי׳ אליו 1 Reg. 17, 2. 8.
אשר היה דבר יי׳ אליו 1 Rg. 18, 31.
והנה דבר יי׳ אליו 1 Reg. 19, 9.
ויהי דבר יי׳ אל אליהו 1 Reg. 21, 17. 28.
דרשו נא כיום את דבר יי׳ 1 Rg. 22, 5.
לכן שמע דבר יי׳ 1 Reg. 22, 19.
יש אותו דבר יי׳ 2 Reg. 3, 12.
שמעו דבר יי׳ 2 Reg. 7, 1.
ויאמר דבר יי׳ הוא 2 Reg. 9, 36.
הוא דבר יי׳ אשר דבר אל יהוא 2 Reg. 15, 12.
אמרת אך דבר שפתים 2 Rg. 18, 20.
שמעו דבר המלך 2 Reg. 18, 28.
שמע דבר יי׳ 2 Reg. 20, 16.
דבר יי׳ אשר דברת 2 Reg. 20, 19.
דבר יום ביומו כל ימי חיון 2 Reg. 25, 30.
על דבר יי׳ אשר לא שמר 1 Chr. 10, 13.
ויהי דבר אלהים 1 Chr. 17, 13.
כי נתעב דבר המלך 1 Chr. 21, 6.
ויהי עלי דבר יי׳ 1 Chr. 22, 8.
לכל דבר האלהים 1 Chr. 26, 32.
לכל דבר המהלקות 1 Chr. 27, 1.
דבר שנה בשנה 2 Chr. 9, 24.
ויהי דבר יי׳ אל שמעיהו 2 Chr. 11, 2
היה דבר יי׳ אל שמעיה 2 Chr. 12, 7.
דרשו נא כיום את דבר יי׳ 2 Chr. 18, 4.
לכן שמעו דבר יי׳ 2 Chr. 18, 18.
לכל דבר יי׳ 2 Chr. 19, 11.
לכל דבר המלך 2 Chr. 19, 11.
את דבר יי׳ לעשות 2 Chr. 34, 21.
למלאות דבר יי׳ 2 Chr. 36, 21.
לכלות דבר יי׳ 2 Chr. 36, 22.
לכלות דבר יי׳ מפי ירמיה Esr. 1, 1.
דבר יום ביומו Esr. 3, 4.
דבר יום ביומו Neh. 11, 23. 12, 47.
כי כן דבר המלך Esth. 1, 13.
כי יצא דבר המלכה Esth. 1, 17.
אשר שמעו את דבר המלכה Esth. 1, 18.
יצא דבר מלכות מלפניו Esth. 1, 19.
דבר המלך ודתו Esth. 2, 8.
דבר המלך ודתו מגיע Esth. 4, 3, 8, 5.
לעשות את דבר אסתר Esth. 5, 5.
אשר הגיע דבר המלך Esth. 9, 1.
כי ישר דבר יי׳ Ps. 33, 4.
דבר בלעיל יצוק בו Ps. 41, 9.
על דבר אמת הטאת פימו דבר שפתימו Ps. 45, 5.
על דבר כבוד שמך Ps. 59, 13.
לנגד עיני דבר בליעל Ps. 79, 9.
כי זכר את דבר קדשו Ps. 101, 3.
ואל תצל מפי דבר אמת Ps. 105, 42.
דבר שקר ישנא צדיק Ps. 119, 43.
מקשיב על דבר שקר Prv. 13, 5.
כאשר דבר מלך שלטון Prv. 29, 12.
שמעו דבר יי׳ Eccl. 8, 4.
והיה להם דבר יי׳ Jes. 1, 10.
שמעו דבר יי׳ אנשי לצון Jes. 28, 13.
אך דבר שפתים Jes. 28, 14.
ויהי דבר יי׳ אל ישעיהו Jes. 36, 5.
שמע דבר יי׳ צבאות Jes. 38, 4.
דבר יי׳ אשר דברת Jes. 39, 5.
מקים דבר עבדו Jes. 39, 8.
שמעו דבר יי׳ החרדים Jes. 44, 26.
אשר היה דבר יי׳ Jes. 66, 5.
ויהי דבר יי׳ אלי Jer. 1, 2.
ויהי דבר יי׳ אלי Jer. 1, 4. 11. 2, 1. 13, 8. 16, 1. 18, 5. 24, 4.
ויהי דבר יי׳ אלי Jer. 1, 13.
שמעו דבר יי׳ Jer. 2, 4, 19, 3. 21, 11.
ראו דבר יי׳ Jer. 2, 30.
הנה דבר יי׳ היה להם Jer. 6, 10.
שמעו דבר יי׳ Jer. 7, 2.
שמעה נשום דבר יי׳ Jer. 9, 19.
ותקח אזנכם דבר פיו Jer. 9, 19.
ויהי דבר יי׳ אלי Jer. 13, 3.
דבר יי׳ אל ירמיה Jer. 14, 1.
איה דבר יי׳ יבוא נא Jer. 17, 14.
שמעו דבר יי׳ Jer. 17, 20.
דבר יי׳ לי לחרפה Jer. 20, 8.
ואמרת שמע דבר יי׳ Jer. 22, 2.
שמעו דבר יי׳ Jer. 22, 29.
היה דבר יי׳ אלי Jer. 25, 3.
ואם יש דבר יי׳ אתם Jer. 27, 18.
בבא דבר הנביא Jer. 28, 9.
ויהי דבר יי׳ אל ירמיהו Jer. 28, 12.
ואתם שמעו דבר יי׳ Jer. 29, 20.
ויהי דבר יי׳ אל ירמיהו Jer. 29, 30. 32, 26.
שמעו דבר יי׳ Jer. 31, 10.
היה דבר יי׳ אלי Jer. 32, 6.
כי דבר יי׳ הוא Jer. 32, 8.
ויהי דבר יי׳ אל ירמיהו Jer. 33, 1. 19. 23. 34, 12. 35, 12. 36, 27. 37, 6. 42, 7.
אך שמע דבר יי׳ Jer. 34, 4.
היה דבר יי׳ Jer. 39, 15.
שמעו דבר יי׳ Jer. 42, 15. 44, 24. 26.
ויהי דבר יי׳ Jer. 43, 8.
דבר התעבה הזאת Jer. 44, 4.
דבר מי יקום ממני ומהם Jer. 44, 28
היה דבר יי׳ אל ירמיהו Jer. 46, 1. 47, 1.
אשר היה דבר יי׳ Jer. 49, 34.
דבר יום ביומו Jer. 52, 34.
היה היה דבר יי׳ Ez. 1, 3.
ויהי דבר יי׳ Ez. 3, 16. 6, 1. 7, 1. 11, 14. 12, 1. 8. 17. 21. 26. 13, 1. 14, 1. 12. 15, 1. 16, 1. 17, 1. 11. 18, 1. 20, 2. 21, 1. 6. 13. 23. 22, 1. 17. 23. 23, 1. 24, 1. 15. 25, 1. 28, 11. 20. 30, 1. 33, 1. 23. 34, 1. 35, 1. 36, 16. 37, 15. 38, 1.
שמעו דבר אדני Ez. 6, 3.
שמעו דבר יי׳ Ez. 13, 2. 25, 3. 34, 9. 36, 1. 4.
זונה שמעי דבר יי׳ Ez. 16, 35.
שמע דבר יי׳ Ez. 21, 3.
דבר יי׳ היה אלי לאמר Ez. 24, 20.
היה דבר יי׳ אלי לאמר Ez. 26, 1. 29, 1. 17. 30, 20. 31, 1. 32, 1. 17.
העצמות היבשות שמעו דבר יי׳ Ez. 37, 4.
דבר יום ביומו Dan. 1, 5.
וכל דבר חכמת בינה אשר היה דבר יי׳ אל ירמיה Dan. 9, 2.
דבר יי׳ אשר היה אל הושע Hos. 1, 1.
שמעו דבר יי׳ Hos. 4, 1.
דבר יי׳ אשר היה Joel 1, 1.
ועתה שמע דבר יי׳ Am. 7, 16.
לבקש את דבר יי׳ Am. 8, 12.
ויהי דבר יי׳ Jon. 1, 1. 3, 1.
דבר יי׳ אשר היה אל מיכה Mich. 1, 1.
דבר יי׳ אשר היה אל צפניה Zeph. 1, 1.
דבר יי׳ עליכם Zeph. 2, 5.
דבר יי׳ ביד חגי Hag. 1, 1.
ויהי דבר יי׳ Hag. 1, 3.
היה דבר יי׳ ביד חגי Hag. 2, 1. 10.
ויהי דבר יי׳ שנית Hag. 2, 20.
היה דבר יי׳ Zach. 1, 1. 7. 7, 1.
זה דבר יי׳ אל זרבבל Zach. 4, 6.
ויהי דבר יי׳ Zach. 4, 8. 6, 9. 7, 4. 8. 8, 1. 18.
משא דבר יי׳ Zach. 9, 1. 12, 1.
כי דבר יי׳ הוא Zach. 11. 11.
משא דבר יי׳ Mal. 1, 1.

constr.: דְּבַר

ודבר מה יראני Num. 23, 3.
ודבר יי׳ היה יקר 1 Sam. 3, 1.
ודבר אבנר היה 2 Sam. 3, 17.

ודבר כל־ישראל בא 2Sam. 19, 12.
ודבר־יי היה אל־גד 2Sam. 24, 11.
ודבר־יי בפיך אמת 1 Reg. 17, 24.
ודבר יי היה אל־אליהו 1Rg. 18, 1.
ודבר־יי היה אליו 2 Reg. 20, 4.
ודבר־המלך חזק על־
יואב 1 Chr. 21, 4.
ודבר המלך 1 Chr. 26, 32.
ודבר גבורות וחין ערכי Job. 41, 4.
ודבר שפתים אך למחסור Prv. 14, 23
ודבר־עצב יעלה־אף Prv. 15, 1.
שוא ודבר־כזב הרחק
ממני Prv. 30, 8.
ודבר־יי מירושלם Jes. 2, 3.
ודבר אלהינו יקום לעולם Jes. 40, 8.
ודבר כל־חזון Ez. 12, 23.
ודבר יי מירושלם Mich. 4, 2.
constr.: בְּדַבֶּר
בדבר בלעם Num. 31, 16.
בשלח בדבר יי 1 Sam. 3, 21.
ישאל־ איש בדבר
האלהים 2 Sam. 16, 23.
בדבר יי אל־בית אל 1 Reg. 13, 1.
על־המזבח בדבר יי 1 Reg. 13, 2.
איש האלהים בדבר יי 1 Reg. 13, 5.
כן צוה אתי בדבר יי 1 Reg. 13, 9.
כי־דבר אלי בדבר יי 1 Reg. 13, 17.
ומלאך דבר אלי בדבר יי 1 Rg. 13, 18.
אשר קרא בדבר יי 1 Reg. 13, 32.
רק בדבר אוריה החתי 1 Reg. 15, 5.
אמר אל־יעהו בדבר יי 1Rg. 20, 35.
בדבר־גד אשר דבר 1 Chr. 21, 19.
ועמכם בדבר משפט 2 Chr. 19, 6.
מצות המלך והשרים
בדבר יי 2 Chr. 30, 12.
לבוא בדבר המלך Esth. 1, 12.
דחופים בדבר המלך Esth. 3, 15.
ודחופים בדבר המלך Esth. 8, 14.
בדבר שפתיך Ps. 17, 4.
בדבר יי שמים נעשו Ps. 33, 6.
הגה בדבר־יי מאסו Jer. 8, 9.
constr.: וּבִדְבַר־
ובדבר־יום ביום להעלות 2Chr. 8, 13
constr.: כִּדְבַר
ויעש כדבר יוסף Gn. 44, 2.
ויעש יי כדבר משה Ex. 8, 9. 27.
עשו כדבר משה Ex. 12, 35.
בני־לוי כדבר משה Ex. 32, 28.
ויעשו כדבר משה Lev. 10, 7.
כדבר יי תעשו Jos. 8, 8.
כדבר יי אשר צוה Jos. 8, 27.
כדבר עבדך כן היה 2 Sam. 13, 35.
ויעל דוד כדבר־גד 2 Sam. 24, 19.
וישובו ללכת כדבר יי 1 Rg. 12, 24.
כדבר יי אשר דבר־לו 1 Rg. 13, 26.
כדבר יי אשר דבר 1 Reg. 14, 18. 15, 29.
כדבר יי אשר דבר 1 Reg. 16, 12.
כדבר יי אשר דבר 1 Rg. 16, 34. 17, 16.
וילך ויעש כדבר יי 1 Reg. 17, 5.
ותעשה כדבר אליהו 1 Reg. 17, 15.
כדבר אחד מהם 1 Reg. 22, 13.
כדבר יי אשר דבר 1 Reg. 22, 38.
ויעש כדבר־יי 2 Reg. 1, 17.
כדבר אלישע 2 Reg. 2, 22.
ויותרו כדבר יי 2 Reg. 4, 44.
כדבר איש האלהים 2 Reg. 5, 14.
בסנורים כדבר אלישע 2 Rg. 6, 18.
בשקל כדבר יי 2 Reg. 7, 16.
השלכתו בחלקה כדבר יי 2 Rg. 9, 26.
כדבר יי אשר דבר אל־
אליהו 2 Reg. 10, 17.
כדבר יי אלהי ישראל 2 Rg. 14, 25.
כדבר יי אשר קרא 2 Reg. 23, 16.
כדבר יי אשר דבר 2 Reg. 24, 2.
כדבר יי ביד־שמואל 1 Chr. 11, 3.
כדבר יי על־ישראל 1 Chr. 11, 10.

כאשר צוה משה כדבר יי 1Chr. 15, 15
לעשות כדבר־יי ביד־
משה 2 Chr. 35, 6.
כדבר ממוכן Esth. 1, 21.
אעשה כדבר המלך Esth. 5, 8.
את־האזור כדבר יי Jer. 13, 2.
כדבר יי אל־חצר המטרה Jer. 32, 8.
וילך אל־נינוה כדבר יי Jon. 3, 3.
constr.: לִדְבַר־
תמיד לדבר־יום ביומו 1Chr. 16, 37.
לדבר־יום ביומו 2 Chr. 8, 14.
לדבר־יום ביומו
לעבודתם 2 Chr. 31, 16.
constr.: מִדְּבַר
מדבר־שקר תרחק Ex. 23, 7.
מדבר איש ישראל 2 Sam. 19, 44.
לא יפל מדבר יי 2 Reg. 10, 10.
cum suff.: דְּבָרִי
היקרך דברי אם־לא Num. 11, 23.
ולא־היה דברי ראשון 2 Sam. 19, 44.
את־דברי אתך 1 Reg. 6, 12.
כי אם־לפי דברי 1 Reg. 17, 1.
אחרי דברי לא ישנו Job. 29, 22.
כן יהיה דברי Jes. 55, 11.
ואחרך על־דברי Jes. 66, 2.
שקד אני על־דברי Jer. 1, 12.
ואשר דברי אתו Jer. 23, 28.
ידבר דברי אמת Jer. 23, 28.
חלוא כה דברי כאש Jer. 23, 29.
את־דברי הטוב Jer. 29, 10.
הלוא־זה דברי Jon. 4, 2.
cum suff.: דְּבָרֵנוּ
אם לא תגידו את־דברנו זה Jos. 2, 14.
ואם־תגידי את־דברנו זה Jos. 2, 20.
c.suff.: דְּבָרְךָ *p.* דְּבָרֶךָ
כי־יבא דבריך וכדנוך Jud. 13, 17.
טוב דברך לכה ונלכה 1 Sam. 9, 10.
בעבור דברך וכלבך 2 Sam. 7, 21.
דבריך אשר דברת 1 Reg. 8, 26.
יחי־נא דבריך 1 Reg. 22, 13.
יאמן דברך 2 Chr. 1, 9.
דברך כאחד מהם 2 Chr. 18, 12.
דברך נצב בשמים Ps. 119, 89.
ראש־דברך אמת Ps. 119, 160.
ויהי דבריך לי Jer. 15, 16.
cum suff.: וּבְדָבְרֶיךָ
ובדבריך עשיתי את כל 1Rg. 18, 36.
c.suff. *p.* כִּדְבָרֶיךָ, כְּדִבְרֶיךָ
אנכי אעשה כדברך Gn. 47, 30.
ויאמר כדברך Ex. 8, 6.
אם־לא כדברך כן נעשה Jud. 11, 10.
הנה עשיתי כדברך 1 Reg. 3, 12.
כדברך אדני המלך 1 Reg. 20, 4.
כן כדבריך עלינו לעשות Esr. 10, 12.
c.suff.fem.: כִּדְבָרֵךְ
באי עשי כדברך 1 Reg. 17, 13.
cum suff.: לִדְבָרֶיךָ, לִדְבָרֵיךְ
כי לדברך יחלתי Ps. 119, 74.
לדברך יחלתי Ps. 119, 81. 114.
לדבריך יחלתי Ps. 119, 147.
cum suff.: וּמִדְּבָרֶיךָ
ומדבריך פחד לבי Ps. 119, 161.
cum suff.: דְּבָרוֹ
לא יחל דברו Num. 30, 3.
אך יקם יי את־דברו 1 Sam. 1, 23.
הנעשה את־דברו 2 Sam. 17, 6.
יקים יי את־דברו 1 Reg. 2, 4.
ויקים יי את־דברו 1 Reg. 8, 20.
מכל דברו הטוב 1 Reg. 8, 56.
למען הקים את־דברו 1 Reg. 12, 15.
ויקם יי את־דברו 2 Chr. 6, 10.
את־דברו אשר דבר 2 Chr. 10, 15.
באלהים אהלל דברו Ps. 56, 5.
עשי דברו Ps. 103, 20.
לשמע בקול דברו Ps. 103, 20.

עד־עת בא־דברו Ps. 105, 19.
ישלח דברו וירפאם Ps. 107, 20.
עד־מהרה ירוץ דברו Ps. 147, 15.
ישלח דברו וימסם Ps. 147, 18.
מגיד דברו ליעקב Ps. 147, 19.
רוח סערה עשה דברו Ps. 148, 8.
וישמע את־דברו Jer. 23, 18.
מי־הקשיב דברו Jer. 23, 18.
יהיה לאיש דברו Jer. 23, 36.
ויקם את דברו Dan. 9, 12.
כי עצום עשה דברו Joel 2, 11.
cum suff.: בִּדְבָרוֹ
לדרש בדברו 2 Reg. 1, 16.
cum suff.: לִדְבָרוֹ
לא־האמינו לדברו Ps. 106, 24.
cum suff.: וְלִדְבָרוֹ
ולדברו הוחלתי Ps. 130, 5.
pl.: דְּבָרִים
לא איש דברים Ex. 4, 10.
מי־בעל דברים יגש אלהם Ex. 24, 14.
קול דברים Dt. 4, 12.
ושם לה עלילת דברים Dt. 22, 14.
הוא שם עלילת דברים Dt. 22. 17.
דברים טובים 1 Reg. 12, 7.
דברים אשר לא־כן 2 Reg. 17, 9.
ויעשו דברים רעים 2 Reg. 17, 11.
דברים טובים 2 Chr. 10, 7.
היה דברים טובים 2 Chr. 12, 12.
אבל דברים טובים 2 Chr. 19, 3.
ואשימה בפיהם דברים Esr. 8, 17.
הרב דברים לא יענה Job. 11, 2.
אין־אמר ואין דברים Ps. 19, 4.
ברב דברים לא יחדל־
פשע Prv. 10, 19.
משיב דברים נכחים Prv. 24, 26.
שלח דברים ביד־כסיל Prv. 26, 6.
וקול כסיל ברב דברים Eccl. 5, 2.
כי יש־דברים הרבה Eccl. 6, 11.
והסכל ירבה דברים Eccl. 10, 14.
דברים רבים Jer. 36, 32.
יעלו דברים על־לבבך Ez. 38, 10.
דברו דברים אלות שוא Hos. 10, 4.
קחו עמכם דברים Hos. 14, 3.
דברים טובים Zach. 1, 13.
דברים נחמים Zach. 1, 13.
pl.: דְּבָרִים
שפה אחת ודברים אחדים Gn. 11, 1.
והבלים ודברים הרבה Eccl. 5, 6.
pl.: הַדְּבָרִים
אחר הדברים האלה Gn. 15, 1.
את־כל־הדברים האלה Gn. 20, 8.
אחר הדברים האלה Gn. 22, 1. 22, 20.
את כל־הדברים אשר
עשה Gn. 24, 66.
ויספר ללבן את כל־
הדברים Gn. 29, 13.
ויהי אחר הדברים האלה Gn. 39, 7. 40, 1.
ונגד־לו על־פי הדברים Gn. 43, 7.
את־הדברים האלה Gn. 44, 6.
ויהי אחרי הדברים האלה Gn. 48, 1.
ושמת את־הדברים Ex. 4, 15.
את כל־הדברים אשר Ex. 4, 30.
את־הדברים אל־האלהים Ex. 18, 19
אלה הדברים אשר תדבר Ex. 19, 6.
את כל־הדברים האלה
אשר צוהו Ex. 19, 7.
כל־הדברים האלה Ex. 20, 1.
כל־הדברים אשר־דבר Ex. 24, 3.
על כל־הדברים האלה Ex. 24, 8.
את־הדברים אשר היו Ex. 34, 1.
כתב־לך את־הדברים Ex. 34, 26.
כי על־פי הדברים Ex. 34, 26.
דברי הברית עשרת
הדברים Ex. 34, 28.
אלה הדברים אשר־צוה יי Ex. 35, 1.

את כל־הדברים אשר Lev. 8, 36.
את הדברים האלה Num. 14, 39.
את כל־הדברים האלה Nu. 16, 31.
אלה הדברים Dt. 1, 1.
את כל־הדברים אשר
תעשון Dt. 1, 18.
את־הדברים אשר־ראו
עיניך Dt. 4, 9.
לעשות עשרת הדברים Dt. 4, 13.
ומצאוך כל הדברים האלה Dt. 4, 30.
את־הדברים האלה Dt. 5, 19.
והיו הדברים האלה אשר
אנכי Dt. 6, 6.
ועליהם ככל־הדברים Dt. 9, 10.
את־הדברים אשר היו Dt. 10, 2.
עשרת הדברים אשר
דבר יי Dt. 10, 4.
ושמעת את כל־הדברים Dt. 12, 28.
ולא תסור מכל־הדברים Dt. 28, 14.
כי־יבאו אליך כל־הדברים Dt. 30, 1.
וידבר את־הדברים האלה Dt. 31, 1.
את הדברים האלה Dt. 31, 28.
לדבר את־כל־הדברים Dt. 32, 45.
שימו לבבכם לכל־
הדברים Dt. 32, 46.
את־הדברים אשר דברו Jos. 22, 30.
מכל־הדברים הטובים Jos. 23, 14.
ויכתב יהושע את־
הדברים Jos. 24, 26.
ויהי אחרי הדברים
האלה Jos. 24, 29.
הדברים האלה Jud. 2, 4.
את כל־הדברים האלה Jnd. 9, 3.
ויגד־לו שמואל את־כל־
הדברים 1 Sam. 3, 18.
בשמעו את־הדברים האלה 1S. 11, 6.
וישמעו הדברים 1 Sam. 17, 31.
את־הדברים האלה 1 Sam. 18, 26.
יהונתן את־כל־הדברים
האלה 1 Sam. 19, 7.
וישם דוד את־הדברים 1S. 21, 13.
לדבר את־הדברים 1 Sam. 24, 17.
ככל־הדברים 1 Sam. 25, 9.
ויגידו לו ככל הדברים
האלה 1 Sam. 25, 12.
ותגד־לו אשתו את־
הדברים 1 Sam. 25, 37.
ככל הדברים האלה 2 Sam. 7, 17.
שמע את כל־הדברים 2 Sam. 13, 21.
את־הדברים בפיה 2 Sam. 14, 3.
את כל־הדברים האלה 2 Sam. 14, 19.
את־הדברים אשר דבר
אל־המלך 1 Reg. 13, 11.
ויהי אחר הדברים האלה 1Rg. 17, 17
את כל־הדברים האלה 1 Rg. 18, 36.
ויהי אחר הדברים האלה 1 Rg. 21, 1.
כשמע אחאב את־
הדברים 1 Reg. 21, 27.
אליכם את־הדברים האלה 2Rg. 1, 7.
את־הדברים אשר תדבר 2 Rg. 6, 12.
את־הדברים האלה 2 Reg. 18, 27.
מפני הדברים אשר
שמעת 2 Reg. 19, 6.
הדברים אשר שמעת 2 Reg. 22, 18.
קרא את־הדברים 2 Reg. 23, 16.
ויקרא את־הדברים
האלה 2 Reg. 23, 17.
ככל הדברים 1 Chr. 17. 15.
וכשמע אסא הדברים 2 Chr. 15, 8.
אחר הדברים והאמת
האלה 2 Chr. 32, 1.
הדברים אשר שמעת 2 Chr. 34, 26.
ואחר הדברים האלה Esr. 7, 1.
כשמעי את־הדברים
האלה Neh. 1, 4.
את־זעקתם ואת הדברים Neh. 5, 6.
אחר הדברים האלה Esth. 2, 1. 3, 1.
את־הדברים האלה Esth. 9, 20.

דבר יי את־הדברים Job.42, 7.
הדברים יגעים Eccl. 1, 8.
גם לכל־הדברים Eccl. 7, 21.
את־הדברים האלה Jes. 36, 12.
הדברים אשר שמעת Jes. 37, 6.
אלה הדברים עשיתם Jes. 42, 16.
וקראת את־הדברים Jer. 3, 12.
את־כל־הדברים Jer. 7, 27.
קרא את־כל־הדברים Jer. 11, 6.
כל־הדברים האלה Jer. 16, 10.
וקראת שם את־הדברים Jer. 19, 2.
נבא את־הדברים האלה Jer. 20, 1.
ואם לא תשמעו את־ Jer. 22, 5.
הדברים
את כל־הדברים האלה Jer. 25, 30.
כל־הדברים אשר צויתיך Jer. 26, 2.
מדבר את־הדברים Jer. 26, 7.
את הדברים האלה Jer. 26, 10.
כל־הדברים אשר שמעתם Jer. 26, 12
את כל־הדברים האלה Jer. 26, 15.
ככל־הדברים האלה Jer. 27, 12.
כל־הדברים אשר־דברתי Jer. 30, 2.
הדברים אשר דבר יי Jer. 30, 4.
כל־הדברים האלה Jer. 34. 6.
את כל־הדברים Jer. 36, 2. 20.
כל־הדברים אשר שמע Jer. 36, 13.
כשמעם את־כל־הדברים Jer. 36, 16.
את כל־הדברים האלה Jer. 36, 16.
17. 18.
השמעים את־כל־
הדברים Jer. 36, 24.
ואת־הדברים אשר כתב Jer. 36, 27.
וכתב עליה את כל־
הדברים Jer. 36, 28.
הדברים אשר ירמיהו Jer. 38, 1.
ככל־הדברים האלה Jer. 38, 27.
את כל־הדברים Jer. 43, 1.
בכתבו את־הדברים Jer. 45, 1.
את כל־הדברים האלה Jer. 51, 60. 61.
סתם הדברים וחתם Dan. 12, 4.
כי־סתמים וחתמים
הדברים Dan. 12, 9.
את־הדברים אשר קרא Zach. 7, 7.
ואת־הדברים אשר
שלח יי Zach. 7, 12.
את הדברים האלה Zach. 8, 9.
אלה הדברים אשר תעשו Zach. 8, 16

pl.: דְּבָרִים

והדברים עתיקים 1 Chr. 4, 22.

pl.: בְּדָבָרִים

חכה את־איוב בדברים Job. 32, 4.
בדברים לא־יוסר עבד Prv. 29, 19.

pl.: בַּדְּבָרִים

את־אנשיו בדברים 1 Sam. 24, 8.
והוכיח בדברים 2 Reg. 19, 4.
כי הבינו בדברים Neh. 8, 12.
והוכיח בדברים Jes. 37, 4.
איש על־ידע בדברים Jer. 38, 24.
הבן בדברים Dan. 10, 11.

pl.: כַּדְּבָרִים

כדברים האלה Gn. 24, 28.
כדברים האלה לאמר Gn. 39, 17.
כדברים האלה עשה Gn. 39, 19.
אדני כדברים האלה Gn. 44, 7.
למה תעשון כדברים 1 Sam. 2, 23.
וידבר כדברים האלה 1 Sam. 17, 23.
כדברים האלה דבר דוד 1 S. 18, 24.
להם למלך כדברים
האלה Neh. 6, 6.
ועתה ישמע למלך
כדברים Neh. 6, 7.
לא נהיה כדברים האלה Neh. 6, 8.
אליהם כדברים האלה Jer. 38, 4.
עמי כדברים האלה Dan. 10, 15.

pl.: לַדְּבָרִים

ולא־האמנתי לדברים 1 Reg. 10, 7.

pl. constr. דִּבְרֵי

וכשמעו את־דברי רבקה Gn. 24, 30.
כשמע עשו את־דברי
אביו Gn. 27, 34.
וישמע את־דברי בני־לבן Gn. 31, 1.
את־דברי אשתו Gn. 39, 19.
ונגד־לו את דברי אדני Gn. 44, 24.
את כל־דברי יוסף Gn. 45, 27.
לאהרן את כל־דברי יי Ex. 4, 28.
וישב משה את־דברי
העם Ex. 19, 8.
את־דברי העם אל־יי Ex. 19, 9.
ויספר לעם את כל־ Ex. 23, 8.
דברי יי Ex. 24, 3.
ויכתב משה את כל־
דברי יי Ex. 24, 4.
את דברי הברית Ex. 34, 28.
אל־העם את דברי יי Num. 11, 24.
וידברו אליו דברי בלק Num. 22, 7.
דברי שלום לאמר Dt. 2, 26.
קול דברי העם Dt. 5, 25.
אל־דברי הנביא החוא Dt. 13, 4.
ויספר דברי צדיקם Dt. 16, 19.
דברי ריבת Dt. 17, 8.
לשמר את־כל־דברי
התורה Dt. 17, 19
את־כל־דברי התורה Dt. 27, 3.
את־כל־דברי התורה הזאת Dt. 27, 8.
28, 58. 29, 28. 31, 12.
את־דברי התורה Dt. 27, 26.
אלה דברי הברית Dt. 28, 69.
ושמרתם את־דברי
הברית Dt. 29, 8.
את־דברי האלה הזאת Dt. 29, 18.
את־דברי התורה הזאת
על־ספר Dt. 31, 24.
את־דברי השירה Dt. 31, 30.
כל־דברי השירה Dt. 32, 44.
את־כל־דברי התורה Dt. 32, 46.
ושמעו את־דברי יי אלהיכם Jos. 3, 9.
קרא את־כל־דברי התורה Jos. 8, 34.
את־דברי געל בן־עבד Jud. 9, 30.
אל־דברי יפתח אשר
שלח Jud. 11, 28.
את כל־דברי יי 1 Sam. 8, 10.
כל־דברי העם 1 Sam. 8, 21.
נטש אביך את־דברי
האתנות 1 Sam. 10, 2.
את־דברי אנשי יביש 1 Sam. 11, 5.
שמע לקול דברי יי 1 Sam. 15, 1.
את־דברי הפלשתי האלה 1 S. 17, 11.
את־דברי אדם לאמר 1 S. 24, 10.
את דברי אמתך 1 Sam. 25, 24.
אדני המלך את דברי
עבדו 1 Sam. 26, 19.
על־דברי איש־בשת 2 Sam. 3, 8.
את כל־דברי המלחמה 2 S. 11, 18. 19.
שמע דברי אמתך 2 Sam. 20, 17.
דברי השירה הזאת 2 Sam. 22, 1.
ואלה דברי דוד 2 Sam. 23, 1.
כשמע חירם את־דברי
שלמה 1 Reg. 5, 21.
ויתר דברי שלמה 1 Reg. 11, 41.
על־ספר דברי שלמה 1 Reg. 11, 41.
ויתר דברי ירבעם 1 Reg. 14, 19.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 14, 19.
ויתר דברי רחבעם 1 Reg. 14, 29.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 14, 29.
ויתר דברי אבים 1 Reg. 15, 7.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 15, 7.
ויתר כל־דברי אסא 1 Reg. 15, 23.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 15, 23.
ויתר דברי נדב 1 Reg. 15, 31.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 15, 31.
ויתר דברי אלה 1 Reg. 16, 14.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 16, 14.
ויתר דברי זמרי 1 Reg 16, 20.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 16, 20.
ויתר דברי עמרי 1 Reg. 16, 27.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 16, 27.
הנה־נא דברי הנביאים 1 Rg. 22, 13.
ויתר דברי אחאב 1 Reg. 22, 39.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 22, 39.
ויתר דברי יהושפט 1 Reg. 22, 46.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 22, 46.
ויתר דברי אחזיהו 1 Reg. 1, 18.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 1, 18.
כשמע המלך את־דברי
האשה 2 Reg. 6, 30.
ויתר דברי יורם 2 Reg. 8, 23.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 8, 23.
ויתר דברי יואש 2 Reg. 12, 20.
13, 12.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 12, 20.
13, 12.
ויתר דברי יהואחז 2 Reg. 13, 8.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 13, 8.
ויתר דברי יהואש 2 Reg. 14, 15.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 14, 15.
ויתר דברי אמציהו 2 Reg. 14, 18.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 14, 18.
ויתר דברי ירבעם 2 Reg. 14, 28.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 14, 28.
ויתר דברי עזריהו 2 Reg. 15, 6.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 15, 6.
ויתר דברי זכריה 2 Reg. 15, 11.
על־ספר דברי הימים 2 Reg, 15, 11.
ויתר דברי שלום 2 Reg. 15, 15.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 15, 15.
ויתר דברי מנחם 2 Reg. 15, 21.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 15, 21.
ויתר דברי פקחיה 2 Reg. 15, 26.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 15, 26.
ויתר דברי פקח 2 Reg. 15, 31.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 15, 31.
ויתר דברי יותם 2 Reg. 15, 36.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 15, 36.
ויתר דברי אחז 2 Reg. 16, 19.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 16, 19.
ויגידו לו את דברי
רבשקה 2 Reg. 18, 37.
את כל־דברי רבשקה 2 Reg. 19, 4.
ושמע את־דברי סנחריב 2 Rg. 19, 16.
ויתר דברי חזקיהו 2 Reg. 20, 20.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 20, 20.
ויתר דברי אמון 2 Reg. 21, 25.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 21, 25.
את־דברי ספר התורה 2 Reg. 22, 11.
על־דברי הספר הנמצא 2 Reg. 22. 13.
על־דברי הספר הזה 2 Reg. 22, 13
את כל־דברי הספר 2 Reg. 22, 16.
את־כל־דברי ספר
הבריית 2 Reg. 23, 2.
את־דברי הברית הזאת 2 Rg. 23, 3.
למען הקים את־דברי
התורה 2 Reg. 23, 24.
ויתר דברי יאשיהו 2 Reg. 23, 28.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 23, 28.
ויתר דברי יהויקים 2 Reg. 24, 5.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 24, 5.
דברי הימים למלך דויד 1 Chr. 27, 24.
על־דברי שמואל הראה 1 Chr. 29, 29.
ועל־דברי נתן הנביא 1 Chr. 29, 29.
ועל־דברי גד 1 Chr. 29, 29.
ושאר דברי שלמה 2 Chr. 9, 29.
על־דברי נתן הנביא 2 Chr. 9, 29.
וישמעו את־דברי יי 2 Chr. 11, 4.
ויתר דברי אביהו
ודרכיו 2 Chr. 13, 22.
והנה דברי אסא
הראשונים 2 Chr. 16, 11.
הנה דברי הנביאים 2 Chr. 18, 12.
ויתר דברי יהושפט 2 Chr. 20, 34.
ויתר דברי אמציהו 2 Chr. 25, 26.
ויתר דברי עזיהו 2 Chr. 26, 22.
ויתר דברי יותם 2 Chr. 27, 7.
על־דברי יחזקיהו 2 Chr. 32, 8.
ויתר דברי יחזקיהו 2 Chr. 32, 32.
ויתר דברי מנשה 2 Chr. 33, 18.
על־דברי מלכי ישראל 2 Chr. 33, 18.
הנם כתובים על דברי
חוזי 2 Chr. 33, 19.
ויהי כשמע המלך את
דברי התורה 2 Chr. 34, 19.
דברי הספר אשר נמצא 2 Chr. 34, 21.
את־כל־דברי ספר
הבריית 2 Chr. 34, 30.
לעשות את־דברי הברית 2 Chr. 34, 31
ולא שמע אל־דברי נכו 2 Chr. 35, 22.
ויתר דברי יאשיהו 2 Chr. 35, 26.
ויתר דברי יהויקים 2 Chr. 36, 8.
ספר דברי מצות־יי Esr. 7, 11.
דברי נחמיה בן־חכליה Neh. 1, 1.
ואת־דברי המלך Neh. 2, 18.
כשמעם את־דברי התורה Neh. 8, 9.
ולהשכיל אל־דברי
התורה Neh. 8, 13.
על־ספר דברי הימים Neh. 12, 23.
בספר דברי הימים Esth. 2, 23.
היעמדו דברי מרדכי Esth. 3, 4.
ויגד לאסתר את דברי
מרדכי Esth. 4, 9.
ויגידו למרדכי את
דברי אסתר Esth. 4, 12.
דברי הימים ויהיו
נקראים Esth. 6, 1.
על־כל־דברי האגרת Esth. 9, 26.
דברי שלום ואמת Esth. 9, 30.
דברי הצומות וזעקתם Esth. 9, 31.
דברי הפרים האלה Esth. 9, 32.
על־ספר דברי הימים Esth. 10, 2.
תמו דברי איוב Job. 31, 40.
על־דברי־כוש בן־ימיני Ps. 7, 1.
לייי את־דברי השירה Ps. 18, 1.
דברי שאגתי Ps. 22, 2.
דברי מרמות יחשבון Ps. 35, 20.
דברי־פיו און ומרמה Ps. 36, 4.
כל־דברי־בלע Ps. 52, 6.
דברי עונת גברי מני Ps. 65, 4.
שמו־בם דברי אתותיו Ps. 105, 27.
שאלונו שובינו דברי־שיר Ps. 137, 3.
דברי חכמים וחידתם Prv. 1, 6.
דברי רשעים ארב־דם Prv. 12, 6.
מים עמקים דברי פי־איש Prv. 18, 4.
דברי נרגן כמתלהמים Prv. 18, 8.
ויסלף דברי בגד Prv. 22, 12.
ושמע דברי חכמים Prv. 22, 17.
דברי נרגן כמתלהמים Prv. 26, 22.
דברי אגור בן־יקה Prv. 30, 1.
דברי למואל מלך Prv. 31, 1.
דברי קהלת בן־דוד Eccl. 1, 1.
דברי חכמים בנחת
נשמעים Eccl. 9, 17.
דברי פי־חכם חן Eccl. 10, 12.
תחלת דברי־פיהו
סכלות Eccl. 10, 13.
למצא דברי־חפץ Eccl. 12, 10.
וכתוב ישר דברי אמת Eccl. 12, 10.
דברי חכמים כדרבנות Eccl. 12, 11.
החרשים דברי־ספר Jes. 29, 18.
דברי המלך הגדול Jes. 36, 13.
את דברי רבשקה Jes. 36, 22. 37, 4.
את כל־דברי סנחריב Jes. 37, 17.
והגו מלב דברי־שקר Jes. 59, 13.
דברי ירמיהו Jer. 1, 1.
גם עברו דברי־רע Jer. 5, 28.
אל־דברי השקר לאמר Jer. 7, 4.
על־דברי השקר Jer. 7, 8.
על־דברי עולה וזבח Jer. 7, 22.
את־דברי הברית הזאת Jer. 11, 2.
דברי הברית Jer. 11, 6.
את־כל־דברי הברית Jer. 11, 8.
על־דברי הבצרות Jer. 14, 1.

ומפני דברי קדשו Jer. 23, 9.
על־דברי הנביאים Jer. 23, 16.
והפכתם את־דברי אלהים Jer.23,36
לשמע על־דברי עבדי Jer. 26, 5.
ככל דברי ירמיהו Jer. 26. 20.
אל־דברי הנביאים Jer. 27, 14.
אל־דברי נביאיכם Jer. 27, 16.
ואלה דברי הספר Jer. 29, 1.
את־דברי הברית Jer. 34, 18.
הוקם את־דברי יהונדב Jer.35,14.
כל־דברי יי Jer. 36, 4.
דברי יי באזני העם Jer. 36, 6.
דברי יי בית יי Jer. 36, 8.
דברי ירמיהו בית יי Jer. 36, 10.
את־כל־דברי יי Jer. 36, 11.
את כל־דברי הספר Jer. 36, 32.
אל־דברי יי אשר דבר Jer. 37, 2.
את־כל־דברי יי Jer. 43, 1.
עד־הנה דברי ירמיהו Jer. 51, 64.
את כל־דברי יי Ez. 11, 25.
דברי עמוס Am. 1, 1.
לשמע את דברי יי Am. 8, 11.
ועל־דברי חגי הנביא Hag. 1, 12.
pl. constr.: וְדִבְרֵי
דברי דוד המלך 1 Chr. 29, 29.
ודברי רחבעם 2 Chr. 12, 15.
ודברי החזים 2 Chr. 33, 18.
ודברי שנאה סבבוני Ps. 109, 3.
ודברי נפלאתיך אשרחה Ps. 145, 5.
pl.constr.: בְּדִבְרֵי
ואל־ישעו בדברי־שקר Ex. 5, 9.
בדברי דויד האחרונים 1 Chr. 23,27.
בדברי האלהים להרים 1 Chr. 25,5.
בדברי שמעיה 2 Chr. 12, 15.
כתובים בדברי יהוא 2 Chr. 20, 34.
במצות־המלך בדברי יי 2Chr.29,15
בדברי דויד ואסף
החזה 2 Chr. 29, 30.
כל חרד בדברי אלהי־
ישראל Esr. 9, 4.
constr.: כְּדִבְרֵי
כדברי ספר החתום Jes. 29, 11.
constr.: לְדִבְרֵי
הקץ לדברי־רוח Job. 16, 3.
constr.: מִדִּבְרֵי
מדברי שמואל 1 Sam. 28, 20.
c.suff.: דִּבְרֵי *p.*
עד אם־דברתי דברי Gn. 24, 33.
שמעו־נא דברי Num. 12, 6.
ואשמעם את־דברי Dt. 4, 10.
ושמתם את־דברי אלה Dt. 11, 18.
ונתתי דברי בפיו Dt. 18, 18.
אשר לא־ישמע אל־דברי Dt.18,19.
ואת־דברו לא הקים 1Sam. 15, 11.
ויהיו דברי אלה 1 Reg. 8, 59.
על־כן דברי לעו Job. 6, 3.
אבחרה דברי עמו Job. 9, 14.
וכל־דברי האזינה Job. 33, 1.
ותשלך דברי אחריך Ps. 50, 16.
דברי יעצבו Ps. 56, 6.
אודיעה דברי אתכם Prv. 1, 23.
יתמך דברי לבך Prv. 4, 4.
ואשם דברי בפיך Jes. 51, 16.
הנה נתתי דברי בפיך Jer. 1, 9.
הנני נתן דברי בפיך Jer. 5, 14.
כי על־דברי הקשיבו Jer. 6, 19.
לשמוע את־דברי Jer. 11, 10.
המאנים לשמע את־דברי Jer.13,10
אשמיעך את־דברי Jer. 18, 1.
שמוע את־דברי Jer. 19, 15.
וישמעו דברי את־עמי Jer. 23, 22.
מגנבי דברי Jer. 23, 30.
לא־שמעתם את־דברי Jer. 25, 8.
כל־דברי אשר־דברתי
עליה Jer. 25, 13.
לא־שמעו אל־דברי Jer. 29, 19.
תקחו מוסר לשמע אל־
דברי Jer. 35, 13.
את־דברי אל־העיר Jer. 39, 16.
קום יקומו דברי עליכם Jer. 44,29.
ודברת את־דברי Ez. 2, 7.
את־כל־דברי Ez. 3, 10.
לא־תמשך עוד כל־דברי Ez.12,28.
הלוא דברי ייטיבו Mich. 2, 7.
אך דברי וחקי Zach. 1, 6.
pl. c. suff.: דְּבָרַי
ודברי חיו מוציאים Neh. 6, 19.
ודברי אשר־שמתי בפיך Jes.59,21.
cum suff.: בְּדָבָרַי
ודברת בדברי אליהם Ez. 3, 4.
cum suff.: לְדָבָרַי
בני לדברי הקשיבה Prv. 4, 20.
cum suff.: דְּבָרֶיךָ
ולא־ישמע את־בריך Jos. 1, 18.
עתה יבא דבריך Jud. 13, 12.
את־פי־יי ואת־דבריך 1 Sam.15,24.
ואשמע את־דבריך 1 Sam. 28, 21.
ראה דבריך טובים 2 Sam. 15, 3.
תדבר עוד דבריך 2 Sam. 19, 30.
על־דבריך ועל־חכמתך 1 Rg. 10, 6.
וכל־העם לכל־דבריך 1 Chr. 28, 21.
על־דבריך 2 Chr. 9, 5.
ותקם את־דבריך Neh. 9, 8.
לשמר דבריך Ps. 119, 57.
פתח־דבריך יאיר Ps. 119, 130.
כי־שכחו דבריך צרי Ps. 119, 139.
ושחת דבריך הנעמים Prv. 23, 8.
דבריך מעטים Eccl. 5, 1.
נמצאו דבריך ואכלם Jer. 15, 16.
יקם יי את־דבריך Jer. 28, 6.
כי־מדי דבריך בו תתנודד Jer.48,27
ושמעו את־דבריך Ez. 33, 31. 32.
נשמעו דבריך Dan. 10, 12.
*אהי דבריך מות Hos. 13, 14.
cum suff.: דְּבָרֶךָ
לא אשכח דברך Ps. 119, 16.
למען אשמר דברך Ps. 119, 101.
נר־לרגלי דברך Ps. 119, 105.
cum suff.: דְּבָרֵךְ *fem.*
ומלאתי את־דבריך 1 Reg. 1, 14.
cum suff.: דְּבָרֵיךָ
ודבריך יהיו אמת 2 Sam. 7, 28.
cum suff.: בְּדָבָרֶךָ
כי־בטחתי בדברך Ps. 119, 42.
cum suff.: בְּדִבְרֵיךָ
ואני באתי בדבריך Dan. 10, 12.
pl. c. suff.: כְּדָבָרֶךָ
לו יהי כדברך Gn. 30, 34.
סלחתי כדברך Num. 14, 20.
לשמר כדברך Ps. 119, 9.
חיני כדברך Ps. 119, 25.
קימני כדברך Ps. 119, 28.
רי כדברך Ps. 119, 65.
יי חיני כדברך Ps. 119, 107.
כדבריך הבינני Ps. 119, 169.
cum suff.: דִּבְרֵיכֶם
ויבחנו דבריכם Gn. 42, 16.
ויאמנו דבריכם Gn. 42, 20.
וישמע יי את־קול דבריכם Dt.1,34.
התאנף־בי על־דבריכם Dt. 4, 21.
את־קול דבריכם Dt. 5, 25.
דבריכם רעים 1 Sam. 2, 23.
והעתרתם עלי דבריכם Ez. 35, 13.
חזקו עלי דבריכם Mal. 3, 13.
cum suff.: בְּדִבְרֵיכֶם
הוגעתם יי בדבריכם Mal. 2, 17.
cum suff: כְּדִבְרֵיכֶם
גם־עתה כדבריכם כן־
הוא Gn. 44, 10.
ותאמר כדבריכם כן־הוא Jos.2,21.
יי אלהיכם כדבריכם Jer. 42, 4
cum suff.: לְדִבְרֵיכֶם
הן הוחלתי לדבריכם Job. 32, 11.
cum suff.: דְּבָרָיו
על־חלמתיו ועל־דבריו Gn. 37, 8.
העיר־ההיא את־דבריו Jos. 20, 4.
וידבר יפתח את־כל־
דבריו Jud. 11, 11.
ולא־הפיל מכל־דבריו 1 Sam. 3, 19.
ויהיו דבריו עם יואב 1 Reg. 1, 7.
לכל־דבריו ולכל־
משפטו 1 Reg. 6, 38.
ויתר דבריו וכל־דרכיו 2 Chr. 28,26.
בשמעך את־דבריו 2 Chr. 34, 27.
ובוזים דבריו 2 Chr. 36, 16.
כי כל־דבריו לא יענה Job. 33, 13.
רכו דבריו משמן Ps. 55, 22.
ולא מרו את דבריו Ps. 105, 25.
יכלכל דבריו במשפט Ps. 112, 5.
אל־תוסף על־דבריו Prv. 30, 6.
ואת־דבריו לא הסיר Jes. 31, 2.
נקשיבה אל־כל־דבריו Jer. 18, 18.
וכל־השרים את־דבריו Jer. 26, 21.
וקול דבריו כקול המון Dan. 10, 6.
ואשמע את־קול דבריו Dan. 10, 9.
וכשמעי את־קול דבריו Dan. 10, 9.
להכיל את־כל־דבריו Am. 7, 10.
cum suff.: וְדִבָּרָיו
ודבריו שמעת מתוך האש Dt. 4, 36.
ודרכיו ודבריו 2 Chr. 13, 22.
ודבריו הראשנים 2 Chr. 35, 27.
ודבריו לא בהשכיל Job. 34, 35.
ודבריו אינם נשמעים Eccl. 9, 16.
cum suff.: בְּדָבָרָיו
ויאמינו בדבריו Ps. 106, 12.
חזית איש אץ בדבריו Prv. 29,20.
cum suff.: דְּבָרֶיהָ *fem.*
את־כל־דבריה 1 Reg. 10, 3.
את־כל־דבריה 2 Chr. 9, 2.
cum suff.: בְּדָבָרֶיהָ *fem.*
כי־הצדיקה לו בדבריה Jud. 16, 16.
cum suff.: דִּבְרֵיהֶם
עבד־אברהם את־דבריהם Gn. 24,52
ויטבו דבריהם בעיני
חמור Gn. 34, 18.
אשר לא־תשמע דבריהם Ez. 3, 6.
cum. suff.: לְדִבְרֵיהֶם
ולא־האמנתי לדבריהם 2 Chr. 9, 6.
cum suff.: וּמִדִּבְרֵיהֶם
ומדבריהם אל־תירא Ez. 2, 6.
דְּבָר
ז׳, וכיכוי לך פֹּעַ נכנוי דְּבֶרֶךָ, וכשוטם יסיפּה ופּסיפּה מלכן הקייס [וועגסיסיוטג, וועגרשֶׁסוטג], ויעיל על וס מכוון מאכם, ומוס נמשאל על קעב נלע מדקה ומוס. ופּאב לכסכוי נמוסב [לפי סעתקע׳וקניסוגס תלמידי יוס] מן דְּבָקָה לפ מתקוור, וכי כיין לסיות דְּבֶקָה.

n. m. tanquam correptio, abreptio, calamitas funesta, pestilentia. LXX. *θάνατος, λοιμός, δίκη;* et, tanquam דָּבָר scriptum esset, *ἀποστολή, λόγος, πρᾶγμα.*

בבקר ובצאן דבר כבד Ex. 9, 3.
ושלחתי דבר בתוככם Lev. 26,25.
שלשת ימים דבר בארצך 2 S. 24,13.
ויתן יי דבר בישראל 2 S. 24, 15.
דבר כי־יהיה שדפון וירקון 1Rg.8,37
ויתן יי דבר בישראל 1 Chr. 21,14.
דבר כי־יהיה שדפון
וירקון 2 Chr. 6, 28.
ואם־אשלח דבר בעמי 2 Chr.7,13.
או דבר אשלח אל־הארץ Ez.14,19.
ושלחתי־בה דבר ודם Ez. 28, 23.
שלחתי בכם דבר Am. 4, 10.
paus.: דֶּבֶר
לפניו ילך דבר Hab. 3, 4.
וְדֶבֶר
חרב יי ודבר בארץ 1 Chr. 21, 12.
חרב שפוט ודבר ורעב 2 Chr. 20, 9.
ודבר ודם יעבר־בך Ez. 5, 17.
ודבר יאכלנו Ez. 7, 15.
וְדֶבֶר
וחיה רעה ודבר Ez. 14, 21.
הַדֶּבֶר *p.*
ידבק יי בך את־הדבר Dt. 28, 21.
מן־הדבר ומן־החרב Jer. 21, 7.
את־הרעב ואת־הדבר Jer. 24, 10.
29, 17. 34, 17.
paus.: וְהַדָּבֶר
והרעב והדבר Jer. 32, 24.
וְהַדֶּבֶר
והדבר והרעב מבית Ez. 7, 15.
בְּדֶבֶר
בדבר גדול ימתו Jer. 21, 6.
בדבר ובדם Ez. 35, 22.
בַּדֶּבֶר *p.* בַּדָּבֶר
פן־יפגענו בדבר או בחרב Ex. 5,3.
ואת־עמך בדבר Ex. 9, 15.
אכנו בדבר ואורישנו Num. 14,12.
שלשתיך בדבר ימותו Ez. 5, 12.
הרחוק בדבר ימות Ez. 6, 12.
בדבר ימותו Ez. 33, 27.
וּבַדֶּבֶר *p.* וּבַדָּבֶר
ובדבר אנכי מכלה אותם Jer.14,12.
וברעב ובדבר Jer. 21, 9.
27, 8. 32, 36.
בחרב ברעב ובדבר Jer. 27, 13.
29, 18. 38, 2. 42, 17. 44, 13.
ברעב ובדבר יפלו Ez. 6, 11.
לַדָּבֶר
וחיתם לדבר הסגיר Ps. 78, 50.
וְלַדֶּבֶר *p.*
למלחמה ולרעה ולדבר Jer. 28, 8.
מְדֶבֶר
מדבר הוות Ps. 91, 3.
מדבר באפל יהלך Ps. 91, 6.
וּמִדֶּבֶר *p.*
מחרב מרעב ומדבר Ez. 12. 16.
pl. c. suff.: *דְּבָרֶיךָ
*אהי דבריך מות Hos. 13, 14.
מִדְבָּר
ז״ו וסכיון מִדְבָּר, וכס׳ סיקס מִדְבָּרָה מן הנפכיל, ומן סכיון מִדְבָּרָה. סכוונס מקוס הַדֶּבֶר, או בית מלעס הנסיקס [ווי״ע-עלעקן, עריפֿע], מאכס דבר במכוון נסיגס וסולכס [קע הנסיקס], ומ׳ סיקן סיקוס כיזוע. עי׳ דָּבֵר. ונעבור שסדונר וכר-הלקן או הנסיקס סיס מקוס פנוי ולא זרוע ולי-יער, כיזוע מקכונת לכנות קדס, על כן נקרא מדבר גס לכן שיקס וישיקון ותהו [וויסטע]. ונמלא נקבור שע״פ עס שׂוּר, סִינַי, סִין, פָּארָן, וכדומס. ג׳ לשון מעבס לשון וליבור [רעדע], ולפעמי זיסיס שאלל על כלי סדבור כמו הפס, וזס מדבקן נקוס. נקכנוס מִדְבָּר [בכפל סרכוי] ונגמרת תוקדי מִדְבָּרִי, ועוד נגמרת דְּבָרָא [סידועס דְּבָרָא] כמו מדבר.

n. m. 1) locus, quo pecora pastorum *aguntur* (מָקוֹם הַדֶּבֶר), pascuum, quod cum neque conseptum neque consitum, sed communi usui, praesertim in terris orientalibus, patere soleret, eo nomine etiam regio propter sterilitatem inculta, vasta atque deserta appellari solet. LXX. *ἀγρός, ἄνυδρος γῆ, ἔρημος, ἐρημικός, μαδμαῖτις, ὄρος αὐχμῶδες,*

ὄρος καταβάσεως, πεδίον. 2) sermo, os, utpote quod est instrumentum sermonis. LXX. λαλία. Hieron. *eloquium.*

ימצאהו בארץ מדבר Dt. 32, 10.
מדבר לא־אדם בו Job. 38, 26.
קול יי׳ יחיל מדבר Ps. 29, 8.
ירעפו נאות מדבר Ps. 65, 13.
דמיתי לקאת מדבר Ps. 102, 7.
ישם מדבר לאגם־מים Ps. 107, 35.
טוב שבת בארץ מדבר Prv. 21, 19.
מדבר שלחתיה Jes. 16, 8.
והיה מדבר לכרמל Jes. 32, 15.
וישרום מדבר וציה Jes. 35, 1.
אשים מדבר לאגם־מים Jes. 41, 18.
ישאו מדבר ועריו Jes. 42, 11.
אשים נהרות מדבר Jes. 50, 2.
ערי קדשך היו מדבר Jes. 64, 9.
ציון מדבר הייתה Jes. 64, 9.
פרה למד מדבר Jer. 2, 24.
ועל־נאות מדבר קינה Jer. 9, 9.
לרוח מדבר Jer. 13, 24.
אם־לא אשיתך מדבר Jer. 22, 6.
יבשו נאות מדבר Jer. 23, 10.
מדבר ציה וערבה Jer. 50, 12.
אכלה נאות מדבר Joel 1, 19. 20.
כי דשאו נאות מדבר Joel 2, 22.
נחלתו לתנות מדבר Mal. 1, 3.

c. h interr.: הַמִּדְבָּר

המדבר הייתי לישראל Jer. 2, 31.

הַמִּדְבָּרָה

עד איל פארן אשר־על־ Gn. 14, 6.
המדבר
וינהג את־הצאן אחר Ex. 3, 1.
המדבר
דרך המדבר ים־סוף Ex. 13, 18.
באתם בקצה המדבר Ex. 13, 20.
סגר עליהם המדבר Ex. 14, 3.
הוצאתם אתנו אל־ Ex. 16, 3.
המדבר הזה
ויפני אל־המדבר Ex. 16, 10.
והנה על־פני המדבר Ex. 16, 14.
אל־המדבר אשר־הוא Ex. 18, 5.
חנה
המדבר דרך ים־סוף Num. 14, 25.
את־קהל יי׳ אל־המדבר Num. 20, 4.
הזה
וישת אל־המדבר פניו Num. 24, 1.
אשר בקצה המדבר Num. 33, 6.
את כל־המדבר הגדול Dt. 1, 19.
את־המדבר הגדל הזה Dt. 2, 7.
מן־המדבר והלבנון Dt. 11, 24.
וינסו דרך המדבר Jos. 8, 15.
המדבר עלה מיריחו Jos. 16, 1.
את־קוצי המדבר Jud. 8, 7.
ומן־המדבר ועד־הירדן Jud. 11, 22.
אל־דרך המדבר Jud. 20, 42.
על־פני דרך את־המדבר 2 S. 15, 23.
בעברות המדבר 2 S. 15, 28. 17, 16.
באה מעבר המדבר Job. 1, 19.
עלה מן־המדבר Cant. 3, 6. 8, 5.
והנה הכרמל המדבר Jer. 4, 26.
מפני חרב המדבר Thr. 5, 9.
ואבאם אל־המדבר Ez. 20, 10.
והלכתיה המדבר Hos. 2, 16.

מִדַּמִּדְבָּר

מהמדבר והלבנון הזה Jos. 1, 4.
מלאכים מהמדבר 1 Sam. 25, 14.

בַּמִּדְבָּר

על־עין המים במדבר Gn. 16, 7.
וישב במדבר ויהי רבה Gn. 21, 20.
אשר מצא את־הימם Gn. 36, 24.
במדבר
אל־הבור הזה אשר Gn. 37, 22.
במדבר
דרך שלשת ימים במדבר Ex. 3, 18.
ויחגו לי במדבר Ex. 5, 1.
ויעבדני במדבר Ex. 7, 16.
דרך שלשת ימים נלך Ex. 8, 23.
במדבר
וזבחתם ליי׳ אלהיכם Ex. 8, 24.
במדבר
למות במדבר Ex. 14, 11.
ממתנו במדבר Ex. 14, 12.
שלשת־ימים במדבר Ex. 15, 22.
ועל־אהרן במדבר Ex. 16, 2.
האכלתי אתכם במדבר Ex. 16, 32.
ויחנו במדבר Ex. 19, 2.
ושלח את־השעיר Lev. 16, 22.
במדבר
ידעת התנו במדבר Num. 10, 31.
או במדבר הזה לו־מתנו Num. 14, 2.
וישחטם במדבר Num. 14, 16.
במדבר הזה יפלו
פגריכם Num. 14, 29.
יפלו במדבר הזה Num. 14, 32.
יהיו רעים במדבר Num. 14, 33.
תם פגריכם במדבר Num. 14, 33.
במדבר הזה יתמו Num. 14, 35.
ויהיו בני־ישראל
במדבר Num. 15, 32.
להמיתנו במדבר Num. 16, 13.
ממצרים למות במדבר Num. 21, 5.
במדבר אשר על־פני
מואב Num. 21, 11.
בעבר ארנון אשר במדבר Nu. 21, 13.
מות ימתו במדבר Num. 26, 65.
אבינו מת במדבר Num. 27, 3.
ויינעם במדבר Num. 32, 13.
להניחו במדבר Num. 32, 15.
במדבר בערבה מול סוף Dt. 1, 1.
את־בצר במדבר Dt. 4, 43.
המוליכך במדבר הגדל Dt. 8, 15.
המאכילך מן במדבר Dt. 8, 16.
את־יי׳ אלהיך במדבר Dt. 9, 7.
הוציאם להמתם במדבר Dt. 9, 28.
ואשר עשה לכם במדבר Dt. 11, 5.
ארבעים שנה במדבר Dt. 29, 4.
במדבר בדרך בצאתם
ממצרים Jos. 5, 4. 5.
הלכו בני־ישראל במדבר Jos. 5, 6.
והעם הגס במדבר Jos. 8, 20.
את־כל־ישבי העי בשדה
במדבר Jos. 8, 24.
אשר־הלך ישראל במדבר Jos. 14, 10
במדבר בית הערבה Jos. 15, 61.
את־בצר במדבר במישר Jos. 20, 8.
ותשבו במדבר ימים רבים Jos. 24, 7.
וילך ישראל במדבר Jud. 11, 16.
וילך במדבר ויסב Jud. 11, 18.
בכל־מכה במדבר 1 Sam. 4, 8.
מעט הצאן החנה במדבר 1 S. 17, 28.
וישב דוד במדבר 1 Sam. 23, 14.
במדבר במצדות 1 Sam. 23, 14.
וישב בהר במדבר־ 1 Sam. 23, 14.
וישמע דוד במדבר 1 Sam. 25, 4.
כל־אשר לזה במדבר 1 Sam. 25, 21.
לבקש את־דוד במדבר 1 S. 26, 2.
ודוד ישב במדבר 1 Sam. 26, 3.
לשתות היעף במדבר 2 S. 16, 2.
ועיף וצמא במדבר 2 Sam. 17, 29.
ויקבר בביתו במדבר 1 Reg. 2, 34.
ואת תמר במדבר 1 Reg. 9, 18.
והוא־הלך במדבר דרך
יום 1 Reg. 19, 4.
את־בצר במדבר 1 Chr. 6, 63.
אשר־עשה משה במדבר 1 Chr. 21, 29
משה עבד־יי׳ במדבר 2 Chr. 1, 3.
ויבן את־תדמר במדבר 2 Chr. 8, 4.
על־ישראל במדבר 2 Chr. 24, 9.
ויבן מגדלים במדבר 2 Chr. 26, 10.
לא עזבתם במדבר Neh. 9, 19.
וארבעים שנה כלכלתם
במדבר Neh. 9, 21.
הן פראים במדבר Job. 24, 5.
אלין במדבר סלה Ps. 55, 8.
יבקע צרים במדבר Ps. 78, 15.
לערך שלחן במדבר Ps. 78, 19.
כמה ימרוהו במדבר Ps. 78, 40.
וינהגם כעדר במדבר Ps. 78, 52.
ביום מסה במדבר Ps. 95, 8.
ויתאוו תאוה במדבר Ps. 106, 14.
להפיל אותם במדבר Ps. 106, 26.
תעו במדבר Ps. 107, 4.
למולידך עמו במדבר Ps. 136, 16.
ושכן במדבר משפט Jes. 32, 16.
נבקעו במדבר מים Jes. 35, 6.
קול קורא במדבר Jes. 40, 3.
אתן במדבר ארז Jes. 41, 19.
אף אשים במדבר דרך Jes. 43, 19.
כי־נתתי במדבר מים Jer. 43, 20.
כסוס במדבר לא יכשלו Jes. 63, 13.
לכתך אחרי במדבר Jer. 2, 2.
המוליך אתנו במדבר Jer. 2, 6.
כערבי במדבר Jer. 3, 2.
צח שפים במדבר Jer. 4, 11
מי־יתנני במדבר Jer. 9, 1.
הישבים במדבר Jer. 9, 25.
על־כל־שפים במדבר Jer. 12, 12.
ושכן חררים במדבר Jer. 17, 6.
השכנים במדבר Jer. 25, 24.
מצא חן במדבר Jer. 31, 2.
כערוער במדבר Jer. 48, 6.
כליענים במדבר Thr. 4, 3.
במדבר ארבו לנו Thr. 4, 19.
ועתה שתולה במדבר Ez. 19, 13.
ויימרו־בי בית־ישראל
במדבר Ez. 20, 13.
לשפך חמתי עליהם
במדבר Ez. 20, 13.
נשאתי ידי להם במדבר Ez. 20, 15. 23
ולא־עשיתי אותם כלה
במדבר Ez. 20, 17.
ואמר אל־בניהם במדבר Ez. 20, 18.
לכלות אפי בם במדבר Ez. 20, 21.
וישבו במדבר לבטח Ez. 34, 25.
כעגבים במדבר Hos. 9, 10.
אני ידעתיך במדבר Hos. 13, 5.
ואולך אתכם במדבר Am. 2, 10.
הגשתם־לי במדבר Am. 5, 25.

וּבַמִּדְבָּר

במצרים ובמדבר Num. 14, 22.
ובמדבר אשר ראית Dt. 1, 31.
ובמדבר ובנגב Jos. 12, 8.

בַּמִּדְבָּר

שם תבל כמדבר Jes. 14, 18.
משלח ונעזב כמדבר Jer. 27, 10.
נצתה כמדבר Jer. 9, 11.
ושמתיה כמדבר Hos. 2, 5.
ציה כמדבר Zeph. 2, 13.
ויולילם בתהמות כמדבר Ps. 106, 9.

לַמִּדְבָּר

ישם נהרות למדבר Ps. 107, 33.

לַמִּדְבָּרָה

על־המצפה למדבר 2 Chr. 20, 24.

מִמִּדְבָּר

לחלות ממדבר Jes. 21, 1.
מובאים סובאים ממדבר Ez. 23, 42.
רוח יי׳ ממדבר עלה Hos. 13, 15.

וּמִמִּדְבָּר

וממדבר עד־הנהר Ex. 23, 31.
וממדבר מתנה Num. 21, 19.

c. h finis: מִדְבָּרָה

עד־לבוא מדברה 1 Chr. 5, 9.
אל־דויד למצד מדברה 1 Chr. 12, 8.
*תצאתיו מדברה בית און Jos. 18, 12
*מסלע מדברה *n. p.* Jes. 16, 1.

constr. c. h: מִדְבָּרָה

שוב לדרכך מדברה 1 Reg. 19, 15.

absol. c. h: הַמִּדְבָּרָה

לקראת משה המדברה Ex. 4, 27.
לעזאזל המדברה Lev. 16, 10.
ביד־איש עתי המדברה Lev. 16, 21.
לקראת ישראל המדברה Nu. 21, 23.
בתוך־הים המדברה Num. 33, 8.
המדברה דרך ים־סוף Dt. 1, 40. 2, 1.
וינוסר המדברה Jud. 20, 45. 47.
על־גי הצבעים המדברה 1 S. 13, 18.
אחריו המדברה 1 Sam. 26, 3.
ונטשתיך המדברה Ez. 29, 5.

constr.: מִדְבַּר

ויצאו אל־מדבר־שור Ex. 15, 22.
מדבר־סין אשר בין־אילם Ex. 16, 1.
באו מדבר סיני Ex. 19, 1.
ויבאו מדבר סיני Ex. 19, 2.
אל־מדבר פארן קדשה Num. 13, 26.
כל־העדה מדבר־צן Num. 20, 1.
דרך מדבר מואב Dt. 2, 8.
מריבת קדש מדבר־צן Dt. 32, 51.
גבול אדום מדבר־צן Jos. 15, 1.
את־בני יהודה מדבר
יהודה Jud. 1, 16.
אחרי־דוד מדבר מעון 1 S. 23, 25.
וירד אל־מדבר פארן 1 Sam. 25, 1.
וירד אל־מדבר־זיף 1 Sam. 26, 2.
דרך מדבר גבעון 2 Sam. 2, 24.
ויאמר דרך מדבר אדום 2 Reg. 3, 8.
פני מדבר יריאל 2 Chr. 20, 16.
יחיל יי׳ מדבר קדש Ps. 29, 8.
משא מדבר־ים Jes. 21, 1.
אל־מדבר העמים Ez. 20, 35.
ואחריו מדבר שממה Joel 2, 3.

בְּמִדְבַּר

במדבר באר שבע Gn. 21, 14.
וישב במדבר פארן Gn. 21, 21.
קרביהם ליי׳ במדבר סיני Lev. 7, 38.
במדבר סיני באהל מועד Nu. 1, 1.
ויפקדם במדבר סיני Num. 1, 19.
לפני יי׳ במדבר סיני Num. 3, 4.
במדבר סיני לאמר Num. 3, 14.
במדבר סיני בשנה השנית Num. 9, 1.
בין הערבים במדבר סיני Num. 9, 5.
במדבר פארן Num. 10, 12.
ויחנו במדבר פארן Num. 12, 16.
את־בני ישראל במדבר
סיני Num. 26, 64.
מריתם פי במדבר־צן Num. 27, 14.
במדבר־צן Num. 27, 14.
במדבר אתם Num. 33, 8.
ויחנו במדבר־סין Num. 33, 11.
ויחנו במדבר סיני Num. 33, 15.
ויחנו במדבר־צן Nu. 33, 36.
ודוד במדבר־זיף בחרשה 1 S. 23, 15
במדבר מעון בערבה 1 S. 23, 24.
וישב במדבר מעון 1 Sam. 23, 25.
במדבר עין גדי 1 Sam. 24, 2.
בהיותו במדבר יהודה Ps. 63, 1.
במדבר ארץ מצרים Ez. 20, 36.

constr.: לְמִדְבַּר

ויצאו למדבר תקוע 2 Chr. 20, 20.
למדבר שממה Jer. 12, 10.
ואדום למדבר שממה Joel 4, 19.

constr.: מִמִּדְבַּר

ממדבר־סין למסעיהם Ex. 17, 1.
ממדבר סיני וישכן הענן Nu. 10, 12.
ממדבר פארן על־פי יי׳ Num. 13, 3.
ממדבר־צן עד־רחב Num. 13, 21.
ויסעו ממדבר־סין Num. 33, 12.
ויסעו ממדבר סיני Num. 33, 16.
ממדבר־צן על־ידי אדום Nu. 34, 3.
ממדבר קדמות Dt. 2, 26.
ולא ממדבר חרים Ps. 75, 7.
ממדבר לבלתה Ez. 6, 14.

cum suff.: מִמִּדְבָּרָה

וישם מדברה כעדן Jes. 51, 3.

cum suff.: *וּמִמִּדְבָּרְךָ

*ומדברך נאוה Cant. 4, 3.

דָּבָר

ז״ו ונכנוי דְּבָרִי, דְּבָרָם, סמלנס כמילף ונמינת הנמסח [ערייבונג, פּיעסערייבונג], ומוס מזאל למקום מהרעס [טרי־פּע], וכן מזס גלמכי מן כמינס וכמילס. ופּאזר גס זמוס מעגין דנוך, וכן פּרצו כניס כדנרס ניצעי׳, ומכלאון קנינ. וכן נסוכסי ועכני.

n. m. pecorum pastus, ab *agendo*, transl. locus, quo pecora a pastoribus pastum aguntur, *pascuum* (Trift, a v. treiben), arab. *dabru*, syr. *dabro*, *deboro*. LXX. mire: *κοίτη, ταῦρος*.

cum suff.: דָּבְרוֹ
Mich. 2, 12. כעדר בתוך הדברו

cum suff.: דִּבְרָם
Jes. 5, 17. ורעו כבשים כדברם

דִּבְרָה

ז״כ וסרכוי דִּבְרוֹת, סרכון כפסדות סכסונות כיס [דאָס ערייענלע, פּלעסם]. ופּאזר גס זמרס דנר נמכון כמינס וכיס יסודי, כ״ס דנר נמכון מקר, וכרלס על דְּבָרָא נמכוי מקר, וכן נעמרל יסוד דוּבְרָא, כמיכר על פניס, לומר גו [ריקקען], כמו: נדובר קיימת קמי מרך, וכן נעבני דְּבַר, ויובן נזס דְּבַר [סיבעער־רוים]. וי״ז זמומיס מעגין דנור, לומר מקום דנור סקנ״ס, ולל מתקוות לי.

n. m. singulare tantum, latus templi occidentale, sanctuarium, a v. דָּבַר posterius, posticum esse, arab. *dabara*, unde *dubr*, *dâbar*, pars postica aedium, adytum; talmud. דּוּבַר, dorsum. *Hieronym.: oraculum, oraculi sedes* (a. v. דְּבִיר). LXX. *δαβείρ, δαβεῖρ, δαβίρ, ναός*.

אל־דביר הבית אל־קדש
1 Reg. 8, 6. הקדשים
אל־מקומו אל־דביר
2 Chr. 5, 7. הבית
Ps. 28, 2. בנשאי ידי אל־דביר קדשך

דְּבִיר
1 Reg. 6, 19. ודביר בתוך־הבית

דְּבִיר
1 Reg. 6, 20. ולפני הדביר עשרים
אמה
ברתלקות זהב לפני
1 Reg. 6, 21. הדביר
1 Reg. 6, 31. ואת פתח הדביר עשה
1 Rg. 7, 49. לפני הדביר זהב סגור
1 Rg. 8, 8. מן־הקדש על־פני הדביר
2 Chr. 4, 20. לפני הדביר זהב סגור
2 Chr. 5, 9. מן־הארון על־פני הדביר

בְּדִיר
1 Reg. 6, 23. ויעש בדביר שני כרובים
2 Chr. 3, 16. ויעש שרשרות בדביר

לְדָבִר
1 Reg. 6, 16. ויבן לו מבית לדבר

לַדְּבִיר
1 Rg. 6, 22. וכל־המזבח אשר־לדביר

וְלַדְּבִיר
1 Reg. 6, 5. סביב להיכל ולדביר

דְּבִרָה

ז״כ נסמן דְּבִרָה, לו נתנועס מקנמת ר׳ דְּבָרַתִי [כמו בְּלֵאַתִי, גְּנַבְתִּי]. סמלנס כמו דנר נמזאל, לופנים ולופן ומרמס מזפע ומזמר ולרך [מרע, ווייוע], לו סנס ועלס, כמו על־דנרת נדומס לל נעגור, לו כמו דנר מיזפע.

n. f. sicut דָּבָר, ratio, modus, conditio, caussa, quod cum particulis ad formanda adverbia componitur. LXX. *λαλία, λόγος, τάξις, ἐπικαλεῖν*, עַל־דִּבְרַת ה׳ *ἕνεκεν*.

constr.: עַל־דִּבְרַת
Eccl. 3, 18. על־דברת בני האדם
על־דברת שלא ימצא
Eccl. 7, 14. האדם
Eccl. 8, 2. ועל דברת שבועת אלהים

constr.: דִּבְרָתִי *f. antiqua.*
Ps. 110, 4. על־דברתי מלכי־צדק

cum suff.: דִּבְרָתִי
Job. 5, 8. אשים דברתי

דִּבְרָא

ז״כ נלרמי כמו נעגני, וסמלן דִּבְרָתָא.

n. f. aram. (c. דִּבְרַת), ab hebraico non diversum.

constr.: דִּבְרַת
Dan. 2, 30. על־דברת די פשרא
למלכא
Dan. 4, 14 עד־דברת די־ינדעון חיא

דִּבֵּר

ז״ו ולפני סמקיף דַּבֵּר, וסוף מעקור נזווי לל דַּבֵּר. סכוונס כמו דנור [וונלרע, לויסזפרינן], וועוים סמדקדקים זלל סניגוסו לזס. נסנגוס סוס סזס דַּבֵּרָן וסנקני מעמו נזפס ענריני דַּבָּרָנִית.

n. m. piëlicum, verbum, eloquium. Targumice inde sbst. דַּבְּרָן, *f. neoh.* דַּבְּרָנִית.

וַדַּהֲדִבֵּר
Jer. 5, 13. *והדבר אין בהם

constr.: דִּבֶּר־
Hos. 1, 2. *תחלת דבר־יי בהושע

דָּבַשׁ

פעל לף־עוגר כ״ף נגוד וסכלון לזון לימס וגנוו, לו סיות נעל דימס וגנילס לומר כך, וכלמות דנקף וקולן [קנע־ענן, וויי ויין], וכמלף מזפע גס ניוני *deps-o* = *δεψω* וכומי *deps-ere*, subigere, mollitum et subactum esse. Forsitan v. טָבַשׁ eadem origine est; dicitur enim de eo, qui est pinguis, crassus, rudis (LXX. *τυροῦσθαι*).

דָּבָשׁ

ז״ו נכנוי דְּבָשׁ, וסכוונס דנקף וקולן נרכון סכלוב וכמס [נאָסענס, ציינ־ליינענס], כמזאל על ווך־סדנוניס לו מענגים [ניענע־, עריוינענאָנג]. נלרמי דְּבָשׁ, סדְּבָשׁ מזלמו, וסכנוזות זס דְּבָשָׁה, דְּבְשָׁן, דְּבְשָׁנִית וכיולל.

n. m. aliquid glutinosum, molle, subactum, quod dicitur de melle et apium et uvarum (gr. *ἕψημα, παράχυμα, γλυτρίς*, lat. sapa, defrutum, ital. vino cotto, hisp. vino codizo). LXX. *μέλι, μελισσών, γάλα*, semel *λαλεῖν*. Cf. syr. *dobusho*, panis dulciarius (Rosinenkuchen).

דְּבַשׁ
p.
Gn. 43, 11. מעט צרי ומעט דבש
Lev. 2, 11. כי כל־שאר וכל־דבש
Dt. 32, 13. וינקהו דבש מסלע
1 S. 14, 26. ויהי דבש על־פני השדה
1 Sam. 14, 27. והנה הלך דבש
1 S. 14, 29. כי טעמתי מעט דבש הזה
בקצה המטה אשר־בידי
1 Sam. 14, 44. מעט דבש
1 Rg. 14, 3. ובקבוק דבש ובאת אליו
Job. 20, 17. נהרי נחלי דבש וחמאה
ומצור דבש אשביעך
Ps. 81, 17. צוף־דבש אמרי־נעם
Prv. 16, 24. אכל־בני דבש כי טוב
Prv. 24, 13. דבש מצאת אכל דיך
Prv. 25, 16. אכל־דבש הרבות לא־טוב
Prv. 25, 27 דבש וחלב תחת לשונך
Cant. 4, 11.

דְּבַשׁ
p.
Ex. 3, 8. אל־ארץ זבת חלב ודבש
17. 13, 5. 33, 3.
Lev. 20, 24. זבת חלב ודבש
Num. 13, 27. זבת חלב ודבש היא
Nu. 14, 8. 16, 14. זבת חלב ודבש
Nu. 16, 13. מארץ זבת חלב ודבש
Dt. 6, 3. ארץ זבת חלב ודבש
11, 9. 26, 9. 15. 27, 3.
Dt. 8, 8. ארץ־זית שמן ודבש
Dt. 31, 20. זבת חלב ודבש
Jos. 5, 6. ארץ זבת חלב ודבש
Jud. 14, 8. בגוית האריה ודבש
2 Sam. 17, 29. ודבש וחמאה וצאן
2 Rg. 18, 32. ארץ זית ציהר ודבש
2 Chr. 31, 5. דגן תירוש ויצהר ודבש
Jes. 7, 15. חמאה ודבש יאכל
Jes. 7, 22. כי־חמאה ודבש יאכל
Jer. 11, 5. 32, 22. זבת חלב ודבש
Jer. 41, 8. ושמן ודבש
Ez. 16, 13. סלת ודבש ושמן
Ez. 16, 19. סלת ושמן ודבש
Ez. 20, 6. 15. זבת חלב ודבש
Ez. 27, 17. ודבש ושמן וצרי

הַדְּבַשׁ
p.
Jud. 14, 9. רדה הדבש
ויטבל אותה ביערת
1 Sam. 14, 27. הדבש

בִּדְבָשׁ
p.
Ex. 16, 31. וטעמו כצפיחת בדבש

כִּדְבָשׁ
Ez. 3, 3. ותחי בפי כדבש למתוק

מִדְּבַשׁ
Jud. 14, 18. מה־מתוק מדבש
Ps. 19, 11. ומתוקים מדבש
Ps. 119, 103. מדבש לפי

cum suff.: דִּבְשִׁי
Cant. 5, 1. אכלתי יערי עם־דבשי

דַּבֶּשֶׁת
ז״כ וסמלנס עקב סגמל וגנכוו [קנ־מעגל־סאָקקעל], וקרל כן למעת מעגל־סאָקקעל ע״כ רכון סקלב זל גנכוו, ויולוע וס סמזאל למכון מזרע, ויוים כמו שַׁפָּשֶׁת. לולם עוד לפאר כלו שמו ע״כ סמקדמות עס כלוב סדבורים. ולרין עין.

n. f. gibbus camelorum, vel propter mollitudinem, vel propter apiarii similitudinem. Trg. תִּקְרֵת גְּמַלִּין.

Jes. 30, 6. ועל־דבשת גמלים

דָּגָה

v. s. r. דָּוָג *p.* 272.

דָּגַל

פעל לף־עוגר כ״ף נגוד, וכלמו סמפרגים למזל תוכן סכוונס, לכן נלמי־ספר וקרוב למזל סתמות סתענן נסיסס וכלילס [צייכען], נמזאל על סכזאות וגנכוות, ולאר מקנוסס למרקוק, וכן מזרע לכם כידוע. סתמות מזרע דֶּגֶל [וכמלף גל כמכוון זס כגליונים], וכסודו גל מזלמו, וכן נעבני, וסמכוון כסוי נוזיר מזס.

verb. inus., micare, splendescere, quod pervulgari denominatione transfertur ad rem erectam eminusque conspiciendam, (דֶּגֶל s. unde

placet conjectura illa hominum leviculorum: אֲדַהֵּם, qua verbum transitivum, cui convenit suffixum, substituitur. Aquila: *παραβιβάζων αὐτούς*. Symmachus: *διαβασταχθήσομαι*. Verbum autem דָּדָה ortum est ex דַּהֲדָה, quod remansit in lingua arabica, eique verbo reduplicato affine est נָאַט agere, abigere, quod e *luto* emersum esse lutulente nonnulli commenti sunt. Radix autem ex una constat consona, unaque vocali, quae per literam vocalem א vel ה exprimitur, estque tum semitica tum sanscritica, quod sanscriticum *dhu*, gr. *θύ-ειν*, facile te docebunt.

Hitpa-el: הִתְדַּהֲדָה
1 *imperf.:* אֶדַּהֲדָה
Jes. 38, 15. *אדדה כל־שנותי
impf. c. suff.: אֲדַהֲדֵם
Ps. 42, 5. *אדדם עד־בית אלהים

דּ֫וּחַ

ז

פעל נודד ורץ, ונדוך ומוכרע, ע״פ שלץ כתקדש כ״ף נגוד. משלוח מספקת ומטעכות ספוק ומשוך ומיכולת [מיכלאכטן. נולאגנען. לוסרי״נען, נעגיגען], ויושלך על מטעכות ופשוחת [נעדיכפען, נאָעמיג משמנען] כדי ספוק, וכן ביוכו דמ [*δέ-ω*] כשרש מכוון ונשלחי שפתי מעכב. ולריך יגעו וכלאו ונדו בו מחדקדקים, גם חדש״ם גם יכים. משמוש שרש נעלת הכרם ק׳, כי נדוש סלוק מליכו בָּא, הֶה [מכוכל הַדֶּה], בָּא [מכוכל הַד], פֶּה [לאכר מחנו מביכוני פֶּה], פָּע [נלחמי, ומחנו פָּעָפָּע מכפל], גָּע [נלחמי, ומוס גָּעָגָּע מכפל], וכן גָּא [לאכר מחנו גָּר] ועול הרכם, ועל כלם תעיד השווי והערך נשפתי קדם וערב, וכל מדקדק מוסיף שקרן.

verb. intr. atque primit. nonnisi in derivatis nobis conservatum: sufficere, suppetere, suppeditare, satis esse, translate: opus, necessarium esse, *egere*, gr. *δέ-ειν*. Radix igitur monogrammaton est, quemadmodum בָּא (= בָּ); הֶה (= הָ in f. duplicata דָּהֲדָה); בָּא (= בָ in dupl. בַּד); פֶּה, פָּא (unde participium פֶּה); פָּע (aram., unde f. reduplic. פָּעָפָּע); גָּע (aram., unde גָּעָגָּע) גָּא (unde גָּי ad s. f. גָּי), pluraque alia verba, quae ope comparationis linguarum inveniuntur.

דִּי

ז״ו ע״ש גִּי, בָּא, אֶם, לִמו שרש פעל], ויושלך מתמוכ לקלגני־ס׳ כלאכר יוכיקו שָׁגִי, שָׁגָי, שָׁגַי [מן קלגני־ס׳]. משלוח מספוק ומשלערן [נעגיגע, מיכרי״כונג], ומוס נעשה העעתי, לומר כפי מלוך [וק פ״על אלם נאָעמיג לוזוע], ויוכן נוס בְּדֵי, מִדֵּי, בְּדֵי ודוק. עי׳ נקונטרסי.

n. m. ad sim. f. גִּי, גַּי (a vv. בָּא, גָּא, si modo radix verbalis subest), constr. דֵּי. Eodem modo a verbis לה fiunt שָׁגֵי, שָׁגֵי, שָׁגַי. Inest vis *ἱκανότητος*, unde adv. satis, affatim, abunde. LXX. *ἱκανός, ἱκανοῦσθαι; ἐκούσιον, ὅσος, χείρ; πολύς; ὁμοίως; κατά; παρά*; דַּי [נסכלף על ענר, נעד, קלח] כמכוון סוס גם נשפתי מעכב.

verb. perdifficile intellectu, cujus radix est, ut nonnulli sentiunt, גָּר h. e. colligere, *ἀγείρειν*, unde LXX. *συνάγειν*, targumice דְּגַר ovis incubare, *ἐπωάζειν* (brüten). Alii *perdicem* sic a pernicitate seu velocitate pedum nominatum putant. Quidni potius גָּר radicem esse statuamus vi clamandi; cognata sunt enim גָּעַר, גָּעָה, גָּהָא, linguarumque vetustissimarum communia.

3 *perf.:* *דָּגַר *p.*
Jer. 17, 11. *קרא דגר ולא ילד
3 *prf. f.:* וְדָגְרָה
Jes. 34, 15. ובקעה ודגרה בצלה

דְּד

ז

ז״כ וקן כווני וסמיכות דַּיֵּי וכנכוי. סכוונכ כמו שַׁד וכקמי תַּהֲדֵן וכלס ק׳ [כיוסע]. וכ״ל שסד׳ וסת׳ לקציוע ומתמונכ כצ׳ ככון שלסס, ויעיד על-זס סתמונכ נשפתי ערב ודוק.

n. f., sicut שַׁד, aram. תַּד (e forma reduplicata, cui subest radix גָּא, sanscr. *dhê*, correptum), mamma, a mollitudine. Gr. *τιτθός, τιτθίον*, alem. *dutten, dutlin*, g. *tetin*, hispanice: *teta*. LXX. *τιτθός, μαστός, κατάλυμα*, דַּדֵּי עֶשֶׂה *διαπαρθενεύειν*.

du. constr.: דְּדֵי
Ez. 23, 3. עשו דדי בתוליהן
Ez. 23, 8. עשו דדי בתוליה
du. c. suff.: דַּדֶּיהָ
Prv. 5, 19. דדיה ירוך בכל־עת
du. c. suff.: דַּדַּיִךְ
Ez. 23, 21. בעשות ממצרים דדיך
du. c. suff.: *דַּדַּיִךְ
Cant. 1, 2. *כי־טובים דדיך מיין

דָּדָה

ז ח

פעל יקר ויקיכו כך מלוך, ומכוונכ מלוך לקח ונעידה [סַייעלין, לְאַכְנוּסַח נעכן], ונפקת נקמי הַדֶּא [= הָאֶא] כמו סָאַטָא, טָאַטָא, סיוסע מוס, לומר כהילה ונסינה לקח הילד, וכן נעבני דלקלע כיוסע נוס. ומוס מסתפעל הַתְדַּהֲדָה [כמר הִתְהַדָּהָה], ומעיד אֲהַדֵּהַ, לומר תתלך לקח. וכפלה אֲהַדֵּם נתקלים, כי לפי מכנוי לריך למיוע הכנין יוסע, כי ניקור מכנוי ניקם שקלוי וכיק. וחקיים סגיסו אֲדַהֵּם ויסים מכנד, ציוסע למכוון. ודע שמשבש כתמונכ ע״י מכפילה כמר דמדם, כלאכר עוד נעבני, וכלף עם שפעל [עכ״יבען, פָּאַרעטר״יבען], וכן מסמך וכדומם, מן שרש קום קלך כתנועה בָּא [ע״פ בָּא] הֵה נעבני דא, ומשלך ג״כ כהודו ויוכי [s. *dhu*, gr. *θύ-ειν*], ושנ״כ מכוון שפעל ומסמך, או מלוך וכדוך.

verb. perrarum, lente, suspenso gradu incedere, aramaice = הְדָא vi prope eadem, qua סָאַטָא, טָאַטָא, arab. דאדא, rabb. הִדָּה in dictionibus his: אִשָּׁה מְדַדָּה אֶת־בָּנֶיהָ. Hinc Hitp. הִתְדַּדְּרִין עֲגָלִים וְסַרְחִין (pro הִתְהַדָּהָה), impf. אֶהַדֶּה summisse, presse, sensim incedere. LXX. sine sale: *ἀφαιρεῖν, θαυμαστός*. Theod. (*ποιεῖν*) *καθοδήγησιν*. Perdifficilis explicatu est forma אֲדַהֵּם, cujus suffixum non potest esse reciprocum; neque

runt: augescere, *ad*augescere, *ac*crescere, *ad*olescere, propagare, unde דָּגָן de frugibus. Sicut צָמַח, praefixo צ, ex radice מָח, sanscr. *mah*, ortum est, sic דָּגַן, cujus ד est praepositio, a radice גַּן, sanscr. *g'an*, quae est plurium linguarum antiquarum propria, capit primordia.

דָּגָן

ז״ו וסמיך דְּגַן, וסכוונכ רקיע תכונה ולמח קעב ויוכך [צאָסם קייבער פַּאלאַנצע], נסמיכ על מימיס נשנליס [נעעליילע], ופ״כ לכל נכלל, נגזרת גזיכו אֲדָגֵּן. משרש עי׳ לעיל.

n. m. germen, surculus, propago, arista, frumentum. LXX. *πυρός, ἄρτος, σῖτος, τροφή*.

Gn. 27, 28. ורב דגן ותירש
Dt. 28, 51. דגן תירוש ויצהר
Dt. 33, 28. אל־ארץ דגן ותירוש
2 Reg. 18, 32. ארץ דגן ותירוש
2 Chr. 31, 5. דגן תירוש ויצהר
2 Chr. 32, 28. לתבואת דגן
Neh. 5, 2. ונקחה דגן ונאכלה
Neh. 5, 3. ונקחה דגן ברעב
Jes. 36, 17. ארץ דגן ותירוש
Jer. 31, 12. על־דגן ועל־תירש
Thr. 2, 12. איה דגן ויין
Hos. 7, 14. על־דגן ותירוש יתגוררו
Hos. 9, 1. על כל־גרנות דגן
Hos. 14, 8. יחיו דגן ויפרחו כגפן
Joel 1, 10. כי שדד דגן
Joel 1, 17. כי הביש דגן
Zach. 9, 17. דגן בחורים
וְדָגָן
Gn. 27, 37. ודגן ותירש סמכתיו
Num. 18, 12. וכל־חלב תירוש ודגן
Neh. 5, 10. נשים בהם כסף ודגן
הַדָּגָן
Neh. 10, 40. את־תרומת הדגן
Neh. 13, 5. ומעשר הדגן
Neh. 13, 12. הביאו מעשר הדגן
Ez. 36, 29. וקראתי אל־הדגן
Hos. 2, 10. נתתי לה הדגן
Hos. 2, 24. את־הדגן ואת־התירוש
Joel 2, 19. שלח לכם את־הדגן
Hag. 1, 11. ועל־הדגן ועל־התירוש
וְהַדָּגָן
Neh. 5, 11. ומאת הכסף והדגן
כַּדָּגָן
Num. 18, 27. כדגן מן־הגרן
constr.: הִדְגַן
Ps. 78, 24. ודגן־שמים נתן למו
cum suff.: דְּגָנִי
Hos. 2, 11. ולקחתי דגני בעתו
cum suff.: דְּגָנְךָ
Dt. 7, 13. דגנך ותירשך ויצהרך
11, 14. 12, 17. 14, 23. 18, 4.
cum suff.: דְּגָנָהּ *fem.*
Jes. 62, 8. אם־אתן את־דגנך עוד
cum suff.: דְּגָנָם
Ps. 4, 8. מעת דגנם ותירושם רבו
Ps. 65, 10. תכין דגנם

דָּגַר

פעל קצי הכנכס, לר״ק משרש יסים דָּגַר לשון מסיפה ותגילה, וכן נקמת מכוון משרש, ופירוש ע׳ וקיים כרקם בדומס לו. וכן בקרנוס דְּגַר, ומשם דְּגוֹר נכמשל על מקמום וקיוף [כרישען]. לר״ק יסים דָּגַר שם לקוק [נעכמוסן], ע״פ מרוכת מליכתו, ועל אכני כמו סוק. ולאכר שעניכו כפלוף וקריאת קול סקוק [גלוקען, פיפען], כי משרש

verb. denom. signum erigere, ut eminus conspiciatur, unde דָּגֵל erectus, tanquam vexillum, eminens, excellens. *Nif.* vexillis insignitum esse, vexilla ferre (Cant. 6, 4. 10. Symm. *ἐπίφοβος μετὰ στίφους*, alibi: *ὡς τάγματα παρεμβολῶν*, alius: *ὡς ἐπιφάνεια*. Quinta ed. *ἐπιφανὴς ὡς μεγαλυνόμεναι*. Sexta: *καταπληκτικὴ ἐν μεμεγαλυμμέναις*). LXX. *μεγαλύνειν, ἐκλογίζεσθαι, τάσσειν*.

part. pass.: דָּגוּל
Cant. 5, 10. דגול מרבבה
1 *pl. impf.:* *נִדְגְּלָה
Ps. 20, 6. *ובשם אלהינו נדגל
Nif-al: נִדְגָּל
part. pl.: כַּנִּדְגָּלוֹת *fem.*
Cant. 6, 4. 10. אימה כנדגלות

דֶּגֶל

פעל לק־עוכר. ומשלקקים מכוערים מקכוסו עם דג, וסכל נלק וסג, ועכין פריס גג, כי מס לג לקח מכג, לקי מק מכלוכג. ולקריס מפרידו מכ׳ משרש, כלילו לפכיסס רשום ומפורש, ולמו לין טעם ולין ריק, ולשון מר כורק, על-מס מכ׳ עודף וסורק. וכ״ל מקוות מכוונכ למיקס וכנוב ומשלמס [שרכאָסטען, עריינען], וכי לנמק מכוון פני [פרוכג], ומשרש לשון שגשוג [sanscr. *mah* מַהּ־], ומשלמס ומכרת משרש לפ״ו דָּגַן, וכן גן כסודו [s. *g'an*] ונפרסי יוכי וכומי גרמני ולקלכי שלאמו, כמכוון משלמס ונמיקס סולדס וסוכמס ודוק סיטב. ומשלל על מכנוש וסלמס.

verb. inusit., quod nonnulli stultissime cum nomine דָּג contule-

ἰκανός. Cf. appendicem de particulis.

דַּי *p.*

Mal. 3, 10. ברכה עד־בלי־די

וְכַדַּי

Esth. 1, 18. וכדי בזיון וקצף

לְמַדַּי pro

2 Chr. 30, 3. *לא־התקדשו למדי

constr.: דֵּי

Lev. 5, 7. ואם־לא תגיע ידו די שה

Lev. 12, 8. תמצא ידה די שה

Lev. 25, 28. די השיב לו

Dt. 15. 8. די מחסרו

Jes. 40, 16. אין די בער

Jes. 40, 16. וחיתו אין די עולה

constr.: וְדֵי

Prv. 27, 27. ודי חלב עזים

constr.: בְּדֵי

Job. 39, 25. בדי שופר יאמר האח

Jer. 51, 58 בדי־ריק ולאמים בדי־אש

Nah. 2, 13. בדי גרותיו

Hab. 2, 13. עמים בדי־אש

Hab. 2, 13. ולאמים בדי־ריק

constr.: כְּדֵי

Lev. 25, 26. ומצא כדי גאלתו

Dt. 25, 2. כדי רשעתו במספר

Jud. 6, 5. יבאו כדי־ארבה לרב

constr.: מְדֵי

Ex. 36, 5. מדי העבדה למלאכה

1 Sam. 1, 7. מדי עלתה בבית יי

1 Sam. 7, 16. והלך מדי שנה בשנה

1 Sam. 18, 30. ויהי מדי צאתם

1 Reg. 14, 28. ויהי מדי־בא המלך

2 Reg, 4, 8. ויהי מדי עברו

ויהי מדי־בוא המלך

2 Chr. 12, 11. בית יי

את־בית אלהיכם מדי

2 Chr. 24, 5. שנה

Jes. 28, 19. מדי עברו יקח אתכם

Jes. 66, 23. מדי־חדש בחדשו

Jer. 20, 8. כי־מדי אדבר

Jer. 31, 20. כי־מדי דברי בו

Jer. 49, 27. מדי דבריך בו תתנודד

Zach. 14, 16. ועלו מדי שנה בשנה

וּמִדֵּי

Jes. 66, 23. ומדי שבת בשבתו

cum suff.: דַּיָּךְ

Prv. 25, 16. דבש מצאת אכל דיך

cum suff.: דַּיָּם

Ex. 36, 7. והמלאכה היתה דים

Jer. 49, 9. השחיתו דים

Obad. 1, 5. הלוא יגנבו דים

דָּהַב

פעל לפ־עונר, ובמקל מתכו פגויר בְּדַהֲבָה. מתכוון כתו זָהַב ע"פ.

vrb. inusit., unde מַדְהֲבָה, vi eadem, qua זָהַב, quod vid.

מַדְהֲבָה

ע"כ קצי־תכנה, לדעת קתקי ול"ל יקודו הָהָב וכו', ומסלסה עוקק ומוסק קרון וכתב [גאלדשרפיסמעדין], נכנוי לנכל, או מעצקות וכו' ע"ל מופעתי כתו מסכה. וי"ל שהוא כתו מקום־וכו ומוכר, ומפשר גכ כתו לדמת וכו או כתל פרון לדרוש הוסכ וכדומה, ונקמת כן בקרתי מדהכה [גאלדשמכע, גאלדשמעתע], עי' כספרי קרווי פניכים דף קמ"ב. עי' זָהַב, בְּרַהֲבָה.

n. f. explicatu subdifficile. Qimchi: nomen urbis auro refertae, vel quae aurum rapiat. Targum enim זָהַב vertit הַדְהֲבָא (Golderpressung, symb. de Babele: Golderpresserin). Vel potius est terra *aurifera;* מַדְהֲבָא enim aramaice dicitur de metallis, ubi sunt auri reconditae venae (Goldschacht). LXX. ἐπισπουδαστής vertunt; legerunt enim, sicut quaedam de antiquis versionibus, מרהי, quod qui in textum intrudunt, vehementer peccant.

Jes. 14, 4. *שבתה מדהבה

דָּהַב

ע"ו וסידועה הַדְהָבָא, מין מתכת ידוע וסכ [גאלל], ונקרא כן ע"ש הציחוכ, כי הָהָב מכוונו כמו צָהַב, זָהַב, נשפת סוזו ד' יסוד [s. *dip*] לשון לסיזם [שימענן].

n. m. aram., aurum, a fulvo colore dictum; הָהָב enim, sicut צָהַב, זָהַב, sanscr. *dîp*, vim splendendi habet ingenitam. LXX.

χρυσός, χρυσίον, χρυσοῦς.

Dan. 2, 32. ראשה די־דהב טב

Dan. 3, 1. עבד צלם די־דהב

p. וּדְהָב

Esr. 7, 15. ולהיבלה כסף ודהב

Esr. 7, 16. וכל כסף ודהב

defint.: דַּהֲבָא

Dan. 2, 38. ראשה די דהבא

Dan. 3, 5. ותסגדון לצלם דהבא

Dan. 3, 7. סגדון לצלם דהבא

Dan. 3, 10. ויסגד לצלם דהבא

Dan. 3, 12. ולצלם דהבא די הקימת 14. 18.

להיתיה למאני דהבא

Dan. 5, 2. וכספא

Dan. 5, 3. באדין היתיו מאני דהבא

Dan. 5, 4. ושבחו לאלהי דהבא

Dan. 5, 7. 17. 29. והמנלכא די־דהבא

definit.: דַּהֲבָה

ואף מאניא די־בית־אלהא

Esr. 5, 14. די דהבה

ואף מאני בית־אלהא די

Esr. 6, 5. דהבה

definit.: וְדַהֲבָא

Dan. 5, 23. ולאלהי כספא ודהבא

definit.: וְדַהֲבָה

Esr. 7, 18. בשאר כספא ודהבה

דַּחֲי

תוקפי מצ"פ נקתי, וסידועה נרכוי הַדַּחֲא [וכן שם נפסוק הוא אַפַּרְסַחֲא ידועת מרכוי מן אַפַּדַּכְד]. ומסקקים הקדמים, סתפלתו כתכתי קדמים, ועותו לתך־סדרך סיזרה, וקנעו רכוי נתר יקיד קתורה. ודע קוכת שפה נגוע ליל מוקתי אל יס־כספים יכוכה [pers. *deh, dih*], דֶּה, וכן נפרסי דַּה, [*dah-istan*] ועל סיוס כפר שם דֶּה ונעשה מן דֶּה תוקר סיתם כתוגן דַּהַר, סידועה דֶּהָאָה, וידועת מרכוי הַדַּחֲיָא לו ע"ל סוכסית הַדַּחֲיָא, ומשם הוא כתוגן כיוכי וגוכי ולוק.

adj. n. pr. (def. pl. הַדַּחֲיָא) incolae regionis montanae, mari Caspio assitae, quae nominatur דֶּה (pers. *deh, dih*), ubi etiam nunc pagus, qui *Dah-istan* appellatur. Ex n. pr. (persice: *pagus*) factum est adj. דַּהֲיִי, def. הַדַּהֲאָה, pl. absol. דַּהֲאֵי def. הַדַּחֲיָא formaque magis syriaca הַדְּהָיֵא. Gr. *Δαοί.*

def. pl.: דַּהֲוָא K'tib.

Esr. 4, 9. שושנכיא דהוא

Q're: דַּהֲיָא *def. pl.*

Esr. 4, 9. שושנכיא דהיא

דָּחַם

פעל לפ־עונר כפ"ע נכפעל, וסכוונס כמו הֻם, לשון נקלמות דומיס וסקרמס ע"י תמסון ומגור וקלקלה, ע"י תקתקים ומכרים [ערעשערטן, זשונען], כי סיתם וסקוכתם לפעלים נכוכים [ע"ו] עם תתמני־פ"ת יסוע, לכן הגור תפעל עכני נכוחת זקר תמדקדקים.

vrb. nifalicum, stupere, stupescere, stupefactum, attonitum esse. Radix est דֶּם, cui, ut solet, injectum est illud ה, quo radices propagantur. D. Qimchi: *éperdu.* Josef Qimchi Arabes aliquem quodam cordis morbo laborantem vocare tradit. Sed non opus est lingua arabica ad hebraicam explicandam, hebraica autem ad arabicam explicandam carere nemo potest. LXX.

ὕπνοῦν.

Nif-al: נֶדְהָם

part.: נֶדְהָם

Jer. 14, 9. כאיש נדהם

דָּחַר

פעל נוזד ומלמתו כמו דֵּר [כדרך תתמני פ' נשלוסס לע"ו], לומר עכין שפיפס וכיפס תסוללות ותכוסס [לויפען, רעכענען]. ופזר פרזו תמדקדקים תעכין תקפס וסנוס [קרייזען], לת מלתי ולת תתנוכתי, וכן נשפת סוזו דר [*dru, dra*] ויוכי [*δρα*] ותקוסמת פ' [*δρα-μ*] נתכוון תמרון נכלל, וזוס נשכת ותכוון. תתשלל על תכוסת תסוס [רעכענען דעס פשערדעס], ולת תקנוג, או כתזק כרתק תמגור תדמר, על תכוסת כלתק ותסתעך ופי־תשכת [שַׁמְרעוּיסען, פַּשְׁמרעוּפענען], ווס תסוד נתלת דוכ. עי' תדר נתקי.

vrb. intr. (sicut דֵּר, cujus est forma propagata), currere, citato cursu ferri, minime: in gyrum versari, quod est merum atque insulsum grammaticorum commentum. Confer modo Indicum: *dra, dru*, gr. *δρα, δρα-μ*, addito *m* ex vulgari novae conjugationis formandae consuetudine, hisque omnibus eadem sunt primordia affinitatisque arctissima necessitudo. Recte jam Qimchi: חֲסוּם בְּפִי יַחֲלִיכָתוֹ תִּקָּרֵא ד' v. הָדַר, quod de *cursu* temporum dicitur, hoc cum verbo cohaeret. LXX. bene:

διώκειν.

part.: הֹדֵר

Nah. 3, 2. וסוס דהר

הַדְהָרָה

שם תפעולה ותסתם הַדְהָרַת, ותפתור מרוכם ורדיפה [לויף, דשם רעכענען], ונתתר מסום.

n. f. cursus. LXX. ὕβρις, ὁμαλίζειν.

pl. constr.: הַדְהָרוֹת

Jud. 5, 22. דהרות אבירו

constr. pl.: מְדַהֲרוֹת

Jud. 5, 22. מדהרות דהרות אבירו

תַּדְהָר

ע"ו לשון סיזן סה על הר הלבנון, ותצר תעתיק תתרגום בשם בַּרְנָתָן, ותערבי שאג. לכן לפי שרצו תענין תדיזות וחוקות כרתה שהוא שם זיזן קצה תלון בהומה לו.

n. m. arboris Libanonticae, quae videtur a diuturnitate (תַּדִּירוּת) nominata, robur. Qimchi: פי' רבו', תדהר שאגא, ופי' ר' שלמה ש"ם בלעז Targ. מַרְנְנָן. LXX. κυπάρισσος, πεύκη.

Jes. 41, 19. 60, 13, תדהר ותאשור

הוֹב

פעל לפ־עונר כפ"ע נהפעיל, וכוונתו כמו הָאַב ע"ש.

vrb. praeter Hifil non usit., vi eadem, qua הָאַב, *tabefacere.*

Hif-il: הֵהִיב

part. fem. pl.: מְהִיבֹת

Lev. 26, 16. ומדיבת נפש

הוּג

פעל קצי תכנה, כי לדעת תמדקדקים תוכן תסלסה לשון כסוי [דעקען, דעקען], נשוי לפעל כוס נשפתי תערב, ויפתרו שענין כסוי תשלל על תרגוי ופרים, ולת תתקוור לי. וע"ל שפשפ רפזי, וכל פעל גזירו. עי' הָגָה.

vrb., ut videtur, *primitivum*, quod grammatici comparatis verbis: dachen, decken, arab. *dag'a, τέγος, στέγ-ειν*, teg-ere, vim tegendi habere ajunt.

הָגָה

ע"ו, ולפעמים נתר וס לשון תרן תתנועה הָאַג ותרגוי הָגִּים ותסתך הָגֵּר. תכוונס ידועה שם שרן או קיס ניס, נתרתך על נון נתרתי [פיס], ולת מלתי לת ורע לו תשפתי תערב, ותקוס סוס להתגדר בו. נגמרת ידוע הָגֵּר הָרֶקֶק, נשיר לקד. ולולי תסתפיכת סייתי לומר שהשרש הוּג נהרתך על הוּדַּח l. *duc-ere* ודוק וכל שפתי תערב, [s. *duh*, מענין ענייכה לקוס י"ס ותשלקה ותלפה [תיכוויימען], ויתיס הָגָה או יָאג תניכוני, תשוקה [זוויימער] ודוק.

n. m. interdum ad significationem vocalis producendae הָאַג, *piscis.* Plerique, in his jam David Qimchi, primordia hujus vocabuli in verbo הָגָה quaesierunt, id quod nil est nisi opinionis commentum. Fortasse הוּג idem est quod הוּדַּח, quocum concinit v. sanscriticum *duh*, latinum: *ducere*, ita ut piscis a tractibus aquae, quos facit, aut a natatione sit appellatus. LXX. ἰχθύς, κῆτος, ὄψον; ἰχθυερός, ἰχθυϊκός, ἰχθυρός; ἅλιεύς; semel ἀποκεντεῖν.

Jon. 2, 1. וימן יי דג גדול

הָאַג

Neh. 13, 16. מביאים דאג וכל־מכר

הַדָּג

Jon. 2, 1. ויהי יונה במעי הדג

לַדָּג

Jon. 2, 11. ויאמר יי לדג

pl.: הָגִּים

Job. 40, 31. ובצלצל דגים ראשו

pl.: הַדָּגִים

1 Rg. 5, 13. ועל־הרמש ועל־הדגים

2 Chr. 33, 14. ולבוא בשער הדגים

Neh. 3, 3. ואת שער הדגים בנו

Neh. 12, 39. ועל־שער הדגים

Zeph. 1, 10. צעקה משער הדגים

pl.: כַּדָּגִים

Eccl. 9, 12 כדגים שנאחזים במצודה

pl. constr.: דְּגֵי
Gn. 9, 2. דגי הים בידכם נתנו
Num. 11, 22. אם את־כל־דגי הים
Job. 12, 8. ויספרו לך דגי הים
Ez. 38, 20. ורעשו מפני דגי הים
Hos. 4, 3. וגם־דגי הים יאספו
pl. constr.: דִּגֵּי
Ps. 8, 9. צפור שמים ודגי הים
Zeph. 1, 3. ודגי הים והמכשלות
pl. constr.: כִּדְגֵי
Hab. 1, 14. ותעשה אדם כדגי הים

דּוּג

פעל גויר מסג, ולפ נמצא כפ׳ נגוכיס, וכנכון מכוסף דָּיֵג מסקנכ מן חֲדֵרֵג, לומר לוד דגים [פיעגן].

vrb. denom., cujus tantummodo Hifil reperitur הֲדִיג, correptum illud atque mutilatum ex הַדְרִיג, piscari. LXX. ἁλιεύειν.

Hif-il: הֲדִיג
3 *prf. pl. c s.:* וְהֵדִיגוּם *f. correpta.*
Jer. 16, 16. ואם־לֹו ודיגום

דָּוָג, דַּיָּג

ז״ו גויר דוג, לומר בעל־כל דגים [פיעגר], ומתמוכ מעקל מתדיכיים.

n. m. (ex v. דּוּג factum), piscator. LXX. ἁλιεύς.

pl.: דַּיָּגִים
Ez. 47, 10. ועמדו עליו דוגים

pl.: לַדַּיָּגִים
Jer. 16, 16. לדוגים רבים ואם־לו׳

pl.: הַדַּיָּגִים
Jes. 19, 8. ואבלו הדיגים ואבלו

דַּוָּגָה

ז״כ ע״א הוגה, ומכם לפ״ו מכוונו מופעתי [דאם פיעגן], ויונן כוס סיכות דונם. ולדעת לחקיים מעשה הליגים [פיעגריי״ק], וסיי סיי. וילוע נגמיק הוגית, שם לסקיכם קעכם של הליגים, וכן פי׳ רש״י ע״א שלדים כם דגים [פיעגרקאסן].

n. m. abstr., ad sim. f. דַּוָּגָה, piscatus. LXX. mire: ὑποκαίειν. Gemarice הוגית, cymba piscatoria.

Am. 4, 2. בסירות דוגה

דַּוָּגָה

פעל לחק גויר הֵג, ע׳ סהלכן כחשר לכוב, ומכלכם פכיס וכיכ כדגים [יין פֵּעגרעסרעגן], ולמפרוש כוס מחמת. וחשר חלמו מחדקדקים מעגין כסוי מכל כוס ועשות כוס.

v. denom. (a n. הֵג productione usitatissima factum), augeri, multiplicari propagatione sobolis, *piscium* instar. Glossa: רַבְּוּ כְּמוֹ חַדַּגִּים. Jam D. Qimchi nomen hoc a verbo originem ducere *pro Hispanorum Gallorumque perverso more* opinatus est; nostrates somniculosi grammatici ita se rem habere fidenter confirmaverunt. LXX. πληθύνειν.

3 pl. impf.: וְיִדְגוּ
Gn. 48, 16. וידגו לרב בקרב הארץ

דַּגָּה

ז״כ ומסמך הַגָּה, ומכוונכ דג נכנלי ע״ל קנולי [פיס], ומתמוכ גויכ דגם, כחשר נרחם מקנור מקמן.

n. f. collect. (a forma verbi primitivi productiori דַּגָּה ortum, minime tamen illa denominativa; mutabile est enim atque breve prius illud Qamez), pisces. LXX ἰχθύς.

Dt. 4, 18. תבנית כל־דגה

דַּגָּה

Num. 11, 5. זכרנו את־הדגה
Ez. 47, 9. והיה הדגה רבה מאד
Jon. 2, 2. ממעי הדגה

וְדַגָּה

Ex. 7, 18. 21. והדגה אשר־ביאר
constr.: דְּגַת
Ez. 29, 4. והדבקתי דגת־יאריך
Ez. 29, 4. 5. כל־דגת יאריך
constr.: בְּדָגַת
Gn. 1, 26. וירדו בדגת הים
Gn. 1, 28. ורדו בדגת הים
constr.: כְּדָגַת
Ez. 47, 10. כדגת הים הגדול
cum suff.: דְּגָתָם
Ps. 105, 29. וימת את־דגתם
Jes. 50, 2. תבאש דגתם מאין מים
Ez. 47, 10. למינה תהיה דגתם

דָּגוֹן

ז״פ לחליל לחדול ע״ם דמוקו דג כנופו, ולח״ק גם לחליכם הֲרִגְתָּא [דעכנעגן] סיקם דמוק דג, וקסיס מן הֵג לח״ק נסקמעטות סכ׳. סהלכם פם תוקמי מן דג.

n. pr. idoli Asdodei, in piscis figuram habitumque formati, cultu, ut videtur, manibusque humanis. LXX. Δαγών. Abravaneli: אַטְרוּ אֱלֹהֵיהֶם בְּצוּרַת הָג מֵן חַטַּבְּוּר וְלִבְעַבְלַת וְחִיוּ יְדֵיו וְרַגְלָיו כְּצוּרַת אָדָם. Cognata sunt fortasse *Derceto* (דַּרְכֶּתָא) et Atergatis (אֲתַרְעַתָּא). Ἀταργάτις, Ἀτεργάτις).

1 Sam. 5, 2. ויבאו אתו בית דגון
1 Sam. 5, 2. ויציגו אתו אצל דגון
1 Sam. 5, 3. 4. והנה דגון נפל
1 Sam. 5, 3. ויקחו את־דגון
1 Sam. 5, 4. וראש דגון
1 Sam. 5, 4. רק דגון נשאר
1 Sam. 5, 5. לא־ידרכו כהני דגון
1 Sam. 5, 5. הבאים בית־דגון
1 Sam. 5, 5. על־מפתן דגון
1 Sam. 5, 7. ועל דגון אלהינו

v. Onomasticum sacrum.

I. דּוּד

פעל לח-עוכר כ״פ נגוויכים דָּוַד, הוֹדֵה, הוֹדֵר, וספתרון קצה לסולמו, מן מלד סתמוכה, מן מלד סתמוכן. מלד סתמוכה ידוע מסרלה דַּד [ידד], ולפ ידעכו לין יולד מוה דוד, ולפ עוד לפ שנצה דוד נכפל לוה עלמו לפ נמלפ, כי שכיכים כלפה נוהעים לעוכבים, כחשר רלינו מלד דדם ע״ה. מלד ספתרון ידוע סקסנס וסקנינות [ליעגען, מיכנען], ולפ ידעכו על מה וה, כי סמעתך לדוד מסיר, ולפ סמכוון רקוק ונצול הוק דרך שעות, ומצויי לפ דפק בעכני שקר, כי זה ציין לפ דדם לעיל, ונצפתי מעשה לפ מלפתי עכרו.

vrb. praeter derivata non usit., cui cognatum est יָדַד (יְדַד), unde qua ratione הוֹדִד fieri potuerit, non patet; eadem enim litera nonnisi eis in verbis iterari solet, quae sunt e compositis compendio facta. Etiam in notione hujus verbi definienda incertus haereo; metaphora enim illa a fervendo ebulliendoque ad amandum diligendumque translata, quam firmissime grammatici asseverant, quibus rationibus innixa sit, non video; arabicum autem *dada* ad hebr. הָדָה, non ad הוּד pertinet. Sat igitur esto, conjunctionum negantiam sine conclusione posuisse.

דּוֹד, דֹּד

ז״ו ע״א חוֹב, סוֹם, וספלפס לפסנס וקניכות וכעות [ליעגע, מיכנע, פַּרייכ-צפפע], וכוס נכניי כלכך סעופצעיס, ומצכב דודים מצכב לפנס, וכוס דודים מצתכר לפנס. וסוצלל לפק״ס ל׳ על לוסב וקובב וכע [פַּרייכ׳, גע-ליעגעכר], וכי מֹדַּעַת כמוסו. כ׳ על קכוב וגולל, על לפי-לפ [לָפַי״ס], וכי כן נלפמי חַבִּיב, חֲבִיב וכדומס.

n. m. ad simil. formae חוֹב, סוֹם, 1) amor, caritas, studium, deliciae. LXX. φιλία, ἀγαπητός, semel μαστοί (דַּדַּיִם). Saadja Gaon apud Ibn-Ezram (Cant. 1, 1.) de *saliva* amantium, quae miscetur, interpretatur ex Prov. 7, 18.; 2) amicus, cognatus, necessarius, sicut מוֹדַעַת speciatimque. 3) patruus, sicut חָבִיב, חֲבִיב inter Aramaeos. Trg. אָח אַבָּא. LXX. οἰκεῖος, συγγένεια; ἀδελφιδός, ἀδελφὸς τοῦ πατρός, πατράδελφος, ἀδελφός, υἱός; בֶּן־דּוֹד, ἀνεψιός. Syr. *dodo, ben-dodo, doduto.*

Lev. 10, 4. בני עזיאל דד אהרן
1 Sam. 10, 14. 15. ויאמר דוד שאול
1 S. 14, 50. אבינר בן־נר דוד שאול
1 Chr. 27, 32. ויהונתן דוד־דויד יועץ
Esth. 2, 15. בת־אביחיל דד מרדכי

מְהֻדָּד

Cant. 5, 9. (bis) מה־דודך מדוד

cum suff.: דּוֹדִי
Cant. 1, 13. צרור המר דודי לי
Cant. 1, 14. אשכל הכפר דודי לי
Cant. 1, 16. הנך יפה דודי אף נעים
Cant. 2, 3. כן דודי בין הבנים
Cant. 2, 8. קול דודי הנה־זה בא
Cant. 2, 9. דומה דודי לצבי
Cant. 2, 10. ענה דודי ואמר לי
Cant. 2, 16. דודי לי ואני לו
Cant. 2, 17. סב דמה־לך דודי
Cant. 4, 16. יבא דודי לגנו
Cant. 5, 2. קול דודי דופק
Cant. 5, 4. דודי שלח ידו מן־החור
Cant. 5, 8. אם תמצאו את־דודי
Cant. 5, 10. דודי צח ואדום
Cant. 5, 16. זה דודי וזה רעי
Cant. 6, 2. דודי ירד לגנו
Cant. 7, 12. לכה דודי נצא
Cant. 7, 14. דודי צפנתי לך
Cant. 8, 14. ברח דודי ודמה־לך
Jes. 5, 1. שירת דודי לכרמו

cum suff.: דֹּדִי
Jer. 32, 8. 9. חנמאל בן־דדי
Jer. 32, 12. לעיני חנמאל דדי

cum suff.: דּוֹדֵי
Cant. 5, 6. ודודי חמק עבר
Cant. 6, 3. ודודי לי

cum suff.: לְדוֹדִי
Cant. 5, 5. קמתי אני לפתח לדודי
Cant. 5, 6. פתחתי אני לדודי
Cant. 6, 3. אני לדודי ודודי לי
Cant. 7, 10. הולך לדודי למישרים
Cant. 7, 11. אני לדודי ועלי תשוקתו

cum suff.: דֹּדֵךְ
Jer. 32, 7. דדך בא אליך

cum suff.: דּוֹדֵךְ
Cant. 5, 9. (bis) מה־דודך מדוד
Cant. 6, 1. אנה הלך דודך
Cant. 6, 1. אנה פנה דודך

cum suff.: דּוֹדוֹ הֹדוֹ
Lev. 20, 20. ערות דדו גלה
אור־דדן או בן־דדו
Lev. 25, 49. יגאלנו
*בן־דודו איש יששכר
Jud. 10, 1.
ויאמר שאול אל־דודו
1 S. 10, 16.
ואחרו אלעזר בן־דדי
2 S. 23, 9.
אלחנן בן־דודו
2 Sam. 23, 24. *n. p.*
בית לחם
2 Rg. 24, 17. את־מתניה דדו תחתיו
1 Chr. 11, 12. ואחריו אלעזר בן־דודו
אלחנן בן־דודו מבית
1 Chr. 11, 26. לחם
Esth. 2, 7. היא אסתר בת־דדו
Am. 6, 10. דודו ומסרפו

pl.: דֹּדִים
Prv. 7, 18. לכה נרוה דדים
Cant. 5, 1. שתו ושכרו דודים
Ez. 16, 8. והנה עתך עת דדים
Ez. 23, 17. למשכב דדים

cum suff.: הוֹדַי
Cant. 7, 13. אתן את־דודי לך

cum suff.: הֹדַיִךְ
Cant. 1, 2. *כי־טובים דדיך מיין
Cant. 1, 4. נזכירה דדיך מיין
Cant. 4, 10. מה־יפו דדיך
Cant. 4, 10. מה־טבו דדיך מיין

cum suff.: הֹדֵיהֶן
Num. 36, 11. לבני דדיהן לנשים

הוֹדָה

ז״כ נויר הוד ולפ נמצא כפ׳ נמכוון קכוגס, כמסמך על לפקוס-לפ [עפצעע], או על לפצ דוד.

n. f. amita, mulier patrui. LXX. θυγάτηρ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ πατρός, bis: συγγενής.

Cant. 8, 5. מתרפקת על־דודה

cum suff.: הוֹדָתָךְ
Lev. 18, 14. דדתך הוא

cum suff.: הֹדָתוֹ
Ex. 6, 20. את־יוכבד דדתו
Lev. 20, 20. ושכב את־דדתו

הַדֵּי

סם תוקמי מן הוד על דרך סנפ לרמי, ומוס נכנוי הַדָּאִים, לפנ נקרמי יסיס הַדָּאִין. סהלכם לדעת סתגוס בַּבְּרַתַּי [פלגרין, מפנכרפנפרפ], וכן סמס יככוס בלגון יפעפל, ומסס פלגרין לנכנו גרגון. ונגמרק כ״ט ע״כ] יפוכס דודי ע׳ סיגל [פעליו יקמר רש״י ו״ל פנפ כ׳ ע״כ: סיגל עמס פקוין ויול *violes* וים כוג׳ עלין]. סגור מן דוד לפסנס לדעת סמדקדקים, מכדוק רקו לעוכר לפסנס, כמו פנפמר סדודקים כתבו ריס. לולם עוד לפנר פעמו מתמוכ דודי סקרס לו סתפוק, ומתמוכ נפוכ כמעט רלים על וס.

n. adj. ex הַדּוּד more aramaico factum, pl. הַדּוּדָאִים (aram. הַדְּדָאִין), mandragora, *μανδραγόρας, ἀντίμηλον* (malum amatorium), *κυκαία*, a veneficii amatorii suspicione, propter famosam *Circen (Alraun-Apfel)*. Jam Dav. Qimchi: שֵׁרֶשׁ עֵשֶׂב שֶׁחוֹזֵא כְּדְמוּת אָדָם זָכָר וּנְקֵבָה מנדרגו״לש בְּלַעַז (Mandegloires, Mandragores). Targumice, sicut arabice, יַבְרוּחַ. Gemara Sanhedrin f. 99, b. explicat: סִיגְלֵיהֶן, (Rashi: *violes*). LXX. *μανδραγόρας, μῆλα μανδραγόρου.* Nomen vel ab odore appetitum venereum excitante, vel a forma malorum ollae simili desumtum est.

pl.: הַדּוּדָאִים
Gn. 30, 14. וימצא דודאים

pl.: הַדּוּדָאִים
Cant. 7, 14. הדודאים נתנו־ריח

pl. constr.: יְהוּדַאי
Gn. 30, 15. את־דודאי בני
Gn. 30, 15. תחת דודאי בנך
pl. constr.: בְּדוּדָאֵי
Gn. 30, 16. שכרתיך בדודאי בני
pl. constr.: מְהוּדָאֵי
Gn. 30, 14. מדודאי בנך

דוּד II.

ג"ז והכנוי הוּדָם או יְהוּדָם [עי' שׁוּרָם, שׁוּקָם, חֲוִילָם]. סמלגם סל ועכץ או כלכלת [קאָלאָכ], ונקרא כן כפי סכלאָפ ע"ש שמוש בית-קנוס ובית-כלכוס, ועכין כשוס שעוס. סמשאל על קלאָפ נכלכל ע"ש קנוס, והנוס סוס. וכקאָפ לי שנכפל סכנוי כפל סמכוון, לומר יְהוּדָם לעיין סקלכוס, ודומים לפלים, ועוס פקפוק בדכר. נגמאָץ הֵד שם כלי בית-קנוס, או קלך סכלי. בתרגוס כאר יהוד ג"כ יְהוּדָה, או הֵדָה, ושוס ידועץ סכנוי יְהוּדָתָא.

n. m. pl. יְהוּדִים vel יְהוּדָיִם (ad sim. f. שְׁוָרִים), olla, canistrum, a *capacitate*, neutiquam a coquendo appellatum. Gemarice יֵדָּא, vas capax, interdum pars de toto. Targumice pro יְהוּד invenitur etiam יְהוּדָה, יְהוּדָא; pl. def. יְהוּדָיְתָא. Syr., addito *a* prosthetico, *adudo*; samarit. def. דודיה (*dudaja*). LXX. *κάλαθος, κάμινος, κάρταλος, κόφινος, λέβης.*

יַהֲדוּד
Jer. 24, 2. הדוד אחד תאנים
וַיַּהֲדוּד
Jer. 24. 2. והדוד אחד
בַּיְהוּד
1 S. 2, 14. והכה בכיור או בדוד
בַּיְהוּד
Job. 41, 11. כדוד נפרח ואגמן
בַּיְהוּד
Ps. 81, 7. כפיו מדוד תעברנה
pl.: בַּיְהוּדִים
2 Reg. 10, 7. את־ראשיהם בדודים
pl.: וּבַיְהוּדִים
2 Chr. 35, 13. בסירות ובדודים
הַיְהוּדִי
תוקפי מן יְהוּד, נמכוון סל וקלכ כמו יְהוּד ע"ש.
n. adj. (factum ex יְהוּד super.) olla, corbis.
pl. constr.: יְהוּדֵי
Jer. 24, 1. שני דודאי תאנים

דוּד I.

פעל נודד ומתקוד הוּת. סמלגם מכוסלגם: פ' לשון לגיש וקולי, כמו בערבי דוי, נמשאל על דוות מכגיש ניאי ויסתן [ויעכאן, קרעכאנקעלגן]. ג' נמשאל על דקאן כפש ועכוות [בעי־מעסקרעכאנקעיין], וכן נסוכים. נתרגוס יְדוֹד נמכוון מכ' לכוב, נשפת סודו ג' שגיש נכוסם לו נמכוון דו, ד', דיו ועוכלוות נשאר שפתי [s. *dî, dêw, dû*] יעבנ, ודוק סיעב.

vrb. intr. 1) languere, languidum, debilitatum, enervatum esse, valetudine premi, v. c. de mulieribus menstruo sanguinis profluvio laborantibus. LXX. *αἱμορῥοεῖν.* 2) moerere, tristem, demissum esse. LXX. *ὀδυνᾶσθαι.* Sanscr. *dêw, dû*, idem. Syr. *d'vo.*

inf. c. suff.: דְּוָתָהּ
Lev. 12, 2. כימי נדת דותה

adj. masc.: דָּוֶה
תוקף כיכוי ולנקעס דָּוֶה, ופעשר לסיגיו תקף דגל הפעל לניכוי. המכוון לכוס וקלס ופקשי [ויעך], נמשאל על סעומקס או מלגוס עמק, או על עכגון וכדומס, וכן נתרגוס.
adj. partic. languidus, enervatus, afflictus, infirmus, syr. *d'vojo.* LXX. *αἱμορῥοοῦσα, ἀποκαθημένη; ὀδυνηρός.*
Thr. 5, 17. על־זה היה דוה לבנו
adj. fem.: דָּוָה
אשר־ישכב את־אשה דוה
Lev. 20, 18.
Jes. 30, 22. תזרם כמו דוה
Thr. 1, 13. כל־היום דוה
adj. fem.: וַדָּוָה
Lev. 15, 33. והדוה בנדתה
דַּוַּי

ג"ז ע"ת דַּי, גַּי, ומסמץ דַּוַּי [כמו דַּי, גַּי], סלכון מלי ופקשיע תקלוף ומדוס [ויעכ־סייע, קרעכאנקלי־קייע], וכן עכץ־דוי. סמשאל על שוסקס וכלס געול ודלקון [נקעכ] ווס דוי־לקס, וככון סתקנס: תֵּיוֹד הַדּוַּיָא לְמַסְוֵיהּ. ושוס משס נתרגוס בַּר־דַּוַּי, לומר בן־לוכי, ופידועס נתן־סיוק הַדּוָיָא [סנכס' ק' ע"ב]. עי' ספרי כקוני פניכים ל"ה, ס'.
n. m., ad sim. f. דַּוָּה, גַּי; cstr. דַּוַּי, גַּי, sicut דַּי, גַּי, valetudo infirma, aegra, tenuis, hinc fastidium, res, cujus pertaesum est, unde דַּוַּי לֵיהּ, quod Juda ibn-Koreisch apud Qimchium pluralis constructivum esse perperam contendit. Melius Targum: quemadmodum res fastidium creans epulis meis. LXX. semel *ὀδύνη*, semel *βρόμος.*

p. דַּוַּי
רו׳ יסעדנו על־ערש דוי
Ps. 41, 4.
constr.: *כְּדַוַּי
Job. 6, 7. *החמה כדוי לחמי

דַּוַּי

ג"ז מתוקפי דגוש־י לניין מקוק, סענין סיוק קלס ופקשי מלוד [ועכי ויעך] נמשאל על סעכוות ובמיכת סכוק. נתרגוס נמר ועף, כמו נָסִיס נַדַּוַּי [מ"ש כ' מ"ג], וועוד שם לשוסעק דָּוֵן, דַּוָּיָא.
n. m. adj. dagesatum, (ad vim notionis insitae augendam) perquam languidus, morbosus. LXX. *λύπη, λυπεῖν, ἀπορᾶσθαι.*
Jes. 1, 5. וכל־לבב דוי
Jer. 8, 18. עלי לבי דוי
Thr. 1, 22. ולבי דוי

מַדָּוֶה

ג"ז והכנון מלי ופקשיע [ויעכעסום], ומ' לניין סמוסקשוע. משאל כמו מַטָּוֶה, מתן סכנוי מַדַּוֵּי.
n. m. abstr., ad s. f. מַטָּוֶה, languor, tenuis valetudo (Siechthum). LXX. *νόσος, ὀδύνη.*
constr.: מַדְוֵה
Dt. 7, 15. וכל־מדוה מצרים הרעים
pl. constr.: מַדְוֵי
Dt. 28, 60. את כל־מדוי מצרים

דוּד II.

פעל לת־עוכר כ"ש נגוד, והוא לגון סלכשס, ונמתץ ג"כ משכש נלשון רומי ויוכי [*du*-ere], ומשס מַדְוֶה מכתץ יסיס נויר מפעיל. לולס עוד ספקות נדכר, ויותר חוס ע' מַדָּה.
vrb. praeter derivata non usit., cui inest vis vestiendi, lat. in-*du*-ere, gr. *ἐν-δύ-ειν*, unde nomen hifilicum מַדְוֶה. Nisi forte מַדָּה radix est, q. vid.

מַדְוֶה

ג"ז ועכיכו מלכוש ומעשה [סילכלע, קלייך], וככיכו כמתץ מַדְוֵיהֶם. ולדץ מכפכד מַדְוֵי מן מַדָּה ע"ב, ותיכו כרתה לי.
n. m. vestis, in-*du*-sium, c. suff. מַדְוֵיהֶם, in cujus formae gratiam grammmatici absolutivum מַדְוֵי confinxerunt. Gr. *ὑποδύτης, ἔνδυμα*, Joh. 21, 7. *ἐπενδύτης*, Arab. kamîs (*ὑποκάμισον*, camisa, chemisole, camigiuola).
pl. c. suff.: מַדְוֵיהֶם
2 Sam. 10, 4. ויכרת את־מדויהם
1 Chr. 19, 4. ויכרת את־מדויהם

דּוּחַ

לומר דַּח מכרלף על דָּחָה, דָּדַח, דֶּדַח, דָּדַג, דֶּגַח, מכוונכ גרימס ושתיפס ודקיפס סלפס [פַּאַרשטייגען], ושוס מסמשאל על מכעס ודקיפס [שטאָמפען]. מספעיל תַּדְחֵי יוכל, נמשאל גכ על מתקוס ומרקלס ומעכרס [אַפּוועקשטעלן, רייניגען]. נגמרל מסמשאל סוס לרוב, וכן תּוֹדֶחֶת מספעולי, ומשוע מתו מְדִיחָה [נית־מידיקן], הַדָּחָה כלגון מתקוס ומעכרס. משוי ע' נשלמי מפעלים של וס משנש. vel potius דַּח *v.*, cui cognata sunt verba supra rabbinice enumerata, pellere, trudere. Jam Juda ibn-Koreisch apud Qimchium in libro Shorashim דָּחָה et הָדַח comparat, sed more *hispanico*, tanquam verba diversa, vi sua congrua. *Hif.* trans. de subigendo, lavando, sordibus eluendis, sicut rabbinice dicitur: מְדִיחַ וּמוֹלִיחַ וּמַדְחִיחַ, et nominibus inde propagatis מְדִיחָא aquarium, lavatrina; חֲדָחָה, purgatio. LXX. *ἀποκλύζειν, πλύνειν, ἐξῶθειν, ἐκκαθαρίζειν.*
Hif-il: הֵדִיחַ
3 perf. c. suff.: הֲדִיחֵנִי
Jer. 51, 34. מעדני הדיחני
3 imperf.: יְדִיחַ
Jes. 4, 4. דמי ירושלם ידיח
3 imperf. pl.: יְדִיחוּ
2 Chr. 4, 6. ידיחו בם
Ez. 40, 38. ידיחו את־העולה

דּוּחַ

פעל יקר ותמנות מכוונו כמו דַּח, לומר סגתס וגניפס, נמשאל על סכתיפס [שטאָמפען, נעראָשטאָמפען] וכן נעכני דלך. נתרגוס מוס גכ בַּדְּבֵק, ונמרל סנתפעל תְּדוּחַ, ויאנו סס גכ נמכוון ריפס ודיפס [עראָפען], וכ"ל שספעל דְּבַק מסמלך על דָּח, וכן מַת מסמלר אל מַדְחֵי ודוק.
v. monadicum, cui cognata sunt דַּח et דַּק, contundere, comminuere, arabice *daka*. Qimchi שְׁחִיקָה sic a דִּיכָּה differre ait, ut sit comminutio in partes minimas, quocum consentit gemaricum illud: בְּמַחֲפֹרֶת הִיכָּה כְּלֵי עֲלֵמָא לָא פָּלִיגִי דְּאָסוּר כְּלֵי פְּלִיגִי בְּמַחֲפֹרֶת שְׁחִיקָה: LXX. *τρίβειν.*
3 perf. pl.: דָּכוּ
Num. 11, 8. או דכו במדכה

מַדְכֵּה

ג"כ מן מוכרי יְדוֹד [מכמלץ עוד נגמרל], סלכון כלי לקל כדון או לו מכתץ [מקרוער]. נגמרל כמו כן מַדּוֹחַ, נתרגוס מְדוּחָא או דּוּכְיָא. וידוע משם הוּכָּא ומידועס דְּוּכְתָּא, ומכנוי שלץ כמונן וּמידועס דְּוּכְתָּין, לומר מקום או מקוס מתלכן, וכן דֻּשׁ נתרמי.
n. f. (a. m. מָדוֹךְ, quod in Gemara tritum atque vulgare est) vas concavum, in quo semina, resque aliae contunduntur, pila, mortarium. LXX. *θυεία.* Hinc etiam הוּכָּא, def. דְּוּכְתָּא locus, qui calcatur (syn. מִדְרָס, מִדְרָךְ).

בַּמִּדְכֶּה
Num. 11, 8. דכו במדכה

דּוּכִיפַת

ג"כ לניין לפור עמק, ונקלקו נניקוכו סיפוכוים, נקקיכת שרשו ויניכו וקונו. לדעת סתרגוס בַּגַּר־טוּרָא לומר קרש־ספר [נערגקינסעלער], או מעכץ כגרש כמו מלעד, וכלגון סולך וזועד־ספר [נערגוונסדעראר], ונקרל כן תַּרְנְגֹלָא דְּבָרָא, כיולע נדעת המשל. וכן כתב רש"י תרנגל סנר וכרנלתו כפולה ונלעזו סרוש"ף [מן דו שניס וכיפת כמו כרנלת], ונגמרל: ולשם נקרל שמו דוכיפת ע"ש שהודו [כרנלת] כפות [ענמ] וזו סוא כגר־עוכ. לד"ם מן דוך שהוא תרגום נלשון ישמעאל ומן בִּיפָּא שהוא סלע, ושרגין תרנגל־סלע [שתייר־סקמן], או מן דו כמו נעל וכיפת סלע לומר נעל־סלע, ודי כוס להכן שעוד משרש סוך.
n. f. avis impurae, de qua ambigitur inter interpretes. Sherira, Gaonum penultimus, תַּרְנְגוֹלָא בָּרָא, hoc nomine indicari putat. Dav. Qimchi: *gallo de montagna.* Targ. נַגַּר־טוּרָא (Bergkünstler, Bergwanderer). Etiam Rashi sive S. Isaaki gallum sylvestrem, crista duplici (ex דּוּ et כִּיפָּת), intelligendum ait. Alii ex דּוּ (dominus) vel דּוּךְ (gallus, arabice), et בִּיפָּא (rupes) compositum esse ajunt, ut sit vel dominus, h. e. incola atque habitator rupium, vel *gallus montanus.* LXX. *ἔποψ*, h. e. upupa.

הַדּוּכִיפַת
Lev. 11, 19. ואת־הדוכיפת
וְהַדּוּכִיפַת
Dt. 14, 18. והדוכיפת והעטלף

דּוֹם

כמו דָּמַם ע"ש, ונמלץ נגוכין.
sicut דָּמַם, q. v.

דּוּמָּה

ג"כ, וסלכון כמו דומיס וזלי ופקשס קרס וזתיקס [שטילגן, לויטלגוקייע] נמשאל על סכתיפס [שטאָמפען, נעראָשטאָמפען] וכן נעכני דלך. נתרגוס מוס גכ בַּדְּבֵק, ונגמרל סנתפעל תְּדוּמָּה, ויאנו סס גכ נמכוון ריפס ודיפס [עראָפען], וכ"ל שספעל דְּבַק מסמלך על דָּמָּה, וכן מַת מסמלר אל מִדְמֶּה ודוק.
v. monadicum, cui cognata sunt דָּמָּה et דָּךְ, contundere, comminuere, arabice *daka*. Qimchi שְׁחִיקָה sic a דִּיכָּה differre ait, ut sit comminutio in partes minimas, quocum consentit gemaricum illud: בְּמַחֲפֹרֶת הִיכָּה כְּלֵי עֲלֵמָא לָא פָּלִיגִי דְּאָסוּר כְּלֵי פְּלִיגִי בְּמַחֲפֹרֶת שְׁחִיקָה: LXX. *τρίβειν.*
3 perf. pl.: דָּמּוּ
Num. 11, 8. או דכו במדכה

מַדְמֵנָה

ג"כ מן מוכרי דְּמָמָה, נמכוון סדמה, נמשאל כנים ידועים. ופעשר

נ"ב זסוף קלף דומיה ע"מ בוכיה מן דמה, שנמצא בסכוון הוס, כי סתמוכ בין קולם וזכך לכוב, ומצא נ"ב דמה. *n. f.* (a m. דוּמָה = דוּמָי; fieri autem etiam potuit, ut a דָּמָה diceretur בְּוֹכִיָּה, sicut בְּוֹכָה a v. בָּכָה) silentium, taciturnitas, tranquillitas, quies, fiducia. LXX. male: *ἄνοια, ταπεινοῦν, ὑποτάσσειν.*

Ps. 22, 3. ולילה ולא־דומיה לי
Ps. 39, 3. נאלמתי דומיה
Ps. 62, 2. אל־אלהים דומיה נפשי
דֳּמִיָּה
Ps. 65, 2. לך דמיה תהלה
הַדֹּמֶם
מלת סעם מן הוס, ע' ססופי ם [ע' חָתָם, יוֹתָם, רֵיקָם, שָׁוְא], וסכוונ נדומים [שעילע, ערגענען], ופעמים לתוקפ.

adv. (a v. הָדַם, addita terminatione adverbiali *am* formatum) silenter, tacite, quiete, fidenter. LXX. *ἡσυχάζειν, κατανύσσειν, ὑψοῦν* (רוֹמֵם).

Jes. 47, 5. שבי דומם ובאי בחשך
Hab. 2, 19. לאבן דומם הוא יורה
adv.: וְדֹמֶם
Thr. 3, 26. טוב ויחיל ודומם

דוּמָשֵׁק

v. s. דַּמֶּשֶׂק *p.* 283.

דִּין

פעל כודד, וסכדוק אֲדָנָן, וסכוונ לשון שכוק וסכנוש סקק רגל, נסשל על סשכוק וסשפיט נכללי [וועלעגען, רי־ענען], ושוס לא ילון כוסי נשלס, סלשון לא ישקר נסס [ושלא כיבא וועלעגען סוכעבר לימינו]. ושבר פרשו כמו יָדוֹד סכל וכ"ל. פסעל דִּין נזיר הַדִּין, כשבר לכוב נקלקי־סשעיל. וסכפעל דָּנוֹן כמו כשפט. סקוסת סשכוון של דָּן כמו דָּנָן לשון סכנשס וסקיוס [שטרעקקען, סשל־טען], וכן כשפטי מעכב.

verb. trans., cui cognatum est אָדַן, regnare, dominari, imperare, judicare, unde יָדוֹן רוּחִי, h. e. non regnabit intra eos. Juda ibn-Qarish: = יָגְרָה מָדוֹן, comparato 2 Sam. 19, 10. Josef Qimchi: לֹא יִהְיֶה רוּחִי הַכְּלִיוֹנִי שֶׁנִּפְּחָתִי בָּאָדָם בְּמְרִיבָה עִוֶּד לְעוֹלָם עִם הַגּוּף. David Qimchi (s. rr. דּוֹן, דָּנָן) = יְדוֹן, de spiritu in corpore tanquam vagina incluso. LXX.: *οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις.* Symm.: *οὐ κρινεῖ τὸ πνεῦμά μου τοὺς ἀνθρώπους αἰωνίως.* Hieronym.: non judicabit spiritus meus homines istos in sempiternum. LXX. alibi: *κρίνειν, διακρίνειν.*

3 perf.: דָּן
Jer. 22, 16. דן דין־עני ואביון
3 prf. c. suff.: דָּנַנִי
Gn. 30, 6. דנני אלהים
3 perf. pl.: דָּנוּ
Jer. 5, 28. דין לא־דנו
part.: דָּן *masc.*
Gn. 15, 14. אשר יעבדו דן אנכי
Jer. 30, 13. ארן־דן דינך למזור
3 imperf.: יָדוֹן
Gn. 6, 3. לא־ידון רוחי באדם
Nif-al: נָדוֹן
part.mase.: נָדוֹן
2 Sam. 19, 10. ויהי כל־העם נדון

Hif-il: הֲדִין
Hif-il: הָדִין *forma decurtata.*
inf.constr.: לְהָדִין
Ps. 50. 4. ואל־הארץ לדין עמו
Eccl. 6, 10. ולא־יוכל לדין עם
Jes. 3, 13. ועמד לדין עמים
imperat.: הָדִין
Job. 35, 14. דין לפניו ותחלל לו
imperat.: וְהָדִין
Prv. 31, 9. ודין עני ואביון
impt.pl.: הָדִינוּ
Jer. 21, 12. דינו לבקר משפט
2 imperf.: תָּדִין
Zach. 3, 7. אתה תדין את־ביתי
2 impf. c. s.: תְּדִינֵנִי
Ps. 54, 3. ובגבורתך תדינני
3 imperf.: יָדִין
Gn. 49, 16. דן ידין עמו
Dt. 32, 36. כי־ידין ה' עמו
1 Sam. 2, 10. ה' ידין אפסי־ארץ
Job. 36, 31. כי־בם ידין עמים
Ps. 7, 9. ה' ידין עמים
Ps. 9, 9. ידין לאמים במישרים
Ps. 72, 2. ידין עמך בצדק
Ps. 96, 10. ידין עמים במישרים
Ps. 110, 6. ידין בגוים
Ps. 135, 14. כי־ידין ה' עמו

דִּין

ג"ו כמו דין ע"ז ונמצא לך נקרין.
n. m. eadem vi, qua דִּין q. v.
Q'ri. שַׁדְּיָן
*למען תדעון שדין Job. 19, 29.

דִּין

ג"ו ופ"ע נקרין הָדִין [לשון י"ט, כ"ע], וסכוונ שפיעס ופלילס ותוכקס ע"ל סופעטי [דאָס ריכטען], וסוגלל לנתעמות לגיין סשפע וספלילים [נעריכט] ונגמרת נמר וס בֵּית דִּין לו דין ודנים [דעטעקטייו], כמו ריב. ונלמר עשס, דן דין, ידע דין, כסס דין וכדומס, וניס־דין נגמרת נמר שופעים ופלילים ודייכים, ואל ניס־דין לקל סלילים, ועל־דין לים יבקש דיכו, וסקלוק דין דיכי מסוכות ובפוזת ידוע, ומשלים: סוו מקוים נדין; כל סרלוי לדון דיכי נפוזת רלוי לדון ל"מ; ים שרלוי לדון ל"מ וין רלוי לדון ל"נ; נס דיכל נעל דיכל וכדומס.

n. m. abstr., judicatio, disceptatio, quaestio; caussa; contentio, jurgium, rixa. LXX. *κρίσις, κρίμα, δίκη, συνέδριον* (בֵּית דִּין), סַנְהֶדְרִין), *δίκαιος*, aram. *κρίμα, κριτήριον.*

Dt. 17, 8. בין־דין לדין
Job. 36, 17. דין ומשפט יתמכו
Ps. 76, 9. משמים השמעת דין
Ps. 140, 13. כי־יעשה ה' דין עני
Prv. 20, 8. מלך יושב על־כסא־דין
Prv. 22, 10. דין וקלון
Prv. 29, 7. ידע צדיק דין דלים
Prv. 31, 5. וישנה דין כל־בני־עני
Prv. 31, 8. אל־דין כל־בני חלוף
Jer. 5, 28. דין לא־דנו
Jer. 5, 28. דין יתום ויצליחו
Jer. 22, 16. דן דין־עני ואביון
דָּנָן
Job. 36, 17. ודין־רשע מלאת
דִּינָן
Esth. 1, 13. כל־ידעי דת ודין
לְדִינָן
Dt. 17, 8. בין־דין לדין
בְּדִינָן
Jes. 10, 2. להטות מדין דלים
cum suff.: דִּינִי

Ps. 9, 5. כי־עשית משפטי ודיני
cum suff.: דִּינֵךְ
Jer. 30, 13. ארן־דן דינך למזור
הַדִּין

ג"ו גויר דין, להסמיכת סקומות, סהלכה שופע ופלילי וקלין [ריכטער], הסמין הַדִּין, ולפעמים מן כ"ש ריב לו מלדיק דבר, והסזקל בכוון. סמלים: נגמרת דיכי. *n. m. piëlicum*, constr. הַדִּין judex, disceptator, arbiter; defensor, patronus. LXX. *κριτής.*

לַהֲדִין
1 Sam. 24, 16. והיה ה' לדין
constr.: וְדִין
Ps. 68, 6. ודין אלמנות

בָּדוֹן

ג"ו וסרבוי מְדוֹנִים נכתיב. סהלכה דבר־סריב [נאָנק־גענעטטאנד], וסוזקל על סריב נכללי. סמ' נתשוכת סשזקל יקוק לוס. לדעת רבים נקוד סכבוון בְּדוֹנִים, ויקן סלכך, כי ו' סבא לרוב יומר לקוקי' נכקס. נכתיב תמור מדיכים ע' לקמן.

n. m. pl. מְדוֹנִים vitium litigiosi, contentio, caussa contentionis. LXX. *ἀντιλογία, κρίσις, μάχη, νεῖκος, ταραχή, διακρίνειν, εἰκῇ, κακόν, λοίδορος, κριτής, μίσθωμα, συνέδριον; γυνὴ λοίδορος, μάχιμος καὶ γλωσσώδης*, semel *κεκονιάμενοι μετὰ αδικίας.*

Ps. 80, 7. תשימנו מדון לשכנינו
Prv. 15, 18. איש חמה יגרה מדון
Prv. 16, 28 איש תהפכות ישלח מדון
Prv 17, 14. פותר מים ראשית מדון
Prv. 22, 10. גרש לץ ויצא מדון
Prv. 26, 20. ובאין נרגן ישתק מדון
Prv. 28, 25. רחב־נפש יגרה מדון
Prv. 29, 22. איש־אף יגרה מדון
Jer. 15, 10. ואיש מדון לכל־הארץ
בְּדוֹן
Hab. 1, 3. ריב ומדון ישא
pl. מְדָנִים K'tib:
Prv. 21, 9. מאשת מדונים ובית חבר 25, 24.
Prv. 21, 19. מאשת מדונים וכעס
Prv. 23, 29. למי מדונים למי־שיח ואיש מדונים לחרחר־
Prv. 26, 21. ריב
Prv. 27, 15. ואשת מדונים נשתוה
מָדָנָי

ג"ו ומכוכו מְדָנִים, ומסכוני נקרין לכוב קלף מְדָנִים, לוס לקמוכת סכתיב לנד יקס וכעוס נמשקל. סהלכה כמו מדון ריב ומלס [סמלעגר, נמקנ]. ונכלס שמוס נווב דין.

n. m. (pl. מְדָנִים, qui saepe, cum in textu מְדָנִים scribitur, *scripturae* textuali tanquam forma ad *lectionem* adhibenda substituitur) jurgium, rixa, a n. דִּין.

pl.: מְדָנִים Q'ri.
Prv. 21, 9. מאשת מדונים ובית חבר 25, 24.
Prv. 21, 19. מאשת מדונים וכעס
Prv. 23, 29. למי מדונים למי־שיח ואיש מדונים לחרחר־
Prv. 26, 21. ריב
Prv. 27, 15. ואשת מדונים נשתוה
pl.: מְדִינִים
Prv. 18, 18. מדינים ישבית הגורל
pl.: וּמְדִינִים
Prv. 18, 19. ומדונים כבריח ארמון
pl. constr.: מְדִינֵי
Prv. 19, 13. ודלף טרד מדיני אשה

בְּדָן

ג"ו כמו מָדוֹן, מִדְיָן, נלי סנדל סמכוון. סתמוכת כמו מָצָד, ונלמדי כמו בעבדי ולכוב תגבל.

n. m. vi eadem, qua מָדוֹן, מִדְיָן, tum hebraice, tum aramaice, ad formae מָצָד similitudinem factum. LXX. *κρίσις, νεῖκος.*

pl.: מְדָנִים
Prv. 6, 14. מדנים ישלח
Prv. 6, 19. ומשלח מדנים בין אחים
Prv 10, 12. שנאה תעורר מדנים
מְדִינָה

ג"ב מן דִּין ומסכ הָן, ומכוונס קלמוכים פלן־סמשפט, או מגזר לניל־דין לקל [נעריכטסעניק, -כאן], נסשלל על פלך וסניכים ככר ופקלת ספקס וסקלרכים [וואלכסגעביט, פרוווינץ], או לקן כקבל משמכי מדיכס יוכיח, לככוי לקן ישקל. נסוכסי ונעדכי ליין עיל, ונגמרת מדיכס כוקכו אל מקדש, ומספקל כוקכו אל מלסוס, כמו מקקר מדיכי, קכמס מדיכית [פאליטיק], וכן מְדִינַי [ניוויל, פאלי־טיס], מְדִינָיוּת, נשפס יסולקס מדיכס כמו כפר. סשס קן נסלכס אל סלקכוכים.

n. f. inter scriptores recentis temporis usitatum (a r. הָדַן), provincia, quae complexu territorii sui plures pagos, oppida, castra vel civitates sub *juris* unius communione et administratione consociatas et devinctas continet, vel cujus partes omnes in eadem ditione atque potestate sunt praeturaeque jurisdictioni seu satrapiae eidem subjectae, deinde latius: terra, civitas. Arab. et syr. (*m'dino, m'dinto*) speciatim, de *urbe;* gemarice *templo*, philosophice *divinitati* opponitur, plebejo sermone *urbi.* LXX. *βασιλεία, σατράπης, χώρα; πόλις, βασιλεία; πλησιοχῶραι; ἡ περίχωρος.*

Esth. 1, 1. ועשרים ומאה מדינה 9, 30.
Esth. 1, 22. מדינה ומדינה
Esth. 3, 12. אשר על־מדינה ומדינה
Esth. 3, 12. מדינה ומדינה ככתבה
Esth. 3, 14. בכל־מדינה ומדינה
Esth. 4, 3. ובכל־מדינה ומדינה 8, 17.
Esth. 8, 9. ועשרים ומאה מדינה
Esth. 8, 9. מדינה ומדינה ככתבה
Esth. 8, 13. בכל־מדינה ומדינה
Esth. 9, 28 מדינה ומדינה ועיר ועיר
Dan. 11, 24. ובמשמני מדינה יבוא
וּמְדִינָה
Esth. 1, 22. אל־מדינה ומדינה
Esth. 3, 12. על־מדינה ומדינה
Esth. 3, 12. 8, 9. ומדינה ככתבה
Esth. 3, 14. בכל־מדינה ומדינה
Esth. 4, 3. 8, 17. ובכל־מדינה ומדינה
Esth. 8, 11. עם ומדינה הצרים אתם
Esth. 8, 13. בכל מדינה ומדינה
Esth. 9, 28. מדינה ומדינה ועיר
הַמְּדִינָה
Esr. 2, 1. ואלה בני המדינה
Neh. 7, 6. אלה בני המדינה
Neh. 11, 3. ואלה ראשי המדינה
Dan. 8, 2. אשר בעילם המדינה
בַּמְּדִינָה
Neh. 1, 3. שם במדינה ברעה גדלה
Eccl. 5, 7. וצדק תראה במדינה

pl.: מְדִינוֹת
Esth. 1, 16. בכל־מדינות המלך
Esth. 1, 22. אל־כל־מדינות המלך
Esth. 2, 3. בכל־מדינות מלכותו
Esth. 3, 8. בכל מדינות מלכותך
Esth. 3, 13. אל־כל־מדינות המלך
Esth. 4, 11. ועם מדינות המלך
Esth. 8, 5. בכל־מדינות המלך
12. 9, 2. 20.
Esth. 9, 12. בשאר מדינות המלך
p.: הַמְּדִינוֹת
1Reg. 20, 14. בנערי שרי המדינות
1Rg. 20, 15. את־נערי שרי המדינות
נערי שרי המדינות
1 Reg. 20, 17. בראשנה
2 Reg. 20, 19. נערי שרי המדינות
Esth. 1, 3. ושרי המדינות לפניו
Esth. 8, 9. ושרי המדינות
Esth. 9, 3. וכל־שרי המדינות
ושמעו הולך בכל־
Esth. 9, 4. המדינות
pl.: וְהַמְּדִינוֹת
Eccl. 2, 8. וסגלת מלכים והמדינות
pl.: בְּמְדִינוֹת
Esth. 9, 16. אשר במדינות המלך
pl.: בַּמְּדִינוֹת
Thr. 1, 1. שרתי במדינות
pl.: לַמְּדִינוֹת
Esth. 2, 18. והנחה למדינות עשה
pl.: מִמְּדִינוֹת
Ez. 19, 8. סביב ממדינות

דִּין

נלחמי כמו נענני ע״ב. ונגמרת דן
ת־קבנו, שפע תותו לכף וכות, תו
לכף תוסף, ונסמכת לת־תדין ת־
תכין עד שתגיע למקומו, סלמון
סכשפת ודוק.
vrb. aram., a hebraico non diversum. LXX. *κρίνειν.*
part. pl.: דָּאֲיִן K'tib.
דיינין דיי־להון דאנון לכל־
Esr. 7, 25. עמא

דִּין

ב״ו נלחמי כמו נענני נכל משתל, וסף
יפב דיכת, יסב דיכת וכדומה.
נענני הַיְּאָן מוסף.
n. m. aram., vi eadem, qua hebraicum. Inde arabicum: *dîvân.* LXX. *κρίσις, κριτήριον, κρῖμα.*
מעבדוהי קשוט וארחתה
Dan. 4, 34. דין
definit.: דִּינָא
Dan. 7, 10. דינא יתב וספרין פתיחו
definit.: דִּינָה
Esr. 7, 26. דינה להוא מתעבד מנה
definit.: וְדִינָא
ודינא יהב לקדישי
Dan. 7, 22. עליונין
ודינא יתב ושלטנה
Dan. 7, 26. יהעדון

דַּיָּן

נלחמי כמו נענני ע״ב.
n. m. aram., ad sim. f. בָּבָּא, judex. LXX. *κριτής.*
pl. דַּיָּנַיָּן
Esr. 7, 25. ודיינין דיי־להון דאנין
בְּמְדִינָא
ב״ב נלחמי כמו נענני ע״ב.
n. f. aram., provincia, satrapia. LXX. *χώρα.*
definit.: בְּמְדִינְתָא
Esr. 5, 8. אזלנא ליהוד מדינתא
Esr. 6, 2. בבירתא די במדי מדינתא
constr.: מְדִינַת
Dan. 2, 48. על כל־מדינת בבל
על עבידתא די מדינת
Dan. 2, 49. בבל
Dan. 3, 12. על־עבידת מדינת בבל
Esr. 7, 16. בכל מדינת בבל
constr.: בְּמְדִינַת
Dan. 3, 1. בבקעת דורא במדינת בבל
Dan. 3, 30. ועבד נגו במדינת בבל
pl.: וּמְדִינָן
Esr. 4, 15. ומהנזקת מלכין ומדינן
definit. pl.: מְדִינָתָא
Dan. 3, 2. 3. וכל שלטני מדינתא

דוּץ

פעל נודד, ונסוסי דֵּץ ונעני דלץ.
ספתיון כרכור וקוד ומקולס קפילס
ופווו ולנוג [היפפין, עפלגין], וסף
לפכיו תדון דלקס. ועעות דעת
סמדקדקים, שסמכת דֵּץ כמו בָּגַץ [וכן
עֵיקַ־שָׁגַץ] נשפתי מעכב, כי סכ׳ כתמלע
ונלתי שלת שס. נלחמי מוס נסמלל על
שמקס נכלל הַגַּץ, אֲדִיצוּ, וכן הֵיצֵא שס
יעלס, כי מעכני הֵשׁ לשכ מאנו הֵישׁוֹן
לרופו, ודיל תרגומו.
v. intr., (syr. *doz*, arab. *dâz*), saltare, exsultare (prae gaudio), unde *dans-er*, injecta liquida, sicut ex עָגַץ fit עָגַנַץ. Aramaice: laetitia efferri ac gestire, unde Targum. שִׂישׂוֹ אֲתָה מְשַׁוֵּשׁ vertit: הוּצֵי עִמָּהּ חֲדוּץ; eadem de caussa pro הֵישׁוֹן aramaice הֵיצֵא, *daiço*, dicitur.
3 f. imperf.: תָּדוּץ
Job. 41, 14. ולפניו תדוץ דאבה

דּוּק

פעל לץ־עוכר, וסכוונס שעס וכר
לכבר, קכר ולקס נפס וסכיע נכניכס,
סקצמס וסכלכס וסתנוכנות וסככע לב,
נלחמי מוס סתעגם [לחיוב ץ״ב]
פלפל ידייק [נעגלגלעגן, לומוויען,
פרי־פגענ לומוועגן]. וילוע פפעל
נלחמי, ועל־יקר נכבד בַּדָּק, וכפפס
ענכיניק דקפל־לגון סתקרק, דוק ותקלץ,
ודוק, לץ הַדָּק יפס, ספר מְדֻדָּק, נוסקס
מְדֻדָּקוֹת וכן דְּדוּק [כדיוק מלת סעעס],
הֲדָקוֹת, דַּדָּקוֹן, הַדָּקָא נמר הוּקָא כיכוכי
פעוליי, הַדָּקָא [מלת סעעס כמו דוק ץ],
הַדָּקָן [נגמרת כמו מדוק] כמו ספר
דווקני, מעכס דווקניק, וגס מוס ודוק.
v. inus., contueri, contemplari, inspicere, observitare (cf. Targ. Job. 11, 12), quod verbum in sermone aramaico atque neohebraico, forma *piëlica* potissimum, vulgariter dicitur (דַּקֵּק, *dajeq*). Syr. *dauqo*, speculator; *d'quto*, *d'juquto*, gemarice: הֲדָקוֹת, הֲדָקוֹת; *m'diqonuto* (cf. gem. הַדָּקָן: diligenter examinatus, perspectus) inspectio. LXX. *τρέχειν.*

דִּיק

ב״ו ונסוסי הַדָּקָא, ספתיון כמו בַּחַן,
לתיכו נשפתי, לומר לפס וכיל ומגלל-
נופס לו מגלל-טוכיס [שפתי־, נעלגל-
נעוכנגם-עסוסם] נסקצר עם נגס.
n. m., syr. *dauqo*, specula, custodia, turris ad speculandum, unde hostes observantur. Paullo aliter Qimchi: מְגִדַּל שֶׁשּׁוֹמְרִים מֵהֶם מִגְדַּל הַשְּׁעָרִים. LXX. *φυλακή, προμαχών, περίτειχος, βελίστασις, λίθοι τετράποδοι.*
2 Reg. 25, 1. ויבנו עליה דיק סביב
Jer. 52, 4. ויבנו עליה דיק סביב
Ez. 4, 2. ובנית עליה דיק
Ez. 17, 17. ובבנות דיק
Ez. 21, 27. לבנות דיק
Ez. 26, 8. ונתן עליך דיק

דּוּק

aram. v. s. דְּקַק *p.* 284.

I. דּוּר

לו דֵּר, פעל לץ־עוכר כץ נגוד הכת,
וסכוונס קריעס ונסוע וקיון [ליי־פסענן]
כתנר סוכתתי על וס נספתי מענס
נפת תרס [לף ק״ם]. ומתץ למוס
וס פנרס גב נפפעל עֵדֵר ע״ב, וכן
נסודו דֵּר [s. dri] וביוכי [*δείρ-ειν*]
נפרסי ולתקלני וכדומס. ולע שמתץ
כפעל במכוון נמדרס שיר תשיכס.
vel potius דֵּר, *verbum* tantum in una propagine superstes, rumpere, scindere, lacerare (cf. J. Fürst Lehrgeb. p. 460), quae radix invenitur etiam in verbo עָדַר, aucta prosthesi, sanscr. *dṛî* (= *dâr*), gr. *δέρ-ειν, δείρ-ειν, δαίρ-ειν* similiterque persice atque slavice; syr. *dor*, luctari; *doro*, lucta, *δήρη*; *darooro*, luctator; *d'roro*, moeror, et sic porro.

הַדְדָּר

ב״ו ע״ם עֲרֵעָר, ומכוני נספס יסודס
הַדַּדָּרִים. למוס מכוונס עוקן וקוד
וכין [שעלגל, לתין], ומתץ נמכלך
על קון ויוק קלק וקיול שן ת״ס
סילון וסיר, וסקמונס מכפל מסכס.
נסוסי ונגמרת דכדר נמר עוקן.
ולתר לתמו מתקדקים מן דכר
ע״ס תפל.
n. m., ad s. f. עֲרֵעָר (plur. judaice: דַּדְדָּרִים) spina, aculeus (syn. חָוֹחַ, סִיר, סִלּוֹן, שַׁיִת, שָׁמִיר, חָרוּל, חָדָק, hinc carduus, tribulus, acanthus, syr. et gemar. *dardero*, *dardoro* (*τρίβολος*), arab. *dardar*. LXX. *τρίβολος.*

וַדַּדְדֵּר

Gn. 3, 18. וקוץ ודרדר תצמיח לך
Hos. 10, 8. ודרדר יעלה

II. דּוּר

פעל נודד כמ מסכוון, וסכל מעתין ץ׳
נוצע. סלגס רלעית מכוכת סלגס ת־
מסנת [שַׁלְגְלוּגִין], וכדלך לפ״ו עס
הַדָּר, נכיון כדיפס ומקוללות מעכוכת
מסוס, לו מעכוכת סעת וסמעך ת־
מסנת [ניי־עלויס], לו נסשלל על ת׳יכוכת
ווקוק. קולת מעכוכן סף׳ תע׳יכות לו
לניין סליכס וסמסכן נמקוס תדיכ.
נכדלף על גור [נל״יגן, וונַּמכגן], לו
לניין מקפס תין סוף, לומר קוג וכדומס
מן מעכוכת, קולס נכלס נמלוס מעכוכן
לתלך, וכשוי לנסתי מענב כתמוכס
כעכוכן.
vrb. intr., currere, vi eadem, qua הָדַר, ea de radice indita litera propagatum, translate de tempore citato cursu fugiente. Deinde etiam vi *d u r* randi, morandi, commorandi, versandi (syn. חָגַג, quae notiones ad unum omnes poteris ex primaria tanquam e capite derivare, ita tamen, ut notio *motionis* semper maneat. LXX. *οἰκεῖν, κατοικεῖν* (sicut syriace prope semper).
inf. constr.: מְהָדַּר
Ps. 84, 11. מדור באהלי־רשע

הָדוּר

ב״ו נכפל סיכוי סדיים, סדוס. ספתיון
נכפל: ת׳, ומן תמידי [שַׁלְגְלוּגַעכדע
ני״ע] נסשלל על סעלמות, ויקוס לשכת,
וכן נעכני דסכ. ומוס קלד ויתי שכי
לדס [מעכוכשלגעכ], לו פרק ומכי
מין לדס נדוכ ת׳, נכלל. וסכן דוכ ג׳,
ל׳, דוכ לקכ, דוכ עקפ וכדומס. כ׳
כמו מגוכ, לומר מקוס דיכס [וושַׁמכוכג],
ודוכ לכוכתיו מוס סקככ. ושפ׳ סכוונכת
גב נלחמי.
n. m. biplurale, 1) cursus, decursus, decursio temporis, arab. *dahr*, tempus, seculum, aeternitas; 2) aetas, *γενεά*. Hesych. *γενεὰ ἐπὶ διαστήματος χρόνων τῶν μὴ κατ' αὐτὸ βεβιωκότων.* Etiam de hominibus ipsis temporum quorumpiam aequalibus. 3) habitaculum, commoratio, syr. *dairo*, *dujuro*. Targum pro גּוּר vertere solet הֵדַּר. LXX. *γενεά, ἔκγονον, συγγένεια, τέκνον*; הָדוּר וְדָרוֹתֵיהֶם, *μετ' αὐτόν.*

הֵדֶר, הָדוּר

Ex. 3, 15. זכרי לדר דר
Ex. 17, 16. בעמלק מדר דר
Dt. 7, 9. ולשמרי מצותו לאלף דור
Dt. 23, 3. 4. גם דור עשירי לא־יבא
Dt. 23, 9. דור שלישי יבא להם
Dt. 32, 5. דור עקש ופתלתל
Dt. 32, 7. בינו שנות דר־דור
Dt. 32, 20. כי דור תהפכת
Jud. 2, 10. ויקם דור אחר
1 Chr. 16, 14. דבר צוה לאלף דור
Esth. 9, 28. ונעשים בכל־דור ודור
Ps. 24, 6. זה דור דרשו
Ps. 45, 18. אזכירה שמך בכל־דר ודר
Ps. 49, 20. תבוא עד־דור אבותיו
Ps. 61, 7. שנותיו כמו־דר ודור
Ps. 72, 5. ולפני ירח דור דורים
Ps. 73, 15. הנה דור בניך בגדתי
Ps. 78, 6. למען ידעו דור אחרון
Ps. 78, 8. דור סורר ומרה
Ps. 78, 8. דור לא־הכין לבו
Ps. 100, 5. ועד־דר ודר אמונתו
Ps. 112, 2. דור ישרים יברך
Ps. 145, 4. דור לדור ישבח מעשיך
Ps. 145, 13. וממשלתך בכל־דור ודר
Prv. 30, 11. דור אביו יקלל
Prv. 30, 12. דור טהור בעיניו
Prv. 30, 13. דור מה־רמו עיניו
Prv. 30, 14. דור חרבות שניו
Eccl. 1, 4. דור הלך ודור בא
Jes. 13, 20. ולא תשכון עד־דור ודור
Jes. 58, 12. מוסדי דור־דור תקומם
Jes. 60, 15. משוש דור ודור
Jes. 61, 4. שממות דור ודור
Jer. 7, 29. את־דור עברתו
ולא תשכון עד־דור
Jer. 50, 39. ודר
Joel 2, 2. עד־שני דור ודור

וְדוֹר

Gn. 15, 16. ודור רביעי ישובו הנה
Eccl. 1, 4. דור הלך ודור בא

וָדֹר

Dt. 32, 7. בינו שנות דר־דר
Esth. 9, 28. נעשים בכל דר ודר
Ps. 10, 6. בל־אמוט לדר ודר
Ps. 33, 11. לבו לדר ודר
Ps. 45, 18. שמך בכל־דר ודר
Ps. 49, 12. משכנתם לדר ודר
Ps. 61, 7. שנותיו כמו־דר ודור
Ps. 77, 9. גמר אמר לדר ודר
Ps. 79, 13. לדור ודור נספר

Ps. 85, 6. תמשך אפך לדר ודר
Ps. 89, 2. 5. לדר ודר
Ps. 90, 1. היית לנו בדר ודר
Ps. 100, 5. ועד־דר ודר אמונתו
Ps. 102, 13. וזכרך לדר ודר
Ps. 106, 31. לדר ודר עד־עולם
Ps. 119, 90. לדר ודר אמונתך
Ps. 135, 13. יי זכרך לדר־דר
Ps. 145, 13. בכל־דור ודר
Ps. 146, 10. לדר ודר הללו־יה
Prv. 27, 24. ואם נזר לדור דור
Jes. 13, 20. תשכון עד־דור ודור
Jes. 34, 17. לדור ודור ישכנו־בה
Jes. 58, 12. מוסדי דור־דור
Jes. 60, 15. 61, 4. דור ודור
Jer. 50, 39. תשכון עד־דור ודר
Thr. 5, 19. כסאך לדור ודור
Joel 2, 2. עד־שני דור ודור
Joel 4, 20. וירושלם לדור ודור
לַדּוֹר
Ex. 1, 6. וכל הדור ההוא
Num. 32, 13 עד־תם כל־הדור
Dt. 1, 35. הדור הרע הזה
Dt. 2, 14. עד־תם כל־הדור
Dt. 29, 21. ואמר הדור האחרון
Jud. 2, 10. וגם כל־הדור ההוא
Ps. 12, 8. תצרנו מן הדור זו
Jer. 2, 31. הדור אתם ראו דבר־יי
בַּדּוֹר
Gn. 7, 1. צדיק לפני בדור הזה
בְּדוֹר
Ps. 14, 5. כי־אלהים בדור צדיק
Ps. 90, 1. היית לנו בדר ודר
Ps.95,10. ארבעים שנה אקוט בדור
Ps. 102, 25. בדור דורים שנותיך
Ps. 109, 13. בדור אחר ימח שמם
לְדוֹר, לְדֹר
Ex. 3, 15. וזה זכרי לדר דר
Job. 8, 8. כי־שאל־נא לדור רישון
Ps. 10, 6. לדר ודר אשר לא ברע
Ps. 33, 11. מחשבות לבו לדר ודר
Ps. 48, 14. תספרו לדור אחרון
Ps. 49, 12. משכנתם לדור ודר
Ps. 71, 18. אגיד זרועך לדור
Ps. 77, 9. 79, 13. לדר ודר
Ps. 78, 4. לדור אחרון
Ps. 85, 6. תמשך אפך לדר ודור
Ps. 89, 2. לדר ודר אודיע אמונתך
Ps. 89, 5. ובניתי לדר־דור כסאך
Ps. 102, 13. וזכרך לדר ודר
Ps.102, 19. תכתב זאת לדר אחרון
Ps. 106, 31. לדר ודר עד־עולם
Ps. 119, 90. לדר ודר אמונתך
Ps. 135, 13. יי זכרך לדר־דור
Ps. 145, 4. דור לדור ישבח
Ps. 146, 10. לדר ודר הללו־יה
Prv. 27, 24. ואם־נזר לדור דור
Jes. 34, 17. לדור ודור ישכנו־בה
Jes. 51, 8. וישועתי לדור דורים
Thr. 5, 19. כסאך לדור ודור
Joel 1, 3. ובניהם לדור אחר
Joel 4, 20. וירושלם לדור ודור
לַדּוֹר
Ps. 22, 31. יספר־לאדני לדור
לַדּוֹר
Jes. 34, 10. מדור לדור תחרב
מִדֹּר
Ex. 17, 16. בעמלק מדר דר
Jes. 34, 10. מדור לדור תחרב
cum suff.: דּוֹרִי
Jes. 38, 12. דורי נסע
cum suff.: דּוֹרוֹ
Jes. 53, 8. ואת־דורו מי ישוחח
1 pl.: דּוֹרִים
Ps. 72, 5. ירח דור דורים
Ps. 102, 25. בדור דורים שנותיך
Jes. 51, 8. וישועתי לדור דורים
2 pl.: דֹּרוֹת
Jud. 3, 2. למען דעת דרות
Job. 42, 16. בני בניו ארבעה דרות
Jes.51,9. כימי קדם דורות עולמים
pl.: דְּהָרוֹת
Jes. 41, 4. קרא הדרות מראש
pl.: לְדֹרוֹת
Gn. 9, 12. לדרת עולם
cum suff.: דְּרוֹתֵינוּ
Jos. 22, 27. ובין דורותינו אחרינו
Jos. 22,28. אלינו ואל־דרתינו מחר
cum suff.: דֹּרֹתֵיכֶם
Lev. 23, 43. למען ידעו דרתיכם
cum suff.: לְדֹרֹתֵיכֶם
Gn. 17, 12. כל־זכר לדרתיכם
Ex. 12, 14. חג ליי לדרתיכם
Ex. 12, 17. לדרתיכם חקת עולם
Ex. 16, 32. 33. למשמרת לדרתיכם
Ex. 29, 42. עלת תמיד לדרתיכם
Ex. 30, 8. לפני יי לדרתיכם
Ex. 30. 10. יכפר עליו לדרתיכם
Ex. 30, 31. יהיה זה לי לדרתיכם
אות הוא ביני וביניכם
לדרתיכם
Ex. 31, 13.
Lev. 3, 17. חקת עולם לדרתיכם
10, 9. 23, 14. 41. 24, 3.
Lev. 6, 11. חק־עולם לדרתיכם
Lev. 22, 3. אמר אלהם לדרתיכם
Lev.23,21 בכל משבתיכם לדרתיכם
Num. 9, 10. לכם או לדרתיכם
Num. 10, 8. לחקת עולם לדרתיכם
Nu.15,14. אשר־בתוככם לדרתיכם
Num. 15, 15. חקת עולם לדרתיכם
18, 23.
Num. 15,21. ליי תרומה לדרתיכם
Num. 15, 23. והלאה לדרתיכם
Nu.35,29 לדרתיכם בכל משבתיכם
cum suff.: בְּדֹרֹתָיו
Gn. 6, 9. תמים היה בדרתיו
cum suff.: לְדֹרֹתָיו
Lev. 25, 30. לקנה אתו לדרתיו
cum suff.: לְדֹרֹתָם
Gn. 17, 7. אחריך לדרתם
Gn.17,9. אתה וזרעך אחריך לדרתם
Ex. 12, 42. בני ישראל לדרתם
Ez. 27, 21. חקת עולם לדרתם
Ex. 30, 21. לו ולזרעו לדרתם
Ex. 31, 16. את־השבת לדרתם
Ex. 40, 15. לכהנת עולם לדרתם
Lev. 7, 36. חקת עולם לדרתם
Lev.17,7. תהיה־זאת להם לדרתם
Lev. 21, 17. איש מזרעך לדרתם
Nu.15,38. על־כנפי בגדיהם לדרתם

III. דּוּר

ג"ו וכמוהו דגר סקנוג וכדור [קריים], וכן פרגו סרקשוניס סעלם בַּהֲדוֹר, לומר כמו דור [ויש אין קריים], שולם שפתרון סוס רעות־רוח אין בו מועיל, גם אין לו סכרע נזכרג. כי ידענו שסשרש דָּגַר [נשוי אל בָּתַר] אמת, וסכנוזות בַּהֲדוֹר, בִּידְרוֹר כסונן ע"ב. סמכוון סג' מעכין מלוכת עכיס [סאלן־שטאסס] סוא מן דָּגַר בסכוון דָּגַר, לומר סדור וסעריכס, ויאות למלוכת עכיס ודוק.

n. m., 1) res in orbem acta, gyrus, orbis, circulus, arab. *daur*, syr. *doro*. Sic nuper בַּהֲדוֹר (Jes. 22, 18. 29, 3.) interpretati sunt idque perperam. Recte jam Qimchi (s. r. כדר) vel כ vel ב propter poëtici sermonis brevitatem omissum esse ait. Stirps est enim דָּגַר (egn. בָּתַר), unde בַּהֲדוֹר qu. vid. 2) lignorum *strues*, rogus, a v. דָּר = חַר, sanscr. *dhri*. LXX. ὑποκαίειν.

Ez. 24, 5. דור העצמים תחתיה
בַּהֲדוֹר*
Jes. 22, 18. כדור אל־ארץ רחבת*
Jes. 29, 3. וחניתי כדור עליך*
בְּדוֹרֶךָ
ג"כ וכסוכוס כמו דּוֹר נמכוון סכ', לומר סידור גויר עכיס, נכוד וסתלמת סעז [סאלן־שטאסס, ג'יי־עכר־סוי־פעז], וכן נקרמי.

n. f. lignorum strues, rogus, sicut דּוּר II. LXX. ξύλα κείμενα, δαλός.

הַמְּדוֹרָה
Ez. 24, 9. אגדיל המדורה
cum suff.: מְדוּרָתָהּ
Jes. 30, 33. מדרתה אש

דּוּר

נקרמי כמו נעכרי, נמכוון סמזבן וסלכיכ וסתמידות במקום [וואסטען, וויי־לעז], ומוס סמשלם גם תדיכות ותמידות [דויטען], ואל תקקר משרש מעכן סור לגיע זוס ותפל. סניכוכי דָּאֲרִין לו הַדְּרִין נקרי, ונתנגוס ונגמרת מוס הַדָּר, הָדוֹר, הָדוֹרֵר, הָדֵר, הִדְרָא, הִדְרָא, הִדְרָא וכדומס. וכס גם משרש דור נמר תור לשון מרוכס, ומוס הַדָּר לומר רן וגליך לגרת לו רן־סמלך [נכריף־נאטען], וגיך רכי סמלך בִּיר־הַדָּר [פאסט] וסכוכס.

vrb. aram., vi eadem, qua hebr., commorari; *dur*-are; unde part. דָּאֲרִין (seu הָדְרִין). LXX. οἰκεῖν, κατοικεῖν. Cf. syr. *dairo, dairono, daironuto, dajoro, m'dirojo.* Gemarice etiam vi *currendi* (= חַר), unde הַדָּר, cursor, tabellarius regius; בֵּי־הַדָּר, statio tabellariorum (*Post*).

part. pl.: דָּאֲרִין
Dan.2,38 ובכל־די דָּארין בני־אנשא
Dan. 3, 31. 6 26. דָּארין בכל־ארעא
p. pl. constr.: דָּאֲרֵי
Dan. 4, 32. וכל־דָּארי ארעא
pl. constr.: דְּאָרֵי
Dan. 4, 32. בחיל שמיא ודָארי ארעא
3 *f. imperf.:* תְּדוֹר
Dan.4,18. תחתוהי תדור חיות בר
3 *pl. fem.:* יִדְרָן Q'ri.
Dan. 4, 9. ובענפוהי ידרון צפרי
3 *pl. masc.:* יִדְרוֹן K'tib.
Dan. 4, 9. ובענפוהי ידרון
מְדַר
v. s. מְדוֹר
מִדְּוֹר
ג"ו נקרמי ע"ש ידוע נקרמי, וככוי ג"כ מְדַר. סכוונס מנור ודיכס כמו דּוֹר נעכרי [וואסכונא, פוי־ענגאסלע].

n. aram., (c. suff. etiam מְדָרֵי) habitatio, commoratio, statio, syr. *medjoro*. LXX. κατοικία.

cum suff.: מְדָרָהּ
Dan. 4, 22. ועם־חיות בר להוה מדרך
Dan. 4, 29. ועם־חיות בר מדרך
cum suff.: מְדוֹרֵהּ
Dan. 5, 21. ועם־עדריא מדורה
cum suff.: מְדָרְהוֹן
Dan. 2, 11. מדרהון עם־בשרא לא
הָדַר
ג"ו כמו הָדוֹר נעכרי ע"ב.

n. m. sicut הָדוֹר hebr. LXX. γενειάς.

הַדְ, וָדַר
Dan. 3, 33. ושלטנה עם־דר ודר
Dan. 4, 31. ומלכותה עם־דר ודר
תָּדִיר
ג"ו נקרמי וסילועז תְּדִירָא, וסרגון כמו תמיד נעכרי לשכ סומר מעם לשלם טעמית, וכן תדיכ שו נתדיכ לשלם טעמס, נשתקון סתמידות [דויטר נעמשטאנדיג]. נשעם עכריכ שוס תְּתַדֵּיר [תַּדֵּיר] וכן תְּתַמֵּיד [תַּמֵּיד], תְּתַשֵּׁיר [תְּשׁוּבָה], תְּתַרִּים [תְּרוּמָה] עי נספרי־ מעכס שעת נקרמי נ"ל.

n. m. aram. mansio, diuturnitas, saepissime *adverb.* בְּתַדִּירָא, תְּדִירָא constanter, aequaliter, perpetuo, de re diutina seu diuturna, LXX. ἐνδελεχῶς. Neohebraice inde verbum תְּתַדֵּיר, sicut תְּתַמֵּיד continuare, perpetuare.

adv. בְּתַדִּירָא
Dan. 6, 17. פלחלה בתדירא

I. דָּשׁשׁ

פעל נודד וסמלכס סשרשס וסרמשס סדקס וסלכס לסשרש סוגים [קויסטען-טען, דרעשען] עי' אדש. נשפעל סדּוּשׁ סמקור נסמן, וסכפרד יסיס סדּוּשׁ, כי סשרשק סיולס סקלס. סשאשׁ כמו נפעל פעולי. קליר סשפעיל דְּרִישׁ־סָרִישׁ, ומי שמור שדיש גם לשרש ע"י טועס.

vrb. trans., conculcare, triturare sive pedibus jumentorum sive rotis plaustrorum, tribulis ferreis; cf. אָדַשׁ eadem de radice auctum, syr. *dosh*, arab. *dâsa*. LXX. πατεῖν, καταπατεῖν, συμπατεῖν, ἀλοᾶν; κατάγειν, καθαιρεῖν, καταξαίνειν, πρίειν, πρίζειν; καταπάτησις, νῖκος.

3 *perf.:* דָּשׁ
1 Chr. 21, 20. וארנן דש חטים
1 *perf.:* וְדַשְׁתִּי
Jud. 8, 7. ודשתי את־בשרכם
part. fem.: דָּשְׁאָ
Jer. 50, 11, כעגלה דשא
1 *imperf.:* אָדוֹשׁ *vel inf.:*
Jes. 28, 28. *אדוש ידושנו
inf. constr.: לָדוּשׁ
2 Reg. 13, 7. וישמם כעפר לדש
Hos. 10, 11. אהבתי לדוש
inf. c. suff.: דּוּשָׁם
Am. 1, 3. על־דושם בחרצות
imperat. f.: דָּרְשִׁי
Mich. 4, 13. קומי ודושי
2 *imperf.:* תָּדוּשׁ
Jes. 41, 15. תדוש הרים ותדק
Hab. 3, 12. באף תדוש גוים
3 *impf. c. s.:* יְדַשְּׁפֵהוּ
Jes.28,28. כי לא לנצח אדוש ידושנו
imprf. c. suff.: תְּדוֹשְׁנָהּ
Job. 39, 15. וחית השדה תדושה
Nif-al: נָדוֹשׁ
3 *perf.:* וְנָדוֹשׁ
Jes. 25, 10. ונדוש מואב תחתיו
inf.constr.: כְּהָדוֹשׁ
Jes. 25, 10. כהדוש מתבן
Hif-il: הֲדֵישׁ
inf. c. suff.: בְּדִישָׁהּ *f. correpta.*
Dt. 25, 4. לא תחסם שור בדישו
Hof-al: הָדַשׁ
3 *imperf.:* יוּדַשׁ
Jes.28,27. כי לא בחרוץ יודש קצח

דְּיַשׁ

ז״ו וכְווּיס דִּישׁ [דַּשׁ דרעזען], ונקרמי דַּיֵּשׁ, דִּיֵּשׁ עשלמו, כי דוומת זעי תמוטת סשלם לרוב זעם. ולע זסמשקל הוס מזכרים מקמצי-קמץ סָשׁ [כי ע״ו ועי׳ סנל וריק], ובמזקס סתמוכס ע״י הסשקף [â=ai] וסתפרדות סתנועס, ולכ לנית ליל זיש מזכר בָּת, צֵד, שֵׁש, ויתות וס לפי סדקדוק, ולפי מזוי נזפתי קדס ועכ. ולפי זסלנתי נספרי פס ע״ו ועי׳, סוס רק מלכ סכרנל לקוראי, זילקס נקפוס.

n. m., conculcatio, trituratio (aram. דִּישׁ et דְּיַשׁ, quae formae multis in vocabulis promiscue dicuntur). Factum est a rad. דָּשַׁשׁ, producta vocali (â = ai), sicut בַּיִת a v. בָּת, צַיִד a v. צַד, שַׁיִשׁ a v. שֵׁשׁ. Verba enim ע״ו et ע״י commenta sunt hispanorum grammaticorum, quos nostrates caeco casu et volubilitate fortunae secuti sunt. LXX. ἀλοητός.

Lev. 26, 5. והשיג לכם דיש

מְדֶשָׁה

ז״כ ע״מ מָאֵרָה, ודומס למזקל מְעָרָה, וכן מְדוּרָה. סכוונס דכר סכדוס [וומס נעלרמזען ווירד, נעגענזמזכר דעס דרעזענס], כי כן תמוט ע׳ מזקל.

n. f., ad s. f. מְאֵרָה, מְעָרָה, cui cognata est forma מְעֻרָה, res triturata, conculcata, tropice: afflicta. LXX. Jes. 21, 10. οἱ καταλελειμμένοι (καὶ οἱ ὀδυνωμένοι).

cum suff.: מְדֻשָׁתִי
Jes. 21, 10. מדשתי ובן־גרני

II. דִּישׁ

ut יִרְשׁוֹן *v. s.* יְרִיעָה 270.

דְּרִישׁ

נקרמי כמו נעבדי.

verb. aram. hebraico aequale.

3 impf. f. c. s.: תְּדוּשִׁנַּהּ
Dan. 7, 23. ותדושנה ותדקנה

דְּחָה

ד דח

פעל כודד כמו הִדַּף, הִיף, וסכוונס דקיפס וגניפס וסנקס [זעזסמען], ומזקל יזוע. סנפעל וסכ״פ פעולי״, ותמוכס וכס נכפעל יִדָּחוּ כמ יִדָּחוּ.

עי׳ הִידַּף.

verb. trans., ex חח, דָּךְ auctum, trudere, pellere. LXX. ὠθοῦν, ἀπωθοῦν, ἐξωθοῦν; ἀνατρέπειν, ἀπολλύναι, διασπείρειν, ἐκθλίβειν, ὑποσκελίζειν. Nif. (יִדָּחוּ pro יִדָּחוּ) part. διασπορά, bene. Pu. pl. הֻדְּחוּ (in librr. correctis, ut ait Qimchi, הֻדָּחוּ), quod Juda ibn-Koreisch a v. הִידַּח deducendum statuit.

2 prf. c. suff.: דְּחִיתָנִי
Ps. 118, 13. דחה דחיתני לנפל

part.: דֹּחֶה
Ps. 35, 5. ומלאך יי דחה

part. pass.: מְדֻחֶה *fem.*
Ps. 62, 4. גדר הדחויה

inf. abs.: דָּחֹה
Ps. 118, 13. דחה דחיתני לנפל

inf. constr.: לְדַחּוֹת
Ps. 140, 5. חשבו לדחות פעמי

Nif-al: נִדָּחָה
prt. constr. pl.: נִדָּחֵי
Ps. 147, 2. נדחי ישראל יכנס
Jes. 11, 12 ואספ נדחי ישראל
Jes. 56, 8. מקבץ נדחי ישראל

3 imperf.: יִדָּחֶה
Prv. 14, 32. ברעתו ידחה רשע

3 impf. pl.: יִדָּחוּ
Jer. 23, 12. באפלה ידחו ונפלו בה

Pu-al: דֻּחֶה

3 perf. pl.: דָּחוּ
Ps. 36, 13. דחו ולא־יכלו קום

דְּחִי

ז״ו נכניס לו נקסס הֵחִי, סכוונס דקוי ודקיס [מזעזטוכן], כנמכל הֲחִוֵּר, הֲחִוִּיר.

n. m. (in pausa דְּחֵי) eversio, ruina, casus, pernicies. LXX. ὄλισθημα.

p.
Ps. 56, 14. הלא רגלי מדחי
Ps. 116, 8. את־רגלי מדחי

מְדֶחֶה

ז״ו ע״מ מקכס מכסס, ומסלנס מפלס ומכוללס [זעזטוכן, זעזסמס, פזלנן]. ולע זסמס מַהוּחָרִים, לפכ סגזיכו סמ, קדקיס מן כדק, לפכ זסמס זסוס מן דוק, ע׳ כדק.

n. m. ad s. f. מַכָּה, מִכְסָה, lapsus, casus, ruina. LXX. ἀκατάστασία. Fortasse etiam מַהוּחָרִים (LXX. ἔξωσμα), quod grammatici ad v. נָדַח retulerunt, ad הִידַּח pertinet.
Prv. 26, 28. ופה חלק יעשה מדחה

הַ־חָוָא

ז״כ נקרמי, ומכוון לך נכנוי הַהֵוָּא. סמלנס קצת סכנס, כי לפעמ כ״ע עכיכו זלקן, ויוזת למזכר וגס לנכר, כי יסיס מן הָהֵוָא נמל בָּהֵא, נמכוון סקנכס וכסוי [פוסכנ״יעגן], וכי לנלקן מן זלך מזלמו. לפעמ לקריס, או כלי זיר, או עלמות זכות [נפזיכ-דעכען], מן סספוך חַדָּנֵן, ולפ מקוור. ולפכ פרזו מענין פלגזיס, מזוי למעכנ, לפ דקדקו יפס ולפ רזו סמכך.

n. f. aram. pluralet. (הַהֵנֵּן) intellectu perdifficile. Alii *pellices*, alii *epulas* (Theod. ἐδέσματα, quocum consentit Syrus atque Lutherus), alii *instrumenta pulsatilia* intelligunt. *Isaaki* per שַׁלְהָן explicat ex Mishna (cf. Tosefta: הַהֲחָוָנוֹת שֶׁל־בַּעֲלֵי־בָּתִּים. Glossa: שַׁלְהָנוֹת), id quod etiam grammatice poterit evinci; si הָהֵוָא pro בָּהֵא positum dixeris, ut הַהֵוָא, plane sicut שַׁלְהָן, de re expansa seu strata dicatur. Alii, ut refert Qimchi, compositum ex הָהֵוָא et דִּי יחזן esse dicunt, de aenigmatum conjectoribus vel cytharistis. *Saadja b. Bechor-Schor*, metathesi ex הַדְּהֵנֵּן ortum dicit, de puellis cantantibus *(Bajaderen)*.

pl.: וְהַדְּהֵנֵּן
Dan. 6, 19. ודחון לא־הנעלקדמוהי

דְּחַל

פעל כודד נקרמי, ועכיכו כקצי כמו וקל נעכני, סלנוך לא נמזכל על סקריקס [וין פֵּירכטען, וועגצי״כען], ומכנכ דָּחֵל לומר מקדס [זרעקקען]. *v. intr. aram.* (cui cognata sunt זְחַל, *dachala*), lento suspensoque gradu ire propter metum, hinc metuere, Pa. דַּחֵל. LXX. φοβοῦσθαι, Pa. φοβερίζειν.

part. pl.: וְדַחֲלִין
Dan. 5, 19. הוו זאעין ודחלין
Dan. 6, 27. ודחלין מן־קדם

part. pass.: דָּחִיל
Dan. 2, 31. ורוה דחיל

sg. fem.: דְּחִילָה
Dan. 7, 7. חיוא רביעיא דחילה
Dan. 7, 19. דחילה יתירא

Pa-el: דַּחֵל
3 impf. c. s.: וְיִדַּחֲלִנְּנִי
Dan. 4, 2. חלם חזית וידחלנני

דְּחַן

פעל לפ-עונכ, ופקרוכו סוד, כי למס זעמקו סמקדקים סקדמים מעכין עכן ועזון לין עמס וכיכ.

verb. inus., cujus radix incognita est; quod enim grammatici recentis memoriae dixere, vim *fumandi* inesse, sicut arab. *dag'ana*, altius repetitum est.

דֹּחַן

ז״ו וסמלנס מין דגן נעכני דקן, לפכ לל״ק ג״כ נדומס לל נסמן [סיכוע], ונעלס תמוטס סמכס מעכי.

n. m. genus frumenti (arab. *duchn*), holcus (*holcus dochna* Linn.). Qimchi: מִלְּוֹ בְּלַעַז h. e. millium. LXX. κέγχρος.

Ez. 4, 9. ועדשים ודחן וכסמים

דַּחַק

פעל כודד וסכוונס סלנס וכתוב סדקס וגנוב [זעזסמען, זלגמען, עריינען], עי׳ לקכ, ותמוטס מזכר דָּחֲקָה מכדקך על דָּגָה, דָּקָה, שָׁחָה, צָרָה, זכולס נתמוטס מענין טרוף וכלכון. וסמכרוס כנדלות טעמיות מקנוות מוגג, וכן [pers. *kûf.*, gr. κοπ.] כיוכי פרסי וכומי. וכן נזאלי זפתי עכ. סמזלל על סמיכיות, סכפעל מתפעלות לנרמים נדמיון לכמכר וכוכ.

v. trans. trudere, percellere, pellere. Radix est חָק (cujus variae formae sunt גָּק, גָּק, קָק, quae variis praefixis vel praepositionibus augeri possunt), pers. *kûf.*, gr. κόπ-τειν. Nif. semet ipsum impellere, proparare (cf. arab. *dahafa*). LXX. σπεύδειν, ἐπιστρέφειν, ἐπιτελεῖν.

part. pass. pl.: דְּחוּקִים
Esth. 3, 15. הרצים יצאו דחופים

pl.: דְּחוּפִים
Esth. 8, 14. יצאו מבהלים ודחופים

Nif-al: נִדְחָק *3 perf.*
2 Chr. 26, 20. וגם־הוא נדחק לצאת
Esth. 6, 12. והמן נדחק אל־ביתו

מַדְחֵפָה

ז״כ ולך כינוי מַדְחֵפְתָּ, וסמלנס מפלס ולכך ולקוי [זעזסמס, זלגמ, זעוכן], ומכנוי כיזוע נדקדוק כסונן. לכן מזוי עס מַהֲמֹר זקר, כי זס נמל מַכְמֹר ונקינוס מַהֲמֹר כיזוע למניכיס.

n. f. pluralet., percussio, pulsatio, plaga. LXX. καταφθορά. Nihil autem cum מַהֲמֹר habet similitudinis, etsi alius hoc ἐσπευσμένως, alius μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους vertit. מַדְחֵפָה enim pro מַדְחֵמָר dictum est.

pl.: לְמַדְחֵפֹת
Ps. 140, 12. יצודנו למדחפת

דַּחֲקָן

פעל כודד וסקזוע לקיכס וסנקס כקיכס וכנוג [דרעזענען], לכן תמוטו קקיקס וגליפס כדמכ, ולפ״ו זסזכע דָּחֲקָן כלי-סמכך מל דקס, וכיכוסו שָׁחֲקָן וכדומס. עי׳ חָקַק, נקרמי מוס דְּחִיק, הִידַּק, דְּחִיקוּ וכדומס.

verb. trans., urgere, instare, premere, affligere, proprie *insculpere*, incidere; radix enim est חָק, atque tum origine tum insita vi cognatum חָקַק; nullo modo autem cum דָּחָה vel הָדַק cohaeret, quae omnia commiscuit quidam de nostratibus. LXX. κακοῦν, ἀπέχεσθαι.

part. c. suff.: דָּחֲקֵיהֶם
Jud. 2, 18. מפני לחציהם ודחקיהם

3 impf. pl.: יְדָחֲקוּן
Joel 2, 8. ואיש אחיו לא ידחקון

דִּי

ין

סנן-כזס סמעך וסכרמו נקרמי, וכלקף נזכרס ונמכוון לל זֶה נעכני.

עי׳ נקוכעכס סכוסף לוס ספכר.

pron. relat. vel copulat., hebraice usu diverso זֶה, quod et ipsum nonnunquam vim relativam adsciscit

Cf. append. de particulis.

Dan. 2, 8. די עדנא אנתון זבנין
Dan. 2, 8. די־אזדא מני מלתא
די הן־חלמא לא
Dan. 2, 9. תהדעוני
Dan. 2, 9. די פשרה תהחוונני
די מלת מלכא יוכל
Dan. 2, 10. להחויה
Dan. 2, 11. ומלתא די־מלכא שאל
Dan. 2, 11. די יחוניה
Dan. 2, 11. די מדרהון
Dan. 2, 14. רב־טבחיא די מלכא
Dan. 2, 14. די נפק לקטלה
Dan. 2, 15. שליטא די־מלכא
Dan. 2, 16. די זמן ינתן־לה
Dan. 2, 18. די לא יהובדון דניאל
Dan. 2, 19. בחזוא די־לילייא
די חכמתא וגבורתא די־לה
Dan. 2, 20. היא
להוא שמה די־אלהא
Dan. 2, 20. מברך
די חכמתא וגבורתא
Dan. 2, 23. יהבת לי
Dan. 2, 23. די־מלת מלכא הודעתנא
Dan. 2, 23. די־בעינא מנך
Dan. 2, 24. די מלת מלכא
Dan. 2, 25. די־השכחת גבר
Dan. 2, 25. די פשרא למלכא יהודע
Dan. 2, 25. בני גלותא די יהוד
Dan. 2, 26. די שמה בלטשאצר
Dan. 2, 26. חלמא די־חזית
Dan. 2, 27. רזא די־מלכא שאל
Dan. 2, 28. מה די להוא באחרית
Dan. 2, 29. (bis) מה די להוא
Dan. 2, 30. די־איתי בי
Dan. 2, 30 די פשרא למלכא יהודען
Dan. 2, 32. ראשה די־דהב טב
Dan. 2, 32. ודרעוהי די כסף
Dan. 2, 32. וירכתה די נחש
Dan. 2, 33. שקוהי די פרזל
Dan. 2, 33. מנהון די פרזל
Dan. 2, 33. ומנהון די חסף
Dan. 2, 34. די־לא בידין
Dan. 2, 34. די פרזלא וחספא
Dan. 2, 35. די־מחת לצלמא
Dan. 2, 37. די אלה שמיא
Dan. 2, 38. ובכל־די דארין
Dan. 2, 38. ראשה די דהבא

אחרי די נחשא Dan. 2, 39.
די תשלט בכל־ארעא Dan. 2, 39.
די־מרעא כל־אלין Dan. 2, 40.
חסף די־פחר Dan. 2, 41.
יצבתא די־פרזלא Dan. 2, 41.
די מלכיא אנון Dan. 2, 44.
די לעלמין לא תתחבל Dan. 2, 44.
די־לא בידין Dan. 2, 45.
מה די להוא Dan. 2, 45.
די מטורא אתגזרת אבן Dan. 2, 45.
די אלהכון הוא אלה Dan. 2, 47.
די יכלת למגלא Dan, 2, 47.
די מדינת בבל Dan. 2, 49.
צלם די־דהב Dan. 3, 1.
צלמא די הקים Dan. 3, 2. 3.
בעדנא די־תשמעון Dan. 3, 5.
די הקים נבוכדנצר Dan. 3, 5. 7.
ומן־דילא יפל Dan. 3, 6. 11.
ואכלו קרציהון די יהודיא Dan. 3, 8.
שמת טעם די־כל־אנש Dan. 3, 10.
די ישמע קל קרנה Dan. 3, 10.
די־מנית ותהון Dan. 3, 12.
ולצלם דהבא די הקימת Dan. 3, 12. 14. 18.
די בעדנא Dan. 3, 15.
די־תשמעון קל קרנא Dan. 3, 15.
לצלמא די־עבדת Dan. 3, 15.
די־ישיזבינכון Dan. 3, 15.
די־אנחנא פלחין Dan. 3, 17.
די לאלהך לא־אנחנא Dan. 3, 18.
על די חזה למזיה Dan. 3, 19.
די בחילה Dan. 3, 20.
מן־די מלת מלכא מחצפה Dan. 3, 22.
די הסיקו לשדרך Dan. 3, 22.
שביבא די נורא Dan. 3, 22.
רוחה די רביעיא Dan. 3, 25.
עבדוהי די־אלהא Dan. 3, 26.
די לא־שלט נורא Dan. 3, 27.
די־שלח מלאכה Dan. 3, 28.
די התרחצו עלוהי Dan. 3, 28.
די לא־יפלחון Dan. 3, 28.
די־שדרך מישך ועבד נגו Dan. 3, 28. 29.
די־יאמר שלה Dan. 3, 29.
די־יכל להצלה Dan. 3, 29.
די כל־עם Dan. 3, 29.
די־דארין בכל־ארעא Dan. 3, 31.
די עבד עמי Dan. 3, 32.
די־פשר חלמא יהודעוני Dan. 4, 3.
די אנה ידעת Dan. 4, 6.
די רוח אלהין קדישין בך Dan. 4, 6.
חזוי חלמי די־חזית Dan. 4, 6.
די־שמיה בלטשאצר Dan. 4, 5. 16.
ובאסור די־פרזל Dan. 4, 12.
בדתאא די ברא Dan. 4, 12. 20.
די־ינדעון חייא Dan. 4, 14.
די־שליט עליא Dan. 4, 14.
ולמן־די יצבא יתנה Dan. 4, 14. 22.
די רוח־אלהין קדישין בך Dan. 4, 15.
אילנא די־חזית Dan. 4, 17.
די רבא ותקף Dan. 4, 17.
די רביתי ותקפת Dan. 4, 19.
ובאסור די־פרזל ונחש Dan. 4, 20.
די מטת על־מראי מלכא Dan. 4, 21.
די־שליט עליא Dan. 4, 22.
שרשוהי די אילנא Dan. 4, 23.
די שליטן שמיא Dan. 4, 23.
מן־די תנדע Dan. 4, 23.
על־היכל מלכותא די בבל Dan. 4, 26.
די־אנא בניתה Dan. 4, 27.
די־שליט עליא Dan. 4, 29.
די שלטנה שלטן עלם Dan. 4, 31.
די־ימחא בידה Dan. 4, 32.
די כל־מעבדוהי קשוט Dan. 4, 34.
די הנפק נבוכדנצר Dan. 5, 2.
מן־היכלא די בירושלם Dan. 5, 2.
די הנפקו מן־היכלא Dan. 5, 3.
די בירושלם Dan. 5, 3.
מן־היכלא די־בית אלהא Dan. 5, 3.
אצבען די יד־אנש Dan. 5, 5.
על־גירא די־כתל Dan. 5, 5.
היכלא די מלכא Dan. 5, 5.
פס ידא די כתבא Dav. 5, 5.
די כל־אנש Dan. 5, 7.
די־יקרה כתבה דנה Dan. 5, 7.
והמונכא די־דהבא Dau. 5, 7. 16. 29.
דירוח אלהין קדישין בה Dan. 5, 11.
די־מלכא שם־שמה Dan. 5, 12.
די־מן־בני גלותא Dan. 5, 13.
די היתי מלכא אבי Dan. 5, 13.
מן־בני גלותא די יהוד Dan. 5, 13.
די רוח אלהין בך Dan. 5, 14.
די־כתבה דנה יקרון Dan. 5, 15.
די־תוכל פשרין למפשר Dan. 5, 16.
רבותא די יהב־לה Dan. 5, 19.
די הוא צבא Dan. 5, 19.
ולמן־די יצבא Dan. 5, 21.
די־שליט אלהא עליא Dan. 5, 21.
די לא־חזון Dan. 5, 23.
די־נשמתך בידה Dan. 5, 23.
ולמאניא די־ביתה Dan. 5, 23.
פסא די־ידא Dan. 5, 24.
ודנה כתבא די רשים Dan. 5, 25.
די־להוא שליט תלתא Dan. 5, 29.
די להון בכל־מלכותא Dan. 6, 2.
די דניאל חד מנהון Dan. 6, 3.
די להן אחשדרפניא Dan. 6, 3.
די לא נהשכח Dan. 6, 6.
די כל־די־יבעא בעו Dan. 6, 8.
די לא להשניה Dan. 6, 9.
די־לא תעדא Dan. 6, 9. 13
די־רשים כתבא Dan. 6, 11.
די כל־אנש Dan. 6, 13.
די־יבעא מן־כל־אלה ואמרין קדם מלכא די דניאל Dan. 6, 13.
די מן־בני גלותא Dan. 6, 14.
אסרא די רשמת Dan. 6, 14.
מן־בני גלותא די יהוד Dan. 6, 14.
די־דת למדי ופרס Dan. 6, 16.
די־כל־אסר וקים Dan. 6, 16.
כל־אסר וקים די־מלכא Dan. 6, 16.
לגבא די אריותא Dan. 6, 17.
אלהך די אנתה פלח־לה Dan. 6, 17. 21
די לא־תשנא עבד בדניאל Dan. 6, 18.
לגבא די־אריותא אזל Dan. 6, 20.
די הימן באלהה די־אכלן קרצוהי די דניאל Dan. 6, 24.
די־דארין בכל־ארעא Dan. 6, 26.
די בכל־שלטן מלכותי Dan. 6, 27.
מן־קדם אלהה די־דניאל Dan. 6, 27.
די־הוא אלהא היא Dan. 6, 27.
די־לא תתחבל Dan. 6, 27.
די שיזב לדניאל Dan. 6, 28.
וגפין די־נשר לה Dan. 7, 4.
גפין ארבע די־עוף Dan. 7, 6.
ושנין די־פרזל לה Dan. 7, 7.
מן־כל־חיותא די קדמיה Dan. 7, 7.
שביבין די־נור Dan. 7, 9.
נהר די־נור נגד Dan. 7, 10.
די קרנא ממללה Dan. 7, 11.
די־לא יעדה Dan. 7, 14.
די־לא תתחבל Dan. 7, 14.
די אנין ארבע Dan. 7, 17.
די־הות שניא Dan. 7, 19.
שנה די־פרזל Dan. 7, 19.
וטפריה די־נחש Dan. 7, 19.
קרניא עשר די בראשה Dan. 7, 20.
ואחרי די סלקת Dan. 7, 20.
די תשנא מן־כל־מלכותא Dan. 7, 23.
די מלכות תחות כל־שמיא Dan. 7, 27.
בקריה די שמרין Esr. 4, 10.
די הגלי אסנפר רבא Esr. 4, 10.
די שלחו עלוהי Esr. 4, 11.
די סלקי מן־לותך Esr. 4, 12.
למלכה די יהודיא Esr. 4, 12.
די הן קריתא דך תתבנא Esr. 4, 13. 16.
די יבקר בספר דכרניא Esr. 4, 15.
די קריתא דך קריא מרדא Esr. 4, 15.
בספר דכרניא די אבהתך Esr. 4, 15.
די יתבין בשמרין Esr. 4, 17.
נשתונא די־שלחתון עלינא Esr. 4, 18.
די קריתא דך מן־יומת עלמא Esr. 4, 19.
בית־אלהא די בירושלם Esr. 4, 24. 5, 2.
על־יהודיא די ביהוד Esr. 5, 1.
נביאיה די־אלהא Esr. 5, 2.
די־דנה בניא בנין Esr. 5, 4.
די־שלח תתני Esr. 5, 6.
די בעבר נהרה Esr. 5. 6.
די־אזלנא ליהוד Esr. 5, 8.
די נכתב שם־גבריא Esr. 5, 10.
גבריא די בראשהם Esr. 5, 10.
עבדוהי די־אלה שמיא Esr. 5, 11.
די־להוא בנה Esr. 5, 11.
לכורש מלכא די בבל Esr. 5, 13.
מאניא די־בית־אלהא Esr. 5, 14.
די דהבה וכספא Esr. 5, 14.
להיכלא די בבל Esr. 5, 14.
מן־היכלא די בבל Esr. 5, 14.
די נבוכדנצר הנפק Esr. 5, 14. 6, 5.
היכלא די בירושלם Esr. 5, 14.
די פחה שמה Esr. 5, 14.
בהיכלא די בירושלם Esr. 5, 15.
אשיא די־בית אלהא Esr. 5, 16.
בית אלהא די בירושלם Esr. 5, 16.
תמה די בבבל Esr. 5, 17.
בבית גנזיא די־מלכא Esr. 5, 17.
די גנזיא מהתתין תמה Esr. 6, 1.
די במדי מדינתא Esr. 6, 2.
די־דבחין דבחין Esr. 6, 3.
נדבכין די־אבן גלל Esr. 6, 4.
ונדבך די־אע חדת Esr. 6, 4.
די דהבא וכספא Esr. 6, 5.
מן־היכלא די־בירושלם Esr. 6, 5.
להיכלא די־בירושלם Esr. 6, 5.
די בעבר נהרה Esr. 6, 6.
די מדת עבר נהרה Esr. 6, 8.
למא די־תעבדון Esr. 6, 8.
די־לא לבטלא Esr. 6, 8.
כהניא די־בירושלם Esr. 6, 9.
יום ביום די־לא שלו Esr. 6, 9.
די־להון מהקרבין Esr. 6, 10.
די כל־אנש די יהשנא Esr. 6, 11.
כל־אנש די יהשנא Esr. 6, 11.
די־שכן שמה תמה Esr. 6, 12.
די ישלח ידה Esr. 6, 12.
דך די־בירושלם Esr. 6, 12.
די־שלח דריוש מלכא Esr. 6, 13.
עבידת אלהא די בירושלם Esr. 6, 18.
ספר דתא די־אלה שמיא Esr. 7, 12.
די כל־מתנדב במלכותי Esr. 7, 13.
בדת אלהך די בידך Esr. 7, 14.
די־מלכא ויעטוהי התנדבו Esr. 7, 15.
די בירושלם משכנה Err. 7, 15.
וכל כסף ודהב די תהשכח Esr. 7, 16.
לבית אלההם די בירושלם Esr. 7, 16.
על־מדבחה די בית אלהכם Esr. 7, 17.
בית אלהכם די בירושלם Esr. 7, 17.
ומה די עלך Esr. 7, 18.
ומאניא די־מתיהבין לך Esr. 7, 19.
די יפל־לך למתן Esr. 7, 20.
ספר דתא די־אלה שמיא Esr. 7, 21.
די בעבר נהרה Esr. 7, 21.
די כל־די ישאלנכון Esr. 7, 21.
ומלח די־לא כתב Esr. 7, 22.
כל־די מן־טעם אלה שמיא Esr. 7, 23.
די־למה להוא קצף Esr. 7, 23.
די כל־כהניא ולויא Esr. 7, 24.
בחכמת אלהך די־בידך Esr. 7, 25.
די־להון דאנין Esr. 7, 25.
עמא די בעבר נהרה Esr. 7, 25.
די־לא להוא עבד Esr. 7, 26.
דתא די־אלהך Esr. 7, 26.
ודתא די מלכא

וְדִי

ודי־חזיתה רגליא Dan. 2, 41.
דִּי חזית פרזלא Dan. 2, 43.
ודי רוח־אלהין קדישין Dan. 4, 5.
ודי חזא מלכא Dan. 4, 20.
ודי אמרו Dan. 4, 23.
ודי מהלכין בגוה Dan. 4, 34.
ודי־הוה צבא הוה קטל Dan. 5, 19.
ודי־הוא צבא הוה מחא Dan. 5, 19.
ודי־הוה צבא הוה מרים Dan. 5, 19.
ודי־הוה צבא הוה משפיל Dan. 5, 19.
ודי לא ידע תהודעין Esr. 7, 25.

כְּדִי

תא־כדי פרזלא Dan. 2, 43.
כדי שמעין כל־עממיא Dan. 3, 7.
ודניאל כדי ידע Dan. 6, 11.
כדי מלתא שמע Dan. 6, 15.

וְכִדִי

וכדי רם לבבה Dan. 5, 20.

עַד דִּי

עד די עדנה ישתנא Dan. 2, 9.
עד די חתגזרת אבן Dan. 2, 34.
עד די־שבעה עדנין Dan. 4, 20.
עד ׀ די תנדע Dan. 4, 22. 29.
עד די שערה כנשרין רבה Dan. 4, 30.
עד די־ידע די־שליט Dan. 5, 21.
עד די־שלטו בהון Dan. 6, 25.
עד די־מריטו גפיה Dan. 7, 4.
עד די כרסון רמיו Dan. 7, 9.
עד די קטילת חיותא Dan. 7, 11.
עד די־אתא עתיק יומיא Dan. 7, 22.

כָּל־קֳבֵל דִּי

כל־קבל די חזיתון Dan. 2, 8.
כל־קבל די כל־מלך Dan. 2, 10.
כל־קבל די פרזלא מהדק Dan. 2, 40.
כל־קבל די חזיתה Dan. 2, 41.
כל־קבל די־חזית Dan. 2, 45.
כל־קבל די לא איתי אלה Dan. 3, 29.
כל קבל די ׀ כל חכימי Dan 4, 15.
כל־קבל די רוח ׀ יתירא Dan. 5, 12.
כל־קבל די כל־דנה ידעת Dnn. 5, 22.
כל־קבל די־רוח יתירא בה Dan. 6, 4.
כל־קבל די־מהימן הוא Dan. 6, 5.
כל קבל די־הוא עבד Dan. 6, 11.
כל־קבל די קדמוהי זכו Dan. 6, 23.
כל־קבל די־מלח היכלא Esr. 4, 14.
כל־קבל די מן־קדם מלכא Esr. 7, 14.

דִּי דִּי

ד זז

פעל לפ-עונר כפ נגור דַּיָּה, דִּיָּה, והסלפם לד"ק כמו דָּהָא נגמרפ, לומר ענין כמות [דונקעלן], ולפ מקוור. וגם נפרוש סעמון של דסף, מענין עמוס, עוד סכסון וספק ספקפ.

vrb. praeter derivata insequentia non usit., quocum nonnulli contulerunt gemar. דַּהָא, obscurum, fuscum esse. Sed ne gemarici quidem verbi notio satis certa est (cf. Aruk, s. v. דַּהָא).

דַּיָּה

ז"כ לפעור-קתף, סשוכן כמקרכות וקל נעופו, וסוף לד"ק עיע שחור [שוואלצע גייער], ולפ"ק לך מקוי נקמוכתו מן דָּהָא, וסלקרון קניב.

n. f., avis vehementer volans (= דָּהָא, a v. דָּהָא), aediumque dirutarum parietinas incolens. Alii a nigro colore eam nominatam dicunt.

וַהֲהֵיהָ
Dt. 14,13. ואת־האיה והדיה למינה
pl.: הַיּוֹת
Jes. 34, 15. אך־שם נקבצו דיות
דָּרְ
ז״כ [לץ וכר] ע״מ בָּלְוֹ, צָלְוֹ [נאקרמי], וסקולם פם סהקנכ מן אָראוּ לו עכנוטו, כאשר נכל לשונות, ומכלים כאקרמי דָּרְ. סהלנם מים נכועים לכתיבם [טינטע, פֿאַרנוועסקען], ולפו דווקא ס ז ק ו ר, כילוע למניכים. ונקנות סהם ילוע מסעכמם: דָּרְוֹ כְּתוּבָה על כ״ב קדץ, ומכנו נגאלת דְּרָאוֹת [כמס דיוקות מצהפכות, מדרש שמ׳ פ׳ כ״ו].
n. f. (non *m.*) ad s. f. בָּלְוֹ, צָלְוֹ (aram.), quae commixtione ortae sunt ex דְּרָאוּ, צָלָאוּ, unde aram. דְּרָאוֹת: atramentum; pl. gemar. דְּרָאוֹת.
בַּדְּיוֹ
Jer. 36, 18. על־הספר בדיו

יְשׁוֹן

ז״ו למין נכי ומסוכם נמר יְרִיזוֹ, נאקרמי יְרִיצָא [גאצעלמן-צרע] ונקלל כן ע״ם סקוול, עי׳ דוז.
n. m. (pro יְרִיזוֹ, aram. יְרִיצָא, a *saliendo*), pyrargus, genus capreae. Onq. יְרֵמָא (h. יַעֵל). LXX., ut videtur: *πύραργος*.
Dt. 14, 5. ואקו ודישן ותאו

יְךְ

סנן-סאס סהכמו, ומסתנכ דָּה, ונולכנ מעשם זס דָּה, ע״ם שהוק מן יֵד = יָה, וגם דָּה מן דָּא נתנכ ע״כ, ומכ׳ תוספת מן דָּה כיולע. עי׳ ספרי מנכם שפם לרמיה נפרק מנאר שרשי סנן-סאס. נמר דָּה נמלא ג״כ יֵדְכָה, נמר דָּה נ״כ דָּאָה נתכנוס, ומכנו יְדָה; ועול תמוכם לפרק מכו אִידֵךְ, אִידֵךְ, ומכנו אִלֵּיךְ, הַנֵּיךְ.
pr. dem. aram. (f. דָּה ex דָּא ortum, sicut m. דֵּךְ = דֵּי ex זֶה). Litera extrema ex הָ addita est, quae est compositionis pars altera. Pro דָּה invenitur etiam, adjecta litera demonstrativa, יְכִי (g. *ceci*), pro דָּה scriptione plena atque in sermone targumico usitata: דָּאָה, vel praeposita prosthesi m. אִידֵךְ, f. אִידָךְ, אִידֵךְ, pl. comm. הַנֵּיךְ, אִלֵּיךְ.
masc.: דֵּךְ
Esr. 5, 16. אדין ששבצר דך
Ess.5,17.6, 8. למבנא בית־אלהא דך
Esr. 6, 7. לעבידת בית־אלהא דך
Esr. 6, 7. בית־אלהא דך יבנון
Esr. 6, 12. לחבלה בית־אלהא דך
fem.: דָּךְ
Esr. 4, 13. הן קריתא דך תתבנא
Esr. 4,15. קריתא דך קריא מרדא
Esr. 4, 16. הן קריתא דך תתבנא
Esr. 4, 19. והשכחו די קריתא דך
Esr. 4, 21. וקריתא דך לא תתבנא
ועבידתא דך אספרנא
Esr. 5, 8. מתעבדא

דָּכָא

צעל כוד ומפתור יכוע, סדקם וכתיפ כתות וכפון גריפת וזקיקם [מצלמען, נעראלמגען], או ג״כ נמכוון כוודי. הכנד קוון סמעולם, נמזאל על סכנפ תקת רגל, או על סענכם ומכעפם נאלים. סכמעל ומכ״כם יוכנו מקלים וכן סהמעל.
v. trans., conterere, comminuere, confringere, etiam *intrans. Pi.* intensive. LXX. *Nif.* *συντρίβεσθαι*; *Pi.* *ἀδικεῖν, ἀτιμάζειν, καθαιρεῖν, καθαρίζειν, κακοῦν, παίειν, παύεσθαι, ταπεινοῦν, τιτρώσκειν*; *Pu.* *μαλακίζεσθαι*, part. *ὀδύνη*; *Hitp.* *κολαβρίζειν*.
Nif-al: נִדְכָּא
part. pl.: נִדְכָּאִים
Jes. 57, 15. לב נדכאים
Pi-el: דִּכָּא 3 *perf.:*
Ps. 143, 3. דכא לארץ חיתי
2 *perf.:* דִּכִּאתָ
Ps. 89, 11. אתה דכאת כחלל רהב
inf.: לְדַכֵּא
Thr. 3, 34. לדכא תחת רגליו
inf. c. suff.: דַּכְּאוֹ
Jes. 53, 10. ויי חפץ דכאו
2 *imperf.:* תְּדַכֵּא
Prv. 22, 22. ואל־תדכא עני בשער
3 *imperf.:* יְדַכֵּא
Ps. 72, 4. וידכא עושק
c. suff.: יְדַכְּאֵנִי
Job. 6, 9. ויאל אלוה וידכאני
2 *pl. impf.:* תְּדַכְּאוּ
Jes. 3, 15. תדכאו עמי
cum suff.: וְתַדְּכְאוּנֵנִי
Job. 19, 2. ותדכאונני במלים
3 *pl. imperf.:* יְדַכְּאוּ
Ps. 94, 5. עמך יי׳ ידכאו
cum suff.: יְדַכְּאוּם
Job. 4, 19. ידכאום לפני־עש
Pu-al: דֻּכָּא
3 *perf. pl.:* דֻּכְּאוּ
Jer. 44,10. לא דכאו עד היום הזה
part.: מְדֻכָּא
Jes. 53, 5. מדכא מעונותינו
part. pl.: מְדֻכָּאִים
Jes. 19, 10. והיו שתתיה מדכאים
3 *imperf.:* יְדֻכָּא
Job. 22, 9. וזרעות יתמים ידכא
Hitpa-el: הִתְדַּכֵּא
3 *imperf.:* יִתְדַּכְּאוּ
Job.5, 4. וידכאו בשער ואין מציל
p. וְיִדַּכְּאוּ
Job. 34, 25. והפך לילה וידכאו
הֻכָּא
סם נכפל הפתיון ׳ נקנפ מן דָּה, ע״ק הֻכָּה, לומר כתות וכדק [נעראיע-נען, נעראלמען], או דנר הכתות [דאס נעראיענעניע, שטויב, שיקער], וכן תְּכֵא עד-דכא, או פנוע-דכה. כ׳ זו ע״מ גֻּבָּב, וכן דכק-רוק, לומר קיס מדוכק תמיד, [עי׳ הֻגָּר, חֻכַּשׁ מעזאלסום], ולא נפ״ו מצוים נתכונפ ודוק היטב. ודע קוק שמדבק עוד הניכו סם לאל הֻכָּא, לנאר ל׳ יקנן הֻכְּאוּ חֻכְּלֵי, וגגוותם גדלה, כי לא כוונו לדגש נדכאו, ולא הניכו אלא סיקל׳, אלא יקנן היות הפעול מדקדוק מצוים, ולא הזכילו לאנן ומוניף. ומכנון שהתוכם חֻכְּלֵי נמר חֻכְּלֵי, מהקלר מן מרקוכם, לצוות עם נקודת סידועה, ודכאו מקור הכנד כמונן, ומכלון ד׳ יקנן וגם שהלי ומתכוב נקלים.
n. significatione bipartitum: 1) si est fem. n. דָּךְ, neutraliter dicitur: aliquid contriti, comminuti (arab. *daka*), pulvis, frustum, fragmentum; 2) si ad simil. formae intensivae גֻּבָּב factum est, contritus, afflictus debilitatusque aegritudine, afflictus et jacens, fractus prostratusque calamitate, luctu, moerore. Erant etiam recenti memoria, qui ad expediendum nodum loci subdifficilis Jes. 53,10. nomen הֻכָּא fingerent, et Dagesh injectum *euphonicum* esse pronunciarent; quidni חֻכְּלֵי pro חֻכְּלֵי formam breviorem et הֻכָּאוּ, quod cuique occurrit, infinitivum Pi. dixeris? Qimchi (s. r. חלה): = חֻכְּלֵי. LXX. *ταπεινός, ταπείνωσις*; הֻכָּא וּשְׁפַל רוּחַ *θλαδίας*; פְּצוּעֵי הֻכָּה *ὀλιγόψυχος*.
Dt. 23, 2. לא־יבא פצוע־דכה
Ps. 90, 3. תשב אנוש עד־דכא
Jes. 57, 15. ואת־דכא ושפל־רוח
pl. constr.: הַכְּאֵי
Ps. 34, 19. ואת־דכאי־רוח יושיע

דָּכָה

פעל כוד, כמו הֻכָּא נמכוון ונכדק, כי סהפכת לך צמן קול סופי״, ומסזאל על סכניעה ומזקוק לעריוך ערך [יך לוק-קנן, כיעלעקויעכן], ומוס נכפ״נ [תלים י׳, י׳] וְדַכָּה [נ] חָשַׁח וכקרי יְדֻכֶּה, לומר יפ ויפכנע, לפלוג נמסקנ. ומפלה עֲצוּמָיו סם מן עֲצוּמִים סזאל על פרסות וכפים [קלויען, קרזאל-נען] אל תיק ערף, ומסם חֲלָבָאִים, או נמר חֲלָבְּאִים מן חֲלָבֵי [כיקיד ע״ל קרמי] או מן חֲלָבֵי נדומס אל חֲלָבֵי עי׳ קלן. מנפעל ונכון מכנד יוכנו מקלים.
vrb. trans., vi atque origine eadem, qua הֻכָּא, tropice: se incurvare (*sich ducken*), corruere (cf. K'tib: Ps. 10, 10.), quo loco עֲצוּמָיו ab עֲצוּמִים h. e. *ungulis* derivandum est, atque nomen חֲלָבָאִים vel pro חֲלָבְּאִים, a חֲלָבֵי (aram.), dictum est, vel pluralis est n. חֲלָבֵי = חֲלָבֵי, a v. חָלַב. LXX. *ταπεινοῦν*.
3 perf.: וְדַכָּה K'tib.
Ps. 10, 10. וידכה ישח
3 imperf.: יְדֻכֶּה Q'ri.
Ps. 10, 10. וידכה ישח
Nif-al: נְדַכֵּה
1 perf.: וְנִדְכֵּיתִי
Ps. 38, 9. נפוגותי ונדכיתי
part.: וְנִדְכֶּה
Ps. 51, 19. לב־נשבר ונדכה
Pi-el: דִּכָּה
2 perf.: דִּכִּיתָ
Ps. 51, 10. עצמות דכית
c. suff.: דִּכִּיתָנוּ
Ps.44, 20. כי דכיתנו במקום תנים
הַכְּרוֹ
תוקרי לו סם תוקרי ע״מ עֲנָוָה [מן עכם], ומוק נמר הֻכָּא, עָנָה, וכן סָחָה, שָׁלָה. ונסיפם סתמוכם ע״י סכנת [*av=a-u*] סתנועם אֹ לפני סתנועם אָ [*a-u=ô*] תמר נתכוונו ג״כ לסתנועם אוֹ נמר כתכוונו לו סם תוקרי עכם], וכי כל למם נמר הֻכָּה, עָנִי, סָחָה, תמר וכי כן נסיו לתוקר לו נשם.
n. subst. vel adj. pro הֻכָּא ad sim. f. עֲנִיָּה (a v. עֲנָה) pro עָנִי, סָחֵי, שָׁלֵו, quae formae ad unum ormnes ex vocali *u* amplificatae sunt; עָנִי enim ortum est ex סָחוּ ex עָנוּ; *av* ex *a* et *u* commixtum est; *a* autem, quum vocali *u* miscetur, efficitur *ô* productum
Prv. 26, 28. לשון־שקר ישנא דכיו

הֲכִי

ז״ו ע״מ חֲלָי, וזל״ כנגיכם לו לסם הֲכִי. סהלנם סתכוונות הנליס טרופס ודכדוכם [וועלעכמלגן, -זשוכן, וואנגע].
n. f. ad sim. f. חֲלָי, הֲכִי, in *paus.* הָכִי, motus et agitatio fluctuum, undarum tanquam collisio. LXX. *ἐπίτριψις*.
cum suff.: הֲכִיָּם
Ps. 93, 3. רשאו נהרות דכים

דָּךְ

תוקרי זכר ונספסק הָךְ, וקיכנו מן דכך, כאשר קשנו רנים מסמדקדקים, כ״פ מן דכס, וכן קוֹ מן קָוֶה, וכפל זות סאקרון נלתי ליים לכפל סשרש, וזס רק מקומר סמלן. וגם סם זיסים סהסתכק הָה מן דכס שרש, ומגוע דכך קרגך דיומ׳, לפ זיים. סהלנם מדומכ ומעומכ [נעגייגע, נעראלמען].
adj. m. (in *paus.* הָךְ), contritus, fractus, afflictus, a v. הָכָה, sicut קוֹ a v. קָוָה, minime הָכְּךְ; e literae enim extremae geminatione, radicem geminatam esse, effici non potest. LXX. *ταπεινός, πένης, ἀλήθεια, ταπεινοῦν*.
Ps. 74, 21· אל־ישב דך נכלם
paus.: לָדָךְ
Ps. 10, 18. לשפט יתום ודך
paus.: לַדָּךְ
Ps. 9, 10. ויהי יי׳ משגב לדך

יְבֹן

סנן-סאס לרמיום לו למשך נקרמי, וזס סכנוי מן הֻךְ, הָךְ, ולפ כמו שקשנו רנים יקיד וכר, ונקשר נ״כ נסס יקיד כלכך מסתמיים.
pron. pl. comm. (sing. m. הֻךְ, f. הָךְ), hi; jungi interdum solet etiam nomini singulari, quamquam non est generis masculini *singularis*, v. c. צַלְמָא דְּכֵן. LXX. *ἡ εἰκὼν ἐκείνη*.
Dan. 2, 31. צלמא דכן רב
Dan. 7, 20. וקרנא דכן ועינין לה
Dan. 7, 21. וקרנא דכן עבדא קרב

יְכַר

פעל לץ-עונר נקרמי של כתני קדש, ומסלנם לקשית לשון דקיים ונעיים עניעם וגילם [קייכדיכגען, נאסרען], ונעניי זָכַר מצלמו, וירידופו דָּקַר, לכן תמנות מסרש יְכַר, וכן נכל שפתי מעכר. ומוס מסזאל ף׳ על לפכר נכר, וזכר ודקר לחיים. ומוס יְכַר קיל נקרמי, מפרש מן מכלל. כ׳ לפקוד מנקלנות נקוד ונשכל של קווע, וזס ניון רקשי של שמיכם ונפיכם, וזס סוד סוכנון. דוק וסכן לכן מוסד מלשון, יכויס על קקי הטעני.
v. aram. in scr. s. non usit., penetrare, perforare, perfodere, hebr. זָכַר, quorum verborum utrique tum vi tum origine cognatum est דָּקַר; radix enim eorum omnium communis est כָּר, quam facile in linguis occidentalibus invenies. Per denominationem hoc de verbo nomen *maris*, membri virilis, atque *arietis* (speciei a genere) depromitur. Translate etiam de recordatione atque memoria dicitur, quatenus est tanquam imaginum *impressarum* thesaurus.

דְּבַר

ג"ז נקרמי ומכוי דְּבָרִין. ומכוון רקצי וכך נכנס [מְקַבְּלִיכְעם], ומפרש לקמן לשל [ווילדער]. מסלון מכנס לפרש נ"מ ניוני נשם סום.

n. m. aram. (pl. דְּבָרִין), primum quidquid masculum est, mas; deinde speciatim aries (cf. ἄρρην, ἄρσην, ἄρσης, et *aries*). LXX. κριός, Syr. *dekro.*

pl.: דְּכָרִין

Esr. 6, 17. דכרין מאתן

Esr. 7, 17. תורין דכרין אמרין

pl.: וְדִכְרִין

Esr. 6, 9. ובני תורין ודכרין ואמרין

דִּכְרוֹן

ג"ז ומידועם דִּכְרוֹנָא, ומסלנם כמו נעבני זִכָּרוֹן, נמשל על דבר רקוי לספר לדורות [לענקווידלינג"ן].

n. m. (def. דִּכְרוֹנָא), sicut hebraice, res nomine et memoria digna; digna, quae in memoriam redigatur. LXX. ὑπόμνημα.

defint.: דְּכָרוֹנָה

Esr. 6, 2. וכן־כתיב בגוה דכרונה

דָּכְרָן

ג"ז כמוסו, ומכלון וכרון, ומוס יודוע סכני דְּכָרַנָּא כמו וכרונות, וספר דכרניא כמו ספר וכרונות [מורקוס־לענגון], ר"י כסקסקיק], ומיתכר נקרא מְזַכְּרִיר נעבני [קְמַכְּלַעבר].

n. m. (pl. def. דְּכָרְנַיָּא) *annales*, quibus res omnes singulorum annorum publicae memoriae retinendae causa literis mandantur; annalium autem confectio erat ejus, qui מַזְכִּיר appellabatur. LXX. μνημόσυνον, ὑπομνηματισμός.

def. pl.: דָּכְרָנַיָּא

Esr. 4, 15. רי יבקר בספר דכרניא

דָּלַג

פעל נודד, ומכוונם רקוד וקפוץ ופוזו [סיפנען, שפרינגען], נמשל על קלות סלנוך. תמות מצרם דָּלַג [סל' מקנכ־מוזג], ומך במצרם לתקוכם מלומצת מכוונם. וכן נתמת נצמת סודו גַּג [s. *langh, lagh*], נצמם לקנלנתם [*lehk*] וגרמנית *laik*] סכל ענין רקוד ופזוו, וניכי וכוי עוד מקלות סרגלים [λαγ., ἐ-λαχ.] ודוק. נגרמת מוס דְּגִיג.

vrb. intr., salire, exsultare, compositum ex praepositione *da* et radice לַג, sanscr. *langh, lagh*, slavice *lehk*, in sermone alemann. vetere: *laik* (*löken* apud Lutherum), graece in nominibus λαγ-ώς, ἔλαφος (ἔλαφρος), de pernicitate pedum dicitur. LXX. πηδᾶν, ὑπερβαίνειν, part. ἐμφανῶς. *Pi.* ἄλλεσθαι.

part.: דַּהֹלֵג

Zeph. 1, 9. כל־הדולג על־המפתן

Pi-el: דִּלֵּג

part.: מְדַלֵּג

Cant. 2, 8. מדלג על־ההרים

1 imperf.: אֲדַלֵּג־

2 Sam. 22, 30. ובאלהי אדלג־שור

Ps. 18, 30. ובאלהי אדלג־שור

3 imperf.: יְדַלֵּג

Jes. 35, 6. אז ידלג כאיל פסח

דָּלָה

פעל נודד וכודד, ומכוונם כמו רלופו דָּלָה, לומר סלנולו לשמ ומכעכוע לכם ולכם, סכיסם ולילם [סְמַכְּנען], ומכמ סכוונם סוסם מערַמְכְּנען], ומכמ סכוונם סוסם נגור. סתמונם דַּלְיוֹ נמצלי תוכל להיות עם כזוי לקרמי, וככון זם לספרוס, וכי כמוס שְׁדוֹ לקר נרכוי שְׁדוֹת. סמשל מסורכת ולנלול סקנל לתוך סנור, ומוס על שלינת מים [מְשַׁפְּכִין]. סכנל מלנלול למעלם ומוכלם מן סנור, נמשל על סנלם, דוק ותשכח. סמרם ג"כ נמצמי מערה.

v. modo intr. modo trans., pendere, dependere, deorsum pendere, velut frondes ex arbore, quo etiam referendum videtur forma דַּלְיוֹ in Prov. 26, 7. ad sim. f. שְׁדִי, pl. שְׁדוֹת. Juda Chiug דַּלְיוֹ scribit (3 p. pl. Qal); Jacob ben Elazar et D. Qimchi: דַּלְיוֹ (= דַּפְּיוֹ h. e. *demite*). Transl. haurire, id quod fit demissa in puteum situla. *Pi.* haurire, exhaurire, extrahere, tropice ex periculis. Cf. arab. *dala*, syr. *d'lo*, gr. τλᾶν, ἀν-τλᾶν, *an-tlare, toll, tul.* LXX. ἀν-τλεῖν, ἐξαν-τλεῖν, ἀφαιρεῖν. *Pi.* ὑπολαμβάνειν.

3 perf.: דָּלָה

Ex. 2, 19. וגם־דלה דלה לנו

imperat.: *דַּלֵּה

Prv. 26, 7. *דלוו שקים מפסח

inf. abs.: דָּלֹה

Ex. 2, 19. וגם דלה דלה לנו

3 impf. c. s.: יְדַלֶּה *masc.*

Prv. 20, 5. ואיש תבונה ידלנה

3 imperf. pl.: וַתְּדַלֶּינָה *fem.*

Ex. 2, 16. ותבאנה ותדלנה

Pi-el: דִּלָּה

2prf. c. suff.: דִּלִּיתָנִי

Ps. 30, 2. ארוממך ר' כי דליתני

imperat.: *דַּלֵּה

Prv. 26, 7. *דלוו שקים מפסח

דֶּלִי, דָּלִי

ג"ז לנימן כלי סשוסנם [סְמַפְּנעפְּסָם], כל לו מת, ומסוכן שמימ. נמפסוק יול מים מדליו מסמשל לד"ק על רבוי נכוס. ולע שמתמוכם דַּלְיוֹ מן סוונ חַלְּדִּים נמכוון סרכוו. מלף וס נתכנוס הַדּוֹל, סרכוו דַּוָּלִין מן דַּוָּלָא [מן ע"ו], דְּוִיל.

n. m. modiolus, situla, haustrum, cadus, utris ad aquam hauriendam. חֶלֶד (Num. 24, 7.) a duali descendit. Targ. דְּוִיל, דַּוָּלָא, דְּוִיל, plur. דַּוָּלִין; syr. *doljo, duljo.* LXX. κάδος, σπέρμα.

מְדֻלֶּה

Jes. 40, 15. הן גוים כמר מדלי

cum suff.: מִדְלָיוֹ

Num. 24, 7. יזל־מים מדליו

דַּלְיָת

ג"ב ומרכוי אֲדַלְיוֹת, ומכוונם ענוף ועפי סעוף ונך [נוויינ, שמע], ונקרא כן ע"ם דלדולם ונעכועם למעמ. סתמונם ג"כ נגרמת נמשל מקר.

n. f. (pl. דַּלְיוֹת) frons, ramus, palmes, ex arbore deorsum *pendens*, syr. *doljoto.* LXX. κλάδος, κλῆμα.

pl. c. suff.: דַּלְיוֹתֶיהָ

Jer. 11, 16. ורעו דליותיו

Ez. 17, 6. לפנות דליותיו אלין

Ez. 17, 23. בצל דליותיו תשכנה

Ez. 19, 11. 31, 9. ברב דליתיו

Ez. 31, 7. באדך דליותיו

Ez. 31, 12. נפלו דליותיך

pl. c. suff.: וְדַלְיוֹתֶיהָ

Ez. 17, 7. ודליותיו שלחה־לו

דָּלַח

פעל נודד כפי סנרלם, ומכוונם נרמזם כי סיות כעיע ויון, לומר מכוער כמו לנם וכן [שלממיג, שמוטינג ויון], ולכ"ם משכת דָּלַח שכמשל נ"כ נספעל אָדַלַּח, מָדַלַּח, לָח ע"ם, ומוס על סעכיפם ומיפם ועכיפם נכללו. נקרמי דָּלַח נמר דָּחַל.

verb. intrans. lutulentum, turbidum, impurum esse. *Qimchi: inturbar.* Radix est לָח, quae invenitur etiam nuda לָח, et composita aliter in vv. אָדַלַּח, מָדַלַּח. Syriace: *d'lach*, perturbare, conturbare; aram. דְּחַל pro דְּחַל, revereri.

2 imperf.: וַתְּדַלַּחְנָה

Ez. 32, 2. ותדלחנה־מים ברגליך

3 f. c. suff.: תְּדַלַּחֵם

Ez. 32, 13. ולא תדלחם רגל־אדם עוד

Ez. 32, 13. ופרסות בהמה לא תדלחם

דָּלַל

פעל כמו דָּלָה וכמעט נלי סצרם סמכוון, כי גם דָּלַח מן דַּל מסתכן, ולמפעל שלמו נדומם זָלַל, חָלַל, וכן סרכם. סתמונם דַּלְיוֹ נכוכם נגיוור כמו דַּפְּיוֹ, לעפ שלפ מציכו נפרוש קלוף כוס נעבני, כי נתוסם למכוונם. מסשל מדבר מסדלדל ורך ונמס ומתמוגג. ע' נסנגוזות. דע שמצרם דַּל ג"כ נרומי [*toll, tul*] וכן נצמת סודו ויוכי וכדומם.

verb. plerumque *intr.*, a simili cui cognata sunt origine: דַּלַל, זָלַל, חָלַל, prope nihil diversum, quod (forma דַּלְיוֹ (Prov. 26, 7.) an pro דַּפְּיוֹ posita sit, profecto exemplo caret, habet nonnihil controversiae), dependere; demissum, depressum, tenuem, humilem esse. LXX. ἀσθενεῖν, ἐκλείπειν, πτωχεύειν, ταπεινοῦν. *Nif.* דָּלַל, ἔκλειψις.

1 perf.: דַּלּוֹתִי

Ps. 116, 6. דלותי ולי יהושיע

Ps. 142, 7. כי־דללותי מאד

3 pl. perf.: דָּלְלוּ

Jes. 19, 6. דללו וחרבו יארי מצור

pl.: דַּלִּים

Jes. 38, 14. דלו עיני למרום

Job. 28, 4. דלו מאנוש נעו

imperat.: *דַּלֵּה

Prv. 26, 7. *דלוו שקים מפסח

1 prf. pl.: דַּלְונוּ

Ps. 79, 8. כי דלונו מאד

Nif-al: נָדַל

3 imperf.: יִדַּל

Jes. 17, 4. ־דל כבוד יעקב

3 imperf.: וַיִּדַּל

Jud. 6, 6. וידל ישראל מאד

דַּל

ג"ז ומרכוי דַּלִּים, ומסכוון נכפל: ק' כע וכך מעס ומתמוע [ווומקנקעכד, שוומקנקעכד], ומוס מסשל על כשול־כף ונללות פיק נרכיס ושפלות סרוס ומקנר יד [שוומן, שמנער, שרס]. נגרמת דַּל ילוע דַּל כמו פיקים ונכיכם, הַלְּהוּלִין [לומר מדולדלי לינכרין], וכדומם סרכוס. כ' כמו דֶּלֶת ע"ם.

n. m. 1) pendulus atque vacillans, tenuis, invalidus, gracilis, pauper, exilis; 2) porta, fores, vi eadem, qua דֶּלֶת. Sic jam recte *D. Qimchi* s. r. דלת. *Abulwalid* vertit: die Erhebung (meiner Lippen), ex Jes. 38, 14. LXX. recte: θύρα, alius: ἀσθενής, πένης, πενιχρός, ἀδύνατος, ἤττων, ὀρφανός, πτωχός, πτωχὸς καὶ πένης, ταπεινός, ταπεινώτερος; ἄδρός, ἀσεβής.

דַּל *p.*

Lev. 14, 21. ואם־דל הוא

Lev. 19, 15. לא־תשא פני־דל

Ruth 3, 10. אם־דל ואם־עשיר

1 Sam. 2, 8. מקים מעפר דל

2 Sam. 13, 4. מדוע אתה ככה דל

Job. 34, 19. ולא נכר־שוע לפני־דל

Job. 34, 28. להביא עליו צעקת־דל

Ps. 41, 2. אשרי משכיל אל־דל

Ps. 72, 13. יחס על־דל ואביון

Ps. 82, 3. שפטו־דל ויתום

Ps. 82, 4. פלטו־דל ואביון

Ps. 113, 7. מקימי מעפר דל

Ps. 141, 3. על־דל שפתי

Prv. 14, 31. עשק דל חרף עשהו

Prv. 19, 17. מלוה ה' חונן דל

Prv. 21, 13. אטם אזנו מזעקת־דל

Prv. 22, 16. עשק דל להרבות לו

אל־תגזל־דל כי דלי־

Prv. 22, 22. הוא

Prv. 28, 15. מושל רשע על עם־דל

Am. 5, 11. יען בושסכם על־דל

וָדָל

Ex. 23, 3. ודל לא תהדר בריבו

Prv. 19, 4. ודל מרעהו יפרד

Prv. 28, 11. ודל מבין יחקרנו

דָּל *p.*

Zeph. 3, 12. עם עני ודל

הַדַּל

Jud. 6, 15. הנה אלפי הדל במנשה

וְהַדַּל

Ex. 30, 15. והדל לא ימעיט

לַדָּל

Job. 5, 16. ותהי לדל תקוה

לַדָּל *p.*

Prv. 22, 9. כי־נתן מלחמו לדל

Jes. 25, 4. כי־היית מעוז לדל

pl.: דַּלִּים

Job. 20, 10. בניו ירצו דלים

Job. 20, 19. כי־רצץ עזב דלים

Job. 31, 16. אם־אמנע מחפץ דלים

Prv. 10, 15. מחתת דלים רישם

Prv. 28, 3. גבר רש ועשק דלים

Prv. 28, 8. לחונן דלים יקבצנו

Prv. 29, 7. ידע צדיק דין דלים

Prv. 29, 14. מלך שופט באמת דלים

Jes. 10, 2. להטות מדין דלים

Jes. 11, 4. ושפט בצדק דלים

Jes. 14, 30. ורעו בכורי דלים

Jes. 26, 6. רגלי עני פעמי דלים

Jer. 5, 4. אמרתי אך דלים הם

בראש דלים

Am. 2, 7. העשקות דלים

Am. 4, 1. לקנות בכסף דלים

Am. 8, 6. וְדַלִּים

pl.: הלכים ודלים

2 Sam. 3, 1.

pl.: הַדַּלִּים

Jer. 39, 10. ומן־העם הדלים

הַדָּלָה

שם נקנס מן דַּל, ומסכוון ק' מעשה חוזים [סְמַקְנווערק], ע"ם דלדולו לכם ולכם, ונקרמי יזוע הַדָּלִיל מעלמו

הסגלל על שער סקפ וקונוסיו ותלתליו. ג׳ סכדלות ושפלות [שרש-ועלינקייט, דיכפטינקייט], ע״ל מופשטי וקפֿ נתענס, וסס תוכן דלת עס-סקרן, דלות סעס ודוק.

n. f. (a. m. דַּל), 1) textura filorum, licium, quod utrinque lamina ligat (*παρυφή*), aram. דְּלִיל; 2) coma, cincinni seu intorti capilli de capite dependentes. LXX. *πλόκιον*, plexi capilli. Vulg. *coma capitis;* 3) paupertas, tenuitas, humilitas, mendicitas, concr. plebs *paupercula.* LXX. *πένης, πτωχός, κατάλοιπος.*

מְדַלָּה

Jes. 38, 12. מִדָּלָה יִבְצָעֵנִי

constr.: הֶדֶל

2 Reg. 24, 14. זוּלַת דַּלַת עַם־הָאָרֶץ

constr.: וְדַלַּת

Cant. 7, 6. וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כְּאַרְגָּמָן

constr.: וּמְדַלַּת

2 Rg. 25, 12. וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ הִשְׁאִיר

Jer. 40, 7. וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ

pl.: דַּלּוֹת

Gn. 41, 19. דַּלּוֹת וְרָעוֹת תֹּאַר מְאֹד

pl.: וּמְדַלּוֹת

Jer. 52, 15. וּמִדַּלּוֹת הָעָם

Jer. 52, 16. וּמִדַּלּוֹת הָאָרֶץ

דֶּלֶת

ז״ב לגיון ספֿסף ע״ב דלתול נף ספֿסף, וכן דֶּל לגיל, והוגי דְּלָתַיִם לגיון מצכס-סלת כב׳ כנפיס [דאֶפֿספֿעלפֿסיכיען], פֿליגעלפֿסיכיען], כדכך כנפי-צעל. וכפלף סכנוי דְּלָתוֹת וסמיך דְּלָתוֹת, נקיוס ת׳ משמוע, וכמלף כן נקפֿף ועוד למלעב. לפי דעף המדקדקים סקדמים סדלת גויכת דלב, ולפֿ מתקוור לי, כי ספֿעל דלת נ״ב במקום חוס, וכמו כסף וקרף תוכל לסיות התמוכס.

n. f. janua, porta, fores, quae cardine *moventur*, du. דַּלְתַיִם, valvae *bifores* (*θύραι συνδρομάδες, δικλίδες, ἀμφίθυρον*), pl. דְּלָתוֹת, servata litera servili, de valvis, translate de columnis (עַמּוּד) voluminis. Ego non a דָּלַל, sed potius a דָּלָה hoc nomen deduxerim, ad sim. formm. בֶּסֶת, סֶכֶת. LXX. *θύρα, θύρωμα, πύλη; σανίς; σελίς*, pagina.

Cant. 8, 9. וְאִם־דֶּלֶת הִיא

p. דַּהֲלֶת

Gn. 19, 9. וַיִּגְּשׁוּ לִשְׁבֹּר הַדָּלֶת

Gn. 19, 10. וְאֶת־הַדֶּלֶת סָגָרוּ

Ex. 21, 6. וְהִגִּישׁוֹ אֶל־הַדֶּלֶת

Jud. 19, 22. מִתְדַּפְּקִים עַל־הַדָּלֶת

2 S. 13, 17. 18. וְנָעַל הַדֶּלֶת אַחֲרֶיהָ

1 Reg. 6, 34. הַדֶּלֶת הָאַחַת גְּלִילִים

1 Reg. 6, 34. הַדֶּלֶת הַשֵּׁנִית גְּלִילִים

2 Reg. 4, 4. וְסָגַרְתְּ הַדֶּלֶת בַּעֲדֵךְ

2 Reg. 4, 5. וַתִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בַּעֲדָהּ

2Rg. 4, 33. וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בְּעַד שְׁנֵיהֶם

2 Reg. 6, 32. סִגְרוּ הַדֶּלֶת וְלַחֲצְתֶּם

2 Reg. 9, 3. וּפָתַחְתָּ הַדֶּלֶת וְנַסְתָּה

2 Reg. 9, 10. וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיָּנָס

Prv. 26, 14. הַדֶּלֶת תָּסוֹב עַל־צִירָהּ

Jes. 57, 8. וְאַחַר הַדֶּלֶת וְהַמְּזוּזָה

וְהַדֶּלֶת

Gn. 19, 6. וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו

בַּדֶּלֶת

2 Reg. 6, 32. וְלַחֲצְתֶּם אֹתוֹ בַּדֶּלֶת

וּבַדֶּלֶת

Dt. 15, 17. וְנָתַתָּ בְּאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת

לַדֶּלֶת

שתים לדלת אחת Ez. 41, 24.

cum suff.: דַּלְתֵּךְ

וסגר דלתיך בעדך Jes. 26, 20.

cum suff.: בַּדַּלְתּוֹ

ויקב חר בדלתו 2 Reg. 12, 10.

dual.: דַּלְתַיִם

חומה גבהה דלתים Dt. 3, 5.

לבוא בעיר דלתים ובריח 1 S. 23, 7.

חומות דלתים ובריח 2 Chr. 8, 5.

דלתים ובריחים 2 Chr. 14, 6.

וסגרו דלתים בשוק Eccl. 12, 4.

לפתח לפניו דלתים Jes. 45, 1.

לא־דלתים ולא־בריח לו Jer. 49, 31.

מי גם־בכם ויסגר דלתים Mal. 1, 10.

dual.: וּדְלָתַיִם *p.*

ואשים בריח ודלתים Job. 38, 10.

dual.: וּדְלָתָיִם

ודלתים אין להם Ez. 38, 11.

dual.: בְּדָלָתַיִם

ויסך בדלתים ים Job. 38, 8.

du. constr.: דַּלְתֵי

כי לא סגר דלתי בטני Job. 3, 10.

דלתי פניו מי פתח Job. 41, 6.

du. constr.: וְדַלְתֵי

ודלתי הבית 2 Chr. 4, 22.

ודלתי שמים פתח Ps. 78, 23.

du. constr.: לְדַלְתֵי

לדלתי הבית להיכל 1 Reg. 7, 50.

du. constr.: מְדַלְתֵי

מדלתי ביתך החוצה Jos. 2, 19.

אשר יצא מדלתי ביתי Jud. 11, 31.

cum suff.: דַּלְתִּי

דלתי לארח אפתח Job. 31, 32.

cum suff.: דַּלְתֵּיךְ

פתח לבנון דלתיך Zach. 11, 1.

*וסגר דלתיך בעדך Jes. 26, 25.

דַּלְתֶּיהָ

ובצעירו יצוב דלתיה Jos. 6, 26.

הציב דלתיה 1 Reg. 16, 34.

2 pl.: דַּלְתוֹת

דלתות לא־העמדתי Neh. 6, 1.

כקרא יהודי שלש דלתות Jer. 36, 23.

ושתים דלתות להיכל Ez. 41, 23.

ושתים דלתות Ez. 41, 24.

דלתות שתים Ez. 41, 24.

ושתי דלתות לאחרת Ez. 41, 24.

pl.: וּדְלָתוֹת

ודלתות לעזרה 2 Chr. 4, 9.

pl.: הַדְּלָתוֹת

ואעמיד הדלתות Neh. 7, 1.

יגיפו הדלתות ואחזו Neh. 7, 3.

ואמרה ויסגרו הדלתות Neh. 13, 19.

pl.: לַדְּלָתוֹת

לדלתות שתים Ez. 41, 24.

pl. constr.: דַּלְתוֹת

ויסגר דלתות העליה Jud. 3, 23.

והגה דלתות העליה Jud. 3, 24.

איגנו פותח דלתות העליה Jud. 3, 25.

ויפתח דלתות הבית Jud. 19, 27.

ויפתח את־דלתות בית־יי 1 S. 3, 15.

ויתן על־דלתות השער 1 Sam. 21, 14.

דלתות עצי־שמן 1 Reg. 6, 31.

ושתי דלתות עצי־שמן 1 Reg. 6, 32.

ושתי דלתות עצי ברושים 1 Rg. 6, 34.

את־דלתות היכל יי 2 Reg. 18, 16.

ויסגר את־דלתות בית־יי 2 Chr. 28, 24.

פתח את־דלתות בית־יי 2 Chr. 29, 3.

גם סגרו דלתות האולם 2 Chr. 29, 7.

ונסגרה דלתות החיכל Neh. 6, 10.

כי־שבר דלתות נחשת Ps. 107, 16.

דלתות נחושה אשבר Jes. 45, 2.

נשברה דלתות העמים Ez. 26, 2.

אל־דלתות ההיכל כרובים Ez. 41, 25

pl. constr.: בְּדַלְתוֹת

ויאחז בדלתות Jud. 16, 3.

constr.: לַדַּלְתוֹת

והפתות לדלתות הבית 1 Reg. 7, 50.

לדלתות השערים 1 Chr. 22, 3.

pl. c. suff.: דַּלְתָתַי

לשקד על־דלתתי Prv. 8, 34.

cum suff.: דַּלְתֹתָיו

דלתותיו הפנימיות 2 Chr. 4, 22.

ויעמידו דלתתיו Neh. 3, 1. 3. 6. 13.

ויעמיד דלתתיו Neh. 3, 14. 15.

pl. c. suff.: וְדַלְתוֹתֶיהָ

וקירותיו ודלתתיו זהב 2 Chr. 3, 7.

cum suff.: וְדַלְתוֹתֵיהֶם

ודלתותיהם צפה נחשת 2 Chr. 4, 9.

דָּלַת

פעל נוזד וסעתיד יִדְלֹק. סמכוון סרצף עיקס וסקיכס לקל דכר [זיך סיכיעסען], אל־כעץ], וכן נקפֿף סכוונכ נעכני לסעפֿל דלף, וכן יקוס לסצוי נצפֿף עכ וקדס נקמוסו אל סצרצ [דלף, דלף, ילף, סלף, אלף, לוס, קלב], עי׳ אלף. ומוס סספֿצל על סכיולס כמו דמוע סעין מו ע״ל נוקכי על דלוף סכפֿצ, מו על סרעיפֿס וסעפֿס כמו נדלף סניף. סצוי נצפֿף עכ עי׳ קפֿף דלף וקלב, ומוסיף עוד לב סכוסי [*lib-are*], סצרס לפֿ״ו דָּלַק.

v. intr. (f. תִּדְלֹקְנָה), lente incedere, repere (sich hinziehen), arab. *dalafa;* subest enim eadem radix, quae verbis דָּלַף, חָלַף, צָלַף, שָׁלַף, סָלַף, חָלַב), vid. אלף. Translate: fluere, delabi, stillare; flere, lacrimari, de oculis atque animo. Cf. gr. *λίπα, λιπάω, λιπύω, ἀλείφ-ω*, lat. *lib-are.* LXX. *στάζειν*, semel *νυστάζειν.*

3 f. perf.: דָּלְפָה

Job. 16, 20. אל־אלוה דלפה עיני

Ps. 119, 28. דלפה נפשי מתוגה

3 imperf.: יִדְלֹךְ

ובשפלות ידים ידלך הבית Eccl. 10, 18.

הֶדֶל

ז״ו וסמכוון סנעפֿס וסולפֿ וסרעפֿס ונקעגס לגיון סמכוונס [ערויפֿע], וסמכוון נכון. נגמרף נקמר הדֶּלֶף צעל-עכיס וולנות [ערעיפֿע-קייגיג], וכן נכוסי מצרצ זס סספֿצל כוס [*lippus*], ונצפֿס יסודקס דַּלֶּפֶת גיון לדל, וככון סוא, וסס דַּלֶּפֶת מסכו.

n. m., stillicidium (hispanice: *gota del techo*), rabbinice idem: נוֹתֵן בְּלֵי תַחַת הַדֶּלֶף, syr. *delfo, dulfo* (gemarice: *dulfan, lippus*, ital. *rugiadoso d'occhi*), judaice: *dalfan*, pauperculus; *dalfanut*, paupertas. LXX. *σταγών*, semel *εὐχή.*

Prv. 27, 15. דלף טורד ביום סגריר

וְדֶלֶף

Prv. 19, 13. ודלף טרד מדיני אשה

דֶּלֶק

פעל נוזד, וסעתיד יִדְלַק, סמכוון לסעפֿס ויקיכס וקיכס [נרעכ-נען], וסוסלף על שפתיס לקיס מפֿסנס ורעות מו על קניס לקיס, מו על סקיכס מלסוע מצרצ [ויעניג פֿעכ-פֿאָלגען]. סנוסף יוסף. תמוות מצרצ דֶּלֶק [ונמלף מצרצ נצוני נקל גב נספעליס בָּדַלַג, שָׁדַלַג לצון נסיכס], וכן

נפֿמף מצרצ נצפֿתי עכג. עי׳ כלג.

v. intr. (impf. יִדְלַק), adurere, flagrare, de labiis cupidine amoris ardentibus, de sagittis ignitis (Eph. 6, 10. *ὀϊστοὶ πεπυρωμένοι*), translate: persequi odii invidiaeque fervore. Radix est דָּלַג, בָּלַג in v. שָׁדַג, בָּדַג, sanscr. *lôk, lôć*, lat. *lucere, luc-s*, gr. *λύχ-νος, λευκός*, germ. *leuch-ten.* LXX. *φλέγειν, καίειν, ἐκκαίειν, ἐμπυρίζειν, ἐξάπτειν; καταδιώκειν, ἐκκλίνειν*, part. *καιόμενος, λεῖος; Hi. ἀνακαίειν, συγκαίειν.*

2 perf.: דָּלַקְתָּ

Gn. 31, 36. כִּי דָלַקְתָּ אַחֲרָי

3 pl.: וְדָלְקוּ

Obad. 1, 18. וְדָלְקוּ בָהֶם וַאֲכָלוּם

c. s.: דָּלְקָנוּ

Thr. 4, 19. עַל־הֶהָרִים דְּלָקָנוּ

part. pl.: דֹּלְקִים

Prv. 26, 23. שִׂפְתַיִם דֹּלְקִים וְלֵב־רָע

part. pl.: לְדֹלְקִים

Ps. 7, 14. חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל

inf. constr.: מְדַלֵּק

1 Sam. 17, 53. מִדַּלֵּק אַחֲרֵי פְלִשְׁתִּים

3 imperf.: יְדַלֵּק

Ps. 10, 2. בְּגַאֲוַת רָשָׁע יְדַלֵּק עָנִי

Hif-il: הַדְלֵק

inf. constr.: הַדְלֵק

Ez. 24, 10. הַדְלֵק הָאֵשׁ

3 impf. c. s.: יַדְלִיקֵם

Jes. 5, 11. יַיִן יַדְלִיקֵם

הַדֶּלֶת

ז״כ וסוף מקוב סכנד [עי׳ צַהֶבֶת יקוק, ע״ו, כ״ג שַׁלֶּבֶת]. סכוונס מין קדקת לו מקלס דלקת [פֿיעצער], ונגמרף צמקף. נגמרף ונקרנוס הַדֶּלֶת, הַדְלֶקָה יקוע. הַדַּלֶּקֶת יקוע.

n. f. piëlicum (ex infin. ortum, cf. צַהֶבֶת, שַׁלֶּבֶת, Ez. 16, 52.), febris, a fervore, *πυρετός, πῦρ, συντήκων πυρετός*, gemarice: אֶשְׁתָּא. LXX. *ῥῖγος.*

וּבַדַּלֶּקֶת

Dt. 28, 22. וּבַדַּלֶּקֶת וּבַחַרְחֻר

דַּלָּק

נקרמי כמו נענרי, נמכוון קריכס וצריפֿס.

vrb. intr. aram., adurere, hebraico simile.

part.: דַּלֵּק

Dan. 7, 9. גַּלְגַּלּוֹהִי נוּר דָּלֵק

דַּם

v. s. r. אָדָם *p.* 13.

I. דֹּמֶה

פעל נוזד, וסכלון סיות דכר מוצוס וכעכך וצות נעכך לדכר קקר, כמצל וצוס [אֶסכלף, גלייך ויין], וקמצוקו כמו סכוזד מן שָׁת, לומר סוסס נעכך וצוי [נעוועגע ויין מין פֿערסאָלטכיסס], ויקוס וס לסעכך אל צפתי מעכג. סכנד לו יוכל, לומר סמצלת דכר לדבר וערכיכ דמות וסצוסס, לו דמס נכמצו ונלנו קמצ ופלב, לו צימת דכר על לב [ויך פֿאַרגעמען], וכן נקרמי. נסתפעל נמלף סתמוכס אֶתַּדַּמֶּה נמר אֶתְדַּמֶּה יצוע.

v. intrans., similem, parem, aequalem esse, proprie: sicut שָׁת, intrans., positum, compositum,

collatum, assimilatum esse. *Pi.* componere, conferre, h. e. vel similem facere aut pronunciare, vel cogitare, id quod fit notarum notionumve collatione, conjunctione ac complexione. LXX. ὁμοιοῦν. *Pi.* διαγινώσκειν, ἐνθυμοῦσθαι, θέλειν, παραλογίζεσθαι (ἐξολοθρεῦσαι), ὑπολαμβάνειν, ἔπειν, ἐρεῖν. *Hitp.* ὅμοιον εἶναι.

3 *perf.:* דָּמָה
Ps. 144, 4. אדם להבל דמה
Ez. 31, 8. לא־דמה אליו ביפיו
3 *perf.:* דָּמְתָה *fem.*
Cant. 7, 8. דמתה לתמר
2 *perf.:* דָּמִיתָ
Ez. 31, 2. אל־מי דמית בגדלך
Ez. 31, 18. דמית ככה בכבוד
1 *perf.:* דָּמִיתִי
Ps. 102, 7. דמיתי לקאת מדבר
Jer. 6, 2. דמיתי בת־ציון
3 *pl.:* דָּמוּ
Ez. 31, 8. לא־דמו אל־סעפתיו
1 *pl.:* דָּמִינוּ
Jes. 1, 9. לעמרה דמינו
part.: דּוֹמֶה
Cant. 2, 9. דומה דודי לצבי
imperat.: דְּמֵה
Cant. 2, 17. סב דמה־לך דודי
imperat.: וּדְמֵה
Cant. 8, 14. ודמה־לך לצבי
3 *imperf.:* יִדְמֶה
Ps. 89, 7. ידמה ליי בבני אלים
1 *imperf. pl.:* וְנִדְמֶה
Jes. 46, 5. ותמשלני ונדמה
Nif-al: נִדְמֶה
2 *perf.:* נִדְמֵיתָ
Ez. 32, 2. כפיר גוים נדמית
3 *pl.:* נִדְמוּ
Ps. 49, 13. 21. נמשל כבהמות נדמו
Pi-el: דִּמָּה
2 *perf.:* דִּמִּיתָ
Ps. 50, 21. דמית היות־אהיה כמוך
1 *perf.:* דִּמִּיתִי
Num. 33, 56. והיה כאשר דמיתי
Jes. 14, 24. כאשר דמיתי
1 *prf. c. suff.* דִּמִּיתִיךְ
Cant. 1, 9. דמיתיך רעיתי
3 *pl.:* דִּמּוּ
Jud. 20, 5. אתי דמו לחרג
1 *pl:* דִּמִּינוּ
Ps. 48, 10. דמינו אלהים חסדך
1 *imperf.:* אֲדַמֶּה
Thr. 2, 13. מה אדמה־לך
Hos. 12, 11. וביד הנביאים אדמה
2 *imperf.:* תְּדַמֶּי *fem.*
Esth. 4, 13. אל־תדמי בנפשך
3 *imperf.:* יְדַמֶּה
Jes. 10, 7. וחוא לא־כן ידמה
2 *pl. imperf.:* תְּדַמְּיוּן
Jes. 40, 18. ואל־מי תדמיון אל
2 *pl. impf. c. s.* תְּדַמְּיוּנִי
Jes. 40, 25. ואל־מי תדמיוני
Jes. 46, 5. למי תדמיוני ותשוו
Hitpa-el: הִתַּדַּמֶּה
1 *imperf.:* אֶתַּדַּמֶּה
Jes. 14, 14. אדמה לעליון

הֵם

ז״נ וכמנון כמו דמות [אסכנלכקייע], ולא נמלא אמנו כ״ף בְּדָמְתָהּ, וכן פרשוהו סרשאנוכים. קולם עוד פקפוק נדכר, ודע שכ״ף בְּדָמְתָהּ.

n. m., sicut דְּמוּת, similitudo, aequalitas. Sic formam בְּדָמְתָהּ explicuit D. Qimchi; confert autem formas פָּנֶיהָ pro פָּנֶיהָ, צוּרֶם pro צוּרָם; קוֹ, צִוּ. Rab Chaji interpretatur: עִנְיָן רְשִׁימוּת הַמַּבָּט. Cf. Shorashim s. r. דמה.

cum suff.: בְּדָמְכָה
Ez. 19, 10. בדמך על־מים שתולה

דְּמוּת

ז״נ, וכמוכם כמו אצל ודמיון, לומר סתדמות לל דכר תנכיקו ודמותו [אסכ־לכקייע], לו מן לנמות [אסנכילדוכנ], נסמלל על תוקר ומכלם ותמוכם ודכיס וכדומם מן סרשלות.

n. f. similitudo, simile, exemplar, species, collatio, imago. LXX. ὁμοίωμα, ὁμοίωσις; εἰκών, ἰδέα, semel: ἐν μέσῳ, semel ὁμοίως. Syr. *demuto, domjuto, madmuto.*

2 Reg. 16, 10. את־דמות המזבח
Jes. 13, 4. דמות עם־רב
Jes. 40, 18. ומה־דמות תערכו־לו
Ez. 1, 5. דמות ארבע חיות
Ez. 1, 5. דמות אדם להנה
Ez. 1, 26. דמות כסא ועל דמות
Ez. 1, 26. הכסא דמות כמראה אדם.
Ez. 1, 28. דמות כבוד־יי
Ez. 8, 2. דמות כמראה־אש
Ez. 10, 1. כמראה דמות כסא
Ez. 10, 10. דמות אחד לארבעתם
Ez. 23, 15. דמות בני־בבל

דִּמְיוֹן

ודמות בקרים תחת לו
סביב
2 Chr. 4, 3.
Ez. 1, 10. ודמות פניהם פני אדם
Ez. 1, 13. ודמות החיות
Ez. 1, 16. ודמות אחד לארבעתן
Ez. 1, 22. ודמות על־ראשי החיה
Ez. 10, 21. ודמות ידי אדם
Ez. 10, 22. ודמות פניהם המה הפנים

בִּדְמוּת

Gn. 5, 1. בדמות אלהים עשה אתו

כִּדְמוּת

Ps. 58, 5. כדמות חמת־נחש
Dan. 10, 16. והנה כדמות בני אדם

cum suff.: בִּדְמוּתוֹ
Gn. 5, 3. ויולד בדמותו בצלמו

cum suff.: כִּדְמוּתֵנוּ
Gn. 1, 26. בצלמנו כדמותנו

דְּמוּת

ז״נ כמו דְּמוּת נסמלל לנקר. נשפט רנקשם יזוע דמיון כמו כִּדְמַדְמַּדְמָה. ע״ג סנמון סלשון כִּדְמוּתוֹ־לִי וכדומם.

n. m., sicut דְּמוּת, similitudo, forma, imago. LXX. verbaliter: ὑπολαμβάνειν.

cum suff.: דְּמוּתוֹ
Ps. 17, 12. דמינו כאריה

II. דָּמַת

פעל נודד וכמוכם כמו נסמעל דָּמַם, כי נסמת מן דָּם נעשה דָּמָה ע״י סמלקן כסגר לרוב ע״ג, וכן לסמעל דּוֹם שכוח דָּם סמכוון של דמם.

vb. intr. et trans., דָּם, unde factum est, *cessare*, silere, facere, ut sileat, delere. *Ni.* deleri. LXX. ἀφαιρεῖν, διαλείπειν, πλανᾶν, σιγᾶν. *Nif.* ἀποῤῥίπτειν, κατανύσσειν.

1 *perf.:* וָדָמִיתִי
Hos. 4, 5. ודמיתי אמך
3 *impf. f.:* *תִּדְמֶינָה
Thr. 3, 49. *עיני נגרה ולא תדמה

3 *impf. f. pl.:* *תִּדְמֶינָה
Jer. 14, 17. *ואל־תדמינה

Nif-al: נִדְמָה
Jes. 15, 1. ער מואב נדמה
Jes. 15, 1. קיר־מואב נדמה
Hos. 10, 15. נדמה מלך ישראל
Zeph. 1, 11. כי נדמה כל־עם כנען
3 *perf.:* נִדְמְתָה *fem.*
Jer. 47, 5. נדמתה אשקלון
2 *perf.:* נִדְמֵיתָה
Obad. 1, 5. איך נדמיתה
1 *perf.:* נִדְמֵיתִי
Jes. 6, 5. אוי־לי כי־נדמיתי
3 *pl.:* נִדְמוּ
Hos. 4, 6. נדמו עמי מבלי הדעת
part.: נִדְמֶה
Hos. 10, 7. נדמה שמרון מלכה
inf. abs.: נִדְמֹה
Hos. 10, 15. נדמה נדמה
Pi-el: דִּמָּה 3 *prf.*
2 Sam. 21, 5. ואשר דמה־לנו

דָּמַי, דְּמֵי

ז״נ, וסמלנם סשקט וכוסס ומכנוע [כוסע], ודמי, י״ס סמשלל על ימי סנכיכות וסמשקט וסלוס.

n. m. silentium, laxamentum, remissio, quies, tranquillitas. LXX. ἐν τῷ ὕψει (בְּרִמֵּי) τῶν ἡμερῶν μου. Vulg. in dimidio dierum meorum.

Ps. 83, 2. אלהים אל־דמי־לך
Jes. 62, 6. אל־דמי לכם
Jes. 62, 7. ואל־תתנו דמי לו

בְּדָמַי

Jes. 38, 10. *אמרתי בדמי ימי

דְּמָא

נלקמי כמו נענכי נמכוון ל׳, נלי סנלל סמכוון.

aram., sicut hebr., sine significationis discrimine. LXX. ὅμοιον εἶναι.

part.: דָּמֵה
Dan. 3. 25. דמה לבר־אלהין

part. fem.: דָּמְיָה
Dan. 7, 5. דמיה לדב

דָּמַם

פעל נודד וכמ סנוכן, וכמנר דָּמוּ וסמקור דָּם וסמכיד יְדֹם לו יְדֻם וסכנוי יִדְּמוּ לו יְדָמוּ וכו׳, כי סחלוף נתמוכות לנלם כין כפעל לנל לרוב. סנלנם כמו דּוּם, דָּמָה, לשון לפיסק וגמיכה [לויפסק־כין], ויסיס דָּם לע״ז כרלף עס דָּם. סמשלל מוב על סמניקה ולפיסק סדכור ולניכה [פעכשוטעכן], לו על סמשקט וסמכגע [רוסכן], לו על סקדילה וסמניכה [מעלל מעמכן] וכדומם מן סמשלוס, וכל לנלם ג״כ אנל דָּם. סכוסף סמשלל על סהכרת וסמשה וכן תם סכפעל כמו סמעיל. סמשל קל לסמין.

v. intr. (impf. יִדֹּם vel יִדָּמוּ, ad simil. conj. *Nif.*), sicut דָּם, דָּמָה desinere, cessare (cogn. תָּם); silere, obmutescere; quiescere, otiari; subsistere, desistere. *Hi.* delere; *Ni.* deleri. Cf. תָּם. LXX. ἐᾶν, ἱστάναι, ἀφιστάναι; ἐπαίρειν, κατάγειν, κατανύσσειν, σωπᾶν, ὑποτάσσειν, דָּם, פָּאֲבָן, ἀπολιθοῦσθαι. *Nif.* ἀποῤῥίπτειν, παύεσθαι, πίπτειν, ῥίπτειν. *Ni.* ἀποῤῥίπτειν, *Hitp.* παύεσθαι.

3 *pl. perf.:* דָּמוּ *p.*
Job. 30, 27. מעי רתחו ולא־דמו
Ps. 35, 15. קרעו ולא־דמו
imperat.: דֹּם
Jos. 10, 12. שמש בגבעון דום
Ps. 37, 7. דום ליי והתחולל לו
imperat.: דֻּם
Ez. 24, 17. האנק דם
imperat. pl.: דֹּמוּ
1 S. 14, 9. דמו עד־הגיענו אליכם
Jes. 23, 2. דמו ישבי אי
pl.: וְדֹמּוּ
Ps. 4, 5. על־משכבכם ודמו סלה
sg. fem.: דֹּמִי
Ps. 62, 6. אך לאלהים דומי נפשי
imperat.: וְדֹמִי *fem. sg.*
Jer. 47, 6. הרגיעי ודמי
Nif-al: נִדָּם
1 *imperf.:* וָאֵדֹּם *Qal v. Nif.*
Job. 31, 34. ואדם לא־אצא פתח
2 *f. imperf.:* תִּדֹּמִי *Qal v. Nif.*
Jer. 48, 2. גם־מדמן תדמי
3 *imperf.:* יִדֹּם *Qal v. Nif.*
Ps. 30, 13. יזמרך כבוד ולא ידם
Am. 5, 13. המשכיל בעת ההיא ידם
3 *imperf.:* וַיִּדֹּם *Qal v. Nif.*
Lev. 10, 3. וידם אהרן
Jos. 10, 13. וידם השמש וירח עמד
3 *imperf.:* וְיִדֹּם *Qal v. Nif.*
Thr. 3, 28. ישב בדד וידם
3 *imperf.:* תִּדֹּם *fem.*
Thr. 2, 18. אל־תדם בת־עינך
*תִּדְמֶה
Thr. 3, 49. *עיני נגרה ולא תדמה
3 *pl.:* יִדְמוּ *Qal v. Nif.*
Jer. 49, 26 וכל־אנשי המלחמה ידמו
Jer. 50, 30 וכל־אנשי מלחמתה ידמו
3 *pl.:* יִדֹּמוּ *Qal v. Nif.*
Ex. 15, 16. ידמו כאבן
Thr. 2, 10. ידמו זקני בת־ציון
3 *pl.* *יִדְמוּ
Ps. 31, 18. *ידמו לשאול
3 *pl. impf.:* וַיִּדְמוּ
Job. 29, 21. וידמו למו עצתי
pl.: יִדֹּמוּ *p.*
1 Sam. 2, 9. ורשעים בחשך ידמו
2 *pl. imperf.:* תְּדַמּוּ *Qal v. Nif.*
Jer. 51, 6. אל־תדמו בעונה
2 *pl. f.:* *תִּדַּמֶּינָה
Jer. 14, 17. ואל־תדמינה
1 *impf. pl.:* נִדְּמָה־ *Nif.*
Jer. 8, 14. ונדמה־שם
Pi-el: דִּמֵּם
1 *perf.:* וְדִמַּמְתִּי
Ps. 131, 2. אם־לא שויתי ודממתי
Hif-il: הֲדֵם
3 *prf. c. suff.:* הַדְמָנוּ
Jer. 8, 14. כי יי אלהינו הדמנו

הֲמָמָה

ז״נ, וכמוכם סשתיקה וסדומים וסשלי [שעילנע], כסשלל על־סכוך כסלון לקח [ויועלן], ויוקוק לעשה.

n. f. silentium, remissio venti, susurrus leniculus. LXX. αὔρα.

Qimchi: קוֹל נָמוּךְ.

1 Reg. 19, 12. קול דממה דקה
Job. 4, 16. דממה וקול אשמע

לְהָמָמָה

Ps. 107, 29. יקם סערה לדממה

הַהֹם

v. s. r. הֵם *p.* 274

דִּמָּה
ע"נ גויר הֵם, וכוונתם סריסת וסרס מקטף וקרכם [נערצעקרוכן], ונתעמת סאלם לקנ"ל, לגיון דבר מקנוד וסרום ומוזקת [נערצעקרעטם].
n. f. (a m. דָּם), exstinctio, eversio, res eversa, exturbata, deleta. LXX. *κατασιγηθεῖσα.*

בְּדָמָה
Ez. 27, 32. כדמה בתוך הים

דָּמַן
פעל לנ-עונר כ"נ כנוך, ותמצותו כעלם מאכי, כי סאכוון וכול וגלל נספעל דמן נעכני גויר סאם סוק, לכן סכנוכות יזוועת.
verb. inusit., cujus vis nobis incognita est; arabicum enim *damana*, stercorare, denominativum est, a novis grammaticis, arabicae linguae nimium studiosis, male collatum.

דֹּמֶן
ע"ז וסכוונם לקנם ונפיע וכל וגלל [דינגער, מיסט], וכן סאם נעכני.
n. m. stercus, fimus, arab. *dimn*, *damân*. LXX. *κόπρος, κοπρία,* ter *παράδειγμα* (דָּמְיוֹן).
Ps. 83, 11. היו דמן לאדמה

בְּדֹמֶן
2 Reg. 9, 37. כדמן על־פני השדה
Jer. 9, 21. כדמן על־פני השדה

לְדֹמֶן
Jer. 8, 2. לדמן על־פני האדמה
16, 4. 25, 33.

מַדְמֵנָה
ע"נ גויר מַדְמֵן [סכוונם כמו מַדְמֵנָה, הִמָּנָה לנעמ] וסכלון מקוס-דמן ומוזכל ומזמות [מיסטסיפען].
n. f. (a m. מַדְמֵן in nn. pr. LXX. *παῦσις*, et מַדְמֵנָה), fimetum, sterquilinium, locus stercore aggestus. Josefus Qimchi etiam Jes. 25, 10. nomen pr. urbis Moabiticae esse censuit. LXX. *ἅμαξα.*
*במי מדמנה Jes. 25, 10.

דָּמַע
פעל נוזד וסכוונם נוילם ומנפם ודליפם [פֿליעסקען, ייכנען], וום יקות לקמנות הנזם כקנם קנקם, ומוזקל מום על דליפת סעין ע"י נכי ועל סדמעה [ווייגען]. נמלום הנזם ומקנו הַדְּמַע [כי הָ מקנב מוזב, והוק עמיי כקנב על-יפר לקיכו] ולהנזם בָּא סאכוון נוילם ודליפם, וכן נעכני בָּא ונפרסי מיג [migh] ונעכני בָּא [קנב מאכו בָּר כמו בְּרִי מן הָא], ונקנוי סע, בָּג, וכן נמפתי מעכב סולו ויוכי [o-μεχ-εἶν] [p. migh, l. mig] פרסי וכומי [s. mih, וכלומם.
verb. intr., delabi, defluere, deinde flere, lacrimari; fluendi enim vis radicis propria est. *Ma* de fluendo, arabice מאע, pers. *migh*, hebr. מָא (unde בָּר, sicut הֵר a v. הָא). Eadem radix, cum induruit, sonat בָּג, sanscr. *mih*, gr. *μεχ*, lat. *ming*-ere, *mej*-ere. LXX. *δακρύειν.*

inf.: וְדָמְעָ
Jer. 13, 17. ודמע תדמע
3 *f. imperf.:* תִּדְמַע
Jer 13, 17. ודמע תדמע

דִּמְעָה
ע"נ וסכוונם לנוף סעין וסכני, נעפי סעין [עסיזאכע], וסמזקל על דמע סעכב וכלוומם.
n. m. lacrima, tropice de eo, quod guttatim stillat ex uvis atque olivis calcatis. Qimchi: הַיּוֹרֵד מִן־הַגֶּת כַּדְּמָע טִפָּה טִפָּה (cf. Theoph. *δάκρυον τῶν δένδρων*, *arborum lacrimae* apud Plinium, *lacrima abiegna*, gallice: *le pleurement de la vigne*, et sim.). LXX. מְלֵאָה *ἀπαρχὴ ἄλωνος καὶ ληνοῦ.*
cum suff.: וְדִמְעָךְ
Ex. 22, 28. מלאתך ודמעך

הִמְעָה
ע"נ וסכלון כמו דמע ע"נ.
n. f. lacrima, syr. *demato*. LXX. *δάκρυ, δάκρυον.*
Ps. 80, 6. לחם דמעה ותשקמו
Ps. 116, 8. את־עיני מן־דמעה
Jes. 25, 8. דמעה מעל כל־פנים
Jer. 8, 23. ועיני מקור דמעה
Jer. 9, 17. ותרדנה עינינו דמעה
Jer. 13, 17. ותרד עיני דמעה
Jer. 14, 17. תרדנה עיני דמעה
Thr. 2, 18. הורידי כנחל דמעה
Mal. 2, 13. כסות דמעה את־מזבח יי׳

בְּדִמְעָה
Ps. 126, 5. הזרעים בדמעה

בִּדְמָעָה
Jer. 31, 16. ועיניך מדמעה

הִמְעַת
constr.:
Eccl. 4, 1. והנה דמעת העשקים

דִּמְעָתִי
cum suff.:
Ps. 39, 13. אל־דמעתי אל־תחרש
Ps. 42, 4. היתה־לי דמעתי לחם
Ps. 56, 9. שימה דמעתי בנאדך
Jes. 16, 9. אריוך דמעתי

בְּדִמְעָתִי
cum suff.:
Ps. 6, 7. בדמעתי ערשי אמסה

דִּמְעָתֵךְ
2 Reg. 20, 5. ראיתי את־דמעתך
Jes. 38, 5. ראיתי את־דמעתך
Ez. 24, 16. ולוא תבוא דמעתך

וְדִמְעָתָהּ
cum suff.:
Thr. 1, 2. ודמעתה על לחיה

דִּמְעוֹת
pl.:
Ps. 80, 6. בדמעות שלוש
Thr. 2, 11. כלו בדמעות עיני

דַּמֶּשֶׂק
ע"ז וסכוונם קמון ונקמק דמסק, קנר נעמר סם [דאמאסצע, דאמאסצענער ני"ג], והוק קמון-עז. נכוסקוות קקכוון כתוב דַּמֶּשֶׂק או הַדַּמֶּשֶׂק, ויקהיל, כי נקם עסם.
n. m. serica Damascena (angl. *damask*, gall. *damas*, germ. *damast*), arab. *dimaqs*, *dimuqâs*. Ibn-Ezra et D. Qimchi explicant: פֵּאָה (*Bettsponde*); alii perquam facete tanquam compositum: *unus de pedibus lecti* (שׁוֹק)! LXX. *ἐν Δαμασκῷ.*
Am. 3, 12. ובדמשק ערש

דַּמֶּשְׂקִי
נעמ לעיר נכסוי, סהיתה לעיר מאלכת ארם דמסק, ונמנמ לנפעים נאכ וס דַּרַמֶּשֶׂק או הַדַּמֶּשֶׂק נסמאנעות סר' נאכ סלנג, ולמ ילעני סנזם.
n. pr. urbis syriacae, Aramaeae Damascenae caput, interdum דַּרַמֶּשֶׂק, הַדַּמֶּשֶׂק, arab. *dimashq*, *dimishq*.
Gn. 15, 2. הוא דמשק אליעזר
Cant. 7, 5. צופה פני דמשק
Ez. 27, 18. דמשק סחרתך

וְדַמֶּשֶׂק
Zach. 9, 1. ודמשק מנחתו

לְדַמֶּשֶׂק
Am. 5, 27. מהלאה לדמשק

הַדַּמֶּשֶׂק
2 Reg. 16, 10. מלך אשור דמשק

דַּרְמֶשֶׂק
1 Chr. 18, 5. ויבא ארם דרמשק
וישם דויד בארם דרמשק
1 Chr. 18, 6.

דָּן
סנן-סאם סכנמו נקנמי, וסנקנם דָּנָה [נמר דָּנָה], וסיסם סנקנם אקנ לפסקי׳ ון נעעמי׳. סמלנם כמו זס, זקם [דיעוער, דיעוע, דיעוסם].
pr. dem. aram. (f. דָּנָה pro הָנָה, quod deinceps communiter atque adverbialiter dicebatur), hic, ille. LXX. οὗτος, ἄκτιν דָּנָה *ὀπίσω τούτου*; עַל־דָּנָה קַדְמַת דָּנָה *ἔμπροσθεν*; בְּדָנָה *τότε*; כְּדָנָה *οὕτως*; כִּפְלָה כְּדָנָה *ῥῆμα τοιοῦτον.*
adj. fem.: דָּנָה
Dan. 2, 18. על־רזה דנה
Dan 2, 28. על־משכבך דנה הוא
Dan. 2, 30. רזא דנה גלי לי
Dan. 2, 36. דנה חלמא
Dan. 2, 43. דבקין דנה עם־דנה
Dan. 2, 47. למגלא רזא דנה
Dan. 4, 15. דנה חלמא חזית
Dan. 5, 7. די־יקרה כתבה דנה
Dan. 5, 15. די־כתבה דנה יקרון
Dan. 5, 22. וכל־דנה ידעת
Dan. 5, 24. וכתבא דנה רשים
Dan. 5, 26. דנה פשר מלתא
Dan. 6, 4. אדין דניאל דנה
Dan. 6, 6. לא נהשכח לדניאל דנה
Dan. 6, 29. ודניאל דנה הצלח
Esr. 4, 11. דנה פרשגן אגרתא
Esr. 5, 3. ביתא דנה לבנא
Esr. 5, 3. ואשרנא דנה לשכללה
Esr. 5, 4. די־דנה בניה בנין
Esr. 5, 9. ביתא דנה למבניה
Esr. 5, 9. ואשרנא דנה לשכללה
Esr. 5, 12. וביתה דנה סתרה
Esr. 5, 13. בית־אלהא דנה לבנא
Esr. 6, 11. די יהשנא פתגמא דנה
Esr. 6, 15. ושיצלא ביתה דנה
Esr. 6, 16. חנכת בית־אלהא דנה
Esr. 6, 17. לחנכת בית־אלהא דנה
Esr. 7, 17. תקנא בכספא דנה
Esr. 7, 24. ופלחי בית אלהא דנה
adj. fem.: הָדְנָה
Dan. 5, 25. ודנה כתבא די רשים

אֲדַהֲרֵי דְּנָה
Dan.2,29.45. מה די להוא אחרי דנה

בְּאַתַר דְּנָה
Dan. 7,6. 7. באתר דנה חזה הורית

עַל־דְּנָה
Dan. 3, 16. לא־חשחין אנחנא על־דנה
Esr. 4, 14. על־דנה שלחנה
Esr. 4, 15. על־דנה קריתא דך
Esr. 4, 22. למעבד על־דנה
Esr. 5, 5. יתיבון נשתונא על־דנה
Esr. 5, 17. על־דנה ושלח עלינא
Esr. 6, 11. גולו יתעבד על־דנה

כָּל־קָבֵל דְּנָה
Dan. 2, 12. כל־קבל דנה מלכא
6, 10.
Dan. 2, 24. כל־קבל דנה דניאל
Dan. 3,7. 8. כל־קבל דנה בה זמנא
Dan. 3,22. כל־קבל דנה מן־די מלת
Esr. 7, 17. כל־קבל דנה אספרנא

מִן־קָדְמַת דְּנָה
Dan.6,11. הוא עבד מן־קדמת דנה

כְּדָנָה
adv.:
Dan. 2, 10. מלה כדנה לא שאל
Dan. 3, 29. די־יכל להצלה כדנה
Jer. 10, 11. כדנה תאמרון להום

וְכַדְנָה
adv.:
Esr. 5, 7. וכדנה כתיב בגוה

דָּנַג
פעל לנ-עונר כ"נ כנוך, וסכוונם כמו נעכני דָּגַג לנ ק, לומר סיות עב ולי-כמוך [דיכע ויין], ולנ"נ לסקן נסיס סכוונם כמו דָּג עכן כמוס [שמעלנען, ווייך ויין], וכניסס פקנוק.
v., nonnisi in *derivatis* nobis relictum, arab. דמג liquidae permutatione, densum, crassum, concretum esse. Alii a verbo דָּגַג, *τήκ-ειν*, ingeniose deducunt; sed utrumque vacillat atque claudicat.

הוֹנָג
ע"ו ונקסם הוֹנָג וכוונם שעוה [ווחקסם], ותמנות לנ"ק דנר עב ומוזכב, ולנ"נ דנר סנמס, ולנ מקנוור.
n. m. (in paus. הוֹנָג), res densa, concreta; sec. alios res liquescens fluensque propter mollitiem, *cera*. LXX. *κηρός.*

הוֹנָג
Ps. 68, 3. כהמס דונג מפני־אש

בַּהוֹנָג
p.
Ps. 22, 15. היה לבי כדונג

בַּדּוֹנָג
Ps. 97, 5. הרים כדונג נמסו
Mich. 1, 4. כדונג מפני האש

דָּעַךְ
פעל נוזד וסכוונם כ"נ כמו הָדָה, מלמון כתיסם וכיסם ומקסם [כיעדערעע-עגען], נסמלנ על סכנוי [פֿעדלֶאסקען], ועליכם כנ נעשים סמלנ על סנרת סאנכ. נכמעל סמלנ על לוילת ולסיסת סמיס, לו מסכרקם וכמדסם.
verb. intr., fortasse, sicut הָדָה primum: conculcare, deinde exstinguere, id quod fit depresso obtectoque lumine. Glossa: חַכְבּוּי. LXX. *σβεννύναι, ἐκκαίειν.* *Ni.* per errorem: *οὐκ ἐπιγινώσκεσθαι.*
3 *prf. pl.:* דָּעֲכוּ
Jes. 43, 17. דעכו כפשתה כבו
3 *imperf.:* יִדְעָךְ
Prv. 20, 20. ידעך נרו באישון
3 *imperf.:* יִדְעָכוּ
p.
Job. 18, 5. גם אור רשעים ידעך
Job. 18, 6. ונרו עליו ידעך
Job. 21, 17. כמה נר־רשעים ידעך
Prv. 13, 9. ונר רשעים ידעך
Prv, 24, 20. נר רשעים ידעך
Nif-al: נִדְעָךְ
3 *perf. pl.:* נִדְעֲכוּ
Job. 6, 17. בחמו נדעכו ממקומם
Pu-al: הֻדְעָךְ
3 *perf. pl.:* הֻדְעֲכוּ
Ps. 118, 12. דעכו כאש קוצים

דָּפַח
פעל לנ-עונר כ"נ נגוך, וסכוונם נעלם סכעסם ומריסם סנקם ונקנוך, נסמלנ

על זכוף וכיוצ [כייצע], מְאָכְנַע], ומלת וס מזכר נכוף מפעלים דָּרַהּ, דָּרַהּ, דָּרַהּ, וכן כתובו [s. tap] ופכמי [p. tâf] עי' כל אלה מפעלים.

vrb. tantummodo in derivatis superstes, irritare, lacessere, insultare, conviciari, calumniari. Radix eadem in vv. דָּרַהּ, דָּרַהּ, דָּרַהּ invenitur estque etiam linguarum indicarum et medopersicarum propria.

דְּפִי

ג"ו נמסף דְּפִי, מכוונם נכוון וכיוכוף [מְאָכְנַע], לְמַסְטְעֵרוּנג], או מנקם וכנוכל [פְּעַרלַעטוּנג], ויאוז וס מפכוב למכוון על מזכר. וכן נמת פרצו מרמזוכים, ומלת למכו מתקוכים מן כלין נמין מכבע. נתנוסס דְּפִיו מזלכו.

n. m., ludibrium, cavillatio, calumnia, vexatio. Grammatici horum temporum *perniciem* interpretantur, sed collatio linguarum antiquitatis vocem confirmat, qua דְּבָה רָעָה explicatur. Josefus Qimchi: tanquam הוּפְּדוּת (Zweizüngigkeit). LXX. *σκάνδαλον.*

דְּפִי *p.*

Ps. 50, 20. בבן־אמך תתן־דפי

דָּפַק

פעל כוזד, וכמוכם מתנועות וכוילם הוזעם וכמעם [עריינען, פֿליעסמען], ומוכם מזכר מלקם ודקיקם [דרֶאכְּנען], ומכוסו מזכר דָּפַק נמלף על פֶּה, אָפַק, סָפַק, רָפַק [פֿס מקנע מקנכי־מוזג], זכלם לשון מתנועות ודקיקם, וכמפי מעכב יזוע גב מזכר. ומלת זמלם מיוכית σ-φίγγ-ω נדומם לוס נמוכ ומכוון. מזכזל מסקם על־הלת, מלקית הכמיס ודקיקם. נעכניכית יזוע מוס דָּפַק, הִפְּקָה.

v. trans., pellere, agere, fluere; urgere, instare; pulsare. Radix est פַּק, unde exorta sunt vv. אָפַק, סָפַק, רָפַק. LXX. *κρούειν, καταδιώκειν.*

3 *pl. prf. c. s.:* וּדְפָקוּם

Gn. 33, 13. ודפקום יום אחד

part.: דּוֹפֵק

Cant. 5, 2. קול דודי דופק

Hitpa-el: הִתְדַּפֵּק

part. pl.: מִתְדַּפְּקִים

Jud. 19, 22. מתדפקים על־הדלת

דָּקַק

פעל כוזד וכוזד, נעכר דַּק ונעתיד יָדֹק, ונכנין מכוסף חֵדֶק וממקור חָדֵק וכו', מכוונם ק' לשון זכור ולנון וכמוף נתוק ועקור מתפוללות ומלום [מאלמען, נעכר־זלמנען]. נ' מיוף לנון ומפוכל, לומר מוזק לעפר ונעתן מיזב [נעריאלמע, פיין ויין]. מכוסף יוסף. מזכר דַּק כנלף על הָדֵּק וכלומס, ונאלת נקוכן מפעלים דַּכָּא ע"ב, חָדֵק ע"ב, ונלרמי סָדַק ולוק.

vrb. modo *trans.* modo *intr.*, atterere, comminuere, confringere; contritum, comminutum, tenue, subtile esse. Radix est דַּק (cogn. הָדַק), unde propagata sunt vv. דָּדַק, חָדַק, סָדַק. LXX. Qal: *λεπτὸν γίνεσθαι, καταπατεῖν* (הָדַק), *βρώσκειν, κατακόπτειν.* Hi. *λεπτύνειν.*

3 *perf.:* דָּק

Dt. 9, 21. עד אשר־דק לעפר

3 *perf.:* דָּק *p.*

Ex. 32, 20. ויטחן עד אשר־דק

2 *imperf.:* וְתָדֹק

Jes. 41, 15. תדוש הרים ותדק

3 *impf. c. s.:* יְדַקְּנֶנּוּ

Jes. 28, 28. ופרשיו לא ידקנו

Hif-il: הָדֵק

2 Reg. 23, 15. את־הבמה הדק לעפר

2 Chr. 34, 4. והמסכות שבר והדק

2 *perf.:* וַהֲדֻקוֹת *fem.*

Mich. 4, 13. והדקות עמים רבים

1 *inf.:* הָדֵק

Ex. 30, 36. ושחקת ממנה הדק

II *inf.* לְהַדֵּק

2 Chr. 34, 7. והפסילים כתת להדק

1 *imperf.:* אֲדַקֵּם

2 Sam. 22, 43. אדקם ארקעם

3 *impf. apoc.:* וַיִּדַּק

2 Reg. 23, 6. וידק לעפר

וידק וישרף בנחל קדרון

2 Chr. 15, 16.

Hof-al: הוּדַק

3 *imperf.:* יוּדַק

Jes. 28, 28. לחם יודק

דַּק

תופרי וסתקנוזו דַּקָּה, מסלמלם לנון ומפוכן, כמו אנך [זעוי־נאלרע], נעריאלמע, פֿיין] נמסלל על כל דנר דק וכעתן, או נקלות ומלוס, או אנר נלע וכנלי וכדומס מן המלות.

adj. m. (f. דַּקָּה) pulverulentus, comminutus, subtilis, tenuis. LXX. *λεπτός, ἔφηλος,* (h. e. sicut et S. Isaaki et Qimchi intelligunt דַּק בְּעֵינוֹ qui pelliculam in oculo habet), *λευκός, σίελος* (רק), אֲבַק דַּק, *κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ.*

דַּק *p.* דָּק

Ex. 16, 14. דק ככפר

Ex. 16, 14. דק מחספס על־הארץ

Lev. 13, 30. ובר שער צהב דק

Lev. 21, 20. או־גבן או־דק

Jes. 29, 55. כאבק דק המון זריך

כַּדַּק

Jes. 40, 15. הן אוים כדק יטול

adj. fem.: דַּקָּה

Lev. 16, 12. קטרת סמים דקה

1 Reg. 19, 12 קול דממה דקה

pl. fem.: דַּקּוֹת

Gn. 41, 6. ותנה שבע שבלים דקות

Gn. 41, 23. צנומות דקות

pl. fem.: וְדַקּוֹת, וְדַקּוֹת

Gn. 41, 3. רעות מראה ודקות בשר

Gn. 41, 4. רעות המראה ודקת הבשר

pl. fem.: דַּקּוֹת

Gn. 41, 7. 24. השבלים הדקות

דֹּק

ג"ו, וכמוכם מדקות ומרכיכם ומקלוף, נמסלל על דנר קל ודק וכעתן כמו כנד דק [דיכנעם גענוֹמֶן] או כדומס.

n. f. subtilitas, tenuitas, speciatim vestis *tenuis.* LXX. *καμάρα.*

בַּדֹּק

Jes. 40, 22. חנוטה כדק שמים

דָּקַק

פעל כוזד נאלמי כמו נעכני, ונאלת מכנוי נעכני ממנו הָקוּ נאר בַּקּוּ [כי מלוף מכפולים נכנוכים לנוכ, כי לך נמקוכ מפכם]. מכוסף הַדֵּק ומקכם הַדֶּקֶת ומפעיל הֵדֵק ומכיכוי מְהַדֵּק ולכקם מְדֻקָּה וכדומס.

vrb. trans. aram., hebraico congruens et conveniens, vi commi-

nuendi. Pe. 3 p. pl. דָּקוּ (pro בָּקוּ; verborum enim *duplicatorum* cum *cavis* crebra commutatio). LXX. *λεπτύνειν.* Haf. הַדֵּק, *κατακόπτειν, λεπτύνειν.* Syr. *daq*; Af. *adeq*; Pa. *daqeq*; Etp. *etd'qeq.*

3 *perf. pl.:* דָּקוּ

Dan. 2, 35. באדין דקו כחדה

Haf-al: הַדֵּק

3 *perf.:* וַהֲדֵקֶת *fem.*

Dan. 2, 34. והדקת המון

Dan. 2, 45. והדק פרזלא

3 *perf. pl.:* הַדִּקוּ

Dan. 6, 25. וכל־גרמיהון הדקו

part.: מְהַדֵּק

Dan. 2, 40. די פרזלא מהדק

part. fem.: מַהֲדֵקָה

Dan. 7, 19. אכלה מדקה

part. fem.: וּמַהֲדֵקָה

Dan. 7, 7. אכלה ומדקה

3 *f. imperf.:* תַּדֵּק

Dan. 2, 40. כל־אלין תדק ותרע

Dan. 2, 44. תדק ותסף כל־אלין

imprf. c. suff.: וַתְדַקְּקַנַּהּ

Dan. 7, 23. ותדושנה ותדקנה

דָּקַר

פעל כוזד, ומסלנם נתוק ולנוע נקבב או נקנית [דורכ־נאמכען], ומכעיל ומכנעם כדכך מכניכים. מלוף מזכר דָּקַר [מל' מקנב מוגג ועעמי], כי קר מכוונו נקיכם ולניעם וכיוכ [נאָמֶ־נען], ונאלת מזכר נמפעלים דָּקַר, חָקַר, עָקַר, עָקַר. נקמי יזוע דָּקַר [נמכוון רומס], הִדְקַר, הִדְקִיר, דְּקִירָה, *v. trans.*, perfodere, confodere, transfigere (ense, cuspide). LXX. *ἀποκεντεῖν, ἐκκεντεῖν, ἡττᾶν, κατακεντεῖν, συμποδίζειν.* Radix (quae hoc in verbo, sicut in plurimis, prosthesi praepositionali accrevit) est קָר, fodere, forare, quam, praepositionum aliarum incrementis auctam, inveneris in vrbb. עָקַר, נָקַר, חָקַר, פָּקַר. Aram. קָר, cuspis; syr. *doqûro*, cornupeta; *deqiro*, *dequro*, alapa.

3 *perf. pl.:* דָּקָרוּ *p.*

Zach. 12, 10. את אשר־דקרו

3 *pl. c. suff.:* וּדְקָרֻנִי

1 Sam. 31, 4. ודקרני והתעללו־בי

cum suff.: וּדְקָרֻהוּ

Zach. 13, 3. ודקרהו אביהו ואמו

impt. c. suff.: וְדַקְּרֵנִי

1 S. 31. 4. שלף־חרבך ודקרני בה

1 Chr. 10, 4. שלף חרבך ודקרני בה

3 *imperf.:* וַיִּדְקֹר

Num. 25, 8. וידקר את־שניהם

impf. c. suff.: וַיְדַקְּרֵהוּ

Jud. 9, 54. וידקרהו נער וימת

Nif-al: נִדְקַר

3 *imperf.:* יִדָּקֵר

Jes. 13, 15. כל־הנמצא ידקר

Pu-al: דֻּקַּר

parl. pl.: מְדֻקָּרִים

Jer. 37, 10. אנשים מדקרים

Thr. 4, 9. יזבו מדקרים

part. pl.: הַמְדֻקָּרִים

Jer. 51, 4. ומדקרים בחוצותיה

מְדֻקָּרָה

ג"כ, ונאלת לך נמעך מכנוי מְדֻקָּרוֹת, ומלנון מלקוף [דורכ־נאמכוכען].

דָּרָא דָּרַב

n. f. semel constr. pl. reperitur, confossiones, transfossiones (gladio).

constr. pl.: כְּמַדְקְרוֹת

Prv. 12, 18. יש בוטה כמדקרות חרב

דַּר

v. s. דָּרַר *p.* 288.

דְּרָא

פעל לא־עוכר כף נגוך, ומכוונם כמו דָּר לומר קכיעם ומסוע, נמסלל על־לכוף מלב ומסתוככות ומתכמכות [נעמיטסס־נעריסמען ויין], וכי מסלל רוקכיי וס ג"כ נמולו ופכם נזכר דָּר.

v. praeter derivata non usitat., sicut דָּר, scindere, lacerare, tropice: animum, qui tropus etiam linguae indicae persicaeque eo in verbo propria est, arab. *daraa*; syr. *d're*, dispergere.

דַּרְאוֹן

ג"ו גויר דָּרָא, ומסלק דַּרְאוֹן, מכוונם לכוף מלב ולמנון כמ [נעריסמעכ־סיין, זאעכן] וכן מסלל מזכר וס כמולו ופכמי. ולא מסתוונם דַּרְאוֹן מזלל מכנד, על מלם הַדְּרוֹן, הַדְּקוֹן, ונלמי לוף מתקרק, ונלמך לנוב תמונות מקל ומכנד מקלקלנם כיזוע. לג"ם מזם מן דכף נמכוון וכף, ולמס קוכף דוי למכף ודוי למכף.

n. m. ex v. דָּרָא ortum (c. הַדְּרָאוֹן, subjecto Zere, quia Piël nominis fons est), laceratio animi, aegritudo crucians, laboriosa, moerens, opprimens, afflictatio, aegrimonia. Scito autem, nomen *piëlicum* esse ad s. f. הַדְּרוֹן, הַדְּקוֹן; *Zere* enim duplicationem intermissam recompensat. LXX. *αἰσχύνη, ὅρασις.* Syr. vertit: *chesdo.*

Jes. 66, 24. והיו דראון לכל־בשר

constr.: לְדַרְאוֹן

Dan. 12, 2. לחרפות לדראון עולם

דָּרַב

פעל לא־עוכר כף נגוך, ומכוונם לקכי ספלום נמפתי קדם ועכב יזוע, לומר מסוע וקכיעם כעיפם ומיוקם ודקיקם [דורכ־ניי־סען, דורכ־נעמכען], וכן נעכני דכב נמכוון קדילם ועקון [δρέπ-ειν, δρύφ-ειν] וקכון, וכן ביוכי [drap-ac'] ומלקלני ומנאלת נמתי מעכב, ויוזע לך כוס קוד תמונת מזכר. *verb. in deriv. nobis relictum*, perscindere, perpungere, transfigere. Arab. *daraba*, acutum, aculeatum esse; gr. *δρύφ-ειν, δρέπτειν, θρύπτειν, δρύπτειν*; slavice: *drapac'*.

דָּרְבֹן

ג"ו ומכנוי הָרְבּוֹת [גויר הָרַב, ומכלים הַוְּרְבָן מלכימי, מכוף גויר הוּרַב]. מכוונם ליאוכם קדוד וכיון ועוקן [מנאכעל], נמסלל על יין עוקן נכול לחכיכם.

n. m. (pl. *dorbonot*), ortum ex הָרַב, sicut הַוְּרְבָן aram. ex הוּרַב, aculeus, stimulus, cf. Chagiga f. 3, b. חַיָּה דְּרְבָן זֶה מְשַׁלְּבֵל אֵת הַבְּרִיר תּוֹרַת מְשַׁלְּבְלִין. LXX. *δρέπ-ανον, βούκεντρον.*

הַדַּרְבָּן

1 Sam. 13, 21. ולהצריב הדרבן

pl.: הַדַּרְבּוֹנוֹת

Eccl. 12, 11. דברי חכמים כדרבנות

דָּרַג

פעל לֹא עומד נכ״ק כ״פ נגזר ומכווכס כמו דָּגָה, שמוש מקצוי שלו ע״ג.
vrb. praeter derivata in scr. s. non usit., vi eadem, qua דָּגָה, quod inde induruit. Syr. *dareg*, gradatim incedere; *darga* (דַּרְגָּא), gradus, scala; *durogo*, incessus, discessus.

מַדְרֵגָה

ע״נ ומכווכס כמו דָּרָג, ומידועס דַּרְגָּא, לומר מעלה ומלס [שרי״נע, טרעפענ], ומזס דַּרְגָּשׁ משנו, נתוספת מסופי שׁ, וכן גַּבְרָשׁ נמסופי כוס.
n. f., sicut aram. דַּרְגָּא, scala (syn. מַעֲלוֹת), unde nomen דַּרְגָּשׁ ad sim. f. אַרְגָּז, פִּיגְמָז, גַּבְרָשׁ (v. Charuze-Peninim p. 150, a.). LXX. προτείχισμα, φάραγξ.

הַמַּדְרֵגָה
Cant. 2, 14. בסתר המדרגה

pl.: מַדְרֵגוֹת
Ez. 38, 20. ונפלו המדרגות

דַּרְדַּר

v. s. r. חָדַר *p.* 275.

דָּרַךְ

פעל כל הלוכך, והכווכס כמו דָּגָה, לומר צעידה והליכה [שרייטען, שרייטענ], וסיפערטענ], ונגזרת גֹּ נתכוון סוס פֶּרֶס, וכן בלשון ישמעאל, ונזספת יון ערך [τρέχ-ειν] ונזקרי זספת יעקב. מהזעלות רבות, כמו ניפס ומפיפס של דבר, דריכת הגת ומיקב, מזיכת ומלוח הקצת וכדומס. מכוסף הַדָּרֶךְ ככניכו נמזעלות רבות. עי׳ נגו מעלין.
vrb. multiplex usu, sicut דָּגָה, quae est mollior forma, gradiri, scandere, adscendere, arab. *daraka*; *thariq*, via, a v. *tharaqa* (gemarice: טָרַק, gr. τρέχ-ειν); cf. syr. *tharqo*. Inde: venire, stare, calcare (torcular), intendere (arcum), et similiter. LXX. διοδεύειν, ἐπιβαίνειν, καταπατεῖν, πατεῖν, περιπατεῖν; ἀνατέλλειν, διατείνειν, ἐντείνειν, πεζεύειν, πιέζειν, τείνειν, τρυγᾶν; הֹדֶךְ, πατητός; *Hi.* ποιεῖν πατῆσαι, ὁδηγεῖν, ἐμβιβάζειν; διαπορεύεσθαι, εὑρίσκειν; ***Qal*** et ***Hif.*** ἐπιβιβάζειν; הֹדֶךְ, τοξότης.

Nuu. 24, 17. דרך כוכב מיעקב
Dt. 1, 36. את־הארץ אשר דרך־בה
Ps. 7, 13. קשתו דרך ויכוננה
Thr. 1, 15. גת דרך אדני
Thr. 2, 4. דרך קשתו כאויב
Thr. 3, 12. דרך קשתו ויציבני

3 perf.: וָדָרַךְ
Mich. 1, 3. ודרך על־במותי ארץ

3 perf. fem.: דָּרְכָה
Jos. 14, 9. אשר דרכה רגלך בה

2 perf.: דָּרַכְתָּ
Hab. 3, 15. דרכת בים סוסיך

1 perf.: דָּרַכְתִּי
Jes. 63, 3. פורה דרכתי לבדי
Zach. 9, 13. דרכתי לי יהודה

3 pl.: דָּרְכוּ
Job. 22, 15. אשר דרכו מתי־און
Job. 24, 11. יקבים דרכו ויצמאו
Ps. 64, 4. דרכו חצם דבר מר

3 pl.: וְדָרְכוּ
Ps. 37, 14. ודרכו קשתם
ידרך ענוים במשפט Ps. 25, 9.

3 impf. c. suff.: יְדָרְכֵנִי
ועל־במותי ידריכני Hab. 3, 19.

impf. c. suff.: וַיְדָרְכֵם
וידריכם בדרך ישרה Ps. 107, 7.

pl. imperf.: וַיִּדְרְכוּ *apoc.*
וידרכו את־לשונם Jer. 9, 2.

הֹדֶךְ
ע״פ, וסווגי הֹדָכִים ומכוני הֹדָכִים. מכווכס מסלול ומזניל מסלה ומקח נעלס, או מפעולס של מליכס [דאס נעמען, דער וועג]. ומזעלות נסיון לגס לקח רבות, נקצר שמכוון מסיון נסלולות שונות. ונקשר מגס דלך לגיון מקח ומלנכס מעמפע ומקוסס [ווייוג], או לגיון מכסג ומופן מקייס וכדומס.
n. comm. (du. הֹדָכַיִם), gressus, ingressus, incessus; via, iter, tropice: ratio, institutum, forma, mos, via vivendi, et multimodis aliter. LXX. τρίβος, ὁδός, γῆ, δίοδος, ἔξοδος, ἴχνος, κατάβασις, πάροδος, περίπατος; βίος, γνῶσις, δικαίωμα, ἐθισμός, πλάσμα, ἔννοια, πρᾶξις, ἁμαρτία, ἀνομία, κακία, νόσος, καρδία, φόβος; ἅρμα; ἐπί, κατά, κατέναντι, πρός, ἀφιστάναι, βλέπειν, ἔρχεσθαι; ᾠδή, χρηματίζειν; παράλιος; הֹדֶךְ יָם, παράλιος; כַּדֶּרֶךְ, ὡς κατήκει; הֹדֶךְ מָוֶת, πρὸς αὐτόν; הֹדֶךְ כִּסֵּא, πυθμὴν ᾄδου; הֹדָכִים וּמַעְגְּלִים, ἐπιτήδευμα; נָתָה בַּדֶּרֶךְ, εὐοδεύειν; פָּאַת עִיר דֶּרֶךְ, ἐπισιτισμὸς εἰς τ. ὁδόν; דֶּרֶךְ, ὡς πρός; פֶּתַח דֶּרֶךְ, ὁδοποιεῖν; רַב הֹדֶךְ, πολυοδία; דֶּרֶךְ רָעָה, κακία; תֹּם הֹדֶךְ, ἄκακος.

הֹדֶךְ *p.*
את־דרך עץ החיים Gn. 3, 24.
וישם דרך שלשת ימים Gn. 30, 36.
וירדף אחריו דרך שבעת ימים Gn. 31, 23.
כי־דרך נשים לי Gn. 31, 35.
אשר על־דרך תמנתה Gn. 38, 14.
יהי־דן נחש עלי־דרך Gn. 49, 17.
נלכה־נא דרך שלשת ימים Ex. 3, 18. 5, 3.
דרך שלשת ימים נלך Ex. 8, 23.
דרך ארץ פלשתים Ex. 13, 17.
דרך המדבר ים־סוף Ex. 13, 18.
דרך שלשת ימים (bis) Num. 10, 33.
המדבר דרך ים־סוף Num. 14, 25.
דרך המלך נלך Num. 20, 17.
כי בא ישראל דרך האתרים Num. 21, 1.
דרך ים־סוף Num. 21, 4.
ויפנו ויעלו דרך חבשן Num. 21, 33.
אשר אין־דרך לנטות Num. 22, 26.
וילכו דרך שלשת ימים Num. 33, 8.
דרך הר־שעיר עד קדש Dt. 1, 2.
דרך הר האמרי Dt. 1, 19.
המדברה דרך ים־סוף Dt. 1, 40. 2, 1.
דרך מדבר מואב Dt. 2, 8.
ונפן ונעל דרך הבשן Dt. 3, 1.
אחרי דרך מבוא השמש Dt. 11, 30.
דרך הירדן על המעברות Jos. 2, 7.
וינסו דרך המדבר Jos. 8, 15.
דרך מעלה בית־חורן Jos. 10, 10.
דרך בית הישמת Jos. 12, 3.
השמרים הם את־דרך יי׳ Jud. 2, 22.
על־דרך שיחו Jud. 5, 10.
דרך השכוני באהלים Jud. 8, 11.
אל־דרך המדבר Jud. 20, 42.
י״ך דרך מצפה 1 Sam. 4, 13.
וראיתם אם־דרך גבולו 1 Sam. 6, 9.
על־דרך בית שמש 1 Sam. 6, 12.
אל־דרך עפרה 1 Sam. 13, 17.
דרך בית חרון 1 Sam. 13, 18.
דרך הגבול 1 Sam. 13, 18.
והוא דרך חל 1 Sam. 21, 6.
דרך מדבר גבעון 2 Sam. 2, 24.
וילכו דרך הערבה 2 Sam. 4, 7.
על־יד דרך השער 2 Sam. 15, 2.
על־פני דרך את־המדבר 2 S. 15, 23.
וירץ אחימעץ דרך הככר 2 S. 18, 23.
דרך העיר 1 Reg. 8, 44.
והתפללו אליך דרך ארצם 1 Rg. 8, 48
וילך בכל־דרך ירבעם 1 Rg. 16, 26.
וכי־דרך לו 1 Reg. 18, 27.
חבט דרך־ים 1 Reg. 18, 43.
והוא־הלך במדבר דרך יום 1 Reg. 19, 4.
וילך בכל־דרך אסא 1 Reg. 22, 43.
דרך מדבר אדום 2 Reg. 3, 8.
ויסבו דרך שבעת ימים 2 Reg. 3, 9.
וינס דרך בית הגן 2 Reg. 9, 27.
ותבוא דרך־מבוא הסוסים 2 Reg. 11, 16.
דרך־שער הרצים 2 Reg. 11, 19.
וילך בכל־דרך דוד אביו 2 Rg. 22, 2.
דרך שער־בין החמתים 2 Rg. 25, 4.
וילך דרך הערבה 2 Reg. 25, 4.
דרך הזיר 2 Chr. 6, 34.
והתפללו דרך ארצם 2 Chr. 6, 38.
לבקש ממנו דרך ישרה Esr. 8, 21.
ויתעם בתהו לא־דרך Job. 12, 24.
הלא שאלתם עוברי דרך Job. 21, 29.
כי־ידע דרך עמדי Job. 23, 10.
לא־יפנה דרך כרמים Job. 24, 18.
כי־יודע יי׳ דרך צדיקם Ps. 1, 6.
ותאבדו דרך Ps. 2, 12.
ותיצב על־דרך לא־טוב Ps. 36, 5.
לטבוח ישרי־דרך Ps. 37, 14.
ושם דרך אראנו Ps. 50, 23.
וארוה כל־עברי דרך Ps. 80, 13.
שסחו כל־עברי דרך Ps. 89, 42.
בישימון דרך Ps. 107, 4.
ויתעם בתהו לא־דרך Ps. 107, 40.
אשרי תמימי־דרך Ps. 119, 1.
דרך־פקודיך הבינני Ps. 119, 27.
דרך־שקר הסר ממני Ps. 119, 29.
דרך אמונה בחרתי Ps. 119, 30.
דרך־מצותיך Ps. 119, 32.
הורני יי׳ דרך חקיך Ps. 119, 33.
אם־דרך עצב־בי ונחני Ps. 139, 24.
הודיעני דרך־זו אלך Ps. 143, 8.
דרך רשעים כאפלה Prv. 4, 19.
בראש־מרמים עלי־דרך Prv. 8, 2.
לקרא לעברי־דרך Prv. 9, 15.
מעז לתם דרך יי׳ Prv. 10, 29.
ורצונו תמימי דרך Prv. 11, 20.
דרך אויל ישר בעיניו Prv. 12, 15.
צדקה תצר תם־דרך Prv. 13, 6.
יש דרך ישר Prv. 14, 12. 16, 25.
תועבת יי׳ דרך רשע Prv. 15, 9.
דרך עצל כמשכת הדק Prv. 15, 19.
כל־דרך איש ישר בעיניו Prv. 21, 2.
הפכפך דרך איש וזר Prv. 21, 8.
ותרעבת רשע ישר־דרך Prv. 29, 27.
דרך הנשר בשמים Prv. 30, 19.
דרך נחש עלי־צור Prv. 30, 19.
דרך־אניה בלב־ים Prv. 30, 19.
כן דרך אשה מנאפת Prv. 30, 20.
אינך יודע מה־דרך הרוח Ecc. 11, 5.
דרך הים Jes. 8, 23.
כי דרך חרנים Jes. 15, 5.
סורו מני־דרך Jes. 30, 11.
הלך דרך ואוילים לא יתעו Jes. 35, 8.
פנו דרך יי׳ Jes. 40, 3.
חנותן בים דרך Jes. 43, 16.
אף אשים במדבר דרך Jes. 43, 19.
דרך לעבר גאולים Jes. 51, 10.
פנו־דרך הרימו מכשול Jes. 57, 14.
דרך שלום לא ידעו Jes. 59, 8.
פנו דרך העם Jes. 62, 10.
דרך בת־עמי Jer. 4, 11.

part.: הֹדֶךְ
כל דרך בה Jes. 59, 8.

part.: וְדֹלֵךְ, וְדֹרֵךְ
ודורך על־במתי־ים Jos. 9, 8.
ודרך על־במתי ארץ Am. 4, 13.

part.: הַדֹּלֵךְ
לא־ידרך הדרך Jes. 16, 10.
הדרך קשתו Jer. 51, 3.

part.: פֹּדֵךְ
ובגדיך כדרך בגת Jes. 63, 2.

part. pl.: הֹדְכִים
דרכים גתות בשבת Neh. 13, 15.

part. pl.: בְּהֹדְכִים
הידד כדרכים יעדה Jer. 25, 30.

constr. pl.: הֹדְכֵי
גבורי־חיל דרכי קשת 1 Chr. 8, 40.
תפשי דרכי קשת Jer. 46, 9.
כל־דרכי קשת Jer. 50, 14. 29.

constr. pl.: וְדֹרְכֵי
ודרכי קשת 1 Chr. 5, 18.
נשאי מגן ודרכי קשת 2 Chr. 14, 7.

part. pass.: הֲרוּכָה *fem.*
ומפני קשת דרוכה Jes. 21, 15.

part. pl.: הֲרוּכוֹת
וכל־קשתותיו דרוכות Jes. 5, 28.

1 impf. c. s.: וְאַדְרֵכֵם
ואדרכם באפי Jes. 63, 3.

2 imperf.: תִּדְרֹךְ *masc.*
על־במותימו תדרך Dt. 33, 29.
על־שחל ופתן תדרך Ps. 91, 13.
אתה תדרך־זית Mich. 6, 15.

2 imperf.: תִּדְרְכִי *fem.*
תדרכי נפשי עז Jud. 5, 21.

3 imperf.: יִדְרֹךְ *masc.*
ידרך חצו כמו יתמלו Ps. 58, 8.
לא־ידרך הדרך Jes. 16, 10.
לא־ידרוך הידד Jer. 48, 33.
אל־ידרוך יתרך הדרך קשתו Jer. 51, 3.
וכי ידרך בארמנותינו Mich. 5, 4.
וכי־ידרך בגבולנו Mich. 5, 5.

3 imperf.: תִּדְרֹךְ *fem.*
אשר תדרך כף־רגלכם Dt. 11, 24.
אשר תדרך כף־רגלכם Jos. 1, 3.

2 pl.: תִּדְרְכוּ
אשר תדרכו־בה Dt. 11, 25.

3 pl.: דָּרְכוּ
על־כן לא־ידרכו 1 Sam. 5, 5.

3 pl.: יִדְרְכוּן
הרשעים ידרכון קשת Ps. 11, 2.

3 pl.: וַיִּדְרְכוּ
את־כרמיהם וידרכו Jud. 9, 27.

Hif-il: הַדְרִיךְ
3 perf.: וַיַּדְרֵךְ
והדריך בנעלים Jes. 11, 15.

3 perf.: הִדְרִיכָהּ *c. suff.*
כגרן את הדריכה* Jer. 51, 33.

1 prf. c. suff.: הִדְרַכְתִּיךָ
הדרכתיך במעגלי־ישר Prv. 4, 11.

3 pl. c. s.: הִדְרִיכוּהוּ
מנוחה הדריכוהו Jud. 20, 43.
לא־הדריכוהו בני־שחץ Job. 28, 8.

part. c. suff.: מַדְרִיכְךָ
מדריכך בדרך Jes. 48, 17.

inf. c. suff.: הַדְרִיכָהּ
כגרן את הדריכה* Jer. 51, 33.

impt. c. suff.: הַדְרִיכֵנִי
הדריכני באמתך Ps. 25, 5.
הדריכני בנתיב מצותיך Ps. 119, 35.

1 impf. c. suff.: אַדְרִיכֵם
לא־ידעו אדריכם Jes. 42, 16.

3 imperf.: יַדְרֵךְ *apoc.*

דרך יי משפט אלהיהם Jer, 5, 4. 5.
אי־זה דרך הטוב Jer. 6, 16.
אל־דרך הגוים Jer. 10, 2.
מדוע דרך רשעים צלחה Jer. 12, 1.
דרך לא סלולה Jer. 18, 15.
את דרך החיים Jer. 21, 8.
ואת־דרך המות Jer. 21, 8.
דרך הלכתי Jer. 31, 21.
דרך גן המלך Jer, 39, 4.
דרך הערבה Jer. 39, 4.
אל־דרך עמדי וצפי Jer. 48, 19.
ציון ישאלו דרך הנה Jer. 50, 5.
דרך שער בין־החמתים Jer. 52, 7.
וילכו דרך הערבה Jer. 52, 7.
לוא אליכם כל־עברי דרך Thr. 1, 12.
כל־עברי דרך Thr. 2, 15,
דרך צפונה Ez. 8, 5. (bis)
אל־כל־ראש דרך בנית רמתך Ez. 16, 25.
בראש כל־דרך Ez. 16, 31.
לא יתכן דרך אדני Ez. 18, 25. 33, 17. 20.
שים פניך דרך תימנה Ez. 21, 2.
דרך עיר Ez. 21, 24.
דרך תשים לבוא חרב Ez. 21, 25.
דרך אחד לשתיהן Ez, 23, 13.
דרך הקדימה Ez. 40, 6.
דרך הקדים Ez. 40, 10. 22. 32. 42, 12. 43, 1.
דרך הצפון Ez. 40, 20.
ויוליכני דרך הדרום Ez. 40, 24.
שער דרך הדרום Ez. 40, 24.
הפנימי דרך הדרום Ez. 40, 27.
אל־השער דרך הדרום Ez. 40, 27.
ופניהם דרך הדרום Ez. 40, 44.
פני דרך הצפון Ez. 40, 44.
פניה דרך הדרום Ez. 40, 45.
פניה דרך הצפון Ez. 40, 46.
פתח אחד דרך הצפון Ez. 41, 11.
פאת דרך־הים Ez. 41, 12.
הדרך דרך הצפון Ez. 42, 1.
דרך אמה אחת Ez. 42, 4.
דרך החצר החצונה Ez. 42, 7.
אשר דרך הצפון Ez. 42, 11.
אשר דרך הדרום Ez. 42, 12.
פתח בראש דרך Ez. 42, 12.
דרך בפני הגדרת Ez. 42, 12.
דרך הקדים בבואן Ez. 42, 12.
דרך השער אשר פניו קדים Ez. 42, 15. 43, 4.
דרך הקדים Ez. 42, 15. 43, 4.
דרך שער המקדש Ez. 44, 1.
דרך־שער־הצפון Ez. 44, 4.
דרך אולם השער Ez. 46, 2.
דרך אולם השער יבוא Ez. 46, 8.
הבא דרך שער צפון Ez. 46, 9.
יצא דרך־שער נגב Ez. 46, 9.
והבא דרך־שער נגב Ez. 46, 9.
יצא דרך־שער צפונה Ez. 46, 9.
לא ישוב דרך השער Ez. 46, 9.
דרך־שער צפונה Ez. 47, 2.
ויסבני דרך חוץ Ez. 47, 2.
דרך הפונה קדים Ez. 47, 2.
יד דרך־החלן Ez. 48, 1.
דרך ירצחו שכמה Hos. 6, 9.
כנמר על־דרך אשור Hos. 13, 7.
וחי דרך באר־שבע Am. 8, 14.
צפה־דרך Nah. 2, 2.
ופנה־דרך לפני Mal. 3, 1.

דַּרְכּוֹ

ודרך לחזיו קולות Job. 28, 26. 38, 25.
ודרך רשעים תאבד Ps. 1, 6.
ודרך רשעים יעות Ps. 146, 9.
ודרך חסידו ישמר Prv. 2, 8.
ודרך חיים תוכחות מוסר Prv. 6, 23.
ודרך ביתה יצעד Prv. 7, 8.
גאה וגאון ודרך רע Prv. 8, 13.
ודרך רשעים תתעם Prv. 12, 26.
ודרך נתיבה אל־מות Prv. 12, 28.
ודרך בגדים איתן Prv. 13, 15.
ודרך גבר בעלמה Prv. 30, 19.
ודרך ארחתיך בלעו Jes. 3, 12.
ודרך הקדש Jes. 35, 8.
ודרך תבונות יודיענו Jes. 40, 14.
לב אחד ודרך אחד Jer. 32, 39.
ודרך לפניהם Ez. 42, 11.
ודרך ענוים יטו Am. 2, 7.

דַּרְכָּה

מסלול ודרך Jes. 35, 8.

בַּדַּרְכָּהּ *p.*

ויט אליה אל־הדרך Gn. 38, 16.
הוא בעינים על־הדרך Gn. 38, 21.
לנחתם הדרך Ex. 13, 21.
והודעת להם את־הדרך Ex. 18, 20.
סרו מהר מן־הדרך Ex. 32, 8.
ותט האתון מן־הדרך Num. 22, 23.
להטתה הדרך Num. 22, 23.
כי־ירט הדרך לנגדי Num. 22, 32.
את־הדרך אשר נעלה־בה Dt. 1, 22.
בכל־הדרך אשר הלכתם Dt. 1, 31.
בכל־הדרך אשר צוה יי Dt. 5, 30.
וזכרת את־כל־הדרך Dt. 8, 2.
סרו מהר מן־הדרך Dt. 9, 12.
סרתם מהר מן־הדרך Dt. 9, 16.
וסרתם מן־הדרך Dt. 11, 28.
מן־הדרך אשר צוך יי Dt. 13, 6.
וכי־ירבה ממך הדרך Dt. 14, 24.
תכין לך הדרך Dt. 19, 3.
והשיגו כי־ירבה הדרך Dt. 19, 6.
וסרתם מן־הדרך Dt. 31, 29.
בכל־הדרך ולא מצאו Jos. 2, 22.
אשר תדעו את־הדרך Jos. 3, 4.
בלו מרב הדרך מאד Jos. 9, 13.
בכל־הדרך אשר־הלכנו בה Jos. 24, 17.
מן הדרך אשר הלכו Jud. 2, 17.
על־הדרך אשר־אתה הולך Jud. 4, 9.
על־הדרך ושם מערה 1 S. 24, 4.
על־פני הישימן על־הדרך 1 S. 26, 3.
כי תורם את־הדרך 1 Reg. 8, 36.
אי־זה הדרך הלך 1 Reg. 13, 12.
את־הדרך 1 Reg. 13, 12.
אשר השיבו מן־הדרך 1 Rg. 13, 26.
כי רב ממך הדרך 1 Reg. 19, 7.
ויעמד למלך אל־הדרך 1 Reg. 20, 38.
אי־זה הדרך נעלה ויאמר 2 Rg. 3, 8.
לא־זה הדרך ולא־זה העיר 2 Reg. 6, 19.
והנה כל־הדרך מלאה בגדים 2 Reg. 7, 15.
בכל־הדרך אשר־הלך אבוי 2 Reg. 21, 21.
כי תורם אל־הדרך הטרבה 2 Chr. 6, 27.
אי זה הדרך עבר רוח 2 Chr. 18, 23.
מכף אויב ואורב על־הדרך Esr. 8, 31
להאיר להם את הדרך Neh. 9, 12.
הדרך אשר ילכו Neh. 9, 18.
אם תטה אשרי מני הדרך Job. 31, 7.
אי־זה הדרך ישכן־אור Job. 38, 19.
אי־זה הדרך יחלק אור Job. 38, 24.
זה הדרך לכו בו Jes. 30, 21.
ההלכים הדרך לא־טוב Jes. 65, 2.
בכל הדרך אשר אצוה Jer. 7, 23.
הדרך אשר נלך־בה Jer. 42, 3.
אל־אם הדרך בראש Ez. 21, 26.
הדרך דרך הצפון Ez. 42, 1.
הדרך חתלן לבוא צדדה Ez. 47, 15.
ואתם סרתם מן־הדרך Mal. 2, 8.

בְּדַרְכָּהּ

להנחתם בהדרך Neh. 9, 19.

בִּדְרָכָיו *p.*

על־העץ בדרך שור Gn. 16, 7.
הנחני בדרך אמת Gn. 24, 48.
ותקבר בדרך אפרתה Gn. 35, 19.
שם בדרך אפרת Gn. 48, 7.
או בדרך ראחקה Num. 9, 10.
בדרך המלך נלך Num. 21, 22.
בדרך אחד יצאו Dt. 28, 7.
בדרך אחד תצא אליו Dt. 28, 25.
בדרך כל־הארץ Jos. 23, 14.
בדרך הטובה והישרה 1 S. 12, 23.
וישלחך יי בדרך 1 Sam. 15, 18.
בדרך שערים ועד־גת 1 S. 17, 52.
ושלחו בדרך טובה 1 Sam. 24, 20.
אנכי הלך בדרך כל־הארץ 1 Reg. 2, 2.
וילך בדרך אחר 1 Reg. 13, 10.
וילך בדרך אביו 1 Reg. 15, 26.
וילך בדרך ירבעם 1 Reg. 15, 34.
ותלך בדרך ירבעם 1 Reg. 16, 2.
ללכת בדרך ירבעם 1 Reg. 16, 19.
אחאב הלך בדרך אחד 1 Rg. 18, 6.
ועבדיהו הלך בדרך־אחד 1 Reg. 18, 6.
וילך בדרך מלכי ישראל 2 Rg. 8, 18.
וילך בדרך בית אחאב 2 Reg. 8, 27.
בדרך מלכי ישראל 2 Reg. 16, 3.
ולא הלך בדרך יי 2 Reg. 21, 22.
כי הלכו בדרך דויד 2 Chr. 11, 17.
וילך בדרך אביו אסא 2 Chr. 20, 32.
וילך בדרך מלכי ישראל 2 Chr. 21, 6.
ותלך בדרך מלכי ישראל 2 Chr. 21, 13
יורנו בדרך יבחר Ps. 25, 12.
בדרך־זו תלך Ps. 32, 8.
אשכילה בדרך תמים Pr. 101, 2.
הלך בדרך תמים Ps. 101, 6.
בדרך עדותיך ששתי Ps. 119, 14.
בדרך עולם Ps. 139, 24.
אל־תלך בדרך אתם Prv. 1, 15.
למען תלך בדרך טובים Prv. 2, 20.
בדרך חכמה הרתיך Prv. 4, 11.
ואל־תאשר בדרך רעים Prv. 4, 14.
הלך בדרך מרחוק Prv. 7, 19.
ואשרו בדרך ביתה Prv. 9, 6.
והוליכו בדרך לא־טוב Prv. 16, 29.
בדרך צדקה תמצא Prv. 16, 31.
צנים פחים בדרך עקש Prv. 22, 5.
משגה ישרים בדרך רע Prv. 28, 10.
מלכת בדרך העם־הזה Jes. 8, 11.
בדרך מצרים Jes. 10, 24. 26.
בדרך לא ידעו Jes. 42, 16.
מדריכך בדרך תלך Jes. 48, 17.
וילך שובב בדרך לבו Jes. 57, 17.
בדרך ישר Jer. 31, 9.
בדרך אחותך הלכת Ez. 23, 31.
בדרך מצרים Am. 4, 10.

בַּדַּרְכּוֹ *p.*

אנכי בדרך נחני יי Gn. 24, 27.
ושמרני בדרך הזה Gn. 28, 20.
ויהי עמדי בדרך Gn. 35, 3.
וקראהו אסון בדרך Gn. 42, 38.
אל־תרגזו בדרך Gn. 45, 24.
בארץ כנען בדרך Gn. 48, 7.
ויהי בדרך במלון Ex. 4, 24.
אשר מצאתם בדרך Ex. 18, 8.
לשמרך בדרך Ex. 23, 20.
פן־אכלך בדרך Ex. 33, 3.
נפש־העם בדרך Num. 21, 5.
מלאך יי בדרך לשטן לו Nu. 22, 22.
מלאך יי נצב בדרך Num. 22, 23.
את־מלאך יי נצב בדרך Nu. 22, 31.
נצב לקראתי בדרך Num. 22, 34.
ההלך לפניכם בדרך Dt. 1, 33.
בדרך אשר תלכו־בה Dt. 1, 33.
בדרך בדרך אלך Dt. 2, 27.
ובלכתך בדרך Dt. 6, 7. 11, 19.
לשוב בדרך הזה עוד Dt. 17, 16.
או שורו נפלים בדרך Dt. 22, 4.
בדרך בכל־עץ Dt. 22, 6.
בדרך בצאתכם ממצרים Dt. 23, 5. 24, 9. 25, 17.
אשר קרך בדרך Dt. 25, 18.
ארור משגה עור בדרך Dt. 27, 18.
בדרך אשר אמרתי לך Dt. 28, 68.
לא עברתם בדרך Jos. 3, 4.
בדרך בצאתם ממצרים Jos. 5, 4. 5.
כי לא־מלו אותם בדרך Jos. 5, 7.
אשר־יעבר עליהם בדרך Jud. 9, 25.
ותלכנה בדרך לשוב Ruth 1, 7.
וישרנה הפרות בדרך 1 Sam. 6, 12.
בדרך בעלתו ממצרים 1 S. 15, 2.
ואלך בדרך אשר־שלחני יי 1 S. 15. 20
קם מהמערה וילך בדרך 1 S. 24, 8.
ויהי בך כחכי תלך בדרך 1 S. 28, 22.
ויהי המה בדרך 2 Sam. 13, 30.
וילך דוד ואנשיו בדרך 2 S. 16, 13.
בדרך אשר תשלחם 1 Reg. 8, 44.
אחיה השילני הנביא בדרך 1 Reg. 11, 29.
ולא תשוב בדרך אשר הלכת 1 Reg. 13, 9.
ולא־שב בדרך 1 Reg. 13, 10.
בדרך אשר־הלכת בה 1 Rg. 13, 17.
בדרך ויחיתהו 1 Reg. 13, 24.
משלכת בדרך 1 Reg. 13, 24.
את־הנבלה משלכת בדרך 1 Rg. 13, 25
את־נבלתו משלכת בדרך 1 Rg. 13, 28.
ויהי עבדיהו בדרך 1 Reg. 18, 7.
והוא עלה בדרך 2 Reg. 2, 23.
הוא ביתי־עקד הרעים בדרך 2 Reg. 10, 12.
בדרך אשר־באת בה 2 Reg. 19, 28.
בדרך אשר־יבא בה ישוב 2 Rg. 19, 33
בדרך אשר תשלחם 2 Chr. 6, 34.
לעזרנו מאויב בדרך Esr. 8, 22.
יורה חטאים בדרך Ps. 25, 8.
ענה בדרך כחו Ps. 102, 24.
מנחל בדרך ישתה Ps. 110, 7.
ואשר בדרך לבך Prv. 23, 19.
אמר עצל שחל בדרך Prv. 26, 13.
בדרך כשהסכל הלך Eccl. 10, 3.
ואחתחים בדרך וינאץ Eccl. 12, 5.
בדרך אשר־באת בה Jes. 37, 29.
בדרך אשר־בא בה ישוב Jes. 37, 34.
בעת מולכך בדרך Jer. 2, 17.

וּבַדַּרְכּוֹ

ובדרך לא־היה Num. 9, 13.
ובדרך אמו 1 Reg. 22, 53.
ובדרך ירבעם 1 Reg. 22, 53.
ובדרך חטאים לא עמד Ps. 1, 1.

וּבְדַרְכָּהּ

ובדרך אל־תלכי Jer. 6, 25.

cum h interr.: הַבְּדַרְכָּהּ

הבדרך אבותיכם Ez. 20, 30.

כְּדַרְכּוֹ

כדרך כל־הארץ Gn. 19, 31.
כדרך יום כה Num. 11, 31.

וְכִדְרַךְ

וכדרך יום כה Num. 11, 31.

לְדַרְכּוֹ

וישם לדרך פעמיו Ps. 85, 14.
מה־לך לדרך מצרים Jer. 2, 18.
לדרך אשור Jer. 2, 18.

לַדַּרְכּוֹ *p.* לַדַּרְכָּהּ

ולתת להם צדה לדרך Gn. 42, 25.
וייתן להם צדה לדרך Gn. 45, 21.
ומזון לאביו לדרך Gn. 45, 23.
קחו בידכם צדה לדרך Jos. 9, 11.
כל־הרי לדרך Jes. 49, 11.

מִדַּרְכּוֹ *p.* מִדַּרְכָּהּ

מדרך הערבה Dt. 2, 8,
מדרך אלון מעונים Jud. 9, 37.
הלוא מדרך אתה בא 2 S. 11, 10.
מדרך אחריו מצד ההר 2 S. 13, 34.
מים באים מדרך אדום 2 Rg. 3, 20.
יטו אביונים מדרך Job. 24, 4.

אוּלַם מדרך פשעם Ps. 107, 17.
להצילך מדרך רע Prv. 2, 12.
אדם תועה מדרך השכל Prv. 21, 16.
מדרך עמי Jes. 57, 14.
מדרך־שער העליון Ez. 9, 2.
בא מדרך הקדים Ez. 43, 2.
מדרך אולם השער יבוא Ez. 44, 3.

cum suff.: דַּרְכִּי
אם־ישך־נא מצליה דרכי Gn. 24, 42.
וי״י הצליח דרכי Gn. 24, 56.
ויתר תמים דרכי 2 Sam. 22, 33.
ויתן תמים דרכי Ps. 18, 33.
נסתרה דרכי מיי׳ Jes. 40, 27.

cum suff.: דַּרְכִּי *h interr.*
הדרכי לא יתכן Ez. 18, 25.

cum suff.: דַּרְכֵּנוּ
התצלח דרכנו Jud. 18, 5.
את־דרכנו אשר־הלכנו 1 S. 9, 6.
והגיד לנו את־דרכנו 1 Sam. 9, 8.

cum suff.: דַּרְכְּךָ
והצליח דרכך Gn. 24, 40.
הושר לפני דרכך Ps. 5, 9.
הורני יי׳ דרכך Ps. 27, 11.
גול על־יי׳ דרכך Ps. 37, 5.
לדעת בארץ דרכך Ps. 67, 3.
אלהים בקדש דרכך Ps. 77, 14.
בים דרכך Ps. 77, 20.
הורני יי׳ דרכך Ps. 86, 11.
אז תלך לבטח דרכך Prv. 3, 23.
הרחק מעליה דרכך Prv. 5, 8.

cum suff.: בְּדַרְכְּךָ
כי־בטחת בדרכך Hos. 10, 13.

cum suff.: לְדַרְכְּךָ
לך שוב לדרכך 1 Reg. 19, 15.

c. suff. fem., דַּרְכֵּךְ
ברב דרכך יגעת Jes. 57, 10.
ראי דרכך בגיא Jer. 2, 23.
מה־תיטבי דרכך Jer. 2, 33.
לשנות את־דרכך Jer. 2, 36.
דרכך ומעלליך עשו אלה Jer. 4, 18.
זה דרכך מנעוריך Jer. 22, 21.
הא דרכך בראש נתתי Ez. 16, 43.
הגיו־שך את־דרכך Hos. 2, 8.

c. suff. fem.: מִדַּרְכֵּךְ
הנכלמות מדרכך זמה Ez. 16, 27.

cum suff.: דַּרְכָּכֶם
נכח יי׳ דרככם Jud. 18, 6.

cum suff.: לְדַרְכֵּכֶם
והלכתם לדרככם Gn. 19, 2.
ואחר תלכו לדרככם Jos. 2, 16.
השכמתם מחר לדרככם Jud. 19, 9.

cum suff.: דַּרְכּוֹ
את־דרכו על־הארץ Gn. 6, 12.
החצליח יי׳ דרכו Gn. 24, 21.
עד־בית מיכה לעשות דרכו Jud. 17, 8.
האל תמים דרכו 2 Sam. 22, 31.
לתת דרכו בראשו 1 Reg. 8, 32.
לרשע לתת דרכו בראשו 2 Chr. 6, 23.
לגבר אשר־דרכו נסתרה Job. 3, 22.
הן־הוא משוש דרכו Job. 8, 19.
ויאחז צדיק דרכו Job. 17, 9.
מי־יגיד על־פניו דרכו Job. 21, 31.
דרכו שמרתי ולא־אט Job. 23, 11.
מי־פקד עליו דרכו Job. 36, 23.
האל תמים דרכו Ps. 18, 31.
וילמד ענוים דרכו Ps. 25, 9.
אל־תתחר במצליח דרכו Ps. 37, 7.
קוה אל יי׳ ושמר דרכו Ps. 37, 34.
יי׳ קנני ראשית דרכו Prv. 8, 22.
צדקת תמים תישר דרכו Prv. 11, 5.
חכמת ערום הבין דרכו Prv. 14, 8.
לב אדם יחשב דרכו Prv. 16, 9.
שומר נפשו נצר דרכו Prv. 16, 17.
אולת אדם תסלף דרכו Prv. 19, 3.

ואדם מה־יבין דרכו Prv. 20, 24.
חנך לנער על־פי דרכו Prv. 22, 6.
יעזב רשע דרכו Jes. 55, 6.
לאדם דרכו Jer. 10, 23.
ובשערה דרכו Nah. 1, 3.

cum suff.: וְדַרְכּוֹ
ודרכו יחפץ Ps. 37, 23.

cum suff.: וּבְדַרְכּוֹ
ובדרכו יצא Ez. 46, 8.

cum suff.: לְדַרְכּוֹ
ויעקב הלך לדרכו Gn. 32, 2.
עשו לדרכו שעירה Gn. 33, 16.
וגם־בלק הלך לדרכו Num. 24, 25.
ויצא ללכת לדרכו Jud. 19, 27.
וילך דוד לדרכו 1 Sam. 26, 25.
וילכו איש לדרכו 1 Reg. 1, 49.
איש לדרכו פנינו Jes. 53, 6.
וילך ירמיה הנביא לדרכו Jer. 28, 11.

cum suff.: כְּדַרְכּוֹ
ולתת לאיש כדרכו Jer. 17, 10.

cum suff.: מִדַּרְכּוֹ
לא־שב ירבעם מדרכו 1 Reg. 13, 33.
איש מדרכו הרעה Jer. 18, 11.
שבו־נא איש מדרכו Jer. 25, 5. 35, 15.
וישבו איש מדרכו Jer. 26, 3.
איש מדרכו הרעה Jer. 36, 3. 7.
רשע מדרכו Ez. 3, 18.
לבלתי־שוב מדרכו חרע Ez. 13, 22.
להזהיר רשע מדרכו Ez. 33, 8.
הזהרת רשע מדרכו לשוב Ez. 33, 9.
ולא־שב מדרכו Ez. 33, 9.
בשוב רשע מדרכו Ez. 33, 11.
איש מדרכו הרעה Jon. 3, 8.

cum suff.: וּמִדַּרְכּוֹ
מרשעו ומדרכו הרשעה Ez. 3, 18.
ומדרכו יצא Ez. 44, 3.

cum suff.: דַּרְכָּהּ
אלהים הבין דרכה Job. 28, 23.

cum suff.: לְדַרְכָּהּ
ותלך האשה לדרכה 1 Sam. 1, 18.

cum suff.: דַּרְכָּם
אם־ישמרו בניך את־דרכם 1 Rg. 2, 4. 8, 25.
אם־ישמרו בניך את־דרכם 2 Chr. 6, 16.
ולפתו ארחות דרכם Job. 6, 18.
ויסלו עלי דרכם Job. 19, 12.
אבחר דרכם ואשב ראש Job. 29, 25.
יהי־דרכם חשך Ps. 35, 6.
זה דרכם כסל למו Ps. 49, 14.
ויאכלו מפרי דרכם Prv. 1, 31.
כי העו את־דרכם Jer. 3, 21.
ותדע ובחנת את־דרכם Jer. 6, 27.
דרכם להם כחלקלקות Jer. 23, 12.
דרכם בראשם נתתי Ez. 9, 10. 11, 21.
את־דרכם Ez. 14, 22. 23.
דרכם בראשם נתתי Ez. 22, 31.
דרכם לא־יתכן Ez. 33, 17.
היתה דרכם Ez. 36, 17.

cum suff.: בְּדַרְכָּם
בדרכם ובעלילותם Ez. 36, 17.

cum suff.: כְּדַרְכָּם
כדרכם וכעלילותם שפטתים Ez. 36, 19.

cum suff.: לְדַרְכָּם
וילכו בני־דן לדרכם Jud. 18, 26.
ויחפשׂ נעריי־דוד לדרכם 1 S. 25, 12.
וינהגו וילכו לדרכם 1 Sam. 30, 2.
כלם לדרכם פנו Jes. 56, 11.

cum suff.: מִדַּרְכָּם
וישבום מדרכם הרע Jer. 23, 22.
מדרכם אעשה אותם Ez. 7, 27.
כי־שבו מדרכם Jon. 3, 10.

cum. suff.: וּמִדַּרְכָּם
ומדרכם הקשה Jud. 2, 19.

dual.: דַּרְכַּיִם
מעקש דרכים והוא עשיר Prv. 28, 6.
ונעקש דרכים יפול באחת Prv. 28, 18.

pl.: דְּרָכִים
ובשבעה דרכים Dt. 28, 7. 25.
על־דרכים ירעו Jes. 49, 9.
על־דרכים ישבת להם Jer. 3, 2.
עמדו על־דרכים Jer. 6, 16.
שנים דרכים Ez. 21, 24.

pl.: הַדְּרָכִים
בראש שני הדרכים Ez. 21, 26.

pl. constr.: דַּרְכֵי
כי שמרתי דרכי יי׳ 2 Sam. 22, 22.
כי־עיניו על־דרכי־איש Job. 34, 21.
הוא ראשית דרכי־אל Job. 40, 19.
כי־שמרתי דרכי יי׳ Ps. 18, 22.
דרכיה דרכי־נעם Prv. 3, 17.
כי נכח עיני יי׳ דרכי־איש Prv. 5, 21.
דרכי שאול ביתה Prv. 7, 27.
ואחריתה דרכי־מות Prv. 14, 12. 16, 25.
כל־דרכי־איש זך בעיניו Prv. 16, 2.
ברצות יי׳ דרכי־איש Prv. 16, 7.
את־דרכי עמי Jer. 12, 16.
דרכי בני אדם Jer. 32, 19.
דרכי ציון אבלות Thr. 1, 4.
כי־ישרים דרכי יי׳ Hos. 14, 10.

pl. constr.: בִּדְרָכֵי
כי הלך בדרכי דויד אביו 2 Chr. 17, 3.
ויגכה לבו בדרכי יי׳ 2 Chr. 17, 6.
בדרכי יהושפט אביך 2 Chr. 21, 12.
בדרכי בית אחאב 2 Chr. 22, 3.
וילך בדרכי מלכי ישראל 2 Chr. 28, 2.
וילך בדרכי דויד אביו 2 Chr. 34, 2.
וישירו בדרכי יי׳ Ps. 138, 5.
ללכת בדרכי־חשך Prv. 2, 13.
והלך בדרכי לבב Eccl. 11, 9.

pl. constr.: וּבִדְרָכֵי
ובדרכי אסא 2 Chr. 21, 12.

cum suff.: דְּרָכַי *p.*
אך־דרכי אל־פניו אוכיח Job. 13, 15.
הלא־הוא יראה דרכי Job. 31, 4.
אמרתי אשמרה דרכי Ps. 39, 2.
והם לא־ידעו דרכי Ps. 95, 10.
אחלי יכנו דרכי Ps. 119, 5.
דרכי ספרתי Ps. 119, 26.
חשבתי דרכי Ps. 119, 59.
כי כל־דרכי נגדך Ps. 119, 168.
וכל־דרכי הסכנתה Ps. 139, 3.
ואשורי דרכי ישמרו Prv. 8, 32.
ועיניך דרכי תרצנה Prv. 23, 26.
ולא דרכיכם דרכי Jes. 55, 8.
גבהו דרכי מדרכיכם Jes. 55, 9.
ודעת דרכי יחפצון Jes. 58, 2.
גדר דרכי בגזית Thr. 3, 9.
דרכי סורר Thr. 3, 11.
אינכם שמרים את־דרכי Mal. 2, 9.

c. h interr.: הֲדְרָכַי
הדרכי לא יתכנו Ez. 18, 29.

pl. c. suff.: בִּדְרָכַי
ואם־תלך בדרכי 1 Reg. 3, 14.
ולא־הלכו בדרכי 1 Reg. 11, 33.
והלכת בדרכי ועשית הישר 1 Reg. 11, 38.
ישראל בדרכי יהלכו Ps. 81, 14.
אם־בדרכי תלך Zach. 3, 6.

pl. c. suff.: דְּרָכֵינוּ
נחפשה דרכינו Thr. 3, 40.

pl. c. suff.: כִּדְרָכֵינוּ
כדרכינו וכמעלליגו Zach. 1, 6.

pl. c. suff.: דְּרָכֶיךָ
הודיעני נא את־דרכך Ex. 33, 13.
ולא תצליח את־דרכיך Dt. 28, 29.
כי־אז תצליח את־דרכך Jos. 1, 8.
תקותך ותם דרכיך Job. 4, 6.
ודעת דרכיך לא תפצנו Job. 21, 14.
ואם־בצע כי־תתם דרכיך Job. 22, 3.
ועל־דרכיך נגה אור Job. 22, 28.
דרכיך יי׳ הודיעני Ps. 25, 4.
אלמדה פשעים דרכיך Ps. 51, 15.
לשמרך בכל־דרכיך Ps. 91, 11.
בכל־דרכיך דעהו Prv. 3, 6.
וכל־דרכיך יכנו Prv. 4, 26.
וכבדתו מעשות דרכיך Jes. 58, 13.

cum suff.: דְּרָכֶיהָ *p.* *fem.*
למדתי את־דרכיך Jer. 2, 33.
ותפזרי את־דרכיך לזרים Jer. 3, 13.
כי דרכיך עליך אתן Ez. 7, 4.
בכל־דרכיך Ez. 16, 47.
וזכרת את־דרכיך ונכלמת Ez. 16, 61.

pl. c. suff.: וּדְרָכֶיךָ
ודרכיך למחות מלכין Prv. 31, 3.

pl. c. suff.: בִּדְרָכֶיךָ, בְּדַרְכֶיךָ
לא הלכו בדרכיך 1 Sam. 8, 5.
ויראוך ללכת בדרכיך 2 Chr. 6, 31.
בדרכך חיני Ps. 119, 37.
בדרכיך יזכרוך Jes. 64, 4.
תמים אתה בדרכיך Ez. 28, 15.

c. suff.: כְּדַרְכֶיהָ *p.* *fem.*
ושפטתיך כדרכיך Ez. 7, 3. 8.
כדרכיך וכעלילותיך Ez. 24, 14.

cum suff.: מִדְּרָכֶיךָ
למה תתענו יי׳ מדרכיך Jes. 63, 17.

cum suff.: דִּרְכֵיכֶם
ונשמו דרכיכם Lev. 26, 22.
ולא דרכיכם דרכי Jes. 55, 8.
היטיבו דרכיכם Jer. 7, 3. 26, 13.
תיטיבו את־דרכיכם Jer. 7, 5.
והטיבו דרכיכם Jer. 18, 11.
הלא דרכיכם לא יתכנו Ez. 18, 25. 29.
וזכרתם שם את־דרכיכם Ez. 20, 43.
וזכרתם את־דרכיכם Ez, 36, 31.
שימו לבבכם על־דרכיכם Hag. 1, 5. 7.

cum suff.: כְּדַרְכֵיכֶם
לא כדרכיכם הרעים Ez. 20, 44.

cum suff.: מִדַּרְכֵיכֶם
שבו מדרכיכם הרעים 2 Rg. 17, 13.
כן גבהו דרכי מדרכיכם Jes. 55, 9.
שובו מדרכיכם הרעים Ez. 33, 11.
והכלמו מדרכיכם Ez. 36, 32.
שובו נא מדרכיכם Zach. 1, 4.

c. suff.: דַּרְכּוֹ, דַּרְכָּהּ
ללכת בכל־דרכיו Dt. 10, 12. 11, 22.
כי כל־דרכיו משפט Dt. 32, 4.
וללכת בכל־דרכיו Jos. 22, 5.
לכל־דרכו משכיל 1 Sam. 18, 14.
לאיש ככל־דרכיו 1 Reg. 8, 39.
ללכת בכל־דרכיו 1 Reg. 8, 58.
ונתתה לאיש ככל־דרכיו 2 Chr. 6, 30.
כי הכין דרכיו לפני יי׳ 2 Chr. 27, 6.
ויתר דבריו וכל־דרכיו 2 Chr. 28, 26.
לא־הכירו דרכיו Job. 24, 13.
הן־אלה קצות דרכו Job. 26, 14.
וכל־דרכיו לא השכילו Job. 34, 27.
יחילו דרכו בכל־עת Ps. 10, 5.
יודיע דרכיו למשה Ps. 103, 7.
צדיק יי׳ בכל־דרכיו Ps. 145, 17.
ואל־תבחר בכל־דרכיו Prv. 3, 31.
ומעקש דרכיו יודע Prv. 10, 9.
וגלוז דרכיו בוזהו Prv. 14, 2.
בוזה דרכיו יומת Prv. 19, 16.
וישר הוא יכון דרכו Prv. 21, 29.
וכל־דרכיו אישר Jes. 45, 13.
דרכיו ראיתי וארפאהו Jes. 57, 18.
ופקדתי עליו דרכיו Hos. 4, 9.
פת יקוש על־כל־דרכיו Hos. 9, 8.

cum suff.: וּדְרָכָיו
דברי אביה ודרכיו 2 Chr. 13, 22.
וכל־מלחמתיו ודרכיו 2 Chr. 27, 7.

cum suff.: בְּדַרְכָּיו
Dt. 8, 6. ללכת בדרכיו
Dt. 19, 9. וללכת בדרכיו
Dt. 26, 17. לאלהים וללכת בדרכיו
Dt. 28, 9. והלכת בדרכיו
Dt. 30, 16. ללכת בדרכיו ולשמר
1 Sam. 8, 3. ולא־הלכו בניו בדרכו
ללכת בדרכיו לשמר
1 Reg. 2, 3. חקתיו
Ps. 119, 3. בדרכיו הלכו
Ps. 128, 1. ההלך בדרכיו
Jes. 42, 24. ולא־אבו בדרכיו הלוך
Joel 2, 7. ואיש בדרכיו ילכון
cum suff.: כְּדַרְכֶּיךָ
Jer. 32, 19. לתת לאיש כדרכיו
Ez. 18, 30. איש כדרכיו אשפט אתכם
Ez. 33, 20. כדרכיו אשפוט
Hos. 12, 3. ולפקד על־יעקב כדרכיו
cum suff.: מִדַּרְכָּיו
Prv. 14, 14. מדרכיו ישבע סוג לב
Jes. 2, 3. ויורנו מדרכיו
Ez. 18, 23. בשובו מדרכו וחיה
Mich. 4, 2. ויורנו מדרכיו
cum suff.: דַּרְכֵּיךָ
Prv. 3, 17. דרכיה דרכי־נעם
Prv. 6, 6. ראה דרכיה וחכם
Prv. 7, 25. אל־ישט אל־דרכיה לבך
Jer. 2, 23. משרכת דרכיה
cum suff.: דַּרְכֵּיהֶם
Job. 24, 23. ועיניהו על־דרכיהם
Jer. 16, 17. עיני על־כל־דרכיהם
cum suff.: בְּדַרְכֵּיהֶם
Jes. 66, 3. גם־המה בחרו בדרכיהם
Jer. 18, 15. ויכשלום בדרכיהם
pl. c suff.: מִדַּרְכֵּיהֶם
2 Chr. 7, 14. וישבו מדרכיהם הרעים
Jer. 15, 7. מדרכיהם לוא שבו
pl. c. suff.: בְּדַרְכֵיהֶן
Ez. 16, 47. ולא בדרכיהן הלכת
מִדַּרְכָּהּ
ע״ו וסמיך מִדַּרְכּוֹ, ומסלה מקום סדיכה [שעטנע], ווּתֵּן תורת י׳ משוט.
n. m. locus, qui calcatur, sequente פֶּה. LXX. *βῆμα.*
constr.: מִדֶּרֶךְ
Dt. 2, 5. עד מדרך כף־רגל

דַּרְכְּמֹן

ע״ו וכוונה עי׳ לעיל פתח אַדַּרְכֹּן, ופתיחה שלפנינו רקיח, כי מורכבת המלה מן דַּר מלך [דאריוש] בְּמֹן קצת בלשון פרס, על כי לוח קצת היה מוטבע על המטבע הזה, לפעמים נתן קצת או נקסר היה.
n. m., quod quid significet, inveneris supra s. v. אַדַּרְכֹּן, quae forma ex nostra correpta est, atque initialis א additamento aucta. Compositum est nomen hujus numi ex דַּר (persice: *dara, darab,* targumice: rex), et כָּמָן (h. e arcus), propter incusam sagittarii imaginem. Gemar. דַּרְכּוֹן, gr. *Δαρεικός.* LXX. *δραχμή, νόμισμα.*
pl.: דַּרְכְּמֹנִים
Esr. 2, 69. דרכמונים ששׁ־רבאות
Neh. 7, 70. זהב דרכמנים אלף
Neh. 7, 71. דרכמנים שתי רבות
Neh. 7, 72. דרכמנים שתי־רבוא
pl.: לָאַדַּרְכֹנִים
Esr. 8, 27. *לאדרכמנים אלף
pl.: וְאַדַּרְפְּנִים
1 Chr. 29, 7. ואדרכנים רבו ככסף
pl.: לָאַדַּרְכֹנִים
Esr. 8, 27. לאדרכנים אלף

דָּרֹם

ע״ו פעל לץ־עוכר כ״ף נגור, ושרשו קור. ודע שהשרש לץ הגור דָּרוֹם כמו שתמכנו, כי הסגור מן דכר הכל ויק, ומשולבת התמונה לץ צָפוֹן מן כפן.
vrb. in *scriptura* non usitatum (gemar. *denom.* חַנְגָּרִים, sicut חַנְגָּרִים, Baba batra 25, b.). Origo nominis דָּרוֹם fortasse potius in v. דַּר (unde דַּר gemma vel margarita), arab. *darra,* micare, radiare quaerenda est.

דָּרוֹם

ע״ו וסכוונה נגב ותימן ויתין [ויל, מיעטאג], ומשרש דרם. נגמרת פעל גויר השם מוס הַדָּרִים, כמו הַצָּפוֹן מן כפן [נגח נתרת כ״ם ע״כ].
n. m. meridies utpote regio lucis (syn. תֵּימָן, תֵּירָן, נֶגֶב).
LXX. *λίψ, νότος.*
Eccl. 1, 6. הולך אל־דרום
Ez. 21, 2. והטף אל־דרום
וְדָרוֹם
Dt. 33, 23. ים ודרום ירשה
הַדָּרוֹם
Ez. 40, 24. ויולכני דרך הדרום
Ez. 40, 24. והנה־שער דרך הדרום
ושער לחצר הפנימי דרך
הדרום
Ez. 40, 27.
Ez. 40, 27. דרך הדרום מאה אמות
Ez. 40, 28. בשער הדרום
Ez. 40, 28. וימד את השער הדרום
Ez. 40, 44. ופניהם דרך הדרום
Ez. 40, 45. 42, 12. דרך הדרום
Ez. 42, 13. לשכות הדרום
Ez. 42, 18. רוח הדרום מדד
בַּדָּרוֹם
Eccl. 11, 3. ואם־יפול עץ בדרום
לַדָּרוֹם
Ez. 41, 11. ופתח אחד לדרום
מִדָּרוֹם
Job. 37, 16. בהשקט ארץ מדרום

דָּרַע

ע״ם כמו זרוע נעצבי ע״ג, ולפעמים נקי׳ נוסף נרשם אַדְרֶע.
n. comm., sicut זְרֹעַ hebraicum, interdum praefixo א prosthetico אֶזְרוֹעַ, sicut אַדְרֶע. LXX. *βραχίων.*
pl. c. suff.: וּדְרָעוֹתֵי
Dan. 2, 32. חדוהי ודרעוהי די־כסף
c. a posth.: בְּאַדְרֶע *sg.*
Esr. 4, 23. ובטלו חמו באדרע וחיל

דָּרַר

ד ר ר
ומוסף דַּר, פעל כודד ולץ־עוכר כ״ף נגוד דַּר [מין מכן יקוח], דָּרוֹר, כי הכגוהות דָּרוֹם, דַּרְדַּר, לפי שומד ומשעות תמדקדים, כתן משנן ומשנה, לתרי שידעגו משרש דרר דר [דוב], ולדרוס נ״כ דַּרְבָּר. מסלה מכוופלת: ל׳ לשון נכנוע ווסיכה סופעות והילל [נלאמכנען, שיטעגען], ומשל משרש נ״כ בפעלי אַדַּר [s. *dyr̂*], וכן בשפת כודו דר ובשלחי שפתי קדש ועכנ. נ׳ בתכוון דַּר לעיל, אשר מסלתן שלו דָּבָר [עי׳ לשעלה דף רעץ], לומר לדיסם ומכוודות, וכן בשפתי קדש ועכנ.
vel potius דַּר, *v. intr.*, significatione bipartitum, duobus duntaxat in propaginibus conspicuum, דַּר et דָּרוֹר; grammatici mira cogitationum conglutinatione vel דַּרְדַּר (rad. דַּר vel דָּר, *δείρειν*) hoc de verbo deduxerunt: 1) splendere, micare, qua vi eandem radicem habes in verbis אֲדַר, הָדַר, sanscr. *dyû*; 2) currere, vi eadem, qua supra דַּר, unde productum est דָּהַר.

דַּר

ע״ו, ומשרשות מין לתן יקרא הנקרא פְּנִינִין [פערלען] או פְּנִי, ונקרא כן ע״ש ניהודו ונכונתו על־לבוש השרש. ודע שהשרש הוא נלשון ישמעאל דר ודרס, ונתרגום נמר וה נ״כ הוּרְיָא כמו ודוץ דכרכי ימ רנץ, נתרגום לסתר.
n. m. lapidis pretiosi vel margaritae, a splendore s. nitore. Cum radice hebraica consentit arabica: *darra*, unde *durra*, unio (hinc targ. הוּרְיָא דְּכַרְכֵּי רַגָּא רַבָּא, h. e. Arabiae). LXX. *λίθος, πάρινος.*

וְדַר

Esth. 1, 6. ודר וסחרת

דְּרוֹר

ע״ו והכוונה הסתנולות לנה ותנה ותקוח [פַּרייעס טומהערגוויי־פַּנן], ומכלודים ופוור דכיה השלל על דנר מדנרי ולי־כיתי [ווילן], ומוה נפור דרור, הסלנה נפור מתנולד ולי־כיתי המפור דכיה, ומר־לדור מלון מור סכוול נתקות לו נכנסה ומעלמו; לו לעיון תקות נעלם, כמו קלל דכור, שנת הלכור, ומוף השתחוה, ומשוקרים יוכלו לנלנת כתפלה.
n. m. volatus liber ac solutus, erratio libera, hinc de rebus s. animantibus agrestibus, feris, immansuetis, passim ac libere vagantibus. Qua propter צִפּוֹר דְּרוֹר de ave dicitur non domestica, sed agresti, volatica, inconstantibus volatibus vagante; מָר־דָּרוֹר de myrrha sponte libereque fluente, stacte sive stillaticia (*σμύρνα στακτή*). Interdum absolute de libertate h. e. vel liberorum vel libertorum statu (syn. חָרוּת, צ׳ ד׳). LXX. *ἄφεσις; στρουθίον, τρυγών* (targ. שַׁפְנִינָא, syr. *shufnino* = *τρυγών*: Jer. 8, 7.); *σμίρνη, ἐκλεκτή.*
Ex. 30, 23. מר־דרור חמש מאות
Lev. 25, 10. וקראתם דרור בארץ
Jes. 61, 1. לקרא לשבוים דרור
Jer. 34, 8. לקרא להם דרור
Jer. 34, 15. לקרא דרור איש לרעהו
Jer. 34, 17. לקרא דרור איש לאחיו
Jer. 34, 17. קרא לכם דרור
הַדְּרוֹר
Ez. 46, 17. עד־שנת הדרור
כַּדְּרוֹר
Prv. 26, 2. כדרור לעוף
וּדְרוֹר
Ps. 84, 4. ודרור קן לה

דָּרַשׁ

ד ר ש
פעל רנ־סנרך, ומלעתו קדומה כמו הָרַס נקרמי, לומר ענין רישה ותכוון [נערעטענן, נערריייגן], ונמכוון זה משרש נשפתי קדש ועכנ, ומסקנר משנו דָּשׁ נמכוון סר׳. מסשלות נדיוק משולדות: ל׳ מלכוון נלנר נשלל על סוגעה ועמילה כמשלל נרוחי [libros terere], ומוס מדרש. נ׳ מקקיכה ומקקיכה [פַּרְשענן, וועגען], ומפיסת לנר, לומר מקור לים לו לנר לו מקום נלכתך, לו מתמר נמשנת לנר. נ׳ משלמה נכלל ומשקשה, לומר לכתוך נתים ולנון נו. ומשלר יונן מעלמו, כמו שמניכים מעלמו יונגו. עי׳ גו־מלין.
vrb. usu perquam varium, vi sua antiquissima aramaico דְּרַס par atque aequale, de conculcando, conterendo, comminuendo. Forma correpta est דַּשׁ, eliso ר, sicut מֵת ex מְרַת: 1) tanquam subigere rem quamlibet, h. e. multum laboris operaeque in eam conferre, *terere, excudere*; 2) perscrutari, excutere, inquirere, indagare; 3) quaerere, sciscitari, percontari, postulare, rogare. LXX. *ἐκβάλλειν, μηρύειν; ἀναζητεῖν, ἀνετάζειν, ἐκζητεῖν, ἐξιχνιάζειν, ἐπιζητεῖν, ἐτάζειν, ζητεῖν; δεῖσθαι, ἀποκρίνεσθαι, ἐπερωτᾶν, ἐπισκέπτεσθαι, ἐπισκοπεῖν, προσαγορεύειν, πυνθάνεσθαι, χρησμολογεῖν; ἐκδικεῖν, ἐλπίζειν, κρίνειν. Nif.* τιθέναι ζήτημα.
Lev. 10, 16. דרש דרש משה
1 Chr. 10, 14. ולא־דרש ביי וימיתהו
וגם־בחליו לא־דרש
2 Chr. 16, 12. את־יי
2 Chr. 17, 3. ולא דרש לבעלים
2 Chr. 22, 9. אשר־דרש את־יי
3 *perf.:* דָּרַשׁ *p.*
2 Chr. 17, 4. כי לאלהי אביו דרש
3 *perf. fem.:* דָּרְשָׁה
Prv. 31, 13. דרשה צמר ופשתים
2 *perf.:* דָּרַשְׁתָּ
2 Chr. 24, 6. לא־דרשת על־הלוים
2 Chr. 25, 15. למה דרשת את־
2 *perf.:* וְדָרַשְׁתָּ
Dt. 13, 15. ודרשת וחקרת
Dt. 17, 4. ושמעת ודרשת היטב
Dt. 17, 9. ודרשת והגידו לך
2 Reg. 8, 8. ודרשת את־יי מאותו
1 *perf.:* דָּרַשְׁתִּי *p.*
Ps. 34, 5. דרשתי את־יי ועננו
Ps. 77, 3. ביום צרתי אדני דרשתי
Ps. 119, 45. 94. כי פקודיך דרשתי
1 *perf.:* וְדָרַשְׁתִּי
Ez. 34, 10. ודרשתי את־צאני מידם
Ez. 34, 11. ודרשתי את־צאני
1 *prf. c. suff.:* דְּרַשְׁתִּיךָ
Ps. 119, 10. בכל־לבי דרשתיך
3 *pl.:* דָּרְשׁוּ
2 Chr. 25, 20. כי דרשו את־אלהי אדום
Ez. 34, 8. ולא־דרשו רעי
3 *pl.:* דָּרְשׁוּ *p.*
Ps. 119, 156. כי־חקיך לא דרשו
Jes. 9, 12. ואת־יי צבאות לא דרשו
Jes. 31, 1. ואת־יי לא דרשו
Jer. 10, 21. ואת־יי לא דרשו
3 *pl.* וְדָרְשׁוּ
Dt. 19, 18. ודרשו השפטים היטב
Ps. 109, 10. ודרשו מחרבותיהם
Jes. 19, 3. ודרשו אל־האלילים
3 *prf. pl. c. s.:* דָּרָשׁוּנִי
Jes. 65, 10. לעמי אשר דרשוני
c. suff.: דְּרָשָׁהוּ
Zeph. 1, 6. ולא־דרשהו
c. suff.: וּדְרָשׁוּהוּ
Ps. 78, 34. אם־הרגם ודרשוהו
c. suff. דְּרָשׁוּם
Jer. 8, 2. ואשר דרשום
1. *pl.:* דְּרַשְׁנוּ
2 Chr. 14, 6. כי דרשנו את־יי אלהינו
2 Chr. 14, 6. דרשנו וינח לנו

1 *pl. cum suff.:* דְּרַשְׁנֻהוּ
כי־לא דרשנהו בימי שאול 1 Chr. 13, 3.
כי־לא דרשנהו כמשפט 1 Chr. 15, 13.
part.: דֹּרֵשׁ, הַדֹּרֵשׁ
אשר־יי אלהיך דרש Dt. 11, 12.
כי כל־לבבות דורש יי 1 Chr. 28, 9.
דרש טוב לעמו Esth. 10, 3.
כי־דרש דמים אותם זכר Ps. 9, 13.
דרש את־אלהים Ps. 14, 2. 53, 3.
אין דורש לנפשי Ps. 142, 5.
דרש אין לה Jer. 30, 17.
ארנו דרש לשלום Jer. 38, 4.
ואין דורש ואין מבקש Ez. 34, 6.
ומה־יי דורש ממך Mich. 6, 8.
part.: וְדֹרֵשׁ
ודרש אל־המתים Dt. 18, 11.
ודרש רעה תבואנו Prv. 11, 27.
ודרש משפט Jes. 16, 5.
part.: הַדֹּרֵשׁ
ונשאו ענם כעון הדרש Ez. 14, 10.
constr. pl.: דֹּרְשֵׁי
דרשי אלהים Ps. 69, 33.
constr. pl.: וְדֹרְשֵׁי
ידרשי יי לא־יחסרו Ps. 34, 11.
ודרשי רעתי דברי הוות Ps. 38, 13.
p. pl. c. suff.: דֹּרְשֶׁיךָ
כי לא־עזבת דרשיך Ps. 9, 11.
p. pl. c. suff.: דֹּרְשָׁיו
יהללו יי דרשיו Ps. 22, 27.
זה דור דרשו Ps. 24, 6.
part. pass. pl.: דְּרוּשִׁים
דרושים לכל־חפציהם Ps. 111, 2.
part. pass.: דְּרוּשָׁה *sg. fem.*
ולך יקרא דרושה Jes. 62, 12.
inf. abs.: דָּרוֹשׁ
דרש דרש משה Lev. 10, 16.
דרש ידרשנו יי Dt. 23, 22.
inf. constr.: דְּרֹשׁ
עד דרש אחיך אתו Dt. 22, 2.
inf. constr.: לִדְרֹשׁ
ותלך לדרש את־יי Gn. 25, 22.
העם לדרש אלהים Ex. 18, 15.
לדרש דבר מעמך 1 Reg. 14, 5.
עוד איש־אחד לדרוש את־יי 1 Reg. 22, 8.
לדרוש בבעל זבוב 2 Rg. 1, 3. 6. 16.
השלח אתכם לדרש את־יי 2 Reg. 22, 18.
וגם־לשאול באוב לדרוש 1 Chr. 10, 13
ללכת לפניו לדרש אלהים 1 Chr. 21, 30.
לדרוש ליי אלהיכם 1 Chr. 22, 19.
כי לא הכין לבו לדרוש את־יי 2 Chr. 12, 14.
לדרוש את־יי אלהי אבותיהם 2 Chr. 14, 3. 15, 12.
לדרש את־יי מאתו 2 Chr. 18, 7.
לבבך לדרש האלהים 2 Chr. 19, 3.
את־פניו לדרוש 2 Chr. 20, 3.
ויהי לדרש אלהים 2 Chr. 26, 5.
לדרוש האלהים יי 2 Chr. 30, 19.
ובמצוה לדרש לאלהיו 2 Chr. 31, 21.
לדרש המופת אשר היה 2 Chr. 32, 31
לדרוש לאלהי דויד 2 Chr. 34, 3.
השלח אתכם לדרוש בויי 2 Chr. 34, 26.
לדרש ליי אלהי ישראל Esr. 6, 21.
לדרש את־תורת יי Esr. 7, 10.
לדרוש ולתור בחכמה Eccl. 1, 13.
לדרש את־יי Ez. 20, 1.
ועת לדרוש את־יי Hos. 10, 12.
inf. constr.: לִדְרֹשׁ־
ובא אל־הנביא לדרש־לו Ez. 14, 7.

inf. c. h interr.: הֲלְדָרְשׁ
הלדרש אתי Ez. 20, 3.
inf. constr.: *לְדָרְיוֹשׁ
*לדריוש הדבר Esr. 10, 16.
inf. c. suff.: דָּרְשָׁן
ובימי דרשו את־יי 2 Chr. 26, 5.
inf. c. suff.: לִדְרְשֵׁנִי
אתכם אלי לדרשני Jer. 37, 7.
imperat.: דְּרָשׁ־
דרש־נא כיום 1 Reg. 22, 5.
דרש־נא כיום את־דבר יי 2 Chr. 18, 4.
דרש־נא בעדנו Jer. 21, 2.
imperat. pl.: דִּרְשׁוּ
לכו דרשו בבעל זבוב 2 Rg. 1, 2.
לכו דרשו את־יי 2 Reg. 22, 13.
דרשו יי ועזו 1 Chr. 16, 11.
לכו דרשו את־יי 2 Chr. 34, 21.
דרשו יי ועזו Ps. 105, 4.
דרשו משפט Jes. 1. 17.
דרשו אל־האבות Jes. 8, 19.
דרשו מעל־ספר יי Jes. 34, 16.
דרשו יי בהמצאו Jes. 55, 6.
דרשו את־יי וחיו Am. 5, 6.
דרשו־טוב ואל־רע Am. 5, 14.
pl.: וְדִרְשׁוּ
ודרשו כל־מצות יי 1 Chr. 28, 8.
ודרשו את־שלום העיר Jer. 29, 7.
impt. pl. c. s.: דִּרְשׁוּנִי
דרשוני וחיו Am. 5, 4.
1 imperf.: אֶדְרֹשׁ
לנפשתיכם אדרש Gn. 9, 5.
אדרש את־נפש Gn. 9, 5.
אנכי אדרש מעמו Dt. 18, 19.
אולם אני אדרש אל־אל Job. 5, 8.
אדרוש את־תרומתיכם Ez. 20, 40.
מיד־הצפה אדרש Ez. 33, 6.
cum h: וְאֶדְרְשָׁה־בָּהּ
ואדרשה־בה 1 Sam. 28, 7.
1 impf. c. suff: אֶדְרְשֵׁנּוּ
מיד כל־חיה אדרשנו Gn. 9, 5.
2 imperf.: תִּדְרֹשׁ
ופן־תדרש לאלהיהם Dt. 12, 30.
לא־תדרש שלמם Dt. 23, 7.
ולחטאתי תדרוש Job. 10, 6.
אמר בלבו לא תדרש Ps. 10, 13
תדרוש־רשעו בל־תמצא Ps. 10, 15.
impf. c. suff.: תִּדְרְשֵׁנִּי
כי תדרשנו בכל־לבבך Dt. 4, 29.
אם־תדרשנו 1 Chr. 28, 9.
לנפש תדרשנו Thr. 3, 25.
3 imperf.: יִדְרֹשׁ
וכל אשר לא־ידרש ליי 2 Chr. 15, 13.
ואחר כל־ירוק ידרוש Job. 39, 8.
כגבה אפו בל־ידרש Ps. 10, 4.
עם אל־אלהיו ידרש Jes. 8, 19.
3 imperf.: וַיִּדְרֹשׁ
ירא יי וידרש 2 Chr. 24, 22.
3 imperf.: וַיִּדְרֹשׁ
וישלח דוד וידרש 2 Sam. 11, 3.
ויידרש יחזקיהו 2 Chr. 31, 9.
c. suff.: דְּרָשָׁנִי
כי־דרש ידרשנו יי Dt. 23, 22.
c. suff.: יְדָרְשֶׁנּוּ
אל־ידרשהו אלוה ממעל Job. 3, 4.
c. suff.: וַיִּדְרְשֵׁהוּ
ויידרשהו שלמה 2 Chr. 1, 5.
1 pl.: נִדְרֹשׁ
כי ככם נדרוש לאלהיכם Esr. 4, 2.
1 pl.: וְנִדְרְשָׁה
ונדרשה מאותו 1 Reg. 22, 7.
ונדרשה את־יי מאותו 2 Rg. 3, 11.
נביא ליי עוד ונדרשה 2 Chr. 18, 6.
2 pl.: תִּדְרְשׁוּ
לשכנו תדרשו Dt. 12, 5.
ולא־תדרשו שלמם וטובתם Esr. 9, 12.
ואל־תדרשו בית־אל Am. 5, 5.
2 pl. c. suff.: תִּדְרְשֻׁנִי
ומצאתם כי תדרשני Jer. 29, 13.
2 pl. c. suff.: תִּדְרְשֻׁהוּ
ואם־תדרשהו ימצא לכם 2 Chr. 15, 2.
3 pl.: יִדְרְשׁוּ *p.*
אלו גרים ידרשו Jes. 11, 10.
אותך לא ידרשו Jer. 30, 14.
3 pl.: יִדְרְשׁוּן *p.*
יום יום ידרשון Jes. 58, 2.
3 pl.: וְדָרְשׁוּהוּ
וידרשו ויבקשו Jud. 6, 29.
3 pl. c. suff.: יִדְרְשׁוּהוּ
בכל־לב ידרשוהו Ps. 119, 2.
Nif-al: נִדְרַשׁ *p.*
וגם־דמו הנה נדרש Gn. 42, 22.
1 perf.: נִדְרַשְׁתִּי
נדרשתי ללוא שאלו Jes. 65, 1.
pl.: נִדְרָשׁוּ *p.*
למלכות דויד נדרשו 1 Chr. 26, 31.
inf. c. h interr.: הֲאִדָּרֵשׁ
האדרש אדרש להם Ez. 14, 3.
1 imperf.: אֶדָּרֵשׁ
האדרש אדרש להם Ez. 14, 3.
אם־אדרש לכם Ez. 20, 3. 31.
ואני אדרש לכם Ez. 20, 31.
אדרש לבית־ישראל Ez. 36, 37.

מִדְרָשׁ

ע"ו ומסמך מִדְרָשׁ מפשוט דכת. סכוונה פרוש ונקור ופשר ספר מה [לויסלע-גונג, ערקלאַרונג, עקספּלענעזע], ומדרש ספר המלכים סהלנה נקור ופרוש ספר המלכים, וכנומרא לכוה. הפה הַדְּרוּשׁ נפסק רבנשלם ערך מליס לפני סהסיון, ע"ל פרוש סקוסק, ומעריך נקרק הַדָּשָׁן, ומעכרכת הַדָּשָׁנִית, ומקום סהלימוס בֵּית הַמִּדְרָשׁ. ולע קוסק שנפה מדרש מלוכת קנוסת ספרים סהנה, לפני שייכים לפרוש ונקור סקוסה, ולפ קעלרכפס לנפקדי סגדלה, יהיו יוקר מכ' עתות.

n. m., investigatio rei, interpretatio, narratio, expositio. Rabbinice מִדְרָשׁ (*medras*) etiam de museo, ubi literis incumbitur, de interpretatione mystica vel anagogica (v. c. מִדְרָשׁ רַבּוֹתֵינוּ, מִדְרָשׁ אַגָּדָה), de concione publica (דָּרָשׁ, דְּרוּשׁ, דְּרָשָׁה, unde דַּרְשָׁן, orator). V. Eliam in Tisbite. Similiter in Suris Koranicis *darasa* et *midras* usurpatur, nomina, ut videtur, a Judaeis accepta, sicuti plura alia. LXX. *βιβλίον, γραφή*, id quod bene animadverte.

constr.: מִדְרַשׁ
על־מדרש ספר המלכים 2 Chr. 24, 27.
constr.: בְּמִדְרַשׁ
כתובים במדרש הנביא 2 Chr. 13, 22.

דָּשָׁא

פעל נודד, וסכוונה סיות שמן ועפוש מון ומכיח [פֿעטע ווין], וסכנד דֶּשֶׁן יונק, לוסה סשמין, ופעולי שלו סנשנפ. לו יסיס סכנד גויד סשם דֶּשֶׁן. וקפעל גם פעולי. סהשלות קלות סנכה, לך מן קפעל ומלוסו לכיך קפוש. ולע לוס שנערכי מאר דֶּשֶׁן נאמר דשם נמ', ועי"ו יובן שוכון השרש דָּשַׁן. שם, ונקמך במלך כשרש כאכון נפעלי דָּשַׁם, שָׁמַן וכלומר.

v. intr., pinguem, opimum esse; *Pi.* דִּשֵּׁן, pinguefacere. *Pu.* pinguefieri. *Hotpa.* adipe obduci. Radix est שָׁן, שָׂם, unde arab. *da-sima*, quae invenitur in vv. דָּשַׁן, דֶּשֶׁן. LXX. *παχύνειν, κορεννύναι, ἐμπλήθειν; θυσιαστήριον. Pi. λιπαίνειν, πιαίνειν; καλυπτῆρα ἐπιτιθέναι. Pu. ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι, ἁπλοῦς.*

Pi-el: דִּשֵּׁן
דשנת בשמן ראשי 2 *perf.:* דִּשַּׁנְתָּ Ps. 23, 5.
ודשנו את־המזבח 3 *prf. pl.:* וְדִשְּׁנוּ Num. 4, 13.
ועשית סירותיו לדשנו *inf. c. suff.:* לְדַשְּׁנוֹ Ex. 27, 3.
ידשנה סלה 3 *imperf.:* יְדַשְּׁנֶה Ps. 20, 4.
שמועה טובה תדשן־עצם 3 *f. imperf.:* תְּדַשֶּׁן Prv. 15, 30.

v. intr., germinare, progerminare, pullulare, virescere. *Hif.* הִדְשִׁיא, herbescentem viriditatem emittere. Targ. דְּתָא; impf. Af. תַּדְתֵּאי (= תַּדְתֵּי, תַּדְתֵּיא) vel תַּדְאֵת (a v. אֵת, per literarum trajectionem) vel תַּדְאֵי (per literae extremae apocopen). De rad. v. דָּשַׁן et קָדַשׁ.

LXX. *βλαστάνειν.*

3 *perf. pl.:* דָּשְׁאוּ
דשאו נאות מדבר Joel 2, 22.
Hif-il: הִדְשִׁיא
3 *impf. f. ap.:* תַּדְשֵׁא
תדשא הארץ דשא Gn. 1, 11.

דֶּשֶׁא

ע"ו לעיון נמק סיך וכוכ סדק [יונגעס גריין], ועשב סוס סגדול, וקלר נכדל מן שניסס כיולוע. בתכנוס דֶּתָא נקשוי סס', נסוכסי תַּדְאָא נסכוס, נערכי ולס כמוסו, ונשפס סנקס אֶתְשָׁא נקלוף.

n. m. viriditas herbescens, gramen tenerum (opp. עֵשֶׂב herba, quae nixa fibris stirpium adolevit). S. Isaaki: *herbage*, Targ. דֶּתָא, syr. תאדא, תדאא, zab. *athsho*, arab. *vadas.*

תדשא הארץ דשא Gn. 1, 11.
דשא עשב מזריע זרע Gn. 1, 12.
כשעירים עלי־דשא Dt. 32, 2.
מנגה ממטר דשא מארץ 2 Sm. 23, 4.
עשב שדה וירק דשא 2 Rg. 19, 26.
הינהק פרא עלי־דשא Job. 6, 5.
ולהצמיח מצא דשא Job. 38, 26.
בנאות דשא ירביצני Ps. 23, 2.
וכירק דשא יבלון Ps. 37, 2.
גלה חציר ונראה־דשא Prv. 27, 25.
כלה דשא Jes. 15, 6.
וירק דשא Jes. 37, 27.
כי לא־היה דשא Jer. 14, 5.

בַּדֶּשֶׁא

כדשא תפרחנה Jes. 66, 14.

דֶּשֶׁן

פעל נודד, וסכוונה סיות שמן ועפוש מון ומכיח [פֿעטע ווין], וסכנד דֶּשֶׁן יונק, לוסה סשמין, ופעולי שלו סנשנפ. לו יסיס סכנד גויד סשם דֶּשֶׁן. וקפעל גם פעולי. סהשלות קלות סנכה, לך מן קפעל ומלוסו לכיך קפוש. ולע לוס שנערכי מאר דֶּשֶׁן נאמר דשם נמ', ועי"ו יובן שוכון השרש דָּשַׁן. שם, ונקמך במלך כשרש כאכון נפעלי דָּשַׁם, שָׁמַן וכלומר.

v. intr., pinguem, opimum esse; *Pi.* דִּשֵּׁן, pinguefacere. *Pu.* pinguefieri. *Hotpa.* adipe obduci. Radix est שָׁן, שָׂם, unde arab. *da-sima*, quae invenitur in vv. דָּשַׁן, דֶּשֶׁן. LXX. *παχύνειν, κορεννύναι, ἐμπλήθειν; θυσιαστήριον. Pi. λιπαίνειν, πιαίνειν; καλυπτῆρα ἐπιτιθέναι. Pu. ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι, ἁπλοῦς.*

Pi-el: דִּשֵּׁן
דשנת בשמן ראשי 2 *perf.:* דִּשַּׁנְתָּ Ps. 23, 5.
ודשנו את־המזבח 3 *prf. pl.:* וְדִשְּׁנוּ Num. 4, 13.
ועשית סירותיו לדשנו *inf. c. suff.:* לְדַשְּׁנוֹ Ex. 27, 3.
ידשנה סלה 3 *imperf.:* יְדַשְּׁנֶה Ps. 20, 4.
שמועה טובה תדשן־עצם 3 *f. imperf.:* תְּדַשֶּׁן Prv. 15, 30.

Pu-al: הֻשַּׁן
3 imperf.: יְהֻשַּׁן *p.*
Prv. 28, 28. ובטה עלי־לו יהשן
Jes. 34, 7. ועפרם מחלב יהשן
3 imperf.: תְּהֻשַּׁן *fem.*
Prv. 11, 25. נפש ברכה תהשן
Prv. 13, 4. ונפש חרצים תהשן
Hotpa-el: הִתְהַשַּׁן
3perf.fem.: הִתְהַשְּׁנָה
Jes. 34, 6. הדשנה מחלב
הָשַׁן
תוקעי־ין דשן, וכסוכס נריק ושמן וומן [פֿעטע], נמשקל על מקיל וסכח הגנוסק וסהול סעשר ומכדיבות, וכי קסס גל נמשקלות כוס.
adj. (a v. הָשַׁן) pinguis, opimus, plenus succi atque sanguinis, tropice: valens tum viribus tum auctoritate (v. חָשַׁם). LXX. *πίων, πλησμονή.*
Jes. 30, 23. והיה דשן ושמן
וָדָשָׁן
Dt. 31, 20. ואכל ושבע ודשן
pl.: הְשָׁנִים
Ps. 92, 15. דשנים ורעננים יהיו
pl. constr.: הְשָׁנֵי
Ps. 22, 30. וישתחוו כל־דשני־ארץ
הֶשֶׁן
ג״ו, וכבוי הֶשֶׁן, וכסוכס מוכפלת: ק׳ סיח ומשוון [פֿעטע־ינקייט], נמשקל על מוונות לו על מסתם וכדומס, לו גל על פסריס ומכבוי. כ׳ לפר משוון לו מקלס נשר־משוון [פֿעטע־שטע], נמכדל מן לפר ע״ג. ונלמר דשן מלפר הקרבנות מנשרפים, לו מלפר מתים. וכסוכס הל׳ הֶשֶׁן, לומר הסרת הדשן, לו גל נסיס לדשן, ומסכוון הל׳ הַדָּשָׁה נמסם נכנלס.
n. m. 1) pinguedo, epulae lautae atque magnificae, foecunditas, ubertas; 2) cinis adipis *carnium*que combustarum (*Fettasche*), relictus ille vel in ara vel in rogo. Hinc denom. הִשֵּׁן, cinerem fieri, aut cinere purgare. LXX. *σποδός, σποδιά, πιότης, κατακάρπωσις, τὰ ἀγαθά.*
הֶשֶׁן *p.* הֶשֶׁן
Job. 36, 16. ונחת שלחנך מלא דשן
Ps. 65, 12. ומעגליך ירעפון דשן
Jer. 31, 14. נפש הכהנים דשן
הַדֶּשֶׁן *p.* הַדֶּשֶׁן
Lev. 1, 16. אל־מקום הדשן
Lev. 4, 12. אל־שפך הדשן
Lev. 4, 12. על־שפך הדשן ישרף
Lev. 6, 3. והרים את־הדשן
Lev. 6, 4. והוציא את־הדשן
1Rg. 13, 3. ונשפך הדשן אשר־עליו
1Rg. 13, 5. וישפך הדשן מן־המזבח
הַדֶּשֶׁן
Jer. 31, 39. הפגרים והדשן
דָּשֵׁן
Ps. 63, 6. חלב ודשן תשבע נפשי
בַּדֶּשֶׁן
Jes. 55, 2. ותתענג בדשן נפשכם
מַדְשֵׁן
Ps. 36, 9. ירוין מדשן ביתך
cum suff.: דְּשָׁנִי
Jud. 9, 9. החדלתי את־דשני

הָת

ג״כ וסכנוי וכני הָתִים [נשפס רנכלס הָתוֹת]. סכוונס יזועס קוס ומשפע משפר ומקקק עלות ותוסס פקוד מלוס ודכנס ועפס [נעוועלן, עליקע], וכן פרסו סשפרסיס סל־ד׳, ועוד פקפוק נדכר. ולפר למקר סשרש יפלמו סמדקדקים שסקוכן הָת לשון שימס וכתיכת קק וכוי [וועלטן, כעפֿעסלטן], וכן נלמת כפרסי [dad-en] וכפרסי עתיקי לו גלוי ווכדי, ונשפת לרס־מכי הָת משפע. לכן כפי סכ״ל משרש הָן, ומשפע משס כמילוסו הֶגֶת, נכלישת כון, כמו לקל גת לל״ק, ומכווכו לפ״ז משפע [כעכֿע].
n. f. (pl. m. הָתִים, rabb. f. הָתוֹת), lex, decretum, edictum (unde אֲשׁדָּת, *lex ignea*, Onq. מְגוֹ אֲשְׁתָא אוֹרַיְתָא יְהַב לָנָא. Hieros. I.: אוֹרַיְתֵיהּ מְגוֹ שַׁלְהוֹבִית אֲשְׁתָא. Isaaki: lex igne atro igni albo inscripta. Ibn-Ezra, sicut Targ. LXX. *ἄγγελοι ἄγγελοι.* Origo, ut videtur, in lingua persica est quaerenda; *daden* vim dandi, ponendi, jubendi habet; unde *dad*, justitia, judicium, jus; pehlvice: *dadha, dadestan*, zendice: *daetie*, arm. *dat*. Deriv. הִתְבַּר, fortasse etiam n. pr. הָתָן.
Dt. 33. 2. מימינו אש דת למו
Esth. 1, 13. כל־ידעי דת ודין
Esth. 3, 14. 8, 13. להנתן דת
Esth. 9, 14. ותנתן דת בשושן
הַדָּת
Esth. 4, 8. ואת־פתשגן כתב־הדת
וְהַדָּת
Esth. 3, 15. והדת נתנה בשושן
פַּדָּת, כְּדָת
Esth. 1, 15. כדת מה־לעשות
Esth. 2, 12. כדת הנשים
Esth. 9, 13. לעשות כדת היום
כְּדָת
Esth. 1, 8. והשתיה כדת
אבוא אל־המלך אשר
לא־כדת
cum suff.: דָּתוֹ
Esth. 4, 11. אחת דתו להמית
cum suff.: וְדָתוֹ
Esth. 2, 8. דבר־המלך ודתו
Esth. 4, 3. דבר־המלך ודתו מגיע
8, 17.
Esth. 9, 1. הגיע דבר־המלך ודתו
pl. constr.: דָּתֵי
Esr. 8, 36. ויתנו את־דתי המלך
Esth. 3, 8. דתי־המלך
pl. constr.: בְּדָתֵי
Esth. 1, 19. ויכתב בדתי פרס־ומדי
pl. c. suff.: וְדָתֵיהֶם
Esth. 3, 8. ודתיהם שנות

הָת

נלמי כמו נענני, לל׳ פפרס משוון. *aram.*, sicut hebraice. LXX. *νόμος, τὸ νόμιμον, νόμισμα, πρόσταγμα, γράφειν; γνώμη, δόγμα; ἔκθεμα, πρᾶγμα, πρόσταγμα;* הָתַן הָת *ἐκτιθέναι.*
Dan. 6, 16. דע מלכא די־דת למדי
וְדָת
Dan. 7, 25. ויסבר לחשניה זמנין ודת
בְּדָת
השכחנא עלוהי בדת
Dan. 6, 7. אלהה
Esr. 7, 14. בדת אלהך די בידך
constr.: כְּדָת
Dan. 6, 9. 13. כדת־מדי ופרס
constr.: בְּדָת
Esr. 7, 14. בדת אלהך די בידך

definit.: הָתָא
Dan. 2, 15. על־מה דתא מהחצפה
Esr. 7, 12. 21. ספר דתא די־אלה
Esr. 7, 26. עבד דתא די־אלהך
definit.: וְדָתָא
Dan. 2, 13. ודתא נפקת
Esr. 7, 26. ודתא די מלכא
cum suff.: דָּתְכוֹן
Dan. 2, 9. הדה־היא דתכון
pl. constr.: דָּתֵי
Esr. 7, 25. לכל־ידעי דתי אלהך

הָתְא

ג״ו נלמי, וסילועס הָתְאָה, וסוף כמו נענני הֶשֶׁא, וכי כן הָתָן [לומר זומן תסל׳ ל״ו, ע׳] כמו הֶשֶׁן נענני.
n. m. aram. (def. הָתְאָה), par hebraico הֶשֶׁא, sicut הָתָן hebraico הֶשֶׁן, T. Ps. 36, 9. LXX. *χλόη.*
definit.: בְּדָתְאָא
Dan. 4, 12. 20. בדתאא די ברא

הָתְבַר

ג״ו נלמי, וסכווכס סופר וסופע [נע־ועען־לעמרער, רייכֿעער], וכעפה מן הָת נסופי בָּר, וסמופי נמלך נל נגוזר עי׳ לעיל.
n. m. aram., jurisperitus, judex, compos. ex הָת, et terminatione persica *var* (cf. גִּוְבָּר). LXX. הָתְבַרְיָא, *οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν, μεγάλοι οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν.*
def. pl.: הָתְבָרַיָּא
Dan. 3, 2. 3. גדבריא דתבריא

עֲשֶׂרֶת נְעִים לְיִפְי · לֵיתֹ וְדָדִים שְׁלֵל רַקָּתַיִם.
זֶה רַכָּסְתִי וְכֵן תַּסּוּ · עֲרֵבִי אוֹת הֶלֶת:
גַּן פְּרָחִים מְלֵי קֹדֶשׁ · עֲרֻגוֹת צִצִּים רִבְּחָיִם.
אֲשֶׁרֵי הַיַּד לְקֶטֶת · מִנְּצָנִים נֵזֶר גְּדֵלֶת:

ה

הָא

מלת סמכרת וסמוגע, נכדוף על סכח [ויעמע!] נלמי, ופרוש סל־לכח מוס, כמו סכח לכי לכס. ולע שסל נתמכוסו סמכרוי, וכן הָא, הֵי, חֵי נלמי, וסקיכֿס סשלל. עי׳ לפרי מכנס שפתי לרס הל״ע.
interj. demonstr., qua, sicut vocula הֵנֵּה, cujus solet targum esse, exclamatio vel admirationis vel conquestionis significatur. Cognata sunt aramaica הֵי, הָא, הֵן (perquam crebro in *elegidiis* gemaricis); syr. *ho*, arab. *ha*. Notae sunt dictiones rabbinicae: הָא שַׁלְפָּנֶיךָ, הָא בְּחֵיב, הָא לְמַדְתָּ, הָא לְחָמָא עַנְיָא, הָא בְּהָא תַלְיָא. LXX. ut videtur: *ὁ.*
Dan. 3, 25. הא־אנה חזה גברין

הָא

נענני וכלמי כמו הָא לעיל, ולפעמים

interj. מלת נוזל וסעתיד הָבַל, וכיכוכי נכין סכוסף מַהְבִּיל. ספתיון נשיפס וכשימס וכשיכס [סויכֿען, וועכֿען], ונגמרת יזוע ספעל מקוק הפעולס, עזון ומלוק לל [לשמפֿען, דונסטען], כמו כל־ שֶׁנִּבְהַל־לוֹ [זכת י״ו, כ׳], מְהַבְּלָא [שס כ״ס, ק׳]. ומלמוס המכוון הסשקל על סיוס נשוק ושקר, מקנדל נסכל ויק [לייעכֿל ויין], ומוס סכוסף יוכף. ולע זכן אָוֶן [עי׳ לעיל] לקר מעכו אָוֶן נשלוס סמוגע כוס. ולקר לעקקר הנרע כ״ל סלנקו עקיק כלכוך ועוף וסעוך לכס ולכס, ונגמרת מַהְבָּלָא, נלמר מכלכול לשקק, לס לל יוכך נמיס. וכן הָבַל נתקנוס ונגמרת לעלת הטעם, כמו נרדוף ומסילס ולישטע. וגס סכווכס של נשיפס וסעשן לך הסשקל מסכלכול, ונשפת סוזו הפעל הכל [s. *hwal*] נתקת בתכוון כוס, וכן כלשון ישמעלי, ולוק.
v. intr., flare, efflare, spirare, halitum, spiritum ducere, exhalare, gemarice de densis efflatibus terrae, fumo vaporarii (Sabb. f. 17, b. בְּדֵי שֶׁנִּבְהַל־לוֹ, ib. f. 95, a. מְהַבְּלָא, de rebus nidorem atque fumum emittentibus, de pulveris aridi dispersione), tropice, sicut אָוֶן (q. v.), unde אָוֶן, evanescere instar fumi atque spiritus, interire in nihilum, vanum, inane, leve esse. *Hi.* ad vanitatem (opinionis superstionisque) perducere. Vi primitus insita de ultro citroque volando dici videtur (unde targ. הָבִיל adv. cito); vis spirandi halandique non nativa, sed insitiva est, tropo etiam in lingua sanscritica usitato (*hwal*). LXX. *κενὰ ἐπιβάλλειν, ἐπιποθεῖν; Hi. ματαιοῦν.*
2 impf. pl.: תֶּהְבְּלוּ *p.*
Job. 27, 12. זה הבל תהבלו
Ps. 62, 11. ובגזל אל־תהבלו
3 imperf.: יַהְבְּלוּ *p.*
2 Reg. 17, 15. אחרי ההבל ויהבלו
Jer. 2, 5. אחרי ההבל ויהבלו
Hif-il: הַהְבִּל
part. pl.: מַהְבִּלִים
Jer. 23, 16. מהבלים המה אתכם
הֶבֶל
ג״ו סנולי, וסמיך הֶבֶל [כי לפעמים הסנולים מצתכים נסמיכות, כלשר לשוקר כמו נסוכסי, לסי נדוסס לו. מלות סשוכנוות מסכו עי׳ משך כ״ס. *interj. aram. et hebr.*, a part. הָא non diversa, interdum usu acutissimo et subtilissimo, sicut *ho* syriacum, ut superfluere paene oratio videatur. LXX. ἰδού.
Gn. 47, 23. הא־לכם זרע וזרעתם
Ez. 16, 43. הא דרכך בראש נתתי
aram.: הָא
Dan. 2, 43. הא־כדי פרזלא

הָאַח

v. s. אָח *p.* 28.

חָב

imperat. v.: הָבָה *p.* 475.

חַבְהָב

v. s. r. הָבַב *p.* 294.

חָבַל

פעל נוזל וסעתיד יֶהְבַּל, וכיכוכי נכין סכוסף מַהְבֵּל. ספתיון נשיפס וכשימס וכשיכס [סויכֿען, וועכֿען], ונגמרת יזוע ספעל מקוק הפעולס, עזון ומלוק לל [לשמפֿען, דונסטען], כמו כל־ שֶׁנִּבְהַל־לוֹ [זכת י״ו, כ׳], מְהַבְּלָא [שס כ״ס, ק׳]. ומלמוס המכוון הסשקל על סיוס נשוק ושקר, מקנדל נסכל ויק [לייעכֿל ויין], ומוס סכוסף יוכף. ולע זכן אָוֶן [עי׳ לעיל] לקר מעכו אָוֶן נשלוס סמוגע כוס. ולקר לעקקר הנרע כ״ל סלנקו עקיק כלכוך ועוף וסעוך לכס ולכס,

זֶרֶד, חֶדֶר, סֶחֶר, עֵצֶץ עֵן זֶרֶד, חֶדֶר, סֶחֶר, עֵצֶץ יוכיוּ, וכי חֲבָתָה מִקּוֹר נֹכַח עֵן קָחַת], וכִכּוּי חֲבָלֶיהָ וכִכּוּי חֲבָלִים וסִמְךָ חֲבָלֶיהָ. סִיכּוּן כְּזִימָה סִרּוּק לוֹ סִפָּה [נְעוּיוּעַל, סוּיַן, זְעִטְעָם], וּמוֹס סִסְזֶעֶל עַל עֶלְעָס וּמִקְּרָ וּעַל עִזּוּן, לוֹ עַל רִיק וכוּכִיס כְּנוּדַע. כִּתְרוּנוֹס וּנְמִרְפָּ יְדוּעַ חֲבָל יְזֶעֶלְסוּ, וּמוֹס מְמוּזְעָ חֲבָלוֹ.

n. m. segol. (c. חֲבַל ad s. constructivorum נֶפֶשׁ, סֶחֶר, חֶדֶר, זֶרֶד, חֲבַת ab inf. קָחַת), flamen, sibilus halitus, spiritus (Aq. *ἀτμίς*; Symm. *ἀτμός*), tropice de vapore, caligine, fumo, vel de re evanescente, vana, inani, targ. et gem. חֲבַל uti חֲבַל פּוּגָא pro הֶגֶה, syr. *heblo*. Cf. לְשׁוֹן) הֲבָאי), de superlatione seu exsuperatione (*ὑπερβολή*, גּוּזְמָא), propterea quod superat *veritatem*. LXX. *ματαιότης, εἴδωλον, καταιγίς, ἀνομία, νεότης, ματαίως, μάτην, εἰς οὐδέν.*

הֶבֶל *p.* חֲבַל

כי־הבל ימי	Job. 7, 16.
למה־זה הבל איגע	Job. 9, 29.
ואיך תנחמוני הבל	Job. 21, 34.
ולמה־זה הבל תהבלו	Job. 27, 12.
ואיוב הבל יפצה־פיהו	Job. 35, 16.
אך כל־הבל כל־אדם	Ps. 39, 6.
אך־הבל יהמיון	Ps. 39, 7.
אך הבל כל־אדם	Ps. 39, 11.
אך־הבל בני־אדם	Ps. 62, 10.
כי־חמה הבל	Ps. 94, 11.
הבל נדף מבקשי־מות	Prv. 21, 6.
הכל הבל	Eccl. 1, 2.
הבל ורעות רוח	Eccl. 1, 14. 2, 11. 17.
גם־הוא הבל	Eccl. 2, 1.
שגם־זה הבל	Eccl. 2, 15. 8, 14.
גם־זה הבל	Eccl. 2, 19. 21. 23. 4, 4. 8. 16. 5, 9. 6, 9. 7, 6. 8, 10.
הבל ורעות רוח	Eccl. 2, 26.
כי הכל הבל	Eccl. 3, 19.
הבל תחת השמש	Eccl. 4, 7.
זה הבל וחלי רע	Eccl. 6, 2.
מרבים הבל	Eccl. 6, 11.
יש־הבל אשר נעשה	Eccl. 8, 14.
אמרתי שגם־זה הבל	Eccl. 8, 14.
כל־שבא הבל	Eccl. 11, 8.
כי־הילדות והשחרות הבל	Eccl. 11, 10.
אמר הקוהלת הכל הבל	Eccl. 12. 8.
הבל ורוח יעזרו	Jes. 30, 7.
יקח הבל	Jes. 57, 13.
כי־חקות העמים הבל הוא	Jer. 10, 3.
הבל המה	Jes. 10, 15. 51, 18.
הבל ואין־בם מועיל	Jer. 16, 19.
אל־עזרתנו הבל	Thr. 4, 17.
הבל ינחמון	Zach. 10, 2.
וַהֲבֶל	
שקר חחן והבל היפי	Prv. 31, 30.
לתהו והבל כחו כליתי	Jes. 49, 4.
הַהֶבֶל	
וילכו אחרי החבל	2 Reg. 17, 15.
אחרי ההבל ויהבלו	Jer. 2, 5.
בַּהֶבֶל	
כי־בהבל בא	Eccl. 6, 4.
לַהֶבֶל	
אדם להבל דמה	Ps. 144, 4.
מֵהֶבֶל	
חמה מהבל יחד	Ps. 62, 10.
חזן מהבל ימעט	Prv. 13, 11.
constr.: הֶבֶל	
הבל הבלים	Eccl. 1, 2. 12, 8.
cum suff.: הֶבְלִי	
את־הכל ראיתי בימי	Eccl. 7, 15.
הבלי	
הֶבְלֶךָ *cum suff.:*	
ימי חיי הבלך	Eccl. 9, 9.
כל ימי הבלך	Eccl. 9, 9.
הֶבְלוֹ *cum suff.:*	
ימי־חיי הבלו	Eccl. 6, 12.
הֲבָלִים *pl.:*	
הבל הבלים	Eccl. 1, 2. 12, 8.
מוסר הבלים עץ הוא	Jer. 10, 8.
וַהֲבָלִים *pl.:*	
ברב חלמות והבלים	Eccl. 5, 6.
הַבְלֵי־ *pl. constr.:*	
השמרים הבלי־שוא	Ps. 31, 7.
משמרים הבלי־שוא	Jon. 2, 9.
בְּהַבְלֵי *pl. constr.:*	
בהבלי נכר	Jer. 8, 19.
היש בהבלי הגוים	Jer. 14, 22.
בְּהַבְלֵיהֶם *pl. c. suff.:*	
כעסוני בהבליהם	Dt. 32, 21.
אלהי ישראל בהבליהם	1 Reg. 16, 13. 26.

הֶבֶן

פעל לְפ-עוכר כ"פ נגור, וסכוונס כמו אֶבֶן, לְגוֹן קְצוּי וקוּוּק [סִפְּעָם וייִן]. וסְזוּוי כְּזִפְּתִי מְעָכְּ לְפ מִלְּפְתִי.

verb. praeter unam propaginem non superstes, sicut אֶבֶן, durum, diuturnum, asperum esse. Ejusdem radicis est אֶבֶן (q. v.), saxum ex lapidicina excisum.

הֲבֵנִי

טוֹקְיִי גּוֹיִב חֲבֵן, וכן מִן אֶבֶן נְדוּמָס לוֹ כְּתִיב אֲבָנִי [אֲבֵנִים], וּמִקְּצֵר שֶׁלְּפְכוּ לְךָ סִכּוּי הֲבָנִים לְסִר כְּתִיב [שְׁטֵיינְעֶרְן], וּמוֹס לְגִיוֹן עֵן לְסִכְיִי [שְׁטֵיינְסְלֶן], וסִכּוּי יְכוֹל כְּמוֹ נְזִעִים וּלְמָנִיס, וּנְזִפְּתִי מְעָכְּ כְּזִס כְּמִכּוּוֹן. נְכְּתִיב הַיּוֹבְנִים מִן הַבֵּן.

adj. (ortum ex חֶבֶן, sicuti אֲבָנִי, unde אֲבָנִים, ex אֶבֶן; pl. חֲבָנִים), durus, asper atque saxi similis, *subst. pluralet.*, speciatim *hebenum*. LXX. *ἔβενος*, phalanges ebeninae h. e. cylindri ejus ligni teretes, qui in usum mercaturarum faciendarum exportari solebant (cf. אֲלֻמִּים, שְׁשִׁים). K'tib: הוֹבְנִים a. n. חוֹבֵן.

pl.: וַהֲבָנִים Q'ri.

Ez. 27, 15. קרנות שן והובנים

pl.: וַהוֹבְנִים K'tib.

Ez. 27, 15. קרנות שן והובנים

הָבַר

פעל כודד ויקר, וסכוונס קלוס ופלוג [עס״לען, נעריכ״דען], וכְּתִיב מִקְווי נכוכִיס זגוּוין מְזִיס לְקְלִיס, לְמִען הגד מְעִתִּידוֹת, וכן כְּתִיב נְעִרְי מְזִיכְ, כְּתִיב חֲמִרוּ סְרִפְּזוּכִיס וּמִקְּרוּכִיס, וּמִקְּוּוֹת מְזִיכְ חֲבֵר, נְזִווי לְזִפְּתִי מְעָכְּ. וְלְכְּ קוֹרְ זְעִלְּ חֲבֵרָה נְתִרְנוּס וּנְזִפְּתִי נְכִיכְּתִי לִיכְּכְּ מִן חֲבֵר וּלִיכְּ זִ״כְּ כְּמִר וּלִיכְּ זִ״כְּ כִּי לִיכְּ כְּמִר חֲבֵרָה סְסִלְּכְן, וּמְעִזְכְן וּמְוּוּנְן תּוֹעִכְּ.

verb. trans. atque ἅπαξ *λεγόμενον*, distribuere, dividere, dispertire, unde הַבְּרֵי שַׂמַּיִם de Chaldaeis astrorum interpretibus, dimetiendo per lituum coelo studentibus ob praedictionem notationemque rerum futurarum. D. Qimchi bene confert arab. *habara* = חִתֵּךְ (a decidendo definiendoque ex notatione coeli). Radix est בַּר, aucta levi prosthesi. LXX. *ἀστρόλογοι*. Hieron.: „nos juxta *Symmachum* et *Theodotionem* interpretati sumus: *stent et salvent te augures coeli.*“ Nomen *syllabae* rabbinicum huc non pertinet, quippe ex חֲצִבָּרָה, contractione ortum. Trg. 1 Reg. 19, 12. דְּמָמָה דַּקָּה pro קוֹל חֲבָרָא cf. Rosh ha-Shana f. 27. de sono tubae (*Shofar*), Gittin f. 89. de sparso inani rumore. LXX. *ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ*, Vulg. *augures coeli.*

pl. perf.: וַהֲבָרוּ Ktib.

Jes. 47, 13. ויושיעך הברו שמים

pl. constr.: הֲבָרֵי Q'ri.

Jes. 47, 13. ויושיעך הברו שמים

הָגַג

פעל לְפ-עוכר כ"ק, וּמִן הגור הָגִיג זגוזו סמקדקים מְמִכּוּ. וכ"ל זסלְפְת פעל סוס הַגּ [נדקדוקו], כמו מִלְּכְן זלו הָגָה, לוּמר זעכְּכְת קול וּזְעִכְּ מְקְּזְכְת, וכן לְהַגּ לְקְמִן, וסְקְמְכוּת זְרִיפְּ זוּת וּזְקִכְּ. לוּלְס עוד ספק וּזְקִכְּ סְזִ

(stilles Selbstgespräch). LXX. *μελέτη.*

וְהָגוּת
Ps. 49, 4. והגות לבי תבונות

הֶגְיוֹן
ז״ו וסמך הֶגְיוֹן, סלסון ל׳ סגרת קל דק ודגוד לעי, כהשאל על סיפ׳ סכבוד [סַהֲפֵע-רויסען], לו לעיון סהסיקס לסניכס נכבוד, וסשתמעת כין נ׳ נגוכים [צוויסען-שפיעל], לדעת סוסכוס ועקילס וע׳ וקיכס. ל׳ לשיכס ורקיסה כלב לו קשב משהבת, וכן הגיון נגמרת ובשפה רבנית], וקבעת הגיון לזיכר סשכל על סשתלות ועיון.

n. m., vox submissa, lenicula, spec. de nervis in cithara resonantibus (unde הִגָּיוֹן סֶלָה, fortasse signum ad citharistas excitandos. LXX. *ᾠδὴ διαψάλματος*, de intermedio fidium cantu), deinde de meditatione, qui usus in gemaram et sermonem rabinicum transiit (הִגָּיוֹן, logice; הֶגְיוֹנִי, logicus).

Ps. 9, 17. הגיון סלה
Ps. 92, 4. עלי הגיון בכנור

constr.: **וְהִגְיוֹן**
Ps. 19, 15. והגיון לבי לפניך

cum suff.: **וְהִגְיוֹנָם**
Thr. 3, 62. והגיונם עלי כל־היום

הָגָה II.

פעל נוגד ויקר כשר נָגָה, ומשקוד הִגָּה, [לדעת לשקיס הִגּוֹ, משקוד סכוסף מן יגס]. סכוונס סשרשס וסשרס, כמו סיגיס מכסף [ושהנעכן], לו מעכין קשיפס וסשפס כנלב [ווענגרשפֿען], קשיפס סשרש כמו נָגָה ע״ש, וכן כסוזו [s. *vic*], עי׳ לסג ושתנלכו.

vrb. intr. (inf. הָגֹה, ex sent. aliorum הָגוֹ, a v. נָגָה, quod non eandem radicem participat), secernere, purgare, tollere, quemadmodum metalli faeces sive scoriae. LXX. *μεθιστάναι.* Symm. (Prov. 25, 4.): *κάθαιρε γίγαρτα (rubiginem) ἐξ ἀργυρίου*, Theodot. *ἀπέλασον.* V. p. 309. 566.

3 perf.: **הָגָה**
Jes. 27, 8. הגה ברוחו הקשה

inf. abs.: **הָגֹה** *al.:* **הָגוֹ**
Prv. 25, 4 הגו סיגים מכסף
Prv. 25, 5. הגו רשע לפני־מלך

הָגַן

פעל לשׁ-עוכר כ״ף נגוד, וסכוונס כמ״ל לשון נמזוס מסניג וסמכס וסגיכת נעד כרקוי [נעכוויף לוויסלינסמען], וכן נשתת יָגֵן ע״ש, ולא סמשאל פס על סיות רקוי ומוסכ [אַנגענעמסט ווין] כמן וכוזס יפס כשר ועוב, לומר מזוומס מסניג נשין קופסת ומגרעת. משוי וסערך עי׳ תקת יָגֵן.

v. praeter derivata non superstes, cui affine est יָגֵן, circumcirca cingere, circumligare, circumscripte complecti, continere (eng. umschliessen), habile, aptum, accommodatum ad quampiam rem esse.

הָגֵן
תוקיי זכר ונמזכ נכ״ף לך סנקבה הִגִּיהָ נסלסה של קקטוסים, וסמקטון רקויס ומוכשרת [זיקליך, פאסענד], וכן נגמרת הָגֵנָה [יוס, תלמיי, מלך סגון, לשם סגונס], ולפעמים הוגן [ניכוי׳, הוֹגֶנֶת [עשה סטוגנת

הָגֵן
adj. m. (f. הֲגֵנָה), a scriptoribus recentis memoriae usu tritum, habilis, aptus, accommodatus, congruus, conveniens, gemarice: הוֹגֶן, הֲגוּנָה; targumice (Hieros. prior Num. 22, 32.): מְהוֹגָן; sbst. הָגֵן, convenientia, congruentia, habilitas, adj. הָגְיָנִי (= *εὐγένειος*).

adj. fem.: **הַגְּבָהָה**
Ez. 42, 12. בפני הגדרת הגינה

הַגְבִּר

ז״ו נזכרי, ושך נכנוי הַגְּבִרִין ונכנוי הַגְּבִרוּהִי, וסכוונס סופיס וקכיס שופעיס ונעלי עשׂ, וסמלס מלזון פרסי כידוע, ונגמרת נשמר פרסי׳ קָאדְו [ושן סכוס] לסקבל דְּבִיר, וסוס לשׂת, כידוע לעניכס.

n. m. aram. (pl. הַגְּבִרִין; c. suff. הַגְּבְרוֹהִי), regis consiliarii, quod vocabulum ex lingua Persica originem ducere suspicatus est in commentariis ad lexicon Natanis Romani S. J. Rapaport, cum alii aram. potius *duces* conferant. Gemara Aboda Sara f. 24, 6. cf. Bet Jakob f. 176, a. Dav. Qimchi Jud. 1, 11. קִרְיַת סֵפֶר = דְּבִיר): פַּרְסָאֵי קָאדְו לְסַפְרָא דְּבִיר. V. Aruk s. v. דבר.

defint. pl.: **הַגְּבְרַיָּא**
Dan. 6, 8. הגברים ופחותא

pl. constr.: **וַהֲגַבְרֵי**
Dan. 3, 27. והגברי מלכא חזו

pl. c. suff.: **הַגְּבָרֵי**
Dan. 4, 33. הגברי וברבני יבעון

pl. c. suff.: **לְהַגְּבְרוֹהִי**
Dan. 3, 24. ואמר להגברוהי

הָגַד

פעל לשׁ-עוכר, ולדעת סמדקדקים כמו חָתַת עכין שניכס ולניכס, כהשאל על פניעת סקול, וכי פנק כמוהו כהשאלס, ולשׁ משקוור לי. ופשנר שהשנר הָד [כמר חָד] נעשׂמו עכין סנכת קול וומכס, ונשׁת כפי סכרקס לי משווי ועכן נשפתי מעכ רשׁוכו הלול וסנכת [s. *kath*, *katth*, goth. *quitha* קול angl. *quoth*, gall. *quad*-er], וכן סלכס. עי׳ עוד פרוש לקר תקת הוֹד.

vrb. inusit., ex sententia grammaticorum vi nativa frangendi, (arab. *hada* = חָתַת, syn. פָּצַח רָנָה), deinde de clamando, propter vocem tanquam perrumpentem sive guttur sive aërem. Quidni potius הָד idem dixeris, quod חָד, sanscr. *kath*, *katth*, de ipsa voce aut cantu? cf. הוֹד.

הֵד
ז״ו כמו חֵידַד ומכוונס קריאת קול וזנוח ומלול [ייבלענרוף, זרייף] נשפה יסודתס כמו נת-קול, או קול משה [עבֿד], ויש סיח, לעיון סנכת קול. משאל יסיס לשני מיקף חֵד־ וככוני חֵדֵי.

n. m., sicut חֵידַד (nh. c. חֵד־, c. s. הֵדֵי), exclamatio laetitiae exsultantis, clamor gaudii acutissimus, sec. Qimchium, quemadmodum judaice, de sono resonato (Echo, alias בַּת־קוֹל, קוֹל הַשֹּׁבֵב, קוֹל חֲבֶרְיָא). LXX. *ᾠδίν.* Hieron.: *Verbum Ebr.* הדהרים, *quod nos in duo verba divisimus — juxta Theodotionem gloriam montium interpretati sumus. Symmachus vertit in recrastinationem* etc.

Ez. 7, 7. ולא־הד הרים

הֵידַד
ז״ו כמו הֵד, ולפעמים מלת סקריאס של סנוכרים ודוככים נגת, או סחויכים סמכנסים.

n. m., sicuti הֵד, clamor triumphans, vociferatio laeta vinitorum horumque, qui torculos calcant, vel militum ad pugnam se exhortantium. LXX., ut videtur, *καταβαίνειν, καταπατεῖν.*

Jes. 16, 9. הידד נפל
Jes. 16, 10. הידד השבתי
Jer. 25, 30. הידד כדרכים יענה
Jer. 48, 33. הידד הידד לא הידד
Jer. 51, 14. ועני עליך הידד

הָדָה

פעל יקר ומקנוד ומסלנס לקיוס ולקיוס ופיוס ומקוקס [פֿאסמסען, נרייפֿען], ונשלוש פניעת י׳ לקיוס כנכ׳. תלוות סנכת הָדָה וכן נכוזי סד [*hed*] לזון לקיוס, נסקשנעות [pre-*hend*-ere], וכן נשלקי נשפתי עכ׳.

vrb. monadicum, pre-*hend*-ere, manum tendere, porrigere. Radix est *had* (חָדַה), *hed*, *hend.* Syr. הדא, arab. הדי. LXX. *ἐπιβάλλειν.*

3 perf.: **הָדָה** *masc.:*
Jes. 11, 8. גמול ידו הדה

הָדוּ

שעפ למיכס [כמר חִגְּרוּ נסוכסי הֲנָדוּ] וילועס שס סוס נקסיק [סיכוי], וכן נשפס שרסיק עקיק או גליק חֲנָדוּ, ונגמרת קוקיי סוס הִנְדִּי סילועס חִנְדָּאָה, נקנוס גכ׳ לעיון סמליכס חִנְדֶּיָא וסקוקיי חִנְדִּי, ועוד קוקיי נגמרת הִנְדוּ וסילועס הִנְדוֹאָה, נקנוס עוד קוקיי הִנְדֶּקָר, וכן סוס חִנְדוֹזוֹן עלנוס סכלו וכלוסס.

v. pr. terrae in Asia orientali Persico regno finitimae. Nomen ortum est ex *hondu*, syr. *hendu*, arab. *hind*, pehlv. *hendo*; gem. *hindaj*, Indus (def. הִנְדָּאָה); targ. *hindi*, Indus, a n. הִנְדָּיָא, India. Invenitur etiam הִנְדּוֹ incolis, def. הִנְדּוֹאָה; unde הִנְדּוֹזוֹן vestis Indica. 1 Macc. 8, 8. *Χώρα ἡ Ἰνδική.*

n. p. **מְהֻדָּד**
Esth. 1, 1. מהדו ועד־כוש
Esth. 8, 9. מהדו ועד־כוש

הָדָךְ

פעל לשׁ-עוכר כ״ף, ועניכו ריסיס וסדקס וסיקיס [כיערטיעגען, -וועדֿעגן], וסשרש הָדַךְ, סנאלס נכ׳ נפכי עשׂמו, וססדקף הָכָּא, הָדָּה, הָדָּה וכלוסס.

vrb. monadicum, (imp. הָדַךְ), conculcare, conterere, radice eadem, qua vv. הָדָא, הָדָה, הָדַד. Targum. הַיְדֵיךְ חַיְיָבָא בְּאַתְרֵיהוֹן. LXX. *σῆψον.* Aquila; *ἐπίστρῳψον.* Hieronym.: *contere.*

הָדַם
imperat.:
Job. 40, 12. והדך רשעים תחתם

הָדַם

פעל לשׁ-עוכר, ומכוונו כמו אָדַם [למלת אֲדָמָה], לומר עניכ רקוע וסקשיס [פֿאסטסטעגען, דֶּאֶמפֿען], כלשון כנכ׳ פרשתי תקת לדשׁס, ונמלוס משרש ותמלוסו לש׳ הָדֹם, אֲדֹם, וכמלת משרש נכ׳ נשפתי מעכ.

v. inusit., terram tundere, pulsare, firmare (feststampfen, *dämmen*), sicut אָדַם, unde אֲדָמָה, terra solida atque dura. Cf. radices צַם, עָם, דָּם, זָם.

הֲדוֹם
ז״ו ולש כמלת כ״ף נסמך הֲדוֹם, סמלנס ומשרש כתוקר מרוקע ומוקשה [פֿאסטענעגעגעגען, נעדֿאמעט], וכתעמס סכוונס לניכ לדשׁס מרוקעת סמוכנת ומוקשת תקת רגל, נסשאל על שרפרף [שעמעל] מעשה סכנישס, ויקות תרגוס מתקנס פִּרְבֵּשׁ, פִּרְבֵּשׁ ודוק.

n. m. adj. (ad s. f. קָדוֹשׁ), cujus praeter constructivum (הֲדוֹם) nulla forma invenitur, densatus, sbst. terra pedibus densata, deinde *suppedaneum*, scabellum, a calcando pedesque fulciendo. Vi eadem dicitur nm. targum. פִּרְבֵּשׁ, פִּרְבִּישׁ, פִּרְבִּישׁ, et שְׁרַפְרָף. LXX. *στάσις (ποδῶν), ὑποπόδιον (ποδῶν), τόπος οὗ ἵστημι.*

constr.: **הֲדוֹם, הַדֹּם**
Ps. 110, 1. אריך הדם לרגליך
Jes. 66, 1. והארץ הדום רגלי
Thr. 2, 1. ולא־זכר הדום־רגליו

constr.: **לַהֲדֹם**
Ps. 99, 5. והשתחוו להדם רגליו
Ps. 132, 7. נשתחוה להדם רגליו

constr.: **וְלַהֲדֹם**
1 Chr. 28, 2. ולהדם רגלי אלהינו

הָדָם

פעל נזכרי ולך נכנוי סכנד וסכוסף נתכנוס הַדֵּם, אַהֲדֵם, וכ״כ לך סגוי. סמלנס כריקס וגויכס נקוי וכקוק [נעדֿעכייטען], ומכוון סוס כמשרש הָדַם, וכמלת גכ׳ נפעלי גְּדַם [*tém*-nein, *tem*-no] וכן נשפתי מעכ [*τέμ*-νειν, *συν-τέμνειν*), gr. *τέμ*-νειν, *ταμ*-εῖν (schneiden, zerstückeln). Gemarice הֵדֵם = עָתַם, שָׁסַע; syr. עָתַם = הֵדֵם articulus, pars, membrum.

הַדֵּם
ז״ו נזכרי וסכנוי הַדֵּמָיו, וסכלון עָתַם וכתר גוי וסמוך [שעיק], וככון סגוי לשרש, וסכוונס עֶבֶד הַדֵּמָיו עשׂס לגוזיס.

n. m. aram., articulus, artus, membrum, syriace, nonnisi pronunciatione varia: *hadom*; עֶבֶד הַדֵּמָיו. LXX. *εἰς ἀπώλειαν εἶναι,* 2 Mak. 1, 16. *μέλη ποιεῖν.*

pl.: **הַדֵּמִין**
Dan. 2, 5. הדמין תתעבדון
Dan. 3, 29 הדמין יתעבד

הֲדַס

ז״ו וסכנוי הֲדַסִּים, ונשעפ הנקנס הֲדַסָּה, וסכוונס ידועה, מין עץ בריח כולף, הנקרא בגמרא אֲסָא [מן אָסָא וכן בפרסי אַס ובערבי] וסוא הנקרא מיר־ עטא ובפרסי מורד, ושנה סוד. והמדקדקים מכנילים, סמתנילים ומתנילים, הדס מרקוד מקולנילים, נגהלי לג וסולנילים.

n. m. hebraicum itemque dialecti Jemeniticae proprium (f. n. pr. הֲדַסָּה), myrtus (cujus nomen qui a v. הָדַס = חָדַשׁ h. e. *saltando* derivant, lingua, quam mente, sunt celeriores); talmudice אֲסָא, syr. *oso*, ab abs. אָס, quod est persicum et arabicum myrti nomen; hispanice: *arraihan*, ex nomine *maurico: raihan, rihan.* LXX. *μυρσίνη*, ter: ὄρος (הרס).

Neh. 8, 15. ועלי הדס ועלי תמרים
Jes.55, 13. תחת הסרפד יעלה הדס
יְהַדַּס
Jes. 41, 19. ששה והדס ועץ שמן
pl. הֲדַסִּים
Zach.1, 8.10.11. עמד בין ההדסים

הָדַף

פעל נודד ומעתיד יֶהְדֹּף, ומכוונס סנקס וקנוי הכעסס ומיניכ לקיפס ועוף [שתסטנן, ייינן], ומשלות רכוש. למוס ותוכן הסכת גכ נפעלי גְּדַם, חָפַה, רָדַם וכדומס, ומשוי נשפתי מעכנ עי׳ לעיל תקת גדף וכיכס.

verb. trans., tundere, trudere, extrudere, protrudere, detrudere, deturbare. Ejusdem radicis primogeniae *daf* propagines conspexeris in vv. חָפַר, רָדַם, גָּדַף. LXX. ὠθοῦν, διωθοῦν, ἀπωθοῦν, ἐξωλοθρεύειν, ἐκδιώκειν, παραλύειν, ἀφαιρεῖν, ἀνατρέπειν, ἐξαναλίσκειν.

3 prf. c. suff.: הֲדָפוֹ
Num. 35, 22. בלא־איבה הדפו
Jer. 46, 15. לא עמד כי יי׳ הדפו
1 perf.c.suff.: וַהֲדַפְתִּיךָ
Jes. 22, 19. והדפתיך ממצבך
inf. constr.: בַּהֲדָפָם
Dt. 9, 4. בהדפ יי׳ אלהיך אתם
inf. constr.: לַהֲדָפָם
Dt. 6, 19. להדף את־כל־איביך
inf. c.suff.: לְהַדְּפָהּ
2 Reg. 4, 27. ויגש גיחזי להדפה
3 imperf.: יֶהְדֹּף
Prv. 10, 3. והות רשעים יהדף
c. suff.: יֶהְדְּפֶנּוּ
Num. 35, 20. ואם־בשנאה יהדפנו
c. suff.: יֶהְדְּפֵם
Jos. 23, 5. ויי׳ אלהיכם הוא יהדפם
2 pl.: תֶּהְדְּפוּ *p.*
Ez. 34, 21. ובכתפ תהדפו
3 pl.c. suff.: יֶהְדְּפֻהוּ
Job. 18, 18. יהדפהו מאור אל־חשך

הָדַר

פעל נודד ומעתיד יֶהְדַּר, ומכוונס לשון יוקר וכנוד וגדולה, לומר היות מכובד [שֶׁאֲכִנעסס ויין], או מענין כלנון ווסיכס [שיתענין], וכן אֶדֶר וכמוהו דר [s. dri]. מסשל נמשלס הֲדוּרִים מסופעות, לומר נרקס למרקוח, ומשאר קל למנין.

v. intr., splendidum, illustrem, clarum; nobilem, magnificum, gloriosum, honorificum esse; honorare, ornare. Prt. p. pl. הֲדוּרִים loca magnifica h. e. eminus conspicua. Isaaki et Dav. Qimchi: הַמְסֻבָּבוֹת דְּרָכִים מְעֻלָּלִים. LXX. ὄρη (הֲדָרִים), alias: δοξάζειν, *τιμᾶν, θαυμάζειν, ἐλεοῦν;* הָדוּר, *ὡραῖος.*

2 perf.: וְהָדַרְתָּ
Lev. 19, 32. והדרת פני זקן
part. pass.: הָדוּר
Jes. 63, 1. זה הדור בלבושו
2 pl.: וַהֲדוּרִים
Jes. 45, 2. והדורים אוֹשר
2 imperf.: תֶּהְדַּר
Ex. 23, 3. ודל לא תהדר בריבו
Lev. 19, 15. ולא תהדר פני גדול
Nif-al: נֶהְדָּר
3 perf. pl.: נֶהְדָּרוּ *p.*
Thr. 5, 12. פני זקנים לא נהדרו
Hitpa-el: הִתְהַדֵּר
2 imperf.: תִּתְהַדַּר
Prv. 25, 6. אל־תתהדר לפני־מלך
הָדָר

ז״ו וסמיך הֲדַר וסמיך סכנוי הֲדָרִי, וסמלנס תפקרת וכנוד עדי וגלון נועס ויקר כדיכס ושבת גדולס וגנס [שמוק, גלנען, סתסייע], ווס סדר וקניס, סדרי קדש. ושאר נעץ סדר פרטו כניס כמו עץ יפיפה, וסוא הנקרא עץ־ אֶתְרוֹג, ופריו ידוע בד׳ מיניס שנמנות לולב, ונאמר עליו בגמרא [סוכס ל״ס ע״ל] ע״ל שמסכתא: לא תקרי הדר אלא הידור [וֹדֹוֹשׁ], לומר לתקוט שגדל על מיס. לד״ס שעס לנץ, ולא מתקוות.

n. m. splendor, claritas, majestas, ornamentum, decus, insigne, de pulcritudine atque magnificentia, decore atque laude, amplitudine atque dignitate; עֵץ הָדָר de arbore ad ὕδωρ crescente *(Etrog,)* ex sententia Talm. Suka f. 35, a. LXX. δόξα, εὐπρέπεια, κάλλος, λαμπρότης, μεγαλοπρέπεια, ἔπαινος, τιμή, ὡραιότης, ὕψος; ἔνδοξος, ὡραῖος; ὄρος (הֲרֵי), ἐντείνειν, ὁδηγοῦν.

Lev. 23, 40. פרי עץ הדר
Dt. 33, 17. בכור שורו הדר כר
Ps. 149, 9. הדר הוא לכל־חסידיו
Jes. 53, 2. לא־תאר לו ולא הדר
וְהָדָר
1 Chr. 16, 27. הוד והדר לפניו
Job. 40, 10. והוד והדר תלבש
Ps. 8, 6. וכבוד והדר תעטרהו
Ps. 21, 6. הוד והדר תשוה עליו
Ps. 96, 6. הוד־והדר לפניו
Ps. 104, 1. הוד והדר לבשת
Ps. 111, 3. הוד־והדר פעלו
Prv. 31, 25. עוז־והדר לבושה
בֶּהָדָר
Ps. 29, 4. קול יי׳ בהדר
constr.: הֲדַר
Ps. 145, 5. הדר כבוד הודך
Ps. 145, 12. וכבוד הדר מלכותו
Jes. 35, 2. הדר הכרמל
Jes. 35, 2. הדר אלהינו
constr.: וַהֲדַר
Prv. 20, 29. והדר זקנים שיבה
constr.: וְהַדְרֵי
Jes. 2, 10. 19. 21. ומהדר גאנו
cum suff.: הֲדָרִי
Mich. 2, 9. תקחו הדרי לעולם
cum suff.: בְּהַדְרִי
Ez. 16, 14. בהדרי אשר־שמתי עליך
cum suff.: וַהֲדָרֵךְ *p.*
Ps. 45, 4. הודך והדרך
cum suff.: וְהַדְרֵךְ
Ps. 45, 5. והדרך ׀ צלח רכב
Ps. 90, 16. והדרך על־בניהם
c.suff.fem.: הֲדָרֵךְ
Ez. 27, 10. המה נתנו הדרך
c.suff.fem.: הֲדָרָהּ
Thr. 1, 6. מן־בת־ציון כל־הדרה
c.suff.fem.: וַהֲדָרָהּ
Jes. 5, 15. וירד הדרה והמונה
pl. constr.: בְּהַדְרֵי
Ps. 110, 3. בהדרי־קדש
הֵדָר

ז״ו כמו הָדָר לומר תפקרת, כמו סדר מלכות, נשלוש לל נדי.

n m., sicut הָדָר, splendor, gloria, velut חֵדֶר מַלְכוּת (parall. אֶרֶץ צְבִי). LXX. δόξα.

Dan. 11, 20. הדר מלכות
הֲדָרָה

ז״כ וסמיך הֲדָרַת. סכוונס כמו הָדָר, הֶדֶר, נסכלל לנקר.

n. f. (c. הֲדָרַת), cui perpaullulum a nn. הָדָר, חֶדֶר inest discriminis, syr. *hadar, hedr-o.* LXX. δόξα; αὐλή; ἐξομολογεῖσθαι.

constr.: הַדְרַת
Prv. 14, 28. ברב־עם הדרת־מלך
constr.: בֶּהָדְרַת־
השתחוו ליי׳ בהדרת־ קדש
1 Chr. 16, 29.
Ps. 29, 2. בהדרת־קדש
Ps. 96, 9. השתחוו ליי׳ בהדרת־קדש
constr.: לַהֲדָרַת
2Chr.20, 21. ומהללים להדרת־קדש
הָדַר

פעל נלקמי, נמכון כמו נענכי, ומכנד הֶחְדִּיר.

verb. aram., a hebr. הָדַר perpaullum discrepans. LXX. Pa. הַדַּר, δοξάζειν; Hitp. הִתְהַדַּר ἀλαζονεύεσθαι.

Pu-el: הֻדַּר
2 perf.: הֻדַּרְתָּ
Dan. 5, 23. לה לא הדרת
1 perf.: וַהֲדַרְתָּ
Dan.4, 31 ולחי עלמא שבחתוהדרת
part.: מְהַדַּר
Dan. 4, 34. ומרומם ומהדר למלך
הַדַּר

ז״ו נלקמי וסיעועס הַדְּרָא וכנוי הַדְּרֵי. סמלנס כמו נענכי הָדַר, נגמרא מסופנת הַהוּא.

n. m. aram. (def. הַדְּרָא), hebraico הֶדֶר par atque aequale. LXX. δόξα.

definit.: וְהַדְּרָא
Dan. 5, 18. ויקרא והדרא יהב
cum suff.: הַדְּרֵי
Dan. 4, 27. וליקר הדרי
Dan. 4, 33. הדרי וזיוי יתוב
הוֹד

תלת תקריפ וסלריפ לנער [וועס!] וגן׳ נוסף אֲהָהּ. סנרת נקס נסמלעה. *interj.* nativa exclamationis vel conquestionis, quae etiam אֲהָהּ effertur, adjecto א. LXX. ὦ ὦ.

interj.: הָהּ
Ez. 30, 2. הוילולו הה ליום
cum a prosth. אֲהָהּ
Jos.7, 7. ויאמר יהושע אהה ׀ אדני יי׳
Jud.6, 22. ויאמר גדעון אהה אדני יי׳
Jud. 11, 35. ויאמר אהה בתי
2 Reg. 3, 10. אהה כי־קרא יי׳
2 Rg. 6, 5, אהה אדני והוא שאול
2 Rg.6, 15. אהה אדני איכה נעשה
Jer. 1, 6. 4, 10. 14, 13. אהה אדני יי׳ 32, 17.
Ez.4, 14. 9, 8. 11, 13. 21, 5. אהה אדני יי׳
Joel 1, 15. אהה ליום
הוֹ

v. s. הֲוֵי *p.* 294.

הָא הָוָא

v. s. r. הֲוָה, הָוָה *v.* 294.

הוֹד

חוק הֹד, פעל לק־עוכר כ״ק נגור הנק, וסמלנס כפי סכנילס לי כמו הֹד [סדד לעיל], לומר סלול וגדול וזוכרת תולס וזנוח כמוס וסלסול וכדומס [פרייזן, לאמנן], נסשלל על סהדור, כי סמגדל כין הֹד, הֹד לך קלר סתנועס, ובערבי כך׳ נלקס טעמי׳ בהד, וכן בשפת סודו [s. id] כשרש כמכון. ולין מן סהכרת לומר שהפעל הֹד נמר הֹד תקנוי סכנישמ. וכ״ל שהשרש הָוָה כיתס וקנוח לוס, לס שיתקנס סכנישמ, ול״ל עניית כהד לשרש הנל וכיל.

vel potius הֹד *v.* uno in derivato insitum, vi eadem, qua הֹד (vulgo הָדַר), laudibus efferre, celebrare, in magna gloria et laude ponere. V. הֹד ab eo ipso verbo הֹד nonnisi vocalis consonas binas copulantis brevitate differt; verbum tum hoc tum illud eadem de radice proficiscitur; arabica lingua radici eidem liquidam praepositionalem praefixit: *na-hada.* Neque igitur vel v. הֹד ex duriori forma חֹד emollitum est, vel חֹד ex molliori induruit. Verbum autem הָוָה, si huc pertineat, id quod perquam simile veri est, forma נָהַד merum grammaticorum figmentum evincitur.

הוֹד

ז״ו ע״ע חוֹב, אוֹת, וכנוי פּוֹ הוֹדוֹ. סכיקור שנק וסלל רומות וסלסול [רומס, לאנ, פריים], ומוס סמשל על סמהולל וומכ יקנות וסלר נאון ונאוס עו ותפקרת [פרישנ, גלאנן, שמון], וכל אלס יודע מהשרש.

n. m. ad s. f. קוֹל, אוֹן, הוֹן (cum suff. הוֹדוֹ = הֹדוֹ), laus, gloria, decus, laudatio, praeconium; splendor, magnificentia, majestas; pulchritudo, venustas. LXX. ἐξομολόγησις (a. v. הוֹדָה, יָדָה), δόξα, *μεγαλοπρέπεια, ἀρετή, ἁγιωσύνη, ὡραιότης; ζωή, εὐπρεπής.*

1 Chr. 16, 27. הוד והדר לפניו
1 Chr.29,25. ויתן עליו הוד מלכות
Job. 37, 22. על־אלוה נורא הוד
Job. 39, 20. הוד נחרו אימה
Ps. 21, 6. הוד והדר תשוה עליו
Ps. 96, 6. הוד־והדר לפניו
Ps. 104, 1. הוד והדר לבשת
Ps. 111, 3. הוד והדר פעלו
Jes.30, 30. והשמיע יי׳ את־הוד קולו
Dan. 11, 21. ולא־נתנו עליו הוד
Zach. 6, 13. והוא־ישא הוד
וְהָדוֹד

והוד והדר תלבש Job. 40, 10.
וַהֲדוֹד
והתפארת והנצח
והוד 1 Chr. 29, 11.
וְהוֹדְךָ *cum suff.:*
והודי נהפך עלי למשחית Dan. 10, 8
הוֹדֶךָ *cum suff.:*
אשר תנה הודך Ps. 8, 2.
הודך והדרך Ps. 45, 4.
הוֹדֶךָ *cum suff.:* *p.*
הדר כבוד הודך Ps. 145, 5.
פן־תתן לאחרים הודך Prv. 5, 9.
מֵהוֹדֵךְ *cum suff.:*
ונתת מהודך עליו Num. 27, 20.
הוֹדוֹ *cum suff.:*
הודו על־ארץ ושמים Ps. 148, 13.
ויהי כזית הודו Hos. 14, 7.
כסה שמים הודו Hab. 3, 3.
כסוס הודו במלחמה Zach. 10, 3.
הוֹדָהּ *cum suff.:*
הוי אדון והוי הדה Jer. 22, 18.

הָדָה

פעל כודד, כמו הָבָא נגזרת, וכלפ על הָיָה רב סלנך, ומתכו סכיכוכי הָוָה לווי הָחָה, הָיָה, והעתיד יָהְוֶא. סכוכוכ לשון חָוָה, חָיָה, והשוי נשפתי תעכב חוים וקוס [ויין], והשווי נשפתי תעכב עי', נספרי מנכס שפתי לכס לף ק"ל, ושם גם סהמשך עם סכף. ודע קוטף שלפסוק לשלג יאמר סוף־לכן יפרשו סמדקדקים סקדמים מענין חָה, לומר סוכדם וסתקוללות [הערמאכ־שעילענן], ויתמכו שיעיד על זה הָיָה, הָוָה, וסכלפ לך סכדוק ומכוסס בנו־מלין שלי.

v. intr. multimodis usitatum, gemarico co הָבָא hebraicoque הָיָה affine (prt. הָוֶה, imperat. הֱוֵי, imperf. יְהֶוֶא), *esse*, potestate patente latissime. Haec ipsa radix ʿbâ linguarum antiquarum paene omnium communis est, skr. ʿbû, gr. φυ (cf. J. Fuerstii systema l. aram. §. 171.). LXX. εἶναι, γίνεσθαι; saepe uno verbo pro הָיָה cum participio v. c. הָיָה בָּצֵא τρέμειν, הָיָה נָקִי ἐνοχλεῖν, et similiter.

part.: הֹוֶה
Neh. 6, 6. ואתה הוה להם למלך
Eccl. 2, 22. כי מה־הוה לאדם
imperat.: הֱוֵה
Gn. 27, 29. הוה גביר לאחיך
imperat.: הֱוֶא
Job. 37, 6. כי לשלג יאמר הוא־ארץ
f. imperat.: הֱוִי
Jes. 16, 4. הוי־סתר למו
3 imperf.: יְהֶוֶא
Eccl. 11, 3. שיפול העץ שם יהוא
הָוֶה

ג"כ וכסוכוכ סוכפלת: ף כמו אַוֶּה נגזרת סוכפלת: ף כמו אַוֶּה לשון תאוה, ושלוכו כפש לשון יפיכס [לוסע]. כ' לשון לך ושבר לרס ומסוקס זד ומקכס לעס [פֿערלעכענען]. עי' סגזרת וסמשך סספתוכים נגו־מלין שלי.

n. f. duplici modo usit. 1) sicut אַוֶּה, arab. *havai* a v. *havija*, cupido, concupiscentia (par. נֶפֶשׁ); 2) pernicies, calamitas, arab. *hauj* et *huj* a v. חָוָה *fi*-eri, primum: quidquid fit, deinde speciatim casus adversi *(Unfall)*. LXX. ἀβουλία, ἀδικία, αἰσχύνη, ἀνομία, ματαιότης; ὀδύνη; μάταιος, ψευδής (gem. הֲבָאי), ταραχώδης.

constr.: הַוַּת

דבר הות נפשו Mich. 7, 3.
constr.: הַוַּת
והות רשעים יהדפם Prv. 10, 3.
constr.: הַבַּהַוַּת
ובהות בגדים ילכדו Prv. 11, 6.
cum suff.: Q'ri. וְהַוַּתִּי
והותי במאזנים ישאו־יחד Job. 6, 2.
cum suff.: Q'ri. לְהַוּתִי
להותי יעילו Job. 30, 13.
cum suff.: K'tib. *וְהַוָּתִי
*והותי במאזנים ישאו־יחד Job. 6, 2.
cum suff.: K'tib. *לְהַוָּתִי
*להותי יעילו Job. 30, 13.
cum suff.: בְּהַוָּתוֹ
יעז בהותו Ps. 52, 9.
pl.: הַוּוֹת, הַוָּוֹת
אם־חכי לאי־יבין הוות Job. 6, 30.
קרבם הוות Ps. 5, 10.
דברי הוות Ps. 38, 13.
הוות תחשב לשונך Ps. 52, 4.
הוות בקרבה Ps. 55, 12.
עד־יעבר הוות Ps. 57, 2.
מדבר הוות Ps. 91, 3.
היחברך כסא הוות Ps. 94. 20.
שקר מזון על־לשון הוות Prv. 17, 4.
הוות לאביון בן כסיל Prv. 19, 13.
הָוָה

ג"כ, ופתרונו כמו הַיָּה, נסכלל נגזר.

n. f. vi eadem, qua הַוָּה, exitium, labes, pernicies. LXX. ταλαιπωρία, σύαι (הוֹי).

תתפל עליך הוה Jes. 47, 11.
הוה על־הוה תבוא Ez. 7, 26.

הָוָא

פעל כודד נזכרי, כדומה לעכרי גם כמוון, ומתכו קליפות תמוכותיו עי' נספרי מנכס שפתי לכס לף ק"ל.

v. intr. aram., notione usuque hebraico par atque consimile. De formis vid. Systema p. 190.

3 perf.: הָוָא
הוה מתנצח על־סרכיא Dan. 6, 4.
כל־קבל די־הוא עבד Dan. 6, 11.
כבר אנש אתה הוא Dan. 7, 13.
די־הוא בנה מקדמת דנה Esr. 5, 11.
3 perf.: הֲוָה
מלכותא די בבל מהלך הוה Dan. 4, 26.
די־הוה צבא הוה קטל Dan. 5, 19.
הוה משתדר להצלותה Dan. 6, 15.
3 perf.: הַוָת *fem.*
הות לטור רב Dan. 2, 35.
3 perf.: הֲוָת *fem.*
די הות שניה מנ־כלהון Dan. 7, 19.
הות על־שבי יהודיא Esr. 5, 5.
3 fem.: וַהֲוָת
והות בטלא עד שנת תרתין Esr. 4, 24
2 perf.: הֲוֵית
אנתה מלכא חזה הוית Dan. 2, 31.
חזה הוית עד די התגזרת אבן Dan. 2, 34.
1 perf.: הֲוֵית
שלה הוית בביתי Dan. 4, 1.
על משכבי חזה הוית Dan. 4, 7.
חזה הוית בחזוי ראשי Dan. 4, 10.
חזה הוית בחזוי עם־לילא Dan. 7, 2
חזה הוית עד די־מריטו גפיה Dan. 7, 4.
באתר דנה חזה הוית Dan. 7, 6. 7.
משתכל הוית בקרניא Dan. 7, 8.
חזה הוית עד די כרסון רמיו Dan. 7, 9.
חזה הוית באדין Dan. 7, 11.
חזה הוית בחזוי לילא Dan. 7, 13.
חזה הוית עד די Dan. 7, 21.
3 pl.: הֲווֹ
הוו זאעין ודהלין מן־קדמוהי Dan. 5, 19.
הוו בעין עלה Dan. 6, 5.
ומלכין תקיפין הוו על־ירושלם Esr. 4, 20.
3 pl.: וַהֲווֹ
והוו כעור מן־אדרי־קיט Dan. 2, 35
imprt. pl.: הֲווֹ
וזהיריז הוו שלי למעבד Esr. 4, 22.
3 imperf.: לֶהֱוֶא
להוא שמה די־אלהא מברך Dan. 2, 20.
מה די להוא Dan. 2, 28.
מה די להוא Dan. 2, 29. 45.
ומן־נצבתא די־פרזלא להוא־בה Dan. 2, 41.
והן לא ידיע להוא־לך Dan. 3, 18.
ומלכא לא־להוא נזק Dan. 6, 3.
ידיע להוא למלכא Esr. 4, 12. 5, 8.
להוא מתיהבלהם יום ביום Esr. 6, 9
די־למה להוא קצף Esr. 7, 23.
וכל־די־לא להוא עבד דתא Esr. 7, 26
להוא מתעבד מנה Esr. 7, 26.
3 imperf.: לֶהֱוֶה
ועם־חוית ברא לחוה מדרך Dan. 4, 22.
3 imperf.: תֶּהֱוֶא *fem.*
מלכו רביעיא תהוא בארעא Dan. 7, 23.
נפקתא תהוא מתיהבא Esr. 6, 8.
3 imperf.: תֶּהֱוֶה *fem.*
ומלכו רביעיא תהוה תקיפה Dan. 2, 40.
מלכו פליגה תהוה Dan. 2, 41.
תהוה תקיפא Dan. 2, 42.
תהוא תבירה Dan. 2, 42.
הן תהוה ארכא לשלותך Dan. 4, 24.
3 pl. imperf.: לֶהֱוֹן *masc.*
להון דבקין דנה עם־דנה Dan. 2, 43.
די להון בכל־מלכותא Dan. 6, 2.
די להון אחשדרפניא אלין Dan. 6, 3.
להון זאעין ודהלין Dan. 6, 27.
די־להון מהקרבין ניחוחין Esr. 6, 10.
די להון דאגין לכל־עמא Esr. 7, 25.
3 fem.: לֶהֱוֶן
מתנתך לך להוין Dan. 5, 17.

חָוָא

סגן־סשם נזכרי [סענכי סזשעתי פס, כי יוכן נקוכעים סשלים] לנסתר וכך, ומשלש נכ סה, ולנקנס חֵיא, חֵי. סכוונכ ידועס, ושאר לשקר סזכר תמצאסו נספרי קכוני פניכים לף קל"נ; ונספרי מנכס שפתי לכס לף כל"ך ודוק.

pr. aram. 3. *p.* (de hebraico v. appendicem), quod interdum scribitur etiam חְוָא; f. חֵיא, interdum חֵי. Comparanda sunt *su-a* sanscriticum, σφι graecum, *su-us* latinum, quae omnia eidem stirpi innituntur. Comp. Systema l. aram. p. 238.

הוא גלה עמיקתא Dan. 2, 22.
דנה הוא Dan. 2, 28.
הוא צלמה Dan. 2, 32.
אנתה הוא ראשה Dan. 2, 38.
הוא אלה אלהין Dan. 2, 47.
אנתי־הוא מלכא Dan. 4, 19.
אנתי־הוא דניאל Dan. 5, 13.
כל־קבל די־מהימן הוא Dan. 6, 5.
הוא־כרך על־ברכוהי Dan. 6, 11.
הוא ישיזבנך Dan. 6, 17.
וְהָוֶא
והוא מהשנא עדנין Dan. 2, 21.
והוא ישנא מן־קדמיא Dan. 7, 24.
והוא מתבנא אבן גלל Esr. 5, 8.
pl.: הֵמָּוֹ *masc.*
והותב המו Esr. 4, 10.
ובטילו המו באדרע וחיל Esr. 4, 23.
ולא־בטלו המו Esr. 5, 5.
אנחנא המו עבדוהי Esr. 5, 11.
יהב המו ביד נבוכדנצר Esr. 5, 12.
והיבל המו להיכלא Esr. 5, 14.
הנפק המו כורש Esr. 5, 14.
אחת המו בהיכלא Esr. 5, 15.
ותקרב המו Esr. 7, 17.
pl.: הֵמָּוֹן *masc.*
והדקת המון Dan. 2, 34.
ונשא המון רוחא Dan. 2, 35.
קטל המון שביבא Dan. 3, 22.
sg. fem.: הִיא
חדה־היא דתכון Dan. 2, 9.
די־לה היא Dan. 2, 20.
וגזרת עליא היא Dan. 2, 21.
הלא דא היא בבל Dan. 2, 27.
די־היא שנת־שת Esr. 6, 15.
sg. fem.: וַהִיא
והיא תקום לעלמיא Dan. 2, 44.
והיא משניא מן־כל־חיותא Dan. 7, 7.

חָוָב

פעל לף עוכר כף נגוד הַבָּהַב הכף לקיון, וככוונכ לסוט וליקס וקכיכס [פֿערנעכענען], וכפעל כן כסכצ נקכיי. וככפל הַבְהַב יזוע, כמו סכו זיכנכצ נקוכ, ויוקר סוס לף מלפקי כסכצ.

verb. praeter der. חַבְהַב non exstans, urere, torrere, qua vi reduplicatum חַבְהַב aramaice dicitur.

חַבְהַב

ג"ן וכמלף לך נרכוי נככוי חַבְהַב, וכסלנכס כמו אִשֶּׁה, לומר עולם כלילן ולקר מסוכצ כקוכ [כרכֿאכ־אֿפֿפער], ולכ זגוכו מן הַבְהַב, ויכיס כמו מתק, ווס זקכ.

n. m. pluraliter. (חַבְהֵבֵי), holocaustum, sicut אִשֶּׁה. Alii: *donum, oblatio* vertunt a v. יָהַב, pro יְהַבְהַב (Qimchi: = מַתָּנוֹת). LXX. simpliciter: θυσία.

pl. c. suff.: חַבְהֵבֵי
זבחי חבהבי Hos. 8, 13.

חָוֵי

מלת סקכיקס לנעכ [וועכע!] נזלוב עס עַל, אֶל, לְ וגס עס יקס ספעול.

interj. ejulantis et calamitatem imminentem, quam simul dolet, comminantis, sequ. plerumque לְ, אֶל, עַל; LXX. οὐαί, ὡς, ὤ; חֲוֵי חָוֵי, ὦ ὦ.

ויספדו עליו הוי אחי 1 Rg. 13, 30.
הוי גוי חטא Jes. 1, 4.
הוי אנחם מצרי Jes. 1, 24.
הוי מגיעי בית בבית Jes. 5, 8.
הוי משכימי בבקר Jes. 5, 11.
הוי משכי העון Jes. 5, 18.
הוי האמרים לרע טוב Jes. 5, 20.
הוי חכמים בעיניהם Jes. 5, 21.
הוי גברים לשתות יין Jes. 5, 22.
הוי החקקים חקקי־און Jes. 10, 1.
הוי אשור שבט אפי Jes. 10, 5.

הוי המון עמים Jes. 17, 12.
הוי ארץ צלצל Jes. 18, 1.
הוי עטרת גאות Jes. 28, 1.
הוי אריאל אריאל Jes. 29, 1.
הוי המעמיקים Jes. 29, 15.
הוי בנים סוררים Jes. 30, 1.
הוי הירדים מצרים Jes. 31, 1.
הוי שודד Jes. 33, 1.
הוי רב את־יצרו Jes. 45, 9.
הוי אמר לאב Jes. 45, 10.
הוי כל־צמא Jes. 55, 1.
הוי בנה ביתו בלא־צדק Jer.22,13.
הוי אחי Jer. 22, 18.
הוי אדון והוי הדה Jer. 22, 18.
הוי רעים מאבדים Jer. 23, 1.
הוי כי גדול היום Jer. 30, 7.
הוי חרב לוי Jer. 47, 6.
הוי אל־נבו כי שדדה Jer. 48, 1.
הוי עליהם כי־בא יומם Jer.50,27.
הוי על־הבריאים Ez. 13, 3.
הוי למתפרות כסתות Ez. 13, 18.
הוי רעי־ישראל Ez. 34, 2.
הוי המתאוים את־יום יי Am.5,18.
הוי השאננים בציון Am. 6, 1.
הוי חשבי־און Mich. 2, 1.
הוי עיר דמים Nah. 3, 1.
הוי המרבה לא־לו Hab. 2, 6.
הוי בצע בצע Hab. 2, 9.
הוי בנה עיר בדמים Hab. 2, 12.
הוי משקה רעהו Hab. 2, 15.
הוי אמר לעץ Hab. 2, 19.
הוי ישבי חבל הים Zeph. 2, 5.
הוי מוראה ונגאלה Zeph. 3, 1.
הוי הוי ונסו מארץ צפון Zach.2,10
הוי ציון המלטי Zach. 2, 11.
הוי רעי האליל Zach. 11, 17.

interj.: הָוֵי

והוי אחות Jer. 22, 18.
והוי הדה Jer. 22, 18.
והוי אדון יספדו־לך Jer. 34, 5.

interj.: הוֹ

ובכל־חוצות יאמרו הוי־הו Am.5,16

הוּךְ

פעל כונד נקרי, וסעיד יָהֵךְ וסקור מָהֵךְ, סמלגה לגון הליכה וקיסם [נעסנן], וסגרש כנרשה נפני עצמו נגין שלוג לל הלך, וכן סגרש נסורו [*s. ag* ˊ*âγ-ein*, ag-ere] ויוכי וכוסי [*s. ag*ˊ ונגרמני עתיקי, וכו׳ תוספת נרשה נסורו וכוסי [*s. wag*ˊ, l. *vag-o*] וכדומה נשפתי מעכנ.

vel potius הָךְ *verb. intr. aram.*, (imperf. יְהָךְ; part. מָהֵךְ, ire, incedere, gradiri, sanscr. *ag*ˊ, gr. *αγ*, lat. *ag*; praefixo digammate sanscr. *wag*ˊ, l. *vag*. Neque vero ullo modo hoc cum verbo cohaeret הָלַךְ, id quod est quorundam placitum. LXX. *πορεύεσθαι, ἀπέρχεσθαι, ἀποφέρειν.*

inf.: לָבְהָךְ

Esr. 7, 13. ולויא למהך לירושלם
3 imperf.: יְהָךְ
Esr. 5, 5. עד־טעמא לדריוש יהך
Esr. 7, 13. לירושלם עמך יהך
3 imperf.: וַיְהָךְ
Esr.6,5. ויהך להיכלא די־בירושלם

הוֹם

סו חם נדומה לל חָם, חָמָה, פעל כונד, וסמלגה ומוזס וכסימס וכעימס וכסיכה [נעסנן], עתמוס [לַחֲמִינן], ופעימס כונד לגון סכמלגה [לַחֲמִינן נעוועגונג פעכוועגינן]. סכפעל הָהֹם וסעתיד יֵהֹם פעולי, וכמלת הִתְהַמָּה נמר סתקנר הָתְהַמָּה. סכוסף הַהֵימָה וסעתיד אָהֵים מעצות סכוסס. עי׳ חמס, כ־חס, חמם.

vel potius הָם, *v. intr.* (cui cognata sunt חָם, חָמָה), crepere, tumultuari, interdum *trans.*, motum tumultumque concitare, perturbare, percellere. *Nif.* נֶהֱם, ingenti strepitu commoveri. *Hif.* הֵהִים, strepitum, trepidationem efficere; tumultuari propter impatibilem dolorem. LXX. *ἀπολλύναι. Hif. ἠχεῖν, ταράσσειν, ἐξαίρειν.*

3 prf. c. suff.: וַהֲמָם
Dt. 7, 23. והמם מהומה גדלה
3 f. pl.: תְּהוֹמֵמָה = תְּהֵימֵנָה
Mich. 2, 12. תהימנה מאדם
Nif-al: נָהֹם
3 f. imperf.: וַתֹּהֹם
1 Sam. 4, 5. ותהם הארץ
Ruth. 1, 19. ותהם כל־העיר
1 Reg. 1, 45. ותהם הקריה
Hif-il: הֵהִים
impf. cum h: וְאָהִימָה
Ps. 55, 3. אריד בשיחי ואהימה
imperf.: *תְּהֵימֵנָּה
Mich. 2, 12. *תהימנה מאדם

מְהוּמָה

ע״כ גויר סוס וסמין מְהוּמַת, סמלגה שמון וסמון סימוס וכעז רגו ופעוס מנוסה וכמלה [עשון, לוסמיעדע, פעוויירכונג], וכדומה מן משמלות.

n. f. (a v. חָם), strepitus, tumultus, perturbatio, confusio; vita turbida atque voluptaria. LXX. *θόρυβος, ταραχος, ταραχή; σύγχυσις, ἀπώλεια, ἔκστασις, θαυμαστός; ἀνομία, ἀφοβία, ἐκλιμία.*

Dt. 7, 23. והמם מהומה גדלה
1 S. 5, 9. 14, 20. מהומה גדלה מאד
Jes. 22, 5. מהומה ומבוסה
Ez. 7, 7. מהומה ולא־הד הרים

הַמְהוּמָה

Dt. 28, 20. את־המהומה
Ez. 22, 5. רבת המהומה

וּמְהוּמָה

Prv. 15, 16. מאוצר רב ומהומה בו

constr.: מְהוּמַת

1 Sam. 5, 11. היתה מהומת־מות
Zach. 14, 13. מהומת־יי רבה

pl.: מְהוּמֹת

2 Chr. 15, 5. כי מהומות רבות
Am. 3, 9. וראו מהומת רבות

תְּהוֹמָה

סס סקמי וסרכוי תְּהֹמָת, וסמלגה רעז סמון מיס, נסשלל על גל ומשנר [וועגנע, וועלגע], מיס כניריס וגולס קקר סיס ומגולה תקקיות ועומק וכדומה. סס נמגוס סשנרש הֵם ימים ע״ק תְּהֹמוֹת עי׳ לעיל, לולס נתשנר שנשנרש תְּהֹמֵם, וכי מניכו נָהֵם נמקנר מוגז ועמעי נרשה.

n. et m. et f., strepitus, motus, agitatio fluctuum; mare fluctuans; abyssus, vorago, profundum vel aquae vel terrae. Syr. *t'humo*. LXX. *κῦμα, πόντος, ἄβυσσος; γῆ, ἡ ὑπ᾽ οὐρανόν; θάλασσα, ἄβυσσοι πηγῶν κάτωθεν.*

Gn. 1, 2. וחשך על־פני תהום
Gn. 7, 11. כל־מעינות תהום רבה
Gn. 8, 2. ויסכרו מעינת תהום
Gn.49,25. ברכת תהום רבצת תחת
Job.28,14. תהום אמר לא בי־הוא
Job.38,16. ובחקר תהום התהלכת
Job. 38, 30. ופני תהום יתלכדו
Job. 41, 24. יחשב תהום לשיבה
Ps. 36, 7. משפטיך תהום רבה
Ps. 42, 8. תהום־אל־תהום קורא
Ps. 104, 6. תהום כלבוש כסיתו
Prv.8,27. בחקו חוג על־פני תהום
Prv. 8, 28. בעזוז עינות תהום
Jes. 51, 10. מי תהום רבה
Ez. 26,19. בהעלות עליך את־תהום
Ez. 31, 4. תהום רממתהו
Ez. 31, 15. כסתי עליו את־תהום
Am. 7, 4. ותאכל את־תהום רבה
Jon. 2, 6. תהום יסבבני
Hab. 3, 10. נתן תהום קולו

וּמְתְהוֹם

Dt. 33, 13. ומתהום רבצת תחת

pl.: תְּהֹמוֹת, תְּהוֹמוֹת

Ex. 15, 5. תהמת יכסימו
Ex. 15, 8. קפאו תהמת בלב־ים
Ps. 33, 7. באוצרות תהומות
Ps. 77, 17. אף ירגזו תהמות
Ps. 107, 26. ירדו תהומות
Ps. 135, 6. בימים וכל־תהמות
Ps. 148, 7. תנינים וכל־תהמות
Prv. 3, 20. בדעתו תהומות נבקעו
Prv. 8, 24. באין־תהמות חוללתי

pl.: תְּהֹמֹת

Dt. 8, 7. נחלי מים עינת ותהמת

pl.: בַּתְּהֹמוֹת

Ps. 106, 9. ויולכם בתהמות
Jes. 63, 13. מוליכם בתהמות

pl.: כְּתְהֹמוֹת

Ps. 78, 15. וישק כתהמות רבה

pl.: וּמִתְּהֹמוֹת

Ps.71,20. ומתהמות הארץ תשוב

הָוֹן

פעל נקרי וכוכל נסוכסס כמו אָוַן נקרי. ל׳ כניסס וכניסס כמו סכל [סויכענן], וסלס הָן כמו אָן נעיל, וככן סכוסף מוס הֵיהֵן נעתיד יָהֵן לגון סכסלגה [עסאיכיע סשכעלען], נומס עשס לסגל ולגל וגוס. ונסמס נכסני מעכנ כמו נסכלסס וגוסלס ויוכלס סשרש לן, כשרש נסכלף על כמכוון. כ׳ עמילס נדנר נסכלף על עָנָה [עדאכניייעגן], נסשלל על פני סיניעס לו סעשר.

vrb. prim. et intr., in quo duplex, sicuti in v. cognato אָוַן, insita est notio; 1) flare, spirare, qua vi v. הָן par est alteri אָן q. v. s. *Hif.* הֵהֵן par est alteri הָן q. v. s. הֵהֵן, impf. יָהֵן (syn. הֵעֵפִיל), sicut הֵהֵבִיל, temere, inconsiderate, nullo consilio agere; flamen enim nihili, vanitatis, erroris imago est. Cf. sanscr. *an*, respirare, unde *an*-ila, *ἄνεμος*; goth. *ana*, unde *us-ana*, exspirare, lat. *an*-imus, *an*-ima. LXX. *συναθροίζεσθαι* (הָוֹן = *πλῆθος*). Targ. שְׁרִירוּתָן. 2) laborare, elaborare, operam dare, eniti, cui comparari oportet עָנָה, deinde lucrifacere, quaestum consequi.

Hif-il: הֵהֵן
pl. imperf.: וַתְּהִינוּ
Dt. 1, 41. ותהינו לעלת ההרה

הָוֹן

ע״כ כמו אָוֹן וככני הוֹנִים, וסלגון נכוס ויכל נכס ועשר [ייעסעסוס, פעכמעגן], ופעימס לגיון סלנך וסדי, כמו נלנ-סון [נלי-די], ויש סמכון לשרש. ולע שנקנוס וכשפת ישמעלל עול סמכון סגון ועוג כקפן ולכון, כי לסוכי קנוס לקע [נעקוועס], ויכון לשרש לקר, כי קמטוסו נשופי ועוזר נסלכן ונשלוס.

n. m. opes (labore comparatae), divitiae, facultates, interdum de eo quod satis est sive sufficit, uti בְּלֹא־הֹן = בְּלִי־דַי, syriace: *hon*, *haun*, de mentis intelligentiaeque vi atque praestantia, arabice et targumice: de levitate, commoditate atque jucunditate vitae, ad quam facultates copiaeque rerum conducunt. LXX. *πόνος, κτῆσις, κτῆμα, ὕπαρξις, τὰ ὑπάρχοντα, δύναμις, δόξα, ζωή, ἰσχύς, τιμή, πλουτεῖν, ἀρκεῖν, ἱκανός;* הָוֹן רַב־הָוֹן, *βίος; πλῆθος.*

תמכר־עמך בלא־הון Ps. 44, 13.
הון־ועשר בביתו Ps. 112, 3.
כעל כל־הון Ps. 119, 14.
כל־הון יקר ונמצא Prv. 1, 13.
את־כל־הון ביתו יתן Prv. 6, 31.
הון עתק וצדקה Prv. 8, 18.
הון עשיר קריית עזו Prv. 10, 15.
לא־יועיל הון Prv. 11, 4.
הון מהבל ימעט Prv. 13, 11.
הון עשיר קריית עזו Prv. 18, 11.
הון יסיפו רעים רבים Prv. 19, 4.
כל־הון יקר ונעים Prv. 24, 4.
ורעה זונות יאבד־הון Prv. 29, 3.
ארבע לא־אמרו הון Prv. 30, 15.
ואש לא־אמרה הון Prv. 30, 16
את־כל־הון ביתו באהבה Cant.8,7.
מרב כל־הון Ez. 27, 12. 18.

וָהוֹן

והון־אדם יקר חרוץ Prv. 12, 27.
מתרושש והון רב Prv. 13, 7.

בָּהוֹן

בית והון נחלת אבות Prv. 19,14.

לְהוֹן

נבהל להון איש רע עין Prv.28,22.

cum suff.: בְּהוֹנֵךְ

כבד את־יי מהונך Prv. 3, 9.

cum suff.: הוֹנֵךְ

הונך ועזבוניך Ez. 27, 27.

cum suff.: הוֹנִי

מרבה הונו בנשך Prv. 28, 8.

pl. c. suff.: הוֹנַיִךְ *fem.:*

ברב הוניך ומערביך Ez. 27, 33.

הָוַן

v. הָיַן

הָוַר

v. s. הָרַר, הוּר

הוּת

לומר חת ונכנין סכנד הוֹתֵת [כמו קומס מן קום], ולע מן הָתַת כשגר חשנו סקשגיס. סמלגה מנור ודקוי וסעור [שעיימען, שעילגען], וכן נעכני סת וכפכל ס ת ס ת נמכוון סוס. וכמוומס לי נמטוס סשגר נמכוון לדיפס וזכיפס ודיוב [פערפאלגען, סאפסען], ועס עכ כמו קנוב ודקיפס עכ לית, וכן כשגר כמכוון נגרמני עתיקי כומי [s. *hêd*] וסוזו [goth. *hat*] ודקס-מכי [arm. *ad*, l. *od*] וכדומה.

h. e. הָת (*Pi.* הוֹתֵת, uti קוֹמֵם a v. קוּם, quare non subest v. הָתַת, ut nonnullis placuit), impetu violento ferri, irruere, invadere in aliquem, arab. *hâta*. Forsitan vis persequendi odio invidiaque

ingenita huic verbo, ita ut vinculo affinitatis sit conjunctum cum gothico *hat*, sanscritico *hêd*, arm. *ad*, lat. *od*, et similibus. LXX. recte: *ἐπιτιθέναι*.

Pi-el: הוֹתַת

imperf. pl.: תְּהוֹתָתוּ

Ps. 62, 4. תהותתו על־איש

הָוָה

ד דו

פעל יקר ומקובל, ומניוכי הַוֵּה, וספתרון לדעת דוכא קנן-לכבש כדיומם וכיומם, לומר כיס ולא כיס תיר ולא תיר [צלצפנעניעיג, -טרוכקען זיין], וק"כ לחסב לכוס כפל עניו כמלות שוכות, וכן נרמה דעת קנן-נפקח וקנן-עוכח ודוד קמיר, כולם התוכיים פתלה לח ידמו להתקל דעת הזכרו, לם גם שפרשוהו הישע נכללו. דע לפוח שתמלות הפעל הַוֵּה, ומלגתו פסיקס, ע"י נגידת פלות פזכם והכדיומ [גאַסכען], ובפרע פתיקת הפס והכיקנתו בפסוק [דען מוכד לויפקלפפען], וכן נלמת כזכר כמכון נזפתי עכע, ד"מ נזפה הכלתים ויוכיח וכוחיח ולכנליטיליתיק [s. *has*, gr. *χάσ-κω*, l. *his-co*, angl. *gaz-e*, ותכין נוס הפסוק סיום זוככיס, לומר פוסקים פה וזוככים סכוחים על עכע, ולהכיס ומקכיס לכוס, ומפ מדכיס לפ"ו שלמ נלמת, ומלוך סכתוב לפ"ו שמעלה למעלה. ומוכן הענכי ותלמודי לכוד נפסוק כלוסב לכוס, לומר כלי שקול משפטי, פזלמ מפכון הכלמון.

vrb. monad. (prt. הוֵה), de cujus significatu ambigitur inter lexicographos. *Dunas Ibn-Librat* vertit: semisopitum, somniculosum, somnolentum esse, assentiente paraphrasta: נְרַמִּין. Sic etiam *Ibn-'Gannah*, *Ibn-Ezra* et *Qimchi*, qui arab. *hadaa* h. e. quiescere, dormire (de somno vel morte) comparat. At grammatici isti magis vim verbi divinaverunt, quam, indagata origine, explicuerunt. Radix hujus verbi *paragogici* est הָוָה, vi hisce-endi, vel osc-itandi (gähnen), quod est signum obrepentis somni vel habitualis pigritiae atque ignaviae, sanscr. *has*, gr. *χάσ-κειν*, angl. *gaze*. Quare in apposito אֲהֵבִי לָנוּם nulla inest tautologia. Alii, v. hebr. חזה, arab. הדא, comparantes, de prophetis *delirantibus* explicant, qui vanis rerum imaginibus ipsi delusi, alios etiam deludere studebant. Vis *delirandi* et verbo arabico et talmudico הֲזָא nonnisi translative inest. Aqu. *φανταζόμενοι*. Symm. *ὁραματισταί*. LXX. *ἐνυπνιαζόμενοι*.

part. pl.: חֹזִים

Jes. 56, 10. חזים שכבים אהבי לנום

הִי

ין

מלת התנגזות, וסיל נדומס לל הוי, להסמכת קריאה של נעך [וועמע], וכתעמה לק"כ נשם, וע' וקכיס תרגומה כמלת התנגזות. ונזקר לאחו התוכיס הקדשים שסיל הקנל מן הָיָה.

interj., vae! heu!, sicut הוֹי, deinde subst. lamentum, lamentatio. Errant igitur ii, qui ex נהי abbreviatum esse dicunt. LXX. *οὐαι*.

interj.: נָהִי

Ez. 2, 10. קינים והגה והי

הֵיא

ין

aram. v. s. הַוָּא *p.* 294.

הָיְדָד

זו

v. s. r. הָדַד *p.* 292.

הֵידוֹת

ו :

v. s. r. הָדָה *p.* 310.

הָיָה

ד דו

פעל המציות ונוזד, והעתיד יִהְיֶה, והקנר העתיד יְהִי, והמקור הֱיֹה, חֱיוֹת וע"פ הֱיֵה. המוכן סיום ומציות [ויין, עקסטעיכן], ונלנך לכוז לקצור הכוצח עם הכצוע, לו על המלות נמקום מס, ומפ לְ היות נתלת לים, וכזומס נהפלות רכוע. הכפעל נִהְיָה הפעולי, לומר נעשה [וועכדען], נעשה וכוע, לו היות כגאר וכתפס [פעדעטיג, היכויין], וזה המכוון אל הכ"ף: וכקל"י, ועשה גו פעדים הפכדען, שתמר שהוע תלמון נהפ. ותפר לתקוע הזכרם והצווי כלצוהות ערכ תפלת נפשכי תלמוד שפתי תמיד

דף ק"ס.

v. substant. intr., esse, existere, fieri, evenire, aram. הֱוֵא (cujus forma durior est הֱוָא), sanscr. *bû*, pers. *bu*, gr. *φυ*, in quibus omnibus significatio flandi seu spirandi (wehen, athmen) ad gignendum, crescendum, existendum, vivendum translata est. *Ni.* נִהְיָה, fieri, factum esse, absolutum esse, etiam vi evanescendi (hin sein) veluti נֶהֱרֵיתִי וְנֶהֱחֵלִיתִי (nos: *ich war dahin*, *war fertig*), quod *Saadja*, qui comm. in Dan. scripsit, male a v. נָהָה deducendum putat. LXX. *εἶναι*, *γίνεσθαι*, *γεννᾶσθαι*; הָיָה לְ *δεῖ*, *ἔχειν*; הֱיוֹת, *πλάνη* (חֲוּוֹת). *Ni. γίνεσθαι*, *κοιμᾶσθαι*; *f. ἀσεβῆς*; הָיֹה אָהוּז *ἅπτεσθαι*; ה' בָּטַח *καταγελᾶσθαι*; ה' לְבוּז *πεποιθότα εἶναι*; ה' לְחֶרְבָּה *συμπίπτειν*; ה' כְּ *ὅμοιον γίνεσθαι*; לֹא הָיָה בָּהּ רוּחַ *ἐξ ἑαυτῆς γίνεται*; ה' מֶלֶךְ *βασιλεύειν*; ה' מֹצֵב *ῥυπὸν ἐκδύειν*; ה' מֹשֵׁל *ἄρχοντα εἶναι*; ה' נָכוֹן *ὑπερόπτεσθαι*; ה' לְנֵהָה *ἕτοιμον εἶναι*, *γίνεσθαι*, *ἱστάναι*; ה' נֶעֱדָר *αἴρεσθαι*; ה' צֶמַח *ἐπιλάμπειν*; ה' מִקֶּל *εἰς οὐθὲν γίνεσθαι*; ה' שֹׁבָה *αἰχμάλωτον εἶναι*; חֲיֵה חָחֲנָה *ἐπιεικεύειν*.

3 perf.: הָיָה

Gn. 3, 1.	והנחש היה ערום
Gn. 3, 22.	היה כאחד ממנו
Gn. 4, 2.	היה עבד אדמה
Gn. 4, 20.	היה אבי ישב אהל
Gn. 4, 21.	היה אבי כל־תפש
Gn. 6, 9.	צדיק תמים היה
Gn. 7, 6.	והמבול היה מים
Gn. 10, 9.	הוא־היה גבר־ציד
Gn. 11, 3.	והחמר היה להם לחמר
Gn. 13, 3.	אשר־היה שם אהלה
Gn. 13, 5.	היה צאן־ובקר
Gn. 13, 6.	כי־היה רכושם רב
Gn. 15, 1.	היה דבר־יי
Gn. 15, 17.	ועלטה היה
Gn. 26, 1.	היה בימי אברהם
Gn. 26, 28.	ראו ראינו כי־היה
Gn. 30, 29.	אשר־היה מקנך אתי
Gn. 30, 30.	כי־מעט אשר־היה
Gn. 31, 5.	ואלהי אבי היה עמדי
Gn. 31, 42.	ופחד יצחק היה לי
Gn. 37, 2.	היה רעה את־אחיו
Gn. 39, 22.	עשים שם הוא היה עשה
Gn. 41, 13.	פתר־לנו כן היה
Gn. 41, 53.	היה בארץ מצרים
Gn. 41, 54.	ארץ מצרים היה־לחם
Gn. 41, 56.	והרעב היה על כל־פני
Gn. 42, 5.	היה הרעב בארץ כנען
Ex. 1, 5.	ויוסף היה במצרים
Ex. 3, 1.	ומשה היה רעה
Ex. 8, 13.	עפר הארץ היה כנים
Ex. 9, 11.	כי־היה השחין
Ex. 9, 17. 24.	אשר לא־היה כמהו
Ex. 9, 26.	לא היה ברד
Ex. 10, 13.	חבקר היה ורוח הקדים
Ex. 10, 14.	לא־היה כן ארבה
Ex. 10, 23.	היה אור במושבתם
Ex. 32, 1. 23.	לא ידענו מה־היה לו
Ex. 39, 9.	רבוע היה כפול
Lev. 8, 29.	למשה היה למנה
Lev. 13, 32.	ולא־היה בו שער
Num. 9, 13.	ובדרך לא־היה
Num. 20, 2.	ולא־היה מים לעדה
Num. 26, 64.	ובאלה לא־היה איש
Num. 27, 3.	לא־היה בתוך העדה
Nu. 32, 1.	ומקנה־רב היה לבני־ראובן
Num. 33, 14.	ולא־היה שם מים
Dt. 10, 9.	על־כן לא־היה ללוי חלק
Dt. 22, 20.	אמת היה הדבר הזה
Jos. 1, 17.	כאשר היה עם־משה
Jos. 5, 1.	ולא־היה בם עוד רוח
Jos. 5, 12.	ולא־היה עוד לבני
Jos. 8, 20.	ולא־היה בהם ידים
Jos. 8, 35.	לא־היה דבר מכל
Jos. 9, 5.	יבש היה נקדים
Jos. 10, 14.	ולא היה כיום ההוא
Jos. 17, 1.	הוא היה איש מלחמה
Jos. 19, 9.	היה חלק בני־יהודה ועל־כל־עדת ישראל היה
Jos. 22, 20.	קצף
Jud. 3, 31.	ואחריו היה שמגר
Jud. 6, 40.	ועל־כל־הארץ היה טל
Jud. 7, 1. 8.	ומחנה מדין היה־לו
Jud. 8, 11.	והמחנה היה בטח
Jud. 9, 51.	ומגדל־עז היה בתוך
Jud. 11, 1.	ויפתח הגלעדי היה גבור
Jud. 14, 17.	אשר־היה להם המשתה
Jud. 17, 13.	היה־לי הלוי לכהן
Jud. 18, 27.	הכהן אשר היה־לו
Jud. 20, 38.	והמועד היה לאיש
1 S. 1, 28.	אשר היה הוא שאול לייי
1 Sam. 2, 11.	והנער היה משרת
1 Sam. 3, 1.	ודבר יי היה יקר
1 S. 3, 19	ויגדל שמואל ויי היה עמו
1 Sam. 4, 13.	כי־היה לבו חרד
1 Sam. 4, 16.	מה־היה הדבר בני
1 Sam. 6, 9.	מקרה הוא היה לנו
1 Sam. 9, 2.	ולו־היה בן
1 Sam. 10, 11.	מה־זה היה לבן־קיש
1 S. 14, 18.	כי־היה ארון האלהים
1 S. 17, 34.	רעה היה עבדך לאביו
1 Sam. 18, 12.	כי־היה יי עמו
1 Sam. 20, 13.	כאשר היה עם־אבי
1 Sam. 21, 7.	לא־היה שם לחם
1 Sam. 21, 9.	היה דבר־המלך נחוץ
1 Sam. 25, 37.	והוא היה לאבן
1 Sam. 28, 20.	גם־כח לא־היה בו
1 S. 29, 3.	אשר היה אתי זה ימים
2 S. 1, 4.	מה־היה הדבר הגד־נא
2 Sam. 2, 11.	אשר היה דוד מלך
2 Sam. 3, 6.	ואבנר היה מתחזק
2 Sam. 3, 17.	היה עם־זקני ישראל
2 Sam. 4, 4.	בן־חמש שנים היה
2 S. 4, 10.	והוא היה כמבשר בעיניו
2 Sam. 6, 23.	לא־היה לה ילד
2 S. 8, 10.	איש מלחמות תעי היה
2 Sam. 9, 9.	כל אשר היה לשאול
2 Sam. 12, 2.	לעשיר היה צאן ובקר
2 S. 13, 20.	האמינון אחיך היה עמך
2 Sam. 13, 35.	כדבר עבדך כן היה
2 Sam. 14, 25.	וכאבשלום לא־היה
2 Sam. 14, 25.	לא־היה בו מום
2 Sam. 15, 13.	היה לב־איש ישראל
2 S. 19, 29.	כי לא היה כל־בית אבי
2 S. 19, 44.	ולא־היה דברי ראשון לי
2 Sam. 20, 26.	היה כהן לדוד
2 Sam. 24, 11.	ודבר־יי היה אל־גד
2 S. 24, 16.	ומלאך יי היה עם־גרן
1 Rg. 1, 37.	כאשר היה יי עם־אדני
1 Rg. 3, 12.	אשר כמוך לא־היה לפניך
1 Rg. 3, 13.	אשר לא־היה כמוך איש
1 Rg. 3, 21.	לא־היה בני אשר ילדתי
1 Rg. 5, 4.	ושלום היה לו מכל־עבדיו
1 Reg. 5, 15.	כי אהב היה חירם
1 Reg. 6, 17.	וארבעים באמה היה
1 Reg. 7, 8.	כמעשה הזה היה
1 Reg. 8, 18 (bis).	היה עם־לבבך
1 Reg. 8, 57.	היה עם אבתינו
1 Reg. 10, 2.	אשר היה עם־לבבה
1 Reg. 10, 3.	לא־היה דבר נעלם
1 Rg. 10, 5.	ולא־היה בה עוד רוח
1 Reg. 10, 6.	אמת היה הדבר
1 Rg. 11, 4. 15, 3.	ולא־היה לבבו שלם
1 Rg. 12, 20.	לא היה אחרי בית־דוד
1 Rg. 14, 24.	וגם־קדש היה בארץ
1 Rg. 15, 14.	רק לבב־אסא היה שלם
1 Rg. 16, 7.	דבר־יי היה אל־בעשא
1 Rg. 16, 21	חציהעם היה אחרי תבני
1 Reg. 17, 7.	לא־היה גשם בארץ
1 Reg. 18, 1.	ודבר יי היה אל־אליהו
1 Reg. 18, 3.	היה ירא את־יי
1 Reg. 18, 31.	אשר היה דבר־יי
1 Reg. 21, 25.	רק לא־היה כאחאב
1 Reg. 22, 35.	והמלך היה מעמד
2 Rg. 1, 17.	כי לא־היה לו בן
2 Reg. 3, 4.	מלך־מואב היה נקד
2 Reg. 3, 9.	ולא־היה מים למחנה
2 Reg. 4, 1.	היה ירא את־יי
2 Rg. 4, 41.	ולא היה דבר רע בסיר
2 Reg. 5, 1.	היה איש גדול
2 Reg. 5, 1.	היה גבור חיל
2 Reg. 6, 8.	היה נלחם בישראל
2 Rg. 9, 14.	ויורם היה שמר ברמת
2 R 8, 17. 14, 2. 15, 2. 33. 18, 2	היה במלכו
2 Reg. 18, 5.	לא־היה כמהו
2 Reg. 20, 4.	ודבר־יי היה אליו
2 Reg. 20, 13. 15.	לא־היה דבר
2 Rg. 23, 25.	וכמהו לא־היה לפניו
2 Rg. 25, 3.	ולא־היה להם לעם הארץ
2 Rg. 25, 16.	לא־היה משקל לנחשת
Eccl. 1, 10.	אשר היה מלפנינו
Eccl. 1, 16.	כל־אשר־היה לפני
Eccl. 2, 7.	ובני־בית היה לי (נא)
Eccl. 2, 7.	וצאן הרבה היה לי (נא)
Eccl. 2, 10.	וזה־היה חלקי
Eccl. 3, 15.	כבר היה
Eccl. 3, 20.	הכל היה מן־העפר
Eccl. 4, 3.	אשר־עדן לא היה
Eccl. 4, 16.	אשר־היה לפניהם
Eccl. 7, 10.	אל־תאמר מה היה
Jes. 1, 22.	כספך היה לסגים
Jes. 5, 1.	כרם היה לידידי
Jes. 10, 14.	ולא היה נדד כנף
Jes. 15, 6.	ירק לא היה
Jes. 23, 13.	זה העם לא היה
Jes. 32, 14.	עפל ובחן היה בעד
Jes. 33, 9.	היה השרון כערבה
Jes. 39, 2. 4.	לא־היה דבר אשר לא
Jes. 49, 5.	ואלהי היה עזי
Jes. 64, 10.	היה לשרפת אש
Jes. 64, 10.	מחמדינו היה לחרבה
Jer. 1, 2.	אשר היה דבר־יי אליו
Jer. 2, 14.	מדוע היה לבז

ימלקוש לוא היה Jer. 3, 3.
אשה זונה היה לך Jer. 3, 3.
היה לב סורר Jer. 5, 23.
דבר־יי היה להם לחרפה Jer. 6, 10.
אשר־היה אל־ירמיהו Jer. 7, 1.
11, 1. 18, 1. 21, 1. 25, 1. 30, 1.
32, 1. 34, 1. 8. 35, 1. 40, 1. 44, 1.
דבר יי אל־ירמיהו Jer. 14, 1.
לא־היה גשם בארץ Jer. 14, 4.
כי לא־היה דשא Jer. 14, 5.
למה היה כאבי נצח Jer. 15, 18.
נכח פניך היה Jer. 17, 16.
כי־היה דבר־יי Jer. 20, 8.
היה דבר־יי אלי Jer. 25, 3.
היה הדבר הזה מאת יי Jer. 26, 1.
היה נבא בימי חזקיהו Jer. 26, 18.
היה מתנבא בשם יי Jer. 26, 20.
היה הדבר הזה Jer. 27, 1. 36, 1.
וירמיהו הנביא היה כלוא Jer. 32, 2.
היה דבר־יי אלי לאמר Jer. 32, 6.
ואשר דברת היה Jer. 32, 24.
ואל־ירמיהו היה דבר Jer. 39, 15.
היה דבר־יי אל־ירמיהו Jer. 46, 1.
47, 1. 49, 34.
מלך מצרים אשר־היה Jer. 46, 2.
ואם לוא השחק היה Jer. 48, 27.
ולא־היה לחם לעם Jer. 52, 6.
לא־היה משקל
לנחשתם Jer. 52, 20.
היה פקיד על־אנשי Jer. 52, 25.
היה דבר־יי Ez. 1, 3.
נביא היה בתוכם Ez. 2, 5.
כי־מכשול עונם היה Ez. 7, 19.
אשר היה עליו Ez. 9, 3.
היה גשם שוטף Ez. 13, 11.
אשר היה בעצי היער Ez. 15, 2.
הנה־זה היה ענן סדם Ez. 16, 49.
השקט היה לה Ez. 16, 49.
מגריה כפיר היה Ez. 19, 3.
בתוך־אריות כפיר היה Ez. 19, 6.
ולא־היה בה מטה עז Ez. 19, 14.
בימינו היה הקסם ירושלם Ez. 21, 27.
לא היה עד־בא Ez. 21, 32.
דמה בתוכה היה Ez. 24, 7.
דבר־יי היה אלי לאמר Ez. 24, 20.
26, 1. 29, 1. 17. 30, 20. 31, 1.
32, 1. 17.
ממצרים היה מפרשך Ez. 27, 7.
מאיי אלישה היה מכסך Ez. 27, 7.
וקנה במערבך היה Ez. 27, 19.
ושכר לא־היה לו ולחילו Ez. 29, 18.
כי־היה שרשו אל־מים רבים Ez. 31, 7.
אחד היה אברהם Ez. 33, 24.
כי נביא היה בתוכם Ez. 33, 33.
יי שם היה Ez. 35, 10.
ואלמן היה כמדת Ez. 40, 21.
ואיש היה עמד אצלי Ez. 43, 6.
אשר היה אל־הושע Hos. 1, 1.
אפרים היה עגה Hos. 7, 8.
אשר היה אל־יואל Joel 1, 1.
דברי עמוס אשר־היה Am. 1, 1.
שבן־לילה היה Jon. 4, 10.
אשר היה אל־מיכה Mich. 1, 1.
אשר־היה אל־צפניה Zeph. 1, 1.
היה דברי־יי ביד־חגי Hag. 1, 1. 2, 1. 10.
היה דבר־יי אל־זכריה Zach. 1, 1. 7. 7, 1.
ויהושע היה לבוש בגדים Zach. 3, 3.
היה לבי כדונג Ps. 22, 15.
היה חרפה לשכניו Ps. 89, 42.
איש היה בארץ־עץ Job. 1, 1.
ותקמטני לעד היה Job. 16, 8.
ולא־היה כח באיל Dan. 8, 7
ולא־היה מציל לאיל Dan. 8, 7.
היה דבר־יי אל־ירמיה Dan. 9, 2.
היה נעשה לוים אחד Neh. 5, 18.
לא־היה מלך כמהו Neh. 13, 26.
ואהוב לאלהיו היה Neh. 13, 26.
ולא־היה לששן בנים 1 Chr. 2, 34.
כי להם היה הגורל 1 Chr. 6, 39.
נגיד היה עליהם 1 Chr. 9, 20.
הוא־היה עם־דויד 1 Chr. 11, 13.
מאשר היה לפניך 1 Chr. 17, 13.
היה הדרעזר 1 Chr. 18, 10.
אני היה עם־לבבי 1 Chr. 22, 7.
כי לרב היה 1 Chr. 22, 14.
ולא־היה לאלעזר בנים 1 Chr. 23, 17.
ולא־היה לו בנים 1 Chr. 24, 28.
כי לא־היה בכור 1 Chr. 26, 10.
כל אשר היה ברוח עמו 1 Chr. 28, 12.
הוד מלכות אשר לא־
היה 1 Chr. 29, 25.
כי־שם היה אהל מועד 2 Chr. 1, 3.
אשר לא־היה 2 Chr. 1, 12.
אשר היה עם־לבבך 2 Chr. 6, 8.
ביהודה היה דברים 2 Chr. 12, 12.
היה נער ורך־לבב 2 Chr. 13, 7.
כי היה פחד־יי 2 Chr. 14, 13.
היה שלם כל־ימיו 2 Chr. 15, 17.
ומלאכה רבה היה לו 2 Chr. 17, 13.
כי לא־היה מלך ישראל 2 Chr. 18, 32.
היה עם־לב יואש לחדש 2 Chr. 24, 4.

3 *perf.*: וָהָיָה

והיה לארבעה ראשים Gn. 2, 10.
והיה כל־מצאי יהרגני Gn. 4, 14.
והיה לך ולהם לאכלה Gn. 6, 21.
והיה בענני ענן Gn. 9, 14.
והיה כי־יראו אתך Gn. 12, 12.
והיה שמך אברהם Gn. 17, 5.
והיה לאות ברית Gn. 17, 11.
והיה כצדיק כרשע Gn. 18, 25.
והיה הנער אשר Gn. 24, 14.
והיה העלמה היצאת Gn. 24, 43.
והיה כאשר תריד Gn. 27, 40.
והיה זרעך כעפר הארץ Gn. 28, 14.
והיה יי לי לאלהים Gn. 28, 21.
והיה שכרי Gn. 30, 32.
והיה בכלי־יחם Gn. 30, 41.
והיה העטפים ללבן Gn. 30, 42.
והיה לעד ביני וביניך Gn. 31, 44.
והיה המחנה הנשאר Gn. 32, 9.
והיה בכזב בלדתה Gn. 38, 5.
והיה אם־בא אל־אשת Gn. 38, 9.
והיה האכל לפקדון Gn. 41, 36.
והיה כראותו כי־אין Gn. 44, 31.
והיה כי־יקרא לכם Gn. 46, 33.
והיה בתבואת Gn. 47, 24.
והיה אלהים עמכם Gn. 48, 21.
והיה כי־תקראנה Ex. 1, 10.
והיה כי תלכון Ex. 3, 21.
והיה אם־לא יאמינו Ex. 4, 8. 9.
והיה הוא יהיה־לך Ex. 4, 16.
והיה דם בכל־ארץ Ex. 7, 19.
והיה לכנם בכל־ארץ Ex. 8, 12.
והיה לאבק Ex. 9, 9.
והיה על־האדם Ex. 9, 9.
והיה לכם למשמרת Ex. 12, 6.
והיה הדם לכם Ex. 12, 13.
והיה היום הזה לכם Ex. 12, 14.
והיה כי־תבאו Ex. 12, 25.
והיה כי־יאמרו אליכם Ex. 12, 26.
והיה כאזרח הארץ Ex. 12, 49.
והיה כי־יביאך Ex. 13, 5.
והיה לך לאות Ex. 13, 9.
והיה כי־יבאך Ex. 13, 11.
והיה כי־ישאלך Ex. 13, 14.
והיה לאות על־ידכה Ex. 13, 16.
והיה ביום ששי Ex. 16, 5.
והיה משנה Ex. 16, 5.
והיה כאשר ירים Ex. 17, 11.
והיה כל־הדבר הגדל Ex. 18, 22.
והיה כי־יצעק אלי Ex. 22, 26.
והיה המשכן אחד Ex. 26, 6.
את־האהל והיה אחד Ex. 26, 11.
והיה פי־ראשו בתוכו Ex. 28, 32.
והיה על־אהרן לשרת Ex. 28, 35.
והיה על־המצנפת Ex. 28, 37.
והיה על־מצח אהרן Ex. 28, 38.
והיה על־מצחו Ex. 28, 38.
והיה לך למנה Ex. 29, 26.
והיה לאהרן ולבניו Ex. 29, 28.
והיה המזבח קדש Ex. 29, 37.
והיה לבתים לבדים Ex. 30, 4.
והיה לבני ישראל לזכרון Ex. 30, 16.
והיה כל־מבקש יי Ex. 33, 7.
והיה כצאת משה Ex. 33, 8.
והיה כבא משה Ex. 33, 9.
והיה בעבר כבדי Ex. 33, 22.
והיה קדש (נסוג לאחור) Ex. 40, 9.
והיה המזבח קדש Ex. 40, 10.
והיה כי־יאשם Lev. 5, 5.
והיה כי־יחטא Lev. 5, 23.
והיה החזה לאהרן Lev. 7, 31.
והיה לך ולבניך Lev. 10, 15.
והיה בעור־בשרו Lev. 13, 2.
והיה במקום השחין Lev. 13, 19.
והיה הנגע ירקרק Lev. 13, 49.
והיה ביום השביעי Lev. 14, 9.
והיה אחד חטאת Lev. 14, 22.
והיה שבעת ימים Lev. 22, 27.
והיה ממכרו ביד Lev. 25, 28.
והיה כסף ממכרו Lev. 25, 50.
והיה ערכך הזכר Lev. 27, 3. 5. 6.
והיה ערכך חמשים Lev. 27, 3.
והיה ערכך שלשים Lev. 27, 4.
והיה ערכך חמשה עשר Lev. 27, 7.
והיה־הוא ותמורתו Lev. 27, 10. 33.
כסף־ערכך עליו והיה לו Lev. 27, 15.
והיה ערכך לפי זרעו Lev. 27, 16.
והיה השדה בצאתו Lev. 27, 21.
והיה כי־תלך עמנו Num. 10, 32.
והיה הטוב ההוא Num. 10, 32.
והיה טעמו כטעם Num. 11, 8.
והיה לכם לזרא Num. 11, 20.
והיה באכלכם מלחם Num. 15, 19.
והיה אם מעיני העדה Num. 15, 24.
והיה לכם לציצת Num. 15, 39.
והיה האיש אשר־יבחר Num. 16, 7.
והיה האיש אשר אבחר Num. 17, 20.
והיה כל־התשוך Num. 21, 8.
והיה אם־נשך Num. 21, 9.
והיה אדום ירשה Num. 24, 18.
והיה ירשה Num. 24, 18.
והיה אשר תותירו Num. 33, 55.
והיה כאשר דמיתי Num. 33, 56.
והיה לכם פאת־נגב Num. 34, 3.
והיה לכם הים Num. 34, 6.
והיה לבבם זה להם Dt. 5, 26.
והיה כי־יביאך Dt. 6, 10. 11, 29.
והיה עקב תשמעון Dt. 7, 12.
והיה אם־שכח Dt. 8, 19.
והיה אם־שמע תשמעו Dt. 11, 13.
והיה המקום אשר־יבחר Dt. 12, 11.
והיה בך חטא Dt. 15, 9.
והיה לך עבד עולם Dt. 15, 17.
והיה כשבתו על כסא Dt. 17, 18.
והיה האיש אשר Dt. 18, 19.
והיה לנוס שמה Dt. 19, 3.
והיה עליך דמים Dt. 19, 10.
והיה כקרבכם אל־
המלחמה Dt. 20, 2.
והיה ככלת השטרים Dt. 20, 9.
והיה אם־שלום Dt. 20, 11.
והיה כל־העם הנמצא Dt. 20, 11.
והיה העיר הקרבה Dt. 21, 3.
והיה אם־לא חפצת Dt. 21, 14.
והיה הבן הבכר Dt. 21, 15.
והיה ביום הנחילו Dt. 21, 16.
והיה עמך עד דרש Dt. 22, 2.
והיה לפנות־ערב Dt. 23, 12.
והיה בשבתך חוץ Dt. 23, 14.
והיה מחניך קדוש Dt. 23, 15.
והיה בך חטא Dt. 23, 22. 24, 15.
והיה אם־לא תמצא Dt. 24, 1.
והיה אם־בן הכות Dt. 25, 2.
והיה הבכור אשר תלד Dt. 25, 6.
והיה בהניח יי אלהיך Dt. 25, 19.
והיה כי־תבוא אל־הארץ Dt. 26, 1.
והיה ביום אשר תעברו Dt. 27, 2.
והיה בעברכם את־הירדן Dt. 27, 4.
והיה אם־שמוע Dt. 28, 1.
והיה אם־לא תשמע Dt. 28, 15.
והיה כאשר־שש יי Dt. 28, 63.
והיה בשמעו את־דברי Dt. 29, 18.
והיה כי־יבאו עליך Dt. 30, 1.
פני מהם והיה לאכל Dt. 31, 17.
והיה כי־תמצאן Dt. 31, 21.
והיה־שם בך לעד Dt. 31, 26.
והיה בתת יי לנו Jos. 2, 14.
והיה כל אשר־יצא Jos. 2, 19.
והיה כנוח כפות רגלי Jos. 3, 13.
והיה במשך בקרן Jos. 6, 5.
והיה השבט אשר־ילכדנו Jos. 7, 14.
והיה הנלכד בחרם Jos. 7, 15.
והיה כי־יצאו לקראתנו Jos. 8, 5.
והיה כתפשכם את־העיר Jos. 8, 8.
יבש והיה נקדים Jos. 9, 12.
והיה לך תצאתיו Jos. 17, 18.
והיה אתם תמרדו היום Jos. 22, 18.
והיה כי־יאמרו אלינו Jos. 22, 28.
והיה כאשר־בא עליכם Jos. 23, 15.
והיה יי עם־השפט Jud. 2, 18.
והיה במות השופט Jud. 2, 19.
והיה אם־איש יבא Jud. 4, 20.
והיה אם־זרע ישראל Jud. 6, 3,
והיה אשר אמר אליך Jud. 7, 4.
והיה כאשר אעשה Jud. 7, 17.
והיה בבקר כזרח השמש Jud. 9, 33.
והיה היוצא אשר יצא Jud. 11, 31.
והיה ליי והעליתיהו
עולה Jud. 11, 31.
והיה כי יאמרו פליטי Jud. 12, 5.
והיה כל־הראה ואמר Jud. 19, 30.
והיה כי־יבאו אבותם Jud. 21, 22.
והיה כי הרבתה להתפלל 1 S. 1, 12.
והיה כל־הנותר 1 Sam. 2, 36.
והיה אם־יקרא 1 Sam. 3, 9.
והיה כי תבאינה האתות 1 S. 10, 7.
והיה כתפנתו 1 Sam. 10, 9.
והיה ביום מלחמת 1 Sam. 13, 22.
והיה בהיות עליך 1 Sam. 16, 16.
והיה בהיות רוח־אלהים 1 S. 16, 23.
והיה האיש אשר־יכנו 1 S. 17, 25.
והיה הפלשתי הערל הזה 1 S. 17, 36.
והיה כי־קם הפלשתי 1 S. 17, 48.
והיה אם־ישנו בארץ 1 S. 23, 23.
והיה יי לדין 1 Sam. 24, 16.
והיה היא רכבת 1 Sam. 25, 20.
והיה כי־יעשה יי 1 Sam. 25, 30.
והיה לי לעבד עולם 1 Sam. 27, 12.
והיה ארון יי בא 2 Sam. 6, 16.
והיה לבן־אדניך 2 Sam. 9, 10.
והיה אם־תעלה חמת
המלך 2 Sam. 11, 20.
והיה מקץ ימים לימים 2 S. 14, 26.
והיה בקרב־איש 2 Sam. 15, 5.
והיה כל־הדבר אשר
תשמע 2 Sam. 15, 35.
והיה כנפל בהם 2 Sam. 17, 9.
והיה כשכב אדני־המלך 1 Reg. 1, 21.
והיה ביום צאתך 1 Reg. 2, 37.
והיה לבבכם שלם 1 Reg. 8, 61.
והיה ישראל למשל 1 Reg. 9, 7.
והיה אם־תשמע את־כל 1 Rg. 11, 38.
והיה מהנחל תשתה 1 Reg. 17, 4.
והיה אני אלך 1 Reg. 18, 12.
והיה האלהים אשר־
יענה 1 Reg. 18, 24.
והיה הנמלט מחרב חזאל 1 Rg 19, 17
והיה כל־מחמד עיניך 1 Rg. 20, 6.
והיה כנגן המנגן 2 Reg. 3, 15.
והיה בבאו אליהו 2 Reg. 4, 10.

והיה יי עמו 2 Reg. 18, 7.
והיה החסן לנערת Jes. 1, 31.
והיה באחרית הימים Jes. 2, 2.
והיה תחת בשם Jes. 3, 24.
והיה הנשאר בציון Jes. 4, 3.
והיה לבער Jes. 5, 5.
והיה למרמס Jes. 5, 5.
והיה כנור ונבל תף Jes. 5, 12.
והיה ביום ההוא ישרק Jes. 7, 18.
והיה ביום ההוא יחיה Jes. 7, 21.
והיה מרב עשות חלב Jes. 7, 22.
והיה ביום ההוא יהיה Jes. 7, 23.
והיה למשלח שור Jes. 7, 25.
והיה מטות כנפיו Jes. 8, 8.
והיה למקדש Jes. 8, 14.
והיה כי־ירעב והתקצף Jes. 8, 21.
והיה כי־יבצע אדני Jes. 10, 12.
והיה אור־ישראל לאש Jes. 10, 17.
והיה כמסס נסס Jes. 10, 18.
והיה ביום ההוא לא־ יוסיף Jes. 10, 20.
והיה ביום ההוא יסור Jes. 10, 27.
והיה צדק אזור מתניו Jes. 11, 5.
והיה ביום ההוא שרש־ישי Jes. 11, 10.
והיה ביום ההוא יוסיף Jes. 11, 11.
והיה כצבי מדה Jes. 13, 14.
והיה ביום הניח יי לך Jes. 14, 3.
והיה כעוף־נודד Jes. 16, 2.
והיה כי־נראה Jes. 16, 12.
והיה ביום ההוא ידל Jes. 17, 4.
והיה כאסף קציר Jes. 17, 5.
והיה כמלקט שבלים Jes. 17, 5.
והיה לאות ולעד ליי Jes. 19, 20.
והיה ביום ההוא וקראתי Jes. 22, 20.
והיה לאב ליושב ירושלם Jes. 22, 21.
והיה לכסא כבוד Jes. 22, 23.
והיה ביום ההוא ונשכחה Jes. 23, 15.
והיה מקץ שבעים Jes. 23, 17.
והיה סחרה ואתננה Jes. 23, 18.
והיה כעם ככהן Jes. 24, 2.
והיה הגס מקול הפחד Jes. 24, 18.
והיה ביום ההוא יפקד יי Jes. 24, 21.
והיה ביום ההוא יחבט יי Jes. 27, 12.
והיה ביום ההוא יתקע Jes. 27, 13.
והיה להם דבר־יי Jes. 28, 13.
והיה רק־זועה הבין Jes. 28, 19.
והיה כאוב מארץ Jes. 29, 4.
והיה כאבק דק Jes. 29, 5.
והיה לפתע פתאם Jes. 29, 5.
והיה כחלום חזון לילה Jes. 29, 7.
והיה כאשר יחלם הרעב Jes. 29, 8.
והיה במחשך מעשיהם Jes. 29, 15.
והיה לכם מעוז פרעה Jes. 30, 3.
והיה דשן ושמן Jes. 30, 23.
והיה על כל־הר גבה Jes. 30, 25.
והיה אור־הלבנה Jes. 30, 26.
והיה כל מעבר Jes. 30, 32.
והיה־איש כמחבא Jes. 32, 2.
והיה מדבר לכרמל Jes. 32, 15.
והיה מעשה הצדקה Jes. 32, 17.
והיה אמונת עתיך Jes. 33, 6.
והיה השרב לאגם Jes. 35, 7.
והיה־שם מסלול ודרך Jes. 35, 8.
והיה העקב למישור Jes. 40, 4.
והיה לאדם לבער Jes. 44, 15.
והיה ליי לשם לאות עולם Jes. 55, 13.
והיה כזה יום מחר Jes. 56, 12.
והיה־לך יי לאור עולם Jes. 60, 19.
והיה השרון לנוה־צאן Jes. 65, 10.
והיה טרם יקראו Jes. 65, 24.
והיה מדי־חדש Jes. 66, 23.
והיה מקל זנותה Jer. 3, 9.
והיה כי תרבו Jer. 3, 16.
והיה ביום־ההוא נאם־יי Jer. 4, 9.
והיה כי תאמרו תחת מה Jer. 5, 19.
והיה אחרי נתשי אותם Jer. 12, 15.
והיה אם־למד ילמדו Jer. 12, 16.
והיה כי־יאמרו אליך Jer. 15, 2.

והיה כי תגיד לעם הזה Jer. 16, 10.
והיה כערער בערבה Jer. 17, 6.
והיה יי מבטחו Jer. 17, 7.
והיה כעץ שתול Jer. 17, 8.
והיה אם־שמע Jer. 17, 24.
והיה בלבי כאש Jer. 20, 9.
והיה האיש ההוא Jer. 20, 16.
והיה כמלאות שבעים Jer. 25, 12.
והיה כי ימאנו לקחת Jer. 25, 28.
והיה הגוי והממלכה Jer. 27, 8.
והיה ביום ההוא נאם־יי Jer. 30, 8.
והיה אדירו ממנו Jer. 30, 21.
והיה כאשר שקדתי Jer. 31, 28.
והיה בהעלות חיל Jer. 37, 11.
והיה כאשר נלכדה Jer. 38, 28.
והיה לכם דבר הזה Jer. 40, 3.
והיה כל־הדבר אשר־יעצה Jer. 42, 4.
והיה לשחק גם־הוא Jer. 48, 26.
והיה מואב לשחק Jer. 48, 39.
והיה לב גבורי מואב Jer. 48, 41.
והיה לב גבורי אדום Jer. 49, 22.
והיה באחרית הימים Jer. 49, 39.
והיה כלחתך לקרא Jer. 51, 63.
והיה לארז אדיר Ez. 17, 23.
והיה כי־יאמרו אליך Ez. 21, 12.
והיה להם נקסום־שוא Ez. 21, 28.
והיה חזקאל לכם למופת Ez. 24, 24.
והיה משכני עליהם Ez. 37, 27.
והיה ביום ההוא יעלו Ez. 38, 10.
והיה ביום ההוא ביום Ez. 38, 18.
והיה ביום ההוא אתן לגוג Ez. 39, 11.
והיה להם לשם Ez. 39, 13.
והיה ביום השמיני Ez. 43, 27.
והיה סגור Ez. 44, 2.
והיה בבואם אל־שערי Ez. 44, 17.
והיה להם מקום לבתים Ez. 45, 4.
והיה ללוים משרתי הבית Ez. 45, 5.
והיה כל־נפש חיה Ez. 47, 9.
והיה הדגה רבה Ez. 47, 9.
והיה יעמדו עליו Ez. 47, 10.
והיו פריו למאכל Ez. 47, 12.
והיה גבול מנחים Ez. 47, 17.
והיה תפלו אותה בנחלה Ez. 47, 22.
והיה בשבט אשר־גר Ez. 47, 23.
והיה המקדש בתוכה Ez. 48, 8.
והיה מקדש־יי בתוכו Ez. 48, 10.
והיה מגרש לעיר Ez. 48, 17.
והיה לעמת תרומת הקדש Ez. 48, 18.
והיה גבול מתמר Ez. 48, 28.
והיה ביום ההוא ושברתי Hos. 1, 5.
והיה מספר בני־ישראל Hos. 2, 1.
והיה ביום־ההוא Hos. 2, 18.
והיה ביום ההוא אענה Hos. 2, 23.
והיה כעם ככהן Hos. 4, 9.
והיה אחרי־כן אשפוך Joel 3, 1.
והיה כל אשר־יקרא Joel 3, 5.
והיה ביום ההוא יטפו Joel 4, 18.
והיה אם־יותרו עשרה אנשים Am. 6, 9.
והיה אם־כלה לאכול Am. 7, 2.
והיה ביום ההוא נאם אדני Am. 8, 9.
והיה קדש Obad. 1, 17.
והיה בית־יעקב Obad. 1, 18.
והיה מטיף העם הזה Mich. 2, 11.
והיה באחרית הימים Mich. 4, 1.
והיה זה שלום Mich. 5, 4.
והיה שארית יעקב Mich. 5, 6. 7.
והיה ביום־ההוא נאם־יי Mich. 5, 9.
והיה כל־ראיך Nah. 3, 7.
והיה ביום זבח יי Zeph. 1, 8.
והיה ביום ההוא נאם־יי Zeph. 1, 10.
והיה בעת ההיא Zeph. 1, 12.
והיה חילם למשסה Zeph. 1, 13.
והיה חבל לשארית Zeph. 2, 7.
והיה כהן על־כסאו Zach. 6, 13.
והיה אם־שמוע Zach. 6, 15.
והיה כאשר הייתם Zach. 8, 13.

והיה כאנף ביהודה Zach. 9, 7.
והיה ביום־ההוא אשים Zach. 12, 3.
והיה הנכשל בהם Zach. 12, 8.
והיה ביום ההוא Zach. 12, 9. 13, 2.
והיה כי־ינבא Zach. 13, 3.
והיה ביום ההוא יבשו Zach. 13, 4.
והיה בכל־הארץ Zach. 13, 8.
והיה ביום ההוא Zach. 14, 6. 8.
והיה יום־אחד Zach. 14, 7.
והיה לעת־ערב Zach. 14, 7.
והיה יי למלך Zach. 14, 9.
והיה ביום ההוא תהיה Zach. 14, 13.
והיה כל־הנותר Zach. 14, 16.
והיה אשר לא־יעלה Zach. 14, 17.
והיה הסירות בבית יי Zach. 14, 20.
והיה כל־סיר בירושלם Zach. 14, 21.
והיה כעץ שתול Ps. 1, 3.
והיה האיש ההוא תם וישר Job. 1, 1.
והיה ראשיתך מצער Job. 8, 7.
והיה שדי בצריך Job. 22, 25.
והיה להם לשם רע Neh. 6, 13.
והיה הכהן בן־אהרן Neh. 10, 39.
והיה כי־מלאו ימיך 1 Chr. 17, 11.
והיה כהן ללא אלהים 2 Chr. 13, 9.

3 *perf. m.:* שָׁדָה

מה־שהיה Eccl. 1, 9.
מכל שהיה לפני Eccl. 2, 9.
מה־שהיה כבר הוא Eccl. 3, 15.
מה־שהיה כבר Eccl. 6, 10.
רחוק מה־שהיה Eccl. 7, 24.
ויתר שהיה קהלת Eccl. 12, 9.

3 *perf. m.:* פָּעֲלָה

על־הארץ כשהיה Eccl. 12, 7.

3 *perf. fem.:* הָיְתָה

והארץ היתה תהו Gn. 1, 2.
היתה אם כל־חי Gn. 3, 20.
היתה־לי עדנה Gn. 18, 12.
ורחל היתה יפת־תאר Gn. 29, 17.
ותמנע היתה פילגש Gn. 36, 12.
לא־היתה בזה קדשה Gn. 38, 21. 22.
לא היתה לפרעה Gn. 47, 26.
כי היתה הרוחה Ex. 8, 11.
מאז היתה לגוי Ex. 9, 24.
היתה שכבת הטל Ex. 16, 13.
ורמה לא־היתה בו Ex. 16, 24.
והמלאכה היתה דים Ex. 36, 7.
אשר לא־היתה לאיש Lev. 21, 3.
עקב היתה רוח אחרת Num. 14, 24.
וגם יד־יי היתה בם Dt. 2, 15.
לא היתה קריה Dt. 2, 36. 3, 4.
לא־היתה עיר Jos. 11, 19.
היתה־חברון ללכב Jos. 14, 14.
היתה לבני־מנשה Jos. 17, 6.
למנשה היתה ארץ תפוח Jos. 17, 8.
יד יי היתה־בם לרעה Jud. 2, 15.
היתה־זאת בישראל Jud. 3, 3.
השבועה הגדולה היתה Jud. 21, 5.
לא היתה כזאת אתמול 1 Sam. 4, 7.
מגפה גדולה היתה בעם 1 S. 4, 17.
כי־היתה מהומת־מות 1 S. 5, 11.
על־לן היתה למשל 1 Sam. 10, 12.
והנה היתה חרב איש 1 S. 14, 20.
במה היתה החטאת 1 Sam. 14, 38.
היתה צקלג למלכי 1 Sam. 27, 6.
לא היתה מהמלך להמית 2 S. 3, 37.
כי־היתה אליו פני 2 Sam. 10, 9.
היתה שממה 2 Sam. 13, 32.
היתה אשה יפת מראה 2 S. 14, 27.
היתה מגפה העם 2 Sam. 17, 9.
כי מיי היתה לו 1 Reg. 2, 15.
היתה לו לאשה 1 Reg. 4, 11.
היתה־זאת עמד 1 Reg. 11, 11.
כי־היתה סבה מעם יי 1 Rg. 12, 15.
ומלחמה היתה 1 Reg. 14, 30. 15, 6. 7. 16. 32.
היתה אל־אליהו 1 Reg. 18, 46.
היתה־לו לאשה 2 Reg. 8, 18.

יי היתה ביהודה 2 Reg. 24, 3
היתה למלך מצרים 2 Reg. 24, 7.
יי היתה בירושלם 2 Reg. 24, 20.
איכה היתה לזונה Jes. 1, 21.
כאשר היתה לישראל Jes. 11, 16.
היתה־זאת לכם Jes. 50, 11.
וראו הן היתה כזאת Jer. 2, 10.
היתה־לי נחלתי Jer. 12, 8.
כי־היתה ארצם לשמה Jer. 25, 38.
היתה את־ירמיהו Jer. 26, 24.
ועל־חמתי היתה לי Jer. 32, 31.
היתה לשמה בבל בגוים Jer. 50, 23. 51, 41.
יי היתה בירושלם Jer. 52, 3.
ולוא היתה סדם אחותך Ez. 16, 56.
היתה ממים רבים Ez. 19, 10.
כי היא היתה בעמי Ez. 21, 17.
אשר היתה חזקה בים Ez. 26, 17.
ובין עבתים היתה צמרתו Ez. 31, 3.
ויד־יי היתה אלי בערב Ez. 33, 22.
למורשה היתה לנו Ez. 36, 2.
כטמאת הנדה היתה Ez. 36, 17.
הנשמה היתה כגן־עדן Ez. 36, 35.
היתה עלי יד־יי Ez. 37, 1. 40, 1.
לא־היתה לאיש ימאנו Ez. 44, 25.
וגם־פלימה לא־היתה לו Joel 2, 3.
וניניה היתה עיר־גדולה Jon. 3, 3.
איך היתה לשמה Zeph. 2, 15.
מידכם היתה זאת Mal. 1, 9.
ברית היתה אתו Mal. 2, 5.
תורת אמת היתה בפיהו Mal. 2, 6.
היתה־לי דמעתי לחם יומם Ps. 42, 4.
היתה יהודה לקדשו Ps. 114, 2.
היתה לראש פנה Ps. 118, 22.
מאת יי היתה זאת Ps. 118, 23.
זאת היתה־לי Ps. 119, 56.
היתה כאניות סוחר Prv. 31, 14.
ויד אלהיני היתה עלינו Esr. 8, 31.
והסגנים היתה במעל הזה Esr. 9, 2.
כמעט־רגע היתה תחנה Esr. 9, 8.
כי ברעה היתה בביתו 1 Chr. 7, 23.
כי־היתה פני־המלחמה 1 Chr. 19, 10.
יען אשר היתה זאת 2 Chr. 1, 11.
כי־היתה נסבה 2 Chr. 10, 15.
היתה בין אביה ובין ירבעם 2 Chr. 13, 2.
כי־בזה רבה היתה בהם 2 Chr. 14, 13.
היתה עליו רוח אלהים 2 Chr. 15, 1.
היתה עליו רוח יי 2 Chr. 20, 14.
בת־אחאב היתה לו לאשה 2 Chr. 21, 6.
כי אמו היתה יועצתו 2 Chr. 22, 3.
היתה תבוסת אחזיהו 2 Chr. 22, 7.
היתה אחות אחזיהו 2 Chr. 22, 11.
קבורה לא־היתה לו Eccl. 6, 3.

3 *prf. fem.:* וַהֲיָתָה

והיתה לאות בריח Gn. 9, 13.
והיתה הקשת בענן Gn. 9, 16.
והיתה בריתי בבשרכם Gn. 17, 13.
וברכתיה והיתה לגוים Gn. 17, 16.
והיתה צעקה גדלה Ex. 11, 6.
והיתה הרשת עד חצי Ex. 27, 5.
והיתה להם כהנה Ex. 29, 9.
והיתה להם חק־עולם Ex. 30, 21.
והיתה להית לחם Ex. 40, 15.
והיתה לכהן כמנחה Lev. 5, 13.
והיתה מחית המכוה Lev. 13, 24.
והיתה לכם לחקת עולם Lev. 16, 29.
והיתה־זאת לכם לחקת Lev. 16, 34.
והיתה ללחם לאזכרה Lev. 24, 7.
והיתה לאהרן ולבניו Lev. 24, 9.
והיתה שבת הארץ לכם Lev. 25, 6.
והיתה גאלתו עד־תם Lev. 25, 29.
והיתה ארצכם שממה Lev. 26, 33.
והיתה אם־נטמאה Num. 5, 27.
והיתה האשה ההיא Num. 5, 27.
והיתה לעדת בני־ישראל Num. 19, 9

3 *perf. masc.:* הָיָה

אשר היית משקהו Gn. 40, 13.
כי־עבד היית בארץ Dt. 5, 15. 15, 15. 24, 22.
כי־עבד היית במצרים Dt. 16, 12. 24, 18.
כי־גר היית בארצו Dt. 23, 8.
אתה היית מוציא 2 Sam. 5, 2.
לי היית להם 2 Sam. 7, 24.
ולא היית כעבדי דוד 1 Reg. 14, 8.
כי־היית מעוז לדל Jes. 25, 4.
בעדן גן־אלהים היית Ez. 28, 13.
בהר קדש אלהים היית Ez. 28, 14.
בלהות היית ואינך Ez. 28, 19.
יתום אתה היית עזר Ps. 10, 14.
באת עבדך עזרתי היית Ps. 27, 9.
כי־היית משגב לי Ps. 59, 17.
כי־היית מחסה לי Ps. 61, 4.
כי־היית עזרתה לי Ps. 63, 8.
מעון אתה היית לנו Ps. 90, 1.
אל נשא היית להם Ps. 99, 8.
איפה היית ביסדי־ארץ Job. 38, 4.
ואתה לי היית להם 1 Chr. 17, 22.

2 *perf. masc.:* וָהָיִיתָ

והיית לאב המון גוים Gn. 17, 4.
והיית נקי מאלתי Gn. 24, 41.
והיית לקהל עמים Gn. 28, 3.
והיית קרוב אלי Gn. 45, 10.
והיית לנו לעינים Num. 10, 31.
והיית חרם כמהו Dt. 7, 26.
והיית אך שמח Dt. 16, 15.
והיית רק למעלה Dt. 28, 13.
והיית לזעוה לכל ממלכות Dt. 28, 25
והיית ממשש בצהרים Dt. 28, 29.
והיית אך עשוק Dt. 28, 29.
והיית לשמה למשל Dt. 28, 37.
והיית לנו לקצין Jud. 11, 6.
והיית לנו לראש Jud. 11, 8.
וחזקת והיית לאיש 1 Reg. 2, 2.
והיית מלך על־ישראל 1 Rg. 11, 37.
והיית כגן רוה Jes. 58, 11.
והיית להם למופת Ez. 24, 27.
והיית להם לנחלה Ez. 36, 12.
והיית להם למשמר Ez. 38, 7.
והיית למשסות למו Hab. 2, 7.
והיית כשכב בלב־ים Prv. 23, 34.
והיית מצק ולא תירא Job. 11, 15.
והיית לי לתשועה 1 Chr. 19, 12.

2 *perf. m.:* וָהָיְתָה

והיתה לי לתשועה 2 Sam. 10, 11.

2 *perf. m.:* וָהָיִתָּ

והית עלי למשא 2 Sam. 15, 33.

2 *perf. fem.:* הָיִית, הָיִיתְ

ואת היית בעכרי Jud. 11, 35.
מתבוססת בדמך חיית Ez. 16, 22.
ולא היית כזונה Ez. 16, 31.
בלהות היית ואינך Ez. 27, 36.
ומשכלת גוי היית Ez. 36, 13.

2 *perf. f.:* וָהָיִית

והיית כאשה זה ימים 2 S. 14, 2.

2 *perf. f.:* וָהָיִית

והיית עטרת תפארת Jes. 62, 3.

1 *perf.:* הָיִיתִי

היית ביום אכלני חרב Gn. 31, 40.
ועתה היית לשני מחנות Gn. 32, 11.
גר הייתי בארץ Ex. 2, 22. 18, 3.
כאשר הייתי עם־משה Jos. 1, 5. 3, 7.
איש ריב הייתי אני Jud. 12, 2.
אשר חייתי לפניך 1 Sam. 29, 8.
המדבר הייתי לישראל Jer. 2, 31.
הייתי לשחוק כל־היום Jer. 20, 7.
הייתי כאיש שכור Jer. 23, 9.
כי־חייתי לישראל לאב Jer. 31, 9.
כי הייתי כאספי־קיץ Mich. 7, 1.
הסתרת פניך הייתי נבהל Ps. 30, 8.
מכל־צוררי הייתי חרפה Ps. 31, 12.
נער־הייתי גם־זקנתי Ps. 37, 25.
מוזר הייתי לאחי Ps, 69, 9.
כמופת הייתי לרבים Ps. 71, 7.
בהמות הייתי עמך Ps. 73, 22.
הייתי כגבר אין־איל Ps. 88, 5.
הייתי ככוס חרבות Ps. 102, 7.
ואני הייתי חרפה להם Ps. 109, 25.
כי־היתי כנאד בקיטור Ps. 119, 83.
כי־בן הייתי לאבי Prv. 4, 3.
כמעט הייתי בכל־רע Prv. 5, 14.
כאשר לא־הייתי אהיה Job. 10, 19.
וכר הייתי בעיניך Job. 11, 4.
נכרי הייתי בעיניהם Job. 19, 15.
כאשר הייתי בימי חרפי Job. 29, 4.
עינים הייתי לעור Job. 29, 15.
ועתה נגנתם היתי Job. 30, 9.
אח הייתי לתנים Job. 30, 29.
ואני הייתי על־אובל אולי Dan. 8, 2.
ואני הייתי מבין Dan. 8, 5.
אני דניאל הייתי מתאבל Dan. 10, 2.
ואני הייתי על־יד הנהר Dan. 10, 4.
ואני הייתי נרדם על־פני Dan. 10, 9.
ואני הייתי בשושן Neh. 1, 1.
ואני הייתי משקה למלך Neh. 1, 11.
ולא־הייתי רע לפניו Neh. 2, 1.
לא הייתי בירושלם Neh. 13, 6.

1 *perf.:* וָהָיִיתִי

והייתי נע ונד בארץ Gn. 4, 14.
והייתי להם לאלהים Gn. 17, 8.
והייתי בעיניו כמתעתע Gn. 27, 12.
והייתי לכם לאלהים Ex. 6, 7.
והייתי להם לאלהים Ex. 29, 45.
והייתי לכם לאלהים Lev. 26, 12.
והייתי כאחד האדם Jud. 16, 7. 11.
והייתי ככל־האדם Jud. 16, 17.
והייתי שפל בעיני 2 Sam. 6, 22.
והייתי אני ובני 1 Reg. 1, 21.
והייתי עמך 1 Reg. 11, 38.
והייתי רוח שקר 1 Reg. 22, 22.
והייתי לכם לאלהים Jer. 7, 23.
והייתי להם לאלהים Jer. 31, 33.
והייתי להם לאלהים Ez. 37, 27.
והייתי עד ממהר Mal. 3, 5.

3 *perf. pl.:* הָיוּ

הנפלים היו בארץ Gn. 6, 4.
המבול היו על־הארץ Gn. 7, 10.
והמים היו הלוך וחסור Gn. 8, 5.
היו אשורים ולטושם Gn. 25, 3.
כי־היו רדין כידי עשו Gn. 27, 23.
ובניו היו את־מקנהו Gn. 34, 5.
אלה היו בני בשמת Gn. 36, 13.
היו בני אהליבמה Gn. 36, 14.
אשר היו בארץ מצרים Gn. 41, 48.
לא־היו עבדיך Gn. 42, 11.
עלי היו כלנה Gn. 42, 36.
אנשי מקנה היו Gn. 46, 32. 34.
היו ימי שני חיי Gn. 47, 9.
אשר היו על־הלחת Ex. 34, 1.
היו פני הכרבים Ex. 37, 9.
המסגרת היו הטבעת Ex. 37, 14.
ופרחיה ממנה היו Ex. 37, 17.
וקנתם ממנה היו Ex. 37, 22.
ממנו היו קרנתיו Ex. 37, 25. 38, 2.
לבית־אבתיו היו Num. 1, 44.
ובנים לא־היו להם Num. 3, 4.
אשר היו טמאים Num. 9, 6.
הנפשות אשר היו־שם Num. 19, 18.
לא־היו לו בנים Num. 26, 33.
ובנים לא־היו לן Num. 27, 3.
היו לבני ישראל Num. 31, 16.
בן־יוסף היו לנשים Num. 36, 12.
אשר־היו לפניך Dt. 4, 32.
אשר היו על־החלחת Dt. 10, 2.
כי־מלים היו כל־העם Jos. 5, 5.
כי־ערלים היו Jos. 5, 7.
כי היו לחרם Jos. 7, 12.
כי־היו בני־יוסף Jos. 14, 4.
לא־היו לו בנים Jos. 17, 3.
היו ערי המועדה Jos. 20, 9.
היו מלקטים Jud. 1, 7.
היו להם למס Jud. 1, 33.
נשים רבות היו לו Jud. 8, 30.
היו כהנים לשבט הדני Jud. 18, 30.
לא־היו־לה עוד 1 Sam. 1, 18.
ואלף היו עם־יונתן 1 Sam. 13, 2.
והעברים היו לפלשתים 1 S. 14, 21.
אשר־לך היו עמנו 1 Sam. 25, 7.
חומה היו עלינו גם־לילה 1 S. 25, 16.
בית יהודה היו אחרי דוד 2 S. 2, 10.
גדודים היו בן־שאול 2 Sam. 4, 2.
שלטי הזהב אשר היו 2 Sam. 8, 7.
ובירד היו כלי־כסף 2 Sam. 8, 10.
ובני דוד כהנים היו 2 Sam. 8, 18.
כי היו האנשים 2 Sam. 10, 5.
לא היו עם־אדניהו 1 Reg. 1, 8.
אשר היו לשלמה 1 Reg. 9, 19.
אשר־היו עמדים 1 Reg. 12, 6.
לא־היו מבני לוי 1 Reg. 12, 31.
אשר־היו לפניך 1 Reg. 14, 9.
אשר היו לפניו 1 Reg. 16, 33.
היו מצרעים פתח השער 2 Rg. 7, 3.
אשר היו לפניו 2 Reg. 17, 2.
את־יי היו יראים 2 Reg. 17, 33.
היו עבדים כמשפט 1 Reg. 17, 33.
פסיליהם היו עבדים 2 Rg. 17, 41.
היו בני־ישראו מקרים 2 Reg. 18, 4.
ואשר היו לפניו 2 Reg. 18, 5.
היו עשב שדה וירק 2 Reg. 19, 26.
אשר־היו אתו במצפה 2 Rg. 25, 25.
היו עלי לטרח Jes. 1, 14.
כי־היו בצען Jes. 30, 4.
היו עשב שדה Jes. 37, 27.
היו לבז ואין מציל Jes. 42, 22.
היו עצביהם לחיה Jes. 46, 1.
הנה היו כקש אש Jes. 47, 14.
כן היו־לך אשר יגעת Jes. 47, 15.
עונותיכם היו מבדילים Jes. 59, 2.
ערי קדשך היו מדבר Jes. 64, 9.
מספר עריך היו אלהיך Jer. 2, 28.
כשמרי שדי היו עליה Jer. 4, 17.
מוזנים משכים היו Jer. 5, 8.
מספר עריך היו אלהיך Jer. 11, 13.
היו־לי כלם כסדם Jer. 23, 14.
הנביאים אשר היו לפני Jer. 28, 8.
כי־היו בני־ישראל Jer. 32, 30.
אשר־היו לפניך Jer. 34, 5.
אשר היו על־המגלה Jer. 36, 28.
האנשים אשר־היו אתו Jer. 41, 2.
צאן אבדות היה עמי Jer. 50, 6.
גבורתם היו לנשים Jer. 51, 30.
היו עריה לשמה Jer. 51, 43.
אשר־היו למשחית Ez. 5, 16.
נביאיך ישראל היו Ez. 13, 4.
גלולי אבותם היו עיניהם Ez. 20, 24.
אל־חרב היו את־עמי Ez. 21, 17.
איש לזרעו היו בך Ez. 22, 6.
אנשי רכיל היו בך Ez. 22, 9.
אשר היו בתוכך Ez. 22, 13.
היו־לי בית־ישראל Ez. 22, 18.
אם־אחת היו Ez. 23, 2.
היו ששים לך Ez. 27, 8.
חכמיך צור היו בך Ez. 27, 8.
וחכמיה היו בך Ez. 27, 9.
ומלחיהם היו בך Ez. 27, 9.
ופרט היו בחילך Ez. 27, 10.
וגמדים במגדלותיך היו Ez. 27, 11.
לא־היו כפראתיו Ez. 31, 8.
היו כל חית השדה Ez. 31, 13.
היו רעים אותם Ez. 34, 2.
אשר היו לבז ולטלע Ez. 36, 4.
היו לחרבה תמיד Ez. 38, 8.
היו שרי יהודה Hos. 5, 10.
מעלליהם נגד פני היו Hos. 7, 2.
היו כקשת רמיה Hos. 7, 16.
עתה היו בגוים Hos. 8, 8.
נהיתה לבני ישראל ולגר Nu. 19, 10.
והיתה להם לחקת עולם Num. 19, 21.
והיתה לו ולזרעו אחריו Num. 25, 13.
והיתה לבני ישראל לחקת Nu. 27, 11.
והיתה הארץ הזאת לכם Nu. 32, 22.
והיתה תל עולם Dt. 13, 17.
והיתה עמו וקרא בו Dt. 17, 19.
והיתה לך לאשה Dt. 21, 13.
והיתה לאיש־אחר Dt. 24, 2.
והיתה נבלתך למאכל Dt. 28, 26.
והיתה העיר חרם Jos. 6, 17.
והיתה בכם לעדה Jos. 24, 27.
והיתה יד־יי בכם 1 Sam. 12, 15.
והיתה הפצירה פים 1 Sam. 13, 21.
והיתה נפש אדני 1 Sam. 25, 29.
והיתה נפשך תחת נפשך 1 Reg. 20, 39. 42.
והית נבלת איזבל 2 Reg. 9, 37.
ושבה והיתה לבער Jes. 6, 13.
והיתה לשרפה מאכלת אש Jes. 9, 4.
והיתה מנחתו כבוד Jes. 11, 10.
והיתה מסלה לשאר עמו Jes. 11, 16.
והיתה בבל צבי ממלכות Jes. 13, 19.
והיתה מעי מפלה Jes. 17, 1.
והיתה שממה Jes. 17, 9.
והיתה אדמת יהודה Jes. 19, 17.
והיתה צינת נבל צבי Jes. 28, 4.
והיתה תאניה ואניה Jes. 29, 2.
והיתה לי כאריאל Jes. 29, 2.
והיתה ארצה לזפת בערה Jes. 34, 9.
והיתה נוה תנים Jes. 34, 13.
והיתה לאיש־אחר Jer. 3, 1.
והיתה נבלת העם Jer. 7, 33.
והיתה נבלתם למאכל Jer. 16, 4.
והיתה־לו נפשו לשלל Jer. 21, 9.
והיתה כל־הארץ הזאת Jer. 25, 11.
והיתה נפשם כגן רוה Jer. 31, 12.
והיתה לי לשם Jer. 33, 9.
והיתה נבלתם Jer. 34, 20.
והיתה־לו נפשו לשלל Jer. 38, 2.
והיתה לך נפשך לשלל Jer. 39, 18.
והיתה החרב אשר אתם Jer. 42, 16.
והיתה לתל שממה Jer. 49, 2.
והיתה אדום לשמה Jer. 49, 17.
והיתה חצור למעון תנים Jer. 49, 33.
והיתה כשדים לשלל Jer. 50, 10.
והיתה שממה כלה Jer. 50, 13.
והיתה בבל לגלים Jer. 51, 37.
והיתה במצור וצרת עליה Ez. 4, 3.
והיתה חרפה וגדופה Ez. 5, 15.
והיתה ידי אל־הנביאים Ez. 13, 9.
והיתה שממה מבלי עובר Ez. 14, 15.
והיתה לבז לגוים Ez. 26, 5.
והיתה ארץ־מצרים Ez. 29, 9.
והיתה שכר לחילו Ez. 29, 19.
והיתה חלחלה בכוש Ez. 30, 4.
והיתה חלחלה בהם Ez. 30, 9.
והיתה להם לנחלה Ez. 44, 28.
והיתה לו עד־שנה Ez. 46, 17.
והיתה להם תרומיה Ez. 48, 12.
והיתה חעיר בתוכה Ez. 48, 15.
והיתה תבואתה Ez. 48, 18.
והיתה תרומת הקדש Ez. 48, 21.
והיתה ירושלם קדש Joel 4, 17.
והיתה ליי המלוכה Obad. 1, 21.
והיתה חבל הים Zeph. 2, 6.
והיתה עשרה בא Hag. 2, 16.
והיתה עשרים Hag. 2, 16.
והיתה עת צרה Dan. 12, 1.
והיתה ידך עמי 1 Chr. 4, 10.

3 *prf. fem.:* הָיְתָה *p.*

כאשר דמיתי כן היתה Jes. 14, 24.
ציון מדבר היתה Jes. 64, 9.
על־כן לנידה היתה Thr. 1, 8.
ומלחמה לא היתה 2 Chr. 15, 19.

3 *prf. f. c. him.:* הָיְתָהּ

החיתה זאת בימיכם Joel 1, 2.

היו־לו מזבחות לחטא Hos. 8, 11.
אך־שוא היו בגלגל Hos. 12, 12.
והיו כלוא היו Obad. 1, 16.
ולובים היו בעזרתך Nah. 3, 9.
אספתי ממך היו Zeph. 3, 18.
כי־ברבים היו עמדי Ps. 55, 19.
חץ פתאם היו מכותם Ps. 64, 8.
איך היו לשמה Ps. 73, 19.
היו זרוע לבני־לוט Ps. 83, 9.
היו דמן לאדמה Ps. 83, 11.
זמרות היו־לי Ps. 119, 54.
עמדות היו רגלינו Ps. 122, 2.
לאויבים היו לי Ps. 139, 22.
הבקר היו חרשות Job. 1, 14.
המה היו במדרי־אור Job. 24, 13.
אשר־היו עמי Dan. 10, 7.
התהינים היו ישבים Neh. 3, 26.
הגבריאם אשר היו Neh. 6, 14.
טובתיו היו אמרים Neh. 6, 19.
ודברי היו מוציאים Neh. 6, 19.
היו כהנים ראשי Neh. 12, 12.
ושם היו לפנים Neh. 13, 5.
אלה היו בני־ירחמאל 1 Chr. 2, 33.
אלה היו בני כלב 1 Chr. 2, 50.
ואלה היו בני דויד 1 Chr. 3, 1.
היו שתי נשים 1 Chr. 4, 5.
כי חרשים היו 1 Chr. 4, 14.
היו על־עבדי הדרעזר 1 Chr. 18, 7.
היו האנשים נכלמים 1 Chr. 19, 5.
ולא־היו לו בנים 1 Chr. 23, 22.
ובנים לא־היו להם 1 Chr. 24, 2.
היו שרי־קדש 1 Chr. 24, 5.
המסכנות אשר־היו 2 Chr. 8, 6.
הזקנים אשר־היו 2 Chr. 10, 6.
והלובים היו לחיל לרב 2 Chr. 16, 8.
היו־לו יעצים 2 Chr. 22, 4.

3 *perf. pl.:* וַיָּהוּ

והיו לאתת ולמועדים Gn. 1, 14.
והיו למאורת ברקיע Gn. 1, 15.
והיו לבשר אחד Gn. 2, 24.
והיו ימיו מאה ועשרים Gn. 6, 3.
והיו המים אשר תקח Ex. 4, 9.
והיו לדם ביבשת Ex. 4, 9.
והיו נכנים ליום השלישי Ex. 19, 11.
והיו נשיכם אלמנות Ex. 22, 23.
והיו הכרבים פרשי Ex. 25, 20.
והיו שמנה קרשים Ex. 26, 25.
והיו הבדים על־שתי Ex. 27, 7.
והיו על־לב אהרן Ex. 28, 30.
והיו על־אהרן ועל־בניו Ex. 28, 43.
והיו קדש קדשים Ex. 30, 29.
והיו תואמם מלמטה Ex. 36, 29.
והיו שמנה קרשים Ex. 36, 30.
הם מקריבם והיו קדש Lev. 21, 6.
והיו לך ימי שבע שבתת Lev. 25, 8.
והיו לכם לאחזה Lev. 25, 45.
והיו־לי הלוים Num. 3, 12. 45. 8, 14.
והיו לעבד את־עבדת Nu. 7, 5. 8, 11.
והיו לך למקרא Num. 10, 2.
והיו לכם לחקת עולם Num. 10, 8.
והיו לכם לזכרון Num. 10, 10.
והיה תוצאתיו מנגב Num. 34, 4.
והיו תוצאתיו הימה Num. 34, 5.
והיו תוצאת הגבל צדדה Nu. 34, 8.
והיו תוצאתיו חצר עינן Nu. 34, 9.
והיו תוצאתיו ים המלח Nu. 34, 12.
והיו הערים להם לשבת Nu. 35, 3.
והיו לכם הערים למקלט Nu. 35, 12.
והיו אלה לכם לחקת Num. 35, 29.
והיו לאחד מבני שבטי Num. 36, 3.
והיו הדברים האלה Dt. 6, 6.
והיו לטטפת בין עיניך Dt. 6, 8.
והיו לטוטפת בין עיניכם Dt. 11, 18.
והיו שמיך אשר על־ראשך Dt. 28, 23
והיו בך לאות Dt. 28, 46.
והיו חייך תלאים Dt. 28, 66.
והיו האבנים האלה Jos. 4, 7.

והיה תצאות הגבול Jos. 15, 4.
והיו תצאתיו אל־עין רגל Jos. 15, 7.
והיו תצאות הגבול ימה Jos. 15, 11.
והיו תצאתו ימה Jos. 16, 3.
והיו תצאתיו הימה Jos. 16, 8.
והיה תצאתיו מדברה Jos. 18, 12.
והיה תצאתיו אל־קרית Jos. 18, 14.
והיה תוצאותיו הגבול Jos. 18, 19.
והיה הערים למטה Jos. 18, 21.
והיה תצאתיו גי Jos. 19, 14.
והיה תצאות גבולם Jos. 19, 22.
והיו תצאתיו הימה Jos. 19, 29.
והיו לכם למקלט Jos. 20, 3.
והיו לכם לפח ולמוקש Jos. 23, 13.
והיו לכם לצדים Jud. 2, 3.
והיו באכלי שלחנך 1 Reg. 2, 7.
והיו עיני ולבי שם 1 Reg. 9, 3.
והיו לך עבדים 1 Reg. 12, 7.
והיו סריסים בהיכל 2 Reg. 20, 18.
והיו לבז ולמשסה 2 Reg. 21, 14.
והיו שבים לשביהם Jes. 14, 2.
והיו שתתיה מדכאים Jes. 19, 10.
והיו עיניך ראות את־ מוריך Jes. 30, 20.
והיו עמים משרפות שיד Jes. 33, 12.
והיו סריסים בהיכל Jes. 39, 7.
והיו מלכים אמניך Jes. 49, 23.
והיו דראון לכל־בשר Jes. 66, 24.
והיו בתי ירושלם Jer. 19, 13.
והיו־לי לעם Jer. 24, 7.
והיו חללי יי Jer. 25, 33.
והיו שאסיך למשסה Jer. 30, 16.
והיו בניו כקדם Jer. 30, 20.
והיו לי לעם Jer. 32, 38.
והיו לפניך ביום ההוא Jer. 39, 16.
והיו לאלה לשמה ולקללה Jer. 44, 12.
והיו לנחל שוטף Jer. 47, 2.
והיו גמליהם לבז Jer. 49, 32.
והיו לנשים Jer. 50, 37.
והיו אל־החרים כיוני Ez. 7, 16.
והיו־לי לעם Ez. 11, 20.
והיו שלשת האנשים Ez. 14, 14.
והיו לאות ביני וביניכם Ez. 20, 20.
והיו שם ממלכה שפלה Ez. 29, 14.
והיו על־אדמתם לבטח Ez. 34, 27.
והיו לאחדים בידך Ez. 37, 17.
והיו אחד בידי Ez. 37, 19.
והיו העצים אשר תכתב Ez. 37, 20.
והיו־לי לעם Ez. 37, 23.
והיו במקדשי משרתים Ez. 44, 11.
והיו לבית־ישראל Ez. 44, 12.
והיו לכם כאזרח Ez. 47, 22.
והיו־לו פאת־קדים הים Ez. 48, 1.
והיו כלוא היו Obad. 1, 16.
והיו שלל לעבדיהם Zach. 2, 13.
והיו לי לעם Zach. 2, 15. 8, 8.
והיו כגברים בוסים Zach. 10, 5.
והיו כאשר לא־זנחתים Zach. 10, 6.
והיו כגבור אפרים Zach. 10, 7.
והיו ליי מגישי מנחה Mal. 3, 3.
והיו לי אמר יי Mal. 3, 17.
והיו כל־זדים Mal. 3, 19.
והיו־לנו הלילה משמר Neh. 4, 16.
והיו על־הלשכות 1 Chr. 9, 26.
והיו עיני ולבי שם 2 Chr. 7, 16.
והיו לך עבדים 2 Chr. 10, 7.

2 *prf. pl.:* הֱיִיתֶם

כי־גרים הייתם Ex. 22, 20. 23, 9.
כי־גרים הייתם Lev. 19, 34.
ממרים הייתם עם־יי Dt. 9, 7. 24.
מקצפים הייתם את־יי Dt. 9, 22.
גרים הייתם בארץ מצרים Dt. 10, 19
הייתם ככוכבי השמים Dt. 28, 62.
ממרים היתם עם־יי Dt. 31, 27.
היתם מבקשים את־דוד 2 S. 3, 17.
כי־פח הייתם למצפה Hos. 5, 1.
כאשר היתם קללה בגוים Zach 8, 13

כי עתה הייתם לא Job. 6, 21.

2 *perf. pl.:* וְהֱיִיתֶם

והייתם כאלהים Gn. 3, 5.
והייתם לי סגלה Ex. 19, 5.
והייתם קדשים Lev. 11, 44. 45. 20, 7.
והייתם לי קדשים Lev. 20, 26.
והייתם קדשים לאלהיכם Nu. 15, 40.
והייתם נקים מיי Num. 32, 22.
והייתם כלכם נכנים Jos. 8, 4.
והייתם לאנשים ונלחמתם 1 S. 4, 9.
והייתם לנו לעבדים 1 Sam. 17, 9.
והייתם לי למרמס Jes. 28, 18.
והייתם לי לעם Jer. 11, 4. 30, 22.
והייתם לאלה ולשמה Jer. 42, 18.
והייתם לי לעם Ez. 36, 28.
והייתם ברכה Zach. 8, 13.

1 *perf. pl.:* הָיִינוּ

לא היינו מרגלים Gn. 42, 31.
וכן היינו בעיניהם Num. 13, 33.
עבדים היינו לפרעה Dt. 6, 21.
כסדם היינו Jes. 1, 9.
היינו מפניך יי Jes. 26, 17.
היינו מעולם לא־משלת Jes. 63, 19.
היינו חרפה לשכנינו Ps. 79, 4.
היינו שמחים Ps. 126, 3.
כי־היינו בוזה Neh. 3, 36.

1 *perf. pl.:* וְהָיִינוּ

והיינו לעם אחד Gn. 34, 16.
והיינו עבדים לפרעה Gn. 47, 25.
והיינו נקים משבעתך Jos. 2, 20.
והיינו גם־אנחנו 1 Sam. 8. 20.
והיינו לכם לעבדים 1 Sam. 17, 9.

part. fem.: הוֹיָה *sg.*

יד־יי הויה במקנך Ex. 9, 3.

inf. abs.: הָיֹה

היה־לה ברק Ez. 21, 15.

inf. abs.: הָיוֹ, הָיֹה

היו יהיה לגוי גדול Gn. 18, 18.
היו תהיה לאיש Num. 30, 7
כי היה יהיה הדבר 1 Reg. 13, 32.
היו תהיה לי Jer. 15, 18.
היה היה דבריי Ez. 1, 3.

inf. constr.: הֱיוֹת

היות האדם לבדו Gn. 2, 18.
היות־שם ערב Ex. 8, 18.
היות להם תחנה Jos. 11, 20.
כל־ימי היות Jud. 18, 31.
כל־ימי היות 1 Sam. 22, 4.
ואם־היות שלשת ימים 2 S. 24, 13.
היות־ניר לדויד־עבדי 1 Rg. 11, 36.
עד היות ראש־חמור 2 Reg. 6, 25.
היות יומם־ולילה Jer. 33, 20.
לבלתי היות־בו יושב Jer. 51, 62.
יען היות כלכם לסגים Ez. 22, 19.
יען היות־צאני לבז Ez. 34, 8.
יען היות לך איבת Ez. 35, 5.
היות־אהיה כמוך Ps. 50, 21.

inf. constr.: ־יֹת, לִהְיוֹת

להיות גבר בארץ Gn. 10, 8.
להיות לך לאלהים Gn. 17, 7.
חדל להיות לשרה Gn 18, 11.
להיות לעם אחד Gn. 34, 22.
לשכב אצלה להיות עמה Gn. 39, 10.
להית עד חמס Ex. 23, 1.
להיות על־חשב Ex. 28, 28.
את־האהל להית אחד Ex. 36, 18.
להית על־חשב האפד Ex. 39, 21.
להית להם משחתם Ex. 40, 15.
להית לכם לאלהים Lev. 11, 45.
מן־העמים להיות לי Lev. 20, 26.
להיות לכם לאלהים Lev. 22, 33.
25, 38. 26, 45.
להיות לכם לאלהים Num. 15, 41.
להיות לו לעם נחלה Dt. 4, 20.
להיות לו לעם סגלה Dt. 7, 6.
14, 2. 26, 18.

להיות לו לאשה Dt. 24, 4.
להיות לך לאלהים Dt. 26, 17.
לא אוסיף להיות עמכם Jos. 7, 12.
להיות עם־ישראל 1 Sam. 14, 21.
להיות נגיד על־עמי 2 Sam. 7, 8.
להיות לעולם לפניך 2 Sam. 7, 29.
להיות לך לאשה 2 Sam. 12, 10.
להיות שמי שם 1 Reg. 8, 16.
להיות על־עמי ישראל 1 Rg. 8, 16.
להיות עיניך פתחת 1 Reg. 8, 52.
להיות ידיו אתו 2 Reg. 15, 19.
להיות ישועתי עד־קצה Jes. 49, 6.
להיות לו לעבדים Jes. 56, 6.
להיות לי לעם Jer. 13. 11.
להיות פקדים בית יי Jer. 29, 26.
להיות לכם לעבדים Jer. 34, 16.
להיות לגפן אדרת Ez. 17, 8.
להיות ממלכה שפלה Ez. 17, 14.
להיות לאות ביני Ez. 20, 12.
להיות לך לנס Ez. 27, 7.
להיות אחוזים Ez. 41, 6.
להיות במקדשי Ez. 44, 7.
להיות צל על־ראשו Jon. 4, 6.
צעיר להיות באלפי Mich. 5, 1.
להיות מושל בישראל Mich. 5, 1.
להיות בריתי את־לוי Mal. 2, 4.
ואל־תאו להיות אתם Prv. 24, 1.
להיות נגיד על עמי 1 Chr. 17, 7.
להיות לעולם לפניך 1 Chr. 17, 27.
להיות למלך על־ישראל 1 Chr. 28, 4.
להיות שמי שם 2 Chr. 6, 5.
להיות נגיד על־עמי 2 Chr. 6, 5.
להיות על־עמי ישראל 2 Chr. 6, 6.
להיות עיניך פתוחות 2 Chr. 6, 20.
להיות שמי שם 2 Chr. 7, 16.
להיות לעם ליי 2 Chr. 23, 16.

inf. constr.: וְלִהְיוֹת

ולהיות היהודים Esth. 8, 13.

inf. constr.: מֵהְיוֹת, מֵהָוֹת

מהית קלת אלהים Ex. 9, 28.
מהיות משה Ex. 12, 4.
מהית להם עבדים Lev. 26, 13.
מהיות זקן בביתך 1 Sam. 2, 31.
וימאסדיי מהיות מלך 1 S. 15, 26.
ישבתו מהיות גוי לפני Jer. 31, 36.
מהיות־לו בן מלך Jer. 33, 21.
מהיות עוד גוי לפניהם Jer. 33, 24.
לא־נהיתה מהיות גוי Dan. 12, 1.

inf. constr.: בִּהְיוֹת, בִּהָוֹת

כאשר בהיות התבן Ex. 5, 13.
בהית הבקר Ex. 19, 16.
בהיות עליך רוח־אלהים 1 S. 16, 16.
והיה בהיות רוח־אלהים 1 S. 16, 23.
ויהי בהיות המלחמה 2 Sam. 3, 6.
בהיות שאול המלך עלינו 2 S. 5, 2.
בהיות הילד חי 2 Sam. 12, 18.
ויהי בהיות דוד 1 Reg. 11, 15.
בהיות לכם פליטי חרב Ez. 6, 8.
בהיות חלליהם בתוך Ez. 6, 13.
בהיות מקדשי בתוכם Ez. 37, 28.
בהיות ירושלם ישבת Zach. 7, 7.
בהיות לאל ידיך Prv. 3, 27.
בהיות שאול מלך 1 Chr. 11, 2.

inf. c. suff.: הֱיוֹתִי

עד־היותי על־אדמתי Jon. 4, 2.

inf. c. suff.: הֱיוֹתוֹ

ביום היותי בתוך־צאני Ez. 34, 12.

inf. c. suff.: הֱיוֹתָהּ

מעת היותה שם אני Jes. 48, 16.

inf. c. suff.: הֱיוֹתֵךְ

חטוב היותך כהן Jud. 18, 19.
או היותך כהן לשבט Jud. 18, 19.

inf. c. suff.: הֱיוֹתָךְ

תחת היותך עזובה Jes. 60, 15.

inf. c. suff.: הֱיוֹתָם

מיום היותם על־האדמה Ex. 10, 6.

כל־ימי היותם בכרמל 1 Sam. 25, 7.
ינן היותם משענת קנה Ez. 29, 6.
inf. c. suff.: הֱיוֹתָם
ולמען היותכם לקללה Jer. 44, 8.
inf. c. suff.: הֱיוֹתֵנוּ
היותינו עמם רעים הצאן 1 S. 25, 16.
inf. c. suff.: מֵהֱיוֹתָם
מהיותם בא אל־ערמת Hag. 2, 16.
inf. c. suff.: מֵהֱיוֹתֵךְ
נקל מהיותך לי עבד Jes. 49, 6.
inf c. suff.: לְהֱיוֹתְכֶם
להיותכם מורשה Ez. 36, 3.
inf. c. suff.: בְּהֱיוֹתָם
ויהי בהיותם בשדה Gn. 4, 8.
בהיותם כאבים Gn. 34, 25.
בהיותם בארץ איביהם Lev. 26, 44.
בהיותם במצרים 1 Sam. 2, 27.
בהיותם מתי מספר Ps. 105, 12.
inf. c. s.: בִּהְיוֹתוֹ, בְּהֱיוֹתוֹ
שלמה אביו בהיתו חי 1 Rg. 12, 6.
קראהו בהיתו קרוב Jes. 55, 6.
בהיתו עצור בחצר Jer. 39, 15.
בהיותו תמים לא יעשה Ez. 15, 5.
מזמור לדוד בהיותו במדבר Ps. 63, 1.
לדוד בהיותו במערה Ps. 142, 1.
inf. c. suff.: בִּהְיוֹתָם
בהיותכם מתי מספר 1 Chr. 16, 19.
יי עמכם בהיותכם עמו 2 Chr. 15, 2.
inf. c. suff.: בְּהֱיוֹתֵךְ
בהיותך עירם ועריה Ez. 16, 22.
inf. c. suff.: וְלִהְיוֹתֵךְ
ולהיתך עם־קדש Dt. 26, 19.
inf. c. suff.: בְּהֱיוֹתֵנוּ
בהיותנו בשדה 1 Sam. 25, 15.
impt. sg.: הֱיֵה
היה אתה לעם Ex. 18, 19.
אך היה־לי לבן־חיל 1 Sam. 18, 17.
היה זרעם לבקרים Jes. 33, 2.
יי היה־עזר לי Ps. 30, 11.
היה לי ׀ לצור Ps. 31, 3. 71, 3.
היה בטוב Eccl. 7, 14.
impt. sg.: וֶהְיֵה
והיה ברכה Gn. 12, 2.
והיה חמים Gn. 17, 1.
והיה־שם Ex. 24, 12.
והיה נכון לבקר Ex. 34, 2.
והיה־לי לאב ולכהן Jud. 17, 10.
והיה־לנו לאב ולכהן Jud. 18, 19.
impt. fem.: הֱיִי sg.
את היי לאלפי רבבה Gn. 24, 60.
impt. pl.: הֱיוּ
היו נכנים לשלשת ימים Ex. 19, 15.
וכל־עדתך היו לפני יי Num. 16, 16.
impt. pl.: וֶהְיוּ
יהיו לאנשים פלשתים 1 Sam. 4, 9.
והיו לבני־חיל 2 Sam. 2, 7. 13, 28.
והיו את־המלך בצאתו 2 Rg. 11, 8.
והיו כיונה תקנן Jer. 48, 28.
והיו כעתודים לפני־צאן Jer. 50, 8.
והיו את־המלך בבאו 2 Chr. 23, 7.
1 imperf.: אֶהְיֶה
כי־אהיה עמך Ex. 3, 12.
אהיה אשר אהיה Ex. 3, 14.
אהיה שלחני אליכם Ex. 3, 14.
ואנכי אהיה עם־פיך Ex. 4, 12. 15.
ואנכי אהיה עמך Dt. 31, 23.
היתי עם־משה אהיה עמך Jos. 1, 5. 3, 7.
כי אהיה עמך Jud. 6, 16.
אנכי אהיה לכם לראש Jud. 11, 9.
כי אהיה־תתן למלך 1 Sam. 18, 18.
אהיה־לך למשנה 1 Sam. 23, 17.
אני אהיה־לו לאב 2 Sam. 7, 14.
אני המלך אהיה עבד אביך 2 S. 15, 34
לא אהיה ואתו אשב 2 Sam. 16, 18.
כן אהיה לפניך 2 Sam. 16, 19.
לא־אהיה חבש Jes. 3, 7.
לעולם אהיה גברת Jes. 47, 7.
אהיה לכם לאלהים Jer. 11, 4. 30, 22.
אהיה להם לאלהים Jer. 24, 7. 32, 38.
אהיה לאלהים Jer. 31, 1.
ואני אהיה להם לאלהים Ez. 11, 20. 14, 11. 37, 23.
אהיה להם לאלהים Ez. 34, 24.
ואנכי אהיה לכם לאלהים Ez. 36, 28.
ואנכי לא־אהיה לכם Hos. 1, 9.
אהיה כטל לישראל Hos. 14, 6.
ואני אהיה־לה נאם־יי Zach. 2, 9.
ולכבוד אהיה בתוכה Zach. 2, 9.
ואני אהיה להם לאלהים Zach. 8, 8.
היות־אהיה כמוך Ps. 50, 21.
אך כנפל טמון לא אהיה Job. 3, 16.
לא־חייתי אהיה Job. 10, 19.
שחק לריעהו ׀ אהיה Job. 12, 4.
ותפת לפנים אהיה Job. 17, 6.
אני אהיה־לו לאב 1 Chr. 17, 13
ואני אהיה־לו לאב 1 Chr. 28, 6.
1 imperf.: וְאֶהְיֶה
ואהיה עמך ואברכך Gn. 26, 3.
ואהיה עמך Gn. 31, 3.
1 imperf.: וְאֶהְיֶה
ואהיה מתחלך באהל 2 Sam. 7, 6.
ואהיה עמך בכל 2 Sam. 7, 9.
ואהיה תמים לו 2 Sam. 22, 24.
ואהיה להם כמרימי Hos. 11, 4.
ואהיה אצלו אמון Prv. 8, 30.
ואהיה עלי למשא Job. 7, 20.
ואהיה מאהל אל־אהל 1 Chr. 17, 5.
ואהיה עמך בכל אשר 1 Chr. 17, 8.
שקדתי ואהיה Ps. 102, 8.
1 imperf.: וְאֶהְיֶה
ואהי־לו לכהן Jud. 18, 4.
ואהי להם למקדש Ez. 11, 16.
ואהי להם כמו־שחל Hos. 13, 7.
ואהי תמים עמו Ps. 18, 24.
ואהי כאיש אשר לא־שמע Ps. 38, 15.
ואהי לחם למשל Ps. 69, 12.
ואהי נגוע כל־היום Ps. 73, 14.
ואהי להם למלה Job. 30, 9.
ואהי צם ומתפלל Neh. 1, 4.
ואהי־שם ימים שלשה Neh. 2, 11.
ואהי שבר בחומת Neh. 2, 13.
ואהי עלה בנחל לילה Neh. 2, 14.
ואהי שבר בחומה Neh. 2, 15.
3 imperf.: יִהְיֶה
לכם יהיה לאכלה Gn. 1, 29. 9, 3.
ערם יהיה בארץ Gn. 2, 5.
ומוראכם וחתכם יהיה Gn. 9, 2.
ולא־יהיה עוד מבול Gn. 9, 11.
ולא־יהיה עוד המים Gn. 9, 15.
עבד עבדים יהיה לאחיו Gn. 9, 25.
כה יהיה זרעך Gn. 15, 5.
כי־גר ׀ יהיה זרעך Gn. 15, 13.
והוא יהיה פרא אדם Gn. 16, 12.
ואברהם היו יהיה לגוי Gn. 18, 18.
גם־ברוך יהיה Gn. 27, 33
משמני הארץ יהיה Gn. 27, 39.
אם־יהיה אלהים עמדי Gn. 28, 20.
יהיה בית אלהים Gn. 28, 22.
עקדים יהיה שכרך Gn. 31, 8.
אם־ישראל יהיה שמך Gn. 35, 10.
וקהל גוים יהיה ממך Gn. 35, 11.
לא לו יהיה הזרע Gn. 38, 9.
יהיה לו עבד Gn. 44, 10. 17.
יהיה לכם לזרע השדה Gn. 47, 24.
הוא יהיה־לעם Gn. 48, 19.
וזרעו יהיה מלא־הגוים Gn. 48, 19.
יהיה־לך לפה Ex. 4, 16.
ואהרן אחיך יהיה נביאך Ex. 7, 1.
למחר יהיה האת הזה Ex. 8, 19.
והברד לא יהיה־עוד Ex. 9, 29.
יהיה זה לנו למוקש Ex. 10, 7.
ואחריו לא יהיה־כן Ex. 10, 14.
בן־שנה יהיה לכם Ex. 12, 5.
ולא יהיה בכם נגף Ex. 12, 13.
מקרא־קדש יהיה לכם Ex. 12, 16.
תורה אחת יהיה לאזרח Ex. 12, 49.
יהיה לך הזכרים לייי Ex. 13, 12.
שבת לא יהיה־בו Ex. 16, 26.
כי־יהיה להם דבר Ex. 18, 16.
לא־יהיה לך אלהים אחרים Ex. 20, 3
ולא יהיה אסון Ex. 21, 22.
ואם־אסון יהיה Ex. 21, 23.
והמת יהיה־לו Ex. 21, 34. 36.
יהיה עם־אמו Ex. 22, 29.
יהיה לך למוקש Ex. 23, 33.
יהיה סרוח על־צדי Ex. 26, 13.
כן יהיה לשניהם Ex. 26, 24.
יהיה המזבח Ex. 27, 1.
כתפת חברת יהיה־לו Ex. 28, 7.
כמעשהו ממנו יהיה Ex. 28, 8.
רבוע יהיה כפול Ex. 28, 16
שפה יהיה לפיו Ex. 28, 32.
כפי תחרא יהיה־לו Ex. 28, 32.
מול פני־המצנפת יהיה Ex. 28, 37.
ותרומה יהיה מאת בני Ex. 29, 28.
ולא־יהיה בהם נגף Ex. 30, 12.
משחת־קדש יהיה Ex. 30, 25, 31.
קדש יהיה לכם Ex. 30, 32.
בד בבד יהיה Ex. 30, 34.
יהיה למוקש בקרבך Ex. 34, 12.
סלת יהיה קרבנו Lev. 2, 1.
יכפר־בו לו יהיה Lev. 7, 7.
חקריב לכהן לו יהיה Lev. 7, 8.
דם השלמים לו יהיה Lev. 7, 14.
מקוה־מים יהיה טהור Lev. 11, 36.
כי־יהיה בעור־בשרו Lev. 13, 2.
יהיה בו־בעור שחין Lev. 13, 18.
יהיה בעור מכות־אש Lev. 13, 24.
יהיה בעור־בשרם Lev. 13, 38.
וכי־יהיה בקרחת Lev. 13, 42.
וראשו יהיה פרוע Lev. 13, 45.
כי־יהיה בו נגע Lev. 13, 47.
יהיה בו הנגע Lev. 13, 52.
יהיה זב מבשרו Lev. 15, 2.
אשר יהיה תחתיו Lev. 15, 10.
יהיה עליו שכבת־זרע Lev. 15, 17.
דם יהיה זבה בבשרה Lev. 15, 19.
כמשכב נדתה יהיה־לה Lev. 15, 26.
יהיה כטמאת נדתה Lev. 15, 26.
יהיה לכם לעולם Lev. 19, 23.
יהיה כל־פריו קדש Lev. 19, 24.
יהיה לכם הגר Lev. 19, 34.
והין צדק יהיה לכם Lev. 19, 36.
יהיה בהם אוב Lev. 20, 27.
קדש יהיה־לך Lev. 21, 8.
אשר יהיה בו מום Lev. 21, 17.
יהיה בו שבר רגל Lev. 21, 19.
לא לרצון יהיה לכם Lev. 22, 20.
תמים יהיה לרצון Lev. 22, 21.
מקרא־קדש יהיה לכם Lev. 23, 7. 21. 27. 36.
יהיה לכם שבתון Lev. 23, 24.
יהיה החלה האחת Lev. 24, 5.
משפט אחד יהיה לכם Lev. 24, 22.
כגר כאזרח יהיה Lev. 24, 22.
שבת שבתון יהיה לארץ Lev. 25, 4.
שנת שבתון יהיה לארץ Lev. 25, 5.
יהיה־לו גאל Lev. 25, 26.
כתושב יהיה עמך Lev. 25, 40.
כימי שכיר יהיה עמו Lev. 25, 50.
שנה בשנה יהיה עמו Lev. 25, 53.
לייי יהיה־קדש Lev. 27, 9.
ותמורתו יהיה־קדש Lev. 27, 10. 33.
כערכך הכהן כן יהיה Lev. 27, 12.
יהיה בשקל הקדש Lev. 27, 25.
עשרים גרה יהיה השקל Lev. 27, 25.
יהיה־קדש לייי Lev 27, 32.
ולא־יהיה קצף על־עדת Nu. 1, 53.
ולחם התמיד עליו יהיה Nu. 4, 7.
יקריבו לכהן לו יהיה Num. 5, 9.
יתן לכהן לו יהיה Num. 5, 10.
יהיה בקרקע המשכן Num. 5, 17.
קדש יהיה גדל פרע Num. 6, 5.
ולא יהיה בבני ישראל Num. 8, 19.
איש כי־יהיה טמא Num. 9, 10.
חקה אחת יהיה לכם Num. 9, 14.
ובערב יהיה על־המשכן Nu. 9, 15.
כן יהיה תמיד Num. 9, 16.
ויש אשר יהיה הענן Num. 9, 21.
אם־יהיה נביאכם Num. 12, 6.
אשר אמרתם לבז יהיה Nu. 14, 31.
ולא־יהיה יי עמכם Num. 14, 43.
ככם כגר יהיה לפני יי Num. 15, 15.
ומשפט אחד יהיה לכם Nu. 15, 16.
תורה אחת יהיה לכם Num. 15, 29.
ולא־יהיה כקרח וכעדתו Num. 17, 5.
ולא־יהיה עוד קצף Num. 18, 5.
זה יהיה לך מקדש Num. 18, 9.
קדש יהיה־לך Num. 18, 10.
ליי לך יהיה Num. 18, 13.
כל־חרם בישראל לך יהיה Nu. 18, 14.
באדם ובבהמה יהיה־לך Nu. 18, 15.
ובשרם יהיה־לך Num. 18, 18.
וכשוק הימין לך יהיה Nu. 18, 18.
וחלק לא־יהיה לך בתוכם Nu. 18, 20.
לא־זרק עליו טמא יהיה Nu. 19, 13.
חצי ההין יהיה Num. 28, 14.
מקרא־קדש יהיה לכם Nu. 28, 25. 26. 29, 1. 7. 12.
יום תרועה יהיה לכם Num. 29, 1.
הגורל לו יהיה Num. 33, 54.
יהיה לכם גבול ים Num. 34, 6.
יהיה לכם גבול צפון Nu. 34, 7. 9.
יהיה להם מגרשי הערים Nu. 35, 5.
ואם־יהיה היבל Num. 36, 4.
אשר אמרתם לבז יהיה Dt. 1, 39.
לא־יהיה לך אלהים Dt. 5, 7.
לא־יהיה בך עקר Dt. 7, 14.
ולא־יהיה מטר Dt. 11, 17.
כתרגלכם בו לכם יהיה Dt. 11, 24.
יהיה לך את־אחיך Dt. 15, 3.
לא יהיה בך אביון Dt. 15, 4.
כי־יהיה בך אביון Dt. 15, 7.
פן־יהיה דבר עם־לבבך Dt. 15, 9.
יהיה בו מום Dt. 15, 21. 17, 1.
אשר יהיה בימים ההם Dt. 17, 9.
לא־יהיה לכהנים Dt. 18, 1.
ונחלה לא־יהיה־לו Dt. 18, 2.
וזה יהיה משפט Dt. 18, 3.
ולא־יהיה הדבר Dt. 18, 22.
וכי־יהיה איש שנא Dt. 19, 11.
אשר יהיה בעיר Dt. 20, 14.
ועל־פיהם יהיה כל־ריב Dt. 21, 5.
את אשר־יהיה לו Dt. 21, 16.
יהיה לאיש בן סורר ומורה Dt. 21, 18
וכי־יהיה באיש חטא Dt. 21, 22.
לא־יהיה כלי־גבר Dt. 22, 5.
כי יהיה נער בתולה Dt. 22, 23.
כי־יהיה בך איש Dt. 23, 11.
אשר לא־יהיה טהור Dt. 23, 11.
ולא־יהיה קדש Dt. 23, 18.
לא־יהיה בך חטא Dt. 23, 23.
נקי יהיה לביתו Dt. 24, 5.
ולאלמנה יהיה Dt. 24, 19. 20. 21.
כי־יהיה ריב Dt. 25, 1.
לא־יהיה לך בכיסך Dt. 25, 13.
לא־יהיה לך בביתך Dt. 25, 14.
שלמה וצדק יהיה־לך Dt. 25, 15 (bis).
אשר יהיה בימים Dt. 26, 3.
הוא יהיה לראש Dt. 28, 44.
ולא־יהיה מנוח Dt. 28, 65.
יהיה־לך לאלהים Dt. 29, 12.
שלום יהיה־לי Dt. 29, 18.
אם־יהיה נדחך Dt. 30, 4.
הוא יהיה עמך Dt. 31, 8.

מבוא השמש יהיה לכם Jos. 1, 4.
רק יהיה יי׳ אלהיך עמך Jos. 1, 17.
וכל אשר יהיה אתך בבית Jos. 2, 19.
רחוק יהיה ביניכם Jos. 3, 4.
יהיה־עלינו קצף Jos. 9, 20.
יהיה לכם גבול נגב Jos. 15, 4.
יהיה לך גורל אחד Jos. 17, 17.
הר יהיה־לך Jos. 17, 18.
הכהן הגדול אשר יהיה Jos. 20, 6.
אם טל יהיה על־הגזה Jud. 6, 37.
כל־הארץ יהיה־טל Jud. 6, 39.
יהיה לראש Jud. 10, 18.
יי׳ יהיה שמע בינותינו Jud. 11, 10.
נזיר אלהים יהיה הנער Jud. 13, 5. 7.
מה־יהיה משפט Jud. 13, 12.
ולא־יהיה זקן בביתך 1 Sam. 2, 32.
אם־מלך יהיה עלינו 1 Sam. 8, 19.
לך ויי׳ יהיה עמך 1 Sam. 17, 37.
יי׳ יהיה ׀ ביני ובינך 1 Sam. 20, 42.
ולא־יהיה־לנו לשטן 1 Sam. 29, 4.
והוא יהיה־לי לבן 2 Sam. 7, 14.
כסאך יהיה נכון עד־עולם 2 S. 7, 16.
דוד יהיה נכון לפניך 2 Sam. 7, 26.
יהיה־נא דבר־אדני 2 Sam. 14, 17.
אשר־יהיה־לו ריב 2 Sam. 15, 2. 4.
אשר יהיה־שם ׀ אדני המלך 2 S. 15, 21
כי־שם יהיה עבדך 2 Sam. 15, 21.
כל־העם יהיה שלום 2 Sam. 17, 3.
ולמה יהיה עבדך עוד למשא 2 Sam. 19, 36.
כן יהי׳ עם־שלמה 1 Reg. 1, 37.
אם יהיה לבן־חיל 1 Reg. 1, 52.
יהיה שלום עד־עולם 1 Reg. 2, 33.
דמך יהיה בראשך 1 Reg. 2, 37.
וכסא דוד יהיה נכון 1 Reg. 2, 45.
לא יהיה גזרו 1 Reg. 3, 26.
יהיה על־ אחד לכלכל 1 Reg. 4, 7.
אשר יהיה־שם איש 1 Reg. 5, 8.
אשר אמרת יהיה שמי שם 1 Rg. 8, 29.
ולא־יהיה מטר 1 Reg. 8, 35.
רעב כי־יהיה בארץ 1 Reg. 8, 37.
דבר כי־יהיה שדפון 1 Reg. 8, 37.
חסיל כי יהיה 1 Reg. 8, 37.
והבית הזה יהיה עליון 1 Rg. 9, 8.
והשבט האחד יהיה־לו 1 Rg. 11, 32.
כי היה יהיה הדבר 1 Reg. 13, 32.
מה־יהיה לנער 1 Reg. 14, 3.
אם־יהיה השנים האלה 1 Rg. 17, 1.
ישראל יהיה שמך 1 Reg. 18, 31.
ואם־אין לא יהיה 2 Reg. 2, 10.
וסאה־סלת בשקל יהיה 2 Rg. 7, 18.
יהיה־לי לבקר 2 Reg. 16, 15.
שלום ואמת יהיה בימי 2 Rg. 20, 19.
יהיה שמי שם 2 Reg. 23, 27.
יהיה הר בית־יי׳ Jes. 2, 2.
תחת בשם מק יהיה Jes. 3, 24.
ביום ההוא יהיה צמח יי׳ Jes. 4, 2.
שרשם כמק יהיה Jes. 5, 24.
יהיה כל־מקום Jes. 7, 23.
אשר יהיה־שם Jes. 7, 23.
לשמיר ולשית יהיה Jes. 7, 23.
אם־יהיה עמך ישראל Jes. 10, 22.
ובסר גמל יהיה נצה Jes. 18, 5.
ולא־יהיה למצרים מעשה Jes. 19, 15.
יהיה מצרים כנשים Jes. 19, 16.
ביום ההוא יהיה מזבח Jes. 19, 19.
יהיה ישראל שלישיה Jes. 19, 24.
שבעים שנה יהיה לצר Jes. 23, 15.
לפני יי׳ יהיה סחרה Jes. 23, 18.
כה יהיה בקרב הארץ Jes. 24, 13.
יהיה יי׳ צבאות Jes. 28, 5.
כן יהיה המון כל־הגוים Jes. 29, 8.
לכן יהיה לכם העון הזה Jes. 30, 13.
ואור החמה יהיה שבעתים Jes. 30, 26.
השיר יהיה לכם Jes. 30, 29.
לא־יהיה שם אריה Jes. 35, 9.
כי יהיה שלום Jes. 39, 8.
נוצר אלו ואחרי לא־יהיה Jes. 43, 10.
כן יהיה דברי אשר יצא Jes. 55, 11.
לא־יהיה־לך עוד השמש Jes. 60, 19.
כי יי׳ יהיה־לך Jes. 60, 20.
הקטן יהיה לאלף Jes. 60, 22.
לא־יהיה משם עוד עול ימים Jes. 65, 20.
שלום יהיה לכם Jer. 4, 10.
חרב ורעב לא־יהיה לכם Jer. 14, 13.
חרב ורעב לא יהיה בארץ Jer. 14, 15.
ובאחריתו יהיה נבל Jer. 17, 11.
לחרבה יהיה הבית הזה Jer. 22, 5.
אם־יהיה כניהו Jer. 22, 24.
יהיה דרכם להם Jer. 23, 12.
שלום יהיה לכם Jer. 23, 17.
כי המשא יהיה Jer. 23, 36.
כשלו יהיה הבית הזה Jer. 26, 9.
כי בשלומה יהיה לכם Jer. 29, 7.
לא־יהיה לו איש Jer. 29, 32.
ושם יהיה Jer. 32, 5.
יהיה ׀ במקום הזה Jer. 33, 12.
ולא יהיה לכם Jer. 35, 7.
וזרע לא יהיה־לנו Jer. 35, 9.
לא־יהיה־לו יושב על־כסא Jer. 36, 30
ולא־יהיה־להם שריד Jer. 42, 17.
ולא יהיה פליט ושריד Jer. 44, 14.
אם־יהיה עוד שמי Jer. 44, 26.
ולא־יהיה הגוי אשר Jer. 49, 36.
ולא־יהיה יושב בה Jer. 50, 3.
אשר יהיה־שמה הרוח Ez. 1, 12.
כאשר יהיה האופן Ez. 1, 16. 10, 10.
יהיה־שם הרוח Ez. 1, 20.
הקשת אשר יהיה בענן Ez. 1, 28.
וזהבם לנדה יהיה Ez. 7, 19.
לא יהיה עוד כל־חזון Ez. 12, 24.
וגשם שטף באפי יהיה Ez. 13, 13.
כעון הנביא יהיה Ez. 14, 10.
מה־יהיה עץ־הגפן Ez. 15, 2.
לא באות ולא יהיה Ez. 16, 16.
יהיה־לך עוד פתחון פה Ez. 16, 63.
ואיש כי־יהיה צדיק Ez. 18, 5.
דמיו בו יהיה Ez. 18, 13.
ולא־יהיה לכם למכשול Ez. 18, 30.
שבט מאסת לא יהיה Ez. 21, 18.
דמך יהיה בתוך הארץ Ez. 21, 37.
ולא־יהיה עוד לבית ישראל Ez. 28, 24. 29, 16.
יום ענן עת גוים יהיה Ez. 30, 3.
לא יהיה־עוד Ez. 30, 13.
דמו בראשו יהיה Ez. 33, 4.
מרום־ישראל יהיה נוהם Ez. 34, 14.
והוא יהיה להן לרעה Ez. 34, 23.
ומלך אחד יהיה לכלם Ez. 37, 22.
ורועה אחד יהיה לכלם Ez. 37, 24.
ברית עולם יהיה אותם Ez. 37, 26.
יהיה רעש גדול Ez. 38, 19.
השער הזה סגור יהיה Ez. 44, 2.
חרם בישראל להם יהיה Ez. 44, 29.
תרומתיכם לכהנים יהיה Ez. 44, 30.
יהיה מזה אל־הקדש Ez. 45, 2.
ובי־יהיה המקדש Ez. 45, 3.
משרתי המקדש יהיה Ez. 45, 4.
לכל־בית ישראל יהיה Ez. 45, 6.
יהיה־לו לאחזה Ez. 45, 8.
תכן אחד יהיה Ez. 45, 11.
אל־החמר יהיה מתכנתו Ez. 45, 11.
וחמשה שקל המנה יהיה Ez. 45, 12.
ועל־הנשיא יהיה העולות Ez. 45, 17.
יהיה לכם חפסח Ez. 45, 21.
יהיה סגור ששת ימי המעשה Ez. 46, 1.
לנשיא יהיה Ez. 48, 22 (bis).
שבבים יהיה עגל שמרון Hos. 8, 6.
ובית אל יהיה לאון Am. 5, 5.
ולא־יהיה שריד Obad. 1, 18.
יראה מה־יהיה בעיר Jon. 4, 5.
לא־יהיה לך משליך חבל Mich. 2, 5.
יהיה הר בית־יי׳ Mich. 4, 1.
גדול יהיה כבוד הבית Hag. 2, 9.
וצום העשירי יהיה לבית Zach. 8, 19
על־יהודה יהיה במצור Zach. 12, 2.
ביום ההוא יהיה מקור Zach. 13, 1.
לא־יהיה אור יקרות Zach. 14, 6.
לעת־ערב יהיה־אור Zach. 14, 7.
בקיץ ובחרף יהיה Zach. 14, 8.
יהיה יי׳ אחד Zach. 14, 9.
וחרם לא יהיה־עוד Zach. 14, 11.
אשר יהיה במחנות Zach. 14, 15.
ולא עליהם יהיה הגשם Zach. 14, 17.
יהיה על־מצלות הסוס Zach. 14, 20.
ולא־יהיה כנעני עוד Zach. 14, 21.
לא־יהיה בך אל זר Ps. 81, 10.
זרעו לעולם יהיה Ps. 89, 37.
גבור בארץ יהיה זרעו Ps. 112, 2.
לזכר עולם יהיה צדיק Ps. 112, 6.
כיס אחד יהיה לכלנו Prv. 1, 14.
כי־יי׳ יהיה בכסלך Prv. 3, 26.
ונעות־לב יהיה לבוז Prv. 12, 8.
בכל־עצב יהיה מותר Prv. 14, 23.
ולבניו יהיה מחסה Prv. 14, 26.
ואחריתו יהיה מנוך Prv. 29, 21.
יהיה באחרית הזעם Dan. 8, 19.
אם־יהיה נדחכם Neh. 1, 9.
מתי יהיה מהלכך Neh. 2, 6.
וככה יהיה נעור ורק Neh. 5, 13.
יהיה לראש ולשר 1 Chr. 11, 6.
לעזרני יהיה־לי עליכם 1 Chr. 12, 17.
אשר יהיה מבניך 1 Chr. 17, 11.
יהיה־לי לבן 1 Chr. 17, 13.
יהיה נכון עד־עולם 1 Chr. 17, 14.
למה יהיה לאשמה לישראל 1 Chr. 21, 3.
הוא יהיה איש מנוחה 1 Chr. 22, 9.
שלמה יהיה שמו 1 Chr. 22, 9.
והוא יהיה־לו לבן 1 Chr. 22, 10.
ואחריך לא יהיה־כן 2 Chr. 1, 12.
ולא־יהיה מטר 2 Chr. 6, 26. 7, 13.
רעב כי־יהיה בארץ 2 Chr. 6, 28.
דבר כי־יהיה 2 Chr. 6, 28.
וחסיל כי יהיה 2 Chr. 6, 28.
אשר יהיה לכל־האדם 2 Chr. 6, 29.

3 *impf. c. hint.:* הֶיְתָה

היהיה הדבר 2 Reg. 7, 2.
היהיה כדבר 2 Reg. 7, 19.

3 *impf. c. rel.:* שֶׁיִּהְיֶה

מה־שהיה הוא שיהיה Eccl. 1, 9.
לא־ידע האדם מה־ שיהיה Eccl. 8, 7. 10, 14.

3 *impf. ap.:* יְהִי

יהי אור Gn. 1, 3.
יהי רקיע Gn. 1, 6.
יהי מארת Gn. 1, 14.
לו יהי כדברך Gn. 30, 34.
יהי לך אשר־לך Gn. 33, 9.
יהי־דן נחש Gn. 49, 17.
יהי לתנין Ex. 7, 9.
יהי כן יי׳ עמכם Ex. 10, 10.
יהי עליכם סתרה Dt. 32, 39.
יהי רצוי אחיו Dt. 33, 24.
יהי־נא חרב Jud. 6, 39.
ויי׳ אלהיך יהי עמך 2 Sam. 14, 17.
יהי יי׳ אלהינו עמנו 1 Reg. 8, 57.
יהי יי׳ אלהיך ברוך 1 Reg. 10, 9.
יהי־נא דבריך 1 Reg. 22, 13
יהי־לך כן 2 Reg. 2, 10.
אל־יהי ברוך Jer. 20, 14.
יהי יי׳ בנו Jer. 42, 5.
אל־יהי ׳ פליטה Jer. 50, 29.
ובת־צדק יהי לכם Ez. 45, 10.
יהי־חסדך יי׳ עלינו Ps. 33, 22.
יהי־דרכם חשך Ps. 35, 6.
אל־יהי ישב Ps. 69, 26.
יהי פסת־בר ׀ בארץ Ps. 72, 16.
יהי שמו ׀ לעולם Ps. 72, 17.
יהי כבוד יי׳ Ps. 104, 31.
אל־יהי־לו משך חסד Ps. 109, 12.
ואל־יהי חונן ליתומיו Ps. 109, 12.
יהי שם יי׳ מברך Ps. 113, 2.
יהי־נא חסדך Ps. 119, 76.
יהי־לבי תמים Ps. 119, 80.
יהי־שלום בחילך Ps. 122, 7.
יהי־מקורך ברוך Prv. 5, 18.
יהי שם יי׳ מברך Job. 1, 21.
היום ההוא יהי חשך Job. 3, 4.
חלילה ההוא יהי גלמוד Job. 3, 7.
ואל־יהי מקום לזעקתי Job. 16, 18.
יהי־רעב אנו Job. 18, 12.
יהי ׀ למלא בטנו Job. 20, 23.
ובלילה יהי כנגב Job. 24, 14.
יהי כרשע איבי Job. 27, 7.
יהי אלהיו עמו Esr. 1, 3.
עתה בני יהי יי׳ עמך 1 Chr. 22, 11.
יהי יי׳ אלהיך ברוך 2 Chr. 9, 8.
יהי פחד־יי׳ עליכם 2 Chr. 19, 7.

3 *impf. ap.:* וַיְהִי

ויהי־אור Gn. 1, 3.
ויהי־ערב ויהי־בקר Gn. 1, 5. 8. 13. 19. 23. 31.
ויהי־כן Gn. 1, 7. 9. 11. 15. 24. 30.
ויהי האדם לנפש חיה Gn. 2, 7.
ויהי־הבל רעה צאן Gn. 4, 2.
ויהי מקץ ימים Gn. 4, 3.
ויהי בהיותם בשדה Gn. 4, 8.
ויהי בנה עיר Gn. 4, 17.
ויהי כל־ימי חנוך Gn. 5, 23.
ויהי כל־ימי־למך Gn. 5, 31.
ויהי־נח בן־חמש Gn. 5, 32.
ויהי כי־החל האדם Gn. 6, 1.
ויהי לשבעת הימים Gn. 7, 10
ויהי הגשם על־הארץ Gn. 7, 12.
ויהי המבול ארבעים יום Gn. 7, 17.
ויהי מקץ ארבעים יום Gn. 8, 6.
ויהי באחת ושש־מאות שנה Gn. 8, 13.
ויהי כל־ימי־נח Gn. 9, 29.
ויהי גבול הכנעני Gn. 10, 19.
ויהי מושבם ממשא Gn. 10, 30.
ויהי כל־הארץ שפה אחת Gn. 11, 1.
ויהי בנסעם מקדם Gn. 11, 2.
ויהי רעב בארץ Gn. 12, 10.
ויהי כאשר הקריב Gn. 12, 11.
ויהי כבוא אברם Gn. 12, 14.
ויהי־לו צאן־ובקר Gn. 12, 16.
ויהי־ריב בין רעי Gn. 13, 7.
ויהי בימי אמרפל Gn. 14, 1.
ויהי השמש לבוא Gn. 15, 12.
ויהי אברם בן־תשעים Gn. 17, 1.
ויהי כמצחק בעיני חתניו Gn. 19, 14.
ויהי כהוציאם אתם החוצה Gn. 19, 17.
ויהי בשחת אלהים Gn. 19, 29.
ויהי ממחרת Gn. 19, 34.
ויהי כאשר התעו Gn. 20, 13.
ויהי אלהים את־הנער Gn. 21, 20.
ויהי רבה קשת Gn. 21, 20.
ויהי בעת ההוא Gn. 21, 22.
ויהי אחר הדברים Gn. 22, 1.
ויהי אחרי חדברים Gn. 22, 20.
ויהי־הוא טרם כלה Gn. 24, 15.
ויהי כאשר כלו הגמלים Gn. 24, 22.
ויהי ׀ כראת את־הנזם Gn. 24, 30.
ויהי כאשר שמע עבד Gn. 24, 52.
ויהי אחרי מות אברהם Gn. 25, 11.
ויהי יצחק בן־ארבעים Gn. 25, 20.
ויהי עשו איש Gn. 25, 27.
ויהי רעב בארץ Gn. 26, 1.
ויהי כי ארכו־לו Gn. 26, 8.
ויהי־לו מקנה־צאן Gn. 26, 14.
ויהי ׀ ביום ההוא Gn. 26, 32.
ויהי עשו בן־ארבעים Gn. 26, 34.
ויהי כי־זקן יצחק Gn. 27, 1.
ויהי כאשר כלה יצחק Gn. 27, 30.

ויהי אך יצא יצא Gn. 27, 30.
ויהי כאשר ראה יעקב Gn. 29, 10.
ויהי בערב ויקח Gn. 29, 23.
ויהי בבקר והנה־הוא Gn. 29, 25.
ויהי כאשר ילדה רחל Gn. 30, 25.
ויהי־לו צאן רבות Gn. 30, 43.
ויהי בעת יחם הצאן Gn. 31, 10.
ויהי־לי שור וחמור Gn. 32, 6.
ויהי ביום השלישי Gn. 34, 25.
ויהי עמדי בדרך Gn. 35, 3.
ויהי ׀ חתת אלהים Gn. 35, 5.
ויהי־עוד כברת־הארץ Gn. 35, 16.
ויהי בהקשתה בלדתה Gn. 35, 17.
ויהי בצאת נפשה Gn. 35, 18.
ויהי בשכן ישראל Gn. 35, 22.
ויהי כאשר־בא יוסף Gn. 37, 23.
ויהי בעת ההיא וירד Gn. 38, 1.
ויהי ער בכור יהודה Gn. 38, 7.
ויהי ׀ כמשלש חדשים Gn. 38, 24.
ויהי בעת לדתה Gn. 38, 27.
ויהי בלדתה ויתן־יד Gn. 38, 28.
ויהי ׀ כמשיב ידו Gn. 38, 29.
ויהי יי׳ את־יוסף Gn. 39, 2.
ויהי בבית אדניו Gn. 39, 2.
ויהי מאז הפקיד Gn. 39, 5.
ויהי ברכת יי׳ Gn. 39, 5.
ויהי יוסף יפה תאר Gn. 39, 6.
ויהי אחר הדברים Gn. 39, 7.
ויהי כדברה אל־יוסף Gn. 39, 10.
ויהי כהיום הזה Gn. 39, 11.
ויהי כראותה כי־עזב Gn. 39, 13.
ויהי כשמעו Gn. 39, 15.
ויהי כהרימי קולי Gn. 39, 18.
ויהי כשמע אדניו Gn. 39, 19.
ויהי־שם בבית הסהר Gn. 39, 20.
ויהי יי׳ את־יוסף Gn. 39, 21.
ויהי אחר הדברים Gn. 40, 1.
ויהי ׀ ביום השלישי Gn. 40, 20.
ויהי מקץ שנתים ימים Gn. 41, 1.
ויהי בבקר ותפעם Gn. 41, 8.
ויהי כאשר פתר־לנו Gn. 41, 13.
ויהי רעב בכל־הארצות Gn. 41, 54.
ויהי הם מריקים שקיהם Gn. 42, 35.
ויהי כאשר כלו לאכל Gn. 43, 2.
ויהי כי־באנו אל־המלון Gn. 43, 21.
ויהי כי עלינו Gn. 44, 24.
ויהי ימי־יעקב Gn. 47, 28.
ויהי אחרי הדברים Gn. 48, 1.
ויהי למס עבד Gn. 49, 15.
ויהי המחנה כבד מאד Gn. 50, 9.
ויהי כל־נפש יצאי Ex. 1, 5.
ויהי כי־יראו המילדת Ex. 1, 21.
ויהי־לה לבן Ex. 2, 10.
ויהי ׀ בימים ההם Ex. 2, 11.
ויהי בימים הרבים Ex. 2, 23.
ויהי לנחש Ex. 4, 3.
ויהי למטה בכפו Ex. 4, 4.
ויהי בדרך במלון Ex. 4, 24.
ויהי ביום דבר יי׳ Ex. 6, 28
ויהי לתנין Ex. 7, 10.
ויהי הדם בכל־ארץ Ex. 7, 21.
ויהי שחין אבעבעת Ex. 9, 10.
ויהי ברד ואש מתלקחת Ex. 9, 24.
ויהי חשך־אפלה Ex. 10, 22.
ויהי ׀ בחצי הלילה Ex. 12, 29.
ויהי מקץ שלשים Ex. 12, 41.
ויהי בעצם היום Ex. 12, 41. 51.
ויהי כי־הקשה פרעה Ex. 13, 15.
ויהי בשלח פרעה Ex. 13, 17.
ויהי הענן והחשך Ex. 14, 20.
ויהי באשמרת הבקר Ex. 14, 24.
ויהי־לי לישועה Ex. 15, 2.
ויהי כדבר אהרן Ex. 16, 10.
ויהי בערב Ex. 16, 13.
ויהי ׀ ביום ששי Ex. 16, 22.
ויהי ביום השביעי Ex. 16, 27.
ויהי ידוי אמונה Ex. 17, 12.
ויהי ממחרת Ex. 18, 13. 32, 30.

ויהי ביום השלישי Ex. 19, 16.
ויהי קול השפר Ex. 19, 19.
ויהי משה בהר Ex. 24, 18.
ויהי־שם עם־יי׳ Ex. 34, 28.
ויהי המשכן אחד Ex. 36, 13.
ויהי ׀ זהב התנופה Ex. 38, 24.
ויהי מאת ככר הכסף Ex. 38, 27.
ויהי בחדש הראשון Ex. 40, 17.
ויהי ביום השמיני Lev. 9, 1.
ויהי כל־בכור זכר Num. 3, 43.
ויהי ביום כלות משה Num. 7, 1.
ויהי המקריב ביום Num. 7, 12.
ויהי אנשים אשר היו טמאים Num. 9, 6.
ויהי בשנה השנית Num. 10, 11.
ויהי בנסע הארן Num. 10, 35.
ויהי העם כמתאננים Num. 11, 1.
ויהי כנוח עליהם Num. 11, 25.
ויהי בחקהל העדה Num. 17, 7.
ויהי ממחרת ויבא Num. 17, 23.
ויהי אחרי המגפה Num. 25, 19.
ויהי המכס ליי׳ Num. 31, 37.
ויהי ׀ כל־זהב התרומה Nu. 31, 52.
ויהי בארבעים שנה Dt. 1, 3.
ויהי כשמעכם את־הקול Dt. 5, 20.
ויהי מקץ ארבעים יום Dt. 9, 11.
ויהי־שם לגוי גדול Dt. 26, 5.
ויהי בישרון מלך Dt. 33, 5.
ויהי אחרי מות משה Jos. 1, 1.
ויהי השער לסגור Jos. 2, 5.
ויהי מקצה שלשת ימים Jos. 3, 2.
ויהי בנסע העם Jos. 3, 14.
ויהי כאשר־תמו Jos. 4, 1.
ויהי כאשר־תם כל־העם Jos. 4, 11.
ויהי בעלות הכהנים Jos. 4, 18.
ויהי כשמע כל־מלכי Jos. 5, 1.
ויהי כאשר־תמו כל־הגוי Jos. 5, 8.
ויהי בהיות יהושע Jos. 5, 13.
ויהי כאמר יהושע Jos. 6, 8.
ויהי ׀ ביום השביעי Jos. 6, 15.
ויהי בפעם השביעית Jos. 6, 16.
ויהי כשמע העם Jos. 6, 20.
ויהי יי׳ את־יהושע Jos. 6, 27.
ויהי שמעו בכל־הארץ Jos. 6, 27.
ויימס לבב־העם ויהי למים Jos. 7, 5.
ויהי כראות מלך־העי Jos. 8, 14.
ויהי ככלות ישראל להרג Jos. 8, 24.
ויהי כל־הנפלים ביום ההוא Jos 8, 25
ויהי כשמע כל־המלכים Jos. 9, 1.
ויהי מקצה שלשת ימים Jos. 9, 16.
ויהי כשמע אדני־צדק Jos. 10, 1.
ויהי בנוסם ׀ מפני ישראל Jos. 10, 11.
ויהי ככלות יהושע Jos. 10, 20.
ויהי כהוציאם את־המלכים Jos. 10, 24.
ויהי לעת־בוא השמש Jos. 10, 27.
ויהי כשמע יבין מלך Jos. 11, 1.
ויהי להם הגבול מערער Jos. 13, 16.
ויהי גבול בני ראובן Jos. 13, 23.
ויהי להם הגבול יעזר Jos. 13, 25.
ויהי לחצי מטה בני־מנשה Jos 13, 29
ויהי גבולם ממחנים Jos. 13, 30.
ויהי הגורל למטה בני Jos. 15, 1.
ויהי להם גבול נגב Jos. 15, 2.
ויהי ׀ בבואה ותסיתהו Jos. 15, 18.
ויהי גבול בני־אפרים Jos. 16, 5.
ויהי למס־עבד Jos. 16, 10.
ויהי הגורל למטה מנשה Jos. 17, 1.
ויהי לבני מנשה הנותרים Jos. 17, 2.
ויהי גבול־מנשה Jos. 17, 7.
ויהי תצאתיו הימה Jos. 17, 9.
ויהי חים גבולו Jos. 17, 10.
ויהי למנשה ביששכר Jos. 17, 11.
ויהי כי חזקו בני ישראל Jos. 17, 13.
ויהי להם הגבול Jos. 18, 12.
ויהי נחלתם בתוך נחלת Jos. 19, 1.
ויהי להם בנחלתם Jos. 19, 2.
ויהי גבול נחלתם Jos. 19, 10. 41.

ויהי גבולם יזרעאלה Jos. 19, 18.
ויהי גבולם חלקת וחלי Jos. 19, 25.
ויהי גבולם מחלף Jos. 19, 33.
ויהי תצאתיו הירדן Jos. 19, 33.
ויהי לבני אהרן הכהן Jos. 21, 4.
ויהי לבני אהרן ממשפחת Jos. 21, 10
ויהי ערי גורלם Jos. 21, 20.
ויהי גרלם ערים Jos. 21, 38.
ויהי הגלך בעדת יי׳ Jos. 22, 17.
ויהי מימים רבים Jos. 23, 1.
ויהי אחרי הדברים Jos. 24, 29.
ויהי אחרי מות יהושע Jud. 1, 1.
ויהי בבואה ותסיתהו Jud. 1, 14.
ויהי יי׳ את־יהודה Jud. 1, 19.
ויהי כי־חזק ישראל Jud. 1, 28.
ויהי כדבר מלאך יי׳ Jud. 2, 4.
ויהי כאשר כלה Jud. 3, 18.
ויהי בבואו ויתקע בשופר Jud. 3, 27.
ויהי כי־זעקו בני־ישראל Jud. 6, 7.
ויהי כאשר ירא את־בית אביו Jud. 6, 27.
ויהי־כן וישכם ממחרת Jud. 6, 38.
ויהי־חרב אל־הגזה Jud. 6, 40.
ויהי מספר המלקקים Jud. 7, 6.
ויהי בלילה ההוא Jud. 7, 9.
ויהי כשמע גדעון Jud. 7, 15.
ויהי משקל נזמי החהב Jud. 8, 26.
ויהי לגדעון ולביתו Jud. 8, 27.
ויהי כאשר מת גדעון Jud. 8, 33.
ויהי־לו שלשים בנים Jud. 8, 30. 4, 12. 9.
ויהי מימים ויולחמו בני־עמון Jud. 10, 4. 11, 4.
ויהי כאשר־נלחמו Jud. 11, 5.
ויהי כראותו אותה Jud. 11, 35.
ויהי מקץ ׀ שנים חדשים Jud. 11, 39.
ויהי־לו ארבעים בנים Jud. 12, 14.
ויהי איש אחד מצרעה Jud. 13, 2.
ויהי בעלות הלהב Jud. 13, 20.
ויהי כראותם אותו Jud. 14, 11.
ויהי ׀ ביום השביעי Jud. 14, 15. 17.
ויהי מימים בימי קציר Jud. 15, 1.
ויהי ככלתו לדבר Jud. 15, 17.
ויהי אחרי־כן ויאהב אשה Jud. 16, 4
ויהי כי־הציקה לו Jud. 16, 16.
ויהי טוחן בבית האסורים Jud. 16, 21.
ויהי כי־טוב לבם Jud. 16, 25.
ויהי איש מהר־אפרים Jud. 17, 1.
ויהי בבית מיכיהו Jud. 17, 4.
ויהי־לו לכהן Jud. 17, 5.
ויהי־נער מבית לחם Jud. 17, 7.
ויהי הנער לו כאחד מבניו Jud. 17, 11
ויהי־לו הנער לכהן Jud. 17, 12.
ויהי בבית מיכה Jud. 17, 12.
ויהי בימים ההם Jud. 19, 1.
ויהי ביום הרביעי Jud. 19, 5.
ויהי כל־הנפלים מבנימן Jud. 20, 46
ויהי ממחרת וישכימו Jud. 21, 4.
ויהי איש אחד מן־הרמתים 1 S. 1, 1.
ויהי לפנה ילדים 1 Sam. 1, 2.
ויהי היום ויזבח אלקנה 1 S. 1, 4.
ויהי לתקפות הימים 1 Sam. 1, 20.
ויהי ביום ההוא 1 Sam. 3, 2.
ויהי דבר־שמואל 1 Sam. 4, 1.
ויהי כבוא ארון ברית־יי׳ 1 S. 4, 5.
ויהי כהזכירו ׀ את־ארון 1 S. 4, 18.
ויהי אחרי ׀ הסבו 1 Sam. 5, 9.
ויהי כבוא ארון האלהים 1 S. 5, 10.
ויהי ארון־יי׳ בשדי פלשתים 1 S. 6, 1.
ויהי מיום שבת הארון 1 Sam. 7, 2.
ויהי שמואל מעלה העולה 1 S. 7, 10.
ויהי שלום בין ישראל 1 Sam. 7, 14.
ויהי כאשר זקן שמואל 1 Sam. 8, 1.
ויהי שם־בנו הבכור 1 Sam. 8, 2.
ויהי־איש מבן־ימין 1 Sam. 9, 1.
ויהי כל־יודעו מאתמול 1 S. 10, 11.
ויהי כמחריש 1 Sam. 10, 27.
ויהי ממחרת וישם שאול 1 S. 11, 11.

ויהי הנשארים 1 Sam. 11, 11.
ויהי ככלתו להעלות העלה 1 S. 13, 10
ויהי היום ויאמר יונתן 1 S. 14, 1.
ויהי עד דבר שאול 1 Sam. 14, 19.
ויהי דבש על־פני השדה 1 S. 14, 25.
ויהי דבר יי׳ אל־שמואל 1 S. 15, 10.
ויהי בבראם וירא 1 Sam. 16, 6.
ויהי ככלתו לדבר 1 Sam. 18, 1.
ויהי בבראם בשוב דוד 1 S. 18, 6.
ויהי שאול עין את־דוד 1 S. 18, 9.
ויהי ממחרת ותצלחרוח 1 S. 18, 10.
ויהי דוד לכל־דרכו 1 Sam. 18, 14.
ויהי בעת תת את־מרב 1 S. 18, 19.
ויהי שאול איב את־דוד 1 S. 18, 29.
ויהי ׀ מדי צאתם שכל דוד 1 S. 18, 30.
ויהי לפניו כאתמול 1 Sam. 19, 7.
ויהי החדש וישב המלך 1 S. 20, 24.
ויהי ממחרת החדש 1 Sam. 20, 27.
ויהי בבקר ויצא יהונתן 1 S. 20, 35.
ויהי עלהם לשר 1 Sam. 22, 2.
ויהי בברח אביתר 1 Sam. 23, 6.
ויהי דוד נחפז ללכת 1 Sam. 23, 20.
ויהי כאשר שב שאול 1 Sam. 24, 2.
ויהי אחרי־כן 1 Sam. 24, 6.
ויהי ׀ ככלות דוד לדבר 1 S. 24, 17.
ויהי בגזז את־צאנו 1 Sam. 25, 2.
ויהי בבקר בצאת היין 1 S. 25, 37.
ויהי כעשרת הימים 1 Sam. 25, 38.
ויהי מספר הימים 1 Sam. 27, 7.
ויהי בימים ההם 1 Sam. 28, 1.
סר מעליך ויהי ערך 1 Sam. 28, 16.
ויהי בבא דוד 1 Sam. 30, 1.
ויהי מהיום ההוא 1 Sam. 30, 25.
ויהי ממחרת ויבאו 1 Sam. 31, 8.
ויהי אחרי מות שאול 2 Sam. 1, 1.
ויהי ׀ ביום השלישי 2 Sam. 1, 2.
ויהי בבאו אל־דוד 2 Sam. 1, 2.
ויהי אחרי־כן וישאל דוד 2 S. 2, 1.
ויהי מספר הימים 2 Sam. 2, 11,
ויהי כל־הבא אל־המקום 2 S. 2, 23.
ויהי בכורו אמנון 2 Sam. 3, 2.
ויהי בהיות המלחמה 2 Sam. 3, 6.
ויהי בחפזה לנוס 2 Sam. 4, 4.
ויהי כי צעדו נשאי ארון 2 S. 6, 13.
ויהי כי־ישב המלך 2 Sam. 7, 1.
ויהי דבר־יי׳ אל־נתן 2 Sam. 7, 4.
ויהי אחרי־כן ויך דוד 2 Sam. 8, 1.
ויהי כל־אדום עבדים 2 Sam. 8, 14.
ויהי דוד עשה משפט 2 Sam. 8, 15.
ויהי אחרי־כן וימת מלך 2 S. 10, 1.
ויהי לתשובת השנה 2 Sam. 11, 1.
ויהי לעת הערב 2 Sam. 11, 2.
ויהי בבקר ויכתב דוד 2 S. 11, 14.
ויהי בשמור יואב 2 Sam. 11, 16.
ויהי ביום השביעי 2 Sam. 12, 18.
ויהי אחרי־כן ולאבשלום 2 S. 13, 1.
ויהי לשנתים ימים 2 Sam. 13, 23.
ויהי המה בדרך 2 Sam. 13, 30.
ויהי ׀ ככלתו לדבר 2 Sam. 13, 36.
ויהי־שם שלש שנים 2 Sam. 13, 38.
ויהי מאחרי כן 2 Sam. 15, 1.
ויהי כל־האיש אשר־יהיה־לו 2 Sam. 15, 2.
ויהי מקץ ארבעים שנה 2 S. 15, 7.
ויהי הקשר אמץ 2 Sam. 15, 12.
ויהי דוד בא עד־הראש 2 S. 15, 32.
ויהי כל־העם נדון 2 Sam. 19, 10.
ויהי כי־בא ירושלם 2 Sam. 19, 26.
ויהי רעב בימי דוד 2 Sam. 21, 1.
ויהי ׀ איש מדין 2 Sam. 21, 20.
ויהי יי׳ משען לי 2 Sam. 22, 19.
ויהי להם לשר 2 Sam. 23, 19.
ויהי מקץ שלש שנים 1 Reg 2, 39.
ויהי ביום השלישי 1 Reg. 3, 18.
ויהי המלך שלמה 1 Reg. 4, 1.
ויהי לחם־שלמה 1 Reg. 5, 2.
ויהי לשלמה ארבעים אלף 1 Rg. 5, 6.
ויהי־שמו בכל־הגוים 1 Rg. 5, 11.

ויהי שירו חמשה ואלף 1 Rg. 5, 12.
ויהי חירום נתן לשלמה 1 Rg. 5, 24.
ויהי שלם בין חירם 1 Reg. 5, 26.
ויהי המס שלשים אלף איש 1 Reg. 5, 27.
ויהי לשלמה שבעים אלף 1 Rg. 5, 29.
ויהי בשמונים שנה 1 Reg. 6, 1.
ויהי דבר־יי אל־שלמה 1 Rg. 6, 11.
ויהי בצאת הכהנים 1 Reg. 8, 10.
ויהי עם־לבב דוד 1 Reg. 8, 17.
ויהי ככלות שלמה 1 Rg. 8, 54. 9, 1.
ויהי מקצה עשרים שנה 1 Rg. 9, 10.
ויהי משקל הזהב 1 Reg. 10, 14.
ויהי־לו אלף וארבע 1 Reg. 10, 26.
ויהי־לו נשים שרות 1 Reg. 11, 3.
ויהי לעת זקנת שלמה 1 Rg. 11, 4.
ויהי בהיות דוד 1 Reg. 11, 15.
ויהי גנבת בית פרעה 1 Rg. 11, 20.
ויהי שר־גדוד בהרג דוד 1 Rg. 11, 24.
ויהי ששן לישראל 1 Reg. 11, 25.
ויהי בעת ההיא 1 Reg. 11, 29.
ויהי במצרים עד־מות שלמה 1 Reg. 11, 40.
ויהי כשמע וירבעם 1 Reg. 12, 2.
ויהי כשמע כל־ישראל 1 Rg. 12, 20.
ויהי דבר האלהים 1 Reg. 12, 22.
ויהי הדבר הזה לחטאת 1 Rg. 12, 30.
ויהי כשמע המלך 1 Reg. 13, 4.
ויהי דבר יי אל־הנביא 1 Rg. 13, 20.
ויהי אחרי אכלו לחם 1 Reg. 13, 23.
ויהי אחרי קברו אתו 1 Reg. 13, 31.
ויהי בדבר הזה 1 Reg. 13, 34.
ויהי כשמע אחיהו 1 Reg. 14, 6.
ויהי בשנה החמישית 1 Rg. 14, 25.
ויהי מדי־בא המלך 1 Reg. 14, 28.
ויהי כשמע בעשא 1 Reg. 15, 21.
ויהי כמלכו הכה 1 Reg. 15, 29.
ויהי דבר־יי אל־יהוא 1 Rg. 16, 1.
ויהי במלכו כשבתו 1 Reg. 16, 11.
ויהי כראות זמרי 1 Reg. 16, 18.
ויהי הנקל לכתו 1 Reg. 16, 31.
ויהי דבר־יי אליו 1 Reg. 17, 2. 8.
ויהי מקץ ימים 1 Reg. 17, 7.
ויהי אחר הדברים 1 Reg. 17, 17.
ויהי ימים רבים 1 Reg. 18, 1.
ויהי בהכרית איזבל 1 Reg. 18, 4.
ויהי עבדיהו בדרך 1 Reg. 18, 7.
ויהי כראות אחאב 1 Reg. 18, 17.
ויהי בצהרים ויהתל 1 Rg. 18, 27.
ויהי כעבר הצהרים 1 Reg. 18, 29.
ויהי בעלות המנחה 1 Reg. 18, 36.
ויהי בשבעית ויאמר 1 Rg. 18, 44.
ויהי עד־כה ועד־כה 1 Rg. 18, 45.
ויהי גשם גדול 1 Reg. 18, 45.
ויהי כשמע אליהו 1 Reg. 19, 13.
ויהי כשמע את־הדבר 1 Rg. 20, 12.
ויהי לתשובת השנה 1 Rg. 20, 26.
ויהי ביום השביעי 1 Reg. 20, 29.
ויהי המלך עבר 1 Reg. 20, 39.
ויהי עבדך עשה הנה 1 Rg. 20, 40.
ויהי אחר הדברים 1 Reg. 21, 1.
ויהי כשמע איזבל 1 Reg. 21, 15.
ויהי כשמע אחאב 1 Rg. 21, 16. 27.
ויהי דבר־יי אל־אליהו 1 Rg. 21, 17.
ויהי בשנה השלישית 1 Reg. 22, 2.
ויהי כראות שרי הרכב 1 Rg. 22, 33.
ויהי בהעלות יי 2 Reg. 2, 1.
ויהי כעברם ואליהו אמר 2 Rg. 2, 9.
ויהי המה הלכים הלוך 2 Rg. 2, 11.
ויהי כמות אחאב 2 Reg. 3, 5.
ויהי בבקר כעלות 2 Reg. 3, 20.
ויהי־קצף גדול 2 Reg. 3, 27.
ויהי כמלאת הכלים 2 Reg. 4, 6.
ויהי היום ויעבר אלישע 2 Rg. 4, 8.
ויהי היום ויבא שמה 2 Rg. 4, 11.
ויהי היום ויצא אל־אביו 2 Rg. 4, 18.
ויהי כראות איש־האלהים 2 Rg. 4, 25.
ויהי כאכלם מהנזיד 2 Reg. 4, 40.
ויהי כקרא מלך־ישראל 2 Rg. 5, 7.
ויהי כשמע אלישע 2 Reg. 5, 8.
ויהי האחד מפיל הקורה 2 Rg. 6, 5.
ויהי כבאם שמרון 2 Reg. 6, 20.
ויהי אחרי־כן 2 Reg. 6, 24.
ויהי רעב גדול בשמרון 2 Rg. 6, 25.
ויהי מלך ישראל עבר 2 Reg. 6, 26.
ויהי כשמע המלך 2 Reg. 6, 30.
ויהי סאה־סלת בשקל 2 Rg. 7, 16.
ויהי כדבר איש האלהים 2 Rg. 7, 18.
ויהי־לו כן 2 Reg. 7, 20.
ויהי מקצה שבע שנים 2 Rg. 8, 3.
ויהי הוא־מספר למלך 2 Rg. 8, 5.
ויהי ממחרת ויקח המכבר 2 Reg. 8, 15.
ויהי־הוא קם לילה 2 Reg. 8, 21.
ויהי כראות יהורם 2 Reg. 9, 22.
ויהי כבא הספר אליהם 2 Rg. 10, 7.
ויהי בבקר ויצא 2 Reg. 10, 9.
ויהי ככלתו לעשות העלה 2 Rg. 10, 25.
ויהי אתה בית יי 2 Reg. 11, 3.
ויהי בשנת עשרים ושלש 2 Rg. 12, 7.
ויהי כראותם כי־רב 2 Reg. 12, 11.
ויהי הם קברים איש 2 Reg. 13, 21.
ויהי כאשר חזקה הממלכה 2 Rg. 14, 5.
ויהי מצרע עד־יום מתו 2 Rg. 15, 5.
על־כסא ישראל ויהי־כן 2 Rg. 15, 12.
ויהי־לו הושע עבד 2 Reg. 17, 3.
ויהי כי־חטאו בני־ישראל 2 Rg. 17, 7.
ויהי בהחלת שבתם שם 2 Rg. 17, 25.
ויהי בשנת שלש להושע 2 Reg. 18, 1.
ויהי בשנה הרביעית 2 Rg. 18, 9.
ויהי כשמע המלך 2 Rg. 19, 1. 22, 11.
ויהי הוא משתחוה 2 Reg. 19, 37.
ויהי ישעיהו לא יצא 2 Reg. 20, 4.
ויהי בשמנה עשרה שנה 2 Rg. 22, 3.
ויהי־לו יהויקים עבד 2 Reg. 24, 1.
ויהי בשנת התשיעית 2 Reg. 25, 1.
ויהי בחדש השביעי 2 Reg. 25, 25.
ויהי בשלשים ושבע שנה 2 Rg. 25, 27.
ויהי בימי אחז Jes. 7, 1.
ויהי העם כמאכלת אש Jes. 9, 18.
ויהי־לי לישועה Jes. 12, 2.
ויהי מבחר־עמקיך Jes. 22, 7.
ויהי בארבע עשרה שנה Jes. 36, 1.
ויהי כשמע המלך חזקיהו Jes. 37, 1.
ויהי הוא משתחוה Jes. 37, 38.
ויהי דבר־יי אל־ישעיהו Jes. 38, 4.
ויהי כנהר שלומך Jes. 48, 18.
ויהי כחול זרעך Jes. 48, 19.
ויהי להם למושיע Jes. 63, 8.
ויהי בימי יהויקים Jer. 1, 3.
ויהי דבר־יי אלי לאמר Jer. 1, 4. 11. 13, 8. 16, 1. 18, 5. 24, 4.
ויהי דבר־יי אלי שנית Jer. 1, 13. 13, 3.
ויהי מקץ ימים רבים Jer. 13, 6.
ויהי דברך לי לששון Jer. 15, 16.
ויהי ממחרת ויצא Jer. 20, 3.
ויהי ככלות ירמיהו Jer. 26, 8.
ויהי בשנה ההיא Jer. 28, 1.
ויהי דבר־יי אל־ירמיהו Jer. 28, 12. 29, 30. 32, 26. 33, 1. 19. 23. 34, 12. 35, 12. 36, 27. 37, 6. 42, 7. 43, 8.
ויהי בעלות נבוכדראצר Jer. 35, 11.
ויהי בשנה הרביעית ליהויקים Jer. 36, 1.
ויהי בשנה החמשית Jer. 36, 9.
ויהי כשמעם Jer. 36, 16.
ויהי יקרא יהודי שלש Jer. 36, 23.
ויהי־הוא בשער בנימן Jer. 37, 13.
ויהי כאשר ראם צדקיהו Jer. 39, 4.
ויהי בחדש השביעי Jer. 41, 1.
ויהי ביום השני Jer. 41, 4.
ויהי כפגש אתם Jer. 41, 6.
ויהי כבאם אל־תוך העיר Jer. 41, 7.
ויהי כראות כל־העם Jer. 41, 13.
ויהי מקץ עשרת ימים Jer. 42, 7.
ויהי ככלות ירמיהו Jer. 43, 1.
ויהי בשנה התשעית Jer. 52, 4.
ויהי בשלשים ושבע שנים Jer. 52, 31.
ויהי בשלשים שנה Ez. 1, 1.
ויהי־קול מעל לרקיע Ez. 1, 25.
ויהי מקצה שבעת ימים Ez. 3, 16.
ויהי דבר־יי אלי לאמר Ez. 6, 1. 7, 1. 11, 14. 17. 21. 26. 12, 1. 13, 1. 14, 2. 12. 15, 1. 16, 1. 17, 11.
ויהי בשנה הששית Ez. 8, 1.
ויהי כהכותם Ez. 9, 8.
ויהי בצותו את־האיש Ez. 10, 6.
ויהי כהנבאי ופלטיהו Ez. 11, 13.
ויהי דבר־יי אלי בבקר Ez. 12, 8.
ויהי אחרי כל־רעתך Ez. 16, 23.
ויהי־בך הפך מן־הנשים Ez. 16, 34.
ויצמח ויהי לגפן Ez. 17, 6.
ויהי נשר־אחד גדול Ez. 17, 7.
ויהי דבר יי אלי לאמר Ez. 17, 11. 18, 1. 21, 1. 6. 13. 23. 22, 1. 17. 23. 23, 1. 24, 15. 25, 1. 27, 1. 28, 1. 11. 20. 30, 1. 33, 1. 23. 34, 1. 35, 1. 36, 16. 37, 15. 38, 1.
ויהי בשנה השביעית Ez. 20, 1.
ויהי דבר־יי אלי בשנה Ez. 24, 1.
ויהי בעשתי־עשרה שנה Ez. 26, 1.
ויהי בעשרים ושבע שנה Ez. 29, 17.
ויהי באחת עשרה שנה Ez. 30, 20. 31, 1.
ויהי בשתי עשרה שנה Ez. 32, 1. 17. 33, 21.
ויהי קהלה סביבות קברתה Ez. 32, 23.
ויהי־קול כהנבאי Ez. 37, 7.
ויהי אפרים כיונה פותה Hos. 7, 11.
ויהי דבר־יי אל־יונה Jon. 1, 1. 3, 1.
ויהי סער־גדול בים Jon. 1, 4.
ויהי יונה במעי הדג Jon. 2, 1.
ויהי כזרח השמש Jon. 4, 8.
ויהי ריב ומדון ישא Hab. 1, 3.
ויהי דבר יי ביד־חגי Hag. 1, 3.
ויהי דבר־יי שנית Hag. 2, 20.
ויהי דבר־יי אלי לאמר Zach. 4, 8. 6, 9.
ויהי בשנת ארבע לדריוש Zach. 7, 1.
ויהי דבר יי צבאות Zach. 7, 4. 8, 1.
ויהי דבר־יי אל־זכריה Zach. 7, 8.
ויהי קצף גדול מאת יי Zach. 7, 12.
ויהי כאשר־קרא Zach. 7, 13.
ויהי־יי למשען לי Ps. 18, 19.
ויהי בשלם סכו Ps. 76, 3.
ויהי יי לי למשגב Ps. 94, 22.
ויהי־לו לישועה Ps. 118, 14.
ויהי מקנה שבעת אלפי־צאן Job. 1, 3.
ויהי האיש ההוא גדול Job. 1, 3.
ויהי כי הקיפו ימי המשתה Job. 1, 5.
ויהי היום ויבאו בני האלהים Job. 1, 6. 2, 1.
ויהי היום ובניו ובנתיו Job. 1, 13.
ויהי לאבל כנרי Job. 30, 31.
ויהי אחר דבר יי Job. 42, 7.
ויהי־לו ארבעה עשר Job. 42, 12.
ויהי־לו שבעה בנים Job. 42, 13.
ויהי בהם מבני יהודה Dan. 1, 6.
ויהי המלצר נשא את־פתבגם Dan. 1, 16.
ויהי דניאל עד־שנת Dan. 1, 21.
ויהי בראתי ואני בשושן Dan. 8, 2.
ויהי בראתי אני דניאל Dan. 8, 15.
ויהי עם הארץ Esr. 4, 4.
ויהי בחדש־כסלו Neh. 1, 1.
ויהי כשמעי את־הדברים Neh. 1, 4.
ויהי בחדש ניסן Neh. 2, 1.
ויהי כאשר שמע סנבלט Neh. 3, 33. 4, 1.
ויהי לב לעם לעשות Neh. 3, 38.
ויהי כאשר שמעו אויבינו Neh. 4, 9.
ויהי מן־היום ההוא Neh. 4, 10.
ויהי כאשר נשמע לסנבלט Neh. 6, 1.
ויהי כאשר שמעו כל־אויבינו Neh. 6, 16.
ויהי כאשר נבנתה החומה Neh. 7, 1.
ויהי כשמעם את־התורה Neh. 13, 3.
ויהי כאשר צללו שערי Neh. 13, 19.
ויהי־לו עשרים ושלוש 1 Chr. 2, 22.
ויהי יעבץ נכבד מאחיו 1 Chr. 4, 9.
ויהי ערי גבולם 1 Chr. 6, 51.
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים 1 Chr. 10, 8.
ויואב בן־צרויה ויהי לראש 1 Chr. 11, 6.
ויהי להם לשר 1 Chr. 11, 21.
ויהי דויד וזקני ישראל 1 Chr. 15, 25.
ויהי בעזר האלהים 1 Chr. 15, 26.
ויהי ארון ברית־יי 1 Chr. 15, 29.
ויהי כאשר ישב דויד 1 Chr. 17, 1.
ויהי בלילה ההוא 1 Chr. 17, 3.
ויהי דבר אלהים 1 Chr. 17, 3.
ויהי אחרי־כן ויך דויד 1 Chr. 18, 1.
ויהי ארם לדויד 1 Chr. 18, 6.
ויהי עשה משפט וצדקה 1 Chr. 18, 14
ויהי אחרי־כן וימת 1 Chr. 19, 1.
ויהי לעת תשובת השנה 1 Chr. 20, 1.
ויהי אחרי־כן ותעמד 1 Chr. 20, 4.
ויהי איש מדה 1 Chr. 20, 6.
ויהי כל־ישראל אלף 1 Chr. 21, 5.
ויהי עלי דבר־יי 1 Chr. 22, 8.
ויהי מספרם לגלגלתם 1 Chr. 23, 3.
ויהי־יתת הראש 1 Chr. 23, 11.
ויהי מספרם אנשי מלאכה 1 Chr. 25, 1.
ויהי מספרם עם־אחיהם 1 Chr. 25, 7.
ויהי בזאת קצף על־ישראל 1 Chr. 27, 24.
ויהי־לו אלף וארבע־מאות 2 Chr. 1, 14.
ויהי־שם עד היום הזה 2 Chr. 5, 9.
ויהי בצאת הכהנים 2 Chr. 5, 11.
ויהי כאחד למהצצרים 2 Chr. 5, 13.
ויהי עם־לבב דויד אבי 2 Chr. 6, 7.
ויהי מקץ עשרים שנה 2 Chr. 8, 1.
ויהי משקל הזהב 2 Chr. 9, 13.
ויהי לשלמה ארבעת אלפים 2 Chr. 9, 25.
ויהי מושל בכל־המלכים 2 Chr. 9, 26.
ויהי כשמע ירבעם 2 Chr. 10, 2.
ויהי דבר־יי אל־שמעיהו 2 Chr. 11, 2.
ויהי־לו יהודה ובנימן 2 Chr. 11, 12.
ויהי כהכין מלכות רחבעם 2 Chr. 12, 1.
ויהי בשנה החמישית 2 Chr. 12, 2.
ויהי מדי־בוא המלך 2 Chr. 12, 11.
ויהי בחריע איש יהודה 2 Chr. 13, 15.
ויהי לאסא חיל 2 Chr. 14, 7.
ויהי כשמע בעשא 2 Chr. 16, 5.
ויהי יי עם־יהושפט 2 Chr. 17, 3.
ויהי־לו עשר וכבוד 2 Chr. 17, 5.
ויהי פחד יי על 2 Chr. 17, 10.
ויהי יהושפט הלך וגדל 2 Chr. 17, 12.
ויהי ליהושפט עשר וכבוד 2 Chr. 18, 1.
ויהי כראות שרי הרכב 2 Chr. 18, 31. 32.
ויהי אחרי־כן באו 2 Chr. 20, 1.
ויהי פחד אלהים על כל 2 Chr. 20, 29.
ויהי קם לילה ויך 2 Chr. 21, 9.
ויהי לימים מימים 2 Chr. 21, 19.
ויהי בהשפט יהוא 2 Chr. 22, 8.
ויהי אתם בבית האלהים 2 Chr. 22, 12
ויהי אחרי־כן היה 2 Chr. 24, 4.
ויהי־קצף על־יהודה 2 Chr. 24, 18.
ויהי לתקופת השנה 2 Chr. 24, 23.
ויהי כאשר חזקה המלכה 2 Chr. 25, 3.

ויהי אחרי בוא אמציהו 2Chr.25,14.
ויהי ׳ בדברו אליו 2 Chr. 25, 16.
ויהי לדרש אלהים 2 Chr. 26, 5.
3 *imperf.*: וַיְהִי
ויהי מבדיל Gn. 1, 6.
ויהי כנען עבד למו Gn. 9, 26. 27.
ויהי ברד בכל־ארץ Ex. 9, 22.
ויהי כבאך שם העיר 1 S. 10, 5.
ויהי חשך על־ארץ Ex. 10, 21.
ויהי אלהים עמך Ex. 18, 19.
ויהי מתיו מספר Dt. 33, 6.
ויהי יי עמך 1 Sam. 20, 13.
ויהי בך כח כי תלך 1 Sam. 28, 22.
ויהי בשמעך את־קול 2 Sam. 5, 24.
ויאמר אל־יואב ויהי מה 2 S.18,22.
ויהי מה ארוץ 2 Sam. 18, 23.
ויהי כהני במות 1 Reg. 13, 33.
ויהי כבאה והיא מתנכרה 1Rg.14,5.
ויהי־לי לגן־ירק 1 Reg. 21, 2.
ויהי־נא פי־שנים 2 Reg. 2, 9.
ויהי כאזור הזה Jer. 13, 10.
ויהי כזית הודי Hos. 14, 7.
ויהי־כן יי אלהי־צבאות Am.5,14.
ויהי אדני יי בכם לעד Mich. 4, 2.
ויהי טרף בביתי Mal. 3, 10.
ויהי יי משגב לדך Ps. 9, 10.
ויהי עתם לעולם Ps. 81, 16.
ויהי ׳ נעם יי אלהינו Ps. 90, 17.
תשת־חשך ויהי לילה Ps.104, 20.
ויהי כשמעך את־קול 1 Chr.14, 15.
ועשה ויהי יי עמך 1 Chr. 22, 16.
ויהי־נא דברך כאחד מהם 2 Chr. 18, 12.
ויהי יי עם־הטוב 2 Chr. 19, 11.
3 *impf. ap.*: יִהְיֶה *p.*
על־כל־עובר לו־יהי Ez. 16, 15.
3 *impf. ap.*: וַיִּהְיֶה *p.*
לריח ניחח ויהי Ez. 16, 19.
כי הוא אמר ויהי Ps. 33, 9.
3 *impf. fem.*: תִּהְיֶה
והארץ תהיה לפניכם Gn. 34, 10.
תהיה תורת יי בפיך Ex. 13, 9.
תהיה יראתו על־פניכם Ex. 20, 20.
האשה וילדיה תהיה לאדניה Ex. 21, 4.
שבעת יי תהיה בין שניהם Ex. 22, 10.
לא־תהיה משכלה ועקרה Ex.23,26.
פן־תהיה הארץ שממה Ex. 23, 29.
קדש קדשים תהיה לכם Ex. 30, 36.
קדש תהיה לך ליי Ex. 30, 37.
ואש תהיה לילה בו Ex. 40, 38.
בלולה בשמן מצה תהיה Lev. 2, 5.
מנחת כהן כליל תהיה Lev. 6, 16.
המקריב אתה לו תהיה Lev. 7, 9.
תהיה איש כאחיו Lev. 7, 10.
לא תהיה שוק הימין למנה Lv.7,33.
נגע צרעת כי תהיה באדם Lev.13,9.
זאת תהיה תורת המצרע Lev.14, 2.
וזאת תהיה טמאתו Lev. 15, 3.
ואשה כי־תהיה זבה Lev. 15, 19.
תהיה בנדתה Lev. 15, 19.
כימי נדתה תהיה Lev. 15, 25.
חקת עולם תהיה־זאת Lev. 17, 7.
בקרת תהיה Lev. 19, 20.
ולא־תהיה זמה בתוככם Lev.20,14.
כי תהיה לאיש זר Lev. 22, 12.
כי תהיה אלמנה וגרושה Lev.22,13.
תהיה כל־תבואתה לאכל Lev.25, 7.
יובל הוא תהיה לכם Lev. 25, 10.
החמשים שנה תהיה לכם Lv.25,11.
קדש תהיה לכם Lev. 25, 12.
ימים תהיה גאלתו Lev. 25, 29.
גאלה תהיה־לו Lev. 25, 31. 48.
גאלת עולם תהיה Lev. 25, 32.
ולא־תהיה לכם תקומה Lev.26, 37.
לכהן תהיה אחזתו Lev. 27, 21.

אהרן ובניו תהיה Num. 4, 27.
ולא תהיה עדת יי Num. 27, 17.
היו תהיה לאיש Num. 30, 7.
זאת תהיה לכם הארץ Num. 34, 12.
תהיה לאשה Num. 36, 8.
וצדקה תהיה־לנו Dt. 6, 25.
יד העדים תהיה־בו Dt. 17, 7.
ולו־תהיה לאשה Dt. 22, 19. 29.
ויד תהיה לך Dt. 23, 13.
ויתד תהיה לך Dt. 23, 14.
לא־תהיה קדשה Dt. 23, 18.
ולך תהיה צדקה Dt. 24, 13.
לא־תהיה אשת־המת Dt. 25, 5.
למען תהיה־לי השירה Dt. 31, 19.
אם־יד תהיה־בו Jos. 2, 19.
למען תהיה זאת Jos. 4, 6.
לך תהיה לנחלה Jos. 14, 9.
האבן הזאת תהיה־בנו Jos. 24, 27.
כי לא תהיה תפארתך Jud. 4, 9.
מחר תהיה־לכם תשועה 1 S. 11, 9.
אשר תהיה רגלו 1 Sam. 23, 22.
וידי לא תהיה־בד 1 S. 24, 13. 14.
ולא־תהיה זאת 1 Sam. 25, 31.
כי־מרה תהיה באחרונה 2 S. 2, 26.
כי לא־תהיה־לנו פליטה 2 S. 15, 14.
אשר תהיה לכל־האדם 1 Rg. 8, 38.
וסכה תהיה לצל־יומם Jes. 4, 6.
לא תקום ולא תהיה Jes. 7, 7.
תהיה כל־הארץ Jes. 7, 24.
תהיה מסלה ממצרים Jes. 19, 23.
בהשקט ובבטחה תהיה Jes. 30, 15.
וישועתי לעולם תהיה Jes. 51, 6.
וצדקתי לעולם תהיה Jes. 51, 8.
שמחת עולם תהיה להם Jes. 61, 7.
שממה תהיה כל־הארץ Jer. 4, 27.
כי לחרבה תהיה הארץ Jer. 7, 34.
ושארית לא תהיה להם Jer. 11, 23.
וירושלים עיים תהיה Jer. 26, 18.
תהיה העיר הזאת Jer. 27, 17.
וגבלתו תהיה משכבת Jer. 36, 30.
לחרב ולקללה תהיה Jer. 49, 13.
כי־שממות עולם תהיה Jer. 51, 62.
ושמעה אל־שמועה תהיה Ez. 7, 26.
לא־תהיה לכם לסיר Ez. 11, 11.
וארץ שממה תהיה Ez. 12, 20.
והארץ תהיה שממה Ez. 14, 16.
צדקת הצדיק עליו תהיה Ez.18,20.
לאש תהיה לאכלה Ez. 21, 37.
תהיה לצחק וללעג Ez. 23, 32.
משטה חרמים תהיה Ez. 26, 5. 14.
מן־המלכות תהיה שפלה Ez.29,15.
ונא תהיה להבקע Ez. 30, 16.
חרב איש באחיו תהיה Ez. 38, 21.
והאלמנה אשר־תהיה Ez. 44, 22.
ובחגים ובמועדים תהיה Ez.46,11.
נחלתו היא לבניו תהיה Ez. 46, 16.
נחלתו בניו להם תהיה Ez. 46, 17.
למינה תהיה הגתם Ez. 47, 10.
תהיה התרומה ולאלה תהיה תרומת־ הקדש Ez. 48, 8. 10.
אפרים לשמה תהיה Hos. 5, 9.
ובירושלם תהיה פליטה Joel 3, 5.
מצרים לשממה תהיה Joel 4, 19.
למדבר שממה תהיה Joel 4, 19.
אם־תהיה רעה בעיר Am. 3, 6.
גם־היא לא תהיה Am. 7, 6.
ובהר־ציון תהיה פליטה Obad.1,17.
וירושלם עיין תהיה Mich. 3, 12.
עתה תהיה מבוכתם Mich. 4, 4.
עתה תהיה למרמס Mich. 7, 10.
כי עזה עזובה תהיה Zeph. 2, 4.
כי מואב כסדם תהיה Zeph. 2, 9.
וזאת תהיה המגפה Zach. 14, 12.
תהיה מהומת־יי Zach. 14, 13.
תהיה מגפת חסוס Zach. 14, 15.
ולא עליהם תהיה המגפה Zach. 14, 18.

זאת תהיה חטאת Zach. 14, 19.
ונחלתם לעולם תהיה Ps. 37, 18.
ותפלתי תהיה לחטאה Ps. 109, 7.
ורמיה תהיה למס Prv. 12, 24.
כי לא־תהיה אחרית Prv. 24, 20.
*תעפה כבקר תהיה Job. 11, 17.
כי־שוא תהיה תמורתו Job. 15, 31.
ולא־לו תהיה Dan. 11, 17.
ולא־תהיה כראשנה Dan. 11, 29.
לא תהיה לפליטה Dan. 11, 42.
3 *impf. f. ap.*: תִּהְיֶי
אל־נא תהי מריבה Gn. 13, 8.
תהי נא אלה Gn. 26, 28.
וידנו אל־תהי־בו Gn. 37, 27.
אל־נא תהי כמת Num. 12, 12.
תהי־נא לך תחתיה Jud. 15, 2.
אל־תהי ידי 1 Sam. 18, 17.
תהי נא ידך בי 2 Sam. 24, 17.
אל־תהי־לה שאריה Jer. 50, 26.
תהי־טירתם נשמה Ps. 69, 26.
תהי־ידך על־איש ימינך Ps.80,18.
תהי־לו כבגד יעטה Ps. 109, 19.
תהי־ידך לעזרני Ps. 119, 173.
רפאות תהי לשרך Prv. 3, 8.
אל־תהי עולה Job. 6, 29.
תהי־נא אזנך קשבת Neh. 1, 6. 11.
תהי נא ידך בי 1 Chr. 21, 17.
3 *impf. f. ap.*: וַתְּהִי
ותהי אשה לבן־אדניך Gn. 24, 51.
ותהי נדתה עליו Lev. 15, 24.
ותהי־בו יד־פלשתים 1 S.18,17.21.
ותהי־לו למוקש 1 Sam. 18, 21.
ותהי־לו סכנת 1 Reg. 1, 2.
ותהי להשוֹת גלים 2 Reg. 19, 25.
ותהי ליום אחרון Jes. 30, 8.
ותהי להשאות גלים Jes. 37, 26.
ותהי־עוד ׳ נחמתי Job. 6, 10.
ותהי לכם לחכמה Job. 13, 5.
3 *impf. f. ap.*: וַתְּהִי
ותהי ראשית ממלכתו Gn. 10, 10.
ותהי לחם הלבנה Gn. 11, 3.
ותהי שרי עקרה Gn. 11, 30.
ותהי נציב מלח Gn. 19, 26.
ותהי־לו לאשה Gn. 20, 12.
ותהי־לו לאשה Gn. 24, 67.
ותהי הארץ לפרעה Gn. 47, 20.
ותהי הכנם Ex. 8, 13. 14.
ותהי צעקה גדלה Ex. 12, 30.
ותהי עליו רוח אלהים Num. 24, 2.
ותהי המגפה בעדת יי Num. 31, 16.
ותהי המחצה חלק Num. 31, 36.
ותהי מחצת העדה Num. 31, 43.
ותהי נחלתן על־מטה Num. 36, 12.
ותהי עליו רוח־יי Jud. 3, 10.
ותהי על־יפתח רוח יי Jud. 11, 29.
ותהי־חק בישראל Jud. 11, 39.
ותהי אשת שמשון Jud. 14, 20.
ותהי־שם ימים Jud. 19, 2.
ותהי חטאת הנערים 1 Sam. 2, 17.
ותהי המכה גדולה 1 Sam. 4, 10.
ותהי יד־יי בעיר 1 Sam. 5, 9.
ותהי יד־יי בפלשתים 1 Sam. 7, 13.
ותהי המכה הראשנה 1 S. 14, 14.
ותהי המלחמה חזקה 1 S. 14, 52.
ותהי רוח־יי 1 Sam. 19, 9
ותהי על־מלאכי שאול 1 S.19,20.
ותהי עליו גם־הוא רוח 1 S.19,23.
ותהי־לו לאשה 1 Sam. 25, 42.
ותהי המלחמה קשה 2 Sam. 2, 17.
ותהי המלחמה ארכה 2 Sam. 3, 1.
ותהי מואב לדוד 2 Sam. 8, 2.
ותהי ארם לדוד 2 Sam. 8, 6.
ותהי־לו לאשה 2 Sam. 11, 27.
ותהי־לו כבת 2 Sam. 12, 3.
ותהי אל־ראש דוד 2 Sam. 12, 30.
ותהי המלחמה ביער 2 Sam.18, 6.
ותהי־שם המגפה 2 Sam. 18, 7.

ותהי־שם המלחמה 2 Sam. 18, 8.
ותהי התשעה ביום ההוא 2S.19, 3.
ותהי־עוד מלחמה 2 S. 21, 15. 20.
ותהי־עוד המלחמה 2 S. 21, 18. 19.
ותהי־שם חלקת השדה 2 S. 23, 11.
ותהי ישראל שמנה מאות 2 S.24, 9.
ותהי למלך סכנת 1 Reg. 1, 4.
ותסב המלוכה ותהי לאחי 1Rg.2,15
ותהי כבראשנה 1 Reg. 13, 6.
ותהי נבלתו משלכת 1 Rg. 13, 24.
ותהי עליו יד יי 2 Reg. 3, 15.
ותהי לפני אשת נעמן 2 Reg. 5, 2.
ותהי נבלתם כסרחה Jes. 5, 25.
ותהי המשרה על־שכמו Jes. 9, 5.
ותהי לכם הזות הכל Jes. 29, 11.
ותהי יראתם אתי Jes. 29, 13.
ותהי האמת נעדרת Jes. 59, 15.
ותהי־לי אמי קברי Jer. 20, 17.
ותהי מרוצתם רעה Jer. 23, 10.
ותהי ארצכם לחרבה Jer. 44, 22.
ותהי עליו שם יד־יי Ez. 1, 3.
ותהי בפי כדבש למתוק Ez. 3, 3.
ותהי עלי שם יד־יי Ez. 3, 22.
*ותהי להפך Ez 16, 34.
ותהי לגפן ותעש בדים Ez. 17, 6.
ותהי לקינה Ez. 19, 14.
ותהי ערוותם על־עצמתם Ez.32,27.
ותהי לחרפות לי Ps. 69, 11.
ותהי לדל תקוה Job. 5, 16.
ותהי צעקת העם Neh. 5, 1.
ותהי שמחה גדולה Neh. 8, 17.
ותהי אשה אחרת 1 Chr. 2, 26.
ותהי חלקת השדה 1 Chr. 11, 13.
ותהי על־ראש דויד 1 Chr. 20, 2.
ותהי־עוד מלחמה 1 Chr. 20, 5. 6.
2 *imperf.*: תְּהִיֶה
נע ונד תהיה בארץ Gn. 4, 12.
אתה תהיה על־ביתי Gn. 41, 40.
ואתה תהיה־לו לאלהים Ex. 4, 16.
לא־תהיה לו כנשה Ex. 22, 24.
לא־תהיה אחרי־רבים Ex. 23, 2.
ברוך תהיה מכל־העמים Dt. 7, 14.
תמים תהיה עם יי Dt. 18, 13.
ולא תהיה למטה Dt. 28, 13.
ואתה תהיה לזנב Dt. 28, 44.
ועזר מצריו תהיה Dt. 33, 7.
ואתה תהיה לנגיד 2 Sam. 5, 2.
תהיה כאחד הנבלים 2 Sam.13,13.
כי־תהיה־לנו מעיר 2 Sam. 18, 3.
שר־צבא תהיה לפני 2 Sam.19,14.
תהיה־עבד לעם 1 Reg. 12, 7.
קציו תהיה־לנו Jes. 3, 6.
למה תהיה כגר בארץ Jer. 14, 8.
למה תהיה כאיש נדהם Jer. 14, 9.
היו תהיה לי כמו אכזב Jer. 15, 18.
יקר מזולל כפי תהיה Jer. 15, 19.
אל־תהיה־לי למחתה Jer. 17, 17.
שממות עולם תהיה Jer. 51, 26. 62.
ולא־תהיה להם לאיש Ez. 3, 26.
לאש תהיה לאכלה Ez. 21, 37.
תהיה לצחק וללעג Ez. 23, 32.
משטה חרמים תהיה Ez. 26, 14.
ואתה שממה תהיה Ez. 35, 4.
שממה תהיה הר־שעיר Ez. 35, 15.
לכסות הארץ תהיה Ez. 38, 9.
באחרית הימים תהיה Ez. 38, 16.
תעפה כבקר תהיה Job. 11, 17.
ואתה תהיה נגיד 1 Chr. 11, 2.
אם־תהיה לטוב 2 Chr. 10, 7.
2 *impf. fem.*: תִּהְיִי
ולא תהיי לאיש Hos. 3, 3.
2 *impf. ap. m. et f.*: תְּהִי
תהי נעלמה Nah. 3, 11.
אל־תהי צדיק הרבה Eccl. 7, 16.
ואל־תהי סכל Eccl. 7, 17.
אל־תהי חכם בעיניך Prv. 3, 7.
אל־תהי בתקעי־כף Prv. 22, 26.
אל־תהי בסבאי־יין Prv. 23, 20.

אל־תהי עד־חנם Prv. 24, 28.

2 *impf. f. ap.*: וַתֶּהְדֶּי

ותהי לחפד Ez. 16, 35.
ותהי־לי לישועה Ps. 118, 21.

2 *impf. f.*: וַתְּהִי

נאם אדני יי ותהיי־לי Ez. 16, 8.

1 *impf. pl.*: נְהִיָה

פן נהיה לבוז Gn. 38, 23.
נהיה לאדני לעבדים Gn. 44, 9.
וירנתן בני נהיה לעבר אחד 1S.14,40
ולא־נהיה עוד חרפה Neh. 2, 17.

1 *impf. pl.*: וְנִהְיָה

ונהיה אנחנו ואדמתנו Gn. 47, 19.

1 *impf. pl.*: נַהֲיֶה

ונהיה עליהם עד־פתח 2S.11, 23.
ונשבע לחם ונהיה טובים Jer.44,17.

1 *impf. pl. ap.*: וַנְּהִי

ונהי בעיניו כחגבים Num. 13, 33.
ונהי כטמא כלנו Jes. 64, 5.

2 *impf. pl.*: תֶּהְיוּ

אם תהיו כמני Gn. 34, 15.
ואתם תהיו נקים Gn. 44, 10.
ואתם תהיו־לי ממלכת Ex. 19, 6.
ואמרת אלהם קדשים תהיו Lv.19,2
ואתם תהיו־לי לעם Lev. 26, 12.
ואתם תהיו־לי לעבדים 1 S. 8, 17.
אתם תהיו לעבר אחד 1 S. 14, 40.
למה תהיו אחרנים 2 Sam. 19, 12.
ולמה תהיו אחרנים 2 Sam. 19, 13.
כי־תהיו־לי היום לשטן 2 S.19, 23.
כי תהיו כאלה נבלת עלה Jes. 1, 30.
ואתם תהיו־לי לעם Jer. 7, 23.
ואתם תהיו בתוכה Ez. 11, 11.
אל־תהיו כאבותיכם Zach. 1, 4.
כי־תהיו אתם ארץ Mal. 3, 12.
אל־תהיו ׀ כסוס כפרד Ps. 32, 9.

2 *impf. pl.*: תִּהְיוּן

ואנשי־קדש תהיון Ex. 22, 30.

3 *impf. pl.*: יִהְיוּ

זכר ונקבה יהיו Gn. 6, 19.
מלכי עמים ממנה יהיו Gn. 17, 16.
מה יהיו חלמתיו Gn. 37, 20.
יהיו שבע שני רעב Gn. 41, 27
ושמעון יהיו־לי Gn. 48, 5.
הולדת אחריהם לך יהיו Gn. 48, 6.
בטבעת הארן יהיו הבדים Ex.25,15
יהיו פני הכרבים Ex. 25, 20.
ופרחיה ממנה יהיו Ex. 25, 31.
וקנתם ממנה יהיו Ex. 25, 36.
ויחדו יהיו תמים Ex. 26, 24.
לשני המקצעת יהיו Ex. 26, 24.
יהיו במלואתם Ex. 28, 20.
ממתנים ועד־ירכים יהיו Ex.28,42.
יהיו לבניו אחריו Ex. 29, 29.
ויחדו יהיו תמים Ex. 36, 29.
ושקץ יהיו לכם Lev. 11, 11.
וטמאים יהיו לכם Lev. 11, 35.
בגדיו יהיו פרמים Lev. 13, 45.
ומכנסי־בד יהיו על־בשרו Lv.16,4.
עיריים יהיו Lev. 20, 21.
קדשים יהיו לאלהיהם Lev. 21, 6.
יהיה עלה ליי Lev. 23, 18.
קדש יהיו ליי לכהן Lev. 23, 20.
ואמתך אשר יהיו־לך Lev. 25, 44.
ועריכם יהיו חרבה Lev. 26, 33.
ואתכם יהיו איש Num. 1, 4.
יהיו אנשי יי Num. 3, 13.
ואיש את־קדשיו לו יהיו Nu. 5, 10.
וברד הכהן יהיו מי המרים Nu.5,18.
נשיגו ושפני יהיו לבז Num. 14, 3.
ובניכם יהיו רעים Num. 14, 33.
תמימם יהיו Num. 28, 19. 31. 29, 8.
ארבעה עשר תמימם יהיו Nu.29,13.
יהיו־שם בערי הגלעד Nu. 32, 26.
ומגרשיהם יהיו לבהמתם Nu. 35, 3.
קדשיך אשר־יהיו לך Dt. 12, 26.
אשר יהיו בימים ההם Dt. 19, 17.
יהיו לך למס Dt. 20, 11.
זיתים יהיו לך Dt. 28, 40.
ולא יהיו לך Dt. 28, 41.
יהיו לכם למוקש Jud. 2, 3.
יהיו כנבל אביך 1 Sam. 25, 26.
ודבריך יהיו אמת 2 Sam. 7, 28.
ועבדי יהיו עם־עבדיך 1 Rg. 5, 20.
חדש יהיו בלבנון 1 Reg. 5, 28
לכהנים יהיו 2 Reg. 12, 17.
יהיו בגדיך לבגים Eccl. 9, 8.
כי הרבה יהיו Eccl. 11, 8.
אם־יהיו חטאיכם Jes. 1, 18.
כצמר יהיו Jes. 1, 18.
בתים רבים לשמה יהיו Jes. 5, 9.
עץ יערו מספר יהיו Jes. 10, 19.
מי נמרים משמות יהיו Jes. 15, 6.
ככבוד בני־ישראל יהיו Jes. 17, 3.
יהיו ׀ ערי מעזר Jes. 17, 9.
יהיו חמש ערים בארץ Jes.19,18.
ובחוריו למס יהיו Jes. 31, 8.
וכל־שריה יהיו אפס Jes. 34, 12.
יהיו כאין Jes. 41, 11. 12.
עליך יעברו ולך יהיו Jes. 45, 14.
קוריהם לא־יהיו לבגד Jes. 59, 6.
והנבראים יהיו לרוח Jer. 5, 13.
על־פני האדמה יהיו Jer.8,2.16,4.
יהיו משלכים בחוצות Jer. 14, 16.
ולא־יהיו לך בנים Jer. 16, 2.
ואנשיהם יהיו הרגי מות Jer.18,21.
בבלה יובאו ושמה יהיו Jer.27, 22.
והמה יהיו־לי לעם Jer. 31, 1. 33.
מי נמרים למשמות יהיו Jer.48,34.
בסוד עמי לא־יהיו Ez. 13, 9.
ולא־יהיו עוד בידכן Ez. 13, 21.
ושרשיו תחתיו יהיו Ez. 17, 6.
גשמי ברכה יהיו Ez. 34, 26.
ולא־יהיו עוד בז לגוים Ez.34,28.
ולא־יהיו עוד אספי רעב Ez.34,29.
ולא־יהיה־עוד לשני גוים Ez.37,22.
והמה יהיו־לי לעם Ez. 37, 27.
ולא־יהיו אחוזים בקיר Ez. 41, 6.
פשתים יהיו על־ראשם Ez.44,18.
פשתים יהיו על־מתניהם Ez.44,18.
כל העם הארץ יהיו Ez. 45, 16.
ואיל תמימם יהיו Ez. 46, 6.
משטוה לחרמים יהיו Ez. 47, 10.
לכן יהיו כענן־בקר Hos. 13, 3.
ומעונים לא יהיו־לך Mich. 5, 11.
כי־יהיו אפר תחת כפות Mal.3,21.
יהיו־לרצון ׀ אמרי־פי Ps. 19. 15.
יהיו כמץ לפני־רוח Ps. 35, 5.
מנת שעלים יהיו Ps. 63, 11.
ולא יהיו ׀ כאבותם Ps. 78, 8.
זרמתם שנה יהיו Ps. 90, 5.
דשנים ורעננים יהיו Ps. 92, 15.
יהיו־ימיו מעטים Ps. 109, 8.
יהיו־בניו יתומים Ps. 109, 9.
יהיו נגד־יי תמיד Ps. 109, 15.
כמוהם יהיו עשיהם Ps.115,8.135,18
יהיו כחציר גגות Ps. 129, 6.
יהיו־לך לבדך Prv. 5, 17.
יהיו כתבן לפני רוח Job. 21, 18.
אשר יהיו מטהרים Neh. 13, 22.
לארבע רוחות יהיה 1 Chr. 9, 24.
יהיו־נא עיניך פתחות 2 Chr. 6, 40.
עתה עיני יהיו פתחות 2 Chr. 7, 15.
כי יהיו־לו לעבדים 2 Chr. 12, 8.

3 *imperf. pl.*: וַיִּהְיוּ

ויהיו שניהם ערומים Gn. 2, 25.
ויהיו ימי אדם Gn. 5, 4.
ויהיו כל־ימי אדם Gn. 5, 5.
ויהיו כל־ימי־שת Gn. 5, 8.
ויהיו כל־ימי אנוש Gn. 5, 11.
ויהיו כל־ימי קינן Gn. 5, 14.
ויהיו כל־ימי מהללאל Gn. 5, 17.
ויהיו כל־ימי־ירד Gn. 5, 20.
ויהי כל־ימי משותלח Gn. 5, 27.
ויהיו בני־נח Gn. 9, 18.
ויהיו ימי־תרח Gn. 11, 32.
ויהיו חיי שרה Gn. 23, 1.
ויהיו בעיניו כימים Gn. 29, 20.
ויהיו בני־יעקב Gn. 35, 22.
ויהיו ימי יצחק Gn. 35, 28.
ויהיו בני אליפז Gn. 36, 11.
ויהיו בני־לוטן Gn. 36, 22.
ויהיו ימים במשמר Gn. 40, 4.
ויהיו בני־פרץ Gn. 46, 12.
ויהיו לתנינם Ex. 7, 12.
ויהיו הכרבים פרשי כנפים Ex.37,9
ויהיו בני־ראובן Num. 1, 20.
ויהיו כל־פקודי בני־ישראל Num. 1, 45.
ויהיו כל־הפקדים Num. 1, 46.
ויהיו־אלה בני־לוי Num. 3, 17.
ויהיו פקדיהם למשפחתם Nu.4,36. 40. 44.
ויהיו פקדיהם שמנת Num. 4, 48.
ויהיו בחצרות Num. 11, 35.
ויהיו בני־ישראל במדבר Nu.15,32.
ויהיו המתים במגפה Num. 17, 14. 25, 9.
ויהיו פקדיהם שלשה Nu. 26, 7. 62.
ויהיו לנס Num. 26, 10.
ויהיו בני־יהודה Num. 26, 20.
ויהיו בני־פרץ Num. 26, 21.
ויהיו בני־בלע Num. 26, 40.
ויהיו שם כאשר צוני Dt. 10, 5.
ויהיו שם עד היום הזה Jos. 4, 9.
ויהיו לישראל בתוך Jos. 8, 22.
ויהיו חטבי עצים Jos. 9, 21.
ויהיו בקרבם Jos. 10, 1.
ויהיו תלוים על־העצים Jos.10,26.
ויהיו הערים מקצה Jos. 15, 21.
ויהיו למס Jud. 1, 30. 35.
ויהיו לנסות בם Jud. 3, 4.
שלשים מרעים ויהיו אתו Jud.14,11
ויהיו המתים אשר־המית Jud16,30
ויהיו עשרים שנה 1 Sam. 7, 2.
ויהיו בני־ישראל שלש 1 Sam.11,8.
ויהיו עם־שאול 1 Sam. 13, 2.
ויהיו בני שאול יונתן 1 S. 14, 49.
ויהיו כלי־הנערים קדש 1 S. 21, 6.
ויהיו עמו כארבע מאות 1 S. 22, 2.
ויהיו שם שלשה בני צרויה 2S.2,18.
ויהיו לאגדה אחת 2 Sam. 2, 25.
ויהיו־שם גרים 2 Sam. 4, 3.
ויהיו גזזים לאבשלום 2 S. 13, 23.
ויהיו דבריו עם יואב 1 Reg. 1, 7.
ויהיו שם עד היום הזה 1 Rg. 8, 8.
שרי המדינות ויהיו מאתים 1 Reg. 20, 15.
ויהיו הרגים בהם 2 Reg. 17, 25.
ויהיו יראים את־יי ויהיו ׀ הגוים האלה יראים 2 Reg. 17, 32. 41.
ויהיו מכעסים אתי 2 Reg. 21, 15.
ויהיו מאשרי העם־הזה Jes. 9, 15.
ויהיו כל־אלה נאם־יי Jes. 66, 2.
ויהיו לאחור ולא לפנים Jer. 7, 24.
ויהיו הרמנים תשעים Jer. 52, 23.
ויהיו־לה מטות עז Ez. 19, 11.
ויהיו שקוצים כאהבם Hos. 9, 10.
ויהיו להם למוקש Ps. 106, 36.
ויהיו אלופי אדום 1 Chr. 1, 51.
ויהיו בני־ירחמאל 1 Chr. 2, 25.
ויהיו בני־ירם 1 Chr. 2, 27.
ויהיו בני־אונם 1 Chr. 2, 28.
ויהיו בנים לשובל 1 Chr. 2, 52.
ויהיו משרתים לפני משכן 1Chr6,17
ויהיו בני שמידע 1 Chr. 7, 19.
ויהיו שרים בצבא 1 Chr. 12, 21.
ויהיו־שם עם־דויד 1 Chr. 12, 39.
ויהיו מואב עבדים 1 Chr. 18, 2.
ויהיו כל־אדום עבדים 1 Chr. 18, 13.
ויהיו לבית אב 1 Chr. 23, 11.
ויהיו בני אליעזר רחביה 1Chr 23,17
ויהיו הכרובים פרשים 2 Chr. 5, 8.
ויהיו לפני יהודה 2 Chr. 13, 13.
ויהיו ימים שלושה 2 Chr. 20, 25.
ויהיו שכרים חצבים 2 Chr. 24, 12.
ויהיו מעלים עלות 2 Chr. 24, 14.

3 *impf. pl.*: וַיִּהְיוּ

ויהיו־דם Ex. 7, 19.
ויהיו תאמם Ex. 26, 24.
ויהיו לאות Num. 17, 3.
ויהיו על־מדין Num. 31, 3.
ויהיו דברי אלה 1 Reg. 8, 59.
ויהיו מכשלים לפניך Jer. 18, 23.
ויהיו כל־אנשים אשר Jer. 42, 17.
ויהיו נדדים בגוים Hos. 9, 17.
ויהיו חיים לנפשך Prv. 3, 22.

3 *impf. pl.*: שֶׁיִּהְיוּ

שיהיו לא־יהיה Eccl. 1, 11.
שיהיו לאחרנה Eccl. 1, 11.

3 *impf. pl. f.*: תִּהְיֶינָה, תְּהִיֶינָה

אשר תהיין בארץ Gn. 41, 36.
תהיין לראש יוסף Gn. 49, 26.
לעמת המסגרת תהיין Ex. 25, 27.
הירועת תהיין חברת Ex. 26, 2.
ממנו תהיין קרנתיו Ex. 27, 2.
והאבנים תהיין על־שמת Ex.28,21.
איש על־שמו תהיין Ex. 28, 21.
שבתות תמימת תהיינה Lev.23,15.
סלת תהיינה Lev. 23, 17.
ערי מקלט תהיינה Nu. 35, 11. 13. 14.
תהיינה שש־הערים Num. 35, 15.
המטה אשר תהיינה להם Nu. 36, 4.
תהיינה לנשים Nu. 36, 6 (bis).
תהיין לאיש שתי נשים Dt. 21, 15.
תהיינה הערים האלה Jos. 21, 40.
תהיינה בנות מואב Jes. 16, 2.
ערי ערער לעדרים תהיינה Jes.17,2.
ועריה לשמה תהיינה Jer. 48, 9.
וכל־עריה תהיינה לחרבות Jer. 49, 13.
ותועבותיך בתוכך תהיין Ez. 7, 4.
מחרבות תהיין Ez. 29, 12.
בתוך ערים נחרבות תהיינה Ez30,7
ולא־תהיין להם לאכלה Ez. 34, 10.
שתי הארצות לי תהיינה Ez. 35, 10.
תהיינה הערים החרבות Ez. 36, 38.
תהיינה אזניך קשבות Ps. 130, 2.

3 *impf. pl. f.*: וַתְּהִיֶינָה, וַתְּהִיֶינָן

ותהיין מרת רוח Gn. 26, 35.
ותהיינה מחלה תרצה Nu. 36, 11.
ותהיינה העבתים Jud. 15, 14.
ותהיין גם־שתיהן 1 Sam. 25, 43.
ותהיינה צרות עד־יום 2 S. 20, 3.
ותהיינה לחרבה לשממה Jer. 44, 6.
ותהיינה לי ותלדנה בנים Ez. 23, 4.
ותהיינה לאכלה לכל־חית Ez. 34, 5.
ותהיינה צאני לאכלה Ez. 34, 8.
ותהיינה לצלפחד בנות 1 Chr. 7, 15.

3 *impf. fem.*: וַתְּהִינָה

ותהינה נשיהם Jer. 18, 21.
ותהינה כערוער מדבר Jer. 48, 6.

Nif-al: נְהָיָה 3 *perf.*

נהיה הדבר הזה 1 Reg. 1, 27.
כי מאתי נהיה הדבר הזה 1Rg.12,24
לא נהיה מן־העולם Joel 2, 2.
לא נהיה כדברים האלה Neh. 6, 8.
כי־מאתי נהיה הדבר 2 Chr. 11, 4.

3 *perf. c. hint.*: הֳנָהְיָה

הנהיה כדבר הגדול הזה Dt. 4, 32.

3 *perf. fem.* p. נִהְיְתָה

אשר כמוהו לא נהיתה Ex. 11, 6.
לא־נהיתה ולא נראתה Jud. 19, 30.
איכה נהיתה הרעה הזאת Jud.20,3.
אשר נהיתה בכם Jud. 20, 12.
ושערורה נהיתה בארץ Jer. 5, 30.

Jer. 48, 19. אמרי מה־נהיתה
Dan. 12, 1. אשר לא־נהיתה
3 *fem.:* נִהְיְתָה *p.*
Ez. 21, 12. 39, 8. הנה באה ונהיתה
2 *perf.:* נָהָיְתָ
Dt. 27, 9. נהיית לעם ליי אלהיך
1 *perf.:* נָהָיֵיתִי
Dan. 8, 27. ונהייתי ונחליתי
part. masc.: נָהֳיָה *sg.*
*Mich. 2, 4. ונוהה נהי נהיה
Prv. 13, 19. תאוה נהיה תערב לנפש

הָיָה

הָיָה: חו

אע״פ גויר הוס, ונכנס אפעיתי, והכלון אצל יסיס נהתמד לי־הפסק [דעל עווג ווי־עכנע], ולל תקצה לך, כי הנקוד הים מן הכתוי להיות יְהוָה, אלא נפעל הוס אינו אהוס [קסלת י״ל תנועה אחרת, כאשר יְהוּא ג׳] יוכיח. ונוס הוץ פיעיי, לכתוי לפצ״ת, שהוץ יכה את עצמו לה יסיס אצל יסיס, וא״כ תנתנו נקלתו יסיס יסיס אצל יסיס, וום הסוס. והשוהכוים אלת ידנכותו יגיעו תשוכתו שְׁמָא, לומר הַשֵּׁם, וכן נשנה ונגמרת, וכקיאים נספרי קודש אלנו נכי שראל אֲדֹנָי תשוכתו, ונדנר הול אֲדֹנֵיהֶם, הקצר מן אֲדֹנָי שֵׁם, ולול ע׳ וקנים קוכיוס, ווהו אחון, ונתנוחים הקנר הוס יי״ה, או ה״ו, או יי״, או יָהּ, ולול הקלהוכים ידוד, לענן השתמוש הלנהוש של הקדש, ונהכלנת פניעים נמצל יָהוֹ, יוֹ, או נסוף יָהּ, יְהוֹ, והשם יָהּ גס נכתני קדש תמונת יסוס.

n. pr. Dei veri ac vivi, quod propter sanctitatem significatusque profunditatem שֵׁם הַמְיֻחָד, שֵׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא, שֵׁם הַמְפֹרָשׁ, שֵׁם הַגָּדוֹל, שֵׁם הָעֶצֶם, שֵׁם הֶהְיֶה שֵׁם הַמַּעֲלֶה, שֵׁם הַמַּפְלִא, שֵׁם הַמְעֻלָּם nuncupatur, nullaque usquam ratione creaturis, veluti n. אֱלֹהִים, tribuitur. Originem hujus nominis in v. הָוָה (= הָיָה) quaerendam esse, inter omnes constat. Factum est ex futuro v. יִהְיֶה, ad s. formarum יִשְׁוַע, יַעֲקֹב, יִצְחָק, quibus status perpetuus, continuus et in infinitum durans exprimitur. Quare יְהוָה vertendum est *ens aeternum* (der Ewigseiende), explicatioque nominis, qua aeternitas illa tanquam tres in aeones dispescitur (ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος Ap. 1, 8. cf. 11, 17. 16, 5. *Beng.*) non in vocabuli tanquam compositi tripartiendi etymo, sed in futuri vel potius imperfecti, quod statum diuturniorem limitibusque temporis non circumscriptum denotat, emphasi maxime fundata est. Quae emphasis aperte docetur divina divini nominis periphrasi: אֶהְיֶה אֲשֶׁר, id quod neque ἐγώ εἰμι ὁ ὤν, ut exstat in Alexandrina, neque γενήσομαι ὅπερ ἐγενόμην vertendum est, cum potius, ut ita loquar, Dei, qui cum Mose colloquitur Deique, qui futurus sit (τοῦ ἐσομένου, τοῦ ἐρχομένου) identitas Deique proinde, etiamsi multimodis et in praesenti et in futuro se exserat, immutabilitas enuncietur. Qua identitate atque immutabilitate (modo recte eam intelligas) simul Dei *gratia ac veritas* subindicatur, ita ut sapientissime traditum sit, cum n. אֱלֹהִים Deum *omnipotentem* ac *justum* (מִדַּת הַדִּין) indicet, nomine יְהוָה ejus *gratiam* ac *misericordiam* (מִדַּת הָרַחֲמִים) denotari. Nomini tetragramato punctis suis carenti adscripta esse puncta nominis אֲדֹנָי addubitaverunt veteres multi, ex formae cum similibus convenientia, ex imperfecto יְהוּא Qoh. 11, 3. ejusque nominis compendiis (יָהּ, יְהוֹ, יָהוֹ), quae in *nn. pr.* transierunt (*Hilleri* Onomast. p. 249.). Quo concideret traditio illa, qua tetragrammaton שֵׁם נִכְתָּב וְלֹא נִקְרָא (Qiddushin f. 71, a), ὄνομα ἄῤῥητον h. e. ineffabile esse perhibetur. Attamen certum est, ei jam tempore Alexandrinorum interpretum אֲדֹנָי in legendo substitui esse solitum, et aeque certum, primitivam nominis pronuntiationem fuisse יַהְוֶה s. יַהְוֶה (*Ἰαβέ*) vel יְהוָה ad s. f. נְבָנֶה, יִסְפֶּה al.

Gn. 2, 4. ביום עשות יי אלהים
Gn. 2, 5. לא המטיר יי אלהים
Gn. 2, 7. ויוצר יי אלהים
Gn. 2, 8. ויטע יי אלהים
Gn. 2, 9. ויצמח יי אלהים
Gn. 2, 15. ויקח יי אלהים
Gn. 2, 16. ויצו יי אלהים
Gn. 2, 18. ויאמר יי אלהים לא־טוב
Gn. 2, 19. ויצר יי אלהים
Gn. 2, 21. ויפל יי אלהים תרדמה
Gn. 2, 22. ויבן יי אלהים ׃
Gn. 3, 1. עשה יי אלהים
Gn. 3, 8. קול יי אלהים מתהלך
Gn. 3, 8. מפני יי אלהים
Gn. 3, 9. ויקרא יי אלהים
Gn. 3, 13. ויאמר יי אלהים לאשה
Gn. 3, 14. יי אלהים ׀ אל־הנחש
Gn. 3, 21. ויעש יי אלהים לאדם
Gn. 3, 22. ויאמר ׀ יי אלהים
Gn. 3, 23. וישלחהו יי אלהים
Gn. 4, 1. קניתי איש את־יי
Gn. 4, 4. וישע יי אל־הבל
Gn. 4, 6. ויאמר יי אל־קין
Gn. 4, 9. ויאמר יי אל־קין
Gn. 4, 13. ויאמר קין אל־יי
Gn. 4, 15. ויאמר לו יי לכן
Gn. 4, 15. וישם יי לקין
Gn. 4, 16. ויצא קין מלפני יי
Gn. 4, 26. הוחל לקרא בשם יי
Gn. 5, 29. האדמה אשר אררה יי
Gn. 6, 3. ויאמר יי לא־ידון
Gn. 6, 5. וירא יי כי רבה
Gn. 6, 6. וינחם יי כי־עשה
Gn. 6, 7. ויאמר יי אמחה
Gn. 6, 8. מצא חן בעיני יי
Gn. 7, 1. ויאמר יי לנח בא
Gn. 7, 5. ככל אשר־צוהו יי
Gn. 7, 16. ויסגר יי בעדו
Gn. 8, 21. וירח יי את־ריח
Gn. 8, 21. ויאמר יי אל־לבו
Gn. 9, 26. ברוך יי אלהי שם
Gn. 10, 9 (bis). גבר־ציד לפני יי
Gn. 11, 5. וירד יי לראת
Gn. 11, 6. ויאמר יי הן עם
Gn. 11, 8. ויפץ יי אתם
Gn. 11, 9. בלל יי שפת
Gn. 11, 9. ומשם הפיצם יי
Gn. 12, 1. ויאמר יי אל־אברם
Gn. 12, 4. דבר אליו יי
Gn. 12, 7. וירא יי אל־אברם
Gn. 12, 8. 26, 25. ויקרא בשם יי
Gn. 12, 17. ויגע יי ׀ את־פרעה
Gn. 13, 4. אברם בשם יי
Gn. 13, 10. שחת יי את־סדם
Gn. 13, 10. כגן־יי כארץ
Gn. 14, 22. הרמתי ידי אל־יי
Gn. 15, 1. דבר־יי אל־אברם
Gn. 15, 4. והנה דבר־יי אליו
Gn. 15, 7. אני יי אשר הוצאתיך
Gn. 15, 18. כרת יי את־אברם
Gn. 16, 2. עצרני יי מלדת
Gn. 16, 5. ישפט יי ביני
Gn. 16, 7. וימצאה מלאך יי
Gn. 16, 9. 10. 11. ויאמר לה מלאך יי
Gn. 16, 11. שמע יי אל־עניך
Gn. 16, 13. ותקרא שם־יי הדבר
Gn. 17, 1. וירא יי אל־אברם
Gn. 18, 1. וירא אליו יי
Gn. 18, 13. ויאמר יי אל־אברהם
Gn. 18, 19. ושמרו דרך יי
Gn. 18, 19. הבוא יי על־אברהם
Gn. 18, 20. 26. ויאמר יי
Gn. 18, 22. ועדנו עמד לפני יי
Gn. 18, 33. וילך יי כאשר כלה
Gn. 19, 13. צעקתם את־פני יי
Gn. 19, 13. וישלחנו יי לשחתה
Gn. 19, 14. משחית יי את־העיר
Gn. 19, 16. בחמלת יי עליו
Gn. 19, 24. גפרית ואש מאת יי
Gn. 19, 27. עמד שם את־פני יי
Gn. 20, 18. עצר עצר יי בעד
Gn. 21, 1. ויעש יי לשרה
Gn. 21, 33. בשם יי אל עולם
Gn. 22, 11. ויקרא אליו מלאך יי
Gn. 22, 14. המקום ההוא יי יראה
Gn. 22, 14. בהר יי יראה
Gn. 22, 15. ויקרא מלאך יי
Gn. 22, 16. בי נשבעתי נאם־יי
Gn. 24, 7. יי ׀ אלהי השמים
Gn. 24, 12. ויאמר ׀ יי אלהי אדני
Gn. 24, 21. ההצליח יי דרכו
Gn. 24, 27. 42. 48. יי אלהי אדני
Gn. 24, 27. נחני יי בית אחי
Gn. 24, 31. בוא ברוך יי למה
Gn. 24, 40. יי אשר־התהלכתי
Gn. 24, 44. הכיח יי לבן־אדני
Gn. 24, 51. כאשר דבר יי
Gn. 25, 21. ויעתר לו יי
Gn. 25, 22. ותלך לדרש את־יי
Gn. 25, 23. ויאמר יי לה
Gn. 26, 2. 24. וירא אליו יי
Gn. 26, 12. ויברכהו יי
Gn. 26, 22. עתה הרחיב יי לנו
Gn. 26, 28. ראינו כי־היה יי ׀ עמך
Gn. 26, 29. אתה עתה ברוך יי
Gn. 27, 7. ואברככה לפני יי
Gn. 27, 20. יי אלהיך לפני
Gn. 27, 27. כריח שדה אשר ברכו יי
Gn. 28, 13. והנה יי נצב עליו
Gn. 28, 13. ויאמר אני יי אלהי
Gn. 28, 17. יש יי במקום הזה
Gn. 28, 21. והיה יי לי לאלהים
Gn. 29, 31. וירא יי כי־שנואה
Gn. 29, 32. כי־ראה יי בעניי
Gn. 29, 33. שמע יי כי־שנואה
Gn. 29, 35. הפעם אודה את־יי
Gn. 30, 24. יסף יי לי בן
Gn. 30, 27. ויברכני יי בגללך
Gn. 30, 30. ויברך יי אתך לרגלי
Gn. 31, 3. ויאמר יי אל־יעקב
Gn. 31, 49. יצף יי ביני וביניך
Gn. 32, 10. יי האמר אלי שוב
Gn. 38, 7. רע בעיני יי וימיתהו יי
Gn. 38, 10. וירע בעיני יי
Gn. 39, 2. ויהי יי את־יוסף
Gn. 39, 3. וירא אדניו כי יי
Gn. 39, 5. ויברך יי את־בית
Gn. 39, 5. ויהי ברכת יי
Gn. 39, 21. ויהי יי את־יוסף
Gn. 39, 23. באשר יי אתו
Gn. 39, 23. הוא עשה יי מצליח
Gn. 49, 18. לישועתך קויתי יי
Ex. 3, 2. וירא מלאך יי אליו
Ex. 3, 4. וירא יי כי סר
Ex. 3, 7. ויאמר יי ראה ראיתי
Ex. 3, 15. 16. יי אלהי אבתיכם
Ex. 3, 18. יי אלהי העבריים
Ex. 4, 1. לא־יראה אליך יי
Ex. 4, 2. ויאמר אליו יי
Ex. 4, 4. 19. 21. ויאמר יי אל־משה
6, 1. 7, 1. 9. 14. 19. 26. 8, 1.
Ex. 4, 5. כי־יראה אליך יי
Ex. 4, 6. ויאמר יי לו עוד
Ex. 4, 10. ויאמר משה אל־יי
Ex. 4, 11. ויאמר יי אליו
Ex. 4, 11. הלא אנכי יי
Ex. 4, 14. ויחר־אף יי במשה
Ex. 4, 22. 5, 1. 7, 17. 26. כה אמר יי
Ex. 4, 24. ויפגשהו יי ויבקש המיתו
Ex. 4, 27. ויאמר יי אל־אהרן
Ex. 4, 28. דברי יי אשר שלחו
Ex. 4, 30. אשר־דבר יי אל־משה
Ex. 4, 31. פקד יי את־בני
Ex. 5, 2. מי יי אשר אשמע
Ex. 5, 2. לא ידעתי את־יי
Ex. 5, 21. יראה יי עליכם וישפט
Ex. 5, 22. וישב משה אל־יי
Ex. 6, 2. ויאמר אליו אני יי
Ex. 6, 3. ושמי יי לא נודעתי
Ex. 6, 6. אמר לבני־ישראל אני יי
Ex. 6, 7. וידעתם כי־אני יי
Ex. 6, 8. מורשה אני יי
Ex. 6, 10. 13. 29. וידבר יי אל־משה
Ex. 6, 12. וידבר משה לפני יי
Ex. 6, 26. אשר אמר יי להם
Ex. 6, 28. ביום דבר יי אל־משה
Ex. 6, 29. לאמר אני יי
Ex. 6, 30. ויאמר משה לפני יי
Ex. 7, 5. 17. כי־אני יי
Ex. 7, 6. 10. 20. כאשר צוה יי
Ex. 7, 13. 22. כאשר דבר יי
Ex. 7, 16. יי אלהי העבריים
Ex. 7, 25. אחרי הכות־יי
Ex. 8, 4. 9, 28. העתירו אל־יי
Ex. 8, 8. ויצעק משה אל־יי
Ex. 8, 9. 27. ויעש יי כדבר משה
Ex. 8, 11. 15. 9, 35. כאשר דבר יי
Ex. 8, 12. 16. ויאמר יי אל־משה
9, 1. 8. 13. 22. 10, 1. 12. 21.
11, 1. 9. 12, 1. 43.
Ex. 8, 16. כה אמר יי
9, 1. 13. 10, 3. 11, 4.
Ex. 8, 18. למען תדע כי אני יי
Ex. 8, 20. ויעש יי כן
Ex. 8, 25. והעתרתי אל־יי
Ex. 8, 26. 10, 18. ויעתר אל־יי
Ex. 9, 3. הנה יד־יי היוה
Ex. 9, 4. והפלה יי בין מקנה
Ex. 9, 5. וישם יי מועד
Ex. 9, 5. מחר יעשה יי
Ex. 9, 6. ויעש יי את־הדבר
Ex. 9, 12. 10, 20. 27. 11, 10. ויחזק יי את־לב
Ex. 9, 20. הירא את־דבר יי
Ex. 9, 21. לא־שם לבו אל־דבר יי
Ex. 9, 23. וימטר יי ברד
Ex. 9, 27. חטאתי הפעם יי הצדיק
Ex. 9, 29. אפרש את־כפי אל־יי
Ex. 9, 30. טרם תיראון מפני יי
Ex. 9, 33. ויפרש כפיו אל־יי
Ex. 10, 2. וידעתם כי־אני יי
Ex. 10, 7. ויעבדו את־יי אלהיהם
Ex. 10, 8. 24. עבדו את־יי
Ex. 10, 9. כי חג־יי לנו
Ex. 10, 10. יהי כן יי עמכם
Ex. 10, 10. ועבדו את־יי

ויהפך י״י רוחים Ex. 10, 18.
לעבד את־י״י אלהינו Ex. 10, 26.
מה־נעבד את־י״י Ex. 10, 26.
ויתן י״י את־חן העם Ex. 11, 3.
יפלה י״י בין מצרים Ex. 11, 7.
אעשה שפטים אני י״י Ex. 12, 12.
ועבר י״י לנגף Ex. 12, 23.
אשר יתן י״י לכם Ex. 12, 25.
כאשר צוה י״י Ex. 12, 28.
ולכו עבדו את־י״י Ex. 12, 31.
וי״י נתן את־חן Ex. 12, 36.
יצאו כל־צבאות י״י Ex. 12, 41.
כאשר צוה י״י Ex. 12, 50.
הוציא י״י את־בני ישראל Ex.12,51.
וידבר י״י אל־משה Ex. 13, 1.
הוציא י״י אתכם Ex. 13, 3.
והיה כי־יביאך י״י Ex. 13, 5. 11.
זה עשה י״י לי Ex. 13, 8.
למען תהיה תורת י״י Ex. 13, 9.
ביד חזקה הוציאך י״י Ex. 13, 9.
הוציאנו י״י ממצרים Ex. 13,14. 16.
ויהרג י״י כל־בכור Ex. 13, 15.
וידבר י״י אל־משה Ex.14, 1. 16, 11.
וידעו מצרים כי־אני י״י Ex.14,4. 18.
ויחזק י״י את־לב פרעה Ex. 14, 8.
ויצעקו בני־ישראל אל־י״י Ex.14,10.
וראו את־ישועת י״י Ex. 14, 13.
י״י ילחם לכם Ex. 14, 14.
ויאמר י״י אל־משה Ex. 14, 15. 26. 16, 4. 28. 17, 5. 14.
וילך י״י ׀ את־הים Ex. 14, 21.
וישקף י״י אל־מחנה Ex. 14, 24.
כי י״י נלחם להם Ex. 14, 25.
ויגער י״י את־מצרים Ex. 14, 27.
ויושע י״י ביום ההוא Ex. 14, 30.
עשה י״י במצרים Ex. 14, 31.
ויראו העם את־י״י Ex. 14, 31.
י״י איש מלחמה Ex. 15, 3.
י״י שמו Ex. 15, 3.
ימינך י״י נאדרי בכח Ex. 15, 6.
ימינך י״י תרעץ אויב Ex. 15, 6.
מי־כמכה ׀ באלם י״י Ex. 15, 11.
עד־יעבר עמך י״י Ex. 15, 16.
מכון לשבתך פעלת י״י Ex. 15, 17.
י״י ׀ ימלך לעלם ועד Ex. 15, 18.
וישב י״י עלהם Ex. 15, 19.
ויצעק אל־י״י Ex. 15, 25.
ויורהו י״י עץ Ex. 15, 25.
תשמע לקול ׀ י״י אלהיך Ex. 15, 26.
אני י״י רפאך Ex. 15, 26.
מי־יתן מותנו ביד י״י Ex. 16, 3.
וידעתם כי י״י הוציא Ex. 16, 6.
וראיתם את־כבוד י״י Ex. 16, 7.
את־תלנתיכם על־י״י Ex. 16, 7.
בתת י״י לכם בערב Ex. 16, 8.
בשמע י״י את־תלנתיכם Ex. 16, 8.
לא־עלינו תלנתיכם כי על־י״י Ex. 16, 8.
קרבו לפני י״י Ex. 16, 9.
והנה כבוד י״י נראה Ex. 16, 10.
וידעתם כי אני י״י Ex. 16, 12.
הלחם אשר נתן י״י Ex. 16, 15.
חדבר אשר צוה י״י Ex. 16, 16. 32.
הוא אשר דבר י״י Ex. 16, 23.
ראו כי־י״י נתן Ex. 16, 29.
והנח אתו לפני י״י Ex. 16, 33.
כאשר צוה י״י אל־משה Ex. 16, 34.
למסעיהם על־פי י״י Ex. 17, 1.
מה־תנסון את־י״י Ex. 17, 2.
ויצעק משה אל־י״י Ex. 17, 4.
ועל נסתם את־י״י Ex. 17, 7.
לאמר היש י״י בקרבנו Ex. 17, 7.
ויקרא שמו י״י ׀ נסי Ex. 17, 15.
כי־הוציא י״י את־ישראל Ex. 18, 1.
אשר עשה י״י לפרעה Ex. 18, 8.
ויצלם י״י Ex. 18, 8.
חטובה אשר־עשה י״י לישראל Ex. 18, 9.

ברוך י״י אשר הציל Ex. 18, 10.
גדול י״י מכל האלהים Ex. 18, 11.
ויקרא אליו י״י מן־ההר Ex. 19, 3.
הדברים האלה אשר צוהו י״י Ex. 19, 7.
אשר־דבר י״י נעשה Ex. 19, 8.
דברי העם אל־י״י Ex. 19, 8.
ויאמר י״י אל־משה Ex. 19, 9. 21. 20, 22. 24, 12. 30, 34. 31, 12. 32, 9.
ביום השלשי ירד י״י Ex. 19, 11.
וירד י״י על־הר סיני Ex. 19, 20.
ויקרא י״י למשה Ex 19, 20.
פן־יהרסו אל־י״י Ex. 19, 21.
הנגשים אל־י״י Ex. 19, 22.
פן־יפרץ בהם י״י Ex. 19, 22.
ויאמר משה אל־י״י Ex. 19, 23.
ויאמר אליו י״י Ex. 19, 24.
אל־יהרסו לעלת אל־י״י Ex. 19, 24.
אנכי י״י אלהיך Ex. 20, 2.
כי אנכי י״י אלהיך Ex. 20, 5.
לא תשא את־שם־י״י Ex. 20, 7.
כי לא ינקה י״י Ex. 20, 7.
עשה י״י את־השמים Ex. 20, 11.
ברך י״י את־יום השבת Ex. 20, 11.
י״י אלהיך נתן לך Ex. 20, 12.
שבעת י״י תהיה Ex. 22, 10.
אל־פני האדן ׀ י״י Ex. 23, 17.
תביא בית י״י אלהיך Ex. 23, 19.
ועבדתם את י״י אלהיכם Ex. 23, 25.
ואל־משה אמר עלה אל־י״י Ex.24,1.
ונגש משה לבדו אל־י״י Ex. 24, 2.
ויספר לעם את כל־דברי י״י Ex.24,3.
הדברים אשר־דבר י״י Ex. 24, 3.
ויכתב משה את כל־דברי י״י Ex.24,4.
אשר־דבר י״י נעשה Ex. 24, 7.
אשר כרת י״י עמכם Ex. 24, 8.
וישכן כבוד־י״י על־הר Ex. 24, 16.
ומראה כבוד י״י Ex. 24, 17.
וידבר י״י אל־משה Ex. 25, 1. 30, 11. 17. 22. 31, 1. 32, 7.
מערב עד־בקר לפני י״י Ex. 27, 21.
ונשא אהרן את־שמותם לפני י״י Ex. 28, 12.
לפני־י״י תמיד Ex. 28, 29. 30.
על־לב אהרן בבאו לפני י״י Ex.28,30.
בבאו אל־הקדש לפני י״י Ex. 28, 35.
לרצון להם לפני י״י Ex. 28, 38.
ושחטת את־הפר לפני י״י Ex. 29, 11.
אשר לפני י״י Ex. 29, 23.
תנופה לפני י״י Ex. 29, 24.
לריח ניחוח לפני י״י Ex. 29, 25.
תנופה לפני י״י Ex. 29, 26.
פתח אהל־מועד לפני י״י Ex. 29, 42.
אני י״י אלהיהם Ex. 29, 46 (bis).
לפני י״י לדרתיכם Ex. 30, 8.
יתן תרומת י״י Ex. 30, 14.
לתת את־תרומת י״י Ex. 30, 15.
לזכרון לפני י״י Ex. 30, 16.
אני י״י מקדשכם Ex. 31, 13.
ששת ימים עשה י״י Ex. 31, 17.
ויחל משה את־פני י״י Ex. 32, 11.
למה י״י יחרה אפך Ex. 32, 11.
וינחם י״י על־הרעה Ex. 32, 14.
כה־אמר י״י Ex. 32, 27.
ועתה אעלה אל־י״י Ex. 32, 30.
וישב משה אל־י״י Ex. 32, 31.
ויאמר י״י אל־משה Ex. 32, 33. 33, 5. 17. 34, 1. 27.
ויגף י״י את־העם Ex. 32, 35.
וידבר י״י אל־משה Ex. 33, 1.
והיה כל־מבקש י״י Ex. 33, 7.
ודבר י״י אל־משה Ex. 33, 11.
ויאמר משה אל־י״י Ex. 33, 12.
וקראתי בשם י״י לפניך Ex. 33, 19.
ויאמר י״י הנה מקום Ex. 33, 21.
כאשר צוה י״י אתו Ex. 34, 4.
וירד י״י בענן Ex. 34, 5.

ויקרא בשם י״י Ex. 34, 5.
ויעבר י״י ׀ על־פניו Ex. 34, 6.
ויקרא י״י ׀ י״י Ex. 34, 6.
מעשה י״י כי־נורא Ex. 34, 10.
כי י״י קנא שמו Ex. 34, 14.
את־פני האדן ׀ י״י Ex. 34, 23.
לראות את־פני י״י Ex. 34, 24.
תביא בית י״י אלהיך Ex. 34, 26.
ויהי־שם עם־י״י Ex. 34, 28.
אשר דבר י״י אתו Ex. 34, 32.
ובבא משה לפני י״י Ex. 34, 34.
הדברים אשר־צוה י״י Ex. 35, 1.
הדבר אשר־צוה י״י Ex. 35, 4.
יבריאה את תרומת י״י Ex. 35, 5.
כל־אשר צוה י״י Ex. 35, 10.
הביאו את־תרומת י״י Ex. 35, 21.
הביאו את תרומת י״י Ex. 35, 24.
אשר־צוה י״י לעשות Ex.35,29.36,5.
ראו קרא י״י בשם Ex. 35, 30.
נתן י״י חכמה Ex. 36, 1. 2.
לכל אשר־צוה י״י Ex. 36, 1.
כאשר צוה י״י את־משה Ex. 39, 1. 5. 7. 21. 26. 29. 31. 40, 19. 21. 23. 25. 27. 29. 32.
ככל אשר צוה י״י Ex.39,32.42.40,16.
כאשר צוה י״י Ex. 39, 43.
וידבר י״י אל־משה Ex. 40, 1.
ערך לחם לפני י״י Ex. 40, 23.
ויעל הנרות לפני י״י Ex. 40, 25.
וכבוד י״י מלא Ex. 40, 34. 35.
ענן י״י על־המשכן Ex. 40, 38.
וידבר י״י אליו Lev. 1, 1.
לרצנו לפני י״י Lev. 1, 3.
בן־הבקר לפני י״י Lev. 1, 4.
צפנה לפני י״י Lev. 1, 11.
קדש קדשים מאשי י״י Lev. 2, 3. 10.
יקריבנו לפני י״י Lev. 3, 1.
והקריב אתו לפני י״י Lev. 3, 7.
והקריבו לפני י״י Lev. 3, 12.
וידבר י״י אל־משה Lev. 4, 1. 5, 14. 20. 6, 1. 12. 17. 7, 22, 28. 8, 1. 11, 1. 12, 1. 13, 1. 14, 1. 33. 15, 1. 16, 1.
מכל־מצות י״י Lev. 4, 2. 13. 22. 5, 17.
פתח אהל־מועד לפני י״י Lev. 4, 4.
הפר לפני י״י Lev. 4, 4. 15 (bis).
שבע פעמים לפני י״י Lev. 4, 6. 17.
קטרת הסמים לפני י״י Lev. 4, 7.
אשר לפני י״י Lev. 4, 18. 8, 26.
העלה לפני י״י Lev. 4, 24.
אחת ממצות י״י Lev. 4, 27.
על אשי י״י Lev. 4, 35. 5, 12.
וחטאה בשגגה מקדשי י״י Lev.5,15.
וכפר עליו הכהן לפני י״י Lev. 5, 26.
לפני י״י אל־פני Lev. 6, 7.
לדרתיכם מאשי י״י Lev. 6, 11.
החטאת לפני י״י Lev. 6, 18.
תביאנה את אשי י״י Lev. 7, 30.
תנופה לפני י״י Lev. 7, 30. 8, 27. 29. 9, 21. 10, 15. 14, 12. 24.
ומשחת בניו מאשי י״י Lev. 7, 35.
אשר צוה י״י לתת Lev. 7, 36.
אשר צוה י״י את־משה Lev. 7, 38.
כאשר צוה י״י Lev. 8, 4. 9. 13. 17. 21. 29. 9, 7. 10. 10, 15.
אשר־צוה י״י לעשות Lev. 8, 5.
צוה י״י לעשת Lev. 8, 34.
ושמרתם את־משמרת י״י Lev. 8, 35.
הדברים אשר צוה י״י Lev. 8, 36.
והקרב לפני י״י Lev. 9, 2.
לזבח לפני י״י Lev. 9, 4.
היום י״י נראה אליכם Lev. 9, 4.
ויעמדו לפני י״י Lev. 9, 5.
הדבר אשר־צוה י״י Lev. 9, 6.
וירא אליכם כבוד י״י Lev. 9, 6.
וירא כבוד־י״י Lev. 9, 23.
ותצא אש מלפני י״י Lev. 9, 24. 10, 2.
ויקריבו לפני י״י Lev. 10, 1.

וימתו לפני י״י Lev. 10, 2.
אשר־דבר י״י ׀ לאמר Lev. 10, 3.
השרפה אשר שרף י״י Lev. 10, 6.
שמן משחת י״י Lev. 10, 7.
וידבר י״י אל־אהרן Lev. 10, 8.
אשר דבר י״י אליהם Lev. 10, 11.
חנותרת מאשי י״י Lev. 10, 12.
מאשי י״י Lev. 10, 13.
לכפר עליהם לפני י״י Lev. 10, 17.
עלתם לפני י״י Lev. 10, 19.
היוטב בעיני י״י Lev. 10, 19.
כי אני י״י Lev. 11, 44. 45.
והקריבו לפני י״י Lev. 12, 7.
לפני י״י פתח Lev. 14, 11.
שבע פעמים לפני י״י Lev. 14, 16. 27.
הכהן לפני י״י Lev. 14, 18. 15, 15. 30.
אהל מועד לפני י״י Lev. 14, 23.
לכפר עליו לפני י״י Lev. 14, 29.
המטהר לפני י״י Lev. 14, 31.
ובא ׀ לפני י״י Lev. 15, 14.
בקרבתם לפני י״י Lev. 16, 1.
ויאמר י״י אל־משה Lev. 16, 2.
והעמיד אתם לפני י״י Lev. 16, 7.
יעמד־חי לפני י״י Lev. 16, 10.
מעל המזבח מלפני י״י Lev. 16, 12.
על־האש לפני י״י Lev. 16, 13.
המזבח אשר לפני־י״י Lev. 16, 18.
לפני י״י תטהרו Lev. 16, 30.
כאשר צוה י״י את־משה Lev. 16, 34.
וידבר י״י אל־משה Lev. 17, 1. 18, 1. 19, 1. 20, 1. 21, 16. 22, 17. 26. 23, 1. 9. 23. 26. 33. 24, 1. 13. 25, 1.
הדבר אשר צוה י״י Lev. 17, 2.
לפני משכן י״י Lev. 17, 4.
הדם על־מזבח י״י Lev. 17, 6.
אני י״י אלהיכם Lev. 18, 2. 4. 30. 19, 2. 3. 4. 10. 25. 31. 34. 36. 20, 7. 24. 23, 22. 43. 24, 22.
וחי בהם אני י״י Lev. 18, 5.
אני י״י Lev. 18, 6. 21. 19, 12. 14. 16. 18. 28. 30. 32. 37. 20, 26. 21, 12. 22, 2. 3. 8. 30. 31. 33.
קדש י״י חלל Lev. 19, 8.
באיל האשם לפני י״י Lev. 19, 22.
אני י״י מקדשכם Lev. 20, 8. 21, 8. 22, 32.
ויאמר י״י אל־משה Lev. 21, 1.
אשי י״י לחם אלהיהם Lev. 21, 6.
אני י״י מקדשו Lev. 21, 15.
אשי י״י מום בו Lev. 21, 21.
אני י״י מקדשם Lev. 21,23. 22,9. 16.
מועדי י״י אשר־תקראו Lev. 23, 2.
אלה מועדי י״י Lev. 23, 4. 37.
העמר לפני י״י Lev. 23, 11.
תנופה לפני י״י Lev. 23, 20.
לפני י״י אלהיכם Lev. 23, 28.
מלבד שבתת י״י Lev. 23, 38.
תחגו את־חג י״י Lev. 23, 39.
ושמחתם לפני י״י Lev. 23, 40.
וידבר משה את־מעדי י״י Lv. 23,44.
מערב עד־בקר לפני י״י Lev. 24, 3.
לפני י״י תמיד Lev. 24, 4.
השלחן הטהר לפני י״י Lev. 24, 6.
יערכנו לפני י״י Lev. 24, 8.
מאשי י״י חק־עולם Lev. 24, 9.
לפרש להם על־פי י״י Lev. 24, 12.
ונקב שם י״י Lev. 24, 16.
כאשר צוה י״י Lev. 24, 23.
אני י״י אלהיכם Lev. 25, 17. 38. 55. 26, 1.
ומקדשי תיראו אני י״י Lev. 26, 2.
אני י״י אלהיכם Lev. 26, 13.
אני י״י אלהיהם Lev. 26, 44.
אני י״י Lev. 26, 45.
אשר נתן י״י Lev. 26, 46.
וידבר י״י אל־משה Lev. 27, 1.
אשר צוה י״י Lev. 27, 34.

וידבר י״י אל־משה Num. 1, 1. 48. 2, 1. 3, 5. 11. 14. 44. 4, 1. 17. 21. 5, 1. 5. 11. 6, 1. 22. 8, 1. 5. 23. 9, 1. 9. 10, 1.
כאשר צוה י״י Num. 1, 19. 2, 33. 3, 42. 51. 8, 3. 22.
ככל אשר צוה י״י Num. 1, 54. 2, 34. 8, 20. 9, 5.
ביום דבר י״י Num. 3, 1.
נדב ואביהוא לפני י״י Num. 3, 4.
אש זרה לפני י״י Num. 3, 4.
אני י״י Num. 3, 13. 41. 45.
על־פי י״י Num. 3, 16. 51. 4, 41. 45. 49.
על־פי י״י למשפחתם Num. 3, 39.
ויאמר י״י אל־משה Num. 3, 40.
על־פי י״י ביד משה Num. 4, 37.
אשר צוה י״י Num. 4, 49.
כאשר דבר י״י Num. 5, 4.
והעמדה לפני י״י Num. 5, 16.
את־האשה לפני י״י Num. 5, 18.
יתן י״י אותך לאלה Num. 5, 21.
בתת י״י את־ירכך Num. 5, 21.
והניף את־המנחה לפני י״י Nu. 5, 25.
והעמיד את־האשה לפני י״י Nu. 5, 30.
והקריב הכהן לפני י״י Num. 6, 16.
תנופה לפני י״י Num. 6, 20. 8, 11. 21.
וברכך י״י וישמרך Num. 6, 24.
יאר י״י ׀ פניו Num. 6, 25.
ישא י״י ׀ פניו Num. 6, 26.
קרבנם לפני י״י Num. 7, 3.
ויאמר י״י אל־משה Num. 7, 4. 11.
אשר הראה י״י Num. 8, 4.
והקרבת את־הלוים לפני י״י Num. 8, 10.
לעבד את־עבדת י״י Num. 8, 11.
הקריב את־קרבן י״י Num. 9, 7.
מה־יצוה י״י לכם Num. 9, 8.
כי־קרבן י״י לא הקריב Num. 9, 13.
לפי־פי י״י יסעו Num. 9, 18.
ועל־פי י״י יחנו Num. 9, 18.
משמרת י״י Num. 9, 19. 23.
על־פי י״י יחנו Num. 9, 20. 23.
ועל־פי י״י יסעו Num. 9, 20. 23.
על־פי י״י ביד משה Num. 9, 23. 10, 13.
ונזכרתם לפני י״י Num. 10, 9.
אני י״י אלהיכם Num. 10, 10.
המקום אשר אמר י״י Num. 10, 29.
י״י דבר־טוב Num. 10, 29.
אשר ייטיב י״י עמנו Num. 10, 32.
ויסעו מהר י״י Num. 10, 33.
וארון ברית־י״י נסע Num. 10, 33.
וענן י״י עליהם Num. 10, 34.
קומה ׀ י״י ויפצו Num. 10, 35.
שובה י״י רבבות Num. 10, 36.
רע באזני י״י Num. 11, 1.
וישמע י״י ויחר אפו Num. 11, 1.
ותבער־בם אש י״י Num. 11, 1.
ויתפלל משה אל־י״י Num. 11, 2.
בערה בם אש י״י Num. 11, 3.
ויחר־אף י״י מאד Num. 11, 10.
ויאמר משה אל־י״י Num. 11, 11.
ויאמר י״י אל־משה Num. 11, 16. 23.
בכיתם באזני י״י Num. 11, 18.
ונתן י״י לכם בשר Num. 11, 18.
כי־מאסתם את־י״י Num. 11, 20.
היד י״י תקצר Num. 11, 23.
את דברי י״י Num. 11, 24.
וירד י״י ׀ בענן Num. 11, 25.
כל־עם י״י נביאים Num. 11, 29.
כי־יתן י״י את־רוחו Num. 11, 29.
ירוח נסע ׀ מאת י״י Num. 11, 31.
ראף י״י חרה בעם Num. 11, 33.
ויך י״י בעם Num. 11, 33.
הרק אך־במשה דבר י״י Num. 12, 2.
וישמע י״י Num. 12, 2.
ייאמר י״י פתאם Num. 12, 4.
וירד י״י בעמוד ענן Num. 11, 5.
אם־יהיה נביאכם י״י Num. 12, 6.
ותמונת י״י יביט Num. 12, 8.
ויחר אף י״י Num. 12, 9.
ויצעק משה אל־י״י Num. 12, 13.
ויאמר י״י אל־משה Num. 12, 14. 14, 11. 15, 35. 37. 17, 25.
וידבר י״י אל־משה Num. 13, 1. 14, 26. 15, 1. 17. 16, 20. 23. 17, 1. 9. 16.
על־פי י״י כלם Num. 13, 3
ולמה י״י מביא אתנו Num. 14, 3.
אם־חפץ י״י בנו Num. 14, 8.
וכבוד י״י נראה Num. 14, 10.
ויאמר משה אל־י״י Num. 14, 13.
אתה י״י בקרב העם Num. 14, 14.
נראה ׀ אתה י״י Num. 14, 14.
ובלתי יכלת י״י Num. 14, 16.
י״י ארך אפים Num. 14, 18.
ויאמר י״י סלחתי Num. 14, 20.
וימלא כבוד־י״י Num. 14, 21.
חי־אני נאם־י״י Num. 14, 28.
אני י״י דברתי Num. 14, 35.
במגפה לפני י״י Num. 14, 37.
המקום אשר־אמר י״י Num. 14, 40.
עברים את־פי י״י Num. 14, 41.
אין י״י בקרבכם Num. 14, 42.
שבתם מאחרי י״י Num. 14, 43.
ולא יהיה י״י עמכם Num. 14, 43.
וארון ברית־י״י Num. 14, 44.
יהיה לפני י״י Num. 15, 15.
דבר י״י אל־משה Num. 15, 22.
כל־אשר צוה י״י Num. 15, 23.
מן־היום אשר צוה י״י Num. 15, 23.
וחטאתם לפני י״י Num. 15, 25.
בחטאה בשגגה לפני י״י Num. 15, 28.
את־י״י הוא מגדף Num. 15, 30.
דבר־י״י בזה Num. 15, 31.
כאשר צוה י״י Num. 15, 36. 17, 26.
וזכרתם את־כל־מצות י״י Nu. 15, 39.
אני י״י אלהיכם Num. 15, 41 (bis).
כלם קדשים ובתוכם י״י Num. 16, 3.
ומדוע תתנשאו על־קהל י״י Nu. 16, 3.
בקר וידע י״י Num. 16, 5.
קטרת לפני י״י Num. 16, 7.
האיש אשר־יבחר י״י Num. 16, 7.
עבדת משכן י״י Num. 16, 9.
הנעדים על־י״י Num. 16, 10.
ויאמר אל־י״י אל־תפן Num. 16, 15.
הין לפני י״י Num. 16, 16.
והקרבתם לפני י״י Num. 16, 17.
וירא כבוד־י״י Num. 16, 19. 17, 7.
תדעון כי־י״י שלחני Num. 16, 28.
לא י״י שלחני Num. 16, 29.
בריאה יברא י״י Num. 16, 30.
נאצו האנשים האלה את־י״י Num. 16, 30.
ואש יצאה מאת י״י Num. 16, 35.
הקריבם לפני־י״י Num. 17, 3.
להקטיר קטרת לפני י״י Num. 17, 5.
כאשר דבר י״י Num. 17, 5.
אתם המתם את־עם י״י Num. 17, 6.
יצא הקצף מלפני י״י Num. 17, 11.
המטה לפני י״י Num. 17, 22.
המטה מלפני י״י Num. 17, 24.
הקרב אל־משכן י״י Num. 17, 28.
ויאמר י״י אל־אהרן Num. 18, 1. 20.
וידבר י״י אל־אהרן Num. 18, 8.
ברית מלח עולם הוא לפני י״י Num. 18, 19.
וידבר י״י אל־משה Num. 18, 25.
והרמתם ממנו תרומת י״י Nu. 18, 26
גם־אתם תרומת י״י Num. 18, 28.
את־תרומת י״י Num. 18, 28.
כל־תרומת י״י Num. 18, 29.
וידבר י״י אל־משה Num. 19, 1. 20, 7. 25, 10. 16. 26, 52. 28, 1.
אשר־צוה י״י לאמר Num. 19, 2.
את־משכן י״י טמא Num. 19, 13.
את־מקדש י״י טמא Num. 19, 20.

בגוע אחינו לפני י״י Num. 20, 3.
הבאתם את־קהל י״י Num. 20, 4.
וירא כבוד־י״י Num. 20, 6.
המטה מלפני י״י Num. 20, 9.
ויאמר י״י אל־משה Num. 20, 12. 21, 8. 34. 25, 4. 26, 1. 27, 6. 12. 18.
רבו בני־ישראל את־י״י Nu. 20, 13.
ונצעק אל־י״י Num. 20, 16.
כאשר צוה י״י Num. 20, 27. 27, 22.
וישמע י״י בקול Num. 21, 3.
וישלח י״י בעם Num. 21, 6.
התפלל אל־י״י Num. 21, 7.
בספר מלחמת י״י Num. 21, 14.
אמר י״י למשה Num. 21, 16.
כאשר ידבר י״י אלי Num. 22, 8.
מאן י״י לתתי Num. 22, 13.
לעבר את־פי י״י Num. 22, 18.
מה־יסף י״י דבר Num. 22, 19.
ויתיצב מלאך י״י Num. 22, 22.
ותראה האתון את־מלאך י״י Nu. 22, 23. 25. 27.
ויעמד מלאך י״י Num. 22, 24.
ויוסף מלאך־י״י Num. 22, 26.
ויפתח י״י את־פי Num. 22, 28.
ויגל י״י את־עיני Num. 22, 31.
וירא את־מלאך י״י Num. 22, 31.
ויאמר אליו מלאך י״י Num. 22, 32.
ויאמר בלעם אל־מלאך י״י Nu. 22, 34.
ויאמר מלאך י״י Num. 22, 35.
אולי יקרה י״י Num. 23, 3.
וישם י״י דבר בפי Num. 23, 5.
לא זעם י״י Num. 23, 8.
אשר ישים י״י בפי Num. 23, 12.
ויקר י״י אל־בלעם Num. 23, 16.
מה־דבר י״י Num. 23, 17.
י״י אלהיו עמו Num. 23, 21.
אשר־ידבר י״י Num. 23, 26. 24, 13.
טוב בעיני י״י לברך Num. 24, 1.
כאהלים נטע י״י Num. 24, 6.
מנעך י״י מכבוד Num. 24, 11.
לעבר את־פי י״י Num. 24, 13.
ויחר־אפ־י״י Num. 25, 3.
וישב חרון אפ־י״י Num. 25, 4.
כאשר צוה י״י Num. 26, 4. 27, 11.
בהצותם על־י״י Num. 26, 9.
כי־אמר י״י להם Num. 26, 65.
אש־זרה לפני י״י Num. 26, 61.
הנועדים על־י״י Num. 27, 3.
את־משפטן לפני י״י Num. 27, 5.
וידבר משה אל־י״י Num. 27, 15.
יפקד י״י אלהי הרוחת Num. 27, 16.
עדת י״י כצאן Num. 27, 17.
במשפט האורים לפני י״י Nu. 27, 21.
כאשר דבר י״י Num. 27, 23.
ככל אשר־צוה י״י Num. 30, 1.
הדבר אשר צוה י״י Num. 30, 2.
החקים אשר צוה י״י Num. 30, 17.
וידבר י״י אל־משה Num. 31, 1. 33, 50. 34, 1. 16. 35, 1. 10.
נקמת י״י במדין Num. 31, 3.
כאשר צוה י״י Num. 31, 7. 31. 41. 47. 36, 10.
המגפה בעדת י״י Num. 31, 16.
אשר צוה י״י Num. 31, 21.
ויאמר י״י אל־משה Num. 31, 25.
לאלעזר הכהן תרומת י״י Nu. 31, 29.
משמרת משכן י״י Num. 31, 30. 47.
מכס תרומת י״י Num. 31, 41.
ונקרב את־קרבן י״י Num. 31, 50.
על־נפשתינו לפני י״י Num. 31, 50.
לבני־ישראל לפני י״י Num. 31, 54.
הכה י״י לפני עדת Num. 32, 4.
אשר־נתן להם י״י Num. 32, 9.
ויחר־אף י״י ביום Num. 32, 10.
מלאו אחרי י״י Num. 32, 12.
ויחר־אף י״י Num. 32, 13.
העשה הרע בעיני י״י Num. 32, 13.

על חרון אף־י״י Num. 32, 14.
תחלצו לפני י״י Num. 32, 20.
את־הירדן לפני י״י Num. 32, 21.
ונכבשה הארץ לפני י״י Num. 32, 22.
לאחזה לפני י״י Num. 32, 22.
חלוץ צבא לפני י״י Num. 32, 27.
חלוץ למלחמה לפני י״י Nu. 32, 29.
דבר י״י אל־עבדיך Num. 32, 31.
חלוצים לפני י״י Num. 32, 32.
למסעיהם על־פי י״י Num. 33, 2.
אשר הכה י״י Num. 33, 4.
עשה י״י שפטים Num. 33, 4.
על־פי י״י Num. 33, 38.
בגורל אשר צוה י״י Num. 34, 13.
אלה אשר צוה י״י Num. 34, 29.
אני י״י שכן Num. 35, 34.
את־אדני צוה י״י Num. 36, 2.
על־פי י״י לאמר Num. 36, 5.
הדבר אשר צוה י״י Num. 36, 6.
והמשפטים אשר צוה י״י Nu. 36, 13.
אשר צוה י״י אתו Dt. 1, 3.
י״י אלהינו דבר אלינו Dt. 1, 6.
אשר נשבע י״י לאבתיכם Dt. 1, 8.
י״י אלהיכם הרבה אתכם Dt. 1, 10.
י״י אלהי אבותכם Dt. 1, 11.
צוה י״י אלהינו אתנו Dt. 1, 19.
אשר־י״י אלהינו נתן לנו Dt. 1, 20. 35. 2, 29.
ראה נתן י״י אלהיך Dt. 1, 21.
דבר י״י אלהי אבתיך Dt. 1, 21.
את־פי י״י אלהיכם Dt. 1, 26.
בשנאת י״י אתנו הוציאנו Dt. 1, 27.
י״י אלהיכם ההלך לפניכם Dt. 1, 30.
אשר נשאך י״י אלהיך Dt. 1, 31.
וישמע י״י את־קול Dt. 1, 34.
התאנף י״י בגללכם Dt. 1, 37.
אשר־צונו י״י אלהינו Dt. 1, 41.
ויאמר י״י אלי Dt. 1, 42. 2, 1. 9. 17. 31. 3, 1. 26. 5, 25. 9, 13. 10, 11.
ותמרו את־פי י״י Dt. 1, 43.
ותבכו לפני י״י Dt. 1, 45.
ולא־שמע י״י בקלכם Dt. 1, 45.
כאשר דבר י״י אלי Dt. 2, 1.
כי י״י אלהיך ברכך Dt. 2, 7.
י״י אלהיך עמך Dt. 2, 7.
אשר־נתן י״י להם Dt. 2, 12.
כאשר נשבע י״י להם Dt. 2, 14.
וישמידם י״י מפניהם Dt. 2, 21.
הקשה י״י אלהיך את־רוחו Dt. 2, 30.
ויתנהו י״י אלהינו Dt. 2, 33.
נתן י״י אלהינו לפנינו Dt. 2, 36.
צוה י״י אלהינו Dt. 2, 36.
ויתן י״י אלהינו בידנו Dt. 3, 3.
י״י אלהיכם נתן לכם Dt. 3, 18.
יניח י״י ׀ לאחיכם Dt. 3, 20.
אשר י״י אלהיכם Dt. 3, 20.
עשה י״י אלהיכם Dt. 3, 21.
כן־יעשה י״י Dt. 3, 21.
כי י״י אלהיכם Dt. 3, 22.
ואתחנן אל־י״י Dt. 3, 23.
ויתעבר י״י בי למענכם Dt. 3, 26.
י״י אלהי אבתיכם Dt. 4, 1.
מצות י״י אלהיכם Dt. 4, 2.
אשר־עשה י״י בבעל Dt. 4, 3.
כאשר צונני י״י אלהי Dt. 4, 5.
עמדת לפני י״י Dt. 4, 10.
י״י אלי הקהל־לי Dt. 4, 10.
וידבר י״י אליכם Dt. 4, 12.
ואתי צוה י״י Dt. 4, 14.
ביום דבר י״י אליכם Dt. 4, 15.
אשר חלק י״י אלהיך Dt. 4, 19.
ואתכם לקח י״י Dt. 4, 20.
י״י אלהיך נתן לך Dt. 4, 21. 40.
ברית י״י אלהיכם Dt. 4, 23.
אשר צוך י״י אלהיך Dt. 4, 23.
כי י״י אלהיך אש אכלה Dt. 4, 24.
הרע בעיני י״י־אלהיך Dt. 4, 25.

והפיץ ר״י אתכם Dt. 4, 27.
ינהג ר״י אתכם Dt. 4, 27.
ובקשתם משם את־ר״י Dt. 4, 29.
ושבת עד־ר״י Dt. 4, 30.
אל־רחום ר״י אלהיך Dt. 4, 31.
עשה לכם ר״י אלהיכם Dt. 4, 34.
כי ר״י הוא אלהים Dt. 4, 35. 39.
ר״י אלהינו כרת עמנו Dt. 5, 2.
כרת ר״י את־החברית Dt. 5, 3.
פנים ׀ בפנים דבר ר״י Dt. 5, 4.
אנכי עמד בין־ר״י Dt. 5, 5.
להגיד לכם את־דבר ר״י Dt. 5, 5.
אנכי ר״י אלהיך Dt. 5, 6. 9.
לא תשא את־שם־ר״י אלהיך לשוא Dt. 5, 11.
כי לא ינקה ר״י Dt. 5, 11.
כאשר צוך ׀ ר״י אלהיך Dt. 5, 12. 16.
ויצאך ר״י אלהיך משם Dt. 5, 15.
על־כן צוך ר״י אלהיך Dt. 5, 15.
אשר־ר״י אלהיך נתן לך Dt. 5, 16.
הדברים האלה דבר ר״י Dt. 5, 19.
הראנו ר״י אלהינו Dt. 5, 21.
לשמע את־קול ר״י Dt. 5, 22.
יאמר ר״י אלהינו Dt. 5, 24.
ידבר ר״י אלהינו Dt. 5, 24.
וישמע ר״י את־קול Dt. 5, 25.
אשר צוה ר״י אלהיכם Dt. 5, 30. 6, 1.
תירא את־ר״י אלהיך Dt. 6, 2.
כאשר דבר ר״י Dt. 6, 3. 19.
שמע ישראל ר״י אלהינו Dt. 6, 4.
ר״י ׀ אחד Dt. 6, 4.
ואהבת את ר״י אלהיך Dt. 6, 5.
כי יביאך ׀ ר״י אלהיך Dt. 6, 10.
פן־תשכח את־ר״י Dt. 6, 12.
ר״י אלהיך תירא Dt. 6, 13.
אל קנא ר״י אלהיך Dt. 6, 15.
פן־יחרה אף־ר״י Dt. 6, 15.
לא תנסו את־ר״י Dt. 6, 16.
תשמרון את־מצות ר״י Dt. 6, 17.
הישר והטוב בעיני ר״י Dt. 6, 18.
אשר נשבע ר״י לאבתיך Dt. 6, 18.
אשר צוה ר״י אלהינו Dt. 6, 20.
ויציאנו ר״י ממצרים Dt. 6, 21.
ויתן ר״י אותת ומפתים Dt. 6, 22.
ויצונו ר״י לעשות Dt. 6, 24.
לפני ר״י אלהינו Dt. 6, 25.
כי יביאך ר״י אלהיך Dt. 7, 1.
ונתנם ר״י אלהיך Dt. 7, 2.
והרה אף־ר״י בכם Dt. 7, 4.
בחר ׀ ר״י אלהיך Dt. 7, 6.
חשק ר״י בכם Dt. 7, 7.
כי מאהבת ר״י אתכם Dt. 7, 8.
הוציא ר״י אתכם Dt. 7, 8.
וידעת כי־ר״י אלהיך Dt. 7, 9.
ושמר ר״י אלהיך Dt. 7, 12.
והסיר ר״י ממך כל־חלי Dt. 7, 15.
אשר ר״י אלהיך נתן לך Dt. 7, 16.
אשר־עשה ר״י אלהיך Dt. 7, 18.
תזכר את אשר־עשה ר״י אלהיך Dt. 7, 19.
כן־יעשה ר״י אלהיך Dt. 7, 19.
ישלח ר״י אלהיך בם Dt. 7, 20.
כי־ר״י אלהיך בקרבך Dt. 7, 21.
ונשל ר״י אלהיך Dt. 7, 22.
ונתנם ר״י אלהיך לפניך Dt. 7, 23.
תועבת ר״י אלהיך הוא Dt. 7, 25.
פני ר״י יחיה האדם Dt. 8, 3.
ר״י אלהיך מיסרך Dt. 8, 5.
ושמרת את־מצות ר״י Dt. 8, 6.
ר״י אלהיך מביאך אל־ארץ Dt. 8, 7.
וברכת את־ר״י אלהיך Dt. 8, 10.
פן תשכח את־ר״י אלהיך Dt. 8, 11.
ושכחת את־ר״י אלהיך Dt. 8, 14.
וזכרת את־ר״י אלהיך Dt. 8, 18.
תשכח את־ר״י אלהיך Dt. 8, 19.
כגוים אשר ר״י מאבד Dt. 8, 20.
תשמעון בקול ר״י אלהיכם Dt. 8, 20.
ר״י אלהיך הוא־העבר Dt. 9, 3.
כאשר דבר ר״י לך Dt. 9, 3.

בהדף ר״י אלהיך אתם Dt. 9, 4.
בהיאני ר״י לרשת Dt. 9, 4.
וברשעת הגוים האלה ר״י מוריש Dt. 9, 4.
ברשעת ׀ הגוים האלה ר״י אלהיך Dt. 9, 5.
נשבע ר״י לאבתיך Dt. 9, 5.
ר״י אלהיך נתן לך Dt. 9, 6.
הקצפת את־ר״י Dt. 9, 7.
ובחרב הקצפתם את־ר״י Dt. 9, 8.
ויתאנף ר״י בכם Dt. 9, 8.
אשר־כרת ר״י עמכם Dt. 9, 9.
ויתן ר״י אלי Dt. 9, 10.
אשר דבר ר״י עמכם Dt. 9, 10.
נתן ר״י אלי Dt. 9, 11.
ויאמר ר״י אלי קום Dt. 9, 12. 10, 11.
ויאמר ר״י אלי Dt. 9, 13.
אשר־צוה ר״י אתכם Dt. 9, 16.
ואתנפל לפני ר״י Dt. 9, 18.
לעשות הרע בעיני ר״י Dt. 9, 18.
אשר קצף ר״י עליכם Dt. 9, 19.
וישמע ר״י אלי Dt. 9. 19.
התאנף ר״י מאד Dt. 9, 20.
מקצפים הייתם את־ר״י Dt. 9, 22.
ובשלח ר״י אתכם Dt. 9, 23.
ותמרו את־פי ר״י Dt. 9, 23.
ממרים הייתם עם־ר״י Dt. 9, 24.
ואתנפל לפני ר״י Dt. 9, 25.
התנפלתי כי־אמר ר״י Dt. 9, 25.
ואתפלל אל־ר״י Dt. 9, 26.
מבלי יכלת ר״י Dt. 9, 28.
בעת ההוא אמר ר״י Dt. 10, 1.
אשר דבר ר״י אליכם Dt. 10, 4.
כאשר צוני ר״י Dt. 10, 5.
הבדיל ר״י את־שבט הלוי Dt. 10, 8.
את־ארון ברית־ר״י Dt. 10, 8.
ר״י הוא נחלתו Dt. 10, 9.
דבר ר״י אלהיך לו Dt. 10, 9.
וישמע ר״י אלי Dt. 10, 10.
לא־אבה ר״י השחיתך Dt. 10, 10.
מה ר״י אלהיך Dt. 10, 12.
ליראה את־ר״י אלהיך Dt. 10, 12.
ולעבד את־ר״י אלהיך Dt. 10, 12.
לשמר את־מצות ר״י Dt. 10, 13.
חשק ר״י לאהבה אותם Dt. 10, 15.
כי ר״י אלהיכם הוא Dt. 10, 17.
את־ר״י אלהיך תירא Dt. 10, 20.
שמך ר״י אלהיך Dt. 10, 22.
ואהבת את ר״י אלהיך Dt. 11, 1.
מוסר ר״י אלהיכם Dt. 11, 2.
ויאבדם ר״י עד היום הזה Dt. 11, 4.
כל־מעשה ר״י הגדל Dt. 11, 7.
נשבע ר״י לאבתיכם Dt. 11, 9. 21.
ארץ אשר־ר״י אלהיך Dt. 11, 12.
עיני ר״י אלהיך בה Dt. 11, 12.
וחרה אף־ר״י בכם Dt. 11, 17.
לאהבה את־ר״י אלהיכם Dt. 11, 22.
והוריש ר״י את־כל־הגוים Dt. 11, 23.
ומוראכם יתן ר״י אלהיכם Dt. 11, 25.
אל־מצות ר״י אלהיכם Dt. 11, 27. 28.
כי יביאך ר״י אלהיך Dt. 11, 29.
אשר־ר״י אלהיכם נתן לכם Dt. 11, 31.
אשר נתן ר״י אלהי אבתיך Dt. 12, 1.
אשר־יבחר ר״י אלהיכם Dt. 12, 5.
ואכלתם־שם לפני ר״י Dt. 12, 7.
אשר ברכך ר״י אלהיך Dt. 12, 7.
אשר־ר״י אלהיך נתן לך Dt. 12, 9. 15, 7. 16, 18. 20. 17, 2. 14. 18, 9. 19, 1. 2. 10. 14. 20, 16. 21, 1. 23. 24, 4. 25, 15. 19. 26, 1. 2.
אשר־ר״י אלהיכם Dt. 12, 10.
אשר־יבחר ר״י Dt. 12, 11. 14. 18. 21. 26. 14, 24. 25.
ושמחתם לפני ר״י Dt. 12, 12.
כברכת ר״י אלהיך Dt. 12, 15.
לפני ר״י אלהיך תאכלנו Dt. 12, 18.
ושמחת לפני ר״י Dt. 12, 18. 16, 11.
כי־ירחיב ר״י אלהיך Dt. 12, 20.

אשר נתן ר״י לך Dt. 12, 21.
הישר בעיני ר״י Dt. 12, 25.
על־מזבח ר״י אלהיך Dt. 12, 27 (bis).
והישר בעיני ר״י אלהיך Dt. 12, 28.
כי־יכרית ר״י אלהיך Dt. 12, 29.
כל־תועבת ר״י Dt. 12, 31.
כי מנסה ר״י אלהיכם Dt. 13, 4.
אהבים את־ר״י אלהיכם Dt. 13, 4.
אחרי ר״י אלהיכם Dt. 13, 5.
דבר־סרה על־ר״י Dt. 13. 6.
אשר צוך ר״י אלהיך Dt. 13, 6.
מעל ר״י אלהיך Dt. 13, 11.
ר״י אלהיך נתן לך לשבת Dt. 13, 13.
ישוב ר״י מחרון אפו Dt. 13, 18.
כי תשמע בקול ר״י Dt. 13, 19.
הישר בעיני ר״י אלהיך Dt. 13, 19.
בחר ר״י להיות לו לעם Dt. 14, 2.
ואכלת לפני ׀ ר״י אלהיך Dt. 14, 23.
ליראה את־ר״י אלהיך Dt. 14, 23.
ברכך ר״י אלהיך Dt. 14, 24. 29.
ואכלת שם לפני ר״י Dt. 14, 26.
כי־ברך ירברכך ר״י Dt. 15, 4.
ר״י אלהיך נתן־לך Dt. 15, 4. 16, 5.
שמוע תשמע בקול ר״י Dt. 15, 5.
ר״י אלהיך ברכך Dt. 15, 6.
וקרא עליך אל־ר״י Dt. 15, 9.
ירברכך ר״י אלהיך Dt. 15, 10. 23, 21.
אשר ברכך ר״י אלהיך Dt. 15, 14.
ויפדך ר״י אלהיך Dt. 15, 15. 24, 18.
וברכך ר״י אלהיך Dt. 15, 18.
לפני ר״י אלהיך תאכלנו Dt. 15, 20.
אשר־יבחר ר״י Dt. 15, 20.
הוציאך ר״י אלהיך Dt. 16, 1.
המקום אשר־יבחר ר״י Dt. 16, 6. 17, 8.
במקום אשר יבחר ר״י Dt. 16, 7. 11, 15.
ירברכך ר״י אלהיך Dt. 16, 10. 15.
זכורת את־פני ׀ ר״י Dt. 16, 16.
את־פני ר״י ריקם Dt. 16, 16.
אצל מזבח ר״י אלהיך Dt. 16, 21.
אשר שנא ר״י אלהיך Dt. 16, 22.
כברכת ר״י אלהיך Dt. 16, 27.
כי תועבת ר״י אלהיך הוא Dt. 17, 1.
הרע בעיני ר״י אלהיך Dt. 17, 2.
אשר יבחר ר״י Dt. 17, 10. 15. 18, 6. 26, 2.
לשרת שם את־ר״י Dt. 17, 12.
ליראה את־ר״י אלהיו Dt. 17, 19.
אשי ר״י ונחלתו יאכלון Dt. 18, 1.
ר״י הוא נחלתו Dt. 18, 2.
בחר ר״י אלהיך Dt. 18, 5.
לשרת בשם־ר״י Dt. 18, 5.
ושרת בשם ר״י אלהיו Dt. 18, 7.
העמדים שם לפני ר״י Dt. 18, 7.
כי־תועבת ר״י Dt. 18, 12.
התועבת האלה ר״י Dt. 18, 12.
תמים תהיה עם ר״י Dt. 18, 13.
נתן לך ר״י אלהיך Dt. 18, 14.
יקים לך ר״י אלהיך Dt. 18, 15.
מעם ר״י אלהיך Dt. 18, 16.
לשמע את־קול ר״י Dt. 18, 16.
ויאמרו ר״י אלי Dt. 18, 17.
אשר לא־דברו ר״י Dt. 18, 21.
ידבר הנביא בשם ר״י Dt. 18, 22.
הדבר אשר לא־דברו ר״י Dt. 18, 22.
כי־יכרית ר״י אלהיך Dt. 19, 1.
ינחילך ר״י אלהיך Dt. 19, 3.
ואם־ירחיב ר״י אלהיך Dt. 19, 8.
לאהבה את־ר״י אלהיך Dt. 19, 9.
חריב לפני ר״י Dt. 19, 17.
כי־ר״י אלהיך עמך Dt. 20, 1.
ר״י אלהיכם החלך עמכם Dt. 20, 4.
ונתנה ר״י אלהיך Dt. 20, 13.
אשר נתן ר״י אלהיך לך Dt. 20, 14.
כאשר צוה ר״י אלהיך Dt. 20, 17.
כי בם בחר ר״י אלהיך Dt. 21, 5.
ולברך בשם ר״י Dt. 21, 5.
אשר־פדית ר״י Dt. 21, 8.
תעשה הישר בעיני ר״י Dt. 21, 9.

ונתנו ר״י אלהיך בידך Dt. 21, 10.
תועבת ר״י אלהיך Dt. 22, 5. 23, 19. 25, 16.
וכרות שפכה בקהל ר״י Dt. 23, 2.
לא־יבא ממזר בקהל ר״י Dt. 23, 3.
לא־יבא לו בקהל ר״י Dt. 23, 3.
בקהל ר״י Dt. 23, 4. (bis) 9.
ולא־אבה ר״י אלהיך Dt. 23, 6.
ויהפך ר״י אלהיך Dt. 23, 6.
כי־אהבך ר״י אלהיך Dt. 23, 6.
ר״י אלהיך מתהלך Dt. 23, 15.
בית ר״י אלהיך Dt. 23, 19.
דרש ידרשנו ר״י Dt. 23, 22.
תועבה הוא לפני ר״י Dt. 24, 4.
זכור את אשר־עשה ר״י Dt. 24, 9.
צדקה לפני ר״י אלהיך Dt. 24, 13.
יקרא עליך אל־ר״י Dt. 24, 15.
למען יברכך ר״י Dt. 24, 19.
והיה בהניח ר״י Dt. 25, 19.
נשבע ר״י לאבתינו Dt. 26, 3.
לפני מזבח ר״י אלהיך Dt. 26, 4.
ואמרת לפני ׀ ר״י Dt. 26, 5.
ונצעק אל־ר״י Dt. 26, 7.
וישמע ר״י את־קלנו Dt. 26, 7.
ויוצאנו ר״י ממצרים Dt. 26, 8.
והנחתו לפני ר״י Dt. 26, 10.
והשתחויתה לפני ר״י Dt. 26, 10.
נתן־לך ר״י אלהיך Dt. 26, 11.
ואמרת לפני ר״י אלהיך Dt. 26, 13.
שמעתי בקול ר״י Dt. 26, 14.
ר״י אלהיך מצוך Dt. 26, 16.
את־ר״י האמרת היום Dt. 26, 17.
ר״י אלהיך נתן לך Dt. 27, 2. 3. 28, 8.
כאשר דבר ר״י Dt. 27, 3.
תבנה את־מזבח ר״י Dt. 27, 6.
ושמחת לפני ר״י Dt. 27, 7.
ושמעת בקול ר״י Dt. 27, 10.
תועבת ר״י Dt. 27, 15.
תשמע בקול ר״י Dt. 28, 1. 2.
ונתנך ר״י אלהיך Dt. 28, 1.
יתן ר״י את־איביך Dt. 28, 7.
יצו ר״י אתך Dt. 28, 8.
יקימך ר״י לו לעם Dt. 28, 9.
תשמר את־מצות ר״י Dt. 28, 9.
כי שם ר״י נקרא עליך Dt. 28, 10.
נשבע ר״י לאבתיך Dt. 28, 11.
יפתח ר״י ׀ לך Dt. 28, 12.
ונתנך ר״י לראש Dt. 28, 13.
מצות ׀ ר״י אלהיך Dt. 28, 13.
בקול ר״י אלהיך Dt. 28, 15.
ידבק ר״י בך Dt. 28, 21.
יככה ר״י בשחפת Dt. 28, 22.
יתן ר״י את־מטר ארצך Dt. 28, 24.
יתנך ר״י ׀ נגף Dt. 28, 25.
יככה ר״י בשחין Dt. 28, 27. 35.
יככה ר״י בשגעון Dt. 28, 28.
יולך ר״י אתך Dt. 28, 36.
ינהגך ר״י שמה Dt. 28, 37.
שמעת בקול ר״י Dt. 28, 45.
לא־עבדת את־ר״י Dt. 28, 47.
ישלחנו ר״י בך Dt. 28, 48.
ישא ר״י עליך Dt. 28, 49.
נתן ר״י אלהיך לך Dt. 28, 52.
נתן־לך ר״י אלהיך Dt. 28, 53.
את ר״י אלהיך Dt. 28, 58.
והפלא ר״י את־מכתך Dt. 28, 59.
יעלם ר״י עליך Dt. 28, 61.
לא שמעת בקול ר״י Dt. 28, 62.
שש ר״י עליכם Dt. 28, 63.
ישיש ר״י עליכם Dt. 28, 63.
והפיצך ר״י בכל־העמים Dt. 28, 64.
ונתן ר״י לך שם Dt. 28, 65.
והשיבך ר״י ׀ ממצרים Dt. 28, 68.
אשר צוה ר״י את־משה Dt. 28, 69.
אשר עשה ר״י Dt. 29, 1.
נתן ר״י לכם לב Dt. 29, 3.
אני ר״י אלהיכם Dt. 29, 5.
לפני ר״י אלהיכם Dt. 29, 9.

לעברך בבריית י״י Dt. 29, 11.
י״י אלהיך כרת עמך Dt. 29, 11.
לפני י״י אלהינו Dt. 29, 14.
מעם י״י אלהינו Dt. 29, 17.
לא־יאבה י״י סלח לו Dt. 29, 19.
אז יעשן אף־י״י Dt. 29, 19.
ומחה י״י את־שמו Dt. 29, 19.
והבדילו י״י לרעה Dt. 29, 20.
אשר־חלה י״י בה Dt. 29, 21.
הפך י״י באפו Dt. 29, 22.
עשה י״י ככה לארץ Dt. 29, 23.
עזבו את־ברית י״י Dt. 29, 24.
ויחר־אף י״י Dt. 29, 26.
ויתשם י״י Dt. 29, 27.
אשר הדיחך י״י Dt. 30, 1.
ושבת עד־י״י אלהיך Dt. 30, 2.
ושב י״י אלהיך Dt. 30, 3
הפיצך י״י אלהיך Dt. 30, 3.
יקבצך י״י אלהיך Dt. 30, 4.
והביאך י״י אלהיך Dt. 30, 5.
ומל י״י אלהיך Dt. 30, 6.
לאהבה את־י״י אלהיך Dt. 30, 6. 16. 20.
ונתן י״י אלהיך Dt. 30, 7.
ושמעת בקול י״י Dt. 30, 8.
והותירך י״י אלהיך Dt. 30, 9.
כי ׀ ישוב י״י Dt. 30, 9.
כי תשמע בקול י״י Dt. 30, 10.
כי תשוב אל־י״י Dt. 30, 10.
וברכך י״י אלהיך Dt. 30, 16.
נשבע י״י לאבתיך Dt. 30, 20.
י״י אלהיך הוא ׀ עבר Dt. 31, 3.
כאשר דבר י״י Dt. 31, 3.
ועשה י״י להם Dt. 31, 4.
ונתנם י״י לפניכם Dt. 31, 5.
כי ׀ י״י אלהיך הוא Dt. 31, 6.
נשבע י״י לאבתם Dt. 31, 7.
ארון ברית י״י Dt. 31, 9. 25. 26.
לראות את־פני י״י Dt. 31, 11.
ויראו את־י״י Dt. 31, 12.
ליראה את־י״י Dt. 31, 13.
ויאמר י״י אל־משה Dt. 31, 14. 16.
וירא י״י באהל Dt. 31, 15.
היתם עם־י״י Dt. 31, 27.
הרע בעיני י״י Dt. 31, 29
כי שם י״י אקרא Dt. 32, 3.
הב י״י תגמלו־זאת Dt. 32, 6.
כי חלק י״י עמו Dt. 32, 9.
י״י בדד ינחנו Dt. 32, 12.
וירא י״י וינאץ Dt. 32, 19.
כי־דין י״י עמו Dt. 32, 36.
וידבר י״י אל־משה Dt. 32, 48.
ויאמר י״י מסיני Dt. 33, 2.
שמע י״י קול יהודה Dt. 33, 7.
ברך י״י חילו Dt. 33, 11.
לבנימן אמר ידיד י״י Dt. 33, 12.
מברכת י״י ארצו Dt. 33, 13.
צדקת י״י עשה Dt. 33, 21.
ומלא ברכת י״י Dt. 33, 23.
וירשהו י״י Dt. 34, 1.
ויאמר י״י אליו Dt. 34, 4.
משה עבד־י״י D. 34. 5.
על־פי י״י Dt. 34, 5.
צוה י״י את־משה Dt. 34, 9.
משה עבד־י״י Jos. 1, 1. 13. 15. 8, 31. 33. 11, 12. 12, 6. 13, 8 14, 7. 18, 7. 22, 2. 4. 5.
ויאמר י״י אל־יהושע Jos. 1, 1.
כי עמך י״י אלהיך Jos. 1, 9.
י״י אלהיכם נתן לכם Jos. 1, 11.
י״י אלהיכם מניח לכם Jos. 1, 13.
עד אשר־יניח י״י Jos. 1, 15.
י״י אלהיכם נתן להם Jos. 1, 15.
יהיה י״י אלהיך עמך Jos. 1, 17.
נתן י״י לכם את הארץ Jos. 2, 9.
חוביש י״י את־מי Jos. 2, 10.
י״י אלהיכם הוא אלהים Jos. 2, 11.
ויחיה בתת י״י לנו Jos. 2, 14.
נתן י״י בידנו Jos. 2, 24.
ארון בריתי־י״י Jos. 3, 3.
מחר יעשה י״י בקרבכם Jos. 3, 5.
ויאמר י״י אל־יהושע Jos. 3, 7.
ושמעו את־דברי י״י Jos. 3, 9.
נשאו ארון י״י Jos. 3, 13.
נשאי הארון בריתי־י״י Jos. 3, 17. 4, 18.
ויאמר י״י אל־יהושע Jos. 4, 1. 15. 5, 9. 9. 6, 2. 7, 10. 8, 1. 18. 10, 8. 11, 6
עברו לפני ארון י״י Jos. 4, 5.
מפני ארון בריתי־י״י Jos. 4, 7.
דבר י״י אל־יהושע Jos. 4, 8.
אשר־צוה י״י את־יהושע Jos. 4, 10.
עברו לפני י״י למלחמה Jos. 4, 13.
גדל י״י את־יהושע Jos. 4, 14.
אשר־הוביש י״י אלהיכם Jos. 4, 23.
כאשר עשה י״י אלהיכם Jos. 4, 23.
יד י״י כי חזקה היא Jos. 4, 24.
אשר הוביש י״י את־מי Jos. 5, 1.
אמר י״י אל־יהושע Jos. 5, 2.
לא־שמעו בקול י״י Jos. 5, 6.
אשר נשבע י״י Jos. 5, 6 (bis).
שר־צבא י״י אל־יהושע Jos. 5, 15.
יובלים לפני ארון י״י Jos. 6, 6.
יעבר לפני ארון י״י Jos. 6, 7.
היובלים לפני י״י Jos. 6, 8.
וארון ברית י״י הלך Jos. 6, 8.
ויסב ארון־י״י את־העיר Jos. 6, 11.
וישאו הכהנים את־ארון י״י Jos. 6, 12.
לפני ארון י״י הלכים Jos. 6, 13.
אחרי ארון י״י הולך Jos. 6, 13.
נתן י״י לכם את־העיר Jos. 6, 16.
אוצר בית־י״י Jos. 6, 24.
ארור האיש לפני־י״י Jos. 6, 26.
ויהי י״י את־יהושע Jos. 6, 27.
לפני ארון י״י עד־הערב Jos. 7, 6.
אמר י״י אלהי ישראל Jos. 7, 13.
אשר־ילכדנה י״י Jos. 7, 14 (ter).
ויצקם לפני י״י Jos. 7, 23.
יעברך י״י ביום הזה Jos. 7, 25.
וישב י״י מחרון אפו Jos. 7, 26.
ונתנה י״י אלהיכם בידכם Jos. 8, 7.
כדבר י״י תעשו Jos. 8, 8.
כדבר י״י אשר צוה Jos. 8, 27.
נשאי ׀ ארון בריתי־י״י Jos. 8, 33.
לשם י״י אלהיך Jos. 9, 9.
פי י״י לא שאלו Jos. 9, 14
צוה י״י אלהיך Jos. 9, 24.
ולמזבח י״י עד־היום Jos. 9, 27.
ויחמם י״י לפני ישראל Jos. 10, 10.
תת י״י את־האמרי Jos. 10, 12.
לשמע י״י בקול איש Jos. 10, 14.
כי י״י נלחם לישראל Jos. 10, 14.
נתנם י״י אלהיכם Jos. 10, 19.
ככה יעשה י״י Jos. 10, 25.
ויתן י״י גם־אותה Jos. 10, 30
ויתן י״י את־לכיש Jos. 10, 32.
כאשר צוה י״י Jos. 10, 40.
י״י אלהי ישראל נלחם Jos. 10, 42.
ויתנם י״י בידי־ישראל Jos. 11, 8.
כאשר אמר־לו י״י Jos. 11, 9.
צוה י״י את־משה Jos. 11, 15 (bis). 20. 14, 5.
דבר י״י אל־משה Jos. 11, 23.
ויאמר י״י אליו Jos. 13, 1.
אשי י״י־אלהי ישראל Jos. 13, 14.
י״י אלהי ישראל Jos. 13, 33.
אחרי י״י אלהי Jos. 14, 8. 9. 14.
החיה י״י אותי Jos. 14, 10.
דבר י״י את־הדבר Jos. 14, 10.
דבר י״י ביום ההוא Jos. 14, 12.
אולי י״י אותי Jos. 14, 12.
כאשר דבר י״י Jos. 14, 12.
אל־פי י״י ליהושע Jos. 15, 13.
י״י צוה את־משה Jos. 17, 4.
אל־פי י״י נחלה Jos. 17, 4.
עד־כה ברכני י״י Jos. 17, 14.
אשר נתן לכם י״י Jos. 18, 3.
לפני י״י אלהינו Jos. 18, 6.
כהנת י״י נחלתו Jos. 18, 7.
גורל לפני י״י בשלה Jos. 18, 8.
גורל בשלה לפני י״י Jos. 18, 10.
על־פי י״י נתנו לו Jos. 19, 50.
בשלה לפני י״י Jos. 19, 51.
וידבר י״י אל יהושע Jos. 20, 1.
י״י צוה בידי־משה Jos. 21, 2.
אל־פי י״י את־הערים Jos. 21, 3.
צוה י״י בידי־משה Jos. 21, 8.
ויתן י״י לישראל Jos. 21, 41.
וינח י״י להם מסביב Jos. 21, 42.
נתן י״י בידם Jos. 21, 42.
אשר דבר י״י Jos. 21, 43.
מצות י״י אלהיכם Jos. 22, 3.
הניח י״י אלהיכם Jos. 22, 4.
לאהבה את־י״י אלהיכם Jos. 22, 5. 23, 11.
על־פי י״י בידי־משה Jos. 22, 9.
לשוב הירם מאחרי י״י Jos. 22, 16.
ויהי הנגף בעדת י״י Jos. 22, 17.
תשבו הירם מאחרי י״י Jos. 22, 18.
אחזת י״י אשר שכן־שם Jos. 22, 19.
משכן י״י Jos. 22, 19.
מזבח י״י אלהינו Jos. 22, 19.
אל ׀ אלהים ׀ י״י Jos. 22, 22 (bis).
לשוב מאחרי י״י Jos. 22, 23.
זבחי שלמים י״י הוא יבקש Jos. 22, 23.
וגבול נתן־י״י Jos. 22, 25.
ירא את־י״י Jos. 22, 25.
לעבד את־עבדת י״י Jos. 22, 27.
תבנית מזבח י״י Jos. 22, 28.
מאחרי י״י לבנות מזבח Jos. 22, 29.
מלבד מזבח י״י אלהינו Jos. 22, 29.
כי־בתוכנו י״י Jos. 22, 31.
מיד י״י Jos. 22, 31.
כי י״י האלהים Jos. 22, 34.
אשר־הניח י״י Jos. 23, 1.
עשה י״י אלהיכם Jos. 23, 3.
כי י״י אלהיכם Jos. 23, 3. 10.
דבר י״י אלהיכם לכם Jos. 23, 5.
ויורש י״י מפניכם Jos. 23, 9.
יוסיף י״י אלהיכם Jos. 23, 13.
נתן לכם י״י אלהיכם Jos. 23, 13. 15.
דבר י״י אלהיכם עליכם Jos. 23, 14. 15.
ברית י״י אלהיכם Jos. 23, 16.
וחרה אף־י״י בכם Jos. 23, 16.
כה־אמר י״י אלהי ישראל Jos. 24, 2.
ויצעקו אל־י״י Jos. 24, 7.
יראו את־י״י Jos. 24, 14.
ועבדו את־י״י Jos. 24, 14.
לעבד את־י״י Jos. 24, 15. 19.
נעבד את־י״י Jos. 24, 15. 18.
חלילה לנו מעזב את־י״י Jos. 24, 16.
כי י״י אלהינו Jos. 24, 17.
ויגרש י״י את־כל־העמים Jos. 24, 18.
כי תעזבו את־י״י Jos. 24, 20.
את־י״י נעבד Jos. 24, 21.
את־י״י לעבד Jos. 24, 22.
אלהי־י״י אלהי ישראל Jos. 24, 23.
את־י״י אלהינו Jos. 24, 24.
אשר במקדש י״י Jos. 24, 26.
כל־אמרי י״י Jos. 24, 27.
בן־נון עבד י״י Jos. 24, 29.
ויעבד ישראל את־י״י Jos. 24, 31.
כל מעשה י״י Jos. 24, 31.
ויאמר י״י יהודה יעלה Jud. 1, 2.
ויתן י״י את־הכנעני Jud. 1, 4.
ויהי י״י את־יהודה Jud. 1, 19.
ויעל מלאך־י״י Jud. 2, 1.
ויהי כדבר מלאך י״י Jud. 2, 4.
ויעבדו העם את־י״י Jud. 2, 7.
כל־מעשה י״י Jud. 2, 7.
יהושע בן־נון עבד י״י Jud. 2, 8.
לא־ידעו את־י״י Jud. 2, 10.
את־הרע בעיני י״י Jud. 2, 11.
ויעזבו את־י״י Jud. 2, 12. 13.
ויכעסו את־י״י Jud. 2, 12.
ויחר־אף י״י Jud. 2, 14. 20. 3, 8.
יד־י״י היתה־בם Jud. 2, 15.
כאשר דבר י״י Jud. 2, 15.
נשבע י״י להם Jud. 2, 15.
ויקם י״י שפטים Jud. 2, 16.
לשמע מצות־י״י Jud. 2, 17.
הקים י״י ׀ להם שפטים Jud. 2, 18.
והיה י״י עם־השפט Jud. 2, 18.
כי־ינחם י״י מנאקתם Jud. 2, 18.
דרך י״י ללכת בם Jud. 2, 22.
אשר הניח י״י Jud. 3, 1.
מצות י״י אשר־צוה Jud. 3, 4.
את־חרע בעיני י״י Jud. 3, 7. 12.
וישכחו את־י״י Jud. 3, 7.
ויזעקו בני־ישראל אל־י״י Jud. 3, 9. 15. 6, 6. 6. 10, 10.
ויקם י״י מושיע Jud. 3, 9.
ותהי עליו רוח־י״י Jud. 3, 10.
ויתן י״י בידו Jud. 3, 10.
לעשות הרע בעיני י״י Jud. 3, 12. 4, 1.
ויחזק י״י את־עגלון Jud. 3, 12.
ויקם י״י להם מושיע Jud. 3, 15.
נתן י״י את־אויביכם Jud. 3, 28.
וימכרם י״י ביד יבין Jud. 4, 2.
ויצעקו בני ישראל אל־י״י Jud. 4, 3.
הלא־צוה ׀ י״י Jud. 4, 6.
ימכר י״י את־סיסרא Jud. 4, 9.
נתן י״י את־סיסרא Jud. 4, 14.
י״י יצא לפניך Jud. 4, 14.
ויהם י״י את־סיסרא Jud. 4, 15.
ברכו י״י Jud. 5, 2. 9.
י״י בצאתך משעיר Jud. 5, 4.
הרים נזלו מפני י״י Jud. 5, 5.
זה סיני מפני י״י Jud. 5, 5.
שם יתנו צדקות י״י Jud. 5, 11.
אז ירדו לשערים עם־י״י Jud. 5, 11.
עם י״י Jud. 5, 13.
אמר מלאך י״י Jud. 5, 23.
לעזרת י״י Jud. 5, 23 (bis).
יאבדו כל־אויביך י״י Jud. 5, 31.
הרע בעיני י״י Jud. 6, 1. 10, 6.
ויתנם י״י Jud. 6, 1.
ויזעקו בני־ישראל אל־י״י Jud. 6, 6. 10, 10.
זעקו בני־ישראל אל־י״י Jud. 6, 8.
וישלח י״י איש נביא Jud. 6, 8.
כה־אמר י״י Jud. 6, 8.
אני י״י אלהיכם Jud. 6, 10.
ויבא מלאך י״י Jud. 6, 11.
וירא אליו מלאך י״י Jud. 6, 12.
ויאמר אליו י״י Jud. 6, 12. 16. 7, 9.
ויש י״י עמנו Jud. 6, 13.
ממצרים העלנו י״י Jud. 6, 13.
ועתה נטשנו י״י Jud. 6, 13.
ויפן אליו י״י Jud. 6, 14.
וישלח מלאך י״י Jud. 6, 21.
ומלאך י״י הלך מעיניו Jud. 6, 21.
כי־מלאך י״י הוא Jud. 6, 22.
ראיתי מלאך י״י Jud. 6, 22.
ויאמר לו י״י שלום Jud. 6, 23.
ויקרא־לו י״י שלום Jud. 6, 24.
ויאמר לו י״י קח Jud. 6, 25.
כאשר דבר אליו י״י Jud. 6, 27.
ורוח י״י לבשה Jud. 6, 34.
ויאמר י״י אל־גדעון Jud. 7, 2. 4 5. 7.
כי־נתן י״י בידכם Jud. 7, 15.
וישם י״י את־חרב Jud. 7, 22.
בתת י״י את־זבח Jud. 8, 7.
חי־י״י Jud. 8, 19.
י״י ימשל בכם Jud. 8, 23.
ולא זכרו בני ישראל את־י״י Jud. 8, 34.
ויעזבו את־י״י Jud. 10, 6.
ויחר־אף י״י Jud. 10, 7.
ויאמר י״י אל־בני ישראל Jud. 10, 11.
ויאמרו בני־ישראל אל־י״י Jud. 10, 15.

ויעבדו את־י׳ Jud. 10, 16.
ונתן י׳ אותם לפני Jud. 11, 9.
י׳ היה שמע בינותינו Jud. 11, 10.
כל־דברי לפני י׳ Jud. 11, 11.
ויתן י׳ אלהי־ישראל Jud. 11, 21.
ועתה י׳ אלהי ישראל Jud. 11, 23.
חוריש י׳ אלהינו Jud. 11, 24.
ישפט י׳ השפט Jud. 11, 27.
על־יפתח רוח י׳ Jud. 11, 29.
ויתנם י׳ בידו Jud. 11, 32.
פציתי פי אל־י׳ Jud. 11, 35.
פציתה את־פיך אל־י׳ Jud. 11, 36.
עשה לך י׳ נקמות Jud. 11, 36.
ויתנם י׳ בידי Jud. 12, 3.
לעשות הרע בעיני י׳ Jud. 13, 1.
וירא מלאך־י׳ אל־האשה Jud. 13, 3.
ויעתר מנוח אל־י׳ Jud. 13, 8.
ויאמר מלאך י׳ אל־מנוח Jud. 13, 13. 16.
ויאמר מנוח אל־מלאך י׳ Jud. 13, 15. 17.
כי־מלאך י׳ הוא Jud. 13, 16. 21.
ויאמר לו מלאך י׳ Jud. 13, 18.
ויעל מלאך־י׳ Jud. 13, 20.
יסף עוד מלאך י׳ Jud. 13, 21.
חפץ י׳ להמיתנו Jud. 13, 23.
ויברכהו י׳ Jud. 13, 24.
ותחל רוח י׳ לפעמו Jud. 13, 25.
ותצלח עליו רוח י׳ Jud. 14, 6. 19. 15, 14.
ויקרא אל־י׳ Jud. 15, 18.
כי י׳ סר מעליו Jud. 16, 20.
ויקרא שמשון אל־י׳ Jud. 16, 28.
כי ויטיב י׳ לו Jud. 17, 13.
נכח י׳ דרככם Jud. 18, 6.
כית י׳ אני הלך Jud. 19, 18.
אל־י׳ המצפה Jud. 20, 1.
ויאמר י׳ יהודה בתחלה Jud. 20, 18.
ויבכו לפני־י׳ Jud. 20, 23.
ויאמר י׳ עלו אליו Jud. 20, 23.
וישבו שם לפני י׳ Jud. 20, 26.
עלות ושלמים לפני י׳ Jud. 20, 26.
ויאמר י׳ עלו Jud. 20, 28.
ויגף י׳ את־בנימן Jud. 20, 35.
למה י׳ אלהי ישראל Jud. 21, 3.
מכל־שבטי ישראל אל־י׳ Jud. 21, 5.
לא־עלה אל־י׳ Jud. 21, 5. 8.
כי עשה י׳ פרץ Jud. 21, 15.
חגי־י׳ בשלו Jud. 21, 19.
סגר י׳ בעד רחמה 1 Sam. 1, 6.
עלתה בבית י׳ 1 Sam. 1, 7.
על־מזוזת היכל י׳ 1 Sam. 1, 9.
ותתפלל על־י׳ 1 Sam. 1, 10.
ותאמר י׳ צבאות 1 Sam. 1, 11.
להתפלל לפני י׳ 1 Sam. 1, 12.
ואשפך את־נפשי לפני י׳ 1 S. 1, 15.
וישתחוו לפני י׳ 1 Sam. 1, 19.
ויזכרה י׳ 1 Sam. 1, 19.
ונראה את־פני י׳ 1 Sam. 1, 22.
יקם י׳ את־דברו 1 Sam. 1, 23.
ותבאהו בית־י׳ שלו 1 Sam. 1, 24.
להתפלל אל־י׳ 1 Sam. 1, 26.
ויתן י׳ לי את־שאלתי 1 Sam. 1, 27.
כי אל דעות י׳ 2 Sam. 2, 3.
י׳ מוריש ומעשיר 1 Sam. 2, 7.
י׳ יחתו מריבו עלו 1 Sam. 2, 10.
בשמים ירעם י׳ 1 Sam. 2, 10.
משרת את־י׳ 1 Sam. 2, 11. 3, 1.
לא ידעו את־י׳ 1 Sam. 2, 12.
את־פני י׳ 1 Sam. 2, 17.
מנחת י׳ 1 Sam. 2, 17.
משרת את־פני י׳ 1 Sam. 2, 18.
ישם י׳ לך זרע 1 Sam. 2, 20.
הנער שמואל עם־י׳ 1 Sam. 2, 21.
שמע מעברים עם־י׳ 1 Sam. 2, 24.
כי חפץ י׳ להמיתם 1 Sam. 2, 25.
גם עם־י׳ 1 Sam. 2, 26.
כה אמר י׳ 1 Sam. 2, 27.

נאם י׳ 1 Sam. 2, 30.
נאם־י׳ חלילה לי 1 Sam. 2, 30.
ודבר י׳ היה יקר 1 Sam. 3, 1.
שכב בהיכל י׳ 1 Sam. 3, 3.
ויקרא י׳ אל־שמואל 1 Sam. 3, 4.
ויסף י׳ קרא עוד שמואל 1 S. 3, 6.
טרם ידע את־י׳ 1 Sam. 3, 7.
יגלה אלון דבר־י׳ 1 Sam. 3, 7.
ויסף י׳ קרא־שמואל 1 Sam. 3, 8.
כי י׳ קרא לנער 1 Sam. 3, 8.
דבר י׳ כי שמע עבדך 1 Sam. 3, 9.
ויבא י׳ ויתיצב 1 Sam. 3, 10.
ויאמר י׳ אל־שמואל 1 Sam. 3, 11.
ויפתח את־דלתות בית־י׳ 1 S. 3, 15.
ויאמר י׳ הוא הטוב 1 Sam. 3, 18.
ויסף י׳ להראה בשלה 1 S. 3, 21.
כי־נגלה י׳ אל־שמואל 1 S. 3, 21.
בדבר י׳ 1 Sam. 3, 21.
למה נגפנו י׳ היום 1 Sam. 4, 3.
ארון ברית־י׳ 1 Sam. 4, 3. 4. 5.
ארון י׳ בא אל־המחנה 1 S. 4, 6.
לפני ארון י׳ 1 Sam. 5, 3.
ותכבד יד־י׳ 1 Sam. 5, 6.
ויהי ארון י׳ בשדה 1 Sam. 6, 1.
מה־נעשה לארון י׳ 1 Sam. 6, 2.
ולקחתם את־ארון י׳ 1 Sam. 6, 8.
וישמו את־ארון י׳ 1 Sam. 6, 11.
הורידו את ארון י׳ 1 Sam. 6, 15.
את ארון י׳ 1 Sam. 6, 18. 21. 7, 1.
כי ראו בארון י׳ 1 Sam. 6, 19.
כי־הכה י׳ בעם 1 Sam. 6, 19.
לפני י׳ האלהים 1 Sam. 6, 20.
ויעלו את־ארון י׳ 1 Sam. 7, 1.
בית ישראל אחרי י׳ 1 Sam. 7, 2.
שבים אל־י׳ 1 Sam. 7, 3.
והכינו לבבכם אל־י׳ 1 Sam. 7, 3.
ויעבדו את־י׳ לבדו 1 Sam. 7, 4.
ואתפלל בעדכם אל־י׳ 1 Sam. 7, 5.
וישפכו לפני י׳ 1 Sam. 7, 6.
אל־י׳ אלהינו 1 Sam. 7, 8.
ויזעק שמואל אל־י׳ 1 Sam. 7, 9.
ויענהו י׳ 1 Sam. 7, 9.
וירעם י׳ בקול־גדול 1 Sam. 7, 10.
עד־הנה עזרנו י׳ 1 Sam. 7, 12.
ותהי יד־י׳ בפלשתים 1 Sam. 7, 13.
ויתפלל שמואל אל־י׳ 1 Sam. 8, 6.
ויאמר י׳ אל־שמואל 1 S. 8, 7. 22.
כל־דברי י׳ אל־העם 1 Sam. 8, 10.
ולא־יענה י׳ אתכם 1 Sam. 8, 18.
וידברם באזני י׳ 1 Sam. 8, 21.
חלוא כי־משחך י׳ 1 Sam. 10, 1.
וצלחה עליך רוח י׳ 1 Sam. 10, 6.
אל־י׳ המצפה 1 Sam. 10, 17.
כה־אמר י׳ 1 Sam. 10, 18.
התיצבו לפני י׳ 1 Sam. 10, 19.
ויאמר י׳ הנה־הוא 1 Sam. 10, 22.
בחר־בו י׳ 1 Sam. 10, 24.
וינח לפני י׳ 1 Sam. 10, 25.
ויפל פחד־י׳ 1 Sam. 11, 7.
עשה־י׳ תשועה בישראל 1 S. 11, 13.
לפני י׳ בגלגל 1 Sam. 11, 15.
שלמים לפני י׳ 1 Sam. 11, 15.
ענו בי נגד י׳ 1 Sam. 12, 3.
עד י׳ בכם 1 Sam. 12, 5.
ויאמר שמואל אל־העם י׳ 1 S. 12, 6.
ואשפטה אתכם לפני י׳ 1 Sam. 12, 7.
כל־צדקות י׳ 1 Sam. 12, 7.
ויזעקו אבתיכם אל־י׳ 1 S. 12, 8.
וישלח י׳ את־משה 1 Sam. 12, 8.
וישכחו את־י׳ 1 Sam. 12, 9.
ויזעקו אל־י׳ 1 Sam. 12, 10.
כי עזבנו את־י׳ 1 Sam. 12, 10.
וישלח י׳ את־ירבעל 1 Sam. 12, 11.
נתן י׳ עליכם 1 Sam. 12, 13.
אם־תראו את־י׳ 1 Sam. 12, 14.
ולא תמרו את־פי י׳ 1 Sam. 12, 14.
אחר י׳ אלהיכם 1 Sam. 12, 14.
תשמעו בקול י׳ 1 Sam. 12, 15.

ומריתם את־פי י׳ 1 Sam. 12, 15.
והיתה יד־י׳ 1 Sam. 12, 15.
אשר י׳ עשה לעיניכם 1 Sam. 12, 16.
אקרא אל־י׳ 1 Sam. 12, 17.
עשיתם בעיני י׳ 1 Sam. 12, 17.
ויקרא שמואל אל־י׳ 1 Sam. 12, 18.
ויתן י׳ קלת ומטר 1 Sam. 12, 18.
ויירא כל־העם מאד את־י׳ 1 S. 12, 18.
אל־י׳ אלהיך 1 Sam. 12, 19.
ועבדתם את־י׳ 1 Sam. 12, 20.
לא־יטש י׳ 1 Sam. 12, 22.
הואיל י׳ לעשות 1 Sam. 12, 22.
יראו את־י׳ 1 Sam. 12, 24.
ופני י׳ לא חליתי 1 Sam. 13, 12.
מצות י׳ אלהיך 1 Sam. 13, 13.
הכין י׳ את־ממלכתך 1 S. 12, 13.
בקש י׳ לו איש 1 Sam. 13, 14.
ויצוהו י׳ לנגיד 1 Sam. 13, 14.
אשר צוך י׳ 1 Sam. 13, 14.
בן־עלי כהן י׳ בשלה 1 Sam. 14, 3.
אולי יעשה י׳ לנו 1 Sam. 14, 6.
נתנם י׳ בידנו 1 Sam. 14, 10.
נתנם י׳ ביד ישראל 1 Sam. 14, 12.
ויושע י׳ ביום ההוא 1 Sam. 14, 23.
חי־י׳ המושיע 1 Sam. 14, 39.
ויאמר שאול אל־י׳ 1 Sam. 14, 41.
חי־י׳ אם־יפל 1 Sam. 14, 45.
אתי שלח י׳ 1 Sam. 15, 1.
לקול דברי י׳ 1 Sam. 15, 1.
כה אמר י׳ צבאות 1 Sam. 15, 2.
ויהי דבר י׳ אל־שמואל 1 Sam. 15, 10.
ויזעק אל־י׳ כל־הלילה 1 Sam. 15, 11.
הקימתי את־דבר י׳ 1 Sam. 15, 13.
אשר דבר י׳ אלי 1 Sam. 15, 16.
וימשחך י׳ למלך 1 Sam. 15, 17.
וישלחך י׳ בדרך 1 Sam. 15, 18.
שמעת בקול י׳ 1 Sam. 15, 19. 20.
ותעש הרע בעיני י׳ 1 Sam. 15, 19.
אשר־שלחני י׳ 1 Sam. 15, 20.
כשמע בקול י׳ 1 Sam. 15, 22.
מאסת את־דבר י׳ 1 S. 15, 23. 26.
עברתי את־פי־י׳ 1 Sam. 15, 24.
וימאסך י׳ 1 Sam. 15, 26.
קרע י׳ את־ממלכות 1 Sam. 15, 28.
לפני י׳ בגלגל 1 Sam. 15, 33.
ויאמר י׳ אל־שמואל 1 Sam. 16, 1. 7.
ויאמר י׳ עגלת בקר 1 Sam. 16, 2.
אשר דבר י׳ 1 Sam. 16, 4.
נגד י׳ משיחו 1 Sam. 16, 6.
לא־בחר י׳ 1 Sam. 16, 8. 9. 10.
ויאמר י׳ קום 1 Sam. 16, 12.
ותצלח רוח־י׳ אל־דוד 1 S. 16, 13.
ורוח י׳ סרה מעם שאול 1 S. 16, 14.
רוח־רעה מאת י׳ 1 Sam. 16, 14.
ויאמר דוד י׳ אשר הצלני 1 S. 17, 37.
בשם י׳ צבאות 1 Sam. 17, 45.
יסגרך י׳ בידי 1 Sam. 17, 46.
יהושע י׳ 1 Sam. 17, 47.
והלחם מלחמות י׳ 1 Sam. 18, 17.
כי י׳ עם־דוד 1 Sam. 18, 28.
ויעש י׳ תשועה גדולה 1 S. 19, 5.
חי־י׳ אם־יומת 1 Sam. 19, 6.
חי־י׳ וחי נפשך 1 S. 20, 3. 25, 26.
בברית י׳ הבאת 1 Sam. 20, 8.
י׳ אלהי ישראל 1 Sam. 20, 12.
כה־יעשה י׳ ליהונתן 1 Sam. 20, 13.
ויהי י׳ עמך 1 Sam. 20, 13.
תעשה עמדי חסד י׳ 1 Sam. 20, 14.
בהכרת י׳ את־איבי 1 Sam. 20, 15.
כי שלחך י׳ 1 Sam. 20, 22.
הנה י׳ ביני וביניך 1 Sam. 20, 23.
בשם י׳ 1 Sam. 20, 42.
י׳ יהיה ביני וביניך 1 Sam. 20, 42.
המוסרים מלפני י׳ 1 Sam. 21, 7.
נעצר לפני י׳ 1 Sam. 21, 8.
והמיתו כהני י׳ 1 Sam. 22, 17.
לפגע בכהני י׳ 1 Sam. 22, 17.
חרג שאול את כהני י׳ 1 Sam. 22, 21.

ויענהו י׳ 1 Sam. 23, 4.
ויאמר דוד י׳ אלהי 1 Sam. 23, 10.
כאשר שמע עבדך י׳ 1 Sam. 23, 11.
ויאמר י׳ ירד 1 Sam. 23, 11.
ויאמר י׳ יסגירך 1 Sam. 23, 12.
ברית לפני י׳ 1 Sam. 23, 18.
אשר־אמר י׳ אליך 1 Sam. 24, 5.
למשיח י׳ 1 Sam. 24, 7.
כי־משיח י׳ הוא 1 Sam. 24, 7.
נתנך י׳ היום בידי 1 Sam. 24, 11.
ישפט י׳ ביני וביניך 1 Sam. 24, 13.
ונקמני י׳ ממך 1 Sam. 24, 13.
והיה י׳ לדין ושפט 1 Sam. 24, 16.
סגרני י׳ בידך 1 Sam. 24, 19.
אשר מנעך י׳ 1 Sam. 25, 26.
עשה יעשה י׳ 1 Sam. 25, 28.
כי־מלחמות י׳ 1 Sam. 25, 28.
בצרור החיים את י׳ 1 Sam. 25, 29.
יעשה י׳ לאדני 1 Sam. 25, 30.
והיטב י׳ לאדני 1 Sam. 25, 31.
ברוך י׳ אלהי ישראל 1 Sam. 25, 32.
חי־י׳ אלהי ישראל 1 Sam. 25, 34.
ויגף י׳ את־נבל 1 Sam. 25, 38.
ויאמר ברוך י׳ 1 Sam. 25, 39.
שלח ידו במשיח י׳ 1 Sam. 26, 9.
ויאמר דוד חי־י׳ 1 Sam. 26, 10.
כי אם־י׳ יגפנו 1 Sam. 26, 10.
משלח ידי במשיח י׳ 1 Sam. 26, 11.
תרדמת י׳ נפלה 1 Sam. 26, 12.
חי־י׳ 1 Sam. 26, 16.
אם־י׳ הסיתך בי 1 Sam. 26, 19.
ארורים הם לפני י׳ 1 Sam. 26, 19.
בנחלת י׳ 1 Sam. 26, 19.
מנגד פני י׳ 1 Sam. 26, 20.
נתנך י׳ היום 1 Sam. 26, 23.
לשלח ידי במשיח י׳ 1 Sam. 26, 23.
כן־תגדל נפשי בעיני י׳ 1 S. 26, 24.
ולא ענהו י׳ 1 Sam. 28, 6.
חי־י׳ אם־יקרך עון 1 Sam. 28, 10.
ויעש י׳ לו כאשר דבר 1 Sam. 28, 17.
שמעת בקול י׳ 1 Sam. 28, 18.
עשה־לך י׳ 1 Sam. 28, 18.
ויתן י׳ גם את־ישראל 1 S. 28, 19.
יתן י׳ ביד פלשתים 1 Sam. 28, 19.
חי־י׳ כי־ישר אתה 1 Sam. 29, 6.
אשר־נתן י׳ לנו 1 Sam. 30, 23.
ועל־עם י׳ 2 Sam. 1, 12.
משיח י׳ 2 Sam. 1, 14. 16.
ויאמר י׳ אליו עלה 2 Sam. 2, 1.
כאשר נשבע י׳ לדוד 2 Sam. 3, 9.
עשו כי י׳ אמר 2 Sam. 3, 18.
וממלכתי מעם י׳ 2 Sam. 3, 28.
ישלם י׳ לעשה הרעה 2 Sam. 3, 39.
ויתן י׳ לאדני המלך 2 Sam. 4, 8.
חי־י׳ 2 Sam. 4, 9.
ויאמר י׳ לך 2 Sam. 5, 2.
ברית בחברון לפני י׳ 2 Sam. 5, 3.
כי־הכינו י׳ למלך 2 Sam. 5, 12.
ויאמר י׳ אל־דוד 2 Sam. 5, 19.
פרץ י׳ את־איבי 2 Sam. 5, 20.
יצא י׳ לפניך 2 Sam. 5, 24.
כאשר צוהו י׳ 2 Sam. 5, 25.
שם י׳ צבאות 2 Sam. 6, 2
משחקים לפני י׳ 2 Sam. 6, 5.
ויחר־אף י׳ 2 Sam. 6, 7.
ויירא דוד את־י׳ 2 Sam. 6, 9.
יבוא אלי ארון י׳ 2 Sam. 6, 9.
להסיר אליו את ארון י׳ 2 Sam. 6, 10.
וישב ארון י׳ 2 Sam. 6, 11.
ויברך י׳ 2 Sam. 6, 11.
ברך י׳ 2 Sam. 6, 12.
נשאי ארון־י׳ 2 Sam. 6, 13.
בכל־עז לפני י׳ 2 Sam. 6, 14.
ארון י׳ 2 Sam. 6, 15. 16. 17.
ומכרכר לפני י׳ 2 Sam. 6, 16.
עלות לפני י׳ ושלמים 2 Sam. 6, 17.
בשם י׳ צבאות 2 Sam. 6, 18.
לפני י׳ אשר־בחר־בי 2 Sam. 6, 21.

על־עם ו״ר 2 Sam. 6, 21.
ושחקתי לפני ו״ר 2 Sam. 6, 21.
כי ו״ר עמך 2 Sam. 7, 3.
ויהי דבר־ו״ר אל־נתן 2 Sam. 7, 4.
כה אמר ו״ר 2 Sam. 7, 5. 8.
והגיד לך ו״ר 2 Sam. 7, 11.
יעשה לך ו״ר 2 Sam. 7, 11.
וישב לפני ו״ר 2 Sam. 7, 18.
גדלת ו״ר אלהים 2 Sam. 7, 22.
ו״ר היית להם לאלהים 2 S. 7, 24.
ואתה ו״ר אלהים 2 Sam. 7, 25.
ו״ר צבאות אלהים 2 Sam. 7, 26.
כי־אתה ו״ר צבאות 2 Sam. 7, 27.
וישע ו״ר את־דוד 2 Sam. 8, 6. 14.
עשה דוד בעיני ו״ר 2 Sam. 11, 27.
חי ו״ר 2 Sam. 12, 5. 14, 11. 15, 21.
כה־אמר ו״ר 2 Sam. 12, 7. 11.
דבר ו״ר לעשות 2 Sam. 12, 9.
גם־ו״ר העביר חטאתך 2 S. 12, 13.
נאצת את־איבי ו״ר 2 Sam. 12, 14.
ויגף ו״ר את־הילד 2 Sam. 12, 15.
ויבא בית־ו״ר 2 Sam. 12, 20.
יחנני ו״ר וחי הילד 2 Sam. 12, 22.
בעבור ו״ר 2 Sam. 12, 25.
יזכר־נא המלך את־ו״ר 2 S. 14 11.
ישיב ישבני ו״ר 2 Sam. 15, 8.
ועבדתי את־ו״ר 2 Sam. 15, 8.
אמצא חן בעיני ו״ר 2 Sam. 15, 25.
את־עצת אחיתפל ו״ר 2 Sam. 15, 31.
השיב עליך ו״ר 2 Sam. 16, 8.
ויתן ו״ר את־המלוכה 2 Sam. 16, 8.
וכי ו״ר אמר לו 2 Sam. 16, 10.
כי־אמר לו ו״ר 2 Sam. 16, 11.
אולי יראה ו״ר בעוני 2 Sam. 16, 12.
והשיב ו״ר 2 Sam. 16, 12.
אשר בחר ו״ר 2 Sam. 16, 18.
הביא ו״ר אל־אבשלום 2 S. 17, 14.
ברוך ו״ר אלהיך 2 Sam. 18, 28.
שפטך ו״ר היום 2 Sam. 18, 31.
קלל את־משיח ו״ר 2 Sam. 19, 22.
ויבקש דוד את־פני ו״ר 2 Sam. 21, 1.
וברכו את־נחלת ו״ר 2 Sam. 21, 3.
ויקיעם בהר לפני ו״ר 2 Sam. 21, 9.
ביום הציל ו״ר 2 Sam. 22, 1.
ויאמר ו״ר סלעי 2 Sam. 22, 1.
מהלל אקרא ו״ר 2 Sam. 22, 4.
בצרי־לי אקרא ו״ר 2 Sam. 22, 7.
ירעם מן־שמים ו״ר 2 Sam. 22, 14.
בגערת ו״ר מנשמת רוח אפו 2 Sam. 22, 16.
ויהי ו״ר משען לי 2 Sam. 22, 19.
יגמלני ו״ר כצדקתי 2 Sam. 22, 21.
כי שמרתי דרכי ו״ר 2 Sam. 22, 22.
וישב ו״ר לי כצדקתי 2 Sam. 22, 25.
כי־אתה נירי ו״ר 2 Sam. 22, 29.
אמרת ו״ר צרופה 2 Sam. 22, 31.
מי־אל מבלעדי ו״ר 2 Sam. 22, 32.
אל־ו״ר ולא־ענם 2 Sam. 22, 42.
חי ו״ר וברוך צורי 2 Sam. 22, 47.
אודך ו״ר בגוים 2 Sam. 22, 50.
רוח ו״ר דבר־בי 2 Sam. 23, 2.
ויעש ו״ר תשועה גדולה 2 S. 23, 10.
חלילה לי ו״ר 2 Sam. 23, 17.
ויסף אף־ו״ר 2 Sam. 24, 1.
ויוסף ו״ר אלהיך 2 Sam. 24, 3.
ויאמר דוד אל־ו״ר 2 S. 24, 10. 17.
ידבר־ו״ר היה אל־גד 2 Sam. 24, 11.
כה אמר ו״ר 2 Sam. 24, 12.
נפלה־נא ביד־ו״ר 2 Sam. 24, 14.
ויתן ו״ר דבר ישראל 2 Sam. 24, 15.
וינחם ו״ר אל־הרעה 2 Sam. 24, 16.
ומלאך ו״ר היה עם־גרן 2 S. 24, 16.
כאשר צוה ו״ר 2 Sam. 21, 19.
ו״ר אלהיך ירצך 2 Sam. 24, 23.
ויעתר ו״ר לארץ 2 Sam. 24, 25.
חי ו״ר 1 Reg. 1, 29. 2, 24.
כן יאמר ו״ר אלהי 1 Reg. 1, 36.
כאשר היה ו״ר עם־אדני 1 Rg. 1, 37.

ברוך ו״ר אלהי ישראל 1 Rg. 1, 48.
ושמרת את־משמרת ו״ר 1 Rg. 2, 3.
למען יקים ו״ר את־דברו 1 Rg. 2, 4.
למלא את־דבר ו״ר 1 Reg. 2, 27.
נס יואב אל־אהל ו״ר 1 Reg. 2, 29.
אל־אהל ו״ר 1 Reg. 2, 30.
והשיב ו״ר את־דמו 1 Reg. 2, 32.
שלום עד־עולם מעם ו״ר 1 Rg. 2, 33
לא שמרת את שבעת ו״ר 1 Rg. 2, 43.
והשיב ו״ר את־רעתך 1 Reg. 2, 44.
יהיה נכון לפני ו״ר 1 Reg. 2, 45.
ביתו ואת־בית ו״ר 1 Reg. 3, 1.
נבנה בית לשם ו״ר 1 Reg. 3, 2.
ויאהב שלמה את־ו״ר 1 Reg. 3, 3.
בגבעון נראה ו״ר 1 Reg. 3, 5.
ועתה ו״ר אלהי אתה 1 Reg. 3, 7.
ארון ברית־ו״ר 1 Reg. 3, 15. 6, 19. 8, 1. 6.
לבנות בית לשם ו״ר 1 Rg. 5, 17. 19. 8, 17.
עד תת־ו״ר אתם 1 Reg. 5, 17.
ועתה הניח ו״ר 1 Reg. 5, 18.
דבר ו״ר אל־דוד אבי 1 Reg. 5, 19.
ברוך ו״ר היום 1 Reg. 5, 21.
דבר־ו״ר אל־שלמה 1 Reg. 6, 11.
יסד בית ו״ר 1 Reg. 6, 36.
ולחצר בית־ו״ר 1 Reg. 7, 12.
למלך שלמה בית ו״ר 1 Reg. 7, 40. 45.
הכלים אשר בית ו״ר 1 Reg. 7, 48.
המלך שלמה בית ו״ר 1 Reg. 7, 51.
באצרות בית ו״ר 1 Reg. 7, 51.
את־ארון ו״ר 1 Reg. 8, 4.
אשר כרת ו״ר 1 Reg. 8, 9.
מלא את־בית ו״ר 1 Reg. 8, 10.
כבוד ו״ר את־בית ו״ר 1 Reg. 8, 11.
ו״ר אמר לשכן בערפל 1 Rg. 8, 12.
ברוך ו״ר אלהי ישראל 1 Rg. 8, 15.
ויאמר ו״ר אל־דוד 1 Reg. 8, 18.
ויקם ו״ר את־דברו 1 Reg. 8, 20.
כאשר דבר ו״ר 1 Reg. 8, 20.
לשם ו״ר אלהי 1 Reg. 8, 20.
אשר־שם ברית ו״ר 1 Reg. 8, 21.
לפני מזבח ו״ר 1 Reg. 8, 22.
ויאמר ו״ר אלהי ישראל 1 Rg. 8, 23.
ועתה ו״ר אלהי ישראל 1 Rg. 8, 25.
ואל תחנתו ו״ר אלהי 1 Reg. 8, 28.
להתפלל אל־ו״ר 1 Reg. 8, 54.
מלפני מזבח ו״ר 1 Reg. 8, 54.
ברוך ו״ר אשר נתן 1 Reg. 8, 56.
יהי ו״ר אלהינו עמנו 1 Reg. 8, 57.
התחננתי לפני ו״ר 1 Reg. 8, 59.
קרבים אל־ו״ר 1 Reg. 8, 59.
ו״ר הוא האלהים 1 Reg. 8, 60.
שלם עם ו״ר אלהינו 1 Reg. 8, 61.
זבחים זבח לפני ו״ר 1 Reg. 8, 62.
ויחנכו את־בית ו״ר 1 Reg. 8, 63.
לפני בית־ו״ר 1 Reg. 8, 64.
אשר לפני ו״ר 1 Reg. 8, 64. 9, 25.
לפני ו״ר אלהינו 1 Reg. 8, 65.
אשר עשה ו״ר לדוד 1 Reg. 8, 66.
לבנות את־בית ו״ר 1 Reg. 9, 1. 15.
וירא ו״ר אל שלמה 1 Reg. 9, 2.
ויאמר ו״ר אליו 1 Reg. 9, 3.
עזבו את־ו״ר אלהיהם 1 Reg. 9, 9.
הביא ו״ר עליהם 1 Reg. 9, 9.
את־בית ו״ר ואת־בית המלך 1 Reg. 9, 10.
לשם ו״ר 1 Reg. 10, 1.
אשר יעלה בית־ו״ר 1 Reg. 10, 5.
יהי ו״ר אלהיך ברוך 1 Reg. 10, 9.
באהבת ו״ר את־ישראל 1 Rg. 10, 9.
מסעד לבית־ו״ר 1 Reg. 10, 12.
אשר אמר־ו״ר 1 Reg. 11, 2.
שלם עם־ו״ר אלהיו 1 Reg. 11, 4.
הרע בעיני ו״ר 1 Reg. 11, 6.
ולא מלא אחרי ו״ר 1 Reg. 11, 6.
ויתאנף ו״ר בשלמה 1 Reg. 11, 9.
נטה לבבו מעם ו״ר 1 Reg. 11, 9.
אשר צוה ו״ר 1 Reg. 11, 10

ויאמר ו״ר לשלמה 1 Reg. 11, 11.
ויקם ו״ר שטן לשלמה 1 Rg. 11, 14.
כה אמר ו״ר 1 Reg. 11, 31. 12, 24. 13, 2. 21. 14, 7.
היתה סבה מעם ו״ר 1 Reg. 12, 15.
וישמעו את־דבר ו״ר 1 Reg. 12, 24.
וישובו ללכת כדבר ו״ר 1 Rg. 12, 24.
בדבר ו״ר אל־בית אל 1 Reg. 13, 1.
בדבר ו״ר 1 Rg. 13, 2. 5. 9. 17. 18. 32.
את־פני ו״ר 1 Reg. 13, 6 (bis).
ויהי דבר ו״ר אל־הנביא 1 Rg. 13, 20.
יען כי מרית פי ו״ר 1 Reg. 13, 21.
אשר צוך ו״ר 1 Reg. 13, 21.
את־פי ו״ר 1 Reg. 13, 26.
וימתהו כדבר ו״ר 1 Reg. 13, 26.
כי ו״ר דבר 1 Reg. 14, 11.
דבר טוב אל־ו״ר 1 Reg. 14, 13.
והקים ו״ר לו 1 Reg. 14, 14.
והכה ו״ר את־ישראל 1 Reg. 14, 15.
מכעיסים את־ו״ר 1 Reg. 14, 15.
כדבר ו״ר אשר דבר 1 Reg. 14, 18. 15, 29. 16, 12. 34. 17, 16.
אשר־בחר ו״ר 1 Reg. 14, 21.
הרע בעיני ו״ר 1 Reg. 14, 22.
אשר הוריש ו״ר 1 Reg. 14, 24.
אצרות בית־ו״ר 1 Reg. 14, 26.
בא המלך בית ו״ר 1 Reg. 14, 28.
שלם עם־ו״ר 1 Reg. 15, 3.
למען דוד נתן ו״ר 1 Reg. 15, 4.
הישר בעיני ו״ר 1 Reg. 15, 5. 11.
היה שלם עם־ו״ר 1 Reg. 15, 14.
וקדשו בית ו״ר 1 Reg. 15, 15.
באוצרות בית־ו״ר 1 Reg. 15, 18.
ויעש הרע בעיני ו״ר 1 Reg. 15, 26. 34.
הכעיס את־ו״ר 1 Reg. 15, 30.
ויהי דבר ו״ר 1 Reg. 16, 1. 17, 2. 8.
דבר ו״ר היה 1 Reg. 16, 7.
אשר עשה בעיני ו״ר 1 Reg. 16, 7.
להכעיס את ו״ר 1 Reg. 16, 13. 26. 33.
הרע בעיני ו״ר 1 Reg. 16, 19. 25. 30.
חי־ו״ר אלהי ישראל 1 Reg. 17, 1.
ויעש כדבר ו״ר 1 Reg. 17, 5.
חי־ו״ר אלהיך 1 Reg. 17, 12.
כה אמר ו״ר 1 Reg. 17, 14. 20, 13. 14. 28. 42. 21, 19 (bis). 22, 11.
תתן ו״ר גשם 1 Reg. 17, 14.
ויקרא אל־ו״ר 1 Reg. 17, 20. 21.
ויאמר ו״ר אלהי 1 Reg. 17, 20. 21.
וישמע ו״ר בקול 1 Reg. 17, 22.
ודבר־ו״ר בפיך אמת 1 Reg. 17, 24.
ודבר ו״ר היה 1 Reg. 18, 1.
ירא את־ו״ר מאד 1 Reg. 18, 3.
איזבל את נביאי ו״ר 1 Rg. 18, 4. 13.
חי ו״ר אלהיך 1 Reg. 18, 10.
ורוח ו״ר ישאך 1 Reg. 18, 12.
ירא את־ו״ר מנעורי 1 Reg. 18, 12.
ואחבא מנביאי ו״ר 1 Reg. 18, 13.
חי ו״ר צבאות 1 Reg. 18, 15.
את־מצות ו״ר 1 Reg. 18, 18.
הסעפים עם־ו״ר 1 Reg. 18, 21.
אקרא בשם־ו״ר 1 Reg. 18, 24.
וירפא את־מזבח ו״ר 1 Reg. 18, 30.
אשר היה דבר־ו״ר 1 Reg. 18, 31.
בשם ו״ר 1 Reg. 18, 32.
ויאמרו ו״ר אלהי אברהם 1 Rg. 18, 36.
ענני ו״ר ענני 1 Reg. 18, 37.
כי־אתה ו״ר 1 Reg. 18, 37.
ותפל אש־ו״ר 1 Reg. 18, 38.
ו״ר הוא האלהים 1 Reg. 18, 39 (bis).
וירד ו״ר היתה אל־אליהו 1 Rg. 18, 46.
רב עתה ו״ר קח נפשי 1 Reg. 19, 4.
וישב מלאך ו״ר ויגע 1 Reg. 19, 7.
והנה דבר־ו״ר אליו 2 Reg. 19, 9.
ועמדת בהר לפני ו״ר 1 Reg. 19, 11.
והנה ו״ר עבר 1 Reg. 19, 11.
ומשבר סלעים לפני ו״ר 1 Reg. 19, 11.
לא ברוח ו״ר 1 Reg. 19, 11.

לא ברעש ו״ר 1 Reg. 19, 11.
ויאמר ו״ר אליו 1 Reg. 19, 15.
אלהי חרים ו״ר 1 Reg.. 20, 28.
וידעתם כי־אני ו״ר 1 Reg. 20, 28.
בדבר ו״ר הכיני נא 1 Reg. 20, 35.
לא־שמעת בקול ו״ר 1 Reg. 20, 36.
דבר־ו״ר אל־אליהו 1 Reg. 21, 17. 28.
הרע בעיני ו״ר 1 Reg. 21, 20. 25. 22, 53.
דבר ו״ר לאמר 1 Reg. 21, 23.
אשר הוריש ו״ר 1 Reg. 21, 26.
את־דבר ו״ר 1 Reg. 22, 5.
לדרוש את־ו״ר 1 Reg. 22, 8.
ונתן ו״ר ביד המלך 1 Reg. 22, 12. 15.
חי ו״ר 1 Reg. 22, 14.
אשר יאמר ו״ר אלי 1 Reg. 22, 14.
רק־אמת בשם ו״ר 1 Reg. 22, 16.
ויאמר ו״ר 1 Reg. 22, 17. 20. 21.
שמע דבר־ו״ר 1 Reg. 22, 19.
ראיתי את־ו״ר 1 Reg. 22, 19.
ויעמד לפני ו״ר 1 Reg. 22, 21.
נתן ו״ר רוח שקר 1 Reg. 22, 23.
עבר רוח־ו״ר מאתי 1 Reg. 22, 24.
לאדבר ו״ר 1 Reg. 22, 28.
כדבר ו״ר אשר דבר 1 Reg. 22, 38.
הישר בעיני ו״ר 1 Reg. 22, 43.
ויכעס את־ו״ר 1 Reg. 22, 54.
ומלאך ו״ר דבר 2 Reg. 1, 3.
כה־אמר ו״ר 2 Reg. 1, 4. 6. 16. 2, 21. 3, 17. 4, 43. 7, 1. 9, 6. 12.
וידבר מלאך ו״ר 2 Reg. 1, 15.
וימת כדבר ו״ר 2 Reg. 1, 17.
ויהי בהעלות ו״ר 2 Reg. 2, 1.
כי ו״ר שלחני 2 Reg. 2, 2. 4. 6.
חי־ו״ר וחי־נפשך 2 Reg. 2, 3. 4. 6.
ו״ר לקח את־אדניך 2 Reg. 2, 3. 5.
ויאמר איה ו״ר 2 Reg. 2, 14.
פן־נשאו רוח ו״ר 2 Reg. 2, 16.
ויקללם בשם ו״ר 2 Reg. 2, 24.
ויעשה הרע בעיני ו״ר 2 Reg. 3, 2.
אהה כי־קרא ו״ר 2 Reg. 3, 10.
ונדרשה את־ו״ר 2 Reg. 3, 11.
יש אותו דבר ו״ר 2 Reg. 3, 12.
כי־קרא ו״ר 2 Reg. 3, 13.
חי־ו״ר צבאות 2 Reg. 3, 14.
ונקל זאת בעיני ו״ר 2 Reg. 3, 18.
ירא את־ו״ר 2 Reg. 4, 1.
חי־ו״ר וחי־נפשך 2 Reg. 4, 30.
ויתפלל אל־ו״ר 2 Reg. 4, 33.
כדבר ו״ר 2 Reg. 4, 44. 7, 16. 9, 26. 10, 17.
נתן ו״ר תשועה 2 Reg. 5, 1.
וקרא בשם־ו״ר 2 Reg. 5, 11.
חי ו״ר 2 Reg. 5, 16. 20.
יסלח־נא ו״ר 2 Reg. 5, 18.
ויאמר ו״ר פקח־נא 2 Reg. 6, 17.
ויפקח ו״ר את־עיני 2 Reg. 6, 17.
ויתפלל אלישע אל־ו״ר 2 Reg. 6, 18.
אל־יושעך ו״ר 2 Reg. 6, 27.
שמעו דבר־ו״ר 2 Reg. 7, 1.
ו״ר עשה ארבות 2 Reg. 7, 2. 19.
קרא ו״ר לרעב 2 Reg. 8, 1.
ודרשת את־ו״ר 2 Reg. 8, 8.
והראני ו״ר 2 Reg. 8, 10.
הראני ו״ר 2 Reg. 8, 13.
בעיני ו״ר 2 Reg. 8, 18. 27. 13, 2.
ולא־אבה ו״ר להשחית 2 Rg. 8, 19.
אל־עם ו״ר אל־ישראל 2 Reg. 9, 6.
נאם־ו״ר 2 Reg. 9, 26.
ויאמר דבר ו״ר 2 Reg. 9, 36.
לא יפל מדבר ו״ר ארצה 2 Reg. 10, 10.
אשר־דבר ו״ר 2 Reg. 10, 10.
מעבדי ו״ר 2 Reg. 10, 23.
ויאמר ו״ר אל־יהוא 2 Reg. 10, 30.
ללכת בתורת־ו״ר 2 Reg. 10, 31.
החל ו״ר לקצות בישראל 2 Rg. 10, 32.
ויבא אתם אלו בית ו״ר 2 Rg. 11, 4.
וישבע אתם בבית ו״ר 2 Reg. 11, 4.
משמרת בית־ו״ר 2 Reg. 11, 7.
בבית ו״ר 2 Reg. 11, 10.

בית י״י 2 Reg. 11, 13. 15. 12, 5 (bis). 10 (bis). 11. 12 (bis). 13. 14. 15. 17. 19. 16, 18.
את הברית בין י״י 2 Reg. 11, 17.
מבית י״י 2 Reg. 11, 19.
הישר בעיני י״י 2 Reg. 12, 3.
ויחר־אף י״י 2 Reg. 13, 3.
וישמע אליו י״י 2 Reg. 13, 4.
ויתן י״י לישראל מושיע. 2Reg. 13, 5.
ויעשה הרע בעיני י״י 2 Reg. 13, 11.
ויחן י״י אתם 2 Reg. 13, 23.
ויעש הישר בעיני י״י 2 Reg. 14, 3. 15, 3. 34. 16, 2.
אשר־צוה י״י 2 Reg. 14, 6.
הנמצאים בית־י״י 2 Reg. 14, 14.
ויעש הרע בעיני י״י 2 Reg. 14, 24. 15, 9. 18. 24. 28. 17, 2.
כדבר י״י אלהי ישראל 2Reg. 14, 25.
כי־ראה י״י את־עני 2 Reg. 14, 26.
ולא דבר י״י למחות 2 Reg. 14, 27.
ויגע י״י את־המלך 2 Reg. 15, 5.
הוא דבר־י״י אשר דבר 2Reg. 15, 12.
שער בית־י״י העליון 2Reg. 15, 35.
בימים ההם החל י״י 2Reg. 15, 37.
הנמצא בית י״י 2 Reg. 16, 8.
אשר לפני י״י 2 Reg. 16, 14.
ומבין בית י״י 2 Reg. 16, 14.
הוריש י״י 2 Reg. 17, 8.
לא־כן עליי־י אלהיהם 2Rg. 17, 9.
אשר־הגלה י״י 2 Reg. 17, 11.
להכעיס את־י״י 2 Reg. 17, 11.
אשר אמר י״י להם 2 Reg. 17, 12.
ויעד י״י בישראל 2 Reg. 17, 13.
אשר צוה י״י אתם 2 Reg. 17, 15.
כל־מצות י״י 2 Reg. 17, 16.
הרע בעיני י״י 2 Reg. 17, 17.
ויתאנף י״י מאד 2 Reg. 17, 18.
שמר את־מצות י״י 2 Reg. 17, 19.
וימאס י״י בכל־זרע 2 Reg. 17, 20.
מאחרי י״י 2 Reg. 17, 21.
הסיר י״י את־ישראל 2Reg. 17, 23.
לא יראו את־י״י 2 Reg. 17, 25.
וישלח י״י בהם 2 Reg. 17, 25.
יראו את־י״י 2 Reg. 17, 28.
יראים את־י״י 2 Reg. 17, 32. 34.
את־י״י היו יראים 2 Reg. 17, 33.
אשר צוה י״י 2 Reg. 17, 34. 18, 6.
ויכרת י״י אתם ברית 2 Rg. 17, 35.
אם־את־י״י 2 Reg. 17, 36. 39.
יראים את־י״י 2 Reg. 17, 41.
הישר בעיני י״י 2 Reg. 18, 3.
יהיה י״י עמו 2 Reg. 18, 7.
לא־שמעו בקול י״י 2 Reg. 18, 12.
משה עבד י״י 2 Reg. 18, 12.
הכסך הנמצא בית־י״י 2Reg. 18, 15.
חיכל י״י 2 Reg. 18, 16.
אל־י״י אלהינו 2 Reg. 18, 22.
עתה המבלעדי י״י 2 Reg. 18, 25.
י״י אמר אלי 2 Reg. 18, 25.
חזקיהו אל־י״י לאמר 2 Rg. 18, 30.
חצל יצילנו י״י 2 Reg. 18, 30.
י״י יצילנו 2 Reg. 18, 32.
כי יציל י״י את־ירושלם 2Reg. 18, 35.
ויבא בית י״י 2 Reg. 19, 1.
אולי ישמע י״י אלהיך 2Reg. 19, 4.
שמע י״י אלהיך 2 Reg. 19, 4.
כה אמר י״י אל־תירא 2Rg. 19, 6.
ויעל בית י״י 2 Reg. 19, 14.
ויפרשהו חזקיהו לפני י״י 2Rg. 19, 14.
ויתפלל חזקיהו לפני י״י 2Rg. 19, 15.
ויאמר י״י אלהי ישראל 2Rg. 19, 15.
הטה י״י אזנך 2 Reg. 19, 16.
פקח י״י עיניך וראה 2Reg. 19, 16.
אמנם י״י החריבו 2 Reg. 19, 17.
יעתה י״י אלהינו 2 Reg. 19, 19.
כי אתה י״י אלהים 2 Reg. 19, 19.
כה־אמר י״י 2 Rg. 19, 20. 32. 20, 1. 5. 21, 12. 22, 15. 16. 18.

אשר דבר י״י עליו 2 Reg. 19, 21.
קנאת י״י תעשה־זאת 2Rg. 19, 31.
נאם־י״י 2 Reg. 19, 33. 22, 19.
ויצא מלאך י״י ויך 2 Reg. 19, 35.
ויתפלל אל־י״י 2 Rg. 20, 2.
אנה י״י זכר־נא 2 Reg. 20, 3.
ודבר־י״י היה עליו 2 Reg. 20, 4.
תעלה בית י״י 2 Reg. 20, 5.
כי־ירפא י״י 2 Reg. 20, 8.
בית י״י 2 Reg. 20, 8. 22, 9. 23, 24.
מאת י״י 2 Reg. 20, 9.
כי יעשה י״י 2 Reg. 20, 9.
ויקרא ישעיהו הנביא אל־י״י 2 Reg. 20, 10.
שמע דבר־י״י 2 Reg. 20, 16.
לא־יותר דבר אמר י״י 2 Rg. 20, 17.
טוב דבר־י״י 2 Reg. 20, 19.
ויעש הרע בעיני י״י 2 Rg. 21, 2. 20.
אשר הוריש י״י 2 Reg. 21, 2.
ובנה מזבחת בבית י״י 2 Rg. 21, 4.
אשר אמר י״י 2 Reg. 21, 4. 7.
חצרות בית־י״י 2 Reg. 21, 5.
אשר השמיד י״י 2 Reg. 21, 9.
וידבר י״י ביד־עבדיו 2 Rg. 21, 10.
לעשות הרע בעיני י״י 2 Rg. 21, 16.
ויעזב את־י״י 2 Reg. 21, 22.
ולא הלך בדרך י״י 2 Rg. 21, 22.
ויעש הישר בעיני י״י 2 Reg. 22, 2.
הספר בית י״י 2 Reg. 22, 3.
המובא בית י״י 2 Reg. 22, 4.
המפקדים בבית י״י 2 Reg. 22, 5.
בבית י״י 2Reg. 22, 5. 8. 23, 2. 7. 25, 13.
דרשו את־י״י 2 Reg. 22, 13.
גדולה חמת י״י 2 Reg. 22, 13.
לדרש את י״י 2 Reg. 22, 18.
ותכנע מפני י״י 2 Reg. 22, 19.
ויעל המלך בית־י״י 2 Reg. 23, 1.
את־הברית לפני י״י 2 Reg. 23, 3.
ללכת אחר י״י 2 Reg. 23, 3.
מבית י״י 2 Reg. 23, 6.
אל־מזבח י״י 2 Reg. 23, 9.
מבא בית־י״י 2 Reg. 23, 11.
חצרות בית י״י 2 Reg. 23, 12.
כדבר י״י אשר קרא 2 Reg. 23, 16.
אשר־שב אל־י״י 2 Reg. 23, 25.
לא־שב י״י מחרון אפו 2 Rg. 23, 26.
ויאמר י״י גם־את 2 Reg. 23, 27.
ויעש הרע בעיני י״י 2 Reg. 23, 32. 37. 24, 9. 19.
וישלח י״י 2 Reg. 24, 2.
כדבר י״י אשר דבר 2 Reg. 24, 2.
על־פי י״י 2 Reg. 24, 3.
ולא־אבה י״י לסלח 2 Reg. 24, 4.
כל־אוצרות בית י״י 2 Reg. 24, 13.
בהיכל י״י 2 Reg. 24, 13.
כאשר דבר י״י 2 Reg. 24, 13.
על־אף י״י 2 Reg. 24, 20.
וישרף את־בית י״י 2 Reg. 25, 9.
אשר בית־י״י 2 Reg. 25, 13.
לבית י״י 2 Reg. 25, 16.
והאזיני ארץ כי י״י דבר 2. Jes. 1, 2.
עזבו את־י״י Jes. 1, 4.
לולי י״י צבאות Jes. 1, 9.
שמעו דבר־י״י Jes. 1, 10.
רב־זבחיכם יאמר י״י Jes. 1, 11.
לכו־נא ונוכחה יאמר י״י Jes. 1, 18.
כי פי י״י דבר Jes. 1, 20.
י״י צבאות אביר ישראל Jes. 1, 24.
ועזבי י״י יכלו Jes. 1, 28.
הר בית־י״י Jes. 2, 2.
ונעלה אל־הר־י״י Jes. 2, 3.
ודבר י״י מירושלם Jes. 2, 3.
לכו ונלכה באור י״י Jes. 2, 5.
מפני פחד י״י Jes. 2, 10. 19. 21.
ונשגב י״י לבדו Jes. 2, 11. 17.
כי הנה האדון י״י Jes. 3, 1.
אל־י״י למרות עיני כבודו Jes. 3, 8.
נצב לריב י״י Jes. 3, 13.

י״י במשפט יבוא Jes. 3, 14.
ויאמר י״י יען כי גבהו Jes. 3, 16.
צמח י״י לצבי ולכבוד Jes. 4, 2.
וברא י״י על כל־מכון Jes. 4, 5.
כרם י״י צבאות Jes. 5, 7.
באזני י״י צבאות Jes. 5, 9.
ואת פעל י״י לא יביטו Jes. 5, 12.
ויגבה י״י צבאות במשפט Jes. 5, 17.
כי מאסו את תורת י״י Jes. 5, 24.
חרה אף־י״י בעמו Jes. 5, 25.
קדוש י״י צבאות Jes. 6, 3.
המלך י״י צבאות Jes. 6, 5.
ורחק י״י את־האדם Jes. 6, 12.
ויאמר י״י אל־ישעיהו Jes. 7, 3.
ויוסף י״י דבר אל־אחז Jes. 7, 10.
אות מעם י״י אלהיך Jes. 7, 11.
ולא־אנסה את־י״י Jes. 7, 12.
ביום ההוא ישרק י״י Jes. 7, 18.
ויאמר י״י אלי Jes. 8, 1. 3.
ויסף י״י דבר אלי Jes. 8, 5.
כה אמר י״י אלי Jes. 8, 11.
את־י״י צבאות Jes. 8, 13.
נתן־לי י״י לאתות Jes. 8, 18.
מעם י״י צבאות Jes. 8, 18.
קנאת י״י צבאות Jes. 9, 6.
וישגב י״י את־צרי רצין Jes. 9, 10.
ואת־י״י צבאות לא דרשו Jes. 9, 12.
ויכרת י״י מישראל ראש Jes. 9, 13.
באברת י״י צבאות Jes. 9, 18.
ונשען על־י״י קדוש ישראל Jes. 10, 20.
ועורר עליו י״י צבאות Jes. 10, 26.
הנה האדון י״י צבאות Jes. 10, 33.
ונחה עליו רוח י״י Jes. 11, 2.
רוח דעת ויראת י״י Jes. 11, 2.
והריחו ביראת י״י Jes. 11, 3.
את־י״י כמים לים Jes. 11, 9.
אודך י״י כי אנפת בי Jes. 12, 1.
עזי וזמרת יה י״י Jes. 12, 2.
זמרו י״י כי גאות עשה Jes. 12, 5.
נאספים י״י צבאות Jes. 13, 4.
י״י וכלי זעמו לחבל Jes. 13, 5.
הלילו כי קרוב יום י״י Jes. 13, 6.
הנה יום־י״י בא Jes. 13, 9.
בעברת י״י צבאות Jes. 13, 13.
כי ירחם י״י את־יעקב Jes. 14, 1.
על אדמת י״י Jes. 14, 2.
הניח י״י לך מעצבך Jes. 14, 3.
שבר י״י מטה רשעים Jes. 14, 5.
נאם י״י צבאות Jes. 14, 22. 23.
נשבע י״י צבאות Jes. 14, 24.
כי־י״י צבאות יעץ Jes. 14, 27.
י״י יסד ציון Jes. 14, 32.
דבר י״י אל־מואב Jes. 16, 13.
דבר י״י לאמר Jes. 16, 14.
נאם י״י צבאות Jes. 17, 3.
נאם־י״י אלהי ישראל Jes. 17, 6.
כה אמר י״י אלי Jes. 18, 4.
שם־י״י צבאות הר־ציון Jes. 18, 7.
הנה י״י רכב על־עב Jes. 19, 1.
נאם האדון י״י צבאות Jes. 19, 4.
מה־יעץ י״י צבאות Jes. 19, 12.
י״י מסך בקרבה Jes. 19, 14.
יד־י״י צבאות Jes. 19, 16.
עצת י״י צבאות Jes. 19, 17.
יצעקו אליי־י״י Jes. 19, 20.
ונודע י״י למצרים Jes. 19, 21.
וידעו מצרים את־י״י Jes. 19, 21.
ונגף י״י את־מצרים Jes. 19, 22.
אשר ברכו י״י צבאות Jes. 19, 25.
דבר י״י ביד־ישעיהו Jes. 20, 2.
ויאמר י״י כאשר הלך Jes. 20, 3.
י״י צבאות אלהי ישראל Jes. 21, 10.
כי י״י אלהי־ישראל דבר Jes. 21, 17.
ונגלה באזני י״י צבאות Jes. 22, 14.
הנה י״י מטלטלך Jes. 22, 17.
נאם י״י צבאות Jes. 22, 25.
כי י״י דבר Jes. 22, 25. 24, 3. 25, 8.
י״י צבאות יעצה Jes. 23, 9.

י״י צוה אל־כנען Jes. 23, 11.
יפקד י״י Jes. 23, 17. 24, 21.
לפני י״י יהיה סחרה Jes. 23, 18.
הנה י״י בוקק הארץ Jes. 24, 1.
בגאון י״י צהלו מים Jes. 24, 14.
על־כן באירים כבדו י״י Jes. 24, 15.
שם י״י אלהי ישראל Jes. 24, 15.
כי־מלך י״י צבאות Jes. 24, 23.
י״י אלהי אתה ארוממך Jes. 25, 1.
ועשה י״י צבאות Jes. 25, 6.
זה י״י קוינו לו Jes. 25, 9.
יד י״י בהר הזה Jes. 25, 10.
כי ביה י״י צור עולמים Jes. 26, 4.
משפטיך י״י קוינוך Jes. 26, 8.
ובל־יראה גאות י״י Jes. 26, 10.
י״י רמה ידך Jes. 26, 11.
י״י תשפת שלום לנו Jes. 26, 12.
י״י אלהינו בעלונו Jes. 26, 13.
יספת לגוי י״י Jes. 26, 15.
י״י בצר פקדוך Jes. 26, 16.
כן היינו מפניך י״י Jes. 26, 17.
הנה י״י יצא ממקומו Jes. 26, 21.
ביום ההוא יפקד י״י Jes. 27, 1.
אני י״י נצרה לרגעים Jes. 27, 3.
יחבט י״י משבלת Jes. 27, 12.
יהיה י״י צבאות Jes. 28, 5.
והיה להם דבר־י״י Jes. 28, 13.
שמעו דבר־י״י אנשי לצון Jes. 28, 14.
יקום י״י כפרצים בגבעון Jes. 28, 21.
מעם י״י צבאות יצאה Jes. 28, 29.
מעם י״י צבאות תפקד Jes. 29, 6.
כי־נסך עליכם י״י Jes. 29, 10.
כה־אמר י״י Jes. 29, 22.
לא־אבו שמוע תורת י״י Jes. 30, 9.
ולכן יחכה י״י Jes. 30, 18.
כי־אלהי משפט י״י Jes. 30, 18.
ביום חבש י״י Jes. 30, 26.
הנה שם־י״י בא ממרחק Jes. 30, 27.
בהר י״י אל־צור Jes. 30, 29.
והשמיע י״י את־הוד Jes. 30, 30.
כי־מקול י״י יחת אשור Jes. 30, 31.
אשר יניח י״י עליו Jes. 30, 32.
נשמת י״י כנחל Jes. 30, 33.
ואת־י״י לא דרשו Jes. 31, 1.
כה אמר־י״י Jes. 31, 4.
כן ירד י״י צבאות Jes. 31, 4.
כן יגן י״י צבאות Jes. 31, 5.
נאם־י״י אשר־אור לו Jes. 31, 9.
ולדבר אל־י״י תועה Jes. 32, 6.
י״י חננו לך קוינו Jes. 33, 2.
נשגב י״י כי שכן מרום Jes. 33, 5.
יראת י״י היא אוצרו Jes. 33, 6.
עתה אקום יאמר י״י Jes. 33, 10.
אדיר י״י לנו Jes. 33, 21.
כי י״י שפטנו Jes. 33, 22.
י״י מחקקנו Jes. 33, 22.
י״י מלכנו Jes. 33, 22.
דרשו מעל־ספר י״י Jes. 34, 16.
יראו כבוד־י״י Jes. 35, 2.
ופדויי י״י ישבון Jes. 35, 10.
וכי־תאמר אלי אל־י״י אלהינו Jes. 36, 7.
המבלעדי י״י עליתי Jes. 36, 10.
י״י אמר אלי עלה Jes. 36, 10.
חזקיהו אליי־י״י לאמר Jes. 36, 15.
הצל יצילנו י״י Jes. 36, 15.
חזקיהו לאמר י״י יצילנו Jes. 36, 18.
כי־יציל י״י את־ירושלם Jes. 36, 20.
ויבא בית י״י Jes. 37, 1.
אולי ישמע י״י אלהיך Jes. 37, 4.
אשר שמע י״י אלהיך Jes. 37, 4.
כה אמר י״י אל־תירא Jes. 37, 6.
ויעל בית י״י Jes. 37, 14.
ויפרשהו חזקיהו לפני י״י Jes. 37, 14.
ויתפלל חזקיהו אליי־י״י Jes. 37, 15.
י״י צבאות אלהי ישראל Jes. 37, 16.
הטה י״י אזנך ושמע Jes. 37, 17.
פקח י״י עינך וראה Jes. 37, 17.

ועתה ה׳ אלהינו הושיענו Jes.37,20.
כי־אתה ה׳ לבדך Jes. 37, 20.
כה־אמר ה׳ אלהי ישראל Jes.37,21.
אשר דבר ה׳ עליו Jes. 37, 22.
קנאת ה׳ צבאות Jes. 37, 32.
כה־אמר ה׳ אל־מלך Jes. 37, 33.
נאם־ה׳ Jes. 37, 34. 41, 14. 43, 10.
ויצא ׀ מלאך ה׳ Jes. 37, 36.
כה־אמר ה׳ צו לביתך Jes. 38, 1.
ויתפלל אל־ה׳ Jes. 38, 2.
אנה ה׳ זכר־נא Jes. 38, 3.
ויהי דבר־ה׳ Jes. 38, 4.
כה־אמר ה׳ Jes. 38, 5. 43, 1. 14. 16. 44, 2. 6. 24. 45, 14.
האות מאת ה׳ Jes. 38, 7.
אשר יעשה ה׳ Jes. 38, 7.
עיני למרום ה׳ Jes. 38, 14.
ה׳ להושיעני Jes. 38, 20.
על־בית ה׳ Jes. 38, 20.
כי אעלה בית ה׳ Jes. 38, 22.
שמע דבר ה׳ צבאות Jes. 39, 5.
לא יותר דבר אמר ה׳ Jes. 39, 6.
טוב דבר־ה׳ Jes. 39, 8.
כי לקחה מיד ה׳ Jes. 40, 2.
פנו דרך ה׳ Jes. 40, 3.
ונגלה כבוד ה׳ Jes. 40, 5.
כי פי ה׳ דבר Jes. 40, 5.
רוח ה׳ נשבה בו Jes. 40, 7.
מי־תכן את־רוח ה׳ Jes. 40, 13.
ה׳ בורא קצות הארץ Jes. 40, 28.
ויקוו ה׳ יחליפו כח Jes. 40, 31.
אני ה׳ ראשון Jes. 41, 4.
אני ה׳ אלהיך Jes. 41, 13. 43, 3.
ידי־ה׳ עשתה זאת Jes. 41, 20.
קרבו ריבכם יאמר ה׳ Jes. 41, 21.
האל ׀ ה׳ בורא השמים Jes. 42, 5.
אני ה׳ קראתיך בצדק Jes. 42, 6.
אני ה׳ הוא שמי Jes. 42, 8.
ה׳ כגבור יצא כאיש Jes. 42, 13.
ועור כעבד ה׳ Jes. 42, 19.
ה׳ חפץ למען צדקו Jes. 42, 21.
וישראל לבזזים הלא ה׳ Jes. 42, 24.
אנכי אנכי ה׳ Jes. 43, 11.
נאם־ה׳ ואני־אל Jes. 43, 12.
אני ה׳ קדושכם Jes. 43, 15.
ה׳ צבאות אני Jes. 44, 6.
כי־עשה ה׳ Jes. 44, 23.
כי־גאל ה׳ יעקב Jes. 44, 23.
אנכי ה׳ עשה Jes. 44, 24.
כה־אמר ה׳ למשיחו Jes. 45, 1.
למען תדע כי אני ה׳ Jes. 45, 3.
אני ה׳ ואין עוד Jes. 45, 5. 6. 18. 21.
אני ה׳ עשה כל־אלה Jes. 45, 7.
אני ה׳ בראתיו Jes. 45, 8.
אמר ה׳ קדוש ישראל Jes. 45, 11.
אמר ה׳ צבאות Jes. 45, 13.
כי־כה אמר ה׳ Jes. 45, 18.
אני ה׳ דבר צדק Jes. 45, 19.
גאלנו ה׳ צבאות Jes. 47, 4.
בשם ה׳ ובאלהי ישראל Jes. 48, 1.
ה׳ צבאות שמו Jes. 48, 2.
ה׳ אהבו יעשה חפצו Jes. 48, 14.
כה אמר ה׳ גאלך Jes. 48, 17.
אני ה׳ אלהיך Jes. 48, 17.
גאל ה׳ עבדו יעקב Jes. 48, 20.
אין שלום אמר ה׳ לרשעים Jes.48,22
ה׳ מבטן קראני Jes. 49, 1.
אכן משפטי את־ה׳ Jes. 49, 4.
ועתה ׀ אמר ה׳ Jes. 49, 5.
ואכבד בעיני ה׳ Jes. 49, 5.
כה אמר־ה׳ גאל ישראל Jes. 49, 7.
למען ה׳ אשר נאמן Jes. 49, 7.
כה ׀ אמר ה׳ בעת רצון Jes. 49, 8.
כי־נחם ה׳ עמו Jes. 49, 13.
ותאמר ציון עזבני ה׳ Jes. 49, 14.
חי־אני נאם־ה׳ Jes. 49, 18.
כה ׀ אמר ה׳ Jes. 49, 25.
וידעת כי־אני ה׳ Jes. 49, 23.
אני ה׳ מושיעך Jes. 49, 26.
אמר ה׳ אי זה Jes. 50, 1.
מי בכם ירא ה׳ Jes. 50, 10.
יבטח בשם ה׳ Jes. 50, 10.
רדפי צדק מבקשי ה׳ Jes. 51, 1.
כי־נחם ה׳ ציון Jes. 51, 3.
כגן־ה׳ ששון ושמחה Jes. 51, 3.
זרוע ה׳ עורי כימי קדם Jes.51, 9.
ופדויי ה׳ ישובון Jes. 51, 11.
ותשכח ה׳ עשך Jes. 51, 13.
ואנכי ה׳ אלהיך Jes. 51, 15.
ה׳ צבאות שמו Jes. 51, 15. 54, 5.
המלאים חמת־ה׳ Jes. 51, 20.
כה־אמר אדניך ה׳ Jes. 51, 22.
כה אמר ה׳ חנם נמכרתם Jes. 52, 3.
מה־לי־פה נאם־ה׳ Jes. 52, 5.
משלו יהלילו נאם־ה׳ Jes. 52, 5.
יראו בשוב ה׳ ציון Jes. 52, 8.
כי־נחם ה׳ עמו Jes. 52, 9.
חשף ה׳ את־זרוע Jes. 52, 10.
נשאי כלי ה׳ Jes. 52, 11.
הלך לפניכם ה׳ Jes. 52, 12.
וזרוע ה׳ על־מי נגלתה Jes. 53, 1.
ה׳ בידו יצלח Jes. 53, 10.
מבני בעולה אמר ה׳ Jes. 54, 1.
אמר גאלך ה׳ Jes. 54, 8.
אמר מרחמך ה׳ Jes. 54, 10.
וכל־בניך למודי ה׳ Jes. 54, 13.
זאת נחלת עבדי ה׳ Jes. 54, 17.
וצדקתם מאתי נאם־ה׳ Jes.54, 17.
למען ה׳ אלהיך Jes. 55, 5.
דרשו ה׳ בהמצאו Jes. 55, 6.
וישב אל־ה׳ וירחמהו Jes. 55, 7.
נאם־ה׳ Jes. 55, 8. 59, 20.
כה אמר ה׳ שמרו משפט Jes. 56, 1.
הנלוה אל־ה׳ לאמר Jes. 56, 3.
הבדל יבדילני ה׳ Jes. 56, 3.
אמר ה׳ לסריסים Jes. 56, 4.
על־ה׳ לשרתו Jes. 56, 6.
ולאהבה את־שם ה׳ Jes. 56, 6.
אמר ה׳ ורפאתיו Jes. 57, 19.
כבוד ה׳ יאספך Jes. 58, 8.
ונחך ה׳ תמיד Jes. 58, 11.
אז תתענג על־ה׳ Jes. 58, 14.
כי פי ה׳ דבר Jes. 58, 14.
לא־קצרה יד־ה׳ Jes. 59, 1.
וירא ה׳ וירע בעיניו Jes. 59, 15.
ויראו ממערב את־שם ה׳ Jes.59, 19.
רוח ה׳ נסה בו Jes. 59, 19.
אמר ה׳ רוחי Jes. 59, 21.
אמר ה׳ מעתה ועד עולם Jes.59, 21.
וכבוד ה׳ עליך זרח Jes. 60, 1.
יזרח ה׳ וכבודו Jes. 60, 2.
ותהלות ה׳ יבשרו Jes. 60, 6.
לשם ה׳ אלהיך Jes. 60, 9.
וקראו לך עיר ה׳ ציון Jes. 60, 14.
אני ה׳ מושיעך Jes. 60, 16.
והיה־לך ה׳ לאור עולם Jes.60, 19.
כי ה׳ יהוה־לך Jes. 60, 20.
אני ה׳ בעתה אחישנה Jes. 60, 22.
יען משח ה׳ אתי Jes. 61, 1.
ואתם כהני ה׳ תקראו Jes. 61, 6.
אני ה׳ אהב משפט Jes. 61, 8.
הם זרע ברך ה׳ Jes. 61, 9.
אשר פי ה׳ יקבנו Jes. 62, 2.
עטרת תפארת ביד־ה׳ Jes. 62, 3.
כי־חפץ ה׳ Jes. 62, 4.
המזכירים את־ה׳ Jes. 62, 6.
נשבע ה׳ בימינו Jes. 62, 8.
והללו את־ה׳ Jes. 62, 9.
ה׳ השמיע אל־קצה הארץ Jes.62, 11.
עם־הקדש גאולי ה׳ Jes. 62, 12.
חסדי ה׳ אזכיר תהלות ה׳ Jes.63, 7.
כל אשר־גמלנו ה׳ Jes. 63, 7.
רוח ה׳ תניחנו Jes. 63, 14.
ועתה ה׳ אבינו אתה Jes. 64, 7.
אל־תקצף ה׳ עד־מאד Jes. 64, 8.
העל־אלה תתאפק ה׳ Jes. 64, 11.
ועונת אבותיכם יחדו Jes. 65, 7.
כה ׀ אמר ה׳ Jes. 65, 8. 66, 1. 12.
ואתם עזבו ה׳ Jes. 65, 11.
כי זרע ברוכי ה׳ Jes. 65, 23.
הר קדשי אמר ה׳ Jes. 65, 25.
ויהיו כל־אלה נאם־ה׳ Jes. 66, 2.
שמעו דבר־ה׳ Jes. 66, 5.
למען שמי יכבד ה׳ Jes. 66, 5.
קול ה׳ משלם גמול Jes. 66, 6.
ולא אוליד ואמר ה׳ Jes. 66, 9.
ונודעה יד־ה׳ Jes. 66, 14.
כי־הנה ה׳ באש Jes. 66, 15.
כי באש ה׳ נשפט Jes. 66, 16.
ורבו חללי ה׳ Jes. 66, 16.
יחדו יספו נאם־ה׳ Jes. 66, 17.
הרקדשי ירושלם אמר ה׳ Jes.66, 20.
בכלי טהור בית ה׳ Jes. 66, 20.
לכהנים ללוים אמר ה׳ Jes. 66, 21.
עמדם לפני נאם־ה׳ Jes. 66, 22.
להשתחות לפני אמר ה׳ Jes.66, 23.
אשר היה דבר־ה׳ Jer. 1, 2.
ויהי דבר־ה׳ אלי לאמר Jer. 1, 4. 11. 2, 1.
ויאמר ה׳ אלי אל־תאמר Jer. 1, 7.
נאם־ה׳ Jer. 1, 8. 15. 19. 2, 3. 9. 12. 29. 3, 10. 12 (bis). 13. 14. 16. 20. 4, 1. 9. 17. 5, 9. 11. 15. 18. 22. 29. 6, 12. 7, 13. 19. 30, 32.
וישלח ה׳ את־ידו Jer. 1, 9.
ויאמר ה׳ אלי Jer. 1, 9. 3, 6. 11.
ויאמר ה׳ אלי הטבת Jer. 1, 12.
ויהי דבר־ה׳ ׀ אלי שנית Jer. 1, 13.
ויאמר ה׳ אלי מצפון Jer. 1, 14.
כה ׀ אמר ה׳ Jer. 2, 2. 5. 4, 3. 27. 5, 14. 6, 22.
שמעו דבר־ה׳ Jer. 2, 4.
ולא אמרו איה ה׳ Jer. 2, 6.
איה ה׳ ותפשי התורה Jer. 2, 8.
עזבך את־ה׳ אלהיך Jer. 2, 17. 19.
ראו דבר־ה׳ Jer. 2, 31.
כי־מאס ה׳ Jer. 2, 37.
ושוב אלי נאם־ה׳ Jer. 3, 1.
כסא ה׳ Jer. 3, 17.
לשם ה׳ לירושלם Jer. 3, 17.
שכחו את־ה׳ אלהיהם Jer. 3, 21.
כי אתה ה׳ אלהינו Jer. 3, 22.
בקול ה׳ אלהינו Jer. 3, 25.
ונשבעת חי־ה׳ Jer. 4, 2.
חרון אפ־ה׳ ממנו Jer. 4, 4.
מפני ה׳ מפני חרון אפו Jer.4, 26.
חי־ה׳ ויאמרו Jer. 5, 2.
לא ידעו דרך ה׳ Jer. 5, 4.
ידעו דרך ה׳ משפט Jer. 5, 5.
מה עשה ה׳ אלהינו Jer. 5, 19.
נויר נא את־ה׳ Jer. 5, 24.
כה אמר ה׳ צבאות Jer. 6, 6. 9.
הנה דבר־ה׳ Jer. 6, 10.
ואת חמת ה׳ ׀ Jer. 6, 11.
אמר ה׳ Jer. 6, 15. 16.
לכן כה אמר ה׳ Jer. 6, 21.
כי־מאס ה׳ בהם Jer. 6, 30.
מאת ה׳ לאמר Jer. 7, 1. 11, 1.
עמד בשער בית ה׳ Jer. 7, 2.
שמעו־דבר ה׳ Jer. 7, 2.
כה־אמר ה׳ Jer. 7, 3. 21. 8, 4.
היכל ה׳ Jer. 7, 4 (ter).
ראיתי נאם־ה׳ Jer. 7, 11.
לוא־שמעו בקול ה׳ Jer. 7, 28.
כי מאס ה׳ Jer. 7, 29.
בעת ההיא נאם־ה׳ Jer. 8, 1.
נאם ה׳ צבאות Jer. 8, 3.
לא ידעו את משפט ה׳ Jer. 8, 7.
ותורת ה׳ אתנו Jer. 8, 8.
הנה בדבר־ה׳ Jer. 8, 9.
יכשלו אמר ה׳ Jer. 8, 12.
נאם ה׳ Jer. 8, 13. 17. 9, 2. 5. 8. 21. 23.
ה׳ אלהינו הדמנו Jer. 8, 14.
כה אמר ה׳ צבאות Jer. 9, 6. 14, 16.
דבר פי־ה׳ אלינו Jer. 9, 11.
ויאמר ה׳ על־עזבם Jer. 9, 12.
שמעינה נשים דבר־ה׳ Jer. 9, 19.
כה ׀ אמר ה׳ Jer. 9, 22. 10, 2. 18.
כי אני ה׳ Jer. 9, 23.
אשר דבר ה׳ עליכם Jer. 10, 1.
מאין כמוך ה׳ Jer. 10, 6.
ה׳ צבאות שמו Jer. 10, 16.
ואת־ה׳ לא דרשו Jer. 10, 21.
ידעתי ה׳ Jer. 10, 23.
יסרני ה׳ אך במשפט Jer. 10, 24.
כה־אמר ה׳ Jer. 11, 3. 12, 14. 13, 1. 9. 12. 13. 15, 2.
ואמר אמן ׀ ה׳ Jer. 11, 5.
ויאמר ה׳ אלי Jer. 11, 6. 9. 14, 11. 14. 15, 1.
לכן כה אמר ה׳ Jer. 11, 11. 21. 22. 14, 15.
קרא ה׳ שמך Jer. 11, 16.
לא תגבא בשם ה׳ Jer. 11, 21.
צדיק אתה ה׳ Jer. 12, 1.
ואתה ה׳ ידעתני Jer. 12, 3.
מחרון אפ־ה׳ Jer. 12, 13.
חי־ה׳ Jer. 12, 16.
נאם־ה׳ Jer. 12, 17. 13, 11. 14. 25. 15, 3. 6. 9.
כדבר ה׳ Jer. 13, 2.
ויהי דבר ה׳ אלי Jer. 13, 3. 8.
כאשר צוה ה׳ אותי Jer. 13, 5.
ויאמר ה׳ אלי קום Jer. 13, 6.
כי ה׳ דבר Jer. 13, 15.
כי נשבה עדר ה׳ Jer. 13, 17.
דבר־ה׳ אל־ירמיהו Jer. 14, 1.
ענינו ענו בנו ה׳ Jer. 14, 7.
ואתה בקרבנו ה׳ Jer. 14, 9.
כה־אמר ה׳ לעם Jer. 14, 10.
ידענו ה׳ רשענו Jer. 14, 20.
הלא אתה־הוא ה׳ Jer. 14, 22.
אמר ה׳ Jer. 15, 11.
אתה ידעת ה׳ Jer. 15, 15.
ה׳ אלהי צבאות Jer. 15, 16.
לכן כה־אמר ה׳ Jer. 15, 19. 18, 13.
נאם ה׳ Jer. 15, 20. 16, 5. 11. 14. 16. 17, 24. 18, 6. 19, 6. 12. 21, 7. 10. 13, 22, 5. 16. 24.
ויהי דבר־ה׳ אלי Jer. 16, 1. 5. 18, 5.
כה ׀ אמר ה׳ Jer. 16, 3. 5. 9. 17, 5. 19. 21. 18, 11. 19, 1. 11. 20, 4. 21, 4. 8. 22, 1. 3. 6. 11. 18. 30.
דבר ה׳ עלינו Jer. 16, 10.
עוד חי־ה׳ Jer. 16, 14.
כי־אם־חי־ה׳ Jer. 16, 15.
ה׳ עזי ומעזי Jer. 16, 19.
וידעו כי־שמי ה׳ Jer. 16, 21.
והיה ה׳ מבטחו Jer. 17, 7.
אני ה׳ חקר לב Jer. 17, 10.
מקוה ישראל ה׳ Jer. 17, 13.
מים־חיים את־ה׳ Jer. 17, 13.
איה דבר־ה׳ Jer. 17, 15.
שמעו דבר־ה׳ Jer.17,20. 19, 2. 21, 11.
ומבאי תודה בית ה׳ Jer. 17, 26.
מאת ה׳ לאמר Jer. 18, 1.
השקיבה ה׳ אלי Jer. 18, 19.
ואתה ה׳ ידעת Jer. 18, 23.
אמר ה׳ צבאות Jer. 19, 3. 15.
אשר שלחו ה׳ שם Jer. 19, 14.
ויעמד בחצר בית־ה׳ Jer. 19, 14.
נגיד בבית ה׳ Jer. 20, 1.
אשר בבית ה׳ Jer. 20, 2.
פתיתני ה׳ Jer. 20, 7.
כי־היה דבר ה׳ Jer. 20, 8.
הללו את־ה׳ Jer. 20, 13.
אשר־הפך ה׳ Jer. 20, 16.
אל־ירמיהו מאת ה׳ Jer. 21, 1.
דרש־נא בעדנו את־ה׳ Jer. 21, 2.
אולי יעשה ה׳ אותנו Jer. 21, 2.
שמע דבר־ה׳ Jer. 22, 2.

מה עשה י״ר Jer. 22, 8.
עזבו את־ברית י״ו Jer. 22, 9.
שמעו דבר־י״ו Jer. 22, 29.
כה־אמר י״ר Jer. 23, 2. 15. 16. 38. 24, 5. 8. 25, 8. 15. 27. 28. 32. 26, 2. 4. 18. 27, 2. 4. 16. 19. 21. 28, 2. 11. 13. 14. 16. 29, 4. 8. 16. 17. 21. 25. 31. 32. 30, 2. 5. 12. 18. 31, 2. 7. 15. 16. 23. 38.
נאם י״ר Jer. 23, 2. 4. 5. 7. 11. 12. 23. 24 (bis), 28. 29. 30. 31. 32 (bis). 33. 25, 7. 9. 12. 29. 31. 27, 8. 11. 15. 22. 28, 4. 29, 9. 11. 14. 19 (bis). 23. 32. 30, 3. 8. 10. 11. 17. 21. 31, 1. 14. 16. 20. 27. 28. 31. 32. 33. 34. 36. 37. 38.
כי אם־חי־י״ר Jer. 23, 8.
מפני י״ר Jer. 23, 9.
לא מפי י״ר Jer. 23, 16.
דבר י״ר שלום Jer. 23, 17.
עמד בסוד י״ר Jer. 23, 18.
סערת י״ר חמה יצאה Jer. 23, 19.
לא ישוב אף־י״ר Jer. 23, 20.
ומה־דבר י״ר Jer. 23, 35.
ומשא י״ר Jer. 23, 36.
דברי אלהים חיים י״ר Jer. 23, 36.
מה־ענך י״ר Jer. 23, 37.
ומה־דבר י״ר Jer. 23, 37.
משא י״ר Jer. 23, 38 (bis).
הראני י״ר Jer. 24, 1.
לפני היכל י״ר Jer. 24, 1.
ויאמר י״ר אלי Jer. 24, 3.
ויהי דבר־י״ר אלי Jer. 24, 4.
כי אני י״ר Jer. 24, 7.
היה דבר־י״ר אלי Jer. 25, 3.
ושלח י״ר אליכם Jer. 25, 4.
אשר נתן י״ר לכם Jer. 25, 5.
הכוס מיד י״ר Jer. 25, 17.
שלחני י״ר אליהם Jer. 25, 17.
ואמרת אליהם י״ר ממרום Jer. 25, 30.
והיו חללי י״ר Jer. 25, 33.
שדד י״ר את־מרעיתם Jer. 25, 36.
מפני חרון אף־י״ר Jer. 25, 37.
מאת י״ר לאמר Jer. 26, 1. 27, 1. 30, 1.
הדברים האלה בבית י״ר Jer. 26, 7.
כל־אשר צוה י״ר Jer. 26, 8.
אל־ירמיהו בבית י״ר Jer. 26, 9.
מבית־המלך בית י״ר Jer. 26, 10.
י״ר שלחני Jer. 26, 12.
ושמעו בקול י״ר Jer. 26, 13.
שלחני י״ר עליכם Jer. 26, 15.
בשם י״ר אלהינו Jer. 26, 16.
ירא את־י״ר Jer. 26, 19.
וינחם י״ר Jer. 26, 19.
מתנבא בשם י״ר Jer. 26, 20.
כאשר דבר י״ר Jer. 27, 13.
כלי בית־י״ר Jer. 27, 16. 28, 6.
יש דברי־י״ר אתם Jer. 27, 18.
הנותרים בבית־י״ר Jer. 27, 18.
הנותרים בית י״ר Jer. 27, 21.
מגבעון בבית י״ר Jer. 28, 1.
כל־כלי בית י״ר Jer. 28, 3.
העמדים בבית י״ר Jer. 28, 5.
כן יעשה י״ר Jer. 28, 6.
יקם י״ר את־דבריך Jer. 28, 6.
דברי־י״ר אל־ירמיהו Jer. 28, 12. 29, 30.
לא־שלחך י״ר Jer. 28, 15.
דברת אל י״ר Jer. 28, 16.
והתפללו בעדה אל־י״ר Jer. 29, 7.
הקים לנו י״ר Jer. 29, 15.
שמעו דבר י״ר Jer. 29, 20. 31, 10.
ישימך י״ר כצדקיהו Jer. 29, 22.
י״ר נתנך כהן Jer. 29, 26.
פקדים בית י״ר Jer. 29, 26.
כי־סרה דבר על־י״ר Jer. 29, 32.
ויהודה אמר י״ר Jer. 30, 3.
אשר דבר י״ר Jer. 30, 4.
ועבדו את־י״ר Jer. 30, 9.
חנה ׀ סערת י״ר Jer. 30, 23.
חרון אף־י״ר Jer. 30, 24.
מרחוק י״ר נראה לי Jer. 31, 3.
אל־י״ר אלהינו Jer. 31, 6.
ואמרו הושע י״ר Jer. 31, 7.
כי־פדה י״ר את־יעקב Jer. 31, 11.
כי אתה י״ר אלהי Jer. 31, 18.
כי־ברא י״ר חדשה בארץ Jer. 31, 22.
ויברכך י״ר נוה־צדק Jer. 31, 23.
דעו את־י״ר Jer. 31, 34.
י״ר צבאות שמו Jer. 31, 35.
מאת י״ר Jer. 32, 1. 34, 1. 8. 12. 35, 1. 36, 1. 37, 17. 40, 1.
כה אמר י״ר Jer. 32, 3. 14. 15. 28. 36. 42. 33, 2. 4. 10. 12. 17. 20. 25. 34, 2 (bis). 4. 13. 17. 35, 13. 17. 18. 19. 36, 29. 30. 37, 7. 9. 38, 2. 3. 17. 39, 16.
נאם י״ר Jer. 32, 5. 30. 44. 34, 5. 17. 22. 35, 13. 39, 17. 18.
דבר י״ר אלי Jer. 32, 6.
כדבר י״ר Jer. 32, 8.
דברי־י״ר הוא Jer. 32, 8.
ואתפלל אל־י״ר Jer. 32, 16.
י״ר צבאות שמו Jer. 32, 18.
דברי־י״ר אל־ירמיהו Jer. 32, 26. 33, 1. 19. 23. 34, 12. 35, 12. 36, 27. 37, 6.
חנה אני י״ר Jer. 32, 27.
י״ר יוצר אותה להכינה Jer. 33, 2.
י״ר שמו Jer. 33, 2.
הודו את־י״ר צבאות Jer. 33, 11.
כי־טוב י״ר Jer. 33, 11.
מביאים תודה בית י״ר Jer. 33, 11.
אמר י״ר Jer. 33, 11. 13.
אך שמע דבר־י״ר Jer. 34, 4.
והביאותם בית י״ר Jer. 35, 2.
ואבא אותם בית י״ר Jer. 35, 4.
דברי י״ר Jer. 36, 4. 6. 8. 11. 37, 2.
לא אוכל לבוא בית י״ר Jer. 36, 5.
באזני העם בית י״ר Jer. 36, 6.
דבר י״ר אל־העם Jer. 36, 7.
קראו צום לפני י״ר Jer. 36, 9.
שער בית י״ר Jer. 36, 10.
ויסתרם י״ר Jer. 36, 26.
אל־י״ר אלהינו Jer. 37, 3.
בבית י״ר Jer. 38, 14.
חי־י״ר Jer. 38, 16.
שמע נא ׀ בקול י״ר Jer. 38, 20.
אשר הראני י״ר Jer. 38, 21.
דברי־י״ר Jer. 39, 15.
ויאמר אליו י״ר Jer. 40, 2.
ויעש י״ר כאשר דבר Jer. 40, 3.
להביא בית י״ר Jer. 41, 5.
והתפלל בעדנו אל־י״ר Jer. 42, 2.
ויגד־לנו י״ר אלהיך Jer. 42, 3.
מתפלל אל־י״ר Jer. 42, 4.
אשר ישלח י״ר Jer. 42, 5.
בקול ׀ י״ר אלהינו Jer. 42, 6 (bis).
ויהי דבר־י״ר Jer. 42, 7.
כה אמר י״ר Jer. 42, 9. 15. 18. 43, 10. 44, 2. 7. 11. 25. 30. 45, 2. 4. 47, 2. 48, 1. 40. 49, 1. 7. 28. 35. 50, 18. 33. 51, 1. 33. 36. 58.
נאם י״ר Jer. 42, 11. 44, 29. 45, 5. 46, 5. 23. 26. 28. 48, 12. 25. 30. 35. 38. 43. 44. 47. 49, 6. 13. 16. 26. 30. 31. 32. 37. 38. 39. 50, 4. 10. 20. 21. 30. 35. 51, 24. 26. 39. 48. 52. 53.
בקול י״ר אלהיכם Jer. 42, 13. 21.
שמעו דבר־י״ר Jer. 42, 15. 44, 24. 26.
דבר י״ר עליכם Jer. 42, 19.
שלחתם אתי אל־י״ר Jer. 42, 20.
התפללו בעדנו אל־י״ר Jer. 42, 20.
ויאמר י״ר אלהינו Jer. 42, 20.
דברי י״ר אלהיהם Jer. 43, 1.
אשר שלחו י״ר Jer. 43, 1.
לא שלחך י״ר Jer. 43, 2.
וכל־העם בקול י״ר Jer. 43, 4.
ויהי דבר י״ר Jer. 43, 8.
אתם זכר י״ר Jer. 44, 21.
ולא־יוכל י״ר עוד Jer. 44, 22.
שמעתם בקול י״ר Jer. 44, 23.
בשמי הגדול אמר י״ר Jer. 44, 26.
יסף י״ר יגון Jer. 45, 3.
דבר־י״ר אל־ירמיהו Jer. 46, 1. 13. 47, 1. 49, 34.
כי י״ר הדפר Jer. 46, 15.
י״ר צבאות שמו Jer. 46, 18. 48, 15.
אמר י״ר צבאות Jer. 46, 25.
כי־שדך י״ר Jer. 47, 4.
אמר י״ר Jer. 48, 8. 49, 2. 12. 18.
עשה מלאכת י״ר רמיה Jer. 48, 10.
על־י״ר הגדיל Jer. 48, 26. 42.
שמעתי מאת י״ר Jer. 49, 14.
שמעו עצת־י״ר Jer. 49, 20.
הדבר אשר דבר י״ר Jer. 50, 1.
ואת י״ר אלהיהם יבקשו Jer. 50, 4.
ונלוו אל־י״ר Jer. 50, 5.
ומקוה אבותיהם י״ר Jer. 50, 7.
כי נקמת י״ר היא Jer. 50, 15. 51, 11.
פתח י״ר את־אוצרו Jer. 50, 25.
נקמת י״ר אלהינו Jer. 50, 28.
כי אל־י״ר זדה Jer. 50, 29.
גאלם ׀ חזק י״ר Jer. 50, 34.
שמעו עצת־י״ר Jer. 50, 45.
כוס־זהב בבל בידי־י״ר Jer. 51, 7.
הוציא י״ר את־צדקתינו Jer. 51, 10.
מעשה י״ר אלהינו Jer. 51, 10.
העיר י״ר את־רוח Jer. 51, 11.
גם־זעם י״ר Jer. 51, 12.
נשבע י״ר צבאות Jer. 51, 14.
י״ר צבאות שמו Jer. 51, 19. 57.
מחשבות י״ר Jer. 51, 29.
מחרון אף־י״ר Jer. 51, 45.
זכרו מרחוק את י״ר Jer. 51, 50.
על־מקדשי בית י״ר Jer. 51, 51.
שדך י״ר את־בבל Jer. 51, 55.
גמלות י״ר שלם ישלם Jer. 51, 56.
ואמרת י״ר Jer. 51, 62.
ויעש הרע בעיני י״ר Jer. 52, 2.
אף י״ר היתה בירושלם Jer. 52, 3.
וישרף את־בית־י״ר Jer. 52, 13.
לבית־י״ר Jer. 52, 17. 20.
בבית־י״ר Jer. 52, 17.
דברי־י״ר אל־יחזקאל Ez. 1, 3.
ותהי עליו שם יד־י״ר Ez. 1, 3.
ברוך כבוד־י״ר ממקומו Ez. 3, 12.
ויד י״ר עלי חזקה Ez. 3, 14.
דבר־י״ר אלי Ez. 3, 16. 6, 1. 7, 1. 11, 14. 12, 1. 8. 12, 17. 21. 26. 13, 1. 14, 2. 12. 15, 1. 16, 1. 17, 1. 11. 18, 1. 20, 2. 21, 1. 6. 13. 23. 22, 1. 17. 23. 23, 1. 24, 1. 15. 25, 1. 26, 1. 27, 1. 28, 1. 11. 20. 29, 1. 17.
ותהי עלי שם יד־י״ר Ez. 3, 22.
והנה־שם כבוד י״ר Ez. 3, 23.
ויאמר י״ר ככה יאכלו Ez. 4, 13.
וידעו כי־אני י״ר Ez. 5, 13. 6, 10. 14. 7, 27. 12, 15. 16.
אני י״ר דברתי Ez. 5, 15. 17.
וידעתם כי־אני י״ר Ez. 6, 7. 13. 7, 4. 9. 11, 10. 12. 12, 20. 13, 14. 14, 8. 15, 7. 17, 21. 20, 38. 42. 44. 22, 22. 24, 24. 25, 5.
ביום עברת י״ר Ez. 7, 19.
אין י״ר ראה אתנו Ez. 8, 12.
עזב י״ר את־הארץ Ez. 8, 12. 9, 9.
שער בית־י״ר Ez. 8, 14.
חצר בית־י״ר Ez. 8, 16.
היכל י״ר Ez. 8, 16 (bis).
ויאמר י״ר אלי Ez. 9, 4.
וירם כבוד־י״ר Ez. 10, 4.
את־נגה כבוד י״ר Ez. 10, 4.
ויצא כבוד י״ר Ez. 10, 18.
שער בית־י״ר Ez. 10, 19. 11, 1.
ותפל עלי רוח י״ר Ez. 11, 5.
כה־אמר י״ר Ez. 11, 5. 21, 8. 14.
רחקו מעל י״ר Ez. 11, 15.
ויעל כבוד י״ר Ez. 11, 23.
את כל־דברי י״ר Ez. 11, 25.
כי ׀ אני י״ר Ez. 12, 25. 17, 24.
נאם־י״ר Ez. 13, 6. 7.
וידעתן כי־אני י״ר Ez. 13, 21. 23.
אני י״ר נעניתי לו Ez. 14, 4.
אני י״ר נענה־לו Ez. 14, 7.
ודבר דבר אני י״ר Ez. 14, 9.
שמעו דבר־י״ר Ez. 16, 35.
וידעת כי־אני י״ר Ez. 16, 62. 25, 7.
אני י״ר דברתי ועשיתי Ez. 17, 24.
לדרש את־י״ר Ez. 20, 1.
אני י״ר אלהיכם Ez. 20, 5. 7. 19. 20.
אני י״ר מקדשם Ez. 20, 12.
ידעו אשר אני י״ר Ez. 20, 26.
כי אני י״ר Ez. 21, 4. 29, 6. 36, 23.
אני י״ר הוצאתי חרבי Ez. 21, 10.
אני י״ר דברתי Ez. 21, 22. 37. 22, 14. 24, 14. 26, 14.
ויאמר י״ר אלי Ez. 23, 36.
דברי־י״ר היה אלי Ez. 24, 20.
וידעו כי־אני י״ר Ez. 24, 24. 27. 25, 11. 17. 28, 22. 23. 26. 29, 9. 16. 21. 30, 8. 19. 25. 26. 32, 15. 33, 29. 34, 27. 30.
ויהי דבר־י״ר אלי Ez. 30, 1. 20.
אני י״ר דברתי Ez. 30, 12. 34, 24.
דבר־י״ר אלי Ez. 31, 1. 32, 1. 17. 33, 1. 23. 34, 1. 35, 1. 36, 16.
וידי־י״ר היתה אלי Ez. 33, 22.
שמעו את־דבר י״ר Ez. 34, 7.
שמעו דבר־י״ר Ez. 34, 9. 36, 1.
ואני י״ר אהיה להם Ez. 34, 24.
וידעת כי־אני י״ר Ez. 35, 4. 12.
וידעתם כי־אני י״ר Ez. 35, 9. 36, 11.
וידעו כי־אני י״ר Ez. 35, 15.
עם־י״ר אלה Ez. 36, 20.
אני י״ר בניתי Ez. 36, 36.
אני י״ר דברתי Ez. 36, 36.
וידעו כי־אני י״ר Ez. 36, 38. 38, 23. 39, 6.
היתה עלי יד־י״ר Ez. 37, 1. 40, 1.
ויוצאני ברוח י״ר Ez. 37, 1.
וידעתם כי־אני י״ר Ez. 37, 6. 13. 14.
נאם־י״ר Ez. 37, 14.
ויהי דבר־י״ר אלי Ez. 37, 15. 38, 1.
וידעו הגוים כי אני י״ר Ez. 37, 28. 39, 7.
כי אני י״ר אלהיהם Ez. 39, 22. 28.
השלחן אשר לפני י״ר Ez. 41, 22.
וכבוד י״ר בא Ez. 43, 4.
מלא כבוד־י״ר הבית Ez. 43, 5.
ויאמר אלי י״ר Ez. 44, 2. 5.
י״ר אלהי־ישראל בא Ez. 44, 2.
לאכל־לחם לפני י״ר Ez. 44, 3.
והנה מלא כבוד־י״ר Ez. 44, 4.
את־בית י״ר Ez. 44, 4.
לכל־חקות בית־י״ר Ez. 44, 5.
לשרת את־י״ר Ez. 45, 4.
לפני י״ר Ez. 46, 3. 9.
והיה מקדש־י״ר Ez. 48, 10.
ושם־העיר מיום י״ר Ez. 48, 35.
דבר־י״ר אשר היה Hos. 1, 1.
תחלת דבר־י״ר Hos. 1, 2.
מאחרי י״ר Hos. 1, 2.
ויאמר י״ר אליו Hos. 1, 4.
נאם־י״ר Hos. 2, 15. 18. 23.
וידעת את־י״ר Hos. 2, 22.
ויאמר י״ר אלי Hos. 3, 1.
כאהבת י״ר Hos. 3, 1.
ובקשו את־י״ר Hos. 3, 5.
ויפחדו אל־י״ר Hos. 3, 5.
שמעו דבר־י״ר Hos. 4, 1.
כי־את־י״ר עזבו לשמר Hos. 4, 10.

ואל־תשבעו חי־ר׳ Hos. 4, 15.
ירעם ר׳ Hos. 4, 16.
ואת־ר׳ לא ידעו Hos. 5, 4.
לבקש את־ר׳ Hos. 5, 6.
לכו ונשובה אל־ר׳ Hos. 6, 1.
לדעת את־ר׳ Hos. 6, 3.
ולא־שבו אל־ר׳ Hos. 7, 10.
על־בית ר׳ Hos. 8, 1.
ר׳ לא רצם Hos. 8, 13.
לא ישבו בארץ ר׳ Hos. 9, 3.
לא יבוא בית ר׳ Hos. 9, 4.
וליום חג־ר׳ Hos. 9, 5.
תן־להם ר׳ מה־תתן Hos. 9, 14.
כי לא יראנו את־ר׳ Hos. 10, 3.
לדרוש את־ר׳ Hos. 10, 12.
אחרי ר׳ ילכו Hos. 11, 10.
נאם־ר׳ Hos. 11, 11.
ואנכי ר׳ אלהיך Hos. 12, 10. 13, 4.
ובנביא העלה ר׳ Hos. 12, 14.
יבוא קדים רוח ר׳ Hos. 13, 15.
שובה ישראל עד ר׳ Hos. 14, 2.
ושובו אל־ר׳ Hos. 14, 3.
כי־ישרים דרכי ר׳ Hos. 14, 10.
דבר־ר׳ אשר היה Joel 1, 1.
מנחה ונסך מבית ר׳ Joel 1, 9.
בית ר׳ אלהיכם Joel 1, 14.
וזעקו אל־ר׳ Joel 1, 14.
אליך ר׳ אקרא Joel 1, 19.
כי־בא יום־ר׳ Joel 2, 1.
כי־גדול יום־ר׳ Joel 2, 11.
נאם־ר׳ Joel 2, 12.
ושובו אל־ר׳ Joel 2, 13.
הכהנים משרתי ר׳ Joel 2, 17.
חוסה ר׳ על־עמך Joel 2, 17.
ויקנא ר׳ לארצו Joel 2, 18.
ויען ר׳ ויאמר לעמו Joel 2, 19.
כי־הגדיל ר׳ לעשות Joel 2, 21.
את־שם ר׳ אלהיכם Joel 2, 26.
ואני ר׳ אלהיכם Joel 2, 27.
לפני בוא יום ר׳ Joel 3, 4.
יקרא בשם ר׳ Joel 3, 5.
כאשר אמר ר׳ Joel 3, 5.
אשר ר׳ קרא Joel 3, 5.
כי ר׳ דבר Joel 4, 8.
שמה הנחת ר׳ גבוריך Joel 4, 11.
כי קרוב יום ר׳ Joel 4, 14.
וידעתם כי אני ר׳ Joel 4, 17.
ויאמר ׀ ר׳ מציון ישאג Am. 1, 2.
כה אמר ר׳ Am. 1, 3. 6. 9. 11. 13. 2, 1. 4. 6. 3, 12. 5, 4. 16.
ושריו יחדו אמר ר׳ Am. 1, 15.
אהרוג עמו אמר ר׳ Am. 2, 3.
תורת ר׳ וחקיו Am. 2, 4.
נאם ר׳ Am. 2, 11. 16. 3, 10. 15. 4, 6. 8. 9. 10. 11. 6, 8. 14. 9, 7. 8. 12. 13.
דבר ר׳ עליכם Am. 3, 1.
ר׳ אלהי־צבאות Am. 4, 13.
דרשו את־ר׳ Am. 5, 6.
ר׳ שמו Am. 5, 8. 9, 6.
ויהי־כן ר׳ אלהי Am. 5, 14.
אולי יחנן ר׳ Am. 5, 15.
אמר ר׳ Am. 5, 17. 27. 7, 3.
יום ר׳ Am. 5, 18 (bis). 20.
להזכיר בשם ר׳ Am. 6, 10.
כי־הנה ר׳ מצוה Am. 6, 11.
נחם ר׳ על־זאת Am. 7, 3. 6.
ויאמר ר׳ אלי Am. 7, 8. 8, 2.
ויקחני ר׳ מאחרי הצאן Am. 7, 15.
ויאמר אלי ר׳ Am. 7, 15.
ועתה שמע דבר־ר׳ Am. 7, 16.
נשבע ר׳ בגאון יעקב Am. 8, 7.
לשמע את דברי ר׳ Am. 8, 11.
לבקש את־דבר־ר׳ Am. 8, 12.
אמר ר׳ אלהיך Am. 9, 15.
שמועה שמענו מאת ר׳ Obad. 1, 1.
נאם־ר׳ Obad. 1, 4. 8.
קריב יום־ר׳ Obad. 1, 15.

כי ר׳ דבר Obad. 1, 18.
ויהי דבר־ר׳ אל־יונה Jon. 1, 1. 3, 1.
מלפני ר׳ Jon. 1, 3. 10.
ואת־ר׳ אלהי השמים Jon. 1, 9.
ויקראו אל־ר׳ Jon. 1, 14.
כי־אתה ר׳ Jon. 1, 14.
יראה גדולה את־ר׳ Jon. 1, 16.
ויתפלל יונה אל־ר׳ Jon. 2, 2.
מצרה לי אל־ר׳ ויענני Jon. 2, 3.
חי ר׳ אלהי Jon. 2, 7.
בהתעטף עלי נפשי את־ר׳ Jon. 2, 8.
ויאמר ר׳ לדג Jon. 2, 11.
כדבר ר׳ Jon. 3, 3.
ויתפלל אל־ר׳ Jon. 4, 2.
ויאמר אנה ר׳ Jon. 4, 2.
ועתה ר׳ קח־נא Jon. 4, 3.
ויאמר ר׳ ההיטב חרה Jon. 4, 3.
וימן ר׳־אלהים Jon. 4, 6.
ויאמר ר׳ אתה חסת Jon. 4, 10.
דבר ר׳ ׀ אשר היה Mich. 1, 1.
כי־הנה ר׳ יצא ממקמו Mich. 1, 3.
כה אמר ר׳ Mich. 2, 3.
בקהל ר׳ Mich. 2, 5.
הקצר רוח ר׳ אם־אלה Mich. 2, 7.
אז יזעקו אל־ר׳ Mich. 3, 4.
כה אמר ר׳ על־הנביאים Mich. 3, 5.
מלאתי כח את־רוח ר׳ Mich. 3, 8.
ועל־ר׳ ישענו Mich. 3, 11.
הלא ר׳ בקרבנו Mich. 3, 11.
בית־ר׳ נכון בראש Mich. 4, 1.
ונעלה אל־הר־ר׳ Mich. 4, 2.
כי־פי ר׳ צבאות דבר Mich. 4, 4.
ואנחנו נלך בשם־ר׳ Mich. 4, 5.
ביום ההוא נאם־ר׳ Mich. 4, 6.
ומלך ר׳ עליהם Mich. 4, 7.
יגאלך ר׳ מכף אויבך Mich. 4, 10.
לא ידעו מחשבות ר׳ Mich. 4, 12.
ועמד ורעה בעז ר׳ Mich. 5, 3.
בגאון שם ר׳ Mich. 5, 3.
כטל מאת ר׳ Mich. 5, 6.
נאם־ר׳ Mich. 5, 10.
שמעו־נא את אשר־ר׳ Mich. 6, 1.
שמעו הרים את־ריב ר׳ Mich. 6, 2.
למען דעת צדקות ר׳ Mich. 6, 5.
במה אקדם ר׳ Mich. 6, 6.
הירצה ר׳ באלפי אילים Mich. 6, 7.
ומה־ר׳ דורש ממך Mich. 6, 8.
קול ר׳ לעיר יקרא Mich. 6, 9.
כי־אשב בחשך ר׳ Mich. 7, 8.
זעף ר׳ אשא Mich. 7, 9.
איו ר׳ אלהיך Mich. 7, 10.
אל־ר׳ אלהינו יפחדו Mich. 7, 17.
אל קנוא ונקם ר׳ Nah. 1, 2.
נקם ר׳ Nah. 1, 2 (bis).
ר׳ ארך אפים Nah. 1, 3.
לא ינקה ר׳ Nah. 1, 3.
טוב ר׳ למעוז Nah. 1, 7.
מה־תחשבון אל־ר׳ Nah. 1, 9.
ממך יצא חשב על־ר׳ Nah. 1, 11.
כה ׀ אמר ר׳ Nah. 1, 12.
ועוה עליך ר׳ Nah. 1, 14.
כי שב ר׳ Nah. 2, 3.
נאם ר׳ צבאות Nah. 2, 14. 3, 5.
עד־אנה ר׳ Hab. 1, 2.
הלוא אתה מקדם ר׳ Hab. 1, 12.
ר׳ למשפט שמתו Hab. 1, 12.
ויענני ר׳ Hab. 2, 2.
הלוא הנה מאת ר׳ Hab. 2, 13.
את־כבוד ר׳ Hab. 2, 14.
ר׳ שמעתי Hab. 3, 2.
ר׳ פעלך בקרב Hab. 3, 2.
הבנהרים חרה ר׳ Hab. 3, 8.
דבר־ר׳ אשר־היה Zeph. 1, 1.
נאם־ר׳ Zeph. 1, 2. 3. 10.
מאחרי ר׳ Zeph. 1, 6.
לא־בקשו את־ר׳ Zeph. 1, 6.
כי־קרוב יום ר׳ Zeph. 1, 7.
כי־הכין ר׳ Zeph. 1, 7.

והיה ביום זבח ר׳ Zeph. 1, 8.
לא־ויטיב ר׳ Zeph. 1, 12.
קרוב יום־ר׳ Zeph. 1, 14.
קול יום־ר׳ Zeph. 1, 14
ביום עברת ר׳ Zeph. 1, 18.
חרון אף ר׳ Zeph. 2, 2.
יום אף־ר׳ Zeph. 2, 2.
בקשו את־ר׳ Zeph. 2, 3.
ביום אף ר׳ Zeph. 2, 3.
דבר־ר׳ עליכם Zeph. 2, 5.
כי יפקדם ר׳ אלהיהם Zeph. 2, 7.
חר־אני נאם־ר׳ Zeph. 2, 9.
על־עם ר׳ צבאות Zeph. 2, 10
נורא ר׳ עליהם Zeph. 2, 11.
ר׳ צדיק בקרבה Zeph. 3, 5.
נאם־ר׳ Zeph. 3, 8.
לקרא כלם בשם ר׳ Zeph. 3, 9.
וחסו בשם ר׳ Zeph. 3, 12.
הסיר ר׳ משפטיך Zeph. 3, 15.
ר׳ בקרבך לא־תראי Zeph. 3, 15.
ר׳ אלהיך בקרבך Zeph. 3, 17.
אמר ר׳ Zeph. 3, 20.
דבר־ר׳ ביד־חגי Hag. 1, 1. 3. 2, 1. 10.
אמר ר׳ צבאות Hag. 1, 2. 5. 7. 2, 6. 9. 11.
בית־ר׳ להבנות Hag. 1, 2.
אמר ר׳ Hag. 1, 8. 2, 8.
נאם ר׳ צבאות Hag. 1, 9. 2, 23.
בקול ר׳ אלהיהם Hag. 1, 12.
כאשר שלחו ר׳ Hag. 1, 12.
ויאמר חגי מלאך ר׳ Hag. 1, 13.
במלאכות ר׳ לעם Hag. 1, 13.
נאם ר׳ Hag. 1, 13. 2, 4 (ter). 14. 18.
ויער ר׳ את־רוח Hag. 1, 14.
בבית־ר׳ צבאות Hag. 1, 14.
בהיכל ר׳ Hag. 2, 15.
אשר־יסד היכל־ר׳ Hag. 2, 18.
ויהי דבר־ר׳ Hag. 2, 20.
היה דבר־ר׳ Zach. 1, 1.
קצף ר׳ על־אבותיכם Zach. 1, 2.
כה אמר ר׳ Zach. 1, 3. 4. 16. 17.
נאם ר׳ צבאות Zach. 1, 3.
אמר ר׳ צבאות Zach. 1, 3.
נאם־ר׳ Zach. 1, 4. 16. 2, 9. 10 (bis). 14.
אשר שלח ר׳ Zach. 1, 10.
ויענו את־מלאך ר׳ Zach. 1, 11.
ויען מלאך־ר׳ Zach. 1, 12.
ויאמר ר׳ צבאות Zach. 1, 12.
ויען ר׳ את־המלאך Zach. 1, 13.
אמר ר׳ צבאות Zach. 1, 14. 2, 12.
ונלוו גוים רבים אל־ר׳ Zach. 2, 15.
וידעת כי־ר׳ צבאות Zach. 2, 15.
ונחל ר׳ את־יהודה Zach. 2, 16.
הס כל־בשר מפני ר׳ Zach. 2, 17.
עמד לפני מלאך ר׳ Zach. 3, 1.
ויאמר ר׳ אל־השטן Zach. 3, 2.
יגער ר׳ בך השטן Zach. 3, 2.
ויגער ר׳ בך Zach. 3, 2.
ומלאך ר׳ עמד Zach. 3, 5.
ויעד מלאך ר׳ Zach. 3, 6.
כה־אמר ר׳ צבאות Zach. 3, 7. 6, 12. 7, 9. 8, 2. 4. 6. 7. 9. 14. 19. 20. 11, 4.
נאם ר׳ צבאות Zach. 3, 9. 5, 4. 8, 6. 11. 13, 7.
זה דבר־ר׳ אל־זרבבל Zach. 4, 6.
אמר ר׳ צבאות Zach. 4, 6. 7, 13. 8, 14.
ויהי דבר ר׳ אלי Zach. 4, 8. 6, 9.
וידעת כי־ר׳ צבאות Zach. 4, 9.
עיני ר׳ המה Zach. 4, 10.
ובנה את־היכל ר׳ Zach. 6, 12.
ובנה את־היכל ר׳ Zach. 6, 13.
לזכרון בהיכל ר׳ Zach. 6, 14.
ובנה בהיכל ר׳ Zach. 6, 15.
וידעתם כי־ר׳ צבאות Zach. 6, 15.
דבר־ר׳ אל־זכריה Zach. 7, 1. 8
לחלות את־פני ר׳ Zach. 7, 2.
הכהנים אשר לבית־ר׳ Zach. 7, 3.

ויהי דבר ר׳ צבאות Zach. 7, 4. 8, 1.
קרא ר׳ ביד הנביאים Zach. 7, 7.
אשר שלח ר׳ צבאות Zach. 7, 12.
קצף גדול מאת ר׳ Zach. 7, 12.
כה אמר ר׳ שבתי אל־ציון Zach. 8, 3.
והר־ר׳ צבאות Zach. 8, 3.
בית־ר׳ צבאות Zach. 8, 9.
נאם־ר׳ Zach. 8, 17. 10, 12. 11, 6. 12, 1. 4. 13, 8.
את־פני ר׳ Zach. 8, 21.
ולבקש את־ר׳ Zach. 8, 21.
לבקש את־ר׳ Zach. 8, 22.
ולחלות את־פני ר׳ Zach. 8, 22.
משא דבר־ר׳ Zach. 9, 1. 12, 1.
ר׳ צבאות יגן עליהם Zach. 9, 15.
והושיעם ר׳ אלהיהם Zach. 9, 16.
מלקוש ר׳ Zach. 10, 1.
כי פקד ר׳ צבאות Zach. 10, 3.
כי ר׳ עמם Zach. 10, 5.
כי אני ר׳ אלהיהם Zach. 10, 6.
ברוך ר׳ Zach. 11, 5.
דבר־ר׳ הוא Zach. 11, 11.
ויאמר ר׳ אלי Zach. 11, 13. 15.
ואשליך אתו בית ר׳ Zach. 11, 13.
והושע ר׳ את־אהלי יהודה Zach. 12, 7.
ביום ההוא יגן ר׳ Zach. 12, 8.
כמלאך ר׳ לפניהם Zach. 12, 8.
דברת בשם ר׳ Zach. 13, 3.
והוא יאמר ר׳ אלהי Zach. 13, 9.
ויצא ר׳ ונלחם בגוים Zach. 14, 3.
ובא ר׳ אלהי Zach. 14, 5.
והיה ר׳ למלך Zach. 14, 9.
יהיה ר׳ אחד Zach. 14, 9.
יגף ר׳ את־כל־העמים Zach. 14, 12.
תהיה מהומת־ר׳ Zach. 14, 13.
להשתחות למלך ר׳ Zach. 14, 16. 17.
יגף ר׳ את־הגוים Zach. 14, 18.
והיה הסירות בבית ר׳ Zach. 14, 20.
ולא־יהיה כנעני עוד־בבית ר׳ Zach. 14, 21.
משא דבר־ר׳ אל־ישראל Mal. 1, 1.
אהבתי אתכם אמר ר׳ Mal. 1, 2.
נאם־ר׳ Mal. 1, 2.
כה אמר ר׳ Mal. 1, 4.
אשר־זעם ר׳ Mal. 1, 4.
יגדל ר׳ Mal. 1, 5.
אמר ר׳ צבאות Mal. 1, 6. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 2, 2. 4. 8. 3, 1. 5. 7. 10. 11. 12. 17. 19. 21.
שלחן ר׳ נבזה הוא Mal. 1, 7.
שלחן ר׳ מגאל הוא Mal. 1, 12.
אמר ר׳ Mal. 1, 13. 3, 13.
מלאך ר׳־צבאות הוא Mal. 2, 7.
חלל יהודה קדש ר׳ Mal. 2, 11.
יכרת ר׳ לאיש Mal. 2, 12.
את־מזבח ר׳ Mal. 2, 13.
כי־ר׳ העיד בינך Mal. 2, 14.
אמר ר׳ אלהי ישראל Mal. 2, 16.
הוגעתם ר׳ בדבריכם Mal. 2, 17.
טוב ׀ בעיני ר׳ Mal. 2, 17.
כי אני ר׳ לא שניתי Mal. 3, 6.
מפני ר׳ צבאות Mal. 3, 14.
אז נדברו יראי ר׳ Mal. 3, 16.
ויקשב ר׳ Mal. 3, 16.
ליראי ר׳ Mal. 3, 16.
לפני בוא יום ר׳ Mal. 3, 23.
כי ׀ אם בתורת ר׳ חפצו Ps. 1, 2.
כי־יודע ר׳ דרך צדיקים Ps. 1, 6.
על־ר׳ ועל־משיחו Ps. 2, 2.
אספרה אל־חק ר׳ Ps. 2, 7.
עבדו את־ר׳ ביראה Ps. 2, 11.
ר׳ מה־רבו צרי Ps. 3, 2.
ואתה ר׳ מגן בעדי Ps. 3, 4.
קולי אל־ר׳ אקרא Ps. 3, 5.
כי ר׳ יסמכני Ps. 3, 6.
קומה ר׳ ׀ הושיעני Ps. 3, 8.
הפלה ר׳ חסיד לו Ps. 4, 4.

ר״י ישמע בקראי אליו Ps. 4, 4.
ובטחו אל־י״ר Ps. 4, 6.
אור פניך ר״י Ps. 4, 7.
כי־אתה ר״י לבדד Ps. 4, 9.
אמרי האזינה ר״י Ps. 5, 2.
ר״י בקר תשמע קולי Ps. 5, 4.
יתעב ׀ ר״י Ps. 5, 7.
ר״י ׀ נחני בצדקתך Ps. 5, 9.
צדיק ׀ ר״י Ps. 5, 13.
ר״י אל־באפך תוכיחני Ps. 6, 2.
חנני ר״י כי אמלל אני Ps. 6, 3.
רפאני ר״י Ps. 6, 3.
ואת ר״י עד־מתי Ps. 6, 4.
שובה ר״י חלצה נפשי Ps. 6, 5.
כי־שמע ר״י קול בכיי Ps. 6, 9.
שמע ר״י תחנתי Ps. 6, 10.
ר״י תפלתי יקח Ps. 6, 10.
ר״י אלהי בך חסיתי Ps. 7, 2.
ר״י אלהי עם־עשיתי Ps. 7, 4.
קומה ר״י ׀ באפך Ps. 7, 7.
ר״י ידין עמים Ps. 7, 9.
שפטני ר״י Ps. 7, 9.
אודה ר״י כצדקו Ps. 7, 18.
ר״י אדנינו מה־אדיר Ps. 8, 2. 10.
אודה ר״י בכל לבי Ps. 9, 2.
ויהי ר״י משגב לדך Ps. 9, 10.
לא־עזבתה דרשיך ר״י Ps. 9, 11.
חנני ר״י Ps. 9, 14.
נודע ׀ ר״י משפט Ps. 9, 17.
קומה ר״י אל־יעז־אנוש Ps. 9, 20.
שיתה ר״י ׀ מורה להם Ps. 9, 21.
למה ר״י תעמד ברחוק Ps. 10, 1.
נאץ ׀ ר״י Ps. 10, 3.
קומה ר״י אל נשא ידך Ps. 10, 12.
ר״י מלך עולם ועד Ps. 10, 16.
תאות ענוים שמעת ר״י Ps. 10, 17.
ר״י ׀ בהיכל קדשו Ps. 11, 4.
ר״י בשמים כסאו Ps. 11, 4.
ר״י צדיק יבחן Ps. 11, 5
כי־צדיק ר״י Ps. 11, 7
הושיעה ר״י כי־גמר חסיד Ps. 12, 2.
יכרת ר״י כל־שפתי חלקות Ps. 12, 4.
אקום יאמר ר״י Ps. 12, 6.
אמרות ר״י אמרות טהרות Ps. 12, 7.
אתה ר״י תשמרם Ps. 12, 8.
עד־אנה ר״י תשכחני נצח Ps. 13, 2.
ענני ר״י אלהי Ps. 13, 4.
ר״י משמים השקיף Ps. 14, 2.
ר״י לא קראו Ps. 14, 4.
כי ר״י מחסהו Ps. 14, 6.
בשוב ר״י שבות עמו Ps. 14, 7.
ר״י מי־יגור באהלך Ps. 15, 1.
ואת־יראי ר״י יכבד Ps. 15, 4.
ר״י מנת־חלקי וכוסי Ps. 16, 5.
אברך את־ר״י Ps. 16, 7.
שויתי ר״י לנגדי תמיד Ps. 16, 8.
שמעה ר״י ׀ צדק Ps. 17, 1.
קומה ר״י קדמה פניו Ps. 17, 13.
ממתים־ידיך ׀ ר״י Ps. 17, 14.
למנצח לעבד ר״י לדוד Ps. 18, 1.
ביום הצילו־ר״י אותו Ps. 18, 1.
ארחמך ר״י חזקי Ps. 18, 2.
ר״י ׀ סלעי ומצודתי Ps. 18, 3.
מהלל אקרא ר״י Ps. 18, 4.
בצר־לי ׀ אקרא ר״י Ps. 18, 7.
ויירעם בשמים ׀ ר״י Ps. 18, 14.
מגערתך ר״י Ps. 18, 16.
ויהי־ר״י למשען לי Ps. 18, 19.
יגמלני ר״י כצדקי Ps. 18, 21.
כי־שמרתי דרכי ר״י Ps. 18, 22.
וישב־ר״י לי כצדקי Ps. 18, 25.
ר״י אלהי יגיה חשכי Ps. 18, 30.
אמרת־ר״י צרופה Ps. 18, 31.
כי מי אלוה מבלעדי ר״י Ps. 18, 32.
על־ר״י ולא ענם Ps. 18, 42.
חי־ר״י וברוך צורי Ps. 18, 47.
אודך בגוים ר״י Ps. 18, 50.
תורת ר״י תמימה Ps. 19, 8.

עדות ר״י נאמנה Ps. 19, 8.
פקודי ר״י ישרים Ps. 19, 9.
מצות ר״י ברא מאירת עינים Ps. 19, 9.
יראת ר״י ׀ טהורה Ps. 19, 10
משפטי־ר״י אמת Ps. 19, 10.
ר״י צורי וגואלי Ps. 19, 15.
יענך ר״י ביום צרה Ps. 20, 2.
ימלא ר״י כל־משאלותיך Ps. 20, 6.
כי הושיע ׀ ר״י משיחו Ps. 20, 7.
בשם־ר״י אלהינו נזכיר Ps. 20, 8.
ר״י הושיעה Ps. 20, 10.
ר״י בעזך ישמח־מלך Ps. 21, 2.
ר״י באפו יבלעם Ps. 21, 10.
רומה ר״י בעזך Ps. 21, 14.
גל אל־ר״י ויפלטהו Ps. 22, 9.
ואתה ר״י אל־תרחק Ps. 22, 20.
יראי ר״י ׀ הללוהו Ps. 22, 24.
יהללו ר״י דרשיו Ps. 22, 27.
וישבו אל־ר״י Ps. 22, 28.
ר״י רעי לא אחסר Ps. 23, 1.
מי־יעלה בהר־ר״י Ps. 24, 3.
ישא ברכה מאת ר״י Ps. 24, 5.
מלך הכבוד ר״י Ps. 24, 8. 10.
ר״י גבור מלחמה Ps. 24, 8.
אליך ר״י נפשי אשא Ps. 25, 1.
דרכיך ר״י הודיעני Ps. 25, 4.
זכר־רחמיך ר״י וחסדיך Ps. 25, 6.
למען טובך ר״י Ps. 25, 8.
טוב־וישר ר״י Ps. 25, 8.
כל־ארחות ר״י חסד Ps. 25, 10.
למען־שמך ר״י Ps. 25, 11.
מי־זה האיש ירא ר״י Ps. 25, 12.
סוד ר״י ליראיו Ps. 25, 14.
עיני תמיד אל־ר״י Ps. 25, 15.
שפטני ר״י Ps. 26, 1.
בחנני ר״י ונסני Ps. 26, 2.
ואסבבה את־מזבחך ר״י Ps. 26, 6.
ר״י אהבתי מעון ביתך Ps. 26, 8.
במקהלים אברך ר״י Ps. 26, 12.
ר״י ׀ אורי וישעי Ps. 27, 1.
ר״י מעוז־חיי Ps. 27, 1.
אחת ׀ שאלתי מאת־ר״י Ps. 27, 4.
שבתי בבית־ר״י Ps. 27, 4.
לחזות בנעם־ר״י Ps. 27, 4.
שמע־ר״י קולי אקרא Ps. 27, 7.
את־פניך ר״י אבקש Ps. 27, 8.
הורני ר״י דרכך Ps. 27, 11.
האמנתי לראות בטוב־ר״י Ps. 27, 13.
קוה אל־ר״י Ps. 27, 14.
וקוה אל ר״י Ps. 27, 14.
אליך ר״י ׀ אקרא Ps. 28, 1.
לא ירבינו אל־פעלת ר״י Ps. 28, 5.
ברוך ר״י כי שמע Ps. 28, 6.
ר״י ׀ עזי ומגני Ps. 28, 7.
ר״י עז־למו Ps. 28, 8.
קול ר״י על־המים Ps. 29, 3.
ר״י על־מים רבים Ps. 29, 3.
קול־ר״י בכח Ps. 29, 4.
קול ר״י בהדר Ps. 29, 4.
קול ר״י שבר ארזים Ps. 29, 5.
וישברר״י את־ארזי הלבנון Ps. 29, 5.
קול־ר״י חצב להבות אש Ps. 29, 7.
קול ר״י יחיל מדבר Ps. 29, 8.
יחיל ר״י מדבר קדש Ps. 29, 8.
קול ר״י ׀ יחולל אילות Ps. 29, 9.
ר״י למבול ישב Ps. 29, 10.
וישב ר״י מלך לעולם Ps. 29, 10.
ר״י עז לעמו יתן Ps. 29, 11.
ר״י יברך את־עמו Ps. 29, 11.
ארוממך ר״י כי דליתני Ps. 30, 2.
ר״י אלהי שועתי אליך Ps. 30, 3.
ר״י העלית מן־שאול Ps. 30, 4.
ר״י ברצונך העמדתה Ps. 30, 8.
אליך ר״י אקרא Ps. 30, 9.
ואל־ר״י אתחנן Ps. 30, 9.
שמע־ר״י וחנני Ps. 30, 11.
ר״י היה־עזר לי Ps. 30, 11.
ר״י אלהי לעולם אודך Ps. 30, 13.

בד־ר״י חסיתי Ps. 31, 2.
ר״י אל אמת Ps. 31, 6.
ואני אל־ר״י בטחתי Ps. 31, 7.
חנני ר״י כי צר־לי Ps. 31, 10.
ואני עליך בטחתי ר״י Ps. 31, 15.
ר״י אל־אבושה Ps. 31, 18.
ברוך ר״י כי הפליא חסדו Ps. 31, 22.
אהבו את־ר״י כל־חסידיו Ps. 31, 24.
אמונים נצר ר״י Ps. 31, 24.
לא יחשב ר״י לו עון Ps. 32, 2.
כי־ישר דבר־ר״י Ps. 33, 4.
חסד ר״י מלאה הארץ Ps. 33, 5.
בדבר ר״י שמים נעשו Ps. 33, 6.
ר״י הפיר עצת־גוים Ps. 33, 10.
עצת ר״י לעולם תעמד Ps. 33, 11.
אשרי הגוי אשר־ר״י Ps. 33, 12.
משמים הביט ר״י Ps. 33, 13.
הנה עין ר״י Ps. 33, 18.
יהי־חסדך ר״י Ps. 33, 22.
אברכה את־ר״י Ps. 34, 2.
דרשתי את־ר״י ועניני Ps. 34, 5.
חנה מלאך־ר״י סביב Ps. 34, 8.
וראו כי־טוב ר״י Ps. 34, 9.
יראו את־ר״י קדשיו Ps. 34, 10.
ודרשי ר״י לא־יחסרו Ps. 34, 11.
יראת ר״י אלמדכם Ps. 34, 12.
עיני ר״י אל־צדיקים Ps. 34, 16.
פני ר״י בעשי רע Ps. 34, 17.
קרוב ר״י לנשברי־לב Ps. 34, 19.
ומכלם יצילנו ר״י Ps. 34, 20.
פודה ר״י נפש עבדיו Ps. 34, 23.
ריבה ר״י את־יריבי Ps. 35, 1.
ומלאך ר״י דחה Ps. 35, 5.
ומלאך ר״י רדפם Ps. 35, 6.
כל עצמותי תאמרנה ר״י Ps. 35, 10.
ראיתה ר״י אל־תחרש Ps. 35, 22.
שפטני כצדקך ר״י Ps. 35, 24.
תמיד יגדל ר״י Ps. 35, 28. 40, 17.
למנצח לעבד־ר״י לדוד Ps. 36, 1.
ר״י בהשמים חסדך Ps. 36, 6.
אדם ובהמה תושיע ר״י Ps. 36, 7.
והתענג על־ר״י Ps. 37, 4.
גול על־ר״י Ps. 37, 5.
וקוי ר״י המה יירשו־ארץ Ps. 37, 9.
וסמך צדיקים ר״י Ps. 37, 17.
יודע ר״י ימי תמימים Ps. 37, 18.
כי־ר״י סומך ידו Ps. 37, 24.
כי ר״י ׀ אוהב משפט Ps. 37, 28.
ר״י לא־יעזבנו בידו Ps. 37, 33.
קוה אל־ר״י Ps. 37, 34.
ויעזרם ר״י ויפלטם Ps. 37, 40.
ר״י אל־בקצפך תוכיחני Ps. 38, 2.
כי־לך ר״י הוחלתי Ps. 38, 16.
אל־תעזבני ר״י Ps. 38, 22.
הודיעני ׀ ר״י Ps. 39, 5.
שמעה תפלתי ׀ ר״י Ps. 39, 13.
קוה קויתי ר״י Ps. 40, 2.
אשרי־שם ר״י מבטחו Ps. 40, 5.
רבות עשית ׀ אתה ר״י Ps. 40, 6.
ר״י אתה ידעת Ps. 40, 10.
אתה ר״י לא־תכלא Ps. 40, 12
רצה ר״י להצילני Ps. 40, 14.
ר״י לעזרתי חושה Ps. 40, 14.
ימלטהו ר״י Ps. 41, 2.
ר״י ׀ ישמרהו ויחיהו Ps. 41, 3.
ר״י יסעדנו על־ערש דוי Ps. 41, 4.
אני אמרתי ר״י חנני Ps. 41, 5.
ואתה ר״י חנני והקימני Ps. 41, 11.
ברוך ר״י ׀ אלהי ישראל Ps. 41, 14.
יומם ׀ יצוה ר״י ׀ חסדו Ps. 42, 9.
ר״י צבאות עמנו Ps. 46, 8. 12.
לכו חזו מפעלות ר״י Ps. 46, 9.
כי ר״י עליון נורא Ps. 47, 3.
ר״י בקול שופר Ps. 47, 6.
גדול ר״י ומהלל Ps. 48, 2.
כן ראינו בעיר־ר״י Ps. 48, 9
אל ׀ אלהים ר״י דבר Ps. 50, 1.
אודה שמך ר״י כי־טוב Ps. 54, 8.

השלך על־ר״י ׀ יהבך Ps. 55, 23.
מלחמות כפירים נתוץ ׀ ר״י Ps. 58, 7.
לא־פשעי ולא־חטאתי ר״י Ps. 59, 4.
ואתה ר״י אלהים צבאות Ps. 59, 6.
ואתה ר״י תשחק־למו Ps. 59, 9.
אך־ר״י ישכן לנצח Ps. 68, 17.
ואני תפלתי־לך ׀ ר״י Ps. 69, 14.
ענני ר״י כי־טוב Ps. 69, 17.
שמע אל־אביונים ר״י Ps. 69, 34.
להצילני ר״י Ps. 70, 2.
ר״י אל־תאחר Ps. 70, 6.
בך־ר״י חסיתי Ps. 71, 1.
ברוך ׀ ר״י אלהים Ps. 72, 18.
זכר־זאת אויב חרף ׀ ר״י Ps. 74, 18.
כי כוס ביד־ר״י Ps. 75, 9.
מספרים תהלות ר״י Ps. 78, 4.
לכן ׀ שמע ר״י ויתעבר Ps. 78, 21.
עד־מה ר״י תאנף לנצח Ps. 79, 5.
ר״י אלהים צבאות Ps. 80, 5. 20.
אנכי ׀ ר״י אלהיך Ps. 81, 11.
משנאי ר״י יכחשו־לו Ps. 81, 16.
ויבקשו שמך ר״י Ps. 83, 17.
וידעו כי־אתה שמך ר״י Ps. 83, 19.
משכנותיך ר״י צבאות Ps. 84, 2.
נפשי לחצרות ר״י Ps. 84, 3.
ר״י צבאות Ps. 84, 4. 13.
ר״י אלהים צבאות Ps. 84, 9.
ומגן ר״י אלהים Ps. 84, 12.
חן וכבוד יתן ר״י Ps. 84, 12.
רצית ר״י ארצך Ps. 85, 2.
הראנו ר״י חסדך Ps. 85, 8.
מה־ידבר האל ר״י Ps. 85, 9.
גם־ר״י יתן הטוב Ps. 85, 13.
הטה־ר״י אזנך Ps. 86, 1.
האזינה ר״י תפלתי Ps. 86, 6.
הורני ר״י ׀ דרכך Ps. 86, 11.
כי־אתה ר״י עזרתני Ps. 86, 17.
אהב ר״י שערי ציון Ps. 87, 2.
ר״י יספר בכתוב עמים Ps. 87, 6.
ר״י אלהי ישועתי Ps. 88, 2.
קראתיך ר״י בכל־יום Ps. 88, 10.
ואני ׀ אליך ר״י שועתי Ps. 88, 14.
למה ר״י תזנח נפשי Ps. 89, 15.
חסדי ר״י עולם אשירה Ps. 89, 2.
ויודו שמים פלאך ר״י Ps. 89, 6.
ר״י ׀ אלהי צבאות Ps. 89, 9.
ר״י באור־פניך יהלכון Ps. 89, 16.
עד־מה ר״י תסתר לנצח Ps. 89, 47.
אשר חרפו אויביך ׀ ר״י Ps. 89, 52.
ברוך ר״י לעולם Ps. 89, 53.
שובה ר״י עד־מתי Ps. 90, 13.
ויהי ׀ נעם ר״י אלהינו Ps. 90, 17.
כי־אתה ר״י מחסי Ps. 91, 9.
כי שמחתני ר״י בפעלך Ps. 92, 5.
מה־גדלו מעשיך ר״י Ps. 92, 6.
כי הנה אויביך ׀ ר״י Ps. 92, 10.
שתולים בבית ר״י Ps. 92, 14.
להגיד כי־ישר ר״י Ps. 92, 16.
ר״י מלך גאות לבש Ps. 93, 1.
לבש ר״י עז התאזר Ps. 93, 1.
נשאו נהרות ׀ ר״י Ps. 93, 3.
אדיר במרום ר״י Ps. 93, 4.
אל־נקמות ר״י Ps. 94, 1.
עד־מתי רשעים ׀ ר״י Ps. 94, 3.
עמך ר״י ידכאו Ps. 94, 5.
ר״י ידע מחשבות אדם Ps. 94, 11.
לא־יטש ר״י עמו Ps. 94, 14.
לולי ר״י עזרתה לי Ps. 94, 17.
חסדך ר״י יסעדני Ps. 94, 18.
ויהי ר״י לי למשגב Ps. 94, 22.
יצמיתם ר״י אלהינו Ps. 94, 23.
כי אל גדול ר״י Ps. 95, 3.
נברכה לפני־ר״י עשנו Ps. 95, 6.
כי־גדול ר״י ומהלל מאד Ps. 96, 4.
אמרו בגוים ׀ ר״י מלך Ps. 96, 10.
לפני ר״י ׀ כי בא Ps. 96, 13.
ר״י מלך תגל הארץ Ps. 97, 1.
נמסו מלפני ר״י Ps. 97, 5.

למען משפטיך י״י Ps. 97, 8.
כי־אתה י״י עליון Ps. 97, 9.
אהבי י״י שנאו רע Ps. 97, 10.
הודיע י״י ישועתו Ps. 98, 2.
הריעו לפני י״י המלך Ps. 98, 6.
לפני־י״י כי־בא לשפט Ps. 98, 9
י״י מלך ירגזו עמים Ps. 99, 1.
י״י בציון גדול Ps. 99, 2.
רוממו י״י אלהינו Ps. 99, 5.
קראים אל־י״י והוא יענם Ps. 99, 6.
י״י אלהינו אתה Ps. 99, 8.
רוממו י״י אלהינו Ps. 99, 9.
כי־קדוש י״י אלהינו Ps. 99, 9.
עבדו את־י״י בשמחה Ps. 100, 2.
דעו כי־י״י הוא אלהים Ps. 100, 3.
כי־טוב י״י לעולם חסדו Ps. 100, 5.
אשירה לך י״י Ps. 101, 1.
להכרית מעיר י״י Ps. 101, 8.
ולפני י״י ישפך שיחי Ps. 102, 1.
י״י שמעה תפלתי Ps. 102, 2.
ואתה י״י לעולם תשב Ps. 102, 12.
ויראו גוים את־שם י״י Ps. 102, 16.
כי־בנה י״י ציון Ps. 102, 17.
י״י משמים אל־ארץ הביט Ps. 102, 20.
לספר בציון שם י״י Ps. 102, 22.
וממלכות לעבד את־י״י Ps. 102, 23.
ברכי נפשי את־י״י Ps. 103, 1. 2. 22. 104, 1. 35.
עשה צדקות י״י Ps. 103, 6.
רחום וחנון י״י Ps. 103, 8.
רחם י״י על־יראיו Ps. 103, 13.
וחסד י״י מעולם ועד עולם Ps. 103, 17.
י״י בשמים הכין כסאו Ps. 103, 19.
ברכו י״י מלאכיו Ps. 103, 20.
ברכו י״י כל־צבאיו Ps. 103, 21.
ברכו י״י כל־מעשיו Ps. 103, 22.
י״י אלהי גדלת מאד Ps. 104, 1.
ישבעו עצי י״י Ps. 104, 16.
מה־רבו מעשיך י״י Ps. 104, 24.
יהי כבוד י״י לעולם Ps. 104, 31.
ישמח י״י במעשיו Ps. 104, 31.
ישמח לב מבקשי י״י Ps. 105, 3.
דרשו י״י ועזו Ps. 105, 4.
הוא י״י אלהינו Ps. 105, 7.
אמרת י״י צרפתהו Ps. 105, 19.
מי ימלל גבורות י״י Ps. 106, 2.
זכרני י״י ברצון עמך Ps. 106, 4.
לאהרן קדוש י״י Ps. 106, 16.
לא שמעו בקול י״י Ps. 106, 25.
אשר אמר י״י להם Ps. 106, 34.
ויחר־אף י״י בעמו Ps. 106, 40.
הושיענו י״י אלהינו Ps. 106, 47.
ברוך י״י אלהי ישראל Ps. 106, 48.
יאמרו גאולי י״י Ps. 107, 2.
ויצעקו אל־י״י Ps. 107, 6. 28.
ויזעקו אל־י״י Ps. 107, 13. 19.
חמה ראו מעשי י״י Ps. 107, 24.
ויתבוננו חסדי י״י Ps. 107, 43.
אודך בעמים אדני י״י Ps. 108, 4.
יזכר עון אבותיו אל־י״י Ps. 109, 14.
יהיו נגדי־י״י תמיד Ps. 109, 15.
פעלת שטני מאת י״י Ps. 109, 20.
עזרני י״י אלהי Ps. 109, 26.
אתה י״י עשיתה Ps. 109, 27.
אודה י״י מאד Ps. 109, 30.
לדוד מזמור נאם י״י Ps. 110, 1.
מטה עזך ישלח י״י Ps. 110, 2.
נשבע י״י ולא ינחם Ps. 110, 4.
הללו־יה אודה י״י בכל־לבב Ps. 111, 1.
גדלים מעשה י״י Ps. 111, 2.
חנון ורחום י״י Ps. 111, 4.
ראשית חכמה יראת י״י Ps. 111, 10.
אשרי־איש ירא את־י״י Ps. 112, 1.
הללו עבדי י״י Ps. 113, 1.
הללו את־שם י״י Ps. 113, 1.
יהי שם י״י מברך Ps. 113, 2.
מהלל שם י״י Ps. 113, 3.

רם על־כל־גוים י״י Ps. 113, 4.
לא לנו י״י לא־לנו Ps. 115, 1.
יראי י״י Ps. 115, 11.
י״י זכרנו יברך Ps. 115, 12.
יברך יראי י״י Ps. 115, 13.
יסף י״י עליכם Ps. 115, 14.
אהבתי כי־ישמע י״י Ps. 116, 1.
ובשם־י״י אקרא Ps. 116, 4. 13. 17.
אנה י״י מלטה נפשי Ps. 116, 4.
חנון י״י וצדיק Ps. 116, 5.
שמר פתאים י״י Ps. 116, 6.
כי־י״י גמל עליכי Ps. 116, 7.
אתהלך לפני י״י Ps. 116, 9.
יקר בעיני י״י Ps. 116, 15.
אנה י״י כי־אני עבדך Ps. 116, 16.
בחצרות בית י״י Ps. 116, 19.
הללו את־י״י כל־גוים Ps. 117, 1.
ואמתת־י״י לעולם Ps. 117, 2.
יאמרו־נא יראי י״י Ps. 118, 4.
י״י לי לא אירא Ps. 118, 6.
י״י לי בעזרי Ps. 118, 7.
בשם י״י כי אמילם Ps. 118, 10. 11.
ימין י״י עשה חיל Ps. 118, 15. 16.
ימין י״י רוממה Ps. 118, 16.
מאת י״י היתה זאת Ps. 118, 23.
זה־היום עשה י״י Ps. 118, 24.
אנא י״י הושיעה נא Ps. 118, 25.
אנא י״י הצליחה נא Ps. 118, 25.
ברוך הבא בשם י״י Ps. 118, 26.
ברכנוכם מבית י״י Ps. 118, 26.
אל וי״י ויאר לנו Ps. 118, 27.
ההלכים בתורת י״י Ps. 119, 1.
ברוך אתה י״י Ps. 119, 12.
י״י אל־תבישני Ps. 119, 31.
הורני י״י דרך חקיך Ps. 119, 33.
ויבאני חסדך י״י Ps. 119, 41.
משפטיך מעולם וי״י Ps. 119, 52.
זכרתי בלילה שמך י״י Ps. 119, 55.
חלקי י״י אמרתי לשמר דבריך Ps. 119, 57.
חסדך י״י מלאה הארץ Ps. 119, 64.
י״י כדברך Ps. 119, 65.
ידעתי י״י כי־צדק Ps. 119, 75.
לעולם י״י דברך Ps. 119, 89.
י״י חיני כדברך Ps. 119, 107.
נדבות פי רצה־נא י״י Ps. 119, 108.
צדיק אתה י״י Ps. 119, 137.
קראתיך בכל־לב ענני י״י Ps. 119, 145.
י״י כמשפטך חיני Ps. 119, 149.
קרוב אתה י״י Ps. 119, 151.
רחמיך רבים וי״י Ps. 119, 156.
י״י כחסדך חיני Ps. 119, 159.
שברתי לישועתך י״י Ps. 119, 166.
תקרב רנתי לפניך י״י Ps. 119, 169.
תאבתי לישועתך י״י Ps. 119, 174.
אל־י״י בצרתה לי Ps. 120, 1.
י״י הצילה נפשי Ps. 120, 2.
עזרי מעם י״י Ps. 121, 2.
י״י שמרך Ps. 121, 5.
י״י צלך על־יד ימינך Ps. 121, 5.
י״י ישמרך מכל־רע Ps. 121, 7.
י״י ישמר־צאתך Ps. 121, 8.
בית י״י נלך Ps. 122, 1.
לחדות לשם י״י Ps. 122, 4.
למען בית־י״י אלהינו Ps. 122, 9.
עינינו אל־י״י אלהינו Ps. 123, 2.
חננו י״י חננו Ps. 123, 3.
לולי י״י שהיה לנו Ps. 124, 1. 2.
ברוך י״י Ps. 124, 6.
עזרנו בשם י״י Ps. 124, 8.
הטיבה י״י לטובים Ps. 125, 4.
יוליכם י״י Ps. 125, 5.
בשוב י״י את־שיבת ציון Ps. 126, 1.
הגדיל י״י לעשות Ps. 126, 2. 3.
שובה י״י את־שבותנו Ps. 126, 4.
אם־י״י וי לא יבנה בית Ps. 127, 1.
אם־י״י לא־ישמר־עיר Ps. 127, 1.
הנה נחלת י״י בנים Ps. 127, 3.

אשרי כל־ירא י״י Ps. 128, 1.
כן יברך גבר ירא י״י Ps. 128, 4.
יברכך י״י מציון Ps. 128, 5.
י״י צדיק Ps. 129, 4.
ברכת־י״י אליכם Ps. 129, 8.
ברכנו אתכם בשם י״י Ps. 129, 8.
ממעמקים קראתיך י״י Ps. 130, 1.
קויתי י״י קותה נפשי Ps. 130, 5.
יחל ישראל אל־י״י Ps. 130, 8. 131, 3.
כי־עם־י״י החסד Ps. 130, 8.
י״י וי לא־גבה לבי Ps. 131, 1.
זכר־י״י לדוד Ps. 132, 1.
קומה י״י למנוחתך Ps. 132, 8.
נשבע־י״י וי לדוד Ps. 132, 11.
כי־בחר י״י בציון Ps. 132, 13.
כי שם וצוה י״י את הברכה Ps. 133, 3.
ברכו את־י״י Ps. 134, 1.
כל־עבדי י״י Ps. 134, 1.
העמדים בבית־י״י Ps. 134, 1
וברכו את־י״י Ps. 134, 2.
יברכך י״י מציון Ps. 134, 3.
הללו את־שם י״י Ps. 135, 1.
הללו עבדי י״י Ps. 135, 1.
שעמדים בבית י״י Ps. 135, 2.
כי־טוב י״י Ps. 135, 3.
אני ידעתי כי־גדול י״י Ps. 135, 5.
כל אשר־חפץ י״י עשה Ps. 135, 6.
י״י שמך לעולם Ps. 135, 13.
י״י זכרך לדר־דור Ps. 135, 13.
כי־ידין י״י עמו Ps. 135, 14.
ברכו את־י״י Ps. 135, 19 (bis). 20 (bis).
יראו י״י Ps. 135, 20.
ברוך י״י מציון Ps. 135, 21.
איך נשיר את־שיר־י״י Ps. 137, 4.
זכר י״י לבני אדום Ps. 137, 7.
יודוך־י״י כל־מלכי־ארץ Ps. 138, 4.
וישירו בדרכי י״י Ps. 138, 5.
כי־רם י״י Ps. 138, 6.
י״י יגמר בעדי Ps. 138, 8.
י״י חסדך לעולם Ps. 138, 8.
י״י חקרתני ותדע Ps. 139, 1.
הן י״י ידעת כלה Ps. 139, 4.
הלוא־משנאיך י״י אשנא Ps. 139, 21.
חלצני י״י מאדם רע Ps. 140, 2.
שמרני י״י מידי רשע Ps. 140, 5.
האזינה י״י קול תחנוני Ps. 140, 7.
אל־תתן י״י מאויי רשע Ps. 140, 9.
יעשה י״י דין עני Ps. 140, 13.
י״י קראתיך חושה לי Ps. 141, 1.
שיתה י״י שמרה Ps. 141, 3.
קולי אל־י״י אזעק Ps. 142, 2.
קולי אל־י״י אתחנן Ps. 142, 3.
זעקתי אליך י״י Ps. 142, 6.
י״י וי שמע תפלתי Ps. 143, 1.
מהר ענני וי״י Ps. 143, 7.
הצלני מאיבי וי״י Ps. 143, 9.
למען־שמך י״י Ps. 143, 11.
ברוך י״י וי צורי Ps. 144, 1.
י״י מה־אדם ותדעהו Ps. 144, 3.
י״י הטה־שמיך Ps. 144, 5.
גדול י״י ומהלל Ps. 145, 3.
חנון ורחום י״י Ps. 145, 8.
טוב־י״י לכל Ps. 145, 9.
יודוך י״י כל־מעשיך Ps. 145, 10.
סומך י״י לכל־הנפלים Ps. 145, 14.
צדיק י״י בכל־דרכיו Ps. 145, 17.
קרוב י״י לכל־קוראיו Ps. 145, 18.
שומר י״י את־כל־אהביו Ps. 145, 20.
תהלת י״י ידבר־פי Ps. 145, 21.
הללו נפשי את־י״י Ps 146, 1.
אהללה י״י בחיי Ps. 146, 2.
שברו עלי־י״י אלהיו Ps. 146, 5.
י״י מתיר אסורים Ps. 146, 7.
י״י וי פקח עורים Ps. 146, 8.
י״י זקף כפופים Ps. 146, 8.
י״י אהב צדיקים Ps. 146, 8.
י״י וי שמר את־גרים Ps. 146, 9.
ימלך י״י לעולם Ps. 146, 10.

בונה ירושלם י״י Ps. 147, 2.
מעודד עניים י״י Ps. 147, 6.
רוצה י״י את יראיו Ps. 147, 11.
שבחי ירושלם את־י״י Ps. 147, 12.
הללו את־י״י Ps. 148, 1. 7.
יהללו את־שם י״י Ps. 148, 5, 13.
כי־רוצה י״י בעמו Ps. 149, 4.
יראת י״י ראשית דעת Prv. 1, 7.
ויראת י״י לא בחרו Prv. 1, 29.
אז תבין יראת י״י Prv. 2, 5.
כי־י״י יתן חכמה Prv. 2, 6.
בטח אל־י״י Prv. 3, 5.
ירא את־י״י Prv. 3, 7.
כבד את־י״י מהונך Prv. 3, 9.
מוסר י״י בני אל־תמאס Prv. 3, 11.
אשר־יאהב י״י יוכיח Prv. 3, 12.
י״י בחכמה יסד ארץ Prv. 3, 19.
כי־י״י יהיה בכסלך Prv. 3, 26.
כי תועבת י״י נלוז Prv. 3, 32.
מארת י״י בבית רשע Prv. 3, 33.
כי נכח עיני י״י Prv. 5, 21.
שש־הנה שנא י״י Prv. 6, 16.
יראת י״י שנאת רע Prv. 8, 13.
י״י קנני ראשית דרכו Prv. 8, 22.
תחלת חכמה יראת י״י Prv. 9, 10.
לא־ירעיב י״י נפש צדיק Prv. 10, 3.
ברכת י״י היא תעשיר Prv. 10, 22.
יראת י״י תוסיף ימים Prv. 10, 27.
מעז לתם דרך י״י Prv. 10, 29.
מאזני מרמה תועבת י״י Prv. 11, 1.
תועבת י״י עקשי־לב Prv. 11, 20.
תועבת י״י שפתי־שקר Prv. 12, 22.
הולך בישרו ירא י״י Prv. 14, 2.
ביראת י״י מבטח־עז Prv. 14, 26.
יראת י״י מקור חיים Prv. 14, 27.
בכל־מקום עיני י״י Prv. 15, 3.
זבח רשעים תועבת י״י Prv. 15, 8.
תועבת י״י דרך רשע Prv. 15, 9.
שאול ואבדון נגד י״י Prv. 15, 11.
טוב־מעט ביראת י״י Prv. 15, 16.
בית גאים יסח י״י Prv. 15, 25.
תועבת י״י מחשבות רע Prv. 15, 26.
רחוק י״י מרשעים Prv. 15, 29.
יראת י״י מוסר חכמה Prv. 15, 33.
ותכן רוחות י״י Prv. 16, 2.
גל אל־י״י מעשיך Prv. 16, 3.
כל פעל י״י למענהו Prv. 16, 4.
תועבת י״י כל־גבה־לב Prv. 16, 5.
וביראת י״י סור מרע Prv. 16, 6.
ברצות י״י דרכי־איש Prv. 16, 7.
ובחן לבות י״י Prv. 17, 3.
תועבת י״י גם־שניהם Prv. 17, 15.
מגדל־עז שם י״י Prv. 18, 10.
ועל־י״י יזעק לבו Prv. 19, 3.
מלוה י״י חונן דל Prv. 19, 17.
ועצת י״י היא תקום Prv. 19, 21.
יראת י״י לחיים Prv. 19, 22.
תועבת י״י גם־שניהם Prv. 20, 10.
י״י עשה גם־שניהם Prv. 20, 12.
תועבת י״י אבן ואבן Prv. 20, 23.
נר י״י נשמת אדם Prv. 20, 27.
לב־מלך ביד י״י Prv. 21, 1.
ותכן לבות י״י Prv. 21, 2.
ואין עצה לנגד י״י Prv. 21, 30.
עשה כלם י״י Prv. 22, 2.
עקב ענוה יראת י״י Prv. 22, 4.
עיני י״י נצרו דעת Prv. 22, 12.
זעום י״י יפול־שם Prv. 22, 14.
כי־י״י יריב ריבם Prv. 22, 13.
אם־ביראת י״י כל־היום Prv. 23, 17.
פן־יראה י״י ורע בעיניו Prv. 24, 18.
ירא את־י״י בני ומלך Prv. 24, 21.
ומבקשי י״י יבינו כל Prv. 28, 5.
ובטח על־י״י ידשן Prv. 28, 25.
מאיר עיני שניהם י״י Prv. 29, 13.
ואמרתי מי י״י Prv. 30, 9.
אשה יראת־י״י היא תתהלל Prv. 31, 30.

ויאמר יי אל־השטן Job. 1, 7. 8. 12. 2, 2. 3. 6.
ויען השטן את־יי Job. 1, 7. 9. 2, 2. 4.
ויצא השטן מעם פני יי Job. 1, 12.
יי נתן
יהי שם יי מברך Job. 1, 21.
להתיצב על־יי Job. 2, 1.
ויצא השטן מאת פני יי Job. 2, 7.
כי יד־יי עשתה זאת Job. 12, 9.
ויען איוב את־יי Job. 40, 3. 42, 1.
ויען יי את־איוב Job. 40, 6.
ויהי אחר דבר יי Job. 42, 7.
ויאמר יי אל־אליפז Job. 42, 7.
כאשר דבר אליהם יי Job. 42, 9.
וישא יי את־פני איוב Job. 42, 9.
ויסף יי את־כל־אשר Job. 42, 10.
אשר־הביא יי עליו Job. 42, 11.
כי־פקד יי את־עמו Ruth 1, 6.
יעשה יי עמכם חסד Ruth 1, 8.
כי־יצאה בי יד־יי Ruth 1, 13.
כה יעשה יי לי Ruth 1, 17.
השיבני יי Ruth 1, 21.
ויאמרו לו יברכך יי Ruth 2, 4.
ישלם יי פעלך Ruth 2, 12.
מעם יי אלהי ישראל Ruth 2, 12.
חי־יי Ruth 3, 13.
יתן יי את־האשה Ruth 4, 11.
מן־הזרע אשר יתן יי לך Ruth 4, 12.
ויתן יי לה הריון Ruth 4, 13.
ברוך יי אשר Ruth 4, 14.
כי־יי הגה על־רב פשעיה Thr. 1, 5.
ראה יי את־עניי Thr. 1, 9.
ראה יי והביטה Thr. 1, 11.
אשר הוגה יי Thr. 1, 12.
צוה יי ליעקב סביביו צריו Thr. 1, 17
צדיק הוא יי Thr. 1, 18.
ראה יי כי־צר־לי Thr. 1, 20.
שכח יי בציון מועד Thr. 2, 6.
קול נתנו בבית־יי Thr. 2, 7.
חשב יי להשחית חומת Thr. 2, 8.
עשה יי אשר זמם Thr. 2, 17.
ראה יי והביטה Thr. 2, 20.
ביום אף־יי פליט Thr. 2, 22.
חסדי יי כי לא־תמנו Thr. 3, 22.
חלקי יי אמרה נפשי Thr. 3, 24.
טוב יי לקוו Thr. 3, 25.
ודומם לתשועת יי Thr. 3, 26.
ונשובה עד־יי Thr. 3, 40.
וירא יי משמים Thr. 3, 50.
קראתי שמך יי Thr. 3, 55.
ראיתה יי עותתי Thr. 3, 59.
שמעתי חרפתם יי Thr. 3, 61.
גמול יי כמעשה ידיהם Thr. 3, 64.
ותשמידם מתחת שמי יי Thr. 3, 66.
כלה יי את־חמתו Thr. 4, 11.
פני יי חלקם Thr. 4, 16.
רוח אפינו משיח יי Thr. 4, 20.
זכר יי מה־היה לנו Thr. 5, 1.
אתה יי לעולם Thr. 5, 19.
השיבנו יי אליך ונשוב Thr. 5, 21.
דבר־יי אל ירמיה Dan. 9, 2.
שמענו בקול יי Dan. 9, 10.
ולא־הלינו את־פני יי Dan. 9, 13.
וישקד יי על־הרעה Dan. 9, 14.
כי־צדיק יי אלהינו Dan. 9, 14.
ומפיל תחנתי לפני יי Dan. 9, 20.
דבר־יי מפי ירמיה Esr. 1, 1.
העיר יי את־רוח כרש Esr. 1, 1.
ממלכות הארץ נתן לי יי Esr. 1, 2.
ויבן את־בית יי Esr. 1, 3.
לבנות את־בית יי Esr. 1, 5.
את־כלי בית־יי Esr. 1, 7.
בבואם לבית יי Esr. 2, 68.
ולכל־מועדי יי המקדשים Esr. 3, 5.
על־מלאכת בית־יי Esr. 3, 8.
היכל יי Esr. 3, 10.
להלל את־יי Esr. 3, 10.
על הוסד בית־יי Esr. 3, 11.

אשר־נתן יי אלהי Esr. 7, 6.
ויתן־לו המלך כידי יי Esr. 7, 6.
לדרש את־תורת יי Esr. 7, 10.
ספר דברי מצות־יי Esr. 7, 11.
ברוך יי אלהי אבתינו Esr. 7, 27.
לפאר את־בית יי Esr. 7, 27.
כידי־יי אלהי עלי Esr. 7, 28.
חלשכות בית יי Esr. 8, 29.
ואפרשה כפי אל־יי אלהיך Esr. 9, 5.
היתה תחנה מאת יי Esr. 9, 8.
יי אלהי ישראל צדיק אתה Esr. 9, 15.
אנא יי אלהי השמים Neh. 1, 5.
ויהללו את־יי Neh. 5, 13.
אשר־צוה יי את־ישראל Neh. 8, 1.
ויברך עזרא את־יי Neh. 8, 6.
חדות יי היא מעזכם Neh. 8, 10.
אשר צוה יי ביד־משה Neh. 8, 14.
ויקראו בספר תורת יי Neh. 9, 3.
ויזעקו בקול גדול אל־יי Neh. 9, 4.
ברכו את־יי Neh. 9, 5.
אתה־הוא יי לבדך Neh. 9, 6.
אתה הוא יי האלהים Neh. 9, 7.
את־כל־מצות יי Neh. 10, 30.
לבער על־מזבח יי Neh. 10, 35.
שנה בשנה לבית יי Neh. 10, 36.
רע בעיני יי 1 Chr. 2, 3.
לבית־יי 1 Chr. 4, 16. 5, 1.
על־ידי שיר בית יי 1 Chr. 6, 16.
בית־יי בירושלם 1 Chr. 6, 17.
ואבתיהם על־מחנה יי 1 Chr. 9, 19.
היה עליהם לפנים יי 1 Chr. 9, 20.
השערים לבית־יי 1 Chr. 9, 23.
על־דבר יי 1 Chr. 10, 13.
ויאמר יי אלהיך 1 Chr. 11, 2.
ברית בחברון לפני יי 1 Chr. 11, 3.
כדבר יי ביד־שמואל 1 Chr. 11, 3.
כדבר יי על־ישראל 1 Chr. 11, 10.
ויושיע יי תשועה גדולה 1 Chr. 11, 14.
כפי יי 1 Chr. 12, 23.
ומן־יי אלהינו 1 Chr. 13, 2.
יי יושב הכרבים 1 Chr. 13, 6.
ויחר־אף יי 1 Chr. 13, 10.
כי־פרץ יי פרץ בעזא 1 Chr. 13, 11.
ויברך יי את־בית 1 Chr. 13, 14.
ויאמר לו יי עלה 1 Chr. 14, 10.
כי־בם בחר יי לשאת 1 Chr. 15, 2.
להעלות את־ארון יי 1 Chr. 15, 3.
את ארון יי 1 Chr. 15, 12. 14.
פרץ יי אלהינו 1 Chr. 15, 13.
כדבר יי 1 Chr. 15, 15.
ארון ברית־יי 1 Chr. 15, 25. 26. 28. 29. 16, 37. 22, 19. 28, 18.
ויברך את־העם בשם יי 1 Chr. 16, 2.
ויתן לפני ארון יי 1 Chr. 16, 4.
ישמח לב מבקשי יי 1 Chr. 16, 10.
דרשו יי ועזו 1 Chr. 16, 11.
הוא יי אלהינו 1 Chr. 16, 14.
כי גדול יי ומהלל מאד 1 Chr. 16, 25.
ויאמרו בגוים יי מלך 1 Chr. 16, 31.
מלפני יי כי־בא לשפוט 1 Chr. 16, 33.
ברוך יי אלהי ישראל 1 Chr. 16, 36.
לפני משכן יי 1 Chr. 16, 39.
ולכל־הכתוב בתורת יי 1 Chr. 16, 40.
וארון ברית יי 1 Chr. 17, 1.
כה אמר יי 1 Chr. 17, 4. 7. 21, 10. 11.
ובית יבנה־לך יי 1 Chr. 17, 10.
וישב לפני יי 1 Chr. 17, 16.
מי־אני יי אלהים 1 Chr. 17, 16.
יי בעבור עבדך 1 Chr. 17, 19.
יי אין כמוך 1 Chr. 17, 20.
ואתה יי חיית להם לאלהים 1 Chr. 17, 22.
ואתה יי הדבר 1 Chr. 17, 23.
יי צבאות אלהי ישראל 1 Chr. 17, 24.
ואתה יי אתה־הוא 1 Chr. 17, 26.
כי־אתה יי ברכת 1 Chr. 17, 27.
ויושע יי את־דויד 1 Chr. 18, 13.
יוסף יי על־עמו 1 Chr. 21, 3.

וידבר יי אל־גד 1 Chr. 21, 9.
חרב יי ודבר בארץ 1 Chr. 21, 12.
ומלאך יי משחית 1 Chr. 21, 12.
ביד יי כי־רבים רחמיו 1 Chr. 21, 13.
ויתן יי דבר בישראל 1 Chr. 21, 14.
וכהשחית ראה יי 1 Chr. 21, 15.
ומלאך יי עמד 1 Chr. 21, 15.
וירא את־מלאך יי 1 Chr. 21, 16.
יי אלהי תהי נא ידך 1 Chr. 21, 17.
ומלאך יי אמר 1 Chr. 21, 18.
אשר דבר בשם יי 1 Chr. 21, 19.
ויקרא אל־יי ויענהו 1 Chr. 21, 26.
ויאמר יי למלאך 1 Chr. 21, 27.
כי־ענהו יי 1 Chr. 21, 28.
ומשכן יי אשר־עשה 1 Chr. 21, 29.
מפני חרב מלאך יי 1 Chr. 21, 30.
בית יי האלהים 1 Chr. 22, 1.
לשם יי אלהי 1 Chr. 22, 7.
ויהי עלי דבר־יי 1 Chr. 22, 8.
יהי יי עמך 1 Chr. 22, 11.
ובנית בית יי 1 Chr. 22, 11.
יתן לך יי שכל ובינה 1 Chr. 22, 12.
תורת יי אלהיך 1 Chr. 22, 12
צוה יי את־משה 1 Chr. 22, 13.
הכינותי לבית־יי 1 Chr. 22, 14.
ויהי יי עמך 1 Chr. 22, 16.
הלא יי אלהיכם 1 Chr. 22, 18.
ונכבשה הארץ לפני יי 1 Chr. 22, 18.
ובנו את־מקדש יי 1 Chr. 22, 19.
הנבנה לשם־יי 1 Chr. 22, 19.
להקטיר לפני יי 1 Chr. 23, 13.
לעבדת בית יי 1 Chr. 23, 24. 28. 32.
הניח יי אלהי־ישראל 1 Chr. 23, 25.
תמיד לפני יי 1 Chr. 23, 31.
לבוא לבית־יי 1 Chr. 24, 19.
כאשר צוהו יי אלהי ישראל 1 Chr. 24, 19.
לשרת בבית יי 1 Chr. 26, 12.
על־אצרות בית יי 1 Chr. 26, 22.
לכל מלאכת יי 1 Chr. 26, 30.
כי אמר יי להרבות 1 Chr. 27, 23.
לארון ברית־יי 1 Chr. 28, 2.
ויבחר יי אלהי 1 Chr. 28, 4.
נתן לי יי 1 Chr. 28, 5.
קהל־יי 1 Chr. 28, 8.
כל־מצות יי 1 Chr. 28, 8.
כל־לבבות דורש יי 1 Chr. 28, 9.
ראה עתה כי־יי בחר 1 Chr. 28, 10.
לחצרות בית־יי 1 Chr. 28, 12.
עבדת בית־יי 1 Chr. 28, 13 (bis). 21.
מיד יי עלי השכיל 1 Chr. 28, 19.
יי אלהים אלהי עמך 1 Chr. 28, 20.
לאוצר בית־יי 1 Chr. 29, 8.
ויברך דויד את־יי 1 Chr. 29, 10.
ברוך אתה יי 1 Chr. 29, 10.
לך יי הגדלה 1 Chr. 29, 11.
לך יי הממלכה 1 Chr. 29, 11.
יי אלהינו כל ההמון 1 Chr. 29, 16.
יי אלהי אברהם 1 Chr. 29, 18.
ברכו־נא את־יי 1 Chr. 29, 20.
ויאכלו וישתו לפני יי 1 Chr. 29, 22.
על־כסא יי 1 Chr. 29, 23.
ויגדל יי את־שלמה 1 Chr. 29, 25.
משה עבד־יי 2 Chr. 1, 3.
לפני משכן יי 2 Chr. 1, 5.
מזבח הנחשת לפני יי 2 Chr. 1, 6.
עתה יי אלהים 2 Chr. 1, 9.
לבנות בית לשם יי 2 Chr. 1, 18. 6, 7.
בונה־בית לשם־יי 2 Chr. 2, 3.
ולמועדי יי אלהינו 2 Chr. 2, 3.
באהבת יי את־עמו 2 Chr. 2, 10.
ברוך יי אלהי ישראל 2 Chr. 2, 11.
לבנות את־בית־יי 2 Chr. 3, 1.
ארון בריתי־יי 2 Chr. 5, 2. 7.
אשר כרת יי 2 Chr. 5, 10.
והבית מלא ענן בית יי 2 Chr. 5, 13.
כי־מלא כבוד־יי 2 Chr. 5, 14.
יי אמר לשכון 2 Chr. 6, 1.

ויאמר ברוך יי 2 Chr. 6, 4.
ויאמר יי אל־דויד 2 Chr. 6, 8.
ויקם יי את־דברו 2 Chr. 6, 10.
כאשר דבר יי 2 Chr. 6, 10.
ואבנה חבית לשם יי 2 Chr. 6, 10.
אשר שם ברית יי 2 Chr. 6, 11.
ויעמד לפני מזבח יי 2 Chr. 6, 12.
ויאמר יי אלהי 2 Chr. 6, 14.
ועתה יי אלהי ישראל 2 Chr. 6, 16. 17.
ואל־תחנתו יי אלהי 2 Chr. 6, 19.
ועתה קומו יי אלהים 2 Chr. 6, 41.
כהניך יי אלהים 2 Chr. 6, 41.
יי אלהים אל־תשב 2 Chr. 6, 42.
וכבוד יי מלא את־הבית 2 Chr. 7, 1.
וכבוד יי על־הבית 2 Chr. 7, 3.
זבחים זבח לפני יי 2 Chr. 7, 4.
והלוים בכלי־שיר יי 2 Chr. 7, 6.
אשר עשה יי לדויד 2 Chr. 7, 10.
ויכל שלמה את־בית יי 2 Chr. 7, 11.
לעשות בבית־יי 2 Chr. 7, 11.
ויראו יי אל־שלמה 2 Chr. 7, 12.
עשה יי ככה לארץ 2 Chr. 7, 21.
עזבו את־יי 2 Chr. 7, 22.
בנה שלמה את־בית יי 2 Chr. 8, 1.
על מזבח יי 2 Chr. 8, 12.
עד־היום מוסד בית־יי 2 Chr. 8, 16.
אשר יעלה בית יי 2 Chr. 9, 4.
יהי יי אלהיך ברוך 2 Chr. 9, 8.
מסלות לבית־יי 2 Chr. 9, 11.
למען הקים יי את־דברו 2 Chr. 10, 15.
ויהי דבר־יי אל שמעיהו 2 Chr. 11, 2.
כה אמר יי 2 Chr. 11, 4. 12, 5. 18, 10. 20, 15. 21, 12.
וישמעו את־דברי יי 2 Chr. 11, 4.
לבקש את־יי 2 Chr. 11, 16.
עזב את־תורת יי 2 Chr. 12, 1.
ויאמרו צדיק יי 2 Chr. 12, 6.
ובראות יי 2 Chr. 12, 7.
היה דבר־יי אל־שמעיה 2 Chr. 12, 7.
אצרות בית־יי 2 Chr. 12, 9.
בוא המלך בית יי 2 Chr. 12, 11.
שב ממנו אף־יי 2 Chr. 12, 12.
העיר אשר־בחר יי 2 Chr. 12, 13.
לדרוש את־יי 2 Chr. 12, 14. 14, 3. 15, 12. 18, 7.
הלא־לכם לדעת כי יי 2 Chr. 13, 5.
לפני ממלכת יי 2 Chr. 13, 8.
הלא הדחתם את־כהני יי 2 Chr. 13, 9.
ואנחנו יי אלהינו 2 Chr. 13, 10.
משמרת יי אלהינו 2 Chr. 13, 11.
עם־יי אלהי אבתיכם 2 Chr. 13, 12.
כי נשענו על־יי 2 Chr. 13, 18.
ויגפהו יי וימת 2 Chr. 13, 20.
הטוב והישר בעיני יי 2 Chr. 14, 1.
כי־הניח יי לו 2 Chr. 14, 5.
דרשנו את־יי 2 Chr. 14, 6.
ויקרא אסא אל־יי 2 Chr. 14, 10.
ויאמר יי אין־עמך 2 Chr. 14, 10.
עזרנו יי אלהינו 2 Chr. 14, 10.
יי אלהינו אתה 2 Chr. 14, 10.
ויגף יי את־הכושים 2 Chr. 14, 11.
כי־נשברו לפני־יי 2 Chr. 14, 12.
היה פחד־יי עליהם 2 Chr. 14, 13.
יי עמכם 2 Chr. 15, 2.
וישב בצר־לו על־יי 2 Chr. 15, 4.
ויחדש את־מזבח יי 2 Chr. 15, 8.
לפני אולם יי 2 Chr. 15, 8.
כי־יי אלהיו עמו 2 Chr. 15, 9.
וינח יי להם מסביב 2 Chr. 15, 15.
מאצרות בית יי 2 Chr. 16, 2.
ולא נשענת על־יי 2 Chr. 16, 7.
כי יי עיניו משטטות 2 Chr. 16, 9.
לא־דרש את־יי 2 Chr. 16, 12.
ויהי יי עם־יהושפט 2 Chr. 17, 3.
ויכן יי את־הממלכה 2 Chr. 17, 5.
ויגבה לבו בדרכי יי 2 Chr. 17, 6.
ועמהם ספר תורת יי 2 Chr. 17, 9.
ויהי פחד יי 2 Chr. 17, 10.

דרש־נא כיום את־דבר ר"י 2Chr.18,4.
ונתן ר"י ביד המלך 2 Chr. 18, 11.
ויאמר מיכיהו חי־ר"י 2 Chr. 18, 13.
רק אמת בשם ר"י 2 Chr. 18, 15.
ויאמר ר"י 2 Chr. 18, 16. 19. 20.
שמעו דבר־ר"י 2 Chr. 18, 18.
ויעמד לפני ר"י 2 Chr. 18, 20.
נתן ר"י רוח שקר 2 Chr. 18, 22.
אי זה הדרך עבר רוח־ר"י 2Chr.18,23.
בשלום לא־דבר ר"י בי 2 Chr.18, 27.
ולשנאי ר"י תאהב 2 Chr. 19, 2.
קצף מלפני ר"י 2 Chr. 19, 2.
וישובם אל־ר"י 2 Chr. 19, 4.
פחד־ר"י עליכם 2 Chr. 19, 7.
עם־ר"י אלהינו 2 Chr. 19, 7.
למשפט ר"י ולריב 2 Chr. 19, 8.
כה תעשון ביראת ר"י 2 Chr. 19, 9.
לכל ׀ דבר ר"י 2 Chr. 19, 11.
ויהי ר"י עם־הטוב 2 Chr. 19, 11.
לבקש את־ר"י 2 Chr. 20, 4.
בבית ר"י 2 Chr. 20, 5.
ויאמר ר"י אלהי אבתינו 2Chr.20,6.
עמדים לפני ר"י 2 Chr. 20, 13.
היתה עלינו רוח ר"י 2 Chr. 20, 14.
ישועת ר"י עמכם 2 Chr. 20, 17.
נפלו לפני ר"י 2 Chr. 20, 18.
נתן ר"י ׀ מארבים 2 Chr. 20, 22.
כי שם ברכו את־ר"י 2 Chr. 20, 26.
כי־שמחם ר"י מאויביהם 2Chr.20,27.
אל־בית ר"י 2 Chr. 20, 28.
כי נלחם ר"י 2 Chr. 20, 29.
לעשות הישר בעיני ר"י 2 Chr.20,32.
פרץ ר"י את־מעשיך 2 Chr. 20, 37.
ויעש הרע בעיני ר"י 2 Chr. 21,6.22,4.
עזב את־ר"י אלהי 2 Chr. 21, 10.
ר"י נגף מגפה גדולה 2 Chr. 21, 14.
ויער ר"י על־יהורם 2 Chr. 21, 16.
נגפו ר"י ׀ במעיו 2 Chr. 21, 18.
אשר משחו ר"י 2 Chr. 22, 7.
אשר־דרש את־ר"י 2 Chr. 22, 9.
כאשר דבר ר"י 2 Chr. 23, 3.
בחצרות בית ר"י 2 Chr. 23, 5.
ואל־יבוא בית־ר"י 2 Chr. 23, 6.
ותבוא אל־העם בית ר"י 2 Chr.23,12.
לא תמיתוה בית ר"י 2 Chr. 23, 14.
פקדת בית ר"י 2 Chr. 23, 18.
על־בית ר"י 2 Chr. 23, 18.
להעלות עלות ר"י 2 Chr. 23, 18.
על־שערי בית ר"י 2 Chr. 23, 19.
מבית ר"י 2 Chr. 23, 20.
הישר בעיני ר"י 2 Chr. 24, 2. 25, 2. 26, 4. 27, 2. 28, 1. 29, 2.
לחדש את־בית ר"י 2 Chr. 24, 4.
משה עבד־ר"י 2 Chr. 24, 6.
כל־קדשי בית־ר"י 2 Chr. 24, 7.
בשער בית־ר"י 2 Chr. 24, 8.
עבודת בית־ר"י 2 Chr. 24, 12.
לחדש בית ר"י 2 Chr. 24, 12.
לחזק את־בית ר"י 2 Chr. 24, 12.
ויעשהו כלים לבית־ר"י 2Chr.24,14.
עלות בבית־ר"י 2 Chr. 24, 14.
ויעזבו את־בית ר"י 2 Chr. 24, 18.
להשיבם אל־ר"י 2 Chr. 24, 19.
כי־עזבתם את־ר"י 2 Chr. 24, 20.
בחצר בית ר"י 2 Chr. 24, 21.
יראו ר"י וידרש 2 Chr. 24, 22.
כי עזבו את־ר"י 2 Chr. 24, 24.
אשר צוה ר"י 2 Chr. 25, 4.
כי אין ר"י עם־ישראל 2 Chr. 25, 7.
ויחר־אף ר"י באמציהו 2Chr.25,15.
סר אמציהו מאחרי ר"י 2Chr.25,27.
דרשו את־ר"י 2 Chr. 26, 5.
אל־היכל ר"י 2 Chr. 26, 16. 27, 3.
חכהנים בבית ר"י 2 Chr. 26, 19.
כי נגעו ר"י 2 Chr. 26, 20.
כי נגזר מבית ר"י 2 Chr. 26, 21.
את־שער בית־ר"י 2 Chr. 27, 3.
לפני ר"י אלהיו 2 Chr. 27, 6.
אשר הריש ר"י 2 Chr. 28, 3.
ויתנהו ר"י אלהיו 2 Chr. 28, 5.
בעזבם את־ר"י 2 Chr. 28, 6.
בחמת ר"י אלהי 2 Chr. 28, 9.
חרון אפ־ר"י עליכם 2 Chr. 28, 11.
הכניע ר"י את־יהודה 2 Chr. 28, 19.
חלק אחז את־בית ר"י 2 Chr. 28, 21.
דלתות בית־ר"י 2 Chr. 28, 24.
ויכעס את־ר"י 2 Chr. 28, 25.
פתח את־דלתות בית־ר"י 2Chr.29,3.
וקדשו את־בית ר"י 2 Chr. 29, 5.
ועשו הרע בעיני ר"י 2 Chr. 29, 6.
ויסבו פניהם ממשכן ר"י 2 Chr.29, 6.
קצף ר"י על־יהודה 2 Chr. 29, 8.
בכם בחר ר"י 2 Chr. 29, 11.
כמצות־המלך בדברי ר"י 2Chr.29,15.
לפנימה בית־ר"י 2 Chr. 29, 16.
בהיכל ר"י 2 Chr. 29, 16.
לחצר בית ר"י 2 Chr. 29, 16.
באו לאולם ר"י 2 Chr. 29, 17.
ויקדשו את־בית־ר"י 2 Chr. 29, 17.
טהרנו את־כל־בית ר"י 2 Chr.29,18.
והנם לפני מזבח ר"י 2 Chr. 29, 19.
ויעל בית ר"י 2 Chr. 29, 20.
להעלות על־מזבח ר"י 2 Chr. 29,21.
הלוים בית ר"י 2 Chr. 29, 25.
כי ביד־ר"י המצוה 2 Chr. 29. 25.
החל שיר־ר"י 2 Chr. 29, 25.
ותודות לבית ר"י 2 Chr. 29, 31.
ותכון עבודת בית־ר"י 2 Chr. 29, 35.
לבוא לבית־ר"י 2 Chr. 30, 1.
שובו אל־ר"י 2 Chr. 30, 6.
ועבדו את־ר"י אלהיכם 2 Chr. 30, 8.
בשובכם על־ר"י 2 Chr. 30, 9.
חנון ורחום ר"י 2 Chr. 30, 9.
בדבר ר"י 2 Chr. 30, 12.
ויביאו עלות בית ר"י 2Chr.30,15.
ר"י הטוב יכפר בעד 2 Chr. 30, 18.
וישמע ר"י אל־יחזקיהו 2Chr.30,20.
בשערי מחנות ר"י 2 Chr. 31, 2.
ככתוב בתורת ר"י 2 Chr. 31, 3.
למען יחזקו בתורת ר"י 2 Chr.31, 4.
ויברכו את־ר"י 2 Chr. 31, 8.
לביא בית־ר"י 2 Chr. 31, 10.
כי ר"י ברך את־עמו 2 Chr. 31, 10.
להכין לשכות בבית ר"י 2 Chr.31,11.
לתת תרומת ר"י 2 Chr. 31, 14.
לכל־הבא לבית ר"י 2 Chr. 31, 16.
והישר והאמת לפני ר"י 2Chr.31,20.
ועמנו ר"י אלהינו 2 Chr. 32, 8.
ר"י אלהינו יצילנו 2 Chr. 32, 11.
דברו עבדיו על־ר"י 2 Chr. 32, 16.
וישלח ר"י מלאך 2 Chr. 32, 21.
ויושע ר"י את־יחזקיהו 2 Chr.32,22.
ויתפלל אל־ר"י 2 Chr. 32, 24.
ולא־בא עליהם קצף ר"י 2 Chr.32,26.
הרע בעיני ר"י 2 Chr. 33, 2. 6.
אשר הוריש ר"י 2 Chr. 33, 2.
ובנה מזבחות בבית ר"י 2 Chr. 33, 4.
אשר אמר ר"י בירושלם 2 Chr. 33, 4.
בשתי חצרות בית־ר"י 2 Chr. 33, 5.
אשר השמיד ר"י 2 Chr. 33, 9.
וידבר ר"י אל־מנשה 2 Chr. 33, 10.
ויבא ר"י עליהם 2 Chr. 33, 11.
את־פני ר"י 2 Chr. 33, 12.
כי ר"י הוא האלהים 2 Chr. 33, 13.
ואת חסמל מבית ר"י 2 Chr. 33, 15.
אשר בנה בחר בית ר"י 2 Chr. 33, 15.
ויבן את־מזבח־ר"י 2 Chr. 33, 16.
לעבוד את־ר"י 2 Chr. 33, 16.
בשם ר"י אלהי 2 Chr. 33, 18.
ויעש הרע בעיני ר"י 2 Chr. 33, 22. 36, 5. 9. 12.
ולא נכנע מלפני ר"י 2 Chr. 33, 23.
ויעש הישר בעיני ר"י 2 Chr. 34, 2.
לחזק את־בית ר"י 2 Chr. 34, 8.
המפקדים בבית ר"י 2 Chr. 34, 10.
אשר עשים בבית ר"י 2 Chr. 34, 10.
תורת־ר"י ביד־משה 2 Chr. 34, 14.
מצאתי בבית ר"י 2 Chr. 34, 15.
הנמצא בבית ר"י 2 Chr. 34, 17.
דרשו את־ר"י 2 Chr. 34, 21.
כי־גדלה חמת־ר"י 2 Chr. 34, 21.
דבר ר"י לעשות 2 Chr. 34, 21.
כה־אמר ר"י 2 Chr. 34, 24. 26.
נאם ר"י 2 Chr. 34, 27.
ויעל המלך בית־ר"י 2 Chr. 34, 30.
הנמצא בית ר"י 2 Chr. 34, 30.
את־הברית לפני ר"י 2 Chr. 34, 31.
ללכת אחרי ר"י 2 Chr. 34, 31.
לעבד את־ר"י 2 Chr. 34, 33.
לא סרו מאחרי ר"י 2 Chr. 34, 33.
לעבודת בית ר"י 2 Chr. 35, 2.
עבדו את־ר"י 2 Chr. 35, 3.
כדבר־ר"י ביד־משה 2 Chr. 35, 6.
ותכון כל־עבודת ר"י 2 Chr. 35, 16.
עלות על מזבח ר"י 2 Chr. 35, 16.
ככתוב בתורת ר"י 2 Chr. 35, 26.
ומכלי בית ר"י 2 Chr. 36, 7.
חמדת בית־ר"י 2 Chr. 36, 10.
משוב אל־ר"י 2 Chr. 36, 13.
ויטמאו את־בית ר"י 2 Chr. 36, 14.
וישלח ר"י 2 Chr. 36, 15.
חמת־ר"י בעמו 2 Chr. 36, 16.
ואצרות בית ר"י 2 Chr. 36, 18.
למלאות דבר־ר"י 2 Chr. 36, 21.
לכלות דבר־ר"י 2 Chr. 36, 22.
העיר ר"י את־רוח 2 Chr. 36, 22.
נתן לו ר"י אלהי 2 Chr. 36, 23.
מכל־עמו ר"י אלהיו 2 Chr. 36, 23

אֲדֹנָי יְהוִה

אדני י"י מה־תתן־לו Gn. 15, 2.
וי׳אמר אדני ר"י Gn. 15, 8.
אדני ר"י אתה החלות Dt. 3, 24.
אדני ר"י אל־תשחת Dt. 9, 26.
אדני ר"י למה העברת Jos. 7, 7.
אהה אדני ר"י Jud. 6, 22.
ויאמר אדני ר"י Jud. 16, 28.
מי אנכי אדני ר"י 2 Sam. 7, 18.
אדני ר"י 2 S. 7, 19 (bis). 20. 28. 29.
את־ארון אדני ר"י 1 Reg. 2, 26.
ממצרים אדני ר"י 1 Reg. 8, 53.
נאם־אדני ר"י צבאות Jes. 3, 15.
כה אמר אדני ר"י Jes. 7, 7. 10, 24. 22,15. 28,16. 30,15 49,22. 65,13.
אדני ר"י צבאות Jes. 10, 23. 22, 12. 14. 28, 22.
אדני ר"י בחזק יבוא Jes. 40, 10.
אדני ר"י שלחני ורוחו Jes. 48, 16.
אדני ר"י נתן לי Jes. 50, 4.
אדני ר"י פתח־לי אזן Jes. 50, 5.
חן אדני ר"י יעזר־לי Jes. 50, 9.
אדני ר"י מצרים ירד־עמי Jes. 52, 4.
נאם אדני ר"י Jes. 56, 8.
רוח אדני ר"י עלי Jes. 61, 1.
כן ׀ אדני ר"י יצמיח Jes. 61, 11.
והמתך אדני ר"י Jes. 65, 15.
ואמר אהה אדני ר"י Jer. 1, 6. 4, 10.
נאם־אדני י"י Jer. 2, 19. 22. 49, 5. 50, 31.
כה־אמר ׀ אדני ר"י Jer. 7, 20.
כה־אמר אדני ר"י Ez. 2, 4. 3, 11. 27. 5, 5. 7. 8. 6, 3. 11. 7, 2. 5. 11, 7. 16. 17. 12, 10. 19. 23. 28. 13, 3. 8. 13. 18. 20. 14, 4. 6. 21. 15, 6. 16, 3. 17, 3. 9. 19. 22. 20, 3. 5. 27. 30. 39. 21, 3. 29. 31. 33. 22, 3. 19. 28. 23, 22. 28. 32. 35. 46. 24, 3. 6. 9. 21. 25, 3. 6. 8. 12. 13. 15. 16. 26, 3. 7. 15. 19. 28, 2. 6. 12. 22. 25. 29, 3. 8. 13. 19. 30, 2. 10. 13. 22. 31, 10. 15. 32, 3. 11. 33, 25. 27. 34, 2. 10. 11. 17. 20. 35, 3. 36, 2. 3. 4. 5. 6. 7. 13. 22. 33. 37. 37, 5. 9. 12. 19. 21. 38, 3. 10. 14. 17. 39, 1. 17. 25. 43, 18. 44, 6. 9. 45, 9. 18. 46, 1. 16. 47, 13.
ואמר אהה אדני ר"י Ez. 4, 14. 9, 8. 11, 13. 21, 5. 29, 5.
נאם אדני ר"י Ez. 5, 11. 11, 8. 21. 12, 25. 28. 13, 8. 16. 14, 11. 14. 16. 18. 20. 23. 15, 8. 16, 8. 14. 19. 23. 30. 36. 43. 48. 59. 63. 17, 16. 18, 3. 9. 23. 30. 32. 20, 31. 33. 36. 40. 44. 21, 12. 18. 22, 12. 31. 23, 34. 24, 14. 25, 14. 26, 5. 14. 21. 28, 10. 29, 20. 30, 6. 31, 18. 32, 8. 14. 16. 31. 32. 33, 11. 34, 8. 15. 30. 31. 35, 6. 11. 14. 36, 14. 15. 23. 32. 38, 18. 21. 39, 5. 8. 10. 13. 20. 29. 43, 19. 27. 44, 12. 15. 27. 45, 9. 15. 47, 23. 48, 29.
דבר־אדני ר"י Ez. 6, 3.
כי־אני אדני ר"י Ez. 13, 9. 23, 49.
שמעו דבר אדני ר"י Ez.25,3. 36,4.
וידעו כי אני אדני ר"י Ez. 28, 24.
ואמר אדני ר"י Ez. 37, 3.
אמר אדני ר"י Am. 1, 8. 7, 6.
אדני י"י דבר מי לא ינבא Am. 3, 8.
כה אמר אדני ר"י Am. 3, 11. 5, 3.
נאם־אדני י"י Am. 3, 13. 4, 5. 8, 3. 9. 11.
נשבע אדני י"י Am. 4, 2. 6, 8.
כה הראני אדני י"י Am. 7, 1. 4. 8, 1.
ואמר אדני י"י סלח־נא Am. 7, 2.
קרא לרב באש אדני י"י Am. 7, 4.
ואמר אדני י"י חדל־נא Am. 7, 5.
חנה עיני ׀ אדני ר"י Am. 9, 8.
כה־אמר אדני ר"י Obad. 1, 1.
ויחי אדני ר"י Mich. 1, 2.
הס מפני אדני ר"י Zeph. 1, 7.
אדני ר"י צבאות Ps. 69, 7.
אדני י"י מבטחי מנעורי Ps. 71, 5.
אבוא בגבורות אדני י"י Ps. 71, 16.
ואתה ׀ אדני ר"י Ps. 109, 21.

יְהוָה אֲדֹנָי

ר"י אדני חילי Hab. 3, 19.
ר"י אדני עז ישועתי Ps. 140, 8.
כי אליך ׀ ר"י אדני עיני Ps.141, 8.

בַּאדֹנָי יְהוִה

באדני י"י מחסי Ps. 73, 28.

וַאדֹנָי יְהוִה

ואדני י"י יעזר־לי Jes. 50, 7.
ואדני ר"י צבאות Am. 9, 5.
ואדני י"י בשופר יתקע Zach. 9, 14.

בַּיהוָה

והאמן ביי"י ויחשבה Gn. 15, 6.
ואשביעך ביי"י אלהי Gn. 24, 3.
ויאמינו ביי"י ובמשה Ex. 14, 31.
ומעלה מעל ביי"י Lev. 5, 21.
למעל מעל ביי"י Num. 5, 6.
אך ביי"י אל־תמרדו Num. 14, 9.
חטאנו כי־דברנו ביי"י Num. 21, 7.
למסר־מעל ביי"י Num. 31, 16.
ואדני צוה ביי"י Num. 36, 2.
מאמינם ביי"י אלהיכם Dt. 1, 32.
ואתם הדבקים ביי"י Dt. 4, 4.
עם נושע ביי"י Dt. 33, 29.
השבעו־נא לי ביי"י Jos. 2, 12.
נשיאי העדה ביי"י Jos. 9, 18.
ביי"י אלהי ישראל Jos. 9, 19.
למרדכם היום ביי"י Jos. 22, 16.
תמרדו היום ביי"י Jos. 22, 18.
ואם־במעל ביי"י Jos. 22, 22.
אין־לכם חלק ביי"י Jos. 22, 25. 27.
חלילה לנו ממנו למרד ביי"י Jos.22,29.
לא־מעלתם ביי"י Jos. 22, 31.
אם־ביי"י אלהיכם Jos. 23, 8.
וישאלו בני ישראל ביי"י Jud.1,1.20,27.
וישאלו ביי"י לאמר Jud. 20, 23.
ואנחנו נשבענו ביי"י Jud. 21, 7.

עלץ לבי בי״י 1 Sam. 2, 1.
רמה קרני בי״י 1 Sam. 2, 1.
וישאל דוד בי״י 1 Sam. 23, 2.
ויוסף עוד דוד לשאל בי״י 1 S. 23, 4.
השבעה לי בי״י 1 Sam. 24, 22.
וישבע לה שאול בי״י 1 Sam. 28, 10.
ויתחזק דוד בי״י אלהיו 1 S. 30, 6.
וישאל דוד בי״י 1 Sam. 30, 8.
וישאל דוד בי״י 2 S. 2, 1. 5, 19. 23.
כי בי״י נשבעתי 2 Sam. 19, 8.
נשבעת בי״י אלהיך 1 Reg. 1, 17.
נשבעתי לך בי״י 1 Reg. 1, 30.
ואשבע לו בי״י 1 Reg. 2, 8.
לא האמינו בי״י 2 Reg. 17, 14.
בי״י אלהי־ישראל בטח 2 Rg. 18, 5.
וידבק בי״י 2 Reg. 18, 6.
בטחו בי״י עדי־עד Jes. 26, 4.
ואתה תגדל בי״י Jes. 41, 16.
ישראל נושע בי״י Jes. 45, 17.
אך בי״י לי אמר Jes. 45, 24.
בי״י יצדקו ויתהללו Jes. 45, 25.
פשע וכחש בי״י Jes. 59, 13.
שוש אשיש בי״י Jes. 61, 10.
בי״י אלהיך פשעת Jer. 3, 13.
בי״י אלהינו תשועת ישראל Jer. 3, 23.
כחשו בי״י Jer. 5, 12.
אשר יבטח בי״י Jer. 17, 7.
יפגעו־נא בי״י Jer. 27, 18.
והדשעתים בי״י אלהיהם Hos. 1, 7.
בי״י בגדו Hos. 5, 7.
ושמחו בי״י Joel 2, 23.
ואני בי״י אצפה Mich. 7, 7.
ואני בי״י אעלוזה Hab. 3, 18.
יגל לבם בי״י Zach. 10, 7.
וגברתים בי״י Zach. 10, 12.
בי״י צבאות אלהיהם Zach. 12, 5.
למנצח לדוד בי״י חסיתי Ps. 11, 1.
כי־המלך בטח בי״י Ps. 21, 8.
שמחו בי״י וגילו צדיקים Ps. 32, 11.
רננו צדיקים בי״י Ps. 33, 1.
ונפשי תגיל בי״י Ps. 35, 9.
בטח בי״י ועשה־טוב Ps. 37, 3.
ויבטחו בי״י Ps. 40, 4.
בי״י אהלל דבר Ps. 56, 11.
שמחו צדיקים בי״י Ps. 97, 12.
אנכי אשמח בי״י Ps. 104, 34.
נכון לבו בטח בי״י Ps. 112, 7.
ישראל בטח בי״י Ps. 115, 9.
בית אהרן בטחו בי״י Ps. 115, 10.
יראי י״י בטחו בי״י Ps. 115, 11.
טוב לחסות בי״י Ps. 118, 8. 9.
הבטחים בי״י Ps. 125, 1.
ובטח בי״י אשריו Prv. 16, 20.
להיות בי״י מבטחך Prv. 22, 19.
ובוטח בי״י ישגב Prv. 29, 25.
אשר־מעל בי״י 1 Chr. 10, 13.
ולא־דרש בי״י 1 Chr. 10, 14.
האמינו בי״י 2 Chr. 20, 20.
ויבטל בי״י 2 Chr. 26, 16.
ומעל מעל בי״י 2 Chr. 28, 19.
ויוסף למעול בי״י 2 Chr. 28, 22.
אשר מעלו בי״י 2 Chr. 30, 7.
לדרוש בי״י 2 Chr. 34, 26.

וּבִיהוָה

ובי״י אל־תמדדו Jos. 22, 19.
ובי״י בטחתי לא אמעד Ps. 26, 1.

לַיהוָה

מנחה לי״י Gn. 4, 3.
ויבן נח מזבח לי״י Gn. 8, 20.
ויבן שם מזבח לי״י Gn. 12, 7. 8.
רעים וחטאים לי״י Gn. 13, 13.
ויבן־שם מזבח לי״י Gn. 13, 18.
הארש וישתחו לי״י Gn. 24, 26.
ואקד ואשתחוה לי״י Gn. 24, 48.
וישתחו ארצה לי״י Gn. 24, 52.
ויעתר יצחק לי״י Gn. 25, 21.
ונזבחה לי״י אלהינו Ex. 3, 18. 5, 3.
נלכה נזבחה לי״י Ex. 5, 17.
ויזבחו לי״י Ex. 8, 4.
נזבח לי״י אלהינו Ex. 8, 22.
וזבחנו לי״י אלהינו Ex. 8, 23.
שלח את־העם לזבח לי״י Ex. 8, 25.
למען תדע כי לי״י Ex. 9, 29.
חטאתי לי״י אלהיכם Ex. 10, 16.
והעתירו לי״י אלהיכם Ex. 10, 17.
ועשינו לי״י אלהינו Ex. 10, 25.
פסח הוא לי״י Ex. 12, 11.
וחגתם אתו חג לי״י Ex. 12, 14.
זבח־פסח הוא לי״י Ex. 12, 27.
ליל שמרים הוא לי״י Ex. 12, 42.
הלילה הזה לי״י שמרים Ex. 12, 42.
ועשה פסח לי״י Ex. 12, 48.
וביום השביעי חג לי״י Ex. 13, 6.
כל־פטר רחם לי״י Ex. 13, 12.
והיה לך הזכרים לי״י Ex. 13, 12.
על־כן אני זבח לי״י Ex. 13, 15.
השירה הזאת לי״י Ex. 15, 1.
אשירה לי״י כי־גאה Ex. 15, 1.
שירו לי״י כי־גאה Ex. 15, 21.
שבת־קדש לי״י מחר Ex. 16, 23.
שבת היום לי״י Ex. 16, 25.
מלחמה לי״י בעמלק Ex. 17, 16.
שבת ׀ לי״י אלהיך Ex. 20, 10.
בלתי לי״י לבדו Ex. 22, 19.
זבחים שלמים לי״י Ex. 24, 5.
פתוחי חתם קדש לי״י Ex. 28, 36.
עלה הוא לי״י Ex. 29, 18.
אשה לי״י הוא Ex. 29, 18.
אשה הוא לי״י Ex. 29, 25.
תרומתם לי״י Ex. 29, 28.
לריח ניחח אשה לי״י Ex. 29, 41.
קדש־קדשים הוא לי״י Ex. 30, 10.
כפר נפשו לי״י Ex. 30, 12.
מחצית השקל תרומה לי״י Ex. 30, 13.
להקטיר אשה לי״י Ex. 30, 20.
קדש תהיה לך לי״י Ex. 30, 37.
שבת שבתון קדש לי״י Ex. 31, 15.
חג לי״י מחר Ex. 32, 5.
ויאמר מי לי״י אלי Ex. 32, 26.
מלאו ידכם היום לי״י Ex. 32, 29.
קחו מאתכם תרומה לי״י Ex. 35, 5.
תנופת זהב לי״י Ex. 35, 22.
בני־ישראל נדבה לי״י Ex. 35, 29.
חותם קדש לי״י Ex. 39, 30.
יקריב מכם קרבן לי״י Lev. 1, 2.
אשה ריח ניחוח לי״י Lev. 1, 9. 13. 17. 2, 2. 9. 3, 5.
עלה קרבנו לי״י Lev. 1, 14.
קרבן מנחה לי״י Lev. 2, 1.
אשר יעשה מאלה לי״י Lev. 2, 8.
אשר תקריבו לי״י Lev. 2, 11.
אשה לי״י Lev. 2, 11. 16. 3, 3. 9. 11. 14. 7, 5. 25.
תקריבו אתם לי״י Lev. 2, 12.
מנחת בכורים לי״י Lev. 2, 14.
לזבח שלמים לי״י Lev. 3, 6.
כל־חלב לי״י Lev. 3, 16.
תמים לי״י לחטאת Lev. 4, 3.
לריח ניחח לי״י Lev. 4, 31.
והביא את־אשמו לי״י Lev. 5, 6. 15
שני בני־יונה לי״י Lev. 5, 7.
אשם אשם לי״י Lev. 5, 19.
ואת־אשמו יביא לי״י Lev. 5, 25.
אזכרתה לי״י Lev. 6, 8.
אשר־יקריבו לי״י Lev. 6, 13.
תקריב ריח־ניחח לי״י Lev. 6, 14.
חק־עולם לי״י Lev. 6, 15.
אשר יקריב לי״י Lev. 7, 11.
תרומה לי״י Lev. 7, 14.
השלמים אשר לי״י Lev. 7, 20. 21.
זבח שלמיו לי״י Lev. 7, 29.
יביא את־קרבנו לי״י Lev. 7, 29.
תקריב אותם לכהן לי״י Lev. 7, 35.
את־קרבניהם לי״י Lev. 7, 38.
אשה הוא לי״י Lev. 8, 21. 28.
גורל אחד לי״י Lev. 16, 8.
עלה עליו הגורל לי״י Lev. 16, 9.
להקריב קרבן לי״י Lev. 17, 4.
והבראם לי״י אל־פתח Lev. 17, 5.
זבחי שלמים לי״י Lev. 17, 5.
לריח ניחח לי״י Lev. 17, 6.
לעשות אתו לי״י Lev. 17, 9.
זבח־שלמים לי״י Lev. 19, 5. 22, 21.
והביא את־אשמו לי״י Lev. 19, 21.
קדש הלולים לי״י Lev. 19, 24.
וקדישו־בני ישראל לי״י Lev. 22, 3.
אשר־ירימו לי״י Lev. 22, 15.
יקריבו לי״י לעלה Lev. 22, 18.
לא־תקריבו אלה לי״י Lev. 22, 22.
על־המזבח לי״י Lev. 22, 22.
לא־תקריבו לי״י Lev. 22, 24.
לקרבן אשה לי״י Lev. 22, 27.
זבח־תודה לי״י Lev. 22, 29.
שבת הוא לי״י Lev. 23, 3.
פסח לי״י Lev. 23, 5.
חג המצות לי״י Lev. 23, 6.
והקרבתם אשה לי״י Lev. 23, 8. 25. 27. 36.
בן־שנתו לעלה לי״י Lev. 23, 12.
בשמן אשה לי״י Lev. 23, 13.
מנחה חדשה לי״י Lev. 23, 16.
בכורים לי״י Lev. 23, 17.
יהיו עלה לי״י Lev. 23, 18.
אשה ריח־ניחח לי״י Lev. 23, 18.
קדש יהיו לי״י לכהן Lev. 23, 20.
שבעת ימים לי״י Lev. 23, 34.
תקריבו אשה לי״י Lev. 23, 36.
והקרבתם אשה לי״י Lev. 23, 36.
להקריב אשה לי״י Lev. 23, 37.
אשר תתנו לי״י Lev. 23, 38.
וחגתם אתו חג לי״י Lev. 23, 41.
לאזכרה אשה לי״י Lev. 24, 7.
ושבתה הארץ שבת לי״י Lev. 25, 2.
שבת לי״י Lev. 25, 4.
יקריבו ממנה קרבן לי״י Lev. 27, 9.
אשר יתן ממנו לי״י Lev. 27, 9.
יקריבו ממנה קרבן לי״י Lev. 27, 11.
את־ביתו קדש לי״י Lev. 27, 14.
יקדיש איש לי״י Lev. 27, 16.
קדש לי״י כשדה Lev. 27, 21.
יקדיש לי״י Lev. 27, 22.
ביום ההוא קדש לי״י Lev. 27, 23.
אשר יבכר לי״י Lev. 27, 26.
אם־שה לי״י הוא Lev. 27, 26.
יחרים איש לי״י Lev. 27, 28.
קדש־קדשים הוא לי״י Lev. 27, 28.
מפרי העץ לי״י הוא Lev. 27, 30.
קדש לי״י Lev. 27, 30. 32.
האשם המושב לי״י Num. 5, 8.
נדר נזיר להזיר לי״י Num. 6, 2.
אשר־יזיר לי״י Num. 6, 5.
קדש הוא לי״י Num. 6, 8.
והזיר לי״י את־ימי נזרו Nu. 6, 12.
והקריב את־קרבנו לי״י Nu. 6, 14.
זבח שלמים לי״י Num. 6, 17.
ידר קרבנו לי״י Num. 6, 21.
האחד עלה לי״י Num. 8, 12.
והנפת אתם תנופה לי״י Nu. 8, 13.
ועשה פסח לי״י Num. 9, 10. 14.
ועשיתם אשה לי״י Num. 15, 3.
ריח־ניחח לי״י Nu. 15, 3. 7. 10. 13. 14.
תמקריב קרבנו לי״י Num. 15, 4.
או־שלמים לי״י Num. 15, 8.
תרימו תרומה לי״י Num. 15, 19.
תתנו לי״י תרומה Num. 15, 21.
לריח ניחח לי״י Num. 15, 24.
קרבנם אשה לי״י Num. 15, 25.
מתנה נתנים לי״י Num. 15, 6.
ראשיתם אשר־יתנו לי״י Nu. 18, 12.
בארצם אשר־יביאו לי״י Nu. 18, 13.
אשר־יקריבו לי״י Num. 18, 15.
לריח ניחח לי״י Num. 18, 17.
ירימו בני־ישראל לי״י Nu. 18, 19.
אשר ירימו לי״י Num. 18, 24.
וידר ישראל נדר לי״י Num. 21, 2.
והוקע אותם לי״י Num. 25, 4.
אשר תקריבו לי״י Num. 28, 3.
לריח ניחח אשה לי״י Nu. 28, 6. 29, 6.
נסך שכר לי״י Num. 28, 7.
ריח ניחח לי״י Num. 28, 8. 29.
תקריבו עלה לי״י Num. 28, 11.
ריח ניחח אשה לי״י Num. 28, 13.
לחטאת לי״י Num. 28, 15.
פסח לי״י Num. 28, 16.
אשה עלה לי״י Num. 28, 19.
אשה ריח־ניחח לי״י Nu. 28, 24. 29, 36.
מנחה חדשה לי״י Num. 28, 26.
לריח ניחח לי״י Num. 28, 27. 29, 2.
והקרבתם עלה לי״י Nu. 29, 8.
וחגתם חג לי״י Num. 29, 12.
ריח ניחח לי״י Num. 29, 13.
אלה תעשו לי״י Num. 29, 39.
ידר נדר לי״י Num. 30, 3.
תדר נדר לי״י Num. 30, 4.
והרמת מכס לי״י Num. 31, 28.
ויהיו המכס לי״י Num. 31, 37.
ומכסם לי״י Num. 31, 38. 39. 40.
אשר הרימו לי״י Num. 31, 52.
חנה חטאתם לי״י Num. 32, 23.
חטאנו לי״י אנחנו Dt. 1, 41.
שבת ׀ לי״י אלהיך Dt. 5, 14.
עם קדוש אתה לי״י Dt. 7, 6.
חטאתם לי״י אלהיכם Dt. 9, 16.
הן לי״י אלהיך השמים Dt. 10, 14.
לא־תעשון כן לי״י אלהיכם Dt. 12, 4.
אשר תדרון לי״י Dt. 12, 11.
לא־תעשה כן לי״י אלהיך Dt. 12, 31.
כל־שללה כליל לי״י Dt. 13, 17.
בנים אתם לי״י אלהיכם Dt. 14, 1.
עם קדוש אתה לי״י Dt. 14, 2. 21.
קרא שמטה לי״י Dt. 15, 2.
תקדיש לי״י אלהיך Dt. 15, 19.
לא תזבחנו לי״י אלהיך Dt. 15, 21.
ועשית פסח לי״י אלהיך Dt. 16, 1.
וזבחת פסח לי״י Dt. 16, 2.
וביום השביעי עצרת לי״י Dt. 16, 8.
חג שבעות לי״י Dt. 16, 10.
שבעת ימים תחג לי״י Dt. 16, 15.
לא־תזבח לי״י אלהיך שור Dt. 17, 1.
וחטאתם לי״י אלהיכם Dt. 20, 18.
כי־תדר נדר לי״י Dt. 23, 22.
כאשר נדרת לי״י Dt. 23, 24.
הגדתי היום לי״י Dt. 26, 3.
עם־קדש לי״י Dt. 26, 19.
ובנית שם מזבח לי״י Dt. 27, 5.
עולת לי״י אלהיך Dt. 27, 6.
נהיית לעם לי״י Dt. 27, 9.
הנסתרת לי״י Dt. 29, 28.
וכל־אשר־בה לי״י Jos. 6, 17.
קדש הוא לי״י Jos. 6, 19.
שים־נא כבוד לי״י Jos. 7, 19.
אנכי חטאתי לי״י Jos. 7, 20.
יבנה יהושע מזבח לי״י Jos. 8, 30.
אז ידבר יהושע לי״י Jos. 10, 12.
ויזבחו־שם לי״י Jud. 2, 5.
אנכי לי״י אנכי אשירה Jud. 5, 3.
אזמר לי״י אלהי ישראל Jud. 5, 3.
ובנית מזבח לי״י Jud. 6, 26.
ואמרתם לי״י ולגדעון Jud. 7, 18.
ויקראו חרב לי״י ולגדעון Jud. 7, 20.
וידר יפתח נדר לי״י Jud. 11, 30.
והיה לי״י והעליתיהו Jud. 11, 31.
תעשה עלה לי״י Jud. 13, 16.
ויעל על־הצור לי״י Jud. 13, 19.
ברוך בני לי״י Jud. 17, 2.
הקדשתי את־הכסף לי״י Jud. 17, 3.
חפני ופנחס כהנים לי״י 1 Sam. 1, 3.
ונתתיו לי״י כל־ימי חייו 1 S. 1, 11.
לזבח לי״י את־זבח 1 Sam. 1, 21.
השאלתיהו לי״י כל־הימים 1 S. 1, 28.
אשר היו הוא שאול לי״י 1 Sam. 1, 28.

וישתחו שם לי״ר 1 Sam. 1, 28.
כי לי״ר מצקי ארץ 1 Sam. 2, 8.
אשר שאל לי״ר 1 Sam. 2, 20.
ואם לי״ר יחטא איש 1 Sam. 2, 25.
שמואל לנביא לי״ר 1 Sam. 3, 20.
העלו עלה לי״ר 1 Sam. 6, 14.
זבחים ביום ההוא לי״ר 1 Sam. 6, 15.
אשם לי״ר 1 Sam. 6, 17.
חטאנו לי״ר 1 Sam. 7, 6.
ויעלה עולה כליל לי״ר 1 Sam. 7, 9.
ויבן־שם מזבח לי״ר 1 Sam. 7, 17.
חלילה לי מחטא לי״ר 1 Sam. 12, 23.
כי אין לי״ר מעצור 1 Sam. 14, 6.
הנה העם חטאים לי״ר 1 Sam. 14, 33.
ולא־תחטאו לי״ר 1 Sam. 14, 34.
ויבן שאול מזבח לי״ר 1 Sam. 14, 35.
ברוך אתה לי״ר 1 Sam. 15, 13.
לי״ר אלהיך 1 Sam. 15, 15. 21.
החפץ לי״ר בעלות 1 Sam. 15, 22.
ואשתחוה לי״ר 1 Sam. 15, 25.
והשתחויתי לי״ר אלהיך 1 S. 15, 30.
וישתחו שאול לי״ר 1 Sam. 15, 31.
כי לי״ר המלחמה 1 Sam. 17, 47.
ברכים אתם לי״ר 1 Sam. 23, 21.
ברכים אתם לי״ר 2 Sam. 2, 5.
חטאתי לי״ר 2 Sam. 12, 13.
נדרתי לי״ר בחברון 2 Sam. 15, 7.
וידבר דוד לי״ר 2 Sam. 22, 1.
ויסף אתם לי״ר 2 Sam. 23, 16.
הקם לי״ר מזבח 2 Sam. 24, 18.
לבנות מזבח לי״ר 2 Sam. 24, 21.
ולא אעלה לי״ר 2 Sam. 24, 24.
ויבן שם דוד מזבח לי״ר 2 S. 24, 25.
מהיות כהן לי״ר 1 Reg. 2, 27.
ויבן הבית לי״ר 1 Reg. 6, 1.
בנה המלך שלמה לי״ר 1 Reg. 6, 2.
אשר זבח לי״ר 1 Reg. 8, 63.
נותרתי נביא לי״ר לבדי 1 Rg. 18, 22.
קנא קנאתי לי״ר 1 Reg. 19, 10. 14.
האין פה נביא לי״ר 2 Reg. 3, 11.
כי אם־לי״ר 2 Reg. 5, 17.
מה־אוחיל לי״ר עוד 2 Reg. 6, 33.
להיות לעם לי״ר 2 Reg. 11, 17.
חטאו בני־ישראל לי״ר 2 Rg. 17, 7.
עשו פסח לי״ר 2 Reg. 23, 21.
הפסח הזה לי״ר בירושלם 2 Rg. 23, 23
כי יום לי״ר צבאות Jes. 2, 12.
וחכיתי לי״ר המסתיר Jes. 8, 17.
הודו לי״ר קראו בשמו Jes. 12, 4.
יובל־שי לי״ר צבאות Jes. 18, 7.
ונשבעות לי״ר צבאות Jes. 19, 18.
יהיה מזבח לי״ר Jes. 19, 19.
אצל־גבולה לי״ר Jes. 19, 19.
והיה לאות ולעד לי״ר Jes. 19, 20.
קדש לי״ר Jes. 23, 18.
והשתחוו לי״ר Jes. 27, 13.
כי קצף לי״ר Jes. 34, 2.
חרב לי״ר מלאה דם Jes. 34, 6.
כי זבח לי״ר Jes. 34, 6.
כי יום נקם לי״ר Jes. 34, 8.
שירו לי״ר שיר חדש Jes. 42, 10.
ישימו לי״ר כבוד Jes. 42, 12.
זה יאמר לי״ר אני Jes. 44, 5.
יכתב ידו לי״ר Jes. 44, 5.
והיה לי״ר לשם Jes. 55, 13.
ויום רצון לי״ר Jes. 58, 5.
שנת־ריצון לי״ר Jes. 61, 2.
מנחה ׀ לי״ר בסוסים Jes. 66, 20.
לי״ר אלהינו חטאנו אנחנו Jer. 3, 25
המלו לי״ר Jer. 4, 4.
כי לוא לי״ר המה Jer. 5, 10.
להשתחות לי״ר Jer. 7, 2.
כי חטאנו לי״ר Jer. 8, 14.
תנו לי״ר אלהיכם כבוד Jer. 13, 16.
חטאנו לי״ר אלהינו Jer. 16, 10.
שירו לי״ר Jer. 20, 13.
ריב לי״ר בגוים Jer. 25, 31.
קדש לי״ר Jer. 31, 40.

הוי חרב לי״ר Jer. 47, 6.
אשר חטאו לי״ר Jer. 50, 7.
כי לי״ר חטאה Jer. 50, 14.
את נקמה היא לי״ר Jer. 51, 6.
וקרוב יום לי״ר Ez. 30, 3.
והעלו אותם עלה לי״ר Ez. 43, 24.
תרימו תרומה לי״ר Ez. 45, 1.
יקרב הנשיא לי״ר Ez. 46, 4.
נדבה לי״ר Ez. 46, 12.
תעשה עולה ליום לי״ר Ez. 46, 13.
מנחה לי״ר Ez. 46, 14.
תרומה לי״ר Ez. 48, 9.
כי־קדש לי״ר Ez. 48, 14.
כי ריב לי״ר Hos. 4, 1.
לא־יסכו לי״ר יין Hos. 9, 4.
וריב לי״ר עם־יהודה Hos. 12, 3.
ונסך לי״ר אלהיכם Joel 2, 14.
והיתה לי״ר המלוכה Obad. 1, 21.
ישועתה לי״ר Jon. 2, 11.
כי ריב לי״ר עם־עמו Mich. 6, 2.
הנשבעים לי״ר Zeph. 1, 5.
כי לי״ר חטאו Zeph. 1, 17.
כי לי״ר עין אדם Zach. 9, 1.
הנה יום־בא לי״ר Zach. 14, 1.
יודע לי״ר Zach. 14, 6.
קדש לי״ר Zach. 14, 20. 21.
מנחה לי״ר צבאות Mal. 2, 12.
והיו לי״ר מגישי מנחה Mal. 3, 3.
וערבה לי״ר מנחת יהודה Mal. 3, 4.
לי״ר הישועה על־עמך Ps. 3, 9.
שגיון לדוד אשר־שר לי״ר Ps. 7, 1.
זמרו לי״ר ישב ציון Ps. 9, 12.
אשירה לי״ר כי גמל עלי Ps. 13, 6.
אמרת לי״ר אדני אתה Ps. 16, 2.
אשר דבר ׀ לי״ר Ps. 18, 1.
כי לי״ר המלוכה Ps. 22, 29.
לי״ר הארץ ומלואה Ps. 24, 1.
אשירה ואזמרה לי״ר Ps. 27, 6.
הבו לי״ר בני אלים Ps. 29, 1.
הבו לי״ר כבוד ועז Ps. 29, 1. 96, 7.
הבו לי״ר כבוד שמו Ps. 29, 2. 96, 8.
השתחוו לי״ר בהדרת־קדש Ps. 29, 2.
זמרו לי״ר חסידיו Ps. 30, 5.
כל־המיחלים לי״ר Ps. 31, 25.
אודה עלי פשעי לי״ר Ps. 32, 5.
הודו לי״ר בכנור Ps. 33, 2.
נפשנו חכתה לי״ר Ps. 33, 20.
גדלו לי״ר אתי Ps. 34, 4.
דום ׀ לי״ר והתחולל Ps. 37, 7.
ותיטב לי״ר משור Ps. 69, 32.
נדרו ושלמו לי״ר אלהיכם Ps. 76, 12.
כי מי בשחק יערך לי״ר Ps. 89, 7.
ידמה לי״ר בבני אלים Ps. 89, 7.
כי לי״ר מגננו Ps. 89, 19.
אמר לי״ר מחסי ומצודתי Ps. 91, 2.
טוב להודות לי״ר Ps. 92, 2.
לכו נרננה לי״ר Ps. 95, 1.
שירו לי״ר שיר חדש Ps. 96, 1.
שירו לי״ר כל־הארץ Ps. 96, 1.
שירו לי״ר ברכו שמו Ps. 96, 2.
הבו לי״ר משפחות עמים Ps. 96, 7.
השתחוו לי״ר בהדרת־קדש Ps. 96, 9.
שירו לי״ר ׀ שיר חדש Ps. 98, 1.
הריעו לי״ר כל־הארץ Ps. 98, 4.
זמרו לי״ר בכנור Ps. 98, 5.
הריעו לי״ר כל הארץ Ps. 100, 1.
אשירה לי״ר בחיי Ps. 104, 33.
הודו לי״ר קראו בשמו Ps. 105, 1.
הודו לי״ר כי־טוב Ps. 106, 1.
118, 1. 29. 136, 1.
הדו לי״ר כי־טוב Ps. 107, 1.
יודו לי״ר חסדו Ps. 107, 8. 15. 21. 31.
ברוכים אתם לי״ר Ps. 115, 15.
השמים שמים לי״ר Ps. 115, 16.
מה־אשיב לי״ר Ps. 116, 12.
נדרי לי״ר אשלם Ps. 116, 14. 18.
זה־השער לי״ר Ps. 118, 20.
עת לעשות לי״ר Ps. 119, 126.

אשר נשבע לי״ר Ps. 132, 2.
עד־אמצא מקום לי״ר Ps. 132, 5.
אמרתי לי״ר אלי אתה Ps. 140, 7.
ענו לי״ר בתודה Ps. 147, 7.
שירו לי״ר שיר חדש Ps. 149, 1.
ומאזני משפט לי״ר Prv. 16, 11.
קוה לי״ר וישע לך Prv. 20, 22.
נבחר לי״ר מזבח Prv. 21, 3.
ברוך הוא לי״ר אשר Ruth 2, 20.
ברוכה את לי״ר בתי Ruth 3, 10.
ואתפללה לי״ר אלהי Dan. 9, 4.
ויעל עליו עלות לי״ר Esr. 3, 3.
מתנדב נדבה לי״ר Esr. 3, 5.
להעלות עלות־לי״ר Esr. 3, 6.
בהלל ובהודת לי״ר Esr. 3, 11.
תרועה גדולה בהלל לי״ר Esr. 3, 11.
אנחנו יחד נבנה לי״ר Esr. 4, 3.
לדרש לי״ר אלהי ישראל Esr. 6, 21.
אתם קדש לי״ר Esr. 8, 28.
והכסף והזהב נדבה לי״ר Esr. 8, 28.
תנו תודה לי״ר Esr. 10, 11.
קדש־הוא לי״ר אלהיכם Neh. 8, 9.
ומשתחוים לי״ר אלהיהם Neh. 9, 3.
וינסך אתם לי״ר 1 Chr. 11, 18.
להדות לי״ר 1 Chr. 16, 7. 41.
הודו לי״ר קראו בשמו 1 Chr. 16, 8.
שירו לי״ר כל־הארץ 1 Chr. 16, 23.
הבו לי״ר משפחות עמים 1 Chr. 16, 28
הבו לי״ר כבוד ועז 1 Chr. 16, 28.
הבו לי״ר כבוד שמו 1 Chr. 16, 29.
הודו לי״ר כי טוב 1 Chr. 16, 34.
והלל לי״ר 1 Chr. 16, 36. 25, 3.
להעלות עלות לי״ר 1 Chr. 16, 40.
להקים מזבח לי״ר 1 Chr. 21, 18.
ויבן שם דויד מזבח לי״ר 1 Chr. 21, 26.
והבית לבנות לי״ר 1 Chr. 22, 5.
לבנות־בית לי״ר 1 Chr. 22, 6.
לדרוש לי״ר אלהיכם 1 Chr. 22, 19.
להדות ולהלל לי״ר 1 Chr. 23, 30.
העלות עלות לי״ר 1 Chr. 23, 31.
כי לי״ר אלהים 1 Chr. 29, 1.
ויברכו כל־הקהל לי״ר 1 Chr. 29, 20.
וישתחוו לי״ר ולמלך 1 Chr. 29, 20.
ויזבחו לי״ר זבחים 1 Chr. 29, 21.
ויעלו עלות לי״ר 1 Chr. 29, 21.
וימשחו לי״ר 1 Chr. 29, 22.
ובנה־בית לי״ר 2 Chr. 2, 11.
ובהלל לי״ר 2 Chr. 5, 13.
והודות לי״ר 2 Chr. 7, 3. 6.
עלות לי״ר 2 Chr. 8, 12.
על־כסאו למלך לי״ר 2 Chr. 9, 8.
ירבעם ובניו מכהן לי״ר 2 Chr. 11, 14.
לזבוח לי״ר 2 Chr. 11, 16.
וכהנים משרתים לי״ר 2 Chr. 13, 10.
ויצעקו לי״ר 2 Chr. 13, 14.
ויזבחו לי״ר ביום ההוא 2 Chr. 15, 11.
לא־ידרש לי״ר 2 Chr. 15, 13.
וישבעו לי״ר 2 Chr. 15, 14.
האין פה נביא לי״ר 2 Chr. 18, 6.
לא לאדם תשפטו כי לי״ר 2 Chr. 19, 6.
ולא יאשמו לי״ר 2 Chr. 19, 10.
לדרוש לי״ר 2 Chr. 20, 3.
להשתחות לי״ר 2 Chr. 20, 18.
להלל לי״ר 2 Chr. 20, 19. 29, 30.
ויעמד משוררים לי״ר 2 Chr. 20, 21.
הודו לי״ר כי לעולם חסדו 2 Chr. 20, 21.
לחיות לעם לי״ר 2 Chr. 23, 16.
להבריא לי״ר משאת משה 2 Chr. 24, 9.
יש לי״ר לתת לך 2 Chr. 25, 9.
ועמו כהנים ׀ לי״ר 2 Chr. 26, 17.
להקטיר לי״ר 2 Chr. 26, 18.
ושם היה ׀ נביא לי״ר 2 Chr. 28, 9.
אשמות לי״ר אלהיכם 2 Chr. 28, 10.
לכרות ברית לי״ר 2 Chr. 29, 10.
מלאתם ידכם לי״ר 2 Chr. 29, 31.
לעולה לי״ר כל־אלה 2 Chr. 29, 32.
לעשות פסח לי״ר 2 Chr. 30, 1. 5.
הגי־יד לי״ר 2 Chr. 30, 8.

להקדיש לי״ר 2 Chr. 30, 17.
ומהללים לי״ר יום ׀ ביום 2 Chr. 30, 21.
בכלי עז לי״ר 2 Chr. 30, 21.
שכל־טוב לי״ר 2 Chr. 30, 22.
ומתודים לי״ר 2 Chr. 30, 22.
המקדשים לי״ר 2 Chr. 31, 6.
וספרים כתב לחרף לי״ר 2 Chr. 32, 16.
מביאים מנחה ליי 2 Chr. 32, 23.
רק לי״ר אלהיהם 2 Chr. 33, 17.
בירושלם פסח לי״ר 2 Chr. 35, 1.
הקדושים לי״ר 2 Chr. 35, 3.
להקריב לי״ר 2 Chr. 35, 12.

וַיְיָ יְהוָה

ולי״ר אלהי ישראל Jos. 22, 24.
ולי״ר התשובה Prv. 21, 31.

וַיהוָה

וי״ר אמר אל־אברם Gn. 13, 14.
וי״ר אמר המכסה Gn. 18, 17.
וי״ר המטיר על־סדם Gn. 19, 23.
וי״ר פקד את־שרה Gn. 21, 1.
וי״ר ברך Gn. 24, 1. 35.
וי״ר הצליח דרכי Gn. 24, 56.
וי״ר נתן קלת Ex. 9, 23.
וי״ר נהג רוח־קדים Ex. 10, 13.
וי״ר הכה כל־בכור Ex. 12, 29.
וי״ר הלך לפניהם יומם Ex. 13, 21.
וי״ר אתנו אל־תיראם Num. 14, 9.
וי״ר יסלח־לה Num. 30, 6. 10. 13.
וי״ר התאנף־בי Dt. 4, 21.
וי״ר אמר לכם Dt. 17, 16.
וי״ר האמירך היום Dt. 26, 18.
וי״ר אמר אלי Dt. 31, 2.
וי״ר הוא ׀ ההלך לפניך Dt. 31, 8.
וי״ר הסגירם Dt. 32, 31.
וי״ר השליך עליהם Jos. 10, 11.
וי״ר אלהיכם הוא יהדפם Jos. 23, 5.
וי״ר עמם Jud. 1, 22.
וי״ר סגר רחמה 1 Sam. 1, 5.
וי״ר היה עמו 1 Sam. 3, 19.
וי״ר גלה את־אזן שמואל 1 S. 9, 15.
וי״ר ענהו הנה האיש 1 Sam. 9, 17.
וי״ר אלהיכם מלככם 1 Sam. 12, 12.
וי״ר נחם כי־המליך 1 Sam. 15, 35.
וי״ר יראה ללבב 1 Sam. 16, 7.
וי״ר עמו 1 Sam. 16, 18.
וי״ר יהיה עמך 1 Sam. 17, 37.
וי״ר ישלמך טובה 1 Sam. 24, 20.
וי״ר ישיב לאיש 1 Sam. 26, 23.
וי״ר סר מעליך 1 Sam. 28, 16.
וי״ר אלהי צבאות עמו 2 Sam. 5, 10.
וי״ר הניח־לו 2 Sam. 7, 1.
וי״ר יעשה הטוב בעינו 2 S. 10, 12.
וי״ר אהבו 2 Sam. 12, 24.
וי״ר אלהיך יהי עמך 2 Sam. 14, 17.
וי״ר צוה להפר 2 Sam. 17, 14.
וי״ר יגיה חשכי 2 Sam. 22, 29.
וי״ר נתן חכמה לשלמה 1 Rg. 5, 26.
וי״ר אמר אל־אחיהו 1 Reg. 14, 5.
וי״ר דבר עליך רעה 1 Reg. 22, 23.
וי״ר העלים ממני 2 Reg. 4, 27.
וי״ר נשא עליו 2 Reg. 9, 25.
וי״ר עשה את אשר דבר 2 Rg. 10, 10.
וי״ר פתחן יערה Jes. 3, 17.
וי״ר יטה ידו Jes. 31, 3.
וי״ר חפציו בו Jes. 53, 6.
וי״ר חפץ דכאו Jes. 53, 10.
אז תקרא וי״ר יענה Jes. 58, 9.
וי״ר אלהים אמת Jer. 10, 10.
וי״ר צבאות הנוטע Jer. 11, 17.
וי״ר הודיעני Jer. 11, 18.
וי״ר צבאות שפט צדק Jer. 11, 20.
וי״ר לא רצם Jer. 14, 10.
וי״ר צבאות בחן צדיק Jer. 20, 12.
וי״ר צוה־לה Jer. 47, 7.
וי״ר שם היה Ez. 35, 10.
וי״ר אלהי צבאות Hos. 12, 6.
וי״ר נתן קולו Joel 2, 11.

יו״ר מציון ישאג Joel 4, 16.
יו״ר מהסה לעמו Joel 4, 16.
יו״ר לא עשה Am. 3, 6.
יו״ר הטיל רוח־גדולה Jon. 1, 4.
יו״ר בראשם Mich. 2, 13.
יו״ר בהיכל קדשו Hab. 2, 20.
יו״ר עליהם יראה Zach. 9, 14.
יו״ר לעולם ישב Ps. 9, 8.
יו״ר יאספני Ps. 27, 10.
יו״ר שמע Ps. 34, 7. 18.
אקרא ויו״ר יושיעני Ps. 55, 17.
יו״ר שמים עשה Ps. 96, 5.
יו״ר עזרני Ps. 118, 12.
יו״ר סביב לעמו Ps. 125, 2.
יו״ר יכין צעדו Prv. 16, 9.
יו״ר ישלם־לך Prv. 25, 22.
יו״ר לקח Job. 1, 21.
יו״ר שב את־שבית איוב Job. 42, 10.
יו״ר ברך את־אחרית איוב Job. 42, 12.
יו״ר ענה בי Ruth 1, 21.
יו״ר צבאות עמו 1 Chr. 11, 8.
יו״ר נתן את־פחדו 1 Chr. 14, 17.
יו״ר שמים עשה 1 Chr. 16, 26.
יו״ר הטוב בעיניו יעשה 1 Chr. 19, 13.
יו״ר אלהיו עמו 2 Chr. 1, 1.
יו״ר דבר עליך רעה 2 Chr. 18, 22.
יו״ר עזרו 2 Chr. 18, 31.
יו״ר עמכם 2 Chr. 20, 17.
יו״ר נתן בידם 2 Chr. 24, 24.

יְהוָה

כי־אין כי״ אלהינו Ex. 8, 6.
אין־קדוש כי״ 1 Sam. 2, 2.
מי כי״ אלהינו Ps. 113, 5.

מֵיְהוָה

חיפלא מי״ דבר Gn. 18, 14.
מי״ יצא הדבר Gn. 24, 50.
והייתם נקים מי״ Num. 32, 22.
לא ידעו כי מי״ היא Jud. 14, 4.
כי מי״ שאלתיו 1 Sam. 1, 20.
חלילה לי מי״ 1 Sam. 24, 7. 26, 11.
כי מי״ היתה לו 1 Reg. 2, 15.
נסתרה דרכי מי״ Jes. 40, 27.
מאלהיו מי״ צבאות Jer. 51, 5.
שאלו מי״ מטר Zach. 10, 1.
יראו מי״ כל־הארץ Ps. 33, 8
מי״ מצעדי־גבר Ps. 37, 23.
ותשועת צדיקים מי״ Ps. 37, 39.
טוב יפיק רצון מי״ Prv. 12, 2.
ויפק רצון מי״ Prv. 18, 22.
מי״ מצעדי־גבר Prv. 20, 24.
לא־מצאו חזון מי״ Thr. 2, 9.
לבקש מי״ 2 Chr. 20, 4.
לכבוד מי״ אלהים 2 Chr. 26, 18.

וּמֵיְהוָה

ומי״ מענה לשון Prv. 16, 1.
ומי״ משפט־איש Prv. 29, 26.

שֵׁי־הוָה

אשרי העם שי״ אלהיו Ps. 144, 15.

יָהּ

עזי וזמרת יה Ex. 15, 2.
כי־יד על־כס יה Ex. 17, 16.
עזי וזמרת יה Jes. 12, 2.
אמרתי לא־אראה יה Jes. 38, 11.
אזכר מעללי־יה Ps. 77, 12.
מי־כמוך חסין יה Ps. 89, 9.
ויאמרו לא יראה־יה Ps. 94, 7.
אשר־תיסרנו יה Ps. 94, 12.
ועם נבזה יהללי־יה Ps. 102, 18.
את־י״ הללי־יה Ps. 104, 35.
ונצרו הללי־יה Ps. 105, 45.
הללי־יה ׀ הודו לי״ Ps. 106, 1.
כל־העם אמן הללי־יה Ps. 106, 48.
הללי־יה ׀ אודה י״ Ps. 111, 1.
הללי־יה ׀ אשרי־איש Ps. 112, 1.
הללי־יה הללו עבדי י״ Ps. 113, 1.
שמחה הללי־יה Ps. 113, 9.
לא המתים יהללי־יה Ps. 115, 17.
מעתה ועד עולם הללי־יה Ps. 115, 18.
ירושלם הללי־יה Ps. 116, 19.
ואמת־י״ לעולם הללי־יה Ps. 117, 2.
מן־המצר קראתי יה Ps. 118, 5.
ענני במרחב יה Ps. 118, 5.
עזי וזמרת יה Ps. 118, 14.
ואספר מעשה יה Ps. 118, 17.
אבא־בם אודה יה Ps. 118, 19.
שבטי־יה Ps. 122, 4.
אם עונות תשמרי־יה Ps. 130, 3.
הללו־יה ׀ הללו את־שם י״ Ps. 135, 1.
הללו־יה כי־טוב י״ Ps. 135, 3.
יעקב בחר לו יה Ps. 135, 4.
שכן ירושלם הללו־יה Ps. 135, 21.
הללו יה הללי נפשי Ps. 146, 1.
לדר ודר הללו־יה Ps. 146, 10.
הללו יה ׀ כי־טוב זמרה Ps. 147, 1.
בל־ידעום הללו־יה Ps. 147, 20.
הללו יה ׀ הללו את־י״ Ps. 148, 1.
עם קרבו הללו־יה Ps. 148, 14.
הללו יה ׀ שירו לי״ Ps. 149, 1.
לכל־חסידיו הללו־יה Ps. 149, 9.
הללו יה ׀ הללו אל Ps. 150, 1.
כל הנשמה תהלל יה Ps. 150, 6.
הללו־יה Ps. 150, 6.
שלהבת יה Cant. 8, 6.

בְּיָהּ

כי ביה י״ צור עולמים Jes. 26, 4.
ביה שמו ועלזו לפניו Ps. 68, 5.

חֵיךְ

טעמי״, כמו אֵיךְ ע״ש, ונקרמי לעוכ.
adv., ut אֵיךְ q. v.

חיך אביא אלי 1 Chr. 13, 12.

וְחֵיךְ

adv.:
והיך יוכל עבד אדני Dan. 10, 17.

חֵין

ג״ו וכנוי למדת דגריס לימים, ומעתיקי סתומה נגזון יון קימו וקבלו זה משם נתרגומם, ונגזרת פ״ע ע״ש], מין תכיסר לונין סויין. למקרא משרש קפצתי כמעשוכים קדמי שרשים, ונפצי ענשה עלי, כי לא מלקתי תכלית לדבר.
n. m., mensura liquidorum, *log* duodecim continens; *log* autem ova sena capit. Josefus (Ant. III, 9.) δύο χόας Ἀττικοὺς habere ait, Menachot f. 89, a: חֵין חֲרֵיסָר לוֹגִין חֲרֵינָן. LXX. ὖν, εἶν, ἴν; χοῦς.

ושמן זית חין Ex. 30, 24.
ושמן חין לאיפה Ez. 45, 24. 46, 5. 7. 11.

וְחֵין

והין צדק יהיה לכם Lev. 19, 36.

הַחֵין

רבע ההין Ex. 29, 40.
ונסך רביעת ההין יין Ex. 29, 40.
ונסכה יין רביעית ההין Lev. 23, 13.
ברבעית החין שמן Num. 15, 4.
ויין לנסך רביעית ההין Nu. 15, 5.
שלשית ההין Num. 15, 6. 7.
בלול בשמן חצי ההין Num. 15, 9.
תקריב לנסך חצי ההין Nu. 15, 10.
רביעת ההין Num. 28, 5. 7.
חצי ההין יהיה לפר Num. 28, 14.
ושלישת ההין לאיל Num. 28, 14.
ורביעת ההין לכבש Num. 28, 14.
תשתה ששית ההין Ez. 4, 11.
ושמן שלישית ההין Ez. 46, 14.

הָכַל

פעל לת-עובר כ״ת נגזר הֵיכָל [ז״ש ע״מ הֵיקָה], וסכוונת סכלם וכלכול ויסוד [פשטפען, תוי״כעהעען], ות״כ משרש נתמלותו הֵיכָל, נדומה אל פָּל [כול], ונתמי עֵי־כַּל שעלמו,כלשון מלעתי נספרי קטווי פניכיס, ונמלת משרש ג״כ נשפתי ערב. ודע שרניס סגזרו משם הֵיכָל מן יְכֹל [ע״פ] נמכון סוסן, ויסיס נמר הֵיכָל, ע״מ אַזְמָה, ונת מתקווה, נתשר חֵיךְ ת׳ תדיר לגיון זה משקל.
v., in derivato הֵיכָל nobis conservatum, capere, excipere. Radix est enim כָּל (הָ״כַל), cui congruum est כָּל, et כָּל in aramaico עֲכַל (unde עוכלא, mensura, vid. *Charuze-Peninim* 146.). Alii originem nominis insequentis a v. יָכַל, cui eadem radix subest, petunt, ita ut pro הֵיכָל ad similitudinem f. אַזְמָה dicatur. Neque vero ה ad nomina formanda solet adhiberi, sed potius א in principio vocabuli.

הֵיכָל

סם סתמי וסמיך הֵיכָל, ומרכוי נכפל הֵיכָלִים, הֵיכָלוֹת. סמלנם מפרן ומרמון, מענין סכלם וכלכול [פשטפען], נסמלת על נית המקדש וקדש קדשים, על משקף ומרקיע ודומיסם. סתמונם ע״מ בֵּיקָה [שלמענר, משמעתר], ומוא דרך ניטוי, וכן הֵידֵד נמשקל זה, נשפה סמונית של יסודים נמתר סיכל מתרון מקודש, לתנו ספרי תוכה.
n. comm. bipl., ad s. f. participialis הֵיכָלָה, הֵידֵד formatum, palatium, basilica, templum, quia est capax, amplum lateque patens, speciatim de parte templi inter sanctuarium (הַדְּבִיר) et vestibulum (אוּלָם) medio, interdum generaliter de tota aede; deinde etiam de templo coelesti, in qua insunt divina exemplaria Mosi Davidique revelata. Cf. de nominibus coeli Chagiga II. Ibn-Ezra ad Ps. VIII, 4. LXX. οἶκος, ἄλως, θέμενος, βάρις (בִּירָה), βασίλειον, ναός, θρόνος, ὀχύρωμα, λαός.

בונים היכל ללוי Esr. 4, 1.
תבנית היכל Ps. 144, 12.
והילילו שירות היכל Am. 8, 3.

וְהֵיכָל

והיכל תוסד Jes. 44, 28.

הַהֵיכָל

הוא ההיכל לפני 1 Reg. 6, 17.
וכן עשה לפתח ההיכל 1 Rg. 6, 33.
לאלם ההיכל 1 Reg. 7, 21.
על־פני ההיכל 2 Chr. 3, 17.
אל־תוך ההיכל Neh. 6, 10.
דלתות ההיכל Neh. 6, 10.
אשר־יבא אל־ההיכל וחי Neh. 6, 11.
ושוליו מלאים את־ההיכל Jes. 6, 1.
ויביאני אל־ההיכל Ez. 41, 1.
אל־פני ההיכל Ez. 41, 4.
וקיר ההיכל Ez. 41, 20.
ההיכל מזוזת רבעה Ez. 41, 21.
אל־דלתות ההיכל כרובים Ez. 41, 25.
על־פני ההיכל Ez. 42, 8.
ההיכל להבנות Zach. 8, 9.

וְהַהֵיכָל

וההיכל הפנימי Ez. 41, 15.
וההיכל נמוג Nah. 2, 7.

בְּהֵיכָל

ויתן בהיכל חמש מימין 2 Chr. 4, 7.
וינח בהיכל חמשה מימין 2 Chr. 4, 8.

לְהֵיכָל

סביב להיכל ולדביר 1 Reg. 6, 5.
לדלתי הבית להיכל זהב 1 Rg. 7, 50.
ודלתי הבית להיכל זהב 2 Chr. 4, 22.
ושתים דלתות להיכל Ez. 41, 23.

מֵהֵיכָל

קול מהיכל Jes. 66, 6.
constr.:

הֵיכַל

על־מזוזת היכל י״ 1 Sam. 1, 9.
על־פני היכל הבית 1 Reg. 6, 3.
אצל היכל אחאב 1 Reg. 21, 1.
את־דלתות היכל י״ 2 Reg. 18, 16.
אל־היכל י״ 2 Chr. 26, 16. 27, 2.
ויסדו הבנים את־היכל י״ Esr. 3, 10.
אשתחוה אל־היכל Ps. 5, 8. 138, 2.
טמאו את־היכל קדשך Ps. 79, 1.
היכל י״ Jer. 7, 4 (ter). 24, 1.
פתח היכל י״ Ez. 8, 16.
אחריהם אל־היכל י״ Ez. 8, 16.
להביט אל־היכל קדשך Jon. 2, 5.
תפלתי אל־היכל קדשך Jon. 2, 8.
אשור־יסד היכל־י״ Hag. 2, 18.
את־היכל י״ Zach. 6, 12. 13.
constr.:

וְהֵיכַל

והיכל י״ לא יסד Esr. 3, 6.
constr.:

בְּהֵיכַל

ושמואל שכב בהיכל י״ 1 Sam. 3, 3.
בהיכל מלך בבל 2 Reg. 20, 18.
בהיכל י״ כאשר דבר י״ 2 Rg. 24, 13.
אשר מצאו בהיכל י״ 2 Chr. 29, 16.
י״ ׀ בהיכל קדשו Ps. 11, 4.
חבאינה בהיכל מלך Ps. 45, 16.
בהיכל מלך בבל Jes. 39, 7.
לעמד בהיכל המלך Dan. 1, 4.
וי״ בהיכל קדשו Hab. 2, 20.
אבן אל־אבן בהיכל י״ Hag. 2, 15.
בהיכל י״ Zach. 6, 14. 15.
constr.:

מֵהֵיכַל

להוציא מהיכל י״ 2 Reg. 23, 4.
אדני מהיכל קדשו Mich. 1, 2.
cum suff.:

הֵיכָלְךָ

בקרב היכלך Ps. 48, 10.
קדש היכלך Ps. 65, 5.
cum suff.:

מֵהֵיכָלְךָ

מהיכלך על־ירושלם Ps. 68, 30.
cum suff.:

הֵיכָלוֹ

נקמת היכלו Jer. 50, 28, 51, 11.
ופתאם יבוא אל־היכלו Mal. 3, 1.
cum suff.:

בְּהֵיכָלוֹ

ויתנם בהיכלו בבבל 2 Chr. 36, 7.
ולבקר בהיכלו Ps. 27, 4.
cum suff.:

וּבְהֵיכָלוֹ

ובהיכלו כלו אמר כבוד Ps. 29, 9.
cum suff.:

מֵהֵיכָלוֹ

וישמע מהיכלו קולי 2 Sam. 22, 7.
ישמע מהיכלו קולי Ps. 18, 7.
1 pl. constr.:

הֵיכָלֵי

מן־היכלי שן Ps. 45, 9.
pl. constr.:

בְּהֵיכָלֵי

והיא בהיכלי מלך Prv. 30, 28.
בהיכלי ענג Jes. 13, 22.
pl. c. suff.:

הֵיכְלֵיכֶם

הבאתם להיכליכם Joel 4, 5.
2 pl.:

הֵיכָלוֹת

ויבן היכלות Hos. 8, 14.

הֵיכָל

נתרמי כמו נענרי, נלי ספרם מתכון.
aram., sicut hebr. LXX. οἶκος, ναός.
definit.:

הֵיכְלָא

מן־היכלא די בירושלם Dan. 5, 2.
מן־היכלא די־בית אלהא Dan. 5, 3.
היכלא די מלכא Dan. 5, 5.
די־מלח היכלא מלחנא Esr. 4, 14.
היכלא די בירושלם Esr. 5, 14. 6, 5.
מן־היכלא די בבל Esr. 5, 14.
definit.:

בְּהֵיכְלָא

בהיכלא די בירושלם Esr. 5, 15.
definit.:

לְהֵיכְלָא

להיכלא די בבל Esr. 5, 14.
להיכלא די־בירושלם Esr. 6, 5.
constr.:

הֵיכַל

על־היכל מלכותא Dan. 4, 26.
cum suff.: בְּהֵיכְלִי
ורענן בהיכלי Dan. 4, 1.
cum suff.: לְהֵיכְלֵהּ
אזל מלכא להיכלה Dan. 6, 19.

חָבַר

פעל לק־עזר כ"פ נעתיד לבנין תכוסף תַּחְבְּרוּ־לִי, ווקת כמו תַּחְבְּרוּ, וכן יַדְּרְכוּ, לעיל נאד יַדְּרִיכוּ. לד"ק כמו ס כ כ בנשון יִשְׁעְפַל, לומר ענין משעומות ותמסון, וק"כ היונק משמיס ומשאם [נעשיענן], ולק תקשור לי. וכמדומס־לי שזרעו חָבַר, נכדוף לל חָבַר וכדומס, ותמנות תמכונן כמו תַּחְבְּרוּ, וסכיר ל, סרנון על משעיפ [עזרק ג' "ג], ומעכס קיוכ: לק תקצו תסכרו־לי, לשמוע עלי [קיסר שֶׁאֶשְׁע לייך כיכ], לינעב מין לו עכנעשיענן]. ופעזר גכ שמלס תַּחְבְּרוּ רק מכמזכס מן תַּחְבְּרוּ, ומזרע ס כ כ מעשס תמלקקים ודוק.

vrb. monadicum, cujus una tantum forma exstat תַּחְבְּרוּ pro תַּחְבְּרוּ, sicut יַדְּרְכוּ pro יַדְּרִיכוּ. Nonnulli conferunt arab. *hakara*, stupere, hinc חַבְּרִיר, stupefacere. Sed similius veri est, radicem esse בָּר, quod et in v. בָּרַר invenitur; תַּחְבְּרוּ autem dici videtur pro תַּחְבְּרוּ, vi dijudicandi, sententiam ferendi (חֲבִיר, Ezra 3, 13.). Et quidni תַּחְבְּרוּ potuit productum esse ex חָבַר, ita ut verbum חָבַר mera sit grammaticorum fabula.

LXX. ἐπικεῖσθαι.

2 *pl. impf.:* תַּחְבְּרוּ־ *Hif-il.*
לא־תחבשו תחכרו־לי Job. 19, 3.

חַבְרַת־דָּ

v. s. r. נָבַר *p.* 710.

חָל

מלת סכרמו למרקוק [דייעע־וזקע], וזוק יעול מלת סדעת חָל, וכל' נמרקת כסרכנס לשס, וכדגס סשס, ונמצ גכ לשרש למלת מלס לל וכדומס, וכן נקרמי נמלות חָפַה, חֵל, נָחַל, חָלַל, נָחַלְתָּן, חָלְבָא, חַלְבָּא, חַלְבָּה, חָלְבָּה וכדומס, ונכנס מוס סמעל חַלְחַל כסורסי, לשון רקוק, נעשס מסרמו למרקוק [עכע־פעכנע], ונעכני נכנס מלת סרמיוס חָל סשס, או מלס חָלָא נתנועס סופית לעין מסרמיוס [דאקע, ווי־עעסין], וכס' תקבלית חָלְאָה, וכן סעעמיי חֵלֶם מוס [ע"מ פתקס, שלשס מתס] וכן מנמעל נַחְלָא לשון מוכקוק.

vocula demonstr. (δεικτική), ex qua ortus est articulus, elisa plerumque litera altera et sequente litera dagesata, ut partes compositionis in unum tanquam corpus coalescant. Idem vocabulum, levi mutatione, subest pronmm. אָל, אֵלֶּה, multisque pron. compositis, quae amat sermo aramaicus (v. text. *rabb.*). Hinc etiam v. syriacum: *halhal*, elongare (entfernen), quia *hal* (*le-hal*) rem remotam e longinquo tanquam digitis monstrat. Fons est etiam arabici *ha'u*, illic, ulterius; adjecto ה paragogico: חָלְאָה, unde denom. *Nif.* נֶחְלָאָה. Incremento terminationis alius accrevit חֵלֶם ad s. f. שְׁתָּאם, שְׁלֹשֶׁם, מֵתָם.

חָלָא

מלס סכרמו מן חָל, ונפעל שמלסו חָל, חָל נמורכנים רבים [כפעל רפיונו לעיל], כמלס שגס לוס חָל סשרס ולס חָלִי, לנד כפעל קשנו רבים, ודע שמלס חָלְאָה מוס, נקוספת ח. סכוונס למרקוק [ווייע־ין], סרקק, ונמר מסמקום ומומן. ומוס גויר מפעל הנל.

adv., ultra, ulterius, cujus radix est non sola media litera, sed חָל, quod permultis in derivatis reperitur, unde חָלְאָה, adjecto ה locali, quod ea ipsa de causa pronuntiatione non acuitur.

LXX. ἐπέκεινα, ἐκεῖ, εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον; חֵילָאָה, ἐπέκεινα.

adv.
חֲלָאָה
ויאמרו ׀ גשׁ־הלאה Gn. 19, 9.
ואת־האש זרח־הלאה Num. 17, 2.

adv.:
וַהֲלָאָה
ומיום השמיני והלאה Lev. 22, 26.
אשר צוה יי והלאה Num. 15, 23.
מעבר לירדן והלאה Num. 32, 19.
וחלפת משם והלאה 1 Sam. 10, 3.
מהיום ההוא והלאה 1 Sam. 18, 9.
החצים ממך והלאה 1 Sam. 20, 22.
החצי ממך והלאה 1 Sam. 20, 37.
מן־הוא והלאה Jes. 18, 2. 7.
מן־היום ההוא והלאה Ez. 39, 22.
ביום השמיני והלאה Ez. 43, 27.

adv.:
מֵהֲלָאָה
ויט אהלה מהלאה Gn. 35, 21.
מהלאה לשערי ירושלם Jer. 22, 19.
מהלאה לדמשק Am. 5, 27.

נַהֲלָא

נכין נפעל מן חָלָא, ונמצ לך נכיכוכי לנקנס נַהֲלָאָה, וסרנון מורקק [עכע־פעכנע], וכן נדומס נשנון ישמעלס הלס מן חֵלֶם, וכסורסי מצרע וס נכין מוכפל חַלְחַל, לשון רקוק וסרקק.

v. Nif. (ex adv. חָלָא factum), remotus, procul disjunctus, longinquus; similiter arabice: *haluma*, *halumai*, ab adv. חֲלֹם; syriace: *halhal*, ab adv. חָלְאָה = חָל. LXX. ἀποθεῖσθαι.

Nif-al:
נֶהֱלָא
part. fem.: וְהַנֶּהֱלָאָה
והנהלאה לגוי עצום Mich. 4, 7.

חֲלֹם

עעמיי מן חָל נסופיי הזנוד ם־ [וכן פַּחְתָּם = פַּחְתֹּם, שְׁלַשְׁתָּם, מֶתֶם, חָל], ומרנון טעס סַחַת, שָׁלַשׁ, מֵת, חָל], ומרנון טעס סרמיו לומר פס לו עד כס [סיעה, סיעמעה], מוסנ לל סמקום, ונעכני נזנו מוס פעל. ע' מנכס שפתי לרס לף קע"ע.

adv. (ortum ex חָל ac vulgari terminatione *om*) hic, huc. Cf. Systema p. 179. LXX. ὧδε, ἐνταῦθα, ἐνώπιον; עַד־חֲלֹם, ἕως τούτων, ἕως αἰῶνος.

הגם חלם ראיתי Gn. 16, 13.
ויאמר אל־תקרב חלם Ex. 3, 5.
מי־חביאך חלם Jud. 18, 3.
הבו לכם דבר ועצה חלם Jud. 20, 7.
גשי חלם ואכלת Ruth 2, 14.
חבא עוד חלם איש 1 Sam. 10, 22.
נקרבה חלם אל־האלהים 1 S. 14, 37.
גשו חלם כל־פנות העם 1 Sam. 14, 38.
כי הביאתני עד־חלם 2 Sam. 7, 18.
כי הביאתני עד־חלם 1 Chr. 17, 16.
רשׁוב עמו חלם Ps. 73, 10.

חֲלֹחַ

ד ח
ad חֲלָלָה *v. s.* חָלַל *p.* 329.

חָלַךְ

פעל נודד ומעתיד יֵחָלֵךְ, ומקור חָלֹךְ, ומכינוני חֲלָכִי, ופס לק תקמוכות לשר מן מלך ומקרות מן יָלַךְ ע"ג. מכוונס כמו חָקַק, מלקק מתנו נמקמלעות חל, לומר מריקס ומרנול ישור דרך ומתלכלות וכדומס מן מזקלות. נכין נפעל נֶחֱלַךְ מענין כלים וגועים, ומכנד חִפֵּךְ קוון מפעולס, ומקפעל הִתְחַפֵּךְ כלשר מיזור דרך לו עיול וכדומס.

v. intr. (unde formae impf. יֶחֱלַךְ, inf. חָלֹךְ, part. חֹלֵךְ; formas ceteras v. s. v. יָלַךְ) vi eadem, qua חָקַק, ex quo epenthesi propagatum est, tendere, contendere, ire. *Nif.* abire, discedere, evanescere; *Pi.* vi intenta, incedere, gradiri, grassari; *Hitpa.* spaciari, ambulare, migrare, degere, de vita, fide, moribus. LXX. ἄγειν, βαδίζειν, ἔρχεσθαι, οἴχεσθαι, πατεῖν; ἀπέρχεσθαι, ἀποίχεσθαι, ἀπολύεσθαι, ἀποτρέχειν, ἀποφέρειν, ἐκπορεύεσθαι; εἰσέρχεσθαι, εἰσπορεύεσθαι; προβαίνειν, προπορεύεσθαι, ἡγεῖσθαι, συνέρχεσθαι, συμπορεύεσθαι, συνέρχεσθαι; προσπορεύεσθαι, παραπορεύεσθαι; ἐξακολουθεῖν, διώκειν, καταδιώκειν, τιτρώσκειν; αἴρειν, ἀντέχεσθαι, προφητεύειν, חָלַךְ, πορεία; *Nif.* ἀναιρεῖν; *Pi.* κοιμᾶν, prt. ὁδοιπόρος; *Hitp.* περιπατεῖν; διοδεύειν, ἐμπεριπατεῖν. ἐλίττειν, εὐαρεστεῖν, κατακαυχᾶσθαι, ὁμιλεῖν, περιοδεύειν, συστρέφειν, ἀναστρέφεσθαι; חֹלֵךְ, ἐπακολουθεῖν, חָלַךְ יָחֵר, φθίνειν; חֹלֵךְ, ἀκολουθεῖν; חֹלֵךְ בַּשֶּׁבֶר, αἰχμάλωτον ἄγεσθαι.

חלך אליו מגרר Gn. 26, 26.
ולבן הלך לגזז את־צאנו Gn. 31, 19.
ויעקב הלך לדרכו Gn. 32, 2.
ולא־הלך כפעם־בפעם Num. 24, 1.
הלך לדרכו Num. 24, 25.
ויאיר בן־מנשה הלך Num. 32, 41.
ונבח הלדוילכו את־קנת Nu. 32, 42.
אשר הלך אחרי בעל Dt. 4, 3.
אשר־הלך ישראל במדבר Jos. 14, 10
ומלאך יי הלך מעיניו Jud. 6, 21.
וגם־שאול הלך לביתו 1 Sam. 10, 26.
לא ידע כי הלך יונתן 1 Sam. 14, 3.
מי הלך מעמנו 1 Sam. 14, 17.
ויהונתן הלך לביתו 1 Sam. 23, 18.
כי־הלך שמעי מירושלם 1 Rg. 2, 41.
כאשר הלך לפניך 1 Reg. 3, 6.
כאשר הלך 1 Reg. 3, 14. 9, 4.
אשר הלך איש האלהים 1 Rg. 13, 12.
ואשר הלך אחרי בכל־לבבו 1 Reg. 14, 8.
אחאב הלך בדרך 1 Reg. 18, 6.
ועבדיהו הלך 1 Reg. 18, 6.
והוא־הלך במדבר דרך יום 1 Reg. 19, 4.
והמלאך אשר־הלך לא־הלך עבדך אנה 1 Reg. 22, 13.
ואנה 2 Reg. 5, 25.
ויאמר אליו לא־לבי הלך 2 Rg. 5, 26.
הלך הצל עשר מעלות 2 Rg. 20, 9.
אשר־הלך אביו 2 Reg. 21, 21.
ולא הלך בדרך יי 2 Reg. 21, 22.
ויהוצדק הלך בהגלות יי 1 Chr. 5, 41.
אשר הלך האלהים 1 Chr. 17, 21.
כאשר הלך דויד 2 Chr. 7, 17.
אז הלך שלמה לעציון־גבר 2 Chr. 8, 17.
כי הלך בדרכי דויד אביו 2 Chr. 17, 3.
והמלאך אשר־הלך לקרא 2 Chr. 18, 12.
הלך בדרכי בית אחאב 2 Chr. 22, 3.
גם בעצתם הלך 2 Chr. 22, 5.
ואחר עיני הלך לבי Job. 31, 7.
אשרי האיש אשר לא הלך Ps. 1, 1.
הלך בדרך מרחוק Prv. 7, 19.
הגשם חלם הלך לו Cant. 2, 11.
אנה הלך דודך Cant. 6, 1.
כאשר הלך עבדי Jes. 20, 3.
אשר ׀ הלך חשכים Jes. 50, 10.
בחקות החיים הלך Ez. 33, 15.
הלך אחרי־צו Hos. 5, 11.
אשר הלך אריה Nah. 2, 12.
ובמישור הלך אתי Mal. 2, 6.

3 *perf.:* חָלְכוּ *p.*
בכל אשר הלך 2 Sam. 8, 14.
אי־זה הדרך הלך 1 Reg. 13, 12.
לזחב ולא הלך 1 Reg. 22, 49.
בה הלך 2 Reg. 13, 6. 11.
לדויד בכל אשר הלך 1 Chr. 18, 6.
את־דויד בכל אשר הלך 1 Chr. 18, 13.
ובמצותיו הלך 2 Chr. 17, 4.
ובגולה לא הלך Jer. 48, 11.
בחקותי הלך Ez. 18, 17.

3 *perf.:* וַיָּחָלְכוּ
והלך הגבול אל־הימין Jos. 17, 7.
והלך מדי שנה בשנה 1 Sam. 7, 16.
והלך על־כל־גדותיו Jes. 8, 7.
והלך לפניך צדקך Jes. 58, 8.
והלך מלכם בגולה Am. 1, 15.
והלך בסערות תימן Zach. 9, 14.

3 *perf.:* וַיָּחָלְכוּ *p.*
ושלחתם אתו והלך 1 Sam. 6, 8.

3 *fem.* חָלְכָה
הלכה בשבי Nah. 3, 10.

3 *fem.:* חָלְכָה *p.*
ונפשם בשבי הלכה Jes. 46, 2.

3 *fem.:* וַתֶּחֱלַכְנָה
והלכה והיתה לאיש Dt. 24, 2.
והלכה השפחה 2 Sam. 17, 17.
והלכה מאתו Jer. 3, 1.

2 *perf.:* חָלַכְתָּ
ועתה הלך הלכת Gn. 31, 30.
למה לא־הלכת אלי Num. 22, 37.
כי הלכת להלחם במדין Jud. 8, 1.
הלכת לבקש 1 Sam. 10, 2.
בכל אשר הלכת 2 Sam. 7, 9.
למה לא־הלכת את־רעך 2 S. 16, 17.
למה לא־הלכת עמי מפיבשת 2 Sam. 19, 26.
בדרך אשר־הלכת בה 1 Rg. 13, 17.
ואהיה עמך בכל אשר הלכת 1 Chr. 17, 8.
כאשר הלכת לפני 2 Chr. 6, 16.
תחת אשר לא־הלכת 2 Chr. 21, 12.

2 *perf.:* חָלַכְתְּ *p.*
בדרך אשר הלכת 1 Reg. 13, 9.

2 *perf.:* וַתֶּחֱלַכְתְּ
והלכת אחרי אלהים Dt. 8, 19.
והלכת אל־המקום Dt. 14, 25. 26, 2.
והלכת לאהליך Dt. 16, 7.
והלכת בדרכיו Dt. 28, 9.
שבנו אליך והלכת עמנו Jud. 11, 8.
והלכת לאהלך Jud. 19, 9.
ושלחתיך והלכת לשלום 1 S. 20, 13.
והלכת אנה ואנה 1 Reg. 2, 42.
והלכת בדרכי ועשית 1 Rg. 11, 38.

2 *perf.:* וַתֶּחֱלַכְתְּ *p.*
קח בידך והלכת Ex. 17, 5,

2 *perf.:* חָלַכְתְּ *fem.*
ולא בדרכיהן הלכת Ez. 16, 47.

2 *perf.:* וַתֶּחֱלַכְתְּ *p.*

דרך הלכתי Jer. 31, 21.
בדרך אחותך הלכת Ez. 23, 31.
2 perf.: וַהֲלַכְתְּ fem.
והלכת אחריהן Ruth 2, 9.
והלכת אל־הכלים Ruth 2, 9.
והלכת שלה 1 Reg. 14, 2.
1 perf.: הָלַכְתִּי
אני מלאה הלכתי Ruth 1, 21
לא ידעו אנה הלכתי Neh. 2, 16.
אם־הלכתי עם־שוא Job. 31, 5.
אני בתמי הלכתי Ps. 26, 1.
אחרי הבעלים לא הלכתי Jer. 2, 23.
1 perf.: הָלַכְתִּי p.
בדרך אשר הלכתי Gn. 35, 3.
1 perf.: וַהֲלַכְתִּי
והלכתי אף־אני עמכם Lev. 26, 24.
והלכתי עמכם בחמת־קרי Lev. 26, 28.
והלכתי גם־אני Jud. 1, 3.
והלכתי לנוע על־העצים Jud. 9, 9. 11. 13.
והלכתי אתכם 1 Sam. 23, 23.
והלכתי להושיע לך 2 Sam. 10, 11.
1 perf.: וָהָלַכְתִּי p.
אם־תלכי עמי והלכתי Jud. 4, 8.
3 pl.: הָלְכוּ
האנשים אשר הלכו אתי Gn. 14, 24.
ובני ישראל הלכו ביבשה Ex. 14, 29. 15, 19.
ואף אשר־הלכו עמי בקרי Lev. 26, 40.
אנה הלכו האנשים Jos. 2, 5.
הלכו בני־ישראל במדבר Jos. 5, 6.
אשר הלכו אבותם Jud. 2, 17.
הלכו העצים Jud. 9, 8.
הלכו הלך וגעו 1 Sam. 6, 12.
ולא־הלכו בניו בדרכו 1 Sam. 8, 3.
ובניך לא הלכו בדרכיך 1 Sam. 8, 5.
ופלשתים הלכו למקומם 1 S. 14, 46.
הלכו אחרי־שאול 1 Sam. 17, 13.
אשר הלכו במלחמה 1 Sam. 17, 13.
ושלשה הגדלים הלכו 1 Sam. 17, 14.
אשר הלכו עם־דוד 1 Sam. 30, 22.
יען אשר לא־הלכו עמי 1 S. 30, 22.
הלכו בערבה 2 Sam. 2, 29.
אשר הלכו־אלהים לפדות־לו 2 Sam. 7, 23.
ואת־אבשלום הלכו 2 Sam. 15, 11.
ולא־הלכו בדרכי לעשות 1 Rg. 11, 33.
הלכו ויעמדו מנגד 2 Reg. 2, 7.
הלכו להר שעיר 1 Chr. 4, 42.
כי הלכו בדרך דויד 2 Chr. 11, 17.
הלכו בצירות נהר Ps. 105, 41.
הלכו בכלמה Jes. 45, 16.
ואשר הלכו אחריהם Jer. 8, 2.
ולא־הלכו בה Jer. 9, 12.
הלכו אחרי אלהים אחרים Jer. 11, 10.
ולא־הלכו בתורתי Jer. 44, 10.
הלכו שבי לפני צר Thr. 1, 5.
הלכו בשבי Thr. 1, 18.
ואחקותי לא־הלכו בהם Ez. 5, 6.
ואת־חקותי לא־הלכו בהם Ez. 20, 16.
כי הלכו בגולה Ez. 25, 3.
הגוים אשר הלכו־שם Ez. 37, 21.
הלכו משד מצרים Hos. 9, 6.
כן הלכו מפניהם Hos. 11, 2.
אשר־הלכו אבותם Am. 2, 4.
3 perf. pl.: הָלְכוּ p.
בדרכיו הלכו Ps. 119, 3.
ואחרי לא־יועלו הלכו Jer. 2, 8.
נדדו הלכו Jer. 9, 9.
ובתרותך לא־הלכו Jer. 32, 23.
נדר הלכו Jer. 50, 3.
מהר אל־גבעה הלכו Jer. 50, 6.

בחקותי לא־הלכו Ez. 20, 13. 21.
אשור הלכו Hos. 7, 11.
3 pl.: וְהָלְכוּ
והלכו למקומו 1 Sam. 2, 20.
והלכו בניו ועשו משתה Job. 1, 4.
והלכו עמים רבים Jes. 2, 3.
והלכו גאולים Jes. 35, 9.
והלכו גוים לאורך Jes. 60, 3.
והלכו אליך שחוח Jes. 60, 14.
והלכו ערי יהודה Jer. 11, 12.
והלכו גוים רבים Mich. 4, 2.
והלכו כעורים Zeph. 1, 17.
והלכו יושבי אחת Zach. 8, 21.
3 pl.: יֵהָלְכוּא
ההלכוא אתו Jos. 10, 24.
2 pl.: הֲלַכְתֶּם
בכל־הדרך אשר הלכתם Dt. 1, 31.
ואל־נערו אן הלכתם 1 Sam. 10, 14.
ובעדותיו לא הלכתם Jer. 44, 23.
בחקותי לא הלכתם Ez. 5, 6.
בחקי לא הלכתם Ez. 11, 12.
2 pl.: וַהֲלַכְתֶּם
והלכתם לדרככם Gn. 19, 2.
והלכתם עמי קרי Lev. 26, 23. 26.
והלכתם אחריו Jos. 3, 3.
והלכתם ועבדתם אלהים Jos. 23, 16.
והלכתם ועבדתם Jud. 21, 21.
והלכתם ועבדתם אלהים 1 Reg. 9, 6.
והלכתם ועבדתם אלהים 2 Chr. 7, 19.
והלכתם בכל־הדרך Jer. 7, 23.
והלכתם והתפללתם Jer. 29, 12.
1 pl.: וַהֲלַכְנוּ
אשר הלכנו מקדש בכל־הדרך אשר־הלכנו בה Dt. 2, 14.
אשר־הלכנו עליה Jos. 24, 17.
וכי הלכנו קדרנית 1 Sam. 9, 6.
1 pl.: וָהָלַכְנוּ p.
את־בתנו והלכנו Mal. 3, 14.
part.: הֹלֵךְ, הוֹלֵךְ
ואנכי הולך ערירי Gn. 34, 17.
הלך עמם לשלחם Gn. 15, 2.
אשר אנכי הלך Gn. 18, 16.
אנכי הולך למות Gn. 24, 42.
בדרך הזה אשר אנכי הולך Gn. 25, 32.
וגם הלך לקראתך Gn. 28, 20.
וי״י הלך לפניהם יומם Gn. 32, 7.
ויהי קול השפר הולך Ex. 13, 21.
וכל־הולך על־כפיו Ex. 19, 19.
כל הולך על־גחון Lev. 11, 27.
וכל־הולך על־ארבע Lev. 11, 42.
ובעמד ענן אתה הלך Lev. 11, 42.
כי־הולך הוא Num. 14, 14.
הנני הולך לעמי Num. 22, 22.
וארון ברית י״י הלך Num. 24, 14.
הלך לפני הכהנים Jos. 6, 8.
הלך אחרי הארון Jos. 6, 9.
והחלוץ הלך לפניהם Jos. 6, 9.
הלך אחרי ארון י״י Jos. 6, 13.
והנה אנכי הולך היום Jos. 23, 14.
אשר־אתה הולך Jud. 4, 9.
כי־אתה הולך לקחת אשה Jud. 14, 3.
ואנכי הולך לגור Jud. 17, 9.
בית י״י אני הלך Jud. 19, 18.
הלך וגדל וטוב 1 Sam. 2, 26.
ודוד הלך ושב מעל שאול 1 S. 17, 15.
הלך וקרב 1 Sam. 17, 41.
וידד הלך וחזק 2 Sam. 3, 1.
הלך אחרי המטה 2 Sam. 3, 31.
ואחיו הלך לפני הארון 2 Sam. 6, 4.
אני הלך אליו 2 Sam. 12, 23.
והעם הולך ורב 2 Sam. 15, 12.
ואני הולך על אשר־אני הולך 2 Sam. 15, 20.

והוא הולך יהקם 2 Sam. 15, 30.
הלך בצלע 2 Sam. 16, 13.
אנכי הלך בדרך כל־הארץ 1 Reg. 2, 2.
הנך הולך מאתי 1 Reg. 20, 36.
ויהי יהושפט הלך וגדל 2 Chr. 17, 12.
הולך בכל־המדינות Esth. 9, 4.
הולך וגדול Esth. 9, 4.
וירח יקר הלך Job. 31, 26.
הולך תמים ופעל צדק Ps. 15, 2.
רוח הולך ולא ישוב Ps. 78, 39.
הלך בדרך תמים Ps. 101, 6.
הולך ואור עד־נכון היום Prv. 4, 18.
הלך עקשות פה Prv. 6, 12.
הולך אחריה פתאם Prv. 7, 22.
הולך בתום ילך בטח Prv. 10, 9.
הולך רכיל מגלה־סוד Prv. 11, 13.
הלוך את־חכמים יחכם Prv. 13, 20.
הולך ביושרו ירא י״י Prv. 14, 2.
טוב רש הולך בתמו Prv. 19, 1.
גולה־סוד הולך רכיל Prv. 20, 19.
טוב־רש הולך בתמו Prv. 28, 6.
הולך תמים יושע Prv. 28, 18.
דור הלך ודור בא Eccl. 1, 4.
הולך אל־דרום Eccl. 1, 6.
הולך הרוח Eccl. 1, 6.
והכסיל בחשך הולך Eccl. 2, 14.
הכל הולך אל־מקום אחד Eccl. 3, 20.
אל־מקום אחד הכל הולך Eccl. 6, 6.
אשר אתה הלך שמה Eccl. 9, 10.
כשהסכל הלך כי־הלך האדם אל־בית עלמו Eccl. 12, 5.
הולך לדודי למישרים Cant. 7, 10.
הלך דרך ואוילים Jes. 33, 15.
כי־הלך לפניכם י״י Jes. 35, 8.
הלך נכחו Jes. 52, 12.
לאיש הלך והכזין Jer. 10, 23.
וכל הלך בשררות לבו Jer. 23, 17.
הלך הלך ובכה Jer. 41, 6.
ואין הלך למלחמה Ez. 7, 14.
ותועבותיהם לבם הלך Ez. 11, 21.
אחרי גלוליהם לבם הלך Ez. 20, 16.
הלך סביבת מטעה Ez. 31, 4.
אחרי בצעם לבם הלך Ez. 33, 31.
עם הישר הולך Mich. 2, 7.
וכשל משכים הלך Hos. 6, 4. 13, 3.
כי הים הולך וסער Jon. 1, 11. 13.
איש הלך רוח Mich. 2, 11.
אנה אתה הלך Zach. 2, 6.
part.: וְהוֹלֵךְ
והולך בחכמה Prv. 28, 26.
part.: הֲהֹלֵךְ
ההלך קדמת אשור Gn. 2, 14.
וגם־ללוט ההלך Gn. 13, 5.
ההלך בשדה לקראתנו Gn. 24, 65.
ההלך לפני מחנה ישראל Ex. 14, 19.
ההלך על־ארבע Lev. 11, 20. 21.
י״י אלהיכם ההלך לפניכם Dt. 1, 30.
ההלך לפניכם Dt. 1, 33.
כי י״י אלהיכם ההלך עמכם Dt. 20, 4.
הוא ההלך עמך Dt. 31, 6.
וי״י הוא ההלך לפניך Dt. 31, 8.
והגר ההלך בקרבם Jos. 8, 35.
ההלך בדרכיו Ps. 128, 1.
ההולך למרחבי ארץ Hab. 1, 6.
part.: פְּהוֹלְכָךְ
כהולך בחליל Jes. 30, 29.
part.: לַהֹלְכָךְ
בכו בכו להלך Jer. 22, 10.
part. pl.: הַלְכִים
הולכים להוריד מצרימה Gn. 37, 25.
אם־אין פניך הלכים Ex. 33, 15.

הלכים הלוך ותקעו Jos. 6, 13.
בשופרות Jud. 18, 5.
אשר אנחנו הלכים עליה 1 Sam. 6, 12.
פלשתים הלכים 2 Sam. 3, 1.
הלכים ודלים 2 Sam. 13, 34.
והנה עם־רב הלכים 2 Sam. 17, 11.
ופניך הלכים בקרב אתם הלכים לדרוש בבעל זבוב 2 Reg. 1, 3.
הלכים הלוך ודבר 2 Reg. 2, 11.
כל־התנחלים הלכים Eccl. 1, 7.
שהנחלים הלכים שם הם Eccl. 1, 7.
ושרים הלכים כעבדים Eccl. 10, 7.
והנכם הלכים Jer. 16, 12.
הלכים אחר רוחם Ez. 13, 3.
part. pl.: וְהוֹלְכִים
והלכים לחמם 2 Sam. 15, 11.
part. pl.: הַהֹלְכִים
גם את־כל־ההלכים Gn. 32, 20.
מי ומי ההלכים Ex. 10, 8.
ההלכים לתור את־הארץ Nu. 14, 38.
יהושע את־ההלכים Jos. 18, 8.
ההלכים לרגל את־הארץ Jud. 18, 14. 17.
הדם האנשים ההלכים 2 S. 23, 17.
ההלכים לפניך בכל־לבם 1 Reg. 8, 23.
ושרי האלפים ההלכים 1 Chr. 15, 25.
לעבדיך ההלכים לפניך 2 Chr. 6, 14.
ההלכים בתורת י״י Ps. 119, 1.
ההלכים לאט Jes. 8, 6.
ההלכים בחשך Jes. 9, 1.
ההלכים לרדת מצרים Jes. 30, 2.
ההלכים הדרך לא־טוב Jes. 65, 2.
ההלכים בשרירות לבם Jes. 13, 10.
האנשים ההלכים אותך Jes. 19, 10.
part. pl.: לַהֹלְכִים
להלכים בתמים Ps. 84, 12.
ורוח להלכים בה Jes. 42, 5.
pl. constr.: הֹלְכֵי
חלכי רכיל Jer. 6, 28.
pl. constr.: וְהֹלְכֵי
והלכי נתיבות Jud. 5, 6.
והלכי על־דרך שיחו Jud. 5, 10.
pl. constr.: לְהֹלְכֵי
מגן להלכי תם Prv. 2, 7.
part. fem.: הֹלֶכֶת sg.
הלכה היא על־כל־חר Jer. 3, 6.
part. fem.: הֹלֶכֶת sg. Qri.
אתי הלכתי אלוי היום 2 Rg. 4, 23.
part. fem.: הַהֹלֶכֶת sg.
במנחה ההלכת לפני Gn. 32, 21.
ההלכת על־ארבע Lev. 11, 27.
ההולכת למואל Neh. 12, 38.
part. fem.: הֹלְכֹת pl.
ונערתיה הלכת Ex. 2, 5.
part. fem.: הֹלְכוֹת pl.
הלכות תרשיש 2 Chr. 9, 21.
part. fem.: הוֹלְכוֹת pl.
הולכות על־טוביה Neh. 6, 17.
part. pl.: הַהֹלְכִים pl.
החלכת לרגלה 1 Sam. 25, 42.
inf. abs.: הָלוֹךְ, הָלוֹךְ
מעל הארץ הלוך ושוב Gn. 8, 3.
היו הלוך וחסור Gn. 8, 5.
הלוך ונסוע הגבה Gn. 12, 9.
וילך הלוך וגדל Gn. 26, 13.
ועתה הלך הלכת Gn. 31, 30.
הלכים הלוך ותקעו Jos. 6, 13.
הלוך ותקוע בשופרות Jos. 6, 9. 13.
הלך אלך עמך Jud. 4, 9.
הלוך וקשה Jud. 4, 24.
הלוך הלכו העצים Jud. 9, 8.
וילך הלוך Jud. 14, 9.
הלכו הלך וגעו 1 Sam. 6, 12.

וילך הלוך ורב 1 Sam. 14, 19.
וילך הלוך ויתנבא 1 Sam. 19, 23.
הלוך ובכה 2 Sam. 3, 16.
וילך הלוך 2 Sam. 3, 24.
הלוך וגדול 2 Sam. 5, 10.
וחלך הלוך 2 Sam. 13, 19.
הלוך ויקלל 2 Sam. 16, 13.
וילך הלוך וקרב 2 Sam. 18, 25.
הלוך ודברת אל־דוד 2Sam. 24, 12.
הלכים הלוך ודבר 2 Reg. 2, 11.
הלוך ורחצת שבע 2 Reg. 5, 10.
וילך דוד הלוך וגדול 1 Chr. 11, 9.
הלוך ילך ובכה Ps. 126, 6.
הלוך וטפוף Jes. 3, 16.
הלך ערום ויחף Jes. 20, 2.
ולא־אבו בדרכיו הלוך Jes. 42, 24.
הלוך וקראת Jer. 2, 2.
הלך וקראת את־הדברים Jer. 3, 12.
הלוך וקנית לך Jer. 13, 1.
הלוך ועמדת Jer. 17, 19.
הלוך וקנית Jer. 19, 1.
הלוך ואמרת אל־חנניה Jer. 28, 13.
הלוך להרגיעו Jer. 31, 2.
הלך ואמרת אל־צדקיהו Jer. 34, 2.
הלוך אל־בית הרכבים Jer. 35, 2.
הלך ואמרת לאיש יהודה Jer. 35, 13.
הלך ילכו מעלינו Jer. 37, 9.
הלוך ואמרת Jer. 39, 16.
הלך הלך ובכה Jer. 41, 6.
הלוך ובכו ילכו Jer. 50, 4.
נלכה הלוך Zach. 8, 21.

inf. abs.: הָלֹךְ
והלך אחרי אלהים אחרים Jer. 7, 9.
נאום והלך בשקר Jer. 23, 14.

inf. constr.: לָלֶכֶת
מאן בלעם הלך עמנו Num. 22, 14.

inf. constr.: לָלֶכֶת
מלך מצרים להלך Ex. 3, 19.
לתתי להלך עמכם Num. 22, 13.
להלך אל־אל במשפט Job. 34, 23.
להלך נגד החיים Eccl. 6, 8.

inf. constr.: לָלֶכֶת *s. M.* לָלֶךְ
אל־נא תמנע מהלך אלי Num. 22, 16.
מהלך־נפש Eccl. 6, 9.

impert. pl.: הָלְכוּ
הלכו אל־תעמדו Jer. 51, 50.

1 imperf.: אֵהָלֵךְ
וארח לא־אשוב אהלך Job. 16, 22.
הן קדם אהלך ואינני Job. 23, 8.

3 imperf.: יְהַלֶּךְ
ואחלחה מה־מני יהלך Job. 16, 6.
יהלך עליו אמים Job. 20, 25.
תמס יהלך Ps. 58, 9.
מדבר באפל יהלך Ps. 91, 6.
וכלי־רע רכיל יהלך Jer. 9, 3.

3 imperf.: וַיְהַלֶּךְ
תתקפהו לנצח ויהלך Job. 14, 20.

3 imperf. f.: תְּהַלֶּךְ
ולשונם תהלך בארץ Ps. 73, 9.

3 imperf. f.: וַתְּהַלֶּךְ
ותחלך־אש ארצה Ex. 9, 23.

3 impf. pl.: יְהַלְּכוּ *p.*
מפיו לפידים יהלכו Job. 41, 11.

Nif-al: נֶהֱלַךְ

1 perf.: נֶהֱלַכְתִּי *p.*
כצל כנטותו נהלכתי Ps. 109, 23.

Pi-el: הִלֵּךְ

1 perf.: הִלַּכְתִּי *p.* הַלַּכְתִּי
קדר הלכתי Job. 30, 28.
ולא־הלכתי בגדלות Ps. 131, 1.

1 perf.: הִלַּכְתִּי
קדר הלכתי Ps. 38, 7.

3 prf. pl.: הִלְּכוּ
ערום הלכו בלי לבוש Job. 24, 10.
שועלים הלכו־בו Thr. 5, 18.

part.: מְהַלֵּךְ
המהלך על־כנפי־רוח Ps. 104, 3.

part.: מְהַלֵּךְ
ובא כמהלך ראשך Prv. 6, 11.

part. pl.: מְהַלְּכִים
המהלכים תחת השמש Eccl. 4, 15.

imperat.: וְהַלֵּךְ
והלך בדרכי לבך Eccl. 11, 9.

1 imperf.: אֶהֱלֹךְ
אהלך באמתך Ps. 86, 11.
בארח־זו אהלך Ps. 142, 4.
בארח צדקה אהלך Prv. 8, 20.

3 imperf.: יֶהֱלֹךְ
צדק לפניו יהלך Ps. 85, 14.
אם־יהלך איש Prv. 6, 28.
בחקותי יהלך Ez. 18, 9.

3 imperf.: וַיֵּלֶךְ
וישכב בשק ויהלך אט 1 Rg. 21, 27.

1 imperf. pl.: נֵלֵכָה
לנגהות באפלות נהלך Jes. 59, 9.

3 impf. pl.: יֵלְכוּ *p.*
ישראל בדרכי יהלכו Ps. 81, 14.
רגליהם ולא יהלכו Ps. 115, 7.
וממקום קדוש יהלכו Eccl. 8, 10.
לאור חציך יהלכו Hab. 3, 10.

3 impf. pl.: יֵלְכוּן *p.*
באור־פניך יהלכון Ps. 89, 16.
בין הרים יהלכון Ps. 104, 10.
שם אניות יהלכון Ps. 104, 26.

pl. part.: מַהֲלְכִים *Hif-il.*
ונתתי לך מהלכים Zach. 3, 7.

Hitpa-el. הִתְהַלֵּךְ

3 perf.: הִתְהַלֵּךְ
את־האלהים התהלך־נח Gn. 6, 9.
אשר־התהלך־שם 1 Sam. 30, 31.

3 perf.: וְהִתְהַלֵּךְ
אם־יקום והתהלך בחוץ Ex. 21, 19.
והתהלך לפני־משיחי 1 Sam. 2, 35.

2 perf.: הִתְהַלַּכְתָּ *p.*
ובחקר תהום התהלכת Job. 38, 16.
בתוך אבני־אש התהלכת Ez. 28, 14.

1 perf.: הִתְהַלַּכְתִּי
וי אשר־התהלכתי לפניו Gn. 24, 40.
ואני התהלכתי לפניכם 1 S. 12, 2.
בכל אשר־התהלכתי 2 Sam. 7, 7.
התהלכתי לפניך 2 Reg. 20, 3.
בכל אשר־התהלכתי 1 Chr. 17, 6.
אשר התהלכתי לפניך Jes. 38, 3.

1 perf.: הִתְהַלַּכְתִּי *p.*
כאה לי התהלכתי Ps. 35, 14.

1 perf.: וְהִתְהַלַּכְתִּי
והתהלכתי בתוככם Lev. 26, 12.
והתהלכתי באמתך Ps. 26, 3.

3 pl.: הִתְהַלְּכוּ
האלהים אשר התהלכו Gn. 48, 15.

1 perf. pl.: הִתְהַלַּכְנוּ
כל־ימי התהלכנו אתם 1 S. 25, 15.
התהלכנו בארץ Zach. 1, 11.

part.: מִתְהַלֵּךְ
וי אלהים מתהלך בגן Gn. 3, 8.
מתהלך בקרב מחנך Dt. 23, 15.
הנה המלך מתהלך 1 Sam. 12, 2.
ואהיה מתהלך באהל 2 Sam. 7, 6.
מרדכי מתהלך Esth. 2, 11.
מתהלך באשמיו Ps. 68, 22.
מתהלך בחמו צדיק Prv. 20, 7.
ובא־מתהלך רישך Prv. 24, 34.

part. pl.: מִתְהַלְּכִים
המתהלכים ברגלי אדני 1 S. 25, 27.

part. fem. sg.: מִתְהַלֶּכֶת
מתהלכת בין החיות Ez. 1, 13.

inf. constr.: לְהִתְהַלֵּךְ
להתהלך בארץ Zach. 1, 10. 6, 7.

inf. constr.: וּמֵהִתְהַלֵּךְ
ומהתהלך בה Job. 1, 7. 2, 2.

inf. c. suff.: בְּהִתְהַלֵּכְךָ
בהתהלכך תנחה אתך Prv. 6, 22.

imperat.: הִתְהַלֵּךְ
קום התהלך הארץ Gn. 13, 17.
התהלך לפני והיה תמים Gn. 17, 1.

pl.: הִתְהַלְּכוּ
לכו התהלכו בארץ Zach. 6, 7.

pl.: וְהִתְהַלְּכוּ
והתהלכו בארץ Jos. 18, 8.

1 imperf.: אֶתְהַלֵּךְ
למה־קדר אתהלך Ps. 43, 2.
אתהלך בתם־לבבי Ps. 101, 2.
אתהלך לפני יי Ps. 116, 9.

1 imperf.: וְאֶתְהַלְּכָה
ואתהלכה ברחבה Ps. 119, 45.

3 imperf.: יִתְהַלֵּךְ *p.*
ועל שבכה יתהלך Job. 18, 8.
וחוג שמים יתהלך Job. 22, 14.

3 imperf.: יִתְהַלֵּךְ
אך־בצלם יתהלך איש Ps. 39, 7.
יתהלך במישרים Prv. 23, 31.

3 imperf.: וַיִּתְהַלֵּךְ
ויתהלך חנוך Gn. 5, 22. 24.
ויתהלך על־גג בית־ המלך 2 Sam. 11, 2.
ויתהלך בכל־ישראל 1 Chr. 21, 4.
ויתהלך בתוך־ארזות Ez. 19, 6.

3 pl.: יִתְהַלְּכוּ
יתהלכו לפני עד־עולם 1 S. 2, 30.
ובשמו יתהלכו נאם יי Zach. 10, 12.

3 pl.: יִתְהַלְּכוּ *p.*
ויתהלכו באשר יתהלכו 1 S. 23, 13.
אם־חצציך יתהלכו Ps. 77, 18.
בחשכה יתהלכו Ps. 82, 5.

3 pl.: וַיִּתְהַלְּכוּ
ויקמו ויתהלכו בארץ Jos. 18, 4.

3 pl.: וַיִּתְהַלְּכוּ
ויתהלכו משם בני־ ישראל Jud. 21, 24.
ויתהלכו באשר יתהלכו 1 S. 23, 13.
ויתהלכו מגוי אל־גוי 1 Chr. 16, 20.
ויתהלכו מגוי אל־גוי Ps. 105, 13.

pl.: יִתְהַלְּכוּן
סביב רשעים יתהלכון Ps. 12, 9.

3 pl.: וַתִּתְהַלַּכְנָה *fem.*
ותתהלכנה בארץ Zach. 6, 7.

הָלֵךְ
[ג״ו ומסלגם סליכס ומסע (נשכנ, רייזע, ונמצ מופעטע, וכתיבת לעיין מסלך ופיט פלך ופורק [רייזענדער], ומסשקל על כוול והלוך של דבש [סאָכיג־ שערעם].
n. m. incessus, itus, itio, iter, migratio, concret.: viator, trop. de fluxione mellis. LXX. *πάροδος, πορευόμενος.*

והנה הלך דבש 1 Sam. 14, 26.
ויבא הלך לאיש העשיר 2 S. 12, 4.

הָלֵךְ
[ג״ו ומוס נרכוי חֲלִיכֵי. מסעזע נעד [שריעע, נשכנ], ופעד לידיעת מסשקל מוך כמו חֲרִיב.
n. m., ad s. f. חֲרִיב, gressus, incessus, *ὁδός.*

pl. c. suff.: חֲלִיכָי
ברחץ הליכי בחמה Job. 29, 6.

הֲלִיכָה
[ג״כ גויר הֲלִיכָה ומסכוון כמוסו, לומר נעד ופעור ומתקלבות [סייכסערנשכנ],

נמשקל על נעדת ד׳ וו מסקדמת נסמון קונג ומקפות [סייכסערנונג, פרשנעסמיתן], וו לעיין מסכסג ומשטר [נשכנ, ווייוע], וו לסמסכת סעוכיס וכוסעיס נסקכיה ופרישה [קשרשוושכנ], ונסקרנוס סליכות שכנתן ומיש סיש.
n. f. (a m. הָלֵךְ) incessus, praecipue de magnifico Dei incessu, de pompa, de apparatu solenni, cum ostentatione et magnificentia quadam, qualis fieri solet publicis feriis, supplicationibus, triumphis, etiam de commeatu unâ migrantium. LXX. *πορεία, ἀτραπός, διατριβή.*

pl.: הֲלִיכֹת
הליכת שבא קור־למו Job. 6, 19.

pl.: הֲלִיכוֹת
הליכות אלי Ps. 68, 25.
צופיה הליכות ביתה Prv. 31, 27.
הליכות עולם לו Hab. 3, 6.

pl. c. suff.: הֲלִיכוֹתֶיךָ
הליכותיך אלהים Ps. 68, 25.

pl. c. suff.: הֲלִיכוֹתָם
יכשלו בהליכותם Nah. 2, 6.

מַהֲלֵךְ
[ג״ו ומסמן מַהֲלַךְ, ומכוונם כמו סלך, לומר סליכס ומסע [רייזע, נשכנ], מסשקל מן מסופעטיס, ונשפס רנכנשס לרוב.
n. m. abstract. (c. מַהֲלַךְ), incessus, migratio, iter. LXX. *πορεία, περίπατος.*

constr.: מַהֲלַךְ
מהלך עשר אמות Ez. 42, 4.
מהלך שלשת ימים Jon. 3, 3.
מהלך יום אחד Jon. 3, 4.

cum suff.: מַהֲלָכְךָ
עד־מתי יהיה מהלכך Neh. 2, 6.

תַּהֲלֻכָה
[ג״כ ומכוני תַּהֲלֻכוֹת. מכוונם כמו סליכס, לומר סתדות נסמון קונג ומקפות ופיל [קונ, פרשנעסמיתן], ונשפס יסודשס נמכון שקר. ודע שנתרנוס מסס הַלָּבָא, חֲלָבָא ונמרפ חֲלָבָא, נמכון מעפע ופרס מכסנ וסנגון, ולרוב מתנכסני תוסס שנעפ, וכל־סלכות נתרנוס בְּרַ חֲלָבָן.
n. f. pluralet. incessus, pompa solennis. LXX. verbaliter: *διέρχεσθαι.*

pl.: וְתַהֲלֻכֹת
ותהלכת לימין Neh. 12, 31.

הָלַךְ

פעל נתרמי כמו נענכי, ומכנד הָלַךְ קוק מפעולם, ומכוסף אֲהָלֵךְ נדומס לו, ומסשקרון ניכוני הרכוי מְהַלְּכִין.
v. aram., hebraico par atque aequale *Pa.* הַלֵּךְ; *Af.* אַהְלֵךְ part. מְהַלְּכִין. LXX. *πορεύεσθαι, περιπατεῖν.*

Pa-el: הַלֵּךְ

part. masc.: מְהַלֵּךְ
על־חיכל מלכותא די בבל מהלך הוה Dan. 4, 26.

Af-el: אַהְלֵךְ

part. pl.: מְהַלְּכִין
מהלכין בגוא־נורא Dan. 3, 25.
ודי מהלכין בגוה Dan. 4, 34.

הֲלַךְ
[ג״ו לעיין מין מס לעוכי דכיס לרעיון מעכרה [וועג־נעלר, פעדשגיוס], ונמצ נסקשר עס כלו ומכלה, ומסס נכ׳ מיכי מסיס לסקיס.

n. m. vectigalis de usu viarum exacti (Weg-zoll). LXX. *ἀναφορά, μέρος, συντέλεσμα.*

הֲלָלְךָ
Esr. 4, 13. מִנְדָּה בְלוֹ וְהֶלֶךְ לֹא יִתֵּנוּן וּמִדָּה בְלוֹ וְהֶלֶךְ מִתְיַהֲבָ
Esr. 4, 20. לְהֹון
Esr. 7, 24. מִנְדָּה בְלוֹ וְהֶלֶךְ

הָלַל

v. הָלַל *pa'el* נוֹדַע וּמְכַנֶּה מְכוֹנָן וּמְכַנֵּס מְסֻלָּסוֹת, נִעְתִּיד הֻחְלְפוּ וּמְקוֹר [לַד״ק] חָלַל [כְּמוֹ שֶׁהֵן יְרֵאִי׳ ס׳ כ״ו; בָּרַר קִסֵּל׳ נ׳, י״ק; רָד יְצִי׳ ע״ח ק׳] וּכְכוֹנִי חִבֵּר. סִתְּמוּכָם הוּחַלְפוּ [קִסֵּל׳ ע״ח ס״נ] כְּמוֹ הוֹלִילוּ מִצְרַיִם יִלֵּל, הוֹלֵל נְכוֹנִין פִּלֵּל נִמְהַלֵּל, כְּמִצַּד גּוֹזוֹ מוֹפְצֵי הַלְלוֹת נִמְהֲלֵלוֹת. סִסְלֵם מְכוֹפְלִים: ק׳ נְכוֹנִין וְהוֹפְעוּת [סִעֵל״ו י״ן לְיִסְעֵנוּן], וּמְצַח חָל נִמְכוֹנִין סוּם קוֹרְכִים נְשַׁפְתִּי מְעַרְכָה, וּסוּף גַּם לְסִפְעֵל אָחַל לְעִיל מְצַח. נ׳ לְרִיק קוֹל וּוּעוּק [סִתַּלְנֵן], וְגַם לְוֹם קוֹרְכִים וִיקִים נְשַׁפְתִּי מְעַרְכָה, וְלֹא יִדְעָתִי לְסִם הַמָּצַח נְמוֹנֵג אֵתִי סְכוֹוְנוּם. סִמְּצַחַל מְסִתְּקִרוֹן עַל סִסְלוּל וְסִמְּצַח [פְּרִיוֹנֵן] נְרוּמְמוּת וּוּחַר, לֹא עַל אֵלּוֹן סִמְּצַחֲנֵע [רְאוּנֵן], וְכֹכֶל אֵלֶם מְלֵרִיק סִפְעֵל. קוֹל וּמוֹעֵק, וְגַם תְּנֵן מְקוֹרִי סִפְעֵל. h. e. חָל *v.* vi latissime patens (impf. יַחֲלֹל; inf. ex nonnull. sent. חָל, ad sim. inf. שָׁחַק Jerem. 5, 26. בָּר Qohel. 3, 18. רָד Jes. 45, 1; c. suff. הוֹלֲלוֹ; part. הוֹלֵל Ps. 78, 62. a rad. מְהוֹלָל = הָלַל; f. הוֹלֶלֶת pro מְהוֹלֶלֶת). Notio huic verbo duplex inest: 1) clarum, lucentem esse, lucere, splendere, a rad. חָל (hell), quae inest etiam v. אָחַל (unde יַאֲחִיל, Job. 25, 5); 2) sonare (hall-en), quae duplex ejus verbi notio an eodem de fonte manet, dubito. Altera notio tropice refertur ad famam, laudem, gloriam, praedicationem, atque etiam, vi clamandi seu bacchandi, ad furorem et insaniam. LXX. 1) הָלַל, *ἐπιφαύσκειν*, הֵהֵל, *αὐγεῖν*; 2) *αἰνεῖν, ἐξομολογεῖσθαι, εὐλογεῖν, καθυμνεῖν, ὑμνεῖν, περιφέρειν; παρασκευάζειν; παρανομεῖν*, הוֹלֵל *ἄνομος, παράνομος. Hitp ἀγαλλιᾶσθαι, καυχᾶσθαι, ἐγκαυχᾶσθαι, κατακαυχᾶσθαι, ἐπαινεῖν, ἐνδοξάζειν, παραφέρειν; συγχύειν, σαλεύειν, ἐκμαίνεσθαι;* הֵלֵל, *αἴνεσις*, לְהַלֵּל *αἰνετός, αἶνος*; הוֹלֵל, *πενθεῖν*; הֵלֵל, *ἐπαινετός*; מְהוֹלָל, *αἰνετός*; מְהוֹלֵל, *περιφορά.*

2 *impf. pl.:* תְּהֹלּוּ
Ps. 75, 5. אַל־תְּהַלּוּ
inf. c. suff.: בְּהָלּוֹ
Job. 29, 3. בְּהָלּוֹ נֵרוֹ עָלַי רֹאשִׁי
part. pl.: *הוֹלְלִים
Ps. 5, 6. *לֹא־יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים
pl.: בַּהֹלְלִים
Ps. 73, 3. *כִּי קִנֵּאתִי בְּהוֹלְלִים
pl.: *לְהוֹלְלִים
Ps. 75, 5. *אָמַרְתִּי לְהוֹלְלִים
Pi-el: הִלֵּל 3 *perf.*
Ps. 10, 3. כִּי־הִלֵּל רָשָׁע
1 *perf. c. s.:* הִלַּלְתִּיךָ
Ps. 119, 164. שֶׁבַע בְּיוֹם הִלַּלְתִּיךָ
3 *pl.:* וְהִלְּלוּ
Jes. 62, 9. וְהִלְּלוּ אֶת־יְיָ
cum suff.: הֲלָלְוּךָ
Ps. 84, 5. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה
cum suff.: יְהַלְלוּהוּ
Ps. 69, 35. יְהַלְלוּהוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ
Ps. 107, 32. וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ
cum suff.: וַיְהַלְלוּהָ
Prv. 31, 31. וִיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים
cum suff.: וַיְהַלְלוּהָ
Cant. 6, 9. וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ
Pa-el: הִלֵּל
3 *perf. fem.:* הֵהֵלָּה *p.*
Ez. 26, 17. הָעִיר הֵהֵלָּה
3 *pl.:* *הוֹלֵלוּ *p.*
Ps. 78, 63. *וּבְתוּלֹתָיו לֹא הוֹלָלוּ
part.: מְהֻלָּל
2 Sam. 22, 4. מְהֻלָּל אֶקְרָא יְיָ
Ps. 18, 4. מְהֻלָּל אֶקְרָא יְיָ
Ps. 113, 3. מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ
part.: וּמְהֻלָּל
1 Chr. 16, 25. כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
Ps. 48, 2. 145, 3. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
Ps. 96, 4. כִּי־גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
3 *imperf.:* יְהֻלָּל
Prv. 12, 8. לְפִי שִׂכְלוֹ יְהֻלַּל־אִישׁ
Hitpa-el: הִתְהַלֵּל
part.: מִתְהַלֵּל
Prv. 25, 14. מִתְהַלֵּל בְּמַתָּת־שֶׁקֶר
part.: הַמִּתְהַלֵּל
Jer. 9, 23. בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל
pl. part.: הַמִּתְהַלְלִים
Ps. 97, 7. הַמִּתְהַלְלִים בֵּאלִילִים
inf. constr.: לְהִתְהַלֵּל
Ps. 106, 5. לְהִתְהַלֵּל עִם־נַחֲלָתֶךָ
imperat. pl.: הִתְהַלְלוּ
1 Chr. 16, 10. הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
Ps. 105, 3. הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ
2 *imperf.:* תִּתְהַלֵּל
Ps. 52, 3. מַה־תִּתְהַלֵּל בָּרָעָה
Prv. 27, 1. אַל־תִּתְהַלֵּל בְּיוֹם מָחָר
2 *imperf.:* תִּתְהַלֵּל *p.*
Jes. 41, 16. בִּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלָּל
2 *fem.:* תִּתְהַלְלִי
Jer. 49, 4. מַה־תִּתְהַלְלִי בָּעֲמָקִים
3 *imperf.:* יִתְהַלֵּל
1 Rg. 20, 11. אַל־יִתְהַלֵּל חֹגֵר כְּמַפְתִּחַ
Ps. 63, 12. יִתְהַלֵּל כָּל־הַנִּשְׁבָּע בּוֹ
Jer. 9, 22. אַל־יִתְהַלֵּל חָכָם
Jer. 9, 22. וְאַל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר
Jer. 9, 22. אַל־יִתְהַלֵּל עָשִׁיר
Jer. 9, 23. כִּי אִם־בְּזֹאת יִתְהַלָּל
3 *imperf.:* יִתְהַלֵּל *p.*
Prv. 20, 14. וְאָז לוֹ אַז יִתְהַלֵּל
3 *imperf.:* תִּתְהַלֵּל *fem.*
Ps. 34, 3. בַּיְיָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי
3 *imperf.:* תִּתְהַלֵּל *p.*
Prv. 31, 30. אִשָּׁה יִרְאַת־יְיָ הִיא תִּתְהַלָּל
3 *imperf. pl.:* יִתְהַלְלוּ *p.*
Ps. 49, 7. וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ
Jer. 4, 2. וּבוֹ יִתְהַלָּלוּ
3 *imperf. pl.:* וַיִּתְהַלְלוּ
Ps. 64, 11. וְיִתְהַלְלוּ כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב
Jes. 45, 25. וְיִתְהַלְלוּ כָּל־זֶרַע יִשְׂרָאֵל
Po-el: הוֹלֵל
part.: מְהוֹלֵל *p.*
Eccl. 2, 2. לִשְׂחוֹק אָמַרְתִּי מְהוֹלֵל
part. pl.: *הוֹלְלִים
Ps. 5, 6. *לֹא־יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים
p. pl.: *בַּהוֹלְלִים
Ps. 73, 3. *כִּי קִנֵּאתִי בְּהוֹלְלִים
p. pl.: *לְהוֹלְלִים
Ps. 75, 5. *אָמַרְתִּי לְהוֹלְלִים
part. c. suff.: מְהוֹלָלַי
Ps. 102, 9. מְהוֹלְלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ
3 *imperf.:* יְהוֹלֵל
Job. 12, 17. וְשֹׁפְטִים יְהוֹלֵל
Eccl. 7, 7. כִּי הָעֹשֶׁק יְהוֹלֵל חָכָם
Jes. 44, 25. וְקֹסְמִים יְהוֹלֵל
Hitpo-el: הִתְהוֹלֵל
3 *p. pl.:* וְהִתְהוֹלְלוּ *p.*
Jer. 25, 16. וְהִתְגֹּעֲשׁוּ וְהִתְהוֹלָלוּ
3 *pl.:* וְהִתְהוֹלְלוּ
Jer. 46, 9. וְהִתְהוֹלְלוּ הָרֶכֶב
3 *imperf.:* וַיִּתְהוֹלֵל
1 Sam. 21, 14. וַיִּתְהוֹלֵל בְּיָדָם
3 *impf. pl.:* יִתְהוֹלֵלוּ
Jer. 51, 7. עַל־כֵּן יִתְהוֹלְלוּ גוֹיִם
Nah. 2, 4. יִתְהוֹלְלוּ הָרֶכֶב
Jes. 64, 10. אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבֹתֵינוּ
2 *pl.:* וְהַלֹּתֶם
Joel 2, 26. וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְיָ
1 *pl.:* הַלְלֵנוּ
Ps. 44, 9. בֵּאלֹהִים הִלַּלְנוּ כָל־הַיּוֹם
part. pl.: מְהַלְלִים
1 Chr. 23, 5. מְהַלְלִים לַיְיָ בַּכֵּלִים
וּמְהַלְלִים
1 Chr. 29, 13 וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ
2 Chr. 20, 21. וּמְהַלְלִים לְהַדְרַת־קֹדֶשׁ
2 Chr. 30, 21. וּמְהַלְלִים לַיְיָ יוֹם יוֹם, בִּיוֹם
וְהַמְהַלְלִים
2 Chr. 23, 12. וְהַמְהַלְלִים אֶת־הַמֶּלֶךְ
inf. constr.: וְהַלֵּל
1 Chr. 16, 36. אָמֵן וְהִלֵּל לַיְיָ
1 Chr. 25, 3. עַל־הוֹדוֹת וְהַלֵּל לַיְיָ
בְּהַלֵּל
2 Chr. 7, 6. בְּהַלֵּל דָּוִיד בְּיָדָם
Esr. 3, 11. וַיִּעֲנוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדוֹת
Esr. 3, 11. כְּהַלֵּל לַיְיָ
וּבְהַלֵּל
2 Chr. 5, 13. וּבְהַלֵּל לַיְיָ כִּי טוֹב
לְהַלֵּל
2 Sam. 14, 25. לְהַלֵּל מְאֹד
1 Chr. 23, 5. עֲשִׂיתִי לְהַלֵּל
2 Chr. 5, 13. לְהַלֵּל וּלְהוֹדוֹת לַיְיָ
2 Chr. 8, 14. לְהַלֵּל וְלְשָׁרֵת נֶגֶד הַכֹּהֲנִים
2 Chr. 20, 19. לְהַלֵּל לַיְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
בְּכֵלֵי הַשִּׁיר וּמוֹדִיעִים
לְהַלֵּל
2 Chr. 23, 13. לְהַלֵּל לַיְיָ
2 Chr. 29, 30. לְהַלֵּל אֶת־יְיָ עַל־יְדֵי דָוִיד
Esr. 3, 10. לְהַלֵּל לְהוֹדוֹת בְּמִצְוֹת
דָּוִיד
Neh. 12, 24. וּלְהַלֵּל
וּלְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
1 Chr. 16, 4. לְהַלֵּל וּלְהוֹדוֹת
1 Chr. 23, 30. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַיְיָ
2 Chr. 31, 2. לְשָׁרֵת וּלְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל
impt. pl.: הַלְלוּ
Ps. 113, 1. 135, 1. הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ
Ps. 113, 1. הַלְלוּ אֶת שֵׁם־יְיָ
Ps. 117, 1. 135, 1. הַלְלוּ אֶת־יְיָ כָּל־גּוֹיִם
Ps. 148, 1. הַלְלוּ אֶת־יְיָ
Ps. 148, 7. הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הָאָרֶץ
Ps. 150, 1. הַלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ
Jer. 20, 13. שִׁירוּ לַיְיָ הַלְלוּ אֶת־יְיָ
Jer. 31, 7. הַשְׁמִיעוּ הַלֵּל וְאִמְרוּ
imprt. pl.: הַלְלוּהוּ
Ps. 22, 24. יִרְאֵי יְיָ הַלְלוּהוּ
Ps. 148, 1. הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים
Ps. 148, 2. הַלְלוּהוּ כָּל מַלְאָכָיו
Ps. 148, 2. הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָו
Ps. 148, 3. הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ
Ps. 148, 3. הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר
Ps. 148, 4. הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם
Ps. 150, 1. הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ
Ps. 150, 2. הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו
Ps. 150, 2. הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ
Ps. 150, 3. הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר
Ps. 150, 3. הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר
Ps. 150, 4. הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל
Ps. 150, 4. הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים
Ps. 150, 5. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע
Ps. 150, 5. הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה
imprt. pl.: הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 104, 35 בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 105, 45. וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 106, 1 הַלְלוּ־יָהּ הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב
Ps. 106, 48. אָמֵן הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 111, 1. הַלְלוּ־יָהּ אוֹדֶה יְיָ
Ps. 112, 1. הַלְלוּ־יָהּ אַשְׁרֵי־אִישׁ
Ps. 113, 1. הַלְלוּ־יָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ
Ps. 113, 9. שַׁמֵּחַ הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 115, 18. וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּ־יָהּ
Ps. 116, 19 בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלִַם הַלְלוּ־יָהּ

3*imperf. pl.*: יִתְהַלָּלוּ *p.*
Jer. 50, 38. ובאימים יתהללו
Hif-il: הֵהֵלַל
3 *imperf.*: יַהֵלֵל
Job. 31, 26. אם־אראה אור כי יהל
3 *f imperf.*: תַּהֵלַל
Job. 41, 9. עטישתיו תהל אור
3 *imperf. pl.*: יְהֵלְלוּ
Jes. 13, 10. לא יהלו אורם

הְלוּלִים

ז״ו סכוונס שנוס וכנון שעקס וס״דד תכוסס ונסול ומכס וש״ו [יוסעל, ל״יע, פַּרַיידפַּעסע], נסשאל על קג פּסַלְמִים וקנ תקצי״ר, נקרמי מסשאל על שעקס פּסקוונס, לכן בֵּית־תְּהִלּוֹא ני״ת קקוונס, או קקוונס כללנ, גנוסנ דסלוולנ מעת קקוונס, או מעת קקנים.

n. m. laudatio, praedicatio, triumphus, hymnus, festum laudationis Dei, maxime propter fruges collectas. Aram. speciatim de nuptiarum solennibus, unde בֵּית־תְּהִלּוֹא, domus, qua nuptiae celebrantur, vel ipsae nuptiae; גִּנּוּנָא דְּתְהִלּוֹא, lectus genialis, torus. LXX. *χορός, αἶνετός.*

pl.: תְּהִלּוֹת
Lev. 19, 24. קדש הלולים לה׳
Jud. 9, 27. ויבצרו ויעשו הלולים

תְּהִלָּה

ז״כ מן סלנ ע״ש קפלס קקנס וסיכוי תְּהִלּוֹת, ונליון ומיוסת דוד תְּהִלִּים ונקרמי תְּהִלִּין לנכל סקכמים [פוולנ-עטר], וכן מן תְּפִלָּה כשמר נרכוי תְּפִלִּין [נעכרית תפלים] לניון סשוטף, ומסקנר כשמר תְּהִלִּין, תְּהִלִּים [ע׳ תקווי פכיכים דף קכ״ו]. סכוונס כנוד ווכר ומיר וש״ר רוסס ותודס נכס ותפקרת [רוסס, לוולנ, נעוונג], ומשאלות רכות.

n. f. (a v. הָלַל, ad s. f. תְּהִלָּה; pl. תְּהִלּוֹת; תְּהִלִּין, תְּהִלִּים; תְּהִלָּה de psalmis Davidicis) laus, gloria, hymnus. LXX. *αἴνεσις, αἶνος, ἔπαινος, δόξα, δοξάζειν, ὕμνησις, ὕμνος, ἐξομολόγησις, γαυρίαμα, καύχημα, ἔνδοξος, ὀνομαστός, ἀρετή, γλύμμα, ἰατρεία, σωτήριον.*

Neh. 12, 46. תהלה והודות
Ps. 33, 1. נאוה תהלה
Ps. 40, 4. תהלה לאלהינו
Ps. 65, 2. לך דמיה תהלה
Ps. 119, 171. תבענה שפתי תהלה
Ps. 145, 1. תהלה לדוד
Ps. 147, 1. נאוה תהלה
Ps. 148, 14. תהלה לכל־חסידיו
Jes. 60, 18. ושעריך תהלה
Jes. 61, 3. מעטה תהלה
Jes. 62, 7. ירושלם תהלה בארץ
Jer. 49, 25. איך לא־עזבה עיר תהלה

וּתְהִלָּה

ובעת החלו ברנה
2 Chr. 20, 22. ותהלה
Neh. 9, 5. על־כל־ברכה ותהלה
Jes. 61, 11. יצמיח צדקה ותהלה

בְּתְהִלָּה

Ps. 100, 4. חצרותיו בתהלה

לְתְהִלָּה

Dt. 26, 19. לתהלה ולשם
Jer. 33, 9. לתהלה ולתפארת
Zeph. 3, 19. ושמתים לתהלה

וְלִתְהִלָּה

Jer. 13, 11. ולשם ולתהלה
Zeph. 3, 20. לשם ולתהלה

תְּהִלַּת

constr.:
Ps. 145, 21. תהלת ה׳ ידבר־פי
Jer. 48, 2. אין עוד תהלת מואב
Jer. 51, 41. ותתפש תהלת כל־הארץ

cum suff.: תְּהִלָּתִי

Ps. 22, 26. תהלתי בקהל רב
Ps. 71, 6. בך תהלתי תמיד
Ps. 109, 1. אלהי תהלתי אל־תחרש
Jes. 43, 21. תהלתי יספרו
Jer. 17, 14. כי תהלתי אתה

cum suff.: וּתְהִלָּתִי

Jes. 42, 8. ותהלתי לפסילים
Jes. 48, 9. ותהלתי אחטם־לך

cum suff.: תְּהִלָּתְךָ

Dt. 10, 21. הוא תהלתך והוא אלהיך

cum suff.: תְּהִלָּתֵךְ

Ps. 9, 15. אספרה כל־תהלתיך

cum suff.: תְּהִלָּתֶךָ

Ps. 35, 28. כל־היום תהלתך
Ps. 48, 11. כשמך אלהים כן תהלתך
Ps. 51, 17. ופי יגיד תהלתך
Ps. 71, 8. ימלא פי תהלתך
Ps. 71, 14. והוספתי על־כל־תהלתך
Ps. 79, 13. נספר תהלתך

cum suff.: בְּתְהִלָּתֶךָ

1 Chr. 16, 35. ולהשתבח בתהלתך
Ps. 106, 47. להשתבח בתהלתך

cum suff.: תְּהִלָּתוֹ

Ps. 34, 2. תמיד תהלתו בפי
Ps. 66, 2. שימו כבוד תהלתו
Ps. 66, 8. והשמיעו קול תהלתו
Ps. 106, 2. ישמיע כל־תהלתו
Ps. 106, 12. וישירו תהלתו
Ps. 111, 10. תהלתו עמדת לעד
Ps. 149, 1. שיר חדש תהלתו
Jes. 42, 10. תהלתו מקצה הארץ

cum suff.: וּתְהִלָּתוֹ

Ps. 102, 22. ותהלתו בירושלם
Jes. 42, 12. ותהלתו באיים יגידו
Hab. 3, 3. ותהלתו מלאה הארץ

pl.: תְּהִלּוֹת, תִּהֻלּוֹת

Ex. 15, 11. נורא תהלת עשה־פלא
Ps. 22, 4. יושב תהלות ישראל
Ps. 78, 4. מספרים תהלות ה׳
Jes. 63, 7. אזכיר תהלת ה׳

pl.: וּתְהִלּוֹת

Jes. 60, 6. ותהלות ה׳ יבשרו

מְהֻלָּל

ז״ו וסיליון שנוס וכנוד נתיכ תסלס וכנוד, או תסלס נכלל [רוסס, דשס ריסמען], סתקוכס מופשיע, וסמכוון נכנין הכנד.

n. m. piël. abstr., gloriatio, glorificatio. LXX. *ἐγκωμιάζειν.*

cum suff.: מְהֻלָּלוֹ

Prv. 27, 21. ואיש לפי מהללו

הֻלֻלוֹת

ז״כ יקידים, כי סוס שכיי מן הֻלֻלוֹת, וכן כ״ל מסס עֻלֻלוֹת שכיי מן עֻלֻלוֹת, וכן חֻכְמוֹת [משלי ט׳, ל׳] שכיי מן חָכְמוֹת, וסלקים נכתס, שס סיקיד, וכן רִבּוֹת. סכוונס שעות ושנעון [רשוועריי״ס, עשלנ-סייע], נסשאל על כסלנות נכלנ. סתקוכס גויכת הֻלֵּל, ושל הֻלֻלוֹת כמו מְהֻלָּלוֹת וכי כן הֻלֵּל סכיכוני נמר מְהֻלָּל דוק ותקט.

n. f. sing. (ad s. frmm. עֻלֻלוֹת, חֻכְמוֹת, רִבּוֹת, quibus respondent חָכְמוֹת, רִבּוֹת, הֻלֻלוֹת) multo illae crebriores, atque vim abstractivam indicantes) delirium, desipientia, insania, furor, saepe de stultitia ac stupore. Forma est participialis; הוֹלֲלוֹת enim pro מְהוֹלֲלוֹת, veluti הֻלֵּל pro מְהֻלָּל dicitur. LXX. *περιφέρεια, περιφορά, παραβολή.*

Eccl. 1, 17. ודעת הללות ושכלות
Eccl. 7, 25. והסכלות הוללות

sg.: וְהוֹלֶלוֹת

Eccl. 2, 12. חכמה והוללות וסכלות
Eccl. 9, 3. והוללות בלבבם

הֻלֻלוֹת

ז״כ נדוסס למכוון הֻלֻלוֹת, כי סיק סיק, ושלפנכו יסוד לסשס לעיל.

n. f. vi eadem, qua hujus nominis nonnisi forma est secundaria. LXX. *περιφέρεια.*

Eccl. 10, 13. הוללות רעה

תְּהֻלָּה

ז״כ גויר הָהֵל לד״ק, וסכוונס כס׳לות, וכן תְּהֻלָּן מן כנן, תֵּימָס מן מסס. עי׳ יותר סוס קפק תְּכֵל.

n. f. (a m. תְּהֻל ad s. f. תְּהֻלָּה a. v. רָנַן, תֵּימָס a v. תָּמַס), stultitia, arab. *wahala*, opinari, debilem (pavidum) esse.

Job. 4, 18. *ובמלאכיו ישים תהלה

הֵוֶלֶל

ז״ו מן הלל כפי שנראה, כי רק לשלנ סלנת סוסיכס ונסיכס, ונעמנו שנשאר עס נן־זקר, על כיקן משרש כשאר תְּעִכְּנוּ. סתקוכס זכס וכלפ נקלף חֵלֶל לצון נסיכס ווסר [נלעקן], וכן סתקנגס כוכנ נגסף, ותקלוס סדגש נסקלן סתקוטס, וכן נתקנוס, עי׳ שִׁיחַ נמר שַׂחַב וכדומס.

n. m. (a v. הָלַל; requiritur enim, ut apparet ex adjecto גְּבַר־שַׁחַר, verbum, cui inest vis splendendi lucendique) splendor, lux matutina. LXX. *ἑωσφόρος*, aram. כּוֹכַב נְגַהָּא (cf. arab. *zuhâra*, de lucifero). Productum est autem הֵילֵל ex שַׁחַל, sicuti שַׁחַר ex שַׁחַב. Qui a v. יָלַל deducunt, certo ineptiunt.

Jes. 14, 12. הילל בן־שחר

I. הָלַם

פעל כודד, ומסכוון דקיפס וסכפס סנקס וגניפס מקיס ודכיס [שעקסענן, שלאנען], ונסשאל על סמלוס מיין, לומר שסכוונת, ווסו כאלו מכונס מן משלוס. תמנת משרש גכ׳ נשפת רומי מלכי סמסולס ומכוקע [lam-ina], ונאלן ידוע סמקור לְהָלַמּוּ, ואלן נכנים הָלְמוּת, ווס כמו סקיכס, ודוק.

vrb. trans., tundere, trudere, quatere (ungulis), tropice part. הֹלֵם יַיִן, vino percussum, vinolentum, ebrium, *οἰνοπλῆγα εἶναι.* LXX. *μεθύειν.* Radix est *lam* (unde: *lam*-ina, de aere per malleum tenuato). LXX. *καταπατεῖν, ἀποτέμνειν, νευροκοπεῖν, καταῤῥάσσειν, ἐμπαίζειν, παιδεύειν*; הֹלֵךְ הָלֹם *ἔνθεν καὶ ἔνθεν.*

3 *perf.*: וְהָלְמָה *fem.*
Jud. 5, 26. והלמה סיסרא
3 *pl.*: הָלְמוּ
Jud. 5, 22. אז הלמו עקבי־סוס
Jes. 16, 8. הלמו שרוקיה

c. suff.: הַלְמוּנִי
Prv. 23, 35. הלמוני בל־ידעתי

p. pass. constr.: הֲלוּמֵי
Jes. 28, 1. הלומי יין

inf. constr.: וְהָלֹם
1 Sam. 14, 16. נמוג וילך והלם

3 *impf. c. suff.*: יְהַלְמֵנִי
Ps. 141, 5. יהלמני צדיק חסד

3 *impf. pl.*: יַהֲלֻמוּן
Ps. 74, 6. בכשיל וכילפות יהלמון

I. הֶלֶם

ז״ו וסכוונס כמו מכס נפעיס לו נקוכנס, סלוס רנון וכתוס ודכוי [שלאנג, שעקסס], וכן פכשו רניס מקליק פעיס לְקַת־הַהֶלֶם פעס [יעני׳ מ״ו].

לכן לד״ק הֶלֶם סוס סניכוני לניין קכס נרול, וסכוונס נלקי מיוסנת לתמונס.

n. m., ad s. f. קֶדֶשׁ, pulsus, pulsatio, ictus (mallei in incude), semel apud Jesaiam 41, 7., ubi accentu hoc vocabulum pro participio habere prohibetur. LXX. *τύπτων.* Recte jam *Salomo ben-Melek.*

הוֹלֵם *al. part.*
Jes. 41, 7. את־הולם פעם

מַהֲלֻמָּה

ז״כ גויר סוכני מַהֲלֻמִּים, ומכוון סלוס וכנוף וכנון [שלאנג, שעקסס], ומשלנ לכן נכנוי, ומיוסנ לנשכ.

n. f. pluralet. (a m. מַהֲלֻמִּים), ictus, pulsatio, plagae, verbera, colaphi. LXX. *τιμωρία, θάνατος.* Rectius Theod. *συγκλάσεις*; Symm. *σφυροκοπίαι*, h. e. percussiones, quae fiunt ictu mallei.

pl.: וּמַהֲלֻמוֹת
Prv. 19, 29. ומהלמות לגו כסלים

לְמַהֲלֻמוֹת

pl.:
Prv. 18, 6. ופיו למהלמות יקרא

הַלְמוּת

ז״כ ומכוונס כילף ומען מקנ ופעיס [שעקעכ], לומס תמנות מכוונס מופשעת, לומר מסגנ ומסלקף ומסנגף מסלוס ומכוי וכדומס.

n. f., malleus, vel potius propter formam abstractivam: ictus, percussio, velut incudis per malleum, deinde de ipso instrumento. Sic jam recte Miklal-Jofi. LXX. *ἀποτομή.* Rabbinice: חַלְמוּת, refutatio.

לַהֲלֻמוֹת

Jud. 5, 26. להלמות עמלים

II. הָלֶם

פעל לק־עוכר כמ נגוד הֶהָלֵם, ומוס כמו חָלַם [משר מסנו קחלמס] לשון קשוי. עי׳ קלס.

vrb., uni derivato הֶהָלֵם insitum, vi eadem, qua חָלַם (unde אַהֲלָמָה, ad s. f. לַהֲלָה, חַהֲלָה, et חַהֲלַמִּישׁ, ad s. f. חַהֲרִישׁ, עַבְרִישׁ, בָּבְרִישׁ, חֲרָמִישׁ), durum esse.

יַהֲלֹם

ז״ו לניון מכן יקיס, שנקרק כן ע״ש קשוי שלו, ונפלע לק כודע לי, וכן אַהֲלָמָה, חַהֲלַמִּישׁ שפעל קלס נמכוון סוס.

n. m. gemmae, quae a duritia appellata est, et cujus de specie ambigunt interpretes. LXX. *ἴασπις, σμάραγδος.* Trg. סַבְרְהָלֵם. אַסְפּוֹר.

וְיַהֲלֹם

Ex. 28, 18. 39, 11. נפך ספיר ויהלם
Ez. 28, 13. אדם פטדה ויהלם

חָם

v. s. הָמָה *p.* 330.

חָמַד

פעל כודד ונעתיל יֶחֱמַד, ומכוון כמו חֵם לעיל, תמנותו לשון סמסוס וומוס

וכיוצא [הומיען, זומענן], מכות הדוב וגעזוק פכלב וכפלנוף ומנפ סיוכים, מזקק לחלים ומדוכזים ומרעש כנון הכבור, מעשף פגפס וכעזו ומסמון גלי יס, וכדומה מן פשלוות. נמנוס פשרש נפ נשפתי מערב engl. *hum.*] [*humm*-en. ונערני סיפס פכפל מזלגו, ופשרש נפפעל נָ־הַם, הֵם, נתכנוס פכוסף אַהֲמִי.

verb. intr. (impf. רֵהֲמָה), fremere, sonare, sicuti הֵם, הָם, de murmure ursi, de mussitatione canis, de gemitu turturum, de hominibus lamentabili querebundaque voce deplorantibus, de nervorum in fidibus pulsurum strepitu, de aquarum, pluviarum fluctuumque agitatorum, fremitu, de crepitu pedum tumultuque hominum, unde הֲמוּלָה, de fori viarumque propter vulgi confluentis turbam strepitu. Radix, *ham*(נָ־הַם,הֵם), vi strependi, invenitur etiam in linguis occidentalibus (*to hum, hummen*), arab. *hamham*. LXX. θροεῖν, ἠχεῖν, στενάζειν, ταράσσειν, συνταράσσειν, βομβεῖν, κυμαίνειν; ἀπαγγέλλειν, ἀποκτείνειν, εὐφραίνειν, λιμώττειν, μασσᾶν, σπαράσσειν, σπεύδειν; ἅμυ; αἷμα; מֵהֵמָה, ὑβριστικός; הֲמִיָּה, ἀνεπτερωμένη, θρασύς, τεῖχος.

3 *pl. perf.:* הָמוּ
Ps. 46, 7. המו גוים
Cant. 5, 4. ומעי המו עליו
Jer. 31, 20. על־כן המו מעי לו
Zach. 9, 15. המו כמו־יין
3 *pl. perf.:* וָהָמוּ
Jer. 5, 22. והמו גלוו ולא־יעברנהו
Jer. 51, 55. והמו גליהם כמים רבים
part. masc.: הוֹמֶה, הֹמֶה
Prv. 20, 1. לץ היין המה שכר
Jer. 4, 19. קירות לבי הומה־לי
part. fem. הוֹמָה
1 Reg. 1, 41. קול־הקריה הומה
part. fem.: הֲמִיָּה *forma secunda.*
Prv. 7, 11. המיה היא וסוררת
Prv. 9, 13. אשת כסילות הומיה
Jes. 22, 2. עיר הומיה קריה עליזה
part. pl.: הֹמוֹת *fem.*
Ez. 7, 16. המות איש בעונו
pl.: הֲמִיּוֹת *forma sec.*
Prv. 1, 20. בראש המיות תקרא
inf. constr.: בְּהָמוֹת
Jes. 17, 12. כהמות ימים יהמיון
1 *imperf.:* וְאֶהֱמֶה
Ps. 55, 18. אשיחה ואהמה
1 *imperf.:* וָאֶהֱמֶיָה *p.*
Ps. 77, 4. אזכרה אלהים ואהמיה
2 *imperf.:* תֶּהֱמֶי *fem.*
Ps. 42, 12. 43, 5. ומה־תהמי עלי
2 *imperf.:* וַתֶּהֱמִי *fem.*
Ps. 42, 6. ותהמי עלי
3 *imperf.:* יֶהֱמָה
Jer. 6, 23. 50, 42. קולם כים יהמה
Jer. 48, 36. (bis) כחללים יהמה
1 *pl.* נֶהֱמֶה
Jes. 59, 11. נהמה כדבים כלנו
3 *pl.* יֶהֱמוּ
Ps. 46, 4. יהמו יחמרו מימיו
Ps. 59, 7. 15. יהמו ככלב
Jes. 16, 11. ככנור יהמו
3 *pl.:* וַיֶּהֱמוּ
Jes. 51, 15. ויהמו גליו
Jer. 31, 35. ויהמו גליו

3 *pl.:* יֶהֱמָיוּן
Ps. 39, 7. אך־הבל יהמיון
Ps. 83, 3. הנה אויביך יהמיון
Jes. 17, 12. כהמות ימים יהמיון
3 *pl. fem.:* *תֶּהֱמֶינָה
Mich. 2, 12. *תהמינה מאדם
הֵם
ג״ז ולפ־עונר כפ נכנוי רנוי הֵמֵּהֵם, ויפתו רנים שהוף כמו פמוניפס, מן היקיד הֵם מן פמס; ולפ״פ מן הַמְּהֻמִּים, לומר לפנר מפס, וכן נקרנוס: מנניפון. קולם נכל לפם פקפוק.

n. m. (cujus solum una forma חֲמֵּהֵם reperitur), ex plurimorum sententia = חָמוֹן, a. v. חָמָה. Jakob ben-Elazar a. v. חָמָה, ad s. f. רָמָּה, קְשֵׁיהֶם, רְפֵיהֶם, factum esse חָמָה statuit, dicique de filiis, tanquam de re, propter cujus incitum deploramus. Trg. מִבְּנֵי־חוֹן. Salomo ben-Melek reduplicatum esse putat (= הֵם וּבְנֵי־בְנֵיהֶם), Abendana: מֵהֲמוֹנָם h. e. a tumultu hostium. LXX. ut videtur: *οὐδὲ μετὰ σπουδῆς.*

c. suff.: מֵהֲמֵּהֵם
Ez. 7, 11. ולא מהמהם
הֲמִיָּה
ג״כ מן פמס וספעך הֲמִיָּה, ונקפר פרעש כנוך [ניעפער־רויפען]. ונגפרק ירוע: פמעו פמיס פל מלינס.

n. f., strepitus, uti barbiti, talmudice de turba multitudinis urbanae (הֲמִיָּה שֶׁל־מְדִינָה). LXX. *πολύς.*

constr.: הֲמִיַּת
Jes. 14, 11. הבית נבליך
הָמוֹן
ג״ז [פ״פ נקנס] וספעך חָמוֹן, ונכנוי חֲמֹנָן או חֲמֹנָהּ. סכוונה פאון ורעש מפגפס או מפמית פכנור, או מקפוצות וקנן וספולות קניס, מרגפת קפל וספעפ, מקול וסון ונכס וכנור, מרגו- ורקיפת מעים ורקיפס וכדומה [נע- ריי״ס, נפעיפעל, נפעיל, מעגנע, נפוועגונג]. וסמלפ נפ כתנגוס.

n. m. (semel *f.*), factum ex *hama-un*, constr. חָמַּן; c. s. חָמֹנָם vel חָמֹנָהּ, strepitus, tumultus, turba, motus atque agitatio, copia, multitudo. LXX. ἦχος, θόρυβος, ἐξηχεῖν, βοή; πλήθος ἠχοῦς, πλῆθος, ὄχλος, πλῆθος τοῦ θυμοῦ, ἔθνος, πολυοχλία, πολυάνδριον, παρεμβολή, πολύς, μέγας, ἁρμονία, δύναμις, πλοῦτος, φόβος, στήριγμα, πούς; חָמוֹן רַבָּה πολυάνδριον; גֵּיא חָמוֹן πολυοχλία πλήθους.

2 Chr. 13, 8. ואתם המון רב
2 Chr. 20, 2. בא אליך המון רב
Job. 31, 34. אערוץ המון רבה
Ps. 42, 5. המון חוגג
Jes. 13, 4. קול המון בהרים
Jes. 33, 3. מקול המון נדדו
Ez. 23, 42. וקול המון שלו בה
Dan. 10, 6. וקול דבריו כקול המון
Dan. 11, 11. 13. והצמיד המון רב
הֲמוֹן, הֲמֹנוֹן
1 Sam. 4, 14. מה קול ההמון הזה
1 Sam. 14, 16. והנה ההמון נמוג
2 Sam. 18, 28. ההמון הגדול
1 Reg. 20, 13. 28. את קול־ההמון
2 Rg. 7, 13. K'tib. כל־ההמון ישראל
2 Reg. 25, 11. ואת יתר ההמון
1 Chr. 29, 16. ההמון הזה אשר
2 Chr. 14, 10. באנו על־ההמון הזה
2 Chr. 20, 12. ההמון הרב הזה
2 Chr. 20, 15. מפני ההמון הרב
2 Chr. 20, 24. ויפנו אל־ההמון
2 Chr. 31, 10. והנותר את־ההמון
2 Chr. 32, 7. כל־ההמון אשר־אתו
Jes. 16, 14. בכל ההמון הרב
Jer. 52, 15. ואת יתר האמון
Dan. 11, 11. ההמון בידו
Dan. 11, 12. ונשא ההמון ירום לבבו
וָהֲמוֹן
1 Sam. 14, 19. וההמון אשר במחנה
בֶּהָמוֹן
Eccl. 5, 9. ומי־אהב בהמון
constr.: חֲמוֹן
Gn. 17, 4. והיית לאב המון גוים
Gn. 17, 5. כי אב־המון גוים נתתיך
2 Sam. 6, 19. לכל־המון ישראל
1 Reg. 18, 41. כי־קול המון הגשם
2 Rg. 7, 13. הנם ככל ההמון ישראל
2 Rg. 7, 13. בנם ככל־המון ישראל
2 Chr. 11, 23. וישאל המון נשים
Jes. 17, 12. המון במים רבים
Jes. 29, 5. המון זריך
Jes. 29, 5. המון עריצים
Jes. 29, 7. המון כל־הגוים הצבאים
Jes. 29, 8. כן יהיה המון כל־הגוים
Jes. 32, 14. המון עיר עזב
Jes. 60, 5. כי־יהפך עליך המון ים
Jes. 63, 15. המון מעיך ורחמיך
Jer. 3, 23. מגבעות המון הרים
Jer. 10, 13. לקול תתו המון מים
Jer. 51, 16. המון מים בשמים
Ez. 26, 13. והשבתי המון שיריך
Ez. 30, 10. והשבתי את־המון מצרים
Ez. 30, 15. והכרתי את־המון נא
Ez. 32, 18. נהה אל־המון מצרים
Ez. 39, 11. גיא המון גוג
Ez. 39, 15. אל־גיא המון גוג
Dan. 11, 10. ואספו המון חילים
Am. 5, 23. המון שיריך
constr.: וַהֲמוֹן
Ps. 65, 8. והמון לאמים
constr.: לַהֲמוֹן
Job. 39, 7. ישחק להמון קריב
constr.: מֵהֲמוֹן
Ps. 37, 16. מהמון רשעים רבים
cum suff.: הֲמוֹנָהּ
Ez. 32, 12. אפיל המונך
cum suff.: הֲמֹנְכֶם
Ez. 5, 7. יען המנכם
cum suff.: הֲמוֹנוֹ
Jud. 4, 7. ואת־רכבו ואת־המונו
Ez. 31, 2. מלך־מצרים ואל־המונו
cum suff.: הֲמוֹנָהּ
Ez. 31, 18. הוא פרעה וכל־המונה
Ez. 32, 31. ונחם על־כל־המונה
Ez. 32, 32. חרב פרעה וכל־המונה
Ez. 39, 11. את־גוג ואת־כל־המונה
cum suff.: וַהֲמוֹנוֹ
Jes. 5, 13. והמונו צחה צמא
cum suff.: הֲמוֹנָהּ *fem.*
Ez. 7, 12. כי חרון אל־כל־המונה
Ez. 7, 13. אל־כל־המונה לא ישוב
Ez. 7, 14. כי חרוני אל־כל־המונה
Ez. 29, 19. ונשא המנה
Ez. 30, 4. ונקחו המונה
Ez. 32, 12. ולשמל כל־המונה
Ez. 32, 16. ואל־כל־המונה
Ez. 32, 24. עולם וכל־המונה
Ez. 32, 25. משכב לה בכל־המונה
Ez. 32, 26. וכל־המונה סביבותיו
cum suff.: הֲמוֹנָהּ
Ez. 39, 16. שם־עיר המונה
cum suff.: וַהֲמוֹנָהּ
Jes. 5, 15. וירד הדרה והמונה
cum suff.: מֵהֲמוֹנָם
Ez. 7, 11. ולא מהמונם
cum suff.: וּמֵהֲמוֹנָם
Jes. 31, 4. ומהמונם לא ינוח
pl.: הֲמוֹנִים
Joel 4, 14. המנים המלים
cum suff.: הֲמוֹנֶיהָ
Ez. 23, 20. משכו אותה וכל־המוניה

חָמוּ

סנן־פפס נפפקר נקרפי נויר חֵם [ויפ], וספופיי לפי ענינת דעתי פפכנוי חָוּ, חָוֹן, כי גם חָמוּן כמפ וכ״ל חִמְּחוּ, כמר חָמְחוּ, חָמְחוֹן, ודינס פפפלם תנין נוק וזוק.

pron. 3 pers. aram. (factum ex הֵם et terminatione *ô*, quae orta videtur ex pr. *hô*, hôn: חָוּ, חָוֹן; siquidem invenitur etiam חָמוּן pro חָמְחוֹן, חָמְחוּ). LXX. πλῆθος (חָמוֹן).
Esr. 4, 10. והותב המו
Esr. 4, 23. ועהלו המו באדרע וחיל
Esr. 5, 5. ולא־בטלו המו
Esr. 5, 11. אנחנא המו עבדוהי
Esr. 5, 12. יהב המו ביד נבוכדנצר
Esr. 5, 14. והיבל המו להיכלא
Esr. 5, 14. הנפק המו כורש
Esr. 5, 15. אחת המו בהיכלא
Esr. 7, 17. ותקרב המו
pl.: חָמּוֹן
Dan. 2, 34. והדקת חמון
Dan. 2, 35. ונשא חמון רוחא
Dan. 3, 22. קטל חמון שביבא

חָמַל

פעל לפ־עונר כפ נגוד, וככוונם כמו עָמַל, חָמַל, לומר פתמלות ופניפס יקר [נוועמען־נעטרַגען ויין], ופפשר פפפקל על מקיס לכניפס יקר, ועוד פקפוק נדבר. ופפשר שמכוונו לשון קניפס ופקיפס וספתקנות ועוף [ויך פעריגעוועלגעפַּפען], וכפשרש נפ״ פ חָ־מַ־לְ פמפמ גפ לפל נָ־מַ־לְ [מוס כאלפ פעפעפס וספוכם], וכן כמוהו [s. *mil*] כשרש כאכון, וספקכון קניכ,

v. solo inderivato usit., cujus radix si par est rad. מָל in v. נָ־מַל unde נְמָלָה, propterea quia formicae magnis catervis una vivunt, de congregando coëundoque dicitur (sanscr. mil); si affine est מָל in vv. עָ־מַל, חָ־מַל, de collatione, convictione atque societate.

חֲמֻלָּה
ג״כ נויר חֲמֻל פוכני, וספלנם פמון וספעפ וקנפ וקפלם [מענגע, עריפפ], ויפות פכוונם לשרש, וכ״ל קול פמלפ כמו קול פמון.

n. f. (a m. חֲמֻל), mutitudo, caterva (syn. חֲמוֹן). Judaici interpretes מְלָה explicant (vel a v. חָמַל, vel c. ה pr.sthetico a v. מָלַל). Assentit Targ. קָל מְפַלְּחֵיהוֹן et LXX. λόγος, περιτομή. Lutherus: *Getümmel.*

חֲמוּלָה
Jer. 11, 16. לקול המונה גדלה
חֲמֻלָּה
Ez. 1, 24. קול חמלה כקול מחנה

חָמִם

פעג כולד וספעתיל יָחֵם, וככוונם כמו חום לעיל ע״ם, וספכלל נפקר.

v. trans. (impf. יְחַם), verbo חום (חֵם) par atque aequale. LXX.

בָּקָה, in בָּקְבֵּק, אֲבַקְבֵּק, arab. *bâka*, gr. πλεκ, lat. *plic.* LXX. *στρέφειν, ἀναστρέφειν, ἀποστρέφειν, ἐκστρέφειν, μεταστρέφειν; ἀλάσσειν, ἐκτρέπειν, μεταβάλλειν; ἡγεῖσθαι, ποιεῖν. Nif.* ἐπανιστάναι, ἐπιβαίνειν; part. εὐμετάβολος. *Hitp.* διαστρέφειν, κυλιοῦν, λαμβάνειν.

Lev. 13, 3. ושער בנגע הפך לבן
Lev. 13, 4. ושערה לא־הפך לבן
Lev. 13, 13. כלו הפך לבן טהור הוא
Lev. 13, 20. ושערה הפך לבן
Lev. 13, 55. והנה לא־הפך הנגע
Dt. 29, 23. אשר הפך יי׳
Jos. 7, 8. אחרי אשר הפך
Jud. 20, 41. ואיש ישראל הפך
2 Rg. 5, 26. הפך־איש מעל מרכבתו
Job. 28, 9. הפך משרש הרים
Ps. 66, 7. הפך ים ליבשה
Ps. 105, 25. הפך לבם לשנא עמו
Ps. 105, 29. הפך את־מימיהם לדם
Jer. 20, 16. כערים אשר־הפך יי׳

3 perf.: וַיָּהָפֶךְ
2 Reg. 21, 13. והפך על־פניה
Job. 34, 25. והפך לילה וידכאו

3 fem. הָפְכָה
Lev. 13, 10. והיא הפכה שער לבן

3 perf c. suff.: הֲפָכָם
Job. 9, 5. אשר הפכם באפו

2 perf.: הָפַכְתָּ
Ps. 30, 12. הפכת מספדי למחול לי
Ps. 41, 4. כל־משכבו הפכת בחליו

1 perf.: הָפַכְתִּי
Am. 4, 11. הפכתי בכם

1 perf.: וְהָפַכְתִּי
Jer. 31, 13. והפכתי אבלם לששון
Am. 8, 10. והפכתי חגיכם לאבל
Hag. 2, 22. והפכתי כסא ממלכות
Hag. 2, 22. והפכתי מרכבה

3 pl.: הָפְכוּ
Ps. 78, 9, הפכו ביום קרב

2 pl.: הֲפַכְתֶּם
Am. 6, 12. כי־הפכתם לראש

2 pl.: וַהֲפַכְתֶּם
Jer. 23, 36. והפכתם את־דברי

part.: וְחֹפֵךְ
Am. 5, 8. והפך לבקר צלמות

part.: הַהֹפְכִי *c. i parag.*
Ps. 114, 8. ההפכי הצור אגם־מים

part. pl.: הַהֹפְכִים
Am. 5, 7. ההפכים ללענה משפט

part. pass.: הַשְּׁפוּכָה *fem.*
Hos. 7, 8. עגה בלי הפוכה

part. pass.: הַהֲפוּכָה *fem.*
Thr. 4, 6. ההפוכה כמו־רגע

inf. abs.: הָפוֹךְ
Prv. 12, 7. הפוך רשעים ואינם

inf. constr.: בְּהָפְכָךְ
Gn. 19, 29. בהפך את־הערים

inf. constr.: וְלַהֲפֹךְ
1 Chr. 19, 3. לחקר ולהפך ולרגל

inf. c. suff.: הָפְכִי
Gn. 19, 21. לבלתי הפכי את־העיר

inf. c. suff.: וּלְהָפְכָהּ
2 Sam. 10, 3. ולרגלה ולהפכה

inf. c. suff.: *הֲפַכְכֶם
Jes. 29, 16. *החפככם אם־כחמר היצר

imperat.: הָפֹךְ
1 Rg. 22, 34. ויאמר לרכבו הפך ידיך
2 Chr. 18, 33. ויאמר לרכב הפך ידיך

1 imperf.: אֶהְפֹּךְ
Zeph. 3, 9. אהפך אל־עמים

3 imperf.: יַהֲפוֹךְ

חָפַךְ חוץ הפעולה, כלמות וקיצות ומזנח [גזלן פערזשוימען], ומלוי מוח חם נרגני חפז, ונכניס ועשה חם, כחלת הפעם. פיולץ טוד נעתיד חמם, מקנה מן חחמה, ומעבר יסיס החמה כי ס׳ נרגש לוט כאבר מניסו חחפזה, נחירה, חחרים, חחירן, החבא ומן לפעמים כנגוניי כמו עמלא. אבר למקנה הזרע נרמה שתמונתיו חמדה זרע, ומשם תמונת מקומות, לכ אשה לעיל מזלמו, נהזלל על הרגיעה ומזתיקה, ומכלו [s. *âs*] סח [p. *âsu*-den] וכן בפרסי וכדומה.

v. piël. et hifil., sicuti חָשָׁה, quiescere, silere, obmutescere, unde, vi intenta, *Pi.* חִסָּה, conticere atque obmutescere, *imperat.* חַס, *pl.* חַסּוּ, cum silentium fieri jubetur, paus. חָס adverb. tacite, silenter, clam. LXX. *σιωπήν. Hif.* imperf. יַחֲסֶה (correptum ex יַחְסֶה; prf. הֶחְסָה ad s. frmm. חָחְפָּךְ, חָחְבָּא, חָחְיִן, חָחְרִים, נֶחְרָה; modo interdum, tanquam gutturali Chatef subscribitur, veluti in v. נֶהֱלָא. Radix est *has*, unde induruit *chas'* in חֶשְׁ־ה, eodemque pertinet etiam אָשְׁ־ה, vi quiescendi decumbendique, sanscr. *âs*, pers. *âsu*-den. LXX. *Pi. σιγᾶν, σιωπᾶν, εὐλαβεῖσθαι; Hif. κατασιωπᾶν.*

Pi-el: חִסָּה
imperat.: חַס
Hab. 2, 20. חס מפניו כל־הארץ
Zeph. 1, 7. חס מפני אדני
Zach. 2, 17. חס כל־בשר
imperat.: חָם *p.*
Jud. 3, 19. ויאמר חס ויצאו מעליו
Am. 6, 10. חס כי לא להזכיר בשם יי׳
Am. 8, 3. בכל־מקום השליך חס
pl.: חַסּוּ
Neh. 8, 11. לאמר חסו

Hif-il: הֶחְסָה
3 impf. apoc.: וַיַּחַס
Num. 13, 30. ויחס כלב את־העם

חַפּוּגָה
v. s. r. פּוּג

חָפַךְ

פעל נוד וסעתיד יַחְפֹּךְ, כנפעל יֵחָפֵךְ וגזכ יַחְפֹּךְ ומפעל תְּחַפֵּךְ. מסלמ מסנ דנכ לנל לקח וסילופו כמו פיוק מיל [וועגלען], זוועגקען], ול מסנ פסיכ כמו פען עוף לנום [נוקעסרען], ול מעכן זמום ומפסכה, לומר מיסס ועקילס ומסקיבנ, ול מעכן מקפצות ומסנת דנכ [פענ-וועגלעלן] וכדומה. פיפן לנן כמו פען עוף, לומר יולץ ונודד, לומר מסנ לדנכ [עזוועגם מעלפֿקרעסרען], נו-קעסרען]. מנכיכים קלי מנכה. מקנות מזכת יָדֶיהָ נעכני א־פֵּךְ וכדף לל אָבֶךְ לעיל ע״ג, ומזלמו נזפתי מעכנ.

v. trans. (impf. יַחְפֹּךְ; Nif. נֶחְפַּךְ, Hof. הָחְפַּךְ; Hitp. הִתְחַפֵּךְ) vertere, vibrare (schwenken), *τρέπειν, στρέφειν;* sequente לְהַ, *tergiversari,* (tergum dare, fugere); evertere, exturbare, diruere; mutare, commutare; חָפַךְ לִבָּהּ de capillo alborem prae se ferente (hervorkehren). Radix est *fak,* unde et אָפַךְ, vel forma molliori Abulwalid, sicut *hashim* arabicum, sarmenta, ramalia arida. Glossa: חַשְׁבֵּשׁ חַבָּשׁ. Alii consumtionem seu tabem vertunt. Hieron. *si enim tu descenderes, tabescerent, juxta Symmachum, aquae maris.*

pl.: חֲמָסִים
Jes. 64, 1. כקדח אש המסים

חָמַר

פעל לף-עונר כף נגור סנף מֲחַמֵּר, ונקנר זמוף לך מכנון מן מַכְמֹר, נקלף זמנסנת חֲמַר נדומף לל כמר ע״ג.

vrb., tantummodo in consequenti derivato reliquum, quod cum ex מַכְמֹר emollitum sit, חֲמַר verbi mollior videtur esse forma.

מְחַמֵּר
ע״ו ומנף לך נכנוי מְחַמֶּרֶת, ומוף נכנון מן מַכְמֹר ע״ג, ונקנגוס נף׳ מַחְמֹר.

n. f. pluralet., ex forma duriori mollitum, targum. מְחַמֶּר מַכְמֹר. LXX. *ταλαιπωρία.* Symm. *βόθυνος,* alius: *ἐσπευσμένως,* alius: *μετὰ πολλοῦ τοῦ τάχους.*

pl.: בְּמַדְחֲמֹרוֹת
Ps. 140, 11. במהמורות בל־יקומו

חֵן

מלף הענס נמכמי, נמכנון לס נענני [וונן], ומוס חן-כן כמו לס-לס נענני, וכיפס הימלס לפלך לניון הקריפס [ויסע], וכי לסכס נענני נל׳ הזנכ חֵן נתוספת ס׳. ומנר לנקוב זנכמו נלה ספני מנ״ף.

vrb. aram. potestatis ejusdem, qua אִם hebraicum, unde חֵן־חֵן sive — sive, *εἴτε — εἴτε,* plane eodem modo, quo אִם — אִם hebraicum. Deinceps inservire coepit exclamationi, qua vi respondet hebraico הֲנָא (quod ex eo, addito ה, natum est) latinoque *en.* LXX. חֵן אָתְיָא, ἔστι γάρ; חֵן לָא, ἐὰν μή; וְחֵן, ἐὰν δέ; בְּחֵן חֵן, νῦν οὖν εἰ; חֵן לָא, καὶ ἐὰν μή.

Dan. 2, 5. חן לא תהודענני
Dan. 3, 15. כען חן איתיכון עתידין
Dan. 3, 17. חן איתי אלהנא
Dan. 4, 24. חן תחוה ארכה
Dan. 5, 16. חן תוכל כתבא למקרא
Esr. 5, 17. חן על־מלכא טב
Esr. 5, 17. חן איתי
חן למות חן לשרשו חן־
Esr. 7, 26. לעגש נכסין

adv.: וַחֵן
Dan. 2, 6. וחן חלמא ופשרה תהחון
Dan. 3, 15. וחן לא תסגדון
Dan. 3, 18. וחן לא

adv.: הֵי חֵן
Dan. 2, 9. הי חן־חלמא לא תהודענני
Esr. 4, 13. 16 הי חן קריתא דך תתבנא

חֲנָחָה
v. s. r. נוּחַ *p.* 689.

חַנָּפָה
v. s. r. נוּחַ *p.* 693.

חָסָה

פעל לף-עונר נקל, ומכוונו לל״ק כמו חָשָׁה, תמונתו מוקשת, מלמן דומיס ונתיקה וכניעה [כוסען, זוויגען], ומוס *συνταράσσειν, συγχύνειν, ἐξιστάναι ἐξαναλίσκειν, μερίζειν.*

3 perf.: וְהָמַם
Jes. 28, 28. וחמם גלגל עגלתו
3 prf. c. suff.: הֲמָמָנִי
Jer. 51, 34. אכלנו הממנו
3 prf. c. suff.: הֲמָמָם
2 Chr. 15, 6. כי־אלהים הממם

1 perf.: וַהֲמֹתִי
Ex. 23, 27. והמתי את־כל־העם

inf. c. suff.: לְהֲמָמָם
Dt. 2, 15. להמם מקרב המחנה
Esth. 9, 24. להמם ולאבדם

imperf.: יָהֹם
2 impf. c. suff.: וּתְהֻמָּם
Ps. 144, 6. שלח חציך ותהמם

3 impf. apoc.: וַיְהָם
Ex. 14, 25. ויהם את מחנה מצרים
Jud. 4, 15. ויהם יי׳ את־סיסרא

c. suff.: וַיְהֻמֵּם
2 Sam. 22, 15. ברק ויהמם

3 impf. c. s.: וַיְהֻמֵּם
Jos. 10, 10. ויהמם יי׳ לפני ישראל
1 Sam. 7, 10. על־פלשתים ויהמם
Ps. 18, 15. וברקים רב ויהמם

חֲמִנִיךְ

ע״ו נקמי, וככוונס כמו מְנִיקָא נקנגוס, לומר לקי מלוקר ולקעדס [מלמי-, קימנמכל], וכן נסוקסי מעכי׳כף, ונקנגוס נל׳ מין לל״ק. ולע קוכף מסוסיי יי״ו או יי״ן יון מסקען, ולקיכו ע״ך לנזכ, וגס מס׳ כקנר כקילו כלקי נזכ, ול״כ נשקר מָנָּה וום נזכ, וכן כמולו [s. *maṇi*] וככל נפתי מעכנ, ומלוות המכוון מרגיקף או לקן יקרס וממקר מזלל, וגס מקכס הכופר מָאנִי מוס כידוע, עי׳ מָנָה.

n. m. aram., sicuti מְנִיקָא targumicum, torques, ornamentum vel colli (mon-ile) vel brachii, K'tib: חֲמִנִיךְ, syr. *hamniko, hemniko,* targumice etiam breviori forma: חֲמִין, graece *μανι-άκης* (quo vocabulo Symmachus שַׁחֲרִים, Aquila בֶּרֶד vertit), *μάν-ος, μάνν-ος,* latine, variata significatione: *manica* (g. *manche*). Terminatio *ik* (*uk*) diminutiva est; etiam ה adscitum est atque accersitum; siquidem radix est *mani* (sanscr. *maṇi*) margarita, gemma (unde etiam nomen *Manis* haeretici: מָנִי). LXX. *μανιάκης.*

definit.: וַהֲמָנְיָא Q'ri.
Dan. 5, 7. 16. 29. והמנוכא די־דהבא
definit.: וְהַמְנוּכָא K'tib.
Dan. 5, 7. 16. 29. והמנוכא די־דהבא

חָמַס

פעל לף-עונר כף נגור סנף, ומי יפעל לי לסלמו.

vrb. intellectu difficile atque arduum, unde der. insequens, quod LXX. verbaliter verterunt: *τήκειν* (מס). Acclamant multi ex interpretibus Judaicis, qui חֲמָסִים pro חֲמַסִּים scriptum putant.

חָמָס

ע״ו ומן נכנוי חֲמָסִים, ומוף יקר ומקנולד, ומסלמס לל״ק כמו נענכי מסיס, לומר ומוכס ומפעס [ריי-מלמן], ולע מקסוור לי׳.

n. m. pluralet., ex nonnullorum sententia, in quorum numero jam

Thr. 3, 3. יהפוך ידו כל־היום
3 *imperf.*: וַיַּהֲפֹךְ
Gn. 19, 25. ויהפך את־הערים
Ex. 10, 19. ויהפך ר׳ רוחים
Dt. 23, 6. ויהפך ר׳ אלהיך לך
Jud. 20, 39. ויהפך איש־ישראל
2 Rg. 9, 23. ויהפך יהורם ידיו וינס
Neh. 13, 2. ויהפך אלהינו
Ps. 78, 44. ויהפך לדם יאריהם
3 *imperf.*: וַיַּהֲפֹךְ *s. M.*
1 S. 10, 9. ויהפך־לו אלהים לב אחר
c. h interr.: הֲיַהֲפֹךְ
Jer. 13, 23. היהפך כושי עורו
3 *impf. c. s.*: וַיַּהֲפְכֵהוּ
Jud. 7, 13. ויהפכהו למעלה
3 *impf. fem.*: וַתַּהֲפֹךְ
2 Chr. 9, 12. ותהפך ותלך לארצה
3 *impf. pl.*: וַיַּהַפְכוּ *s. M.*
Job. 12, 15. וישלחם ויהפכו־ארץ
3 *impf. pl.*: וַיַּהַפְכוּ
1 Sam. 25, 12. ויהפכו נערי־דוד
Nif. al: נֶהְפַּךְ 3 *perf.*
Ex. 7, 15. אשר־נהפך לנחש
Lev. 13, 17. והנה נהפך הנגע ללבן
Lev. 13, 25. והנה נהפך שער לבן
Jos. 8, 20. נהפך אל־הרודף
Esth. 9, 22. נהפך להם מיגון לשמחה
Job. 28, 5. ותחתיה נהפך כמו־אש
Ps. 32, 4. נהפך לשדי
Thr. 1, 20. נהפך לבי בקרבי
Thr. 5, 15. נהפך לאבל מחולנו
Dan. 10, 8. והודי נהפך עלי
Hos. 11, 8. נהפך עלי לבי
3 *perf.*: נֶהֱפַךְ *p.*
Job. 20, 14. לחמו במעיו נהפך
3 *perf.*: וְנֶהְפַּךְ
Lev. 13, 16. ונהפך ללבן
Prv. 17, 20. ונהפך בלשונו
3 *perf. fem.*: נֶהְפְּכָה
Thr. 5, 2. נהפכה לזרים
3 *prf. masc.*: וְנֶהְפַּכְתָּ
1 Sam. 10, 6. ונהפכת לאיש אחר
3 *perf. fem.*: נֶהְפְּכָתְ
Jer. 2, 21. נהפכת לי סורי הגפן
3 *pl.*: נֶהְפְּכוּ, וְנֶהְפְּכוּ
1 Sam. 4, 19. כי־נהפכו עליה צריה
Job. 19, 19. וזה־אהבתי נהפכו־בי
לקש נהפכו־לו אבני
Job. 41, 20. קלע
Ps. 78, 57. נהפכו כקשת רמיה
Dan. 10, 16. נהפכו צירי עלי
3 *pl.*: וְנֶהֶפְכוּ
Ex. 7, 17. ונהפכו לדם
Jes. 34, 9. ונהפכו נחליה לזפת
Jer. 30, 6. ונהפכו כל־פנים
part. fem.: נֶהֱפָכֶת *sg. p.*
Jon. 3, 4. ונינוה נהפכת
inf.: וְנֶהְפֹּךְ
Esth. 9, 1. ונהפוך הוא
2 *imperf.*: תֶּהְפֹּךְ
Job. 30, 21. תהפך לאכזר לי
Ez. 4, 8. ולא־תהפך מצדך
3 *imperf.*: יֶהְפַּךְ
Jes. 60, 5. כי־יהפך עליך המון ים
Joel 3, 4. השמש יהפך לחשך
3 *imperf.*: וַיַּהֲפֹךְ
Ex. 14, 5. ויהפך לבב־פרעה
Jes. 63, 10. ויהפך להם לאויב
pl. impf.: וַיַּהַפְכוּ
Ex. 7, 20. ויהפכו כל־המים
Hof. al: הָהְפַּךְ 3 *perf.*
Job. 30, 15. התהפך עלי בלהות
Hitpa. el: הִתְהַפֵּךְ
part. masc.: מִתְהַפֵּךְ *sg.*
Jud. 7, 13. מתהפך במחנה מדין
Job. 37, 12. מתהפך בתחבולתו
part. f.: הַמִּתְהַפֶּכֶת *sg.*
Gn. 3, 24. החרב המתהפכת
3 *imperf.*: תִּתְהַפֵּךְ *fem.*
Job. 38, 14. תתהפך כחמר חותם

הֶהָפֵךְ, הֵהָפֵךְ, *הָהָפֵךְ

ז״ו, וסלנס סתמוס וסכוכ וכנג [גענגוסטען, גענגעטשטיל], ותקוס סלנס לזכר ולפצע סכתוב, וידוע בנמרק סעמיי לְהֶהָפֵךְ, לומר כנגד וכך [קוש-גענקעסטן], וכנדל מ׳קלרנק, שקיבלו סכוכ כ״ק דרך רכוחק [קוס וק מעסר] מן אַדְרַבָּא. וכן הַהֶפֵךְ מופנתי [טרשנק-פְּוויטיקן], וכסגיון הֲפָכִים כגדיס וכוכיס [גענגעגוֹענע].

n. m., ratio versa, pars contraria, contrarium. LXX. *διαστρέφειν.* Notum est talmudicum: לְהֶהָפֵךְ, contrarie, unde differt אַדְרַבָּא, tanto, multo magis, nusquam de contrariis *privantibus*; הֲפָכִים, transpositio; logice הֲפָכִים de generibus contrariorum.

Ez. 16, 34. הפך מן־הנשים לְהֶהָפֵךְ
Ex. 16, 34. ותהי להפך
cum suff.: *הֲפָכֶיהָ
Jes. 29, 16. *הפככם אם־כחמר היצר

הֲהֶפְכָה

ז״כ וסוק מופנת, ומשק לך נסשקל על סיקנן וסשמוס [נערנשטרוכן], נקרנוס תליכ סנס סוס.

n. f. abstr., eversio, syr. *def. hafikto.* LXX. *καταστροφή.*

מתוך ההפכה
Gn. 29, 29. מֵהֲהֶפְכָה

מַהֲפֵכָה

ז״כ מקוי״ וסקיק מַהֲפֵכָת, וסקלון כמו סספס, מענין שמוס ועקוז [פענווים-עוכן], נקרנוס מַהֲפֵכָת וסילועס מַהֲפֵכָתָא מצלמו. ולע שסכניכס וסעפס מַהֲפָכָה: סיקיל וכרי מוס, לך נמכוון ספוך נכללן, לומר ספסוך נתמוכס מן מוכק, וסקלים שכקיק ג״כ שופר ספוך, להסדילו מן שופר מוכק ושופר כרכלתי.

n. f. infinitivum ac proinde abstract., sicuti הֲפֵכָה eversio, disturbatio, vastatio, targ. מְהַפְכָתָא, *def.* מַהֲפַכְתָּא, syr. *def.*, vi eadem: *met-hafkonuto.* Nomen *m.* מַהֲפָךְ nomen accentus, propter formam, qua est *Munach* inversum, unde etiam שׁוֹפָר הֲפוּךְ appellatur, eoque nomine ab accentibus שׁוֹפָר בְּרִבְּלָתָא et מוּנַח ש׳ distinguitur.

LXX. *καταστρέφειν.*

constr.: כְּמַהֲפֶכֶת סדם
Dt. 29, 22. כמהפכת סדם
Jes. 1, 7. כמהפכת זרים
Jes. 13, 19. כמהפכת אלהים את־סדם
Jer. 49, 18. כמהפכת סדם ועמרה
Jer. 50, 14. כמהפכת אלהים
Am. 4, 11. כמהפכת אלהים

מַהֲפֶכֶת

ז״כ וסכוכס מן ספר ומקנר ולינק לרגלים ולקלק מס מקנוף, לפר יקין ויקקע לופס נכוס סיקוק סיעב [קייכ-נוועקנע-כלקק], נקרמי סָדֹם, סָדֵר, ונעכרי סד מצלמו. וס׳ לפ״ו קיון סכלי, וספספיכס פס מסכנעול וסקלכוכוס וסקרנוס [פערקלעמעלן, פער-ווילעלן].

n. f., lignum, in quo sontium pedes vi includuntur, nervus, cippus, a torquendo (Einzwänge-Holz), *ποδοστράβη* (a v. *στρέφειν*), *ποδοκάκη* (syn. סַד, aram. סָדָן, סַדְנָא, syr. *sad*). LXX. *ἀπόκλεισμα, καταῤῥάκτης;* בֵּית מַהֲפֶכֶת, *φυλακή.* Hier. *pro nervo*, quem nos diximus. LXX. et Theod. vertere, *καταῤῥάκτην*, Symm. *βασανιστήριον* sive *στρεβλωτήριον*, quod utrumque tormenta signat. D. Qimchi: בֵּית הַסָּהַר.

הַמַּהֲפֶכֶת

2 Chr. 16, 10. ויתנהו בית המהפכת
Jer. 29, 2. ויתן אתו על־המהפכת
Jer. 20, 3. את־ירמיהו מן־המהפכת
Jer. 29, 26. אל־המהפכת ואל הצינק

תַּהֲפֻכָה

ז״כ וקן נכנוי תַּהֲפֻכֹת, וסכוכס עקנות ועוניס קלס ונעוס קפלס ופתי סולנות וסכלות [פערקעכטיקייט], ולנון תפסכות סוק לנון מלונן. נקרנוס נמכוון וס נֶהֱפַכְתִּי, וכן סקוקרי״ נֶהֱפָכָה נסלנס וקת.

n. f. pluralet., distortio, perversitas, לָשׁוֹן תַּהֲפֻכוֹת, lingua calumniatoris. LXX. *γλῶσσα ἀδίκου;* דִּבּוּר תַּהֲפֻכוֹת LXX. *γενεὰ ἐξεστραμμένη, διεστραμμέναι ὁδοί*, alias: *ἀποστρέφειν, διαστρέφειν, διαστροφή, σκολιός, μηδὲν πιστόν.* Schol. *καταστρέφεσθαι.*

pl.: תַּהֲפֻכוֹת
Dt. 32, 20. כי דור תהפכת המה
Prv. 2, 12. מאיש מדבר תהפכות
Prv. 6, 14. תהפכות בלבו
Prv. 8, 13. ופי תהפכות שנאתי
Prv. 10, 31. ולשון תהפכות תכרת
Prv. 10, 32. ופי רשעים תהפכות
Prv. 16, 28 איש תהפכות ישלח מדון
עצה עיניו לחשב
Prv. 16, 30. תהפכות
Prv. 23, 33. ולבך ידבר תהפכות

בְּתַהְפֻכוֹת

pl.: רע
Prv. 2, 14. יגילו בתהפכות

חֲפַכְפַּךְ

תוקי״ מכפל סמס, וסקלון מקולף ועוות ועינוק עקלקל ועקלקון [גע-קי״מען], ונקרנוס תוקי״ מוס חֲפַכְפַּכְנוּ.

adj. ex nomine redupl., distortus, curvatus, ambiguus (de ambagibus viae). LXX. *σκολιὸς σκολιός.*

Prv. 21, 8. הפכפך דרך איש וזר

חָצַל

v. s. r. נָצַל *p.* 726.

חָצַן

פעל לק-עונר כ״ק נמסס, סכוונס לנעת רל״ק כלי ויק, וכן מעקק סתקנס מָאנֵי זְנוּנָא, ול״כ מפעל כמו נעכני קנק, לפר ממנו קנוכס כלי ויק, ונספס כוונית קנין נכול. קולס כל קלס לק מקנוור, ולפר לתכו סתקלקים מלפון מגמרת סוכני זוק ונקר, כי סס חוֹץ מסס, וסוק לו נתר חוֹץ, לומר מיקוס, לו לניין עלי לומר.

vrb. inus., ex nonnullorum sententia consimile arabico *chaçana*, unde *chaçana (ton)* arma; *chacin*, aethiopice de ferro vel ferramentis. Qui gemaricum חוּצְנִי comparavit, vehementer falsus est; nomen est enim חוֹץ, quod vel pro חִוּיצָה vel pro מְחִיצָה dicitur de sarmento, praecipue de foliis rami palmae solennis usurpatur.

חֹצֶן

ז״ו וסכוונס כלי ויק לנעת רל״ק [וונפס-פע], לוולס עוד כל וס סול.

n. m., ex sent. Qimchii, arma (Targ. מָאנֵי זְנוּנָא). Alii צִנָּה, alii חָצַן comparant (v. lib. rad. s. r. חצן). LXX. in quibusd. edd. *μεθ' ὅπλων.* Pagn *rheda.* Lutherus: gerüstet.

Ez. 23, 24. חצן רכב וגלגל

חָרַר, חָרַן

v. s. r. חָרַר *p.* 335.

חָרַג

פעל כולד ומעתיד יַחֲרֹג. סכוונס רליס וסכנעס וסעלס [שרעקען, לי-נעוועלעגען], נסמלל על סמלס ומנוע לקען, על סמכנס וקעילס ומעוקוקות [עלעמען], ומוס סכפעל נֶחֱרַג וסכנעס הֹרַג סמעולי״. נמנוס ותמנות סעכס הֹרֵג לנון מלוד ומקיס שרעקען], וכי כן נקרמי יְרֵג [כיע-דער-שרעקען], לפר מענו בָּרֵג סילועס נֶרְגָּא כניל וכילף, וכן נעפס סולו נֶרְגָּא [ric'] לנון מלוד [שרעקען], וכן נעלכי שפתי ערג.

verb. trans., *prosternere, profligare*, superare; *caedere*, occidere, necare, interimere; pass. נֶחֱרַג et חֹרַג. Radix est רָג (חָרַג in אֲרֵחַ contendere, ire, בָּרַח abire, רָבַךְ in אֲרֵבַךְ, extendere, porrigere), sanscr. *ric'*, unde נֶרְגָּא (def. securis, a prosternendo (niederstrecken). LXX. *σπᾶν, θανατοῦν, ἀποκτεῖνειν, ἀναιρεῖν, ἀποκεντεῖν, ἀπολλύναι, φονεύειν, σφάζειν, κατασφάζειν; διαπαρατηρεῖσθαι;* inf. הָרֹג, *ἀναίρεσις, σφαγή;* part. act. הֹרֵג, *φονευτής, ἀποκέντησις;* part. pass. חָרֵג חֲרוּגִים *νεκρός, θνήσκειν;* הָרֹג חֲרוּגִים *ἀναιρεῖν.*

Jud. 9, 24. אשר הרג אותם
1 Sam. 22, 21. כי הרג שאול
1 Reg. 19, 1. אשר הרג את־כל־
2 Chr. 22, 1. הרג הגדוד
3 *perf.*: הָרַג *p.*
Jud. 9, 45. ואת־העם אשר־בה הרג
2 Sam. 14, 7. בנפש אחיו אשר הרג
1 Reg. 9, 16. הישב בעיר הרג
3 *perf.*: וְהָרַג
Ps. 135, 10. והרג מלכים עצומים
Jes. 27, 1. והרג את־התנין
3 *perf. c. s.*: וְהָרְגָנִי *p.*
1 Sam. 16, 2. ושמע שאול והרגני
1 Reg. 18, 12. ולא ימצאך והרגני
1 Reg. 18, 14. הנה אליהו והרגני
3 *perf. c. s.*: וַיַּהַרְגֵהוּ
Gn. 4, 25. תחת הבל כי הרגו קין
3 *perf. c. s.*: הֲרָגָם
Ps. 78, 34. אם־הרגם ודרשוהו
3 *prf. f. c. s.*: הֲרָגַתְהָ
Jud. 9, 45. אשה הרגתהו
3 *fem. c. s.*: וַהֲרָגָתַם
Am. 9, 4. את־החרב והרגתם
2 *perf.*: הָרַגְתָּ
Ex. 2, 14. כאשר הרגת את־המצרי
2 Sam. 12, 9. ואתו הרגת בחרב
Thr. 2, 21. הרגת ביום אפך
Thr. 3, 43. הרגת לא חמלת

2 *perf.*: הָרַגְתָּ *p.*
2 Chr. 21, 13. הטובים ממך הרגת
Jes. 14, 20. עמך הרגת
2 *perf.*: וַהֲרַגְתָּ
Lev. 20. 16. והרגת את־האשה
2 *perf. c. suff.*: הָרַגְתָּנִי *p.*
1 Sam. 24, 19. בידך ולא הרגתני
1 *perf.*: הָרַגְתִּי
Gn. 4, 23. כי איש הרגתי לפצעי
Num. 22, 33. גם־אתכה הרגתי
Jud. 8, 19. לא הרגתי אתכם
Am. 4, 10. הרגתי בחרב בחוריכם
1 *perf.*: וְהָרַגְתִּי
Ex. 22, 23. והרגתי אתכם בחרב
1 *perf. c. suff.*: הָרַגְתִּיךָ
1 Sam. 24, 12. ולא הרגתיך
c. suff. fem.: הָרַגְתִּיהָ
Num. 22, 29. כי עתה הרגתיך
3 *pl.*: הָרְגוּ
Gn. 34, 26. הרגו לפי־חרב
Gn. 49, 6. כי באפם הרגו איש
Num. 31, 8. הרגו על־חלליהם
Num. 31, 8. הרגו בחרב
Jos. 10, 11. מאשר הרגו בני ישראל
Jos. 13, 22. הרגו בני־ישראל בחרב
Jud. 7, 25. הרגו ביקב־זאב
2 Sam. 3, 30. הרגו לאבנר
הרגו את־איש צדיק
2 Sam. 4, 11. בביתו
ואת־נביאי הרגו
1 Reg. 19, 10. 14. בחרב
2 Reg. 11, 18. הרגו לפני המזבחות
2 Chr. 23, 17. הרגו לפני המזבחות
Esth. 9, 6. 12. הרגו היהודים ואבד
3 *pl.*: הָרָגוּ *p.*
Neh. 9, 26. יאת־נביאיך הרגו
Esth. 9, 10. צרר היהודים הרגו
Ez. 23, 10. ואותה בחרב הרגו
3 *pl.*: וְהָרְגוּ
Gn. 12, 12. והרגו אתי ואתך יחיו
3 *pl. c. suff.*: וְהָרְגוּנִי
Gn. 20, 11. והרגוני על־דבר אשתי
3 *pl. c. suff.*: וְהָרְגֻנִי
1 Reg. 12, 27. מלך יהודה והרגני
pl. c. suff.: הֲרָגָם
Jos. 9, 26. ולא הרגום
3 *pl. c. suff.*: וְהָרָגֻם
1 Chr. 7, 21. והרגום אנשי־גת
2 *pl.*: הֲרַגְתֶּם
Jud. 8, 18. אשר הרגתם בתבור
1 *pl. c. suff.*: וַהֲרַגְנֻהוּ
Jud. 16, 2. עד־אור הבקר והרגנהו
1 *pl. c. suff.*: וַהֲרַגְנוּם
Neh. 4, 5. נגבא אל־תוכם והרגנום
part.: הֹרֵג
Gn. 4, 15. לכן כל־הרג קין
Ex. 4, 23. הנה אנכי הרג
Num. 31, 19. כל הרג נפש
2 Reg. 9, 31. השלום זמרי הרג אדניו
Ez. 21, 16. לחת אותה ביד־הורג
Hos. 9, 13. להוציא אל־הורג בניו
part. c. suff.: הֹרְגֵךְ
Ez. 28, 9. לפני הרגך
part. pl.: הֹרְגִים
2 Reg. 17, 25. ויהיו הרגים בהם
part. pl.: לַהֹרְגִים
Jer. 4, 31. כי־עיפה נפשי להרגים
part. pass. pl.: הֲרוּגִים
Jes. 10, 4. ותחת הרוגים יפלו
Jes. 14, 19. לבש הרגים
pl.: הֲרוּגֵי
Esth. 9, 11. בא מספר ההרוגים
pl.: בֲּהֲרוּגֵי
Ez. 37, 9. ופחי בהרוגים האלה
pl. constr.: הֲרֻגֵי
Jer 18, 21. יהיו הרגי מות
pl. c. suff.: הֲרֻגָיו
Jes. 27, 7. כהרג הרגיו
pl. c. suff.: הֲרוּגֶיהָ
Prv. 7, 26. ועצמים כל־הרוגיה
ולא־תכסה עוד על־
Jes. 26, 21. הרוגיה
inf. abs.: הָרֹג
Num. 11, 15. הרגני נא הרג
Dt. 13, 10. כי הרג תהרגנו
Jes. 22, 13. הרג ובקר ושחט צאן
inf. abs.: וְהָרוֹג
Esth. 9, 6. והרוג בשנאיהם
inf. constr.: בַּהֲרֹג
1 Reg. 11, 24. בהרג דוד אותם
1 Rg. 18, 13. בהרג איזבל את־נביאי יי
inf. constr.: לַהֲרֹג
Ex. 2, 15. ויבקש להרג את־משה
Ex. 32, 12. להרג אתם בהרים
Jud. 9, 24. להרג את־אחיו
Jud. 9, 56. להרג את־שבעים
Jud. 20, 5. אותי דמו להרג
Esth. 3, 13. להשמיד להרג ולאבד
7, 4. 8, 11.
Eccl. 3, 3. עת להרוג
Jer. 15, 3. את־החרב להרג
Hab. 1, 17. להרג גוים לא ימחול
inf. c. h. int.: הֲלַהַרְגֵנִי
Ex. 2, 14. הלהרגני אתה אמר
inf. c. suff.: לַהַרְגֵנוּ
Ex. 5, 21. לתת־חרב בידם להרגנו
inf. c. suff.: לַהֲרָגֵךְ
1 S. 24, 11. ואמר להרגך ותחס עליך *p*
inf. c. suff.: לַהֲרָגֶךָּ
Gn. 27, 42. מתנחם לך להרגך
Neh. 6, 10. כי באים להרגך
Neh. 6, 10. באים להרגך
inf. c. suff.: לַהֲרָגוֹ
Ex. 21, 14. להרגו בערמה
imperat.: sg. הָרֹג
Jud. 8, 20. קום הרג אותם
imprt. c. suff.: הָרְגֵנִי
Num. 11, 15. הרגני נא הרג
pl.: הִרְגוּ
Num. 25, 5. הרגו איש אנשיו
Num. 31, 17. הרגו כל־זכר
imperat. pl.: הִרְגוּ *p.*
Num. 31, 17. למשכב זכר הרגו
imperat. pl.: וְהִרְגוּ
Ex. 32, 27. והרגו איש את־אחיו
1 *imperf.*: אֶהֱרֹג, יֶהֱרוֹג
Am. 2, 3. וכל־שריה אהרוג
Am. 9, 1. ואחריתם בחרב אהרג
impf. c. h opt.: וְאַהַרְגָה
Gn. 27, 41. ואהרגה את־יעקב אחי
1 *perf. c. suff.*: וָאַהַרְגֵהוּ
2 Sam. 4, 10. ואהרגהו בצקלג
2 Reg. 10, 9. על־אדני ואהרגהו
2 *imperf.*: תַּהֲרֹג
Gn. 20, 4. הגוי גם־צדיק תהרג
Ex. 23, 7. ונקי וצדיק אל־תהרג
2 Rg. 8, 12. ובחוריהם בחרב תהרג
2 *impf. c. suff.*: תַּהַרְגֵנּוּ
Dt. 13, 10. כי הרג תהרגנו
2 *perf. c. suff.*: תַּהַרְגֵם
Ps. 59, 12. אל־תהרגם
3 *imperf.*: יַהַרְגֵנוּ
Job. 5, 2. כי לאויל יהרג־כעס
3 *imperf.*: יַהֲרֹג
Ps. 10, 8. במסתרים יהרג נקי
Ps. 78, 46. יהרג בברד גפנם
Jes. 14, 30. שאריתך יהרג
Ez. 26, 8. 11. בחרב יהרג
3 *imperf.*: וַיַּהֲרֹג
Ex. 13, 15. ויהרג כל־בכור
Jud. 8, 17. ויהרג את־אנשי העיר
Jud. 8, 21. ויהרג את־זבח
Jud. 9, 5 ויהרג את־אחיו בני־ירבעל
2 Sam. 10, 18. ויהרג דוד מארם
1 Chr. 19, 18. ויהרג דויד מארם
2 Chr. 21, 4. ויהרג את־כל־אחיו
2 Chr. 24, 22. ויהרג את־בנו
2 Chr. 25, 3. ויהרג את־עבדיו
2 Chr. 28, 6. ויהרג פקח בן־רמליהו
2 Chr. 28, 7. ויהרג זכרי גבור אפרים
2 Chr. 36, 17. ויהרג בחוריהם בחרב
Ps. 78, 31. ויהרג במשמניהם
Ps. 136, 18. ויהרג מלכים אדירים
Thr. 2, 4. ויהרג כל מחמדי־עין
3 *impf. c. s.*: יַהַרְגֵנִי
Gn. 4, 14. והיה כל־מצאי יהרגני
3 *impf. c. suff.*: וַיַּהַרְגֵהוּ
Gn. 4, 8. אל־הבל אחיו ויהרגהו
2 Sam. 23, 21. ויהרגהו בחניתו
1 Chr. 11, 23. מיד המצרי ויהרגהו
2 Chr. 24, 25. ויהרגהו על־מטתו
3 *impf. c. suff.*: וַיַּהַרְגֵם
1 Rg. 2, 5. ולעמשא בן־יתר ויהרגם
1 Reg. 2, 32. ויהרגם בחרב
2 Chr. 22, 8. לאחזיהו ויהרגם
3 *fem. c. suff.*: תַּהַרְגֵהוּ
Job. 20, 16. תהרגהו לשון אפעה
3 *fem. c. suff.*: יַתַּהַרְגֵם
Prv. 1, 32. משובת פתים תהרגם
1 *impf. pl.*: נַהֲרֹג
Gn. 37, 26. מה־בצע כי נהרג
1 *pl. c. suf.*: וְנַהַרְגָהוּ
Gn. 37, 20. ועתה לכו ונהרגהו
2 *pl.*: תַּהַרְגוּ
Ez. 9, 6. תחרגו למשחית
2 *pl.*: תַּהֲרֹגוּ *p.*
Lev. 20, 15. ואת־הבהמה תהרגו
2 *pl.*: וַתַּהַרְגוּ
Jud. 9, 18. ותהרגו את־בניו
2 Chr. 28, 9. ותהרגו־בם בזעף
3 *pl.*: יַהַרְגוּ *p.*
Ps. 94, 6. אלמנה וגר יהרגו
Ez. 23, 47. ובנתיהם יהרגו
3 *pl.*: וַיַּהַרְגוּ
Gn. 34, 25. ויהרגו כל־זכר
Num. 31, 7. ויהרגו כל־זכר
Jud. 7, 25. ויהרגו את־עורב
Esth. 9, 15. ויהרגו בשושן
3 *pl.*: יַהַרְגֵן
Zach. 11, 5. אשר קניהן יהרגן
3 *pl. c. suff.*: יַהַרְגֻנִי
Gn. 26, 7. פן־יהרגני אנשי המקום
3 *pl. c. suff.*: וַיַּהַרְגוּם
2 Sam. 4, 12. את־הנערים ויהרגום
Nif-al: נֶהֱרָג
inf. constr.: בֵּהָהָרֵג = בְּ הֵרָג
Ez. 26, 15. בהרג חרג
3 *imperf.*: יֵהָרֵג
Thr. 2, 20. אם־יהרג במקדש אדני
3 *imperf.*: תֵּהָרַגְנָה *pl fem.*
Ez. 26, 6. בחרב תהרגנה
Pu-al: הֹרָג *p.*
Jes. 27, 7. כהרג הרגיו הרג
1 *pl. perf.*: הֹרַגְנוּ
Ps. 44, 23. כי עליך הורגנו כל־היום

ג׳ ומכוונס יחועס קעל וכליקס ומכלקס [מאָלד, סיכזטרעקקונג], וסקמוכס יחועס. נגמרק חָרֵג סרכ׳ק.

n. m., profligatio, caedes, occisio, internecio. Gemarice חָרֵג de caede. LXX. *ἀπολλύναι, κτείνειν*; חָרֵג *μάχαιραν*; חֲרָגִים *σπᾶν*, חֶרֶג *ἀναιρεῖν*.

Jes. 30, 25. ביום הרג רב
Ez. 26, 15. בהרג הרג בתוכך
וְהֶרֶג
Esth. 9, 5. חרב והרג ואבדן
בְּהֶרֶג
Jes. 27, 7. אם־כהרג הרגיו הרג
לַהֶרֶג
Prv. 24, 11. מטים להרג
הַהֲרֵגָה
ג׳׳ס מקוס׳׳ לומר סרכ׳ק [דאָס מאָר־דען, ווייגען], ונאָמר נקנוב מדבר סעומר לסריגס לו מקום סהריגה.

n. f. inf., occisio, veluti צאֹן הַהֲרֵגָה, oves ad caedem designatae, *πρόβατα σφαγῆς* (Rom. 8, 36.); גֵּיא הַהֲרֵגָה, vallis, in qua fiunt caedes atque supplicia. LXX. *σφαγή, ἀναιρεῖν, ταφή*.

Jer. 12, 3. והקדשם ליום הרגה
הַהֲרֵגָה
Jer. 7, 32. 19, 6. כי אם־גיא ההרגה
Zach. 11, 4. רעה את־צאן ההרגה
Zach. 11, 7. וארעה את־צאן ההרגה

הֶרֶת ד זו

פעל נוד ומכוונס מפוכסמס לעון סתעגנות [זוּאַכגעבר זיין], ומוס הָרָה־ קאָר ליוס לגלד, ומכנוי מן הָרֵה־ חֲרָיוֹת וכן בְּכִיָּה מן בֹּכֶה פוכים מן פָּרָה, וקכוב וס לאקמי. חֹרֶם קנוס, ומסמאל לענוד נכנר, כנון עמל ושקי. ומכאל״פ הָרָה מקוב הָרוֹ. ומאר לאקקר מאכס דע שאלמי נאר וס בְּטֶן, וסס קדע אס מאלוב לבטן קעכיל סקוכנס עס הָר, ולוך סיעב.

verb. intr. gravidum, foetum esse, unde הָרָה, gravida, gravidata, ad pariendum apta, et הָרִים parentes; tropice de rebus vitiosis potissimum, quibus quis praegnans est, sicut foetum, gravidatum esse, parere apud Latinos; Pu. inf. הָרְיוֹ gravidum factum esse, tropice de conceptis pravis cogitationibus. LXX. *ἐν γαστρὶ ἔχειν, ἐν γαστρὶ λαμβάνειν, γεννᾶν, κυεῖν, συλλαμβάνειν*; הֵרָה (a. m. הָרֶה) *ἔγκυος, ἐν γαστρὶ ἔχειν, σύλληψις, ὠδίνειν*; הָרָה וְיוֹלֶדֶת, *τεκνοποιεῖν*; הָרִיָּה, *ἐν γαστρὶ ἔχουσα*.

3 *perf.*: וְהָרָה
Ps. 7, 15. והרה עמל וילד שקר
3 *prf. fem.*: הָרָתָה *p.*
Gn. 16, 4. ותרא כי הרתה
2 *perf.*: וְהָרִית *fem.*
Jud. 13, 3. והרית וילדת בן
1 *perf.*: הָרִיתִי
Num. 11, 12. האנכי הריתי
1 *pl.*: הָרִינוּ
Jes. 26, 18. הרינו חלנו כמו ילדנו
inf. abs.: הָרֹה
Job. 15, 35. הרה עמל וילד און
inf. abs.: הָרוֹ
Jes. 59, 4. הרו עמל והוליד און
Jes 59, 13. הרו והגו מלב דברי־שקר
3 *impf. apoc.*: וַתְּהַר
Gn. 4, 1. ותהר ותלד את־קין
Gn. 4, 17. ותהר ותלד את־חנוך

Gn. 16, 4. וַתַּהַר וַתֵּרֶא כִּי הָרָתָה
Gn. 21, 2. וַתַּהַר וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם
Gn. 25, 21. וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ
Gn. 29, 32. וַתַּהַר לֵאָה וַתֵּלֶד בֵּן
Gn. 29, 33. וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן
34. 35. 38, 4.
Gn. 30, 5. וַתַּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב
Gn. 30, 7. וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה
וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֵּן
Gn. 30, 17. חֲמִישִׁי
Gn. 30, 19. וַתַּהַר עוֹד לֵאָה וַתֵּלֶד
Gn. 30, 23. וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן וַתֹּאמֶר
Gn. 38, 3. וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן
Gn. 38, 4. וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בֵּן
Gn. 38, 18. וַיִּבָא אֵלֶיהָ וַתַּהַר לוֹ
Ex. 2, 2. וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן
1 Sam. 1, 20. וַתַּהַר חַנָּה וַתֵּלֶד בֵּן
1 S. 2, 21. וַתַּהַר וַתֵּלֶד שְׁלֹשָׁה־בָנִים
2 Sam. 11, 5. וַתַּהַר הָאִשָּׁה
2 Reg. 4, 17. וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֵּן
וַתַּהַר אֶת־מֹרִים וְאֶת־
1 Chr. 4, 17. שֹׁמֶי
1 Chr. 7, 23. וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן
Jes. 8, 3. וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן
Hos. 1, 3. וַתַּהַר וַתֵּלֶד־לוֹ בֵּן
Hos. 1, 6. וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בַּת
Hos. 1, 8. וַתַּהַר וַתֵּלֶד בֵּן

2 *pl.:* תַּהֲרוּ
Jes. 33, 11. תַּהֲרוּ חֲשַׁשׁ תֵּלְדוּ קַשׁ
3 *pl. fem.:* וַתַּהֲרֶיןָ
Gn. 19, 36. וַתַּהַרְנָה שְׁתֵּי בְנוֹת־לוֹט
1 *part. pl. c. s.:* הָרֵי* *p.*
Gn. 49, 26. *גִּבְרוּ עַל־בִּרְכַּת הוֹרָי
1 *prt. fem. c. s.:* הָרָתִי *sg.*
Cant. 3, 4. וְאֶל־חֶדֶר הוֹרָתִי
cum suff.: הוֹרָתָם *sg.*
Hos. 2, 7. הוֹבִישָׁה הוֹרָתָם
2 *part. fem.:* הָרָה *sg.*
Gn. 16, 11. הִנָּךְ הָרָה וְיֹלַדְתְּ בֵּן
Gn. 38, 24. וְגַם הִנֵּה הָרָה לְזָנוֹנִים
Gn. 38, 25. אֲשֶׁר־אֵלֶּה לוֹ אֲנֹכִי הָרָה
Ex. 21, 22. וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה
Jud. 13, 5. 7. כִּי הִנָּךְ הָרָה
1 S. 4, 19. וְכַלָּתוֹ אֵשֶׁת־פִּינְחָס הָרָה
2 Sam. 11, 5. הָרָה אָנֹכִי
Jes. 7, 14. הִנֵּה הָעַלְמָה הָרָה
Jes. 26, 17. כְּמוֹ הָרָה תַּקְרִיב לָלֶדֶת
Jer. 31, 8. הָרָה וִיוֹלֶדֶת יָחַד
sg. constr.: הֶרֶת
Jer. 20, 17. יִרְחֲמָה הֶרֶת עוֹלָם
1 *pl.:* הָרִוֹת
Am. 1, 13. עַל־בְּקַע הָרוֹת
pl. c. suff.: הָרוֹתֶיהָ
2 Reg. 15, 16. אֶת כָּל־הָרוֹתֶיהָ בָּקַע
pl. c. suff.: הָרוֹתֶיהֶם
2 Reg. 8, 12. וְהָרוֹתֶיהָם תְּבַקַּע
2 *pl. c. suff.:* הָרִיּוֹתֵיכֶן
Hos. 14, 1. וְהָרִיּוֹתָיו יְבֻקָּעוּ
Hof-al: הוֹרָה *perf.*
Job. 3, 3. *וְהַלַּיְלָה אָמַר הָרָה גָבֶר

הֲרָיוֹן
ז״ע הֲרָקוֹן, זִבְּלוֹן וּלְפִי מַכְנוֹי כְּשֵׁם הֵילוֹן [וּמִן כְּמוֹ הֵילוֹן] נִשְׁמְרִית מַלְיֵי מְתוּמוֹם לְהַשְׁמִיר. מַכְוֹנוֹם לוֹ עַל הַעֲנוֹר [זוּמְנַעֲרַשְׁפַּע], לוֹ הַעֲנוֹר נִכְלָל. מַסְעֲנִים מְתוּמוֹם לְתְמוּם לְרוֹב, נִפְרָע נְדוּמוֹת.
n. m. ad s. f. זִבְּלוֹן, הֲרָקוֹן (c. suff. הֵילוֹן, sicuti הֵירוֹן) quorum omnium Zere mutationis expers est, menses noni gravidatae vel tempus ad pariendum vicinum. LXX. *κύησις, σύλληψις; στεναγμός.*
Ruth 4, 13. וַיִּתֵּן יְ״י לָהּ הֵרָיוֹן

Hos. 9, 11. מִמְּלֵדָה וּמִבֶּטֶן וּמֵהֵרָיוֹן
cum suff.: וְהֵרֹנֵךְ
Gn. 3, 16. עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ

הָרַן
v. s. הֲרָיוֹן

הָרַס *v.*
הֲרָמוֹן
סֵ״ת לֵ״ת נִמְלַ״ךְ כ״ף נִסְתַּכֵּל: וּמִשְׁלַכְתְּ הֲרַמְתָּה, וּכְמוֹ נְקוּדִים לוֹ וּפַרְכִּיס תַּלְכִּיסְתִּיסְכִּנְדָּס, וּיִתְמוֹ מַפְכִּיסִים שֶׁכְּוֹנוֹם כְּמוֹ קִרְמוֹן לְעֵיל, לוּמֵר נִיחַ הַכְּנִיעָם [הַפְּלִיעָם], וְלֹא מַקְשׁוֹוֵל, כִּי נִיחוֹ לִיכּוֹ נִיחַ־הַכְּנִיעָם. וּכ״כ שֶׁמַּלַּט הֲרָמוֹן לְךָ מֵהַקֵּל נִשְׁפַּ מְתוּכִים מִן הֲדַדְרִמּוֹן, שֶׁוּוֹ שֶׁצ״פ מְתוּן לְזוּמְכִין, וּלְיִכּוֹ ת״ו גִּיגִ״שׁ לוֹ עִוּוּת נִכְנִיפִּים, כִּי הַכְּנִיגִ״שׁ הַקְּדוּם הוּא מִשְׁפַּע הַכְּנִפַּ נִמְלוֹת מְתוּכִים כִּידּוּשׁ. מִסְפַּעַל הִשְׁתַּלַּבְתָּה כְּמוֹ הִשְׁתַּלַּבְתֶּן נִפְ׳, מְתוּסְפַּת, וּמִכְּוֹנוֹן נִפְ׳ מַקְבִּילִית, וּמִשְׁלִיךְ נוֹוֵל פַּ״א כְּמוֹ הִקְרִיס, מִשְׁלִיס. נַתְכְּנוּס הַהֲרָמָה לְוֹוֹמֵר לְמַס־מַכְ׳. *n.*, quod nonnisi semel legitur Am. 4, 3. (וְהִשְׁלַכְתֶּנָה הַהַרְמֹנָה), gynaeconitis, gynaeceum (Harem), ex mente interpretum, sicut אַרְמוֹן. Neque vero alterutri horum vocabulorum inest gynaecei notio, ab interpretibus linguae arabicae amantioribus afficta. Similius veri est, הַרְמוֹן populum vulgari correptione pro הֲדַדְרִמּוֹן dici solitum fuisse; qua forma propheta utitur, non quin mendo ei fuerit elapsa, sed quia opelio Teqoita utitur vulgari ac proinde rariori dicendi genere. Forma autem verbalis pro הִשְׁתַּלַּבְתֶּן, adjecto ה finis s. loci dicitur, vi intrans., sicut formae hifilicae הִקְרִיב, הִשְׁלִים.
Am. 4, 3. וְהִשְׁלַכְתֶּנָה הַהַרְמֹנָה

הַרְהֵר
פ״ת כְּפֶל מַסְכֵּת, וְנִכְתַּב הַר, וְכֵן קִרְקֵר מִן קַר, מְתוּכִן מְתוּכִם וְלִקְיַת לְנִי וּמְתַכְּוֹנוֹתוֹ ע״י קוּם מַסְכֵּת [פַּעֲרַנְעַשְׁטֵעַן], לְכֵן קְנוֹל וּמַסְכֵּת קוֹנִית מְקוֹן, וְנִכְלַל כְּוֹם מִן קְצֵב, וְכֵן נִמְלַת נִשְׁפַּ עֵרֶב, ל״מ נִשְׁפַּ רוּמִית וּנְרַמְכִית [germ. *hör.*, *hear.*, *hör.*, *hoor.* *l. aur.*], כְּמַכֵּר מְקִיפַּ נְלוּם״ג.
v. aram. redupl. (a rad. הַר, ad s. f. חַרְחַר, a rad. חָר), percipere, *auribus* (unde ipsum n. *aur-is*, et vv. germanica hör-en, *hear* etc.), deinde gener. percipere sensibus res externas (div. חָשַׁב, quod de meditatione et ratiocinatione interna dicitur).

הַרְהוֹר
ז״ו, וּמוֹכְנוֹ הַמְּקוֹן וּמְקַבֵּל נְקוּם מַשְׁמַע [פַּעֲרַנְעַשְׁמוּכְנוֹ], נִמְשַׁלַּל עַל מַשְׁגַּב נִדְמְיוֹן ע״י מְקוּמִים, וּמִכְּוֹן מְקַבֵּל מַסְכֵּת.
n. m., perceptio, auditus, trop. imaginatio, quae speculi instar res extrinsecus animum ferientes reflectit (Fantasie). Targ. הַרְהוּרָא דְּלִבָּא. LXX. *ταράσσειν.*

pl.: וַהֲרִהֹרִין
Dan. 4, 2. וְהַרְהֹרִין עַל־מִשְׁכָּבִי

הָרַס
פְּעַל כּוֹוֵד וּמַעְתִּיל יֶהֱרַס, יַהֲרֹס: מַכְוֹנוֹם קְרִיעָה וְנִסּוּף, נִמְשַׁלַּל עַל כְּתֹנֶת וּפְרֹנֶת עִיר לוֹ קוֹמָה, עַל מַעֲרוֹת יְסוֹד, עַל כְּתֹנֶת וּכְתוּב מַסְכִּים, עַל שְׁלוֹת לוֹ מַסְכֵּת מַפְקֵד [עַכְעַשְׁפַּ-עִיעַן], וּכְדוֹמֶה מִן מַשְׁלוֹת. מְתוּכוֹת מַסְכֵּת הָרַס, וּמִכְּוֹן גַּ״כ נִפְעֲלִי נָרַס [ע״ע], הָרַס, נָרַס, פָּרַס וּכְדוֹמֶה, וְגַם נִשְׁפַּתִּי מְעֹרָב כְּמַסְכֵּת כְּמִכְּוֹנוֹ.
verb. trans., diripere, dirumpere, diruere, evertere, frangere (veluti dentes), deturbare de loco (entamten), et sic porro. Radix est *ras*, gr. *ῥήσσ-ειν*, quae invenitur etiam in vv. compluribus (vid. textum rabb.). LXX. *καθαίρειν, καταβάλλειν, κατασκάπτειν, κατασπᾶν, καταστρέφειν, ῥηγνύναι, συντρίβειν, ἐξαίρειν, βιάζεσθαι; ἐγγίζειν; Nif. καταπίπτειν.*
Thr. 2, 2. הָרַס בְּעֶבְרָתוֹ
Thr. 2, 17. הָרַס וְלֹא חָמַל
3 *perf.:* הָרָס *p.*
Jes. 14, 17. וְעָרָיו הָרָס
2 *perf.:* הָרַסְתָּ
Jud. 6, 25. וְהָרַסְתָּ אֶת־מִזְבַּח הַבָּעַל
1 *perf.:* הָרַסְתִּי
Ez. 13, 14. וְהָרַסְתִּי אֶת־הַקִּיר
Mich. 5, 10. וְהָרַסְתִּי כָּל־מִבְצָרֶיךָ
3 *pl.:* הָרְסוּ *p.*
1 Reg. 19, 10. 14. מִזְבְּחוֹתֶיךָ הָרָסוּ
3 *pl.:* וְהָרְסוּ
Ez. 16, 39. וְהָרְסוּ גָּבֵךְ
Ez. 26, 4. וְהָרְסוּ מִגְדָּלֹתֶיהָ
Ez. 26, 12. וְהָרְסוּ חוֹמוֹתַיִךְ
part.: הֹרְסִים
Jer. 45, 4. אֲשֶׁר־בָּנִיתִי אֲנִי הֹרֵס
part. pass.: הֲרוּסִים
1 Reg. 18, 30. אֶת־מִזְבַּח יְ״י הֲהָרוּס
inf. constr.: וְלַהֲרוֹס
Jer. 1, 10. וְלְהַאֲבִיד וְלְהָרוֹס
Jer. 31, 28. וְלִנְתוֹץ וְלְהָרֵס
imperat.: הָרְסוּ־
Ps. 58, 7. אֱלֹהִים הָרְסוּ־שִׁנֵּימוֹ
imprt. c. suff.: וְהָרְסֵהוּ
2 Sam. 11, 25. הָעִיר וְהָרְסָהּ וְחַזְּקֵהוּ
1 *imperf.:* אֶהֱרֹס
Jer. 24, 6. וּבְנִיתִים וְלֹא אֶהֱרֹס
Jer. 42, 10. וּבְנִיתִי אֶתְכֶם וְלֹא אֶהֱרֹס
Mal. 1, 4. הֵמָּה יִבְנוּ וַאֲנִי אֶהֱרוֹס
2 *imperf.:* תֶּהֱרֹס
Ex. 15, 7. וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ
3 *imperf.:* יֶהֱרוֹס
Job. 12, 14. הֵן יֶהֱרוֹס וְלֹא יִבָּנֶה
3 *impf. c. suff.:* יְהָרְסֶהָ
Jes. 22, 19. וּמִמַּעֲמַדְךָ יֶהֱרָסֶךָּ
3 *impf. c. suff.:* וַיְהָרְסֶהָ
1 Chr. 20, 1. אֶת־רַבָּה וַיְהָרְסֶהָ
3 *impf. c. suff.:* יְהָרְסֶנָּה
Prv. 29, 4. וְאִישׁ תְּרוּמוֹת יְהָרְסֶנָּה
3 *impf. c. suff.:* יְהָרְסֵם
Ps. 28, 5. יְהָרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם
3 *fem. c. suff.:* תְּהָרְסֶנָּה
Prv. 14, 1. וְאִוֶּלֶת בְּיָדֶיהָ תְּהָרְסֶנּוּ
3 *pl.:* יְהָרְסוּ
Ex. 19, 21. פֶּן־יֶהֶרְסוּ אֶל־יְ״י
Ex. 19, 24. אֶל־יֶהֶרְסוּ לַעֲלוֹת אֶל־יְ״י
pl.: יְהָרְסוּ *p.*
2 Reg. 3, 25. וְהָעָרִים יְהָרְסוּ
Nif-al: נֶהֱרַס
3 *perf. fem.:* נֶהֶרְסָה *p.*
Prv. 24, 31. וְגָדֵר אֲבָנָיו נֶהֶרְסָה
3 *pl.:* נֶהֶרְסוּ
Jer. 50, 15. נֶהֶרְסוּ חוֹמוֹתֶיהָ
Joel 1, 17. נֶהֶרְסוּ מַמְגֻרוֹת

3 *pl.:* וְנֶהֶרְסוּ
Ez. 30, 4. וְנֶהֶרְסוּ יְסוֹדוֹתֶיהָ
Ez. 38, 20. וְנֶהֶרְסוּ הֶהָרִים
part. pl.: מַהֲרֻסוֹת *fem.*
Ez. 36, 36. בְּנִיתִי הַנֶּהֱרָסוֹת
part. pl.: וְהַנֶּהֱרָסוֹת *fem.*
Ez. 36, 35. וְהַנְּשַׁמּוֹת וְהַנֶּהֱרָסוֹת
3 *imperf.:* יֵהָרֵס
Jer. 31, 39. לֹא־יִנָּתֵשׁ וְלֹא־יֵהָרֵס
3 *fem.:* תֵּהָרֵס
Prv. 11, 11. וּבְפִי רְשָׁעִים תֵּהָרֵס
3 *pl.:* יֵהָרְסוּן
Ps. 11, 3. כִּי הַשְּׁתוֹת יֵהָרְסוּן
Pi-el: הֵרַס
part. c. s. fem.: מְהָרֶסֶת
Jes. 49, 17. מֵהָרֶסְיִךְ וּמַחֲרִיבֵךְ
inf.: הָרֵס
Ex. 23, 24. כִּי הָרֵס תְּהָרְסֵם
2 *impf. c. suff.:* תְּהָרְסֵם
Ex. 23, 24. כִּי הָרֵס תְּהָרְסֵם

הֲרֵסָה
ז״כ וְכַרְכֹּם סַס מְקוֹרִי״, וְסִלּוֹן סְכַרְכֹּם וְהַזּוּמְמָם [נִיעֲצְעֵרִי״סְסוֹנוֹג], וְכֵן סַס נִגְמַלְ״. נִשְׁפַּ עִבְרִיכִי מְהוּרָס כְּמוֹ מְשֻׁנָּע, וּמַס מְהוּרָסוּת כְּמוֹ שִׁגָּעוֹן.
n. f. inf. excisio, eversio, ruina. LXX. *τὰ κατεσκαμμένα.* Judaice מְהוֹרָס, homo perversus, delirus (syr. *heresis, heresijutut, αἵρεσις?*)
pl. c. suff.: הֲרֵסֹתָיו
Am. 9, 11. וְהָרַסְתִּיו אֶקִּים
הֲרִיסָת
ז״כ לְנִיוֹן מְסִכְּוֹן וּמְסִפְּסַכְתָּ [נִעֲרַשְׁטְרוֹכְוֹן].
n. f. eversio, ruina. LXX. *τὰ πεπτωκότα.*
cum suff.: הֲרִיסָתְךָ
Jes. 49, 19. וְאֶרֶץ הֲרִיסָתֵךְ

הֶרֶס
חֵ״ת חֶרֶס *p.* 436.

הָרַר
חָר פְּעַל כּוֹוֵד, וּמַסְלַּס לְזוֹן מְתוּסְסוֹת וּמְתְכּוֹוְמוֹת [זִיךְ עֲרַשְׁטַעֲנַן] וִיחוֹת לְמַכְנוֹזִים. וְדַע שֶׁמְּנַ״ל גַּ״כ נִלְזוֹן יוֹכִי מַשְׁכֵּת סוּס נִשְׁמוֹת רְנִים [*ὄρ-ος, Οὔρ-ανος, ὄρφος, οὐρος*], וּכְדוֹמֶה נִשְׁלַל לְשׁוֹנוֹת.
h. e. חַר *v. intr. sanscrito-semit.*, se efferre, ascendere, altum esse.

הַר, הָר
ז״ו הַר׳ סִידּוּעַ הָהָרָה, וְנִכְ׳ מְכַלִּית הָהָרָה, וְנִכְ׳ מַדְעַת גַּ״כ הָהָרָה, מִכְּוֹנוֹ הָרִים, וְלִפְעָמִים מְתוּמוֹם הָר׳ הוֹר׳, וּכְכָל מַכְ׳ תְּמוּר מַדְגּוּם נִכְנוֹ הָרְרֵי וְלִפְעָמִים הָרֵי מִקְזוֹן, וּכְנוֹ הָרֵרֵי, וּכְנוֹ הָרֵרֵי. מַכְוֹנוֹם יְדוּעָה לְפִי מַשְׁכֵּת, רוּמָה וּמְתוּסְסוֹת [מַזְמַע, נִעֲרַנ] וּמַשְׁלוֹת קְלוֹת מַנְכָּה.
n. m. (c. art. הָהָר, c. ה finis s. loci: הָהָרָה, vel praef. art. הָהָרָה, pl. הָרִים. Interdum sing. הָרִי, הָרֵי, et, recompensato Dages, cum s. הָרְרֵי, nonnunquam הָרְרֵי, forma ex altera producta, constr. pl. הָרְרֵי, c. suff. הָרְרֵי) excelsum, locus elatus, mons. LXX. *ὄρος, ὄριον, ὀρεινή; γῆ, οὐρανός; δρυμός, ὄχυρον, βροντή, λαός, οἶκος, πόλις, φόβος.*
Dt. 33, 19. עַמִּים הַר־יִקְרָאוּ
Jos. 17, 18. כִּי הַר יִהְיֶה־לָּךְ כִּי־יַעַר

ואולם הר־נופל יבול Job. 14, 18.
הר־זה קנתה ימינו Ps. 78, 54.
על הר־נשפה Jes. 13, 2.
והיה על־כל־הר גבה Jes. 30, 25.
וכל־הר וגבעה ישפלו Jes. 40, 4.
על הר־גבה עלי־לך Jes. 40, 9.
על הר־גבה ונשא Jes. 57, 7.
על־כל־הר גבה Jer. 3, 6.
וצדום מעל כל־הר Jer. 16, 16.
הנני אליך הר המשחית Jer. 51, 25.
על הר־גבה ותלול Ez. 17, 22.
אל־הר גבה מאד Ez. 40, 2.
מי־אתה הר־הגדול Zach. 4, 7.

בְּהָר, מֵהָר, הָר *n. p.*

כל־העדה הר החר Num. 20, 22.
אל־משה ואל־אהרן בהר החר Num. 20, 23.
והעל אתם הר החר Num. 20, 25.
ויעלו אל הר החר Num. 20, 27.
ויסעו מהר החר Num. 21, 4. 33, 41.
ויחנו בהר החר Num. 33, 37.
ההכן אל־הר החר Num. 33, 38.
במתו בהר החר Num. 33, 39.
תתאו לכם הר החר Num. 34, 7.
מהר החר תתאו לבא Num. 34, 8.
אהרן אחיך בהר החר Dt. 32, 50.

מֵהָר

וחרמונים מהר מצער Ps. 42, 7.
מהר אל־גבעה הלכו Jer. 50, 6.

הָהָר

על החר הזה Ex. 3, 12.
ויחן־שם ישראל נגד החר Ex. 19, 2.
ויקרא אליו יי מן־החר Ex. 19, 3.
מן־החר אל־העם Ex. 19, 14.
וענן כבד על־החר Ex. 19, 16.
ויתיצבו בתחתית החר Ex. 19, 17.
ויחרד כל־החר Ex. 19, 18.
על־הר סיני אל־ראש החר Ex. 19, 20.
למשה אל־ראש החר Ex. 19, 20.
הגבל את־החר Ex. 19, 23.
ואת־החר עשן Ex. 20, 18.
ויבן מזבח תחת החר Ex. 24, 4.
ויעל משה אל־החר Ex. 24, 15.
ויכס הענן את־החר Ex. 24, 15.
כאש אכלת בראש החר Ex. 24, 17.
ויעל אל־החר Ex. 24, 18.
לרדת מן־החר Ex. 32, 1.
ויפן וירד משה מן־החר Ex. 32, 15.
וישבר אתם תחת החר Ex. 32, 19.
על־ראש החר Ex. 34, 2.
אל־ירא בכל־החר Ex. 34, 3.
אל־מול החר ההוא Ex. 34, 3.
ברדתי מן־החר Ex. 34, 29.
ועליתם את־החר Num. 13, 17.
ויעלו אל־ראש־החר Num. 14, 40.
לעלות אל־ראש החר Num. 14, 44.
כל־העדה הר החר Num. 20, 22.
אל־משה ואל־אהרן בהר החר Num. 20, 23.
והעל אתם הר החר Num. 20, 25.
ויעלו אל הר החר Num. 20, 27.
בראש החר Num. 20, 28.
ואלעזר מן־החר Num. 20, 28.
ויסעו מהר החר Num. 21, 4. 33, 41.
ויחנו בהר החר Num. 33, 37.
ויעל אהרן הכהן אל־הר החר Num. 33, 38.
במתו בהר החר Num. 33, 39.
תתאו לכם הר החר Num. 34, 7.
מהר החר תתאו לבא Num. 34, 8.
רב־לכם סב את־החר הזה Dt. 2, 3.
נחל יבק ועיר החר Dt. 2, 37.
החר הטוב הזה והלבנן Dt. 3, 25.
ותעמדון תחת החר Dt. 4, 11.
ואפן וארד מן־החר Dt. 9, 15.
אל־הנחל הירד מן־החר Dt. 9, 21.
ואפן וארד מן־החר Dt. 10, 5.
אהרן אחיך בהר החר Dt. 32, 50.
ישבי החר Jos. 10, 6.
החר והנגב והשפלה Jos. 10, 40.
החר ואת־כל־הנגב Jos. 11, 16.
מן־החר החלק Jos. 11, 17.
מן־החר מן חברון Jos. 11, 21.
ועד־החר החלק Jos. 12, 7.
כל־ישבי החר מן־הלבנון Jos. 13, 6.
תנה־לי את־החר הזה Jos. 14, 12.
ועלה הגבול אל־ראש החר Jos. 15, 8.
ותאר הגבול מראש החר Jos. 15, 9.
לא־ימצא לנו החר Jos. 17, 16.
על־ההר אשר מנגב Jos. 18, 13.
מן־החר אשר על־פני Jos. 18, 14.
וירד הגבול אל־קצה החר Jos. 18, 16.
וישב החר והנגב Jud. 1, 9.
ויירש את־החר Jud. 1, 19.
עמו בני־ישראל מן־החר Jud. 3, 27.
ויעלם אל־ראש החר Jud. 16, 3.
עמדים אל־החר מזה 1 Sam. 17, 3.
וישראל עמדים אל־החר 1 S. 17, 3.
מצד החר מזה 1 Sam. 23, 26.
מצד החר מזה 1 Sam. 23, 26.
וירדת בסתר החר 1 Sam. 25, 20.
על־ראש־החר מרחק 1 S. 26, 13.
מדרך אחריו מצד החר 2 S. 13, 34.
ושמעי הלך בצלע החר 2 S. 16, 13.
ויקן את החר שמרון 1 Reg. 16, 24.
ויבן את־החר 1 Reg. 16, 24.
שמר אדני החר שמרון 1 Rg. 16, 24.
והנה ישב על־ראש החר 2 Rg. 1, 9.
אל־ההר ותחזק ברגליו 2 Reg. 4, 27.
והנה החר מלא סוסים 2 Rg. 6, 17.
לאמר צאו החר Neh. 8, 15.
ההר חמד אלהים Ps. 68, 17.
ושוע אל־החר Jes. 22, 5.
כתרן על־ראש ההר Jes. 30, 17.
ומן־החר ומן־הנגב Jer. 17, 26.
ובערי החר Jer. 32, 44. 33, 13.
החר אשר בקדם לעיר Ez. 11, 23.
חבית על־ראש החר Ez. 43, 12.
וים מים והר החר Mich. 7, 12.
עלו החר Hag. 1, 8.
ומש חצי החר צפונה Zach. 14, 4.

הָהָרָה

והחר בער באש Dt. 4, 11. 5, 23. 9, 15.

מֵהָהָר

וירדו מההר Jos. 2, 23.

בָּהָר

וישב בהר ושתי בנתיו Gn. 19, 30.
תקע את־אהלו בהר Gn. 31, 25.
זבח בהר Gn. 31, 54.
וילינו בהר Gn. 31, 54.
עלות בהר Ex. 19, 12.
כל־הנגע בהר Ex. 19, 12.
המה יעלו בהר Ex. 19, 13.
ויהי משה בהר Ex. 24, 18.
אשר־אתה מראה בהר Ex. 25, 40.
כמשפטו אשר הראית בהר Ex. 26, 30.
כאשר הראה אתך בהר Ex. 27, 8.
והאמרי יושב בהר Num. 13, 29.
הישב בהר ההוא Num. 14, 45.
רב־לכם שבת בהר הזה Dt. 1, 6.
בערבה בהר Dt. 1, 7.
האמרי הישב בהר ההוא Dt. 1, 44.
בהר מתוך האש Dt. 5, 4. 19. 9, 10. 10, 4.
ולא־עליתם בהר לאמר Dt. 5, 5.
ואשב בהר Dt. 9, 9.
דבר יי אליכם בהר Dt. 10, 4.
ואנכי עמדתי בהר Dt. 10, 10.
ומת בהר Dt. 32, 50.
בהר ובשפלה Jos. 9, 1.
בהר ובערבה נגב Jos. 11, 2.
והפרזי והיבוסי בהר Jos. 11, 3.
בהר ובשפלה ובערבה Jos. 12, 8.
ועלה בהר ימה Jos. 18, 12.
וישב בהר במדבר־זיף 1 S. 23, 14.
ויקיעם בהר לפני יי 2 Sam. 21, 9.
ושמנים אלף חצב בהר 1 Reg. 5, 29.
בהר אשר על־פני ירושלם 1 Reg. 11, 7.
ועמדת בהר לפני יי 1 Reg. 19, 11.
את־הקברים אשר־שם בהר 2 Reg. 23, 16.
ושמנים אלף איש חצב בחר 2 Chr. 2, 1. 17.
בהר הזה משתה שמנים Jes. 25, 6.
ובלע בהר הזה Jes. 25, 7.
כי־תנוח יד־יי בהר הזה Jes. 25, 10.

וּבָהָר

יצאים בבקעה ובהר Dt. 8, 7.
ובהר שמיר ויתיר Jos. 15, 48.

cum h loci: וְהָהָרָה

והנשארים הרה נסו Gn. 14, 10.

cum h loci: הַהָרָה

ויעתק משם ההרה Gn. 12, 8.
ההרה המלט Gn. 19, 17.
להמלט ההרה Gn. 19, 19.
עלה אלי ההרה Ex. 24, 12.
ויפנו ויעלו ההרה Dt. 1, 24.
ותהינו לעלת ההרה Dt. 1, 41.
ותזדו ותעלו ההרה Dt. 1, 43.
בעלתי ההרה Dt. 9, 9.
ועלה אלי ההרה Dt. 10, 1.
ואעל ההרה Dt. 10, 3.
ותאמר להם ההרה לכו Jos. 2, 16.
וילכו ויבאו ההרה Jos. 2, 22.
את־בני־דן ההרה Jud. 1, 34.

constr.: הַר

באכה ספרה הר הקדם Gn. 10, 30.
וישם את־פניו הר הגלעד Gn. 31, 21.
ויבא אל־הר האלהים Ex. 3, 1.
חנה שם הר האלהים Ex. 18, 5.
לעיני כל־העם על־הר סיני Ex. 19, 11.
לעלת אל־הר סיני Ex. 19, 23.
ויעל משה אל־הר האלהים Ex. 24, 13.
כבוד־יי על־הר סיני Ex. 24, 16.
בבקר על־הר סיני Ex. 34, 2.
ויעל אל־הר סיני Ex. 34, 4.
עלה אל־הר העברים Num. 27, 12.
דרך הר־שעיר עד קדש Dt. 1, 2.
ובאו הר האמרי Dt. 1, 7.
דרך הר האמרי Dt. 1, 19.
באתם עד־הר האמרי Dt. 1, 20.
ונסב את־הר־שעיר Dt. 2, 1.
נתתי את־הר שעיר Dt. 2, 5.
מנחל ארנן עד־הר חרמון Dt. 3, 8.
וחצי הר־הגלעד וערין Dt. 3, 12.
ועד־הר שיאן הוא חרמון Dt. 4, 48.
על־הר גרזים Dt. 11, 29.
על־הר עיבל Dt. 11, 29.
לברך את־העם על־הר גרזים Dt. 27, 12.
הר־העברים הזה הר־נבו Dt. 32, 49.
אל הר־נבו ראש הפסגה Dt. 34, 1.
אל־מול הר־גרזים Jos. 8, 33.
והחציו אל־מול הר־עיבל Jos. 8, 33.
ואת־הר ישראל Jos. 11, 16.
תחת הר־חרמון Jos. 11, 17.
ומכל הר יהודה Jos. 11, 21.
ומכל הר ישראל Jos. 11, 21.
עד־הר חרמון Jos. 12, 1.
תחת הר־חרמון Jos. 13, 5.
וכל הר חרמון וכל־הבשן Jos. 13, 11.
ויצא אל־ערי הר־עפרון Jos. 15, 9.
אל־הר שעיר Jos. 15, 10.
אל כתף הר יערים Jos. 15, 10.
ועבר הר־הבעלה Jos. 15, 11.
כי־אץ לך הר־אפרים Jos. 17, 15.
ואתן לעשו את־הר שעיר Jos. 24, 4.
וישב הר הלבנון Jud. 3, 3.
ברק בן־אבינעם הר־תבור Jud. 4, 12.
בכל־הר אפרים לאמר Jud. 7, 24.
ויעמד בראש הר־גרזים Jud. 9, 7.
ויעל אבימלך הר־צלמון Jud. 9, 48.
ויבאו הר־אפרים Jud. 18, 2.
ויעברו משם הר־אפרים Jud. 18, 13.
גר בירכתי הר־אפרים Jud. 19, 1.
עד־ירכתי הר־אפרים Jud. 19, 18.
את־כל־ישראל אל־הר הכרמל 1 Reg. 18, 19.
הנביאים אל־הר הכרמל 1 Rg. 18, 20.
עד הר האלהים חרב 1 Reg. 19, 8.
וילך משם אל־הר הכרמל 2 Rg. 2, 25.
אל־איש האלהים אל־הר הכרמל 2 Reg. 4, 25.
מבאר שבע עד־הר אפרים 2 Chr. 19, 4.
על־ישבי הר־שעיר 2 Chr. 20, 23.
ועל הר־סיני ירדת Neh. 9, 13.
על־ציון הר־קדשי Ps. 2, 6.
וביאוני אל־הר־קדשך Ps. 43, 3.
בעיר אלהינו הר־קדשו Ps. 48, 2.
הר־ציון ירכתי צפון Ps. 48, 3.
ישמח הר־ציון Ps. 48, 12.
הר־אלהים הר־בשן Ps. 68, 16.
הר גבנים הר־בשן Ps. 68, 16.
הר־ציון זה שכנת בו Ps. 74, 2.
את־הר ציון אשר אהב Ps. 78, 68.
אלך לי אל־הר המור Cant. 4, 6.
נכון יהיה הר בית־יי Jes. 2, 2.
ונעלה אל־הר־יי Jes. 2, 3.
על כל־מכון הר־ציון Jes. 4, 5.
הר בית־ציון Jes. 10, 32.
בכל־הר קדשי Jes. 11, 9.
אל־הר בת־ציון Jes. 16, 1.
שם־יי צבאות הר־ציון Jes. 18, 7.
הצבאים על־הר ציון Jes. 29, 8.
לצבא על־הר־ציון Jes. 31, 4.
והביאותים אל־הר קדשי Jes. 56, 7.
ויירש הר קדשי Jes. 57, 13.
השכחים את־הר קדשי ולא־ישחיתו בכל־הר קדשי Jes. 65, 11. 65, 25.
על הר קדשי ירושלם Jes. 66, 20.
נוה־צדק הר הקדש Jer. 31, 23.
על הר־ציון ששמם Thr. 5, 18.
שים פניך אל־הר שעיר Ez. 35, 2.
הנני אליך הר־שעיר Ez. 35, 3.
הר שעיר לשממה Ez. 35, 7.
שממה תהיה הר־שעיר Ez. 35, 15.
ירושלם הר־קדשך Dan. 9, 16.
על הר־קדש אלהי Dan. 9, 20.
שכן בציון הר־קדשי Joel 4, 17.
שתיתם על־הר קדשי Obad. 1, 16.
וירשו הנגב את־הר עשו Obad. 1, 19.
לשפט את־הר עשו Obad. 1, 21.
הר בית־יי נכון Mich. 4, 1.
ונעלה אל־הר־יי Mich. 4, 2.
יי צבאות הר הקדש Zach. 8, 3.
על־הר הזיתים Zach. 14, 4.
ונבקע הר הזיתים Zach. 14, 4.

constr.: וְהַר

והר סיני עשן כלו Ex. 19, 18.
ושניר והר־חרמון Dt. 3, 9.
בני־עמון ומואב והר־שעיר 1 Chr. 5, 23. 2 Chr. 20, 10.
על־בני עמון מואב והר־שעיר 2 Chr. 20, 22.
והר הבית לבמות יער Jer. 26, 18.
והר הבית לבמות יער Mich. 3, 12.
והר ההר Mich. 7, 12.
והר־יי צבאות Zach. 8, 3.

constr.: בְּהַר

בהר יי יראה Gn. 22, 14.
וידבק אתו בהר הגלעד Gn. 31, 23.
את־אחיו בהר הגלעד Gn. 31, 25.
וישב עשו בהר שעיר Gn. 36, 8.

אבי אדום בהר שעיר Gn. 36, 9.
ויפגשהו בהר האלהים Ex. 4, 27.
ותטעמו בהר נחלתך Ex. 15, 17.
לדבר אתו בהר סיני Ex. 31, 18.
אשר דבר יי אתו בהר סיני Ex. 34, 32.
צוה יי את־משה בהר סיני Lev. 7, 38.
בהר סיני לאמר Lev. 25, 1.
בהר סיני בית־משה Lev. 26, 46.
אל־בני ישראל בהר סיני Lev. 27, 34.
את משה בהר סיני Num. 3, 1.
העשיה בהר סיני Num. 28, 6.
וידנו בהר־שפר Num. 33, 23.
בהר עיבל ושדת אותם Dt. 27, 4.
בהר עיבל ראובן גד ואשר Dt. 27, 13.
בהר עיבל Jos. 8, 30.
ומשל בהר הרמון Jos. 12, 5.
השחר בהר העמק Jos. 13, 19.
עלה מירידו בהר בית־אל Jos. 16, 1.
את־תמנת־סרח בהר אפרים Jos. 19, 50.
בהר נפתלי Jos. 20, 7.
בהר אפרים Jos. 20, 7.
היא חברון בהר יהודה Jos. 20, 7. 21, 11.
ואת־מגרשיה בהר אפרים Jos. 21, 21
בהר־אפרים מצפון Jos. 24, 30.
אשר נתן־לו בהר אפרים Jos. 24, 33.
לשבת בהר־חרס Jud. 1, 35.
בהר אפרים מצפון Jud. 2, 9.
ויתקע בשופר בהר אפרים Jud. 3, 26.
ובין בית־אל בהר אפרים Jud. 4, 5.
לך ומשכת בהר תבור Jud. 4, 6.
בשמיר בהר אפרים Jud. 10, 1.
בהר העמלקי Jud. 12, 15.
ויעבר בהר־אפרים 1 Sam. 9, 4.
המתהבאים בהר־אפרים 1 S. 14, 22.
ויפלו חללים בהר הגלבע 1 S. 31, 1.
נפלים בהר הגלבע 1 Sam. 31, 8.
נקריתי בהר הגלבע 2 Sam. 1, 6.
בן־חור בהר אפרים 1 Reg. 4, 8.
את־שכם בהר אפרים 1 Rg. 12, 25.
ואת־מגרשיה בהר אפרים 1 Chr. 6, 52.
חללים בהר גלבע 1 Chr. 10, 1.
נפלים בהר גלבע 1 Chr. 10, 8.
בירושלם בהר המוריה 2 Chr. 3, 1.
בהר אפרים 2 Chr. 13, 4
ועירים בנה בהר יהודה 2 Chr. 27, 4.
אשר בנה בהר בית־יי 2 Chr. 33, 15.
מי־ישכן בהר קדשך Ps. 15, 1.
מי יעלה בהר־יי Ps. 24, 3.
השכן בהר ציון Jes. 8, 19.
בהר ציון וביורושלם Jes. 10, 12.
בהר־מועד Jes. 14, 13.
בהר ציון וביורושלם Jes. 24, 23.
בהר הקדש ביורושלם Jes. 27, 13.
לבוא בהר־יי Jes. 30, 29.
בהר אפרים Jer. 31, 6.
בהר מרום ישראל Ez. 17, 23.
בהר־קדשי בהר־מרום ישראל Ez. 20, 40.
ונתתיך בהר קדש Ez. 28, 14.
והריעו בהר קדשי Joel 2, 1.
כי בהר־ציון וביורושלם Joel 3, 5.
אשר בהר שמרון Am. 4, 1.
והבטחים בהר שמרון Am. 6, 1.
בהר ציון לשפט Obad. 1, 21.
ומלך יי עליהם בהר ציון Mich. 4, 7.
עד בהר קדשי Zeph. 3, 11.

constr.: הַר

במכמש ובהר בית־אל 1 Sam. 13, 2.
ובהר אפרים והגלעד Jer. 50, 19.
ובהר ציון תהיה פליטה Obad. 1, 17.

constr.: הַר

כהר־ציון לא־ימוט Ps. 125, 1.
כהר־פרצים יקום יי Jes. 28, 21.

constr.: לַהַר

מצפון להר־געש Jos. 24, 30.
מצפון להר־געש Jud. 2, 9.
מימין להר־המשחית 2 Rg. 23, 13.
הלכו להר שעיר 1 Chr. 4, 42.
מעל להר צמרים 2 Chr. 13, 4.
והשתחוו להר קדשו Ps. 99, 9.
ונתתיך להר שרפה Jer. 51, 25.
להר צבי־קדש Dan. 11, 45.

constr.: מֵהַר

את־עדים מהר חורב Ex. 33, 6.
ברדת משה מהר סיני Ex. 34, 29.
ויסעו מהר יי Num. 10, 33.
ויסעו מהר־שפר Num. 33, 24.
הופיע מהר פארן Dt. 33, 2.
מהר בעל חרמון Jud. 3, 3.
וירד ברק מהר תבור Jud. 4, 14.
ישב ויצפר מהר הגלעד Jud. 7, 3.
ויהי־איש מהר־אפרים Jud. 17, 1.
והאיש מהר אפרים Jud. 19, 16.
צופים מהר אפרים 1 Sam. 1, 1.
כי איש מהר אפרים 2 Sam. 20, 21.
שני־נערים מהר אפרים 2 Rg. 5, 22.
ופליטה מהר ציון 2 Reg. 19, 31.
אשר לכד מהר אפרים 2 Chr. 15, 8.
ויענני מהר קדשו Ps. 3, 5.
שגלשו מהר גלעד Cant. 4, 1.
ופליטה מהר ציון Jes. 37, 32.
ומשמיע און מהר אפרים Jer. 4, 15.
ואחללך מהר אלהים Ez. 28, 16.
ותבונה מהר עשו Obad. 1, 8.
מהר עשו מקטל Obad. 1, 9.
וקדוש מהר־פארן Hab. 3, 3.

cum suff.: הָרָרִי

הררי בשדה Jer. 17, 3.

cum suff.: לְהָרָרִי

העמדת להררי עז Ps. 30, 8.

cum suff.: בְּהָרֵיהֶם

בהרים שעיר Gn. 14, 6.

sg. c. suff.: *הָרְכֶם

*נודו הרכם צפור Ps. 11, 1.

pl.: הָרִים

ארץ הרים ובקעת Dt. 11, 11.
ותלהט מוסדי הרים Dt. 32, 22.
הרים נזלו מפני יי Jud. 5, 5.
מפרק הרים 1 Reg. 19, 11.
אלהי הרים אלהיהם 1 Reg. 20, 23.
אלהי הרים יי 1 Reg. 20, 28.
מרום הרים ירכתי לבנון 2 Rg. 19, 23.
המעתיק הרים ולא ידעו Job. 9, 5.
מזרם הרים ירטבו Job. 24, 8.
הפך משרש הרים Job. 28, 9.
יתור הרים מרעהו Job. 39, 8.
כי־בול הרים ישאו־לו Job. 40, 20.
ומוסדי הרים ירגזו Ps. 18, 8.
ובמוט הרים בלב ימים Ps. 46, 3.
ירעשו־הרים בגאותו Ps. 46, 4.
ידעתי כל־עוף הרים Ps. 50, 11.
מכין הרים בכחו Ps. 65, 7.
הרים גבנים Ps. 68, 17.
ישאו הרים שלום לעם Ps. 72, 3.
בראש הרים Ps. 72, 16.
*ולא ממדבר הרים Ps. 75, 7.
כסו הרים צלה Ps. 80, 11.
וכלהבה תלהט הרים Ps. 83, 15.
בטרם הרים ילדו Ps. 90, 2.
ותועפות הרים לו Ps. 95, 4.
הרים כדונג נמסו Ps. 97, 5.
על־הרים יעמדו־מים Ps. 104, 6.
יעלו הרים Ps. 104, 8.
בין הרים יהלכון Ps. 104, 10.
משקה הרים מעליותיו Ps. 104, 13.
הרים הגבהים ליעלים Ps. 104, 18.
הרים סביב לה Ps. 125, 2.
המצמיח הרים חציר Ps. 147, 8.
בטרם הרים הטבעו Prv. 8, 25.
ונאספו עשבות הרים Prv. 27, 25.

כמץ הרים לפני־רוח Jes. 17, 13.
כנשא־נס הרים תראו Jes. 18, 3.
לעיט הרים Jes. 18, 6.
ונמסו הרים מדמם Jes. 34, 3.
עליתי מרום הרים Jes. 37, 24.
ושקל בפלס הרים Jes. 40, 12.
תדוש הרים ותדק Jes. 41, 15.
מראש הרים יצותו Jes. 42, 11.
אחריב הרים וגבעות Jes. 42, 15.
פצחו הרים רנה Jes. 44, 23.
יפצחו הרים רנה Jes. 49, 13.
מפניך הרים נזלו 64, 1. Jes. 63, 19.
מגבעות המון הרים Jer. 3, 23.
הרים שובבים Jer. 50, 6.
מהומה ולא־הד הרים Ez. 7, 7.
יוצר הרים וברא רוח Am. 4, 13.
לקצבי הרים ירדתי Jon. 2, 7.
שמעו הרים את־ריב יי Mich. 6, 2.
הרים רעשו ממנו Nah. 1, 5.
ראוך יחילו הרים Hab. 3, 10.
כי־גיגיע גי־הרים Zach. 14, 5.

pl. constr.: דְּרֵרֵי

ומראש הררי־קדם Dt. 33, 15.
על־הררי ציון Ps. 133, 3.
ויתפצצו הררי־עד Hab. 3, 5.

pl. constr.: בְּהָרְרֵי

בהמות בהררי־אלף Ps. 50, 10.
יסודתו בהררי־קדש Ps. 87, 1.

pl. constr.: כְּהָרְרֵי

צדקתך כהררי־אל Ps. 36, 7.

pl. constr.: מֵהָרְרֵי

מלך מואב מהררי קדם Num. 23, 7.
אדיר מהררי־טרף Ps. 76, 5.
מהררי נמרים Cant. 4, 8.

pl.: הָרְרִים

ויכסו כל־ההרים הגבהים Gn. 7, 19.
גברו המים ויכסו ההרים Gn. 7, 20.
נראו ראשי ההרים Gn. 8, 5.
על אחד ההרים Gn. 22, 2.
על־ההרים הרמים Dt. 12, 2.
מארבים על ראשי ההרים Jud. 9, 25.
יורד מראשי ההרים Jud. 9, 36.
את־צל ההרים Jud. 9, 36.
וירדתי על־ההרים Jud. 11, 37.
ותבך על־בתוליה על־ההרים Jud. 11, 38.
נפצים אל־ההרים 1 Reg. 22, 17.
וישלכהו באחד ההרים 2 Rg. 2, 16.
וכצבאים על־ההרים למהר 1 Chr. 12, 8.
נפוצים על־ההרים 2 Chr. 18, 16.
ההרים רקדו כאילים Ps. 114, 4.
ההרים תרקדו כאילים Ps. 114, 6.
אשא עיני אל־ההרים Ps. 121, 1.
ההרים וכל־גבעות Ps. 148, 9.
מדלג על־ההרים Cant. 2, 8.
בראש ההרים Jes. 2, 2.
ועל כל־ההרים הרמים Jes. 2, 14.
וירגזו ההרים Jes. 5, 25.
וכל ההרים אשר במעדר Jes. 7, 25.
מה־נאוו על־ההרים Jes. 52, 7.
כי ההרים ימושו Jes. 54, 10.
ההרים והגבעות יפצחו Jes. 55, 12.
אשר קטרו על־ההרים Jes. 65, 7.
ראיתי ההרים והנה רעשים Jer. 4, 24.
על־ההרים אשא בכי Jer. 9, 9.
על־ההרים דלקנו Thr. 4, 19.
בכל ראשי ההרים Ez. 6, 13.
והיו אל־ההרים כיוני Ez. 7, 16.
אל־ההרים לא אכל Ez. 18, 6.
אל־ההרים אכל Ez. 18, 11.
על־ההרים לא אכל Ez. 18, 15.
ואל־ההרים אכלו בך Ez. 22, 9.
ויטשהו אל־ההרים Ez. 31, 12.
בשרך על־ההרים Ez. 32, 5.
מדמך אל־ההרים Ez. 32, 6.
ישגו צאני בכל־ההרים Ez. 34, 6.

ונהרסו ההרים, Ez. 38, 20.
על־ראשי ההרים יזבחו Hos. 4, 13.
כשחר פרש על־ההרים Joel 2, 2.
על־ראשי ההרים ירקדון Joel 2, 5.
ויטפו ההרים עסיס Joel 4, 18.
והטיפו ההרים עסיס Am. 9, 13.
ונמסו ההרים תחתיו Mich. 1, 4.
בראש ההרים Mich. 4, 1.
ריב את־ההרים Mich. 6, 1.
על־ההרים רגלי מבשר Nah. 2, 1.
עמך על־ההרים Nah. 3, 18.
ועל־ההרים ועל־ההדגן Hag. 1, 11.
מבין שני ההרים Zach. 6, 1.

pl.: וְהָהָרִים

וההרים הרי נחשת Zach. 6, 1.

pl.: בֶּהָרִים

להרג אתם בהרים Ex. 32, 12.
את־המנחרות אשר בהרים Jud. 6, 2.
ירדף הקרא בהרים 1 Sam. 26, 20.
אכרים וכרמים בהרים 2 Chr. 26, 10.
יגע בהרים ויעשנו Ps. 104, 32.
גע בהרים ויעשנו Ps. 144, 4.
בהרים דמות עם־רב Jes. 13, 4.
כי כתבור בהרים Jer. 46, 18.

pl.: לָהָרִים

להרים ולגבעות Ez. 6, 3. 36, 4. 6.
ואמרו להרים כסינו Hos. 10, 8.

pl. constr.: הָרֵי

על הרי אררט Gn. 8, 4.
הרי בגלבע 2 Sam. 1, 21.
על־הרי בתר Cant. 2, 17.
על הרי בשמים Cant. 8, 14.
על־הרי נשף Jer. 13, 16.
שים פניך אל־הרי ישראל Ez. 6, 2.
הרי ישראל שמעו Ez. 6, 3.
עד אל־הרי ישראל Ez. 19, 9.
ושממו הרי ישראל Ez. 33, 28.
ורעיתים אל־הרי ישראל Ez. 34, 13.
תרעינה אל־הרי ישראל Ez. 34, 14.
אמרת על־הרי Ez. 35, 12.
הנבא אל־הרי ישראל Ez. 36, 1.
ואמרת הרי ישראל Ez. 36, 1.
הרי ישראל שמעו Ez. 36. 4.
הרי ישראל ענפכם תתנו Ez. 36, 8.
הרי ישראל אשר־היו לחרבה Ez. 38, 8.
וקראתי עליו לכל־הרי חרב Ez. 38, 21.
והבאותיך על־הרי ישראל Ez. 39, 2.
על־הרי ישראל תפול Ez. 39, 4.
זבח גדול על הרי ישראל Ez. 39, 17.
על־הרי שמרון Am. 3, 9.
הרי נחשת Zach. 6, 1.

pl. constr.: בְּהָרֵי

ויחנו בהרי העברים Num. 33, 47.
עשה במות בהרי יהודה 2 Chr. 21, 11.
בהרי שמרון Jer. 31, 5.
בארץ בהרי ישראל Ez. 37, 22.

pl. constr.: וּבְהָרֵי

ובהרי מרום־ישראל Ez. 34, 14.

pl. constr.: מֵהָרֵי

ויסעו מהרי העברים Num. 33, 48.

pl. c. suff.: הָרֶי *p.*

ועל־הרי אבוסנו Jes. 14, 25.
ושמתי כל־הרי לדרך Jes. 49, 11.
ומיהודה יורש הרי Jes. 65, 9.
ונסתם גיא־הרי Zach. 14, 5.

pl. c. suff.: הָרֶיהָ

ומלאתי את־הריו חללו Ez. 35, 8.
ואשים את־הריו שממה Mal. 1, 3.

pl. c. suff.: וּמֵהָרְרֵיהֶם

ומהרריה תחצב נחשת Dt. 8, 9.

adj.: הָרָרִי, הָרָרִי

תוקפי מן הר, לימי יוסב סהרי [גע-כירגסנעווחכנער].

adj. (a n. הַר) montanus. incola montium. LXX. ὀρεινός.

adj.: הָהַרְרִי
2 Sam. 23, 33. שמה ההררי n. p.
adj.: הָרָרִי *n. p.*
2 Sam. 23, 11. שמה בן־אגא הררי

הָרְתּוּךְ

v. s. r. נָתַךְ *p.* 768.

הָתַל

v. s. r. תָּלַל *p.* 1225.

הָתַת

v. s. r. הָוַת *p.* 295.

חֵי־הֹלֵךְ אֹותִי הֵא · יַפְעַת עֲרָבָיו כַּשַּׁחַר לְמַדַּר;
חָבֵן כָּל־מֶלֶל · נָגַחוּ דְבָרָיו כַּגַּפֶּה לָזָהַר:
מִפְּי קְדֹשׁ נִגְהָתֹו · לָשֶׁפֶל צִיצִיהֶן רַצְהָרוּ;
חַרְנִים מִיַּדָן נָנוּ · לְהֶדֶר אוֹרֵיהֶן יָאִירוּ:

ו

וָא

v. s. וָוָ *forma redupl.*

I. וָאַל

פעל נודד, וסוף כמו וָאֵל, יָל לעיל נספעל אָרַל ע״ג, וכמוֹ אָך נכנין נספעל נֹיאַל, נוֹיאַלוּ, נֹיאָלוּ, נֹיאָלוּ [נכניכם]. סכווכם נכספעל סכתוּת לת עצמו כתויל וכסיל ועפש, לו סיות כמנג מסכסל [זיך טהאלטען ניינען, שטומף-ווינניג ווין], כי נמלת תדיר על מסרון דעה ועוו, ולת על מתעקש, ונאת תמוֹת מצם רפיון ושפלות, כאשר מסרלף בָּל, בָּלָה, נָבָל, אָבַל, אָוַל יוכיח. נגזרת מוס מצם נוֹאַל ומידועה נָאַלָה לשון כסילות ותויולת, וכוח כוללה רוח תויולת.

v. intr. (non וָאַל, quam formam grammatici tantummodo conjectura ducti excogitaverunt; nos autem literam ו a desertissima ista solitudine vindicabimus, atque justo et legitimo loco omnes eas radices deinceps enumerabimus, quas litera hacce aetate antiquissima inchoatas fuisse tum linguae cum semet ipsa comparatio, tum ceterarum linguarum certis ex legibus instituta collatio apertissime convincit) cujus nonnisi Nifal invenitur, stultum se praebere; hebetem, obtusum, pinguem esse, de hebescente ac languente mentis acie. Radix est enim וָל sive וָאל, quae inest etiam verbo אָוַל, ac paululum variata (בָּל) verbis בָּלָה, נָבַל, אָבַל, vi languendi et flaccescendi. Gemarice inde נוֹאַל, ingenii imbecillitas, fatuitas. LXX. ἐκλείπειν, οὐ δύνασθαι, ἀγνοεῖν.

Nif-al: נוֹאַל
3 *perf. pl.:* נְוֹאֲלוּ
Jes. 19, 13. נואלו שרי צען
Jer. 5, 4. נואלו כי לא ידעו
3 *perf. pl.:* וְנֹאֲלוּ *p.*
Jer. 50, 36. חרב אל־הבדים ונאלו
1 *pl.:* נוֹאַלְנוּ
Nu. 12, 11. אשר נואלנו ואשר חטאנו

II. וָאַל

פעל לת־עוכר כ״ת נכנין סכוסף הוֹאִיל ונעתיד וָאֵל. סכוונס כאצר לנין נכר סל״ך, ענין קצן ולנון [וואלנען], נמוג פצוע, ומוס סכוסף נמעצת ומתפצעות סכוונס, לומר סאתדלות נקצן ולנון ומתקלס נדבר [ערצערנען, נעגיכנען], לאצר לת נעצס מקדס, ומכלים ויללי־כי לת נסס, ותנין נוס כל מסאלות. ואצר למקקר מצרס כתמונס כמכוון גכ נספתי ערב, כמו נסודו ויוכי [gr. βούλ-ομ., s. *wal* [l. *vol*-o, *woll*-en] רומי ונרמכי נגרמני עתיקי ולקלנקי [goth. *vil-jan* [sl. *wol*; כוכדומס, דוק ותמלח.

vrb. hifil. (הוֹאִיל; impf. יוֹאֵל), primum: *vel-le*, deinde *Hif.* vi extensiva: studere, operam dare, aggredi, exordiri aliquid (veluti 1 Sam. 17, 39.) Ex hac ejus verbi primaria notione omnes secundariae, quas longum est enumerare, tanquam de fonte manant. Radix sanscrito-semitica est, sanscr. *wal*, lat. *vol*, gr. *βουλ*, goth. *vil-jan*, slavice: *wol*, quae cum ita sint, mirum est sane, quomodo grammatici recentis memoriae formam ementitam *jaal*, utpote obsoletum errorem, non pridem rejecerint. LXX. ἄρχεσθαι, κοπιᾶν, ἔχειν, καταμένειν, ἐπιεικῶς, ἐπιεικαίως; הוֹאִיל לָשֶׁבֶת, κατοικίζεσθαι.

Hif-il: הוֹאִיל 3 *perf.*
Dt. 1, 5. הואיל משה באר
1 Sam. 12, 22. כי הואיל יי לעשות
Hos. 5, 11. כי הואיל הלך
2 *perf.:* הוֹאַלְתָּ
1 Chr. 17, 27. ועתה הואלת לברך
1 *perf.:* הוֹאַלְתִּי
Gn. 18, 27. 31 הואלתי לדבר אל־אדני
1 *pl.:* הוֹאַלְנוּ
Jos. 7, 7. ולו הואלנו ונשב
imperat.: הוֹאֵל *sg.*
2 Sam. 7, 29. ועתה הואל וברך
ויאמר נעמן הואל קח ככרים
2 Reg. 5, 23.
imperat.: הוֹאֲלִי
Jud. 19, 6. הואל־נא ולין ויייטב לבך
2 Reg. 6, 3. הואל נא ולך את־עבדיך
imp. pl.: הוֹאִילוּ
Job. 6, 28. ועתה הואילו פנו־בי
3 *imperf. apoc.:* וַיּוֹאֶל, וַיֹּאֶל
Ex. 2, 21. ויואל משה לשבת
Jos. 17, 12. ויואל הכנעני לשבת
Jud. 1, 27. ויואל הכנעני לשבת
Jud. 1, 35. ויואל האמרי לשבת
ויואל חלוי לשבת את־
Jud. 17, 11. האיש
1 Sam. 17, 39. ויאל ללכת כי לא־נסה
3 *imperf. apoc.:* וַיֹּאַל
Job. 6, 9. ויאל אלוה וידכאני

וָבַל

v. s. r. אָבַל, בּוּל, יָבַל *p.* 9 *a.*

וָבַשׁ

ad הִבְהִישׁ *v. s. r.* בָּהַשׁ *p.* 159.

וָגַח

פעל לת־עוכר כ״ת נכנין סכוסף הוֹגַח, וסמכוון יסיס כמו וגי נלצון ישמעלו, לומר סנדלס וספרצס וסכרס. לומס לפצר שסמלס הוֹגַח פעולי״, סמקצר מן הָהְוָגַח מן הָגַח נכליעת סס׳, ולכ״ם סצרס פס מין.

v. hifil., (הוֹגַח) secernere, separare, vi plane eadem, qua arab. וגי (unde, si linguarum collatio praeterea nil suppeditat, species antiqua radicis perspicitur), nisi forte הוֹגַח elisione ex הָהְוָגַח ortum est (*n. verbale* a v. הָגַח). Cf. tamen הָגַח, s. *wic'*, et quod annotavi s. v. לָהַג 590. LXX. ἔφθασεν (ἐκ τῆς τρίβου).

Hif-il: הֹגַח* *perf.*
2 S. 20, 13. *כאשר הגח מן־המסלה

וָגַר

פעל נלקמי כמו אָגַר, וסלנון קנון ולסוף, ונקרנוס נכ דָּגַר לסף יקד [נוזלמען-סי״נען], לצר מתנו אוֹגַר נמכוון דָּגַר, ותמלות מצרס דָּגַר וכן נספס כוזית וגר מלנור לנכיס, וביוכי [ἀ-γείρ.] ונספתי מעכ מצלסו, כלצר תקס לעיל תקת לגר.

v. aram., cogere, colligere. Radix est גָּר, גָּר, unde aethiop. *wegr*, aram. דְּגַר, cujus propago est אִזְגַּר (= יְגַר), gr. ἀ-γείρ-ειν, lat. *garr*-io, *sarr*-io. V. s. r. אָגַר.

יְגַר

ס״ו וסכוונס נמור לנכיס [כויפע, סי-נעל], וכן נכוזי יָגַר, נלקמי נת׳ נוסף אַזְגַּר, וכן מן יָגַר נמלת אִזְגַּר נמכוון זס.

n. m. acervus lapidum, collis, aethiop. יָגַר, aram., addita א initiali, אִזְגַּר, sicuti a n. יָגַר fit אִזְגַּר. LXX. βουνὸς (τῆς μαρτυρίας).

constr.: יְגַר
Gn. 31, 47. יגר שהדותא

וָדָה

פעל לת־עוכר כ״ת נסמעיל וסתפעל [ונס נרמס תדיר סו׳ וככל מקום לצר סנגנו ו׳ לת׳ סצרס, וגס נסמוותס סלנוכות יודע סו׳ לצרס] הוֹדָה, סתְּוַדָּה. סמלס רלנית לס ציסיס נדומס לל חִוֵּד, הָדָה, לנון צכוס וסלול [פרייוען]. לכן כפי סכרלס לי נדוק וסנוסס מסצווי נספתי ערב תמוֹתו לנון תמיכ ופרייס מכנוי נסס [נעכ-נען, טויסנפרעכנען], נסמלל על סהוועס וסגדת לכר [טויסנזנען, גע-זעסנען], לו על צכוס וסלל [לנזנען], צכוס קכילת לס לקר לרגיס, וכן נספת סוד [s. *wad*, *wid*] ויוכי [ἀείδ-ειν, ὕδ-ειν] ונצלר ספתי מעכ כצרס כמכוון. ודע צלמוס ומכו מפעלים וָדָה, בָּדָא נדומים, ולולי מוס הֵת תמוך וָדָה, לומר לומר ודכוך ולוק.

v. hifil. et hitpaël., (litera autem ו radicem inchoat; nimirum verbum יָדָה germana est fabula) loqui, eloqui, appellare, sicuti *wad*, *wid* Indorum, speciatim tum de *confitendo*, tum de *celebrando* (sicut הָדָה, הוֹד); illic enim peculiata, hic nomina celebrandorum nuncupantur. Cognata sunt verba בָּדָא, בָּדָה sive בָּטָא, בָּדָה, qu. v. LXX. ἐξηγεῖσθαι, εὐλογεῖν, ὑμνεῖν, αἰνεῖν; ὁμολογεῖν, ἀνθομολογεῖσθαι, ἐξομολογήσις. הוֹדוּת, αἴνεσις, ἀνθομολόγησις; תְּהִלָּה, ἔξαγορεύειν, ἐξομολογεῖσθαι.

Hif-il: הוֹדָה
3 *perf. pl.:* וְהוֹדוּ
ושבו אליך והודו את־
1 Reg. 8, 33. שמך
1 Reg. 8, 35. והודו את־שמך
2 Chr. 6, 24. ושבו והודו את־שמך
2 Chr. 6, 26. והודו את־שמך
1 *perf. pl.:* הוֹדִינוּ
Ps. 75, 2. הודינו לך אלהים הודינו
part.: מוֹדֶה
Prv. 28, 13. ומודה ועזב ירחם
pl.: מוֹדִים
1 Chr. 29, 13. מודים אנחנו לך
inf. constr.: הוֹדוֹת
1 Chr. 25, 3. על־הודות והלל ליי׳
inf. constr.: וְהוֹדוֹת
2 Chr. 7, 3. והודות ליי׳ כי טוב
Neh. 12, 46. והודות לאלהים
inf. constr.: וּבְהוֹדֹת
Esr. 3, 11. ובהודת ליי׳ כי טוב
inf. constr.: לְהוֹדוֹת, לַהוֹדוֹת
1 Chr. 16, 7. דויד בראש להודות ליי׳
1 Chr. 16, 35. להודות לשם קדשך
להודות ליי׳ כי לעולם
1 Chr. 16, 41. חסדו
1 Chr. 23, 30. להדות ולהלל ליי׳
להודות ליי׳ כי־לעולם
2 Chr. 7, 6. חסדו
Neh. 12, 24. להודות במצות דויד
Ps. 92, 2. טוב להודות ליי׳
Ps. 106, 47. להודות לשם קדשך
Ps. 119, 62. אקום להודות לך
Ps. 122, 4. להודות לשם יי׳
Ps. 142, 8. להודות את־שמך
inf. constr.: וּלְהוֹדוֹת
1 Chr. 16, 4. ולהזכיר ולהודות ולהלל
2 Chr. 5, 13. להלל ולהדות ליי׳
2 Chr. 31, 2. לשרת ולהדות ולהלל
impt. pl.: הוֹדוּ
1 Chr. 16, 8. הודו ליי׳ קראו בשמו
1 Chr. 16, 34. הודו ליי׳ כי טוב
2 Chr. 20, 21. ואמרים הודו ליי׳
Ps. 33, 2. הודו ליי׳ בכנור
Ps. 100, 4. הודו לו ברכו שמו
Ps. 105, 1. הודו ליי׳ קראו בשמו
Ps. 106, 1. הודו ליי׳ כי־טוב
107, 1. 118, 1. 29. 136, 1.
Ps. 136, 2. הודו לאלהי האלהים
Ps. 136, 3. הודו לאדני האדנים
Ps. 136, 26. הודו לאל השמים
Jes. 12, 4. הודו ליי׳ קראו בשמו
Jer. 33, 11. הודו את־יי׳ צבאות
impert. pl.: וְהוֹדוּ
30, 5. והודו לזכר קדשו
Ps. 97, 12. והודו לזכר קדשו
1 *imperf.:* אוֹדֶה
Gn. 29, 35. הפעם אודה את־יי׳
Ps. 7, 18. אודה יי׳ כצדקו
Ps. 9, 2. אודה יי׳ בכל־לבי
Ps. 32, 5. אודה עלי פשעי
Ps. 54, 8. אודה שמך יי׳ כי־טוב
Ps. 109, 30. אודה יי׳ מאד בפי
Ps. 111, 1. אודה יי׳ בכל־לבב
Ps. 118, 19. אבא־בם אודה יה
Jes. 25, 1. אודה שמך כי עשית פלא
1 *imperf.:* וְאוֹדֶה
Ps. 138, 2. ואודה את־שמך

1 *impf. c. suff.*: אוֹדֶךָּ
2 S. 22, 50. עַל־כֵּן אוֹדְךָ יי בַּגּוֹיִם
Ps. 18, 50. אוֹדֶךָּ בַגּוֹיִם יי
Ps. 35, 18. אוֹדֶךָּ בְּקָהָל רָב
Ps. 52, 11. אוֹדֶךָּ לְעוֹלָם כִּי עָשִׂיתָ
Ps. 57, 10. אוֹדֶךָּ בָעַמִּים אֲדֹנָי
Ps. 71, 22. אוֹדֶךָּ בִכְלֵי־נֵבֶל
Ps. 86, 12. אוֹדֶךָּ אֲדֹנָי אֱלֹהָי
Ps. 108, 4. אוֹדֶךָּ בָעַמִּים יי
Ps. 118, 21. אוֹדְךָ כִי עִנִּיתָנִי
Ps. 119, 7. אוֹדֶךָּ בְיֹשֶׁר לֵבָב
Ps. 138, 1. אוֹדֶךָּ בְכָל־לִבִּי
Ps. 139, 14. אוֹדֶךָּ עַל כִּי נוֹרָאוֹת
Jes. 12, 1. אוֹדְךָ יי כִּי אָנַפְתָּ בִי
1 *impf. suff.*: אוֹדֶךָּ
Job. 40, 14. וְגַם־אֲנִי אוֹדֶךָ
Ps. 30, 13. יי אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ
1 *impf. c. suff.*: וְאוֹדֶךָּ
Ps. 43, 4. וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר
1 *impf. c. suff.*: וְאוֹדֶךָּ
Ps. 118, 28. אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ
1 *impf. c. suff.*: אַהוֹדֶנּוּ
Ps. 28, 7. וּמִשִּׁירִי אֲהוֹדֶנּוּ
1 *impf. c. suff.*: אוֹדֶנּוּ
Ps. 42, 6. 12. 43, 5. כִּי־עוֹד אוֹדֶנּוּ
3 *imperf.*: יְהוֹדֶה
Neh. 11, 17. יְהוֹדֶה לַתְּפִלָּה
3 *imperf.*: יוֹדֶה
Ps. 6, 6. בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה־לָּךְ
3 *impf. c. suff.*: יוֹדֶךָּ
Jes. 38, 19. חַי חַי הוּא יוֹדֶךָ
3 *impf. c. hint.*: יְהוֹדֶךָּ
Ps. 30, 10. הֲיוֹדְךָ עָפָר
3 *fem.* תּוֹדֶךָּ
Ps. 76, 11. כִּי־חֲמַת אָדָם תּוֹדֶךָ
Jes. 38, 18. כִּי־לֹא שְׁאוֹל תּוֹדֶךָ
1 *pl.*: נוֹדֶה
Ps. 44, 9. וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נוֹדֶה סֶלָה
Ps. 79, 13. נוֹדֶה לְךָ לָעַד
3 *pl.*: יוֹדוּךָ וְיוֹדוּךָ
Ps. 99, 3. יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא
Ps. 107, 8. 15. 21. 31. יוֹדוּ לַיי חַסְדּוֹ
Ps. 140, 14. אַךְ צַדִּיקִים יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ
Ps. 89, 6. וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יי
3 *pl. c. s.*: יְהוֹדוּךָ, יוֹדוּךָ
Gn. 49, 8. יְהוּדָה אַתָּה יוֹדוּךָ אַחֶיךָ
Ps. 45, 18. עַמִּים יְהוֹדוּךָ
Ps. 67, 4. 6 (bis). יוֹדוּךָ עַמִּים
Ps. 88, 11. יְקוּמוּ יוֹדוּךָ סֶלָה
Ps. 138, 4. יוֹדוּךָ יי כָּל־מַלְכֵי־אָרֶץ
Ps. 145, 10. יוֹדוּךָ יי כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
3 *pl. c. suff.*: וְיוֹדוּךָ
Ps. 49, 19. וְיוֹדֶךָּ כִּי־תֵיטִיב לָךְ
Hitpa-el: הִתְוַדֶּה
3 *perf.*: וְהִתְוַדֶּה
Lev. 5, 5. וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ
וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹת
Lev. 16, 21.
3 *pl.*: וְהִתְוַדּוּ
Lev. 26, 40. וְהִתְוַדּוּ אֶת־עֲוֹנָם
Num. 5, 7. וְהִתְוַדּוּ אֶת־חַטָּאתָם
part.: מִתְוַדֶּה
Neh. 1, 6. וּמִתְוַדֶּה עַל־חַטֹּאות
Dan. 9, 20. וּמִתְוַדֶּה חַטָּאתִי
part. pl.: מִתְוַדִּים
Neh. 9, 3. מִתְוַדִּים וּמִשְׁתַּחֲוִים
part.: מְהוֹדִים
2 Chr. 30, 22. וּמְהוֹדִים לַיי
inf. c. suff.: הוֹדֹתוֹ
Esr. 10, 1. וּכְהִתְוַדֹּתוֹ בֹכָה
1 *imperf.*: וְאֶתְוַדֶּה
Dan. 9, 4. וְאֶתְוַדֶּה וְאֹמְרָה

3 *pl.*: הֵיתַרְהִוּ
Neh. 9, 2. וְיִתְוַדּוּ עַל־חַטֹּאתֵיהֶם
תּוֹדָה
ע"כ נויר סכוסף מן נָדָה, וכן תּוֹצָא תּוֹרָה נויכי סכוסף של פ"ו [a-u=ô]. פכוס פסס כאכיו פפעל, לומר פודעס וסגדלת דכר [כעקעכעכיסם], או שכוס ומסלע [דשקנעוסגנ, פריים], וספרט יודע מגו־סמלין. נתכנוס סתמוכות אוֹדָאָה וסידועס אוֹדַאֲתָא; אוֹדֵי סידועס אוֹדַיְתָא; אוֹדֵי סידועס אוֹדַיְתָא; אוֹדֵי סידועס תּוֹדָא; אוֹדָאָה [כמר אֶתְאוֹדָאָה], וכגשכת ידוע סתוקדיי הַדִּי [לומר נודע ופפוסכס נעליל וכוכו] ולכקנס הַדָּאָה או הַדָּאִית, ידועס סכנוי הַדָּא ולכקנס סכנוי הַדָּאוֹת, נמסכת הַדָּיוּ [עס תקנס] וידוע סכנס, וכלס מוס ולו מכנס.
n. f. (e conj. Hif. v. נָדָה natum, ad s. f. תּוֹדָה, תּוֹצָא a vv. נָדָה, נָצָא; *a-u* enim coaluit in *ô*) elocutio, vel confessio, denuntiatio, professio, vel celebratio, gratiarum actio, nominatio gloriosissima et magnificentissima. LXX. ἄδ-ων, αἴνεσις, ἐξομολόγησις, εὐχὴ χαρμοσύνης, δῶρον, νόμος.
Lev. 7, 12. אִם עַל־תּוֹדָה יַקְרִיבֶנּוּ
Lev. 22, 29. זִבְחוּ־תוֹדָה לַיי
Jos. 7, 19. וְתֵן־לוֹ תוֹדָה
Esr. 10, 11. וְעַתָּה תְּנוּ תוֹדָה לַיי
Ps. 26, 7. לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹל תּוֹדָה
Ps. 50, 14. זְבַח לֵאלֹהִים תּוֹדָה
Ps. 50, 23. זֹבֵחַ תּוֹדָה יְכַבְּדָנְנִי
Ps. 107, 22. וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה
Ps. 116, 17. לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה
Jes. 51, 3. תּוֹדָה וְקוֹל זִמְרָה
Jer. 17, 26. וּמְבִאֵי תוֹדָה בֵּית יי
Jer. 30, 19. וְיֹצֵא מֵהֶם תּוֹדָה
Jer. 33, 11. מְבִאִים תּוֹדָה בֵּית יי
Am. 4, 5. וְקַטֵּר מֵחְמֵץ תּוֹדָה
Jon. 2, 10. בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה־לָּךְ
וְתוֹדָה
2 Chr. 33, 16. זִבְחֵי שְׁלָמִים וְתוֹדָה
Ps. 42, 5. בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה
הַתּוֹדָה
Lev. 7, 12. עַל־זֶבַח הַתּוֹדָה
וְהַתּוֹדָה
Neh. 12, 38. וְהַתּוֹדָה הַשֵּׁנִית
בְּתוֹדָה
Ps. 69, 31. וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְּתוֹדָה
Ps. 95, 2. נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה
Ps. 100, 4. בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה
Ps. 147, 7. עֱנוּ לַיי בְּתוֹדָה
לְתוֹדָה
Ps. 100, 1. מִזְמוֹר לְתוֹדָה
constr.: תּוֹדַת
Lev. 7, 13. עַל־זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו
Lev. 7, 15. וּבְשַׂר־זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמָיו
pl.: תּוֹדֹת
Neh. 12, 31. וָאַעֲמִידָה שְׁתֵּי תּוֹדֹת
pl.: תּוֹדוֹת
Ps. 56, 13. אֲשַׁלֶּם תּוֹדוֹת לָךְ
pl.: וְתוֹדוֹת
2 Chr. 29, 31. זִבְחִים וְתוֹדוֹת לְבֵית יי
וְיָבִיאוּ הַקָּהָל זִבְחִים
2 Chr. 29, 31. וְתוֹדוֹת
pl.: הַתּוֹדֹת
Neh. 12, 40. וַתַּעֲמֹדְנָה שְׁתֵּי הַתּוֹדֹת
pl.: וּבְתוֹדוֹת
Neh. 12, 27. וּבְתוֹדוֹת וּבְשִׁיר

הֹדָיָה

ע"כ נכנוי נויכ נָדָה ותמוכתו וכס ומוכס. סכוכוס לפי מתכך סכתוב

הוֹדַוְיָה

n. m. (a rad. יָדָה) hymni, vel amoebea. Nonnulli a forma verb. יְהוֹדֶה (veluti: רֹאשׁ הַתְּהִלָּה יְהוֹדֶה לַתְּפִלָּה) hoc nomen, inversis literis, pro יְהוֹדֶה dictum ajunt. Sed etiamnunc hoc nomen *ἐν αἰνίγμασι*. LXX. χείῳ (הַיְדוּת).
pl.: הַהוֹדוֹת
Neh. 12, 8. עַל־הַיְדוּת הוּא וְאַחָיו

וְדָא

נלקמי כמו נעכני.
v. aram., hebraico aequale.
Haf-el: הוֹדָא
part.: מְהוֹדָא
Dan. 2, 23. מְהוֹדָא וּמְשַׁבַּח אֲנָה
part.: וּמְהוֹדָא
Dan. 6, 11. וּמְהוֹדֵא קֳדָם אֱלָהֵהּ

יְהוּד, יְהוּדִי, יְהוּדִית

v. s. יְהוּדָה, יָהוּד *p.* 476.

וְדַע

v. s. r. יָדַע *p.* 470.

וְהַב

aram. וְהָב
v. s. יְהַב, יָהַב *p.* 475

וָהַב

מלס וכס נתוכס [קוסע סקדוסים כ"ף, ל"ל], לל"ק שעפ כמר בַּיְתָו, לדעת כלקוכים מלס לת לפכיו נסככך עמו, ונ"ל אֶתְיְהַב תמוכת לכמית מן יְהַב שכוף נתיכס, לומר כתן לו סכלס לת עלמו, וסכל סג וכלס, כי מס לקמי נתוכס, וגס סקדמון שקל.
vocab. monadicum intellectuque perdifficile. Ibn-Ezra et Qimchi n. pr. *urbis* esse censent. Rabinorum plerique a v. יְהַב (= נָתַן) deducunt, et סוּפָה de mari rubro (יַם־סוּף) explicant. Onq. עַל־כֵּן יִתְאֲמַר בְּסִפְרָא תְּרֵין בַּעֲבַד יְיָ עַל־יַמָּא אֶת־אֲשֶׁר יָהַב לָהֶם. Isaaki: הַסּוּפָה. וְהִרְבָּה נְסִים בְּיַם־סוּף. Qimchi testatur, se correctis in libris scriptum invenisse: אֶתְיְהַב. LXX. perverse: (πόλεμος τοῦ κυρίου) τὴν Ζωὸβ (ἐφλόγισε). Versiculus iste, ex libro מִלְחֲמוֹת יְהוָה citatus: vertendus: *Wahebum* (Jehova capit) *in turbine* (h. e. vi subita) *et valles cum Arnono.*
n. p.
Num. 21, 14. אֶת־וָהֵב בְּסוּפָה

וֵד

פעל לת-עוכר כ"ף נגוד סכת נָזַר, וסכלס מעוכן סוס; ופ"ל כוונת וו כמו קכס.
verb. nonnisi uno in derivato conservatum, coagmentare, compingere, arab. وود de compactione, tropice de matrimonio, sanscr. *wap*, tropice, complicare, contexere, pers. *bêf-ten*. Radix antiquissima monolitera est וָ, quae deinceps וָא scribi coepta est, unde nomen duplicatione verbi ortum וָאו sive וָו, arab. وود ad s. f. גּד, דַּד. Etiam verbi indici radix est *wê*, וָא, linguarum illa occidentalium communis.

וָו

ע"ו וסכנוי וָוִים, סכוונכ יפ' ועוקן לפעוס [סקקען, כגעגל], או קכס נלקמי וָוִין כמוסו, ועוס סס סקוס נסלפת כיפ', פעכס והעכוון של סעכס עי' פפע סספל.
n. m. compages, clavus, paxillus; pl. וָוִים, aram. וָוִין de litera *Vav*. LXX. κεφαλίς, κρίκος, ἀγκύλη.
pl.: וָוִים
Ex. 38, 28. עֲשָׂה וָוִים לָעַמּוּדִים
constr.: וְוֵי
Ex. 27, 10. וְוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם
Ex. 27, 11. וְוֵי הָעַמּוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם
וְוֵי הָעַמּוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם
Ex. 38, 10. 11. 12. 17. כֶּסֶף
cum suff.: וָוֵיהֶם
Ex. 26, 32. מִצְפִּים זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב
Ex. 26, 37. וְצִפִּית אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם
Ex. 27, 17. מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף וָוֵיהֶם כֶּסֶף
Ex. 36, 36. וַיִּצֹק לָהֶם וָוֵיהֶם זָהָב
Ex. 36, 38. עַמֻּדֵיהֶן חֲמִשָּׁה וְאֶת־וָוֵיהֶם
וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי
Ex. 38, 19. רָאשֵׁיהֶם

וָזַע

v. s. יָזַע *p.* 485.

וָזַר

פעל לת-עוכר כ"ף נגוד סכת יָזַר, וסכלס כמו נעכני וזר לשון כזיפת מאת [טרשגען], ומוס נעכני יָזִיר לים כוסף מאת סמיכס על שכמו [וע"ו וי"ו], וכ"ק מכזיפת מאת פתוף וספעל וסמיר, כן פרוו הקדמים, וסוף שקל.
v. inusit. (unde יָזַר), ferre, portare, uti *vazara* arabicum, unde *Vazîr* h. e. is, qui onera ac munera publica suscepit (Geschäftsträger).

יָזַר

ע"ו מסכת יָזַר, וסכלס מעוכן לפעוס [שולדעגסטעע], ונפמכוכו סכלון כוסף סכל עון, ויקי ומקוולד כוס כנ"ק, לוכס לפעל וכ פתוף ככ"ל.
n. m. monadicum (a rad. יָזַר) onustus (peccatis).
Prv. 21, 8. *הַהפכפך דֶּרֶךְ אִישׁ וְזָר

וָחַד

v. s. יָחַד *p.* 485.

וָחַם

v. s. יָחַם *p.* 486.

וָיִן

פעל לת-עוכר, לפעל כוס נכוכר מסכת לסכת מכת ע"ג, כידוע מעוכן מלעוכן.
verb. inusit., quod nominis insequentis primordium esse, ex lin-

גּג לעיל, וכסוכסי אֲנָא נמכוכן סוס; ופ"ל כוונת וו כמו קכס.
verb. nonnisi uno in derivato conservatum, coagmentare, compingere, arab. وود de compactione, tropice de matrimonio, sanscr. *wap*, tropice, complicare, contexere, pers. *bêf-ten*. Radix antiquissima monolitera est וָ, quae deinceps וָא scribi coepta est, unde nomen duplicatione verbi ortum וָאו sive וָו, arab. وود ad s. f. גּד, דַּד. Etiam verbi indici radix est *wê*, וָא, linguarum illa occidentalium communis.

וָו

ע"ו וסכנוי וָוִים, סכוונכ יפ' ועוקן לפעוס [סקקען, כגעגל], או קכס נלקמי וָוִין כמוסו, ועוס סס סקוס נסלפת כיפ', פעכס והעכוון של סעכס עי' פפע סספל.
n. m. compages, clavus, paxillus; pl. וָוִים, aram. וָוִין de litera *Vav*. LXX. κεφαλίς, κρίκος, ἀγκύλη.
pl.: וָוִים
Ex. 38, 28. עֲשָׂה וָוִים לָעַמּוּדִים
constr.: וְוֵי
Ex. 27, 10. וְוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם
Ex. 27, 11. וְוֵי הָעַמּוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם
וְוֵי הָעַמּוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם
Ex. 38, 10. 11. 12. 17. כֶּסֶף
cum suff.: וָוֵיהֶם
Ex. 26, 32. מִצְפִּים זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב
Ex. 26, 37. וְצִפִּית אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם
Ex. 27, 17. מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף וָוֵיהֶם כֶּסֶף
Ex. 36, 36. וַיִּצֹק לָהֶם וָוֵיהֶם זָהָב
Ex. 36, 38. עַמֻּדֵיהֶן חֲמִשָּׁה וְאֶת־וָוֵיהֶם
וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי
Ex. 38, 19. רָאשֵׁיהֶם

וָזַע

v. s. יָזַע *p.* 485.

וָזַר

פעל לת-עוכר כ"ף נגוד סכת יָזַר, וסכלס כמו נעכני וזר לשון כזיפת מאת [טרשגען], ומוס נעכני יָזִיר לים כוסף מאת סמיכס על שכמו [וע"ו וי"ו], וכ"ק מכזיפת מאת פתוף וספעל וסמיר, כן פרוו הקדמים, וסוף שקל.
v. inusit. (unde יָזַר), ferre, portare, uti *vazara* arabicum, unde *Vazîr* h. e. is, qui onera ac munera publica suscepit (Geschäftsträger).

יָזַר

ע"ו מסכת יָזַר, וסכלס מעוכן לפעוס [שולדעגסטעע], ונפמכוכו סכלון כוסף סכל עון, ויקי ומקוולד כוס כנ"ק, לוכס לפעל וכ פתוף ככ"ל.
n. m. monadicum (a rad. יָזַר) onustus (peccatis).
Prv. 21, 8. *הַהפכפך דֶּרֶךְ אִישׁ וְזָר

וָחַד

v. s. יָחַד *p.* 485.

וָחַם

v. s. יָחַם *p.* 486.

וָיִן

פעל לת-עוכר, לפעל כוס נכוכר מסכת לסכת מכת ע"ג, כידוע מעוכן מלעוכן.
verb. inusit., quod nominis insequentis primordium esse, ex lin-

guarum comparatione sole clarius apparet.

יַיִן

ע"ז תמוד יַיִן, וסלגם קמל ולס-ענב [ווין], ומשם סוס נעכני יַיִן ונשפס כוזות יַיִן כמוסו, ולע שנס נשפתי מעכנ כשס כמכוון כמו ניוכי [*Fin-os*] ונכוחי [*Vin-um*] ונשלחי שפתי עכנ, כלשל סלעתי נמעכס נקפתי מנכס שפתי לחס דף קכ"ג, ותליפס גכ כי סשכס יַיִן, ויין נאר יַיִן ולוק.

n. m. (constr. יֵין), *vin*-um, arab. יַיִן, aethiop. יַיִן, gr. *Foῖνος*, et sic porro ceteris in linguis. Cf. Systema 123. LXX. *οἶνος, ἄσκὸς γλεύκους; κατοῦσθαι; σκὰ יַיִן, οἰνοποτίης; רָאָה יַיִן, μεθύσκεσθαι οἴνῳ; שָׁתָה יַיִן, οἰνοποτεῖν.*

Gn. 19, 32. לכה נשקה את־אבינו יין
Gn. 19, 33. ותשקין את־אביהן יין
Gn. 19, 34. נשקנו יין גם־הלילה
Gn. 27, 25. ויבא לו יין וישת
Lev. 10, 9. יין ושכר אל־תשת
Lev. 23, 13. ונסכה יין רביעית ההין
Num. 6, 3. חמץ יין וחמץ שכר
Jos. 9, 4. ונאדות יין בלים
Jud. 13, 4. 7. ואל־תשתי יין ושכר
1 S. 1, 24. ואיפה אחת קמח ונבל יין
1 Sam. 16, 20. ונאד יין וגדי עזים
1 Sam. 25, 18. ושנים נבלי־יין
Neh. 2, 1. המלך יין לפניו
Neh. 5, 18. בכל־יין להרבה
Neh. 13, 15. ואף־יין ענבים ותאנים
Job. 1, 13. 18. אכלים ושתים יין
Ps. 60, 5. השקיתנו יין תרעלה
Prv. 21, 17. אהב יין ושמן לא יעשיר
Prv. 23, 31. אל־תרא יין כי יתאדם
Jes. 5, 11. יין ידליקם
Jes. 16, 10. יין ביקבים
Jes. 29, 9. שכרו ולא־יין
Jes. 55, 1. ובלוא מחיר יין וחלב
Jes. 56, 12. אתיר אקחה־יין
Jer. 35, 5. גבעים מלאים יין
Jer. 35, 6. לא תשתו־יין
Jer. 35, 8. 14. לבלתי שתות־יין
Jer. 40, 10. אספו יין וקיץ
Jer. 40, 12. ויאספו יין וקיץ
Hos. 9, 4. לא־יסכו לוי יין
Am. 6, 5. השתים במזרקי יין

p. יֵינ

בלילה ההוא את־אביהן
Gn. 19, 35. יין
Ex. 29, 40. רביעית ההין יין
Num. 6, 20. ואחר ישתה הנזיר יין
Nu. 28, 14. ורביעת ההין לכבש יין
1 Sam. 10, 3. ואחד נשא נבלי־יין
2 Sam. 16, 1. ומאה קיץ ונבל יין
Prv. 23, 20. אל־תהי בסבאי־יין
Prv. 31, 4. אל למלכים שתו־יין
Jes. 5, 22. גברים לשתות יין
Jes. 22, 13. אכול בשר ושתות יין
Jes. 24, 9. בשיר לא ישתו־יין
Jes. 28, 1. הלומי יין
Jer. 13, 12. (bis) כל־נבל ימלא יין
Jer. 23, 9. יכגבר עברו יין
Jer. 35, 2. והשקית אותם יין
Jer. 35, 5. ואמר אליהם שתו־יין
Jer. 35, 6. לא נשתה־יין
Joel 1, 5. והיללו כל־שתי יין
Am. 2, 12 ותשקו את־הנזרים יין
Mich. 6, 15. ולא תשתה־יין
Zach. 9, 15. המו כמו־יין
Zach. 10, 7. ושמח לבם כמו־יין

רַיִין

Nu. 15, 5. ויין לנסך רביעית ההין
Num. 15, 7. ויין לנסך שלשית ההין
Num. 15, 10. ויין תקריב לנסך
Dt. 28, 39. ויין לא־תשתה
Dt. 29, 5. ויין ושכר לא שתיתם
Jud. 13, 14. ויין ושכר אל־תשת
1 Sam. 1, 15. ויין ושכר לא שתיתי
1 Chr. 12, 40. ויין ושמן ובקר וצאן
2 Chr. 2, 9. ויין בתים עשרים אלף
Ps. 75, 9. ויין חמר מלא מסך
Ps. 104, 15. ויין ישמח לבב־אנוש
Prv. 31, 6. ויין למרי נפש
Eccl. 10, 19. ויין ישמח חיים
Jer. 48, 33. ויין מיקבים השבתי
Ez. 44, 21. ויין לא־ישתו
Hos. 4, 11. זנות ויין ותירוש

רַיִין *p.* רַיִין

Gn. 14, 18. הוציא לחם ויין
Jud. 19, 19. וגם לחם ויין יש־לי
ואצרות מאכל ושמן
2 Chr. 11, 11. ויין
Neh. 5, 15. ויקחו מהם בלחם ויין
Jes. 5, 12. ויין משתיהם
Thr. 2, 12. איה דגן ויין
Dan. 10, 3. ובשר ויין לא־בא אל־פי

דַיְין

Gn. 9, 21. וישת מן־היין וישכר
Num. 6, 4. אשר יעשה מגפן היין
Jos. 9, 13. ואלה נאדות היין
Jud. 13, 14. מגפן היין לא תאכל
1 Sam. 25, 37. בצאת היין מנבל
1 Chr. 27, 27. לאצרות היין
Neh. 2, 1. ואשא את־היין
Esth. 5, 6. 7, 2. במשתה היין
Esth. 7, 7. ממשתה היין
Esth. 7, 8. אל־בית משתה היין
Prv. 20, 1. לץ היין המה שכר
Jes. 24, 11. צוחה על־היין
Jes. 28, 7. נבלעו מן־היין
Jer. 25, 15. קח את־כוס היין
Hab. 2, 5. ואף כי־היין בוגד
Hag. 2, 12. ואל־הנזיד ואל־היין

p. דַיְין

Prv. 23, 30. למאחרים על־היין
Cant. 2, 4. הביאני אל־בית היין

וְדַיְין

2 Sam. 16, 2. והיין לשתות היעף
1 Chr. 9, 29. ועל־הסלת והיין והשמן
2 Chr. 2, 14. השמן והיין

בְּיֵין

Prv. 9, 5. ושתו ביין מסכתי

בַּיַּיִן

Gn. 49, 11. כבס ביין לבשו
2 Sam. 13, 28. כטוב לב־אמנון ביין
Eccl. 2, 3. למשוך ביין את־בשרי
Jes. 28, 7. ביין שגו ובשכר
Joel 4, 3. והילדה מכרו ביין

p. בַּיַּיִן

Esth. 1, 10. כטוב לב־המלך ביין

הַיַּיִן

בבקר ובצאן וביין ובשכר
Dt. 14, 26. כְּיַיִן
Job. 32, 19. הנה בטנו כיין לא יפתח

לַיַּיִן

Mich. 2, 11. אטף לך ליין ולשכר

מַיַּיִן

Num. 6, 3. מיין ושכר יזיר
Cant. 1, 4. נזכירה דדיך מיין
Cant. 4, 10. מה־טבו דדיך מיין
Cant. 8, 2. אשקך מיין הרקח

p. מַיַּיִן

Gn. 49, 12. חכלילי עינים מיין
Ps. 78, 65. כגבור מתרונן מיין
Cant. 1, 2. כי־טובים דדיך מיין
Jes. 51, 21. ושכרת ולא מיין
Hos. 7, 5. חמת מיין

constr.: יֵין

Dt. 32, 38. ישתו יין נסיכם
Esth. 1, 7. ויין מלכות רב
Prv. 4, 17. ויין חמסים ישתו
Dan. 1, 16. ויין משתיהם
Am. 2, 8. ויין ענושים ישתו

constr.: בֵּיין

Ez. 27, 18. ביין חלבון

constr.: וּבְיֵין

Dan. 1, 8. ובין משתיו

constr.: כְּיֵין

Cant. 7, 10. וחכך כיין הטוב
Hos. 14, 8. כיין לבנון

constr.: וּמִיֵּין

Dan. 1, 5. ומיין משתיו

cum suff.: יֵינִי

Cant. 5, 1. שתיתי ייני עם־חלבי

cum suff.: יֵינֵךְ *p.*

Eccl. 9, 7. ושתה בלב־טוב יינך

cum suff.: יֵינָךְ

1 Sam. 1, 14. הסירי את־יינך מעליך

cum suff.: מֵיֵינוֹ

Gn. 9, 24. ויקץ נח מיינו

cum suff.: יֵינָהּ

Prv. 9, 2. מסכה יינה

cum suff.: מֵיֵינָהּ

Jer. 51, 7. מיינה שתו גוים

cum suff.: יֵינָם

Dt. 32, 33. חמת תנינם יינם
Am. 5, 11. ולא תשתו את־יינם
Am. 9, 14. ושתו את־יינם
Zeph. 1, 13. ולא ישתו את־יינם

יָכַח

פעל לק-עונר נקל, ומשלם לק נכנין כפעל נכה, ונכנין סנוסף הוכיח, ונשלם עכניכים גכ סכנד נכה, וכל לשלם ומכנזוכים תמלם פ"ו כפעל. סלגם לשלים סיום קוק ועו ומכן שכיב וקיס לשון ומוק כשון ולימן [שעשלק, פעלם ויין], ונעכני סשכם וכך יוק. תמוס סשכם לפ"ו נָכַח, ומשלם גכ כפעל נָכֶה ע"פ, וכן נשפת סוזו [*s. çak*] במכוון סוס. ומוק סכוסף לשון ככון ולמון ושעוד [נע-פעלעגען, נעזעלקען], נשלשל לו על סנשלם מופת ולקיס [נעזעלקען, נעוויזען, נעכלעלעגען], תקוון לכניו לפני סזופטים, לו מעזוק משפע ומולשלם לשון, שזוק סמולדם ומשפע על כ' מתנגדים [נעוולשלע-גען, אל־לעגען], לו על משפע ומולדם ומעלשם נכלל. כנפעל לו משלולות לשתוכח יקד נדומס לשתפעל, לו כפעולי"ן כן סנוסף ודוק.

verb., cujus *Qal* non venit usu, *Nif.* נִכַּח; *Hif.* הוֹכִיחַ; *Ho.* הוּכַח; *Hitp.* הִתְוַכֵּחַ; rabb. Pa נִכַּח, quibus in formis omnino omnibus servatur illud ו *radicale*) vi primaria: valentem, pollentem, firmum esse (transitive, *va-kacha* apud Arabes). Radix est *kach*, sanscr. *çak*, quae invenitur etiam in v. נָכַח, praepositione sanscrito-semitica aucta (v. נכח). Hinc *Hif.* firmum facere, firmare, confirmare, logice: argumentis stabilire, evincere; arguere, coarguere, maxime de judiciali defensione atque accusatione, de controversiae diremtione vel judiciaria animadversione atque vindicatione. *Nif.* vel passive: convinci, coargui, vel de studio contendendi aut disceptandi. LXX. *Hi. ἐλέγχειν, ἐξελέγχειν, παιδεύειν; ὀνειδίζειν, ἐνάλλεσθαι, βλασφημεῖν; ἑτοιμάζειν; Ni. διαλέγεσθαι, ἀληθεύειν* (נָכַח); *Pu.* הוּכַח, *ἐλεγμός; הוֹכִיחַ מוּכָיחַ, ἰσχὺν αἰτεῖσθαι; מוּכִיחַ λόγος; הִתְוַכֵּחַ, διελέγχειν.*

Nif-al: נוֹכַח *part. sg.*

Job. 23, 7. שם ישר נוכח עמו

part. pl.: נְכָחִים

Prv. 24, 26. משיב דברים נכחים

part. pl.: וּנְכָחִים

2 Sam. 15, 3. דבריך טובים ונכחים

part. fem.: וְנִכַּחַת *sg.*

Gn. 20, 16. ואת כל ונכחת

1 *impf. pl.:* וְנִנָּכְחָה

Jes. 1, 18. לכו־נא ונוכחה

Hif-il: הוֹכִיחַ 3 *perf.*

Gn. 24, 44. אשר־הכיח יי לבן־אדני

3 *perf.:* וְהוֹכִיחַ

2 Reg. 19, 4. והוכיח בדברים
Prv. 19, 25. והוכיח לנבון יבין דעת
Jes. 2, 4. והוכיח לעמים רבים
והוכיח במישור לענוי־
Jes. 11, 4. ארץ
והוכיח בדברים אשר
Jes. 37, 4. שמע
Mich. 4, 3. והוכיח לגוים עצמים

3 *perf.:* וְהוֹכַח

Gn. 21, 25. והוכח אברהם

2 *perf.:* הוֹכַחְתָּ

Gn. 24, 14. הכחת לעבדך ליצחק

1 *prf. c. suff.:* וְהֹכַחְתִּיו

2 S. 7, 14. והכחתיו בשבט אנשים

part.: מוֹכִיחַ

Job. 9, 33. לא יש־ביניגו מוכיח
Job. 32, 12. והנה אין לאיוב מוכיח
Job. 40, 2. מוכיח אלוה יענגה
Prv. 25, 12. מוכיח חכם
Prv. 28, 23. מוכיח אדם אחרי
Ez. 3, 26. לאיש מוכיח
Am. 5, 10. שנאו בשער מוכיח

part.: וּמוֹכִיחַ

Prv. 9, 7. ומוכיח לרשע מומו

part : וְלִמוֹכִיחַ

Jes. 29, 21. ולמוכיח בשער יקשון

pl.: וְלַמּוֹכִיחִים

Prv. 24, 25. ולמוכיחים ינעם

inf.: הוֹכֵחַ

Lev. 19, 17 הוכח תוכיח את־עמיתך
Job. 6, 25. ומה־יוכיח הוכח מכם
Job. 13, 10. הוכח יוכיח אתכם
Job. 15, 3. הוכח בדבר לא יסכון
Prv. 15, 12. לא־יאהב לץ הוכח לו

inf.: וְהוֹכֵחַ

Job. 13, 3. והוכח אל־אל אחפץ

inf. constr.: לְהוֹכִיחַ

Hab. 1, 12. וצור להוכיח יסדתו

inf. c. h interr.: הֲלְהוֹכִחַ

Job. 6, 26. הלהוכח מלים תחשבו

imperat.: הוֹכַח

Prv. 9, 8. הוכח לחכם

1 *imperf.:* אוֹכִיחַ

Job. 13, 15. אך־דרכו אל־פניו אוכיח

1 *impf. c. suff.:* אוֹכִיחֲךָ

Ps. 50, 8. לא על־זבחיך אוכיחך

1 *impf. c. suff.:* אוֹכִיחֲךָ

Ps. 50, 21. אוכיחך ואערכה לעיניך

2 *imperf.:* תּוֹכִיחַ

Lev. 19, 17. הוכח תוכיח את־עמיתך

2 *impf. ap.:* תּוֹכַח

Prv. 9, 8. אל־תוכח לץ פן־ישנאך

2 *impf. c. s.:* תּוֹכִיחֵנִי
Ps. 6, 2. אל־באפך תוכיחני
Ps. 38, 2. אל־בקצפך תוכיחני
3 *imperf.:* יוֹכִיחַ
Job. 6, 25. ומה־יוכיח הוכח מכם
Job. 13, 10. הוכח יוכיח אתכם
Ps. 94, 10. היסר גוים הלא יוכיח
Prv. 3, 12. את אשר־יאהב ירֹ יוכיח
Prv. 30, 6. פן־יוכיח בך ונכזבת
Jes. 11, 3. ולא־למשמע אזניו יוכיח
3 *impf. ap.:* יוֹכַח
Hos. 4, 4. אל־ירב ואל־יוכח איש
3 *impf. ap.:* וַיּוֹכַח
ירא אלהי אבותינו
ויוכח
1 Chr. 12, 17.
Job. 16, 21. ויוכח לגבר עם־אלוה
3 *impf. ap.:* וַיּוֹכַח
Gn. 31, 42. יאה אלהים ויוכח אמש
1 Chr. 16, 21. יוכח עליהם מלכים
Ps. 105, 14. יוכח עליהם מלכים
3 *impf. c. suff.:* וַיּוֹכִיחֵנִי
יהלמני צדיק חסד
Ps. 141, 5. ויוכיחני
cum suff.: יֹכִיחֲךָ
Job. 22, 4. המיראתך יכיחך
cum suff.: יוֹכִיחֲנוּ
Job. 5, 17. אשרי אנוש יוכיחנו אלוה
2 *perf.:* וְתוֹכִיחוּ
Job. 19, 5. ותוכיחו עלי חרפתי
2 *perf. c. suff.:* תּוֹכִיחֵךְ
Jer. 2, 19. ומשובותיך תוכחך
3 *pl.:* וְיוֹכִיחוּ
Gn. 31, 37. ויוכיחו בין שנינו
Hof-al: 3 *perf.* וְהוּכַח
Job. 33, 19. ויכוח במכאוב
Hitpa-el: הִתְוַכַּח
3 *imperf.:* יִתְוַכַּח *p.*
Mich. 6, 2. יעם־ישראל יתוכח
תּוֹכֵחָה

ע״כ גלי סתך וככוי, וסכנוי תּוֹכָחוֹת [נככוי וסתך תסתוכה תסנית תוֹכָחָה ע״פ]. סכוונס מוסר ונקית פקדה וענש ומשפט קנון [ענשפֵּט, ניכטי-גונג], תקוות התכון סכנעה ותקיפה וסנגרה כידוע מסנרש.

n. f. (sine *constr.*, *pl.* תּוֹכָחוֹת; *c. suff.* et *constr.* usu venit forma secundaria תּוֹכַחַת) animadversio, castigatio, vindicatio, poena (a v. יָכַח valere, sive robore, sive argumentis). LXX. ἔλεγχος, ἐλεγμός.

Hos. 5, 9. ביום תוכחה
וְתוֹכֵחָה
2 Reg. 19, 3. יום־צרה ותוכחה ונאצה
Jes. 37, 3. צרה ותוכחה ונאצה
pl.: תּוֹכָחוֹת
Ps. 149, 7. תוכחות בלאמים
תּוֹכַחַת

ע״כ כמו תּוֹכֵחָה וככוי תּוֹכָחוֹת וסכנוי תּוֹכָחוֹת וסתך תּוֹכָחוֹת. סכוונס ריפ וסכעה ותקנלות [פֿענעפֿיילי-גונג, נעווייפֿיסכונג], וום סנפת מופתים וסנעדקות, ולפעמים מוסר ונקית [כינע] וכדומה מן מסלות, אצל תודעה מסנרש. בנאיפת וְתִפּוּחַ כציפת ובתיכה נפיש ופלפול ותסווכחות וכדון עם תכנו, ומסם וְתִפּוּחִים בנפס עכריכין ידוע [דיסקוועפֿיקאנען].

n.f. (sicuti תּוֹכֵחָה, *c. suff.* תּוֹכַחְתִּי, *pl.* תּוֹכָחוֹת, *constr.* תּוֹכְחוֹת) defensio suae integritatis atque innocentiae declaratio; animadversio, objurgatio, castigatio, admonitio, reprehensio. Gem. יְכִיחָה, controversia; neoh. יְכוּחִים, disputationes. LXX. ἔλεγχος, ἐλεγμός; ἐκδίκησις, παιδεία, ἐντολή.

Prv. 10, 17. ועזב תוכחת מתעה
Prv. 12, 1. ושונא תוכחה בער
Prv. 13, 18. ושמר תוכחה יכבד
Prv. 15, 5. ושמר תוכחת יערם
Prv. 15, 10. שונא תוכחת ימות
Prv. 15, 31. אזן שמעת תוכחת חיים
Prv. 15, 32. ושמע תוכחת קונה לב
Prv. 27, 5. תוכחת מגלה
וְתוֹכַחַת
Prv. 5, 12. ותוכחת נאץ לבי
Prv. 29, 15. שבט ותוכחת יתן חכמה
cum suff.: תּוֹכַחְתִּי
Job. 13, 6. שמעו־נא תוכחתי
Prv. 1, 30. נאצו כל־תוכחתי
Hab. 2, 1. ומה אשיב על־תוכחתי
cum suff.: וְתוֹכַחְתִּי
Ps. 73, 14. ותוכחתי לבקרים
Prv. 1, 25. ותוכחתי לא אביתם
cum suff.: לְתוֹכַחְתִּי
Prv. 1, 23. תשבו לתוכחתי
cum suff.: בְּתוֹכַחְתּוֹ
Prv. 3, 11. ואל־תקץ בתוכחתו
pl.: תּוֹכָחוֹת
Job. 23, 4. ופי אמלא תוכחות
Ps. 38, 15. ואין בפיו תוכחות
Prv. 29, 1. איש תוכחות מקשה־ערף
pl.: בְּתוֹכָחוֹת
Ps. 39, 12. בתוכחות על־עון
pl. constr.: תּוֹכְחוֹת
Prv. 6, 23. תוכחות מוסר
pl. constr.: וּבְתוֹכְחוֹת
Ez. 5, 15. 25, 17. ובתוכחות חמה

וָלַד

פעל לפ־עובר כפ כנפעל נוֹלַד ונספעיל הוֹלִיד וככנין שלפ נוכר סס פעלו תּוֹלֶדֶת ומכנוזות מוֹלֶדֶת, תּוֹלֶדֶת, יֶלֶד, יֶלֶד, ונערני ולד נו׳. סכוונס סויס מלכר ופריפס וכנוכוו [ענטשעפֿטען, ווענדען, ענטשפֿריעפֿסטען]. ופעמים כולד, סולדס וכיוס [ענהאלטען, עריינען], כריפס ויליפס נהשלכה, לו מליעת נכים, לו סוטפות דכר לעליל ולפרקוס ולגלוי ולקיוס נכללו. ומוס סכפעל פעולי וסכוסף יולף כרגילותס. תקוות סשכע יָלַד, וכן בגרמני עתיקי לד [goth. *liud*-an] נמכוון שלפכיכו, וכי תנקשו תמלמו גכ נשלני שפתי עכע.

v. intr. (*Nif.* נוֹלַד; *Hi.* הוֹלִיד; *Hof.* הוּלַד, arab. *valada*), emergere, exoriri, apparere, existere, nasci, interdum *trans.* parere, gignere, sensu vel communi vel translato. Radix est *lad*, quae, ut supra ostenditur, etiam linguarum occidentalium propria est. LXX. *Nif.* γεννητός; הִוָּלֵד, γέννησις; הִוָּלְדוּת, γένεσις; *Hi.* ἐκτίκτειν, ἐν ποιεῖν, γεννᾶν.

Nif-al: נוֹלַד 3 *perf.*
1 Chr. 2, 3. נולד לו מבת־שוע
1 Chr. 2, 9. ובני חצרון אשר נולד־לו
1 Chr. 3, 1. אשר נולד־לו בחברון
1 Chr. 3, 4. ששה נולד־לו בחברון
1 Chr. 20, 6. וגם־הוא נולד להרפא
1 Chr. 26, 6. ולשמעיה בנו נולד בנים
Eccl. 4, 14. גם במלכותו נולד רש
3 *prf. pl.:* נֻלְּדוּ
1 Chr. 3, 5. ואלה נולדו־לו בירושלם
1 Chr. 20, 8. אל נולדו להרפא בגת
part.: נוֹלָד
1 Rg. 13, 2. הנה־בן נולד לבית־דוד
1 Chr. 22, 9. הנה־בן נולד לך
Ps. 22, 32. לעם נולד כי עשה
part.: הַנּוֹלָד
Gn. 21, 3. שם־בנו הנולד־לו
part.: וְהַנּוֹלָד
Esr. 10, 3. כל־נשים והנולד מהם
pl. part.: הַנּוֹלָדִים
Gn. 48, 5. שני־בניך הנולדים
Gn. 46, 27. אנשי־נפש הנולדים בארץ
1 Chr. 7, 21.
inf. constr.: בְּהִוָּלֵד
Gn. 21, 5. בהולד לו את יצחק
inf. c. suff.: הִוָּלְדוֹ
Eccl. 7, 1. ויום המות מיום הולדו
inf. c. suff.: הִוָּלְדָהּ
Hos. 2, 5. כיום הולדה
imperf.: אִוָּלֵד
Job. 3, 3. יאבד יום אולד בו
2 *imperf.:* תִּוָּלֵד
Job. 15, 7. הראישון אדם תולד
Job. 38, 21. ידעת כי־אז תולד
3 *imperf.:* יִוָּלֵד
Gn. 17, 17. הלבן מאה־שנה יולד
שור אר־כשב אר־עז כי
Lev. 22, 27. יולד
Dt. 15, 19. כל־הבכור אשר יולד
Job. 11, 12. ועיר פרא אדם יולד
Prv. 17, 17. ואח לצרה יולד
Jes. 66, 8. אם־יולד גוי
3 *imperf.:* וַיִּוָּלֵד
Gn. 4, 18. ויולד לחנוך את־עירד
Gn. 46, 20 ויולד ליוסף בארץ מצרים
Nu. 26, 60. ויולד לאהרן את־נדב
3 *impf. pl.:* יִוָּלְדוּ
Dt. 23, 9. בנים אשר־יולדו להם
pl.: יִוָּלְדוּ *p.*
Ps. 78, 6. בנים יולדו
pl.: וַיִּוָּלְדוּ
Gn. 10, 1. ויולדו להם בנים
2 Sam. 3, 2. ויולדו לדוד בנים
2 Sam. 5, 13. ויולדו עוד לדוד
ויולדו לאבשלום שלושה
בנים
2 Sam. 14, 27.
Job. 1, 2. ויולדו לו שבעה בנים
Hif-il: הוֹלִיד, הֹלִיד 3 *perf.*
Gn. 11, 27. תרח הוליד את־אברם
Gn. 11, 27. ויחרן הוליד את־לוט
Gn. 25, 19. אברהם הוליד את־יצחק
Nu. 26, 29. ומכיר הוליד את־גלעד
Nu. 26, 58. וקהת הולד את־עמרם
Ruth 4, 18. פרץ הוליד את־חצרון
Ruth 4, 19. הוליד את־רם ורם הוליד
Ruth 4, 20. הוליד את־נחשון
Ruth 4, 20. ונחשון הוליד
הוליד את־בעז ובעז
הוליד
Ruth 4, 21.
Ruth 4, 22. הוליד את־ישי
Ruth 4, 22. וישי הוליד את־דוד
1 Chr. 2, 10. הוליד את־עמינדב
1 Chr. 2, 10. ועמינדב הוליד
1 Chr. 2, 11. הוליד את־שלמא
1 Chr. 2, 11. ושלמא הוליד
1 Chr. 2, 12. הוליד את־עובד
1 Chr. 2, 13. ואישי הוליד את־בכרו
1 Chr. 2, 18. וכלב בן־חצרון הוליד
1 Chr. 2, 20. הוליד את־אורי
1 Chr. 2, 20. ואורי הוליד
1 Chr. 2, 22. ושגוב הוליד את־יאיר
1 Chr. 2, 36. ועתי הליד את־נתן
1 Chr. 2, 36. ונתן הוליד
1 Chr. 2, 37. וזבד הוליד את־אפלל
1 Chr. 2, 37. ואפלל הוליד
1 Chr. 2, 38. ועובד הליד את־יהוא
ויהוא הליד
1 Chr. 2, 38.
הליד את־חלץ וחלץ
1 Chr. 2, 39. הליד
1 Chr. 2, 39. הליד את־ססמי
1 Chr. 2, 41. וססמי הוליד את־יקמיה
1 Chr. 2, 41. ויקמיה הליד
1 Chr. 2, 44. הליד את־רחם
1 Chr. 2, 44. ורקם הליד
1 Chr. 2, 46. וחרן הליד את־גזז
1 Chr. 4, 2. הליד את־יחת ויחת הליד
1 Chr. 4, 8. וקוץ הוליד את־ענוב
אחרי־שוחה הוליד את־
1 Chr. 4, 11. מחיר
ואשתון הוליד את־בית
1 Chr. 4, 12. רפא
ומעוניתי הוליד את־
1 Chr. 4, 14. עפרה
1 Chr. 4, 14. ושריה הוליד
1 Chr. 5, 30. הוליד את־פנחס
1 Chr. 5, 30. פנחס הליד
1 Chr. 5, 31. הוליד את־בקי
1 Chr. 5, 31. ובקי הוליד
1 Chr. 5, 32. הוליד את־זרחיה
1 Chr. 5, 32. וזרחיה הוליד
1 Chr. 5, 33. הוליד את־אמריה
1 Chr. 5, 33. ואמריה הוליד
1 Chr. 5, 34. 38. הוליד את צדוק
1 Chr. 5, 34. 38. וצדוק הוליד
1 Chr. 5, 35. הוליד את־עזריה
1 Chr. 5, 35. ועזריה הוליד
1 Chr. 5, 36. ויוחנן הוליד את־עזריה
1 Chr. 5, 37. ואמריה הוליד
1 Chr. 5, 39. הוליד את־חלקיה
1 Chr. 5, 39. וחלקיה הוליד
1 Chr. 5, 40. הוליד את־שריה
1 Chr. 5, 40. ושריה הוליד
1 Chr. 7, 32. וחבר הוליד את־יפלט
1 Chr. 8, 1. ובנימן הוליד את־בלע
ושחרים הוליד בשדה
1 Chr. 8, 8. מואב
1 Chr. 8, 11. הוליד את־אביטוב
ומקלות הוליד את־
1 Chr. 8, 31. שמאה
1 Chr. 8, 33. ונר הוליד את־קיש
1 Chr. 8, 33. וקיש הוליד את־שאול
1 Chr. 8, 33. ושאול הוליד את־יהונתן
1 Chr. 8, 33. ומריב בעל הוליד את־
1 Chr. 8, 34. 9, 40. מיכה
1 Chr. 8, 36. הוליד את־יהועדה
1 Chr. 8, 36. ויהועדה הוליד
וזמרי הוליד את־
1 Chr. 8, 36. 9, 42. מוצא
ומוצא הוליד את־
1 Chr. 8, 37. 9, 43. בנעה
1 Chr. 9, 38. ומקלות הוליד
1 Chr. 9, 39. ונר הוליד את־קיש
1 Chr. 9, 39. וקיש הוליד את־שאול
ושאול הוליד את
1 Chr. 9, 39. יהונתן
1 Chr. 9, 42. ואחז הוליד את־יערה
1 Chr. 9, 42. ויערה הוליד את־עלמת
1 Chr. 9, 42. וזמרי הוליד את־מוצא
1 Chr. 9, 43. ומוצא הוליד את־בנעא
Neh. 12, 10 וישוע הוליד את־יויקים
ויויקים הוליד את־
Neh. 12, 10. אלישיב
ואלישיב הוליד את־
Neh. 12, 10. יוידע
Neh. 12, 11. ויוידע הוליד את־יונתן
Neh. 12, 11. ויונתן הוליד את־ידוע
Job. 38, 28. או מי־הוליד אגלי־טל
Ez. 18, 14. והנה הוליד בן
3 *perf.:* וְהוֹלִיד
1 Chr. 8, 7. והוליד את־עזא
Eccl. 5, 13. והוליד בן
Ez. 18, 10. והוליד בן־פריץ
3 *perf. c. suff.:* וְהוֹלִידָהּ

וָעֵד

v. s. r. יָעַד *p.* 501.

וָעַל

פעל לג-עובר כ"ף נכנין הכוסף הוֹעֵל, ונערכי ועל נו' ועלמו. הכוונה כמו עָלָה, כי תמונת הזרע יָעֵל, וכו' ככל שלה מקלב מובב ונעמי, עליה ונסיקה כהשתל על המכונד ויקר, לשר נחלן ועקר ודרדר, ולשר לו יתרון ותועלת [הסחר, וועדהסַּחֲרוֹ, כיעלין ויין], ומוסר תוֹעֶלֶת בשפה ענריניה. הזווי בשפתי מערב עי' תקת עלה.

v. hifil. (הוֹעִיל, arab. *vaala*) ascendere, altum esse, veluti עָלָה; radix est enim עַל, praepositione ו aucta. Tropice de eo, quod est magni pretii, utile, fructuosum. *Hif.* utilitatem vel habere in semet ipso vel utilitatem percipere. Unde nh. תוֹעֶלֶת, utilitas, lucrum, quaestus. LXX. ὠφελεῖν, ὄφελος, ὠφέλεια, ὠφέλημα; περαίνειν, ποιεῖν; לֹא הוֹעִיל, ἄνωφελής; לְבַלְתִּי הוֹעִיל, εἰς ἀνωφελῆ.

3 *perf.*: הוֹעִיל *Hif-il.*

Hab. 2, 18. מה הועיל פסל

part.: מוֹעִיל

Jer. 16, 19. ואין־בם מועיל

inf.: הוֹעִיל

Jes. 44, 10. ופסל נסך לבלתי הועיל

Jes. 47, 12. אולי תוכלי הועיל

Jer. 7, 8. לבלתי הועיל

inf.: הוֹעִיל

Jer. 23, 32. והועיל לא־יועילו

inf. constr.: לְהוֹעִיל

Jes. 30, 5. ולא להועיל

Jes. 48, 17. מלמדך להועיל

1 *imperf.*: אוֹעִיל

Job. 35, 3. מה אעיל מחטאתי

3 *imperf.*: יוֹעִיל

Job. 15, 3. ומלים לא יועיל בם

Prv. 11, 4. לא־יועיל הון ביום עברה

Jer. 2, 11. המיר כבודו בלוא יועיל

1 *pl.*: נוֹעִיל

Job. 21, 15. ומה־נועיל כי נפגענו

3 *pl.*: יוֹעִילוּ, יֹעִילוּ, יוֹעִלוּ

1 S. 12, 21. אשר לא־יועילו ולא יציל

Job. 30, 13. להתי יעילו

Prv. 10, 2. לא־יועילו אוצרות רשע

Jes. 30, 5. לא־יועילו למו לא לעזר

Jes. 30, 6. על־עם לא יועילו

Jes. 44, 9. וחמודיהם בל־יועילו

Jer. 2, 8. ואחרי לא־יועלו הלכו

Jer. 12, 13. נחלו לא יועלו

Jer. 23, 32. לא־יועילו לעם־הזה

c. suff.: יוֹעִלְךָ

Jes. 57, 12. ואת־מעשיך ולא יועילוך

וָעַת

פעל לג-עובר נמר יָעַף, יָעֵף ונמלא לך נגזר תּוֹעָפוֹת נמר תְּעָפוֹת. הכוונה לשון נסיכה ותיכים והופעות [נלאָנְטָן, ז'מאערן], ומסרש מסוסס, ונמלא גם נכל שפתי מערב, כלשר הלעתי בספרי מנכה שפתי לרש קף קפ.

verb. inus. (per transpos. pro: יָפַע, יָעֵף, unde deriv. תּוֹעָפוֹת pro תְּעָפוֹת), splendere, micare. Radix est עָפָה, עָפָא, sanscr. *ʿbà*, gr. *φά-ειν, φαί-νειν*, unde redupl. aram. פַּעְפַּע (פַּעְפּוּעַ, splendor); hebr. יָפָה (unde יְפֵהפֶה; literae enim ע et א adjectae sunt tantummodo ad radicem stabiliendam).

Gn. 12, 1. מארצך וממולדתך

cum suff.: מוֹלַדְתֵּךְ *fem.*

Ruth 2, 11. וארץ מולדתך

cum suff.: מוֹלַדְתּוֹ

Gn. 11, 25. בארץ מולדתו

Jer. 22, 10. וראה את־ארץ מולדתו

cum suff.: מוֹלַדְתָּהּ *fem.*

Esth. 2, 10. את־עמה ואת־מולדתה

Esth. 2, 20. מולדתה ואת־עמה

cum suff.: מוֹלַדְתָּם

Ez. 23, 15. כשדים ארץ מולדתם

pl. c. suff.: וּמוֹלְדוֹתַיִךְ, וּבְמוֹלַדְתַּיִךְ: מכרתיך ומלדתיך

Ez. 16, 3.

Ez. 16, 4. ומולדותיך ביום

תּוֹלֶדָה

ז"נ ולא נמלא כ"ף נסמך הכתוב תּוֹלְדֹת. הכוונה משפחה ויקח, לומר לשר נולד, מולדת ודור [פַּאמיליע, גענעלאגי], ונכשפ יהודים עוד תּוֹלֶדָה, מכל דבר לשר נתכוון, או מן הטבע לכל הכתי הסולדה והמליסים, וספר תולדת נוח מגלת יוסיפן, וכן זרכח נסורים, ויקח נפרתי מכלל, ולעמים ספור או מעשה נכלל.

n. f. (unde tantummodo *c. pl.* תּוֹלְדֹת) genus, ortus, natura. סֵפֶר תּוֹלֶדֹת, genealogia (syn. מְגִלַּת יוחסין, וכן זרכח נסורים, ויקח נפרתי מכלל, ולעמים ספור או מעשה נכלל. מגלת יוחסין). Hieros. סֵפֶר יְחוּס תּוֹלֶדֹת. Judaice תּוֹלַדָה etiamnunc, *φύσις*. LXX. *γενεά, γένεσις, συγγένεια.*

pl. constr.: תּוֹלְדוֹת

Gn. 2, 4. אלה תולדות השמים

Gn. 5, 1. זה ספר תולדת אדם

Gn. 6, 9. אלה תולדת נח

Gn. 10, 1. ואלה תולדת בני־נח

Gn. 11, 10. אלה תולדת שם

Gn. 11, 27. ואלה תולדת תרח

Gn. 25, 12. ואלה תלדת ישמעאל

Gn. 25, 19. ואלה תולדת יצחק

Gn. 36, 1. תלדות עשו הוא אדום

Gn. 36, 9. תלדות עשו אבי אדום

Gn. 37, 2. אלה תלדות יעקב

Num. 3, 1. ואלה תולדת אהרן

Ruth. 4, 18. ואלה תולדות פרץ

pl. c. suff.: לְתֹלְדֹתָיו

1 Chr. 26, 31. לחברוני לתלדתיו

cum suff.: תּוֹלְדֹתָם

אלה תולדתם בכור

1 Chr. 1, 29. ישמעאל

Num. 1, 20. 22. תולדתם למשפחתם 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42.

cum suff.: בְּתוֹלְדֹתָם

Ex. 28, 10. השנית כתולדתם

cum suff.: לְתֹלְדֹתָם

Gn. 10, 32. בני־נח לתולדתם

Gn. 25, 13. בשמתם לתולדתם

Ex. 6, 16. בני־לוי לתלדתם

Ex. 6, 19. משפחת הלוי לתלדתם

1 Chr. 5, 7. בהתיחש לתלדותם

1 Chr. 7, 2. גבורי חיל לתלדותם

1 Chr. 7, 4. ועליהם לתלדותם

1 Chr. 7, 9. והתיחשם לתלדותם

1 Chr. 8, 28. לתלדותם ראשים

1 Chr. 9, 9. ואחיהם לתלדותם

1 Chr. 9, 34. ללוים לתלדותם

וָלַד

v. s. יָלַד *p.* 490.

וָלַל

v. s. r. יָלַל *p.* 494.

וָסַד

v. s. r. יָסַד *p.* 498.

ויולד עשרים ושנים בנים

2 Chr. 13, 21.

2 Chr. 24, 3. ויולד בנים ובנות

Hof-al: הָוֻלַּד

inf.: הִוָּלֶדֶת, הִוָּלְדָה

Gn. 40, 20. יום הלדת את־פרעה

Ez. 16, 4. 6. ביום הולדת אותך

Hitpa-el: הִתְיַלֵּד

3 *pl.*: וַיִּתְיַלְּדוּ *imperf.*

Num. 1, 18. ויתילדו על־משפחתם

וָלָד

ז"נ וסכנון סנסיס וטולד [דשם נע-נאכענע, natus], ומוש כין וכבד שם וניח פרי נען ומולדת, כתקנוס וכנמלא וָלָד ושלמו.

n. m. partus, filius (— a), posteri. Targ. et gem. וָלָד; pl. וְלָדוֹת. LXX. *τεκνοποιεῖν.*

Gn. 11, 30. שרי עקרה אין לה ולד

וֶלֶד

ז"נ וכן סוש נכתיב, לוקס נקרי נמר וס וֶלֶד. הכוונה כמו וָלָד לעיל, ונמלא הכתנס סוס וַלְדָּא לגיין סרסס וכן לס, ועוד נמלא סרכוי וְלָדוֹת.

n. m. (Qeri: וָלָד), sicut וָלָד, q. v. Gemar. f. וַלְדָּא, de utero. LXX. *παιδίον.*

2 Sam. 6, 23. לא־היה לה ילד

מוֹלֶדֶת

ז"נ וסרכוי מוֹלֶדֶת וסמך מוֹלַדְתּ. הכוונה מכופלת: ת' מקום סמתולדות וכיוס לעולם [נעגוטעס-שטע, סיי-מעשע], וס"נ סוגב ועיר לכוח, וכן מולדת לפ"ו מקום לכוחו [סיימעשט-לעכט], ווסך כוונת ת' סמקום. כ' לשר כולד, לומר כניס וכנות כין וכבד [כעקעמעכעשע], וגם זס כין סת', וכמלא על משפס וכני סמליכס. כנמלא מוֹלֶדֶת סוולדות וסעזות סיוס ומכוכר [כיינגענוט], וכשר מליכת ססמכי.

n. f. (*pl.* מוֹלָדוֹת, *c.* מוֹלַדְתּ) 1) terra parens, altrix, patria, (non tamen, ut f. part. Hif. sit; מ enim praefixum locum indicat); 2) posteritas, posteri, agnati, gentiles, populares (praefixum enim vim habet abstractivam atque collectivam). Neoh. מוֹלֶדֶת (Neugeburt) de accretione lunae. LXX. *πατρίς, γενεά, γένεσις, γεννᾶσθαι, ἔκγονα, συγγένεια;* מוֹלֶדֶת אָב, *ὁμοπατρία;* אֶרֶץ מוֹלַדְתּ, *πατρίς;* מוֹלֶדֶת בַּיִת, *ἐνδογενής.*

Lev. 18, 9. מולדת בית או מולדת

Lev. 18, 11. מולדת אביך

cum suff.: מוֹלַדְתִּי

Gn. 24, 4. כי אל־ארצי ואל־מולדתי

Gn. 24, 7. ומארץ מולדתי

Num. 10, 30. ואל־מולדתי אלך

Esth. 8, 6. באבדן מולדתי

cum suff.: בְּמוֹלַדְתֵּנוּ

Jer. 46, 16. ואל־ארץ מולדתנו

cum suff.: וּבְמוֹלַדְתֵּנוּ

Gn. 43, 7. לנו ולמולדתנו לאמר

cum suff.: מוֹלַדְתֵּךְ *p.*

Gn. 31, 13. ושוב אל־ארץ מולדתך

cum suff.: וּמוֹלַדְתֵּךְ

Gn. 48, 6. ומולדתך אשר־הולדת

cum suff.: וְלִמוֹלַדְתֵּךְ

Gn. 32, 10. שוב לארצך ולמולדתך

cum suff.: וּלְמוֹלַדְתֵּךְ *p.*

אל־ארץ אבותיך ולמולדתך

Gn. 31, 3.

cum suff.: וּמִמּוֹלַדְתֵּךְ

Jes. 55, 10. והולידה והצמיחה

2 *perf.*: הוֹלַדְתָּ

Gn. 48, 6. אשר־הולדת אחריהם

3 *prf. pl.*: הוֹלָדוּ, הוֹלִידוּ

Lev. 25, 45. אשר הולידו בארצכם

Ez. 47, 22. אשר־הולדו בנים

part.: הַמּוֹלִיד

Jes. 66, 9. אם־אני המוליד ועצרתי

part. pl.: הַמּוֹלִדִים

Jer. 16, 3. המולדים אותם

inf. abs.: הָוֹלֵיד

Jes. 59, 4. הרו עמל והוליד און

inf. c. suff.: הוֹלִידוֹ

Gn. 5, 4. אחרי הולידו את־שת

Gn. 5, 7. אחרי הולידו את־אנוש

Gn. 5, 10. הולידו את־קינן

Gn. 5, 13. הולידו את־מהללאל

Gn. 5, 16. הולידו את־ירד

Gn. 5, 19. הולידו את־חנוך

Gn. 5, 22. הולידו את־מתושלח

Gn. 5, 26. הולידו את־למך

Gn. 5, 30. הולידו את־נח

Gn. 11, 11. הולידו את־ארפכשד

Gn. 11, 13. הולידו את־שלח

Gn. 11, 15. הולידו את־עבר

Gn. 11, 17. הולידו את־פלג

Gn. 11, 19. הולידו את־רעו

Gn. 11, 21. הולידו את־שרוג

Gn. 11, 23. הולידו את־נחור

Gn. 11, 25. הולידו את־תרח

imprt. pl.: וְהוֹלִידוּ

Jer. 29, 6. והולידו בנים ובנות

1 *imperf.*: אוֹלִיד

Jes. 66, 9. האני אשביר ולא אוליד

2 *imperf.*: תּוֹלִיד

Dt. 4, 25. כי־תוליד בנים

Dt. 28, 41. בנים ובנות תוליד

2 Reg. 20, 18 אשר תוליד יקח

Jes. 39, 7. אשר תוליד יקחו

3 *imperf.*: יוֹלִיד

Gn. 17, 20. שנים־עשר נשיאם יוליד

Eccl. 6, 3. אם־יוליד איש מאה

3 *imperf.*: וַיּוֹלֶד, יַוֶּלֶד

Gn. 5, 3. ויולד בדמותו כצלמו

Gn. 5, 4. ויולד בנים ובנות

Gn. 5, 6. ויולד את־אנוש

Gn. 5, 7. ויולד בנים ובנות

Gn. 5, 9. ויולד את־קינן

Gn. 5, 10. 13. ויולד בנים ובנות 16. 19. 22. 26. 30. 11, 11. 13. 17. 19. 21. 23. 25.

Gn. 5, 12. ויולד את־מהללאל

Gn. 5. 15. ויולד את־ירד

Gn. 5, 18. ויולד את־חנוך

Gn. 5, 21. ויולד את־מתושלח

Gn. 5, 25. ויולד את־למך

Gn. 5, 28. ומאת שנה ויולד בן

Gn. 5, 32. ויולד נח את־שם

Gn. 6, 10. ויולד נח שלשה בנים

Gn. 11, 12. ויולד את־שלח

Gn. 11, 14. ויולד את־עבר

Gn. 11, 16. ויולד את־פלג

Gn. 11, 18. ויולד את־רעו

Gn. 11, 20. ויולד את־שרוג

Gn. 11, 22. ויולד את־נחור

Gn. 11, 24. ויולד את־תרח

Gn. 11, 26. ויולד את־אברם

Jud. 11, 1. ויולד גלעד את־יפתח

ויולד אברהם את־ יצחק

1 Chr. 1, 34.

1 Chr. 5, 37. ויולד עזריה

1 Chr. 8, 9. ויולד מן־חדש אשתו

1 Chr. 14, 3. ויולד דויד עוד בנים

ויולד עשרים ושמנה בנים

2 Chr. 11, 21.

תְּוֹעֲפוֹת

ז"נ נרנוי וסמיך תְּוֹעֲפוֹת. סלנון סכלסם וסתנסוסס למקוק, נגס וכוס לישעס ולתפארת [פֹּאֵרְתָּן], וכי סמשלל מסתנוסססות על כוסס ונגסות ילוע מכס ע"ג, וסס סימכון של תועפות סריס, לומר נגסי סריס, וכסף תועפות, סלנון כסף סריס, וכן כתועפות רפס לו, סלנון לו סמתנוסססות וסמלך על רפס [נַעֲלָתָן, סעל־עֲרַעַעַעַ-דעס], ויולע וס מסגרס.

n. f. pluralet. (c. תְּוֹעֲפוֹת), quidquid longe lateque splendet, locus altus, excelsus, culmen montis, fastigium. Hinc תְּוֹעֲפוֹת הָרִים, culmina montium; מֶסֶךְ תְּוֹעֲפוֹת argentum montium, metallorum (Bergwerke); רְאֵם תְּוֹעֲפוֹת, splendor, majestas. Hieros. תְּוֹקְפָא. וְרוֹמְמוּתָא תּוּשְׁבְּחָא וּגְבוּרְתָא תְּוֹקְפָא. Onq. LXX. δόξα, ὕψος, πυρσοῦν. Trg. Job. 22, 25.

מִן כֶּסֶף תָּקָם רוּמָא דִילָךְ.

pl.: תְּוֹעֲפוֹת

Job. 22, 25. וכסף תועפות לך

constr. pl.: וְתוֹעֲפוֹת

Ps. 95, 4. ותועפות הרים לו

constr. pl.: בְּתוֹעֲפוֹת

Num. 23, 22. 24, 8. כתועפת ראם לו

יָעַץ

v. s. יָעַץ *p.* 503.

יָפַע

v. s. r. יָפַע *p.* 505.

יָרַע, יָרָא

v. s. יָרַע 516. יָרֵא *p.* 523.

יָשַׁע

v. s. יָשַׁע *p.* 531.

יָתַח

פעל לק-עוכר כ"ף נגור תוֹחֵת, וסכוונס של רָתַח לגון סכלס וסרקעס, ונסלק סזכר נס כפעלי רָתַח, מָתַח, רָתַח וכדומס, וכן כפעלי לָתַח, מָתַג, כי כנולס תמנות לקס.

verb. inus., tundere, percutere; radix est *tach*, quae invenitur in vv. supra enumeratis.

תּוֹתָח

ז"נ לגיון המופגע, לומר סמכלס וסרקעס ודקוי ודכוי, ומוס לגיון סכלי כמו כלף וכדומס, ולפגר מסגרס רָתַח כדומס של דַּח־ח, דָּכ־ה עי' תמת כל סזכרים לפר סלעגו.

n. m. abstr. percussio, ictus, hinc *concr.* fustis, clava. Forsitan radix eadem *tach*, *dach*, *dak* latet etiam in verbis דָּחַח, דָּכַח. LXX. σφύρα. Trg. גַּרְגָּא.

Job. 41, 21. כקש נחשבו תותח

שִׁמְּתִי חֲזִיתִי אַרְזָה עֵרֶז · אֹבֶד צֶפֶת חַפִּירָה רָאֵיתִי;
תְּלָעָתִי יָנִי בְּהֵיכָל מַלְכָּהּ · שִׁלְטֵי זָהָב עָלָיו תָּלִיתִי:
שְׁעִי־נָא אֶל־חֻמְסָרִיוֹן · חֻשְׁגֶּיהָ לְאַפֵּם וּלְחָדֵר חַגֵּיהָ;
מַה־יֶּעֱפָה חַכְתֶּרֶת · יָפְיוֹ חַכְפִּיתֹר וְחַזֵּיהָ:

ז

זָאֵב

פעל לק-עוכר כ"ף נגור סנק, וסמלס לר"ק כמו זָהַב, לומר סיות מולסס נצער ועור, ולל וסכ סתמנות וסיכ ונסיכ, ולל מקוור. ומסגיוס עס דלק נלגון ישמעלל, נמכון סכיס סעדר גכ עוגיס, כי וס גויר סמס ד"ג = וסכ. וכ"ל שסלנת זָאֵב כמו זָהָב [גריימיג ויין], לגון סקרמכות, עי' סמס.

verb. inus. (unde זָאֵב), ut quidem nonnulli sentiunt, vi eadem, qua זָהַב, de splendore atque colore *fulvo*, qualis est auri. Alii arabicum *zâb* comparant, idque male, siquidem illud ipsum nominis זָאֵב = דֹּבּ est propago. Neque vero alterutrum nobis arridet. Quidni זָאֵב ex זָהַם poterit esse emollitum, a *truculento* ac terribili adspectu, qualis est lupi.

זְאֵב

ז"נ וסכנוי זְאֵבִים וסמיך זְאֵבֵי. סמגעות יין קיס סכקיפס נסקנוס דֹּבּ, דֹּבּ, סהֹבֶא, וסיל קיס לכועס וקומסת ושוכפת [לקוע-גריס, וולָלָן], וכקיפס כן ע"ג ועפס וסקרמכוקס. סמגעל נזכוכי כמו זָאֵב, וכ"ל נדומס על זָהַם. נגמיל סוס קוקי זְאֵבִי, ומוס עַנְיָה זְאֵבִית.

n. m. lupus, a vultu truculento atque moroso (זָאֵב enim forma est e participio oriunda; זָאֵב autem idem valet, quod זָהַם). Trg. הֹבֶא, דֹּבּ, דֹּבּ. LXX. λύκος.

Gn. 49, 27. בנימין זאב יטרף

Jes. 11, 6. וגר זאב עם־כבש

Jes. 65, 25. זאב וטלה ירעו כאחד

Jer. 5, 6. זאב ערבות ישדדם

pl.: כְּזְאֵבִים

Ez. 22, 27. כזאבים טרפי טרף

pl. constr.: זְאֵבֵי

Zeph. 3, 3. שפטיה זאבי ערב

pl. constr.: מִזְּאֵבֵי

Hab. 1, 8. וחדו מזאבי ערב

זָבֵב

פעל לק-עוכר כ"ף נגור סנק, וסמלס כמו נערני דבדב, לומר כדילס וסיעול סצעתות וסתפוללות [קוע-סעלוזאֶלסיען, -צעריייען, -זיעצען], נסצאל על סתמלכות כפלוגת וכדול קופס של צרלי-עוף. תמלוּת ונמלוס סזכר נכוזו וכיעול לקלנלני וגריכי [s. kship; l. sip-ere, -are, sl. *syp-*ac, etc.]. עי' סָתַם, דָּב לקן לקר של סמכוס.

verb. inus. (unde arab. دبب) passim vagari, late dispersum, diffusum esse (umherschwärmen), speciatim de animalculis, quae nos *insecta* appellare consuevimus. Radix etiam linguarum ceterarum veluti indicae, latinae, slavicae, germanicae propria est. V. aliud ejus v. explicandi speciem s. v. סָתַם, דָּב.

זְבוּב

ז"נ לגיון יין זכן עופי [פליענג, נרעמוע], מכוך וסצעקוק עופו, וזכוב ספרדי לרפוסס לפלנו ילוע, וזכוני מוס נקנ"ך סלנון זְבוּב מְרִירֵי וְאַרְסֵיי, ונעל זכוב, סלנון של מעזקית סוכנוים סלקס"ים, לגיל עקרון. נגמיל סיוֹדְבָא נ"כ סזכר נמר דֹּבְדְּבָא עי' עצ"ל לף קס"ו.

n. m. musca, oestrus, tabanus, a gregatim volitando; זְבוּבֵי מָוֶת oestra venenata atque pestifera, tanquam זְבוּב מְרִירֵי וְאַרְסֵיי. Male Symm. *μυιῶν θάνατος* (*σηψει ἔλαιον εὐῶδες μυρεψοῦ*). Hinc etiam nomen Dei בַּעַל זְבוּב, tanquam averruncus muscarum (cf. *Ἀύκειος, Πύθιος, Ζεὺς Ἀπόμυιος, Μυίαγρος, Ἡρακλῆς Ἰποκτόνος, Κορυσπίων* inter Graecos), in Novo Test. *Βεελζεβούβ.* (vel ironice *Βεελσεβούλ* h. e. stercoreus, futilis) de Satana, daemonum principe. Gem. inde הֵיזְבָּא, de q. v. Systema 167. LXX. *μυῖα.*

בבעל זבוב אלהי עקרון

2 Reg. 1, 2. 3. 6. 16. n. p.

לִזְבוּב

Jes. 7, 18. ישרק ליי לזבוב

pl. constr.: זִבּוּבֵי

Eccl. 10, 1. זבובי מות יבאיש

זָבַד

פעל יקי ונודד, סכוונס לדעת סמלקלים נשל כלס לקיס וסעכקס ויקניכס [נעצענקען], וכן נערני זבד, ונשפס סנלפס לגון נתיכס נכללן, ונסוכוית זַבְדִּיאֵא מסכי. לוללס שפי סכיקפס לי תעודתו כמו זָבֵל לומר היולף, לומר עכין דיכס וניקס וסשכב, וכי סללוף לו סשלוס כוס ג"כ נפעלי קִלֵּל־קָדַח, עָלַל־קָשַׁח, פָּזַל־קָשַׁח וכדומס, לס נס שספעל וכל נמכוון נתיכס נמשס זָבֵד עקר וזרע.

v. trans. (ar. *dsabada*), ex plurimorum sententia, munerare, munerari aliquem (zabice vi dandi latissima, syr. *zebd-o*, *zebduno*, munus, unde nomen Zebedaei: *Zabdai*). Interpretationem aliam legentium judicio praeponit *text. rab.* LXX. *δωρεῖσθαι.*

1 perf. c. suff.: זְבָדַנִי

Gn. 30, 20. זבדני אלהים אתי זֵבֶד

ז"נ [וכנכוי נצעפ זַבְדִּי] וסכוונס מתפ ומתפס וזוכון [נעצענק] וכן נתיכי, ונתפנוס זְבוּד, ומוס ספריעי"ס נמקלל זבד, וזדי, וזדי"ל, וזדי"ס, וזדי"סו, וזבוד, לולוזד, וזבוד יוזבד, וככל וזל קצפ סמלס לסלמס. *n. m.* (c. suff. זַבְדִּי *n. pr.*) munus, donum, syr. *zebd*, targ. זְבוּד. Inde nn. pr. זַבְדִּי, (*Ζαβδί*); זַבְדִּיאֵל (*Σαββδιήλ*, 1 Mak. 11, 17); זַבְדִּיָּה (*Ζαβδία, Ζαβδίας, Ζαβδαῖος, Ζεβεδαῖος*, syr. per apocop. זְבַדְיָהוּ); זַבְדִּיהוּ (*Ζαβδία, Ζαβδίας*); זַבּוּד (*Ζαβούθ*); אֶלְזָבָד (*Ελζαβάθ*); זַבּוּד רוֹזְבָד (*Ἰελδάφ*); זַבּוּדָה (*Ἰωζαβάδ*).

Gn. 30, 20. זבד טוב

זָבָה

פעל כוזל, וסעתיל יִזְבָּה. סכוונס נתמלוסס עניקס וסניקס מעגס וקנס

זָבַח

שקיעס וסכיגס [שלַסְעען], וסקיכ כ"ק מן זנוס לקיכן [אֶפֶּסְעֶען], ונעכ לאכילס. סכנכ מן סתקיכות וסתמידות. סמעל כילוע גכ נערני וסנמי וכוזי, ונכלמי כל' כמוגן, וסתנוס סזכר זָבַח, כוקף לל אָבַח, עָבַח, וסו' מקנכ מוזג כמו נשפתי ערב [sa, *συν*] וכן כיוכי כזכר וכמקנכ מוזג וכמכוון [*σ-φαγ*] ודוק.

verb. trans. (imp. זְבַח) mactare, immolare (hostias), sacrificare, arab. *dsabacha*, syr. *d'bach*, zab. *z'bach*, aeth. *sabeha*. *Pi.* sicut *dsabbacha* arabicum, vi intenta, de actione diuturna vel saepius iterata. Radix est *bach* (quae inest etiam vv. עָבַח, עָבַח, gr. *φαγ*) aucta illa praepositione ז (sa, *συν*), quemadmodam *σ-φαγ* inter Graecos. LXX. *σφάττειν, σφάζειν, θύειν, θυσιάζειν, προσφέρειν, ἐκζητεῖν, θυμιᾶν, θῦμα; θυσία.*

זָבַח

3 perf.:

1 Reg. 8, 63. אשר זבח ליי

3 perf.: וַיִּזְבַּח

1 Reg. 13, 2. וזבח עליך

2 perf.: וְזָבַחְתָּ

Ex. 20, 24. וזבחת עליו

Dt. 12, 21. וזבחת מבקרך ומצאנך

Dt. 16, 2. וזבחת פסח ליי אלהיך

Dt. 27, 7. וזבחת שלמים ואכלת שם

1 perf.: זָבַחְתִּי

Ez. 39, 19. אשר־זבחתי לכם

3 pl.: וְזָבְחוּ

Ex. 34, 15. וזבחו לאלהיהם

Lev. 17, 5. וזבחו זבחי שלמים

2 pl.: וּזְבַחְתֶּם

Ex. 8, 24. וזבחתם ליי אלהינו

1 pl.: וְנִזְבְּחָה

Ex. 8, 23. וזבחנו ליי אלהינו

part.: זֹבֵחַ

Ex. 13, 15. על־כן אני זבח ליי

Ex. 22, 19. זבח לאלהים יחרם

1 Sam. 2, 13. כל־איש זבח זבח

Ps. 50, 23. זבח תודה יכבדנני

Eccl. 9, 2. ולאשר איננו זבח

Jes. 66, 3. זובח השה ערף כלב

Ez. 39, 17. זבחו לכם

part.: וְזֹבֵחַ

Mal. 1, 14. ונדר וזבח משחת

part.: הַזֹּבֵחַ

1 Sam. 2, 15. ואמר לאיש הזבח

part.: וְלַזֹּבֵחַ

Eccl. 9, 2. ולזבח ולאשר

part. pl.: זֹבְחִים

Lev. 17, 5. אשר הם זבחים

1 Reg. 8, 62. זבחים זבח לפני ליי

2 Chr. 7, 4. זבחים זבח לפני ליי

2 Chr. 33, 17. עוד העם זבחים בבמות

Esr. 4, 2. ולא אנחנו זבחים

Jes. 65, 3. זבחים בגנות

part. pl.: הַזֹּבְחִים

2 Chr. 34, 4. חזבחים להם

Zach. 14, 21. ובאו כל־הזבחים

pl. constr.: זֹבְחֵי

Dt. 18, 3. מאת זבחי הזבח

Hos. 13, 2. זבחי אדם עגלים

inf. constr.: זְבֹחַ

1 Sam. 15, 15. למען זבח ליי אלהיך

inf. constr.: לִזְבֹּחַ

Ex. 8, 25. שלח את־העם לזבח

Lev. 9, 4. לזבח לפני ליי

Dt. 16, 5. לא תוכל לזבח את־הפסח

לזבח זבח־גדול Jud. 16, 23.
לזבח ליי את־זבח
הימים 1 Sam. 1, 21.
לזבח את־זבח הימים 1 Sam. 2, 19.
לזבח זבחי שלמים 1 Sam. 10, 8.
לזבח ליי אלהיך בגלגל 1 S. 15, 21.
ואמרת לזבח ליי באתי 1 S. 16, 2.
לזבח ליי באתי התקדשו 1 S. 16, 5.
גבענה לזבח שם 1 Reg. 3, 4.
לזבוח ליי אלהי 2 Chr. 11, 16.
גם־שם עלות לזבח זבח Jes. 57, 7.
וכי־תגישון עור לזבח Mal. 1, 8.
inf. constr.: לְזָבְחַ
ולזבח ליי צבאות 1 Sam. 1, 3.
inf. c. suff.: בְּזָבְחוֹ
בזבחו את־ההזבחים 2 Sam. 15, 12.
imperat.: זְבַח
זבח לאלהים תודה Ps. 50, 14.
impert. pl.: זִבְחוּ
זבחו לאלהיכם בארץ Ex. 8, 21.
זבחו זבחי־צדק Ps. 4, 6.
1 imperf.: אֶזְבְּחָה
לך־אזבח זבח תודה Ps. 116, 17.
c. h opt.: אֶזְבְּחָה־
בנדבה אזבחה־לך Ps. 54, 8.
בקול תודה אזבחה־לך Jon. 2, 10.
c. h opt.: וְאֶזְבְּחָה
ואזבחה באהלו Ps. 27, 6.
2 imperf.: תִּזְבַּח
לא־תזבח על־חמץ Ex. 23, 18.
תזבח ואכלת בשר Dt. 12, 15.
אשר תזבח בערב Dt. 16, 4.
שם תזבח את־הפסח Dt. 16, 6.
לא־תזבח ליי אלהיך Dt. 17, 1.
imprf. c. suff.: תִּזְבָּחֶנּוּ
לא תזבחנו ליי אלהיך Dt. 15, 21.
2 impf. c. suff.: וְתִזְבָּחִים
ותזבחים להם לאכול Ez. 16, 20.
3 imperf. f. וַתִּזְבַּח
ויזבח יעקב זבח בהר Gn. 31, 54.
ויזבח זבחים לאלהי אביו Gn. 46, 1.
ויזבח בלק בקר וצאן Num. 22, 40.
ויהי היום ויזבח
אלקנה 1 Sam. 1, 4.
ויזבח שור ומריא 2 Sam. 6, 13.
ויזבח אדניהו צאן ובקר 1 Reg. 1, 9.
ויזבח שור ומריא־ 1 Reg. 1, 19. 25.
ויזבח שלמה את זבח
השלמים 1 Reg. 8, 63.
ויזבח את־כל־כהני
הבמות 2 Reg. 23, 20.
בגרן ארנן היבוסי
ויזבח שם 1 Chr. 21, 28.
ויזבח חמלך שלמה 2 Chr. 7, 5.
ויזבח־לו אחאב 2 Chr. 18, 2.
ויזבח לאלהי דרמשק 2 Chr. 28, 23.
ויזבח עליו זבחי שלמים 2 Chr. 33, 16
3 impf. c. suff.: וַיִּזְבָּחֵהוּ
צמד הבקר ויזבחהו 1 Reg. 19, 21.
3 impf. f. c. s.: וַתִּזְבָּחֵהוּ
ותמהר ותזבחהו 1 Sam. 28, 24.
1 pl.: נִזְבְּחָה
נזבח ליי אלהינו Ex. 8, 22.
הן נזבח Ex. 8, 22.
1 pl. c. h. opt. נִזְבְּחָה־
נלכה נזבחה לאלהינו Ex. 5, 8.
נלכה נזבחה ליי Ex. 5, 17.
1 pl.: וְנִזְבְּחָה
ונזבחה ליי אלהינו Ex. 3, 18. 5, 3.
2 pl.: תִּזְבְּחוּ
וכי תזבחו זבח שלמים Lev. 19, 5.
וכי־תזבחו זבח־תודה Lev. 22, 29.
לא תזבחו לכם Neh. 12, 43.
2 pl.: תִּזְבְּחוּ *p.*

לרצנכם תזבחו Lev. 22, 29.
ולו תשתחוו ולו תזבחו 2 Rg. 17, 36.
חבריאה תזבחו Ez. 34, 3.
2 pl. c. suff.: תִּזְבָּחֻהוּ
לרצנכם תזבחהו Lev. 19, 5.
3 pl.: יִזְבָּחוּהוּ
ולא־יזבחו עוד Lev. 17, 7.
יזבחו לשדים לא אלה Dt. 32, 17.
שם יזבחו זבחי־צדק Dt. 33, 19.
הבהבי יזבחו בשר Hos. 8, 13.
3 pl.: וְיִזְבָּחוּהוּ
ויזבחו ליי Ex. 8, 4.
ויזבחו זבחי תודה Ps. 107, 22.
3 pl.: וַיִּזְבָּחוּהוּ
ויזבחו זבחים שלמים Ex. 24, 5.
וישתחוו־לו ויזבחו־לו Ex. 32, 8.
ויזבחו שלמים Jos. 8, 31.
ויזבחו־שם ליי Jud. 2, 5.
ויזבחו זבחים ביום 1 Sam. 6, 15.
ויזבחו־שם זבחים שלמים 1 S. 11, 15.
ויזבחו שבעה־פרים 1 Chr. 15, 26.
ויזבחו ליי זבחים 1 Chr. 29, 21.
ויזבחו ליי ביום ההוא 2 Chr. 15, 11.
ויזבחו ביום החוא Neh. 12, 43.
ויזבחו את־בניהם Ps. 106, 37.
ויזבחו־שם את־זבחיהם Ez. 20, 28.
ויזבחו־זבח ליי Jon. 1, 16.
3 pl. c. h int.: הַיִּזְבָּחוּ
היעזבו להם היזבחו Neh. 3, 34.
Pi-el: זִבַּח *3 perf.:*
זבח אמון ויעבדם 2 Chr. 33, 22.
3 pl.: זִבְּחוּ
זבחו לעצבי כנען Ps. 106, 38.
3 pl.: זִבְּחוּ *p.*
שורים זבחו Hos. 12, 12.
part.: מְזַבֵּחַ
רק בבמות הוא מזבח 1 Rg. 3, 3.
part. pl.: מְזַבְּחִים
רק העם מזבחים בבמות 1 Rg. 3, 2.
לפני הארון מזבחים 1 Reg. 8, 5.
מזבחים ומקטרים 1 Reg. 22, 44.
מזבחים ומקטרים 2 Reg. 12, 4.
14, 4. 15, 4. 35.
מזבחים צאן ובקר 2 Chr. 5, 6.
מזבחים זבחי שלמים 2 Chr. 30, 21.
part. pl.: וּמְזַבְּחוֹת
מקטירות ומזבחות 1 Reg. 11, 8.
inf. constr.: לְזַבֵּחַ
לזבח לעגלים 1 Reg. 12, 32.
1 imperf.: אֶזְבַּח
להם אזבח ויעזרוני 2 Chr. 28, 23.
3 imperf.: יְזַבֵּחַ
על־כן יזבח לחרמו Hab. 1, 16.
3 imperf.: וַיְזַבֵּחַ
ויזבח ויקטר בבמות 2 Rg. 16, 4.
ויזבח ויקטר בבמות 2 Chr. 28, 4.
3 imperf.: יְזַבֵּחוּ *p.*
על־ראשי ההרים יזבחו Hos. 4, 13.
ועם־הקדשות יזבחו Hos. 4, 14.
לבעלים יזבחו Hos. 11, 2.

זֶבַח

ז״ו וכנגו זִבְחֵי וסרגוי נכפל זְבָחִים, זְבָחוֹת. סרגון טנקס ומקס ולקס וסעולס [מקסלנייע], מעכוס סכנגי. וכן וכני־כיג, סרגון סעולס קקב יכיגו נס קכני הקכוסס. לפעמים מן קרגן־וכק, נספרס מן מכקס ועלה, וכוכ־סימים וכוכ מקפקס סוכס וסקעולס יקד. נקרגוס דָּבַח מקלסו.

n. m. biplur. tanquam mactatio, epulae, a carnibus appositis; sacrificium, diversum illud a sacrificiis, quae עֹלָה et מִנְחָה appellantur, atque interdum (זִבְחֵי חַמִּים, זִבְחֵי מִשְׁפָּחָה) cum epulis conjunctum (*epularia* sacrificia). Targ. דְּבַח, idem. LXX. *σφαγίον, θυσία, θυσίασμα, θῦμα, θυμίαμα, ὁλοκάυτωμα; θεοί, θυάζειν.*

זֶבַח *p.*
ויזבח יעקב זבח בהר Gn. 31, 54.
זבח־פסח הוא ליי Ex. 12, 27.
זבח חג הפסח Ex. 34, 25.
ואם־זבח שלמים Lev. 3, 1.
משור זבח שלמים Lev. 4, 10.
כחלב זבח השלמים Lev. 4, 26.
מעל זבח השלמים Lev. 4, 31.
ואת תורת זבח השלמים Lev. 7, 11.
והקריב על־זבח התודה Lev. 7, 12.
על־זבח תודת שלמיו Lev. 7, 13.
ובשר זבח תודת שלמיו Lev. 7, 15.
זבח קרבנו ביום הקריבו Lev. 7, 16.
מבשר־זבח שלמיו Lev. 7, 18.
מבשר־זבח השלמים
אשר ליי Lev. 7, 21.
המקריב את־זבח שלמיו Lev. 7, 29.
זבח השלמים אשר
לעם Lev. 9, 18.
אשר־יעלה עלה או־זבח Lev. 17, 8.
וכי תזבחו זבח שלמים
ליי Lev. 19, 5.
זבח־שלמים ליי Lev. 22, 21.
וכי־תזבחו זבח־תודה
ליי Lev. 22, 29.
זבח ונסכים דבר־יום
ביומו Lev. 23, 37.
יעשה זבח שלמים Num. 6, 17.
אשר־תחת זבח השלמים Nu. 6, 18.
וכל בקר זבח השלמים Nu. 7, 88.
עלה או־זבח Num. 15, 3. 5.
לזבוח זבח־גדול Jud. 16, 23.
לזבח ליי את־זבח 1 Sam. 1, 21.
כל־איש זבח זבח 1 Sam. 2, 13.
לזבח את־זבח הימים 1 Sam. 2, 19.
כי זבח היום לעם בבמה 1 Sam. 9, 12.
כי־זבח הימים שם 1 Sam. 20, 6.
כי זבח משפחה לנו בעיר 1 S. 20, 29.
זובחים זבח לפני ייי 1 Reg. 8, 62.
את זבח השלמים 1 Reg. 8, 63.
כי זבח גדול לי לבעל 2 Reg. 10, 19.
וכל־דם זבח עליו תזרק 2 Rg. 16, 15.
זבחים זבח לפני ייי 2 Chr. 7, 4.
את־זבח הנחשת 2 Chr. 7, 5.
במקום הזה לי לבית
זבח 2 Chr. 7, 12.
זבח ומנחה לא חפצת Ps. 40, 7.
כרתי בריתי עלי־זבח Ps. 50, 5.
כי לא־תחפץ זבח ואתנה Ps. 51, 18.
לך אזבח זבח תודה Ps. 116, 17.
זבח רשעים תועבת ייי Prv. 15, 8.
זבח רשעים תועבה Prv. 21, 27.
מתת הכסילים זבח Eccl. 4, 17.
ועבדי זבח ומנחה Jes. 19, 21.
כי זבח ליי בבצרה Jes. 34, 6.
גם־שם עלית לזבח זבח Jes. 57, 7.
ומקטיר מנחה ועשה זבח Jer. 33, 18.
כי זבח לאדני ייי צבאות Jer. 46, 10.
לכם זבח גדול Ez. 39, 17.
את־זבח העם Ez. 46, 24.
ישביתי זבח ומנחה Dan. 9, 27.
ואין זבח ואין מצבה Hos. 3, 4.
חסד חפצתי ולא־זבח Hos. 6, 7.
ויזבחו־זבח ליי Jon. 1, 16.
כי־הכין ייי זבח Zeph. 1, 7.
והיה ביום זבח ייי Zeph. 1, 8.
וְזֶבַח
עלה וזבח לאלהים 2 Reg. 5, 17.
וְזֶבַח *p.*
על־דברי עולה וזבח Jer. 7, 22.
וְזֶבַח
עלה וזבח ומנחה Jer. 17, 26.

דַּזֶּבַח *p.* הַזֶּבַח
והנותר מבשר הזבח Lev. 7, 17.
מאת זבחי הזבח Dt. 18, 3.
1 Sam. 9, 13.
כי־הוא יברך הזבח
ואת־הזבח לעם Ez. 44, 11.
וְהַזֶּבַח *p.*
העולה בם והזבח Ez. 40, 42.
בְּזֶבַח
בזבח ובמנחה עד־עולם 1 S. 3, 14.
בַּזֶּבַח *p.*
וקראת לישי בזבח 1 Sam. 16, 3.
ובאתם אתי בזבח 1 Sam. 16, 5.
לִזֶּבַח
לזבח שלמים ליי Lev. 3, 6.
לזבח שלמים Lev. 23, 19.
לא לעולה ולא לזבח Jos. 22, 28.
לְזֶבַח *p.*
לא לעולה ולא לזבח Jos. 22, 26.
לִזְבַח *p.*
על־העלה או לזבח Num. 15, 5.
ויקרא להם לזבח 1 Sam. 16, 5.
וּלְזֶבַח
ולמלואים ולזבח השלמים Lev. 7, 37
ולזבח השלמים בקר שנים Nu. 7, 17.
23. 29. 35. 41. 47. 53. 59. 65.
71. 77. 83.
וּלְזֶבַח *p.*
לעלה למנחה ולזבח Jos. 22, 29.
מִזֶּבַח
והקריב מזבח השלמים Lev. 3, 3. 9.
מזבח השלמים Lev. 4, 35.
בשר מזבח השלמים Lev. 7, 20.
מזבח שלמיו Lev. 7, 29.
שמע מזבח טוב 1 Sam. 15, 22.
מִזְּבַח *p.*
נבחר ליי מזבח Prv. 21, 3.
cum suff.: זִבְחִי
לא־תזבח על־חמץ דם־
זבחי Ex. 23, 18.
על־חמץ דם־זבחי Ex. 34, 25.
על־זבחי אשר אני זבח
לכם Ez, 39, 17.
cum suff.: בִּזְבָחִי
למה תבעטו בזבחי 1 Sam. 2, 29.
cum suff.: מִזְּבָחִי
מזבחי אשר־זבחתי לכם Ez. 39, 19.
cum suff.: זִבְחֵכֶם
ביום זבחכם יאכל Lev. 19, 6.
cum suff.: זִבְחוֹ
ביום הקריבו את־זבחו Lev. 7, 16.
cum suff.: מִזְּבְחוֹ
ואכלת מזבחו Ex. 34, 15.
pl.: זְבָחִים
ויזבח זבחים לאלהי אביו Gn. 46, 1.
תתן בידנו זבחים ועלת Ex. 10, 25.
ויזבחו זבחים שלמים Ex. 24, 5.
ויזבח זבחים ביום ההוא 1 S. 6, 15.
ויזבחו־שם זבחים שלמים 1 S. 11, 15.
לעשות זבחים בבית־ייי 1 Rg. 12, 27.
ויבאו לעשות זבחים 2 Rg. 10, 24.
ויזבחו ליי זבחים 1 Chr. 29, 21.
והביאו זבחים ותודות
לבית ייי 2 Chr. 29, 31.
ויביאו הקהל זבחים
ותודות 2 Chr. 29, 31.
זבחים גדולים Neh. 12, 43.
וְזִבְחִים
עלה וזבחים לאלהים Ex. 18, 12.
בעלות וזבחים 1 Sam. 15, 22.
וזבחים לרב לכל־
ישראל 1 Chr. 29, 21.
pl.: הַזְּבָחִים
בזבחו את־הזבחים 2 Sam. 15, 12.
הזבחים ומנחה Am. 5, 25.

pl.: זְבָחִים
ותאכל העלה והזבחים 2 Chr. 7, 1.
pl. constr.: זִבְחֵי
וזבחו זבחי שלמים Lev. 17, 5.
ועל זבחי שלמיכם Num. 10, 10.
שם יזבחו זבחי־צדק Dt. 33, 19.
לעשות עליו זבחי שלמים Jos.22,23.
לזבח זבחי שלמים 1 Sam. 10, 8.
מזבחים זבחי שלמים 2 Chr. 30,22.
עליו זבחי שלמים 2 Chr. 33, 16.
זבחו זבחי־צדק Ps. 4, 6.
ואזבחה באהלו זבחי תרועה Ps. 27, 6.
זבחי אלהים רוח נשברה Ps. 51, 19.
אז תחפץ זבחי־צדק Ps. 51, 21.
ויאכלו זבחי מתים Ps. 106, 28.
ויזבחו זבחי תודה Ps. 107, 22.
זבחי שלמים עלי Prv. 7, 14.
מבית מלא זבחי־ריב Prv. 17, 1.
זבחי הבהבי יזבחו בשר Hos. 8, 13.
pl. constr.: לִזְבְחֵי
לזבחי אלהיהן Num. 25, 2.
pl. constr.: מִזְבְּחֵי
מזבחי שלמיהם Ex. 29, 28.
מזבחי שלמיכם Lev. 7, 32. 34.
מזבחי שלמיהם Lev. 7, 34.
מזבחי שלמי בני ישראל Lev.10,14.
pl. c suff.: וּבִזְבָחֵינוּ
בעלותינו ובזבחינו Jos. 22, 27.
pl. c. suff.: זִבְחֶיךָ
ודם־זבחיך ישפך Dt. 12, 27.
לא על־זבחיך אוכיחך Ps. 50, 8.
וחלב זבחיך לא הרויתני Jes.43, 24.
pl. c. suff.: וְזִבְחֶיךָ
וזבחיך לא כבדתני Jes. 43, 23.
pl. c. suff.: זִבְחֵיכֶם
למה לי רב־זבחיכם Jes. 1, 11.
ספו על־זבחיכם Jer. 7, 21.
לבקר זבחיכם Am. 4, 4.
pl. c. suff.: וְזִבְחֵיכֶם
עלתיכם וזבחיכם Dt. 12, 6.
עולתיכם וזבחיכם Dt. 12, 11.
וזבחיכם לא־ערבו לי Jer. 6, 20.
pl. c. suff.: זִבְחֵיהֶם
Lev. 17, 5. את זבחיהם אשר ולא־יזבחו עוד את־
Lev. 17, 7. זבחיהם
ויזבחו־שם את־זבחיהם Ez. 20,28.
ולא יערבו־לו זבחיהם Hos. 9, 4.
pl. c. suff.: וְזִבְחֵיהֶם
עולתיהם וזבחיהם Jes. 56, 7.
pl. c. suff.: זִבְחֵימוֹ
חלב זבחימו יאכלו Dt. 32, 38.
2 pl.c.suff.: מִזְבְּחֵיתֶם
ויבשו מזבחתם Hos. 4, 19.

מִזְבֵּחַ

ז"ז וסימן מִזְבֵּחַ וכרכוי מִזְבְּחוֹת. סכווכ מקום קצר יווכ לו מוקיכ כו [קלעתל], וכתלת מוכך סעולם, מוכך סכתבת, מוכך הקטרת, וכתכמי מַדְבֵּחַ מצלמו, וכתלת ניין המכוון של מוכך נל לסכתבת מקום תקכוכות ע"ו.

n. m. (*c.* מִזְבַּח; *pl.* מִזְבְּחוֹת) ara, altare, ubi immolantur vel in quo offeruntur victimae (מִזְבַּח הָעוֹלָה, sive מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת), deinde de ara unaquaque (veluti: מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת). Aram. מַדְבְּחָא. LXX. *θυσιαστήριον, βωμός, στήλη.*

ויבן נח מזבח ליי Gn. 8, 20.
ויבן שם מזבח ליי Gn. 12, 7.
13, 8. 26, 25.
ויצב־שם מזבח Gn. 33, 20.
ועשה־שם מזבח לאל Gn. 35, 1.
ואעשה־שם מזבח Gn. 35, 3.
ויבן שם מזבח ויקרא למקום Gn. 35, 7.
ויבן משה מזבח Ex. 17, 15.
ויבן מזבח תחת ההר Ex. 24, 4.
ועשית מזבח מקטר קטרת Ex. 30, 1.
ויבן מזבח לפניו Ex. 32, 5.
אז יבנה יהושע מזבח Jos. 8, 30.
מזבח על־הירדן מזבח גדול Jos. 22, 10.
בבגותכם לכם מזבח Jos. 22,16.19.
לבנות לנו מזבח Jos. 22, 23.
לבנות מזבח לעלה למנחה Jos. 22, 29.
ויבן שם גדעון מזבח Jud. 6, 24.
ובנית מזבח ליי אלהיך Jud. 6,26.
ויבנו־שם מזבח Jud. 21, 4.
ויבן־שם מזבח ליי 1 Sam. 7, 17.
ויבן שאול מזבח 1 Sam. 14, 35.
לבנות מזבח 1 Sam. 14, 35.
עלה הקם ליי מזבח 2 Sam. 24, 18.
לבנות מזבח ליי 2 Sam. 24, 21.
ויבן שם דוד מזבח ליי 2 S. 24, 25.
ויצק מזבח ארז 1 Reg. 6, 20.
ויאמר מזבח מזבח 1 Reg. 13, 2.
ויקם מזבח לבעל 1 Reg. 16, 32.
מזבח בשם יי 1 Reg. 18, 32.
להקים מזבח ליי 1 Chr. 21, 18.
ואבנה־בו מזבח ליי 1 Chr. 21, 22.
ויבן שם דויד מזבח 1 Chr. 21, 26.
וזה־מזבח לעלה לישראל 1 Chr. 22, 1.
לפני מזבח אחד תשתחוו 2 Chr. 32, 12.
יהיה מזבח ליי Jes. 19, 19.
כל־אבני מזבח כאבני־גר Jes.27, 9.
הילילו משרתי מזבח Joel 1, 13.
אצל כל־מזבח Am. 2, 8.
כזוית מזבח Zach. 9, 15.

הַמִּזְבֵּחָה

אל־מקום המזבח Gn. 13, 4.
ויבן שם אברהם את־ המזבח Gn. 22, 9.
וישם אתו על־המזבח Gn. 22, 9.
וחצי הדם זרק על־ המזבח Ex. 24, 6.
ועשית את־המזבח עצי שטים Ex. 27, 1.
רבוע יהיה המזבח Ex. 27, 1.
תחת כרכב המזבח Ex. 27, 5.
עד חצי המזבח Ex. 27, 5.
על־שתי צלעת המזבח Ex. 27, 7.
או בגשתם אל־המזבח Ex. 28, 43. 30, 20.
על־קרנות המזבח Ex. 29, 12.
אל־יסוד המזבח Ex. 29, 12.
וזרקת על־המזבח Ex. 29, 16.
על־המזבח סביב Ex. 29, 20.
מן־הדם אשר על־המזבח Ex.29,21.
וחטאת על־המזבח Ex. 29, 36.
תכפר על־המזבח Ex. 29, 37.
והיה המזבח Ex. 29, 37.
וזה אשר תעשה על־ המזבח Ex. 29, 38.
את־אהל מועד ואת־ המזבח Ex. 29, 44.
אהל מועד ובין המזבח Ex.30,18. 40, 7.
את־כל־כלי המזבח Ex. 38, 3.
על צלעת המזבח Ex. 38, 7.
ואת כל־כלי המזבח Ex. 38, 30.
וקדשת את־המזבח Ex. 40, 10.
והיה המזבח קדש קדשים Ex.40,10
בין־אהל מועד ובין המזבח Ex. 40, 30.
ובקרבתם אל־המזבח ירחצו Ex. 40, 32.
על־המזבח סביב Lev. 1, 5. 11. 3, 2. 8. 13. 7, 2. 8, 19. 24. 9, 12.
אשר על־המזבח Lev. 1, 8. 12.
על ירך המזבח Lev. 1, 11.
על־המזבח סביב Lev. 1, 11.
אל־המזבח Lev. 1, 15.
על קיר המזבח Lev. 1, 15.
אצל המזבח קדמה Lev. 1, 16.
והגישה אל־המזבח Lev. 2, 8.
ואל־המזבח לא־יעלו Lev. 2, 12.
על־קרנת המזבח Lev. 4, 18.
אל־יסוד המזבח Lev. 4, 30. 34.
על־קיר המזבח Lev. 5, 9.
על־המזבח כל־הלילה Lev. 6, 2.
ואש המזבח תוקד בו Lev. 6, 2.
את־העלה על־המזבח Lev. 6, 3.
ושמו אצל המזבח Lev. 6, 3.
והאש על־המזבח Lev. 6, 5.
תוקד על־המזבח Lev. 6, 6.
אל־פני המזבח Lev. 6, 7.
והקטיר המזבח Lev. 6, 8.
ויז ממנו על־המזבח Lev. 8, 11.
וימשח את־המזבח Lev. 8, 11.
על־קרנות המזבח Lev. 8, 15.
אל יסוד המזבח ומן־הדם אשר על־ המזבח Lev. 8, 15.
קרב אל־המזבח Lev. 8, 30.
ויקרב אהרן אל־המזבח Lev. 9, 7.
ויתן על־קרנות המזבח Lev. 9, 8.
אל־יסוד המזבח Lev. 9, 9.
ויקטר על־המזבח Lev. 9, 9.
ויזרקו על־המזבח סביב Lev. 9, 13. 17. 9,18.
ותאכל על־המזבח ואכלוה מצות אצל המזבח Lev. 9, 24. 10, 12.
מעל המזבח מלפני יי Lev.16,12.
ויצא אל־המזבח Lev. 16, 18.
על־קרנות המזבח ואת־אהל מועד ואת־ המזבח Lev. 16, 18. 20. 33.
נתתיו לכם על־המזבח Lev.17,11.
ואל־המזבח לא יגש Lev. 21, 23.
על־המזבח ליי Lev. 22, 22.
ועל־המזבח סביב Num. 3, 26. 4, 26.
ודשנו את־המזבח Num. 4, 13.
כל כלי המזבח Num. 4, 14.
והקריב אתה אל־המזבח Nu.5,24.
ואת־המזבח ואת־כל־ כליו Num. 7, 1.
את חנכת המזבח Num. 7, 10.
לפני המזבח Num. 7, 10.
לחנכת המזבח Num. 7, 11.
זאת חנכת המזבח Num. 7, 84. 85.
ותן־עליה אש מעל המזבח Num. 17, 11.
ואל־המזבח לא יקרבו Num.18,3.
ואת משמרת המזבח Num. 18, 5.
לכל־דבר המזבח Num. 18, 7,
תזרק על־המזבח Num. 18, 17.
את־המזבח אל־מול ארץ כנען Jos. 22, 11.
את־המזבח לא לעולה Jos. 22, 26.
על־המזבח הבגדי בעלות הלחם מעל המזבח Jud. 6, 28.
בלחם המזבח Jud. 13, 20.
ויחזק בקרנות המזבח Jud. 13, 20.
והנה אחז בקרנות המזבח 1Reg.1,50. 2, 29.
וירדהו מעל המזבח 1Rg.1,51.
והנה אצל המזבח 1 Reg. 1, 53.
על המזבח ההוא 1 Reg. 2, 29.
וכל־המזבח אשר־ לדביר 1 Reg. 3, 4.
על־המזבח אשר בנה לייי 1 Reg. 6, 22.
ויעל על־המזבח 1 Reg. 9, 25.
ויעל על־המזבח אשר־ ויעל על־המזבח 1 Reg. 12, 32.
עשה 1 Reg. 12, 33.
ויעל על־המזבח להקטיר 1 Reg. 12, 33.
ויירבעם עמד על־המזבח להקטיר 1 Reg. 13, 1.
ויקרא על־המזבח בדבר יי 1 Reg. 13, 2.
הנה המזבח נקרע 1 Reg. 13, 3.
אשר קרא על־המזבח 1 Reg. 13, 4.
את־ידו מעל המזבח על־המזבח אשר 1 Reg. 13, 4.
בבית־אל 1 Reg. 13, 32.
ויפסחו על־המזבח 1 Reg. 18, 26.
אצל המזבח בימין 2 Reg. 12, 10.
וירא את־המזבח אשר בדמשק 2 Reg. 16, 10.
את־דמות המזבח 2 Reg. 16, 10.
ויבן אוריה הכהן את־ המזבח 2 Reg. 16, 11.
וירא המלך את־המזבח ויקרב 2 Reg. 16, 12.
המלך על־המזבח 2 Reg. 16, 12.
אשר־לו על־המזבח 2 Reg. 16, 13.
מבין המזבח ומבין 2 Reg. 16, 14.
ויתן את־על־יד המזבח 2Rg.16,14.
על המזבח הגדול הקטר 2Rg.16,15.
לפני המזבח הזה 2 Reg. 18, 22.
וגם את־המזבח אשר בבית־אל 2 Reg. 23, 15.
גם את־המזבח ההוא 2Reg.23,15.
וישרף על־המזבח ויטמאהו 2 Reg. 23, 16.
כי חנכת המזבח עשו 2 Chr. 7, 9.
ויכינו המזבח על־מכונתו Esr.3,3.
עד־קרנות המזבח Ps. 118, 27.
לקח מעל המזבח Jes. 6, 6.
לפני המזבח Jes. 36, 7.
מצפון לשער המזבח Ez. 8, 5.
בין האולם ובין המזבח Ez. 8,16.
משמרת המזבח Ez. 40, 46.
המזבח עץ שלוש אמות Ez.41,22.
ואלה מדות המזבח Ez. 43, 13
וזה גב המזבח Ez. 43, 13.
אלה חקות המזבח Ez. 43, 18.
וחטאו את־המזבח Ez. 43, 22.
וכפרו את־המזבח Ez. 43, 26.
יעשו הכהנים על־המזבח Ez.43,27.
וגגדעו קרנות המזבח Am. 3, 14.
אדני נצב על־המזבח Am. 9, 1.
כמזרקים לפני המזבח Zach.14,20.

וְהַמִּזְבֵּחָה

והמזבח נקרע 1 Reg. 13, 5.
והמזבח לפני הבית Ez. 40, 47.

cum h finis: הַמִּזְבֵּחָה

והקטרת המזבחה Ex. 29, 13. 25.
את־כל־האיל המזבחה Ex. 29, 18.
את־הכל המזבחה Lev. 1, 9.
והקטיר המזבחה Lev. 1, 13. 15. 2, 9. 4, 19. 5, 12.
והקטיר אתו הכהן המזבחה Lev. 1, 17.
את־אזכרתה המזבחה Lev. 2, 2.
בני־אהרן המזבחה Lev. 3, 5.
והקטירו הכהן המזבחה Lev.3,11.
והקטירם הכהן המזבחה Lev.3,16.
יקטיר המזבחה Lev. 4, 26.
הכהן אתם המזבחה Lev. 4, 35.
הכהן המזבחה Lev. 4, 31. 7, 5.
את־החלב המזבחה Lev. 7, 31.
ויקטר משה המזבחה Lev. 8, 16.
את־כל־האיל המזבחה Lev. 8, 21.
ויקטר המזבחה Lev. 8, 28.
הקטיר המזבחה Lev. 9, 10.
ויקטר על־העלה המזבחה Lev. 9, 14.

ויקטר החלבים המזבחה Lev. 9, 20.
ואת־המנחה המזבחה Lev. 14, 20.
יקטיר המזבחה Lev. 16, 25.
והקטיר המזבחה Num. 5, 26.
ויזרק המזבחה וישחטו 2 Chr. 29, 22.
האלים
ויזרקו הדם המזבחה 2 Chr. 29, 22.
וישחטו
ויזרקו הדם המזבחה 2 Chr. 29, 22.
וישחטו את־דמם
המזבחה 2 Chr. 29, 24.
לַהַמְזַבֵּחַ
להעלות העלה להמזבח 2 Chr. 29, 27.
בַּמִּזְבֵּחַ
ויעל עלת במזבח Gn. 8, 20.
כל־הנגע במזבח Ex. 29, 37.
פר ואיל במזבח Num. 23, 2. 30.
פר ואיל במזבח Num. 23, 4. 14.
לַמִּזְבֵּחַ
ועשית בדים למזבח Ex. 27, 6.
ויעש למזבח מכבר Ex. 38, 4.
רקעי פחים צפוי למזבח Num. 17, 3.
וירקעם צפוי למזבח Num. 17, 4.
ובני־גד למזבח Jos. 22, 34.
סביב למזבח 1 Reg. 18, 32.
וילכו המים סביב למזבח 1 Reg. 18, 35.
למזבח ולבית 2 Reg. 11, 11.
עמדים מזרח למזבח 2 Chr. 5, 12.
השמאלית למזבח
ולבית 2 Chr. 23, 10.
פנות העזרה למזבח Ez. 45, 19.
מנגב למזבח Ez. 47, 1.
וְלַמִּזְבֵּחַ
סביב למשכן ולמזבח Ex. 40, 33.
בין האולם ולמזבח Joel 2, 17.
constr.: מִזְבַּח
מזבח אדמה תעשה־לי Ex. 20, 24.
ואם־מזבח אבנים Ex. 20, 25.
ואת־מזבח הקטרת Ex. 30, 27.
31, 8. 35, 15. 37, 25.
ואת־מזבח העלה Ex. 30, 28.
31, 9. 35, 16.
ויעש את־מזבח העלה Ex. 38, 1.
ואת מזבח הנחשת Ex. 38, 30.
ואת מזבח הזהב Ex. 39, 38.
את־מזבח הנחשת Ex. 39, 39.
ונתת את־מזבח הזהב Ex. 40, 5.
ונתת את מזבח העלה Ex. 40, 6.
ומשחת את־מזבח העלה Ex. 40, 10.
וישם את־מזבח הזהב Ex. 40, 26.
ואת מזבח העלה Ex. 40, 29.
מזבח קטרת הסמים Lev. 4, 7.
אל־יסוד מזבח העלה Lev. 4, 7.
על מזבח העלה Lev. 4, 10.
אל־יסוד מזבח העלה Lev. 4, 18. 25.
על־קרנת מזבח העלה Lev. 4, 25.
30. 34.
את־הדם על־מזבח יי Lev. 17, 6.
ועל־מזבח הזהב Num. 4, 11.
על־מזבח יי אלהיך ודם־
זבחיך Dt. 12, 27.
ישפך על־מזבח יי אלהיך Dt. 12, 27.
אצל מזבח יי אלהיך Dt. 16, 21.
לפני מזבח יי אלהיך Dt. 26, 4.
מזבח ליי אלהיך מזבח
אבנים Dt. 27, 5.
את־מזבח יי אלהיך Dt. 27, 6.
מזבח אבנים שלמות Jos. 8, 31.
מבלעדי מזבח יי Jos. 22, 19.
את־תבנית מזבח יי Jos. 22, 28.
מלבד מזבח יי אלהינו Jos. 22, 29.
והרסת את־מזבח הבעל Jud. 6, 25.
והנה נתץ מזבח הבעל Jud. 6, 28.
כי נתץ את־מזבח הבעל Jud. 6, 30.
את מזבח הזהב 1 Reg. 7, 48.
ויעמד שלמה לפני
מזבח יי 1 Reg. 8, 22.
קם מלפני מזבח יי 1 Reg. 8, 54.
כי־מזבח הנחשת אשר
לפני יי 1 Reg. 8, 64.
וירפא את־מזבח יי
ההרוס 1 Reg. 18, 30.
אל־מזבח יי בירושלם 2 Reg. 23, 9.
על־מזבח העלה 1 Chr. 6, 34.
ועל־מזבח הקטרת 1 Chr. 6, 34.
על־מזבח העלה תמיד 1 Chr. 16, 40.
ויעל שלמה שם על־מזבח
הנחשת 2 Chr. 1, 6.
ויעש מזבח נחשת 2 Chr. 4, 1.
ואת מזבח הזהב 2 Chr. 4, 19.
ויעמד לפני מזבח יי 2 Chr. 6, 12.
כי־מזבח הנחשת 2 Chr. 7, 7.
על מזבח יי אשר בנה 2 Chr. 8, 12.
ויחדש את־מזבח יי 2 Chr. 15, 8.
להקטיר על־מזבח
הקטרת 2 Chr. 26, 16.
ואת־מזבח העולה 2 Chr. 29, 18.
והנם לפני מזבח יי 2 Chr. 29, 19.
להעלות על־מזבח יי 2 Chr. 29, 21.
ויבן את־מזבח יי 2 Chr. 33, 16.
והעלות עלות על
מזבח יי 2 Chr. 35, 16.
ויבנו את־מזבח Esr. 3, 2.
לבער על־מזבח יי Neh. 10, 35.
אל־מזבח אלהים Ps. 43, 4.
אצל מזבח הנחשת Ez. 9, 2.
דמעה את־מזבח יי Mal. 2, 13.
constr.: וּמִזְבַּח
ומזבח הנחשת יהיה־לי 2 Rg. 16, 15.
ומזבח העלה 1 Chr. 21, 29.
ומזבח הנחשת 2 Chr. 1, 5.
constr.: הַמִּזְבַּח
ואת המזבח הנחשת 2 Rg. 16, 14.
על המזבח בית־אל 2 Reg. 23, 17.
constr.: לְמִזְבַּח
מעל למזבח הקטרת 2 Chr. 26, 19.
constr.: וּלְמִזְבַּח
ולמזבח יי עד־היום הזה Jos. 9, 27.
ולמזבח הקטרת 1 Chr. 28, 18.
cum suff.: מִזְבְּחִי
במעלת על־מזבחי Ex. 20, 26.
מעם מזבחי תקחנו Ex. 21, 14.
לעלות על־מזבחי 1 Sam. 2, 28.
מעם מזבחי 1 Sam. 2, 33.
לרצון על־מזבחי Jes. 56, 7.
ועלה על־רצון מזבחי Jes. 60, 7.
מגישים על־מזבחי Mal. 1, 7.
ולא־תאירו מזבחי חנם Mal. 1, 10.
cum suff.: מִזְבְּחֵךְ *p.*
וכליל על־מזבחך Dt. 33, 10.
cum suff.: מִזְבַּחֲךָ
לפני מזבחך 1 Reg. 8, 31.
לפני מזבחך בבית הזה 2 Chr. 6, 22.
ואסבבה את־מזבחך יי Ps. 26, 6.
על־מזבחך פרים Ps. 51, 21.
cum suff.: מִזְבְּחוֹ
כי נתץ את־מזבחו Jud. 6, 31. 32.
זנח אדני מזבחו Thr. 2, 7.
pl.: מִזְבְּחֹת, מִזְבֵּחוֹת
בזה שבעה מזבחת Num. 23, 1. 29.
וכן שבעה מזבחת Num. 23, 14.
ויקם מזבחות לבעל 2 Reg. 21, 3.
ובנה מזבחות בבית יי 2 Rg. 21, 4.
ויבן מזבחות לכל־צבא 2 Rg. 21, 5.
ויסר את־מזבחות הנכר 2 Chr. 14, 2.
ויעש לו מזבחות 2 Chr. 28, 24.
ויקם מזבחות לבעלים 2 Chr. 33, 3.
ובנה מזבחות בבית יי 2 Chr. 33, 4.
את מזבחות הבעלים 2 Chr. 34, 4.
מזבחות לבשת מזבחות
לקטר Jer. 11, 13.
כי־הרבה אפרים מזבחות
לחטא Hos. 8, 11.
היו־לו מזבחות לחטא Hos. 8, 11.
על־מזבחות בית־אל Am. 3, 14.
pl.: הַמִּזְבֵּחוֹת
את־שבעת המזבחת Num. 23, 4.
הרגו לפני המזבחות 2 Reg. 11, 18.
ואת־המזבחות אשר על־
הגג 2 Reg. 23, 12.
אשר־שם על־המזבחות 2 Rg. 23, 20.
הרגו לפני המזבחות 2 Chr. 23, 17.
המזבחות אשר
בירושלם 2 Chr. 30, 14.
ואת־המזבחות מכל־
יהודה 2 Chr. 31, 1.
וכל־המזבחות אשר בנה 2 Chr. 33, 15
וינתץ את־המזבחות 2 Chr. 34, 7.
ולא ישעה אל־המזבחות Jes. 17, 8.
pl.: וְהַמִּזְבְּחֹת
והמנרה והמזבחת Num. 3, 31.
pl.: לַמִּזְבֵּחוֹת
הרבה למזבחות Hos. 10, 1.
pl. c. suff.: מִזְבְּחוֹתֶיךָ
את־מזבחותיך הרסו 1 Rg. 19, 10. 14.
את מזבחותיך יי צבאות Ps. 84, 4.
pl. c. suff.: מִזְבְּחוֹתֵיכֶם
ולקרנות מזבחותיכם Jer. 17, 1.
ונשמו מזבחותיכם Ez. 6, 4.
סביבות מזבחותיכם Ez. 6, 5.
ויאשמו מזבחותיכם Ez. 6, 6.
pl. c. suff.: מִזְבְּחֹתָיו
את־מזבחתו 2 Reg. 11, 18.
במותיו ואת־מזבחתיו 2 Rg. 18, 22.
ואת מזבחתיו 2 Chr. 23, 17.
במותיו ואת־מזבחתיו 2 Chr. 32, 12.
במתיו ואת־מזבחתיו Jes. 36, 7.
pl. c. suff.: מִזְבְּחֹתָם
כי את־מזבחתם תתצון Ex. 34, 13.
ונתצתם את־מזבחתם Dt. 12, 3.
שרף על־מזבחותם 2 Chr. 34, 5.
כזכר בניהם מזבחותם Jer. 17, 2.
הוא יערף מזבחותם Hos. 10, 2.
יעלה על־מזבחותם Hos. 10, 8.
זבחו גם מזבחותם Hos. 12, 12.
pl. c. suff.: מִזְבְּחוֹתֵיהֶם
מזבחתיהם תתצו Dt. 7, 5.
מזבחותיהם תתצון Jud. 2, 2.
סביבות מזבחותיהם Ez. 6, 13.

זָבַל

פעל יקר ותקנוד נעבדי, קולם כפי סכולקם מנוכותיו ומסמכותן לכרמי סלגתו כפולם ומכופלת: ל׳ לשון גלילה ותקנולות לכריכה וכניסה ונעכרמות [וואלגען, נוואמענן־סיי־פען], וזל׳ מצרם דָּבַל [סו׳ מקנכ מוצג ונעמיי], ותמלא מצרם לם מקקר סיעב כפעלי דָּבַל, גָּבַל ונפתפי מעכב בל *s. wal* l. *vol*-vo, goth. vol-vjan, sl. *wal*, וכדומס [*wēl, wil* ולכיכם יקר. ומוס בלכרמי זָבַל ונגעכרמ זֶבֶל, לומר גל וכד. וכי גֶּבֶל מצלמו מעכין לכיכם, ומוס עם זָבַל, אֲזָהֲבַל, גוילי עם, זְבוּבַל, בַּזְבַּל וכדומס. כ׳ עכין סכוב לכיכם [וואלכענן], ומעמך כ׳ סכוונות עי׳ פקק אָבַל.

v. in scr. s. monadicum, quod, si derivata atque v. aram. conferas, significatione duplex est: 1) volvere, convolvere, coacervare, e radice *bal*, sanscr. *wal*, quam, aliis praepositionibus auctam, inveneris in vv. גָּבַל, דָּבַל. Inde זָבַל (syn. גֶּלֶל) de stercore. Verbo hebraico par est atque aequale aram. בְּזַל, unde זָבַל gemaricum; at זָבַל et אֲזָהֲבַל orta sunt ex ipso nomine, quod, forma ac significatione variatum, exstat in nmm. זְבוּבַל et מְזַבֵּל. 2) habitare, *συνοικεῖν*. Quae duae significationes, qua ratione inter se cohaereant v. s. r. אָהַל. LXX. *αἰρετίζειν*.

3 impf. c. s.: יִזְבְּלֵנִי
הפעם יזבלני אישי Gn. 30, 20.
זָבַל

ז״ו וככוונס דיכס ומקוס סנוג ומקוכל [קומסילענער, -קריי־סענער קרע], וכקמר מכפק סכקיע ומקוג זמיס, מדיכק סנומ וסיכק וכדומס. נגמרק ידוע מוס סנזכ וסמכון זָבַל, לשון סתר וקכיון מעשה ונעיף, כמו זְבוּלֵן [מגלה כ״ו ע״ב].

דְּחִוּמְשִׁין

n. m. locus circumvallatus, cinctus, habitaculum, domicilium, de coelis, tanquam Dei astrorumque domicilio (Himmelswölbung, syn. חוּג הַשָּׁמַיִם). Gemarice זְבָל velamentum, latebra. LXX. *οἶκος, δόξα, ἅγιος*.

בנה בניתי בית זבל לך 1 Rg. 8, 13.
זְבֻל
ואני בניתי בית־זבל לך 2 Chr. 6, 2.
מְזֻבָּל
שאול מזבל לו Ps. 49, 15.
מְזַבְּוִל
מזבול קדשך ותפארתך Jes. 63, 15.
cum suff.? זְבוּלָּה
ירח עמד זבלה Hab. 3, 11.

זְבֶן

פעל כנ־סנכן וכודד נקרמי וסעתיד יִזְבֹּן. סכוונס קנים ולקיקס סקיכס וכקיפס עגית קיל וסגנס [עכוועכענען, ערקויפֿען], נעווינכענן], ומוס סכנד זָבַן נשנוי סמכון יזוע. תמלות מצרם זָבַן [וסו׳ מקנכ מוצג ונעמיי לשון יקוד: נועקמען], ומעמך עס זָבַן עוס וזקר וכקילות סמדקדקים, ומעוס מצרם נן גכ נמולו ויוכי כוזי וגרמכי עתיקי [goth. *vinn*-an, ge-winn-en s. *pan, wan*, l. *ven*-do], וכדומס נקנקני ונזקרי זפתי מערב.

vrb. trans. aram. pervulgatum, (*imp.* = יְזַבֵּן) comparare, coëmere, lucrari; Pa. זַבֵּן, vi eadem. Magnopere erraverunt, qui v. זַבֵּן contulerunt; radix est enim *ban, van*, sanscr. *pan*, quae per omnes linguarum antiquarum familias percrebuit. LXX. *ἐξαγοράζειν*.

part. pl.: זַבְּנִין
ידע אנא די עדנא אנתון זבנין Dan. 2, 8.

זג

v. s. r. זָגַג *p.* 348.

זד

v. s. r. זָדַד *p.* 348.

זה

תמונס נכס מן שֶׂה שמוקל ק׳ י״, ל״, ולינכו טעות סכתיבס ק״ו, כ״ס נקלוף סמנכס עי׳ שֶׂה.

f. emollita nm. שֶׂה, ovis, nisi potius mendum est librariorum, quod per Qeri corrigitur.

ונשא זה מהעדר 1 Sam. 17, 34.

זָהָב

פעל לח-עזר כ״ף גנוז, וכזוזכ כמו צָהַב, והתפוסק לרמיס הָהַב לעיל דף רע״ב, וכמו הָהַב בקמי׳, לומר לסירס וסופעות וכסירות [גלגלגען, שיימערן], וכן בפתח תמות הצדק והמכוון בצפק הודו [s. *dip*] לצון ניסוב. בצפק ענכיניק הָהוּב מין מעטע ידוע [גולדען]. *vrb. inus.*, splendere, micare, aram. זְהַב (q. v.), sicuti צָהַב. Litera ה ad propagandam radicem injecta est; radix est enim *dab*, *çab*, sanscr. *dîp*. Judaice זָהוּב de numo aureo.

זָהָב

ז״ו והסתן זָהָב וכו׳ וְזָהָב. והסלסק מין מתכת ידוע ע״ש סניסוב [גאלד], ולפעמים לציון מעטע אל וכו׳, לומר שקל, אך תמות המכוון תמיד בפסוק מלפון וכו יתפס, לומר ניסוב, וכן תמיכים מתלויים מוס זָהָבי, לומר לוכף-וכו׳.

n. m., aurum, propter fulvum splendorem, interdum de siclo aureo. Vim primariam luculente perspexeris ex Job. 37, 22. מִצָּפוֹן זָהָב יֵאָתֶה de splendore radiante. Trg. מִן־צַפּוּנָא אִסְתַּנָא יַיתֵי וְיַקָּר עֲלָהּ. Zach. 4, 12. de fulvo *oleo*. LXX. *ἀπό βορρᾶ νέφη χρυσαυγοῦντα*. LXX. *χρυσοῦς, χρυσίον, χρυσός, ἀργύριον*; אֲפַרְסְמֹן זָהָב, *περιχρυσοῦν*.

נזם זהב בקע משקלו Gn. 24, 22.
עשרה זהב Gn. 24, 22.
כלי־כסף וכלי זהב Gn. 24, 53.
בת־מטרד בתמי זהב. *n.p.* Gn. 36, 39.
מבית אדניך כסף או זהב Gn. 44, 8.
וכלי זהב ושמלת Ex. 3, 22. 12, 35.
כלי־כסף וכלי זהב Ex. 11, 2.
ואלהי זהב לא תעשו Ex. 20, 23.
זהב וכסף ונחשת Ex. 25, 3. 35, 5.
יצפית אתו זהב טהור Ex. 25, 11. 23.
זר זהב Ex. 25, 11. 23.
ויצקת לו ארבע טבעת זהב Ex. 25, 12.
וצפית אתם זהב Ex. 25, 13. 28.
ועשית כפרת זהב Ex. 25, 17.
שנים כרבים זהב Ex. 25, 18.
זר־זהב למסגרתו Ex. 25, 25.
ועשית לו ארבע טבעת זהב Ex. 25, 26.
אשר יסך בהן זהב טהור Ex. 25, 29.
מנרת זהב טהור Ex. 25, 31.
מקשה אחת זהב טהור Ex. 25, 36. 37, 22.
ומחתתיה זהב טהור Ex. 25, 38. 37, 23
ככר זהב טהור Ex. 25, 39.
חמשים קרסי זהב Ex. 26, 6. 36, 13.
תעשה זהב Ex. 26, 29.
תצפה זהב Ex. 26, 29.
וצפית את־הבריחם זהב Ex. 26, 29.
מצפים זהב ויריהם זהב Ex. 26, 32.
וצפית אתם זהב ויריהם זהב Ex. 26, 37.
ועשו את־האפד זהב Ex. 28, 6.
זהב תכלת וארגמן Ex. 28, 8. 15. 39, 5. 8.
משבצות זהב תעשה אתם Ex. 28, 11.
ועשית משבצת זהב Ex. 28, 13.
ושתי שרשרת זהב Ex. 28, 14.
משבצים זהב יהיו Ex. 28, 20.
מעשה עבת זהב טהור Ex. 28, 22. 39, 15.
שתי טבעת זהב Ex. 28, 23. 30, 4.
ועשית שתי טבעת זהב Ex. 28, 26. 27.
ופעמני זהב בתוכם Ex. 28, 33.
פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון Ex. 28, 34.
ועשית ציץ זהב טהור Ex. 28, 36.
וצפית אתו זהב טהור Ex. 30, 3.
ועשית לו זר זהב סביב Ex. 30, 3.
וצפית אתם זהב Ex. 30, 5.
ואמר להם למי זהב Ex. 32, 24.
ויעשו להם אלהי זהב Ex. 32, 31.
כל־כלי זהב Ex. 35, 22.
תנופת זהב Ex. 35, 22.
צפה זהב ואת־טבעתם עשה Ex. 36, 34.
ויצק את־הבריחם זהב Ex. 36, 34.
ויצפם זהב ויריהם זהב Ex. 36, 36.
וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב Ex. 36, 38.
ויצפהו זהב טהור Ex. 37, 2.
זר זהב Ex. 37, 2. 11. 26.
ויצק אתם זהב Ex. 37, 4. 15. 28.
ויעש כפרת זהב טהור Ex. 37, 6.
ויעש שני כרבים זהב Ex. 37, 7.
ויצק אתו זהב Ex. 37, 11. 26.
ויעש זר־זהב למסגרתו Ex. 37, 12.
ארבע טבעת זהב Ex. 37, 13.
אשר יסך בהן זהב טהור Ex. 37, 16.
ויעש את־המנרה זהב Ex. 37, 17.
ככר זהב טהור Ex. 37, 24.
ושתי טבעת זהב Ex. 37, 27.
ויעש את־האפוד זהב Ex. 39, 2.
מסבת משבצת זהב Ex. 39, 6.
משבצת זהב במלאתם Ex. 39, 13.
משבצת זהב ושתי טבעת זהב Ex. 39, 16.
שתי טבעת זהב Ex. 39, 19. 20.
פעמני זהב טהור Ex. 39, 25.
נזר־הקדש זהב טהור Ex. 39, 30.
כף אחת עשרה זהב Num. 7, 14. 20. 26. 32. 38. 44. 50. 56. 62. 68. 74. 80.
כפות זהב שתים עשרה Nu. 7, 84. 86.
מקשה זהב עד־ירכה Num. 8, 4.
איש אשר מצא כלי־זהב Nu. 31, 50.
ולשון זהב אחד Jos. 7, 21.
כי־נזמי זהב להם Jud. 8, 24.
ושבע־מאות זהב Jud. 8, 26.
וחמשה עפלי זהב 1 Sam. 6, 4.
חמשה עכברי זהב 1 Sam. 6, 4.
אשר־בו כלי־זהב 1 Sam. 6, 15.
המעלה עדי זהב 2 Sam. 1, 24.
כלי־כסף וכלי־זהב 2 Sam. 8, 10.
ומשקלה ככר זהב 2 Sam. 12, 30.
ויצפהו זהב סגור 1 Reg. 6, 20.
מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות 1 Reg. 6, 21.
זהב לפני הדביר ויצפהו זהב 1 Reg. 6, 21.
ואת־כל־הבית צפה זהב 1 Reg. 6, 22.
אשר־לדביר צפה זהב 1 Reg. 6, 22.
ויצק את־הכרובים זהב 1 Reg. 6, 28.
ואת־קרקע הבית צפה זהב 1 Reg. 6, 30.
וצפה זהב 1 Reg. 6, 32.
ופתחי צצים וצפה זהב 1 Reg. 6, 35.
לחם הפנים זהב 1 Reg. 7, 48.
זהב סגור 1 Reg. 7, 49.
והמלקחים זהב 1 Reg. 7, 49.
והמחתות זהב 1 Reg. 7, 50.
להיכל זהב 1 Reg. 7, 50.
מאה ועשרים ככר זהב 1 Rg. 9, 14. 16.
ויקחו משם זהב 1 Reg. 9, 28.
אשר־נשא זהב מאופיר 1 Reg. 10, 11.
ששים ושש ככר זהב 1 Reg. 10, 14.
צנה זהב שחוט ששׁ־מאות זהב 1 Reg. 10, 16.
מגנים זהב שחוט 1 Reg. 10, 17.
שלשה מנים זהב 1 Reg. 10, 17.
ויצפהו זהב מופז 1 Reg. 10, 18.
וכל כלי משקה המלך שלמה זהב 1 Reg. 10, 21.
וכל כלי בית־יער הלבנון זהב סגור 1 Reg. 10, 21.
נשאת זהב וכסף 1 Reg. 10, 22.
כלי־כסף וכלי זהב 1 Reg. 10, 25.
ויעש שני עגלי זהב 1 Reg. 12, 28.
וששת אלפים זהב 2 Reg. 5, 5.
כל־כלי זהב וכלי־כסף 2 Reg. 12, 14.
ושלשים ככר זהב 2 Reg. 18, 14.
מאה ככר־כסף וככר זהב 2 Reg. 23, 33.
אשר זהב זהב 2 Reg. 25, 15.
וכל כלי זהב וכסף 1 Chr. 18, 10.
וימצאה משקל ככר זהב 1 Chr. 20, 2.
שקלי זהב משקל שש מאות 1 Chr. 21, 25.
זהב ככרים מאה־אלף 1 Chr. 22, 14.
ונרתיהם זהב 1 Chr. 28, 15.
ואת־הזהב משקל לשלחנות 1 Chr. 28, 16.
זהב טהור ולכפורי הזהב 1 Chr. 28, 17.
זהב מזקק 1 Chr. 28, 18.
הכרובים זהב 1 Chr. 28, 18.
ישׁ־לי סגלה זהב וכסף 1 Chr. 29, 3.
ככרי זהב מזהב אופיר 1 Chr. 29, 4.
זהב ככרים חמשת־אלפים 1 Chr. 29, 7.
ויצפהו מפנימה זהב טהור 2 Chr. 3, 4.
ויחפהו זהב טוב 2 Chr. 3, 5. 8.
וקירותיו ודלתותיו זהב 2 Chr. 3, 7.
חמשים זהב והעליות חפה זהב 2 Chr. 3, 9.
ויצפו אתם זהב 2 Chr. 3, 10.
ויעש מזרקי זהב מאה 2 Chr. 4, 8.
לפני הדביר זהב סגור 2 Chr. 4, 20.
והמלקחים זהב הוא 2 Chr. 4, 21.
מכלות זהב 2 Chr. 4, 21.
והמחתות זהב סגור 2 Chr. 4, 22.
להיכל זהב 2 Chr. 4, 22.
וחמשים ככר זהב 2 Chr. 8, 18.
מאה ועשרים ככר זהב 2 Chr. 9, 9.
הביאו זהב מאופיר 2 Chr. 9, 10.
ושש ככרי זהב 2 Chr. 9, 13.
מביאים זהב וכסף לשלמה 2 Chr. 9, 14.
מאתים צנה זהב שחוט 2 Chr. 9, 15.
שש מאות זהב 2 Chr. 9, 15.
מגנים זהב שחוט שלש מאות זהב 2 Chr. 9, 16.
ויצפהו זהב טהור 2 Chr. 9, 17.
וכל כלי משקה המלך שלמה זהב 2 Chr. 9, 20.
וכל כלי בית־יער הלבנון זהב סגור 2 Chr. 9, 20.
נשאות זהב וכסף 2 Chr. 9, 21.
כלי כסף וכלי זהב 2 Chr. 9, 24.
ועמכם עגלי זהב 2 Chr. 13, 8.
וכפות וכלי זהב וכסף 2 Chr. 24, 14.
מאה ככר־כסף וככר זהב 2 Chr. 36, 3.
אגרטלי זהב שלשים Esr. 1, 9.
כפורי זהב שלשים Esr. 1, 10.
זהב דרכמונים Esr. 2, 69.
זהב מאה ככר Esr. 8, 26.
וכפורי זהב עשרים Esr. 8, 27.
זהב דרכמנים אלף Neh. 7, 70.
זהב דרכמנים שתי רבות Neh. 7, 71. 72.
מטות זהב וכסף Esth. 1, 6.
והשקות בכלי זהב Esth. 1, 7.
ועטרת זהב גדולה Esth. 8, 15.
או עם־שרים זהב להם Job. 3, 14.
ועפרת זהב לו Job. 28, 6.
לא־יערכנה זהב Job. 28, 17.
אם־שמתי זהב כסלי Job. 31, 24.
מצפון זהב יאתה Job. 37, 22.
ואיש נזם זהב אחד Job. 42, 11.
ממשבצות זהב לבושה Ps. 45, 14.
מאלפי זהב וכסף Ps. 119, 72.
נזם זהב באף חזיר Prv. 11, 22.
יש זהב ורב־פנינים Prv. 20, 15.
תפוחי זהב במשכיות כסף Prv. 25, 11.
נזם זהב וחלי־כתם Prv. 25, 12.
תורי זהב נעשה־לך Cant. 1, 11.
רפידתו זהב Cant. 3, 10.
ידיו גלילי זהב Cant. 5, 14.
הזלים זהב מכיס Jes. 46, 6.
זהב ולבונה ישאו Jes. 60, 6.
תחת הנחשת אביא זהב Jes. 60, 17.
כי תעדי עדי־זהב Jer. 4, 30.
כוס־זהב בבל Jer. 51, 7.
אשר זהב זהב ואשר־כסף כסף Jer. 52, 19.
איכה יועם זהב Thr. 4, 1.
ותעדי זהב וכסף Ez. 16, 13.
ותעש זהב וכסף Ez. 28, 4.
בזו כסף בזו זהב Nah. 2, 10.
הנה־הוא תפוש זהב Hab. 2, 19.
מנורת זהב כלה Zach. 4, 2.
זהב וכסף ובגדים Zach. 14, 14.

וְזָהָב

צאן ובקר וכסף וזהב Gn. 24, 35.
מלא ביתו כסף וזהב Num. 22, 18. 24, 13.
כסף וזהב עליהם Dt. 7, 25.
וכסף וזהב ירבה־לך Dt. 8, 13.
וכסף וזהב לא ירבה־לו Dt. 17, 17.
כסף וזהב אשר עמהם Dt. 29, 17.
וכל־כסף וזהב וכלי נחשת Jos. 6, 19.
כסף וזהב עם־שאול 2 Sam. 21, 4.
בשמים וזהב רב־מאד 1 Rg. 10, 2.
כסף וזהב וכלים 1 Reg. 15, 15.
שהד כסף וזהב 1 Reg. 15, 19.
וישאר משם כסף וזהב ובגדים 2 Reg. 7, 8.
בשמים וזהב לרב 2 Chr. 9, 1.
כסף וזהב וכלים 2 Chr. 15, 18.
ויצא אסא כסף וזהב 2 Chr. 16, 2.
הנה שלחתי לך כסף וזהב 2 Chr. 16, 3.
ויוציאם בכסף וזהב Ps. 105, 37.
עצביהם כסף וזהב Ps. 115, 4.
עצבי הגוים כסף וזהב Ps. 135, 15.
כנסתי לי גם־כסף וזהב Eccl. 2, 8.
ותמלא ארצו כסף וזהב Jes. 2, 6.
וזהב לא יחפצו־בו Jes. 13, 17.
וזהב מאופז Jer. 10, 9.
אבן יקרה וזהב Ez. 27, 22.
וזהב מלאכת תפיך Ez. 28, 13.
לשאת כסף וזהב Ez. 38, 13.
כסף וזהב בשבי יבא Dan. 11, 8.
וזהב עשו לבעל Hos. 2, 10.
ולקחת כסף־וזהב Zach. 6, 11.

זָזָהָב

אשר־שם הזהב Gn. 2, 11.
וישם רבד הזהב Gn. 41, 42.
והם יקחו את־הזהב Ex. 28, 5.
את־שתי עבתת הזהב Ex. 28, 24.
פרקו נזמי הזהב Ex. 32, 2.
את־נזמי הזהב Ex. 32, 3.
כל־הזהב העשוי Ex. 38, 24.
וירקעו את־פחי הזהב Ex. 39, 3.
שתי העבתת הזהב Ex. 39, 17.
ואת מזבח הזהב Ex. 39, 38.
ונתת את־מזבח הזהב Ex. 40, 5.
וישם את־מזבח הזהב Ex. 40, 26.
את ציץ הזהב נזר הקדש Lev. 8, 9.
ועל מזבח הזהב Num. 4, 11.

אך את־הזהב Num. 31, 22.
את־הזהב מאתם Num. 31, 51.
ואלעזר הכהן את־הזהב Nu.31,54.
ואת־לשון הזהב Jos. 7, 24.
ויהי משקל נזמי הזהב Jud. 8, 26.
ואת־כלי הזהב 1 Sam. 6, 8.
ואת עכברי הזהב 1 Sam. 6, 17.
ואלה טחרי הזהב 1 Sam. 6, 11.
ועכברי הזהב 1 Sam. 6, 18.
את שלטי הזהב 2 Sam. 8, 7.
התמרות את־הזהב 1 Reg. 6, 32.
את מזבח הזהב 1 Reg. 7, 48.
ואת־הזהב ואת־הכלים 1Rg. 7,51.
ויהי משקל הזהב 1 Reg. 10, 14.
ויקח את־כל־מגני הזהב 1Rg.14,26.
עגלי הזהב אשר בית־אל 2Rg.10,29.
ואת כל־הזהב הנמצא 2 Rg. 12, 19.
ולקח את־כל־הזהב
והכסף 2 Reg. 14, 14.
אחז את־הכסף ואת־
הזהב 2 Reg. 16, 8.
את־הכסף ואת־הזהב 2 Rg. 20, 13.
נגש את־הכסף ואת־
הזהב 2 Reg. 23, 35.
ויקצץ את־כל־כלי הזהב 2Rg.24,13
ויקח דויד את שלטי
הזהב 1 Chr. 18, 7.
למנורת הזהב 1 Chr. 28, 15.
הזהב ׳ לזהב 1 Chr. 29, 2.
הזהב בירושלם 2 Chr. 1, 15.
ויעש את־מנורת הזהב 2 Chr. 4, 7.
ואת מזבח הזהב 2 Chr. 4, 19.
ואת־הזהב ואת־כל־
הכלים 2 Chr. 5, 1.
ויהי משקל הזהב 2 Chr. 9, 13.
את־מגני הזהב 2 Chr. 12, 9.
ומנורת הזהב 2 Chr. 13, 11.
וכל־החזהב והכסף 2 Chr. 25, 24.
את־הכסף ואת־הזהב Esr. 8, 25.
את־שרביט הזהב Esth. 4, 11. 8, 4.
את־שרביט הזהב אשר
בידך Esth. 5, 2.
ותרץ גלת הזהב Eccl. 12, 6.
ואת־הזהב ואת־הבשמים Jes.39,2.
במכמני הזהב והכסף Dan. 11, 43.
לי הכסף ולי הזהב Hag. 2, 8.
צנתרות הזהב Zach. 4, 12.
המריקים מעליהם הזהב Zach.4,12
ובחנתים כבחן את־הזהב Zach.13,9

זָהָב

רק הכסף והזהב Jos. 6, 24.
עם־הכסף והזהב 2 Sam. 8, 11.
את־כל־הכסף והזהב 1 Reg. 15, 8.
והכסף והזהב נתן
יהויקים 2 Reg. 23, 35.
עם־הכסף והזהב 1 Chr. 18, 11.
והזהב זהב פרוים 2 Chr. 3, 6.
והכסף והזהב נדבה לבי׳ Esr.8,28.
הכסף והזהב והכלים Esr. 8, 30.
נשקל הכסף והזהב Esr. 8, 33.

בַּזָּהָב

בזהב ובכסף Ex. 31, 4. 35, 32.
לעשות בזהב ובכסף 2 Chr.2,6. 13.
וכבש בזהב לכסא
מאחזים 2 Chr. 9, 18.
בזהב ברכוש ובבהמה Esr. 1, 6.
וצרף בזהב ירקענו Jes. 40, 19.

בְּזָהָב

בזהב ובכסף Dan. 11, 38.

וּבְזָהָב

בכסף ובזהב ובנחשת Jos. 22, 8.
בכסף ובזהב וברכוש Esr. 1, 4.
בכסף ובזהב ייפהו Jer. 10, 4.

וּבַזָּהָב

במקנה בכסף ובזהב Gn. 13, 2.
ובזהב לכל־חפצו 1 Reg. 9, 11.

כַּזָּהָב

חמודת כזהב Esr. 8, 27.
בחנני כזהב אצא Job. 23, 10.
וזקק אתם כזהב Mal. 3, 3.

לַזָּהָב

לזהב לכסף ולנחשת 1 Chr. 22, 16.
לזהב במשקל לזהב 1 Chr. 28, 14.
הזהב ׳ לזהב והכסף לכסף 1Chr.29,2
לזהב לזהב ולכסף לכסף 1 Chr. 29, 5.
כל־כלים לזהב ולכסף Esr. 1, 11.
ומקום לזהב יזקו Job. 28, 1.
וכור לזהב Prv. 17, 3. 27, 21.

וְלַזָּהָב

לכסף ולזהב ולמגדנות 2 Chr. 21, 3.
לכסף ולזהב ולאבן
יקרה 2 Chr. 32, 27.

מִזָּהָב

הנחמדים מזהב Ps. 19, 11.
מזהב ומפז Ps. 119, 127.

וּמִזָּהָב

מכסף ומזהב חן טוב Prv. 22, 1.

constr.: **זְהַב**

זהב התנופה Ex. 38, 24.
כל־זהב הכפות Num. 7, 86.
ויהי׳ כל־זהב התרומה Num.31,52.
והזהב זהב פרוים 2 Chr. 3, 6.

constr.: **זְהַב**

וזהב הארץ ההוא טוב Gn. 2, 12.

constr.: **מְזַהַב**

מזהב אופיר 1 Chr. 29, 4.
ויתן־לו מזהב שבא Ps. 72, 15.

cum suff.: **וְזָהָבִי**

כספי וזהבי לקחתם Joel 4, 5.

cum suff.: **וְלִזְהָבִי**

ולכספי ולזהבי 1 Reg. 20, 7.

cum suff.: **מְזָהָבִי**

מזהבי ומכספי Ez. 16, 17.

cum suff.: **זְהָבְךָ** *p.*

אפדת מסכת זהבך Jes. 30, 22.

cum suff.: **וּזְהָבְךָ**

כספך וזהבך לי־הוא 1 Reg. 20, 3.
כספך וזהבך ונשיך 1 Reg. 20, 5.

cum suff.: **זְהָבוֹ**

אלילי זהבו Jes. 2, 20.
ואלילי זהבו Jes. 31, 7.

cum suff.: **זְהָבָם**

גם־כספם גם־זהבם Zeph. 1, 18.

cum suff.: **וּזְהָבָם**

כספם וזהבם אתם Jes. 60, 9.
וזהבם לנדה יהיה Ez. 7, 19.
כספם וזהבם לא־יוכל Ez. 7, 19.
כספם וזהבם עשו להם Hos. 8, 4.

זָהָה

v. s. r. זוּן *p.* 347.

זָהַם

פעל לפ-עונר כפ נגנין הכוסף וכנפעל, תמצות סכוונם כמו צָהַר, סָהַר נקלוף סנכרם סמתקלת ונקשוי גב טָהַר, לומר נסיכים וכהוב [גלגלנען], עי׳ זָהַר סקמי, וכנוזות זְהַר, זָהוֹר, זִיהוֹר, זוּהַר, זוהר, ומוס סנוסף [דכיקל יב, ג׳] נפילת וסר. סמשקל נעבדי כנוסף מסקלם ע״י לשון [עכל״כעגן], ומוס לשון ומוסרם נכללו; ומוס סוג סזיר נעבדי אֲזָהֲרוּת, לומר לשון לו זיר תוכיו [לעסכנעדיכע]. למסלך נשפתי מעבד עי׳ עסר ונסר.

v. hifil. et nif., cui cognata sunt vv. זָהַר, צָהַר, סָהַר, splendere, lucere, aram. זְהַר, unde apud Aramaeos זִיהַר (ad s. f. גְּזִיהַר), זוּהַר (ad s. f. קוּדְשָׁא), זִיהוֹר, זָהוֹר. *Hif.* illuminare, luminosum esse (Dan. 12, 3). Tropice de illustratione, quae efficitur per spiritum sanctum et verbum Dei, de institutione atque admonitione. V. vv. זָהַר, סָהַר. LXX. *Hif.* ἐκλάμπειν, διαμαρτύρεσθαι, διαπειλεῖν, διαστέλλειν, προαπαγγέλλειν, φυλάσσειν. *Nif.* προσέχειν, φυλάσσειν.

Nif-al: **נִזְהַר** 3 *perf.*

Ps. 19, 12. גם־עבדך נזהר בהם

part.: **נִזְהָר**

Ez. 3, 21. חיו יחיה כי נזהר
Ez. 33, 4. קול השופר ולא נזהר
Ez. 33, 5. ולא נזהר דמו בו יהיה
Ez. 33, 5. והוא נזהר נפשו מלט
Ez. 33, 6. והעם לא־נזהר

inf. constr.: **לְהַזָּהֵר**

Eccl. 4, 13. לא־ידע להזהר עוד

imperat.: **הִזָּהֵר**

Eccl. 12, 12. ויתר מהמה בני הזהר

Hif-il: **הִזְהִיר**

3 *perf.:* **וְהִזְהִיר** *masc.*

Ez. 33, 3. והזהיר את־העם

3 *perf. c. suff.:* **וְהִזְהִירָהוּ**

2 Reg. 6, 10. והזהירהו ונשמר־שם

2 *perf.:* **הִזְהַרְתָּ**

Ex. 3, 19. ואתה כי־הזהרת רשע
Ex. 33, 9. כי־הזהרת רשע

2 *perf.:* **וְהִזְהַרְתָּ**

Ez. 3, 17. 33, 7. והזהרת אותם ממני

2 *perf.:* **וְהִזְהַרְתָּה**

Ex. 18, 20. והזהרתה אתהם

2 *perf. c. suff.:* **הִזְהַרְתָּנִי**

Ez. 3, 18. ולא הזהרתו
Ez. 3, 20. כי לא הזהרתו
Ez. 3, 21. ואתה כי הזהרתו

2 *pl.:* **וְהִזְהַרְתֶּם**

2 Chr. 19, 10. והזהרתם אתם

2 *pl.:* ***וְהַזְהַרְתֶּם**

Lev. 15, 31. *והזרתם את־בני
ישראל

inf. constr.: **לְהַזְהִיר**

Ez. 3, 18. ולא דברת להזהיר
Ez. 33, 8. ולא דברת להזהיר רשע

3 *imperf. pl.:* **יַזְהִרוּ**

Dan. 12, 3. והמשכילים יזהרו

זֹהַר

ג״ו ומסכון נגם וסילל [גלגלנן], מסכון כפ׳.

n. m. splendor. LXX. λαμπρότης, αὐγή.

Ez. 8, 2. זהר כעין החשמלה

perf. c. suff.: **וְזֵהֲמָתוּ** 3 *fem.*

Job. 33, 20. וזהמתו חיתו לחם

זָהַר

פעל לפ-עונר כפ נגנין הכוסף וכנפעל, תמצות סכוונם כמו צָהַר, סָהַר נקלוף סנכרם סמתקלת גב טָהַר, לומר נסיכים וכהוב [גלגלנען], עי׳ זָהַר סקמי, וכנוזות זְהַר, זָהוֹר, זִיהוֹר, זוּהַר, זוהר [דכיקל יב, ג׳] נפילת וסר. סמשקל נעבדי כנוסף מסקלם ע״י לשון [עכל״כעגן], ומוס לשון ומוסרם נכללו; ומוס סוג סזיר נעבדי אֲזָהֲרוּת, לומר לשון לו זיר תוכיו [לעסכנעדיכע]. למסלך נשפתי מעבד עי׳ עסר ונסר.

verb. aram., hebraico par atque aequale, etiam notionis primariae translatione. LXX. זָהַר, πεφυλαγμένος.

part. pl.: **וְזָהֲרִין** *pass.*

Esr. 4, 22. וזהירין הוו שלו למעבד

זוּ

פעל לפ-עונר כפ נגנו זִיו לו זוּ [ע״ע זִיו, זִיב, שִׁיר], ומסלנם נסיכים ונסיכם [גלגלנען], כלישנען], כמשקל על הפסיקם וכלנון], וכן נשפת כודו וו לשון נסיכים וכלנון [s. *šûbh*] וכן בפסכי נקשוי [p. *khûbh*]. ותקלם לפ״ו גב שמיקו זָהַב לומר זָהַב, זֵב, ופכ סלומיכם מענין זָהָה עוסים, וכן זִיו לפ יתכן מאר זָהִיר, כי וכם סתמוכם, דוק ותמצ.

vrb. inus., (unde זִיו, זִיב ad s. f. זִיב, שִׁיר) elucere, enitere, efflorescere, sanscr. *śubh*, pers. *khûbh* (quae radix inest etiam v. זָהַב, unde זָהַב, = זָהַר, זֵב). Clarum est igitur, eos, qui verbum זָהָה esse dicunt, indeque זִיו, tanquam זָהִיר, derivant, vehementer falli.

זִיו, זִו *aram.*

ג״ו, ומכוון סופעות ונין ומכ ומוד נגם ויפעם [גלגלנן], נמשקל על הוד הפרקים כאשר לכוב. ומוס מם הקדם זִיו, בקרוס יָרֵחַ זִיו עֲבָרָא, מסוד סלניים, וכן נִיסָן = נִסָּן, נְסָן נדמיון המכוון, ויו הוא אות שכל הסקכוכים אֵיָר מן אור, בדומה לשרש וו. וכפי סכרסם לי שם הקדם סִיוָן מאר זִינָן, ונ׳ הקדמים כיסן לפיר יפי סתפיב.

n. m., splendor, nitor (viriditatis potissimum herbescentis florumque primo vere enitentium). Hinc nomen mensis זִיו, targ.: *mensis florum splendescentium*, nominatus ille aetate posteriori אִיָּר, a r. אָר, vi lucendi. Indidem natum esse videtur nomen mensis *Sivan* (סִיוָן enim a זִיו, סָר descendit), sicuti נִיסָן (= נְסָן, נְסָא) a n. נֵס. LXX. μορφή, ὄψις.

בשנה הרביעית בחדש זו 1Reg.6,1.
יסד בית יי׳ בירח זו 1 Reg. 6, 37.

cum suff.: **וְזִיוֵי** *aram.*

הדרי וזיוי יתוב עלי Dan. 4, 33.

cum suff.: **וְזִיוֵהּ** *aram.*

וזיוה יתיר קאם לקבלך Dan. 2, 31.

pl. c. suff.: **וְזִיוַי** *aram.*

רעיוני ובהלוני יזיוני Dan. 7, 28.

pl. c. suff.: **וְזִיוָךְ**

ישתנון Dan. 5, 10.
וזיויך אל־ישתני

cum suff.: **זִיוֵנִי** *aram.*

Dan. 5, 6. זיוהי שנוהי ורעיוהי
pl. c. suff.: **וְזִיוָהִי** *aram.*
Dan. 5. 9. וזיוהי שנין עלוהי

זוּב

פעל נוזל, ומכווכם נוילם ומלפם ומשקם לכב [לינערשטאנען, פלישטען], ולכוב מויכם לם מכזים כימי ויסנן, לו מקור למים, לו זוב וריר של מכזים, לו כמו המשוגעות ועלוף, כהרף על דוב

זְבַדְיָה

Dan. 12, 3. יזהרו כזהר הרקיע

זָהַר

כלישי כמו נעבדי, וגנוב נכ״ק לף נמכוון סב׳ סהשקלם.

verb. aram., hebraico par atque aequale, etiam notionis primariae translatione. LXX. זָהַר, πεφυλαγμένος.

part. pl.: **וְזָהֲרִין** *pass.*

Esr. 4, 22. וזהירין הוו שלו למעבד

זוּ

פעל לפ-עונר כ״פ נגנו זִיו לו זוּ [ע״ע זִיו, זִיב, שִׁיר], ומסלנם נסיכים ונסיכם [גלגלנען], כלישנען], כמשקל על הפסיקם וכלנון], וכן נשפת כודו וו לשון נסיכים וכלנון [s. *šûbh*] וכן בפסכי נקשוי [p. *khûbh*]. ותקלם לפ״ו גב שמיקו זָהַב לומר זָהַב, זֵב, ופכ סלומיכם מענין זָהָה עוסים, וכן זִיו לפ יתכן מאר זָהִיר, כי וכם סתמוכם, דוק ותמצ.

vrb. inus., (unde זִיו, זִיב ad s. f. זִיב, שִׁיר) elucere, enitere, efflorescere, sanscr. *śubh*, pers. *khûbh* (quae radix inest etiam v. זָהַב, unde זָהַב, = זָהַר, זֵב). Clarum est igitur, eos, qui verbum זָהָה esse dicunt, indeque זִיו, tanquam זָהִיר, derivant, vehementer falli.

זִיו, זִו *aram.*

ג״ו, ומכוון סופעות ונין ומכ ומוד נגם ויפעם [גלגלנן], נמשקל על הוד הפרקים כאשר לכוב. ומוס מם הקדם זִיו, בקרוס יָרֵחַ זִיו עֲבָרָא, מסוד סלניים, וכן נִיסָן = נִסָּן, נְסָן נדמיון המכוון, ויו הוא אות שכל הסקכוכים אֵיָר מן אור, בדומה לשרש וו. וכפי סכרסם לי שם הקדם סִיוָן מאר זִינָן, ונ׳ הקדמים כיסן לפיר יפי סתפיב.

n. m., splendor, nitor (viriditatis potissimum herbescentis florumque primo vere enitentium). Hinc nomen mensis זִיו, targ.: *mensis florum splendescentium*, nominatus ille aetate posteriori אִיָּר, a r. אָר, vi lucendi. Indidem natum esse videtur nomen mensis *Sivan* (סִיוָן enim a זִיו, סָר descendit), sicuti נִיסָן (= נְסָן, נְסָא) a n. נֵס. LXX. μορφή, ὄψις.

בשנה הרביעית בחדש זו 1Reg.6,1.
יסד בית יי׳ בירח זו 1 Reg. 6, 37.

cum suff.: **וְזִיוֵי** *aram.*

הדרי וזיוי יתוב עלי Dan. 4, 33.

cum suff.: **וְזִיוֵהּ** *aram.*

וזיוה יתיר קאם לקבלך Dan. 2, 31.

pl. c. suff.: **וְזִיוַי** *aram.*

רעיוני ובהלוני יזיוני Dan. 7, 28.

pl. c. suff.: **וְזִיוָךְ**

ישתנון Dan. 5, 10.
וזיויך אל־ישתני

cum suff.: **זִיוֵנִי** *aram.*

Dan. 5, 6. זיוהי שנוהי ורעיוהי
pl. c. suff.: **וְזִיוָהִי** *aram.*
Dan. 5. 9. וזיוהי שנין עלוהי

זוּב

פעל נוזל, ומכוון נוילם ומלפם ומשקם לכב [לינערשטאנען, פלישטען], ולכוב מויכם לם מכזים כימי ויסנן, לו מקור למים, לו זוב וריר של מכזים, לו כמו המשוגעות ועלוף, כהרף על דוב

וכל וכדומה. תמונת משכב ומכון נגע נשפתי מעכב. מכיוני זב מנעל וינק טורע, ומיומנת נגעלת זיבה.
vrb. trans., redundare, superfluere, fluere, labi, manare, de fluxionibus mulierum menstruis, de gonorrhoea virorum, de *tabie*, aegritudine, afflictione animi (syn. דָּבָא, דֶּבֶא). Part. זָב, *γονόῤῥοιος*; gemar. *n. abstr.* זִיבָה. LXX. *ῥεεῖν, ῥυεῖν, γονοῤῥοεῖν, πυρεύεσθαι*; זָב, *γονοῤῥοής, ῥύσις.*

3 perf.: זָב *masc.*
Lev. 15, 2. זב מבשרו זובו טמא הוא
Jer. 49, 4. זב עמקך
part.: זָב
Lev. 22, 4. והוא צרוע או זב
Num. 5, 2. כל־צרוע וכל־זב
2 S. 3, 29. זב ומצרע ומחזיק בפלך
part.: זָבַב
Lev. 15, 4. אשר ישכב עליו הזב
Lev. 15, 6. אשר־ישב עליו הזב
Lev. 15, 7. והנגע בבשר הזב
Lev. 15, 8. וכי־ירק הזב בטהור
Lev. 15, 9. אשר ירכב עליו הזב
Lev. 15, 11. יכל אשר יגע־בו הזב
Lev. 15, 12. אשר־יגע־בו הזב ישבר
Lev. 15, 13. וכי־יטהר הזב מזובו
Lev. 15, 32. זאת תורת הזב
part. fem.: זָבָה
Lev. 15, 19. כי־תהיה זבה
part. constr.: זֹבַת *fem.*
Ex. 3, 8. 17. זבת חלב ודבש
Ex. 13, 5. ארץ זבת חלב ודבש
16, 14. 33, 3.
Lev. 20, 24. זבת חלב ודבש וגם זבת חלב ודבש הוא
Num. 13, 27.
Num. 14, 8. זבת חלב ודבש
Num. 16, 13. מארץ זבת חלב ודבש
Dt. 6, 3. ארץ זבת חלב ודבש
11, 9. 26, 9. 15. 27, 3.
Dt. 31, 20. זבת חלב ודבש
Jos. 5, 6. ארץ זבת חלב ודבש
Jer. 11, 5. ארץ זבת חלב ודבש
32, 22.
Ez. 20, 6. זבת חלב ודבש
3 imperf.: יִזֹּב
Lev. 15, 25. כי־יזוב זוב דמה
3 fem.: תָּזוֹב
Lev. 15, 25. כי־תזוב על־נדתה
3 pl.: יִזֹּבוּ
Thr. 4, 9. שהם יזבו מ־קרים
3 pl.: וַיִּזֹּבוּ־
Ps. 78, 20. 105, 41. ויזובו מים
Jes. 48, 21. ויבקע־צור ויזבו מים

זוֹב

ז״ו ע״מ חוֹב, ומכוונת ויר מכשיס ויומת וכע שלמס [ומתמעכלות דער מתכנער], וס מעדיס ווימת מכשיס [מתמעמלות]. נתכנוס יומזלמי נחמר על ומצמ כי תמיס ומזמ ומוריק מי כגון ומפרכת. ונגמרת נגוד מן זוֹב מסם זוֹבן, לומר לכר סוג, כחצר פרט ר׳ נתן יקילי נעל מעכון ו״ל.
n. m. ad s. f. חוֹב, gonorrhoea marium vel menstruum mulierum profluvium (*ῥοῦς ἐρυθρός, ἔμμηνος κάθαρσις, γυναικείων ὁρμή*). Trg. Lev. 14, 16. וְאִנְתְּתָא אַרְמְלָא חֲדָא דְּזָבָא אֲדָם סְמוֹךְ וְאִתְּתָם וּמוֹדִיךְ חֵי בְּגִנְּוָן זְוִיתָא וְאַרְמְלָא. Gemarice: זוֹבָן *n.* membrum gonorrhoeum. LXX. *ῥύσις.*
Lev. 15, 25. כל־ימי זוב טמאתה

מְזוֹב

Lev. 15, 30. לפני ר׳ מזוב טמאתה
cum suff.: זוֹבוֹ
Lev. 15, 2. זב מבשרו זובו טמא הוא
Lev. 15, 3. רר בשרו את־זובו
Lev. 15, 33. והזב את־זובו
cum suff.: בְּזוֹבוֹ
Lev. 15, 3. טמאתו בזובו
cum suff.: מְזוֹבוֹ
Lev. 15, 3. החתים בשרו מזובו
Lev. 15, 13. וכי יטהר הזב מזובו
Lev. 15, 15. לפני ר׳ מזובו
cum suff.: זוֹבָהּ, זוֹבָהּ
Lev. 15, 19. דם יהיה זבה
Lev. 15, 26. כל־ימי זובה
cum suff.: מְזוֹבָהּ
Lev. 15, 28. ואם־טהרה מזובה

זוּג

פעל לת-עונר כת נגוד סכת ותמוטו לפי זווי מלזון כ״ל לזון סגיכת נעל וסמכת, הקפס ומכתכת, קמוט וסנוט, לומר קנור מכל וכל [קומעלימסנן, קומעניכלנן]. כי תמנות ומלוט משכב לזון קנוד וקשור [ניכלנן], וכן כתמי זוּג וכנכד זוּגִי, וספעולי אֲזַהֲגֵּג, וגוזוטיו זְוּגִיג [רכוס ומקשר], זוּג [מקוזר, ומוכמל, לומר שכיים]. וכן ניין זוּג של ספכיס, לומר משני תלקיו, וכן מסוכב ומיזון של פעמון זוּג [כתצר פרט נעל מעכון], כי מפכימי נקלת עכנול, וכן ניין זוּג לזון מלנוש ומעשפס, או זֵיג, כמו ומיכנת ליך ו׳ נ׳ת, קלס ולנש ווגת נלילים וכדומה מן משלות, ומכל מן תמנות מכוונת כתצר מלעני. תצר למקקר משכם כתמונת כמכון נשפתי s. *jug* l. *jug.* sl. jûg. gr. ζύγ.] ערב [pers. *jugh*
v. uno in deriv. usit., colligare, constringere; notio enim radicis nativa colligationem s. connexionem significat (cf. aram. זְוִיגָא; *Pa.* זַוֵּג; *Itpa.* אִזְדַּוַּג; *n.* זִוּוּגָא, vinculum, conjunctio; זוּג, res connexa, conserta, conjuncta, par, jug-um, conjuges, geminae alicujus forficis partes, et pars externa tintinnabuli (pistillum enim עֲנָבוּל vocatur); זֵיג s. זוּג de vesti, quae omnia primariae verbi notioni innituntur.

זֵג

ז״ו וסוס קליפת עכנ, סוכנו וקמוקו ומעשו [עכוניעכלע, סילוע], ומסמך לל וגוניקת זוס וזקר. מכיוני נשפס יסולקס זֵגִים.
n. m. folliculus acini; pl. judaice: זֵגִים. Erant, qui זְגוּגִיתָא compararent idque perperam, uti apparet. LXX. *γίγαρτον.*
Num. 6, 4. מחרצנים ועד־זג

זוּד

פעל נוזד ומכוון לתיקס ונעיס וכזוד [ויעדען, קאָכען], נמשקל על לקת קוץ לנישס, פקיוס ויסיכות וילון ונפות [לימנערמיסינ ווין], ולכוד מסשקל כוס, כחצר פָּחָז, גַּאֲוָה, וכדומה יוכיקו. מיכוני מכפעל נָזִיד [מן זִיד כמכון נָזוֹד], לומר מתכוזל [נעקאָכטעס] ותנגיל ולתיקס. מכוסף מיולק על קל נכ׳ מכוונות. ולחצר לתקקר משכם לע שכשכם וכמכון נשפתי מעכב, כמו נמוזו ויוכ׳ [s. *swid.* gr. ἰδ-] רוחי ולקלבי [l. *sud*, sl. *sswid*] וכדומה; ומקנועם *i* כתכדם נענכי כמו בלומי [לימנערמוטס]; נקנגוס ונגמרת מכוכקות על שְׁגָגָה.
n. m. (ad s. f. חִיצּוֹן, תֵּירָכוֹן, modo mutata paullulum vocali priori, sicuti in לְצוֹן, שְׁשׁוֹן, c. זְדוֹן), fervor, redundantia, superbia; targ. et gem. de voluntate, intentione, consilio peccandi (opp. שְׁגָגָה). LXX. *ὕβρις, ὑπερηφάνεια* (*-ανία*), *ἀσέβεια, ἰταμία*; *παράνομος, ὑβριστία.*

Prv. 11, 2. בא זדון ויבא קלון
Prv. 21, 24. עושה בעברת זדון
Jer. 50, 31. הנני אליך זדון
Jer. 50, 32. וכשל זדון ונפל
הַזְּדוֹן
Ez. 7, 10. פרח הזדון
בְּזָדוֹן
Dt. 17, 12. והאיש אשר־יעשה בזדון
Dt. 18, 22. בזדון דברו הנביא
Prv. 13, 10. רק־בזדון יתן מצה
constr.: זְדוֹן
Jer. 49, 16. השיא אתך זדון לבב
Obad. 1, 3. זדון לבב השיאך
cum suff.: זְדוֹנְךָ
1 Sam. 17, 28. את־זדנך ואת רע לבבך
זֵידוֹן
תוקיי וכר ע״מ חיצון, וכתכי מקנק כמו עֵירֹם מן עור. מכוונת פקיו ויסיר משקון גלי סיס [שעקלכוועכעכת], נתכנוס זֵידֹן או זֵידוֹן מגשוס נכלל, משמות מס זֵידָנָא, זֵידוּ עי׳ מעכון.
adj. n. m. (ad s. f. חִיצּוֹן; Chireq transiit in Zere, sicut in adj. עֵירֹם a v. עור), redundans, de fervore maris. LXX. (*τὸ ὕδωρ τὸ*) *ἀνυπόστατον.*
pl.: הַזְּדוֹנִים
Ps. 124, 5. המים הזדונים
זָדִיד
ז״ו ע״מ לַיִן מתכזיל [נעקאָכטעס, נעכיכט], ומתמוכ מכיכוכי כפעל נאר נָזוֹד, כתצר לקיכו לעיל.
n. m. part. (= נָזוֹד), epulae elixae, coctae. LXX. *ἔφημα.*
Gn. 25, 29. ויזד יעקב נזיד
2 Rg. 4, 38. ובשל נזיד לבני הנביאים
הַזָּדִיד
2 Reg. 4, 39. ויפלח אל־סיר הנזיד
Hag. 2, 12. ואל־הנזיד ואל־היין
מֵהַזָּדִיד
2 Reg. 4, 40. ויהי כאכלם מהנזיד
constr.: הַזָּדִיד
Gn. 25, 34. לחם ונזיד עדשים

זָדוֹד

פעל נקכי כמו נענכי, וכ״ק לן מקור מכוסף.
v. aram., hebr. aequale. *Haf.* inf. הַזְדָּדָה. LXX. *ὑπερηφανεύσασθαι.*
Haf-el: הַזְדִּיד
inf.: לְהַזְדִּדָה
Dan. 5, 20. ורוחה תקפת להזדה

זְדַת

פעל לת-עונר כת נגוזות מכוות, ולת ידעתי תמנות משכם לחולמו, כי לחצר מגוילו מסענכי וול מכליס משם נלין מועיל. ולחצר שמחכוון מפעל כמו זֵד [ויסיס מסלקן אלו] לעיל, לומר מתכוססות ומכיכם, כי מכוון מכגוד כמו סָחָן, ולכר מתכוסס למקוק, כמו מקכי מחוכ ומכוות מסיכל [עקוייל־ע], על כי מתכוס סו׳ לנוס, וכן שׁוּר, swri, *swar* נכוזו זיר.
vrb. trans., fervefacere (sieden), coquere, trop. effervescere, ebullire superbia, virtutes, sapientias; se jactare atque ostentare (syn. פָּחַז, גָּאָה, גָּאָה). *Part. Nif.* (a f. נָזִיד pro נָזוֹד), aliquid elixi, cocti, epulae, cibus. *Hif.* 1) *trans.* coquere; 2) *intr.* ferventer, fervide, petulanter agere. Est vero radix sanscritica aeque ac semitica, sanscr. *swid*, gr. *ἰδ* (*ἵδος, ἱδρώς*), lat. *sud* (sudare, sudor); nativa autem vocalis *i* in v. hebraico, sicuti in latino, intercidit atque *v* in *u* transit. Similiter *swri, swar* (sanscr. canere), hebr. שׁוּר, quod quidem ר radicis proprium probe discernendum est ab illo, quod ementitae verborum classi grammatici affinxerunt. LXX. *ἀνθιστάναι, ἐπιτιθέναι; Hif. ἀσεβεῖν, παραβιάζεσθαι, ὑπερηφανεύεσθαι, ὑπερηφανεῖν.*

3 perf. fem.: זָדָה
Jer. 50, 29. זדה אל־קדוש ישראל
3 pl.: זָדוּ
Ex. 18, 11. אשר זדו עליהם
Hif-il: הֵזִידוּ
3 pl. perf.: הֵזִידוּ
Neh. 9, 10. כי הזידו עליהם
Neh. 9, 16. והם ואבתינו הזידו
Neh. 9, 29. הזידו ולא־שמעו
3 imperf.: יָזִד
Ex. 21, 14. וכי־יזד איש על־רעהו
3 imperf.: יָזִיד
Dt. 18, 20. הנביא אשר יזיד לדבר
3 impf. apoc.: וַיָּזֵד
Ex. 25, 29. ויזד יעקב נזיד
2 pl.: וַתָּזִדוּ
Dt. 1, 43. ותזדו ותעלו ההרה
3 pl.: יְזִידוּן
Dt. 17, 13. ולא יזידון עוד

זֵד

ז״ו ע״מ בַּיִן [תמונת ניכוכית] ומכוונת יסיר וזקן ולית נוס, ומוס נוגד ועוסכים נלילעל ומקון קוכף ומשע וכדומה מן מזקלות.
n. m. part. (ad s. f. בַּיִן), fervens, fervidus, superbus, petulans, impius. LXX. *ὑπερήφανος, θρασύς, ἄνομος, παράνομος; ἀλλογενής, ἀλλότριος* (זָר).

Prv. 21, 24. זד יהיר לץ שמו
pl.: זֵדִים
Ps. 86, 14. אלהים זדים קמו
Ps. 119, 21. גערת זדים ארורים
Ps. 119, 51. זדים הליצוני עד־מאד
Ps. 119, 69. טפלו עלי שקר זדים
Ps. 119, 78. יבשו זדים
Ps. 119, 85. כרו־לי זדים שיחות
Ps. 119, 122. אל־יעשקני זדים
Jes. 13, 11. והשבתי גאון זדים
Mal. 3, 15. אנחנו מאשרים זדים
Mal. 3, 19. זדים וכל־עשה רשעה
pl.: הַזֵּדִים
Jer. 43, 2. וכל־האנשים הזדים
pl.: מְזִדִּים
Ps. 19, 14. גם מזדים חשך עבדך
זָדוֹן
ז״ו ע״מ תֵּירָכוֹן, וכך נתכוסס מכלכת נתמנע. ומתכ מתכקל נתמוס נמכוות לְצוֹן, שְׁשׁוֹן וכדומה, מסמך זְדוֹן. מכוונת יסיכות, פקוות ונפות וכדומה.

וגנאת ידוע קצן וזית נקטון, וגם לקצן כידוע סלגלה אל סתקוסקות, וכן סזרע לפנה, ולוק סיעה.
v. inus., perdifficile explicatu; sunt, qui arab. דור vi celandi conferant; quo jure, non video. Fortasse זָרָה forma producta et adjecto ה, ut solet, propagata est verbi זָר, ut זָרִית dicitur de re lucente eminusque conspicienda, sicuti קָרַן, quocum gemarice jungi solet: קָרַן זָרִית

זָרִית

ג״נ, וסרבוי זָרִיּוֹת כסונן, וסרלון קצן ומקלוע ופנה [עקע], מקרנות ופנות סקומה, לו מן כלידי פילה [עקו״לען], מקועות תנכית סיכל, ותמלוטו מן סתקוסקות וקלוז נכעה נקומה לו נדבר מק. נתרגום זָרִי וגם זָרָא מזלמו, ונפשה ועבריכי זָרָה נְצָבָה [דעבלעד וויבקעל], זָרָה הַדָּה [שפיעלעד וויבקעל] וכלומה.
n. f. (pl. זָרִיּוֹת) angulus, de angulis arae, de columnis templi angularibus, a lucendo, prospiciendo prominendo, eminendo. Targum. inde זָרִי, זָרָא, neoh. זָרָה נְצָבָה, angulus rectus, זָרָה הַדָּה, angulus acutus. LXX. καλλωπίζεσθαι (זָרַר).
pl.: פִּנּוֹת זָרִיּוֹת Ps.144,12. בנותינו כזוית מחטבות
Zach. 9, 15. כזוית מזבח

מְזָרָה

ג״ו וסרבוי מְזָרִים, וסרלון מבנה וקרי נקרן סקומה לו סנית, ותדיר מבנה מגלי׳ נקרן וכנה לנת-סקונר, וכן פנה נסזבל כוה, ופה סי׳ ניון סמקום, וכוונה סוו לפ״ו קונר סמגדל [שפי׳-כעד-עסורם, עקעסורם]. סמזבל מזקל מְכֶסֶה נאר מִכְסֶה.
n. m. (pl. מְזָרִים) ad s. f. מְכֶסֶה pro מִכְסֶה, conclave angulare; promptuarium, cella penaria (syn. אֲסָם; lit. מ signum loci est). LXX. *ταμεῖον.*
pl. c. suff.: מְזָרֶיהָ Ps. 144, 13. מזרינו מלאים

זָרַז

פעל לנ-עונר נכ״ק כ״ם נגיוניס, וכפי סנכלה סתעוכתו נתקוס מכפילות סזרע, כי כפל סלות לפנים מזנרת סדקדוק, וסהלנה קוכ מסנור זָרַז לו מְזוּזָה. ולע קוכ זלנרע לפניכו כוונה מזנלת, לין זיסיס סרכנתו ותמלוטו. ל׳ מזרע רלזי זָז [ומוס נכפל זָז], לנון סוזלה וסולדה ונכנוב, וכן נסוזו ופרני וגכל ספתי מערב [s. su, sū], ול״ נ כפל סזרע קוק סמעולה, נכנוב למכניר ולנזע למלה ולקלנים. נ׳ מן זָר, זָרָה, לנון סתנוסקות ונגה מכל [סערפֿארבֿענען, -זענפֿענען, -זענפֿארבען], ומוס סכפל זָז סקוק, וגויכו זָרַז נתרגום, מְזוּזָה נעברי, וסכן סיעה. ג׳ מתמלוט ומרכו זָז, זָא לנון נכנוב נכל סלנוכות, ומוס סכפל זָז, קוק סמעולה [וכנ׳ סקודמים זָז מתמלוט כלזר רלינו], ומוס זָרַז נגרמת סם נפוב וכקנל לקרנע, לו סכנן סתקנענג, סכקרל נ״נ זָאזָא [כפי סזרע], וכן סמעל זָז, לנון נכנוב.
v. inus. (ex radice זָז per iterationem literae primitivae ortum), significatione triplici: 1) existere, gignere, generare, progerminare; oritur autem hac vi a v. זוּז, quod, si duplicatur, fit זָזַז, sanscr. *su, sû*, multarum illud prope linguarum commune. Forma duplicata notionis incrementum atque tanquam exaggerationem indicat; siquidem dicitur de fecunda propagatione atque sobole, de abundantia luxuriosa. 2) a v. זָז, זָזָה, prominere, eminere, prospicere, exstare, unde iteratione literae radicalis fit זָזַז, unde זָרַז, targ., מְזוּזָה hebr. 3) vi verborum זָאָ, זָנַח (in quibus א et ע literam radicalem, quo facilius pronunciari atque per se subsistere queat, sustentant) vi vacillandi, nutandi (*σείειν*), quae radix per linguas omnes pervulgata et percelebrata est, unde זָז, geminata radicali, unde זָרַז, nomen avis gemaricum, ab ultro citroque volitando, quae etiam זָאָא, duplicata radice זָא, appellatur.

זָרַז

ג״ו וסרלון נכנוב וסולפה סזרע וסמכניר וסמלפה [פֿילען, לינער-פֿלוסם], וום ויו שרי זיו כנוב זלנוב לל שֵׁד מזלמו. וספוקיס מין קיס עוגים, וכל זס מתכון סל נתרגום וגרמת סזרע זָרַז עוד מתכון סנ׳ וסנ׳.
n. m. propagatio fecunda, abundantia, luxuria. Qui de ave explicant, fabulas sectantur. Targ. et gem. זָרַז etiam significatione verbi altera atque tertia. LXX. *εὔσοδος; ζῆρ σῶραιότης ἀγροῦ, μονιὸς ἄγριος.*

מְזָרָז

Jes. 66,11. והתענגתם מזיז כבודה

זָרְזִי

Ps. 50, 11. וזיז שדי עמדי
Ps. 80, 14. וזיז שדי ירענה

מְזוּזָה

ג״נ, ומכוונם מתמכון סנ׳ זל סזרע, לומר לזכר מתנוסם וגנוס מכל, כמו עמוד סכנקה מכוונל [סערפֿארזעצער-רעכטעם, זיילע, פֿפֿאסטען], ונתרגום ג״נ מוס סזרע זָרַז, לנין קָצוּעַ, אַחֲרִיק נעברי, ולפעמים נכתב זָרַז כמר זָרַר נדומס לו, ולוק סיעה. ולע קוכ זסמעפֿ זרזים לנין סענקים מוס סזרע, דוק ותמלפ.
n. f. (a v. זוּז II.) aliquid prominens, columna, postis. Targum. saepe זָרַז vi paene eadem vertit, ubi textus sacer habet קָצוּעַ, אַחֲרִיק; interdum זָרוּ pro זָרַר scriptum est, propter significationis similitudinem. N. pr. זַרְזִים, gigantes, h. e. qui corporibus *eminent*, hac de radice exstitit. LXX. *πρόθυρον, σταθμός, φλιά, χώρα, ἀναπτυσσόμενος; ἀγὼλ μεζοὺδε, φλιά.*
Ex. 21, 6. אל אל־המזוזה
Jes. 57, 8. וראחר הדלת והמזוזה
constr.: מְזוּזַת
1 Sam. 1, 9. על־מזוזת היכל ר׳
Ez. 41, 21. מזוזת רבעה
Ez. 45, 19. אל־מזוזת הבית
Ez. 45, 19. ועל־מזוזת שער החצר
Ez. 46, 2. על־מזוזת השער
cum suff.: מְזוּזָתִי
Ez. 43, 8. ומזוזתם אצל מזוזתי
cum suff.: מְזוּזָתָם
pl.: הַמְזוּזוֹת
Ex. 12, 7. ונתנו על־שתי המזוזת
Ex. 12, 22. 23. ועל־שתי המזוזת
pl.: הַמְזוּזוֹת
Jud. 16, 3. ובשתי המזוזות
pl.: וַהֲמְזוּזוֹת
1 Rg. 7, 5. וכל־הפתחים והמזוזת
constr. pl.: מְזוּזוֹת
Dt.6,9. על־מזוזת ביתך ובשעריך
constr. pl.: מְזוּזוֹת
Dt. 11, 20. על מזוזת ביתך
1 Reg. 6, 31. האיל מזוזת חמשית
1 Reg. 6, 33. מזוזות עצי־שמן
constr. pl.: מְזוּזוֹת
Prv. 8, 34. לשמר מזוזת פתחי

זוּל

פעל כוול, וסמכוון כמו זָלַל, כספעל אָזַל, לומר טלעול וסכעה [וועגווער-פֿען, וועגזיקקען], וסוס סכוול ממנו, וסמלפל על וילת סכסף וזפיכת כקצתו [פֿפֿרזוועכטען], וכנין סכוסף לנון זלוול [וועגוועפֿען, פֿפֿרפֿלפֿטען].
vrb. trans. abjicere, dimittere, amittere, sicuti זָלַל in v. אָזַל, tropice de prodiga pecuniarum effusione, de contemtione, despicientia, vilitate. LXX. *συμβάλλεσθαι.*
part. pl.: הַזְּלֻלִים
Jes. 46, 6. הזלים זהב מכיס
2 *f. imperf.:* *תְּזֻלִּי
Jes. 2, 36. *מה־תזלי מאד
Hif-il: הִזְלִיל
3 *prf. pl. c. s.:* הִזְלִילוּהָ
Thr. 1, 8. כל־מכבדיה הזלוהו

זְלֻלוֹת

v. s. זָלַל *p.* 354.

זוּלָה

v. arcan. part.

זָן

פעל לנ-עונר נעברי כ״ם נכנפ״ם הזנן [לנ״ק] ונגזר מָזוֹן, לכן נתרמי סזם לרוב. סכוונם לדעת סתפוקים קייס וכלכול וסלכלה וסרנקה [כפֿפֿרען, ערפֿאלטען], וסוסים מְזוּנִים [כתיב] סלנון סוסים מכונקים וכריסים, קולה לסקנין מְרֻבְּעִים מן זָנָן כמו אָנָן לעיל לכל מלוכים, לומר מלוכים [נעווי-ניגע, זוועבע]. סממן נזפתי מערב לנ ידעתי לסלמו, וגם תמלוט הגזר זָן סרכוי זָנִים לנ ידעתי לכוונו. ע׳ ספעל עדן וספעל וכה וכלוה״ם נסוף.
vrb. (unde solummodo הִזִּין, ex nonnullorum sententia) nutrire alere, conservare, unde סוּסִים מְזֻנִּים equi bene alti, nutriti, pingues, opimi. Qeri: מְרֻזְּנִים (a v. רָזַן = אָזַן v. super מְאֻזָּנִים) equi ponderosi, graves, crassi. LXX. *ἵπποι θηλυμανεῖς* (pene magno praediti). Alii equos *armatos* sensu proprio (cf. 2 Sam. 24, 22.) intelligunt, ita ut מְזֻיָּן sit = syr. *m'zajan*, arab. *muzejjan.*
Hof-al: הוּזַן
part. pl.: מְהֻזָּנִים K'tib.
Jer. 5, 8. סוסים מוזנים

מָזוֹן

ג״כ, ומכוונם לנס וכלכול וסעול סלנ סכל ומכלת נכיל וזען [כפֿפֿרוען, ונגזר מָזוֹן, וסקולקיי נפֿפֿס יסודפֿס מְזוֹנֵיהֶם.
n. m. nutrimentum, cibus, epulae (targ. זִיהָן, vi eadem). LXX. *τροφή.*
Gn. 45, 23. נשאת בר ולחם ומזון לדרך
constr.: מְזוֹן
2 Chr. 11, 23. ויתן להם המזון לרב

זִין

פעל נקרמי כמו נעברי נלי סנדל סמכוון, ונתרגום לכוב.
v. aram., hebraico par atque aequale, in targumico potissimum sermone perusitatum.
Itpe-el: אִתְּזִין
3 *imperf.:* יִתְּזִין
Dan. 4, 9. ומנה יתזין כל־בשרא
pl.: מְזִין
ג״ו נקרמי כמו נעברי.
n. m. aram., a hebr. non diversum.
Dan. 4, 9. 18. ומזון לכלא־בה

זִין II.

פעל לנ-עונר כ״ם נכנפ״ם לנ״ק נפסוק סוסים מְזִינִים נמר מְזֻיָּנִים, וכן נתנוב זָנֶה לנין כלי זין [מלכ׳ ל׳, כ״נ, ל״ק]. סכוונם לנון וקלוד, כי זָן כמו שֵׁן [שפיעלען, אַרפֿפֿען], וכן לנ״ק סתפוקת כוס. ומוס נתרגום זַיִן, זַיְנָן, ונפעל זַיֵּן, ונפעל נכנפ״ם זַיֵּן. קולי סזפל סלנמו זיכון וקלוד לתמוכם סם [שפי-עלען, פֿפֿרמען], וכי נפעלים סרכם יקם וקוכנם לנתי סכוונות, ולפ״ם סזם זָן ממנו ע״ם.
v. pual. quod nonnulli versiculo uni inesse putant, Jer. 5, 8. מְזִינִים enim pro מְזֻיָּנִים (equi armati) dictum censent. Quodsi זֵן h. e. telum, cuspis, spiculum (1 Reg. 22, 38.) contuleris, facile perspexeis, v. זָן vi *acuendi* cohaerere cum v. שָׁן; quam vim participant voc. targumica inde oriunda זַיִן, זַיְנָן et v. זַיֵּן, et rabinicum זַיֵּן.

זַן

ג״ו וסרבוי זַנִּים, סכוונם כמו מין נעבֿס, לומר תמוכ [נעבֿפֿרמעבֿס], ומוס סזפל על מין נכלל [שרט, נפֿט-עונג], סזייך לשפֿפֿס לפֿפֿ, ונתרגום סזם סוס לסכנה, ולין מן סלוך לומר סזרע זַנָּה, כי גם שפעלים נכוכים סזרלים כוס. ע׳ נקפרי קרוי פניכים פ׳, י״נ, כ׳.
n. m. (pl. זַנִּים) forma, figura; genus, species, vocabulum in sermone targumico pervulgatum (sat esto attulisse proverbium illud: מִלָּא [בְּרִיסָה זְנֵי בְרִישֵׁי], a v. זָן, *sanna* arab., vi formandi). LXX. *γένος.*
p. זַן
Ps. 144, 13. מפיקים מזן אל־זן
pl.: מְזַנִּים
Ps. 144, 13. מפיקים מזן אל־זן
pl.: וְזַנִּים
2 Chr. 16, 14. וזנים מרקחים

זֹנָה

ג״כ לנ״ק מן זון, מעכן כלי זין [וופֿפֿע], נמלכים ל׳ כ נ לנ״ק, ולפ כסיכל לי. ע׳, וכפ.
n. f. monad., ex quorundam mente a v. זָן (= שָׁן) spiculum, telum, id quod perquam dubium est.

Aram. פּוּנְדְּקִיתָא (h. e. *πανδοχίς, πανδοχεῖον, πανδοκεῖον, πανδοκεύτριον*), assentientibus Qimchio et Salomone Isaaki.

pl.: *זְרַהֹוֹת

1Rg. 22, 38. *את־דמו והזנות רחצו

זָן

נלקחי כמו נעברי.

aram., sicut hebr. LXX. *γένος.*

pl. constr.: זְנֵי

Dan. 3, 5. 7. 10. 15. וכל זני זמרא

זוּעַ

סלטון זָע ונם זָעַ [כלומר נכון וגור יוכיח] ומעתיד יָזַע. סמלטם נעיפם וכעיוס קרילם וכמוב מכעם וכעור [זיעטעלן, דור־כזיעטעלן], ומוס מכנד זְעָזֵע קוק מפעולם. וכלקם לי שמפעל סאסא נדומם לו, עכין דקוף וכלבור, וכן בלשון ישמעעל סק, נמכוון כלבור עי' כָּסַס. מחלות מכרם גם כשפתי ערב כמו נכוזו ויוכי וכדומם [sanscr. sû gr. σεύ-, σεί-, σαί-ειν]. ולע קורק כעיס שכמלק עור לק זְעַ המכוון של עפעוף וכוול של יוע [עריי־פעלן, זוויי־עלען], לומר זָע כדומם לק כָּזַע, וום נכור ולפעם, כי גם נשפק הולו לעשם מכרם גם המכוון הום.

h. e. *v.* זָעַ, interdum etiam זָזַע, imp. זְעַזַּע, quatere, quatefacere, concutere, vehementer movere, *Pi.* זְעְזַע (cui par atque aequale videtur סַאסָא h. e. quassare, jactare, arab. סא, v. s. r. כָּסַס). Est vero hoc verbum sanscriticum aeque ac semiticum, sanscr. *sû*. Scito, verbo זָעַ insuper etiam vim stillandi, *su*dandi insitam esse, ita ut זָ cum v. composito זָעַ cohaereat, id quod verbi זָעַ in ceteris linguis similia confirmant. LXX. *σαλεύειν*; מְזַעְזְעֵי, *ἐπίβουλος.*

part.: זָ

Esth. 5, 9. ולא־קם ולא־זע ממנו

3 imperf. pl.: שֶׁיִּזְּעוּ

Eccl. 12, 3. שיזעו שמרי הבית

Pi-el: זְעְזַע

part. pl. c. suff.: מְזַעְזְעֶיךָ

Hab. 2, 7. ויקצו מזעזעיך

זְעָה

ס"כ כו' כלקם נמר זוֹעָה, ומפלטם עלעול וכלבול שעיקם ופוור מפנם ומיעור [לוכזעטענקייט], ומוס מפחקל על מקפסם ועפיק כע נכלבל, ופעפים נס מלין הכיעור, לומר פקדם ומקלטם [זרעבקילד]. נמרמ מלן זְעָה, לומר כע קעיבל גּוֹלָא, לומר רעם וכעד, ועול נמקנוס ונמרמ מכנם שעות מעטו. נקרי מעומו מדיר זַעֲוָה ע"ש.

n. f. (c. ו mobili, pro זוֹעָה) concussio, commotio vehemens, agitatio, erratio, vita erratica, vexata atque vaga; divexatio, infesta atque injusta exagitatio et jactatio; formido, res formidolosa. Gemara (ex traditione Rabi Qathina) per גּוֹלָא, tonitru, explicat. Qeri ubique formam inversam lectuque faciliorem זַעֲוָה substituit. LXX. *κίνησις, διασκορπισμός, διασπορά, ἀνάγκη, ἐλπὶς πονηρά, ἔκστασις.*

זְוָעָה

Jes. 28, 19. רק־זועה הבין שמועה

K'tib.

Dt. 28, 25. והיית לזועה

2 Chr. 29, 8. ויתנם לזועה

Jer. 15, 4. 24, 9. 29, 18. ונתתים לזועה

Jer. 34, 17. ונתתי אתכם לזועה

Ez. 23, 46. לזועה ולבז

זַעֲוָה

ס"כ כמו זְעָה, וסוק מסכום מעכו לפ"ק, כמו עֲלָוָה־עֲלָה, ומפעכ נ"כ שכוק גויכ זְעוּ נמכוק סו', כי כן דרך המעכוכות נלקחי, וכמלק מדיר נכפיע מעור זַעֲוָה. *n. f.* ex n. זְעָה literarum, ut videtur, trajectione ortum, sicut עֲלָוָה pro עַוְלָה dicitur); quamvis possit etiam ex n. m. זַעְוָ derivari; aramaica certe lingua illud ו vocale nominum abstractivorum in casibus obliquis atque voc. derivatis prope semper in consonam mutare consuevit. Ketib semper:

זְוָעָה.

*לְזַעֲוָה Q'ri.

Dt. 28, 25. והיית לזעוה

2 Chr. 29, 8. *ויחנם לזעוה

*Jer. 15, 4. 24, 9. 29, 18. *ונתתים לזעוה

Jer. 34, 17. *ונתתי אתכם לזעוה

Ez. 23, 46. לזעוה ולבז

זֵעָה

ס"כ וכדופו זֵעָה, ומכוון יזוע, נעפים סיוכים מנוף [שוויים], ומקלק לקפיק נמרמ: כל־ויעק לכפקל מכר כעק מעק דמוקל הוס. ועוד נמרמ מעפועפי שלר לכרים כמו ויעק נעים ז'יקין ומעכוק, ויעק קוקים ורמוכים, ויעק פפכים, ופעל גויל־עם אַזַּיַּ לומר סוכלק ויעם. מכרם כלפר לפרכו לעיל, מעכין הולם ומעפוף. *n. f.* (quocum tum vim tum originem participat זָעַ) stillatio, spec. sudor, gemarice de unaquaque fluxione stillante guttatimque manante. Hinc v. denom. אַזְעֵי sudorem emittere, unde nomina חֲזָעִיר et חֲזָעִיר (schweisstreibend).

constr.: בְּזֵעַת

Gn. 3, 19. בזעת אפך תאכל לחם

זְעַ

נלקחי כמו נעברי.

verb. aram., ab hebraico non diversum, part. זָאֲעִין, Qeri: זְעִין) LXX. *τρέμοντες.*

part. pl.: זָאֲעִין K'tib.

חזו זאעין ודחלין מן־

קדמוהי

Dan. 5, 19.

להון זאעין ודחלין

Dan. 6, 27.

זוּת

פעל לק־עוכר כק נגול זָפַת ע"ש, ומכוומם כמו זוֹב, לשון כוילם ומינם ומפוומקות [שעעלנען, פֿליעפענען], וכן מכוומם נמרם לשפת יִשְׁעָאל נשכוי קנק, וכן נשפתי מעכו כמרם כמכון [*s. tap.* l. sap-o, sap-a, saf-t].

verb. inusit., (unde זֶפֶת), sicuti זָב, liquescere, liquefieri, manare, scr. *tap.*, arab. *va-dapa*, *va-dsapa*

זֶפֶת

ס"כ מן זָהַם, ע"א נָפַת מן נָם, קֶשֶׁת מן קָשַׁשׁ, נָפַת מן נָת, שָׁחַת מן שָׁח וכדומם; כי לפלומיס שמפס זֶפֶת מן זָפַה לק מכרע. מפלטם כפר לו מוק סויפס [פענן]. נמרמ ונקרנוס זֶפֶת, וגויל מם נמרמ זֶפֶת, זָפַת, כמו ויפפיס מפפיכם, קכיל זפוקם, ומפס זֶפֶת מם מוכר ופק לו עפם ופק.

n. f. a v. זָהַם ad s. f. נָפַת (נָם), קֶשֶׁת (קָשַׁשׁ), נָפַת (נָת), שָׁחַת (שָׁח); errant enim, qui זֶפֶת f. n. וָפֶה esse pronunciant. Significat picem (*πίσσα*), aram. זְפָתָא (def.); arab. *zift*, syr. *zeft-o*, in sermone mishnico זֶפֶת, qui picarium exercet; זָפַת, *denom.* pice obducere. LXX. *πίσσα.*

p.

וּבַזֶּפֶת

Ex. 2, 3. ותחמרה בחמר ובזפת

לְזֶפֶת

Jes. 34, 9. ונחפכו נחליה לזפת

Jes. 34, 9. והיתה ארצה לזפת בערה

זוּר

פעל לכ המכוון, ומעכוק זכיב קליפוק: ק' כמו סָוַר, פעיכם מדבר ומליכם כפיגם לפוור וכריפ ומיפם [וועגגע-מען, לוריקגעמען], וכן במכוון קליפם וקליכם מכיב כפפי מעכב, כמו בהוזו וכדומם. [s. sṛi, l. de-*serere*] וכמומי: במכוון הום גּ' הפעל כָּרַר במלב מוגב לפר, לומר פעיכם מדבר ומיכם וספיכם ומכדל, וכ' פפעליס יזעלמו יפ' נבניכים. ומכוון הום מפלל על מיוזכוק ומכגלוק ומכפיכוק, מכל גלמלום כמו סו כ, לומר נפלל ומוקק כוור ומכרי [פֿרעמד, ענטפֿערנע ויין], ומפלקות רבוק, ומלל בנפעל ובנב"פ. ג' כמו צָר, צַר לשון קצור ובלום לבוף וקבור לפוף ולקוב [נוזפֿאמען-, הום-קיפפֿען, -דיקקען], כמו ויוב לק הנום, כי רגל תוריס, ומפמוכם זוֹרֶה כמו זוֹרֶה [כמו לָבֶה וכרי' ס' ל', עֶלְפָּה, אֶשֶׁה, לִבְנָה, פִּשְׁתָּה] ביכוני נקפס. ומקנין הום סגויליס יָר [יָזַר], מָזוֹר, זַרְזִיר, זָרַז [= זַרְזַר נלקחי], וכן נלמק גּ' מפרש נשפתי מעכו כמו נכומי [ser-ere] לשון קציכם. ג' כמו זֶרַע, זָרַע, לשון כויכם וויקם [שעייען], וכן נשפתי מעכו, ומוס מכנד זוֹרֶר, נמשלק על מעעשם [כיעפען], לומר כויכק קלקות לכם ולכס, וכן לפפעל עֲשַׂשׁ מפוכ המכוון שלפניכו, ומפס זְרִיר נלקחי גויל זוֹרֶר ודוק.

vrb. multijuge atque multiforme: 1) abire, recedere, refugere, sicuti סוּר, sanscr. sṛi, lat. de-*ser*-ere, qua vi inest haec ipsa radix in *v. compos.* יָזַר h. e. separare, secedere, unde נְזִיר (syn. פָּרוּשׁ), spec. (*Nif.* נָזַר; *Hof.* הוּזַר) alienum, alienatum, alienigenum, peregrinum esse, plane sicut סוּר, quae ejusdem radicis nonnisi variata paululum forma est. 2) sicut צָר, צַר, circumligare, cingere, comprimere (Jud. 6, 38. Job. 39, 15.). Forma זוֹרֶה (Jes. 59, 5.) ad s. f. לְבָנָה Zachar. 5, 4; עֶלְפָּה, אֶשֶׁה, לִבְנָה, פִּשְׁתָּה, pro זוּרָה dicitur; est enim part. f. (ovum compressum, conculcatum, protritum). Eadem notio inest syriaco *zar*, *zevar*, arab. *zajara*, lat. serere (conserere, *conserte* = conjuncte, connexe), nascunturque inde propagines זֶרַע (נָזַר), מָזוֹר, זַרְזִיר, זָרַז (aram., ex v. duplicato זַרְזַר, uti fit plurimis in verbis, compendio ortum); 3) perinde ut verba eadem de radice propagata זֶרַע, *se*rere, spargere, unde *Pi.* זֵרָה, sternutari, quia sternutamentum pituitae narium est dispersio (syn. עָטַשׁ) cf. זְרִיר aram.,

quod hujus *Piël.* verbale est. LXX. I. *ἀπαλλοτριοῦν, στερεοῦν, ἀλλότριος;* II. *ἀποπιάζειν, μάλαγμα ἐπιτιθέναι;* III. *σκορπίζειν. Pi.* זוֹרֵר, *ἀνδρίζεσθαι.*

3 perf.: זָרָה *fem.*

Job. 19, 17. רוחי זרה לאשתי

3 perf. pl.: זָרוּ

Job. 19, 13. וידעי אד־זרו ממנו

Ps. 78, 30. לא־זרו־מתאותם

3 perf. pl.: דָּרוּ *intrans.*

Ps. 58, 4. זרו רשעים מרחם

Jes. 1, 6. לא־זרו ולא חבשו

part. pass.: וַזָּרָה = וְזָרָה

Jes. 59, 5. והזורה תבקע אפעה

3 imperf.: וַיְזָר

Jud. 6, 38. ויזר את־הגזה

3 fem. c. suff.: תְּזוֹרֶנָּה

Job. 39, 15. ותשכח כי־רגל תזורה

Pi-el: זוֹרֵר

3 imperf.: וַיְזוֹרֵר

2 Reg. 4, 35. ויזורר הנער עד־

Hof-al: הוּזַר

part.: מוּזָר

Ps. 69, 9. מוזר הייתי לאחי

זָר

תוקלי׳ סוכר ולנקני זָרָה פ"ק־זָרָא כק', וסוק סניכוני של פעל מכוון קק' ומוזוכות ונכלוק [פֿרעמד] כנכל מקלטם כמו נכרי׳. מן מוּזָר נמרמ סנקנס מְזֻזָּרֶת נכרוי מְזֻזָּרוֹת [כינס מוזכת] לגיון כמו וכ"ק, על הסנ ונקלק, ומסמלל נכון.

adj. m. (f. זָרָה, זָרָא, part. v. זוּר I.) peregrinus, alienus, vi latissima. Plin. VI. 30. *Esar ipso nomine advenus significat.* LXX. *ἄλλος, ἀλλότριος, ἀλλογενής, ἕτερος, μὴ ἐγγίζων, ἄπιστος, ἀσεβής, ἐχθρός, οὐθείς, παράνομος, πικρία, ὑβριστής, ὕβρις; πρόσφατος; זָרָה, πορνή; זָר מַעֲשֶׂה, ἀλλοτρίως χρᾶσθαι; מַיִם זָרִים, קָרִים נוֹזָלִים ὕδωρ βιαίως ἄνω φερόμενον; זָרָא, χολέρα.*

adj. masc. זָר

Ex. 30, 33. ואשר יתן ממנו על־זר

Lev. 22, 10. וכל־זר לא־יאכל קדש

Lev. 22, 12. כי תהיה לאיש זר

Lev. 22, 13. וכל־זר לא־יאכל בו

Num. 17, 5. אשר לא־יקרב איש זר

Dt. 25, 5. תחוצה לאיש זר

1 Reg. 3, 18. אין־זר אתנו בבית

Job. 15, 19. ולא־עבר זר בתוכם

Job. 19, 27. ועיני ראו־ולא זר

Ps. 44, 21. ונפרש כפינו לאל זר

Ps. 81, 10. לא־יהיה בך אל זר

Prv. 11, 15. רע ירוע כי־ערב זר

Prv. 14, 10. ובשמחתו לא־יתערב זר

Prv. 20, 16. לקחבגדו כי־ערב זר

Prv. 27, 2. יהללך זר ולא־פיך

Prv. 27, 13. קח־בגדו כי־ערב זר

Jes. 17, 10. ותזרעי זר תזרענו

Jes. 28, 21. זר מעשהו

Jes. 43, 12. ואין בכם זר

Hos. 8, 12. כמו־זר נחשבו

וָזָר

Ex. 29, 33. וזר לא־יאכל

Num. 18, 4. וזר לא־יקרב אליכם

זָזַר

Prv. 21, 8. הפכפך דרך איש וזר

וַיַּזֵּר

Num. 1, 51. והזר הקרב יומת

3, 10. 38. 18, 7.

לָזָר
Job. 19, 15. ואמהתי לזר תחשבני
לַזָּר
Prv. 6, 1. תקעת לזר כפיך
pl.: זָרִים
2 Reg. 19, 24. ושתיתי מים זרים
Ps. 54, 5. כי זרים קמו־עלי
Ps. 109, 11. ויבזו זרים יגיעו
Prv. 5, 10. פן־ישבעו זרים כחך
Jes. 1, 7. זרים אכלים אתה
Jes. 1, 7. כמהפכת זרים
Jes. 25, 2. ארמון זרים מעיר
Jes. 25, 5. שאון זרים תכניע
Jes. 61, 5. ועמדו זרים ורעו צאנכם
Jer. 2, 25. כי־אהבתי זרים
Jer. 5, 19. כן תעבדו זרים
Jer. 18, 14. מים זרים קרים
Jer. 30, 8. ולא־יעבדו בו עוד זרים
Jer. 51, 2. זרים וזרוה
באו זרים על־מקדשי
בית יי
Jer. 51, 51.
Ez. 11, 9. ונתתי אתכם ביד־זרים
Ez. 16, 32. תקח את־זרים
Ez. 28, 7. זרים ערצי גוים
Ez. 28, 10. ביד זרים
Ez. 30, 12. ארץ ומלאה ביד־זרים
Ez. 31, 12. ויכרתהו זרים
Hos. 5, 7. בנים זרים ילדו
Hos. 7, 9. אכלו זרים כחו
Hos. 8, 7. זרים יבלעהו
Obad. 1, 11. ביום שבות זרים חילו
pl.: זָרִים
Joel 4, 17. וזרים לא־יעברו־בה עוד
pl.: הַזָּרִים
Ez. 7, 21. ביד־הזרים לבז
pl.: בְּזָרִים
Dt. 32, 16. יקנאהו בזרים
pl.: לְזָרִים
Prv. 5, 17. ואין לזרים אתך
Thr. 5, 2. נחלתנו נהפכה לזרים
pl.: לַזָּרִים
Jer. 3, 13. ותפזרי את־דרכיך לזרים
pl. c. suff.: זָרֶיךָ p.
Jes. 29, 5. כאבק דק המון זריך
adj. fem.: זָרָה sg.
Ex. 30, 9. קטרת זרה ועלה ומנחה
Lev. 10, 1. אש זרה אשר לא צוה
Num. 3, 4. 26, 61. בהקרבם אש זרה
Prv. 2, 16. לחצילך מאשה זרה
Prv. 5, 3. כי נפת תטפנה שפתי זרה
Prv. 7, 5. לשמרך מאשה זרה
adj. fem.: לְזָרָא abs.
Num. 11, 20. והיה לכם לזרא
adj. fem.: בְּזָרָה sg.
Prv. 5, 20. ולמה תשגה בני בזרה
pl.: זָרוֹת fem.
Prv. 22, 14. שוחה עמקה פי זרות
Prv. 23, 33. עיניך יראו זרות

מָזוֹר
ז׳ וכפי סכוקם מסכוון סכ׳, לומר שו מקנוס לסכה [פֿערכאכל], ומוס כפוסקם בכללי, שו סכקשר לרצת ופק וכמיס, לומר מומס [אליכנע, פֿאלשסייט]. ודע שסצרס מָזֹר נעכרי, מָזֹר נסקרמי ג׳ס מכסוון מקשר וקרוב [ומסמו מחזק]. ובנמרא מוס מְזֻרוֹ, סרלון לסון ויריעס ודבר סלכוב וכוף [עפֿעטעע], וכן מוֹזְרוֹת [לומר סקוכגוס], כמו עד שיעלו ויסכו בס מוכוכות בלבכס, סרלון שידברו סלכגות [כאֿטעריעכן] מסכס כקור סלבכס בקבריקס. ובנעכי כלקס מְזָרִים מסכו.
n. m. (a v. זוּר II.), circumligatio, obligatio vulneris, fascia, hinc: medicina; moraliter: laqueorum connexio, perfidia fallax, insidiosa, fraudulenta. Cf. v. מָזַר, מָזַר, vi ligandi vinciendique, unde gem. מְזוֹרוֹת, tapetum, aulaeum; מְזֻרוֹת, mulieres in textrina operariae (cui additur בִּלְבָנָה h. e. splendente luna operantes); atque, ut videtur, מְזָרִים hebr., v. מָזַר.
Hos. 5, 13. ולא־יגלה מכם מזור
Obad. 1, 7. ישימו מזור תחתיך
לְמָזוֹר
Jer. 30, 13. אין־דין דינך למזור
cum suff.: לְמָזֹרוֹ
Hos. 5, 13. ויהודה את־מזרו
זָר
ז׳ [תמוכ כיטוכ׳ת], וסרלון עשרס ולויס, דכר המלכ ומלכג סניב [קרבן] וכן ג׳כ כמר מסנרת ובלבים [לייסעע]. בלבגוס בשמות בימכוון וס מן זָרַז, שמוכ כפיל בשרס, וכן מן זָרַר נגור עס כוס.
n. m. part. (a v. זוּר II.), res cingens, circumligata, limbus, spec. corona, sertum, diadema. LXX. (στρεπτὸν) κυμάτιον, (στρεπτὴ) στεφάνη.
Ex. 25, 11. ועשית עליו זר זהב סביב
Ex. 25, 24. ועשית לו זר זהב סביב
30, 3.
Ex. 25, 25. ועשית זר־זהב למסגרתו
Ex. 37, 2. 11. 26. ויעש לו זר זהב סביב
Ex. 37, 12. ויעש זר־זהב למסגרתו
cum suff.: לְזָרֹן
Ex. 30, 4. תעשה לו מתחת לזרו
Ex. 37, 27. עשה לו מתחת לזרו
זַרְזִיר
ז׳ו ויקר הוא ומקומד בכ״ק, וכמלא לן נמקשר עס מיכיס, ובלשר שבגור מן זַרְזִר, כלשה שמלבמו כמו מן זָרַז בלבמי, לומר מוכו בימכיס וקנור ומשוכס [בענילעטן], וכן בלשת לרעת רביס מן מילשוניס. ובנמרא זַרְזִיר מסבלשס ומלשלן ולים קיל, לומר יריב ומשוכס [בענגען-קאֿמפֿעטן].
n. m. in scr. s. monad. (זְ׳ בָּיתָנִים), circumligatus, cinctus, accinctus (gegürtet), uti jam Elia Levita in l. Meturgeman explicat, a v. זַרְזַר (aram., forma correpta, זְרַז, cingere, redimire). Gem. זַרְזִיר, ἀνταγωνιστής. Trg. וְאַכְּבָא דְמִזְדְּרִיז (gallus); Aq. Theod. ἀλεκτρυὼν (νώτῳ); Symm. περιεσφραγισμένος (τὴν ὀσφύν). Hieron. gallus. LXX. ἀλέκτωρ.
Prv. 30, 31. זרזיר מתנים או־תיש

מְזָרִים
v. s. r. מָזַר p. 628.

זָחַח
סרלון זָח [ונלרמי זָח], ולש-עוכר כ״ש כנלשל נָזַח ומשלים יְזָחֵי. סרלשס מעול וכשול ופסוק ופקפוק ועשוק [ריקקון, וולשקון], וכן מלוס מסרש נשפמי עכ״ג, כמו נהולו [s. çaç] וכדומס, ובמלש ג״כ מלוס מסרש כפעלי בָּסַג, בָּסַח, פָּסַח ע״ש ומשלשו בלרמי זוּחַי, ובעכני מכשל ופוק מעלמו.
h. e. זָח (aram. זָח) v. nif. (נָזַח; imp. רְזַח), dimovere; Nif. dimoveri, vacillare. Radix hujus verbi est זָח, quae invenitur etiam in vv. comp. זָחַח, בָּזַח, פָּזַח, פָּסַח, q. v. sanscr. çaç, aram. zâch, arab. zacha, zachzacha. LXX. χαλᾶν.

3 imperf.: יִזַּח Nif-al.
Ez. 28, 28. 39, 21. ולא־יזח החשן

זָחַל
פעל כוכר, וסכוונס שרימס ושוטעות ומימס ובלבול [ויך בעוועגען, קריע-כען], מלוס מסרש זָחַל, וכן מסרש בשפת כוהו [s. c'al], וסו׳ פס מקנס מוצג. ומלי עפר ליון מכקשים, ומסשלל בכללו על הירקס כסונן.
v. intr., se movere, repere, a radice chal, sanscr. c'al; sa enim praepositio est radici affixa ad significationem subtilius variandam. LXX. σύρειν, ἡσυχάζειν.
1 perf.: זָחַלְתִּי
Job. 32, 6. על־כן זחלתי ואירא
pl. constr.: זָחֲלֵי part.
Dt. 32, 24. עם־חמת זחלי עפר
pl. constr.: כְּזֹחֲלֵי part.
Mich. 7, 17. כזחלי ארץ ירגזו

זַיִת
פעל לש-עוכר כ״ש בנוכ זָיִת [וכן בָּיִת מן בּוּת], מסלכס לפי דעתי סרכס ונוילס בשס למעלנים, סיום בקמל ועוכ מריס ועשס, מלרס פכיס ונסילס פכיס ושעשוע [ליעלנק, אֿנגענעמס-דוֹס-עעכל, עפֿפֿייעכל], וכן בשלש מסרש נכוכו וכלומס בכל שפתי עכ״ג. לש״ס מסרש בלומס בשרש יוכי שָׁפַע ווס שקל, ש״פ שמלס סיוכיס בכתב בנמרש בת׳ זַיְתוֹס. לדעת מסלקלקיס מקדשים מסרש זָהָה, לשון נמריס, וגס וס סבל, כי ש׳ מסרש לש נמלש נעכרי; נ׳ מסשקל וי״ת מן וסס לי לפֿעזר; נ׳ מסכוון ג״כ לש יכון.
verb. inusit. (unde זַיִת, eodem modo, quo בָּיִת a v. בּוּת), suavem, jucundum, gratum esse, de suavitate odorum, qui afflantur e floribus, sanscr. swad, gr. ἡδύς. Sunt, qui graecum ζύθος comparent, propter externam similitudinem, idque male, etsi gemarice graecum illud vocabulum זֵיתוֹס scribitur. Etiam, qui radicem זָהָה esse ajunt, magno in errore versantur; namque primum radix זָהָה extra ipsorum mentem non exstat, certe in lingua hebraica; deinde forma זַיִת a v. זָהָה perquam mire foret conficta; denique vis splendendi non sine violentia ad olivam trahitur.

זַיִת
ז״ וסמין זַיִת ומיכוי זֵיתִים. מכוונס נרגר מזמן [אֿלי׳פֿע], מעדון נזמו ויריו, ופעמים ו׳ת כמו עץ ו׳ת, ועץ-זמן כמו עץ ו׳ת, ולפעמים מקשר ו׳ת זמן כמו עץ זמן. ובעכני פעל גויר מזס מו׳ת, לומר מרקקס ומכישס ממכו, ומשעֹ זֵיתָן תוקרי ממכו.
n. m. oliva (interdum, sicut עֵץ זַיִת שֶׁמֶן, עֵץ שֶׁמֶן, זַיִת שֶׁמֶן, de arbore speciatim), dicta a suavitate odoris, arab. zait', maur. shedshra de zeitun (de arbore), hispan. azeytuna. LXX. ἐλαία, ἐλαιών, ἐλαΐνος. חָבַט זֵיתִים, ἐλαιολογεῖν. A v. denom. (unguentum, oleum olere), n. pr. זֵיתָן, bene olens.
זַיִת p.
Gn. 8, 11. והנה עלה־זית טרף בפיה
Ex. 27, 20. שמן זית זך
Ex. 30, 24. ושמן זית הין
Lev. 24, 2. שמן זית זך
Jud. 15, 5. ועד־קמה ועד־כרם זית
2 Reg. 18, 32. ארץ זית יצהר ודבש
Neh. 8, 15. והביאו עלי־זית
Jes. 17, 6. עללות כנקף זית
Jes. 24, 12. כנקף זית כעללת
Jer. 11, 16. זית רענן
Mich. 6, 15. אתה תדרך־זית
Hab. 3, 17. כחש מעשה־זית
הַזַּיִת
Jud. 9, 9. ויאמר להם הזית
Hag. 2, 19. ועץ הזית לא נשא
כְּזַיִת
Ps. 52, 10. ואני כזית רענן
כַּזַּיִת
Job. 15, 33. וישלך כזית נצתו
Hos. 14, 7. ויהי כזית הודו
לַזַּיִת
Jud. 9, 8. ויאמרו לזית מלוכה עלינו
constr.: זֵית
Dt. 8, 8. ארץ־זית שמן ודבש
cum suff.: זֵיתֶךָ
Dt. 24, 20. כי תחבט זיתך
cum suff.: זֵיתְךָ p.
Dt. 28, 40. כי ישל זיתך
cum suff.: לְזֵיתֶךָ p.
Ex. 23, 11. כן־תעשה לכרמך לזיתך
pl.: זֵיתִים
Dt. 28, 40. זיתים יהיו לך
Ps. 128, 3. בניך כשתלי זיתים
Zach. 4, 3. ושנים זיתים עליה
pl.: וְזֵיתִים
Dt. 6, 11. כרמים וזיתים אשר לא־
נטעת
Jos. 24, 13. כרמים וזיתים אשר לא־
נטעתם
וזיתים וכרמים ונצאן
2 Reg. 5, 26. ובקר
Neh. 9, 25. כרמים וזיתים
pl.: הַזֵּיתִים
ודוד עלה במעלה
2 Sam. 15, 30. הזיתים
1 Chr. 27, 28. ועל־הזיתים והשקמים
Zach. 4, 11. מה־שני הזיתים האלה
Zach. 4, 12. מה־שתי שבלי הזיתים
Zach. 14, 4. על־הר הזיתים
Zach. 14, 4. ונבקע הר הזיתים
pl. c. suff.: וְזֵיתֶיכֶם
1 Sam. 8, 14. וזיתיכם הטובים יקח
Am. 4, 9. וזיתיכם יאכל הגזם
pl. c. suff.: זֵיתֵיהֶם
Neh. 5, 11. זיתיהם ובתיהם

זִיד
v. s. r. זָדַד p. 348.

זַיִן
v. s. r. זָיַן p. 345.

זִיז
v. s. r. זָזַז p. 349.

זֵיקוֹת
v. s. r. זָקַק p. 362.

זִיר
ad זָרָא v. s. r. זוּר p. 350.

זַיִת
v. s. r. זוּת p. 351.

זָךְ

v. s. r. זָכַךְ *p.* 352.

זָכָה

פעל נוד, וכיסף שסוף שסתיך מן זָךְ, זָכַךְ, כתמצות סמכוון מוזקק ומזוכך, לומר מלוטף [דורכזיי־גע, געלי־עטרט], לומר פס קן במכוון סמוסרי, כיון עסוי וכו לנכ זך וכי כפיס. מוס סכבד זָכָה וסמתפעל הִזְדַּכָּה במכוך סת׳ ע״י דגוש. נקמי וכגמרת פעס סוס לרוג, ומצוי כצפתי ערב עי׳ תקת זָכַךְ.

v. intr., quod ex vv. זָךְ, זָכַךְ productione factum est, perlucidum, purum esse, semper moraliter: purum, integrum, innocentem, castum esse. ***Pi.*** (זִכָּה) purgare, justificare, a noxa culpaque peccatorum integrum ac liberum vel facere vel servare. ***Hitpa.*** (הִזַּכָּה) se purgare. Vi nativa ***zak***, ***zaq*** de ***colando*** dicitur, sanscr. ***sic***, slav. ***sek***, ***siak***, ***sacz***, lat. (apud Columellam) ***sacc***-are; is vero, qui percolat, nonne purgat? LXX. ἀποκαθαρίζειν, νικᾶν (sicut *z'ko* syriacum), ἄμεμπτος; ***Pi.*** ἁγνὸν ἔχειν, κατορθοῦν, δικαιοῦν. ***Hitp.*** καθαρὸν γίνεσθαι.

1 *impf. c. h int.*: הֶאֱזַכֶּה
Mich. 6, 11. האזכה במאזני רשע
2 *imperf.*: תְּזַכֶּה
Ps. 51, 6. תזכה בשפטך
3 *imperf.*: יְזַכֶּה
Job. 15, 14. מה־אנוש כי־יזכה
Job. 25, 4. ומה־יזכה ילוד אשה
Pi-el: זִכָּה
1 *perf.*: זִכִּיתִי
Ps. 73, 13. אך־ריק זכיתי לבבי
Prv. 20, 9. מי־יאמר זכיתי לבי
3 *imperf.*: יְזַכֶּה
Ps.119, 9. במה יזכה־נער את־ארחו
Hitpa-el: הִזַּכָּה
impert. pl.: הִזַּכּוּ
Jes. 1, 16. רחצו הזכו

זָכָא

פעל נקמי כמו נעגבי, גלי ספרס סמכוון.

v. aram., ab hebraico non diversum, syriace vi duplici et vincendi et purgandi.

זַכּוּ

ג״כ נקמי, וסטיון זַכּוּת [נקמגוס], וסידועס זְכוּתָא, סמלוס כוד ועסר לנכ תמס ונקיון [ריינסייט], ונגמרת ונקמגוס עוד סתמוכס זַכָּאוּ, וכן סתוקי זַכִּי.

(non זְכוּ) *n. f. aram.* (c. זְכוּת, in serm. targ. sexcenties, def. זְכוּתָא, puritas, integritas, talmud. vi *meriti* dogmatica, forma interdum paullum variata זַכָּאוּ, unde זַכַּי *Zaχχαῖος*, pius). LXX. εὐθύτης.

Dan. 6, 23. קדמוהי זכו השתכחת

זַכּוּ

פעל נודד, וסמלוס כמו זָכָה, ונמצ׳ במכוון מוסרי לו ענגי, וככנין מגוסף חֵזֶק יולף. תמצות וסוד סגרס כמו זָקַק, לגון סגון נסודרין לו במסכנת סס [ריינסן, ויינגן], וכן נסולו ונגרמני וסקלנס [s. *sic*, וגזקי זפתי ערב, וסגזקל קל לסכין, כי סמוקק וסמלוף סוף סון. נגמרל ונקגוס סקעל זַגָּא מגלסו, וכן זַכּוּ לגר מסכו אִזַּכְּכוּ.

v. intr., vi eadem, qua זָכָה, purum esse, tum physice tum moraliter. ***Hif.*** הֶזֵּךְ, purgare. Vis nativa radicis in significatione colandi, percolandi consistit, sicuti v. זָקַק; a percolato ad purum facilis est transitus. Gem. et targ. זַכּוּ, זַגָּא (***Itpa.*** אִזְדַּכָּא), vi nativa plane eadem. LXX. καθαρίζειν, καθαρός; ***Hif.*** ἀποκαθαίρειν.

3 *pl. perf.*: זַכּוּ
Job. 15, 15. ושמים לא־זכו בעיניו
Job. 25, 5. וכוכבים לא־זכו בעיניו
Thr. 4, 7. זכו נזיריה משלג
Hif-il: הֵזֵךְ
1 *perf.*: וָהַזְכֹּתִי
Job. 9, 30. והזכותי בבר כפי
זָךְ
תוקי׳ וכר ולנקס זַכָּה, סמלוס מוזק ועסור וכר וכי׳ וכ׳, מן ענגי מן מוסכי [ריין, דורכלי״עגט], ונקגוס זַכִּיךְ תוקי׳ כדומס לו, ומכוון יולע מסגרס.

adj. m. (f. זַכָּה), purum, lautum, mundum; integrum, a peccatis culpaque peccatorum liberum esse, targ. notione eadem: זַכִּיךְ ad s. f. חַכִּים, צַדִּיק.

adj. masc.: זָךְ *p.*
Ex. 27, 20. שמן זית זך
Lev. 24, 2. שמן זית זך
adj. masc.: זַךְ
Job. 8, 6. אם־זך וישר אתה
Job. 11, 4. ותאמר זך לקחי
Job. 33, 9. זך אני בלי־פשע
Prv. 16, 2. כל־דרכי איש־זך בעיניו
Prv. 20, 11. אם־זך ואם־ישר פעלו
adj. masc.: וָזַךְ
Prv. 21, 8. וזך ישר פעלו
adj. fem.: זַכָּה
Ex. 30, 34. סמים ולבנה זכה
Lev. 24, 7. לבנה זכה
Job. 16, 17. ותפלתי זכה

זְכוּכִית

ג״כ וסמכוון לגר סמלוסס וסמלוף וכי׳, סנקלל נגמרל וונ׳ל וענגי וגגא, לומר לל״ק מן מתכת, ולל״ל מן לכני׳ שנעשה מכתר ודגן וכדומס ע״י לרוף [גלאס]. נקגוס זְגוּגִי, זוּגִי מעלמו, ומוס נגמרל זְגָג לים עשה וכו׳, וכן נגמרל כְּלֵי זְכוּכִית, אופן זְכוּכִית וכדומס. ופתר כלי־וכו׳ לגתים נקרל לל״ק נקגוס שְׁתְרֵז.

n. f., res pura ac perlucida, gemar. זְוִגִיתָא (a v. זְגָג), syr. ***zegugito***, crystallus, ut quidem nonnulli putant, ex sentent. aliorum: vitrum; targum. זְגוּגִי, זוּגִי, unde gemar. זַגָּגִין s. זַגָּגֵי, vitriarii (syn. אוּמָנֵי זְכוּכִית). Targ. vertit: זְכוּכִיתָא; targ. aliud: אַסְפַּקְלַרְיָא LXX. ὕαλος. Schol. κρύσταλλος. Hieron. *vitrum*. Santes: *adamas*.

זִכּוּכִית
Job. 28, 17. לא־יערכנה זהב וזכוכית

זָכַר

פעל נודד לפי תמצותו [העתיד יִזְכֹּר], כי לפעמים מלגתו [כמו דָּבַר, דָּקַר, נקרי, דָּקַר נעגבי, לפי כלגס קוטב סגרס דָּבַר, דָּקַר, נמכוון פָּר] נקיעס ועגלל ונקגוס גילס ומילים תפיכס וכיכ [לייכגְּהַרְגען, לייכדיכגען], כלפי עוד סגס זָכַר [לומר הִזְכִּיר, כִּוְּכָה] בגלוג לל נקגס [לומר נִזְכְּרָה] יוכיל. ומוס סמגלל על סמיכס וגילס בקוג [לייכדיכגען, וין לייכפרְגַּגען], לומר תפיכס נכוס סרוכני, ומס תמצות סמגיכס ולקס וסלפיכס נוכרון, ומוס פעגל נוזל. סנכיכס קלי סנכגס.

vrb. trans. (radix est enim *kar*, quae inest verbis his: כָּרַר, כָּקַר, כָּר), infigere, insculpere, unde n. זֵכֶר (= הֵכֶּר; opp. vi simili נְקִיבָה = נְזִכְרָה), tropice memoriae infigere, imprimere, animo percipere et memoria custodire, in memoriam redigere, memoria retinere, complecti; intr. recordari, meminisse. Conjugg. intellectu perfaciles. LXX. μνᾶσθαι, μνείαν ποιεῖν, μνημονεύειν, οὐ πτοεῖσθαι, ἀναμιμνήσκειν, ὀνομάζειν; *inf.* μνεία; ***Nif.*** μνεία γίνεται; μνεῖά ἐστι; *part.* μνημόσυνον. ***Hif.*** ἀγαπᾶν, ἀναφωνεῖν, ἐπικαλεῖν, ἐπονομάζειν, καλεῖν; *inf.* ἀνάμνησις; *part.* μνημόσυνον; ἐπὶ τῶν ὑπομνημάτων; ὑπομνηματόγραφος.

זֵכֶר *p.*
Gn. 40, 23. ולא־זכר שר־המשקים
2 Chr. 24, 22. ולא־זכר יואש המלך
Esth. 2, 1. זכר את־ושתי
Ps. 9, 13. כי־דרש דמים אותם זכר
Ps. 98, 3. זכר חסדו ואמונתו
Ps. 105, 8. זכר לעולם בריתו
Ps. 105, 42. כי זכר את־דבר קדשו
Ps. 109, 16. לא־זכר עשות חסד
Ps. 136, 23. שבשפלנו זכר לנו
Eccl. 9, 15. ואדם לא זכר את־האיש
Jer. 44, 21. זכר ה׳ ותעלה על־לבו
Thr. 2, 1. ולא־זכר הדום־רגליו
3 *perf. c. suff.*: זְכָרָנוּ
Ps. 115, 12. ה׳ זכרנו יברך
3 *fem.*: זְכָרָה
Thr. 1, 7. זכרה ירושלם
Thr. 1, 9. לא זכרה אחריתה
2 *perf.*: זָכַרְתָּ
Dt. 5, 15. וזכרת כי־עבד היית
15, 15. 16, 12. 24, 18. 22.
Dt. 8, 2. וזכרת את־כל־הדרך
Dt. 8, 18. וזכרת את־ה׳ אלהיך
1 Sam. 25, 31. וזכרת את־אמתך
2 *prf. c. suff.*: זְכַרְתָּנִי
Gn. 40, 14. כי אם־זכרתני אתך
2 *perf. c. suff.*: וְזָכַרְתָּנִי
1 Sam. 1, 11. וזכרתני ולא־תשכח
2 *perf. c. suff.*: זְכַרְתָּם
Ps. 88, 6. לא־זכרתם עוד
2 *fem.*: זָכַרְתְּ *p.*
Jes. 17, 10. וצור מעזך לא זכרת
Jes. 47, 7. לא זכרת אחריתה
Jes. 57, 11. ואותי לא זכרת
2 *perf.*: זָכַרְתְּ *fem.*
לא זכרת־את־ימי נעוריך
Ez. 16, 22. 43.
2 *perf.*: וְזָכַרְתְּ
Ez. 16, 61. וזכרת את־דרכיך
1 *perf.*: זָכַרְתִּי *p.*
Job. 21, 6. ואם־זכרתי ונבהלתני
Ps. 119, 52. זכרתי משפטיך מעולם
Ps. 119, 55. זכרתי בלילה שמך ה׳
Ps. 143, 5. זכרתי ימים מקדם
Jer. 2, 2. זכרתי לך חסד נעוריך

כלי־רעתם זכרתי Hos. 7, 2.
את־ה׳ זכרתי Jon. 2, 8.
1 *perf.*: וְזָכַרְתִּי
וזכרתי את־בריתי Gn. 9, 15.
וזכרתי את־בריתי Lev. 26, 42.
וזכרתי להם ברית ראשנים Lev. 26, 45.
וזכרתי אני את־בריתי Ez. 16, 60.
1 *perf. c. suff.*: זְכַרְתִּיךָ
אם־זכרתיך על־יצועי Ps. 63, 7.
3 *pl.*: זָכְרוּ
ולא זכרו בני ישראל Jud. 8, 34.
ולא־זכרו נפלאתיך Neh. 9, 17.
לא־זכרו את־ידו Ps. 78, 42.
לא זכרו את־רב חסדיך Ps. 106, 7.
ולא זכרו ברית אחים Am. 1, 9.
3 *pl.*: וְזָכְרוּ
וזכרו פליטיכם אותי Ez. 6, 9.
2 *pl.*: וְזִכַרְתֶּם
וזכרתם את־כל־מצות ה׳ Nu. 15, 39.
וזכרתם כי־עצמכם Jud. 9, 2.
וזכרתם־שם את־דרכיכם Ez. 20, 43.
וזכרתם את־דרכיכם Ez. 36, 31.
1 *perf.*: זָכַרְנוּ
זכרנו את־החנה Num. 11, 5.
part. pl.: וְלִזְכָרֶיהָ *constr.*
ולזכרי פקדיו לעשותם Ps. 103, 18.
inf.: זָכֹר
זכר תזכר את אשר־עשה Dt. 7, 18.
זכר אזכרנו עוד Jer. 31, 20
זכור תזכור ותשיח Thr. 3, 20.
inf. constr.: כָּזְכֹּר
כזכר בניהם מזבחותם Jer. 17, 2.
inf. constr.: לָזְכֹּר
וראיתיה לזכר ברית עולם Gn. 9, 16.
לזכר את־ימי נעוריה Ez. 23, 19.
inf. c. suff.: בְּזָכְרֵנוּ
בזכרנו את־ציון Ps. 137, 1.
impt.: זָכוֹר, זָכֹר, זָכוֹר, זָכְרִי־
זכור את־היום הזה Ex. 13, 3.
זכור את־יום השבת Ex. 20, 8.
זכור לאברהם ליצחק Ex. 32, 13.
זכר אל־תשכח Dt. 9, 7.
זכר לעבדיך לאברהם Dt. 9, 27.
זכור את אשר־עשה ה׳ אלהיך למרים Dt. 24, 9.
Dt. 25, 17. זכור את אשר־עשה
Dt. 32, 7. זכור ימות עולם
Jos. 1, 13. זכור את־הדבר
2 Reg. 9, 25. כי זכר אני ואתה
2 Reg. 20, 3. אנה ה׳ זכר־נא
Neh. 1, 8. זכר־נא את־הדבר
Job. 4, 7. זכר־נא מי הוא נקי אבד
Job. 7, 7. זכר כי־רוח חיי
Job. 10, 9. זכר־נא כי־כחמר עשיתני
Job. 36, 24. זכר כי־תשגיא פעלו
Job. 40, 31. זכר מלחמה אל־תוסף
Ps. 25, 6. זכר־רחמיך ה׳
Ps. 25, 7. כחסדך זכר־לי
Ps. 74, 2. זכר עדתך קנית קדם
Ps. 74, 18. זכר־זאת אויב
Ps. 74, 22. זכר חרפתך מני־נבל
Ps. 89, 48. זכר־אני מה־חלד
Ps. 89, 51. זכר אדני חרפת עבדיך
Ps. 103, 14. זכור כי־עפר אנחנו
Ps. 119, 49. זכר־דבר לעבדך
Ps. 132, 1. זכור־ה׳ לדוד
Ps. 137, 7. זכר ה׳ לבני אדום
Jes. 38, 3. אנה ה׳ זכר־נא
Jes. 44, 21. זכר־אלה יעקב
Jer. 14, 21. זכר אל־תפר בריתך
Jer. 18, 20. זכר עמדי לפניך
Thr. 3, 19. זכר־עניי ומרודי
Thr. 5, 1. זכר ה׳ מה־היה לנו
Mich. 6, 5. זכר־נא מה־יעץ בלק

imperat.: וּזְכָר
Eccl. 12, 1. וזכר את־בוראיך
impt. c. h opt.: זָכְרָה
2 Chr. 6,42. זכרה לחסדי דויד עבדך
Neh. 5, 19. 13, 31. זכרה־לי אלהי
Neh. 6, 14. זכרה אלהי כטוביה
Neh. 13,22. גם־זאת זכרה־לי אלהי
Neh. 13, 29. זכרה להם אלהי
impt. c. suff.: זָכְרֵנִי
Jud. 16, 28. זכרני נא וחזקני נא
Ps. 106, 4. זכרני יי ברצון עמך
Jer. 15, 15. זכרני ופקדני
pl.: זָכְרוּ
1 Chr. 16, 12. זכרו נפלאתיו אשר עשה
1 Chr. 16, 15. זכרו לעולם בריתו
Ps. 105, 5. זכרו נפלאתיו
Jes. 46, 8. זכרו־זאת והתאששו
Jes. 46, 9. זכרו ראשנות מעולם
Jer. 51, 50. זכרו מרחוק את־יי
Mal. 3, 22. זכרו תורת משה
impt. pl.: זָכֹר *p.*
Neh. 4, 8. אדני הגדול והנורא זכרו
1 *imperf.:* אֶזְכֹּר
Lev. 26, 42. בריתי אברהם אזכר
Lev. 26, 42. והארץ אזכר
Jes. 43, 25. וחטאתיך לא אזכר
Jer. 31, 34. ולחטאתם לא אזכר־עוד
imperf.: וַאֶזְכֹּר
Ex. 6, 5. ואזכר את־בריתי
1 *impf. c. h opt.:* אֶזְכְּרָה
Ps. 42, 5. אזכרה ואשפכה עלי נפשי
Ps. 77, 4. אזכרה אלהים ואהמיה
Ps. 77, 12. כי־אזכרה מקדם פלאך
1 *impf. c. suff.:* אֶזְכָּרְךָ
Ps. 42, 7. אזכרך מארץ ירדן
1 *impf. c. suff.:* אֶזְכָּרֵכִי
Ps. 137, 6. אם־לא אזכרכי
1 *impf. c. suff.:* אֶזְכָּרֵנּוּ
Jer. 20, 9. ואמרתי לא־אזכרנו
Jer. 31, 20. זכר אזכרנו עוד
2 *imperf.:* תִּזְכֹּר
Dt. 7, 18. תזכר את אשר־עשה יי
Dt. 16, 3. למען תזכר את־יום צאתך
2 S. 19, 20. ואל־תזכר את אשר העוה
Job. 11, 16. כמים עברו תזכר
Ps. 25, 7. ופשעי אל־תזכר
Ps. 79, 8. אל תזכר־לנו עונת ראשנים
Jes. 64, 8. ואל־לעד תזכר עון
Thr. 3, 20. זכור תזכור ותשיח
Hab. 3, 2. ברגז רחם תזכור
2 *impf. c. suff.:* וְתִזְכְּרֵנִי
Job. 14, 13. תשית לי חק ותזכרני
2 *impf. suff.:* תִּזְכְּרֶנּוּ
Ps. 8, 5. מה־אנוש כי־תזכרנו
2 *fem.:* תִּזְכְּרִי
Jes. 54, 4. וחרפת אלמנותיך לא תזכרי־עוד
Ez. 16, 63. למען תזכרי ובשת
Ez. 23, 27. ומצרים לא תזכרי־עוד
3 *imperf.:* יִזְכֹּר *c. Maq.*
2 Sam. 14, 11. יזכר־נא המלך
Ps. 20, 4. יזכר כל־מנחתיך
Ps. 111, 5. יזכר לעולם בריתו
Prv. 31, 7. ושמלן לא יזכר־עוד
Eccl. 5, 19. כי לא הרבה יזכר
Jer. 14, 10. עתה יזכר עונם
Hos. 8, 13. עתה יזכר עונם
Hos. 9, 9. יזכר עונם
Nah. 2, 6. יזכר אדיריו
3 *imperf.:* וַיִּזְכֹּר
Eccl. 11, 8. ויזכר את־ימי החשך
3 *imperf.:* וַיִּזְכָּר
Gn. 8, 1. ויזכר אלהים את־נח
Gn. 19, 29. ויזכר אלהים את־אברהם
Gn. 30, 22. ויזכר אלהים את־רחל
Gn. 42, 9. ויזכר יוסף את החלמות
Ex. 2, 24. ויזכר אלהים את־בריתו
Ps. 78, 39. ויזכר כי־בשר המה
Ps. 106, 45. ויזכר להם בריתו
Jes. 63, 11. ויזכר ימי־עולם
3 *impf. c. suff.:* וַיִּזְכְּרֶהָ
1 Sam. 1, 19. ויזכרה יי
2 *pl.:* תִּזְכְּרוּ
Num. 15, 40. למען תזכרו ועשיתם
Jes. 43, 18. אל־תזכרו ראשנות
Jer. 23, 36. ומשא יי לא תזכרו־עוד
3 *pl.:* יִזְכְּרוּ
Ps. 22, 28. יזכרו וישבו אל־יי
Jer. 3, 16. ולא יזכרו־בו
3 *pl.:* וַיִּזְכְּרוּ
Ps. 78, 35. ויזכרו כי־אלהים צורם
3 *pl. c. suff.:* יִזְכְּרֻנִי
Zach. 10, 9. ובמרחקים יזכרוני
3 *pl. c. suff.:* יִזְכְּרוּךָ
Jes. 64, 4. בדרכיך יזכרוך
Nif-al: נִזְכָּר
2 *pl.:* וְנִזְכַּרְתֶּם
Num. 10, 9. ונזכרתם לפני יי
part. pl.: נִזְכָּרִים
Esth. 9, 28. נזכרים ונעשים
inf. c. suff.: הִזָּכְרָכֶם
Ez. 21, 29. יען הזכרכם
2 *imperf.:* תִּזָּכְרִי *fem.*
Jes. 23, 16. הרבי־שיר למען תזכרי
Ez. 21, 37. בתוך הארץ לא תזכרי
3 *imperf.:* יִזָּכֵר
Job. 24, 20. עוד לא־יזכר
Job. 28, 18. ראמות וגביש לא יזכר
Ps. 83, 5. יזכר שם־ישראל עוד
Ps. 109, 14. יזכר עון אבתיו
Jer. 11, 19. ושמו לא־יזכר עוד
3 *fem.:* תִּזָּכֵר
Ez. 25, 10. למען לא־תזכר בני־עמון
3 *pl.:* יִזָּכְרוּ
Ez. 18, 22. לא יזכרו לו בצדקתו
Hos. 2, 19. ולא־יזכרו עוד בשמם
Zach. 13, 2. ולא יזכרו עוד
3 *fem.:* תִּזָּכַרְנָה
Jes. 65, 17. ולא תזכרנה הראשנות
Ez. 18, 24. לא תזכרנה במעלו
Ez. 33, 16. אשר חטא לא תזכרנה לו
3 *fem.:* תִּזָּכַרְנָה
Ez. 3, 20. ולא תזכרן צדקתו
Ez. 33, 13. כל צדקתו לא תזכרן
Hif-il: הִזְכִּיר 3 *perf.*
Jes. 49, 1. ממעי אמי הזכיר שמי
2 *prf. c. suff.:* וְהִזְכַּרְתָּנִי
Gn. 40, 14. והזכרתני אל־פרעה
part.: מַזְכִּיר
Gn. 41, 9. את־חטאי אני מזכיר
2 Sam. 8, 16. בן־אחילוד מזכיר
1 Chr. 18, 15. בן־אחילוד מזכיר
Jes. 66, 3. מזכיר לבנה
Ez. 21, 28. והוא־מזכיר עון להתפש
Ez. 29, 16. מזכיר עון
part.: הַמַּזְכִּיר
2 Sam. 20, 24. בן אחילוד המזכיר
1 Reg. 4, 3. בן־אחילוד המזכיר
2 Reg. 18, 18. 37. בן־אסף המזכיר
2 Chr. 34, 8. יואח בן־יואחז המזכיר
Jes. 36, 3. 22. בן־אסף המזכיר
part. pl.: הַמַּזְכִּירִים
Jes. 62, 6. המזכירים את־יי
part. fem.: מַזְכֶּרֶת *sg.*
Num. 5, 15. מזכרת עון
inf. constr.: הַזְכִּיר
2 Sam. 18, 18. בעבור הזכיר שמי
inf. constr.: לְהַזְכִּיר
1 Reg. 17, 18. להזכיר את־עוני
Ps. 38, 1. מזמור לדוד להזכיר
Ps. 70, 1. למנצח לדוד להזכיר
Am. 6, 10. כי לא להזכיר לשם יי
inf. constr.: וּלְהַזְכִּיר
1 Chr. 16, 4. ולהזכיר ולהודות ולהלל
inf. c. suff.: הַזְכִּרְכֶם
Ez. 21, 29. יען הזכרכם עונכם
inf. c. suff.: בְּהַזְכִּירוֹ
1 S. 4, 18. ויהי כהזכירו את־ארון
impf. c. suff.: הַזְכִּירֵנִי
Jes. 43, 26. הזכירני נשפטה יחד
imperat. pl.: הַזְכִּירוּ
Jes. 12, 4. הזכירו כי נשגב שמו
Jer. 4, 16. הזכירו לגוים הנה
1 *imperf.:* אַזְכִּיר
Ex. 20, 24. אשר אזכיר את־שמי
Ps. 71, 16. אזכיר צדקתך לבדך
Ps. 77, 12. אזכיר מעללי־יה
Ps. 87, 4. אזכיר רחב ובבל
Jes. 63, 7. אזכיר תהלת יי
1 *impf. c. h opt.:* אַזְכִּירָה
Ps. 45, 18. אזכירה שמך בכל־דר
3 *imperf.:* יַזְכִּיר
Jes. 19, 17. כל אשר יזכיר אתה
1 *pl.:* נַזְכִּיר
Ps. 20, 8. בשם־יי אלהינו נזכיר
Jes. 26, 13. לבד־בך נזכיר שמך
cum h opt.: נַזְכִּירָה
Cant. 1, 4. נזכירה דדיך
2 *pl.:* תַּזְכִּירוּ
Ex. 23, 13. אלהים אחרים לא תזכירו
Jos. 23, 7. ובשם אלהיהם לא־תזכירו
3 *pl.:* יַזְכִּירוּ
Jes. 48, 1. ובאלהי ישראל יזכירו

זֵכֶר

ז״ן, והסלנט זכרון סס, לומר משמיט ומניפיס נוכרון [אַבְּדענקען], ולכוח הזכרון נפש ע״י פריצת הסס, ומוס וכר ד׳, לדיק, כמו פריצת סס ד׳, לו סס סלדיק, ולא״ם וכר וסס משוקפים. ומוס תנין זכר לדיק לנרכה וסס רשעים ירקב, וכן אַזְכָּרָה נגמלת כמר סס ד׳, וכן נמקפל כמר שנוך והלול נכללו. והסנן סקילוסים נשפח כנשמה: זל״ש = וכר לדיק לנרכה; ולא״ם = וכר לדיק לחיי סעולם הנא; ולע״ם = וכר לדיק לחיי עולם הנא; ולא״ל = וכר לדיק הנא; ונוק״ל = וכר לדיק וקדושתו לנרכה וכדומה.

n. m., impressio, deinde memoria, recordatio, quatenus est imaginum impressarum thesaurus; mentio, quae fit ore atque nominis appellatione, honorifica potissimum ac solenni. Similiter gemarice אַזְכָּרָה, nominis Dei Sanctissimi mentio. Rabinice inde haec scribendi compendia זצל (= זֵכֶר צַדִּיק לִבְרָכָה); זצה״ה (זֵכֶר צַדִּיק לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא) זצל״ה (idem); זצה״ק (idem) זצל״ק (זֵכֶר צַדִּיק לְחַיֵּי הַבָּא); זקדש״ל (יִקַּדְּשֵׁהוּ לִבְרָכָה). LXX. *μνεῖα, μνήμη, μνημόσυνον, μνημονεύειν, ὄνομα; ἄρτεν* (זֵכֶר).

Ex. 17, 14. אמחה את־זכר עמלק
Dt. 25, 19. תמחה את־זכר עמלק
Ps. 111, 4. זכר עשה לנפלאתיו
Ps. 145, 7. זכר רב־טובך יביעו
Prv. 10, 7. זכר צדיק לברכה
Jes. 26, 14. ותאבד כל־זכר למו

לְזֵכֶר

Ps. 30, 5. 97, 12. והודו לזכר קדשו
Ps. 112, 6. לזכר עולם יהיה צדיק

cum suff.: זִכְרִי
Ex. 3, 15. וזה זכרי לדר דר

cum suff.: זִכְרֶךָ *p.*
Ps. 6, 6. כי אין במות זכרך

cum suff.: זִכְרְךָ
Ps. 135, 13. יי זכרך לדר־דור

cum suff.: וְזִכְרְךָ
Ps. 102, 13. וזכרך לדר ודר

cum suff.: וּלְזִכְרְךָ
Jes. 26, 8. ולזכרך תאות־נפש

cum suff.: זִכְרוֹ
Job. 18, 17. זכרו־אבד מני־ארץ
Hos. 12, 6. יי זכרו
Hos. 14, 8. זכרו כיין לבנון

cum suff.: זִכְרָם
Dt. 32, 26. אשביתה מאנוש זכרם
Ps. 9, 7. אבד זכרם המה
Ps. 34, 17. להכרית מארץ זכרם
Ps. 109, 15. ויכרת מארץ זכרם
Eccl. 9, 5. כי נשכח זכרם

cum suff.: וְזִכְרָם
Esth. 9, 28. וזכרם לא־יסוף

זֵכֶר

כמו זָכָר נלי הכדל המכוון.

n. m. vi eadem, qua זָכָר, sine significationis ullo discrimine.

Ex. 17, 14. *אמחה את־זכר עמלק
Prv. 10, 7. *זכר צדיק לברכה
Jes. 26, 14. *ותאבד כל־זכר למו

זִכָּרוֹן, זִכָּרֹן

ז״ן והסמן זִכָּרוֹן והכתוי נכפל זִכָּרִים, זִכָּרוֹנוֹת נכפל המכוון. הסלנט כמו וכר, לומר לפר נו יוסמ ויוכן דנר נוכרון [אַבְּדענקען], לו לפר יוכן וימולנ זכר סס, ותנין נוס מכתב וכרון ותנכי זכרון. ולפעמים מכתיבה על ספר דנר ופניעה ומקרס סס למוכרת עולם [דענקווירדיגעס ערזיינגיסס], וספר וכרון נוס נוף. ומכתוי זִכָּרוֹנוֹת מדנרי הימים מכתבים לזכרון נספר, ומוס ספר הזכרונות, לומר ספר דנרי הימים למעלנה לו לנית המלך. ומכתוב וכרונים לניין לו מכתב וכרון על מנגת תנן, לו נהרדף עם מנל ודוק.

n. m. biplurale: memoria, recordatio; monumentum; liber memorabilium (ὑπόμνημα, mémoire); sententia, qua quid memoriae proditur. LXX. *ἀνάμνησις, μνήμη, μνημόσυνον, ψαλμός, γαυρίαμα.*

Ex. 17, 14. כתב זאת זכרון בספר
Ex. 28, 12. אבני זכרן לבני ישראל
Ex. 39, 7. אבני זכרון לבני ישראל
Nu. 5, 15. מנחת זכרון מזכרת עון
Nu. 17, 5. 31, 54. זכרון לבני ישראל
Eccl. 1, 11. לא־יהיה להם זכרון
Mal. 3, 16. ספר זכרון לפניו

וְזִכָּרוֹן

Neh. 2, 20. אין־חלק וצדקה וזכרון

הַזִּכָּרוֹן

Num. 5, 18. את מנחת הזכרון

לְזִכָּרוֹן

Ex. 12, 14. היום הזה לכם לזכרון
Ex. 28, 12. על־שתי כתפיו לזכרן
Ex. 28, 29. לזכרן לפני־יי תמיד
Ex. 30, 16. לזכרון לפני יי
Dt. 10, 10. ויהי לכם לזכרון
Jos. 4, 7. האבנים האלה לזכרון
Zach. 6, 14. לזכרון בהיכל יי

וּלְזִכָּרוֹן

Ex. 13, 9. ולזכרון בין עיניך

constr.: זִכְרוֹן

Lev. 23, 24. זכרון תרועה
Eccl. 1, 11. אין זכרון לראשנים

Eccl. 2, 16. כי אין זכרון לחכם
cum suff.: זִכְרוֹנֵךְ
Jes. 57, 8. שמת זכרונך
1 pl. c. suff.: זִכְרֹנֵיכֶם
Job. 13, 12. זכרוניכם משליי־אפר
II. pl.: הַזִּכְרֹנוֹת
Esth. 6, 1. את־ספר הזכרנות
אַזְכָּרָה
ז״נ [גויר מפעיל], והלשון תוכן מפתרון סנוסף [ופעמ סנוסף שנוף וסלול, וסוכיר כמו סודפת שם ד׳, ונמלט גם סוכיר כשם כמו קרפ כשם. ומוסף מהשקל לעיון מהקרב ומסיקף לד׳, כי מקרבנות ניחוחו ושנוחו אל מקנ״מ, ווא מסוד נשוכיר לשוכח], ופשוטו [פרייווכנ, מפפעלוכנ]; נגזרת חוזכיר ומסקרת לשכח לעיון לשם מפעולת.
n. f. hifil., nominis divini nuncupatio solennis (nam הִזְכִּיר בהי dicitur pro קָרָא בהי), tropice sacrificium, quod ad Dei laudem cum ejus mentione honorifica offertur (unde מַזְכִּיר לְבֹנָה). Gemarice de ipso Dei nomine arcano. LXX. *ἀνάμνησις*. Vulg. memoriale (Gedächtnissopfer).
לְאַזְכָּרָה
Lev. 24, 7. והיתה ללחם לאזכרה
cum suff.: אַזְכָּרָתָהּ
Lev. 2, 2. את־אזכרתה המזבחה
Lev. 2, 9. מן־המנחה את־אזכרתה והקטיר הכהן את־
Lev. 2, 16. אזכרתה
Lev. 5, 12. מלוא קמצו את־אזכרתה
Lev. 6, 8. ריח ניחח אזכרתה לי״י
Nu. 5, 26. מן־המנחה את־אזכרתה
זֵכֶר
שם וכר לעיון סוכר סיולד ומשפיע וסכנוי זְכָרִים, וטוכנו נְקֵבָה, וסכינון סיניי ונכי״, ותמלוטו כשכר יולע מסגרת, כמו בָּקָר, ע״מ קכס, וסנקנה סשוכו·וסכן. נגזרת מוס עוד זֵכֶרוּת, זְכָרוּת, ונקדוק זְכָרִי, נִזְדַּכֵּר, נִזְדַּכְּרוּת יוסע.
n. m., mas, vir (opp. נְקֵבָה), a v. זָכָר (syn. בָּחָר). LXX. *ἀνήρ, ἄρρην, ἄρσεν, ἄρσην, ἀρσενικός*; בֶּן־זָכָר *ἄρσην*.
Gn. 1, 27. זכר ונקבה ברא אתם
Gn. 5, 2. זכר ונקבה בראם
Gn. 6, 19. זכר ונקבה יהיו
Gn. 7, 3. שבעה שבעה זכר ונקבה
Gn. 7, 9. אל־התבה זכר ונקבה
Gn. 7, 16. והבאים זכר ונקבה
Gn. 17, 10. המול לכם כל־זכר
ימול לכם כל־זכר
Gn. 17, 12. לדרתיכם
Gn. 17, 14. ועבל זכר אשר לא־ימול כל־זכר באנשי בית
Gn. 17, 23. אברהם
Gn. 34, 15. להמל לכם כל־זכר
Gn. 34, 22. בהמול לנו כל־זכר
Gn. 34, 24. וימלו כל־זכר
Gn. 34, 25. ויהרגו כל־זכר
Ex. 12, 5. שה תמים זכר בן־שנה
Ex. 12, 48. המול לו כל־זכר ואז יקרב
Lev. 1, 3. 10. זכר תמים יקריבנו
Lev. 3, 1. אם־זכר אם־נקבה
זכר או נקבה תמים
Lev. 3, 6. יקריבנו
Lev. 4, 23. שעיר עזים זכר תמים
Lev. 6, 11. כל־זכר בבני אהרן
Lev. 6, 22. 7, 6. כל־זכר בכהנים
Lev. 12, 2. כי תזריע ויולדה זכר
Lev. 18, 22. ואת זכר לא תשכב
Lev. 20, 13. את־זכר משכבי אשה
Lev 22, 19. לרצנכם תמים זכר
Lev. 27, 7. אם־זכר והיה ערכך
Num. 1, 2. כל־זכר לגלגלתם
Nu. 1, 20. 22. כל־זכר מבן עשרים
Nu. 3, 15. 39. 26, 62. כל־זכר מבן־חדש
Num. 3, 22. 28. 34. במספר כל־זכר
Num. 3, 40. 43. כל־בכר זכר
Num. 18, 10. כל־זכר יאכל אתו
Num. 31, 7. ויהרגו כל־זכר
Num. 31, 17. הרגו כל־זכר בטף
Num. 31, 17. למשכב זכר
אשר לא־ידעו משכב
Num. 31, 18. 35. זכר
Dt. 4, 16. תבנית זכר או נקבה
Jud. 21, 11. כל־זכר וכל־אשה
Jud. 21, 11. ידעת משכב־זכר
Jud. 21, 12. ידעה איש למשכב זכר
1 Reg. 11, 15. ויך כל־זכר באדום
עד־הכרית כל־זכר
באדום
1 Reg. 11, 16.
2 Chr. 31, 19. מנות לכל־זכר בכהנים
Jes. 66, 7. והמליטה זכר
Jer. 20, 15. ילד־לך בן זכר
Jer. 30, 6. אם־ילד זכר
Ez. 16, 17. ותעשי־לך צלמי זכר
Mal. 1, 14. ויש בעדרו זכר
זָכָר
Lev. 27, 3. 5. 6. והיה ערכך הזכר
Dt. 15, 19. הזכר תקדיש לי״י אלהיך
לַזָּכָר
Lev. 12, 7. הילדת לזכר
Lev. 15, 33. לזכר ולנקבה
מִזָּכָר
Num. 8, 3. מזכר עד־נקבה תשלחו
pl.: הַזְּכָרִים
Ex. 13, 12. אשר יהיה לך הזכרים
Ex. 13, 15. כל־פטר רחם הזכרים
Jos. 5, 4. היצא ממצרים הזכרים
Jos. 17, 2 בן־יוסף הזכרים
Esr. 8, 4. ועמו מאתים הזכרים
Esr. 8, 5. שלש מאות הזכרים
Esr. 8, 6. חמשים הזכרים
Esr. 8, 7. ועמו שבעים הזכרים
Esr. 8, 8. ועמו שמנים הזכרים
Esr. 8, 9. ושמנה עשר הזכרים
Esr. 8, 10. מאה וששים הזכרים
Esr. 8, 11. עשרים ושמנה הזכרים
Esr. 8, 12. מאה ועשרה הזכרים
Esr. 8, 13. ועמהם ששים הזכרים
Esr. 8, 14. ועמהם שבעים הזכרים
pl.: לַזְּכָרִים
2 Chr. 31, 16. מלבד התיחשם לזכרים
Esr. 8, 3. ועמו התיחש לזכרים
זָכַר
פעל גויר פשם זָכַר, ונמלט לך נניכוכי פעול זָכוּר כמו שם, וכן נכפעל נִזְכַּר, לעיר היות זכר [כולל זכר].
vrb. denom. (a n. זָכָר), unde part. pass. זָכוּר, sicuti זָכָר, et מֻכָּר, marem nasci. LXX. *ἀρρήνικός*.
prt. pass. c. s.: זְכוּרַת
Dt. 20, 13. והכית את־כל־זכורה
prt. pass. c. s.: זְכוּרֵךְ
Ex. 23, 17. 34, 23. יראה כל־זכורך
Dt. 16, 16. יראה כל־זכורך
Nif-al: נִזְכַּר
2 imperf.: תִּזָּכֵר
Ex. 34, 19. וכל־מקנך תזכר
זְכוּר
ז״ו ע״מ נָשִׁיא לל״ק, כי מפשקלים פעולייס כשלם לרוב נקלוף פשרק ופקרק, עי׳ לעיל. פכוונם פזכר מפלם ונפשם [דפם מפכלכלנע]. נגזרת זָכָר נפרקף על פר, כי עקרם לפק.
n. m. ad s. f. נְשִׁיא (propria est enim nom. participialium pass. vocalium Shureq et Chireq vicissitudo), mas. Gem. זָכָר, sicuti קָר, dicitur; siquidem origine sunt eadem. LXX. *ἀρσενικός*.
prt. pass. c. s.: זְכוּרַת
Dt. 20, 13. והכית את־כל־זכורה
prt. pass. c. s.: זְכוּרֵךְ
Ex. 23, 17. 34, 23. יראה כל־זכורך
Dt. 16, 16. יראה כל־זכורך
זָלַג
פעל לך־עונר נעבני כ״פ נגוד, וסכוונם לליפס ונטיפס וטפעוף לעיפס ופכוי [עריעפעלן, ערפפפעלן], וכן נדוק ומכוסס פמכוון נלקיי, כמו עיכי ולנת לשעין], וכן נגזרת ולנו עיכי׳ לשעוף, וכן פזכת זָלַח נלקנוס ונגזרת נדומס. ודע שפפעל סוס נ״כ כיוכי [*σταλάζω, σταλαγ.*], ומפוכת ahd. *laich.* פזכת דָּלַג וכן נפפתי ערב [gr. *λαικᾶν*, וכדומס.
vrb. in lingua sancta tantummodo uno in derivato exstans, s till-are, guttatim fluere, veluti lacrimae (aram. עֵינֵי זָלְגַת דְּמָעִין; gem. זָלְגוּ עֵינֵיהוּ דְּמָעוֹת); cognatum est origine v. זָלַח targumicum, radix est autem לָגַג, לָחַח, ahd. *laich.*
מַזְלֵג
ז״ו וסכינוי מִזְלָגוֹת [מפעלק לקר], סמלנס דד וען ופקק סדולף כמין ד וכדול [נפפפעלן, נפקקען], וכן מזכת שלפניכו כיוכי עץ־קקרס ע״ס לשולו, וכינוי לעיון מכעיפות [פהרנעפהנעג] [l. *stalagium*, gr. *στάλαγμα*], ומוס נפשלק פס על פקלעון [גפנעלן], ע״ס לפוכו לפוק ל׳ וען. דוק וסכן
n. m. (pl. מִזְלָגוֹת a f. מִזְלֵג), dens, nucamentum (Zacke, Zapfen), hinc instrumentum dentatum, fuscina (glossa: כְּלִי בַּעַל שְׁנֵי חֲדִין). Similiter a guttae similitudine latine dicitur *stalag*-mium, de inaurium genere oblongo, ex bacca pendulo. LXX. *κρέαγρα, φιάλη*.
הַמַּזְלֵג
1 Sam. 2, 14. כל אשר־יעלה המזלג
וְהַמַּזְלֵג
1 Sam. 2, 13. והמזלג שלש השנים
pl.: הַמִּזְלָגֹת
Ex. 38, 3. את־המזלגת
Num. 4, 14. המחתת את־המזלגת
2 Chr. 4, 16. ואת־המזלגות
pl.: וְהַמִּזְלָגוֹת
1 Chr. 28, 17. והמזלגות והמזרקות
pl. c. suff.: וּמִזְלָגֹתָיו
Ex. 27, 3. ומזרקתיו ומזלגתיו
זָלַל
לומר זָל פעל נודד וסכינוכי זוֹלֵל. סכוונם כלנוו וכפנוף [פישעלן], ומוס הפשקל על שפיכת כשוסת ולשוך סון, לומר כויכת עוכו וכלנוו, וזלל נשכ סלנון כלית הגוף ע״י נלוסים וסכיפס וכדומס, לו נפשקל על כווי וכנול וסקלס [פערפפעלין ויין], כי כל לנכ לשכ יקנל ויפול לים ויכלפו נכנוס נעיכי, וכן הפשם ופמכוון נשפתי ערב [gr. σαλ-εύειν]. פנפעל קָל נעכר נָזַל לשון פתנעפות [ערפנעכן, ערפישעטע וועדלען]. עי׳ לעיל הפשם זָזַל פמכוון סוס, וכן אָזַל לעיל.
h. e. זָל *vrb. trans.* (p. זוֹלֵל), quatere (schütteln), tropice dilapidare, disperdere opes atque pecunias, perdere corpus stupris atque helluationibus (זוֹלֵלֵי בָשָׂר), *intr.* abjectum, vile, contemtum esse. *Nif.* נָזַל (3 pl. נָזְלוּ), quassari, concuti. LXX. egregie: *ἐσαλεύθησαν*; v. enim *σαλ-εύειν* radice eadem est oriundum. V. supr. vv. זוּל et אָזַל. LXX. *ἀτιμοῦν*; זוֹלֵל *ἀνάξιος, πορνοκόπος, ἀσωτία, συμβολαῖς ἐκτείνεσθαι, συμβολοκοπεῖν*.
part.: זוֹלֵל
Dt. 21, 20. זולל וסבא
part.: וְזוֹלֵל
Prv. 23, 21. כי־סבא וזולל יורש
part.: מְזוֹלָל
Jer. 15, 19. ואם־תוציא יקר מזולל
part. pl.: זוֹלְלִים
Prv. 28, 7. ורעה זוללים יכלים אביו
pl. constr.: בְּזוֹלְלֵי
Prv. 23, 20. בזללי בשר למו
prt. fem. sg. זוֹלֶלָה *p.*
Thr. 1, 11. כי הייתי זוללה
Nif-al: נָזְלוּ *3 perf.:*
Jes. 64, 2. *הרים נזלו
זְלוּת
ז״נ, מפמכוון נוו׳ וכנול ופקלס לנעת רכיס, לומר ולנול וקלון ומס [שלעפ-עינקייע], לכן פתמוכס וכס נכיכי, ולפוקס כעת נקשתי ולס מקשתי. לע״ל כ״ל זְלוּת מסיקיד זָלָה ע״מ חָקָה נמכוון שלפניכו, ולס מתקוור, לס גס שמכוון ולנול נדוק ומכוסס, כלפנ פקוק ומכוסס. זָלְזֵל נשקמי זְלוּ, זְלְזוּל, זַלְזֵל נשקמי יוכיקו. נגזרת דכשו פספוק שלפניכו כרוס ולוע נשקן לקר, לומר כפי פכלפס לי בְּרוּם מעכין תולעת [ונלפת כן נגזרת כרוס כמו תולעת, נכל מליעל ק״ו ע״ב עכני דכרוס, ופגרפ נכ׳ נכוכס, כי כן נכל שפתי עיכ, כלפנ פוכקתי נספרי קרווי פכיכיס דף ק״ר, ופוס תמוכת של בַּרְמֶ־יל] ופלכון כשיפס ולוע לו ולנול לנכני לדס פכיפס כתולע פשתקפ נכעיו נשתפ, ול״ל פשפ בְּרִם נעכוך ל״ל תקת בְּרִם.
n. f. contemtio, despicientia, despicatus, pravitas; quae quidem forma omni simili caret. Ex nonnullorum sententia tanquam זְלוּת dicitur, a sing. זָלָה ad s. f. חָקָה, vi eadem contemtionis, quae inest certe etiam aram. זָלִיל, זְלִי, זַלְזוּל, זַלְזֵל. Gemara hunc versum (Ps. 12, 9.), in quo hoc vocabulum monadicum legitur, aliter explicat, בְּרִם de verme, sicuti תּוֹלַעַת יַעֲקֹב תּוֹלַעְתִּי, uvae vermiculosae (Mecia f. 106, b.); quam interpretationem secutus est *Mose ben-Menahem*. Legendum est enim בְּרִים (unde, terminatione hypocoristica addita, בַּרְמֶ־יל, Karm-esin; cf. sanscr. *Krimi*, pers. *Kirm*, vermis), non בְּדִים, id quod opinatur *Jehiëli* Romanus. Sententia versus haec est: homines si flocci penduntur, similes sunt facies eorum cocci, qui variat colores. LXX. *κατὰ τὸ ὕψος σου ἐπολυώρυσας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων*; al. *κατὰ τὸ ὕψος εὐωνισμένοι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων*; al. *ὅταν ὑψωθῶσιν οἱ εὐτελεῖς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων*. Chrysostomus: *ὁ δὲ Ἑβραῖος χάρμ ζολλὼθ λεβνὴ ἀδάμ*.
Ps. 12, 9. כרם זלות לבני אדם

זַלְזַל

ז״ו ומ״ק לך נ״כ וזַלְזַלִּים [כדרך הכפולים כדגש הל׳], והסלסל כמו סַלְסַל, תַּחְתֵּל, לומר שלוקח וכעיז ושופט וכיוצ״ב, ע״ש כלשונו וכפיפו [רש״ק, שם], מכוון לשני של פשרש. *n. m. pluralet.* (זַלְזַלִּים, dagesata litera extrema, ex more nomm. duplicatorum), sicuti סַלְסַל, תַּחְתֵּל, ramus, palmes, flagella. LXX. *κλη*ματίδες.

pl.: הַזַּלְזַלִּים

Jes. 18, 5. וכרת הזלזלים במזמרות

זַלְעָפָה

v. s. r. זָעַף *et* זָעָם *p.* 605.

זָמַם I.

פעל נודד בתמלוגו כמו צָמַם, חָסַם, והקור זַמּוֹת כמו חַזּוֹת, שַׁמּוֹת, ונעיל רָזוֹם ומוס זָזְמוּ כמו נָסַבְתָּ מן נָסַב, נָבְלָה מן נָבַל. לשון קשיות ונלישם [מוס־ניבלן, פלעטען, שפיבנען], כשאל על ומוס מקצות ונוקדות יפ׳, על קריב ויקיש ועל סוסים ושקילה והגיה כדבר [שפיבנען, ויבנען], וכן פשרש והמכוון כמולו ונשפתי מערב [נמכוון ק־סס *s. jam*], וכן נתכנוס ומס נמכוון קסס, כי קוטנס לקל. ומוס נתכנוס זָמָם כמו מקסוס, ומתכוון כשאל׳ יולע שם חֲזָזָה, זַמָּלוֹן [ע׳ מצ״ע כ״כ], ויוקר מוס ע׳, תקת נמס, קסס, מנס וכדומה.

vrb. trans., sicut חָסַם, צָמַם, colligare, nectere, texere, plectere (arab. *zama*, unde *zimâm*, funis, aram. זְמָמָא, frenum, capistrum), tropice complicare rationes, nectere consilia, machinari, meditari, moliri, sanscr. *jam* (vi verbi חָסַם; graec. *γαμ*; targ. צָמַם (sicut חָסַם, propter originis communionem). LXX. *βουλεύεσθαι, διανοεῖσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, ἐγχειρίζειν, ἐκτείνειν, παρατηρεῖν, παρατάσσειν; πονηρεύεσθαι, ἀδικία.*

3 perf.: זָמַם *p.*

Dt. 19, 19. ועשיתם לו כאשר זמם
Jer. 51, 12. גם־זמם יי׳ גם־עשה
Thr. 2, 17. עשה יי׳ אשר זמם
Zach. 1, 6. כאשר זמם יי׳

3 fem.: זָמְמָה

Prv. 31, 16. זממה שדה ותקחהו

2 perf.: זָמַמְתָּ

Prv. 30, 32. ואם־זמות יד לפה

1 perf.: זָמַמְתִּי

Zach. 8, 14. כאשר זממתי להרע לכם
שבתי זממתי בימים
האלה

Zach. 8, 15.

1 perf.: זָמַמְתִּי

Jer. 4, 28. זמתי ולא נחמתי

3 pl.: זָמְמוּ *p.*

Ps. 31, 14. לקחת נפשי זממו

inf. c. suff.: זָמְמִי

Ps. 17, 3. זמתי בל־יעבר־פי

part.: זֹמֵם

Ps. 37, 12. זמם רשע לצדיק

3 impf. pl.: יִזְמְמוּ

Gn. 11, 6. אשר יזמו לעשות

זְמָמָה

ז״כ ומכוכי זָם, והכוונס עלם ומקצם ומקצם [פַּלְטְרַאנען], לו מוסם ותפסם ומיקם [ליסט־שפיבנונג], וסכל מפשרש קשיסם ונליסם כידוע למדקדקים. מכוון סכ׳ לרוב סהשאל על נכלת סזכות וקנוב כלפוסים, ווסם סכדפס לזכוכים, ונפלא שגם כשפתי ערב יקוד [s. *jam*, = *gam.* gr. *γαμ.*] סכוונות

ודוק. נגמקת ומס כמו וכוק.

n. f. (a m. זֵם), consilium, machinatio; machinae, fallaciae, praestigiae; saepenumero de vetita praemeditataque libidine, de stupris, corruptelis, adulteriis, incestis (syn. נְבָלָה). LXX. *ζέμα, θυμὸς ὀργῆς ἀκατάσχετος, δρόμος, ἀνόμημα, ἀνομία, ἀνόσιος, ἀπαλλοτρίωσις, ἀσέβεια, ἀσεβεῖν, ἀσέβημα, κακόν,* בְּזִמָּה, *παρανόμως.*

Lev. 18, 17. שארה הנה זמה הוא
Lev. 19, 29. ומלאה הארץ זמה
Lev. 20, 14. זמה הוא
Lev. 20, 14. זמה בתוככם
Jud. 20, 6. כי עשו זמה ונבלה
Job. 31, 11. כי־הוא זמה
Ps. 26, 10. אשר־בידיהם זמה
Ps. 119, 150. קרבו רדפי זמה
Prv. 10, 23. כשחוק לכסיל עשות זמה
Ez. 16, 27. הנגלמות מדרכך זמה
Ez. 22, 9. זמה עשו בתוכך
Ez. 23, 48. והשבתי זמה מן־הארץ
Ez. 24, 13. בטומאתך זמה
Hos. 6, 9. כי זמה עשו

בְּזִמָּה

Ez. 16, 43. ולא עשיתי את־הזמה
Ez. 23, 44. אשת הזמה

בְּזִמָּה

Prv. 21, 27. אף כי־בזמה יביאנו
Ez. 22, 11. את־כלתו טמא בזמה

constr.: זִמַּת

Prv. 24, 9. זמת אולת חטאת
Jer. 13, 27. זמת זנותך
Ez. 23, 21. את זמת נעוריך

cum suff.: זִמָּתֵךְ

Ez. 16, 58 את־זמתך ואת־תועבותיך
Ez. 23, 27. והשבתי זמתך ממך
Ez. 23, 35. שאי זמתך

cum suff.: וְזִמָּתֵךְ

Ez. 23, 29. וזמתך ותזנותיך

cum suff.: זִמָּתָנָה

Ez. 23, 49. ונתנו זמתכנה עליכן

cum suff.: כְּזִמָּתָנָה

Ez. 23, 48. תעשינה כזמתכנה

pl. c. suff.: זִמֹּתַי

Job. 17, 11. ימי עברו זמתי

זֵמֶם

ז״ו ויקר ומקנודל, וכוונכו כמו ומס.

n. m. monadicum, sicut זֵמָה, consilium, machinae. LXX. *διαλογίζεσθαι.*

cum suff.: זִמְמוֹ

Ps. 140, 9. זממו אל־תפק

מִזְמָה

ז״כ ומכוכי מְזִמּוֹת ומכוכוכ כמו ומס נכפל: ק׳ תפכפס ומכמס ומקצק סוות ושות, כלשון לים ונעל מוסות יוכיק. כ׳ לעיין מקשאק נכלל נהקדק על דעת ומכמס, ולמעשים נהקשר דעת מוסות, וכל לקה מקלות פשרש.

n. f. 1) machinatio, fraus, dolus; 2) meditatio, cogitatio; prudentia, solertia. LXX. *βουλή, διαβούλιον, διαλογισμός, ἐγχείρημα, ἔννοια, φρόνιμος; παρανομία, παράνομος, ὀργή, βδέλυγμα;* מְזִמָּה וכ׳ *τόλμη;* בַּעַל מְזִמּוֹת *ἀπαίδευτος.*

Job. 42, 2. ולא יבצר ממך מזמה
Ps. 21, 12. חשבו מזמה בל־יוכלו

הַמְזָמָה

Prv. 1, 4. לנער דעת ומזמה
Prv. 3, 21. נצר תושיה ומזמה

לְמִזְמָה

Ps. 139, 20. אשר ימרוך למזמה

cum h loci: הַמְּזִמָּתָה

Jer. 11, 15. עשותה המזמתה

cum suff.: מִזְמָתוֹ

Jer. 51, 11. על־בבל מזמתו

pl.: מְזִמּוֹת

Ps. 37, 7. באיש עשה מזמות
Prv. 5, 2. לשמור מזמות
Prv. 8, 12. ודעת מזמות אמצא
Prv. 12, 2. ואיש מזמות ירשיע
Prv. 14, 17. ואיש מזמות ישנא
Prv. 24, 8. לו בעל מזמות יקראו
Jer. 23, 20. 30, 24. הקימו מזמות לבו

pl.: וּמְזִמּוֹת

Job. 21, 27. ומזמות עלי תחמסו

pl.: בְּמִזְמּוֹת

Ps. 10, 2. במזמות זו חשבו

pl. c. suff.: מְזִמֹּתֶיהָ

Ps. 10, 4. אין אלהים כל־מזמותיו

זָמַם II.

פעל לק נמלק כק נכפיל הפרש נעכני, ונעכני נגור נעפא. יקוד הפרש זם לשון קוסים, וכן כלשון שמעלק ונכוסכי ונכפכל נקוזק, ומוס זְמָזִם שם לוסם על עכקים לל״ק ע״ם, לוסם לס גם שתלוות הפרש נכגור לק תקכר דעת סמניניס, לעק כן נמלק מכוון לתקי נדוק ומנוסק נגמלק, כי שם זְמָזִם [עכקין ק״ל ק׳] ניין מכלי ומר ומלמיס. *verb.* (quod superest in v. arab. duplicato *zamzam*, unde *zamzima*, strepens populi multitudo et, ut quidem nonnullorum sententia fert, in n. pr. hebr. זַמְזֻמִּים), strepere, unde syr. *zemomo*, tinnitus aurium, et gem. זְמָזֵם (Erubin f. 104, a), cymbalum.

זַמְזֻמִּים

שעף ולק נרכני זַמְזֻמִּים, והרלון לל״ק מעכין המון עם, ולק מקקוור. וכ״ל שתלוקו מלכוון הרלוון על ומס, לומר עכין עניכם וכליכם, קוקר לגנוסים לכני שם; וכן נלמק פרשו הרלוסים. וכנר פרשתי לך אֵמִים, זַמִּים, שמות עכקים, ועכין לקק גב ומוסים, ועי׳ גב כפקים נפלים ועכקים. נק״י נמר ומוסים נלמר זַמְזֻמֵּנִי, ווס תוקיי מן זְמָה נמכוון ומווס.

n. pr. pluralet. (זַמְזֻמִּים) gentis giganticae, ex nonnull. sent. a strepitu tumultuoso ac feroci; ut quidem nobis videtur, a v. זָמַם I., a vinciendo atque coercendo. Cf. nn. pr. רְפָאִים, גְּפָלִים, זוּזִים, אֵמִים, עֲנָקִים. Trg. זְמָזְמֵנֵי adj. a n. זְמָה, vi eadem, qua זְמָזִם.

והעמנים יקראו להם

Dt. 2, 20. זמזמים

זָמַן

פעל נודד והכוונס תכן ומדוד ספיכס וכסיסס [פַּאסלען], נומעסטען], כי תמלוק הפרש דָּמוֹ, נדומס לל מָנָה [סו׳ מקנב מוצג עמיי לניין הסכוב ומיקוד מכל וכל], וכן כשפתי מערב *s. man*, gr.] כמו כהולו ויוכי וכוסי [*μην*, l. *men*] וכדומס, כיולוע למניכים. ומסמדוד וכסכיסס מסשאל על המרכס ויכילס וזמיכס, על מקיכים ויעוד [שכ־אָלכנען, נעצטיימטען], ומוס ניכוכי סנזכנ עתיס מְזַמְּנוֹת, לומר עתיס מיועדות ונקרלוס.

verb. trans. numerare, computare, metiri; hinc notare, definire, constituere, veluti tempora. Radix est מָן, unde et מָנָה; (*sa* enim praepositio est, vi graeci *ἀμφί*), sanscr. *men*, gr. *μην*, lat. *men*. Syr. et rabin. *Pa.* זַמֵּן, die dicta invitare. LXX. מְזַמֵּן, *συνταγή, χρόνος.*

Pu-al: זֻמַּן

part. pl.: מְזֻמָּנִים

Esr. 10, 14. יבא לעתים מזמנים
Neh. 19, 35. לעתים מזמנים

pl. fem.: מְזֻמָּנוֹת

Neh. 13, 31. בעתים מזמנות

זְמַן

ז״ו ומכוכי זְמַנִּים. מסלסל מעת ומיועד מיועד [פיי״ע], ונקרק כן ע״ם מיקוד וכסיסס, ומס מעכיל מלקס כי נכ׳ לעת ולמועד מתמלות מסרגיק כוס, ונשפתי מערב סם מיקוד מוס מסרגי. נלשון יעמעשל וען כדומס לו, ונסוסכי כן [נקלוף מע׳ פנ׳]. נדקדוק ומן יולוע, ומכניון זַמְנִיר, זַמְנִירִית יולוע, ונשפת רכיכים מְזַמֵּן, מכין לנכרת המוון, לו זְמוּן, ונשפס יהולקס מְזַמֵּן כמו מכס לו מעות, ועול הכרס.

n. m. (pl. זַמָּנִים), tempus, propter computationem, notationem, mensionem (unde men-sis apud Latinos), arab. *zaman, zamân*, syr. *zeban*. Rab. מְזַמֵּן sive זְמוּן de numero convivarum ad benedictionem epularem (*Birkat ha-Mazon*) necessario; זְמַנִּי, temporalis, rabinismi philosophici tritum est vocabulum; מְזֻמָּן, de numis peculiove (*baar*) serm. vulgaris proprium. LXX. *χρόνος, ὅρος, ἐπιτελεῖν.*

לכל זמן

Eccl. 3, 1.

ואתנה לו זמן

Neh. 2, 6.

cum suff.: וְכַזְּמַנָּם

Esth. 9, 27. ככתבם וכזמנם

pl. c. suff.: בְּזַמְּנֵיהֶם

Esth. 9, 31. לקים את־ימי הפרים האלה בזמניהם

זָמַן

כמו נעכני, ומוס נתכנוס זָמַן סכנך קוזק ספעולס מכוון סכ׳, וכ״ק ספעולי הִזְדַּמֵּן, לומר ימוד לכך יקד ונוסדוק יקד, וכסכיכ הִזְדַּמֵּן תמוך וס, לומר נכין סנוסף, שנשאר ונסלק עוד נשפס שומכוכיק וכתכנוס ונגמרק, וסגור הִזְדַּמָּנָה.

v., sicut hebr.; *Pa.* targ. et syr. apparare, invitare; *Itpa.* הִזְדַּמֵּן, componere, inire cum aliquo, convenire de al. re. LXX. *συντιθέναι*; *Af.* הַזְמֵן (samarit.), unde rabin. הַזְמָנָה, citatio.

Itpa-el: הִזְדַּמֵּן

2 perf. pl.: הִזְדַּמַּנְתּוּן Q'ri.

Dan. 2, 9. הזמנתון למאמר קדמי

Af-el: הַזְמֵן

2 perf. pl.: הַזְמַנְתּוּן K'tib.

Dan. 2, 9. הזמנתון למאמר קדמי

זְמַן

ז״ו ולפעמים זְמַן ומידועד זְמָנָא ומכוני זְמָנִין. מכוון כמו נעכני ומכמו עת ומועד, ולפעמים נקשר עם עכן שסוק הפרש [שעה] לומן שסוק מכלל, ולפעמים כעפעמי לניין פפעם, כמו ומכין תלקס, וכן כסוסכי ונעכני, ונגמרק זְמַנִּין־זְמַנִּין, כמו פעם־פעם.

n. m., (interdum זְמַן; def. זְמָנָא;

pl. זְמָנִין), tempus (interdum jungitur cum עִדָּן, hora), saepe pl. זְמָנִין ad rei iterationem definiendam, veluti זְמָנִין תְּלָתָא ter, barbare: tribus vicibus; gem. זְמָנִין, modo — modo. LXX. *χρόνος, καιρός.*

זְמַן

Dan. 2, 16. די זמן ינתן־לה

זְמָן

Dan. 7, 12. יהיבת להון עד־זמן ועדן
definit.: זְמָנָא
Dan. 3, 7. 8. כל־קבל דנה בה זמנא
Dan. 4, 33 בה־זמנא מנדעי יתוב עלי
Esr. 5, 3 בה־זמנא אתא עליהון תתני
definit.: וְזִמְנָא
Dan. 7, 22. יזמנא מטא
pl.: זִמְנִין
Dan. 7, 25. להשניה זמנין ודת
pl.: וְזִמְנִין
Dan. 6, 11. וזמנין תלתה ביומא
defint. pl.: וְזִמְנַיָּא
Dan. 2, 21. מהשנא עדניא וזמניא

זָמִר

פעל קצי סכנה, ל־ל״ק ענינו כסיחה וכיוצא [שם־שכ״ידען], ולפ״ק קושר משרש דָּמַר כמשמ׳ בפעל דָּמַר בקמ״ץ מוזג לחך, ומוס משחזל על המפסק קוקי כזיר וגוזר הכנון [עפקעי״כזיטע], וכפתח נל״ם כיוצי משלוש [φάλλ-ειν, φαλ-ίς], ולפ״ת מתקוור לי בכל ולפ״ת מכתה טעיש. וכ״ל שמשרש זָמַר נמר זָבַר [בקלוף הידוע], וכן בפתח בלשון ישמעאל זבר תמוהו, ולפ״ת עוד לפ״ת שגם שם זבור לציון תהלים ומומור, וכוס תנין היטב כפל הכוונה: פ׳ ענין כסיחה, ומשרש דָּבַר [בָּר], וידוע משרש בכל שפתי קדם וערב, ובקרמי סָבַר בתכוון זה ידוע. נ׳ לשון גלגול וזיר, וכן בכוזו [s. *swar*] ובערבי זבר, וכן בנרמי [schwirr-en, sl. *cwira*.] ופקלבי [s. *swara*] ובערבי זבור מומור, ופיכו כגדל בתפוזתו מן שׁוּר [= שָׁזַר, שָׂרַר], ולפ״ק מן בתכוון הרחזון הזו׳ מקנב מוגב. *vrb.* intellectu haud facile, ex nonnullorum sententia vi nativa desecandi, amputandi (quod si verum est, radix est זָמַר, quae et ipsa in v. גָּזַר invenitur), unde ad numerorum in cantu musicisque moderationem sive dimensionem fiat translatio, quemadmodum in gr. *ψάλλειν*. Id quod non placet, multis de caussis, quas longum est enumerare. Nam, ut quidem nobis videtur, זָמַר pro זָבַר dicitur, quod ipsum in lingua arabica pervulgatum est, unde *zubur* = *mazmur*. Radix est זָבַר (זור), cui vi duplici verbum hoc innititur, 1) vi secandi, amputandi, quae inest etiam v. aram. סְבַר, arab. *zabara*, cf. בָּרָא, בָּרָה 1; 2) susurrare, canere, sanscr. *swar*, unde *swara*, cantilena, arab. זבור. Neque origine differt hoc verbum a v. שׁוּר (= שָׁזַר, unde duplic. שַׁרְזַר, forma correpta, שָׁזַר); litera enim dentalis praepositio non est, ut apparet. LXX. *τέμνειν*; *Pi. ψάλλειν, ὑμνεῖν*; impt. c. *He* opt. זַמְּרָה, *ψαλμός*.

2 imperf.: תְּזַמֵּר
Lev. 25, 3. וששׁ שנים תזמר כרמך
Lev. 25, 4. וכרמך לא תזמר
Nif-al: נִזְמַר
3 imperf.: יִזָּמֵר
Jes. 5, 6. לא יזמר ולא יעדר
Pi-el: זַמֵּר
inf. constr.: וּלְזַמֵּר
Ps. 92, 2. ולזמר לשמך עליון
impt. c. h opt.: זַמְּרָה
Ps. 147, 1. זמרה אלהינו
imprt. pl.: זַמְּרוּ *p.*
1 Chr. 16, 9. שירו לו זמרו־לו
Ps. 9, 12. זמרו ליי׳ רשב ציון
Ps. 30, 5. זמרו ליי׳ חסידיו
Ps. 33, 2. בנבל עשור זמרו־לו
Ps. 47, 7. זמרו אלהים זמרו
Ps. 47, 7. זמרו למלכנו זמרו
Ps. 47, 8. זמרו משכיל
Ps. 66, 2 זמרו כבוד־שמו
Ps. 68, 5. זמרו שמו
Ps. 68, 33. זמרו אדני סלה
Ps. 98, 5. זמרו ליי׳ בכנור
Ps. 105, 2. שירו־לו זמרו־לו
Ps. 135, 3. זמרו לשמו כי נעים
Ps. 147, 7. זמרו לאלהינו בכנור
Jes. 12, 5. זמרו יי׳ כי גאות עשה
impert. pl.: וְזַמְּרוּ *p.*
Ps. 98, 4. פצחו ורננו וזמרו
1 imperf.: אֲזַמֵּר
Jud. 5, 3. אזמר ליי׳ אלהי ישראל
2 Sam. 22, 50. ולשמך אזמר
impf. c. h opt.: אֲזַמְּרָה *p.*
Ps. 9, 3. אזמרה שמך עליון
Ps. 18, 50. ולשמך אזמרה
Ps. 59, 18. עזי אליך אזמרה
Ps. 61, 9. אזמרה שמך לעד
Ps. 71, 22. אזמרה לך בכנור
Ps. 71, 23. כי אזמרה־לך
Ps. 75, 10. אזמרה לאלהי יעקב
Ps. 101, 1. לך יי׳ אזמרה
Ps. 104, 33. אזמרה לאלהי בעודי
Ps. 144, 9. בנבל עשור אזמרה־לך
Ps. 146, 2. אזמרה לאלהי בעודי
impf.c. h opt.: וַאֲזַמְּרָה
Ps. 7, 18. ואזמרה שם־יי׳ עליון
Ps. 27, 6. אשירה ואזמרה ליי׳
Ps. 108, 2. ואזמרה אף־כבודי
impf. c. h opt.: וַאֲזַמְּרָה *p.*
Ps. 57, 8. אשירה ואזמרה
1 impf.c.suff.: אֲזַמְּרֶךָּ
Ps. 57, 10. אזמרך בלאמים
1 impf.c.suff.: אֲזַמְּרֶךָּ
Ps. 138, 1. נגד אלהים אזמרך
1 impf.c.suff.: וַאֲזַמְּרֶךָּ
Ps. 108, 4, ואזמרך בלאמים
3 impf.c.suff. יְזַמְּרֶךָּ
Ps. 30, 13. למען יזמרך כבוד
1 impf. pl.: וְנְזַמְּרָה
Ps. 21, 14. ונזמרה גבורתך
3 pl.: יְזַמְּרוּ
Ps. 66, 4. יזמרו שמך סלה
Ps. 149, 3. בתף וכנור יזמרו־לו
3 pl.: וַיְזַמְּרוּ־
Ps. 66, 4. ויזמרו־לך

זְמִיר

ז״ו [ע״מ אָסִיף, אָבִיב, בָּצִיר, חֹרֶשׁ, קָצִיר, חֹרֶשׁ], וכוונם פ׳ עת ומועד נשכח לשר נו יעשה פעולת הפועל, כי כן תמונת התמונה [יעון לגולן], ונקלקו המפורשים לם שנכנס משקל ויי׳ מכוון לקצי, לומר עת כסיחת ענבים [ווייכלעזען], או עת ומור הנפריס לומר תקלת הקציר, והקרון קציר, כ׳ לשון זמר וזיר וזמות [געזאנג, לאבנעזאנג, פריסנעזאנג], והכוונ זְמִירָה וסמך סיקיד זְמִיר, וידוע משרש. *n. m. part.* (ad s. frmm. אָבִיב et אֶלְזוּל q. v.) 1) tempus, quo vel vites, ne sylvescant sarmentis, putantur, vel quo cantitant oscines. 2) canticum, cantilena, hymnus, c. זְמִיר pl. זְמִירוֹת, syr. *z'mirto*. LXX. *τομή*. Symm. *καιρὸς τῆς καθαιρέσεως ἤγγικεν*, alibi cum Theodot. *ψαλμοί*, Aq. *μελῳδίαι*.

הַזְּמִיר

Cant. 2, 12. עת הזמיר הגיע
constr.: זְמִיר
Jes. 25, 5. זמיר עריצים ינענה

זְמִרָה

ז״נ ולפעמים מתחוכם מסיכית זְמִרָת, וכן עֻזָּרָת [תלים ס׳, יג], ויקר ומתנודד כפתח כמו חַיַּת [תלים ע״ד, י״ט], ומסמך זְמִרָת. מכוונם ומר וזיר [נעזאנג, גע־עזאן] וידוע מפזרם. לפרוש הפסוק מומרת מקרן דעת רגיש מענקר ומיעב [כוסם], ולפ״ת מתקוור לי פסוק קוס. ולפ״ר שגם ומרם מתכוון לקצי על הפעל, או נמכוון תמרם בעלני, לומר פיכות מזנוקת, או כמו ומורם, ומי יקן ויזיר ד׳ עיכיכו.

n. f. (forma poëtica זְמִרַת, sicuti עֻזָּרַת Ps. 60, 13, et חַיַּת Ps. 74, 19; c. זְמִרַת), canticum, cantilena, psalmus. Phrasin זְמִרַת הָאָרֶץ plerique de laudatissimis decantatissimisque terrae fructibus interpretantur; id quod videtur altius repetitum. Quin potius vel זָמַר I. huic dictioni subest, vel comparandum est זמרה Arabum. LXX. *ψαλμός, ὕμνησις, αἴνεσις; καρπός;* (זְמֹרָה) *σκεπαστής*.

Ps. 81, 3. שאו־זמרה ותנו־תף
Ps. 98, 5. בכנור וקול זמרה
Jes. 51, 3. תודה וקול זמרה
forma poëtica: וְזִמְרַת
Ex. 15, 2. עזי וזמרת יה
Ps. 118, 14. עזי וזמרת יה
Jes. 12, 2. עזי וזמרת יה
constr.: וְזִמְרַת
Am. 5, 23. וזמרת נבליך לא אשמע
constr.: מִזְמֹרַת
Gn. 43, 11. קחו מזמרת הארץ
pl.: זְמִרוֹת, זִמְרוֹת
2 Sam. 23, 1 ונעים זמרות ישראל
Job. 35, 10. נתן זמרות בלילה
Ps. 119, 54. זמרות היו־לי חקיך
Jes. 24, 16. זמרת שמענו
pl.: בְּזִמְרוֹת
Ps. 95, 2. בזמרות נריע לו

מִזְמוֹר

ז״ו [ונפתח ונכוכם סכנוי מִזְמֹרִים], ומשקל מפקוד. מכוונם ידועם נתפלים, ונכדל קלת מציר, נתצר שכיוכו לרוב שנוח ומוכרם ומלנ.

n. m. (pl. rabin. מִזְמָרִים; ad s. f. מִבְחוֹר), canticum, hymnus, a canendo (= שִׁיר). LXX. *ψαλμός*, bis: *ᾠδή*.

Ps. 3, 1. מזמור לדוד
4, 1. 5, 1. 6, 1. 8, 1. 9, 1. 12, 1. 13, 1. 15, 1. 19, 1. 20, 1. 21, 1. 22, 1. 23, 1. 29, 1. 31, 1. 38, 1. 39, 1. 41, 1. 51, 1. 62, 1. 63, 1. 64, 1. 65, 1. 141, 1. 143, 1.
Ps. 24, 1. 40, 1. לדוד מזמור
Ps. 30, 1. מזמור שיר־חנכת הבית
Ps. 47, 1. 49, 1. לבני־קרח מזמור
Ps. 48, 1. שיר מזמור לבני־קרח
Ps. 50, 1. מזמור לאסף
Ps. 66, 1. למנצח שיר מזמור
Ps. 67, 1. 68, 1. מזמור שיר
Ps. 73, 1. 75, 1. 76, 1. 79, 1. 82, 1. מזמור לאסף
Ps. 77, 1. 80, 1. לאסף מזמור
Ps. 83, 1. שיר מזמור לאסף
Ps. 84, 1. 85, 1. 87, 1. לבני־קרח מזמור
Ps. 88, 1. שיר מזמור לבני־קרח
Ps. 92, 1. מזמור שיר ליום השבת
Ps. 98, 1. מזמור שירו ליי׳
Ps. 100, 1. מזמור לתודה
Ps. 101, 1. לדוד מזמור
Ps. 108, 1. שיר מזמור לדוד
Ps. 109, 1. 139, 1. למנצח לדוד מזמור
Ps. 110, 1. לדוד מזמור
Ps. 140, 1. למנצח מזמור לדוד

זְמֹרָה

ז״נ וכסמך זְמִרַת ונכתוב פ״ת זְמִרֵיהֶם. מכוונם שלת וסכנן ונעיפם ושכיב שתיל ויעב [כיים, כשכנע], לומר מתכוון מכזון, מכקף ומכוסף, וכן נמרת מתכוון על זְמֹרָה. לכן תמיסת לי, מדוע נכתן המכנן מהקעפה ומכיקם, הלת גם שתי דניים מכוסקים ומקועפים. ועוד שהתוכנם נריכה להיות פעולים וזה שקר. ועוד שכמלת נ״ל עץ הזמרה נלתי מוקף ומכוסף. וכ״ל שזומרה מתכוון הנ׳, לומר מללגול [שוויייכען] מכתתן נשרש, ויוכוקת ונעיפות מללגול ונכלול שלהן ודוק. הפסוק שלהים לת־הומרה פרשו רניס מזתילים לשר שלתו לנפסל, כדכן הפרכים עת יתקוו לשרש, ולת״ל עשוב מלמעה, לומר מומיכים מפי טעמת, ולת ידעתו לכוונו.

n. f. (c. זְמֹרַת; pl. c. suff. זְמֹרֵיהֶם) sarmentum, palmes, a v. זָמַר I. (vi secandi, putandi) vel, id quod praeplacet, a v. זָמַר II., propter susurrationem frondium agitatorum. Versum (Ez. 8, 17): שְׁלֹחִים אֶת־הַזְּמֹרָה אֶל אַפָּם multi ex consuetudine Persarum interpretantur, qui, oriente sole orantes, manipulum sarmentorum (*barsom*) manu tenere consueverunt. Gemara (Joma fol. 77, a) interpretatur: הָיוּ פְּרִיצִין עַצְמָן וּמַתִּירִין לְמַטָּה. Isaaki: רוּחַ הַיְצָא מִפִּי־שַׁבְעַת. Lectio אַפָּם, sicut proditur memoriae, pro אַפֵּי verecundiae ergo, inter Tiqune-Soferim recensetur. Symm. *καὶ ὡς ἀφιέντες εἰσὶν ἦχον, ὡς ἆσθμα διὰ τῶν μυκτήρων αὐτῶν*. Theodotio: *ἐκτείνουσι τὸ κλῆμα*. Origenes: *ἰστέον δέ, ὅτι ζεμωρά ἑβραϊστὶ καὶ ἦχον καὶ κλῆμα σημαίνει*. LXX. *αὐτοὶ ὡς μυκτηρίζοντες*.

Num. 13, 23. ויכרתו משם זמורה

הַזְּמוֹרָה

Ez. 8, 17. שלחים את־הזמורה
Ez. 15, 2. עץ־הגפן מכל־עץ הזמורה
constr.: וְזִמֹרַת
Jes. 17, 10. וזמרת זר תזרענו
pl. c. suff.: וְזִמֹרֵיהֶם
Nah. 2, 3. וזמריהם שחתו

מַזְמֵרָה

ז״כ וכתבו מַזְמֵרָה. מסמכם כלי תשר בו נכסח ונכרת הענב, כי י׳ פס ניון מכלי, כמו נמפתח משקלו [ווייכלעכ־מעסטער], וקל להבין.

n. f., falx vinitoria, a v. זָמַר I. LXX. *δρέπανον*.

pl.: בַּמַּזְמֵרוֹת
Jes. 18, 5. וכרת הזלזלים במזמרות
pl.: לַמַּזְמֵרוֹת
Jes. 2, 4 וחניתותיהם למזמרות
Mich. 4, 3. וחניתותיהם למזמרות

pl. c. suff.: הַזַּמָּרוֹתֵיכֶם
Joel 4, 10. ומזמרותיכם לרמחים

מְזַמֶּרֶת
ז״נ וף נרנוי מְזַמֶּרֶת. מכווכס כלי אל כריקס וכסיקס לכרוף, כמין מקקס לו מלקקיס [לי־כעטני־יע], וככל ולק עוד פקוף נסלנס.
n. f. pluralet., forfex ad candelas emungendas vel ellychnia purganda. Vulg., acclamantibus Qimchio et Salomone Isaaki, *psalteria.* LXX. *λυχνία, φιάλη; ψαλτήριον* (= מְסַמְּרוֹת).

pl.: מְזַמְּרוֹת
2 Reg. 12, 14. מזמרות מזרקות
pl.: הַמְזַמְּרוֹת
Jer. 52, 18. המזמרות ואת המזרקת
pl.: וְהַמְזַמְּרוֹת
1 Reg. 7, 50. והספות והמזמרות
2 Chr. 4, 22. והמזמרות והמזרקות

זֶמֶר
ז״ז לנין מין קיס מסוג סכנאים, ולא ידעתי להלמו. לד״ס הוס סכקרק נעכרי זראפה [*Girafe* = *Zurafa*], לומר קרוילא גמלי״.
n. m., animal ex genere cervorum vel antiloparum. Abulwalid animal idem esse dicit, quod arabice זַרָאפָה vocetur. LXX. *καμηλοπάρδαλις.*

p.
Dt. 14, 5. יתאו וזמר

זָמַר
נלקמי כמו נעכרי, ומכוון כך.
vrb. aram., a hebr. זָמַר II. non diversum.

זָמַר
ז״ו וסילועס זַמָּרָא, וסללס זיל וועכס וכניכס [וועכנ, זעיעל], וכתקנוס ילוע מכי ועלק, ויכי ועלק, ועכ לכוכיס, ונגמלק סכללל כין זַמָּרָא דְּמָנָא [לוכ־סעכוועכנלל־מוויק], וכין זַמָּרָא דְּפִיתָא [פַּקְקַלל־מוויק].
n. m. (def. זַמָּרָא) cantio, musica, unde gemar. זַמָּרָא דְּמָנָא (musica instrumentalis) et זַמָּרָא דְּפִיתָא, cantus (Vokal-Musik). LXX. *μουσικά.*

definit.: זַמָּרָא
Dan. 3, 5. 7. 10. 15. וכל זני זמרא

זַמָּר
ז״ו נלקמי ומכווכס לוכ וועכ [וועכ־נעל], וכן נקנוס.
n. m. pïel. aram. (pl. abs. זַמָּרִין; def. זַמָּרַיָּא) cantor, hebr. מְשֹׁרֵר. arab. *zammâr*, tibicen.

definit. pl.: זַמָּרַיָּא
Esr. 7, 24. זמריא תרעיא נתיניא

זָנַב
פעל לף־עוכר כף נגור מנף. מללס כפי מכלוס לי מנפס ומנעס ועופוס [וועדעלן, זוועגקען], כי תמנוס מללס דָּבָר כמלוך על פָּה [זו, מקנ מוצנ] מכוון סוס, ויוס וס מכוון למכנור. ע׳ ס־נף. ומקומיל מעכין עוין תועים.
verb. inus., vibrare, agitare (we deln); radix est enim נָב = נָם; v. סָ־נַם.

זָנָב
ז״ו ומכנו זְנָבוֹת ומסיך זְנָבוֹת, מכווכס דָּבָר מעקנוף ועקנוע לכ ולנס [וועדעלן, זוועגקען], ויכוע מללס.

pl. c. suff.: זְנָבֶיהָ
Jud. 15, 4. וירכן זנב אל־זנב
זָנָב
Jes. 9, 13. 19, 15. ראש וזנב
דֶּקֶל
Jes. 9, 14. הזנב
לְזָנָב
Dt. 28, 13. לראש ולא לזנב
Dt. 28, 44. ואתה תהיה לזנב
cum suff.: זְנָבוֹ
Job. 40, 17. יחפץ זנבו כמו־ארז
cum suff.: בְּזַנְבוֹ
Ex. 4, 4. שלח ידך ואחז בזנבו
pl.: הַזְּנָבוֹת
Jud. 15, 4. שני הזנבות בתוך
constr. pl.: זַנְבוֹת
Jes. 7, 4. זנבות האודים

זָנַב
פעל גויר מסס, ומכלוס מסכת סוכנ אל מעקנס, לומר לקריכיו וסופו; נגעלק סוכנת הנפניס ווכונס, לומר מסכת העוקנין אלמן ועקוכן.
v. denom. agmen extremum adoriri, caedere. LXX. bene: *καταλαμβάνειν τὴν οὐραγίαν, κόπτειν τὴν οὐραγίαν.*

2 pl. perf.: וְזְנַבְתֶּם
Jos. 10, 19. וזנבתם אותם
3 imperf.: וַיְזַנֵּב
Dt. 25, 18. ויזנב בך כל־הנחשלים

זָנָה
דחה
פעל כי־תלכך ונולד, ומכווכס ענוב ונקוף [נוסלנן, לויסצוו״פן], מן לנפעל מסס מן לכווק, וונכס מעקרי מוכוכי לים לקרי מסקו [צעס מעקת, נקסס] וכן נסקנר עס מעקת, מעל, ונסקר מע׳ תקת, על. מסנלל על מכילס לקרי ע״ו, על מכלוף לת מללן ולת מענ, ולפעמים על מעקנוגים כמנסג עוכדי ע״ו, לו מעציכת י לת ככיכס לעבוב מעבע ונסקוב עמס. מנוסף מזנה, ונעקיל מסקנר יזנ, כללכו יוכ׳. מעכוס מסנס לפי ענייוס דעתי לענין סולנל ונכנוב וכיקס נכלל, כקנר עול יעיל על וס מסנס ומכוון נסנפתי ענבי, ד״ל יוכי פרסי וכוקי ולקנלני sl. *zen*-ic׳, pol. ונגמכי ולקס־מכי *zȍn*-a = pers. *cen*, gr. *γαν-α*, *γυν-ή* etc.], ונלין ספך נמכוון רקוי אל ידע, כקנר יעיל על וס עבוב s. *g'an*,] מכוונות, ע״י זווי מלזוונות *g'nâ*; gr. *γνω*, sl. *zna*, *γεν*, l. *gen*, [sl. *gin*], מכל נעבוב מכווכס אל ידיעה נסולנלס. ועי׳ מסמלן אל אפי מכוונות מעק ידע.
vrb. intr. scortari, praecipue de muliere tum de nupta tum de non nupta (syn. שָׂטָה מִתַּחַת); cum de viro dicitur, cum בָּאֲחֲרֵי, cum conjungi solet. Tropice de iis, qui a Deo, Israëlis vel ecclesiae marito, ad Deos fictitios desciscit vel foedera init cum iis, qui Deum verum non adorant. *Nif.* הִזָּנֶה (imperf. apoc. יִזָּן), vi trans. Linguarum collatio evincit, זָנָה vi nativa in universum de procreando vel coëundo dici, notionesque cognoscendi et concumbendi antiquissimis temporibus fuisse connexas, v. sub v. יָדַע. LXX. *πορνεύειν; ἐμπόριον εἶναι, ὁμονοεῖν, ὀργίζεσθαι;* זְנוּנִים, *πόρνη, πορνεία; Hif. ἐκπορνεύειν.*

3 perf.: וַתִּזֶן
Dt. 31, 16. וזנה אחרי אלהי נכר
3 fem.: זָנְתָה
Gn. 38, 24. זנתה תמר כלתך
Ez. 23, 19. ימי נעוריה אשר זנתה
Hos. 2, 7. כי זנתה אמם
3 fem.: וַתִּזְנֶה
Jes. 23, 17. וזנתה את־כל־ממלכות
2 perf.: זָנִית *masc.*
Hos. 9, 1. כי זנית מעל אלהיך
2 perf.: זָנִית *fem.*
Jer. 3, 1. ואת זנית רעים רבים
3 pl.: זָנוּ
Jud. 2, 17. כי זנו אחרי אלהים
3 pl.: וַיִּזְנוּ
Ex. 34, 15. וזנו אחרי אלהיהם
Ex. 34, 16. וזנו בנתיו אחרי אלהיהן
part.: זֹנָה, זוֹנָה
Ps. 73, 27. הצמתה כל־זונה ממך
Hos. 4, 15. אם־זנה אתה ישראל
part.: הַזּוֹנָה
Ez. 6, 9. נשברתי את־לבם הזונה
pl.: זֹנִים
Lev. 17, 7. הם זנים אחריהם
Num. 15, 39. אתם זנים אחריהם
Ez. 20, 30. שקוציהם אתם זנים
pl.: הַזֹּנִים
Lev. 20, 5. ואת כל־הזנים אחריו
part. sg.: זֹנָה, זוֹנָה *fem.*
Lev. 21, 7. אשה זנה וחללה
Lev. 21, 14. וחללה זנה
Dt. 23, 19. לא־תביא אתנן זונה
Jos. 2, 1. ויבאו בית־אשה זונה
Jud. 11, 1. והוא בן־אשה זונה
Jud. 16, 1. וירא־שם אשה זונה
Prv. 6, 26. בעד־אשה זונה
Prv. 7, 10. שית זונה ונצרת לב
Prv. 23, 27. כי־שוחה עמוקה זונה
Jes. 23, 16. סבי עיר זונה נשכחה
Jer. 2, 20. את צעה זנה
Jer. 3, 3. ומצח אשה זונה
Jer. 5, 7. וביות זונה יתגודדו
Ez. 16, 30. מעשה אשת־זונה
Ez. 16, 35. לכן זונה שמעי דבר־יי
Ez. 23, 44. כבוא אל־אשה זונה
Mich. 1, 7. כי מאתנן זונה קבצה
Mich. 1, 7. ועד־אתנן זונה ישובו
Nah. 3, 4. זנוני זונה טובת חן
הַזּוֹנָה
Jos. 6, 17. רק רחב הזונה תחיה
Jos. 6, 22. באו בית־האשה הזונה
Jos. 6, 25. ואת־רחב הזונה
Jes. 23, 15. יהיה לצר כשירת הזונה
בַּזּוֹנָה
Joel 4, 3. ויתנו הילד בזונה
כַּזּוֹנָה
Ez. 16, 31. כזונה לקלס אתנן
cum h interr.: הַכְזוֹנָה
Gn. 34, 31. הכזונה יעשה

לְזוֹנָה
Gn. 38, 15. ויחשבה לזונה
Jes. 1, 21. איכה היתה לזונה
מְזוֹנָה
Ez. 16, 41. והשבתיך מזונה
זְנוּת
pl.:
1 Reg. 3, 16. שתים נשים זנות
Prv. 29, 3. ורועה זנות יאבד־הון
Ez. 16, 33. לכל־זנות יתנו־נדה
זְנוּת
pl.:
Ez. 6, 9. ואת עיניהם הזנות
Hos. 4, 14. הם עם־הזנות יפרדו
inf. abs.: זָנֹה
Hos. 1, 2. זנה תזנה הארץ
inf. constr.: לִזְנוֹת
Lev. 20, 5. לזנות אחרי המלך
Lev. 20, 6. לזנה אחריהם
Lev. 21, 9. כי תחל לזנות
Num. 25, 1. לזנות אל־בנות מואב
Dt. 22, 21. לזנות בית אביה
inf. c. suff.: בְּזְנוֹתֵךְ
Ez. 23, 30. עשה אלה לך בזנותך
2 imperf.: תִּזְנִי *fem.*
Hos. 3, 3. לא תזני ולא תהיי לאיש
2 imperf.: וַתִּזְנִי *fem.*
Ez. 16, 15. ותזני על־שמך
Ez. 16, 16. ותזני עליהם
Ez. 16, 17. צלמי זכר ותזני־בם
Ez. 16, 26. ותזני אל־בני־מצרים
Ez. 16, 28. ותזני אל־בני אשור
2 impf. c. suff.: וַתִּזְנֵם
Ez. 16, 28. ותזנים וגם לא שבעת
3 imperf.: תִּזְנֶה *fem.*
Lev. 19, 29. ולא־תזנה הארץ
Hos. 1, 2. זנה תזנה הארץ
Am. 7, 17. אשתך בעיר תזנה
3 imperf.: וַתִּזְנֶה *fem.*
Jud. 19, 2. ותזנה עליו פילגשו
Jes. 57, 3. זרע מנאף ותזנה
3 fem.: וַתִּזְנֶה־ ex וַתִּזְנִי־
Jer. 3, 6. כל־עץ רענן ותזני־שם
3 impf. apoc.: וַתִּזֶן *fem.*
Jer. 3, 8. ותלך ותזן גם־היא
Ez. 23, 5. ותזן אהלה תחתי
3 pl.: וַיִּזְנוּ
Jud. 8, 27. ויזנו כל־ישראל
Jud. 8, 33. ויזנו אחרי הבעלים
1 Chr. 5, 25. ויזנו אחרי אלהי עמי
Ps. 106, 39. ויזנו במעלליהם
Hos. 4, 12. ויזנו מתחת אלהיהם
3 fem.: תַּזְנֶינָה
Hos. 4, 13. על־כן תזנינה בנותיכם
Hos. 4, 14. על־בנותיכם כי תזנינה
3 fem.: וַתִּזְנֶינָה
Ez. 23, 3. ותזנינה במצרים
Pu-al: זוּנָה *3 prf. masc.*
Ez. 16, 34. ואחריך לא זונה
Hif-il: הִזְנָה
2 perf.: הִזְנֵית
Hos. 5, 3. הזנית אפרים
3 pl.: הִזְנוּ
Hos. 4, 10. הזנו ולא יפרצו
Hos. 4, 18. הזנה הזנו
3 pl.: וַיַּזְנוּ
Ex. 34, 16. והזנו את־בניך
inf. abs.: הַזְנֵה
Hos. 4, 18. הזנה הזנו
inf. constr.: כְּהַזְנוֹת
2 Chr. 21, 13. כהזנות בית אחאב
inf. c. suff.: לְהַזְנוֹתָהּ
Lev. 19, 29. את־בתך להזנותה
3 impf. apoc.: וַיַּזֶן *masc.*
2 Chr. 21, 11. ויזן את־ישבי ירושלם

3 *imperf.*: וַתִּזְנֶה *fem.*
2 Chr. 21, 13. וּתְזַנֵּה אֶת־יְהוּדָה

זְנוּת

ע"כ וּמִכְנוֹי מִמֶּנּוּ זְנוּתִים, שֶׁלֹּא כְּדֶרֶךְ [וְכִי כֵּן תַּכִּיתִים]. שְׁכִיחָה יְתֵרָה מִשְׁכֵּב זָכוּר וּבְהֵמָה, וְלֹא הִתְקִיל עָלֶיהָ עֹנֶשׁ וְכָפָּרָה, וְלֹא הִתְקִילוּ עָלֶיהָ עֹנֶשׁ, וְקָל לְהַכְנִיס.

n. f. (*pl.* contra regulam: זְנוּתִים, fere sicuti חֲנִיתִים) scortatio, physice et spiritualiter. LXX. *πορνεία.*

Hos. 4, 11. זְנוּת יַיִן וְתִירוֹשׁ
Hos. 6, 10. שָׁם זְנוּת לְאֶפְרַיִם
cum suff.: זְנוּתֵךְ
Jer. 13, 27. זִמָּתֵךְ וְנַאֲוָתֵךְ
Ez. 23, 27. וְאֶת־זְנוּתֵךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
cum suff.: זְנוּתָהּ
Jer. 3, 9. וַתְּהִי מִקֹּל זְנוּתָהּ
cum suff.: זְנוּתָם
Ez. 43, 9. יִרְחֲקוּ אֶת־זְנוּתָם
cum suff.: בְּזְנוּתָם
Ez. 43, 7. בִּזְנוּת מַלְכֵיהֶם וּבְפִגְרֵי מַלְכֵיהֶם
cum suff.: בְּזְנוּתַיִךְ *fem.*
Jer. 3, 2. בִּזְנוּתַיִךְ וּבְרָעָתֵךְ
cum suff.: זְנוּתֵיכֶם
Num. 14, 33. וְנָשְׂאוּ אֶת־זְנוּתֵיכֶם

זָנִין

ע"ו וְאֵין נִכְנוֹי זְמִיתִים [מִן וְכֹם, כְּסוּפִי וְכֹ, וְכִי קָצִיר מִן קֹסֶם גַּכ וְכֹ, וְכִקְרֵי יְהוּדִי סְסוּפִי כּוֹס, לְ"מ אֲתִוּן, רִיקָנִין, אֲרָקִין, עִי' סִפְרֵי מִצְ"מ כ"כ]. סִסְלֹסֶת מוּסְגָּשׁוֹת, וְלוֹס סִכְנוֹי גַּכ, לוֹמֵר עֲנוּת וְתוֹכוֹת וְנוֹכוֹתִים, נִסְגָּשׁל עַל עֲנוּדַת לְלִילִים וְדֶרֶךְ עֲכֹ וְסִכֹל.

n. m. pluralet. (זְנוּנִים, a v. זָנָה, terminatione aramaica, veluti in v. אֲרָקִין, v. Systema 202.), scortatio, amores meretricii. LXX. *πορνεία.*

pl.: זְנוּנִים
Hos. 1, 2. אֵשֶׁת זְנוּנִים וְיַלְדֵי זְנוּנִים
Hos. 2, 6. כִּי־בְנֵי זְנוּנִים הֵמָּה
Hos. 4, 12. כִּי רוּחַ זְנוּנִים הִתְעָה
Hos. 5, 3. כִּי רוּחַ זְנוּנִים בְּקִרְבָּם
pl.: לְזְנוּנִים
Gn. 38, 24. הִנֵּה תָמָר לִזְנוּנִים
pl. constr.: זְנוּנֵי
2 Reg. 9, 22. עַד־זְנוּנֵי אִיזֶבֶל אִמֶּךָ
Nah. 3, 4. מֵרֹב זְנוּנֵי זוֹנָה טוֹבַת חֵן
pl. constr.: מְזִמְּנֵי
Ez. 23, 11. מִזְּנוּנֵי אֲחוֹתָהּ
pl. c. suff.: זְנוּנֶיהָ
Ez. 23, 29. וְגִגְלָה עֶרְוַת זְנוּנֵיךְ
pl. c. suff.: זְנוּנֶיהָ
Hos. 2, 4. וְתָסֵר זְנוּנֶיהָ מִפָּנֶיהָ
cum suff.: בְּזְנוּנֶיהָ
Nah. 3, 4. הַמֹּכֶרֶת גּוֹיִם בְּזְנוּנֶיהָ

תַּזְנוּת

ע"כ [ע"ע תַּרְמִית, וְסִמְּקֵל וְכ], וְכִכְנוֹי תַּזְנוּתִים. סִסְלֹסֶת כְּמוֹ זְנוּת וְזוֹנָה לְעֵיל, נִכְגֵּל לְנִקּוּד. נִקְרֵי יְהוּדִית סְסוּמוֹת זְנֵה, זְנֵי, זְנָיָא וְסִתּוּקֵי זְנֵי וְכִדוֹמֶה.

n. f. (ad s. f. תַּרְמִית; pl. תַּזְנוּתִים) scortatio, idololatria. LXX. *πορνεία, ἐκπορνεύειν, διαθήκη*; הִתְזַנֵּה, תַּזְנוּת *ἐκπορνεύειν πολλαχῶς.*

cum suff.: תַּזְנֻתֵךְ
Ez. 16, 26. 29. וְתִרְבִּי אֶת־תַּזְנֻתֵךְ
cum suff.: תַּזְנוּתָם
Ez. 23, 8. תַּזְנוּתָם עָלֶיהָ
cum suff.: בְּתַזְנוּתָם
Ez. 23, 17. וַיִּטְמְאוּ אֹתָהּ בְּתַזְנוּתָם
pl. c. suff.: תַּזְנוּתַיִךְ *p.*
Ez. 16, 15. וַתִּשְׁפְּכִי אֶת־תַּזְנוּתַיִךְ
Ez. 16, 25. וַתְּרַבִּי אֶת־תַּזְנוּתֵךְ
Ez. 23, 35. שְׂאִי זִמָּתֵךְ וְאֶת־תַּזְנוּתַיִךְ

תֹּךְ *p.* וַתַּזְנֻתַיִךְ:
Ez. 16, 22. תּוֹעֵבֹתַיִךְ וְתַזְנוּתַיִךְ
Ez. 23, 29. וְזִמָּתֵךְ וְתַזְנוּתַיִךְ
cum suff.: בְּתַזְנוּתַיִךְ *p.*
Ez. 16, 33. מִסֹּבֵב בְּתַזְנוּתַיִךְ
Ez. 16, 34 הִפַּךְ מִן־הַנָּשִׁים בְּתַזְנוּתַיִךְ
Ez. 16, 36. בְּתַזְנוּתַיִךְ עַל־מְאַהֲבַיִךְ
cum suff.: מִתַּזְנֻתֵּי תִּ יךְ:
Ez. 16, 20. הַמְעַט מִתַּזְנוּתֵךְ
cum suff.: תַּזְנוּתָיִךְ
Ez. 23, 7. וַתִּתֵּן תַּזְנוּתֶיהָ עֲלֵיהֶם
Ez. 23, 8. וְאֶת־תַּזְנוּתֶיהָ מִמִּצְרַיִם
Ez. 23, 11. וְאֶת־תַּזְנוּתֶיהָ מִזְּנוֹנֶי
Ez. 23, 14. וַתּוֹסֶף אֶל־תַּזְנוּתֶיהָ
Ez. 23, 18. וַתִּגֶל תַּזְנוּתֶיהָ
Ez. 23, 19. וַתִּרְבֶּה אֶת־תַּזְנוּתֶיהָ
Ez. 23, 43. עַתָּה יִזְנֶה תַּזְנוּתֶיהָ

זָנַח

פְּעַל נוֹדֵד לַ"ק, וְסִמְכוּוֹן כְּמוֹ זָנַק נַעֲרָכִי, לוֹמֵר הֵיוֹת מוּסָג סָרִיס וְנִקּוּן [שְׁעִיקְנִין], וְנִקּוּן יְסִיס סְסוּם שֶׁלֹּו, וְסוֹס סְסִגָּשׁל עַל נְקִילָה וְכִנּוּל וְנִקּוּן וְסָקוֹם, וְסִכּוּסָף יוֹנֵק לוֹ מְכוּוֹן סַ' לוֹ סִכ', וְכֹל לְלֹא לַ"ק מְקוּוֹר. סַ' כִּי לְדִבְרֵי סִפְעַל הָעֲרָבִי סָרִיס נִקּוּן, וְכִמְלֹא גַּכ גִּ', לוֹ בִּ'; ב' עֵכִין נִקְיָשׁ וְנִקְיָכִים לִקְנוּ מִן סִכֹּל כְּכֹל סְמִקְלִ, וְגַם נִסְפּוּק וְכִ מֵעֲלֵיךְ שְׁמֵן, לְיַכְנוּ לְשׁוֹן נְכִיקִ, כִּי סִם לְנִקְיָשׁ לְסִ עֲלֵיךְ שְׁמֵן, לְלֹא סִכְלוֹן ל' מְסִ עֲלֵיךְ; ג' נִפְסִ לְנִכְלֹסִ עֲכְרִיכִי וְכִ לְשׁוֹן עוֹיְכִ וְלְקוּ וְנִכְיקִ, לוֹמֵר הָעִיכִ מִדְּכַר, וְסִלֹּ לוֹ, סִתְכּוֹדֵד וְנִכְלַע מִדְּכַר, וְסִ סִפְעַל נוֹדֵד, סִמְכוּוֹן סְכֹלֹס וְסִדְקְפַ דְּכַר, נִסְגָּשׁל עַל כְּנוּל וְסוֹס, וְשִׁכְלוֹ לַ"ז צָנַח [ע"ע סְשִׁוּוּי נִפְשִׁי שְׁעָכִי] זָנַק וְכִדוֹמֶה. עִי' וְכִ נִקְרֵי, דּוֹק וְתִמְלֹא סְסוּל.

v. intr., ut quidem nonnulli sentiunt, par arabico *zanakha*, male olere, foetidum, putidum, rancidum esse, unde צָחַן inversione ortum dicitur; a foetore translationem ad abominationem, fastidium fieri. Quae quidem omnia non videntur probabilia. Nam 1) potius v. arab. ex צָחַן trajectione literarum ortum est eaque de caussa principio etiam literis צ et ש scribitur; 2) notio foetoris, putidi odoris ne ullo quidem loco scripturae necessaria est, minime Hos. 8, 5. (ubi זָנַח vi trans. = נָאַס); 3) in lingua tum rabbinica tum judaica זָנַח semper vi deserendi, derelinquendi, nunquam male olendi dicitur, tropice vi abominandi, fastidiendi, eaque vi nativa cohaerere inter se videntur vv. זָנַח, צָנַח, זָנַק et זָנַק aram. LXX. *ἀποστρέφειν, ἐκλείπειν, ἀπωθεῖν, ἀφιστάναι, ἀποτρίβειν. Hif. καταλείπειν, ἐκβάλλειν, μιαίνειν.*

Thr. 2, 7. זָנַח אֲדֹנָי מִזְבְּחוֹ
Hos. 8, 3. זָנַח יִשְׂרָאֵל טוֹב
Hos. 8, 5. זָנַח עֶגְלֵךְ שֹׁמְרוֹן

2 *perf.*: זָנַחְתָּ
Ps. 44, 10. אַף־זָנַחְתָּ וַתַּכְלִימֵנוּ
Ps. 74, 1. לָמָּה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ נֶצַח
Ps. 89, 39. וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס

cum suff.: זָנַחְתָּנוּ 2 *perf.*
Ps. 44, 24. לָמָּה זָנַחְתָּנוּ
Ps. 60, 3. זָנַחְתָּנוּ פָּרַצְתָּנוּ
Ps. 60, 12. הֲלֹא־אַתָּה אֱלֹהִים זָנַחְתָּנוּ
Ps. 108, 12. הֲלֹא־אֱלֹהִים זָנַחְתָּנוּ

1 *perf. c. suff.*: זְנַחְתִּים
Zach. 10, 6. וְהֵרוֹ כַּאֲשֶׁר לֹא־זְנַחְתִּים

2 *imperf.*: תִּזְנַח
Ps. 44, 24. אַל־תִּזְנַח לָנֶצַח
Ps. 88, 15. לָמָּה יְ תִּזְנַח נַפְשִׁי

2 *imperf.*: וַתִּזְנַח
Thr. 3, 17. וַתִּזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי

3 *imperf.*: יִזְנַח
Ps. 77, 8. הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי
Thr. 3, 31. כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדֹנָי

Hif-il: הִזְנִיחַ
2 Chr. 29, 19. אֲשֶׁר הִזְנִיחַ הַמֶּלֶךְ אָחָז
cum suff.: הִזְנִיחָם 3 *perf.*
2 Chr. 11, 14. כִּי־הִזְנִיחָם יָרָבְעָם וּבָנָיו
3 *impf. c. suff.*: יַזְנִיחֲךָ
1 Chr. 28, 9. וְאִם־תַּעַזְבֵנוּ יַזְנִיחֲךָ לָעַד

אַזְנָח

תּוֹקְפֵי וְלֹף-עוֹבֵר כַּ"ף בְּגוֹר סִנֹּף. סְכוּוֹסָף לְכוֹנֵ וְעוֹוֵ-מִיס, וְסוֹס בְּנֵי וְיוֹכִי [וְוֹסְסְקַעֵר-לְסָם, וְוֹסְפְּגִ-ג], כִּי סִלְכוֹוֹת סוּס סְסְכוּדוֹת וְשִׁלְעוֹת מִיס. סְמִעְקַל מְקוֹר, כְּמוֹ אֲבָזָר, אֲבָזֵב, וְכִכְוֹ וֹ סְרְקוֹכִים.

adj. (ad s. f. אֲבָזָר, אֲבָזֵב), quod praeter insequens verbum in usu non est, aqua destitutus, aqua carens (vi nativa: versickert), ac proinde, propter deficientes vivas aquas, palustris.

הֶאֱזִנִיחַ

נִכְיָן טוֹסָף גּוֹיִל סְתוֹקֵר אַזְנָח, וְסְתְּמוֹכִ כְּמוֹ הֶאֱזִנִיחַ. סְסִלְכֹס כְּסְגֵר רְקִיכוֹ כְּסְתוֹקֵר, לוֹמֵר הֵיוֹת לְכוֹנֵ וְנִכְיִ וְוֹוֵ-מִיס [וְוֹסְפְּגִ, וְוֹסְסְקַעֵר-לְסָעֵר וְיִין].

v. hif. denom. (ab adj. אַזְנָח, pro הֶאֱזִנִיחַ), aquis vivis carere, palustrem fieri sive esse. Vulg. perbene: *deficient flumina.* LXX. *ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοί.*

3 *perf. pl.*: וְהֶאֱזִנִיחוּ
Jes. 19, 6. וְהֶאֱזִנִיחוּ נַהֲרוֹת

זָנַק

פְּעַל לְף-עוֹבֵר כַּ"ף בְּנִכְיָן כְּכֹנֵ, וְגַם סִם יִקֵּי וְסִתְכּוֹדֵד. סִתְכּוּוֹן כְּמוֹ זָנַח, צָנַח בְּסִלְכּוֹסָף, לוֹמֵר סִתְכּוֹדְדוּת וְשִׁלְעוֹת מִדְּכַר, עוֹיְכִ וְסִלְכִ לוֹ [סְעֵרְסְקַעֵר-לְעַלְעַן, סְקַעֵרְסְקַעֵר-לְגִנְעַן], וּוֹ יְתוֹ לְסִכּוּוֹן סְסְקוֹף, וְכֵן פְּרִצוּ סְרְסְוּכִים מִלְּעוֹן דְּלוֹג וְלִיכִ סְלְסְף, וְגַם סְשְׁלוֹג קְצֵן. נִגְעַל זָנַק מֵעֵכִין קְלוֹף וְשִׁבֵּר, וְכִיל כִּיל, סִתְכּוֹדְדוּת וְשִׁלְעוֹת נְלָ. וְסִכֵּן כּוֹס סְסוֹד עַל זָנַח כְּסְסוֹף וְסְסוּכִיו נְסְרוֹת, כִּי סִכ' כְּסִלְכֹס, וְכִשְׁרֵ וְכִסְכּוּוֹן כְּשִׁפְעֵי מְעֵרְכִ.

v. piël., sicuti צָנַח, זָנַח, prosilire, prorumpere. Qimchi explicat: חָבַג. Samar. vertit: יָדִיק, prospicit. Gemarice זְנִיק, ebullire, se effundere, profluere, elabi, unde et זְנִיק, sumptus, quo pecunia tanquam elabitur, evanescit. LXX. *ἐκπηδᾶν.*

Pi-el: זִנֵּק
3 *imperf.*: יְזַנֵּק
Dt. 33, 22. גּוּר אַרְיֵה יְזַנֵּק מִן־הַבָּשָׁן

זְעָה

v. s. r. זוּעַ *p.* 350.

זְעֵרָה

v. s. r. זָעַר *p.* 350.

זְעָף

פְּעַל נוֹדֵד, וְסִמְכוּוֹן כְּמוֹ כְּכְפְעַל, נִסְגָּשׁל עַל סִסְכִּיכ וְסִסְגָּשׁל, לוֹ עַל סִכְכִּוּי וְסִכְלִיוֹן [פְּעַרְגָּשׁוֹעֵן, פְּעַרְגּוּוֹיְכְדְעֵן]. תְּמוּנוֹתוֹ כְּמוֹ זָעַף לְעֵיל לַ"ף רְפ"ג, וְגַם סִם כְּפְעַל כְּמוֹ זָעַף, מְלְעֵן כְּתִיגְסִ וְסִסְתְּקַף, וְסִסְרִיכ סוּס קִכ וְכִקּ.

vrb. monad. nifal, (נִזְעָף), sicuti זָעַף, זָעַף, exstinctum, deletum esse, v. זָעַף. Qimchi: נִכְרַתּוּ. Trg. יְסוֹמֵי זָעֲכוּ. LXX. *δίουαι δὲ ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω.*

Nif-al: נִזְעָף
3 *perf. pl.*: נִזְעֲכוּ *p.*
Job. 17, 1. יָמַי נִזְעֲכוּ

זַעַם

פְּעַל נוֹדֵד נְתִמְלוֹתוֹ, וְסִעְתִּיד נִכְפְּעַל יִזְעַם, יִזְעֵם. סְסִלְכֹס רְקִיקִ וְקִיכִ וְעִלּוֹת סְקוֹפִיךְ [ע"יעֵן], וְסִע' נִקְשׁוּ gh, כְּתִגְר סְעַרְכִי יוֹכִיךְ, וְסוֹס עַל סְקִיכִ נִכְלֹ, וְתִגְר סְגְּסִלּוֹת קְלוֹת סְכִנְכִ. סְתְּמוֹת סְגְּכִ גַּכ נְגְּסִתִּי סְעַרְכ [angl. *skum*, *skim*, fr. *écume*, וְנִגְּסִתִּי גְּסִתִּי קְכִ. [schäumen

vrb. intr. (imp. יַזְעֵם et יִזְעַם), spumare, tropice irasci, ira persequi. Litera prima praepositionalis est; ע autem, ut v. arab. docet, ex indurescente *gh* ortum. LXX. *θυμοῦσθαι, μισεῖν, ἀπειλεῖν, ἐπικαταρᾶσθαι, καταρᾶσθαι, ὀργὴν ἐπάγειν, ὑπεροράειν, θεωρεῖν*; זַעֲמָה, זִעְמָה *ἀδικία*; זַעַם, זִעְמָה *ἀναιδής.*

Num. 23, 8. לֹא זָעַם יְ
Mal. 1. 4. וְהָעָם אֲשֶׁר־זָעַם יְ

3 *perf.*: וַיִּזְעָם
Jes. 66, 14. וְזָעַם אֶת־אֹיְבָיו
Dan. 11, 30. וְזָעַם עַל־בְּרִית־קֹדֶשׁ

2 *perf.*: זָעַמְתָּה
Zach. 1, 12. עָרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר זָעַמְתָּה

part. act.: זֹעֵם
Ps. 7, 12. וְאֵל זֹעֵם בְּכָל־יוֹם

p. p. constr.: זְעוּם
Prv. 22, 14. זְעוּם יְ יִפָּל־שָׁם

p. p. fem.: זְעוּמָה
Mich. 6, 10. וְאֵיפַת רָזוֹן זְעוּמָה

imperat.: זַעֲמָה = זְעָמָה
Num. 23, 7. וְלֵכָה זַעֲמָה יִשְׂרָאֵל

1 *imperf.*: אֶזְעַם
Num. 23, 8. וּמָה אֶזְעַם לֹא זָעַם יְ

3 *impf. pl. c. s.*: יְזַעֲמוּהוּ
Prv. 24, 24. יְזַעֲמוּהוּ לְאֻמִּים

Nif-al: נִזְעַם
part. pl.: נִזְעָמִים
Prv. 25, 23. וּפָנִים נִזְעָמִים לְשׁוֹן סָתֶר

זַעַם

ע"ו וְסִכְכוֹוֹס קְלֹף וְסִסְף וְוֹעֵף [נְקִרֵן], וְכִפְרֵ מוֹעֵף לְ' נְקוֹוֹו לְעֵיוֹן סְקִיכ וְלִנְּסִעֵ, וְסוֹס סְסִגָּשׁל עַל עַוֹוֹת וְגִלּוֹת וְקִכוֹוֹת-סְלְשׁוֹן נְקִרֵית.

n. m., ira spumans, praecipue de ira suppliciisque Dei, supremi sanctissimique terrae peccatricis judicis; cum de hominibus dicitur, interdum de superba feritate atque immanitate. LXX. *ὀργή, ἐμβρίμημα, ἀπειλή, ἀπαιδευσία, πικρία*; זָעֵל, זַעַם *ὁπλομάχος.*

זַעַם
זַעַם p.
וכלה זעם Jes. 10, 25.
עד יעבור־זעם Jes. 26, 20.
שפתיו מלאו זעם Jes. 30, 27.
כי־זעם מלאתני Jer. 15, 17.
לא נשמה ביום זעם Ez. 22, 24.
והצליח עד־כלה זעם Dan. 11, 36.
וָזַעַם
עברה וזעם וצרה Ps. 78, 49.
הַזַּעַם p.
באחרית הזעם Dan. 8, 19.
בְּזַעַם
וינאץ בזעם־אפו Thr. 2, 6.
בזעם תצעד־ארץ Hab. 3, 12.
מִזַּעַם
מזעם לשונם Hos. 7, 16.
זַעֲמִי cum suff.:
בידם זעמי Jes. 10, 5.
ישפכתי עליך זעמי Ez. 21, 36.
לשפך עליהם זעמי Zeph. 3, 8.
זַעֲמֶךָ cum suff.:
מפני זעמך Ps. 38, 4.
שפך־עליהם זעמך Ps. 69, 25.
מפני־זעמך וקצפך Ps. 102, 11.
זַעְמוֹ cum suff.:
רֹ׳ וכלי זעמו Jes. 13, 5.
ולא־יכלו גרים זעמו Jer. 10, 10.
ויוצא את־כלי זעמו Jer. 50, 25.
לפני זעמו מי יעמוד Nah. 1, 6.

זָעַף

פעל נוד ספתרון לקיפס וזקיפס ונקסס קמיפס וקיפס [קויפ־כרויטן, זכויטן, קאַכען], נכזקל על הקיפס והויעמס, וכי זס ג"כ הסזקל כדומס לוס, או על מר כפס ופכיס כועמיס ועלגות וכדומס. ותכין נוס מכוונו נקרמי מעכין סעור ונגרעות, כמו נקסלים וסכיכיו כנעכס מלך קוטוף עלעולם לקדם, וכן זָעַף סער. לאמוס הזכיר זָעַף, ומזלהו נכל זפתי עכ"ל s. *kup*, l. *cup.* goth.] נזכר ומכוון כי סע׳ נקטוי, ודוק. [*hvôp.*

verb. intr., anhelare, effervescere, stomacho et iracundia exardescere, iracundum, stomachosum, morosum esse. Targumista hebraicum נִשְׂעַר (Ps. 50, 3.) per זָעַף vertit; similiter זָעַף (syn. סָעַר) de tempestate, procella, Radix est זָעַף *ghaf*, (aucta vulgari praepositione *sa*), sanscr. *kup*, ubi litera *Ghain* induruit, quare probe discernendum est a v. זָעַם, unde זְעָפִים, falsitas. LXX. *ταράσσειν, θυμοῦσθαι, αἰτιᾶσθαι; σκυθρωπός.*

זְעָפִים *part. pl.:*
ויראַ אתם והנם זעפים Gn. 40, 6.
Dan. 1, 10.
את־פניכם זעפים
inf. c. suff.: *וּבְזַעֲפּוֹ
2 Chr. 26, 19. *ובזעפו עם־הכהנים
יִזְעָף 3 *imperf.:*
Prv. 19, 3. ועל־יי יזעף לבו
וַיִּזְעָף 3 *imperf.:*
2 Chr. 26, 19. ויזעף עזיהו
זָעֵף
תוקיי גויל ניטוי קל, וסלטון כמו זועס [נאַכיג].
adj. (ex part. activo c. Qal ortum), iracundus, stomachosus. LXX. *ἐκλύειν.*
adj. masc.: זָעֵף
1 Rg. 20, 43. סר וזעף ויבא שמרונה
1 Reg. 21, 4. אל־ביתו סר וזעף

זַעֲתָּ
ז"ו ומכוונס לף וכעס וענכס וקכון וקלף [נאַקן], נכזקל על ויזע סיס. ודע שנתרגוס סזס סוס לכוג להעתק סיפה, כי לסזס זַעֲפָא סמכוון זל סעכ.
n. m., iracundia, stomachus, translate aestus maritimus, targumice saepe pro hebr. סיפה. LXX. *ὀργή, θυμός, ἀπειλή; σάλος;* בְּזַעֲתָם *ὀργίζεσθαι.*
נהם ככפיר זעף מלך Prv. 19, 12.
זעף יי׳ אשא Mich. 7, 9.
בְּזַעֲתָם
כי־בזעף עמו על־זאת 2 Chr. 16, 10.
ותחרגר־בם בזעף 2 Chr. 28, 9.
בזעף אף ולחב אש Jes. 30, 30.
מִזַּעֲפוֹ
ויעמד הים מזעפו Jon. 1, 15.
*וּבְזַעֲפּוֹ cum suff.:
*ובזעפו עם־הכהנים 2 Chr. 26, 19.
זְלַעֲפָה
ז"ס מן ועף נסתלגעות סל׳ לוס סכוילס, וכי כן שַׁלְאַנֶּן מן שַׁאַנֶּן נסתלגעוס. סכוונס כוס סעכס מזקיפס וכיכיס וקיפס [שעוכס, וויכדזכויכען], נסזקל על כוס כוקע, סכקכלס שָׁמֵם מן שָׁם לוסר לכקס, או על כאס וכמיכ נככלג, ויוזע סכל מסזכס. ודע זכאר זל׳ נסלגעוד זל׳, וסיל סיל.
n. f. (ex זַעֲתָּ liquidae epenthesi natum, sicuti שַׁלְאַנֶּן ex שַׁאַנֶּן), tempestas, turba, hiems (Windschnauben), speciatim de vento (a n. שָׁם, סָם, venenum) dicto, fervente illo atque vehemente; quapropter hoc nomen etiam de quovis vehemente fervore dicitur. LXX. *καταιγίς, ἀθυμία.*
זַלְעֲפָה
זכעפה אחזתני Ps. 119, 53.
זַלְעֲפוֹת *pl.:*
ורוח זלעפות Ps. 11, 6.
זַלְעֲפוֹת *pl. constr.:*
מפני זלעפות רעב Thr. 5, 10.

זָעַק

פעל נוד וסכוון זק צָעַק [נעק נוזן מעכו, נכזקל נקוסס, ולף כן וזק] וסעתיד יִזְעַק. סכללנס קכיפס וכקיפס וסמיס וזיקס [רופען, קלאגען, שרייען], ונמקוד ע"י עכנת וכקס. סכפעל נִזְעַק כמו נקרק, מעכין נקללות ונקכוות ע"י קכיפס או כדומס. סכוסף כנכין סקל, נקאר זסקל נקסוס נוד לכוג, וכן הִזְרִיעַ כמו זָרַע. קעלות ומלוס סזכס וסמכוון ג"כ נקפתי מעכג, וגס זס סכללנס לכקיפס סיס וזיקס כמו נסוזו ופכסי לקלגני ונכמני עקיקי כנוזע [sanskr. *šuć*, *šuk*; pers. *ssuk*; litt. *szauk*, goth. *svôg.* etc.]
סכל ניקוד סמכוון.
v. intr. (ex forma duriori atque antiquiori צָעַק emollitum; *impf.* יִזְעַק), clamare, conclamare, ejulare, plorare. *Nif.* convocare, *conciere*. *Hif.*, sicut Qal, plerumque intrans., quemadmodum הִזְרִיעַ a v. זָרַע (semen concipere). Radicem per linguas antiquissimas aequabiliter diffusam esse, textus rabb. docet. LXX. *κράζειν, ἀνακράζειν; βοᾶν, ἀναβοᾶν; στενάζειν, παραγγέλλειν. Nif. ἐνισχύειν, ἀναβαίνειν. Hif. καλεῖν, κηρύσσειν.*

זָעַק
3 *fem.:* וְזָעֲקָה *p.*
ותלך הלך וזעקה 2 Sam. 13, 19.
1 *perf.:* זָעַקְתִּי
זעקתי אליך יי׳ Ps. 142, 6.
3 *prf. pl.:* זָעֲקוּ
ויהי־כי זעקו בני־ישראל Jud. 6, 7.
כי לאלהים זעקו 1 Chr. 5, 20.
אליך זעקו ונמלטו Ps. 22, 6.
ולא־זעקו אלי בלבם Hos. 7, 14.
3 *pl.:* וְזָעֲקוּ
וזעקו אלי ולא אשמע Jer. 11, 11.
וזעקו אל־האלהים Jer. 11, 12.
וזעקו האדם Jer. 47, 2.
2 *pl.:* וְזָעַקְתֶּם
וזעקתם ביום ההוא 1 Sam. 8, 18.
inf. constr.: וְלִזְעֹק
ולזעק עוד אל־המלך 2 S. 19, 29.
inf. constr.: מִזְעַק
מזעק אל־יי׳ אלהינו 1 Sam. 7, 8.
inf. c. suff.: *זַעֲקָה *p.*
*יחנך לקול זעקך Jes. 30, 19.
inf. c. suff.: *בְּזַעֲקֵךְ
*בזעקך יצילך קבוציך Jes. 57, 13.
imperat.: זְעַק
זעק והילל Ez. 21, 17.
sg. fem.: זַעֲקִי
זעקי־עיר Jes. 14, 31.
sg. fem.: וְזַעֲקִי
חלילי וזעקי Jer. 48, 20.
pl.: וְזַעֲקוּ
לכו וזעקו אל־האלהים Jud. 10, 14.
וזעקו והתפללו Jer. 25, 34.
וזעקו אל־יי׳ Joel 1, 14.
1 *imperf.:* אֶזְעַק
אזעק חמס ושד Jer. 20, 8.
גם כי אזעק ואשוע Thr. 3, 8.
אזעק אליך חמס Hab. 1, 2.
1 *imperf.:* אֶזְעָק *p.*
קולי אל־יי׳ אזעק Ps. 142, 2.
ולמואב כלה אזעק Jer. 48, 31.
1 *imperf.:* וָאֶזְעַק
ואזעק אתכם Jud. 12, 2.
ואזעק ואמר אהה אדני Ez. 9, 8.
ואזעק קול־גדול Ez. 11, 13.
2 *imperf.:* תִּזְעַק
מה־תזעק על־שברך Jer. 30, 15.
3 *imperf.:* יִזְעַק
לבי למואב יזעק Jes. 15, 5.
3 *imperf.:* וַיִּזְעַק
ויזעק שמואל אל־יי׳ 1 Sam. 7, 9.
ויזעק אל־יי׳ כל־הלילה 1 S. 15, 11.
ויזעק המלך קול גדול 2 Sam. 19, 5.
ויזעק יהושפט 1 Reg. 22, 32.
ויזעק יהושפט ויי׳ עזרו 2 Chr. 18, 31.
ויזעק זעקה גדולה Esth. 4, 1.
3 *fem.:* תִּזְעַק *p.*
אם־עלי אדמתי תזעק Job. 31, 38.
תחיל תזעק בחבליה Jes. 26, 17.
אבן מקיר תזעק Hab. 2, 11.
3 *fem.:* וַתִּזְעַק
ותזעק כל־העיר 1 Sam. 4, 13.
ויזעק בקול גדול 1 Sam. 28, 12.
ותזעק חשבון ואלעלה Jes. 15, 4.
1 *pl.:* נִזְעַק
ונזעק אליך מצרתינו 2 Chr. 20, 9.
3 *pl.:* יִזְעֲקוּ *p.*
לי יזעקו אלחי Hos. 8, 2.
3 *pl.:* יִזְעָקוּ
אז יזעקו אל־יי׳ Mich. 3, 4.
3 *pl.:* וַיִּזְעֲקוּ *p.*
מן־העבדה ויזעקו Ex. 2, 23.
ויזעקו בני־ישראל אל־יי׳ Jud. 3, 9.
15. 10, 10.

זַעֲקָה
ויזעקו בני־ישראל אל־יי׳ Jud. 6, 6.
ויזעקו העקרנים 1 Sam. 5, 10.
ויזעקו אבתיכם אל־יי׳ 1 Sam. 12, 8.
ויזעקו אל יי׳ ויאמרו 1 Sam. 12, 10.
חטאנו
ויזעקו השמים 2 Chr. 32, 20.
ויזעקו בקול גדול Neh. 9, 4.
ויזעקו אל־יי׳ בצר להם Ps. 107, 13. 19
ויזעקו איש אל־אלהיו Jon. 1, 5.
3 *pl.:* וַיִּזְעֲקוּ
וישבו ויזעקוך Ez. 27, 30.
3 *impf. c. suff.:* וַיִּזְעָקוּךָ
Nif-al: נִזְעָק Neh. 9, 28.
2 *perf.:* נִזְעַקְתָּ *p.*
מה־לך כי נזעקת Jud. 18, 23.
pl.: נִזְעֲקוּ
אשר עם־בית מיכה נזעקו Jud. 18, 22
3 *imperf.:* יִזְעַק
ויזעק אביעזר אחריו Jud. 6, 34.
ויזעק גם־הוא אחריו Jud. 6, 35.
ויזעק שאול וכל־העם 1 Sam. 14, 20.
3 *imprf. pl.:* וַיִּזְעֲקוּ
ויזעקו כל־העם Jos. 8, 16.
Hif-il: הַזְעִיק
inf. constr.: לְהַזְעִיק
להזעיק את־יהודה 2 Sam. 20, 5.
imperat.: הַזְעֵק־
הזעק־לי את־איש יהודה 2 S. 20, 4.
3 *impf. apoc.:* וַיַּזְעֵק
ויזעק ברק את־זבולן Jud. 4, 10.
ויזעק סיסרא את־כל־ רכבו Jud. 4, 13.
ויזעק ויאמר בנינוה Jon. 3, 7.
ויזעק אתי וידבר Zach. 6, 8.
3 *pl.:* יַזְעִיקוּ
מרוב עשוקים יזעיקו Job. 35, 9.

זָעָק
ז"ו ומכוונס לעקס ושועס נקקס ונוקס תקוסס ונכי [נעזציין], ויקר סתמונס סוכריית נכ"ק, ולכוג סזס סנכ"ל.
n. m., clamor, vociferatio (saepius זְעָקָה). LXX. *κραυγή.*
cum suff.: זַעֲקָךְ *p.*
*חנון יחנך לקול זעקך Jes. 30, 19.
cum suff.: *בְּזַעֲקֵךְ
*בזעקך יצילך Jes. 57, 13.

זְעָקָה
ז"ל ומסיון זַעֲקָה ומסלגס כמו זָעָק ולדופו צְעָקָה.
n. f., sicut זָעָק et צְעָקָה, clamor, ejulatio lugubris. LXX. *βοή, κραυγή; βοᾶν, ἀκούειν.*
Esth. 4, 1. ויזעק זעקה גדולה
Jer. 65, 19. וקול זעקה
Jer. 18, 22. תשמע זעקה מבתיהם
Jer. 20, 16. ושמע זעקה בבקר
Jer. 48, 4. השמיעו זעקה צוֹעֲרִיה
Jer. 51, 54. קול זעקה מבבל
יִזְעָקָה
Jer. 50, 46. וזעקה בגוים נשמע
הַזְּעָקָה
Jes. 15, 8. חקיפה הזעקה
זַעֲקַת *constr.:*
Gn. 18, 20. זעקת סדם ועמרה
Jes. 15, 5. זעקת־שבר יערו
Ez. 27, 28. לקול זעקת חבליך
מִזְעָקַת *constr.:*
Prv. 21, 13. אטם אזנו מזעקת־דל
Eccl. 9, 17. מזעקת מושל בכסילים
Jer. 48, 34. מזעקת חשבון
cum suff.: לְזַעֲקָתִי
Job. 16, 18. ואל־יהי מקום לזעקתי

cum suff.: זַעֲקָתָם
כאשר שמעתי את־זעקתם Neh. 5, 6.
ואת־זעקתם שמעת Neh. 9, 9.
cum suff.: וְזַעֲקָתָם
דברי הצומות וזעקתם Esth. 9, 31.

זְעַק

פעל נזכרי כמו נעברי, כלי הכלי מכוון.
v. aram., hebraico consimile.
LXX. *ἀναβοᾶν.*
3 *perf.:* זָעַק
בקל עציב זעק Dan. 6, 21.

זָעַר

פעל נודד הכוון על צָעַר [כי נער נוזן, כאשר הזעיר והזעיק יוכיחו], כמו צָעַר, צַר, צַר, זָר, לומר בלשון [נוזשטען-קווישטען-דרענגן], ומוסף הזעיק על מוקף ובר ובק ולק-רקב על מבער ובוען, ומצות וזוי הזעיק עי' תקע צָעַר. בתרגום כמו עכר, קפד, קלל, קטן, ויתפו לתמכות.
v. intr. (ex forma duriori atque vetustiori צָעַר emollitum), constipare, confercire, comprimere, vi simili, qua vv. צַר, צַר, זָר, hinc arctum, pusillum esse. Linguas ceteras, quantum fieri potuit, collatas inveneris s. r. צָעַר. Targ. pro hebr. עָצַר, חָשַׂךְ, חָצַר, חָסַן.

זְעֵיר

ז"ו בהפתרון מעט, וחולי גם בהפתרון כר ומוקף [קלייכטיש, עכנע], ומהזקל וזקל בְּרֵשׁ, שהדיר בתרגומי, ובלרן בהק"ש בתעמוי.
n. m. ad s. f. aram. pervulgatae בְּרֵשׁ, parvitas, tenuitas, angustia, plerumque adverb. paulum, parumper. LXX. *μικρόν.*
adv.: זְעֵיר
כתר־לי זעיר ואחוך Job. 36, 2.
זעיר שם זעיר שם Jes. 28, 10. 13.

מְזֻעָר

ז"ו מופעל, ומכוונה כמו מְצֻעָר, מעט, לומר מעטות [וועניגקייט], ומוסף מעט מוער, מרגון מעט מתעטה [קלייכע וועניגקייט], וכן לתוך מוער, לומר לתוך של מעטות, לומר מעט לתופעל.
בתרגום יחוע זְעֵרוּת לתופעל.
n. m. abstr., sicuti מְצֻעָר, parvitas, paucitas, unde מִזְעָר מִזְעָם, tanquam paucitas exigua (kleine Wenigkeit), אֱנוֹשׁ מז׳, homo paucitatis h. e. homines pauci. Targ. forma alia abstractiva usitatum est זְעֵרוּת. LXX. *ὀλίγος*; מ׳, *μικρόν, ὀλιγοστός.*
עוד מעט מזער Jes. 10, 25. 29, 17.
מזער לוא כביר Jes. 16, 14.
ונשאר אנוש מזער Jes. 24, 6.

זְעֵר

פעל נזכרי כמו נעברי, וגנוב בתרגום.
v. aram., in trgg. pervulgatum, neque ab hebraico discrepans.

זְעֵיר

תוקרי נזכרי, וכ"ק לק מכוקם זְעֵרָה, ומכלון כמו צָעִיר נעברי ע"ג.
adj. aram. (cujus solum fem. in S. S. reperitur, זְעֵרָה), hebraico צָעִיר consimile. LXX. *μικρός.*
adj. fem.: זְעֵרָה
קרן אחרי זעירה Dan. 7, 8.

זְרֹת

ז"כ ומכוונה לפי המכוון נגזרת לקבע קעבה, כאשר פרש כי' נתן יקילי ו"ל לו המלה מסגודל עד לקבע הקעבה [שפאנבע], וכבל לקה המכוון על וכך לקבע קעבה, וכן בתרמי הידועה זַרְתָּא, זַרְתָּא. ולק בתקרוב דעתי בגזירת המלקדיס לם גזוזה מן וכה, כי לוב וזכה לין קלנות עם וכך; ולפעל שכתכוונה מן זְעֵרָת, ותהיה המפוך על גּוּדֵל, ומתאוכה זְעֵרָת [זַרְתָּ] בתרגום.
n. f. digitus minimus, auricularis (*μικρός, ὠτίτης, μύωψ*, v. Jehiëli Romanum in l. *Aruk*), vel intervallum inter pollicem atque auricularem, cum extenduntur, intermedium, spithama (aram. זַרְתָּא). Frustra laborant, qui hoc n. a v. זָרַה deducere satagunt; זֶרֶת enim de digito parvo pro זְעֵרֶת (quae forma targumica est) dicitur, ita ut pollici (גּוּדֵל) opponatur. LXX. *σπιθαμή.*
זרת ארכו וזרת רחבו Ex. 28, 16. 39, 9.
סביב זרת האחד Ez. 43, 13.

וְזֶרֶת

זרת ארכו וזרת רחבו Ex. 28, 16. 39, 9.

וְזֶרֶת

p.
גבהו שש אמות וזרת 1 S. 17, 4.

בְּזֶרֶת

p.
ושמים בזרת תכן Jes. 40, 12.

זָקַן

פעל נודד והכוונה קזיפה וזיבה והזדקנות [אלט ווין, אלטערן], וכאשר מהזקנה נאלה, אבל מהנלקי-מדבר יָשָׁן, וגם יָשֵׁשׁ לו שֵׁב מאלה. ובעבור שבנין הקל להסמכת אלב פעולי וכולדי אבל וכל הכוסף הַזָּקֵן יוצא, לומר עזית הפעולה [אלטעקן] וכולד, כמו הַשָּׁרִישׁ, הֶחֱרִיב, הֶחֱבִין, לאבר נכלם התמכות והמכבו כולד, לפי עין פרטי של נכי-קלה. בגאלת ידוע זְקֵנָה הלין, וכן הכוסף הזקין. לאבר לתמכות הזבה לל"ק הפעל גויב הזה זָקֵן, ולק מתקוות. ולע קורת בעיה, שבפי מה שהצעתי לך מהכמת המרכבה בפעלי לשון הקלה, ולין נתאלת ע"י הקור הלשוכות, מה שגלה ד' נתוקתו מהויית שהם לתקף, תבין ותשכיל כי גם הם הזבה בלשוכות בדוק ומכוסה זָקֵן [וכו' עשיי], ופתרון הזבה הם לשון קזיפה וזיבה, וכן כרומי [l. *can*-eo, *can*-o] הזבה והמכוון, ולם תשכיל תכיהו גם בזאלי שהצעתי עבה. לכן לרוב בתיכך הק' בפעלי עבה כלאבר לרוב, ולום בתקוה הם הזבה, *sin* [l. *sen*-is, goth. *sin* in: *sin*-eigs, וכדומה *sin*-ista].
vrb. intr., *can*-escere, sen-escere (syn. יָשַׁשׁ, שֵׂב, de homine; etenim de rebus inanimatis dici solet יָשַׁן, inveterascere). Hif. trans. (sicuti in הֶחֱבִין, הֶחֱרִישׁ secundum sensum singularem orientalium) pr. efficere, ut canescat. Sunt, qui hoc verbum denominativum esse censeant a n. זָקֵן, ut proprie dicatur de eo, cui mentum, utpote decrepito, flaccescit (arab. *ziqn.*) Nempe hoc belle conjectum! Si diligenter hoc verb. perscruteris (non caecum casum conjectando, sed potius viam atque rationem indagando secutus), inveneris, radicem esse *qan*, lat. *can* (can-us, can-ities), forma mollita *sen* (in voc. *sen*-ex, omnium fere linguarum occidentalium communi).
LXX. *γηράσκειν.*
עדנה ואדני זקן Gn. 18, 12.
אל־הצעירה אבינו זקן Gn. 19, 31.
ואברהם זקן Gn. 24, 1.
ויהי כי־זקן יצחק Gn. 27, 1.
ויהושע זקן Jos. 13, 1.
ויהושע זקן בא בימים Jos. 23, 1.
ועלי זקן מאד 1 Sam. 2, 22.
כי־זקן האיש וכבד 1 Sam. 4, 18.
ויהי כאשר זקן שמואל 1 Sam. 8, 1.
זקן בא באנשים 1 Sam. 17, 12.
וברזלי זקן מאד 2 Sam. 19, 33.
והמלך דוד זקן 1 Reg. 1, 1.
והמלך זקן מאד 1 Reg. 1, 15.
אבל בן אין־לה ואישה זקן 2 Reg. 4, 14.
ודויד זקן ושבע ימים 1 Chr. 23, 1.
3 fem.: זְקֵנָה
ואל־תבוז כי־זקנה אמך Prv. 23, 22.
2 perf.: זָקַנְתָּה
אתה זקנת Jos. 13, 1.
2 perf.: זָקַנְתָּ
הנה אתה זקנת 1 Sam. 8, 5.
1 perf.: זָקַנְתִּי
אלד ואני זקנתי Gn. 18, 13.
ויאמר הנה־נא זקנתי Gn. 27, 2.
אני זקנתי באתי בימים Jos. 23, 2.
כי זקנתי מהיות לאיש Ruth 1, 12.
ואני זקנתי ושבתי 1 Sam. 12, 2.
נער הייתי גם־זקנתי Ps. 37, 25.
3 imperf.: וַיְזַקֵּן
ויזקן יהוידע וישבע ימים 2 Chr. 24, 15.
Hif-il: הֵזִקֵּן
3 imperf.: יַזְקִין
אם־יזקין בארץ שרשו Job. 14, 8.
גם כי־יזקין Prv. 22, 6.

זָקֵן

תוקרי זכר ומסיק זָקֵן ומכוני זְקֵנִים לנקבה זְקֵנָה ומכוני זְקֵנוֹת. מסלמה כמו ציק [*Shaikh*] בערבי, לומר קצים וקים זיבה ויצים, מהשקל על זוע ולקיל לגיל ובקיב וכגיל [עלטער, פאלטעמ-מער]. המשקל בכיכוני.
adj. part. m. (c. זְקֵן; pl. זְקֵנִים; f. זְקֵנָה; pl. זְקֵנוֹת), senex (propter *can*itiem); *sen*-ator, *πρεσβύτερος*, translatione eadem, qua *Shaikh* arabicum, et *Signor*, *Seigneur*, *Señor*, *Sire*, *Sir*, quae sunt in linguis occidentalibus nomina honoris ergo usitata atque a *senec*tute repetita. LXX. *γέρων, γερουσία, πρεσβύτης, πρεσβύτερος, προφήτης, ἀνήρ; זְקַן שֵׂבֶט, φύλαρχος.*
adj. masc.: זָקֵן
מנער ועד־זקן כל־העם Gn. 19, 4.
מקצה בשיבה טובה זקן ושבע Gn. 25, 8.
ויאסף אל־עמיו זקן ושבע ימים Gn. 35, 29.
אב זקן וילד זקנים קטן Gn. 44, 20.
והדרת פני זקן Lev. 19, 32.
מנער ועד־זקן Jos. 6, 21.
והנה איש זקן בא Jud. 19, 16.
מהיות זקן בביתך 1 Sam. 2, 31.
ולא־יהיה זקן בביתך 1 Sam. 2, 32.
ותאמר איש זקן עלה 1 S. 28, 14.
ונביא אחד זקן 1 Reg. 13, 11.
עכ־בחור ובתולה זקן
וישש 2 Chr. 36, 17.
מנער ועד־זקן Esth. 3, 13.
זקן ושבע ימים Job. 42, 17.
ממלך זקן וכסיל Eccl. 4, 13.
זקן ונשוא־פנים Jes. 9, 14.
על־זקן הכבדת עלך Jes. 47, 6.
זקן עם־מלא ימים Jer. 6, 11.
ונפצתי בך זקן ונער Jer. 51, 22.
זקן בחור ובתולה Ez. 9, 6.

וְזָקֵן

וקסם וזקן Jes. 3, 2.
עול ימים וזקן Jes. 65, 20.
נער וזקן Thr. 2, 21.

הַזָּקֵן

השלום אביכם הזקן Gn. 43, 27.
ויאמר האיש הזקן Jud. 19, 17. 20.
בעל הבית הזקן Jud. 19, 22.
אשר הביא הזקן 1 Reg. 13, 25.
ויבא אל־עיר הנביא הזקן 1 Reg. 13, 29.

בְּזָקֵן

ירהבו הנער בזקן Jes. 3, 5.

לְזָקֵן

אשר לא־ישא פנים לזקן Dt. 28, 50.
constr.: זְקֵן
אל־עבדו זקן ביתו Gn. 24, 2.
pl.: זְקֵנִים
ואברהם ושרה זקנים Gn. 18, 11.
וטעם זקנים יקח Job. 12, 20.
כי זקנים־חמה ממנו לימים Job. 32, 4.
ובמושב זקנים יהללוהו Ps. 107, 32.
זקנים עם־נערים Ps. 148, 12.
עטרת זקנים בני בנים Prv. 17, 6.
והדר זקנים שיבה Prv. 20, 29.
זקנים לא חכנו Thr. 4, 16
פני זקנים לא נהדרו Thr. 5, 12.
זקנים משער שבתו Thr. 5, 14.
אספו זקנים Joel 1, 14.
קבצו זקנים Joel 2, 16.
עד ישבו זקנים וזקנות Zach. 8, 4.
pl.: וּזְקֵנִים
וזקנים יבינו משפט Job. 32, 9.
נערים וזקנים ערום ויחק Jes 20, 4.
ובחרים וזקנים רחדו Jer. 31, 13.

הַזְּקֵנִים

pl.:
ואל־חזקנים אמר Ex. 24, 14.
על־שבעים איש חזקנים Num. 11, 25.
אבי הנער אל־החזקנים Dt. 22, 16.
השערה אל־החזקנים Dt. 25, 7.
ובמתו אליו לעיני הזקנים Dt. 25, 9.
וכל ימי הזקנים Jos. 24, 31.
וכל ימי הזקנים Jud. 2, 7.
את־החזקנים אשר־היו 1 Reg. 12, 6.
ויעזב את־עצת הזקנים 1 Reg. 12, 8. 13.
ויאמרו אליו כל־הזקנים 1 Reg. 20, 8.
ותשלח הספרים אל־הזקנים 1 Reg. 21, 8.
הזקנים והחרים אשר 1 Reg. 21, 11.
והוא אמר אל־הזקנים 2 Reg. 6, 32.
אל־שרי יזרעאל הזקנים 2 Rg. 10, 1.
את־הזקנים אשר־היו עמדים 2 Chr. 10, 6.
ויעזב את־עצת הזקנים 2 Chr. 10, 8.
ויעזב המלך רחבעם את עצת הזקנים 2 Chr. 10, 13.
וראשי האבות הזקנים Esr. 3, 12.
באנשים הזקנים Ez. 9, 6.
שמעו־זאת הזקנים Joel 1, 2.
pl.: וַהַזְּקֵנִים
והזקנים עדים Ruth 4, 11.
והזקנים ישבים אתו 2 Reg. 6, 32.
ואשר על־העיר והזקנים 2 Reg. 10, 5.

1 Chr. 21, 16. ויפל דויד והזקנים
Esr. 10, 8. כעצת השרים והזקנים
pl.: לַזְּקֵנִים
Ruth 4, 9. ויאמר בעז לזקנים
pl.: מְזֻקָּנִים
Ps. 119, 100. מזקנים אתבונן
Ez. 7, 26. ועצה מזקנים
constr. pl.: זִקְנֵי
Gn. 50, 7. זקני ביתו וכל זקני ארץ
Ex. 3, 16. לך ואספת את־זקני
ויאספו את כל־זקני בני
Ex. 4, 29. ישראל
ויקרא משה לכל־זקני
Ex. 12, 21. ישראל
Ex. 17, 6. לעיני זקני ישראל
ויבא אהרן וכל זקני
Ex. 18, 12. ישראל
Lev. 4, 15. וסמכו זקני העדה
Num. 11, 16. זקני העם ושטריו
Nu. 16, 25. וילכו אחריו זקני ישראל
ויאמר מואב אל־זקני
Num. 22, 4. מדין
Num. 22, 7. וילכו זקני מואב
Dt. 19, 12. ושלחו זקני עירו
Dt. 21, 3. ולקחו זקני העיר
Dt. 21, 4. והורדו זקני העיר
Dt. 21, 6. וכל זקני העיר ההוא
Dt. 21, 19. ואמרו אל זקני עירו
Dt. 22, 15. אל־זקני העיר השערה
Dt. 22, 17. לפני זקני העיר
Dt. 22, 18. ולקחו זקני העיר־ההוא
Dt. 25, 8. וקראו־לו זקני־עירו
Dt. 31, 9. ואל־כל־זקני ישראל
Dt. 31, 28. את־כל־זקני שבטיכם
Jos. 20, 4. ודבר באזני זקני־העיר
Jud. 8, 16. ויקח את־זקני העיר
Jud. 11, 5. וילכו זקני גלעד
ויאמרו זקני גלעד אל־
Jud. 11, 8. 10. יפתח
ויאמר יפתח אל־זקני
Jud. 11, 9. גלעד
Jud. 11, 11. וילך יפתח עם־זקני גלעד
Jud. 21, 16. ויאמרו זקני העדה
Ruth 4, 4. ונגד זקני עמי
1 Sam. 4, 3. ויאמרו זקני ישראל
1 S. 8, 4. ויתקבצו כל זקני ישראל
1 Sam. 11, 3. ויאמרו אליו זקני יביש
1 Sam. 15, 30. כבדני נא נגד־זקני עמי
1 Sam. 16, 4. ויחרדו זקני העיר
2 S. 3, 17. היה עם־זקני ישראל לאמר
2 Sam. 5, 3. ויבאו כל־זקני ישראל
2 Sam. 12, 17. ויקמו זקני ביתו עליו
2 Sam. 17, 4. ובעיני כל־זקני ישראל
2 Sam. 17, 15. ואת זקני ישראל
2 S. 19, 12. דברו אל־זקני יהודה
1 Reg. 8, 1. את־זקני ישראל
1 Reg. 8, 3. ויבאו כל זקני ישראל
ויקרא מלך־ישראל לכל־
1 Reg. 20, 7. זקני הארץ
ואת זקני הכהנים
2 Reg. 19, 2. מתכסים
2 Rg. 23, 1. כל־זקני יהודה וירושלם
1 Chr. 11, 3. ויבאו כל־זקני ישראל
2 Chr. 5, 2. אז יקהיל שלמה את־זקני
2 Chr. 5, 4. ויבאו כל זקני ישראל
2 Chr. 34, 29. את־כל־זקני יהודה
Esr. 10, 14. זקני־עיר ועיר ושפטיה
Prv. 31, 23. בשבתו עם־זקני־ארץ
Jes. 3, 14. עם־זקני עמו ושריו
Jes. 37, 2. ואת זקני הכהנים
Jer. 29, 1. אל־יתר זקני הגולה
Thr. 2, 10. ידמו זקני בת־ציון
Ez. 8, 12. אשר זקני בית־ישראל
Ez. 20, 3. דבר את־זקני ישראל
Ez. 27, 9. זקני גבל וחכמיה
constr. pl.: וְזִקְנֵי
Ex. 3, 18. ובאת אתה וזקני ישראל
Num. 11, 30. הוא וזקני ישראל
וילכו זקני מואב וזקני
Num. 22, 7. מדין
Dt. 27, 1. ויצו משה וזקני ישראל
Jos. 7, 6. עד־הערב הוא וזקני ישראל
Jos. 8, 10. ויעל הוא וזקני ישראל
1 Chr. 15, 25. ויהי דויד וזקני ישראל
Ez. 8, 1. וזקני יהודה יושבים
constr. pl.: לִזְקֵנֵי
Ex. 19, 7. ויקרא לזקני העם
Jos. 24, 1. ויקרא לזקני ישראל
Jud. 11, 7. ויאמר יפתח לזקני גלעד
1 Sam. 30, 27. לזקני יהודה לרעהו
constr. pl.: וְלִזְקֵנֵי
Lev. 9, 1. ולבניו ולזקני ישראל
constr. pl.: מִזְקֵנֵי
Ex 17, 5. וקח אתך מזקני ישראל
Ex. 24, 1. 9. ושבעים מזקני ישראל
Nu. 11, 16. שבעים איש מזקני ישראל
Num. 11, 24. מזקני העם
Ruth 4, 2. עשרה אנשים מזקני העיר
Jer. 26, 17. מזקני הארץ
Ez. 8, 11. מזקני בית־ישראל
Ez. 14, 1. 20, 1. אנשים מזקני ישראל
constr. pl.: וּמִזִּקְנֵי
Jer. 19, 1. ומזקני העם
Jer. 19, 1. ומזקני הכהנים
pl. c. suff.: זִקְנֵי
Thr. 1, 19. כהני וזקני בעיר גוועו
pl. c. suff.: זִקְנֶיהָ
Jos. 9, 11. זקינינו וכל־ישבי ארצנו
pl. c. suff.: וּזְקֵנֵינוּ
Ex. 10, 9. בנערינו ובזקנינו נלך
pl. c. suff.: זְקֵנֶיךָ
Dt. 21, 2. ויצאו זקניך ושפטיך
Dt. 32, 7. זקנך ויאמרו־לך
pl. c. suff.: זִקְנֵיכֶם
Dt. 29, 10. זקניכם ושטריכם
Joel. 3, 1. זקניכם חלמות יחלמון
pl. c. suff.: וְזִקְנֵיכֶם
Dt. 5, 20. שבטיכם וזקניכם
pl. c. suff.: זִקְנָיו
Jes. 24, 23. ונגד זקניו כבוד
pl. c. suff.: וּזְקֵנָיו
Jos. 8, 33. וכל־ישראל וזקניו
Ps. 105, 22. וזקניו יחכם
pl. c. suff.: לִזְקֵנָיו
Jos. 23, 2. לזקניו ולראשיו
pl. c. suff.: זְקֵנֶיהָ
Jud. 8, 14. שרי סכות ואת־זקניה
pl. fem.: וּזְקֵנוֹת *adj.*
Zach. 8, 4. עד ישבו זקנים וזקנות

זָקֵן

ס"מ וסמין זָקֵן, וסכלנס יזועס הסנס לו שער שעליו [קיון, כאנרע], ובאנרע הֶזְקֵן מצלמו, ושוס סמוככות שבהזקן [זיון ענכ] זלֶהֶזְקֵן [זקן וכ], וגס סקולרי הזקנים. ושכר למקכר הסנס כ"כ שנסס זָקֵן לי-סמכן נין לקים וכין לקנס מלכ לונן סוזיכס נין לקים וכין לקנס מלכ לונן שער סרקס וסנ׳יכס, וסשלס זָקֵן נקמר׳ ג"כ משער קנר ימס נכער לו לקים נכוזו ולויו, כמו ימס וקנכס. ועוד שנאמרי תליכס סמעתקס דקן לוזן, סס שלין כן לפעל. וכ"כ שסנרס דָּקֵן, לשון נמיקס ונכנוכ משער, וכן נשמרס מעכ כידוע לאנכיכס [gr. *γένειον-γένειν*; l. gena-genere; teut. [Kinn- keimen, sprossen] סמעכן לין. נשמרס ידוע וקן סעליון, וקן סתקוון וכדומס.

n. m. (c. זְקֵן), mentum, vel barba menti, aram. דְּקֵן; neque vero hoc nomen ullo modo cum v. זָקֵן cohaeret: non barba, sed canities signum est senectutis in utroque sexu, et praeterea, quod bene animadverte, זָקֵן etiam de efflorescente barbatulorum juvenum lanugine atque de barba leonis dicitur. Quare זָקֵן potius a gignendo nomen repetivisse arbitror, et comparandum duco *gen* in vocc. occidentalibus *γένυς*, *gena*. LXX. *πώγων*, *βράχιον* (זרוע).

Jes. 15, 2. כל־זקן גדועה
Jer. 41, 5. מגלחי זקן
Jer. 48, 37. וכל־זקן גרעה
הַזָּקֵן
Lev. 13, 30. צרעת הראש או הזקן
Ps. 133, 2. ירד על־הזקן זקן־אהרן
Jes. 7, 20. וגם את־הזקן תספה
בְּזָקֵן
Lev. 13, 29. בראש או בזקן
constr.: זְקַן
Ps. 133, 2. על־הזקן זקן־אהרן
constr.: בְּזִקְנָן
2 S. 20, 9. בזקן עמשא לנשק־לו
cum suff.: וְזִקְנִי
Esr. 9, 3. משער ראשי וזקני
cum suff.: זְקָנָהּ
Lev. 19, 27. את פאת זקנך
Ez. 5, 1. על־ראשך ועל־זקנך
cum suff.: זְקַנְכֶם
2 S. 10, 5. עד־יצמח זקנכם ושבתם
1 Chr. 19, 5. עד אשר־יצמח זקנכם
cum suff.: זְקָנוֹ
Lev. 14, 9. את־ראשו ואת־זקנו
1 Sam. 21, 14. ויורד רירו על־זקנו
cum suff.: בְּזִקְנוֹ
1 Sam. 17, 34. והחזקתי בזקנו
cum suff.: זְקָנָם
Lev. 21, 5. ופאת זקנם לא יגלחו
2 Sam. 10, 4. ויגלח את־חצי זקנם

זָקֵן

ס"ם, וסכנון כמו זָקֵן, כסנכל נכקר.

n. f., sicuti זָקֵן, senectus. LXX. *γῆρας*, *γηράσκειν*.

Ps. 71, 9. אל תשליכני לעת זקנה
Ps. 71, 18. וגם־עד־זקנה ושיבה
Jes. 46, 4. ועד־זקנה אני הוא
constr.: זִקְנַת
1 Rg. 11, 4. ויהי לעת זקנת שלמה
cum suff.: זִקְנָתוֹ
1 Reg. 15, 23. רק לעת זקנתו
cum suff.: זִקְנָתָהּ
Gn. 24, 36. בן לאדני אחרי זקנתה
זְקֻנִים
Gn. 48, 10. ועיני ישראל כבדו מזקן
זְקֻנָה
Ps. 71, 9. אל תשליכני לעת זקנה
Ps. 71, 18. וגם־עד־זקנה ושיבה
Jes. 46, 4. ועד־זקנה אני הוא
constr.: זִקְנַת
1 Rg. 11, 4. ויהי לעת זקנת שלמה
cum suff.: זִקְנָתוֹ
1 Reg. 15, 23. רק לעת זקנתו
cum suff.: זִקְנָתָהּ
Gn. 24, 36. בן לאדני אחרי זקנתה
זְקֻנִים
Gn. 37, 3. כי־בן־זקנים הוא לו
Gn. 44, 20. וילד זקנים קטן
cum suff.: לְזִקְנֵיו
Gn. 21, 2. לאברהם בן לזקניו
Gn. 21, 7. כי־ילדתי בן לזקניו

זָקֵן

פעל יקר בענכי, וגנור נקרמי, וכוזד ככוונכ, וסוס קס וכע לפעל שָׁגַב. תאנות סמלנס קוון וסכנס, שנוג וכנור, כניס וסקס וסלנס [פעטענן, ריכטענן, זויפּריכטענן], וכן נגרמ׳ תְּזָקִיף כמו גנור, ולשנג נ"כ סכוונכ זוקף, וסמכוון סלנס וסקס סשלמ מסעדוד כידוע. קוטב סשרש זָקַן [וסו׳ מקנכ מוצג כדככו], לכן נס נשפתי ערב הו׳ עמו טעמי׳, כלשר כלקס מצווי סלשוכות [s. *skab*', gr. *σκηπ.*, *σκαπ.*; l. *scap.*, *scip.*; sl. *škep.*, *šče.p.* etc. עי׳ שגב, שקף. *verb.* in sermone hebr. perrarum, in aramaico perusitatum, firmare, erigere (cf. שָׁגַב, huic verbo simillimum et maxime geminum). Radix est *qaf*, *qap* (cf. gemar. תְּקִיף, robustus), quae etiam in linguis ceteris, aucta praepositione, invenitur. Neoh. זְקִיפָה elatio; קוֹמָה זְקִיפָה statura erecta. LXX. *ἀνορθοῦν*.

part.: זָקֵף
Ps. 146, 8. רפי זקף כפופים
part.: וְזוֹקֵף
Ps. 145, 14. וזוקף לכל־הכפופים

זָקַק

נקרמי כמו נענכי, ומלוי שס כמר כשף הענכי, לנין סמלנס וסקס ד"ס זקיפת עץ, ומוס נתנוס זקפתני כמר לתלני נענכי, וסמשל על סגלוג [זויפּריכטענן, זויפּשׁלענגען]. מוס נגרמ׳ זְקִיפָא [לשר סולנ וסוקס], לומר לניכס, ומסומשע זְקִיפָה, זְקוֹף, זוקוֹם, זְקַפּוּ, זְקִיפוּ וכדומס.

verb. aram., hebraico simillimum, statuere, erigere (targ. pro hebr. נָשָׂא, תָּלָה), spec. crucem erigere (quae significatio in v. syriaco dominatur), unde זְקִיפָא, crux, cruciatio.

part. pass.: וְזָקִיף
Esr. 6, 11. וזקיף יתמחא עלהי

זָקַק

פעל קני סכנס, ומשוע כסוכלס, ומי יתן קוכל כעיס ותכן וקשכיל ותשגיח עד יסודתו, ותכלס כי לכל מכוון יסוד כלתן, וכל סשלוחיו כדוקים ומכוסים. ס׳ לשון סכן כמסכנת ווכוך וגכוך [דוכּוייגען, -לייטערן], וכדומו לע"ז זָקַק, זָקֵק נעברי, זְקַק, זַגָּג כלקרמי, וכשרש כמכוון נשפתי מערב, כלשר כנר סנעתי לעיל תקק זָקַק. ומוס מסשלל על סכריסס סן שנעית סן מוסנית. כ׳ לשון שכיסס וקכיסס יכיסס וכיקוות, ולא עמיק וכע על זָקַק סוא צָחַח, בְּזַק, שכמלו נ"כ כפעלים לסקכיס למוסד [זויסכרעכטען, -דאך-רען], וכן כלתת נ"כ סגרס נשפתי קדס, [s. *çush*, l. *sicc*-ari; sl. *such*-y] ועכע כלשר כליע תקת צָחַח נכור וקע ע"ש. נ׳ לשון קציכס וקטור, סתקקות ודביקס [שכמעכנען, שכשלינען], וכן כגרמ׳ זָקַק, כמשל על סמככיס [כיכרען, כלשרינגען], וכי בְּרַח כמו בְּדַח נ"כ כמשל כוס, וכן נשפתי ערב כגרס כמכוון כדומס לו [s. *sag'g'*, l. *sequi*] [pol. przy-sieg-ać], ורוק.

verb. triplex significatione aeque atque origine, 1) colare, percolare, purgare, tum physice tum moraliter, cui cognata sunt vv.

זָקַק זָרַב

זָקַק, זָגַג, זָקַד, זָקַף, נָקַף, זָקַף: aucta illa partim literis formativis, partim praepositionibus, v. s. v. זָקַף. LXX. διηθεῖν, καθαρίζειν. *Pi.* χέειν. *Pu.* מְזֻקָּק, δόκιμος; 2) urere, exurere, torrere, flagrare, cui cogn. צָחַח, צָחַן, sanscr. *çush*; 3) adjungere, applicare, adhaerere, unde gem. זָקַק vincire, cogere (sicuti כָּרַךְ, pro כָּרַךְ, translatione eadem), scr. *sag'g'*, lat. *sequi*.

3 *impf. pl.:* יִזָּקְקוּ
Job. 28, 1. ומקום לזהב יזקקו
Job. 36, 27. יזקו מטר לאדו

Pi-el: זִקֵּק

3 *perf.:* וְזִקַּק
Mal. 3, 3. וזקק אתם כזהב

Pu-al: זֻקַּק

part.: מְזֻקָּק
1 Chr. 28, 18. זהב מזקק במשקל
1 Chr. 29, 4. ככר־כסף מזקק
Ps. 12, 7. מזקק שבעתים

part. pl.: מְזֻקָּקִים
Jes. 25, 6. שמרים מזקקים

זַק

ז״ו זכוכית נכוני כפל, וכזוכם לפי המצך הכתוב, כן מצכוכן הפ׳ או מצכוון הנ׳ של הזכרת, כפי הכתות לכוכם. פ׳ רצפים וצנינים כיהודים וכיוונים [פלצמענן, פוכקנן], וכן נתכנוס זקוקין, זקוקי פצף, ונצמרל וקוקין די־כור, וכן זקא ניון לכוכב וכנ״, או לניין קני נרק. כ׳ קצוכים וכפלים [פעפסענן, נפכנצ], כתצר יודע מפזרת.

n. pluralet. (a s. זַק, a v. זִק, vi duplici) 1) flammae, scintillae, targ. זִקּוּקֵי אֶשָּׁא; 2) vincula, compedes, a v. זִק III. LXX. φλόξ, λόγος.

1 *pl.:* זִקִּים
Prv. 26, 18. כמתלהלה הירה זקים

1 *pl.:* בְּזִקִּים
Ps. 149, 8. לאסר מלכיהם בזקים

1 *pl.:* בְּזִקִּים
Job. 36, 8. ואם־אסורים בזקים
Jes. 45, 14. בזקים יעברו
Nah. 3, 10. רתקו בזקים

2 *pl.:* זִיקוֹת
Jes. 50, 11. מאזרי זיקות

2 *pl.:* וּבְזִיקוֹת
Jes. 50, 11. ובזיקות בערתם

אֶזֶק

ז״ו, נדומם לפצם הקודם, כפ׳ נוסף נרפה.

n. m., sicuti זַק, litera prosthetica auctum. LXX. χειροπέδαι.

pl.: בֶּאֱזָקִים
Jer. 40, 1. והוא־אסור באזקים

pl.: הָאֲזָקִים
Jer. 40, 4. פתחתיך היום מן־האזקים

זַר, זָר

v. s. r. זָרַר *p.* 351.

זָרָא

v. ad זָרַד *s. r.* זָרַר *p.* 351.

זָרַב

פעל לפ־עונר כ״פ נכזצ״פ, וכזוונם כמו צָרַב, שָׁהַם, לומר עכין תריסה וכתיסה וקתיפה [ערנלישען, דורכגלי-

זָרַד זָרַח

סען], וסתפוסה יְזָרְבוּ כמו יְצָרְבוּ נצלונ על נ׳ פ׳ס, ויולות וס לפצם סכתוב. תמלות פצפ וסצוו עי׳ תקת ז׳ר׳ח. *v. pual.*, sicuti צָרַב, שָׁהַם, סָרַם, candere, percandefieri, unde יְזֹרְבוּ = יְצֹרְבוּ (parall. בְּחֻמּוֹ). De radice v. s. r. שָׁרַם. Targ. mythum veterem secutus: בְּעִקְּתָא דְּחֵבוּ דְּרַ טוּבְעָנָא אֶשְׁתַּרְבָּבוּ. LXX. καθὼς ταχεῖσα θέρμης γενομένης κ. τ. λ. Vulg. *Tempore, quo fuerunt dissipati, peribunt.* Peshitho: וַבַּשְׁעָתָא דְּרָתֵח בְּחוֹן פָּשְׁרִין.

Pi-el: זָרַב

3 *impf. pl.:* יְזָרְבוּ
Job. 6, 17. בעת יזרבו נצמתו

זָרָה

פעל כוזד, וסמלפס כוזיס וויקס [צעריין], וועצו לפ״ו זד [לעיל תקת וור], זָרַב, [נתקמי זָרָא], הָרָא, פָּ־זַר, פָּ־זַר וכדומס, ומוס סמלפל על סכפס נמוסס וקתס וכפס [צוויכנען/וווסכפלן], s. *sri*], וכזצ כמכוון נכ׳ כצפתי עכצ [l. *ser-o*]. סלוות זָרָה, וסציכוי זָרָה, ומקוכ כסמיכות זָרוֹת, ונכפסקוס לפצ־זכ נזקת [יצעי׳ ל׳, כ״ל] תמוכותו כמכ מְזֹרֶה כיכוי כזכפ, וכן אֶבֶל [צמות ג׳, כ׳], הִפָּה [צוס׳ ו׳ג, ק] מוֹרֶט [יצעי׳ י״ק, נ׳], הִפְקִשׁ [קס׳, ט׳, י״כ], לָקַח [מ״כ, כ׳, י׳], שָׁעַר [יצע׳ כ״ט, י״ו] סכל כיכוי נזכפ. סכפעל נְזָרָה וסמקוכ חִזָּרוֹת פעולי׳. סכנל זָרָה ק׳ יונפ וקוזק פפעולה, כוול וכפס [צעריין, וווקוכפענן]; נ׳ נמכוון כ׳ צל זָרַר לעיל דף ז״כ, לומר קצול וכלוס, וכן פרוז פפסוק לקתי וכנעי זָרִיתָ, לומר קקפת וכנכת, כי נתוך חונך המס, ולפ״ק מעכוון הכקצון צל וכס. הכנכ״פ פעולי׳ נפפצל על זעיקת הכרצת, לו לפצכר על הזעיקת נכלפ.

vrb. trans. (imperat. זָרֵה; part. זֹרֶה; inf. constr. זְרוֹת) spargere, *ser*-ere, cui cognata sunt vv. זַר (v. supra s. v. זוּר), זָרַע (aram. זְרָא, הָרָא, בָּזַר), פָּזַר et sim.; a spargendo translatio fit ad ventilandum (worfeln), sanscr. *sri*. *Pu.* part. זֹרֶה (Jes. 30, 24.) pro מְזֹרֶה, ad s. f. אֵבֶל (Ex. 3, 2.); יוּדַּד (Jud. 13, 8.); מוּדָט (Jes. 18, 2.); יוּקַשׁ (Qoh. 9, 12.); לָקוּחַ (2 Reg. 2, 10.); שָׁעֵר (Jer. 29, 17.). *Nif.* נִזְרֶה; inf. הִזָּרוֹת, dispergi, dissipari. *Pi.* vi intens. vel dissipare vel ventilare, excutere, trop. inquirere (Hier. *eventilare*). Vel potius Ps. 139, 3. vi *cingendi* (sicuti זָרַר, v. supra p. 350.) dicitur, de Dei omnipraesentia, qua omnia cognoscit. Theodotio: et viam meam *investigasti*. *Pu.* v. זֹרֶה = זוֹר, expandi (Jes. 1, 6.) excuti, ventilari. LXX. σπείρειν, σκορπίζειν, διασπείρειν, κατασπείρειν; λικμᾶν; δέειν, καθυβρίζειν, οὐκ ἐναντιοῦσθαι; ἐκτείνειν; *inf.* καθαρός; *Nif. inf.* διασκορπισμός; *Pi.* ἐξιχνιάζειν; *part.* מְזֹרֶה, λικμήτωρ; זֹרֶה בָּרֶחַת וּבְמִזְרֶה, λικμᾶν.

part.: זֹרֶה
Ruth 3, 2. הנה־הוא זרה את־גרן

inf. constr.: לְזָרוֹת
Jer. 4, 11. לוא לזרות ולוא להבר

impert. sg.: זָרֵה
Num. 17, 2. ואת־האש זרה־הלאה

1 *impf. c. suff.:* וְאֶזְרֵם
Jer. 15, 7. ואזרם במזרה

2 *imperf.:* תְּזָרֵהוּ
Ez. 5, 2. והשלישית תזרה לרוח

2 *impf. c. suff.:* תְּזָרֵם
Jes. 30, 22. תזרם כמו דוה
Jes. 41, 16. תזרם ורוח תשאם

3 *imperf.:* וַיִּזֶר
Ex. 32, 20. ויזר על־פני המים

Nif-al: נִזְרֶה

inf. c. suff.: בְּהִזָּרוֹתֵיכֶם
Ez. 6, 8. בהזרותיכם בארצות

3 *impf. pl.:* וַיִּזָּרוּ
Ez. 36, 19. ויזרו בארצות

Pi-el: זֵרָה

3 *perf. c. suff.:* וְזֵרָם
1 Reg. 14, 15. וזרם מעבר לנהר

2 *perf.:* זֵרִיתָ
Ps. 139, 3. ארחי ורבעי זריתָ

2 *perf. c. suff.:* זֵרִיתָנִי
Ps. 44, 12. ובגוים זריתנו

1 *prf. consec.:* וְזֵרִיתִי
Ez. 5, 10. וזריתי את־כל־שאריתך
Ez. 6, 5. וזריתי את־עצמותיכם
Ez. 12, 15. וזריתי אותם בארצות
30, 26.
Mal. 2, 3. וזריתי פרש על־פניכם

1 *perf. c. suff.:* וְזֵרִיתִיךָ
Ez. 22, 15. וזריתיך בארצות

1 *perf. c. suff.:* וְזֵרִתִּים
Jer. 49, 32. וזרתים לכל־רוח
Jer. 49, 36. וזרתים לכל הרחות
Ez. 29, 12. 30, 23. וזריתים בארצות

3 *pl.:* זָרוּ
Zach. 2, 2. 4. הקרנות אשר זרו

3 *pl. c. suff.:* וְזֵרוּהָ
Jer. 51, 2. זרים וזרוה

part.: מְזָרֶה
Prv. 20, 8. מזרה בעיניו כל־רע
Prv. 20, 26. מזרה רשעים מלך חכם
Jer. 31, 10. מזרה ישראל יקבצנו

inf. constr.: וּלְזָרוֹת
Ez. 20, 23. ולזרות אותם בארצות

inf. c. suff.: לְזָרוֹתָהּ
Zach. 2, 4. אל־ארץ יהודה לזרותה

inf. c. suff.: וּלְזָרוֹתָם
Ps. 106, 27. ולזרותם בארצות

1 *imperf.:* אֶזְרֶה
Lev. 26, 33. ואתכם אזרה בגוים
Ez. 5, 12. לכל־רוח אזרה
Ez. 12, 14. אזרה לכל־רוח

3 *pl.:* יִזְרוּ
Prv. 15, 7. שפתי חכמים יזרו דעת

Pu-al: זֹרֶה

3 *pl.:* זֹרוּ
Ps. 58, 4. זרו רשעים מרחם

part.: מְזֹרֶה = זֹרֶה
Jes. 30, 24. זרה ברחת ובמזרה

part. fem.: מְזֹרָה
Prv. 1, 17. כי־חנם מזרה הרשת

3 *imperf.:* יְזֹרֶה
Job. 18, 15. יזרה על־נוהו גפרית

מִזְרֶה

ז״ו ע״מ מִקְצָה, מִכְסֶה, וסמלפס כוס כלי לסמיקת ספסולת שמעוכת נקוכל ולסעכת עפכוית וקליפות [צוויכנצ, וויכלצוי־פצל], כתיני מְזָרֶא, וכן מפצכת כוס דְּרָאָה, לניון ספסולת וסקוניו. *n. m.* ad s. f. מִקְצָה, מִכְסֶה, vannus, ventilabrum, quo aceres (inquit Columella) et frumenti retrimenta ad ventulum excutiuntur et repurgantur, aram. מִדְּרָא, a v. הָדְרָא, unde et דְּרָאָה, de furfure s. palea. LXX. διασπορά.

בְּמִזְרֶה
Jer. 15. 7. ואזרם במזרה

וּבְמִזְרֶה
Jes. 30, 24. זרה ברחת ובמזרה

מְזָרִים

סס רכוי, וסקוס מקלכו עול סקוס וקקוס. נקכוכוס הסס נלי סעפקה, וּמִכַּפּוֹת מְזָרִים קוֹרֵא, וילמכו סמקלקלים צמכוכו לפון, כעכול צמצולנ לקדר [קדר תימן], וסמלפ כיכוי רכוי, לומר סמוכים סעכנים, עי׳ פרוש לקר תקת פָּזַר.

n. pluralet. origine incognita, ut quidem nonnulli sentiunt, venti dispergentes (aquilones; oppon. enim חֶדֶר הֵימָן = חֶדֶר הַיָּמִּין), sicuti arab. *ramisât* vel *dsarijât* (Sur. 51, 1.). Sic Qimchi et Santes: a ventis aquilonaribus, qui dispergunt nubes. Trg. a cataractis *Mezarim* frigus. LXX. Ἀπὸ δὲ ἀκροτηρίων ψῦχος. Aquila: μαζούρ.

pl.: *וּמִמְּזָרִים קרה
Job. 37, 9. *וממזרים קרה

זַרְזִיף

v. s. r. זָרַף *p.* 366.

זַרְזִיר

v. s. r. זָרַר *p.* 351.

זָרַח

פעל נוזד, וסמלפס כסיכס ווסיכס וסופעס [קויפנלאכנען, צ׳יימענן], ומוס על כן קקפס וילילפס מדמדומי מוכיס, נסמלפל על פריכס וילילפס מתוך דכר [כמו נרעת], וסגפס ונקפעות [סעכ־פּאַכנרעכנען], וכדומס. תמלות פצפ ז׳ר׳ח ונמלפ גכ כפעל פָּ־רַח, נמקלפ מוצפ לקר] פָּ־רַק, שָׁ־רַג נלילי׳, וכן פצפ וסמכוון נכפתי עכצ [*ruc'*, p. *rus.* צוף וצקי.

v. intr., elucere, exsplendescere, de sole oriente (gem. נֵץ הַחַמָּה; הִמְזְרִיחֵי מִזְרָח), de re quavis emicante vel apparente, veluti de lepra (צָרַעַת), de foetu ex utero emergente. Qui זָרַח cum v. זָרָה conferunt, vi radios spargendi, poëtas agunt, non grammaticos. Radix est דָּ־רַח, quae praepositionibus aliis accrevit in vv. פָּ־רַח, שָׁ־רַג, שָׁ־רַק (unde אוֹר = שְׁרָגָא), sanscr. *rag'*, *ruc'*. LXX. ἀνατέλλειν, ἐξανατέλλειν, φαίνεσθαι, ἐπιφαίνειν.

זרח בחשך אור לישרים. Ps. 112, 4.

3 *perf.:* זָרַח *p.*
Jes. 60, 1. וכבוד יי׳ עליך זרח

3 *perf.:* וְזָרַח
Dt. 33, 2. וזרח משעיר למו
Eccl. 1, 5. וזרח השמש
Jes. 58, 10. וזרח בחשך אורך

3 *fem.:* זָרְחָה
Ex. 22, 2. אם־זרחה השמש עליו
2 Reg. 3, 22. והשמש זרחה
2 Chr. 26, 19. והצרעת זרחה במצחו
Nah. 3, 17. שמש זרחה ונודד

3 *fem.*: וְזָרְחָה
Mal. 3, 20. וזרחה לכם יראי שמי
part.: זֹרֵחַ
Eccl. 1, 5. שואף זורח הוא שם
inf. constr.: בְּזָרְחַ
Jud. 9, 33. והיה בבקר כזרח השמש
Jon. 4, 8. ויהי כזרח השמש
3 *imperf.*: יִזְרַח *p.* יָזְרַח
2 Sam. 23, 4. וכאור בקר יזרח־שמש
Job. 9, 7. האמר לחרס ולא יזרח
Jes. 60, 2. ועליך יזרח ה׳
3 *imperf.*: וַיִּזְרַח
Gn. 32, 32. ויזרח־לו השמש
3 *imperf.*: תִּזְרַח *fem.*
Ps. 104, 22. תזרח השמש יאספון

זֶרַח

ז״ו, וכלון בן משעת ויליפת משפט ונקיעתה, כמשקל על מוכ [פוי־גמכנו]. נגמרת זְרִיחָה בדומה, ומפעל וכן שם מילים ומנקם, כמו מַפְגִּים מְשֻׁזַּרְיחוּ [שניע׳ ד׳] ונשפה עכיכית משקלות כנוע משכו. עי׳ שָׁרַב נלקמי׳.

n. m., ortus, exortus solis, gem. מַעֲלֵי זְרִיחָה (j. Sanhedr. 8, 2., opp. שִׁמְשָׁא Batra 8, 1.). Gemarice זָרַח etiam de emissione fructuum, veluti ficuum (Shebiit IV.). V. שׁ־רַ־ג. LXX. נָגַהּ זָרַח, *λαμπρότης*; tres interpretes Gr. *ἀνατολή*.

cum suff.: זַרְחֵךְ
Jes. 60, 3. ומלכים לנגה זרחך

אֶזְרָח

תוקרי וכר ע״ע אֶזְנָח, אַכְזָב, אַכְזָר, וכלון מכוון הנקם וכנקעות של משרש, לומר מוגע וכנקע שמש [חור־שפרינגלין, סיימים], או מען לשר נלקן מולדתו, או מכן־נלקן [פיינגע־נשלכנער], וגמרת ומפלרש תוכן שנלן מתוכן.

adj. m. ad s. f. אֶזְנָח, אַכְזָב, אַזְנָח, אַכְזָר, speciatim de arbore, quae, ubi est, nata est etiam (a v. זָרַח, vi prorumpendi vel nascendi) vel effloruit, quae non aliunde est transportata atque in alienum locum plantata, etiam de homine indigena, qui non aliunde immigravit. LXX. *αὐτόχθων, γειώφας, ἔγχώριος*; אֶזְרָח רַעֲנָן, *κέδρος τοῦ Λιβάνου*.

הָאֶזְרָח
Lev. 16, 29. 18, 26. האזרח והגר הגר
כל־האזרח בישראל
Lev. 23, 42. ישבו
Num. 15, 13. כל־האזרח יעשה־ככה
Num. 15, 29. האזרח בבני ישראל
Num. 15, 30. מן־האזרח ומן־הגר

בָּאֶזְרָח
Lev. 17, 15. באזרח ובגר

כְּאֶזְרָח
Lev. 19, 34. כאזרח מכם יהיה לכם
Ez. 47, 22. כאזרח בבני ישראל
Ps. 37, 35. ומתערה כאזרח רענן

כָּאֶזְרָח
Lev. 24, 16. 22. כגר כאזרח
Jos. 8, 33. כגר כאזרח

לָאֶזְרָח
Ex. 12, 49. תורה אחת יהיה לאזרח
constr.: לְאֶזְרָח
Ex. 12, 19. ובאזרח הארץ
constr.: כְּאֶזְרָח
Ex. 12, 48. והיה כאזרח הארץ
constr.: וְלָאֶזְרָח
Num. 9, 14. ולגר ולאזרח הארץ

אֶזְרָחִי

תוקר סיפס מן זָרַח, שעפ נפ׳ נוסף נרשם, ולפעמים נם אֶזְרָח תמורו, ולפ לימו הנוכ לוכ.

adj. patron. a n. pr. זֶרַח, addito א prostethico, interdum etiam אֶזְרָח, unde patris nomen non est זֶרַח, sed אֶזְרָח.

n. patr.: הָאֶזְרָחִי
Ps. 88, 1. משכיל להימן האזרחי
Ps. 89, 1. משכיל לאיתן האזרחי

מִזְרָח

ז״ו, וכסמך מִזְרָח וכפ׳ מפכלית מִזְרָחָה, מִזְרָחָה [מן הסמך]. סלכון מקום סוכיפ ונקיעת ויליפת משעת [שפע], וע׳ לין מפקום כילוע. נפקפר וזלוע פעמים כתוקר כמו מוכ יכיקו. נגמרת תוקרי מוכ מִזְרָחִי ולנקפת מִזְרָחִית.

n. m. (c. מִזְרַח; addito ה finis, מִזְרָחָה, cstr. מִזְרָחַת) regio versus orientem solem sita, oriens (litera enim prima loci signum est). Gem. מִזְרָחִי, f. ית, orientalis. LXX. *ἀνατολή, κατέναντι; ἐστίον*,
1 Chr. 5, 10. על־כל־פני מזרח לגלעד
1 Chr. 9, 24. מזרח ימה צפונה
2 Chr. 5, 12. עמדים מזרח למזבח
Neh. 12, 37. ועד שער המים מזרח
Ps. 103, 12. כרחק מזרח ממערב
Am. 8, 12. ומצפון ועד־מזרח
Zach. 8, 7. מארץ מזרח

הַמִּזְרָח

ויאספם לרחוב המזרח
2 Chr. 29, 4.
שמר שער המזרח
Neh. 3, 29.
ואל־המזרח ואל־החצבי
Dan. 8, 9.

לַמִּזְרָח

למזרח ולמערב
1 Chr. 12, 15.
למזרח הלוים ששה
1 Chr. 26, 17.
המים למזרח
Neh. 3, 26.

וְלַמִּזְרָח

ולמזרח ישב עד־לבוא
1 Chr. 5, 9.
ולמזרח נערן ולמערב גזר
1 Chr. 7, 28.

מִמִּזְרָח

הכנעני ממזרח ומים
Jos. 11, 3.
וביששכר ממזרח
Jos. 17, 10.
ממזרח וממערב
Ps. 107, 3.
מי העיר ממזרח
Jes. 41, 2.
ממזרח אביא זרעך
Jes. 43, 5.
קרא ממזרח עיט
Jes. 46, 11.
ממזרח ומצפון
Dan. 11, 44.
constr.: מִזְרַח
הירדן מזרח שמש
Dt. 4, 47.
הירדן מזרח השמש
Jos. 1, 15
בקצה מזרח יריחו
Jos. 4, 19.
וכל־הלבנון מזרח השמש
Jos. 13, 5.
קדמה מזרח השמש
Jos. 19, 12.
ושב מזרח השמש
Jos. 19, 27.
וביהודה הירדן מזרח השמש
Jos. 19, 34.
מן־הירדן מזרח השמש
2 Rg. 10, 33.
constr.: לְמִזְרַח
עד למזרח הגיא
1 Chr. 4, 39.
למזרח הירדן
1 Chr. 6, 63.
constr.: מִמִּזְרַח
ממזרח השמש
Num. 21, 12.
ממזרח ינוחה
Jos. 16, 6.
ויבא ממזרח־שמש
Jud. 11, 18.
עד נכח הגבעה ממזרח־שמש
Jud. 20, 43.
ממזרח־שמש
Ps. 50, 1.
ממזרח־שמש עד־מבואו
Ps. 113, 3.
ממזרח־שמש ירקא בשמי
Jes. 41, 25.
ממזרח־שמש וממערבה
Jes. 45, 6.

כי ממזרח־שמש ועד־מבואו
Mal. 1, 11.
וּמִמִּזְרַח
constr.:
וממזרח־שמש את־כבודו
Jes. 59, 19
בְּזָרְחָה
abs. c. h finis:
לפאת קדמה מזרחה
Ex. 27, 13.
ולפאת קדמה מזרחה
Ex. 38, 13.
והחנים קדמה מזרחה
Num. 2, 3.
אהל־מועד מזרחה
Nnm. 3, 38.
מעבר הירדן מזרחה
Num. 32, 19.
קדמה מזרחה
Num. 34, 15.
תחת אשדת הפסגה מזרחה
Dt. 3, 17.
עבר הירדן מזרחה
Dt. 4, 49.
ועד־בקעת מצפה מזרחה
Jos. 11, 8.
וכל־החערבה מזרחה
Jos. 12, 1.
עד־ים כנרות מזרחה
Jos. 12, 3.
ים־המלח מזרחה
Jos. 12, 3.
בעבר הירדן מזרחה
Jos. 13, 8.
עבר הירדן מזרחה
Jos. 13, 27.
מעבר לירדן יריחו מזרחה
Jos. 13, 32.
למי יריחו מזרחה
Jos. 16, 1.
ויהי־גבול נחלתם מזרחה
Jos. 16, 5.
ונסב הגבול מזרחה
Jos. 16, 6.
מעבר לירדן מזרחה
Jos. 18, 7.
ומשם עבר קדמה מזרחה
Jos. 19, 13.
ומעבר לירדן יריחו מזרחה
Jos. 20, 8.
ושלשה פנים מזרחה
1 Reg. 7, 25.
בשער המלך מזרחה
1 Chr. 9, 18.
מזרחה לשלמיהו
1 Chr. 26, 14.
ושלשה פנים מזרחה
2 Chr. 4, 4.
שער הסוסים מזרחה
Jer. 31, 40.
מחציו מזרחה וימה
Zach. 14, 4.
cum h finis: וּמִזְרָחָה
וצפונה ותימנה ומזרחה
Dt. 3, 27.
cum h finis: לְמִזְרָחָה
למזרחה על נדבות האלהים
2 Chr. 31, 14.
constr. c. h finis: מִזְרָחָה
מזרחה שמש
Dt. 4, 41.
מזרחה השמש
Jos. 12, 1.
מזרחה השמש
Jud. 21, 19.

זֶרֶם

ד־ם

פעל כודד, והלנתו כמו זָרַם וכמו זָרַב נלקמי, לומר כוילם והמפס שעיפס ופזיוס וליקס והמפסכות ומפקס ופקיוס [פלויעסע, תיעגר־, שער־שמען]. נכנין פועל [קס של הכנד] זֶרֶם קוזק מפעולם [וכן שָׁרֵשׁ, שִׁשָּׁה, סֹעַר, לְשָׁן, שִׁפֵּט, יָרֵא]. משוי נשפתי מעכב עי׳ פתח זָרַם.

v. intr., sicuti זָרַם, זָרַב, fluere, fluitare, superfluere, redundare. *Pu.* vi intenta (ad s. form. שֻׁרַּשׁ, v. text. rab.) de aquis, quae rapide instar torrentum feruntur. Ceteras linguas comparatas inveneris s. v. דָּרַם. LXX. *ἐξουδένωμα*; זְרֻמּוּ עֲבוֹת, *πλῆθος ἰσχυῶς*.

2 *perf. c. suff.*: זְרַמְתָּם
Ps. 90, 5. זרמתם שנה יהיו
Pi-el: זֵרֵם
3 *pl.*: זֵרְמוּ
Ps. 77, 18. זרמו מים עבות

זֶרֶם

ז״ו, ומכוונם שעף־מים לו נשם שוקף, נפן ומעל פקף [נוסס, לענענוסס], לו מכפן נכך כמו וכס נכך, וומס קיר.

סלכון מעל פקף מפיל־קיר.

n. m., imber maximus vel aquarum pluviarum vel grandinis, procella (זֶרֶם קִיר h. e. procella parietes s. muros demoliens. LXX. *ὕδωρ, ψεκάς, σκορπίζειν, σκληρότης* (cf. *zarmo* syr.); זֶרֶם מַיִם, *ὕδωρ φερόμενον*.
Hab. 3, 10. זרם מים עבר

זֶרֶם *p.*
Jes. 32, 2. וסתר זרם

וְזֶרֶם
Jes. 30, 30. נפץ וזרם ואבן ברד

כְּזֶרֶם
Jes. 25, 4. רוח עריצים כזרם קיר
Jes. 28, 2. כזרם ברד
Jes. 28, 2. כזרם מים כבירים

מַזְרֵם
Job. 24, 8. מזרם הרים ירטבו
Jes. 4, 6. מזרם וממטר
Jes. 25, 4. מחסה מזרם

זַרְמָה

ז״כ ומכוון כמו זֶרֶם, נמשקל על שעף־ונע על מסוסים [ופפעכנוסם]. נתרגום זַרְמָא, סתמונה מכנינית, לא מפקף־ונע כלא מוכס.

n. f. sicuti זֶרֶם, equina seminis effusio. LXX. *αἰδοῖα*.

constr.: וְזַרְמַת
Ez. 23, 20. וזרמת סוסים זרמתם

cum suff.: זַרְמָתָם
Ez. 23, 20. וזרמת סוסים זרמתם

זָרַע I.

ד־ן

פעל כודד ומעתיד יִזְרַע. מסלנס כמו זָרָה לעיל, לשון בויכס וזיקס שעיקס ומסלנס [שעריינן], נמשקל על מעיכת סוכע [ופען], או על מנטיעס כללי. מנפעל מפעולי׳, נמשקל נם על נתעברות מפעס, וכן מנשנם פעולי׳, ורק מעטיכת סוכע. כנין מכוסף מסוקף ונע ומולדה, או מסוכעה וקבלת ונע של פעס, ונס וס כיוקף. משוי נשפתי מעכע עי׳ לעיל פתח זָרָה, נלקמי זָרָא.

vrb. trans. (imp. זְרַע), sicuti זָרָה, *ser*-ere, spargere, semen spargere, sementem facere; semen effundere (de mari; *Nif.* et *Hif.* semen concipere); *Hif.* semen gignere (de plantis). Collatio linguarum instituta est s. v. זָרָה (זָרָא). LXX. *σπείρειν, κατασπείρειν; σπορά, σπόρος; πάλιν σπείρειν; σπόρμος, σπέρμα; ἀνατέλλειν* (זָרַח); *Nif.* *ἐκσπερματίζειν; Hi.* *σπερματίζειν*.
Jud. 6, 3. והיה אם־זרע ישראל
1 *perf.*: וְזָרַעְתִּי
Jer. 31, 27. וזרעתי את־בית ישראל
1 *perf. c. suff.*: וּזְרַעְתִּיהָ
Hos. 2, 25. וזרעתיה לי בארץ
3 *pl.*: זָרְעוּ
Jer. 12, 13. זרעו חטים וקצים
2 *pl.*: זְרַעְתֶּם
Hag. 1, 6. זרעתם הרבה
2 *pl.*: וּזְרַעְתֶּם
Gn. 47, 23. וזרעתם את־האדמה
Lev. 25, 22. וזרעתם את השנה
Lev. 26, 16. וזרעתם לריק זרעכם
part.: זֹרֵעַ, זוֹרֵעַ
Gn. 1, 29. עשב זרע זרע
Gn. 1, 29. פרי־עץ זרע זרע
Prv. 22, 8. זורע עולה יקצור־און
Jer. 50, 16. כרתו זורע מבבל
part.: וְזֹרֵעַ
Prv. 11, 18. וזרע צדקה שכר אמת
part.: לְזֹרֵעַ
Jes. 55, 10. ונתן זרע לזרע

זרע

part. pl.: הַזֹּרְעִים
Ps. 126, 5. חזרעים בדמעה
constr. pl.: זֹרְעֵי
Jes. 32, 20. זרעי על־כל־מים
constr. pl.: וְזֹרְעֵי
Job. 4, 8. וזרעי עמל יקצרהו
part. pass.: זָרֻעַ
Ps. 97, 11. אור זרע לצדיק
p. p. fem.: זְרוּעָה
Jer. 2, 2. בארץ לא זרועה
inf. constr.: לִזְרֹעַ
Jes. 28, 24. יחרש החרש לזרע
imperat.: זְרַע
Eccl. 11, 6. בבקר זרע את־זרעך
pl.: זִרְעוּ
2Reg. 19, 29. ובשנה השלישית זרעו
Jes. 37, 30. זרעו וקצרו ונטעו
Hos. 10, 12. זרעו לכם לצדקה
1 impf. c. h opt. אֶזְרָעָה
Job. 31, 8. אזרעה ואחר יאכל
1 impf. c. suff.: וַאֲזָרֵעֵם
Zach. 10, 9. ואזרעם בעמים
2 imperf.: תִּזְרַע *p.*
Ex. 23, 10. תזרע את־ארצך
Ex. 23, 16. מעשיך אשר תזרע
Lev. 19, 19. שדך לא תזרע כלאים
Lev. 25, 3. שש שנים תזרע שדך
Lev. 25, 4. שדך לא תזרע
Dt. 11, 10. אשר תזרע את־זרעך
Dt. 22, 9. לא־תזרע כרמך
Dt. 22, 9. הזרע אשר תזרע
Jes. 30, 23. אשר־תזרע את־האדמה
Mich. 6, 15. אתה תזרע ולא תקצור
3 imperf.: יִזְרַע *p.*
Eccl. 11, 4. שמר רוח לא יזרע
3 imperf.: וַיִּזְרַע
Gn. 26, 12. ויזרע יצחק בארץ ההוא
3 impf. c. suff.: וַיְזָרְעֶהָ
Jud. 9, 45. ויזרעה מלח
3 impf. fem.: תִּזְרַעְנָּה *cum suff.*
Jes. 17, 10. וזמרת זר תזרענו
1 pl.: נִזְרַע
Lev. 25, 20. הן לא נזרע
2 pl.: תִּזְרָעוּ
Jer. 4, 3. ואל־תזרעו אל־קצים
2 pl.: תִּזְרָעוּ *p.*
Lev. 25, 11. לא תזרעו
Jer. 35, 7. וזרע לא־תזרעו
3 pl.: יִזְרָעוּ *p.*
Hos. 8, 7. כי רוח יזרעו
3 pl.: וַיִּזְרָעוּ
Ps. 107, 37. ויזרעו שדות
Nif-al: נִזְרָע
3 fem.: וְנִזְרָעָה
Num. 5, 28. ונקתה ונזרעה זרע
2 pl.: וְנִזְרַעְתֶּם
Ez. 36, 9. ונעבדתם ונזרעתם
3 imperf.: יִזָּרַע *p.*
Lev. 11, 37. זרע זרוע אשר יזרע
Dt. 21, 4. לא־יעבד בו ולא יזרע
3 impf. apoc.: יִזָּרַע
Nah. 1, 14. לא־יזרע משמך עוד
3 impf. f.: תִּזָּרַע
Dt. 29, 22. לא תזרע ולא תצמח
Pu-al: זֹרַע
3 pl.: זֹרְעוּ *p.*
Jes. 40, 24. אף בל־זרעו
Hif-il: הַזְרִיעַ
part.: מַזְרִיעַ
Gn. 1, 11. 12. עשב מזריע זרע
3 imperf. fem.: תַּזְרִיעַ

Lev. 12, 2. אשה כי תזריע

זֶרַע

ז״ו, וסמיך זֶרַע או זָרַע [עי׳ לעיל רמ״ח פתח סגל] וכלכוי זְרָעִים. סלעלם או סוכיעם ועת סוכיעם [וסמע, -ייע], לומר מוסמע, או פרדת סוכע וסגרעין מכעע ועמב ותנוסק, או קמח ודגן נכלע, לומר כל סכוכע, או שדם כוכע ומעע. סמשחל על וכע קנשים או על פרי נטן ונכנים, על יקם וקולדם ומספקם ומנע, על תקנות ופרקם וכדומם. נגזרת זָרָא כמו זרע, ונמכוון יקם ומסמקם נלקיחי זַרְעֵי, ומסומכע זְרִיעָה. *n. m.* (c. זֶרַע vel זַרְעֵי; v. supra p. 2915. חֲבֵל), tempus seminandi, sementis, satio; vel fruges satae, frumentum, quidquid ex granis, acinis, seminibus procreatur, tropice de semine virili, de sobole et posteritate, de gente atque gentilitate (cf. aram. זַרְעֵי), gem. זֶרַע = זְרָא. LXX. σπέρμα, σπόρος, σπείρειν, καρποφόρος, φυτός; γενεά, γένος, ἐπιγινώσκειν, ἔθνος, υἱός; χείρ, ὦμος (זְרֹעַ), κυριεύειν, δεικνύναι; מַשַּׁךְ זֶרַע, σπόρος; עַל־זַרְעָם, זֶרַע, σπέρμα; καθ' ἑαυτῶν.

זֶרַע *p.* זֶרַע

Gn. 1, 11. 12. עשב מזריע זרע
Gn. 1, 29. עשב זרע זרע
Gn. 1, 29. פרי־עץ זרע זרע
Gn. 4, 25. שת־לי אלהים זרע אחר
Gn. 7, 3. לחיות זרע
Gn. 8, 22. כל־ימי הארץ זרע וקציר
Gn. 15, 3. הן לי לא נתתה זרע
Gn. 19, 32. 34. ונחיה מאבינו זרע
Gn. 21, 12. כי ביצחק יקרא לך זרע
Gn. 38, 8. והקם זרע לאחיך
Gn. 38, 9. לבלתי נתן זרע
Gn. 47, 19. ותן־זרע ונחיה
Gn. 47, 23. האדמה זרע
על־כל־זרע זרוע אשר
יזרע
Lev. 11, 37.
Lev. 11, 38. וכי יתן־מים על־זרע
Lev. 15, 16. 17. 18. שכבת־זרע
כי־ישכב את־אשה שכבת־
זרע
Lev. 19, 20.
אשר־תצא ממנו שכבת־
זרע
Lev. 22, 4.
Lev. 26, 5. ובצר ישיג את־זרע
Lev. 27, 16. זרע חמר שערים
ושכב איש אתה שכבת־
זרע
Num. 5, 13.
Num. 5, 28. ונקתה ונזרעה זרע
Num. 20, 5. לא מקום זרע
Dt. 28, 38. זרע רב תוציא השדה
ונתת לאמתך זרע
אנשים
1 Sam. 1, 11.
1 S. 2, 20. ישם יי לך זרע מן־האשה
1 Reg. 11, 39. ואענה את־זרע דוד
כבית סאתים זרע
סביב
1 Reg. 18, 32.
ותאבד את כל־זרע
הממלכה
2 Reg. 11, 1.
ויימאס יי בכל־זרע
ישראל
2 Reg. 17, 20.
1 Chr. 16, 13. זרע ישראל עבדו
2 Chr. 22, 10. את־כל־זרע הממלכה
Esr. 9, 2. והתערבו זרע הקדש
Neh. 9, 2. ויבדלו זרע ישראל
Ps. 22, 24. כל־זרע יעקב כבדוהו
Ps. 22, 24. כל־זרע ישראל
Ps. 22, 31. זרע יעבדנו
Ps. 105, 6. זרע אברהם עבדו
Jes. 1, 4. 14, 20. זרע מרעים
Jes. 6, 13. זרע קדש
Jes. 23, 3. זרע שחר קציר יאור
Jes. 41, 8. זרע אברהם אהבי
Jes. 45, 25. ויתהללו כל־זרע ישראל
Jes. 53, 10. יראה זרע יאריך ימים
Jes. 55, 10. ונתן זרע לזרע
Jes. 57, 3. זרע מנאף ותזנה
Jes. 57, 4. זרע שקר
Jes. 59, 21. ומפי זרע זרעך
Jes. 61, 9. כי הם זרע ברך יי
Jes. 65, 9. והוצאתי מיעקב זרע
Jes. 65, 23. כי זרע ברוכי יי המה
Jer. 2, 21. כלה זרע אמת
Jer. 7, 15. את כל־זרע אפרים
Jer. 23, 8. זרע בית ישראל
Jer. 31, 27. זרע אדם וזרע בהמה
Jer. 31, 36. גם זרע ישראל ישבתו
Jer. 31, 37. בכל־זרע ישראל
Jer. 33, 22. ארבה את־זרע דוד
Jer. 33, 26. גם־זרע יעקוב
Jer. 33, 26. אל־זרע אברהם
Ez. 17, 5. ויתנהו בשדה־זרע
Zach. 8, 12. כי־זרע השלום
Mal. 2, 15. מבקש זרע אלהים
וְזֶרַע
Lev. 22, 13. וזרע אין לה
Ps. 37, 28. וזרע רשעים נכרת
Ps. 69, 36. וזרע עבדיו ינחלוה
Prv. 11, 21. וזרע צדיקים נמלט
Jes. 5, 10. וזרע חמר
Jer. 31, 27. זרע אדם וזרע בהמה
Jer. 35, 7. וזרע לא־תזרעו
וְזֶרַע
Jer. 35, 9. ושדה וזרע לא יהיה־לנו
הַזֶּרַע *p.* הַזֶּרַע
Gn. 38, 9. כי לא לו יהיה הזרע
Dt. 22, 9. הזרע אשר תזרע
Ruth 4, 12. מן־הזרע אשר יתן יי לך
Ps. 126, 6. נשא משך־הזרע
Am. 9, 13. במשך הזרע
Hag. 2, 19. העוד הזרע במגורה
הנגי גפן לכם את־
Mal. 2, 3. הזרע
בְּזֶרַע
Ex. 16, 31. והוא כזרע גד לבן
לְזֶרַע *p.* לְזֶרַע
Gn. 47, 24. לזרע השדה ולאכלכם
Lev. 18, 20. לא־תתן שכבתך לזרע
2 Chr. 20, 7. לזרע אברהם אהבך
Jes. 45, 19. לא אמרתי לזרע יעקב
Ez. 20, 5. לזרע בית יעקב
מִזֶּרַע
Lev. 21, 21. מזרע אהרן הכהן
Lev. 22, 4. איש איש מזרע אהרן
Lev. 27, 30. מזרע הארץ מפרי העץ
Num. 17, 5. אשר לא מזרע אהרן
1 Rg. 11, 14. מזרע המלך הוא באדום
בן־אלישמע מזרע
המלוכה
2 Reg. 25, 25.
Esth. 6, 13. אם מזרע היהודים
Jer. 41, 1. מזרע המלוכה
Ez. 17, 5. ויקח מזרע הארץ
Ez. 17, 13. ויקח מזרע המלוכה
Ez. 43, 19. אשר הם מזרע צדוק
Ez. 44, 22. מזרע בית ישראל
Dan. 9, 1. בן־אחשורוש מזרע מדי
וּמִזֶּרַע
מבני ישראל ומזרע
המלוכה
Dan. 1, 3.
constr.: כְּזֶרַע־
Num. 11, 7. והמן כזרע־גד הוא
cum suff.: זַרְעִי
1 Sam. 20, 42. ובין זרעי ובין זרעך
1 Sam. 24, 22. אם־תכרית את־זרעי
cum suff.: זַרְעֵךְ *p.* זַרְעֵךְ
Gn. 3, 15. ובין זרעך ובין זרעה
Gn. 13, 16. ושמתי את־זרעך
Gn. 13, 16. גם זרעך ימנה
Gn. 15, 5. כה יהיה זרעך
Gn. 15, 13. כי־גר יהיה זרעך
Gn. 17, 7. 10. ובין זרעך אחריך
Gn. 21, 13. לגוי אשימנו כי זרעך הוא
Gn. 22, 17. והרבה ארבה את־זרעך
Gn. 22, 17. וירש זרעך
Gn. 26, 4. והרביתי את־זרעך
וברכתיך והרבתי את־
זרעך
Gn. 26, 24.
Gn. 28, 14. והיה זרעך כעפר הארץ
Gn. 32, 13. את־זרעך כחול הים
הראה אתי אלהים גם
את־זרעך
Gn. 48, 11.
Dt. 11, 10. אשר תזרע את־זרעך
Dt. 14, 22. את כל־תבואת זרעך
Dt. 28, 59. ואת מכות זרעך
Dt. 30, 6. את־לבבך ואת־לבב זרעך
1 Sam. 20, 42. ובין זרעי ובין זרעך
והקימותי את־זרעך
אחריך
2 Sam. 7, 12.
והקימותי את־זרעך
אחריך
1 Chr. 17, 11.
Job. 5, 25. וידעת כי־רב זרעך
התאמין בו כי־ישוב
זרעך
Job. 39, 12.
Ps. 89, 5. עד־עולם אכין זרעך
Eccl. 11, 6. בבקר זרע את־זרעך
Jes. 43, 5. ממזרח אביא זרעך
Jes. 44, 3. אצק רוחי על־זרעך
Jes. 48, 19. ויהי כחול זרעך
Jes. 59, 21. ומפי זרעך ומפי זרע זרעך
Jer. 30, 10. ואת־זרעך מארץ שבים
46, 27.
cum suff.: זַרְעֵךְ
Gn. 16, 10. הרבה ארבה את־זרעך
Gn. 24, 60. ויירש זרעך את שער
Jes. 17, 11. ובבקר זרעך תפריחי
cum suff.: וְזַרְעֲךָ
Gn. 17, 9. אתה וזרעך אחריך
cum suff.: וְזַרְעֲךָ
Jes. 54, 3. וזרעך גוים ירשׁ
cum suff.: וְזַרְעֲךָ *p.*
Dt. 30, 19. למען תחיה אתה וזרעך
cum suff.: בְּזַרְעֲךָ
Gn. 22, 18. 26, 4. והתברכו בזרעך
cum suff.: וּבְזַרְעֲךָ *p.* וּבְזַרְעֲךָ
Gn. 28, 14. משפחת האדמה ובזרעך
Dt. 28, 46. ובזרעך עד־עולם
2 Rg. 5, 27. תדבק־בך ובזרעך לעולם
cum suff.: לְזַרְעֲךָ
Gn. 12, 7. ויאמר לזרעך אתן
Gn. 15, 18. לזרעך נתתי את־הארץ
Gn. 24, 7. לזרעך אתן את־הארץ
Gn. 26, 4. ונתתי לזרעך
Gn. 48, 4. לזרעך אחריך אחזת עולם
Ex. 33, 1. לאמר לזרעך אתננה
Dt. 34, 4. לאמר לזרעך אתננה
cum suff.: וּלְזַרְעֲךָ
Gn. 13, 15. לך אתננה ולזרעך
Gn. 17, 7. ולזרעך אחריך
Gn. 17, 8. ונתתי לך ולזרעך אחריך
Gn. 26, 3. כי־לך ולזרעך אתן
Gn. 28, 4. לך ולזרעך אתך
Gn. 28, 13. לך אתננה ולזרעך
Gn. 35, 12. ולזרעך אחריך אתן
Num. 18, 19. לך ולזרעך אתך
cum suff.: מִזַּרְעֲךָ
Gn. 17, 12. אשר לא מזרעך הוא
Lev. 21, 17. איש מזרעך לדרתם
cum suff.: וּמִזַּרְעֲךָ
Lev. 18, 21. ומזרעך לא־תתן
cum suff.: זַרְעֲכֶם
Gn. 9, 9. ואת־זרעכם אחריכם
Ex. 32, 13. ארבה את־זרעכם

Lev. 22,3. אשר־יקרב מכל־זרעכם
Lev. 26, 16. וזרעתם לריק זרעכם
Jes. 66, 22. כן יעמד זרעכם ושמכם
cum suff.: לְזַרְעֲכֶם
Ex. 32, 13. אתן לזרעכם
cum suff.: זַרְעוֹ
Gn. 1, 12. אשר זרעו־בו
Gn. 46, 6. יעקב וכל־זרעו אתו
וכל־זרעו הביא אתו
מצרימה
Gn. 46, 7.
Lev. 21,15. ולא־יחלל זרע בעמיו
לפי זרעו זרע חמר
שערים
Lev. 27, 16.
Dt. 31, 21. לא תשכח מפי זרעו
Jos. 24, 3. ואתן את־זרעו
1 Reg. 2, 33. ובראש זרעו לעלם
Esth. 10, 3. ודבר שלום לכל־זרעו
Ps. 89, 30. ושמתי לעד זרעו
Ps. 89, 37. זרעו לעולם יהיה
Ps. 112, 2. גבור בארץ יהיה זרעו
Jer. 29, 32. הנחלמי ועל־זרעו
Jer. 36, 31. ופקדתי עליו ועל־זרעו
Jer. 49, 10. שדד זרעו ואחיו
cum suff.: וְזַרְעוֹ
Gn. 48, 19. וזרעו יהיה מלא־הגוים
Num. 14, 24. וזרעו יורשנה
Num. 24, 7. וזרעו במים רבים
Ps. 25, 13. וזרעו יירש ארץ
Ps. 37, 25. וזרעו מבקש־לחם
Ps. 37, 26. וזרעו לברכה
Jer. 22, 28. מדוע הוטלו הוא וזרעו
cum suff.: בְּזַרְעוֹ
Dt. 4, 37. ויבחר בזרעו אחריו
cum suff.: לְזַרְעוֹ
Gn. 17, 19. לזרעו אחריו
Neh. 9, 8. לתת לזרעו
cum suff.: וּלְזַרְעוֹ
Ex. 28, 43. לו ולזרעו אחריו
Ex. 30, 21. לו ולזרעו לדרתם
Nu. 25, 13. והיתה לו ולזרעו אחריו
2 Sam. 22, 51. לדוד ולזרעו עד־עולם
1 Reg. 2, 33. ולדוד ולזרעו
Ps. 18, 51. לדוד ולזרעו עד־עולם
cum suff.: מְזַרְעוֹ
Lev. 20, 2. אשר יתן מזרעו למלך
Lev. 20, 3. כי מזרעו נתן למלך
Lev. 20, 4. בתתו מזרעו למלך
Jer. 22, 30. כי לא יצלח מזרעו
Jer. 33, 26. מקחת מזרעו משלים
cum suff.: וּמִזַּרְעוֹ
2 Sam. 4, 8. משאול ומזרעו
cum suff.: זַרְעָהּ
Gn. 3, 15. ובין זרעך ובין זרעה
cum suff.: זַרְעָם
Esth. 9, 27. עליהם ועל־זרעם
Esth. 9, 31. על־נפשם ועל־זרעם
Jer. 21, 8. ורעם נכון לפניהם עמם
Ps. 106, 27. ולהפיל זרעם בגוים
Jes. 61, 9. וזרעם בגוים זרעם
cum suff.: וְזַרְעָם
Esr. 2, 59. בית־אבתם וזרעם
Neh. 7, 61. בית־אבתם וזרעם
Ps. 21, 11. וזרעם מבני אדם
Ps. 102, 29. יזרעם לפניך יכון
cum suff.: בְּזַרְעָם
Dt. 10, 15. ויבחר בזרעם אחריהם
cum suff.: וּלְזַרְעָם
Dt. 1, 8. לתת להם ולזרעם אחריהם
Dt. 11, 9. לתת להם ולזרעם
cum suff.: מְזַרְעָם
Esth. 9, 28. לא־יסוף מזרעם
pl. c. suff.: זַרְעֵיכֶם
וזרעיכם וכרמכם
1 Sam. 8, 15. יעשר

זֶרַע

נלקחי כמו נעבדי, נלי סנדל מאכון. *aram.*, sicut hebr. זֶרַע. LXX. *σπέρμα.*

constr.: בְּזֶרַע
מתערבין להון בזרע אנשא
Dan. 2, 43.

זְרוּעַ

ע״ו וגרגרי זרעים, ומתמוכ כמו זֶרַע ע״מ מִבְּאָ, שִׁבְּחִים, כְּפָר, וכרכף עם זֶרְיָן למעט, סלנון שלנ קניר ודשן ועצבות ומיכי וכעס [וְאַמְעַרְיִיחְ, גע-וְאַמְע, נעמיוע], וכן פרטו סלאמוניס מיכי וכעס.

n. m. (pl. זְרוֹעִים, pro זְרָעִים ad s. f. שִׁבְּחִים, כְּפָר; syn. זַרְיָן, q. v. infra), semina, olera, syr. *zar'uno.* LXX. *σπέρμα.*

זְרוּעַ

Lev. 11, 37. על־כל־זרע זרוע
1 pl. c. suff.: זְרוּעֵנוּ
Jes. 61, 11. וכגנה זרועיה תצמיח
2 pl.: הַזְּרוֹעִים
Dan. 1, 12. מן־הזרעים ונאכלה

זַרְיָן

ע״ז וזן נרכוי זְרוֹעִים, וסכוונס כמו זְרוֹעִים נעיל, לומר מיכי דשלים, לו מיכי מאכל מעצות ודשלים [נעמיוע], וכן מכוון סאלה נסוריס, וכן נגמרס זַרְיָנֵי גִּנָּה, לניין מיכי יקות. וכ״ל שמש נעיל הסקלר והסכוון מוס.

n. m. pluralet. (זְרוֹעִים), sicuti זְרוֹעִים, olera, oluscula, gem. גִּנָּה, olera hortorum. Fortasse זְרוֹעִים Dan. 1, 11. forma decurtata est ex זְרִיעִים. LXX. *σπέρμα.*

pl.: זְרִיעִים
Dan. 1, 16. ונתן להם זרעונים

מְזַרְע

ע״ו וסמן מְזַרְע וסמכוון סכוכע [וְאַמְע], וא״כ סח׳ פס׳ לימו לניין סמקום כ״ף סמופעט. לד״ף סמ׳ לניין סמקום, וסכוונס שמש וכע על פי סיאור, ועוד פקפוף.

n. m. abstr. (c. מִזְרַע), sementis, ex sententia aliorum seges, arvum. LXX. *σπείρειν.*

constr.: מִזְרַע
Jes. 19, 7. וכל מזרע יאור יבש

זֶרַע II.

פעל לף-עוכר כ״ף נגוד סנף, וסמלמס כשיפת מעת וקוק ומוון [סענענן, עכף-נען, סמלענען], וכן נראה לי מכוון של סשרש דָּרָא נאמרי, אלר מאנו סס לניין סזכוור, וכן נאמת [דלת קניאת דאמרת, דלת עוכף], זכן נשמתי ערב כשרש וכמכוון [s. dhṛi = *dhar*, p. *dâr*] וסנין כוס סוד סשם סנף.

vrb. inusit., ferre, portare, aram. דָּרָא (tragen), gemar. דְּרָא (v. c. דָּרָא טוּנָא, דָּרָא חֲבִיתָא דְּחַמְרָא), sanscr. *dhṛi*, forma grammaticorum, pro *dhar*, pers. *dâr.*

זָרַע

ע״פ, וסרכוי נכפל זְרוֹעִים, זְרוֹעוֹת, וכף׳ כוסף נרכף אֶזְרֹעַ. סכוונס לאר סמנגיס וכוכף וקוקו דכר [שֶׁרֶס], ונאמר נדע, שכר, דכף וכוע, כאשר שיכוו ג״כ לאר סכף וסאמן, וכן וכע נשר, וכע י׳, לוס וכוע, הכל סכף וגכוכה, ומוצ כוסה כילוע משוי סלשוכות נאמת לשרש. נאלרי דָּרָא משלסו, או דָּרוֹשׁ, וכן אֶדְרָא שם עי׳ לעיל.

Jer. 17, 5. ושם בשר זרעו
Zach. 11, 17. חרב על־זרועו
Zach. 11, 17. זרעו יבוש תיבש
cum suff.: זְרֹעוֹ
Dt. 11, 2. וזרעו הנטויה
Jes. 17, 5. וזרעו שבלים יקצור
Jes. 40, 10. וזרעו משלה לו
Jes. 48, 14. וזרעו כשדים
Jer. 48, 25. וזרעו נשברה
Ez. 31, 17. וזרעו ישבו בצלו
Dan. 11, 6. ולא יעמד וזרעו
cum suff.: בְּזֹרְעוֹ
Jes. 40, 11. בזרעו יקבץ טלאים
cum suff.: לְזָרְעוֹ
Ez. 22, 6. איש לזרעו היו בך
cum suff.: זְרֹעָם
Jes. 33, 2. היה זרעם לבקרים
cum suff.: וּזְרוֹעָם
Ps. 44, 4. וזרועם לא־הושיעה
1 pl.: הַזְּרֹעִים
Dan. 11, 31. וזרעים ממנו ילמדו
pl. constr.: זַרְעֵי
Gn. 49, 24. ויפזו זרעי ידיו
pl. constr.: הַזֹּרְעֵי
Jes. 51, 5. וזרעי עמים ישפטו
pl. c. suff.: זַרְעֵיהֶן
2 Rg. 9, 24. ויד את־יהורם בין זרעיו
2 pl.: זַרְעֲכֶן, זְרוֹעוֹת, זַרְעוֹת
Dt. 33, 27. ומתחת זרעת עולם
Ps. 37, 17. זרועות רשעים תשברנה
Ez. 30, 24. את־זרעות מלך בבל
Ez. 30, 24. ושברתי את־זרעות
Ez. 30, 25. את־זרעות מלך בבל
pl. constr.: וּזְרֹעוֹת
Job. 22, 9. וזרעות יתמים ידכא
Ez. 30, 25. וזרעות פרעה
Dan. 11, 15. וזרעות הנגב לא יעמדו
Dan. 11, 22. וזרעות השטף
pl. c. suff.: זְרֹעֹתַי *p.*
2 Sam. 22, 35. קשת־נחושה זרעתי
Ps. 18, 35. קשת־נחושה זרועתי
pl. c. suff.: זְרֹעֹתֵיכֶם
Ez. 13. 20. מעל זרעתיכם
pl. c. suff.: זְרוֹעֹתָיו
Jud. 15, 14. אשר על־זרעותיו
Jud. 16, 12. וינתקם מעל זרעתיו
Ez. 30, 22. ושברתי את־זרעתיו
Hos. 11, 3. קחם על־זרועתיו
pl. c. suff.: זְרֹעֹתָיו
Dan. 10, 6. וזרעתיו ומרגלתיו כעין
pl. c. suff.: זְרֹעֹתֶיהָ
Prv. 31, 17. ותאמץ זרעותיה
pl. c. suff.: זְרֹעֹתָם
Hos. 7, 15. חזקתי זרועתם
c. prosth.: וּבְאֶזְרוֹעַ *sg.*
Jer. 32, 21. ובאזרוע נטויה
cum suff.: וְאֶזְרֹעַי *c. prosth.*
Job. 31, 22. ואזרעי מקנה תשבר

זֶרֶת

פעל לף-עוכר כ״ף נגוד, וסמלמס לשון כולס וסכוי שעיפס וכעיפס [שעכְּמען, פַּלִיעסטען], וכן נסוכסי אצר מאנו זְרִיפְּתָא, לומר נשס שוף, וכן זף נאכלי לשון כולס ושעיפס, וכן נגמרת זף, אצר מאנו זַרְזִיפֵי דַּכָּא [יוסף פ״ו ע״ג]. ונלאת השרש לפי שוי סלשוכות scr. sru נדוק ומכוסס, כי נסוכו [*sl. sraw, srow.*] ומלקלכי [*sraw*] כשרש כאכוון, ונלאי זָרַב נדוסס לו. תאוכות השרש זָרַם, זָרַב, זָרַח, וכן נשפתי ערב [gr. ῥέ-ειν; l. *rīv-us*].

v. inus. fluere, manare, aram. זָרַב,

n. comm. biplurale (c. א prostheticō אֶזְרַע) membrum factum ad *tollendum*, *ferendum*, portandum, brachium, tropice robur, potestas (cum vv. גֶּבֶר, שְׁבֶר, הָכָא; אִישׁ זְרַע, זְרַע יָד, זְרַע בָּשָׂר, aram. אֶדְרָע, הְרוֹעַ, זְרַע). LXX. *βραχίων, ἀντιληψις, τὸ ἐπίχειρον; σπέρμα,* (?) *συγγενής.*

זְרוֹעַ, זְרֹעַ

Dt. 33, 20. וטרף זרוע אף־קדקד
1 Sam. 2, 31. ואת־זרע בית אביך
2 Chr. 32, 8. עמו זרוע בשר
Job. 22, 8. ואיש זרוע לו הארץ
Job. 26, 2. הושעת זרוע לא־עז
Job. 40, 9. ואם־זרוע כאל־לך
Ps. 10, 15. שבר זרוע רשע
Ps. 83, 9. היו זרוע לבני־לוט
Ps. 89, 14. לך זרוע עם־גבורה
Jes. 51, 9. לבשי־עז זרוע יי׳
Jes. 52, 10. חשף יי׳ את־זרוע קדשו
Jes. 63, 12. זרוע תפארתו
Ez. 30, 21. זרוע פרעה מלך־מצרים
וְזְרוֹעַ
Job. 38, 15. וזרוע רמה תשבר
Ps. 98, 1. ימינו וזרוע קדשו
Jes. 53, 1. וזרוע יי׳ על־מי נגלתה
־רוֹעַ, בַּזְּרוֹעַ
Num. 6, 19. את־הזרע בשלה
Dt. 18, 3. הזרע והלחיים והקבה
Dan. 11, 6. ולא־תעצר כוח הזרוע
וַהֲזְרוֹעַ
Dt. 7, 19. והזרע הנטויה
בְּזְרוֹעַ
Ex. 6, 6. בזרוע נטויה
Ps. 77, 16. גאלת בזרוע עמך
Ps. 89, 11. בזרוע עזך פזרת איביך
Jes. 44, 12. ויפעלהו בזרוע כחו
Ez. 17, 9. ולא־בזרוע גדולה
וּבִזְרֹעַ, וּבִזְרוֹעַ
Dt. 4, 34. וביד חזקה ובזרוע נטויה
Dt. 5, 15. ביד חזקה ובזרע נטויה
26, 8.
2 Reg. 17, 36. בכח גדול ובזרוע נטויה
Ps. 136, 12. ובזרוע נטויה
Jes. 62, 8. בימינו ובזרוע עזו
Jer. 21, 5. ובזרוע חזקה
Ez. 20, 33. 34. ובזרוע נטויה
מְזֹרַע
Job. 35, 9. ישועו מזרוע רבים
cum suff.: זְרֹעִי, זְרוֹעִי
Ps. 89, 22. אף־זרועי תאמצנו
Jes. 51, 5. ואל־זרועי ייחלון
Jes. 63, 5. ותושע לי זרעי
cum suff.: וּבִזְרוֹעִי
Jer. 27, 5. ובזרועי הנטויה
cum suff.: זְרוֹעֲךָ *p.* ־עֶךָ
Ex. 15, 16. בגדל זרועך ידמו כאבן
1 Sam. 2, 31. וגדעתי את־זרעך
Ps. 71, 18. עד־אגיד זרועך לדור
Ps. 79, 11. כגדל זרועך
Cant. 8. 6. כחותם על־זרועך
cum suff.: וּזְרֹעֲךָ
1 Reg. 8, 42. וזרעך הנטויה
2 Chr. 6, 32. וזרועך הנטויה
Ps. 44, 4. כי־ימינך וזרועך
Ez. 4, 7. וזרעך חשופה
cum suff.: וּבִזְרֹעֲךָ
Dt. 9, 29. ובזרעך הנטויה
Jer. 32, 17. ובזרעך הנטויה
cum suff.: זְרֹעוֹ
2 S. 1, 10. ואצעדה אשר על־זרעו
Jes. 9, 19. איש בשר־זרעו יאכלו
Jes. 30, 30. ונחת זרועו יראה
Jes. 59, 16. ותושע לו זרעו

זֶרֶם, unde זְרִיפָה, imber, et זְרִיפֵי דְמַיָּא (Joma f. 87, a), guttae, arab. *dsarafa*. Radix est זָרַם, sanscr. *sru*, *sraw*, unde et רֵ֫ם, gr. *ῥέ-ειν*, *riv*-us.

זָרְזָף

ז"נ וכפי סכוסף מסדש נמר זַרְזִיף [וכן שַׁרְשָׁה נמר שַׁרְשֶׁרֶת]. סמלגה מעל זועף וסוף [דענענגוסם], וגמרל ידוע וכויפי דמיף. עי' מסדש.

n. m. (a v. זָרַם, ut videtur, pro שַׁרְשֶׁרֶת pro שַׁרְשָׁה, sicut זַרְזִיף) imber, aquae pluviae eaeque vehementes atque multae. LXX. *στάζειν.*

Ps. 72, 6. כרביבים זרזיף ארץ

זָרַק

פעל נודד, נכפל המכוון: ף' לגזן פויכם וגויכם וסוסף וכפון מסדשוסיפ לנכם וסנכ [דעריין, דסדשגנגן], וסל כן מיכש סו מלף, וסמדשל מסקסוורות מסדש וסודקות, לנסר וכיקף ג'יכם. תמלות מסדש דָּבָק וגדשפי עכג כמדש כמכוון מגויכם וסוסף נלף [pers. *rikh*-ten; l. *rig*-are; goth. *rig*-us], וגלמי דָּבָק, וגלמי דָּבָק, ג' מכוון לקל למדש מזרק, וגעלם מאכי תתמלות, סם לף ג'יסיפ כלי סויקיפ וסוסף נכגלל, ולמפעל לפ"ו מכוון לקל.

verb. trans., spargere, adspergere, affundere, tum de rebus siccis tum de humidis, tropice de adspersis canis, senum propriis (זְרִיקַת שֵׂיבָה), a rad. *raq*, lat. *rig*-are. Nomen insequens, a notione spargendi desumtum, habet aliquid controversiae. LXX. *διασκορπίζειν*, *κατασκεδάζειν*, *ῥίπτειν*, *πάσσειν*, *περιῤῥαντίζειν*, *περιχέειν*, *ἐκχέειν*, *προσχέειν*, *ῥαίνειν*; *ἐξανθεῖν*, *δέχεσθαι*.

וחצי הדם זרק על־המזבח Ex. 24, 6.

3 *perf.*: זָרָק Lev. 17, 6. וזרק הכהן את־הדם

3 *perf. c. suff.*: זְרָקוֹ Ex. 9, 8. וזרקו משה השמימה

3 *fem.*: זְרָקָה Hos. 7, 9. גם־שיבה זרקה בו

2 *perf.*: זָרַקְתָּ Ex. 29, 16. וזרקת על־המזבח

Ex. 29, 20. וזרקת את־הדם

1 *perf.*: זָרַקְתִּי Ez. 36, 25. וזרקתי עליכם מים

3 *pl.*: זָרְקוּ Lev. 1, 5. וזרקו את־הדם

Lev. 1, 11. וזרקו בני אהרן הכהנים

3, 2. וזרקו בני אהרן את־דמו

Lev. 3, 8. 13

part.: זֹרֵק Lev. 7, 14. לכהן הזרק את־דם

part. pl.: זֹרְקִים 2 Chr. 30, 16. מכהנים זרקים את־הדם

inf. constr.: לְזָרְקָ Ez. 43, 18. ולזרק עליו דם

imperat.: זְרָק Ez. 10, 2. וזרק על־העיר

2 *imperf.*: תַּזְרֹק Num. 18, 17. תזרק על־המזבח

Lev. 7, 2. ואת־דמו יזרק

2 Rg. 16, 15. וכל־דם זבח עלין תזרק

3 *imperf.*: יִזְרָק Ex. 9, 10. ויזרק אתו משה

Ex. 24, 8. ויזרק על־העם

Lev. 8, 19. וישחט ויזרק משה

Lev. 8, 24. ויזרק משה את־הדם

2 Rg. 16, 13. ויזרק את־דם השלמים

2 Chr. 34, 4. ויזרק על־פני הקברים

3 *impf. c. suff.*: וַיִּזְרְקֵהוּ Lev. 9, 12. 18. ויזרקהו על־המזבח

3 *pl.*: וַיִּזְרְקוּ 2 Chr. 29, 22. ויזרקו המזבחה

ויזרקו הדם המזבחה

2 Chr. 29, 22. (bis)

2 Chr. 35, 11. ויזרקו הכהנים מידם

Job. 2, 12. ויזרקו עפר על־ראשיהם

Pu-al: זֹרַק 3 *perf.*

Nu. 19, 13. 20. מי נדה לא־זרק עליו

מִזְרָק

ז"נ נכפל סכוסן: וסלגן כלי סוסף [דפרענג-נעפֿסף], נסמלל על כלי סיין ועל לגרעל וקרעילף. עי' מסדש.

n. m. vas, ex quo adspergitur, crater, tropice de cratere, ex quo vinum hauritur. LXX. *φιάλη*, *ἐσχάρα*, *καλυπτήρ*; בְּמִזְרָקִים, *διϋλίζειν*.

Num. 7, 13. מזרק אחד כסף

19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.

הַמִּזְרָק

Nu. 7, 85. ושבעים המזרק האחד

בַּמִּזְרָק

Zach. 9, 15. ומלאו כמזרק

1 *pl.*: בַּמִּזְרָקִים Zach. 14, 20. כמזרקים לפני המזבח

pl. constr.: מִזְרְקֵי Num. 7, 84. מזרקי־כסף שנים עשר

2 Chr. 4, 8. ויעש מזרקי זהב מאה

pl. constr.: בְּמִזְרְקֵי Am. 6, 6. השתים במזרקי יין

2 *pl.*: מִזְרָקוֹת מזמרות מזרקות חצצרות

2 Reg. 12, 14.

Neh. 7, 70. מזרקות חמשים

2 *pl.*: הַמִּזְרָקוֹת, הַמִּזְרָקֹת Ex. 38, 3. היעים ואת המזרקת

Num. 4, 14. היעים ואת־המזרקת

1 Reg. 7, 40. היעים ואת המזרקות המחתות ואת־

2 Reg. 25, 15. המזרקות

2 Chr. 4, 11. היעים ואת־המזרקות

Jer. 52, 18. המזמרות ואת־המזרקת

Jer. 52, 19. המזרקות ואת־הסירות

2 *pl.*: וַהַמִּזְרָקוֹת 1 Reg. 7, 50. והמזרקות והכפות

1 Chr. 28, 17. והמזלגות והמזרקות

2 Chr. 4, 22. והמזמרות והמזרקות

2 *pl. c. suff.*: וּמִזְרָקֹתָיו Ex. 27, 3. יעיו ומזרקתיו

זֶרֶת

v. s. r. זֶעֶר *p.* 360.

תַּמֻּתֵי עֶרְבֵי נַיִן · תָּלַךְ וְגָדֵל תַּחְיֵכָל לְתַלְפִּיּוֹת;
תָּלִיתִי עָלָיו אֶלֶף הַמָּגֵן · מְכֵרַת תַּכְנִיּוֹת פָּרִיפִיּוֹת:
חֵרֵב חֲזֵק אִמְרֵי שַׁבֵּר · צִנָּה וְסַחֲרָה אֲמִתּוֹ;
שׁוֹט שׁוֹטֵט לְעֻמַּת שֵׁשִׁים · סֵתֶר לְיֹשֵׁר בְּעִתּוֹ:

ח

חֹב

v. s. r. חָבַב *p.* 367.

חָבָא

פעל נודד, נכפל המכוון: ף' לגזן פויכם וגויכם וסוסף וכפון מסדשוסיפ לנכם וסנכ [דעריין, דסדשגנגן], וסל כן מיכש סו מלף, וסמדשל מסקסוורות מסדש וסודקות, לנסר וכיקף ג'יכם. תמלות מסדש דָּבָק וגדשפי עכג כמדש כמכוון מגויכם וסוסף נלף [pers. *rikh*-ten; l. *rig*-are; goth. *rig*-us], וגלמי דָּבָק, וגלמי דָּבָק, ג' מכוון לקל למדש מזרק, וגעלם מאכי תתמלות, סם לף ג'יסיפ כלי סויקיפ וסוסף נכגלל, ולמפעל לפ"ו מכוון לקל.

verb. trans., spargere, adspergere, affundere, tum de rebus siccis tum de humidis, tropice de adspersis canis, senum propriis (זְרִיקַת שֵׂיבָה), a rad. *raq*, lat. *rig*-are. Nomen insequens, a notione spargendi desumtum, habet aliquid controversiae. LXX. *διασκορπίζειν*, *κατασκεδάζειν*, *ῥίπτειν*, *πάσσειν*, *περιῤῥαντίζειν*, *περιχέειν*, *ἐκχέειν*, *προσχέειν*, *ῥαίνειν*; *ἐξανθεῖν*, *δέχεσθαι*.

וחצי הדם זרק על־המזבח Ex. 24, 6.

3 *perf.*: זָרָק Lev. 17, 6. וזרק הכהן את־הדם

3 *perf. c. suff.*: זְרָקוֹ Ex. 9, 8. וזרקו משה השמימה

3 *fem.*: זְרָקָה Hos. 7, 9. גם־שיבה זרקה בו

2 *perf.*: זָרַקְתָּ Ex. 29, 16. וזרקת על־המזבח

Ex. 29, 20. וזרקת את־הדם

1 *perf.*: זָרַקְתִּי Ez. 36, 25. וזרקתי עליכם מים

3 *pl.*: זָרְקוּ Lev. 1, 5. וזרקו את־הדם

Lev. 1, 11. וזרקו בני אהרן הכהנים

3, 2. וזרקו בני אהרן את־דמו

Lev. 3, 8. 13

part.: זֹרֵק Lev. 7, 14. לכהן הזרק את־דם

part. pl.: זֹרְקִים 2 Chr. 30, 16. מכהנים זרקים את־הדם

inf. constr.: לְזָרְקָ Ez. 43, 18. ולזרק עליו דם

imperat.: זְרָק Ez. 10, 2. וזרק על־העיר

2 *imperf.*: תַּזְרֹק Num. 18, 17. תזרק על־המזבח

Lev. 7, 2. ואת־דמו יזרק

2 Rg. 16, 15. וכל־דם זבח עלין תזרק

3 *imperf.*: יִזְרָק Ex. 9, 10. ויזרק אתו משה

Ex. 24, 8. ויזרק על־העם

Lev. 8, 19. וישחט ויזרק משה

Lev. 8, 24. ויזרק משה את־הדם

2 Rg. 16, 13. ויזרק את־דם השלמים

2 Chr. 34, 4. ויזרק על־פני הקברים

3 *impf. c. suff.*: וַיִּזְרְקֵהוּ Lev. 9, 12. 18. ויזרקהו על־המזבח

3 *pl.*: וַיִּזְרְקוּ 2 Chr. 29, 22. ויזרקו המזבחה

ויזרקו הדם המזבחה

2 Chr. 29, 22. (bis)

2 Chr. 35, 11. ויזרקו הכהנים מידם

Job. 2, 12. ויזרקו עפר על־ראשיהם

Pu-al: זֹרַק 3 *perf.*

Nu. 19, 13. 20. מי נדה לא־זרק עליו

מִזְרָק

ז"נ נכפל סכוסן: וסלגן כלי סוסף [דפרענג-נעפֿסף], נסמלל על כלי סיין ועל לגרעל וקרעילף. עי' מסדש.

n. m. vas, ex quo adspergitur, crater, tropice de cratere, ex quo vinum hauritur. LXX. *φιάλη*, *ἐσχάρα*, *καλυπτήρ*; בְּמִזְרָקִים, *διϋλίζειν*.

Num. 7, 13. מזרק אחד כסף

19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.

הַמִּזְרָק

Nu. 7, 85. ושבעים המזרק האחד

בַּמִּזְרָק

Zach. 9, 15. ומלאו כמזרק

1 *pl.*: בַּמִּזְרָקִים Zach. 14, 20. כמזרקים לפני המזבח

pl. constr.: מִזְרְקֵי Num. 7, 84. מזרקי־כסף שנים עשר

2 Chr. 4, 8. ויעש מזרקי זהב מאה

pl. constr.: בְּמִזְרְקֵי Am. 6, 6. השתים במזרקי יין

2 *pl.*: מִזְרָקוֹת מזמרות מזרקות חצצרות

2 Reg. 12, 14.

Neh. 7, 70. מזרקות חמשים

2 *pl.*: הַמִּזְרָקוֹת, הַמִּזְרָקֹת Ex. 38, 3. היעים ואת המזרקת

Num. 4, 14. היעים ואת־המזרקת

1 Reg. 7, 40. היעים ואת המזרקות המחתות ואת־

2 Reg. 25, 15. המזרקות

2 Chr. 4, 11. היעים ואת־המזרקות

Jer. 52, 18. המזמרות ואת־המזרקת

Jer. 52, 19. המזרקות ואת־הסירות

2 *pl.*: וַהַמִּזְרָקוֹת 1 Reg. 7, 50. והמזרקות והכפות

1 Chr. 28, 17. והמזלגות והמזרקות

2 Chr. 4, 22. והמזמרות והמזרקות

2 *pl. c. suff.*: וּמִזְרָקֹתָיו Ex. 27, 3. יעיו ומזרקתיו

זֶרֶת

v. s. r. זֶעֶר *p.* 360.

תַּמֻּתֵי עֶרְבֵי נַיִן · תָּלַךְ וְגָדֵל תַּחְיֵכָל לְתַלְפִּיּוֹת;
תָּלִיתִי עָלָיו אֶלֶף הַמָּגֵן · מְכֵרַת תַּכְנִיּוֹת פָּרִיפִיּוֹת:
חֵרֵב חֲזֵק אִמְרֵי שַׁבֵּר · צִנָּה וְסַחֲרָה אֲמִתּוֹ;
שׁוֹט שׁוֹטֵט לְעֻמַּת שֵׁשִׁים · סֵתֶר לְיֹשֵׁר בְּעִתּוֹ:

חָבָא

פו חָבָה, פעל נולד, וסנווי חָבֵי, נמר חָבָה, וכן חָבְבָה אל"ם, וסזסף מל"ם. סמלגה סלפנסה וסקסים עמיכם וסעלסה כמיסם וכסוי ועטוי [נעריגן, ליינ-מילגן], וגוס יוכו סנכניכים. תמלות מסדש חָבֵא, שכמלף ג"כ לקל חַב כמדש תרלסה, וכן חָפֵא, חָם, רָחַם, חָפָה, חָפֵה, פָּפֵח, קָם, עָם, עָב, קָכל, מקוגב לקל, וסנווי עי' תקת מסדשים מסלגה.

כלקרי חָבָא מעלמו.

vel חָבָה, *verb. trans.* (impr. חֲבִי pro חָבָה; inf. *Nif.* הֵחָבֵה; ceterae formae a v. חָבָא solent confieri), celare, occulere; radix est חָבֵא (v. חַב), quae invenitur etiam in vv., quae textus rab. recenset, quibus collatis linguarum cetterarum similia invenies. LXX. *κρύπτειν*, *κατακρύπτειν*. *Nif.* *καταφεύγειν*, *κρυφῇ*; inf. חֶחְבָּא, *φόβος*; *Hitpa.* *ἰατρεύειν*, *καταβαίνειν*.

impt. masc.: חֲבֵה = חֲבִי Jes. 26, 20. חבי כמעט־רגע

Nif-al: נֶחְבָּא 3 *perf.* Jud. 9, 5. הקטן כי נחבא

1 S. 10, 23 הנה־הוא נחבא אל־הכלים

2 Sam. 17, 9. הנה עתה הוא־נחבא

2 *perf.*: נֶחְבֵּאת Gn. 31, 27. למה נחבאת לברח

2 *perf.*: וְנֶחְבֵּאתָ 1 Sam. 19, 2. וישבת בסתר ונחבאת

3 *pl.*: נֶחְבְּאוּ Jos. 10, 27. אשר נחבאו־שם

3 *pl.*: נֶחְבָּאוּ *p.* Job. 29, 10. קול־נגידים נחבאו

3 *pl.*: וְנֶחְבָּאוּ *p.* Job. 29, 8. ראוני נערים ונחבאו

2 *pl.*: וְנֶחְבֵּיתֶם Jos. 2, 16. ונחבתם שמה

part. pl.: נֶחְבָּאִים Jos. 10, 17. נחבאים במערה

inf. constr.: בְּהֶחָבְאָ *adv.* Dan. 10, 7. ויברחו בהחבא

inf. constr.: לְהֶחָבְאָ 1 Reg. 22, 25. חדר בחדר להחבה

2 Rg. 7, 12. להחבה בהשדה לאמר

inf. constr.: לְהֵחָבְאָ 2 Chr. 18, 24. חדר בחדר להחבא

inf. abs.: וְנָחְבֹה Jer. 49, 10. ונחבה לא יוכל

1 *inf. cons.*: וְאֶחְבָּא Gn. 3, 10. כי־ערם אנכי ואחבא

2 *imperf.*: תֶּחֱבָא Job. 5, 21. בשוט לשון תחבא

3 *pl.*: יֵחָבְאוּ Am. 9, 3. ואם־יחבאו

3 *pl.*: וַיֵּחָבְאוּ Jos. 10, 16. ויחבאו במערה במקדה

Pu-al: חֻבָּא 3 *pl.*: חֻבְּאוּ Job. 24, 4. יחד חבאו עניי־ארץ

חָבַב

פעל לף־עוכר נעכרי כף ניכוכי, וסכוונס כמדש לממכו לעיל, עכין עעוי וכסוי [נעלעקקען], וו סעלמס, וכן מכוון עמיסו חָפֵה מעכין קסוי וכסוי, נסזסל על סמגנס וסיות לסתכס, ומוס נקרמי ססזסל על סקסוס וכעוס, לוסר הגנס.

verb. inus., contegere, velare, occultare, sicuti חָפֵה, tropice: tueri, defendere, hinc: diligere, amare.

Hif-il: הֶחְבִּיא

3 *perf. c. s.*: הֶחְבִּיאַנִי *p.* Jes. 49, 2. בצל ידו החביאני

3 *fem.*: הֶחְבִּיאָה Jos. 6, 25 כי החביאה את־המלאכים

3 *fem.*: הֶחְבִּיאָתָה *f. mixta.* Jos. 6, 17 כי החבאתה את־המלאכים

1 *imperf.*: וְאַחְבִּא 1 Reg. 18, 13. ואחבא מנביאי ה'

3 *fem.*: וַתַּחְבִּא 2 Reg. 6, 29. ותחבא את־בנה

3 *impf. c. suff.*: וַיַּחְבִּיאֵם 1 Rg. 18, 4. ויחביאם חמשים איש

Hof-al: הָחְבָּא

3 *perf. pl.*: הָחְבְּאוּ *p.* Jes. 42, 22 ובבתי כלאים החבאו

Hitpa-el: הִתְחַבֵּא

3 *pl.*: הִתְחַבְּאוּ 1 Sam. 14, 11. אשר התחבאו־שם

part.: מִתְחַבֵּא 2 Reg. 11, 3. מתחבא שש שנים

2 Chr. 22, 9. והוא מתחבא בשמרון

2 Chr. 22, 12. מתחבא שש שנים

part. pl.: מִתְחַבְּאִים 1 Chr. 21, 20. בגיו עמו מתחבאים

part. pl.: הַמִּתְחַבְּאִים 1 S. 14, 22. המתחבאים בהר־אפרים

3 *imperf.*: יִתְחַבֵּא 1 Sam. 23, 23. אשר יתחבא שם

3 *imperf.*: וַיִּתְחַבֵּא Gn. 3, 8. ויתחבא האדם ואשתו

3 *impf. pl.*: יִתְחַבְּאוּ *p.* Job. 38, 30. כאבן מים יתחבאו

3 *impf. pl.*: וַיִּתְחַבְּאוּ 1 S. 13, 6. ויתחבאו העם במערות

מַחֲבָא

ז"נ, וסכוונס מסקל וסקוס סעמיכס וסכניכס [דענפֿוויכקעל], וס' ליין סמקוס כילוע.

n. m. latebra, recessus. LXX. *κρύπτειν*.

constr.: כְּמַחֲבָא־ כמחבא־רוח Jes. 32, 2.

מַחְבָּא

ז"נ וגמלל לף נגיגוי מַחֲבָאִים, וסמכוון כמו מַחֲבֵא לעיל.

n. m. pluralet. (מַחֲבָאִים) significatione plane eadem, qua מַחֲבֵא. LXX. *τόπος*.

pl.: הַמַּחֲבָאִים 1 Sam. 23, 23. מכל המחבאים

חֶבְיוֹן

ז"נ ע"מ עֶלְיוֹן, אֶבְיוֹן, וסכוונס לפי תלכוס מסדש מעמס וכסוי [סילגע, דעקקע], נגמלל וגלקיי כמו מקבל.

n. m. ad s. f. עֶלְיוֹן, אֶבְיוֹן, tegumentum, tegmen, velamen, gem. et aram. latebra. LXX. *ἀγάπησις*.

חֶבְיוֹן Hab. 3, 4. ושם חביון עזה

חָבַב

פעל לף-עוכר נעכרי כף ניכוכי, וסכוונס כמדש לממכו לעיל, עכין עעוי וכסוי [נעלעקקען], וו סעלמס, וכן מכוון עמיסו חָפֵה מעכין קסוי וכסוי, נסזסל על סמגנס וסיות לסתכס, ומוס נקרמי ססזסל על סקסוס וכעוס, לוסר הגנס.

verb. inus., contegere, velare, occultare, sicuti חָפֵה, tropice: tueri, defendere, hinc: diligere, amare.

Hif-il: הֶחְבִּיא

3 *perf. c. s.*: הֶחְבִּיאַנִי *p.* Jes. 49, 2. בצל ידו החביאני

3 *fem.*: הֶחְבִּיאָה Jos. 6, 25 כי החביאה את־המלאכים

3 *fem.*: הֶחְבִּיאָתָה *f. mixta.* Jos. 6, 17 כי החבאתה את־המלאכים

1 *imperf.*: וְאַחְבִּא 1 Reg. 18, 13. ואחבא מנביאי ה'

3 *fem.*: וַתַּחְבִּא 2 Reg. 6, 29. ותחבא את־בנה

3 *impf. c. suff.*: וַיַּחְבִּיאֵם 1 Rg. 18, 4. ויחביאם חמשים איש

Hof-al: הָחְבָּא

3 *perf. pl.*: הָחְבְּאוּ *p.* Jes. 42, 22 ובבתי כלאים החבאו

Hitpa-el: הִתְחַבֵּא

3 *pl.*: הִתְחַבְּאוּ 1 Sam. 14, 11. אשר התחבאו־שם

part.: מִתְחַבֵּא 2 Reg. 11, 3. מתחבא שש שנים

2 Chr. 22, 9. והוא מתחבא בשמרון

2 Chr. 22, 12. מתחבא שש שנים

part. pl.: מִתְחַבְּאִים 1 Chr. 21, 20. בגיו עמו מתחבאים

part. pl.: הַמִּתְחַבְּאִים 1 S. 14, 22. המתחבאים בהר־אפרים

3 *imperf.*: יִתְחַבֵּא 1 Sam. 23, 23. אשר יתחבא שם

3 *imperf.*: וַיִּתְחַבֵּא Gn. 3, 8. ויתחבא האדם ואשתו

3 *impf. pl.*: יִתְחַבְּאוּ *p.* Job. 38, 30. כאבן מים יתחבאו

3 *impf. pl.*: וַיִּתְחַבְּאוּ 1 S. 13, 6. ויתחבאו העם במערות

מַחֲבָא

ז"נ, וסכוונס מסקל וסקוס סעמיכס וסכניכס [דענפֿוויכקעל], וס' ליין סמקוס כילוע.

n. m. latebra, recessus. LXX. *κρύπτειν*.

constr.: כְּמַחֲבָא־ כמחבא־רוח Jes. 32, 2.

מַחְבָּא

ז"נ וגמלל לף נגיגוי מַחֲבָאִים, וסמכוון כמו מַחֲבֵא לעיל.

n. m. pluralet. (מַחֲבָאִים) significatione plane eadem, qua מַחֲבֵא. LXX. *τόπος*.

pl.: הַמַּחֲבָאִים 1 Sam. 23, 23. מכל המחבאים

חֶבְיוֹן

ז"נ ע"מ עֶלְיוֹן, אֶבְיוֹן, וסכוונס לפי תלכוס מסדש מעמס וכסוי [סילגע, דעקקע], נגמלל וגלקיי כמו מקבל.

n. m. ad s. f. עֶלְיוֹן, אֶבְיוֹן, tegumentum, tegmen, velamen, gem. et aram. latebra. LXX. *ἀγάπησις*.

חֶבְיוֹן Hab. 3, 4. ושם חביון עזה

חָבַב

part.: חֹבֵב
Dt. 33, 3. אַף חבב עמים

חֹב

ז׳ ו׳ וכ׳כוי חֹבִי, ומלעון חיק וחקן [כְּנַ-ענן, זְמָם], וכקרא כן מכוון סלעיכם וסקתכם ועשוי, ותקלח כוס כי קנב וקפץ מצרם לקל, וכן קרנם המתרגם בְּעִטְפֵי, כיפות לצרם, או ג׳ עִיבָּא מצרם דומם לו.

n. m. (c. s. חֹבִי) sinus, non a fovendo, sed ab occultando; חֹבַב enim et חָבָא unius radicis propagines; quare bene vertit targumista בְּעִטְפֵי (a n. עֲטַף, sinus).

cum suff.: בְּחֹבִי
Job. 31, 33. לטמון בחבי עוני

חָבַט

פעל כוד, וסעתיל יַחְבֹּט. סמלכם מקיפם ודפיקם וסכפם וכיכוקם [צְפַ-גען, קלְאפפען]. ונאמר מקנוע מפרוש ומלגן ע״י דיסם או נקיפם, ותיכ מפעל כוס נאמרי נמשלות רנוש, כמו מקנוע המער וסכפת כוכם נקיכ, וזמוש סם חִבּוּט, ומוס סם מקל מַחְבֹּטָא. תמלות מצרם חָבַט, ומכוכ מצרם יכוע נשפתי מערב.

verb. trans. (impf. יַחְבֹּט), pulsare, percutere, veluti frumentum bacillo excutere, vel ficus decutere, aramaice de aquarum pluviarum strepente pulsatione, de angelo mortis sepulcrum pulsante (*Adhab al-Qabr*). Radix est חָ־בַ־טַ, sanscrito-semitica illa atque in linguis occidentalibus perfrequens (cf. l. *bat*-uere). LXX. *ῥαβδίζειν, συμφράσσειν, τινάσσειν,* חָבַט זֵיתִים *ἐλαιολογεῖν.*

part.: חֹבֵט
Jud. 6, 11. וגדעון בנו חבט חטים

2 imperf.: תַּחְבֹּט
Dt. 24, 20. כי תחבט זיתך

3 imperf.: יַחְבֹּט
Jes. 27, 12. יחבט יי׳ משבלת הנהר

3 imperf.: וַתַּחְבֹּט *fem.*
Ruth 2, 17. ותחבט את אשר־לקטה

Nif-al: נֶחְבַּט
3 imperf.: יֵחָבֵט
Jes. 28, 27. במטה יחבט קצח

חָבַל

פעל כוד נשלוש מכוון: ח׳ סנוך וקנלסוקוכ [ווֹיכדען, כיכדען], נסרלך על בָּ־בַ־לְ [נעכין קכוב], בָּ־בַ־לְ [מכוון אשתלשלות], וכן נשפתי ערב, כמו נהולו וכוי נגרמני עתיקי וחלקלני [s. *wal*, l. *vol*-vere, goth. val-vjan, sl. *wal*]. ע׳ מוס לעיל פתח נבל, ולקמן פתח כנל. ג׳ מכוון המכשל ומקולות ומרשע, לומר רפיון ושפלות נתמנות [עסחיכע, פערפערלעך תַּחַ-נוּנִים], ומוס סכוד נמכוון שלפניכו מכסיל ומרשע. נמפעל עכין נמיקם וכפילה, ונכנב עכין קכול וחכוד וכדומם. ותמלות מצרם ע׳ פתח נכל ק-כל, ק-ול, ע-ול וכדומם, וג׳ לוס משוי נשפתי ערב. ג׳ לקיקת מצכון [פַּפְּחִלען]. ע׳ התמלות פתח מצם חָבֵל וחוק.

verb. trans. significatione tripartitum: 1) vincire, plectere, cui cognata vv. בָּ־בַ־גְ, בָּ־בַ־לְ (vi concatenandi), sanscr. *wal*, lat. *vol*-vere; cf. vv. גְּבַל, בָּבַל; 2) flaccescere, marcescere, perire; imbecillem, stolidum, impium esse, impie agere. *Nif.* perdi, concidere; *Pi.* perdere, pessumdare; cf. vv. בָּ־לַ־הּ, בָּ־לַ־עַ, אָ־בַ־לְ, אָ־וַ־לְ; 3) pignerari, pignus accipere; cf. n. חֶבֶל. LXX. *λυμαίνεσθαι, ταπεινοῦν, χηράζειν, διαλύειν; ἐνεχυράζειν, ἐνέχυρον λαμβάνειν, ἐνεχυριάζειν; חָבַל, δεσμεύειν σχοινίοις; Pi. καταφθείρειν, ὀλέκειν, ἀπώλεια, ὠδίνειν.*

3 perf.: חָבַל *p.*
Ez. 18, 16. חבל לא חבל

1 pl. perf.: חָבַלְנוּ
Neh. 1, 7. חבל חבלנו לך

part.: חֹבֵל
Dt. 24, 6. נפש הוא חבל

part. pl: חֹבְלִים
Zach. 11, 7. ולאחד קראתי חבלים

part. pl.: הַחֹבְלִים
Zach. 11, 14. מקלי השני את החבלים

prt. pass. pl.: חֲבֻלִים
Am. 2, 8. ועל־בגדים חבלים

inf. abs.: חָבֹל
Ex. 22, 25. אם חבל תחבל

inf. cstr. (?): חֲבֹל
Neh. 1, 7. חבל חבלנו לך

impt. c. suff.: חַבְּלֵהוּ
Prv. 20, 16. ובעד נכרים חבלהו
Prv. 26, 13. ובעד נכריה חבלהו

1 imperf.: אֶחְבֹּל
Job. 34, 31. האמר נשאתי לא אחבל

2 imperf.: תַּחְבֹּל
Ex. 22, 25. אם חבל תחבל
Dt. 24, 17. ולא תחבל בגד אלמנה
Job. 22, 6. כי־תחבל אחיך חנם

3 imperf.: יְחַבֵּל
Dt. 24, 6. לא־יחבל רחים

3 pl.: יְחַבְּלוּ
Job. 24, 3. יחבלו שור אלמנה

3 pl.: יְחַבְּלוּ *p.*
Job. 24, 9. ועל־עני יחבלו

Nif-al: נֶחְבַּל
3 imperf.: יֵחָבֵל
Prv. 13, 13. בז לדבר יחבל לו

Pi-el: חִבֵּל
3 perf.: וְחִבֵּל
Eccl. 5, 5. וחבל את־מעשה ידיך

3 fem.: חִבְּלָה
Cant. 8, 5. שמה חבלה ילדתך

3 fem. c. suff.: חִבְּלָתְךָ
Cant. 8, 5. שמה חבלתך אמך

inf. constr.: לְחַבֵּל
Jes. 13, 5. לחבל כל־הארץ
Jes. 32, 7. לחבל ענוים באמרי שקר
Jes. 54, 16. בראתי משחית לחבל

3 impart.: יְחַבֵּל־
Ps. 7, 15. הנה יחבל־און

3 imperf.: תְּחַבֵּל *fem.*
Mich. 2, 10. בעבור טמאה תחבל

part. pl.: מְחַבְּלִים
Cant. 2, 15. מחבלים כרמים

Pu-al: חֻבַּל
3 perf.: וְחֻבַּל
Jes. 10, 27. וחבל על מפני־שמן

3 fem.: חֻבְּלָה *p.*
Job. 17, 1. רוחי חבלה

חֶבֶל

ז׳, וסמלכם מצכון ועכוע ועכנון [פַּפְּאנד, לוכנעער-], וכן קנלם לקמן.

part.: חֹבֵב
Dt. 33, 3. אף חבב עמים

חֹב

ז׳ ו׳ וכ׳כוי חֹבִי, ומלעון חיק וחקן [כְּנַ-ענן, זְמָם], וכקרא כן מכוון סלעיכם וסקתכם ועשוי, ותקלח כוס כי קנב וקפץ מצרם לקל, וכן קרנם המתרגם בְּעִטְפֵי, כיפות לצרם, או ג׳ עִיבָּא מצרם דומם לו.

n. m. (c. s. חֹבִי) sinus, non a fovendo, sed ab occultando; חֹבַב enim et חָבָא unius radicis propagines; quare bene vertit targumista בְּעִטְפֵי (a n. עֲטַף, sinus).

cum suff.: בְּחֹבִי
Job. 31, 33. לטמון בחבי עוני

חָבַט

פעל כוד, וסעתיל יַחְבֹּט. סמלכם מקיפם ודפיקם וסכפם וכיכוקם [צְפַ-גען, קלְאפפען]. ונאמר מקנוע מפרוש ומלגן ע״י דיסם או נקיפם, ותיכ מפעל כוס נאמרי נמשלות רנוש, כמו מקנוע המער וסכפת כוכם נקיכ, וזמוש סם חִבּוּט, ומוס סם מקל מַחְבֹּטָא. תמלות מצרם חָבַט, ומכוכ מצרם יכוע נשפתי מערב.

verb. trans. (impf. יַחְבֹּט), pulsare, percutere, veluti frumentum bacillo excutere, vel ficus decutere, aramaice de aquarum pluviarum strepente pulsatione, de angelo mortis sepulcrum pulsante (*Adhab al-Qabr*). Radix est חָ־בַ־טַ, sanscrito-semitica illa atque in linguis occidentalibus perfrequens (cf. l. *bat*-uere). LXX. *ῥαβδίζειν, συμφράσσειν, τινάσσειν,* חָבַט זֵיתִים *ἐλαιολογεῖν.*

part.: חֹבֵט
Jud. 6, 11. וגדעון בנו חבט חטים

2 imperf.: תַּחְבֹּט
Dt. 24, 20. כי תחבט זיתך

3 imperf.: יַחְבֹּט
Jes. 27, 12. יחבט יי׳ משבלת הנהר

3 imperf.: וַתַּחְבֹּט *fem.*
Ruth 2, 17. ותחבט את אשר־לקטה

Nif-al: נֶחְבַּט
3 imperf.: יֵחָבֵט
Jes. 28, 27. במטה יחבט קצח

חָבַל

פעל כוד נשלוש מכוון: ח׳ סנוך וקנלסוקוכ [ווֹיכדען, כיכדען], נסרלך על בָּ־בַ־לְ [נעכין קכוב], בָּ־בַ־לְ [מכוון אשתלשלות], וכן נשפתי ערב, כמו נהולו וכוי נגרמני עתיקי וחלקלני [s. *wal*, l. *vol*-vere, goth. val-vjan, sl. *wal*]. ע׳ מוס לעיל פתח נבל, ולקמן פתח כנל. ג׳ מכוון המכשל ומקולות ומרשע, לומר רפיון ושפלות נתמנות [עסחיכע, פערפערלעך תַּחַ-נוּנִים], ומוס סכוד נמכוון שלפניכו מכסיל ומרשע. נמפעל עכין נמיקם וכפילה, ונכנב עכין קכול וחכוד וכדומם. ותמלות מצרם ע׳ פתח נכל ק-כל, ק-ול, ע-ול וכדומם, וג׳ לוס משוי נשפתי ערב. ג׳ לקיקת מצכון [פַּפְּחִלען]. ע׳ התמלות פתח מצם חָבֵל וחוק.

verb. trans. significatione tripartitum: 1) vincire, plectere, cui cognata vv. בָּ־בַ־גְ, בָּ־בַ־לְ (vi concatenandi), sanscr. *wal*, lat. *vol*-

וְחֶבֶל
Jos. 17, 14. גורל אחד וחבל אחד
Mich. 2, 10. וחבל נמרץ

בַּחֶבֶל
2 Sam. 8, 2. ומלא החבל להחיות

בְּחֶבֶל
Ps. 78, 55. בחבל נחלה

בַּחֶבֶל
Jos. 2, 15. ותורידם בחבל
2 Sam. 8, 2. וימדדם בחבל
Am. 7, 17. ואדמתך בחבל תחלק

וּבְחֶבֶל
Job. 40, 25. ובחבל תשקיע לשונו

מֵחֶבֶל
Jos. 19, 9. מחבל בני יהודה
Jos. 19, 29. חימה מחבל אכזיבה

cum suff.: חֶבְלוֹ
Job. 18, 10. טמון בארץ חבלו

pl.: חֲבָלִים
2 Sam. 8, 2. וימדד שני־חבלים
2 S. 17, 13. אל־העיר ההיא חבלים
Ps. 16, 6. חבלים נפלו־לי בנעימים
Ez. 47, 13. יוסף חבלים
Job. 21, 17. חבלים יחלק באפו
Jer. 13, 21. חבלים יאחזוך
Jer. 22, 23. בבא־לך חבלים

וְחֲבָלִים
pl.:
1 Reg. 20, 31. וחבלים בראשנו
1 Reg. 20, 32. וחבלים בראשיהם
Ps. 140, 6. וחבלים פרשו רשת
Jes. 13, 8. צירים וחבלים יאחזון
Jer. 49, 24. צרה וחבלים אחזתה

בַּחֲבָלִים
pl.:
Jer. 38, 6. את־ירמיהו בחבלים
Jer. 38, 11. אל־חבור בחבלים וימשכו את־ירמיהו בחבלים
Jer. 38, 13.
Ez. 27, 24. בחבלים חבשים

לַחֲבָלִים
pl.:
Jer. 38, 12. מתחת לחבלים

חֲבָלֵי
1 *pl. constr.:*
Jos. 17, 5. ויפלו חבלי־מנשה

בַּחֲבָלֵי
pl. constr.:
Esth. 1, 6. אחוז בחבלי־בוץ
Job. 36, 8. ילכדון בחבלי־עני
Jes. 5, 18. בחבלי השוא
Hos. 11, 4. בחבלי אדם אמשכם

וּבְחַבְלֵי
pl. constr.:
Prv. 5, 22. ובחבלי חטאתו יתמך

חֶבְלֵי
2 *pl. constr.:*
2 Sam. 22, 6. חבלי שאול סבבני
Ps. 18, 5. 116, 3. אפפוני חבלי־מות
Ps. 18, 6. חבלי שאול סבבוני
Ps. 119, 61. חבלי רשעים עודני
Hos. 13, 13. חבלי יולדה יבאו לו

pl. c. suff.: חֶבְלֶיהָ
Jes. 33, 23. נטשו חבליך

pl. cum suff.: בְּחַבְלֶיהָ
Jes. 26, 17. תזעק בחבליה

pl. c. suff.: חֶבְלָיו
Jes. 33, 20. וכל־חבליו בל־יינתקו

pl. cum suff.: חֶבְלֵיהֶם
Job. 39, 3. חבליהם תשלחנה

חֶבֶל

ז׳ ו׳ נזיר מצם חֶבֶל, נמכוון קכל המפיכה, לומר קנכיכ המפיכה [צִיפַּעך], או זיכיש נזיר חֶבֶל, לכן לא מתכוור לי מפכוב כוס. ע׳ חַחֲבָלָה.

n. m. denom. (a n. חֶבֶל) nauta, gubernator navis (חֶבְרֶנְשָׁא דְסַפְּנְתָּא) a funibus s. rudentibus, ut quidem plerique ajunt. LXX. *κυβερνήτης, πρωρεύς;* רַב חוֹבְלִים *πρωρεύς; σχοίνισμα.*

חָבַל

הַחֹבֶל
Jon. 1, 6. ויקרב אליו רב החבל
pl. constr.: חַבְלֵי
Ez. 27, 29. כל חבלי הים
pl. c. suff.: חֶבְלֵיהֶם
Ez. 27, 8. המה חבליך
Ez. 27, 28. לקול זעקת חבליך
pl. c. suff.: וְחַבְלֵיִךְ
Ez. 27, 27. מלחיך וחבליך

חֶבֶל
ז״ו, וסוף לד״ק גויר חֶבֶל הספינה, נטיון נסינת הספינה נכללו, וסללון התקן [מִשְׁקְעוֹנִים], ונף מתקוור לי הנור סוס. וכ״ל שהשם חֶבֶל מתכוון לתר על השרע, ובמכוון חֶבֶל הנור, מענין חִיל, מענין קלישת ודוק. עי׳ תקבולה.
n. m. denom. (a n. חֶבֶל, rudens, vel navis gubernatio in universum), malus, a quo rudentes pedesque dependent; at videtur v. חָבַל, unde haec nomina descendunt, vi alia, fortasse plectendi, accipi debere. LXX. *πολὺς κλύδων.*
Prv. 23, 34. יכשכב בראש חבל

תַּחְבֻּלָה
ז״ב גויר קבל, והכוונה בתים והנשים סובלה ותרגול [פֵּיסְכוֹנג, לייטונג], מנשינת המדינה או עם, ומזה משתלל על נסיעה ותרגול בתמה ומזמה, או קמת סנסנת המדינה נכללו. נשמה יסודלה השם הזה רב-תכונה, לנין הערמה והשומנות. ובענין השלוט לשעל עוד מקום להתגדר, וכי תבדוק ותקבע חֶבֶל, חֶבֶל תכיר שנשנש-תלה להשעל תמונת לתר. וכ״ל שלשות תלה השעל נכוונה מיוחדת, לומר השרע חָבַל נכדוף עם דָּבַל, בָּל, אָבַל, ונמנומו לפ״ו בתים ונסיעה והוכלה, לה זיהים נולד, ותנין הזה חֲבָלִים נוכרים, לומר תרגול [גֶּשְׁרְעֶלְשַׁפְט], חֶבֶל הוא המכוונ לת הספינה ומוכילה [זִיפְּעל], חֶבֶל מודיע וקנכיעת ומקנ הספינה [שְׁעִיעֶרוּדְעֶר] וכדומה, ודוק. והשוי נשפתי מערב עי׳ תקת שלה תפעלים.
n. f. (a v. חָבַל) gubernatio, administratio, rerum publicarum rectio, procuratio; hinc sapientia vel facultas administrandi, virtus civilis sive politica. Quaeritur, qua vi primaria polleat v. חָבַל, derivata חֶבֶל, תַּחְבֻּלָה, si consideraveris. Simillimum veri videtur, radicem esse חָבַל, eique verbo originis communione juncta esse דָּבַל, בָּל, אָבַל, vi *ducendi* transitiva, vel labendi, *vadendi* intransitiva, unde intellexeris חֲבָלִים (Sach. 11, 7. 14.) vinculum, quo quis eundo assuefit (Gängelband), חֶבֶל, navis gubernator, חֶבֶל, gubernaculum. LXX. *κυβέρνησις, κυβερνεῖν, βούλεσθαι.*
pl.: תַּחְבֻּלוֹת
Prv. 1, 5. ונבון תחבלות יקנה
Prv. 11, 14. באין תחבלות יפל-עם
Prv. 12, 5. תחבלות רשעים מרמה
pl.: בְּתַחְבֻּלוֹת
Prv. 24, 6. בתחבלות תעשת-לך
pl.: וּבְתַחְבֻּלוֹת
Prv. 20, 18 ובתחבלות עשה מלחמה
pl. c. suff.: בְּתַחְבֻּלוֹתָי
Job. 37, 12. מתהפך בתחבלותי

חָבַל
נזכרי כמו נעברי, וכ״ק אך סכנד חַבָּל, וספעולי שלו אִתְחַבָּל, נמכוון תנוד והקנכ.
vrb. aram., sicut hebr. חָבַל (cujus solummodo Pa. חַבֵּל et Itpa. אִתְחַבֵּל exstant), perdere, delere.
Pa-el: חַבֵּל
perf. pl. c. suff.: חַבְּלוּנִי
Dan. 6, 23. וסגר פם אריותא ולא חבלוני
inf. constr.: לְחַבָּלָה
Esr. 6, 12. לחבלה בית-אלהא דך
imperat. pl.: וַחֲבַלוּדִי
Dan. 4, 20. גדו אילנא וחבלוהי
Itpa-el: אִתְחַבַּל
3 impf. fem.: תִּתְחַבַּל
Dan. 2, 44. די לעלמין לא תתחבל
Dan. 6, 27. 7, 14. דיי-לא תתחבל

חֲבַל
נזכרי ז״ו, לשון תנוג.
n. m. aram., corruptio.
וַחֲבַל
Dan. 3, 25. וחבל לא-איתי בהון
definit.: חֲבָלָא
Esr. 4, 22. למה ישגא חבלא
חֲבוּלָה
כמו תנבל לעיל.
n. f. idem.
Dan. 6, 23. חבולה לא עברת

חָבַץ
פעל לת-עובר כ״ת נגור סנת, והכוונה כ״ל כמו חָמַץ, תתוון ותדוד סריס [וואָסלבי-כֵּעגן], או תלעוג וזנון סתקת [סעלבֶּסְתֶּרְנִיג], וילוג נגתת חָבַץ מין נשם נתמד, תתון סריס, לתי קונע ולתי נשים, וכן חוּבַץ מין נכל לתקבל, והדומה סרכם. עי׳ עוד נכל לעיל.
vrb. inus., sicuti חָמַץ, vel suave olere, vel claro, lucido colore esse. Gemarice חֻבַּץ, genus aromatis; חוּבַץ, genus bulbi vel cepae esculentae.

חֲבַצֶּלֶת
ז״כ מסוכרי חֲבַצֶּלֶת מהשרע קנון, והסופרי־ל הסקנון, והתמוכה ריתית לפ״ו חָבַץ [וכדומה אֲרָאֶל, כַּרְמֶל, עֲרָבָל, חַשְׁקָל מן אָרָא, כֶּרֶם, עֲרָבָה, חַשְׁקָ; וכן בָּצֶל, חֶשְׁקָל, סֶבֶל מן בָּץ, קָל, סָחַ]. הכוונה מין פרח תמון תמרתה או תמון סריס, ונלינן הספרי נתלקו תתפורשים. נסורסי נקרתה קנלת חֲבַצֶּלֶתָא.
n. f. (a m. חֲבַצֶּל, a radice חָבַץ, addita terminatione hypocorestica, ad similitudinem nominum supra enumeratorum; forma igitur primaria est חֲבַץ), flos vel suave olens vel colore lucidus, syr. *chamçaljoto.* De specie ambigunt interpretes. LXX. *κρίνον, ἄνθος.* Trg. et Qimchi: נַרְדָּא.
Cant. 2, 1. אני חבצלת השרון
p. בַּחֲבַצֶּלֶת
Jes. 35, 1. ותפרח כחבצלת

חָבַק
פעל נוגד, והסלנה לתיות דבר נדבר והתלוות והדבקה ותכור [תין לייטבּ-דער צרענקען, זומֿגלענען, -שרימען], ותמנות סנרם חָבַק, נסדלף על דָּבַק וח׳, פס תקנב מוגג כמו ד׳, פס [co-*haerere* = חָבַק, ad-*haerere* דָּבַק =], ולכוד נכנין סכנד לנין סנפוף נכוונות והסתוק, או לנין לתיות י״ד כ״ל ותקנון [סְתֶּנְצִי-סְתֶּלְטְנון]. נמטוס סנרם גב נשפתי מערב, כמו נסיזו יכי וכומי לנקלני וגרמני [s. *paç*; l. *pac.*, *pang*-ere; gr. *πήγ-νυμι;* pol. *pas*; nhd. füg-en, fug.], ומזה נגמרת חָבַק לנין תקנור ומיזי סנסתם, וכן חָבַק תקוס שתקנק יכן על זוק נכפוף הירך, והוא כנד סתופסם.
vrb. trans., tanquam decussare (verschränken), complicare, complecti, amplecti. Radix est בָּק, sanscr. *paç*, lat. pingere (*πηγνύναι*), unde דָּבַק, *ad*-plicare, חָבַק, *com*-plicare, gem. חַבָּק, cingulum, חֶבֶק, inguen. LXX. *περιλαμβάνειν, περιβάλλειν, παραβάλλειν;* inf. *περίλημμα;* Pi. *συνέχειν.*
part.: חוֹבֵק
Eccl. 4, 5. הכסיל חבק את-ידיו
part. fem.: הַחֹבֶקֶת
כעת חזה אתי
2 Reg. 4, 16. חבקת בן
inf. constr.: לַחֲבוֹק
Eccl. 3, 5. עת לחבוק
Pi-el: חִבֵּק
3 pl. perf.: חִבְּקוּ
Job. 24, 8. ומבלי מחסה חבקו-צור
Thr. 4, 5. חבקו אשפתות
part.: מְחַבֵּק
Eccl. 3, 5. ועת לרחק מחבק
2 impf. masc.: תְּחַבֵּק
Prv. 5, 20. ותחבק חק נכריה
2 impf. c. suff.: תְּחַבְּקֶנָּה
Prv. 4, 8. תכבדך כי תחבקנה
impf. apoc.: וַיְחַבֵּק
Gn. 29, 13. ויחבק-לו וינשק-לו
3 imperf.: וַיְחַבֵּק
Gn. 48, 10. וישק להם ויחבק להם
3 impf. c. suff.: וַיְחַבְּקֵהוּ
Gn. 33, 4. לקראתו ויחבקהו
3 fem. c. suff.: וַתְּחַבְּקֵנִי
Cant. 2, 6. 8, 3. ושמאלו תחבקני

חֹבֶק
ז״ו והסלנה נפוף סידים יקד ותקיונן כלכן הענלים [סְתֶּנְצִיעֶרְשַׁפְּלְטְשוּנג], וכן נתקנוס. הנעמ חֲבַקּוּק גב תוס תנדה, על עזק תיוקד.
n. m., complicatio manuum, qualis est pigri. LXX. *ἐναγκαλίζεσθαι.*
Prv. 6, 10. 24, 33. מעט חבק ידים

חָבַר
פעל נוגד נכפל המכוון, כל-לעמת שתסים תמנות הנרם: ק׳ מערכה והדוב ותסוף יקד [נוּוֶלְמֶעֶן-רֵיסֶען, -נִיכְלען], ותמנות הנרם חָבַר נהנרף על דָּבַר, צָבַר נמכוון תוס, שנמלק גב נשפתי ערב ע״ב. ותוס לפעמים כוגד היות נתקנות [פֶּערְכוֹנְדֶען, פֶּערְנִיכְלעֶע ויין], או נהשלל על תין קסם וכתוף, תלך על ידו יקוצר ויקונר ויתוסר דבר [נְשׁקְנֶען, פֶּעְסְטֶעלְן], והמשך לפני הכוונות גב נשפתי לשוכות. בגמרת תוס חֶבֶר [*Gheber*] לנין המכשף, נרמוז לתלס הפרסית. כ׳ נמכוון חָפַר, לומר שריעת וגדילה [פֵיינְקעֶרְנען], ותוס הנהשל על הפניעה [שְׁעִיעְמֶען], או על עזית דבר עקר ושרשוט [שְׁעִיי-פֶּען]. תמנות הנרם

חָבַר
פס ג״כ חָבַר שנמלק ג״כ תקל פְּרֵ״א וכדומה. מענין הנוי נשפתי ערב עי׳ תקת חָפַר, קָבַר כוכרם כמכוון. הכנד חֻבַּר והכנ״פ חֻבַּר או חָבַר, והנוסף הֻתְחַבֵּר יונק, והסתפעל הִתְחַבֵּר, ונמלק תמנו תקור לקמי הִתְחַבְּרוּת.
vrb. origine atque vi duplex (*Pi.* חִבֵּר; *Pu.* חֻבַּר; *Hi.* הֶחְבִּיר; *Hitp.* הִתְחַבֵּר, unde inf. aram. הִתְחַבְּרוּת) 1) conserere, connectere, colligare, a radice *bar*, quam habes etiam in vv. צָבַר, דָּבַר, nonnunquam intrans. consertum, connexum, conjunctum esse, tropice magicam exercere, quod fieri solet inter alia etiam nodis magicis vinciendis, vel incantationibus, quibus quis fascinatur et impotens fit, unde gem. חֶבֶר, magus, pers. *gheber*; 2) sicut חָפַר, incidere, insculpere, hinc stringere, vulnerare, vel lineis tanquam incisis rem quampiam distinguere. Cognata sunt vv. קָבַר, חָפַר, בָּרָא, quos si contuleris, verbum sanscrito-semiticum esse intelliges. LXX. *συνζευγνύναι, ἑξαρτᾶν, συμφωνεῖν, συνέχειν*; part. *ἑχόμενος, μέτοχος; ἐπάδων, φαρμακοῦσθαι; μέτοχος; Pi. κοινωνεῖν, συνάπτειν, συμπροξεῖναι, πορεύεσθαι, ἐνάλλεσθαι; Pu. συμπλέκειν;* חֲבֻרָה, *μετοχή*; *Hitpa. συμμιγνύναι, φιλιάζειν.*
3 pl.: חָבְרוּ
Gn. 14, 3. חברו אל-עמק השדים
part.: חוֹבֵר
Ps. 58, 6. חובר חברים מחכם
part.: וְחֹבֵר
Dt. 18, 11. וחבר חבר ושאל אוב
part. pl.: חֹבְרֹת *fem.*
תחיין חברת
Ex. 26, 3.
וחמש יריעת חברת
Ex. 26, 3.
שתי כתפת חברת
Ex. 28, 7.
כתפת עשו-לו חברת
Ex. 39, 4.
חברת אשה אל-אחתה
Ez. 1, 9.
שתים חוברות איש
Ez. 1, 11.
part. pass.: חֲבוּר *sg.*
חבור עצבים אפרים
Hos. 4, 17.
Pi-el: חִבֵּר *3 perf.*
יריעת חבר
Ex. 36, 10.
2 perf.: וְחִבַּרְתָּ
וחברת את-היריעת
Ex. 26, 6.
וחברת את-חמש היריעת
Ex. 26, 9.
וחברת את-האהל
Ex. 26, 11.
inf. constr.: לַחֲבֹר
לחבר את-האהל
Ex. 36, 18.
3 imperf.: וַיְחַבֵּר
ויחבר את-חמש
Ex. 36, 10. 16.
היריעת
וויחבר את-היריעת
Ex. 36, 13.
3 impf. c. suff.: וַיְחַבְּרֵהוּ
2 Chr. 20, 36. ויחברהו עמו
Pu-al: חֻבַּר *3 perf. p.*
על-שני קצותיו חבר
Ex. 39, 4.
3 perf.: וַיֻּחַבֵּר
אל-שני קצותיו וחבר
Ex. 28, 7.
3 fem.: שֻׁחְבָּרָה
כעיר שחברה-לה יחדו
Ps. 122, 3.
3 imperf.: יֵחָבֵר *Q'ri.*
אשר יבחר אל כל-החיים
Eccl. 9, 4.
3 impf. c. hint.: יֵחָבְרֵךְ *c. suff.*
היחברך כסא הוות
Ps. 94, 20.

Hif-il: הֶחְבִּיר
3*impf. c. h opt.:* אַחְבִּירָה
Job. 16, 4. אחבירה עליכם במלים
Hitpa-el: הִתְחַבֵּר
3*prf. aram.:* אִתְחַבַּר
2 Chr. 20, 35. אתחבר יהושפט
inf. c. suff.: בְּהִתְחַבְּרָךְ
2Chr.20,37. בהתחברך עם־אחזיהו
3 *impf. pl.:* יִתְחַבְּרוּ *p.*
Dan. 11, 6. ולקץ שנים יתחברו
חֶבֶר
מוקדי וכר ונקבת חֶבֶרֶת. מסלסף קף ויע ומיע [ענכתסס, פרייכל], לומר קיס מקומר לעמיקו, וכן כתיב קחד קנכיס. מקמוכם כ"ל כמר חָבִיר, ומתיס פעולייס.
adj. m. (f. חֶבֶרֶת), fortasse passive pro חָבִיר, consociatus, unde: socius, amicus. LXX. *κοινωνός, μέτοχος, ἑταῖρος, φίλος; κοινωνεῖν, προσκεῖσθαι, προστιθέναι, ἔχεσθαι, λοιπός.*
adj. masc.: חָבֵר
Ps.119,63 חבר אני לכל־אשר יראוך
Prv.28,24. חבר הוא לאיש משחית
cum suff.: חֲבֵרוֹ
Eccl. 4,10. האחד יקים את־חברו
pl.: חֲבֵרִים
Jud. 20, 11. כאיש אחד חברים
Cant.8,13. חברים מקשיבים לקולך
constr. pl.: וַחֲבֵרֵי
Jes. 1, 23. וחברי גנבים
pl. c. suff.: חֲבֵרַיִךְ *p.*
Cant. 1, 7. על עדרי חבריך
pl. c. suff.: מֻחֲבֵרֶיךָ *p.*
Ps. 45, 8. שמן ששון מחבריך
pl. c. suff.: חֲבֵרָיו, חֲבֵרֶיהָ
Jes. 44, 11. הן כל־חבריו יבשו
Ez. 37, 16. וכל בית ישראל חבריו
Ez. 37, 19. ושבטי ישראל חבריו
adj. fem. c. s.: חֲבֶרְתֵּךְ
Mal. 2, 14. והיא חברתך ואשת בריתך
חֶבֶר
ז"ו וקן נרכוי כ"ק חֲבֵרִים, ומוק גויר חֶבֶר [כמו מַבָּח־מֶלַח; מַבַּת־מֶבַח; סַבָּל־סֶבֶל] ופקפוק נכוונס. לר"ק סמלנסס מרעיס וקנרי־סקר [סאַכדעלס־נעכאסמען], ויסיס קנכיס סשלוב לכנעכיס, לו שכיוכו קנכת לכניס ליילים, שיכרו עליו נוכות. לר"ש גויר חֶבֶר מאכוון סכ', לומר קוסאיס קסאיס לגוללו. ולע שסטעל יברוּ מן בָּרָה נאכוון כריס וקעיכס ולא כמו שקשבו קלת מעכין קכיס [*s. krî*], כי כרס נאכוון וס לייכו נקשר עס על.
n. m. plural. denom. (a n. חֶבֶר, sicuti מַבָּח a n. מֶלַח), socii vel qui una mercaturam faciunt (parall. בְּנָעֲנִים), vel qui, piscatoriam exercentes, capto cete, grandes carnium partes, tanquam fossas faciendo, excidunt, aut epulantur una. Sunt etiam, qui חֶבֶר a v. חָבַר II. oriundum putent, ut sint magi, qui incantationibus pisces aucupiunt. V. יִבְרוּ scito minime vi emendi (sanscr. *krî*) dici, cum praepositio עַל jungitur, sed potius fodiendi, perfodiendi. Targ. יַעֲבְדוּן עֲלוֹי חַבְרַיָּא שְׁרוּתָא (=חֲבֵרִים, sensu rabbinico). LXX. *Ἐνσιτοῦνται δὲ αὐτὸν ἔθνη (καὶ μεριτεύονται αὐτὸν Φοινίκων γένη).*

pl.: חַבָּרִים
Job. 40, 30. יכרו עליו חברים
חֶבֶר
ז"ו נקסס חֶבֶר וכיכוי חֲבָרִים, ומסכוון נכסכל: ל' סול מרעיס וקנכס [נע־נקסמסנקסכל], ומוס נית קנר כמו סול מרעיס ונית מסתקת עכס יקל, וכנגרת חֶבֶר עִיר, מסמך ומכוכוקוס של יָחִיד. ג' לקס וכוקס חֶלֶף וכמך [לויבעכ־, נקסכנסקמעל]. נגמרת חֶבֶר כידוע ניון לפרסיס עקיקיס, אלר כנלו וסללו יסול מקס, וולק מכוונס של לקת סמוק קנכת וזקליס לזכנת מקמיסון, וכן נקמת נקליס כלכוכס.
n. m. (in pausa חֶבֶר; pl. חֲבָרִים), 1) societas, collegium, sodalitium, unde בֵּית חֶבֶר domus, in qua est communis multorum habitatio, vel in quo multi ad deliberandum et consultandum conveniunt (gemar. חֶבֶר עִיר, *Publicum*, opp. יָחִיד); 2) incantatio (*ἐπῳδή*) fascinus, gem. de Persis antiquis, ignem adorantibus. LXX. *κοινός, κοιτών; ἑταιδή, ἑταιδός, φαρμακεύεσθαι; λάκκος* (חֻפָּר), *κρύπτειν.*
Hos. 6, 9. חבר כהנים
חֶבֶר *p.*
Dt. 18, 11. וחבר חבר ושאל אוב
Prv. 21, 9. 25, 24. רבית חבר
pl.: חֲבָרִים
Ps. 58, 6. חובר חברים מחכם
pl. c. suff.: חֲבָרֶיהָ
Jes. 47, 9. בעצמת חבריך מאד
pl. c. suff.: בַּחֲבָרֶיךָ
Jes. 47, 12. עמדי־נא בחבריך
חֶבְרָה
ז"כ נמכוון חֶבֶר נסלסף ל', ונגמרת חֲבוּרָה, חַבְרִיתָא כיוכל גו, ונשסס יסודית מסס סוס על־יקר.
n. f. societas, sodalitas, sicuti חֶבֶר I., gem. חַבְרִיתָא, חֲבוּרָה. LXX. *κοινωνεῖν.*
לְחֶבְרָה
Job. 34, 8. וארח לחברה עם־פעלי
חֻבָּרָת
ז"כ, וסללון קנור וקשור, לומר מקוס מקנור ומקשור, ווסל ניכוני קל נקנס.
n. f. partic., conjunctio, locus, quo quid conjungitur, conseritur. LXX. *συμβολή, συνάπτειν.*
הַחֶבֶרֶת
Ex. 26, 10. 36, 17. החברת השנית
בַּחֻבָּרֶת *p.*
Ex. 26, 4. מקצה בחברת
Ex. 26, 10. הקיצנה בחברת
מַחְבֶּרֶת
ז"כ וסללנס כמו חֻבָּרֶת, לומר מקוס מקנור ומקשור של כ' קלקיס, ונשסס כנכמס נייון לקלק־לאר של ספר, או לספר מס מסקונר מקלקיס רניס, וכדומס לו חִבּוּר, כי עשס הספר נקרל מְחַבֵּר; ונכקנת מסספר מקנרת יודעס [שַׁדְּדִיעַיִן], לומר הספך של מגרעת. שמות מספריס לכל מסשוררים, כמו מקנרות לתיקל מקל־קריוי, מקנרות עמוקל וכדומס.
n. f. locus, quo res duae junctae sunt, junctura, sicuti חֻבָּרֶת; rabbinice de tomis alicujus libri, vel rhapsodiis carminis majoris, vel singulis collectorum in unum corpus poëmatum partibus (veluti *Machberot Itiël, Machberot Immanuël*, qua in connexione perperam a plerisque *Mechabberot* effertur et scribitur). Auctor libri חִבּוּר, ipse liber חִבּוּר dicitur. In arithmeticis מַחְבֶּרֶת, additio, τῇ מַגְרֶעֶת h. e. subtractioni opponi solet. LXX. *συμβολή, συνάπτειν.*
בָּרֶת *p.* בַּמַּחְבֶּרֶת
Ex. 26, 4. במחברת השנית
Ex. 26, 5. אשר במחברת השנית
36, 12.
Ex. 36, 11. מקצה במחברת
Ex. 36, 11. במחברת השנית
Ex. 36, 17. הקיצנה במחברת
cum suff.: מַחְבַּרְתּוֹ
Ex. 28, 27. 39, 20. לעמת מחברתו
מְחַבֶּרֶת
ז"כ וקן נרכוי נכ"ק מְחַבְּרוֹת, ומסלסף כל דכר מסקנר ומסקנר, כמו קורות או נכול, מסדניך לכר נדכר.
n. f. pluralet. (מְחַבְּרוֹת), tigna jungentia, fibulae ferreae. LXX. *δοκός, στροφεύς.*
pl.: לַמְּחַבְּרוֹת
2 Chr. 34, 11. ועצים למחברות
pl.: וְלַמְּחַבְּרוֹת
1 Chr. 22, 3. ולמחברות הכין דויד
חֲבָרָה
ז"כ וסללון קפוסס, לומר שרע וגדול מפלע מס [שעריעמע, לייכקעכע], ומסמוסס פעולייס, ונגמרת וקלרמי חַפּוּרָא נקמת מקלסו, עי' ספרי קרוני פניניס י"כ, מ"כ.
n. f. pass., incisum, vulnus, plaga, ab incidendo, gem. חַפּוּרָא, nomen eadem radici (*far, bar*), innixum, v. Charuze Peninim XII, 42. LXX. *μώλωψ.*
pl. c. suff.: וּבְחַבֻּרָתוֹ
Jes. 53, 5. ובחברתו נרפא־לנו
חֲבוּרָה
ז"כ וסללקו כמו קנוסס, וכן נקרנוס חַבּוּרָא. סרכוי חַבּוּרָה. נעכני קנר לגון שרשוע נדכר [לייכקעכענ], וסכנוכות נדוסות לגללנו.
n. f. (pl. חֲבוּרוֹת, sicuti חֲבוּרָה), incisio, vulnus, targ. חַפּוּרָא, arab. *chabara*, incidere, insculpere. LXX. *μώλωψ.*
Ex. 21, 25. חבורה תחת חבורה
וַחֲבוּרָה
Jes. 1, 6. פצע וחבורה
cum suff.: לַחֲבֻרָתִי
Gn. 4, 23. וילד לחברתי
pl.: חַבְרוֹת
Prv.20,30. חברות פצע תמרוק ברע
pl. c. suff.: חַבּוּרֹתַי *p.*
Ps. 38, 6. נמקו חבורתי
חַבְרְבָּרָה
ז"כ מסוכני חֲבַרְבָּר ומנמך קך נרכוי, וסללנס כמין שרשוניס וגדולים נעור, כי כפל הנרע הקלע הפעולס, כלנר הלעתי נספרי מ"ק, ופס לפ"ו מעקיס עקלים של כמר [טוטעלעקען], סכלקו לעין כמו שרשוניס, ונקרנוס עוד חַבַרְבָּר הפעל עס פעולי שלו. ולע שרשס של נקת נגמרת חַבַרְבָּר מרנס שלסכיכו, ע"ס קנכרכוקיו כנמר. ונגמרת מת עסקיס לסלן קנכרכת? כל סוס נכת לנכר נכת לין נר נכת קלס לתיק קנכרכת מיק וכו'.
n. f. pluralet. (a m. s. חַבַרְבַּר) incisiones in cute factae eaeque passim linearum vel maculorum instar tanquam insculptae (*eingekerbt*), maculae vel lineae variegatae leopardorum, unde targ. חַבַרְבַּר, lineis versicoloribusque maculis distinctus, gemar. de genere anguium. LXX. *ποικίλματα.*
pl. c. suff.: חַבַרְבְּרֹתַיִן
Jer. 13, 23. ונמר חברברתיו
חִתְחַבְּרוּת
ז"כ, וסוק מקול סמתפעל ע"ל לרמי, וסלכון לגון קנור ולנוק, ונמוק לך נדכיכל, לאלר כל סנגכו על דכך שפת לקס.
n. f. inf. hitpa. aramaizans, conjunctio, commixtio. LXX. *συναναμίξις.*
Dan. 11, 23. ומן־התחברות אליו
חֶבֶר
נקרמי כמו נעכני חָבֵר, רע ועמית.
n. m. aram., hebraico חָבֵר par atque aequale. LXX. *φίλος.*
pl. c. suff.: וְחַבְרוֹהִי
Dan. 2, 13. וחברוהי להתקטלה
ולחנניה מישאל ועזריה
Dan. 2, 17. חבריהי
Dan. 2, 18. יהודרן דניאל וחבריהי
חַבְרָה
ז"כ לרמי כמו נעכני חֲבֵרָה, ונמוק סמס סוס עוד ניוכי. סרכוי חַבְרָן וכנכוי סרכוי חַבְרָתָה.
n. f. aram. (pl. חַבְרָן; constr. חַבְרַת), hebr. חֲבֵרָה respondens, gr. *ἄβρα*, socia, comes. LXX. *λοιτή.*
def. c. suff.: חַבְרָתָהּ
Dan. 7, 20. וחזוה רב מן־חברתה
חָבוּר
זעפ לנסר נקרס סיוק וגק קקת סרר בש קלל ריש לל־ע־ן, סרולן קלמס וקק"כ תימס וקק"כ יסס, ויקנל נסר מגדון ויקן קלל כרכעיס נקון ספרס. ונקרת נ"כ בבר ונערני קקנור, ותמוס סנרס קנס לסלוס. וכ"ל מסכוונו כמו כב־נר [Khûb-pâr] כפרסי מפקס סודו, לומר נעל יפוק גדויס [אַנְקוּפְעריג], ודוק.
n. pr. fluvii Mesopotamici, qui prope *Rasal-Ain* infra montes *Masicos* oritur, exceptoque *Mygdonio*, confecto suo versus occidentem cursu, in Euphratem se effundit, non procul a Circesio (כַּרְכְּמִישׁ). Nominatur etiam חָבֹר, nomine hebraico, graece *Χαβώρας, Ἀβδόρας, Ἀβώρας.* Fortasse nomen ejus persicum originem duxit ex lingua indica, ut a litoribus amoenis nuncupatus sit *Khûbpâr*, h. e. *εὔκρημνος* (schönuferig).
וְחָבוֹר
1 Chr. 5, 26. ויביאם לחלח וחבור
וּבְחָבוֹר
2Rg.17,6 וישב אותם בהלחובחבור
2 Reg. 18, 11. וינחם בחלח ובחבור

חָבַשׁ

פעל כוול, וסעתיל יַחְבֹּשׁ, יֶחְבַּשׁ, סכוונס נכיפס ומלנסס וקניכס סניכ [קוומיללען, -ניכלען, -קלייכען], ד"ס מקניכת הפעל ומענעס, נכפל יפס הפעול. מקנוס הרפס וכדומס סמסלל על מקול דנר, כמו פנע וקנוסס, ומוס חֹבֶשׁ רופס, לומר מקוק סנוף לו מקנס המכס, נמסלל על מוניע. כ'

כסוי ועשוי [פֿערפּעלצן, פֿערגעגן], כמו קנב פנים כעטון [כּחצן]. ג׳ עלר נעם ולקיחת עתק מזכרם. סכנב מעכין מסתיאם וקתיאם אל נכי נכסות. תעלות מזכר לפי קקור מלמון ולפי מזוי נשפתי מעכב חָבַשׁ, מכמלת גב׳ כמפעל לְבַשׁ, וכן בָּאַשׁ, שְׁבַשׁ נאלמי, בְּאַת וכלומם, מכל נמרכו מכוונם אל לניפם וקניכם ומקיכם וקקול, וכן sanscr.] מזכר נשפתי מעכב כמו נסודו p. *pûsh*-] ופרסי [*bhûsh*, *was*, *paç* l. *ves*-tire, *ves*-tis; רומי ויוכי [iden goth.] גרמני ואנגלני [gr. *ἔσ-θος* ga-*vas*-jan, *vas*-ti; pol. *pas*], מכל ניקול מתעוכם ומכוונו, כי מת׳ מקנב מוצג ועמי״, כאמר כיכו אלל חָבַשׁ חָבַל, חָבַק, חָבַר ע״י [l. *bat*-uere] מזווי נשפתי קלם ועכב.

verb. trans. (imprf. יַחֲבֹשׁ, יֶחְבַּשׁ) amicire, vincire, velare, contegere, v. c. de amiciendo vel imponendo apice seu diademate, de capite bysso (שֵׁשׁ) cingendo; obligare, veluti vulnera, unde חֹבֵשׁ, qui chirurgiam exercet, tropice qui medicinam calamitatum adfert vel rei publicae vel privatae Deinde: occulere, abdere (Job. 40, 13); denique: imperio coercere, cohibere, continere, h. e. dominari. Radix verbi est בַּשׁ, sanscr. *bhûsh*, quae radix sanscrito-semitica insita est etiam vv. פָּשַׁת, שָׁבַשׁ, פָּשַׁשׁ, לָבַשׁ, persico *pûsh*-iden, latino *ves*-tiendi verbo; ה enim, sicuti in verbo *bat*-uendi (Suet. Calig. LIV.) תָּבַשׁ, praepositio est, vim nativam leniter varians. LXX. *δέειν*, *ζωννύειν*, *περιτιθέναι*, *συμπλέκειν*, *καταδέειν*, *μοτοῦν*, *ἴασθαι*, *πάλιν ἀποκαθιστάναι*; *ἐπισάττειν*, *δύειν*, *δῦναι*; *Pi.* *δεσμεύειν*, *ἀνακαλύπτειν*; *Pu.* *κατάδεσμος*.

2 *perf.*: וְחָבַשְׁתָּ
Ex. 29, 9. וחבשת להם מגבעת
2 *pl.*: חֲבַשְׁתֶּם
Ez. 34, 4. ולנשברת לא חבשתם
part.: חֹבֵשׁ
Jes. 3, 7. לא־אהיה חבש
part. pass.: חָבוּשׁ
Jon. 2, 6. סוף חבוש לראשי
part. pl.: חֲבוּשִׁים
Jud. 19, 10. צמד חמורים חבושים
pl.: חֲבֻשִׁים
2 Sam. 16, 1. וצמד חמרים חבשים
Ez. 27, 24. בחבלים חבשים
inf. constr.: חֲבֹשׁ
Jes. 30, 26. ביום חבש יי׳
inf constr.: לַחֲבֹשׁ
Jes. 61, 1. לחבש לנשברי־לב
inf. c. suff.: לַחֲבָשָׁהּ
Ez. 30, 21. לשום התול לחבשה
imperat.: חֲבֹשׁ
Job. 40, 13. פניהם חבוש בטמון
Ez. 24, 17. פארך חבוש עליך
imperat. pl.: חִבְשׁוּ
1 Reg. 13, 13. חבשו־לי החמור
1 Reg. 13, 27. חבשו־לי את־החמור
1 *imperf.*: אֶחְבֹּשׁ
Ez. 34, 16. ולנשברת אחבש
1 *impf. c. h. opt.*: אֶחְבְּשָׁה־
2 Sam. 19, 27. אחבשה־לי החמור
1 *impf. c. suff.*: וָאֶחְבְּשֵׁהוּ
Ez. 16, 10. ואחבשך בשש
3 *imperf.*: יַחֲבֹשׁ
Job. 34, 17. האף שונא משפט יחבוש
3 *imperf.*: יַחְבֹּשׁ, וַיַּחְבֹּשׁ
Gn. 22, 3. ויחבש את־חמרו
Lev. 8, 13. ויחבש להם מגבעות
Num. 22, 21. ויחבש את־אתנו
2 Sam. 17, 23. ויחבש את־החמור
1 Reg. 2, 40. ויחבש את־חמרו
1 Reg. 13, 23. ויחבש־לו החמור
3 *imperf.*: וַיֶּחְבֹּשׁ
Job. 5, 18. כי הוא יכאיב ויחבש
3 *impf. c. suff.*: וַיַּחְבְּשֵׁנִי
Hos. 6, 1. יך ויחבשנו
3 *fem.*: וַתַּחְבֹּשׁ
2 Rg. 4, 24. ותחבש האתון ותאמר
3 *pl.*: וַיַּחְבְּשׁוּ
1 Reg. 13, 13. ויחבשו־לו החמור
3 *pl.*: וַיַּחְבְּשׁוּ *p.*
חבשו־לי את־החמור
1 Reg. 13, 27. ויחבשו
Pi-el: חִבֵּשׁ
Job. 28, 11. מבכי נהרות חבש
part.: וּמְחַבֵּשׁ
Ps. 147, 3. ומחבש לעצבותם
Pu-al: חֻבַּשׁ
3 *perf. f.*: חֻבְּשָׁה
Ez. 30, 21. והנה לא־חבשה
3 *pl.*: חֻבְּשׁוּ *p.*
Jes. 1, 6. לא־זרו ולא חבשו

חֻבֶּת

פעל לנ׳-עוכר כ״ם נגוד מכנ׳, ומכוונם ל״ך כמו נעכני מכנו ונזפת כוב מכנ׳, לזון לפיס ונזול, ומוס יסיס מזם חֻבַּת נכמי חֻבְּתִים, ולנ׳ מתקוור לי׳. עי׳ מזמות.

v. inusit., quocum nonnulli arab. *khabaça* (unde *khubz*, panis) et aethiopicum *hebest* componunt, vi coquendi. Acclamat dialectus gemarica, sed caret haec collatio adhuc analysis historiaeque confirmatione, sine qua vacillat atque claudicat.

חֻבַּת

ג״ו ומך נכמי חֻבָּתִים, מסלמם ל״ך מפמם [נפקוועלק], כאמר לזכנ מכנו נעכני, וכן נפמת חֻבַּת נגמלת, מכנ׳ מפכל ומפמם, כמו מכני׳ כמן גדול ליתן ועכיכתן [מכמוס דף ל״ו], וכן מסלמ ומקנכים וס״ן, ומכל מלם נרפס זמוק לזון מפמם. ל״ך מסלמם כמו מלפם, ומעזם מנכ׳ים, מלמון מעזם מלפם, ועוד פקמוק נדכני.

n. m. pluralet. (חֻבָּתִים), epulae a pistoribus cocisve confectae, opus dulciarium, cui notioni assentit Gemara (*Menahot* f. 96. חֻבָּתִי כַּתָּנוּ גָּדוֹל לְיִשְׂחָק וַעֲרֵיבָתָן). Alii *sartaginem* interpretantur, sicuti LXX. *τήγανον*.

pl.: חֻבָּתִים
1 Chr. 9, 31. על מעשה החבתים

מַחֲבַת

ג״כ ל״ך מקנכ מן חֻבַּת, ומלמון כלי לנלים וקליס לו מלפם [נרפֿסט־נפֿלנכע, נרפֿעפֿפֿלנכע], ולנ׳ מתקוור לי׳ מסנוך.

n. m. (ut quidem nonnulli censent, ex חָבַת mutilatum), sartago. LXX. *τήγανον*.

Lev. 6, 14. על־מחבת בשמן תעשה
Lev. 7, 9. במרחשת ועל־מחבת
Ez. 4, 3. קח־לך מחבת ברזל
הַמַּחֲבַת
Lev. 2, 5. ואם־מנחה על־המחבת
וְלַמַּחֲבַת
1 Chr. 23, 29. ולמחבת ולמרבכת

חַג

v. s. r. חָגַג *p.* 370.

חַגָּא

v. s. r. חָגַג *p.* 371.

חָגַב

פעל לנ׳-עוכר כ״ם נגול, ומכוונם לנוכ ומקוף לגול ומתקנות [ומתמעלן, יך פעלכילדען], ומוס מסס מכנ׳, וכן נפמת מזלות מזכר ומכוון נזפתי מעכב. כי נמנומו חָגַב, וכן גֵּב לעיל, ונגמלת כמו כן גֵּב, נמכוון לפוף ונכוב.

v. inusit. se jungere, coire, congregare, a radice *gab*, q. v. supra, unde גֵּב gemaricum, vi colligendi.

חָגָב

ג״ו, ומלמם מין לכנם, לפכ נפגדם ועדם וכגמת יפע[סייעקקען-עכופפ], וכן נפמת גּוֹבִי, גּוֹבֵי, לפכ ג״כ מזכר סוס, וכן לכנם כילוע נדומם לו. נזפם שומכונית חַרְגֹּבָה סילועם, וום כמו חָגָב נלמי, נסמלנעות הל׳.

n. m. locusta gregaria, magnis examinibus vagans, syn. אַרְבֶּה et גּוֹבַי, גּוֹבִי, quae nomina ejusdem radicis propagines sunt, samarit. חַרְגֹּבָה(def.), injecta liquida, aram. חֲגָבָא. LXX. *ἀκρίς*.

חָגַב

2 Chr. 7, 13. והן־אצוה על־החגב

חֲגָבָה

Lev. 11, 22. ואת־החגב למינהו
Eccl. 12, 5. ויסתבל החגב
pl.: כַּחֲגָבִים
Num. 13, 33. ונהי בעיניני כחגבים
Jes. 40, 22. וישביה כחגבים

חָגַג

פעל נולד, ומכוונם נדלוף על חַג, לומר קולל ולול ליל ולקול, כככול ולמיקם [קרייזען, עפֿעלנען]. ומוס מסמלת על עזית וקליסת יום עוב, על עלות לרגל וכלומם מן מזמלות. מסמלת נזפתי מעכב עי׳ מתק קוג.

v. intr., sicuti חָגַל circulare, saltare, exsultare, tripudiare, choreas ducere, festum agere, semel: vertigine agi, de ebriis. LXX. *ἑορτάζειν*, *ταράσσειν*.

2 *pl.*: וַחֲגַגְתֶּם
Ex. 12, 14. וחגתם אתו חג לי׳
Lev. 23, 41. וחגתם אתו חג לי׳
Nu. 29, 12 וחגתם חג לי׳ שבעת
part.: חוֹגֵג
Ps. 42, 5. המון חוגג
part.: וְחֹגְגִים
1 S. 30, 16. אכלים ושתים וחגגים
inf. constr.: לָחֹג
Zach. 14, 18. 19. לחג את־חג הסכות
inf. constr.: וְלָחֹג
Zach. 14, 16. ולחג את־חג הסכות
impt. fem.: חֲגִי
Nah. 2, 1. חגי יהודה חגיך
2 *imperf.*: תָּחֹג
Ex. 23, 14. שלש רגלים תחג
Dt. 16, 15. שבעת ימים תחג לי׳
2 *pl.*: תָּחֹגּוּ
Lev. 23, 39. תחגו את־חג־יי׳
Lev. 23, 41. תחגו אתו
2 *pl. c. suff.*: תְּחָגֻּהוּ
Ex. 12, 14. חקת עולם תחגהו
3 *pl.*: יָחֹגּוּ
Ps. 107, 27. יחוגו וינועו כשכור
3 *pl.*: וְיָחֹגּוּ
Ex. 5, 1. ויחגו לי במדבר

חַג

מן חָגַג, ג״ו ומסמך חַג וכככוי חַגִּי, ומכלון יום עוב ומועד ומנמון ומס קג קג, עזם קג [פֿעסט, -פֿייער], ומילוע מסמכם. ונגמלת ילוע מוס חֲגִיגָה. ומופמני מסמלל על קכנן מקג, כמו נמקמו קג נעכופים, קלב קגי וכלומם.

n. m. (c, חָגּ, c. s. חַגִּי) festum, publicae laetitiae celebratio, tropice de victima solenni, velut in uno de ultimis versibus grandis Hosianae (Ps. 118, 27). LXX. *ἑορτή*, תִּתְקַשְּׁרוּ חָג, חָגּ, חָגּ *ἑορτάζειν*.

חָגּ *p.* חָגַג
Ex. 10, 9. כי חג־יי׳ לנו
Ex. 12, 14. וחגתם אתו חג לי׳
Ex. 13, 6. וביום השביעי חג לי׳
Ex. 23, 15. את־חג המצות תשמר
34, 18.
Ex. 32, 5. חג לי׳ מחר
Ex. 34, 25. זבח חג הפסח
Lev. 23, 6. חג המצות לי׳
Lev. 23, 34. חג הסכות שבעת ימים
Lev. 23, 39. תחגו את־חג־יי׳
Lev. 23, 41. וחגתם אתו חג לי׳
Num. 28, 27. חג שבעת ימים
Num. 29, 12. וחגתם חג לי׳
Dt. 16, 10. ועשית חג שבעות לי׳
Dt. 16, 13. חג הסכות תעשה לך
Jud. 21, 19. הנה חג־יי׳ בשילה
1 Reg. 12, 31. ויעש ירבעם חג
1 Rg. 12, 33. ויעש חג לבני ישראל
2 Chr. 30, 13. לעשות את־חג המצות
את־חג המצות שבעת
2 Chr. 30, 21. 35, 17. ימים
Esr. 3, 4. ויעשו את־חג הסכות
Esr. 6, 22. ויעשו חג־מצות
Neh. 8, 18. ויעשו־חג שבעת ימים
Ps. 118, 27. אסרו־חג בעבתים
Jes. 30, 29. בליל התקדש־חג
Ez. 45, 21. חג שבעות ימים
Hos. 9, 5. וליום חג־יי׳
Zach. 14, 16. ולחג את־חג הסכות
Zach. 14, 18. 19. לחג את־חג הסכות

וְחַג
Ex. 23, 16. וחג הקציר
Ex. 23, 16. וחג האסיף בצאת השנה
Ex. 34, 22. וחג שבעת תעשה
Ex. 34, 22. וחג האסיף

חַגָּ *p.*
1 Rg. 8, 65. את־החג וכל־ישראל עמו
2 Chr. 7, 8. ויעש שלמה את־החג־
Ez. 45, 23. ושבעת ימי־החג

וְהֶחָג
2 Chr. 7, 9. והחג שבעת ימים

בְּחַג
1 Reg. 8, 2. בירח האיתנים בחג
2 Chr. 5, 3. כל־איש ישראל בחג
Neh. 8, 14. בחג בחדש השביעי
Ez. 45, 25. בחג יעשה כאלה
constr.: בְּחַג
Dt. 16, 16. בחג המצות
2 Chr. 8, 13. בחג המצות
Dt. 31, 10. שנת השמטה בחג הסכות
וּבְחַג
ובחג השבועות ובחג
Dt. 16, 16. הסכות
ובחג השבעות ובחג
2 Chr. 8, 13. הסכות

חָג

כֶּחָג
1 Reg. 12, 32. כחג אשר ביהודה
cum suff.: חַגִּי
Ex. 23, 18. ולא־ילין חלב־חגי
cum suff.: חַגֵּנוּ
Ps. 81, 4. בכסה ליום חגנו
cum suff.: בְּחַגֶּךָ p.
Dt. 16, 14. ושמחת בחגך
cum suff.: חַגָּתָהּ
Hos. 2, 13. חגה חדשה ושבתה
pl.: חַגִּים
Jes. 29, 1. חגים ינקפו
pl.: בַּחַגִּים
Ez. 45, 17. בחגים ובחדשים
pl.: וּבַחַגִּים
Ez. 46, 11. ובחגים במועדים
pl. c. suff.: חַגֶּיךָ
Nah. 2, 1. חגי יהודה חגיך
pl. c. suff.: חַגֵּיכֶם
Am. 5, 21. מאסתי חגיכם
Am. 8, 10. והפכתי חגיכם
Mal. 2, 3. פרש חגיכם

חָגָא

ג״כ, ומסלסל כמו חָגָה נס׳, גויר קנג, לומר הסיק נככים והתנועע רעד ופלטות [ניעטערן], כי מחמוין של חגיג״ל פקפוק וכלכול כידוע.
n. f. (a v. חָגַג, pro חָגָה), tremor, commotio genuum. LXX. φόβητρον.

לְחַגָּא
Jes. 19, 17. למצרים לחגא

חָגָה

פעל שבשאר לך בנוב חָגְרִים, ומסלסל לד״ק כמו קנג בעברי, לומר התנוססות ונקישת מקסה ומסקר [זיך פלי־טערן], וסוף שקר, כי בעברי הפעל גויר הסס. לד״ק כמו בערבי קנ׳, אלקמוי וקנוץ יקד בחקוס לחק, וגם וס לת מתעוור. וכ״ל שתמות הסרש של חָגָה כמו חָקָה, לומר נקיכס ופכילס ונקיכס ונקישס [לייכטיגען, לייכטערנען], ושל הסס לקמן כמו נקיק ונקלה פרץ ונקיע, וכן בשת פרשוסו הרחשוכיס, ושולי בדומס לו חג הפעל בחסון לחק, ומוס חָגָא [מסוכרי חג] לשון פרץ, ונכיך עיון.
vrb. inus., quocum nonnulli arab. chag'a, h. e. profugere, perfugere, conferunt, idque male; quandoquidem verbum arabicum ab ipso nomine oriundum est. Quin sic interpretandum hoc verbum videtur, ut sit verbi חָקָה forma mollior, de incidendo seu insculpendo, unde חַגֵּו, rima, fissura, quemadmodum jam veteres explicuere (cf. ac-uere, occ-are, germ. egg-en). Comparari oportet huic verbo חָג, indeque חָגָא a m. חוֹג (פֶּרֶץ), pro חָגָא.

חַגָּו

ג״ו, ובשבת לך בסיכי חַגְוֵי הרכוס נקיק ופרץ ונקיע, ר׳ קנו־סלע כמו נקיקי סלע, ובקרנוס בְּחַגְוֵי שַׂפְעָנוּן־רישסע, -שַׂפְחָסְנע, -שלוס־טען]. השתקל משקל סָתָו, חֲצָו, בָּדָו, קָצָו, וכל שלש מיכים יונקים מן סָחוּ, חָגוּ, חָדוּ, חָגוּ, ותקיד וס נקרמי, כשבר הוכשקיתו נדוק ומנוסס בספרי משש קף קע״ו.
n. m. (unde plur. c. חַגְוֵי, ortum illud ex חָגוּ ad s. f. סָתָו, חֲצָו, בָּדָו), rimae, fissurae rupis s. petrae, fauces, angustiae, targ. חַגְוֵי טַוָּרָא LXX. ὀπὴ, τρυμαλιά, σκέπη.
pl. constr.: בְּחַגְוֵי
Cant. 2, 14. יונתי בחגוי הסלע
Jer. 49, 16. שכני בחגוי הסלע
Obad. 1, 3. שכני בחגוי־סלע

חָגַל

v. s. חַרְחֹגֶל p. 433.

חָגַר

פעל נודד והעתיד יַחְגֹּר, הסלסל שנוס מתכיס ונכיעס מויסס ומויכס קוזק וקשור ווכיוס [קומענישען, פַּעסטי־גען], ושאלות רכות, כמו על סנקס. מסביב וסגיכס, ווסף תעלות הקנוסה. ומוס תכין כלמלוס ויקרנו מתסגרותיסס [תליס ״ק ע״ו], בתכוון נודד סיות נלר ונוקס ופקד [פנגסטען, ניעטערן], לומר נפקד יכלו מתסגרותיסס. ע׳ מיכס ו׳ מ״ו יכרנו מתסגרותיסס, ונסמך תרנ נלשון ישתעל סיות נכוקס. תעלות הסרש נ״כ חֲגֹר, וכמלס הסרש גם כפעל סָגַר, וכל לשון סגיכס ותקיעס מסביב, וכן הסרש גַּר, אלר מתכו הסס גַּר, כתפסק גַּר [קומפופעכוכן], ולוס פרק כתל מעס נר, לומר ניפכון ויתפעש תכתל מעל גדותיו ודוק. הסווי נשפתי מערב ע׳ תפת סנר. ותלר בלשון מעכס קנר מלשון עכוב, לומר עניכיס, תכיל מפעל שלפניכו.
vrb. trans., cingere, accingere; circumdare, obsessum habere, vexare, unde intr. angi, trepidare, ἀπορεῖν (2 Sam. 22, 46.), cf. חָרַג, apud Arabes potissimum. Radix est חָ, גַּר, unde גֵּר, complexus litorum (Umuferung), Job. 28, 4., סָ־גַר, circumcirca circumcludere, q. v. Mishnice חָגַר, retardare, remorari. LXX. ζωννύειν, περιζωννύειν, ἀναζωννύναι, ἀναλαμβάνειν, ἐνδύειν, σφάλλειν; חֲגֹר, κυρτός.
3 fem.: חָגְרָה
Prv. 31, 17. חגרה בעוז מתניה
2 perf.: וַחָגַרְתָּ
Ex. 29, 9. וחגרת אותם אבנט
3 pl.: חָגְרוּ
Jes. 15, 3. בחוצתיו חגרו שק
Thr. 2, 10. חגרו שקים
3 pl.: וַיָּחְגְּרוּ
Ez. 7, 18. 27, 31. וחגרו שקים
part.: חֲגֹר
1 Rg. 20, 11. אל־יתהלל חגר כמפתח
2 Reg. 3, 21. מכל חגר חגרה
part. pass.: חָגוּר
Jud. 18, 11. חגור כלי מלחמה
1 Sam. 2, 18. נער חגור אפוד בד
2 Sam. 6, 14. ודוד חגור אפוד בד
2 Sam. 20, 8. ויואב חגור מדו
2 Sam. 21, 16. והוא חגור חדשה
part. pass.: הֶחָגוּר
Jud. 18, 17. החגור כלי המלחמה
part. pl.: חֲגוּרִים
Ex. 12, 11. מתניכם חגרים
Jud. 18, 16. חגורים כלי מלחמתם
Dan. 10, 5. ומתניו חגרים
p. pass. constr.: חֲגֻרַת
Joel 1, 8. כבתולה חגרת־שק
inf. constr.: וְלַחְגֹּר
Jes. 22, 12. ולקרחה ולחגר שק
imperat.: חִגְרוּ
2 Rg. 4, 29. ויאמר לגיחזי חגר מתניך
2 Reg. 9, 1. ויאמר לו חגר מתניך
Ps. 45, 4. חגור חרבך על־ירך
impt. fem.: חֲגָרִי־
Jer. 6, 26. בת־עמי חגרי־שק
impert. pl.: חִגְרוּ
1 S. 25, 13. חגרו איש את־חרבו
Jer. 4, 8. על־זאת חגרו שקים
Joel 1, 13. חגרו וספדו הכהנים
impt. pl.: וְיַחְגְּרוּ
2 Sam. 3, 31. וחגרו שקים
pl. fem.: חֲגֹרְנָה
Jer. 49, 3. חגרנה שקים
2 imperf.: תַּחְגֹּר
Ps. 76, 11. שאריח חמת תחגר
3 imperf.: יַחְגֹּר
Lev. 16, 4. ובאבנט בד יחגר
3 imperf.: וַיַּחְגֹּר
Lev. 8, 7. ויחגר אתו באבנט
Lev. 8, 7. ויחגר אותו בחשב
Lev. 8, 13. ויחגר אתם אבנט
Jud. 3, 16 ויחגר אותה מתחת למדיו
1 Sam. 17, 39. ויחגר דוד את־חרבו
1 S. 25, 13. ויחגר גם־דוד את־חרבו
3 impf. c. suff.: יַחְגְּרֶהָ
Ps. 109, 19. ולמזח תמיד יחגרה
2 pl.: וַתַּחְגְּרוּ
Dt. 1, 41. ותחגרו איש את־כלי
3 pl.: יַחְגְּרוּ
Ez. 44, 18. ולא יחגרו בירס
3 pl.: וַיַּחְגְּרוּ
2 Sam. 22, 46. ויחגרו ממסגרותם
*ויחתגר ממסגרותיהם Ps. 18, 46.
3 pl.: וַיַּחְגְּרוּ
1 S. 25, 13. ויחגרו איש את־חרבו
1 Rg. 20, 32. ויחגרו שקים במתניהם
3 fem.: תַּחְגֹּרְנָה
Ps. 65, 13. וגיל גבעות תחגרנה
חָגוֹר
תוקפי זכר ואף נסמך סכנוי חֲגוֹרֵי. סרכון פעולי, לומר קנור ומוזרו ומשוכס [נעניכעען], וכל תוקפי כוס פעולי נסקק לנוור, ועכך עס חֹגֵר שוס, ודכוק חֹגֵר חֲגֹרָה לוכנו דומס לו נכמוס.
adj. m. pass. pluralet. (חֲגוּרֵי), accinctus. LXX. ἐζωσμένα.
pl. constr.: חֲגוֹרֵי
Ez. 23, 15. חגורי אזור במתניהם
חָגוֹר
ג״ו נתמוטו מופעט כמו שקוד, מלוש, קלוס, ונתעטס. מסלסל קנוסה ותוור מויס ותקוד [נוכע, נירעגל], ומוף סוכר לסרש סנט.
n. m. abstr. (ad s. n. מָלוֹא, שָׁחוֹר, חָלוֹם), usu tamen concretivo; cingulum, subligaculum, zona. LXX. ζῶσις, περίζωμα, ζώνη, ζωννύειν.
2 Sam. 20, 8. ועלו חגור חרב
וְהַחֲגוֹר
Prv. 31, 24. והחגור נתנה לכנעני
cum suff.: חֲגוֹרוֹ
1 Sam. 18, 4. ועד־קשתו ועד־חגורו
חֲגֹרָה
ג״כ מן חָגוֹר לעיל, ומסכוון מחלסו.
n. f. (a m. חָגוֹר), cingulum. LXX. περίζωμα, ζώνη, παραζώνη.
2 Reg. 3, 21. מכל חגר חגרה ומעלה
Jes. 3, 24. ותחת חגורה נקפה
וַחֲגֹרָה
2 S. 18, 11. עשרה כסף וחגרה אחת
Jes. 32, 11. וחגרה על־חלצים
cum suff.: בַּחֲגָרָתוֹ
1 Reg. 2, 5. בחגרתו אשר במתניו
pl.: חֲגֹרֹת
Gn. 3, 7. ויעשו להם חגרת

מַחֲגֶרֶת

ג״כ מסוכרי מַחֲגֹר [כנמוך כמלך עוד מַחְגֵּר כלמיון המכוון]. מסלסל מקנוד ומקשור [קומענילטונג], וילוע מסגרת.
n. f. abstr. (a m. מָחְגֵּר, gem. מַחֲגֵּר), accinctûs, procinctus. LXX. περιζωννύειν.
Jes. 3, 24. ותחת פתיגיל מחגרת שק

חַד

adj. v. s. חָדָד p. 371.

חַד

שם מספר נלמי [ונעכני לך ניקוקל לג, ג׳], לשון מקד, ולכלכס חֲדָה נכמוך חֲדָת [לשון, לייכע]. תעלות הסרש לך כמו שלמרתי וקישתי לעיל לשל לקד, כ״ל קד שרש גס לקד, וכן נכוולו [s. âdi] לשלון, וכן נלקלכני [sl. jed-in], וס״כ תנים הטעות שם. כקדם קוקר כפעל ועמיי, וקד שנעס יוול נדקלוק.
numer. aram. (hebr. nusquam, nisi Ez. 33, 30.), unus, f. חֲדָה, una, c. חָדָת. Hebraice אֶחָד, addita litera prosthetica; חַד enim radix est, âd-i apud Indos, jed-in apud Slavos. Ergo אֶחָד hebraicum hoc loco ponendum erat, nisi èka sanscr. conferendum nobis visum esset et commoditati legentium consulere voluissemus. LXX. εἷς, μία, πρῶτος; בַּחֲדָה, εἰςάπαξ; חַד שְׁבָעָה, ἑπταπλασίως.
masc.: חַד
Dan. 2, 31. ואלו צלם חד שגיא
Dan. 6, 3. דר דניאל חד מנחון
Dan. 7, 5. ולשטר־חד הקימת
Dan. 7, 16. על־חד מן־קאמיא
Ez. 33, 30. ודבר חד את־אחד
fem.: חֲדָא
Dan. 4, 16. אשתומם כשעה חדא
Dan. 6, 18. והיתית אבן חדא
Esr. 4, 8. כתבו אגרא חדא
fem.: חֲדָה adv.
Dan. 2, 9. חדה־הוא דתכון
Dan. 7, 1. בשנת חדה לבלשאצר
Esr. 5, 13. 6, 3. בשנת חדה לכורש
fem.: בַּחֲדָה adv.
Dan. 2, 35. באדין דקו כחדה

חָדָד

פעל נודד והעתיד יַחֲדֹּד [כמו יָחֹד] והסלסל מקוכן ומעוקל מלוטש ומשונן [נוגעשפיצט, שַׁאַרף ויין], וכן קד נעכני ונגמרת. מסמשל על נקיטות סלכני וקלות, ובי כל קף גס נסמשל כוס, וכן תמלסמו נשפתי ערב. מכוסף חָחָד ומעתיד יַחֲדֹּד כמו יָחֹד יוסף, לומר קדוד ושכון. תעלות הסרש מעכין קכון ושכון גס נשפתי מערב, כמו sanscr. kad, נהולו וכומי ולקלכני kath, khod; l. cûd., cat.; sl. [kôd.; gr. κηδ.; l. caed. עי׳ תקת. בָּדַד, בָּתַת.
vrb. intr. (imp. הָחַד pro חֲדַד), a-cut-um esse (spitz, scharf sein), tropice: acrem, alacrem esse (syn. נָדַהּ, gr. ὀξὺν, θοὸν εἶναι). Hi. הַחַד (imp. יָחַד pro יַחֲדַד). Radix sanscrito-semitica est, scr. kad, kath, khod. LXX. ὀξύ-

νειν, παροξύνειν, ἐξακονεῖν; ὀξύτερος.

3 pl.: וַיָּחֻדּוּ
Hab. 1, 8. וחדו מזאבי ערב

3 imperf.: יָחֻד *p.*
Prv. 27, 17. ברזל בברזל יחד

Hif-il: הַחֲדָה
3 impf. ap.: יַחֲד = יַחְדֶּה
Prv. 27, 17. ואיש יחד פני־רעהו

Hof-al: הָחְדָּה
3 fem.: הָחְדְּתָה *perf.*
Ez. 21, 14. חרב חרב הוחדה
Ez. 21, 15. למען טבח טבחה הוחדה
Ez. 21, 16. לתפש בכף היא הוחדה

חָדָה

תוקפי זכר, ולנקפה חַדָּה, וסמלגה מלועט ומשונן ויקוף [שמלף], מקרב וכלי יון. נשפת קכמים ידוע התוקפי.

מְחֻדָּד, או הַחְדָּרִי [נוסח קדומים].

adj. m. (f. חַדָּה) acutus, cuspidatus, de ense et telis. LXX. *ἠκονημένος, ὀξύς.*

adj. fem.: חַדָּה
Jos. 19, 21. n. p. ועין חדה
Ps. 57, 5. ולשונם חרב חדה
Prv. 5, 4. חדה כחרב פיות
Jes. 49, 2. וישם פי כחרב חדה
Ez. 5, 1. קח לך חרב חדה

חַדּוּד

ג"ז וכ"ק לף הכינו חַדּוּדִים, וסמלגה קכונים ועוקנים [שמלגען], שפיטענען], וום קדודי־קכ מעניכי נסמוח. נעמק חַדּוּד הקכיפות נכלע, וכן חָדָא כמו קלף לכונעת וכדומה.

n. m. pluralet. (חַדּוּדִים) aculei, acumina, cuspides, testae Behemoti acutae; gem. חַדּוּד, acumen, argutia, subtilitas; חָדָא (veluti חַדָּא דְּכַבָּא), acumen, apex. LXX. *ὀβελίσκος.*

pl. constr.: חַדּוּדֵי
Job. 41, 22. תחתיו חדודי חרש

חַדְוָה

פעל נודד ומעתיד נסקלר וַיַּחַדְ [נקיוס קדנס קל], וסמלגה עליסה ומשיקה [ויך פרייען], ונכנין סכנד סמלגה וסמלגה [ערסייענען], ונקמי חֲדֵי [חֲדֵי], חָדָא עמלטו, וכן נמפתי ערב [gr. *γηθ-, γαθ-έω*; l. gaud-eo].

vrb. intr. (impf. apoc. וַיַּחַדְ, retento Dages), laetari, gaud-ere; *Pi.* exhilarare. Aram. חֲדֵי (חֲדֵי), חָדָא; subest, ut supra ostenditur, radix sanscrito-semitica. LXX. *ἐξιστάναι, εἶναι; ἡδομαι, εὐφραίνειν.*

imperf. apoc.: יְחַדְ
Job. 3, 6. אל־יחד בימי שנה

imperf. apoc.: וַיַּחַדְ
Ex. 18, 9. ויחד יתרו על כל־הטובה

Pi-el: חִדָּה
2 impf. c. suff.: תְּחַדְּהוּ
Ps. 21, 7. תחדהו בשמחה את־פניך

חֶדְוָה

ג"כ וסמלגה שמק ושון וגיל ועלוו [פרייען], וסמשוכ גויל חֶדְוַת כילוע נקמי, נסקוח סו, ונסמכנוח קמיס.

n. f. (a m. חָדָה), laetitia, gaudium. LXX. *εὐφροσύνη, χαρά, καύχημα*

וְחַדְוָה
1 Chr. 16, 27. עז וחדוה במקמו
constr.: חִדְוַת
Neh. 8, 10. כי־חדות יי היא מעזכם

חֶדְוָה

ג"כ נמקמי כמו נעכני, ונמכנוס לרוס, וגעמק משמק מקוסס.

n. f. aram., laetitia, gem. speciatim de laetitia nuptiali (שִׂמְחָה). LXX. *εὐφροσύνη.*

בְּחֶדְוָה
Esr. 6, 16. בית־אלהא דנה בחדוה

חָדֵי

ג"ז נמקמי ע"מ טָלֵל, גָּלָה, ומוס מילועס חָדֵנִין וככוי חֲדוּתִי, ועוד נמקנוס וגעמק חֲדֵי [ומוס בעמק נככוי בֵּי־חַדֵיהֶן], לף חַדְוָה וילועת מככוי חַדַוָתָא ומסלגה כמו חֶדְוָה נעכני, וגעמק ג"כ מקוות מכמולוס. ע' קמק קוס מזכח.

n. m. aram., (ad s. f. טָלֵי, גָּלָה, def. targ. חַדְוָא, pl. חָדֵנִין, c. suff. חֲדוּתִי), sicut חָזֶה hebraicum, pectus. Targ. et gem. etiam חֲדֵי (unde gem. plur. בֵּי־חַדְרֵיהֶן) vel חַדְוָה (plur. def. חַדְוָתָא), tum de pectore virorum tum de mammis muliebribus. LXX. *στῆθος.*

pl. c. suff.: חַדְוָתַי
Dan. 2, 32. הדוהי ודרעוהי די כסף

חָדַל

לף חָדֵל, וסעתיד יֶחְדַּל, סכוונס סמשמ וגכיתס גמיכס ולסיסס מזכח ופוגס [ענעשווינדען, לוסמלטען, כמלגמ-סען], וסמלטות כנוס, לין גיסיס סמשמך וסמוגיל. תמוס מזכח חָדַל [סח' מקנמ מוגמ], וגס לדל מסמלטות וסמכוון לקמי כוס כילוע. ע' קמק חָלָל. נעמק ילוע סקדל כמו מכיעס, ונקנוס תמוכו פְּסַק יעוין שם. ולע שמלגס חָדֵל [לילוע ', כ'] לינכו לוקמי כלמכ קמכ מתקנוס, כ"ס פעל מכמס עעמים.

s. חָדַל *v. intr.* (imp. חֲדַל), vanescere, cessare, conquiescere, desinere, desistere, vario usu, qui ex orationis contextu facile perspicitur. Si ab hoc verbo compositum praepositionem secreveris, remanebit radix חַל (v. חָלַל). Gem. חֲחַדֵּל, *παῦσις*; Targ. pro hebr. uti solet aram. פְּסַק. Scito denique חֲדַל (Job. 10, 20. Trg. חֲלָא קַפְּלִילָן יוֹמֵי וּפְסָקוּן) non esse adjectivum, sed potius verbum, multis de causis. LXX. *ἐκλείπειν, διαλείπειν, ἀπολείπειν; παύεσθαι, ἐᾶν; παριέναι, ἀνιέναι, ἀφιέναι; ἡσυχάζειν, οὐ βούλεσθαι, μη θέλειν, οὐ δύνασθαι; ἀπειθεῖν, ἀπέπειν, ἀπέχεσθαι, ἀποτρέχειν, ἀφιστάναι, ἐκφεύγειν, ἐνδιδόναι, ἐπέχειν, κοπάζειν, κοπιᾶν, παρέρχεσθαι, οὐ προσποιεῖν, ὑστερεῖν, σιωπᾶν; πτοεῖν, ἐκκαίειν, ποιεῖν;* חָדַל מֵעָזוֹב, *οὐ παρέρχεσθαι.*

Gn. 18, 11. חדל להיות לשרה
Gn. 41, 49. עד כי־חדל לספר
Ex. 9, 34. כי־חדל המטר והברד
Ps. 36, 4. חדל להשכיל להיטיב
Jes. 24, 8. חדל שאון עליזים
3 perf.: וַיֶּחְדַּל
Num. 9, 13. וחדל לעשות הפסח
Ps. 49, 9. וחדל לעולם
2 perf.: וְחָדַלְתָּ
Ex. 23, 5. וחדלת מעזב לו
3 pl.: חָדְלוּ
Jud. 5, 6. בימי יעל חדלו ארחות

חדלו פרזון בישראל
Jud. 5, 7.
שם רשעים חדלו רגז
Job. 3, 17.
חדלו קרובי
Job. 19, 14.
חדלו גבורי בבל להלחם
Jer. 51, 30.

3 pl.: חָדֵלּוּ *p.*
בישראל חדלו
Jud. 5, 7.
ורעבים חדלו
1 Sam. 2, 5.

1 pl.: חָדַלְנוּ
ומן־אז חדלנו לקטר
Jer. 44, 18.

inf. constr.: מֵחֲדַל
מחדל להתפלל בעדכם
1 Sam. 12, 23.

imperat.: חֲדַל *p.* חֲדָל
חדל ממנו ונעבדה
Ex. 14, 12.
חדל־לך למח יכוך
2 Chr. 25, 16.
חדל־לך מאלהים אשר־
עמי
2 Chr. 35, 21.
חדל ממני כי־הבל ימי
Job. 7, 16.
חדל־בני לשמע מוסר
Prv. 19, 27.
מבינתך חדל
Prv. 23, 4.
לביא־אתי בבל חדל
Jer. 40, 4.
ואמר אדני יי חדל־נא
Am. 7, 5.

imperat.: וַחְדַל Q'ri.
הלא־מעט ימי יֶחְדַּל
Job. 10, 20.

imperat. pl.: חִדְלוּ
חדלו הרע
Jes. 1, 16.
חדלו לכם מן־האדם
Jes. 2, 22.

imperat. pl.: חֲדַלְנוּ *p.*
ואם־לא, הדלו
Zach. 11, 12.

1 imperf.: אֶחְדַּל
נקמתי בכם ואחר אחדל
Jud. 15, 7.
עם בני־בנימן אחי אם־
אחדל
Jud. 20, 28.
למלחמה אם־אחדל
1 Reg. 22, 6.
למלחמה אם־אחדל
2 Chr. 18, 5. 14.

impf. c. h opt.: וַאֲחַדְלָה
ואחדלה מה־מני יהלך
Job. 16, 6.

2 imperf.: תַּחְדַּל
וכי תחדל לנדר
Dt. 23, 23.

3 imperf.: יֶחְדַּל
כי לא־יחדל אביון
Dt. 15, 11.
פן־יחדל אבי מן־
האתנות
1 Sam. 9, 5.
ברב דברים לא יחדל־
פשע
Prv. 10, 19.
3 imperf.: יֶחְדַּל* K'tib.
*הלא־מעט ימי יֶחְדַּל
Job. 10, 20.

3 imperf.: יֶחְדַּל *p.*
השמע, וישמע והחדל,
יחדל
Ez. 3, 27.

3 imperf.: וַיֶּחְדַּל
מקעילה ויחדל לצאת
1 Sam. 23, 13.
ויחדל מבנות את־
הרמה
1 Reg. 15, 21.
ויחדל מבנות את־
הרמה
2 Chr. 16, 5.
ויחדל הנביא
2 Chr. 25, 16.
ויחדל ולא המיתם
Jer. 41, 8.

3 imperf.: וַיֶּחְדַּל *p.*
שעה מעליו ויחדל
Job. 14, 6.

3 fem.: תֶּחְדַּל *p.*
ויונקתו לא תחדל
Job. 14, 7.

3 fem.: וַתֶּחְדַּל
ותחדל לדבר אליה
Ruth 1, 18.

1 pl.: נֶחְדַּל
למלחמה אם־נחדל
1 Reg. 22, 15.

3 pl.: יֶחְדְּלוּ *p.*
אם־ישמעו ואם־יחדלו
Ez. 2, 5. 7. 3, 11.

3 imperf.: יֶחְדְּלוּן *p.*
הקלות יחדלון והברד
Ex. 9, 29.

3 pl.: וַיֶּחְדְּלוּ
ויחדלו לבנת העיר
Gn. 11, 8.
ויחדלו הקלות והברד
Ex. 9, 33.

Hif-il: הַחְדִּיל
1 perf.: הַחְדַּלְתִּי
החדלתי את־דשני
Jud. 9, 9.
החדלתי את־מתקי
Jud. 9, 11.
החדלתי את־תירושי
Jud. 9, 13.

חָדָל

תוקפי זכר וסמיך חֲדַל, וסכנון לפס וגמר [ענעשפרעכן, ערעשגנעלכן], כי סמכוון על מקכון וגרישות גכ נסמעל.

adj. m. (c. חֲדַל) carens, destitutus, derelictus, Jes. 53, 3. חֲדַל אִישִׁים, Symm. Ἐξουδενωμένος καὶ ἐλάχιστος ἀνδρῶν, ἀνὴρ ἐπίπονος καὶ γνωστὸς νόσῳ, egregie. LXX. *ἐκλεῖπον παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.*

adj. masc.: חָדָל
אדעה מה־חדל אני
Ps. 39, 5.

adj. masc.: וְחָדָל
השמע, וישמע והחדל, יחדל
Ez. 3, 27.

constr.: וְחֶדֶל
נבזה וחדל אישים
Jes. 53, 3.

חֶדֶל

ג"ז ונסמסק חֶדֶל, ומכוונס סדומים ומוע ונית קנלוע, לומר מקום מסנמ ומסגמר, וום נית מוע [עמלענען-רומעמלע, גרמנ], ומסמלל כסונן כמנר מקמק מדומים. ולע שרנים מסמלקדקים מקניפו חֶדֶל נסס חֶלֶד, וום עעוע, כמנר קמק נדוק ומנוסס סס מקק חֲדַל.

n. m. (in pausa חֶדֶל), terminus rerum, locus, ubi exitum habet vita, ubi mortui conquiescunt, sepulcrum (Todtenruheort). Vehementer errant, qui חֶדֶל pro חֶלֶד per trajectionem literarum dictum opinantur. Confer modo v. חָדַל. LXX. *ἐκλείπειν.*

p. חֶדֶל
עם־יושבי חדל
Jes. 38, 11.

חָדַק

פעל לף־עוכר כ"ף נגוכות סנקוף, ומסנוסו קכון ועקון ונכון [שעמענ], ליינ־, -שעמכענ], וכן קדק נעכני ונקמי, ומוס מנין נסס חִדֵּק נגמק, שלוכו כמו חִתּוּךְ, כמו דקיק כיס קידקן [שנת מ"ו, ק'], ומסלקדקים לקנס כלקנו נו. תמנות ויקוע מזכח נדוק ומנוסס חָדַק [סח' לינו לזכח מכל וכל, כמנר נקמק מעוור כלמוכות], ומעמק מזכח גכ נסמעל בָּדַק, ונקמי סָדַק, וכזכח כמכוון גכ נכל שנסי מעכנ, כמו נכוזו [s. *tig*] לזון עקון, ונכנסי [p. *tîgh*] קדק, וכדומס. ע' קמק סנגוכות ומכן.

v. inus. compungere, arab. *chadaqa, chadsaqa*, unde gemar. חִדֵּק (= חִתּוּךְ, Sabat f. 46, a). Radix exstat etiam in vv. בָּדַק, סָדַק atque sanscritica (*tig'*) aeque ac semitica.

חֶדֶק, חֲדָק

ג"ז ונסמסנן סנכל ועוקן וקדוד [שפיטינגס, שעמכל], נסמלל על קוכים ודלקיס, ונקמי חֲשֻׁכַּת חֲדֶק, מגדכס של קוכים, כתנוגוס חֲדֶק ומידועס חֲדָקָא, ומכנוי נגמק חֲדָקִין שלמו, ונסס חִדּוּק גדול ונכע.

n. m. aliquid acutum, sentis, spina, dumus, vepres, dumetum, vepretum. LXX. *ἄκανθα, σής ἐκτρώγων.*

דרך עצל כמשכת חדק
Prv. 15, 19.

כְּחֻדָּק
Mich. 7. 4. כחדק ישר ממסוכה

חֻדֶּקֶל
זע"פ לנכר הִגֶּלָּא או הִגֶּלַּת נקרמי, וזס סנקלת נלעו ע׳נ׳ס, וזוס ל׳ מנסרי גן-עדן. ודע קוכל שמשס סעברי גזיר חֻדֶּקֶל, ומוס נתכוס נקוסקת סמקעון ־ל סתמוכס חֻדֶּקֶל, ולס תנקין ותנכיל מוכל משס סוס מכל לד, סלל יתנכר לך ניוכו מקדוד וסרליפות [ר״יסקעכר, זשרפזערחעכר], כי שלוכו לנקדק נדוק ומכוסס. ולס לל חִדֶּקֶל משרס חָדַק [כלנר רליכו לעיל], לע שמשס לנכר סוס נשפת סודו [s. *tîg*-ra] גל מוס משרס, וכל שפתי עכר, וכן נקרמי ועכרי הִגֶּלָּא [*dig*-la] מתעלות ומכלו משרס, וסקופי כללס סמקעון, ולל קלוחות סתדקדקים הכל ודעוק רוק.

n. pr. unius de quatuor paradisi fluviis, aram. הִגֶּלָּא vel הִגֶּלַּת, desumtum illud a rapida cursus celeritate, qua, instar sagittae, aquae Tigris fluvii feruntur. Nomen hebraicum factum est a n. חִדֶּק (quod a v. composito חָדַק descendit), addita terminatione hypocorestica; nomen occidentale ex eodem verbo, praepositione illa carente, ortum est. Vidimus enim supra, verbo חָדַק respondere rad. sanscr. *tig´*, unde *tîg-ra*, syr. *deg-la-t*, arab. *dig´-lat*, *dag´-lat*, pehlvice *teg´-era*, zendice *teg´-erem*. Quae historica nominis a fonte sanscrito-semitico deductio, uti traditionem vetustam, quam laudat Salomo Isaaki, confirmat, sic offusam ei nomini hucusque caliginem dispellit.

Gn. 2, 14. הנהר השלישי חדקל
Dan. 10, 14. הנהר הגדול הוא חדקל

חָדַר

פעל כודד ויקר ומקנודל נכ״ק. תמוס סמלנס נמלנך עס גָּדַר, לומר סניכס ומסנס וסוגס [קומצ׳יעסקען, -סַּסְּסקען], וזקנ סקדמת למס, לומר מסוגנת לתקנס, כלשר פרש כ׳ יוכס לזנן נגלף. ולפ״ק כמו חָדֵה, ולל מתקוור לי. משרס חָדַר, נלקרמי דר, ונשפתי עכר משלמו.

v. trans., sepire, stipare, obsessum tenere, ortum illud eadem de radice, qua גָּדַר aram., unde חֶדֶר הַחֲדֵרָה, ensis obsessum tenens, oppugnans, sicuti jam Ibn-Gannah interpretatus est. Jonatan: חַחֲדֵרָת (= הַמְזַיְּנָא לְהוֹן). LXX. ἐξιστάναι.

part. fem.: דַּחֲדֵרֶת *sg.*
Ez. 21, 19. חלל הגדול החדרת להם

חֶדֶר

ע״ו, ונסמך חֲדַר וכס׳ סתכלית חֲדָרָה ונסמסק חֲדָרָה ונכרוי חֲדָרִים. סלנון דנר מנולד ומוקף ומקוכב, לומר תל קנס ולנכס [נימעכר, קשמעכר], נסמשל על קדר משנכב לו קדר סנגיס, וקדרי נען סוף סלנ, וקדרי תימן סס סמולות של תימן, שמוסריס נקדרים, נעכור שיסיגו נכפשם רוס תימן, לדעת סמפורנ״ס, וכן נאמר יכבתי נפון.

n. m. (c. חֲדַר; addita ה finis, חֲדָרָה, in p.), conclave, a circumsepiendo, cubiculum, gynaeconitis; חַדְרֵי בֶטֶן penetralia cordis, pectus; חַדְרֵי תֵימָן, sidera australia (trg. אַדְרוּגֵי שְׁמֵי תֵימָא. (בְּסָטֵר דְּרוֹמָא). LXX. ἀποθήκη, ἀποχώρησις, ταμία, ψυχή, ταμεῖον, ταμιεῖον; חֲדַר מִשְׁכָּב *coitών*.

ויבא אל־החעיר חדר
בחדר
1 Reg. 20, 30.
אשר תבא חדר בחדר
1 Rg. 22, 25.
והביאת אתו חדר בחדר
2 Rg. 9, 2.
תבוא חדר בחדר
להחבא
2 Chr. 18, 24.
ואל־חדר הורתי
Cant. 3, 4.
בַּחֲדָרִי
הביאני הבריה החדר
2 S. 13, 10.
מן־החדר תבוא סופה
Job. 37, 9.
בְּחֶדֶר
אשר תבא חדר בחדר
1 Rg. 22, 25.
תבוא חדר בחדר
להחבא
2 Chr. 18, 24.
p. בְּחֶדֶר
ויבא אל־החעיר חדר
בחדר
1 Reg. 20, 30.
והביאת אתו חדר בחדר
2 Rg. 9, 2.
p. בְּחֶדֶר
והארב ישב בחדר
Jud. 16, 12.
בַּחֲדָרִי
והארב ישב לה בחדר
Jud. 16, 9.
cum h finis.: הַחֲדָרָה
ויבא החדרה ויבד שמה
Gn. 43, 30.
אל־חמלך החדרה
1 Reg. 1, 15.
cum h finis.: הֶחָדְרָה *p.*
אבאה אל־אשתי החדרה
Jud. 15, 1.
ותבא לאמנון אחיה
החדרה
2 Sam. 13, 10.
constr.: בַּחֲדַר
את־רגליו בחדר המקרה
Jud. 3, 24.
על־מטתו בחדר משכבו
2 S. 4, 7.
אשר תדבר בחדר משכבך
2 Rg. 6, 12.
אתו ואת־מנקתו בחדר
המטות
2 Reg. 11, 2.
ואת־מינקתו בחדר
המטות
2 Chr. 22, 11.
constr.: וּבְחַדְרֵי
ובחדר משכבך ועל־מטתך
Ex. 7, 28.
cum suff.: מֵחֲדָרָיו
יצא חתן מחדרו
Joel 2, 16.
pl.: חֲדָרִים
ובדעת חדרים ימלאו
Prv. 24, 4.
pl.: וּמֵחֲדָרִים
ומחדרים אימה
Dt. 32, 25.
constr. pl.: חַדְרֵי
יורדות אל־חדרי־מות
Prv. 7, 27.
והם ירדו חדרי־בטן
Prv. 18, 8. 26, 22
חפש כל־חדרי־בטן
Prv. 20, 27.
ומכות חדרי־בטן
Prv. 20, 30.
constr. pl.: וַחֲדָרֵי
וחדרי תמן
Job. 9, 9.
constr. pl.: בַּחֲדָרֵי
בחדרי מלכיהם
Ps. 105, 30.
איש בחדרי משכיתו
Ez. 8, 12.
constr. pl.: וּבְחַדְרֵי
ובחדרי משכבך
Eccl. 10, 20.
pl. c. suff.: בְּחַדְרֵיךְ
בא בחדריך
Jes. 26, 20.
pl. c. suff.: חֲדָרָיו
הביאני המלך חדריו
Cant. 1, 4.
pl. c. suff.: וַחֲדָרֶיהָ
ועליתיו וחדריו
הפנימים
1 Chr. 28, 11.

חָדַשׁ

פעל כודד, ומסלנס יזועס, מסמון של יסן, כולל ויסים וסיס [כייפ ויין], ומוס נכנל מסתקדמות לנר כמו נכין ועריס, וכנכין מספעל מסקלפת כך וקלוף רוס [ויך פעריוכנען]. תמוס משרס חָדַשׁ, מעכין מקולדות וקדוס סנכנוס וזנזוס, ומלפ משרס נקטנו נמספעל קָדָשׁ, וקלרמי חֲדַתָּא, ומוס נקרנוס חַדְתָּן, חַדְתָּא, וכשפס לכנית קדס רכ-סלוך.

vrb. intr., novum, recens esse. *Pi.* novare, innovare, renovare; *Hitp.* juvenescere, redintegrare, pristinas vires recuperare. Radix est חָדַשׁ vi gignendi, germinandi, quae invenitur et in שָׁדַשׁ ac קָדַשׁ, aram. חַדַּת pro חָדַשׁ. LXX. καινίζειν, ἀνακαινίζειν, ἐπανακαινίζειν, ἐγκαινίζειν, ἐπισκευάζειν.

Pi-el: חִדֵּשׁ
3 *perf. pl.*: וְחִדְּשׁוּ
וחדשו ערי חרב
Jes. 61, 4.
inf. constr.: לְחַדֵּשׁ
לחדש את־בית יי׳
2 Chr. 24, 4.
imperat.: חַדֵּשׁ
ורוח נכון חדש בקרבי
Ps. 51, 12.
חדש ימינו כקדם
Thr. 5, 21.
2 *imperf.*: תְּחַדֵּשׁ
תחדש עדיך ׳נגדי
Job. 10, 17.
2 *imperf.*: וּתְחַדֵּשׁ
ותחדש פני אדמה
Ps. 104, 30.
3 *imperf.*: וַיְחַדֵּשׁ
ויחדש את־מזבח יי׳
2 Chr. 15, 8.
1 *imperf pl.*: וְנַחֲדֵשׁ
ונחדש שם המלוכה
1 Sam. 11, 14.
Hitpa-el: הִתְחַדֵּשׁ
3 *imperf.*: תִּתְחַדֵּשׁ *fem.*
תתחדש כנשר נעוריכי
Ps. 103, 5.

חָדָשׁ

תוקפי וכר ולנקפ חֲדָשָׁה [ע״מ חָכָם], סמלנס מסמן של יסן כולל ויסים, לומר לנר לף סיס לו שנתקדש, ולפעמים כמו עני וניב, ומוס תנין ותניר סתמוות. מסמשל על דנר לנר לף נשמע ונודע וכדומס, ולפעמים חֲדָשָׁה כמו חָדֵשׁ נשפת יסודית [כייסיגקייע], ולקוות לו קדוש-היומי לנל סיסודים יסוע.

adj. m. (ad s. f. חָכָם), recens genitus, novus, novellus, innovatus, recens (opp. יָשָׁן), trop. insolitus, inauditus (חֲדָשָׁה, sicut חִדּוּשׁ judaice, res nova). LXX. καινός, νέος, πρόσφατος, κενός; חֲדָשָׁה προσφάτως, σκηνή, κορύνη.

Ex. 1, 8. ויקם מלך־חדש
מפני חדש תוציאו
Lev. 26, 10.
Dt. 20, 5. אשר בנה בית־חדש
כי תבנה בית חדש
Dt. 22, 8.
כבודי חדש עמדי
Job. 29, 20.
שירו־לו שיר חדש
Ps. 33, 3.
ויתן בפי ׳ שיר חדש
Ps. 40, 4.
שירו לי״י שיר חדש
Ps. 96, 1.
שירו לי״י שיר חדש
Ps. 98, 1.
שיר חדש אשירה לך
Ps. 144, 9.
הללו יה׳ שירו לי״י שיר
חדש
Ps. 149, 1.
ואין כל־חדש תחת השמש
Eccl. 1, 9
ראה־זה חדש הוא
Eccl. 1, 10.
למורג חרוץ חדש
Jes. 41, 15.
שירו לי״י שיר חדש
Jes. 42, 10.
וקרא לך שם חדש
Jes. 62, 2.
adj. masc.: הֶחָדָשׁ
שער־יי׳ החדש
Jer. 26, 10.
שער בית־יי׳ החדש
Jer. 36, 10.
pl.: חֲדָשִׁים
חדשים מקרב באו
Jos. 9, 13.
יבחר אלהים חדשים
Jud. 5, 8.
בשנים עבתים חדשים
Jud. 15, 13.
יאסרוני בעבתים חדשים
Jud. 16, 11.
ותקה דלילה עבתים
חדשים
Jud. 16, 12.
כאבות חדשים יבקע
Job. 32, 19.
חדשים גם־ישנים
Cant. 7, 14.
שמים חדשים וארץ
חדשה
Jes. 65, 17.
חדשים לבקרים
Thr. 3, 23.
pl.: הַחֲדָשִׁים
השמים החדשים
Jes. 66, 22.
adj. fem.: חֲדָשָׁה
מנחה חדשה ליי׳
Lev. 23, 16.
בהקריבכם מנחה חדשה
Nu. 28, 26.
כי־ניקח איש אשה חדשה
Dt. 24, 5.
עגלה חדשה אחת
1 Sam. 6, 7.
אל־עגלה חדשה
2 Sam. 6, 3.
את־העגלה חדשה
2 Sam. 6, 3.
והוא חגור חדשה
2 Sam. 21, 16.
והוא מתכסה בשלמה
חדשה
1 Reg. 11, 29.
קחו־לי צלחית חדשה
2 Reg. 2, 20.
על־עגלה חדשה
1 Chr. 13, 7.
חדשה עתה תצמח
Jes. 43, 19.
וארץ חדשה
Jes. 65, 17.
כי־ברא יי׳ חדשה
Jer. 31, 22.
ברית חדשה
Jer. 31, 31.
לב אחד ורוח חדשה
Ez. 11, 19.
לב חדש ורוח חדשה
Ez. 18, 31.
36, 26.
adj. fem.: הַחֲדָשָׁה
בשלמה החדשה אשר
עליו
1 Reg. 11, 30.
לפני החצר החדשה
2 Chr. 20, 5.
והארץ החדשה
Jes. 66, 22.
adj. fem. pl.: חֲדָשׁוֹת
השמעתיך חדשות מעתה
Jes. 48, 6.
pl. fem.: וַחֲדָשׁוֹת
וחדשות אני מגיד
Jes. 42, 9.

חֹדֶשׁ

ע״ו [פע״ל נשלוט נקני] ומכנוי חֲדָשִׁים. סלנון קדוס ומולדות סלנכס, לאנר קנל סיסודים נקרא מוֹלָד [כייפעלכד], וכן עול מאכון נספסוק עתה יאכלס קדש וכדומס, וכן נגמרא [ר״ס ע״ו ע״פ] קנ שנקדש מתכסס כו, ומוס מסמשל על ירק יפיס נכלל [מקנטע], ולפעמים נל קדש יפיס.

n. m. (semel *f.*), lunae innovatio (jud. מוֹלָד, Neumond), calendae (Hos. 5, 7.), hinc mensis ipsumque menstruum tempus (h. e. חֹדֶשׁ, יָמִים). LXX. καινότης, νεομηνία, νουμηνία, ἑορτή, μήν; ἐρυσίβη, ταπείνωσις; ח׳ אָבִיב μὴν τῶν νέων; רֹאשׁ חֹדֶשׁ, אֶחָד לָח׳ νεομηνία; אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים τετράμηνον; שְׁ׳ חֳדָשִׁים μηνιαῖος; בֶּן־חֹדֶשׁ τρίμηνον, et sic ἑξάμηνον, ἑπτάμηνον.

וישב עמו חדש ימים
Gn. 29, 14.
למועד חדש האביב
Ex. 23, 15. 34, 18.
ואם מבן־חדש
Lev. 27, 5.
מבן־חדש ומעלה
Num. 3, 15.
22. 34. 39. 40. 43. 26, 62.
אר־חדש או־ימים
Num. 9, 22.
עד־חדש ימים
Num. 11, 20.
ואכלו חדש ימים
Num. 11, 21.
ופדויו מבן־חדש תפדה
Nu. 18, 16.
חדש בחדשו לחדשי
השנה
Num. 28, 14.
Dt. 1, 3. בעשתי־עשר חדש
שמור את־חדש האביב
Dt. 16, 1.
הנה־חדש מחר
1 Sam. 20, 5.

ויאמר־לו יהונתן מחר
1 Sam. 20, 18. חדש
1 Reg. 4, 7. חדש בשנה יהיה
1 Reg. 5, 28. חדש יהיו בלבנון
2 Reg. 4, 23. לא־חדש ולא שבת
2 Reg. 25, 27. בשנים עשר חדש
חדש בחדש לכל חדשי
1 Chr. 27, 1. השנה
Esr. 10, 9. הוא חדש התשיעי
Esth. 2, 12. שנים עשר חדש
Esth. 2, 16. הוא חדש טבת
Esth. 3, 7. הוא־חדש ניסן
Esth. 3, 7. הוא־חדש אדר
Esth. 3, 13. 8, 12. הוא־חדש אדר
Esth. 8, 9. הוא־חדש סיון
Esth. 9, 1. ובשנים עשר חדש
Esth. 9, 1. הוא־חדש אדר
Jes. 1, 13. חדש ושבת קרא מקרא
Jes.66,23. והיה מדי־חדש בחדשו
Jer. 52, 31. בשנים עשר חדש
Ez. 32, 1. בשני־עשר חדש
Hos. 5, 7. יאכלם חדש את־חלקיהם
Zach. 1, 7. לעשתי־עשר חדש
Zach. 1, 7. הוא־חדש שבט
הַחֹדֶשׁ
Gn. 8, 5. עד החדש העשירי
Ex. 12, 2. החדש הזה לכם ראש
Ex. 40, 2. ביום־החדש הראשון
Num. 29, 6. מלבד עלת החדש
1 Sam. 20, 24. בשדה ויהי החדש
ויהי ממחרת החדש
1 Sam. 20, 27. השני
ביום־החדש השני
1 Sam. 20, 34. לחם
1 Reg. 6, 1. הוא החדש השני
הוא החדש השמיני כלה
1 Reg. 6, 38. הבית
1 Reg. 8, 2. הוא החדש השביעי
ועל מהלקת החדש
1 Chr. 27, 4. השני
1 Chr. 27, 14. לעשתי עשר החדש
1 Chr. 27, 15. לשנים עשר החדש
2 Chr. 5, 3. הוא החדש השבעי
Esr. 3, 1. ויגע החדש השביעי
Neh. 7, 73. ויגע החדש השביעי
Ez. 46, 1. וביום החדש יפתח
Ez. 46, 6. וביום החדש
Am. 8, 5. מתי יעבר החדש
וְהַחֹדֶשׁ
Esth. 9, 22. והחדש אשר נהפך להם
בַּחֹדֶשׁ
Gn. 7, 11. בחדש השני בשבעה־עשר
Gn. 8, 4. בחדש השביעי בשבעה
Ex. 13, 5. העבדה הזאת בחדש הזה
Ex. 19, 1. בחדש השלישי לצאת
Ex. 40, 17. ויהי בחדש הראשון
Lev. 16, 29. בחדש השביעי
Lev. 23, 5. בחדש הראשון בארבעה
Lev. 23, 24. בחדש השביעי באחד
בחדש השביעי תהגו
Lev. 23, 41. אתו
Lev. 25, 9. בחדש השבעי בעשור
Num. 9, 1. בחדש הראשון לאמר
Num. 9, 3. בחדש הזה בין הערבים
Num. 9, 11. בחדש השני
בחדש השני בעשרים
Num. 10, 11. בחדש
Nu. 20, 1. מדבר־צן בחדש הראשון
Num. 33, 3. בחדש הראשון בחמשה
Num. 33, 38. בחדש החמשי באחד
1Rg. 5, 28. בחדש חליפות חדש יחיו
1Reg. 12, 32 בחדש השמיני בחמשה
1 Reg. 12, 33. בחדש השמיני
1Reg. 12, 33. בחדש אשר־בדא מלבדּ
2Reg. 25, 1. בחדש העשירי בעשור
2 Reg. 25, 25. ויהי בחדש השביעי
את־הירדן בחדש
1 Chr. 12, 15. הראשון
2 Chr. 3, 2. לבנות בחדש השני
ויקבצו ירושלם בחדש
2 Chr. 15, 10. השלישי
בחדש הראשון פתח את־
2 Chr. 29, 3. דלתות
לעשות הפסח בחדש
2 Chr. 30, 2. השני
את־חג המצות בחדש
2 Chr. 30, 13. השני
2 Chr. 31, 7. בחדש השלישי
Esr. 3, 8. בחדש השני החלו
Esr. 7, 8. בחדש החמישי
חדש התשיעי בעשרים
Esr. 10, 9. בחדש
Neh. 8, 14. בחג בחדש השביעי
בחדש העשירי הוא־
Esth. 2, 16. חדש
בחדש הראשון הוא־
Esth. 3, 7. חדש
Esth. 3, 12. בחדש הראשון
בחדש השלישי הוא־
Esth. 8, 9. חדש
Ps. 81, 4. תקעו בחדש שופר
Jer. 1, 3. 28, 1. בחדש החמישי
Jer. 28, 17. בחדש השביעי
Jer. 36, 9. 22. בחדש התשעי
Jer. 39, 1. בחדש העשרי
Jer. 39, 2. בחדש הרביעי בתשעה
52, 6.
Jer. 41, 1. ויהי בחדש השביעי
בחדש העשירי בעשור
Jer. 52, 4. לחדש
Ez. 24, 1. בחדש העשירי
Ez.45,20. וכן תעשה בשבעה בחדש
Hag. 1, 1. בחדש הששי ביום
Zach. 1, 1. בחדש השמיני
Zach. 7, 3. האבכה בחדש החמשי
בְּחֹדֶשׁ
Ex. 13, 4. יצאים בחדש האביב
Ex. 34, 18. כי בחדש האביב
Dt. 16, 1. כי בחדש האביב
בחדש זו הוא החדש
1 Reg. 6, 1. השני
1 Chr. 27, 1. והיצאת חדש בחדש
Neh. 1, 1. בחדש־כסלו שנת עשרים
Neh. 2, 1. ויהי בחדש ניסן
וּבַחֹדֶשׁ
Gn. 8, 14. ובחדש השני בשבעה
Nu.28,16. ובחדש הראשון בארבעה
ובחדש השביעי באחד
Num. 29, 1. לחדש
2 Reg. 25, 8. ובחדש החמישי
2 Chr. 31, 7. ובחדש השביעי כלו
Jer. 52, 12. ובחדש החמשי
לַחֹדֶשׁ
Gn. 7, 11. בשבעה־עשר יום לחדש
8, 4.
Gn. 8, 5. באחד לחדש
Gn. 8, 13. בראשון באחד לחדש
Gn.8,14. בשבעה ועשרים יום לחדש
Ex. 12, 3. בעשר לחדש הזה
עד ארבעה עשר יום לחדש
Ex. 12, 6. הזה
בארבעה עשר יום לחדש
Ex. 12, 18. בערב
האחד ועשרים לחדש
Ex. 12, 18. בערב
בחמשה עשר יום לחדש
Ex. 16, 1. השני
Ex. 40, 2. באחד לחדש תקים
Ex. 40, 17. באחד לחדש הוקם
Lev. 16, 29. בעשור לחדש
Lev. 23, 5. בארבעה עשר לחדש
ובחמשה עשר יום לחדש
Lev. 23, 6. הזה
בחדש השביעי באחד
לחדש
Lev. 23, 24.
Lev. 23, 27. אך בעשור לחדש
Lev. 23, 32. בתשעה לחדש בערב
Lev. 23, 34. לחדש השביעי הזה
Lev. 23, 39. לחדש השביעי
בחדש השבעי בעשור
Lev. 25, 9. לחדש
Num. 1, 1. 18. באחד לחדש השני
Num. 9, 5. לחדש בין הערבים
Nu.28,16. בארבעה עשר יום לחדש
Nu. 28, 17. ובחמשה עשר יום לחדש
ובחדש השביעי באחד
Num. 29, 1. לחדש
Num. 29, 7. ובעשור לחדש השביעי
לחדש השביעי מקרא־
Num. 29, 12. קדש
Num. 33, 3. בחמשה עשר יום לחדש
בחדש החמשי באחד
Num. 33, 38. לחדש
Dt. 1, 3. באחד לחדש
Jos. 4, 19. בעשור לחדש הראשון
Jos.5,10. בארבעה עשר יום לחדש
בחמשה־עשר יום׃
1 Reg. 12, 32. לחדש
2 Reg. 25, 1. בעשור לחדש
בתשעה לחדש ויחזק
2 Reg. 25, 3. הרעב
2 Reg. 25, 8. בשבעה לחדש
2Reg.25,27. בעשרים ושבעה לחדש
לחדש הראשון ישבעם
1 Chr. 27, 2. בן־זבדיאל
שרי הצבאות לחדש
1 Chr. 27, 3. הראשון
1 Chr. 27, 5. לחדש השלישי בניהו
1 Chr. 27, 7. הרביעי לחדש הרביעי
1 Chr. 27, 8. החמשי לחדש החמישי
1 Chr. 27, 9. הששי לחדש הששי
1Chr. 27, 10. השביעי לחדש השביעי
1Chr. 27, 11. השמיני לחדש השמיני
1Chr. 27, 12 התשיעי לחדש התשיעי
1Chr. 27, 13. העשירי לחדש העשירי
וביום עשרים ושלשה
2 Chr. 7, 10. לחדש
2 Chr. 29, 17. ויחלו באחד לחדש
2 Chr. 29, 17. וביום שמונה לחדש
2Chr. 29, 17. וביום ששה עשר לחדש
בארבעה עשר לחדש
2 Chr. 30, 15. השני
בארבעה עשר לחדש
2 Chr. 35, 1. הראשון
Esr. 3, 6. מיום אחד לחדש השביעי
Esr. 6, 19. בארבעה עשר לחדש
Esr. 7, 9. כי באחד לחדש הראשון
לחדש החמישי
Esr. 7, 9. לחדש
Esr. 8, 31. בשנים עשר לחדש
Esr. 10, 16. וישבו ביום אחד לחדש
עד יום אחד לחדש
Esr. 10, 17. הראשון
Neh. 8, 2. ביום אחד לחדש השביעי
וביום עשרים וארבעה
Neh. 9, 1. לחדש
Jer. 39, 2. 52, 6. בתשעה לחדש
בחדש העשירי בעשור
Jer. 52, 4. לחדש
ובחדש החמישי בעשור
Jer. 52, 12. לחדש
Jer. 52, 31. וחמשה לחדש
Ez. 1, 1. 2. בחמשה לחדש
8, 1. 33, 21.
Ez. 20, 1. בחמשי בעשור לחדש
Ez. 24, 1. בעשור לחדש
Ez. 26, 1. באחד לחדש
Ez. 29, 1. בשנים עשר לחדש
Ez. 29, 17. 31, 1. באחד לחדש
Ez. 30, 20. בראשון בשבעה לחדש
Ez. 32, 1. באחד לחדש
Ez. 32, 17. בחמשה עשר לחדש
Ez. 40, 1. בעשור לחדש
בראשון באחד לחדש
Ez. 45, 18.
Ez.45,21. בארבעה עשר יום לחדש
Ez. 45, 25. בחמשה עשר יום לחדש
Dan. 10, 4. לחדש הראשון
Hag. 1, 1. אחד לחדש
Hag. 1, 15. עשרים וארבעה לחדש
Hag. 2, 1. בעשרים ואחד לחדש
Hag. 2, 20. בעשרים וארבעה לחדש
Zach. 7, 1. בארבעה לחדש התשעי
לְחֹדֶשׁ
Esth. 3, 7. מיום ליום ומחדש לחדש
Esth. 3, 13. 8, 12. לחדש שנים־עשר
ארבעה עשר לחדש
Esth. 9, 15. 19. 21. אדר
Esth. 9, 17. שלשה עשר לחדש אדר
וּבַחֹדֶשׁ
Esth. 3, 7. מיום ליום ומחדש לחדש
cum suff.: חָדְשׁוֹ
1 Reg. 5, 7. איש חדשו לא יעדרו
cum suff.: בְּחָדְשׁוֹ
Num. 28, 14. עלת חדש בחדשו
Jes.66,23. והיה מדי־חדש בחדשו
cum suff.: חָדְשָׁהּ
Hos. 2, 13. חגה חדשה ושבתה
cum suff.: בְּחָדְשָׁהּ
Jer. 2, 24. בחדשה ימצאנה
pl.: חֳדָשִׁים
Gn. 38, 24. ויהי כמשלש חדשים
Ex. 12, 2. לכם ראש חדשים
Jud.11,37. הרפה ממני שנים חדשים
Jud.11,38. וישלח אותה שני חדשים
Jud.11,39. ויהי מקץ שנים חדשים
Jud. 19, 2. ימים ארבעה חדשים
בסלע רמון ארבעה
Jud. 20, 47. חדשים
בשדה פלשתים שבעה
1 Sam. 6, 1. חדשים
1 Sam. 27, 7. ימים וארבעה חדשים
2 Sam. 2, 11. 5, 5. ששה חדשים
2 Sam. 6, 11. שלשה חדשים
2 Sam. 24, 8. מקצה תשעה חדשים
2 S. 24, 13. ואם־שלשה חדשים נסך
1 Reg. 5, 28. בלבנון שנים חדשים
כי־ששת חדשים
1 Reg. 11, 16. ישב־שם
2 Reg. 15, 8. בשמרון ששה חדשים
ושלשה חדשים מלך
2 Reg. 23, 31. 24, 8. בירושלם
שבע שנים וששה
1 Chr. 3, 4. חדשים
1 Chr. 13, 14. בביתו שלשה חדשים
ואם־שלשה חדשים
1 Chr. 21, 12. נספה
2 Chr. 36, 2. ושלשה חדשים
ושלשה חדשים ועשרת
2 Chr. 36, 9. ימים
Esth. 2, 12. ששה חדשים בשמן המר
Esth. 2, 12. וששה חדשים בבשמים
Ez. 39, 12. 14. שבעה חדשים
Am. 4, 7. שלשה חדשים לקציר
pl.: הַחֳדָשִׁים
Neh. 10, 34. החדשים למועדים
pl.: וּבַחֳדָשִׁים
Ez. 45, 17. בחגים ובחדשים
Ez. 46, 3. בשבתות ובחדשים
pl.: לַחֳדָשִׁים
1 Chr. 23, 31. לחדשים ולמעדים
Jes. 47, 13. מודיעים לחדשים
pl.: וְלַחֳדָשִׁים
2 Chr. 2, 3. לשבתות ולחדשים
8, 13. 31, 3.
Esr. 3, 5. ולחדשים ולכל־מועדי יי׳
pl. constr.: חָדְשֵׁי
1 Chr. 27, 1. לכל חדשי השנה
pl. constr.: לְחָדְשֵׁי

הוּא לכם לחדשי השנה Ex. 12, 2.
לחדשי השנה Num. 28, 14.
pl. constr.: חָדְשֵׁיכֶם
ובראשי חדשכם Nu. 10, 10. 28, 11.
חדשיכם ומועדיכם Jes. 1, 14.
pl. c. suff.: חָדָשָׁיו
מספר־חדשיו אתך Job. 14, 5.
ומספר חדשיו חצצו Job. 21, 21.
pl. c. suff.: לְחָדָשָׁיו
לחדשיו יבכר Ez. 47, 12.

חָדָת

נזקתי כמו נעניי חָדָשׁ, לומר קוקיי, ומילועם חַדָּתָא לו חָדָתָא, ומכנוי חַדָּתִין לו חֲדָתִין, ולנקבם חַדָּתָא ומילועם חֲדָתָא [נמר חַדָּתָא], לו חֲדָתִי, ומכנוי חַדָּתָן. סמלגם ילועם.

adj. aram. (def. חַדָּתָא, חֲדָתָא; pl. חַדָּתִין, חֲדָתִין; f. חַדָּתָא, חֲדָתָא, def. חַדָּתָתָא pro חַדָּתָא; vel absol. חַדָּתִי, pl. חַדָּתָן), hebraico חָדָשׁ par atque aequale, unde אֶת חָדַת, (paries) *ligni novi.*

adj. masc.: חֲדַת
ונדבך דר־אע חדת Esr. 6, 4.

חָדָא

לו חֲדָה [נכ״ק], פעל נודד נזקתי, וסמלגם זמיכם וספור ונכוד [זמגעו, עלגסלגען], ווס תמכותו נקל, כלומר סוכתי נלר סיעב נספתי עמ״ת דף קע״ת. ומוס נכנד חַדָּא, חַדִּי, סגדם והוכיח סמעמם ונסור [אַכניינען, קינלען], ונכנין סנוסף כלומס לו, נסמלל נזקר. אלר לקקור סמרת סכסילו וסמכילו סמדקדקים לנלך לרך, כי קב ונכי תמכותו ע״י שוי סלמכוכות [s. *kĵâ*, וכוי כמוהו] וכדומס. [*kĵ* = חו; l. *in-qua-m*
s. חָדָה (in S. S.), *vrb. intr. aram.* dicere, narrare, sanscr. *kĵâ* (*kĵ* = *qu*, חו), lat. *in-qua-m*. *Pa.* indicare. LXX. *ἀναγγέλλειν, ἀπαγγέλλειν, γνωρίζειν, διδάσκειν, ὑπολαμβάνειν; Haf.* הַחְדָּא, vi eadem.

Pa-el: חַדֵּא
1 *imperf.:* אֲחַדֵּא
ופשרא למלכא אחדא Dan. 2, 24.
3 *impf. c. suff.:* יְחַדְּנָנֵי
כתבה דנה ופשרה יחדנני Dan. 5, 7.
3 *impf. c. suff.:* יְחַדְּנֵהּ
ואחרן לא אית׳ די יחדנה Dan. 2, 11.
1 *pl.:* נְחַדֵּא
ופשרא נחדא Dan. 2, 4.
Haf-el: הַחְדָּא
inf. constr.: לְהַחְוָיָה
די מלת מלכא יוכל להחויה Dan. 2, 10.
ופשרא להחויה למלכא Dan. 2, 16.
יכלין להחויה למלכא Dan. 2, 27.
ולא־כהלין פשר־מלתא להחויה Dan. 5, 15.
impt. pl. c. s.: הַחְוֹנִי
חלמא ופשרה החוני Dan. 2, 6.
3 *imperf.:* יְהַחְוֶנָּה
יתקרי ופשרה יהחוה Dan. 5, 12.
1 *pl.:* נְהַחְוֶנָּה
ופשרה נהחוה Dan. 2, 7.
2 *pl.:* תְּהַחְוֹן
והן חלמא ופשרה תהחון Dan. 2, 6.
2 *pl. c. suff.:* תְּהַחְוֹנַנִּי
ואנדע די פשרה תהחונני Dan. 2, 9.

חָבָא

constr.: וַאֲחַוְיַת ואחוית אחידן Dan. 5, 12.

חָוַב

פעל נודד, וסמלגם סיוס מקוכ לנכר לו נזכר וקשימס [שולנען], ומקוכ סיוב סיל לו עמיסק נפי וסנס י׳ סקיוב סיל לו נכנסיס ע״י סלוסק, לו נכסף לו נכנסיס ע״י סלוסק, לו מסובל נקשמס וקעל, ומסובל סקיכון סמנסלל על סקשיסס נכללו, ועל עכיב לסקוס לו לנקנכו, ונסכוון סקיכון לכוב נקנכוס. ונקאכ זנמלוס סקיוב סנכך וסקנסקות לנלוס ולפכעון, נקסוס ליס סמפל לפעמיס נזפס נכנכית לנסן סכלק סנלוס [פערפלליכעע ויין], ונוס תנין כל סגוב. סכנך חַיָּב יוכל לומר מקשיל נכנפנ, לו סנסנלס נקשמס קוב ולוק.

vrb. intr., debere, aere alieno obstrictum esse, in aere esse, in aere alieno esse; hinc culpae reum, criminosum esse, de peccato vel in Deum vel in homines commisso; rabb. in universum: obstrictum, obligatum, devinctum, necessarium esse, oportere. *Pi.* reum, criminosum facere, crimen alicui inferre. LXX. *καταδικάζειν.*

Pi-el: חַיֵּב
2 *perf. pl.:* וְחַיַּבְתֻּם
וחיבתם את־ראשי Dan. 1, 10.

חוֹב

ג״ו, וסכלון ענטע וכני ומקפ [שולל, נעלל־שולל], ומוס חֻבְלָה חוֹב, מקכון לקוכפל, כלומר פנס סמקנכס, ומס נכמלר עכיכון לסנכמקת סנלוס, ומס נכמלר חֻבְלָתוֹ חוֹב סוס דלך ג׳יי, לסמניך סכנוי מסומך לנסמן, וכן דלכך ומס כמו דלך ומקן, מקפ׳ עו כמו מקפס עוי, מלכנו־תיך ישועס כמו מלכנות ישועתין, מעווי קיל כמו מעוו קילי, ולוק.

n. m. debitum, debitio, aes alienum, unde חֻבְלָה חוֹב (trg. מַשְׁכּוֹן הַחְוִיבְתָּא), pignus retribuendae debitae pecuniae. Dicitur autem חֻבְלָתוֹ חוֹבוֹ pro חֻבְלָתוֹ חוֹב (quemadmodum דַּרְכְּךָ זַמְּתֶךָ pro זִמַּת דַּרְכֶּךָ, genere dicendi *poëtico*. LXX. *ὀφείλειν.*

חבלתו חוב ישיב Ez. 18, 7.

חוּג

פעל יקי ומקנולל, ומכוון כמו עָגַג, לומר מקפס וסנוג [קייוען], לו נולל עגוס מקס, וכן נמקנוס. ולע שלמקנוס סנכך חָג ניין חַג מפעל, וכן עָגָג ניקוס סמכוון, וסנכך גל נזפמי עכ, כלומר מקפס מסנוי מקמ עוג.

vrb. intr., cui cognata sunt חָג, עָגַג (q. v.), circulare, *trans.* circumdare, cingere, circulum facere, orbem conficere, anfractu circumscribere, gem. (ut ex linguarum collatione intelligitur) delineare, unde מְחֻגָּג de conformatione lineamentorum, oris potissimum, quatenus sunt animae indices.

3 *perf.:* חָג
חק חג על־פני־מים Job. 26, 10.
חָוּג
ג״ו וסכלון דור וכלור וכככור [קכיים], ומלמ סמפלמ מכלור מנסים ומכרכור סלכן, ונמפס לנכית מכלורי מלולות. נלכנוס חוּגָא נקנס וסילועס חוּגָתָא מנלמו. ולע קולמ נעיס, נכמי סכלמ לי ע״י מנוי נמפמי קלס ועכנ, לו ג״כ מלכוון סלקס [ניימכען, ניימען], ולמ״כ חָג כמו חָגָא, ונוס תנין מְחֻגָּג נגמלמ נלניכו כמו ולולמ נלמנע לו נלולת סנכים [כיסס, מיעכע].

n. m. circulus, orbis, gyrus, de orbe coelorum et terrarum, targ. חוּגָא f. (def. חוּגְתָא). LXX. *γῦρος, θρόνος.*

בחקי חוג על־פני תהום Prv. 8, 27.
על־חוג הארץ Jes. 40, 22.
וְחוּג
וחוג שמים יתהלך Job. 22, 14.
מְחוּגָה
ג״כ כלי סקנוג [ניקיכעל], לומר כלי מעוסק כרכוכיס וכדוכיס סנוכיס ומקפיס, וכנכל מקוג, לסוס סכרכור סמוסנע

n. f. circulus h. e. instrumentum ad orbes vel rotundos ambitus conficiendos; מְחֻגָּג m. de orbe, anfractu sive circuitione ipsa. LXX. *κόλλη.*

וּבְמַחוּגָה
ובמחוגה יתארחר Jes. 44, 13.

חָוַד

לו חַד, ומנסוע סמכוון יולוע ע״י נלוסו עס סמס גוילו, לכן תמכוס מוכלו קמס לסלוס, כי נכ׳ לופכיס נוכל לנקור יסודלו. לי׳ נזכנו כלמס לל אֶחָד, ויקיס תמכותו ענין לקוו וגפוף לסור ומקלכלות יקי [פערפלוכנען, -קניפפע, -וויקקעלע ויין], ונקמק למנמנ נלמון יממלל מכוון סוס, ומוס סם חיד לניין דנור מממל״י [פערפלוכנענע נעלע], ומנמוו לנמנ נזפמי קלס ועכנ לל מקלס מקמ אָגַד, עָקַד, בָּגַד וכדומס, ולין סכנימס וקפיפס נדומס לו [s. *guṯh*]. נ׳ נזמנ נלמס לל חַד לניל, לומר מקוכן ומנוקן ונקוד ומכון [מפלנ, מנימע ויין], וכי מנוכו נזפמי מעכנ לל מקלס מגס סם כמנמ כמכוון [ני׳ קלד], ומסמלל גס סם על מקנמס [*cat*-us], ונדוד קדוי״, ולמס קוכל נעיס נמכ לך מקנ מקנכ׳. ולע לנכקל מקמ לנוכי קוכל נעיס, מנמפעל נכ״ק לך גויכ מסס, כמו מָשָׁל מן מָשַׁל, ונקלנ מנמנל לפמקמ נכנוכ קידקי, לנימע קידות מני קלס, כ״ל מנמכוון לל קילס נלמלומו דנוכ ומפוכ, נמנל לו נמיר, ול״ל מנמנ חַד לנמן מפוכ ונגלה, וכן נזפמי מעכ [*s. gad*, sl. *gad'-ac'*, *gad-it*] וענוד מנלינ לי נמפעל בָּגַד, וכוס תנין לין מנמפוס לנכי מכוונות.

vel חַד *verb. transit. denom.* (sicuti מָשָׁל a v. מָשַׁל), cujus quidem significationem ex nomine consequenti facile assequere. Origo autem hujus verbi duplici modo potest definiri: 1) radix *chad* cognata videtur eidem bi-

literae radici in vv. אָגַד, עָגַד, בָּגַד, colligatum, complicatum, implicitum, connexum esse, sanscr. *guṯh*, arab. جَثَدَ, unde *chid* (oratio artificiose connexa vel aenigmatica); 2) poterit etiam radix par atque aequalis esse verbo חָדַד (vulgo חָדַד, q. v. s.), *acut*um esse; *acumen* etiam inter Latinos transfertur ad sapientiam in nomine *cat-us*. Sed cum nominis insequentis significatio, si alterutram harum originum probabilem esse credideris, non satis ampla sit, ut omnes S. S. loci, quibus *chîda* reperitur, inde explicari queant, vi latissima *chîda* de sermone atque oratione in universum dici videtur, vel *gnomica* illa vel ad *cantum* accommodata (שִׁיר, מָשָׁל), ita ut radix sit *chad*, *gad* (in גָּדַד), sanscr. *gad*. LXX. *διηγεῖσθαι, προβάλλειν.*

2 *perf.:* הַדָּתָה
החידה חדתה לבני עמי Jud. 14, 16.
imperat.: חוּד
חוד חידה ומשל משל Ez. 17, 2.
impt. c. h opt.: חַוְּדָה
חודה חידתך ונשמענה Jud. 14, 13.
1 *impf. c. h opt.:* אֲחַוְּדָה
אחודה־נא לכם חידה Jud. 14, 12.
חִידָה
ג״כ, וסמלגם נכ״ק לו כמו מעל ומלינם [שפכוכליעד, לעסלליעד], לו מדכוך מעלי׳ וקידודי׳ [עיעפוינענעם, פער־עלונגענעם וועלט], ולפעמים כמי כלוס ולומר [אַרפּאָקעל], לפעמים כמו קוון ומעל [פּיוּיאָנס־שפּרוך, פּאַרפּאָנעל], וכדומס מן מסמלות, ומכל מלס מקפס סתמלות, כלומר לחמיך לעיל עקת מסנס.

n. f. oratio aenigmatica, explicatu difficilis, implicata propter brevitatem atque subtilitatem, interdum oraculum, prophetia, a radice *chad*, *gad* (in גָּדַד, unde הַגָּדָה, opp. הֲלָכָה), de oratione sublimiori minimeque vulgari, cf. *Delitzsch*, hist. poësis Jud. I. c. 3. LXX *διήγημα, διήγησις, αἴνιγμα, πρόβλημα.*

אחודה־נא לכם חידה Jud. 14, 12.
חוד חידה ומשל משל Ez. 17, 2.
הַחִידָה
ולא יכלו להגיד החידה Jud. 14, 14.
ויגד־לנו את־החידה Jud. 14, 15.
החידה חדתה לבני עמי Jud. 14, 16.
ותגד החידה לבני עמה Jud. 14, 17.
החליפות למגידי החידה Jud. 14, 19
cum suff.: חִידָתִי
לא מצאתם חידתי Jud. 14, 18.
אפתח בכנור חידתי Ps. 49, 5.
cum suff.: חִידָתֶךָ
חודה חידתך Jud. 14, 13.
pl.: חִידוֹת
אביעה חידות מני־קדם Ps. 78, 2.
ומבין חידות Dan. 8, 23.
ומליצה חידות לו Hab. 2, 6.
pl.: בְּחִידוֹת
ומראה ולא בחידת Num. 12, 8.
ותבא לנסתו בחידות 1 Rg. 10, 1.
לנסות את־שלמה בחידות 2 Chr. 9, 1.
pl. c. suff.: חִידֹתָם
דברי חכמים וחידתם Prv. 1, 6.

חָוַד

נִחְמִי כמו נִעְנִי, ונִתְנַגַּס לְגוֹב, וְהוּא כמו נִעְנִי, גּוֹיִל מֵסֵךְ, לוּמַר לְמִזְבֵּחַ מִן סִנְרָךְ.

vrb. aram. denom., sicut hebr.

אֲחִידְתָא

ז״כ נִחְמִי כמו חִידָּה נִעְנִי, וּפִ׳ נוֹסָף נִרְאֶה. סִכְנוּי אֲחִידָתָן כְּמוֹנָן, לְכֵן נִתְנַגַּס עוֹד תְּמוּנוֹת לְקִבּוּת, כמו חִוְּדִי וּכְמִידְעוּ חִוְּדִיתָא, חִוְּדָא וּמִידְעוּ חִוְּדִתָא, אִוְּחָדָא, וּמִידְעוּ אִוְּחָדְתָא [וּמִוּם כִּנְקֵב שֶׁנִּמְצָא שָׁם׳ לְמִינְכוּ נוֹסָף], חָדוּ וּכְכִנּוּי חָדָן וּכְיוֹצֵא.

n. f. aram., ab hebr. חִידָּה nonnisi addito א prosthetico differens (pl. אֲחִידָן), targ. חִוְּדִי (def. s. חִוְּדִיתָא), חִוְּדָא (def. s. חִוְּדִתָא), אִוְּחָדָא (def. s. אִוְּחָדְתָא, unde fit veri simile, forsitan א non esse prostheticum), חָדוּ (pl. חֲדָן) LXX. κρατούμενα, Luth. dunkle Sprüche.

pl.: אֲחִידָן

מִפְשַׁר חִלְמִין וְאַחִידָת

Dan. 5, 12. אַחִידָן

חָוְדָה I.

פִּעֵל נוֹדֵד, נִכְפֵּל מִסְלַנְּסִ לְפִי עֵרֶךְ סִיּוּד: ל׳ כמו חָנָה לְקִמֵּן, לְשׁוֹן יְשׁוּת וְיִתּוּת [לְעִנְיָן], וּכְ׳ תְּמוּנוֹת מִזְבֵּחַ חָוֵה [*châv*], וְנִמְצָת כְּתוּבוֹ מִצְלְמוֹ כִּזְבֵּחַ כִּכְתוּבוֹן [*s. g'îv*], וְכֵן נִגְרְמִי עִתִּיקִי [goth. *quiw* = *quiv*] וְנִלְקָלְבִי [*ẍ'yw., gyw.*] כְּדוֹמֶה, מִכֹּל נִתְכּוֹנַת חִיכּוּךְ, כִּי כְּדוֹמֶה מִזְבֵּחַ חִי [*chî*], לְפִי מִכְוָנוֹ חָיָה ע״ג. כ׳ כמו חָנָא לְעֵיל, לְשׁוֹן דָּבוּר וּמִשְׁמָעָה, עִי׳ לְעֵיל, וּמִוּם מִכְּנֵד חִוָּה לְשׁוֹן סִפּוּר וּמִגְדָּל, וְנַעֲרִבִי נִמְצָא זִ״ח ר״ח׳, וְגַם חִי מִזְבֵּחַ לְעִנְיַן חַיִּים וּמִגְדָּל נִמְצְתִי מִעְרָב.

vrb. intr., vi atque origine duplici: 1) esse, existere, vivere, a radice *châv*, sanscr. *g'îv* (cf. *chî* in חִי״ה), quam radicem etiam ceterae linguae sanscriticae semiticaeque in sese continent; 2) sicuti חָנָא (q. v. supra), loqui, nunciare, indicare, unde *Pi.* חִוָּה (syn. חִגֵּיד, סִפֵּר), arab. ر״ح, e radice *châv*, sanscr. *kʃjâ*, lat. *qua*, in v. *inquam*. LXX. ἀναγγέλλειν, διδάσκειν, ὑπολαμβάνειν.

Pi-el: חִוָּה

inf.constr.: מֲחַוֹּת

Job. 32, 6. מחות דעי אתכם

1 *imperf.* אֲחַוֶּה

Job. 32, 10.17. אחוה דעי אף־אני

1 *impf.c.suff.:* אַחַוְּךָ

Job. 15, 17. אחוך שמע־לי

1 *impf.c.suff.:* וַאֲחַוְּךָ

Job. 36, 2. כתר־לי זעיר ואחוך

3 *imperf.:* יְחַוֶּה־

Ps. 19, 3. וליליה ללילה יחוה־דעת

אַחְוָה

ז״כ, וּמִכְּנוֹן מִגְדָּל וּמִשְׁמָעָה וּמִפּוּר וּמִזְכָּרָה וּמוֹדָעָה [מַלְכוּת־יְנָן, מַעֲרָבִיוֹת־דְּיוֹנוֹ], וּתְמוּנַת מִזְבֵּחַ לְפוּם נִיחָתָא כְּלִילוּ מִכְּנוֹסָף, לוּלֵם נִתְּמָת מִיחָתָא מִכְּכָד.

n. f. piël. (ad s. f. hifilicarum), declaratio, nunciatio. Trg. חַוְיָנוּ. LXX. ἀναγγέλειν.

cum suff.: וַאֲחַוָּתִי

Job. 13, 17. ואחותי באזניכם

חָוָה

פִּעֵל לְפִ׳-עוֹבֵר כְּ״פ נָגוֹר מִנְּפִ׳, וְכֵן נִחְמִי מִפְעַל נִכ״ק, וּמִעְתִּיד נִכְנִין מִכּוֹסֵף חֲחִישׁוּ. מִסְלַנְּסִ מִרְאִשִׁית קְדִירִם מִכּוֹסֵף חֲחִישׁוּ, וּמִקְצַעְתָּן, לוּמַקְצַעְתָּן, וּמִקִּיק וּלְגוּד [נִיכְלָן, לוּמַקְצַעְתָּן, רִייסָּן]/מִעְנוֹת מִזְבֵּחַ חָוֵה יוֹדוּעַ מִמְּקוֹר מִלְּשׁוֹן נִשְׁפַּתִּי קֶדֶם וְעֵינַי, כְּאִלּוּ כֵּן סוּכַּתִּי לְעֵיל מִקַּת אֲ־נָד, גִּיד [נ״כ גִּיד]/עָ־קֵד וּכְדוֹמֶה. וּמִוּם מִזְבֵּחַ לוּ דָּכַר מִם, לוּמַר נִיסוּף זְנוּמִי מִעְלָמוֹ.

n. m. (pl. חוֹחִים; interdum חֲוָחִים ad s. f. שְׁוָקִים), significatione duplici, una eademque origine: 1) sicut חַח insequens, uncus, uncina, hamus, fibula vel ad pisces capiendos, perforatisque naribus vivis in aquis conservandos, vel ad captivos vinciendos atque trahendos; 2) spina, spinetum, vepretum, arab. *khauch*, syr. *chauch*. LXX. δεσμός, ψέλλιον, μάνδρα; ἄκαν, ἄκανθα, ἀκχούχ, κνίδη.

Job. 31, 40. תחת חטה יצא חוח

Prv. 26, 9. חוח עלה ביד־שכור

Hos. 9, 6. חוח באהליהם

וְחוֹחַ

Jes. 34, 13. וחוח במבצריה

הַחוֹחַ

2 Reg. 14, 9. החוח אשר בלבנון

2 Reg. 14, 9. ותרמס את־החוח

2 Chr. 25, 18. החוח אשר בלבנון

2 Chr. 25, 18. ותרמס את־החוח

וּבְחוֹחַ

Job. 40, 26. ובחוח תקב לחיו

1 pl.: הַחוֹחִים

Cant. 2, 2. כשושנה בין החוחים

1 pl.: בַּחוֹחִים

2 Chr. 33, 11. ויילכדו את־מנשה בחוחים

2 pl.: וּבַחוֹחִים

1 Sam. 13, 6. במערות ובחוחים

חַח

ז״ו וּכְכִנּוּי חַיָּתִים וּכְכִנּוּי חִיקִיד חַחֵי [כְּלֵיכָן נִעְנִי מִכְפֵּל]. מִסְלַנְּסִ כמו חוֹחַ, לוּמַר מִעוֹקֵן וּמִקְדוֹד וְקִיסָם קְדוֹדִי״, וּכְמִנְּסִ מִסְלַנְּסוֹת כמו חוֹת לְעֵיל, לְכֵן מִסְתַּבֵּל לְרוֹב עַל מִין מִכְשִׁיט מִכְנִיס בְּתִמוֹנַת מִקְכָּם. מִזְקַק מִוּם מִקְנֵר מִסְלְחוֹן, וּמִפְּתְחוֹת מִקְיָן נִרְכִּנִי וּכְכִנּוּי, לוּ לְפִיסַת מִתְנוֹעֵת מִמְּזַחֵר לְךָ מִמְּנַחַ/לְרוֹב נִקִּיבֵי זְמוֹת.

n. m. (pl. חַחִים; c. s. s. חַחֵי, ad s. formarum duplicatarum), sicuti חוֹחַ, ex quo compendio ortum est, fibula, ornamentum mulierum (Qimchi: חַחֵי זָהָב הוּא כְּמִין מַחַט שֶׁנּוֹקְבִים וּמַחְבְּרִים שְׁתֵּי תּוֹחוֹת הַחֲלוּקִין תַּחַת הַגָּרוֹן); uncinus ferarum pisciumve naribus affixus. LXX. ἄγκιστρον, γαλεάγρα, κημός, παγίς, σφραγίς, φιμός.

Ex. 35, 22. חח ונזם וטבעת וכומז

cum suff.: חַחָי

2 Reg. 19, 28. ושמתי חחי באפך

Jes. 37, 29. ושמתי חחי באפך

pl.: חַחִים

Ez. 29, 4. חחים בלחייך

Ez. 38, 4. ונתתי חחים בלחייך

pl.: בַּחַחִים

Ez. 19, 4. ויביאהו בחחים

Ez. 19, 9. וירתנהו בסוגר בחחים

חַחָי

תּוֹלְדֵי מִן חַח, כְּמִכְוָן דּוֹמֶה לוֹ, וְנִמְצָת לְךָ נִכְתִּיב וּכְכִנּוּי חַחִים, וּפִ׳ מִשּׁוֹמֵרִים שֶׁמִּתּוֹמֵךְ מִפְעַל לְ״פ עוֹעִים.

adj. (a n. חַח, unde Ketib חַחִיִּים), vi eadem, qua חַח, חוֹחַ. Non est igitur nomen ad similitudinem vv. לֹה factum, sed adj. more vulgari conformatum. LXX. παγίς.

pl.: חַחִיִּים K'tib.

Ez. 29, 4. חחיים בלחייך

חוּט

פִּעֵל לְפִ׳-עוֹבֵר נִעְנִי כְּ״פ נָגוֹר, לְכֵן נִחְמִי מִפְעַל נִכ״ק, וּמִעְתִּיד נִכְנִין מִכּוֹסֵף חֲחִישׁוּ. מִסְלַנְּסִ מִרְאִשִׁית קְדִירִם מִכּוֹסֵף חֲחִישׁוּ, וּמִוּם מִזְבֵּחַ לוּ דָּכַר מִם, לוּמַר

קנוּט וקשׁוּט. נתקנוּט גם נכין סכּכך חוּט, נמכוון תפיכּה.

vrb. aram. (imp. Af. חַחְטוּ; *hebr.* nonnisi in derivatis), vincire, colligare, concatenare, consuere (חוּט), semel: redintegrare moenia, coagmentandis parietinis. Cognata sunt verba אָ־גַד, גִּיד (vel potius גּוּד), עָקַד et simil.

LXX. *ἀνυφοῦν.*

Af-el: אַחֵט

3 *impf. pl.:* יְחִיטוּ

ושוּרֹאָ שכללו ואשיא

Esr. 4, 12. יחיטו

חוּט

ג״ז, וכינוי נסמך יחוּדי חוּטרם. סמלכּה קכל ועכוּת [קאדען, שעריק], ונקרק כן מעכין קשור ועכוד, וכנדל מקו ותקוס שסס מעוכתים. לעיון סקוט נככלב, רק מעקכר ומעקשר, ופס תשכיל נשכס תכין מדוע קוט נגארק כמו ג׳ז׳ד. נגארק עוד מוס משרש חיט קופר, חָטָה כלי מתפיכּה.

n. m. (pl. jud. חוּטרם), funis, filum, a *vinciendo*, *ligando* (Bindfaden); קָו enim et תִּקְוָה a *contorquendo* nominata sunt. Radicem si respexeris, intelliges, cur in Gemara חוּט et גִּיד promiscue dicantur. Gem. eadem radice: חַיָּט, sartor; חָטָה, acus. LXX. *σταρτίον, ῥάμμα, περίμετρον.*

Jos. 2, 18. את־תקות חוט השני והחוט

1 Rg. 7, 15. וחוט שתים־עשרה אמה

Jer. 52, 21. וחוט שתים־עשרה אמה יסבּנו

Eccl. 4, 12. והחוט המשלש לא

Jud. 16, 12. וינתקם מעל זרעתיו כחוט

Cant. 4, 3. כחוט השני שפתותיך ומדבּרך מדבּר

Gn. 14, 23. אם־מחוט ועד שרוך־נעל

חוּל

לומר חָל ומעתיד יָחוּל, יָחִיל, וכו׳, מעתך יַתֵּחֶל, יְהֵחֶל, וכן עתיד מטוסף יָחִיל, ומעולי׳ של מטוסף הוּחַל, ומכנד חוֹלֵל ומנזכּף חוֹלָל, מסתפעל הִתְחוֹלֵל או הִתְחַלְחֵל. תמוּת ונמוטס משרש כמו גָּל לעיל [ולח כמו חנכל] עמיתו, עכין תקפה וחגוג וכככוד ומתגנוּת [דרעסען, קרייזען], ומוס מסשלש ל׳ על סרקוד, כמו גוֹל, או על התנסלות וחגוג מפתר [וכן גוֹל], על סכריעה ומתעוּתות מכאב ומצער, נמשלש על חנלי לידה וכריעת סיולדת. ג׳ על התנסלות ומתכופפות על דבר, לומר סנוב ומקפה מכל לד ומפה, כמו מהקפת מיכוב או סרוס מכל לד, מסנוב ומזעזוּם סידים נדבר [לוּאקרייזען, לוּאזוויכגען]. ג׳ מסשלש על מכח ומחתן, וכן מסשלש לחגל קשרי וחוּק וכח, וכן לחגל קוי נערכי, או על התקוס ומתוקלת, וכן לחגל קוס מסשלש, ע׳ יָחַל, ותכין כוס יסוד כל סתכוכים. סמתגן נשתפי מערב ע׳ לעיל תפת גּוּל.

h. e. חָל (imp. יָחֵל, יָחֵל; praefixo Vav relat. וַיָּחֶל, וַיָּחֵל; imp. Hif. הָחֵיל; Hof. הוּחַל; Pi. חוֹלֵל; Pu. חוֹלַל; Hitpa. הִתְחוֹלֵל, הִתְחַלְחֵל), sicuti גָּל (non sicut חָבֵל), volvere, circulare, in gyrum agere, unde: 1) vel exsultare laetitia vel tremere horrore (plane uti גּוּל); cruciari, vexari, tanquam circumagi doloribus, de parturientibus potissimum; 2) circuire, circumdare, circumplecti, circumvolvi, de stricto intentoque telo, de procella circumvehente manibusque in aliquid invadentibus; 3) tropice: lacertosum, nervosum, robustum esse (cf. de earum notionum conjunctione קָשַׁר, חָזַק, כָּבַד) vel: sperare (cf. תִּקְוָה, יָחַל). De similibus linguarum occidentalium v. גּוּל. LXX. *σαλεύειν, ὠδίνειν, ὠδῖνας ἔχειν, πονεῖν, ἀσθενεῖν, καταντᾶν, ἥκειν*; inf. *ταραχή*; *Pi. καταπτίζειν, ὠδίν, χειμάζεσθαι, θανατοῦν; ἐξεγείρειν, πλάσσειν, τρέφειν*; *Pu. γεννᾶν, μαιοῦσθαι, συλλαμβάνειν; ἐπάγειν, ποιεῖν*; *Hif. συσσείειν, ἀλγεῖν, ὀδυνᾶσθαι, ὀδύνη, συμφοραίνειν, συντρίβειν, τραυματίζειν, φοβεῖσθαι*; *βεβηλοῦν, εὐλαβεῖσθαι, διαλείπειν, ὑπομένειν*; *Hitpa. συστρέφειν, ἱκετεύειν, φροντίς, ταράσσειν.*

3 *perf.:* חָלָה *fem.*

Jes. 54, 1. וצחלי לא־חלה

Jes. 66, 8. כי־חלה גם־ילדה ציון

Mich. 1, 12. כי־חלה לטוב

3 *perf.:* וְחָלָה

Hos. 11, 6. וחלה חרב בעריו

1 *perf.:* חַלְתִּי

Jes. 23, 4. לא־חלתי ולא־ילדתי

3 *pl.:* חָלוּ

Jer. 5, 3 הכיתה אתם ולא־חלו

Thr. 4, 6. ולא־חלו בה ידים

3 *pl.:* וְחָלוּ

Dt. 2, 25. ורגזו וחלו מפניך

1 *pl.:* חָלִנוּ

Jes. 26, 18. חלנו כמו ילדנו

inf. abs.: חוֹל

Ez. 30, 16. חול תחיל סין

inf. constr.: לָחוּל

Jud. 21, 21. לחול במחלת

impt. fem.: חוֹלִי *sg*

Ps. 114, 7. מלפני אדון חולי ארץ

Mich. 4, 10. חולי וגחי בת־ציון

impt. pl.: חִילוּ

1 Chr. 16, 30. חילו מלפניו כל־הארץ

Ps. 96, 9. חילו מפניו כל־הארץ

3 *imperf.:* יָחוֹל

Jer. 23, 19. על ראש רשעים יחול

Jer. 30, 23. על ראש רשעים יחול

3 *imperf.:* יָחִיל

Ps. 55, 5. לבי יחיל בקרבי

Job. 20, 21. על־כן לא־יחיל טובו

3 *impf. apoc.:* וַיָּחֶל

Gn. 8, 10. ויחל עוד שבעת ימים

1 Sam. 31, 3. ויחל מאד מהמורים

1 Chr. 10, 3. ויחל מן־היורים

3 *impf. fem.:* תָּחוֹל Q'ri.

Ez. 30, 16. חול תחיל סין

3 *fem.:* תָּחִיל

Jes. 26, 17. תחיל תזעק בחבליה

Jes. 66, 7. בטרם תחיל ילדה

3 *fem. apoc.:* וַתָּחֶל

Ps. 97, 4. ראתה ותחל הארץ

3 *fem.:* וְתָחֵיל

Zach. 9, 5. ועזה ותחיל מאד

3 *impf. fem.:* וַתָּחָל *p.*

Jer. 51, 29. ותרעש הארץ ותחל

2 *fem.:* תְּחִילִין

Jes. 45, 10. ולאשה מה־תחילין

1 *imperf.:* אֲחוֹלָה = אֶחֱלָה

Jer. 4, 19. מעי מעי אוחולה

3 *pl.:* יְחִילוּ

Ps. 10, 5. יחילו דרכו בכל־עת

Ps. 77, 17. ראוך מים יחילו

Jes. 23, 5. יחילו כשמע צר

Joel 2, 6. מפניו יחילו עמים

Hab. 3, 10. ראוך יחילו הרים

3 *imperf.:* וַיְחִילוּ

Jud. 3, 25. ויחילו עד־בוש

3 *imperf.:* יְחִילוּן

Jes. 13, 8. כיולדה יחילון

3 *pl.:* יְחִלּוּ

2 Sam. 3, 29. יחלו על־ראש יואב

2 *pl.:* תָּחִילוּ

Jer. 5, 22. אם מפני לא תחילו

Pi-el: חִלַּל

3 *perf. fem.:* חִלְּלָה

Job. 26, 13. חללה ידו נחש

inf. constr.: חַלֵּל

Job. 39, 1. חלל אילות תשמר

part.: מְחוֹלֵל־כל

Prv. 26, 10. רב מחולל־כל

part. c. s.: מְחַלֶּלְךָ

Dt. 32, 18. ותשכח אל מחוללך

part. fem.: מְחוֹלֶלֶת

Jes. 51, 9. מחוללת תנין

2 *imperf.:* וּתְחוֹלֵל

Job. 35, 14. דין לפניו ותחולל לו

2 *imperf.:* וַתְּחוֹלֵל

Ps. 90, 2. ותחולל ארץ ותבל

3 *fem.:* תְּחוֹלֵל

Prv. 25, 23. רוח צפון תחולל גשם

3 *impf. masc.:* יְחוֹלֵל

Ps. 29, 9. קול יי׳ יחולל אילות

3 *impf. fem.:* תְּחוֹלֵלֵם *c. suff.*

Jes. 51, 2. ולא־שרה תחוללכם

Pu-al: חוֹלָל

2 *perf.:* חוֹלָלְתָּ *p.*

Job. 15, 7. ולפני גבעות חוללת

1 *perf.:* חוֹלָלְתִּי *p.*

Ps. 8, 25. לפני גבעות חוללתי

Ps. 51, 7. חן־בעון חוללתי

Prv. 8, 24. באין־תהמות חוללתי

part. masc.: מְחוֹלָל

Jes. 53, 5. מחולל מפשעינו

3 *impf. pl.:* יְחוֹלָלוּ *p.*

Job. 26, 5. הרפאים יחוללו

Hif-il: הֵחִיל *correp.*

3 *impf. masc:* יַחִיל

Ps. 29, 8. קול יי׳ יחיל מדבר

Ps. 29, 8. יחיל יי׳ מדבר קדש

Hof-al: הוּחַל

3 *impf. c. h. int.:* יְהוּחָל

Jes. 66, 8. היוחל ארץ ביום אחד

Hitpa-el: הִתְחוֹלֵל

part.: מִתְחוֹלֵל

Job. 15, 20. הוא מתחולל

Jer. 23, 19. וסער מתחולל על ראש

imperat.: וְהִתְחוֹלֵל

Ps. 37, 7. דום לייי׳ והתחולל לו

Hitpa-el: הִתְחַלְחֵל

3 *imperf.:* וַתִּתְחַלְחֵל

Esth. 4, 4. ותתחלחל המלכה מאד

חָיִל

ג״ז וכינוי נסמך נתקנוּת ונתק מפתר [ניעטען], וכוּס תקנוּן מפתר, ונקמר מן מתקנלות מפתר נכלב, או מנתק וכריעת סיולדת.

n. m. tremor, terror; dolores parturientium. LXX. *ὠδίν.*

Ex. 15, 14. חיל אחז ישבי פלשת

Ps. 48, 7. חיל כיולדה

Jer. 6, 24. 22, 23. 50, 43. חיל כיולדה

Mich. 4, 9. כי החזיקך חיל כיולדה

חֵילָה

ג״כ כמו חֵיל מתנער וסרתת נכלב.

n. f., sicuti חֵיל, dolor, horror. LXX. *τεῖχος* (חֵילָה).

בְּחֵילָה

Job. 6, 10. ואסלדה בחילה לא יחמול

חַיִל

ג״ז וסמך חֵיל וסרכוי חֲיָלִים. סרכון ק׳ גכוּס וקמן קוק וקילות מקד וכך [קרעפֿט, זעאקיק, מוטע] ותכין כוס עשה ק׳ל, וסמשלש ככלב על קן ועשר חסן ויג׳ע, לומר תקפו וגכורתו, וכל מה שתעשה ויצליח מעכהו סשכח על כחו תקפה קנה יקל, כ״ת, קשר וכדומה. נתכוי סשם חֵיל וסידועה חֵילֵא מצלסו, ומוס שם פעל גזיר סשם חַיֵּל וסעשוי אִתְחַיֵּל, נמכוון קווק וקמיכה, ומוס אִתְחֵילוּ סשם. ג׳ נכף ומנקה ומעכרכה [סעכר], וקמרו סמדקדקים שנשלל סהלכּה מכח, נחשר שנשמל גב כח וזרוע נסשלל כוח, קולם לח מתקוור לי׳. כי למכוון סב׳ כנרקה סתפלות שפעה ומעון וקנון וקשר [סויפֿע, עדופֿעג], וקב׳ להשרש סהלכּה שפיעה וקניכה, ונקמת נגמרת בְּחַיָּלֵא שפעה וקנוכה, ומס תקניך לכל סמקוומת כב״ק תכיר מכוון זה בקמת. ונקין ספק סמכוון סון ועשר גב׳ מתפלות סוקת, ולח מכח וגנוכה, וכי להשרש אֵין לקיימו גב׳ לשון כניכה וקניכה, וגב חֵיל מוס ולפעמים כמוכן חֵל קומה מקפה.

n. m. (c. חֵיל, interdum forma correpta absolutivi, ad s. f. לַיִל, שֵׁרשׁ pro שָׂרִישׁ, לַיִל; pl. חֲיָלִים) 1) vis, fortitudo, robur; virtus, probitas; 2) congregatio, collectio, multitudo, colluvies, opes, copiae, exercitus, unde חַיִל עָשָׂה, opes sibi comparare. Vis *torquendi* radici insita (v. קָשַׁר, בָּחַר) transfertur ad firmitatem vimque corroboratam, aram. חֵילָא, def. חֵילָא, unde denom. חַיֵּל, Itpa. אִתְחַיֵּל, corroborari, se corroborare; et nom. itpaël. אִתְחַיְלוּ, confirmatio, roboratio. Notioni hujus nominis alteri grammatici subesse dicunt vim *potentiae*, translatione eadem, qua nm. בָּחַר, זְרַע usuvenire solent; sed potius v. חָל, unde חֵיל 2. et חִל insequens descendit, sicuti גַּל, vim *coacervandi*, colligendi, cogendi habere videtur, id quod nomine talm. מְחִילָא (congregatio) confirmatur. LXX. *στριφνός, δύναμις, δυναστεία, ἀνδρεῖος, δυνατός, ἰσχύς, ἰσχύων, πολεμιστής, πόλεμος; συναγωγή, ὄχλος, ἔθνος, παράταξις, στρατόπεδον, στρατεία, πλοῦτος, πλοῦτος ἄδικος* (בַּמְּסִלּוֹת הַבְּגָזֵל), *τὰ ὑπάρχοντα; δυνάστης; πονεῖν, δυνάστης; ἰσχύων; ἰσχύς, συνετός.*

חִיל *p.* חֵיל

Gn. 47, 6. וישׂ־בם אנשׁי־חיל

Ex. 18, 21. אנשׁי־חיל יראי אלהים

Ex. 18, 25. ויבחר משׁה אנשׁי־חיל

Num. 24, 18. וישׂראל עשׂה חיל

Dt. 3, 18. בני־ישׂראל כל־בני־חיל

Dt. 8, 18. הנתן לך כח לעשׂות חיל

Jud. 3, 29. כל־שׁמן וכל־אישׁ חיל

ויפתח הגלעדי היה גבור חיל Jud. 11, 1.
אנשים בני־חיל מצרפה Jud. 18, 2.
כל־אלה אנשי חיל Jud. 20, 44. 46.
איש גבור חיל Ruth 2, 1.
כי אשת חיל את Ruth 3, 11.
ועשה־חיל באפרתה Ruth 4, 11.
ונכשלים אזרו חיל 1 Sam. 2, 4.
בן־איש ימיני גבור חיל 1 S. 9, 1.
ויעש חיל ויך את־עמלק 1S. 14, 48.
וכל־בן־חיל ויאספהו אליו 1 Sam. 14, 52.
ידע נגן וגבור חיל 1 Sam. 16, 18.
אך היה־לי לבן־חיל 1 Sam. 18, 17.
ויקומו כל־איש חיל 1 Sam. 31, 12.
וחיו לבני־חיל 2 Sam. 2, 7.
כי אנשי־חיל שם 2 Sam. 11, 16.
חזקו וחיו לבני־חיל 2 Sam. 13, 28.
והוא גם־בן־חיל 2 Sam. 17, 10.
ובני־חיל אשר אתו 2 Sam. 17, 10.
האל מעוזי חיל 2 Sam. 22, 33.
ותזרני חיל למלחמה 2 S. 22, 40.
*בן־איש חיל 2 Sam. 23, 20.
איש־חיל שלח חרב 2 Sam. 24, 9.
בא כי איש חיל אתה 1 Rg. 1, 42.
אם יהיה לבן־חיל 1 Reg. 1, 52.
והאיש ירבעם גבור חיל 1 Rg. 11, 28.
ואתה תמנה־לך חיל 1 Rg. 20, 25.
חמשים אנשים בני־חיל 2 Rg. 2, 16.
היה גבור חיל מצרע 2 Rg. 5, 1.
והנה חיל סובב את־העיר 2 Rg. 6, 15.
וקול סוס קול חיל גדול 2 Rg. 7, 6.
אנשים גבורי חיל 1 Chr. 5, 24.
גבורי חיל לתלדותם 1 Chr. 7, 2.
ראשי בית אבותם גבורי חיל 1 Chr. 7, 9.
גבורי־חיל דרכי קשת 1 Chr. 8, 40.
גבורי חיל מלאכת עבודת 1 Chr. 9, 13.
ויקומו כל־איש חיל 1 Chr. 10, 12.
בן־יהודע בן־איש־חיל 1 Chr. 11, 22.
כי־גבורי חיל כלם 1 Chr. 12, 21.
גבורי חיל לצבא 1 Chr. 12, 25.
גבורי חיל אנשי שמות 1 Chr. 12, 30.
כי־גבורי חיל המה 1 Chr. 26, 6.
ועובד אלזבד אחיו בני־חיל 1 Chr. 26, 7.
איש־חיל בכח לעבדה 1 Chr. 26, 8.
בני־חיל שמונה עשר 1 Chr. 26, 9.
חשביהו ואחיו בני־חיל 1 Chr. 26, 30.
גבורי חיל ביעזר גלעד 1 Chr. 26, 31.
ואחיו בני־חיל אלפים 1 Chr. 26, 32.
ולכל־גבור חיל אל־ירושלם 1 Chr. 28, 1.
בחור גבור חיל 2 Chr. 13, 3.
ויהי לאסא חיל 2 Chr. 14, 7.
כל־אלה גבורי חיל 2 Chr. 14, 7.
ויתן־חיל בכל־ערי יהודה 2 Chr. 17, 2.
לבן־חיל ולעבדיה ולזכריה 2 Chr. 17, 7.
גבורי חיל בירושלם 2 Chr. 17, 13.
ועמו גבורי חיל 2 Chr. 17, 14.
ועמו מאתים אלף גבור חיל 2 Chr. 17, 16.
ומן־בנימן גבור חיל אלידע 2 Chr. 17, 17.
נתן בידם חיל לרב 2 Chr. 24, 24.
מאה אלף גבור חיל 2 Chr. 25, 6.
ויהי לעזיהו חיל 2 Chr. 26, 11.
ראשי האבות לגבורי חיל 2 Chr. 26, 12.
מלחמה בכח חיל 2 Chr. 26, 13.
כהנים לוי שמונים בני־חיל 2 Chr. 26, 17.
ביום אחד הכל בני־חיל 2 Chr. 28, 6.
ויכחד כל־גבור חיל 2 Chr. 32, 21.
וישם שרי־חיל בכל־העיים 2 Chr. 33, 14.
חיל ופרשים לעזרנו Esr. 8, 22.
שרי חיל ופרשים Neh. 2, 9.
אנשי־חיל Neh. 11, 6.
ואחיהם גברי חיל Neh. 11, 14.
חיל בלע ויקאנו Job. 20, 15.
עתקו גם־גברו חיל Job. 21, 7.
המאזרני חיל Ps. 18, 33.
ותאזרני חיל Ps. 18, 40.
נושע ברב־חיל Ps. 33, 16.
באלהים נעשה־חיל Ps. 60, 14. 108, 14.
חיל כי־ינוב Ps. 62, 11.
ושלוי עולם השגו־חיל Ps. 73, 12.
כל־אנשי־חיל ידיהם Ps. 76, 6.
ולכו מחיל אל־חיל Ps. 84, 8.
ימין יי עשה חיל Ps. 118, 15. 16.
אשת חיל עטרת בעלה Prv. 12, 4.
אשת־חיל מי ימצא Prv. 31, 10.
רבות בנות עשו חיל Prv. 31, 29.
ואנשי־חיל למסך שכר Jes. 5, 22.
חיל ועזוז יחדו Jes. 43, 17.
ואנשי־חיל למלחמה Jer. 48, 14.
עשית לך חיל Ez. 28, 4.
חיל גדול מאד מאד Ez. 37, 10.
אנשי־חיל מתלעים Nah. 2, 4.
וְהַחֵל סוסים ורכב והחל כבד 2 Rg. 6, 14.
קהל גדול וחיל רב Ez. 38, 15.
הֶחָיִל *p.* הַחָיִל
על פקודי החיל Num. 31, 14.
עשה לי את־החיל הזה Dt. 8, 17.
כל גבורי החיל Jos. 1, 14.
ואת־מלכה גבורי החיל Jos. 6, 2.
גבורי החיל וישלחם לילה Jos. 8, 3.
וכל גבורי החיל Jos. 10, 7.
יי עמך גבור החיל Jud. 6, 12.
אלף איש מבני החיל Jud. 21, 10.
וילכו עמו החיל 1 Sam. 10, 27.
אל־יואב שר־החיל 2 Sam 24, 2.
ועל שרי החיל 2 Sam. 24, 4.
ויצא יואב ושרי החיל 2 Sam. 24, 4.
ויבא והנה שרי החיל ישבים 2 Reg. 9, 5.
את־שרי המאות פקדי החיל 2 Reg. 11, 15.
על כל־גברי החיל לתת 2 Rg. 15, 20.
ואת כל־גבורי ה,זיל 2 Rg. 24, 14.
ואת כל־אנשי החיל 2 Rg. 24, 16.
וחצי שבט־מנשה מן־בני־החיל 1 Chr. 5, 18.
גברי החיל אנשי צבא 1 Chr. 12, 8.
את־שרי המאות פקודי החיל 2 Chr. 23, 14.
והתעותו אנשי החיל Eccl. 12, 3.
ויבא אל־החיל וַהֲחֵיל והחיל היצא אל־המערכה 1S. 17, 20
והחיל אשר אחריהם 1 Rg. 20, 19.
בְּחֵיל
ירושלמה בחיל כבד 1 Reg. 10, 2.
בירושלם בחיל כבד מאד 2 Chr. 9, 1.
בחיל גבורי מלחמה 2 Chr. 13, 3.
בחיל אלף אלפים 2 Chr. 14, 8.
כי־בחיל ולכו Jer. 46, 22.
ולא בחיל גדול Ez. 17, 17.
בחיל גדול וברכוש רב Dan. 11, 13.
על־מלך הנגב בחיל גדול Dan. 11, 25.
בחיל־גדול ועצום Dan. 11, 25.
לא בחיל ולא בכח כַּחַיִל Zach. 4, 6.
כחיל הנפל מאותך לַחַיִל 1 Reg. 20, 25.
והלובים היו לחיל מֵחַיִל 2 Chr. 16, 8.
ולכו מחיל אל־חיל Ps. 84, 8.

ברך יי חילו Dt. 33, 11.
קבץ את־כל־חילו 1 Reg. 20, 1.
הוא וכל־חילו על־ירושלם 2 Reg. 25, 1.
וכל־חילו נפצו מעליו 2 Reg. 25, 5.
לא־יעשר ולא־יקום חילו Job. 15, 29.
וברב חילו לא ימלט Ps. 33, 17.
מלך בבל וכל־חילו Jer. 34, 1.
מלך־בבל וכל־חילו Jer. 39, 1.
וכל חילו על ירושלם Jer. 52, 4.
וכל־חילו נפצו Jer. 52, 8.
העביד את־חילו חללי־חרב פרעה וכל־חילו Ez. 29, 18.
חילו Ez. 32, 31.
נתן קולו לפני חילו Joel 2, 11.
ביום שבות זרים חילו Obad. 1, 11.
וְחֵילוֹ *cum suff.:*
רכב פרעה ופרשיו וחילו Ex. 14, 9.
מרכבות פרעה וחילו Ex. 15, 4.
ונער פרעה וחילו Ps. 136, 15.
וחילו ישטוף Dan. 11, 26.
בְּחֵילוֹ *cum suff.:*
ואל־תשלחנה בחילו Obad. 1, 13.
וְלְחֵילוֹ *cum suff.:*
ושכר לא־היה לו ולחילו Ez. 29, 18.
חֵילָהּ *cum suff.:*
והכה בים חילה Zach. 9, 4.
*לְחֵילָהּ *cum suff.:*
*שיתו לבבכם לחילה Ps. 48, 14.
חֵילָם *cum suff.:*
ואת־כל־חילם Gn. 34, 28.
ואת־כל־חילם בזזו Num. 31, 9.
ושאף צמים חילם Job. 5, 5.
הבטחים על־חילם Ps. 49, 7.
ועזבו לאחרים חילם Ps. 49, 11.
תאנה וגפן ניתנו חילם Joel 2, 22.
והיה חילם למשסה Zeph. 1, 13.
וְחֵילָם *cum suff.:*
וחילם לאדון כל־הארץ Mich. 4, 13.
חֲיָלִים *pl.:*
וששכר גבורי חילים 1 Chr. 7, 5.
ראשי בית אבות גבורי חילים 1 Chr. 7, 7.
לראשי האבות גבורי חילים 1 Chr. 7, 11.
ברורים גבורי חילים 1 Chr. 7, 40.
ואספו המון חילים Dan. 11, 10.
וְחֵילַיִם *pl.:*
וחילים יגבר Eccl. 10, 10.
הַחֵילַיִם *pl.:*
וישלח את־שרי החילים 1 Reg. 15, 20.
וישמעו כל־שרי החילים 2 Reg. 25, 23.
ועד־גדול ושרי החילים 2Rg. 25, 26.
הגבורי החילים עשהאל 1Chr. 11, 26.
וישלח את־שרי־החילים 2Chr. 16, 4.
וישמעו כל־שרי החילים Jer. 40, 7.
וכל־שרי החילים Jer. 40, 13. 41, 11. 16. 43, 4. 5.
ואת כל־שרי החילים Jer. 41, 13.
כל־שרי־החילים Jer. 42, 1. 8.
חֵילֵיהֶם *pl. c. suff.:*
על־כתף עורים חליהם Jes. 30, 6.
חַיִל
נתרמי כמו נענני, ונתרגום חֵיל תמורו כסונן.
n. aram., sicuti hebr. 1) vis, fortitudo; 2) copia, multitudo (a v. גַּל = חָיַל, vi congregandi, unde חֵיל שָׁמַיָּא (hebr. צְבָא הַשָּׁמַיִם). LXX. *ἰσχύς, δύναμις*; גִּבָּרֵי חֵיל, *ἄνδρες ἰσχυροί.*
ולגבורין גברי־חיל Dan. 3, 20.

constr.:
לכל חיל פרעה Ex. 14, 28.
את כל־חיל הדרעזר 2 Sam. 8, 9.
וירדפו חיל־כשדים 2 Reg. 25, 5.
את־כל־חיל הדרעזר 1 Chr. 18, 9.
וינחג יואב את־חיל הצבא 1 Chr. 20, 1.
חיל מלך־ארם מידך 2 Chr. 16, 7.
עלה עליו חיל ארם 2 Chr. 24, 23.
באו חיל ארם 2 Chr. 24, 24.
ועל־ידם חיל צבא 2 Chr. 26, 13.
חיל פרס ומדי Esth. 1, 3.
את־כל־חיל עם ומדינה Esth. 8, 11.
וצפון לצדיק חיל חוטא Prv. 13, 22.
את־חיל דמשק Jes. 8, 4.
חיל גוים יבאו לך Jes. 60, 5.
להביא אליך חיל גוים Jes. 60, 11.
חיל גוים תאכלו Jes. 61, 6.
חיל מלך בבל צרים Jer. 32, 2.
וביד חיל מלך בבל Jer. 34, 21.
מפני חיל הכשדים Jer. 35, 11.
ומפני חיל ארם Jer. 35, 11.
הנה חיל פרעה Jer. 37, 7.
אם־הכיתם כל־חיל כשדים Jer. 37, 10.
חיל הכשדים Jer. 37, 11.
מפני חיל פרעה Jer. 37, 11.
ביד חיל מלך־בבל Jer. 38, 3.
וירדפו חיל־כשדים Jer. 39, 5. 52, 8.
על־חיל פרעה נכו Jer. 46, 2.
נתצו כל־חיל כשדים Jer. 52, 14.
חיל ים מים חומתה Nah. 3, 8.
ואסף חיל כל־הגוים Zach. 14, 14.
constr.:
וְחֵיל
לפני אחיו וחיל שמרון Neh. 4, 2.
וחיל מלך־בבל Jer. 34, 7.
וחיל פרעה יצא ממצרים Jer. 37, 5.
constr.:
בְּחֵיל
בחיל כבד ירושלם 2 Reg. 18, 17.
אל־המלך חזקיהו בחיל כבד Jes. 36, 2.
*בְּחַל *constr.:*
*בחל יזרעאל 1 Reg. 21, 23.
בְּחֵיל *constr.:*
כחיל תמורתו ולא ישלם Job. 20, 18.
לְחֵיל *constr.:*
ואשר עשה לחיל מצרים Dt. 11, 4.
לחיל העמים Jes. 10, 14.
חֵילִי *cum suff.:*
אם־אשמח כי־רב חילי Job. 31, 25.
חילי הגדול Joel 2, 25.
יי אדני חילי Hab. 3, 19.
חֵילֵךְ *p.* חֵילֵךְ *cum suff.:*
ביום חילך Ps. 110, 3.
אל־תתן לנשים חילך Prv. 31, 3.
חילך ואוצרתיך Jer. 15, 13.
חילך כל־אוצרותיך Jer. 17, 3.
הרבית חילך Ez. 28, 5.
אותך ואת־כל־חילך Ez. 38, 4.
חֵילֵךְ *cum suff.:*
ושללו חילך Ez. 26, 12.
וְחֵילֵךְ *cum suff.:*
בני ארוד וחילך Ez. 27, 11.
בְּחֵילֵךְ *cum suff.:*
הניעמו בחילך Ps. 59, 12.
בְּחֵילֵךְ *cum suff.:*
יהי־שלום בחילך Ps. 122, 7.
הוי בחילך אנשי מלחמתך Ez. 27, 10.
בְּחֵילֵךְ *cum suff.:* *p.*
ויגבה לבבך בחילך Ez. 28, 5.
חֵילוֹ *cum suff.:*
בפרעה ובכל־חילו Ex. 14, 4.
ובכל־חילו ברכבו Ex. 14, 17.

וְחֵיל
Esr. 4, 23. ובטלו המו באדרע וחיל
בְּחֵיל *p.*
Dan. 3, 4. וכרוזא קרא בחיל
Dan. 4, 11. קרא בחיל וכן אמר
Dan. 5, 7. קרא מלכא בחיל
constr.: בְּחֵיל
Dan. 4, 32. עבד בחיל שמיא
cum suff.: בְּחֵילֵהּ
Dan. 3, 20. גברי־חיל די בחיליה

חֵל
ז' ע"מ גֵּר, אֵיד, שֵׁשׁ, וכיוצא כפי הנראה לי מקון סופי ותעלה [גרפ־נען], כאשר למצר ומצודה, והרקים שיכוסה גו קלף מה שהנזור, וכן נקוף תדיר בתנוסה חֵיל הוכר או חֵילָא הנקבה, לציין הקרון והתעלה והעפר. תמונת הסדר לפ"ו בהרכף על חֵל לקמן, בימוון כריס ובקיסם, שבאמצ ג' כזרע בימוון בשפתי קלס ועכו, ולפ הנצוף בכוונה בכל הסדר קוף קוף הפעל לעיל, למען יתבאר לך, כי תכניות הסדר אף מהנזורות תוכניהם. לפעמים נמצ התמונה הזאת בימוון חֵיל, ויש המקבר, כמו שֵׁישׁ, לֵיל [בכפרד] מר שֵׁישׁ, לַיְלָה.
n. m. (ad s. f. גֵּר, אֵיד, שֵׁשׁ, a v. חֵל = חֵל, q. v. infra, vi fodiendi, excavandi), fossa inter murum et antemurale (Wallgraben) intermedia. Hinc targum. גֵּוָּא = חֵילָא (Jes. 28, 1.). LXX. *περίτειχος*, *προτείχισμα* (gem. בַּר שׁוּרָא).
Thr. 2, 8. ויאבל־חל וחומה
וָחֵל
Jes. 26, 1. ישית חומות וחל
*הַחֵל
Obad. 1, 20. *וגלת החל הזה
בַּחֵל
2 Sam. 20, 15. אל־העיר ותעמד בחל
חֵילָה
ז"ב כמו חֵיל בימוון קרון סופנ, ובמצ קף בקליס מ"ק י"ל.
n. f., sicuti חֵיל, fossa locum munitum cingens. LXX. (*Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς*) *τὴν δύναμιν αὐτῆς* (חֵילָה).
לְחֵילָה
Ps. 48, 14. שיתו לבכם לחילה
מָחוֹל
ז"ו ולפ הכרכול והקוד והקנוג והלילה [עפצן], כי למצר לצון קנוג ולילה והקף בקנוג כידוע. התמונה נמ' בקפ ג"כ לרוב סימן מהתעפ.
n. m. (*ma* enim initiale interdum nil nisi substantivi signum est), saltatio, chorea. LXX. *χορός*, *χαρά*; *συναγωγή* (gem. מְחִילָא).
1 Reg. 5, 11. n. p. ודרדע בני מחול
וּמָחוֹל
Ps. 150, 4. הללוהו בתף ומחול
בְּמָחוֹל
Ps. 149, 3. יהללו שמו במחול
Jer. 31, 13. בתולה במחול
לְמָחוֹל
Ps. 30, 12. הפכת מספדי למחול לי
constr.: בְּמְחוֹל
Jer. 31, 4. במחול משחקים
cum suff.: מְחוֹלָם
Thr. 5, 15. נהפך לאבל מחולנו
מְחֹלָה
ז"ב, והמכוון כמו מָחוֹל, בלי הפרצ המכוון, ומפס הוס נמצ גב נהפעפ אצל מקולם.

n. f. (a m. מָחוֹל), chorea, saltatio; בְּמִחֹלַת חֲמָחֹנִים (Cant. 7, 1.) Symm. *ἐν τρώσεσι τῶν παρεμβολῶν*; Schol. *ὡς χορὸν τῶν παρεμβολῶν*; LXX. *ὡς χοροὶ τῶν π.* Trg. לְאָתְלָא מַשְׁרְיָת יִשְׂרָאֵל וּרְחִיצָתָהּ (a v. חֵל, sicuti Symmachus).
constr.: כְּמִחֹלַת
Cant. 7, 1. כמחלת המחנים
pl.: וּמְחֹלֹת
Ex. 32, 19. וירא את־העגל ומחלת
pl.: וַמְּחֹלוֹת
1 S. 18, 6. והמחלות לקראת שאול
pl.: בְּמְחֹלוֹת
Jud. 21, 21. לחול במחלות
1 S. 21, 12. הלוא לזה יענו במחלות
1 Sam. 29, 5. אשר יענו־לו במחלות
pl.: וּבְמְחֹלֹת
Ex. 15, 20. אחריה בתפים ובמחלות
Jud. 11, 34 לקראתו בתפים ובמחלות
חֲלָחֲלָה
ז"ב נויר כפל הפעל חֲחֲחֵל, והלפ קוון אל תיל, לומר בעפה ובעז רגו ותתף, כהצאל על המצוקה ותימה, וכל חלפ תכיר מהצרה. נגמרת הפעל חֲחֲחֵל או בימוון הפקפוק והכדגור, או בימוון נקיפה וקרילה, יעון בערון, וגם הצמות בתרגום ונגמרת יולידנו ההתקעפות מאכזו הצרה.
n. f. (a v. duplicato חֲחֵל), tremor, trepidatio, cruciatus. Gem. v. חֲחֵל, vi aut vacillandi nutandique, aut cavandi ac fodiendi (v. Aruch). LXX. *ἔκλυσις*, *ταραχή*, *ὠδίν*.
Jes. 21, 3. מלאו מתני חלחלה
Ez. 30, 4. והיתה חלחלה בכוש
Ez. 30, 9. והיתה חלחלה בהם
וַחֲלָחֲלָה
Nah. 2, 11. וחלחלה בכל־מתנים
חוֹל
ז"ו וקנוסי, והרלון עפר ופקנ [ופצכ], מענין קסוף וכנור, לכן נלי רנוי, וכן בתרמי חֵל, בגמרת חוֹלֵידָה מכנור עפר בכלל, או מעפר תקוק, ע"ש הכניסה, וכן הם הכנוי מקול חוֹלוֹת ע"ש הכניסה, ותצר בתיוב כ"ש רקם חוֹל.
n. m. collect. indeque singulare tant. (a v. חֵל = גֵּל, vi colligendi atque coacervandi), arena, sabulum, aram. חֵל, gem. חוֹלֵידָה (arenae cumulatio), pl. חוֹלוֹת, cumuli arenae (de Job. 29, 18. v. חוּל). LXX. *ἄμμος*, *παράλιος*, *στέλεχος φοινικος*.
Dt. 33, 19. ושפוני טמוני חול
Jer. 5, 22. שמתי חול גבול לים
Jer. 33, 22. ולא ימד חול הים
הַחוֹל
Prv. 27, 3. כבד אבן ונטל החול
בְּחוֹל
Ex. 2, 12. ויטמנהו בחול
כְּחוֹל
Jos. 11, 4. כחול אשר על־שפת־הים
Jud. 7, 12. כחול שעל־שפת הים לרב
1 S. 13, 5. כחול אשר על־שפת־הים
2 S. 17, 11. כחול אשר־על־הים לרב
1 Rg. 4, 20. כחול אשר־על־הים לרב
1 Rg. 5, 9. כחול אשר על־שפת הים
Jes. 48, 19. ויהי כחול זרעך
Hab. 1, 9. וירסף כחול שבי
constr.: כְּחוֹל
Gn. 32, 13. את־זרעך כחול הים
Gn. 41, 49. ויצבר יוסף בר כחול הים
Jes. 10, 22. עמך ישראל כחול הים
Hos. 2, 1. כחול הים אשר לא־ימד
וְכַחוֹל
Gn. 22, 17. וכחול אשר על־שפת הים
Job. 29, 18. *וכחול ארבה ימים
constr.: וּכְחוֹל
Ps. 78, 27. וכחול ימים עוף כנף
מֵחוֹל
Job. 6, 3. מחול ימים יכבד
Ps. 139, 18. אספרם מחול ירבון
Jer. 15, 8. מחול ימים
חוּל
לפ"ג לַהוֹל, נתיוב כ"ש י"ק, והרלון לפעת הרצוסים מן נפוי, הנקרק בגמרת אוּרְשְׁרָא [סנה' ק"ח ע"ב], ועלו כתיב שמוש הנקרק בקף חוֹל, ולפ יתיש לפעת, כתיב יסופר בילקוט ומדרש שמואל: תיב ר' יצחי קול קלף שביס יי, ולסוף קלף שביס יקלף לף מקנו ושרפתו ותשתיב בו בבילה וקוור ומגלל לישביס ויקיס; ומעשה שוכה לוס עי, סנה' ק"ח ע"ב. ותיב המצקר לילקוט: קול קוף הנקרק בַּנֵּילִי בלעז. ומוס תקף שפרוש מפס חוּל יתן ונוסן, ותינהו המצמ המקרוביס, כתיב קצבו רביס, וכן בתמ יתיצב פרוש הכמסר.
vel, ut alii volunt, חוֹל (Job. 29, 18.), nomen avis, ut a veteribus memoriae proditum est, gemar. אוּרְשְׁרָא (Sanhedr. f. 108, b), barbare *Phoenix* (פֻּנִיצִי), de quo tum doctores judaici tum christiani temporum antiquissimorum multa, mirabilia illa prodigiisque similia, tradiderunt. Etiam Ezechielis Tragicus ejus avis mirifici descriptionem suo dramati, Ἐξαγωγή inscripto, ut quidem Eustathius aperte docet, intexuit, v. *Delitzsch* histor. Jud. poësis p. 28, et c. III. 2. Targ. simpliciter. יַתִּיר חָלָא אַסְגֵּי חִוֵּיוָא. LXX. *Πολὺν δὲ χρόνον βιώσω*, ommisso בַּחוֹל.
וְכַחוֹל
Job. 29, 18. וכחול ארבה ימים

חוּם

פעל לפ־עוכר כ"ף בנוך, והרלון כמו חָמַם, וגם תקף הלפ המכוון, וגם הסווי בפתי מעכר.
verb. inus., vi eadem, qua חָמַם, q. v.
חוּם
תולדיי וכר מהצרם קוס, והרלון כאשר מתקף [דורכגלימען], והסצאל מן המכוף ומכוער על הקשור, הלפ תקף לפל בָּמַר, ותמונתו מהקצמ הנגע ע"י הקמום [דורקעלפַּאלנין]. ודע קורף כעיס, שתמונת הסדר חם נעכרי־חם, וגם הם הסצאל על התצמ נגנע ושקור [שוועֶרץ־געברַאנט], ויתי הסדר חם נתרמי אֵי־בם [תצר תמנו אֲתַאבַּם, נַתַאבַּם, אֲבַּם, אִיבַּמָא, אִיבַּמוּ] לשון שקור, וכן חַרְבַּם בפתח שומרונית, והסדר גב בפתי עכע.
adj. m. (a rad. חָם, arab. *chamma*) perquam candens, ardore tanquam perustus, hinc ater, niger, fuscus (schwarzgebrannt, schwarz). Etiam אַבַּם aramaicum et חַבַּם samariticum de nigrore dicuntur. LXX. *φαιός*, *ποικίλος*.
Gn. 30, 32. וכל־שה־חום בכשבים
וכל־חום בכשבים ויתן
Gn. 30, 35. בויד־בניר
Gn. 30, 40. וכל חום בצאן לבן
וְחוּם
Gn. 30, 33. וחום בכשבים

חוּמָה

v. s. r. חָמָה *p.* 407.

חוּס

פעל כולד בתמצותו והעתיד חָחֹס פ"ש בשורק אָחוּס. הסלפה קפיפה וגניפה והסכה וכסוי [דעקען, פיינער־, זיינען, נערגען], ותנין גוס הצלוב עם עַל, וכי תצכיל תמיל התמצות ג' בערבי. הסצאל אוס ריפיפה על דבר וחילה, לומר גניפה וקפיפה [צוּזַמען, זיך צערבַּרמען], כלילו היס הפעל כולד, והסצאל התעה התדקדקיס. לפעמיס נכתב הפעל עם עין, לומר חסה עין על, לומר העין תכסה על דבר ותגניע עליו בהצנקה פרטיה לחמול עליו. תמונת הסדר חֵס לפי פָּסַ״א, כָּסַ״א וכדומה עי' סס, ובתרגום עוד נמצ התכוון של כניס ודעיכה, וגם תכסוי, ודוק.
vrb. trans., (imp. חְחֹס, אָחוּס) tegere, obtegere, tueri, tutari, occultare (quare in sermone tum *hebraico* tum *aramaico* pr. עַל sequi solet), tropice: commiserari, parcere, impunitum inultumque dimittere, interdum, adjecto עַיִן, חָסָה עַיִן h. e. tanquam obtegit, cum miseratione singularique clementia ac lenitate contuetur. Cognata origine atque significatione sunt vv. כָּסַ״א, כָּסַ״ה ac similia, q. v. Targumice vi exstinguendi, a contegendo desumta.
LXX. semper: *φείδεσθαι*.
3 perf. fem.: חָסָה
Ez. 16, 5. לא־חסה עליך עין
2 perf.: חָסְתָּ
Jon. 4, 10. אתה חסת על־הקיקיון
impt. c. h opt.: חוּסָה
Joel 2, 17. חוסה ה' על־עמך
impt. c. h opt.: וְחוּסָה
Neh. 13, 22. וחוסה עלי כרב חסדך
1 imperf.: אָחוּס
Jer. 13, 14. לא־אחמול ולא־אחוס
Ez. 24, 14. לא־אפרע ולא־אחוס
Jon. 4, 11. ואני לא אחוס על־נינוה
3 imperf.: יָחֹס
Ps. 72, 13. יחס על־דל ואביון
3 imperf.: יַחוּס
Jer. 21, 7. לא־יחוס עליהם
3 fem.: תָּחֹס, תָּחוּס
Gn. 45, 20. ועינכם אל־תחס
Dt. 7, 16. לא־תחוס עינך עליהם
Dt. 13, 9. ולא־תחוס עינך עליו
Dt. 19, 13. 25, 12. לא־תחוס עינך
Dt. 19, 21. ולא תחוס עינך
Jes. 13, 18. על־בנים לא־תחוס עינם
Ez. 5, 11. 7, 4. 9. ולא־תחוס עיני
Ez. 8, 18. 9, 10. לא־תחוס עיני
Ez. 9, 5. עַל־תחוס עיניכם
3 fem. apoc.: וַתָּחָס
1 Sam. 24, 11. ואמר להרגך ותחס עליך
Ez. 20, 17. ותחס עיני עליהם

חוֹת

v. s. r. חָפַת *p.* 422.

חוּץ

פעל לפ־עוכר כ"ף בנוך, והלפ של חֵץ כמו חָצָה לקמן, לומר גוילה והכדל

כרית׳ ופתק [סגנ״דען, -סכי״דען, -עסי״לען], וק׳ סמשען אל חֵט סכל וריעות רוח, ותנין כוס סכנד חוצץ נגמרת, לומר סכלה ופרצה. עי׳ סכנוכות.

vrb. inus., vi eadem, qua חָצָה, abscindere, secernere, separare, unde gem. חוֹצֵץ de separando ac distinguendo. Hoc verbum, qui cum arabico *châtha*, syriaco *choth* continere dicunt, rem altius repetunt.

חֵיץ

ז״ו וסלמון עקיסם שו קיר מנדיל [זיי-דע-וועכ], ומוס סמשאל על כל דבר סכנדל עפתנו, כמו זדס ומקק, סנקרק נקרמי בר [דכויסען], לומר עקום סנפרצ מנית שו מעיר שו מישוב [זעלפסע, פֶּעלד, וויסעע]. ותנין כוס חֵיץ העמיי, כמו בר נקרמי, ולפעמים נס׳ סתכלית חִיצָה, לומר לבדך. ודוק.

n. m., paries interpositus, interjectus (architecti intergerinum vocant), hinc de re quavis separata, procul dissita a nobis, veluti area, agro (aram. בֵּר), locus vel a domo vel ab urbe sejunctus, remotus, uti platea, ager, desertum (Marc. 1, 45. ἔξωθεν ἐν ἐρήμοις τόποις), *adverb.* extra, foris, extrinsecus, praeter; חִיצָה, foras, aram. לְבָרָא. LXX. ἔξοδος, *δίοδος*, *ὁδός*; *pl.* ἔπαυλις, *ἡ ὑπ' οὐρανόν*, *πλατεῖα*, ἔξωθεν; *adv.* ἔξω, ἔξωθεν, ἐξώτερος; חִיצָה, *ἀοίκητος*; בַּחוּצוֹת, *παντα χῆ*; מֵחוּצָה, *ὁύας*.

Lev. 18, 9.	אֹו מולדת חוץ
Dt. 23, 13.	ויצאת שמה חוץ
Dt. 23, 14.	והיה בשבתך חוץ
Job. 18, 16.	ולא־שם לו על־פני־חוץ
Eccl. 2, 25.	ומי יחוש חוץ ממני
Ez. 47, 2.	ויסבני דרך חוץ
	הַחִיצוֹן
Jud. 12, 9.	לבניו מן־החוץ
Jud. 19, 25.	ויצא אליהם החוצה
2S. 13, 18.	ויצא אותה משרתו החוץ
2 Rg. 4, 3.	שאל־לך כלים מן־החוץ
	כל־כלי בית־טובה
Neh. 13, 8.	החוץ
Ez. 41, 9.	אל־החוץ חמש אמות
Ez. 47, 2.	דרך חוץ אל־שער החוץ
	מֵהַחִיצוֹן
Ez. 41, 25.	אל־פני האולם מהחוץ
	בַּחִיצוֹן
Gn. 9, 22.	לשני־אחיו בחוץ
Gn. 24, 31.	למה תעמד בחוץ
Ex. 21, 19.	אם־יקום והתהלך בחוץ
Dt. 24, 11.	בחוץ תעמד
2 Reg. 10, 24.	ויהוא שם־לו בחוץ
Esr. 10, 13.	ואין כח לעמוד בחוץ
Job. 31, 32.	בחוץ לא־ילין גר
Ps. 31, 12.	ראי בחוץ נדדו ממני
Prv. 1, 20.	חכמות בחוץ תרנה
Prv. 7, 12.	פעם בחוץ פעם ברחבת
Prv. 22, 13.	אמר עצל ארי בחוץ
Prv. 24, 27.	הכן בחוץ מלאכתך
Cant. 8, 1.	אמצאך בחוץ אשקך
Jes. 42, 2.	ולא־ישמיע בחוץ קולו
Jer. 6, 11.	שפך על־עולל בחוץ
Ez. 7, 15.	החרב בחוץ
Hos. 7, 1.	פשט גדוד בחוץ
	וְלַחִיצוֹן
Jes. 51, 23.	וכחוץ לעברים
	לַחִיצוֹן
Ps. 41, 7.	יצא לחוץ ידבר
Ez. 42, 7.	וגדר אשר־לחוץ
	וְלַחִיצוֹן
Ez. 41, 17.	הבית הפנימי ולחוץ
	מֵחִיצוֹן
Gn. 19, 16.	ויניחהו מחוץ לעיר
	מחוץ לעיר אל־באר
Gn. 24, 11.	המים
Ex. 26, 35.	את־השלחן מחוץ לפרכת
Ex. 27, 21.	באהל מועד מחוץ לפרכת
Ex. 29, 14.	מחוץ למחנה חטאת הוא
Ex. 33, 7.	ונטה־לו מחוץ למחנה
Ex. 33, 7.	אשר מחוץ למחנה
Ex. 40, 22.	צפנה מחוץ לפרכת
Lev. 4, 12. 21. 6, 4. 10, 4. 5. 14, 3. 16, 27. 24, 14. 23.	אל־מחוץ למחנה
Lev. 8, 17. 9, 11.	שרף באש מחוץ למחנה
Lev. 13, 46.	מחוץ למחנה מושבו
Lev. 14, 8.	וישב מחוץ לאהלו
Lev. 14, 40. 41. 45. 53.	אל־מחוץ לעיר
	או אשר ישחט מחוץ
Lev. 17, 3.	למחנה
Lev. 24, 3.	מחוץ לפרכת העדת
Num. 5, 3. 4. 15, 36. 19, 3.	אל־מחוץ למחנה
Num. 12, 14, 15. 15, 35. 19, 9. 31, 13. 19.	מחוץ למחנה
Num. 35, 5.	ומדתם מחוץ לעיר
Num. 35, 27.	מחוץ לגבול עיר מקלטו
Dt. 23, 11.	ויצא אל־מחוץ למחנה
Dt. 23. 13.	תהיה לך מחוץ למחנה
Dt. 32, 25.	מחוץ תשכל־חרב
Jos. 6, 23.	ויניחום מחוץ למחנה
1 Rg. 21, 13.	ויציאוהו מחוץ לעיר
2 Rg. 23, 4.	וישרפם מחוץ לירושלם
2 Rg. 23, 6.	מבית יי מחוץ לירושלם
2 Chr. 32, 3	אשר־מחוץ לעיר ויעזרהו
	מחוץ לירושלם פעם
Neh. 13, 20.	ושתים
Jer. 9, 20.	להכרית עולל מחוץ
Jer. 21, 4.	מחוץ לחומה
Jer. 37, 21.	מחוץ האפים
Thr. 1, 20.	מחוץ שכלה־חרב
Ez. 40, 5.	חומה מחוץ לבית
Ez. 40, 19.	מחוץ מאה אמה
Ez. 43, 21.	מחוץ למקדש
Ez. 46, 2.	דרך אולם השער מחוץ
	וּמֵחִיצוֹן
Gn. 6, 14.	מבית ומחוץ בכפר
Ex. 25, 11.	מבית ומחוץ תצפנו
Ex. 37, 2.	זהב טהור מבית ומחוץ
1 Reg. 7, 9.	במגרה מבית ומחוץ
1 Rg. 7, 9.	ומחוץ עד־החצר הגדולה
cum h finis:	חָצָה, חוּצָה
Ex. 12, 46.	מן־הבשר חוצה
1 Reg. 6, 6.	נתן לבית סביב חוצה
2 Chr. 24, 8.	בשער בית־יי חוצה
2 Chr. 29, 16.	לנחל־קדרון חוצה
2 Chr. 33, 15.	וישלך חוצה לעיר
Prv. 5, 16.	יפצו מעיינתיך חוצה
Jes. 33, 7.	הן אראלם צעקו חצה
cum h finis:	וְחוּצָה
Num. 35, 4.	מקיר העיר וחוצה
cum h finis:	הַחוּצָה
Gn. 15, 5.	ויוצא אתו החוצה
	ויהי כהוציאם אתם
Gn. 19, 17.	החוצה
	וירץ לבן אל־האיש
Gn. 24, 29.	החוצה
Gn. 39, 12. 15.	וינס ויצא החוצה
Gn. 39, 13. 18.	וינס החוצה
Dt. 24, 11.	את־העבוט החוצה
	לא־תהיה אשת־המת
Dt. 25, 5.	החוצה
Jos. 2, 19.	מדלתי ביתך החוצה
	ושלשים בנות שלח
Jud. 12, 9.	החוצה
1 Sam. 9, 26.	הוא ושמואל החוצה
	שלחו־נא את־זאת מעלי
2 Sam. 13, 17.	החוצה
1 Reg. 8, 8.	ולא יראו החוצה
2 Chr. 5, 9.	ולא יראו החוצה
Ez. 34, 21.	אותנה אל־החוצה
cum h finis:	וְלַחוּצָה
2 Chr. 32, 5.	ולחוצה החומה אחרת
cum h finis:	מֵחוּצָה
Ez. 40, 40.	מחוצה לעולה
cum h finis:	וּמֵחוּצָה
Ez. 40, 44.	ומחוצה לשער הפנימי
pl.:	חוּצוֹת, חֻצוֹת
Num. 22, 39.	ויבאו קרית חצות
2 Sam. 22, 43.	כטיט־חוצות אדקם
Job. 5, 10.	ושלח מים על־פני חוצות
Ps. 18, 43.	כטיט חצות אריקם
Jes. 5, 25.	בקרב חצות
Jes. 10, 6.	כחמר חוצות
Jes. 51, 20.	בראש כל־חוצות
Jer. 11, 13.	ומספר חצות ירושלם
Thr. 2, 19. 4, 1.	בראש כל־חוצות
Thr. 2, 21.	שכבו לארץ חוצות
Am. 5, 16	ובכל־חוצות יאמרו הו־הו
Mich. 7, 10.	למרמס כטיט חוצות
Nah. 3, 10.	בראש כל־חוצות
Zach. 9, 3.	וחרוץ כטיט חוצות
Zach. 10, 5.	בטיט חוצות במלחמה
pl.:	וְחֻצוֹת
1 Rg. 20, 34.	וחצות תשים לך בדמשק
pl.:	וְחוּצוֹת
Prv. 8, 26.	עד־לא עשה ארץ וחוצות
pl.:	בְּחוּצוֹת, בְּחֻצוֹת
2 Sam. 1, 20.	בחוצת אשקלון
Jer. 5, 1.	שוטטו בחוצות ירושלם
Jer. 14, 16.	משלכים בחוצות ירושלם
pl.:	בְּחוּצוֹת
Jes. 24, 11.	צוחה על־היין בחוצות
Thr. 4, 5.	נשמו בחוצות
Thr. 4, 8.	לא נכרו בחוצות
Thr. 4, 14.	נעו עורים בחוצות
Ez. 7, 19.	כספם בחוצות ישליכו
Nah. 2, 5.	בחוצות יתהוללו הרכב
pl.:	וּבְחֻצוֹת, וּבְחוּצוֹת
Jer. 7, 17.	ובחוצות ירושלם
	11, 6. 33, 10. 44, 6. 9. 17. 21.
pl.:	וּמֵחוּצוֹת
Jer. 7, 34.	ומחוצות ירושלם
pl. c. suff.:	בְּחֻצוֹתֵינוּ
Ps. 144, 13.	מרבבות בחצותינו
pl. c. suff.:	חוּצוֹתֶיהָ
Ez. 26, 11.	ירמס את־כל־חוצותיך
pl. c. suff.:	חוּצוֹתָם
Zeph. 3, 6.	החרבתי חוצותם
pl. c. suff.:	בְּחוּצֹתַי
Jes. 15, 3.	בחוצתיו חגרו שק
pl. c. suff.:	חוּצוֹתֶיהָ
Ez. 11, 6.	ומלאתם חוצותיה חלל
pl. c. suff.:	בְּחוּצוֹתֶיהָ
Jer. 51, 4.	ומדקרים בחוצותיה
Ez. 28, 23.	דבר ודם בחוצותיה
	חֵיץ

ז״ו וסלמון קיר וכתל [ווענכ], ונקרק כן ע״פ שוק חוץ ומנדיל, ונתינוס מְחִיצָה מעלמו, ונגמרת נ״כ חוץ, חֵיץ.

n. m., paries, non a cingendo, sed a separando, arab. *chajith*, targ. eadem origine: מְחִיצָא. LXX. *τοῖχος*.

Ez. 13, 10.	וחוא בנה חיץ
	חֵיצָן

תוקפי וכר ע״פ תֵּיקוֹן, ולנקנס חִיצוֹנָה, סיכנון קוני ופצר נקוץ [פייסערעם], כמשאל נ״כ על דבר קוץ, שמוש קוץ לקצר. ועוד נגמרת חֵיצֵנִי קוקיי לציון כל דבר קוני מדת סקומה סיזארלין, כמו ספרים קיזוניים וכדומה. ונגמרת רצמו לספרים קיזוניים חֲמִירָם, בֶּן־הַגְּלָא, בֶּן־לַעֲנָה, בֶּן־אֲבִידָן וכדומה.

adj. m. (ad s. f. חִיכוֹן; f. חִילֹנָה) externus, extrarius, extremus, tropice etiam de re profana, quae est a sanctitate sejuncta. LXX. *ἔξω*, *ἐξώτερος*, *ἐξώτατος*.

adj. masc.:	הַחִיצוֹן
Ez. 44, 1.	המקדש החיצון
	וּבַחִיצוֹן
Ez. 41, 17.	בפנימי ובחיצון
	וְלַחִיצוֹן
1 Reg. 6, 29.	מלפנים ולחיצון
1 Reg. 6, 30.	לפנימה ולחיצון
adj. fem.:	חִיצוֹנָה
2 Chr. 33, 14.	בנה חומה חיצונה
adj. fem.:	הַחִיצֹנָה
	ואת־מבוא המלך
2 Reg. 16, 18.	החיצונה
1 Chr. 26, 29.	למלאכה החיצונה
Neh. 11, 16.	על־המלאכה החיצנה
	לחצר בית־המלך
Esth. 6, 4.	החיצונה
Ez. 10, 5.	עד־החצר החיצנה
Ez. 40, 17.	אל־החצר החיצונה
	31. 42, 1. 14. 46, 20. 21.
Ez. 40, 20.	לחצר החיצונה
	34. 37. 42, 3. 8.
Ez. 42, 7.	החצר החצונה
Ez. 42, 9.	מהחצר החצנה
Ez. 44, 19.	אל־החצר החיצונה
	אל־החצר החיצונה אל־
Ez. 44, 19.	העם

חִיק

פעל לצ-עונר כ״ק נגור, ולפני סמקדקים שסלפתו כמו חָבַק, נמכוח סכ׳, ולפ׳ מתקוול לי, כי כתצר כיקיו לציל סק׳ לתפק קיקנו שרש. וכ״ל שמכוון סשרש מעניו לפיכם וסמתרס ועמיכם, וכן לעיל לחסס חֹב, ובקרמי שָׁמָּה, עיבָא, כניון תיק ותקן; מצרש דומס נמכוון, ולפ״ם תמצוח סשרש חֵק, נדומס לצ חָקַק, ודוק.

vrb. inus., ex sententia gramm. idem, quod חָבַק, eliso ב; quod quidem probabile non est, siquidem, uti supra vidimus, ח ad radicem non pertinet. Potius vi *occultandi*, *celandi* dici videtur (cf. supra n. חֹב de sinu, a radice origini cognatae innixa). Quod si verum est, radix חֵק verbo prolongato חָקַק par atque aequalis est.

חוֹק

ז״ו כמו חֵיק לקמן, ונמצ׳ לך נכתיב.

n. m. (Ketib, pro חֵיק), sinus.

cum suff.:	חֹוקָךְ K'tib.
Ps. 74, 11.	מקרב חוקך כלה

חֵיק, חֵק

ז״ו, וסלמון קצ ותקן [כוועכ], לומר סמכוח וסקעכוה [פֶּעלט], ולפ׳ תלוות עעם], לפיכם ולעמיכם, ולפ׳ תלוות סמקדקים מעניו קנוק הכלים סתם לין מועיל. וכן חֵיק נגמרת, כמו סיום יוצב נתיקו צל תכרסם [קדוזין ע״כ, ע״כ]. ותנין כי תצניק לשרש סמכוון צל ק״ק סרכב, סלמון מכתצו ועקעוכו,

קִיק חֹתֶם וכדומה, לו זקק נקיק והכנה.
n. m. sinus, a v. חָקַק, vi vel coelandi (Vertiefung) vel abscondendi (non a v. חָקַק = חָבַק, complexus significatione. Origine eadem gemaricum חֵיק, veluti חֵיקוֹ שֶׁל־אַבְרָהָם (Qidushin f. 72, b). Speciatim חֵיק חֲרֵכֶב, חֲמָמָה, sinus, currus arae, h. e. media pars, cava illa atque capax. LXX. *κοίλωμα, κόλπωμα, κόλπος, ἀγκάλη, κύκλῳ;* בְּחֵיקָהּ, *φείδεσθαι;* מֵאֵת בְּחֵיק, *σὺν-κοιτος.*

אֶל־חֵיק הרכב 1 Reg. 22, 35.
ותחבק חק נכריה Prv. 5, 20.
אֶל־חֵיק בניהם Jer. 32, 18.
אֶל־חֵיק אמתם Thr. 2, 12.

וְחֵיק
וחיק האמה Ez. 43, 13.

וַחֲחֵיקֹ
והחיק־לה אמה סביב Ez. 43, 17.

בְּחֵיק
בחיק יוטל את־הגורל Prv. 16, 33.
ושחד בחק חמה עזה Prv. 21, 14.

בְּחֵיק
כי כעס בחיק כסילים ינוח Eccl. 7, 9.

בְּחֵקְ
שחד מחק רשע יקח Prv. 17, 23.

וּבְחֵיק
ומחיק הארץ Ez. 43, 14.

cum suff.: חֵיקִי
ותפלתי על־חיקי תשוב Ps. 35, 13.

cum suff.: בְּחֵיקִי
השכיבה בחיקי 1 Reg. 3, 20.
כלו כליתי בחקי Job. 19, 27.
שאתי בחיקי Ps. 89, 51.

cum suff.: חֵיקָהּ Q'ri.
מקרב חֵיקך כלה Ps. 74, 11.

cum suff.: חֵיקָהּ *p.*
השב ידך אל־חיקך Ex. 4, 7.
אר־בתך או־אשת חיקך Dt. 13, 7.
משכבת חיקך Mich. 7, 5.

cum suff.: בְּחֵיקָהּ *p.*
נתתי שפחתי בחיקך Gn. 16, 5.
הבא־נא ידך בחיקך Ex. 4, 6.
שאהו בחיקך Num. 11, 12.
ואת־נשי אדניך בחיקך 2 Sam. 12, 8.
ושכבה בחיקך 1 Reg. 1, 2.

cum suff.: חֵיקוֹ
וישב ידו אל־חיקו Ex. 4, 7.
באחיו ובאשת חיקו Dt. 28, 54.

cum suff.: בְּחֵיקוֹ
ויבא ידו בחיקו Ex. 4, 6.
היחתה איש־אש בחיקו Prv. 6, 27.

cum suff.: וּבְחֵיקוֹ
ובחיקו תשכב 2 Sam. 12, 3.
ובחיקו ישא עלות ינחל Jes. 40, 11.

cum suff.: בְּחֵיקוֹ
ויוצאה מחיקו Ex. 4, 7.

cum suff.: חֵיקָהּ
באיש חיקה Dt. 28, 56.

cum suff.: בְּחֵיקָהּ
ותשתהו בחיקה Ruth. 4, 16.
ותשכיבהו בחיקה 1 Reg. 3, 20.

cum suff.: בְּחֵיקָהּ
ויקחהו מחיקה 1 Reg. 17, 19.
ויעלהו

cum suff.: חֵיקָם
שבעתים אל־חיקם Ps. 79, 12.
ושלמתי על־חיקם Jes. 65, 6.
ראשונה על־חיקם Jes. 65, 7.

חָוַר

פעל כודד ומעתיד יַחְוַר, ומכלול יחוּר לבן [וויים, -גרוּיס ווערדען], ומוסכחלק על הסכסף והלבן פניס [עריגלסטען]. ולע שמצא חוּס קדיר כחרמי מכל דבר מוּנבן, ובמצא שם חָוַר, ומכבד חַוַּר, ומפעולי אִתְחַוַּר, ותמלות חמצא חָוַּר, כי בכפל חמצא במצא חָוְנַוַּר בחרמי, ומככו במצא גם בהפעל עָשַׂר [לאַבר מעבו עִשְׂרַת], בחרמי עָשַׂר, ומוס עַשְׂרָן לאַבן יקרס לבכס], וכן אַבַּר בחרמי [ומעבו אַבַּר לעיון המערכת] חָשַׂר ע"ג, ווקוטב חמצא חוס כדוק ומכוסס גם בכל שמני ערב [s. wṛi]. בערבי ובסבנוזות מערביות חו' מנוס לפעמיס, ולפ תפוסס ע"י להסיב חס' לחמצא. לכן דע שמצא פיכנו לעיון מלבון בפרע, כי אס הקוכוזות ומנוס וקדוס [רעשט-לין-וויים-לין] ודוק.

v. intr. (imp. חֲוַר), album, canum vel rubellum fieri, albicare; pallere; exalbescere, expallescere, aram. חְוַר (unde Pa. חַוַּר; Itpa. אִתְחַוַּר) (h. e. passim album esse), a radice חָוַר (licet in derivatis Vav interdum quiescat), sanscr. wṛi, quae radix inest etiam vv. עָשַׂר (unde עַשְׂרָן, nomen gemmae albae, עִשְׂרַת, aram. חָשַׂר q. v. LXX. אַבַּר a v. אָבַר) *μεταβάλλειν.*

3 *impf. pl.:* יֶחֱוְרוּ *p.*
ולא עתה פניו יחורו Jes. 29, 22.

חָוַר

ז"ו, והמלכם מין למר-נמן לבן ונחור, נכדוף על בּוּץ, שֵׁשׁ [וויים עם ליכטען], וידוע מעמוס חמצא, נערבי חָרִיר מין מצי לבן, ובמצא כוס כמו חוּר פס, ומוס שעם כמ"ק חוּרֵי [לומר עשה קור לו לים קור], וכן נערבי חְרִירִי מצלמו, וידוע לעם מצורך נדול.

n. m., linteum album (syn. בּוּץ, שֵׁשׁ), a v. חָוַר; arab. *charir*, sericum album (aeth. *harir*, erioxylon album), unde *Chariri* (Hariri), nomen poëtae inter Arabes clarissimi, cujus gloriam aemulatus est *Juda al-Charizi* (n. formae ejusdem). LXX. *βύσσος.*

Esth. 1, 6. חוּר וכרפס ותכלת

וַחֲחוּר
Esth. 8, 15. תכלת וחור

חֲרֵי
תוקרי מסקודס ונעצמ, ומסכוון כיקיל, וכמו חֲר לעיל, ולקובו רבוי כאמר קצבו כניס מסמקדקים. מסופי על דרך חרמי.

adj. m. (more *aramaico* formatum), vi eadem substantiva, qua חוּר, cujus ne pluralem esse putes. LXX. *βύσσος.*

חֲרֵי *p.*
Jes. 19, 9. וארגים חוררי

חֲרֵי
ז"ו נויר חֹר מלבן, ומסלמס לקס לבן מסלמ נקיס, ולמ סכוונס אל מלי תקי [וויים-נרמע], לולם לל"ש מן חֲר מפעל, [וויים-נרמע], לולם לל"ש מן חֲר מפעל, [מחלרינן] ולמ סול אלכוו תקיכס כמו חֲרֵרָא, בחרמי, לעיון מאמס, ומאלקיס בתבנוס בתר תקי.

פס. עי' תבוי פניכיס דף קל"ע.

n. m. (a n. חָר albor, candor), panis siligineus h. e. e farina purissima confectus, arab. *chuvarai*; hinc חֲרֵי חִטִּים. LXX. *καθὰ χονδριτῶν*; Vulg. *canistra farinae.* Alii deducunt a v. חָר, torrefacere, unde aram. חֲרָרָא, חֲרָרְתָא (gedörrter Kuchen).

Gn. 40, 16. סלי חרי על־ראשי

חָוַּר
קוקיי בחרמי ע"ת יחוע, ומכלול לבן וגס [וויים], ובתרגום לרוב, כמו חַמַּר, סוס חֲוַּר, ופעמים בחעבס סס, לעיון המצורע, כמו קוקי דבי רבי, ובנקבה חֲוַּרָא מיחוע חַוַּרְתָּא, סס לעיון המלת נקיס וסמיכ, או לעיון המצות ומוקבס.

adj. aram. more consueto formatum, in S. S. semel תְּלֵג חַוַּר, gem. et targ. creberrime de equi (סוּס) vel asini (חֲמֹר) colore, interdum de leproso, vel substantive tum de pura farina tum de canitie s. senectute. LXX. *λευκός.*

Dan. 7, 9. לבושה כתלג חור

חָוַר

פעל כודד ולע-עובר כ"ף בבנוזות הבלות. המלמס כמו צָוַר, בְּוַר, לעון בכיס וחפיכס ובקיכס [המלמעו, נרמ-נעו], וידוע המצ בחפי קלס ועבו, כלחצ תקיס תקת כור לקמן.

v. inusit., sicuti צָוַר, בְּוַר, cavare, fodere, perforare. De radice sanscrito-semitica v. s. v. בְּוַר.

חֹר, חוֹר

ז"ו, ומכלון מקלס ומלוכס בקב ופבן [המלמע, לעון], מקור מקלוכות ומפניס, מעמכת המכיס וכדומה. בחעם מעמו חֹרֵי, לומר יושב מעכות.

n. m., caverna, foramen, veluti fenestrarum, oculorum, unde n. pr. חֹרִי, incola speluncarum, *τρωγλοδύτης.* LXX. *τρώγλη, ὀπή, νεοσσιά.*

2 Reg. 12, 10. ויקב חר בדלתו
Jes. 11, 8. על־חר פתן
Ez. 8, 7. והנה חר־אחד בקיר

חֲחוֹר
Cant. 5, 4. דודי שלח ידו מן־החור

pl.: חֲחֹרִים
1 Sam. 14, 11. יצאים מן־החרים

pl.: *בְּחוֹרִים
Jes. 42, 22. *הפח בחורים כלם

pl. constr.: חֹרֵי
Job. 30, 6. חורי עפר וכפים

cum suff.: חֹרָיו
Nah. 2, 13. וימלא־טרף חריו

pl. c. suff.: בְּחֹרֵיהֶן
Zach. 14, 12. ועיניו תמקנה בחריהן

חוֹרִים

nobiles, v. s. r. חֹרִי *p.* 438.

חוּשׁ

פעל כודד ומעתיד יָחוּשׁ, ומכלון ס', כמו גּוּז, שׁוּשׁ, עָוַז, מתנודדות ומנוסס מתנוסמות ומעופס [מלינעמן, עכע-ליינען], ומוס מכמלל על מעכיכות ודלוק ומדלק, וכן בנרמכי [מצעו-מצען], חמס-טען], וכן בצלמי ממני ערב וקדם. כ' מצלמ על המון מעיס ומכנו מלב, מכלוס ומעוכרות ובנרצות בלב לים [בעווענע, לויפּנערענע, -נע-רייצע ויין], וכן בפרסי ובצמני ערב [pers. g'ush-iden, gisch-en], ומוס למצב חוּשׁ בכלל [עמפּנילדען], וכן לרוב חוּשׁ בצפס יוכיס, ומוס חמצע, קוס הכיס, קוס המצע, קוס הכלוס, קוס המצוף, וכן בוּחָשׁ הפעולי, וכן חוּשׁי מוקרי, חִישְׁתִּיהָ מופצעי, וכן חָשׁ בדומה. וכלוונס קוס יבלכו רבים: מי יבכל ומי יקום, ובענור קוצי בי ודוק. מכוסף־חֲחִישׁלצון מפמכס, וכמעט בדומה לל בכן הקל, ולפעמים מהקלר כמו מלווי חֲישָׁה מבנין קוס.

verb. intr. (imp. יָחוּשׁ, Hif. חֵחִישׁ; forma correpta חֵישׁ), 1) sicuti חָשַׁשׁ, גּוּז, עָוַז, שָׁוַשׁ, fugere, effugere, aufugere; hinc properare, festinare (vicissitudine eadem notionum, qua inter nos: haschen, huschen, has-ten); 2) incitatum, commotum esse animo, sicuti חָשַׁשׁ, pers. *g'ush-iden*, hinc in universum: sentire, percipere (unde חוּשׁ jud., sensus, et vocabula philosophica מְחוּשׁ, חוּשִׁי, חִישׁוּת), Job. 20, 2. Qohel. 2, 25. LXX. *σπεύδειν, σπουδάζειν, παρέρχεσθαι, παρεῖναι, προσέχειν, ἑτοιμάζειν, εἰσακούειν, πίνειν;* prt. חָשׁ, *ὀξέως, πρόθυμος; Hif. ὁρμᾶν, ἐγγίζειν, καταισχύνεσθαι, προσδέχεσθαι, συνάγειν.*

3 *perf.:* חָשׁ
שלל חש בז Jes. 8, 1. 3.
כנשר חש לאכול Hab. 1, 8.

3 *perf.:* וַחָשׁ
וחש עתדת למו Dt. 32, 35.

1 *perf.:* חַשְׁתִּי
חשתי ולא התמהמהתי Ps. 119, 60.

inf. c. suff.: חֻשִׁי
ובעבור חושי בי Job. 20, 2.

impt. c. h opt.: חוּשָׁה
מהרה חושה אל־תעמד 1 S. 20, 38.
לעזרתי חושה Ps. 22, 20. 40, 14.
חושה לעזרתי Ps. 38, 23.
רוֹ לעזרתי חושה Ps. 70, 2.
אלהים חושה־לי Ps. 70, 6.
אלהי לעזרתי חישה Ps. 71, 12.
רוֹ קראתיך חושה לי Ps. 141, 1.

3 *imperf.:* יָחוּשׁ
כי מי יאכל ומי יחוש Eccl. 2, 25.

3 *fem. apoc.:* וַתָּחַשׁ
ותחש על־מרמה רגלי Job. 31, 5.

Hif-il: הֵחִישׁ
3 *prf. pl.:* וַיָּחִישׁוּ
Jud. 20, 37. והארב החישו ויפשטו

imperat.: חִישָׁה K'tib.
אלהי לעזרתי חישה Ps. 71, 12.

imperf.: אָחִישָׁה
אחישה מפלטי Ps. 55, 9.

1 *impf. c. suff.:* אֲחִישֶׁנָּה
בעתה אחישנה Jes. 60, 22.

3 *imperf.:* יַחְחִישׁ
המאמין לא יחיש Jes. 28, 16.

3 *imperf.:* יְחִישָׁהּ
יחישה מעשהו Jes. 5, 19.

חִישׁ

ז"ו, ומכלון מכיכות [מנעצלע, לייצע], ומקכווס הסס לנעמיי, כדומה לל מ כ ר.

n. m., properatio, festinatio, plerumque *adv.* propere, festinanter. LXX. *πρᾶϋτης.*

Ps. 90, 10. כי־גז חיש ונעפה

חוּת

v. s. חָתַת *p.* 446.

חוֹתָם

v. s. r. חָתַם *p.* 445.

חָזָא

v. s. חָזָה p. 403.

חָזוֹת

פעל כודד והעתיד יֶחֱזֶה וקלכו יֶחֱזֵי. המלגה ף׳ כמו רקח עמיתו, לומר שניהם ושקיפה [שויען, נע-, -ונ֫ען], מרקיון דבר והשגחה אליו ע״י פקידה ולדיעה, או תרקיע תרקות ותיוונות, כמו קוס עשן, קוס שוף, ושלר ההשגלות כמו נרקה. ולשר מתכוון ניח לכניס יקוס, לד״ק נכ״ק מוס, לומר רוקה לו וימלא ניח לכניס, אם לא שיהיה קוס שם נתכוון קוו לקמן, כלשר המליהו רבים. תמלות ומרכו השרש כנרקה לי גכ נשפתי מעבה, לומר נרקעיתו חָזֶה הכמלא נשפה עבריות. ג׳ כמו חֵזִי, חֵץ לשון שנון וכיקים ותקון [שפיעטען, שניידען], ותוס נתכוון הוס כנוסות לתכות כלשר תרקה לקמן, וגם לוס המשך נשפתי מעבה עי׳, תלה, ולשר גכ ג׳ת קשר לשון לשניפס.

verb. trans. (imp. חֲזֵה, apoc. חֲזֵי, radix enim est חָזַ״ה): 1) videre, intueri, visere, invisere; contueri, spectare, de visis, quae divina revelatione prophetis obiciuntur (חָזֶה מַשָּׂא), etiam de falsis atque commentitiis (חָזֶה שָׁוְא); multis praeterea translationibus, quae etiam in v. רָאָה usuveniunt. Huc pertinere locum Job. 8, 17. (בֵּית אַבְנִים יֶחֱזֶה) permulti ajunt; nobis eo in loco חָזֶה pro חָזֵי dictum videtur. Trg. בֵּית אַבְנַיָּא יְשַׁיֵּט. 2) sicuti חָזַ, חָץ, acuere, secare, scindere, quod et linguarum occidentalium proprium est, v. חָצָה. LXX. εἶδειν, ἐπιβλέπειν, ἐπόπτευσθαι, θεωρεῖν, ὁρᾶν, ὅρασις, ὁρατικός, σκέπτεσθαι, βλέπειν; ἀναγγέλλειν, ἀνακρούεσθαι, γίνεσθαι, γινώσκειν, ζῆν, κατέχειν, καλεῖν, μαντεία, συνίστασθαι, συντελεῖν; אֶחֱזֶה, ὕστερον (אַחֲרֵי); חֲזֵה, ἰδού; חֲזוֹת, ὅρασις.

ישמה צדיק כי־חזה נקם Ps. 58, 11.
אשר חזה על־יהודה Jes. 1, 1.
הדבר אשר חזה Jes. 2, 1.
משא בבל אשר חזה Jes. 13, 1.
אשר חזה על־ישראל Am. 1, 1.
אשר־חזה על־שמרון Mich. 1, 1.
אשר חזה חבקוק Hab. 1, 1.

2 *perf.:* חָזִיתָ
חזית איש מהיר Prv. 22, 29.
חזית איש אץ בדבריו Prv. 29, 20.

2 *fem.:* חָזִית
יד חזית Jes. 57, 8.

1 *perf.:* חָזִיתִי
וזה־חזיתי ואספרה Job. 15, 17.

1 *perf. c. s.:* חֲזִיתִךָ
כן בקדש חזיתך Ps. 63, 3.

3 *pl.:* חָזוּ
וידעו לא־חזו ימיו Job. 24, 1.
כל־אדם חזו־בו Job. 36, 25.
בל־חזו שמש Ps. 58, 9.
חזו לך שוא ותפל Thr. 2, 14.
חזו שוא וקסם כזב Ez. 13, 6.
והקוסמים חזו שקר Zach. 10, 2.

2 *pl.:* חֲזִיתֶם
הן־אתם כלכם חזיתם Job. 27, 12.
מחזה־שוא חזיתם Ez. 13, 7.

2 *pl.:* וַחֲזִיתֶם
דברכם שוא וחזיתם כזב Ez. 13, 8.

inf. constr.: בְּחֲזוֹת
בחזות לך שוא Ez. 21, 34.

inf. constr.: לַחֲזוֹת
לחזות בנועם־יי Ps. 27, 4.

imperat.: חֲזֵה
חזה ציון קריית מועדנו Jes. 33, 20.
שמעת חזה כלה Jes. 48, 6.

impert. pl.: חֲזוּ
לכו חזו מפעלות יי׳ Ps. 46, 9.
חזו מהתלות Jes. 30, 10.

1 *imperf.:* אֶחֱזֶה
ומבשרי אחזה אלוה Job. 19, 26.
אשר אני אחזה־לי Job. 19, 27.
בלעדי אחזה אתה הרני Job. 34, 32.
בצדק אחזה פניך Ps. 17, 15.

1 *imperf.:* וַאֶחֱזֶה
ואחזה אנכי אשית לבי Prv. 24, 32.

1 *impf. apoc.:* אֶחֱזֶה *p.*
שמאול בעשתו ולא־אחזו Job. 23, 9.

2 *imperf.:* תֶּחֱזֶה
ואתה תחזה מכל־העם Ex. 18, 21.

3 *imperf.:* יֶחֱזֶה
אשר מחזה שדי יחזה Num. 24, 4.
מחזה שדי יחזה Num. 24, 16.
בית אבנים יחזה Job. 8, 17.

3 *impf. apoc.:* וַתֶּחֱזֶן *fem.*
ותחז בצרון עינינו Mich. 4, 11.

1 *pl.:* וְנֶחֱזֶה־
שובי שובי ונחזה־בך Cant. 7, 1.

2 *pl.:* תֶּחֱזוּ
מה־תחזו בשולמית Cant. 7, 1.
לא־תחזו־לנו נכחות Jes. 30, 10.

3 *pl.:* יֶחֱזוּ
עיניו יחזו Ps. 11, 4.
ישר יחזו פנימו Ps. 11, 7.
יחזו ויבשו קנאת־עם Jes. 26, 11.

3 *pl.:* תֶּחֱזֶינָה *p.*
רמה ידך בל־יחזיון Jes. 26, 11.

3 *pl.:* וַיֶּחֱזוּ
ויחזו את־האלהים Ex. 24, 11.
ויחזו לך משאות שוא Thr. 2, 14.

3 *fem.:* תֶּחֱזֶינָה
עיניך תחזינה מישרים Ps. 17, 2.
תחזינה עיניך Jes. 33, 17.
שוא לא תחזינה Ez. 13, 23.

חֶזֶה

ג״ו ומוס ניכוכי, ומלכון ף׳ כמו רֹאֶה לומר כניף ולקח נכנוקה [ועמעכן], ולע שמשם חֶזֶן משכם וס נדומס על חָזָה. נ׳ כמו חָזוּת לקמן, לומר מן קוס נתכוון סכ׳ מקכון ומכתוב, ומוס ענין נ״ת כמוהו. [נוכל], וכי נ״ת גכ כמוהו.

n. m. part. 1) sicuti רֹאֶה, videns (visa), propheta (der Seher); 2) pactum, pactio, foedus, a verbo *incendi*, syn. בְּרִית. LXX. προφήτης, ὅραμα; συνθήκη.

חֹזֶה

חזה וירד לאמר 2 Sam. 24, 11.
ביד כל־נביאו כל־חזה 2 Rg. 17, 13.
שלון בן־כל־חזה Neh. 3, 15.
בן־כל־חזה Neh. 11, 5.
ועם־שאול עשינו חזה Jes. 28, 15.
חזה לימים רבים Ez. 12, 27.
חזה לך ברח־לך Am. 7, 12.

הַחֹזֶה

ועל דברי גד החזה 1 Chr. 29, 29.
ובחזות יעדו החזה 2 Chr. 9, 29.
ועדו החזה להתיחש 2 Chr. 12, 15.
יהוא בן־חנני החזה 2 Chr. 19, 2.
כדברי דויד ואסף החזה 2 Chr. 29, 30.

constr.: חֹזֵה
אל־גד חזה דויד 1 Chr. 21, 9.
חזה המלך בדברי האלהים 1 Chr. 25, 5.
במעשי דויד וגד חזה־ 2 Chr. 29, 25.
המלך והימן וידתון הימה המלך 2 Chr. 35, 15.

pl.: חֹזִים
חזים שוא Ez. 22, 28.

pl.: הַחֹזִים
ודברי החזים המדברים 2 Chr. 33, 18.
ואת־ראשיכם החזים כסה Jes. 29, 10.
החזים בכוכבים Jes. 47, 13.
הנביאים החזים שוא Ez. 13, 9.
וברושו החזים Mich. 3, 7.

pl.: וַחֹזִים
והחזים לה חזון שלום Ez. 13, 16.

pl.: וְלַחֹזִים
ולחזים לא־תחזו Jes. 30, 10.

pl. c. suff.: חוֹזַי *p.*
על־דברי חוזי 2 Chr. 33, 19.

חָזוֹן

ג״ו ומסמן חָזוֹן, מלכון קוון ומלקח לכניס לקון ומלקח מעוקן ומקולל, ומוון לכנע כמו ל׳ עוקנים, ויוכן כוס גכ נכ״ת, ונ״ת לכניס יקוס מפעל לנעת רניס גכ מוס.

n. f. (a v. חָזָה I., sicuti מַרְאֶה a v. רָאָה), forma, figura, magnifica illa atque mirabilis (Prachtgestalt, Wundergestalt). Dan. 8, 5. קֶרֶן חָזוּת, cornu conspicuum; 8, 8. חֲמוּרֹת אַרְבַּע = חָזוּת אַרְבַּע (intell. קַרְנַיִם). Attamen possunt hi loci etiam ex v. חָזָה (= חָצָה) II. explicari, sic ut חָזוּת, quemadmodum חֲזִיז, sit aculeus vel cuspis, קֶרֶן חָזוּת, cornu acutum, חָזוּת אַרְבַּע, aculei quatuor. LXX. ὅραμα, θεωρητός, ῥῆμα, ἕτερος, ἐλπίς.

חזות קשה הגד־לי Jes. 21, 2.
ותחזי לכם חזות הכל Jes. 29, 11.
קרן חזות בין עיניו Dan. 8, 5.
חזות ארבע תחתיה Dan. 8, 8.

cum suff.: וַחֲזוּתְכֶם
וחזותכם את־שאול Jes. 28, 18.

חִזָּיוֹן

ג״ו ומסמן חִזָּיוֹן ומלכון חֲזוֹתוֹת, ומלכון מרקח ומתגלות מקכ״ם ומכוסוף או מקמה ומתודעות, ומשמל על תעודה וכנוסף נכללו.

n. m. (c. חִזְיוֹן, pl. חִזְיוֹנוֹת), visum, prophetia, revelatio. LXX. ὅραμα, ὅρασις, φάσμα, μελέτη (הֲגִיוֹן); ἴηχώ, πλανᾶν.

משא גיא חזיון Jes. 22, 1.
בגי חזיון Jes. 22, 6.

הַחִזָּיוֹן

וככל החזיון הזה 2 Sam. 7, 17.

constr.: חִזְיוֹן
בחלום חזיון לילה Job. 33, 15.

constr.: בְּחִזְיוֹן
וידד כחזיון לילה Job. 20, 8.

cum suff.: מֵחֲזִיוֹנָיו
הנביאים איש מחזינו Zach. 13, 4.

pl.: חֲזִיוֹנוֹת
בחוריכם חזינות יראו Joel 3, 1.

pl.: מַחֲזֵיוֹנוֹת
מחזיונות לילה Job. 4, 13.

pl.: וּמֵחֲזֵיוֹנוֹת
ומחזינות תבעתני Job. 7, 14.

מַחֲזֶה

ג״ו ומלכון כמו קוון, ומכנלל נכקר.

n. m. (vi eadem, qua חִזָּיוֹן). LXX. ὅραμα.

בְּמַחֲזֵה
היה דבר־יי׳ אל־אברם במחזה Gn. 15, 1.
constr.: מַחֲזֵה
אשר מחזה שדי יחזה Num. 24, 4.
מחזה שדי יחזה Num. 24, 16.
מחזה־שוא חזיתם Ez. 13, 7.
מֵחֲזֵה
ג״כ מן קוֹם ספעל, נמכוון רֹאֶה, והכינון מקום ספתיקה נקלון, לשון יורֹאֶה נו [דורכזיכט], וגם מקום כנד מקום כמעט כמו פתח מול פתח, לכן לחוב כמו קלון [פֿענסטער].
n. f. a v. חָזָה 1., fenestra, tanquam prospectus, specula (*Durchsicht*). LXX. θύρα, θύρωμα, χώρα.
ומחזה אל־מחזה שלש 1 Reg. 7, 4.
ומול מחזה אל־מחזה 1 Reg. 7, 5.
וּמֵחֲזֵה
ומחזה אל־מחזה 1 Reg. 7, 4.
חָזֶה
ג״ו וסכנוי חָזֶה [ע״פ קָצֶה, עָלֶה] וסימן סיקיד חָזֶה [כמו נָבֶה מן נָבָה, עָלֶה]. סמלגם כמו חָבֵי או חָבֶה נזכרתי, קלק קדמוני מלפניס ולנוף, מקום סגדים וגבנוניות סדדים [בערגס], בתמנותו סכנקף וכנעגס כמו קוין, מאכזון סכ׳ של פעגל, ומלס מקרמיק נדומס לו נזכרס ומכוון, וקינו מן רקיס, כלשון חזקנו רגיס נמשקפס רקשונס.
n. m. (ad s. f. קָצֶה, עָלֶה; c. sing. חֲזֵה ad s. f. נְבֵה, עָלֶה; pl. חָזִים) חָזֶה, sicuti חָדֶה (חָדֵי) aramaicum, pars anterior a gula usque ad ventrem, elatior illa propter mammas atque eminentior, pectus, a v. חָזָה II., vi eminendi, exstandi, non a conspiciendo, uti quidam primo obtutu judicaverunt. LXX. στηθύνιον, ἧπαρ.
חֲזֵה
ולקחת את־החזה Ex. 29, 26.
החלב על־החזה Lev. 7, 30.
יביאנו את החזה Lev. 7, 30.
והיה החזה לאהרן ולבניו Lev. 7, 31.
ויקח משה את־החזה Lev. 8, 29.
constr.: חֲזֵה
וקדשת את־חזה התנופה Ex. 29, 27.
כי את־חזה התנופה Lev. 7, 34.
ואת חזה התנופה Lev. 10, 14.
על חזה התנופה Num. 6, 20.
constr.: וַחֲזֵה
וחזה התנופה Lev. 10, 15.
constr.: כְּחֲזֵה
כחזה התנופה Num. 18, 18.
pl.: חֲזָזוֹת
את־החלבים על־החזות Lev. 9, 20.
ואת החזות ואת שוק הימין Lev. 9, 21.

חֲזֵה
נלכמי כמו נעגכי, והמקור מֵחֲזֵא, והמלגם רקס.
verb. aram. (inf. מֵחֲזֵה), usu eodem, quo חָזָה hebr. LXX. εἶδειν, θεωρεῖν, ὁρᾶν.
3 perf.: חֲזָא
ודי חזא מלכא Dan. 4, 20.
3 perf.: חֲזָה
דניאל חלם חזה Dan. 7, 1.
2 perf.: חֲזֵיתָה
ודי־חזיתה רגליא Dan. 2, 41.
כל־קבל די חזיתה Dan. 2, 41.
2 perf.: חֲזֵיתָ
די חזית פרזלא Dan. 2, 43.
כל־קבל דין־חזית Dan. 2, 45.
אילנא די חזית Dan. 4, 17.
1 perf.: חֲזֵית
חלמא די־חזית Dan. 2, 26.
חלם חזית וידחלנני Dan. 4, 2.
חזוי חלמי די־חזית Dan. 4, 6.
דנה חלמא חזית Dan. 4, 15.
2 perf.: חֲזֵיתוּן
כל־קבל די חזיתון Dan. 2, 8.
part.: חָזֵה
אנתה מלכא חזה הוית Dan. 2, 31.
חזה הוית עד די Dan. 2, 34.
התגזרת
אנה חזה גברין ארבעה Dan. 3, 25.
על־משכבי חזה הוית Dan. 4, 7.
חזי הוית בחזוי ראשי Dan. 4, 10.
ומלכא חזה פס ידא Dan. 5, 5.
חזה הוית בחזוי Dan. 7, 2.
חזה הוית עד די־מריטו Dan. 7, 4.
באתר דנה חזה הוית Dan. 7, 6. 7.
חזה הוית עד די כרסון
רמיו Dan. 7, 9.
חזה הוית באדין Dan. 7, 11.
חזה הוית בחזוי לילא Dan. 7, 13.
חזה הוית וקרנא דכן Dan. 7, 21.
part. pl.: חָזַיִן
חזין לגבריא אלך Dan. 3, 27.
די לא־חזין ולא־שמעין Dan. 5, 23.
part. pass.: חֲזֵה *sg.*
על די חזה למזה Dan. 3, 19.
inf.: לְמֶחֱזֵא
לא־אריך לנא למחזא Esr. 4, 14.
חֲזוֹ
כמו חֲזוֹ [וכן רֵי = רָאֵי, רֵאוּ] ג״כ נזכרמי, וסידועס חֲזֵיָא נסכרקות סו׳, וסכנוי חֲזַיְיָן. סמלגם רקס ותשוכס ודמות [נעזעלט, ערזייכנונג].
n. f. aram. (= חֲזוֹ, uti רֵי coaluit ex רָאֵי, רֵאוּ; def. חֲזָוָא, pl. חֲזָוָיָן), forma, species, figura. LXX. ὅραμα, ὅρασις.
definit.: בְּחֶזְוָא
בחזוא די־לילא רזא גלי Dan. 2, 19.
cum suff.: בְּחֶזְוֵי
בחזוי עם־לילא Dan. 7, 2.
cum suff.: וְחֶזְוֵהּ
וחזוה רב מן־חבריתה Dan. 7, 20.
pl. constr.: חֶזְוֵי
חזוי חלמי די־חזית Dan. 4, 6.
pl. constr.: וְחֶזְוֵי
וחזוי ראשך על־משכבך Dan. 2, 28.
וחזוי ראשי ויבהלנני Dan. 4, 2.
וחזוי ראשי על־משכבי Dan. 4, 7. 7, 1.
וחזוי ראשי יבהלנני Dan. 7, 15.
pl. constr.: בְּחֶזְוֵי
חזה הוית בחזוי ראשי Dan. 4, 10.
חזה הוית בחזוי לילא Dan. 7, 13.
חֲזוֹת
ג״כ יקיד מן חֲזוֹ, נסדנקת סת׳ לקבי סתכועס ô גס נכפרד, וכן רְבוֹת, צְלוֹת, חֲמוֹת, סכל יקיד [עי׳ סקבי מש״ס לף קע״ו]. סרגון קוין [פֿיוֹלגן].
n. f. sing. (pro חֲזוֹ, quae est absolutivi primaria forma, ad s. f. רְבוֹת, צְלוֹת, חֲמוֹת), revelatio, visum. LXX. ὅρασις, κῦτος.
cum suff.: וַחֲזוֹתֵהּ *sg.*
וחזותה לסוף כל־ארעא Dan. 4, 8.
וחזותה לכל־ארעא Dan. 14, 17.

חָזוּ
פעל לף־עוכר כף נגוך, ומסלגס כמו חָצַץ, וכמו קו נעכני וקכמי, וכמו וְקָזָה נמכוון סכ׳, לומר עקוץ וקדוד וכקיכס [צפיטצען, לייכטפֿערטיג], ויונן כוס סגור סכף וסכגוזות נקלמי. סשכש ג״כ נשפתי עכג, כמו נמוזו [*cas* וכדומס.
v. inusit., sicut חָצַץ, חָזַז II., et חָזַז, *khazza* apud Aramaeos atque Arabes, acuere, infigere, perforare, ortum illud ex radice sanscrito-semitica *chaz*, sanscr. *cas*.
חֲזִיז
ג״ו וסמלן חֲזִיז וזכנוי חֲזִיזִים. סמלגס דכר מעוקן ומקודד ל״ם מן [פֿייל], נמשמל על קן נכך [דאָנעראקיל, כליען־זטראָמבל], וכתיגוס מעגן מעוקס ומעוכר לכי נכך [וועטעראוואלקע], כמו חֲזִיז בַּקְלִיל, וכלמר נרלף רגס [ג״ג] מס׳ מיכי עגן: עג, קוין, עגן, כשיף, קיל, עי׳ תעגיל לף ע׳. ועוד נגמרלף חֲזִיז כמו נגעוע, ע״ב דמוקו כעוקן וכמו קן.
n. m. (c. חֲזִיזֵי; pl. חֲזִיזִים), res acuta, veluti sagitta, translate de fulgure s. ictu fulminis (Blitzstrahl), targ. de nube pharethrae instar fulminum jaculis onusta (Wetterwolke), gem. calyx, *alabastrus*, propter formam quasi cuspidatam. LXX. τίναγμα, φαντασία; חֲזִיז קוֹלוֹת, κυδοιμός.
constr.: לַחֲזִיז
ודרך לחזיז קלות Job. 28, 27. 38, 25.
pl.: חֲזִיזִים
רֵי עשה חזיזים Zach. 10, 1.

חָזַק
פעל נודד והעתיד יֶחֱזַק. סמלגס סיכס ותמיכס כלכול והעמדס סכגס וכגור [צעיטגען, עכסֿאלטען, פֿעסטגנען], עי׳ יקוקל ל׳, כ״מ, והשלות רכות, או על הנלקוות ודניק נדכר. וקוק נאלגס כמו נקלו נסנך, וכן קוק נקוכס, או על סוית הגנוכס והתנגכות, הן מגוף, הן מדכר מס, או על עמידס נדכר נתין הקבל ותמוסס, או על הגוירס וזכירס וקיוס, או על הכגוח וסכנכג, וכדומס, וככל אלס מכוון הפעל כמעט כגוד, לכן נלקח תמנותו גוד, נסכיכת הכוותות יקר. הכבד יוסף וקוק הפעולס, ותקגלס ותקודע גו התמנות והמרכו, וזאלי הכניניס תכן מעגס. קועב ומרכו השכש חָזַק וזומס לו זָק [עי׳ לעיל תקק זָקֵק נמכוון ג׳, והשוי נשפתי מעכג] וכן נהוזו [*s. sah*, *çak*] ויוכי [σωκ-εῖν, *i-σύχ-ω* = *i-σχύ-ω*]
וכדומס, ולא קח׳ פס כאשר לרוב מקנב מוצג ועשיי.
verb. trans. (imp. חֲזַק), tueri, servare, firmare (Ez. 30, 21.); transl. firmiter tenere, teneri, detineri; firmum, robustum esse vel corpore vel animo atque opibus; operam dare rei cuipiam assidue atque constanter; firmum, decretum, ratum, stabile esse; superare, vincere, domare, et similiter. *Pi.* transitive et vi intenta. Vis primaria hujus verbi *transitiva* est, id quod ex radice intelliges, si praepositionem distinxeris. Radix est enim חָ־זַק, cui cognatum est v. זָק (q. v. s. קָזַק), sanscr. *sah*, *çak*, gr. *i-σχύ-ειν*, cf. textum rabin. LXX. 1) ἐνισχύειν, ἰσχὺν διδόναι, ἰσχύειν, κατισχύειν, ὑπερισχύειν; κρατεῖν, ἐπικρατεῖν, ὑπερκρατεῖν, κραταιὸν γίνεσθαι; ἀνδρίζεσθαι, ἀνιστάναι, βαρύνειν, καθιστάναι, περιπλέκειν, πολυπλασιάζειν; *Pi.* ἰσχυροῦν, ὀχυροῦν, στερροῦν, σκληρύνειν, μὴ καθυστερεῖν οἰκοδομήν, διδόναι, παρακαλεῖν; *Hif.* κραρτερεῖν, ἐγκρατεῖν, κατακρατεῖν, δυναστεύειν, βιάζεσθαι; ἀσφαλίζεσθαι, παρασφαλίζειν; λαμβάνειν, ἐπιλαμβάνειν, κατεπιλαμβάνειν, ἀντιλαμβάνεσθαι; δέχεσθαι, εἰσάγειν, ἐφιστάναι, ἔχειν, ἔχεσθαι; κατέχειν, ἀντέχεσθαι; מֶחֱזִיק, ἰσχύς; *Hitpa.* ἀνθιστάναι, ἀντέχεσθαι, προσκαρτερεῖν; מִתְחַזֵּק בֶּרֶק, σύμβουλος; בֶּרֶק, προσέχειν ἰσχυρῶς.
כי־חזק הרעב בכל־הארץ Gn. 41, 57.
כי־חזק עלהם הרעב Gn. 47, 20.
ויהי כי־חזק ישראל Jud. 1, 28.
כי־חזק ממנו המלחמה 2 Reg. 3, 26.
ודבר־המלך חזק 1 Chr. 21, 4.
3 perf.: חָזַק *p.*
להעזר עד כי־חזק 2 Chr. 26, 15.
3 perf. c. suff.: חֲזָקוֹ
ויצר לו ולא חזקו 2 Chr. 28, 20.
3 fem.: חֲזָקָה *perf.*
חזקה המלכה בידו 2 Reg. 14, 5.
כאשר חזקה הממלכה 2 Chr. 25, 3.
3 fem.: חֲזָקָה *p.*
וידי־יי עלי חזקה Ez. 3, 14.
2 perf.: וְחָזַקְתָּ
וחזקת והיית לאיש 1 Reg. 2, 2.
2 perf. c. suff.: חֲזַקְתַּנִי
חזקתני ותוכל Jer. 20, 7.
3 pl.: חֲזָקוּ
ויהי כי חזקו בני ישראל Jos. 17, 13.
על־כן חזקו ממנו 1 Reg. 20, 23.
חזקו עלי דבריכם Mal. 3, 13.
3 pl.: וְחָזְקוּ
וחזקו ידי כל־אשר אתך 2 S. 16, 21.
2 pl.: וַחֲזַקְתֶּם
וחזקתם מאד לשמר Jos. 23, 6.
inf. constr.: לְחָזְקָה
על־הבית לחזקה 2 Reg. 12, 13.
inf. c. suff.: לַחֲזָקָתִי
לחזקה לתפש בחרב Ez. 30, 21.
imperat.: חֲזַק
רק חזק לבלתי אכל הדם Dt. 12, 23.
כל־ישראל חזק ואמץ Dt. 31, 7.
ויאמר חזק ואמץ Dt. 31, 23.
חזק ואמץ כי אתה תנחיל Jos. 1, 6.
רק חזק ואמץ מאד Jos. 1, 7.
הלוא צויתיך חזק ואמץ Jos. 1, 9.
רק חזק ואמץ Jos. 1, 18.
חזק ונתחזק בעד עמנו 2 S. 10, 12.
חזק ונתחזקה בעד־עמנו 1 Chr. 19, 13.
חזק ואמץ אל־תירא 1 Chr. 22, 13.
בית למקדש חזק ועשה 1 Chr. 28, 10.
חזק ואמץ ועשה 1 Chr. 28, 20.
עשה חזק למלחמה 2 Chr. 25, 8.
חזק ועשה Esr. 10, 4.
חזק ויאמץ לבך Ps. 27, 14.
שלום לך חזק וחזק Dan. 10, 19.
ועתה חזק זרבבל Hag. 2, 4.
impr. pans.: חָזָק *p.*
ולאחיו יאמר חזק Jes. 41, 6.
imperat.: וַחֲזַק
וחזק כל־עם Hag. 2, 4.
וחזק יהושע Hag. 2, 4.

וַחֲזַק *imperat.:* *p.*
Dan. 10, 19. שלום לך חזק וחזק
חִזְקוּ *impt. pl.:*
Dt. 31, 6. חזקו ואמצו אל־תיראו
Jos. 10, 25. ואל־תתתו חזקו ואמצו
2 Sam. 13, 28. חזקו והיו לבני־חיל
2 Chr. 15, 7. ואתם חזקו ואל
2 Chr. 19, 11. חזקו ועשו
2 Chr. 32, 7. חזקו ואמצו אל־תיראו
Ps. 31, 25. חזקו ויאמץ לבבכם
Jes. 35, 4. חזקו אל־תיראו
יֶחֱזַק 3 *imperf.:*
1 Chr. 28, 7. אם־יחזק לעשות מצותי
וַיֶּחֱזַק 3 *imperf.:* *p.* חזק
ויחזק הרעב בארץ
Gn. 41, 56. מצרים
Ex. 7, 13. ויחזק לב פרעה
22. 8, 15. 9, 35.
1 S. 17, 50. ויחזק דוד מן־הפלשתי
2 Sam. 13, 14. ויחזק ממנה ויענה
2 Sam. 18, 9. ויחזק ראשו באלה
ויחזק דבר־המלך אל־
2 Sam. 24, 4. יואב
1 Reg. 16, 22. ויחזק העם אשר
2 Reg. 25, 3. ויחזק הרעב בעיר
2 Chr. 8, 3. חמת צובה ויחזק עליה
2 Chr. 27, 5. ויחזק עליהם
Jes. 39, 1. כי חלה ויחזק
Jer. 52, 6. ויחזק הרעב בעיר
וַיֶּחֱזַק 3 *imperf.:*
Dan. 11, 5. ויחזק מלך־הנגב
Dan. 11, 5. ויחזק עליו
תֶּחֱזַק 3 *fem.:*
2 S. 10, 11. אם־תחזק ארם ממני
1 Chr. 19, 12. אם־תחזק ממני ארם
וַתֶּחֱזַק 3 *fem.:*
Ex. 12, 33. ותחזק מצרים על־העם
נֶחֱזַק 1 *pl.:*
1 Reg. 20, 23. אם־לא נחזק מהם
תֶּחֱזְקוּ 2 *pl.:*
Dt. 11, 8. למען תחזקו ובאתם
Esr. 9, 12. למען תחזקו ואכלתם
יֶחֱזְקוּ, יֶחֱזָקוּ 3 *pl.:*
2 S. 10, 11. ואם־בני עמון יחזקו ממך
1 Chr. 19, 12. יחזקו ממך
2 Chr. 31, 4. למען יחזקו בתורת יי
Jes. 28, 22. פן־יחזקו מוסריכם
תֶּחֱזַקְנָה 3 *fem.:*
Jud. 7, 11. ואחר תחזקנה ידיך
2 Sam. 2, 7. תחזקנה ידיכם
Ez. 22, 14. אם־תחזקנה ידיך
Zach. 8, 9. 13. תחזקנה ידיכם
Pi-el: חִזֵּק 3 *prf.*
Ps. 147, 13. כי־חזק בריחי שעריך
חִזַּקְתָּנִי 2 *perf. c. suff.:* *p.*
Dan. 10, 19. כי חזקתני
חִזַּקְתִּי 1 *perf.:*
Hos. 7, 15. חזקתי זרועתם
וְחִזַּקְתִּי 1 *perf.:*
Ex. 14, 4. וחזקתי את־לב־פרעה
Ez. 30, 24. וחזקתי את־זרעות
חִזְּקוּ 3 *pl.:*
Jud. 9, 24. אשר־חזקו את־ידיו
2 Reg. 12, 7. לא־חזקו הכהנים
Esr. 1, 6. חזקו בידיהם
Jer. 5, 3. חזקו פניהם מסלע
וַיְחַזְּקוּ 3 *pl.:*
2 Rg. 12, 15. וחזקו בו את־בית יי
Jer. 23, 14. וחזקו ידי מרעים
חִזַּקְתֶּם 2 *pl.:*
Ez. 34, 4. הנחלות לא חזקתם
מְחַזֵּק *part.:*
Ex. 14, 17. מחזק את־לב מצרים

חָזָק *part. pl.:*
2 Reg. 12, 8. מדוע אינכם מחזקים
חֲזֹק *inf. constr.:*
2 Rg. 12, 9. ולבלתי חזק את־בדק
לְחַזֵּק *inf. constr.:*
Jos. 11, 20. לחזק את־לבם
1 Reg. 12, 13. לחזק את בדק בית
1 Reg. 22, 5. לחזק את־בדק הבית
1 Reg. 22, 6. לחזק את־הבית
1 Chr. 26, 27. לחזק לבית יי
2 Chr. 24, 5. לחזק את־בית אלהיכם
2 Chr. 24, 12. לחזק את בית יי
2 Chr. 34, 8. לחזק את־בית־יי אלהיו
Esr. 6, 22. לחזק ידיהם במלאכת
inf. constr.: וּלְחַזֵּק
1 Chr. 29, 12. ובידך לגדל ולחזק לכל
2 Chr. 34, 10. לבדוק ולחזק הבית
Ez. 13, 22. ולחזק ידי רשע
חַזֵּק *imperat.:*
Dt. 1, 38. אתו חזק כי־הוא ינחלנה
Neh. 6, 9. ועתה חזק את־ידי
Nah. 2, 2. חזק מתנים
חַזְּקֵנִי *impt. c. suff.:*
Jud. 16, 28. זכרני נא וחזקני נא
וַחֲזַקֵהוּ *impt. c. s.*
Dt. 3, 28. וחזקהו ואמצהו
2 Sam. 11, 25. הרסה וחזקהו
חַזְקִי *impt. fem.:* *p.* חֲזַק
Jes. 54, 2. ויתדתיך חזקי
Nah. 3, 14. חזקי מבצריך
חִזְקוּ *impt. pl.:*
Jes. 35, 3. חזקו ידים רפות
אֶחֱזַק 1 *imperf.:*
Ex. 4, 21. ואני אחזק את־לבו
Ez. 34, 16. ואת־החולה אחזק
אֲחַזְּקֵנוּ 1 *impf. c. suff.:*
Jes. 22, 21. ואבנטך אחזקנו
יְחַזֵּק 2 *imperf.:*
Job. 4, 3. וידים רפות תחזק
יְחַזֵּק 3 *imperf.:*
Ex. 9, 12. ויחזק יי את־לב פרעה
10, 20. 27. 11, 10. 14, 8.
Jud. 3, 12. ויחזק יי את־עגלון
1 S. 23, 16. ויחזק את־ידו באלהים
2 Chr. 11, 11. ויחזק את־המצודות
2 Chr. 32, 5. ויחזק את־המלוא
ויחזק על־ידיו עזר בן־
Neh. 3, 19. ישוע
Jes. 41, 7. ויחזק חרש
יְחַזְּקֵנִי 3 *impf. c. s.*
Dan. 10, 18. כמראה אדם ויחזקני
יְחַזְּקֵהוּ 3 *impf. c. s.*
Jes. 41, 7. ויחזקהו במסמרים
יְחַזְּקֵם 3 *impf. c. s.*
2 Chr. 11, 12. ויחזקם להרבה מאד
2 Chr. 26, 9. ועל־המקצוע ויחזקם
2 Chr. 29, 3. דלתות בית־יי ויחזקם
2 Chr. 35, 2. ויחזקם לעבודת בית יי
יְחַזְּקוּ 3 *pl.:*
2 Rg. 12, 6 והם יחזקו את־בדק הבית
Ps. 64, 6. יחזקו־למו דבר רע
Jes. 33, 23. נטשו חבליך בל־יחזקו
וַיְחַזְּקוּ 3 *pl.:*
ויחזקו את־מלכות
2 Chr. 11, 17. יהודה
Neh. 2, 18. ויחזקו ידיהם לטובה
יְחַזְּקוּם 3 *pl. c. suff.:*
Jer. 10, 4. ובמקבות יחזקום
וַיְחַזְּקוּם 3 *pl. c. suff.:*
2 Chr. 29, 34. ויחזקום אחיהם הלוים
Hif-il: הֶחֱזִיק
Jud. 7, 8. ובשלש־מאות האיש
החזיק

כי החזיק עד־למעלה 2 Chr. 26, 8.
Neh. 3, 4. (bis) 6. ועל־ידם החזיק
Neh. 3, 8. על־ידו החזיק עזיאל
Neh. 3, 8. 10. ועל־ידו החזיק
Neh. 3, 9. 10. ועל־ידם החזיק
Neh. 3, 11. מדה שנית החזיק
Neh. 3, 12. ועל־ידו החזיק
Neh. 3, 13. את שער הגיא החזיק
Neh. 3, 14 ואת שער האשפות החזיק
Neh. 3, 15. ואת שער העין החזיק
Neh. 3, 16. אחריו החזיק נחמיה
Neh. 3, 17. החזיק השביעה
Neh. 3, 20. אחריו החזיק החזיק
Neh. 3, 21. 23. (bis) אחריו החזיק
24. 29.
Neh. 3, 29. החזיק שמעיה
Neh. 3, 30. אחריו החזיק חנניה
Neh. 3, 30. החזיק משלם
Neh. 3, 31. אחרי החזיק מלכיה
Mich. 7, 18. לא־החזיק לעד אפו
וַיַּחֲזֵק 3 *perf.:*
Dt. 22, 25. והחזיק־בה האיש
2 Sam. 15, 5. והחזיק לו ונשק־לו
Dan. 11, 7. ועשה בהם והחזיק
Dan. 11, 21. והחזיק מלכות
הֶחֱזִיקוּ 3 *perf. c. suff.:*
Mich. 4, 9. החזיקך חיל כיולדה
הֶחֱזִיקָה 3 *perf. fem.:*
Jer. 49, 24. ורטט החזיקה
Ez. 16, 49. עני ואביון לא החזיקה
וְהֶחֱזִיקָה 3 *perf. fem.:*
Dt. 25, 11. והחזיקה במבשיו
Prv. 7, 13. והחזיקה בו ונשקה לו
הֶחֱזִיקַתְנִי 3 *fem. c. suff.:* *p.*
Jer. 8, 21. שמה החזיקתני
הֶחֱזִיקַתְנִי 3 *prf. c. suff.:*
Jer. 6, 24. צרה החזיקתני
הֶחֱזִיקַתְהוּ 3 *perf. c. suff.:*
Jer. 50, 43. צרה החזיקתהו
וְהֶחֱזַקְתָּ 2 *perf.:*
Lev. 25, 35. והחזקת בו
הֶחֱזַקְתִּי 2 *perf.:*
Neh. 5, 16. החומה הזאת החזקתי
Job. 27, 6. בצדקתי החזקתי
Jes. 45, 1. אשר־החזקתי בימינו
וְהֶחֱזַקְתִּי 1 *perf.:*
1 Sam. 17, 35. והחזקתי בזקנו
וְהֶחֱזַקְתִּי 1 *perf.:*
Ez. 30, 25. והחזקתי את־זרעות
הֶחֱזַקְתִּיךָ 1 *perf. c. suff:*
Jes. 41, 9. החזקתיך מקצות הארץ
הֶחֱזִיקוּ 3 *pl.:*
Neh. 3, 5. ועל־ידם החזיקו
Neh. 3, 6. ואת שער הישנה החזיקו
Neh. 3, 17. אחריו החזיקו הלוים
Neh. 3, 18. אחריו החזיקו אחיהם
Neh. 3, 22. ואחריו החזיקו
Neh. 3, 27. אחריו החזיקו
Neh. 3, 28. החזיקו הכהנים
Neh. 3, 32. החזיקו הצרפים
Jer. 8, 5. החזיקו בתרמית
Jer. 50, 33. החזיקו בם מאנו שלחם
וַיַּחֲזִיקוּ 3 *pl.:*
Jes. 4, 1. והחזיקו שבע נשים
והחזיקו בכנף איש
Zach. 8, 23. יהודי
Zach. 14, 13. והחזיקו איש יד רעהו
מַחֲזִיק *part.:*
Ex. 9, 2. ועודך מחזיק בם
2 Chr. 4, 5. מחזיק בתים
Job. 2, 3. ועדנו מחזיק בתמתו
Job. 2, 9. עדך מחזיק בתמתך
Prv. 26, 17. מחזיק באזני־כלב
Jes. 41, 13. אלהיך מחזיק ימינך
Jes. 51, 18. ואין מחזיק בידה

מַחֲזִיק *part.:*
2 Sam. 3, 29. זב ומצרע ומחזיק כפלך
הַמַּחֲזִיק *part.:*
Jud. 16, 26. אל־הנער המחזיק בידו
לַמַּחֲזִיק *part.:*
Dan. 11, 1. עמדי למחזיק ולמעוז לו
הַמַּחֲזִיקָהּ *part. c. suff.:*
Dan. 11, 6. ומחזקה בעתים
מַחֲזִקַת *part. fem.:*
Neh. 4, 11. ואחת מחזקת השלח
מַחֲזִיקִים *part. pl.:*
Neh. 4, 10. וחצים מחזיקים
Neh. 4, 15 וחצים מחזיקים ברמחים
Neh. 10, 30. מחזיקים על־אחיהם
וּמַחֲזִיקִים *part. pl.:*
Jes. 56, 4. 6. ומחזיקים בבריתי
לַמַּחֲזִיקִים *part. pl.:*
Prv. 3, 18. עץ־חיים הוא למחזיקים בה
מַחֲזִיקֵי *p. pl. constr.:*
Ez. 27, 9. 27. מחזיקי בדקך
לְהַחֲזִיק *inf. constr.:*
2 Rg. 15, 19. להחזיק הממלכה בידו
Jes. 64, 6. מתעורר להחזיק בך
הַחֲזִיקֵי *inf. c. suff.:*
Jer. 31, 32. ביום החזיקי בידם
חֲזַק *imperat.:*
2 Sam. 11, 25. החזק מלחמתך
Ps. 35, 2. החזק מגן וצנה
Prv. 4, 13. החזק במוסר אל־תרף
חֲזִקִי *impt. fem.:*
Nah. 3, 14. החזיקי מלבן
וְחֲזִקִי *impt. fem.:*
Gn. 21, 18. והחזיקי את־ידך בו
חֲזָקוּ *imperat. pl.:*
Jer. 51, 12. החזיקו המשמר
וַאֲחַזֵּק 1 *imprf. apoc.:*
Jes. 42, 6. ואחזק בידך
יַחֲזִיק 3 *imperf.:*
Job. 8, 15. יחזיק בו ולא יקום
Job. 8, 20. ולא יחזיק ביד־מרעים
Jes. 56, 2. ובן־אדם יחזיק בה
יַחֲזֵק 3 *impf. apoc.:*
Job. 18, 9. יחזק עליו צמים
Jes. 27, 5. או יחזק במעזי
וַיַּחֲזֵק 3 *impf. apoc.:*
Jud. 19, 25. ויחזק האיש בפילגשו
Jud. 19, 29. ויחזק בפילגשו ויתחה
1 Sam. 15, 26. ויחזק בכנף־מעילו
2 Sam. 1, 11. ויחזק דוד בבגדו
1 Rg. 1, 50. ויחזק בקרנות המזבח
2, 28.
2 Rg. 2, 12. ויחזק בבגדיו ויקרעם
וַיַּחֲזֵק 3 *impf. apoc.:*
Ex. 4, 4. וישלח ידו ויחזק בו
Jud. 19, 4. ויחזק־בו חתנו
2 S. 13, 11. ויחזק־בה ויאמר לה
וַתַּחֲזֵק 3 *fem. apoc.:*
2 Reg. 4, 8. ותחזק־בו לאכל־לחם
וַתַּחֲזֵק 3 *fem.:*
2 Rg. 4, 27. ותחזק ברגליו ויגש גיחזי
יַחֲזִיקוּ, יַחֲזְקוּ 3 *pl.:*
Jer. 6, 23. 50, 42. קשת וכידון יחזיקו
Dan. 11, 32. יחזקו ועשו
Zach. 8, 23. יחזיקו עשרה אנשים
וַיַּחֲזִיקוּ, וַיַּחֲזְקוּ 3 *pl.:*
Gn. 19, 16. ויחזיקו האנשים
Jud. 7, 20. ויחזיקו כיד־שמאלם
2 S. 2, 16. ויחזקו איש בראש רעהו
1 Rg. 9, 9. ויחזיקו באלהים אחרים
2 Chr. 7, 22. ויחזיקו באלהים אחרים
2 Chr. 28, 15. ויחזיקו בשביה

Hitpa-el: הִתְחַזֵּק *3 prf.*
2 Chr. 13, 7. ולא התחזק לפניהם
2Chr.15,8. התחזק ויעבר השקוצים
2 Chr. 23, 1. התחזק ויהוידע
2 Chr. 25, 11. ואמציהו התחזק
1 perf.: הִתְחַזַּקְתִּי
Esr. 7, 28. ואני התחזקתי
Dan.10,19. ובדברו עמי התחזקתי
2 perf. pl. וְהִתְחַזַּקְתֶּם
Num. 13, 20. והתחזקתם ולקחתם
part.: מִתְחַזֵּק
2 Sam. 3, 6. ואבנר היה מתחזק
Dan. 10, 21. ואין אחד מתחזק עמי
part. pl.: הַמִּתְחַזְּקִים
1 Chr. 11, 10. המתחזקים עמו
inf. constr.: לְהִתְחַזֵּק
2 Chr. 13, 8. להתחזק לפני ממלכת
2Chr.16,9. להתחזק עם־לבבם שלם
imprt. sg.: הִתְחַזֵּק
1 Reg. 20, 22. ויאמר לו לך התחזק
imprt. pl.: הִתְחַזְּקוּ
1 Sam. 4, 9. התחזקו והיו לאנשים
3 imperf.: וַיִּתְחַזֵּק
Gn. 48, 2. ויתחזק ישראל וישב
Jud.20,22 ויתחזק העם איש ישראל
1 S. 30, 6. ויתחזק דוד ביי אלהיו
2 Chr. 1, 1. ויתחזק שלמה בן־דויד
2Chr.12,13. ויתחזק המלך רחבעם
2Chr.13,21. ויתחזק אביהו וישא־לו
2 Chr. 17, 1. ויתחזק על־ישראל
2 Chr. 27, 6. ויתחזק יותם כי הכין
3 imperf.: וַיִּתְחַזֵּק
2Chr.21,4 על־ממלכת אביו ויתחזק
2 Chr. 32, 5. ויתחזק ויבן
1 imperf. pl.: וַנִּתְחַזֵּק
2 Sam. 10, 12. ונתחזק בעד עמנו
1 impf. pl.: וַנֵּתְחַזְּקָה
1 Chr. 19, 13. ונתחזקה בעד־עמנו
3 pl.: יִתְחַזְּקוּ *p.*
Ez. 7, 13. חיתו לא־יתחזקו

חָזָק

תוקפי וכח וכוכבי חֲזָקִים, ולנקבה חֲזָקָה. סמלים כנון ומנומר, תקיף ועזיר, קשה ועקשן, סמוך ועמון, לחין ונשנש, יגוע וכבד, קשה ערף ויקוף עקם וכדומה.

adj. m. (pl. חֲזָקִים; f. s. חֲזָקָה) firmus, durus, robustus, potens, vehemens. LXX. 2) ἰσχυρός, ἰσχυρότερος, ἰσχύων, ἰσχύς, κατισχύειν; κραταιός, κραταιότερος; δυνατός, δυνάστης, στερεός, σφοδρός, ὑψηλός, ἠχεῖν; בַּ חֲזַק בָּ, στερεοκάρδιος; חֲזַק מֻצַּח, φιλόνεικος.

ויחפץ יי׳ רוחם חזק
Ex. 10, 19. מאד
Ex. 19, 16. וקול שפר חזק מאד
Num. 13, 31. כי־חזק הוא ממנו
Jos. 14, 11. עודני היום חזק
Jos.17,18. כי רכב ברזל לו כי חזק
1 Rg. 17, 17. ויהי חליו חזק מאד
1 Reg. 18, 2. והרעב חזק בשמרון
Job. 5, 15. ומיד חזק אביון
Prv. 23, 11. כי־גאלם חזק
Jes. 28, 2. הנה חזק ואמץ לאדני
Jer. 31, 11. וגאלו מיד חזק ממנו
Jer. 50, 34. גאלם חזק יי׳ צבאות
Ez. 3, 8. מצחך חזק
Ez. 3. 9. כשמיר חזק מצר

וָחָזָק

1 Reg. 19, 11. ורוח גדולה וחזק
Am. 2, 14. וחזק לא־יאמץ כחו

הֶחָזָק

Num. 13, 18. החזק הוא הרפה

בְּחָזָק

Jes. 40, 10. יי׳ בחזק יבוא

מֵחָזָק

Ps. 35, 10. מצויל עני מחזק ממנו
pl.: חֲזָקִים
Jud. 18, 25. כי־חזקים המה
Job. 37, 18. חזקים כראי מוצק
Ez. 3, 8. את־פניך חזקים
pl. constr.: חֲזָקֵי
Ez. 3, 7. חזקי־מצח וקשי־לב
pl. constr.: וְחֲזָקֵי
Ez. 2, 4. קשי פנים וחזקי־לב
adj. fem.: חֲזָקָה *sg.*
Ex. 3, 19. ולא ביד חזקה
Ex. 6, 1. כי ביד חזקה ישלחם
Ex. 6,1. וביד חזקה יגרשם מארצו
Ex. 13, 9. כי ביד חזקה הוצאך יי׳
Ex. 32, 11. בכח גדול וביד חזקה
Nu. 20, 20. בעם כבד וביד חזקה
Dt. 4,34. וביד חזקה ובזרוע נטויה
Dt. 5, 15. ביד חזקה ובזרע נטויה
26, 8.
ויוציאנו יי׳ ממצרים ביד
Dt. 6, 21. חזקה
Dt. 7, 8. הוציא יי׳ אתכם ביד חזקה
אשר־הוצאת ממצרים ביד
Dt. 9, 26. חזקה
Jos. 4, 24. את־יד יי׳ כי חזקה היא
1Sam.14,52. ותהי המלחמה חזקה
Ps. 136, 12. ביד חזקה
Jer. 21, 5. ובזרוע חזקה
Jer. 32, 21. וביד חזקה
Ez. 20, 33. אם־לא ביד חזקה
Ez. 20, 34. ביד חזקה ובזרוע
Ez. 26, 17. אשר היתה חזקה בים
Dan. 9, 15. ביד חזקה
adj. fem.: הַחֲזָקָה
Dt. 3, 24. גדלך ואת־ידך החזקה
והיד החזקה והזרע
Dt. 7, 19. הנטויה
Dt. 11, 2. את־ידו החזקה
Dt. 34, 12. ולכל היד החזקה
2 Sam.11,15. פני המלחמה החזקה
1 Reg. 8, 42. ואת־ידך החזקה
2 Chr. 6, 32. וביד החזקה
Neh. 1, 10. וביד החזקה
Ez. 30, 22. החזקה ואת־הנשברת
Ez. 34, 16 ואת־החזקה
adj. fem.: וַהֲחָזָקָה
Jes. 27, 1. והגדולה והחזקה

חֲזַק

תוקפי כמו חָזָק בשוון, וסוף ניכוי יתן ונוזן, וכותב כפלי. ולע קולע שתמוכה שכוזכת יתכת בודלת מהקדש, כפי טבע סלעי, עכ׳ הקדש לכוד כשם, כמו רָעֵב, אָשֵׁם, עָנֵג כמגדל מן רָעֵב, אָשֵׁם, עָנֵג, ודוק כימוקים שלם.

adj. part. (ex participii vetusta forma, quam lingua aramaica retinuit, exortum), vi eadem, qua חָזָק, sed magis intransitive, secundum naturam vocalis Zere, quod discrimen significationis etiam inter adjectiva supra enumerata intercedit. LXX. ἰσχυρότερος, κραταιοῦν.

adj.: וָחָזָק
Ex. 19, 19. הולך וחזק מאד
2 Sam. 3, 1. ודוד הלך וחזק

חֵזֶק

ג״ו וקן נכנוי חֵזֶק, ושלמן כח וגנוכה יסן ועווו תקף ווכע [משכע], כמשל על הטעו והשמיכה, וכן משם סכח.

n. m. (tantummodo c. suff. חֵזְקִי robur, potentia, auxilium. LXX. ἰσχύς.
cum suff.: חֵזְקִי
Ps. 18, 2. ארחמך יי׳ חזקי

חָזֹק

ג״ו כדומה על חָזָק כמנהל לנקר פרט. נגזרת תמנת חָזֹק חוק הפעל.

n. m., vi eadem, qua חָזָק. LXX. ἰσχύς, δύναμις, κραταιός.
Hag. 2, 22. חזק ממלכות הגוים

בְּחֹזֶק

Ex. 13, 3. כי בחזק יד הוציא יי׳
Ex. 13, 14. בחזק יד הוציאנו יי׳
Ex.13,16. כי בחזק יד הוציאנו יי׳
cum suff.: בְּחָזְקֵנוּ
Am. 6,13. בחזקנו לקחנו לנו קרנים

חֻזְקָה

ג״כ וסמן חֻזְקָה, וסלון ידוע כמו חוק [שעלקע, הפפענקיין], ותמוכה לו תקוים, כאשר לכוד תמוכות נקניות מתמקור, לו הנקנה מן חָזָק, ולכווכה זתיכן מתקוורות.

n. f. (c. חֻזְקַת), robur, potentia, vehementia. Forma vel ex more femininorum ex infinitivo orta est, vel ex חָזֹק secundum regulam facta. LXX. ἰσχυρός; κρατεῖν, κατισχύειν, κατακρατεῖν.
constr.: בְּחֻזְקַת
Jes. 8, 11. בחזקת היד
cum suff.: וּכְחֻזְקָתוֹ
2 Chr. 12, 1. וכחזקתו עזב את־
2 Chr. 26, 16. וכחזקתו גבה לבו
Dan.11,2 וכחזקתו בעשרו יעיר הכל

חֲזָקָה

ג״כ וסלמה נמשקפה רמזוכה ענין נכור וחווק, לו תקיפות וקשוי, לולם כי תמנים לקוזק כמו לְחַזֵּק וכדומה, תכיר שמקומו תקור, ומסוכנים נמקר נסקריס.

n. f. infin. (חַזֵּק), corroboratio, communitio, robur, potentia, vis. LXX. ἰσχυρός; בְּחֲזָקָה, κραταιῶς, κατακράτος, ἐκτενῶς.

בְּחֲזָקָה *adv.*
Jud. 4, 3. את־בני ישראל בחזקה
Jud. 8, 1. ויריבון אתו בחזקה
1 S. 2,16. ואם־לא לקחתי בחזקה
Jon. 3,8. ויקראו אל־אלהים בחזקה

וּבְחֲזָקָה *adv.*
Ez. 34, 4. ובחזקה רדיתם

חָזַר

פעל לח-עונר כף נגוד סנח, לומר לחזר יחוק לסנס. ולחר לחמו רכים מן קוד נעניני, שקר וקרנף דיומף, כי קוד הפעל מס גויר הסס, לעל שתר המנחר הערני מס: קנויר מן קוד לל-ע״ין. ודע שמסס קויר נשפתי [l. *aper*, dt. *Eber*, angl. *eafor* מערב] שרש דומה אֶבְר נערני, לומר ענין קווק, וחולל קוד כמו קוד קשר, כמוכן קויקש.

vrb. inus., nullo modo arabico *chazara* (oculos instar porci pusillos habere) aequale, quippe quod ex nomine natum esse appareat. Est vero haec radix *ἐν αἰνίγμασι*. Nomini certe occidentali *aper* (angl. *eafor*) radicem אֶבְר, sanscr. *wṛi*, subesse, clarum est.

חֲזִיר

ג״ו מס כמוס עמקס, כמלוג על ויו שדי, וחוק הנקרק נמרמי חֲזִיר, ולנקבה חֲזִירָא, ונערני חנזיר [נעגר, שוויין], וקויר מיער מספן אל קויר מניית, ונעלמס מחכי תחלות מגזרם, כי הכיחוריס לא יספיקו.

n. m. animalis impuri, porcus, sus, (parall. זִיז שָׁדַי), arab. *khinzir*; חֲזִיר מִבֶּיִת (opp. חֲזִיר מִיַּעַר), aper. LXX. ὗς, ὕειος.
Ps. 80, 14. יכרסמנה חזיר מיער
Prv. 11, 22. נזם זהב באף חזיר
Jes. 66, 3. מעלה מנחה דם־חזיר

הַחֲזִיר

Lev.11,7. החזיר כי־מפריס פרסה
Dt. 14, 8. ואת־החזיר כי־מפריס
Jes. 65, 4. האכלים בשר החזיר
Jes. 66, 17. אכלי בשר החזיר

חָזְחִי

v. s. r. חוּחַ *p.* 376.

חָטָא

פעל נוגד ומעתיל חֲטָא, ומסלנס ענין מסכון [פעלנען], מסכף אל חֶטֶם שמוש מסנוס [גנכן זיין], ותמתוח נדוקס ומכוסס נמקומות רנים נכתני קדש, או מכעיס מהמרכו [פערגעלנען], או מסקר ועדר מדבר [פערניסקען]. ומוס מסשלם על מקעך מסכון מסלומות, וגם זס נוגד, על מקעיסס וכעיסס נכללו וכדומס. מכבד עמוס מצמס [שרשפע ערצנען], ענישס ומצימס [נישקען, זישקען], ומוס כמו כפר. ומכוסף יולך כמוגן. עי׳ מסמות. ומצר לתמוכות ולמקור מסרש, כ״ל שמרש חֲטָא נכלוף על חֶטְא״ה, שניוכו מסרס מדרך ושניגס [פילרען], ויוכן כוס מפסוק ולן נכגליס קוטף, לומר קומס, וכי גס לתסכון מסרש חֶסֶד, ותמכוקו מסרס מדרך לו מדבר. ותכין כוס גל מסכוון משבריס יתקטלו, לומר כמקומות שכוב יקעו משבריס, ודוק היטב.

v. intr. (imp. חֲטָא), deficere, deesse (opp. תָּם, integrum, totum esse), trop. deficere a vera via, peccare (quia peccatum est justitiae originalis defectus), reum, maleficum esse, vel: desiderare rem aliquam deficientem (vermissen). *Pi.* poenam peccati ferre, poenas sceleris pendere, poenas dare, expendere (sicuti כִּפֶּר). LXX. ἁμαρτάνειν, ἐξαμαρτάνειν, ὀμαρτία, ἀδικεῖν; חָטָא וּבֵרַךְ, ἐνοεῖν κακά; חֹטֵא (חָטָא) ἁμαρτάνων, ἀσεβής; ἁμαρτωλός; *Pi.* ἀποσυννύειν, ἐξιλᾶσθαι, καθαρίζειν, ῥαντίζειν, περιῤῥαντίζειν, ἀναφέρειν; *inf.* ἐξιλασμός; *Hif.* ποιεῖν ἁμαρτάνειν, διαμαρτάνειν, ἐξαμαρτάνειν, ἐφαμαρτάνειν, ἐκκλίνειν, ἐξάγειν, μιαίνειν; *Hitpa.* ἀγνίζειν, ἀφαγνίζειν.
Ex. 32, 31. חטא העם הזה
Ex. 32, 33. מי אשר חטא־לי
Lev. 4, 3. על חטאתו אשר חטא
Lev. 4, 23. חטאתו אשר חטא
הודע אליו חטאתו אשר
Lev. 4, 28. חטא
Lev. 4, 28. על־חטאתו אשר חטא
4, 35.
Lev.5,5. והתודה אשר חטא עליה
Lev. 5, 6. על חטאתו אשר חטא
Lev. 5, 7. את־אשמו אשר חטא
Lev. 5, 10. מחטאתו אשר־חטא
והבוא את־קרבנו אשר
Lev. 5, 11. חטא
Lev.5,16. ואת אשר חטא מן־הקדש
Lev.19,22. על־חטאתו אשר חטא
Lev. 19, 22. מחטאתו אשר חטא

מאשר חטא על־הנפש Num. 6,11.
חטא ישראל Jos. 7, 11.
כי לוא חטא לך 1 Sam. 19, 4.
אשר חטא ואשר החטיא 1Rg.14,16.
חטאות ירבעם אשר
חטא 1 Reg. 15, 30.
על־חטאתיו אשר חטא 1Rg.16,19.
וחטאתו אשר חטא 2 Reg. 21, 17.
על־אלה חטא־שלמה Neh. 13, 26.
לא־חטא איוב Job. 1, 22. 2, 10.
אביך הראשון חטא Jes. 43, 27.
והוא לא־חטא Ez. 3, 21.
ובחטאתו אשר־חטא Ez. 18, 24.
כל־חטאתו אשר חטא Ez. 33, 16.

חֲטָאָה *p.* 3 *fem.*:
כי ליי חטאה Jer. 50, 14.
חטא חטאה ירושלם Thr. 1, 8.
כחצי חטאתיך לא חטאה Ez.16,51.

וְחַטָּאָה 3 *fem.*:
וחטאה בשגגה Lev. 5, 15.

וְחַטָּאת 3 *fem.*: *f. aram.*
מכים וחטאת עמך Ex. 5, 16.

חָטָאתְ 2 *perf.*:
אם־חטאת מה־תפעל־בו Job.35,6.
הגבעה חטאת ישראל Hos. 10, 9.

חָטָאתִי 1 *perf.*:
ומה־חטאתי לך Gn. 20, 9.
חטאתי הפעם Ex. 9, 27.
חטאתי ליי אלהיכם ולכם Ex.10,16.
חטאתי כי לא ידעתי Num. 22, 34.
חטאתי ליי אלהי ישראל Jos.7,20.
ואנכי לא־חטאתי לך Jud. 11, 27.
ויאמר שאול אל־שמואל
חטאתי 1 Sam. 15, 24.
ויאמר חטאתי 1 Sam. 15, 30.
רעה ופשעולא־חטאתי 1S.24,12
ויאמר שאול חטאתי 1 Sam.26,21.
חטאתי־לי 2 Sam. 12, 13.
כי אני חטאתי 2 Sam. 19, 21.
ויאמר דוד אל־יי חטאתי 2S.24,10.
ויאמר הנה אנכי חטאתי 2 S.24,17.
חטאתי שוב מעלי 2 Reg. 18, 14.
ויאמר דויד אל־האלהים
חטאתי 1 Chr. 21, 8.
ואני־הוא אשר־חטאתי 1Chr.21,17.
חטאתי מה אפעל־לך Job. 7, 20.
אם־חטאתי ושמרתני Job.10,14.
חטאתי וישר העויתי Job. 33, 27.
רפאה נפשי כי־חטאתי לך Ps.41,5.
לך לבדך חטאתי Ps. 51, 6.
על־אמרך לא חטאתי Jer. 2, 35.
מה חטאתי לך ולעבדיך Jer.37,18.
כי חטאתי לו Mich. 7, 9.

וְחָטָאתִי 1 *perf.*:
וחטאתי לאלהים Gn. 39, 9.
וחטאתי לך כל־הימים Gn. 43, 9.
וחטאתי לאבי כל־הימים Gn.44,32
ואעשה־כן וחטאתי Neh. 6, 13.

חָטָאוּ 3 *pl.*: *p.*
חטאו משקה מלך־מצרים Gn.40,1.
ונודעה החטאת אשר
חטאו Lev. 4, 14.
לעמד אשר חטאו־לך 1 Rg. 8, 50.
בחטאתם אשר חטאו 1 Rg. 14, 22.
וחטאות אלה בנו אשר
חטאו 1 Reg. 16, 13.
ויחי כי־חטאו בני־ישראל 2Rg.17,7
לעמד אשר חטאו־לך 2 Chr. 6, 39.
ובמשפטיך חטאו־בם Neh. 9, 29.
אולי חטאו בני Job. 1, 5.
אם־בניך חטאו־לו Job. 8, 4.
שאול חטאו Job. 24, 19.
בכל־זאת חטאו עוד Ps. 78, 32.
אשר חטאו־לי (bis) Jer. 33, 8.
תחת אשר חטאו ליי Jer. 50, 7.
אבתינו חטאו ואינם Thr. 5, 7.
מושבתיהם אשר חטאו Ez. 37, 23.
כרבם כן חטאו־לי Hos. 4, 7.
כי ליי חטאו Zeph. 1, 17.

חֲטָאתֶם 2 *pl.*:
אתם חטאתם חטאה
גדלה Ex. 32, 30.
הנה חטאתם ליי ודעו Num.32,23.
והנה חטאתם ליי אלהיכם Dt.9,16.
אשר חטאתם לעשות
כי־חטאתם ליי
אשר קטרתם ואשר
חטאתם Jer. 44, 23.

וְחַטָּאתֶם 2 *pl.*:
וחטאתם ליי אלהיכם Dt. 20, 18.

חָטָאנוּ 1 *pl.*:
אשר נואלנו ואשר חטאנו Nu.12,11.
אשר־אמר יי כי חטאנו Nu.14,40.
חטאנו כי־דברנו ביי וביך Nu.21,7.
ותאמרו אלי חטאנו ליי Dt. 1, 41.
לאמר חטאנו לך Jud. 10, 10.
ויאמרו בני־ישראל אל־יי
חטאנו Jud. 10, 15.
ויאמרו חטאנו ליי 1 Sam.7, 6.
ויאמר חטאנו כי עזבנו 1 S.12,10.
חטאנו והעוינו רשענו 1 Rg. 8, 47.
חטאנו העוינו ורשענו 2 Chr. 6, 37.
אשר חטאנו לך Neh. 1, 6.
ובית־אבי חטאנו Neh. 1, 6.
חטאנו עם־אבותינו Ps. 106, 6.
הלא יי זו חטאנו לו Jes. 42, 24.
כי ליי אלהינו חטאנו Jer. 3, 25.
כי חטאנו ליי Jer. 8, 14.
רבו משובתינו לך חטאנו Jer.14,7.
כי חטאנו לך Jer. 14, 20.
ומה חטאתנו אשר חטאנו Jer.16,10
אוי־נא לנו כי חטאנו Thr. 5, 16.
חטאנו ועוינו ופשענו Dan. 9, 5.
אשר חטאנו לך Dan. 9, 8.
כי חטאנו לו Dan. 9, 11.
חטאנו רשענו Dan. 9, 15.

חֹטֵא, חוֹטֵא *part.*:
וצפון לצדיק חיל חוטא Prv.13, 22.
בז לרעהו חוטא Prv. 14, 21.
ואץ ברגלים חוטא Prv. 19, 2.
מתעברו חוטא נפשו Prv. 20, 2.
חוי וגוי חטא Jes. 1, 4.

חֹטֵא *for. s.* *part.*:
אשר חטא עשה רע Eccl. 8, 12.

וְחוֹטֵא *part.*:
אף כי־רשע וחוטא Prv. 11, 31.
וחוטא ילכד בה Eccl. 7, 26.
וחוטא נפשך Hab. 2, 10.

וְחוֹטֵא *for. s.* *part.*:
וחוטא אחד יאבד טובה Eccl. 9, 18.

וְהַחוֹטֵא *part.*:
והחוטא בן־מאה שנה Jes. 65, 20.

פֹּחֵא *part.*:
כטוב כחטא Eccl. 9, 2.

וְלַחוֹטֵא *part.*:
ולחוטא נתן ענין Eccl. 2, 26.

וְחַטָּאַי *p. c. suff.*:
וחטאי חמס נפשו Prv. 8, 36.

חַטָּאִים *p. pl.*:
הנה חם חטאים ליי 1 Sam.14,33.

הַחֲטֵאת *part. fem.*: *sg.*
הנפש החטאת Ez. 18, 4. 20.

לַחֲטֹא *inf. constr.*:
לבלתי חטא צדיק Ez. 3, 21.

לְחַטֹּא *inf.constr.*:
ויסף לחטא Ex. 9, 34.
האדם לחטא בהנה Lev. 5, 22.
ולא־נתתי לחטא חכי Job. 31, 30.
ויוסיפו עוד לחטא־לו Ps. 78, 17.
מזבחות לחטא Hos. 8, 11. (bis)
ועתה יוספו לחטא Hos. 13, 2.

מֵחֲטֹא, מֵחֲטוֹא *inf. constr.*:
חלילה לי מחטא ליי 1 Sam.12,23.
מחטוא בלשוני Ps. 39, 2.

מֵחַטֹּתוֹ *inf. c. suff.*:
גם אנכי אותך מחטתו־לי Gn. 20, 6.

חַטֹּאתוֹ *inf. constr.*:
ביום חטאתו Ez. 33, 12.

אֶחֱטָא־ 1 *imperf.*:
למען לא אחטא־לך Ps. 119, 11.

תֶּחֱטָא 2 *imperf.*:
ופקדת נוך ולא תחטא Job. 5, 24.

וַתֶּחֱטָא 2 *masc.*:
תוכך חמס ותחטא Ez. 28, 16.

יֶחֱטָא 3 *imperf.*: *masc.*
אשר נשיא יחטא Lev. 4, 22.
והיה כי־יחטא ואשם Lev. 5, 23.
האיש אחד יחטא Num. 16, 22.
בכל־חטא אשר יחטא Dt. 19, 15.
אם יחטא איש 1 Sam. 2, 25.
ואם ליי יחטא איש 1 Sam. 2, 25.
אל־יחטא המלך 1 Sam. 19, 4.
אשר יחטא איש לרעהו 1 Rg. 8, 31.
אין אדם אשר לא־יחטא 1Rg.8,46.
אם־יחטא איש לרעהו 2 Chr. 6, 22.
אשר לא־יחטא 2 Chr. 6, 36.
אשר יעשה־טוב וכא
יחטא Eccl. 7, 20.

תֶּחֱטָא 3 *fem.*:
נפש כי־תחטא בשגגה Lev. 4, 2.
תחטא בשגגה מעם הארץ Lev.4,27
ונפש כי־תחטא Lev. 5, 1.
ואם־נפש כי תחטא Lev. 5, 17.
נפש כי תחטא Lev. 5, 21.
נפש אחת תחטא בשגגה Nu.15,27.
ולמה תחטא בדם נקי 1 S. 19, 5.
ארץ כי תחטא־לי Ez. 14, 12.

נֶחֱטָא 1 *pl.*:
אתה קצפת ונחטא Jes. 64, 4.

תֶּחֱטָאוּ 2 *pl.*:
אל־תחטאו בילד Gn. 42, 22.
ולא־תחטאו ליי 1 Sam. 14, 34.

יֶחֶטְאוּ 3 *pl.*: *p.*
על־פניכם לבלתי תחטאו Ex.20,20.
רגזו ואל־תחטאו Ps. 4, 5.

יֶחֶטְאוּ־ 3 *pl.*:
לפני אויב אשר־חטאו־לך 1Rg.8,33.
כי יחטאו־לך 1 Reg. 8, 35. 46.
לפני אויב כי יחטאו־לך 2 Chr.6,24.
כי יחטאו־לך 2 Chr. 6, 26. 36.

חִטֵּא *Pi-el*:

וְחִטֵּא 3 *perf.*:
וחטא את־הבית Lev. 14, 52.

וְחִטְּאוּ 3 *perf. c. suff.*:
וחטאו ביום השביעי Nu. 19, 19.

וְחִטֵּאתָ 2 *perf.*:
וחטאת על־המזבח Ex. 29, 36.
וחטאת אותו וכפרתהו Ez.43, 20.
וחטאת את־המקדש Ez. 45, 18.

חִטְּאוּ 3 *pl.*:
כאשר חטאו Ez. 43, 22.

וְחִטְּאוּ 3 *pl.*:
וחטאו את־המזבח Ez. 43, 22.

מְחַטֵּא *part.*:
המחטא אתה ואכלנה Lev. 6, 19.

לְחַטֵּא *inf. constr.*:
ולקח לחטא את־הבית Lev.14,49.

מְחַטֵּא *inf. constr.*:
בכלותך מחטא Ez. 43, 23.

אֲחַטֶּנָּה 1 *impf. c. suff.*:
אנכי אחטנה Gn. 31, 39.

תְּחַטְּאֵנִי 2 *impf. c. suff.*:
תחטאני באזוב ואטהר Ps. 51, 9.

וַיְחַטֵּא 3 *imperf.*:
ויחטא את־המזבח Lev. 8, 15.

וַיְחַטְּאֵהוּ 3 *impf. c. suff.*:
ויחטאהו כראשון Lev. 9, 15.

וַיְחַטְּאוּ 3 *pl.*:
ויחטאו את־דמם 2 Chr. 29, 24.

Hif-il: הֶחֱטִיא, הֶחֱטִי
ואשר החטיא 1 Reg. 14, 16.
ובחטאתו אשר החטיא 1Rg.15,26.
ואשר החטיא 1 Reg. 15, 30.
אשר החטיא את־ישראל 1Rg.16,26
ירבעם בן־נבט אשר
החטיא 1 Reg. 22, 53.
אשר החטיא את־ישראל 2Rg. 3, 3.
אשר החטיא 2 Reg. 10, 29. 31.
החטיא את־ישראל 2 Reg. 13, 2.
אשר־החטי 2 Reg. 13, 6.
אשר־החטיא 2 Reg. 3, 11. 14, 24.
אשר החטיא 2 Reg. 15, 9. 18. 28.
החטיא את־יהודה 2 Reg. 21, 16.
אשר החטיא את־ישראל 2Rg.23,15.

וְהֶחֱטִיאָם 3 *perf. c. suff.*:
והחטיאם חטאה גדולה 2Rg.17,21.

הֶחֱטִיאוּ 3 *pl.*:
החטיאו את־ישראל 1 Reg. 16, 13.
גם־אותו החטיאו Neh. 13, 26.

מַחֲטִיאֵי *p. pl. constr.*:
מחטיאי אדם בדבר Jes. 29, 21.

לְהַחֲטִיא *inf. constr.*:
למען החטי את־יהודה Jer.32,35.

לְהַחֲטִיא *inf. constr.*:
להחטיא את־ישראל 1 Reg. 16, 19.

לְחַטִּיא *inf. constr.*:
לחטיא את־בשרך Eccl. 5, 5.

תַּחֲטִיא 2 *imperf.*:
ולא תחטיא את־הארץ Dt. 24, 4.

וַתַּחֲטֵא 2 *imperf.*:
ותחטא את־עמי ישראל 1Reg.16,2.

וַתַּחֲטֵא 2 *imperf.*:
אשר הכעסת ותחטא 1 Reg. 21, 22.

יַחֲטֵא 3 *imperf.*:
אל־השערה ולא יחטא Jud. 20,16.

וַיַּחֲטֵא 3 *imperf.*:
וויחטא גם־את־יהודה 2Reg.21,11.

יַחֲטִיאוּ 3 *pl.*:
פן־יחטיאו אתך לי Ex. 23, 33.

Hipa-el: הָתְחַטֵּא
יִתְחַטֵּא 3 *imperf.*:
הוא יתחטא־בו Num. 19, 12.
ואם־לא יתחטא Num. 19, 12.
אשר־ימות ולא יתחטא Num.19,13.
אשר־יטמא ולא יתחטא Nu.19,20.
אך במי נדה יתחטא Num. 31, 23.

יִתְחַטָּאוּ 3 *pl.*:
תתחטאו ביום השלישי Num.31,19.

יִתְחַטְּאוּ 2 *imperf. pl.*: *p.*
וכל־כלי־עץ תתחטאו Num. 31, 20.

יִתְחַטָּאוּ 3 *imperf. pl.*:
משבריים יתחטאו Job. 41, 16.

וַיִּתְחַטְּאוּ 3 *impf. pl.*:
ויתחטאו הלוים Num. 8, 21.

חֵטְא

ע"ו נמי חֵטְא, כי ספרוליים קנני ק', יקימו ספרול לפני ת', כמו פֶּלֶא, פֶּשַׁע, ותרקם מוס זורס תמוכתיכו, נככוי חֲטָאַי ונכנוי חֲטָאִים ומסמך חֲטָאַי [נקיוס קמן סרנוי]. ספרלים ספר ומגנם [פעמל, לוכפּאלנקתמעמנסייע, לירעסוס], כלאר קלע מהזרע, לפעמים פני לו עוכ הקעת, וכן לפס כידוע גל לפעמים עכ הקעס. נקרגוס חט נקסר ק'.

n. m. (pro חֶטְא, ad s. f. segol.

חטאו Lev. 4, 14.
כאשר עשה לפר החטאת Lev.4,20.
ולקח הכהן מדם
החטאת Lev. 4, 25. 34.
על ראש החטאת Lev. 4, 29.
ושחט את החטאת Lev. 4, 29.
על ראש החטאת Lev. 4, 33.
והזה מדם החטאת Lev. 5, 9.
זאת תורת החטאת Lev. 6, 18.
תשחט החטאת Lev. 6, 18.
ואת־פר החטאת Lev. 8, 2.
את פר החטאת Lev. 8, 14.
על־ראש פר החטאת Lev. 8, 14.
את־עגל החטאת אשר־לו Lev.9,8.
מן־החטאת הקטיר
המזבחה Lev. 9, 10.
החטאת אשר לעם
וישחטהו Lev. 9, 15.
מעשת החטאת והעלה Lev.9,22.
ואת־שעיר החטאת Lev. 10, 16.
את־החטאת במקום
הקדש Lev. 10, 17.
אשר־שחט את־החטאת Lev.14,13.
ועשה הכהן את־החטאת Lev.14,19.
את־פר החטאת אשר־לו Lev.16, 6.
פר החטאת אשר־לו Lev. 16, 11.
את־פר החטאת Lev. 16, 11.
את־שעיר החטאת Lev. 16, 15.
ואת חלב החטאת Lev. 16, 25.
ואת פר החטאת Lev. 16, 27.
ואת־שעיר החטאת Lev. 16, 27.
מעפר שרפת החטאת Num.19,17.
במה היתה החטאת 1 Sam. 14, 38.
ויגישו את־שעירי
החטאת 2 Chr. 29, 23.
את הפר החטאת Ez. 43, 21.
הוא־יעשה את־החטאת Ez.45,17.
מדם החטאת Ez. 45, 19.
את־האשם ואת־החטאת Ez.46,20.
abs.: וְהַחַטָּאת
העולה והחטאת 2 Chr. 29, 24.
העלה והחטאת Ez. 40, 39.
והחטאת והאשם Ez. 42,13. 44, 29.
abs.: בְּהַחַטָּאת
במתיך בחטאת Jer. 17, 3.
abs.: כְּהַחַטָּאת
כחטאת וכאשם Lev. 6, 10.
כחטאת כאשם תורה אחת Lev.7,7.
כי כחטאת האשם הוא Lev.14,13.
כחטאת כעלה Ez. 45, 25.
abs.: לְהַחַטָּאת
בן־בקר תמים לרי לחטאת Lev.4,3.
פר בן־בקר לחטאת Lev. 4, 14.
יביא קרבנו לחטאת Lev. 4, 32.
ושחט אתה לחטאת Lev. 4, 33.
אר־שעירת עזים לחטאת Lev.5, 6.
אחד לחטאת Lev. 5, 7.
סלת לחטאת Lev. 5, 11.
עגל בן־בקר לחטאת Lev. 9, 2.
קחו שעיר־עזים לחטאת Lev. 9, 3.
ובן־יונה או־תר לחטאת Lev.12, 6.
אחד לעלה ואחד לחטאת Lev.12, 8.
בפר בן־בקר לחטאת Lev. 16, 3.
שני־שעירי עזים לחטאת Lev.16, 5.
שעיר־עזים אחד לחטאת Lev.23,19.
אחד לחטאת Num. 6, 11.
בת־שנתה תמימה לחטאת Nu.6,14.
שעיר־עזים אחד לחטאת Nu.7,16. 22. 28. 34. 40. 46. 52. 58. 64. 70. 76. 82.
שנים־עשר לחטאת Num. 7, 87.
תקח לחטאת Num. 8, 8.
ושעיר־עזים אחד לחטאת Nu.15,24. 28, 15.
בת־שנתה לחטאת Num. 15, 27.
ויהי הדבר הזה לחטאת 1 Rg.12,30.
עזים שבעה לחטאת 2 Chr. 29,21.

n. f. aram., sicuti חַטָּאת hebr., sacrificium pro delicto, expiatio, oblatio pro peccato (*περὶ ἁμαρτίας*). Ketib: חַטָּיָה.

Q'ri. לְחַטָּאָה

לחטיה על־כל־ישראל Esr. 6, 17.

cum suff.: Q'ri. וַחֲטָאָנָה

וחטיך בצדקה פרק Dan. 4, 24.

cum suff.: K'tib. וַחֲטָיָךְ

וחטיך בצדקה פרק Dan. 4, 24.

חַטָּאת

ג"ג ופ"ק חַטָּת, ספרן חַטָּאת [נמר חַטָּאת כללוג סתכועס, כמו קלל מלקס שלקס] וככתוי חַטָּאתי [וכמעט כתלו ספרן רקד] חַטָּאתכֶם, תרכוי חַטָּאת וככתוי חַטָּאת, ולכל לשוג כוס ספרן תס׳. סמלכס כמו קעקס ורעק לעיל, לשון פשע ורשע ושגגה, ולפעמים כמו קיץ קעקץ, כלומר נרקס נסקסון רשעה תסלף קעקץ, ולפעמים לעיון הכתוב סיסקעיץ, כלומר רליכו לעיל קלל קעקס נשפס תלמודית, לכן לשוג תעלוגו גוירת נכון ספרן, לומר לשוס וכפור [שֶׁגֶגיסונג, עכעויכדינונג], כמו מי־קעקץ [מי כלס], וכדומס מן סמשלות.

n. f. (semel חַטָּת, c. חַטַּאת, pro חַטָּאָה, ad s. f. שְׁאֵלָה, מְלֵאכָה; c. s. חַטַּאתֵי, חַטַּאתְכֶם; pl. חַטָּאוֹת; c. s. חַטַּאוֹת) peccatum, interdum concr. peccator (Prov. 13, 6.), vel subjectum ad peccata perducens (sicuti חַטָּאָה talmud.), plerumque vi piëlica, expiatio, oblatio pro peccato (veluti מֵי־חַטָּאת = מֵי־נִדָּה), vel supplicium peccati. LXX. *ἁνόμημα, ἁμαρτάνειν, ἀδικεῖν; ἱλασμός, ἐξιλασμός; ἁγνισμός, ἅγνισμα; μετακίνησις, καρδία.*

לפתח חטאת רבץ Gn. 4, 7.
מחוץ למחנה חטאת הוא Ex.29,14.
ופר חטאת Ex. 29, 36.
לפני ר׳ חטאת הוא Lev. 4, 24.
חטאת הוא Lev. 5, 9. 11. 12.
וכל־חטאת אשר יובא Lev. 6, 23.
ואכלתי חטאת היום Lev. 10, 19.
והיה אחד חטאת Lev. 14, 22.
את־האחד חטאת Lev.14,31. 15,30.
אחד חטאת והאחד עלה Lev.15,15.
ועשהו חטאת Lev. 16, 9.
הזה עליהם מי חטאת Num. 8, 7.
את־האחד חטאת Num. 8, 12.
אל־נא תשת עלינו חטאת Nu.12,11.
למי נדה חטאת הוא Num. 19, 9.
ושעיר חטאת אחד Num. 28, 22.
ושעירי־עזים אחד חטאת Nu. 29, 5.
שעיר־עזים אחד חטאת Nu. 29, 11.
ושעיר־עזים אחד
חטאת Num. 29, 16. 19. 25.
ושעיר חטאת אחד Num. 29, 22. 25. 31. 34. 38.
לכל־עון ולכל־חטאת Dt. 19, 15.
צפירי חטאת שנים עשר Esr.8,35.
ורשעה תסלף חטאת Prv. 13, 6.
וחסד לאמים חטאת Prv. 14, 34.
נר רשעים חטאת Prv. 21, 4.
זמת אולת חטאת Prv. 24, 9.
ספות חטאת על־חטאת Jes. 30, 1.
שעיר־חטאת ליום Ez. 43, 25.
פר חטאת Ez. 45, 22.
חטאת היא לבת־ציון Mich. 1, 13.
וחטאת שעיר עזים
abs.: הַחַטָּאת Ez. 45, 23.
ואת־כל־חלב פר החטאת Lev.4,8.
ונודעה החטאת אשר

הבאת עליו חטאה Ex. 32, 21.
חטאתם חטאה גדלה Ex. 32, 30.
חטא העם הזה חטאה Ex. 32, 31.
והחטיאם חטאה גדולה 2 Rg.17,21.
כסוי חטאה Ps. 32, 1.
וַחֲטָאָה
עולה וחטאה לא שאלת Ps. 40, 7.
לַחֲטָאָה
ותפלתו תהיה לחטאה Ps. 109, 7.
חַטָּאָה
ג"ו גויר סכנד, וסרלון כמו סעעל נכנין סכנד, לומר לים כוסך עוכס סקעץ על עניו [נ׳סעל], לכן לכוך גם סקוטץ נתלידות ותמידות נכללו, כלומר כלס למשקל, או כמו חַטָּא לעיון עלס סעזיעה, שלס כסונן.
n. m. piël. pluralet. (pro cujus singulari constanter חַטָּא vi item habituali usurpatus) is, qui in peccatis *perseverat*, propter significationis per formam piëlicam auctam gravitatem, vel, sicuti חַטָּא, de ipso statu defectionis vel peccati. LXX. *ἁμαρτάνων, ἁμαρτωλός; ἄνομος, ἀνομία; ἀσεβής.*
pl.: חַטָּאִים
תרבות אנשים חטאים Nu. 32, 14.
אני ובני שלמה חטאים 1 Reg.1,21.
ובדרך חטאים Ps. 1, 1.
יורה חטאים בדרך Ps. 25, 8.
אל־תאסף עם־חטאים Ps. 26, 9.
יתמו חטאים מן־הארץ Ps.104,35.
אם־יפתוך חטאים Prv. 1, 10.
חטאים תרדף רעה Prv. 13, 21.
פחדו בציון חטאים Jes. 33, 14.
pl.: וְחַטָּאִים
ואנשי סדם רעים וחטאים Gn.13,13
וחטאים בעדת צדיקים Ps. 1, 5.
וחטאים אליך ישובו Ps. 51, 15.
ושבר פשעים וחטאים Jes. 1, 28.
pl.: הַחַטָּאִים
חטאים האלה בנפשתם Nu.17,3.
את־החטאים את־עמלק 1 S.15,18.
pl.: בְּהַחַטָּאִים
אל־יקנא לבך בחטאים Prv. 23,16.
pl. c. suff.: וַחֲטָאֶיהָ
וחטאיה ישמיד ממנה Jes. 13, 9.
חַטָּאָה
ג"ק סן חַטָּא, ופ"ק הוק קוק של קוטץ [ויכלעין], וכן נתץ סמכוון של סמלכס סקעץ [עמוס ע׳ ק׳], לומר קוטץ נתלידות ותמידות, לכן לכוך סשם כמו חַטָּאת לקמן, לומר או קעץ נעלס, או מעוכס סקעץ. נתרנוס חַטָּא סקוק של חַטָּת, כמו חַטָּא נעכרי מוסד של חַטָּא.
n. f. (a m. חַטָּא) 1) vi intenta idem, quod חַטָּאת, Amos 9, 5. regnum peccato obnoxium, in peccatis permanens; 2) sicuti חַטָּאת, aut peccatum ipsum aut poena, supplicium, damnatio peccati. Etiam targ. חַטָּא eum significat, qui perstat in pravitate (pro leniori חַטֵּי, hebr. חוֹטֵא). LXX. *ἁμαρτωλός, μάταιος; ἁμαρτία, ἁμάρτημα; ἀσέβημα, πλημμέλεια.*
וכעבות העגלה חטאה Jes. 5, 18.
וַחֲטָאָה
נשא עון ופשע וחטאה Ex. 34, 7.
הַחֲטָאָה
במלכה החטאה Am. 9, 8.
חֲטָאָה
נתרמי כמו חַטָּאת נעכרי, נליון קרנן קעקץ. נכתיב חַטָּיָה, וסיק ס׳.

חֲטָאָה, חֲטָאָא, חֲטָאָה, חֲטָאָא; c. s. חֲטָאֵי; pl. חֲטָאִים; c. s. חֲטָאֵי, servato Qamez plurali), defectus, status imperfectus (Rom. 3, 23. *πάντες γὰρ ἥμαρτον καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ θεοῦ*); aberratio, peccatum, interdum poena, mulcta peccati (syn. אָשָׁם, עָוֹן), a v. חֲטֵה = חֲטֵא, targum. חֲטֵי, abjecto א. LXX. *ἁμαρτία, ἁμαρτάνειν, ἀνομία.*

ולא־תשא עליו חטא Lev. 19, 17.
ולא־ישאו עליו חטא Lev. 22, 9.
לשאת חטא למות Num. 18, 22.
ולא־תשאו עליו חטא Num.18, 32.
והיה בך חטא Dt.15, 9. 23, 22. 24, 15.
בכל־חטא אשר יחטא Dt. 19, 15.
חטא משפט־מות Dt. 21, 22.
אין לנער חטא מות Dt. 22, 26.
לא־יהיה בך חטא Dt. 23, 23.
ידיכם חטא Jes. 31, 7.
חטא רבים נשא Jes. 53, 12.
חטא חטאה ירושלם Thr. 1, 8.
עון אשר־חטא Hos. 12, 9.
וּבְחֲטָאָה
ובחטא יחמתני אמי Ps. 51, 7.
cum suff.: חֲטָאוֹ
יקלל אלהיו ונשא חטאו Lev.24,15.
חטאו ישא האיש ההוא Num.9,13.
cum suff.: *חֲטָאָו
*גבר על־חטאו Thr. 3, 39.
cum suff.: בְּחֲטָאוֹ
כי־בחטאו מת Num. 27, 3.
איש בחטאו יומתו Dt. 24, 16.
כי אם־איש בחטאו ימות 2 Rg.14,6.
איש בחטאו ימותו 2 Chr. 25, 4.
cum suff.: בְּחַטָּאתֹה
בחטאתֹה בשגגה Num. 15, 28.
cum suff.: חֲטָאָם
חטאם ישאו עריריים Lev. 20, 20.
pl.: חֲטָאִים
יניח חטאים גדולים Eccl. 10, 4.
pl. constr.: וְחֲטָאֵי
רק חטאי ירבעם בן־נבט 2 Rg.10,29.
כל חטאי עמי Am. 9, 10.
pl. constr.: וְחֲטָאֵי
וחטאי גלולים תשאינה Ez. 23, 49.
pl. c. suff.: חֲטָאַי
את־חטאי אני מזכיר Gn. 41, 9.
pl. c. suff.: חֲטָאָי *p.*
אחרי גוך כל־חטאי Jes. 38, 17.
pl. c. suff.: מֵחֲטָאָי *p*
הסתר פניך מחטאי Ps. 51, 11.
pl. c. suff.: בְּחַטָּאֵינוּ
בחטאינו ובעונות Dan. 9, 16.
pl. c. suff.: כְּחַטָּאֵינוּ
לא כחטאינו עשה לנו Ps. 103, 10.
pl. c. suff.: חַטָּאֵיכֶם
חטאיכם כשנים Jes. 1, 18.
pl. c. suff.: חֲטָאָו
גבר על־חטאו Thr. 3, 39.
חֲטָאָה, חֲטָאָה
ג"כ וחלכס כמו קעץ לעיל, לומר או קעץ נעלס, או קרנן קעקץ, שלוס סקעץ. נגזרת לעיון קלל ופסל, כלומר שעובדס קוטץ.
n. f., peccatum, sacrificium, quod datur pro defectionis abolitione et pro peccato, quod animam ream facit, gem. de idolo, quod qui venerantur, peccant. LXX. *ἁμαρτία.*
בְּחַטָּאָה
בחטאה בשגגה לפני ר׳ Nu. 15, 28.
חֲטָאָה
חטאה גדלה Gn. 20, 9.

תבואת רשע לחטאת Prv. 10, 16.
פר בן־בקר לחטאת Ez. 43, 19.
תמים לחטאת Ez. 43, 22.
abs.: לַחַטָּאת
לחטאת ראשונה Lev. 5, 8.
abs.: וְלַחַטָּאת
ולחטאת ולאשם Lev. 7, 37.
constr.: חַטַּאת
מדם חטאת הכפרים Ex. 30, 10.
חטאת הקהל הוא Lev. 4, 21.
מלבד חטאת הכפרים Num. 29, 11.
ותחי חטאת הנערים 1 Sam. 2, 16.
כי חטאת־קסם מרי 1 Sam. 15, 23.
חטאת־פימו Ps. 59, 13.
חטאת יהודה כתובה Jer. 17, 1.
חטאת עמי יאכלו Hos. 4, 8.
חטאת ישראל Hos. 10, 8.
פרי בטני חטאת נפשי Mich. 6, 7.
חטאת מצרים Zach. 14, 19.
constr.: וְחַטַּאת
וחטאת אמו אל־תמה Ps. 109, 14.
חטאתי וחטאת עמי Dan. 9, 20.
וחטאת כל־הגוים Zach. 14, 19.
constr.: לְחַטַּאת
וסלחת לחטאת עמך 1 Rg. 8, 34.
וסלחת לחטאת עבדיך 1 Rg. 8, 36.
לחטאת בית ירבעם 1 Rg. 13, 34.
וסלחת לחטאת עמך 2 Chr. 6, 25.
וסלחת לחטאת עבדיך 2 Chr. 6, 27.
לחטאת ולנדה Zach. 13, 1.
constr.: מֵחַטַּאת
מחטאת סדם Thr. 4, 6.
cum suff.: חַטָּאתִי
מה־פשעי מה חטאתי Gn. 31, 36.
שא נא חטאתי Ex. 10, 17.
ועתה שא נא את חטאתי 1 S. 15, 25.
ומה־חטאתי לפני אביך 1 S. 20, 1.
ויאמר מה חטאתי 1 Reg. 18, 9.
לא תשמור על־חטאתי Job. 14, 16.
חטאתי אודיעך Ps. 32, 5.
ענן חטאתי Ps. 32, 5.
מפני חטאתי Ps. 38, 4.
לא־פשעי ולא־חטאתי Ps. 59, 4.
חטאתי וחטאת עמי Dan. 9, 20.
cum suff.: וְחַטָּאתִי
פשעי וחטאתי הדיעני Job. 13, 23.
וחטאתי נגדי תמיד Ps. 51, 5.
cum suff.: וְלַחַטָּאתִי
ולחטאתי תדרוש Job. 10, 6.
cum suff.: מֵחַטָּאתִי
מה אעיל מחטאתי Job. 35, 3.
אדאג מחטאתי Ps. 38, 19.
טהרתי מחטאתי Prv. 20, 9.
cum suff.: וּמֵחַטָּאתִי
ומחטאתי טהרני Ps. 51, 4.
cum suff.: חַטָּאתֵנוּ
ומה חטאתנו אשר חטאנו Jer. 16, 10.
cum suff.: וְלַחַטָּאתֵנוּ
ולחטאתנו ונחלתנו Ex. 34, 9.
cum suff.: חַטָּאתְךָ
ועשה את־חטאתך Lev. 9, 7.
גם־יי העביר חטאתך 2 S. 12, 13.
cum suff.: וְחַטָּאתְךָ
וחטאתך תכפר Jes. 6, 7.
cum suff.: חַטַּאתְכֶם
בעד חטאתכם Ex. 32, 30.
ודעי חטאתכם Num. 32, 23.
על כל־חטאתכם Dt. 9, 18.
ואת־חטאתכם אשר־עשיתם Dt. 9, 21.
cum suff.: חַטָּאתוֹ
על חטאתו אשר חטא Lev. 4, 3.
חטאתו אשר חטא בה Lev. 4, 23.
הודע אליו חטאתו Lev. 4, 28.
על־חטאתו אשר־חטא Lev. 4, 28. 35. 5, 6. 13. 19, 22.
את־חטאתו ואת־עלתו Nu. 6, 16.
ואל־רשעו ואל־חטאתו Dt. 9, 27.
וכל־חטאתו ומעלו 2 Chr. 33, 19.
כי יסוף על־חטאתו פשע Job. 34, 37.
ובחבלי חטאתו יתמך Prv. 5, 22.
כל־פרי הסר חטאתו Jes. 27, 9.
יקריב חטאתו Ez. 44, 27.
צפונה חטאתו Hos. 13, 12.
ולישראל חטאתו Mich. 3, 8.
cum suff.: וְחַטָּאתוֹ
וחטאתו אשר חטא 2 Reg. 21, 17.
cum suff.: בְּחַטָּאתוֹ
בחטאתו ימות Ez. 3, 20.
cum suff.: וּבְחַטָּאתוֹ
ובחטאתו אשר החטיא 1 Rg. 15, 26.
ובחטאתו אשר עשה 1 Rg. 16, 19.
ובחטאתו אשר החטיא 1 Rg. 16, 26.
ובחטאתו אשר־חטא Ez. 18, 24.
cum suff.: מֵחַטָּאתוֹ
מחטאתו ונסלח לו Lev. 4, 26.
וכפר עליו הכהן מחטאתו Lev. 5, 6.
מחטאתו אשר־חטא Lev. 5, 10. 19, 22.
מחטאתו אשר החטיא 2 Rg. 21, 16.
ושב מחטאתו Ez. 33, 14.
cum suff.: חַטָּאתָם
אם־חשא חטאתם Ex. 32, 32.
ופקדתי עלהם חטאתם Ex. 32, 34.
הקריבו את־חטאתם Lev. 10, 19.
והתודו את־חטאתם Num. 5, 7.
ולכל־חטאתם ולכל־אשמם Nu. 18, 9.
כסית כל־חטאתם Ps. 85, 3.
cum suff.: וְחַטָּאתָם
וחטאתם כי כבדה מאד Gn. 18, 20.
פשע אחיך וחטאתם Gn. 50, 17.
וחטאתם לפני יי Num. 15, 25.
וחטאתם מלפניך אל־תמהה Neh. 3, 37.
וחטאתם כסדם הגידו Jes. 3, 9.
משנה עונם וחטאתם Jer. 16, 18.
וחטאתם מלפניך Jer. 18, 23.
cum suff.: לַחַטָּאתָם
ואסלח לחטאתם 2 Chr. 7, 14.
cum suff.: וּלְחַטָּאתָם
ולחטאתם לא אזכר־עוד Jer. 31, 34.
לעונם ולחטאתם Jer. 36, 3.
cum suff.: מֵחַטָּאתָם
מחטאתם ישובון 2 Chr. 6, 26.
cum suff.: וּמֵחַטָּאתָם
ומחטאתם ישובון 1 Reg. 8, 35.
pl.: חַטָּאוֹת
כסף אשם וכסף חטאות 2 Rg. 12, 17.
ולחתם חטאות Dan. 9, 24.
pl.: וְחַטָּאוֹת
עונות וחטאות Job. 13, 23.
pl.: וְלַחַטָּאוֹת
ולקדשים ולחטאות Neh. 10, 34.
pl. constr.: חַטְּאֹת, חַטַּאת
מכל־חטאת האדם Num. 5, 6.
בגלל חטאות ירבעם 1 Rg. 14, 16.
וילך בכל־חטאות אביו 1 Rg. 15, 3.
חטאת ירבעם אשר חטא 1 Rg. 15, 30.
אל כל־חטאות בעשא 1 Rg. 16, 13.
לא סר מעל חטאות ירבעם 2 Reg. 10, 31.
אחר חטאת ירבעם בן־נבט 2 Reg. 13, 2.
מכל־חטאות ירבעם 2 Rg. 13, 11. 14, 24.
מעל חטאות ירבעם בן־נבט 2 Reg. 15, 18.
לא סר מן־חטאות ירבעם 2 Reg. 15, 28.
בכל־חטאות ירבעם 2 Rg. 17, 22.
על־חטאות בני־ישראל Neh. 1, 6.
חטאות נעורי ופשעי Ps. 25, 7.
ואת־חטאת יהודה Jer. 50, 20.
וירא את־כל־חטאת אביו Ez. 18, 14.
constr.: וְחַטְּאֹות
וחטאות אלה בנו 1 Reg. 16, 13.
constr.: בְּחַטְּאֹות
בחטאות ירבעם בן־נבט 1 Reg. 16, 31.
רק בחטאות ירבעם 2 Reg. 3, 3.
בחטאת מנשה־ככל אשר עשה 2 Reg. 24, 3.
constr.: וּבְחַטְּאֹות
ובחטאות בית ישראל Mich. 1, 5.
pl. constr.: מֵחַטְּאֹות, מֵחַטַּאת
מחטאת בית־ירבעם 2 Rg. 13, 6.
מחטאות ירבעם 2 Reg. 15, 9. 24.
מחטות נבריאה Thr. 4, 13.
pl. c. suff.: חַטְּאֹתֵי *p.*
ושא לכל־חטאותי Ps. 25, 18.
pl. c. suff.: חַטְּאֹתֵינוּ
כי־יספנו על־כל־חטאתינו 1S. 12, 19
להסיף על־חטאתנו 2 Chr. 28, 13.
וכפר על־חטאתינו Ps. 79, 9.
pl. c. suff.: וְחַטְּאֹתֵינוּ
וחטאותינו ענתה בנו Jes. 59, 12.
פשעינו וחטאתינו עלינו Ez. 33, 10.
pl. c. suff.: בְּחַטְּאֹתֵינוּ
עלינו בחטאותינו Neh. 9, 37.
pl. c. suff.: חַטְּאֹתֶיךָ
וכענן חטאתיך Jes. 44, 22.
ובכל חטאותיך Jer. 15, 13.
השמם על־חטאותיך Mich. 6, 13.
pl. c. suff.: וְחַטְּאֹתֶיךָ
וחטאתיך לא אזכר Jes. 43, 25.
pl. c. suff.: חַטְּאֹתַיִךְ
עצמו חטאתיך Jer. 30, 15.
כחצי חטאתיך לא תחטא Ez. 16, 51.
pl. c. suff.: חַטְּאֹתָיִךְ *p.*
עצמו חטאתיך Jer. 30, 14.
גלה על־חטאתיך Thr. 4, 22.
pl. c. suff.: בְּחַטְּאֹתַיִךְ
פללת לאחותך בחטאתיך Ez. 16, 52.
pl. c. suff.: חַטְּאֹתֵיכֶם
מכל חטאתיכם Lev. 16, 30.
שבע על־חטאתיכם Lev. 26, 18. 24. 28.
להראות חטאותיכם Ez. 21, 29.
ועצמים חטאתיכם Am. 5, 12.
pl. c. suff.: וְחַטְּאֹתֵיכֶם
וחטאותיכם הסתירו פנים Jes. 59, 2.
וחטאותיכם מנעו הטוב Jes. 5, 25.
pl. c. suff.: כְּחַטְּאֹתֵיכֶם
שבע כחטאתיכם Lev. 26, 21.
pl. c. suff.: וְלַחַטְּאֹתֵיכֶם
לא־ישא לפשעכם ולחטאותכם Jos. 24, 19.
pl. c. suff.: חַטְּאֹתָיו, חַטַּאתוֹ
על־חטאתיו אשר חטא 1 Rg. 16, 19.
מכל־חטאתו אשר עשה Ez. 18, 21.
חטאתו אשר חטא Ez. 33, 16.
pl. c. suff.: חַטְּאֹתֶיהָ
כפלים בכל־חטאתיה Jes. 40, 2.
pl. c. suff.: חַטְּאֹתָם
ומפשעיהם לכל־חטאתם Lev. 16, 16
פשעיהם לכל־חטאתם Lev. 16, 21.
מכל־חטאתם אחת בשנה Lev. 16, 34.
פן־חספו בכל־חטאתם Nu. 16, 26.
ולבית יעקב חטאתם Jes. 58, 1.
ויפקד חטאתם Jer. 14, 10.
ויפקד חטאתם Hos. 8, 13.
יפקד חטאותם Hos. 9, 9.
במצולות ים כל־חטאתם Mich. 7, 19.
pl. c. suff.: בְּחַטֹּאתָם
בחטאתם אשר חטאו 1 Rg. 14, 22.
להכעיסני בחטאתם 1 Rg. 16, 2.
pl. c. suff.: חַטֹּאתֵיהֶם
ויתודו על־חטאתיהם Neh. 9, 2.

חָטַב

פעל כודד [כמו חָצַב, קָצַב, קָזוּ שלו], ומסלגת מכופלת: ק' לגזן כריתה וקיצה ופסול [סויען], לכוש מעץ, לכן קצב לכוש מקצן, וכן נעכר, ועי' סזווי נשפתי מעכר תקת קנכ. ומוס נקרמי חָטִיבָא [עי' נספרי קרוזי פכניס מ"ש, ל"כ: עכידין ליס קעיכת נדכת וזקעקת, קנ"ע ג' ע"ש], לומר־ספרדס ומקנכס וספכדס לעצמו [קוס־ז"יקען, וועחלטען], ולכ קעיכת כמו מכללס לעצמו [ויך עכוועחלטען], וכן לשר מעכיקר: שנקמיוקד הוס קעיכת. ג' נדומס לל קנכר, לומר עזית דנר עקד וזרעוט, ומכנע עקדים עקדיס ומכומר כמין זרעועים וגדודים [שערי־פען], לכן קתעוכת גדול, וקכין כוס קעכוכת [כוכע נעזעטר־יפ"ע], וכן נקרמי קעכ לנר מעכו מַיְחַבְּתָא מלכוש מעוקס, וכן פרש העכוך חָטִיבָא להסמיכת הפלר והסוד נכללן [שמוק].

v. trans., sicuti חָצַב, קָצַב, quae verba eadem de radice indurue-runt, 1) caedere, dolare, asciare, plerumque de ligno (arab. *chatab*), uti v. חָצַב q. v. de lapidibus. Aram. (v. c. in poëmate *Aqdamut*, Charuze-Peninim XLI., 32.), a secernendo vel seligendo, de re dilecta, quam quis propter singu-larem amorem sibi prae multis aliis delegit (glossa: שֶׁבַח מְיֻחָד). 2) lineis variegatis distinguere, unde חָטִיב (buntgestreift), unde aram. מַיְחַבְּתָא, polymita, tunica phrygionata; חָטִיבָא gener. (v. Aruch) ornamentum, decus. LXX. *κόπτειν, συνάγειν, ἐργάζε-σθαι, περικοσμεῖν*; חָטַב עֵץ, *ξυλοκό-πος, ξυλοφόρος*; חָטִיב, *ἀμφίταπος*. Ps. 144, 12. Aqu. *ὡς ἐπαγώνια δι-σκεδασμένα*; Symm. *κεκοσμημένα*.

part.: מְחוֹטֵב
מחוטב עציך Dt. 29, 10.
part. pl.: לַחֹטְבִים
לחטבים לכרתי העצים 2 Chr. 2, 9.
p. pl. constr.: חֹטְבֵי
ויהיו חטבי עצים Jos. 9, 21.
חטבי עצים ושאבי־מים Jos. 9, 27.
p. pl. constr.: וְחֹטְבֵי
וחטבי עצים ושאבי מים Jos. 9, 23.
p. pl. constr.: כְּחֹטְבֵי
כחטבי עצים Jer. 46, 22.
p. pl. fem.: חֹטְבוֹת
חטבות אטון מצרים Prv. 7, 16.
inf. constr.: לַחְטֹב
ביער לחטב עצים Dt. 19, 5.
3 impf. pl.: יַחְטְבוּ
ולא יחטבו מן־היערים Ez. 39, 10.
Pu-al: חָטַב
p. pl. fem.: מְחֻטָּבוֹת
כזוית מחטבות Ps. 144, 12.

חָטָה

ג"כ וכרכוי חטים, פ"ח חטין [ע"ל קמי]. סלגת מין דגן קנ וכקי סמוקרג ומלוסכ [גאלדפאכניגעס, ווייצען],

וכאחר קלב קעה, קלג קעיס. ופאר למקקל הסדת לע שרכיס עשו חָטָם לשרת, וופף גרעת, וקרגף דיופל, כי אם לקניעה לת סנר, וכורר כשמת שסר׳ הסתאלעות התעוס, ונם סשגוה לעשות לכל דנר פעל לשרת. וכ״ל שהסה סוס יאן וכוזן, ולפ יעדכרו ויבלרכו פעל נשפתי קלס, כי גם נסודו ופרסי הסה [s. *godhû*-ma, p. *kentu-m*] נקרתי חִנְטָא, וכן נערבי, וקנין כוס וקניר הסתאלעות הכ׳, וכלל לפן זיסיס, הפעל לינרו שרת.

n. f. (pl. חִטִּים, semel חִטָּה), frumentum flavum, triticum, minime a. v. חָטָם ortum, cujus significatio in hoc nomen plane non quadrat. Quin potius nomen perantiquum esse videtur, cui prorsus nulla radix verbalis subest, id quod, si linguas ceteras lustraveris, facile intelliges; sanscritice enim triticum *godhû-ma*, persice *kentu-m*, aram. חִנְטָא, arab. *chintha*, a flavo colore vocatur. LXX. *πυρός, σῖτος.*

Dt. 8, 8. ארץ חטה ושערה
Dt. 32, 14. עם־חלב כליות חטה
Job. 31, 40. תחת חטה יצא חוח
Ps. 81, 17. ויאכילהו מחלב חטה
Jes. 28, 25. ושם חטה שורה
Joel 1, 11. על־חטה ועל־שערה
וְהַחִטָּה
Ex. 9, 32. והחטה והכסמת
pl.: חִטִּים
וילך ראובן בימי קציר־
Gn. 30, 14. חטים
Ex. 29, 2. סלת חטים תעשה אתם
Ex. 34, 22. בכורי קציר חטים
Jud. 6, 11. חבט חטים בגת
Jud. 15, 1. בימי קציר־חטים
1 S. 6, 13. קצרים קציר־חטים בעמק
1 S. 12, 17. הלוא קציר־חטים היום
לקחי חטים ויכהו אל־
2 Sam. 4, 6. החמש
1 Reg. 5, 25. עשרים אלף כר חטים
1 Chr. 21, 20. וארנן דש חטים
נתתי חטים ׀ מכות
2 Chr. 2, 9. לעבדיך
ועשרת אלפים כרים
2 Chr. 27, 5. חטים
Ps. 147, 14. חלב חטים ישביעך
Cant. 7, 3. בטנך ערמת חטים
Jer. 12, 13. זרעו חטים וקצים קצרו
Jer. 41, 8. חטים ושערים
pl.: חִטִּין *f. aram.*
Ez. 4, 9. קח־לך חטין ושערים
pl.: וְחִטִּים
2 S. 17, 28. וחטים ושערים וקמח
pl.: הַחִטִּים
Ruth 2, 23. וקציר החטים
2 Chr. 2, 14. ועתה החטים והשערים
Ez. 45, 13. מחמר החטים
pl.: וַהַחִטִּים
1 Chr. 21, 23. והחטים למנחה
pl. constr.: בְּחִטֵּי
Ez. 27, 17. בחטי מנית ופנג
חִנְטָא
ג״כ נקרתי, כמו חִטָּה נענכי [כי הכ׳ הסתאלעות] וסרכוי חִנְטִין, ומסכוון כמו נענכי.
n. f. aram. (pl. חִנְטִין), triticum, hebr. חִטָּה. LXX. *πυρός.*
pl.: חִנְטִין
Esr. 6, 9. חנטין מלח וחמר
Esr. 7, 22. ועד־חנטין כורין מאה

חָטַם

פעל כודד, ויקר ומקנודד, והעתיד נסימון אֶחְטָם, ומהלנה כמו חָטַם לתיסו, לומר קנוז ועצור וקסוס הלף [פערסליעסען], ופסיתת הלף הרלון תזיכת ומכיעת הלקה והקסה, ולכ מכון הפסוק כיעיה לענין שתי לתיכין לפיו [לענין] תהלתי לקעס-לך [לפי], וכן נלעת המכון על קעס נערכ׳, וכן נלרתי תעלות הזכת. ומוס נגמרת חָטָם כלי הקסיתה, כמו מקסוס נענכי, וכן חוּטָם נקרנוס, מקעלות כוס, לנין הלף מקוס מקסוס [נע-כיסס] וכי רכן [לינוע מ״ת ס׳] ג״כ נכפל מכוון, וכמוהו נזאר לזעוק, וסכן.

verb. trans. (imp. constr. אַחְטָם־), sicuti חָסַם, continere, coërcere, comprimere, veluti iram (= חֲאֵרִיךְ אַפִּי, Jes. 48, 9. *gloriae meae* ergo, *coercebo tibi* iram meam). Arab. *khathama*, aram. חַטֵּם, vi eadem, unde חָטָם, frenum, hebr. מַחְסוֹם targ. nasus, tanquam locus, ubi frenum injicitur (Gebiss), plane sicut hebraice חֶסֶן (Job. 41, 5.), vi duplici dicitur. LXX ἐπάγειν.

1 *imperf.:* אֶחְטָם־ *s. M.*
Jes. 48, 9. ותחלתי אחטם־לך

חָטַף

פעל כודד והעתיד יַחְטֹף, מהלנה כמו גזל, פנול ונקיפה, הפשה ולקיחה, קמיסה וגזילה [אַנְטְרַיסְיעֶן, ווענ-טְשַׁפֶּען, רויבען], ולקוות הקעלות נאין נרעת הלל קעלף, לה קנבר הזכת את לקיו חָטָף, חֲטֹף, ולקרון קניב נסנסה מדויקת, והזוי נזפתי מערב עי׳ לקען קקת קעף. נגמרת יזוע מוס הזכת חֲטֹף קעס, וכן חַטָּפָא, ולין הקמען חָטֹף חַטָּפָן, ועול גוזיס לקריס.

verb. trans. (impf. יַחֲטֹף), detrahere, exuere, rapere, spoliare. Cognata sunt vv. חָתַף; קָטַף, vi excerpendi, q. v. Gemar. חֲטוּף, חָטָף, vexatio, direptio; חַטָּפָא, vexator, direptor. LXX. ἁρπάζειν (Matth. 11, 12. Syr. מחטפין).

2 *perf. pl.:* וַחֲטַפְתֶּם
Jud. 21, 21. וחטפתם לכם
inf. constr.: לַחֲטֹף
Ps. 10, 9. יארב לחטף עני
3 *imperf.:* יַחְטֹף
Ps. 10, 9. יחטף עני במשכו

חָטַר

פעל לף-עזר כף נגזר, והכווכח לדעת מהלקדקים כמו קער נערנ, ווה שקר וגלעת, כי זה קער גזיר הזה. וכ״ל שהלתו כמו זנע, עניו קוק והכסה כניסה והקמה, לכן נמכוון פעולי, וכן נקמת מנקתי מכוון הזכת נשפתי ערב [s. *dhṛi*], ויזות לסכנזרות. ולקר לחכו רניס מעניו קנופה והקנודדות זוח ונקריס, כלקר סכנזרים נקרתי יוכיקו.

verb. inus., firmum, erectum esse, sicuti שָׁבַט, sanscr. *dhṛi*, quod verbum cum denominativo arabico *kha-thara* (flexibile esse, flectere, vibrare) nonulli, obsoleto errori faventes, confuderunt.

חֹטֶר

ג״ז והרלון מעה סיולף מנוע כמין זנע ומקל [זַנְפָּע, זַנְקָן], וכן נקרתי חוֹטֵר כמו מעה, ונמלף נקרנוס נמר מעה נעברי, וכן נגמרת חוּטְרָא דְסַמְיוּתָא מזנעת הענור, ומוס זה חֹטֶר, והכנד חַטֵּר גויר הזה, לומר הכה נזנע לו נמעה.

n. m., bacillum, virga, quae ex stirpe in baculi vel caulis recti modum assurgit (Schaft, Stock), aram. חוּטְרָא (syn. מַטֶּה), gemar. חוּטְרָא דְסַמְיוּתָא, baculus caecitatis h. e. quo caeci utuntur, חַטֵּר (= חָטַר), חַטַּר *Pa. denom.* baculo, virga caedere, verberare. LXX. *βακτηρία, ῥάβδος.*

Prv. 14, 3. בפי־אויל חטר גאוה
Jes. 11, 1. ויצא חטר מגזע ישי

חַי

v. s. r. חָיָה *p.* 391.

חֹיָא

v. s. r. חָוָה *p.* 376.

חֵידָח

v. s. r. חוּד *p.* 375.

חָיָה

פעל כודד וכך סלורך, ונענכ לפעמים הסקנר חַי נמר חָיָה, ולל תקמין להקומים שהוא מהכפולים, כי להסקנר סנה קקרת, כלקר קניע לך לקמן, ועתיד יְחַיֶּה והסקנר העתיד יָחַי. הסלנה כלקר הנעתי לעיל קקת חָיָה נמכוון ת׳, לשון יזות וחיות [לענכן], נהשלל על הקליפה וקפוף. הכנד קווק הפעולה ויולל, לומר כתיכת קיות, נהשלל על הכלכול וקפוף, הנוסף כמוגן. תעלות ומכהו הזכת חַי [*chî*], וכן נזנתי מערב, ומוס נקסווס חַי לו נהקרן חָיֶה, ותנין כוס לין כפל כי׳ לינהו רליס לזכת מוכפל, ונזניל וה הלנתי כ׳ התעוכות נענכ קקת נל זכת לקר.

verb. intr. multimodis usitatum (interdum forma correpta חַי, imperf. יְחִי, apoc. יְחִי), sicuti חָיָה I. q. v., esse, vivere; interdum: convalescere. *Pi. trans.* et vi intenta, vitam dare, restituere, servare, sustinere. *Hi.* vitam servare, conservare, in vitam revocare. Radix sanscrito-semitica est *chî* (חִי), unde forma brevior חַי, minime illa duplicata, et f. productior חַיָּה. LXX. *βιοῦν, ζωή, ἐπιζῆν, ζωὴν εἶδειν; ἀναψύχειν, ἀναζωπυρεῖν, ὑγιῆ εἶναι, ἀνιστάναι, καταπαύειν. Pi. ζώειν, ζῆν ποιεῖν, περιβιοῦν, ὑγιάζειν, ἰᾶσθαι, ἐξανιστάναι, φυλάσσειν, διδάσκειν; Hi. ζωὴν διδόναι, ζωπυρεῖν*; promiscue modo hac modo illa conjugatione: *ζωγρεῖν, ζωογονεῖν, ζωοποιεῖν, σώζειν, τρέφειν, διατρέφειν, περιποιεῖσθαι*; חַיֵּי רוּחַ *μακροθυμίαν δίδόναι.*

3 *perf.:* חָיָה
Eccl. 6, 6. ואלו חיה אלף שנים
3 *perf.:* חַי *for. alt.*
Gn. 5, 5. כל־ימי אדם אשר־חי
3 *perf.:* וָחַי *p.* וָחָי *for. alt.*
Gn. 3, 22. ואכל וחי לעלם
Num. 21, 8. וראה אתו וחי
3 *perf.:* וָחָיָה
Neh. 9, 29. אדם וחיה בהם
Esth. 4, 11. שרביט הזהב וחיה
Jer. 21, 9. *Q're* הצרים עליכם יִחְיֶה
Jer. 38, 2. *Q're* אל־הכשדים יִחְיֶה
Ez. 18, 23. בשובו מדרכו וחיה
Ez. 33, 11. בשוב רשע מדרכו וחיה
3 *perf. f.:* וָחָיָה *p. a masc.* חַי
Ex. 1, 16. ואם־בת היא וחיה
3 *perf. fem.:* וַתִּחְיֶה
Gn. 12, 13. וחיתה נפשי בגללך
Jer. 38, 17. וחיתה נפשך
2 *perf.:* וָחָיִיתָ
Dt. 30, 16. וחיית ורבית וברכך
2 *perf.:* וְחָיִיתָה
Jer. 38, 17. וחיתה אתה וביתך
3 *pl.:* וָחָיוּ
Num. 14, 38. חיו מן־האנשים ההם
3 *pl.:* וָחָיוּ
Num. 4, 19. וחיו ולא ימתו
Zach. 10, 8. וחיו את־בניהם
2 *pl.:* וְחִיִּיתֶם
Ez. 37, 5. מביא בכם רוח וחייתם
Ez. 37, 6. 14. ונתתי בכם רוח וחייתם
inf. abs.: חָיוֹ
2 Rg. 8, 10. לך אמר־לו חיה תחיה
2 Rg. 8, 14. ויאמר אמר לי חיה תחיה
Ez. 18, 9. צדיק הוא חיה יחיה
Ez. 18, 17. 19. חיה יחיה
Ez. 18, 21. חיה יחיה לא ימות
Ez. 33, 13. באמרי לצדיק חיה יחיה
inf. abs.: חָיֹה
Ez. 3, 21. חיו יחיה כי נזהר
Ez. 18, 28. חיו יחיה לא ימות
Ez. 33, 16. וצדקה עשה חיו יחיה
inf. constr.: לְחָיוֹת
Ez. 33, 12. לחיות בה ביום חטאתו
inf. c. suff.: חַיּוֹתָם
Jos. 5, 8. במחנה עד חיותם
imperat.: וְחֵיֵה
Gn. 20, 7. ויתפלל בעדך וחיה
Prv. 4, 4. 7, 2. שמר מצותי וחיה
impert. pl.: וְחִיוּ
Gn. 42, 18. זאת עשו וחיו
2 Reg. 18, 32. וחיו ולא תמתו
Prv. 9, 6. עזבו פתאים וחיו
Jer. 27, 12. ועבדו אתו ועמו וחיו
Jer. 27, 17. עבדו את־מלך בבל וחיו
Ez. 18, 32. והשיבו וחיו
Am. 5, 4. דרשוני וחיו
Am. 5, 6. דרשו את־יי וחיו
impt. fem.: חֲיִי *sg.*
Ez. 16, 6. בדמיך חיי
Ez. 16, 6. ואמר לך בדמיך חיי
1 *imperf.:* אֶחְיֶה
2 Reg. 1, 2. אם־אחיה מחלי זה
Job. 7, 16. לא־לעולם אחיה
Ps. 118, 17. לא־אמות כי־אחיה
Ps. 119, 17. גמל על־עבדך אחיה
1 *imperf.:* וְאֶחְיֶה
Ps. 119, 77. יבאוני רחמיך ואחיה
Ps. 119, 116. סמכני באמרתך ואחיה
Ps. 119, 144. הבינני ואחיה
1 *impf. c. hint.:* וָאֶאֱחֶיֶה
2 Reg. 8, 8. 9. האחיה מחלי זה
2 *imperf.:* תְּחִיֶּה
Gn. 27, 40. ועל־חרבך תחיה
Dt. 16, 20. למען תחיה וירשת
Dt. 30, 19. למען תחיה
2 Reg. 8, 10. אמר־לו חיה תחיה
2 Reg. 8, 14. אמר לי חיה תחיה
2 Rg. 20, 1. כי מת אתה ולא תחיה
Jes. 38, 1. כי מת אתה ולא תחיה
Zach. 13, 3. לא תחיה כי שקר דברת

2impf.fem.: תִּחְיִי
2 Rg. 4, 7. ואת ובניכי תחיי בנותר
3 imperf.: יִחְיֶה
Gn. 17, 18. לו ישמעאל יחיה לפניך
Gn. 31, 32. תמצא את־אלהיך לא יחיה
Ex. 19, 13. אם־איש לא יחיה
Num. 24, 23. אוי מי יחיה
Dt. 8, 3. לא על־הלחם לבדו יחיה על־כל־מוצא פי־יי יחיה האדם
Dt. 8, 3.
2 S. 1, 10. כי לא יחיה אחרי נפלו
2 Rg. 10, 19. כל אשר־יפקד לא יחיה
Neh. 2, 3. המלך לעולם יחיה
Ps. 89, 49. מי גבר יחיה
Prv. 15, 27. ושונא מתנת יחיה
Eccl. 6, 3. ושנים רבות יחיה
Eccl. 11, 8. אם־שנים הרבה יחיה
Ez. 3, 21. חזו יחיה כי נזהר
Ez. 18, 9. צדיק הוא חיה יחיה
Ez. 18, 13. לא יחיה
Ez. 18, 17. 19. 21. 33, 13. 15. 16. חיה יחיה
Ez. 18, 22. אשר־עשה יחיה
Ez. 33, 19. עליהם הוא יחיה
Ez. 47, 9. שם נחלים יחיה
Hab. 2, 4. באמונתו יחיה
3 impf.c.h int.: וַיְחִיֶהָ
Job. 14, 14. אם־ימות גבר היחיה
3 impf. apoc.: יְחִי
Dt. 33, 6. יחי ראובן ואל־ימת
1 Sam. 10, 24. ויאמרו יחי המלך
2 S. 16, 16. יחי המלך יחי המלך
1 Reg. 1, 25. יחי המלך אדניהו
1 Reg. 1, 31. יזז אדני המלך דוד
1 Rg. 1, 34. ואמרתם יחי המלך שלמה
1 Reg. 1, 39. יחי המלך שלמה
2 Reg. 11, 12. ויאמרו יחי המלך
2 Chr. 23, 11. ויאמרו יחי המלך
Ps. 22, 27. יחי לבבכם לעד
3 impf. apoc.: וְיִחְי
Ps. 49, 10. ויחי־עוד לנצח
Ps. 69, 33. ויחי לבבכם
Ps. 72, 15. ויחי ויתן־לו מזהב שבא
3 imperf.: וַיְחִי p.
Jes. 38, 21. וימרחו על־השחין ויחי
3 impf.: וַיְחִי
Gn. 5, 3. ויחי אדם שלשים ומאת
Gn. 5, 6. ויחי־שת חמש שנים
Gn. 5, 7. ויחי־שת אחרי הולידו
Gn. 5, 9. ויחי אנוש תשעים שנה
Gn. 5, 10. ויחי אנוש אחרי הולידו
Gn. 5, 12. ויחי קינן שבעים שנה
Gn. 5, 13. ויחי קינן אחרי הולידו
Gn. 5, 15. ויחי מהללאל חמש שנים
Gn. 5, 16. ויחי מהללאל אחרי הולידו
Gn. 5, 18. ויחי־ירד שתים וששים שנה
Gn. 5, 19. ויחי־ירד אחרי הולידו
Gn. 5, 21. ויחי חנוך חמש וששים
Gn. 5, 25. ויחי מתושלח שבע ויחי מתושלח אחרי הולידו
Gn. 5, 26.
Gn. 5, 28. ויחי־למך שתים ושמנים
Gn. 5, 30. ויחי־למך אחרי הולידו
Gn. 9, 28. ויחי־נח אחר המבול
Gn. 11, 11. ויחי־שם אחרי הולידו
Gn. 11, 13. ויחי ארפכשד אחרי
Gn. 11, 15. ויחי־שלח אחרי הולידו
Gn. 11, 16. ויחי־עבר ארבע ושלשים
Gn. 11, 17. ויחי־עבר אחרי הולידו
Gn. 11, 18. ויחי־פלג שלשים שנה
Gn. 11, 19. ויחי־פלג אחרי הולידו
Gn. 11, 20. ויחי רעו שתים ושלשים
Gn. 11, 21. ויחי רעו אחרי הולידו
Gn. 11, 22. ויחי שרוג שלשים שנה
Gn. 11, 23. ויחי שרוג אחרי הולידו
Gn. 11, 24. ויחי נחור תשע ועשרים
Gn. 11, 25. ויחי נחור אחרי הולידו
Gn. 11, 26. ויחי־תרח שבעים שנה
Gn. 47, 28. ויחי יעקב בארץ מצרים
Gn. 50, 22. ויחי יוסף מאה ועשר
2 Reg. 13, 21. ויחי ויקם על־רגליו
2 Rg. 14, 17. ויחי אמציהו בן־יואש
2 Chr. 25, 25. ויחי אמציהו בן־יואש
Job. 42, 17. ויחי איוב אחרי־זאת
Jes. 38, 9. ויחי מחליו
3 imperf.: וַיִּחַי p.
Dt. 4, 33. כאשר־שמעת אתה ויחי
Dt. 5, 23. מתוך־האש כמוני ויחי
Jud. 15, 19. ותשב רוחו ויחי
1 Rg. 17, 22. נפש־הילד על קרבו ויחי
2 Rg. 20, 7. וישימו על־השחין ויחי
3 fem.: תִּחְיֶה
Jos. 6, 17. רק רחב הזונה תחיה
3 fem. ap.: תִּחְי
1 Reg. 20, 32. תחי־נא נפשי
Ps. 119, 175. תחי־נפשי ותהללך
3 fem. ap.: וְתִחְי
Gn. 19, 20. מצער הוא ותחי נפשי
Jes. 55, 3. שמעו ותחי נפשכם
Jer. 38, 20. ותחי נפשך
3 fem. ap.: וַתִּחְי
Gn. 45, 27. ותחי רוח יעקב
1 pl.: נִחְיֶה
2 Reg. 7, 4. אם־יחינו נחיה
Thr. 4, 20. בצלו נחיה בגוים
Ez. 33, 10. ואיך נחיה
1 pl.: וְנִחְיֶה
Gn. 42, 2. 43, 8. ונחיה ולא נמות
Gn. 47, 19. ותן־זרע ונחיה
Neh. 5, 2. ונקחה דגן ונאכלה ונחיה
Hos. 6, 2. ונחיה לפניו
2 pl.: תִּחְיוּ
Dt. 4, 1. למען תחיו ובאתם
Jer. 35, 7. למען תחיו ימים רבים
Am. 5, 14. למען תחיו
2 pl.: תִּחְיוּן
Dt. 5, 33. למען תחיון וטוב לכם
Dt. 8, 1. למען תחיון ורביתם
3 pl.: יִחְיוּ
Jos. 9, 21. הנשיאים יחיו
Job. 21, 7. מדוע רשעים יחיו
Jes. 26, 14. מתים בל־יחיו
Jes. 26, 19. מתיך נבלתי יקומון
Jes. 38, 16. אדני עליהם יחיו
Ez. 20, 25. ומשפטים לא יחיו בהם
Zach. 1, 5. והנבאים הלעולם יחיו
3 pl.: וְיִחְיוּ
Ez 37, 9. בהרוגים האלה ויחיו
3 pl.: וַיִּחְיוּ
Ez. 37, 10. ותבוא בהם הרוח ויחיו
3 pl. fem.: תְּחֻיֶינָה
Ez. 13, 19. אשר לא־תחיינה
3 pl.f.c.h int.: וַתְּחִיֶינָה
Ez. 37, 3. התחיינה העצמות האלה
Pi-el: חִיָּה 3 perf.
Ps. 22, 30. ונפשו לא חיה
3 fem.c. suff.: חִיָּתְנִי p.
Ps. 119, 50. כי אמרתך חיתני
2 perf.c. suff.: חִיִּיתָנִי p.
Ps. 30, 4. חיית מיורדי־בור
Ps. 119, 93. כי־בם חייתני
3 pl.: חִיּוּ
Jud. 21, 14. אשר היו מנשי יבש גלעד
2 pl.c.h int.: הֲחִיִּיתֶם
Num. 31, 15. החייתם כל־נקבה
part.: מְחַיֶּה
Neh. 9, 6. ואתה מחיה את־כלם
part.: וּמְחַיֶּה
1 Sam. 2, 6. יי ממית ומחיה
inf. constr.: לְחַיּוֹת
Gn. 7, 3. לחיות זרע על־פני
inf. constr.: וּלְחַיּוֹת
Ez. 13, 19. ולחיות נפשות
inf. c. suff.: לְחַיֹּתֵנוּ
Dt. 6, 24. לחיתנו כהיום הזה
inf. c. suff.: לְחַיֹּתוֹ
Ez. 3, 18. מדברכו הרשעה לחיתו
inf. c. suff.: לְחַיּוֹתָם
Jos. 9, 15. ברית לחיותם
inf. c. suff.: וְלִחְיוֹתָם
Ps. 33, 19. ולחיותם ברעב
impt. c. suff.: חַיֵּנִי
Ps. 119, 25. חיני כדברך
Ps. 119, 37. בדרכך חיני
Ps. 119, 40. בצדקתך חיני
Ps. 119, 88. כחסדך חיני
Ps. 119, 107. יי חיני כדברך
Ps. 119, 149. יי כמשפטך חיני
Ps. 119, 154. לאמרתך חיני
Ps. 119, 156. כמשפטיך חיני
Ps. 119, 159. יי כחסדך חיני
impt. c. suff.: חַיֵּהוּ
Hab. 3, 2. בקרב שנים חייהו
1 imperf.: אֲחַיֶּה
Jer. 49, 11. יתמיך אני אחיה
1 imperf.: וַאֲחַיֶּה
Dt. 32, 39. אני אמית ואחיה
2 imperf.: תְּחַיֶּה
Ex. 22, 17. מכשפה לא תחיה
Dt. 20, 16. נתן לך נחלה לא תחיה כל־נשמה
2 impf.c.suff.: תְּחַיֵּנִי
Ps. 71, 20. *תשוב תחיינו
Ps. 138, 7. תחיני אף על איבי
Ps. 143, 11. למען־שמך יי תחיני
2 impf.c. suff.: תְּחַיֵּינוּ
Ps. 71, 20. תשוב תחיינו
Ps. 80, 19. תחיינו ובשמך נקרא
Ps. 85, 7. אתה תשוב תחיינו
3 imperf.: יְחַיֶּה
1 Sam. 27, 9. ולא יחיה איש ואשה
1 S. 27, 11. ואיש ואשה לא־יחיה דוד
1 Rg. 20, 31. אולי יחיה את־נפשך
1 Chr. 11, 8. ויואב יחיה את־שאר
Job. 36, 6. לא־יחיה רשע
Jes. 7, 21. יחיה־איש עגלת בקר
Ez. 18, 27. הוא את־נפשו יחיה
3 impf.c.suff.: יְחַיֵּנוּ
Hos. 6, 2. יחיינו מימים
3 impf.fem.: תְּחַיֶּה
Eccl. 7, 12. החכמה תחיה בעליה
3 fem. c. s.: תְּחַיֵּנִי
Job. 33, 4. ונשמת שדי תחיני
3 masc.c.s.: וַיְחַיֵּהוּ
Ps. 41, 3. יי ישמרהו ויחיהו
3 impf.c.s.: וַיְחַיֶּהָ
2 Sam. 12, 3. אשר קנה ויחיה
1 pl.: נְחַיֶּה
Gn. 19, 32. 34. ונחיה מאבינו זרע
1 Reg. 18, 5. ונחיה סוס ופרד
1 pl.: תְּחַיְּיוּן
Ex. 1, 22. וכל־הבת תחיון
3 pl.: יְחַיּוּ
Gn. 12, 12. ואתך יחיו
Hos. 14, 8. יחיו דגן ויפרחו כגפן
3 pl.c.h int.: וַיְחַיּוּ
Neh. 3, 34. היחיו את־האבנים
3 pl.c suff.: יְחַיְּכוּ
2 Reg. 7, 4. אם־יחינו נחיה

2 pl.fem.: תְּחַיֶּינָה
Ez. 13, 18. ונפשות לכנה תחיינה
3 pl.fem.: וַתְּחַיֶּיךָ
Ex. 1, 17. 18. ותחיין את־הילדים
Hif-il: הֶחֱיָה 3 perf.
Jos. 6, 25. החיה יהושע
Jos. 14, 10. הנה החיה יי אותי
2 Reg. 8, 1. אשר־החיה את־בנה את־אשר החיה את־המת
2 Reg. 8, 5.
2 Reg. 8, 5. אשר־החיה את־בנה
2 Reg. 8, 5. אשר־החיה אלישע
1 perf.: הֶחֱיֵיתִי
Num. 22, 33. ואותה החייתי
2 perf.c. suff.: הֶחֱיִיתָנוּ
Gn. 47, 25. ויאמרו החיתנו
2 pl.: הֶחֱיִיתֶם
Jud. 8, 19. לו החיתם אותם
2 pl.: וְהַחֲיִיתֶם
Jos. 2, 13. והחיתם את־אבי
inf.: וַהֲחֵיֹת
Jos. 9, 20. והחיה אותם
inf.constr.: לְהַחֲיֹת, לַהֲחֵיֹת
Gn. 6, 19. להחיות אתך
Gn. 6, 20. יבאו אליך להחיות
Gn. 19, 19. להחיות את־נפשי
Gn. 50, 20. להחית עם־רב
2 Sam. 8, 2. ומלא החבל להחיות
Jes. 57, 15. להחיות רוח שפלים
inf.constr.: וּלְהַחֲיוֹת
Gn. 45, 7. ולהחיות לכם לפליטה
2 Reg. 5, 7. להמית ולהחיות
Jes. 57, 15. ולהחיות לב נדכאים
inf. c. suff.: לְהַחֲיֹתוֹ
Ez. 13, 22. מדרכו הרע להחיתו
impt. c. suff.: וְהַחֲיִינִי
Jes. 38, 16. ותחלימני והחיינו
impt. c. suff.: הַחֲיֵנוּ
Num. 31, 18. משכב זכר החיו לכם

חַיָּה

תוספתי וכוי נקנס חַיּוֹת, וכהנן כמו חי ועבד חמין ויקנס [לענעכסקנֵס-עיג], כי קיום הגוף לרוב על הסולם, לומר נתיכת מיזוג, ותנין נוסף חַיָּא [קולי נאר מְחַיָּא] נתכמי, לומר יודעת תכמת הסולם [קיס גענֶחְכען קוכ-דינע], ועוד הגזלות רבות.

adj. (pl. f. חָיוֹת) vivus, valens, vegetus. Aram. חַיָּא (fortasse pro מְחַיָּא) tanquam faciens, ut gignatur seu in vitam evadat, operae parturientibus praestandae perita, obstetrix. LXX. כִּי־חָיוֹת. τίκτουσι γάρ.

pl.: חָיוֹת
Ex. 1, 19. כי־חיות הנה

חַיָּה

ע"כ וסמך חַיַּת וסמך שיכיי חַיָּתוֹ [ווס סמך יתן ונוזן], ונמלט שוה לו נשפתי עכב, עי' מ"ז לך כי"כ], ותרגמי חַיְוָתָא. סהלגס: ק' לשר קי [לענעכדעם], וכן קים רעם, כל-סיקים, לומר נעלי קי"ס, ולכוש מנסמת סיער ומזלם [ווילד]. כ' סמופגע מן חַי, לומר סיקיות נכללו, ופלי נכלוף לל חַיִּים, כמו קית כפס, נפס קיס, מלל קיס, קית ידך מנלת וכדומס. ג' כמו חַיָּה לעיל גו', נכיון סקנוג וסעוות, לומר לומל מוקף ומסוכן [ניכגלעלע, לעלע-קריים], נסגלל על מקנס [ניכגלעגענער], ופיכו צ"ך לקיות לפי עכיות דעתי.

n. f. (c. חַיַּת, poët. et archaice חַיְתוֹ, v. Systema 212), 1) quidquid vivit, animal, de feris potissimum; 2) *n. abstr.* (a m. חַי),

praesentiam tuam declaras, ibi et illi habitant; עַתְּ חַיָּה *περιπλόμενοι ἐνιαυτοί*; poëtae Latini annum *volventem*, *vertentem* dicunt. LXX. ζῶν, ἀένναος, ὑγιής, ὥρα, θνητός; לַחַי, ἐνώπιον; עֵינֵי חַי, ἄνθρωπος; חָי, שָׂבַע חַי, ζωγρεῖν; חָי, νὴ τὴν ὑγιείαν; חַיִּים, ζωή, ζῶν, ψυχή, πνεῦμα, ὑπάρχειν, ἐξεγείρειν, θάνατος; אֶרֶץ חַיִּים, ἄνθρωπος; רְמֵי חַיִּים, πραΰθυμος; חַיֵּי בָשָׂרִים, βίος; חַיָּה, τάγμα.

חַי *p.* חָי *adj.*:

כי הוא היתה אם כל־חי Gn. 3,20.
כל־רמש האדמה לחי Gn. 5, 5.
להכות את־כל־חי Gn. 8, 21.
כל־רמש אשר הוא־חי Gn. 9, 3.
וארפכשד חי Gn. 11, 12.
ושלח חי שלשים שנה Gn. 11, 14.
מעל יצחק בנו בעודנו חי Gn.25,6.
חיי אברהם אשר־חי Gn. 25, 7.
העד אביכם חי Gn. 43, 7.
הערדנו חי Gn. 43, 27.
לעבדך לאבינו עודנו חי Gn.43,28.
אני יוסף העוד אבי חי Gn. 45, 3.
לאמר עוד יוסף חי Gn. 45, 26.
רב עוד־יוסף בני חי Gn. 45, 28.
את־פניך כי עודך חי Gn. 46, 30.
ומחיית בשר חי Lev. 13, 10,
בשר חי יטמא Lev. 13, 14.
יעמד־חי לפני ה׳ Lev. 16, 10.
ואולם חי־אני Num. 14, 21.
חי־אני נאם־ה׳ Num. 14, 28.
הן בעודני חי עמכם Dt. 31, 27.
ואמרתי חי אנכי Dt. 32, 40.
כי אל חי בקרבכם Jos. 3, 10.
ואת־מלך העי תפשו חי Jos. 8,23.
חי־ה׳ לו החיתם אותם Jud. 8,19.
וגאלתיך אנכי חי־ה׳ Ruth 3, 13.
בשר מבשל כי אם־חי 1 S. 2, 15.
כי חי־ה׳ המושיע 1 Sam. 14, 39.
חלילה חי־ה׳ 1 Sam. 14, 45.
חי־ה׳ אם־ימות 1 Sam. 19, 6.
ואולם חי־ה׳ וחי נפשך 1 S. 20, 3.
ולא אם־עודני חי 1 Sam. 20, 14.
ואין דבר חי־ה׳ 1 Sam. 20, 21.
אשר בן־ישי חי על־ האדמה 1 Sam. 20, 31.
חי־ה׳ וחי־נפשך 1 Sam. 25, 26.
ואולם חי־ה׳ אלהי ישראל 1S.25,34.
ויאמר דוד חי־ה׳ 1 Sam. 26, 10.
חי־ה׳ כי בני־מות אתם 1S.26,16.
חי־ה׳ אם־ירקד ערן 1 Sam. 28, 10.
חי־ה׳ כי־ישר אתה 1 Sam. 29, 6.
חי האלהים כי לולא דברת 2 S. 2, 27.
חי־ה׳ אשר־פדה את־נפשי 2 S. 4, 9.
ויאמר אל־נתן חי־ה׳ 2 Sam. 12, 5.
הנה בהיות הילד חי 2 Sam. 12, 18.
בעבור הילד חי צמת 2 Sam. 12, 21.
בעוד הילד חי צמתי 2 Sam. 12, 22.
ויאמר חי־ה׳ אם־יפל 2 Sam. 14, 11.
חי־ה׳ וחי אדני המלך 2 Sam. 15, 21.
עודנו חי בלב האלה 2 Sam. 18, 14.
כי לא אבשלום חי 2 Sam. 19, 7.
חי־ה׳ וברוך צורי 2 Sam. 22, 47.
חי־ה׳ אשר־פדה את־ נפשי 1 Reg. 1, 29.
חי־ה׳ אשר הכינני 1 Reg. 2, 24.
בהיתו חי לאמר 1 Reg. 12, 6.
חי־ה׳ אלהי ישראל 1 Reg. 17, 1.
ותאמר חי־ה׳ אלהיך 1 Rg.17, 12.
ויאמר אליהו ראי חי בנך 1Rg.17,23
חי ה׳ אלהיך אם־יש־גוי 1Rg.18,10
ויאמר אליהו ה׳ צבאות 1Rg.18,15.
העודנו חי אחי הוא 1 Rg. 20, 32.
כי אין נבות חי כי־מת 1 Rg. 21,15.
ויאמר מיכיהו חי־ה׳ 1 Rg. 22, 14.

מתהלכת בין החיות Ez. 1, 13.
ואראֶ החיות Ez. 1, 15.
אצל החיות Ez. 1, 15.
ובלכת החיות Ez. 1, 19.
ובהנשא החיות Ez. 1, 19.
כנפי החיות משיקות Ez. 3, 13.

וַחַיָּה :*pl.*

והחיות רצוא ושוב Ez. 1, 14.

חַי

תוקפי וסמיך חֵי [וכן דֵּי, מֵי, גֵּי מסכסרד דֵּי, מֵי, גֵּי, וּלֵי תקסם שסשרש לוס לוכנו כפיל סי׳], ופ״ן גם כנפרד [וַחֵי ויקרא כ״ג, ל״ו], לנקנס חַיָּה [כאלו מסכסולים], וכנוי וכר חַיַּיס, ומספסק כיקיד חֵי [ל״ו לְחַי]. סמלנס תפוסר לפי תכוכת סשרש, ופפרשם לוקדיס: ל׳ תוקפי מעניו ישוב ויקוק כמו יקי ד׳, לוקדיס, לל [לנעגבלינו], ונמכוון זס לרן קיים, לומר לרן לכניס קיים, נסשלל על הכס ופעלומס [ז״ס כ״ג כ׳], או על לשר נכוכו ולנו [נשר חי], עני וענין [לשל כמו חי], ומשים קיים נוליס וכדומס. ודע שלפעמים סתוקר כשם סקמי [דשם לנעגבלינו], וכן דרך סתוקריים לרוב סיום כסקמיים. ונמלל לרוב לדבר שבועה, וסרכוי חַיַּיס או חַיִּין [פ״ן נקיוב], לרוב לניון סהפעל, לומר או מלב סקיום או סקיום נכללן, וגם פשם חַיָּה שייך לכאן. כ׳ מעניו קנוו וסבוב וסקף [קריועבל, לומנעגבל], ומפוכסס סמכוון סוס נשרש, וכי נאין נרעת גם לקוס ספעל כ׳ סכוונות. ותנין כוס קוקל נעיס חֵי נסמסק, נדכוריי כס לֶחָי, לומר לקנוג וסקף סעת, לעולם, וכן חַיָּה מכוון חַיָּה, לומר לסל מוקף ומסובב [ריבג-לשמנר] עי׳ ז״ב כ״ג, י״ל, י״ג, וכן חַיַּהַךְ שבו-נס, נאליס, סללון נאיס שלך [לסל מוקף ומסובב מקום קניס של הקב״ס, לומר ששת כנפיך ומשקס משכיכס] ישבו סעם, וכס נאשך לי׳ס, וגם סדבוריי עֵת חַיָּה קל לסנין, לומר עת שמוקפס ומסובבס [מוסקרייועב ני״ע], וכעת קיים, לס שיים סעת מוקף ומסובב, ודוק.

adj. (c. חֵי, ad s. f. דֵּי, מֵי, גֵּי, a nom. absolut. דֵּי, מֵי, גֵּי, quae omnia minime ex verbis duplicatis orta sunt; semel etiam absolutive וַחֵי Lev. 25, 36; f. חַיָּה; pl. m. חַיִּים; s. paus. חַי, veluti לֶחָי) 1) vivus, elative de Deo; vegetus (2 S. 23, 20); habens in se vim vitalem, veluti planta laeta efflorescens, aquae belle fluentes fontiumque gelidae perennitates, carnes recentes, nondum coctae aut subrancidae. Interdum חַי, substantive ac neutraliter, uti adjectivorum plurima, de eo, quod vivit, in religiosis potissimum affirmationibus. Pl. חַיִּים (semel ad pluralis aramaici similitudinem חַיִּין, in l. jobi aramaizante), vita, felicitas, beatitudo, recreatio, victus. Etiam n. חַיָּה huc pertinet. 2) circumvehens, circumvolvens, *περιπλόμενος, περιτελλόμενος*, a v. חָיָה, cui, sicut verbo חָיָה, inest etiam vis circulum orbemve conficiendi. Hinc formula לָעַד חַי h. e. in circumactum semper denuo tempus, in aeternum; indidem חַיָּה, sicuti חַיָּה, tentorium orbiculatum, vel castra in orbem facta (Ringlager), velut in Ps. חַיָּתְךָ יָשְׁבוּ־בָהּ h. e. in loco, ubi tu

2 Reg. 14, 9. ותעבר חית השדה
2 Chr. 25, 18. ותעבר חית השדה
Job.40,20. וכל־חית השדה ישחקו
Ps. 68, 31. גער חית קנה
Ps. 74, 19. *חית עניך אל־תשכח
Jes. 43, 20. תכבדני־חית השדה
Jes. 57, 10. *חית ידך מצאת
Jer. 12, 9. אספו כל־חית השדה
Jer.27,6.28,14. חית השדה נתתי לו
Ez. 31, 6. ילדו כל חית השדה
Ez. 31, 13. כל חית השדה
Ez. 32, 4. חית כל־הארץ
Ez. 34, 5. 8. לכל־חית השדה
Ez. 39, 17. חית השדה הקבצו
Hos. 2, 14. ואכלתם חית השדה
Hos. 2, 20. עם־חית השדה
Hos. 13, 8. חית השדה תבקעם

וְחַיַּת :*constr.*

*וחית פלשתים חנה 2 Sam. 23,13.
וחית השדה השלמה־לך Job.5,23.
וחית כפירים תמלא Job. 38, 39.
וחית השדה תדושה Job. 39, 15.
וחית הארץ לא תאכלם Ez.34,28.
וחית השדה וכל־הרמש Ez.38,20.
כל־כנף וחית השדה Ez. 39, 4.

בְּחַיַּת :*constr.*

בחית השדה ובעוף Hos. 4, 3.

לְחַיַּת :*constr.*

*אל־תתן לחית נפש תורך Ps.74,19.
לחית הארץ Ez. 29, 5.

וּלְחַיַּת :*constr.*

לעוף השמים ולחית הארץ 1 Sam. 17, 46.

וּמֵחַיַּת :*constr.*

ומחית הארץ אל־תירא Job.5,22.

חֵיתוֹ *f. arch.* :*constr.*

כי־לי כל־חיתו־יער Ps. 50, 10.
ישקו כל־חיתו שדי Ps. 104, 11.
בו־תרמש כל־חיתו־ רעי Ps. 104, 20.
כל חיתו שדי Jes. 56, 9.
כל־חיתו ביער Jes. 56, 9.
כל־חיתו־גוי Zeph. 2, 14.

וְחֵיתוֹ *f. arch.* :*constr.*

וחיתו־ארץ למינה Gn. 1, 24.

לְחֵיתוֹ *f. arch.* :*constr.*

בשר חסידיך לחיתו־ארץ Ps.79,2.

חַיָּתִי :*cum suff.*

*דכא לארץ חיתי Ps. 143, 3.

חַיָּתוֹ :*cum suff.*

*וזהמתו חיתו להם Job. 33, 20.
*חיתו לא־יתחזקו Ez. 7, 13.

וְחַיָּתוֹ :*cum suff.*

*וחיתו מעבר בשלח Job. 33, 18.
*וחיתו למתים Job. 33, 22.
*וחיתו באור תראה Job. 33, 28.

וְחַיָּתוֹ :*cum suff.*

וחיתו אין די עולה Jes. 40, 16.

חַיָּתֵךְ :*cum suff.*

*חיתך ישבו־בה Ps. 68, 11.

חַיָּתָם :*cum suff.*

*ולכל חיתם Num. 35, 3.
*ועוד בחיים חיתם Ez. 7, 13.

וְחַיָּתָם :*cum suff.*

*וחיתם בקדשים Job. 36, 14.

חַיָּתָם :*cum suff.*

*וחיתם לדבר הסגיר Ps. 78, 50.

חַיּוֹת :*pl.*

חיות קטנות עם־גדלות Ps.104,25.
ופריץ חיות בל־יעלנה Jes. 35, 9.
דמות ארבע חיות Ez. 1, 5.
וכל־חיות לא־יעמדו לפניו Dan.8,4

וַחַיּוֹת :*pl.*

ודמות החיות Ez. 1, 13.

חי־יי וחי־נפשך אם־
2 Reg. 2, 2. 4. 6. 4, 30. אעזבך
ויאמר אלישע חי־יי
2 Reg. 3, 14. צבאות
2Rg.5,16. חי־יי אשר־עמדתי לפניו
2Rg.5,20 חי־יי כי־אם־רצתי אחריו
2 Rg. 19, 4. 16. לחרף אלהים חי
2 Chr. 10, 6. בהיותו חי לאמר
2 Chr. 18, 13. ויאמר מיכיהו חי־יי
Job. 12, 10. אשר בידו נפש כל־חי
Job. 19, 25. ואני ידעתי גאלי חי
Job. 27, 2. חי־אל הסיר משפטי
Job. 28, 21. ונעלמה מעיני כל־חי
Job. 30, 23. ובית מועד לכל־חי
Ps. 18, 47. חי־יי וברוך צורי
Ps. 42, 3. לאלהים לאל חי
Ps. 58, 10. כמו־חי כמו־חרון
Ps. 84, 3. ירננו אל־אל חי
Ps.143,2 כי לא־יצדק לפניך כל־חי
Ps. 145, 16. ומשביע לכל־חי רצון
Eccl. 9, 4. כי־לכלב חי הוא טוב
Jes. 37, 4. 17. לחרף אלהים חי
Jes. 38, 19. חי חי הוא יודך
Jes. 49, 18. חי־אני נאם־יי
Jer. 4, 2. ונשבעת חי־יי
Jer. 5, 2. ואם חי־יי יאמרו
Jer. 12, 16. להשבע בשמי חי־יי
Jer. 16, 14. 15. חי־יי אשר העלה
23, 7. 8.
Jer. 22, 24. חי־אני נאם־יי
Jer.38,16. חי־יי את אשר עשה־לנו
חי אדני יי בכל־ארץ
Jer. 44, 26. מצרים
Jer. 46, 18. חי־אני נאם־המלך
Thr. 3, 39. מה־יתאונן אדם חי
Ez.5,11.16,48. חי־אני נאם אדני־יי
Ez. 14, 16. חי אני נאם אדני יי
18. 20. 17, 16. 18, 3. 20, 31.
33. 33, 11. 35, 11.
Ez.17,19. חי־אני אם־לא אלתי
Ez. 20, 3. חי־אני אם־אדרש לכם
Ez. 33, 11. חי־אני נאם אדני יי
חי־אני אם־לא אשר
Ez. 33, 27. בחרבות
Ez. 34, 8. חי־אני נאם אדני יי
Hos. 2, 1. בני אל־חי
Hos. 4, 15. ואל־תשבעו חי־יי
Zeph. 2, 9. לכן חי־אני

וְחַי

2 Sam. 12, 22. וחי חולד
וְחַי *p.* וָחָי
*ואכל וחי לעולם Gn. 3, 22.
*כי לא־יראני האדם וחי Ex.33,20.
Lev. 18, 5. וחי בהם אני יי
Lev. 25, 35. גר ותושב וחי עמך
*וראה אתו וחי Num. 21, 8.
Num. 21, 9. אל־נחש הנחשת וחי
Dt. 4, 42. מן־הערים האל וחי
Dt. 5, 21. אלהים את־האדם וחי
Dt. 19, 4. אשר־ינוס שמה וחי
אל־אחת הערים־האלה
Dt. 19, 4. וחי
Neh.6,11. אשר־יבא אל־ההיכל וחי
Jer. 38, 2. לשלל וחי
Ez. 18, 13. ותרבית לקח וחי
Ez. 18, 24. יעשה וחי
Ez.20,11. יעשה אותם האדם וחי
13. 21.
Ez. 47, 9. וחי כל אשר־יבוא
הַחַי *p.* הַחָי
ומכל־החי מכל־בשר Gn. 6, 19.
Ex. 21, 35. ומכרו את־השור החי
Lev. 13, 15. הבשר החי וטמאו
Lev. 13, 15, הבשר חחי
Lev.13,16. או כי־ישוב הבשר החי
Lev.16,20 והקריב את־השעיר החי
Lev. 16, 21. על־ראש השעיר החי

1 Reg. 3, 22. לא כי בני החי
1 Reg. 3, 22. בנך המת ובני החי
1 Reg. 3, 23. זה־בני החי
1 Reg. 3, 23. בנך המת ובני החי
1 Reg. 3, 25. גזרו את־הילד החי
וְהַחַי
Eccl. 7, 2. והחי יתן אל־לבו
*לַחַי
*באר לחי ראי Gn. 16, 14.
לְחַי *p.*
1 Sam. 25, 6. ואמרתם כה לחי
חַי *constr.:*
חי פרעה אם־תצאו Gn. 42, 15.
חי פרעה כי מרגלים Gn.42,16.
1 Sam. 1, 26. חי נפשך אדני
1 Sam. 17. 55. חי־נפשך המלך
2 S. 14, 19. חי נפשך אדני המלך
Am. 8, 14. חי אלהיך דן
וְחֵי *constr.:*
*יחי אחיך עמך Lev. 25, 36.
1 Sam. 20, 3. 25, 26. חי יי וחי נפשך
2 Sam. 11, 11. חיך וחי נפשך
2 Sam. 15, 21. וחי אדני המלך
2 Rg. 2, 2. 4. 6. 4, 30. חי־יי וחי־נפשך
Am. 8, 14. ויחי דרך באר־שבע
בְּחֵי *constr.:*
Dan. 12, 7. וישבע בחי העולם
בְּחַיִּים *pl.:*
Gn. 26, 19. באר מים חיים
Ex. 4, 18. ואראה העודם חיים
Ex. 22, 3. עד־שה חיים שנים ישלם
Lev. 14, 5. 50. על־מים חיים
Lev. 15, 13. במים חיים וטהר
Num. 16, 30. וירדו חיים שאלה
Nu.16,33 וכל־אשר להם חיים שאלה
Num. 19, 17. מים חיים אל־כלי
Dt. 4, 4. חיים כלכם היום
Dt.4,10. כל־הימים אשר הם חיים
Dt. 5, 3. פה היום כלנו חיים
Dt. 5, 23. קול אלהים חיים
אשר־אתם חיים על־
Dt. 12, 1. 31, 13. האדמה
1 S.17,26. 36. מערכות אלהים חיים
אשר הם חיים על־פני
1 Reg. 8, 40. האדמה
1 Reg. 20, 18. תפשום חיים
1 Reg. 20, 18. חיים תפשום
2 Reg. 7, 12. ונתפשם חיים
תפשום חיים ויתפשום
2 Reg. 10, 14. חיים
כל־הימים אשר־הם
2 Chr. 6, 31. חיים
2 Chr. 25, 12. ועשרת אלפים חיים
Ps. 27, 13. בטוב־יי בארץ חיים
Ps. 52, 7. ושרשך מארץ חיים
Ps. 55, 16. ירדו שאול חיים
Ps. 69, 29. ימחו מספר חיים
Ps. 124, 3. אזי חיים בלעונו
Prv. 1, 12. נבלעם כשאול חיים
Eccl. 4, 2. אשר המה חיים עדנה
Eccl. 10, 19. ויין ישמח חיים
Cant. 4, 15. באר מים חיים
Jes. 53, 8. כי נגזר מארץ חיים
Jer. 2, 13. מקור מים חיים
Jer. 10, 10. הוא־אלהים חיים
Jer. 11, 19. ונכרתנו מארץ חיים
Jer.17,13. מקור מים־חיים את־יי
Jer. 23, 36. דברי אלהים חיים
Ez. 26, 20. ונתתי צבי בארץ חיים
Ez. 32, 23. חתית בארץ חיים
Ez.32,24.25.26. חתיתם בארץ חיים
Ez.32,27. חתית גבורים בארץ חיים
Ez. 32, 32. חתיתו בארץ חיים
יצאו מים־חיים
Zach. 14, 8. מירושלם
בַּחַיִּים *pl.:*

על המים החיים Lev. 14, 6.
ובמים החיים Lev. 14, 51.
ובמים החיים ובצפר
החיה Lev. 14, 52.
בין־המתים ובין החיים Nu.17,13.
את־החיים ואת־המתים Ruth2,20.
צרורה בצרור החיים 1 Sam. 25, 29.
ולא תמצא בארץ החיים Job. 28, 13.
לאור באור החיים Job. 33, 30.
באור החיים Ps. 56, 14.
בארצות החיים Ps. 116, 9.
חלקי בארץ החיים Ps. 142, 6.
מן־החיים אשר המה
חיים Eccl. 4, 2.
ראיתי את־כל־החיים Eccl. 4, 15.
להלך נגד החיים Eccl. 6, 8.
אל כל־החיים Eccl. 9, 4.
כי החיים יודעים שימתו Eccl. 9, 5.
בעד החיים אל־המתים Jes. 8, 20.
יה בארץ החיים Jes. 38, 11.
חַיִּים *pl.: abstr.*
ויפח באפיו נשמת חיים Gn. 2, 7.
כל־בשר אשר־בו רוח־חיים Gn.6,17
מכל־הבשר אשר־בו רוח
חיים Gn. 7, 15.
כל אשר נשמת־רוח חיים Gn.7,22.
למה לי חיים Gn. 27, 46.
חיים וחסד עשית עמדי Job.10,12.
תודיעני ארח חיים Ps. 16, 11.
חיים שאל ממך Ps. 21, 5.
חיים ברצונו Ps. 30. 6.
מי־האיש החפץ חיים Ps. 34, 13.
כי עמך מקור חיים Ps. 36, 10.
ואיבי חיים עצמו Ps. 38, 20.
חיים עד־העולם Ps. 133, 3.
ולא ישיגו ארחות חיים Prv. 2, 19.
ושנות חיים Prv. 3, 2.
עץ־חיים היא Prv. 3, 18.
ויהיו חיים לנפשך Prv. 3, 22.
וירבו לך שנות חיים Prv. 4, 10.
כי־חיים הם למוצאיהם Prv. 4, 22
כי ממנו תוצאות חיים Prv. 4, 23.
ארח חיים פן־תפלס Prv. 5, 6.
ודרך חיים תוכחות מוסר Prv.6,23.
כי מצאי מצא חיים Prv. 8, 35.
ויוסיפו לך שנות חיים Prv. 9, 11.
מקור חיים פי צדיק Prv. 10, 11.
פרי צדיק עץ חיים Prv. 11, 30.
בארח־צדקה חיים Prv. 12, 28.
ועץ חיים תאוה באה Prv. 13, 12.
תורת חכם מקור חיים Prv.13,14.
יראת יי מקור חיים Prv. 14, 27.
מרפא לשון עץ חיים Prv. 15, 4.
ארח חיים למעלה
למשכיל Prv. 15, 24.
אזן שמעת תוכחת חיים Prv.15,31.
באור־פני־מלך חיים Prv. 16, 15.
מקור חיים שכל בעליו Prv.16,22.
ימצא חיים צדקה וכבוד Prv.21,21.
ראה חיים עם־אשה Eccl. 9, 9.
חַיִּים *pl.: abstr.*
וחיים למרי נפש Job. 3, 20.
מות וחיים ביד־לשון Prv. 18, 21.
עשר וכבוד וחיים Prv. 22, 4.
וחיים לנערותיך Prv. 27. 27.
הַחַיִּים *pl.: abstr.*
ועץ החיים בתוך הגן Gn. 2, 9.
ולקח גם מעץ החיים Gn. 3, 22.
את־דרך עץ החיים Gn. 3, 24.
את־החיים ואת־הטוב Dt. 30, 15.
והחיים והמות Dt. 30, 19.
ושנאתי את־החיים Eccl. 2, 17.
את־דרך החיים Jer. 21, 8.
בחקות החיים Ez. 33, 15.
החיים והשלום Mal. 2, 5.
בַּחַיִּים *pl.: abstr.*
ובחרת בחיים Dt. 30, 19.

חלקם בחיים Ps. 17, 14.
השם נפשנו בחיים Ps. 66, 9.
מה־טוב לאדם בחיים Eccl. 6, 12.
כי הוא חלקך בחיים Eccl. 9, 9.
ועוד בחיים חיתם Ez. 7, 13.
pl. aram.: בְּחַיִּין
יקום ולא־יאמין בחיין Job.24,22.
pl.: לְחַיִּים
אם־למות אם־לחיים 2 Sam. 15, 21.
פעלת־צדיק לחיים Prv. 10, 16.
ארח לחיים שומר Prv. 10, 17.
כן־צדקה לחיים Prv. 11, 19.
יראת יי לחיים Prv. 19, 23.
pl.: לַחַיִּים
כל־הכתוב לחיים Jes. 4, 3.
pl.: בְּחַיִּים
כי־טוב חסדך מחיים Ps. 63, 4.
ונבחר מות מחיים Jer. 8, 3.
pl. constr.: חַיֵּי
ויהיו חיי שרה Gn. 23, 1.
שני חיי שרה Gn. 23, 1.
ימי שני־חיי אברהם Gn. 25, 7.
שני חיי ישמעאל Gn. 25, 17.
ימי שני חיי Gn. 47, 9.
את־ימי שני חיי אבתי Gn. 47, 9.
ושני חיי לוי Ex. 6, 16.
ושני חיי קהת Ex. 6, 18.
ושני חיי עמרם Ex. 6, 20.
חיי בשרים לב מרפא Prv. 14, 30.
מספר ימי־חיי הבלו Eccl. 6, 12.
כל־ימי חיי הבלך Eccl. 9, 9.
ולכל־בהן חיי רוחי Jes. 38, 16.
pl. constr.: לְחַיֵּי
ששׁ־מאות שנה לחיי־נח Gn.7,11.
אלה לחיי עולם Dan. 12, 2.
pl. c. suff.: חַיַּי *p.* חַיֶּי
מי אנכי ומי חיי 1 Sam. 18, 18.
כמה ימי שני חיי 2 Sam. 19, 35.
זכר כי־רוח חיי Job. 7, 7.
אמאס חיי Job. 9, 21.
וירמס לארץ חיי Ps. 7, 7.
כל־ימי חיי Ps. 23, 6.
ועם־אנשי דמים חיי Ps. 26, 9.
יי מעוז־חיי Ps. 27, 1.
כל־ימי חיי Ps. 27, 4.
כי כלו ביגון חיי Ps. 31, 11.
תפלה לאל חיי Ps. 42, 9.
מפחד אויב תצר חיי Ps. 64, 2.
קפדתי כארג חיי Jes. 38, 12.
צמתו בבור חיי Thr. 3, 53.
גאלת חיי Thr. 3, 58.
ותעל משחת חיי Jon. 2, 7.
cum suff.: וְחַיַּי
וחיי לשאול הגיעו Ps. 88, 4.
cum suff.: בְּחַיַּי *p.* בְּחַיֶּי
קצתי בחיי Gn. 27, 46.
נקטה נפשי בחיי Job. 10, 1.
כן אברכך בחיי Ps. 63, 5.
אשירה ליי בחיי Ps. 104, 33.
אהללה יי בחיי Ps. 146, 2.
cum suff.: מֵחַיַּי
כי טוב מותי מחיי Jon. 4, 3.
טוב מותי מחיי Jon. 4, 8.
cum suff.: חַיֵּינוּ
נגנן כל־ימי חיינו Jes. 38, 20.
cum suff.: חַיֵּיךָ *p.*
ועפר תאכל כל־ימי חייך Gn.3,14.
כל ימי חייך Gn. 3, 17.
כמה ימי שני חייך Gn. 47, 8.
מלבבך כל ימי חייך Dt. 4, 9.
ובן־בנך כל ימי חייך Dt. 6, 2.
מארץ מצרים כל ימי חייך Dt.16,3.
והיו חייך תלאים Dt. 25, 66.
ובכל־נפשך למען חייך Dt. 30, 6.
כי הוא חייך וארך ימיך Dt.30,20.

Jos. 1, 5. אִישׁ לְפָנֶיךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ
2 Sam. 11, 11. חַיָּךְ וְחֵי נַפְשֶׁךָ
Ps. 128, 5. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ
Prv. 4, 13. נִצְרָהּ כִּי־הִיא חַיֶּיךָ
cum suff.: בְּחַיֶּיךָ
Dt. 28, 66. וְלֹא תַאֲמִין בְּחַיֶּיךָ
cum suff.: p. חַיֶּיכִי
Ps. 103, 4. הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיַּיכִי
cum suff.: חַיֵּיכֶם
Dt. 32, 47. כִּי־הוּא חַיֵּיכֶם
cum suff.: חַיָּיו
Gn. 47, 28. יְמֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו
Dt. 17, 19. וְקָרָא בוֹ כֹּל־יְמֵי חַיָּיו
Jos. 4, 14. אֶת מֹשֶׁה כֹּל־יְמֵי חַיָּיו
1 S. 1, 11. וְנָתַתִּיו לַיי כֹּל־יְמֵי חַיָּיו
1 Sam. 7, 15. כֹּל יְמֵי חַיָּיו
וַעֲבָדִים אֶת־שְׁלֹמֹה כֹּל־יְמֵי חַיָּיו
1 Reg. 5, 1.
כִּי נִשְׂיא אֲשְׁתַּנּוּ כֹּל יְמֵי חַיָּיו
1 Reg. 11, 34.
מִכֹּל אֲשֶׁר צִוָּהוּ כֹּל יְמֵי חַיָּיו
1 Reg. 15, 5.
וּבִין יָרָבְעָם כֹּל־יְמֵי חַיָּיו
1 Rg. 15, 6.
לְפָנָיו כֹּל־יְמֵי חַיָּיו
2 Reg. 25, 29.
דִּבֶּר־יוֹם בְּיוֹמוֹ כֹּל יְמֵי חַיָּיו
2 Reg. 25, 30.
זָכַר אֶת־יְמֵי חַיָּיו
Eccl. 5, 19.
חַיָּיו אֲשֶׁר־נָתַן־לוֹ הָאֱלֹהִים
Eccl. 8, 15.
כֹּל־יְמֵי חַיָּיו
Jer. 52, 33. 34.
cum suff.: בְּחַיָּיו
רַבִּים מֵאֲשֶׁר הַמִּירָה בְּחַיָּיו
Jud. 16, 30
וַיִּצְבֹּר־לוֹ בְּחַיָּו
2 Sam. 18, 18.
כִּי־נִפְשׁוֹ בְּחַיָּיו יִרְבָּךְ
Ps. 49, 19.
וְלַעֲשׂוֹת טוֹב בְּחַיָּיו
Eccl. 3, 12.
cum suff.: חַיָּיִךְ
כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ
Prv. 31, 12.
cum suff.: בְּחַיֶּיהָ
עֲרוָתָהּ עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ
Lev. 18, 18.
cum suff.: חַיֵּיהֶם
וַיְמָרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם
Ex. 1, 14.
מִסְפַּר יְמֵי חַיֵּיהֶם
Eccl. 2, 3.
cum suff.: בְּחַיֵּיהֶם
וְהִנְעִימָם בְּחַיֵּיהֶם
2 Sam. 1, 23.
וְהוֹלֵלוֹת בְּלִבָּם בְּחַיֵּיהֶם
Eccl. 9, 3.
adj. f. sg. הַחַיָּה
אֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה
Lev. 14, 6. 7.
וְאֶת־הַצִּפּוֹר הַחַיָּה
Lev. 14, 6. 51.
sbst.: לַחַיָּה
וַיַּאַסְפוּ פִּלְשְׁתִּים לְחַיַּת
2 Sam. 23, 11.
constr.: חַיַּת
חַיַּת עֲנִיֶּיךָ אַל־תִּשְׁכַּח
Ps. 74, 19.
חַיַּת יָדְךָ מְצָאת
Jes. 57, 10.
constr.: וְחַיַּת *sbst.*
וְחַיַּת פְּלִשְׁתִּים חָנָה
2 Sam. 23, 13.
constr.: לְחַיַּת
לְחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֵךְ
Ps. 74, 19.
cum suff.: חַיָּתִי
דְּכָא לָאָרֶץ חַיָּתִי
Ps. 143, 3.
cum suff.: חַיָּתוֹ
וְזֹהֲמָתוֹ חַיַּתּוֹ לָהֶם
Job. 33, 20.
חַיַּתּוֹ לֹא־יִתְחַזָּקוּ
Ez. 7, 13.
cum suff.: וְחַיָּתוֹ
וְחַיַּתּוֹ מֵעֲבַר בַּשַּׁלַּח
Job. 33, 18.
וְחַיָּתוֹ לַמְמִתִים
Job. 33, 22.
וְחַיָּתִי בְּאוֹר תִּרְאֶה
Job. 33, 28.
cum suff.: חַיָּתֵךְ
חַיַּתְךָ יָשְׁבוּ־בָהּ
Ps. 68, 11.
cum suff.: חַיָּתָם
וְלִכְלִ חַיַּתָם
Num. 35, 3.
וְעוֹד בַּחַיִּים חַיַּתָם
Ez. 7, 13.
cum suff.: וְחַיַּתָם
וְחַיַּתָם בִּקְדֵשִׁים
Job. 36, 14.

Ps. 78, 50. וְחַיָּתָם לַדֶּבֶר הִסְגִּיר
adj. pl.: חַיּוֹת
Lev. 14, 4. שְׁתֵּי־צִפֳּרִים חַיּוֹת
חַיּוֹת

ע"כ מופנש, ומכוון יותר, לומר מיזות [דמם לענין עקם־סענין]. וכן הסם בשפה ענכיית

n. f. abstr., vita, in phrasi אַלְמְנוּת חַיּוֹת h. e. status viduitatis, superstite marito (abstr. a concr. אַלְמָנָה חַיָּה). LXX. χήρᾳ ζώσαι (אַלְמְנוֹת חַיּוֹת).

2S. 20, 3. עַד־יוֹם מוֹתָן אַלְמְנוּת חַיּוֹת
בְּמַחְיֶה

ע"כ משקל פתיי, וכלומן מם שפיס [ווסם עלמנע], ומ', פ' סעילה, כיזוע למניכים, לכן פסמכת המכל וכלכלוכ. ולע קוכ שסם מפיס, נמיק נשר יז, מן מָחָא ע"כ. נשפה לנכיק תַּחֲיָה כמעט נדומה, לכן רק נמשקל מקפת מפיס וסיזוסק.

n. f., id quod nutrit s. vitam sustentat, victus (מַחְיַת בָּשָׂר חַי), rabbinice eodem de verbo חִחְיָה, de resurrectione mortuorum. Nomen aliud soni ejusdem (in phrasi מְחָיַת בָּשָׂר חַי) v. s. v. מָחָה. LXX. ὑπόστασις ζωῆς, ζωοποίησις, ζωή, περιποίησις, ὑγιάζειν, ὑγιής.

Jud. 6, 4. וְלֹא־יִשְׁאִירוּ מְחִיָּה
2 Chr. 14, 12. לְאֵין־לָהֶם מְחִיָּה
Esr. 9, 8. וְלִתֵּתְנוּ מְחִיָּה מְעַט
Esr. 9, 9. לָתֵת־לָנוּ מְחִיָּה
לְמַחְיֶה
Gn. 45, 5. כִּי לְמִחְיָה שְׁלָחַנִי אֱלֹהִים
constr.: *מַחְיַת
Lev. 13, 24. *וְהָיְתָה מִחְיַת הַמְּכוָה
constr.: *וּמַחְיַת
Lev. 13, 10. *וּמִחְיַת בְּשַׂר חַי בְּשֹׁאת
cum suff.: וּמַחְיָתְךָ *p.*
Jud. 17, 10. וְעֶרֶךְ בְּגָדִים וּמִחְיָתֵךְ
חַיָּה

ש חַיָּא נמקמי, נמכוון סעניי, וכלוזי חַיָּי וסמקום מַחָא נכליעת סי'. סכוסף אַחָא ג"כ נכליעת סי', ווזה נכ"ק מַחָא סניכוזי. עי' מם שכלעתי מזה נספניי

מנכה שפתי לכם לף ק"כ.

vel אחא *v. aram.*, significatione eadem, qua hebr. (imp. חַיֵּי, inf., eliso י, מַחֹא, Af. אַחֵי, prt. מַחֵא). LXX. ἁΐτιε, τύπτειν.

imprt. sg.: חַיֵּי
Dan. 2, 4. מַלְכָּא לְעַלְמִין חַיִּי
3, 9. 5, 10. 6, 7. 22.
Af-el: אַחֵא
part.: מַחֵא
Dan. 5, 19. וְדִי־הֲוָה צְבָא הֲוָה מְחָא
חַיְוָא

ע"כ נמקמי, ניקוד המכוון של קיס נעניי, וסיזועס ממנו חַיְוָתָא, חַוְתָא, ולפ"ז נמקין להמזוסיס, זסו' נמר ', כי כל מזוכות כלפי מסנת סיקות הוי, נהוספת סופי נקניי לפר, ולפ"כ חַיְוָא מן חַיִּוי, וכן חַדְוָא, סַחֲוָא, גַּלְוָא, חַנָּוָא מן חַדִּי סָחִי, גָּלִוי, חַנִּוי וכדומס, עי' קרוזי פניכים דף קל"ו עמ' דקנכי.

n. f. aram., (def. חַיְוָתָא, חַיְתָא, a forma primaria חַיִּוי, cujus י in f. secundaria mobile fit), animal, bestia. LXX. θηρίον.

Dan. 4, 13. וְלִבַּב חֵיוָה יִתְיְהִב לַהּ
חֵיוָה
Dan. 7, 5. וְאָרוּ חֵיוָה אָחֳרִי
וְאָרוּ חֵיוָה רְבִיעָיָא
Dan. 7, 7.
definit.: חֵיוְתָא
תִּנְדֵּ חֵיוְתָא מִן־קַדְמָתְהוֹן
Dan. 4, 11.
וְעַם־חֵיוְתָא חֶלְקָהּ
Dan. 4, 12.
וְלִבָּבָהּ עִם־חֵיוְתָא שְׁוִי
Dan. 5, 21.
עַד דִּי קְטִילַת חֵיוְתָא
Dan. 7, 11.
עַל־חֵיוְתָא רְבִיעָיְתָא
Dan. 7, 19.
כֵּן אֲמַר חֵיוְתָא רְבִיעָיְתָא
Dan. 7, 23.
definit.: לְחֵיוְתָא
וְאַרְבְּעָה רַאשִׁין לְחֵיוְתָא
Dan. 7, 6.
sg. constr.: חֵיוַת
חֵיוַת בַּר וְעוֹף־שְׁמַיָּא
Dan. 2, 38.
תַּחְתּוֹהִי תִּטְלַל חֵיוַת בָּרָא
Dan. 4, 9.
תַּחְתּוֹהִי תְּדוּר חֵיוַת
בָּרָא
Dan. 4, 18.
וְעַם־חֵיוַת בָּרָא חֶלְקָהּ
Dan. 4, 20.
וְעַם־חֵיוַת בָּרָא לְהֹוֵי
מְדוֹרָךְ
Dan. 4, 22.
וְעַם־חֵיוַת בָּרָא מְדוֹרָךְ
Dan. 4, 29.
pl.: חֵיוָן
וְאַרְבַּע חֵיוָן רַבְרְבָן
Dan. 7, 3.
def. pl.: חֵיוָתָא
וְשָׁאַר חֵיוָתָא הֶעְדִּיוּ
Dan. 7, 12.
אֱלַיִן חֵיוָתָא רַבְרְבָתָא
Dan. 7, 17.
חַי

תוקפי נקמי כמו נעניי, וסיזועס חַיָּא וסרכוי חַיָּון, ולפעמים סרכוי כמס כמו נעניי.

adj. aram. (def. חַיָּא, pl. חַיִּין, interdum substant.) hebraico par atque aequale. LXX. ζῶν.

וְלַחַי
Dan. 4, 31.
def. adj.: חַיָּא
דְּנִיֵּאל עַבְדּ אֱלָהָא חַיָּא
Dan. 6, 21.
דִּי חַוָּא אֱלָהָא חַיָּא
Dan. 6, 27.
pl.: בְּחַיִּין
וְאַרְכָה בְּחַיִּין יְהִיבַת
Dan. 7, 12.
def. pl.: חַיַּיָּא
דִּי־אִיתַי בִּי מִן־כָּל־חַיַּיָא
Dan. 2, 30.
דִּי יִנְדְּעוּן חַיַּיָא
Dan. 4, 14.
pl. constr.: לְחַיֵּי
לְחַיֵּי מַלְכָּא וּבְנוֹהִי
Esr. 6, 10.

חַיִּי
v. s. חַיָּה *p.* 389.

חֵיל
v. s. r. חוּל *p.* 377.

חַיִן
v. חָנָן s. r. *p.* 417.

חֵיץ
v. s. r. חוּץ *p.* 380.

חֵיק
v. s. r. חוּק *p.* 381.

חֵישׁ
v. s. r. חוּשׁ *p.* 381.

חֵן
v. s. r. חָנַן *p.* 394.

חכה

פעל כוזד נמשקוסו וסכיכוסי חֹכֶה, ומסלכס כמו נעץ לעיל, לומר לעיפס ועיקס נגיעס וסקיכס לקל דכר, ועכין מקלוות ודנקוס משקל על סנעקון [מכמקנגען, פֿערצויינען], וכמץ לרוב נמקוסת סכבד למסמן מקוון [חֲכָה], כתוב ונכר [וואלטען, מֹאַמען], לומר חֵיוּת נגעקון ומקוס. מעלוס משרש חָכֵה, ונגזמכ חָךְ משלסו [כמו: סיס קוכך נוס, סוס מקמכך, לומר מיקל ומקוס], וכן נעניי כלוסס לו חָכָךְ [חָךְ], נסשקל מסקלוות ודנקוס על לקיוס וקיכס ומפיסס ולכיד, וכלפר קלפס מקת קכך, ומצוי סוס מעכיל סוד סכוונכ, כפי מצר הלעק. מקור חַכֵּי כמו חַכָּה לד"ק [סוס ו', ע'], לפן עוד לפנר מכוון לקר.

vrb. intr. (part. הֹכֶה; semel חַכֵּי Hos. 6, 9. inf., ut quidem plurimi arbitrantur, pro חַכָּה), agglutinatum esse, adhaerere, tropice confidere. Pi. (חִכָּה) sperare, opperiri, exspectare (syn. בָּטָח). Radix est חָכַךְ, unde et v. חָכָךְ (חָכַךְ), q. v., et gemar. חָכָךְ (unde חִכֵּךְ, מִיחַכְּכָךְ h. e. exspectans). LXX. ἐμμένειν, μένειν; *Pi.* μένειν, ὑπομένειν, ἡμείρεσθαι, ἰσχύς.

p. constr. pl.: חוֹכֵי
Jes. 30, 18. אַשְׁרֵי כָּל־חוֹכֵי לוֹ
Pi-el חִכָּה 3 *perf.*
Job. 32, 4. וְאֱלִיהוּ חִכָּה אֶת־אִיּוֹב
3 *fem.:* חִכְּתָה
Ps. 33, 20. נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַיי
1 *perf.:* וְחִכִּיתִי
Jes. 8, 17. וְחִכִּיתִי לַיי
3 *pl.:* חִכּוּ
Ps. 106, 13. חִכּוּ לַעֲצָתוֹ
1 *pl.:* וְחִכִּינוּ
2 Rg. 7, 9. וְחִכִּינוּ עַד־אוֹר הַבֹּקֶר
part.: הַמְחַכֶּה
Dan. 12, 12. אַשְׁרֵי הַמְחַכֶּה וְיַגִּיעַ
prt. constr.: לִמְחַכֵּה־
Jes. 64, 3. יַעֲשֶׂה לִמְחַכֵּה־לוֹ
part. pl: הַמְחַכִּים
Job. 3, 20. הַמְחַכִּים לְמוֹת וְאֵינֶנּוּ
inf. constr.: *וְכַחֲכִי
Hos. 6, 9. *וְכַחֲכִי אִישׁ גְּדוּדִים
imperat.: חַכֵּה־
Hab. 2, 3. אִם־יִתְמַהְמָהּ חַכֵּה־לוֹ
impt. pl.: חִכּוּ
Zeph. 3, 8. חַכּוּ־לִי נְאֻם־יי
2 *imperf.:* תְּחַכֶּה
2 Reg. 9, 3. וְנָסַתָּה וְלֹא תַחְכֶּה
3 *imperf.:* יְחַכֶּה
Jes. 30, 18. וְיָחֹכּ יי לְחָנַנְכֶם

חָכָךְ

פעל לף-עוכר כ"ף נגול, והלפס קריכס ופפיסס ולכידס [פֿאַסטען, נעפאסען], ולכ"ס מקוס של חָךְ כמו לקק, לפר ג"כ מקלוסו ומרכוו לָקַח, נזווי סמכוון והנרס, וכלפר הלנתי לעיל ג"כ חָכֵּה כלוסס לו, כי נקרוס נקמר מן חָכָה, קריכס ופפיסס, הפס מַחֲכִי [ווידועת סרכוי מַחֲכִיָּא] לעיון הקרא [דפס חוֹפֵפֵפֵסעלנע], וכן המכוון של חכך, מענין זפיקס וסקיכס נדכר, לף משקל מקריכס ופפיסס, ועכין כוס סכנוזות הנקוס. ועפר לקוזר הנרס הלפ מקלפו ג"כ נפפתי ערכ.

vrb. inus., adhaerescere, apprehendere, capere, sicuti v. cognatum eademque de radice ortum לָקַח, et חָכֵּה q. v. supra, targ. חָכָא, unde חַכֵּי (def. pl. מַחֲכַיָּא), marsupium, a capiendo.

חָךְ

ע"כ ונכרוי חִכֵּי, והמשקל משקל הֵלֶךְ, צֶלֶל [ק"כ משפתו נכפולים, ולפ כמו שרשו המלקלים מתקרכים]. ההלפ

מלק, כלי הקיכה והתפיסה [דגם פסמסענדע, גוימען], כי קצך קוכך ותופס מאכל, והמצולות יזועו. בקרני וענבי הגם נכ' המתמצעות, וכן בנמרת חנבא כמו חבא, נכ' המצעות, והיודע תכונת המצרים, ודם גם לשועי, ידע שכנ' בלתי שכע.

n. m. (c. s. חִבֵּי, ad s. f. חֵל, צַל, a verbis duplicatis, minime a v. חָנַן, quod est a grammaticis in hujus nominis gratiam effictum), palatum, propterea quia cibum apprehendit atque comminuit. Arab. *chanak*, syr. *chenko*, gem. חִנְבָּא, quorum omnium mediam literam ad radicem non pertinere, ecquis est conformationis radicum vel mediocriter gnarus, quin intelligat? LXX. *λάρυγξ, φάρυγξ, κόλπος* (חק).

וְחֵךְ

Job. 12, 11. וחך אכל יטעם לו
Job. 34, 3. וחך יטעם לאכל

cum suff.: חִכִּי

Prv. 8, 7. כי־אמת יהגה חכי
Job. 6, 30. אם־חכי לא־יבין הוות
Job. 31, 30. ולא־נתתי לחטא חכי

cum suff.: בְּחִכִּי

Job. 33, 2. דברה לשוני בחכי

cum suff.: לְחִכִּי

Cant. 2, 3. ופריו מתוק לחכי
Ps. 119, 103. מה־נמלצו לחכי אמרתך
Ps. 137, 6. תדבק לשוני לחכי

cum suff.: חִכֵּךְ *p.*

Prv. 24, 13. ונפת מתוק אל־חכך
Ez. 3, 25. ולשונך אדביק אל־חכך

cum suff.: חִכֵּךְ

Hos. 8, 1. אל־חכך שופר

cum suff.: וְחִכֵּךְ

Cant. 7, 10. וחכך כיין הטוב

cum suff.: חִכּוֹ

Cant. 5, 16. חכו ממתקים
Job. 20, 13. ורימנענה בתוך חכו
Thr. 4, 4. דבק לשון יונק אל־חכו

cum suff.: חִכָּהּ

Prv. 5, 3. וחלק משמן חכה

cum suff.: לְחִכָּם

Job. 29, 10. ולשונם לחכם דבקה

חַכָּה

ג"כ ע"ת שַׁחֶה, קָרֶה [וק"כ מסכסולים], ומסלמה כלי מלכידם לקיכם, וכיוצ לעכוד דגים, וסוף מין עוגן לגוד דגים [מַכנעל], ותמונתו מעכין מתפסה, כיוצ לשרש. נשתרש עוד מוס פעל [נויי־שם] חִכָּה, לומר לכד נקכם.

n. f. (ad s. f. שַׁחֶה, קָרֶה, ac proinde ortum ex duplicatis), instrumentum captandi, aucupandi, veluti pisces, hamus, unde gem. v. חִכֵּךְ. ex hoc ipso nomine natum, hamo aucupari. LXX. *ἄγκιστρον.*

Jes. 19, 8. כל־משליכי ביאור חכה

בְּחַכָּה

Job. 40, 25. תמשך לויתן בחכה
Hab. 1, 15. כלה בחכה העלה

pl. constr.: *וְכִחֲכֵי

Hos. 6, 9. *וכחכי איש גדודים

חָכַל

פעל לא־עבר כ"פ בנבוכות, ומסלמה לד"ק כמו חכל בערבי, לומר עכור וקדור ומוקצף [ערינע, דוקעכל ויין], ווס זקק, כי אם רק מעתקות ולענות אפה, כלומר נכתב נבור נספר מחלים לעבריים אל־קאמוש [מחוקיכום] לך זקק"ו. לדעת מתרגום ענין קטון, ולא ידעתי מכין לו מכוון, אם לא זיסים מסמן סיופי נכלל, וכן פרש מזומכוני. ואת אזר מקכתי לכי נספרי קפ"ו, נאוו אל מקכ נגמרא, גם לוס לין מכרע. וכ"ל שמפעל חָכַל רק מסרום מן חָחַל, שכיוכו ג"ם נפוך עיכים ומדוכן נלכעים אוכים [שמיקנען], ע"ש מתמנות, וידוע שמיכי כחול ומדור עיכים להרכם, ותכין מתרגום, מענין סמוק, ומזומכוני, מיופי עיכים נכלל, לו מזקוק, ודוק.

verb. inus., cui plane nulla conjunctionis necessitudo cum arabico *alchukla* intercedit, quippe quod solummodo de lingua absona, balbutiente, barbara dicatur, sicut hebr. לָעַג et לָגַג. Paraphrases aram. de rubedine h. e. pulchritudine interpretantur, quibuscum consentit Samaritanus. Isaaki et Ibn-Ezra ad vini abundantiam referunt, quae ex oculis rubentibus conspiciatur (Prov. 23, 29). Sed non constat, quibus innixi argumentis vim rubendi huic verbo insitam censeant. Neque conjectura haec placet, חָכַל aequale esse gemarico חָכַר, obscurum, caliginosum esse. Quin hoc v. ex notiori חָחַל transpositione literarum ortum videtur, id quod jam pereleganter suspicatus est Abendana in l. *Miklal-Jofi*, q. cf.

חַכְלִילִי

ג"ז ונקמך [ני' מקכוכ] חַכְלִילִי, ומכיכן פַּחֲלִילִי ע"ת סַגְרִיר, לומר נכיעת ומדוכ עיכים נפוך [אַלְכוכנג, אמיכוכנג], לומר כחול מעיכים ע' יין, ווס מזחל יפס ולכן אירי, ויפס למתרגם יַסְמְקוּנִי. ומדכור חכלילי עיכים סומק ונכמן, כמו נאלוכו ולבן־אכים, ודוק.

n. m. (constr. חַכְלִלִי, adjecto *Jud* copulativo), transpositione ortum ex פַּחֲלִילִי, ad s. f. סַגְרִיר, nitor fucatus, coloratus, comptus, ornatus; vultus vino exhilaratus, tanquam stibio. Abendana: פַּאֲשֶׁר אֲחֵרִים פַּחֲלִים עֵינֵיהֶם בַּפּוּךְ (שֶׁהוּא אל־כחול) כֵּן יִתְחַלְּ הוּא אֹתָם בַּיַּיִן. Schol. *Θερμοί, διάπυροι, φοβεροί.* LXX. *χαροποιός.*

constr.: חַכְלִילִי

Gn. 49, 12. חכלילי עינים מיין

חַכְלִלוּת

ג"כ נויי חַכְלִל, ומסלמה מופעמת, ונס פס מזחל, אכן ע"ת מקול ומחוק.

n. f. abstr. (a n. חַכְלִל) vultus per vinum coloratio. LXX. *πελιδνός.* Aq. *καθαροί.* Symm. *χαροποιοί.*

Prv. 23, 29. למי חכללות עינים

חָכָם

פעל כולד ומפעיל הֶחְכִּים. ממלמה כמו ידע [ויוסקכן], נמזחל מוס על מקכמה נכלל [ווייוע ויין]. ותכין נוס מעכון מכרס נקנכוס, לו מעכון של מזכב ונעילה נגמרא, וכדומה מן ידיעה. מכנד קוק כמונן ויוצא, ומכנדל מן מנוסף נכקר, ומסתפעל הִתְחַכֵּם לשון מתנקמות נחכמה ומכמה, ומעכין מקכמה עי' מה זכתב מהלין נפתלי ויולי בספר מיוחד.

v. intr., (imp. הֶחְכֵּם), scire, sicuti (aram. etiam de concumbendo), deinde: sapientem esse, sapere. *Pi.* et *Hi. trans.* sapientem facere. *Hitp.* se sapientem vel jactare vel praebere. LXX. *σοφόν, σοφώτερον εἶναις. γίνεσθαι, φρονεῖν, πανουργότερον γίνεσθαι σοφίζειν* (*Pi.* et *Hif.*); *Hitpa.* הִתְחַכֵּם, *κατασοφίζεσθαι.*

Prv. 23, 15. בני אם־חכם לבך

3 fem.: חָכְמָה

Zach. 9, 2. צר וצידון כי חכמה מאד

2 perf.: חָכַמְתָּ

Prv. 9, 12. אם־חכמת חכמת לך

1 perf.: חָכַמְתִּי

Eccl. 2, 15. ולמה חכמתי אני אז יתר
וְשָׁחָכַמְתִּי

1 perf.:

Eccl. 2, 19. שעמלתי ושחכמתי

3 pl.: חָכְמוּ

Dt. 32, 29. לו חכמו ישכילו זאת

imperat.: חָכָם

חכם בני ושמח לבי
Prv. 27, 11.

imperf.: וְחָכָם *p.*

Prv. 6, 6. ראה דרכיה וחכם
Prv. 13, 20. הלוך את־חכמים וחכם
Prv. 23, 19. שמע־אתה בני וחכם

impt. pl.: וְחָכְמוּ *p.*

Prv. 8, 33. שמעו מוסר וחכמו

1 impf. c. h: אֶחְכְּמָה *p.*

Eccl. 7, 23. אמרתי אחכמה

2 imperf.: תֶּחְכַּם

Prv. 19, 20. למען תחכם באחריתך

3 imperf.: יֶחְכַּם *p.*

Prv. 13, 20. הלוך את־חכמים וחכם
Prv. 20, 1. וכל־שוגה בו לא יחכם

3 imperf.: יֶחְכַּם־

Prv. 21, 11. בעוש־לץ יחכם־פתי

3 impart.: וַיַּחְכֵּם

1 Reg. 5, 11. ויחכם מכל־האדם

3 imperf.: וַיְחַכֵּם

Prv. 9, 9. תן לחכם ויחכם עוד

3 pl.: יַחְכְּמוּ *p.*

Job. 32, 9. לא־רבים יחכמו

Pi-el: חִכֵּם

3 imperf.: יְחַכֵּם

Ps. 105, 22. וזקניו יחכם

3 impf. fem.: תְּחַכְּמֵנִי *c. s.*

Ps. 119, 98. מאיבי תחכמני מצותיך

3 impf. masc.: יְחַכְּמֵנוּ

Job. 35, 11. ומעוף השמים יחכמנו

Pu-al: חֻכַּם

part.: מְחֻכָּם *sg.*

Ps. 58, 6. חובר חברים מחכם

part. pl.: מְחֻכָּמִים

Prv. 30, 24. והמה חכמים מחכמים

Hif-il: הֶחְכִּים

p. fem. constr.: מַחְכִּימַת

Ps. 19, 8. מחכימת פתי

Hitpa-el: הִתְחַכֵּם

2 imperf.: תִּתְחַכֵּם

Eccl. 7, 16. ואל־תתחכם יותר

1 pl.: נִתְחַכְּמָה

Ex. 1, 10. הבה נתחכמה לו

חָכָם

תוקני וסמוך חָכָם, ולנקמה חָכְמָה, ממלמה מכין וכנון למוד ומלומד מסיר ותוכן [קוכלינג, נעשיקט], ומעמה תכמים כמו מעמה ידי לחן, וחכמות מכנים מקכנות, לומר יודעות קיכה, ותיך זיוזאל על מכין ומתכונן יועץ ונעל כח המעט, על מאכיל המוכן נזיר ותוקר המעט וכדומה, תכין מסתמנות. נתכנוס חַכָּמִים מזלהו, ונמעם נכנלם ילוע קכמי המקקר, קכמי זקול הדעת, קכמי הכלים, ולפעמים נמעם יסודית הכדילו בן קכם ותכיס, כי המקכון לחמו מאכיל, כחזר סוכיח המכם לקפוטוע.

adj. (c. חֲכַם; f. חֲכָמָה), gnarus, peritus, artifex, sapiens, vi latissima; חֲכָמוֹת de mulieribus naeniarum s. cantuum lugubrium peritis; חֲכָמִים etiam de magis. חַכִּים, maxime de doctoribus medicinae. LXX. *σοφός, σοφώτερος; συνετός, συνετώτερος; φρόνιμος, ἀληθής, φίλος; σοφιστής, σοφία; ἄωρος;* חֲכַם לֵב, *ἔχων τὴν σοφίαν.*

Dt. 4, 6. רק עם־חכם ונבון
Dt. 32, 6. עם נבל ולא חכם
2 S. 13, 3. ויונדב איש חכם מאד
2 S. 14, 20. ואדני חכם כחכמת מלאך
1 Reg. 2, 9. כי איש חכם אתה
1 Rg. 3, 12. נתתי לך לב חכם ונבון
1 Rg. 5, 21. בן חכם על־העם הרב הזה
1 Chr. 22, 15. וכל־חכם בכל־מלאכה
2 Chr. 2, 6. שלח־לי איש־חכם
2 Chr. 2, 11. בן חכם יודע שכל
2 Chr. 2, 12. ועתה שלחתי איש־חכם
Job. 17, 10. ולא־אמצא בעם חכם
Job. 34, 34. וגבר חכם שמע לי
Ps. 107, 43. מי־חכם וישמר־אלה
Prv. 1, 5. ישמע חכם
Prv. 3, 7. אל־תהי חכם בעיניך
Prv. 10, 1. 15, 20. בן חכם ישמח־אב
Prv. 11, 30. ולקח נפשות חכם
Prv. 12, 15. ושמע לעצה חכם
Prv. 13, 1. בן חכם מוסר אב
Prv. 13, 14. תורת חכם מקור חיים
Prv. 14, 16. חכם ירא וסר מרע
Prv. 16, 14. ואיש חכם יכפרנה
Prv. 16, 23. לב חכם ישכיל פיהו
גם אויל מחריש חכם
Prv. 17, 28. יחשב
Prv. 20, 26. מזרה רשעים מלך חכם
אופן וחמד ושמן בנוה
Prv. 21, 20. חכם
Prv. 21, 22. עיר גברים עלה חכם
Prv. 23, 24. ויולד חכם וישמח בו
Prv. 24, 5. גבר־חכם בעוז
מוכיח חכם על־אזן
Prv. 25, 12. שמעת
Prv. 26, 5. פן־יהיה חכם בעיניו
Prv. 26, 12. ראית איש חכם בעיניו
Prv. 26, 16. חכם עצל בעיניו
Prv. 28, 11. חכם בעיניו איש עשיר
Prv. 29, 9. איש־חכם נשפט
Eccl. 7, 5. טוב לשמע גערת חכם
Eccl. 7, 7. כי העשק יהולל חכם
Eccl. 8, 5. ידע לב חכם
Eccl. 9, 15. איש מסכן חכם
Eccl. 10, 2. לב חכם לימינו
Eccl. 10, 12. דברי פי־חכם חן
Eccl. 12, 9. ויתר שהיה קהלת חכם
Jes. 31, 2. וגם־הוא חכם ויבא רע
Jes. 40, 20. חרש חכם יבקש־לו
Jer. 9, 22. אל־יתהלל חכם בחכמתו
Ez. 28, 3. חכם אתה מדניאל
Hos. 13, 13. הוא־בן לא חכם
Hos. 14, 10. מי חכם ויבן אלה

וְחָכָם

Gn. 41, 33. ירא פרעה איש נבון וחכם
Gn. 41, 39. אין־נבון וחכם כמוך
Prv. 29, 11. וחכם באחור ישבחנה

טוב ילד מסכן וחכם Eccl. 4, 13.
בְּהֶחָכָם
החכם יענה דעת־רוח Job. 15, 2.
החכם עיניו בראשו Eccl. 2, 14.
ואיך ימות החכם Eccl. 2, 16.
ומי יודע החכם יהיה Eccl. 2, 19.
אם־יאמר החכם לדעת Eccl. 8, 17.
מי־האיש החכם Jer. 9, 11.
בְּהֶחָכָם
מי כהחכם Eccl. 8, 1.
לֶחָכָם
הוכח לחכם ויאהבך Prv. 9, 8.
תן לחכם ויחכם עוד Prv. 9, 9.
ובהשכיל לחכם יקח דעת Prv. 21, 11.
לֶחָכָם
כי אין זכרון לחכם Eccl. 2, 16.
כי מה־יותר לחכם מן־
הכסיל Eccl. 6, 8.
החכמה תעז לחכם Eccl. 7, 19.
מֵחָכָם
ועצה מחכם ודבר מנביא Jer. 18, 18.
חֲכַם *constr.*:
ובלב כל־חכם־לב Ex. 31, 6.
וכל־חכם־לב בכם Ex. 35, 10.
וכל־איש חכם־לב Ex. 36, 1. 2.
ויעשו כל־חכם־לב Ex. 36, 8.
חכם לבב ואמיץ כח Job. 9, 4.
חכם־לב יקח מצות Prv. 10, 8.
וְחַכַם *constr.*:
וחכם חרשים Jes. 3, 3.
לְחַכַם *constr.*:
ועבד אויל לחכם־לב Prv. 11, 29.
לחכם־לב יקרא נבון Prv. 16, 21.
חֲכָמִים *pl.*:
הבו לכם אנשים חכמים Dt. 1, 13.
אנשים חכמים וידעים Dt. 1, 15.
השחד יעור עיני חכמים Dt. 16, 19.
לכד חכמים בערמם Job. 5, 13.
אשר־חכמים יגידו Job. 15, 13.
שמעו חכמים מלי Job. 34, 2.
כי יראה חכמים ימותו Ps. 49, 11.
דברי חכמים וחידתם Prv. 1, 6.
כבוד חכמים ינחלו Prv. 3, 35.
חכמים יצפנו־דעת Prv. 10, 14.
ולשון חכמים מרפא Prv. 12, 18.
הלוך את־חכמים וחכם Prv. 13, 20.
ושפתי חכמים תשמורם Prv. 14, 3.
עטרת חכמים עשרם Prv. 14, 24.
לשון חכמים תיטיב דעת Prv. 15, 2.
שפתי חכמים יזרו דעת Prv. 15, 7.
אל־חכמים לא ילך Prv. 15, 12.
בקרב חכמים תלין Prv. 15, 31.
ואזן חכמים תבקש־דעת Prv. 18, 15.
הט אזנך ושמע דברי
חכמים Prv. 22, 16.
וחמה חכמים מחכמים Prv. 30, 24.
לב חכמים בבית אבל Eccl. 7, 4.
דברי חכמים בנחת Eccl. 9, 16.
דברי חכמים כדרבנות Eccl. 12, 11.
חוי חכמים בעיניהם Jes. 5, 21.
בן־חכמים אני Jes. 19, 11.
משיב חכמים אחור Jes. 44, 25.
חכמים חמה להרע Jer. 4, 22.
איכה תאמרו חכמים אנחנו Jer. 8, 8.
הבשו חכמים Jer. 8, 9.
מעשה חכמים כלם Jer. 10, 9.
ואאבדתי חכמים מאדום Ob. 1, 8.
חֲכָמִים *pl.*:
וחכמים ישיבו אפ Prv. 29, 8.
הַחֲכָמִים *pl.*:
ויבאו כל־החכמים Ex. 36, 4.
עם־החכמים אשר עמי 2 Chr. 2, 6.
וְהַחֲכָמִים *pl.*:
אשר הצדיקים והחכמים Eccl. 9, 1.
לַחֲכָמִים *pl.*:
ויקרא גם־פרעה לחכמים Ex. 7, 11.
לחכמים ידעי העתים Esth. 1, 13.
גם־אלה לחכמים Prv. 24, 23.
וגם לא לחכמים לחם Eccl. 9, 11.
חַכְמֵי *pl. constr.*:
אל־כל־חכמי־לב Ex. 28, 3.
לא יראה כל־חכמי־לב Job. 37, 24.
חכמי יעצי פרעה Jes. 19, 11.
כי בכל־חכמי הגוים Jer. 10, 7.
וַחַכְמֵי *pl. constr.*:
וחכמי אדני דויד אבך 2 Chr. 2, 13.
חַכְמֶיךָ *pl. c. suff.*:
עם־חכמיך וחכמי
אדני 2 Chr. 2, 13.
אים אפוא חכמיך Jes. 19, 12.
חַכְמָיו *pl. c. s.*:
חכמיך צור היו בך Ez. 27, 8.
חַכְמָיו *pl. c. s.*:
ויאמרו לו חכמיו Esth. 6, 13.
ואבדה חכמת חכמיו Jes. 29, 14.
חַכְמֶיהָ *pl. c. suff.*:
ואת־כל חכמיה Gn. 41, 8.
ואל־שריה ואל־חכמיה Jer. 50, 35.
וַחַכְמֶיהָ *pl. c. suff.*:
והשכרתי שריה וחכמיה Jer. 51, 57.
זקני גבל וחכמיה Ez. 27, 9.
חֲכָמָה *adj. fem.*:
ויקח משם אשה חכמה 2 S. 14, 2.
2 Sam. 20, 16. ותקרא אשה חכמה
חַכְמַת *constr.*:
וכל־אשה חכמת־לב Ex. 35, 25.
הַחֲכָמוֹת *pl. fem.*:
ואל־החכמות שלחו Jer. 9, 16.
חַכְמוֹת *pl. constr.*:
חכמות שרותיה תענה Jud. 5, 29.
חָכְמָה
ז"ב והסלנס דעת ובינס ועריפס [קונדע, ווייזס"ע], ופעמיס נסקנזי עס לב, כמו קכס לב, וקל להבין. נתרגס חוכמא, חָכְמָא יעלטו, ופקווק חַכִּימָה, ונפש רבבית ידוע קכמת סעניית, -פלסוף, -סתכונס, -סנגון, -סכוכיס, -סתדיקס, -סצעור, -סתצוכת וכדומס.

n. f., scientia, sapientia, prudentia, spec. de Dei sapientia mundi ad archetypum aeternum fabricatrice, trg. חָכְמָא, חָכְמָה, et vi intenta: חַכִּימוּ. LXX. σοφία, σοφός, ἐπιστήμη, σύνεσις, τέχνη, ζωή; προσεχόντως.

אשר מלאתיו רוח חכמה Ex 28, 3.
נתתי חכמה Ex. 31, 6.
אשר נתן יי חכמה Ex. 36, 1. 2.
מלא רוח חכמה Dt. 34, 9.
ויתן אלהים חכמה לשלמה 1 Rg. 5, 9.
ויי נתן חכמה לשלמה 1 Rg. 5, 26.
הוספת חכמה וטוב 1 Reg. 10, 7.
חכמה ומדע תן־לי 2 Chr. 1, 10.
ותשאל־לך חכמה ומדע 2 Chr. 1, 11.
ויגד לך תעלמות חכמה Job. 11, 6.
ועמכם תמות חכמה Job. 12, 2.
בישישים חכמה Job. 12, 12.
עמו חכמה וגבורה Job. 12, 13.
ותגרע אליך חכמה Job. 15, 8.
מה־יעצת ללא חכמה Job. 26, 3.
ומשך חכמה מפנינים Job. 28, 18.
הן יראת אדני היא חכמה Job. 28, 28.
ורב שנים ידיעו חכמה Job. 32, 7.
פן־תאמרו מצאנו חכמה Job. 32, 13.
החרש ואאלפך חכמה Job. 33, 33.
מי־שת בטחות חכמה Job. 38, 36.
כי־חשה אלוה חכמה Job. 39, 17.
פי־צדיק יהגה חכמה Ps. 37, 30.
ובסתם חכמה תודיעני Ps. 51, 8.
ונביא לבב חכמה Ps. 90, 12.
ראשית חכמה יראת יי Ps. 111, 10.
לדעת חכמה ומוסר Prv. 1, 2.
חכמה ומוסר אוילים בזו Prv. 1, 7.
כי־יי יתן חכמה Prv. 2, 6.
כי־תבוא חכמה בלבך Prv. 2. 10.
אשרי אדם מצא חכמה Prv. 3, 13.
קנה חכמה קנה בינה Prv. 4, 5.
ראשית חכמה קנה חכמה Prv. 4, 7.
בדרך חכמה הרתיך Prv. 4, 11.
הלא־חכמה תקרא Prv. 8, 1.
כי־טובה חכמה מפנינים Prv. 8, 11.
אני חכמה שכנתי ערמה Prv. 8, 12.
תחלת חכמה יראת יי Prv. 9, 10.
בשפתי נבון תמצא
חכמה Prv. 10, 13.
פי־צדיק ינוב חכמה Prv. 10, 31.
ואת־צנועים חכמה Prv. 11, 2.
בקשל חכמה ואין Prv. 13, 10.
בלב נבון תנוח חכמה Prv. 14, 33.
יראת יי מוסר חכמה Prv. 15, 33.
קנה־חכמה מה־טוב Prv. 16, 16.
לקנות חכמה ולב־אין Prv. 17, 16.
את־פני מבין חכמה Prv. 17, 24.
נחל נבע מקור חכמה Prv. 18, 4.
אין חכמה ואין תבונה Prv. 21, 30.
חכמה ומוסר ובינה Prv. 23, 23.
כן דעה חכמה לנפשך Prv. 24, 14.
איש אהב חכמה ישמח
אביו Prv. 29, 3.
שבט ותוכחת יתן חכמה Prv. 29, 15.
ולא־למדתי חכמה Prv. 30, 3.
והוספתי חכמה Eccl. 1, 16.
ולבי ראה חרבה חכמה Eccl. 1, 16.
ואתנה לבי לדעת חכמה Eccl. 1, 17.
כי ברב חכמה Eccl. 1, 18.
חכמה והוללות וסכלות Eccl. 2, 12.
חכמה ודעת ושמחה Eccl. 2, 26.
טובה חכמה מכלי־נחלה Eccl. 7, 11.
ובקש חכמה וחשבון Eccl. 7, 25.
לדעת חכמה Eccl. 8, 16.
גם־זה ראיתי חכמה Eccl. 9, 13.
טובה חכמה מגבורה Eccl. 9, 16.
טובה חכמה מכלי קרב Eccl. 9, 18.
ויתרון הכשיר חכמה Eccl. 10, 10.
רוח חכמה ובינה Jes. 11, 2.
האין עוד חכמה בתימן Jer. 49, 7.
מלא חכמה וכליל יפי Ez. 28, 12.
ומשכילים בכל־חכמה Dan. 1, 4.
וְחָכְמָה
לעשר וחכמה 2 Chr. 9, 22.
וחכמה לאיש תבונה Prv. 10, 23.
וחשבון ודעת וחכמה Eccl. 9, 10.
בכל־ספר וחכמה Dan. 1, 17.
הַחָכְמָה
את־החכמה ואת־
התבונה 1 Reg. 7, 14.
החכמה והמדע נתון לך 2 Chr. 1, 12.
כי בצל החכמה Eccl. 7, 12.
ויתרון דעת החכמה Eccl. 7, 12.
החכמה תעז לחכם Eccl. 7, 19.
וְהַחָכְמָה
והחכמה מאין תמצא Job. 28, 12.
והחכמה מאין תבוא Job. 28, 20.
בְּחָכְמָה
בחכמה ובתבונה ובדעת Ex. 31, 3.
נשא לבן אתנה בחכמה Ex. 35, 26.
בחכמה בתבונה ובדעת Ex. 35, 31.
ימותו ולא בחכמה Job. 4, 21.
מי־יספר שחקים בחכמה Job. 38, 37.
כלם בחכמה עשית Ps. 104, 24.
יי בחכמה יסד ארץ Prv. 3, 19.
בחכמה יבנה בית Prv. 24, 3.
והולך בחכמה הוא
ימלט Prv. 28, 26.
פיה פתחה בחכמה Prv. 31, 26.
בחכמה ובדעת ובכשרון Eccl. 2, 21.
בְּחָכְמָה
לכל־נדיב בחכמה 1 Chr. 28, 21.
לדרוש ולתור בחכמה Eccl. 1, 13.
ולבי נהג בחכמה Eccl. 2, 3.
נסיתי בחכמה Eccl. 7, 23.
לְחָכְמָה
ותהי לכם להחכמה Job. 13, 5.
לְחָכְמָה
להקשיב לחכמה אזנך Prv. 2, 2.
אמר לחכמה אחתי את Prv. 7, 4.
שיש יתרון לחכמה Eccl. 2, 13.
וּלְחָכְמָה
לעשר ולחכמה 1 Reg. 10, 23.
מֵחָכְמָה
כי לא מחכמה שאלת Eccl. 7, 10.
יקר מחכמה מכבוד Eccl. 10, 1.
חָכְמַת *constr.*:
מלא אתם חכמת־לב Ex. 35, 35.
כי ראו כי־חכמת אלהים
בקרבו 1 Reg. 3, 28.
ותרב חכמת שלמה 1 Reg. 5, 10.
ומכל חכמת מצרים 1 Reg. 5, 10.
לשמע את חכמת שלמה 1 Reg. 5, 14.
את כל־חכמת שלמה 1 Reg. 10, 4.
ותרא מלכת־שבא את
חכמת 2 Chr. 9, 3.
חכמת עדום הבין דרכו Prv. 14, 8.
חכמת אדם תאיר פניו Eccl. 8, 1.
ואבדה חכמת חכמיו Jes. 29, 14.
חסן ישועת חכמת ודעת Jes. 33, 6.
וכל דבר חכמת בינה Dan. 1, 20.
וְחָכְמַת *constr.*:
וחכמת המסכן בזויה Eccl. 9, 16.
וחכמת־מה לחם Jer. 8, 9.
בְּחָכְמַת *constr.*:
חכם כחכמת מלאך 2 Sam. 14, 20.
מֵחָכְמַת *constr.*:
מחכמת כל־בני־קדם 1 Reg. 5, 10.
חָכְמָתִי *cum suff.*:
אף חכמתי עמדה לי Eccl. 2, 9.
וּבְחָכְמָתִי *cum suff.*:
ובחכמתי כי נבונתי Jes. 10, 13.
לְחָכְמָתִי *cum suff.*:
בני לחכמתי הקשיבה Prv. 5, 1.
חָכְמָתֵךְ *p.* חָכְמָתֵךְ *cum suff.*:
על־דבריך ועל־חכמתך 1 Reg. 10, 6.
השמעים את־חכמתך 1 Reg. 10, 8.
על־דבריך ועל־חכמתך 2 Chr. 9, 5.
חצי מרבית חכמתך 2 Chr. 9, 6.
ושמעים את־חכמתך 2 Chr. 9, 7.
ברב חכמתך ברכלתך Ez. 28, 5.
על־יפי חכמתך Ez. 28, 7.
שחת חכמתך Ez. 28, 17.
חָכְמָתֵךְ *cum suff.*:
חכמתך ודעתך Jes. 47, 10.
בְּחָכְמָתֵךְ *cum suff.*:
בחכמתך ובתבונתך Ez. 28, 4.
בְּחָכְמָתֵךְ *p. cum suff.*:
ועשית כחכמתך 1 Reg. 2, 6.
חָכְמַתְכֶם *cum suff.*:
כי הוא חכמתכם Dt. 4, 6.
חָכְמָתוֹ *cum suff.*:
שמעו את־חכמתו 1 Reg. 5, 14.
לשמע את־חכמתו 1 Reg. 10, 24.
לשמע את־חכמתו 2 Chr. 9, 23.
וְחָכְמָתוֹ *cum suff.*:
וכל־אשר עשה וחכמתו 1 Reg. 11, 41.
בְּחָכְמָתוֹ *cum suff.*:
את־העיר בחכמתו Eccl. 9, 15.
חכם בחכמתו Jer. 9, 22.
מכין תבל בחכמתו Jer. 10, 12.
מכין תבל בחכמתו Jer. 51, 15

cum suff.: בְּחָכְמָתָהּ
2Sam.20,22. אל־כל־העם בחכמתה
cum suff.: חָכְמָתָם
Ps. 107, 27. וכל־חכמתם תתבלע
Jer. 49, 7. נסרחה חכמתם

חָכְמוֹת

ע"כ ויקיד, וסן סכיוע סן חַכְמוֹת, חכמות סלעתי לעיל פקס חַכְמוֹת, וכן חָזוֹת [ע"ס], רִבּוֹת, צְלָלוֹת, עֲלָלוֹת, סכל יקיד, ולכל סמכנס נרשע. סמלגס מופעטס כדרך פזמוס נסופי־ות [ווי־סיי־ע], וקכמות נקוץ תַּרְגָּזָה נמר חָזָן, נסתכל יקיד נקנס, כי סס' נוסף, כמו לכל חָבְאָתָה [דכר' ל"ג ע"ן], נמר חָבְאָת, וסתמוכס חָבְאָת זכיית סן חָבָא, כאלו לפרש נספר דקדוק לי"ס.

n. f. sing. abstr. (forma secundaria usitatioris חָכְמוֹת ad s. nonlinum supra enumeratorum, cf. חֲלֻלוֹת), sapientia, suprema illa, ut quidem doctores antiqui perhibent, atque personalis, veluti in versiculo חָכְמוֹת בַּחוּץ תָּרְנָה, pro תָּרֹן 3 p. f. sing., sicuti תָּבְאָתָה (Deut. 33, 16.) pro תָּבְא = תְּבוּאַת.

LXX. ἡ σοφία.

Ps. 49, 4. פי ידבר חכמות
Prv. 1, 20. חכמות בחוץ תרנה
Prv. 9, 1. חכמות בנתה ביתה
Prv. 24, 7. ראמות לאויל חכמות

חָכְמָה

נלקוי כמו נענכי, וכמלל נלכיקל.

n. aram. (def. חָכְמְתָא), ab hebraico neque vi neque usu diversum. LXX. σοφία.

וְחָכְמָה

Dan. 5,11. וחכמה כחכמת־אלהין
Dan.5,14. וחכמה יתירה השתכחת

בְּחָכְמָה

Dan.2, 30. לא בחכמה די־אית בי

def.: חָכְמְתָא

די חכמתא וגבורתא דיי־
לה היא
Dan. 2, 20.
Dan. 2, 21. יהב חכמתא לחכימין
Dan.2,23. חכמתא וגבורתא יהבת

constr.: בָּחָכְמוֹת

Dan. 5,11. וחכמה כחכמת־אלהין
Esr. 7, 25. כחכמת אלהך דיי־בידך

חַכִּים

נלקוי ע"ן לו קוקל־, ולימו קכס, ונמלל לרוב נגמרא. ומסתמוכס עי' ספרי קרוי פנימים קף קנ"ג.

n. m. aram., in Gemara perusitatum (ad s. f. חָכִיר, אַחִים, זַקִּיק, חַמִּיד, רַצִּיב, כַּחִישׁ sexcentorumque aliorum), sapiens, spec. magus.

LXX. σοφός.

pl.: חַכִּימִין

Dan. 2, 27. לא חכימין אשפין

pl.: לְחַכִּימִין

Dan. 2, 21. יהב חכמתא לחכימין

def. pl.: חַכִּימַיָּא

Dan. 5, 15. העלו קדמי חכימיא

def. pl.: וְחַכִּימַיָּא

Dan. 2, 13. וחכימיא מתקטלין

pl. constr.: חַכִּימֵי

Dan.2,12. להובדה לכל חכימי בבל
Dan. 2, 18. עם־שאר חכימי בבל
Dan. 2, 48. על כל־חכימי בבל
Dan. 4, 3. קדמי לכל חכימי בבל
Dan. 4, 15. די כל־חכימי מלכותי
Dan. 5, 8. עללין כל חכימי מלכא

pl. constr.: לְחַכִּימֵי

Dan. 2, 14. לקטלה לחכימי בבל
Dan. 2, 24. להובדה לחכימי בבל
Dan.2,24. לחכימי בבל אל־תהובד
Dan. 5, 7. ואמר לחכימי בבל

חֵל

v. s. r. חוֹל *p.* 379.

חָל

profanum, v. s. r. חָלַל *p.* 400.

חֲלָא

פעל לק־עובר כ"ף נגוב, כי נד"סנ ע"ו, י"נ, סוף נמר קלס ע"ג, וסמלגס כסוי ווסס וקלוסס [שמוען־נעדעקען, רק־סעען], ותנין נוסס סמס חֲלָאָה ע"מ חֲטָאָה מן קעק, ותעלות פזמס כסוי וקפוי נכללן, כלמר נקלס בדוק וקנוסס מעווי סלמוזוכן, ולק כמו שקשנו כניס מעכין קלי ומלוס, לעלמר כל סקולק ילקק. נכוומי זכמ נדומס לו ונמכוון hüll-en] וכן נגרמני [l. cel, cul] hehl-, ודוק. נגמרק נ"כ החֲלָיא קפיק קלקס, כמו מעות שסקלילו, וכנדף לל מעות שסקלילו.

verb. inusit. (siquidem 2 Chr. 16, 12. pro חֲלָה dicitur), luto obtegere, rubiginem trahere, gemar. חֲחֲלָיא. Vis primaria non in commaculando, sed simpliciter in *cel*-ando, oc-*cul*-endo continetur, uti linguarum ceterarum comparatio supra instituta evincit.

חֲלָאָה

ע"נ ע"מ חֲטָאָה, וסלגן כסוי סוסוס וסקלוסס [שמוען־דעקקע, רקסע], עי' סזכמ.

n. f. (ad s. f. חֲטָאָה), tegumentum luti, aerugo.

c. h finis.: חֲלָאָתָה

Ez. 24, 6. סיר אשר חלאתה בה

cum suff.: חֲלָאָתָהּ

Ez. 24, 11. תתם חלאתה
Ez.24,12 רבת חלאתה באש חלאתה

cum suff.: וְחֶלְאָתָהּ

Ez.24,6. וחלאתה לא יצאה ממנה

חֲלָאִים

v. s. חֲלָיֵי *aa r.* חֲלָה *p.* 498.

חָלַב

פעל לק־עוכר כ"ף נגוור, וסמלגס על סזכמ כאזכ סנעתי לעיל פקס קלף, לומר עיקס וסיכס קליקס וסלנקס ולויס קלל דנכ [שמגל־יעען, -סמגנען־שעי־כען], כי קוטב פזכמ חָלַב [פס' מקלנ מוצג ועמיי], וכן לָב [אזכ מעכו לֵב], אָלַף, דָּלַף [מסמלל מסקליקס ועיקס וסקיכס וסקעזכוס נדנכ [ויך סיכיעסנען] על סכוילה, וכן סתעלות נזכמ רומי lib-are], שָׁלַב, לָוַה, רָלַף, סָלַף, שָׁלַף, חָלַף וכדומס, ושלוב סכוומס עי' פקס פזכיס סקלס ונסכנוכוס. עי' עוד מכוון לקר על פזכמ פקס חָלַב.

verb. inus., adhaerere, adhaerere, quam verbi vim primo insitam explicuimus s. v. אָלַף; cognata sunt vv. דָּלַף, אָלַף (hingleiten, sich hinziehen, lat. *lib*-are), לָב (unde לֵב), שָׁלַב, דָּלַף, סָלַף, חָלַף, שָׁלַף, quibus omnibus subest eadem radix *laf* (*lab*, *lav*), gr. ἀ-λείφ-ειν, sanscr. *lip*. Eadem radix, uti infra demonstrabitur, habet etiam vim albescendi, in eaque significatione consentit cum lat. *alb*-us, gr. ἀλφ-ός, sabinice *alp*-, unde חֶלְבָּה, sicuti gr. γάλακ, lat. *lac* cum n. λευκός cognata sunt.

חֶלֶב

ע"ו ונכנוי חֶלְבִּי, וסלגן סכוול ופזכ יעוף ויקעיך סלקס [סי־נעסעכדעס, פֶּלִיעסעכדעס] ופוס לפס [מילך], וכן נגרמני מזכמ נדומס לו לל"ק Milch] [*lac*=m-*lac*] וכנוומי, [*mulg.* לוקס סניקוי סוס לק יסניק מכמס עעמיס; ל' לפרוש ותעלות סקלב יין זייכות לעכין נוילה, כי גס למיס וכדומס סכוילה. ג' נדוק וסנוסס תעלות סקלב מעכין סלוגן, כלזכ יפוסק ע"י נגוכות נלקמי. ג' גס נזקר לגוכות סתעלות רק מלוגן, ולק כמו שקשנו חוקקי סלאון מעכין עיקס. וכ"ל שהשכח חֶלֶב לוס מככו מכוומו עכין לוגן ווווב [ווי־ס ויי־ן], ול"ל סזכמ נסכלף על עֶלֶב [עכין כסוף וסלגן פכיס], לְבֵן, ולפזכ גס עֶלֶב, וכן סזכמ נזקפי gr. ἀλφ-ός] מעכב כילוע נדקדוק [l. *alb*-, sab. *alp*-], וכן כיוכי וכומי סזכמ זל קלב מלוגן לו מיץ לבן [*yalak*. l. *lac* cf. *yalîrh*] וכדומס, ותכין נוס סזכמ חֶלְבּוֹן נתרגוס לעיין סלוגן נגיכס [פיי־ל־ווי־ס], וכן לְבֵנָה בייצה נגמרק, ולולי כמוסו יֵין חֶלְבּוֹן כיקוקלק, כלזכ פרשו רכיס, וכן חַלְבְּרִיז מין פרק לבן, כלזכ יגולק נעכון, כי יֵרֵק סוף־.

n. m. (c. s. חֶלְבִּי), aliquid leniter fluens, spec. *lac*, latine et germ. (*lac*, Milch) simili de radice. Verum tamen ea hujus nominis deductio aberrare a vero videtur, primum quia notio manandi non singulari modo in lac quadrat, ut inde ejus nomen petitum esse veri simile sit; deinde usus nominis, in aramaico potissimum sermone, nullam habet liquoris, sed potius albi coloris notionem, estque etiam in ceteris linguis nomen lactis a colore tanquam nota ea, qûa potissimum distinguitur, desumtum. Quare v. חָלַב cognatum esse puto cum vv. עָלַב (pallescere), לָבַן, לָעַב, forsitan etiam עָלַם, quae omnia vim *albescendi* participant. LXX. γάλα, γαλαθηνός; πιότης, στέαρ; ῥήσεις σεμναί.

Ex. 3, 8. 17. אל־ארץ זבת חלב
Ex.13,5. 33,3. ארץ זבת חלב ודבש
Lev. 20, 24. זבת חלב ודבש
Num. 13, 27. זבת חלב ודבש הוא
Nu.14,8. 16,13. 14. זבת חלב ודבש
Dt. 6, 3. ארץ זבת חלב ודבש
11, 9. 26, 9. 27, 3.
Dt. 31, 20. זבת חלב ודבש
Jos. 5, 6. ארץ זבת חלב ודבש
Jud. 5, 25. מים שאל חלב נתנה
1 Sam. 7, 9. טלה חלב אחד
Prv.30,33 כי־מיץ חלב יוציא חמאה
Jes. 7, 22. מרב עשות חלב
Jer.11,5. 32,22. ארץ זבת חלב ודבש
Ez. 20, 6. 15. זבת חלב ודבש
Joel 4, 18. והגבעות תלכנה חלב

וְחֶלֶב

Gn. 18, 8. ויקח חמאה וחלב
Cant. 4, 11. דבש וחלב תחת לשונך
Jes. 55, 1. ובלא מחיר יין וחלב

יֶהָלֶב

Jud. 4, 19. ותפתח את־נאוד החלב
1S.17,18. ואת עשרת חריצי החלב

בְּחֶלֶב

Cant. 5, 12. רחצות בחלב

פֶּחָלֶב

Job. 10, 10. הלא כחלב תחיכני

מֵחָלֶב

Gn. 49, 12. ולבן־שנים מחלב
Jes. 28, 9. גמולי מחלב
Thr. 4, 7. צחו מחלב

cum suff.: חֶלְבִּי

Cant. 5, 1. שתי ירני עם־חלבי

cum suff.: חֶלְבְּךָ

Ez. 25, 4. והמה ישתו חלבך

חֶלֶב

ע"ו כמו חֵלֶב, לק נסמן חֵלֶב, ומכוון יזוע מסקוזס, ולפזכ למסמוכס זע כי גס לְבֵן־ מסמען מן לָבֵן, נזמיון מכוון על לָבֵן. לנעת כניס הסמן פס לינכו מסמוכס נפני עלמס, כי סנני נסמך לו מסנוליים קו מכפלי־קען לכוז ג"כ נזקני זמוק, כמו עֵקֶב, יָפֶה, אֵבֶל־ וכדומס.

n. m., sicuti חֵלֶב, constr. חֶלֶב, ad s. f. לְבֵן־ (Gn. 49, 12.) a n. לָבָן (= לֵבֶן), יָפֶה, אֵבֶל, עֵקֶב, a nn. עֲקֵב, אָבֵל, יָפֵה. Alii hunc constructivum vel a forma segolata חֶלֶב vel a kamezata חָלֵב factum ajunt.

Prv. 27, 27. ודי חלב עזים
Jes. 60, 16. *וינקת חלב גוים

בַּחֶלֶב

Ex. 23, 19. 34, 26. גדי בחלב אמו
Dt.14,21. לא־תבשל גדי בחלב אמו

חֶלֶב

לו חֵלֶב ע"ו ונכנוי חֶלְבּוֹ ומכנוי חֶלְבִּים. סמלגס לפי סזכמ לזכ לניע לך פיסס ודלן עפס ונכיקוס זוען ויסיק [פעט־ינק־ייע, נעל־יענס־ייע], ותמלוסו מעכין ויקס ויסיק, סול סזוען, וכן נזפתי עכע זוען מזכמ וס [לפס], ומסזקל על לנ נכללן לכיל, נלזכ גנס לקלנ סזכמ חֶלֶב, וכן נלקע סתעלות נלקמי נזפ תֵּלֵב מזכמ תֶּלֶב [נו־וווסמען], לומר סנוסף ומלזון.

vel חֵלֶב n. m. (c. s. חֶלְבּוֹ; pl. חֶלְבִים) adeps, pinguedo, a v. חָלַב I., cujus radix לָב (unde et לֵב, sicuti תֶּרֶב aram. a v. תָּרַב, vi augescendi, pinguescendi) cohaeret cum graeca λιπ, unde λίπα, λιπάω, λιπαρός, λιπόω, ἀλείφειν. LXX. στέαρ, μυελός, γάλα, ἀπαρχή, θυσία; στόμα.

Gn. 45, 18. ואכלו את־חלב הארץ
Ex. 23, 18. ולא־ילין חלב־חגי
Lev. 3, 16. כל־חלב לה'
Lev. 3, 17. כל־חלב וכל־דם
Lev. 4, 8. ואת־כל־חלב פר
Lev. 4, 31. 35. כאשר הוסר חלב
Lev. 7, 23. כל־חלב שור וכשב
Lev. 7, 25. כי כל־אכל חלב
Lev 16, 2.5. ואת חלב החטאת
Num. 18, 12. כל חלב יצהר
Num. 18, 12. וכל־חלב תירוש
Dt. 32, 14. עם־חלב כרים
Dt. 32, 14. עם־חלב כליות
Dt. 32, 38. אשר חלב זבחימו
Ps.63,6. במו חלב ודשן תשבע נפשי
Ps. 147, 14. חלב חטים ישביעך
Ez. 39, 19. ואכלתם־חלב לשבעה
Ez. 44, 7. את־לחמי חלב ודם
Ez. 44, 15. לחקריב לי חלב ודם

וְחֶלֶב
Lev.7,24. וחלב נבלה וחלב טרפה
Jes. 1, 11. וחלב מריאים
Jes.43,24. וחלב זבחיך לא הרויתני
הַחֵלֶב
Ex. 29, 13. את־כל־החלב
Ex.29,13. ואת־החלב אשר עליהן
החלב והאליה ואת־
Ex. 29, 22. החלב
את־החלב המכסה את־
Lev. 3, 3. 14. הקרב
Lev. 3, 3. 14. ואת כל־החלב
Lev. 3, 4. ואת־החלב אשר עלהן
10. 15. 4, 9. 7, 4.
Lev. 3, 9. ואת־החלב המכסה
Lev. 3, 9. ואת כל־החלב
Lev. 4, 8. את החלב המכסה
Lev. 4, 8. ואת כל־החלב
Lev. 7, 3. ואת החלב המכסה
Lev. 7, 30 את־החלב על־החזה
Lev. 7, 31. את־החלב המזבחה
Lev. 7,33. ואת־החלב מבני אהרן
Lev. 8, 16. ויקח את־כל־החלב
Lev. 8, 25. ויקח את־החלב
Lev. 8, 25. ואת־כל־החלב
Lev.9,10. ואת־החלב ואת־הכלית
Lev. 17, 6. והקטיר החלב
Jud. 3, 22. ויסגר החלב בעד הלהב
1 S. 2, 15. בטרם יקטרון את־החלב
1 S. 2, 16. קטר יקטרון כיום החלב
Ez. 34, 3. את־החלב תאכלו
כְּחֵלֶב
Lev. 4, 26. כחלב זבח
כַּחֵלֶב
Ps 119 70. טפש כחלב לבם
מֵחֵלֶב
1 Sam.15,22. להקשיב מחלב אילים
2 Sam. 1, 22. מחלב גבורים
Ps. 73, 7. יצא מחלב עינמו
Ps. 81, 17. ויאכילהו מחלב חטה
Jes. 34, 6. הדשנה מחלב
Jes. 34, 6. מחלב כליות אילים
Jes. 34, 7. ועפרם מחלב ידשן
constr.: חֶלֶב
*Jes. 60, 16. וינקת חלב גוים
constr.: וַחֲלֶב
Dt. 32, 14. וחלב צאן
cum suff.: חֶלְבּוֹ
Lev. 3, 9. חלבו האליה תמימה
Lev.4,19. ואת כל־חלבו ירים ממנו
Lev. 4, 26. ואת־כל־חלבו יקטיר
Lev. 7, 3. ואת כל־חלבו יקריב
Num.18,29. מכל־חלבו את־מקדשו
Num.18,30.32. בהרימכם את־חלבו
cum suff.: בְּחֶלְבּוֹ
Job. 15, 27. כי־כסה פניו בחלבו
cum suff.: חֶלְבָּהּ
Lev. 4,31.35. ואת־כל־חלבה יסיר
cum suff.: חֶלְבֶּם
Num. 18, 17. ואת־חלבם תקטיר
cum suff.: חֶלְבְּמוֹ
Ps. 17, 10. חלבמו סגרו פימו
cum suff.: חֶלְבְּהֶן
Lev. 8, 16. 25. ואת־חלבהן
pl.: חֲלָבִים
Lev. 8, 26. ויקח על־החלבים
Lev.9,19. ואת־החלבים מן־השור
Lev.9,20. את־החלבים על־החזות
Lev. 9, 20. ויקטר החלבים
Lev.9,24. את־העלה ואת־החלבים
Lev.10,15. על אשי החלבים יביאו
2 Chr. 7, 7. ואת־החלבים
pl.: וַחֲלָבִים
2 Chr. 35, 14. העולה והחלבים

pl. constr.: חֶלְבֵי
והקטיר עליה חלבי
Lev. 6, 5. השלמים
ואת־המנחה ואת חלבי
1 Reg. 8, 64. (bis) השלמים
2 Chr. 7, 7. ואת חלבי השלמים
pl. constr.: בְּחֶלְבֵי
בחלבי השלמים
2 Chr. 29, 38. ובנסכים
pl. c. suff.: וּמֵחֶלֶב בֶּהֱמָתָן
Gn. 4, 4. מבכורות צאנו ומחלבהן
חֶלְבּוֹן
שעֵּף לעיר נתרן לכם חֶלְבּוֹנָה, ועוד היום הזה קוראים לותם כזב הזה, לו נתסר הסופי חֶלֶב [שלעפֿאַק]. וכראם נתין קסם שהתכוון כזה מענין קלג, ונשתא תרגם התתרגם והסוסי וסותכום ועקילם מענין קלג ודוק.
n. pr. urbis syriacae, caput provinciae Chalyboniticae, gr. Χαλυβών, syr. Cholob, arab. Chalab (Aleppo), a v. חָלַב, pingue, fertile esse. Ezech. 27, 18. יֵין חֶלְבּוֹן. LXX. Οἶνος ἐκ Χελβών. Hieron. *Pro vino pingui, quod interpretatus est Symmachus, et apud Aquilam et Theodotionem, et in ipso Ebraico habetur vinum de Chelbon.* Polychronius Symmachum Χαλβάνην vertisse tradit. Theodoret.: οἶνος λιπαρὸς ἐκ Χελβών.
Ez. 27, 18. ביין חלבון
חֶלְבְּנָה
ג"כ לסתין תין ארך [גאלבאנום], תכוף ריתו לתרתוק, וגדל נתרס, וכזה סוכתי נקרא חֶלְבְּנָא, וכראם שזתו תקנו כתוין תזאל.
n. f. gummi syriacum acriter olens; fruticem, cujus de radice destillat, *stagonitin* Plinius appellat (H. N. 12, 56.). Dioscorides 3, 97. Χαλβάνη, inquit, ὀπός ἐστι νάρθηκος ἐν Συρίᾳ γεννωμένου, ἔστι δὲ αὐτῆς ἀρίστη λιβανοειδής, ὀσμὴ βαρεῖα. Syr. *chelbonito*, LXX. Χαλβάνη, Vulg. *galbanum*.
וְחֶלְבְּנָה
Ex. 30, 34. נטף ושחלת וחלבנה

חָלַד

פעל כותד ולפ־עוכר כ"פ נכנוסות, וכתלנס כלתלו תתפוסיס ללפ נרך, קולס תתלותו כתפר תגלוי, תס תזכיל ותקיון תגוולים. קוענו תסתלס וסתתכם ליתס ותלפנס תעלתס וכיתסס [פֿעריעדיגן, -תילגען], וכן נתתת עכין תקלדס נגתרת, כתו תסכין קלוד [לפרוס רפ"י נפון ועתון], תקליד וסתקיק], ותלכ כרדף על עלס, אגס לו תתכוון אל תנפנס, ותקערך להשוי ו לקתן. ותוס תסזאל על כסוי דבר קלאתס, לו תקלאתס, לותר ליתס דבר קלאתס [רתסע לוסיתגען], כי כסוי כוס תנפנע עתס תדבר, וכי גס לקלאך רתקי כוס. ותקע לפ"ו שתכהו תזכה חֲלַד נרדוף על טָה ובדוסתס, וכן נזאפי ערב, ונגערת ונקרתי נתכוון כוס עוד חָלָה לתיסיו, לותר עתיפס וכסוי ותתיכת דבר, ד"ת תתלנוס, ותוס חָלוּד כתו תעתפס [סילגען], ולוק סיעו.
vrb. trans., 1) occulere, celare, velare, abscondere (syn. עָלַם), unde gemar. חֲלַד, absconditus, abscondidit; spec. aeruginem inducere, qua ipsa res tanquam tegumento absconditur (v. חֶלְאָה, חָלָא). Radix est חָדַל, cui cognata sunt vv. חָטָה, חָדַז, unde חִדּוּז, amictus, velamen, gr. λαῖφ. 2) fodere, syr. *chalad*, arab. *khalada*, unde gem. חֲחַלְדִיד (veluti חֲחַפְרִיל; syn. אֶת־הָאָרֶץ).

חָלָד
ג"ו וכנכוי חֻלְדָּה, וסרלון כתו עולס, עת תנפוכס וסעתוכס וסכנתיכס וסכתוסס [דוכתלס, פֿעריתלגעט, פֿעד־עלייעכעט, תוכנעגרעכעט ניין], ותוס תעולס, לו תעתיד, לו תעולות ותי־קן, וכן לעולס תתכוון כוס תענין תעלתס. ותנין כוס לין תזאלות כתו נעולס תניכס: ל' כתו תעתיד ותכתות [נוקופֿגן], ותנכריס יקוס חלד, תרלון יותר תנכריס תכלות תקוותכס נקור תסלנלך [עי' תכנות עולס]. כ' תנל ותקן תכוות תקיכס וקיוכס [וועלט], ונזאל תקוקר תסתע לעגס, וכן נעולס, זהוז תנל, וכן כיוכי תסזאל כוס [αἰών]. ותנין כוס חלד נתכוון קי עולס כוס, וכן עולס [וועלטי־קייע], ותקיס תקלד תסתן אל לכבי נדק לפ"ו, וכן לדס לפעתיס [כוס' ו' וז לוכ לל"ג, ל"ג]. נגתרת חֲלוּדָא כוס, כסוי חלאתס, וכן חַלְדּוּ נתרגוס.
n. m. (c. s. חֶלְדֵּי), sicut עוֹלָם, tempus tenebricosum, velatum, immensum atque interminatum, 1) tempus futurum, res eventurae Job. 11, 17. (cf. חֲרְבוֹת עוֹלָם, Jes. 58, 12. 61, 4.). R. Levi זְמַן יִתֵּר בָּהֶתֵר וּמַזְהִיר יוֹתֵר מִצַּחֲרִים: טוֹב בָּהֶתֵר וּמַזְהִיר יוֹתֵר מִצַּחֲרִים: (Zukunft). Trg. מִמְשַׁהַר יוֹמֵיהוֹן. LXX. יְקוּם גְּוִישְׁמָךְ הֲהַלַּךְ בְּגַרְגְּוִישְׁתָא ἐκ μεσημβρίας ἀνατελεῖ σοι ζωή. 2) mundus, orbis terrarum, a finibus immensis oculisque hominum latentibus, vel a natura subsistendique ratione obscura atque ignota; sicuti עוֹלָם et αἰών N. T., etiam de vita mundana, vel physice vel moraliter (syn. חַיֵּי עוֹלָם et עוֹלָם abs. (Weltlichkeit); מָתֵי מֵחֶלֶד, homines de aevo i. e. hujus vitae voluptatibus dediti, spe futurae abjecta. Aq. τεθνηκότες ἐκ καταδύσεως. Symm. νεκροί ἐνδεδοκότες. LXX. γῆ οἰκουμένη, ὑπόστασις.

חֵלֶד *p.*
Job. 11, 17. ומצהרים יקום חלד
Ps. 49, 2. האזינו כל־ישבי חלד
Ps. 89, 48. זכר־אני מה־חלד
מֵחֶלֶד
Ps. 17, 14. ממתים מחלד
cum suff.: וַחֲלָדַי
Ps. 39, 6. וחלדי כאין נגדך
חֹלֶד
ג"ו כנוי לתין ארן תפרפר [מוילוותוף], ונגערת גכ תנקנס חֻלְדָּה, ונקרת כן לדעת תגתרת תעניו כניס ותקיכס [כ"י תתר ארנס תקנס], ותקיכס קוותיכס ארנס תרוס, לותר ע"ס שקופר נתקן קסוכות], ונקתת כן תכוון תפעל נגתרת, כתו: תקליד תקנ"ס לפניכן אֶת תתקן, לותר תקליל, וכן נערני וסוכסי.
n. m., talpa, f. gemar. חֻלְדָּה, a v. חָלַד II., vi fodiendi (שַׁרְצָא חַרְצָא, חַרְצָא). LXX. γαλῆ.

הַחֹלֶד
Lev. 11, 29. החכד והעכבר
חֻלָּה
ד זן
פעל כודד כנ תכוך, ותפלנס תזוכת לנלוס תתתוכת ותכני תנרנס. ק' סיות תקוכל ונעל תסון, תדוכת ותעוכס, כתנל ותתלנ [לייעגן, קנאקנקן, קיע־תגן], ותקזיקו תדוכת וכתילס לתנכנ לפ"ו, וכן תתתוכת נהודו ופרסי נזרע וה, לכן יוכל [s. *kâlaj*; p. *kâli*-den] וכן נרוסי ויוכי תגרוך וכלני [l. *cell*-o κελλ.]. כ' נתתוכת חֻלָּה נתכוון כָּל, לותר שפיכס ופלוך תתיוכת ותדוך [שתיקגען], ותזוי עי' תקק כלל. ג' ענר על דבר תנס וכנס, לותר תגרס ונזאוג [שגרייבעלן], וכן כתנל על תקלקת תדבור ותגרס כך, תתקכוכת ודריסס לל פלוני [שתייבעלן, ערבלע־גען], לכן בתכוון סוס רק נכגין תכבד, ולתקקר תזרס דע שנשפת יין כזרע וכתכוון. ודע שתכוון תרקוזן חֻלָּה יוכל לסיות כתו חָל לקען, לותר תוכס ותקוכל [סגרווזוכדעג ויין], ותוס חַתּוֹת לפגר שהוס תקור קל תן קלל, כלפר נתלס נתזוס, שַׁנּוֹת, זַמּוֹת וכדומס.
v. intr. vi latissima usitatum ac tripartito distinguendum: 1) perpeti, aegrotare, moerere, propr. per-*cell*-i, decumbere, sanscr. *kalaj*, pers. *kâl*-den, gr. κέλλ-ειν, lat. *cell*-ere. Par atque aequalis videtur esse rad. חָל (unde חַתּוֹת, inf. Qal, ad s. infinitivorum חַתּוֹת, שַׁנּוֹת, זַמּוֹת); 2) ornare, decorare, a rad. חָלַל = חָלַל (כָּלַל) q. v. 3) Pi. חִלָּה mulcere, emollire, adulari, favorem, gratiam atque opem alicujus verbis blandis implorare, gr. κηλ-εῖν. LXX. I. ἀῤῥωστεῖν, ἀσθενεῖν, ἐλλείπειν, κακῶς ἔχειν, κοπιᾶν, μαλακίζεσθαι, μετριάζειν, πονεῖν, τιτρώσκειν; ἀλίσκειν, ἐνοχλεῖν, παρενοχλεῖν; II. καταδέεσθαι, *Pi.* δέεσθαι, ἐξιλᾶσθαι, ζητεῖν, θεραπεύειν, λιτανεύειν. חֳלָה, ἀῤῥωστος; חֹלִי, ἀῤῥωστία; רָפָה חֹלִי, ἀῤῥωστία; מַחֲלֶה, κλῆρος (נָחָה), πάσχειν, φλεγμαίνειν; נַחֲלָה prt. f. ἀλγηρός, ὀδυνηρός; הַחֲלָה, βασανίζειν; הַחֲלִי (= חֲחַלִי), πληγή; denique persaepe, permutatione insulsa: ἄρχεσθαι.
1 Reg. 14, 1. בעת ההיא חלה אביה
לעת זקנתו חלה את־
1 Reg. 15, 23. רגליו
1 Reg. 17, 17. חלה בן־האשה
2 Reg.13,14. ואלישע חלה את־חליו
2 Rg.20,1. בימים ההם חלה חזקיהו
2 Rg.20,12. כי שמע כי חלה חזקיהו
בימים ההם חלה
2 Chr. 32, 24. יחזקיהו
Jes. 38, 1. חלה חזקיהו למות
Jes. 39, 1. כי חלה ויחזק
2 *perf. fem.*: חָלְיָת
Jes. 57, 10. על־כן לא חליתי
1 *perf.*: חָלִיתִי
1 S. 30, 13. כי חליתי היום שלשה
Prv. 23, 35. הכוני בל־חליתי
Jes. 33, 24. ובל־יאמר שכן חליתי
1 *perf.*: וַחֲלִיתִי
Jud. 16, 7. וחליתי והייתי כאחד
11. 17.
3 *pl.*: חָלוּ
Jer. 5, 3. הכיתתם ולא־חלו

part.: חֹלֶה
Gn. 48, 1. הִנֵּה אביך חלה
1 Sam. 19, 14. ותאמר חלה הוא
1 Sam. 22, 8. ואין־חלה מכם עלי
1Reg. 14, 5. אל־בנה כי־חלה הוא
2Reg. 8, 7. ובן־הדד מלך־ארם חלה
2Reg. 8, 29. ביזרעאל כי־חלה הוא
2 Chr. 22, 6. ביזרעאל כי־חלה הוא
Neh. 2, 2. ואתה אינך חולה
part.: וְחֹלֶה
Mal. 1, 8. וכי תגישו פסח וחלה
part.: חֲחֹלֶה
Mal. 1, 13. ואת־הפסח ואת־החולה
part. fem.: חוֹלָה
Eccl. 5, 12. יש רעה חולה
Eccl. 5, 15. וגם־זה רעה חולה
part. fem.: הַחוֹלָה
Ez. 34, 4. החולה לא־רפאתם
Ez. 34, 16. ואת־החולה אחזק
part. fem.: כְּחוֹלָה
Jer. 4, 31. קול כחולה שמעתי
p. fem. constr.: חוֹלַת
Cant. 2, 5. כי־חולת אהבה אני
p. fem. constr.: שְׁחוֹלַת
Cant. 5, 8. שחולת אהבה אני
inf. c. suff.: בְּחָלְתּוֹ
Jes. 38, 9. מלך־יהודה בחלתו
inf. c. suff.: בְּחָלוֹתָם
Ps. 35, 13. בחלותם לבושי שק
3 imperf.: וַיֶּחֱלֶא
2 Chr. 16, 12. ויחלא אסא
3 impf. apoc.: וְיֶחֱל
2 Reg. 1, 2. אשר בשמרון ויחל
Nif-al: נֶחֱלָה
1 perf.: וְנֶחֱלֵיתִי
Dan. 8, 27. נהייתי ונחליתי ימים
3 perf. pl.: נֶחֱלוּ
Jer. 12, 13. נחלו לא יועלו
Am. 6, 6. ולא נחלו על־שבר יוסף
part. fem.: נֶחֱלָה *sg.*
Jes. 17, 11. ביום נחלה וכאב אנוש
Jer. 10, 19. אויי־לי על־שברי נחלה
Jer. 14, 17. מכה נחלה מאד
Jer. 30, 12. נחלה מכתך
Nah. 3, 19. נחלה מכתך
part. pl.: הַנֶּחֱלוֹת *fem.*
Ez. 34, 4. את־הנחלות לא חזקתם
Ez. 34, 21. תנגחו כל־הנחלות
Pi-el: חִלָּה *3 perf.*
Dt. 29, 21. אשר־חלה יי בה
2Chr. 33, 12. חלה את־פני יי אלהיו
1 perf.: חִלִּיתִי
1 Sam. 13, 12. ופני יי לא חליתי
Ps. 119, 58. חליתי פניך בכל־לב
3 prf. pl.: וְחִלּוּ
Job. 11, 19. וחלו פניך רבים
1 pl.: חִלִּינוּ
Dan. 9, 13. ולא־חלינו את־פני יי
inf. constr.: לְחַלּוֹת
Zach. 7, 2. 8, 21. לחלות את־פני יי
inf. constr.: וְלַחֲלוֹת
Zach. 8, 22. ולחלות את־פני יי
impt. apoc.: חַל־
1 Reg. 13, 6. חל־נא את־פני יי
impert. pl.: חַלּוּ־
Mal. 1, 9. חלו־נא פני־אל
3 impf. apoc.: יְחַל
Ex. 32, 11. ויחל משה את־פני יי
1 Reg. 13, 6. ויחל איש־האלהים
2Reg. 13, 4. ויחל יהואחז את־פני יי
Jer. 26, 19. ויחל את־פני יי
3 pl.: יְחַלּוּ

פניך יחלו עשירי עם Ps. 45, 13.
רבים יחלו פני־נדיב Prv. 19, 6.
Pu-al: חֻלֵּית
2 perf.: חֻלֵּיתָ
גם־אתה חלית כמונו Jes. 14, 10.
Hif-il: הֶחֱלֵה
1 perf.: הֶחֱלֵיתִי
וגם־אני החליתי הכותך Mich. 6, 13.
3 pl.: הֶחֱלוּ
החלו שרים Hos. 7, 5.
part. fem.: מַחֲלָה
תוחלת ממשכה מחלה לב Prv. 13, 12
inf.: *הַחֲלִי
*ויי חפץ דכאו החלי Jes. 53, 10.
Hof-al: הָחֳלָה
1 perf.: הָחֳלֵיתִי
מן המחנה כי החליתי 1Reg. 22, 34.
מן־המחנה כי החליתי 2Chr. 18, 33.
כי החליתי מאד 2 Chr. 35, 23.
Hitpa-el: הִתְחַלָּה
inf. constr.: לְהִתְחַלּוֹת
ויצר לאמנון להתחלות 2 Sam. 13, 2.
impt. apoc.: וְהִתְחַל
שכב על־משכבך והתחל 2Sam. 13, 5.
3 impf. apoc.: וַיִּתְחַל
וישכב אמנון ויתחל 2 Sam. 13, 6.

חֲלִי

ג״ז ונספסק חֲלִי, וסכני חֲלָיִם, וסלגס מדוס וקפציץ ותקוסל [קרצ׳נקס״ע], ולפעמים גם מפגע ותבורס, או מעגב ותוגס ומרק־כוס, או מרע המוסכי וכדומס. ולע שסתימוס חֲחֲלֵי כיפעים כ״ג ו׳ לל״ק נמר חֲחֲלֵי, וסומר מקעק נסנול, לודות הצווי כסלפכיו.

n. m. (in p. חֲלִי; c. art. fort. הַחֳלִי Jes. 53. pro הַחֳלָיִם; pl. חֳלָיִם), morbus, plaga, moeror, aegritudo, etiam de morbo animae, h. e. peccato, moraliter. LXX. ἀῤῥωστία, ἀῤῥωστεία, νόσος, πόνος, μαλακία, μαλακίζεσθαι, τραῦμα (חָלָה = חָלַל) ἁμαρτία.

גם כל־חלי וכל־מכה Dt. 28, 61.
תמיד חלי ומכה Jer. 6, 7.
אך זה חלי ואשאנו Jer. 10, 19.
הַחֳלִי
חפץ דכאו החלי Jes. 53, 10.
p. חֳלִי
והסיר יי ממך כל־חלי Dt. 7, 15.
וידוע חלי Jes. 53, 3.
p. הַחֳלִי
יצאו מעיך מן־החלי 2 Chr. 21, 15.
וְחָלִי
וחלי רע הוא Eccl. 6, 2.
לְחָלִי
לחלי לארן מרפא 2 Chr. 21, 18.
כל־ראש לחלי Jes. 1, 5.
מֵחָלִי
אם־אחיה מחלי זה 2 Reg. 1, 2.
לאמר האחיה מחלי זה 2Reg. 8, 8. 9.
cum suff.: חָלְיוֹ
ויהי חליו חזק מאד 1 Reg. 17, 17.
ואלישע חלה את־חליו 2Reg. 13, 14.
עד־למעלה חליו 2 Chr. 16, 12.
יצאו מעיו עם־חליו 2 Chr. 21, 19.
וירא אפרים את־חליו Hos. 5, 13.
cum suff.: וְחָלְיָן
וחליו וקצף Eccl. 5, 16.
cum suff.: בְּחָלְיָן
בחליו לא־דרש את־יי 2 Chr. 16, 12.
כל־משכבו הפכת בחליו Ps. 41, 4.
cum suff.: מַחֲלָיִן
ויחי מחליו Jes. 38, 9.

pl.: וְחָלִים
וחלים רעים ונאמנים Dt. 28, 59.
pl.: בְּחָלִיִּים
ואתה בחליים רבים 2 Chr. 21, 15.
pl. c. suff.: חֳלָיֵנוּ
אכן חלינו הוא נשא Jes. 53, 4.
מַחֲלָה

ג״ז וסלגס מופצעת. נדמיון לל קלי לעיל. סמקל מקל מַדְוֶה, מַטֶּוֶה.

n. m. abstr. (ad s. f. מַחֲלָה, מַדְוֶה, מַטֶּוֶה), aegrotatio. LXX. νόσος, θεράπων φρόνιμος.

constr.: בְּמַחֲלֵה
במחלה מעיך 2 Chr. 21, 15.
cum suff.: מַחֲלָתוֹ
רוח איש יכלכל מחלהו Prv. 18, 14.
מַחֲלָה

ג״כ, נדומס לל מקלס סוכר, וספספצ לך למופר.

n. f., aegrotatio, morbus. LXX. νόσος, μαλακία.
והסרתי מחלה מקרבך Ex. 23, 25.
כל־נגע כל־מחלה 1 Reg. 8, 37.
כל־נגע וכל־מחלה 2 Chr. 6, 28.
הַמַּחֲלָה
כל־המחלה אשר־שמתי Ex. 15, 26.
מַחֲלִי

ג״ו ע״ת מלבוש, מבוע, ומכווכס כמו מקלס, וכלקצ מקמוסס בל״ס, ומופס כיוסס מסמים לפכיו.

n. m pluralet. (ad s. f. מַלְבּוּשׁ, מַבּוּעַ), morbus. LXX. μαλακία.
pl.: בְּמַחֲלִיִּים
במחלים רבים 2 Chr. 24, 25.
תַּחֲלֻאָה

ג״ו ומכוי תַּחֲלֻאִים וספקן תַּחֲלוּאִי, וסלגס מכמוכות ותוגות וכקלוות, וכמעצ בדומס לל מקודמים. סמקל מזקל תמרוק, תעכוב, תמרור, תכוסס.

n. m. pluralet. (ad s. f. תַּמְרוּק, תַּחֲנוּם, תַּמְרוּר, תַּכְבּוּד), morbi, infirmitates. LXX. νόσος, μαλακία, πόνος, θάνατος νοσερός.
pl.: תַּחֲלֻאִים
ממותי תחלאים ימותו Jer. 16, 4.
pl.: בְּתַחֲלֻאִים
וימת בתחלאים 2 Chr. 21, 19.
pl. constr.: תַּחֲלוּאֵי
והנה תחלואי רעב Jer. 14, 18.
pl. c. suff.: תַּחֲלוּאֵיכֶי *p.*
הרפא לכל־תחלואיכי Ps. 103, 3.
pl. c. suff.: תַּחֲלֻאֶיהָ
ואת תחלאיה Dt. 29, 21.
חֲלִי

ג״ו וסכני חֲלָאִים [וכלקס כמר חֲלָיִים]. סלגס תפקת ודלר ועדי [שמוק], וידוע מפכים כספתי עכו וקלס, כתבר סלעתי תקת ג׳ לל מפכים.

n. m. (pl. חֲלָאִים, ut videtur, pro חֲלָיִים), ornamentum, decus. Isaaki (Cant. 7, 2.) arab. *alchali* comparat. LXX. σάρδων; pl. ὁρμίσκος.
וְחַלְיֵי־
נזם זהב וחלי־כתם Prv. 25, 12.
pl.: חֲלָאִים
חמוקי ירכיך כמו חלאים Cant. 7, 2.
חֶלְיָה

ג״כ גויר חֲלֵי סוכר, וסכוווכס כמו חלי, כמכלל לנקר.

n. f. (a m. חֲלִי), ornatus. LXX. καθόρμιον.

cum suff.: וַחֲלִיתָהּ
נזמה וחליתה Hos. 2, 15.

אַחֲלַי, אֲחָלַי

comp. v. s. אָח f. 28.

חֲלַח

שעפ למקוו נמכן לשוב, ולדעת כוסבי סגלילות נמלק מכפוני של לשוב, לשל סגבול לרס־מכי, ובשס סגלו עשרת משבעים כידוע נכ״ק.

n. pr. provinciae assyriacae, quam, ut plerique putant, Strabo Καλαχανήν, Ptolemaeus Καλακινήν appellat.

n. p. בְּחָלַח
וישב אותם בחלח 2 Reg. 17, 6.
וינחם בחלח 2 Reg. 18, 11.
n. p. לַחְלַח
ויביאם לחלח 1 Chr. 5, 26.

חַלְחָלָה

v. s. r. חוּל *p.* 379.

חָלַט

פעל לל־עוכר כ״ל נעפיל נכין סכוסף בַּחֲלָטָה [נמר בַּחֲלִיטָה], וסלגס נעכי קשה לסלמס, לכן מלקר שספעל נשפס מלמודית שגיר ותדיר, נכקל יסתעף משכון. תמלות משרש שס כמו חָלַץ לקיכו [כי שלוב סל׳ וסע׳ יחוע], לומר שפעשס ונשילס וסעלקס [שַׁנִּיעִסְעָן], ווס עשות קשוף ועכוס, ותקין כוסס מלמר מצליי נכלקשת רשס [פ׳ שׁ׳] כמל לקלו כקליעין כן שולי כקליעין, לומר כמו שנלו לעולס עכוס ושעוף כן יגלו, ושוס שסשקל נשכוסף עשות נמלוסס, לומר מכלי כגד ומעל, עכוס ושופשע מכל מעשה [נשקע, נעשע־מעע, שפציעלע, שעריקע, שלייערלעך מף־לַעַן], או מכשוך ושוסרס נמלוסס, כלמר כשפת יפשעשל, או מלמוסס ונמתות נכללע, לומר כמגער וסלוק מכל וכל. ותקין כוסס קוסל כעים משות חֲלָטָא, חִוּלְעָנִית וכדומס סרכס.

verb. (unde solummodo imp. Hif. חֲלַטְתִּי pro הַחֲלִיטִי), sicuti חָלַץ (צ = ט), exuere, abstrahere, nudare, unde proverbium illud (Gen. Raba s. 41.) בְּמָא דַּאֲתוֹ בְּחַלִּיטֵיהֶן בֵּן אֲזְלוּ בְּחַלִּיטֵיהֶן h. e. sicut venerunt nudi, ita nudi discedunt; deinde tropice: aliquid facere nude h. e. sine praetextu, praecise, definite, vel aliquid nude h. e. sine fuco atque ambagibus testari, confirmare, arab. *chalatha*, religiose interpositoque jurejurando contendere, affirmare. Rabinice hoc de verbo multa nomina philosophica descendunt. LXX. ἀναλέγειν λόγον.

Hif-il: הֶחֱלִיט
3 pl. imperf.: וַיַּחֲלִטוּ *apoc.*
וימהרו ויחלטו המנו 1Reg. 20, 33.

חֶלְכָּה

פעל נוכד, ולל־עוכר כ״ל כ״ל נגוכיס, וסקלון לל״ק כמו קלך נעכני, שכשמר עלין נגו־מלין של סעכניים לל־קיוס, שסוס נדומס לל קכל, לומר עכין משכס ועלעס ונלטוס לפני סעיניס [לוקעלן], ווס לל מקסוור לי, כלמר ליכו לעיל קקת משרש קכל, לל קכלילי. וכ״ל שמלות של חֶלֶה נדומס נמכמו לל חֶלֶה, לזון לקיים

וכסיעס [וועכדערן, רייזען], כי סח׳ יכן להתיזב מקשוי סס׳, או כתכר סס׳, עעמיי מקנב מוגב נפכי עלמו, והכלים כי נמכוון ספסוק אך עני ומסכן יפותר, ו סלך נס׳ מצלמו, כמו וינח סלך לאיש עזיר.

vrb. intr. atque inus., ut quidem nonnulli putant, par arabico *chalaka*, nigrum, caliginosum, tenebricosum esse (Al-Qamus p. 1426). Sed haec comparatio verbi arabici parum prodest. Quin potius חָלַךְ cum v. דָּלַךְ comparandum videtur, atque illud ח vel ex litera ה molliori induruit, vel praepositio est, ad variandam leniter verbi notionem, quae continetur in peregrinando s. proficiscendo (cf. חֶלֶךְ 2 Sam. 12, 4.).

חֶלֶךְ

ע״ו [כמו חֶלְקָה], ונס׳ סתכלית חֶלְבָּה [כמו חֶדְוָה מן חֶדֶם], וכסיפסק וגס נס׳ סתכלית חֶלְבָּה [נמר חֶלֶבָה, נסיכן סמגול], וככל אלס נעתקס כנגיכס לאלגע שלס כדכך סמגוליים, ווס על כי שכסתכס כמעט תמוכתו רצפיס. סמלגס כמו סלך, לומר איס-סלך וסיכך, נסמשל על עני ומדוכא, וכן פרשו סרמשוסים וכן תרגם סתתרגם.

n. m. sicuti חָלָךְ, ab eadem radice oriundum; affixo ה collect. חֶלְבָּה (i. q. חֶלְבָּאָם); in pausa: חֶלְבָּה pro חֶלְבָּה), viator, trop. pauper, inops. Qimchi: = חַיִל נְבָאִים, contra linguae naturam. Targ.: עֲנִיִּין, מִסְכְּנָא. LXX. *πένης, πτωχός.*

cum h finis: עיניו לחלכה יצפנו — Ps. 10, 8.

affixo h finis: חֶלְבָּתָה *p.* עליך יעזב חלכה — Ps. 10, 14.

חֶלְבָּי

תוקיי [ע״ל קמי] מן חֶלֶךְ, ומסמוכס נמר חֶלְבָּי, ומוס סכנוי נכ״ק כמונן חֶלְבָּאִים [כמו חִדְּאִים מן הִדֵּר, לֶאָוּת מן לֶלִי], ומכוכס נקיוס סלגי נעגוב עגע סק׳. סמלגס כמו מלך נתוקיי, לומר עני ומלך ומסכן.

adj. (aramaice factum, a n. חֶלֶךְ, pro חֶלְבָּי propter naturam literae ח, pl. חֶלְבָּאִים ad s. f. חִדְּאָם a n. הִדֵּר, לֶאָוּת a n. לֶלִי), viator, pauperculus. Symm. *οἱ ἀσθενεῖς.* LXX. *πένης.*

adj. pl.: ונפל בעצומיו חלכאים — Ps. 10, 10.

חָלַל I.

חָלַל, כולל נכנוי סמלגס. כניס ונקיכס, וכן חָל לעיל [עי׳ תקת חָלַל, חַלְחָלָה], לשון קניכס וכניכס ונקוב [דורכ־נאסרען, -סאסלגען], ונגזרת יולע מוס סגזכ שמות רביס, נעכני ממנו חָלָל, חָלִיל, חַלּוֹן, מְחִלָּה. ומוס סגזל על סמניעס וסקעל ודקיכס [פעדוואונדען, מאדרען], וכן נסמתי מערב בשכ״ם כמכוון, ונסמכש בָּחָל לאכר ממנו כקילס, נקל וכלומס ג״כ מוס נתמלוסו, סכל ענין כניס ונקיכס.

s. חַל *v. trans.*, sicuti חָל supra (v. sub nn. חַלְחָלָה, חֶלֶל), perforare, cavare, unde nn. hebraica חָלָל, חַלּוֹן, מְחִלָּה; spec. transfigere, transfodere, veluti gladio, necare. Eadem radix latet in v. נָחַל, unde נְחִילָה et LXX. *τραυματίας, ταράσσειν, χορεύειν* (denom. a n. חֲלִיל), חוֹלֵל, *διαῤῥηγνύναι*; חָלַל, *τραυματίζειν.*

3 *perf.:* חָלָל — Ps. 109, 22. ולבי חלל בקרבי

1 *Pi-el:* חִלַּל — *inf. c. suff.:* חַלּוֹתִי — Ps. 77, 11. *ראמר חלותי היא

part. c. suff.: מְחַלְלֶךָ — Ez. 28, 9. ביד מחללך

1 *Pu-al:* חֻלַּל

p. pl. constr.: חֲלָלֵי — Ez. 32, 26. ערלים מחללי חרב

2 *Pi-el:* חֹלֵל

part. fem.: מְחוֹלֶלֶת — Jes. 51, 9. מחוללת תנין

2 *Pu-al:* חֹלַל

part.: מְחֻלָּל — Jes. 53, 5. מחלל מפשעינו

חָלָל

ע״ו או תוקיי, ומסמן חָלַל, מסלגס מדוקר ופצוע ומכוקר ומעוקר קכ [דורכסטאכען, פערוואונדעט], ומוס סכוג נכללי, וכן קלל קרב, קלל רעב. נגזרת מכנד חָלַל, נקיכס וכניכס ומפעולי׳ נניכוני מְחֻלָּלִין [נמת כ״נ, ע״נ] מכוננים; ומס חָלָל מעוכס או מכוננת, ולפעמים ג״כ מקנוס או מקנוסה, נרדוף על נקב, וכן נקנקס.

n. m. vel *adj.* (c. חֲלַל), transfixus, transfossus, interemtus, veluti gladio, fame. Gem. חַלָּלִין, מְחֻלָּלִין (Sabbat f. 52, b.) vi fodienti cavandive, חָלָל *m.* (חֲלָלָא *f.*) cavum, caverna. LXX. *τραυματίας, τραῦμα, τραυματίζειν, τιτρώσκειν, νεκρός, θνήσκειν, σκῦλον.*

כי־ימצא חלל באדמה — Dt. 21, 1.

מדם חלל ושביה — Dt. 32, 42.

הצבי ישראל על־במותיך חלל — 2 Sam. 1, 19.

יהונתן על־במותיך חלל — 2 Sam. 1, 25.

על־שמנה מאות חלל — 2 Sam. 23, 8.

על־שלש מאות חלל — 2 Sam. 23, 18.

על־שלש־מאות חלל — 1 Chr. 11, 11. 20.

ובכל־ארצה יאנק חלל — Jer. 51, 52.

ונפל חלל בתוככם — Ez. 6, 7.

ומלאתים חוצותיה חלל — Ez. 11, 6.

חרב חלל הגדול — Ez. 21, 19.

ואתה חלל רשע — Ez. 21, 30.

באנק חלל — Ez. 26, 15.

ממותי חלל — Ez. 28, 8.

ונפלו חלל בתוכה — Ez. 28, 23.

בנפל חלל במצרים — Ez. 30, 4.

ומלאו את־הארץ חלל — Ez. 30, 11.

נאקות חלל לפניו — Ez. 30, 24.

ורב חלל — Nah. 3, 3.

הֶחָלָל

אשר סביבת החלל — Dt. 21, 2.

העיר הקרבה אל־החלל — Dt. 21, 3.

הקרבים אל־החלל — Dt. 21, 6.

בֶּחָלָל

חנגע בעצם או בחלל — Num. 19, 18.

בכל ונגע בחלל — Num. 31, 19.

כַּחָלָל

דכאת כחלל רהב — Ps. 89, 11.

בהתעטפם כחלל — Thr. 2, 12.

constr.: בַּחֲלַל

בחלל־חרב או במת — Num. 19, 16.

pl.: חֲלָלִים

ודם־חללים ישתה — Num. 23, 24.

חללים לפני ישראל — Jos. 11, 6.

ויפלו חללים רבים — Jud. 9, 40.

להכות מהעם חללים — Jud. 20, 31.

להכות חללים — Jud. 20, 39.

ויפלו חללים בהר הגלבע — 1 S. 31, 1.

מדם חללים מחלב גבורים — 2 S. 1, 22

כי־חללים רבים נפלו — 1 Chr. 5, 22.

ויפלו חללים בהר גלבע — 1 Chr. 10, 1.

ויפלו חללים מישראל — 2 Chr. 13, 17.

ונפשי־חללים תשוע — Job. 24, 12.

ובאשר חללים שם הוא — Job. 39, 30.

כמו חללים שכבי קבר — Ps. 88, 6.

כי־רבים חללים הפילה — Prv. 7, 26.

בן־נתניהו חללים — Jer. 41, 9.

ונפלו חללים — Jer. 51, 4.

ומלאו את־החצרות חללים — Ez. 9, 7.

שלישתה חרב־חללים — Ez. 21, 19.

חללים הנפלים בחרב — Ez. 32, 22.

כלם חללים — Ez. 32, 23. 24.

בתוך חללים נתנו — Ez. 32, 25.

בתוך חללים נתן — Ez. 32, 25.

ירדו את־חללים — Ez. 32, 30.

ונפלו חללים רבים — Dan. 11, 26.

pl.: הֶחָלָלִים

באו על־החללים — Gn. 34, 27.

לפשט את־החללים — 1 Sam. 31, 8.

לבקר את־החללים — 1 Reg. 11, 15.

לפשט את־החללים — 1 Chr. 10, 8.

pl. constr.: חַלְלֵי

ויפלו חללי פלשתים — 1 Sam. 17, 52.

חללים לא חללי־חרב — Jes. 22, 2.

ורבו חללי יי — Jes. 66, 16.

את־חללי בת־עמי — Jer. 8, 23.

והנה חללי־חרב — Jer. 14, 18.

והיו חללי־יי ביום ההוא — Jer. 25, 33.

גם־בבל לנפל חללי ישראל — Jer. 51, 49.

לבבל נפלו חללי — Jer. 51, 49.

טובים היו חללי־חרב — Thr. 4, 9.

אל־צוארי חללי רשעים — Ez. 21, 34.

אל־חללי־חרב — Ez. 31, 17. 18.

בתוך חללי־חרב — Ez. 32, 20.

הערלים חללי חרב — Ez. 32, 21.

ערלים חללי־חרב — Ez. 32, 25.

ותשכב את־חללי־חרב — Ez. 32, 28.

את־חללי־חרב — Ez. 32, 29. 31. 32.

המונה חללי־חרב — Ez. 32, 31.

וכל־אפיקיך חללי־חרב — Ez. 35, 8.

חללי חרבי המה — Zeph. 2, 12.

pl. constr.: מֵחַלְלֵי

חללי־חרב מחללי רעב — Thr. 4, 9.

pl. c. suff.: חֲלָלֵינוּ

ואשר הרבה את־חללינו — Jud. 16, 24.

pl. c. suff.: חֲלָלֶיךָ

ואל־מכאוב חלליך יספרו — Ps. 69, 27.

pl. c. suff.: חֲלָלֶיהָ

חלליך לא חללי־חרב — Jes. 22, 2.

pl. c. suff.: חֲלָלֵיכֶם

ויחפלתי חלליכם — Ez. 6, 4.

הרביתם חלליכם — Ez. 11, 6.

חלליכם אשר שמתם — Ez. 11, 7.

pl. c. suff.: חֲלָלֶיהָ

ומלאתי את־הריו חלליו — Ez. 35, 8.

pl. c. suff.: חֲלָלֶיהָ

וכל־חלליה יפלו בתוכה — Jer. 51, 47.

pl. c. suff.: חֲלָלֵיהֶם

חרגו על־חלליהם — Num. 31, 8.

בחרב אל־חלליהם — Jos. 13, 22.

חלליהם בתוך גלוליהם — Ez. 6, 13.

pl. c. suff.: וְחַלְלֵיהֶם

וחלליהם ישלכו — Jes. 34, 3.

חָלִיל

ע״ו וסיכנוי חֲלִילִים, ומסלגס כלי מכוגב ומנוקב לנגון, ומוס נדומס לנקוב נעכס ומכוון [פלֹאָטע], ומולי נְחִילָה

מצלמו, שמוע גם כלי־זמר. נגזרת כתמר ע״ל דרע; תמתי קרו ליס קלין דקלים קלים [מתוק קלים], ומס שלח עס סלקדוק. ובמקס מוס פעל גזיר סמס נכנין סקל וסכנל.

n. m. (pl. חֲלִלִים) aliquid perforatum, os vel lignum cavum, tibia (syn. אֲבוּב), sicuti נְחִילָה, instrumentum eadem de radice appellatum. חָלַל, Pi-el: חִלֵּל, tibias inflare, *v. denom.* LXX. *αὐλός, χόρος.*

וְחָלִיל

תף וחליל ויין — Jes. 5, 12.

בֶּחָלִיל

כהולך בחליל — Jes. 30, 29.

pl.: בְּחַלִּלִים

והעם מחללים בחללים — 1 Reg. 1, 40.

pl.: בְּחַלְלִים

כחללים יהמה — Jer. 48, 36. (bis)

part. pl.: מְחַלְלִים *denom.*

ושרים כחללים — Ps. 87, 7.

1 *Pi-el:* חִלֵּל *denom.*

part. pl. fem.: *הַמְחַלְלוֹת

*מן־המחללות אשר גזלו — Jud. 21, 23.

2 *Pi-el:* חִלֵּל *denom.*

part. pl.: מְחַלְלִים *masc.*

והעם מחללים בחללים — 1 Reg. 1, 40.

חַלּוֹן

ע״ם נכפל סיכנוי זכר״ ונקבי״, וסיכון פתח קלוע ומנוקב לסכנס סאור [לאָך, דורכגאכענע אֱפֱפנונג], ומוס מקוס נכללי [פענסטער], ותוכן מסלגס מסגזס. ונגזרת יולע קלון מכלית [נמס]. ודע שנגזרת עוד חַלָּה שס לאכלו ולאוריס, ע״ש נכיכותו.

n. comm. biplurale, foramen muri ad lucis commeatum, fenestra, a cavando, gem. חַלָּנָה eadem de radice, cista, arca. LXX. *διόρυγμα, θυρίς.*

ויפתח נח את־חלון התבה — Gn. 8, 6.

הַחַלּוֹן

מלך פלשתים בעד החלון — Gn. 26, 8.

בחבל בעד החלון — Jos. 2, 15.

בעד החלון נשקפה — Jud. 5, 28.

את־דוד בעד החלון — 1 Sam. 19, 12.

נשקפה בעד החלון — 2 Sam. 6, 16.

ותשקף בעד החלון — 2 Reg. 9, 30.

וישא פניו אל־החלון — 2 Reg. 9, 32.

ויאמר פתח החלון קדמה — 2 Reg. 13, 17.

נשקפה בעד החלון — 1 Chr. 15, 29.

בְּחַלּוֹן

תקשרי בחלון — Jos. 2, 18.

את־תקות השני בחלון — Jos. 2, 21.

קול ישורר בחלון — Zeph. 2, 14.

בְּחַלּוֹן

כי בחלון ביתי — Prv. 7, 6.

1 *pl.:* וְחַלּוֹנִים

וחלונים לו — Ez. 40, 25.

וחלונים אטמות — Ez. 41, 26.

pl.: הַחַלּוֹנִים

בעד החלונים יבאו — Joel 2, 9.

pl.: וְהַחַלּוֹנִים

והחלונים האטמות — Ez. 41, 16.

pl. constr.: חַלּוֹנֵי

חלוני שקפים אטמים — 1 Reg. 6, 4.

pl. c. suff.: בְּחַלּוֹנֵינוּ

עלה מות בחלונינו — Jer. 9, 20.

pl. c. suff.: וְחַלּוֹנָיו

וחלונו ואילמו — Ez. 40, 22.

2 *pl.:* וְחַלּוֹנוֹת

וחלונות אטמות — Ez. 40, 16.

וחלונות סביב סביב׳ Ez. 40, 16.
וחלונות לו ולאלמי Ez. 40, 29. 33.
2 pl.: חֲלֹנוֹת
משגיח מן־החלנות Cant. 2, 9.
עד־החלנות Ez. 41, 16.
2 pl.: וַחֲלֹנוֹת
והחלנות מכסות Ez. 41, 16.
2 pl.: כְּחַלֹּנוֹת
כהחלנות האלה Ez. 40, 25.

מְחִלָּה

ג״כ ע״פ מְחִתָּה, מִזְחָה, מִגְּחָה, ומסלגה תקעגם מחופצעות, לומר מעגה וקרס [מסלגע], ומצרם חלל, נשפם רגניק עול סוכרי מָחֵל [ע״פ מגן], ומרכזי מְחִלִּים אצלמו, וכן חֲלָלָא נקרמי.

n. f. ad s. f. מְחִתָּה, מִזְחָה, מִגְּחָה, excavatio, caverna, rab. vi eadem: מָחֵל, ad s. f. מָגֵן, pl. מְחִלִּים, aram. חֲלָלָא. LXX. *τρώγλη*.

pl.: וּבְמִחְלוֹת
ובמחלות עפר Jes. 2, 19.

חַלּוֹנִי

תוקרי נאכוון תסם חַלּוֹן נרנוי, לומר מעגה קלן [פעגסטעגוועגרק], וועק סכוונם אל וקרע לו קלונ׳, כי פרוש סיסופרים, ג׳יס רנוי וכ׳, לא יסגיק.

adj. vi eadem, qua n. חַלּוֹן, fenestrae (Fensterwerk). Neque vero est pluralis, sed singularis vi collectiva (ad modum f. חַלֻּבָה).

Jer. 22, 14. p. וקרע לו חלוני

II. חָלַל

פעל נוד [קי־תצוסק ושלוב לקלג נאכוון ק׳], ותלגם אל חַל כמו גָּאַל [גַּל] לעיל דף ל״ך, לומר סקרם סכוונם וסקוק [לָאוון], כלומר סקרת סכוונם וסמוקדש, כמו קלל כרס, סכוול ומוקדש מסקתלמו. ולרוב נכנין סכוסף, על פסדים וכופר, על אָנוס וקניס, על שקרוב ופקוק לסקוים וכדומס. ומוס מסגאל כמו לגל נעגל, נאל, על סקרקוע, כי סמופקל סוק סקולין ניסוד סלאון, ומסוקדש ונעגר לנו סוק סקדש [פרייס, לוי־פנעלאוט ויין]. ותנין מוס מאכוון נקירות וגעול [עכשוויסען], כגול ונקוק מקום וקנכוק, ומוס סכנוכות חָל, חֻלָּה, ושמוק להרגם נקרמי מאכוון מגרם הוס, עי׳ לקמן.

vrb. trans. (a v. חָלַל I. prorsus diversum), sicuti גָּאַל (גַּל), solvere, veluti rem sanctam ac Deo dicatam, ut fiat communis atque profana, v. c. חִלֵּל הַכֶּרֶם, *Hi.* solvere pretium ad liberandum aliquem, captos redimere e servitute. Transl., sicuti, גָּאַל, facere aliquid e sacro profanum (חֹל), a vi primaria *solvendi*; deinde violare (entweihen), polluere, unde חֻלָּה. LXX. *Pi.* *παραλύειν*, *διασώζειν*, *βεβηλοῦν*, *στρωννύειν*, *τρυγᾶν* (יָלַל), *Nif.* *μαίνειν*, *κατακληρονομεῖν*; חֻלַּל, *βεβήλωσις*.

Nif-al: נָחַל
3 perf.: נָחַל p.
אל־מקדשי כי־נחל Ez. 25, 3.
2 perf.: וְנָחַלְתָּ *fem.*
ונחלת בך לעיני גוים Ez. 22, 16.
3 perf. pl.: וְנָחֲלוּ
ונחלו מקדשיהם Ez. 7, 24.
inf.: הֵחֵל *cf.* הַמֵּס
לבלתי החל לעיני הגוים Ez. 20, 9. 14. 22.
inf. c suff.: לְהֵחָלְלוֹ
בעל בעמיו להחלו׳ Lev. 21, 4.
1 *imperf.*: וָאֵחַל
ואחל בתוכם Ez. 22, 26.
3 *impf. fem.*: *תֵּחַל
*כי תחל לזנות Lev. 21, 9.
3 *imperf.*: יֵחַל p.
כי־איך יחל Jes. 48, 11.
3 *perf.*: חִלַּל *Pi-el.*
כי את־קדש יי׳ חלל Lev. 19, 8.
חלל ברייתו Ps. 55, 21.
חלל ממלכה ושריה Thr. 2, 2.
כי חלל יהודה קדש Mal. 2, 11.
3 *perf. c. suff.*: חִלְּלוֹ
נטע כרם ולא חללו Dt. 20, 6.
2 *perf.*: חִלַּלְתָּ
אז חללת יצועי עלה Gn. 49, 4.
חללת לארץ נזרו Ps. 89, 40.
חללת מקדשיך Ez. 28, 18.
2 *perf. fem.*: חִלַּלְתְּ p.
ואת־שבתתי חללת Ez. 22, 8.
2 *perf.*: וְחִלַּלְתְּ
וחללת את־שם אלהיך Lev. 19, 12.
1 *perf.*: חִלַּלְתִּי
חללתי נחלתי Jes. 47, 6.
3 *prf. pl.*: חִלְּלוּ
חללו משכן שמך Ps. 74, 7.
Zeph. 3, 4. כהניה חללו־קדש
3 *prf. pl.*: חִלְּלוּ p.
Ez. 20, 16. ואת־שבתותי חללו
21. 24. 23, 38.
3 *pl.*: וְחִלְּלוּ
וחללו את־צפוני Ez. 7, 22.
וחללו יפעתך Ez. 28, 7.
וחללו המקדש המעוז Dan. 11, 31.
3 *pl.*: וְחִלֵּלוּ p.
נטעו נטעים וחללו Jer. 31, 5.
3 *prf. pl. c. s.*: חִלְּלוּהוּ
Ez. 36, 21. אשר חללהו בית ישראל
3 *pl. c. suff.*: וְחִלְּלוּהָ
לשלל וחללוה Ez. 7, 21.
3 *pl. c. suff.*: וְחִלְּלוּהָ
Ez. 7, 22. ובאו־בה פריצים וחללוה
2 *pl.*: חִלַּלְתֶּם
Ez. 36, 22. אשר חללתם בגוים
Ez. 36, 23. אשר חללתם בתוכם
part. sg.: מְחַלֵּל
הנני מחלל את־מקדשי Ez. 24, 21.
part. pl.: מְחַלְּלִים
Mal. 1, 12. ואתם מחללים אתו
part. pl.: וּמְחַלְּלִים
Neh. 13, 17. ומחללים את־יום השבת
prt. pl. c. suff.: מְחַלְּלֶיהָ
Ex. 31, 14. מחלליה מות יומת
inf. constr.: חַלֵּל
Am. 2, 7. למען חלל את־שם קדשי
inf. constr.: לְחַלֵּל
Neh. 13, 18. לחלל את־השבת
Jes. 23, 9. לחלל גאון כל־צבי
Mal. 2, 10. לחלל ברית אבתינו
inf. constr.: וּלְחַלֵּל
Lev. 20, 3. ולחלל את־שם קדשי
inf. c. s.: וּבְחַלְּלוֹ
1 Chr. 5, 1. ובחללו יצועי אביו
inf. c. s.: לְחַלְּלוֹ
Ez. 23, 39. ביום ההוא לחללו
Ez. 44, 7. להיות במקדשי לחללו
inf. c. s.: בְּחַלְּלוֹ
Jes. 56, 2. 6. שמר שבת מחללו
inf. c. s.: חַלֵּם
Jer. 16, 18. על חללם את־ארצי

1 *imperf.*: אֲחַלֵּל
לא־אחלל בריתי Ps. 89, 35.
1 *imperf.*: וַאֲחַלֵּל
ואחלל שרי קדש Jes. 43, 28.
1 *impf. c. suff.*: וַאֲחַלְּלֵךְ
ואחללך מהר אלהים Ez. 28, 16.
2 *imperf.*: תְּחַלֵּל
ולא תחלל את־שם Lev. 18, 21
Lev. 19, 29. אל־תחלל את־בתך
2 *impf. c. suff.*: תְּחַלְּלֶנּוּ
Dt. 28, 30. כרם תטע ולא תחללנו
2 *impf. c. suff.*: וַחֲלַלְתָּהּ
Ex. 20, 25. חנפת עליה ותחללה
3 *imperf.*: יְחַלֵּל
Lev. 21, 12. ולא יחלל את מקדש
Lev. 21, 15. ולא־יחלל זרעו
Lev. 21, 23. ולא יחלל את־מקדשי
3 *imperf. c. s.*: יְחַלְּלֶנּוּ
Dt. 20, 6. ואיש אחר יחללנו
2 *pl.*: תְּחַלְּלוּהוּ
Lev. 22, 32. ולא תחללו את־שם
Nu. 18, 32. לא תחללו ולא תמותו
שם קדשי לא תחללו־
עוד Ez. 20, 39.
2 *pl.*: וַחֲלַלְתֶּם
Jer. 34, 16. ותחללו את־שמי
2 *pl. fem.*: וַחֲלַלְתֶּנָּה
Ez. 13, 19. ותחללנה אתי אל־עמי
3 *pl.*: יְחַלְּלוּהוּ
Lev. 21, 6. ולא יחללו שם אלהיהם
Lev. 22, 2. ולא יחללו את־שם קדשי
Lev. 22, 15. ולא יחללו את־קדשי
3 *pl.*: יְחַלְּלוּ p.
Ps. 89, 32. אם חקתי יחללו
3 *pl.*: וַיְחַלְּלוּהוּ
Ez. 22, 26. ויחללו קדשי
Ez. 36, 20. ויחללו את־שם קדשי
3 *pl. c. suff.*: יְחַלְּלוּהוּ
Lev. 22, 9. ומתו בו כי יחללהו
Pu-al: חֻלַּל
part.: מְחֻלָּל
Ez. 36, 23. המחלל בגוים אשר
Hif-il: הֵחֵל
3 *imperf.*: יָחֵל
Num. 30, 3. לא יחל דברו
3 *imperf. pl.*: *וַיְחַלְּלוּ כֵּן
Hos. 8, 10. *ויחלו מעט ממשא
1 *imperf.*: אָחֵל
Ez. 39, 7. ולא־אחל את־שם־קדש
Hof-al: הוּחַל
3 *perf.*: *דּוּחַל v. p. 373.
Gn. 4, 26. *אז הוחל לקרא בשם יי׳
Hitpa-el: הִתְחוֹלֵל
part.: *מִתְחוֹלֵל
Job. 15, 20. *ימי רשע הוא מתחולל

חֹל

ג״ו ע״פ חֹק, אָם, נגרמת סרנוי חָפֵץ. סתלגם קלול וסתפקרות שוסקם ותנעלם נקירות וקולן [פרקפאנגעם, ענטוויסעעם, פעסטעלגאוגם], לומר דנר סמופקר וקיכו כעלר לנו, ולסיפך סקדש שקיכו ספקר. נאקרמי חֹל וסידועם חלא לו חָפֵא וסרנוי חָפֵץ אצלמו, וכן שם סוס חָלוּץ לו חִפּוּץ וסידועם חֲלוּצָאָה לו חָפוּץ נסופי־ון, לומר לים סתפקרות ולקן וסופקר, וסמופצע חֻפְּצוּל.

n. m. (ad s. f. חֹק, אָם, gemar. pl. חֻלִּין), res religione soluta, non consecrata, nihil habens religionis, profana (syn. חֻפְּשָׁר, opp. קֹדֶשׁ). Ar. חֹל, def. חֹלָא s. חֻפְּא, pl. חֻלִּין, unde adj. חֻלּוֹנִי s. חֻפּוֹנִי, def. חֻלּוֹנְיָתָא s. חֻפּוֹנְיָתָא, barbarus, peregrinus (a n. חֻלּוֹן, חֻפּוֹן). Gr., vi eadem, *κοινός* (Marc. 7, 2. Rom. 14, 14. Act. 10, 14. 28. Hebr. 10, 29.). LXX. *βεβηλός*, bis *προτείχισμα* (חֵל).

אין־לחם חל אל־תחת ידי 1 S. 21, 5.
והוא דרך חל 1 Sam. 21, 6.
חל־הוא לעיר Ez. 48, 15.

הַחֹל

בין הקדש ובין החל Lev. 10, 10.

לְחֹל

בין־קדש לחל לא הבדילו Ez. 22, 26.
להבדיל בין הקדש לחל Ez. 42, 20.
בין קדש לחל Ez. 44, 23.

חֲלִילָה, חָלִלָה

מלת סעצמי׳, גוור סשם חָלִיל, תגעלם וקולן [מו פרקפאנגעם! גוס שנצי״ק], כי סס׳ תכלית, ונשלל לעצמי׳, לומר ריקוס יסיס; נגמרת נאל וס קולין סוס לך.

adv. denom. (a n. חָלִיל, profanatio), in profanationem, abominationem, in malam rem, absit, apage, quae exclamatio est ejus, qui rem aliquam, tanquam profanam et religione carentem, detestatur, talmud. חֲלִילִין הוּא לָךְ, N. T. *μὴ γένοιτο*, vulgar. חָס וְשָׁלוֹם. Litera finalis pro לְ, אֶל posita est (ה׳ חַתַּבְלִית). LXX. *μὴ γένοιτο*, *μὴ εἴη*, *μηδαμῶς*, *ἵλεως*.

חלילה לך מעשת Gn. 18, 25.
חלילה לך השפט Gn. 18, 25.
חלילה לעבדיך מעשות Gn. 44, 7.
חלילה לי מעשות זאת Gn. 44, 17.
חלילה לנו ממנו למרד Jos. 22, 29
חלילה לנו מעזב Jos. 24, 16.
ועתה נאם־יי׳ חלילה לי 1 S. 2, 30.
גם אנכי חלילה לי
מחטא 1 Sam. 12, 23.
חלילה חי־יי׳ אם־יפל 1 S. 14, 45.
ויאמר לו חלילה לא תמות 1 S. 20, 2.
ויאמר יהונתן חלילה לך 1 S. 20, 9.
היום החלתי לשאול לו 1 Sam. 22, 15.
חלילה לי 1 Sam. 22, 15.
חלילה לי מיי׳ אם־אעשה 1 S. 24, 7.
חלילה לי מיי׳ משלח ידי 1 S. 26, 11.
ויאמר חלילה חלילה לי 2 S. 20, 20.
ויאמר חלילה לי יי׳ 2 Sam. 23, 17.
חלילה לי מיי׳ 1 Reg. 21, 3.
ויאמר חלילה לי מאלהי 1 Chr. 11, 19
חלילה לי אם־אצדיק Job. 27, 5.
חלילה לאל מרשע Job. 34, 10.

חָלֵל

תוקרי ולנקנם חֲלָלָה, ומרגן מתפקר וסוגעל ועמק [ענטוויסעער, קוכרי־כער], ותלגם נקרמי חֲלִילָא, סווכם מתפקרת. וסכ׳ כנרמק גויר חָלֵל, ומשוכם נסלגם.

adj. m. (f. חֲלָלָה), profanatus, constupratus, pollutus, impurus, aram. חֲלִילָא, de scorto meritorio. LXX. *βεβηλωμένη*.

ואתה חלל רשע Ez. 21, 30.

adj. fem.: וְחַלָּלָה

אשה זנה וחללה Lev. 21, 7.
וחללה זנה Lev. 21, 14.

III. חָלַל

ד׳ ן

סו חַל, ונמנק לך נסכוסף ונפעולי שלו חֲחַל, הוחל, ומסלגם לשון מתקלם וסוקלת דנר [אכפאנגען], וסל מצרם

חָלַל כמו אָלַל, חָלַל לעיל, לומר פתיקה וריפא, ואין מעמיד לפ"ו עם זתי סכוונות הקודמות.

vel potius חָלַל, *vrb. hifil.* (הֵחֵל; pass. הוּחַל), inchoare, ordiri, a rad. חָלַל = אָלַל, חָלַל q. v., principem, caput esse. Grammatici verbum חָלַל quadrifariam esse dispertiendum non viderunt, et fabulas facetissimas commenti sunt, ut res a se longissime remotas artificiose connecterent. LXX. ἄρχεσθαι, ἐνάρχεσθαι, ἐλπίζειν, κοπάζειν.

Hif-il: הֵחֵל 3 *perf.*

Gn. 6, 1. ויהי כי־החל האדם
Gn.10,8 הוא החל להיות גבר בארץ
Gn. 44, 12. ריחפש בגדול החל
Num. 17, 11. מלפני יי החל הנגף
Num. 17, 12. והנה החל הנגף בעם
Jud. 20, 39. ובנימין החל להכות
1 S.14, 35. אתו החל לבנות מזבח
2Reg.10,32. החל יי לקצות בישראל
2 Rg. 15, 37. בימים ההם החל יי
1 Chr.1,10. הוא החל להיות גבור
1Chr.27,24. בן־צרויה החל למנות
2 Chr. 29, 27. ובעת החל העולה
2 Chr. 29, 27. החל שיר־יי
2 Chr. 31, 21. אשר־החל בעבודת
2 Chr.34,3. החל לדרוש לאלהי דויד
2 Chr.34,3. החל לטהר את־יהודה

3 *fem.:* הֵחֵלָּה

Jud.20,40. והמשאת החלה לעלות

2 *perf.:* הֲחָלוֹתָ

Dt. 3, 24. אתה החלות להראות
Esth.6,13. אשר החלות לנפל לפניו

1 *perf.:* הֲחָלֹתִי

Dt. 2, 31. החלתי תת לפניך
1 Sam. 22, 15. החלתי לשאול־לו

3 *pl.:* הֵחֵלּוּ

1 Sam. 3, 2. ועיניו החלו כהות
2 Chr. 20, 22. ובעת החלו ברנה
2 Chr. 31, 7. החלו הערמות ליסוד
Esr. 3, 6. החלו להעלות עלות
Esr. 3, 8. בחדש השני החלו
Neh. 4, 1. כי־החלו הפרצים להסתם
Esth. 9, 23. אשר־החלו לעשות

part. masc.: מֵחֵל

Jer. 25, 29. אנכי מחל לחרע

inf. absol.: הָחֵל

1 Sam. 3, 12. אל־ביתו החל וכלה

inf. constr.: מֵהָחֵל

Dt. 16, 9. מהחל חרמש בקמה
2 Chr.31,10. מהחל התרומה לביא

inf. c. suff.: הֲחֵלָּם

Gn. 11, 6. וזה החלם לעשות

imperat.: הָחֵל

Dt. 2, 24. ואת ארצו החל רש
Dt. 2, 31. החל רש

1 *imperf.:* אָחֵל

Dt. 2, 25. אחל תת פחדך
Jos. 3, 7. אחל גדלך בעיני

2 *imperf.:* תָּחֵל

Dt. 16, 9. תחל לספר שבעה

3 *imperf.:* יָחֵל

מי האיש אשר יחל להלחם Jud. 10, 18.
Jud. 13, 5. והוא יחל להושיע

יָחֵל, חוּל *v.*

imperf.: וַיָּחֶל

Gn. 9, 20. ויחל נח איש האדמה
Num. 25, 1. ויחל העם לזנות
Jud.16,22. ויחל שער־ראשו לצמוח
2 Chr. 3, 1. ויחל שלמה לבנות
2 Chr.3,2. ויחל לבנות בחדש השני
Jon. 3, 4. ויחל יונה לבוא בעיר

3*impf.fem.:* וְתָחֶל

Jud. 13, 25. ותחל רוח יי לפעמו
Jud. 16, 19. ותחל לענותו

2 *impf. pl.:* תָּחֵלּוּ

Ez. 9, 6. וממקדשי תחלו

3 *impf. pl.:* וַיָּחֵלּוּ

Jud. 20, 31. ויחלו להכות מהעם
2 Chr. 29, 17. ויחלו באחד לחדש
Ez. 9, 6. ויחלו באנשים הזקנים
Hos. 8, 10. *ויחלו מעט ממשא

3 *pl.fem.:* וַתָּחֶלְנָה

Gn.41,53. ותחלינה שבע שני רעב

Hof-al: הוּחַל

Gn.4,26. *אז הוחל לקרא בשם יי

Nif-al: נָחֵל

3*impf.fem.:* תֵּחָבֵל *cf.* תַּחֲבֹל

Lev. 21, 9. כי תחל לזנות

תְּחִלָּה

ג"ו ע"מ תְּחִלָּה, וסמלסה רפיק ופתיקה [אַסְפַּסְנָא]. נתרגום גויר הסם סוס תְּחִלָּ, ומקור הכוסף אֲתַחֲלֵי [קיוב ל', ג'], ונגמרק הפעיל לרוב, ומוסב סם הַתְחָלָה וכדומה. ע' מה שכתבתי מענין פעלים כלמה נספרי מנכה שפתי חכם לך נ"ל.

n. f. ad s. f. תְּחִלָּה, initium, principium, exordium. Trg. *verb. denom.* תְּחַל, inf. *Af.* אַתְחֵלֵי (Job. 1, 13.), gem. creberrime הַתְחִיל, unde nom. hifil. הַתְחָלָה, v. Systema 91. LXX. ἀρχή, τὸ πρότερον (adverb.), αἶνος (תְּהִלָּה), בַּתְּחִלָּה, ἀφηγούμενος.

בַּתְּחִלָּה

Neh. 11, 17. ראש התחלה יהודה

בַּתְּחִלָּה *adv.*

Gn. 13, 3. שם אהלה בתחלה
Gn. 41, 21. רע כאשר בתחלה
השב באמתחתינו בתחלה Gn. 43, 18.
Gn.43,20. ירד ירדנו בתחלה לשבר־
Jud. 1, 1. אל־הכנעני בתחלה
Jud. 20, 18. מי יעלה־לנו בתחלה
Jud. 20, 18. יהודה בתחלה
Dan. 8, 1. הנראה אלי בתחלה
Dan. 9, 21. ראיתי בחזון בתחלה

כְּבַתְּחִלָּה *adv.*

Jes. 1, 26. ויעצוך כבתחלה

תַּחְלֻאת *constr.:*

Prv. 9, 10. תחלת חכמה יראת יי
Eccl. 10, 13. תחלת דברי־פיהו
Hos. 1, 2. תחלת דבר־יי בהושע

בְּתַחְלֻאת *constr.:*

Ruth 1, 22. בתחלת קציר שערים
תחלת קציר שערים 2 Sam. 21, 9.
2 Reg. 17, 25. ויהי בתחלת שבתם
Esr. 4, 6. בתחלת מלכותו
Dan.9,23 בתחלת תחנוניך יצא דבר
Am. 7, 1. בתחלת עלות הלקש

מַתְחֶלֶת *constr.:*

2 S.21,10. אל־הצור מתחלת קציר

IV. חָלַל

פעל לא עובר כש נגוד, וסמלסה כמו חָלַל, גָּלַל לעיל, לשון הקפה וקנוג כיכור וסתגלות [קרייזען, רונדעען]. ושולי סכנד חָלַל וסמפעל הִתְחַלֵּל ג"יכים לסמפעל שלפנינו, נשוי מסכוון, נאזר שסכנוניס וסכפוליס דומים נכניכים סחלסה, וא"כ נכל הפעלות כמו קול.

vrb. inus., sicuti חָלַל, גָּלַל, circulare, in gyrum vertere, rotundare, orbiculatum facere, unde fortasse Pi. חִלֵּל, Hitpa. הִתְחוֹלֵל, quae ad v. חוּל referri solent; verba enim *duplicata* cum *cavis* arcta necessitudine conjuncta sunt.

3 *perf.:* חָלַל

Ps. 109, 22. ולבי חלל בקרבי

3*impf.fem.:* וַתֶּחֱל

Jer. 51, 29. ותרעש הארץ ותחל

Pi-el: *חִלֵּל

3*perf.fem.:* *חִלְּלָה *v.* חוּל

Job. 26, 13. *חללה ידו נחש

part. fem.: *מְחוֹלֶלֶת

Jes. 51, 9. *מחוללת תנין

Hitpa-el: *הִתְחוֹלֵל

part.: *מִתְחוֹלֵל

Jer. 23, 19. *וסער מתחולל על־ראש

חַלָּה

ג"נ, לעיון ענם ומעון ונפיקית [קוֹכֶען], ונקרק כן מענילה וכרכור, וכי לכרכר נל סמאל ותמזות כוס.

n. f., placenta, a rotundando (syn. כִּפֹּר). A perforando, qui deducunt, male ingeniosi sunt. LXX. ἄρτος, κολλυρίς; חַלַּת לֶחֶם, ἄρτος.

Num. 15, 20. חלה תרימו תרומה

הַחַלָּה

Lev. 24, 5. יהיה החלה האחת

חַלַּת *constr.:*

Lev. 8, 26. לקח חלת מצה אחת
2 Sam. 6,19. לאיש חלת לחם אחת

וַחֲלַת *constr.:*

Ex. 29, 23. וחלת לחם שמן אחת
Lev. 8, 26. וחלת לחם שמן
Num. 6, 19. וחלת מצה אחת

חַלּוֹת *pl.:*

Lev. 2, 4. סלת חלות מצת
Lev. 7, 12. חלות מצות
Lev. 24, 5. שתים עשרה חלות

חַלֹּת *pl.:*

Lev. 7, 12. חלת בלולת
Lev. 7, 13. על־חלת לחם חמץ
Nu. 6,15. סלת חלת בלולת בשמן

וַחֲלֹת *pl.:*

Ex. 29, 2. וחלת מצת

חֶלֶם

פעל נודד, וסמלסה ל' קויקה ופיקנות [שטפרק, פֶּסֶט ויין], ונוסמל על סנכיקות, לו על סקטוי, ונכין נוס סמסוק יקלמו נכיכים, לומר יהיו נכיכים וקוקים, ולפעמים כמו רסוי, לומר עשוק נכיל ומיין. תמנות סשרש חָלַם, וכן הָלַם לעיל, לשון קצוי וקווק, וקועכו ומכוון סלא תמצא נסמעל אָלַם, לומר שכום וקצור, וזה תדיר סשמל על סנגורה, וסרכיכים נגמרק קלם שפוטים, וכן לומר כש' ו"ל קלימה היל דניקה נימה. כ' סשמל סקצור וסקנוד על סשיכה לו על סקלוס, לומר היוס מקונד קליס ומקוצר סלשון, ותכין נוס סול סקלוס, וספוכו סקפשית ונלתי קצור נדנור לו כמקשה.

ע' סכנוכות.

vrb. intr. 1) robustum, firmum esse; deinde pinguem vel durum esse; Job. 39, 4. יַחְלְמוּ h. e. invalescunt, pingues sunt atque valentes. Hif. valentem facere, pristinam valetudinem restituere, Jes. 38, 16. Radix est *lam*, quae inest etiam in vv. חֲלָמִים, durum, firmum esse, q. v. supra., אָלַם, firmatum, *firmiter nexum* esse. Cf. gem. חֲלָם שְׁפוּחָה. Isaaki: חֲלִימָה הִיא דְּבִירָה בַּיְפָה. 2) tropice: vinctum, ligatum esse, spec. lingua (syn. אָלַם), somniari, quia status somniantium tanquam vinctus atque obfirmatus est, non solutus atque liber (opp. חֲפָשִׁית). LXX. ἀποβρήγνυναι, ἐνυπνιάζεσθαι, ἐνυπνίζεσθαι, ἐνύπνιον εἰδειν, ὕπνος εἰδειν, ὁρᾶν, παρακαλεῖν.

Gn. 42, 9. אשר חלם להם
Dan. 2, 1. חלם נבוכדנצר חלמות

2 *perf.:* חָלַמְתָּ *p.*

Gn.37,10. החלום הזה אשר חלמת

1 *perf.:* חָלַמְתִּי *p.*

Gn. 37, 6. אשר חלמתי
Gn. 37, 9. הנה חלמתי חלום
Gn. 41, 15. חלום חלמתי ופתר
Jos. 7, 13. הנה חלום חלמתי
Jer. 23, 25. לאמר חלמתי חלמתי חלום חלמתי ותפעם רוחי Dan. 2, 3.

1*prf.pl.:* חָלַמְנוּ *p.*

Gn. 40, 8. חלום חלמנו
Gn. 41, 11. כפתרון חלמו חלמנו

part.: חֹלֵם *masc.*

Gn. 41, 1. ופרעה חלם והנה עמד
Dt. 13, 2. נביא או חלם חלום
Dt. 13, 4. או אל־חולם החלום
Dt. 13, 6. או חלם החלום ההוא

part. pl.: כְּחֹלְמִים

Ps. 126, 1. היינו כחלמים

3 *imperf.:* יֶחֱלַם

Jes. 29, 8. כאשר יחלם הרעב
Jes. 29, 8. וכאשר יחלם הצמא

3 *imperf.:* וַיֵּחָלֵם

Gn. 28, 12. ויחלם והנה סלם
Gn. 37, 5. ויחלמ יוסף חלום
Gn. 37, 9. ויחלם עוד חלום
Gn. 41, 5. ויישן ויחלם שנית

3 *impf. pl.:* יַחְלְמוּ

Job.39,4. יחלמו בניהם ירבו בבר

3 *pl.:* וַיַּחֲלְמוּ

Gn. 40, 5. ויחלמו חלום שניהם

1 *pl.c. h opt.:* וְנַחֲלְמָה

Gn. 41, 11. ונחלמה חלם

3 *pl.:* יַחֲלְמוּן *p.*

Joel 3, 1. זקניכם חלמות יחלמון

Hif-il: מַחְלִים

part. pl.: מַחֲלִמִים

Jer. 29, 8. אשר אתם מחלמים

2 *impf.c.suff.:* וַתַּחֲלִימֵנִי

Jes. 38, 16. ותחלימני והחיינני

אַחְלָמָה

ג"ו לעיון אמן יקרס, וסס' יוכנו לנקנס, כי סכנינס מלעיל, וסתמוכ לפ"ו נמר אַחְלָמָה, ונקרק כן ע"ס קצוי, קולס לנעת אמן-עוכק מענין קלוסות, וזה לא מתקוור. ופרוש סמתרגם שֵׁיזִבְנָא לא ידעתי לסלמו.

n. m. (non *f.*; est enim Mil'el, pro אַחְלָם), lapis pretiosus, a duritie, non a somniando, uti opinantur Ibn-Ezra et Qimchi. Trg. שֵׁיזִבְנָא. Nonnulli de Judaicis interpretibus comparant אלחלמא arabicum. LXX. ἀμέθυστος.

וְאַחְלָמָה Mil'el.

Ex.28,19.39,12. לשם שבו ואחלמה

חֲלָמוּת

ג"כ ויקר ומתכוולד, וסמלסה לנעת

סלנכ"ג ענין נכיחות והסלאם [נעווכט-הייט], וכיר קלאוט, כמו כיר סכריחות, כי כיר אין נכיח בזין עטס. ומכוון לזאר הכיח הסלנכ"ג מעכין קלנון, לומר קלנון כיכם [לאיי-ווייס], וזה"ג מאר כ', וכן בתכנוס חֲלָבוֹן נעטקע, או כיכח דקלאוכח. ומכן-עוכח הכיח הסכוס של כיר נאקע, כי חֲלָמֵיהָא נאזכח, מין נאק יכ נקאמי, חֲלָמֵית נאזכח [חַלְמִית], וכלס לא מקטוריס, והמנוכל יבקי.

n. f. explicatu subdifficile. Levi ben-Gerson *sanitatem* intelligi ait; salivam enim hominis, qui est integra valetudine, sapore carere (דּוֹק הַבְּרִיאוּת). Qimchi *vitellum* (אֻדָּם הַבֵּיצָה) sic dici censet; talmudice enim albumen ovi חֲלָבוֹן, vitellum חֶלְמוֹן vocari. Trg. I. בְּחַלְבוֹן בֵּיעָא, II. בִּירְיָא דְּחַלְמוֹנָא (Syr. *riro da-chlamto*). Alii (v. Ibn-Ezram) *portulacum* vertunt (aram. חֲלָמְתָּא, mishnice חַלְמִית), quibuscum consentit Arabs. LXX. ῥήματα κενά.

Job. 6, 6. בְּרִיר חַלְמוּת

חֶלֶם

ג"ו, והכינו חֲלָמוֹת. הסלכ"ס נאמנות הזכה ולקיחות על המזכה, ומוס הקלוס הידוע, ולפעמים כמו זוח וזקר, כלומר כלכל הלזוכות.

n. m. (pl. חַלְמוּת), somnus, somnium, vanitas, a statu dormientis elingui et quasi vincto. LXX. ὕπνος, ἐνύπνιον, ἐνυπνιάζεσθαι; בַּעַל חֲלָמוֹת, ἐνυπνιαστής.

Gen. 37, 5. וַיַּחַלְמוּ יוֹסֵף חֲלוֹם
Gen. 37, 9. וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם
Gen. 37, 9. הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם
Gen. 40, 5. וַיַּחַלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם
Gen. 40, 8. חֲלוֹם חָלָמְנוּ
Gen. 41, 7. וַיִּיקַץ פַּרְעֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם
Gen. 41, 15. חֲלוֹם חָלַמְתִּי וּפֹתֵר
Gen. 41, 15. תִּשְׁמַע חֲלוֹם
Gen. 41, 25. חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחָד
Gen. 41, 26. חֲלוֹם אֶחָד הוּא
Dt. 13, 2. נָבִיא אוֹ חוֹלֵם חֲלוֹם
Jud. 7, 13. מִסַּפֵּר לְרֵעֵהוּ חֲלוֹם
Jud. 7, 13. וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֲלוֹם חָלַמְתִּי
1 Reg. 3, 15. וַיִּקַץ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חֲלוֹם
Jer. 23, 28. אֲשֶׁר־אִתּוֹ חֲלוֹם
Jer. 23, 28. יְסַפֵּר חֲלוֹם
Dan. 2, 3. חֲלוֹם חָלַמְתִּי וַתִּפָּעֶם

הַחֲלוֹם

Gen. 37, 6. שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם
Gen. 37, 10. מַה הַחֲלוֹם הַזֶּה
Gen. 41, 32. וְעַל הִשָּׁנוֹת הַחֲלוֹם
Dt. 13, 4. אֶל־חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא
Dt. 13, 6. חֲלוֹם הַחֲלוֹם הַהוּא יוּמָת
Jud. 7, 15. אֶת־מִסַּפֵּר הַחֲלוֹם
Eccl. 5, 2. כִּי בָא הַחֲלוֹם בְּרֹב עִנְיָן
Dan. 2, 3. לְדַעַת אֶת־הַחֲלוֹם

בַּחֲלוֹם, בְּחֲלוֹם

Gen. 20, 3. בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים בַּחֲלוֹם
Gen. 20, 6.
Gen. 31, 10. וָאֶשָּׂא עֵינַי וָאֵרֶא בַּחֲלוֹם
Gen. 31, 11. מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם
Gen. 31, 24. בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה
Num. 12, 6. בַּחֲלוֹם אֵדַבֶּר־בּוֹ
1 Reg. 3, 5. אֶל־שְׁלֹמֹה בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה
Job. 33, 15. בַּחֲלוֹם חִזְיוֹן לָיְלָה

כַּחֲלוֹם

Job. 20, 8. כַּחֲלוֹם יָעוּף
Ps. 73, 20. כַּחֲלוֹם מֵהָקִיץ
Jes. 29, 7. כַּחֲלוֹם חִזְיוֹן לָיְלָה

cum suff.: בַּחֲלוֹמִי, בַּחֲלוֹמוֹ

Gen. 40, 9. וַיֹּאמֶר לוֹ בַּחֲלוֹמִי
Gen. 40, 16. אַף־אֲנִי בַּחֲלוֹמִי
Gen. 41, 17. בַּחֲלֹמִי הִנְנִי עֹמֵד
Gen. 41, 22. וְאֶרְאֶה בַּחֲלֹמִי וְהִנֵּה

cum suff.: חֲלֹמוֹ

Gen. 40, 5. אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ
Gen. 40, 9. אֶת־חֲלֹמוֹ לְיוֹסֵף
וַיְסַפֵּר פַּרְעֹה לָהֶם אֶת־
Gen. 41, 8. חֲלֹמוֹ
Gen. 41, 11. כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חָלָמְנוּ

cum suff.: בַּחֲלֹמוֹ

Gen. 41, 12. אִישׁ כְּחֲלֹמוֹ פָּתַר

pl.: חֲלֹמוֹת

Eccl. 5, 6. כִּי בְרֹב חֲלֹמוֹת וְהַבְלִים
Jer. 23, 32. עַל־נִבְּאֵי חֲלֹמוֹת שָׁקֶר
Dan. 2, 1. חֲלֹם נְבוּכַדְנֶצַּר חֲלֹמוֹת
Joel 3, 1. זְקֵנֵיכֶם חֲלֹמוֹת יַחְלֹמוּן

pl.: וַחֲלֹמוֹת

Dan. 1, 17. בְּכָל־חָזוֹן וַחֲלֹמוֹת
Zach. 10, 2. וַחֲלֹמוֹת הַשָּׁוְא יְדַבֵּרוּ

pl.: הַחֲלֹמוֹת

Gn. 37, 19. הִנֵּה בַּעַל הַחֲלֹמוֹת
Gn. 42, 9. וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֹמוֹת

pl.: בַּחֲלֹמוֹת

1 Sam. 28, 6. גַּם בַּחֲלֹמוֹת גַּם בָּאוּרִים
1 Sam. 28, 15. הַנְּבִיאִים גַּם בַּחֲלֹמוֹת
Job. 7, 14. וְתַחִתֵּנִי בַּחֲלֹמוֹת

pl. c. suff.: חֲלֹמֹתֵינוּ

Gn. 41, 12. וַיִּפְתָּר־לָנוּ אֶת־חֲלֹמֹתֵינוּ

pl. c. suff.: חֲלֹמֹתֵיכֶם

Jer. 27, 9. וְאֶל־חֲלֹמֹתֵיכֶם
Jer. 29, 8. חֲלֹמֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם

pl. c. suff.: חֲלֹמֹתָיו

Gn. 37, 8. עַל־חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו
Gn. 37, 20. וְנִרְאֶה מַה־יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו
Dan. 2, 2. לְהַגִּיד לַמֶּלֶךְ חֲלֹמֹתָיו

pl. c. suff.: בַּחֲלוֹמֹתָם

Jer. 23, 27. בַּחֲלוֹמֹתָם אֲשֶׁר יְסַפְּרוּ

חֶלֶם

ג"ו, וסידועה חֲלָמָא נקרמי, כמו נעגרי חֶלְחוֹם.

n. m. (def. חֲלָמָא), vi eadem, qua hebraicum. LXX. ἐνύπνιον.

Dan. 4, 2. חֲלֹם חֲזִית וִירִדְּהַלְנִנִי
Dan. 7, 1. דָּנִיֵּאל חֲלֹם חָזָה

definit.: חֶלְמָא

Dan. 2, 4. אֱמַר חֶלְמָא לְעַבְדָּיךְ
Dan. 2, 5. חֵן לָא תְּהוֹדְעוּנְנִי חֶלְמָא
Dan. 2, 6. חֶלְמָא וּפִשְׁרֵהּ תְּהַחְוֹן
Dan. 2, 7. מַלְכָּא חֶלְמָא יֵאמַר
Dan. 2, 9. לְהֵן חֶלְמָא אֲמַרְתְּ לִי
Dan. 2, 26. חֶלְמָא דִּי חֲזֵית וּפִשְׁרֵהּ
Dan. 2, 36. דְּנָה חֶלְמָא וּפִשְׁרֵהּ
Dan. 2, 45. וְיַצִּיב חֶלְמָא וּמְהֵימַן
Dan. 4, 3. פִּשַׁר חֶלְמָא יְהוֹדְעַנְנִי
Dan. 4, 15. דְּנָה חֶלְמָא חֲזֵית
Dan. 4, 16. חֶלְמָא וּפִשְׁרֵהּ אֱלִי־יִבְהַלְךְ
Dan. 4, 16. חֶלְמָא לְשַׂנְאַיִךְ
Dan. 7, 1. בְּאֵדַיִן חֶלְמָא כְּתַב

definit.: חֶלְמָה

Dan. 4, 15. דְּנָה חֶלְמָה חֲזֵית

definit.: וְחֶלְמָא

Dan. 4, 4. וְחֶלְמָא אֲמַר אֲנָה
Dan. 4, 5. וְחֶלְמָא קַדְמוֹהִי אֲמַרֵת

cum suff.: חֶלְמִי

Dan. 4, 6. חֲזוֹ חֶלְמִי דִּי־חֲזֵית

cum suff.: חֶלְמָךְ

Dan. 2, 28. חֶלְמָךְ וְחִזְוֵי רֵאשֵׁךְ

pl.: חֶלְמֵיהּ

Dan. 5, 12. מְפַשַּׁר חֶלְמַיִן

חֲלַם

ג"ו גויר חֲלַם, כסופי רֵישׁ [וכן גְּדֵרִישׁ, עַבְּבִישׁ מן גֵּד, עֵבֶב, גֵּב, כסופי אם־יחלף ויסגיר Job. 11, 10.
בבקר כחציר יחלף Ps. 90, 5.
כלילה יחלף Jes. 2, 18.

3 *imperf.*: וְיַחֲלֹף

וייחלף ולא־אביך לו Job. 9, 11.

3 *fem. c. suff.*: תַּחֲלָפֶהוּ

תחלפהו קשת נחושה Job. 20, 24.

3 *pl.*: וַיַּחֲלֹפוּ *p.*

תחליפם ויחלפו Ps. 102, 27.

Pa-el: חִלֵּף

3 *imperf.*: וַיְחַלֵּף

ויגלח ויחלף שמלתיו Gn. 41, 14.
ויסד ויחלף שמלתו 2 Sam. 12, 20.

Hif-il: הֶחֱלִיף

3 *perf.*: וַהֶחֱלִיף

וההלף את־משכרתי Gn. 31, 7.

imperat. pl.: וְהַחֲלִיפוּ

וההליפו שמלתיכם Gn. 35, 2.

2 *imperf.*: וַתַּחֲלֵף

ותחלף את־משכרתי Gn. 31, 41.

2 *impf. c. suff.*: תַּחֲלִיפֵם

כלבוש תחליפם ויחלפו Ps. 102, 27.

3 *imperf.*: יַחֲלִיף

אם־יכרת ועוד יחליף Job. 14, 7.

3 *impf. c. suff.*: יַחֲלִיפֶנּוּ

לא יחליפנו Lev. 27, 10.

3 *impf. fem.*: תַּחֲלִיף

וקשתי בידי תחליף Job. 29, 20.

1 *impf. pl.*: נַחֲלִיף

וארזים נחליף Jes. 9, 9.

3 *impf. pl.*: יַחֲלִיפוּ

וקוי ה' יחליפו כח Jes. 40, 31.
ולאמים יחליפו כח Jes. 41, 1.

חֵלֶף

ג"ו, והסלכ"ס תמוכה וזכוי [פַּעַרְעוּזוכג], ומוס בעמיי, לומר תמוכ לו מי [אֶכְזַעַמְטַע]. כתכנוס נמר זס חֲלַף.

n. m., permutatio, *adv.* pro, vice, loco. LXX. ἀντί.

חלף עבדתם Num. 18, 21.
חלף עבדתכם Num. 18, 31.

חֲלוֹף

ג"ו ומופצע, והסלכ"ס נעוזכת וכעיוכת, לומר התכוללות [פַּעַרְלַאסְסַעצְלַאפְּט] ומוס יתמות נכלל וזכול, וכני חלוף לפ"ו כני יתוכת, ודוק.

u. m. abstr., bona vel liberi, quos quis reliquit (Verlassenschaft). LXX. ὑγιῶς.

Prv. 31, 8. אַל־דִּין כָּל־בְּנֵי חָלוֹף

חֲלִיפָה

ג"כ, ומכוון: ל' התקדמות הסלכ"ס, ולקיחות לפ"ו נגדים זוכים או ערכי נגדים זוכים [אֶנְטְגֶנְגְעַ], ויודע ולת מסזכ. כ' הקלוף והתערכות זס כוס ויקוד נכניס וכלמוכס [וועכסְעַלְטערייע, פַּרְייכְדְזַאצְפְּלִיכְט], ווזת הכוונס על לין קלישות לעמו, לומר לין לאמוכס להס ועכוב לקוס ונכיס, וכן קלף בלשון ישמעאל. ג' ענין כיסס לקני לין, או בס לקני קיל עשמר [אַכְלַטְ-וּנְג], ווזת הכוונס על קלישות וכבל, על בס קניתי, וכדומס. לפעמים קלישות טעמי בתכוון התקרון.

n. f. 1) permutatio, spec. vestis, στολαὶ ἐξαλάσσουσαι; 2) fides mutua, amicitia (אִישׁ חֲלִיפוּת); 3) successio, διαδοχή, adv. חֲלִיפוֹת, alternatim. LXX. ἀλλασσόμενος, ἀντάλλαγμα, στολή, διασός, ἐπάγειν; חֲלִיפוּת, πάλιν γίνεσθαι; בָּא חֲלִיפָה, בָּגָדִים, στολή.

Num. 18, 21. חֵלֶף עֲבֹדָתָם
Num. 18, 31. חֵלֶף עֲבֹדַתְכֶם

חֲלוֹף

ג"ו ומופצע, והסלכ"ס נעוזכת וכעיוכת, לומר התכוללות [פַּעַרְלַאסְסַעצְלַאפְּט] ומוס יתמות נכלל וזכול, וכני חלוף לפ"ו כני יתוכת, ודוק.

u. m. abstr., bona vel liberi, quos quis reliquit (Verlassenschaft). LXX. ὑγιῶς.

Prv. 31, 8. אַל־דִּין כָּל־בְּנֵי חָלוֹף

חֲלִיפָה

ג"כ, ומכוון: ל' התקדמות הסלכ"ס, ולקיחות לפ"ו נגדים זוכים או ערכי נגדים זוכים [אֶנְטְגֶנְגְעַ], ויודע ולת מסזכ. כ' הקלוף והתערכות זס כוס ויקוד נכניס וכלמוכס [וועכסְעַלְטערייע, פַּרְייכְדְזַאצְפְּלִיכְט], ווזת הכוונס על לין קלישות לעמו, לומר לין לאמוכס להס ועכוב לקוס ונכיס, וכן קלף בלשון ישמעאל. ג' ענין כיסס לקני לין, או בס לקני קיל עשמר [אַכְלַטְ-וּנְג], ווזת הכוונס על קלישות וכבל, על בס קניתי, וכדומס. לפעמים קלישות טעמי בתכוון התקרון.

n. f. 1) permutatio, spec. vestis, στολαὶ ἐξαλάσσουσαι; 2) fides mutua, amicitia (אִישׁ חֲלִיפוּת); 3) successio, διαδοχή, adv. חֲלִיפוֹת, alternatim. LXX. ἀλλασσόμενος, ἀντάλλαγμα, στολή, διασός, ἐπάγειν; חֲלִיפוּת, πάλιν γίνεσθαι; בָּא חֲלִיפָה, בָּגָדִים, στολή.

חָלַם I.

טעל נוזד והעתיד יַחֲלֹם, הסלכ"ס נזכיר עיקס וכניעכ וסקיכס, כלומר מלעתי תקת קלף, ומוס הקלעוס והלוכס לו, כסיגת עניו הלקס והקנוזדות וכלעוס [סַאְכְּעַנְזַלְיַפְּגְעַן, -גְלַיְיעַן, עכְעַגְלַיְיעַן], כי הקעוס חֲלֹם נכזוך הזכרס על שֵׁנָה, סָלָם, אָלַם וכדומס. ומוס הזאל על עבר מעל ומיזס והקנוזדות [פַּאְרְקִינְעַרְזַלִיפְּגְעַן], וג"כ מעכיכס על קוק, לומר הקליפס נקלוס מלעכיו, מכלי הזנק; או מקקיכס לאל הכנכ ועיקס וגניעכ, וכמעכ כמו עכיכס, ד"ס קלפס נקקו; או מקקדוס הכנכ, כמו כח או לעק [כְּצַיִיזְעַגְן-זְעַרְקְ-סְגְן, פַּעְרְיוּנְגְעַן], לומר סכלוף והסקלף לאלי הכנכ כמזיכס לאלי וכעכין הענכס גכ הסעוס הלאס מכהכ או מלויכ וכדומס. הכנכ מקקדוס והקלף הנגדים, והכוסף מעכין קוכס בכלל, וכל מעכין ל' נוכע. ודוק.

vrb. intr. (impf. יַחֲלֹם) *elabi*, evadere (entgleiten, entschlüpfen), rad. *laf* (v. s. שָׁלַם, אָלַם, סָלַם), hinc: transire, praeterlabi, cito evanescere, praeterire; rursus virescere, progerminare (nachschiessen), LXX. ἀπέρχεσθαι, ἐπέρχεσθαι, διέρχεσθαι, παρέρχεσθαι, ἀλάσσειν, ἀφαιρεῖν, μεταβάλλειν, κατακρύπτειν, παραλογίζεσθαι, πατάσσειν, τιτρώσκειν; הִתְחַלֵּךְ πορεύεσθαι, ἐπανθεῖν, ἐλίττειν.

Cant. 2, 11. חֶלֶף הָלַךְ לוֹ
Hab. 1, 11. אָז חָלַף רוּחַ וְיַעֲבֹר

3 *perf.*: וְחָלַף *p.* וַהֲלַךְ

בבקר יציץ וחלף Ps. 90, 6.
וחלף ביהודה Jes. 8, 8.

3 *perf. fem.*: * וַחֲלָפָה

ומחצה וחלפה רקתו Jud. 5, 26.

2 *perf.*: וַחֲלַפְתָּ

וחלפת משם והלאה 1 Sam. 10, 3.

3 *pl.*: חָלְפוּ

חלפו עם־אניות אבה Job. 9, 26.
חלפו חק Jes. 24, 5.

inf. constr.: לַחֲלוֹף

לחלוף ממדבר Jes. 21, 1.

3 *imperf.*: יַחֲלֹף

ורוח עלפני יחלף Job. 4, 15.

cum suff.: חֲלִיפַתִּי
Job. 14, 14. עד־בוא חליפתי
pl.: חֲלִפֹּת, חֲלִיפוֹת
Gn. 45, 22. חלפות שמלת
Gn. 45, 22. וחמש חלפת שמלת
Jud.14,12.13. ושלשים חלפת
1 Reg. 5, 28. חליפות חדש
2 Reg. 5, 5. ועשר חליפות בגדים
2 Rg. 5, 22. 23. ושתי חלפות בגדים
Job. 10, 17. חליפות וצבא עמי
Ps. 55, 20. אשר אין חליפות למו
pl.: הַחֲלִיפוֹת
Jud. 14, 19. ויתן החליפות

II. חָלַף

פעל נודד, ולף-עוכר כ"ף גנוב, ותמלותו כמו גָּזַל, או גלם בלשון ישמעאל, גויוב וכסיסים כסיסים וגריעם גליסם וגליבם [שמצייזען, -שרינען], ואין שיסים הזרם הזם נעמם ג"כ כשפתי ערב, עי' לעיל תחת גלב דף רמ"ב פסיס ד'. ולדעת יהנן-עורף העמם חָלוּף נכבי-קלוף, וכליל יקלופו מום, ולף יתיב.

vrb. trans. inus., sicuti גָּזַל, *g'alafa* arabicum, secare, radere, abradere, tondere, v. s. גָּזַל (p. 242.). Ibn-Ezra hanc significationem etiam ad Prov. 31, 8. Jes. 2, 18. adhibet, idque male.

מַחֲלָף

ס"ג, והרבוי מַחֲלָפִים, הרמון כלי הגויוב והכסיסים, לומר סכין [מעסקער], וכן מַגָּלָב כמדרש רבה, והכל מן חלף, גלב, ענין כסיסה וגריעה, והזרם חַלַּף גַּלַּב, וכזרם ובמכוון נשפתי ערב. נגמרת חִלּוּפִים, חֲלָפִים סכין, ובית חִלּוּפוֹת לשכת הסכינים נגמרת; וכבר הזכיר מכיון כי' שלמה יקקי ו"ל.

n. m. (pl. מַחֲלָפִים), instrumentum secandi, culter, sicuti מַגָּלָב in *Midrasch Rabba*, gemarice חֲלָפִים, בֵּית־חִלּוּפוֹת vi eadem, conclave, quo cultri asservantur.

LXX. *παῤῥαλλάττειν.*

pl.: מַחֲלָפִים
Esr. 4, 9. מחלפים תשעה ועשרים

III. חָלַף

פעל נודד ולף-עוכר כ"ף נגוב מַחֲלָפָה הנלף, ותעודתו שכיכם ולכוב גדול וכניכים [פלעצעטען], ודומם לו נזרם ומכוון בָּלַב, מענין לכיגם וכניכים, וכן כלב בלשון ישמעאל. ומן כלב נאמר בָּלוּב [גענלאכטעטנעס, קלאכן], סל ועכל, ומן חלף הם נאמר מחלף, שהר מכוכר ומחוכב [מַחְלַפְלַעבְּטע, נַחְלַף], ומנין נוה לין הכסילו והכניכו המלקחים נחקוב הזרם. ומאר לשוני הלזונות דע שכשפתי מערב הזרם נסכום.

vrb. inus., nectere, plectere, texere; sicuti בָּלַב, arab. *kalaba*, unde בָּלוּב (canistrum, sporta viminea). Gemarice hoc de verbo חֲלִיפִין, חֲלִיפָתִין, de frondibus arborum pertextis, חוּלְפָּא et nmm. alia.

מַחֲלָפָה

ס"ג, ולף נאמר כ"ף נרבוי מַחֲלָפוֹת, והרמון קוטות שהר, או שהר מכוכר ומחוכב ולוות ריח לסוטות [מַחְלַפְלַעבְּטען], והזרם חלף ענין חֲלִיפִין, גמרת מום חֲלָפִין או חלוב וגדול. נגמרת מום חֲלָפִין, חלוב וכבור הסכסכים, וכן חוּלְפָּא, ועוד שמות למכמר.

n. f. pluralet. (מַחֲלָפוֹת), crines in nodos torti s. collecti (Haarflechten, Zöpfe), a v. חָלַף III, vi plectendi. LXX. *βόστρυχοι, σειραί.*

pl. constr.: מַחֲלָפוֹת
Jud.16,13. את־שבע מחלפות ראשי
Jud.16,19. את שבע מחלפות ראשו

חָלַף

פעל נחלמי כמו נעגרי, וכ"ק קן נאמנון סס'.

vrb. aram., vi eadem, qua hebraicum חָלַף I. LXX. *ἀλλάττεσθαι, ἀλλοιοῦσθαι.*

3 *imperf. pl.:* יַחְלְפוּן
Dan. 4, 13. ושבעה עדנין יחלפון
Dan. 4, 20. שבעה עדנין יחלפון

חָלַץ

פעל כודד, ותעלות הזרם נרלף לי כמו חָלַץ נחלמי [חָלַד נעגרי], לומר לישם וכסוי עשיפם ולכנם [קומפיל-צען, קומפלי"רען]. וכבקר לף-עכות המכוון הזם נמפעכ עם קילופיהן, ד"ם חִפּוּי נחלמי, ענין מעשפם ולכנוש, מַחֲלָצָה נעגרי חלכושת ועשוף, וכן ויקר אֶת־חֲלָצָה, לומר המלבוש [שופע' י"ד, י"ע] וכדומם. ומום המזכל על מעכסם וחוור כזיקם וככיכם וזכוס [ריסטען], לומר זכוס נכלי מלחמה ומתלוכות, והפעולי חָלוּץ, לומר עכוך מלחמה ומזכוס מתכים, ולף כמו נבוד, וקלוני-מוף כמו נבודי מוף, וכן מתלות נמזכס חֲלָצִים, לומר מזכוסות ומעורכות [דיק נעריסטעטען, ריסטי-נען], וכן מכוון הכפעל והכוסף. וזכי מענין חֲלִיצָה המכוון הזכי אל הפעל חָלַץ, לומר בְּחַתֹּר־חֲלִיצָה פְּלִנֵי והסרת הכזק והמכך [דיק ריסטונג שְׁנִיעי-טען], וחלך הכעל לפ"ו לקק קילית הכעל, וקלך מעל רגל, כלומר לקק מקליפ מעל רגל, מעשופו ומנעולו, וכן קלוץ הכעל, לומר קיתק קלוו הנעל. אֹתָן לרוב נכבין הכתב חָלָץ, לומר קתק-קליפ, ותנין נום וקלמס נורכי, קתקי קליפ נורכי הכס, לומר הריגת קויבי. ומום המזכל על הזכלים והמזכמ נכלל, אם ויסים אים מסוכב וחקופף מכוקם כחילו הימק מלבושו. וקולי לקלן גב מכוון אל המזכמ נעמם, כחזר לקלע.

vrb. trans., vi eadem primaria, qua v. aram. חֲלַץ, velandi dico, contegendi atque amiciendi (cf. חִפּוּי aram., amictus, מַחֲלָצָה hebr., vestimentum, חֲלִיצָה Jud. 14, 19., vestis), hinc: accingere, parare ad proelium (rüsten), arma capere, unde part. חָלוּץ h. e. accinctus, paratus instructusque ad pugnam, deinde vir fortis, miles expeditus (streitbar) Jes. 15, 4. חֲלָצֵי מוֹאָב; indidem n. חֲלָצַיִם, accincti, h. e. lumbi (οἱ περιεζωσμένοι, οἱ εὔζωνοι). *Nif.* se parare ad certamen. *Hif.* accingere, expeditum, alacrem reddere. 2) *v. denom. piël.* (a n. מַחֲלָצָה) vestimenta, arma detrahere, spolia exuere (= חָלַץ פְּלִנֵי), unde חֲלִיצָה, calceum de pede alterius vel suimet ipsius detrahere, חִלּוּץ, חֲנָעַל, ὁ ὑπολυθείς τὸ ὑπόδημα. Trop. aliquem extrahere s. eripere ex periculis vel calamitate, qua tanquam veste cinctus est, expedire, liberare. Fortasse v. חָלַץ, sicuti etiam חָלַשׁ, vim habet abstrahendi. LXX. I. *ἐνοπλίζειν*; II. *ὑπολύειν, ἐκδύνειν, ἐκκλίνειν, ῥύεσθαι, θλίβειν*; חָלוּץ, *εὔζωνος, ὁπλίτης, μάχιμος, δυνατός, πολεμιστής, ὀσφύς*; חָלַץ, *ἐξοπλίζειν, ἐπιπίπτειν, εὔοδος*; חָלַץ, *ἐξαιρεῖν, ἐξέρχεσθαι, ἀποπίπτειν, πιαίνειν.*

3 *perf.:* חָלַץ
Hos. 5, 7. חלץ מהם
3 *perf. fem.:* וַתֶּחֱלָצֵהוּ
Dt. 25, 9. ורחלצה נעלו
3 *pl.:* חָלְצוּ
Thr. 4, 3. גם־תנין חלצו שד
part. pass.: חָלוּץ
Num. 32, 21. ועבר לכם כל־חלוץ
Num. 32, 29. את־הירדן כל־חלוץ
part. pass.: הַחֲלוּץ
1 Chr. 12, 23. ראשי החלוץ לצבא
2 Chr. 20, 21. בצאת לפני החלוץ
2 Chr. 28, 14. ויעזב החלוץ
part. pass.: הֶחָלוּץ
Jos. 6,7. והחלוץ יעבר לפני ארון
Jos. 6, 9. והחלוץ חלך לפני הכהנים
Jos. 6, 13. והחלוץ הלך לפניהם
p. p. constr.: חֲלוּץ
Nu. 32, 27. כל־חלוץ צבא לפני יי
Dt. 25, 10. בית חלוץ הנעל
p. p. pl.: חֲלוּצִים
Nu.32,30. ואם־לא יעברו חלוצים
Num. 32, 32. נחנו נעבר חלוצים
Dt. 3, 18. חלוצים תעברו
p. p. pl. constr.: חֲלוּצֵי, חֲלוּצֶי
Num. 31, 5. חלוצי צבא
Jos. 4, 13. חלוצי הצבא
1 Chr. 12, 24. חלוצי צבא
2 Chr. 17, 18. אלף חלוצי צבא
Jes. 15, 4. חלצי מואב יריעו
2 *imperf.:* תַּחֲלֹץ
Jes. 20, 2. תחלץ מעל רגלך
Nif-al: נֶחֱלָץ
part.: נֶחֱלָץ *p.*
Prv. 11, 9. צדיק מצרה נחלץ
imprt. pl.: הֵחָלְצוּ
Num.31,3. החלצו מאתכם אנשים
1 *pl. impf.:* נֵחָלְצָה
Num. 32, 17. ואנחנו נחלץ חשים
2 *pl.:* תֵּחָלְצוּ
Num. 32, 20. אם־תחלצו לפני יי
3 *pl.:* יֵחָלְצוּ *p.*
Prv. 11, 9. ובדעת צדיקים יחלצו
3 *pl.:* יַחְלְצוּן
Ps. 60, 7. 108, 7. למען יחלצון
Pi-el: חִלֵּץ 3 *perf.*
Lev.14,43. אחר חלץ את־האבנים
2 *perf.:* חִלַּצְתָּ
Ps. 116, 8. כי חלצת נפשי ממות
3 *pl.:* וְחִלְּצוּ
Lev. 14, 40. וחלצו את־האבנים
imperat.: חַלְּצָה *cum h opt.*
Ps. 6, 5. שובה יי חלצה נפשי
impt. c. suff.: חַלְּצֵנִי
Ps. 140, 2. חלצני יי מאדם
impt. c. s.: וַחֲלְצֵנִי
Ps. 119, 153. ראה־עניי וחלצני
1 *impf. c. h opt.:* וְאַחֲלְצָה
Ps. 7, 5. ואחלצה צוררי ריקם
I *impf. c. s.:* אֲחַלְּצֵהוּ
Ps. 50, 15. אחלצך ותכבדני
1 *impf. c. suff.:* וָאַחַלְּצֵךָ *p.*
Ps. 81, 8. בצרה קראת ואחלצך
1 *impf. c. suff.:* אֲחַלְּצֵהוּ
Ps. 91, 15. אחלצהו ואכבדהו
3 *imperf.:* יַחֲלֹץ
Job. 36, 15. יחלץ עני בעניו
3 *imperf.:* יַחֲלְצֵנִי
2 Sam. 22,20. יחלצני כי־חפץ בי
Ps. 18, 20. יחלצני כי חפץ בי
3 *imperf.:* וַיְחַלְּצֵם
Ps. 34, 8. סביב ליראיו ויחלצם
Hif-il: הַחֲלִיץ
3 *imperf.:* יַחֲלִיץ
Jes. 58, 11. ועצמותיך יחליץ

חֲלָצָה

ס"ג, והרבוי חֲלָצוֹת [ריסטונג, נע-וואנט], ולקק קליסם כמו לקק נשק. ותיכנו מן קלן נמכוון אלילה, כאזר מזנו כניס.

n. f., arma, pallium, exuviae; neque vero a v. חָלַץ II., sed potius a v. חָלַץ I. vi vestiendi tegendique descendit. LXX. *στολή, πανοπλία.*

cum suff.: חֲלָצָתוֹ
2 Sam. 2, 21. וקח־לך את־חלצתו
pl. c. suff.: חֲלִיצוֹתָם
Jud. 14, 19. ויקח את־חליצותם

חֲלָצַיִם

ס"ג נרבוי וזני מסיניד חָלָץ, והלשם מקכים [לענדען, ריסטען], לומר לינכיס המזונסים ומנוזקים [דיק ריסטינען], והסזכל על הנגוסה יהוע.

n. f. pluralet. (a sing. חָלָץ), pars corporis, quae *accingi* solet, lumbi, trop. robur. LXX. *ὀσφύς, πλευρά, ὠμός.*

dual.: חֲלָצַיִם *p.*
Jes. 32, 11. וחגרה על־חלצים
du. c. suff.: חֲלָצֶיךָ
Job.38,3.40,7. אזר־נא כגבר חלציך
du. c. suff.: מֵחֲלָצֶיךָ
Gn. 35, 11. ומלכים מחלציך יצאו
1Rg.8,19 כי אם־בנך היצא מחלציך
2 Chr. 6, 9. כי בנך היצא מחלציך
du. c. suff.: חֲלָצָיו
Job. 31, 20. אם־לא ברכוני חלצו
du. c. suff.: חֲלָצֶיהָ
Jes. 5, 27. 11, 5. אזור חלציו
Jer. 30, 6. ידיו על־חלציו כיולדה

מַחֲלָצָה

ס"ג, והרמון מעשפם ותלבוסם [נע-וואנד, קלעדונג], מן קלן לשון עשוף, ומפכרש"י כלקלו כם לנלף נוכך.

n. f. pluralet., amictus, vestitus, vestimentum, a v. חָלַץ, vi operiendi atque amiciendi. Arab. *khal'a*, vestis solemnis. LXX. *περιπόρφυρον, ποδήρης.*

pl.: מַחֲלָצוֹת
Zach. 3, 4. והלבש אתך מחלצות
pl.: הַמַּחֲלָצוֹת
Jes. 3, 22. המחלצות והמעטפות

חָלַק

פעל קזי הכנס נשוי ונקמלות, כי כ' הכוונות נקוטנן נכקל לף תקתקלכם. ף' לשון פליגם וקניס ופריסם והכרת [אפצלטען, עסיילען], ומום המזכל על המלילם והעדקם נכלל [וועגרייסען, פליכלערן], והכלכם וזק לפ"ו הקמלות חֹלֶק [סק' מקכב מוזג], ונמלת הזרם tanquam veste cinctus est, expedire, liberare. Fortasse v. חָלַץ, sicuti etiam חָלַשׁ, vim habet abstrahendi. LXX. I. *ἐνοπλίζειν*; II. *ὑπολύειν, ἐκδύνειν, ἐκκλίνειν, ῥύεσθαι, θλίβειν*; חָלוּץ, *εὔζωνος, ὁπλίτης, μάχιμος, δυνατός, πολεμιστής, ὀσφύς*; חָלַץ, *ἐξοπλίζειν, ἐπιπίπτειν, εὔοδος*; חָלַץ, *ἐξαιρεῖν, ἐξέρχεσθαι, ἀποπίπτειν, πιαίνειν.*

חֵלֶק, semel חֵגֶב, injecto Dagesh, quo Sheba mobile producitur, ad s. f. חֶלְקָה, חֶלְקַת, (חֶשְׁבּוֹת, חֶלְקֵי), 1) pars, portio, hinc: sors, haereditas. 2) lapillus laevis, calculus, arab. *khalàqa*. Gem. חֶלְקָא, de nucibus similibusque rebus. LXX. *μέρος, μερίς, μερισμός, μερίζειν, διαμερίζειν, κλῆρος, κληρονομία, βρόχος.*

Gn. 31, 14. הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה
Num. 31, 36. חֵלֶק הַיֹּצְאִים הַצָּבָא
Dt. 10, 9. עַל־כֵּן לֹא־הָיָה לְלֵוִי חֵלֶק
Dt. 12, 12. כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה
Dt. 14, 27. 29. כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה
Dt. 18, 1. חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־יִשְׂרָאֵל
Dt. 18, 8. חֵלֶק כְּחֵלֶק יֹאכֵלוּ
Dt. 32, 9. כִּי חֵלֶק יְיָ עַמּוֹ
Jos. 14, 4. וְלֹא־נָתְנוּ חֵלֶק לַלְוִיִּם
Jos. 15, 13 נָתַן חֵלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי־יְהוּדָה
Jos. 18, 7. כִּי אֵין־חֵלֶק לַלְוִיִּם
Jos. 19, 9. כִּי־הָיָה חֵלֶק בְּנֵי־יְהוּדָה
Jos. 22, 25. 27. אֵין־לָכֶם חֵלֶק בַּיְיָ
2 S. 20, 1. וַיֹּאמֶר אֵין־לָנוּ חֵלֶק בְּדָוִד
1 Reg. 12, 16. מַה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִד
2 Chr. 10, 16. מַה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִיד
Neh. 2, 20. אֵין־חֵלֶק וְצְדָקָה וְזִכָּרוֹן
Job. 20, 29. זֶה חֵלֶק־אָדָם רָשָׁע
Job. 27, 13. זֶה חֵלֶק־אָדָם רָשָׁע
Job. 31, 2. וּמָה חֵלֶק אֱלוֹהַּ מִמָּעַל
Eccl. 11, 2. תֵּן חֵלֶק לְשִׁבְעָה
Jes. 17, 14. זֶה חֵלֶק שׁוֹסֵינוּ
Jer. 10, 16. 51, 19. לֹא־כְאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקֹב
Mich. 2, 4. חֵלֶק עַמִּי יָמִיר

וְחֶלֶק

Gn. 14, 24. וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
Num. 18, 20. וְחֵלֶק לֹא־יִהְיֶה לָךְ
Eccl. 9, 6. וְחֵלֶק א�ין־לָהֶם עוֹד

הַחֶלֶק

Am. 7, 4. וְאָכְלָה אֶת־הַחֵלֶק

בְּחֵלֶק

2 Rg. 9, 10. בְּחֵלֶק יִזְרְעֶאל וּבְאֶרֶן קֶבֶר
2 Rg. 9, 36. בְּחֵלֶק יִזְרְעֶאל יֹאכְלוּ
2 Reg. 9, 37. הַשְּׂדֶה בְּחֵלֶק יִזְרְעֶאל
Prv. 7, 21. בְּחֵלֶק שִׂפְתֵי תַּדְרִיכֶנּוּ

בְּחֶלֶק

Dt. 18, 8. חֵלֶק כְּחֵלֶק יֹאכֵלוּ
1 S. 30, 24. כְּחֵלֶק הַיֹּרֵד בַּמִּלְחָמָה

וּבְחֶלֶק

1 S. 30, 24. וְכְחֵלֶק הַיֹּשֵׁב עַל־הַכֵּלִים

לְחֶלֶק

Job. 17, 5. לְחֵלֶק יַגִּיד רֵעִים

חֶלְקִי *cum suff.*

Job. 32, 17. אַעֲנֶה אֲנִי־אֲנִי חֶלְקִי
Ps. 16, 5. יְיָ מְנָת־חֶלְקִי וְכוֹסִי
Ps. 119, 57. חֶלְקִי יְיָ אָמַרְתִּי
Ps. 142, 6. חֶלְקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים
Eccl. 2, 10. וְזֹאת־הָיְתָה חֶלְקִי מִכָּל־עֲמָלִי
Thr. 3, 24. חֶלְקִי יְיָ אָמְרָה נַפְשִׁי

וְחֶלְקִי *cum suff.*

Ps. 73, 26. צוּר־לְבָבִי וְחֶלְקִי

חֶלְקָךְ *cum suff.*

Num. 18, 20. אֲנִי חֶלְקְךָ
Eccl. 9, 9. כִּי הוּא חֶלְקְךָ בַּחַיִּים *p.*

חֶלְקָךְ *cum suff.*

Ps. 50, 18. וְעִם מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ

חֶלְקֵךְ *cum suff.*

Jes. 57, 6. בַּחֲלָקֵי־נַחַל חֶלְקֵךְ

חֶלְקוֹ *cum suff.*

Eccl. 2, 21. יִתְּנֶנּוּ חֶלְקוֹ
Eccl. 3, 22. 5, 17. כִּי־הוּא חֶלְקוֹ
Eccl. 5, 18. וְלִשְׂאֵת אֶת־חֶלְקוֹ
Hab. 1, 16. כִּי בְהֵמָה שָׁמֵן חֶלְקוֹ
Zach. 2, 16. וְנָחַל יְיָ אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ

וְחֶלְקוֹ

3 *pl. c. suff.:* וְחֶלְקָם
1 Chr. 24, 4. מִן־בְּנֵי אִיתָמָר וְיֵחָלְקוּם
1 Chr. 24, 5. וַיֵּחָלְקוּם בְּגוֹרָלוֹת

נֶחְלַק

Nif-al:
3 *imperf.:* יֵחָלֵק
Nu. 26, 55. בְּגוֹרָל יֵחָלֵק אֶת־הָאָרֶץ
1 Rg. 16, 21. אָז יֵחָלֵק הָעָם יִשְׂרָאֵל

יֵחָלֵק

3 *imperf.:*
Job. 38, 24. אַי־זֶה הַדֶּרֶךְ יֵחָלֵק אוֹר

וַיֵּחָלֵק

3 *imperf.:*
Gn. 14, 15. וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם לַיְלָה

תֵּחָלֵק

3 *fem.:*
Num. 26, 53. לְאֵלֶּה תֵּחָלֵק הָאָרֶץ
Num. 26, 56. עַל־פִּי הַגּוֹרָל תֵּחָלֵק

חִלֵּק

Pi-el:
3 *perf. c. suff.:* חִלְּקָם
Thr. 4, 16. פְּנֵי יְיָ חִלְּקָם
3 *fem. c. suff.:* חִלְּקָתְהוּ
Jes. 34, 17. חִלְּקָתָה לָהֶם בְּקוֹ
2 *perf. c. suff.:* וְחִלַּקְתֶּם
Ez. 5, 1. מֹאזְנֵי מִשְׁקָל וְחִלַּקְתָּם
3 *pl.:* חִלְּקוּ *p.*
Joel 4, 2. וְאַת־אַרְצִי חָלָקוּ
2 *pl.:* וְחִלַּקְתֶּם
Ez. 47, 21. וְחִלַּקְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ
inf. constr.: חֲלֹק
Jos. 19, 51. וַיְכַלּוּ מֵחַלֵּק אֶת־הָאָרֶץ
Prv. 16, 19. מַחֲלֹק שָׁלָל אֶת־גֵּאִים
inf. c. suff.: בְּחַלְּקָם
Jes. 9, 2. בְּחַלְקָם שָׁלָל
imperat.: חַלֵּק
Jos. 13, 7. חַלֵּק אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
1 *imperf.:* אֲחַלֵּק
Ex. 15, 9. אֶרְדְּפָ אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל
1 *imperf.:* אֲחַלֶּק־
Jes. 53, 12. לָכֵן אֲחַלֶּק־לוֹ בָרַבִּים
1 *impf. c. h opt.:* אַחֲלְקָה
Ps. 60, 8. 108, 8. אֲחַלְּקָה שְׁכֶם
1 *impf. c. suff.:* אֲחַלְּקֵם
Gn. 49, 7. אַחַלְקֵם בְּיַעֲקֹב
3 *imperf.:* יְחַלֵּק
Gn. 49, 27. וְלָעֶרֶב יְחַלֵּק שָׁלָל
Job. 21, 17. חֶבְלֵים יְחַלֵּק בְּאַפּוֹ
Jes. 53, 12. יְחַלֵּק שָׁלָל
Dan. 11, 39. וְאַדְמָה יְחַלֵּק בְּמְחִיר
Mich. 2, 4. לְשׁוֹבֵב שָׂדֵינוּ יְחַלֵּק

וַיְחַלֵּק

3 *imperf.:*
Jos. 18, 10. וַיְחַלֵּק־שָׁם יְהוֹשֻׁעַ

וַיַּחֲלֵק

3 *imperf.:*
2 Sam. 6, 19. וַיְחַלֵּק לְכָל־הָעָם
1 Chr. 16, 3. וַיְחַלֵּק לְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל

וַיְחַלְּקֵם

3 *impf. c. suff.:*
1 Chr. 23, 6. וַיְחַלְּקֵם דָּוִיד מַחְלְקוֹת
1 Chr. 24, 3. וַיְחַלְּקֵם דָּוִיד

תַּחֲלֵק

2 *imperf.:*
Ps. 68, 13. וְנוֹת בַּיִת תַּחֲלֵק שָׁלָל
3 *pl.:* יְחַלְּקוּ
Jud. 5, 30. הֲלֹא יִמְצְאוּ יְחַלְּקוּ שָׁלָל
Ps. 22, 19. יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם

וַיְחַלְּקוּ

3 *pl.:*
1 Rg. 18, 6. וַיְחַלְּקוּ לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ

חֻלַּק

Pu-al: 3 *perf.*
Jes. 33, 23. אָז חֻלַּק עַד־שָׁלָל

וְחֻלַּק

3 *perf.:*
Zach. 14, 1. וְחֻלַּק שְׁלָלֵךְ בְּקִרְבֵּךְ

תְּחֻלַּק

3 *fem. impf.:*
Am. 7, 17. וְאַדְמָתְךָ בְּחֶבֶל תְּחֻלַּק

הֻחֱלַק

Hif.-il: 3 *perf.*
Ps. 36, 3. כִּי־הֻחֱלַק אֱלִיר בְּעֵינָיו
3 *fem.:* הֻחֱלְקָה
Prv. 2, 16. 7, 5. אִמְרִיהָ הֻחֱלִיקָה

מַחֲלִיק

part.:
Prv. 29, 5. גֶּבֶר מַחֲלִיק עַל־רֵעֵהוּ

מְחַלִּיק

part.:
Jes. 41, 7. מְחַלִּיק פַּטִּישׁ

מַמְחֲלִיק

part.:
Prv. 28, 23. חֵן יִמְצָא מִמַּחֲלִיק לְשׁוֹן

לְחַלֵּק

inf.:
Jer. 37, 12. לְחַלֵּק מִשָּׁם בְּתוֹךְ הָעָם

יְחַלְּקוּן

3 *pl.:*
Ps. 5, 10. לְשׁוֹנָם יְחַלְּקוּן

הִתְחַלֵּק

Hitpa-el:
perf. pl.: וְהִתְחַלְּקוּ
Jos. 18, 5. וְהִתְחַלְּקוּ אֹתָהּ

חֲלָק

תּוֹקְפֵי וְסַלְּמֵי מוּקְפֵי וְגַלֵּי־שֵׁעַר [הַשְׁגֵּר-לָמֵד, גַּלְגַּעַת] מִתְמֻנּוֹת הַמְכוֹן עַל מְלוּכוֹת, כְּמַשְׁלֵם עַל גְּרִיעָה וְגִלֵּיקָה, כְּשֵׁם מִסְכּ וְשֵׁם [קְשֵׁמֵל], לִי־כְעֵנָן וּמְכוֹמֵר מְיֻעָר [לְוִיגְלַמֵּם], שְׁעָוּעַ וְכוֹכָן כְּתוֹמֵר וְדַנְכִּיס וְקִלּוֹי וְכִיכְּסֵי [שְׁיֵי-כַּעֲלֵכ], כְּמַשְׁלֵם עַל כְּנוֹל וְכֵן וּפְנוֹס [עַלִּי-סַּעֲרִינ], וְכִדּוּמֵי מִן מַשְׁלוֹת.

adj. m. (f. חֲלָקָה) 1) glaber, calvus, *ψιλός*, a v. חָלַק II. vi lingendi tondendive, trop. de monte tanquam glabro arborum comis; 2) lubricus, blandus, a v. חָלַק II., vi poliendi atque laevigandi. LXX. *λεῖος, πρὸς χάριν, ἄστεγος, καιρός.*

Gn. 27, 11. וְאָנֹכִי אִישׁ חָלָק
Prv. 26, 28. וּפֶה חָלָק יַעֲשֶׂה מִדְּחָה
Ez. 12, 24. חָזוֹן שָׁוְא וְקֶסֶם חָלָק

וְחָלָק

Prv. 5, 3. וְחִכָּהּ מִשֶּׁמֶן חָכָּהּ

הֶחָלָק

Jos. 11, 17. מִן־הָהָר הֶחָלָק
Jos. 12, 7. וְעַד־הָהָר הֶחָלָק

חֲלָקוֹת *abstr.*

pl. fem.:
Ps. 12, 3. שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת
Ps. 12, 4. כָּל־שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת
Jes. 30, 10. דַּבְּרוּ־לָנוּ חֲלָקוֹת

בַּחֲלָקוֹת *abstr.*

pl.:
Ps. 73, 18. אַךְ בַּחֲלָקוֹת תָּשִׁית לָמוֹ

חֲלַקָּה

ע״כ נִכְנוֹי נַכ״ק, וְסַלְּמֵי דַּנְכִּיס רַכִּיס וְכוֹוְנִים וְכִיכְּסֵי, אַף זְיִיגִי לְמִתְּקִים קַלְּקִיס גְּלֵי פְּנוֹס לְמִעַן כְּמֵשׁ [שְׁיֵי-כַּעֲלֵיק, סְיֵי-כַּעֲלֵיק]. מִתְמוּכוֹת רְקִיעִית שֶׁל וֹס מַסַּד חָלָק, וּמוֹס לְנַקְנֵס חֲלַקָּה וְנִכְנוֹי חֲלַקּוֹת, וְנִכְנוֹי וְכֵר נִכְשָׁפִים יְסוֹדִית חֲלַקִּים; וְכֵן מִן חָמָן, עָצָב, גָּמָל מִכְנוֹי חֲשַׁפִּים, עֲצַבִּים, גְּמַלִּים וְכִדּוֹמֵם.

n. f. pluralet. (a m. חָלָק; plur. חֲלָקִים, חֲלַקּוֹת, rabb. חֲלַקִּים, ad s. plur. חָמָן, עָצָב, גָּמָל a nn. חֲשַׁפִּים, עֲצַבִּים, גְּמַלִּים), verba blanda, fallacia, assentatoria ad voluntatem, non ad veritatem conficta. LXX. *ὀλισθήματα.*

חֲנִיתָ בַּחֲלָקוֹת

pl.:
Dan. 11, 32. וְחֲנִיתָ בַּחֲלָקוֹת

חֲלָק

ע״ו וְנִכְנוֹי חֲלָקִי וְכִינוֹי חֲלָקִים וְסִמְיָן חֲלָקִי וּפ״ח חֲלָקִי [נִדְגּוּשׁ הַל׳ כְּדֶרֶךְ לְרוֹב נִסְמְכֵי רַבּוֹי, ע״י הִסְּרָן מַשְׁגִּיחַ, כְּמוֹ עֲשָׂבִי, חֲשָׁשִׁיּוֹת]. הִסְלִים נִכְלֵי יִקְּחֵן וּמַשְׁגִּיחַ, לוֹמֵד ח׳ מִכְּם וְגוֹר פְּרִם וּפְלֵג [עַשְׁיֵ״ל, שְׁעִיק, פְּקַרְעִיקֵן], וּמוֹס גּוֹרֵל וּמִכְּת וּמִכְּל [לְמַשְׁמֵם] וְחֵלֶק יַעֲקֹב; כ׳ לְמֵן חֵלֶק [שְׁעִיכַּסֵן] וּמִכְּיפוֹס, חֲלָקִי מִנְכִּיס לְמַעַת מַרְאֲזוֹנִים, וְכֵן נִגְמַשׁ חֵלֶק׳ לְגַוְוִים וְכִדּוֹמֵם, וּלְפַעֲמִים נַעֲנִי כְּמוֹ חֵלְקְלוֹקוֹת.

n. m. (c. s. חֲלָקֵי; pl. חֲלָקִים; c. חֲלָקֵי, semel חֲגָקֵי, injecto Dagesh, quo Sheba mobile producitur, ad s. f. חֲשָׁבִי, (חֲשָׁשִׁיּוֹת, חֲלָקֵי), 1) pars, portio, hinc: sors, haereditas. 2) lapillus laevis, calculus, arab. *khalàqa*. Gem. חֲלָקָא, de nucibus similibusque rebus. LXX. *μέρος, μερίς, μερισμός, μερίζειν, διαμερίζειν, κλῆρος, κληρονομία, βρόχος.*

Gn. 31, 14. הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנַחֲלָה
Num. 31, 36. חֵלֶק הַיֹּצְאִים הַצָּבָא
Dt. 10, 9. עַל־כֵּן לֹא־הָיָה לְלֵוִי חֵלֶק
Dt. 12, 12. כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה
Dt. 14, 27. 29. כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה
Dt. 18, 1. חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־יִשְׂרָאֵל
Dt. 18, 8. חֵלֶק כְּחֵלֶק יֹאכֵלוּ
Dt. 32, 9. כִּי חֵלֶק יְיָ עַמּוֹ
Jos. 14, 4. וְלֹא־נָתְנוּ חֵלֶק לַלְוִיִּם
Jos. 15, 13 נָתַן חֵלֶק בְּתוֹךְ בְּנֵי־יְהוּדָה
Jos. 18, 7. כִּי אֵין־חֵלֶק לַלְוִיִּם
Jos. 19, 9. כִּי־הָיָה חֵלֶק בְּנֵי־יְהוּדָה
Jos. 22, 25. 27. אֵין־לָכֶם חֵלֶק בַּיְיָ
2 S. 20, 1. וַיֹּאמֶר אֵין־לָנוּ חֵלֶק בְּדָוִד
1 Reg. 12, 16. מַה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִד
2 Chr. 10, 16. מַה־לָּנוּ חֵלֶק בְּדָוִיד
Neh. 2, 20. אֵין־חֵלֶק וְצְדָקָה וְזִכָּרוֹן
Job. 20, 29. זֶה חֵלֶק־אָדָם רָשָׁע
Job. 27, 13. זֶה חֵלֶק־אָדָם רָשָׁע
Job. 31, 2. וּמָה חֵלֶק אֱלוֹהַּ מִמָּעַל
Eccl. 11, 2. תֵּן חֵלֶק לְשִׁבְעָה
Jes. 17, 14. זֶה חֵלֶק שׁוֹסֵינוּ
Jer. 10, 16. 51, 19. לֹא־כְאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקֹב
Mich. 2, 4. חֵלֶק עַמִּי יָמִיר

וְחֶלֶק

Gn. 14, 24. וְחֵלֶק הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
Num. 18, 20. וְחֵלֶק לֹא־יִהְיֶה לָךְ
Eccl. 9, 6. וְחֵלֶק אֵין־לָהֶם עוֹד

הַחֶלֶק

Am. 7, 4. וְאָכְלָה אֶת־הַחֵלֶק

בְּחֶלֶק

2 Rg. 9, 10. בְּחֶלֶק יִזְרְעֶאל וּבְאֶרֶן קֶבֶר
2 Rg. 9, 36. בְּחֶלֶק יִזְרְעֶאל יֹאכְלוּ
2 Reg. 9, 37. הַשְּׂדֶה בְּחֶלֶק יִזְרְעֶאל
Prv. 7, 21. בְּחֶלֶק שִׂפְתֵי תַּדְרִיכֶנּוּ

בְּחֵלֶק

Dt. 18, 8. חֵלֶק כְּחֵלֶק יֹאכֵלוּ
1 S. 30, 24. כְּחֵלֶק הַיֹּרֵד בַּמִּלְחָמָה

וּבְחֵלֶק

1 S. 30, 24. וְכְחֵלֶק הַיֹּשֵׁב עַל־הַכֵּלִים

לְחֵלֶק

Job. 17, 5. לְחֵלֶק יַגִּיד רֵעִים

חֶלְקִי *cum suff.*

Job. 32, 17. אַעֲנֶה אֲנִי־אֲנִי חֶלְקִי
Ps. 16, 5. יְיָ מְנָת־חֶלְקִי וְכוֹסִי
Ps. 119, 57. חֶלְקִי יְיָ אָמַרְתִּי
Ps. 142, 6. חֶלְקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים
Eccl. 2, 10. וְזֹאת־הָיְתָה חֶלְקִי מִכָּל־עֲמָלִי
Thr. 3, 24. חֶלְקִי יְיָ אָמְרָה נַפְשִׁי

וְחֶלְקִי *cum suff.*

Ps. 73, 26. צוּר־לְבָבִי וְחֶלְקִי

חֶלְקְךָ *cum suff.*

Num. 18, 20. אֲנִי חֶלְקְךָ
Eccl. 9, 9. כִּי הוּא חֶלְקְךָ בַּחַיִּים *p.*

חֶלְקֶךָ *cum suff.*

Ps. 50, 18. וְעִם מְנָאֲפִים חֶלְקֶךָ

חֶלְקֵךְ *cum suff.*

Jes. 57, 6. בַּחֲלָקֵי־נַחַל חֶלְקֵךְ

חֶלְקוֹ *cum suff.*

Eccl. 2, 21. יִתְּנֶנּוּ חֶלְקוֹ
Eccl. 3, 22. 5, 17. כִּי־הוּא חֶלְקוֹ
Eccl. 5, 18. וְלִשְׂאֵת אֶת־חֶלְקוֹ
Hab. 1, 16. כִּי בְהֵמָה שָׁמֵן חֶלְקוֹ
Zach. 2, 16. וְנָחַל יְיָ אֶת־יְהוּדָה חֶלְקוֹ

וְחֶלְקוֹ

3 *pl. c. suff.:* וְחֶלְקָם
1 Chr. 24, 4. מִן־בְּנֵי אִיתָמָר וְיֵחָלְקוּם
1 Chr. 24, 5. וַיֵּחָלְקוּם בְּגוֹרָלוֹת

נֶחְלַק

Nif-al:
3 *imperf.:* יֵחָלֵק
Nu. 26, 55. בְּגוֹרָל יֵחָלֵק אֶת־הָאָרֶץ
1 Rg. 16, 21. אָז יֵחָלֵק הָעָם יִשְׂרָאֵל

יֵחָלֵק

3 *imperf.:*
Job. 38, 24. אַי־זֶה הַדֶּרֶךְ יֵחָלֵק אוֹר

וַיֵּחָלֵק

3 *imperf.:*
Gn. 14, 15. וַיֵּחָלֵק עֲלֵיהֶם לַיְלָה

תֵּחָלֵק

3 *fem.:*
Num. 26, 53. לְאֵלֶּה תֵּחָלֵק הָאָרֶץ
Num. 26, 56. עַל־פִּי הַגּוֹרָל תֵּחָלֵק

חִלֵּק

Pi-el:
3 *perf. c. suff.:* חִלְּקָם
Thr. 4, 16. פְּנֵי יְיָ חִלְּקָם
3 *fem. c. suff.:* חִלְּקָתְהוּ
Jes. 34, 17. חִלְּקָתָה לָהֶם בְּקוֹ
2 *perf. c. suff.:* וְחִלַּקְתֶּם
Ez. 5, 1. מֹאזְנֵי מִשְׁקָל וְחִלַּקְתָּם
3 *pl.:* חִלְּקוּ *p.*
Joel 4, 2. וְאַת־אַרְצִי חָלָקוּ
2 *pl.:* וְחִלַּקְתֶּם
Ez. 47, 21. וְחִלַּקְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ
inf. constr.: חֲלֹק
Jos. 19, 51. וַיְכַלּוּ מֵחַלֵּק אֶת־הָאָרֶץ
Prv. 16, 19. מַחֲלֹק שָׁלָל אֶת־גֵּאִים
inf. c. suff.: בְּחַלְּקָם
Jes. 9, 2. בְּחַלְקָם שָׁלָל
imperat.: חַלֵּק
Jos. 13, 7. חַלֵּק אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת
1 *imperf.:* אֲחַלֵּק
Ex. 15, 9. אֶרְדְּפָ אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל
1 *imperf.:* אֲחַלֶּק־
Jes. 53, 12. לָכֵן אֲחַלֶּק־לוֹ בָרַבִּים
1 *impf. c. h opt.:* אַחֲלְקָה
Ps. 60, 8. 108, 8. אַחַלְּקָה שְׁכֶם
1 *impf. c. suff.:* אַחַלְּקֵם
Gn. 49, 7. אַחַלְקֵם בְּיַעֲקֹב
3 *imperf.:* יְחַלֵּק
Gn. 49, 27. וְלָעֶרֶב יְחַלֵּק שָׁלָל
Job. 21, 17. חֶבְלֵים יְחַלֵּק בְּאַפּוֹ
Jes. 53, 12. יְחַלֵּק שָׁלָל
Dan. 11, 39. וְאַדְמָה יְחַלֵּק בְּמְחִיר
Mich. 2, 4. לְשׁוֹבֵב שָׂדֵינוּ יְחַלֵּק

וַיְחַלֵּק

3 *imperf.:*
Jos. 18, 10. וַיְחַלֵּק־שָׁם יְהוֹשֻׁעַ

וַיַּחֲלֵק

3 *imperf.:*
2 Sam. 6, 19. וַיְחַלֵּק לְכָל־הָעָם
1 Chr. 16, 3. וַיְחַלֵּק לְכָל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל

וַיְחַלְּקֵם

3 *impf. c. suff.:*
1 Chr. 23, 6. וַיְחַלְּקֵם דָּוִיד מַחְלְקוֹת
1 Chr. 24, 3. וַיְחַלְּקֵם דָּוִיד

תַּחֲלֵק

2 *imperf.:*
Ps. 68, 13. וְנוֹת בַּיִת תַּחֲלֵק שָׁלָל
3 *pl.:* יְחַלְּקוּ
Jud. 5, 30. הֲלֹא יִמְצְאוּ יְחַלְּקוּ שָׁלָל
Ps. 22, 19. יְחַלְּקוּ בְגָדַי לָהֶם

וַיְחַלְּקוּ

3 *pl.:*
1 Rg. 18, 6. וַיְחַלְּקוּ לָהֶם אֶת־הָאָרֶץ

חֻלַּק

Pu-al: 3 *perf.*
Jes. 33, 23. אָז חֻלַּק עַד־שָׁלָל

וְחֻלַּק

3 *perf.:*
Zach. 14, 1. וְחֻלַּק שְׁלָלֵךְ בְּקִרְבֵּךְ

תְּחֻלַּק

3 *fem. impf.:*
Am. 7, 17. וְאַדְמָתְךָ בְּחֶבֶל תְּחֻלַּק

הֻחֱלַק

Hif.-il: 3 *perf.*
Ps. 36, 3. כִּי־הֻחֱלַק אֱלִיר בְּעֵינָיו
3 *fem.:* הֻחֱלְקָה
Prv. 2, 16. 7, 5. אִמְרִיהָ הֻחֱלִיקָה

מַחֲלִיק

part.:
Prv. 29, 5. גֶּבֶר מַחֲלִיק עַל־רֵעֵהוּ

מְחַלִּיק

part.:
Jes. 41, 7. מְחַלִּיק פַּטִּישׁ

מַמְחֲלִיק

part.:
Prv. 28, 23. חֵן יִמְצָא מִמַּחֲלִיק לְשׁוֹן

לְחַלֵּק

inf.:
Jer. 37, 12. לְחַלֵּק מִשָּׁם בְּתוֹךְ הָעָם

יְחַלְּקוּן

3 *pl.:*
Ps. 5, 10. לְשׁוֹנָם יְחַלְּקוּן

הִתְחַלֵּק

Hitpa-el:
perf. pl.: וְהִתְחַלְּקוּ
Jos. 18, 5. וְהִתְחַלְּקוּ אֹתָהּ

חֲלָק

תּוֹקְפֵי וְסַלְּמֵי מוּקְפֵי וְגַלֵּי־שֵׁעַר [הַשְׁגֵּר-לָמֵד, גַּלְגַּעַת] מִתְמֻנּוֹת הַמְכוֹן עַל מְלוּכוֹת, כְּמַשְׁלֵם עַל גְּרִיעָה וְגִלֵּיקָה, כְּשֵׁם מִסְכּ וְשֵׁם [קְשֵׁמֵל], לִי־כְעֵנָן וּמְכוֹמֵר מְיֻעָר [לְוִיגְלַמֵּם], שְׁעָוּעַ וְכוֹכָן כְּתוֹמֵר וְדַנְכִּיס וְקִלּוֹי וְכִיכְּסֵי [שְׁיֵי-כַּעֲלֵכ], כְּמַשְׁלֵם עַל כְּנוֹל וְכֵן וּפְנוֹס [עַלִּי-סַּעֲרִינ], וְכִדּוֹמֵם מִן מַשְׁלוֹת.

adj. m. (f. חֲלָקָה) 1) glaber, calvus, *ψιλός*, a v. חָלַק II. vi lingendi tondendive, trop. de monte tanquam glabro arborum comis; 2) lubricus, blandus, a v. חָלַק II., vi poliendi atque laevigandi. LXX. *λεῖος, πρὸς χάριν, ἄστεγος, καιρός.*

Gn. 27, 11. וְאָנֹכִי אִישׁ חָלָק
Prv. 26, 28. וּפֶה חָלָק יַעֲשֶׂה מִדְּחָה
Ez. 12, 24. חָזוֹן שָׁוְא וְקֶסֶם חָלָק

וְחָלָק

Prv. 5, 3. וְחִכָּהּ מִשֶּׁמֶן חָכָּהּ

הֶחָלָק

Jos. 11, 17. מִן־הָהָר הֶחָלָק
Jos. 12, 7. וְעַד־הָהָר הֶחָלָק

חֲלָקוֹת *abstr.*

pl. fem.:
Ps. 12, 3. שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת
Ps. 12, 4. כָּל־שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת
Jes. 30, 10. דַּבְּרוּ־לָנוּ חֲלָקוֹת

בַּחֲלָקוֹת *abstr.*

pl.:
Ps. 73, 18. אַךְ בַּחֲלָקוֹת תָּשִׁית לָמוֹ

חֲלַקָּה

ע״כ נִכְנוֹי נַכ״ק, וְסַלְּמֵי דַּנְכִּיס רַכִּיס וְכוֹוְנִים וְכִיכְּסֵי, אַף זְיִיגִי לְמִתְּקִים קַלְּקִיס גְּלֵי פְּנוֹס לְמִעַן כְּמֵשׁ [שְׁיֵי-כַּעֲלֵיק, סְיֵי-כַּעֲלֵיק]. מִתְמוּכוֹת רְקִיעִית שֶׁל וֹס מַסַּד חָלָק, וּמוֹס לְנַקְנֵס חֲלַקָּה וְנִכְנוֹי חֲלַקּוֹת, וְנִכְנוֹי וְכֵר נִכְשָׁפִים יְסוֹדִית חֲלַקִּים; וְכֵן מִן חָמָן, עָצָב, גָּמָל מִכְנוֹי חֲשַׁפִּים, עֲצַבִּים, גְּמַלִּים וְכִדּוֹמֵם.

n. f. pluralet. (a m. חָלָק; plur. חֲלָקִים, חֲלַקּוֹת, rabb. חֲלַקִּים, ad s. plur. חָמָן, עָצָב, גָּמָל a nn. חֲשַׁפִּים, עֲצַבִּים, גְּמַלִּים), verba blanda, fallacia, assentatoria ad voluntatem, non ad veritatem conficta. LXX. *ὀλισθήματα.*

חֲנִיתָ בַּחֲלָקוֹת

pl.:
Dan. 11, 32. וְחֲנִיתָ בַּחֲלָקוֹת

חֲלָק

ע״ו וְנִכְנוֹי חֲלָקִי וְכִינוֹי חֲלָקִים וְסִמְיָן חֲלָקִי וּפ״ח חֲלָקִי [נִדְגּוּשׁ הַל׳ כְּדֶרֶךְ לְרוֹב נִסְמְכֵי רַבּוֹי, ע״י הִסְּרָן מַשְׁגִּיחַ, כְּמוֹ עֲשָׂבִי, חֲשָׁשִׁיּוֹת]. הִסְלִים נִכְלֵי יִקְּחֵן וּמַשְׁגִּיחַ, לוֹמֵד ח׳ מִכְּם וְגוֹר פְּרִם וּפְלֵג [עַשְׁיֵ״ל, שְׁעִיק, פְּקַרְעִיקֵן], וּמוֹס גּוֹרֵל וּמִכְּת וּמִכְּל [לְמַשְׁמֵם] וְחֵלֶק יַעֲקֹב; כ׳ לְמֵן חֵלֶק [שְׁעִיכַּסֵן] וּמִכְּיפוֹס, חֲלָקִי מִנְכִּיס לְמַעַת מַרְאֲזוֹנִים, וְכֵן נִגְמַשׁ חֵלֶק׳ לְגַוְוִים וְכִדּוֹמֵם, וּלְפַעֲמִים נַעֲנִי כְּמוֹ חֵלְקְלוֹקוֹת.

n. m. (c. s. חֲלָקֵי; pl. חֲלָקִים; c.

cum suff.: חֶלְקָם
Gn. 14, 24. הם יקחו חלקם
Lev. 6,10. חלקם נתתי אתה מאשי
Ps. 17, 14. חלקם בחיים
Jes. 61, 7. וכלמה ירנו חלקם
pl.: חֲלָקִים
Jos. 18, 5. לשבעה חלקים
Jos. 18,6. את־הארץ שבעה חלקים
Jos. 18, 9. לשבעה חלקים על־ספר
Ez. 48, 21. לעמת חלקים לנשיא
pl.: חֲלָקִּים
Ez. 45, 7. לעמות אחד החלקים
Ez. 48, 8. וארך כאחד החלקים
pl. c. suff.: חֲלָקֵיהֶם
Hos. 5, 7. יאכלם חדש את־חלקיהם

חֵלֶק

ז׳ נחלתי כמו חֵלֶק בעבדי, לומר מכס ופרס [לחֵם].
n. m. aram., portio, sors, hebr. חֵלֶק. LXX. *μέρος, μερίς.*
Esr. 4, 16. חלק בעבר נהרא
cum suff.: חֶלְקֵהּ
Dan. 4, 12. ועם־חיותא חלקה
Dan. 4, 20. ועם־חיות ברא חלקה

חַלָּק

תוקפי ע״מ חֲשֵׁב, ומרגון כנרקס נדומס על חלק, לומר שניע [נלחֵטע], ותוקר חוק לחלן, וחלקי־אבנים, לומר חלקים נחבנים.
adj. (ad s. f. חֲשֵׁב), laevis, politus, unde חֲלָקִים מֵאֲבָנִים = חֲלָקֵי אֲבָנִים. LXX. *λεῖος.*
pl. constr.: חַלְקֵי
1 Sam. 17, 40. חמשה חלקי אבנים
pl. constr.: בְּחַלְקֵי
*בחלקי־נחל חלקך
Jes. 57, 6. חֶלְקָה

ז״ב ומרגוי חֲלָקוֹת ומרגון כנרקל. ק׳ חמיטות ושניעות [נלחֵטע], וכן יפרגנים קך בחלקות תניח לאו, לומר נדרכים חלקות וחלקלקות ושוקות. ושוב משקל על חלקות ומחלוקת, כמו שפת חלקות. ג׳ כמו שדם ונחלה, לומר פרס ופלג וקלק, ולפעמים נסקבל עם שדם. ופעמר שמשם חֵלֶק נחבני לך מסרום מן חֵלֶק, ומסם ע״פ קילוקיק [kilukia] הוא חֲלַקְלָא, כי כ״ל שמשם הוא מלשון חבני.
n. f. (pl. חֲלָקוֹת), laevitas, locus lubricus atque periculosus, metaph. assentatio, blandiloquentia. 2) pars, portio, possessio, fundus, interdum adjecto שָׂדֶה. Fortasse aram. חֲקַל (campus, ager) ex חֲקַל inversione literarum ortum est; n. pr. Ciliciae, cujus pars altera ἡ πεδιάς (campestris) vocatur, ex aramaico חֲלַקְלָא ortum videtur. LXX. *μερίς, μερίζειν; ὀλίσθημα, δολιότης, διαβολή, πλάνησις, δόλιος, γνμνός.*
2 Rg. 3,25. וכל־חלקה טובה ישליכו
Am. 4, 7. חלקה אחת תמטר
וְחֶלְקָה
Am. 4, 7. וחלקה אשר־לא־תמטיר
הַחֶלְקָה
2 Sam. 14, 30. את־החלקה באש
2 S. 14,31. את־החלקה אשר־לי באש
2 S. 23, 12. ויתיצב בתוך־החלקה
2 Reg. 3, 19. וכל החלקה הטובה
1 Chr. 11,14. ויתיצבו בתוך־החלקה
בַּחֶלְקָה
2 Reg. 9, 26. בחלקה חזאת נאם־יי׳
2 Reg. 9, 26. בחלקה כדבר יי׳
constr.: חֶלְקַת

Gn. 27, 16. ועל חלקת צואריו
Gn. 33, 19. ויקן את־חלקת השדה
Dt. 33,21. כי־שם חלקת מחקק ספון
Ruth 2,3. ויקר מקרה חלקת השדה
Ruth 4,3. חלקת השדה אשר לאחינו
2 Sam. 2, 17. חלקת הצרים
2 Sam. 14, 30. ראו חלקת יואב
2 S. 23, 11. ותהי־שם חלקת השדה
1 Chr. 11, 13. ותהי חלקת השדה
Jer. 12, 10. את־חלקת חמדתי
constr.: בְּחֶלְקַת
Jos. 24, 32. בחלקת השדה
2 Rg. 9,21. בחלקת נבות היזרעאלי
2 Reg. 9, 25. בחלקת שדה נבות
constr.: מֶחֱלְקַת
Prv. 6, 24. מחלקת לשון נכריה
cum suff.: חֶלְקָתִי
Jer. 12, 10. בססו את־חלקתי
cum suff.: חֶלְקָתָם
Job. 24, 18. תקלל חלקתם בארץ
pl.: *חֲלָקוֹת
Ps. 12, 3. *שפת חלקות
Ps. 12, 4. *כל־שפתי חלקות
Jes. 30, 10. *דברו־לנו חלקות
pl.: *בְּחֲלָקוֹת
Ps. 73,18. *אך בחלקות תשית למו

חֶלְקָה

ז״ב ומרגון חלוק ובלוג [עם״לונג], מסוכני חָלַק.
n. f. (a m. חָלַק), divisio, distributio, partitio. LXX. *μερίς.*
constr.: וַחֶלְקַת
2 Chr. 35,5. וחלקת בית־אב ללוים

חֶלְקָלַק

תוקפי כפיל־סדרם [כמו שַׁחְלְחֶלֶת, יַרְבְּרִבִים, אַדְמְדָם, חֲפַרְפַּר] ומיקוד שלו לפ״ו חָלַק, וכך״ק קך נרכוי נקנס. סמלנס חלק־חלק ושניע [נלחֵט נלחֵט, שלימפעריג], לומר חזוק סמוג מפוזט ע״י שקן תמונת סדרם. לפעמים רבוי נקני לניון מסמשט, לומר חלקות נכלל.
adj. redupl. pluralet. ad s. f. supra enumeratarum (a f. simplici חֶלְקָה), passim laevis, lubricus; unde חֲלַקְלַקּוֹת, loci lubrici; blanditiae, fallaciae, praestigiae. LXX. *ὀλίσθημα.*
pl.: וְחַלַקְלַקּוֹת
Ps. 35, 6. חשך וחלקלקת
pl.: בַּחֲלַקְלַקּוֹת
Dan. 11, 21. מלכות בחלקלקות
Dan. 11, 34. רבים בחלקלקות
pl.: בַּחֲלַקְלַקּוֹת
Jer. 23, 12. דרכם להם כחלקלקות

מַחֲלֹקֶת

ז״ב ונכנוי מַחֲלָקְתּוֹ ומכנוי מַחֲלֹקוֹת. מסלנס מגוד ופרילק [ייידונג, עטענכונג], ומוק כמו חלק, נ״כ לניון מכת ופלגת ומפלגה, לומר מפלגות מלוים ומכהנים לכ״ד משמרות [קלאססע, אב־עתיל]. נמרמ כמו חֲפוּק, לומר מכדל ומבוי נסנרק.
n. f. (c. s. מַחֲלָקְתּוֹ; pl. מַחֲלֹקוֹת), separatio, divisio; ordo, classis, pars, praecipue de ordinibus levitarum sacerdotumque ter octonis (*κλῆρος, ἐφημερίς*, syn. מִשְׁמֶרֶת). LXX. *μερίς, μερισμός, μερίζειν, διαμερισμός, διαίρεσις, διάταξις, ἐφημερία.*
1 Chr. 27,4 ועל מחלקת החדש השני
cum suff.: מֵחֲלָקְתּוֹ
1 Chr. 27, 2. 4. ועל מחלקתו
1 Chr. 27, 4. ועל מחלקתו עשרים
7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.
cum suff.: וּמֵחֲלָקְתּוֹ
1 Chr. 27, 4. האחוחי ומחלקתו
1 Chr. 27, 6. ומחלקתו עמיזבד בנו
pl.: הַמַּחֲלֹקוֹת
1 Sam. 23, 28. סלע המחלקות
1 Chr. 27, 1. לכל דבר המחלקות
1 Chr. 28, 1. ושרי המחלקות
2 Chr. 23, 8. הכהן את־המחלקות
pl.: בְּמַחֲלְקוֹת
2 Chr. 31,15. במחלקות כגדול כקטן
pl.: לְמַחֲלְקוֹת
1 Chr. 26, 1. למחלקות לשערים
2 Chr. 5, 11. אין לשמור למחלקות
pl. constr.: מַחֲלְקוֹת
1 Chr. 26,12 לאלה מחלקות השערים
1 Chr. 26,19. אלה מחלקות השערים
1 Chr. 28, 21. והנה מחלקות הכהנים
2 Chr. 8,14. 31, 2. מחלקות הכהנים
Neh. 11, 36. מחלקות יהודה
pl. constr.: וּלְמַחֲלְקוֹת
1 Chr. 28, 13. ולמחלקות הכהנים
cum suff.: בְּמַחֲלְקוֹתֵיכֶם
2 Chr. 35, 4. אבתיכם במחלקותיכם
pl. c. suff.: מַחֲלְקוֹתָם
1 Chr. 24, 2. ולבני אהרן מחלקותם
2 Chr. 31, 2. על־מחלקותם
2 Chr. 35, 10. והלוים על־מחלקותם
Ez. 48, 29. מחלקתם נאם אדני
pl. c. suff.: בְּמַחֲלְקוֹתָם
2 Chr. 8, 14. והשערים במחלקותם
pl. c. suff.: כְּמַחֲלְקֹתָם
Jos. 11, 23. כמחלקתם לשבטיהם
Jos. 12, 7. ירושה כמחלקתם
Jos. 18, 10. לבני ישראל כמחלקתם
pl. c. suff.: בְּמַחֲלְקוֹתֵיהֶם
במשמרותיהם
2 Chr. 31, 17. כמחלקותיהם

מַחֲלֻקָא

ז״ב נחבני כמו מחלקת בעבדי, ומרגוי מַחֲלְקָנוּ.
n. f. aram., (pl. abs. מַחֲלֻקָן; c. מַחֲלֻקָת), distributio, sicuti hebraicum. LXX. *μερισμός.*
pl. c. suff.: בְּמַחֲלֻקָתְהוֹן
Esr. 6, 18. ולויא במחלקתהון

חָלַשׁ

פעל כוד וכוד, כי תעתיד יַחֲלֹשׁ [פועלי] וגם יֶחֱלַשׁ [פעולי], ומסלנס הכתפה ומפלס [ניעדערשרעקען, -שרילנען, נעויגענען], וחולש על נויס סרנון מושל, לו רבילה ומסבב מפעולי, לומר סרוח על־ערש דוי, ולב מפעולו גבלה, שחוש ג״כ ענין הרגון ומסבב. ע׳ לעיל רמ״ו פניק נ׳. ונמר מכוון מפקרון כאמר בתרגום אִתַּמְקַק [או חָלַשׁ], ווש משלל. ודע קוטן כעיס שבגאמת חָלַשׁ ענין גוברל, ולא תפעין לאומרים, שמכוונו בשרש לשבניהו, כי נמר וס גב כאמת קֶלֶס [עי׳ פניפס] למדרש לויכה: בשעה שמפלתי חֲלָסִים], ווס עקר, גויר לשון יון, נאמרת סר׳, ובעבור שבעלם למס משרש כתבו לפעמים קֶלֶס, קֶלֶבֶּס, כדפיפת בילקוט ובכנות.
vrb. trans. et intr. (impf. et יַחֲלֹשׁ et יֶחֱלַשׁ), 1) prosternere, profligare, vincere; 2) *intr.* decumbere, morbo afflictum esse (quod Trg. vertit vel אִתַּמְקַק vel חָלַשׁ, verbo eadem de radice oriundo). Eadem radix inest in v. גָּלַשׁ, arab. *g'alisa.* Gemar. חֶלֶשׁ, sors, interdum קֶלֶס (pl. חֲלָסִים v. *Midr. Threnorum* introd.), קֶלֶבֶּס, quod neutiquam ad hoc verbum referendum est, sed potius ex graeco *κλῆρος*, eliso ρ, in sermonem judaicum transiit. LXX. insulse: *ἀποστέλλειν, οἴχεσθαι, τρέπειν.*
part.: חוֹלֵשׁ
Jes. 14, 12. חולש על־גוים
3 *imperf.:* וַיַּחֲלֹשׁ
Ex. 17,13. ויחלש יהושע את־עמלק
3 *imperf.:* וַיֶּחֱלַשׁ *p.*
Job. 14, 10. וגבר ימות ויחלש

חַלָּשׁ

תוקפי גויר־כנד ע״מ בַּדֵּי, ומרגון קיס קלס מקוד לחלג וקנר־יד לל ומעלף [שוועך, אַמכתאַכטיג].
adj. piël., ad s. f. דַּלָּה, debilis, fractus, afflictus. LXX. *ἀδύνατος.*

הַחֲלֹשׁ

Joel 4, 10. החלש יאמר גבור אני

חֲלוּשָׁה

ז״ב נויר מכוון ק׳, של חלג, ופתרונו סנקת [ניעדערשטרעקונג, לחגע], ומוק קטן ופרן מכס ומנפס נכללו.
n. f. a v. חָלַשׁ 1., profligatio, clades, *ἧττα* (opp. גְּבוּרָה, *νίκη*). LXX. *τροπή.*
Ex. 32, 18. ואין קול ענות חלושה

חָם

socer v. חָמָה *p.* 407.

חָם

calidus v. s. חַמָּם *p.* 411.

חָם

זעפ וגם כנוי לעפריס או לעפריקי נכללו, ונקרא כן ע״פ קמיפס [ויל־לעכד], ונפעת גם אל הקומות יכוכס לעפריקי נשם שמעתיס מוס, ואין מניים נשפה נפעית לעמית [*χημία*] קעמי, ואמרו מדקדקי שפת מניים שמכוון מס לעון שקור, משקור לדמה שלמס.
n. pr. tum unius de filiis Noae tum Aegypti vel universae Africae, ut quidem nonnulli putant, a calore solisque iis in terris aestu, aegyptiace, ut tradit Plutarchus in libro de Iside et Osiride, *χημία*, coptice chêmi, a n. *chame* (= שְׁחוֹר).
Ps. 105, 23. ויעקב גר בארץ־חם
Ps. 105, 27. ומפתים בארץ חם
Ps. 106, 22. נפלאות בארץ חם
etc. v. onom.

חָמָא

פעל לק־עוכר כ״ף נגוד, ומסלנס לד״ק כמו חמק נעבני, לומר קפיפס [נעריכענען], ומשך נשפת קדם וערב כעת כעלם משכי.
vrb. inus., quod ut plurimi dicunt, vi congelandi concrescendique, par est arabico חמא vel חמא.

חֲמָאָה

ז״ב ע״מ חֲמָאָה ומרגוי לד״ק חֲמָאֹת, נמסמוק קלקו מחמיקות פיו. מסלנס קלב [מילך], ומכסי דבש ודמיק כמו נכסי קלב ודבש, מסמנת הנפע

timus atque adamamus; jucunditas, amoenitas. LXX. ἐπιθύμημα, ἔνδοξος, ἐπίλεκτος, ὡραῖος; מַחֲמַדִּים, ἐπιθυμία.

constr.: מַחְמַד

1 Reg. 20, 6. והיה כל־מחמד עיניך
Ez. 24, 16. מחמד עיניך במגפה
Ez. 24, 21. 25. מחמד עיניכם
Hos. 9, 6. מחמד לכספם

pl.: מַחֲמַדִּים

Cant. 5, 16. וכלו מחמדים

pl. constr.: מַחֲמַדֵּי

Thr. 2, 4. כל מחמדי־עין
Hos. 9, 16. והמתי מחמדי בטנם

pl. c. suff.: מַחֲמַדַּי

Joel 4, 5. ומחמדי הטבים

pl. c. suff.: מַחֲמַדֵּינוּ

Jes. 64, 10. וכל־מחמדינו

pl. c. suff.: מַחֲמַדֶּיהָ

2 Chr. 36, 19. וכל־כלי מחמדיה
Thr. 1, 10. על כל־מחמדיה

pl. c. suff.: מַחֲמַדֵּיהֶם* Q'ri.

Thr. 1, 11. *נתנו מחמודיהם

מַחְמָד

ג"י וכרבוי מַחֲמַדִּים ומסלגם כמו קמדות, ולפעמים מַחֲמוּדִים נכתיב.

n. m. (pl. מַחֲמַדִּים, vel (Ketib) מַחֲמוּדִים) res pretiosissimae, summopere expetendae plurimique habendae. LXX. ἐπιθυμήματα.

pl. c. suff.: מַחֲמַדֶּיהָ

Thr. 1, 7. כל מחמדיה

pl. c. suff.: מַחֲמוּדֵיהֶם K'tib.

Thr. 1, 11. נתנו מחמודיהם באכל

I. חֶמֶד

פעל כודד ולפ־עונר כ"פ בנזירים הנלוים, ול"ל חם פעל בנוב, ומלבנתיהו פם לוזות מקטום. מסלגם בכפל: ל' סניבה וכליפה חזוק ומוגם סניבה ונדיבה [מוזפסטענן, -ניינען, -שפאנען, -שלישסטען], ולא כמיזון גדר. לו נ"ב מעניו סנדל וסתק כמו קן, לומר קוזן מנדיל, ונמזת לכל אלה תאוות לחק [s. *jam, gam*], וכן בשפת הודו ומום קומס. כ' עניו קצור וכוכום נכלל, מבלי הצגת על הסבוב ומקף [סַעריני-דען, -קיניסַען, יוך סַערזוונַענען], ולשבת זם מיוזך עם גֶּם, עֵם, אֵם, ונמלט בכל שפתי עבר. ולפיכך שלמכוון הצבי שבת מיוקד בלי הסתעף מאכוון ל'.

vel potius חֵם, *v. inus. trans.* 1) vi cingendi, constipandi, sepiendi, complectendi (syn. גָּדַר), sanscr. *jam, gam.* 2) vincire, ligare, colligare, connectere, vinculo affinitatis conjungere (verschwägern), a radice priscarum linguarum communi, quae paullulum variata exstat in אֵם, גֶּם, עֵם. Haec secunda verbi significatio cum altera neque etymologice neque logice cohaeret.

חוֹמָה

ג"כ וכרבוי חוֹמוֹת ומזוגי חֹמֹתַיִם, מסלגם כותל מקיף ושור וגדר [מויער, ריינ-], ד"ל מקוסס מקפת עיר לו נית, נמשל לתוקר נתולם נתנת בתף סוררת לבל לית, והזוגי מכפל מקומס לנד תימן על יזוסלים.

n. f. (dual. חֹמֹתַיִם; pl. חוֹמוֹת), murus urbem vel alium locum cingens (Ringmauer), trop. de

ומום סנוזד עריצת וצפיצת דבר על לית. סנניסים יוכלו מקליסם. תאוות הצבי חֶמֶד, וכן בשפת סודו [*s. math*].

v. intr., (impf. duplex, vi duplici: יֶחְמַד, יַחְמֹד) *trans.* cupere, concupiscere, expetere, avere, studere; *intr.* jucundum, exoptatum, optabile, expetendum esse. Radix est *mad*, sanscr. *math*, aucta praepositione *cha*. LXX. ἐπιθυμεῖν, ἐπιθυμεῖσθαι, ἐπιθυμητὸν γίνεσθαι, εὐδοκεῖν, κάλλος, νικᾶν; חֶמְדָּה, ἐπιθυμητός, ὡραῖος.

Ps. 68, 17. חמד אלהים לשבתו
Prv. 12, 12. חמד רשע מצוד רעים

3 pl.: חָמְדוּ

Prv. 1, 22. ולצים לצון חמדו להם

3 pl.: וְחָמְדוּ

Mich. 2, 2. וחמדו שדות וגזלו

2 pl.: חֲמַדְתֶּם

Jes. 1, 29. מאילים אשר חמדתם

p. p. c. suff.: חֲמוּדָו

Ps. 39, 12. ותמס כעש חמודו

p. p. c. suff.: בְּחֶמּוּדָיו

Job. 20, 20. בחמודו לא ימלט

p. p. c. suff.: וַחֲמוּדֵיהֶם

Jes. 44, 9. וחמודיהם בל־יועילו

1 impf. c. suff.: וְאֶחְמְדֵם

Jos. 7, 21. ואחמדם ואקחם

2 imperf.: תַּחְמֹד

Ex. 20, 14. לא תחמד בית רעך
Ex. 20, 14. לא־תחמד אשת רעך
Dt. 5, 18. ולא תחמד אשת רעך
Dt. 7, 25. לא־תחמד כסף וזהב
Prv. 6, 25. אל־תחמד יפיה בלבבך

3 imperf.: יַחְמֹד

Ex. 34, 24. ולא־יחמד איש

1 impf. pl.: וְנַחְמְדֵהוּ

Jes. 53, 2. ולא־מראה ונחמדהו

Nif-al: נֶחְמָד

part.: נֶחְמָד *sg.*

Gn. 2, 9. כל־עץ נחמד למראה
Prv. 21, 20. אוצר נחמד ושמן

part.: וְנֶחְמָד *sg.*

Gn. 3, 6. ונחמד העץ להשכיל

part. pl.: הַנֶּחֱמָדִים

Ps. 19, 11. הנחמדים מזהב

Pi-el: חִמֵּד

1 perf.: חִמַּדְתִּי

Cant. 2, 3. בצלו חמדתי וישבתי

חֶמֶד

ג"י, וסלגון עלן ויפעם כעס וענוג קן ומכנול קנון ונעימן [קמיוועס, כענענסל-וויללינגען], וכן ג'-קמ', לומר ג'-עלן, לנל לקניסס סנפת וסנקפת.

n. m., appetitio, jucunditas, amoenitas, veluti שַׁדַּי־חֶמֶד בַּחוּרֵי־חֶמֶד h. e. πολυτελεῖς, ἀξιοπόθητοι. LXX. ἐπιθύμημα, ἐπιθυμητός, ἐπίλεκτος.

Jes. 32, 12. על־שדי חמד
Ez. 23, 6. 12. 23. בחורי־חמד
Am. 5, 11. כרמי־חמד נטעתם

חֶמְדָּה

ג"כ, וסמיך כידוע חֶמְדָּה, ומסלגם כמופנע, לומר סנקיפס ומכסיפס ומעינים [כענענסכניסס], וכן כלל-מ'-מ'. ומום עלם סכסיפס ומסנקע, וכן קמ'מ כנים כדכיל [ל"ג, ל"ו], מן מלילם סומסים, ודוק. מסלגות תנין מענין, כמסמן סנעם ויפעם מן וענגם וסכוכם, ומום הצמל על קכיל כומס או זמון מקלב ונכיהם לו זמון מקלב לו כומס וכדומה. ולנזר לנקור הצבי כ"ל שצבי חֶמְדָּה מלך מסכום מן חֶמְדָּה, ולמקלין מתלות על מצ'יק ועיקס, סול הצומן, עי' לנב. ולפ"ו לו זווי נצפתי מעכב, כלאב תכלס תקת מקס כדוק ומכוסס.

n. f. (ad s. f. חֶמְדָּה, חֶמְדָּהּ; pl. ex nonnullorum sententia חֶמְדֹּת Ps. 55, 22.), lac (trop. ubertas, pinguedo, abundantia, veluti in נַחֲלֵי דְבַשׁ וְחֶמְאָה), lac congelatum, butyrum, caseus. V. חֶמְאָ fortasse transpositione literarum ortum est ex מָחָא, vi *linendi*, quae inest etiam in v. חָלַב; v. s. v. מָחָא. LXX. βούτυρον, ὀργή (חֶמְה).

Gn. 18, 8. ויקח חמאה וחלב
Jud. 5, 25. הקריבה חמאה
Prv. 30, 33. מיץ חלב יוציא חמאה
Jes. 7, 15. חמאה ודבש יאכל
Jes. 7, 22. יאכל חמאה

וַחֲמָאָה

2 Sam. 17, 29. ודבש וחמאה וצאן
Job. 20, 17. נהרי נחלי דבש וחמאה

constr.: חֶמְאַת

Dt. 32, 14. חמאת בקר וחלב צאן

מַחֲמָאָה

ג"כ וכרבוי מַחֲמָאֹת, ומסלגן מלקוח וחמיכ רכיס, משזוכים כלכב [גלצלטעע, סיכגלייעגלע וועלטעע], וכן לדעת רכיס מלקו מקמוזות פיו, לומר מלקלקות פיו מלקו וכבו, וכן נראה דעת כ"ל נחמו ע' מלאנכ יסוד נופל כמ' על מעשה. לוגם לדעת מלק"ע נפתח הע' כעבור לות הגרון, וסוד הזה לפ"ו רבוי מן מקמה, וכן בתנוסס שעשין יתיר מן־שין דגוכנין.

n. f. pluralet. (מַחֲמָאֹת), verba leniter fluentia, blanda, comia. Sic Isaaki, qui primam vocabuli literam accidentalem (יְסוֹד נִפְעָל), sicuti in מַמָּשָׁה, esse dicit; contra Ibn-Ezra pro מַחֲמָאוֹת (a n. חֶמְאָה) propter insequentem gutturalem מַחֲמָאֹת scriptum censet; acclamat Paraphrasis: מְרַשְׁמַן דְּגוּבְנִין, et Symmachus: λειότερα βουτύρου τὰ στόματα αὐτῶν. LXX. ὀργή (חֶמְה).

pl.: מַחֲמָאֹת

Ps. 55, 22. חלקו מחמאת פיו

חֶמָּה

ג"כ מקנכ מן חֶמְאָה נכליעת מל', וע"ו נתנלי מסנול, וכן חֲרִפִּים דמ"כ כ"כ, ס'; חֶשְׁפּוֹת נקע', נ', נ"נ וכדומה.

n. f. forma decurtata ex חֶמְאָה, unde *e* vocalis prolongatur. V. חֶמְאָה.

f. decurt.: *בְּחֶמָּה

Job. 29, 6. *ברחץ הליכי בחמה

חֵמָא

v. s. חֶמָּה *p.* 407.

חֵמָא, חֵמָה

v. חֶמָּה *p.* 408.

חָמַד

פעל כודד, ומעתיד נכפל יַחְמֹד, חָמֹד נכפל מסלגם. מפתרון כסיפה ותזוקה תלינם ועניכם ונקיפה [מרלצענען, זוולצענען, וועגען, נע-נעהרען], ונפתרון כוס פעלל כיוצ'.

virgine casta atque pudica, impudentiam virorum reprimente. Dual. de moenibus duplicibus in parte Hierosolymorum australi. LXX. περίβολος, τεῖχος, τειχίζειν, τειχήρης, προτείχισμα, ὅρμος, οἶκος, δόξα; חֹמָה אֵין, ἀτείχιστος; dual. τεῖχος καὶ προτείχισμα.

חוֹמָה, חֹמָה

Ex. 14, 22. 29. וחמים להם חומה
Lev. 25, 29. בית־מושב עיר חומה
Lev. 25, 30. אשר־לֹא חמה לצמיתת
Lev. 25, 31. אין־להם חמה סביב
Dt. 3, 5. חומה גבהה
1 Sam. 25, 16. חומה היו עלינו
1 Reg. 4, 13. חומה ובריח נחשת
2 Chr. 14, 6. ונסב חומה ומגדלים
2 Chr. 33, 14. בנה חומה חיצונה
Prv. 25, 28. עיר פרוצה אין חומה
Cant. 8, 9 אם־חומה היא נבנה עליה
Cant. 8, 10 אני חומה ושדי כמגדלות
Jes. 2, 15. כל־חומה בצורה
Ez. 38, 11. ישבים באין חומה
Ez. 38, 20. וכל־חומה לארץ תפול
Ez. 40, 5. חומה מחוץ לבית
Ez. 42, 20. חומה לו סביב
Joel 2, 7. יעלו חומה

וְחוֹמָה

Thr. 2, 8. חל וחומה

הַחוֹמָה, וְהַחוֹמָה

Jos. 2, 15. כי ביתה בקיר החומה
Jos. 6, 20. ותפל החומה תחתיה
2 S. 11, 20. אשר־ירו מעל החומה
2 S. 11, 21. פלח רכב מעל החומה
2 Sam. 11, 21. גם־שתם אל־החומה
2 S. 11, 24. אל־עבדך מעל החומה
2 S. 18, 24. אל־גג השער על־החומה
משחיתם להפיל
2 Sam. 20, 15. החומה
2 S. 20, 21. משלך אליך בעד החומה
1 Rg. 20, 30 ותפל החומה על־עשרים
2 Rg. 3, 27. ויעלהו עלה על־החמה
מלך ישראל עבר על־
2 Reg. 6, 26. החמה
2 Rg. 6, 30. והוא עבר על־החמה
באזני העם אשר על־
2 Reg. 18, 26. החמה
2 Reg. 18, 27. היושבים על־החומה
2 Chr. 32, 5. החומה הפרוצה
2 Chr. 32, 5. ולחוצה החומה
2 Chr. 32, 18. אשר על־החומה
Neh. 3, 8. עד־החומה הרחבה
Neh. 3, 33. אנחנו בונים את־החומה
Neh. 3, 38. ונבנה את־החומה
Neh. 3, 38. ותקשר כל־חמומה
Neh. 4, 9. ונשוב כלנו אל־החומה
Neh. 4, 13. נפרדים על־החומה
Neh. 5, 16. במלאכת החומה הזאת
Neh. 6, 1. כי בניתי את־החומה
Neh. 6, 6. על־כן אתה בונה החומה
Neh. 6, 15. ותשלם החומה
Neh. 7, 1. ויהי כאשר נבנתה החומה
Neh. 12, 30. ואת־השערים החומה
Neh. 12, 38. ועד החומה הרחבה
מדוע אתם לנים נגד
Neh. 13, 21. החומה
Jes. 22, 10. לבצר החומה
Jes. 36, 11. הָעָם אשר על־החומה
Jes. 36, 12. הישבים על־החמה

לַחוֹמָה

Neh. 12, 38. וחצי העם מעל להחומה

בְּחוֹמָה

Neh. 2, 15. ואהי שבר בחומה
Neh. 3, 13. ואלף אמה בחומה
Neh. 4, 4. לא נוכל לבנות בחומה
Neh. 4, 11. חבונים בחומה והנשארים
Joel 2, 9. בחומה ירצון

בְּחוֹמָה

Jes. 30, 13. נבעה בחומה נשגבה

וּבְחוֹמָה

Jos. 2, 15. ובחמה היא יושבת

וּכְחוֹמָה

Prv. 18, 11. וכחומה נשגבה

לַחוֹמָה

Neh. 4, 7. מאחרי לחומה
Neh. 12, 31. שרי יהודה מעל לחומה
Neh. 12, 31. לימין מעל לחומה
Neh. 12, 37. במעלה לחומה
Jer. 21, 4. מחוץ לחומה

constr.: חוֹמַת

Jos. 6, 5. ונפלה חומת העיר
1 Rg. 3, 1. ואת־חומת ירושלם סביב
1 Reg. 9, 15. ואת חומת ירושלם
2 Chr. 26, 6. ויפרץ את־חומת גת
2 Chr. 26, 6. ואת־חומת יבנה
2 Chr. 26, 6. ואת חומת אשדוד
וינתצו את חומת
2 Chr. 36, 19. ירושלם
Neh. 2, 17. ונבנה את־חומת ירושלם
Neh. 3, 15. ואת חומת ברכת השלח
Neh. 3, 27. ועד חומת העפל
Neh. 3, 35. ופרץ חומת אבניהם
Neh. 12, 27. ובחנכת חומת ירושלם
Jer. 51, 44. גם־חומת בבל נפלה
Thr. 2, 8. להשחית חומת בת־ציון
Thr. 2, 18. חומת בת־ציון
Am. 7, 7. על־חומת אנך
Zach. 2, 9. חומת אש סביב

constr.: וְחוֹמַת

Neh. 1, 3. וחומת ירושלם מפרצת

בְּחוֹמַת

constr.:
1 Sam. 31, 10. תקעו בחומת בית שן
2 Rg. 14, 13. ויפרץ בחומת ירושלם
2 Chr. 25, 23. ויפרץ בחומת ירושלם
Jer. 49, 27. והצתי אש בחומת דמשק
Am. 1, 7. ושלחתי אש בחומת עזה
Am. 1, 10. ושלחתי אש בחומת צר
Am. 1, 14. והצתי אש בחומת רבה

constr.: וּבְחוֹמַת

2 Chr. 27, 3. ובחומת העפל בנה לרב

constr.: לְחוֹמַת

Jer. 15, 20. לחומת נחשת בצורה

constr.: וְלְחוֹמַת

Neh. 2, 8. לבית ולחומת העיר

constr.: מֵחוֹמַת

1 S. 31, 12. בניו מחומת בית שן

cum suff.: חוֹמָתָהּ

Nah. 2, 6. ימהרו חומתה
Nah. 3, 8. מים חומתה

pl.: חֹמֵי, חוֹמוֹת

2 Reg. 25, 10. ואת־חומת ירושלם
2 Chr. 8, 5. חומות דלתים ובריח
Ps. 51, 20. תבנה חומות ירושלם
Jes. 26, 1. ישית חומות וחל
Jer. 39, 8. חומת ירושלם נתצו
Jer. 51, 12. אל־חומת בבל שאו־נס
Jer. 51, 58. חמות בבל הרחבה
Jer. 52, 14. כל־חומת ירושלם סביב
Thr. 2, 7. חומת ארמנותיה
Ez. 26, 4. ושחתו חומות צר

pl.: הַחֹמוֹת

Cant. 5, 7. שמרי החמות

pl.: בְּחוֹמֹת

Neh. 2, 13. שבר בחומת ירושלם

pl.: לְחֹמוֹת

Neh. 4, 1. לחמות ירושלם

pl.: וְלְחֹמוֹת

Jer. 1, 18. ולחמות נחשת

pl. c. suff.: וּבְחוֹמֹתַי

Jes. 56, 5. בביתי ובחמתי יד ושם

pl. c. suff.: חֹמֹתַיִךְ

Dt. 28, 52. עד רדת חמתיך הגבהה
Jes. 25, 12. משגב חמתיך השח

pl. c. suff.: חוֹמֹתַיִךְ

Jes. 49, 16. חומתיך נגדי תמיד
Jes. 60, 10. ובנו בני־נכר חומתיך
Jes. 60, 18. וקראת ישועה חומתיך
Jes. 62, 6. על־חומתיך ירושלם
Ez. 26, 10. תרעשנה חומותיך
Ez. 26, 12. והרסו חומותיך
Ez. 27, 11. (bis) על־חומותיך סביב

pl. c. suff.: בְּחֹמֹתַיִךְ *p.*

Ez. 26, 9. ומחי קבלו יתן בחמותיך

pl. c. suff.: חוֹמֹתֶיהָ

Ps. 55, 11. יסובבה על־חומותיה
Jer. 1, 15. ועל כל־חומתיה
Jer. 50, 15. נהרסו חומותיה

dual.: הַחֹמֹתַיִם

2 Rg. 25, 4. דרך שער בין החמתים
Jes. 22, 11. עשיתם בין החמתים
Jer. 39, 4. בשער בין החמתים
Jer. 52, 7. דרך שער בין־החמתים

חֵם

ע״ז וכנוי חֲמִיהָ, חֲמִיהָ, וכנקבה חֲמוֹת. סלון בתמלוטו תמקוטן, לומר תמקונר ומקוטר [פערזוונגענעטר], תמקוט מעשה עין הקשר וקנוני, ונשפתי מעבר נחתם מעשה עין תקון וקשר תשפקה. תמקונר חֲמוֹת ע״ע חָזוּת עי׳ לעיל.

n. m. (c. s. חֲמִיהָ; f. חֲמוֹת ad s. f. חָזוּת q. v.) conjunctus affinitate, arab. *chami*, spec. socer, a rad. חָם (gr. *γαμ*, *γάμ-ος*, *γαμ-βρός*). LXX. πενθερός.

cum suff.: חָמִיךְ

Gn. 38, 13. הנה חמיך עלה תמנתה

cum suff.: חָמִיהָ

Gn. 38, 25. והיא שלחה אל־חמיה
1 Sam. 4, 19. ומת חמיה ואישה
1 Sam. 4, 21. ואל־חמיה ואישה

cum suff.: חֲמוֹתֵךְ *fem.*

Ruth 2, 11. אשר־עשית את־חמותך
אל־תבואי ריקם אל־
Ruth 3, 17. חמותך

cum suff.: חֲמוֹתָהּ *fem.*

Ruth 2, 18. ותרא חמותה
Ruth 2, 19. ותאמר לה חמותה
Ruth 2, 23. ותשב את־חמותה
Ruth 3, 1. ותאמר לה נעמי חמותה
Ruth 3, 6. ככל אשר־צותה חמותה
Ruth 3, 16. ותבוא אל־חמותה

cum suff.: בַּחֲמֹתָהּ

Mich. 7, 6. כלה בחמותה

cum suff.: לַחֲמוֹתָהּ

Ruth 1, 14. ותשק ערפה לחמותה
Ruth 2, 19. ותגד לחמותה

חֲמַת

v. s. r. חֲמָם *p.* 414.

II. חֹמָה

פעל כזרד כמו קמס ע״ג, ומוסכנגור כנף.

v. intr., vi eadem, qua חָמַם, q. v.

חֲמָה

ע״כ וסמיך חֲמַת, ובלשון כשף וקנטון ולעוף ובדלק [גלוטא], ומוס משלל על הקרון בכלב, או על קרס ומריבי ומוס [גיפט], מקמוס כסדלק כגוף.

n. f. (c. חֲמַת), aestus, ardor, de iracundia tanquam fervore mentis, de veneno, quo corpus tanquam conflagratur atque consumitur. LXX. ὀργή, ὁρμή, ὀργίλος, θυμός, θυμώδης, ἐνθύμιον, θυμοῦσθαι, ἄκρατος, ὀξύς, בְּיֵרַח חֲמָה ὀργίζεσθαι; גְּדֵל־חֵמָה, κακόφρων; נִמְלָא חֵמָה, θυμοῦσθαι σφόδρα.

Esth. 3, 5. ויִמָּלֵא המן חמה
ויִמָּלֵא המן על־מרדכי
Esth. 5, 9. חמה
Job. 19, 29. כי־חמה עונות חרב
Job. 36, 18. כי־חמה פן־יסיתך
Ps. 37, 8. ועזב חמה
Prv. 15, 1. מענה־רך ישיב חמה
Prv. 15, 18. איש חמה יגרה מדון
Prv. 19, 19. גדל־חמה נשא ענש
Prv. 21, 14. ושחד בחק חמה עזה
Prv. 27, 4. אכזריות חמה ושטף אף
Prv. 29, 22. ובעל חמה רב־פשע
Jes. 27, 4. חמה אין לי
Jes. 42, 25. וישפך עליו חמה אפו
Jes. 59, 18. ישלם חמה לצריו
Jer. 23, 19. 30, 23. חמה יצאה
Ez. 5, 15. ובתכחות חמה
Ez. 16, 38. דם חמה וקנאה
Ez. 24, 8. להעלות חמה
Ez. 25, 17. בתוכחות חמה
Nah. 1, 2. נקם יי ובעל חמה

וְחֵמָה

Jes. 34, 2. וחמה על־כל־צבאם
Zach. 8, 2. וחמה גדולה קנאתי לה

הַחֵמָה

Jer. 25, 15. כוס היין החמה

וְהַחֵמָה

Dt. 9, 19. מפני האף והחמה
Jer. 36, 7. כי־גדול האף והחמה

בְּחֵמָה

2 Reg. 5, 12. ויפן וילך בחמה
Ps. 59, 14. כלה בחמה כלה ואינמו
Jes. 66, 15. להשיב בחמה אפו
Ez. 8, 18. וגם אני אעשה בחמה
Ez. 13, 13. ואבני אלגביש בחמה
Ez. 19, 12. ותתש בחמה לארץ
Ez. 23, 25. ועשו אותך בחמה

f. aram.: בְּחֵמָא

Dan. 11, 44. ויצא בחמא גדלה

וּבְחֵמָה

Dt. 29, 27. באף ובחמה
Jer. 21, 5. ובאף ובחמה
Ez. 5, 15. שפטים באף ובחמה
Ez. 20, 33. 34. ובחמה שפוכה
Mich. 5, 14. ועשיתי באף ובחמה

constr.: חֵמַת

Gn. 27, 44. תשוב חמת אחיך
Dt. 32, 24. עם־חמת זחלי עפר
Dt. 32, 33. חמת תנינם יינם
2 Sam. 11, 20. אם־תעלה חמת המלך
2 Reg. 22, 13. כי־גדולה חמת יי
2 Chr. 34, 21. כי־גדולה חמת־יי
2 Chr. 36, 16. עד־עלות חמת־יי בעמו
Esth. 2, 1. כשך חמת המלך
Ps. 58, 5. חמת־למו
Ps. 58, 5. כדמות חמת־נחש
Ps. 76, 11. כי־חמת אדם תודך
Ps. 140, 4. חמת עכשוב
Prv. 6, 34. כי־קנאה חמת־גבר
Prv. 16, 14. חמת־מלך מלאכי־מות
Jes. 51, 13. מפני חמת המציק
Jes. 51, 13. ואיה חמת המציק
Jes. 51, 20. המלאים חמת־יי
Jer. 6, 11. ואת חמת יי מלאתי
Hos. 7, 5. חמת מיין

constr.: וַחֲמַת

Esth. 7, 10. וחמת חמלך שככה

בַּחֲמַת

Lev. 26, 28. בחמת־קרי
2 Chr. 28, 9. בחמת יי אלהי
Ez. 3, 14. מר בחמת רוחי

וירק אליו בחמת כחו Dan. 8, 6.
constr.: חֲמַתְ
ומחמת שדי ישתה Job. 21, 20.
cum suff.: חֲמָתִי
השיב את־חמתין Num. 25, 11.
ונצתה חמתי 2 Reg. 22, 17.
ולא־תתך חמתי 2 Chr. 12, 7.
ותתך חמתי 2 Chr. 34, 25.
קבעת כוס חמתי Jes. 51, 22.
פן־תצא כאש חמתי Jer. 4, 4. 21, 12.
כי על־אפי ועל־חמתי Jer. 32, 31.
תתך חמתי Jer. 42, 18.
ותתך חמתי ואפי Jer. 44, 6.
והנחתי חמתי בם Ez. 5, 13.
חמתי בם Ez. 5, 13.
וכליתי חמתי בם Ez. 6, 12.
אשפך חמתי עליך Ez. 7, 8.
וכליתי את־חמתי בקיר Ez. 13, 15.
ושפכתי חמתי עליה Ez. 14, 19.
וחנחתי חמתי בך Ez. 16, 42.
לשפך חמתי עליהם Ez. 20, 8. 13. 21.
והנחתי חמתי Ez. 21, 22.
שפכתי חמתי עליכם Ez. 22, 22.
עד־הניחי את־חמתי בך Ez. 24, 13.
ושפכתי חמתי על־סין Ez. 30, 15.
ואשפך חמתי עליהם Ez. 36, 18.
תעלה חמתי באפי Ez. 38, 18.
cum suff.: חֲמָתִי
וחמתי היא סמכתני Jes. 63, 5.
אפי וחמתי נתכת Jer. 7, 20.
נתן אפי וחמתי Jer. 42, 18.
cum suff.: בְּחֲמָתִי
וארמסם בחמתי Jes. 63, 3. 6.
רוח־סערות בחמתי Ez. 13, 13.
cum suff.: וּבְחֲמָתִי
באפי ובחמתי Jer. 32, 37. 33, 5.
באפי ובחמתי Ez. 22, 20.
ובחמתי דברתי Ez. 36, 6.
cum suff.: וְכַחֲמָתִי
כאפי וכחמתי Ez. 25, 14.
oum suff.: חֲמָתְךָ *p.*
שפך חמתך אל־הגוים Ps. 79, 6.
עלי סמכה חמתך Ps. 88, 8.
תבער כמו־אש חמתך Ps. 89, 47.
שפך חמתך Jer. 10, 25.
להשיב את־חמתך Jer. 18, 20.
בשפכך את־חמתך Ez. 9, 8.
מספח חמתך Hab. 2, 15.
cum suff.: וַחֲמָתְךָ
ישב־נא אפך וחמתך Dan. 9, 16.
cum suff.: בַּחֲמָתְךָ
ואל־בחמתך תיסרני Ps. 6, 2.
cum suff.: וּבַחֲמָתְךָ
ובחמתך תיסרני Ps. 38, 2.
ובחמתך נבהלנו Ps. 90, 7.
cum suff.: חֲמָתוֹ
ולא־יעיר כל־חמתו Ps. 78, 38.
להשיב חמתו Ps. 106, 23.
את־כוס חמתו Jes. 51, 17.
שפך כאש חמתו Thr. 2, 4.
כלה יי את־חמתו Thr. 4, 11.
חמתו נתכה כאש Nah. 1, 6.
cum suff.: וַחֲמָתוֹ
וחמתו בערה בו Esth. 1, 12.
cum suff.: בְּחֲמָתוֹ
והמלך קם בחמתו Esth. 7, 7.
cum suff.: וּבַחֲמָתוֹ
הפך יי באפו ובחמתו Dt. 29, 30.
cum suff.: חֲמָתָם
אשר חמתם שתה רודי Job. 5, 4.
pl.: חֲמֹתוֹת, חֻמַּת
שארית חמת תחגר Ps. 76, 11.
יאת־איש חמות Prv. 22, 24.

אחמול Ez. 7, 4. 9.
לא־תחוס עיני ולא אחמול Ez. 8, 18. 9, 10.
כי לא אחמול עוד Zach. 11, 6.
1 *imperf.:* וָאֶחְמֹל
ואחמל על־שם קדשי Ez. 36, 21.
2 *imperf.:* תַּחְמֹל
ולא־תחמל Dt. 13, 9.
ולא תחמל עליו 1 Sam. 15, 3.
3 *fem.:* וַתַּחְמֹל
ותחמל עליו ותאמר Ex. 2, 6.
3 *imperf.:* יַחְמֹל, יְחֻמָּל
בחולה לא יחמול Job. 6, 10.
יפלח כליותי ולא יחמל Job. 16, 13.
יחמל עליה ולא יעזבנה Job. 20, 13.
וישלך עליו ולא יחמול Job. 27, 22.
ולא יחמול ביום נקם Prv. 6, 34.
כתות לא יחמל Jes. 30, 14.
כי מי־יחמל עליך Jer. 15, 5.
ולא יחמל ולא ירחם Jer. 21, 7.
להרג גרים לא יחמול Hab. 1, 17.
ורעיהם לא יחמול עליהן Zach. 11, 5.
יחמל איש על־בנו Mal. 3, 17.
3 *imperf.:* וַיַּחְמֹל
ויחמל שאול והעם 1 Sam. 15, 9.
ויחמל לקחת מצאנו 2 Sam. 12, 4.
ויחמל המלך על־מפיבשת 2 S. 21, 7.
ויחמול על־עמו Joel 2, 18.
2 *pl.:* תַּחְמֹלוּ
אל־תחמלו אל־חץ Jer. 50, 14.
ואל־תחמלו אל־בחריה Jer. 51, 3.
2 *pl.:* תַּחְמֹלוּ *p.*
עיניכם ואל־תחמלו Ez. 9, 5.
3 *pl.:* יַחְמֹלוּ *p.*
איש אל־אחיו לא יחמלו Jes. 9, 18.

חֶמְלָה
ע"כ מקוריי, ומסלסה סתכיסה וכיסיסה רכות ומתק, כחצר יחות למחצה.
n. f. inf. clementia, misericordia.
LXX. *φείδεσθαι.*
constr.: בְּחֶמְלַת
בחמלת יד עליו Gn. 19, 16.
cum suff.: וּבְחֶמְלָתוֹ
ובחמלתו הוא גאלם Jes. 63, 9.

מַחְמָל
ע"כ ומסיון מַחְמָל. מסלסה סתכיסה ומכאסה וסתכך, לומר עלמומו, ומתכל כפה סלסון לחצר תחסה מכפה. לומה לל"ש מן קמל מאכון כפה, וקל מתכל כפה כמו מחה כפה, וכאל לחן ע"יסיה, מאכון על כיסיה מיכנו לחמות.
n. m. (c. מַחְמַל), res, quam quis caritate atque clementia (Huld) complectitur, adamata illa atque cara. Alii hoc nomen a v. חָמַל II., vi ferendi, deducere malunt, ita ut מַחְמַל נַפְשֵׁנוּ sit phrasi מַשָּׂא נֶפֶשׁ consimile. LXX. *φείδεσθαι.*
constr.: מַחְמַל
ומחמל נפשכם Ez. 24, 21.

חָמַם

לומר חם, חמותי, ומתכל נכתל חָמַם נסתכר וַיַּחַם, או יַחַם [שדומה לל חַחַם, כחצר עוד נכוסכחות הכנם], ומסכם מתכל נחכי מסחכוכת לך נחכוכם מלחכוכם, מכסכתכם מחכוכדל יותר, וכן יַצַר, יָצַר מן צָר, ולמעלים לך מסחכוכם מכסכתכם כמו יַבַשׁ, יָבֵשׁ, יַצַר, יָצַר, יַשַּׁם, יָשֵׁם, לא מחכוכדלות, ומכלכות מחכוכם מלכך מחכך על חכוכם מכסכ"ע, וכן תכין יָבוֹשׁ, וכי גם מכיון מכ"ע, וכן תכין בוש, וכי מכיון מכ"ע, ומתכ ומחכ כ' מכוכות מחכוכם. ומכין כוס אַיָּם מן חַם [מלים י"ע, י"ל] כמו אַיָּם, וכן יַיָּשַׁם כמו יַחַם, וכוסס מכסולים. ככסל נסות מחכוכם מכעיד ככסל נסות מכנין מכסעל, נסחצר זגם סס מסתכ ומסכך מסמכות, ומכחצר ע"י מלכך מסתכ נסמר נָסַב, נָסַס, כן ע"י מלכך מסכך נצר, נחן [כלס כסולים], ומוס מיכוכי מכנוי יָחַמִּים מכיכיל נַחַם, לל וכע לל נָסַב, נָקַל, מיכוכייס. ולע שמעכיל יַחַם מכנוי יַחַמוּ, לו נכוילס יַחֲמוּ, נכחכוכם מחכוכם, וכן יַזַמּוּ מן יָזַם, ולכעם מכל"נע מן יַחַם מכעכל, ולנלל נוכך, וכן יַחַמְנָה [מוס מחכוכ], לן מן יַחַם לל קל, לו לל כעכל, ומול ע"י תְּצַלֶּחְנָה, תְּצַלַּחְנָה, ומנלי נמר מחכוכם, ומכוכוכ יַ־נָה מיכוכו מכנדוגכוכוס, כ"ל כוכן ומחכ, כי מעכע גם לנקנס מי, כמו ניכיל, וכן יִשַּׁרְנָה [ע"ל ו', י'], יַעַמַּדְנָה [מכיכל ל', כ"כ]. וככר נחמר נמסוכת ג' מלין מכנדוגיכוס ויכמכם, ויחכם, יעמדכם, ווס לל מדויק, כי סמס תמוכות כוזכות מכמיות. יָחַם הול המקור ופ"ל יַחֲמֵם, מכנר מן יָחֹם, ומול נל יַחֲמֵם. מתמכות כמו לעיל יָחַם [קול], מחכך מן יָחַם, ומכמל כחכוכ יַאֲכָם נחמי, יַחַכָּם כחומכוכי יַחַם [חכוכ כחמכם], ולולי ג"כ יְחַמְּמָה. לף ז'יסס ומסס תמוכות מסופקות, ויותר קומדכיות ומחוכרות.

h. e. חָם (l. *p. s. praet.* חַמֹּתִי; impf. forma duplici: vel יָחַם, *convers.* וַיָּחַם; vel יַחֵם et יַחַם, quae forma, nonnullorum exemplarium testimonio, alteri propter vocalium Zere et Chireq similitudinem substituitur; forma *patahata* intransitiva est, diversa illa ab altera, sicuti יָצַר et יָצֹר, a v. צָר et imperfecta יַבֵּשׁ, יַבֵּךְ, יַבַּשׁ, יַשֵּׁם, יַכֵּל, יַמֵּר, quorum omnium prima syllaba producta est; ex Chireq Zere, ex Patah Qamez fieri solet, quare interdum etiam consona quiescens adscribitur, veluti in אַיֵּתֵם. יַשֵּׁם. Eodem modo in conj. Nif. productione vocalis Patah fit נָסַב, נָמַס, productione voc. Chireq נָאַר, נָחַן, נָחַם, *part.* נָחֵם, quocum formas *gameçatas* נָסָב, נָקַל contuleris. *Plur. impf.* יַחֲמוּ, forma correpta יַחֲמוּ ad s. f. יַחֲמֶינָה a sing. יָזֵם, 3 p. pl. f. יַחֲמֶינָה ad s. f. תְּצַלַּחְנָה, תְּצַלֶּחְנָה; praefixum Zere habet, propterea quod Dagesh ex proxima litera excidit. Signum autem personae יַ־נָה ex ingenio linguae antiquissimo tum masculino tum feminino convenit, uti luculenter docent archaismi hi: יִשַּׁרְנָה (1 Sam. 6, 12.), יַעַמֹּדְנָה (Dan. 8, 22.), de quibus haud recte Masora dicit: גי מִלִּין אֲנַדְרוֹגִינִיסִ. Inf. חָם, semel חֲמֵם, pro longiori יַחֲמֵם, unde, praefixo *le*, לַחֲמֵם. Cf. v. יָחַם. Verbum חָם vim eandem insitam habet, quam v. חֵם, quod inde productione vocalis brevisculae ortum est. Eadem radix (*cham, kam*), inest in vv. אֲ־כָם Aramaeorum, יַ־כָם Samaritarum, יַ־חָם Hebraeorum, forsitan etiam in v. חָמַ־ח, quamvis et יָחַם et חָמָה sint formae perquam dubiae. LXX. *θερμαίνειν, διαθερμαίνειν, θέρμην γίνεσθαι, προσκαίεσθαι καὶ θερμαίνεσθαι; μεσημβρία; θέρμη; ἕως ἅμα; θάλπειν.*

חֵמָא
כמו חֵמָה נעכרי.
aram. sicuti חֵמָה hebr.
Dan. 3, 19. נבוכדנצר התמלי חמא
וְחַמָּא
Dan. 3, 13. ברגז וחמא אמר

חָמַט

פעל לף-עוכר כ"ף נגור הנף, ומסלסה נתכמי לנון כרישה וכניסה [ויך קריי-מנן], ומכוון מתכמי סגוירו מכלקלים מסה חָמֵט. לומה עוד ספק נפרוש הזה, ולף ידעתי לכוונו.
verb. inus. aram., se curvare, unde חָמֵט. Sed superest ea in derivatione nonnihil controversiae.

חֹמֶט
ע"ו לסמין מין זרע לסוג לעפה, ומתמוח סוד. לדעת כ' סעדיה נאון מלמוקו בערבי קוסח, לומר מין תכמח נקרמה [כַּלְגַּתָּן], ולף ידעתי מכין לו.
n. m. animalis impuri, limax, ut plurimi vertunt. LXX. *σαύρα.*

וְהַחֹמֶט
Lev. 11, 30. והחמט והתנשמת

חָמַל

פעל נודד ומעתיק יַחְמֹל, ומקור חֶמְלָה. ומלמה ל' סיות רך [נגב] וטעל ון ועכוס נעים ומתוק [מילל, ומכמה ויין], וכן נחמק תמוכות מזרח נמתי ערב, נמחזק על לחכה ומכעיות, ד"ת l. *mel*-ior, sl. *myl*] נכוני ולקלקני [*miel*], ומוס מסחזק פה על מתק וקסך וככוס וקמלה [מילל ויין], וכוי קסך לו קניכה וכריסה תקוסה ולסנה וכדומה. ותכיר עוד תמוכות מזרח נמרלל, כי זה נחמר קמל עוד על דבר רך וכרקב [נמרע, מירבע ויין], ומוס חֶמְלָה, ליון למעשה רכה וכעה, וכמעט נמכוון לחמל, קמל, וכן כיוני [ἁμαλ-ός]. כ' נמכוון טעל עכין כזיפה ע"ב.
verb. intr. (impf. יַחְמֹל; inf. חָמְלָה), lene, *ἁμαλ-όν*, mol-le (mild) esse, unde gemar. חֲמִילְתָּא, pallium molle et tenue, a radice antiquarum linguarum complurium propria, lat. *mel*-ior, slavice *myl*, *miel*. De hominibus: mollem, clementem, misericordem esse. De significatione altera hujus verbi v. s. r. עָמַל. LXX. *ἐπιποθεῖν, ἐλεεῖν, φείδεσθαι, αἱρετίζειν, πάσχειν, πονεῖν* (עָמַל, vi ferendi).
3 *perf.:* חָמַל *p.*
1 S. 15, 15. אשר חמל העם על־מיטב
2 Sam. 12, 6. ועל אשר לא־חמל
2 Chr. 36, 15. כי־חמל על־עמו
2 Chr. 36, 17. ולא חמל על־בחור
Thr. 2, 2. בלע אדני לא חמל
Thr. 2, 17. הרס ולא חמל
2 *perf.:* חָמַלְתָּ *p.*
Thr. 2, 21. טבחת לא חמלת
Thr. 3, 43. הרגת לא חמלת
1 *perf.:* וְחָמַלְתִּי
Mal. 3, 17. וחמלתי עליהם
2 *pl.:* חֲמַלְתֶּם
1 Sam. 23, 21. כי חמלתם עלי
inf. constr לְחָמְלָה
Ez. 16, 5. לחמלה עליך
1 *imperf.:* אָחְמֹל
Jer. 13, 14. לא־אחמול ולא־אחוס
Ez. 5, 11. וגם־אני לא אחמול
ולא־תחוס עיני עליך ולא

חָם *3 perf.:*
חם־לבי בקרבי Ps. 39, 4.
וְחָם *3 perf.:*
וחם השמש ונמס Ex. 16, 21.
וחם לאדני המלך 1 Reg. 1, 2.
וחם להם Eccl. 4, 11.
חַמּוֹתִי *1 perf.:*
האח חמותי ראיתי אור Jes.44,16.
לַחְמֵם *inf. constr.:*
*ושרש רתמים לחמם Job. 30, 4.
*אין־גחלת לחמם Jes. 47, 14.
*לְחֹם *inf. constr.:*
*לבוש ואין־לחם לו Hag. 1, 6.
*בְּחַמּוֹ *cum suff.:*
*בחמו נדעכו ממקומם Job.6,17.
*בְּחַמֵּם *cum suff.:*
*בחמם אשית את־ Jer. 51, 39.
יְחֹם *3 imperf.:* *f. prima.*
אף־יחם ויאמר האח Jes. 44, 16.
וַיְחַם *3 impf. ap.:*
ויחם בשר הילד 2 Reg. 4, 34.
ויקח מהם ויחם Jes. 44, 15.
יֵחַם *3 imperf.:* *f. secunda.*
כי יחם לבבי Dt. 19, 6.
ולא יחם לו 1 Reg. 1, 1.
יֶחֱם *3 imperf.:* *p.*
ולאחד איך יחם Eccl. 4, 11.
תֵּחַם *3 fem.:*
רקה למען תחם Ez. 24, 11.
יֶחֱמוּ *3 pl.:*
כלם יחמו כתנור Hos. 7, 7.
יֵחַמּוּ *3 pl.:* *f. correpta.*
ויחמו הצאן אל־המקלות Gn.30,35
וַיֵּחַמְנָה *3 fem. pl.:* *f. antiqua.*
ויחמנה בבאן לשתות Gn. 30, 38
נֶחָם *Nif-al:*
הַנֶּחָמִים *part. pl.:*
הנחמים באלים Jes. 57, 5.
חִמֵּם *Pi-el:*
תְּחַמֵּם *3 impf. fem.:*
ועל עפר תחמם Job. 39, 14.
הִתְחַמֵּם *Hipa-el:*
יִתְחַמֵּם *3 imperf.:*
ומגז כבשי יתחמם Job. 31, 20.
חַמָּה
ס"ו ומוץ מקורי, וכנגוי חַמֵּי, ומסלמה קימים וולעפם וכמליכ [גלוטם], ומשקל משקל חק, אם, ותפשר למניני עקת פעל.
n. m. inf. (ad s. f. חֹק, אֵם; c. s. חֲמֵי), calor, aestus, fervor. LXX. *θερμασία, θερμός, θερμαίνειν, καῦμα, ἡμέρα.*
עד־חם היום 1 Sam. 11, 11.
לשרב לחם חם 1 Sam. 21, 7.
עד־חם השמש Neh. 7, 3.
ציה גם־חם יגזלו Job. 24, 19.
ולא יראֹ כי־יבא חם Jer. 17, 8.
חָם
זרע וקציר וקר וחם Gn. 8, 22.
בְּחֹם
תשועה בחם השמש 1 Sam. 11, 9.
כעב טל בחם קציר Jes. 18, 4.
בְּחֹם
פתח־האהל כחם היום Gn. 18, 1.
ויבאו כחם היום 2 Sam. 4, 5.
כחם צח עלי־אור Jes. 18, 4.
לְחֹם
לבוש ואין־לחם לו Hag. 1, 6.
בְּחַמּוֹ *cum suff.:*
בחמו נדעכו ממקומם Job. 6, 17.
בְּחַמֵּם *cum suff.:*
בחמם אשית את־ Jer. 51, 39.

חָם

תוקפי וכר, נמסמק מעט חם, נכנוי חַמִּים. המלמה לניף ונקיף [הייס, ווחרס].

adj. m. (in pausa חָם; pl. חַמִּים), calidus, ardens, fervidus. LXX. *θερμός.*

חֵם *p.*
זה ילחמנו חם Jos. 9, 12.
חַמִּים *pl.:*
אשר־בגדיך חמים Job. 37, 17.
חַמָּה
ע"כ גויב תעוקר חַם, ומרלון גלגל תקס [גלגיעגלעך קַמְפעך], ותוס גלגל תקס, נכנלל לל תשתש, ולל תקעס על תשתלל, וכי לנכנס ג"כ תשלל כילוע. ונקיוב נקמר לק-קמס, לומר קוקך ותקרך [וקַכְּנעכלקוינקייע], ומקוב כוס ילוע נעכני. ודע שלפעמים קמס קך כמו קס, לומר קמוס.

n. f. (factum ex *adj. m.* חָם), calor; corpus ardens; rota fervida solis, sol (simili translatione, qua appellata est luna לְבָנָה); לְאֹ־תַחַמָּה h. e. tenebrae solis radiis non dispersae. Targ. מְהֵלִית שִׁמְשָׁא. LXX. *θέρμη, ἥλιος, φιμός.*

קדר הלכתי בלא חמה Job.30,28.
הַחַמָּה
ורבושה החמה Jes. 24, 23.
כאור החמה Jes. 30 26.
ואור החמה יהיה שבעתים Jes. 30, 26.
כַּחַמָּה
ברה כחמה Cant. 6, 10.
cum suff.:
מֵחַמָּתוֹ Ps. 19, 7.
ואין נסתר מחמתו
חַמָּה
ע"ו ותן נכנוי חַמָּנִים, ומרלון מלנת-קמס לענוסס וכה, וע"כ חַמָּן תוקפי לקר תן חַם נקוסף ה"ן, לומר לקר לקמס, ומשקל משקל נרקן, כנען וכדומס. ודע קוסף שנקקוקים תסוקקים של קנק-קמה וכנען נמלך לרוב בַּעֲלֵי־חַמָּן לניון לליל השמש, וע"כ חַמָּן תוקפי לנעל, וכן נקקוקים תלמוריים כמלך חַמָּנָא ע"ל לרמי.

n. m. pluraliter. (חַמָּנִים; factum illud ex adj. חַם, adjecta terminatione *an*), solaris, spec. statuae Solis. Nam *Baal-Chaman* nomen est Dei Phoenicum supremi, in phoeniciis inscriptionibus saepe nuncupatum. Et in monumento palmyreno חַמָּנָא de statua Dei solaris diserte legitur (*Inscr. Palmyr.* III, v. 2.). LXX. *βδέλυγμα, εἴδωλον, τέμενος, ξύλινα χειροποιητά, ὕψηλός.*

pl.:
וַחַמָּנִים
לא־יקמו אשרים וחמנים Jes.27,9.
חַמָּנִים *pl.:*
הבמות ואת־החמנים 2 Chr. 14, 4.
וכל־החמנים גדע 2 Chr. 34, 7.
וַחַמָּנִים *pl.:*
והחמנים אשר־למעלה 2 Chr. 34, 4.
והאשרים והחמנים Jes. 17, 8.
חַמָּנֵיכֶם *pl. c. suff.:*
והכרתי את־חמניכם Lev. 26, 30.
ונשברו חמניכם Ez. 6, 4.
ונגדעו חמניכם Ez. 6, 6.

חָמֵס

פעל נוזד ומעתיד יַחְמֹס, ומשכון יחמסו Ps. 35, 11.
חמס עדי חמס Ps. 55, 10.
יעטף־שית חמס למו Ps. 73, 6.
נאות חמס Ps. 74, 20.
אוהב־חמס רע Ps. 140, 12.
אל־תקנא באיש חמס Prv. 3, 31.
ופי רשעים יכסה חמס Prv.10,6.11.
ונפש בגדים חמס Prv. 13, 2.
איש חמס יפתה רעהו Prv.16,29.
מקצה רגלים חמס שתה Prv.26,6.
על לא־חמס עשה Jes. 53, 9.
ופעל חמס בכפיהם Jes. 59, 6.
לא־ישמע עוד חמס Jes. 60, 18.
חמס ושד ישמע בה Jer. 6, 7.
חמס ושד אקרא Jer. 20, 8.
והעיר מלאה חמס Ez. 7, 23.
כי־מלאו את־הארץ חמס Ez. 8,17.
תוכך חמס ותחטא Ez. 28, 16.
חמס ושד הסירו Ez. 45, 9.
האצרים חמס ושד Am. 3, 10.
ותגישון שבת חמס Am. 6, 3.
עשיריה מלאו חמס Mich. 6, 12.
אזעק אליך חמס Hab. 1, 2.
חמס ומרמה Zeph. 1, 9.
וכסה חמס על־לבושו Mal. 2, 16.
וַחֲמַס
וחמס בארץ Jer. 51, 46.
ושד וחמס לנגדי Hab. 1, 3.
הַחֲמָס
החמס קם למטה־רשע Ez. 7, 11.
ומן־החמס אשר בכפיהם Jon.3,8.
לַחֲמָס
כלה לחמס יבוא Hab. 1, 9.
מִחֲמָס
משעי מחמס תשעני 2 Sam. 22, 3.
וּמֵחֲמָס
ומחמס יגאל נפשם Ps. 72, 14.
חֲמַס *constr.:*
לבוא חמס שבעים Jud. 9, 24.
חמס ידיכם תפלסון Ps. 58, 3.
חמס לבנון יכסך Hab. 2, 17.
וַחֲמַס *constr.:*
וחמס־ארץ Hab. 2, 8. 17.
מֵחֲמַס *constr.:*
מחמס כל־הישבים בה Ez. 12, 19.
מחמס בני יהודה Joel 4, 19.
מחמס אחיך יעקב Obad. 1, 10.
חֲמָסִי *cum suff.:*
אל־אברם חמסי עליך Gn. 16, 5.
חמסי ושארי על־בבל Jer. 51, 35.
חֲמָסוֹ *cum suff.:*
ועל קדקדו חמסו ירד Ps. 7, 17.
חֲמָסִים *pl.:*
מאיש חמסים תצילני 2 S. 22, 49.
מאיש חמסים Ps. 140, 2. 5.
ויין חמסים ישתו Prv. 4, 17.
תַּחְמָס
ע"ו, לניון עוף עמך סקוסס, ויסיס לל"ק סעוף סכקרק טלים נלעון [שמעלל], לומר קמקן, וום סיען [שעכוים], ויעכס סכנקס. לדעת סלנקלוס צ'יצ'א מלעון ניק, ולדעת תלגוס רומי עוף יעופ ככף [כשכעף־ילע], וקצס לפשר.

n. m. avis impurae, quae, ut Bochartus censet, arabice טלים vocatur, h. e. struthionis maris. Onkel. צִיצָא; Hierosol. חַטְפִּרְחָא; interpres Arabs: חטאם. LXX., quos secutus est Lutherus, *γλαύξ.*

הַתַּחְמָס
התחמס ואת־השחק ואת־התחמס ואת־ Lev. 11, 16.
השחק Dt. 14, 15.

חָמֵץ

פעל נוֹדֵד, וסִעְתִּיד יֶחְמַץ וסִמְקוֹר מִתְקַנֵּק חָמְצָה. וּפִתְקוֹנוֹ כְּמוֹ אָמַץ לְעֵיל [דף פ"כ], וּכְמוֹ חָמֵא, חָמֵץ נִפְעָלִי, וּכְמוֹ עָמֵץ נִפְעַם כּוֹחַ, לוֹמַר קְדִידָה וְקִיפָה [ע"י חוֹסֶף הִתְכּוֹנוֹת לְמִכְוָן לִי-פּוּר הִכָּה וְכִכָּה]. וּמוֹסָ"ק קִיפּוּת נִכּוּחַ הִעְפָּה, לוֹ נִעְפָּה מַלְכֵי וּמֵר [וּשְׁלֵנִיג], לוֹ נִעְפָּה מוֹתָן וּמֵיכִי [וּוּיעֵל], וּכְ' מִקְחָ הִעְפָּה. וּיְדוּע נִגְמַרְתָּ עִכְנִים תְּמוּנִים, וּיֵן תְּמוּן וְכִדּוּמֵה. נ' קִיפּוּת לְחוּם הִכְחוּת, ד"מ מִלְנָעִים, תְּמוּן וְקִדּוּד הִלְנָע וּכוֹתוֹ וּנְכִיכוֹתוֹ וּלְכוֹתוֹ, וּמוֹ הִסּוֹקֵר וּלְנָע תְּמֵץ [הִסְכִּירָתָה], וּתְמוּן נִגְלִים מִנּוֹר תְּמוּן, לוֹמַר הִדּוֹר כִּלְבוֹתוֹ [הִלְחָ"נִע], כִּי כָּל דָּבָר שֶׁהוּא מִתְקַשֵּׁן נִכְיוֹ וּכְמִכְתִּיוֹ כּוֹפֵל כּוֹ לְשׁוֹן תְּמוּן [רַ"ת]. ג' קִיפּוּת הִלְנָע וּקְיִפּוּת וּעְכִילוּת, וּמוֹ עֲשִׂיקָה וּלְקִיחָה וּכְכִילוּת כְּמוֹ חָמֵס. הִכּוֹסֵף מִעְכִּין תְּמוּן, וּהִסְתַּעֵפֵל מִעְכִּין מְכִיכוּת הִלְנָע, וּיִתְמַךְ לְנִבְיֵי כְּתַרְגּוּמוֹ יְקוֹ לְנִי, נִשְׁלוּם לְקִשְׁתּוֹן מְגוֹל שְׁכִיכָה.

vrb. intr. (impf. יֶחְמַץ; inf. fem. חָמְצָה), sicuti אָמַץ (q. v. supra), חָמֵץ et חָמַץ aram., עמץ aethiop., acutum esse (vires vel in unum acumen colligere vel in unum finem exserere): 1) de acie saporis, salsum, acidum esse, veluti gemarice חֲמוּצִים עֲנָבִים, יַיִן חָמֵץ; 2) de acie coloris, lucidum, fulgentem, purpureum esse (hochroth); 3) de acie indolis, vehementem, violentum esse, sicuti חָמֵס. *Hi.* fermentare, acidum facere. *Hitp.* acerbo dolore afflictum esse (parall. הִשְׁתּוֹנֵן, a v. שׁוּן). LXX. ζυμοῦσθαι; חָמוּץ, ἐρύθημα; הִתְחַמֵּץ, ἐκκαίειν.

3 *perf.*: חָמֵץ *p.*

Ex. 12, 39. עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ

part.: חָמֵץ *sbst.*

Ps. 71, 4. מִכַּף מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ

p.p. constr.: חֲמוּץ

Jes. 63, 1. חָמוּץ בְּגָדִים מִבָּצְרָה

inf. c. suff.: חֲמֻצָתוֹ

Hos. 7, 4. מִלּוּשׁ בָּצֵק עַד־חֲמֻצָתוֹ

3 *imperf.*: יֶחְמַץ *p.*

Ex. 12, 34. אֶת־בְּצֵקוֹ טֶרֶם יֶחְמָץ

Hitpa-el: הִתְחַמֵּץ

3 *imperf.*: יִתְחַמֵּץ

Ps. 73, 21. כִּי יִתְחַמֵּץ לְבָבִי

חֹמֶץ

ג"ז כְּמוֹ חֲמֵיצָ, מֻחְמָצ נִקְחִי, וּכ"כ הִתְּמוּכָה נִמְר חֹמֶץ [פְּעוּלִי], וּמִלְּנָה עִסָּה נִקְחִית, לוֹ מִקְחָה שֶׁל יַיִן [נִע-וַיִּיעְרְבוּם], וּנִסְפְּסוּק וְקִעל מִקְחָן לְמִ"ק כְּמִקְחוֹ, שֶׁקְחָה וּשְׁחוֹר לְמִ תְּקִיוֹ, לוֹמַר פְּרוּם ת"י מִן חֹמֶס, נִסְעִקְתִּיו: וּמִנְּנוֹ מִן לוֹכֶם תּוֹדְקִי, וּכ' מִקְחָוּוִים.

n. m. pass. (= חָמֵץ, aram. חֲמִיצָא, מֻחְמָצ), fermentatum, ζυμωτόν. Am. 4, 5. sunt, qui חָמֵץ proprio sensu intelligant, sunt etiam, in his Jonatan paraphrastes, qui de bonis contra fas comparatis dictum censeant. LXX. ζύμη, ζυμωτός, ζυμοῦσθαι, ἀζυμίτης; מֻחְמָצ, ἔξω.

Ex. 12, 15. כִּי כָל־אֹכֵל חָמֵץ וְנִכְרְתָה

Ex. 13, 3. וְלֹא יֵאָכֵל חָמֵץ

Ex. 13, 7. לֹא־יֵרָאֶה לְךָ חָמֵץ

Ex. 23, 18. לֹא־תִזְבַּח עַל־חָמֵץ

Ex. 34, 25. לֹא־תִשְׁחַט עַל־חָמֵץ

Lev. 2, 11. לֹא תֵעָשֶׂה חָמֵץ

Lev. 6, 10. לֹא תֵאָפֶה חָמֵץ

Lev. 7, 13. עַל־חַלַּת לֶחֶם חָמֵץ

Lev. 23, 17. חָמֵץ תֵּאָפֶינָה

Dt. 16, 3. לֹא־תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ

מֻחְמָצ

Am. 4, 5. וְקַטֵּר מֻחְמָצ תּוֹדָה

חֹמֶץ

ג"ז, וּהִסְלִיכָה קִלְּנָ [עִסְקִינָ], קוֹמֶץ יַיִן לוֹ סְכָר, וּנִקְנוּס חוּמֶץ מִשְׁלוֹ. נִגְמַרְתָּ קוֹמֶץ קֹן-יַיִן כְּכוֹי לְכִצַּע קֹן-לְדִיק, וּלְכִיכָן יַיִן קֹן-קוֹמֶץ, וּקִתּוֹקֵי" כְּמִצַּע סְם חֻמְצָנִי.

n. m., acetum, targumice חוּמֶץ, unde חֻמְצָנִי. Gemarice חֹמֶץ בֶּן־יַיִן de improbo, probi filio. LXX. ὄξος, ὄμφαξ.

Num. 6, 3. חֹמֶץ יַיִן וְחֹמֶץ שֵׁכָר

Ps. 69, 22. וְלִצְמֵאִי יַשְׁקוּנִי חֹמֶץ

Prv. 25, 20. חֹמֶץ עַל־נָתֵר

וְחֹמֶץ

Num. 6, 3. חֹמֶץ יַיִן וְחֹמֶץ שֵׁכָר

בְּחֹמֶץ

Ruth 2, 14. וְטָבַלְתְּ פִּתֵּךְ בַּחֹמֶץ

כְּחֹמֶץ

Prv. 10, 26. כְּחֹמֶץ לִשְׁנַיִם

חֲמוּץ

תּוֹקְפֵי וְכוּ' שֶׁנִּסְתַּעֲלוּ, עַל פִּלֶּגֶשׁ קָדוֹשׁ, חָהוֹר, וּהִסְלִיכָה כְּמוֹ חָמֵץ, לוֹמַר קוֹמֵם, וְיֵין לְשׁוֹן מְכִירָה טוֹבִיכוֹ נִדְכָּךְ טוֹב. לְד"ם הִתְּמוּכָה נִמְכוּוֹן הוּא וּפְעוּלֵיתָ, לוֹמַר הִגּוּל, וּהִפְעוּט יִשְׁכוֹ מִי שֶׁהוּא גּוּל וּמְעוּוֹת נִדְיכוֹ [לְד"ק], לוֹ הִקּוּיקוֹ לְתַ הִגּוּל [רַ"ת].

adj. m. substantive usit., ad s. f. חָמֵץ, חָהוֹר, sicuti חֹמֶץ, homo vehemens, violentus, improbus; alii, in his Isaaki et Qimchi, passive de oppresso, cui vis illata est, intelligunt. LXX. (חָמֵץ) ἀδικούμενον.

Jes. 1, 17. אַשְׁרוּ חָמוּץ

חָמֵיץ

תּוֹקְפֵי וְכוּ' מִכְּוּן לְקִצֵּי שֶׁל מִשְׁכָּן, לוֹמַר מִלְּקִי וְקִמוֹן, וּלְ"כ נִלְיל קְמִץ נִלְיל מִלְּקִי, כְּמִצַּע נִסְרָךְ עַל מִלּוּשׁ [וּשְׁלֵנִקְוִיעַ], וּכֵן חֻמְצָא אֵין עִצַּע לוֹ לְפִי נִגְמַרְתָּ.

adj. m., herba salsa, acida (syn. מַלְּחָה, ἅλιμος), gem. חֻמְצָא, nomen oleris cujusdam. LXX. ἀναπεποιημένος.

Jes. 30, 24. בְּלִיל חָמִיץ יֵאָכֵלוּ

מְחֻמֶּצֶת

ג"כ נִדּוּמֵה לְכָל קְמִץ לְעֵיל, לוֹמַר עִיסָה נִקְחִית, לוֹ מִקְחָה שֶׁל קְמִץ, וּהִתְּמוּכָה מְכִיכִין הִכּוֹסֵף.

n. f., sicuti חֻמֶּצֶת sup., fermentatum.

Ex. 12, 19. כִּי כָל־אֹכֵל מְחֻמֶּצֶת

Ex. 12, 20. כָּל־מְחֻמֶּצֶת לֹא תֹאכֵלוּ

חָמֵק

פעל נוֹדֵד, וּהִסְלִיכָה גְּפוּף נִזְרוּעוֹת וּהִקְמוּק, וּמוֹ קְנוּק וּסְנוּב כְּכִלְּנָ, וּקְמִץ עִכְּר לְפִ"ז כְּמוֹ סְכָנ וְעִכְּר, וְכֵן הִתְחַמֵּק, לְשׁוֹן הִסְתּוֹכְנוּת. תְּמִצּוֹתוֹ כְּמוֹ קְמִץ לְשׁוֹן קְקִיוּת לְכִר נִדְכָּר, הִקְלוּוֹת וּהִדְבְּקָה, ע"ש.

vrb. intr., sicuti חָבַק, complecti, amplecti brachiis, hinc cingere, circuire, vertere se; *Hitp.* circumvagari. Fortasse radix *maq* par est latino *mig-ro, mic-*, aramaico *baq* (in v. שְׁבַק), et vim primariam eundi mig-randive habet.

Cant. 5, 6. וְדוֹדִי חָמַק עָבָר

Hitpa-el: הִתְחַמֵּק

2*impf. fem.*: תִּתְחַמְּקִין

Jer. 31, 22. עַד־מָתַי תִּתְחַמָּקִין

חֲמוּק

ג"ז ע"מ עֲמוּד, אֲבֻקּוֹת, שֶׁמְּקוּל, וּהִסְכּוּן הִקְף וּסְנוּב וְעִגּוּל, וּלְ"כ נִסְרָךְ עַל חֲבַק נִגְמַרְתָּ, שֶׁלְּיוֹכוֹ וּקְנוּק וּמְיוּק, וּלְ"כ קְמוּק פִּם כְּמוֹ קְזוּק, לוֹמַר ת' שְׁמוּק מִקְּוּם שִׁיסוּד הִירֵךְ, וְכֵן חֲבַק נִגְמַרְתָּ. וּלְשׁוֹן לְקוּר הִשְׁכִּים דְּע שֶׁהִפְשֵׁר תְּמוּנוֹ חֲבַק, עֵכִין נִסְיעָה וּהִלְּיכָה, וְכֵן נִכְוּוּי הִשְׁכִּים וּהִסְכּוּן [l. *mig-ro, mic-*], וּלְ"כ קְמוּק עֵכִין הִלּוֹן [נוֹן], נִהְשְׁלֵל עַל שְׁכִיעוּ וּלְמוּק, וּלְפִשֵּׁר שֶׁהִשְׁכִּים נִקְ נִלְּמִי נִהְפְּעֵל שְׁ־בַּק לְשׁוֹן נִסְיעָה וּהִלְּיכָה סִילּוּעַ.

n. m. ad s. f. שַׁמּוּקָה, אֲבֻקּוֹת, circuitus, ambitus, veluti leniter rotundi femorum ambitus. Gem. חֲבַק, cingulum, quod corpus ambit. Sunt etiam, qui Cant. 7, 2. חֲמוּקֵי de cingulo femora amiciente explicent. LXX. ῥυθμός.

pl. constr.: חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ

Cant. 7, 2. חמוקי ירכיך

חָמַר

פעל נוֹדֵד, וסִעְתִּיד יֶחְמַר. הִסְלִיכָה קִ' כְּמוֹ בָּמַר, קְמוּס וּכְמִיכָה וּלְכִיפָה וִיקִידָה [גִּלִּיעָנָן, כְּרִעְכְּנָנָן], וּמוֹ הִסְתַּכֵּל עַל כְּמוֹ הִמְקָה, עַל נִגְע מְרוּפָּה וּמְכוּמָר, לוֹמַר עַל הִקְשָׁבוֹ וּשְׁקוּר [דּוֹקְעָל, -נִעְנְחָכְנָע], לוֹ כָל נִגְע הִקְּנָן כְּמוֹ לְמִקְלָס, וְכִי חֵמָם מִשְׁלָמוֹ, וּוּחָק כְּמִכּוּן שֶׁל וְיֵין קְמִר עַל מִסְכָּן. נ' וִילְיקוֹתֵיקָה נִעִיס וּכְשִׁיפָה כִּילּוּעַ, וְכֵן וְהִשְׁתַּל וְם מִקְּוּם וּשְׁכִיפָה כִּילּוּעַ, וְכֵן נִשְׁפְּעִי עֵכִ [fermento-ferveo], וּמוֹ עַל לְקִיקָה הִמְּטוֹלָה וּוּיקָה סִיעָן וְכִלּוּמֵה. הִפְעוּלִי מִכְפִּיל הִזְכִּיר חֲמַרְמַר, לוֹמַר כְּכִמְר וּמְקוּמֵה [עֲלְהִיעָנָ וּוּעְכְּלָנָן, גִּלִּיסְנָן], כְּמוֹ קְמַרְמְרוּ מִכִּי נִכִּי וּכְלּוּמֵה, וּהִעוֹשִׂים מִכּוּן הִכְגּוּל לְתַמְּטוֹת טוֹעִים לְפִ"ז. נִתְּכְנוּס חֲמַר עֵכִן כְּמִיכָה וּלְקִיפָה, לוֹ וְמִצְּ כְּמִר כְּקִ נִעְכִּי, לוֹ כְּמִ הִכָּתָם וְקִכְּן, וְכֵן נִגְמַרְתָּ כְּפִלָּה לְלוּר וּכְקְמוּ כִּי מִעִיס [נִכְּפוּ], וְכֵן וְקוּמֵרְתָּ לְתַ כִּי מֵעֵן [שׁוּכְפָ], וְכֵן הִזְכִּיר נִפְעַל יִשְׁתַּעֵל.

vrb. intr. (impf. יֶחְמַר), 1) sicuti בָּמַר, ardere, fervere, trop. de vultu tanquam adusto ac proinde furvo vel tenebricoso, h. e. multis lacrimis assiduisque fletibus infuscato, de colore vini purpureo et subnigro (cf. חוּם adj.); 2) effervescere, fermentare, ebullire, veluti de vino marinisque aestubus. Pu. redupl. חֻמְרְמַר, inflammari, incendi, de ore multis fletibus succenso, de visceribus vehementi animi perturbatione tanquam aestu effervescentibus. Arab. *chamara* et *khamara* priorem alteramque verbi hebraici vim participant. Targ. חֲמַר (Job. 30, 27.). LXX. συγκαίειν; ἄκρατος; Po. ταράσσεσθαι.

3 *perf.* חָמַר

Ps. 75, 9. וְיַיִן חָמַר מִלֵּא מֶסֶךְ

3 *impf. pl.*: יֶחְמְרוּ

Ps. 46, 4. יֶהֱמוּ יֶחְמְרוּ מֵימָיו

Pu-al: חֻמְרְמַר

3 *perf. pl.*: חֻמְרְמְרוּ *p.*

Thr. 1, 20. מֵעַי חֻמְרְמָרוּ

3 *perf. pl.*: חֻמְרְמְרָה

Thr. 2, 11. הֻמְרְמְרוּ מֵעָי

3 *perf. pl.*: חֻמְרְמָרוּהָ

Job. 16, 16. פָּנַי חֻמְרְמָרָה מִנִּי־בְכִי

חֵמָר

ג"ז ע"מ נֵבֶר, שֵׁכֶר, שֵׁעֶר, צֵלֶל, עֵנֶב [לְיִין גּוֹיִי כּוֹדֵד, יוֹקִ מִבְּעָלֵי קְמוֹנִין], וּהִסְלִיכָה מִין עִיף וְזִיעַ לְקִיר [שְׁסְפְּסְלָנ], לוֹמַר עִיף מַלְכֵי הִעְלָה נִפְשׁ, וּמְלָךְ עַל יִ־מְלָךְ, וּהִכְמִיךְ נִמְקוֹ נִכְלָ לְעוֹף כּוֹ הִקִּיר, וְכֵן נִקְרָךְ נִעְכִּי. תְּמִצּוֹתוֹ הִלְּנָע מִהְלָנָע כְּמוֹ־הִמְלָךְ.

n. m. (ad s. f. חֵמָה, צֵלֶל, שֵׁעֶר, שֵׁכֶר, נֵבֶר, עֵנֶב, quae omnes kamezatis paullo magis sunt intransitivae), limus seu terra quaedam tenax ac lenta, quae, cum exponitur soli, durescit, bitumen, quod oritur prope Babylonem et mare mortuum, quod inde *lacus Asphaltites* vocatur, hispanice *Betun Judiego*, arab. *chumar*, *chummar*. LXX. ἄσφαλτος.

Gn. 14, 10. בְּאֶרֶת בְּאֶרֶת חֵמָר

וְהַחֵמָר

Gn. 11, 3. וְהַחֵמָר הָיָה לָהֶם לַחֹמֶר

בַּחֵמָר

Ex. 2, 3. וַתַּחְמְרָה בַּחֵמָר

חֲמַר

ג"ז, ת' לְהִסְתַּן נִהְשְׁתַּ כּוֹשְׁתַּ מִצְּתַ, מְקוֹם נִצְעוֹ, וּזְ קְמוֹר הִילּוּעַ לוֹכֵר, לְשׁוֹ נִקְנְתוֹ תְּקִיתַ לְתוֹן, וּפ"ת ג"כ קְמוֹר כְּמוֹ לְתוֹן [עוֹשֶׂל]. לְהִסְתַּם כּוֹשְׁתַּ וּהִסְלִיכָה כּוֹתַּ נִלְּתַן הִקְלַס נִנְע הִקּוֹס וּהִסְלִיכָה כִּילּוּעַ. נ' לְהִסְתַּן מִצְּתַ-הִקְמוֹר [עוֹשְׂנָם-לְשְׁסְתַּ], לְשׁוֹ תְּמוּנוֹ לְרוֹב חֲמַר, וּכְנִקְר פ"ת הִתְּמוּכָה כּוֹשְׁתַּ כּוֹלְנוֹת וּשְׁמוֹ הִלְּנָן כּוֹפֵל עַל לְשׁוֹן, וְכֵן קְמוֹכָה לְקִתַּן.

n. m., 1) asinus, mas (fem. אָתוֹן), semel de asina, a colore subrubro asinorum in terris versus orientem sitis; 2) onus asini (syn. חֲמֹרָה, חֲמֹר), in notissima illa paronomasia Jud. 15, 16. LXX. ὄνος, ὑποζύγιον; γομός; ἐπιθύμημα (חֲמַד), ἐξαλείφειν.

חֲמַר, חֲמוֹר

Gn. 49, 14. יִשָּׂשכָר חֲמֹר גָּרֶם

Ex. 13, 13 וְכֹל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה

Ex. 21, 33. וְנָפַל־שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר

Ex. 22, 3. מָשׁוֹר עַד־חֲמוֹר עַד־שֶׂה

Ex. 22, 8. עַל־שׁוֹר עַל־חֲמוֹר

Ex. 22, 9. חֲמוֹר אוֹ־שׁוֹר אוֹ־שֶׂה

Ex. 23, 5. כִּי־תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׂנַאֲךָ

Ex. 34, 20. וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה

לֹא חֲמוֹר אֶחָד מֵהֶם

Num. 16, 15. נְשָׂאתִי

Dt. 22, 4 לֹא־תִרְאֶה אֶת־חֲמוֹר אָחִיךָ

Jud. 15, 15. וַיִּמְצָא לְחִי־חֲמוֹר טְרִיָּה

Jud. 15, 16. חֲמוֹר חֲמֹרָתַיִם

1 Sam. 15, 3. מִגָּמָל וְעַד־חֲמוֹר

1 Sam. 16, 20. וַיִּקַּח יִשַׁי חֲמוֹר לָחֶם

2 Rg. 6, 25. רֹאשׁ־חֲמוֹר בִּשְׁמֹנִים כָּסֶף

Job. 24, 3. חֲמוֹר יְתוֹמִים יִנְהֲגוּ

Jes. 21, 7. רֹכֵב חֲמוֹר

Jer. 22, 19. קְבוּרַת חֲמוֹר יִקָּבֵר

Zach. 9, 9. עָנִי וְרֹכֵב עַל־חֲמוֹר

וְחֲמוֹר

Gn. 32, 6. וְיֶהִי־לִי שׁוֹר וְחֲמוֹר

Jos. 6, 21. וְשֶׂה וְחֲמוֹר לְפִי־חָרֶב

Jud. 6, 4. וְשֶׂה וְשׁוֹר וְחֲמוֹר

1 Sam. 12, 3. וחמור מי לקחתי
1 Sam. 22, 19. ושור וחמור ושה
Jes. 1, 3. וחמור אבוס בעליו
הַחֲמֹר, הַחֲמוֹר
Gn. 22, 5. שבו־לכם פה עם־החמור
Ex. 4, 20. וירכבם על־החמר
Jos. 15, 18. ותצנח מעל החמור
Jud. 1, 14. ותצנח מעל החמור
בלחי החמור חמור
Jud. 15, 16. חמרתים
Jud. 15, 16. בלחי החמור
Jud. 19, 28. ויקחה על־החמור
1 Sam. 25, 20. רכבת על־החמור
1 Sam. 25, 23. ותרד מעל החמור
1 Sam. 25, 42. ותרכב על־החמור
2 Sam. 17, 23. ויחבש את־החמור
2 Sam. 19, 27. אחבשה־לי החמור
1 Reg. 13, 13. חבשו־לי החמור
1 Reg. 13, 13. ויחבשו־לו החמור
1 Reg. 13, 23. ויחבש־לו החמור
1 Rg. 13, 27. חבשו־לי את־החמור
1 Rg. 13, 28. ולא שבר את־החמור
1 Reg. 13, 29. ויניחהו אל־החמור
וַיַּחֲמֹר
1 Rg. 13, 24. והחמור עמד אצלה
1 Reg. 13, 28. והחמור והאריה
2 Reg. 7, 10. והחמור אסור
Jes. 32, 20. רגל־השור והחמור
Zach. 14, 15. והחמור וכל־הבהמה
וּבַחֲמֹר
Dt. 22, 10. לא־תחרש בשור־וּבחמר
לַחֲמוֹר
Prv. 26, 3. שוט לסוס מתג לחמור
cum suff.: חֲמֹרְךָ
Dt. 28, 31. חמרך גזול מלפניך
cum suff.: וַחֲמֹרְךָ *p.*
Ex. 23, 12. למען ינוח שורך וחמרך
cum suff.: וְחֲמֹרֶךָ
Dt. 5, 14. ושורך וחמרך
cum suff.: חֲמֹרוֹ
Gn. 22, 3. ויחבש את־חמרו
Gn. 44, 13. ויעמס איש על־חמרו
Ex. 23, 4. או חמרו תעה
Jos. 7, 24. ואת־שורו ואת־חמרו
1 Reg. 2, 40. ויחבש את־חמרו
cum suff.: וַחֲמֹרוֹ
Ex. 20, 17. ואמתו ושורו וחמרו
Dt. 5, 18. ואמתו שורו וחמרו
cum suff.: לַחֲמֹרוֹ
Gn. 42, 27. לתת מספוא לחמרו
Dt. 22, 3. וכן תעשה לחמרו
pl.: חֲמֹרִים, חֲמֹרִים
Gn. 45, 23. עשרה חמרים נשאים
Jud. 19, 3. ונערו עמו וצמד חמרים
Jud. 19, 10. ועמו צמד חמורים
2 Sam. 16, 1. וצמד חמרים חבשים
Esr. 2, 67. חמרים ששת אלפים
Neh. 7, 69. חמרים ששת אלפים
Ez. 23, 20. אשר בשר חמורים בשרם
pl.: וַחֲמֹרִים
Gn. 12, 16. ויהי־לו צאן־ובקר וחמרים
Gn. 24, 35. ושפחת וגמלים וחמרים
Gn. 30, 43. ויעבדים וגמלים וחמרים
Nu. 31, 34. וחמרים אחד וששים אלף
Nu. 31, 39. 45. וחמרים שלשים אלף
1 S. 27, 9. וחמרים וגמלים ובגדים
1 Chr. 5, 21. וחמורים אלפים
pl.: חֲמֹרִים
Gn. 36, 24. ברעתו את־החמרים
Nu. 31, 28. ומן־החמרים ומן־הצאן
Nu. 31, 30. מן־החמרים ומן־הצאן
1 Sam. 25, 18. וחשם על־החמרים
2 S. 16, 2. החמורים לבית־המלך
Neh. 13, 15. ועמסים על־החמרים

pl.: בַּחֲמֹרִים
Ex. 9, 3. בסוסים בחמרים בגמלים
1 Chr. 12, 40. בחמורים ובגמלים
2 Chr. 28, 15. וינהלום בחמרים
pl.: וּבַחֲמֹרִים
Gn. 47, 17. ובמקנה הבקר ובחמרים
pl.: לַחֲמֹרִים
Jud. 19, 21. ויבל לחמורים
pl. c. suff.: חֲמֹרֵינוּ
Gn. 43, 18. לעבדים ואת־חמרינו
pl. c. suff.: לַחֲמֹרֵנוּ
Jud. 19, 19. גם־מספוא יש לחמורנו
pl. c. suff.: חֲמֹרֵיכֶם
1 Sam. 8, 16. ואת־חמוריכם יקח
pl. c. suff.: חֲמֹרֵיהֶם
Gn. 34, 28. ואת־בקרם ואת־חמריהם
Gn. 42, 26. וישאו את־שבריהם על־חמריהם
2 Rg. 7, 7. סוסיהם ואת־חמריהם
pl. c. suff.: וַחֲמֹרֵיהֶם
Gn. 44, 3. המה וחמריהם
pl. c. suff.: לַחֲמֹרֵיהֶם
Gn. 43, 24. ויתן מספא לחמריהם
Jos. 9, 4. שקים בלים לחמוריהם
חֲמֹרָה
ע"כ, וכמעט לך כווני חֲמָרָתַיִם, ומסלמה כמו עקוד בעכון כנ' וכמו קושר, לומר סגל ומעד הקשור, או לעיון רגמה ופעמה נכללו.
n. f. dualetantum (חֲמֹרָתַיִם), onus asini, vel general. pondus, copia, caterva. LXX. *ἑξαλείφων ἐξήλειψα αὐτούς.*
dual.: חֲמֹרָתַיִם *p.*
Jud. 15, 17. חמור חמרתים
יַחְמוּר
ע"ו לעיון קיים שם לסוג סנכאים, שנקראה כן ע"ם נטעם לחמדתם, ובמשלה לפ"ו לחמר, וספרע לא נודע לי. נסעתקת לחמי נתקיים הסם סענני בלי סעתק.
n. m. animalis cujusdam ex cervorum genere, a colore rubro nominati, arab. יחמור, יאמור. Bochartus nomen *κεμάδος πυῤῥότριχος* esse conjicit, quam Eustathius vocat *ἀνθόλοπα.* LXX. *βούβαλος, ὄρνιθες ἐκλεκτοί.*
וַיַּחְמוּר
Dt. 14, 5. איל וצבי ויחמור
1 Rg. 5, 3. לבד מאיל וצבי ויחמור
חֹמֶר
ע"ו נשלוש סיכוון, וכלם נקיש לשרש: ק' גויר חָמֹר, לומר כעל ונשוקע קשור, כשהר קשור לעיל, נסנגון שיריי. ושוס לו ליין הסשע והקנוסס נכללו [סוי־פענן], לו לעיון משע גדלה, מעעסק הקשור הנשל. כ' סוילה וסרקיקה מיין [סוי־גאסרונג, דשם שיימענן], מעכוון הכ' על הסהר וכרי הגליס וסתגעזות סמנולה. ג' מין עפר להדנק עיע ועיק לקיר, ע"ם למוס וכשור נכעו [עסאן], וסעיע לו לכלי סיוכר, לו לקוסס דנר, לו לעוק קיר.
n. m. significatu triplex: 1) sicuti חֲמַר, unde factum est, onus asini, hinc: acervus, cumulus, et spec. nomen mensurae, quae *decem Bat* seu *Efa* continet; 2) effervescentia, aestus, ebullitio, de vino fluctibusque maritimis, a v. חָמַר 2.; 3) species quaedam terrae, a rubro colore nominatae, limus, argilla, interdum de luto. LXX. 1) *θημωνία, γομόρ, κόρος* (כֹּר), *ἀρτάβη*, quod est nomen mensurae persicae, quae medimnum unum, choenices tres capit; 3) *πηλός, κονιορτός, πηλινός.*
Lev. 27, 16. זרע חמר שערים
Job. 4, 19. אף־שכני בתי־חמר
Job. 13, 12. לגבי־חמר גביכם
Jes. 41, 25. ויבא סגנים כמו־חמר
Jes. 45, 9. היאמר חמר ליצרו
Jes. 5, 10. וזרע חמר
Ez. 45, 14. עשרת הבתים חמר
Ez. 45, 14. כי־עשרת הבתים חמר
Hab. 3, 15. חמר מים רבים
וְחֹמֶר
Hos. 3, 2. וחמר שערים
דַּחֹמֶר
Jes. 64, 7. אנחנו החמר ואתה
Ez. 45, 11. מעשר החמר הבת
Ez. 45, 11. ועשירת החמר האיפה
Ez. 45, 11. אל־החמר יהיה
בְּחֹמֶר
Ex. 1, 14. בחמר ובלבנים
כְּחֹמֶר
Job. 38, 14. תתחתך כחמר חותם
ולשלמו מרמס כחמר
Jes. 10, 6. חוצות
Jes. 29, 16. אם־כחמר היצר יחשב
בַּחֹמֶר
Job. 10, 9. כחמר עשיתני
Jer. 18, 4. 6. כחמר ביד היוצר
וְכַחֹמֶר
Job. 27, 16. וכחמר יכין מלבוש
לַחֹמֶר
Gn. 11, 3. והחמר היה להם לחמר
Job. 30, 19. הרני לחמר
מֵחֹמֶר
Ez. 45, 13. מחמר החטים
Ez. 45, 13. מחמר השערים
Job. 33, 6. מחמר קרצתי גם־אני
pl.: חֳמָרִים, חֳמָרִים
Ex. 8, 10. חמרם חמרם
Num. 11, 32 אספ עשרה חמרים
חֶמֶר
ע"ו לעיון סיין נסנגון ציריי, ע"ם סוילה וסיעו, לומר שני סומס [נשסרעדעם נעטרלנק], וכנון סקוקה לסיין.
n. m. poët., vinum, merum, a fermentando atque effervescendo. LXX. *οἶνος, καλός* (חֶמֶד).
Dt. 32, 14. ודם־ענב תשתה־חמר
Jes. 27, 2. כרם חמר ענו־לה
חֲמַר
ע"ו נקרעי וסילוקה חֲמָרָא, ומסלמה כמו חֲמַר נעבדי.
n. m. aram. (def. חֲמָרָא), vinum. LXX. *οἶνος.*
Esr. 6, 9. מלח ׀ חמר ומשח
Esr. 7, 22. ועד־חמר בתין מאה
definit.: חֲמָרָא
Dan. 5, 1. ולקבל אלפא חמרא שתה
Dan. 5, 2. אמר׀ בטעם חמרא
Dan. 5, 4. אשתיו חמרא
Dan. 5, 23. חמרא שתין בהון
חָמַר
פעל זכרי גויר־סשם חָמַר, ומסלמה עוק נקשר קקיר לו לכר מס [נע־סאכנען], ולכוס גויכי שמוק כקלס.
vrb. denom. a n. חֵמָר, oblinere asphalto. LXX. *καταχρίειν ἀσφαλτοπίσσῃ.*
3impf.fem.: וַתַּחְמְרָהּ
Ex. 2, 3. ותחמרה בחמר

חָמֵשׁ

זש סיסקפר יסודיי לנקנס כשלנוש וכר ע"ס זָקֵן, וסקיק חֲמֵשׁ [כמעט שלש כדרך], ולוכר כשלנוש נקנס חֲמִשָּׁה נכקפל פז', וסקיק חֲמֵשֶׁת כדכרו, וסקלנס קני של עזרס [פיקס], וכמעט סשם סוס נכל שפתי עלכ, כקשר סנעתי נספרי מנכס שפתי קרס קף רמ"כ. סיכוני לניין כקל סעזרות חֲמֵשִׁים, ונכוני חֲמִשִּׁיר, חֲמִשֶּׁיךָ וכדומס.
numer. card. f. (formâ masculinâ, ad s. f. זָקֵן; constr. חֲמֵשׁ; m., formâ femininâ, חֲמִשָּׁה, cstr. חֲמֵשֶׁת), quinque, a rad. numerali חֲמָשׁ, *panc*, lat. *qu-in-que*, gr. *πέντε*, v. Systema 242. Pl. חֲמִשִּׁים (c. s. חֲמִשֵּׁי, חֲמִשֶּׁיךָ), quinquaginta (h. e. decades quinque). LXX. *πέντε, πέμπτος, πεντάκις*, semel *τέσσαρες*; חֲמֵשׁ אֲלָפִים, חֲמִשָּׁה וְאֶלֶף, *πεντακισχίλιοι*; חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף, *μύριοι πεντακισχίλιοι*; אַרְבָּעָה חֲמֵשׁ בָּאַמָּה, *πεντάπηχυς*; חֲמֵשׁ בָּאַמָּה, *τεσσαρακονταπέντε*; חֲמִשָּׁה, *πενταπλασίως*; בֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים, *πενταετής*; חֲמִשִּׁים שָׁנָה, *πεντηκονταετής*; שֵׂר חֲמִשִּׁים, *πεντηκόνταρχος.*
Gn. 5, 6. ויחי־שת חמש שנים ומאת
Gn. 5, 11. חמש שנים ושש מאות
Gn. 5, 15. חמש שנים ושש שנה
Gn. 5, 17. חמש ושתים שנה
Gn. 5, 21. 23. חמש ושש שנה
Gn. 5, 30. חמש ושתים שנה
Gn. 11, 12. חמש ושלשים שנה
Gn. 11, 32. ימי־תרח חמש שנים
Gn. 12, 4. ואברם בן־חמש שנים
Gn. 43, 34. ממשאות כלם חמש ידות
Gn. 45, 6. ועוד חמש שנים
Gn. 45, 11. כי־עוד חמש שנים רעב
Ex. 27, 1. חמש אמות ארך
Ex. 27, 18. וקמה חמש אמות
Ex. 38, 1. חמש אמות ארכו
Ex. 38, 18. וקומה ברחב חמש אמות
Lev. 27, 5. ואם מבן־חמש שנים
Lev. 27, 6. ועד בן־חמש
Nu. 8, 24. מבן חמש ועשרים שנה
Nu. 31, 37. שש מאות חמש ושבעים
Jos. 14, 10. בן־חמש ושמונים
2 Sam. 4, 4. בן־חמש שנים היה
1 Reg. 6, 6. חמש באמה רחבה
1 Rg. 6, 10. על־כל־הבית חמש אמות
1 Reg. 7, 16. חמש אמות קומת
1 Reg. 7, 39. חמש על־כתף
חמש מימין וחמש
1 Reg. 7, 49. משמאל
2 Reg. 8, 16. ובשנת חמש ליורם
2 Rg. 13, 19. ויאמר להכות חמש
1 Chr. 3, 20. וחסדיה וישב חסד חמש
1 Chr. 4, 32. ותכן ועשן ערים חמש
1 Chr. 11, 23. איש מדה׀ חמש באמה
2 Chr. 3, 11. כנף האחד לאמות חמש
2 Chr. 3, 11. אמות חמש
וכנף הכרוב האחד אמות
2 Chr. 3, 12. חמש
2 Chr. 3, 12. 15. אמות חמש
2 Chr. 4, 7. חמש מימין וחמש
2 Chr. 6, 13. חמש אמות ארכו
Jes. 19, 18. יהיו חמש ערים
Jer. 52, 22. חמש אמות
Ez. 40, 7. ובין התאים חמש אמות
Ez. 40, 21. חמש ועשרים באמה
Ez. 40, 25. ורחב חמש ועשרים אמה
אורך חמש ועשרים אמה
Ez. 40, 30. ורחב חמש
Ez. 40, 33. 36. חמש ועשרים אמה

חמש אמות מפה Ez. 40, 48. 41, 2.
אל־החוץ חמש אמות Ez. 41, 9.
חמש אמות סביב Ez. 41, 11.
חמש־אמות רחב סביב Ez. 41, 12.

וְחָמֵשׁ

ושבעים שנה וחמש שנים Gn. 25, 7.
וחמש חלפת שמלת Gn. 45, 22.
וחמש יריעת חברת Ex. 26, 3.
וחמש אמות רחב Ex. 27, 1.
וחמש יריעת חבר Ex. 36, 10.
וחמש־אמות רחבו Ex. 38, 1.
זה ארבעים וחמש שנה Jos. 14, 10.
וחמש צאן עשות וחמש 1 S. 25, 18.
וחמש נערתיה 1 Sam. 25, 42.
וחמש אמות כנף 1 Reg. 6, 24.
וחמש אמות 1 Reg. 6, 24.
וחמש אמות קומת הכתרת 1 Reg. 7, 16.
וחמש באמה קומתו 1 Reg. 7, 23.
וחמש על־כתף חבית 1 Rg. 7, 39.
חמש מימין וחמש משמאל 1 Reg. 7, 49.
בן־שלשים וחמש שנה במלכו 1 Reg. 22, 42.
ועשרים וחמש שנה בן־עשרים וחמש שנה היה 2 Reg. 14, 2.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Rg. 15, 33. 18, 2. 23, 36.
וחמשים וחמש שנה מלך 2 Rg. 21, 1.
אמות שלשים וחמש 2 Chr. 3, 15.
וחמש באמה קומתו חמש מימין וחמש משמאל 2 Chr. 4, 2.
וחמש אמות רחבו 2 Chr. 4, 7.
בן־שלשים וחמש 2 Chr. 6, 13.
ועשרים וחמש שנה בן־עשרים וחמש שנה מלך 2 Chr. 20, 31.
בן־עשרים וחמש שנה מלך 2 Chr. 25, 1.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Chr. 27, 1. 8. 29, 1. 36, 5.
וחמשים וחמש שנה 2 Chr. 33, 1.
ששים וחמש שנה Jes. 7, 8.
בעשרים וחמש שנה Ez. 40, 1.
עשרים וחמש אמות Ez. 40, 13.
עשרים וחמש אמות Ez. 40, 29.
וחמש אמות מפה Ez. 40, 48. 41, 2.

constr.: חֲמֵשׁ

חמש עשרה שנה Gn. 5, 10.
ויהי־כל־ימי בן־חמש מאות שנה Gn. 5, 32.
חמש עשרה אמה מלמעלה Gn. 7, 20
חמש מאות שנה Gn. 11, 11.
חמש היריעות תהיין Ex. 26, 3.
וחברת את־חמש היריעת Ex. 26, 9.
חמש עשרה קלעים Ex. 27, 15.
מר־דרור חמש מאות Ex. 30, 23.
וקדה חמש מאות Ex. 30, 24.
וחבר את־חמש היריעת Ex. 36, 10.
וחבר את־חמש היריעת Ex. 36, 16.
קלעים חמש־עשרה Ex. 38, 14. 15.
חמש־מאות אלף איש 2 S. 24, 9.
חמש עשרה שנה 2 Reg. 14, 17.
בשנה חמש־עשרה שנה 2 Reg. 14, 23.
חמש עשרה שנה 2 Reg. 20, 6.
אנשים חמש מאות 1 Chr. 4, 42.
חמש־מאות אלף איש 2 Chr. 13, 17.
לשנת חמש־עשרה 2 Chr. 15, 10.
חמש עשרה שנה 2 Chr. 25, 25.
ובקר חמש מאות 2 Chr. 35, 9.
חמש מאות איש Esth. 9, 6. 12.
חמש עשרה שנה Jes. 38, 5.
חמש־אמות קנים Ez. 42, 16.
חמש־מאת קנים Ez. 42, 17. 18. 19.
ארך חמש מאות Ez. 42, 20.
ורחב חמש מאות Ez. 42, 20.
חמש מאות בחמש מאות Ez. 45, 2.
פאת צפון חמש מאות Ez. 48, 16.
ופאת־נגב חמש חמש מאות Ez. 48, 16.
אלפים Ez. 48, 30. 32. 33. 34.

constr.: וַחֲמֵשׁ

וחמש מאות שנה Gn. 5, 30.
וחמש עשרה אמה Ex. 27, 14.
וחמש מאות וחמשים Ex. 38, 26.
וחמש מאות Num. 1, 21. 31. 41. 2, 11. 19. 28. 3, 22
וחמש מאות ושמנים Num. 4, 48.
ארבעים אלף וחמש מאות Nu. 26, 18
ושבעים אלף וחמש מאות Nu. 26, 22
ששים אלף וחמש מאות Nu. 26, 27.
ושלשים אלף וחמש מאות Nu. 26, 37
ושבעת אלפים וחמש מאות Num. 31, 36.
שלשים אלף וחמש המאות Num. 31, 39.
שבעת אלפים וחמש מאות Num. 31, 43.
חמש וחמש מאות 1 Rg. 9, 23.
אלפים וחמש מאות 2 Chr. 26, 13.
שלשים וחמש מאות Neh. 7, 70.
וחמש מאות צמד־בקר Job. 1, 3.
וחמש מאות אתנות Job. 1, 3.

constr.: בַּחֲמֵשׁ

מאות בחמש מאות Ez. 45, 2.

constr.: מֵחֲמֵשׁ

אחד נפש מחמש מאות Nu. 31, 28.

pl.: חֲמֵשִׁים

חמשים אמה רחבה Gn. 6, 15.
על־הארץ חמשים ומאת Gn. 7, 24.
מקצה חמשים ומאת יום Gn. 8, 3.
אולי יש חמשים צדיקם Gn. 18, 24.
למען חמשים הצדיקם Gn. 18, 24.
אם־אמצא בסדם חמשים צדיקם Gn. 18, 26.
יחסרון חמשים הצדיקם Gn. 18, 28.
שרי חמשים Ex. 18, 21. 25.
חמשים ללאת תעשה Ex. 26, 5.
ועשית חמשים קרסי זהב Ex. 26, 6.
ועשית חמשים ללאת Ex. 26, 10.
ועשית קרסי נחשת חמשים Ex. 26, 11.
קלעים חמשים אמה Ex. 27, 12.
מזרחה חמשים אמה Ex. 27, 13.
ורחב חמשים בחמשים Ex. 27, 18.
מחציתו חמשים ומאתים Ex. 30, 23
בשם חמשים ומאתים Ex. 30, 23.
חמשים ללאת עשה Ex. 36, 12.
ויעש חמשים קרסי זהב Ex. 36, 13.
ויעש ללאת חמשים Ex. 36, 17.
ויעש קרסי נחשת חמשים Ex. 36, 18.
קלעים חמשים באמה Ex. 38, 12.
מזרחה חמשים אמה Ex. 38, 13.
תספרו חמשים יום Lev. 23, 16.
חמשים שקל בסקל Lev. 27, 3.
ועד בן־חמשים שנה Num. 4, 3. 23. 30. 35. 39. 43. 47.
ומבן חמשים שנה Num. 8, 25.
ואנשים מבני־ישראל חמשים Nu. 16, 2.
חמשים ומאתים מחתת Nu. 16, 17.
את חמשים ומאתים איש Nu. 26, 10.
ושרי חמשים ושרי עשרת Dt. 1, 15.
לאבי הנער חמשים בסקל Dt. 22. 29.
חמשים שקלים משקלו Jos. 7, 21.
חמשים אלף איש 1 Sam. 6, 19.
שרי אלפים ושרי חמשים 1 S. 8, 12.
בכסף שקלים חמשים 2 S. 24, 24.
חמשים אמה ארכי 1 Reg. 7, 6.
חמשים וחמש מאות 1 Rg. 9, 23.
ויחביאם חמשים איש 1 Rg. 18, 4.
חמשים חמשים איש 1 Reg. 18, 13.
וישלח אליו שר חמשים 2 Rg. 1, 9.
שר חמשים אחר 2 Reg. 1, 11.
וישלח שר־חמשים 2 Reg. 1, 13.
ונפש עבדיך אלה חמשים 2 Rg. 1, 13.
חמשים אנשים בני־חיל 2 Rg. 2, 16.
וישלחו חמשים איש 2 Rg. 2, 17.
כי אם־חמשים פרשים 2 Rg. 13, 7.
חמשים שקלים כסף 2 Rg. 15, 20.
בשנת חמשים שנה לעזריה 2 Reg. 15, 23.
ועמו חמשים איש 2 Reg. 15, 25.
בשנת חמשים ושתים 2 Rg. 15, 27.
חמשים אלף ורצאן 1 Chr. 5, 21.
כלי מלחמה חמשים אלף 1 Chr. 12, 33.
לשקלים חמשים זהב 2 Chr. 3, 9.
חמשים ומאתים הרדים 2 Chr. 8, 10.
מאתים חמשים וארבעה Esr. 2, 7.
אלפים חמשים ששה Esr. 2, 14.
ארבע מאות חמשים Esr. 2, 15.
חמשים ששה Esr. 2, 22. 30.
חמשים ושנים Esr. 2, 29.
מאתים חמשים וארבעה Esr. 2, 31.
אלף חמשים ושנים Esr. 2, 37.
שש מאות חמשים ושנים Esr. 2, 60.
ועמו חמשים הזכרים Esr. 8, 6.
שש מאות חמשים ושנים Neh. 7, 10.
מאתים חמשים וארבעה Neh. 7, 12.
אחר חמשים ושנים Neh. 7, 33.
מאתים חמשים וארבעה Neh. 7, 34.
אלף חמשים ושנים Neh. 7, 40.
מזרקות חמשים כתנות Neh. 7, 70.
גבה חמשים אמה Esth. 5, 14. 7, 9.
שר־חמשים Jes. 3, 3.
חמשים אמה Ez. 40, 15.
חמשים אמה ארכו Ez. 40, 21.
חמשים אמה ארך Ez. 40, 25. 29.
ארך חמשים אמה Ez. 40, 33. 36.
והרחב חמשים אמות Ez. 42, 2.
ארכו חמשים אמה לחצר החצונה חמשים אמה Ez. 42, 7.
צפונה חמשים ומאתים Ez. 42, 8.
ונגבה חמשים ומאתים Ez. 48, 17.
וקדימה חמשים ומאתים Ez. 48, 17.
ורמה חמשים ומאתים Ez. 48, 17.
לחשק חמשים פורה Hag. 2, 16.

וַחֲמִשִּׁים *pl.:*

שלש מאות שנה וחמשים Gn. 9, 28.
תשע מאות שנה וחמשים Gn. 9, 29.
וחמשים ללאת Ex. 26, 5. 10.
וחמשים ללאת עשה Ex. 36, 12. 17.
וחמש מאות וחמשים Ex. 38, 26.
תשעה וחמשים אלף Nu. 1, 23. 2, 13.
ושש מאות וחמשים Num. 1, 25.
ארבעה וחמשים אלף Nu. 1, 29. 2, 6.
שבעה וחמשים אלף Nu. 1, 31. 2, 8.
שלשה וחמשים אלף Nu. 1, 43. 2, 30.
וחמש מאות וחמשים Nu. 1, 46. 2, 32.
ואחד וחמשים אלף Num. 2, 16.
וארבע־מאות וחמשים Nu. 2, 16.
ושבעה וחמשים אלף Num. 2, 31.
שבע מאות וחמשים Num. 4, 36.
שנים וחמשים אלף Num. 26, 34.
שלשה וחמשים אלף Num. 26, 47.
שבע־מאות וחמשים Num. 31, 52.
וחמשים איש רצים לפניו 2 S. 15, 1.
וחמשים איש רצים לפניו 1 Rg. 1, 5.
וחמשים אמה רחבו 1 Reg. 7. 2.
ארבע־מאות וחמשים 1 Rg. 18, 19. 22
וחמשים איש מבני הנביאים 2 Reg. 2, 7.
וחמשים ושתים שנה 2 Rg. 15, 2.
וחמשים וחמש שנה 2 Rg. 21, 1.
וחמשים אלף 1 Chr. 5, 21.
ובני בנים מאה וחמשים 1 Chr. 8, 40.
תשע מאות וחמשים וששה 1 Chr. 9, 9.
וימצאו מאה וחמשים אלף 2 Chr. 2, 16.
וחמשים ככר זהב 2 Chr. 8, 18.
וחמשים ושתים שנה 2 Chr. 26, 3.
וחמשים וחמש שנה 2 Chr. 33, 1.
לזכרים מאה וחמשים Esr. 8, 3.
ככרים שש־מאות וחמשים Esr. 8, 26
מאה וחמשים איש Neh. 5, 17.
וחמשים אמה Ez. 45, 2.

pl.: חֲמִשִּׁים

שנת החמשים שנה Lev. 25, 11.
את החמשים ומאתים Num. 16, 35.
אחד אחז מן־החמשים Nu. 31, 30.
אחד מן־החמשים Num. 31, 47.
וידבר אל־שר החמשים 2 Rg. 1, 10.
ויבא שר־החמשים 2 Reg. 1, 13.
את־שני שרי החמשים 2 Rg. 1, 14.

pl.: בַּחֲמִשִּׁים

ורחב חמשים בחמשים Ex. 27, 18.
בחמשים שקל כסף Lev. 27, 16.
וסוס בחמשים ומאה 1 Rg. 10, 29.
וסוס בחמשים ומאה 2 Chr. 1, 17.

pl.: לַחֲמִשִּׁים

לחמשים ושנים יום Neh. 6, 15.

pl. c. suff.: חֲמִשֶּׁיךָ

ותאכל אתך ואת־חמשיך 2 Rg. 1, 10.
ותאכל אתך ואת־חמשיך 2 Rg. 1, 12.

pl. c. suff.: חֲמִשָּׁיו

אתו ואת־חמשיו 2 Reg. 1, 10.
ותאכל אתו ואת־חמשיו 2 Rg. 1, 12.

pl. c. suff.: וַחֲמִשָּׁיו

שר חמשים וחמשיו 2 Reg. 1, 9.
שר־חמשים אחר וחמשיו 2 Rg. 1, 11.
שלשים וחמשיו 2 Reg. 1, 13.

pl. c. suff.: חֲמִשֵּׁיהֶם

ואת־חמשיהם 2 Reg. 1, 14.

masc.: חֲמִשָּׁה *sg.*

חמשים הצדיקם חמשה Gn. 18, 28.
ומקצה אחיו לקח חמשה Gn. 47, 2.
חמשה בקר ישלם Ex. 21, 37.
חמשה לקרשי צלע Ex. 26, 26.
חמשה עמודי שטים Ex. 26, 37.
חמשה אדני נחשת Ex. 26, 37.
חמשה לקרשי צלע Ex. 36, 31.
ואת־עמודיו חמשה Ex. 36, 38.
ואדניהם חמשה Ex. 36, 38.
ורדפו מכם חמשה מאה Lev. 26, 8.
ערכך הזכר חמשה שקלים Lev. 27, 6.
חמשה עשר שקל Lev. 27, 7.
חמשה וארבעים Nu. 1, 25. 2, 15.
חמשה ושלשים אלף Nu. 1, 37. 2, 23.
חמשה וששים Num. 3, 50.
אילם חמשה Num. 7, 17.
עתודים חמשה Num. 7, 17.
כבשים בני־שנה חמשה Nu. 7, 17. 23. 29. 35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 77. 83.
ולא חמשה ימים Num. 11, 19.
חמשה וארבעים אלף Nu. 26, 41. 50.
וייחלם על חמשה עצים Jos. 10, 26.
ממשפחתם חמשה אנשים Jud. 18, 2
חמשה עפלי זהב 1 Sam. 6, 4.
חמשה חלקי אבנים 1 Sam. 17, 40.
חמשה־לחם תנה בידי 1 S. 21, 4.
ולציבא חמשה עשר בנים 2 S. 4, 10.
ויהי שירו חמשה ואלף 1 Rg. 5, 12.
חמשה עשר הטור 1 Reg. 7, 3.
ויקדונא חמשה מך הסוסים 2 Reg. 7, 13.
כל־בני יהודה חמשה 1 Chr. 2, 4.
וכלכל ודרע כלם חמשה 1 Chr. 2, 6.
ויואל ישיה חמשה ראשים 1 Chr. 7, 3.
חמשה ראשי בית אבות 1 Chr. 7, 7.

לבלגה חמשה עשר 1 Chr. 24, 14.
חמשה מימין 2 Chr. 4, 6. 8.
שבע מאות חמשה ושבעים Esr. 2, 5.
חמשה ושבעים אלף Esth. 9, 16.
יום־חמשה עשר בו Esth. 9, 21.
חמשה בסעפיה Jes. 17, 6.
מפני גערת חמשה תנסו Jes. 30, 17.
ארך חמשה ועשרים Ez. 45, 1.
ארך חמש ועשרים Ez. 45, 3.
וארך חמשה ועשרים אלף Ez. 45, 6.
חמשה ועשרים שקלים Ez. 45, 12.
חמשה ועשרים אלף Ez. 48, 8. 9. 20.
חמשה ועשרים אלף Ez. 48, 10.
ארך חמשה Ez. 48, 10.
חמשה ועשרים אלף ארך Ez. 48, 13.
כל־ארך חמשה Ez. 48, 13.
על־פני חמשה Ez. 48, 15.
חמשה ועשרים אלף Ez. 48, 21. (bis)

masc.: חֲמִשָּׁה *sg.*

אם־אמצא שם ארבעים וחמשה Gn. 18, 28.
וחמשה בריחם לקרשי Ex. 26, 27.
וחמשה בריחם Ex. 26, 27.
וחמשה בריחם Ex. 36, 32. (bis)
ושבע מאות וחמשה Ex. 38, 25.
ושבע המאות וחמשה Ex. 38, 28.
עשרים וחמשה אלף Jud. 20, 35. 46.
וחמשה עכברי 1 Sam. 6, 4.
וחמשה סרני־פלשתים 1 S. 6, 16.
שמנים וחמשה איש 1 S. 22, 18.
ארבעים וחמשה 1 Reg. 7, 3.
שמונים וחמשה אלף 2 Rg. 19, 35.
וחמשה אנשים מראי 2 Reg. 25, 19.
חמשה מימין וחמשה משמאול 2 Chr. 4, 6. 8.
תשע מאות וארבעים וחמשה Esr. 2, 8.
תשעים וחמשה Esr. 2, 20.
שבע מאות ושלשים וחמשה Esr. 2, 33.
שלש מאות ארבעים וחמשה Esr. 2, 34.
מאתים ארבעים וחמשה Esr. 2, 66.
ארבע מאות שלשים וחמשה Esr. 2, 67.
בעשרים וחמשה לאלול Neh. 6, 15.
שמנה מאות ארבעים וחמשה Neh. 7, 13.
שש מאות חמשים וחמשה Neh. 7, 20.
תשעים וחמשה Neh. 7, 25.
שלש מאות ארבעים וחמשה Neh. 7, 36.
מאתים וארבעים וחמשה Neh. 7, 67.
מאתים ארבעים וחמשה Neh. 7, 68.
ארבע מאות שלשים וחמשה Nch. 7, 69.
מאה ושמונים וחמשה אלף Jes. 37, 36.
ארבעים וחמשה Jer. 52, 30.
בעשרים וחמשה לחדש Jer. 52, 31.
כעשרים וחמשה איש Ez. 8, 16.
עשרים וחמשה איש Ez. 11, 1.
וחמשה ועשרים אלף Ez. 45, 5.
עשרה וחמשה שקל Ez. 45, 12.
מאות שלשים וחמשה Dan. 12, 12.

חֲמִשָּׁה

מלכים את־החמשה Gn. 14, 9.

בַּחֲמִשָּׁה

התשחית בחמשה Gn. 18, 28.
בחמשה עשר יום לחדש Ex. 16, 1.
בחמשה עשר יום Lev. 23, 34. 39.
בחמשה עשר יום לחדש Nu. 33, 3.
בחמשה־עשר יום לחדש 1 Rg. 12, 32
בחמשה עשר בחדש 1 Rg. 12, 33.
חרוניים בחמשה בסף 2 Rg. 6, 25.
ונוח בחמשה עשר בו Esth. 9, 18.
בחמשה לחדש Ez. 1, 1. 2. 8, 1. 33, 21.
בחמשה עשר יום לחדש Ez. 32, 17.
בחמשה עשר יום Ez. 45, 25.
בחמשה ועשרים אלף Ez. 48, 20.
בחמשה עשר כסף Hos. 3, 2.

וּבַחֲמִשָּׁה

ובחמשה עשר יום Lev. 23, 6.
ובחמשה עשר יום Nu. 28, 17. 29, 12.

לַחֲמִשָּׁה

לחמשה עשר לירמות 1 Chr. 25, 22.

constr.: חֲמֻשֶּׁת

ולקחת חמשת חמשת Num. 3, 47.
חמשת שקלים בשקל Nu. 18, 16.
חמשת מלכי מדין Num. 31, 8.
ויעלו חמשת ׀ מלכי Jos. 10, 5.
ויכנו חמשת המלכים Jos. 10, 16.
ונמצאו חמשת המלכים Jos. 10, 17.
את־חמשת המלכים Jos. 10, 22. 23.
חמשת ׀ סרני פלשתים Jos. 13, 3.
חמשת ׀ סרני פלשתים Jud. 3, 3.
וילכו חמשת האנשים Jud. 18, 7.
ויענו חמשת האנשים Jud. 18, 14.
ויעלו חמשת האנשים Jud. 18, 17.
חמשת אלפים איש Jud. 20, 45.
חמשת־אלפים שקלים 1 S. 17, 5.
ואת־חמשת בני מיכל 2 S. 21, 8.
ככרים חמשת־ אלפים 1 Chr. 29, 7.
חמשת אלפים ובקר 2 Chr. 35, 9.
חמשת אלפים וארבע Esr. 1, 11.
מנים חמשת אלפים Esr. 2, 69.
חמשת אלפים רחב Ez. 45, 6.

constr.: וַחֲמֻשֶּׁת

וחמשת אלפים Num. 31, 32.
וחמשת עשר בניו 2 Sam. 19, 18.
וחמשת אלפים הנותר Ez. 48, 15.

constr.: כַּחֲמֻשֶּׁת

כחמשת אלפים איש Jos. 8, 12.
כחמשת עשר אלף Jud. 8, 10.

constr.: לַחֲמֻשֶּׁת

לחמשת הסרנים 1 Sam. 6, 18.

חֻמָּשׁ

פעל נכנין סכנד גויר סעס, וסרלון נתינת סקומץ [נעפיכּפעגן], וכתיכּ כוסּ לפעמים כמו סס ד״ם למלריים, וכמו מעמר לכל העכרים.

vrb. piël. denom., quintam partem h. e. vectigal, tributum exigere, vel dare. LXX. ἀποπεμπτοῦν.

Pi-el

3 *perf.:* וְחֻמַּשׁ

וחמש את־ארץ מצרים Gn. 41, 34.

חֹמֶשׁ

ג״ז גויר חֹמֶשׁ, וסרלון סקמיץ, לו קלק סקמיץ [פֿיכּפֿעגן], ודומס לו חוֹמֶשׁ נלרמי, ונגחרק סלקרון לסמין ספר סמוסץ, לומר קמסס קומץ קומץ קוכס.

n. m. (a num. חָמֵשׁ), pars quinta, sicut *decima*, de tributo, quale pendere solebant Aegyptii. Aram. חוּמְשָׁא, gemar. de pentateucho (= סֵפֶר חֲמִשָּׁאָה). LXX. verbaliter: ἀποπεμπτοῦν.

לַחֹמֶשׁ

לפרעה לחמש Gn. 47, 26.

חֲמִשִּׁי

לו חֲמִישִׁי [סלקרן סקנועס נמר דגס] יספר סדני [קולריי מן חָמֵשׁ], ולנקנס חֲמִשִּׁית [נספס יסודית עול חֲמִשָּׁיָה], וסרלון סלקן סיסודר לקרי לרכועס [דער, דיס פֿיכּפֿעגן], וכקולר נקנר עס סמס, ולף לפעמים סנקנס כמס, לומר קלק סקמיץ. כרני סרני לנקנס חֲמִשָּׁתְרֵי. נקרנוס חֲמִישִׁי לו וחֲמִישָׁאִי וסילועס חֲמִישָׁאָה ולנקנס חֲמִישִׁיתָא כמו נעכרי.

s. חֲמִישִׁי *num. ordin.* (a rad. חָמֵשׁ; f. חֲמִשִּׁית, rabb. etiam חֲמִשִּׁיָּה; pl. f. c. suff. חֲמִשִּׁיתֶיהָ), quintus, *fem.* interdum subst. pars quinta. LXX. πέμπτος; חֲמִישִׁית, τὸ ἐπίπεμπτον, πέμπτον μέρος, τὸ πέμπτον.

num. ord.: חֲמִישִׁי

יום חמישי Gn. 1, 23.

num. ord.: חֲמִישִׁי

ותלד ליעקב בן חמישי Gn. 30, 17.

n. ord.: הַחֲמִשִּׁי, הֶחָמִישִׁי

ביום החמשי נשיא Num. 7, 36.
וביום החמשי פרים Num. 29, 26.
בחדש החמישי באחד Nu. 33, 38.
ויצא הגורל החמישי Jos. 19, 24.
ביום החמישי ללכת Jud. 19, 8.
ובחדש החמישי בשבעה 2 Rg. 25, 8.
רדי החמישי 1 Chr. 2, 14.
החמישי שפטיה לאביטל 1 Chr. 3, 3.
ורפא החמישי 1 Chr. 8, 2.
ירמיה החמשי 1 Chr. 12, 10.
למלכיה החמישי 1 Chr. 24, 9.
החמישי נתניהו 1 Chr. 25, 12.
עילם החמישי 1 Chr. 26, 3.
ונתנאל החמישי 1 Chr. 26, 4.
החמישי לחדש החמישי 1 Chr. 27, 8.
בחדש החמישי Esr. 7, 8.
ובאחד לחדש החמישי Esr. 7, 9.
בחדש החמישי Jer. 1, 3. 28, 1.
ובחדש החמישי Jer. 52, 12.
בחדש החמשי הנזר Zach. 7, 3.
וצום החמישי Zach. 8, 19.

n. ord.: וַהַחֲמִישִׁי

והחמישי שפטיה 2 Sam. 3, 4.

n. ord.: בַּחֲמִשִּׁי

בחמשי בעשור לחדש Ez. 20, 1.
וספוד בחמשי ובשביעי Zach. 7, 5.

n. o. fem.: חֲמִשִּׁית, חֲמִישִׁית

ונתתם חמישית לפרעה Gn. 47, 24.
וסף חמישית כסף־ Lev. 27, 15. 19.
האיל מזוזות חמשית 1 Rg. 6, 31.
כדבר הזה פעם חמישית Neh. 6, 5.

adj. fem.: חֲמִישִׁית, הַחֲמִשִּׁית

ובשנה החמשית Lev. 19, 25.
ויהי בשנה החמישית 1 Rg. 14, 25.
ויהי בשנה החמישית 2 Chr. 12, 2.
בשנה החמשית Jer. 36, 9.
השנה החמישית Ez. 1, 2.

cum suff.: חֲמִישִׁיתוֹ, חֲמִישִׁתּוֹ

ואת־חמישתו יוסף עליו Lev. 5, 16.
וסף חמישיתו עליו Lev. 22, 14. 27, 27
וסף חמישיתו על־ערכך Lev. 27, 13.
חמשיתו יסף עליו Lev. 27, 31.

cum suff.: וַחֲמִשִּׁיתוֹ

וחמישתו יסף עליו Num. 5, 7.

cum suff.: וַחֲמִשִּׁתָּיו

וחמשתיו יסף עליו Lev. 5, 24.

חֻמָּשׁ

פעל לף־עוכר כ״ף נגוד וכוזד, וסרלון חֻמָּשׁ, חָמֵץ נקמנות, לומר כמו חָמֵשׁ, קיכות וקוות ועכילות [נעשלק, עפֿפֿענר ויין], וכן נקמת קמס נלשון ישמעלי, ומוס קמיס סס עיין ונכוו, וכן נלרמי נהשלק על משמן ולילכות, וס״כ לין משמך לו עס סס סמספר.

vrb. inus. intrans., sicuti חָמֵץ חָמֵשׁ, valentem, robustum, nervosum, lacertosum esse, arab. *chamisa*, unde *chamis*, vir fortis, et *Chamâsa* (*Hamasa*), liber heroum (Heldenbuch), notissima illa poëmatum arabicorum collectio, facta ab *Abu-Temam*, poëta inter Arabes clarissimo.

חֹמֶשׁ

ג״ז וסכוונס סלנכ לו סכנד לו קלץ ומוקן, מקום סקוון וסנגוסס [נעפֿנפֿע, ליכ], נגחרק חֹמֶצָא לין סכנד, וגשפס כוגיס חֹמֶשׁ לין כנד לו רקס פֿשס וכדומס, סכל מעכין קוון כמו שקמכנו, וס״כ שלוו קלניס. וום ג״כ מכוון של סקנוס סעכ יכך, וכן סכל״נג: מקום קשכ קוקו סעכע יוקר מכל סמקומוס, קשכ שס מעכן סקיים וקום סעכעי שיוולף מסנו לף כל סגוף, וום סמקום מקום סלנכ. וספוקיס ככופל לף סמספר, כמו לופן קמיס׳, עוגיס ומקיגעיס לכיך.

n. m. lumbus, venter, tanquam sedes roboris vel pinguedinis, gem. חֹמֶצָא, aethiop. חֻמְשׁ. Targ. recte vertit: סְטַר יַרְכָּה *R. Johanan*, uti *Qimchi* testatur, explicuit: הַבֶּן הַחֻמְשִׁי. Rectius *R. Levi ben-Gerson*, cujus de interpretatione vid. textum rabb. LXX. ψόα.

הַחֻמָּשׁ

באחרי החניח אל־החמש 2 S. 2, 23.
ויכהו שם החמש 2 Sam. 3, 27.
ויכהו אל־החמש 2 Sam. 4, 6.
ויכהו בה אל־החמש 2 S. 20, 10.

חֻמָּשׁ

פעל גויר־פעס חֻמָּשׁ, לומר קגר קמץ לפלמקס, כמו קלץ שכוס קלניס [כיסעגן], וף״כ חֲמֻשִּׁים כמו חֲלֻצִים שילוכו, לומר קגוכי־קומץ, וכן פרש סרף״נ, וועף כוונס סמקגס מְזֻרָזִין, כי יעגך לוף סמלס ג״כ לפל קלניס.

vrb. denom. (a n. חֹמֶשׁ), lumbos accingere ad bellum, parare, armare, instruere. Part. חֲמֻשִּׁים (syn. חֲלֻצִים), h. e. accincti, parati, instructi, armati, Trg. מְזֻרְזִין. Aqu. ἐνοπλισμένοι; Symm. καθωπλισμένοι. Vulg. *armati*. LXX. διασκευάζειν, εὐζωνος, πέμπτη γενεά; πεντήκοντα.

p. p. pl.: חֲמֻשִּׁים

ואתם תעברו חמשים לפני Jos. 1, 14.
חמשים לפני בני ישראל Jos. 4, 12.

p. p. pl.: וַחֲמֻשִּׁים

וחמשים עלו בני־ישראל Ex. 13, 18.

p. p. pl.: הַחֲמֻשִּׁים

אל־קצה החמשים Jud. 7, 11.

חֲמַת

פעל לף־עוכר כ״ף נגוד חֲמַת, וקשכ לסלמו, כי לסגוכים מסעכני קמת, לגון לקיכה, לין סכנד ועשכ, לע״ף שגס פשס קמת נלרמי מועתק רוקב, ומי יתן ויקיר ד׳ עיניכו.

vrb. inus. perdifficile explicatu. Sunt, qui comparent arab. *chamuta*, unde *chamit*, uter, putrescere, rancidum fieri; a quo verbo qua ratione uter nomen traxerit, non apparet.

חֲמַת

ג״ז וסמען חֲמַת, חֲמַת ונגחרק סרכוי חֲמֻתּוֹת, וססלנכ כלף [שלויך], וכתרנוס רוקב. נגחרק פשס שלפניכו עול כסעלף לפלר, לומר כמו שק, ד״ם קמת־קלילין וכדומס. סתמנות סול.

n. m. (constr. חֲמַת; pl. חֲמָתוֹת), uter, lagena, gem. etiam saccus. Targumista vertit רוקב, id quod etymologiam arabicam aliquatenus tuetur. LXX. ἀσκός; δολερός.

חֲמַת

Gn. 21, 15. ויכלו המים מן־החמת
Gn. 21, 19. ותלך ותמלא את־החמת
constr.: וַחֲמַת
Gn. 21, 14. ויקח־לחם וחמת מים
constr.: *חֲמַת
Hos. 7, 5. *חמת מיין
constr.: *וְחֲמַת
Job. 21, 20. *וימחמת שדי ישתה
cum suff.: *חֲמָתְךָ
Hab. 2, 15. *מספח חמתך

חֵן

v. s. r. חָנַן *p.* 416.

חָנָה

ד ז ח

שעל נודד ושעתיד יַחֲנֶה, ומסקלר וַיַּחַן, ותאנות מסלסל כניעם וכפיפם וכלפתות, כעיס ושקיפה [ויך ניענען, ניינען], ומוס מכס סיוס כמו כעס סיוס, מכעות גלגי עלג, וכן כעיר פכס. ומוס מסצלל על מפכיס וכעיס למקום פלמוני, מסכן ותגורס, לוחר כעס לתקות וזכן ומכיון, [ניע־דעלעסטען], ומפכיס כמכוון מוס או מסכן מתקומס ותויב או למקפה, ולפעמים מסכן כגלגי. ותצר לתקוב מסכן זע שמצדק מכס בדומס על פָּנָיו, חֵן וכדומס, וכן לתכי נעגבי מתכוון אל כניעס, ומסווי נשפתי מערכ, ע׳ לתקן מתת כנע.

verb. intr. (impf. יַחֲנֶה; apoc. וַיַּחַן), flecti, inflecti, se inclinare, unde חָנָה חַיּוֹם (syn. נָטָה חַיּוֹם), *κέκλικεν ἡ ἡμέρα*, Luc. 24, 29. (cf. v. פָּנָה parilem usum). Hinc: recumbere, residere, considere, domicilium collocare aliquo in loco; obsidere, obsessum tenere, oppugnare; praesidere, custodire; denique generaliter: habitare. Cognata vi atque origine sunt vv. בָּנָה, q. v., חָן et arab. حنّ. LXX. *καταλύειν, περικαθίζειν, παρεμβάλλειν, καταστρατοπεδεύειν, περιχαρακοῦν, στρατοπεδεύειν, πολεμεῖν; ἀπαίρειν, ἐπιβαίνειν, κυκλοῦν, ὁδηγεῖν, ὑφίστανται; חֹנֵךְ, ἀνθρωπάρεσκος; יֵדַע חֲנוּת, εἶναι μετά τινος; חָנָה סָבִיב, κυκλοῦν.*

3 perf.: חָנָה
1 S. 26, 5. אל־המקום אשר חנה
Jes. 29, 1. קריית חנה דוד
1 perf.: וְחָנִיתִי
Jes. 29, 3. וחניתי כדור עליך
Zach. 9, 8. וחניתי לביתי מצבה
3 perf. pl.: חָנוּ
Num. 2, 34. כן־חנו לדגליהם
1 S. 13, 16. ופלשתים חנו במכמש
3 perf. pl.: וְחָנוּ
Num. 1, 52. וחנו בני ישראל
part.: חֹנֶה *masc.*
Ex. 18, 5. אשר־הוא חנה שם
Ps. 34, 8. חנה מלאך־יי
part. c. suff.: חֹנֶךָ
Ps. 53, 6. פזר עצמות חנך
part. pl.: חֹנִים
Ex. 14, 9. אותם חנים על־הים
1 Sam. 26, 5. חנים סביבתו
1 Sam. 29, 1. וישראל חנים
2 Sam. 11, 11. על־פני השדה חנים
1 Rg. 16, 15. והעם חנים על־גבתון
part. pl.: הַחֹנִים
ונסעו המחנות החנים
Num. 10, 5. קדמה
Nu. 10, 6. המחנות החנים תימנה
1 Reg. 16, 16. וישמע העם החנים
Nah. 3, 17. החונים בגדרות
part. pl.: וְהַחֹנִים
Num. 2, 3. והחנים קדמה מזרחה
Nu. 2, 5. והחנים עליו מטה ישששכר
Nu. 2, 12. והחנים עליו מטה שמעון
Nu. 2, 27. והחנים עליו מטה אשר
Num. 3, 38. והחנים לפני המשכן
part. fcm.: חֹנָה *sg.*
2 Sam. 23, 13. וחית פלשתים חנה
1 Chr. 11, 15. חנה בעמק רפאים
inf. constr.: חֲנוֹת
Jud. 19, 9. הנה חנות היום לין פה
inf. constr.: וּבְחָנְתָּ
Num. 1, 51. ובחנת המשכן
inf. c. suff.: חָנֹתָנוּ
Num. 10, 31. ידעת חנתנו במדבר
inf. c. suff. לְחָנֹתְכֶם
Dt. 1, 33. מקום לחנתכם
imprt. sg.: וְחָנֵה
2 S. 12, 28. וחנה על־העיר ולכדה
impt. pl.: חֳנוּ
Num. 31, 19. חנו מחוץ למחנה
Jer. 50, 29. חנו עליה סביב
3 impf. apoc.: וַיִּחַן
Gn. 26, 17. ויחן בנחל־גרר
Gn. 33, 18. ויחן את־פני העיר
Ex. 19, 2. ויחן־שם ישראל
Jos. 10, 31. לכישה ויחן עליה
Jud. 9, 50. ויחן בתבץ וילכדה
1 Sam. 11, 1. ויחן על־יבש גלעד
1 S. 26, 3. ויחן שאול בגבעת החכילה
2 S. 17, 26. ויחן ישראל ואבשלם
2 Rg. 25, 1. ויחן עליה ויבנו עליה
2 Chr. 32, 1. ויחן על־הערים הבצרות
2 imperf.: תַּחֲנֶה
Ps. 27, 3. אם־תחנה עלי מחנה
1 pl.: נַחֲנֶה
Esr. 8, 15. ונחנה שם ימים שלשה
2 pl.: תַּחֲנוּ
Ex. 14, 2. נכחו תחנו על־הים
3 pl.: יַחֲנוּ
Num. 1, 50. וסביב למשכן יחנו
Num. 1, 53. והלוים יחנו סביב
Num. 2, 2. יחנו בני ישראל
Num. 2, 2. לאהל־מועד יחנו
Num. 2, 17. כאשר יחנו
Num. 3, 23. אחרי המשכן יחנו ימה
Num. 3, 29. יחנו על ירך המשכן
Num. 3, 35. יחנו צפנה
Num. 9, 17. שם יחנו בני ישראל
Num. 9, 18. ועל־פי יי יחנו
Num. 9, 18. על־המשכן יחנו
Num. 9, 20. 23. על־פי יי יחנו
Num. 9, 22. יחנו בני־ישראל
3 pl.: וַיַּחֲנוּ
Ex. 14, 2. וישבו ויחנו
3 pl.: וַיִּחֲנוּ
Ex. 13, 20. ויחנו באתם
Ex. 15, 27. ויחנו־שם על־המים
Ex. 17, 1. ויחנו ברפידים ואין מים
Ex. 19, 2. ויחנו במדבר
Num. 12, 16. ויחנו במדבר פארן
Num. 21, 10. ויחנו באבת
Num. 21, 11. ויחנו בעיי העברים
Num. 21, 12. ויחנו בנחל זרד
Num. 21, 13. ויחנו מעבר ארנון
Num. 22, 1. ויחנו בערבות מואב
Num. 33, 5. ויחנו בסכת
Num. 33, 6. ויחנו באתם
Num. 33, 7. ויחנו לפני מגדל
Num. 33, 8. ויחנו במרה
Nu. 33, 9. ושבעים תמרים ויחנו־שם
Num. 33, 10. ויחנו על־ים־סוף
Num. 33, 11. ויחנו במדבר־סין
Num. 33, 12. ויחנו בדפקה
Num. 33, 13. ויחנו באלוש
Num. 33, 14. ויחנו ברפידים
Num. 33, 15. ויחנו במדבר סיני
Nu. 33, 16. ויחנו בקברת התאוה
Num. 33, 17. ויחנו בחצרת
Num. 33, 18. ויחנו ברתמה
Num. 33, 19. ויחנו ברמן פרץ
Num. 33, 20. ויחנו בלבנה
Num. 33, 21. ויחנו ברסה
Num. 33, 22. ויחנו בקהלתה
Num. 33, 23. ויחנו בהר־שפר
Num. 33, 24. ויחנו בחרדה
Num. 33, 25. ויחנו במקהלת
Num. 33, 26. ויחנו בתחת
Num. 33, 27. ויחנו בתרח
Num. 33, 28. ויחנו במתקה
Num. 33, 29. ויחנו בחשמנה
Num. 33, 30. ויחנו במסרות
Num. 33, 31. ויחנו בבני יעקן
Num. 33, 32. ויחנו בחר הגדגד
Num. 33, 33. ויחנו ביטבתה
Num. 33, 34. ויחנו בעברנה
Num. 33, 35. ויחנו בעצין גבר
Num. 33, 36. ויחנו במדבר־צן
Num. 33, 37. ויחנו בהר ההר
Num. 33, 41. ויחנו בצלמנה
Num. 33, 42. ויחנו בפונן
Num. 33, 43. ויחנו באבת
Num. 33, 44. ויחנו בעיי העברים
Num. 33, 45. ויחנו בדיבן גד
Nu. 33, 46. ויחנו בעלמן דבלתימה
Num. 33, 47. ויחנו בהרי העברים
Num. 33, 48. ויחנו בערבת מואב
Num. 33, 49. ויחנו על־הירדן
Jos. 4, 19. ויחנו בגלגל
Jos 5, 10. ויחנו בני־ישראל בגלגל
Jos. 8, 11. ויחנו מצפון לעי
Jos. 10, 5. ויחנו על־גבעון
Jos. 10, 34 מלכיש עגלנה ויחנו עליה
Jos. 11, 5. ויחנו יחדו אל־מי מרום
Jud. 6, 4. ויחנו עליהם וישחיתו
Jud. 6, 33. ויחנו בעמק יזרעאל
Jud. 7, 1. ויחנו על־עין חרד
Jud. 10, 17. ויחנו בגלעד
Jud. 10, 17. ויחנו במצפה
Jud. 11, 20. ויחנו ביהצה
Jud. 15, 9. ויחנו ביהודה
Jud. 18, 12. ויחנו בקרית יערים
Jud. 20, 19. ויחנו על־הגבעה
1 Sam. 4, 1. ויחנו על־האבן העזר
1 Sam. 13, 5. ויעלו ויחנו במכמש
1 Sam. 17, 1. ויחנו בין־שוכה
1 Sam. 17, 2. ויחנו בעמק האלה
1 Sam. 28, 4. ויחנו בשונם
1 Sam. 28, 4. ויחנו בגלבע
2 S. 24, 5. ויחנו בערוער ימין העיר
1 Rg. 20, 27. ויחנו בני־ישראל נגדם
1 Rg. 20, 29. ויחנו אלה נכח אלה
1 Chr. 19, 7. ויבאו ויחנו לפני מידבא
Neh. 11, 30. ויחנו מבאר־שבע
Job. 19, 12. ויחנו סביב לאהלי
Jer. 52, 4. ויחנו עליה
3 pl.: וַיַּחֲנוּן
Jud. 11, 18. ויחנון בעבר ארנון

חֲנוּת

ג״כ ומכנוי חֲנוּתִי, ומסלנס מקום מקנים ודיכס ומסל, לתצר יפנו וישו ויבכנו שמס בני לתס, לכן בתקידות מצלל על דיכ מסקוכס ונג ומקי מצוק [נעווֹלבנע, בעלבער־, נודע], וכן חֲנוּתִי, סמוכנת חָפְנִי או חֲנֵא בתכמי, ומצר כתבתי מענין תכוח עי׳ תכווי פנינים ע״ג. מסצלל על מסבכת ובית מצמר, או תלק מסבכת, ע״ג דמוקו כתכוח. ודע שמן חֲנֵא או חָנְוִי מקוקרי נגמרת חֲנֵךְ והידועה חֲנֵאָה, או חֲנֵנִי, לומר נעל־תכוח, ומוס כיק־תכוכי כמו תכוח, וכדומס.

n. f. (pl. חֲנֻיּוֹת), habitaculum, domicilium, plerumque taberna, in emporio exstructa, ad mercaturas faciendas (Bazar-Gewölbe), aram. חָנוּתָא (absol. חָנְוָ; def. syr. *chonuto*) vel חַנְוָא. Translate: carcer, custodia, ab externa formae similitudine. Gem. adj. חַנְוָנִי, def. חַנְוָאָה, vel חַנְוָנִי, tabernarius, unde בֵּית־חַנְוָנִי = חָנוּת. LXX. *χενίθ.* Aquila: *in officinas vel tabernas.*

pl.: הַחֲנֻיּוֹת
Jer. 36, 17. ואל־החנויות

חֲנִית

ג״כ מן תכס, ומלכוי נכפל חֲנִיתִים, חֲנִיתוֹת [ק׳ מסופי לכוב כמצרי נתצב, ונתקי״ס נרכוי, וכן שְׁחִיתוֹת, שְׁפָתוֹת, בְּסָתוֹת, הֲלָתוֹת יוכיו, ווס מסקלר מלס]. מעון דקר ונתס [שפיעס, שפעכר], ונקיע כן לל״ק ע״ך כפיפס ונלפתות, ולץ מתקוור. וכ״ל מעון מן חָנָה כמכוון הֵ״ו, קָנָה, קֶן [לתצר מתכו קֵנֶן קוסק], ומלכון קדול ומפוד זכון ומקון [נוספיענען], וכן בפתס מצכס s. *cân*; l. *cun*]; כמולו יוכי ומוסי [gr. *κων*], וק״ל מתמנות חֲנִיָּה נבלס תן תכס כעוכן ק׳.

n. f. biplurale (חֲנִיתוֹת, חֲנִיתַיִם, a v. חָנָה; litera singularis extrema, tanquam radicalis, in plurali servata est, quemadmodum in nmm. הֲלָתוֹת, בְּסָתוֹת, שְׁפָתוֹת, שְׁחִיתוֹת, propter brevitatem, ut videtur, vocabulorum), hasta, cuspis, non ab inflectendo seu curvando, sed potius ab *acuendo*, qua vi v. חָנַן cum vv. קֵן, קָנָה, בֶּן (unde חֲנִין) significatione et stirpe conjuncta est, idemque verbum, uti textus rab. innuit, etiam in linguis sanscriticis invenitur.

1 Sam. 13, 19. חרב או חנית
1 S. 21, 9. תחת־ידך חנית או־חרב
1 S. 26, 16. ראה אי־חנית המלך
1 S. 26, 22. ויאמר הנה החנית המלך
2 S. 23, 7. ימלא ברזל ועץ חנית
2 Sam. 23, 21. וביד המצרי חנית
1 Chr. 11, 23. חנית כמנור ארגים
Job. 39, 23. להב חנית וכידון
Job. 41, 18. חנית מסע ושריה
Ps. 35, 3. והרק חנית
Ps. 46, 10. וקצץ חנית
Ps. 57, 5. שניהם חנית וחצים
Nah. 3, 3. וברק חנית

וַחֲנִית

חרב וחנית ביד כל־העם
1 Chr. 12, 34. ועמהם בצנה וחנית

הַחֲנִית

1 S. 18, 11. ויטל שאול את־החנית
20, 33.
1 S. 19, 10. ויך את־החנית בקיר
1 S. 26, 11. את־החנית אשר מראשתו
1 S. 26, 12. ויקח דוד את־החנית
2 S. 2, 23. באחרי החנית אל־החמש
2 Sam. 2, 23. ותצא החנית
2 Sam. 23, 21. ויגזל את־החנית
את־החנית ואת־
2 Reg. 11, 10. השלטים
1 Chr. 11, 23. את־החנית מיד המצרי

וְהַחֲנִית

1 Sam. 18, 10. והחנית ביד־שאול

בְּחַנִּית
1 Sam. 19, 10. להכות בחנית
1 Sam. 26, 8. אכנו נא בחנית
וּבַחֲנִית
1 S. 17, 45. בחרב ובחנית ובכידון
1S.17, 47. לא בחרב ובחנית יהושיע
cum suff.: חֲנִיתֶךָ p.
Hab. 3, 11. לגה ברק חניתך
cum suff.: חֲנִיתוֹ
1 Sam. 17, 7. וּרְחֹץ חניתו
1 Sam. 17, 7. ולהבת חניתו
2S. 1, 6. והנה שאול נשען על־חניתו
2 S. 21, 19. ועץ חניתו כמנור ארגים
2 S. 23, 18. והוא ערר את־חניתו
1Chr. 11, 11.20 הוא־ערר את־חניתו
1Chr. 20, 5. ועץ חניתו כמנור ארגים
cum suff.: וַחֲנִיתוֹ
1 Sam. 19, 9. יושב וחניתו בידו
1 Sam. 22, 6. ברמה וחניתו בידו
1 S. 26, 7. וחניתו מעוכה־בארץ
cum suff.: בַּחֲנִיתוֹ
2 Sam. 23, 21. ויהרגהו בחניתו
1 Chr. 13, 2. ויהרגהו בחניתו
1 pl. c. suff.: בַּחֲנִיתֵיהֶם
2 Chr. 23, 9. את־החניתים
2 pl. c. suff.: וַחֲנִיתֹתֵיהֶם
Jes. 2, 4. וחניתותיהם למזמרות
Mich. 4, 3. וחניתותיהם למזמרות
מַחֲנֶה
ז"נ [פ"פ נקני], וסיכוי נכפל מַחֲנִים, מַחֲנוֹת, וסוגי מַחֲנִים. סימון מקוס סקניס וסקינן וסזכן, ולכוס מקבני סילקמס ומקלני סקלריי"ס, ולרעת סתרגום נרכוי פנקין, לומר כרכין פטוקין ופתוקין. ומוס סמשקל על סימון ונכף, מערכת ומפעת לכני עלמס, נמשקלות של קיל.
n. m. (semel *f.*; pl. dupl. מַחֲנִים, מַחֲנוֹת; dual. מַחֲנַיִם), locus, in quo recumbitur, castra vel militaria vel pastoritia, hinc ipse exercitus, copiae, multitudo. LXX. αὐλή, παρεμβολή, τάξις, παράταξις, λαός, δύναμις, πόλεμος; ἀγρός, βασιλεύς, τειχήρης; מַחֲנֶה, ἀλιμαζονεῖς?
Dt. 23, 10. כי־תצא מחנה על־איביך
Ps. 27, 3. אם־תחנה עלי מחנה
Ez. 1, 24. קול המלה כקול מחנה
הַמַּחֲנֶה
Gn. 32, 9. אל־המחנה האחת
Gn. 32, 9. והיה המחנה הנשאר
Gn. 33, 8. מי לך כל־המחנה הזה
Gn. 50, 9. ויהי המחנה כבד מאד
Ex. 16, 13. ותכס את־המחנה
Ex. 19, 17. לקראת האלהים מן־המחנה
Ex. 32, 19. כאשר קרב אל־המחנה
Ex. 32, 26. ויעמד משה בשער המחנה
Ex. 33, 7. הרחק מן־המחנה
Ex. 33, 11. ושב אל־המחנה
Lev. 14, 8. ואחר יבוא אל־המחנה
Lev. 16, 26. 28. יבוא אל־המחנה
Num. 4, 5. 15. בנסע המחנה
Num. 5, 2. וישלחו מן־המחנה
Num. 10, 34. בנסעם מן־המחנה
Num. 11, 1. ותאכל בקצה המחנה
Num. 11, 9. על־המחנה לילה
Nu. 11, 30. ויאסף משה אל־המחנה
Num. 11, 31. ויטש על־המחנה
Num. 11, 31. 32. סביבות המחנה
Nu. 14, 44. לא־משו מקרב המחנה
Nu. 19, 7. ואחר יבא אל־המחנה
Nu. 31, 12. ואת־השלל אל־המחנה
Nu. 31, 24. ואחר תבאו אל־המחנה
Dt. 2, 14. המלחמה מקרב המחנה
Dt. 2, 15. מקרב המחנה עד תמם
Dt. 23, 11. לא יבא אל־תוך המחנה
Dt. 23, 12. יבא אל־תוך המחנה
Jos. 1, 11. עברו בקרב המחנה
Jos. 3, 2. השטרים בקרב המחנה
Jos. 6, 11. ויבאו המחנה
Jos. 6, 14. פעם אחת וישבו המחנה
Jos. 8, 13. המחנה אשר מצפון וילכו אל־יהושע אל־המחנה
Jos. 9, 6. אל־המחנה הגלגלה לאמר
Jos. 10, 6. אל־המחנה הגלגלה
Jos. 10, 15. 43. וישבו כל־העם אל־המחנה
Jos. 10, 21. ויבאו אל־יהושע אל־המחנה
Jos. 18, 9. הרכב ואת־כל־המחנה
Jud. 4, 15. ואחרי המחנה
Jud. 4, 16. ופרה נערך אל־המחנה
Jud. 7, 10. את־מדין ואת־כל־המחנה
Jud. 7, 14. אנכי בא בקצה המחנה
Jud. 7, 17. סביבות כל־המחנה
Jud. 7, 18. בקצה המחנה
Jud. 7, 19. וירץ כל־המחנה
Jud. 7, 21. ובכל־המחנה וינס המחנה
Jud. 7, 22. ויך את־המחנה
Jud. 8, 11. וכל־המחנה החריד
Jud. 8, 12. לא בא־איש אל־המחנה
Jud. 21, 8. ויבאו אותם אל־המחנה
Jud. 21, 12. ויבא העם אל־המחנה
1 Sam. 4, 3. ארון ברית־יי אל־המחנה
1 S. 4, 5. בא אל־המחנה
1 Sam. 4, 6. בא אלהים אל־המחנה
1 S. 4, 7. בתוך־המחנה
1 Sam. 11, 11. והרץ המחנה לאחיך
1 S. 17, 17. אל־שאול אל־המחנה
1 S. 26, 6. והנה איש בא מן־המחנה
2 S. 1, 2. והוציאני מן־המחנה
1 Rg. 22, 34. ואת־חמריהם המחנה
2 Rg. 7, 7. עד־קצה המחנה
2 Reg. 7, 8. ויצאו מן־המחנה להחבה
2Rg. 7, 12 והוצאתני מן־המחנה
2 Chr. 18, 33. וְהַמַּחֲנֶה
Jud. 8, 11. והמחנה היה בטח
בְּמַחֲנֵה
Gn. 32, 22. בלילה־ההוא במחנה
Ex. 19, 16. ויחרד כל־העם אשר במחנה
Ex. 32, 17. קול מלחמה במחנה
Ex. 32, 27. משער לשער במחנה
Ex, 36, 6. ויעבירו קול במחנה
Lev. 17, 3. אור־עז במחנה
Lev. 24, 10. ויניצו במחנה
Num. 11, 26. שני אנשים במחנה
Num. 11, 26. ויתנבאו במחנה
Num. 11, 27. מתנבאים במחנה
Jos. 5, 8. במחנה עד חיותם
Jos. 6, 11. וילינו במחנה
Jud. 7, 9. קום רד במחנה
Jud. 7, 11. וירדת במחנה
Jud. 7, 11. החמשים אשר במחנה
1 Sam. 14, 15. ותהי חרדה במחנה
1 S. 14, 19. וההמון אשר במחנה
1 S. 14, 21. אשר עלו עמם במחנה
1 Sam. 28, 1. תצא במחנה
1S. 29, 6. צאתך ובאך אתי במחנה
1 Reg. 16, 16. ביום ההוא במחנה
1 Rg. 22, 36. ויעבר הרנה במחנה
Ps. 106, 16. ויקנאו למשה במחנה
לַמַּחֲנֶה
Ex. 16, 13. שכבת הטל סביב למחנה
Ex. 29, 14. מחוץ למחנה חטאת הוא
Ex. 33, 7. מחוץ למחנה
Ex. 33, 7. אשר מחוץ למחנה
Lev. 4, 12. אל־מחוץ למחנה
21. 6, 4. 10, 4. 5. 14, 3. 16, 27. 24, 14. 23.
Lev. 8, 17. שרף באש מחוץ למחנה
9, 11.
Lev. 13, 46. מחוץ למחנה מושבו
Lev. 17, 3. ישחט מחוץ למחנה
Num. 5, 3. אל־מחוץ למחנה
4. 15, 36. 19, 3. 31, 13.
Num. 12, 14. 15, 35. מחוץ למחנה
Num. 19, 9. והניח מחוץ למחנה
Nu. 31, 19. ואתם חנו מחוץ למחנה
Dt. 23, 13. תהיה לך מחוץ למחנה
Jud. 7, 21. סביב למחנה
2 Rg. 3, 9. ולא־היה מים למחנה
2 Chr. 22, 1. הבא בערבים למחנה
constr.: מַחֲנֵה
Gn. 32, 3. מחנה אלהים זה
Ex. 14, 19. ההלך לפני מחנה ישראל
Ex. 14, 20. מחנה מצרים ובין מחנה
Ex. 14, 20. וישקף יי אל־מחנה מצרים
Ex. 14, 24. ויהם את מחנה מצרים
Num. 2, 3. דגל מחנה יהודה
Nu. 2, 10. 10, 18. דגל מחנה ראובן
Nu. 2, 17. מחנה הלוים בתוך המחנת
Num. 2, 18. דגל מחנה אפרים
Num. 2, 25. דגל מחנה דן
Nu. 10, 14. דגל מחנה בני־יהודה
Num. 10, 18. מחנה ראובן
Num. 10, 22. מחנה בני־אפרים
Num. 10, 25. מחנה בני־דן מאסף
Jos. 6, 18. ושמתם את־מחנה ישראל
Jud. 4, 16. ויפל כל־מחנה
Jud. 7, 15. אל־מחנה ישראל
Jud. 7, 15. את־מחנה מדין
Jud. 8, 10. מכל מחנה בני־קדם
Jud. 18, 12. מחנה־דן עד היום הזה
1 Sam. 17, 46. פגר מחנה פלשתים
וירא שאול את־מחנה פלשתים
1 Sam. 28, 5. את־מחנה ישראל יתן יי
1S. 28, 19. ויבאו אל־מחנה ישראל
2Rg. 3, 24. ונפלה אל־מחנה ארם
2 Reg. 7, 4. לבוא אל־מחנה ארם
2 Reg. 7, 5. עד־קצה מחנה
2 Reg. 7, 5. השמיע את־מחנה ארם
2 Reg. 7, 6. באנו אל־מחנה ארם
2 Reg. 7, 10. אחרי מחנה־ארם
2 Reg. 7, 14. ויבזו את מחנה ארם
1 Chr. 9, 19. ואבתיהם על־מחנה יי
להכות את־מחנה
1 Chr. 14, 15. פלשתים
1Chr. 14, 16. ויכו את־מחנה פלשתים
constr.: וּמַחֲנֵה
Jud. 7, 1 ומחנה מדין היה־לו מצפון
Jud. 7, 8. ומחנה מדין היה לו
1 Chr. 11, 15. ומחנה פלשתים חנה
constr.: בְּמַחֲנֵה
Jud. 7, 13. מתהפך במחנה מדין
Jud. 13, 25. במחנה־דן בין צרעה
1 Sam. 4, 6. במחנה העברים
2 S. 5, 24. להכות במחנה פלשתים
2 S. 23, 16. הגברים במחנה פלשתים
2 Reg. 19, 35. ויך במחנה אשור
השלשה במחנה
1 Chr. 11, 18. פלשתים
2 Chr. 32, 21. במחנה מלך אשור
Jes. 37, 36. ויכה במחנה אשור
constr.: כְּמַחֲנֵה
1 Chr. 12, 22. גדול כמחנה אלהים
constr.: לְמַחֲנֵה
Nu. 2, 9. כל־הפקדים למחנה יהודה
Nu. 2, 16. כל־הפקדים למחנה ראובן
Nu. 2, 31. כל־הפקדים למחנה דן
ויניחום מחוץ למחנה
Jos. 6, 23. ישראל
1 Chr. 12, 22. עד־למחנה גדול
constr.: מִמַּחֲנֵה
המשחית ממחנה
1 Sam. 13, 17. פלשתים
2 S. 1, 3. ממחנה ישראל נמלטתי
cum suff.: מַחֲנֵהוּ
Num. 1, 52. איש על־מחנהו
2 Reg. 5, 15. הוא וכל־מחנהו
2Rg. 6, 24 מלך־ארם את־כל־מחנהו
2 Chr. 14, 12. לפני־יי ולפני מחנהו
Ps. 78, 28. ויפל בקרב מחנהו
Joel 2, 11. כי רב מאד מחנהו
dual.: מַחֲנַיִם p.
Gn. 32, 2. n. p. המקום ההוא מחנים
dual.: הַמַּחֲנַיִם p.
Cant. 7, 1. כמחלת המחנים
dual.: מִמַּחֲנַיִם p. ־נָיִם
*Jos. 13, 30. n. p. ויהי גבולם ממחנים
*2 Sam. 2, 12. ממחנים גבעונה
dual.: וּמַמַּחֲנַיִם n. p.
*Jos. 13, 26 ומחנים עד־גבול לדבר
1 pl.: הַבְּמַחֲנַיִם cum h int.
Nu. 13, 19. הבמחנים אם־במבצרים
pl. c. suff.: מַחֲנֶיךָ
Dt. 23, 15. מתהלך בקרב מחנך
Dt. 23, 15. מחניך קדוש
Dt. 29, 10. וגרך אשר בקרב מחניך
pl. c. suff.: מַחֲנֵיכֶם
Am. 4, 10. באש מחניכם ובאפכם
pl. c. suff.: מַחֲנֵיהֶם
Nu. 5, 3. ולא יטמאו את־מחניהם
Jos. 10, 5. הם וכל־מחניהם
Jos. 11, 4. ויצאו הם וכל־מחניהם
1 S. 17, 1. את־מחניהם למלחמה
1 Sam. 17, 53. וישסו את־מחניהם
ויקבצו פלשתים את־מחניהם
1 Sam. 28, 1.
ויקבצו פלשתים את־כל־מחניהם
1 Sam. 29, 1.
pl. c. suff.: וּמַחֲנֵיהֶם
Jud. 8, 10. ומחניהם עמם
2 pl.: מַחֲנוֹת
Gn. 32, 8. והגמלים לשני מחנות
Gn. 32, 11. ועתה הייתי לשני מחנות
2 Chr. 31, 2. בשערי מחנות יי
Ez. 4, 2. ונתת עליה מחנות
2 pl.: הַמַּחֲנוֹת
Num. 2, 17. בתוך המחנת
Num. 2, 32. כל־פקודי המחנת
Num. 10, 2. ולמסע את־המחנות
Nu. 10, 5. המחנת החנים קדמה
Nu. 10, 6. המחנות החנים תימנה
Num. 10, 25. מאסף לכל־המחנת
2 pl.: בְּמַחֲנוֹת
Zach. 14, 15. במחנות ההמה כמגפה
2 pl.: לְמַחֲנוֹת constr.
1 Chr. 9, 18. המה השערים למחנת
2 pl.: מִמַּחֲנוֹת constr.
1 Sam. 17, 4. איש־הבנים ממחנות
תַּחֲנָה
ז"נ ע"ת תַּאֲוָה, תַּאֲנָה, תַּאֲלָה, ונמצא נכ"ק לך נכנוי תַּחְנָת, וסכלון סקניס וסזכן [נאנעלונג], ומוס סקוס סמזכן ופנוסס [נאנעג-צֶרְט].
n. f. pluralet. (ad s. f. תַּאֲוָה; pl. תַּחֲנֹת), metatio castrorum, deinde locus castris faciendis vel colligendo exercitui destinatus. LXX. παρεμβάλλειν.
pl. c. suff.: תַּחֲנֹתַי
2 Reg. 6, 8. פלני אלמני תחנתי

חָנָה

r. ficta, v. s. חָנַן, חוֹנֵן *p.* 376.

חָנַט

פעל כודד, ומעתיד יַחְנֹט, ומקונן לפעמ רע״י רקיקה נבשמים, ורכיל״נע תפעלל ונסתפק על המשך עם קנעה פנ״ם, ואקיע לך נכונר יקור מלשון. מתמרות נחת רקיקה ומתקה [למשמך], ומוה לו תקנע מתפים נמשקך למשמך, ע״י לנקות נשמים ומרקקת, או מקנוע ומפנת מתק ומרקק נפרות, כמו מתמכה תקנע פניה, ומתעיקים ע״י כשול וכנור. ומה, זיין לשרש פה, כאשר המוי יוכיח, כי נס נרוני ונלכתני ונרמני כשרש כמכוון [l. *cond*-ire, fr. *cand*-ir, dt. kandiren], ואם תנקת למשפקתו, נס נשקי שפתי קדש ועכב תמלטו.

verb. trans. (impf. יַחְנֹט) cond-ire aromate, veluti de cadaveribus, quae more Aegyptiorum, ut quam diutissime vitae species conservaretur, odoribus variis inungebantur, de fructibus, qui primo peracerbi tum gustatu tum odoratu, deinde maturati dulcescunt. Litera *ch* hoc in verbo, uti linguarum sanscriticarum collatio demonstrat, non *praepositionalis* est, sed *radicalis*. LXX. *ἐνταφιάζειν, θάπτειν;* חֲנֻט, *ταφή.*

3 *prf. fem.:* חָנְטָה
Cant. 2, 13. התאנה חנטה פגיה

inf. constr.: לַחְנֹט
Gn. 50, 2. לחנט את־אביו

3 *impf. pl.:* וַיְחַנְטוּ
Gn. 50, 2. ויחנטו הרפאים
Gn. 50, 26. ויחנטו אתו

חֲנָטִים

ע״נ רכוי לנין הסמעה, לומר מקניאה [מייכמלומי׳כוכ, מומיוכוכ], נמרמ חֲנִיטָה מקנוע מפנות, וכן חִינְּטָא נלמי, למקון מרקיקה. למשה קעה מאנ יקע ומק.

n. m. plur. abstr., conditio cadaverum, gem. de dulcitudine fructuum maturescentium, aram. חִנּוּטָא, inunctio.

pl.: חֲנָטִים *abstr.*
Gn. 50, 3. כי כן ימלאו ימי החנטים

חֲנֻטָה

v. s. חֲנָטָה *p.* 389.

חִנְטָא

aram. v. s. חֲנָטָה *p.* 389.

חָנָךְ

פעל קל המלמה, וקשה המונן מתנותי נשרשו, כי נגותות המדקדקים חָךְ, חֲפָה ״יכים מתק יכן, כאשר רמיכו לעיל, ולמ נותנות רמים לשרש, ונם המשך עם עכ מקן קנק דיומת, וננכמ על תמו, ומ״ם מלין המתנות מתמת. לפעמ רע״י עכיכו המיכמ המדם או כלי לתומכות, שמות עתיל לעמול נה, או לעמוד או לרע, ומ״כ כמו המגלה, וכן בתכונה אַדְרָךְ תמוכו. לפעמ המר״נע כמו לעמוד, ומכיך כמו מלומד, וכלמן ישמעאל תכך למון המכמל ומכיכה, ומכוסף יומת, ובמפת כוס יכך נויר יין, ומ״ך ״יין לומ. עי׳ מתק יכך לעיל דף ק״ד פניס כ״. ועוד מקום להתנדר כו.

verb. trans., initiare, instituere, edocere, assuefacere, arab. *chanaka*, sapere, conj. *trans.* sapientem facere, docere. Vehementer errant, qui nmm. חֹךְ, arab. *chanak*, חָכָה (v. s. חָכַךְ, אָנַךְ) ad hoc verbum referunt, vel vv. עָנַךְ, חָנַק cognata esse putant. Verbum aethiopicum חנך, quod hoc probare videtur, ejus ipsius nominis est propago. LXX. *ἐγκαινίζειν.*

3 *perf. c. suff.:* חִנְּכוֹ
Dt. 20, 5. בית־חדש ולא חנכו

imperat.: חֲנָךְ
Prv. 22, 6. חנך לנער על־פי דרכו

3 *impf. c. suff.:* יְחַנְּכֶנּוּ
Dt. 20, 5. ואיש אחר יחנכנו

3 *pl.:* וַיְחַנְּכוּ
1 Reg. 8, 63. ויחנכו את־בית יי׳
2 Chr. 7, 5. ויחנכו את־בית האלהים

חֲנֻכָּה

ע״נ נויר חָנָךְ סוכני, ויכוכו מפעע, כלומר מקניכה וקדום וכיון ותינוע [מייכוי״הוכ, -וענוכוכ], ונמאר מקנוך מכית ומוכנת, או מקנכנות מקנוך. נמרמ חִנּוּךְ מעלמה, כמו קנוך נעריס, וכן נעל־מעקנך ומעקנוך וכומת.

n. f. (a m. חָנֻךְ), primus rei cujuspiam usus, dedicatio, veluti aedis, arae, etiam de sacrificiis dedicationis seu consecrationis. Gem. חִנּוּךְ, institutio, *κατηχισμός.* LXX. *ἐγκαίνισις, ἐγκαινισμός, ἐγκαίνια.*

Neh. 12, 27. לעשת חנכה ושמחה

constr.: חֲנֻכַּת
Num. 7, 10. את חנכת המזבח
Num. 7, 84. 88. זאת חנכת המזבח
2 Chr. 7, 9. כי חנכת המזבח עשו
Ps. 30, 1. שיר־חנכת הבית

constr.: וּבַחֲנֻכַּת
Neh. 12, 27. ובחנכת חומת ירושלם

constr.: לַחֲנֻכַּת
Nu. 7, 11. את־קרבנם לחנכת המזבח

חֲנֻכָּא

נלמי כמו נענני.

n. aram. (c. חֲנֻכַּת), hebraico par atque aequale. LXX. *ἐγκαίνια.*

constr.: חֲנֻכַּת
Esr. 6, 16. חנכת בית־אלהא

constr.: לַחֲנֻכַּת
Dan. 3, 2. למתא לחנכת צלמא
Dan. 3, 3. לחנכת צלמא די הקים
Esr. 6, 17. לחנכת בית־אלהא

חָנֻךְ

ע״נ נויר כיכוי מפעולי״, ומרכוי חֲנִיכִים, ומסלנה מעוכנל ומלומד ומעולכן לנוומכות [נעוו״חכמנ, לי״כנעוו״יסע], ומוה כמו למודי מלקמה.

n. m. part. pass. (pl. חֲנִיכִים), edoctus, institutus, assuefactus, instructus, spec. disciplina militari. LXX. *ἴδιος.*

pl. c. suff.: חֲנִיכָיו
Gn. 14, 14. וירק את־חניכיו

חִנָּם

v. s. r. חָנַן *p.* 417.

חִנָּם

פעל לת־עוכר, ותך נגור מכת יקר ומתנודד. מעוכן כ״ל עכין קנוי ומקנת מלך ולימן מגולם ומרומת [מלכת, מפמפעכמפמ, פמעמ ויין], וכן נתמת תמכות המכוון לנתיו חָנָּם, לנאר מאכו חָנָּם נמסם חִנָּמוֹ, לנון קנוי ומלך, ונלמי מוה קוּנָּם כמו עכם, וכן למפעל צָנָּם המכוון על קנוי, כאשר מלאה

pro חַנַּכְתָּךְ; inf. c. s. חֲנָנֵכֶם, חֲנָנָּה, interdum חַנּוֹת, ad s. inf. חַנּוֹת, שַׁנּוֹת a vv. חָנָן, שָׁנָן), inclinare, propenso animo esse in aliquem, adamare affectu tenerrimo. Nif. נֶחֱנָן, ad s. f. נֹאַר, נֶחֱם. Gem. אִיחֲנָן, aliquem laeto vultu excipere. LXX. *οἰκτείρειν, ἐλεεῖν, κολακεύοντα προσκαλεῖσθαι, παύεσθαι;* חֹנֶן, *οἰκτίρμων;* נָחָן, *καταστενάζειν* (sicut arab. *channa*); חִתְחַנֵּן, *δέεσθαι, καταδέεσθαι, ἀξιοῦν, παραιτεῖσθαι.*

3 *perf.* חָנַן
Gn. 33, 5. הילדים אשר־חנן אלהים

3 *perf. c. suff.:* חֲנָנַי
Gn. 33, 11. כי־חנני אלהים

3 *perf. c. suff.:* וְחֲנָנַנִי
2 Sam. 12, 22. מי יודע ויחנני יי׳

1 *perf.:* וְחַנֹּתִי
Ex. 33, 19. וחנתי את־אשר אחן

1 *perf.:* וְחַנּוֹתִי
Job. 19, 17. וחנותי לבני בטני

3 *pl.:* חָנָנוּ *p.*
Thr. 4, 16. זקנים לא חננו

part.: חוֹנֵן, חֹנֵן
Ps. 37, 21. וצדיק חונן ונותן
Ps. 37, 26. כל־היום חונן ומלוה
Ps. 109, 12. ואל־יהי חונן ליתומיו
Ps. 112, 5. טוב־איש חונן ומלוה
Prv. 14, 31. ומכבדו חנן אביון
Prv. 19, 17. מלוה יי׳ חנן דל

part.: לְחוֹנְנָן
Prv. 28, 8. לחונן דלים יקבצנו

inf. abs.: חָנוֹן
Jes. 30, 19. חנון יחנך לקול זעקך

inf. constr.: לַחֲנוֹת
Ps. 77, 10. השכח חנות אל

inf. c. suff.: *וְלַחֲנוֹתִי
Job. 19, 17. וחנותי לבני בטני

inf. c. suff.: לְחָנָּהּ
Ps. 102, 14. כי־עת לחננה

inf. c. suff.: לְחָנְּכֶם
Jer. 30, 18. ירחם יי׳ לחנכם

impt. c. suff.: חָנֵּנִי
Ps. 4, 2. חנני ושמע תפלתי
Ps. 6, 3. חנני יי׳ כי אמלל אני
Ps. 9, 14. חנני יי׳ ראה עניי
Ps. 31, 10. חנני יי׳ כי צר־לי
Ps. 41, 5. אני אמרתי יי׳ חנני
Ps. 41, 11. חנני והקימני
Ps. 51, 3. חנני אלהים כחסדך
Ps. 56, 2. חנני אלהים כי־שאפני אנוש
Ps. 57, 2. חנני אלהים חנני
Ps. 86, 3. חנני אדני כי־אליך אקרא
Ps. 119, 29. ותורתך חנני
Ps. 119, 58. חנני כאמרתך

impt. c. suff.: וְחָנֵּנִי
Ps. 25, 16. פנה אלי וחנני
Ps. 26, 11. פדני וחנני
Ps. 27, 7. וחנני ועננני
Ps. 30, 11. שמע־יי׳ וחנני
Ps. 86, 16. פנה אלי וחנני
Ps. 119, 132. פנה־אלי וחנני

impt. c. suff.: חָנֵּנוּ
Ps. 123, 3. חננו יי׳ חננו
Jes. 33, 2. חננו לך קוינו

impt. pl. c. s. חָנֵּנִי
Job. 19, 21. חנני חנני אתם רעי

impt. pl. c. s. חָנּוּנִי
Jud. 21, 22. אליהם חנונו אותם

1 *imperf.:* אָחֹן
Ex. 33, 19. וחנתי את־אשר אחן

2 *imperf.:* תָּחֹן

לקמן, לאר מתנו צְוָנְּאָא, לעיון מקנן נתמי (ומסוי על י׳ נק״ן, או נגק״ן ידוע נקקור מסרת, כמו כנע־לנמן], וכן מסרת נמודו ומקלני נשמות מנשקיים, לכן נסכום, כאשר תקמ לקמן. ודע שעוד לפעל פרוש לאר, אס תשוב ותדמה הפעל חָנַם על פְּנֵם [עי׳ לקמן] ענין אסילה [אַמַּפּעסמען], שנמשל גל נשפתי ערב כידוע, לכן מלאון מכיכ.

verb. inus., durum, solidum, globosum esse, qua vi cognatum est vv. קָנַם, קָמְמוֹן (a f. simplici חָנַם), aram. קוּנְּמָא (substantia, syn. עֶצֶם), unde צְוָנְּמָא aram., lapis (commutantur enim צ et כ, ק, ח, ק, v. c. in צָנַע, כָּנַע).

חֲנַמְאֵל

ע״נ נויר חָנָם [ע״מ עָנָה, בָּרֵד], עם מסופי ־ל, כמו גַּרְגַּל מן גֶּרֶשׁ, חַשְׁמַל מן חָשַׁם, גַּרְגַּל מן גָּרַג, ונלמי עַרְעַל, חוֹבֵל, עַרְבַּל. מסלנה לכן לנגיע, נגיעי מקק וקפון, לומ מדקות כלאר נרלם, כי מסופי׳ מסקען [שנמק סען], ותכין כוס מסנוע לנמן־כרל נפסוק הוס, וכן לאר מרע״נע: ולפי דעתי מכמל לכן, כמו לכניס גדולות מן מסיים, כי הוא ככגד נרל עכ״ל. ואל חָנָם לך ומדמה ניין מקנן ע״ז sl. *kamenj* סרום נסודו ומקלני [s. *açman*, ול״ם מסרת נדוק ומכוסה. ודע שלנעת מקכנום בְּרָזְנָא, לומר מין מתיכי לרכה, וכן לפעת רע״ו, ויים מסרת חָנָם כמו בְּנָם לקמן, ומתמנות פס מקען מן חָנָם, וכי בְּנִימָה נגאלת, ומקיעון תכיכ.

n. m. (a nom. חָנָם, quod factum est ad s. f. עָנָה, בָּרָד, adjecta terminatione *al* hypocoristica), grando, quae ex glaciei globulis constat. Huic interpretationi favet *Saadia Faj.*, quem D. Qimchi אלצקרע vertisse tradit. Ibn-Ezra חֶנְמַל (parall. בָּרָד) lapidem vertit; et profecto sanscritice lapis *açman*, slavice *kamenj* vocatur (unde nomen urbis Lusaticae). Isaaki *erucam* intelligit, gemar. בְּנִיזְבָּא, hebr. בֶּנֶם, vulgo בַּרְזֶבֶא, quod, si verum sit, radix חָנָם, sicuti בָּנַם, vim habet carpendi, depascendi, tondendi. LXX. *πάχνη.*

p.
Ps. 78, 47. ובחנמל בהנמל

חָנָן

פעל כודד ומעתיד נכפל יָחֹן [פועלי], יֻחַנָּן [תפוכם הוקרם, פעולי], וככנוי מעתיד יְחַנְּנֵהוּ או יְחָנֶּנּוּ מן יָחֹן, ומקמוכם יְחֻנַּן כמר יְחֻנֶּנָּה, ככסוג מקנוע לקוע, וכן יְחֻבְּרָה כמר יַחְבְּרָה, ומקוע נככוי חֲנֻכָּם, ולפעמים חַנּוֹת ע״ל חַלּוֹת, שַׁנּוֹת מן קלל, שכן. מסלנה כמו חָכָּה לעיל, לעון נעים ופניס לוי ולכיקה ונעים לקרי לים [היכני־נען, לו־], ומוה מסמל על מן ומקנה קפן וכון וכמרות רקיעים ומקל, וכדומה מן מזלנות. מכפעל יָחֵן, וכן נָאַר, נָחָם, ומסלנה פעולי, ותמנות המכוון על מאר מכניכים עי׳ נגו־מלין. נגאלת אֲרֻחַּן מסלרת פניס נגל לים, או מקכול נסכר פניס יפות.

verb. intr. (imp. יָחֹן, vel יָחֻן vi *trans.*; c. s. יְחָנְּנֵי s. יְחָנְּנִי ab impf. יְחַבְּרָה, יְחָחֵק pro יָחֹן; יָחֻן

אל־תחן כל־בגדי און Ps. 59, 6.
2 *impf. c. suff.:* תְּחָנֵּם
ולא תחנם Dt. 7, 2.
3 *imperf.:* יָחֹן
ונער לא יחן Dt. 28, 50.
3 *imperf.:* וַיְחָן
ויחן יי׳ אתם וירחמם 2 Rg. 13, 23.
3 *imperf.:* יְחָנֵּן *f. altera.*
אולי יחנן יי׳ אלהי־צבאות Am. 5, 15.
3 *imperf.:* יְחָנְנוֹ *cum suff.*
אלהים יחננו Ps. 67, 2.
3 *imperf.:* וַיְחָנְנוֹ *cum suff.*
חלו־נא פני־אל ויחננו Mal. 1, 9.
3 *imperf.:* שֶׁיְּחָנְּנוֹ
עד שיחנן Ps. 123, 2.
3 *impf. c. suff.:* יְחָנֶךָּ
אלהים יחנך בני Gn. 43, 29.
חנון יחנך לקול זעקך Jes. 30, 19.
3 *impf. c. suff.:* וַיְחָנֶךָּ
יאר יי׳ פניו אליך ויחנך Nu. 6, 25.
3 *imperf.:* יְחָנֶּנּוּ *cum suff.*
וירצוי לא יחננו Jes. 27, 11.
3 *imperf.:* וַיְחָנְּנוּ
ויחננו ויאמר פדעהו Job. 33, 24.
Nif-al: נֶחַן
2 *perf.:* נְחַנְתִּי
מה־נחנתי בבא־לך Jer. 22, 23.
Pi-el: חוֹנֵן
part.: וּמְחוֹנֵן
ומחונן עניים אשריו Prv. 14, 21.
3 *imperf.:* יְחַנֵּן
כי־יחנן קולו Prv. 26, 25.
3 *imperf.:* יְחָנֵּנוּ
ואת־עפרה יחננו Ps. 102, 15.
Hof-al: חָנַן
3 *imperf.:* יָחֹן
לא־יחן בעיניו רעהו Prv. 21, 10.
יחן רשע בל־למד צדק Jes. 26, 10.
Hitpa-el: תִּתְחַנַּן
2 *perf.:* הִתְחַנַּנְתָּה
אשר התחננתה 1 Reg. 9, 3.
1 *perf.:* הִתְחַנַּנְתִּי
דברי אלה אשר התחננתי 1 Rg. 8, 59.
3 *perf. pl.:* וַיִּתְחַנְּנוּ
והתחננו אליך בבית הזה 1 Rg. 8, 33.
והתחננו אליך בארץ 1 Rg. 8, 47.
והתחננו לפניך בבית 2 Chr. 6, 24.
והתחננו אליך בארץ 2 Chr. 6, 37.
inf. constr.: לְהִתְחַנֵּן
אל־המלך להתחנן־לו Esth. 4, 8.
inf. c. suff.: בְּהִתְחַנְנוֹ
בהתחננו אליו Gn. 42, 21.
1 *imperf.:* אֶתְחַנַּן־
במו־פי אתחנן־לו Job. 19, 16.
1 *imperf.:* אֶתְחַנַּן *p.*
למשפטי אתחנן Job. 9, 15.
ואל־יי׳ אתחנן Ps. 30, 9.
קולי אל־יי׳ אתחנן Ps. 142, 2.
1 *imperf.:* וְאֶתְחַנַּן
ואתחנן אל־יי׳ Dt. 3, 23.
2 *imperf.:* תִּתְחַנַּן
ואל־שדי תתחנן Job. 8, 5.
3 *imperf.:* יִתְחַנַּן
ויתחנן אליו וידבר אליו 2 Rg. 4, 13.
3 *imperf.:* וַיִּתְחַנַּן־
בכה ויתחנן־לו Hos. 12, 5.
3 *impf. fem.:* וַתִּתְחַנַּן־
ותבך ותתחנן־לו Esth. 8, 3.

חֵן

ג״ז נכנוי חֵנוֹ, ומסלסל סנעיס לשרי לים ופנים יפות [לטיינוג], ומוס חסד וכלוי, לוב פניס ומסד רקמיס וכתומים, ומלמד מלא, כתן, נשק, סוכך קן. נמקצר עס שמות כתוקר ליוכו שפר ומחד עדן וענגיס נעם ומפניס וכדומס.

n. m. (c. s. חִנּוֹ) inclinatio, propensa in aliquem animi voluntas, benevolentia, gratia, decor, venustas; רוּחַ חֵן, de spiritu sancto, gratiae divinae teste. LXX. *χάρις, ἔλεος, ἀρέσκεια, εὔχρηστος, ἐπίχαρις, θερμός.*

ונח מצא חן בעיני יי׳ Gn. 6, 8.
מצאתי חן בעיניך Gn. 18, 3. 30, 27.
הנה־נא מצא עבדך חן Gn. 19, 19.
להגיד לאדני למצא־חן Gn. 32, 6.
למצא־חן בעיני אדני Gn. 33, 8.
וראמר למה זה אמצא־חן Gn. 33, 15.
אמצא־חן בעיניכם Gn. 34, 11.
וימצא יוסף חן בעיניו Gn. 39, 4.
נמצא־חן בעיני אדני Gn. 47, 25.
אם־נא מצאתי חן Gn. 47, 29.
אם־נא מצאתי חן בעיניכם Gn. 50, 4
ונתתי את־חן העם Ex. 3, 21.
ויתן יי׳ את־חן העם Ex. 11, 3.
ויי׳ נתן את־חן העם Ex. 12, 36.
וגם־מצאת חן בעיני Ex. 33, 12.
אם־נא מצאתי חן Ex. 33, 13.
למען אמצא־חן Ex. 33, 13.
כי־מצאתי חן בעיניך Ex. 33, 16.
מצאת חן בעיני ואדעך Ex. 33, 17.
אם־נא מצאתי חן בעיניך Ex. 34, 9.
לא־מצתי חן בעיניך Num. 11, 11.
אם־מצאתי חן בעיניך Nu. 11 15.
אם־מצאנו חן בעיניך Num. 32, 5.
אם־לא תמצא־חן בעיניו Dt. 24, 1.
אם־נא מצאתי חן בעיניך Jud. 6, 17.
אמצא־חן בעיניו Ruth 2, 2.
מדוע מצאתי חן בעיניך Ruth 2, 10.
אמצה־חן בעיניך אדני Ruth 2, 13.
תמצא שפחתך חן בעיניך 1 S. 1, 18.
כי־מצא חן בעיני 1 Sam. 16, 22.
כי־מצאתי חן בעיניך 1 S. 20, 3.
אם־מצאתי חן בעיניך 1 S. 20, 29.
וימצאו הנערים חן בעיניך 1 S. 25, 8.
אם־נא מצאתי חן בעיניך 1 S. 27, 5.
כי־מצאתי חן בעיניך 2 S. 14, 22.
אם־אמצא חן בעיני יי׳ 2 S. 15, 25.
אמצא־חן בעיניך אדני 2 S. 16, 4.
וימצא הדד חן בעיני 1 Rg. 11, 19.
ותהי אסתר נשאת חן Esth. 2, 15.
ותשא־חן וחסד לפניו Esth. 2, 17.
נשאה חן בעיניו Esth. 5, 2.
אם־מצאתי חן בעיני Esth. 5, 8.
אם־מצאתי חן בעיניך Esth. 7, 3.
ואם־מצאתי חן לפניו Esth. 8, 5.
הוצק חן בשפתותיך Ps. 45, 3.
חן וכבוד יתן יי׳ Ps. 84, 12.
כי ׳ לויתי חן Prv. 1, 9.
ומצאי־חן ושכל טוב Prv. 3, 4.
ולענוים יתן־חן Prv. 3, 34.
תתן לראשך לויית־חן Prv. 4, 9.
ויעלת־חן Prv. 5, 19.
אשת חן תתמך כבוד Prv. 11, 16.
שכל־טוב יתן־חן Prv. 13, 15.
אבן־חן השחד Prv. 17, 8.
מכסה ומזהב חן טוב Prv. 22, 1.
חן שפתיו רעהו מלך Prv. 22, 11.
מוכיח אדם אחרי חן Prv. 28, 23.
וגם לא לידעים חן Eccl. 9, 11.
דברי פי חכם־חן Eccl. 10, 12.
מצא חן במדבר Jer. 31, 2.
זונה טובת חן Nah. 3, 4.
תשאות חן חן לה Zach. 4, 7.
רוח חן ותחנונים Zach. 12, 10.

חֵן

ורחן לגרגרתיך Prv. 3, 22.

חָנָּה

שקר החן והבל היפי Prv. 31, 30.
cum suff.: חִנָּהּ
ויתן חנו בעיני שר Gn. 39, 21.

חִנָּן

ג״ז כמו חֵן עמיתו, וסוף תמוסס כמשקס ממכו, וכן אֵישׁ חמדס מן אֵשׁ [שכס בשב]. סמלסלס סיופי וסקן וסכעימות [אַסְכּמייע, אַכמועס], וקין ערכו סרגון נעים ויפי כשק שלו. ונמכוון יופי נקמר קן נמשכל תלמודי: קן מקום ליוצניו קן קשס לנעלס קן מקק על לוקקו.

n. m. (cujus forma productione ortum est ex חֵן, sicuti אִישׁ ex אֵשׁ, a rad. שָׁשָׁשׁ), venustas, gratia, pulchritudo, veluti armorum (חֵרְיוֹ). Targ. בְּשִׁפְרְתָא דִּלְעֵלָּוָה. LXX. *ἐλεήσει (τὸν ὶσον αὐτοῦ).*

וְחִנִּין

וחנין ערכו Job. 41, 4.

חַנּוּן

תוקפיי ע״מ רַחוּם, שַׁכּוּל, חַשׁוּב, וסרגון רקמני וכמר רקמיס קסיל וקונן [גנאַלדינג, בּאַרמהערציג]. נקרגוס חַנָּן ונגזרס חִנָּן מזלמו, נמכוון סיופי וסכעימות.

adj. (ad s. f. רַחוּם), gratiosus, benefaciendi cupidus, targ. חַנָּן, gem. חִנָּן (venustus, jucundus). LXX. *ἐλείμων, οἰκτίρμων.*

ושמעתי כי־חנון אני Ex. 22, 26.
כי־חנון ורחום יי׳ 2 Chr. 30, 9.
חנון ורחום ארך־אפים Neh. 9, 17.
כי אל־חנון ורחום אתה Neh. 9, 31.
חנון ורחום יי׳ Ps. 111, 4. 145, 8.
חנון ורחום וצדיק Ps. 112, 4.
חנון יי׳ וצדיק Ps. 116, 5.
כי־חנון ורחום הוא Joel. 2, 13.
אל־חנון ורחום Jon. 4, 2.

וְחַנּוּן

יי׳ ׳ אל רחום וחנון Ex. 34, 6.
אל־רחום וחנון Ps. 86, 15.
רחום וחנון יי׳ Ps. 103, 8.

חַנִּינָה

ג״כ ומסלון קסד ורקמיס ומסלס [ערכמען, אַקוכונג], ומקמוכס מופנמע, גויכ מקוכר.

n. f. inf. abstr., misericordia, clementia, benevolentia. LXX. *ἔλεος.*

לא־אתן לכם חנינה Jer. 16, 13.

תְּחִנָּה

ג״כ ע״מ תְּחִלָּה, תְּפִלָּה, ומסלסל נכסל ס׳ כמו קניכס, לומר רקמיס ומסלס וחסד [ערנצמרקען]. נ׳ אחלס ומחלס נקמס וזוע [ניטעע, ערפלעמונג]. וגזמס יסודית סס לנין סנגון תפלס ונקמס.

n. f. ad s. f. תְּחִנָּה, 1) gratia, favor, clementia, misericordia; 2) imploratio gratiae, supplicatio. LXX. *ἔλεος; δέησις, προσευχή, βοή, ἐπιεικεύειν.*

לבלתי היות להם תחנה Jos. 11, 20.
כל־תפלה כל־תחנה 1 Reg. 8, 38.
כל־תפלה כל־תחנה 2 Chr. 6, 29.
היתה תחנה מאת יי׳ Esr. 9, 8.

וַתְּחִנָּה

את כל־התפלה והתחנה 1 Rg. 8, 54.
constr.: תְּחִנַּת
ושמעת אל־תחנת עבדך 1 Rg. 8, 30.
אל־תחנת עבדך 1 Reg. 8, 52.
ואל־תחנת עמך 1 Reg. 8, 52.
cum suff.: תְּחִנָּתִי

שמע יי׳ תחנתי Ps. 6, 10.
תבוא תחנתי לפניך Ps. 119, 170.
תפל־נא תחנתי לפניך Jer. 37, 20.
מפיל־אני תחנתי Jer. 38, 26.
ומפיל תחנתי לפני יי׳ Dan. 9, 20.
cum suff.: בְּמִתְחַנָּתִי
ואל־תתעלם מתחנתי Ps. 55, 2.
cum suff.: תְּחִנָּתֵנוּ
תפל־נא תחנתנו Jer. 42, 2.
cum suff.: תְּחִנָּתָךְ
תחנתך אשר התחננתה 1 Rg. 9, 3.
cum suff.: תְּחִנָּתָם
להפיל תחנתם לפניו Jer. 42, 9.
cum suff.: תְּחִנָּתוֹ
ואל־תחנתו יי׳ אלהי 1 Reg, 8, 28.
ואל־תחנתו יי׳ אלהי 2 Chr. 6, 19.
וירעתר לו וישמע תחנתו 2 Chr. 33, 13.
cum suff.: תְּחִנָּתָם
תפלתם ואת־תחנתם 1 Rg. 8, 45. 49.
את־תפלתם ואת־תחנתם 2 Chr. 6, 35.
אולי תפל תחנתם Jer. 36, 7.
pl. c. suff.: תְּחִנֹּתָם
ואת־תחנתיהם 2 Chr. 6, 39.

תַּחֲנוּן

ג״ז וסרגוי תַּחֲנוּנִים, ונמלס ג״כ רגוי נקניי תַּחֲנוּנוֹת, וסיקיל לגוב נשפס יסודיס, ולין מין תפלס, והמלס כמו תקנס, נפיוטים עוד נמלס תַּחַן ע״ע תמס נמכוון סוס.

n. m. (pl. תַּחֲנוּנִים vel תַּחֲנוּנוֹת), supplicatio, de quodam precum genere. In carminibus synagogalibus reperitur nom. תַּחַן ad s. f. חֲמַס. LXX. *οἰκτιρμός, παράκλησις, δέησις.*

pl.: תַּחֲנוּנִים
חירבה אליך תחנונים Job. 40, 27.
תחנונים ידבר־רש Prv. 18, 23.
pl.: וְתַחֲנוּנִים
לבקש תפלה ותחנונים Dan. 9, 3.
רוח חן ותחנונים Zach. 12, 10.
pl.: וּבְתַחֲנוּנִים
ובתחנונים אובילם Jer. 31, 9.
pl. constr.: תַּחֲנוּנֵי
ושמעת אל־תחנוני עבדך 2 Chr. 6, 21
תחנוני בני ישראל Jer. 3, 21.
pl c. suff.: תַּחֲנוּנַי *p.*
שמע קול תחנוני Ps. 28, 2.
כי שמע קול תחנוני Ps. 28, 6.
אכן שמעת קול תחנוני Ps. 31, 23.
את־קולי תחנוני Ps. 116, 1.
לקול תחנוני Ps. 130, 2.
האזינה יי׳ קול תחנוני Ps. 140, 7.
האזינה אל־תחנוני Ps. 143, 1.
pl. c. suff.: תַּחֲנוּנֵינוּ
אנחנו מפילים תחנוניו Dan. 9, 18.
pl. c. suff.: תַּחֲנוּנֶיךָ
בתחלת תחנוניך יצא דבר Dan. 9, 23
pl c. suff.: תַּחֲנוּנָיו
תפלת עבדך ואל־תחנוניו Dan. 9, 17.
pl. c. suff.: תַּחֲנוּנֹתַי *p.*
והקשיבה בקול תחנונתי Ps. 86, 6.

חָנָם

מלת סטעס גויר חָן, נסופיי דָּם כמו מַחֲרָשָׁם [עי׳ לעיל קף מ׳], יוֹמָם, רֵיקָם, שַׁוְא, נסופיי עמיי כוס, ותמונת הסופיי עי׳ נספרי מנכס שפתי תרס קף קע״ע, ושס תמלס משוי והסוד. המלס נשניל הקודס והסקד, נאין תקות שכר, מנן נתרגוס, רק ע״י חסד וכיכיס לי־שלום [שומאַנסנט, אַסנע ענעגעלע], ופעמים נהשלל כמו לריק, לשוא, לתהו, לו נהקשר לל־כנס, ודמי־קנס סוף שפיכת דם נקי.

adv. (a n. חֶן, addita terminatione adverbiale *am*, de qua vide Systema 179), gratiae gratique animi ergo, sine spe mercedis, meriti et compensationis, gratis, gratuito, frustra (syn. targ. מַגָּן); חֶנֶם, de effusione sanguinis innoxii. LXX. *δωρεάν, διακενῆς, μάτην, ἀδίκως, μάταιος, ψευδής.*

Gn. 29, 15.	ועבדתני חנם
Ex. 21, 2.	יצא לחפשי חנם
Ex. 21, 11.	ויצאה חנם אין כסף
Nu. 11, 5.	אשר־נאכל במצרים חנם
1 Sam. 19, 5.	להמית את־דוד חנם
1 Sam. 25, 31.	ולשפך־דם חנם
2 Sam. 24, 24.	לרוֹ אלהי עלות חנם
1 Rg. 2, 31.	דמי חנם אשר שפך יואב
1 Chr. 21, 24.	והעלות עולה חנם
Job. 2, 3.	ותסיתני בו לבלעו חנם
Job. 9, 17.	והרבה פצעי חנם
Job. 22, 6.	כי־תחבל אחיך חנם
Ps. 35, 7.	חנם טמנו־לי
Ps. 35, 7.	חנם חפרו
Ps. 35, 19.	שנאי חנם יקרצו־עין
Ps. 69, 5.	שנאי חנם
Ps. 109, 3.	וילחמוני חנם
Ps. 119, 161.	שרים רדפוני חנם
Prv. 1, 11.	נצפינה לנקי חנם
Prv. 1, 17.	כי־חנם מזורה הרשת
Prv. 3, 30.	אל־תרוב עם־אדם חנם
Prv. 23, 29.	למי פצעים חנם
Prv. 24, 28.	אל־תהי עד־חנם ברעך
Prv. 26, 2.	כן קללת חנם לא תבוא
Jes. 52, 3.	חנם נמכרתם
Jes. 52, 5.	כי־לקח עמי חנם
Jer. 22, 13.	ברעהו יעבד חנם
Thr. 3, 52.	איבי חנם
Ez. 6, 10.	לא אל־חנם דברתי
Ez. 14, 23.	כי לא חנם עשיתי
Mal. 1, 10.	ולא־תאירו מזבחי חנם

adv. c. h. intr.: חָנָּם

Job. 1, 9. החנם ירא איוב אלהים

חָנֵן

נקרי כמו נענרי.

verb. hebraico aequale.

inf.: בְּמָחֳנָן

Dan. 4, 24. ועויתך במחן ענין

Itpa-el: אִתְחַנַּן

part.: וּמִתְחַנֵּן

Dan. 6, 12. ומתחנן קדם אלהה

חָנֵס

ש"ע לעיר נפעיל, נגליל לשנעי של מלכים, שיתק קרת שעלבת בעתים ידועים, וקלקלת בשתף שעשלל לסוכים, ולכל סיוסים שבוזים, או קרת־סנעל [סערשקלעשתלים], ולא נודע לי סוד סשם, ואולי סוד נשלת חַנְסָנָם נתכנוס, לציון תאני מלכים. פרוש סתתכנוס תקבוסם נלתי מדוייק.

n. pr., caput nomi Heracleopolitani, qui est media in Aegypto, arab. אהנס, gr. Ἄνυσις (Herod. 2, 137.). Targ. vertit תַּחְפַּנְחֵס h. e. Daphnae Pelusiae. Fortasse poterit hoc nomen ex voc. targumico חַנְסָנָם, quod de statuis Soli dicatis usurpatur, explicari.

Jes. 30, 4. ומלאכיו חנס יגיעו

חָנַף

פעל נוזד, ומכנוי חָנֵף נכרי, נסתסק ש"ע נדידוסו [ויש פעלים שיולו מכרי סשוכן נשנעים לך נסתסק, ווס מסוד נסמלות בָּחָשָׁם, אֲחָבוֹ] ומעתיד יֶחֱנַף. מסלעת כמו מכרדפים מעל, נגד, לצע, לע, לומר יוצ וכתכוון עשוי וכסוי וכנוף. מכשלל לרוב כידוע על מסקר עכם וקפוי מתקנסם מרעה [פַּעַר־סילנען, -נשרגען, סי־כעלן], ומוס מסשלל על מכוינם ומסקיכם ומסקלקם, לו סוים נתכנ וס, ונוס מסעל נוזד, נחשלל על רצע ועולה. תאלות מסרש חָנֵף מכתלת ג"כ נסתעל צָנַף וכדומס, וקלקלני וגרתני וכדומס [s. *nâbh;* p. *nuhuf, nuhb;* l. *nûb;* gr. *νυφ;* sl. *nab* etc.]

vrb. intr. (Zere, quod est vv. intransitivorum signum, tantummodo in pausa apparet חָנָפְּ, plane sicuti in vv. אָהַבוֹ, בָּחָשָׁם; imp. חָנֹף), tegere, velare, occulere (syn. לָטָה, לָאַט, בָּגַד, מָעַל), hinc celare, simulare, *ὑποκρίνεσθαι*, mentiri, fallere, mendacem, fallacem esse, gener. impium, pravum esse. Radix *naf*, quam ex textu rab. perspexeris sanscriticam aeque ac semiticam esse, invenitur etiam in v. צָנַף et aliis. LXX. *μολύνειν, ἐπιχαίρειν; μαίνειν, φονοκτονεῖν; Hi.* הֶחֱנִיף, *ἐπάγειν.*

3 fem.:	חָנְפָה
Jes. 24, 5.	חנפה תחת ישביה
3 pl.:	חָנְפוּ *p.*
Jer. 23, 11.	גם־כהן חנפו
inf. abs.:	חָנוֹף
Jer. 3, 1.	הלוא חנוף תחנף הארץ
3 fem.:	תָּחֳנָף *p.*
Jer. 3, 1.	הלוא חנוף תחנף הארץ
Mich. 4, 11.	תחנף ותחז בציון
3 fem.:	וַתֶּחֱנָף
Ps. 106, 38.	ותחנף הארץ בדמים
Jer. 3, 9.	ותחנף את־הארץ
Hif-il:	הֶחֱנִיף
2 impf. fem.:	וַתַּחֲנִיפִי
Jer. 3, 2.	ותחניפי ארץ
3 imperf.:	יַחֲנִיף
Num. 35, 33.	יחניף את־הארץ
Dan. 11, 32.	יחניף בחלקות
2 pl.:	תַּחֲנִיפוּ
Num. 35, 33.	ולא־תחניפו את־הארץ

חָנֵף

ש"ו תוקפי, גויר ניטוי, ומלעת מתקלין ומתקר נטוע ומתקסד מסקיר עלע וכוגד [סי־כלעב], וכן מסד נתכנוס.

n. m. adj. particip., simulator, hypocrita. Ibn-Ezra: שֶׁמַּרְוִי טוֹב. LXX. *ὑποκριτής, ἄνομος, ἀσεβής, παράνομος; δόλος, πειράζειν.*

Job. 8, 13.	ותקות חנף תאבד
Job. 13, 16.	כי־לא לפניו חנף יבוא
Job. 15, 34.	כי־עדת חנף גלמוד
Job. 17, 8.	ונקי על־חנף יתערר
Job. 20, 5.	ושמחת חנף עדי־רגע
Job. 27, 8.	כי מה־תקות חנף כי יבצע
Job. 34, 30.	ממלך אדם חנף
Prv. 11, 9.	בפה חנף ישחת רעהו
Jes. 9, 16.	כלו חנף ומרע
Jes. 10, 6.	בגוי חנף אשלחנו
pl.:	חֳנֵפִים
Jes. 33, 14.	אחזה רעדה חנפים
pl. constr.:	וַחֲנֻפֵי־
Job. 36, 13.	וחנפי־לב ישימו אף
pl. constr.:	בְּחֻנְפֵי

חֹנֶף

נסתלת בָּחָשָׁם, אֲחָבוֹ] ומעתיד יֶחֱנַף. מסלעת כמו מכרדפים מעל, נגד, לצע, לע, לומר יוצ וכתכוון עשוי וכסוי וכנוף. מכשלל לרוב כידוע על מסקר עכם וקפוי מתקנסם הרעה [פַּעַר־סילנען, -נשרגען, סי־כעלן], ומוס מסשלל על מכוינם ומסקיכם ומסקלקם, לו סוים נתכנ וס, ונוס מסעל נוזד, נחשלל על רצע ועולה. תאלות מסרש חָנֵף מכתלת ג"כ נסתעל צָנַף וכדומס, וקלקלני וגרתני וכדומס [s. *nâbh;* p. *nuhuf, nuhb;* l. *nûb;* gr. *νυφ;* sl. *nab* etc.]

vrb. intr. (Zere, quod est vv. intransitivorum signum, tantummodo in pausa apparet חָנֵפְּ, plane sicuti in vv. אָהַבוֹ, בָּחָשָׁם; imp. חָנֹף), tegere, velare, occulere (syn. לָטָה, לָאַט, בָּגַד, מָעַל), hinc celare, simulare, *ὑποκρίνεσθαι*, mentiri, fallere, mendacem, fallacem esse, gener. impium, pravum esse. Radix *naf*, quam ex textu rab. perspexeris sanscriticam aeque ac semiticam esse, invenitur etiam in v. צָנַף et aliis. LXX. *μολύνειν, ἐπιχαίρειν; μαίνειν, φονοκτονεῖν; Hi.* הֶחֱנִיף, *ἐπάγειν.*

3 fem.:	חָנְפָה
Jes. 24, 5.	חנפה תחת ישביה
3 pl.:	חָנְפוּ *p.*
Jer. 23, 11.	גם־כהן חנפו
inf. abs.:	חָנוֹף
Jer. 3, 1.	הלוא חנוף תחנף הארץ
3 fem.:	תָּחֳנָף *p.*
Jer. 3, 1.	הלוא חנוף תחנף הארץ
Mich. 4, 11.	תחנף ותחז בציון
3 fem.:	וַתֶּחֱנָף
Ps. 106, 38.	ותחנף הארץ בדמים
Jer. 3, 9.	ותחנף את־הארץ
Hif-il:	הֶחֱנִיף
2 impf. fem.:	וַתַּחֲנִיפִי
Jer. 3, 2.	ותחניפי ארץ
3 imperf.:	יַחֲנִיף
Num. 35, 33.	יחניף את־הארץ
Dan. 11, 32.	יחניף בחלקות
2 pl.:	תַּחֲנִיפוּ
Num. 35, 33.	ולא־תחניפו את־הארץ

חָנֵף

ש"ו תוקפי, גויר ניטוי, ומלעת מתקלין ומתקר נטוע ומתקסד מסקיר עלע וכוגד [סי־כלעב], וכן מסד נתכנוס.

n. m. adj. particip., simulator, hypocrita. Ibn-Ezra: שֶׁמַּרְוִי טוֹב. LXX. *ὑποκριτής, ἄνομος, ἀσεβής, παράνομος; δόλος, πειράζειν.*

Job. 8, 13.	ותקות חנף תאבד
Job. 13, 16.	כי־לא לפניו חנף יבוא
Job. 15, 34.	כי־עדת חנף גלמוד
Job. 17, 8.	ונקי על־חנף יתערר
Job. 20, 5.	ושמחת חנף עדי־רגע
Job. 27, 8.	כי מה־תקות חנף כי יבצע
Job. 34, 30.	ממלך אדם חנף
Prv. 11, 9.	בפה חנף ישחת רעהו
Jes. 9, 16.	כלו חנף ומרע
Jes. 10, 6.	בגוי חנף אשלחנו
pl.:	חֳנֵפִים
Jes. 33, 14.	אחזה רעדה חנפים
pl. constr.:	וַחֲנֻפֵי־
Job. 36, 13.	וחנפי־לב ישימו אף
pl. constr.:	בְּחֻנְפֵי

חֹנֶף

בחנפי לעגי מעוג

Ps. 35, 16.

חָנַק

ש"ו וסלון סופעע, לומר סקיפות וסעעם ועולס [פעריעעלונג, כוס-לעוינג"ע], וכעפס יסוליע עוד סעס חִנְקָהּ, חֲנֻקָּה, חֲנֻקָּה, תַּחֲנֻפּוֹת וכדומס.

n. m. abstr., simulatio, fallacia, perfidia, pravitas. LXX. *ἄνομος* (חָנֵף).

Jes. 32, 6. לעשות חנק

חֲנֻפָּה

ש"כ סופעע נויר סוכרי חָנֵף, וסלעלס כמו חָנֵף, נסנעל נכקר. ולגוג סע' תקיר סקתעוכס, לולס כלקמי וכעפס יסולית נפ' רפס.

n. f. abstr. (a m. חָנֵף), sicuti חָנֵף, hypocrisis, perfidia, impietas. Rabb. et aram. חֲנָפָה, non dagesata litera aspirata. LXX. *μολυσμός.*

Jer. 23, 15. יצאה חנפה לכל־הארץ

חָנַק

פעל נוזד, וסלעלס לשון נוק ונר [ענג ויין], וכן שֶׁנֶק לקיסו, ונסלק סרש ג"כ נסתפי מעגע, נקשר שוות סגס עגעי. ולסר לנוכך, ע' שנסלק לך נכנין נפעל ונסכנר, שס סוק פועלי ופעולי".

vrb. intr. onomatopoët., sicuti עָנַק (*ἄγχειν*, angere), angustum esse; *Nif.* *ἀπάγχεσθαι*, strangulari, se strangulare. *Pi.* trans. LXX. *ἀπάγχειν, ἐπινίγειν.*

Pi-el:	חִנֵּק
part.:	וּמְחַנֵּק
Nah. 2, 13.	ומחנק ללבאתיו
Nif-al:	נֶחְנָק
3 imperf.:	וַיִּחָנֵק
2 Sam. 17, 23.	ויצו אל־ביתו ויחנק

מְחַנָּק

ש"ו וסמין מְחַנָּק, וסלעלס סופעעת, לומר סקיניק וסעגוך [עכוויכגונג], נעלוב לל סות, ופעע סעסוק וקעכר סקנק נעפע, סלגון לסס קעכר קניקת נעפע וקנלס כוס, וסעס סקנק נסעת וועסלוועלעגן], וסמלל על סס וועסלוועלעגן], וסמלל על סס נעפע רנכנית. כמו סקנק סרסס, לומר ניקלס. לדעת סלל"נ סקנק פס סוכרת, וסלגון נפני קעכר סקנק, וכן דעת סמקנגס וקנקת שכוקק נעפע'. ולדעת נוסקסות סדויקות כתיב מְחַנָּק וס"כ סעלוב לל סעלמות', וסלגון יוקר סקנק, וכן דעת כש', וכוקר יקר. נגאלת חֶנֶק לסק מל' סיקות [נקרגוס שְׁנִיק], חֲנֻקָּה לכר סמקנק נקרגוס וכדומס.

n. m. abstr. (constr. מַחֲנַק), strangulatio, suffocatio (parall. מָוֶת), Job. 7, 15. Targ. וּבְחַדְרַת שְׁרִינְקָא נַפְשִׁי, quam interpretationem, qua מַחֲנָק absolute positum est, sequitur *Levi Gersoni.* In nonnullis exemplaribus legitur מַחֲנָק, cui altero in hemistichio respondet מַעֲצָמוֹתַי. Hanc scripturam comprobat Rashii aliorumque explicatio. Gem. חֶנֶק (targ. שְׁנִיק, c. epenthesi שְׁרִינְק), unum de quatuor suppliciorum generibus.

constr.:	מַחֲנַק
Job. 7, 15.	ותבחר מחנק נפשי

חֶסֶד

פעל לק-עונר כ"ק נכנין סכנד וסתפעל, וסתלות סמוכן עוד כספר סקסום. לד"ק סתיכו נסקור קנקס, שתס קנקות וסקסס סקוק נכנר, וסקנקס וסתקנות לסנגת עוב לו רע, ותקנסנכס מוס כ' סכוונות וסתקלקס לנכוונות, ולק ידעתי מכן סרקים. כי פעל סערני חשר הוק חֶשֶׁד סקרמי, ונכנכיסס סנרש חֲשֶׁד כמו נסודו ולקלקני [s. *saud.* sl. *saud.*] לשון קנול וצעיכס, וקנ"ד [s. *sud.* הוק סנעיכס, וסק סתכוון מעלסו נעכרי, סלק סתקלות כתנר פתרו לין ומכל. וכ"ל שקוטב סנרש חָסַד נדומס נתקלות לל סָד [לקנר מתנו סוד עי' לקמן], ומכוונס ל סנרש הסכן ומכן דנר וסיות סכן ומסב ולק סוד [פַּעַר־טרוישעסייע, געמייכוסקמייע], ומס' מקנב-מוגג, עי' יותר מוס לקמן תקת סוד, ומכיל כוס סתכוון סנכי ש"ס. סכנד חֶשֶׁד דרך לרמי, לשון סנקס וקרוף.

vrb. piël. et hitpaël., quod vi prima de qualicunque cupiditate et contentione animi, sive bona sive mala, dici nonnulli putant. At v. arabicum, quod comparant, par est aramaico quod comparant, cujus radix (sanscr. *sud*, slavice *saud*) offendendi seu invidendi vim habet. Significatio primaria radicis חָסַד (quae, nondum praepositionis incremento aucta, latet in n. חֶסֶד, familiaritas, communitas) in consuescendo utendoque familiariter inesse nobis videtur. *Pi.* חִסֵּד, more *aramaico*, offendere, conviciari. *Hitpa.* se studiosum exhibere. LXX. *ἐπονείδιστον γίνεσθαι; ὅσιοῦν, ὅσιον εἶναι.*

Pi-el:	חִסֵּד
3 impf. c. suff.:	יְחַסְּדֶךָּ
Prv. 25, 10.	פן־יחסדך שמע
Hitpa-el:	הִתְחַסֵּד
2 imperf.:	תִּתְחַסֵּד *p.*
2 Sam. 22, 26.	עם־חסיד תתחסד
Ps. 18, 26.	עם־חסיד תתחסד

חֶסֶד

ש"ו וסנעו חֲסָדִים. ססלעת ככ"ל סוד, ומוס לסנס וקסד דודים [לוענע וועסלוועלעגן], וסמלל על סס נעפע רנכנית. כמו סקנק סרסס, לומר ניקלס. לדעת סלל"נ סקנק פס סוכרת, וסלגון נפני קעכר סקנק, וכן דעת סמקנגס וקנקת שכוקק נעפע'. ולדעת נוסקסות סדויקות כתיב מְחַנָּק וס"כ סעלוב לל סעלמות', וסלגון יוקר סקנק, וכן דעת כש', וכוקר יקר. נגאלת חֶנֶק לסק מל' סיקות [נקרגוס שְׁנִיק], חֲנֻקָּה לכר סמקנק נקרגוס וכדומס.

n. m. abstr. (constr. מַחֲנַק), strangulatio, suffocatio (parall. מָוֶת), Job. 7, 15. Targ. וּבְחַדְרַת שְׁרִינְקָא נַפְשִׁי, quam interpretationem, qua מַחֲנָק absolute positum est, sequitur *Levi Gersoni.* In nonnullis exemplaribus legitur מַחֲנָק, cui altero in hemistichio respondet מַעֲצָמוֹתַי. Hanc scripturam comprobat Rashii aliorumque explicatio. Gem. חֶנֶק (targ. שְׁנִיק, c. epenthesi שְׁרִינְק), unum de quatuor suppliciorum generibus.

constr.:	מַחֲנַק
Job. 7, 15.	ותבחר מחנק נפשי

חֶסֶד

פעל לק-עונר כ"ק נכנין סכנד וסתפעל, וסתלות סמוכן עוד כספר סקסום. לד"ק סתיכו נסקור קנקס, שתס קנקות וסקסס סקוק נכנר, וסקנקס וסתקנות לסנגת עוב לו רע, ותקנסנכס מוס כ' סכוונות וסתקלקס לנכוונות, ולק ידעתי מכן סרקים. כי פעל סערני חשר הוק חֶשֶׁד סקרמי, ונכנכיסס סנרש חֲשֶׁד כמו נסודו ולקלקני [s. *saud.* sl. *saud.*] לשון קנול וצעיכס, וקנ"ד [s. *sud.* הוק סנעיכס, וסק סתכוון מעלסו נעכרי, סלק סתקלות כתנר פתרו לין ומכל. וכ"ל שקוטב סנרש חָסַד נדומס נתקלות לל סָד [לקנר מתנו סוד עי' לקמן], ומכוונס ל סנרש הסכן ומכן דנר וסיות סכן ומסב ולק סוד [פַּעַר־טרוישעסייע, געמייכוסקמייע], ומס' מקנב-מוגג, עי' יותר מוס לקמן תקת סוד, ומכיל כוס סתכוון סנכי ש"ס. סכנד חֶשֶׁד דרך לרמי, לשון סנקס וקרוף.

vrb. piël. et hitpaël., quod vi prima de qualicunque cupiditate et contentione animi, sive bona sive mala, dici nonnulli putant. At v. arabicum, quod comparant, par est aramaico quod comparant, cujus radix (sanscr. *sud*, slavice *saud*) offendendi seu invidendi vim habet. Significatio primaria radicis חָסַד (quae, nondum praepositionis incremento aucta, latet in n. חֶסֶד, familiaritas, communitas) in consuescendo utendoque familiariter inesse nobis videtur. *Pi.* חִסֵּד, more *aramaico*, offendere, conviciari. *Hitpa.* se studiosum exhibere. LXX. *ἐπονείδιστον γίνεσθαι; ὅσιοῦν, ὅσιον εἶναι.*

Pi-el:	חִסֵּד
3 impf. c. suff.:	יְחַסְּדֶךָּ
Prv. 25, 10.	פן־יחסדך שמע
Hitpa-el:	הִתְחַסֵּד
2 imperf.:	תִּתְחַסֵּד *p.*
2 Sam. 22, 26.	עם־חסיד תתחסד
Ps. 18, 26.	עם־חסיד תתחסד

חֶסֶד

ש"ו וסנעו חֲסָדִים. ססלעת ככ"ל סוד, ומוס לסנס וקסד דודים [לוענע

ועשה חסד לאלפים Dt. 5, 10.
כי־עשיתי עמכם חסד Jos. 2, 12.
עם־בית אבי חסד Jos. 2, 12.
ועשינו עמך חסד ואמת Jos. 2, 14.
ועשינו עמך חסד Jud. 1, 24.
ולא־עשו חסד עם־בית Jud. 8, 35.
יעשה יי עמכם חסד Ruth 1, 8.
עשיתה חסד עם־כל־בני 1 S. 15, 6.
ועשית חסד על־עבדך 1 S. 20, 8.
חסד יי ולא אמות 1 Sam. 20, 14.
יעש־יי עמכם חסד ואמת 2 S. 2, 6.
אעשה־חסד עם־בית שאול 2 S. 3, 8.
ואעשה עמו חסד בעבור 2 S. 9, 1.
ואעשה עמו חסד אלהים 2 S. 9, 3.
כי עשה אעשה עמך חסד 2 S. 9, 7.
אעשה־חסד עם־חנון 2 S. 10, 2.
עשה אביו עמדי חסד 2 S. 10, 2.
עמך חסד ואמת 2 Sam. 15, 20.
ועשה־חסד למשיחו 2 Sam. 22, 51.
הגלעדי תעשה־חסד 1 Reg. 2, 7.
דוד אבי חסד גדול 1 Reg. 3, 6.
כי־מלכי חסד הם 1 Reg. 20, 31.
אעשה־חסד עם־חנון 1 Chr. 19, 2.
כי־עשה אביו עמי חסד 1 Chr. 19, 2.
עם־דויד אבי חסד גדול 2 Chr. 1, 8.
ועלי הטה־חסד Esr. 7, 28.
ויט־עלינו חסד Esr. 9, 9.
ארך־אפים ורב־חסד Neh. 9, 17.
ותשא חסד לפניו Esth. 2, 9.
למס מרעהו חסד Job. 6, 14.
ועשה חסד למשיחו Ps. 18, 51.
כל־ארחות יי חסד ואמת Ps. 25, 10.
חסד יסובבנו Ps. 32, 10.
חסד יי מלאה הארץ Ps. 33, 5.
חסד אל כל־היום Ps. 52, 3.
חסד ואמת מן ינצרהו Ps. 61, 8.
ולך־אדני חסד Ps. 62, 13.
חסד־ואמת נפגשו Ps. 85, 11.
ורב־חסד לכל־קראיך Ps. 86, 5.
ורב־חסד ואמת Ps. 86, 15.
עולם חסד יבנה Ps. 89, 3.
חסד ואמת יקדמו פניך Ps. 89, 15.
חסד־ומשפט אשירה Ps. 101, 1.
המעטרכי חסד ורחמים Ps. 103, 4.
ארך אפים ורב־חסד Ps. 103, 8.
אל־יהי־לו משך חסד Ps. 109, 12.
לא־זכר עשות חסד Ps. 109, 16.
יהלמני צדיק חסד Ps. 141, 5.
וגדול־חסד Ps. 145, 8.
חסד ואמת אל־יעזבך Prv. 3, 3.
גמל נפשו איש חסד Prv. 11, 17.
חסד ואמת יצרו־מלך Prv. 20, 28.
ותורת־חסד על־לשונה Prv. 31, 26.
ואנשי־חסד נאספים Jes. 57, 1.
חסד נעוריך Jer. 2, 2.
כי אני יי עשה חסד Jer. 9, 23.
על־כן משכתיך חסד Jer. 31, 3.
עשה חסד לאלפים Jer. 32, 18.
אין־אמת ואין־חסד Hos. 4, 1.
כי חסד חפצתי Hos. 6, 6.
קצרו לפי־חסד Hos. 10, 12.
חסד ומשפט שמר Hos. 12, 7.
ורב־חסד Joel 2, 13.
ורב חסד Jon. 4, 2.
ואהבת חסד Mich. 6, 8.
כי־חפץ חסד הוא Mich. 7, 18.
חסד לאברהם Mich. 7, 20.

חֶסֶד *ignominia.*

את־ערותו חסד הוא Lev. 20, 17.

וָחֶסֶד *p.*

שמר הבריות וחסד Neh. 1, 5.
ותשא־חן וחסד לפניו Esth. 2, 17.
חיים וחסד עשית עמדי Job. 10, 12.
טוב וחסד ירדפוני Ps. 23, 6.
רדף צדקה וחסד Prv. 21, 21.

וְחֶסֶד

יחסד יי מעולם Ps. 103, 17.

וחסד ואמת חרשי טוב Prv. 14, 22.
וחסד לאמים חטאת Prv. 14, 34.
וחסד ורחמים עשו Zach. 7, 9.

הַחֶסֶד

את־הברית ואת־החסד Dt. 7, 12.
אשר עשיתם החסד הזה 2 S. 2, 5.
ותשמר־לו את־החסד 1 Rg. 3, 6.
החסד אשר עשה 2 Chr. 24, 22.
כי־עם־יי החסד Ps. 130, 7.
את־החסד ואת־הרחמים Jer. 16, 5.

וְהַחֶסֶד

שמר הברית והחסד Dt. 7, 9.
שמר הברית והחסד 1 Reg. 8, 23.
שמר הברית והחסד 2 Chr. 6, 14.
שומר הברית והחסד Neh. 9, 32.
שמר הברית והחסד Dan. 9, 4.

בְּחֶסֶד

בטחתי בחסד־אלהים Ps. 52. 10.
בחסד ואמת יכפר עון Prv. 16, 6.

בַּחֶסֶד

וסעד בחסד כסאו Prv. 20, 28.
והוכן בחסד כסא Jes. 16, 5.

וּבְחֶסֶד

ובחסד עליון בל־ימוט Ps. 21, 8.
ובחסד עולם רחמתיך Jes. 54, 8.
ובחסד וברחמים Hos. 2, 21.

כַּחֶסֶד

כחסד אשר עשיתי עמך Gn. 21, 23.

לַחֶסֶד

אם־לחסד ימצאהו Job. 37, 13.
לחסד ולרחמים Dan. 1, 9.

cum suff.: חַסְדִּי

אלהי חסדו יקדמני Ps. 59, 11.
משגבי אלהי חסדי Ps. 59, 18.
לעולם אשמור־לו חסדי Ps. 89, 29.
חסדי ומצודתי Ps. 144, 2.

cum suff.: וְחַסְדִּי

וחסדי לא־יסור ממנו 2 Sam. 7, 15.
וחסדי לא־אסיר מעמו 1 Chr. 17, 13.
ואמונתי וחסדי עמו Ps. 89, 25.
וחסדי לא־אפיר מעמו Ps. 89, 34.
וחסדי מאתך לא־ימוש Jes. 54, 10.

cum suff.: חַסְדְּךָ *p.*

ותגדל חסדך אשר עשית Gn. 19, 19.
כגדל חסדך Num. 14, 19.
ולא־תכרית את־חסדך 1 S. 20, 15.
זה חסדך את־דרעך 2 Sam. 16, 17.
ותוסה עלי כרב חסדך Neh. 13, 22.
ואני ברב חסדך Ps. 5, 8.
הרשיעני למען חסדך Ps. 6, 5.
כי חסדך לנגד עיני Ps. 26, 3.
יהי־חסדך יי עלינו Ps. 33, 22.
יי בהשמים חסדך Ps. 36, 6.
מה־יקר חסדך אלהים Ps. 36, 8.
משך חסדך לידעיך Ps. 36, 11.
לא־כחדתי חסדך ואמתך Ps. 40, 11.
חסדך ואמתך תמיד Ps. 40, 12.
ופדנו למען חסדך Ps. 44, 27.
דמינו אלהים חסדך Ps. 48, 10.
כי־גדול עד־שמים חסדך Ps. 57, 11.
וארנן לבקר חסדך Ps. 59, 17.
כי־טוב חסדך מחיים Ps. 63, 4.
אלהים ברב־חסדך Ps. 69, 14.
ענני יי כי־טוב חסדך Ps. 69, 17.
הראנו יי חסדך Ps. 85, 8.
כי־חסדך גדול עלי Ps. 86, 13.
היספר בקבר חסדך Ps. 88. 12.
שבענו בבקר חסדך Ps. 90, 14.
להגיד בבקר חסדך Ps. 92, 3.
חסדך יי יסעדני Ps. 94, 18.
כי גדול מעל־שמים חסדך Ps. 108, 5.
כי־טוב חסדך הצילני Ps. 109, 21.
על־חסדך על־אמתך Ps. 115, 1.
ויבאני חסדך יי Ps. 119, 41.
חסדך יי מלאה הארץ Ps. 119, 64.
יחי־נא חסדך לנחמני Ps. 119, 76.

על־חסדך ועל־אמתך Ps. 138, 2.
יי חסדך לעולם Ps. 138, 8.
השמיעני בבקר חסדך Ps. 143, 8.

cum suff.: חַסְדֶּךָ

ואמר לה זה חסדך Gn. 20, 13.
היטבת חסדך האחרון Ruth 3, 10.

cum suff.: בְּחַסְדֶּךָ *p.*

נחית בחסדך עם־זו גאלת Ex. 15, 13.
ואני בחסדך בטחתי Ps. 13, 6.
ואשמחה בחסדך Ps. 31, 8.
הושיעני בחסדך Ps. 31, 17.

cum suff.: וּבְחַסְדֶּךָ

ובחסדך תצמית אויבי Ps. 143, 12.

cum suff.: כְּחַסְדֶּךָ *p.*

כחסדך זכר־לי־אתה Ps. 25, 7.
חנני אלהים כחסדך Ps. 51, 3.
הושיעני כחסדך Ps. 109, 26.
כחסדך חיני Ps. 119, 88.
עשה עם־עבדך כחסדך Ps. 119, 124.
קולי שמעה כחסדך Ps. 119. 149.
יי כחסדך חיני Ps. 119, 159.

cum suff.: וְחַסְדָּכֶם

וחסדכם כענן־בקר Hos. 6, 4.

cum suff.: חַסְדּוֹ

אשר לא־עזב חסדו Gn. 24, 27.
אשר לא־עזב חסדו Ruth 2, 20.
כי טוב כי לעולם חסדו 1 Chr. 16, 34.
להודות ליי כי לעולם חסדו 1 Chr. 16, 41.
כי טוב כי לעולם חסדו 2 Chr. 5, 13. 7, 3.
הודו ליי כי לעולם חסדו 2 Chr. 20, 21
כי־לעולם חסדו Esr. 3, 11.
כי הפליא חסדו לי Ps. 31, 22.
יומם יצוה יי חסדו Ps. 42, 9.
ישלח אלהים חסדו Ps. 57, 4.
האפס לנצח חסדו Ps. 77, 9.
זכר חסדו ואמונתו Ps. 98, 3.
כי־טוב יי לעולם חסדו Ps. 100, 5.
גבר חסדו על־יראיו Ps. 103, 11.
כי לעולם חסדו Ps. 106, 1. 107, 1.
יודו ליי חסדו Ps. 107, 8. 15. 21. 31.
כי גבר עלינו חסדו Ps. 117, 2.
כי לעולם חסדו Ps. 118, 1. 2. 3. 4. 29.
כי לעולם חסדו Ps. 136 (sexies et vicies).
חסדו תאות אדם הסדו Prv. 19, 22.
רב־אדם יקרא איש חסדו Prv. 20, 6.
וכל־חסדו כציץ השדה Jes. 40, 6.
כי־לעולם חסדו Jer. 33, 11.

cum suff.: וְחַסְדּוֹ

לא־הסיר תפלתי וחסדו Ps. 66, 20.

cum suff.: לְחַסְדּוֹ

למיחלים לחסדו Ps. 33, 18.
את־המיחלים לחסדו Ps. 147, 11.

cum suff.: חַסְדָּם

חסדם יעזבו Jon. 2, 9.

חֲסָדִים *pl.:*

קטנתי מכל החסדים Gn. 32, 11.

pl. constr.: חַסְדֵּי

חסדי יי עולם אשירה Ps. 89, 2.
ויתבוננו חסדי יי Ps. 107, 43.
חסדי דוד הנאמנים Jes. 55, 3.
חסדי יי אזכיר Jes. 63, 7.
חסדי יי כי לא־תמנו Thr. 3, 22.

pl. constr.: לְחַסְדֵּי

זכרה לחסדי דויד עבדך 2 Chr. 6, 42.

pl. c. suff.: חַסְדֶּיךָ

ואל־תמח חסדי Neh. 13, 14.

pl. c. suff.: חַסְדֶּיךָ

הפלה חסדיך Ps. 17, 7.
איה חסדיך הראשנים Ps. 89, 50.
לא זכרו את־רב חסדיך Ps. 106, 7.

pl. c. suff.: וַחֲסָדֶיךָ

זכר־רחמיך יי וחסדיך Ps. 25, 7.

pl. c suff.: חֲסָדָיו

ויונחם כרב חסדו Ps. 106, 48.
כרחמיו וכרב חסדיו Jes. 63, 7.
ורחם כרב חסדו Thr. 3, 32.

pl c. suff.: וַחֲסָדָיו

דברי יחזקיהו וחסדיו 2 Chr. 32, 32.
דברי ישעיהו וחסדיו 2 Chr. 35, 26.

חָסִיד

תוקפי׳ וכר ע״מ נָדִיב, וסלנֹס קנון ונעים [גיעינ], לו תס ולדיק ועכו ועוג וכדומס מן השלשות. בתקנוס כמוסו חָסִיד ולנקנס קסידק, ובנמרק חָסוּד ולנקנס קסודס, כמו כלס כפס וקסודס, ומסופעת חֲסִידָה בתקנוס לעיון תמימות.

adj. m. ad s. f. נָדִיב, amans, pius, benignus, beneficus, etiam de piis et prophetis (Ps. 16, 10.). 2 Mac. 14, 6. חֲסִידִים, Ἀσιδαῖοι, de religiosis, pro lege zelantibus. LXX. ἐλεήμων, εὐλαβής (εὐλαβεῖσθαι), ὅσιος, υἱός.

עם־חסיד תתחסד 2 Sam. 22, 26.
כי־הפלה יי חסיד לו Ps. 4, 4.
כי־גמר חסיד Ps. 12, 2.
עם־חסיד תתחסד Ps. 18, 26.
יתפלל כל־חסיד Ps. 32, 6.
מגוי לא־חסיד Ps. 43, 1.
שמרה נפשי כי־חסיד Ps. 86, 2.
כי־חסיד אני נאם־יי Jer. 3, 12.
אבד חסיד מן־הארץ Mich. 7, 2.

וְחָסִיד

וחסיד בכל־מעשיו Ps. 145, 17.

cum suff.: חֲסִידְךָ *p.*

לאיש חסידך Dt. 33, 8.
לא־תתן חסידך Ps. 16, 10.

cum suff.: לְחֲסִידֶיךָ *p.*

דברת־בחזון לחסידך Ps. 89, 20.

חֲסִידִים *pl.:*

תהלתו בקהל חסידים Ps. 149, 1.
יעלזו חסידים בכבוד Ps. 149, 5.

pl. c. suff.: חֲסִידֶיךָ *p.*

אספו־לי חסידי Ps. 50, 5.

cum suff.: חֲסִידֶיךָ

כי־טוב נגד חסידיך Ps. 52, 11.
בשר חסידיך לחיתו־ארץ Ps. 79, 2.

cum suff.: וַחֲסִידֶיךָ

וחסידיך ישמחו בטוב 2 Chr. 6, 41.
וחסידיך ירננו Ps. 132, 9.
וחסידיך יברכוכה Ps. 145, 10.

pl. c. suff.: חֲסִידָיו, חֲסִידֶיהָ

רגלי חסידו ישמר 1 Sam. 2, 9.
זמרו ליי חסידיו Ps. 30, 5.
אהבו את־יי כל־חסידיו Ps. 31, 24.
ולא־יעזב את־חסידיו Ps. 37, 28.
אל־עמו ואל־חסידיו Ps. 85, 9.
שמר נפשות חסידיו Ps. 97, 10.
תהלה לכל־חסידיו Ps. 148, 14.
הדר הוא לכל־חסידיו Ps. 149, 9.
ודרך חסידו ישמר Prv. 2, 8.

cum suff.: לַחֲסִידָיו

המותה לחסידיו Ps. 116, 15.

cum suff.: וַחֲסִידֶיהָ

וחסידיה רנן ירננו Ps. 132, 16.

חֲסִידָה

ז״ל לסמן מין עוף חסיד כנד ילדיו, וכתב רש״י וז דיס לנכנס, ליעוכי״ק בלעז, ולשס כקרס שמס חסידס, שעושס חסידות עם קכוכוסיס כמוכוכות, וכן בתרגום חֲסִידְתָּא. קולס לדעת הרס״ג היס הכרקיס למועדיס ידועים נשנס ולס כתקריס דעתי נחלס.

n. f. avis a naturali pullorum in parentes parentumque in pullos

pietate nuncupatae. Glossatores veteres: חֲסִידָה לְבְנָה, Targ. חַסְרְיָתָא. Isaaki diserte de *ciconia* (quae Publio dicitur *avis pietaticultrix*, cf. gr. ἀντιπελαργεῖν). LXX. ἀσίδα, ἔποψ, ἐρωδιός, πελεκάν.

Ps. 104, 17. חסידה ברושים ביתה
Job. 39, 13. אם־אברה חסידה ונצה
Jer. 8, 7. גם־חסידה בשמים

הַחֲסִידָה

Lev. 11, 19. ואת החסידה האנפה
Zach. 5, 9. כנפים ככנפי החסידה

וְהַחֲסִידָה

Dt. 14, 18. והחסידה והאנפה למינה

חָסָה

פעל נודד, וסלנג כמו קוּם לעזיל, לשון התכוללות ותנוסס התנוססות ותעופה [פַלִיעטען], ומוס קוּוק כללות ומעוות [פַלִיכטען], ומוס נקצר מקסה ומכוס עו ומצנג, ונקצר עס ג׳ לו עס יקס מפעול. ופצר לקוק מצרש דע זצמצק ג״כ נצפתי עלג, כאצר תכיר מספעל קוּם.

verb. intr., sicuti חוּשׁ, q. v. supra, fugere, confugere, perfugere, perfugium et praesidium salutis quaerere, in tutelam, Dei potissimum, se recipere, in gratia divina acquiescere, cogn. חוּשׁ q. v. arab. ʿâdsa. LXX. σκεπάζειν, ἀντέχεσθαι, ἐλπίζειν, πείθεσθαι, ἐπιπείθεσθαι, πεποιθότα εἶναι.

3 *perf.*: וְחָסָה
Ps. 64, 11. ישמח צדיק ביי וחסה בו
3 *perf. fem.*: חָסָתָה *cf.* חָסְתָה
Ps. 57, 2. בך חסיה נפשי
1 *perf.*: חָסִיתִי
Ps. 7, 2. יי׳ אלהי בך חסיתי
Ps. 16, 1. שמרני אל כי־חסיתי בך
Ps. 25, 20. אל־אבוש כי־חסיתי בך
Ps. 31, 2. 71, 1. בך יי׳ חסיתי
Ps. 141, 8. בכה חסיתי אל־תער נפשי
Ps. 144, 2. מגני ובו חסיתי
3 *perf. pl.*: חָסוּ
Ps. 37, 40. ויושיעם כי־חסו בו
3 *perf. pl.*: וְחָסוּ
Zeph. 3, 12. וחסו בשם יי׳
3 *perf. pl.*: חָסָיוּ *al. forma.*
Dt. 32, 37. צור חסיו בו
part.: וְחֹסֶה
Prv. 14, 32. וחסה במותו צדיק
part.: וְהַחוֹסֶה
Jes. 57, 13. והחוסה בי ינחל־ארץ
part. pl.: חוֹסִים
Ps. 17, 7. מושיע חוסים
part. pl.: הַחוֹסִים, הַחֹסִים
28. 22, 31. מגן הוא לכל החסים בו
Ps. 18, 31. מגן הוא לכל החוסים בו
Ps. 34, 23 ולא יאשמו כל החוסים בו
part. pl.: לַחוֹסִים, לַחֹסִים
Ps. 31, 20. פעלת לחוסים בך
Prv. 30, 5. מגן הוא לחסים בו
constr. pl.: חֹסֵי, חוֹסֵי
Ps. 2, 12. 5, 12. כל־חוסי
Nah. 1, 7. וידע חסי בו
inf. constr.: לַחֲסוֹת
Ps. 118, 8. 9. טוב לחסות בי״י
Ruth 2, 12. לחסות תחת כנפיו
inf. constr.: וְלַחֲסוֹת
Jes. 30, 2. ולחסות בצל מצרים
imperat. pl.: חֲסוּ
Jud. 9, 15. באו חסו בצלי
1 *imperf.*: אֶחְסֶה
2 Sam. 22, 3. אלהי צורי אחסה־בו
Ps. 18, 3. צורי אחסה־בו
Ps. 61, 5. אחסה בסתר כנפיך
1 *imperf.*: אֶחֱסֶה
Ps. 57, 2. ובצל־כנפיך אחסה
2 *imperf.*: תֶּחֱסֶה
Ps. 91, 4. ותחת־כנפיו תחסה
3 *imperf.*: יֶחֱסֶה־
Ps. 34, 9. אשרי הגבר יחסה־בו
3 *imperf. pl.*: יֶחֱסוּ
Jes. 14, 32. ובה יחסו עניי עמו
3 *pl.*: יֶחֱסִיוּן
Ps. 36, 8. בצל כנפיך יחסיון
חֲסוּת
ז״נ ע״פ גָּלוּת, וסלנג נקיצ מקסה ומכוס [זועלוכוג], וסוכלת סמצקל יזוע.
n. f. (ad s. f. גָּלוּת), perfugium. LXX. πείθεσθαι.

וְהַחֲסוּת

Jes. 30, 3. והחסות בצל־מצרים

מַחֲסֶה

לו מַחֲסֶה, וכנוי מַחֲסִי, וסלנג כמו מצנג ומסקוט [זופלוכג], ולינן סמ׳ לכוב למסיען המופצע.
vel מַחְסֶה, *n. m. abstr.* (c. s. מַחְסִי), perfugium, receptus, asylum. LXX. καταφυγή, σκέπη, ἔρεισμα, ἐλπίς, ἀντιλήπτωρ, βοηθός, πείθεσθαι, φείδεσθαι.

Job. 24, 8. ומבלי מחסה חבקו־צור
Ps. 46, 2. אלהים לנו מחסה ועז
Ps. 61, 4. כי־היית מחסה לי
Ps. 62, 9. אלהים מחסה־לנו
Ps. 104, 18. סלעים מחסה לשפנים
Prv. 14, 26. ולבניו יהיה מחסה
Jes. 25, 4. מחסה מזרם
Joel 4, 16. ויי׳ מחסה לעמו

וּלְמַחֲסֶה

Jes. 4, 6. ולמחסה ולמסתור
constr.: מַחְסֵה
Jes. 28, 17. מחסה כזב
cum suff.: מַחְסִי, מַחְסֵי
Ps. 62, 8. מחסי באלהים
Ps. 71, 7. ואתה מחסי־עז
Ps. 73, 28. באדני יי׳ מחסי
Ps. 91, 2. אמר ליי׳ מחסי
Ps. 91. 9. כי־אתה יי׳ מחסי
Ps. 94, 22. ואלהי לצור מחסי
Ps. 142, 6. אמרתי אתה מחסי
Jer. 17, 17. מחסי אתה ביום רעה
cum suff.: מַחֲסֵנוּ
Jes. 28, 15. כי שמנו כזב מחסנו
cum suff.: מַחְסֵהוּ
Ps. 14, 6. כי יי מחסהו

חָסַל

פעל נודד, ויקר ומצנודד, וסלנג תמצוטית פנול וסנס הקציפס מפצמה וקליפס תציפס ואליפס [אַבצַלען, -ליימען, -ליעמען], ו״כ מפעל נכלוס על גַּזָל [ע״ל], וסכיכס שרצית ועתיקית חֶסֶל לקוח צַל, נפעלי אָצַל, נָצַל, בָּצַל, פּ־צַל, וכלומס, וסצווי נצפתי מערב תמצק לקל נכל. נתכנוס מצרש נאכוון מצאל, על הגמיכס וסקציפס.

v. trans. detondere, decerpere, deglubere. Radix est *sal* (סָל, אָצַל, גָּזַל, זָל, צָל, בָּצַל, פָּצַל, נָצַל, cf. v. בָּצַל. Aram. et rab. חֶסֶל סֵפֶר, finis libri; Isaaki in fine uniuscujusque sectionis, quam interpretatus est: חַסְלַת . . . פָּרָשָׁה. LXX. κατέδεσθαι.

3 *impf. c. suff.*: יַחְסְלֶנּוּ
Dt. 28, 38. כי יחסלנו הארבה

הַחֲסִיל

ז״נ למסמן מין לוכנס, ונקיצ כן ע״פ קעצו מצצמיס ומעליס ויוקף ומפלל ויימס צלם ויעב, וכן מסצאל נסיוכי נכוכלצם, מן מקציפס והכמיס.
n. m., species locustae, bruchus, agros depascens. Recte jam Elia Askenâsi: חָסִיל לְפִי שֶׁהוּא מְכַלֶּה אֶת־הַבָּל. LXX. βροῦχος, ἀκρίς, ἐρυσίβη.

1 Rg. 8, 37. ארבה חסיל כי יהיה

הַחֲסִיל

Jes. 33, 4. אסף החסיל
Joel 1, 4. אכל החסיל

וְהַחֲסִיל

Joel 2, 25. והחסיל והגזם

וְחָסִיל

2 Chr. 6, 28. ארבה וחסיל כי יהיה

לְחָסִיל

Ps. 78, 46. ויתן לחסיל יבולם

חָסַם

פעל נודד, ומצתיל חַסָּם, וסלנג סגיכס וסנסס, קציפס וקציפס [צַפּצַרען], ומוס מצצל על קנוס וקנוס מלף [פּצרצליעמען], מקנוס מקוס מקציפוס. ומסקוק קסמת מיל לת מעונכיס מקב מנקפ יקסמו לת לפס מלסכיל כיק פסנכיס, ורצ״י פרש זצב פנכיס זיפלו סס יקללו לת מעונכיס מעגוב, ומקקיון קניב, וכן נסעתק סוכמי. מזצש נ״כ נזצתי עלג.
v. trans. (impf. יַחְסֹם) occludere, praecludere, veluti os capistro. Ez. 39, 11. sunt, qui interpretentur: *viatores propter foetorem cadaverum nares sibi opprimunt*; alii explicant: *multitudo cadaverum viam occludit praetereuntibus.* Sic Syrus. LXX. φιμοῦν, περιοικοδομεῖν.

part. fem.: וְחַסְמַת *sg.*
Ez. 39, 11. וחסמת היא את־העברים
2 *imperf.*: תַּחְסֹם
Dt. 25, 4. לא־תחסם שור בדישו

מַחְסוֹם

ז״נ ומכוכן כלי מקציפס לפס מכמפס [מויכלקלכ], ומצצכ חֲסוֹם מצלמו, ומפופצע נצמכל חֲסִימָה, חֲסִימִים, וכלומס.
n. m. capistrum. LXX. φυλακή.
Ps. 39, 2. אשמרה לפי מחסום

חָסַן

פעל לק־עוכר כ״פ נצוכ וכנפעל, וכקמוכס סוקת לק היס ולק נצכל כך נמוק מקלקלקיס, כי מצצ חֵס כאצר בזוק נקקוב הלצון, נכלוף על זו נמפעל אֶ־חַז, ו״כ מקמכוס לקיקס לקקוס וסקוקס ומקצמס [נצוכץ-ערגרייפֿען], ומוס מסצאל על מקנצכוס נכלל, ומכיו ע״ו סוד מכגולות, נכלוכות כצמצ. ולע קוכל שנמפעל חָסַן גויר מצס חָסֶן לקמן, כאצר מקאס נסמוך, וכן נאקרי חָסַן גויר מצס, ומפעל לפ״ז לק־עוכר, ומקוקיס שנקמכס מן לאס עוקיס.
verb. inus. (חָסַן forma est commentitia; radix est enim חֵס, cognata simili חַז in v. אָ־חַז), possessionem occupare, obtinere, potiri. Nif. נֶחְסַן (impf. יֵחָסֵן), sicuti חָסַן aram., non ipsius radicis, sed potius nominis חֹסֶן est propago.

חֶסֶן

ז״נ ע״פ אָזֶן, בֶּשֶׁן, אָפֶן [מצצכ נכוכ וקנכ בֶּשׁ, אָז, אָפ עי, לקנכ], וכו׳, לפ״נ צמוכ סופי נצס, ככולע נקקוב הלצון, ומנכו תמוכס סגולית נקנכי-צכע להכנס נצמוכ מ׳ סופי״, כמו בֶּרֶם [מעצכ נסקקל פצוכ קָר], טֶרֶם [עָרֵל], עֶלֶם [עָלַל, מפעל עול], וכנל לקלס יקמוו קנקס מן קנקס, ולא חֹס הוק סיסוד ע״פ יָז, ומנגקיו מכס מקוכי קקפוס. מסלנס קווק ומוקף לו מסקוק ומקפס [נעוימן-ערגרייפֿוכג, זעקרקע], נמסאל על מאסוס ועוכר נקלס ולולכר.
וכלומס, ומקן יצועות לפ״נ לוכר.
n. m. — ad s. f. אָזֶן, בֶּשֶׁן, אָפֶן, quae facta sunt ex radd. cavis אָז, בֶּשׁ, אָפ, adjecta terminatione substantiva *en*, cujus forma consimilis est *em* segolatum, veluti בֶּרֶם (a simpl. כָּר), טֶרֶם (טָר), עֶלֶם (עָל, vulgo עֵילֵם); quare et hujus nominis primitiva forma est חֹס (a rad. חָסַן, ad s. f. יָז), unde factum est nomen secundarium, terminatione segolata auctum חֹסֶן — usucapio, potestas, potentia, facultates, divitiae, thesaurus. LXX. δυναστεία, ἰσχύς, κράτος, θησαυρός.

Prv. 15, 6. בית צדיק חסן רב
Prv. 27, 24. כי לא לעולם חסן
Jes. 33, 6. חסן ישועת חכמת ודעת
Jer. 20, 5. כל־חסן העיר הזאת
Ez. 22, 25. חסן ויקר יקחו

חָסַן

פעל גויר מצס, ולק נכפעל צגוכ, וסלנס כפצ״י מלצון מקנקלוס, לו כקנגומו לקנגכו, לומכ מעמן נלוכל, כפי סנגון מהמקן.
vrb. denom. vel usucapere vel in thesauro reponere, reservare (parall. אָצַר). LXX. συνάγειν.
Nif-al: נֶחְסַן
3 *imperf.*: יֵחָסֵן
Jes. 23, 18. לא יאצר ולא יחסן

חָסוֹן

קוקרי זכר ע״פ לָצוֹן [ולכ־וֹן מסופי״], וסלנס תקיף וגכור, כמאל לפעמים על פרנסי חמדיכם וכקצי קסל.
adj. m. (ad s. f. לָצוֹן; *on* vulgaris est nmm. clausula), potens, princeps. LXX. ἰσχυρός, ἰσχύς.
Am. 2, 9. וחסן הוא כאלונים

הֶחָסֵן

Jes. 1, 31. והיה החסן לנערת

חָסִין

קוקרי כמו חָסוֹן נצוי וסלנס, וקקקוכס זכר. נקנגוס קסיכל.
adj. insolenti forma, sicuti חָסוֹן, potens. LXX. δυνατός.
Ps. 89, 9. כי־כמוך חסין יה

חֲסַן

נקרי כמו נעכרי מפעל גויר מצס, וכמלל לק מכוקף נכ״ק מלצון נקיכס לנקלס.
vrb. aram. denom., sicuti חָסַן hebr., usucapere, haereditatem accipere, possidere. LXX. κατέχειν.
Haf-el: הַחְסַן

3 *perf.*: חָסְנוּ
Dan. 7, 22. ומלכותא החסנו קדישין
3 *impf. pl.*: יַחְסְנוֹן *pl.*
Dan. 7, 18. ויחסנון מלכותא

חָסַן

ז"ו נקרמי, ומילועז חַסְנָא, לומר כח וגבורה וחיל, כמו קוסן נענבי, וגם נוסח סכ' לך סופי', נתרגום עוד סתמוכ חוסן.

n. m. aram. (def. חַסְנָא), potentia, facultas, abundantia, sicut חֹסֶן hebr., cui respondet חוּסְנָן targum. LXX. *ἰσχύς, ἰσχυρός.*

definit.: חַסְנָא
Dan. 2, 37. מלכותא חסנא ותקפא
cum suff.: חָסְנֵי
Dan. 4, 27. בתקף חסני וליקר הדרי

חָסַף

פעל נודד, ויקר ומקנודד, ומסלנס כמו קָצַף לקמן [ע"ג], לומר נקיעת לקנים וקשקשות, ומתנותו קליפה, מלכר הכעשה קליפות קליפות וקלוישי [צחלנן, כלאטעריך], ומוס נענין כפיל הזרע חָסְפָּסָה, או נהקלר חַסְפַּס, נגוור שוס סתקרון.

v. trans., sicut קָצַף, findere in testas squamasve (arab. *khazaf*, syr. *chezpo*, testa, squama), in lamellas dissolvere. Dupl. חַסְפָּסָה, apoc. חַסְפַּס, part. pass. מְחֻסְפָּס, squamatum, testarum lamellarumve similem esse. Qimchi: מְגֻלְגָּל וְעָגֻלְגָּל. LXX. *ὥσει κόριον.*

Pu-al: חֻסְפַּס *for. redupl.*
part.: מְחֻסְפָּס *sg.*
Ex. 16, 14. דק מחספס

חָסַף

ז"ו נקרמי ומילועז חַסְפָּא, ומסלנס קרע [צחלנן], ונקלף כן ע"ג קכוך ונגוד גו, כלאר רקיכו לעיל לקנל הזרע, לו כפי הכ"ל מענין קתיכה וגור, כלאר קרוס לקמן לקנל קלפה, ומרוים חֻסְפֵּי נגזרת ענין סדוק, וכן נאלס נספר הוסר קוסְפָּא, קוּסְפֵי לניון לקנל-לקן, מזרע נדומס.

n. m. aram. (def. חַסְפָּא), testa, vel a scabendo, vel, ut mihi videtur, a secando (v. s. קָצַף). Etiam gem. חַסְפָּנֵי et soharicis קוּסְפָּא קוּסְפֵי vis *findendi* subest. LXX. *ὄστρακον, ὀστράκινος.*

Dan. 2, 33. ומנהון די חסף
Dan. 2, 41. מנהון חסף די־פחר
Dan. 2, 42. ומנהין חסף

בְּחֻסָּף

Dan. 2, 41. 45. מערב בחסף טינא

definit.: חַסְפָּא
Dan. 2, 35. פרזלא חספא נחשא
Dan. 2, 43. לא מתערב עם־חספא
Dan. 2, 45. פרזלא נחשא חספא

definit.: וַחֲסַפָּא
Dan. 2, 34. דר פרזלא וחספא

חָסַר

פעל נודד, ונסנסק נרבוי חֶסְרוֹ [כדרך הנודדים לרוב נסנסק, ועשות הוא למציג סלרי לתבועת הזרע], והעתיד יֶחְסַר נרבוי יַחְסְרוּ. סלנלס נתנלותו כמו גָּזַר [עי' לעיל דף רמ"ז פציס כ'], לומר קליפה וכלוג ומכרת, ותתנות חָסֵר כמו גָּזֵר זרע, וכן יוסף הזעיר נקקור סלנון, ע"ג ותעלך מרגוע. ומוס לפיסה ונריעה ונכירה ונקיקה [עגעבערען, ערשנגעלן,

cum suff.: מַחְסֹרֵךְ
Jud. 19, 20. רק כל־מחסורך עלי
cum suff.: וּמַחְסָרֵךְ
Prv. 6, 11. ומחסרך כאיש מגן
cum suff.: מַחְסֹרוֹ
Dt. 15, 8. דר מחסרו אשר
pl. c. suff.: וּמַחְסְרֵיהֶךָ *p.*
Prv. 24, 34. ומחסריך כאיש מגן

חֲסִיר

תוקרי' נקרמי, ומילון לי־כסלס וקס, לו דנר סמופקת ונכלר [מַלְנגעל-סַפְּעֶר], וסתמוכ לרוב נקרמי.

adj. aram., carens, mancus, non perfectus vel integer. LXX. *ὑστερεῖν.*

Dan. 5, 27. והשתכחת חסיר

חָף

v. s. r. חָפַף *p.* 422.

חָפָא

פעל נודד ולף-עונר כ"ף נענין סכנר, ומסלנס כמו חָבָא [לעיל דף עם"ו פציס ג'] וכמו חָפָה לקמן, לומר כמיסס ועשוי סלנסכ ומסקרס. וקפץ דנכיס על ד', מלון מסתר ומעלס ילישע סנורף, לאמר יון ד' רוקס [רס"ק], וום סנדוי [רס"י] ועמוק מקנסכ [סיימלין, פערנאָטגענגן סהון]. תמלות הזרע חָפָא, נרדוף על חָבָא, חָפֵי, חָפֵה, בָּפֵה, גָּפֵה, גָּפֵי, גָּפֵי. LXX. חָפָא בָּפֵה, גָּפֵה, גָּפֵי, דְּבָרִים, *ἀμφιεννύναι λόγους.*

Pi-el: חִפָּא
3 *impf. pl.*: וַיְחַפְּאוּ
2 Reg. 17, 9. ויחפאו בני־ישראל

חָפַד

פעל נודד, ומסלנס כמו קפץ לעיל, כסוי ועטוי ונכוף [דעקקען, סילנען], וכן נסורסי וערבי, ומוס מסקל על גניכס וסכיכס ושגוב [צימענען], לומר לכוף מכל וכל. נענין סכנר ניוכו כסס דנר כסף לו וסכ לו עץ, ומכע"כ חָפָה מפעולי', מתכוון סכ' של קל, ווקף סכוונס נמפקוק על כל-כנוד קפס, צקיכו סס כ"ף פעל, ומכפעל פעולי' מתכוון סכנר. נתרגוס מפעל כוס הזמות חִפּוּי, חַפָּיָא, חוֹפָאָה וכדומס.

verb. trans., tegere, operiri, translate: tueri, protegere. *Pi.* aliquid ligno, auro argentove obducere; *Pu.* protegi, obtegi. LXX. *καλύπτειν, ἀποκαλύπτειν, ἐπικαλύπτειν; ξυλοῦν, χρυσοῦν, διατρέπειν*; חָפָה, *καταχρυσοῦν*; ח' בְּבֶסֶת *περιαργυροῦν.*

3 *perf. pl.*: חָפֻּהוּ
2 Sam. 15, 30. חפר איש ראשו
Esth. 7, 8. ופני המן חפו
Jer. 14, 4. חפרו ראשם
3 *perf.*: וַיַּחְפְּרוּ
Jer. 14, 3. וחפרו ראשם
part. pass.: חֲפוּי *sg.*
2 Sam. 15, 30. וראש לו חפוי

1 Reg. 11, 22. כי מה־אתה חסר עמי
1 Rg. 17, 16. וצפחת השמן לא חסר
Eccl. 6, 2. ואינגו חסר לנפשו
Eccl. 10, 3. כשהסכל הלך לבו חסר

constr.: חֲסַר
1 Sam. 21, 16. חסר משגעים אני
Prv. 6, 32. נאף אשה חסר־לב
Prv. 7, 7. נער חסר־לב
Prv. 9, 4. חסר־לב אמרה לו
Prv. 10, 13. ושבט לגו חסר־לב
Prv. 11, 12. בז לרעהו חסר־לב
Prv. 12, 11. ומרדף ריקים חסר־לב
Prv. 17, 18. אדם חסר־לב תקע כף
Prv. 24, 30. ועל־כרם אדם חסר־לב
Prv. 28, 16. נגיד חסר תבונות

constr.: וְחֶסַר
2 S. 3, 29. ונפל בחרב וחסר־לחם
Prv. 9, 16. וחסר־לב ואמרה לו
Prv. 12, 9. ממתכבד וחסר־לחם

constr.: לְחֶסַר
Prv. 15, 21. אולת שמחה לחסר־לב

constr.: בְּחֶסַר
Prv. 10, 21. בחסר־לב ימותו

חֶסֶר

ז"ו, ומסלנס נליכות ועוני ופקיקות ועמל [מַלְנגעל], ויונן מקקור סזרע.

n. m., penuria, defectus. LXX. *ἔνδεια; ἐλείμων.*

Prv. 28, 22. ולא־ידע כי־חסר יבאנו

בְּחֶסֶר

Job. 30, 3. בחסר ובכפן גלמוד

חֹסֶר

ז"ו כמו חֶסֶר נסנלל נענקר, ונתרגוס חוּסַר מזלמו.

n. m., sicuti חֶסֶר, penuria, indigentia, egestas, targ. חוּסַר. LXX. *ἔκλειψις, ἔνδεια.*

וְחֹסֶר

Am. 4, 6. וחסר לחם

בְּחֹסֶר

Dt. 28, 57. כי־תאכלם בחסר־כל
וּבְחֹסֶר
Dt. 28, 48. ובעירם ובחסר כל

חֶסְרוֹן

ז"ו נסופי תוקרי' מקונר על חֶסֶר, לכן נסלנס לת יונר סזרוי. סמקל מזקל פְּשָׁרוֹן, יִתְרוֹן, וסניגול נענור סגרוני', מתנסל לרגל סדקדוק.

n. m. (factum ex חֶסֶר, ad s. f. יִתְרוֹן, פְּשָׁרוֹן, addita terminatione adjectiva), defectus, penuria, indigentia. LXX. *ὑστέρημα.*

וְחִסָּרוֹן

Eccl. 1, 15. וחסרון לא־יוכל להמנות

מַחְסוֹר

ז"ו ונכנוי מַחְסוֹרוֹ [נזיכוך, סקנן של סקודם], ומרנון מסכנות ועני [דירפטיגקייט], ויונן מסזרע.

n. m. (c. s. pl. מַחְסוֹרוֹ; siquidem *Shureq* fit ex correpto *Cholem*), inopia, penuria, indigentia. LXX. *ἔνδεια (ἐνδέεσθαι), ὑστέρημα; ἐλάσσων, ἐλαττοῦν, ἐλασσονεῖν.*

Jud. 18, 10. מחסור כל־דבר
Jud. 19, 19. אין מחסור כל־דבר
Ps. 34, 10. כי־אין מחסור ליראיו
Prv. 21, 17. איש מחסור אהב שמחה
Prv. 28, 27. נותן לרש אין מחסור

לְמַחְסוֹר

Prv. 11, 24. וחשך מישר אך־למחסור
Prv. 14, 23. ודבר שפתים אך למחסור
Prv. 21, 5. וכל־אץ אך־למחסור
Prv. 22, 16. נתן לעשיר אך למחסור

פעסלנן], נסזקלות רכוש, כמו נעכין פיקיס ונגיכים על סדקוס וסקכן, לומר היות קסר לקס וקזקוס, ונלצון יִשְׁעָלְ מלצון נוק ונקוב. סכנר יונף, וסכוסף יונף לצלים, וסמעיע לף סקסיר, סרנון יונף. עי' חֲסִירָה שנת דף ק"ף, ע"ב.

verb. intr. (pl. paus. חָסְרוּ, ex more intransitivorum; plerique sine causa Zere formae paradigmaticae subjiciunt; imp. חֲסַר; pl. חִסְרוּ), sicut גָּזַר, quod eidem radici innititur, secare, caedere, dirimere, hinc deficere, carere, egere, detrimentum capere, jacturam pati (arab. *khasara, khasira*). LXX. *ἐλασσοῦν, ἐλαττονεῖν, προσδέεσθαι, ὑστερεῖν.*

2 *perf.*: חָסַרְתָּ *masc.*
Dt. 2, 7. לא חסרת דבר
3 *pl.*: חָסְרוּ *p.*
Neh. 9, 21. כלכלתם במדבר לא חסרו
1 *pl.*: חָסַרְנוּ
Jer. 44, 18. חסרנו כל
inf. abs.: וָחָסוֹר
Gn. 8, 5. והמים היו הלוך וחסור
1 *imperf.*: אֶחְסַר *p.*
Ps. 23, 1. ר' רעי לא אחסר
3 *f. imperf.*: תֶּחְסַר
Dt. 8, 9. לא־תחסר כל בה
3 *imperf.*: יֶחְסַר *p.*
Dt. 15, 8. דר מחסרו אשר יחסר לו
Prv. 31, 11. ושלל לא יחסר
ושמן על־ראשך אל־יחסר
Eccl. 9, 8. יחסר
Cant. 7, 3. אל־יחסר המזג
Jes. 51, 14. ולא יחסר לחמו
3 *fem.*: תֶּחְסַר *p.*
1 Rg. 17, 14. וצפחת השמן לא תחסר
Prv. 13, 25. ובטן רשעים תחסר
3 *pl.*: יֶחְסְרוּ
Ps. 34, 11. לא־יחסרו כל־טוב
Ez. 4, 17. למען יחסרו לחם ומים
3 *pl.*: וַיֶּחְסְרוּ
Gn. 8, 3. ויחסרו המים
3 *pl.*: יֶחְסְרוּן
Gn. 18, 28. אולי יחסרון חמשים
Pi-el.: חִסֵּר
part.: וּמְחַסֵּר
Eccl. 4, 8. ומחסר את־נפשי מטובה
2 *impf. c. suff.*: וַתְּחַסְּרֵהוּ
Ps. 8, 6. ותחסרהו מעט מאלהים
Hif-il: הֶחְסִיר 3 *perf.*
Ex. 16, 18. והממעיט לא החסיר
3 *imperf.*: יַחְסִיר
Jes. 32, 6. ומשקה צמא יחסיר

חָסֵר

תוקרי' ע"מ זָקֵן, ומסמך חָסֵר כמוגן, ומרנון נכוד ונגרע דנר, לו מזלנ נכלל, כמו קסר לקס, קסר לנ וכדומס, ותנין נוס נזפס יסודית קסר קזר, יקום, קנורס, עעס, עגס, לאוכים וכדומס, ולנקנס זס חֲסֵרָה נסמך חֲסֵרַת, וכן נתגנוס. ולע קוכף זרסקר-לנ [נאזלי', כ"ף] מוגן לקר, ולין מן מלרך לומר זיהים הסמך מן חֶסֵר, לע"ם זנמלמ נסמך כוסס, כמו אֶבֶל, חֲבַל מן אָבַל, חָבַל ודוק.

adj. ad s. f. זָקֵן (c. חֲסַר, non a חָסֵר ad s. f. אֶבֶל, חָבֶל), expers, destitutus, egens. LXX. *ἐλάττων, ἐνδεής; חָסַר־לֵב, ἀνὴρ ἀκάρδιος, ἄφρων, ἐνδεὴς φρενῶν, ἔνδεια φρενῶν.*

p.p.constr.: וְחִפְרֵי
Esth. 6, 12. אבל וחפרי ראש

Nif-al: נֶחְפָּה
part. fem.: נֶחְפָּה
Ps. 68, 14. כנפי יונה נחפה בכסף

Pi-el: חִפָּה 3 *perf.*
2 Chr. 3, 5. חפה עצי ברושים
2 Chr. 3, 9. והעליות חפה זהב
3 *imperf.:* וַיְחַפְּ
2 Chr. 3, 7. ויחפ את־הבית
3 *impf.c.s.:* וַיְחַפֵּהוּ
2 Chr. 3, 5. ויחפהו זהב טוב
2 Chr. 3, 8. ויחפהו זהב טוב
Pu-al: חֻפָּה 3 *perf.*
Jes. 4, 5. על־כל־כבוד חפה

חָפַז

פעל נזד וסעתיד יַחְפֹּז, וסמלפ נקוטעם קמץ סנכה. לדעת מעדקדקים לשון כדוד אכה וקכה, רעוד ומיכוך [וועכקען, קיילען], ושוס מסלפה על ספקד.

verb. intr. (imp. חְפֹז), vi nutandi, properandi, horrendi, ut grammatici ajunt. LXX. *σαλεύειν, θαμβεῖν, θραύειν, σπείδειν; αἰσθάνεσθαι, σκεπάζειν; inf.* חָפֹז, *ἔκστασις*; חָפָז, *δειλιάν.*

inf.c. suff.: בְּחָפְזִי
Ps. 31, 23. ואני אמרתי בחפזי
Ps. 116, 11. אני אמרתי בחפזי
inf.c.suff.: בְּחָפְזָה
2 Sam. 4, 4. ויהי בחפזה לנוס
inf.c.suff.: בְּהֻחָפְזָם Q'ri.
2 Reg. 7, 15. השליכו ארם בהחפזם
3 *imperf.:* יַחְפֹּז *masc.*
Job. 40, 23. הן יעשק נהר לא יחפז
3 *imperf.:* יַחְפֹּז = יחפץ
Job. 40, 17. יחפץ זנבו כמו ארז
2 *impf. pl.:* תַּחְפְּזוּ
Dt. 20, 3 אל תיראו ואל תחפזו
Nif-al: נֶחְפָּז
3 *perf.:* נֶחְפְּזוּ *p.*
Ps. 48, 6. נבהלו נחפזו
part.: נֶחְפָּז *sg*
1 Sam. 23, 26. ויהי דוד נחפז ללכת
3 *imperf.:* יֶחְפָּזוּן *p.*
Ps. 104, 7. מן־קול רעמך יחפזון
inf.c.suff.: בְּהֻחָפְזָם K'tib.
2 Reg. 7, 15. השליכו ארם בהחפזם

חְפָזוֹן

ז״, וסלטן מסיכות ונלקסות כקצה וכקוסת [קיילע, צעצלע], ומעצקל יוע. ודע קופל כעיס צמצם קפו כקצה דומה לצרם קען כסמסוק יפען וכבו, לומר סבעתו, וכן כקפת פרש סלכל״ג יביע וכבו כקפוס ומסיכות, והכם סלדי תעוכת זין, נעטור צמס מעוכל קפל. וכקפת מאכון צל תנועה לו סלטן נעפיפס וכקנוג [ערייפעלען] תמכות לצרם, כקצה תביר ע״י קקוב סלצון, כי כתעלות חַ־פַז נדומה לל פַז, צעביכו עפיפת סלטן וסכעם וקנוג, כיכוע למלדקיס. ונלצון יפעקל מצלמו לפני, ופו, כפו, ונגמרל חַ־פַז, ודע מצרם לפ״ז קַ־פַז, וכדומה, וק״כ פס' פס מקלב חוצב ועצעי״.

n. m. (ad s. f. חִפָּזוֹן, טִהָרוֹן), trepidatio, festinatio, a v. חָפַז, cui cognatum est v. חָפַץ (Job. 40, 11. ubi glossa: כְּמוֹ יַחְפֹּז פְּנֵגֶן עֵינֵנוּ תְּמוּנָה), et פַּז (בְּמַהֲדוּרָה), cujus formae arabicae sunt *faza, a-faza, va-faza, na-faza.* Gem. eadem de radice, praefixo duriori חַ־פַז, cui gemellum est hebr. קַ־פַץ (cui subest ejusdem radicis forma eadem, quae verbo חָפַץ). LXX. *σπουδή, ταραχή.*

בְּחִפָּזוֹן

Ex. 12, 11. ואכלתם אתו בחפזון
Dt. 16, 3. כי בחפזון יצאת
Jes. 52, 12. כי לא בחפזון תצאו

חָפַן

פעל לל־עוכר, וכפי סכלקס לי זכצ מדומס למדקדקים, לסכת סגור סכל, כי ידוע כקקול סלצון, שכניס מסמדקדקים, ובפרע מדקדקי ספרד, דמו ומסיקו פעלים לכגוזים, לצר נכקוס סכגוזות ונקפוצ לקרי קוקוסיסס, כסכלי צוק נקצו, ווס מסכת סצסלקס וכס יצוע, שסוק גויר סצס. ולל לכל נסקוסי ־ָן זגו סמדקדקים נכוקס, כי גס נסוסי ־ָם, כקצר תקקס לקלַ עֵרֹם, בֶּרֹם, צֶלֶם, עֵלֶם, חֵלֶם וכדומס.

verb. a grammaticis inventum, propter errorem opinionemque falsam, in quam nostrates grammaticos Hispani, Arabum grammaticae faventes, induxerunt, qui, cum trisyllabam unamquamque radicem esse statuerent, etiam nomini insequenti radicem trisyllabam subesse rati, ex eo ipso nomine ejusmodi radicem figuraverunt (Cf. de his falsis Grammaticorum Iberiacorum placitis *Delitzschii* historiam poësis Jud. §. 30.). Ejusdem erroris exempla praebent vv. אָזַן, אָזֵן, בָּשַׁשׁ, בָּשֵׁן, חָצַן, חָצֵן, quae omnia grammatici ex nmm. אֹזֶן, אֹזֵן, בֹּשֶׁת, חֹצֶן genuerunt. Neque solum terminatio ־ָן grammaticos ad nova verba effingenda seduxit, sed etiam terminatio ־ָם, in qua eodem modo liquidam ad radicem verbi pertinere putabant. V. arab. *chafana* (h. e. junctis volis comprehendere) ex nomine factum esse, ex ejus significatione consequitur.

חָפָן

ז״, וסווגי חֻפָּנִים, וכ״ק לן סווג, ומסלטס כף לו מקנקף [מַאֲכְלְתְּמַ־לוֹנֵג, פּוּיקט], ונקמני חוקן, ונעכני חפנה מצלמו, ונפצס נכניס חֻפָּנִית נדומס לו. סתעלות חֹם מן חָם, נדומס לל חַם, ומסס לפ״ו כיקול מסוכל ומכוון עס חַם, ומונכו מעכן כפיפס, ומסוסיי ־ָן כוס סלל תעכל ג״כ לקל אֹזֶן, אָזֵן, בֹּשֶׁן, חֹסֶן, ומכנתיו פס תקק קען להקל מקפוצ. ודע זען מסס נעכני קען לקיוס נקפכיס, ונצפס נכניק חֻפָּנִיָּה מס מקורי״, ונכן מכנל חֻפָּן נגעכל, ומצ״פ נעכני חֻפָּנִי.

n. m. dualet. (חֻפָּנַיִם), vola, pugnus, aram. חוּפְנָא, arab. *chafna*, rab. חֻפָּנִית V. חָפַן (unde factum est primum חֹם, deinde חָפַן) verbo חָם cognatum est, unde חֹם, manus cava. Rab. indidem n. inf. חֻפִּינָה, gem. v. piël. חִפֵּן, hebr. n. pr. חֻפָּנִי. LXX. *δράξ, χείρ, κόλπος.*

dual.: חֻפְנַיִם
Eccl. 4, 6. ממלא חפנים עמל
du. constr.: חָפְנֵי
Ez. 10, 7. אל־חפני לבש הבדים
du. c. suff.: חָפְנָיו
Lev. 16, 12 ומלא חפניו קטרת סמים
du. c. suff.: בְּחָפְנָיו
Prv. 30, 4. מי אסף־רוח בחפניו
du. c. suff.: חָפְנֶיךָ
Ez. 10, 2. ומלא חפניך גחלי־אש
du. c. suff.: חָפְנֵיכֶם
Ex. 9, 8. קחו לכם מלא חפניכם

חֻפָּת

לו חֻם, פעל כודד ומכיכוכי חֻפַּת, ומכלון ל׳ כמו קפת לעיל, לצון כסוי ומכנף [סילענען, דעקקען], ושוס סנגיפס ומכיכס נכלל [צישלענען], עי׳ סצוי נצרצי ענני קפת קפס וקפת וקנכ, וכן נצפת סודו נרכוך [s. *aw*], וכן נצפני שפתי ענב כמו נרפתי וכלומס. כ׳ לצון שקיקס ומדקס מקיס וצוף [צאנייענען, -ייניגען], ונגמרל לרוב מקפיפת רלק, וכן נמלל סצרצ נמכוון סוס נצפתי מעכב לסכנס, ושוס נגמרל חֻפָּפִית, סס לרוע וצקין, ע״צ סקכוך ומקפיפס, וכן חֻפִּיפוּ, וכן סס חֻפָּ נרכוי חֻפָּן כלי סקכוך וקלצון, ומסס חֻפּוּי סמופצת, וכלומס נרכוס.

חֻפּוּי
vel potius חֻם. *verb. trans.* (part. חֻפָּם), 1) sicut חָפָא tegere, velare, hinc tueri, protegere (v. s. vv. חָבָב, חָפָה, חָפָא), sanscritice *aw*; 2) detergere, deluere, abluere, lavare, purgare, velut caput (gemarice חַבָּם רֵישָׁא). Gemarice חֻפְּרִית, lepra, elephantiasis, a radendo et defricando, simil. חֻפִּיפוּ; חֹם (pl. חֻפִּין), de instrumento ad radendum, veluti pectine; חִפּוּי, n. abstr. LXX. *σκιάζειν.*

part.: חֹפֶת *sg.*
Dt. 33, 12. חפת עליו כל־היום

חֻפָּה

ז״כ וסלטן מכסס גני כעין לסכל, לצר תקקיו יכנסו קקען וסכלס לקדוקין, ונעצס כלקל צעביר, כצוק יל׳ מוצוק [ערוי־נצלדצקין], ולקיכנו לפ״ו סמעס, כלצר קצנו סמדקדקים סכסיליס, קלצר קצנו סמדקדקים סכסיליס, קלצר קצנו סמדקדקים סכסיליס, וס נספני קכווי פכיכיס דף קי״ל.

n. f., umbraculum, quo sponsus et sponsa, cum ritu solemni matrimonium contrahitur, teguntur, vel etiam thalamus seu torus. Elia Levita: *baldachino*, Himmel. LXX. *σκεπασθῆναι, παστός.*

Jes. 4, 5. *על־כל־כבוד חפה
cum suff.: מֻחְפָּתוֹ
Ps. 19. 6. כחתן יצא מחפתו
cum suff.: מֻחְפָּתָהּ
Joel 2, 16. וכלה מחפתה

חָפַת

לו חֹוֹם ז״, ומכלון נדות וקקוק־סיס שפס וסנוס [קופצער, נעצצלדע], ונקנל כן לדעת מסדקדקים מעכין קפיפס נמכוון כ׳, ע״צ שסיס קופף ויוכן נו, ומסוו מלת סַפַּר נקרי, שעכיכו קוף, ולמפעל מכוונס של סכוך, קולס לל מקצוור לי. וכ״ל שסוס גויר קפף נמכוון סל׳, ועכיכו מקקק ומקנכ ומקיף כול וכרכוב, וגס מלס לקריס מלצון סצר ענול וקקוק כילוע נמסצלס לקקיק, כקצר שכקנ גס זס מכוון נקרי, וכן סַפְרוֹת נקליס לצון

נגולות מלצון מכריס וענוליס [רעכ־ליעל], כי גס מכוון של מספר מעכין סגנלס, כילוע ע״צ, וכרור לך לקצר תקקון נסצכל וכדעת.

vel חוֹם *n. m.*, ripa, litus, a tegendo, quia fluctibus marinis tegitur seu alluitur (syn. סָפַר aram.; ut quidam volunt, a radendo). Potius a tegendo seu *cingendo*, quatenus mare *ambit*. LXX. *αἰγιαλός, παράλιος, ὅρμος, κατοικεῖν;* חוֹם, *παράλιος, παραθαλάσσιος.*

Jos. 9, 1. ובכל חוף הים חגדול
Jer. 47, 7. ואל חוף הים
Ez. 25, 16. שאירית חוף הים
וּבְחוֹף
Dt. 1, 7. ובנגב ובחוף הים
לְחוֹף
Gn. 49, 13. לחוף ימים ישכן
Gn. 49, 13. והוא לחוף אניות
Jud. 5, 17. אשר ישב לחוף ימים

חָפָא

תוקריי ע״מ קַל, ומכלון קפוף ומקוכך ושלועס [פּאַלירט, צנעריגען], ושוס מסלל על נקיוע מוסכיס, לומר נקי מכל סיג וקלקס.

adj. ad s. f. קַל, politus, tersus, purus, moraliter. LXX. *ἄμεμπτος.*

Job. 33, 9. חף אנכי ולא ערון לי

חָפַץ

פעל כודד נקיוס סלכי נתמוכס חֻפְּצָה לוכס כצלר נפתח תס׳ וסעתיד יֶחְפַּץ, ולקר צמלל יַחְפֹּץ רק מסתכות מן יַחְפֹּז, ולקיכו ז״ך לכלן. מכלון כסיפס ויליכס נקיסס וקמידס ותקוקס [נע־נעסרען, פּעלצּאַנגען], ושוס מסלל על סתיע לכ לעצות דבר, לו מכדיע לכ נכלל. תמכות מסצס חָפַץ [סק׳ מקלב חוצב] וכן נסצפת כוזו כסצס כתכון [s. *waç*] וכדומס.

vrb. intr. (3 p. f. חָפְּצָה, retento Zere; impf. יַחְפַּץ; forma יַחְפֹּץ, quae ex יַחְפֹּז q. v. induruit, huc plane non pertinet), cupere, avere, propensa in aliquem vel in aliquam rem animi voluntate esse. Radix est חָפַץ, sanscr. *waç*. LXX. *βούλεσθαι, βουλόμενον βούλεσθαι, ἐπιθυμεῖν, θέλειν, ἐθέλειν (θέλημα), εὐδοκεῖν, αἱρετίζειν, ἀγαπᾶν, ἐρᾶν, εὔχεσθαι, ἔγκειμα, ἱστάναι, χρείαν ἔχειν*; חֵפֶץ, חָפֵץ, *θέλησις.*

3 *perf.:* חָפֵץ
Gn. 34, 19. כי חפץ בבת־יעקב
Num. 14, 8. אם־חפץ בנו ר׳
Jud. 13, 23. לו חפץ ר׳ להמיתנו
1 Sam. 2, 25. כי־חפץ ר׳ להמיתם
1 S. 18, 22. הנה חפץ בך המלך
1 Sam. 19, 1. בן־שאול חפץ בדוד
2 S. 20, 11. מי אשר חפץ ביואב
2 Sam. 22, 20. יחלצני כי־חפץ בי
2 Sam. 24, 3. למה חפץ בדבר הזה
1 Reg. 9, 1. שלמה אשר חפץ
1 Rg. 10, 9. אשר חפץ בך לתתך
2 Chr. 9, 8. אשר ׀ חפץ בך לתתך
Esth. 2, 14. כי אם־חפץ בה המלך
Esth. 6, 6. 9. 11. אשר המלך חפץ ביקרו
Ps. 18, 20. יחלצני כי חפץ בי
Ps. 22, 9. יצילהו כי חפץ בו
Ps. 109, 17. ולא־חפץ בברכה
Ps. 112, 1. במצותיו חפץ מאד
Ps. 115, 3. כל אשר־חפץ עשה
Ps. 135, 6. כל אשר־חפץ ר׳ עשה

יי׳ חפץ למען צדקו Jes. 42, 21.
ויי׳ חפץ דכאו Jes. 53, 10.
כי־חפץ יי׳ בך Jes. 62, 4.
כי־חפץ חסד הוא Mich. 7, 18.
ובהם הוא חפץ Mal. 2, 17.

3 *perf.:* חָפֵץ

החפץ ימלא את־ידו 1Rg. 13, 33.
מי־האיש החפץ חיים Ps. 34, 13.
החפץ שלום עבדו Ps. 35, 27.

3 *perf.fem.:* חָפְצָה *p.*

ובשקוציהם נפשם חפצה Jes.66,3.

2 *perf.:* חָפַצְתָּ

והיה אם־לא חפצת בה Dt. 21, 14.
זבח ומנחה לא חפצת Ps. 40, 7.
בזאת ידעתי כי־חפצת בי Ps.41,12.
הן־אמת חפצת בטחות Ps. 51, 8.
כאשר חפצת עשית Jon. 1, 14.

1 *perf.:* חָפַצְתִּי *p.*

לא חפצתי לקחתה Dt. 25, 8.
לא חפצתי בך 2 Sam. 15, 26.
דבר כי־חפצתי צדקך Job. 33, 32.
רצונך אלהי חפצתי Ps. 40, 9.
ועמך לא־חפצתי בארץ Ps.73,25.
כי־בו חפצתי Ps. 119, 35.
ועתודים לא חפצתי Jes. 1, 11.
עשה את־אשר חפצתי Jes. 55, 11.
ובחרו באשר חפצתי Jes. 56, 4.
ובאשר לא־חפצתי בחרתם Jes. 65, 12.
ובאשר לא־חפצתי בחרו Jes. 66, 4.
כי־באלה חפצתי נאם־יי׳ Jer.9, 23.
כי חסד חפצתי Hos. 6, 6.

2 *perf.:* חֲפַצְתֶּם

במקום אשר חפצתם Jer. 42, 22.

1 *perf.:* חָפְצָנוּ *p.*

ודעת דרכיך לא חפצנו Job.21,14.

inf. c. h int.: הָחְפֵּץ

החפץ אחפץ מות רשע Ez.18,23.

1 *imperf.:* אֶחְפֹּץ *p.*

וחוכח אל־אל אחפץ Job. 13, 3.

1 *imperf.:* אֶחְפָּץ

החפץ אחפץ מות רשע Ez.18,23.
כי לא אחפץ במות המת Ez.18,32.
אם־אחפץ במות הרשע Ez.33,11.

2 *imperf.:* תַּחְפֹּץ

כי־לא־תחפץ זבח ואתנה Ps.51,18.
אז תחפץ זבחי־צדק Ps. 51, 21.

2*impf.fem.:* שֶׁתַּחְפֹּץ

עד־שתחפץ Cant. 2, 7. 3, 5. 8, 4.

3 *impf. masc:* יַחְפֹּץ

ואם־לא יחפץ האיש Dt. 25, 7.
ואם־לא יחפץ לגאלך Ruth 3, 13.
למי יחפץ המלך Esth. 6, 6.
אם־יחפץ לריב עמו Job. 9, 3.
*יחפץ זנבו כמו־ארז Job. 40, 17.
לא־יחפץ כסיל בתבונה Prv.18,2.
על־כל־אשר יחפץ ישנו Prv.21,1.
כל־אשר יחפץ יעשה Eccl. 8, 3.

3 *imperf.:* יֶחְפָּץ *p.*

ודרכו יחפץ Ps. 37, 23.
לא בגבורת הסוס יחפץ Ps.147,10.

3 *pl.:* יַחְפְּצוּ־

וזהב לא יחפצר־בו Jes. 13, 17.
לחרפה ולא יחפצר־בו Jer. 6, 10.

3 *pl.:* יֶחְפְּצוּ *p.*

קרבות יחפצו Ps. 68, 31.

3 *pl.:* יֶחְפְּצוּן *p.*

ודעת דרכי יחפצון Jes. 58, 2.
קרבת אלהים יחפצון Jes. 58, 2.

חֵפֶץ

ת״ו, ובכתיי חֲפָצִי ומכתיי חֲפָצִים, ומלעיל נקד [נעפֿעלען]. וכתיי חֵפֶץ על ׳ים [נעפֿעלען]. וכתיי קמץ מלעיל בכל מקום שנכתב [עכ״ע] ׳ים, ולפעמים כמו קמץ, וכתיי־קמץ כמו תכתיי־יקר לו קמץ, ומכתיי פ״ש מלעיל ומקדים ומנקוט. ומוסיף מסגלא על מעלת־כוח ותקנה, וכתיי קדש מתקוטים ונגמרת עכיו עכין ופתח דגש וכדומה, לומר עכס מקומות ומכתיי.

n. m. (c. s. חֶפְצִי; pl. חֲפָצִים), voluntas, voluptas, arbitrium, *εὐδοκία;* jucunditas (חֶפֶץ חֶבְרֵי), praestantia, caritas (אַבְנֵי חֵפֶץ); res, cui operam damus, negotium, munus, *πρᾶγμα,* (syn. עִנְיָן, syr. *z'bu*), significatione amplissima. LXX. *θέλημα, χρεία, πρᾶγμα; θελητός, τίμιος, ἐκλεκτός, εὔχρηστος* (חֵפֶץ אֵין), *ἄχρηστος); βούλεσθαι, βουλεύεσθαι, θέλειν, μέλει.*

אין־חפץ למלך במהר 1 S. 18, 25.
כי־כל־ישעי וכל־חפץ 2 S. 23, 5.
ועת לכל־חפץ Eccl. 3, 1.
כי־עת לכל־חפץ Eccl. 3, 17.
כי אין חפץ בכסילים Eccl. 5, 3.
לכל־חפץ יש עת ומשפט Eccl.8,6.
אין־לי בהם חפץ Eccl. 12, 1.
למצא דברי־חפץ Eccl. 12, 10.
וכל־גבולך לאבני־חפץ Jes. 54, 12.
ביום צמכם תמצאו־חפץ Jes.58,3.
אם־כלי אין חפץ בו Jer. 22, 28.
ככלי אין־חפץ בו Jer. 48, 38.
ככלי אין־חפץ בו Hos. 8, 8.
אין־לי חפץ בכם Mal. 1, 10.
ארץ חפץ אמר יי׳ Mal. 3, 12.

וְחֵפֶץ

וחפץ יי׳ בידו יצלח Jes. 53, 10.

c. h interr.: הַחֵפֶץ

החפץ ליי׳ בעלות 1 Sam. 15, 22.
החפץ לשדי כי תצדק Job. 22, 3.

הַחֵפֶץ

אל־תחמה על־החפץ Eccl. 5, 6.

בְּחֵפֶץ

ותעש בחפץ כפיה Prv. 31, 13.

מֵחֵפֶץ

אם־אמנע מחפץ דלים Job. 31, 16.

cum suff.: חֶפְצִי

ואתה תעשה את־חפצי 1 Rg. 5, 23.
ואדיריי כל־חפצי־בם Ps. 16, 3.
וכל־חפצי ישלם Jes. 44, 28.
וכל־חפצי אעשה Jes. 46, 10.
כי לך יקרא חפציך־בה Jes. 62, 4. n.p.

cum suff.: חֶפְצְךָ

אני אעשה את־כל־חפצך 1 Rg. 5, 22.
ממצוא חפצך Jes. 58, 13.

cum suff.: חֶפְצוֹ

וכפץ קפֿלס לפֿ׳ כמו כפֿץ כלינס ומקכלנס.

adj. m. (f. חֲפֵצָה), libens, promptus, paratus, propensus. LXX. *βούλεσθαι, θέλειν, θέλημα.*

אם־חפץ אתה 1 Reg. 21, 6.
כי לא אל־חפץ רשע אתה Ps. 5, 5.

adj. fem.: חֲפֵצָה

בלב שלם ובנפש חפצה 1Chr.28, 9.

pl. masc.: חֲפֵצִים

אשר אתם חפצים Mal. 3, 1.

pl. masc.: הַחֲפֵצִים

החפצים ליראה את־שמך Neh.1,11.

pl. constr.: חֲפֵצֵי *masc.*

וישמחו חפצי צדקי Ps. 35, 27.
חפצי רעתי Ps. 40, 15. 70, 3.

חָפֵץ

ת״ו, ובכתיי חֲפָצִי ומכתיי חֲפָצִים, ומלעיל נקד [נעפֿעלען]. וכתיי חֵפֶץ על ׳ים [נעפֿעלען]. וכתיי־קמץ כמו תכתיי־יקר לו קמץ, ומכתיי פ״ש מלעיל ומקדים ומנקוט. ומוסיף מסגלא על מעלת־כוח ותקנה, וכתכתי קדש מתקוטים ונגמרת עכיו עכין ופתח דגש וכדומה, לומר עכס מקומות ומכתיי.

n. m. (c. s. חֶפְצִי; pl. חֲפָצִים), voluntas, voluptas, arbitrium, *εὐδοκία;* jucunditas (חֶפֶץ חֶבְרֵי), praestantia, caritas (אַבְנֵי חֵפֶץ); res, cui operam damus, negotium, munus, *πρᾶγμα,* (syn. עִנְיָן, syr. *z'bu*), significatione amplissima. LXX. *θέλημα, χρεία, πρᾶγμα; θελητός, τίμιος, ἐκλεκτός, εὔχρηστος* (חֵפֶץ אֵין), *ἄχρηστος); βούλεσθαι, βουλεύεσθαι, θέλειν, μέλει.*

אין־חפץ למלך במהר 1 S. 18, 25.
כי־כל־ישעי וכל־חפץ 2 S. 23, 5.
ועת לכל־חפץ Eccl. 3, 1.
כי־עת לכל־חפץ Eccl. 3, 17.
כי אין חפץ בכסילים Eccl. 5, 3.
לכל־חפץ יש עת ומשפט Eccl.8,6.
אין־לי בהם חפץ Eccl. 12, 1.
למצא דברי־חפץ Eccl. 12, 10.
וכל־גבולך לאבני־חפץ Jes. 54, 12.
ביום צמכם תמצאו־חפץ Jes.58,3.
אם־כלי אין חפץ בו Jer. 22, 28.
ככלי אין־חפץ בו Jer. 48, 38.
ככלי אין־חפץ בו Hos. 8, 8.
אין־לי חפץ בכם Mal. 1, 10.
ארץ חפץ אמר יי׳ Mal. 3, 12.

וְחֵפֶץ

וחפץ יי׳ בידו יצלח Jes. 53, 10.

c. h interr.: הַחֵפֶץ

החפץ ליי׳ בעלות 1 Sam. 15, 22.
החפץ לשדי כי תצדק Job. 22, 3.

הַחֵפֶץ

אל־תחמה על־החפץ Eccl. 5, 6.

בְּחֵפֶץ

ותעש בחפץ כפיה Prv. 31, 13.

מֵחֵפֶץ

אם־אמנע מחפץ דלים Job. 31, 16.

cum suff.: חֶפְצִי

ואתה תעשה את־חפצי 1 Rg. 5, 23.
ואדיריי כל־חפצי־בם Ps. 16, 3.
וכל־חפצי ישלם Jes. 44, 28.
וכל־חפצי אעשה Jes. 46, 10.
כי לך יקרא חפציך־בה Jes. 62, 4. n.p.

cum suff.: חֶפְצְךָ

אני אעשה את־כל־חפצך 1 Rg. 5, 22.
ממצוא חפצך Jes. 58, 13.

cum suff.: חֶפְצוֹ

ועצי ברושים כל־חפצו 1 Rg. 5, 24.
ובזהב לכל־חפצו 1 Reg. 9, 11.
כי מה־חפצו בביתו Job. 21, 21.
בתורת יי׳ חפצו Ps. 1, 2.
יעשה חפצו בבבל Jes. 48, 14.

cum suff.: חֶפְצֵהוּ

את־כל חפצה אשר שאלה 1Rg.10,13
כל־חפצה אשר שאלה 2 Chr. 9, 12.

cum suff.: חֶפְצָם

וינחם אל־מחוז חפצם Ps.107,30.

pl.: חֲפָצִים

וכל־חפצים לא ישורו־בה Prv. 8, 11.

pl. c. suff.: חֲפָצֶיךָ

וכל־חפציך לא ישורו־בה Prv. 3, 15.
עשות חפצך Jes. 58, 13.

pl. c. suff.: חֲפָצֵיהֶם

דרושים לכל־חפציהם Ps. 111, 2.

חָפַר

פעל כודד, והעתיד יַחְפֹּר, והפעור כמכון קנכ לעיל [קף סמ״ק פנים נ׳], לשון שריעה וגדידה כריה וקפיכה [פֿייכטייטען], וגשמעני, והשמעל על הקריכה והדריכה, כשכר שהכורה יענר נדכר ויעכן את עלמו בו. ועקורת השרש חָפַר, וכן לעיל חֲבַר [קס׳ מקנכ מוגג ועשמי׳], וכשרש כשכון נשמתי מעכב, כשכר כנר הוכשתי לעיל [קף קנ״ק פנים ל׳] קמת נור, וגם קמת נכה. ולע קורת נעים שנגמרת עוד מעורת השרש נשמת, כלי מוסמת מקנכ מוגג ועשמי׳, כי פֵּרֵא לשון כריה, ומוסִפֵּרֵא לשון קפוכה וכור, כמו פיכת דכווכי, פיכת לסופלי, פיכת של גופכית וכדומה, והמעת מלת י״ם למ רגלים.

v. trans. (imp. חַפֹּר), sicuti חָבַר, q. v. supra, incidere, fodere, forare, trop. exquirere, indagare, eruere, quaerere. Radix simplex, nondum praepositione (ה) aucta, exstat in Gemara; פִּירָא enim (a v. פֵּר) de *fovea* dicitur, veluti פִּירָא דְּכַפְלֵי, fovea, in quam nuclei dactylorum conjiciuntur. De similibus ceterarum linguarum v. בָּרָה, בּוֹר. LXX. *ὀρύσσειν, ἀνορύσσειν, ἀνασκάπτειν, εὐοδεύειν; ζητεῖν, κατασκοπεύειν.* Cf. *φαρ-οῦν.*

3 *perf.:* חָפַר

משם חפר אכל Job. 39, 29.

2 *perf.:* וְחָפַרְתָּ

וחפרת לבטח תשכב Job. 11, 18.

2 *perf.:* וְחָפַרְתָּה

בשבתך חוץ וחפרתה בה Dt.23,14.

1 *perf.:* חָפַרְתִּי

כי חפרתי את־הבאר Gn. 21, 30.

3 *pl.:* חָפְרוּ

וכל הבארת אשר חפרו Gn.26,15.
אשר חפרו בימי אברהם Gn.26,18.
חנם חפרו לנפשי Ps. 35, 7.

3 *pl.:* חָפְרוּ *p.*

הבאר אשר חפרו Gn. 26, 32.

3 *pl. c. s.:* חֲפָרוּהָ

באר חפרוה שרים Num. 21. 18.

part.: חֹפֵר

חפר גומץ בו יפל Eccl. 10, 8.

inf. constr.: לַחְפֹּר

לחפר את־הארץ Jos. 2, 2.
כי לחפר את־כל־הארץ באר Jos.2,3.
*לחפר פרות Jes. 2, 20.

1 *imperf.:* וְאֶחְפֹּר

ואחפר ואקח את־האזור Jer.13,7.

3 *imperf.:* וַיַּחְפֹּר

ויחפר את־בארת המים Gn.26,18.
ויחפר באר אחרת Gn. 26, 22.

3*impf.c.suff.:* וַיַּחְפְּרֵהוּ

בור כרה ויחפרהו Ps. 7, 17.

3 *pl.:* יַחְפְּרוּ

יחפרו בעמק Job. 39, 21.

3 *pl.:* וַיַּחְפְּרוּ

ויחפרו עבדי־יצחק בנחל Gn.26,19
ויחפרו באר אחרת Gn. 26, 21.

חָפֵר

פעל כודד, והעתיד יַחְפֹּר, נכתבי יַחְפְּרִי, והפתרון מלעיל כפנים [עכ״ע מַעְמִיק], ע״י כושם והכלמה, וכן בעכרי קפר, ולא נתמלותו מסיפך אל כוש, שמוש עכין הלבנת פנים ויוריק וכסיפה [עכרלַאסקען], ונסיפה לומת מנוש. מהשלל על הנושה משבר ומכלמה, ונכנין המוסף מלמון לו מרומת לדם נפנים ומהכלמה, לכן לפום ריהטא כמודד, וכן נמת מלנין מרומת מלמן לומר מכלמה, לו יומץ, לומר מכלמה ומוניש כל מקום. תמלות מהשרש חָפַר [קס׳ מקנכ מוגג], ומכשרש ומכמון נשפתי מערב [gr. πυρ, πυρρ.], וכן התמלות נהפעל פָּחַר, לשון מתו כְּפֹר עין פרש נכנע לקוש.

v. intr. (impf. יֶחְפַּר; pl. יַחְפְּרוּ), *erubescere*, veluti pudore, sicut בּשׁ, vi *expallescendi*, itidem pudore, arab. *khafira*, hinc pudore affici, spe excidere; *Hi.* vel *intr.* tanquam ruborem ostendere h. e. pudorem prae se ferre, vel *trans.* pudorem incutere, spem fallere, facere, ut quem pudeat. Radix est חָפַר, gr. *πυρ, πυρρ,* cui par atque aequale est *per* in v. פָּרַר, unde פְּרֹר de flore rubro. LXX. *ἐπαισχύνεσθαι, καταισχύνεσθαι, ἐντρέπειν, καταγελᾶν; μέριμνα καὶ φροντίς;* חֲפִיר, *ὀνειδίζειν, αἰσχύνεσθαι, ἐπονειδιστὸν εἶναι; οὐκ ἔχειν παῤῥησίαν.*

3 *perf. fem.:* חָפְרָה

חפרה יולדתכם Jer. 50, 12.

3 *fem.:* וְחָפְרָה

וחפרה הלבנה Jes. 24, 23.

3 *fem.:* וַתַּחְפֹּרְנָה *p.*

בעד יומם בושה וחפרה Jer.15, 9.

3 *pl.:* חָפְרוּ *p.*

כי־בשו כי־חפרו Ps. 71, 24.

3 *pl.:* וְחָפְרוּ

וחפרו חקסמים Mich. 3, 7.

2 *pl. impf.:* וַתַּחְפְּרוּ

ותחפרו מהגנות Jes. 1, 29.

3 *pl.:* יֶחְפְּרוּ *p.*

ופניהם אל־יחפרו Ps. 34, 6.

3 *pl.:* וַיַּחְפְּרוּ

יסגו אחור ויחפרו Ps. 35, 4.
ויחפרו יחדו שמחי רעתי Ps.35,26.
ויחפרו יחד מבקשי נפשי Ps.40,15.
ויחפרו מבקשי נפשי Ps. 70, 3.
ויחפרו ויאבדו Ps. 83, 18.

3 *pl.:* וַיַּחְפְּרוּ *p.*

באו עדיה ויחפרו Job. 6, 20.

Ex. 7, 24. ויחפרו כל־מצרים
3 *pl.*: וַיַּחְפְּרוּ
Dt. 1, 22. ויחפרו־לנו את־הארץ
3 *pl. c. suff.*: וַיַּחְפְּרֻהָ
Job. 3, 20. ויחפרהו ממטמונים

חֲפַרְפֶּרֶת

ז"נ לגיון מין שרץ קופד וכופה בחרן, וכתב רז"י ו"ל כלמי ע"ז נדמות קפרכות, מיכי שרגיש שקופרין בחרן שקורין שלפ"ש בלעז, ורד"ק כניח דעת מפרשים עוף שמנקר הפרות [בחצפס שמוש שתי אלות], ויאמר הרש"בא לפי דעתי שהחפרת חֲפַרְפֶּרֶת, והוא שם עוף יעוף בלילה כשעלף, ומניח עצמו ביום במקום סתר, ומפרושים החלה לא מקוורים בהלכת הכתוב. כי אם תמיס המלה לחת ע"י כפל הצרש, והסמן שרש הוא קפרפרת, לא יתכן לפרשו עוף, ואל"כ כ"ל לנסח חֲפַר־פֶּרֶה בחיקוי וכפתח רחת הקולם, והוכרי לפ"ז יהיה חֲפַר־פֶּר. ואל יעציך קלוק המלה, הלא יתלח כן פָּקַח־קוֹחַ, בַּר־קוֹ נב' אלות, לעפ שסח מלה ת', ואם תלחלם לך התשובה, תכיר שלדקו דבכי רז"י ו"ל, וקלובים לל פצה הכתוב ואל הצבל. וכיים שמלדקים מלחו במלה הנ' שהם חֲפָרָה לשון בור, שתלות רחני של הצרש, לומר קוסרי־בורות, ואל שתקוור.

n. f. bestiae fodicantis. Hieronymus, qui *talpas* vertit, *Est autem*, inquit, *animal absque oculis, quod semper terram fodit, et humum egerit, et radices subter comedens frugibus noxium est, quod Graeci ἀσπάλακα vocant.* Idem: *Pro talpis, quas nos interpretati sumus.* LXX. *vana* (τοῖς ματαίοις), *Aquila* ὀρυγάς, *Symmachus infructuosa, Theodotio ipsum verbum Ebraicum posuit Hafarferot. Isaaki* simulacra intelligit in talparum figuram formata; *Qimchi* nonnullos, in his *Abulw.*, aves intelligere ait, quae *fructus* arborum abrodant; *Ibn-Ezra* denique חֲפַרְפֶּרֶת noctuae ululaeve nomen esse putat. Targ. לְמִסְגַּד לְמַעֲבְתָא וּלְצַלְמְנְיָא Fortasse לַחֲפַר־פֶּרוֹת pro לַחֲפַר־פֶּרוֹת scriptum est (a sing. חֲפַר־פֶּר); reduplicata est altera radicis pars (veluti in aram. שְׁפַרְפָּרָה multisque aliis); neque tamen vocabuli duae partes in unum coaluerunt, id quod etiam in nmm. פָּקַח־קוֹחַ, בַּר־בָּר, quae minime pro binis vocabulis habenda sunt, factum non est. Ad significationem vocabuli quod attinet, nomen *talpae* esse videtur, quam antiquissimorum doctorum traditionem suo more secutus est etiam *Lutherus.*

pl.: עפ שם לַחֲפַר פְּרוֹת
Jes. 2, 20. *להשתחות לחפר פרות

חָפַשׂ

פעל כודד והעתיד יַחְפֹּשׂ והכתיו וַיַּחְפְּשׂוּ, וספתוך גלוי וידוע כמו חָפַשׂ בקרמי, לשון קניפת וקפיפת בקוב ובתיקת [דולכנריבעלן, -זולכן, -פַּלְחַרְשָׁן], וכן תכוון הפסוק בתלים ס"ד, ו' יחפשו עולת, לומר יקקו לקרי עולה, תמכו קפצ מקפצ, ויתמו נשכיו קפניפה, והמומה מתוקר ומוומס, לומר כלילי והיעב. ותמנות הקניפת הלא היא קפיפת וכיקת הלב והשיעה בלבר, ובוא הקיפת והדריכת בסבכל תן בקיפה ותפילה. הכבד חוזק הפעולה כלרכיו. הנצ"פ והסתפעל קיימו עוד סוד הנצפ לשתתו, בשבר שתכוון הנצ"פ היות קפוד ובפון [פַּעַרְנַצְפָּנָן, פַּעַרְנַצְפָּעָקָן] נסצפל על הסתפיה בכללה, ותכוון הסתפעל לשון הסתקר והסתעמן [זיך נעריגן], ותוה בהצפלה הצתקה פניה לו את עצמו ע"י שלבוזים [זיך פַּעַר־קלייִדָן, -פַּעַרְנַצְעַלְבָּן], ענין הסתקרות. נתלוש הפעל חָפַשׂ וכן הנצפ בפת הלו, לשון דקור ובקוק וגלוג [*s. wish, bis*] וכדומה.

v. trans. (impf. יַחְפֹּשׂ, pl. יַחְפְּשׂוּ), sicuti חָפַס aram., perfodere, perscrutari, pervestigare, perquirere, veluti עוֹלַת (h. e. machinari maleficia), חָפַשׂ מְחָפֵשׂ de facinore bene excogitato. *Pi.* vi intenta. *Pu.* defossum, abditum, difficile pervestigatu esse. *Hitpa.* se occulere, dissimulare se, mutato habitu. Radix est חָ־פַ־שׂ, sanscr. *wish, bis*, vi perfodiendi, perforandi. LXX. *σκάλλειν, ἐρευνᾶν, ἐξερευνᾶν, ἁλίσκειν, ἐπιλαμβάνειν; ἐξερεύνησις; ἐξερεύνησις; κατακαλύπτειν, συγκαλύπτειν; καταδέειν, κρατοῦν.*

part.: חֹפֵשׂ *sg.*
Prv. 20, 27. חפש כל־חדרי־בטן
2 *impf. c. suff.*: תַּחְפְּשֵׂנָּה
Prv. 2, 4. וכמטמנים תחפשנה
1 *pl.*: נַחְפְּשָׂה
Thr. 3, 40. נחפשה דרכינו
3 *pl.*: יַחְפְּשׂוּ־
Ps. 64, 7. יחפשו־עולת
Nif-al: נֶחְפַּשׂ
3 *perf. pl.*: נֶחְפְּשׂוּ
Obad. 1, 6. איך נחפשו עשו
Pi-el: חִפֵּשׂ
1 *perf.*: וְחִפַּשְׂתִּי
1 Sam. 23, 23 וחפשתי אתו
3 *pl.*: וְחִפְּשׂוּ
1 Reg. 20, 6. וחפשו את־ביתך
imprt. pl.: חַפְּשׂוּ
2 Reg. 10, 23. חפשו וראו
1 *imperf.*: אֲחַפֵּשׂ
Am. 9, 3. משם אחפש ולקחתים
Zeph. 1, 12. אחפש את־ירושלם
3 *imperf.*: וַיְחַפֵּשׂ
Gn. 31, 35. ויחפש ולא מצא
Gn. 44, 12. ויחפש בגדול החל
Ps. 77, 7. ויחפש רוחי
Pu-al: חֻפַּשׂ
part.: מְחֻפָּשׂ
Ps. 64, 7. תמנו חפש מחפש
3 *imperf.*: יְחֻפַּשׂ
Prv. 28, 12. יחפש אדם
Hitpa-el: הִתְחַפֵּשׂ 3 *perf.*
1Rg. 22, 30. התחפש ובא במלחמה
2Chr. 18, 29. התחפש ובוא במלחמה
2 Chr. 35, 22. כי להלחם־בו התחפש
3 *imperf.*: יִתְחַפֵּשׂ
Job. 30, 18. ברב־כח יתחפש לבושי
3 *imperf.*: וַיִּתְחַפֵּשׂ
1 Sam. 28, 8. ויתחפש שאול
1Rg. 20, 38. ויתחפש באפר על־עיניו
1 Rg. 22, 30. ויתחפש מלך ישראל
2 Chr. 18, 29. ויתחפש מלך ישראל

חֲפַשׂ

ז"נ לגיון חקוס והקיפה והדריכת [דולכוולוגן], נצפס יסודית חֲפוּשׂ

n. m., pervestigatio, perscrutatio, machinatio, jud. חֲפוּשׂ. Gem. חֲפַרְפֶּרֶת de utre, utpote instrumento excavato et perforato. LXX. ἐξερευνᾶν.

Ps. 64, 7. תמנו חפש

חָפַשׂ

פעל נודד, ולפ-עובר כ"פ נגוד, והסלפה לדעת רניס היות נפתח ולפ לפקור נפעל ונמיקה [קוגנעפַסעסלען, פליי"פ ויין], ואוס יגויכו הסמן היניעה ודפידם, או הסרכן והסכוכה [גע-זעלעקט, געלַפְגעזעלט ויין], ולפ תקוור לי, כי הכוונות נכלו כל' נניס סוכרות, וודוף שלוס לין, ותנוקת ערב [קנכל תקדקים תנניס] לך לתסקור. עי' תשמות. ודע קוכל נעיס שלפי קע דעתי תכלוס התכון נכפל רסכו נלין קנר, כי פ' תתוקו חָפַשׂ תתלכות נגוקת וניל רתס כנן-קוכין ולוגג והלוך נפצ, ונתלק עלמות הפעל חָפַשׂ ע"ג, כמו ופצו פרציו, ופפצתם כענלי תרכק, כי תפוקו כענלי דפצ, ומי לך תקרות וגע קופפ. ג' תשכב קלי והרכין, וגם נוה תשכב פצ, דוק ותפלק.

v. intr. inus., ut plerique ajunt, solútum, liberum, non cohibitum, coërcitum esse, deinde stratum, profusum esse, procumbere, decumbere, arab. *khafisha*. Sed earum duarum significationum notiones vinculis grammaticorum videntur esse colligatae. Prima significatio ex v. חָ־פַ־שׂ fluit, quatenus radix est חָפַשׂ, quae inest etiam in v. חָפַשׂ (Hab. 1, 8. Mal. 3, 20. Jer. 50, 11.), h. e. magnifice se jactare, superbire, liberum, nemini mancipatum, sui juris esse. Etiam significatio altera eadem de radice exstitit, v. חָפוּשׂ.

Pu-al: חֻפַּשׂ
3 *perf. fem.*: חֻפָּשָׂה *p.*
Lev. 19, 20. כי־לא חפשה

חָפַשׂ

ז"נ וכנוי חָפַשׂ, והכלון נכפל ל' רפילה והלעה, כמו נגדי-קפצ לרכנה, לומר נגדים רפודים על הסוס לרכוב עליהם, ולפ"ל תעכין יקר וקנות, ווה דעת הקדמונים. כ' הלעת והנכב הקולה, ועכין נתיים קפצ, תנכבי ועדי, ונכיסם יודעו תהנכב.

n. m. (c. s. חֲפַשׂ) 1) stratio, veluti בִּגְדֵי חֲפַשׂ לִרְכָבָה h. e. tapetes stratae ad equitandum, ephippium (*στρῶμα ἐφίππιον*). Veteres de vestibus pretiosis, homine libero et nobili dignis. 2) tanquam recubitûs, stragulum, cubile, Ps. 88, 6. LXX. ἐλευθερία, ἐλεύθερος, ἐλεκτός.

Ez. 27, 20. בבגדי־חפש
cum suff.: חֲפָשָׂיו
Ps. 88, 6. במתים חפשי

חֻפָּשָׂה

ז"נ נויר חָפַשׂ, כי לרוב יתורק הקולה נכניה, והסלפה קרות [פַּרייִ"ט]. וכתב קען-עזרל, הטעם שהיה תתכנה לכתוב לה נא קצצי, וה ותפצה לל כתן עד ותן קנון, וה ותפצה לל כתן-לה. והפותרים כתקור טועים.

מעלמו, וכנתרל עוד הצה חֲפִרְסָה, לגיון כתל, תתכוון הרתלי, לומר כלי התטוכב ותתנוקר.

n. m., pervestigatio, perscrutatio, machinatio, jud. חִפּוּשׂ. Gem. חֲפִרְסָה de utre, utpote instrumento excavato et perforato. LXX. ἐξερευνᾶν.

Ps. 64, 7. תמנו חפש

חָפַשׂ

פעל נודד, ולפ-עובר כ"פ נגוד, והסלפה לדעת רניס היות נפתח ולפ לפקור נפעל ונמיקה [קוגנעפַסעסלען, פליי"פ ויין], ואוס יגויכו הסמן היניעה ודפידם, או הסרכן והסכוכה [גע-זעלעקט, געלַפְגעזעלט ויין], ולפ תקוור לי, כי הכוונות נכלו כל' נניס סוכרות, וודוף שלוס לין, ותנוקת ערב [קנכל תקדקים תנניס] לך לתסקור. עי' תשמות. ודע קוכל נעיס שלפי קע דעתי תכלוס התכון נכפל רסכו נלין קנר, כי פ' תתוקו חָפַשׂ תתלכות נגוקת וניל רתס כנן-קוכין ולוגג והלוך נפצ, ונתלק עלמות הפעל חָפַשׂ ע"ג, כמו ופצו פרציו, ופפצתם כענלי תרכק, כי תפוקו כענלי דפצ, ומי לך תקרות וגע קופפ. ג' תשכב קלי והרכין, וגם נוה תשכב פצ, דוק ותפלק.

v. intr. inus., ut plerique ajunt, solútum, liberum, non cohibitum, coërcitum esse, deinde stratum, profusum esse, procumbere, decumbere, arab. *khafisha*. Sed earum duarum significationum notiones vinculis grammaticorum videntur esse colligatae. Prima significatio ex v. חָ־פַ־שׂ fluit, quatenus radix est חָפַשׂ, quae inest etiam in v. חָפַשׂ (Hab. 1, 8. Mal. 3, 20. Jer. 50, 11.), h. e. magnifice se jactare, superbire, liberum, nemini mancipatum, sui juris esse. Etiam significatio altera eadem de radice exstitit, v. חָפוּשׂ.

Pu-al: חֻפַּשׂ
3 *perf. fem.*: חֻפָּשָׂה *p.*
Lev. 19, 20. כי־לא חפשה

חָפַשׂ

ז"נ וכנוי חָפַשׂ, והכלון נכפל ל' רפילה והלעה, כמו נגדי-קפצ לרכנה, לומר נגדים רפודים על הסוס לרכוב עליהם, ולפ"ל תעכין יקר וקנות, ווה דעת הקדמונים. כ' הלעת והנכב הקולה, ועכין נתיים קפצ, תנכבי ועדי, ונכיסם יודעו תהנכב.

n. m. (c. s. חֲפַשׂ) 1) stratio, veluti בִּגְדֵי חֲפַשׂ לִרְכָבָה h. e. tapetes stratae ad equitandum, ephippium (*στρῶμα ἐφίππιον*). Veteres de vestibus pretiosis, homine libero et nobili dignis. 2) tanquam recubitûs, stragulum, cubile, Ps. 88, 6. LXX. ἐλευθερία, ἐλεύθερος, ἐλεκτός.

Ez. 27, 20. בבגדי־חפש
cum suff.: חֲפָשָׂיו
Ps. 88, 6. במתים חפשי

חָפְשָׁה

ז"נ נויר חָפַשׂ, כי לרוב יתורק הקולה נכניה, והסלפה קרות [פַּרייִ"ט]. וכתב קען-עזרל, הטעם שהיה תתכנה לכתוב לה נא קצצי, וה ותפצה לל כתן עד ותן קנון, וה ותפצה לל כתן-לה. והפותרים כתקור טועים.

n. f. abstr., decubitûs, lectus, quo aegrotus decumbit, ipse morbus vel corporis imbecillitas, unde בֵּית חָפְשָׁה, nosocomium; antiqui, in his Qimchi, domum extra urbem rurive aedificatam intelligunt, ubi rex, quod ei de regali labore tempus datum fuerit, in cessatione libera atque otiosa transegerit. *Abulw.* arabice חפשי de parva domuncula dici tradit. Hieron.: *in domo libera.* Theodoretus: *κρουφαῖος οἱ λοιποὶ ἐκδεδώκασι, τοῦτ' ἔστιν, ἔνδον ἐν θαλάμῳ ὑπὸ μηδενὸς ὁρώμενος.* LXX. *ἐν οἴκῳ ἀπφουσώθ.*

K'tib: חֲדָחֻפְשׁוֹת
2 Chr. 26, 21. וישב בית החפשות

חָפְשִׁית

כמו חפש לפניו, כלי הכלל התכוון, כי שכיסם תשוכות מופצעות.

n. f. abstr., morbus, corporis imbecillitas. LXX. *ἀπφουσώθ.*

בַּחֲפַשִּׂית
2 Rg. 15, 5. וישב בבית החפשית
2 Chr. 26, 21. וישב בית החפשות

חֵץ
v. s. r. חָצַץ *p.* 426.

חָצַב
ד ן

גם חָצֵב, כאזר דמו רכיס, כי הוא יוצא ונולד, וכהפסוק וגם יקב יקצב בו הוא ענב, ומעתיד חֲצֹב כדרך כל פועל. המלמד כמו קָצַב, חָצַב, לשון חלוקה וקיטום ופסול, ולרוב מקום, וזך למישוע ג' מעז, ונאמץ ג' נפעל קָצַה, אזר מתנו קצפה. המזאל על חלוקת להנות, על המזאד וכלין ובדומה, והכוכיס יוכנו מלד עלמן.
עי' קצב.

s. חָצָב (cum haec forma Jes. 5, 2. pro 3 praet., non adj. participiali habenda sit; impf. יַחֲצֹב), sicut קָצַב, חָצַב, קָצַץ (unde קְצָצָה), caedere, excidere (lapides, raro de lignis), findere, diffindere, discindere; trop. interimere, delere. LXX. *κόπτειν, διακόπτειν; λατομεῖν, ἐκλατομεῖν; ὀρύσσειν, ἐγγλύφειν, μεταλλεύειν; ἀποθηρίζειν, ὑπερείδειν, ποιεῖν; חָצֵב λατόμος, τεχνίτης.*

3 *perf.*: חָצָב
Jes. 5, 2. וגם־יקב חצב בו
3 *fem.*: חָצְבָה
Prv. 9, 1. חצבה עמודיה שבעה
2 *perf.*: חָצַבְתָּ
Dt 6, 11. אשר לא־חצבת
Jes. 22, 16. כי־חצבת לך פה קבר
1 *perf.*: חָצַבְתִּי
Hos. 6, 5. על־כן חצבתי בנביאים
part.: חֹצֵב
1Rg. 5, 29. ושמנים אלף חצב בהר
2Chr. 2, 1. 17. ושמנים אלף איש חצב
Ps. 29, 7. חצב להבות אש
part.: חֹצְבֵי
Jes. 10, 15. הגרזן על החצב בו
p. constr.: חֹצְבֵי *f. antiqua.*
Jes. 22, 16. חצבי מרום קברו
part. pl.: חֹצְבִים
1 Chr. 22, 2. ויעמד חצבים
1Chr. 22, 15. חצבים וחרשי אבן ועץ
2 Chr. 24, 12. ויהיו שכרים חצבים
part. pl.: לַחֹצְבִים
Esr. 3, 7. לחצבים ולחרשים
constr. pl.: וְלַחֹצְבֵי
2Rg. 12, 13. ולגדרים ולחצבי האבן
p. p. pl.: חֲצוּבִים
Dt. 6, 11. וברת חצובים
Neh. 9, 25. ברות חצובים
inf. constr.: לַחְצֹב
1 Chr. 22, 2. לחצוב אבני גזית
Jer. 2, 13. לחצב להם בארות
2 *imperf.*: תַּחְצֹב
Dt. 8, 9. ומחרריה תחצב נחשת
3 *imperf.*: וַיַּחְצֹב
2 Chr. 26, 10. ויחצב ברות רבים
Nif-al: נֶחְצַב
3 *imperf.*: יֵחָצְבוּן
Job. 19, 24. לעד בצור יחצבון
Pu-al: חֲצֻבִים
2 *perf. pl.*: חֲצַבְתֶּם
Jes. 51, 1. הביטו אל־צור חצבתם

Hif-il:
part. fem.: מַחֲצִיבַת
Jes. 51, 9. המחצבת רהב

מַחְצֵב
ז"ע מַרְבֵּץ, מַשְׁקֵה, מַשְׁבֵּר, ומלכד מקניס ומפסול, לומר מופנע [לפס נעמוינן], ומוס לכנכי מקנכ כמעע כמו פסילין, לומר לכניס לפר נקנמוס. נתרגוס מלכ כמר פסל נעכרי, ומפס חֲצִיב הוס לכן מקנכ, חַצָּב קוכב לכן, מַחְצֵב מקוס מקניס, ונתרגוס כמר פסיליס נזופעים, וכדומה.

n. m. abstr. ad s. f. מַחְצֵבָה, מַשְׁקֵה, מַרְבֵּץ, caesio, excisio, unde אַבְנֵי מַחְצֵבָה, lapides excisi. Targ. חַצָּב pro hebr. פָּסַל; חֲצִיב, lapis excisus; חַצָּב, lapicida; מַחְצֵב, lapicidina. LXX. *λατομητός; λίθοι τετράπεδοι.*

2 Reg. 12, 13. ואבני מחצב
2Rg. 22, 6 ולקנות עצים ואבני מחצב
2 Chr. 34, 11. לקנות אבני מחצב

חָצַב
תוקפי לכי דעת קנת, ויקר מכנ לפ"ו קנ מכוב, כי תכונע הפעל נפעלו, נכאר שכוב פועלי.

adj. part., ut nonnullis videtur.
Jes. 5, 2. *וגם־יקב חצב

חָצָה
ד ן

פעל נוכד, ופתקוכו גויכס וכנכל כריתס וכתק [שנצניידען, שפלטען], ומוס גויכס לקנקין [עס־יילען], וקלוק ונלוג, וכן נקמת סוכלת הנרס חֵץ לעיל דף ב"ם פניס ק', ופעל תֵּץ לקמן, וכלס מתקוב לאר יקלו, ומזוי נזפתי ערב יהוג.

vrb. trans., scindere, findere, hinc dividere, duas in partes dispertire, tanquam dimidiare. Cognata sunt vv. חֵץ (v. supra f. 380, a.) et תֵּץ (חָצַץ), q. v. infra. LXX. *διαῤῥήγνυναι, διαιρεῖν, ἐπιδιαιρεῖν, μεριτεύεσθαι, διαστέλλειν, ἡμισεύειν.*

3 *perf.*: חָצָה
Num. 31, 42. אשר חצה משה
2 *perf.*: חָצִיתָ
Num. 31, 27. וחצית את־המלקוח
3 *pl.*: וְחָצוּ
Ex. 21, 35. וחצו את־כספו
3 *imperf.*: יֶחֱצֶה
Jes. 30, 28. עד־צואר יחצה
3 *impf. ap.*: וַיַּחַץ
Gn. 32, 8. ויחץ את־העם אשר־אתו
Gn. 33, 1. ויחץ את־הילדים
Jud. 7, 16. ויחץ את־שלש־מאות
3 *impf. c. suff.*: וַיְחִצֵם
Jud. 9, 43. ויחצם לשלשה ראשים
3 *impf. pl.*: יְחִצוּ
Ps. 55, 24. לא־יחצו ימיהם
3 *impf. pl.*: יְחִצֻן
Ex. 21, 35. את־המת יחצון
3 *impf. pl. c. s.*: יְחִצְוּהוּ
Job. 40, 30. יחצוהו בין כנענים
Nif-al: נֶחְצָה
3 *impf. fem.*: וְתֶחְצֶן
Dan. 11, 4. ותחץ לארבע רוחות
3 *pl.*: יֵחָצוּ
Ez. 37, 22. ולא יחצו עוד
3 *pl.*: וַיֵּחָצוּ
2 Reg. 2, 8. 14. ויחצו הנה והנה

חֲצִי
ולע חֵצִי, ז"ו, ונספסק חֲצִי [לף נהפסק מעע, נהעזדלת עעס כיו זת' כ"ם י'], וכנכוי חֲצִיוּ. הפתוב סנוור ומכנכל, לו מקוס מהנכל, לומר מקוק [מיעעע], ומוס מזאל על פנס ומלק, לומר כלתי מזלס ומתקיס. ולע קוכל זכמקוס זמזס חֲצִי עניכו מן מ' נוסף, וכלתי ז"ך למזקל מזס. כנמלת הכיכוי מן חֲצָאִין, ודוגמאות לו נעכרי.

(non חֲצִי) *n. m.* — c. s. חֲצִי, חֲצִיכִי — divisio, distributio in duas partes, vel locus divisionis h. e. medium, hinc de parte dimidia, gem. pl. חֲצָאִין. Illud חֲצִי, cujus *Iud* paragogicum est, quod de *sagitta* (חֵץ, *βολίς*) dicitur, nonnulli sine jure cum nomine חֲצִי permiscuerunt. LXX. *ἥμισυ, τὸ ἥμισυ, μεσοῦν.*

Ex. 24, 6. ויקח משה חצי הדם
Ex. 26, 12. חצי היריעה העדפת
Ex. 27, 5. הרשת עד חצי המזבח
Num. 12, 12. ויאכל חצי בשרו
Num. 15, 9. בלול בשמן חצי ההין
Num. 15, 10. תקריב לנסך חצי ההין
Num. 28, 14. ונסכיהם חצי ההין
Jos. 22, 13. 15. ואל־חצי שבט־מנשה
Jud. 16, 3. עד־חצי הלילה
2 Sam. 10, 4. ויגלח את־חצי זקנם
2 Sam. 19, 41. וגם חצי עם ישראל
1 Reg. 7, 35. המכונה חצי האמה
1 Reg. 13, 8. את־חצי ביתך
1 Rg. 16, 21. חצי העם היה אחרי
1 Chr. 2, 52. חצי המנחות
1 Chr. 5, 23. ובני חצי שבט מנשה
1 Chr. 6, 46. חצי מנשה בגורל
1 Chr. 6, 56. ממשפחת חצי מטה
2 Chr. 9, 6. חצי מרבית חכמתך
Neh. 3, 9. 12. שר חצי פלך ירושלם
Neh. 3, 16. חצי פלך בית־צור
Neh. 3, 17. 18. שר־חצי־פלך קעילה
Neh. 4, 10. חצי נערי עשים במלאכה
Neh. 13, 24. חצי מדבר אשדודית
Esth. 5, 3. 6. 7, 2. עד־חצי המלכות
Ez. 43, 17. סביב אותה חצי האמה
Zach. 14, 2. ויצא חצי העיר בגולה
Zach. 14, 4. ומש חצי ההר צפונה

חֲצִי
1 Reg. 3, 25. את־החצי לאחת
1 Reg. 3, 25. ואת־החצי לאחת

וַחֲצִי
1 Reg. 16, 21. והחצי אחרי עמרי

וָחֵצִי
Ex. 24, 6. וחצי הדם זרק על־המזבח
Ex. 26, 16. 36, 21. אמה וחצי האמה
Num. 34, 13. לתשעת המטות וחצי
Num. 34, 14. וחצי מטה מנשה
Nu. 34, 15. שני המטות וחצי המטה
Dt. 3, 12. וחצי הר־הגלעד וערין
Jos. 4, 12. וחצי שבט המנשה
22, 9. 10. 11. 21.
Jos. 12, 2. וחצי הגלעד ועד יבק
Jos. 12, 5. וחצי הגלעד גבול סיחון
Jos. 13, 7. וחצי השבט המנשה
Jos. 13, 25. וחצי ארץ בני עמון
Jos. 13, 31. וחצי הגלעד
Jos. 14, 2. וחצי המטה
Jos. 14, 3. המטות וחצי המטה
Jos. 18, 7. וחצי שבט המנשה
1 Reg. 7, 31. אמה וחצי האמה
1 Reg. 7, 32. אמה וחצי האמה
1 Chr. 2, 54. וחצי המנחתי
1 Chr. 5, 18. וחצי שבט־מנשה
1Chr. 12, 37 והגדי וחצי שבט מנשה
1Chr. 26, 32 והגדי וחצי שבט המנשי
Neh. 12, 32. וחצי שרי יהודה
Neh. 12, 38. וחצי העם מעל להחומה
Neh. 12, 40. וחצי הסגנים עמי

וְחֵצִי
Dan. 9, 27. שבוע אחד וחצי השבוע

בַּחֲצִי
Ex. 12, 29. ויהי בחצי הלילה
Jos. 10, 13. השמש בחצי השמים
Jud. 16, 3. ויקם בחצי הלילה
Ruth 3, 8. ויהי בחצי הלילה
Ps. 102, 25. אל־תעלני בחצי ימי
Jer. 17, 11. בחצי ימו יעזבנו

בַּחֲצִי
Ez. 16, 51. כחצי חטאתיך לא חטאה

כְּבַחֲצִי
1 S. 14, 14. כבחצי מענה צמד שדה

לַחֲצִי
Dt. 3, 13. לחצי שבט המנשה
Jos. 13, 29. לחצי שבט מנשה
Jos. 13, 29. ויהי לחצי מטה
Jos. 13, 31. לחצי בני־מכיר
1 Chr. 27, 20. לחצי שבט מנשה
1 Chr. 27, 21. לחצי המנשה גלעדה

וְלַחֲצִי
Num. 32, 33. ולחצי שבט מנשה
Dt. 29, 7. ולחצי שבט המנשי
Jos. 1, 12. ולראובני ולגדי ולחצי
Jos. 12, 6. 22, 1. 7. ולחצי שבט המנשה
1 Chr. 5, 26. ולחצי שבט מנשה

מֵחֲצִי
Jos. 21, 27. מחצי מטה מנשה

וּמֵחֲצִי
Jos. 21, 5. ומחצי מטה מנשה בגורל
Jos. 21, 6. ומחצי מטה מנשה בבשן
1 Chr. 12, 31. ומחצי מטה מנשה
p. הַחֲצִי
1 Reg. 10, 7. לא־הגד־לי החצי
p. parva. וְהַחֲצִי
Ex. 25, 10. 37, 10. אמתים וחצי ארכו
Ex. 25, 10. 37, 1. ואמה וחצי רחבו
Ex. 25, 10. 37, 1. ואמה וחצי קמתו
Ex. 25, 17. 37, 6. אמתים וחצי ארכה
Ex. 25, 17. 37, 6. ואמה וחצי רחבה
Ex. 25, 23. ואמה רחבו ואמה וחצי
Ez. 40, 42. ארך אמה אחת וחצי
Ez. 40, 42. ורחב אמה אחת וחצי
Dan. 12, 7. כי למועד מועדים וחצי

בַּחֲצִי
2 Sam. 10, 4. את־מדויהם בחצי
1 Chr. 19, 4. את־מדויהם בחצי
p. לַחֲצִי
1 Rg. 16, 21. העם ישראל לחצי
cum suff.: חֲצִינוּ
2 Sam. 18, 3. ואם־ימתו חצינו
cum suff.: חֲצִיוֹ
Ex. 38, 4. מלמטה עד־חציו
Jos. 8, 33. חציו אל־מול הר־גרזים
Jes. 44, 16 חציו־שרף במו־אש
Jes. 44, 16. על־חציו בשר יאכל
Jes. 44, 19. חציו שרפתי במו־אש
cum suff.: וְחֲצִיוֹ
Zach. 14, 4. וחציו נגבה
cum suff.: וְהַחֲצִיוֹ
Jos. 8, 33. והחציו אל־מול הר
cum suff.: וּלְחֲצִיוֹ
Jos. 22, 7. ולחציו נתן יהושע
cum suff.: מֵחֲצִיוֹ
Zach. 14, 4 ונבקע הר הזיתים מחציו
cum suff.: חֲצִיהֶם
Neh. 3, 38. כל־החומה עד־חציה
cum suff.: חֲצֵיהֶם
Zach. 14, 8. חצים אל־הים
cum suff.: וַחֲצִיהֶם
Neh. 4, 10. וחצים מחזיקים
Neh. 4, 15. וחצים מחזיקים ברמחים
Zach. 14, 8. וחצים אל־הים

חֲצוֹת
ג"נ מִשְׁקל יְדוע, וכֵן כִּלְכָּרתיכוּ לְעִיל, יִעְנו הַכְנָסִים לו גְּדול, כְּדֶרֶך מִפְעָן חֲצוֹת. מִפְתְּחוֹן מִשְׁמָע לְקִרְי קְלוּף דְּבָר לְקִלְפִין [מיעתע], וּוּמִשְׁ מְכוּוָּכ עַל קְנוֹת סִיּוּם וְכִלּוּלִם.
n. f. (c. חֲצוֹת), medium; חֲצוֹת הַיּוֹם meridies; חֲצוֹת הַלַּיְלָה media nox, *μεσονύκτιον*. LXX. *μέσος*.

constr.: **חֲצוֹת**
Ps. 119, 62. חצות־לילה אקום

constr.: **וַחֲצוֹת**
Joh. 34, 20. וחצות לילה יגעשו עם

constr.: **כַּחֲצַת**
Ex. 11, 4. כחצת הלילה אני יוצא

מֶחֱצָה
ג"כ ע"מ מַשָּׂרָה, מַרְאָה, מַנָּחָה, וּמִ"כ מִכְּנוּי מֶחֱצִית, וּמִשְׁלַשׁ פְּלֹג לְעֵיכ מִם וּמִשְׁלַע וּמִכְיוֹן [מיעתע], לו פרס וּמִלְּךְ נִכְלַל.
n. f. (ad s. f. מַשָּׂרָה, מַרְאָה, מַנָּחָה; pl. מֶחֱצוֹת), pars dimidia, dimidium. LXX. *ἡμίσευμα*.

הַמֶּחֱצָה
Num. 31, 36. ותהי המחצה חלק

constr.: **מֶחֱצַת**
Num. 31, 43. ותהי מחצת העדה

מֶחֱצִית
ג"כ וּמִשְׁלַשׁ מִקְנֵי וּמִפְרַס לו מִתּוֹן, וּמִכְּנוּל לְפ"ו בֵּין שְׁמות מִקּוּדִים פְּרַט לְנֶקְבָה.
n. f., medium; pars dimidia. LXX. *ἡμίσευμα, ἥμισυ, μεσοῦν*.

Ex. 30, 13. (bis) מחצית השקל
Ex. 38, 26. מחצית השקל בשקל
1 Reg. 16, 9. שר מחצית הרכב
Neh. 8, 3 מן־האור עד־מחצית היום

מִמֶּחֱצִית, מִמַּחֲצִית
Ex. 30, 15. ממחצית השקל לתת
Num. 31, 47. ממחצת בני־ישראל
1 Chr. 6, 46. ממחצית מטה חצי

וּמִמֶּחֱצִית, וּמִמַּחֲצִית
Nu. 31, 30. 42. וממחצת בני־ישראל
Jos. 24, 25. וממחצית מטה מנשה
1 Chr. 6, 55. וממחצית מטה מנשה

cum suff.: **מֶחֱצִיתוֹ**
Ex. 30, 23 מחציתו חמשים ומאתים

cum suff.: **מַחֲצִיתָהּ**
Lev. 6, 13. מחציתה בבקר

cum suff.: **וּמַחֲצִיתָהּ**
Lev. 6, 13. ומחציתה בערב

cum suff.: **מִמַּחֲצִיתָם**
Num. 31, 29. ממחציתם תקחו

חָצַן
פעל לְךָ־עוֹנֹר כֵּף נְגוֹר, וּמִכְּלַשׁ לְדַעַת מִתְקַדְּקִים כְּזִיפֵּק נְזִיק, כְּמו מִכֵּן נְעַכְנִי, וּוּם שֶׁקֶר וְכַוּוֹ, כִּידוּע לְמְכִיכִים, כְּשֶׁכֵּן שֶׁפְּעַל הְעַרְכִי גּוֹיר פְּסַס, וּפֵ"כ כְּשִׁלְּשׁ הְמוּפַּע יִקְרֵשׁ מִשְׁפַּע. וכ"כ שְׁנֵרֶם סְנְגוֹרוֹת סְנְשׁוּת חֵיָן, כְּלְשׁוֹן גְּדוֹל וּפְרִיכֵּם [מיינצכיידען], וְכֵן חֵזּ לְעֵיכ [זע"ח פ' כ'] כְּנִיין פְּרִיכֵּם, שֶׁכֵּן מִעְנו מִקְוּוּ, וְכֵן חֲכֵּם, חֲכֵּן, וּפֵ"כ מְשׁוּת מִיכִּים לְשֵׁרֶם לְעֵיכ, וּסְדְּרִיתִים סָם לְסַקֵּל מְתוּם.
vrb. inus., cui grammatici v. arabici *chaçana* vim inesse putant, *h. e.* in ulnas, sinum recipere, quod ipsum v. ex *nomine* insequenti ortum est. Quin potius radix nominum insequentium v. חֵץ esse videtur, cui cognata sunt חָזֶה (unde חָזוֹת, Ufereinschnitt), חָצָה, חָצַץ, vi incidendi.

חָצָן
ג"נ וּכְכוּי חֲצָנִי, וּמִכְּלוֹן מִפְרַן לְשֵׁכ יִעְנו הַכְנָסִים לו גְּדול, כְּדֶרֶך מִפְרַן סִיס [מייזעכיטע, נוסע], וּוּמִשְׁ כְּמִעְנ כְּמו קִיק, וּפֵ"כ מְשׁוּת מִשְׁכֵּן חֵץ, וּמִסּוּפִי ־ָן יְדוע, כְּשֶׁכֵּן מִכְּעַתִּי לְעֵיכ מְקַת קְסַן וְכְדוּמִם. וכְווּכַת מִפְסוּק וּמִכְיוֹ בְּכִין בְּקַן חֵרוֹן מִקִּיק הַכְנָל, לְוּמִכ כְּגְדוֹלִיו וּמִפְלִיגו, לְשֵׁכ מִכְּסוּוּם ע"י כְּרִיכֵּם, וּקְנֵי כְּעַרְתִּי מִלּוֹן כְּעִיכַת מִכְכוּן הַכְּסוּוּם כְּמִפְרַן, וְדוֹק.
n. m. (ortum ex n. חֵץ, adjecta vulgari terminatione *en*; c. suff. חָצְנִי, v. s. חִסָּן), incisio, *sinus*, fere sicut חֵיק, non de parte aliqua humani corporis, sed de profundo recessu, qui fit amiculo circa pectus amicto. LXX. *κόλπος, ἀναβολή*.

בְּחֹצֶן
Jes. 49, 22. והביאו בניך בחצן

cum suff.: **חָצְנִי**
Neh. 5, 13. גם־חצני נערתי

חֵצֶן
ג"נ מִשְׁקוֹת לְקִי חֵץ נְסוּפִי כְּדוּמִם, וּמִכְּוּוּן כְּמוֹהו, נְכְּנְכֵל נְנְקִר. מִשְׁכֵּן כְּשֶׁכֵּר מְעִכְנִי חֵץ וְלֹא קֵלֶן, וְגַם נְגִמְלִ וּנְלְמִי לֹא כְּמִלְּא שֶׁכֵּן קֵלֶן לְמִשְׁלוֹת, וּמִשְׁ חֵצֶן סְ מִכְּוּוּן יֵן נְעֵכְנִי הַגּוֹ וּכְוּוּק, כְּשֶׁכֵּר מִלְּעֵנִי נְסִפְרֵי קְכוּוּ פְּכִיכִים דְּף קל"ט.
n. m. (a n. primit. חֵץ, sicuti חִצָּן ex חֵץ), sinus. Radix est חֵץ (unde aram. חֲצִין, securis), minime חָצַן. LXX. *κόλπος*.

cum suff.: **וְחִצְנוֹ**
Ps. 129, 7. וחצנו מעמר

חָצַץ
פעל לְרִמִי, וּכְפִי הַכְּלִיף לִי הִפְעל קְצָה נְעַכְנִי קְסוּי שְׁלֹג, וּמִשְׁלוֹת הִפְתְּכוֹן כְּכ"ל הִפְּן שֶׁל הִרְגַּשׁ וּקְדוֹל הִמְעַשׂ, לְוּמִ סִיעוּר וּמִתְסוֹלְלוֹת [שיינען], וּוּיִשְׁכֵּן], וְכֵן כְּשֶׁת מִשְׁלוֹת שֶׁל קֵלֶף כִּידוּע לְמְכִיכִים, עֵכֵן וְעִיפֵּם וּכְקֵלֶת סִיעוּר וּנְגִרְגוֹת, וְכֵן וְעֵף לְעֵיכ זכ"ע פ' ק', וּכְשֶׁת נְעֵכְן הִתְסוֹלְלוֹת מִכְּוּוּן הַשֵּׁכ לְקִיכוּ וּוּקוּמו כְּשֶׁת כְּוּוּ וּפְכִי [s. *kshubh*; p. *â-shûf*-ten]. לְכֵן מִשְׁכֵּר שֶׁמִּשְׁלַ גַּ"כ ע"י הַשּׁוּוֶק הַלְּשׁוֹת נְשְׁסֵר הִקְ', נְרִשְׁלֵם שֶׁמִּמְכִיו חֲצַבְתִּי וְכֵן קְצַבְתִּי וּכְדוּמִם. הִסְּשְׁלֵ עַל עִוּוֶת וּנְעוּצ עַל עִקִּיקוֹת וּוֹלוֹת וּכְדוּמִם, וּנְגִמְלִ וּנְכִּנְגוֹס הַלֵּ יְדוע חֲצַבְתִּי, וּנְשֶׁפֵּם רְכֵנִית חֲצִיקוּת, וְכֵן בֵּית־לִין קְלוּף וּכְדוּמִם.
vrb. aram. (unde v. hebr. קָצַב induruit), tumultuari, turbas facere, *saevire*, *Af.* tumultuose instare, urgere (opp. בָּטַל, חָרְגִּיעַ; syn. זָנַח), sanscr. *kshubh*, pers. *â-shûf*-ten. LXX. *ὑπερισχύειν*; חֲצָה מְחֻצְפָּא, (*ἐξῆλθεν*) *ἡ γνώμη ἡ ἀναιδής*, secundum usum hujus vocabuli *targumicum* (Prov. 7, 13. חֲצִיפַת פָּנֶיהָ, Trg. חֲצִיפַת אַפָּהָא; 21, 29. חִזֵּי בְּפָנֶיהָ, Trg. מְחַצְּפָא אַפּוֹי; Jer. 3, 3. מֵצַח אִשָּׁה זוֹנָה, Targum. חֲזִיתָא דְּאִתְּתָא עֲסָקַת בְּרָא). Notum est proverb. gemaricum: בְּעָקְבוֹתָיו מְשִׁיחָא חִוְּרָא יְסַגֵּא: h. e. temporibus extremis, appropinquante Messiae adventu, augescet petulantia. Elia Levita: חֲצוּפִים *dispazato*.

Haf-el: הַחְצִיף

part.: מַחְצִפָּה
Dan. 3, 22. דִּי מלת מלכא מחצפה

part.: מְהַחְצְפָה
Dan. 2, 15. עַל־מָה דָתָא מְהַחְצְפָה

חָצַץ
לו חֵץ, וּמִכְּוּכוֹי חֲצָץ, וְעִכְּוּו כְּמו קֵץ, גֵּז, לְשׁוֹן כְּרִיקָה וּכְסִיקָה וְגוֹוֵר [זכייזען, סויפן], וּוּמִשְׁ נְגִמְלִ חֲצִיצָא דְּכֵר נְגִרְלִ, לְשׁוֹן נְרוֹן. וּוּמִשְׁ מְשֶׁלְּ עַל הִכְּלוֹג וּפְלוֹג לְקִלְפִין לו לְקִלְקִיס, וּדוּמִם לו לְפ"ו חֵץ, חֲצִיצָה לְעֵיכ, כִּי הִכְּלוֹג סוּף הִקְּכוֹד לְכְּכִיכ. נְגִמְלִ יְדוע קוֹנְכִּין מִקְּכִּ לוֹג וּמִקְּכִּ לוֹג, אֲלוּ קוֹנְכִּין כְּקְכִּ, לְשׁוֹן הִכְּדֵל, וּוּמִשְׁ מִ דִּייכִי דִּקְלְקְכִּ כְּמו דִּייכִי מְשְׁכִּ. מִפְתְּחוֹן הַקְּלוֹק וְהִכְּדֵל יִכִּין הִמְכוּן לְ גְּדוֹדִי", לוֹמִ קְלוֹק לְמִקְכִּ וּגְדוֹד, וּוּמִשְׁ מִכְּוּוּכ לְ קוֹנְכִּ כְּלוֹ. מִכְּכִּ מִקְּלְכִּיס פְּכִיכ רְכִיכ מִעְכִּן חֵץ גּוֹיר מְסְּ, לוֹמִ רוֹמִי קְשְׁ לו מִיוֹרִיס, וּמִשְׁכֵּר זְכוּק כְּמו מִקְּלְכִּיס, לוֹמִ מִקְּלְכִּי לְלֵּ.
vel חֵץ (prt. חֹצֵץ), sicut גֵּז, קֵץ, *secare, caedere*, unde talm. חֲצִיצָא, securis (= חֲצִינָא), hinc discindere, dividere, dispertire, sicut חֵץ, חָצָה (unde gem. חֲצִי = הַיְנֵי חֲצִיצָתָא = הַיְנֵי פְּשִׁירָה), spec. in turmas cohortesve dividere Prov. 30, 27. Ibn-Ezra: מְחֻבָּץ בְּאֶסְּ; Qimchi: מְחֻתָּךְ. *Pi.* prt. מְחַצְּצִים, sunt, qui tanquam verbum de nomine חֵץ factum, de sagittariis, sunt etiam qui de distributoribus manubiarum explicent. LXX. *διαιρεῖν*; חֲצִיץ, *κέλευσμα*; *Pi.* *ἀνακρούεσθαι*.

part.: חֹצֵץ
Prv. 30, 27. ויצא חצץ כלו

Pu-al: חֻצָּץ
3 *perf.-pl.*: חֻצְּצוּ *p.*
Job. 21, 21. ומספר חדשיו חצצו

חָצָץ
ג"נ וּמִכְּוּכוֹי חֲצָצִיךְ, וּמִכְּלוֹן ק' גּוֹר וּמִסְּוּף כְּתָ וּפְלָ וּמִנְכִּ, כְּשֶׁכֵּר יְעִיד עֲלֵיו הִפְעל, וּוּמִשְׁ לְעֵיכ גּוֹר וְקֵן [שיינכען], וְכֵן חֲצָצָא נְקִרְי [מְשְׁלִי כ' י"], וּמִתְּוּוֹר לִי הִפְכּוּם כְּוּמִ, לְעֵיכ שֶׁעוֹד לְשֶׁכֵּר פְּכוּם לְקִר כְּעוֹר זְוִי הִלְּזוּוֹת. כ' כְּמו חֵץ לְקֵיכ, נְמִשְׁלִ עַל קֵץ־הִכְּרִק, וּמִשְׁכּוּמִכ כְּלִיף רַק לְקִרְכ עַל ע"ב.
n. m. (pl. c. s. חֲצָצֶיהָ), 1) aliquid abscissi, lapillus, scrupus, aram. חֲצָצָא (Trg. Prov. 20, 17.). LXX. *ψῆφος, χάλιξ*. 2) sicuti חֵץ, unde prolongatum est, telum, fulgur. LXX. *βέλος*.
Prv. 20, 17. ואחר ימלא־פיהו חצץ

בְּחֲצַץ
Thr. 3, 16. ויגרס בחצץ שני

pl. c. suff.: חֲצָצֶיהָ
Ps. 77, 18. אף־חצציך יתהלכו

חֵצֶץ
ג"נ וּכְכוּי חֲצֵי וּכְכוּי חֲצִים, וּכִ' כּוֹסֵף כִּיקִיל חֲצֵי, וּמִפְתְּחוֹן כֵּן־קְשְׁפּ לו כֵּן־קְשְׁ קְשְׁ לו כְּסֵף־קְשְׁ, לוֹמִ גִּיר וּפוֹגִיל [פַּיילי], וּוּמִשְׁ נְעֵלִי־קִיכִים כְּמִ־קְשְׁ, וּמִכְּשֶׁכֵּל לְשׁוֹן מִנְכִּ לוֹמִ מִשְׁוֹלְשׁ, וְכֵן חֲצִי נְעֵנ וּכְלוּמִם, לוֹמִ מִכְּקְשְׁתִּים. מִפְתְּחוֹן מִכְּם זוּק וּזְקֵר, כִּי לְכוּנ קְלִי, מִכְּלוֹן קְלִי טְעוֹל כְּמִכְּר וְקְשְׁ וּקְכִּ, כְּלֵכְ לְוּמִכִי קֵלֶם, וְכֵן קְלִי שְׁדִי עַמְלִי לְשֶׁכֵּר קְעִקְשׁ שֶׁמְּ כּוֹקִי כְּמִכְּרִ"ל. תְּמוּנוֹת מִמְכוּוֹן כְּמו שֶׁנְּכ [שֶׁנְּלִיט-עַכ], כְּשֶׁכֵּר שֶׁקֵּץ נְדוּמִם לו, וּיִקּוֹת לְמִכְּוּם. וּקְשֶׁכֵּר לְעֵיכ קֵץ קְכִּיס, כְּמִכְּר עֵץ, וּכְלִי־זַיִן לְכִּלְּן.
n. m. (c. s. חִצֵּי, pl. חִצִּים; sg. paragog. חִצִּי), a v. חֵץ, vi findendi (splittern, syn. שֶׁסַע), sagitta, jaculum, telum, trop. de fulmine, fame, pestilentia, nusquam de vulnere (Job. 34, 6. אָנוּשׁ חִצִּי, sagitta Dei, qua ictus sum, cf. חִצֵּי שַׁדַּי בִּי, Mire Trg., ac si אֲנוּשׁ scriptum esset אֲנַהֲבַ בַּר־נָשׁ חִצִּי מְהַלֶּלֶת סַגִּירְנָא). Semel חֵץ pro עֵץ de hastili cuspidis dicitur, qua vi huc plane non pertinet (1 Sam. 17, 7., *Ketib*). LXX. *σχίζα, βέλος, βολίς, τόξευμα, τόξον, κοντός, ῥάβδος*.

2 Reg. 13, 17. חץ־תשועה ליי
2 Reg. 19, 32. ולא־יורה שם חץ
Ps. 64, 8. יורם אלהים חץ פתאם
Prv. 7, 23. עד יפלח חץ כבדו
Jes. 37, 33. ולא־יורה שם חץ
Jer. 9, 7. חץ שחוט לשונם
Jer. 50, 14. אל־תחמלו אל־חץ

וְחֵץ
1 S. 17, 7. *וחץ חניתו כמנור ארגים
2 Reg. 13, 17. וחץ־תשועה בארם
Prv. 25, 18. מפיץ וחרב וחץ שנון

לְחֵץ
Jes. 49, 2. וישימיני לחץ ברור

לַחַץ
Thr. 3, 12. כמטרא לחץ

מֵחֵץ
Ps. 91, 5. מחץ יעוף יומם

c. i parag.: **הַחֵצִי**
1 Sam. 20, 36. והוא־ירה החצי
1 Sam. 20, 37. חלוא החצי
1 Sam. 20, 37. עד־מקום החצי וילקט נער יהונתן את־
1 Sam. 20, 38. החצי

2 Reg. 9, 24. ויצא החצי מלבו

cum suff.: **חִצִּי**
Job. 34, 6. אנוש חצי בלי־פשע

cum suff.: **חִצּוֹ**
Zach. 9, 14. ויצא כברק חצו

cum suff.: **חִצָּם**
Ps. 11, 2. כוננו חצם על־יתר
Ps. 64, 4. דרכו חצם דבר מר

pl.: **חִצִּים**
Gn. 49, 23. וישטמהו בעלי חצים
2 S. 22, 15. וישלח חצים ויפיצם
Prv. 26, 18. חצים ומות

pl.: **וְחִצִּים**
2 Reg. 13, 15. קח קשת וחצים
2 Rg. 13, 15. ויקח אלור קשת וחצים
Ps. 57, 5. שניהם חנית וחצים

pl.: **הַחִצִּים**
1 Sam. 20, 20. ואני שלשת החצים
1 S. 20, 21. לך מצא נא את־החצים
1 S. 20, 21. הנה החצים ממך והנה
1 S. 20, 22. הנה החצים ממך והלאה
1 Sam. 20, 36. מצא־נא את־החצים
2 Rg. 13, 18. ויאמר קח החצים ויקח
Jer. 51, 11. חברו החצים

pl.: **בְּחִצִּים**
2 Chr. 26, 15. לירוא בחצים
Jes. 7, 24. בחצים ובקשת יבא שמה
Ez. 21, 26. קלקל בחצים

pl.: **וּבְחִצִּים**
1 Chr. 12, 2. באבנים ובחצים בקשת

pl.: **וּבַחִצִּים**
Ez. 39, 9. בקשת ובחצים

pl.: חֲצִים
Ps. 127, 4. כחצים ביד־גבור
pl. constr.: חֲצֵי
Job. 6, 4. כי חצי שדי עמדי
Ps. 120, 4. חצי גבור שנונים
Ez. 5, 16. חצי הרעב הרעים
pl. c. suff.: חֲצֵי
Dt. 32, 23. חצי אכלה־בם
Dt. 32, 42. אשכיר חצי מדם
pl. c. suff.: חִצֶּיךָ
Ps. 38, 3. כי־חציך נחתו בי
Ps. 45, 6. חציך שנונים
Ps. 144, 6. שלח חציך ותהמם
Hab. 3, 11. לאור חציך יהלכו
pl. c. suff.: וְחִצָּיךָ
Ez. 39, 3. וחציך מיד ימינך אפיל
pl. c. suff.: חֲצֵיהוּ
Ps. 7, 14. חציו לדלקים יפעל
Ps. 18, 15. וישלח חציו ויפיצם
Ps. 58, 8. חצו כמו יתמללו
Jes. 5, 28. אשר חציו שנונים
Jer. 50, 9. חציו כגבור משכיל
pl. c. suff.: וְחִצָּיו
Num. 24, 8. יגרם וחציו ימחץ

חֵצֶץ

פעל נויר־הפס נכנין הכנד לד״ק, והלמון המוניס נקצץ, ותפצר עוד פרוש לקח, כלומר הלעגי תקת הפרש.

v. denom. piël., ut nonnulli putant, sagittas (חִצִּים) jacere.

Pi-el: חֵצֵּץ *denom.*
part. pl.: מְחַצְּצִים *denom.*
Jud. 5, 11. מקול מחצצים

חָצַר

פעל כונד ולק־עונר, והפעות הכלה והנוגה קמוק ונדור [קומץ־יינען, -נע־נען, -ען־יעסען], וכן תיקות הפרש נקמץ נלעון יפעלע, ותקות תכעהו עָצַר, אָזַר וכדומה. והפווי נפתחי תענה כנר פרעתי לעל נזר, לזר וכדומה, וכוה תבין הכנוכות הכתות.

v. trans., sepire, circumdare, circumplecti, arab. *chazara*. Eadem de radice accreverunt vv. עָצַר, אָזַר, גָּזַר, q. v.

חָצֵר

ס״ם והכתוי חֲצֵרִים לו חֲצֵרוֹת, והפתרון תקוס תקומק ומנודר [קומץלאָסטענער שרע], כי הקמוכה לינכה פועלית כ״ם נאר חָצֵיר, כלומר יעיל עוד עליו הפש הכא, וכן פָּלַט הקלר מן פָּלֵיט נכ״ק. הפעלת על תקוס תוקף, כמו כפר לו קדר וכדומה, וכתיב תעתי תוכנות נקלר כמו קלר קדר, קלר סוסה, קלר עיכון, קלר זועלע, ע״ש שניהו תקוס תוקף.

n. comm. pass. (siquidem pro חָצִיר dicitur, sicut פָּלֵט pro פָּלִיט; pl. חֲצֵרִים et חֲצֵרוֹת), locus septus, atrium, villa, pagus, quocum vocabulo multa nn. pr., veluti חֲצַר־עֵינָן, חֲצַר־סוּסָה, חֲצַר־אַדָּר composita sunt. LXX. αὐλή, ἐξέδρα, ἐξώτερος, ἔπαυλις, θεέ (חָא), κώμη, ὁδός, οἰκία, πύλη, σκηνή, πλούσιος.

1 Reg. 7, 8. חצר האחרת
2 Rg. 20, 4. לא יצא העיר התיכנה
Ez. 40, 28. אל־חצר הפנימי
Ez. 40, 31. אל־חצר החיצונה
Ez. 46, 21. וחנה חצר במקצע החצר
Ez. 46, 21. חצר במקצע החצר
Ez. 47, 16. *חצר התיכון

וְחָצֵר

1 Reg. 7, 12. וחצר הגדולה סביב

הֶחָצֵר

Ex. 27, 12. ורחב החצר לפאת־ים
Ex. 27, 13. ורחב החצר לפאת קדמה
Ex. 27, 16. ולשער החצר
Ex. 27, 17. כל־עמודי החצר
Ex. 27, 18. ארך החצר מאה באמה
Ex. 27, 19. וכל־יתדת החצר נחשת
Ex. 35, 17. את קלעי החצר
Ex. 35, 17. שער החצר
Ex. 35, 18. ואת־יתדת החצר
Ex. 38, 9. ויעש את־החצר
Ex. 38, 9. קלעי החצר
Ex. 38, 15. מזה ומזה לשער החצר
Ex. 38, 16. כל־קלעי החצר סביב
Ex. 38, 17. כל עמדי החצר
Ex. 38, 18. ומסך שער החצר
Ex. 38, 18. לעמת קלעי החצר
Ex. 38, 31. ואת־אדני החצר סביב
Ex. 38, 31. ואת־אדני שער החצר
Ex. 38, 31. יתדת החצר סביב
Ex. 39, 40. את קלעי החצר
Ex. 39, 40. לשער החצר
Ex. 40, 8. ושמת את־החצר סביב
Ex. 40, 8. את־מסך שער החצר
Ex. 40, 33. ויקם את־החצר
Ex. 40, 33. את־מסך שער החצר
Num. 3, 26. וקלעי החצר
Nu. 3, 26. ואת־מסך פתח החצר
Nu. 3, 37. 4, 32. ועמדי החצר סביב
Num. 4, 26. ואת קלעי החצר
Num. 4, 26. פתח שער החצר
1 Rg. 6, 36. ויבן את־החצר הפנימית
1 Reg. 7, 9. עד־החצר הגדולה
1 Reg. 8, 64. קדש המלך את־תוך החצר
2 Chr. 7, 7. את־תוך החצר
2 Chr. 20, 5. לפני החצר החדשה
Esth. 4, 11. אל־החצר הפנימית
Ez. 8, 7. אל־פתח החצר
Ez. 10, 3. את־החצר הפנימית
Ez. 10, 5. עד־החצר החיצונה
Ez. 40, 14. ואל־איל החצר
Ez. 40, 17. אל־החצר החיצונה
Ez. 40, 19 לפני החצר הפנימי ויבאני אל־החצר הפנימי
Ez. 40, 32.
Ez. 40, 47. וימד את־החצר
Ez. 41, 15. ואלמי החצר
Ez. 42, 1. ויוציאני אל־החצר
Ez. 42, 7. דרך החצר החצונה
Ez. 42, 10. ברחב גדר החצר
Ez. 42, 14. 46, 20 אל־החצר החיצונה
Ez. 43, 5. אל־החצר הפנימי
Ez. 44, 17. אל־שערי החצר
Ez. 44, 17. בשערי החצר
Ez. 44, 19. (bis) אל־החצר החיצונה
Ez. 44, 21. 27. אל־החצר הפנימית
Ez. 45, 19. 46, 1. שער החצר הפנימית
Ez. 46, 21. ויוציאני אל־החצר
Ez. 46, 21. מקצועי החצר
Ez. 46, 21. וחנה חצר במקצע החצר
Ez. 46, 21. חצר במקצע החצר
Ez. 46, 22. בארבעת מקצעת החצר

וַיְהַחָצֵר

Ez. 10, 4. והחצר מלאה את־נגה

מֵהַחָצֵר

Ez. 42, 9. מהחצר החצנה

בֶּחָצֵר

Esth. 5, 2. עמדת בחצר
Esth. 6, 4. מי בחצר והמן בא לחצר
Esth. 6, 5. הנה המן עמד בחצר
Jer. 36, 10. בחצר העליון
Ez. 40, 44. בחצר הפנימי

לְחָצֵר

Ex. 27, 9. קלעים לחצר
Ez. 40, 17. ורצפה עשוי לחצר
Ez. 40, 20. לחצר החיצונה
Ez. 40, 23. 27. לשער לחצר הפנימי
Ez. 40, 34. 37. לחצר החיצונה
Ez. 42, 3. אשר לחצר הפנימי
Ez. 42, 3. אשר לחצר
Ez. 42, 8. אשר לחצר החצונה

וְלֶחָצֵר

Ex. 38, 20. ולחצר סביב נחשת
c. h finis: חֲצֵרָה
Jer. 36, 20. אל־המלך חצרה
constr.: חֲצַר
Ex. 27, 9. ועשית את חצר המשכן
2 Chr. 4, 9. ויעש חצר הכהנים
Esth. 2, 11. חצר בית־הנשים
Jer. 32, 8. אל־חצר המטרה
Ez. 8, 16. אל־חצר בית־יי
constr.: בְּחַצַר
Lev. 6, 9. 19. בחצר אהל־מועד
2 Chr. 24, 21. בחצר בית יי
Esth. 1, 5. בחצר גנת ביתן
Esth. 5, 1. בחצר בית־המלך
Jer. 19, 14. ויעמד בחצר בית־יי
Jer. 26, 2. בחצר בית־יי
Jer. 32, 2. בחצר המטרה
12. 33, 1. 38, 13. 28.
Jer. 37, 21. (bis) בחצר המטרה
Jer. 38, 6. אשר בחצר המטרה
Jer. 39, 15. עצור בחצר המטרה
constr.: וּבַחֲצַר
Neh. 11, 27. n. p. ובחצר שועל
constr.: לַחֲצַר
2 Chr. 29, 16. לחצר בית יי
Neh. 3, 25. אשר לחצר המטרה
Esth. 6, 4. לחצר בית־המלך
constr.: וְלַחֲצַר
1 Reg. 7, 12. ולחצר בית־יי
constr : מֵחֲצַר
Jer. 39, 14. מחצר המטרה
constr.: בְּחַצְרוֹ
2 Sam. 17, 18. ולא בא בחצרו
1 *pl.:* חֲצֵרִים
Neh. 12, 29. כי חצרים בנו להם
Ps. 10, 5. ישב במארב חצרים
Jes. 42, 11. חצרים תשב קדר
pl.: הַחֲצֵרִים
Lev. 25, 31. ובתי החצרים
Jos. 19, 8. וכל־החצרים אשר
Neh. 11, 25. ואל־החצרים
pl. constr.: בְּחַצְרֵי
Neh. 13, 7. בחצרי בית האלהים
pl. c. suff.: חֲצֵרַי *p.*
Jes. 1, 12. רמס חצרי
Zach. 3, 7. וגם תשמר את־חצרי
pl. c. suff.: חֲצֵרֶיךָ *p.*
Ps. 65, 5. ישכן חצריך
pl. c. suff.: בְּחַצְרֶיךָ
Ps. 84, 11. כי טוב־יום בחצריך
pl. c. suff.: חֲצֵרֶיהָ
Jos. 21, 12. שדה העיר ואת־חצריה
1 Chr. 6, 41. שדה העירו ואת־חצריה
pl. c. suff.: וְחַצֵּרֶיהָ
Jos. 15, 45. עקרון ובנתיה וחצריה
וחצריה עזה בנותיה
Jos. 15, 47. וחצריה
Neh. 11, 25. וביקבצאל וחצריה
pl. c. suff.: חַצְרֵיהֶם
1 Chr. 4, 33. וכל־חצריהם
pl. c. suff.: וְחַצְרֵיהֶם
Jos. 13, 28. הערים וחצריהם
1 Chr. 4, 32. וחצריהם עיטם ועין
Neh. 11, 30. עדלם וחצריהם
cum suff.: בְּחַצְרֵיהֶם
Gn. 25, 16. ואלה שמתם בחצריהם
1 Chr. 9, 22. המה בחצריהם
1 Chr. 9, 25. ואחיהם בחצריהם לבוא
cum suff.: וְחַצְרֵיהֶן
Jos. 13, 23. הערים וחצריהן
Jos. 15, 32. עשרים ושש וחצריהן
Jos. 15, 36. ארבע־עשרה וחצריהן
ערים שש־עשרה
Jos. 15, 41. 19, 22. וחצריהן
Jos. 15, 44. 55. ערים תשע וחצריהן
Jos. 15, 46. על־יד אשדוד וחצריהן
ערים אחת־עשרה
Jos. 15, 51. וחצריהן
Jos. 15, 57. ערים עשר וחצריהן
Jos. 15, 59. 62. ערים שש וחצריהן
Jos. 15, 60. ערים שתים וחצריהן
Jos. 16, 9. כל־הערים וחצריהן
ערים שתים־עשרה
Jos. 18, 23. 19, 15. וחצריהן
ערים ארבע־עשרה
Jos. 18, 27. וחצריהן
ערים שלש־עשרה
Jos. 19, 6. וחצריהן
Jos. 19, 7. ערים ארבע וחצריהן
הערים האלה
Jos. 19, 16. 31. 48. וחצריהן
הערים האלה
Jos. 19, 23. 39. וחצריהן
Jos. 19, 30. עשרים ושתים וחצריהן
Jos. 19, 38. תשע־עשרה וחצריהן
2 *pl.:* חֲצֵרוֹת
Ez. 46, 22. חצרות קטרות
pl.: הַחֲצֵרוֹת
Ex. 8, 9. מן־הבתים מן־החצרות
pl.: הַחֲצֵרוֹת
1 Chr. 23, 28. החצרות ועל־הלשכות
Ez. 9, 7. ומלאו את־החצרות
Ez. 42, 6. כעמודי החצרות
pl. constr.: חַצְרוֹת
2 Rg. 21, 5. 23, 12. חצרות בית־יי
2 Chr. 33, 5. בשתי חצרות בית־יי
pl. constr.: בְּחַצְרוֹת
2 Chr. 23, 5. וכל־העם בחצרות בית יי
Ps. 92, 14. בחצרות אלהינו
Ps. 116, 19. בחצרות בית יי
Ps. 135, 2. בחצרות בית אלהינו
Jes. 62, 9. ישתחו בחצרות קדשי
pl. constr.: וּבְחַצְרוֹת
Neh. 8, 16. ובחצרות בית האלהים
pl. constr.: לַחֲצַרוֹת
1 Chr. 28, 12. לחצרות בית־יי
pl. c. suff.: וַחֲצֵרוֹתַי *p.*
1 Chr. 28, 6 הוא־יבנה ביתי וחצרותי
pl. c. suff.: חֲצֵרֹתָיו
Ps. 100, 4. חצרתיו בתהלה
pl. c. suff.: לַחֲצֵרוֹתָיו
Ps. 96, 8. ובאו לחצרותיו
pl. c. suff.: וּבְחַצְרוֹתֵיהֶם
Neh. 8, 16. איש על־גגו ובחצרותיהם

חָצִיר

ס״ם כמו חָצֵר, תמונה רקמת שלו, ותקת הכוונה של ותקיר לנכנות יעבה, לומר בית ותקום מנודר ומוקף, נשלוש לל כוס, וכן תקיר לקנה ונעמק, גם נשלוש לל כוס, ויתות תקנה המתקנה לתקת לנת כעמק, לתקי.... יסקון קנה, וכן לתר סכד״ק כמו תקר נלרי, וכן יגב ויגיש, וכן הכל״נע.

n. comm., sicut חָצֵר, cujus forma est primaria, locus septus, Jes. 34, 13. 35, 7. (Trg. אֲתַר). LXX. αὐλή.

חצר לבנות ויענה Jes. 34, 13.
חצר לקנה וגמא Jes. 35, 7.

חָצֵר

פעל נודד, ומלעז כנ"ל כמו חלל, לשון נכנון וסופעות [שריללען, שלללען], ותמלות חזרת הנכה שנעית, ותכין כוח כפל הפתקון. ק' נקיוק קול וועוק כלפי נחלל, וכנפל הזרת חָצְרֵצַר, משכיח הויעוק וללול [געגרעללען שָׁקְלען], ותכועה ושנכיס. נ' סכנכון נפרקים והופעוקם, וכן לוכ נחשלל כוס, והשנכה שללל מקול לרלות הלנע לרוב נפעלים נעכין נהיכם, כידוע למנכיכים. ושמכוון הנ' נמלמ פ"ע נקבי מְחַצְּרִים, לומר מוחיכים על התקנכם, שתשנר לשרשו כנויר חזק.

vrb. intr. onomatopoët., sicut חָלַל micare, tinnire (schrillen, hallen), 1) de sono tanquam undulante, unde חֲצַרְצַר, de sonis fractis tubae; 2) de floris colore micante, unde חָצִיר. V. חֲצַרְצַר (2 Chr. 5, 12. *Qeri*) denominativum est.

חֲצַרְצָרָה

ע"ג נשר חֲצַרְצָרָה, שכנין כפיל-חזרת חֲצַרְצַר, וכן לרוב כיוכע נדקוק, נכליעת לות הכפל. הפתרון כלי-זכריס לנקיק [ערשמפעטען], ע"ש שכני תרועותיו ונכנון והופעות קולו [זשעטעערכלער לויע]. ושוס נויר חזק חֲצַר, לו חֵצֶר, חָצַר, חֲצֵרָה, לומר תקע נקנרס, נקיוס הקולס של חזק [ערשמפעטען], וכמעט לף כולכ לומר שקיוס נכין הוף, כי דרך נויכי שמות לפעמים להתקייס נשלוסס, כמו חזמ"ל, חקוכ"ק וכדומה.

n. f. (pro חֲצַרְצָרָה a v. duplic. חֲצַרְצַר, devorata litera reduplicata, ad s. f. חַטּוֹטֶרֶת = עֲזָאזֵל; עֲזָלְזֵל = חַטַּרְטֶרֶת), tuba, buccina, a sono fracto vel clangente (schmettern). Inde *denom.* חָצַר, retenta nominis forma, tubam inflare, clangere (drommeten), ad s. f. הַאֲזִינֵךְ הַשְׁמְאִיל. LXX. ἠχεῖν, σάλπιγξ.

חצרה ברמה Hos. 5, 8.

חֲצֵרוֹת, חֲצֹרֹת *pl.*:
שתי חצרת כסף Num. 10, 2.
מזרקות חצרות 2 Reg. 12, 14.
חצרות ומצלתים 1 Chr. 16, 42.

וְהַחֲצֵרוֹת *pl.*:
וחצרות התרועה בידו Nu. 31, 6.
וחצרות התרועה 2 Chr. 13, 12.

וְהַחֲצֹרוֹת *pl.*:
והחצרות אל־המלך 2 Rg. 11, 14.
והשרים והחצרות 2 Chr. 23, 13.
החל שיר־יי והחצרות 2 Chr. 29, 27.
והחצרות מחצרים 2 Chr. 29, 28.

בַּחֲצֹרוֹת *pl.*:
יתקעו בחצרות Num. 10, 8.
והרעתם בחצרת Num. 10, 9.
ותקעתם בחצרת Num. 10, 10.
ותקע בחצרות 2 Reg. 11, 14.
מחצרים בחצרות 1 Chr. 15, 24.
בחצרות תמיר לפני 1 Chr. 16, 6.
מחצרים בחצרות 2 Chr. 5, 12.
קול בחצרות 2 Chr. 5, 13.
מחצרים בחצרות 2 Chr. 13, 14.
ותוקע בחצרות 2 Chr. 23, 13.
והכהנים בחצרות 2 Chr. 29, 26.
מלבשים בחצרות Esr. 3, 10.
ומבני הכהנים בחצרות Neh. 12, 35.
זכריה הכניה בחצרות Neh. 12, 41.
בחצרות וקול שופר Ps. 98, 6.

וּבַחֲצֹצְרוֹת *pl.*:
ובמצלתים ובחצרות 1 Chr. 13, 8.
ובחצרות ובמצלתים 1 Chr. 15, 28.
ובחצרות ובשופרות 2 Chr. 15, 14.
ובחצרות אל־בית יי 2 Chr. 20, 28.

חָצַר 1 *Pi-el*: *denom.*

לַמְחַצְּרִים *part. pl.*: Q'ri.
ויהי כאחד למחצרים 2 Chr. 5, 13.

הֶחְצִר *Hif-il*: *denom.*

מַחְצְרִים *part. pl.*: Q'ri.
מחצרים בחצרות 1 Chr. 15, 24.
והכהנים מחצרים 2 Chr. 7, 6.
מחצרים בחצרות 2 Chr. 13, 14.
והחצרות מחצרים 2 Chr. 29, 28.

חִצֵּר 2 *Pi-el*: *denom.*

מְחַצְּרִים *part. pl.*: K'tib.
*מחצרים בחצרות 2 Chr. 5, 12.

חִצַּר 3 *Pi-el*: *denom.*

לַמְחַצְּרִים *part. pl.*: K'tib.
*למחצרים ולמשררים 2 Chr. 5, 13.

מְחַצְּרִים *part. pl.*: K'tib.
*מחצרים בחצרות 1 Chr. 15, 24.
*והכהנים מחצרים 2 Chr. 7, 6.
*מחצרים בחצרות 2 Chr. 13, 14.
*והחצרות מחצרים 2 Chr. 29, 28.

חָצִיר

ע"ו ומסלעז נכוכי פרק ועצ, כמו קומת ונכיס [נרשו, לויך], ומכוון ילוע מקמות הזרת, כי הנכנון והופעות מוצל על הפניקס.

n m., gramen, porrum (Lauch), a micando, quod percrebro tropo ad florendum transfertur. LXX. βοτάνη, χλόη, πράσον, χόρτος, χλωρός.

אולי ומצא חציר 1 Reg. 18, 5.
ולפני כל־חציר יריבש Job. 8, 12.
חציר כבקר יאכל Job. 40, 15.
מצמיח חציר לבהמה Ps. 104, 14.
המצמיח הרים חציר Ps. 147, 8.
גלה חציר ונראה־דשא Prv. 27, 25.
כי־יבש חציר Jes. 15, 6.
כל־הבשר חציר Jes. 40, 6.
יבש חציר Jes. 40, 7. 8.
אכן חציר העם Jes. 40, 7.
וצמחו בבין חציר Jes. 44, 4.
ומבן־אדם חציר ינתן Jes. 51, 12.

הֶחָצִיר
ואת־החציר ראת־הבצלים Nu. 11, 5

חָצִיר
כחציר מהרה ימלו Ps. 37, 2.
בבקר כחציר יחלף Ps. 90, 5.
אנוש כחציר ימיו Ps. 103, 15.

חְצִיר *constr.*:
ויורק דשא חציר גגות 2 Rg. 19, 26.
חציר גגות Jes. 37, 27.

חֲצִיר *constr.*:
יהיו כחציר גגות Ps. 129, 6.

חֵצֶן

v. s. r. חֹצֶן *p.* 381.

חָקַק

v. s. r. חָקַק *p.* 429.

חֻקָּה

פעל נודד, מלכן מן חָק לקמן, ומפתרון עוון ונקוע קנוע וחעוע [מקקנען, טויען], ושוס מזלל על מקריתם ונלימס [שייללכנען], ותוכן הזרת ומזוי עי', תחת פקק לקמן. ושוס מכנכ"ם חֻקָּה סיות מעולף ושוקפת ונכנכ ושוקנכ [חייכנענרמֶנען, -נעלי־כנעע, -נעריס-סען ויין], לכן פרטו מפוכנ"ם ספוי מעכין ליוס. וכנכ לאמר מרכ"ק זס פקק ושקס נעכין לקק. וכנמרמ ידוע חֻקָּה עכין ליוכ מלמים, ומזס חקוי כזפס מקקי"ת, כמו ספוי כפס, כדומס לל ליוכ כנפס ע"י קנוע לכנ. מתפעל הִתְחַקֶּה עכין ספוק לוכוס לעמו [ויך כי־כנען, שייללכנוכנען מלכען], ולל"ל על זרמ רגלי תתקפק מלכון תניס לך ליוכים ותקמרס ותכנכס, למען לל תלכנן מפוכעכוסך. והרל"ע פרס על עקבי רגלי תניס חק ונכוע נרמו לנן לדם, ולל מתקוור. ולדעת מלכל"ג זכ תתקפק על מסל, לומר שתקיקת המסמר המוס, שנשמרו בו רגליו, כלמו נחקק על זרמי רגליו עת זיניס מחקק בו כמעור רגליו נמלוס, ונ"ו לל מתקוור.

v. trans. (ex v. חָק q.v. prolongatum), findere, caedere (hack-en), incidere, insculpere; *Pu.* (חֻקָּה), incisum, insculptum, pictum esse. Gemar. חֲקָה, pingere; rab. חִקּוּי, imago rei externae perceptione animo impressa. *Hitp.* sibi signa, incisiones facere, Job. 13, 27.: in plantis pedum meorum signa tibi facis, quibus fines gressuum meorum praefinias. Targ. עַל־סְמָרֵי רַגְלַי תְּרִשׁוּם. LXX. εἰς δὲ ῥίζας ποδῶν μου ἀφίκου. Iidem alias: διαγράφειν, ζωγραφεῖν; מְחֻקָּה, ἐκτύπωσις.

Pu-al: חֻקָּה
part.masc.: מְחֻקָּה *sg.*
מחקה על־הקיר סביב Ez. 8, 10.
מחקה על־הקיר Ez. 23, 14.

part.masc.: הַמְּחֻקָּה
מישר על־המחקה 1 Reg. 6, 35.

Hitpa-el: הִתְחַקָּה
2 imperf.: תִּתְחַקֶּה *masc.*
על־שרשי רגלי תתחקה Job. 13, 27.

חָקַק

לו חק, ומעקור נכנוי חֻקּוֹ ומכיוכי חָקַק ני' נוסף חֻקֵּקוֹ. ומסלעז כמו קקס לעיל, כמכוון מזלל, לומר קייפס גליפס, ד"ל קקיק קנר נסלע, קקיק על לוח למוכרת, ליוכ וגלוף על כפיס לוכרון, עזות מקקס וליוכ מדנר, לומר כנוכו, עזות קק ומעפע וכדומס, ומכל תכין מזרס קקס. ולמר לתוכן מזרס, דע שמפעל חָק מנרס ענעית, ודומס לו קק לו קך נעכרי, למר מעכו כפיל מזרס מקקק, מכמן, וליוכו ענעי קיניס [מקק-עך] כמעט נכל לנוכות, וכן מזרס ניוכי [ἄκ] וכומי [ac-uere] וגרמכי [egg-en] וכדומס. מכנל חָקַק לנון נלוף מפפעים על ספר, ומוס מוכס וכותן קק, ומכיוכי מְחֻקַּק ידוע, שמוס מכוועס ומכניף ויוען ומכמ קנמ"ס, ולפעמים שנע מיקוקק. ניכוכי מנמ"נ מוס קק. מתנוס יק קקק מכיוכי חָקָּק כדרך מכנוכים.

vel חָק (inf. c. s. חֹקּוֹ; part. מְחֻקָּק; c. *Iud.* parag. חָקְקִי), incidere, veluti sepulcrum in petra; insculpere, veluti literas in tabula; exarare, delineare, pingere; formam speciemque rei praefinire vel praemeditatione mentis vel stili adumbratione; hinc condere leges, constituere, imperare. Radix *chaq* syllaba est onomatopoëtica h. e. soni naturalis imitatio, sicuti arab. *haq*, *hak* (unde verba duplicata *hakhak*, *haqhaq*), gr. ἀκ, lat. *ac*, *acc*, germ. *egg*-en. *Pi.* praescribere leges, imperare; *part.* מְחֹקֵק, Θεσμοθέτης (interdum de sceptro s. insigni imperantis). Aquila: ἀκριβαζόμενος. Th. ἡγούμενος. Onq. סָפְרָא. Hier. I סַפְּרִין מְאַלְּפֵי אוֹרַיְתָא Hieros. II. סַפְּרִין מַלְּפֵי אוֹרַיְתָא. LXX. διαγράφειν, ζωγραφεῖν, ἀφορίζειν, ἐξερευνᾶν, ἰσχυρὸν ποιεῖν, τιθέναι; חָקַק חֻקִּים, γράφειν; חֹקֵק, διατάττειν; מְחֹקֵק, ἄρχων, ἡγούμενος, βασιλεύς, βασιλεία, מְחֻקָּק, σοφία.

2 *perf.*: וַחֲקוֹתָ
וחקות עליה עיר Ez. 4, 1.

1 *perf. c. suff.*: חֲקַקְתִּיךָ
על־כפים חקתיך Jes. 49, 16.

part. constr.: חֹקְקֵי *f. antiqua.*
חקקי בסלע משכן לו Jes. 22, 16.

part. pl.: הַחֹקְקִים
החקקים חקקי־און Jes. 10, 1.

pl. constr.: לְחוֹקְקֵי
לבני לחוקקי ישראל Jud. 5, 9.

part. pass.: חֲקֻקִים *pl.*
צלמי כשדים חקקים Ez. 23, 14.

inf. c. suff.: בְּחֻקּוֹ
בחקו חוג על־פני Prv. 8, 27.

inf. c. suff.: בְּחוּקָּו
בחוקו מוסדי ארץ Prv. 8, 29.

imprt. c. s.: חָקֵּה
ועל־ספר חקה Jes. 30, 8.

Pi-el: חִקֵּק
part.: מְחֻקָּק *masc.*
חלקת מחקק ספון Dt. 33, 21.

part.: וּמְחֹקֵק
ומחקק מבין רגליו Gn. 49, 10.

part.: בְּמָחֳקֵק
במחקק במשענתם Num. 21, 18.

part. c. suff.: מְחֹקְקִי
יהודה מחקקי Ps. 60, 9. 108, 9.

part. c. suff.: מְחֹקְקֵנוּ
יי מחקקנו Jes. 33, 22.

part. pl.: מְחֹקְקִים
מני מכיר ירדו מחקקים Jud. 5, 14.

3 imperf.: יְחֻקְּקוּ
ורזנים יחוקקו צדק Prv. 8, 15.

Pu-al: חֻקַּק
part.: מְחֻקָּק
פן־ישתה וישכח מחקק Prv. 31, 5.

Hof-al: הָחָק
3 impf. pl.: וַיָּחָקוּ *p.*
מי־יתן בספר וירשמו Job. 19, 23.

חֹק

ע"ו, ולפני סעיף חָק, נכנוי חֻקּוֹ, וסכנוי חֻקָּהּ, וסכנוי חֻקִּים וסמיך חֻקֵּי. ספתיון דנר סכתיב וכתקק וכזסס, ושוס מיועד, כמו לחס תקי, לו עכודת תק, לומר עכודס מיועדת לתק, ושוס מזלל לקן ולתקית הכתיבס, כמו לכלי תק, עזס תק, לו עת מיועדת וכדומס. לכן לרוב ליוכו מתקוקק מסמקוקק, לומר קוכס [נעוענן], כן מתק טכעי כן מתק לנכי, כן מתזת ד', כן מתכנ חוקי.

n. m. ante *Maqef* חָק־; c. s. חֻקִּי, חֻקָּהּ; pl. חֻקִּים; constr. חֻקֵּי), res insculpta, scripta, definita, veluti לֶחֶם חֹק, h. e. certa epularum portio, Luc. 12, 42. τὸ σιτομέτριον; עֲבֹדַת חֹק, munus pensumque definitum; deinde finis, terminus,

cancelli circumscripti; plerumque lex vel naturalis vel divinitus revelata, vel aeterna vel temporalis. LXX. δόσις, ἔργον, αὐτάρκες; ὅριον, χρόνος; δικαίωμα, ἐντολή, πρόσταγμα, νόμος, τὸ νόμιμον, σύνταξις, ἀκριβασμός; ἀριθμεῖν, διαλείπειν; κόλπος (חֵק).

כי חק לכהנים Gn. 47, 22.
שם שם לו חק ומשפט Ex. 15, 25.
וישם לו חק ומשפט Jos. 24, 25.
ותהי־חק בישראל Jud. 11, 39.
וללמד בישראל חק Esr. 7, 10.
תשית לי חק ותזכרני Job. 14, 13.
חק חג על־פני־מים Job. 26, 10.
בעשתו למטר חק Job. 28, 26.
אספרה אל־חק Ps. 2, 7.
כי חק לישראל הוא Ps. 81, 5.
ויצר עמל עלי־חק Ps. 94, 20.
לבלי־חק Jes. 5, 14.
חלפו חק Jes. 24, 5.
יום החוא ירחק־חק Mich. 7, 11.
בטרם לדת חק Zeph. 2, 2.

וְחָק

ורחק נתן־למו Ps. 99, 7.
ורחק לנערתיה Prv. 31, 15.
ורחק השמן Ez. 45, 14.

לְחָק

וישם אתה יוסף לחק Gn. 47, 26.
וישמה לחק ולמשפט 1 S. 30, 25.
ויעמידה ליעקב לחק 1 Chr. 16, 17.
ויתנום לחק על־ישראל 2 Chr. 35, 25.
ויעמידה ליעקב לחק Ps. 105, 10.

anteMaqef: חָק־

והיתה להם חק־עולם Ex. 30, 21.
חק־עולם לדרתיכם Lev. 6. 11.
חק־עולם לו׳ Lev. 6, 15.
מאשי ו׳ חק־עולם Lev. 24, 9.
חק־נתן ולא יעבור Ps. 148, 6.
חק־עולם ולא יעברנהו Jer. 5, 22.

anteMaqef: וָחָק־

כי חקד וחק־בניך Lev. 10, 13. 14.

anteMaqef: לָחָק־

לחק־לך ולבניך Ex. 12, 24.
לאהרן ולבניו לחק־עולם Ex. 29, 28.
ולבניו לחק־עולם Lev. 7, 34.
ולבניך אתך לחק־עולם Lev. 10, 15.
ולבניך לחק־עולם Num. 18, 8.
אתך לחק־עולם Num. 18, 11. 19.

cum suff.: חֻקִּי

כי ישלים חקי Job. 23, 14.
ואשבר עליו חקי Job. 38, 10.
חטריפני לחם חקי Prv. 30, 8.

cum suff.: בְּחֻקַּי

מחקי צפנתי אמרי־פיו Job. 23, 12.

cum suff.: חֻקָּה

כי חקד וחק־בניך Lev. 10, 13. 14.

cum suff.: חֻקּוֹ

ואגרע חקד Ez. 16, 27.

cum suff.: חֻקָּו

בשומו לים חקו Prv. 8, 29.

cum suff.: חֻקֶּם

מדוע לא כליתם חקכם Ex. 5, 14.

cum suff.: חֻקָּם

ואכלו את־חקם Gn. 47, 22.

pl.: חֻקִּים

למדתי אתכם חקים Dt. 4, 5.
אשר־לו חקים ומשפטים Dt. 4, 8.
ללמד אתכם חקים Dt. 4. 14.
חקים ומצות טובים Neh. 9, 13.
וחקים לא טובים Ez. 20, 25.
חקים ומשפטים Mal. 3, 22.

pl.: וְחֻקִּים

ומצוות וחקים ותורה Neh. 9, 14.
והזהרת אתהם את־החקים Ex. 18, 20.
את כל־החקים אשר Lev. 10, 11.
אלה החקים והמשפטים Lev. 26, 46.
אלה החקים אשר צוה ו׳ Nu. 30, 17.
שמע אל־החקים Dt. 4, 1.
אשר ישמעון את כל־החקים Dt. 4, 6
החקים ואת־המשפטים Dt. 5, 1. 7, 11
וזאת המצוה החקים Dt. 6, 1.
לעשות את־כל־החקים Dt. 6, 24.
החקים ואת־המשפטים Dt. 11, 32.
אלה החקים והמשפטים Dt. 12, 1.
ועשית את־החקים האלה Dt. 16, 12.
החקים האלה לעשתם Dt. 17, 19.
את־החקים האלה Dt. 26, 16.
ואת־החקים ואת־ 2 Reg. 17, 37.
לעשות את־החקים 1 Chr. 22, 13.
החקים ואת־המשפטים Neh. 1, 7.
אם־ימשו החקים האלה Jer. 31, 36.

pl.: וַחֲקִקִּים

העדת והחקים והמשפטים Dt. 4, 45
את כל־המצוה והחקים Dt. 5, 28.
מה העדת והחקים Dt. 6, 20.
לכל־התורה והחקים 2 Chr. 33, 8.
המצוה והחקים Jer. 32, 11.

pl.: לְחֻקִּים

לחקים ולמשפטים 2 Chr. 19, 10.

pl. constr.: חֻקֵּי

את־חקי האלהים Ex. 18, 16.

pl. constr.: בְּחֻקֵּי

בחוקי אבותיכם אל־ Ez. 20, 18.

pl. c. suff.: חֻקַּי

לשמר חקי ומצותי 1 Reg. 3, 14.
חקי ומשפטי תשמר 1 Reg. 9, 4.

pl. c. suff.: חֻקַּי *p.*

מה־לך לספר חקי Ps. 50, 16.

pl. c. suff.: וְחֻקַּי

וחקי ומשפטי תשמור 2 Chr. 7, 17.
אד׳דברי וחקי Zach. 1, 6.

pl. c. suff.: בְּחֻקַּי

אשר בחקי לא הלכתם Ez. 11, 12.
אשר־בחקי תלכו Ez. 36, 27.

pl. c. suff.: בְּחֻקָּי

סרתם מחקי Mal. 3, 7.

pl. c. suff.: חֻקֶּיךָ

לשמר חקיך Ps. 119, 5.
את־חקיך אשמר Ps. 119, 8.
למדני חקיך Ps. 119, 12. 26. 65.
הורני ו׳ דרך חקיך Ps. 119, 33.
זמרות היו־לי חקיך Ps. 119, 54.
חקיך למדני Ps. 119, 64.
למען אלמד חקיך Ps. 119, 71.
חקיך לא שכחתי Ps. 119, 83.
נטיתי לבי לעשות חקיך Ps. 119, 112.
ולמדני את־חקיך Ps. 119, 135.
חקיך אצרה Ps. 119, 145.
כי־חקיך לא דרשו Ps. 119, 155.
כי תלמדני חקיך Ps. 119, 171.

pl. c. suff.: וְחֻקֶּיךָ

עדותיך וחקיך 1 Chr. 29, 19.
וחקיך למדני Ps. 119, 124.

pl. c. suff.: בְּחֻקֶּיךָ

עבדך ישיח בחקיך Ps. 119, 23.
ואשיחה בחקיך Ps. 119, 48.
יהי־לבי תמים בחקיך Ps. 119, 80.
ואשעה בחקיך תמיד Ps. 119, 116.

cum suff.: בְּחֻקֶּיהָ

כל־שוגים מחקיך Ps. 119, 118.

pl. cum suff.: חֻקָּיו

ושמרת כל־חקיו Ex. 15, 26.
ושמרת את־חקיו Dt. 4, 40.
ולשמור חקיו ומצותו Dt. 26, 17.
ועשית את־מצותו ואת־חקיו Dt. 27, 10.
וימאסו את־חקיו 2 Reg. 17, 15.
חקו עשית ולא יעבר Job. 14, 5.
בעבור ישמרו חקיו Ps. 105, 45.
חקיו ומשפטיו לישראל Ps. 147, 19.

pl. c. suff.: וְחֻקָּיו

ועדתיו וחקיו אשר צוך Dt. 6, 17.
ולשמר מצותיו וחקיו 1 Reg. 8, 58.
ועדותיו וחקיו 2 Chr. 34, 31.
דברי מצות־ו׳ וחקיו Esr. 7, 11.
ומשפטיו וחקיו Neh. 10, 30.
וחקיו לא שמרו Am. 2, 4.

pl. c. suff.: בְּחֻקָּיו

ללכת בחקיו ולשמר 1 Reg. 8, 61.

חֻקָּה

ע״כ גזיר חק, וסכווכם נדומם לו, וספרים נגאלו, נגאלו ידוע מעכיו לעכיהו חֻקּוֹק כמו קוקע, ונספח רבכית חֻקּוּק וכדומה.

n. f. (a m. חָק), vi eadem, qua חֹק. Gem. חֻקּוֹק, *γραμματεύς*, veluti יְהוֹחָנָן חֻקּוֹקָא, sicut חֹק hebr. LXX. *νόμος, πρόσταγμα, δικαίωμα, τὸ νόμιμον, ἐντολή, κρίμα, διαστολή, τροπή*; חֻקָּה עוֹלָם, *εἰς τὸν αἰῶνα.*

חקה אחת יהיה לכם Num. 9, 14.
חקה אחת לכם Num. 15, 15.

הַחֻקָּה

ושמרת את־החקה הזאת Ex. 13, 10.

constr.: חֻקַּת

חקת עולם תחגהו Ex. 12, 14.
לדרתיכם חקת עולם Ex. 12, 17.
זאת חקת הפסח Ex. 12, 43.
חקת עולם לדרתם Ex. 27, 21.
חקת עולם לו ולזרעו Ex. 28, 43.
חקת עולם לדרתיכם Lev. 3, 17. 10, 9.
חקת עולם לדרתם Lev. 7, 36.
חקת עולם Lev. 16, 31.
חקת עולם תהיה־זאת Lev. 17, 7.
חקת עולם לדרתיכם Lev. 23, 14. 31. 41. 24, 3.
חקת עולם בכל־ מושבתיכם Lev. 23. 21.
ככל־חקת הפסח Num. 9, 12.
חקת עולם לדרתיכם Num. 15, 15.
חקת עולם לדרתיכם Num. 18, 23.
זאת חקת התורה Num. 19, 2.
זאת חקת התורה Num. 31, 21.

constr.: כְּחֻקַּת

כחקת הפסח Num. 9, 14.

constr.: לְחֻקַּת

כהנה לחקת עולם Ex. 29, 9.
והיתה לכם לחקת עולם Lev. 16, 29.
זאת לכם לחקת עולם Lev. 16, 34.
והיו לכם לחקת עולם Num. 10, 8.
הגר בתוכם לחקת עולם Nu. 19, 10.
והיתה להם לחקת עולם Nu. 19, 21.
לבני ישראל לחקת משפט Nu. 27, 11.
והיו אלה לכם לחקת משפט Num. 35, 29.

חֻקּוֹת

pl.:

הידעת חקות שמים Job. 38, 33.
שבעת חקות קציר Jer. 5, 24.
כי־חקות העמים הבל הוא Jer. 10, 3.
חקות ירח וכוכבים Jer. 31, 35.
חקות שמים וארץ Jer. 33, 25.
אלה חקות המזבח Ez. 43, 18.
חקות בית־ו׳ Ez. 44, 5.
חקות עולם תמיד Ez. 46, 14.
וישחמר חקות עמרי Mich. 6, 16.

בְּחֻקַּת

pl.:

ולא תלכו בחקת הגוי Lev. 20, 23.

בְּחֻקּוֹת

pl.:

ללכת בחקות דוד אביו 1 Rg. 3, 3.
וילכו בחקות הגוים 2 Reg. 17, 8.
וילכו בחקות ישראל 2 Rg. 17, 19.
בחקות החיים הלך Ez. 33, 15.

בְּחֻקֹּת

pl.:

מחקות התועבת Lev. 18, 30.

חֻקָּתִי *p.*

pl. c. suff.:

מצותי חקותי ותורתי Gn. 26, 5.
ואת־חקתי תשמרו Lev. 18, 4. 19, 19.
ושמרתם את־חקתי Lev. 18, 15. 20, 8. 20, 22.

ושמרתם אתם את־ חקתי Lev. 18, 26.
ושמרתם את־כל־חקתי Lev. 19, 37.
ועשיתם את־חקתי Lev. 25, 18.
ואת־חקתי געלה נפשם Lev. 26, 43.
ולא תשמרו מצותי חקתי 1 Rg. 9, 6.
לשמר חקתי ומצותי 1 Reg. 11, 38.
ושמרו מצותי חקותי 2 Rg. 17, 13.
ועזבתם חקותי ומצותי 2 Chr. 7, 19.
אם־חקתי יחללו Ps. 89, 31.
חקותי מן־הארצות Ez. 5, 6.
את כל־חקותי שמר Ez. 18, 19.
ושמר את־כל־חקותי Ez. 18, 21.
ואתן להם את־חקתי Ez. 20, 11.
ואת־חקותי לא־הלכו Ez. 20, 16.
ואת־תורתי ואת־חקתי Ez. 44, 24.

pl. c. suff.: וְחֻקֹּתַי *p.*

ולא שמרת בריתי וחקתי 1 Rg. 11, 11.
וחקתי ומשפטי כדוד 1 Reg. 11, 33.
אשר שמר מצותי וחקתי 1 Rg. 11, 34.
וחקתי לא־הלכו בהם Ez. 5, 6.
וחקותי מאסו Ez. 20,, 24.
וחקתי ישמרו Ez. 37, 24.

pl. c. suff.: בְּחֻקֹּתַי

אם־בחקתי תלכו Lev. 26, 3.
ואם־בחקתי תמאסו Lev. 26, 15.
אם־תלך בחקתי 1 Reg. 6, 12.
בחקותי לא הלכתם Ez. 5, 7.
למען בחקתי ילכו Ez. 11, 20.
בחקותי יחלך Ez. 18, 9.
בחקותי הלך Ez. 18, 17.
בחקותי לא הלכו Ez. 20, 13. 21.
בחקותי לכו Ez. 20, 19.

pl. c. suff.: וּבְחֻקֹּתַי

בתורתי ובחקתי Jer. 44, 10.

pl. c. suff.: בְּחֻקֹּתַיִךְ

בחקתיך אשתעשע Ps. 119, 16.

pl. c. suff.: חֻקֹּתָיו

ככל־חקתיו וכלכל־משפטיו Nu. 9, 3.
לשמר את־כל־חקתיו Dt. 6, 2.
ואת־חקתיו אשר אנכי Dt. 10, 13.
לשמר חקתיו מצותיו 1 Reg. 2, 3.
ואת־חקתיו בכל־לב 2 Rg. 23, 3.
ואת־כל־חקתיו Ez. 43, 11. (bis)

pl. c. suff.: וְחֻקֹּתָיו

מצותיו ומשפטיו וחקתיו Dt. 8, 11.
וחקתיו ומשפטיו ומצותיו Dt. 11, 1.
לעשות את־כל־מצותיו וחקתיו Dt. 28, 15.
מצותיו וחקתיו אשר צוך Dt. 28, 45.
לשמר מצותיו וחקתיו Dt. 30, 10. 16.
וחקתיו לא־אסור ממנה 28. 22, 23.
וחקתיו לא־אסיר מני Ps. 18, 23.

pl. c suff.: וּבְחֻקֹּתָיו

ובתרתו ובחקתיו Jer. 44, 23.

pl. c. suff.: כְּחֻקֹּתָם

ואינם עשים כחקתם 2 Rg. 17, 34.

pl. c. suff.: וּבְחֻקֹּתֵיהֶם

ובחקתיהם לא תלכו Lev. 18, 3.

חֵק

ע״ו ולח חֵק, כאשר הניעו המדקדקים, ומוסכמין מכינוי חֻקֵּר, כתקן התיוכח, כמו עַמֵּר מן עס, וסתומה חֵק ע״פ בֵּל, שנאמר נ״ל מעט צְלָלֵי, ול״נ כדומה לַל חֵק, וגם נכוונה לין הסכים.

n. m. (minime חֻקָּק, quod nomen grammaticorum est figmentum, pl. constr. חֻקְקֵי, sicut עַמְמֵי a n. עַם, הַרְרֵי a n. הָר, צַלְלֵי a n. צֵל), vi eadem, qua חָק. LXX. *ἀκριβασμός*; c. v. חָק: *γράφειν.*

pl. constr.: חֻקְקֵי

Jud. 5, 15. גִּדֻלִּים חֻקְקֵי־לֵב

Jes. 10, 1. הַחֹקְקִים חִקְקֵי־אָוֶן

חָקַר

פעל נוד ופעתיד יַחְקֹר, ומפתיון כיניסה ולניעה וכניה [גרפֿנען], ומוסיף על סדריסה ופיסה לחקור בדבר [פֿאָרזוכען, זפּעקולירען], או חקיקה ומדריסה בכלם. תמונת חצוב בקלם לגהן, וקיל חָקֹר, וְחָקְלוּ וחוקכו תמיכת בפעל: בָּקַר, בָּקַר, בָּקַר בחקלני מוצג זוכיס, ובסיס חצוב בפעל בִּקֵּר, בָּקַר, ומס תמיכת חצוני בפעל מעבר.

vrb. trans. (impf. יַחְקֹר), fodere, scrutari, eruere, trop. explorare, investigare, perscrutari, Aq. et Theod. *ἐξιχνιάζειν.* Radix est *qar*, quae inest etiam in vv. בָּקַר, בָּקַר, בָּקַר, aucta praepositionibus vi sua paullulum variantibus, et in vv. simplicibus בָּר, בָּרָה, q. v. LXX. *ἐρευνᾶν, ἐξιχνιάζειν, ἰχνεύειν, ἐτάζειν, ἐξερευνᾶν, ἀνακρίνειν, δοκιμάζειν, ἐκζητεῖν, ἐξακριβάζειν, ἐρωτᾶν; εἰκάζειν, ἐλκύειν, ἐλέγχειν, καταγινώσκειν, ταπεινοῦν, τιμᾶν.*

3 *prf. c. suff.:* וַחֲקָרוֹ

Prv. 18, 17. יבא רעהו וחקרו

3 *fem. c. suff.:* חֲקָרָהּ

Job. 28, 27. הכינה וגם־חקרה

2 *perf.:* וְחָקַרְתָּ

Dt. 13, 15. ודרשת וחקרת ושאלת

2 *perf. c. suff.:* חֲקַרְתָּנִי

Ps. 139, 1. יי חקרתני ותדע

1 *perf. c. suff.:* חֲקַרְתִּיהָ

Job. 5, 27. הנה־זאת חקרנוה

part.: חֹקֵר

Job. 28, 3. ולכל־תכלית הוא חוקר

Jer. 17, 10. אני יי חוקר לב

inf. constr.: חֲקֹר

2 Sam. 10, 3. בעבור חקר את־העיר

Prv. 25, 2. וכבד מלכים חקר דבר

inf. constr.: ־וֹר, לַחְקֹר

1 Chr. 19, 3. הלא בעבור לחקר ולחפך

Prv. 23, 30. לבאים לחקור ממסך

inf. c. suff.: וְלַחְקָרָהּ

Jud. 18, 2. את־הארץ ולחקרה

impt. c. s.: חָקְרֵנִי

Ps. 139, 23. חקרני אל ודע לבבי

impert. pl.: חִקְרוּ

Jud. 18, 2. לכו חקרו את־הארץ

1 *imperf.:* אֶחְקֹר

1 Sam. 20, 12. כי־אחקר את־אבי

1 *impf. c. suff.:* אֶחְקְרֵהוּ

Job. 29, 16. ורב לא־ידעתי אחקרהו

3 *imperf.:* יַחְקֹר

Job. 13, 9. הטוב כי־יחקר אתכם

3 *imperf.:* יַחְקְרֵ־ *s. M.*

Ps. 44, 22. הלא אלהים יחקר־זאת

3 *impf. c. suff.:* יַחְקְרֵנְהוּ

Prv. 28, 11. ודל מבין יחקרנו

1 *pl.:* וְנַחְקֹרָה *p.*

Thr. 3, 40. נחפשה דרכינו ונחקרה

2 *pl.:* תַּחְקְרוּן

Job. 32, 11. עד־תחקרון מלין *p.*

3 *pl.:* יַחְקְרוּ

Ez. 39, 14. שבעה־חדשים יחקרו

Nif-al: נֶחְקַר 3 *perf.*

1 Rg. 7, 47. לא נחקר משקל הנחשת

2 Chr. 4, 18. כי לא נחקר

3 *imperf.:* יֵחָקֵר

Jer. 46, 23. כי לא יחקר כי רבו

3 *imperf. pl.:* וְיֵחָקְרוּ

Jer. 31, 37. ויחקרו מוסדי־ארץ

Pi-el: חִקֵּר

3 *perf.:* וְחִקֵּר

Eccl. 12, 9. ואזן וחקר תקן משלים

חֵקֶר

ג״ו ונסיון סרטוי חֻקֵּר, וסרטון לו סדריסה וסקיפוח [עפֿסֿרזוכונג], לומר סופיעה, ולכ נסיגל על סקיקה וקיקים נכללו, ל״מ כמו נוסקות ונועלות סלב, לו עלם סנקקר ומכדכש, לומר סנסקר וסתון וסקעלומס, וולק סכוונס על קקר תסוס, לומר לב. נגעלק ידוע סשם חָקוּר, ומסופיעם חֲקִירָה.

n. m. (pl. c. חֻקְּרֵי), 1) *abstr.*, investigatio, perscrutatio; 2) ipsa res investiganda h. e. abscondita, occulta, arcana, veluti חֵקֶר תְּהוֹמוֹת, loca abyssi penitus abdita; חֵקֶר אֱלוֹהַּ *τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ* 1 Cor. 2, 10. LXX. *ἐξιχνιασμός, ἐξεύρεσις, ἴχνος; πέρας, τιμᾶν; אֵין חֵקֶר, ἀνεξιχνίαστος, ἀνεξέλεγκτος, ἀπέραντος.*

Job. 5, 9. עשה גדלות ואין חקר

Job. 9, 10. עשה גדלות עד־אין חקר

Job. 34, 24. ירע כבירים לא־חקר

Job. 36, 26. מספר שניו ולא־חקר

Ps. 145, 3. ולגדלתו אין חקר

Prv. 25, 3. ולב מלכים אין חקר

Jes. 40, 28. אין חקר לתבונתו

וְחֶקֶר

Prv. 25, 27. וחקר כבדם כבוד

cum h intr.: הַחֵקֶר

Job. 11, 7. החקר אלוה תמצא

וּבְחֵקֶר

Job. 38, 16. ובחקר תהום התהלכת

לַחֵקֶר

Job. 8, 8. וכונן לחקר אבותם

pl. constr.: חִקְרֵי

Jud. 5, 16. גדולים חקרי־לב

מֶחְקָר

ג״ו, וסרטון עלם סקיקים וסדריסה, לומר סלב וסתון, ול״כ נדומס על קקר לעיל, לכן נסמס רבנית מקקר כמו פילוסופיע בכלל. נסמר סנדריס [מדרש מלין] מסכתם מכתם נסמסם פרפיניאני, נלמר קקרים עניכו תמונ קלקים רבים, ככנסים קמת ענין כולל, עד כלמר מלמת מצטע נלומס סקלקים שנעת על לומו סכולל.

n. m. vel perscrutatio vel res perscrutanda, h. e. penetralia, intimi rei cujuspiam recessus. LXX. *πέρας.*

pl. constr.: מֶחְקְרֵי

Ps. 95, 4. אשר בידו מחקרי־ארץ

חוֹר, חֹר

v. s. r. חָרַר *p.* 439.

חָרָא

ד ד זו

לו חָרָה, פעל נוד, ולנ־עוכר כ״נ נגוד, ומסלנס גריפס לעיסוד ומנמת סיג [שנאלקקען, רייניגען], וכן נמעת תמונת מצוי סקרין תמוכו, ולנ סיוכיס פוכוקות.

n. m. minime compositum (pl. חֲרִיוֹנִים, a v. חָרָה = חָרָא, ad s. f. הֲבָיוֹן, עֲלָוֹן, אֲבָוֹן, quod ipsum voc. Masoretae *τῷ* Ketib substituerunt, a vv. עָלָה, אָבָה, הָבָה), merda, excrementa alvi, sicut חֲרֵא q. v. s. LXX. *κόπρος περιστερῶν.*

pl.: חֲרִיוֹנִים K'tib.

2 Rg. 6, 25. ורבע הקב חרי־יונים

חָרַב

ד יין

פעל נוד, ופעתיד יֶחֱרַב, ומפלנס יכיסה וקיכיס ולמוד [ערטֿקנען, פֿערטֿרקנען], ונמעת פפעל נצלוב לל יבש, ונמכוון זס מנצלם ומכוסף ונגוזות. ומוס מסצלל: ר׳ על מסמיעס ומצמק ונכיס, וכן כמעי לקכיס מכיס [פֿצמיל לוקס] ומגמיס לוכיס, ומקלס נוס מולדת מכוונס, לו מסצמל ומשוס נכללו, ולק יקי ומקנודל פפעל יולק. כ׳ שמוס כלמון תמוכן, וכן שמס, פער נמפלל כוס, כידוע בדקדוק. ולמנ לתמונת חצוב עי׳ מנגוזות.

vrb. intr. (impf. יֶחֱרַב), arescere, exarescere (syn. יָבֵשׁ), exsiccari, exhauriri, absumi, exstingui, deleri; raro stupescere, attonitum esse (syn. שָׁמֵם). LXX. *ἀναξηραίνειν, ξηραίνειν, ἐκλείπειν, διαφθείρειν, μαχαίρᾳ ἐκδικεῖν; חָרֵב, ἐξολοθρεύειν; חָרָב, ἐρημία; יְאֻשָּׁם, Nif.* נֶחֱרַב, *μάχεσθαι; Hi.* הֶחֱרִיב, *ἐξερημοῦν, ἐρημοῦν; הֶחֱרֵב, ῥομφαῖα,*

חָרְבוּ 3 *perf. pl.*

Gn. 8, 13. חרבו המים

Gn. 8, 13. חרבו פני האדמה

וַיֶּחֶרְבוּ 3 *pl.:*

Jes. 19, 6. דללו וחרבו יארי מצור

*חָרֵבוּ 3 *pl.:*

Jer. 2, 12. *ושערו הרבו מאד

חָרֵב *inf. abs.:*

Jes. 60, 12. והגוים חרב יחרבו

חָרֵב *imprt. sg.:* *trnst.*

Jer. 50, 21. חרב והחרם אחריהם

חִרְבִי *imprt. fem.:* *sg.*

Jes. 44, 27. האמר לצולה חרבי

חִרְבוּ *imprt. pl.:* *trnst.*

Jer. 50, 27. חרבו כל־פריה

חָרְבוּ *imprt. pl.:*

Jer. 2, 12. ושערו חרבו מאד

יֶחֱרָב 3 *imperf.:*

Job. 14, 11. ונהר יחרב ויבש

Jes. 19, 5. ונהר יחרב ויבש

וַיֶּחֱרַב 3 *imperf.:*

Hos. 13, 15. ויחרב מעיניו *p.*

וַיֶּחֱרַב 3 *imperf.:*

Ps. 106, 9. ויגער בים־סוף ויחרב

תֶּחֱרַב 3 *fem.:* *p.*

Jes. 34, 10. מדור לדור תחרב

יֶחֶרְבוּ 3 *pl.:*

Jer. 26, 9. והעיר הזאת תחרב

יַחֲרְבוּ 3 *pl.:*

Ez. 6, 6. יחרבו ויאשמו *p.*

יֶחֱרְבוּ 3 *pl.:*

Jes. 60, 12. והגוים חרב יחרבו

Am. 7, 9. ומקדשי ישראל יחרבו

תֶּחֱרַבְנָה 3 *fem. pl.:*

Ez. 6, 6. הערים תחרבנה

Ez. 12, 20. והנושבות תחרבנה

scowr] תמונת חצוב נצמתי עכ [*ecur*-er, *σκωρ.* סכנען ע״י סנסת הסיג, כלמר תקלס נסכנוזות. ודע קוכל שכמי מכ״ל הפעל חָרַר לשון הגמת קלקס וסיג, ומוס מלכנס, נדומס לחצוב לפכיכו. ודע קוכל נעים שנגמרל עוד כמלל הפעל חָרָא, כמכוון גריפס וסגמת סיג ועיע, כמצלל על המקמוע, וסכנב שס חָרָא, וסכיכוי נקנס מְחֲרֵאָה תכוכל, וכן לומר גוכפת ומכנדת סתנור, וכן שמוע שס מוס.

vel חָרָה *vrb. trans., scoriis* purgare, expurgare, plerumque purgare, evacuare alvum, talm. חֲרָא (syn. שַׁאֲתָא), scopis quisquilias, pulverem aliasque sordes auferre, verrere; מְחֲרֵאָה, muliercula fornacem purgans.

חֲרָא

ג״ו, וכרכוי חֲרָאִים, וסמך סרכוי חֲרָאֵי, לו נסקנר לל״ק נכמיכ חֲרֵי וכרכוי חֲרָאֵיהֶם, וסמלנס סיג וכנגף מקלקס ולוקס [צֵנגזורר, צֵנגזֵנג, צֵנגזֵנגען], ומוס עלמוס כוקס וקיל סיג וקלת כוגן [קצמל], וכרכוכס תכוכר מכמצ. נגעלק ידוע חֲרֵי מצלמו, וסידוע חֲרֵיאָא, כמו קכיל לעוין, קוכעין דקרי, קכי קמימי וכדומס, ולולי סמך סרכוי נכמיכ חֲרֵי כנ״ק ג״כ מיכיל חֲרֵי, ולק סקנר מן חֲרָאֵי ודוק.

n. m. (pl. חֲרָאִים; c. חֲרָאֵי; Ketib forma breviori: חֲרֵי, c. s. חֲרָאֵיהֶם), *scor*-dia, sordes, excrementa alvi, gem. חֲרֵי, *def.* חֲרָיָא, veluti חֲרָיָא חֲרֵי, חֲרֵי חֲמַרְמֵר, רַעְיוֹן qua ex forma breviori factum esse videtur חֲרֵי (2 Reg. 6, 25.).

pl. constr.: חֲרֵי = חֲרָאֵי* K'tib.

2 Reg. 6, 25. *ורבע הקב חרי־יונים

pl. c. suff.: חֲרָאֵיהֶם K'tib.

Jes. 36, 12. לאכל את־חרֵיהם

pl. c. suff.: חֲרֵיהֶם* K'tib.

2 Reg. 18, 27. לאכל את־חריהם

מְחֲרָאָה

ג״כ וכרכוי מַחֲרָאוֹת, ומפלנס מקוס־כיעי וגריפס סנוסס וסיג וקלס [קלצקס], מסקל ידוע, ות׳ ניון מסקוס. ודע קוכל שנכנל סכנוזות של קכל שכו נעלי מסנת סנוסנס, וסקליפוס עס תוקוס יפל וגוס, וום מדכן כנוכ, ונלמר מסנת מגלס עליו: כל מסקליקות סכקוכין נקוכס לגנלי קוכין לוקן לנצמ.

n. f. (pl. מַחֲרָאוֹת), cloaca, per quam sordes publicae eluuntur, *ἀπόπατος.* Masoretae nominibus a v. חָרָא oriundis, tanquam ea publice legere obscenum esset, ubique nomina, quae dicuntur, *εὐφημα* substituerunt, quorum vocalibus vocabulum textuale notatum est. LXX. *λουτρών.*

pl.: לְמַחֲרָאוֹת* K'tib.

2 Reg. 10, 27. *וישימהו למחראות

חֲרִיוֹנִים

ג״ו וסרכוי חֲרִיוֹנִים [כנ״ל סנוסס מ״כ ו׳ כ״ס], גויל קכס, נדומס לל קכל, וסוס ע״ע הָבְיוֹן [נקני נמר קכיון] אֲבְיוֹן, עֲלָוֹן מן דנס, לנס עלס, ול״כ לימנו סס מוכנכ כמו שנמנצו נו רניס, לפכי שנמנכ חצוב ע״ס כנוע לנגלי. סעמנון כמו חֲרָא לעיל, לומר סיג וקלס וכוס [שנאוכר, מיסע], וכן נמעת תמונת של דניון, עי׳ לעיל לף רכ״ו פניס נ׳,

Nif-al: נֶחֱרַב
3 *perf. pl.:* נֶחֶרְבוּ
2 Reg. 3, 23. החרב נחרבו המלכים
part. fem.: נֶחֱרֶבֶת *sg.*
Ez. 26, 19. בתתי אתך עיר נחרבת
p. fem. pl.: נֶחֱרָבוֹת
Ez. 30, 7. בתוך־ערים נחרבות
Hif-il: הֶחֱרִיב 3 *perf.*
Ez. 19, 7. ועריהם החריב
1 *perf.:* הֶחֱרַבְתִּי
Zeph. 3, 7. החרבתי חוצותם
1 *perf.:* וָאַחֲרִבֵתִי
Jer. 51, 36. וההרבתי את־ימה
3 *perf. pl.:* הֶחֱרִיבוּ
2 Reg. 19, 17. החריבו מלכי אשור
Jes. 37, 18. החריבו מלכי אשור
part.: מַחֲרִיב
Jud. 16, 24. ואת מחריב ארצנו
part. c. suff.: וּמַחֲרִיבָהּ
Jes. 49, 17. ומחריביך ממך יצאו
part. fem.: הַמַּחֲרֶבֶת
Jes. 51, 10. היא המחרבת ים
1 *imperf.:* אַחֲרִיב
Jes. 42, 15. אחריב הרים וגבעות
Jes. 50, 2. הן בגערתי אחריב ים
1 *imperf.:* וְאַחֲרֵב
2 Reg. 19, 24. ואחרב בכף פעמי
Jes. 37, 25. ואחרב בכף־פעמי
Pu-al: חֳרַב
3 *pl. perf.:* חֳרֵבוּ *p.*
Jud. 16, 7. 8. אשר לא־חרבו
Hof-al: הָחֳרַב
3 *perf. fem.:* הָחֳרְבָה* *p.*
Ez. 26, 2. *אמלאה החרבה
part. fem. pl.: מָחֳרָבוֹת
Ez. 29, 12. בתוך ערים מחרבות
inf. absol.: הָחָרֵב
2 Reg. 3, 23. החרב נחרבו המלכים

חָרֵב

ת״, ולנקבה חֲרֵבָה, ומוסיף הרבוי חֲרֵבוֹת [הקמץ קטן נשמר בהרבוי בקמ״ץ ע״ש שמומרו נדגוש לפי חֳרָבוֹת לקמן, לכן אחר שנשמרי הר׳ הקמץ קטן אך לעתקור]. והכלון יגיע הכר [דייר, טרקלין], או מוסיף ונשאר שאר ונפש [וויסע], או נכרם ועקורקר ונשאר [נעריעטרט]. בתרגום חָרֵב, חָרִיב תוקריים. ופעל לתעות הנשרש סלע ידוע שכתוכה קריכה, וכן הנשרש כיוני [κάρφ-ω], והמרכו כל חָרֵב, הנאמץ גם נפעלי צָרֵב, דָרֵב, וכנוני קנת סָרֵחַ, צָרֵחַ, שָׁרֵחַ, וקושר הנשרש גם נאמץ נפעלי סָרֵב, רָב, ענין קרקור וסרגרות מלון. ואם, גם אם לא יתאחת אזוני נשרש היוכי, כלון הוא נעשה הלשון, והנענים מתקרקר לשמיאה נודע לך מפעל הכר נעשה, כאשר הכריס יוכיח. ואם גם הענים נכוכה, סלע להשרש חָרֵב לאשר המכון של מיסה ושמיאה, כמו ניוכי [ἑ-ρείπ-ω] וכדומה. עי׳ יותר מזה בתת שרף.

adj. m. (f. חֲרֵבָה; pl. f. חֲרֵבוֹת, ad s. f. חָרָבוֹת), exsiccatus atque aridus, torridus atque perustus, horridus atque incultus, desertus ac dirutus, targ. חֲרֵב, חָרִיב, ad s. f. חֲשִׁיכָה. Radix v. חָ־רַ־בַ (gr. κ-άρφ-ειν) invenitur etiam in vv. חָרַב, צָרַב, זָרַב, סָרַב, צָרַב, שָׁרַב, vi torrendi, exurendi, exarescendi, exardescendi. Fortasse etiam vv. חָרַב, סָרַב (iracundia et stomacho exardescere) eadem de radice ac-

creverunt. Translatio exustionis ad excisionem usuvenit etiam in v. חָרַר; eamque translationem si non agnoscas, conferre poteris v. *é-ρείπ-ειν*, v. s. שָׁרַב. LXX. ἔρημος, μὴ ἀναπεποιημένος; ἐρημοῦν, ἐξερημοῦν μετ᾽ ἡδονῆς.

adj. masc.: חָרֵב
Jer. 33, 10. חרב הוא מאין אדם
Hag. 1, 4. והבית הזה חרב
Hag. 1, 9. ביתי אשר־הוא חרב
adj. masc.: הֶחָרֵב
Jer. 33, 12. החרב מאין־אדם
adj. fem.: חֲרֵבָה
Neh. 2, 3. בית־קברות אבתי חרבה
Neh. 2, 17. אשר ירושלם חרבה
Prv. 17, 1. טוב פת חרבה
adj. fem.: וַחֲרֵבָה
Lev. 7, 10. בלולה־בשמן וחרבה
adj. fem. pl.: הֶחֳרֵבוֹת
Ez. 36, 35. החרבות והנשמות
Ez. 36, 38. הערים החרבות

חָרֵב

ש״, מסמעל חָרֵב, ומפתרון תלמוד וקרקון קרוב ולקיקה כיס ולין [דייכע], ונמלט לך יקר ומתנודד נמשנה תורה כ״ת כ״נ, ותמוהו לנכ חָרֵב כיזוע. ודע קורלן שנשה עפ חָרֵב נ״ב משנה לפכיהו, ולינהו פיהוני סר משה וקרב ולי־זוע, וקרקע לנלל הערכלים גבל משה, לומר סר משה.

n. m. (a v. חָרֵב), ariditas, siccitas (Misne-Tora, 28, 22.), sicuti חֹרֶב. Etiam n.pr. חֹרֵב eodem de verbo originem habet, mons horridus, cujus saxa nulla herbarum viriditate contecta sunt. LXX. plane non vertunt.

וּבְחָרֵב
Dt. 28, 22. ובדלקת ובחרחר ובחרב
חָרֵב
ש״, והרכון כמו נסמעל נכשל הערין ק׳ תלמוד ולין או קמיסה נכלל [דייכע, הישענ] וכן חָרֵב לעיל. ג׳ שמוס ונלס קרקור וכהרקות [וויסע-סייע, נערעשטורונג], ועני קרב כמו עניס קרכות. בתרגום נמכון חק׳ וכו׳ חוּרְבָּא, והילוע חוּרְבָּא או חָרְבָּא או נרשם נקני חָרְבָּא, וסמן הרבוי חָרְבָּתָא כילוע.

n. m. duplici sensu, sicut *v.* 1) siccitas, ariditas, fervor, ardor (syn. חֳרֵב); 2) excisio, eversio, veluti עָרֵי חָרְבוֹת = עָרִים חֳרֵבוֹת. Targ. חוּרְבָּא *m.* (def. חַרְבָּא), חָרְבָּא *f.* (pl. constr. חַרְבַּת). LXX. ξηρασία, καῦμα; διψᾶν, ἔρημος; κόραξ (עֹרֵב), ῥομφαῖα (חֶרֶב).

Gn. 31, 40. הייתי ביום אכלני חרב
Jud. 6, 37. ועל כל־הארץ חרב
Jud. 6, 39. יהי־נא חרב אל־הגזה
Jud. 6, 40. ויהי־חרב אל־הגזה
Job. 30, 30. ועצמי־חרה מני־חרב
Jes. 25, 5. חרב בצל ענ
Jes. 61, 4. וחדשו ערי חרב
Jer. 50, 38. חרב אל־מימיה ויבשו
Ez. 29, 10. לחרבות חרב שממה
Zeph. 2, 14. חרב בסף
Hag. 1, 11. ואקרא חרב על־האדץ

בְּחָרֵב
Jes. 25, 5. כחרב בציון

לַחֹרֶב
Jer. 36, 30. משלכת לחרב ביום
Jer. 49, 13. לחרב ולקללה

בְּחֹרֶב
Jes. 4, 6. לצל־יומם מחרב
Jes. 25, 4. צל מחרב

חֲרֵבָה
ש״ג נויר חֹרֶב וסלכני חֲרֵבוֹת, ופעמוע שמסמ ונקיקה ונין וסכום [פעטוו-סעטונג, -סעעטונג], וכן נקמרי, ומנס חֲרֵבָן לו חוּרְבָּן מוס. וכן נספסוק סנוניס קכנות לשו.

n. f. (a m. חָרֵב, pl. חֲרֵבוֹת), excisio, dirutio; ruinae, rudera. Inde n. aram. s. חוּרְבָּן. LXX. ἐρήμωσις, ἐρημία, ἔρημος, ὀνειδισμός (חֲרֵפָה); הָיָה לְחֲרֵבָה, συμπίπτειν.

Lev. 26, 31. ונתתי את־עריכם חרבה
Lev. 26, 33. ועריכם יהיו חרבה
Jer. 27, 17. העיר הזאת חרבה
Jer. 44, 2. והנם חרבה היום הזה
Ez. 25, 13. ונתתיה חרבה מתימן
Ez. 35, 4. עריך חרבה אשים

וְחָרְבָּה
Ez. 29, 9. לשממה וחרבה

לְחָרְבָּה
Jes. 64, 10. מחמדינו היה לחרבה
Jer. 7, 34. לחרבה תהיה הארץ
Jer. 22, 5. לחרבה יהיה הבית הזה
Jer. 25, 11. 18. לחרבה לשמה
Jer. 44, 6. 22. לחרבה לשממה
Ez. 5, 14. ואתנך לחרבה ולחרפה
Ez. 38, 8. אשר־היו לחרבה

pl.: חֳרָבוֹת
Job. 3, 14. הבנים חרבות למו
Ps. 9, 7. תמו חרבות לנצח
Ps. 102, 7. הייתי כקוס חרבות
Ez. 38, 12. על־חרבות נושבות
Mal. 1, 4. ונשוב ונבנה חרבות

pl.: הֶחֳרָבוֹת
Ez. 33, 24. ישבי החרבות האלה
Ez. 36, 33. ונבנו החרבות

pl.: וְהַחֳרָבוֹת
Ez. 36, 10. והחרבות תבנינה

pl.: בְּהַחֳרָבוֹת
Ez. 13, 4. כשעלים בחרבות
Ez. 26, 20. בחרבות מעולם

pl.: בְּחָרְבוֹת
Ez. 33, 27. אשר בחרבות בחרב

pl.: וְלַחֳרָבוֹת
Ez. 36, 4. ולחרבות השממות

pl. constr.: חָרְבוֹת
Jes. 52, 9. רננו יחדו חרבות
Jes. 58, 12. ובנו ממך חרבות עולם
Jes. 61, 4. ובנו חרבות עולם

pl. constr.: וָחָרְבוֹת
Jes. 5, 17. וחרבות מחים גרים

pl. constr.: לְחָרְבוֹת
Jer. 49, 13. לחרבות עולם
Ez. 29. 10. מצרים לחרבות חרב

pl. constr.: וְלַחֳרָבוֹת
Jer. 25, 9. ולחרבות עולם

pl. c. suff.: חָרְבָּתִי
Esr. 9, 9. ולהעמיד את־חרבתיו

pl. c. suff.: חָרְבָּתֵךְ
Jes. 49, 19. כי חרבתיך ושממתיך

pl. c. suff.: חָרְבֹתֶיהָ
Jes. 51, 3. נחם כל־חרבתיה

pl. c. suff.: וְחָרְבֹתֶיהָ
Jes. 44, 26. וחרבותיה אקומם

pl. c. suff.: מֵחָרְבוֹתֵיהֶם
Ps. 109, 10. ודרשו מחרבותיהם

חֲרֵבָה
ש״ נמר חֲרֵבָה נדגוש חק׳, ופעניו יכאת ולין וקיוק לל סיס וסליקות, ויודע נטוכחות לל סיס וסליקות, ויודע וס מסמכ.

n. f. piël. (pro חֲרָבָה), ariditas, siccitas; humus, solum (Continent). LXX. ἡ ξηρά, ἔρημος.

Ez. 30, 12. ונתתי יארים חרבה

הַחֲרֵבָה
Jos. 4, 18. רגלי הכהנים אל החרבה
Hag. 2, 6. ואת־הים ואת־החרבה

בֶּחָרֵבָה
Gn. 7, 22. מכל אשר בחרבה מתו
נשאי הארון ברית־יי׳
Jos. 3, 17. בחרבה
Jos. 3, 17 וכל־ישראל עברים בחרבה
2 Reg. 2, 8. ויעברו שניהם בחרבה

לַחֲרֵבָה
Ex. 14, 21. וישם את־הים לחרבה

pl.: *בְּחָרְבוֹת
Jes. 48, 21. *בחרבות הוליכם

חָרְבוֹן
ש״, ונסמן סרכוי חַרְבוֹנֵי קין, ומסלנס כמו קרב לעיל, לקיקה ולין, ומרכוי ע״ש שמוס סס קנוכי׳ ודוק.

n. m. (pl. c. חַרְבוֹנֵי), sicuti חֶרֶב, חָרֵב, ariditas, siccitas. LXX. ἐμπηγνύναι.

pl. constr.: נסוג לאחור בְּחַרְבוֹנֵי
Ps. 32, 4. בחרבוני קיץ

חָרֵב

כמו קרב נענני, נלי סנדל סמכון, וגס סנכין כמו נענני, כי כוס לש נמלש.

verb. trans. plane hebraico aequale.

Hof-al: הָחָרֵב
3 *fem.:* הָחָרְבָה *perf.*
Esr. 4, 15. קריתא דך החרבת

חָרֵב

פעל כודד, ולש־עוכר כ״ש נגוד, ומסלנס כמו לנל חָרָה עמיהן, חָרָה נקרמי, שנעינו שריעס וקריקס וקיוד [שפי־עלנן, פ״יכנייעלן], ומן קרך נקמר חוּרְבָּה נקרמי, שהוש נוד וקדוד מסכין, ותאוות מנרש כידוע נ״כ נשפתי עכ. עי׳ קרווי פכיכים קל״ש.

v. trans. inus., sicuti חָרָה, חָרָה, acuere, incidere, unde aram. חוּרְבָּנָא, acies cultri (Schneide), trop. minuta subtilitas, acumen ingenii (cf. חָרִיף, ingeniosus, opp. לַבָּקָן, qui multa addidicit).

חֶרֶב

ש״ג ומסלנס סכין וקין [שכייד, שחיפע], ופעמים נקשור עם לפי, נעכור שקרב נסיקס לקיון כלי מקרידס נכלל, וכרלף נכ״ק עס פתיקס. בתרגום חֶרֶב משלמו, ונגמרש מכל סכין, ד״ש קרנש דמוכנש.

n. f., acies, acumen; ensis (unde פִּי חֶרֶב, acies ensis), targ. חַרְבָּא, gem. de cultro, veluti דְּאוּשְׁפָּא. LXX. μάχαιρα, ξίφος, λόγχη, ἐγχειρίδιον, ῥομφαῖα, σίδηρος, σφαγή, πόλεμος, φόνος, προμαχών, χείρ, θάνατος νοσερός; ἄγγελος; pl. חַרְבוֹת, φονεύειν, τόπος.

חֶרֶב *p.*

Gn. 31, 26. את־בנתי כשבויות חרב
Gn. 34, 26. חרגו לפי חרב
Ex. 5, 21. לתת־חרב בידם
Ex. 17, 13. ואת־עמו לפי־חרב
Lev. 26, 25. והבאתי עליכם חרב
Lev. 26, 33. והריקתי אחריכם חרב
Lev. 26, 36. ונסו מנסת־חרב
Lev. 26, 37. כמפני־חרב ורדף אין
Num. 19, 16. בחלל־חרב או במת

ויכהו ישראל לפי־חרב Num.21,24.
לו׳ יש־חרב בידי Num. 22, 29.
העיר ההוא לפי־חרב Dt. 13, 16.
בהמתה לפי־חרב Dt. 13, 16.
את־כל־זכורה לפי־חרב Dt.20,13.
מחוץ תשכל־חרב Dt. 32, 25.
ואשר־חרב גאותך Dt. 33, 29.
ושה וחמור לפי־חרב Jos. 6, 21.
ויפלו כלם לפי־חרב Jos. 8, 24.
ויכו אתה לפי־חרב Jos. 8, 24.
ויכה לפי־חרב Jos. 10, 28. 30. 32.
ויכוה לפי־חרב Jos. 10, 35. 37.
ויכום לפי־חרב Jos. 10, 39.
לפי־חרב החרם Jos. 11, 11
לפי־חרב החרים אותם Jos.11,12.
כל־האדם הכו לפי־חרב Jos.11,14.
ויכו אותה לפי־חרב Jos. 19, 47.
ויכוה לפי־חרב Jud. 1, 8.
ויכו את־העיר לפי־חרב Jud.1,25.
וישע לו אהוד חרב Jud. 3, 16.
לפי־חרב לפני ברק Jud. 4, 15.
מחנה סיסרא לפי־חרב Jud. 4, 16.
בלתי אם־חרב גדעון Jud. 7, 14.
ויקראו חרב ליי ולגדעון Jud.7,20.
את־חרב איש ברעהו Jud. 7, 22.
ועשרים אלף איש שלף חרב Jud. 8, 10.
ויכו אותם לפי־חרב Jud. 18, 27.
איש רגלי שלף חרב Jud. 20, 2.
אלף איש שלף חרב Jud. 20, 15. 17. 46.
כל־אלה שלפי חרב Jud. 20, 25.
כל־אלה שלף חרב Jud. 20, 35.
ויך את־כל־העיר לפי־חרב Jud. 20, 37.
ויכום לפי־חרב Jud. 20, 48.
יבש גלעד לפי־חרב Jud. 21, 10.
פן יעשר העברים חרב 1Sam.13,19.
ולא נמצא חרב וחנית 1Sam.13,22.
היתה חרב איש ברעהו 1S.14,20.
חנית אר־חרב 1 Sam. 21, 9.
ויאמר הכהן חרב גלית 1 S. 21, 10.
ואת חרב גלית הפלשתי 1 S. 22, 10.
הכה לפי־חרב 1 Sam. 22, 19.
ושה לפי־חרב 1 Sam. 22, 19.
הלנצח תאכל חרב 2 Sam. 2, 26.
לא־תסור חרב מביתך 2 S.12, 10.
והכה העיר לפי־חרב 2 S. 15, 14.
ועלו חגור חרב מצמדת 2 S. 20, 8.
איש־חיל שלף חרב 2 Sam. 24, 9.
קחו לי־חרב 1 Reg. 3, 24.
איש שלף חרב 2 Reg. 3, 26.
ויכום לפי־חרב 2 Reg. 10, 25.
ומאה אלף איש שלף חרב 1 Chr. 21, 5.
איש שלף חרב 1 Chr. 21, 5.
חרב יי׳ ודבר בארץ 1 Chr. 21, 12.
חרב יי׳ מלאך יי׳ 1 Chr. 21, 30.
חרב שפוט ודבר 2 Chr. 20, 9.
מכת־חרב וחרג Esth. 9, 5.
הכו לפי־חרב Job. 1, 15. 17.
ובמלחמה מידי חרב Job. 5, 20.
וצפו הוא אלי־חרב Job. 15, 22.
גורו לכם מפני חרב Job. 19, 29.
כי־חמה עונות חרב Job. 19, 29.
ירבו בניו למו־חרב Job. 27, 14.
ולא ישוב מפני־חרב Job. 39, 22.
משיגהו חרב בלי תקום Job.41,18.
חרב פתחו רשעים Ps. 37, 14.
ולשונם חרב חדה Ps. 57, 5.
יגירהו על־ידי־חרב Ps. 63, 11.
ברטה במדקרות חרב Prv. 12, 18.
כלם אחזי חרב Cant. 3, 8.
חרב תאכלו Jes. 1, 20.
גוי אל־גוי חרב Jes. 2, 4.
מטעני חרב Jes. 14, 19.
מפני חרב נשושה Jes. 21, 15.
חללים לא חללי־חרב Jes. 22, 2.
ונס לו מפני־חרב Jes. 31, 8.
חרב לי׳ מלאה דם Jes. 34, 6.
ונגעה חרב עד־הנפש Jer. 4, 10.
כי חרב לאיב Jer. 6, 25.
כי חרב לי׳ אכלה Jer. 12, 12.
לא־תראו חרב Jer. 14, 13.
והמה אמרים חרב ורעב Jer.14,15.
והנה חללי־חרב Jer. 14, 18.
והגרם על־ידי־חרב Jer. 18, 21.
בחוריהם מכי־חרב Jer. 18, 21.
והכם לפי־חרב Jer. 21, 7.
כי חרב אני קרא Jer. 25, 29.
עם שרידי חרב Jer. 31, 2.
ופליטי חרב ישבון Jer. 44, 28.
ואכלה חרב ושבעה Jer. 46, 10.
כי־אכלה חרב סביביך Jer. 46,14.
מפני חרב היונה Jer. 46, 16. 50, 16.
הוי חרב לי׳ Jer. 47, 6.
אחריך תלך חרב Jer. 48, 2.
חרב על־כשדים Jer. 50, 35.
חרב אל־הבדים ונאלו Jer.50, 36.
חרב אל־גבוריה וחתו Jer.50, 36.
חרב אל־סוסיו Jer. 50, 37.
חרב אל־אוצרתיה Jer. 50, 37.
מחוץ שכלה־חרב Thr. 1, 20.
טובים היו חללי־חרב Thr. 4, 9.
מפני חרב המדבר Thr. 5, 9.
קח־לך חרב חדה Ez. 5, 1.
אני מביא עליכם חרב Ez. 6, 3.
פליטי חרב בגוים Ez. 6, 8.
חרב יראתם וחרב אביא Ez.11, 8.
או חרב אביא Ez. 14, 17.
חרב תעבר בארץ Ez. 14, 17.
וראעב והיה רעה Ez. 14, 21.
חרב חרב הוחדה Ez. 21, 14.
חרב והיא מרטה Ez. 21, 16.
מגורי אל־חרב היו Ez. 21, 17.
חרב שלישתה חרב־חללים Ez. 21, 19.
היא חרב חלל הגדול Ez. 21, 19.
נתתי אבחת־חרב Ez. 21, 20.
לברא חרב מלך־בבל Ez. 21, 24.
דרך תשים לבוא חרב Ez. 21, 25.
חרב חרב פתוחה Ez. 21, 33.
מביא עליך חרב Ez. 29, 8.
ובאה חרב במצרים Ez 30, 4.
אל־חללי־חרב Ez. 31, 17.
את־חללי־חרב Ez. 31, 18. 32, 28. 29. 30. 32.
חרב מלך־בבל תבואך Ez. 32, 11.
חללי חרב יפלו חרב נתנה Ez.32,20.
חערלים חללי חרב Ez. 32, 21.
ערלים חללי־חרב Ez. 32, 25.
ערלים מחללי חרב Ez. 32, 26.
המונה חללי־חרב Ez. 32, 31.
כי־אביא עליה חרב Ez. 33, 2.
ותבוא חרב ותקחהו Ez. 33, 4.
ותבוא חרב ותקח Ez. 33, 6.
על־ידי חרב Ez. 35, 5.
חללי־חרב יפלו בהם Ez. 35, 8.
לכל־הרי חרב Ez. 38, 21.
חרב איש באחיו Ez. 38, 21.
וחלה חרב בעריו Hos. 11, 6.
גוי אל־גוי חרב Mich. 4, 3.
וכפיריך תאכל חרב Nah. 2, 14.
ולהב חרב Nah. 3, 3.
תכריתך חרב Nah. 3, 15.
ואקרא חרב על־הארץ Hag. 1, 11.
חרב על־זרועו Zach. 11, 17.
חרב עורי על־רעי Zach. 13, 7.

חָרֶב

וחרב לא־תעבר בארצכם Lev.26, 6.
וחרב אין ביד־דוד 1 Sam. 17, 50.
בתתך לו לחם וחרב 1 Sam.22, 13.
וחרב שאול לא תשוב ריקם 2S.1,22.
נשאי מגן וחרב 1 Chr. 5, 18.
וחרב אויביך 1 Chr. 21, 12.
מגן וחרב ומלחמה Ps. 76, 4.
וחרב פיפיות בידם Ps. 149, 6.
מפיץ וחרב וחץ שנון Prv.25, 18.
וחרב לא־אדם תאכלנו Jes. 31, 8.
וחרב ורעב לוא נראה Jer. 5, 12.
וחרב אריק Ez. 5, 2. 12.
וחרב אביא עליך Ez. 5, 17.
וחרב אביא עליכם Ez. 11, 8.
וחרב אריק אחריהם Ez. 12, 14.
ונקשת וחרב ומלחמה Hos. 2, 20.

הַחָרֶב

ואת לחט החרב Gn. 3, 24.
ויקח את־החרב Jud. 3, 21.
כי לא שלף החרב מבטנו Jud.3,22.
ויקח שאול את־החרב 1 S. 31, 4.
כזה וכזה תאכל החרב 2 S. 11, 25.
מאשר אכלה החרב 2 Sam. 18, 8.
ותדבק ידו אל־החרב 2 S. 23, 10.
ויביאו החרב לפני המלך 1Rg.3, 24.
ויקח שאול את־החרב 1 Chr. 10, 4.
ויפל גם־הוא על־החרב 1 Chr. 10, 5.
ויגל השאירית מן־החרב 2Chr.36,20
ושלחתי אחריהם את־החרב Jer. 9, 15.
את־החרב להרג Jer. 15, 3.
מן־החרב ומן־הרעב Jer. 21, 7.
ושלחתי בם את־החרב Jer.24, 10.
מפני החרב Jer. 25, 16. 27.
את־החרב את־הרעב Jer. 29, 17.
מפני החרב והרעב Jer. 32, 24.
אל־הסללות ואל־החרב Jer. 33, 4.
אל־החרב אל־הדבר Jer. 34, 17.
החרב אשר אתם יראים Jer.42,16.
את־החרב עד כלתי Jer. 49, 37.
החרב בחוץ Ez. 7, 15.
והפלתי את־החרב מידו Ez. 30, 22.
את־החרב באה Ez. 33, 3.
כי־יראה את־החרב Ez. 33, 6.
משם אצוה את־החרב Am. 9, 4.

וְהַחָרֶב

והרעב והחרב מי אנחמך Jes.51.19.
מפני הרעב והחרב Jer. 14, 16.

בְּחָרֶב

בחרב ובחנית ובכידון 1S. 17, 45.
כי־לא בחרב ובחנית 1 S. 17, 47.
חרגת בחרב בני עמון 2 S. 12, 9.
ונפל אשור בחרב Jes. 31, 8.
ונפלו בחרב איביהם Jer. 20, 4.
בחרב עליה מסביב Ez. 28, 23.
ונכשלו בחרב ובלהבה Dan. 11, 33.
איש בחרב אחיו Hag. 2, 22.

בַּחָרֶב

לנפל בחרב Num. 14, 4.
פן־בחרב אצא לקראתך Nu.20, 18.
חרגו בני־ישראל בחרב Jos. 13, 22.
ונפל בחרב וחסר־לחם 2 S. 3, 29.
החתי הכית בחרב 2 Sam. 12, 9.
ועמשא לא־נשמר בחרב 2 S. 20, 10.
ויהרגם בחרב 1 Reg. 2, 32.
ובחוריהם בחרב תהרג 2 Rg. 8, 12.
בחרב בית מלך 2 Reg. 11, 20.
והפלתיו בחרב בארצו 2 Rg. 19, 7.
ושראצר־נגיו הכהו בחרב 2Rg.19,37
בחרב בבית מקדשם 2 Chr. 36, 17.
בחרב בשבי ובבזה Esr. 9, 7.
שננו כחרב לשונם Ps. 64, 4.
כהניו בחרב נפלו Ps. 78, 64.
מתיך בחרב יפלו Jes. 3, 25.
והפלתיו בחרב בארצו Jes. 37, 7.
בניו הכהו בחרב Jes. 37, 38.
הבחורים ימותו בחרב Jer. 11, 22.
בהרב ובריעב ובדבר Jer. 14, 12.
בחרב וברעב יתמו Jer. 14, 15.
בחרב וברעב ובדבר Jer. 21, 9. 27, 8. 13. 29, 18. 32, 36. 38, 2. 42, 17. 22. 44, 13.
בחרב וימת אתו Jer. 41, 2.
בחרב ברעב יתמו Jer. 44, 12.
בחרב וברעב ימתו Jer. 44, 12.
בחרב וברעב עד־כלותם Jer.44, 27.
תכה בחרב Ez. 5, 2.
בחרב יפלו Ez. 5, 12.
בחרב ברעב ובדבר Ez. 6, 11.
והקרוב בחרב יפול Ez. 6, 12.
בחרב ימות Ez. 7, 15.
בחרב תפלו Ez. 11, 10.
בכל־אגפיו בחרב יפלו Ez. 17, 21.
ואותה בחרב הרגו Ez. 23, 10.
ואחריתך בחרב תפול Ez. 23, 25.
בחרב יפלו Ez. 24, 21. 25, 13.
בחרב תהרגנה Ez. 26, 6.
בחרב יהרג Ez. 26, 8.
עמך בחרב יהרג Ez. 26, 11.
בחרב יפלו Ez. 30, 5. 17.
בחרב יפלו־בה Ez. 30, 6.
אשר בחרבות בחרב יפלו Ez.33, 27.
ויפלו בחרב כלם Ez. 39, 23.
יפלו בחרב שריהם Hos. 7, 16.
בחרב יפלו Hos. 14, 1.
על־רדפו בחרב אחיו Am. 1, 11
הרגתי בחרב בחוריכם Am. 4, 10.
בחרב ימות ירבעם Am. 7, 11.
ובנתיך בחרב יפלו Am. 7, 17.
ואחריתם בחרב אהרג Am. 9, 1.
בחרב ימותו כל חטאי עמי Am.9,10
ורעו את־ארץ אשור בחרב Mich. 5, 5.

p. בֶּחָרֶב

בדבר או בחרב Ex. 5, 3.
והרגתי אתכם בחרב Ex. 22, 23.
ונפלתם בחרב Num. 14, 43.
בן־בעור הרגו בחרב Num. 31, 8.
הרגו בני ישראל בחרב Jos.10, 11.
ואת־מלכה הכה בחרב Jos.11, 10.
בית ישראל כי נפלו בחרב 2S.1,12.
אם־ימית את־עבדו בחרב 1Rg.1,51
אם־אמיתך בחרב 1 Reg. 2, 8.
את־כל־הנביאים בחרב 1 Rg. 19, 1.
נביאיך הרגו בחרב 1Reg.19,10.14.
והבא אחריה המת בחרב 2Rg.11,15
ויהרג את־כל־אחיו בחרב 2 Chr. 21, 4.
והבא אחריה יומת בחרב 2 Chr. 23, 14.
עתליהו המיתו בחרב 2Chr.23,21.
והנה נפלו אבותינו בחרב 2Chr.29,9
שם הפילהו בחרב 2 Chr. 32, 21.
וכל־הנספה יפול בחרב Jes. 13, 15.
בטח בחנה בחרב Jer. 5, 17.
והפלתים בחרב Jer. 19, 7.
והכם בחרב Jer. 20, 4.
ויכהו בחרב Jer. 26, 23.
לא תמות בחרב Jer. 34, 4.
לחפש בחרב Ez. 30, 21.
חללים הנפלים בחרב Ez. 32, 22. 23. 24.
על־בית ירבעם בחרב Am. 7, 9.

וּבְחָרֶב

בקשת ובחרב ובמלחמה Hos. 1, 7.
ובחרב וברעב יכלו Jer. 16, 4.
ובחרב לא תפל Jer. 39, 18.
ובחרב וברעב תמנו Jer. 44, 18.

כְּחָרֶב

חדה כחרב פיות Prv. 5, 4.
וישם פי כחרב חדה Jes. 49, 2.
ושמתיך כחרב גבור Zach. 9, 13.

לַחָרֶב

ויסגר לחרב עמו Ps. 78, 62.
ומניתי אתכם לחרב Jes. 65, 12.
ואשר לחרב לחרב Jer. 15, 2.
ושאריתם לחרב אתן Jer. 15, 9.
הרשעים נתנם לחרב Jer. 25, 31.
ואשר לחרב לחרב Jer. 43, 11.
ואשר תפלט לחרב אתן Mich. 6, 14.

חָרַב

p. לָחֳרֵב

Lev. 26, 7. ונפלו לפניכם לחרב
Lev. 26, 8. לפניכם לחרב
Jer. 43, 11. ואשר לחרב לחרב

מֵחָרֵב

Ex. 18, 4. ויצילני מחרב פרעה
Gn. 34, 26. הנמלט מחרב חזאל
1 Rg. 19, 17. והנמלט מחרב יהוא
Job. 5, 15. וישע מחרב מפיהם
Ps. 22, 21. חצילה מחרב נפשי
Ps. 144, 10. עבדו מחרב רעה
Jer. 51, 50. פלטים מחרב הלכו
Ez. 12, 16. מחרב מרעב ומדבר
Ez. 38, 8. משובבת מחרב

cum suff.: חַרְבִּי

Ex. 15, 9. תמלאמו נפשי אריק חרבי
Dt. 32, 41. אם־שנותי ברק חרבי
1 Sam. 21, 9. כי גם־חרבי וגם־כלי
Jes. 34, 5. כי־רותה בשמים חרבי
Ez. 21, 8. והוצאתי חרבי מתערה
Ez. 21, 9. תצא חרבי מתערה
Ez. 21, 10. הוצאתי חרבי מתערה
Ez. 30, 24. ונתתי את־חרבי בידו
Ez. 30, 25. בתתי חרבי ביד מלך
Ez. 32, 10. בעופפי חרבי על־פניהם
Zeph. 2, 12. חללי חרבי המה

cum suff.: וְחַרְבִּי

Dt. 32, 42. ויחרבי תאכל בשר
Ps. 44, 7. וחרבי לא תושיעני

cum suff.: בְּחַרְבִּי

Gn. 48, 22. בחרבי ובקשתי

cum suff. *p.* חַרְבֶּךָ

Gn. 27, 40. ועל־חרבך תחיה
Ex. 20, 25. כי חרבך הנפת עליה
Jud. 9, 54. שלף חרבך ומותתני
1 Sam. 15, 33. שכלה נשים חרבך
1 S. 31, 4. שלף־חרבך ודקרני בה
1 Chr. 10, 4. שלף חרבך
Ps. 17, 13. מרשע חרבך
Ps. 45, 4. הגור חרבך על־ירך

cum suff.: בַּחַרְבְּךָ

Jos. 24, 12. לא בחרבך ולא בקשתך
2 Rg. 6, 22. האשר שבית בחרבך

cum suff.: חַרְבְּכֶם

Jer. 2, 29. אכלה חרבכם נביאיכם
Ez. 33, 26. עמדתם על־חרבכם

cum suff.: חַרְבּוֹ

Gn. 34, 25. אחי דינה איש חרבו
Ex. 32, 27. שימו איש־חרבו על־ירכו
Jud. 8, 20. ולא־שלף הנער חרבו
1 S. 17, 39. ויחגר דוד את־חרבו
1 S. 17, 51. ויקח את־חרבו וישלפה
1 Sam. 18, 4. ועד־חרבו ועד־קשתו
1 Sam. 25, 13. חגרו איש את־חרבו
1 Sam. 25, 13. ויחגרו איש את־חרבו
1 S. 25, 13. ויחגר גם־דוד את־חרבו
1 Sam. 31, 5. ויפל גם־הוא על־חרבו
1 Chr. 21, 27. וישב חרבו אל־נדנה
Neh. 4, 12. חרבו אסורים על־מתניו
Job. 40, 19. העשו יגש חרבו
Ps. 7, 13. חרבו ילטוש
Ps. 89, 43. אף־תשיב צור חרבו
Cant. 3, 8. איש חרבו על־ירכו
Jes. 41, 2. יתן כעפר חרבו
Jer. 48, 10. ארור מנע חרבו מדם

cum suff.: וְחַרְבּוֹ

Num. 22, 23. 31. וחרבו שלופה בידו
Jos. 5, 13. וחרבו שלופה בידו
2 Sam. 2, 16. וחרבו בצד רעהו
1 Chr. 21, 16. וחרבו שלופה בידו

cum suff.: בְּחַרְבּוֹ

Jes. 27, 1. בחרבו הקשה והגדולה

cum suff.: וּבְחַרְבּוֹ

Jes. 66, 16. ובחרבו את־כל־בשר

cum suff.: חַרְבָּם

Ps. 37, 15. חרבם תבוא בלבם

cum suff.: בְּחַרְבָּם

Ps. 44, 4. כי לא בחרבם ירשו־ארץ

pl.: חַרְבוֹת

Ps. 59, 8. חרבות בשפתותיהם
Prv. 30, 14. דור חרבות שניו
Jes. 21, 15. מפני חרבות נדדו
Ez. 38, 4. תפשי חרבות כלם

pl.: בְּחַרְבוֹת

1 Reg. 18, 28. בחרבות וברמחים

pl.: לֶחָרְבוֹת

Joel 4, 10. כתו אתיכם לחרבות

pl. constr.: חַרְבוֹת

Jos. 5, 2. עשה לך חרבות צרים
ויעש־לו יהושע חרבות צרים
Jos. 5, 3.

pl. constr.: בְּחַרְבוֹת

Ez. 32, 12. בחרבות גבורים אפיל

pl. c. suff.: בְּחַרְבוֹתֶיהָ

Ez. 26, 9. ומגדלתיך יתץ בחרבותיו

pl. c. suff.: חַרְבוֹתָם

Jes. 2, 4. וכתתו חרבותם
Ez. 28, 7. 30, 11. והריקו חרבותם
Ez. 32, 27. חרבותם תחת ראשיהם

pl. c. suff.: בְּחַרְבוֹתָם

Ez. 16, 40. ובתקוך בחרבותם
Ez. 23, 47. וברא אותהן בחרבותם

pl. c. suff.: חַרְבֹתֵיהֶם

Neh. 4, 7. עם־חרבתיהם רמחיהם
Mich. 4, 3. וכתתו חרבתיהם

pl. c. suff.: *בְּחַרְבֹתֵיהֶם

2 Chr. 34, 6. *בחרבתיהם סביב

חָרַג

פעל נודד, ויקר ותנודד, וסוף לד״ק כמו קרג בערבי, לשון נסיעה וזוקה, ומזה יצלח וכתב בכללו. לד״ק הסדש חָרַג נעשה לשון רעישה ותנועה לשם ולשם משקל, ונשתע שרש קרעי כמוהו, ומשנו חַרְגָּא רעל וכתב. ויש־מהו שתמצות הסדש חָרַג נדומה לשל בֵּית, שעניהו רתיפה, וש״ב שם, משקל מוצא ועשיי, ונשתע יוסת הסדש לפרוש הוסה, כי משלהו מיכה ז׳, י״ו במר זה ירגזו ממסגרותיהם. ולפרוש שם׳ יסיס כמו קרג לעיל, שנשתע תמוהו ע״ב כ״ב ש״ו. וכתב רש״י ז״ל ויקרגו לשון לחימה, משקדים לחימה משקשקין שרגת מוקף. משקה פתר שוקו לשון רעיון קנוסה, וכן פרושו ויתרפו ממסגרותיהם. ודומה פתר ויפקהו לשון קגילת, ושקניב כשבר שמרהו. ועי׳ שם פתר הפעל ל־כ־ג, ושתע שם תמצות הסדש, ונם פתר סרג.

vrb. intr., uti nonnulli putant, angustiis premi, trepidare, contremiscere, ἀπορεῖν, aram. חֲרַג, unde חַרְגָּא, trepidatio, tremor (*Eka* 1, 20. M. T. 32, 25. Trg. חַרְגַּת מוֹתָא), a radice חָרַג, cui cognata sit v. רָגַז. Quae interpretatio probabilis fit collatione Ψ. 18, 46. et Mich. 7, 17. Alii arab. *kharag'a* comparant, vi exeundi (*Qor-an*, Sur. XII, 76. 100). Alii חָגַר pro חָגַר dictum putant, collatis Ψ. 18, 46. et 2 Sam. 22, 46. *Menahem* de laxationes. solutione zonae (רִפָּיוֹן חֲגוֹרָה) interpretatur. *Dunash* ad וַיְפַסְּחוּ (1 Reg. 18, 26.), glossema facit: לְשׁוֹן חֲגִירָא, vi claudicandi. LXX. χωλαίνειν. Cf. vv. אֶרֶג, סָרַג.

חָרַד

impt. pl.: חִרְדוּ

Jes. 32, 11. חרדו שאננות

3 *imperf.:* יֶחֱרַד

Job. 37, 1. אף־לזאת יחרד לבי

3 *imperf.:* וַיֶּחֱרַד

Gn. 27, 33. ויחרד יצחק חרדה
Ex. 19, 16. ויחרד כל־העם
Ex. 19, 18. ויחרד כל־ההר מאד
Ruth 3, 8. ויחרד האיש וילפת
1 S. 21, 2. ויחרד אחימלך לקראת
1 Sam. 28, 5. וירא ויחרד לבו מאד

3 *pl.:* יֶחֶרְדוּ

Ez. 26, 18. עתה יחרדו האיין

3 *pl.:* יֶחֱרְדוּ

Hos. 11, 11. יחרדו כצפור ממצרים

3 *pl.:* *יֶחֱרָדוּ *p.*

Jes. 41, 5. קצות הארץ יחרדו
Am. 3, 6. ועם לא יחרדו

3 *pl.:* וַיֶּחֶרְדוּ

Hos. 11, 10. ויחרדו בנים מים

3 *pl.:* וַיֶּחֱרְדוּ

Gn. 42, 28. ויחרדו איש אל־אחיו
1 Sam. 16, 4. ויחרדו זקני העיר
1 Reg. 1, 49. ויחרדו ויקמו

Hif-il: הֶחֱרִיד 3 *perf.*

Jud. 8, 12. וכל־המחנה החריד

1 *perf.:* וַהַחֲרַדְתִּי

2 Sam. 17, 2. ורפה ידים והחרדתי

part.: מַחֲרִיד *sg.*

Lev. 26, 6. ושכבתם ואין מחריד
ולבהמת הארץ ואין
Dt. 28, 26. מחריד
Job. 11, 19. ורבצת ואין מחריד
Jes. 17, 2. ורבצו ואין מחריד
Jer. 7, 33. 30, 10. 46, 27. ואין מחריד
Ez. 34, 28. 39, 26. ואין מחריד
Mich. 4, 4. ואין מחריד
Nah. 2, 12. ואין מחריד
Zeph. 3, 13. ואין מחריד

inf. constr.: לְהַחֲרִיד

Ez. 30, 9. להחריד את־כוש בטח
Zach. 2, 4. ויבאו אלה להחריד

חָרֵד

תוקפי, וסכנוי חֲרֵדִים, וסכנון ירק וכן־לג, קסר־לג ונעל לשים, מקפלן ומקפקד [מְנַסְנְסְעִלִין, סוּרְכַּוְשְׁסִם], ונינן סיליקס נגד מקס לעונה, כמו קכד נמנוס, קכד על־דבר ל׳, וכדומה. סקמונה קלת סנגה.

adj. m. (pl. חֲרֵדִים), trepidus, pavidus, timidus, venerabundus (veluti חָרֵד בְּמִצְוָה). LXX. δειλός; τρέμειν, ἐξιστάναι, διώκειν.

1 Sam. 4, 13. לבו חרד על־ארון
Esr. 9, 4. כל חרד בדברי אלהי־

adj. masc.: וְחָרֵד

Jud. 7, 3. מי־ירא וחרד ישב ויצפר
Jes. 66, 2. וחרד על־דברי

adj. m. pl.: הַחֲרֵדִים

Jes. 66, 5. החרדים אל־דברו

pl.: וְהַחֲרֵדִים

Esr. 10, 3. והחרדים במצות אלהינו

חֲרָדָה

ס״ג, וסמין חֲרָדַת וסכנוי חֲרָדוֹת, ומסלסס מכן ומנוסס ילקס ופלוות מעכן וקילס [שרעקקען], ותוכת מסמין יהוע, כמו קרכת קדס, לומי מפקד מפני קדס. ולפעמים כמו לקנס נכללו.

n. f. (c. חֲרָדַת; pl. חֲרָדוֹת), trepidatio, tremor, festinatio, studium. LXX. φόβος, ἔκστασις, ἀσέβεια; φοβεῖσθαι.

Gn. 27, 33. ויצחק חרדה גדלה

3 *pl.:* וַיַּחֲרְדוּ

Ps. 18, 46. ויחרגו ממסגרותיהם

חַרְגֹּל

ס״ו גויב חֲרֵג, וכתסוס נסופי חַרְגֹּל, וסופי לֹל מסקטן, כמו לקל אֶשְׁכֹּל [מן אֶשְׁכָּה] בַּרְכֹּל [מן בֶּרֶךְ], גְּבְעֹל [מן גֶּבַע], נַחְשֹׁל [נכתבי מן נַחַשׁ], שְׁמֹאל כמו שְׂמֹאל [מן שֵׂם], טָחֹל [נכתבי מן טֶחֹ = טְחוֹן] וכדומה סרנס, וכנר לנרתי מוס נספרי מנרס שפתי לקס לך ר״ג, וקנוי פניכים לך ק״נ. ספקור מין לקרס ע״ס קפילוסו וקקולו ונקוסו, ולא נסנדל מן לקרס שניוסו רגמת לקרס, וספעל קרגל נעדבי גויב הסס, לומר לעוג לכתכם. והרל״ע כתב לס היל מקומעת לין לס לקי, ולס היל נ׳ עלות תמיס קולת הסלעס, וום לץ מקקוור לי.

n. m. — a simpl. חֲרַגּ, c. s. חַרְגֵּ, adjecta terminatione nominale *ol*, ad s. f. אֶשְׁכֹּל (a simpl. אֶשְׁכָּל), שְׂמֹאל pro שְׂמָאל (a s. שֵׂם, arab. *shâm*), טָחֹל (aram. a v. טָחַח h. e. טְחַח) aliarumque multarum — genus locustae, a saliendo (syn. אַרְבֶּה, ab examinibus gregariis). V. arab. חרגל denominativum est, salire locustae instar, sicuti *atana*, gressus asininos facere h. e. lente incedere. Arab. *charg'uvan*, genus locustae impenne (ἀσίρακος, ὄνος). LXX. ὀφιομάχης.

הַחַרְגֹּל

Lev. 11, 22. ואת החרגל למינהו

חָרַד

פעל נודד וסעתיד יֶחֱרַד, ומסלסס כתיסס ונסילס נעוס וכנוו, מעיסס וכשול ופקפוק, לעוד וניסס פנון וקתיסס נעוס ופתיסס [נעטען, וועטקען, עי־שרעקקען]. ומוס מסלסס על נתיסס מכני דבר ונכרס, לו דלק מן דבר, לו מסר מפקד וקתס. סנוסף הַחֲרִיד יולס כדכרו. סמנוס הסדש חָרַד [כי סס מקנס מוצ ועשיי], ונכלף לו רָצַד, רַט, רָת, וש״ב סביר הסדש משווי סלשון נעשיי, ונמשך נ״ס נשפתי ערב, כשבר תקסס לשל נעד לקין.

vrb. intr. (impf. יֶחֱרַד), tremere, contremiscere, trepidare, exhorrescere, pavere; terrore perculsum fugere, festinare. *Hif.* הֶחֱרִיד, perterrefacere, in terrorem atque trepidationem conjicere. Radix est חָרַד, cui cognata sunt vv. רָצַד, רָט, רָת, v. s. רָצַד. LXX. πτοεῖν, φοβεῖσθαι, ἐξιστάναι, ταράσσειν, φόβος λαμβάνει; ἐκπέτασθαι, ἐξανιστάναι, προσδέχεσθαι; *Hi.* ἐμφοβεῖν, φοβερίζειν, φοβεῖσθαι; ἐκφοβεῖν, ἀποσοβεῖν, διώκειν; παρενοχλεῖν, ὀξύνειν.

3 *perf.:* וְחָרַד

Jes. 19, 16. וחרד ופחד

3 *fem.:* חָרְדָה

Jes. 10, 29. חרדה הרמה

2 *perf. fem.:* חָרַדְתְּ

2 Reg. 4, 13. הנה חרדת אלינו

3 *pl.:* חָרְדוּ

1 Sam. 13, 7. וכל־העם חרדו אחריו
1 Sam. 14, 15. חרדו גם־המה

3 *pl.:* וַיֶּחֶרְדוּ

Ez. 26, 16. 32, 10. ויחרדו לרגעים

וּתְהִי חֲרָדָה בְּמַחֲנֵה 1Sam. 14, 15.
קוֹל חֲרָדָה שָׁמַעְנוּ Jer. 30, 5.
חֲרָדָה גְּדֹלָה נֹפֶלֶת עֲלֵיהֶם Dan. 10, 7.

הַחֲרָדָה

אֶת־כָּל־הַחֲרָדָה הַזֹּאת 2Rg. 4, 13.

לַחֲרָדָה

שֹׂם לִי לַחֲרָדָה Jes. 21, 4.

constr.: חֲרָדַת

חֲרָדַת אָדָם יִתֵּן מוֹקֵשׁ Prv. 29, 25.

constr.: לַחֲרָדַת

וּתְהִי לַחֲרָדַת אֱלֹהִים 1 S. 14, 15.

pl.: חֲרָדוֹת

חֲרָדוֹת יִלְבָּשׁוּ Ez. 26, 16.

חָרָה

ד ד ה

פעל נוֹדֵד, וּפְעָתִיד יֶחֱרֶה, וּמִסְתַּלֵּר יֶחָר. מִפְתְּחוֹן כְּמִיכָה וְלִכְיָסָה וְקִלִּיפָה וּוְלָעוּף [גְּלִיסְעָן, נְיעֶנְטֶען], וְלָכוּד נִיקְנֵיךְ לְף, לוּחֵל עַלָּה קְמָה, וּפְעָתִים קְרֵס לְגַל כְּמוֹ קְרֵס לְף, לוּמֵר מִתְקַפְּחוֹת וְכִיסָה וְקִלִּיפָה. וְלֹא קוֹלֵט שֶׁמְּתוֹכוֹ נֶחָרוּ [זֵיר לְ׳, וּ׳] מִן קְרֵי, נִמְתָּךְ מִלְּגוּ לוּ סְכָפָל, וְלֹא כְּמוֹ נֶחָרוּ, וְכֵן חֲקָקוּ מִן חָקַק, נֶחְקוּ וְכִלּוּמָק, מִסְתַּכֵּל מִלְּגוּ; וּמִסְתּוֹכוֹ נֶחֱרִים לְפִי גֹּ מִן קְרֵי. סְכוֹסֵף חֲרֵה, לוּ נִקְנוּי סְפֵ׳ חֲרֵה, וּנְעָתִיד מִסְתַּכֵּל תִּתְחָרֶה, וְכִיכִיכִי מְתֻחָרֶה [וְנִמְלָט קְצוֹי כּוֹס גֹּ מִלְּגַל רִגֹּל, כִּי תִּרְגִּיל כְּמוֹ הִרְגִּיל], וּמִפְתְּחוֹן עֲשׂוֹת מַעֲשֶׂה נִקְרְקוֹר וְנִקְנִיסָה. מִקְנֵה מִעְתִּיד שֶׁל מִפְעַל יִתָּחֵר, נִמְקַל סִלְ׳, וּמִכְּוֹן כְּמִכְּנוֹ. לְמִקְקַר מְשֻׁכָּח תְּעָרוֹן לְחִיּוֹ תָּר, תָּר [לְעִיל לְ׳ק], וּכְשֶׁכָּח וְכִמְכּוֹן נְשֻׁכָּח סוֹזוֹ [s. çrâ] וְזוֹק.

v. intr. (impf. יֶחֱרָה, apoc. יֶחַר), ardere, urere, candere, flagrare, plerumque חָרָה אַף (nares calescunt, h. e. iracundia exardescere, interdum *absol.*). Cognata sunt vv. חָרַר, חָרַר, sanscr. çrâ. De conjugationum vi formisque v. textum rab. LXX. ἐκκαίειν, ὀργίζεσθαι; θυμοῦσθαι, βαρυθυμεῖν, ἀθυμεῖν; λυπεῖν, λυπηρὸν εἶναι; πονηρὸν εἶναι, πονηρὸν φαίνεσθαι, παροξύνειν; διορίζειν, συγχύνειν; νάρκη, ἀντικείμενος; δεινῶς χρᾶσθαι; θάρρος, παραζηλοῦν, χαίρειν; חָרָה חָרָה, σκληρῶς ἀποκρίνεσθαι; חָרָה אַף ὀργὴ γίνεται, ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι; ἁμαρτάνειν; חָרָה בְּעֵינֵי, βαρέως φέρειν, σκληρὸν φαίνεται.

לְמָה חָרָה לְךָ כ״ף Gn. 4, 6.
וְאַף יְיָ חָרָה בָּעָם Num. 11, 33.
וְלָמָּה זֶּה חָרָה לָךְ 2 Sam. 19, 43.
וַיִּתְגַּעַשׁ כִּי־חָרָה לוֹ 2 Sam. 22, 8.
אֲשֶׁר־חָרָה אַפּוֹ 2 Reg. 23, 26.
בְּאִיּוֹב חָרָה אַפּוֹ Job. 32, 2.
וּבִשְׁלֹשׁ רֵעָיו חָרָה אַפּוֹ Job. 32, 3.
חָרָה אַפִּי בְּךָ וּבִשְׁנֵי רֵעֶיךָ Job. 42, 7.
וַיִּתְגַּעַשׁ כִּי־חָרָה לוֹ Ps. 18, 8.
חָרָה אַף־יְיָ בְּעַמּוֹ Jes. 5, 25.
חָרָה אַפִּי בָם Hos. 8, 5.
הַהֵיטֵב חָרָה־לְךָ Jon. 4, 4. 9.
חָרָה־לִי עַד מָוֶת Jon. 4, 9.
הֲבַנְּהָרִים חָרָה יְיָ Hab. 3, 8.
עַל־הַרְעִים חָרָה אַפִּי Zach. 10, 3.

3 perf.: וַיִּחַר

וַיִּחַר אַפִּי וְאַהֲרְגָה אֶתְכֶם בַּחֶרֶב Ex. 22, 23.
וַיִּחַר אַף־יְיָ בָּכֶם Dt. 7, 4. 11, 17.
וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בַּיּוֹם Dt. 31, 17.
וַיִּחַר אַף־יְיָ בָּכֶם Jos. 23, 16.

inf. abs.: חָרֹה

וְאִם־חָרֹה יֶחֱרָה לוֹ 1 Sam. 20, 7.

inf. constr.: בְּחָרוֹת

בְּחָרוֹת אַפָּם בִּנּוּ Ps. 124, 3.

inf. constr.: לַחֲרוֹת

אֲשֶׁר־יְיָ לַחֲרוֹת בְּיִשְׂרָאֵל 2 S. 24, 1.

3 imperf.: יֶחֱרָה

לָמָּה יְיָ יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ Ex. 32, 11.
פֶּן־יֶחֱרֶה אַף־יְיָ אֱלֹהֶיךָ Dt. 6, 15.
וְאִם־חָרֹה יֶחֱרָה לוֹ 1 Sam. 20, 7.

3 impf. ap.: יֶחַר

אַל־נָא יֶחַר לַאדֹנִי Gn. 18, 30. 32.
וְתֹאמַר אֶל־אֲבִיהָ אַל־יִחַר Gn. 31, 35
וְאַל־יִחַר אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ Gn. 44, 18.
וְאַל־יִחַר בְּעֵינֵיכֶם Gn. 45, 5.
אַל־יִחַר אַף אֲדֹנִי Ex. 32, 22.
אַל־יִחַר אַפְּךָ בִּי Jud. 6, 39.

3 impf. ap.: וַיִּחַר

וַיִּחַר לְקַיִן מְאֹד Gn. 4, 5.
וַיִּחַר־אַף יַעֲקֹב בְּרָחֵל Gn. 30, 2.
וַיִּחַר לְיַעֲקֹב וַיָּרֶב בְּלָבָן Gn. 31, 36.
וַיִּחַר לָהֶם מְאֹד Gn. 34, 7.
עֲשָׂה לִי עַבְדְּךָ וַיִּחַר אַפּוֹ Gn. 39, 19.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּמֹשֶׁה Ex. 4, 14.
וַיִּחַר־אַפִּי בָהֶם וַאֲכַלֵּם Ex. 32, 10.
וַיִּחַר־אַף מֹשֶׁה Ex. 32, 19.
וַיִּשְׁמַע יְיָ וַיִּחַר אַפּוֹ Num. 11, 1.
וַיִּחַר־אַף יְיָ מְאֹד Num. 11, 10.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בָּם וַיֵּלֶךְ Num. 12, 9.
וַיִּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד Num. 16, 15.
וַיִּחַר־אַף אֱלֹהִים Num. 22, 22.
וַיִּחַר־אַף בִּלְעָם Num. 22, 27.
וַיִּחַר־אַף בָּלָק אֶל־בִּלְעָם Nu. 24, 10.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּיִשְׂרָאֵל Num. 25, 3.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּיוֹם הַהוּא Nu. 32, 10.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּיִשְׂרָאֵל Nu. 32, 13.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּאֶרֶץ הַהוּא Dt. 29, 26.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל Jos. 7, 1.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּיִשְׂרָאֵל Jud. 2, 14. 20. 3, 8. 10, 7.
גָּעַל בֶּן־עֲבֶד וַיִּחַר אַפּוֹ Jud. 9, 30.
וַיִּחַר אַפִּי וְיָעַל בֵּית Jud. 14, 19.
וַיִּחַר אַפּוֹ מְאֹד 1 Sam. 11, 6.
וַיִּחַר לִשְׁמוּאֵל וַיִּזְעַק אֶל־יְיָ 1 S. 15, 11.
וַיִּחַר־אַף אֵלִיאָב בְּדָוִד 1 S. 17, 28.
וַיִּחַר לְשָׁאוּל מְאֹד 1 Sam. 18, 8.
וַיִּחַר־אַף שָׁאוּל בִּיהוֹנָתָן 1 S. 20, 30.
וַיִּחַר לְאַבְנֵר מְאֹד 2 Sam. 3, 8.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּעֻזָּא 2 Sam. 6, 7.
וַיִּחַר לְדָוִד עַל אֲשֶׁר פָּרַץ 2 S. 6, 8.
וַיִּחַר־אַף דָּוִד בְּאִישׁ מְאֹד 2 S. 12, 5.
וַיִּחַר לוֹ מְאֹד 2 Sam. 13, 21.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּיִשְׂרָאֵל 2 Rg. 13, 3.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּעֻזָּא 1 Chr. 13, 10.
וַיִּחַר לְדָוִיד כִּי־פָרַץ יְיָ 1 Chr. 13, 11.
וַיִּחַר אַפּוֹ מְאֹד 2 Chr. 25, 10.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּאַמַצְיָהוּ 2 Chr. 25, 15.
וַיִּחַר לוֹ וַיִּכְעַס הַרְבֵּה Neh. 3, 33.
וַיִּחַר לִי מְאֹד Neh. 4, 1.
וַיִּחַר לִי מְאֹד Neh. 5, 6.
וַיִּחַר אַף־אֱלִיהוּא Job. 32, 2.
וַיִּחַר אַפּוֹ Job. 32, 5.
וַיִּחַר־אַף יְיָ בְּעַמּוֹ Ps. 106, 40.
וַיִּחַר לוֹ Jon. 4, 1.

1 Hif-il: הֶחֱרָה *3 perf.*

הֶחֱרָה הֶחָזִק בְּרוּחַ Neh. 3, 20.

3 impf. ap.: וַיִּחַר

וַיִּחַר עָלַי אַפּוֹ Job. 19, 11.

2 Hif-il: תַּחֲרֶה

part.: מַתְחָרָה

אַתָּה מִתְחָרֶה בָּאָרֶז Jer. 22, 15.

2 impf. masc.: תִּתְחָרֶה

וְאֵיךְ תִּתְחָרֶה אֶת־הַסּוּסִים Jer. 12, 5

Hitpa-el: הִתְחָרֶה

2 impf. ap.: תִּתְחַר

אַל־תִּתְחַר בַּמְרֵעִים Ps. 37, 1.
אַל־תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ Ps. 37, 7.
אַל־תִּתְחַר אַךְ־לְהָרַע Ps. 37, 8.
אַל תִּתְחַר בְּמְרֵעִים Prv. 24, 19.

Nif-al: נֶחֱרָה

3 perf. pl.: נֶחֱרוּ

*בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ־בִי Cant. 1, 6.

part. pl.: הַנֶּחֱרִים

*כָּל הַנֶּחֱרִים בְּךָ Jes. 41, 11.
*וְיִבְשׁוּ כָל הַנֶּחֱרִים בּוֹ Jes. 45, 24.

חֲרִי

ז״ו, וּמִכְּוֹן כְּשֶׁכָּח וּוְלָעוּף לְף וּמִסְתַּכֵּל [נְאֶכְנְגְלוּעֶם], וּמִתְפַּסֵּק נְשֶׁכָּח יְסוֹדִית חֲרִי.

n. m. (in p. חֲרִי, neohebr.), fervor, aestus irae. LXX. θυμός, ὀργή.

מַה חֲרִי הָאַף הַגָּדוֹל Dt. 29, 23.

בְּחֲרִי

וַיֵּצֵא מֵעִם־פַּרְעֹה בְּחֲרִי־אָף Ex. 11, 8
מֵעִם הַשֻּׁלְחָן בְּחֲרִי־אַף 1 S. 20, 34.
לְמַקְטִרִים בְּחֲרִי־אַף 2 Chr. 25, 10.
בְּחֲרִי־אַף רָצִין וַאֲרָם Jes. 7, 4.
גָּדַע בְּחֲרִי־אַף Thr. 2, 3.

חָרוֹן

ז״ו ע״ח חָזוֹן, וּמִכְּלֶכֶס כְּמוֹ קְרֵי לְעֵיל כְּמוֹ וּמִלְּגַל לְף, וּכְמִכְּוֹן נְעָנוּ וְכִלְגוּל נִסְקָר עַם לְף. נִתְכַּנּוּס חֲרֵנוּ, חֲרָא מִצְּלָמוֹ, וּמִקּוֹלְמֵי חַרְחֲנוּ, וּנְמִכְּוֹן מִתְחָרֵי, חֲרָא מִצְּלָמוֹ, וּמִקּוֹלְמֵי חַרְחֲנוּ, וּנְמִכְּוֹן מִתְחָרֵא לְגֵיוֹן הַקּוֹל וּמוֹקֵד מוֹס. וְלֹא קוֹלֵט שֶׁמְּסַס תַּחֲרֵא לְיִכּוֹ ז״יך לְנִכְנֵי לְפָנֵינוּ, כִּי הִיא מִלְּכָּ נִפְנֵי עִלְּמָם ע״ם. עי׳ קְרֵי.

n. m. (ad s. f. חֲזוֹן), sicuti חֲרִי, aestus irae, qua vi saepissime cum אַף conjungitur LXX. θυμός, ὀργή, ὀνειδισμός.

וְאַתֶּם מוֹסִיפִים חֲרוֹן Neh. 13, 18.
*כְּמוֹ־חֲרוֹן יִשְׁעֲרֻנִי Ps. 58, 10.
כִּי חֲרוֹן אֶת־כָּל־הֲמוֹנָהּ Ez. 7, 12.

constr.: חֲרוֹן

וַיָּשָׁב חֲרוֹן אַף־יְיָ Num. 25, 4.
עַל חֲרוֹן אַף־יְיָ אֶל־יִשְׂרָאֵל Nu. 32, 14
וְלֹא־עָשִׂית חֲרוֹן־אַפּוֹ 1 S. 28, 18.
כִּי חֲרוֹן אַף־יְיָ עֲלֵיכֶם 2 Chr. 28, 11.
וַיָּשָׁב מִמֶּנּוּ חֲרוֹן אַפּוֹ 2 Chr. 29, 10.
וַיָּשָׁב מִכֶּם חֲרוֹן אַפּוֹ 2 Chr. 30, 8.
חֲרוֹן אַף־אֱלֹהֵינוּ Esr. 10, 14.
יְשִׁלַּח־בּוֹ חֲרוֹן אַפּוֹ Job. 20, 23.
יְשִׁלַּח־בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ Ps. 78, 49.
וּבְיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ Jes. 13, 13.
כִּי לֹא־שֹׁב חֲרוֹן אַף־יְיָ Jer. 4, 8.
מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ Jer. 4, 26.
מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף־יְיָ Jer. 25, 37.
מִפְּנֵי חֲרוֹן הַיּוֹנָה Jer. 25, 38.
וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ Jes. 25, 38.
לֹא יָשׁוּב חֲרוֹן אַף־יְיָ Jer. 30, 24.
אֶת־חֲרוֹן אַפּוֹ נָאֻם־יְיָ Jer. 49, 37.
בְּיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ Thr. 1, 12.
שָׁפַךְ חֲרוֹן אַפּוֹ Thr. 4, 11.
לֹא אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי Hos. 11, 9.
חֲרוֹן אַף יְיָ Zeph. 2, 2.
כֹּל חֲרוֹן אַפִּי Zeph. 3, 8.

constr.: וְחֲרוֹן

וְחֲרוֹן אַף עַל־יִשְׂרָאֵל 2 Chr. 28, 13.
וְחֲרוֹן אַפּוֹ יִשְׂרֹגוּם Ps. 69, 25.
אַכְזָרִי וְעֶבְרָה וְחֲרוֹן אַף Jes. 13, 9.

constr.: בְּחֲרוֹן

וּמִי יָקוּם בְּחֲרוֹן אַפּוֹ Nah. 1, 6.

constr.: מֵחֲרוֹן

שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ Ex. 32, 12.
לְמִעַן יָשׁוּב יְיָ מֵחֲרוֹן אַפּוֹ Dt. 13, 18.
וַיָּשָׁב יְיָ מֵחֲרוֹן אַפּוֹ Jos. 7, 26.
מֵחֲרוֹן אַפּוֹ הַגָּדוֹל 2 Reg. 23, 26.
הֲשִׁיבוֹת מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ Ps. 85, 4.
מֵחֲרוֹן אַף־יְיָ Jer. 12, 13. 51, 45.
וְשׁוּב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ Jon. 3, 9.

חֲרוֹנִי

cum suff.: כִּי חֲרוֹנִי אֶל־כָּל־הַמּוֹנָהּ Ez. 7, 14.

חֲרֹנְךָ

cum suff.: תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ Ex. 15, 7.

וּבְחֲרוֹנוֹ

cum suff.: וּבְחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלֵמוֹ Ps. 2, 5.

חֲרוֹנֶיךָ

pl. c. suff.: עֲלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ *p.* Ps. 88, 17.

חָרַז

ד ר ז

פעל נוֹדֵד, וּמִסְתַּלֵּר חָרֹז, וּמִכְּוֹן כְּמִכְּנוֹכִי פְּעוֹל חָרְזוּ, וּמִכְּלֶכֶס עֲרִיכָה יִקַּד וּמִכְּוֹר לְעוּר וּמִכְּלֶכֶס [כְּיִיסְעֶן, נוּעֲמְעֶן], וְכֵן נִקְמַת תַּמְצוּת נְשֶׁכָּח כְּתַרְמִי כְּיוּעַ [עַי׳ סִפְרֵי תְּכוּזִי פְּנִיכִים כ״ג, ק׳, וְלֹף קִי״ף]. וּנְמִכְּוֹת חֲרֵנוּ מֵעֲרִיכָה וּמִכְּוֹר, כְּמוֹ וְזוּנִין סְכָכָה מִמֶּן נְזוּעַ לְקַד, וּשְׁוּעִין לְזוּעַ כְּמִין עֵנָב וּנְזוּעֵין נְזוּעֲפִיסִם, וְכֵן נֶאֱמַר מִסְתּוֹר הַסְּקוּפִים יְקַד, כְּמוֹ מֻחֲרִיז דְּכִרֵי תּוֹכָה לְנִכְיָלִים [וּיקַל נְכָה פ׳, י״ן], וְכֵן נֶסֶת חֲרוּז לְגַל מוּכְרֵי מִצֶּן-פְּנִיכִים, נְשֶׁלּוּב לְלֹ קָדְמַת, וּמִכְּלֶכֶס מֵעֲרֵךְ וּמִסְדֵּר, וּמִכְּוֹי מְנוּקָד פְּנִיכִים. וְכֵן כְּמִכְּוֹ נֶסֶת חֲרוּז לוֹ מְתוּכוֹ נְקִנְיָ חֲרוּזָה מִתּוּכוֹ וּנְקִנְיָ יִקַּד [כְּיִיסְעֶן, לוּפַּכְּיִיסוּנְג]. וּנְשֶׁכָּח מְלֵנִית לְגֵיוֹן מְקַבֵּר וְעֵרוּן עוֹרֵי תְּזִיר וּכְכוֹסֵס לְנִכְוּעַ וּעֵכֶד [סְטְרָאפֶּע], עַל שִׁיתְּקוּוּ וְיִקְדְּמוּ נְסוּפָס, הֵן נְכוֹלֶם לוֹ כְּמִקְּלָסִים, הֵן נְסִרוּג לוֹ כְּמִלִּים מְקוּנְכִים, כְּפִי רוּם הֵיוֹפִי לְפִי תָּכוּן עַל הַקְּרוֹן. וְתִכְּוֹן כּוֹס מְסֻבָּל בֵּין חֲרוּזִים וּבֵין שִׁירִים, וְנַעַל-מְקוֹוּ נְקִקְּ חַרְזָן נְקִבְּמַת מְסֻלָּם [מֶסְטֶעֶעִיק]. וְעוֹד כְּמִכְּ מְחֻרְזָה לְגֵיוֹן מִצֶּן וּקְוּוּי דְּגֹ׳, שֶׁנְּקִרְזִים עַל קוּט מְסֻמְּכִים לְהוֹסִיף תְּעִיכָה. וּמִכְּל לְגַם תְּקִם שֶׁתְּמוּת הָעֵגֶן לְיִכּוֹ נְקִיכָה וּנְקִיכָה, כ״ף סְדוּר וּמְעֻרְכָם נְגִמּוּד יִקַּד.

v. trans. cujus solum part. pass. חָרוּז, חֲרוּזִים (h. e. serie juncti uniones) scripturae sancitum est usu, ordinatim jungere, ordine serieque quadam componere, inter se aptare atque connectere (reihen, zusammenreihen), sicuti חֲרֵז aram. spec. margaritas, inserto filo, ordine jungere (*Charuze Peninim* XXII, 8.), locos pentateuchicos cum propheticis componere (מְחָרְזִין Lev. Rabba, s. XVI.), pisces, transmisso per nares filo, conserte suspendere (מְחָרְזוֹת), versus binos aut plures, syllabis similiter sonantibus, inter se connectere (חָרוּז, ital. *rima*, חַרְזָן, versificator, v. Eliam in Tisbite, qui bene distinguit inter חָרוּז, שִׁיר, et הַלָּצָה). Erant, qui vim perforandi, inserendi, consuetudine linguae arabicae fulti, primariam esse censerent; at v. arab., quamvis iisdem literis constet, ab eo, quod tractavimus, differt neque simili caret in sermone gemarico (v. Aruk s. v. חֲרֵז), unde חֲרֵזָא, signum alicubi infixum; חֲרֵז, testiculos perfodere; מְחָרְזִין נַפְשֵׁהּ בְּסַלְוָא, qui semet ipsum sentis aculeo pungit, ut somnum arceat. LXX. ὀρμίσκος.

חֲרוּזִים

p. p. pl.: בְּחֲרוּזִים *subst.*

צוֹעֲרֶךָ בְּחֲרוּזִים Cant. 1, 10.

חַרְחָר

v. s. r. חָרַר *p.* 439.

חָרַט

פעל כותב, וכלי-עובר כ"ח בגויים, וספרותן כמו בָּרַט לעיל כ"ב פנים ד', לומר ענין קישוט וקליעה, קריקה וכיוצא [מהלטין, טיעפען], ומזה הגלופה והקריקה וקעקוע בכלל [אייגרענען, -זכיידען, -סקולפירען], וח"כ ג"כ נהרלף על חָרַת. וגם בפעל חָרַט נמצא בתכונן סוס, ותקוות מרעיו בָּרַת, חָרַד [מאד מתו חָרְדָם], ונמצא ג"כ נרני לזכרונות ערב, כמו בכתובו ותקנלני רומי ופרסי. ומזוי בשפתי מערב עי' לעיל פתח גרש, ולקמן פתח קרץ.

v. trans. inus., sicuti בָּרַט q. v. s., cavare, excavare, coelare (höhlen, tiefen), hinc: insculpere, incidere, infodere, cui cognata sunt vv. חָרַת (*χαράσσειν*), חָרַץ gem., פָּרַט, כָּרַד (unde חֲרָדָם, ascia, securis). V. s. חָרַת. Rab. חִתְחָרֵט, pungi conscientia, poenitere; חֲרָטָה, poenitentia.

חֶרֶט

ש"ז [וכנכוי חַרְטֹ נשפה יקודית], ומסלמה כלי לנלוף ולנרוע, לקרות נו על לוח ולפסול [מייסטעל], או עט ומנליף [גריפפעל]. ומסזלל נמלת קרע על לוחן מדבור מלא תמונת נ"ב נשפתי ערב [סטיל].

n. m. (c. s. חַרְטִי neohebr.), instrumentum ad dolandum, scalpendum seu sculpendum, scalpellum (Meissel), stilus, ad scribendum, unde de scriptura ipsa. LXX. *γραφίς, θυλάκιον.*

בְּחֶרֶט

Jes. 8, 1. וכתב עליו בחרט אנוש

בַּחֲרָט

Ex. 32, 4. ויצר אתו בחרט

חַרְטֹם

ש"ז נוזר חֶרֶט נסופני ם, וכן חַרְטֹם מן חָרַד, וכן סַלְעָם מן סָלַע נמר סָלְעָם, ומכנוי חַרְטֻמִּים נדנוס תמ'. ספתרון סופר וכותב, סיודע לנלוף נתרט על לוח ונלופין וניוסים לקסום קסם [סיענלופיסען, נילדעראי-פֿאטי-סעען], וסופרים כלם, פותרי חלומות ומוכרי זמים, סיו לרוב נתרי תמלכות על כנל ומנכרים כיולוע. ולע"ז תקומה לפנינו ענרית ולא מנרית.

n. m. (ex n. חֶרֶט, adjecta terminatione *ôm* factum, sicuti חֹרְדָם ex חָרַד, סַלְעָם, ex סָלַע, pro סָלְעָם; pl. חַרְטֻמִּים, dagesato *Mêm*), sculptor, *ἱερογλύπτης*, quo nomine inter Aegyptios Sacerdotes, inter Babylonios Magi appellati sunt. Jablonski vocabulum Aegyptiacum esse putat: *Ersom, Ertom*, qui miracula peragit; Ign. Rossius *Harehtom*, h. e. custos mysteriorum, comparat. LXX. *ἐξηγητής, ἐπαοιδός, φαρμακός.*

pl.: חַרְטֻמִּים

Gn. 41, 24. ואמר אל־החרטמים
Ex. 8, 3. 14. ויעשו־כן החרטמים
Ex. 8, 15. ויאמרו החרטמים אל־
Ex. 9, 11. ולא־יכלו החרטמים
עשר ידות על־כל־
Dan. 1, 20. החרטמים

pl.: בַּחַרְטֻמִּים

Ex. 9, 11. כי־היה השחין בחרטמים

pl.: לַחַרְטֻמִּים

Dan. 2, 2. לחרטמים ולאשפים

pl. constr.: חַרְטֻמֵּי

Gn. 41, 8. את־כל־חרטמי מצרים
ויעשו גם־הם חרטמי
Ex. 7, 11. מצרים
Ex. 7, 22. ויעשו־כן חרטמי מצרים

חָרִיט

ש"ז ע"ל תמונת פעולית, ומכנון המקומר [מויסגעוועלבטעם, -גטפֿאלבטעם], ומזה נדומה על גרעל, ע"ם קעור וקלוע וגרוע, לניון מכלנון או מכים [עפֿטע], וכלנון ישמעאל קריעה מזלמו.

n. m. pass., aliquid cavati, coelati, sacculus, arab. *kharitha*, marsupium. LXX. *θυλάκιον.*

pl.: חֲרִיטִים

2 Reg. 5, 23. בשני חרטים

pl.: וַהֲחֲרִיטִים

Jes. 3, 22. והמטפחות והחריטים

חַרְטֹם

נלמי כמו נענני, ומכנוי חַרְטֻמִּין, נלי מכלל המכוון.

n. m. aram. (pl. חַרְטֻמִּין) vi eadem, qua hebr.

Dan. 2, 10. לכל־חרטם ואשף

pl.: חַרְטֻמִּין

Dan. 2, 27. אשפין חרטמין גזרין
Dan. 5, 11. רב חרטמין אשפין

pl. definit.: חַרְטֻמַּיָּא

Dan. 4, 4. באדין עלין חרטמיא
Dan. 4, 6. בלטשאצר רב חרטמיא

חָרַךְ

פעל כותב ומעתיד יַחֲרֹךְ, ומפתרון כמו בָּרַךְ נענני ונלמי, לומר תקוע יתד ותקוו [נוועמען-וו-יקקעלן]. ומזה תפיסה ומקוקה נכלל [פֿאסטמען, ענגייפֿען], ומכיוון ניל חוק, וכן סנור תככיס חוק, ומתמונת ומזווי עי' תחת בָּרַךְ.

vrb. trans. (impf. יַחֲרֹךְ), sicuti בָּרַךְ, convolvere, complicare; comprehendere, apprehendere, capere, veluti feras. Collatio linguarum instituetur s. v. בָּרַךְ q. v. LXX. *ἐπιτυγχάνειν.*

3 *imperf.*: יַחֲרֹךְ

Prv. 12, 27. לא־יחרך רמיה צידו

חֲרַךְ

ש"ז, ומעתיק לך נרנוי חֲרַכִּים, ומזה מענין הלנוז, הלא נ"כ מן קָנָה, קָצַב, גָּמַל נתמר נרנוי קְנִיָּנִים, גְּמַלִּים, עֲצָבִים. מתכון תרנם ומכתב ומזנב [גיעטער, פֿענסטער-], ונקרא כן ע"ש כנור מעליו וכפיסיו וכרוכם למעשה רשת, ויודע מתרנם. נתכנוס חֲרָבָא, מזלמו, ונמעתיק תגרי תרכי יהוי.

n. m. pluralet. (חֲרַכִּים, injecto *Dages*, ad s. f. קְנִיָּנִים, גְּמַלִּים, a sing. קָנֶה, גָּמָל, עֲצָב), fenestra, cancelli, a v. חָרַךְ, propterea quod reticulatum est h. e. reticuli instar factum (Fenstergitter, Jalousien). Targum. חֲרָבָא (pro hebr. חַלּוֹנוֹת, אֲרֻבּוֹת, syn. בַּוְיָן), gem. תַּגְּרֵי חֲרָבָא (qui vendunt in tabernis cancellatis). LXX. *δίκτυα.*

pl.: הַחֲרַכִּים

Cant. 2, 9. מציץ מן־החרכים

חָרַךְ

פעל כותב נלמי, וכ"ק לך פעולי סכנד יַחֲרֹךְ. ספתרון לסוז וזכוי [גלימען, נרענצען], ומנמען,

ram, pers. *â-râm*, gr. ᾱ́ρημ (ἔρημος), slav. *rim-t*. LXX. *ἐ-ρημ-οῦν, ἐξερημοῦν; ἀφανίζειν, ἀπολλύναι, ἐξολοθρεύειν, φονεύειν; ἀναθεματίζειν, ἀνατιθέναι; ἐνθυμεῖσθαι; ἀφανισμός.*

Hif-il: הֶחֱרִים 3 *perf.*

Jos. 8, 26. החרים את כל־ישבי העי
Jos. 10, 28. 11, 12. החרם אותם
Jos. 10, 35. ביום ההוא החרים
Jos. 10, 40. ואת כל־הנשמה החרים
1 Sam. 15, 8. החרים לפי־חרב

3 *perf.*: וְהֶחֱרִים

Jes. 11, 15. והחרים י"י את לשון

3 *perf. c. s.*: הֶחֱרִימָם

Jos. 11, 21. עם־עריהם החרימם
Jes. 34, 2. החרימם נתנם לטבח

2 *perf.*: וְהֶחֱרַמְתָּה

1 S. 15, 18. והחרמתה את־החטאים

1 *perf.*: הֶחֱרַמְתִּי

1 S. 15, 20. ואת־עמלק החרמתי

1 *perf.*: וָאַחֲרִימָה

Num. 21, 2. והחרמתי את־עריהם
Mich. 4, 13. והחרמתי לי"י בצעם

1 *perf. c. suff.*: וְהַחֲרַמְתִּים

Jer. 25, 9. והחרמתים ושמתים

3 *pl.*: הֶחֱרִימוּ

1 Sam. 15, 9. אתה החרימו
2 Chr. 32, 14. אשר החרימו אבותי

2 *pl.*: הֶחֱרַמְתֶּם

Jos. 2, 10. אשר החרמתם אותם

2 *pl.*: וְהֶחֱרַמְתֶּם

1 Sam. 15, 3. והחרמתם את־כל־

1 *pl.*: הֶחֱרַמְנוּ

1 Sam. 15, 15. ואת־היותר החרמנו

inf.: הַחֲרֵם

Dt. 3, 6. החרם כל־עיר
Dt. 7, 2. החרם תחרים אתם
Dt. 20, 17. כי־החרם תחרימם החתי
Jos. 11, 11. לפי־חרב החרם

inf.: *הַחֲרִים

*Jos. 11, 12. לפי־חרב החרים אותם

inf.: לד"ק וְהַחֲרֵם

Jer. 50, 21. חרב והחרם אחריהם

inf. constr.: לְהַחֲרִים

2 Chr. 20, 23. הר־שעיר להחרים

inf. constr.: וּלְהַחֲרִים

Dan. 11, 44 להשמיד ולהחרים רבים

inf. c. suff.: הַחֲרִימָם

Jos. 11. 20. למען החרימם
1 Sam. 15, 9. ולא אבו החרימם

inf. c. suff.: לְהַחֲרִימָם

1 Rg. 9, 21. בני ישראל להחרימם
2 Rg. 19, 11. לכל־הארצות להחרימם
Jes. 37, 11. לכל־הארצות להחרימם

imprt.: הַחֲרֵם

Dt. 13, 16. החרם אתה ואת־כל־

imprt. pl.: הַחֲרִימוּ

Jer. 51, 3. החרימו כל־צבאה

impt. pl. c. s.: וְהַחֲרִימוּהָ

Jer. 50, 26. והחרימוה אל־תחי־

2 *imperf.*: תַּחֲרִים

Dt. 7, 2. החרם תחרים אתם

2 *impf. c. s.*: תַּחֲרִימֵם

Dt 20, 17. החרם תחרימם החתי

3 *imperf.*: יַחֲרֵם

Lev. 27, 28. אשר יחרם איש לי"י

3 *imperf.*: וַיַּחֲרֵם *apoc.*

Nu. 21, 3. ויחרם אתהם ואת־עריהם
Jos. 10, 37. ויחרם אותה

3 *impf. c. suff.*: וַיַּחֲרִימֵהוּ

Jos. 10, 1. את־חעי ויחרימה

v. intr. (unde tantummodo *Hif-il* הֶחֱרִים ejusque passivum הָחֳרַם), sicuti שָׁמַם, אָשַׁם, רָשַׁם, solitarium, derelictum, desertum esse, hinc de rebus inanimis: vastum, incultum, inane factum esse depopulatione, eversione, vastatione; de animantibus: quietum, tranquillum, mansuetum esse. *Hif.* facere solitarium, segregatum, i. e. vel secernere a profano h. e. Deo dicare, dedicare, consecrare, de rebus tum animatis tum inanimatis (syn. אָשַׁם, שָׁמַם), vel vastare, delere, tollere e medio, veluti mare, efficiendo, ut exsiccetur atque exarescat, vel mansuefacere, domare, mitigare (v. חֵרֶם I.). Radix est *ram*, sanscr.

1 *pl.*: וְנַחֲרֹם *apoc.*
Dt. 2, 34. ונחרם את־כל־עיר מתם
Dt. 3, 6. ונחרם אותם
2 *pl.*: תַּחֲרִימוּ
Jos. 6, 18. פן־תחרימו
Jud. 21, 11 ידעת משכב־זכר תחרימו
3 *pl.*: וַיַּחֲרִימוּ
Jos. 6, 21. ויחרימו את־כל־אשר
Jos. 10, 39. ויחרימו את־כל־נפש
Jud. 1, 17. ויחרימו אותה
3 *pl. c. suff.*: וַיְחָרִימֵם
1 Chr. 4, 41. ויחרימם עד־היום הזה
Hof-al: הָחֳרַם
3 *imperf.*: יֵחָרֵם *masc.*
Lev. 27, 29. אשר יחרם מן־האדם
Esr. 10, 8. יחרם כל־רכושו
3 *imperf.*: יֵחָרֵם *p.*
Ex. 22, 19. זבח לאלהים יחרם

חֵרֶם

ז״ן, ונכנוי חֲרָמִי וכינוי חֲרָמִים, וסיפרוק׳: ל׳ נתפלגותו מופנם, הלקיפה ומתכנית מסקיפה ודמי [נתְּמוּנָה], מתכוון סיוגת כלי־לקיפה ומתכנית [נתְּמַס-נַע-שִׁיכֵל], כמו רמץ ופץ וכדומה, ומיכן נוסף מסשלגות. כ׳ מופנם מתכוון רמזי של שמיפה ועכיכות [פַּעַרְתָּוכנַ, -לְפַּסְטַעַהיי״ע, כתן], ומיכן נוסף ל׳י-קרי׳, לומר לחזר בקרס. ולו שנתפנם לגיין ענין מכתקס.

n. m. (c. s. חֲרֵמֵי, pl. חֲרָמִים), 1) mansuefactio, condocefactio, domatio, metonym. instrumentum ad domandum, veluti rete s. laqueus; 2) vastatio, exinanitio, depopulatio; 3) segregatio profani, consecratio, ἀναθεματισμός, unde אִישׁ חֶרְמִי, h. e. vir, quem me de medio sublaturum mihimet ipsi spopondi. LXX. ἄγκιστρον, ἀμφίβληστρον, σαγήνη; ἀπώλεια (ἀπολλύναι), ἐξολόθρευμα, ἐκθλιβή, ἔκθλιψις; ὀλέθριος, ἄρδην; ἀφόρισμα, ἀφορισμένος, ἀνάθεμα, ἀνάθημα, ἀναθεματισμένον.

Lev. 27, 28. אך כל־חרם אשר יחרם
Lev. 27, 28. כל־חרם קדש־קדשים
Lev. 27, 29. כל־חרם אשר יחרם
Num. 18, 14. כל־חרם בישראל
Dt. 7, 26. והיית חרם כמהו
Dt. 7, 26. תתעבנו כי־חרם הוא
Jos. 6, 17. והיתה העיר חרם היא
Jos. 7, 13. חרם בקרבך ישראל
Ez. 44, 29. וכל־חרם בישראל
Mich. 7, 2. יצודו חרם
Mal. 3, 24. והכיתי את־הארץ חרם

וָחֵרֶם

Zach. 14, 11. וחרם לא יהיה־עוד

הַחֵרֶם

Lev. 27, 21. כשדה החרם
Dt. 13, 18. בידך מאומה מן־החרם
Jos. 6, 18. שמרו מן החרם
Jos. 6, 18. ולקחתם מן־החרם
Jos. 7, 1. מן־החרם
Jos. 7, 11. וגם לקחו מן־החרם
Jos. 7, 12. תשמידו החרם
Jos. 7, 13. עד־הסירכם החרם
1 S. 15, 21. צאן ובקר ראשית החרם

בַּחֵרֶם

Jos. 7, 1. מעל בחרם
Jos. 7, 15. והיה הנלכד בחרם
1 Chr. 2, 7. אשר מעל בחרם

לַחֵרֶם

Jos. 6, 18. את־מחנה ישראל לחרם
Jos. 7, 12. כי היו לחרם

לַחֲרֵם

Jes. 43, 28. ואתנה לחרם יעקב
cum suff.: חֶרְמֵי
1 Rg. 20, 42. שלחת את־איש־חרמי
Jes. 34, 5. ועל עם חרמי למשפט
cum suff.: בְּחֶרְמִי
Ez. 32, 3. והעלוך בחרמי
cum suff.: חֶרְמּוֹ
Hab. 1, 17. העל כן יריק חרמו
cum suff.: בְּחֶרְמּוֹ
Hab. 1, 15. יגרהו בחרמו
cum suff.: לְחֶרְמּוֹ
Hab. 1, 16. על־כן יזבח לחרמו
pl.: חֲרָמִים
Ez. 26, 5. 14. משטח חרמים תהיה
pl.: וַחֲרָמִים
Eccl. 7, 26. מצודים וחרמים
pl.: לַחֲרָמִים
Ez. 47, 10. משטוח לחרמים יהיו
fem.: חֲרֻמָּה *n. p.*
Num. 21, 3. שם־המקום חרמה
Dt. 1, 44. בשעיר עד־חרמה
Jud. 1, 17. את־שם־העיר חרמה

הַחֲרֻמָּה *n. p.*

Nu. 14, 45 ויכום ויכתום עד־החרמה

II. חֵרֶם

ד ״ן

פעל כותד, וניכוני פעול חָרוּם, וסיפלגה לגון כריתה וקוטע [צַנְצְנִיידען, קיי-נען], ומוס קרוס, כתיגומו דלקי נקוטעים, לומר קנין־לף, ונקיגוס חֲרִים מצלמו, וכן תמוכת זכר נעכני, ומוס כנקלה חָרֵם נגמרק, לגיין פתמן וזותד.

v. trans. (p. pass. חָרוּם), exsecare, decurtare, mutilare. Trg. חָרִים vertit: הָלֵקֵר בְּחוּטְמֵהּ, naso mutilo, vel simus. Qimchi: שֶׁחוּטְמוֹ שָׁקֵעַ בֵּין שְׁתֵּי הָעֵינַיִם שֶׁכּוֹחֵל שְׁתֵּי עֵינָיו בְּאֶחָד. Arab. أَجْدَرُ, *cui nasi mucro scissus vel is, cui narium imbrex rescissus, vel labium scissum.* Hinc, ut videtur, חֲרֵם gemar. de homine subdolo et malitioso. Vulg. *parvo naso.* LXX. κολοβόῤῥις.

part. pass.: חָרוּם
Lev. 21, 18. או חרם או שרוע

חֲרַמַּשׁ

ז״ז נמר חֲרַמַּשׁ מן חֵרֶם נסופי כות, וכן חַפַּמַּשׁ [חַפָּם], עַבַּרַשׁ [עַבָּב], וכדומס נסופי כות, וסיפלגה כלי סקכית וקניגס, כמו מגל [זיכעל], וק׳ סקומיגס זסות מוכנו עוגיס.

n. m. (pro חֲרַמִּישׁ, a n. חֵרֶם, sicut חַפַּמַּשׁ ex חָפָם, עַבַּרַשׁ ex עַבָּב factum est), falx messoria. LXX. δρέπανον.

Dt. 16, 9. מהחל חרמש בקמה
וְחַרְמֵשׁ
Dt. 23, 26. וחרמש לא תניף

חָרַס

ד ״ן

ז״ו חָרֵשׂ, פעל כותד ולף עוכר, וסיפלגה לגון לגון ופרכור וקוות וסתפרקות [כְּעִרְצֵיימְעֶרְן-נְרַעְכְּעִן], וק׳ סתמוכת חָרַס [וסק׳ מקנל מוזג], וכן נקמת סתמוכת להזכרת חָרֵס, בֵּץ, וסמוור נמפתי עכו עי׳ תקת רסס, ולעיל תקת גרס. ומוס הזכל על סקכון, על פגול נדבר ויקריקס וגריכס [קְרִיעֶנְען, כייענן], וכיוצל כוס, כי גם זס ענין לגיגס.

vel חָרֵשׂ *v. trans. inus.*, confringere, comminuere, deinde findere, scalpere, scabere, ex praep. *cha* et radice רָסַס compositum, quam habes etiam in vv. רָסַס, רֵץ, v. supra s. v. גָּרַס, et infra s. רַסָּס.

חֶרֶס

ז״ו חֶרֶשׂ, ז״ו וסלגון רסיס וכפון וגוד [שעיקק], ומוס לגוני כלים [שעכענן], ומוס סתזלל על מין לגעת, ע״ס הגדול וקרון גו, וינוכר סכל מתמוכת לזכר לגכרו. ודע זעוד לזכר זתמוכת סזכת בדומס לל חָבֵץ, שעניכו קדילה ועקון, וקרס לפ״ו מקדוין, וכן לגעת, לומס כל לגלה לל מתקוויכס לי. כי נסביכי גוכוקיו כרקס בעלין, זתמוכתו מין קמר ועיש, לזכר מתנו בעזת כגכין וכלים [שתְּמַן, לעתס], כתיכ תקה מיוכר קרס, וקרס׳ס וכדומה. ומס גס זכמלל בלי־קוד כרס וקרון בגלוב, מלקר כזכמלל קדולי קרס, כרקס זקרס בעזת כלי קדול, כ״ל ניין הגולס לזכר מתנו בעזת, וזכני קרס גכ״ ככוונס סוזת. ולולל דמסתפיכל סייתי לומר זסכזכת חָבֵץ, לך מקנוי מן הסבול אָבֶן זלל־עוכר, ולזכר מתנו אָבֶן, והמכוון כמו הפעל לל ע״ש ויין, ולזתת נגמרק חַבֵּרִית מין ע״ש ויין, כמו מכסין נסיל וקרקרי׳ת, וכן חֲבֶרֶת נגמרק מוס, ע״ש זסוק תנין הפתקין קרס לפניכו, כיולוע לתניכיס. ותקיר גכ״ הסתבת נין לכן ולקמס.

vel חֶרֶשׂ *n. m.*, fragmen, testa, deinde genus leprae, a scalpendo (arab. *charasha*, *kharasha*, de cute aspera scalpenda). Poterit etiam חָרַס חָרֵס eandem vim habere, quam v. חָבֵץ, acuendi dico atque cuspidandi, ut חֶרֶשׂ sit de re acuminata acutave dictum. At si usum ejus vocabuli consideras, facile intelliges, significari materiam, ex qua figulus opera sua format, h. e. lutum seu argillam, unde שִׁבְרֵי חֶרֶשׂ, non, fragmina testae, חֶרֶס est enim fictilis, חַרְסִית (parall. חָרְסִין), testae acutae, argilla ac lutum, qua ex massa, rudi illa atque informi, vasa fingit opifex. Hieronym. ex perveteri traditione, acclamantibus Isaaki et Qimchio (מַרְגָּלִיּוֹת מְזֻהָרוֹת בַּשֶּׁמֶשׁ): *Sub ipso erant radii Solis.* Trg. פְּרִיזִין דְּהַדְרִין. חֲרוּשׁ חַסְפָּא. Forsitan v. חָרַס ex inusitato אָרַץ, unde אֶרֶץ, indu-ruit, lutulentum, luteum, argillosum esse, de terra molli tenaci ac flexibili (Lehmerde, opp. אַדְמָה, Dammerde, a firmitate ac soliditate). Et revera gem. חַרְסִית genus terrae argillosae (syn. סִיד), חֶרֶס, cibus *paschalis* in memoriam laboriosorum operum, quae ex *luto s. terra limosa* in Aegypto exstruxerunt olim Israëlitae. LXX. ὄστρακον, ὀστράκινος, ὀξύς; κνήφη, κειράδες; ἀροτριῶν, ἀροτριάζειν (חָרַשׁ), ἐγκαινίζειν, ἑορτή.

וּבְחֶרֶס *p.*
Dt. 28, 27. ובגרב ובחרס

חֶרֶשׂ *p.*

Lev. 6, 21. וכלי־חרש אשר תבשל־בו
Lev. 11, 33. וכל־כלי־חרש אשר־יפל
Lev. 14, 5. 50. אל־כלי־חרש
Lev. 15, 12. וכלי־חרש אשר־יגע מים קדשים בכלי־חרש
Job. 2, 8. חרש לחתגרד בו
Job. 41, 22. תחתיו חדודי חרש
Prv. 26, 23. סוגים מצפה על־חרש
Jes. 30, 14. במכתתו חרש
Jes. 45, 9. חרש את־חרשי אדמה
Jer. 19, 1. בקבק יוצר חרש
Jer. 32, 14. ונתתם בכלי־חרש
Thr. 4, 2. נחשבו לנבלי־חרש

כַּחֶרֶשׂ

Ps. 22, 16. יבש כחרש כחי

חַרְשֵׂי *pl. constr.*:
Jes. 45, 9. את־חרשי אדמה

חַרְשֵׂי דָ *pl. constr.*:
Ez. 23, 34. ואת חרשיה תגרמי

חַרְסִית

זו כתזר נקני חַרְסִית, ז״כ גויכ חֶרֶס, וסיגון מקום נעלי קיכס [עֵמֶק-פַּעֲרַיי״ק], לומר מקום לזכר יעזו שמס סיולים מעיש ומקר מיכי כלים זוכים, ונזכר לקד ניזוגלים נקבץ ע״ס זוס.

vel, ut *Qeri* legit, חַרְסִית *n. f.* (a m. חֶרֶס), locus, ubi figuli suas habent opificinas, unde nominata est una de portis Hierosolymitanis (Töpferei-Thor). Qimchi: porta orientalis (= חַרְסָה, Sonnenaufgang). Hieronym. *porta fictilis.* LXX. πύλη τῆς χαρσείθ.

n. p. הַחַרְסִית Q'ri.
Jer. 19, 2. פתח שער החרסות

חָרַס

ד ״ן

פעל כותד ולף־עוכר, וסיפלגה כלי־לף וסופנות [זיימערן, גלַחֲלגען], וכן תמוכת זכזכ ניזוכי [χρυσ.], ונזלתי זפתי עכו. ומוס זכזכ מכלי, עי׳ חָבֵץ לקמן, וגם פעל חָצַר לגיל, זכולס עולים על כגנון לקד.

v. intr. inus., micare, splendere, gr. χρυσ, unde nomen insequens.

חֶרֶס

ז״ו וכ׳ נוסף חַרְסָה, וסיגון מזכת [וַחֲכנע], ונקרל כן ע״ס נכטוכו וסופנותו. ולזכר נסגנון הפסוק עיכ סיקס יאמר ניזעיס עי׳ סנלוכיס זס.

n. m. (c. *He* parag. חַרְסָה, ad s. f. מִזְרָחָה, לְבָנָה), sol, a splendendo. LXX. ἥλιος.

הֶחָרֶס *p.*
Jud. 8, 13. מלמעלה החרס

לַחֶרֶס

Job. 9, 7. האמר לחרס ולא יזרח

הַחַרְסָה *p.*
Jud. 14, 18. בטרם יבא החרסה

חָרַת

ד ״ן

פעל כותד וסעתיד יֶחֱרַת. סיפלגה לגון קעיפס ולגיזס גריפס וקניעס [רוּפַּעַן], ונאמר מקעוף ולגיזת סיפוות [אַבְּפַּלְיִקְקְעַן], ומעכני מלינס ופגול מוזלל על מלעוג וגלוף וכתון, כלוגת לכל קרן מלים [סְתַּמְכְּעַן, אַזְתַּמְעַן, פַּעַרְלְסְתַּמְעַרְן]. ולזכר סתמכוון סוס לומר עזות לים מגולס [נלַזְתַּ זְעַעלְעַן], מעכין חדול, כמו חרב [לעיל, וכמו חרף בקרי, ולזכר מתנו חרוף לגיין סמכין, ולל׳ כדומס לל גרף. סכנד קוות סעגולס מתכוון סנ׳, וכאמר מקרוף כפת כתזלל, לגיין סולילס בקיים. תנפעל פעולי׳ לל סכנד סיות מוולול, וכאמר מלזכר לו זפקס, כי כתרפת וגולגולס לקים ע״י

נעילה. וכגמרת כל אצה כי תסיס נעולת נעל, או סגולת הנעל, נקילת חֲרִיפָה, וכוס תנין קולח נעיס כל גוד סנל. תמצות הזכר חָרַב, ולקוות מרעהו גָּרַם ע"ז, גָּרַם, ומזוי נזפתי מעכב הלח ילוע, עי' תקת פעליס זוכרנו.

v. trans. (impf. יַחֲרֹם) radice eadem, qua חָרַם, גָּרַם q. cf., *rapere*, pellere, *carp*-ere, veluti fructus; vellicare, pervellere, illudere, conviciari, probro afficere (syn. קָרַע, אָבַל), nisi forte haec metaphora a verbi vi altera, acuminis dico atque aciei (cgn. חָרַב, חָרַם, unde חֲרִיִּם, culter; syn. גָּרַם) desumta est. *Pi.* conviciari, exprobrare, contemnere, veluti נַפְשׁוֹ h. e. vitam aspernari, de milite forti, παραβάλλεσθαι τὴν ψυχήν. *Nif.* (pass. *Pi.*), probro, ignominia affectum esse, de virgine constuprata ac proinde in contemptionem adducta (נֶחֱרֶפֶת לְאִישׁ). Qimchi: מְגֻנָּדֶת וּמְפֻרְסֶמֶת. Onk. אֲחִידָא לְאֵישׁ. Gem. חֲרוּפָה de unaquaque muliere vel nupta viro vel desponsata. LXX. ὀνειδίζειν, ἄτοπα πράττειν, ὕβρεις; ὀνειδιστός; ἐπονείδιστος; *Nif.* διαπεφυλαγμένη (ἀνθρώπῳ); *Pi.* εἰς ὄνειδος διδόναι, ὀνειδίζειν, παροξύνειν.

part. c. suff.: חֹרְפִי
Ps. 119, 42. ואענה חרפי דבר
Prv. 27, 11. ואשיבה חרפי דבר
p. pl. c. s.: חוֹרְפַיִךְ
Ps. 69, 10. וחרפות חורפיך נפלו עלי
inf. c. suff.: בְּחָרְפָם
2 Sam. 23, 9. בחרפם בפלשתים
3 *imperf.:* יֶחֱרַף
Job. 27, 6. לא־יחרף לבבי מימי
Nif-al: נֶחֱרָף
part. fem.: נֶחֱרָפָה *sg.*
Lev. 19, 20. שפחה נחרפת לאיש
Pi-el: חֵרֵף 3 *perf.*
Jud. 5, 18. עם חרף נפשו למות
1 Sam. 17, 26. כי חרף מערכות
1 S. 17, 36. כי חרף מערכת אלהים
Ps. 57, 4. חרף שאפי סלה
Ps. 74, 18. אויב חרף יי׳
Prv. 14, 31. עשק דל חרף עשהו
Prv. 17, 5. לעג לרש חרף עשהו
2 *perf.:* חֵרַפְתָּ
1 Sam. 17, 45. ישראל אשר חרפת
2 Reg. 19, 22. את־מי חרפת וגדפת
2 Reg. 19, 23. ביד מלאכיך חרפת
Jes. 37, 23. את־מי חרפת וגדפת
Jes. 37, 24. ביד עבדיך חרפת
1 *perf.:* חֵרַפְתִּי
1 Sam. 17, 10. חרפתי את־מערכות
3 *pl.:* חֵרְפוּ
Ps. 89, 52. אשר חרפו אויביך יי׳
Ps. 89, 52. חרפו עקבות משיחך
Zeph. 2, 8. אשר חרפו את־עמי
Zeph. 2, 10. חרפו ויגדלו
3 *pl. c. suff.:* חֵרְפוּנִי
Ps. 42, 11. חרפוני צוררי
Ps. 102, 9. כל־היום חרפוני אויבי
Jes. 65, 7. ועל־הגבעות חרפוני
3 *pl. c. suff.:* חֵרְפוּךָ
Ps. 79, 12. חרפתם אשר חרפוך
2 *pl.:* חֵרַפְתֶּם
Jud. 8, 15. אשר חרפתם אתי לאמר
part.: מְחָרְפִים *sg.*
Ps. 44, 17. מקול מחרף ומגדף
inf. constr.: לְחָרְפָה
1 S. 17, 25. כי לחרף את־ישראל
2 Reg. 19, 4. 16. לחרף אלהים חי
2 Chr. 32, 17. לחרף ליי׳ אלהי ישראל
Jes. 37, 4. 17. לחרף אלהים חי
3 *imperf.:* יַחֲרֹף
Ps. 74, 10 יחרף צר
3 *imperf.:* וַיַּחֲרְפוּ
2 Sam. 21, 21. ויחרף את־ישראל
1 Chr. 20, 7. ויחרף את־ישראל
3 *impf. c. suff.:* יְחָרְפֻנִי
Ps. 55, 13. כי לא־אויב יחרפני
3 *pl. c. suff.:* יְחָרְפוּנִי
Neh. 6, 13. לשם רע למען יחרפוני

חֶרֶף

ע"ז וכנוי חֶרְפִּי, ומסלנה עת סנניר וקציפת ספרות ותליצת סלקת, וכן חֲרִיפָה, הכמלת לשעת ובעבני, ובלשון ישמעאל המכוון אל קציפה נדוק ומכוסה [הערבסה], ותבון כוס קיץ וקרף, נית קרף. וכן לשעת המפוכזים נימי קרפי, לגיון הכבוד נזכיס [רייפע, סערבסט־שלשער], על כי נזקף התנוסף וספרות מנוזלות. וגם נגמרת בעין הקדס וכבוד מוס, כמו אקריפו ופוקו לקריפו ועלו, הכל ענין נכור וגמור, ווקף כוונת רש"י ז"ל על נימי קרפי ודוק. ומוס נויר הסם קרף כידוע.

n. m. (c. s. חָרְפִּי), tempus, quo fructus decerpi ac colligi solent, autumnus, sicuti חָרִיף *n. pr.* (arab. *kharif*), quod Ezr. 2, 18. יוֹרָה vertitur, trop. maturitas aetatis, similis maturitati frugum autumnali, adolescentia. LXX. ἔαρ, χειμερινός; ὀνειδίζειν, περίπτερος.

חָרֶף
Gn. 8, 22. וקר וחם וקיץ וחרף
Ps. 74, 17. קיץ וחרף אתה יצרתם
הַחֹרֶף
Jer. 36, 22. יושב בית החרף
Am. 3, 15. והכיתי בית־החרף
וּבַחֹרֶף
Zach. 14, 8. בקיץ ובחרף יהיה
מֵחֹרֶף
Prv. 20, 4. מחרף עצל לא יחרש
cum suff.: חָרְפִּי
Job. 29, 4. כאשר הייתי בימי חרפי
3 *impf. fem.:* תַּחֲרֹף *denom. p.*
Jes. 18, 6. עליו תחרף
חֹרֶפֶה
ע"ל מכוון הכ' אל הזכר, והכנוי חֶרְפּוֹת, והלנה גדוף וקלון [שמאל, שאכלע], לומר בתמנות נלוי קלון עניתו, ומוס קרפה ונקון נכלב, גס מעורב עכס הקלון, ודוק.

n. f. (pl. חֶרְפּוֹת), exprobratio, probrum, ignominia; semel de pudendis (parall. עֶרְוָה). LXX. ὀνειδισμός, ὄνειδος, αἰσχύνη; στενακτός.
Gn. 34, 14. כי־חרפה הוא לנו
1 Sam. 11, 2. ושמתיה חרפה
1 Sam. 17, 26. והסיר חרפה מעל
Neh. 2, 17. ולא־נהיה עוד חרפה
Ps. 31, 12. מכל־צוררי הייתי חרפה
Ps. 44, 14. תשימנו חרפה לשכנינו
Ps. 69, 8. עליך נשאתי חרפה
Ps. 69, 21. חרפה שברה לבי
Ps. 71, 13. יעטו חרפה וכלמה
Ps. 79, 4. הייינו חרפה לשכנינו
Ps. 89, 42. היה חרפה לשכניו
Ps. 109, 25. ואני הייתי חרפה להם
Ps. 119, 22. גל מעלי חרפה ובוז
Prv. 18, 3. ועם־קלון חרפה
Jer. 15, 15. דע שאתי עליך חרפה
Jer. 51, 51. בשנו כי־שמענו חרפה
Ez. 5, 15. חרפה וגדופה מוסר
Ez. 22, 4. נתתיך חרפה לגוים
Joel 2, 19. עוד חרפה בגוים
Zeph. 3, 18. משאת עליה חרפה
וְחֶרְפָּה
Ps. 15, 3. וחרפה לא־נשא
בְּחֶרְפָּה
Job. 16, 10. בחרפה הכו לחיי
Thr. 3, 30. ישבע בחרפה
וּבְחֶרְפָּה
Neh. 1, 3. ברעה גדלה ובחרפה
לְחֶרְפָּה
Jes. 30, 5. כי לבשת וגם־לחרפה
Jer. 6, 10. דבר־יי׳ היה להם לחרפה
Jer. 20, 8. כי־היה דבר־יי׳ לי לחרפה
Jer. 24, 9. לחרפה ולמשל
Jer. 49, 13. לשמה לחרפה לחרב
Dan. 9, 16. ירושלם ועמך לחרפה
Joel 2, 17. ואל־תתן נחלתך לחרפה
וּלְחֶרְפָּה
Jer. 29, 18. ולשרקה ולחרפה
Jer. 42, 18. ולקללה ולחרפה
44, 8. 12.
Ez. 5, 14. לחרבה ולחרפה בגוים
חֶרְפַּת
constr.:
Jos. 5, 9. את־חרפת מצרים
Ps. 22, 7. חרפת אדם
Ps. 39, 9. חרפת נבל אל־תשימני
Ps. 78, 66. חרפת עולם נתן למו
Ps. 89, 51. זכר אדני חרפת עבדיך
Jes. 51, 7. אל תיראי חרפת אנוש
Jer. 23, 40. חרפת עולם וכלמות
Jer. 31, 19. חרפת נעורי
Ez. 16, 57. עת חרפת בנות־ארם
Ez. 36, 30. לא תקחו עוד חרפת רעב
Zeph. 2, 8. שמעתי חרפת מואב
וְחֶרְפַּת
constr.:
Jes. 25, 8. וחרפת עמו יסיר
Jes. 54, 4. וחרפת אלמנותיך
Ez. 36, 15. וחרפת עמים
Mich. 6, 16. וחרפת עמי תשאו
מֵחֶרְפַּת
constr.:
Neh. 5, 9. מחרפת הגוים אויבינו
חֶרְפָּתִי
cum suff.:
Gn. 30, 23. אסף אלהים את־חרפתי
1 S. 25, 39. ריב חרפתי מיד נבל
2 S. 13, 13. אנה אוליך את־חרפתי
Job. 19, 5. ותוכיחו עלי חרפתי
Ps. 69, 20. חרפתי ובשתי וכלמתי
Ps. 119, 39. העבר חרפתי אשר יגרתי
cum suff.: חֶרְפָּתֵנוּ
Jes. 4, 1. אספ חרפתנו
Thr. 5, 1. הביט וראה את־חרפתנו
cum suff.: חֶרְפָּתֵךְ
Ps. 74, 22. זכר חרפתך מני־נבל
cum suff.: חֶרְפָּתְךָ
Jes. 47, 3. גם תראה חרפתך
cum suff.: חֶרְפָּתוֹ
Dan. 11, 18. והשבית קצין חרפתו לו
Dan. 11, 18. חרפתו ישיב לו
cum suff.: וְחֶרְפָּתוֹ
Prv. 6, 33. וחרפתו לא תמחה
Hos. 12, 15. וחרפתו ישיב לו
cum suff.: חֶרְפַּתְכֶם
Neh. 3, 36. והשב חרפתם אל־ראשם
Ps. 79, 12. חרפתם אשר חרפוך
Thr. 3, 61. שמעת חרפתם
Ez. 21, 33 אל־בני עמון ואל־חרפתם
pl.: לַחֲרָפוֹת
Ps. 69, 11. ותהי לחרפות לי
Dan. 12, 2. לחרפות לדראון עולם
pl. constr.: וַחֲרָפוֹת
Ps. 69, 10. וחרפות חורפיך

חָרַץ

פעל כודד וסעתיד יֶחֱרַץ, וספקרון ץ׳ כמו חָרַת, חָרַשׁ, לשון גדוד וגליפה ושרשוע [ץ״יכ״דען], וכן סזכר נמודו ופרסי [*khi*-] [*rashi*-den יוכי ומקלבי וכדומה, ותנין נוס חָרִיץ, חָרִיץ ע׳, לקמן, וסענכה מכוונת הגליפה וזריעה לגיון הקדילה ידוע. והכוונות לפ״ז קריפה [ץ״יכ״דען], פניעה ותקיכה קעקוע ותקיכה [פענוועוכדען, רישנען], קדילה וזכיכה ונוזע [צפישנען], וגכ׳ נכוונה מוזמלת, ד״מ מלטון, תקיכה והגוד ונפיעה [ענטצ״דען], יעוד ותקנך ונקון [נפצע״מען], וכדומה מן סזמלות. כ׳ ענין זנוס ונוור [רי־סטען, גירטען], ומוס חֶרֶץ נזכרמ, לגיון אכר מזנוס ומכוזק, או לגיון סוריות והקריטות והכדוק נכלל [הוכ־טיג, פלייסיג, ץ״ליג ויין], ונלוע כ׳ הכוונות עוד נעלם מאכי. הנפעל

נֶחֱרַץ מכוון הפ׳.

vrb. trans. (impf. יֶחֱרַץ), sicut חָרַת, חָרַשׁ, arab. *charaça*, *kharaça*, incidere, insecare; deinde, vulgari translatione, acuere, exacuere; pungere, perstringere, vulnerare; decidere, decernere, definire (*Nif.* נֶחֱרַץ). Idem v. compositum in lingua Indorum sacra (*krish*) invenitur, unde ad Persas transiit (*khirashi*-den). 2) cingere, accingere, armare, sicut חָלַץ (unde חֲלָצַיִם, artus accincti, robusti), aram. חֲרַץ (unde חַרְצָן, lumbi); promptum, expeditum, alacrem, sedulum esse, arab. *charaça* (*Qor-an*, Sur. XII., 103.). LXX. φονεύειν, συντέμνειν, συντελεῖν, ἅλοᾶν, καταβαίνειν, γρύζειν; *Nif. part. f.* נֶחֱרָצָה, נַחֲרָצָת, συντέλεια.

חָרַץ 3 *perf.:*
Jos. 10, 21. לא־חרץ לבני ישראל
חָרַצְתָּ 2 *perf.:* *p.*
1 Rg. 20, 40. כן משפטיך אתה חרצת
חָרוּץ *part. pass.:*
Prv. 12, 27. והון־אדם יקר חרוץ
Prv. 21, 5. מחשבות חרוץ
Jes. 10, 22. כליון חרוץ
חָרוּץ* *part. pass.:* *sbst.*
Lev. 22, 22. *אר־חרוץ אר־ילבלת
Jes. 41, 15. *למורג חרוץ חדש
חֲרוּצִים* *part. pass.:* *sbst.*
Dan. 9, 25. *ונבנתה רחוב וחרוץ
חֲדָרִים* *part. pass.:* *sbst.*
Joel 4, 14. *בעמק החרוץ כי קרוב
Joel 4, 14. *בעמק החרוץ
חֲרָצִים* *pl.:*
Prv. 10, 4. *ויד חרוצים תעשיר
Prv. 12, 24. *יד־חרוצים תמשול
Prv. 13, 4. *ונפש חרצים תדשן
חֲרוּצִים *p. p. pl.:*
Job. 14, 5. אם־חרוצים ימיו
תֶּחְרַץ 2 *imperf.:* *p.*
2 S. 5, 24. בראשי הבכאים אז תחרץ
יֶחְרַץ 3 *imperf.:*
Ex. 11, 7. לא יחרץ־כלב לשנו
נֶחְרָץ *Nif-al:*
נֶחֱרָצָה *part. fem.:* *sg.*
Dan. 11, 36. כי־נחרצה נעשתה

part. fem.: חֲרֻצָה *sg.*
Jes. 10, 23. כי כלה ונחרצה
Jes. 28, 22. כלה ונחרצה שמעתי
Dan. 9, 27. ועד־כלה ונחרצה
part. fem.: נֶחֱרֶצֶת *sg.*
Dan. 9, 26. נחרצת שממות

חֲרִיץ

ז״ו וכרכוי חֲרִיצִים, ומלמון נכפל: ף׳ סכתקך וכקנק, לומר גור ופלח [שעיר], וחק תמונת סכוונס של קריני סקלבב, לומר קקיכי קלב [שכיעשע], ונעריכי כריץ שמלמו, נקלוף סק׳ נכ׳. כ׳ סמקודד ומלוטש, כמו חָרִיץ לקמן, לומר מוכג וכקן [דרעש־שכיידע], וכן לשון כש״ מלך קריניס כמו פניריפים, וכ׳ יקותו לשרש.

n. m. (plur. חֲרִיצִים), segmentum, *τμῆμα*, veluti חֲרִיצֵי הַחֻלְבָּה (arab. *kariz*). LXX. *τρυφαλίδες*. Hesychius: *τρυφαλίδες· τμήματα ἁπαλοῦ τυροῦ*. Vulg. *formellae casei*. 2) res acuta, acuminata, veluti חֲרִיצֵי הַבַּרְזֶל, tribulae ferreae. LXX. *τρίβολος, σκέπαρνον, πρίων*. Symm. *τροχοί* (*σιδηροῖ*). Hieron. *plaustra ferrea*.

pl. constr.: חֲרִיצֵי
1 S. 17, 18. ואת עשרת חריצי החלב
pl. constr.: וּבְחֲרִיצֵי
2 S. 12, 31. ובחרצי הברזל ובמגזרות
pl. constr.: וּבַחֲרִיצֵי
1 Chr. 20, 3. ובחריצי הברזל

חָרוּץ

ז״ו, ולפעמים קוקכי, ופו נאלץ סרכוי נקני חֲרָצוֹת. סקמון משוכ: ף׳ כמו קרין נקמי, לומר קעלס ומכרס גוען וזוקס [גרשנען], וחק סכוונס של נכוקס ריקוס וקרון, כי קשוקיס שהוק פעל כמו נקתך לק דקדקו יפה, כי לסגנון סדקדוק נלשון סשס. כ׳ מקום סאשע וגוב־דין ופסק, כאשר פרשו סע׳ וקניס, וחק סכוונס של נעשק סקרון, וקרקן ונקתך כאשר מדין. ג׳ כקוקלי״ ונרכוי נאכוון מקולד ומשוען [נעשפיענע], ופרין מוכג קרוץ, וכל קלס תכיר משרש.

n. m., interdum *adj.* (pl. f. חֲרָצוֹת), 1) sicut חָרֵץ, aram. fossa, quae vallum ambit, quo urbs septa est, Dan. 9, 25. LXX. et Theod. Ald. *οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα καὶ περίτειχος*. Vulg. *rursum aedificabitur platea et muri*; 2) decisio, iudicium, veluti בְּעֵמֶק חֲרוּץ. LXX. *ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης*. Theod. *ἐν τῇ κοιλάδι τῆς κρίσεως*. Aquila, Symmachus et Quinta: *in valle concisionis*. 3) acutus, acuminatus, veluti מוֹרֶג חָרוּץ, tribula acuminata, etiam *subst.* et *absol.* LXX. *τροχοὶ ἁμάξης ἁλοῶντες, σκληρότης*.

sbst.: חָרוּץ
Lev. 22, 22. או־חרוץ או־יבלת
Job. 41, 22. ירפד חרוץ עליו־טיט
Jes. 10, 22. *כליון חרוץ
Jes. 41, 15. למורג חרוץ חדש

sbst.: וְחָרוּץ
Dan. 9, 25. ונבנתה רחוב וחרוץ

sbst.: הֶחָרוּץ
Joel 4, 14. (bis) בעמק החרוץ

sbst.: בְּחָרוּץ
Jes. 28, 27. כחרוץ ירוש קצח

pl.: בֻּחֲרָצוֹת *adj.*
Am. 1, 3. בחרצות הברזל

חָרְיוֹן

ת״ו נאר חַרְיוֹן, לכן נקיוס קאקך, נרכוי חֲרִיוֹצִים, וספתיון מן מכוון סשס של שכוס ווכוו, לומר מוכו ומסיר [ל״פיניג], ונשפס יסודית חֲרִירָצוּת יסוע, לשון סתמיכות.

adj. m. (pro חֲרִיוֹץ, unde pl. חֲרִיוֹצִים, retento *Dages* compensativo), accinctus, promptus, studiosus, sedulus. LXX. *ἀνδρεῖος, γλωσσότμητος, ἐκλεκτός, καθαρός*.

חָרְיוֹץ
Prv. 21, 5. מחשבות חרוץ
pl.: חֲרִיוֹצִים
Prv. 10, 4. ויד חרוצים תעשיר
Prv. 12, 24. יד־חרוצים תמשול
Prv. 13, 4. ונפש חרצים תדשן

חָרֶץ

ז״ו נקרני, ומילועס נקרנוס חֲרָצָא ומרכוי חֲרָצֵין, וספתיון כמו חָרֶץ נעבני, לומר אבר שמוכס ושוולו [נעבדע], ונלשון סוסני נקסר כ׳ שלש כדרך, ויולות תמונת כוונת סשס לשרש נאכוון כ׳.

n. m. aram. (def. targ. חַרְצָא; pl. חַרְצִין), sicut hebr. חֶלֶץ, lumbi, ab accingendo (חָרַץ 2.), syr. *chaço*, eliso *Res*. LXX. *ὀσφύς*.
cum suff.: חַרְצֵהּ *sg.*
Dan. 5, 6. וקטרי חרצה משתרין

חָרֵץ

פעל נודל, ולפ עוכר כף נגור, ומסלמס כמו חָרַם לעיל, וכפי מכ״ל מפעל חָצֵר לעיל אך מסכוס שלו, לומר נלכוץ ומלמ [שיימענן], שכילנען], נמשאל על תמון מלמע ונלכוכו, או על תמון מתקס ומקדמתות ושכירת שלמ נפעים, וכי מן קנר גם קניר לעיל, וכוס קנין סנגוכות. תמלת משרש גם נשפתי עכע נשוי מאכוון חָרֵץ, חָרֵם [s. *rûsh*; p. *rûsh*-en] שפתי עכע, ומ׳ מקנע מוצנ.

vrb. intr. inus., sicut חָרֵם et חָצַר (quod inde transpositione literarum ortum esse possit), micare, de vibrante ac variante colorum splendore (schillern, schrillen). Radicem verbi, si modo praepositionem (חָ־רֵץ, חָ־רֵם) dempseris, etiam indogermanicam esse perspicies, sanscr. *rûsh*, pers. *rûsh*-en, gr. *χ-ρυσ*.

חָרִיץ

ז״ו נמנון ז׳יי׳, לשון סוסנ [גאלנ], ונקרק כן ע״ם נלכוון וקשון נעשו ומלול ומופעות, וגם משם סיוני נדומס לו נשרש ומכוון [*χρυσ*], כאשר כנר מלעתי לעיל דף תל״ו ודוק.

n. m. poët., aurum, a fulvo splendore. LXX. *χρυσός, χρυσίον*.
Ps. 68, 14. ביורקרק חרוץ
Prv. 12, 27. *יהון־אדם יקר חרוץ

וְחָרוּץ

Zach. 9, 3. וחרוץ כטיט חוצות

בְּחָרוּץ

Prv. 8, 10. ודעת מחרוץ נבחר
Prv. 8, 19. טוב פריי מחרוץ ומפז
Prv. 16, 16. מה־טוב מחרוץ

הַמַּחֲרִיץ

Prv. 3, 14. ומחרוץ תבואתה

חָרָיוֹן

ז״ו, ולן נרכוי כ״ק חֲרָצִים, ומלמס עכנים תמולי סעשס, ל״ש עכני נוסר,

חָרַק חָרַר

Ps. 35, 16. חרק עלי שניהמו
3 *imperf.:* יַחֲרֹק
Ps. 112, 10. יחרק ונמס
3 *pl.:* וַיַּחֲרְקוּ־
Thr. 2, 16. ויחרקו־שן

חָרַר

ז״ן

לו חַר, פעל נודל כמו חָרָה לעיל מל״ל פ׳ ף׳ [לנקמ חָרָה, לרכוי חָרוּ]. ספתיון כמיכ וולעוף [גלימען, נרעכנען], מסאל על היניש ולקיקס כילוע. ועכין לסוע וולעוף [דופ־גלימן], מוסאל על זכוק וכריוק עסור ולקילות [לוכנעשלעקע ויין], ומוס לעיין סקליכות וסכלילות סכגילות ומסכורות נכלל, כאשר קלאס נסכגוניס סכלים, וכן סמשך נלעון ישמעאל. כנפעל סתמוכס חָרַר לו חָרַר [כמו נחל, נחת], ומוס סרכוי חֲרָרוּ, וסרכוכי חֲרָרָה. מכנד חרחר נכפל סשרש. לאר לקקור סשרש, עי׳ לעיל תקת קרס, ולקמן תקת שָׁ־חַר.

vel חַר *vrb. intr.* (3 p. pr. f. חָרָה; pl. חָרוּ), sicut חָרָה, candere, ardere, fervere, deinde aridum, exsiccatum esse; tum, quia, quod percandefactum est, igne purgatur, purum, integrum, immaculatum esse (arab. *charra*). *Nif-al:* נֶחֱרַר vel נֶחַר (ad s. f. נֶחֶלֶת, נֶחֶתֶת; pl. נֶחֱרוּ; part. נֶחֱרָה), exustum, perustum, exsiccatum esse. *Pi-el*, reduplicata radice: חִרְחֵר, incendere, inflammare. V. s. vv. חָרַ־ח, שָׁ־חַר. LXX. *συμφρύγειν, συντρίβειν, πτωχὸν εἶναι*; נָחַר, *ἐκλείπειν*; חַרְחַר, *βραγχιάζειν*; חָרַר, *ταραχή*.

3 perf. fem.: חָרָה
Job. 30, 30. ועצמי־חרה מני־חרב
3 perf. fem.: וְחָרְרָה
Ez. 24, 11. וחרה נחשתה
3 *pl.:* חָרוּ
Jes. 24, 6. על־כן חרו ישבי ארץ
1 *Nif-al:* נָחַר 3 *perf.*
Jer. 6, 29. נחר מפח מאשהם
3 *perf.:* נָחַר *p.*
Ez. 15, 4. ותוכו נחר
2 *Nif-al:* נָחַר 3 *perf.*
Ps. 69, 4. נחר גרוני
3 *perf. pl.:* נָחֲרוּ *p.*
Ps. 102, 4. כמוקד נחרו
3 *perf. pl.:* נֶחֱרוּ־
Cant. 1, 6. בני אמי נחרו־בי
part. pl.: הַנֶּחֱרָים
*Jes. 41, 11. כל הנחרים בך
*Jes. 45, 24. ויבשו כל הנחרים
3 *imperf.:* וַיִּחַר
Ez. 15, 5. כי־אש אכלתחו ויחר
2 *pl.:* יִחֲרוּ *p.*
Ez. 24, 10. והעצמות יחרו
Pi-el: חִרְחֵר *redupl.*
inf. constr.: לַחֲרַחֲרִ־
Prv. 26, 20. לחרחרי־ריב

חֹר

ולפעמים חֹור [שלמ כסונן] ז״ו, ומרכוי חֹרִים, ומסלמס מכיל ושר כדיב ושוע [עדלער, פרייער], ונקרק כן לשון סתלילות ומכריות כיולוע. ונקנוסס יולע חֲרֵי ולנקמי חָרְחָא, וגם סרכוי חֹרִין ונגמרק חֲרוּרִין וסוופעת חֲרוּ, וגם פעל שָׁחַר וסשות שָׁחֲרוּר וכדומס מוס. ויותר מוס עי׳ תקת שָׁ־חַר לקמן.

חָרַק

Ps. 37, 12. וחרק עליו שניו
inf. abs.: חָרֹק
וילוע מסשרש. ודע קוכל שמלמ עככית חצרס, שדומס לו נמכוון, ומלמ סשומוכיכ׳ מן קכ׳ס, סכוס סשרש שלמו, ודוק.

n. m. pluralet. (חֲרַצִּים), uva immatura atque acerba, arab. *chizrim*, samar. *chazrom*, per metathesin. LXX. *στέμφυλοι*.
pl.: מֵחֲרַצִּים ועד־זג
Num. 6, 4. מחרצנים ועד־זג

חַרְצַב

v. s. nom.

חֲרָצַב

ז״ו, ונמלמ לך נרכוי חֲרַצְבּוֹת, וסתמוכס נמר חַצֵּב נסתמלעות סר׳, להתקת סדנוג כשאר לרוב, והשרש לפ״ו חָרַצַב וש״ין לעיל, ולסקרימו ומנגעימו פס לסקל סתפוס. סמלמס עכל וקשר עכוס וקנר לגל ומוסך [נשלנ, קנ־ענן], ומוס כמו קנל לניון קלמלס וכיל, מעכין סתעוסות [קוושל, שמערן]. תמלת משרש חָרַצַב עכין קשר ועכול סכוך ומגדל [קניפגען, ניכלען], וכן חָשַׁב לקמן, לשר מאכו חֶשֶׁב וכדומס ע״ם, וכן סתמלות של פָּ־זַב, כשאר תקפ לקמן, ותאלות משרש כאלפ עול נגאלת, כי שם מפעל צֶב, עכין עכול וקשור, ומוס צֵ־רב קנילס וכיוך [ניכ־דעל], ועול סרכס כוס. ותכיר כוס משרש לשתאו נלשון נעלמו.

n. m. pluralet. (חֲרַצֻּבוֹת), a. v. חָ־רַצַב, pro חַצֵּב injecto *Res*, uti multis in *quadrilitteris*, ex formis *piëlicis* exortis, factum est), vinculum, nodus, deinde, sicut חֶבֶל, tormentum, cruciatus. Radix verbi חָרַצַב invenitur etiam in gemarico צֶב, vincire, ligare (unde צֵבֶת, fasciculus), in vv. חָ־שַׁב (unde חֶשֶׁב, zona), פָּ־זַב, q. v. infra. LXX. חֲרַצֻּבוֹת רֶשַׁע, *ἀνάνευσις; σύνδεσμοι ἀδικίας* (Act. 8, 23.).
pl.: חֲרָצֻּבוֹת
Ps. 73, 4. כי אין חרצבות למותם
Jes. 58, 6. פתח חרצבות רשע

חָרַק

פעל נודל, ומעתיל יַחֲרֹק, וספתיון כמו קרק נלעון ישמעאל, לומר שיקת ודקיקת סשכ״ם, וחל ונכוק מקול מוס [קניכרעון], וכן משרש נשפס תלמודית, ומוס כריקס ומקיכס נכלל שם. סשס חָרָק נדקדוק נאר חֶרֶק מוס, ע״ם קיוק סנכתו, ומוס גויל סשס חָבֵק, וכדומס, ונגמלק עוד חָרָק. תמלת משרש סנכס עכעית, ומלמ ג״כ כיוני [*κριγ*.] כשרש כאכוון.

vrb. trans. (impf. יַחֲרֹק), frendere (dentibus), dentes cum stridore prae ira comprimere. Hoc a verbo vocalis *Chireq* nominata est (arab. *Kesre* = שֶׁבֶר), ut quidem *Ibn-Ezra* in principio libri *Zahot* Mantuae conscripti testatur: מִפִּנְיֵי שֶׁבְּהוֹצָאָתוֹ מִן הַפֶּה נִרְאֶה הַקּוֹרֵא כְּחוֹרֵק שִׁנָּיו. Radix verbi (arab. *charaqa*, gr. *κριγ*.) onomatopoëtica est. LXX. *βρύχειν* (Act. 7, 15. Syrus: מְחָרְקִין חָוֵוי שִׁנַּיהוֹן).
3 perf.: חָרַק
Job. 16, 9. חרק עלי בשניו
part.: וְחֹרֵק
Ps. 37, 12. וחרק עליו שניו
inf. abs.: חָרֹק

interdum חוֹר (formâ insolitâ), *n. m.* (pl. חֹרִים), ingenuus, nobilis, liber, a morum generisve puritate atque probitate. Targ. חֲרֵי (f. חַרְיָא, pl. חֹרִין), gem. חֲרוּרִין, abstr. חֵרוּת (libertas), שַׁחְרַר, manumittere, in libertatem vindicare, emancipare (syr. *châ'rar*), unde n. שַׁחְרוּר, manumissio, emancipatio, v. s. v. שְׁחַר. LXX. ἐλεύθερος, ἔντιμος, ἄρχων.

pl.: חוֹרִים

*אֶרֶץ שמלכך בן־חורים Eccl.10,17.

pl.: הַחֹרִים

ואל־החרים אשר בעירו 1 Rg.21,8.
ואמר אל־החרים Neh. 4, 13.
ואריבה את־החרים Neh. 5, 7.
ואקבצה את־החרים Neh. 7, 5.

pl.: וְהַחֹרִים

והחרים אשר הישבים 1 Rg.21,11.

pl.: וְלַחֹרִים

ולחרים ולסגנים Neh. 2, 16.

pl. constr.: חֹרֵי

מרבים חרי יהודה Neh. 6, 17.
ואריבה את חרי יהודה Neh13,17.
ואת־כל־חרי יהודה Jer. 27,20. 39, 6.

pl. c. suff.: חֹרֶיהָ

חריה ואין־שם מלוכה Jes. 34,12.

חֹרֶר

ז״ו וְלֹךְ נִכְוֵי כַּ״ף חֲרֵרִים, וְסִפְקוּר לְכָן־קוּכוּ וְתִלְחוּכוּ, כֵּיוָן וְהִכְוֵן נִמְשׁוֹן וְכֵיוָן וְלֵךְ כִּלְכוּת [וְתַּכְנִיסַעֲרֵכְתַּכְנִיטְעָם לְמַכֵּךְ], וְהִמְשַׁקֵּל מְשַׁקֵּל חָצֵר, גְּדֵר, וְהִכְוֵן לְתַמְצוּת.

n. m. pluralet. (חֲרֵרִים, ad s. f. גְּדֵרָה, חָצֵר), loca sicca et torrida, propter nimium solis aestum pluviaeque defectum. LXX. αὐχμερά.

pl.: חֲרֵרִים

ושכן חררים במדבר Jer. 17, 6.

חַרְחָר

ז״ו וְהִכְוֵן לְכִי נְקִיכִית סְנוּף וְקִדְיִקְתִּי, לְכֵן כְּמוֹ קְדֶקֶת [סִ״יְנַעַר], וְכֵן נְלִקְתִּי.

n. m., genus morbi totum corpus perurentis, febris ardens acuta vel maligna. LXX. ἐρεθισμός.

וּבַחַרְחָר

ובדלקת ובחרחר ובחרב Dt.28,22.

חַרְחֻל

ז״ו, וְהִכְוֵי חֲרְחֻלִּים, מִן חַר נְסוֹפֵי סְסְקֵן רֹגֶל, וְכֵן חָחוּל נְקִלְמֵי מִן חָח, בְּחוּל נְעֲנֵי מִן בָּח, עִי׳ נְסִפְּדֵי קְוֵוי פְּנִיכִים דְּף קְנ״ט. סְכְּלוֹן קוּן וְדִכְדֵּר וְסִכְּדֵי, אֲשֶׁר ע״ש עוֹקְנוֹ יִשְׁרַף נְעוּר, כְּדֶרֶךְ סְקוֹיִס [דְּאֶרֶן, אַעַכְדְּאֶרֶן]. וְגַם נְקִיוּ עְתַּק קְרוֹל יְסוֹפְקוּ מוֹס, וּמוֹךְ סְנוּ.

n. m. (pl. חֲרְחֻלִּים, a. n. חַר, addita terminatione hypocoristica *ûl*, ad s. f. בְּחוּל s. חָחוּל a. n. חָח, a. n. בָּח), sentis, paliurus (*Celsius* in Hierobot. II, 166.), ab urendo vel comburendo. LXX. φρύγανα (a v. φρύγειν) ἄγρια; ἐκλείπειν; בָּסֵחַ חֲרְחֻלִּים, χορτομανεῖν.

תחת חרול יספחו Job. 30, 7.
ממשק חרול Zeph. 2, 9.

pl.: חֲרֻלִּים

כסר פניו חרלים Prv. 24, 31.

חָרְלוֹן

ז״ו נְקִלִּים, לַ״ק נְסִפְקוּם כְּמוֹ קִי כְּמוֹ קִכּוֹן, וְסִכְלוֹן קְכִיר וְקִר וְיִבְשׁ [דִּיכֵר], וְלֹךְ מְקוּוֹם.

adj. m. (semel Ψ. 58, 10.), adustus vel torridus. Recens interpres: noch frisch, kaum angewärmt. Symm. πρὶν ἢ αὐξηθῶσιν αἱ ἄκανθαι ὑμῶν, ὥστε γενέσθαι ῥάμνον, ἔτι ζῶντα ὡς ὁλόξηρον λαίλαψ ἀρεῖ. LXX. (ὡσεὶ ἐν) ὀργῇ.

Ps. 58, 10. *כמו חרון ישערנו

חָרַשׁ

חָרַשׁ, חָרַשׂ *v. s. r.*, וְ חָרַת

חָרָשׁ

פְּעַל כּוֹדֵד, וְהִמְעִיד יַחֲרֹשׁ, וְהִסְלִיכִם כְּמוֹ חָרַץ לְעֵיל תָּל״ו, וְכְמוֹ חָרַז נִסְפַּח תַּלְמוּדִית, לְמֹד גְּדוֹל וְגִלְיוֹן [מַיְיְנְצֵיי־דְעָן, פְּלִ׳־גְעָן]. וּמוֹס סְלִכְתִּי מְעִכִּית, וּמְעִטּוֹת סְזֵרְ כְּמִזֵּר סוֹכְתִּי ג״כ נְסוֹדוּ וּפְרִסִי יוֹכִי וּמְנַקְלִנִי, וְיוֹתֵר מוֹס עִי׳ מְקִם קְרֵן וּדְרֵע. וּסוֹמֵל עַל קְרִיאַת סְמְכוּת, אַסִּיל עֵכֶן קְתוֹן, וְכְמִכְוֵן מוֹסְרֵי עַל קְרִיאַת עוֹב לוֹ רֵע. סְכְּפֵל פְּעוֹלֵי אֵלּוֹ, וְסִכּוֹסֵף סְקוּוֹק מְקֵל, וְלוֹק. וְדֵע קוֹרֵץ אֲגֵלוּף וְגוֹוֵר נְמְכוּת נְקִיכַת לוֹרְסְתִּי ע״כ נְגוּירִים לֵיוֹן סְזֵרְ לְמֵזֵן סְזֵרְ נְקוּמוֹת וּמְסִירוּת וּמְדֵע נְמַלְכְּכוּ, וְלֹל קְעֵשׂ לְךְ עִמָּךְ, לוֹמֵר שֶׁסְּמְכוּת לִיכֵּכוּ כְּחֵצֵר לְמִכְנוֹ.

v. trans. (impf. יַחֲרֹשׁ), incidere, insculpere, sicut חָרַת, חָרַץ (q. v. supra), et talmudicum חָרַז; spec. perstringere aratro s. vomere, arare, sulcos imprimere; etiam de aeris ferrique *fabrica*, et tropice de facinorum malorum, calamitatum, insidiarum machinatione seu molitione. *Nif.* arari. *Hif.* fabricari, machinari aliquid, vi morali. LXX. γλύφειν, ἀροτριᾶν, ἀροτριάζειν, τεκταίνειν; θερίζειν, καινίζειν, καταδαμάζειν; חֹרֵשׁ, ἀροτριών, τέκτων, χαλκεύς, ἅλοητός; ἁμαρτωλός, ἀρχηγός. *Hif.* ἐγκαινίζειν (חִדֵּשׁ).

3 perf. pl.: חָרְשׁוּ

על־גבי חרשו חרשים Ps. 129, 3.

2 perf. pl.: חֲרַשְׁתֶּם

לולא חרשתם בעגלתי Jud. 14, 18.
חרשתם־רשע Hos. 10, 13.

part.: חֹרֵשׁ *sbst.*

כל־חרש נחשת וברזל Gn. 4, 22.
איש־צרי חרש נחשת 1 Reg. 7, 14.
והוא חרש שנים־עשר 1 Reg. 19, 19.
ונגש חורש בקוצר Am. 9, 13.

part.: הַחֹרֵשׁ

יחרש החרש לזרע Jes. 28, 24.

part. pl.: חֹרְשִׁים

על־גבי חרשו חרשים Ps. 129, 3.

pl. constr.: חֹרְשֵׁי

כאשר ראיתי חרשי און Job. 4, 8.

pl. fem.: חֹרְשׁוֹת

חבקר היו חרשות Job. 1, 14.

part. pass.: חָרוּשׁ = חָרוּת

חרות על־הלחת Ex. 32, 16.

part. pass.: חֲרוּשָׁה *fem.*

חרושה על־לוח לבם Jer. 17, 1.

inf. constr.: וְלַחֲרֹשׁ

ולחרש חרישו 1 Sam. 8, 12.

2 imperf.: תַּחֲרֹשׁ

לא־תחרש בשור־ובחמר Dt. 22, 10.
אל־תחרש על־רעך רעה Prv. 3, 29.

3 imperf.: יַחֲרֹשׁ

מחרף עצל לא יחרש Prv. 20, 4.
יחרש החרש לזרע Jes. 28, 24.
יחרוש יהודה Hos. 10, 11.
אם־יחרוש בבקרים Am. 6, 12.

Nif-al: נֶחֱרַשׁ

3 imperf. fem.: תֵּחָרֵשׁ

ציון שדה תחרש Jer. 26, 18.
ציון שדה תחרש Mich. 3, 12.

Hif-il: הֶחֱרִישׁ

part.: מַחֲרִישׁ *sg.*

כי־עלוו שאול מחריש 1 S. 23, 9.

חָרֵשׁ

ז״ו נְמִר חָרֵשׁ, לְכֵן קִיוֹס סְקְמֵן, וְסִסְמֵן חָרֵשׁ, וְסִכְנוֹי חֲרָשִׁים, וְסִסְמֵן חֲרֵשׁי. סְסְלֵכְּס סְגוֹלְף וְקוֹרֵת קְדִיר נְמְקוֹת לְקוֹמְכוֹ [עַיִן־מְעִנְע], וְמוֹס קְכִּי כְּכוֹל וְקֵן, וְלִפְעִמִּים ג״כ מְעֵן, לוֹ קְכִּי נְסִשְׁקֵל, נְמְכוֹן מוֹסְרֵי וְכוֹמוֹס [קִיכְסְטְ־לְעֵר, נְעֵרִ״יְעַר].

n. m. (pro חָרֵשׁ, quare *Qamez* immutabile est; c. חָרַשׁ; pl. חֲרָשִׁים c. חָרְשֵׁי), is, qui fabricae aeris, lapidum, ligni, operam dat, sculptor, faber, latomus; translate artifex, fabricator. LXX. τέκτων, χαλκεύς, οἰκοδόμος, τεχνίτης, ἀρχιτέκτων; ἀρχιτεκτονεύειν, τεκταίνειν; ἐγκαινίζειν (חִדֵּשׁ), κωφός (חֵרֵשׁ), τὸ ἅγιον; חָרַשׁ אֶבֶן, λιθουργικὴ τέχνη; גֵּיא חֲרָשִׁים, γησασαρίμ.

כל־מלאכת חרש וחשב Ex. 35, 35.
חרש וחשב ורקם Ex. 38, 23.
מעשה ידי חרש Dt. 27, 15.
הפסל נסך חרש Jes. 40, 19.
חרש חכם יבקשלו Jes. 40, 20.
ויחזק חרש את־צרפ Jes. 41, 7.
חרש נפח באש פחם Jes. 54, 16.
מעשה ידי־חרש Jer. 10, 3.
מעשה חרש Jer. 10, 9.
והוא חרש עשהו Hos. 8, 6.

וְחָרַשׁ

וחרש לא ימצא 1 Sam. 13, 19.

הֶחָרָשׁ

וכל־החרש והמסגר 2 Reg. 24, 14.
ואת־החרש ואת־המסגר Jer. 24, 1.

וְהֶחָרָשׁ

והחרש והמסגר 2 Reg. 24, 16.
והחרש והמסגר Jer. 29, 2.

constr.: חָרַשׁ

מעשה חרש אבן Ex. 28, 11.
חרש ברזל מעצד Jes. 44, 12.
חרש עצים נטה קו Jes. 44, 13.

pl.: חָרָשִׁים

מלאכה ביד חרשים 1 Chr. 29, 5.
מעשה חרשים כלה Hos. 13, 2.
וירא־לי ה׳ ארבעה חרשים Zach. 2, 3.

pl.: וְחָרָשִׁים

חצבים וחרשים 2 Chr. 24, 12.
וחרשים המה מאדם Jes. 44, 11.

pl.: לֶחָרָשִׁים

לחרשים ולבנים 2 Reg. 22, 6.
ויתנו לחרשים ולבנים 2 Chr. 34, 11.

pl.: וְלֶחָרָשִׁים

לחצבים ולחרשים Esr. 3, 7.

pl. constr.: חָרָשֵׁי

חרשי צירים Jes. 45, 16.
חרשי משחית Ez. 21, 36.

pl. constr.: וְחָרָשֵׁי

וחרשי עץ וחרשי אבן 2 S. 5, 11.
וחרשי קיר וחרשי עצים 1 Chr. 14, 1.
חצבים וחרשי אבן ועץ 1 Chr. 22, 15.

pl. constr.: לְחָרָשֵׁי

ויוציאהו לחרשי העץ 2 Reg. 12, 12.
וגם לחרשי ברזל 2 Chr. 24, 12.

חֶרֶשׁ

ז״ו הְמוֹפֵעַ מְקוֹלֹס, וְסִכְנוֹי חֲרָשִׁים, וְסִפְקוֹן קוּמוֹת וּמְלֹאכָה, וְנִקְמְטוּתוֹ סְגִלְיוֹס [קוֹנְסְט, קִינְסְטְלִ־כֵּ שְׁרִכְיִ״ע], וְכֵן יוֹכֵן קְכֵס קְרֵכְ׳יס, נְסִשְׁקֵל סְמוֹסְכִי״, לוֹמֵר קְכֵס וִידְעֵן בְּמַעֲשִׂים וְקִכְמוֹת, וְכֵוָן לְקֵץ בְּדוֹמֵס לוֹ נִכְלַל וְלֹךְ נִסְרֵע.

n. m. abstr. (n. concreti חֶרֶשׁ; pl. חֲרָשִׁים), fabricatio, opificium, artificium, ars, doctrina. LXX. σοφὸς ἀρχιτέκτων.

pl.: חֲרָשִׁים

אבר גיא חרשים 1 Chr. 4, 14. n. p.
כי חרשים היו 1 Chr. 4, 14.
וחכם חרשים Jes. 3, 3.

pl.: הַחֲרָשִׁים

גו החרשים Neh. 11, 35. *n. p.*

חֹרֶשׁ

ז״ו ע״מ אֹבֶד, יִתֵּר, שְׁרֵק, וְסִכְלוֹן כְּלִי סְקְכִיסְס וְסִגְלִיסְס, וְמוֹס כְּלֹ קְכִּי נְסִשְׁת לְד״ק, לוֹמֵס לְל״ק שֶׁנִּסְעֲסָה סְס נְמִר סְמוֹפֵעַ.

n. m. (ad s. f. יִתֵּר, אֹבֶד, שְׁרֵק), instrumentum opificum, fabrorum, Gen. 4, 22. Alii concretum pro abstracto positum putant. LXX. לְטֵשׁ כָּל־חֹרֶשׁ, σφυροκόπος, χαλκεύς.

כל־חרש נחשת וברזל Gn. 4, 22.
איש־צרי חרש נחשת 1 Rg. 7, 14.

חֲרֹשֶׁת

ז״כ וְהִלֵּכָה מוֹפֵעַת, לוֹמֵר סְקְכִיסְס וְסִקּוֹמוֹת נְעֵן, כְּלֵךְ סְקְכִיסְס, וְקִמְצֵר נ״כ קְמִיטוּת שֶׁל שַׁ״פ חֲרֹשֶׁת, כְּקִמְצֵר מְכִיכוּ קְכִיסְת סְנוּיס.

n. f. abstr., sculptura, fabrica vel ligni vel lapidum. LXX. τεκτονικός, λιθουργίζειν, κατεργάζεσθαι, δρυμός (חֹרֶשׁ אֶבֶן), חֲרֹשֶׁת אֶבֶן, λιθουργικός.

עד חרשת הגוים Jud. 4, 16. n. p.

בַּחֲרֹשֶׁת n. p.

והוא יושב בחרשת הגוים Jud. 4, 2.

מֵחֲרֹשֶׁת n. p.

מחרשת הגוים Jud. 4, 13.

וּבַחֲרֹשֶׁת

ובחרשת אבן למלאת Ex. 31, 5. 35, 33.
ובחרשת עץ Ex. 31, 5. 35, 33.

p. חֲרָשֹׁת n. p

אבניה בקיר חרשת 2 Reg. 3, 25.

n. p. חֲרֹשֶׁת

*קיר־חרשת Jes. 16, 7. n. p.

חָרִישׁ

ז״ו, וְהִמְשַׁקֵּל יְדוּעַ כְּמוֹ אָסִיף, חָצִיר, בָּצִיר, אָבִיב, חָרִיף [נִסְפַּח יְסוֹדִית], זָמִיר וְכִדּוֹמֵס, לְגִיוֹן עְתּוֹתֵי סְזֵכְ נְסֵן סְעֵזְכְ סְפְעוֹלוֹת. סְכְלוֹן לוֹ סְקִיכִיסְס וְסִלְכְּכָה סְעֵכִית נְעֵכְּס [דְּאֶס סְגְלִיסְעַן], לוֹ עֵת סְקִיכִיסְס.

n. m. (ad s. f. בָּצִיר, קָצִיר, אָסִיף, חָרִיף (jud.), זָמִיר, אָבִיב), ad significanda tempora anni, in quae incidit actio, cujus notio verbo insita est), tempus arandi vel aratio ipsa. LXX. ἀροτρίοσις, θερισμός, σπόρος.

אשר אין־חריש Gn. 45, 6.

בֶּחָרִישׁ

בחריש ובקציר תשבת Ex. 34, 21.

eum suff.: חֲרִישׁוֹ
1 Sam. 8, 12. ולחרש חרישו

מַחֲרֵשָׁה
ס"נ, נכנוי מַחֲרַשְׁתּוֹ, ומכנוי כנרקא מַחֲרֵשׁוֹת, ומלעה כלי חקרישם ומכירם וינישם [פּלוגנשאך], ו"ת פָּרֵשׁ, ומוש סחלאד, מן גלוף ומרוש. ונגמרת מחלמו מלעון נכ"יום, קולם סרכוי ת"י שִׁשְׁפַּיָּא, וון מקרשם לקמן, ווס כלי קרוד ומרת [סחקע]. ונגמרת נקרת כן לד סקד נקרלוס, ולד סרקת נקרת גית נקוע, ומקד נקרלוס דומם לגד סקרילם של מקרישם.
n. f. (c. s. מַחֲרַשְׁתּוֹ; pl. מַחֲרֵשׁוֹת), instrumentum, quo inciditur (*χαράσσ-εται*), vomer. Jonatan: פָּרֵשׁ, stimulus, baculus, quo boves reguntur; plur. vertit שִׁשְׁפַּיָּא h. e. ligones, acies ligonis, deinde propter similitudinem, aratri (opp. gemar. בֵּית בְּקוּדֵּי.) LXX. *θερι-στήριον.*
cum suff.: מַחֲרַשְׁתּוֹ
1 Sam. 13, 20. מחרשתו ואת־אתו
pl.: *לַמַּחֲרֵשׁוֹת
1 Sam. 13, 21. *למחרשות ולאתים

מַחֲרֵשָׁה
ס"נ, כנרקא נסכלל מן מקרשם, ונכנוי מַחֲרַשְׁתּוֹ, ומכנוי כמו לעיל מַחֲרֵשׁוֹת. סרסרון כנרקא סכין סמקרישם [פּלוגנשעסעך], ו"ת שִׁשָּׁה, וכנר ידעו וס, ורש"י כתב פוסוי"רת נלעו, ולדעת סל"ק כלי לומכות מן קרש עניס, וכלס כנרקא סמיליו סעשם שמעך.
n. f. (ut videtur, a מַחֲרֵשׁ distinguendum; c. s. מַחֲרֵשְׁתּוֹ; pl. מַחֲרֵשׁוֹת), culter seu dens aratri. LXX. *δρέπανον, θερίζειν.*
cum suff.: מַחֲרֵשָׁתּוֹ
1 Sam. 13, 20. ואת מחרשתו
pl.: לַמַּחֲרֵשׁוֹת
1 Sam. 13, 21. למחרשות ולאתים

חָרַשׁ
פעל נוקד ומעתיק יֶחֱרַשׁ, ומסלגס קצת סכנכם, כי תמלוסו נכגל מלעון מכל וכל. קוסנו נרקא חזוי ומעתיק ומתלקוסת [זוויגונשם ויין, ליויע, פּלי-סעטרכד רעדען], וכן נמלא עוד סמכוון נתנגוס מעתלקוסת סקוסמים, מעוזים כזוסם נחזי. כמו מֶחֱרָשַׁיִן תַּת־נַפְשָׁן, מלודדות נפעות נלקוסם וכזוסם, ומוס שם חֶרֶשׁ ולנקנם חֲרָשָׁה, לגיון קוסם וקוסמת לוקם ולוקפת, ונעניו חזוי נלקת סמכם נסוכסי ונעכני, נמשלל על סדומים ומזעיקם. וכוס תניו מריקם מוכים, לומר שמשוכים מסמיוע סנכם כלמו מלוחות נרכת סלגס וסכזוב [נעטעקסע, נעלוינעטע], וכלאר למקרינם נלדוד נפעות.
vrb. intr. (impf. יֶחֱרַשׁ), taciturnum, silentem esse, summisse, leniter loqui, susurrare, veluti targumice de incantatoribus: מְחָרְשָׁן־נַפְשָׁן, h. e. irretiunt animos susurris arcanis, unde n. m. חֶרֶשׁ (f. חֲרָשָׁה), incantator, *φαρμακός.* A leniter susurrando translatio fit ad silendum (syr. *charesh*, obmutescere; *Etpa.* incantatum esse), et ad obsurdescendum, quia surdus tanquam fascinatione impeditus est, quominus audiat. LXX. *ἀποκωφᾶσθαι, αἰσχύνεσθαι*; חֲרִישׁ, *ἡσυχάζειν, ἡσυχίαν ἄγειν, σιγᾶν, σιωπᾶν, ἀποσιωπᾶν, παριέναι, ἐπε-*

ρωτᾶν σοφίαν; הַחֲרִישׁ הֶחֱרִישׁ, *παρακούειν.*
2 *imperf.:* תֶּחֱרַשׁ *p.*
Ps. 28, 1. צורי אל־תחרש ממני
Ps. 35, 22. ראיתה ר' אל־תחרש
Ps. 39, 13. אל־דמעתי אל־תחרש
Ps. 83, 2. אלהים ואל־תשקט
Ps. 109, 1. אלהי תהלתי אל־תחרש
3 *imperf.:* יֶחֱרַשׁ
Ps. 50, 3. יבא אלהינו ואל־יחרש
3 *pl. fem.:* תֶּחֱרַשְׁנָה
Mich 7, 16. אזניהם תחרשנה
Hif-il: הֶחֱרִישׁ 3 *perf.*
Num. 3, 15. כי־החרש לה
3 *perf.:* וְהֶחֱרִישׁ
Gn. 34, 5. והחרש יעקב עד־בואם
Num. 30, 5. והחריש לה אביה
Num. 30, 8. ביום שמעו והחריש לה
Num. 30, 12. ישמע אישה והחרש לה
1 *perf.:* הֶחֱרַשְׁתִּי
Esth. 7, 4. נמכרנו החרשתי
Ps. 32, 3. כי החרשתי בלו עצמי
1 *perf.:* וְהֶחֱרַשְׁתִּי
Ps. 50, 21. אלה עשית והחרשתי
3 *perf. pl.:* וְהֶחֱרִישׁוּ
2 Rg. 18, 36. והחרישו העם ולא־ענו
part.: מַחֲרִישׁ *masc.*
Gn. 24, 21. משתאה לה מחריש
Prv. 17, 28. גם אויל מחריש
part.: כְּמַחֲרִישׁ
1 Sam. 10, 27. ויהי כמחריש
part. pl.: מַחֲרִישִׁים
2 Sam. 19, 11. למה אתם מחרשים
inf. abs.: הַחֲרֵשׁ
Num. 30, 15. ואם־החרש יחריש לה
Esth. 4, 14. אם־החרש תחרישי
Job. 13, 5. מי יתן החרש תחרישון
imperat.: הַחֲרֵשׁ *sg.*
Jud. 18, 19. ויאמרו לו החרש
Job. 33, 31. החרש ואנכי אדבר
Job. 33, 32. החרש ואלפך חכמה
imprt. fem.: הַחֲרִישִׁי *sg.*
2 Sam. 13, 20. החרישי אחיך הוא
impert. pl.: הַחֲרִישׁוּ
Job. 13, 13. החרישו ממני ואדברה
Jes. 41, 1. החרישו אלי איים
1 *imperf.:* אַחֲרִישׁ
Job. 6, 24. הורוני ואני אחריש
Job. 13, 19. כי־עתה אחריש ואגוע
Job. 41, 4. לא־אחריש בדיו
Jes. 42, 14. אחריש אתאפק
Jer. 4, 19. לבי לא אחרש
2 *impf.:* תַּחֲרִישׁ *ap.* רָשׁ
1 Sam. 7, 8. אל־תחרש ממנו
Hab. 1, 13. תחריש בבלע רשע
2 *impf. fem.:* תַּחֲרִישִׁי
Esth. 4, 14. אם־החרש תחרישי
3 *imperf.:* יַחֲרִישׁ
Num. 30, 15. ואם־החרש יחריש לה
Prv. 11, 12. ואיש תבונות יחריש
Zeph. 3, 17. יחריש באהבתו
2 *pl.:* תַּחֲרִישׁוּן
Ex. 14, 14. ואתם תחרשון
Job. 13, 5. מי־יתן החרש תחרישון
3 *pl.:* יַחֲרִישׁוּ
Job. 11, 3. בדיך מתים יחרישו
3 *pl.:* וַיַּחֲרִישׁוּ, וַיְחַרְשׁוּ
Neh. 5, 8. ויחרישו ולא מצאו דבר
Jes. 36, 21. ויחרישו ולא־ענו אתו
Jer. 38, 27. ויחרשו ממנו
Hitpa-el: הִתְחָרֵשׁ
3 *impf. pl.:* וַיִּתְחָרְשׁוּ
Jud. 16, 2. ויתחרשו כל־הלילה

חֵרֵשׁ
ס"נ, נמר חֵרֵשׁ, ומכנוי חֵרָשִׁים, ומפתרון לים שמיו זועם ומיכו מדכר, כמילו מלוקם ומכוונף [עויב], וכן נתרמי.
n. m. (pro חֲרֵשׁ; pl. חֲרָשִׁים), surdus, auribus captus tanquam fascinatione daemonica, quare et translate de surditate animi diabolica dicitur. LXX. *κωφός.*
Ex. 4, 11. או חרש או פקח או עור
Lev. 19, 14. לא־תקלל חרש
Ps. 58, 5. כמו־פתן חרש

וְחֵרֵשׁ
Jes. 42, 19. וחרש כמלאכי אשלח

כְּחֵרֵשׁ
Ps. 38, 14. ואני כחרש לא אשמע
pl.: חֲרָשִׁים
Jes. 35, 5. ואזני חרשים תפתחנה

וְחֵרְשִׁים
pl.:
Jes. 43, 8. וחרשים ואזנים למו

הַחֵרְשִׁים
pl.:
Jes. 29, 18. החרשים דברי־ספר
Jes. 42, 18. החרשים שמעו

חֵרֵשׁ
ס"נ, ומכנון מקמוי ומדמי, מתיקם ולקם [סטיגלנא, מ"ימליכ־קייע], ומוש נקסר כ' נ"כ מעמי, לומר כמ"ס נכוי. ומ"ש מלמ מלכם מחר לסם עמו עמיכם כקרמיס, מלמ יסקיהו דנריסם מסניכם, ומכל"ם סוסיים מילכו נמתיקם, סולכים כקרמיס, מלמ ירגיו נסם.
n. m., silentium, reticentia, arcanum; adverb., ommissa praepositione בְּ, silenter, secrete; Jonatan: בְּרֵז. LXX. חֵרֵשׁ, *κατασκοπεῦσαι.*
Jos. 2, 1. מרגלים חרש לאמר

חָרֵשׁ
ס"נ ומס' מקכניח חָרָשָׁה, ונס נעשם בַּחֹרָשָׁה, ומכנוי חֲרָשִׁים, ומסכרת כמיכ נ"כ חָרֵשׁ. וסמקרון יעכ ומילן ועמך כמי מעמך [סיין, וומלכנן, נעכיכ], וכן נמקנוס חֹרֵשׁ, וכנמס מלמודים נ"כ חֲרִישָׁה, כמו מריסת קניס, ועוד נמקנוס חֲרִישׁוֹ, ונמקמי עוד חֹרְשָׁה, עי' ספרי קרוי פניכים פ' מ"ת ו' ולמ קל"ע.
n. m. (c. He finis חָרְשָׁה, חָרְשָׁהּ; pl. חֲרָשִׁים; Masora scribit etiam חֹרֵשׁ), nemus, silvula, virgultum, a foliorum flatibus venti agitatorum lenibus susurris. Targ. חֹרֵשׁ, חֹרְשָׁה, חֲרִישָׁה, talm. חֲרִישׁוֹ, veluti חֲרִישַׁת קָנִים. LXX. *δρυμός; πυκνός, καινός.*

וְחָרֵשׁ
Ez. 31, 3. וחרש מצל

הַחָרֵשׁ
Jes. 17, 9. כעזובת החרש והאמיר

וּבֶחָרָשִׁים
pl.:
2 Chr. 27, 4. ובחרשים בנה בירניות

חָרְשָׁה
c. h. finis:
1 Sam. 23, 16. וילך אל־דוד חרשה

בַּחֹרָשָׁה
c. h finis:
1 Sam. 23, 15. במדבר־זיף בחרשה
1 Sam. 23, 18. וישב דוד בחרשה

חֲרִישִׁי
מוקריי, ולנקנם חֲרִישִׁית, ומכנון דומם ומוקן ומעתק [זוויגונשם, נוסיג], ומקמר מן כיוק שם לא תסעד נסעם, וכן נמרמ נסעם שמכמת מעתקת כל סכוקות מעכיס וסיל קמס מילך, ולמכל"ק סוסיים ומילו קמס כתכזיס נכזיכתם.

חָרַשׁ
adj. m. (f. חֲרִישִׁית), tacitus, quietus, leniter susurrans, veluti ventus. Jonatan (Jona 4, 8.): חִוְיָא קְדוּמָא שְׁתִיקָא. Isaaki ex traditione: מְשַׁתְּקָא כָּל־חֲרוּחוֹת מְפַגְּיָא. Sic, testante Ibn-Ezra, etiam *Abulwalid.* LXX. *συγκαίων.*
adj. fem.: חֲרִישִׁית
Jon. 4, 8. רוח קדים חרישית

חָרֶת
v. s. r. חָרַשׁ *p.* 439.

חָשַׁךְ
פעל כוכד ומעתיק יַחְשֹׁךְ, ומפתרון כמו חָסַךְ נתרמי, לומר מכיעם ומניכם כליקם ומפיסם מכמם ומתפקוס [מכ-סמלעגן, מכ־, נוכיק־], ומוס לו מסכיכם ומכמי נככל, לו מסנלם ועוד מנכרם, לו לניכת ונפיכת דנר מקנכו [פּעל-ומגען], לו נפיכת כסף ומפילת מעכר ומפיכת יד כלים נוכע [נייליגן, מפּע-רעך], לו מקמלם נככל, וכלומס מן מסקלוס. נגמרת חוֹשֶׁךְ מסכיעם ומפתיקם ומניכם. תמלוס ומכנו מוכנ חָשֶׁךְ נתרמי חָסַךְ [מס' מקנכ מוכנ ומעמי], ולומס לנכרם שָׁכְּחָה [נמלת מכיך] ע"ג, ומלגקו לפ"ו מקתך ומנוכ [מכנכי־דעך], וכן נתרמי ומלקלגני גרמכו ומלמי מפתי עכנ כנכרם כמכוון [l. *sec*-are; sl. *siek.*; dt. säg-en.], ומנכן לוך נתכנוס חֲסוֹךְ עכין מעוע ומקיכם [מע־קכעך] וכלומס.
vrb. trans. (impf. יַחְשֹׂךְ), sicuti חָסַךְ aram., retinere, detinere, cohibere, veluti vocem, hinc tacere; aliquem ab interitu, hinc servare; rem aliquam, ne quis ejus particeps fiat, h. e. supprimere, denegare; continere aliquid, veluti pecunias, ne dissipentur, h. e. parsimoniâ retinere; denique parcere hominibus, quod itidem fit cohibendo, iram dico atque invidiam. Radix est *sak*, quae invenitur in vv. חָסַךְ, חָדַשׁ, חָשַׁךְ (unde שַׁכִּין), vi primitiva *desecandi*, lat. *sec*-are, slavice *siek*, unde targ. חֲסוֹךְ, frustulum, segmentum parvulum. LXX. *ὑπε-ξαίρειν, περισύρειν, ἀποκεῖσθαι, περιποιεῖσθαι, συνάγειν, κουφίζειν, φείδεσθαι*; לֹא חָשַׂךְ, *οὐκ οἰκτείρειν, ἀφειδῶς.*
3 *perf.:* חָשַׂךְ
Gn. 39, 9. ולא־חשך ממני מאומה
1 S. 25, 39. ואת־עבדו חשך מרעה
2 S. 18, 16. כי־חשך יואב את־העם
2 Rg. 5, 20. הנה חשך אדני את־נעמן
Ps. 78, 50. לא־חשך ממות נפשם
3 *perf.:* חָשָׂךְ *p.*
Jes. 14, 6. מרדף בלי חשך
2 *perf.:* חָשַׂכְתָּ
Gn. 22, 12. 16. ולא חשכת את־בנך
Esr. 9, 13. חשכת למטה מעונינו
1 *perf.:* חָשַׂכְתִּי
Job. 38, 23. אשר חשכתי לעת צר
3 *perf. pl.:* חָשְׂכוּ
Job. 30, 10. ומפני לא־חשכו רק
3 *perf. pl.:* חָשָׂכוּ *p.*
Jer. 14, 10. לנוע רגליהם לא חשכו
part.: חוֹשֵׂךְ
Prv. 13, 24. חושך שבטו שונא בנו
Prv. 17, 27. חושך אמריו יודע דעת
part.: וְחוֹשֵׂךְ

Prv. 10, 19. וחושך שפתיו משכיל
Prv. 11, 24 וחשך מישר אך־למחסור
imperat.: חְשֹׂךְ
Ps. 19, 14. גם מזדים חשך עבדך
1 imperf.: אֶחְשָׂךְ־
Job. 7, 11. גם־אני לא אחשך־פי
1 imperf.: וְאֶחְשֹׂךְ
Gn. 20, 6. ואחשך גם־אנכי אותך
2 imperf.: תַּחְשֹׂךְ
Prv. 24, 11 ומטים להרג אם־תחשוך
Jes. 58, 1. קרא בגרון אל־תחשך
2 impf. fem.: תַּחְשֹׂכִי *p.*
Jes. 54, 2. ושו אל־תחשכי
3 imperf.: יַחְשֹׂךְ
Job. 16, 5. וניד שפתי יחשך
Job. 33, 18, יחשך נפשו מני־שחת
Prv. 21, 26. וצדיק יתן ולא יחשך
Nif-al: נֶחְשָׂךְ
3 imperf.: יֵחָשֵׂךְ
Job. 16, 6. לא־יחשך כאבי
כסוּ לְקוּר יֵחָשֵׂךְ *3 imperf.:*
Job. 21, 30. כי ליום איד יחשך רע

חָשַׂף

פעל כודד, וסעתיד יֶחְשֹׂף, וספתרון כמו חָסַף לעיל ת"כ פסיס ק', לומר חספספות וקליפס, פסול וגלוד [צפ־ סַפְסַעְתָּא - סַלְעִינָן], כמו עץ מיעיר, לו קשוף יעבות כנלל. ומוס מסצאל על גלוי ועבוי, ד"א זת, שגל וכדומס, נסצאלות מיוקדות, וכל מעמטות מתקספות ונקלפות.

vrb. trans. (impf. יֶחְשֹׂף), sicut חָסַף, decorticare, tegmine foliorum nudare, gener. nudare, veluti anum (שֵׂת), retegere, veluti syrmam. LXX. ἀνασύρειν, κατασύρειν, ἀποκαλύπτειν, ἀποσυρίζειν, ἐξαντλεῖν, ἐρευνᾶν, ἐξερευνᾶν; στεροῦν; חֲשׂוּפֵי שֵׂת, ἅμα κεκαλυμμένοι.

3 perf.: חָשַׂף
Jes. 52, 10. חשף יי את־זרוע קדשו
3 perf. c. suff.: חֲשָׂפָהּ
Joel 1, 7. חשף חשפה והשליך
1 perf.: חָשַׂפְתִּי
Jer. 13, 26. חשפתי שוליך על־פניך
Jer. 49, 10. אני חשפתי את־עשו
part. pass. pl.: וַחֲשׂוּפַי *f. antiqua.*
Jes. 20, 4. והשפי שת ערות מצרים
p. pass. fem.: חֲשׂוּפָה *sg.*
Ez. 4, 7. וזרוע חשופה
inf. abs.: חָשׂף
Joel 1, 7. חשף חשפה והשליך
inf. constr.: לַחְשֹׂף
Hag. 2, 16. לחשף חמשים פורה
inf. constr.: וְלַחְשׂוֹף
Jes. 30, 14. ולחשוף מים מגבא
imprt. fem.: חֲשׂוֹפִי־ *sg.*
Jes. 47, 2. חשפי־שבל
3 imperf.: וַיְחַשֹּׂף
Ps. 29, 9. ויחשף יערות

חָשֵׂף

ז"ו וסיון סרבוי חֲשֵׂפִי, וסמלגס פעולי כמצקלו, סכסף וסכפגל, לומר גור ומקלוקס [צפעט"ל], כמצאל על עדר, כמצאל כנר פרס יונס לכן־ גנקף כסעתקתו קעיקן, שמיק בעבדי שבי גוזי עדיס, וכן ת"י גוזי עזין.

n. m. pass. (pl. c. חֲשֵׂפֵי), aliquid tanquam decorticati, h. e. segregati, pars, cohors, caterva, grex, veluti שְׁנֵי חֲשֵׂפֵי עִזִּים. Targ. תְּרֵין גְּזֵרֵי עִזֵּין. Abulwalid dualiter: קְטִיעָאן, h. e. duo parvuli greges. LXX. δύο ποίμνια αἰγῶν.

pl. constr.: חֲשֵׂפֵי
1 Reg. 20, 27. כשני חשפי עזים

מַחְשׂוֹף

ז"ו נמצקל ילוע, ומסלגס מקצ־יפס וספגול וסגלי [צפעצלונג, עבע־ גלצסונג].

n. m. decorticatio, denudatio. LXX. περισύρων.

Gn. 30, 37. מחשף חלבן

חָשַׁב

פעל נודד בתמנותו, וסעתיד יַחְשֹׁב, כדרך סנודדים, וספתרון ומתכנו עכן קצור וקשור רכוס ועבוד [קניפצען, כיכדען], וכן בקמץ חָצֵב מצד מעבו חַרְצֹב, כמו חַצֹּב, לגיון עכד ועבות, וכן מצרף לפניהו חֹשֶׁב, מקצרת וקשור מתמנות וקת, וכן בָּרֹב לקמן נצווי מתמנות ע"ג. וסקוכן פס חָשֹׁב [פס' מקלב מוצג ועמיי], ונגמרת צֵב מפעל, עכין קצור ועבוד, ומוס צֵיב קניצלס [כיכדעל], וכדומס סרבוס. ומוס מסצל על רכוס מוסות ומוסס, על מקילס ומגיס נדבר [מפיכנען, ויכנען], וכן מסצאל לגל ומס, לשס וכדומס, וגס מרבוס ומפיכס ועצות מצמון ועכן כיף עבוד וקצור ומסצרת מקלקים [רעכנען], לף צוסיעת דבר כיף מצמונו ועלות נרעיון ילוע [פצלענן, סצלענן]. סנכיכיס יונבו מקליסס.

vrb. trans. (impf. יַחְשֹׁב), vincire, ligare, nectere, sicut חָצַב, unde חֲרֻצָב (= חֲצָב, vinculum), כְּרֻזָב. Inde חָשַׁב, polymitarius, artifex; חֶשֶׁב, cingulum. Etenim *cha*, quod efficit primam verbi syllabam, praepositio est; verbum simplex est שָׁב, gemarice צָב, unde צִיר, fasciculus. Translate (sicut צָמַם, זָמַם) de cogitatione, quae fit ordine notionum inter se aptarum et connexarum, vel de computatione, qua summatim conjunguntur vel efficiuntur numeri, qui dati sunt particulatim. Hinc: cogitare, meditari, computare, rationes conferre; putare, imputare, aestumare, et similiter. LXX. λογίζεσθαι, συλλογίζεσθαι, ἐκλογίζεσθαι, διαλογίζεσθαι, προς־ λογίζεσθαι; διανοεῖσθαι, ἡγεῖσθαι, δοκεῖν, ὑπολαμβάνειν, βουλεύεσθαι, ἐπιχειρεῖν, μνησικακεῖν, φροντίζειν, εὐλαβεῖσθαι, κινδυνεύειν; ἀρχιτεκτο- νεῖν, ποιεῖν; חָשַׁב, ὑφαντής (ὑφαν- τός), ποικιλτής, λογιστής (λογισμός), ἀρχιτεκτονία.

1 Sam. 18, 25. ושאול חשב להפיל
Esth. 8, 3. אשר חשב על־היהודים
Esth. 9, 24. חשב על־היהודים מחשבתו הרעה אשר־ חשב
Esth. 9, 25. לא חשב אנוש
Jes. 33, 8. ומחשבותיו אשר חשב
Jer. 49, 20. 50, 45.
Thr. 2, 8. חשב יי להשחית
3 perf.: וְחָשַׁב
2 S. 14, 14. וחשב מחשבות לבלתי
Jer. 49, 30. וחשב עליהם מחשבה
3 perf. c. s.: חֲשָׁבָהּ
Gn. 50, 20. אלהים חשבה לטבה
2 perf.: חָשַׁבְתָּ
Job. 35, 2. הזאת חשבת למשפט
2 perf.: חָשַׁבְתָּה
2 Sam. 14, 13. ולמה חשבתה כזאת
2 perf.: וְחָשַׁבְתָּ
Ez. 38, 10. וחשבת מחשבת רעה
1 perf.: חָשַׁבְתִּי
Jer. 18, 8. אשר חשבתי לעשות לו
3 pl.: חָשְׁבוּ
Ps. 21, 12. חשבו מזמה בל־יוכלו
Ps. 140, 3. אשר חשבו רעות בלב
Ps. 140, 5. אשר חשבו לדחות פעמי
Jer. 11, 19. כי־עלי חשבו מחשבות
Jer. 48, 2. בחשבון חשבו עליה רעה
Am. 6, 5. חשבו להם כלי־שיר
3 pl.: חָשְׁבוּ *p.*
Ps. 10, 2. במזמות זו חשבו
2 perf. pl.: חֲשַׁבְתֶּם
Gn. 50, 20. חשבתם עלי רעה
1 pl. c. suff.: חֲשַׁבְנוּהוּ
Jes. 53, 3. נבזה ולא חשבנהו
Jes. 53, 4. ואנחנו חשבנהו נגוע
part.: חֹשֵׁב *sbst.*
Ex. 26, 1. מעשה חשב תעשה
Ex. 26, 31. מעשה חשב יעשה אתה
Ex. 28, 6. 36, 35. 39, 3. מעשה חשב
Ex. 28, 15. מעשה חשב כמעשה אפד
Ex. 36, 8. מעשה חשב עשה אתם
Ex. 39, 8. מעשה חשב כמעשה אפד
2 Chr. 26, 15. מחשבת חרוש
Jer. 26, 3. אשר אנכי חשב לעשות
Jer. 29, 11. אשר אנכי חשב עליכם
Jer. 36, 3. אנכי חשב לעשות
Mich. 2, 3. הנני חשב על־המשפחה
Nah. 1, 11. חשב על־יי רעה
part.: וְחֹשֵׁב
Ex. 35, 35. כל־מלאכת חרש וחשב
Ex. 38, 23. חרש וחשב
Jer. 18, 11. והשב עליכם מחשבה
part. pl.: חֹשְׁבִים
Neh. 6, 2. חשבים לעשות לי רעה
Neh. 6, 6. והיהודים חשבים למרוד
part. pl.: הַחֹשְׁבִים
Jer. 23, 26. החשבים להשכיח
Ez. 11, 2. החשבים און
pl. constr.: חֹשְׁבֵי
Ps. 35, 4. חשבי רעתי
Mich. 2, 1. הוי חשבי־און
pl. constr.: וְחֹשְׁבֵי
Ex. 35, 35. וחשבי מחשבת
pl. constr.: וּלְחֹשְׁבֵי
Mal. 3, 16. ליראי יי ולחשבי שמו
inf. constr.: לַחְשֹׁב
Ex. 31, 4. לחשב מחשבת
inf. constr.: לַחְשֹׁב עצה עיניו לחשֹׁב תחפכות
Prv. 16, 30.
inf. constr.: וְלַחְשֹׁב
Ex. 35, 32. ולחשב מחשבת
2 Chr. 2, 13. ולחשב כל־מחשבת
2 impf. c. suff.: וַתַּחְשְׁבֵנִי
Job. 13, 24. ותחשבני לאויב לך
3 imperf.: יַחְשֹׁב
Job. 41, 19. יחשב לתבן ברזל
Job. 41, 24. יחשב תהום לשיבה
Ps. 32, 2. לא יחשב יי לו עון
Ps. 36, 5. און יחשב על־משכבו
Jes. 10, 7. ולבבו לא־כן יחשב
3 imperf.: יְחַשְּׁבֵ־
2 Sam. 19, 20. אל־יחשב־לי אדני
Ps. 40, 18. אדני יחשב־לי
3 impf. c. suff.: יַחְשְׁבֵנִי
Job. 33, 10. יחשבני לאויב לו
3 impf. c. suff.: וַיַּחְשְׁבֵנִי
Job. 19, 11. ויחשבני לו כצריו
3 impf. c. suff.: וַיַּחְשְׁבֵהָ
Gn. 15, 6. ויחשבה לו צדקה
Gn. 38, 15. ויחשבה לזונה
1 Sam. 1, 13. ויחשבה עלי לשכרה
3 impf. fem.: תַּחְשֹׁב
Ps. 52, 4. הוות תחשב לשונך
1 pl.: וְנַחְשְׁבָה
Jer. 18, 18. ונחשבה על־ירמיהו
2 pl.: תַּחְשְׁבוּ *p.*
Zach. 7, 10. 8, 17. אל־תחשבו בלבבכם
Job. 6, 26. הלהוכח מלים תחשבו
2 pl. c. suff.: תַּחְשְׁבֵנִי
Job. 19. 15. לזר תחשבנו
3 pl.: יַחְשְׁבוּ
Ps. 41, 8. עלי יחשבו רעה לי
Dan. 11, 25. יחשבו עליו מחשבות
3 pl.: יַחְשְׁבוּ *p.*
Jes. 13, 17. אשר־כסף לא יחשבו
3 pl.: יֵחָשְׁבוּן *p.*
Ps. 35, 20. דברי מרמות יחשבון
Nif-al: נֶחְשָׁב
3 perf.: נֶחְשָׁב *p.*
1 Rg. 10, 21. לא נחשב בימי שלמה
2 Chr. 9, 20. אין כסף נחשב בימי
3 perf.: וְנֶחְשָׁב
Nu. 18, 27. ונחשב לכם תרומתכם
Nu. 18, 30. ונחשב ללוים כתבואת
1 perf.: נֶחְשַׁבְתִּי
Ps. 88, 5. נחשבתי עם־יורדי בור
3 pl.: נֶחְשְׁבוּ
Jes. 40, 17. ותהו נחשבו־לו
Thr. 4, 2. איכה נחשבו לנבלי־חרש
3 pl.: נֶחְשָׁבוּ *p.*
Neh. 13, 13. כי נאמנים נחשבו
Job. 41, 21. כקש נחשבו
Jes. 5, 28. כצר נחשבו
Jes. 40, 15. וכשחק מאזנים נחשבו
Hos. 8, 12. כמו־זר נחשבו
1 pl.: נֶחְשְׁבָנוּ
Gn. 31, 15. הלא נכריות נחשבנו לו
Job. 18, 3. מדוע נחשבנו כבהמה
Ps. 44, 23. נחשבנו כצאן טבחה
part. masc.: נֶחְשָׁב *sg.*
Jes. 2, 22. במה נחשב הוא
3 imperf.: יֵחָשֵׁב
Lev. 7, 18. לא יחשב לו פגול יהיה
Lev. 17, 4. דם יחשב לאיש ההוא
Lev. 25, 31. על־שדה הארץ יחשב
2 Reg. 22, 7. אך לא־יחשב אתם
Prv. 17, 28. אויל מחריש חכם יחשב
Jes. 29, 16. אם כחמר היצר יחשב
Jes. 29, 17. והכרמל ליער יחשב
Dt. 2, 20. תחשב אף־הוא
3 imperf.: תֵּחָשֵׁב
Jos. 13. 3. צפונה לכנעני תחשב
2 S. 4, 2. בארת תחשב על־בנימן
3 imperf.: תֵּחָשֵׁב
Prv. 27, 14. קללה תחשב לו
3 impf. fem.: וְתֵחָשֵׁב־
Ps. 106, 31. ותחשב לו לצדקה
3 pl.: יֵחָשְׁבוּ
Dt. 2, 11. רפאים יחשבו אף־הם
Pi-el: חִשֵּׁב
3 perf.: וְחִשֵּׁב
Lev. 25, 27. וחשב את שני ממכרו
Lev. 25, 50. וחשב עם־קונהו
Lev. 25, 52. וחשב־לו כפי שניו
Lev. 27, 18. 23. וחשב־לו הכהן
3 prf. fem.: חִשְּׁבָה
Jon. 1, 4. והאניה חשבה להשבר
1 perf.: חִשַּׁבְתִּי

חשבתי ימים מקדם Ps. 77, 6.
השבתי דרכי Ps. 119, 59.

part.: מְחַשֵּׁב
מחשב להרע Prv. 24, 8.

1 *imperf.:* וְאַחְשְׁבָה
ואחשבה לדעת זאת Ps. 73, 16.

2 *impf. c.suff.:* וַתְּחַשְּׁבֵהוּ
בן־אנוש ותחשבהו Ps. 144, 3.

3 *imperf.:* יַחְשֹׁב
לב אדם יחשב דרכו Prv. 16, 9
ועל מבצרים יחשב Dan. 11, 24.

2 *pl.:* תַּחְשְׁבוּן
מה־תחשבון אל־יי Nah. 1, 9.

3 *pl.:* יַחְשְׁבוּ
וכא יחשבו את־ האנשים 2 Reg. 12, 16.
ואלי יחשבו־רע Hos. 7, 15.

Hitpa-el: יִתְחַשֵּׁב

3 *imperf.:* יִתְחַשֵּׁב *p.*
ובגוים לא יתחשב Num. 23, 9.

חֶשֶׁב

נקרתי כמי נעכרי, כלי סכנל סתכוון, וידוע נשם חֶשְׁבִּי, ע' קרווי פניכים ס' כ"נ, ס', וכשפה רבנית חֶשְׁבּוֹן.

vrb. aram., hebraico par atque aequale. LXX. *λογίζεσθαι.*

p. p. pl.: חֲשִׁיבִין
דארי ארעה כלה חשיבין Dan. 4, 32.

חֶשֶׁב

ג"ו וכלשם מתנכת וקווד [גיבעל], ונקתר מתקנכת כסן סרקש, לקשוד סקשוב עם סקשן, ויובן כשם מתקוות סשכש, קשוב וכוכוס ועכוד.

n. m., cingulum, balteus, summi potissimum sacerdotis, quo *ἐπωμίδα καὶ λογεῖον* ligat, ab ipsa ligandi actione appellatus. LXX. *ὕφασμα, ὑφαντός, συνυφή, ποίησις, λόγιον* (חֹשֶׁן).

להיות על־חשב Ex. 28, 28. 39, 21.

וְחֹשֶׁב
וחשב אפדתו Ex. 28, 8. 39, 5.

בְּחֹשֶׁב
ואפדת לו בחשב האפוד Ex. 29, 5.
ויחגר אתו בחשב האפד Lev. 8, 7.

לְחֹשֶׁב
ממעל לחשב Ex. 28, 27. 39, 20.

חֶשְׁבּוֹן

ג"ו, וסשבוע תכוכה ודעת סשכל ומוסר עשם ושכל, וסכל מתקוות רקשי רכוס סוותו [קשמיכשטיון, ערדעכקוכג], לו עכין סשערת קלקים וכסיקס [כעל־כוכג], ומכוון סתקכון ג"כ נקרתי חישבון, כסשקל על מוכקת, שסיק עשיק תקשבון. ע' קרווי פניכים קל"ס.

n. m., connexio cogitationum, computatio rationum, hinc de facultate ratiocinationis, prudentia (*Combinationsgabe*). LXX. *λογισμός, ψῆφος.*

למצא חשבון Eccl. 7, 27.

וְחֶשְׁבּוֹן
ובקש חכמה וחשבון Eccl. 7, 25.
כי אין מעשה וחשבון Eccl. 9, 10.

*בְּחֶשְׁבּוֹן *n. p.*
*ענינך ברכות בחשבון Cant. 7, 5.

חִשְׁבּוֹן

ג"ו וסרכוי חִשְׁבּוֹנוֹת נקיום סדגוש שנת כדרך, מתקר שכמת זכרונות, חִזְקוֹנוֹת נשכן סדגוש. סשקרון כמו תקכוונות ומוותו, סדוותו לו נקרות סתכוון, ומוס לו כלים, מתקנת קוצ נשלקשה [קריענס־מצשיכע], לו קוכ וסתכלוות נכלל וכוכוס מוותו, וכודע מסשכש.

חָשַׁב

n. m. (pl. חִשְׁבֹנוֹת, retento *Dages* contra regulam, quippe quod abjici solere ostendunt formae חֲזִיזוֹת, זִבְרִיזוֹת), machinatio, hinc de machinis bellicis, vel sensu latiori de dolis, machinis, fallaciis, praestigiis. LXX. *λογισμός, μηχανή.*

pl.: חִשְׁבֹנוֹת
בירושלם חשבנות 2 Chr. 26, 15.
חשבנות רבים Eccl. 7, 29.

מַחֲשָׁבָה

ג"כ לו נסתכן מַחֲשֶׁבֶת [וכן עֲצֶרֶת עֲצֶרֶת, קְטֹרֶת־קְטֹרֶת, נְחוּשֶׁת־נְחֹשֶׁת נסתכן, וסכינו מַחֲשָׁבוֹת, וסכתן מַחֲשָׁבוֹת· סכלכס מעכס ומועכס קכן וומס נוסקוס ועכס תקנולס וסגיון, וכדומס מן מסקלות, וכן נקרתי.

vel מַחֲשֶׁבֶת (quae formae compluribus in nmm. promiscue usurpantur), *n. f.* (pl. מַחֲשָׁבוֹת; c. מַחֲשְׁבוֹת), cogitatio, consilium, ratio, ars. LXX. *διάνοια, διανόησις, διανόημα; λογισμός, διαλογισμός; σοφία, μηχανεύεσθαι, βουλή; ἀρχιτεκτονία, ἀρχιτεκτονεῖν; ποικιλία; τέχνη, διάνοια, διανοεῖσθαι; מַחֲשָׁבָה, τόλμη.*

וחשב עליכם מחשבה Jer. 18, 11.
וחשב עליהם מחשבה Jer. 49, 30.

מֻחֲשֶׁבֶת *f. secunda.*
מחשבת חושב 2 Chr. 26, 15.
מחשבת המן בן־המדתא Esth. 8, 5.
וחשבת מחשבת רעה Ez. 38, 10.

מַחֲשֶׁבֶת *p.*
בכל־מלאכת מחשבת Ex. 35, 33.
ולחשב כל־מחשבת 2 Chr. 2, 13.

cum suff.: מַחֲשַׁבְתּוֹ
מחשבתו אשר חשב Esth. 8, 3.
מחשבתו הרעה אשר־ Esth. 9, 25.

pl.: מַחֲשָׁבוֹת
לחשב מחשבת Ex. 31, 4. 35, 4.
וחשבי מחשבת Ex. 35, 35.
וחשב מחשבת 2 Sam. 14, 14.
וכל־יצר מחשבות מבין 1 Chr. 28, 9.
הפר מחשבות בארם סוד Prv. 15, 22.
רבות מחשבות בלב־איש Prv. 19, 21
מחשבות בעצה תכון Prv. 20, 18.
עלי חשבו מחשבות Jer. 11, 19.
על־ירמיהו מחשבות Jer. 18, 18.
יחשבו עלי מחשבות Dan. 11, 25.

pl.: מַחְשָׁבוֹת
ידעתי את־המחשבת Jer. 29, 11.

pl. constr.: מַחְשְׁבוֹת־
וכל־יצר מחשבת לבו Gn. 6, 5.
ליצר מחשבות לבב 1 Chr. 29, 18.
מפר מחשבות ערומים Job. 5, 12.
הניא מחשבות עמים Ps. 33, 10.
מחשבות לבו לדר ודר Ps. 33, 11.
יי׳ ידע מחשבות אדם Ps. 94, 11.
מחשבות און Prv. 6, 18.
מחשבות צדיקים משפט Prv. 12, 5.
תועבת יי׳ מחשבת רע Prv. 15, 26.
מחשבות חרוץ אך־ למותר Prv. 21, 5.
מחשבות און Jes. 59, 7.
מחשבות אונך Jer. 4, 14.
נאם־יי׳ מחשבות שלום Jer. 29, 11.
קמה על־בבל מחשבות יי׳ Jer. 51, 29.
לא ידעו מחשבות יי׳ Mich. 4, 12.

pl. c. suff.: מַחְשְׁבוֹתַי
כי לא מחשבותי Jes. 55, 8.

pl. c. suff.: וּמַחְשְׁבוֹתָיו
ומחשבותיו ממחשבותיכם Jes. 55, 9.

pl. c. suff.: מַחְשְׁבֹתֵינוּ
אחרי מחשבותינו נלך Jer. 18, 12.

pl. c. suff.: מַחְשְׁבֹתַיִךְ *p.*
מאד עמקו מחשבתיך Ps. 92, 6.
ויכנו מחשבתיך Prv. 16, 3.

pl. c. suff.: וּמַחְשְׁבֹתַיִךְ
נפלאתיך ומחשבתיך Ps. 40, 6.

pl. c. suff.: מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם
הן ידעתי מחשבותיכם Job. 21, 27.
לא מחשבותי מחשבותיכם Jes 55, 8

pl. c. suff.: מִמַּחְשְׁבֹתֵיכֶם
ומחשבתי ממחשבתיכם Jes. 55, 9.

pl. c. suff.: מַחְשְׁבֹתָיו
ואיש און מחשבתיו Jes. 55, 7.
יחשב מחשבתיו Dan. 11, 24.

pl. c. suff.: וּמַחְשְׁבוֹתָיו
ומחשבותיו אשר חשב Jer. 49, 20.
ומחשבותיו אשר חשב Jer. 50, 45.

pl. c. suff.: מַחְשְׁבֹתָם
עלי כל־מחשבתם לרע Ps. 56, 6.
פרי מחשבתם Jer. 6, 19.
כל־מחשבתם לי Thr. 3, 60.
כל־מחשבתם עלי Thr. 3, 61.

pl. c. suff.: מַחְשְׁבֹתֵיהֶם
מחשבתיהם מחשבות און Jes. 59, 7.
אחר מחשבתיהם Jes. 65, 2.

pl. c. suff.: וּמַחְשְׁבֹתֵיהֶם
ומעשיהם ומחשבתיהם Jes. 66, 18.

חָשָׁה

פעל כוכד ופעתיד יֶחְשֶׁה, ומלכס כמו חָסָה לעיל ע"ל ס' כ', מוסכו וקצתיק, לומר דמוי וכגיעס שתיקס וקציאוס [רוסמנ, זוויינגן], ומוס סשכש ונקלמוס. נכוסף יוכל, לומר סשקעס ומקעס ומקעס ומשמר לע"ו, וכי סחֲרִישׁ, הַשְׁקֵיט כדומס עומד לע"ו, וכי הַחֲרִישׁ, הַשְׁקֵיט כדומס לו. תמנוס סשכש ומשוו עי' לעיל תקת חָסָה וגס תקת אָשָׁה, ותקנל מכגוע ונקט. ודע קוכל שמכש זס נגמיק חָשָׁאי לו חָשַׁי, לומר נלקט נשתיקס [שוויגונסס, לייוע, סיימלין], וכן יובן לשכש סשתיס.

vrb. intr. (impf. יֶחֱשֶׁה), sicut חָסָה, unde induruit, quiescere, silere; *Hif.* vel servare silentium (de actione, quae redit in agentem), vel facere, ut alter quiescat aut sileat (יוֹצֵא לְהַשְׁלִישׁ), plane sicut הֶחֱרִישׁ. Hinc gemar. חֲשָׁאי, חֲשַׁי, silenter, clam, vel adjective in: לִשְׁכַּת הַחֲשָׁאִים, conclave arcanorum, in templo Herodeo. Vid. s. vv. חָסָה, אָשָׁה. LXX. *σιγᾶν, ἡσυχάζειν, σιωπᾶν; Hif-il:* הֶחֱשָׁה, *κατασιωπᾶν, συνετίζειν*; הֶחֱשָׁה מֵעוֹלָם, *ἰδόντα παροῦσαν.*

inf. constr.: לַחֲשׁוֹת
עת לחשות Eccl. 3, 7.

1 *imperf.:* אֶחֱשֶׁה
למען ציון לא אחשה Jes. 62, 1.
לפני לא אחשה Jes. 65, 6.

2 *imperf.:* תַּחֲשֶׁה
פן־תחשה ממני Ps. 28, 1.
תחשה ותענו עד־מאד Jes. 64, 11.

3 *pl.:* יֶחֱשׁוּ
תמיד לא יחשו Jes. 62, 6.

3 *pl.:* וַיֶּחֱשׁוּ
ויחשו גליהם Ps. 107, 29.

Hif-il: הֶחֱשָׁה

1 *perf.:* הֶחֱשֵׁיתִי *sg.*
החשיתי מטוב Ps. 39, 3.
החשיתי מעולם Jes. 42, 14.

part.: מַחֲשֶׁה
הלא אני מחשה Jes. 57, 11.

part. pl.: מַחֲשִׁים
ואתם מחשים אל־תעצלו Jud. 18, 9.
ואנחנו מחשים מקחת 1 Rg. 22, 3.
ואנחנו מחשים 2 Reg. 7, 9.
והלוים מחשים לכל־החם Neh. 8, 11.

imprt. pl.: הַחֲשׁוּ
גם־אני ידעתי החשו 2 Reg. 2, 3. 5.

חֲשָׁה

פעל כוכד נקרתי, וסשקרון סיות מן סכרון, ותקר ייע ויועיל ויסיס לסכשס ותועלת [נקעסיג, כיעלנלך ויך], ולס ידעתי להולמו בקתלוקו, וכגוי לשפתי עכג, מתקר שמכש כרקס מסקכר מן חָשַׁשׁ.

vrb. intr. aram. (ut videtur, ex חָשַׁשׁ factum), necessarium, utile, aptum esse. LXX. *χρείαν ἔχειν, ὑστέρημα.*

p. pl. masc.: חַשְׁחִין
לא־חשחין אנחנא Dan. 3, 16.

p. pl. fem.: חַשְׁחָן
ומה חשחן ובני תורין Esr. 6, 9.

חֲשָׁחוּת

ג"כ ונסתיכות חַשְׁחוּת, וסרכון סכוכ [דעכ נעלמכך], ע' מכרס.

n. f. (c. חַשְׁחוּת), necessitas LXX. *χρεία.*

constr.: חַשְׁחוּת
ושאר חשחות־בית אלהך Esr. 7, 20.

חָשַׁךְ

פעל כוכד, וסעתיד יֶחְשַׁךְ, וסמקרון חָשֵׁךְ, וקכוכ [כוכקעלן], ונלמר מסקכך מקוכ מכמס, לומר קכוכו, מסקכך סתכן, לומר קכוכס וכדומס. סכוסף יוכל, עכוס מכמס וסמנס קכוכ, לו נסמלל על קכוכ סעכס וסמוסס, לומר מכל סעכס כעס ולל־תתיסס. תמנוס ומכמו מכמס כל חָשַׁךְ, נכיון סקכוכ, וכן נכוסי מכמס [*caec.*], ונמלי שמני עכג.

vrb. intr. (impf. יֶחְשַׁךְ), obscurum, tenebricosum vel esse vel fieri. *Hif.* obtenebrare, obscurare, offundere tenebras vel caliginem alicui rei, tenebris obcaecare. Radix est חָשַׁךְ, lat. *caecus*, cujus vis primitiva eadem est. *Sisenna* Historiarum libro III.: *Subito mare subhorrescere caecosque fluctus in se provolvere leniter occepit.* LXX. *σκοτίαν εἶναι, σκοτοῦν, σκοτάζειν, σκοτίζειν, σκότος, φθείρειν; Hif.* *συσκοτάζειν, κρύπτειν.*

3 *perf.:* חָשַׁךְ
אור חשך באהלו Job. 18, 6.
חשך משחור תארם Thr. 4, 8.
ואור חשך בעריפיה Jes. 5, 30.
חשך השמש בצאתו Jes. 13, 10.
ובתחפנחס חשך היום Ez. 30, 18.

3 *perf. fem.:* וְחָשְׁכָה
וחשכה לכם מקסם Mich. 3, 6.

3 *pl.:* חָשְׁכוּ
על־אלה חשכו עיניכ Thr. 5, 17.

3 *pl.:* וְחָשְׁכוּ
וחשכו הראות באברות Eccl. 12, 3.

3 *impf. fem.:* תֶּחְשַׁךְ
אשר לא־תחשך השמש Eccl. 12, 2.

3 *impf. fem.:* וַתֶּחְשַׁךְ
ותחשך הארץ Ex. 10, 15.

3 *pl.:* יֶחְשְׁכוּ
יחשכו כוכבי נשפו Job. 3, 9.

3 *pl. fem.:* תֶּחְשַׁכְנָה

Ps. 69, 24. תחשכנה עיניהם מראות
Hif-il: וְהַחְשֵׁיךְ 3 *perf.*
Am. 5, 8. ויום לילה החשיך
1 *perf.:* וְהַחְשַׁכְתִּי
Am. 8, 9. והחשכתי לארץ ביום אור
part.: מַחְשִׁיךְ
Job. 38, 2 מי זה מחשיך עצה במלין
3 *imperf.:* יַחְשֹׁךְ, יַחֲשִׁיךְ
Ps. 139, 12. גם־חשך לא־יחשיך
Jer. 13, 16. בטרם יחשך
3 *imperf.:* וַיַּחְשֹׁךְ
Ps. 105, 28. שלח חשך ויחשך
חָשֵׁךְ

ג"ז וכנוי חָשְׁכִּי, ופסלנס אפלס ומעוף קדרות ועלטה [דונקעלהייט, פֿינסטערניס], ומושלג על מקום חשך וגלמות כמו משלוג, על מפעכת פתק חשרן מקום מעשכים, או על נרס וגוקס וינון, ופסוכו אוכ, ליון הסנלס, או על סנערות וכמילות, לומר חשרן משכל, או מעלנות ומוכך רוס וכדומס.

n. m. (c. s. חָשְׁכִּי), obscuritas, caligo, tenebrae, de geënna de carcere subterraneo, trop. de calamitate, de moerore, de mente stultitia obcaecata. LXX. *σκότος* (*σκοτεινός*), *γνόφος*; *πῦρ*.

Ex. 10, 21. ויהי חשך
Ex. 10, 21. וימש חשך
Ex. 10, 22. ויהי חשך־אפלה
Dt. 4, 11. חשך ענן וערפל
2 S. 22, 12. וישת חשך סביבתיו
Job. 3, 4. היום ההוא יהי חשך
Job. 3, 5. יגאלהו חשך וצלמות
Job. 5, 14. יומם יפגשו־חשך
Job. 10, 21. אל־ארץ חשך וצלמות
Job. 12, 22. מגלה עמקות מני־חשך
Job. 12, 25. ימששו־חשך ולא־אור
Job. 15, 22. לא־יאמין שוב מני־חשך
Job. 15, 23. כי־נכון בידו יום חשך
Job. 15, 30. לא־יסור מני־חשך
Job. 17, 13. אור קרוב מפני־חשך
Job. 18, 18. יהדפהו מאור אל־חשך
Job. 19, 8. ועל־נתיבותי חשך ישים
Job. 20, 26. כל־חשך טמון לצפוניו
Job. 22, 11. אור־חשך לא תראה
Job. 23, 17. כי־לא נצמתי מפני־חשך
Job. 26, 10. עד־תכלית אור עם־חשך
Job. 29, 3. לאורו אלך חשך
Job. 34, 22. אין־חשך ואין צלמות
Job. 37, 19. לא נערך מפני־חשך
Thr. 3, 2. חשך ולא־אור
Ps. 18, 12. ישת חשך
Ps. 35, 6. חשך וחלקלקת
Ps. 104, 20. תשת־חשך ויהי לילה
Ps. 105, 28. שלח חשך ויחשך
Ps. 107, 10. ישבי חשך וצלמות
Ps. 139, 11. אך־חשך ישופני
Ps. 139, 12. גם־חשך לא־יחשיך
Prv. 2, 13. ללכת בדרכי חשך
Prv. 20, 20. ידעך נרו באישון חשך
Jes. 5, 20. שמים חשך לאור
Jes. 5, 30. והנה־חשך צר ואור
Jes. 42, 7. מבית כלא ישבי חשך
Jes. 45, 3. ונתתי לך אוצרות חשך
Jes. 45, 7. יוצר אור ובורא חשך
Jes. 45, 19. במקום ארץ חשך
Jes. 59, 9. נקוה לאור והנה־חשך
Ez. 32, 8. ונתתי חשך על־ארצך
Joel 2, 2. יום חשך ואפלה
Am. 5, 10. הוא־חשך ולא־אור
Am. 5, 20. חשך יום ה' ולא־אור
Nah. 1, 8. ואויביו ירדף־חשך
Zeph. 1, 15. יום חשך ואפלה
וְחֹשֶׁךְ
Gn. 1, 2. וחשך על־פני תהום
Job. 38, 19. וחשך אי־זה מקומו
הַחֹשֶׁךְ
Gn. 1, 4. בין האור ובין החשך
ולהבדיל בין האור ובין
Gn. 1, 18. החשך
Dt. 5, 20. את־הקול מתוך החשך
Eccl. 2, 13. כיתרון האור מן־החשך
Eccl. 11, 8. ויזכר את־ימי החשך
Jes. 60, 2. הנה החשך יכסה־ארץ
וַהֲחֹשֶׁךְ
Ex. 14, 20. ויהי הענן והחשך ויאר
בַּחֹשֶׁךְ
Jos. 2, 5. ויהי השער לסגור בחשך
1 Sam. 2, 9. ורשעים בחשך ידמו
Job. 17, 14. בחשך רפדתי יצועי
Job. 24, 16. חתר בחשך בתים
Ps. 88, 13. היודע בחשך פלאך
Ps. 112, 4. זרח בחשך אור לישרים
Eccl. 2, 14. והכסיל בחשך הולך
Eccl. 5, 16. בחשך יאכל
Jes. 9, 1. ההלכים בחשך
Jes. 47, 5. ובאי בחשך בת־כשדים
Jes. 49, 9. לאשר בחשך הגלו
Jes. 58, 10. וזרח בחשך אורך
זקני בית־ישראל עשים
Ez. 8, 12. בחשך
Mich. 7, 8. כי־אשב בחשך
וּבַחֹשֶׁךְ
Eccl. 6, 4. ובחשך ילך
Eccl. 6, 4. ובחשך שמו יכסה
לְחֹשֶׁךְ
Jes. 5, 20. ואור לחשך
Joel 3, 4. השמש יהפך לחשך
לַחֹשֶׁךְ
Job. 28, 3. קץ שם לחשך
וְלַחֹשֶׁךְ
Gn. 1, 5. ולחשך קרא לילה
מֵחֹשֶׁךְ
Ps. 107, 14. יוציאם מחשך וצלמות
וּמֵחֹשֶׁךְ
Jes. 29, 18. ומחשך עיני עורים
cum suff.: חָשְׁכִּי
2 Sam. 22, 29. ויי יגיה חשכי
Ps. 18, 29. יי אלהי יגיה חשכי
חָשְׁכָה

ג"כ ויקר ומקנוזד, ולע"ל כ"ל וְחָשְׁכָה, ומוש פעל, ולע"ל סניר וְחָשְׁכָה שס, ופס הוש שס, פסלנס כמו משך יסולתו.

n. f. tenebrae. Alii verbaliter intelligendum putant, alii nomen חָשְׁכָה perhibent. LXX. *σκοτία* (*ἔσται*).

וְחָשְׁכָה
Mich. 3, 6. וחשכה לכם מקסם
חֲשֵׁכָה

ג"כ, ולפעמים כ' חֲשֵׁיכָה, נסמך כמלע חָשְׁכַת, וכנוי כמלע חֲשֵׁכִים, ולכולם כפכ"ל משקל אחד. פסלנס כמו משך, לומר אפלס ועלטה.

n. f. (interdum חֲשֵׁכָה; c. חָשְׁכַת; pl. חֲשֵׁכִים), tenebrae, caligo. LXX. *σκότος, σκοτεινός*.

Gn. 15, 12. והנה אימה חשכה גדלה
וַחֲשֵׁכָה
Jes. 8, 22. והנה צרה וחשכה
בַּחֲשֵׁכָה
Ps. 82, 5. בחשכה יתהלכו
כַּחֲשֵׁיכָה
Ps. 139, 12. כחשיכה כאורה
constr.: חָשְׁכַת
Ps. 18, 12. חשכת־מים
pl.: חֲשֵׁכִים *abstr.*
Jes. 50, 10. אשר הלך חשכים

חָשְׁךְ

ת"ו וסכנוי חֲשֻׁכִּים, ופסלנס נעיר ונפל ומדלת סעס, וום מכוון משלל [דונקעל, ניעדריג], וכן נקרמי ולכוכ.

adj. m. (pl. חֲשֻׁכִּים), obscurus, ignobilis, humili loco natus. LXX. *νωθρός*.

pl.: חֲשֻׁכִּים
Prv. 22, 29. יתיצב לפני חשכים
מַחְשָׁךְ

ת"ו וסכנוי מַחֲשַׁכִּים, ופסלנס כמו מקך לעיל, נמשל על סקר ויקניון, ונמקוד נכנוי, כאשר מקבי־ארץ יוכיך.

n. m. (pl. מַחֲשַׁכִּים), tenebrae, locus tenebricosus, penetralia, latebrae. LXX. *σκότος, σκοτεινός, σκοτίζειν; ταλαιπωρία*.

Ps. 88, 19. מידעי מחשך
Jes. 42, 16. מחשך לפניהם לאור
בְּמַחְשָׁךְ
Jes. 29, 15. והיה במחשך מעשיהם
pl.: בְּמַחֲשַׁכִּים
Ps. 88, 7. במחשכים במצלות
Ps. 143, 3. הושיבני במחשכים
Thr. 3, 6. במחשכים הושיבני
pl. constr.: מְחַשְׁכֵּי־
Ps. 74, 20. מלאו מחשכי־ארץ
חֲשׁוֹךְ

כמו קנך נעבדי.

n. m. uti hebr. חֹשֶׁךְ.

def.: בַּחֲשׁוֹכָא
Dan. 2, 22. ידע מה בחשוכא

חָשַׁל

פעל נוגד, ולפ-עונר כ"פ נפעל, ופלנסו כמו בָּשַׁל, כי שמנו נתשרק, וסכלנו נלגוד ופ"ק נרכים, כאשר קרלס סתעוות לפל כשל, ושוס סמשל על כשוג וסמעד מקשת קושמ [ווקכ-קנן], וכנלל היות מדולדל וכשל-כס ומוולוג נשר עיף ויגע וכדומס. עי' משוי וסתעוות קשת בָּשַׁל.

vrb. intr., sicut בָּשַׁל, cujus est mollior forma, labare, tremere, vacillare genibus, debilem, infirmum esse. LXX. נֶחֱשָׁלִים, *κοπιῶντες*.

Nif-al: נֶחְשַׁל
part. pl.: הַנֶּחֱשָׁלִים
Dt. 25, 18. כל־הנחשלים אחריך

חָשַׁל

נקרמי כמו נעבדי, לפן יוסף.

v. trans. aram., labefacere, debilitare, atterere. LXX. *δαμάζειν*.

part.: וְחָשַׁל *adj.*
Dan. 2, 40. מהדק וחשל כלא

חָשַׁם

פעל נוגד, ולפ-עונר כ"פ נגוורין, וקשס-פלנס. רניס סמסדקדקים נכו מנדל ספוכ נקויר, ופרשו פלנס כשוסן, [פַּעַשע ויין], וועוסו לקוע משוס חָשַׁם, חָשַׁשׁ, שסס נעבדי, ועשו שמכ לקמס, ונקמס עקו עיכיסס מרקות פרוש נסיר של קמס [עי' לעיל], וגס קשס לפ ידעו, ולכנכס לפ כן. ודע כפ קוסף שספעל חָשַׁם נדומס על פָּחַם, קשוי אלו, וגס חָשַׁן נקפשרות עמיקו, ומכוון משרש ניפס וסופעות נגיפס וומור [גלפֿענען], שיימערן], נסיכס וקור, נקרמי חָסַם נדומס, כאשר קרלס נסינגוולוס, וקנין נוס פָּחַם וכו נסופעקו, חָשַׁם, סתעוות על חָשַׁמָּה, חָשְׁמַל, סכל ענין נלגון וסופעות. עי' יסר מוס ומשוי עקת כתס.

vrb. intr., vi, ut quidem grammatici ajunt, pinguedinis; siquidem, pingui profecto Minerva, aliquam verborum חָשַׁשׁ, חָשַׁם, *chashuma*, necessitudinem excogitaverunt. Quin potius v. חָשַׁם, aram. חֲסַם, induruit ex v. פָּחַם, cui forsitan cognatum est etiam חָשַׁן, vi splendendi micandive, unde חָשַׁם, sicut פָּחַם, splendor, ex quo חָשְׁמַל factum est; חִשְׁבֵּן, adjecta terminatione vulgari *an*. V. s. v. פָּחַם.

חַשְׁמַל

ג"ז גויר חָשַׁם, נסופיי יסוע כ"ל, וכן גַּרְגַּל מן גָּרַם, חַנְמַל מן חָנַם וכדומס. פסלנס מסכת נסופס וכסיכס [גלפֿענען מעפֿעלע, גלפֿענן-ערן, גלפֿל-ערן]. ולנלן משוי כקשל מקור קפ כן סענן מקור פֿפ מלקקת, ולינכו סרכב לפ"ו, כאשר קשנו רניס. נס סקנלית חַשְׁמַלָּה, לכן נשפס רנניס נרשוי חַשְׁמַפָּיִם, נדגוש סר' כלרכו. נגמלס כאשר שניוסו נדרש ג"כ מלפֿן, וגס וס מוסוב ונסוב, לומר עלס וכר [גלפֿענן-וועוען], פולס לפשש סכתוב לן מן מקכת יקכן, כאשר כנר משוב כס"י ו"ל.

n. m. (factum ex n. חָשַׁם, adjecta terminatione *al*, quemadmodum חַנְמַל ex חָנַם, גַּרְגַּל ex גָּרַם; c. *He* finis חַשְׁמַלָּה; pl. jud. חַשְׁמַלַּיִם, angeli, Glanzwesen), aes splendidum, aurichalcum (Glanzmetall), parall. נְחֹשֶׁת קָלָל. Sunt, qui vocabulum ex duobus compositum esse censeant; de quorum variis opinionibus v. *Musa Maimuni More* III, c. 7, et *Dav. Qimchi Sefer Shorashim* s. v. חנמל. *R. Juda:* חֲיָוֹת אֵשׁ מְמַלְּלוֹת. Rectissimam voc. interpretationem suppeditat Apocalypsis 1, 15. *χαλκολίβανον* (*Bengel:* das lauterste Erz). LXX. *ἤλεκτρον*.

Ez. 1, 27. וארא כעין חשמל
הַחַשְׁמַל
Ez. 1, 4. כעין החשמל
c. h finis: הַחַשְׁמַלָה
Ez. 8, 2. כעין החשמלה
חַשְׁבַּן

ג"ז, גויר חָשַׁם, נסופיי בַּן [וכן אוֹפַן, אַשְׁכַּן, חַרְצַן, שׁוֹשַׁן מן אוֹהָ, אֶשֶׁם, חֶרֶץ, שׁוֹשׁ נסופיי כוס], וסכנוי חַשְׁמַנִּים נכפל כ' כדרכו. סלנון שוע ופלינ רוון וכניד קסון ושר [עדעלער, פַֿאַכענסמער], ונקרפ כן ע"פ נסירות וכנכדות סיקס ופפול. נקרנוס נאר וס חוסְבַּן מן חוּסֶם משרש ענרי, ונפשפ יסודית ידוע חַשְׁמַנִּי שוע ופלינ [קאַלכלינאַל], סנקרפ ג"כ נִפְּיוֹר, משכס פַּפְּיוֹר [*πάππα ἱερός*], וג"כ לתוקר משפקס מיוסקת כישרלל, נקרפקס חַשְׁמַנָּאִים, ומוס מלכות משמוכלים, ספרי משמוכלים וכדומס.

n. m. (a n. חָשַׁם, adjecta terminatione *an*, ad s. f. אֹפֶן, אַשְׁכֶּן, a nmm. אוֹהָ, אֶשֶׁם, חַרְצַן, שׁוֹשַׁן, חֶרֶץ; pl. חַשְׁמַנִּים), nobilis, generosus, clarus, a *splendore* generis, targ. חוּסְבַּן, a n. חוּסֶם. Inde חַשְׁמוֹנַאי pl. חַשְׁמוֹנָאִים, de Maccabaeis. LXX. *πρέσβυς*.

part.: חֹתֶה *sg.*
Prv. 25, 22. כי גחלים אתה חתה

inf. constr.: לַחְתּוֹת
Jes. 30, 14. לחתות אש מיקוד

3 impf. c. hint.: הַיַּחְתֶּה
Prv. 6, 27. היחתה איש אש בחיקו

3 impf. c. suff.: יַחְתְּכֶךָּ
Ps. 52, 7. יחתך ויסחך מאהל

3 fem.: *תַּחֲתֶּנָּה
Prv. 17, 10. *תחת גערה במבין

מַחְתֶּה

ז"ב נויב קתב, ע"מ מַחֲלָה, מַרְאָה, ומכנוי מַחְתֹּת. מסלנם ק' כלי לקחת גו דגר ולהתפס, ל"מ כמו מקנת ומזרק לגן וסיכה מפל וכיוב, מכל ע"ז מכלם ותפיסה וקויקה [פפאסכנע, נעקקען], ובאקוד להכיל גחלים, ולפעמים ג"כ נדמות קת. ג' כלי להעטת כוות כמין מלקח ונכת [ליכט-נפאנגע], ע"ם מסתפם. בתלמוד ג"כ מתמוכה מַחְתִּית תמצ.

n. f. (ex v. חָתָה ortum, ad s. f. מַחֲלָה, מַרְאָה; pl. מַחְתּוֹת), 1) thuribulum, acerra, quae prunas potissimum ignitas capit (syn. אֶתְנָן); 2) forceps ad fungos ellychnii prehendendos atque auferendos. Targ. מַחְתִּיתָא. LXX. *θυΐσκη, ἐπαρυστρίς, πυρεῖον, ὑπόθεμα.*

הַמַּחְתָּה

Lev. 16, 12. מלא־המחתה גחלי־אש
Num. 17, 11. קח את־המחתה

cum suff.: מַחְתָּתוֹ

נדב ואביהוא איש
Lev. 10, 1. מחתתו
Num. 16, 17. וקחו איש מחתתו
Num. 16, 17. איש מחתתו
Nu. 16, 17. ואתה ואהרן איש מחתתו
Num. 16, 18. ויקחו איש מחתתו

pl.: מַחְתּוֹת

Nu. 16, 6. מחתות קרח וכל־עדתו
Nu. 16, 17. חמשים ומאתים מחתת
Num. 17, 3. את מחתות החטאים
Num. 17, 4. את מחתות הנחשת

־תוֹת, הַמַּחְתֹּת

Ex. 38, 3. ואת־המחתת
Num. 4, 14. את־המחתת
Num. 17, 2. וירם את־המחתות
2 Reg. 25, 15. ואת־המחתות
Jer. 52, 19. הספים ואת־המחתות

pl.: וְהַמַּחְתּוֹת

1 Reg. 7, 50. והכפות והמחתות
2 Chr. 4, 22. והכפות והמחתות

pl. c. suff.: וּמַחְתֹּתֶיהָ

Ex. 27, 3. ומזלגתיו ומחתתיו

pl. c suff.: מַחְתֹּתֶיהָ

Num. 4, 9. ואת־מחתתיה

pl. c. suff.: וּמַחְתֹּתֶיהָ

Ex. 25, 38. ומלקחיה ומחתתיה
37, 23.

חָתַךְ

פעל כוד, ויקל ותכוד, והסתרון הגור והכסח [אכניידען, צייכנען], ומוסמשל כמו לקל גזר, על פסוק דין וקריאת תורה [ענטשיידען, כעטשיי-דען]. תמנות הפעל חָתַךְ [מת' מקלב מוגב ועתמי"], ומומה לו בָּתַר כעבני ב־תך, בָּתַר וכדומה. עי' לעיל קתק נתק.

vrb. trans., secare, concidere, deinde, sicut גָּזַר, decidere, decernere. Radix, si praepositionem dempseris, remanebit *tak*, quae cum modiolo conjungunt. Vulg. *canthi.* LXX. *πραγματεία.*

pl. c. suff.: וְחִשְׁקֵיהֶם
1 Reg. 7, 33. וחשקיהם וחשריהם

חָשַׁר

פעל לק־עוכר, לדעת רס"ו לו מעכין רעיפה נכנופים, כמו חָשַׁר נשפה תלמודית, או עכין קשור וככוס, ונקמת נעבני לשון קשור וקכוץ.

vrb. inus., sicut hebr. חָשַׁר et arab. *chashara*, vi conjungendi ac colligendi. Isaaki talmud. חֲשַׁר vi stillandi, comparat.

חֲשָׁרָה

ז"ב וכסימן חֲשָׁרָה, וספתרון לדעת רס"ו עכין קצירת ורעיפת מים על פארץ [ערייפעלונג], או עכין פתקבות מעכים. ועם קוכץ שמכוון קשור וקשון פשרש חָשַׁר, נדומה לל קָשַׁר ע"ש.

n. f. (c. חֲשָׁרַת), stillatio aquarum pluviarum, ut quidem Isaaki putat, vel nubium concursus (parall. Ψ. 18, 12. חֶשְׁבַּת). LXX. *σκότος.*

constr.: חֲשֶׁרֶת
2 Sam. 22, 12. חשרת־מים עבי

חֹשֶׁר

ז"ו, ולן נרכוי נכ"ק, ומסלנם סוכב פלוסן, ע"ם שמוש סוכר וקוכר כלו [כעכע], ומשרש ופתמוכו עי' תקת קשר.

n m. pluralet., modiolus, qui radios in se excipit atque conjungit. LXX. plane non vertunt.

pl. c. suff.: וְחִשֻּׁרֵיהֶם
1 Reg. 7, 33. וחשקיהם וחשריהם

חָשַׁשׁ

לו חָשׁ, פעל לק־עוכר, והוא כמו קָשַׁשׁ קשוי אלו, לשר מתכו קש, ע"ם פתמוכות ומתכוון.

vel חָשׁ, *vrb. inus.*, vi eadem, qua קָשַׁשׁ (unde קֶשׁ), q. v.

חֲשָׁשׁ

ז"ו וכתעם נדומה לל קֶשׁ, ע"ם תקת קשש וקש.

n. m., vi eadem, qua קֶשׁ q. v. LXX. *αἰσθάνεσθαι* (חָשׁ aram.), *συγκαίειν.*

Jes. 33, 11. תהרו חשש תלדו קש

וְחַשָּׁשׁ

Jes. 5, 24. וחשש להבה ירפה

חַת

v. s. חָתַת *p.* 446.

חָתָה

פעל כוד, ומעתיל הַחֲתָה, ומתקור לְחַתּוֹת. מסלנם תפיסה ופתיוס לקיפה ומכלם ומסוקה [פאסמען, ערגרייפען], ל"מ תפיסת ופתיוס לוי, או לפתיוס מיקוד, וכן קפה גפליס ומכוקפה על רפא. תמנות ומתקר הפשש הָתָּה, ומתפל ג"כ מקל אֶחָד, אֶחָז מתמנות, מכמון תפיסה, ומפפה לכניה מתפת חֲתִיָּה לפס הפעל.

vrb. trans. (impf. יַחֲתֶה; inf. לַחְתּוֹת), prehendere, capere, veluti hominem, ignem, prunas de foco. Radix v. חָתַת inest etiam verbis אָחַז, אָחַד. LXX. *αἴρειν, ἐκτίλλειν, σωρεύειν, ἀποδέειν.*

vrb. trans., affigere, annectere, adjungere; deinde de propensione atque inclinatione voluntatis, adhaerescere, adamare, amare, etiam propensum esse ad aliquid agendum. Radix est חָשַׁק, quam habes alia praepositione auctam in v. נֶחְשַׁק, quod primum de junctis arcte suaviantium labiis, deinde de apparatu armaturae (Waffenanlegung) dicitur, נָשַׁק, q. v. s. נֶחְשַׁק. LXX. *προαιρεῖν, αἱρεῖσθαι; ἐπιθυμεῖν, ἐνθυμεῖσθαι, πραγματεύεσθαι; Pi.* חִשֵּׁק, *κατακοσμεῖν; καταρυγροῦν;* מְחֻשָּׁק בֶּסֶף, *περιαργυροῦν.*

Dt. 7, 7. חשק יי בכם ויבחר בכם
Dt. 10, 15. חשק יי לאהבה אותם
1 Reg. 9, 19. אשר חשק לבנות
2 Chr. 8, 6. אשר חשק לבנות
Ps. 91, 14. כי בי חשק ואפלטהו

3 fem.: חָשְׁקָה

Gn. 34, 8. חשקה נפשו בבתכם

2 perf.: חָשַׁקְתָּ

Jes. 38, 17. חשקת נפשי משחת בלי

2 perf.: וְחָשַׁקְתָּ

Dt. 21, 11. וחשקת בה ולקחת לך

Pi-el: חִשַּׁק

3 perf.: וְחִשַּׁק

Ex. 38, 28. וחשק אתם

part. pass. pl.: מְחֻשָּׁקִים

Ex. 27, 17. מחשקים כסף ווייהם כסף
Ex. 38, 17. והם מחשקים כסף

חֶשֶׁק

ז"ו, וכנכוי חִשְׁקִי, ומסלנם סכוסף ומתפלם קשר ולקמת עכג ותקוס [לוסט, נענעלכניס], לכן נתמנות מסלנק ומכעים לקרי דגר, עכין מקוק.

n. m. (c. s. חִשְׁקִי), appetitus, desiderium, concupiscentia, proprie propensio, adjunctio animi vel voluntatis ad aliquam rem. LXX. *ἐπιθυμία, πραγματεία.*

1 Reg. 9, 1. ואת כל־חשק שלמה
1 Reg. 9, 19. ואת־חשק שלמה
2 Chr. 8, 6. ואת־כל־חשק שלמה

cum suff.: חִשְׁקִי

Jes. 21, 4. את נשף חשקי

חֶשֶׁק

ז"ו, ומכנוי חֲשֻׁקִים, ומסלנם מוסוק מכנמדות מפס ומפס לעמודים [כיכל-טאפ], ולפי מתמוכה מעכין נמוד ולקוו [דאס אכנעטעטעטע], לומר מקוו מפס ומפס, ויקוק לפ"ז לשרש.

n. m. (pl. חֲשֻׁקִים), virgae s. conti jungentes (Bind-stäbe), quibus columnae atrii erectae superne junctae erant et simul aulaea sustinebantur. LXX. (*ψαλίδες, ἀγκύλαι*), *πραγματεία.*

pl. c. suff.: וַחֲשֻׁקֵיהֶם

Ex. 27, 10. 11. וחשקיהם כסף
38, 10. 11. 12 (plene). 19.
Ex. 36, 38. וחשקיהם זהב
Ex. 38, 17. ווי העמודים וחשוקיהם

חִשֻּׁק

ז"ו ומכנוי חִשֻּׁקִים, וספתרון מוסס מקשרת-מקשור עס מענולה [צפייכ], וכקלפה כן ע"ם מלמוד ומקכור, ולדעת רס"ו ענוכ, ולמלד"ק עכין ככוס ומקוק, ונקמת נקרמי עכין דכוק וקכוק.

n. m. (pl. חִשֻּׁקִים), radii rotae, qui exteriorem roti cincturam

פעל לק־עוכר כ"ק נגוב, ומפתרון לל"ק כמו נעכבי, נככוך ויופי ומלר [צפאנגעכל ויין], ול"ב כדומה לל קשר וכתס, נקלוף מת' נכ'. לולם לפשר שמלנם נמתמנות חֶשֶׁק, ומשן לק היס ולק נכקף, וגם לשרש זס מתכוון של לסיפ ומלור, וכן נמודו [s. *kâs, kâç*].

vrb. inus., splendidum, pulchrum esse, quae significatio si revera inest, cognata sunt vv. חָשַׁם, בָּתַם. At forma verbi videtur esse חָשׁ, vi eadem, sanscr. *kâs, kâç*; v. grammatici pepererunt.

חֹשֶׁן

ז"ו, ומסלנם נתמנות עדי ותפתרת סדר ונתון [צמוק], וכלמר מעדי תפתרת על לב כמן הרלת, שנקרל מתן מעבת, עי' יותר מזה נמפרש מתוכה. ולשר לתמוכה לפשר שתמנות חֹשֶׁן מן חָשַׁשׁ כלשר דנכרנו מתכו נשרש, ול"ב הֹן סופי כמו לקל בֹּשֶׁן.

n. m. (a n. חָשׁ, sicut בֹּשֶׁן a n. בָּשׁ), ornamentum, decus, insigne; spec. pectorale sacerdotis summi, quod XII gemmas nominibus filiorum Israël insignitas sustinebat, a splendore gemmarumque nitore appellatum. LXX. *λογεῖον* (v. Ben-Sira 45, 10.), *λόγιον, περιστήθιον, ποδήρης.*

Ex. 28, 4. חשן ואפוד ומעיל
Ex. 28, 15. ועשית חשן משפט
Ex. 28, 30. ונתת אל־חשן המשפט

הַחֹשֶׁן

Ex. 28, 22. 23. ועשית על־החשן
Ex. 28, 23. קצות החשן
Ex. 28, 24. אל־קצות החשן
Ex. 28, 23. 39, 19 על־שני קצות החשן
Ex. 28, 28. 39, 21. וירכסו את־החשן
Ex. 28, 28. 39, 21. ולא־יזח החשן
Ex. 29, 5. ואת־האפד ואת־החשן
Ex. 39, 8. ויעש את־החשן
Ex. 39, 9. עשו את־החשן
Ex. 39, 15. ויעשו על־החשן
Ex. 39, 17. על־קצות החשן
Lev. 8, 8. וישם עליו את־החשן
Lev. 8, 8. ויתן אל־החשן

בְּחֹשֶׁן

Ex. 28, 29. בחשן המשפט על־לבו

וַלַּחֹשֶׁן

Ex. 25, 7. 35, 27. לאפד ולחשן
Ex. 35, 27. המלאים לאפד ולחשן

חָשַׁק

פעל כוד, ומסלנם לקוו ולכוק תכור וקוק [צמכעפעטען, -קכיפפען, -תפ-נען], ווקת תמנותו ומכמוו. ומוס תפפל על תדנק ולקחות ונטיות לקרי דגר, וכמעט כמוד. ומוס לפנם וידידות שמן תכפקוות נכללו, וקוק תכפס וכתכק סוס תקנק ומכעים לעצות דגר, ותכין כוס כל נוב. תמנות חֶשֶׁק [תת' מקלב-מוגב ועתמי"] מתכוון זקוק ודבוק ונטיס לקרי, וכן תשרש נפעל חָשַׁק נתמנות כוות, לומר או תדנק ולקוו נדגר, ותיק תכשיקה [אפ-לייכטבעד תעפטען, קיספען], או תכנית וכוזק כלי מלחמה [וועפפען צלענען], וכן תשרש לל קָשַׁק, ע"י לעיל סם"כ פניס ל', עול לפרנק, מעכין תשוי ע"י לעיל תקת וקק.

invenitur etiam in vv. חָבַשׁ, arab. *ba-taka*, בָּתַק et simil. V. supra s. v. בָּתַק. LXX. *συντέμνειν.*

Nif-al: נֶחְתַּךְ

3 *perf.:* נֶחְתַּךְ *masc.*

Dan. 9, 24. נחתך על־עמך

חֲתַל

פעל כודד, ופעת עכוד ועטוף לעטוס וכריכה קכוס וגלוס [קייכס־לעטן, -כיכ־דעטן], וכמיכה כנשכ"פ ונשפעל, וכן הפעל נגמיכה. מיכאו פעתיג חֲתַל [ק' מקטב-מוסג], ועיין לו פמיכאו נהפעל פָּתַל [עכין עכוד], וכן פתעוכות של בָּתַל, עי' לעיל דף כ"ק ע' ד', ופס פתיכת הלש תמיכתו ג"כ נהפתי עכיכ.

verb. trans. involvere, illigare, cooperire. *Pu.* et *Hof-al:* fasciis seu linteis, puerorum instar, involutum esse. Consociata sunt hocce cum verbo originis significationisque communione vv. בָּתַל, פָּתַל, q. v. LXX. *σπαργανοῦν*; inf. *Hof.* *σπάργανον.*

Pu-al: חֻתַּל

2*perf.fem.:* חֻתָּלְתְּ *p.*

Ez. 16, 4. והחתל לא חתלת

Hof-al: הָחְתַּל

inf. abs.: וָהָחְתֵּל

Ez. 16, 4. והחתל לא חתלת

חִתּוּל

ג"ו, והכלגס נכע ועטול [כיכדע], לכן נהגלל על קטוס לאכס ולכרכה [פַּעַר־נאכ], לכן נהפת אכאיס יותר כולם. נגמיכת חיתֵּל כל ונרע, מכעאת ע"י עטול וכטוע שתילים לקיס, ומיכוי חִתֻּלוֹת, ויותר המכוון לקבר הפתי, ומשמוכיס כלקטו גו ללש נרך.

n. m., fascia, qua vulnus obligatur (Verband). Gem. חוּתְּלָא (pl. חִוּתְּלָוֹת), corbis viminea, a nectendo. LXX. *μάλαγμα.*

Ez. 30, 21. לשום חתול לחבשה

חֲתֻלָּה

ג"כ נויר חָתֻל סוכרי, וכן אֲגֻדָּה אַגְּדָה, אַרְבָּה, אֲרֻבָּה מוכריים פשוניס, וכלשון נשלהו לך סנקניות, לניון הפתעת והכולל. פפתרון נכוט ותקול ועטוף [לוחיכלעטן], וירוע מפתי.

n. f. a m. חָתֻל, ad s. f. אֲגֻדָּה, אַרְבָּה, אֲרֻבָּה, quibus omnibus subsunt nn. m., quae interciderunt), velamen, fascia. LXX. *σπαργανοῦν.*

cum suff.: חֲתֻלָּתוֹ

Job. 38, 9. ועריפל חתלתו

חֲתַם

פעל כודד, ופעתיל חֲתָם, פתעוכ סניכס וקנוס ועטור, כמו חָתַם לקיסו [פַּעַר־נעטען], ומוס פתעתל על פתניכס נגוסנקנקל [זיינגעל], וכלי פתניכס הוס פתעתע, ומוס קעס כעד כמו סגר נעד. תולקות פתכוון רנוס, לו קניית ועניכת לנר, כמו כיל כל־לעס יקעס [חֲתָמִים נגוסרוכי], לו מכיכת לנר כתוב וקתוס, לומר נקתל ונכרו, לו עניו גריכס וסקעס נכללו, וכמעט כמו קתוך ופסק ל"ן, וכלומס מן פתלות. עי' גו־סלניו.

vrb. trans. (impf. יַחְתֹּם), sicut חָתַם, occludere, hinc sigillo obsignare (c. בְּיַד, sicuti סָגַר בְּיַד), *claudum* facere (lähmen, samar. חֲתִים), occulere, ne quid manifestum fiat; perficere, transigere, de Deo, promissiones et prophetias explere atque consummare. LXX. *σφραγίζειν, ἐπισφραγίζειν, κατασφραγίζειν, ἐκφοβεῖν*; חֲתִים, *ἀποσφράγισμα*; חֲתִים *συνιστάναι.*

part.: חוֹתֵם

Ez. 28, 12. *אתה חותם תכנית

part. pass.: חָתוּם

Dt. 32, 34. חתום באוצרתי

Cant. 4, 12. מעין חתום

Jes. 29, 11. כי חתום הוא

part. pass.: חָתֻם

Job. 14, 17. חתם בצרור פשעי

part.pass: הֲחָתוּם

Neh. 10, 1. וכתבים ועל החתום

Jes. 29, 11. כדברי הספר החתום

Jer. 32, 11. ספר המקנה את־החתום

Jer. 32, 14. ואת החתום

prt. p. pl.: וַחֲתֻמִים

Dan. 12, 9. כי־סתמים וחתמים

part. pass. pl.: הֲחֻתוּמִים

Neh. 10, 2. ועל החתומים נחמיה

inf. abs.: וְחָתוֹם

Jer. 32, 44. וחתום והעד עדים

inf. constr.: וְלַחְתֹּם

Dan. 9, 24. ולחתם חטאות

Dan. 9, 24. ולחתם חזון ונביא

imperat.: חֲתֹם *sg.*

Jes. 8, 16. חתום תורה בלמדי

imperat.: וַחֲתֹם *sg.*

Dan. 12, 4. סתם הדברים וחתם

imprt. pl.: וְחֻתְמוּ

Esth. 8, 8. וחתמו במבעת המלך

1 *imperf.:* וָאֶחְתֹּם

Jer. 32, 10. ואחתם ואעד עדים

3 *imperf.:* יַחְתֹּם

Job. 9, 7. ובעד כוכבים יחתם

Job. 33, 16. ובמסרם יחתם

Job. 37, 7. ביד־כל־אדם יחתום

3 *imperf.:* וַיַּחְתֹּם

Esth. 8, 10. ויחתם במבעת המלך

3*impf.fem.:* וַתַּחְתֹּם

1 Reg. 21, 8. ותחתם בחתמו

Nif-al: נֶחְתָּם

part.: וְנֶחְתָּם

Esth. 3, 12. ונחתם במבעת המלך

inf. abs.: וְנַחְתּוֹם

Esth. 8, 8. ונחתום במבעת המלך

Pi-el: חִתֵּם

3 *perf. pl.:* חִתְּמוּ־

Job. 24, 16. יומם חתמו־למו

Hif-il: הֶחְתִּים 3 *perf.*

Lev. 15, 3. או־החתים בשרו מזובו

חוֹתָם

ג"ו ע"מ עוֹתֶם, תוֹלֶע, וסתמות מופתע, לומר לו תכר יקוס ויסניר נגוסנקנק, ויכלול וינמור [דמס פעכויענעלנדע], וכן עולס מופתע מעיקרל, לומר סכעלס וסנקסקי, ולל כודע ומפוכסס מתנו גנול ונעור [דוקעלעס, לוכנענעכע-עתם], ולפ"ו סוסד וכתעכס, לו סתקתיס לו סגוסנקנק ונתנת [זיינגעל, -ריכנ], וכשלומו תלוי בקבל על לב, כלתכר עול סיום בתרן הקדס, ותכין כוס כקומס על-לב, כקומס על-וכוע וזוק. בקרנוס חוֹתָם תשלמו, ומופתע נגמיכת חֲתוּם.

n. m. (ad s. f. תּוֹלֶע), res obsignans, primum non *partic.* sed *abstr.*, deinde annulus signatorius, quem in collo suspensum veteres portare solebant. Targ. חוּתָם. LXX. *ἀποσφράγισμα, σφραγίς, δακτύλιος*; חוֹתָם צֵר, *σμυρίνης λίθος.*

Ex. 28, 11. פתוחי חתם תפתח

Ex. 28, 21. פתוחי חותם

36. 39, 6. 14. 30.

Job. 38, 14. תתהפך כחמר חותם

Job. 41, 7. סגור חותם צר

Jer. 22, 24. חותם על־יד ימיני

Ez. 28, 12. *אתה חותם תכנית

כְּחוֹתָם

Cant. 8, 6. כחותם על־לבך

Cant. 8, 6. כחותם על זרועך

Hag. 2, 23. ושמתיך כחותם

constr.: לע"ק חוֹתָם

Ez. 28, 12. אתה חותם תכנית

cum suff.: חֹתָמְךָ

Gn. 38, 18. חתמך ופתילך ומטך

cum suff.: בְּחֹתָמוֹ

1 Reg. 21, 8. ותחתם בחתמו

חֹתֶמֶת

ג"כ והכלגס כמו קוסס מקורו, והכנכל לנקב פרל. נגמיכת חֹתֶם לו חֲתִימָה כתיגת הפת תקת הכתב נסופו ולקבי גמיכתו, ויוקת לעפת.

n. f. vi eadem, qua n. m. חֹתֶם. Gem. חֲתִימְתָא, nominis subsignatio. LXX. *δακτύλιος.*

הַחֹתֶמֶת

Gn. 38, 25. למי החתמת והפתילים

חֲתֹם

נתכמי כמו נעכרי.

v. trans. hebr. aequale.

3 *prf. c. suff.:* וַחֲתָמַתּוּ

Dan. 6, 18. וחתמה מלכא בעזקתה

חָתַן

פעל יקר וקפי הכנכס. הקעוכות נרקס קפוס והקנכ [פַּעַרניכדען], ומוס הפתל על הקנר הפתפקה והקקעוכות [פַּעַר־זוּגענען], וכן נתקת הקעוכות והכתל על ק ס לעיל דף ק"ו ע"ד. ומוס הכיכוני חָתָן [נלעזון יסודית מְחוּתָּן לסיפן], לומר הפתנר והפתנר הפתפקה כמו ס ס, ולנקנה הֹחֶנֶת. קעוכות הכנכס חֲתָנָה, ונכן ע"י נקיכת זווי הלנוכות.

v. trans. (ex radice *tan* et praepositione *cha* compositum), ligare, vincire, spec. affinitate conjungere, devincire (syn. חָם). Hinc *part. m.* חָתָן, is, qui jungit familias matrimonii vinculis, socer h. e. pater uxoris, sicut חָם pater mariti; *f.* חֹתֶנֶת, socrus. *Hitpa.* affinitatem contrahere. LXX. חָתָן, *γαμβρός, πενθερός*; חֹתֶנֶת, *πενθερά*; הִתְחַתֵּן, *γαμβρεύεσθαι, ἐπιγαμβρεύειν, ἐπιγαμίαν ποιεῖν.*

part.: חָתָן *sbst.*

Ex. 18, 1. כהן מדין חתן משה

Ex. 18, 2. ויקח יתרו חתן משה

Ex. 18, 5. ויבא יתרו חתן משה

Ex. 18, 12. ויקח יתרו חתן משה

Ex. 18, 12. עם־חתן משה

Ex. 18, 14. וירא חתן משה

Ex. 18, 17. ויאמר חתן משה אליו

Num. 10, 29. המדיני חתן משה

Jud. 1, 16. ובני קיני חתן משה

Jud. 4, 11. מבני חבב חתן משה

cum suff.: חֹתְנֵךְ

Ex. 18, 6. אני חתנך יתרו בא אליך

p. cum suff.: חֹתְנוֹ

Ex. 3, 1. רעה את־צאן יתרו חתנו

Ex. 4, 18. וישב אל־יתר חתנו

Ex. 18, 7. ויצא משה לקראת חתנו

Ex. 18, 24. וישמע משה לקול חתנו

Ex. 18, 27. וישלח משה את־חתנו

Jud. 19, 4. ויחזק־בו חתנו

Jud. 19, 7. ויפצר־בו חתנו וישב

Jud. 19, 9. ויאמר לו חתנו

cum suff.: לְחֹתְנוֹ

Ex. 18, 8. ויספר משה לחתנו

Ex. 18, 15. ויאמר משה לחתנו

p. fem. c. s.: חֹתַנְתּוֹ *sg.*

Dt. 27, 23. ארור שכב עם־חתנתו

Hitpa-el: הִתְחַתֵּן

2 *perf. pl.:* וְהִתְחַתַּנְתֶּם

Jos. 23, 12. והתחתנתם בהם

inf. constr.: הִתְחַתֵּן

1 Sam. 18, 23. התחתן במלך

inf. constr.: לְהִתְחַתֵּן

1 S. 18, 26. בעיני דוד להתחתן במלך

1 Sam. 18, 27. להתחתן במלך

inf. constr.: וּלְהִתְחַתֵּן

Esr. 9, 14. ולהתחתן בעמי התעבות

imperat.: הִתְחַתֵּן

1 S. 18, 22. ועתה התחתן במלך

imprt. pl.: וְהִתְחַתְּנוּ

Gn. 34, 9. והתחתנו אתנו

2 *imperf.:* תִּתְחַתֵּן

Dt. 7, 3. ולא תתחתן בם

1 S. 18, 21. בשתים תתחתן בי היום

3 *imperf.:* וַיִּתְחַתֵּן

1 Rg. 3, 1. ויתחתן שלמה את־פרעה

2 Chr. 18, 1. ויתחתן לאחאב

חָתָן

ג"ו וסמיך חָתָן, ומכנוי נפפת יסודית חֲתָנִים, מפלגס יסועת לכוס ונעל נת־סס [נכייעגנפס], ויקתן־דמיס סוס קתן קל"נס, ע"י, דס מפלס, כי ע"י דס מפלס יכל מפסול יסוך ויוונ לל מפכיכס כלטו, ולוק. נגמיכת עוד חֲתֻנָּה, חֻפָּה מיוחדת.

n. m. (c. חֲתַן; pl. neoh. חֲתָנִים), sponsus, gener, qui filiam socri (חוֹתֵן) in matrimonium duxit; חֲתַן דָּמִים, *νυμφίος αἱμάτων*, qui sacramento circumcisionis tanquam sponsalia cum Deo foederis fecit, Deum sibi despondit. LXX. *γαμβρός, νυμφίος.*

Gn. 19, 12. עוד מי־לך פה חתן

1 S. 18, 18. כי־אהיה חתן למלך

Neh. 6, 18. כי־חתן הוא לשכניה

Neh. 13, 28. חתן לסנבלט החרני

Jes. 62, 5. וכמשוש חתן על־כלה

Jer. 7, 34. קול חתן וקול כלה

16, 9. 25, 10. 33, 11.

Joel 2, 16. יצא חתן מחדרו

כְּחָתָן

Ps. 19, 6. כחתן יצא מחפתו

כְּחָתָן

Jes. 61, 10. כחתן יכהן פאר

constr.: חֲתַן

Ex. 4, 25. ותאמר כי חתן־דמים

Ex. 4, 26. אז אמרה חתן דמים

Jud. 15, 6. שמשון חתן התמני

2 Rg. 8, 27. כי חתן בית־אחאב הוא

constr.: וַחֲתַן

1 S. 22, 14. כדוד נאמן וחתן למלך

cum suff.: חֲתָנוֹ

Jud. 19, 5. ויאמר אבי הנערה אל־חתנו

pl. c. suff.: חֲתָנָיו

Gn. 19, 14. וידבר אל־חתניו

בעיני חתניו Gn. 19, 14.

חֲתֻנָּה

ז״נ מן חָתַן סוכרי״, וסכינון מופנה, לומר סהפקקנות [פֿערשטֿאפֿלונג], ולא תכיר סהשלל על עת קקנאם, יום קקונה וכדומה. נגזרת כדומה לו חֲתָנָה, כמו נ״ת-ק״ת.

n. f. (a m. חָתָן), sponsalia, gem. חֲתֻנּוֹת. LXX. *νύμφευσις.*

cum suff.: חֲתֻנָּתוֹ

ביום חתנתו Cant. 3, 11.

חָתַף

פעל נודד, וסעתיל יַחְתֹּף, סהלנה כמו חָטַף, ממיסה וגוילה הפזעה וקילים [פֿאפֿקקען, רויבען], והפקר והשוי עי׳ קקע חֲטַף.

verb. trans. (impf. יַחְתֹּף), sicuti חָטַף, prehendere, rapere. V. s. v. קָרַע. LXX. *ἁπαλλάττειν* (חָלַץ).

3 imperf.: יַחְתֹּף

הן יחתף מי ישיבנו Job. 9, 12.

חֶתֶף

ז״ו וסקטרון הממיסה וסקטיפה [רויב], ונקעגה קלה נחכון. נקקדוק קוקוף קמף נע׳ יזועות, כמו חֲטֶף, נְתַחַטֶּם וכדומה.

n. m. rapina, latrocinium, *concr.*, sicut חֹלֵךְ (viator), latro, praedo. LXX. *κρέμασις, συντόμως.*

בְּחֶתֶף

אף־היא כחתף תארב Prv. 23, 28.

חָתַר

פעל נודד וסעתיל יַחְתֹּר וסכיני יַחְתְּרוּ, וסקטרון נקיק וקטוק, קקיקוד וסעגרה [דורכגראבען], ל״מ קיר, כלומר יעשה הנגב, או נסהלל על נקוק וקקור סיס ע׳ זיטה, מעשה זעיס [דורכזוהלען]. קין הזכה חָתֹר [ק׳ חוֹת הזנק, מקנב-חוגב וטעמי׳], ובמלת כזכה כמכוון נב נפעלי בָּתַר, פָּתַר, [זס כ׳ פ׳ הזנק], ומי עור יעלם עיניו, ומי כבער יזען לבו, ולא יבין זמועם, כזווי לל זפתי ערב, כזכה וכמוץ. עי׳ קקע כתר וקפר. נקנגוס חֲתַר, אֲתַחֲתַר מזלמו, ובזפה רבנית חֲתִירָה, חְתוּר, חֲתַר נויניו.

v. trans. (impf. יַחְתְּרוּ; pl. יַחְתְּרוּ), perrumpere, perfodere, veluti parietem furis instar, mare impetu pulsuque remorum. Radix est *tar*, quam, aliis praepositionibus amplificatam, repraesentant vv. בָּקַע, בָּתַר, פָּרַץ, q. v. LXX. *ὀρύσσειν, διορύττειν, κατορύσσειν, παραβιάζεσθαι.*

3 perf.: חָתַר

חתר בחשך בתים Job. 24, 16.

1 perf.: חָתַרְתִּי־

חתרתי־לי בקיר Ez. 12, 7.

imperat.: חְתָר־ *ante Magef.*

חתר־נא בקיר Ez. 8, 8.

לעיניהם חתר לך־בקיר Ez. 12, 5.

1 imperf.: וָאֶחְתֹּר

ואחתר בקיר Ez. 8, 8.

3 impf. pl.: יַחְתְּרוּ

בקיר יחתרו להוציא בו Ez. 12, 12.

אם־יחתרו בשאול Am. 9, 2.

3 impf. pl.: יַחְתְּרוּ

ויחתרו האנשים Jon. 1, 13.

מַחְתֶּרֶת

ז״נ וסהלנה מקוס הקקיכה [קייכ-נכון], וכן הזכה נקיר׳.

n. f. locus perfossionis (Einbruch). LXX. *διόρυγμα.*

בַּמַּחְתֶּרֶת

אם־במחתרת ימצא הגנב Ex. 22, 2.

לא־במחתרת מצאתים Jer. 2, 34.

חַתַּת

לו חַת, פעל נודד, לנקנה חַתָּה, נהפסק חֻתָּה, סרבוי חַתּוּ, נהפסק חֻתּוּ, ניכוי סרבוי חַתִּים, ומלוי נרבוי חְתוּי, וסעתיל כלכך סנודדים נכפולים חַתַּת, נהפסק חַתַּת, וכן אַחַת, וכה׳ נוסף אַחֲתַת, וכן תַּחַת [וכן נקמר נקל מכפולים נודדים בַּקֹּל, יַמַּר, יֶבֶךְ, יֶשֶׁם, יֶחֱם וכדומה, ע׳ לעיל קקע קמף], ולא סרווהב נפעלת ונודדת, ולא הקמוהב. ודע זיש עוד חַת נעתיד קל, משרש נקמ ע״ג, כמו ימי׳ כ״ף, ״ג, ווה סקך מן יַחַת ע״מ יִגַּשׁ, יַשֵּׁל כמנהג, ולא קקליפים. סרפעל סתלקת סמדקדקים כי זנו נדקדוק, כי הקמוהב חַת [ז״נ כ״נ ל״ם], חֲתָה [קליפ י״ך ל״ם], חֲתָתוּ [קליפ ל״ך נ״ג], כלם משרש חָתַת, נמכוון סרבוי וסעקה ומשרש דנר וסרמם [כיעה-דער-דיקקען, -טרעטען], ד״מ הקשת בדרכה ומיכיהה, והקמוהב לפ״ו כמו נִגַּשׁ, חַת מן נגש, נקס, וגם פלגיש חַת מלשכי ג׳ ה׳ מן נקף, ולא מן חתת, נשלוב נכון לל יראה, וכן נְחִתִּים תוקפיי רבוי מן נקף, וניקיד חָתַת וכן סָגַף, וכי מן סגף סְגֻפִּים, ולא כמו משרש קלף ניכוי כפעל מן קקע, ולא סכנין נסרס, וסרפעל נודד ואיו. ע׳ קקע משרש חָסַם, קלג, קקע דמס לעיל עוד נסתפקתי בוס. סרכנד חַתַּת קליר יוצף, וניכיחים כ״ף כ״ו נמכוון משלל. סרוסף חַתַּת, ומתו יַחְתְּתֻהָ, וקקע ה׳ סרכנין פקע מלשי-סקטף, כדרך לפני סקשל-זרש מגנון, וכן יַחֲרְתֻהָ מן עוד, נסתלף תנועת סרכנין, ונלי זס כמתר חֻסְפְּתָ. וכן מוס יַחְתַּתְהִי נעבוד ת׳ משרש נף׳ סגופיי, לפני שרמתיך סקטועה סמקטעת, כי כמנסג ריוי חֻחְתִּתִי. וסעתיד יָחַת, ומוס נכמויים אֶחְתְּךָ, יַחְתֵּנִי. ויוצר לסקמוהב יְחִיתֵנִי למתו סמדקדקים שסיף נמר יַחְתֵּן וכ׳ סרכנין, ונפקע נעבור הפסק, וכ״ל כלי הפסק יְחִתֵּן, ועוד לל נקקרכה דעתי נוס. הפקרון נעלוות ופקילה נעות ומסלנה וכדומה [פֿיכטען, ער-זרעקקען], לכן הקרן והקמר ע׳ קקע לל עמיקו יָחַת.

vel חַת, *v. intr.* — f. חֻתָּה, in paus. חָתָּה; pl. חֻתּוּ, in p. חָתּוּ, part. pl. חֲתִתִּים; impr. pl. חְתוּ. Impf. ex more verborum intransitivorum, quorum duae radicales vocali brevi acutave continentur, יַחַת, in paus. יָחַת; 1 p. sing. imperf. אֶחַת, c. *He* paragog. אֶחָתָה, 2 p. תַּחַת, ad s. f. תֵּחֲתִּי, תֵּחְתִּי, תֵּחֲתָּ, תֵּחֲתִּי, תֵּחַתְּ, תֵּחַתְּנָה (v. supra s. v. חָתַם), יֵחַת, יִשַּׁת, quorum omnium significatio, non forma *nif-alica* atque passiva est. Impf. *aliud* יֵחַת (Jer. 21, 13.) ex v. נָחַת factum est, pro יִחַת ad s. f. יִגַּשׁ, יִשַּׁל. *Nif-al* v. חַת grammaticorum errori debetur; formis enim נָחַת (2 S. 22, 35.), נֶחָתָה (*Ψ.* 18, 35.), נֶחָתוּ (*Ψ.* 38, 3.), subest v. נָחַת, vi deprimendi calcandive, veluti arcum, idemque *Nif-al* (ad s. f. נִגַּשׁ, נִחַם factum) habes etiam Mal. 2, 5., ubi ex parallelismo v. יָרֵא nil conficitur. (Cf. vv. שָׁמַם, חָלַל, חָמַם). Sic etiam חֲתִתִים adj. pl. a v. חָתַת; sing. חָתַת, ad s. f. סָגַף; pl. סְגֻפִים. *Pi.* semper trans.; Jerem. 51, 56. vi trop. *Hif.* הֵחַת, unde הַחְתָּה, He non *chathefato*, uti fit ante gutturalem, velut הַסְבָּתָ a v. סָבַב, quae forma alteri respondet, 1 p. praet. *Hif.* הֵחַתִּתִי, commixto *Tav* radicis et suffixi elisaque vocali *hifilica*; siquidem debuit scriptum esse הֵחְתֹּתִי. Impf. *Hif.* יָחֵת (c. suff. אֲחִתֵּנִי). De forma יְחִתֵּן, grammatici requiri dicunt, pro יְחַתֵּן, propter pausam — horrescere, perterrefactum, attonitum, terrore perculsum esse. Plura de vi primitiva dicentur s. v. בָּהַת. LXX. *πτοεῖν, φοβεῖσθαι, πτήσσειν, παραλύειν, συντρίβειν, ἐκλείπειν, ἠτιᾶν, καταγνύναι, ἀσθενεῖν, ἀσθενῆ ποιεῖν; τιθέναι, ποιεῖν. Pi. ἐκφοβεῖν. Hif. διασκεδάζειν; חַת, חָתַת, ξηραίνειν; חֲתָתָה, חֵתָה, κατακόπτειν.*

3 perf.: חַת

חת מרדך Jer. 50, 2.

3 perf. fem.: חֻתָּה *sg.*

בעבור האדמה חתה Jer. 14, 4.

הביש מואב כי־חתה Jer. 48, 20.

איך חתה הילילו Jer. 48, 39.

3 perf. fem.: וַתֵּחַת *p.*

הבישה המשגב וחתה Jer. 48, 1.

3 pl.: חַתּוּ

קצרי־יד חתו ויבשו 2 Reg. 19, 26.

חתו לא־ענו עד Job. 32, 15.

חתו ובשו Jes. 37, 27.

חתו וילכדו Jer. 8, 9

חתו גלוליה Jer. 50, 2.

3 pl.: וַחַתּוּ

וחתו ובשו מכרש מבטם Jes. 20, 5.

וחתו מנס שריו Jes. 31, 9.

וחתו גבוריך תימן Obad. 1, 9.

3 pl.: וַחְתּוּ *p.*

חרב אל־גבוריה וחתו Jer. 50, 36.

impert. pl.: וַחְתּוּ *p.*

רעו עמים וחתו Jes. 8, 9.

התאזרו וחתו Jes. 8, 9. (bis)

part. pl.: חֲתִתִים

קשת גברים חתים 1 Sam. 2, 4.

ראתי המה חתים Jer. 46, 5.

1 imperf.: אֶחָתָּה *c. h parag.*

ואל־אחתה אני Jer. 17, 18.

2 imperf.: תֵּחַת *p.*

אל־תירא ואל־תחת Dt. 1, 21.

לא תירא ולא תחת Dt. 31, 8.

אל־תערץ ואל־תחת Jos. 1, 9.

אל־תירא ואל־תחת Jos. 8, 1.

אל־תירא ואל־תחת 1 Chr. 22, 13. 28, 20.

אל־תחת מפניהם Jer. 1, 17.

ואל־תחת ישראל Jer. 30, 10. 46, 27.

ומפניהם אל־תחת Ez. 2, 6.

ולא־תחת מפניהם Ez. 3, 9.

3 imperf.: יֵחַת *p.*

ישחק לפחד ולא יחת Job. 39, 22.

יחת אפרים מעם Jes. 7, 8.

מקול רי יחת אשור Jes. 30, 31.

מקולם לא יחת Jes. 31, 4.

3 imperf. fem.: תֵּחַת *p.*

וצדקתי לא תחת Jes. 51, 6.

2 pl.: תֵּחַתּוּ *p.*

אל־תיראו ואל־תחתו Jos. 10, 25.

אל־תיראו ואל־תחתו 2 Chr. 20, 15. 17. 32, 7.

ומגדפתם אל־תחתו Jes. 51, 7.

ומאתות השמים אל־תחתו Jer. 10, 2.

3 pl.: יֵחַתּוּ

לי יחתו מריבו 1 Sam. 2, 10.

וברגע שאול יחתו Job. 21, 13.

כי־יחתו הגוים Jer. 10, 2.

יחתו המה Jer. 17, 18.

ולא־יוראו עוד ולא־יחתו Jer. 23, 4.

3 pl.: וַיֵּחַתּוּ

ויחתו ויראו מאד 1 Sam. 17, 11.

Pi-el: חִתֵּת

2 perf. c. suff.: וְחִתַּתָּנִי

וחתתני בחלמות Job. 7, 14.

3 fem.: חִתָּתָה

חתתה קשתותם Jer. 51, 56.

Hif-il: הֵחַת

2 perf.: הֲחִתֹּתָ

החתת כיום מדין Jes. 9, 3.

1 perf.: וַהֲחִתֹּתִי

והחתתי את־עילם Jer. 49, 37.

1 perf. c. suff.: אֲחִתְּתֶךָּ

פן־אחתך לפניהם Jer. 1, 17.

3 perf. c. suff.: יְחִתֻּנִי

ובוז־משפחות יחתני Job. 31, 34.

3 perf. c. s.: יְחִתֶּנָּן

*ושד בהמות יחרתן Hab. 2, 17.

חֵת

ז״ו ע״מ עֵת, ונהפסק חֵת, וכנוי חִתֵּכֶם, ומתו תמוהב נתכת חֵתֵי, וכן חֵשֶׁשׁ, תמוהב נתכת מן חֵשׁ, נדומה לל קֶשֶׁשׁ, וזה סרוד לל שָׁרְרֵךְ, חֲרֵרֵם, צַלְלוֹ, גֻּלְלוֹ מן שֹׁר, חַר, צֵל, גֵּל, וכן עֵמֵם [זוע׳ ס׳ ״ד; נקמ׳ ע׳ כ״נ, כ״ד] סתן מן עֵם. סהלנה עלילות ופקד וקיום [זרעקקען], והתמוהב חֵתֵים כיכוני כילוע לעיל.

vel חֵתֵי, formâ solutâ, sicut חֵשֶׁשׁ ex חֵשׁ, קֶשֶׁשׁ ex קֶשׁ, חֲרֵרֵם ex חֲרֵר, שָׁרְרֵךְ ex שָׁר, צַלְלוֹ ex צֵל, גֻּלְלוֹ ex גֵּל, עֵמֵם ex עֵם, *n. m.* (ad s. f. עֵת, in paus. חֵת, c. suff. חִתֵּכֶם), terror, horror, metus. LXX. *τρόμος; ἐγκαταπαίζειν.*

העשו לבלי־חת Job. 41, 25.

cum suff.: חִתֵּכֶם

ומוראכם וחתכם יהיה Gn. 9, 2.

forma soluta: חֵתִי

תראו חתי ותיראו Job. 6, 21.

חֲתָתָה

ז״נ כמו קקע נמכוון, וסמלל נקקר, ונמלת ג״נ נמלת פַּחֲתָתָה.

n. f., sicut חֵת, terror, horror, unde et מְחִתָּה. LXX. *φόβος.*

constr.: חֲתַת

ויסער ויהי חתת אלהים Gn. 35, 5.

חָתִית

ז״נ כמו חֲתָתָה, חֵת לעיל.

n. f. vi eadem, qua חֵת, חֲתָתָה. LXX. *φόβος, ἐκφοβεῖν.*

חתית בארץ חיים Ez. 32, 23.

חתית גבורים בארץ חיים Ez. 32, 27.

cum suff.: חִתִּיתִי

חתיתו בארץ חיים Ez. 32, 32.

cum suff.: חִתִּיתָם

נתני חתיתם לכל־יושביה Ez. 26, 17.

חתיתם בארץ החיים Ez. 32, 24.

כי־נתן חתיתם Ez. 32, 25.

כי־נתני חתיתם Ez. 32, 26.

cum suff.: בְּחִתִּיתָם

וירדו את־חללים בחתיתם Ez. 32, 30.

חַתְחַת

ת״ו, וקן נרבוי חַתְחַתִּים, גויר כפיל משרש, וסהלנה זכר מלל וקסר לנ

נעל-פקד ומקנן [פּוּרַסְעוּסְ, זכעקהפּ] וק"ל.
adj. m. pluralet. (חַתָּתִים), pavidus, formidolosus. LXX. θάμβος.

pl.: וְחַתְּתִים
Eccl. 12, 5. וחתחתים בדרך

מְחִתָּה
ג"כ מופּעל מהוּגג, והכוון עריגות ופקד פלן וככוח לב תמהון וזעם וכדומה מן הזעלות, וכלל יוכן מסקנס.
n. f. abstr. horror, stupor, disturbatio, animi defectio. LXX. τρόμος, πτοεῖν, δειλία, συντριβή, ἐκκόπημα, ἀλλοτρίωσις.
Ps. 89, 41. שמת מבצריו מחתה
Prv. 10, 14. ופי אויל מחתה קרבה
Prv. 13, 3. פשק שפתיו מחתה־לו
Prv. 18, 7. פי כסיל מחתה־לו

וּמְחִתָּה
Prv. 10, 29. 21, 15. ומחתה לפעלי און

לְמְחִתָּה
Jer. 17, 17. אל־תהיה־לי למחתה

וְלִמְחִתָּה
Jer. 48, 39. לשחק ולמחתה

וּמִמְּחִתָּה
Jes. 54, 14. וממחתה כי לא־תקרב

constr.: מְחִתַּת
Prv. 10, 15. מחתת דלים רישם
Prv. 14, 28. ובאפס לאם מחתת רזון

חֶתֶת
v. s. חֵת

חֲתַמְתִּי בְעַד חֵית · מֻשָּׁךְ פְּנִינִים עֲבַטְתִּי · חָרִיץ וָעֵמֶל רָגַמְתִּי · כְּהוֹן וַחֲרוּץ שַׁמַּרְתִּי:

ט

טָא

פעל נודד, ולפ-עוכר כפ נכפילו. מפתרון גרימה וזעימה הגרש ומלכה [עריינען, פּאַרע-], וכן מתמות נעברי, ודומה לו אָא לקמן, נאכוון הדק והגרש [פּאַרטשטאָסטען], מנמלך גכ מהפעל דָּשָׁא, וכן בלעון יטעאל, ועוד דומה לו זָע [עי' לעיל ז"ע], מלעון נעימה והגרש נרפזיקו, וכן נאמר מזרש נזפתי ערכ. ומה כפיל-מזרש שָׁאָא נכנד, חוק מפעולה, וכן סָאָא מן אָא, זָעַזָּע מן זָע, ומכלון לפ"ו כנוד ומלך והגרש הלפה-פּאַרע-פּענען]. ומכפיל מזרש כוה נעזה מסקנר טָט, נאוזי מאכוון לך שָׁאָא, ומזר מאנו טָרִיט, וכן זָז נעברי ונלקחי מקנר מן זְעַזָּע [עי' לעיל זע"ט ע']; כי לפ נאמת זרש נכפל תות עניו, מפ לפ ז'יסיס מוכפל נתמהות, וכן אָא זרש ותמהות לך זָן, הָא לך דָּד, הָא לך דָּדָה, כאזר תזכיל נדוק ומכוסס נכל מלפ. נגאמת המקנר מן שָׁאָא נאמת שָׁאָט, לכן נסאקוב גכ שָׁאָטָר, ואוזס זפ טָאָטָר, והילועפ טָאָטִירָא, ונזפפ רבניק טָאָוט המופּעל. לוכפ מן טָרִיט המפ נאמת ספעל גויכו טָרִיט נכנד, אַטָּרִיט נזפעל, והשמות טְרִיט, אַטְרִיט ודוק.

verb. trans., pellere, propellere, sicut זָא et סָא, vi protrudendi, unde v. דָּסָא. *Pi.* טָאטָא a. v. זָע, זְעַזָּע, a. v. סָאטָא, auferre, ejicere, veluti scopis quisquilias, pulverem aliasque sordes, everrere, detergere. Ex forma duplicata orta est brevior טָט, vi consimili, unde טָרִיט, quemadmodum ex duplicato זְעַזָּע factum est זָז, v. tum hebraicum tum aramaicum. Neque enim exstat ulla radix bilitera, ex literis paribus composita, quae non sit orta ex forma piëlica verbi in vocalem exeuntis. Sic וָז ortum est ex וָא, דָּד ex דָּדָה, הָא ex הָדָה. Gemar. pro טָאטָא forma compendiaria טָאטָא usuvenit (inf. טָאטָי), unde n. טָאטָי (def. טָאטִירָא), et n. rabb. טְאוּט. Ex n. טְרִיט factum est Pa-ël טָרִיט et Af-el אַטְרִיט, unde nomm. טְרִיט (Isaaki Jes. 28, 17.), אַטְרִיט. LXX. v. s. מַטְאֲטֵא.

Pi-el: טָאטָא *f. redupl.*

1 *perf. c. suff.:* וָטָאטָאתִיהָ
וטאטאתיה במטאטא השמד
Jes. 14, 23.

מַטְאֲטֵא
ג"ו ומכלון כלי סעפוע ומכנוד, מכנדת נלעון קכמים ומקריית [נעוען], ומתנוקו ידוע מהזכת.
n. m., scopa, everriculum (syn. rab. מַכְבֵּדָה, gem. מְחַרְיָא). LXX. טָאטָא, τιθέναι βάραθρον πηλοῦ.

בְּמַטְאֲטֵא
Jes. 14, 23. במטאטא השמד

טִיט
ג"ו ומכלון קמר ועיע סיולר יון ומזפפ [לעפס, עפאָן, קאָפּע], ומתמות כידוע מהזכת קוקס וסקי, ומזכר יעפועפ נתעפעפ.
n. m. lutum, argilla, coenum, sordes, quae everruntur vel deterguntur. LXX. πηλός, βόρβορος, ἀλειφή.
Job. 41, 21. ורפד חרוץ עלי־טיט
Jes. 41, 25. וכמו יוצר ירמס־טיט
Jer. 38, 6. אין־מים כי אם־טיט

וָטִיט
Jes. 57, 20. ויגרשו מימיו רפש וטיט

בְּטִיט
Zach. 10, 5. בטיט חוצות במלחמה

בַּטִּיט
Jer. 38, 6. ויטבע ירמיהו בטיט
Nah. 3, 14. באי בטיט

בְּטִיט
2 Sam. 22, 43. כטיט־חוצות אדקם
Ps. 18, 43. כטיט חוצות אריקם
Mich. 7, 10. למרמס כטיט חוצות
Zach. 9, 3. וחרוץ כטיט חוצות

מִטִּיט
Ps. 40, 3. מטיט היון
Ps. 69, 15. הצילני מטיט

טְאֵב

פעל נודד נתמהי, ודומה לל טוב נעברי, ופפתרון כתמות עוב נעברי, סיות זעק ועוב לב [פּאַקפּ ויין]. עי' עוב.
verb. intr. aram., sicut טוּב hebr., laetum, hilarem esse. LXX. ἀγαθύνεσθαι.

Dan. 6, 24. שגיא טאב עלוהי

טָב
ת"ו נתמהי, כמו טוֹב נעברי, כי דכן מהמהי לתקון מקולס.
adj. m. aram., hebr. טוֹב par atque aequale. LXX. ἀγαθός, καθαρός.
Dan. 2, 32. ראשה די־דהב טב
Esr. 5, 17. וכען הן על־מלכא טב

טָבַח
פעל נודד, ומפלפ וניק וקניק וזיעק ומיגק [זפאפּטען], לומר קיות לתכילס, לכן נעברי נתכון נזול ונליק, ומוק מזפל על מקפל ומכנק נכללן, לכן מעניק לקכון נתמר וכק. מפתקק ומזוי עי' לעיל תקק וכק ומנק.
vrb. trans. mactare, laniare, praecipue animalia, ut praeparentur ac comedantur (syn. זָבַח, praec. immolare victimas, quae sacrificentur). Hinc arab. *thabakha*, coquere, assare. Deinde vi interficiendi, de bello internecino. De origine verbi v. s. זָבַח, אָבַח. LXX. σφάττειν, μαγαρεύειν; טֶבַח, σφαγή.

3 *perf. c. suff.:* וּטְבָחוֹ
Ex. 21, 37. שור או־שה וטבחו

3 *perf. fem.:* טָבְחָה
Prv. 9, 2. טבחה טבחה מסכה יינה

2 *perf.:* טָבַחְתָּ
Thr. 2, 21. טבחת לא חמלת

1 *perf.:* טָבַחְתִּי
1 Sam. 25, 11. אשר טבחתי לגזזי

part. pass.: טְבוּחַ *sg.*
Dt. 28, 31. שורך טבוח לעיניך

inf. constr.: טִבְחַ
Ez. 21, 15. למען טבח טבח החדה

inf constr.: לְטִבְחוֹ
Ps. 37, 14. לטבוח ישרי־דרך
Jer. 11, 19. ככבש אלוף יובל לטבוח
Jer. 25, 34. כי־מלאו ימיכם לטבוח
Jer. 51, 40. אורידם ככרים לטבוח

imperat.: וּטְבַח
Gn. 43, 16. וטבח טבח והכן

טֶבַח
ג"ו מופּעל, לומר זקיעת מכמות [לפּאָס זלאָפּען], לו פּסכנ ומקעל [מאָקל], לו המפולס מכעזיק מקיות זקוטות, וכדומה מן מזלות.
n. m. abstr. mactatio, internecio, epulum vel mensa multa carne exstructa. LXX. σφαγή, σφάγιον, θῦμα.
Gn. 43, 16. וטבח טבח
Prv. 7, 22. כשור אל־טבח יבא
Ez. 21, 15. למען טבח טבח

וְטֶבַח
Jes. 34, 6. וטבח גדול בארץ אדום

לְטֶבַח
Ez. 21, 33. חרב פתוחה לטבח

p. לְטֶבַח
Ez. 21, 20. מעטה לטבח

לַטֶּבַח
Jes. 53, 7. כשה לטבח יובל
Jes. 65, 12. וכלכם לטבח תכרעו

p. לַטֶּבַח
Jes. 34, 2. החרימם נתנם לטבח
Jer. 48, 15. בחוריו ירדו לטבח
Jer. 50, 27. כל־פריה ירדו לטבח

cum suff.: טִבְחָהּ
Prv. 9, 2. טבחה טבחה

טִבְחָה
ג"כ גויר טֶבַח, ומפלפ או מעוזה כמו מנק, או מכג ומקע [זאָלאָפּטנק, מעטעל"י], ויוכן מהזכת.
n. f. (a m. טֶבַח), mactatio, carnes mactatorum pecudum, epulum, convivium. LXX. σφαγή, θῦμα.
Ps. 44, 23. נחשבנו כצאן טבחה

לְטִבְחָה
Jer. 12, 3. כצאן לטבחה

cum suff.: טִבְחָתִי
1 S. 25, 11. ואת־מימי ואת טבחתי

טַבָּח
ג"ו גויר מכנד, ומפלפ קנב וזוקע, ומוק ל' לים מוען מפעולה ומכיכה או מנאל [קאָך]. כ' זופע מות ומקעל [זאָלאָך-כי־טעל], מתוקן מזפע מות מכנוך, ונעק היס מפכיים ומלים זל מלך, וכלפ מעניק נקרל כנ או זכ מענים.
n. m. piël. mactator, lanius, hinc 1) coquus, f. טַבָּחוֹת, coquae; 2) carnifex, lictor, et, quia in terris orientalibus de rerum capitalium damnatis satellites regis supplicium sumebant, regis satelles; שַׂר הַטַּבָּחִים, רַב טַבָּחִים, praefectus praetorii. Trg. קְטוֹלָיָא. Arabs: *sajâfin.* LXX. μάγειρος, fem. μαγείρισσα; רַב ט', ἀρχιμάγειρος; שַׂר ט', ἀρχιμάγειρος, ἀρχιδεσμώτης.

הַטַּבָּח
1 S. 9, 24. וירם הטבח את־השוק

לַטַּבָּח
1 Sam. 9, 23. ויאמר שמואל לטבח

pl.: טַבָּחִים
2 Rg. 25, 8. בא נבוזראדן רב־טבחים
2 Reg. 25, 10. חיל כשדים אשר רב־טבחים
2 Rg. 25, 11. 20. נבוזראדן רב־טבחים
2 Rg. 25, 12. השאיר רב־טבחים
2 Reg. 25, 15. לקח רב־טבחים
2 Reg. 25, 18. ויקח רב־טבחים
Jer. 39, 9. רב־טבחים
10. 11. 40, 1. 2. 5. 41, 10. 43, 6. 52, 12. 14. 15. 16. 19. 24. 26. 30.

pl.: הַטַּבָּחִים
Gn. 37, 36. סריס פרעה שר הטבחים
39, 1.
Gn. 40, 3. במשמר בית שר הטבחים
41, 10.
Gn. 40, 4. ויפקד שר הטבחים
Gn. 41, 12. עבד לשר הטבחים

pl. fem.: לַטַּבָּחוֹת
1 S. 8, 13. לרקחות לטבחות ולאפות

טַבָּחָה
ג"ו כתמי כמו נעברי, נתכון הכ'.
n. m. aram., sicut hebr. LXX. ἀρχιμάγειρος.

def. pl.: טַבָּחַיָּא
Dan. 2, 14. רב־טבחיא די מלכא

מַטְבֵּחַ
ג"ו ומפלפ מקוס הסכג ומקעל, כי מ' לכוב ליון המקוס, או זיסיס ליון מופּעל [מעטעל"י].
n. m. locus mactationis, vel *abstr.* internecio. LXX. σφάττειν.
Jes. 14, 21. הכינו לבניו מטבח

I. טָבַל

פעל כולד וסעתיל יְטַבֵּל, וספתרון מזקתק וסכתם נמיס ויליפה ומזעכה נמיס [נעעלען, נעגיעסטען]. ומוס עטילה נמיס וכיקיה, ע' סנפת מיס על רקע [פייכטוי־לען], וסכתעל פעולי'. תמזות מזכז בָּטַל [סע' מקלנ־מוגג וטעמי'], וסכרה מרזית תמזת גב תקת אָבַל, בֶּל, בָּל, דָּבַל, שָׁבַל וכדומה, סכל מתמזות סנפת ומזעכה. תמזות סרקזי של מזכז מזכן מיס על דגר עול לרוב נגמרת, ומז מזמות טְבַלְּלָה, טַבְלִיָּה, טַבְלִלּוּ וכדומה.

vrb. trans. (impf. יִטְבֹּל), rigare, tingere, perfundere; *immergere*. Radix est *bal*, siquidem *tha* munere praepositionis fungitur. Compara modo verba eadem de radice orta: דָּבַל, בָּל, בַּל, דָּבַל, שָׁבַל, et sim. LXX. *βάπτειν, βαπτίζειν* (semel); *μολύνειν*.

3 *perf.*: וְטָבַל
Lev. 4, 6. וטבל הכהן את־אצבעו
14, 16.
Lev. 4, 17. וטבל הכהן אצבעו
Lev. 14, 6. ואת־האזב וטבל אותם
Lev. 14, 51. וטבל אתם בדם הצפר
Num. 19, 18. וטבל במים איש טהור

2 *perf. fem.*: וָטָבַלְתְּ
Ruth 2, 14. וטבלת פתך בחמץ

2 *pl.*: וְטְבַלְתֶּם
Ex. 12, 22. וטבלתם בדם אשר־בסף

part.: וְטֹבֵל *sg.*
Dt. 33, 24. וטבל בשמן רגלו

2 *impf. c. suff.*: תְּטַבְּלֵנִי
Job. 9, 31. אז בשחת תטבלני

3 *imperf.*: וַיִּטְבֹּל
Lev. 9, 9. ויטבל אצבעו בדם
ויטבל אותה בזערת
1 Sam. 14, 27. הדבש
2 Reg. 5, 14. וירד ויטבל בירדן
ויקח המכבר ויטבל
2 Reg. 8, 15. במים

3 *impf. pl.*: וַיִּטְבְּלוּ
Gn. 37, 31. ויטבלו את־הכתנת בדם

Nif-al: נִטְבַּל

3 *perf. pl.*: נִטְבְּלוּ
Jos. 3, 15. נטבלו בקצה המים

II. טָבַל

פעל כולד ולפ־עוכר, ואין לו ז"יכות ומעזך לסקודם. ספתרון סגלמה וכנור כמול ונגול גלוס וקנוס [וויכלען], לוס־, -וויקעלן], וכזכה וכמכוון תמזת למוקר נפעלי בָּבַל, דָּבַל, בָּבַל, כמקנלי־מוגג סוכים, וע', כל אלה ותפתלת, ותמזת מרגוע וכקת, ומס מזוי נזפתי עכע תריקה שמה. ודע שכזפת כוס טבבל כמו טעל פה, נמכוון קנוס ונלוס ומלכף.

v. trans. (quod cum בָּבַל I. plane non cohaeret), vol-vere, circumvolvere, amicire, aethiop. טבלל, a radice *bal*, quam aliarum praepositionum incremento auctam exhibent vv. בָּבַל, דָּבַל, חָבַל, בָּבַל.

טַבָּל

ז"ו, ולף נרכוי נכ"ק טַבּוּלִים, וספתרון נכיף, ולזכר מוגלס ומוקנס סכיב הרקע [ניכלע, טוכנאן], ויולות ום תזס נתמלוקו לנזכה.

n. m. pluralet. (טַבּוּלִים), vitta, tiara, *διάδημα*. LXX. סְרוּחֵי טַבּוּלִים, *τιάραι βαπτά*.

pl.: טַבּוּלִים
Ez. 23, 15. סרוחי טבולים בראשיהם

טָבַע

פעל כולד, וסעתיל יִטְבַּע, ויפה מזוומו מתקדקים עס צָבַע, כי סע' קלוי סנ', וכן עֲרֵי־צָרִים, טָהַר־צָהֳרַיִם, עַל־צַל, טָעַן־צָעֲנָן, טָפַח־צָפָה, עָרַר־עָצַר, כלזכ מזעכתי על זס נסמכי מנכס זפתי קרס דף ל"ק, ומ"ם, וכל זס מעכע מלות, ולל תעכה לת עלמך לומר ע"ו זמוק זכרי". ספתרון סיות נזקע נקומר ונעגל נדכר [ויכקען, סיכלייכ־, פַּעריכקען, סיכלכ־, לוכעכרעו־לען], ומתמזות כלקזית סיתק כולד, כנרקס מנכיכים וכגוזות, לומר מזקעה ומעגלה ומתלה [מיכלדיקען, לייכפרָגען], ותכין כוס סנכיכים למיכיס. קוטע מזכז עוד לת כולע לי.

vrb. intr. (impf. יִטְבַּע), quocum grammatici jure contulerunt צָבַע; *th* enim ex *ç* induruit (quod et ipsum interdum praepositionale est), uti verba in textu rab. comparata luculente demonstrant. Significatio verbi primitiva fuit transitiva: *imprimere* (einprägen), deinde *intr.* illabi, immergi, infigi. LXX. *καταποντίζειν, πηγνύειν, ἐμπηγνύναι, καταλύειν, ἑδράζειν, γεμίζειν.*

1 *perf.*: טָבַעְתִּי
Ps. 69, 3. טבעתי ביון מצולה
3 *pl.*: טָבְעוּ
Thr. 2, 9. טבעו בארץ שעריה
Ps. 9, 16. טבעו גוים בשחת עשו
1 *imperf.*: אֶטְבָּעָה *c. h parag.*
הצילני מטיט ואל־
אטבעה
Ps. 69, 15.
3 *imperf.*: וַיִּטְבַּע
Jer. 38, 6. ויטבע ירמיהו בטיט
3 *impf. fem.*: וַתִּטְבַּע
1 Sam. 17, 49. ותטבע האבן במצחו

Pu-al: טֻבַּע

3 *perf. pl.*: טֻבְּעוּ
Ex. 15, 4. טבעו בים־סוף

Hof-al: הָטְבַּע

3 *perf. pl.*: הָטְבְּעוּ
Jer. 38, 22. הטבעו בבץ רגלך

3 *perf. pl.*: הָטְבָּעוּ *p.*
Job. 38, 6. על־מה אדניה הטבעו
Prv. 8, 25. בטרם הרים הטבעו

טַבַּעַת

ז"נ, וסכנוי טַבָּעוֹת, וסמך טַבַּעַת, וספתרון סזוקעת וסכמלכת ומתקוקקת כלכר, לומר עוקף וקשור על תקיפת [ויינגעלריכ־] לו עוקף ונוזמפקף כללנ, לף נלי קתיפה, ע"ל סזמלך. נגמרת ידוע ספעל מעכין מזקע, כמו עכעס קרכס, לומר זקעה ספיכוה, וכן נעכין תקיקה, ל"נ קנימת מוכיוון, וסכמס כמוהו.

n. f. (pl. טַבָּעוֹת; c. טַבְּעַת), annulus ad imprimendum s. obsignandum, ad sigilla imprimenda, deinde gen. annulus. Gem. טַבָּעָא, monetas cudere; טַבְּעָנָא, moneta, vel latius rei cujuspiam character. LXX. *δακτύλιος, σύμπλησις.*

Num. 31, 50. טבעת עגיל וכומז

וַטַּבַּעַת

Ex. 35, 22. חח ונזם וטבעת וכומז

הַטַּבַּעַת

Ex. 26, 24. 36, 29. אל־הטבעת האחת

בְּטַבַּעַת

Esth. 3, 12. ונחתם בטבעת
Esth. 8, 8. ונחתום בטבעת המלך
Esth. 8, 8. והחתמו בטבעת המלך
Esth. 8, 10. ויחתם בטבעת המלך

cum suff.: טַבַּעְתּוֹ
Gn. 41, 42. ויסר פרעה את־טבעתו
Esth. 3, 10. ויסר המלך את־טבעתו
8, 2.

pl.: טַבָּעֹת
Ex. 25, 12 (bis) ושתי טבעת
Ex. 37, 3 (bis) ושתי טבעת
Ex. 38, 5. ויצק ארבע טבעת

pl.: הַטַּבָּעֹת
Ex. 25, 26. ונתת את־הטבעת
Ex. 25, 27. תהיין הטבעות
Ex. 28, 23. ונתת את־שתי הטבעות
Ex. 28, 24. 39, 17. על־שתי הטבעת
Ex. 37, 13. ויתן את הטבעת
לעמת המסגרת היו
Ex. 37, 14. הטבעת
Ex. 39, 16. ויתנו את־שתי הטבעת
Jes. 3, 21. הטבעות ונזמי האף

pl.: בַּטַּבָּעֹת
Ex. 25, 14. את־הבדים בטבעת
Ex. 27, 7. והובא את־בדיו בטבעת
Ex. 37, 5. ויבא את־הבדים בטבעת
38, 7.

pl. constr.: טַבְּעֹת
Ex. 25, 12. 26. ארבע טבעת זהב
37, 3. 13.
Ex. 27, 4. ארבע טבעת נחשת
Ex. 28, 23. שתי טבעות זהב
Ex. 28, 26. 27. שתי טבעות זהב
Ex. 28, 28. 39, 21. אל־טבעת האפוד
Ex. 30, 4. ושתי טבעת זהב
37, 27. 39, 16.
Ex. 39, 19. 20. ויעשו שתי טבעת
זהב

pl. constr.: בְּטַבְּעֹת
Ex. 25, 15. בטבעת הארן יהיו
הבדים

pl. c. suff.: מַטְבְּעֹתָי
Ex. 28, 28. את־החשן מטבעתו

pl. c. suff.: טַבְּעֹתֵיהֶם
Ex. 26, 29. טבעתיהם תעשה זהב

pl. c. suff.: טַבְּעֹתָם
Ex. 36, 34. ואת־טבעתם עשה זהב

טָבַר

פעל לף־עוכר כף נגור, וספתרון כנרקס סיות מגונכן ומרכי [סיגעלינ, עלסָבַע ויין], ויוכן לסגור מתנו סזס בָּטַבּוּר, לניין סמר לו גנכון, וכן סזעג חָבוּר כרקס מן חָבַר, כדומס לוס, ענין גנכוכות, ועוד מקום נזכר לסתנלר. ע' סזס.

v. inus. praecelsum, editum, collinum esse, unde טַבּוּר, q. v. et n. pr. תָּבוֹר, mons, uti traditur, transfigurationis (*Θαβώρ, Ἀταβύριον, Ἰταβύριον*). Hesychius: *Ἀταβύριον ὄρος ἔνθα θηρία σύναγονται.* Josef. de excid. IV., 6. *Ἰταβούριον ὄρος τὸ μὲν ὕψος ἐπὶ τριάκοντα σταδίους ἀνίσχει, μάλις πρόσβατον κατὰ τὸ προσάρκτιον κλεῖμα· πεδίον δέ ἐστιν ἡ κορυφὴ σταδίων ἓξ καὶ εἴκοσι.*

טַבּוּר

ז"נ וספתרון נפת ומס ומעלס, סכיר ונכנון [אלכ־מעל, נעגיר], ונזמס זמומכוכית טַבּוּר, וסיעולס טַבָּרָה, נל נמכוון סכיר וגנכון, וכן נלקמי שַׁבּוּר לו שָׁבָר, נרכון סכ' לו' נל' נמכוון סוס, ומסלקין נעזמ טְבוּר, ולל תעזמ לת עלמך, לומר זמוק מצוי טְבוּר סעכני, כי לגור מעולס לת סיס מסכוון של רמס וכפת. נגמרת טַבְּעוֹר לקי שׁוֹר, וכקל כן מעכין גנכון וסכיר, וכן מסופזע טְבוּר זס.

n. m. locus praecelsus, editus, vertex montis (samarit. טַבָּר, def. טַבָּרָא, targum. טַבְּרָא s. טְבַר, emollito Bet, unde טְבוּר, quod minime ortum est ex צְבוּר). Targ. תְּוּקְפָּא. Syrus: שְׁוּפְרָא. Gem. טַבּוּר, umbilicus h. e. locus medio in ventre prominens; טִבּוּר, prominentia. LXX. *ὀμφαλός* (uti et Arabs).

Jud. 9, 37. ירדים מעם טבור הארץ
Ez. 38, 12. על־טבור הארץ

טְבַר

ז"ו נלקמי וסוף נמר טַבָּר, כלקר נרקס מסקנוסים, ולל סמדקים לוקו לנזכר, יזמרס נוכס.

n. m. aram. (pro טַבָּר), mons. Qui ex hebr. טבור ortum putant, haerent in salebra. LXX. *ὄρος.*

לְטַבְּרָה

Dan. 2, 38. הות לטבר רב

def.: מַטְבְּרָא
Dan. 2, 45. די מטבר אתגזרת אבן

טֵבֵת

ז"ו ניין לקדם סעזיכי, ונעכני טובה מזלכו, וכזפס מכיית טוֹבֵר לו טֵבֵר, ומכל זס תריקס זסת' נלקי זכזכי.

תמזות ומקקרו נעלס מסכו.

n. m. mensis decimi a novilunio Januarii usque ad novil. Februarii. Hieronym. (Ez. 39, 1.): *Decimus mensis, qui Hebraeis appellatur Tebeth, et apud Aegyptios Τύβι* (la Croze *Τῶβι*; Cd. Vindob. *Τήβι*, arab. טובה), *apud Romanos Januarius.* LXX. בַּחֹדֶשׁ חֲמִשִּׁירִי הוּא חֹדֶשׁ טֵבֵת *τῷ δωδεκάτῳ μηνί, ὅς ἔστιν Ἀδάρ.*

Esth. 2, 16. הוא־חדש טבת

טָהַר

פעל כולד ומעתיל יִטְהַר, ונכפסק מעכר טָהֵר ע"ל סנולדים. ספתרון נסיכם ולוסוג [גלאֶנלען, זיימעכרן], ומוס מזקל על סוכות, סן נמכוון סמוסרי", סן נמכוון גופני [ליין ויין]. סכנל קוון מפעולס, וסכנכל פעולי" שלו, ונסתפעל חִטַּהֵר, נעכוג ע' סכנין עס מזכז ונסדגזס. ע' יותר מוס תקק וסר ונסכ.

v. intr. (in paus. יָטְהַר; impf. יִטְהַר, Hitpa-ël חִטַּהֵר), splendere, micare (gem. טָהֵר יוֹמָא, טִיהַר, splendor lucis diurnae), hinc purum esse, sensu etiam spirituali. LXX. *καθαρὸν, ἄμεμπτον εἶναι*, semel *ἀκάθαρτον εἶναι*; *Pi.* *καθαρὸν εἶναι*, semel *μιαίνειν*; טַהֵר, *ἁγνισμός*; *Pu.* טֻהַר, *βρέχειν*; *Hitp.* *καθαρὸν εἶναι, καθαίρειν*; promiscue: *καθαρίζειν, ἁγνίζειν, ἀφαγνίζειν.*

3 *perf.*: וְטָהֵר *p.*
Lev. 11, 32. וטמא עד־הערב וטהר
Lev. 13, 6. 34. וכבס בגדיו וטהר
Lev. 13, 58. וכבס שניית וטהר
Lev. 14, 8. ורחץ במים וטהר
Lev. 14, 9. את־בשרו במים וטהר

וכפר עליו הכהן וטהר Lev.14,20.
וכפר על־הבית וטהר Lev. 14, 53.
במים חיים וטהר Lev. 15, 13.
וטמא עד־הערב וטהר Lev.17,15.
ובא השמש וטהר Lev. 22, 7.
וטהר בערב Num. 19, 19.
תעבירו באש וטהר Num. 31, 23.
3perf.fem.: טָהֲרָה
ראם־טהרה מזובה Lev. 15, 28.
3perf.fem.: וְטָהֲרָה
וטהרה ממקר דמיה Lev. 12, 7.
3perf.fem.: וְטָהֲרָה *p.*
וכפר עליה הכהן וטהרה Lev.12, 8.
2perf.fem.: טָהַרְתְּ
ולא טהרת Ez. 24, 13.
1 perf..: טָהַרְתִּי
טהרתי מחטאתי Prv. 20, 9.
1 perf.: וְטָהַרְתִּי *p.*
הלא־ארחץ בהם וטהרתי׃ 2Rg.5,12.
2 perf. pl.: וּטְהַרְתֶּם
ביום השביעי וטהרתם Nu. 31, 24.
מים טהורים וטהרתם Ez. 36, 25.
imperat.: וּטְהָר *p.*
וישב בשרך לך וטהר 2 Rg. 5, 10.
אמר אליך רחץ וטהר 2Reg.5,13.
1 imperf.: וְאֶטְהָר *p.*
תחטאני באזוב ואטהר Ps. 51, 9.
3impf.fem.: תִּטְהֲרִי
לא תטהרי אחרי מתי עד Jer.13, 27.
לא תטהרי־עוד Ez. 24, 13.
3 imperf.: יִטְהָר
וכי־יטהר הזב Lev. 15, 13.
אם־מעשהו יטהר גבר Job. 4, 17.
3 imperf.: יִטְהָר *p.*
לא יאכל עד אשר יטהר Lev.22,4.
וביום השביעי יטהר Num. 19, 12.
וביום השביעי לא יטהר׃ Nu.19,12.
3 imperf.: וַיִּטְהָר *p.*
כבשר נער קטן ויטהר 2 Rg.5, 14.
3impf.fem.: תִּטְהָר *p.*
ואחר תטהר Lev. 15, 28.
3 pl.: תִּטְהַרְנָה *p.*
לפני יי תטהרו Lev. 16, 30.
Pi-el: טִהֵר
3 perf.: וְטִהַר
וטהר את־הנגע Lev. 13, 13.
וטהר הכהן את־הנגע Lev.13, 17.
וטהר אתו הכהן Lev. 13, 34.
וטהר הכהן את־הבית Lev.14, 48.
וטהר את־בני־לוי Mal. 3, 3.
3 perf. c. suff.: וְטִהֲרוֹ
וטהרו הכהן Lev. 13, 6. 37.
השחין הוא וטהרו הכהן׃ Lev 13,23.
שאת המכוה הוא וטהרו׃ Lev.13,28.
וטהרו ושלח Lev. 14, 7.
וטהרו וקדשו Lev. 16, 19.
2 perf.: וְטִהַרְתָּ
וטהרת אתם Num. 8, 6. 15.
1 perf.: וְטִהַרְתִּי
וטהרתי אותם Ez. 37, 23.
1 perf. c. suff.: טִהַרְתִּיךְ
יען טהרתיך Ez. 24, 12.
1 perf. c. suff.: וְטִהַרְתִּים
וטהרתים מכל־נכר Neh. 13, 30.
וטהרתים מכל־עונם Jer. 33, 8.
3 pl.: וְטִהֲרוּ
וטהרו הארץ Ez. 39, 16.
וטהרו אתו ומלאו ידו Ez. 43, 26.
1 pl.: טִהַרְנוּ
טהרנו את־כל־בית יי 2Chr.29,18.
part.: וּמְטַהֵר *sg.*
ומטהר כסף Mal. 3, 3.

part.: הַמְטַהֵר
והעמיד הכהן המטהר Lev.14, 11.
inf. constr.: טַהֵר
למען טהר את־הארץ Ez. 39, 12.
inf.constr.: לְטַהֵר
לטהר אתכם Lev. 16, 30.
לטהר בית יי 2 Chr. 29, 15.
לפנימה בית־יי לטהר 2Chr. 29, 16.
לטהר את־יהודה 2 Chr. 34, 3.
לטהר את־הארץ 2Chr.34, 8.
inf. c. suff.: טַהֲרִי
ביום טהרי אתכם Ez. 36, 33.
inf. c. suff.: לְטַהֲרוֹ
לטהרו או לטמאו Lev. 13, 59.
inf. c. suff.: לְטַהֲרָהּ
על־פני הארץ לטהרה Ez. 39, 14.
inf. c. suff.: לְטַהֲרָם
תעשה להם לטהרם Num. 8, 7.
ויכפר עליהם אהרן לטהרם Nu.8,21.
impt. c. suff.: טַהֲרֵנִי
ומחטאתי טהרני Ps. 51, 4.
1 imperf.: אֲטַהֵר
אטהר אתכם Ez. 36, 25.
3 imperf.: וַיְטַהֵר
ויטהר את־יהודה 2 Chr. 34, 5.
3 impf. c. suff.: וַתְּטַהֲרֵם *fem.*
ורוח עברה ותטהרם Job. 37, 21.
3 pl.: וַיְטַהֲרוּ
ויטהרו את־העם Neh. 12, 30.
ויטהרו הלשכות Neh. 13, 9.
Pu-al: טֻהַר
part. fem.: מְטֻהָרָה *sg.*
ארץ לא מטהרה היא Ez. 22, 24.
Hitpa-el: הִטַּהֵר
3 perf. pl.: הִטַּהֲרוּ *p.*
וזבלון לא הטהרו 2 Chr. 30, 18.
3 perf. pl.: הִטַּהֲרוּ
כי הטהרו הכהנים Esr. 6, 20.
3 perf. pl.: וְהִטַּהֲרוּ *p.*
וכבסו בגדיהם והטהרו Nu. 8, 7.
1 pl.: הִטַּהַרְנוּ
אשר לא־הטהרנו ממנו Jos.22, 17.
part.: הַמִּטַּהֵר *sg.*
וחזה על־המטהר Lev. 14, 7.
וכבס המטהר Lev. 14, 8.
את האיש המטהר Lev. 14, 11.
אזן המטהר הימנית Lev. 14, 14. 17. 25. 28.
יתן על־ראש המטהר Lev.14,18.29.
וכפר על־המטהר Lev. 14, 19.
על המטהר לפני יי Lev. 14, 31.
part.: לַמִּטַּהֵר *sg.*
ולקח למטהר Lev. 14, 4.
part. pl.: מִטַּהֲרִים
אשר יהיו מטהרים Neh. 13, 22.
part. pl.: וַהַמִּטַּהֲרִים
והמטהרים אל־הגנות Jes. 66, 17.
imprt. pl.: וְהִטַּהֲרוּ
והטהרו והחליפו Gn. 35, 2.
3 imperf.: וַיִּטַּהֲרוּ
ויטהרו הכהנים Neh. 12, 30.

טָהוֹר, *ψαλμός*; כְּלֵי טָהֳרִים, *ὄργανα ἁγιασθῆναι.*
וצפית אתו זהב טהור Ex. 25, 11.
24. 30, 3.
ועשית כפרת זהב טהור Ex.25, 17.
זהב טהור תעשה אתם Ex. 25, 29.
מנרת זהב טהור Ex. 25, 31.
מקשה אחת זהב טהור Ex.25, 36.
37, 22.
ומחתתיה זהב טהור Ex. 25, 37.
37, 23.
ככר זהב טהור Ex. 25, 39.
שרשרות זהב טהור Ex. 28, 14.
מעשה עבת זהב טהור Ex.28, 22.
39, 15.
ועשית ציץ זהב טהור Ex. 28, 36.
ממלח טהור קדש Ex. 30, 35.
ויצפהו זהב טהור Ex. 37, 2.
ויעש כפרת זהב טהור Ex. 37, 6.
ויצק אתו זהב טהור Ex.37, 11. 26.
אשר יסד בהן זהב טהור Ex.37, 16.
את־המנורה זהב טהור Ex.37, 17.
ככר זהב טהור Ex. 37, 24.
ואת־קטרת הסמים טהור Ex.37, 29.
פעמני זהב טהור Ex. 39, 25.
ציץ נזר־הקדש זהב טהור Ex.39, 30.
אל־מקום טהור Lev. 4, 12. 6, 4.
כל־טהור יאכל בשר Lev. 6, 19.
תאכלו במקום טהור Lev. 10, 14.
מקום־טמים יהיה טהור Lev.11, 36.
אשר יזרע טהור הוא Lev. 11, 37.
כלו הפך לבן טהור הוא Lev. 13, 13.
את־הנגע טהור הוא Lev. 13, 17.
נרפא הנתק טהור הוא Lev. 13, 37.
פרח בעור טהור הוא Lev. 13, 39.
קרח הוא טהור הוא Lev. 13, 40.
גבח הוא טהור הוא Lev. 13, 41.
והאיש אשר־הוא טהור Nu. 9, 13.
כל־טהור בביתך יאכל Num. 18, 11.
כל־טהור בביתך יאכלנו Nu. 18, 13.
ואסף איש טהור Num. 19, 9.
במקום טהור Num. 19, 9.
וטבל במים איש טהור Nu. 19, 18.
כל־עוף טהור תאכלו Dt. 14, 20.
אשר לא־יהיה טהור Dt. 23, 11.
בלתי טהור הוא 1 Sam. 20, 26.
כי־לא טהור 1 Sam. 20, 26.
והקשות זהב טהור 1 Chr. 28, 17.
מפנימה זהב טהור 2 Chr. 3, 4.
ויצפהו זהב טהור 2 Chr. 9, 17.
טהור להקדיש ליי׃ 2 Chr. 30, 17.
מי־יתן טהור מטמא Job. 14, 4.
בכתם טהור לא תסלה Job. 28, 19.
לב טהור ברא־לי Ps. 51, 12.
דור טהור בעיניו Prv. 30, 12.
בכלי טהור בית יי Jes. 66, 20.
צניף טהור על־ראשו Zach. 3, 5.
adj.: טְהוֹר, וַהַטָּהוֹר
ומכל העוף הטהור Gn. 8, 21.
ובין הטמא ובין הטהר Lev. 10, 10.
בין הטמא ובין הטהר Lev. 11, 47.
ביום הטמאו ביום הטהר׃ Lev.14, 57.
על השלחן הטהר Lev. 24, 6.
והזה הטהר על־הטמא Nu. 19, 19.
לחם על־השלחן הטהור׃ 2Chr. 13, 11.
הצניף הטהור Zach. 3, 5.
adj.: וַהַטָּהוֹר
הטמא והטהור יאכלנו Dt. 12, 15.
הטמא והטהור יחדו׃ Dt.12, 22. 15, 22.
adj.: בַּטָּהוֹר
וכי־ירק הזב בטהור Lev 15, 8.
adj.: לַטָּהוֹר
ובין־הטמא לטהור Ez. 22, 26.
ובין־טמא לטהור Ez. 44, 23.
adj.: לַטָּהוֹר
העוף הטמא לטהר Lev. 20, 25.

adj.: וְלַטָּהוֹר
ולטהור ולטמא Eccl. 9, 2.
constr.: טְהוֹר
טהור עינים מראות רע Hab. 1, 13.
anteMaqef: טְהַר־ *constr.*
אהב טהור־לב Prv. 22, 11.
c. ante Maqef: וּטְהַר־
וטהר־ידים יסיף אמץ Job. 17, 9.
pl.: טְהוֹרִים
כאחד כלם טהורים Esr. 6, 20.
מים טהורים Ez. 36, 25.
pl.: וּטְהֹרִים
וטהרים אמרי־נעם Prv. 15, 26.
adj. fem.: טְהוֹרָה *sg.*
אשר לא טהרה Gn. 7, 2.
אשר ארנה טהרה Gn. 7, 8.
כל־צפור טהרה תאכלו Dt. 14, 11.
יראת יי טהורה Ps. 19, 10.
מגש לשמי ומנחה טהורה Mal.1, 11.
adj. fem.: וּטְהֹרָה *sg.*
וטהרה היא ונקתה Num. 5, 28.
adj. fem.: הַטְּהוֹרָה *sg.*
מכל הבהמה הטהורה Gn.7, 2. 8, 20.
מן־הבהמה הטהורה Gn. 7, 8.
ואת־המנרה הטהרה Ex.31, 8. 39, 37
בין־הבהמה הטהרה Lev. 20, 25.
על המנרה הטהרה Lev. 24, 4.
fem. pl.: טְהֹרוֹת
שתי־צפרים חיות טהרות Lev.14, 4
אמרות טהרות Ps. 12, 7.

טָהַר

ז״ו ונכנוי טָהֲרוֹ כלכן, כי טָהֲרוֹ נמר טָהֲרִי, וספקון נגס ווסר [נלעלכן], והלכור ספכיית מן עסר, סלכון נירושו וספקתו [פעלרינגעכן].
n. m. (c. s. טָהֳרוֹ pro טָהֲרוֹ), splendor, nitor; puritas; purgatio, justificatio, sanctificatio. LXX. *καθαριότης, καθαρισμός, κάθαρσις.*
לָטַהֵר
וכעצם השמים לטהר Ex. 24, 10.
מִטָּהֳרוֹ
השבת מטהרו Ps. 89, 45.
cum suff.: טָהֳרָה
עד־מלאת ימי טהרה Lev. 12, 4.
ובמלאת ימי טהרה Lev. 12, 6.
טָהֳרָה
ז״נ גויל טָהַר, וספקון נקוע וזכוכ [כייכסייע], ונמקוד נמכוון עסרת סלסה ע״י קעוץ וקנכן.
n. f. (a m. טָהַר), puritas, purgatio; דַּם טָהֳרָה, sanguis menstruus, propter quem mulier eget purgatione. LXX. *ἁγνεία, καθαρισμός, καθαρός, καθαρίζειν.*
תשב בדמי טהרה Lev. 12, 4.
תשב על־דמי טהרה Lev. 12, 5.
הַטָּהֳרָה
ומשמרת הטהרה Neh. 12, 45.
constr.: טָהֳרַת
ועל־טהרת לכל־קדש 1 Chr. 23, 28.
constr.: כְּטָהֳרַת
ולא כטהרת הקדש 2 Chr. 30, 19.
cum suff.: טָהֳרָתוֹ
אחרי טהרתו Lev. 13, 35.
ביום טהרתו Lev. 14, 2.
וגלח ראשו ביום טהרתו Nu. 6, 9.
ואחרי טהרתו Ez. 44, 26.
cum suff.: בְּטָהֳרָתוֹ
תשוג ידו בטהרתו Lev. 14, 32.
cum suff.: לְטָהֳרָתוֹ
אל־הכהן לטהרתו Lev. 13, 7.

בְּיוֹם חַשְׁמִינִי לְטַהֲרָתוֹ Lev. 14, 23.
שִׁבְעַת יָמִים לְטָהֳרָתוֹ Lev. 15, 13.

טְוָא

v. s. r. טָאָה *p.* 447.

טוּב

פעל כודד, ונמצא לך נקוטים הענין טָב, טָבוּ, ע"י בָּשׁ, לכן הענתיך מן הַטָּב לקמן. הפתרון הפך זה הע, לומר היות נכקר ונעים, ערב וטפר, מתוק וכחמד [גוט, אנגענעם, לייבליך ויין], ובמקום אנעימות הכיח לדעת הסדקדקים, ומוסיף עליונות טוב הלב [הייעפר, פֶּרְפֶעְט ויין] וכדומה, נהפקר עם לב, או טוהר נכלב. התמונה תדיוק מענין המליצות, נדבר נסתר נופל [מונפעריוֹהֶנליך]. ומצד לתמונת הזרע עי' עוד יעב היטב, חתל וכלה, וגם לצד זיין הַטָּב המוסף. לין זיסיס הזרע טָב, תכיל מלחמי.

vel טָבַב (aram.) *verb. intr.* (perf. טָבָה, טָבוּ ad s. f. בָּשׁ; impf. a v. יִטַּב, q. v. infra), bonum, jucundum, suave; hilarem, laetum esse (c. לְ), usu semper impersonali. De origine v. טָבַב, quorsum etiam pertinet Hif-il הֵיטִיב. LXX. *ἀγαθύνεσθαι, καλλιοῦσθαι, καλός.*

3 *perf.*: טָב

Dt. 5, 30. וְטוֹב לָכֶם
Dt. 15, 16. כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ
Dt. 19, 13. וְטוֹב לָךְ *v. s. adj.*

3 *perf. pl.*: טָבוּ

Num. 24, 5. מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב
Cant. 4, 10. מַה־טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיָּיִן

טוֹב

ת"ו, ונכתב טוֹבָה, וסתכון ידוע, או פוסק ומעכב, מנן וְתֵכֶף ומעכב, או דבן ונכיל ועוכב ומוון [נעלייבע, שעטרק, נעוונכ], או מרעבנות הלבות וכדומה, או נמכוון המוסרי, נכל לופן שנלבם, הן מלד התכליל, או מלד הסבכה, הן מלד העת והמקום, הן לד המוסר וכדומה. ולפעמים כשם עלם, כמו נתוקר לרוב, או נגיון הסלבה, או כתוקר הפעל ועשיי, וגם הנקבה עוכה כשם לרוב.

adj. m. (f. טוֹבָה) bonus, vi latissima de pascuis plenis et feracibus, de fructibus arborum uberibus et crebris, de uberrima laetissimaque segete, de pecore pingui atque opimo, de auro puro atque praestanti, vel sensu *morali*, de bonitate unaquaque tum absoluta tum respectiva, de felicitate atque beatitudine, de laetitia, quae ex cujuslibet boni fruitione exoritur. Interdum m. טוֹב et f. טוֹבָה substant., id, quod bonum est atque felicem beatumve reddit. LXX. *ἀγαθός, αἱρετώτερος, ἀλήθινός, ἀρεστός, ἀστεῖος, βελτίων, δύςχρηστος, εἰρηνικός, εὐθύς, καθαρός, καλός, κράτιστος, κρείσσων, χρηστός, ὡραῖος; ἀγαθῶς, καλῶς, ὀρθῶς; ἀγαθωσύνη, χρηστότης, τὰ συμφέροντα; εὖ εἶναι, εὖ γίνεσθαι, εὖ ποιεῖν, ἀρέσκειν, δοκεῖν, συμφέρειν; טוֹבָה, ἀγαθωσύνη, χρηστότης, λόγος, ἀγαθοῖν; טוֹב טוֹב, κρείσσων; יוֹם טוֹב, εὐφροσύνη; לֵב טוֹב, ἐναντίος; טוֹב לֵב, εὐφραίνειν; ט' טוֹב, καλός; עַיִן ט', ἐλεεῖν; מַלְאָךְ ט', ἀρεστός, ἀρέσκειν, δοκεῖν, ἡδεῖν; קַנֶּה טוֹב, κινάμωμον, שֶׁמֶן טוֹב, μύρον.*

Gn. 1, 4. אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב
Gn. 1, 10. וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב 12. 18. 21. 25.
Gn. 1, 31. וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד
Gn. 2, 9. וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב
Gn. 2, 12. וְזֹהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב
Gn. 2, 17. וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע
Gn. 2, 18. לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם
Gn. 3, 5. כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע
Gn. 3, 6. וְתֵרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ
Gn. 3, 22. כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב
Gn. 24, 50. דַּבֶּר אֵלֶיךָ רַע אוֹ־טוֹב
Gn. 26, 29. עֲשִׂינוּ עִמְּךָ רַק־טוֹב
Gn. 29, 19. טוֹב תִּתִּי אֹתָהּ לָךְ
זִבְנִי אֱלֹהִים וְאַתִּי זְבַד טוֹב
Gn. 30, 20.
Gn. 40, 16. וַיַּרְא שַׂר־הָאֹפִים כִּי־טוֹב פִּתְרֹ
Gn. 49, 15. וַיַּרְא מְנֻחָה כִּי טוֹב
Ex. 2, 2. וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי־טוֹב הוּא
Ex. 14, 12. כִּי טוֹב לָנוּ עֲבֹד אֶת־
Ex. 18, 17. לֹא־טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה
Lev. 27, 10. טוֹב בְּרַע אוֹ־רַע בְּטוֹב
Lev. 27, 12. 14. בֵּין טוֹב וּבֵין רָע
Lev. 27, 33. לֹא יְבַקֵּר בֵּין־טוֹב לְרַע
Num. 10, 29. כִּי־יְיָ דִּבֶּר־טוֹב
Num. 11, 18. כִּי־טוֹב לָנוּ בְּמִצְרָיִם
Nu. 14, 3. הֲלֹא טוֹב לָנוּ שׁוּב מִצְרַיְמָה
Num. 24, 1. *כִּי טוֹב בְּעֵינֵי יְיָ
Dt. 1, 14. טוֹב־הַדָּבָר אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ
Dt. 1, 39. לֹא־יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וָרָע
Dt. 15, 16. *כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ
Jud. 8, 2. הֲלֹא טוֹב עֹלְלוֹת אֶפְרַיִם
Jud. 9, 2. בַּעֲלֵי שְׁכֶם מַה־טּוֹב לָכֶם
Jud. 11, 25. טוֹב אַתָּה מִבָּלָק
Ruth 2, 22. *טוֹב בִּתַּי כִּי תֵצְאִי
Ruth 3, 13. אִם־יִגְאָלֵךְ טוֹב יִגְאָל
1 Sam. 1, 8. *הֲלוֹא אָנֹכִי טוֹב לָךְ
1 Sam. 9, 2. טוֹב מִמֶּנּוּ
1 Sam. 9, 10. טוֹב דָּבָר
1 S. 15, 22. הֲחֵפֶץ לַיְיָ בְּעֹלוֹת וְזְבָחִים כְּשְׁמֹעַ בְּקוֹל יְיָ הִנֵּה שְׁמֹעַ מִזֶּבַח טוֹב
18. 19, 4. בְּדָוִד טוֹב אֶל־שָׁאוּל אָבִיו
1 Sam. 19, 4. וְכִי מַעֲשָׂיו טוֹב־
1 Sam. 20, 7. אִם־כֹּה יֹאמַר טוֹב
1 Sam. 20, 12. *וְהִנֵּה־טוֹב אֶל־דָּוִד
1 Sam. 25, 8. כִּי־עַל־יוֹם טוֹב בָּאנוּ
1 Sam. 25, 36. *וְלֹב נָבָל טוֹב עָלָיו
1 Sam. 26, 16. לֹא־טוֹב הַדָּבָר הַזֶּה
1 S. 27, 1. אֵין־לִי טוֹב כִּי־הִמָּלֵט
1 Sam. 29, 6. לֹא־טוֹב אָתָּה
18. 29, 9. יָדַעְתִּי כִּי טוֹב אַתָּה בְּעֵינַי
2 S. 3, 13. וַיֹּאמֶר טוֹב אֲנִי אֶכְרֹת
28. 3, 19. כָּל־אֲשֶׁר־טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל
2 Sam. 3, 36. בְּעֵינֵי כָל־הָעָם טוֹב
28. 13, 22 עִם־אַמְנוֹן לְמֵרַע וְעַד־טוֹב
2 Sam. 14, 32. טוֹב לִי עַד אֲנִי־שָׁם
יַעֲשֶׂה־לִּי כְּאֲשֶׁר טוֹב בְּעֵינָיו
1 Sam. 15, 26.
וְעַתָּה טוֹב כִּי־הֱהִיוֹת־לָנוּ
2 Sam. 18, 3. מֵעִיר
2 Sam. 18, 27. אִישׁ־טוֹב זֶה
2 Sam. 19, 36. הֵאֵדַע בֵּין־טוֹב לְרַע
וְיַעַשׂ־לִי אֶת אֲשֶׁר־טוֹב
2 Sam. 19, 38. בְּעֵינָיו
1 Reg. 1, 6. וְגַם־הוּא טוֹב־תֹּאַר
1 Rg. 2, 18. וַתֹּאמֶר בַּת־שֶׁבַע טוֹב
1 Rg. 2, 38. שָׁמְעִי לְמֶלֶךְ טוֹב הַדָּבָר
1 Rg. 2, 42. וַתֹּאמֶר אֵלַי טוֹב הַדָּבָר
1 Reg. 3, 9. לְהָבִין בֵּין־טוֹב לְרַע
1 Rg. 14, 13. יַעַן נִמְצָא־בוֹ דָּבָר טוֹב
1 Reg. 18, 24. וְיֹאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר
1 Rg. 19, 4. כִּי לֹא־טוֹב אָנֹכִי מֵאֲבֹתָי
1 Rg. 21, 2. כֶּרֶם טוֹב מִמֶּנּוּ אִם טוֹב
1 Rg. 22, 8. כִּי לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב
1 Rg. 22, 13. פֶּה־אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ
1 Reg. 22, 13. וּדְבַרְתָּ טוֹב

לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב 1 Rg. 22, 18.
הִנֵּה־נָא מוּשָׁב הָעִיר טוֹב 2 Rg. 2, 19.
וְכֹל־עֵץ טוֹב 2 Reg. 3, 19. 25.
הֲלֹא טוֹב אֲבָנָה וּפַרְפַּר 2 Rg. 5, 12.
טוֹב דְּבַר־יְיָ אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ 2 Rg. 20, 19.
*אִם־עֵלֵיכֶם טוֹב 1 Chr. 13, 2.
וַיִּחְפְּצֵהוּ זְהַב טוֹב 2 Chr. 3, 5. 8.
וּבַהֲלֵל לַיְיָ כִּי טוֹב 2 Chr. 5, 13.
וְהוֹדוֹת לַיְיָ כִּי טוֹב 2 Chr. 7, 3.
פֶּה־אֶחָד טוֹב 2 Chr. 18, 12.
וְדִבְּרוּ טוֹב 2 Chr. 18, 12.
לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב 2 Chr. 18, 17.
הַמְשַׂכְּלִים שֵׂכֶל־טוֹב
לַיְיָ 2 Chr. 30, 22.
וּבְהוֹדוֹת לַיְיָ כִּי טוֹב Esr. 3, 11.
*אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב Neh. 2, 5. 7.
לֹא־טוֹב הַדָּבָר Neh. 5, 9.
*אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב Esth. 1, 19.
*אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב Esth. 3, 9.
5, 4. 9, 13.
*וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב Esth. 5, 8. 7, 3.
אֲשֶׁר דִּבֶּר־טוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ Esth. 7, 9.
אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב Esth. 8, 5.
מִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב Esth. 8, 17. 9, 19.
וּמֵאֲבֵל לְיוֹם טוֹב Esth. 9, 22.
דְּרשׁ טוֹב לְעַמּוֹ Esth. 10, 3.
תָּשׁוּב עֵינִי לִרְאוֹת טוֹב Job. 7, 7.
וְהוּא מָלֵא בִּתְהוֹם טוֹב Job. 22, 18.
כִּי טוֹב קוֹיתִי וַיָּבֹא רָע Job. 30, 26.
נִדְעָה בִינוּ מֵהּ־טּוֹב Job. 34, 4.
מִי־יְרַאֵנוּ טוֹב Ps. 4, 6.
אֵין עֹשֵׂה־טוֹב Ps. 14, 1. 3.
בְּרָכוֹת טוֹב Ps. 21, 4.
טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי Ps. 23, 6.
טוֹב־וְיָשָׁר יְיָ Ps. 25, 8.
וְרָאוּ כִּי־טוֹב יְיָ Ps. 34, 9.
לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב Ps. 34, 11.
אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב Ps. 34, 13.
סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב Ps. 34, 15. 37, 26.
יִתְיַצֵּב עַל־דֶּרֶךְ לֹא־טוֹב Ps. 36, 5.
בְּטַח בְּיְיָ וַעֲשֵׂה־טוֹב Ps. 37, 3.
טוֹב מְעַט לְצַדִּיק Ps. 37, 16.
תַּחַת רְדוֹפִי טוֹב Ps. 38, 21.
רְחַשׁ לִבִּי דְּבַר טוֹב Ps. 45, 2.
וְאֵקוּה שִׁמְךָ כִּי־טוֹב Ps. 52, 11.
אוֹדֶה שִׁמְךָ יְיָ כִּי־טוֹב Ps. 54, 8.
כִּי־טוֹב חַסְדְּךָ מֵחַיִּים Ps. 63, 4.
עֲנֵנִי יְיָ כִּי־טוֹב חַסְדֶּךָ Ps. 69, 17.
אַךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל Ps. 73, 1.
קִרְבַת אֱלֹהִים לִי טוֹב Ps. 73, 28.
כִּי טוֹב־יוֹם בְּחַצֶּרֶיךָ Ps. 84, 11.
יְיָ לֹא יִמְנַע־טוֹב Ps. 84, 12.
אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח Ps. 86, 5.
טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ Ps. 92, 2.
כִּי־טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ Ps. 100, 5.
תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב Ps. 104, 28.
הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב Ps. 106, 1.
107, 1. 118, 1. 29. 136, 1.
וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא־טוּב Ps. 107, 9.
כִּי־טוֹב חַסְדְּךָ הַצִּילֵנִי Ps. 109, 21.
שֵׂכֶל טוֹב לְכָל־עֹשֵׂיהֶם Ps. 111, 10.
טוֹב־אִישׁ חוֹנֵן וּמַלְוֶה Ps. 112, 5.
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ Ps. 118, 8. 9.
טוֹב עָשִׂית עִם־עַבְדֶּךָ Ps. 119, 65.
טוֹב־אַתָּה וּמֵטִיב Ps. 119, 68.
טוֹב־לִי כִּי־עָנִיתָ Ps. 119, 71.
טוֹב־לִי תוֹרַת־פִּיךָ Ps. 119, 72.
אַבְקְשָׁה טוֹב לָךְ Ps. 122, 9.
חִנָּה מַה־טּוֹב וּמַה־נָּעִים Ps. 133, 1.
הַלְלוּ־יָהּ כִּי־טוֹב יְיָ Ps. 135, 3.
טוֹב־יְיָ לַכֹּל Ps. 145, 9.
הַלְלוּ־יָהּ כִּי־טוֹב זַמְּרָה Ps. 147, 1.
כָּל־מַעֲגַל־טוֹב Prv. 2, 9.
וּמְצֹא־חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב Prv. 3, 4.
כִּי טוֹב סַחְרָהּ Prv. 3, 14.
אַל־תִּמְנַע טוֹב מִבְּעָלָיו Prv. 3, 27.
כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם Prv. 4, 2.
טוֹב פְּרִי מֵחָרוּץ וּמִפָּז Prv. 8, 19.

תְּאוֹת צַדִּיקִים אַךְ־טוֹב Prv. 11, 23.
שַׁחַר טוֹב יְבַקֵּשׁ רָצוֹן Prv. 11, 27.
טוֹב יָפִיק רָצוֹן מֵיְיָ Prv. 12, 2.
טוֹב נִקְלֶה וְעֶבֶד לוֹ Prv. 12, 9.
מִפְּרִי פִי־אִישׁ יִשְׂבַּע־
טוֹב Prv. 12, 14.
וְדִבַּר טוֹב יִשְׂמְחֶנָּה Prv. 12, 25.
מִפְּרִי פִי־אִישׁ יֹאכַל טוֹב Prv. 13, 2.
שֹׂכֶל־טוֹב יִתֶּן־חֵן Prv. 13, 15.
וְאֹתוֹת־צַדִּיקִים יְשַׁלֵּם־טוֹב Prv. 13, 21.
טוֹב יַנְחִיל בְּנֵי־בָנִים Prv. 13, 22.
וּמֵעֲלִיו אִישׁ טוֹב Prv. 14, 14.
וְחֶסֶד וֶאֱמֶת חָרְשֵׁי טוֹב Prv. 14, 22.
טוֹב־מְעַט בְּיִרְאַת יְיָ Prv. 15, 16.
טוֹב אֲרֻחַת יָרָק Prv. 15, 17.
וְדָבָר בְּעִתּוֹ מַה־טּוֹב Prv. 15, 23.
טוֹב מְעַט בִּצְדָקָה Prv. 16, 8.
קִנְיַן־חָכְמָה מַה־טּוֹב
מֵחָרוּץ Prv. 16, 16.
טוֹב שְׁפַל־רוּחַ אֶת־עֲנִיִּים Prv. 16, 19.
מַשְׂכִּיל עַל־דָּבָר יִמְצָא־
טוֹב Prv. 16, 20.
וְהוֹלִיכוֹ בְּדֶרֶךְ לֹא־טוֹב Prv. 16, 29.
טוֹב אֶרֶךְ אַפַּיִם מִגִּבּוֹר Prv. 16, 32.
טוֹב פַּת חֲרֵבָה וְשָׁלְוָה־בָהּ Prv. 17, 1.
עִקֵּשׁ־לֵב לֹא יִמְצָא־טוֹב Prv. 17, 20.
גַּם עֲנוֹשׁ לַצַּדִּיק לֹא־טוֹב Prv. 17, 26.
שְׂאֵת־פְּנֵי־רָשָׁע לֹא־טוֹב Prv. 18, 5.
מָצָא אִשָּׁה מָצָא טוֹב Prv. 18, 22.
טוֹב רָשׁ הוֹלֵךְ בְּתֻמּוֹ Prv. 19, 1.
גַּם בְּלֹא־דַעַת נֶפֶשׁ לֹא־טוֹב Prv. 19, 2.
שֹׁמֵר תְּבוּנָה לְמֹצְאוֹ־טוֹב Prv. 19, 8.
וּמְאַזְנֵי מִרְמָה לֹא־טוֹב Prv. 20, 23.
טוֹב לָשֶׁבֶת עַל־פִּנַּת־גָּג Prv. 21, 9.
טוֹב שֶׁבֶת בְּאֶרֶץ מִדְבָּר Prv. 21, 19.
מִכְסַף וּמִזָּהָב חֵן טוֹב Prv. 22, 1.
טוֹב־עַיִן הוּא יְבֹרָךְ Prv. 22, 9.
אֹכְלֵי־בְנֵי דֶבֶשׁ כִּי טוֹב Prv. 24, 13.
הַכֵּר־פָּנִים בְּמִשְׁפָּט בַּל־
טוֹב Prv. 24, 23.
וְעֹלֵיהֶם תָּבוֹא בְּרָכַת־
טוֹב Prv. 24, 25.
כִּי טוֹב אֱמֹר־לָךְ Prv. 25, 7.
טוֹב שֶׁבֶת עַל־פִּנַּת־גָּג Prv. 25, 24.
אֵכֶל דְּבַשׁ הַרְבּוֹת לֹא־
טוֹב Prv. 25, 27.
טוֹב שֵׁכֶן קָרוֹב Prv. 27, 10.
טוֹב־רָשׁ הוֹלֵךְ בְּתֻמּוֹ Prv. 28, 6.
וְתֻמִּים יִנְחֲלוּ־טוֹב Prv. 28, 10.
הַכֵּר־פָּנִים לֹא־טוֹב Prv. 28, 21.
גְּמַלְתִּהוּ טוֹב וְלֹא־רָע Prv. 31, 12.
טַעֲמָה כִּי־טוֹב סַחְרָהּ Prv. 31, 18.
אִי־זֶה טוֹב לִבְנֵי אָדָם Eccl. 2, 3.
אֵין־טוֹב בָּאָדָם Eccl. 2, 24.
וְהַרְאָה אֶת־נַפְשׁוֹ טוֹב Eccl. 2, 24.
יָדַעְתִּי כִּי אֵין טוֹב בָּם Eccl. 3, 12.
וְלַעֲשׂוֹת טוֹב Eccl. 3, 12.
וְרָאָה טוֹב בְּכָל־עֲמָלוֹ Eccl. 3, 13.
וְרָאִיתִי כִּי אֵין טוֹב Eccl. 3, 22.
טוֹב מֵלֵא כַף נָחַת Eccl. 4, 6.
יֵשׁ־לָהֶם שָׂכָר טוֹב Eccl. 4, 9.
טוֹב יֶלֶד מִסְכֵּן וְחָכָם Eccl. 4, 13.
טוֹב אֲשֶׁר לֹא־תִדֹּר Eccl. 5, 4.
טוֹב אֲשֶׁר־יָפֶה Eccl. 5, 17.
טוֹב מִמֶּנִּי חִנָּפֵל Eccl. 6, 3.
טוֹב מַרְאֵה עֵינַיִם Eccl. 6, 9.
מַה־טּוֹב לָאָדָם בַּחַיִּים Eccl. 6, 12.
טוֹב שֵׁם מִשֶּׁמֶן טוֹב Eccl. 7, 1.
טוֹב לָלֶכֶת אֶל־בֵּית־אֵבֶל Eccl. 7, 2.
טוֹב כַּעַס מִשְּׂחוֹק Eccl. 7, 3.
טוֹב לִשְׁמֹעַ גְּעָרַת חָכָם Eccl. 7, 5.
טוֹב אַחֲרִית דָּבָר מֵרֵאשִׁיתוֹ Eccl. 7, 8.
טוֹב אֹרֶךְ־רוּחַ מִגְּבַהּ רוּחַ Eccl. 7, 8.
טוֹב אֲשֶׁר תֹּאחֵז בְּזֶה Eccl. 7, 18.
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה־טוֹב וְלֹא
יֶחֱטָא Eccl. 7, 20.
טוֹב לִפְנֵי הָאֱלֹהִים יִמָּלֵט Eccl. 7, 26.
יִהְיֶה־טּוֹב לִירֵאֵי

האלהים Eccl. 8, 12.
אשר אין־טוב לאדם Eccl. 8, 15.
טוב מן־האריה המת Eccl. 9, 4.
ושתה בלב־טוב יינך Eccl. 9, 7.
אם־טוב ואם־רע Eccl. 12, 14.
אמרו צדיק כי־טוב Jes. 3, 10.
לרע טוב ולטוב רע Jes. 5, 20.
טוב דבר־יי אשר דברת Jes. 39, 8.
אמר לדבק טוב הוא Jes. 41, 7.
מבשר טוב משמיע ישועה Jes. 52, 7.
ואכלו טוב Jes. 55, 2.
טוב מבנים ומבנות Jes. 56, 5.
ההלכים הדרך לא־טוב Jes. 65, 2.
קוה לשלום ואין טוב Jer. 8, 15. 14, 19.
ולא יראה כי־יבוא טוב Jer. 17, 6.
משפט וצדקה אז טוב לו Jer. 22, 15.
דן דין־עני ואביון אז טוב Jer. 22, 16
כי־טוב יי כי־לעולם חסדו Jer. 33, 11
אם־טוב בעיניך לבוא Jer. 40, 4.
אל־טוב ואל־הישר Jer. 40, 4.
אם־טוב ואם־רע Jer. 42, 6.
טוב יי לקוו Thr. 3, 25.
טוב ויחיל ודומם Thr. 3, 26.
טוב לגבר Thr. 3, 27.
אל־שדה טוב אל־מים רבים Ez. 17, 8.
ואשר לא־טוב עשה Ez. 18, 18.
כל־נתח טוב Ez. 24, 4.
במרעה־טוב Ez. 34, 14.
בנוה טוב Ez. 34, 14.
נראה מראיהם טוב Dan. 1, 15.
כי טוב לי אז מעתה Hos. 2, 9.
ואלה כי־טוב צלה Hos. 4, 13.
זנח ישראל טוב Hos. 8, 3.
כל־תשא עון וקח־טוב Hos. 14, 3.
דרשו־טוב ואל־רע Am. 5, 14.
ואהבו טוב Am. 5, 15.
טוב מותי מחיי Jon. 4, 3. 8.
שנאי טוב ואהבי רעה Mich. 3, 2.
הגיד לך אדם מה־טוב Mich. 6, 8.
טוב יי למעוז Nah. 1, 7.
אם טוב בעיניכם Zach. 11, 12.
כל־עשה רע טוב בעיני יי Mal. 2, 17.

adj.: וָטוֹב

וטוב למאכל Gn. 2, 9.
*למען תחיון וטוב לכם Dt. 5, 30.
*דם־הנקי מישראל וטוב לך Dt. 19, 13.
עם־יפה עינים וטוב ראי 1 Sam. 16, 12.
*ונגן בידו וטוב לך 1 Sam. 16, 16.
*ורוח לשאול וטוב לו 1 Sam. 16, 23.
וטוב בעיני צאתך איש חיל אתה וטוב תבשר 1 Reg. 1, 42.
וטוב אדוניה 2 Chr. 17, 8.
שמח וטוב לב Esth. 5, 9.
אשריך וטוב לך Ps. 128, 2.
וטוב־לב משתה תמיד Prv. 15, 15.
וטוב רש מאיש כזב Prv. 19, 22.
וטוב משניהם Eccl. 4, 3.
וטוב לא־יהיה לרשע Eccl. 8, 13.
וטוב לעינים לראות Eccl. 11, 7.
מבחר וטוב־לבנון Ez. 31, 16.

adj.: וָטוֹב

ויקח בן־בקר רך וטוב Gn. 18, 7.
הלך וגדל וטוב 1 Sam. 2, 26.
ושמו שאול בחור וטוב 1 Sam. 9, 2.
הוספת חכמה וטוב 1 Reg. 10, 7.
מרעה שמן וטוב 1 Chr. 4, 40.

adj. c. h int.: הַטּוֹב

*ועתה הטוב טוב אתה Jud. 11, 25.
*הטוב היותך כהן Jud. 18, 19.
*הטוב לך כי־תעשק Job. 10, 3.
*הטוב כי־יחקר אתכם Job. 13, 9.

adj. masc.: הַטּוֹב

עשי־לה הטוב בעיניך Gn. 16, 6.
והיה הטוב ההוא Num. 10, 32.
ההר הטוב הזה Dt. 3, 25.
כי תעשה הטוב Dt. 12, 28.
ושמחת בכל־הטוב Dt. 26, 11.
את־ארצו הטוב Dt. 28, 12.
את־החיים ואת־הטוב Dt. 30, 15.
מכל הדבר הטוב Jos. 21, 43.
את כל־הדבר הטוב Jos. 23, 15.
ככל־הטוב בעיניך Jud. 10, 15.
ועשו להם הטוב בעיניכם Jud. 19, 24
עשי הטוב בעיניך 1 Sam. 1, 23.
הוא הטוב בעיניו יעשה 1 Sam. 3, 18.
ועשיתם לנו ככל־הטוב 1 Sam. 11, 10.
כל־הטוב בעיניך עשה 1 Sam. 14, 36.
הטוב בעיניך עשה 1 Sam. 14, 40.
ועל־כל־הטוב 1 Sam. 15, 9.
לרעך הטוב ממך 1 Sam. 15, 28.
ויי יעשה הטוב בעיניו 2 S. 10, 12.
לשמע הטוב והרע 2 Sam. 14, 17.
ולעשות הטוב בעיני 2 Sam. 19, 19.
ועשה הטוב בעיניך 2 Sam. 19, 28.
אעשה־לו את־הטוב בעיניך 2 Sam. 19, 39.
ויעל אדני המלך הטוב בעיניו 2 Sam. 24, 22.
מכל דברו הטוב 1 Reg. 8, 56.
וראיתם הטוב והישר 2 Reg. 10, 3.
הטוב בעיניך עשה 2 Reg. 10, 5.
ואת שמן הטוב 2 Reg. 20, 13.
ויי הטוב בעיניו יעשה 1 Chr. 19, 13.
ויעש אדני המלך הטוב בעיניו 1 Chr. 21, 23.
ויעש אסא הטוב והישר 2 Chr. 14, 1.
ויהי יי עם־הטוב 2 Chr. 19, 11.
יי הטוב יכפר בעד 2 Chr. 30, 18.
ויעש הטוב והישר והאמת 2 Chr. 31, 20.
גם את־הטוב נקבל Job. 2, 10.
גם־יי יתן הטוב Ps. 85, 13.
כשמן הטוב על־הראש Ps. 133, 2.
וחכך כיין הטוב Cant. 7, 10.
ואת השמן הטוב Jes. 39, 2.
וחטאותיכם מנעו הטוב Jer. 5, 25.
איזה דרך הטוב ולכו־בה Jer. 6, 16.
וקנה הטוב מארץ מרחק Jer. 6, 20.
את־דברי הטוב Jer. 29, 10.
והקימתי את־הדבר הטוב Jer. 33, 14
ישנא הכתם הטוב Thr. 4, 1.
המרעה הטוב תרעו Ez. 34, 18.

adj. masc.: וְהַטּוֹב

והטוב בעיני יי Dt. 6, 18.
והטוב בעיניך עשיתי 2 Reg. 20, 3.
והטוב בעיניך עשיתי Jes. 38, 3.
לא תצא הרעות והטוב Thr. 3, 38.

adj. masc.: בְּטוֹב

אורע בטוב Lev. 27, 10.
נפשו בטוב תלין Ps. 25, 13.
וראה בטוב Eccl. 2, 1.
היה בטוב Eccl. 7, 14.

adj. masc.: בַּטּוֹב

בטוב בעיניך שב Gn. 20, 15.
בטוב לו לא תונגו Dt. 23, 17.
וחסידיך ישמחו בטוב 2 Chr. 6, 41.
יבלו בטוב ימיהם Job. 21, 13.
יכלו ימיהם בטוב Job. 36, 11.
המשביע בטוב עדיך Ps. 103, 5.
ובחור בטוב Jes. 7, 15. 16.
בטוב אשר־אני עשה Jer. 29, 32.

adj. masc.: כַּטּוֹב

ויהי כי־טוב לבם ויאמרו ראו־נא כטוב לב־אמנון Jud. 16, 25.
ביין 2 Sam. 13, 28.
*כטוב לב־המלך ביין Esth. 1, 10.
כטוב לארצו Hos. 10, 1.

adj. masc.: כַּטּוֹב

ועשו להן כטוב בעיניכם Gn. 19, 8.
כטוב וכישר בעיניך Jos. 9, 25.
כטוב בעיניך Esth. 3, 11.
כטוב בעיניכם Esth. 8, 8.
כטוב כחטא Eccl. 9, 2.
כטוב וכישר בעיניכם Jer. 26, 14.

adj. masc.: לַטּוֹב

לטוב לנו כל־הימים Dt. 6, 24.
מצוך היום לטוב לך Dt. 10, 13.
לשוש עליך לטוב Dt. 30, 9.
אם־תהיה לטוב 2 Chr. 10, 7.
לטוב בית הנשים Esth. 2, 9.
ערב עבדך לטוב Ps. 119, 122.
לתת לטוב Eccl. 2, 26.
אם־לא שרותך לטוב Jer. 15, 11.
לטוב להם ולבניהם Jer. 32, 39.
כי־חלה לטוב Mich. 1, 12.

adj. masc.: לַטּוֹב

לטוב בעיניהם תהיינה Num. 36, 6.
לטוב ולטהור Eccl. 9, 2.

adj. masc.: וְלַטּוֹב

ולטוב רע Jes. 5, 20.

adj. masc.: מֻטָּבוֹב

פן־תדבר עם־יעקב מטוב Gn. 31, 24
מדבר עם־יעקב מטוב Gn. 31, 29.
החשיתי מטוב Ps. 39, 3.
אהבת רע מטוב Ps. 52, 5.
תפוצנה ערי מטוב Zach. 1, 17

adj. masc.: שֻׁטָּבוֹב

כי לאדם שטוב לפניו Eccl. 2, 26.

cum suff.: טוֹבָם

טובם כחדק ישר Mich. 7, 4.

adj. pl.: טֹבִים *masc.*

שני גדיי עזים טבים Gn. 27, 9.
ובתים טבים תבנה וישבת Dt. 8, 12
והאנשים טבים לנו מאד 1 S. 25, 15.

adj. pl.: טוֹבִים *masc.*

ראה דבריך טובים 2 Sam. 15, 3.
ודברת אליהם דברים טובים 1 Reg. 12, 7.
דברים טובים 2 Chr. 10, 7.
ביהודה היה דברים טובים 2 Chr. 12, 12.
אבל דברים טובים נמצאו 2 Chr. 19, 3.
חקים ומצות טובים Neh. 9, 13.
כי משפטיך טובים Ps. 119, 39.
למען תלך בדרך טובים Prv. 2, 20.
שחר רעים לפני טובים Prv. 14, 19.
טובים השנים Eccl. 4, 9.
שהימים הראשנים היו טובים Eccl. 7, 10.
שניהם כאחד טובים Eccl. 11, 6.
כי־טובים דדיך מיין Cant. 1, 2.
לריח שמניך טובים Cant. 1, 3.
ונחיה טובים Jer. 44, 17.
טובים היו חללי־חרב Thr. 4, 9.
חקים לא טובים Ez. 20, 25.
ומעללויכם אשר לא־טובים Ez. 36, 31.
הדבר בי דברים טובים Zach. 1, 13.
ולמעדים טובים Zach. 8, 19.

pl. c. h intr.: הַטּוֹבִים

הטובים מן־המלטות Am. 6, 2.

adj. pl.: וְטוֹבִים, וְטֹבִים

צדיקים וטבים ממנו 1 Reg. 2, 32.
צופות רעים וטובים Prv. 15, 3.
גדלים וטובים Jes. 5, 9.

pl.: הַטּוֹבִים

מכל הדברים הטובים Jos. 23, 14.
וזיתיכם הטובים יקח 1 S. 8, 14.
ואת־בחוריכם הטובים 1 S. 8, 16.
ונשיך ובניך הטובים 1 Rg. 20, 3.
בית־אביך הטובים ממך 2 Chr. 21, 13.

pl.: הַטֹּבִים

ומחמדי הטבים Joel 4, 5.

pl.: לַטּוֹבִים

הטיבה יי לטובים Ps. 125, 4.

pl. constr.: וְטוֹבֵי

וטובי לב על כל־הטובה 1 Rg. 8, 66.
וטובי לב על־הטובה 2 Chr. 7, 10.
וטובי מראה Dan. 1, 4.

adj. fem.: טוֹבָה *sg.*

תקבר בשיבה טובה Gn. 15, 15.
בשיבה טובה זקן ושבע Gn. 25, 8.
שלמתם רעה תחת טובה Gn. 44, 4.
אל־ארץ טובה ורחבה Ex. 3, 8.
טובה הארץ מאד מאד Nu. 14, 7.
לעשות טובה או רעה Nu. 24, 13.
ויאמרו טובה הארץ Dt. 1, 25.
מביאך אל־ארץ טובה Dt. 8, 7.
אדרת שנער אחת טובה Jos. 7, 21.
בן־יואש בשיבה טובה Jud. 8, 32.
ואם־טובה עשיתם Jnd. 9, 16.
טובה ממנה תהי־נא לך Jud. 15, 2.
והנה טובה מאד Jud. 18, 9.
היא טובה לך משבעה Ruth 4, 15.
כי ליא־טובה השמעה אשר עשיתה אתי 1 S. 2, 24.
טובה 1 Sam. 24, 19.
ויי ישלמך טובה 1 Sam. 24, 20.
ושלחו בדרך טובה 1 Sam. 24, 20.
וישב־לי רעה תחת טובה 1 S. 25, 21.
והשיב יי לי טובה 2 Sam. 46, 12.
לא־טובה העצה 2 Sam. 17, 7.
טובה עצת חושי 2 Sam. 17, 14.
ואל־בשורה טובה יבוא 2 S. 18, 27.
וכל־חלקה טובה 2 Reg. 3, 25.
וימת בשיבה טובה 1 Chr. 29, 28.
כי־עשה טובה בישראל 2 Chr. 24, 16.
וכלי נחשת מצהב טובה Esr. 8, 27.
לבקש טובה לבני ישראל Neh. 2, 10.
יד אלהי אשר־היא טובה עלי Neh. 2, 18.
ברחו לא־ראו טובה Job. 9, 25.
בהם תבואתך טובה Job. 22, 21.
רעה תחת טובה 35, 12. 38, 21. 109, 5.
כי־אתה אלוהי רוחך טובה Ps. 143, 10.
כי־טובה חכמה מפנינים Prv. 8, 11.
שמועה טובה תדשן־עצם Prv. 15, 30.
משיב רעה תחת טובה Prv. 17, 13.
ושמועה טובה מארץ Prv. 25, 25.
טובה תוכחת מגלה Prv. 27, 5.
ולראות טובה Eccl. 5, 17.
טובה חכמה עם־נחלה Eccl. 7, 11.
ביום טובה היה בטוב Eccl. 7, 14.
טובה חכמה מגבורה Eccl. 9, 16.
טובה חכמה מכלי קרב Eccl. 9, 18.
יאבד טובה הרבה Eccl. 9, 18.
תחת־טובה רעה Jer. 18, 20.
לדבר עליהם טובה Jer. 18, 20.
נשיתי טובה Thr. 3, 17.

וְטוֹבָה

וטובה אני בעיניו Esth. 8, 5.
וטובה לא ראה Eccl. 6, 6.

c. h int.: הַטּוֹבָה

הטובה הוא אם־רעה Num. 13, 19.

הַטֹּבָה, הַטּוֹבָה

יתרו על כל־הטובה Ex. 18, 9.
את הארץ הטובה Dt. 1, 35.
את־הארץ הטובה Dt. 3, 25.
אל־הארץ הטובה Dt. 4, 21.
וירשתם את־הארץ הטובה Dt. 4, 22
הארץ הטובה Dt. 6, 18.
על־הארץ הטבה Dt. 8, 10.
את־הארץ הטובה הזאת Dt. 9, 6.
הארץ הטבה אשר יי Dt. 11, 17.
מעל האדמה הטובה Jos. 23, 13.
הלמע אדמה הטובה Jos. 23, 15.
מעל הארץ הטובה Jos. 23, 16.

Jud. 8, 35. ככל־הטובה אשר עשה
Jud. 9, 11. ואת־תנובתי הטובה
1 S. 12, 23. בדרך הטובה והישרה
1S. 24, 18. כי אתה גמלתני הטובה
ככל אשר־דבר את־
1 Sam. 25, 30. הטובה
2 Sam. 2, 6. אעשה אתכם הטובה
ותדבר אל־עבדך את־
2 Sam. 7, 28. הטובה
2 S. 17, 14. עצת אחיתפל הטובה
1 Reg. 8, 36. את־הדרך הטובה
1 Reg. 8, 66. על כל־הטובה
1 Rg. 14, 15. מעל האדמה הטובה
2 Reg. 3, 19. וכל החלקה הטובה
ותדבר על־עבדך
1 Chr. 17, 26. הטובה
תירשו את־הארץ
1 Chr. 28, 8. הטובה
2 Chr. 6, 27. אל־הדרך הטובה
2 Chr. 7, 10. על־הטובה אשר עשה
Esr. 7, 9. כיד־אלהיו הטובה עליו
Esr. 8, 18. כיד־אלהינו הטובה עלינו
Neh. 2, 8. כיד־אלהי הטובה עלי
Neh. 9, 20. ורוחך הטובה נתת
Esth. 1, 19. לרעותה הטובה
Eccl. 5, 10. ברבות הטובה
Eccl. 6, 3. לא־תשבע מן־הטובה
Jer. 18, 10. ונחמתי על־הטובה
מבריא עליהם את־כל־
Jer. 32, 42. הטובה
Jer. 33, 9. את־כל־הטובה
Jer. 33, 9. ורגזו על כל־הטובה

בַּטּוֹבָה

Job. 21, 25. ולא אכל בטובה

לְטוֹבָה, לְטוֹבָה

Gn. 50, 20. אלהים חשבה לטבה
Dt. 28, 11. והותרך יי לטובה
Dt. 30, 9. ובפרי אדמתך לטבה
2 Chr. 18, 7. מתנבא עלי לטובה
Esr. 8, 22. על־כל־מבקשיו לטובה
Neh. 5, 19. זכרה־לי אלהי לטובה
13, 31.
Ps. 86, 17. עשה־עמי אות לטובה
תחפל בעד־החם הזה
Jer. 14, 11. לטובה
Jer. 21, 10. לרעה ולא לטובה
Jer. 24, 5. ארץ כשדים לטובה
Jer. 24, 6. עיני עליהם לטובה
Jer. 39, 16. 44, 27. לרעה ולא לטובה
Am. 9, 4. לרעה ולא לטובה

לַטּוֹבָה

Neh. 2, 18. ידיהם לטובה

מִטּוֹבָה

Eccl. 4, 8. ומחסר את־נפשי מטובה

constr.: טוֹבַת, טוֹבַת

Gn. 24, 16. והנער טבת מראה
Gn. 26, 7. כי־טובת מראה הוא
1 Sam. 25, 3. והאשה טובת־שכל
2 Sam. 11, 2. והאשה טובת מראה
Esth. 1, 11. כי־טובת מראה היא
Esth. 2, 3. בתולה טובת מראה
Nah. 3, 4. זונה טובת חן

constr.: וְטוֹבַת

Esth. 2, 7. ומובת מראה

constr.: בְּטוֹבַת

Ps. 106, 5. לראות בטובת בחיריך

cum suff.: טוֹבָתִי

Ps. 16, 2. טובתי בל־עליך

cum suff.: p טוֹבָתְךָ

Ps. 65, 12. עטרת שנת טובתך

cum suff.: בְּטוּבָתְךָ

Ps. 68, 11. תכין בטובתך לעני

cum suff.: וְטוֹבָתָם, וְטוֹבָתָם

Dt. 23, 7. לא־תדרש שלמם וטובתם
Esr. 9, 12 שלמם וטובתם

pl.: טֹבוֹת

Gn. 6, 2. כי טבת הנה

pl.: טוֹבוֹת

2 Reg. 25, 28. וידבר אתו טבות
Esth. 2, 2. בתולת טובות מראה
Jer. 12, 6. כי־ידברו אליך טובות

pl.: טֹבוֹת

Jer. 24, 2. תאנים טבות מאד
Jer. 24, 3. הטבות טבות מאד
Jer. 52, 32. וידבר אתו טבות

pl.: טֹבוֹת, וְטֹבוֹת

Gn. 41, 5. בקנה אחד בריאות וטבת
Gn. 41, 22. בקנה אחד מלאת וטבות
Dt. 6, 10. גדלת וטבת אשר לא־בנית

טֹבַת, הַטְּבֹחֹת

Gn. 41, 24. את שבע השבלים הטבות
Gn. 41, 26. שבע פרת הטבת
Gn. 41, 26. השבלים הטבת
Gn. 41, 35. השנים הטבות הבאת
Jer. 24, 3. התאנים הטבות
Jer. 24, 5. כתאנים הטבות

pl. c. suff.: טוֹבֹתַיִךְ

Neh. 6, 19. גם טובתיו הין אמרים

טוב

ז״ו ומופעל, והלמון עכוס ועוסק וקשלם [ג׳על], מתכוסה עוסק ועסק עוג, מיופי ומכלל, מעוסר וככס וכלוסס. בתרגוס סרבו כמו שְׂדֵי, ובגמרא לְעֵיון סרבו, ועוד בתרגוס טִרְבֵּי, שֵׂבוּ, שָׂבְאוּ, טָיֵב, ותוקפי טִוְּבָן, ומכין הככל טִיְּבוּ.

n. m. abstr. bonitas, de Deo perfecte absoluto et erga creaturas benigno, de beatitudine fidelium, de vitae etiam hujus prosperitate. De formis gemaricis et targumicis v. textum rab. LXX. ἀγαθωσύνη, χρηστότης, δόξα, τὰ ἀγαθά, κάλλιστος; טוּב לֵב, εὐφροσύνη; טוּב טַעַם, χρηστότης καὶ παιδεία.

Gn. 24, 10. וכל־טוב אדניו בידו
Gn. 45, 18. ואתנה לכם את־טוב ארץ
Gn. 45, 20. כי־טוב כל־ארץ מצרים
Dt. 6, 11. ובתים מלאים כל־טוב
2 Reg. 8, 9. וכל־טוב דמשק
Esr. 9, 12. ואכלתם את־טוב הארץ
Neh. 9, 25. בתים מלאים־כל־טוב
Ps. 119, 66. טוב טעם ודעת למדני
Jes. 1, 19. טוב הארץ תאכלו
Jes. 63, 7. ורב־טוב לבית ישראל
Jer. 31, 12. ונהרו אל־טוב יי
Hos. 10, 11. על־טוב צוארה

בְּטוּב

Ps. 27, 13. לראות בטוב־יי
Ps. 65, 5. נשבעה בטוב ביתך
Ps. 128, 5. וראה בטוב ירושלם
Prv. 11, 10. בטוב צדיקים תעלץ

וּבְטוּב

Dt. 28, 47. בשמחה ובטוב לבב

מִטּוּב

Gn. 45, 23. נשאים מטוב מצרים
Jes. 65, 14. עבדי ירנו מטוב לב

cum suff.: טוּבִי

Ex. 33, 19. אני אעביר כל־טובי
Jer. 31, 14. ועמי את־טובי ישבעו

cum suff.: טוּבְךָ

Ps. 25, 7. למען טובך יי
Ps. 31, 20. מה רב טובך
Ps. 145, 7. זכר רב־טובך יביעו

cum suff.: בְּטוּבְךָ

Neh. 9, 25. ויתעדנו בטובך

cum suff.: וּבְטוּבְךָ

Neh. 9, 35. ובטובך הרב אשר־נתת

cum suff.: טוּבוֹ

Job. 20, 21. על־כן לא־יחיל טובו
Hos. 3, 5. ופחדו אל־יי ואל־טובו
Zach. 9, 17. מה־טובו ומה־יפיו

cum suff.: טוּבָהּ

Neh. 9, 36. את־פריה ואת־טובה

cum suff.: וְטוּבָהּ

Jer. 2, 7. לאכל פריה וטובה

cum suff.: טוּבָם

Job. 21, 16. הן לא בידם טובם

טָוָה

פעל נוֹדד, ויקר ומקנוֹדד, ומסלמס חוילם וחוזו [ווענען, שפיכנען], ומקמוזות כנכלסס עניו עגוד וקשוד ומכוך [קניספען]. ומכמו משכש לפי עניות דעתי טָוֶה, ומכמוון מסמאל נֹכ לְמַל צָוֶה, וחולי גם נמפעל תָּוַב, שענינו רקום וחזוג, משכש עם נזוחס. נמפס רבנית משמות טָוְיָה, טְוִיָּה, טָוָאָה ידועות, ומסווי נמשתי עכ לְמַ לְמַל.

vrb. intr., sicut חָבַב, צָוַה, quae vv. indidem originem habent, nectere; texere, nere.

LXX. νήθειν.

3 perf. pl.: טָוּוּ

Ex. 35, 25. בידיה טוו
Ex. 35, 26. טוו את־העזים

מַטְוֶה

ז״ו, והלמון מכעוס ומעוול [נעמפֿכנע-נעם], ומסמאל ידוע. בתרגוס ידוע מוס משכש מַטְוֵאָה ומסמוכרת מַטְוְאָתָא [כן מגלמס ישכש], לְעֵיון עכבים, וככון חוט.

n. m., netum. Trg. מַטְוֵאָה (def. מַטְוְאָתָא), aranea. LXX. νενησμένα.

Ex. 35, 25. ויביאו מטוה

טָוָא

פעל נתקמי, וחוק קמוי שֶׁל הָוָא, ומסלמס כמו הָבָה, הָאַב נעכני, לומל מסיסס ועכוות עשוק סרוק ולחוק מתך מכפש ומגמות עשוק ועכוי [מחק-מען, ליידען], ועכמון, פֿאַסטען], לכן מתעכית נכללו. ולכ מתעתיקים עכס למזוות עוק פס עס לחוג מגזיס כעוירם נתפלה.

v. aram., quod ex-הָוָא induruit, sicut הָבָה, הָאַב, moestum, demissum, afflictum, tanquam animo liquefactum esse; animo con-*tabescere*, hinc spec. jejunium (תַּעֲנִית) servare.

טְוָת

ז״כ גויר טָוָא, וכן דרך נכין משמות נתקמי לחוג, וכן בָּטָא מן בָּטָא, מָטָא מן מָטָא, חָצָא מן חָצָא, וכן מדרך נעכני, עי׳ מפרי מנכס שפתי חכם לך קע״ו. סלמון תעכית ועכוי [דאס פאסטען].

n. f. (a v. טָוָא, sicut בָּטָא a v. בָּטָה, חָצָא a v. חָצָה, מָטָא a v. מָטָה, מָנָא a v. מָנָה), jejunium, cibi abstinentia (hebr. תַּעֲנִית). LXX. חָת טָוָה, ἐκοιμήθη ἄδειπνος.

Dan. 6, 19. ובת טוה

טוּחַ

לן שָׁח, ולפעמים שָׁח נפתק, נעכור סק׳ לות גרוכ״, וכפעל בָּטָח ומקור הַטְחָה. מסלמס מלכוות ודקות נדכר, מיאכס ועיקס ומקיכס וגיעס לדכר [לימערשטייגען], אַנגעשטעלט, לימערגיעסען], מסמע עיכים ומסמע מקיר, ועכרכי מכסוי ומלכוות הזוקן. מתוכ משכש גֵּם נשפתי עכג, כמו נכוזו ויוכי נכוזי [s. *dih*, *duh*; gr. τέγγ-ειν] [l. *duc*, *ting*; litt. *duz*] וקנקלני וכלומס, ונמנק גֵּם לְמַל בָּטָח, טָחָה־.

vel טָחַ (interdum טָחָה, propter gutturalem; Nif-al נִטְחַח, inf. הִטָּחַח), illinere, oblinere, inducere, velut parieti murove calcem vel crustam, *ting*-ere, ob-*ducere*, veluti oculos tanquam tectorio, quin cernant. Radicem *thah*, quam facile cognosces in sanscr. *dih*, *duh*, graeco τέγγ-ειν, exhibent etiam vv. טָחָה, בָּטָה. LXX. ἀλείφειν, ἐξαλείφειν, ἐπαμαυροῦν.

3 perf.: טָחַ

Jes. 44, 18. כי טח מראות עיניהם

3 perf.: וְטָחַ

Lev. 14, 42. וטח את־הבית

3 pl.: טָחוּ

Ez. 22, 28. ונביאיה טחו כהם תפל

2 pl.: טַחְתֶּם

Ez. 13, 12. איה הטיח אשר טחתם
Ez. 13, 14. הקיר אשר־טחתם תפל

part. pl.: טָחִים

Ez. 13, 10. והנם טחים אתו

part. pl.: הַטָּחִים

Ez. 13, 15. ואין הטחים אתו

part. pl.: וּבַטָּחִים

Ez. 13, 15. ובטחים אתו תפל

pl. constr.: טָחֵי

Ez. 13, 11. אמר אל־טחי תפל

inf. constr.: לָטְחוֹחַ

1 Chr. 29, 4. לטוח קירות הבתים

Nif-al: נָטְחַח

inf. constr.: הִטָּחַח, הִטָּחוֹחַ

Lev. 14, 43. ואחרי הטח
Lev. 14, 48. אחרי הטח את־הבית

טִיחַ

ז״ו ע״ע רִיב, שִׁיר, הֵיוֹן, ומסוכן מסנק לעוק מקיר ומעיקס [עיככע], נגמרק טָח נכוזס לפעל שלנו, ומוק סם נרכוי טָחֵנוּ, לומר מעיקס מקיר, וכלומס מרנק.

n. m. (ad s. f. רִיב, שִׁיר, הֵיוֹן), *tectorium*. LXX. ἀλοιφή.

הַטַּיַּחַ

Ez. 13, 12. הטיח אשר טחתם

טָחָה

ז״כ וען נרכוי נכ״ק טָחוֹת, והלמון כלים [כיעכע], ובקיאק כן ע״ם שעוסק נתלב, ווס לחק, כי נלעכרו מיסדי הלמון מסלימים כוס. לכן נכלל עוד פקעוק ומסתפקות, כי לד״ק בַּטָּחָה נתלים נמכוון לחק, ומי יתן.

n. f. pluralet. (טָחוֹת), renes, ab adipe, qua obducti sunt. Sic jam *Ibn-Melek*. Trg. Job. בֶּן שַׁוֵּי. LXX. τὰ ἄδηλα בְּכִלְיֹן חוּפְטְתָא (בְּטָחוֹת, Syr. בְּכִסְיָא), Job. 38, 36. τίς ἔδωκεν γυναικὶ ὑφάσματος σοφίαν.

pl.: *בַּטָּחוֹת

Job. 38, 36. מי־שת בטחות חכמה
Ps. 51, 8. אמת חפצת בטחות

טַיִל

פעל נודד, ומסוכן ק׳ דלדול וולוול תכועס ומכפס עלעול ונכדוד ונפכוף [ג׳יעעלן], זוועמקען], וכן נתקת המקוות לְמַל עוֹל, חוֹל, דלל, ולל, סלל, תלל וכלומס, וזס יסיס כמו הֵיל נתקמי, וכמו עול נשפתי עכג נתכוון פלגיסס [וויענגען], וזמקען], ומוס שֶׁלְּעֵל נכפל משכש, מכלכול לְמַל

וּתְכַם. ג׳ כְּזִיפָ֫ם וְהָגְנָם [הַעֲנָען, עֵר-] וְכִסִּיסָם, וְכֵן תָּלְיָה, הָלְיָא וְכִדּוֹמִם, וּמִזֹּם סְגֹלִיכֶם כְּכֹלָּ [פַּאֲטַעֲטְעָנְען-וּוּעְרְפָענען]. נְכֹכֵן הַכּוֹסֵף הַטָּרִיל, וּכְתִיב מְסֻגָּלָן הַכְּתִיב הַלָּפָם לְהַכּוֹת בְּזִיב, מְסֻגָּלָן לִיב לְלָ הִיס, מְגֹרוּם וּתְכֵן מְגוֹר, מְסֻגָּלָם רוּם [עֲכְטְעְנְדִיגְען] וְכִדּוֹמִם. וּתְם תְּנִיזוֹן וְתַדְקֵק הַלָּפ תְּכִיר שֶׁלְכוֹלָם זֹרֵם וְעִנְף ק׳, וּמְשֶׁלְיִיסְם נְשְׁפְּתִי עֵרֵב. נְתְּרְגוּם שַׁהֵל, מְהַלּוֹן נְכְתִּ תְּכִם וְתְּכִם מוֹם, וּמְסֵם שֶׁנְּתְעֲנִם שַׁהֵל, וּמְשׁוּפְזֵם מְטֻהָל, וּיִדּוּע לְמִתְעַסֵּק בְּשִׁקּוּץ וְעִיל. וְדֵע קוֹרֵת נְעִיס שֶׁבְּפִי תְּכִרְתִּ לִי הַמֵּם מְטֻהָל הַנֵּת מוֹם מְזֹכֶת, וְלֵת כְּמוֹ שֶׁזְּכוּ מְתְּקְדִּיקִים זִן מֵעֵל.

v. intr. 1) concussum, quassatum esse, jactari, vacillare, vagari σαλ-εύειν, ταλ-αντεύειν, sicuti סָלַל, תָּל, סָל, הָל, זָל, עָ־זָל, אָ־זָל, aram. הָזַל, unde Pi-ēl. dupl. טַלְטֵל, ultro citroque jactare. 2) *toll*-ere, extollere, sicut תָּלָה, הָלְיָא, hinc Hif. הַטְהִיל, jacere (fortheben), projicere, ejicere, emittere. Targ. טַהֵל, ambulare; טְהוֹל, ambulacrum, inambulatio. LXX. טַלְטֵל, ἐκβάλλειν; αἴρειν, ἀπορρίπτειν, ἐκβολὴν ποιεῖν, ἐκρίπτειν, ἐμβάλλειν, ἐξεγείρειν, ἐπαίρειν, καταβάλλειν, πλήθειν; *Hof.* הוּטְהַל, ἐπέρχεσθαι, θαυμάζειν.

Hif-il: הַטְהִיל 3 *perf.*

Jon. 1, 4. וַיְ הַטְהִיל רוּחַ־

1 *perf.:* וְהַטְלֹתִי

Jer. 16, 13. וְהִטְלֹתִי אֶתְכֶם

Jer. 22, 26. וְהִטְלֹתִי אֹתְךָ

impt. pl. c. s.: וְהַטְהִילֵנִי

Jon. 1, 12. וְהִטְילֻנִי אֶל־הַיָּם

1 *impf.c. suff.:* אֲטִילֵךְ *p.*

Ez. 32, 4. עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה אֲטִילֵךְ

3 *impf. ap.:* וַיְּטַל

1 Sam. 18, 11. 20, 33. וַיְטֵל שָׁאוּל

3 *pl.:* וַיְטִילוּ

Jon. 1, 5. וַיְטִילוּ אֶת־הַכֵּלִים

3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּטְלֻהוּ

Jon. 1, 15. וַיְטִלְהוּ אֶל־הַיָּם

Hof-al: הָהְטַל

3 *perf. pl.:* הָהוּטְלוּ

Jer. 22, 28. הֲרוּטָל הוּא וְזַרְעוֹ

3 *imperf.:* יוּטָל

Prv. 16, 33. בְּחֵיק יוּטַל אֶת־הַגּוֹרָל

3 *imperf.:* יָטַל *p.*

Job. 41, 1. הֲתָם אַל־מַרְאִיר לְטַל

3 *imperf.:* יוּטָל *p.*

Ps. 37, 24. כִּי־יִפֹּל לֹא יוּטָל

Pi-el: טַלְטֵל

part. c. s.: מְטַלְטֵלְךָ

Jes. 22, 17. מְטַלְטֵלְךָ טַלְטֵלָה גָּבֶר

טַלְטֵלָה

ג׳ נְזִיר־מָקוֹר, וְהַמְכֻוָּן נְדְכוּד וּכְפִכּוּף וְהִלּוֹן [קוּמְטְעְרוּוְאְבְּדְעְרוּנְג, לוֹנְ-סְטְעְטְעְרוּוְג], וּנְתְּרְגוּם יְדוּעַ שַׁלְטְהוּבְּ לְמוּפְזֵם, וּנְמְרְךְ מְשַׁלְטְלִים לוֹמ׳ נְכְסִים, לְגִיוֹן הַסִּיפְּ עַל מְקַרְקְעִים, וְהַכְּלוֹן נְכְסִים הִיכּוֹלִים לְהִיטַלְטֵל, מִה שֶׁאֵ נְקִקְע.

n. f., erratio, vita inconstans, vaga, volubilis, exul. LXX. ἐκτρίβειν.

Jes. 22, 17. *inf.* טַלְטֵלָה גָּבֶר

מָטֵל

ג׳, וְהַמְכֻוָּן מְזֹכ וּכְעַל וּכְגוֹזֹף [נְזְסְטְע, גְּעוּוִיכְט] וְהוּזֹקְל עַל כָּל גּוֹלֵם נְכְד [מְזֹסְטְע], וְהַכֹּל מְתְּקוֹת הַזֹּכְת סְגֹנָה וְעֵרִיסָה וּכְזִיסָה, וְכֵן הַסְּזֹקְל לְכָל גּוֹיֵי כְּרוּל שֶׁכְּ ג׳ גּוֹלְמֵי כְּרוּל לְמַכִּיסִים, וּמְעִילֵי כְּרוּל לְפִ׳ גּוֹלְמֵי כְּרוּל [מַיְיזֶענ-מְזֹסְטְעָן, -כְּפֶרְעָן], וְיוֹתֵר לְמְזֹכ הַכְּתוּב. מְמְזֹקְל כָּל מְזֹקְל מְזֹדָּה [מְזֹכ זַיִן תְּקַת וּוּק, וּקְלְמְקִיסוֹ תְּקַת מוּק לְמְקַל הַקְּפוּס], וּמְזֹכ מְמְנוֹ מְזֹקְל נְקִבֵּי מְדִינָה, מְלִיצָה, מְרִיבָה. וְדֵע שֶׁנְּתְרְגוּם מְטֻהָל, לְגוֹן גּוֹלֵם וּמְזֹקְל וְכֵעֵל [גְּעוּוִיכְט, לְמְסְע], וּמוֹם כְּמְעְמִי, לוֹמַר נְזֹקוֹל וּמְרִיךְ [זִין שְׁכוּוִיגְנוֹג], וְכֵן נְמְזֹכ נְמְעְמִי אָדָ, כְּמוֹ אַמְטְהוֹל, וּוֹם יוֹתֵר כְּכוֹן.

n. m. (ad s. f. מְדֵנָה et femin. inde factorum מְלִיצָה, מְדִינָה, מְרִיבָה), id quod tollitur, sustinetur, portatur, onus, pondus, hinc de omni corpore gravi, moles, massa, unde מִטְבְּלֵי בַרְזֶל, magna ferri pondera, vectes ferrei (Eisenbarren). Trg. מְטֻהָל, pondus, adverb. in ponderatione, h. e. re momento suo ponderata (in Abwägung), cum praepos. *ad*, אַמְטְהוֹל. LXX. χυτός (sicut arab. מטל, ferrum cusum et extensum).

constr.: כְּמַטְמֵל

Job. 40, 18. גַּרְמֵיהוּ כְּמַטְמֵל בְּרְזֶל

טָזֹן

פְּעַל לְזֹ-עוֹבֵר, וּנְזֹכְרֵי לְזֹ תְּגוֹר טָזֹן, לוּלֵי מוֹכְנוֹ כְּמוֹ סְזֹן לְזֹקִיסוֹ נְעַכְרֵי, לוֹ סָזֹן נְזֹכְרֵי, לוֹמַר כְּזִיפָ וּלְזֹקִיפ יוֹן [קְזֹ-עְזִיג וּוִין], לְזֹכֵן הַתְּמוֹת כָּ״ל עִכְן קְמִיכָ וּוּכְזֹ. עִי׳ סוֹן לְקַמָּן.

vrb. inus., sicut סָזֹן hebr., סְזֹן aram., luteum, lutulentum esse. V. nom.

טִזֹן

ג״ז נְזֹכְרֵי, וְכִלּוֹן כְּמוֹ טִיט וּקְמֵר נְעַכְרֵי [לְעַכְסְ], וּמוֹם קְסֵף טִיזֹ כְּכ״ק. וּלְ״ק הַסֵּם טִיזֹ יִן נְעַסֵּף מִן טִיט, וּוֹם שֶׁזֹכ, כִּי הַקִּכֵן נְג״ע.

n. m. aram. lutum, coenum, argilla (hebr. חֹמֶר), veluti חֲסֵפָה, testae argillaceae. LXX. τὸ ὄστρακον. Cf. *χθών, Thon.*

definit.: טִינָא

Dan. 2, 41. 43. מְעָרַב בְּחַסְפָּא טִינָא

טוֹף

לוֹ שָׁף, פְּעַל כּוֹדֵד וּלְזֹ-עוֹבֵר כָּ״ף נְגוֹר, וּמְסְזֹעוֹת עְעוֹף וּכְסוֹי וְעִכּוֹד [קוּמְכִיכ-דִעֵן, -דְעְקְקְעֵן], וְכֵן מִן הַמְּת קִיימוֹ וּקְכְלוֹ סוֹד הַזֹּכְת רְגִיס מְסְקְדְמוֹנִיס, וּקְקֵר הַלְזֹן יְלֵק נְפְסֵ. כִּי קְסוֹמֵר שָׁף, כִּיכְ וּקְכוֹד לְלֵ הָוָה נ׳ לְעֵיל דְּ רְעֵ״נ פ״נ, לְזֹכ מְמְנוֹ מְדוֹס, וּכְמְזֹ סְקְרֵן נְג״ כְּלֵ עָשָׁף, כִּי זֹם הַע׳ תְּזֹלוּמוֹ וּמְרִכִּיקוֹ [מְקְנְכ-עוּוְג], וְכֵן נְזֹכְתִּ עְרֵנ, כְּלֵזֹכ תְּקֵכ מְפְעֲלִיס סְזֹלְכ, וּזֹוֹסִיף לוֹ סִיוּכִי [τάπ-ης.] נְמְכוּוְן עְעוֹף, וּוֹזֹ לְכ נְעֲלִיל. וְדֵע שֶׁיִּם מְסְקְדְקִים סְקְדְשִׁים, שֶׁיְּמְרוּ סְתְּמוֹת פְּעֵל עְנְיָן הַלּוֹךְ וְסִנּוּג, וְלִיקִיפ מְזֹכְתִּ פְּעֵל עְרֵנ, וּוֹזֹ עְעוֹת, כִּי זֹם טָזֹף כְּמוֹ עָטָף נְעַכְרֵי, וְכֵן דְּנֵכ.

vel טָהַף, *v. trans. inus.*, circumligare, cooperire, origine ac vi eadem, qua הָדַ״ח II. (unde מַדְּרֵיגָם), עָ־שָׁהַ, graec. *τάπ-ης.* Vehementer errant, qui טאה arabicum, vi circueundi cingendive, conferunt, utpote quod hebraicorum verborum עָהַ participat originem.

טוֹפָפֶת

ג״כ, וּכְמֵלְ זֹן כְּרְנוּי טְוֹטָפֹת, וּמְעְנְכ עְנוּד וּנְכוּוּ [כּוֹנְכ, נְמֵכְ], וּכִיקוֹד מְעְנוּד הַזּוֹנוּע וּכְרֵקְ ע״י לְנוֹטָפ תְּפִלִּין, נְעְנְדוֹת לְעֵת הַתְּפִלָּה, וְכֵן נְתְּרְגוּם טוֹטָפֹת, וּכְסְלֵקְ טְוֹטָפֹת, וּכְרְנוּי טְוֹטָפָן, וּמְתְּמוֹנְכ כְּמוֹ טָפְטָפֹת נְזֹכְלֵן תְּכְנוּעַ לְזֹתְנִי מְרוּזֹ סוֹף-מְזֹכְת, וְכֵן כּוֹנֵב כְּמוֹ כְּבְכֵּב, וְלִפְעָמִים נְדְגוּשׁ תְּמוּר מְרוּזֹ, כְּמוֹ כְּפֵר כְּמוֹ כְּפָרֵר, וּנְזֹכְרֵי דֶרֶךְ מְזֹ, וְכִמְעִי מְזֹכְתִּ, וּמְזֹכְתִּ מְזֹכְתִּ, וּמְזֹכְתִּ מְזֹכְתִּ, וּמְזֹכְתִּ

טִירָה

ג״כ ע״מ בִּירָה, והמכוון מקום הצפיה והתקוללות והסכוי, או מקום הצמיח וכביכול [ווצרעט]. ומזה כמעט כמו כתון ומצפה מגל וקרמון [בורג], וזקן כווכח לחתית, והשלך מון גבהו סופה. לפעמים נמשל על חלק מהכל, לומר חלק מחגל, וזקן דרך ישרה. בנגרק מְרִטָּרָא כמו מְרִטָּרָא, מכפיל הצרת, נמכון קרמון וכתון.

n. f. (בִּירָה), locus, quo exspectatur, specula, gener. arx, acropolis, vel de parte arcis sive palatii, gem. מְרִטָּרָא, pro מִרְטָרָא. LXX. ἔπαλξις, ἀπαρτία, ἔπαυλις, κώμη.

constr.: טִירַת
Cant. 8, 9. נבנה עליה טירת כסף

cum suff.: טִירָתָם
Ps. 69, 26. תחי־טירתם נשמה

pl.: חַצֵּרוֹת
Ez. 46, 23. מתחת הטירות סביב

pl. c. suff.: טִירֹתָם
Num. 31, 10. טירתם שרפו באש

pl. c. suff.: חֲצֵרֵיהֶם
Gn. 25, 16. בחצריהם ובטירתם

pl. c. suff.: לְטִירוֹתָם
1 Chr. 6, 39. מושבותם לטירותם

pl. c. suff.: טִירוֹתֵיהֶם
Ez. 25, 4. וישבו טירותיהם בך

טָוַר

ג״ו וסכלון קומס וקיל, זומת וכולת הכנין [מויצר], כי הסכוב קיכוו כהמלח נעצם, לחקי צנסיך לסבינ, לחל קומס ככלל. וקולי מכוונו כמו ע״כ, חלק המלך, קומס לו דבר לחקר. וענין סדר ועכן [כ״יסע], עי׳ תקת זור ותול, כי זס מקומו, ופס לך מלך לחלוף.

n. m., murus, moenia, a v. טָר = טָרַר, quia murus tanquam custodit aedificium, minime a cingendo. Fortasse, sicut חוּר, pars palatii (exterior). Significatio ordinis et seriei s. v. שָׁאַר, תְּוֹר explicabitur. LXX. ἐξέδρα (אֲכַסַדְרָא), γένος; אַרְבְּעָה טוּרִים, τετράστιχος.

Ex. 28, 17. 39, 10. טור אדם פטדה וטַוָּר
1 Reg. 6, 36. וטור כרתת ארזים
1 Reg. 7, 12. וטור כרתות ארזים
Ez. 46, 23. וטור סביב בהם

הַטּוּר
Ex. 28, 17. 39, 10. הטור האחד
1 Reg. 7, 3. חמשה עשר הטור

וְהַטּוּר
Ex. 28, 18. 39, 11. והטור השני
Ex. 28, 19, 39, 12. והטור השלישי
Ex. 28, 20. 39, 13. והטור הרביעי

pl.: טוּרִים
Ex. 28, 17. ארבעה טורים אבן
1 Reg. 7, 4. ושקפים שלשה טורים
1 Reg. 7, 12. טורים גזות
1 Reg. 7, 18. ושני טורים סביב
1 Reg. 7, 24. שני טורים הפקעים
1 Reg. 7, 42. שני־טורים רמנים
2 Chr. 4, 3. שנים טורים הבקר
2 Chr. 4, 13. שנים טורים רמונים

pl.: טֻרִּים
1Reg.7,20. והרמנים מאתים טרים

pl. constr.: טוּרֵי
Ex. 39, 10. ארבעה טורי אבן
1 Reg. 6, 36. שלשה טורי גזות
1 Reg. 7, 2. על ארבעה טורי עמודי

טוּר

mons, aram. v. s.: טַבְּרָ p. 448.

טוּשׁ

זו טָשׁ, נלרמי טָס, לגזן תכונס ועופס [סלינענן, סַלְּרע־], ונמלוד מעופות חלף, וכן כזכס כמכון נזפתי ערב. נתכנוס סכנוני טָאֵם זו טָרַם, והעתיד יָטוּשׁ זו יָטוּס, וסכנור טָרַס, לגיון עוף.

vel טָשׁ, *verb. intr.* (aram. טָס, unde טָרַס avis), volare, avolare; cf. *to toss.* LXX. πέτεσθαι.

3 imperf.: יָטֹשׁ
Job. 9, 26. כנשר יטוש עלי־אכל

טְוֹת

aram. v. s. טְוָא p. 452.

טָחָה

פעל נוזל, ולך נכנד טָחָוָה נכ״ק, והתעוכה כעצית נרחציתה מן התחלמות תמור הדגוג, ולק״כ׳ התכועה נועלה והוכלתה כלות, ע״מ שׁוֹרֵשׁ, וכן שָׁחָוָה לצד ממנו חִשְׁתַּחֲוָיָה מצד שָׁחָה, וכן נָאוָה [מר נָאֲוָה] מן נָאֶה, ווה כ״ל פתור ו׳ התמצעת. התפלון נגיסה ולקיפה הכעה וגנלה לכלון והלד [סַלְּרעשׁתַּסְתען, -עריי־ נען, -ציעסען] ועמיקו לפ״ו דָּחָה, דֶּה וכלומה. לולם לפצל עוד מכוון לקר לעלה, נכלוף לל מציכה [ניהען, זסַּכְּנען], ומעוי-קצת כמו מוכי קצת, וגם וה מן יכ״ה, וכן נלמת הכצה ג״כ נזפתי ערב. ע׳ עוף ונעף. נגולת חָה מלהו, נכפל התכוון זלמכנו, ומזה נהכוסף חַטְרִיחַ, ומזה זס מְטָחָא.

v. trans. piël. — מְטָחֲוָה, ad s. f. שְׁחָוָה (הִשְׁתַּחֲוָיָה) a v. שָׁחָה, נָאֲוָה (= נָאֲוָה) a v. נָאָה — protendere, abigere, projicere, jaculari. Cognata sunt vv. דָּחָה, דֶּה, דָּה, alia. Vel, si inest v. טָחָה vis ducendi, tendendi (v. vv. בְּטַח, טָוַח, בָּטַח), מְטָחֲוֵי חֵץ (Bogenschützen) erunt potius ü, qui arcum intendunt (Bogenspanner), syn. מְשָׁכֵי חֵץ. Gem. חָ vi duplici tum *jaciendi* tum *tendendi*; *Hif.* חִטְרִיחַ, unde nm. מְטָחָא.

pl. constr.: מְטִיחֲרֵי
Gn. 21, 16. הרחק כמטחרי קשת

טָחָה

v. s. r. טָהָה p. 452.

טָחַן

פעל נוזל, ומעתיל יִטְחַן, ומתקור מוכרת טָחוֹן, ומעתה כתיפה ומלק וזתיקה [נעכמלמען], ומזה עתיכה כתיה [מלמלען], וכן הפעל נלרמי וגעכי. ומזה הוזלל על כיפה ומסכה וכלוף תצה, לולם התמלות מן התצה היות עוכנת וזפקה לצים ל׳. קרן הצרת ומצנת סול.

verb. trans. (impf. יִטְחַן; inf. abs. טָחוֹן), comminuere, conterere, molere, c. Dat.: alicui venditum atque mancipatum esse, Job. 31, 13. Lutherus, cum Paraphraste (תְּשַׁמֵּשׁ עִם־חוֹתָן אִתָּהּ) et Vulgata, de concubitu cum alieno viro. LXX. ἀρέσαι ἄρα καὶ ἡ γυνή μου ἑτέρῳ. Quid quod Hieronym. (Es. XLVII.) etiam מוֹחֵן Jud. 16, 21. de subagitando coëundove intelligendum putat, atque, judaicam traditionem secutus, Thren. V. 13. de sodomitico adolescentum abusu interpretatus est. Qohel. XII. טְחֲנוֹת, puellae molas trudentes vel circumagentes, allegor. de dentibus molaribus. Symm. οἱ μυλοί. LXX. ἀλεῖν, ἀλήθειν, καταλεῖν, καταισχύνειν, ἀρέσκειν.

3 perf. pl.: וַיִּטְחֲנוּ
Num. 11, 8. וטחנו ברחים

part.: טוֹחֵן
Jud. 16, 21. טוחן בבית האסורים

pl. fem.: הַטּוֹחֲנוֹת
Eccl. 12, 3. ובטלו הטחנות

inf. abstr.: טָחוֹן
Dt. 9, 21. ואכת אתו טחון היטב

imprt. fem.: וַטְחֲנִי *sg.*
Jes. 47, 2. קחי רחים וטחני קמח

3 imperf.: וַיִּטְחַן
Ex. 32, 20. ויטחן עד אשר־דק

3 imperf. fem.: תִּטְחַן
Job. 31, 10. תטחן לאחר אשתי

2 pl.: תִּטְחֲנוּ *p.*
Jes. 3, 15. ופני עניים תטחנו

טְחֲנָה
ג״כ כמו ע״ון, והסכלל לנקר. נזפה נכנית טְחִינָה תמופצת.

n. f., sicut טְחוֹן, pistrinum, mola. LXX. ἀλήθουσα (טְחֲנָה).

הַטְּחֲנָה
Eccl. 12, 4. בשפל קול הטחנה

טְחוֹן
ג״ו וסכלון מקום הציכה [מצפל־צרע, מיכלע], וכמעט כנלוף לל קיס.

n. m., pistrinum, mola versatilis et trusatilis. LXX. טְחִין, κλανθμός.

Thr. 5, 13. בחורים טחון נשאו

טָחַר

פעל לק־עונר כ״ק נגור, ולך נכתיב, והפצות כ״ל מענן קכיכה על פי הטענת [כרענצען], ומזה קצוי היכיקה, וזה ע״י זלק והסנלה נקרוה. ותמלות הזכה לפ״ו טָחַר, נדומה נקומו לל חַר וכן.

verb. inus., urere, de fervore intestini recti haemorrhoidali, a rad. חַר (vid. חָרַר).

טְחֹרִים
ג״ו, וסרכוי חְחֹרִים, והסלנה זלק ע״י קכיכה על פי הטענת, כעה מזה קצוי היכיקה [צַפְּטען־ זוועלנונג, -ענטצינדונג], וזה נכתיב, לכל נקרי כמר זה עפלים ע״ה. נתרגום הזה לזה לסנה.

n. m. pluralet. (טְחוֹרִים, plerumque Qeri pro צָפָלִים), inflammatio, tumor ani, syr. *thechuro*, de tenesmo. LXX. ἕδρα.

pl.: טְחֹרִים Q'ri.
1 Sam. 5, 9. וישתרו להם טְחֹרִים

pl.: בַּטְּחֹרִים Q'ri.
1 Sam. 5, 6. ויך אותם בטחרים
1 S. 5, 12. לא־מתו הכו בטחרים

pl.: וּבַטְּחֹרִים Q'ri.
Dt. 28, 27. בשחין מצרים ובטחרים

pl. constr.: טְחֹרֵי Q'ri.
1 Sam. 6, 4. חמשה טחרי זהב
1 Sam. 6, 17. ואלה טחרי הזהב

pl. c. suff.: טְחֹרֵיכֶם Q'ri.
1 Sam. 6, 5. צלמי טחריכם

pl. c. suff.: טְחֹרֵיהֶם Q'ri.
1 Sam. 6, 11. ואת צלמי טחריהם

טָיַח

v. s. r. טָוַח p. 452.

טָיַט

v. s. r. טָאָא p. 447.

טָיַן

aram., v. s. r. טָוַן p. 453.

טָלָא

פעל נוזל, והמוכן נתמלותו לנעת המלקלים כמו טָל לקמן, לומר הוזלה וכסוס והנפה הכה והכה [נעפצעג־ גען], וכל מכוון כוה כהסלל על דבר מעוקל ומכוזל [געפַלַעקט, געפצעכעקט ויין], ומזה כרל וקל מנגד [פַלַיקקען], והנצת כמתל ג״כ נלרמי. ולי נרלה המוכן ענין לללול וללול לעשה, מנגדים כלוים [געפַלַיקט, נעריכסעט ויין], וכן נתמת הנצת לקל לל, ול לקיו. ונגזרת יזוע טָלָא התפצת קתיכת כלוים על דבר וכדומה [פַלַיקקען], ומזה טוֹלֵא, טְלָאָה, טְלָאִי, מַטְלֵל, טְלַל כלוי וסתכ [פעצען, לומפס], ולך מזה הסצלל לק״כ על תכמיות מעור. ולפצת הסתלך נזפתי עכע כלוס נלזה הפצת נסוף.

verb. trans., consutum, pannis obsitum, pannosum esse, radice cognata verbis טַל, זָלַל, הָלַל, gemar. טָלָא assuere, unde nomina *panni* gemarica, quae enumerat text. *rab.* Translate: maculatum, variegatum esse. Grammatici, collato verbo טָל, vim *adspergendi* primariam esse censent, unde טָלָא, tanquam maculis variis conspersus (gesprenkelt). LXX. מְטַלֵּא, καταπελματοῦν; טָלָא, ῥαντός, διάλευκος, στοδοειδής, ῥαντός.

part. pass.: וְטָלוּא *sg.*
Gn. 30, 32. כל־שה נקד וטלוא
Gn. 30, 32. וטלוא ונקד
Gn.30,33. כל אשר־איננו נקד וטלוא

p. p. pl.: וְהַטְּלָאִים
Gn. 30, 35. העקדים והטלאים

pl. fem.: טְלָאוֹת
Ez. 16, 16. במות טלאות

pl. fem.: וְהַטְּלָאוֹת
Gn. 30, 35. הנקדות והטלאת

Pu-al: טֻלָּא
part. pl. fem.: וּמְטֻלָּאוֹת
Jos. 9, 5. ונעלות בלות ומטלאות

טָלָה

פעל לק־עונר כ״ק נגור, והסלנה כמו טָלָא נלרמי, ולומה לו טָרָה נעכי, נתלוף הל׳ נל׳ תכת המתמתים, וכן נרתה לי טרף עם דלף. והפצות היות רענן ולק חי ועכי קדם ועכר מפכית וכוכן [יוכן, פַּרִיס, נלימענד ויין], וכן נתמת המתלות נזפתי עכע, כמו כיוכי [ϑάλλ-ω] וכדומה.

verb. inus., sicut טָלָא aram., cui, praeter liquidam permutatam (comp. טָרָה et דָּלָה), par est טָרָה hebr., juvenem, recentem, florentem esse, gr. ϑάλλ-ειν.

טָלֶה

ז״ו ניכוני, ומפעל כפס רך [נאַמפֿנען], וכעכני מעיר, לו מן כל נסמס ויקס [יונגעס], ויאות לאחומל מזכר. נתכנוס מוס טָלֶל, טָלֵי, טָלֶי, ומסוכרת טָלָיָא, ולנקס טָלָיָא, וסילועס טָלְתָּא מוס, וכן מסופעל טָלְיוּ, לציון רכות נזכים וכעכות ועולמות.

n. m. part., agnus tener, agnellus, ἀρνίον, arab. de pullo tenerague prole animantium omnium, targ. טָלֵי, טָלֵי, טָלֶי (def. טָלְיָא; fem. טָלְיָא, def. טָלְתָּא), n. abstr. טָלוּת, teneritas, tenera aetas. LXX. ἀρήν.

וְטָלֶה

Jes. 65, 25. זאב וטלה ירעו כאחד

constr.: טֵלֵה

1 Sam. 7, 9. טלה חלב אחד

טָלֵי

ז״ו, ומכנוי נתנוד סי׳ טָלָאִים [כמר טָלָיִם], וכן צְבָאִים, צְבָאוֹת מן צָבָר. סיומן כמו עלם לעיל, נלי מפרס. ודע זע״פ טֶלֶם מן טָל [ע״מ הֵיכ], נסופי ם, לבן כמנ תמוכו טָלָאִים, ות״כ לינכו מזכר כפני עצמו.

n. m. (pl. טָלָאִים, pro טָלָיִם, quemadmodum צְבָאִים a n. צָבָא, צְבָאוֹת), agnellus. N. pr. טֶלֶם (טָלָאִים, 1 Sam. 15, 4.) factum est a n. טָל (ad s. f. טָלִי = טָלְיָא), adjecta terminatione *em*, veluti in n. בֶּרֶם. Quare neutra nominis forma corrupta est, uti recentium interpretum nonnulli dictitatorie dictitaverunt. LXX. ἀρήν.

pl.: טְלָאִים

Jes. 40, 11. בזרוע יקבץ טלאים

pl.: בַּטְלָאִים *n. p.*

1 Sam. 15, 4. ויפקדם בטלאים

טְלוֹלֵי

v. s. r. טָהוֹל p. 452.

I. טַלַּל

פעל כודד, ולנ-עוכר כ״ף נגוד, ומעכס סוסס וכפס וסזקס [נעזפֿכעכנגען], -פֿייכעען], -נייעפֿסען], מגזס דק לו מעל. ותמלוס וקומר מזכר תמנ לנל בָּרָל, עכין לקוח וכוילס, וכן מזכר סיומי [φάλλ-ω] מאכוון הוס, ות״כ נכקס מעכין לך ועכי כמפעל טָלָה, כדומס לוס נזכס ומכוון. וכן נכקס לי מעך לנל ערף לקען, עכין לליפס, וכן מזכר נתכי וכעכי, וויקר מוס תמנ כי תקפ נזפתי עכנ.

vrb. trans. inus., conspergere, irrigare, perfundere, origine eadem, qua בָּרָל. Fortasse vis *irrigandi* visque *florescendi* (v. טַלָּה) cohaerent inter se ejusdem radicis communione, id quod occidentalium linguarum collatione confirmatur.

טַל

ז״ו, נסמסק טָל, וכנכוי טָלֵי, וסכינו נזס דק וכסיי-נזס כלילס [עסויס], וכקק כן ע״ס זיוס ויוקף על-פני סלכן, וכלגון ישעפל על הוס ערפיל, לו נזס דק כעכס, ויאות לזכים.

n. m. (in p. טָלָּל; c. s. טַלַּת), ros, humor ille vitalis, qui noctibus serenis in herbas ac gramina demittitur, arab. de pluvia tenui. LXX. δρόσος, ἴαμα.

p. טָל

Dt. 33, 28. אך־שמיו יערפו־טל

Jud. 6, 37. אם טל יהיה על־הגזה

Jud. 6, 38. וימץ את מן־הגזה

Jud. 6, 39. ועל־כל־הארץ יהיה־טל

Jud. 6, 40. ועל־כל־הארץ היה טל

2 Sam. 1, 21. הרי בגלבע אל־טל

1Reg. 17, 1. השנים האלה טל ומטר

Job. 38, 28. או מי־הוליד אגלי־טל

Ps. 110, 3. טל ילדתך

Prv. 3, 20. ושחקים ירעפו־טל

Cant. 5, 2. שׁראשי נמלא־טל

Jes. 18, 4. כעב טל בחם קציר

Jes. 26, 19. כי טל אורת טלך

וְטַל

Job. 29, 19. וטל ילין בקצירי

הַטַּל *p.*

Ex. 16, 13. היתה שכבת הטל

Ex. 16, 14. ותעל שכבת הטל

Nu. 11, 9. וברדת הטל על־המחנה

2 Sam. 17, 12. כאשר יפל הטל

כְּטַל

Ps. 133, 3. כטל חרמון

Mich. 5, 6. כטל מאת יי׳

כַּטַּל

Dt. 32, 2. תזל כטל אמרתי

Hos. 14, 6. אהיה כטל לישראל

וְכַטָּל

Prv. 19, 12. וכטל על־עשב רצונו

וְכַטַּל

Hos. 6, 4. 13, 3. וכטל משכים הלך

מִטַּל

Gn. 27, 28. מטל השמים

p. מִטָּל

Dt. 33, 13. ממגד שמים מטל

Hag. 1, 10. כלאו שמים מטל

וּמִטַּל

Gn. 27, 39. ומטל השמים מעל

cum suff.: מִטָּלֵךְ *p.*

Jes. 26, 19. כי טל אורת טלך

cum suff.: טַלָּם

Zach. 8, 12. והשמים יתנו טלם

טָל

ז״ו נתכמי כמו נעכני, נלי מפרס מכוון.

n. m. aram., ros. LXX. δρόσος.

וּבְטַל

Dan. 4, 12. 20. ובטל שמיא יצטבע

וּמִטַּל

Dan. 4, 22. ומטל שמיא לך מצבערן

Dan. 4, 30. 5, 21. ומטל שמיא גשמה

II. טַלַּל

פעל כודד, ומפעול כסוי ועצית לנ [זאַטענען], לעקקען], כי צָלַל לפקיסו, לאכ מעכו צָל. ומתמלוס קנים ומכפכס יסועס, וכן נתכמי מכר זכנ וכסוי וגניכס, וכן מזכר נזפתי ערנ [cf. σκόλ-ος]. מכנכ טָלַל עזייק נג וכסוי ע״י קוכות [לעק-קען, נאַלקען], וסוס ענין קפיס, וכן נתכנוס טָלַל ענין נג, ומזמות מָטָּלָא, לו נרכוך הל׳ מָטְלָלָא, לפל מיכסס, מַטָּלִית מלנוס כסוי ועטוף.

vrb. trans. obumbrare, obtegere trabibus potissimum contignatis (syn. חָגָה), sicut צָלַל (unde צֵל). Aram. vi *tegendi* amplissima, טָלַל *n. m.* tectum; מְטַלְּלָא, מַטְלֵל, tegmen, velut tentorii; מַטְלִית, tegumentum precantium. LXX. στεγάζειν.

Pi-el: טָלַל

3 *impf. c. suff.:* וַיְטַלְלֵנִי

Neh. 3, 15. הוא יבנו ויטללנו

טִלַּל

נתכמי כמו נעכני, לכן נסנוסף אַטַּלֵּל מעכין לנ, לומר מתעלם כנל [זאַטענען נעכיעסענען, ין זאַטענען], וגס זס יופֿל. ועכין לנ נתכמי טָהֵל לומר טָל, וכן טָלָל, וסגס טָלֵנוּ סוס סמיוק וזל, שנקיפ כן ע״ג זיתכסס וכתנסף כנל, וסגס טָלֵנוּ סוס לנ. ודוק.

vrb. aram., hebraico par. *Hif.* אַטְלֵל, umbra frui, tanquam sibimet ipsi umbrare (sich schatten). Aram. n. טָל, טָלָל, טָלָנִי, umbra (צֵל); טָלָן, nomen daemonis fugitantis seque abdentis instar umbrae. LXX. κατασκηνοῦν.

3impf. fem.: תַּטְלֵל

Dan. 4, 9. תחתוהי תטלל חיות בראַ

טָמֵא

פעל כודד, ומעפיל וְטָמֵא, ומסקור טָמְאָה. ומסענס קלימס ועכיכס תזכיכס וכסיס [טרינען], דוכקעלן], ומתנגד לפ״ו לל עסר, שפשעוסו נסיכס וניסוס. ומוס סתפלוס סיוס מווסס וכסוי מלמס [שמוטנג ויין], ומנר נגוסל ומפוגל ומזוקן ומווסס סוס לת-עסוס, ווס ענין עוומת [מוכריין ויין]. ומכוון פלסקון נכ״ק מעומלת נכי לדס, לו מנלני כי מסמוכיס לתכילה, לו מנלני קיים מיוומיס ומעומלים. סנכיכים תנין מענמך. נסתפעל נתמר חִתַּמֵּא נגליעת ת׳ נע׳, כמו חִתַּהַר, ונתנ מתנו פעולי חִשְׁתַּמֵּא, ויקר ומתכוון. קכן מזכר נמכוון לתני שלמכנו טָמֵא, וניל שלומו זָהֵם סוות זָהֵם, זָם, ענין נתילה ווכיות, וכן נעכני סתמנות לל עמת ענין קלימס ועכיכס, וכן כזכר כמכוון נזפתי ערנ, כמו נהולו וכזכר [*s. tam*, p. *tem*] ופכתי.

vrb. intr. (impf. יִטְמָא; inf. טָמְאָה; *Hitpa.* חִטַּמֵּא ad s. f. חִטַּהֲרִי; *Nif.* 2 p. pl. נִטְמֵאתֶם = נִטְמֵאתֶם), obscurum, caliginosum, nubilum, turbidum esse (opp. טָהֵר), hinc squalidum, sordidum, immundum ac proinde lege vetitum esse, de hominibus ceterisque rebus tum animalibus tum inanimis, de immunditie cum ceremoniali tum morali. Radix est טם, quae tibi se offeret etiam in v. זָהֵם (= זָהֵם, זָם), sanscr. *tam*, pers. *tem*. LXX. ἀκάθαρτον εἶναι (*γίνεσθαι*), ἐκμιαίνεσθαι, μιαίνειν, σιωπᾶν; *inf.* ἀκαθαρσία (= טָמְאָה); טָמֵא, *μιαίνειν, βεβηλοῦν; inf. Pi.* ἀκαθαρσία, μίανσις.

3 perf. fem.: וְטָמְאָה

Lev. 12, 2. וטמאה שבעת ימים

Lev. 12, 5. וטמאה שבעים כדמה

Lev. 22, 6. וטמאה עד־הערב

2 perf.: טָמֵאת

Ez. 22, 4. אשר־עשית טמאת

3 perf. pl.: וְטָמְאוּ

Lev. 15, 18. וטמאו עד־הערב

inf.: טָמְאָה *al. num.*

Mich. 2, 10. בעבור טמאה תחבל

inf. constr.: לְטָמְאָה

Lev. 15, 32. שכבת־זרע לטמאה

Lev. 18, 20. לזרע לטמאה־בה

Lev. 18, 23. שכבתך לטמאה־בה

Lev. 19, 31 אל־תבקשו לטמאה בהם

Lev. 22, 8. לטמאה־בה אני יי׳

Ez. 22, 3. גלולים עליה לטמאה

Ez. 44, 25. לא יבוא לטמאה

3 imperf.: יִטְמָא

Lev. 5, 3. אשר יטמא בה

Lev. 11, 24. 31. 39. 14, 46. 15, 10. 19. 23. יטמא עד־הערב

Lev. 11, 26. כל־הנגע בהם יטמא

Lev. 11, 27. הנגע בנבלתם יטמא

Lev. 11, 32. במתם יטמא

Lev. 11, 33. כל אשר בתוכו יטמא

Lev. 11, 34. עליו מים יטמא

Lev. 11, 34. בכל־כלי יטמא

Lev. 11, 35. עליו יטמא

Lev. 11, 36. ונגע בנבלתם יטמא

Lev. 13, 14. בו בשר חי יטמא

Lev. 13, 46. אשר הנגע בו יטמא

Lev. 14, 36. ולא יטמא כל־אשר

Lev. 15, 4. חזב יטמא

Lev. 15, 4. ישב עליו יטמא

Lev. 15, 9. ירכב עליו חזב יטמא

Lev. 15, 20. תשכב עליו בנדתה יטמא

Lev. 15, 20. וכל אשר־תשב עליו יטמא

Lev. 15, 24. אשר־ישכב עליו יטמא

Lev. 15, 27. וכל הנגע בם יטמא

Lev. 22, 5. בכל־שרץ אשר יטמא־לו

Lev. 22, 5. או באדם אשר יטמא־לו

Nu. 19, 14. 16. יטמא שבעת ימים

Num. 19, 20. ואיש אשר־יטמא

Num. 19, 21. יטמא עד־הערב

Num. 19, 22. יגע־בו הטמא יטמא

Hag. 2, 13. ויאמרו יטמא

3 impf. c. hint.: הֵיטְמָא

Hag. 2, 13. בכל־אלה היטמא

3 fem.: תִּטְמָא

Lev. 12, 2. נדת דותה תטמא

Num. 19, 22. תטמא עד־הערב

3 fem.: וַתִּטְמָא

Lev. 18, 25. 27. ותטמא הארץ

Ez. 23, 17. ותטמא־בם

3 pl.: וַיִּטְמְאוּ

Ps. 106, 39. ויטמאו במעשיהם

Pi-el: טִמֵּא *3 perf.*

Gn. 34, 5. כי טמא את־דינה

Gn. 34, 13. אשר טמא את־דינה

Num. 19, 13. את־משכן יי׳ טמא

Num. 19, 20. את־מקדש יי׳ טמא

2 Rg. 23, 13. בני־עמון טמא המלך

Ez. 18, 6. 15. אשת רעהו לא טמא

Ez. 18, 11. ואת־אשת רעהו טמא

Ez. 22, 11. את־כלתו טמא

וְטִמֵּא *3 perf.:*

Lev. 13, 3. וראהו הכהן וטמא אתו

Lev. 13, 22. וטמא הכהן אתו נגע

Lev. 13, 25. 30. וטמא אתו הכהן

Lev. 13, 27. וטמא הכהן אתו

Num. 6, 9. וטמא ראש נזרו

2 Reg. 23, 10. וטמא את־התפת

3 perf. c. suff.: וְטִמְּאוֹ

Lev. 13, 8. וטמאו הכהן צרעת

Lev. 13, 11. וטמאו הכהן לא יסגרנו

Lev. 13, 15. הכשר החי וטמאו

Lev. 13, 20. וטמאו הכהן נגע־צרעת

1 perf.: טִמֵּאת

Ez. 5, 11. את־מקדשי טמאת

3 prf. pl.: טִמְּאוּ

Gn. 34, 27. ויבזו העיר אשר טמאו

Ps. 79, 1. טמאו את־היכל קדשך

Ez. 23, 38. טמאו את־מקדשי

3 prf. pl.: וְטִמְּאוּ

Ez. 43, 8. וטמאו את־שם קדשי

3 pl. c. suff.: טִמְּאוּהָ

Ez. 36, 18. ובגלוליהם טמאוה

2 prf. pl.: טִמֵּאתֶם

Ez. 33, 26. אשת רעהו טמאתם

2 *pl.*: וְטִמֵּאתֶם
Jes. 30, 22. וטמאתם את־צפוי
inf. absol.: טַמֵּא
Lev. 13, 44. טמא יטמאנו הכהן
inf. constr.: לְטַמֵּא, טַמֵּא
Lev. 20, 3. למען טמא את־מקדשי
Lev. 20, 25. הבדלתי לכם לטמא
inf. c. suff.: לְטַמְּאוֹ
Lev. 13, 59. לטהרו או לטמאו
Jer. 7, 30. נקרא שמי־עליו לטמאו
32, 34.
inf. c. suff.: בְּטַמְּאֲכֶם
Lev. 18, 28. בטמאכם אתה
inf. c. suff.: בְּטַמְּאָם
Lev. 15, 31. בטמאם את־משכני
imprt. pl.: טַמְּאוּ
Ez. 9, 7. טמאו את־הבית
1 *imperf.*: וָאֲטַמֵּא
Ez. 20, 26. ואטמא אותם במתנותם
2 *imperf.*: תְּטַמֵּא
Nu. 35, 34. ולא תטמא את־הארץ
Dt. 21, 23. ולא תטמא את־אדמתך
3 *imperf.*: וַיְטַמֵּא
2 Reg. 23, 8. ויטמא את־הבמות
3 *impf. c. suff.*: יְטַמְּאֻנִּי
Lev. 13, 44. יטמאנו הכהן
3 *impf. c. suff.*: וַיְטַמְּאֻהוּ
2 Reg. 23, 16. ויטמאהו כדבר יי׳
2 *pl.*: תְּטַמְּאוּ
Lev. 11, 44. ולא תטמאו את־נפשתיכם
2 *pl.*: וְתִטַּמְּאוּ
Jer. 2, 7. ותטמאו את־ארצי
3 *pl.*: יְטַמְּאוּ
Nu. 5, 3. ולא יטמאו את־מחניהם
Ez. 43, 7. ולא יטמאו עוד
3 *pl.*: וַיְטַמְּאוּ
2 Chr. 36, 14. ויטמאו את־בית יי׳
Ez. 23, 17. ויטמאו אותה בתזנותם
Ez. 36, 17. ויטמאו אותה
Pu-al: טֻמָּא
part. fem.: מְטֻמָּאָה *p.*
Ez. 4, 14. נפשי לא מטמאה
Nif-al: נִטְמָא 3 *perf.*
Hos. 5, 3. 6, 10. נטמא ישראל
3 *prf. fem.*: נִטְמְאָה
Num. 5, 27. והיתה אם־נטמאה
Nu. 5, 28. ואם־לא נטמאה האשה
3 *fem.*: נִטְמָאָה *p.*
Num. 5, 13. ונסתרה והיא נטמאה
Num. 5, 14. והוא נטמאה
Num. 5, 14. והיא לא נטמאה
Ez. 23, 7. בכל־גלוליהם נטמאה
Ez. 23, 13. וארא כי נטמאה
3 *fem.*: וְנִטְמָאָה *p.*
Num. 5, 29. תחת אישה ונטמאה
2 *perf. fem.*: נִטְמֵאת
Nu. 5, 20. תחת אישך וכי נטמאת
Ez. 23, 30. נטמאת בגלוליהם
1 *perf.*: נִטְמֵאתִי
Jer. 2, 23. איך תאמרי לא נטמאתי
3 *pl.*: נִטְמְאוּ
Lev. 18, 24. בכל־אלה נטמאו הגוים
2 *pl.*: נִטְמֵאתֶם
Ez. 20, 43. אשר נטמאתם בם
2 *pl.*: וְנִטְמֵאתֶם
Lev. 11, 43. ונטמתם בם
part. pl.: נִטְמָאִים
Ez. 20, 30. אתם נטמאים
Ez. 20, 31. נטמאים לכל־גלוליכם
Hitpa-el: הִטַּמֵּא
3 *imperf.*: יִתַּמֵּא
Lev. 21, 1. לא־יטמא בעמיו
Lev. 21, 3 לא־היתה לאיש לה יטמא
Lev. 21, 4. לא יטמא בעל בעמיו
Lev. 21, 11. לאביו ולאמו לא יטמא
Num. 6, 7. לא־יטמא להם במתם
2 *pl.*: תִּתַּמְּאוּ
Lev. 11, 43. 18, 30. ולא תטמאו בהם
Lev. 18, 24. אל־תטמאו
2 *pl.*: תִּתַּמְּאוּ *p.*
Lev. 11, 24. ולאלה תטמאו
Ez. 20, 7 ובגלולי מצרים אל־תטמאו
Ez. 20, 18. ובגלוליהם אל־תטמאו
3 *pl.*: יִתַּמְּאוּ
Ez. 14, 11. ולא־יטמאו עוד
Ez. 37, 23 ולא יטמאו עוד בגלוליהם
3 *pl.*: יִתַּמְּאוּ *p.*
Ez. 44, 25. לאיש יטמאו
Hos. 9, 4. כל־אכליו יטמאו
Hotpa-el: הָטַּמָּא
3 *perf. fem.*: הָטַּמְּאָה *p.*
Dt. 24, 4. אחרי אשר הטמאה

טָמֵא

ת״ו, ולנקבה טְמֵאָה, וסמיך טְמֵאַת. חסון בגולל ושפוגל ומווסס [לוכליין], בכל הזקל, ועמקת הסס סוף ספגול בסס, היות לקים סס רע [רוף-בע-פלעקע]. בנגרק עמק התנגדות לעסוק לרוב.

adj. m. (f. טְמֵאָה, c. טְמֵאַת), squalidum, immundum, impurum esse, veluti טְמֵאַת הַשֵּׁם, h. e. nomine impuro, famâ pollutâ. LXX. ἀκάθαρτος; ἀκαθαρσία, ῥύπος, μιαίνειν, μικρός; *f.* ἀποκαθημένη, ἀκαθαρσία; *f.* טָמֵא וְאָשֵׁם, μιαίνειν.

Lev. 5, 2. בכל־דבר טמא
Lev. 5, 2. או בנבלת שרץ טמא
Lev. 5, 2. והוא טמא ואשם
Lev. 7, 19. אשר יגע בכל־טמא
Lev. 7, 21. כי־תגע בכל־טמא
Lev. 7, 21. או־בכל שקץ טמא
Lev. 11, 4. 5. 7. 38. טמא הוא לכם
Lev. 13, 11. כי טמא הוא
Lev. 13, 15. הבשר החי טמא הוא
Lev. 13, 36. לשער הצהב טמא הוא
Lev. 13, 44. צרוע הוא טמא הוא
Lev. 13, 45. וטמא׳ טמא יקרא
Lev. 13, 46. יטמא טמא הוא
Lev. 13, 51. הנגע טמא הוא
Lev. 13, 55. לא־פשה טמא הוא
Lev. 14, 40. 41. 45. אל־מקום טמא
Lev. 14, 44. בבית טמא הוא
Lev. 15, 2. זובו טמא הוא
Lev. 15, 26. תשב עליו טמא יהיה
Num. 5, 2. וכל טמא לנפש
Num. 6, 12 כי טמא נזרו
Num. 9, 10. כי יהיה טמא׳ לנפש
Nu. 19, 13. לא־דרק עליו טמא יהיה
Num. 19, 15. פתיל עליו טמא הוא
Nu. 19, 20. לא־זרק עליו טמא הוא
Dt. 14, 8. ולא גרה טמא הוא לכם
Dt. 14, 10. לא תאכלו טמא הוא לכם
Dt. 14, 19. טמא הוא לכם לא יאכלו
Jud. 13, 4. ואל־תאכלי כל־טמא
2 Chr. 23, 19. ולא־יבוא טמא
Jes. 35, 8. לא־יעברנו טמא
Jes. 52, 11. טמא אל־תגעו
Thr. 4, 15. סורו טמא קראו למו
Ez. 4, 13. לחמם טמא בגוים
Ez. 44, 23. ובין־טמא לטהור
Hos. 9, 3. ובאשור טמא יאכלו
Hag. 2, 14. יקריבו שם טמא
adj. masc.: וָטָמֵא
Lev. 11, 25. וטמא עד־הערב
28. 32. 40 (bis).
Lev. 13, 45. וטמא׳ טמא יקרא
Lev. 15, 5. וטמא עד־הערב
6. 7. 8. 10. 11. 16. 17. 21. 22. 27. 17, 15.
Nu. 19, 7. וטמא הכהן עד־הערב
Num. 19, 10. וטמא עד־הערב
Num. 19, 11. וטמא שבעת ימים
Jes. 52, 1. יבא־בך עוד ערל וטמא
adj. masc.: הַטָּמֵא
Lev. 10, 10. ובין הטמא ובין הטהור
Lev. 11, 29. וזה לכם הטמא
Lev. 11, 47. בין הטמא ובין הטהר
Lev. 14, 57 ביום הטמא וביום הטהר
Lev. 20, 25. הרמש הטמא לטהר
Nu. 19, 19. והזה הטהר על־הטמא
Num. 19, 22. וגע־בו הטמא
Dt. 12, 15. הטמא והטהור יאכלנו
Dt. 12, 22. הטמא והטהור יחדו
Dt. 15, 22. הטמא והטהור יחדו
Ez. 22, 26. ובין־הטמא לטהור
adj. masc.: בְּטָמֵא
Dt. 26, 14. ולא־בערתי ממנו בטמא
adj. masc.: לְטָמֵא
Num. 19, 17. ולקחו לטמא מעפר
adj. masc.: וְלַטָּמֵא
Eccl. 9, 2. ולטהור ולטמא
adj. masc.: כַּטָּמֵא
Jes. 64, 5. ונחי כטמא כלנו
adj. masc.: מְטָמֵא
Job. 14, 4. מי־יתן טהור מטמא
constr.: טְמֵא
Lev. 22, 4. והנגע בכל טמא נפש
Jes. 6, 5. איש טמא־שפתים
Jes. 6, 5. עם־טמא שפתים
Hag. 2, 13. אם־יגע טמא־נפש
pl.: טְמֵאִים
Lev. 11, 8. 26. 27. טמאים הם לכם
Lev. 11, 28. טמאים המה לכם
Lev. 11, 35. טמאים הם
Num. 9, 6. 7. טמאים לנפש אדם
Dt. 14, 7. לא הפריסו טמאים הם
pl.: וּטְמֵאִים
Lev. 11, 35. וטמאים יהיו לכם
pl.: הַטְּמֵאִים
Lev. 11, 31. אלה הטמאים לכם
Jer. 19, 13. כמקום התפת הטמאים
adj. fem.: טְמֵאָה *sg.*
Lev. 5, 2. בנבלת חיה טמאה
Lev. 5, 2. או בנבלת בהמה טמאה
Lev. 7, 21. או׳ בבהמה טמאה
Lev. 11, 7. טמאה הוא לכם
Lev. 15, 25. טמאה הוא
Lev. 15, 33. אשר ישכב עם־טמאה
Lev. 27, 11. ואם כל־בהמה טמאה
Jos. 22, 19. ואך אם־טמאה ארץ
Am. 7, 17. על־אדמה טמאה תמות
adj fem.: הַטְּמֵאָה
Lev. 27, 27. ואם בבהמה הטמאה
Num. 18, 15. בכור־הבהמה הטמאה
adj. fem.: לַטְּמֵאָה
Lev. 20, 25. להטהרה לטמאה
constr.: טִמְאַת
Ez. 22, 5. טמאת חשם
Ez. 22, 10. טמאת הנדה ענו־בך

טָמְאָה

קו טָמְאָה ג״כ, וסוף סתקוד נסלקן, וסתך הכנוי טָמְאָתִי, וספתקין ספגול סוסוס סנקול וסכעול [לוכלייכסייע], נכל הזקל ונכל לוקן ספעל לכניו, ונגרק לרוב.

s. טָמְאָה *n. f. inf.* (pl. c. טְמְאוֹת), immundities, impuritas, vi latissima, veluti רוּחַ הַטָּמְאָה, spiritus daemonicus, cujus instinctu inflatuque pseudoprophetae fundunt oracula. LXX. ἀκαθαρσία, ἀκάθαρτος, μιαίνειν.

forma prima: טָמְאָה*
Mich. 2, 10. *בעבור טמאה תחבל
for. sec.: טִמְאָה
Num. 5, 19. טמאה תחת אישך
Jud. 13, 7. ואל־תאכלי כל־טמאה
Jud. 13, 14. וכל־טמאה אל־תאכל
הַטִּמְאָה
2 Chr. 29, 16 ויוציאו את כל־הטמאה
Zach. 13, 2. רוח הטמאה
constr.: בִּטְמְאַת
Lev. 5, 3. כי יגע בטמאת אדם
Lev. 7, 21. בטמאת אדם
constr.: כִּטְמְאַת
Lev. 15, 26. כטמאת נדתה
Ez. 36, 17. כטמאת הנדה
constr.: מִטְמְאַת
Esr. 6, 21. מטמאת גויי־הארץ
cum suff.: טָמְאָתֵךְ
Ez. 22, 15. והתמתי טמאתך ממך
cum suff.: בְּטָמְאָתֵךְ
Ez. 24, 13. בטמאתך זמה
cum suff.: מִטָּמְאָתֵךְ
Ez. 24, 13. מטמאתך לא תטהרי
cum suff.: טָמְאָתוֹ
Lev. 5, 3. לכל טמאתו
Lev. 15, 3. טמאתו בזובו
Lev. 15, 3. טמאתו הוא
Lev. 22, 5. לכל טמאתו
Num. 19, 13. עוד טמאתו בו
cum suff.: וְטָמְאָתוֹ
Lev. 7, 20. וטמאתו עליו ונכרתה
Lev. 22, 3. וטמאתו עליו
cum suff.: מִטָּמְאָתוֹ
Lev. 14, 19. על־המטהר מטמאתו
cum suff.: טָמְאָתָהּ
Lev. 15, 25. כל־ימי זוב טמאתה
Lev. 15, 30. לפני יי׳ מזוב טמאתה
Lev. 18, 19 ואל־אשה בנדת טמאתה
Thr. 1, 9. טמאתה בשוליה
Ez. 24, 11. ונתכה בתוכה טמאתה
cum suff.: מָטְמְאָתָהּ
2 S. 11, 4. והיא מתקדשת מטמאתה
cum suff.: בְּטָמְאָתָם
Lev. 15, 31. ולא ימתו בטמאתם
Esr. 9, 11. מפה־אל פה בטמאתם
cum suff.: כְּטָמְאָתָם
Ez. 39, 24. כטמאתם וכפשעיהם
cum suff.: מִטָּמְאָתָם
Lev. 15, 31. בני־ישראל מטמאתם
pl.: מִטָּמְאוֹת
Lev. 16, 16. 19. מטמאת בני ישראל
pl. c. suff.: טָמְאוֹתֵיכֶם
Ez. 36, 25. וטהרתם מכל טמאותיכם
Ez. 36, 29. אתכם מכל טמאותיכם
pl. c. suff.: טָמְאֹתָם
Lev. 16, 16. בתוך טמאתם

טָמַהּ

פעל נוקד, ויקל ותנוקד, וסמכוון כמו נסמי, לומר עשוס סלב ועלקו וסנוכו [פֿערגעשטפּט, פֿערגעשטקט ווין], וסוזקל על ענין ספתיות [דוסס ווין], וותק סכוונס אל כעסיכו כעיניכס, כמ״כ רס״י ו״ל נסזכנו כעיניכס עמומיס, ותין יסוד נתינס כ״ף ע׳ וס׳ וע׳ עכ״ל. וזס קמץ, כי קומר סזכרס טָמֵּה, סם נסקרי, וקטי אֶטַּם, חֶטַּם, וכן נזפתי ערב כמו נסזדו יוני וכוסי כרקפיקס [l. *dom*-are, gr. *δαμ-ᾶν*] s. *dam.*] וכדומס.

סתימוכ נִטְמֵיתֶם, נמר עִטְמֵאתֶם, זיין קל עטף.

vrb. intr., sicut טָם aram., obturatum, obstructum esse, veluti animo, hinc bardum, stupidum esse, *Nif.* stultum haberi. Sic jam *Isaaki* et *Qimchi* (qui glossam habet סְתִירַת חַבֵּב). Targ. מְטַמְּנָא בְּמֵחֲמֵירְהוֹן. Vulg. *sorduimus* (=נִטְמָאנוּ). Radix est *tham*, quae latet etiam in vv. אָטַם, חָתַם, חָטַם. LXX. ut videtur, *σεσιωπήμαμεν.*

Nif-al: נִטְמָה

1 *pl.:* נִטְמֵינוּ *perf.*

Job. 18, 3. נטמינו בעיניכם

2 *perf. pl.:* *וְנִטְמֵיתֶם

Lev. 11, 43. *ונטמתם בם

טָמַן

פעל כודד, וסלון לסוף דבר וקיומו וסזקרס [נעשקקען עשׂקען, נעשט־רען], וום מעלוט וסקנסף וכקוד [נעגרענען], סספרס וסקרס [פערעשׂ־רען], וסספלוח רכוס. מעטיכ סף ורצף, מעטיכ כפל וקכורקו, מעטיכ לקכוח כסף וכדומס. תקוח ומכו סצרצ עָבֵן [סע' מקנב מוצג ועטי"], וסצרס לנב כלי נעטי"י כיקס נסלגס של סצלר, כמכון כודד [נעשקקען], וכו"ענען], כלי"ענען], ומכון רקוי שלנו סכודד מעמו, וכן נקוח סתעלוח נצפתי ערב. [p. *mân*-den, l. *man*-ere, gr. *μέν-ειν*] סהגדל בין עטן לקנר נצרס, וגס שמכוון טָמַן תדיר ע"ל גווי.

vrb. trans., facere, ut cesset, reliqui, relictum facere, abscondere, recondere, obruere, veluti thesaurum. Radix est *man*, si praepos. (cf. אַחֲרֵי־כֵן), qua verbum transitivum factum est, secreveris, pers. *mân*-den, gr. *μέν-ειν*, lat. *man*-ere. LXX. *κρύπτειν, ἐγκρύπτειν, κατορύσσειν, ἐκπορεύεσθαι; κατοίμια, κατοικεῖν; Hif.* κατακρύπτειν; טָמַן לְצָפִין, *ὑπο-μέν-ειν.*

3 *perf.* טָמַן

Ps. 35, 8. אשר־טמן תלכדו

Prv. 19, 24. 26, 15. טמן עצל ידו

2 *perf. c. suff.:* וְטָמַנְתָּם

Jer. 43, 9. וטמנתם במלט במלבן

1 *perf.:* טָמַנְתִּי *p.*

לאבנים האלה אשר טמנתי

Jer. 43, 10.

1 *perf. c. suff.:* טְמַנְתִּיו

Jer. 13, 7. מן־המקום אשר־טמנתיו

3 *pl.:* טָמְנוּ *perf.*

Ps. 31, 5. מרשת זו טמנו לי

Ps. 35, 7. טמנו־לי שחת

Ps. 140, 6. טמנו־גאים פח לי

Ps. 142, 4. טמנו פח לי

Jer. 18, 22. ופחים טמנו לרגלי

3 *pl.:* טָמְנוּ *p.*

Ps. 9, 16. ברשת־זו טמנו

part. pass.: טָמוּן *sg.*

Job. 3, 15. או כנפל טמון לא אהיה

Job. 18, 10. טמון בארץ חבלו

Job. 20, 26. כל־חשך טמון לצפוניו

part. pass.: בַּטְמוּן *sbst.*

Job. 40, 13. פניהם חבוש בטמון

part pass. pl.: טְמוּנִים

Jos. 7, 21. וחנם טמנים בארץ

pl. constr.: טְמוּנֵי *sbst.*

Dt. 33, 19. ושפני טמוני חול

p. pass. fem.: טְמוּנָה *sg.*

Jos. 7, 22. והנה טמונה באהלו

inf. constr.: לְטָמְנוֹן

Job. 31, 33. לטמון בחבי עוני

Ps. 64, 6. יספרו לטמון מוקשים

inf. c. suff.: לְטָמְנוֹ־

Jer. 13, 6. אשר צויתיך לטמנו־שם

imprt. c. s.: וְטָמְנֵהוּ

Jer. 13, 4. וטמנהו שם בנקיק הסלע

imprt. c. s.: טָמְנֵם *sg.*

Job. 40, 13. טמנם בעפר יחד

1 *impf. c. suff.:* וְאֶטְמְנֵהוּ

Jer. 13, 5. ואטמנהו בפרת

3 *imperf.:* וַיִּטְמֹן

Gn. 35, 4. ויטמן אתם יעקב

3 *imprf. c. s.:* וַיִּטְמְנֵהוּ

Ex. 2, 12. ויטמנהו בחול

3 *imprf. c. suff.:* וַתִּטְמְנֵם

Jos. 2, 6. ותטמנם בפשתי העץ

Nif-al: נִטְמָן

imprt.: וְהִטָּמֵן *sg.*

Jes. 2, 10. והטמן בעפר

Hif-il: הִטְמִין

3 *impf. pl.:* וַיַּטְמִינוּ

2 Reg. 7, 8 (bis). וילכו ויטמנו

מַטְמוֹן

ג"ו וסכנוי מַטְמוֹנִים, לו נסצרק מַטְמֹנִים, וסנסנוס מקוס לסוף וסעין מקנק ומסתר [נעגרען־לען]. ומום לגיון סקוכר סכעין [נעשׂקען], ונזכיסס מעלוח סצרצ.

n. m. (pl. מַטְמֹנִים, מַטְמוֹנִים), locus, quo absconditur, deinde res ipsa abscondita, thesaurus. LXX. *θησαυρός.*

Gn. 43, 23. נתן לכם מטמון

pl.: מַטְמֹנִים

Jer. 41, 8. יש־לנו מטמנים בשדה

pl.: וְכַמְטֻמֹנִים

Prv. 2, 4. וכמטמנים תחפשנה

pl.: מִמַּטְמוֹנִים

Job. 3, 21. ויחפרהו ממטמונים

pl. constr.: וּמַטְמֻנֵי

Jes. 45, 3. ומטמני מסתרים

טָנָא

פעל כודד ול"ע כ"ף נגור, וסמוכן סכיכס ולקיכס ולצ־יכס [קניפֿעלען, פֿלעכטען], וכן ולן נערבי, צַנָּא נקרס, ולקלס מוס נסקטלוח טַנֵּ־א, ונמלף ג"כ לקל אָ־בָן עי' לעיל מ"ף פניס ג', וכן לקל שָׁ־בָן ומיום ויקיפס [ליסט־ענען], חָ־תָן עכין קצור בקוכנס ומצפלס, וכדומס לָ־בָן ע"ג, וכן סתלוח נזפתי ערב.

v. trans. inus., nectere, plectere, texere, arab. *vadhana* (unde *mîdana*, corbis), aram. צְנָא. Eandem radicem (*than*) repraesentant etiam vv. שָׁ־בָן, אָ־בָן (insidias nectere), חָ־תָן (de affinitatis conjunctione), לָ־בָן q. v.

טֶנָא

ג"ו וכנוי טַנְאֵהּ, וסנסנוס סל [קלוג], וקלוף כן ע"ג סכוך ולקוב מזלילים, לצר מעכו נעשׂס, ונקלמי צַנָּא מצלמו, ונגמלף בָּנָי כדומס לו.

n. m. (c. s. טַנְאֵהּ), corbis vimineus, fiscella, tanquam crates, a plectendo, aram. צְנָא, gem. טְנָא. LXX. *κάρταλλος, ἀποθήκη* (אַפּוֹתִיקִי).

הַטְּנָא

Dt. 26, 4. ולקח הכהן הטנא מידך

בַּטְּנָא

Dt. 26, 2. ושמת בטנא והלכת

cum suff.: בְּטַנְאֶךָ

Dt. 28, 5. ברוך טנאך ומשארתך

Dt. 28, 17. ארור טנאך

טָנַף

פעל לף־עוכר כ"ף נכנד נכ"ק, ומעטס והיום ועמיקס ופנילס [נעוועלען, זשוגיג ויין], וכן נקרמי טָנַף נמר ג' לל מעבי, לכן מרכו מכוון עכין כסוי קלקס וווסס [זשוטן־לוסי־לען ויין], וקומר מזרס טָנַף [סע' מקנב מוצג] נקנרס טָנָף, חָ־נַף, צָ־נַף, גָּ־נַב, וככלס להזרס מכוון כסוי ועקוי נדבר [לייל־ענן, דעקקען], וכן נזפתי ערב.

vrb. intr., maculatum, sordidum, spurcum, squalidum esse, aram. טָנַף (hebr. גָּאַל), propr. sordibus tectum esse, a rad. *naf*, quam exhibent vv. טָנַף, חָ־נַף, צָ־נַף, גָּ־נַב, vi tegendi vel operiendi. *Pi.* polluere, commaculare. LXX. *μολύνειν.*

Pi-el: טִנֵּף

1 *imprf. c. suff.:* אֲטַנְּפֵם

Cant. 5, 3. אריכה אטנפם

טָעָה

פעל נודד, ומוס סקלוף נמר תָּעָה, ונע' תמוכ קרמי, מכוון כנוך וזנס, ול מולך לנכ ולכנ [לירכען], ומוס מכוסף הִתְעָה יונל. עי' סתעלוח ומזוי נקנ תעס.

vrb. intr. (forma aramaica verbi תָּעָה), errare, *Hif-il:* inducere in errorem. V. s. v. תָּעָה. LXX. *πλανᾶν.*

Hif-il: הִטְעָה

3 *perf. pl.:* הִתְעוּ *f. aram.*

Ez. 13, 10. הטעו את־עמי לאמר

טָעַם

פעל כודד, ומכוון רוים ולקילס וסתעלוח נדבר [נעגיעסטען, זשמק־קען], נסזלל על הרגזס ומזוז ועעימס וקיזס [פֿיהלען, עשׂפּיגיהלען], וכל לנס סכוונוס לקל, וכן טַעַם נלקרמי, ודע קוכל כעיס זסמכוון יקנזע מעלס קוזיק לרוקניס, וכרוקניס הלנקו עלס וכול, כי יוס הטעם. ולזל לסתעלוח סזרצ, סזלוג נזפתי ערב כעת נעלס מעכי, ועול לדבר מעכו נסוף ספסר. עי' סם.

vrb. trans., frui, sapere, gustare, deinde sentire, sensu percipere, experiri, aram. טְעַם, arab. suavi titillatione vel tactum vel saporem permulcere. LXX. *γεύεσθαι, γινώσκειν.*

3 *perf.* טָעַם

1 S. 14, 24. ולא־טעם כל־העם לחם

2 *perf. fem.:* טָעָמְהְ

Prv. 31, 18. טעמה כי־טוב סחרה

1 *perf.:* טָעַמְתִּי

1 S. 14, 29. כי טעמתי מעט דבש

1 Sam. 14, 43. ויאמר טעם טעמתי

inf. abs.: טָעֹם

1 Sam. 14, 43. טעם טעמתי

impart. pl.: טָעֲמוּ

Ps. 34, 9. טעמו וראו כי־טוב

1 *imperf.:* אֶטְעַם־

2 S. 3, 35. אטעם־להם או כל־מאומה

3 *imperf.:* יִטְעַם

2 Sam. 19, 36. אם־יטעם עבדך

Job. 12, 11. וחך אכל יטעם־לו

Job. 34, 3. וחך יטעם לאכל

3 *pl.:* יִטְעֲמוּ

Jon. 3, 7. אל־יטעמו מאומה

טַעַם

ג"ו, וסנסנוס טעם נכל לופן, ונקק רוק וסתעלסות, לו קנץ ולנון עלס וסוד [נעזשמקק, לייכוי־כע]. וסוד טעם רוח חסר סטעם, וזום טעם נתיכת טעם נכל דבר, ולפעם כמו עלס וגוזס, ולכוב נלקרמי [עדיקע, רעשׂטעם־נעזלוסם].

n. m., gustus, sapor, praecipue suavis atque jucundus; sapientia, ratio, consilium; סָרַת טַעַם, mulier sine sapore, desipiens, demens, insipida; הֶחְשִׁיב טַעַם, considerate sapienterque respondere. LXX. *γεῦμα, ἡδονή; σύνεσις, παιδεία, ἀγγελία, πρόςωπον, τρόπος;* סָרַת טַעַם, *κακόφρων.*

Job. 6, 6. אם־יש־טעם בריר חלמות

Ps. 119, 66. טוב טעם ודעת למדני

p. טַעַם

Prv. 11, 22. אשה יפה וסרת טעם

Prv. 26, 16. משבעה משיבי טעם

וְטַעַם

Job. 12, 20. וטעם זקנים יקח

כְּטַעַם

Num. 11, 8. כטעם לשד השמן

מִטַּעַם

Jon. 3, 7. מטעם המלך וגדליו

cum suff.: טַעֲמָהּ

1 S. 25, 33. וברוך טעמך וברוכה את

cum suff.: טַעְמוֹ

Num. 11, 8. והיה טעמו

1 S. 21, 14. וישנו את־טעמו בעיניהם

Ps. 34, 1. בשנותו את־טעמו

Jer. 48, 11, על־כן עמד טעמו בו

cum suff.: וְטַעְמוֹ

Ex. 16, 31. וטעמו כצפיחת בדבש

מַטְעַם

ג"ו ולך נרבוי כל ק, לו מַטְעַמִּים וכרי, לו מַטְעַמּוֹת נקני, וסמעכס מקכל של טעם ותעכוג וזעזוע [לעקקערניס־טען], ונכלף לפ"ו עס מכעמים ומזמכים מקכל תקוס ולקס לכניכים וכדומס. היקיל נתכגוס [קנק, ל, ע"ו], ומכוון יקוס לסרס.

n. m. pluralet. (vel מַטְעֲמִים vel מַטְעַמּוֹת), cibi sapori suaves et jucundi, cupediae, delectamenta saporis (syn. מַעֲדַנִּים, מַשְׁמַנִּים). Singul. exstat apud Jonatanem, Habak. 1, 16. LXX. *βρώματα, ἐδέσματα.*

1 *pl.:* מַטְעַמִּים

Gn. 27, 4. 7. ועשה־לי מטעמים

Gn. 27, 9. ואעשה אתם מטעמים

Gn. 27, 14. ותעש אמו מטעמים

Gn. 27, 31. ויעש גם־הוא מטעמים

1 *pl.:* הַמַּטְעַמִּים

Gn. 27, 17. ותתן את־המטעמים

2 *pl.:* לְמַטְעַמּוֹתָיו

Prv. 23, 3. 6. אל־תתאו למטעמותיו

טָעֵם

נקרמי כמו נעגרי, נלי סנדל סמכוון, ונכנין סכנד לנון סעעמס, לו נתיכס לסקילס, ונסקגוס לגוד.

vrb. aram., hebr. טָעַם; *Pa.* טַעֵם, edendum dare. LXX. *ψωμίζειν.*

Pa-el: טַעֵם

3 *impf. pl.:* יְטַעֲמוּן

Dan. 4, 22. כתורין לך יטעמון

3 *pl. c. suff.:* יְטַעֲמוּנַּהּ

Dan. 5, 21. עשבא כתורין יטעמונה

טַעַם

ז׳ נקבי, וקטו כתוקף פני ענבי, והלנתו כהלנת טָעַם הכף.

n. m. aram. (def. טַעֲמָא), voluntatis declaratio, dogma, decretum; רְהַב טַעֲמָא, rationem reddere. LXX. *γνώμη*; *ἀποδιδόναι λόγον.*

Esr. 6, 14. מן־טעם אלה ישראל

Esr. 7, 23. מן־טעם אלה שמיא

טְעֵם

ז׳ נקבי, ומכוון כמו טעם נענבי, כמו עסק קסק, חולם לכוב מעסב הסבל, וכלף עם כיכס עסק וקבסס סול ותכוכס וקסבון וכדומס. ותכין מוס יסב טעסק, כתיכת קסבון כהסבל ולעת, בוס טעם, כתיכת הסבקתו וביכתו על דבר, לו כתיכת גודס ועסה, בעל טעם, בעל-עסה וכלף פלף וכביף ופקיד וכדומה, וכל הסבלות הלה תכיר מהסבים.

n. m. aram., sapor (*γεῦσις*), plerumque ratio, consilium, consilii declaratio, edictum, veluti שֵׂם טַעֲם; LXX. *διδόναι δόγμα, ὑπακούειν δόγματί τινος, ὑποταγῆναι τῷ δόγματι*; מְטַעֲמָא (par. מִן־טַעֲם); LXX. *ἀπὸ γνώμης*; בְּעֵל טְעֵם, *consiliarius regius.* LXX. *βαλτάμ.*

Dan. 3, 10. אנתה מלכא שמת טעם

Dan. 3, 12. לא־שמו עלך מלכא טעם

Dan. 3, 29. ומני שים טעם די כל־

Dan. 4, 3. ומני שים טעם להנעלה

Dan. 6, 14. לא־שם עלך מלכא טעם

Dan. 6, 27. מן־קדמי שים טעם

Esr. 4, 8. 9. 17. רחום בעל־טעם

Esr. 4, 19. ומני שים טעם

Esr. 4, 21. כען שימו טעם

Esr. 5, 3. 9. מן־שם לכם טעם

Esr. 5, 13. כורש מלכא שם טעם

Esr. 5, 17. מן־כורש מלכא שים טעם

Esr. 6, 1. דריוש מלכא שם טעם

Esr. 6, 3. כורש מלכא שם טעם

Esr. 6, 8. 11. ומני שים טעם

Esr. 6, 12. אנא דריוש שמת טעם

Esr. 7, 13. מני שים טעם

Esr. 7, 21. מלכא שים טעם

וְטַעֵם

Dan. 2, 14. התיב עטה וטעם בְּטַעֵם

Dan. 5, 2. אמר בטעם חמרא וּמְטַעֵם

Esr. 6, 14. ומטעם כורש ודריוש

def.: טַעֲמָא

Dan. 6, 3. יהבין להון טעמא

Esr. 5, 5. עד־טעמא לדריוש

טָעַן

פעל כוד, ומסוכן ק׳ סכתקת תכלס והוכלס, מנור ומפלה [שעטעקקען, כיעדעכ־], וסה ענין סכתקת ותעותה ודקיכה [עטדעען], לכן ענין דקיכה לוכלו התמלות, ומוס סכבכ״פ פעולי״. נתקנוס טָעַן נמר נכבס, יוע, דקי נענכי, וסכל זלת נתמלוס, כי תמלוחו מנור וסכתקת, ונמלת ג״כ סם נתכוון כוקני של הֵן, אֶבֶן, נתכוון סכבכת וסכתקת ע״ג. ומוס תכיר שמבת נתמו טָעַן, הֵן, וסע׳ נפלכך התנועה מקורו, ונלמת כבכת וכתכוון וס נפפתי עכ כידוע. ועתה לך ודאי תבבית

Pi-el: טַעֵן

3 *perf. pl.:* טַעֲנוּ

Gn. 45, 17. טענו את־בעירכם

Pu-al: טְעַן

p. pl. constr.: מִטְעֲנֵי

Jes. 14, 19. מטענ חרב

טָף

v. s. r. טַפָּף *p.* 431.

טָפַח

פעל כוד, ומעתה סביתה וביתיה, וכן נבלות והכפל [לוימבייעטן], וכן צָפַח לקמן, לגון הביתה ותתוודות, ויונן מוה עפח ומעפתה, ע׳ תתה נפח התמוה וחגוי. תכנד מוה טָפַח חוות הפעולה, לגון הניה וחביתה ומעפה [לוימבייעטן, -שפאנגען], וי״ן עול טָפַח גויר תסה טָפַח ע׳ לקמן. ע׳ עול פיה ופוח נתכמי.

v. trans., extendere, expandere; sicut צָפַח, aethiop. *safaha. Pi.* (טִפַּח), quod probe discernendum est a denominativo, q. v. infra, vi intenta. Cf. aram. פְּחַח, פְּתַח. LXX. *στερεοῦν.*

Pi-el: טִפַּח

3 *perf. fem.:* טִפְּחָה

Jes. 48, 13. וימיני טפחה שמים

1 *perf.:* *טִפַּחְתִּי

Thr. 2, 22. *אשר־טפחתי ורביתי

טֶפַח

ז״ו וסכבי טְפָחִים, וסבלנה תוכבת תת היד ומבכת וסכבקבה [שלכבניי־עב, שבלכנב, פבלעב], וסעת ג״כ למלה. ונסבסוק עבקות כתת, כלגון עבקים לקלים, תעמיי ע״כ תסה ניקס הפעול, ונקבון ס׳ הידועה ניוכו לקלים [לייניגב], כמכהג הלגון. והוגלל נתכמת תמנכה על קופל של כפים ומקבה [שפאררען־קפף], מגוי תמוכתו, ודוק.

n. m. (pl. טְפָחוֹת), expansio manus (Handbreite), spithama, palmus, quidquid habet palmi latitudinem; טְפָחוֹת, palmorum aliquot latitudine. In terminologia architecturae de *mutulis*, quibus laquearia et tectum innituntur (Kragsteine). LXX. *παλαιστής*; *γείσεα* (h. e. *suggrunda*).

pl.: טְפָחוֹת

Ps. 39, 6. הנה טפחות נתתה ימי

pl.: הַטְפָחוֹת

1 Reg. 7, 9. וממסד עד־הטפחות

טְפַח

ז״ו כמו טֶפַח, וקולי היה נכקבתו מוסבת.

n. m. palmus, mensura digitorum expansorum, sicut טֶפַח. LXX. *παλαιστής.*

Ex. 25, 24. מסגרת טפח סביב

Ex. 37, 12. ויעש לו מסגרת טפח

1 Reg. 7, 26. ועביו טפח ושפתו

2 Chr. 4, 5. ועביו טפח ושפתו

Ez. 40, 43. והשפתים טפח אחד

וְטָפַח

Ez. 40, 5. שש־אמות באמה וטפח

Ez. 43, 13. אמה אמה וטפח

מִטְפַּחַת

ז״נ וסכבי מִטְפָּחוֹת, וסבתוב מלבוש ומעתף תכר יבתעת על כל הגוף, ונבקוד מתעתפ סכבים [מבלבעל־לומוולוקף], וקולי ג״נ סדין מבוגת ומעוגף על הגוף, כפי הכקות לבתיכן בפסוק, כי נלקח מהיקס מלבוש ניקוי.

n. f. (pl. מִטְפָּחוֹת), peplum, palla, mulierum potissimum, ab extensione atque amplitudine (Umwurf). Trg. סוּדְרָא. LXX. *περίζωμα*; *ἐπιβλήματα.*

הַמִּטְפַּחַת

Ruth 3, 15 הבי המטפחת אשר־עליך

pl.: וְהַמִּטְפָּחוֹת

Jes. 3, 22. והמטפחות והחריטים

טָפַח

פעל נבכין תכנד, גויר־תסה טָפַח, ומתעכה כבת תילד על היד, ווה לתן יולים נתקבים וזוך [פפלענגען], או כתבר יקבונו רבים לבתיל ניון רקבי, לתן וקבן ילד בהבוגת ילים סביבו [עטבעלען, הפבעלען]. וכתעע הפקיון תכיב, בהבוגל על גדול וכבו בבים נכללו.

v. piël. denom. (a n. טֶפַח), in palmis gestare, veluti infantes, hinc fovere, amore tenerrimo edocere, vel, ut alii explicant, palma manus mulcere, palpare. LXX. *ἐπικρατεῖν.*

1 *perf.:* טִפַּחְתִּי

Thr. 2, 22. אשר־טפחתי וריביתי

טֶפַּח

ז״ו וקן נכבי טְפָחִים, וסבלנה תוכבת תן טֶפַח הפקיון, לוכר לתון וקבוק גדול וכבו הילדים וביקוקם על קק [דאם פפלענגען, וועלבעגען], וכבו יקוק לעוכבת.

n. m. pluralet. (טְפָחִים, n. *abstractum* verbi denom. טִפַּח), liberorum educatio atque curatio. LXX. *θηλάζειν.*

pl.: טְפָחִים

Thr. 2, 20. עללי טפחים

טָפַל

פעל כוד וסביתיד יִטְפֹּל, ומתעכה דבוק וסקבר על דבר וביקה [שבתעפ־עען, קוי־פבעבייכען]. וועלי־תקר לע״ו בבלוב לל רוצף לליל, לוכר תת תעים ומקבניים ומלבנקים תקר, וכן תעפל על עוכי, לוכר תקבר ותלבק עליו ותכוסו [בעלעקקען, בעלענגען, קוי־]. ובלמת בנמכל לבפעל עפל המכוון שלבו [שבקלענגען, -שמיבעגען, -שעריי־

כען], עיקת ומציכת דבר והלבקה, כמו עופל טיע סביכיו, עפל בנגלים. וכן תָּפַל [יקוק׳ ״ג ׳, וכדומה], לגיון הביח [עיכבע], ומוה בה הלבק ולוי בכללו, כמו עפל בתמה לבתמה, יבקל שבעפל לגוי. ומוה בה עפל תוקריי מוכוות של עקר, לוכר הכלבק בלבר ועיקו ותיכו עלמותו, לו כתב הית בכללו, ומוהבה טָפַל. מהמקקר הבבח ומכוון עי׳ תקת תפל. ולע קוית שהמכוון עמילה וינימה ונכיכה בהבגבקה ועכיקה כלגון קכמים לקל עפל, כמו קייב לעפל בה, עפולו מכוכה, עפול בכיים, ג״כ כלגון יתמלל.

vrb. trans. (impf. יִטְפֹּל), affigere, allinere, adjungere, veluti טְפָלִי שֶׁקֶר (syn. רָפְאֵי אֱלִיל), qui mendacium mendacio assuunt (cf. gr. *δόλον ῥάπτειν*), תִּטְפֹּל עַל־עֲוֹנִי, h. e. assuis, oblinis, obtegis. Cognatum est v. טָפַל, unde טֶפֶל, tectorium. Gem. vi *allinendi* (unde טָפֵל, accidens rei, opp. עִקָּר), vique elaborandi dandique operam, plane ad arabici verbi similitudinem. LXX. *πληθύνειν, ἐπισημαίνειν*; טָפֵל, *ἰατρός.*

3 *perf.:* טָפְלוּ

Ps. 119, 69. טפלו עלי שקר זדים

p. pl. estr.: טְפֵלַי

Job. 13, 4. ואולם אתם טפלי־שקר

2 *imperf.:* וַתִּטְפָּל

Job. 14, 17. ותטפל על־עוני

טְפַסַּר

ז״ו והכבוי טַפְסְרִים, וסמוכן לבתת רל״ק כמו אב, כמו ובפסכ״ך כגוב, לבתת רב״י תמוכה, ולסתקבגם עבב קבבת. ובלתת תואשר בפבסי אב סקיל וסתלתסה, ובמבת בתכגוס ג״כ תן בגיד ואב לכל סתלבכים. וסבלב״ע פבס תתכוון אב, ולתב סתלה בבעים, ולין לה קבב, ולת לקבייה בתלים.

n. m., ut videtur, *persicum* (pl. טַפְסָרִים), dux, imperator. D. Qimchi: קָצִין וָשָׂר. Isaaki: מֶמֶשָׁה. Targ. Hieros. I. (Deut. 28, 12.) angelorum principis nomen. LXX. *βελόστασις, σύμμικτος.*

Jer. 51, 27. פקדו עליה טפסר

pl. c. suff.: וַטַּפְסְרֶיךָ

Nah. 3, 17. וטפסריך כגוב גובי

טָפַף

פעל כוד ויקר ותבנוד, ומעבה הלת תעבה, לע״ל עבב ולבב, ומבלבו עבעי, הליכה לת ומוגוז, בבפתי קלה ועבב מבוי [עטבפ־בן]. והלוך עפיפה הלוך לבת, עקב בלד גובל, מוה בתלה [עריפעבלן], וכן דף, עף בלגון יפעבלל, וסבלגה תתקוות. לדעת סריקב״ע גויר הבה עף, לוכר הליכת תהלך עף, ולגל לבך. ומכוגים לתקיים תהו ויקי. בגתרת עפף עביכו יביכה תתלה, לוכר לת פקוח ולת יוקר, לת תקוק ולת גדוג, והית היל, ועפה הבבילה.

vrb. intr. onomatopoët., minutis lubricisque gressibus incedere, de mulierculis Hierosolymitanis, lascivis illis et juvenibus placendi studiosis. Cognata sunt vv. טָבַב, הָבַב, arab. *daffa, thaffa* (tappen, trippeln). *Qimchi* tres expositiones affert: 1) ludere et

cum *puerilibus* ineptiis incedere per plateas (טַף, unde vocabulum derivat etiam *Ibn-Ezra*); 2) cum gestu ferientium tympana (תֹּף); 3) aequali dimetatoque gressu incedere (comparata dictione talmudica: מַהֲפוּפָה). Egregie Lutherus. LXX. (ut videtur) *σύρουσαι τὰς χιτῶνας*.

inf. abs.: וְטָפֹף
Jes. 3, 16. חלוך וטפוף תלכנה

טַף

ז"ו וכנוי שָׁפָּר, וכנווסף ילד רך ועולל ויונק, סיחוף חש, עקב כלל גודל [לשם עיספעלבלע קיבל], נוכחות של נער ונערה ובתולה וכדומה. ומוסף לפעמים כשם מכונה לכל הצעיר, וכן נשאר לשוכות. נגזרת ובתרגום טָפֵל משלמו, ומידועה שָׁפָלָא, ווה מן טַף, נסתקן לַ־, וכדומה לסיכום.

n. m. (c. s. שָׁפַר), infans, puerulus, vel potius coll. de parvulis utriusque sexus, a minutis gressibus, quibus incedunt (trippelnde Kindlein). Gemar., adjecta terminatione hypocoristica שָׁפְלָא, def. הַטָּפְלָא. LXX. *νήπιον, παιδίον, τέκνον, ἔκγονα, ἐπιγονή, συγγένεια, οἰκία, ὀχλός, σῶμα, ἀπαρτία, λοιπός*; שָׁפָּף, *ἀποσκευή*.

Esth. 3, 13. 8, 11. טַף ונשים
וָטָף
Jer. 41, 16. ונשים וטף וסרסים
Ez. 9, 6. בחור ובתולה וטף
וָטָף *p.*
Jer. 40, 7. אנשים ונשים וטף
הַטָּף *p.*
Gn. 47, 12. לחם לפי הטף
Num. 31, 18. וכל־הטף בנשים
Jud. 18, 21. וישימו את־הטף
2 Sam. 15, 22. וכל־הטף אשר אתו
Jer. 43, 6. ואת־הנשים ואת־הטף
וְהַטָּף *p.*
Dt. 2, 34. מתם והנשים והטף
Dt. 3, 6. מתם הנשים והטף
Dt.20,14 רק הנשים והטף והבהמה
Dt. 31, 12. האנשים והנשים והטף
Jos.8,35. קהל ישראל והנשים והטף
Jud. 21, 10. לפי־חרב והנשים והטף
בַּטָּף *p.*
Num. 31, 17. הרגו כל־זכר בטף
מִטָּף *p.*
Ex. 12, 37. הגברים לבד מטף
cum suff.: טַפֵּנוּ
Gn. 43, 8. גם־אתה גם־טפנו
Nu.32,17. וישב טפנו בערי המבצר
Num. 32, 26. טפנו נשינו מקננו
cum suff.: וְטַפֵּנוּ
Num. 14, 3. נשינו וטפנו יהיו לבז
cum suff.: לְטַפְּכֶם
Num. 32, 16. וערים לטפנו
cum suff.: וּלְטַפֵּנוּ
Esr. 8, 21. לנו ולטפנו ולכל־רכושנו
cum suff.: טַפְּכֶם
Gn. 50, 21. אתכם ואת־טפכם
Ex.10,10. אשלח אתכם ואת־טפכם
Ex. 10, 24. גם־טפכם ילך עמכם
Dt. 29, 10. טפכם נשיכם וגרך
Jos. 1, 14. נשיכם טפכם ומקניכם
cum suff.: וְטַפְּכֶם
Nu.14,31. וטפכם אשר אמרתם לבז
Dt. 1, 39. וטפכם אשר אמרתם
Dt.3,19. רק נשיכם וטפכם ומקנכם
cum suff.: לְטַפְּכֶם

Gn. 45, 19. עגלות לטפכם ולנשיכם
Gn. 47, 24. ולאכל לטפכם
Nu. 32, 24. בנו־לכם ערים לטפכם
cum suff.: טַפְּכֶם
Gn. 34, 29. חילם ואת־כל־טפם
Gn. 46, 5. ואת־טפם ואת־נשיהם
Gn. 50, 8. רק טפם וצאנם ובקרם
Nu.31, 9. את־נשי מדין ואת־טפם
2Chr.20,13. גם־טפם נשיהם ובניהם
2 Chr. 31, 18. ולהתיחש בכל־טפם
cum suff.: וְטַפָּם
Nu. 16, 27. ונשיהם ובניהם וטפם

טָפַר

פעל לח־עוכר נסתרי, ומלשון כמו צָפַר נעברי ע"ג, לומר קדידם וקרילם וזכיכם [קייבראַטען, שפיצען], וח"כ כמו לכן, נפר, עוע ע"ג. תשוכת משרש טָ־פַ־ר [טע' מקבל־מוג ועשיי], ונמלא משרש לרוב נעברי ותרמי ונערבי ונזעתי ערב, בחזר תקיפ לשל קנבר וכפר.

v. inus. aram., sicut צָפַר hebr., infodere, insculpere, acuere (syn. דָּקַר, אָנַךְ). Radix est *far*, quam exhibent et vv. חָפַר molliorque forma חָבַר, q. v.

טַפַּר

ז"ו וסרכוי טִפָּרִין, ומסוכן כמו נסוכן נעברי, לומר עוקן וקדוד, לו דבר עוקני וקדודי [שפיציג, שטאכעל], ומוסף משלל לנפרן [כאגעל]. ונסתכוס כמו לכן, סדומס לו נזכרו. ועיין פרסס כמו נסכן.

n. m. (c. s. טִפְרַת, hebr. צִפָּרֶן, pl. טִפָּרִין), unguis, ab acumine. LXX. *ὄνυξ*.

sg. c. suff.: וְטִפְרָהּ
Dan. 7, 19. וטפריה די־נחש
pl. c. suff.: וְטִפְרוֹתָי
Dan. 4, 31. וטפרותי כצפרין

טָפַשׁ

פעל נודד, ויקר ומתנודד נכ"ק, ומסלסל כמו פָּשׁ לקמן ע"ג, וכמו פשם, פתם, לומר מעדפס ומסרפס ויתיכם, ווס היות שמן [פעטע ויין], ותתק פש תלתס משווי ומתקר משרש. מסתלות נגזרת על מכסילות ומתוילות נכוונות וידוענות, ונכוויות על מוסדי מלשון.

v. intr., opimum, crassum, pinguem, trop. stolidum, animo obfirmatum esse. Cognata sunt vv. פָּשַׁשׁ, פָּתַתּ, פָּשַׁח; *tha* est enim praepositio. V. הָבַשׁ pag. 269. LXX. *τυροῦσθαι*.

3 *perf.:* טָפַשׁ
Ps. 119, 70. טפש כחלב לבם

טָרַד

פעל נודד, ומתקרון לרימס ודקוי מלמס ועירלס ונדידס נתדירות [שטאסטען, דרמאנגען], ונמלא לנף ערך, לומר מכוול נכתילס ונתדירות נתין משרש. ונגזרת ידוע ט ר ו ד, לומר מכתוון ונדתף נעסקיו, וגס מכוון של גרימס כתנוס סוס. ומזל לתקר משרש נכן מתעלות נזעתי ערב, כמו נכוסי משרש עיר, כמו נכוסי [*trud-ere*].

verb. trans., *trud-ere*, urgere, premere, veluti הֻלַּם טֹרֵד, stillicidium stillans indesinenter. Gem. טָרְדָה, Elias: לְמַי שֶׁעָסָקָיו תְּמִידִין עַל־עֶסֶק טָרְדָה אֶחָד, (hebr. טִרְחָה), studium acerrimum. LXX. *ἐκβάλλειν*; טָרַד, *οὐχ ἁγνός*.

part.: טוֹרֵד
Prv.19,13. ודלף טורד מדיני אשה
Prv.27,15. דלף טורד ביום סגריר

טָרֵד

נתרי כמו נעברי, נמכוון רתף, ונזעתי ערב ג"כ נסקר כ' סתלטוס, ונגזרת מספיק וגכוז, ווס עפל, וכן נתרי. ומוס טָרִיד, טָרְדוּד תוקרי"ס, טְרֻדָה זס, וכן מַטְרֵד, טַרְדוּד וכדומס.

v. aram., trud-ere, urgere, pellere (hebr. גָּרַשׁ). LXX. *ἐκδιώκειν*.

part. pl.: טָרְדִין
Dan. 4, 22. ולך טרדין מן־אנשא
Dan. 4, 29. ומן־אנשא לך טרדין
part. pass.: טָרִיד *sg.*
Dan. 4, 30. ומן־אנשא טריד
Dan. 5, 21. ומן־בני אנשא טריד

טָרָה

פעל כודד ולף־עוכר כ"ף כנור, ומסלסס כמו טָלָה לעיל, נקלוף חל' כר', וכן נעברי כר' ע"ג.

verb. intr. inus., verbo טָלָה par atque aequale.

טָרִי

ת"ו ולנקנס טְרִיָּה, ע"מ עכי, ומסוכן לף [סַרִיס], ונלמר מסכס, לו מדבר וולתו, ויזוע מסרש.

adj. m. (ad s. f. עָנִי; f. טְרִיָּה), humidus, recens, viridis, veluti de vulnere tabe, sanie, sanguine fluente. LXX. *φλεγμαίνειν, ἐκρίπτειν*.

adj. fem.: טְרִיָּה *sg.*
Jud.15,15. וימצא לחי־חמור טריה
Jes. 1, 6. ומכה טריה

טָרַח

פעל נודד, ומשרעות עכיסס ועמילס ויגיעס [ויך מיסען, שמידען], וכן טָרָח נתרי, וכדומס לו כיוכי, לך יולף נמסרסוק לף־כרי יערים עכ, מעמסת עמל ועכח לו מרת [נעלאסטען]. ומוס משלל על מרת ע"י מכול, ומנמסס [כיעדערלייקעז], ומכוון מסרסוק לף לס מכרירות [כרי מן נרכס, כדומס לל נרכ] ומסר משרש תכריע, ותקת מעכ. וזלול מסרסוקים כך הוף: לס מן מקדר [קדרי תימן] תנוף סופס, ולס מעוכים קרס, לו משס מכזמת לתלסי יקן [לתלסי] קרק וכקב מיס נמולק, לף [לס] כרי [ל"ל מכריות] יערים עכ וכדומס, נכל לתלס נמסרות יתסתן, והכן. מוס משרש נגזרת שָׁרָחָא, טָרְחָן.

v. intr., fatigari, defatigari, usque ad lassitudinem dare operam, aram. טְרַח, *τείρ-ειν*. *Hif.* הִטְרִיחַ, semel Job. 37, 11. de aestu solis nubes tanquam onerante h. e. deprimente. Symm. *ἀλλὰ καὶ καρπῷ ἐπιβρίσει νεφέλη* (פְּרִי = בָּרִי). Hieron. *frumentum* (בָּר) *desiderat nubes*. Olympiodorus: *ἐπιβρίσει ἡ νεφέλη τῷ καρπῷ τουτέστιν ἐπελεύσεται, ἐπιχυθήσεται*. LXX. *καὶ ἐκλεκτὸν καταπλάσσει νεφέλη*.

Hif-il: הַטְרִיחַ
3 *imperf.:* יַטְרִיחַ *sg.*
Job. 37, 11. אף־ברי יטריח עב

טָרַח

ז"ו מופעל, והלמון הסכל ומעל [לעפט, מיסע], וכן נתקנוס טוֹרֵחַ, ותכירסו מסרסוק, ונוסף כעל תלכתי תמוך מעל מעבי.

n. m. abstr., onus, molestia, opera, targ. טוֹרַח. LXX. *κόπος, πλησμονή*.

לָטָרַח
Jes. 1, 14. היו עלי לטרח

cum suff.: טָרְחֲכֶם
Dt. 1, 12. טרחכם ומשאכם

טָרַם

ad טֶרֶם *v. s.* טוֹר *p.* 453.

טָרַף

פעל כודד ומעתיד יִטְרַף, ופ"ל יִתְרַף, ומסוכן מסוע ופזוע פריסס וקריעס, קריעס ותכיסס [נעריי־מסטען, אַב־], ונלמר מקוף עלס, ומפזוע קיע קטף וכדומס. וכן נלמת מלוכת משרש נזעתי [*drep-ειν, δρύφ-ειν*] עכ, כמו ביוכי [*drap-ac', drap-nac'*] ולנקלבי [*drap-ac', drap-nac'*], ומלוכת משרש מלף יזוע טָרַף, ומלוכת ומעלת מקקר ומזווי מקת חָרַף, גָּרַף [*rap-ere*], וכדומס. מפעל סוס מכפעל ומכ"ס, לכן מכוסף ת"ך לפעל משרש לקמן.

verb. trans. (impf. יִטְרֹף, semel יִתְרַף), discerpere, decerpere, diripere, laniare, de feris, gr. *δρέπ-ειν, δρύφ-ειν*, slavice *drap-nac', drap-ac'*, arab. *tharofa*, lat. *rap-ere*. Radix est enim *raf, rap*, quam repraesentant etiam vv. חָרַף, גָּרַף. *Hif.* הִטְרִיף ad verbum insequens, literis iisdem scriptum, pertinet. LXX. *ἁρπάζειν* (*ἅρπαξ*), *θηρεύειν, συντρίβειν, παίειν, χρᾶσθαι*; טֶרֶף, *θηρίον*; טָרָף טֵרָף, *θηριόβρωτον γίνεσθαι*.

3 *perf.:* טָרַף
Job. 16, 9. אפו טרף וישטמני
3 *perf.:* טָרָף
Gn. 8, 11. *עלה־זית טרף בפיה
Hos. 6, 1. כי הוא טרף וירפאנו
3 *perf.:* יִטְרַף
Dt. 33, 20. וטרף זרוע אף־קדקד
Mich. 5, 7. וטרף ואין מציל
part.: טֹרֵף *masc.*
Job. 18, 4. טרף נפשו באפיו
Ps. 22, 14. אריה טרף ושואג
Ez. 22, 25. שואגי טרף טרף
Nah. 2, 13. אריה טרף בדי גרותיו
p. pl. estr.: טֹרְפֵי
Ez. 22, 27. כזאבים טרפי טרף
inf. abs.: טָרֹף
Gn. 37, 33. טרף טרף יוסף
Gn. 44, 28. ואמר אך טרף טרף
Ex. 22, 11. אם־טרף ישרף
inf. constr.: לִטְרֹף
Ps. 17, 12. כאריה יכסוף לטרף
inf. ante Maqef: לָטְרַף־
Ez. 19, 3. 6. וילמד לטרף־טרף
1 *imperf.:* אֶטְרֹף
Ps. 50, 22. פן־אטרף ואין מציל
Hos. 5, 14. אני אני אטרף
3 *imperf.:* יִטְרֹף
Ps. 7, 3. פן־יטרף כאריה
3 *imperf.:* יִטְרַף *p.*
Gn. 49, 27. בנימן זאב יטרף
3 *imperf.:* וַיִּטְרֹף
Am. 1, 11. ויטרף לעד אפו

Nif-al: נִטְרָף
3 imperf.: יִטָּרֵף *sg.*
Ex. 22, 12. אם טרף יטרף
Jer. 5, 6. כל־היוצא מהנה יטרף
Pu-al: טֹרָף *3 perf.*
Gn. 37, 33. טרף טרף יוסף
3 perf.: טֹרָפָה *p.*
Gn. 44, 28. אך טרף טרף
part.: מְ־טֹרָף = *מְטֹרָף
Gn. 8, 11. *עלה־זית טרף בפיה

טֶרֶף

ז״ן וסכלון הנקעף ונפרס [שׁנגעריס-סענעם], ומוס ל׳ לניון עלם הנקעף, ועניו רכוס רק נמשך [נלשׁטע]. כ׳ לניון שׁנג חיתו קעף, והנערף מהן, קעף וניל [רויב], ונלוס הכל לסנרש. והרני ערף, סכלון הרי קעף מקוס חיוס קועסוס.

n. m. res decerpta, hinc 1) folium, frons viridis, modo decerpta; 2) rapina, praeda ferarum laniantium, veluti הָרֵי טֶרֶף, montes feris laniantibus referti. LXX. *βλαστός, κάρφος; ἅρπαγμα (ἁρπάζειν), διαρπαγή, ἅλωσις.*

טֶרֶף *p.*
Nu. 23, 24. לא ישכב עד־יאכל טרף
Job. 4, 11. ליש אבד מבלי־טרף
Job. 29, 17. ומשניו אשליך טרף
Job. 38, 39. התצוד ללביא טרף
Ps. 76, 5. אדיר מהררי־טרף
Ps. 124, 6. שלא נתננו טרף
Jes. 5, 29. ויאחז טרף
Ez. 19, 3. וילמד לטרף־טרף
Ez. 22, 25. שואג טרף טרף
Ex. 22, 27. טרפי טרף
Nah. 2, 13. וימלא־טרף חריו
Nah. 3, 1. לא ימיש טרף

וָטֶרֶף
Am. 3, 4. ושחל אין לו
p.
Job. 24, 5. משחרי לטרף
Ps. 104, 21. הכפירים שאגים לטרף

מַטְרָף
Gn. 49, 9. מטרף בני עלית
cum suff.: טַרְפֵּךְ
Nah. 2, 14. והכרתי מארץ טרפך
cum suff.: טַרְפּוֹ
Jes. 31, 4. והכפיר על־טרפו
pl. constr.: טַרְפֵּי
Ez. 17, 9. כל־טרפי צמחה תיבש

טַרְפָּה
ז״כ נזיר תוקפי טָרְפָּה, כמר טָרֵף, וספקון הכערף ומנוסע ומפוזע [נעריסס־סענעם], ונלוס נכמסה מפוזעת ומנוסעת נשלס, וכן נתכנוס.

n. f. (ab adj. m. טָרֵף, vi passiva, pro טָרוּף), id quod laniatum est a feris. LXX. *ἁρπαγή, θηριάλωτον.*
Gn. 31, 39. טרפה לא־הבאתי אליך
Ex. 22, 30. ובשר בשדה טרפה
Lev. 7, 24. וחלב נבלה וחלב טרפה
Nah. 2, 13. ומעונתיו טרפה

וּטְרֵפָה
Lev. 17, 15. אשר תאכל נבלה וטרפה
Lev. 22, 8. נבלה וטרפה לא יאכל
Ez. 4, 14. וטרפה לא־אכלתי
Ez. 44, 31. כל־נבלה וטרפה

הַטְרָפָה
Ex. 22, 12. יבאהו עד הטרפה

טָרָק
ז״ו וסכלון קעוף מעלה, או עלס נקעף, [נעפאלניקט], כמו ערף הפס נמכון ל׳.
adj. m. decerptus, de folio, hinc *viridis*, frons viridis, modo decerpta. V. טָרַף I.
Gn. 8, 11. עלה־זית טרף

טָרַף יטן

פעל נוזד, ולף־עונר כ״ק כ״ף נסכוסף חִטְרִיף, וסמכוון שׁניעס וכויס [ויך וּשׁף-עינען, נְשַׁהינען] וסתכלכלוס. ומוס הכוסף הלכלס ונתיכס לשׁנעס וסוכס, וכן נשׁפתי ערב כמו נסוזו [s. *trip*] ויוכי [*tépπ-ω, τρέφ-ω*] ותקנלני וכלוסס, ול״כ יון שׁיכוס לו עס ערף לעיל.

vrb. intr. hifil. (bene discernendum a v. טָרַף), nutrire, satiare, cibum dare, sanscr. *trip*, graec. *τρέφ-ω.* LXX. הָטְרִיף, *συντάσσειν.*
Hif-il: הָטְרִיף
impf. c. suff.: הַטְרִיפֵנִי
Prv. 30, 8. הטריפני לחם חקי

טֶרֶף

ז״ו וסכלון כנרקס מפשׁרש לשון מוון ולכל [שׁפייוע], כמו נתן ערף לניה, סיס ערף נניה, ערף נתן לילקיו.

n. m., cibus, epulum, syr. *tharfo.* LXX. *τροφή, βορά, βρῶμα.*
Prv. 31, 15. ותתן־טרף לביתה
Mal. 3, 10. ויהי טרף בביתי
Ps. 111, 5. טרף נתן ליראיו

טֶרֶם פִּרְחֵי טֶרֶם · עָנֵתֶם לְרֹאשֵׁךְ עֲטָרֶת:
תֵּתֶם כָּבוֹד לְשָׁפַת חַפֵּשׁ · תְּנָה לָאֵלָּה תִּפְאָרֶת:
אַיֵּה סֹפֵר מְסַפֵּר כָּלְּהּ · אַיֵּה מֹבִין כָּל־הֲלִיכֹתֶיהָ!
אַיֵּה שֹׁקֵל בַּפֶּלֶס כָּפֶּהּ · אַיֵּה מֹאֵיר נְתִיבֹתֶיהָ!

י

יָאַב יטן

פעל נוזד, וספקוי כמו אָבַה לעיל, סעיס-לנ וקסיכס, סקלוסס לל לכל וסיכס [פַּעלנְפּנענען]. קמנוס סשׁכס דָּאַב, וסי׳ מקלנ מוסנ וטעמי, וקנוות מיעטו תְּאַב, אָבֵה, אֹוֵה, וכשׁכס l. *hav-, av-ere* כמכוון נשׁפתי ערב [s. *av*;

v. intr., sicut אָוָה, אָבַב, אָבֵה, inclinare atque propendere ad aliquam rem, *av-ere* (*hav-ere*), cupere, s. *av.* LXX. *ἐπιποθεῖν.*
1 perf.: יָאָבְתִּי *p.*
Ps. 119, 131. כי למצותיך יאבתי

יָאָה יטן

פעל נוזד, ונמנוס נענכי לך יָאָתָה ממנו. סקלנס שׁוים וכניסס לנכר, היות כשׁר ויפס [נעניעמען, שׁכשׁעמען] ונלמי שׁכשׁ סוס לכוב. ומוס נתכנוס סניכוכי יָאֵר, יָאָה, לנקנס יָאֵרָא לו נסקעע יָאֵא, ונכנוי נקנס יָאֵהָן לו יָאֵנוּ, וכן נמנוס נתכנוס תשׁוות יָאֵהָא וסקעך יָאָתָ, יָאוּ, יָאוּ הסקעע, וכן יָאֵיהּ, וגס נסוניס מעלמו. ומשׁוי עס כ״ס כנר עשׂס רש׳ ו״ל, ומשׁוי נשׁפתי ערב כמו עתק כלס, לוגס עוד פקוק נשׁנר. עי׳ ספרי מנגס שׁפתי חכס קפ״ו.

v. intr. (unde solummodo יָאָתָה), sicut נָאָה q. v., decere, decorum, conveniens esse. Formas verbi targumicas recenset textus *rab.* Etiam sermo syriacus creberrime hoc utitur verbo, veluti Matth. 3, 15. *ja-ê lan*, h. e. decet nos. LXX. ed. *Compl. σοὶ γὰρ πρέπει.*
3 fem.: יָאָתָה *p.*
Jer. 10, 7. כי לך יאתה

יָאַל
hebetem esse, v.s. יָאַל I. *p.* 337.

יָאַל
velle, v. s. יָאַל II. *p.* 337.

יָאַר

פעל לף־עונר כ״ף נגוו, וספקיון לר״ק כמו נָהַר, שׁנשׁלל המכוון ין נסיכס לל נסיכס, וכן יסיכ יקר, נקמנוסו נסיכס וגסיכס [פַּלימענען], זימענען], ומוס נסיכס [וועלנען], מציכוכ מגלים. וקומל הסכש לפ״ו יָאַר נדומס לל אֵר, ומלל הסכש יָאַר נשׁומכוכי, נמכוון נסיכס וגסיכס, ומוס שׁס נמר בָּשָׁא [כמו נלן, פרק, לוכ, על הלשׁקס], ומסש יָאַר נמר בָּשָׁא, וכן סקוקיי נקניי יְאֵרֵיהָ, לומר יפס ומוכסיכ מסוכוכי יְאֵרֵיהָ, ול״כ המשך ין נסיכס פס לל יְאֹר, כמו נָהָר לל נָהֲרָה. קוגס לל״ק הסכש הנף מלכי, וין לו יסוד נסכיי קדש. ונשׁפס מלכיי יְאוֹר סוף נסכי [*Iāpo*] [s. *Jaras, jaro*], ומקוטו הכוונל, כלשׁר יכוכל מעתק הודו ז׳יקוד נלשון הודו, וכן כילוס לכוכו ז׳יקוד הודו, ולוק.

vrb, inus., cui cognatum est, ut fert nonnullorum sententia, נָהַר, translata notione micandi ad manandum s. fluendum. Proin radix est יָרַאר, cognata verbo אָר, unde v. samar. יְרַאר, splendere, deinde florescere (= פָּשָׁא, ad similitudinem vv. פָּרַח, נֵצֶץ, אָר), unde n. יָאֵר (= הָשָׁא), gramen, herbarum viriditas, adj. יְאִירִי, splendidus, pulcher (f. יְאִירָאָה). Alii nm. יְאוֹר aegyptiacum esse censent, memphitice *jaro*, sahidice *jero* (*ior* in Rosettana inscriptione), de fluvio, Nili potissimum, cf. sanskr. *Jaras*, fluens, uti san. *Nîlas* = *Nîl-os*, i. e. niger, *μέλας* (שָׁחֹר), v. Serv. ad Virg. Geor. 4, 291.

יְאֹר

ז״ו, ומרנוי יְאֹרִים, ומסלנס נסר [פלוסס], או משׁכש ענכי כשׁנר סוכסנו, או שׁסוך משׁפס מלכיי, כי על קקוקים נמלל יקר שׁס לנסר, וכנר לשׁר רש׳, ול״ל כל שׁנר הנסרוס לימס קרוס יסוריס, ווץ מכילוס. ועוד מקוס לסקנלר נו.

n. m. (pl. יְאֹרִים), amnis, *s. s.* de Nilo. Targ. Es. 33, 21. (נְהָרִים) נַהֲרִין שַׁטְפִין, Alex. *ποταμοὶ καὶ διώρυγες*, quibuscum consentit Qimchi, qui rivos manibus hominum factos ad educendas ex fluvio aquas intelligit. LXX. *ποταμός, διώρυξ*, semel אֹר, tanquam per aphaeresin, *ποταμός; συναγωγὴ ὕδατος.*

יְאֹר, יְאוֹר
Jes. 19, 7. ערות על־יאור על־פי יאור
Jes. 19, 7. וכל מזרע יאור
Jes. 23, 3. קציר יאור תבואתה
Ez. 29, 9. יאר לי ואני עשיתני
Zach. 10, 11. כל מצולות יאור

הַיְאֹר
Gn. 41, 1. והנה עמד על־היאר
Gn. 41, 2. 18. והנה מן־היאר עלת
Gn. 41, 3. עלות אחריהן מן־היאר
Gn. 41, 3. על־שפת היאר
Gn. 41, 17. הנני עמד על־שפת היאר
Ex. 2, 3. ותשם בסוף על־שפת היאר
Ex. 2, 5. לרחץ על־היאר
Ex. 4, 9. אשר תקח מן־היאר
Ex. 7, 15. לקראתו על־שפת היאר
Ex. 7, 18. ובאש היאר
Ex. 7, 18. לשתות מים מן־היאר
Ex. 7. 24. סביבת היאר מים לשתות
Ex. 7, 24. לשתת ממימי היאר
Ex. 7, 25. אחרי הכות־יי את־היאר
Ex. 7, 28. ושרץ היאר צפרדעים
Ex. 17, 5. אשר הכית בו את־היאר
Dan. 12, 5. אחד הנה לשפת היאר
Dan. 12, 5. ואחד הנה לשפת היאר
Dan. 12, 6. 7. ממעל למימי היאר
cum h finis: הַיְאֹרָה
Ex. 1, 22. היארה תשליכהו

בַּיְאֹר
Ex. 7, 17. על־המים אשר ביאר
Ex. 7, 18. והדגה אשר־ביאר
Ex. 7, 20. ויך את־המים אשר ביאר
Ex. 7, 20. כל־המים אשר־ביאר לדם
Ex. 7, 21. והדגה אשר־ביאר מתה
Ex. 7, 21. ויבאש ביאר
Ex. 8, 5. 7. רק ביאור תשארנה
Jes. 19, 8. כל־משליכי ביאור חכה

כַּיְאֹר
Jes. 23, 10. כיאר בת־תרשיש
Jer. 46, 7. מי־זה כיאר יעלה
Jer. 46, 8. מצרים כיאור יעלה
Am. 9, 5. ועלתה כיאר כלה

*כְּאֹר
Am. 8, 8. *ועלתה כאר כלה

־אֹר, כְּיָאוֹר
Am. 8, 8. ונשקה כיאור מצרים
Am. 9, 5. ושקעה כיאר מצרים
cum suff.: יְאֹרֵי
Ez. 29, 3. אשר אמר לי יארי

pl.: יְאֹרִים
Job. 28, 10. בצורות יארים בקע
Jes. 33, 21. יארים רחבי ידים
Ez. 30, 12. ונתתי יארים חרבה

pl.: הַיְאֹרִים
Ex. 8, 1. על־התנהרות על־היארים

pl.: בַּיְאֹרִים
Nah. 3, 8. הישבה ביארים

pl. constr.: יְאֹרֵי, יְאוֹרֵי
2 Reg. 19, 24. כל יאורי מצור
Jes. 7, 18. בקצה יארי מצרים
Jes. 19, 6. והרבו יארי מצור
Jes. 37, 25. כל יאורי מצור

pl. c. suff.: יְאֹרֶיךָ
Ez. 29, 4. דגת־יאריך
Ez. 29, 4. מתוך יאריך
Ez. 29, 4. ואת כל־דגת יאריך

כל־דגת יאריך Ez. 29, 5.
הנני אליך ואל־יאריך Ez. 29, 10.
pl. c. suff.: יְאֹרֶיהָ
הרבץ בתוך יאריו Ez. 29, 3.
pl. c. suff.: יְאֹרֵיהֶם
על־יאריהם ועל־אגמיהם Ex. 7, 19.
ויהפך לדם יאריהם Ps. 78, 44.

יָאַשׁ

פעל כודד, ולפ״ע וכ״ק נכפעל ונכנד נוֹאָשׁ, יֵאָשׁ, וסמכוון כעיפת וסרפת דנר, קדילה ועוינה ונקיעת כפת [לוף־נענען], ומוס נכפעל יקע נכפתו מן דנר ועוינתו [פֿאַרלוירן־פֿעלן]. והכיוני נוֹאָשׁ נסתר כופל, לו כעיני מעיקות, לומר מוק בקיעת כפת ונקנס. והכנד יוצא לשניני. בתכונה מוס יֵאָשׁ, וכן נוֹאָשׁוּת, ולרוב נגזרת, אלן התפעלות עוד סוף, ולפ לתיפת מאמו.

verb. trans. nifal. (נוֹאַשׁ) et *piël.* (יֵאַשׁ), desistere, cessare, intermittere, arab. *jaasa*, *transp. ajisa*, hinc *Nif.* desperare, animum despondere, animo cadere; part. נוֹאָשׁ, desperatum, perditum est. *Pi.* in desperationem inducere, desperatum aliquem relinquere. LXX. *Nif.* ἀνδρίζεσθαι, ἀνιέναι, παύεσθαι; part. παύσομαι, ἀνέχεσθαι; *Pi.* ἀνατάσσεσθαι.

Nif-al: נוֹאָשׁ
part.: נוֹאָשׁ *adv.*
ולרוח אמרי נואש Job. 6, 26.
לא אמרת נואש Jes. 57, 10.
ותאמרי נואש Jer. 2, 25.
ואמרו נואש Jer. 18, 12.
part.: וְנוֹאָשׁ
הנואש ממני שאול 1 Sam. 27, 1.
Pi-el: יֵאָשׁ
inf. constr.: לְיַאֵשׁ
ליאש את־לבי Eccl. 2, 20.

יָבַב

פעל נודד, ונמצא לך נסכנד יַבֵּב, ומסלסם לדעת המתכנס ענין הנעה, ולדעת הכל״ק ענין תכונה [יוכעלן, רופֿען], ולדעת רש״י ענין דנור. מוסף כלם ידעו מאכוון אלו נערני, ענין הלרת והרעה. ודומה לו נזגרת אֲבֵב, כפי הנראה לי, אשר מאנו אַבּוּב, וכן נלמת לְכָנ נערני נאכוון הוס, ונתכנוס לרוב נאר הלרת וועיקע וכיבים.

תאמות משרש נעניע. עי׳ יָבַל.

v. intr. onomatopoët. piël., vociferari, lamentari, elata voce clamare, sicut אָבַב, *ababa* (*syr.* et *arab.*), unde אֲבִיב. Targ. מְדַיְּקָא, h. e. circumspectat, prospectat (עֲיָנֵן חַפְּצָה); alibi Paraphrastes hebr. חָרְרִי hoc verbo reddit. LXX. plane non verterunt.

Pi-el: יִבֵּב
impf. fem.: וַתְּיַבֵּב
נשקפה ותיבב אם סיסרא Jud. 5, 28.

יָבַל

פעל נודד, ומסתכון כוילם ושקוי ורסוס, וכן לקוי אָבַל, בָּבַל, וכנל שפתי ערב, ונגוד מוס יָבַל, יוּבַל, ומקור הנזרת נלריכות הלם תמצא לכל המעלים שמכרתי. ומוס המשקל על המסיסם [נעראַלויעסטען], עי׳ תנור יַבָּל, וכן לכל נלע לעיל. ומוס המשקל נכוסף לחסיפם ומליכם, מקנון תנותם נורכם וכדומם, נחזר תרחם לכל יְבוּל הכנור.

וכל יבול ביתו Job. 20, 28.
ואין יבול בגפנים Hab. 3, 17.
וְיָבוֹל
ויבול לחמורים Jud. 19, 21.
cum suff.: יְבוּלָהּ
ונתנה הארץ יבולה Lev. 26, 4.
ארצכם את־יבולה Lev. 26, 20.
לא תתן את־יבולה Dt. 11, 17.
ארץ נתנה יבולה Ps. 67, 7.
וארצנו תתן יבולה Ps. 85, 13.
והארץ תתן יבולה Ez. 34, 27.
כלאה יבולה Hag. 1, 10.
והארץ תתן את־יבולה Zach. 8, 12.
cum suff.: וְיִבְלָהּ
ותאכל ארץ ויבולה Dt. 32, 22.
cum suff.: יְבוּלָם
ויתן לחסיל יבולם Ps. 78, 46.
יוּבַל

ע״ו ומסלסם כמו יָבֵל, לומר נסר וכוול ופלג [פֿלוסק], לוסף נעצמות מופעל, כחזר תעיד עליו התמונה. כי המשקל מזקל גּוּמֵץ, שׁוּגַב, אוּבַל [זיצען לפעמים נקמץ שׁוּגַב, גּוּמֵץ]. וולת תמונה קרמית, נמר סנולי׳ הענכי׳ גְּמֵץ, גְּנֵב, ולכ פה נמר יָבֵל, וכן סוּגַר נמר סָגֵר. וסנולי׳ כוה תדיר מופעל, וכל אלה שרידי לרם, ומלמדים לך נכתני קדם התקדמים, ומהענכה לתמונה הענכית תכיר נזה הוּנַג [נקרמי הוּגַג], ונלין ספק נדומה התמונה מוֹרַג. ומוס תכיר התמונות עוֹלָם, חוֹתָם, [נקרמי חוּתָם] נהקשלה, וסה כמו עוֹלַם, חוֹתַם, מהענכה מלרה לענכי, ודוק.

n. m. flumen, amnis, sicut יָבֵל. Forma nominis abstractiva est atque aramaica, ad sim. nmm. שׁוּגַב, אוּבַל, גּוּמֵץ, interdum *kamezata* syllaba extrema (גּוּמָץ), respondetque segolatis hebraicae linguae nmm. עֵגֶב, גֵּמֶץ, quare יוּבַל pro יָבֵל, sicut סוּגַר pro סָגֵר. Transitionem ad formam hebraicam repraesentant nm. הוּנַג (ar. הוּנַג), מוֹרַג, quae et ipsa kamezantur interdum, veluti עוֹלָם (pro עוֹלָם), חוֹתָם pro חוֹתָם, (aram. חוּתָם). LXX. ἰκμάς.

ועל־יובל ישלח שרשיו Jer. 17, 8.
תֵּבֵל

ע״כ, ומתסוכם קשה, כי מן פ״י מעולם לא נמלא משקל כוה, ונם מכוון לא יכון לנזרת יבל, כחזר תזנו רנים. לכן כ״ל שהנזרת תֵּבֵל, ע״ם המשקר וסשוי, וסוף על משקל חֵילֵל מן סלל, וסה ילוע נמר תָּבֵל. כי נמרוך פלנוג נתקן נתסוס נרי, כחזר מֵאֵן, סַכָּה יוכיחו, וע״כ ג״כ תֵּבֵל נמר תֵּבֵל. ובלתי ריקוד מהלמת לחר הרל״ק נספרו מכלל [ד׳ פֿירלק] דף קס״ה: תבל כמו פ׳ילל, ולפ יקנן תבל לרנים, כי יוכנו כמו לרן, כי ארן מע״פ שהוק כלל, לפעמים קוק פרע, ותבל לעולם כלל, והוק שם לכל תרכות היסוד. ולולי הוק שם עסה עולם הנזבל, ולולי שם קוקר, ולפ יתקשר עם הכנוים ולפ יקנן עכ״ל. עי׳ תבל לקמן, וסה תרלה ג״כ הנזוי כנזבי ערב, והכנתיהו ג״כ פה להקל הקשוי.

n. f. singulare tantum (forma inenodabili, si verbum פ״י subesse putes; quare potius e verbo תָּבֵל orta videtur, pro תֵּבֵל, ad s. f. חֵילֵל pro חָבֵל a v. חָלַל; תָּם, מֵאֵן, propter dagesationis defectum), orbis terrarum, ἡ οἰκουμένη. Recte Qimchi (*Miklol* f. 165.): שֵׁם בְּלַל לְבַל־אַרְצוֹת חֵישׁוּב, quare neque pluralem habet neque suffixis augetur. De significatione v. infra s. v. תָּבֵל.

וישת עליהם תבל 1 Sam. 2, 8.
יגלו מסדות תבל 2 Sam. 22, 16.
אם־תכון תבל בל־תמוט 1 Chr. 16, 30
ומי שם תבל כלה Job. 34, 13.
על־פני תבל ארצה Job. 37, 12.
ישפט תבל בצדק Ps. 9, 9.
ויגלו מוסדות תבל Ps. 18, 16.
ובקצה תבל מליהם Ps. 19, 5.
תבל וישבי בה Ps. 24, 1. 98, 7.
כל־ישבי תבל Ps. 33, 8.
כי־לי תבל ומלאה Ps. 50, 12.
האירו ברקים תבל Ps. 77, 19.
תבל ומלאה אתה יסדתם Ps. 89, 12.
אם־תכון תבל בל־תמוט Ps. 93, 1. 96, 10.
ישפט־תבל בצדק Ps. 96, 13. 98, 9.
האירו ברקיו תבל Ps. 97, 4.
וראש עפרות תבל Prv. 8, 26.
ופקדתי על־תבל רעה Jes. 13, 11.
שם תבל כמדבר Jes. 14, 17. *masc.*
ומלאו פני־תבל ערים Jes. 14, 21.
כל־ישבי תבל Jes. 18, 3.
אמללה נבלה תבל Jes. 24, 4.
צדק למדו ישבי תבל Jes. 26, 9.
ובל־יפלו ישבי תבל Jes. 26, 18.
ומלאו פני־תבל תנובה Jes. 27, 6.
תבל וכל־צאצאיה Jes. 34, 1.
מכין תבל בחכמתו Jer. 10, 12. 51, 15.
וכל ישבי תבל Thr. 4, 12.
וְתֵבֵל

ותחולל ארץ ותבל Ps. 90, 2.
ותבל וכל־יושבי בה Nah. 1, 5.
בְּתֵבֵל

משחקת בתבל ארצו Prv. 8, 31.
וּמִתְבֵּל

ומתבל ינדהו Job. 18, 18.
מַבּוּל

ע״ו, וסוף לנזרת רנים נויר יָבֵל, ומלנוג סנליע תי׳, ועוד זס נספק. כי נס נגזירים מפעלים נכונים סמ׳ תקנכר נקצוי למסס, כדככה נתלמי, וכן נענכי מַשָּׁק מן סָשַׁק, מַחֲץ מן חָצַץ, וזולי נ״כ מַצָּע מן צָעַע, מַשְׁוֹר מן שָׁרַר, ונעליל ומפורסם תקפ כל פלס לקל מְשֻׁשׁ, מַשּׁוֹאָה, שזכסס ילוע שׁוֹאָה, שׁוּשׁ, וע״כ נס פס מזכס לפי ענית דעתי בְּוֹל, ומלנתיכו פס מלד הכנל הקולים. המכוון התנעזות וסתית המים על דנר, מזקק ומלפה [מיינרלַוואסנר], ויולת לנזרת כול ודוק.

n. m. — a v. יָבֵל, eliso *Jud;* vel potius a v. בָּוַל, ad s. f. מַבּוּל a v. מָשׁוֹר, (צָצַע) מַצָּע, (פָּחַח) מַפָּח, סָשַׁק מַשָּׁק, (שׁוֹאָה) מַשּׁוֹאָה, (שׁוּשׁ) מְשׁוּשׁ, (שָׁר) — inundatio aquarum, diluvium. LXX. κατακλυσμός.

ולא־יהיה עוד מבול Gn. 9, 11.
הַמַּבּוּל

הנני מביא את־המבול Gn. 6, 17.
מפני מי המבול Gn. 7, 7.
ומי המבול היו על־הארץ Gn. 7, 10.
ויהי המבול ארבעים יום Gn. 7, 17.
ממי המבול Gn. 9, 11.
ויהי־נח אחר המבול Gn. 9, 28.
להם בנים אחר המבול Gn. 10, 1.
הגרים בארץ אחר המבול Gn. 10, 32.
שנתים אחר המבול Gn. 11, 10.
וְהַמַּבּוּל

והמבול היה מים Gn. 7, 6.
לְמַבּוּל

עוד חמים למבול Gn. 9, 15.

ומתקר ומזווי עי׳ תקת לקנל, כל ומדומים.

v. intr., fluere, manare, rigare. Affinia sunt vv. בָּזַל, בָּבַל, אָבַל, q. v., unde יָבַל, יוּבַל. Deinde vi diffluendi, liquescendi (sicut בָּלַל), vid. der. יָבַל. Hinc *Hif.* vi faciendi, ut aliquid affluat vel eat, ducere, colligere, de frugum in horrea collectione, v. יְבוּל. LXX. *Hif-il:* ἀνάγειν, ἀπάγειν, διάγειν, ἐπάγειν; φέρειν, ἀναφέρειν, ἀποφέρειν; ἐμπορεύεσθαι, ἀπαλλάττειν.

Hif-il: הוֹבִיל
impf. c. suff.: אוֹבִילֵם
ובחנונים אובילם Jer. 31, 9.
impf. c. suff.: יוֹבִלֵנִי, יְבִלֵנִי
מי יובלני עיר מצור Ps. 60, 11.
מי יבלני עיר מבצר Ps. 108, 11.
pl.: יוֹבִילוּ
לך יובילו מלכים שי Ps. 68, 30.
יובילו שי למורא Ps. 76, 12.
pl.: יוֹבִלוּן
יובלון מנחתי Zeph. 3, 10.
pl. c. suff.: יְבִלוּהָ
יבלוה רגליה מרחוק Jes. 23, 7.
Hof-al: הוּבַל
imperf.: אוּבַל *p.*
מבטן לקבר אובל Job. 10, 19.
imperf.: יוּבַל
יובל־שי ליי צבאות Jes. 18, 7.
ככבש אלוף יובל לטבוח Jer. 11, 19.
imperf.: יוּבָל *p.*
והוא לקברות יובל Job. 21, 32.
כשה לטבח יובל Jes. 53, 7.
גם־אותו לאשור יובל Hos. 10, 6.
ושמן למצרים יובל Hos. 12, 2.
imperf.: תּוּבָל
לרקמות תובל למלך Ps. 45, 15.
pl.: תּוּבָלְנָה *p.*
ובשלום תובלון Jes. 55, 12.
pl.: יוּבָלוּ *p.*
לזים עברות יובלו Job. 21, 30.
pl. fem.: תּוּבָלְנָה
תובלנה בשמחת וגיל Ps. 45, 16.
יְבָל

ע״ו וסכנון נסר וסלנ ופלג [שרקט], ומוס נכנוי יַבְלֵי־מַיִם, סכנון סלנ מים, מן יבל ענין נולם וסליכם, נתכונס יְבָל מזלנו.

n. m., flumen, unde יַבְלֵי־מַיִם, fluenta aquarum, liquores amnium. LXX. ὕδωρ διαπορευόμενον, παραῤῥέον ὕδωρ.

pl. constr.: יִבְלֵי
פלגים יבלי־מים Jes. 30, 25.
כערבים על־יבלי־מים Jes. 44, 4.
יְבוּל

ע״ו וסכנון תנותם ויקל וכך [ערטרֶנ], לומר הנקנן ומתוסף ניתה, כי ענין קניסס ותסיפס [אייכוועלנען] ג״כ נזוכ. וכן בּוּל לעיל נמכוון הוס, נגזרת בָּל כדומס לל יָבָל, נגזרת מוס מזכס ומכוון מְהֻבָּלָא, לומר מזק וסכל [לאסע], מכנין מכוסף.

n. m., messis seu proventus, qui in horrea tanquam influit seu illabitur (das Eingescheuerte), a v. יָבַל, vi eadem, qua בָּל, unde בּוּל. Talm. מְהֻבָּלָא *n. hofal.*, onus. LXX. καρπός, σπόρος, γέννημα, τὰ ἐκφόρια, ἰσχύς, ἀπώλεια.

וירשחיתו את־יבול הארץ Jud. 6, 4.

לַמַּבּוּל
Ps. 29, 10. יהוה למבול ישב

יָבֶל
ת"נ, וקי כתכתם ככ"ק יַבֶּלֶת [נתצלוס שכתעמס. תמענם מכם סכוטעפת] ומתמוננת וכמוקם [קייעתכלע וולוכ-דע], וכנוכ לפ"נ מן יבל בתכוון שקתלכו. ומוס נגאלת מצלכו, לניון תמכם ככלל לו נוטפ, ותוקרי יַבֶּלֶת נתצלוס, ותמוסצע יַבֶּלֶת נצפס רכניק, ותפעל יַבֵּל גויל-פצס נצפס תלמודית, וכדומס.

adj. m. (unde solummodo *f.* יַבֶּלֶת, suppl. מַכָּה), vulnus sanie *diffluens*, purulentum. Trg. יַבְּלָן, Sam. חבלי, Syr. ܚܒܠܐ, Vulg. *habens papulas*, LXX. *μορμηκιῶντα.*

adj. fem.: יַבֶּלֶת *sbst.*
Lev. 22, 22. אור־חרוץ או־יבלת

בְּוֹל
v. s. r. בְּוֹל *p.* 155.

אוֹבֵל
v. s. r. אָבַל *p.* 7.

יָבַל

נתקמי כמו נעבדי, ומוס נכנין מכוסף חֵיבֵל, כמו תכוסף נעבדי.

vrb. aram., par hebraico יָבַל; *Af-el:* הֵיבֵל. LXX. *ἀποφέρειν, κομίζειν.*

Af-el: הֵיבֵל
3 perf.: וְהֵיבֵל
Esr. 5, 14. והיבל המו להוכלאדי בבל

inf.: וְלְהֵיבָלָה
Esr. 7, 15. ולהיבלה כסף ודהב

יָבֵל

פעל לפ־עונר כ"פ נגוד, ומכוונם מריע וכוון ונעתק [יוכיליכן, פרתמלפ-קנן]. ותמוכת מצכם מנם עכעי, וכן נצפק רומ ונצפקי עכע, ומתפוכסם פין נכיך לנתיפ, תולם תתמוכם כתצר פיפ לפכינו, רק תתכך מן יָב לעיל ע"פ.

v. inus. onomatopoët. (ex v. יָבַב q. v. s. prolongatum), laetos clamores tollere (jubiliren), unde יוֹבֵל (= יָבֶל), et n. pr. יוּבָל.

יָבֶל

ע"ו, ותיכנו ניכוכיי, כ"פ כתמוכת תֹּבֶב, יֵתֵר, מן תָּלָב, יָתֵר, על כן מתכוון תדיר כסנולי", ומתמוכת מוקם נוצכם כתמוכת שיגב, אוגב, סוגר, גוגין, צכוכם עוליס לסנגון לתקר. מסלנם לפ"נ תכועפ ומיד, כן ונתקם, ככנס וגיל, תצוקם ומיולם [יוכעל, לעכס], ולכוכ נתקצר עם קֶרֶן, שׁוֹפָר, כלים מנתצכים לתכועפ, ותכין תצן נקכן מיכל, ולפעמים יוכל ניקוד, כמו קכן מיוכל, וום קכול. אבת מיוכל מיך אבת תדכור, כי תוצכים נרקצימ נקכן מיוכל לקכוק דכור, ולפעמים יוכל בתר אבת יוכל, ומוס לפעמים נקכי", על כי מכוכפ יקצוב אבת. ודע אסצע"פ יוכל, אבי כל קופ ככור ועוכב, אבת תם בתכוון וס.

n. m. (forma vetusta, pro segolato יֶבֶל, sicuti יֶתֶר pro יֹתֶר, הֵילֵל pro הֵילֶל), laeta exclamatio, vociferatio, *jubilus* (syn. תְּרוּעָה), saepe juncto שׁוֹפָר v. quae interdum per ellipsin desunt, de clangente cornu seu buccina; c. שְׁנֵי (quod omittitur nonnunquam), annus quinquagenus, cujus initio, inflatis buccinis, captivis liberatio, servis manumissio, debitoribus remissio foeneris, venditoribus fundorum restitutio, et cujusque ad familiam suam reditus promulgabatur (syn. דְּרוֹר). LXX. *φωνὴ καὶ σάλπιγξ, ἰωβήλ; ἀφέσεως σημασία, σημασία, ἄφεσις, ἀφαίρεσις, ἱερός.*

יוֹבֵל
Lev. 25, 10. יובל הוא תהיה לכם
Lev. 25, 11. יובל הוא שנת החמשים
Lev. 25, 12. כי יובל הוא קדש

הַיּוֹבֵל, הַיּוֹבֵל
Ex. 19, 13. במשך היבל המה
Lev. 25, 13. בשנת היובל הזאת
Lev. 25, 15 במספר שנים אחר היובל
Lev. 25, 28. עד שנת היובל
Lev. 25, 40 עד־שנת היבל יעבד עמך
Lev. 25, 50. 52. עד־שנת היבל
Lev. 25, 54. ויצא בשנת היבל
Lev. 27, 17. אם־משנת היבל
Lev. 27, 18. ואם־אחר היבל
Lev. 27, 18. 23. עד שנת היובל
Lev. 27, 24. בשנת היובל
Num. 36, 4. ואם־יהיה היבל
Jos. 6, 5. והיה במשך בקרן היובל

בְּיוֹבֵל
Lev. 25, 28. ויצא ביבל
Lev. 25, 30. לא יצא ביבל
Lev. 25, 33. ועיר אחזתו ביבל
Lev. 27, 21. בצאתו ביבל

וּבְיוֹבֵל
Lev. 25, 31. וביבל יצא

יוֹבְלִים
pl.: שבעה שופרות יובלים

הַיּוֹבְלִים
Jos. 6, 6. שבעה שופרות היובלים
Jos. 6, 4. 8. 13.

יֶבֶם

פעל לפ־עונר כ"פ נגוד, ולפ ידעתי מכוותו ותמכוותו, ולפ תלקתי נקקוד תלצון פרוש תספיק לו, ול' יקנכו לעכס.

v. inus., origine incognita.

יָבָם
ע"ו וסלנם לקי־סנעל [זוועגער], ויקיכו להקתקן עס פצת לקיו, לקרי תות לקיו נלפ נכיס, ותסתכות נעלם תקכי.

n. m., levir, mariti frater. LXX. *ἀδελφός τοῦ ἀνδρός.*

cum suff.: יְבָמִי
Dt. 25, 7. מאן יבמי

cum suff.: יְבָמָהּ
Dt. 25, 5. יבמה יבא עליה

יְבֶמֶת
ע"כ גויר יָבֶם, וסלכון פצת לפ [זוועג-נעריק], וככנוי נקתר יְבִמְתֵּךְ, יְבִמְתּוֹ, ותסתכות לפ לדע.

n. f. (a m. יָבָם), glos, fratria, fratris vel etiam mariti fratris uxor. LXX. *γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ, σύννυμφος, γυνή.*

cum suff.: יְבִמְתֵּךְ
Ruth 1, 15. חנה שבה יבמתך
Ruth 1, 15. אחרי יבמתך

cum suff.: יְבִמְתּוֹ
Dt. 25, 7. לקחת את־יבמתו
Dt. 25, 7. ועלתה יבמתו
Dt. 25, 9. ונגשה יבמתו אליו

יַבֵּם
פעל גויר־פצס, וססלנם עכוות קונת יבס.

v. denom., leviratum vel leviri et affinis proximi jus atque officium praestare, fratris sine liberis defuncti uxorem ducere: qui mos, ut ex Gn. 38, 8. apparet, diu ante Mosem in familia Jacobi obtinuit. LXX. *ἐπιγαμβρεύεσθαι, συνοικεῖν, ἀδελφὸς τοῦ ἀνδρός* (יָבָם).

Pi-el: יִבֵּם *denom.*

3 perf. c. suff.: וְיִבְּמָהּ
Dt. 25, 5. לו לאשה ויבמה

inf. c. suff.: יַבְּמִי
Dt. 25, 7. לא אבה יבמי

imperat.: וַיַּבֵּם
Gn. 38, 8. ויבם אתה

יָבֵשׁ

פעל כולל, ותעתיד יִיבַשׁ, וסתן תתקול יָבֵשׁ, יְבָשָׁה, וססלנם סיות תכוכ ולקוכ וקכר [ערקקקן ויין]. וכקתר מיכוכ סיס וכוכו, מיכוכ סלקן לקכי הנפס, תנמוך תנמתים ומכוסף ליפס, מיכוכ סכת נגוף, לו נתקנר הנוף וכדומס. מוס סכנד יָבֵשׁ [נתעתיד פ"ק וַיִּבָּשֶׁהּ נקסכי י, תצוק], קווק ספצוכם וכילולכ. תכוסף הוֹבִישׁ [כקילו סיס הצכם יָבֵשׁ, לכן סוק נתר תיבִישׁ, תקכר שנתלק יִיבַּשׁ], סכלות מיכוכות וקכי"כם, ודוק. תתלות וקכר הצכם יָבֵשׁ, וענינו שריפה וקכירה, וכן נצפקי ערב [*fus-co*, s. *ush*; l. *bus-to*] וכדומס.

v. intr. (impf. יִיבַשׁ; inf. constr. יָבְשׁ, יָבְשָׁת), aridum, siccum esse vel fieri, arescere, exarescere, desiccari, trop. de absumtione et privatione roboris ac virium. *Pi.* יִבֵּשׁ (semel impf. וַיְבַשֶּׁהָ, eliso Jud radicali), arefacere, exsiccare. *Hif.* הוֹבִישׁ (pro הֵיבִישׁ, ad s. f. יֵבֵשׁ, tanquam a verbo וָבֵשׁ), efficere aut prae se ferre siccitatem. LXX. *ξηρὸν γίνεσθαι, ἀναξηραίνειν, κατασχύνεσθαι*; inf. יָבוֹשׁ, *ξηρασία*; *Hif.* *ἀποξηραίνειν*; *Pi-ël, Qal* et *Hif-il:* *ξηραίνειν.*

3 perf.: יָבֵשׁ
Jos. 9, 5. יבש היה נקדים
Jos. 9, 12. ועתה הנה יבש
Ps. 22, 16. יבש כחרש כחי
Ps. 129, 6. שקדמת שלף יבש
Jes. 15, 6. כי־יבש חציר
Jes. 40, 7. 8. יבש חציר נבל ציץ
Thr. 4, 8. יבש היה כעץ
Hos. 9, 16. שרשם יבש

3 perf.: וַיִּבַשׁ
Job. 14, 11. ונהר יחרב ויבש
Ps. 90, 6. לערב ימולל ויבש
Jes. 19, 5. ונהר יחרב ויבש
Ez. 17, 9. פריה יקוסס ויבש
Am. 1, 2. ויבש ראש הכרמל

3 fem.: יָבְשָׁה
Gn. 8, 14. יבשה הארץ

3 pl.: יָבְשׁוּ
Jer. 23, 10. יבשו נאות מדבר
Ez. 37, 11. יבשו עצמותינו
Joel 1, 20. כי יבשו אפיקי מים

3 pl.: יָבֵשׁוּ *p.*
Joel 1, 12. כל־עצי השדה יבשו

3 pl.: וַיִּבָּשׁוּ *p.*
Jer. 50, 38. חרב אל־מימיה ויבשו
Ez. 19, 12. התפרקו ויבשו

inf. abs.: יָבוֹשׁ, יָבָשׁ
Ez. 17, 10. תיבש יבש
Zach. 11, 17. זרעו יבוש תיבש

inf. constr.: בְּיבֹשׁ
Jes. 27, 11. ביבש קצירה

inf. constr.: יְבֹשֶׁת
Gn. 8, 7. יצוא ושוב עד־יבשת המים

1 imperf.: אִיבַשׁ *p.*
Ps. 102, 12. ואני כעשב איבש

3 imperf.: יִיבַשׁ *p.* יִבַּשׁ
Job. 8, 12. ולפני כל־חציר ייבש
Jes. 19, 7. וכל מזרע יאור ייבש נדף
Jer. 12, 4. ועשב כל־השדה ייבש

3 imperf.: וַיִּיבַשׁ *p.* וַיִּבַּשׁ
1 Reg. 17, 7. וייבש הנחל
Jon. 4, 7. ותך את־הקיקיון וייבש

3 imperf.: וַיִּבַּשׁ
Ps. 102, 5. ויבש לבי

3 imperf.: וַיִּבּוֹשׁ
Hos. 13, 15. ויבוש מקורו

3 imperf. fem.: תִּיבַשׁ *p.* תִּיבָשׁ
Ez. 17, 9. כל־טרפי צמחה תיבש
Ez. 17, 10. תיבש יבש
Ez. 17, 10. על־ערגת צמחה תיבש
Am. 4, 7. לא־תמטיר עליה תיבש
Zach. 11, 17. זרעו יבוש תיבש

3 imperf. fem.: וַתִּיבַשׁ
1 Rg. 13, 4. ותיבש ידו אשר־שלח

3 pl.: יִבְּשׁוּ *p.*
Job. 18, 16. מתחת שרשיו ייבשו

3 pl.: וַיִּבְּשׁוּ *p.*
Job. 12, 15. הן יעצר במים ויבשו

3 pl.: וַיִּבָּשׁוּ *p.*
Jes. 40, 24. וגם נשף בהם ויבשו

Pi-el: יִבֵּשׁ
3 imperf. fem.: תְּיַבֵּשׁ
Job. 15, 30. יונקתו תיבש שלהבת

3 imperf.: תְּיַבֵּשׁ־
Prv. 17, 22. ורוח נכאה תיבש־גרם

3 impf. masc.: וַיְיַבֵּשׁ
Nah. 1, 4. גוער בים ויבשהו

Hif-il: הוֹבִישׁ *3 perf.*
Jos. 2, 10. הוביש יי את־מי ים־סוף
Jos. 4, 23. אשר־הוביש יי אלהיכם
Jos. 4, 23. אשר־הוביש מפניהם
אשר־הוביש יי את־מי הירדן
Jos. 5, 1. הוביש פריה
Ez. 19, 12. הוביש תירוש
Joel 1, 10.

2 perf.: הוֹבַשְׁתָּ
Ps. 74, 15. הובשת נהרות איתן

1 perf.: הוֹבַשְׁתִּי
Ez. 17, 24. הובשתי עץ לח

1 perf.: וְהוֹבַשְׁתִּי
Jer. 51, 36. והבשתי את־מקורה

3 pl.: וְהוֹבִישׁוּ
Zach. 10, 11. והובישו כל מצולות

1 imperf.: אוֹבִישׁ
Jes. 42, 15. וכל־עשבם אוביש
Jes. 42, 15. ואגמים אוביש
Jes. 44, 27. ונהרתיך אוביש

יָבֵשׁ
ת"נ, ולנקנם יְבֵשָׁה, וססלנם תכוכ ולקוכ וקכר [ערקקקן, ליכך], וכן יַבֵּשׁ נתכנוס, וסקווק סס יַבֵּשׁ, וילוע מסצכע.

adj. m. (f. יְבֵשָׁה), siccus, aridus, exsiccatus, destitutus humore aut viribus (opp. לַח, viridis, succulentus), targ. יַבֵּשׁ, יְבִישׁ. LXX. *ξηρός, κατάξηρος, ὑπὸ πνεύματος φερόμενος.*

Job. 13, 25. ואת־קש יבש תרדף
Jes. 56, 3. הן אני עץ יבש

Ez. 17, 24. והפרחתי עץ יבש
Ez. 21, 3. וכל־עץ יבש לא־תכבה
Nah. 1, 10. כקש יבש מלא
adj. pl.: יְבֵשִׁים *masc.*
Num. 6, 3. לחים ויבשים לא יאכל
adj. fem.: יְבֵשָׁה *sg.*
Num. 11, 6. ועתה נפשנו יבשה
pl. fem: יְבֵשׁוֹת
Ez. 37, 2. והנה יבשות מאד
pl. fem.: הַיְבֵשׁוֹת
Ez. 37, 4. העצמות היבשות

יַבָּשָׁה

ס"נ, וסלגס תלחוג וקנסס, קסנון וניס [ערחקקעגעס, ערחקקעגס-היינ], סו כמוסגט סו כנחעגס, וקנקגוס אזלסו. נשפס עגניניס יגשס ספך של יס, ונחאר אזליג ניס וניכשס לגיון מוזל נכל, וכן סדבור נשפס ישמעלים.

vel יַבֶּשֶׁת, *n. f.*, aridum, siccitas, de terra arida (syn. חֲרָבָה). LXX. ξηρασία, ἄνυδρος, γῆ, ἡ ξηρά, τὸ ξηρόν.

Jes. 44, 3. ונוזלים על־יבשה

הַיַּבָּשָׁה

Gn. 1, 9. ותראה היבשה ויהי־כן
Ex. 4, 9. ושפכת היבשה
Jon. 1, 9. את־הים ואת־היבשה
Jon. 1, 13. להשיב אל־היבשה
Jon.2,11. ויקא את־יונה אל־היבשה

בַּיַּבָּשָׁה

Ex. 14, 16. 22. בתוך הים ביבשה
Ex. 14, 29. 15, 19. הלכו ביבשה
Jos. 4, 22. ביבשה עבר ישראל
Neh. 9, 11. בתוך־הים ביבשה

לַיַּבָּשָׁה

Gn. 1, 10. ויקרא אלהים ליבשה

לְיַבָּשָׁה

Ps. 66, 6. הפך ים ליבשה
alt. for.: לְיַבֶּשֶׁת
Ps. 95, 5. ויבשת ידיו יצרו
alter af. בַּיַּבֶּשֶׁת *p.*
Ex. 4, 9. ויהיו לדם ביבשת

יַבֶּשֶׁת

ס"נ נקרני כמו נענני, ווס מכנית ומסמיך, קולס מענני יַבָּשָׁא, ונקנגוס עוד יְבִבָּשָׁא אזלסו. ומוס נגמרק יְבִבָּשָׁנִי, מקום יגוסף מיס, ונשפס נכנית יַבָּשׁוּת.

n. f. aram. (def. יַבַּשָּׁא), hebraico par et aequale, targ. יְבֵשָׁה. LXX. ἡ ξηρά.

definit.: יַבֶּשְׁתָּא
Dan.2,10. לא־איתי אנש על־יבשתא

יָבֵשׁ

pudore affici, v. s. r. בּוּשׁ *p.* 159.

יָגַב

פעל נוזד, ויקר ומקנוזד, וספקרון כניס וקניס כקנס וקלילס [ערחקנען, פסלענען], ונקחר מקכר ועקייס נזוזיס. קרן משכש יָגַב, ומקני גֵּב לעיל, ומי, כמו מקל יכ, מקנב מוזג ועקמי, ומקור מקמנות על־כנון כניס, וכשכש כמכוון נשפקי מערב, כמו נשפקי וכוזי, [p. *kâf-ten, kâw-iden*, l. *cav-o*]

וכן נענני קָב, גָּב, גֹּב, וזוק.

vrb. trans., fodere, arare, sulcos imprimere, cujus radicem, praepositione *ja* auctam, exhibent etiam vv. יָגֵב, גָּב, גֹּב, קָב. Inde יְגֵבִים agricolae, coloni. LXX. γεωργοί, γαβίν.

part. pl.: וְלַיְּגֹבִים
2 Reg. 25, 12. *לכרמים ולגבים
Jer. 52, 16. לכרמים וליגבים

יָגֵב

ס"נ פעולי כמר יָגֵיב, וכן יָגֵב נשלוג לל יָגִיב, פָּלֵט לל פָּלִיט וכדומס. ומעגס דנר סכנכס וכקפר [דוכס-פלניגע], לומר אֵבֶר וזדס וגדול [אקקעכ].

n. m. pass. (pro יָגֵב, ad s. f. יָגֵב pro יָגִיב, פָּלֵט pro פָּלִיט), humus vomere subacta, ager. LXX. ἀγρός.

pl.: וַיְגֵבִים
Jer. 39, 10. כרמים ויגבים

יָגָה

נע"ל תמנות השכש נאפכר יָגָה, לומס סי׳ כרמס נכנין מכנר יָגֵה, לך נספעיל הוֹגָה ונכפעל נוּגָה נו׳ מן י׳. מעכון [ומוס פעל נוזד] לאיגס ועכילס יפיזיד וכנעתות [יין מֶחְרְמִין, מיכעין, מֶחְנַסְטְעִין], ול״כ נכנדף נשכשו לל יָגֵב, כאשר תיקס לקעין, ונעכני השכש לפכיכו וגע, ומוס השכשל על נכיקס ועכיגס [נעעכיגע ויין]. ואפר לעקר השכש, דע שגם נשפקי ערב כשכש כמכוון, כמו נסודו [s. *wîg*] וכדומס. תקמוכס נוּגוֹת מן נוּגֵה, נמעגנכ מקולס לשוכך, כאשר לרוב נמלאך המלה.

aut נָגָה (Pi. הֵגָה; Nif. et Hif. *Vav* radicale exhibent: נוֹגֶה, הוֹגָה), *vrb. intr.* moerere, lugere, laborare, cruciari, sicut יָגֵב (arab. וגב), sanscr. *wîg*. Zefan. 3, 18. נוּגֵי מִמּוֹעֵד, qui lugentes procul sunt a solennibus coetibus. Mire Vulg.: *Nugas, qui a lege recesserunt.* LXX. Nif. part. נוּגֶה (= נוֹגֶה), *συντετριμμένος, ἀγόμενος*; Hif. *ταπεινοῦν, ἀδικεῖν, ἔγκοπον ποιεῖν.*

Hif-il: הוֹגָה 3 *perf. c. s.*
Thr. 1, 5. הוגה על־רב־פשעיה

3 *perf.:* הוֹגָה
Thr. 1, 12. אשר הוגה לי
Thr. 3, 32. כי אם־הוגה

part. c. suff.: מוֹגֵיהָ
Jes. 51, 23. ושמתיה ביד מוגיך
2 *impf. pl.:* תּוֹגְיוּן i. e. תּוֹגוּ
Job. 19, 2. עד־אנה תגרון נפשי

Nif-al: נוֹגָה
part. pl. cstr.: נוֹגֵי *masc.*
Zeph. 3, 18. נוגי ממועד
part. pl. fem.: נוּגוֹת
Thr. 1, 4. בתולתיה נוגות

Pi-el: יִגָּה cf. יָדָה
3 *imperf.:* וַיְיַגֶּהָ
Thr. 3, 33. ויגה בני־איש

יְגוֹן

ס"נ, וסלגון לקגס ועגנון ומכ-לכ, מיכיות ומכ ונקגיס, לכן קמגנות עיליות [קמכמוגנ, קומעכר, נע-עיליגסס], ומשקל משקל חזון.

n. m. (ad s. f. חָזוֹן), moeror, luctus, dolor ingens, veluti captivorum vel tyrannide oppressorum. LXX. ὀδύνη, λύπη, πένθος, πόνος, κόπος, ἔκλυσις; שַׁמַּחַ מְיַגֹּן, εὐφραινόμενον ποιεῖν.

Ps. 13, 3. יגון בלבבי
Jes. 35, 10. ונסו יגון ואנחה
Jes. 51, 11. נסו יגון ואנחה
Jer. 8, 18. מבליגיתי עלי יגון
Jer. 45, 3. כי־יסף יי יגון

וַיְגֹן

Ps. 107, 39. מעצר רעה ויגון
Ps. 116, 3. צרה ויגון אמצא
Jer. 20, 18. לראות עמל ויגון
Ez. 23, 33. שכרון ויגון תמלאי

בְּיָגוֹן

Gn. 42, 38. את־שיבתי ביגון
Gn.44,31. שיבת עבדך אבינו ביגון
Ps. 31, 11. כי כלה ביגון חיי

מִיָּגוֹן

Esth. 9, 22. מיגון לשמחה

cum suff.: מִיגוֹנָם
Jer. 31, 13. ושמחתים מיגונם

תּוֹגָה

ס"נ ע"מ תּוֹדָה, תּוֹרָה, ונשכק פס סקולס, כמו נכיכוני כפעל, פספעות כמו יגון, מריות ועלבות.

n. f. (ad s. f. תּוֹרָה, תּוֹדָה, mutato *Cholem* in *Shureq*), moeror, ingens afflictio. LXX. ὀδύνη, πένθος, λύπη, ἀκηδία.

Prv.14,13. ואחריתה שמחה תוגה

לְתוּגָה

Prv. 17, 21. ילד כסיל לתוגה לו

מְתוּגָה

Ps. 119, 28. דלפה נפשי מתוגה

constr.: תּוּגַת
Prv. 10, 1. ובן כסיל תוגת אמו

יָגַד

separare, v. s. וָגַה p. 337.

יָגֵן

ad גֶּתֶת, *torculus, v. s.* גַּתִּית p. 256.

יָגַע

פעל נוזד וסעיקד יְיַגֵּע, וסמוכן כמו יָגֵה לעיל, לומר עכיכס ופקילס, ולפעמיס נסכרף עס עכב. ומוס עמילס נדגר [ויך שְׁמִימִין, -סְמָאלִין], וכקנר עס ג׳ כדרך פעלים של עמילס, וכעכני לו המכוון של י ג׳ נסשלם. סכנר וסכוסף כמכוון נוזד ויולס, לומר עשס לפעל וסעכיד. קקר משכש וסכווי עי׳ מקת יג׳ לעיל.

v. intr. (impf. יְיַגֵּע), sicut יָגֵה, laborare, confici, cum praep. בְּ ex more verborum laborandi), moerere. *Pi.* et *Hif.* facere, ut laboret, defatigare molestum alicui esse s. fieri, velut donis, quae flagitamus vel peccatis, quibus eum lacessimus. LXX. μοχθεῖν, κοπιᾶν, ἐκλείπειν, κοιμᾶσθαι, μανθάνειν, παρεκτείνειν; יָגֵעַ, חֲבֵל יָגֵעַ, οὐκ ἀποθνήσκειν; יַגֵּעַ, κοποῦν; הוֹגִיעַ, ἔγκοπον, ποιεῖν, παροξύνειν.

3 *perf. fem.:* יָגְעָה
2 Sam. 23, 10. עד כי־יגעה ידו

2 *perf.:* יָגַעְתָּ
Jos.24,13. ארץ אשר לא־יגעת בה
Jes. 43, 22. כי־יגעת בי ישראל

2 *perf. fem.:* יָגַעְתְּ
Jes. 47, 12. באשר יגעת מנעוריך
Jes. 47, 15. כן היו־לך אשר יגעת
Jes. 57, 10. ברב דרכך יגעת
Jes. 62, 8. תירושך אשר יגעת בו

1 *perf.:* יָגַעְתִּי
Ps. 6, 7. יגעתי באנחתי
Ps. 69, 4. יגעתי בקראי
Jes. 49, 4. לריק יגעתי
Jer. 45, 3. יגעתי באנחתי

1 *perf. pl.:* יָגַעְנוּ
Thr. 5, 5. יגענו ולא־הונח לנו

1 *imperf.:* אֶיגַע *p.*
Job. 9, 29. למה־זה הבל אויגע

2 *imperf.:* תִּיגַע
Prv. 23, 4. אל־תיגע להעשיר

3 *imperf.:* יִיגַע
Jes. 40, 28. לא ייעף ולא יויגע

3 *pl.:* יִגְעוּ
Jes. 65, 23. לא יגעו לריק

3 *pl.:* יִיגְעוּ *p.*
Jes. 40, 31. וירוצו ולא ויגעו

3 *pl.:* וַיִּיגְעוּ
Hab. 2, 13. ויויגעו עמים בדי־אש

3 *pl.:* וַיִּיגָעוּ
Jer. 51, 58. ויגעו עמים בדי־ריק

3 *pl.:* וַיְיַגְּעוּ *p.*
Jes. 40, 30. ויעפו נערים ויגעו

Pi-el: יִגַּע
2 *imperf.:* תְּיַגַּע
Jos.7,3. אל־תיגע שמה את־כל־העם
3 *impf. c. suff.:* תְּיַגְּעֵנִי
Eccl. 10, 15. עמל הכסילים תיגענו

Hif-il: הוֹגַע
2 *perf. c. suff.:* הוֹגַעְתַּנִי
Jes. 43, 24. הוגעתני בעונתיך
3 *perf. c. s.:* הוֹגִיעַ
Jes. 43, 23. ולא הוגיעתיך בלבונה
2 *perf.:* הוֹגַעְתֶּם
Mal. 2, 17. הוגעתם יי׳ בדבריכם
1 *pl.:* הוֹגַעְנוּ *p.*
Mal. 2, 17. במה הוגענו

יְגִיעַ

ת״נ, וספקרון עיף וקלוש וכשל [ערחיעע], וסוף פעולי, וידוע מזכש.

adj. m. passiv., lassus, fessus, defatigatus. LXX. κατάκοπος.

pl. constr.: יְגִיעֵי
Job. 3, 17. ושם ינוחו יגיעי כח

יְגֵעַ

ת״נ, נדומס לל יָגֵיב, וגס זס פעולי, לגל שכקוולנט סקמוכס, וכל סדגרים יגעים, כמו כל-סדגרים קלוזים.

adj. m. pass. (ad s. f. יְגֵעָה pro יְגִיבָה), fessus, defatigatus, debilitatus, laboriosus. LXX. ἔγκοπος, κοπιᾶν.

2 Sam. 17, 2. והרא יגע ורפה ידים

adj.: וַיְגֵעַ *masc.*
Dt. 25, 18. ואתה עיף ויגע

pl.: יְגֵעִים *masc.*
Eccl. 1, 8. כל־הדברים יגעים

יְגִיעַ

ס״נ, וסלגס כלוי כח ועמל לגוף ועיפות ולון [שכשעכנוכנ, שכמיכוכנ], ומוס לגיון פרי מעמל ומיניעס, ולכוכ נקשור עס כפיס.

n. m., labor, contentio virium, deinde de fructu laboris, hoc est, de opibus, facultatibus. LXX. κόπος, πόνος, μόχθος, κοπιᾶν, ἔργον.

Gn. 31, 42. יגיע כפי ראה אלהים
Job. 10, 3. כי תמאס יגיע כפיך
Ps. 128, 2. יגיע כפיך כי תאכל
Jes. 45, 14. יגיע מצרים וסחר־כוש
Jer. 3, 24. יגיע אבותינו מנעורינו
Hag. 1, 11. ועל כל־יגיע כפים

cum suff.: יְגִיעֲךָ
Dt. 28, 33. פרי אדמתך וכל־יגיעך

cum suff.: יְגִיעֶיהָ *p.*
Job. 39, 11. ותעזב אליו יגיעך

cum suff.: יְגִיעֵךְ
Ez. 23, 29. ולקחו כל־יגיעך

cum suff.: יְגִיעֹו
Ps. 109, 11. ויבזו זרים יגיעו
cum suff.: יְגִיעֵי
Neh. 5, 13. מביתו ומיגיעו
cum suff.: יְגִיעָהּ
Job. 39, 16. לריק יגיעה בלי־פחד
ואת־כל־יגיעה ואת־
Jer. 20, 5. כל־יקרה
cum suff.: יְגִיעֲכֶם
Jes. 55, 2. ויגיעכם בלוא לשבעה
cum suff.: יְגִיעָם
Ps. 78, 46. ויגיעם לארבה
pl. cum suff.: יְגִיעַי
Hos. 12, 9. כל־יגיעי לא ימצאו־לי

יָגֵעַ

ז׳ כתכוון יְגִיעַ, והסיפרים נכתבו.
n. m., vi eadem, qua יְגִיעַ, labor vel id quod labore partum est. LXX. κοπιᾶν.
Job. 20, 18. משיב יגע ולא יבלע

יְגִיעָה

ז׳, והסיפור כתב הפעל, לומר מעשיהם, ומוסכם כמו יגיע, לומר כלומר כח ועצל.
n. f., fatigatio, consumtio virium. LXX. κόπωσις.
constr.: יְגִיעַת
Eccl. 12, 12. ולהג הרבה יגעת בשר

יָגֹר

aram. v. s. r.: וְיָגַר p. 337.

יָגַר

פעל כודד וסוף מן המקולמים, כמו שָׁכַל, דָּלַל, קָטַן, והמענה כמו גָּר לעיל, לומר ירוא ופחד [פירוש־מעט], וכן ונר נערכי, ומלת תסכת נ״כ נסתפל הַגֶּבֶר, כמו ויקנאו מתנגדותיהם, וכן הגר בתוכי, לשון פחד והתקיימות. ולומר לו בָּרֵא בלתכי, ושם תמלת תשוי נסתפי ערכי.
v. intr. (cholematum, sicut שָׁכַל, קָטַן, גָּלַל, sicut גָּר, arab. *vag'ira*, vi metuendi seu formidandi. Eandem radicem habes in v. חָגַר (2 Sam. 22, 46.). בָּרֵא. LXX δείδειν, διευλαβεῖσθαι, ἔκφοβον εἶναι, σείειν, ὑποπτεύειν.
2 *perf.:* יָגַרְתָּ
Dt. 28, 60. אשר יגרת מפניהם
1 *perf.:* יָגֹרְתִּי
Dt. 9, 19. כי יגרתי מפני האף
Job. 3, 25. ואשר יגרתי יבא לי
Job. 9, 28. יגרתי כל־עצבתי
Ps. 119, 39 העבר חרפתי אשר יגרתי

יָגֹר

תוקרי ידוע תפעל, ומכוון קל לסכין, כי הוא כיוכיי.
adj. part., timens. LXX. φοβεῖσθαι, εὐλαβεῖσθαι.
adj. masc.: יָגוֹר
Jer. 22, 25. 39, 17 אתה יגור מפניהם

יָד

ז״ם [חסן לרוב נקבי], ומסמן יָד, וכנוי יָדֹו, יָהֶם, ומלת יָדֵיהֶם תמוך יָדֵיהֶם. תמענה תכר הידוע, כתרגי נ״כ אִיד, ובסיפ כותב אֲד, לומר התקוף והתופס [לשם שֶׁסַּתְּנָעוּ, ערגרי־פעלא, תֹּאחֵז], וח״כ תמלות של יָד כמו אֲד, והפעל חָדַד לעיל הוא, ושם [לף רל״ב, פרים נ׳] תמלת נ״כ תשוי נסתפי ערכי. תשלות של יד ניתוק, לו על עזר ותעזוב עו וכן, לו כדומה, וכיל הוא כתעתי, סכוי וזנ״י יָדַיִם, לכן נכיון תשלל על דבר תלאכותי כתאר יָדוֹת. ויותר הוא עי׳ בנו־סתלנו.
n. comm. (plerumque *f.*) — c. יַד, c. s. יָדָהּ, יָדֵךְ, יָדֵכֶם pro יַדְכֶם — *manus*, usu late et varie diffuso, translate de robore, potentia et viribus, de ministerio, quia manus instrumentum est actionum humanarum, de consilio, ope et machinatione, de cura et tutela, de trophaeo, signo vel monumento victoriae, de loco, spatio vel lateribus, *pl. f.* de cardinibus rotarumque axibus. Aram. אִיד, aeth. אֲד, vi primitiva, de eo, quod prehendit vel capit, tanquam חַד, אֲד, unde et v. חָדַד, q. v. supra. LXX. χείρ, βραχίων, ἀγών, ἀγωνίσμος, πῆχος, χεῖλος; δύναμις, δόξα, πλῆθος; πρόσταγμα, λόγος, πόνος, μέρος, ὅριον, τόπος, οἶκος, θάλασσα (יָם), καρπός, χρέος, πτῶμα, συγκυφεῖν; יָדַיִם, ἄνεσις; עֲשֶׂר יָדוֹת, πενταπλασίως; חֲמֵשׁ יָדוֹת, δεκαπλασίων; רָחַב יָדַיִם, ἀμέτρητος, πλατὺς καὶ εὐρύχωρος; אָזְלַת יָד, παραλύειν; חֲשֵׁית יָד, διακούειν, συγκατατιθέναι; הֶחְזִיר יָד, εἰς τέλος; אֲשֶׁר יָד יָמִין, ἐνισχύειν; חֲזַק יָד, ἀμφοτεροδεξίως; יַד יָקוּשׁ, παγίς; יָד מֻצָּאָה, λαμβάνειν; מַשָּׂא יָד, χρέος ἴδιον; מִשְׁלַח יָד, ἔργον; אָנַח יָד, ἀνάγκη; תְּרוּמַת יָד, εὐχή; שָׁלַח יָד, ἅπτεσθαι, ἀποκτείνειν, διαφωνεῖν, διαχωρεῖν, πονηρεύεσθαι; c. בְּבַהּ, διαπάζειν.
Gn. 38, 28. ויהי בלדתה ויתן־יד
Ex. 13, 3. כי בחזק יד הוציא יי׳
Ex. 13, 14. בחזק יד הוציאנו
Ex. 13, 16. כי בחזק יד
Ex. 17, 16. ויאמר כי־יד על־כס יה
Ex. 19, 13. לא־תגע בו יד
Ex. 21, 24. יד תחת יד
Lev. 5, 21. או־בתשומת יד או בגזל
Lev. 21, 19. שבר רגל או שבר יד
Num. 35, 17. ואם באבן יד
Num. 35, 18. או בכלי עץ־יד
Dt. 19, 21. יד ביד רגל ברגל
Dt. 32, 36. כי יראה כי־אזלת יד
Jos. 2, 19. אם־יד תהיה־בו
1 Sam. 15, 12. ויהנה מציב לו יד
1 Reg. 11, 26. וירם יד במלך
1 Reg. 11, 27. אשר־הרים יד במלך
2 Reg. 19, 26. וישביהן קצרי־יד חתו
1 Chr. 29, 24. נתנו יד תחת שלמה
2 Chr. 30, 8. תנו־יד ליי׳
Neh. 10, 32. ומשא כל־יד
Neh. 13, 21. אם־תשנו יד אשלח בכם
Esth. 2, 21. 6, 2. לשלח יד במלך
Esth. 3, 6. לשלח יד במרדכי
Esth. 9, 2. לשלח יד במבקשי רעתם
Job. 21, 5. ושימו יד על־פה
Job. 30, 24. אך לא־בעי ישלח־יד
Prv. 11, 21. יד ליד לא־ינקה רע
Prv. 13, 11. וקבץ על־יד ירבה
Prv. 16, 5. יד ליד לא ינקה
Prv. 30, 32. ואם־זמות יד לפה
Jes. 13, 2. חניפו יד
Jes. 37, 27. וישביהן קצרי־יד
Jes. 56, 5. יד ושם טוב מבנים
Jes. 57, 8. יד חזית
Thr. 5, 6. מצרים נתנו יד
Ez. 2, 9. ויחנת־יד שלוחה אלי
Ez. 8, 3. וישלח תבנית יד
Ez. 25, 6. יען מחאך יד
Ez. 39, 9. ובמקל יד
Dan. 8, 25. ובאפס יד
Dan. 10, 10. והנה־יד נגעה בי
Mich. 7, 16. ישימו יד על־פה

constr.: וְיַד
Gn. 37, 22. ויד אל־תשלחו־בו
Dt. 23, 13. ויד תהיה לך מחוץ
Ez. 21, 24. ויד ברא בראש דרך

c. h int.: הַיָּד
Ex. 14, 31. את־היד הגדלה
Dt. 34, 12. ולכל היד החזקה
Jes. 8, 11. בחזקת היד
Jes. 14, 27. וזאת היד הנטויה

constr.: וְהַיַּד
Dt. 7, 19. והיד החזקה

c. suff.: בְּיָדִי
Ex. 3, 19. ולא ביד חזקה
Ex. 6, 1. ביד חזקה ישלחם
Ex. 13, 9. כי ביד חזקה
Ex. 14, 8. יצאים ביד רמה
Num. 15, 30. אשר־תעשה ביד רמה
Num. 33, 3. ביד רמה לעיני כל־
Dt. 5, 15. ביד חזקה
Dt. 6, 21. ממצרים ביד חזקה
Dt. 7, 8. ביד חזקה
Dt. 9, 26. הוצאת ממצרים ביד חזקה
Dt. 19, 21. יד ברך
Dt. 26, 8. ביד חזקה ובזרע נטויה
1 Sam. 19, 9. ודוד מנגן ביד
1 Sam. 26, 23. ונתנך יי׳ היום ביד
2 Sam. 23, 6. כי־לא ביד יקחו
2 Chr. 25, 20. למען תתם ביד
Job. 34, 20. אביר לא ביד
Ps. 136, 12. ביד חזקה
Jes. 28, 2. הניח לארץ ביד
Jer. 21, 5. ביד נטויה
Ez. 12, 7. חתרתי־לי בקיר ביד
Ez. 20, 33. אם־לא ביד חזקה
Ez. 20, 34. ביד חזקה
Dan. 9, 15. ביד חזקה

c. suff.: בְּיָדֵךְ
Ex. 6, 1. וביד חזקה יגרשם
Ex. 32, 11. בכח גדול וביד חזקה
Num. 20, 20. בעם כבד וביד חזקה
Dt. 4, 34. וביד חזקה
Jer. 32, 21. וביד חזקה

c. suff.: לְיָדִי
Prv. 11, 21. 16, 5. יד ליד לא־ינקה

c. suff.: מִיָּדִי
1 Reg. 20, 42. את־איש חרמי מיד
Prv. 6, 5. הנצל כצבי מיד

constr.: יַד
Gn. 41, 35. ויצברו־בר תחת יד־
Gn. 41, 42. ויתן אותה על־יד יוסף
Gn. 48, 17. כי־ישות אביו יד־ימינו
Gn. 48, 17. ויתמך יד־אביו
Ex. 2, 5. הלכת על־יד היאר
Ex. 9, 3. הנה יד־יי׳ הויה
Ex. 18, 10. מתחת יד־מצרים
Ex. 29, 9. ומלאת יד־אהרן
Lev. 25, 47. יד גר ותושב עמך
Lev. 27, 8. אשר תשיג יד הנדר
Num. 13, 29. ועל יד הירדן
Dt. 2, 15. וגם יד־יי׳ היתה בם
Dt. 2, 37. כל־יד נחל יבק
Dt. 17, 7. יד העדים תהיה־בו
Jos. 4, 24. את־יד יי׳ כי חזקה היא
Jos. 15, 46. על יד אשדוד וחצריהן
Jud. 1, 35. ותכבד יד בית־יוסף
Jud. 2, 15. יד־יי׳ היתה־בם לרעה
Jud. 3, 15. אטר יד־ימינו
Jud. 3, 21. את־יד שמאלו
Jud. 3, 30. תחת יד ישראל
Jud. 4, 24. ותלך יד בני־ישראל
Jud. 6, 2. ותעז יד־מדין על־ישראל
Jud. 17, 5. את־יד אחד מבניו
Jud. 17, 12. וימלא מיכה את־יד הלוי
Jud. 20, 16. אטר יד־ימינו
Ruth 1, 13. כי־יצאה בי יד־יי׳
1 Sam. 4, 13. יד דרך מצפה
1 Sam. 4, 18. אחרנית בעד יד השער
1 Sam. 5, 6. ותכבד יד־יי׳
1 Sam. 5, 9. ותהי יד־יי׳ בעיר
1 Sam. 5, 11. כבדה מאד יד האלהים
1 Sam. 7, 13. ותהי יד־יי׳ בפלשתים
1 Sam. 12, 15. והיתה יד־יי׳ בכם
1 Sam. 17, 22. על־יד שומר הכלים
1 Sam. 18, 17. 21. ותהי־בו יד־פלשתים
1 Sam. 23, 17. כי לא תמצאך יד־שאול
2 Sam. 15, 2. ועמד על־יד דרך השער
2 Sam. 18, 4. ויעמד המלך אל־יד השער
2 Sam. 18, 18. ויקרא לה יד אבשלום
2 Sam. 20, 9. ותחז יד־ימין יואב
1 Reg. 13, 6. ותשב יד־המלך אליו
1 Reg. 14, 27. והפקיד על יד שרי
2 Reg. 3, 15. ותהי עליו יד יי׳
2 Reg. 8, 20. פשע אדום מתחת יד־
2 Reg. 8, 22. ויפשע אדום מתחת יד־
2 Reg. 13, 5. ויצאו מתחת יד־ארם
2 Reg. 17, 7. מתחת יד פרעה
2 Reg. 22, 5. על־יד עשי המלאכה
2 Reg. 22, 9. על־יד עשי המלאכה
1 Chr. 25, 2. על יד־אסף הנבא
1 Chr. 26, 28. המקדיש על־יד־שלמית
1 Chr. 29, 8. על יד־יחיאל הגרשני
2 Chr. 12, 10. על־יד שרי הרצים
2 Chr. 21, 8. פשע אדום מתחת יד
2 Chr. 21, 10. מתחת יד־יהודה
2 Chr. 21, 16. אשר על־יד כושים
2 Chr. 26, 11. על יד־חנניהו
2 Chr. 30, 12. היתה יד האלהים
2 Chr. 34, 10. על־יד עשה המלאכה
על־יד המפקדים ועל־יד
2 Chr. 34, 17. עושי
Esr. 1, 8. על־יד מתרדת הגזבר
Esr. 8, 22. יד־אלהינו על־כל־
Esr. 8, 33. על יד־מרמות בן־אוריה
Neh. 2, 18. ואגיד להם את־יד אלהי
Esth. 2, 3. אל־יד הגא סריס המלך
Esth. 2, 8. אל־יד הגי
Esth. 2, 8. אל־יד הגי שמר
Esth. 2, 14. אל־יד שעשגז
Esth. 6, 9. על־יד־איש משרי המלך
Job. 12, 9. כי יד־יי׳ עשתה זאת
Job. 19, 21. כי יד־אלוה נגעה בי
Job. 20, 22. כל־יד עמל תבאנו
Ps. 121, 5. יי׳ צלך על־יד־ימינך
Ps. 123, 2. אל־יד אדוניהם
Ps. 123, 2. אל־יד גבירתה
Prv. 12, 24. יד־חרוצים תמשול
Jes. 19, 16. יד־יי׳ צבאות
Jes. 25, 10. כי־תנוח יד־יי׳
Jes. 41, 20. כי יד־יי׳ עשתה זאת
Jes. 59, 1. לא־קצרה יד־יי׳ מהושיע
Jes. 66, 14. ונודעה יד־יי׳
Jer. 22, 24. חותם על־יד ימיני
Jer. 26, 24. אך יד אחיקם
Jer. 46, 6. על־יד נהר־פרת
Ez. 1, 3. ותהי עליו שם יד־יי׳
Ez. 3, 22. ותהי עלי שם־יד־יי׳
Ez. 10, 8. תבנית יד־אדם
Ez. 37, 1. 40, 1. היתה עלי יד־יי׳
Ez. 48, 1. אל־יד דרך־חתלן
Ez. 48, 1. אל־יד חמת
Dan. 10, 4. על־יד הנהר הגדול
Dan. 12, 7. יד־עם־קדש
Zach. 14, 13. והחזיקו איש יד רעהו
Zach. 14, 13. על־יד רעהו

c. suff.: יָדִי
Num. 11, 23. היד יי׳ תקצר
2 Sam. 14, 19. היד יואב אתך בכל־זאת

constr.: יְדֵי
Gn. 16, 12. ידו בכל ויד כל בו
Ex. 29, 9. יד־אהרן ויד־בניו

ויד־כל העם Dt. 13, 10. 17, 7.
ויד יי׳ היתה אל־אלהיו 1 Reg. 18, 46.
ויד אלהינו היתה עלינו Esr. 8, 31.
ויד השרים והסגנים Esr. 9, 2.
ויד רשעים אל־תנדני Ps. 36, 12.
ויד חרוצים תעשיר Prv. 10, 4.
ויד־יי׳ עלי חזקה Ez. 3, 14.
ויד אדני יי׳ Ez. 8, 1.
ויד־עני ואביון לא החזיקה Ez. 16, 49.
ויד־יי׳ היתה אלי Ez. 33, 22.

constr.: בְּיַד *praep.*

ביד יעקב בנה Gn. 27, 17.
ויתן ביד־בניו Gn. 30, 35.
ויתן ביד־עבדיו עדר Gn. 32, 17.
ביד רעהו העדלמי Gn. 38, 20.
כל־אשר־לו ביד יוסף Gn. 39, 6.
ויתן שר בית־הסהר ביד Gn. 39, 22.
שלח־נא ביד־תשלח Ex. 4, 13.
כאשר דבר יי׳ ביד־משה Ex. 9, 35.
מי־יתן מותנו ביד־יי׳ Ex. 16, 3.
לחת העדת ביד־משה Ex. 34, 29.
לעשות ביד־משה Ex. 35, 29.
ביד איתמר בן־אהרן Ex. 38, 21.
אשר־צוה יי׳ ביד־משה Lev. 8, 36.
דבר יי׳ אליהם ביד־ Lev. 10, 11.
ביד־איש עתי Lev. 16, 21.
ממכרי ביד הקנה Lev. 25, 28.
ונתתם ביד־אויב Lev. 25, 25.
בהר סיני ביד־משה Lev. 26, 46.
ביד איתמר Num. 4, 28. 33. 7. 8.
על־פי יי׳ ביד־משה Num. 4, 37. 45. 9, 23. 10, 13.
פקד אותם ביד־משה Num. 4, 49.
צוה יי׳ אליכם ביד־משה Nu. 15, 23.
דבר יי׳ ביד משה לו׳ Num. 17, 5.
כאשר דבר יי׳ ביד־משה Nu. 27, 23.
ביד־משה ואהרן Num. 33, 1.
אשר צוה יי׳ ביד־משה Num. 36, 13.
ביד האמרי להשמידנו Dt. 1, 27.
ונתנו אתו ביד גאל הדם Dt. 19, 12.
ביד האמרי להאבידנו Jos. 7, 7.
ביד ישראל ואת־מלכה Jos. 10, 30.
את־לכיש ביד ישראל Jos. 10, 32.
ויתנם יי׳ ביד־ישראל Jos. 11, 8.
כאשר צוה יי׳ ביד־משה Jos. 14, 2. 21, 8.
דברתי אליכם ביד־משה Jos. 20, 2.
ולא ימות ביד גאל הדם Jos. 20, 9.
יי׳ צוה ביד־משה Jos. 21, 2.
על־פי יי׳ ביד־משה Jos. 22, 9.
ויתנם ביד שסים Jud. 2, 14.
ביד אויביהם Jud. 2, 14.
ולא נתנם ביד יהושע Jud. 2, 23.
צוה את־אבותם ביד־משה Jud. 3, 4.
ביד כושן רשעתים Jud. 3, 8.
ביד יבין מלך־כנען Jud. 4, 2.
כי ביד אשה ימכר יי׳ Jud. 4, 9.
ויתנם יי׳ ביד־מדין Jud. 6, 1.
ויתן שופרות בידי־כלם Jud. 7, 16.
ביד־שמאולם בלפידים Jud. 7, 20.
ביד פלשתים וביד בני עמון Jud. 10, 7.
ואת־כל־עמו ביד ישראל Jud. 11, 21.
ויתנם יי׳ ביד־פלשתים Jud. 13, 1.
לתתך ביד־פלשתים Jud. 15, 12.
אתה נתת ביד־עבדך Jud. 15, 18.
ביד הערלים Jud. 15, 18.
ביד המלאכים לאמר 1 Sam. 11, 7.
וימכר אתם ביד סיסרא 1 S. 12, 9.
חרב וחנית ביד כל־העם 1 S. 13, 22.
כי־נתנם יי׳ ביד ישראל 1 S. 14, 12.
התתנם ביד ישראל 1 S. 14, 37.
וישלח ביד־דוד בנו 1 Sam. 16, 20.
וחרב אין ביד־דוד 1 Sam. 17, 50.
והחנית ביד־שאול 1 Sam. 18, 10.
להפיל את־דוד ביד־ פלשתים 1 Sam. 18, 25.
אתי ואת־אנשי ביד שאול 1 S. 23, 12.
ולנו הסגירו ביד המלך 1 S. 23, 20.
יום־אחד ביד שאול 1 Sam. 27, 1.
גם ביד הנביאים 1 Sam. 28, 15.
עמך ביד־פלשתים 1 Sam. 28, 19.
יתן יי׳ ביד פלשתים 1 Sam. 28, 19.
ולא המציתך ביד דוד 2 Sam. 3, 8.
ביד דוד עבדי 2 Sam. 3, 18.
ביד עבדיו אל־אביו 2 Sam. 10, 2.
נתן ביד אבשי אחיו 2 Sam. 10, 10.
וישלח ביד אוריה 2 Sam. 11, 14.
וישלח ביד נתן הנביא 2 S. 12, 25.
המלוכה ביד אבשלום 2 S. 16, 8.
השלשית ביד־יואב 2 Sam. 18, 2.
ביד אבישי 2 Sam. 18, 2.
ביד אתי הגתי 2 Sam. 18, 2.
בחרב אשר ביד־יואב 2 S. 20, 10.
ויתנם ביד הגבעונים 2 S. 21, 9.
ויפלו ביד־דוד 2 Sam. 21, 22.
נפלה־נא ביד־יי׳ 2 Sam. 24, 14.
ביד בניהו בן־יהוידע 1 Reg. 2, 25.
והממלכה נכונה ביד 1 Rg. 2, 46.
כאשר דברת ביד משה 1 Reg. 8, 53.
אשר דבר ביד משה 1 Reg. 8, 56.
ביד אחיה השילני 1 Reg. 12, 15.
ביד־עבדו אחיהו הנביא 1 Rg. 14, 18
ויתנם ביד עבדיו 1 Reg. 15, 18.
ביד־עבדו אחיה השילני 1 Rg. 15, 29
וגם ביד יהוא 1 Reg. 16, 7.
ביד יהוא הנביא 1 Reg. 16, 12.
ביד יהושע בן־נון 1 Reg. 16, 34.
אשר דבר ביד אליהו 1 Reg. 17, 16.
ביד אחאב להמיתני 1 Reg. 18, 9.
ויתן אדני ביד המלך 1 Reg. 22, 6.
ונתן יי׳ ביד המלך 1 Reg. 22, 12. 15.
לתת אותם ביד־מואב 2 Rg. 3, 10. 13.
ביד־עבדו אליהו התשבי 2 Rg. 9, 36.
אשר דבר ביד עבדו 2 Reg. 10, 10.
ביד חזאל מלך־ארם 2 Reg. 13, 3.
ביד עבדו יונה בן־אמתי 2 Rg. 14, 25
ויושיעם ביד ירבעם 2 Reg. 14, 27.
ביד כל־נביאו 2 Reg. 17, 13.
ביד עבדי 2 Reg. 17, 13.
ויתנם ביד שסים 2 Reg. 17, 20.
ביד כל־עבדיו הנביאים 2 Rg. 17, 23.
ביד מלך אשור 2 Reg. 18, 30. 19, 10.
ביד מלאכיך חרפת אדני 2 Rg. 19, 23.
ביד־עבדיו הנביאים 2 Reg. 21, 10.
ונתתים ביד איביהם 2 Reg. 21, 14.
ביד עבדיו הנביאים 2 Reg. 24, 2.
וירושלם ביד נבוכדנצר 1 Chr. 5, 41.
כדבר יי׳ ביד שמואל 1 Chr. 11, 3.
להדות לו׳ ביד־אסף 1 Chr. 16, 7.
נתן ביד אבשי אחיו ויפלו ביד־דויד וביד־ עבדיו 1 Chr. 19, 11.
אפלה־נא ביד־יי׳ 1 Chr. 20, 8.
ביד אהרן אביהם 1 Chr. 21, 13.
מלאכה ביד חרשים 1 Chr. 24, 19.
וישלח־לו חורם ביד־ עבדיו 1 Chr. 29, 5.
אשר דבר ביד אחיהו 2 Chr. 8, 18.
עזבתי אתכם ביד־שישק 2 Chr. 10, 15.
חמתי בירושלם ביד־ שישק 2 Chr. 12, 5.
ביד בני דויד 2 Chr. 12, 7.
ויתן האלהים ביד המלך 2 Chr. 13, 8.
ונתן יי׳ ביד המלך 2 Chr. 18, 5.
ביד הכהנים 2 Chr. 18, 11.
פקדת המלך ביד הלוים 2 Chr. 23, 18.
ביד יעואל הסופר 2 Chr. 24, 11.
ביד מלך ארם 2 Chr. 26, 11.
וגם ביד־מלך ישראל 2 Chr. 28, 5.
ביד־יי׳ המצוה ביד נביאיו 2 Chr. 29, 25.
והמשפטים ביד־משה 2 Chr. 33, 8.
ספר תורת־יי׳ ביד־משה 2 Chr. 34, 14
אשר־נתן ביד־עבדיך 2 Chr. 34, 16.
כדבר־יי׳ ביד־משה 2 Chr. 35, 6.
ביד־מלאכיו השכם 2 Chr. 36, 15.
ביד מלכי הארצות Esr. 9, 7.
אשר צוית ביד עבדיך Esr. 9, 11.
אשר צוה יי׳ ביד־משה Neh. 8, 14.
ביד משה עבדך Neh. 9, 14.
ותתנם ביד צריהם Neh. 9, 27.
ותעזבם ביד איביהם Neh. 9, 28.
ביד־נביאיך ולא האזינו Neh. 9, 30.
ביד עמי הארצות Neh. 9, 30.
אשר נתנה ביד משה Neh. 10, 30.
ביד הסריסים Esth. 1, 12. 15.
ביד הרצים Esth. 3, 13. 8, 10.
וישלחם ביד־פשעם Job. 8, 4.
ולא יחזיק ביד־מרעים Job. 8, 20.
ארץ נתנה ביד־רשע Job. 9, 24.
אורה אתכם ביד־אל Job. 27, 11.
ביד־כל־אדם יחתום Job. 37, 7.
ולא הסגרתני ביד אויב Ps. 31, 9.
אחזת ביד ימיני Ps. 73, 23.
כי כוס ביד־יי׳ Ps. 75, 9.
ביד־משה ואהרן Ps. 77, 21.
ותפארתו ביד־צר Ps. 78, 61.
ויתנם ביד־גוים Ps. 106, 41.
כחצים ביד־גבור Ps. 127, 4.
מחיר ביד־כסיל Prv. 17, 16.
מות וחיים ביד־לשון Prv. 18, 21.
לב־מלך ביד־יי׳ Prv. 21, 1.
שלח דברים ביד־כסיל Prv. 26, 6.
חרח עלה ביד־שכור Prv. 26, 9.
ועבדיהם ביד האלהים Eccl. 9, 1.
ביד אדנים קשה Jes. 19, 4.
דבר יי׳ ביד־ישעיהו Jes. 20, 2.
ביד מלך אשור Jes. 36, 15. 37, 10.
ביד עבדיך חרפת Jes. 37, 24.
ושמתיה ביד מוגיך Jes. 51, 23.
תפארת ביד־יי׳ Jes. 62, 3.
ותמוגנו ביד־עוֹנינו Jes. 64, 6.
כחמר ביד היוצר Jer. 18, 4. 6.
אתן ביד מלך־בבל Jer. 20, 4.
אתן ביד איביהם Jer. 20, 5.
ביד נבוכדראצר מלך־בבל Jer. 21, 7.
ביד מלך־בבל תנתן Jer. 21, 10.
ביד מבקשי נפשך Jer. 22, 25.
ביד־העם להמיתו Jer. 26, 24.
ביד מלאכים Jer. 27, 3.
ביד נבוכדנצר Jer. 27, 6.
ביד אלעשה בן־שפן Jer. 29, 3.
ביד נבוכדראצר Jer. 29, 21.
ביד מלך־בבל Jer. 32, 3. 36. 34, 2.
ינתן ביד מלך־בבל Jer. 32, 4.
ביד הכשדים הנלחמים Jer. 32, 24.
נתנה ביד הכשדים Jer. 32, 25. 43.
ביד הכשדים Jer. 32, 28. 38, 18.
ביד איביהם וביד מבקשי נפשם Jer. 34, 20. 21.
ביד מלאכי Jer. 37, 2.
ביד־מלך בבל תנתן Jer. 37, 17.
ביד חיל מלך־בבל ולכדה Jer. 38, 3.
ואם־אתנך ביד האנשים Jer. 38, 16.
כי ביד מלך־בבל Jer. 38, 23.
ביד נבוזראדן Jer. 39, 11.
ולא תנתן ביד האנשים Jer. 39, 17.
אשר הכה ביד־גדליהו Jer. 41, 9.
ביד־הכשדים להמית Jer. 43, 3.
ביד אויבו Jer. 44, 30.
ביד נבוכדראצר Jer. 44, 30.
נתנה ביד עם־צפון Jer. 46, 24.
ביד מבקשי נפשם Jer. 46, 26.
ביד ירמיהו הנביא Jer. 50, 1.
כוס־זהב בבל ביד־יי׳ Jer. 51, 7.
בגפל עמה ביד־צר Thr. 1, 7.
הסגיר ביד־אויב Thr. 2, 7.
ביד־הזרים לבז Ez. 7, 21.
ונתתי אתכם ביד־זרים Ez. 11, 9.
לתת אותה ביד־הורג Ez. 21, 16.
ביד אנשים בוערים Ez. 21, 36.
ביד־מאהביה ביד בני אשור Ez. 23, 9.
ביד אשר שנאת Ez. 23, 28.
ביד אשר־נקעה Ez. 23, 28.
ביד עמי ישראל Ez. 25, 14
ביד מהללך Ez. 28, 9.
ביד זרים Ez. 28, 10.
ביד נבוכדראצר Ez. 30, 10.
את־הארץ ביד־רעים Ez. 30, 12.
ביד־זרים Ez. 30, 12.
חרבי ביד מלך־בבל Ez. 30, 25.
ביד אל גוים Ez. 31, 11.
אשר ביד־אפרים Ez. 37, 19.
ביד עבדי נביאי ישראל Ez. 38, 17.
ואתנם ביד צריהם Ez. 39, 23.
ביד עבדיו הנביאים Dan. 9, 10.
ביד בני יהודה Joel 4, 8.
ביד־חגי הנביא Hag. 1, 1 .2, 1.
הבדיל ביד זרובבל Zach. 4, 10.
ביד שני צנתרות Zach. 4, 12.
ביד הנביאים הראשנים Zach. 7, 7. 12.
איש ביד־רעהו Zach. 11, 6.
אל־ישראל ביד מלאכי Mal. 1, 1.

constr.: וּבְיַד *praep.*

וביד־אשתו וביד שתי בנתיו Gn. 19, 16.
וביד הכהן יהיו מי המרים Nu. 5, 18.
וביד־ימינם Jud. 7, 20.
וביד בני עמון Jud. 10, 7.
וביד־פלשתים 1 Sam. 12, 9.
וביד מלך מואב 1 Sam. 12, 9.
וביד עבדיו 2 Sam. 21, 22.
וביד המצרי חנית 2 Sam. 23, 21.
וביד אדם אל־אפלה 2 S. 24, 14.
וביד בן־הדד 2 Reg. 13, 3.
וביד המצרי חנית 1 Chr. 11, 23.
ביד־דוד וביד־עבדיו 1 Chr. 20, 8.
וביד־אדם אל־אפל 1 Chr. 21, 13.
וביד מבקשי נפשם Jer. 19, 7.
וביד איביהם Jer. 21, 7.
וביד מבקשי נפשם Jer. 21, 7.
וביד אשר־אתה יגור Jer. 22, 25.
וביד נבוכדרצר Jer. 22, 25. 32, 28. 46, 26.
וביד הכשדים Jer. 22, 25.
וביד מבקשי נפשם Jer. 34, 20. 21.
וביד חיל מלך בבל Jer. 34, 21.
וביד מבקשי נפשו Jer. 44, 30.
וביד עבדיו Jer. 46, 26.
וביד האיש קנה המדה Ez. 40, 5.
וביד הנביאים אדמה Hos. 12, 11.
וביד מלכי Zach. 11, 6.

constr.: כְּיַד *praep.*

אשר־נתן־לה כיד המלך 1 Rg. 10, 13.
כיד־יי׳ אלהיו עליו Esr. 7, 6.
כיד־אלהיו הטובה עליו Esr. 7, 9.
כיד־יי׳ אלהי Esr. 7, 28.
כיד־אלהינו הטובה עלינו Esr. 8, 18.
כיד־אלהי הטובה עלי Neh. 2, 8.
רב כיד המלך Esth. 1, 7.
ויתן משאת כיד המלך Esth. 2, 18.

constr.: לְיַד *praep.*

ועמדתי ליד־אבי 1 Sam. 19, 3.
הראשנים ליד המלך 1 Chr. 18, 17.
מעמדם ליד בני־אהרן 1 Chr. 23, 28.
ליד המלך לכל־דבר Neh. 11, 24.
פרשו רשת ליד־מעגל Ps. 140, 6.
ליד־שערים לפי־קרת Prv. 8, 3.

constr.: מִיַּד *praep.*

מיד כל־חיה אדרשנו Gn. 9, 5.
מיד איש אחיו Gn. 9, 5.
מיד אחי מיד עשו Gn. 32, 12.
מיד בני־חמור אבי שכם Gn. 33, 19.
הערבון מיד האשה Gn. 38, 20.
מיד הישמעאלים Gn. 39, 1.
אשר לקחתי מיד האמרי Gn. 48, 22.

חצילנו מיד הרעים Ex. 2, 19.
וארד להצילו מיד מצרים Ex. 3, 8.
את־ישראל מיד מצרים Ex. 14, 30.
אשר הצילו מיד מצרים Ex. 18, 9.
מיד מצרים Ex. 18, 10.
אר קנה מיד עמיתך Lev. 25, 14.
ולקח הכהן מיד האשה Nu. 5, 25.
וצים מיד כתים Num. 24, 24.
מיד גאל הדם Num. 35, 25.
מיד שני מלכי האמרי Dt. 3, 8.
מיד פרעה מלך־מצרים Dt. 7, 8.
ויצל אותם מיד בני־ישראל Jos. 9, 26.
את־בני ישראל מיד יי Jos. 22, 31.
וירשיעם מיד שסיהם Jud. 2, 16.
והושיעם מיד איביהם Jud. 2, 18.
ואצל אתכם מיד מצרים Jud. 6, 9.
כי הושעתנו מיד מדין Jud. 8, 22.
מיד כל־איביהם מסביב Jud. 8, 34.
ויצל אתכם מיד מדין Jud. 9. 17.
את־ישראל מיד־פלשתים Jud. 13, 5.
קנותך השדה מיד נעמי Ruth 4, 5.
לכליון ומחלון מיד נעמי Ruth 4, 9.
מיד האלהים האדירים 1 S. 4, 8.
ויצל אתכם מיד פלשתים 1 S. 7, 3.
וישענו מיד פלשתים 1 Sam. 7, 8.
הצילו ישראל מיד פלשתים 1 S. 7, 14.
והושיע את־עמי מיד פלשתים 1 Sam. 9, 16.
ואצילו אתכם מיד מצרים 1 S. 10, 18.
ולא־לקחת מיד־איש 1 Sam. 12, 4.
מיד אויבנו ונעבדך 1 Sam. 12, 10.
ויצל אתכם מיד איביכם 1 S. 12, 11.
ויצל את־ישראל מיד 1 S. 14, 48.
מיד הארי ומיד הדב 1 S. 17, 37.
מיד הפלשתי 1 Sam. 17, 37.
ובקש יי מיד איבי דוד 1 S. 20, 16.
את־ריב חרפתי מיד נבל 1 S. 25, 39.
עמי ישראל מיד פלשתים 2 S. 3, 18.
מתג האמה מיד פלשתים 2 S. 8, 1.
הצלתיך מיד שאול 2 Sam. 12, 7.
כי־שפטו יי מיד איביו 2 S. 18, 19.
מיד כל־החקמים עליך 2 S. 18, 31.
את־החנית מיד המצרי 2 S. 23, 21.
מיד בנך אקראנה 1 Reg. 11, 12.
קרע את־הממלכה מיד שלמה 1 Reg. 11, 31.
ולקחתי המלוכה מיד בנו 1 Rg. 11, 35
מקחת אותה מיד מלך 1 Rg. 22, 3.
כל־עבדי יי מיד איזבל 2 Rg. 9, 7.
מיד בן־הדד 2 Reg. 13, 25.
מיד יהואחז 2 Reg. 13, 25.
מיד כל־איביכם 2 Reg. 17. 39.
מיד מלך אשור 2 Reg. 18, 33.
מיד המלאכים ויקראם 2 Rg. 19, 14.
את־החנית מיד המצרי 1 Chr. 11, 23.
גתובנתיה מיד פלשתים 1 Chr. 18, 1.
הכל בכתב מיד יי 1 Chr. 28, 19.
מיד המלך ושריו 2 Chr. 30, 6.
זרקים את־הדם מיד הלוים 2 Chr. 30, 16.
מיד כוניהו ושמעי אחיו 2 Chr. 31, 13.
מיד סנחריב מלך־אשור 2 Chr. 32, 22
מיד מנשה ואפרים 2 Chr. 34, 9.
מיד צריהם Neh. 9, 27.
ומלטזוני מיד־צר Job. 6, 23.
מיד־כלב יחידתי Ps. 22, 21.
הצילני מיד־אויבי Ps. 31, 16.
יפדה־נפשי מיד שאול Ps. 49, 16.
פלטני מיד רשע Ps. 71, 4,
מיד רשעים הצילו Ps. 82, 4
ימלט נפשו מיד־שאול Ps. 89, 48.
מיד רשעים יצילם Ps. 97, 10.
יושיעם מיד שונא Ps. 106, 10.
מיד אויב Ps 106, 10.
אשר גאלם מיד־צר Ps. 107, 2.
מיד בני נכר Ps. 144, 7.
והצילני מיד בני־נכר Ps. 144, 11.
וכצפור מיד יקוש Prv. 6, 5.
מיד האלהים היא Eccl. 2, 24.
מיד מלך אשור Jes. 36, 18.
הספרים מיד המלאכים Jes. 37, 14.
כי לקחה מיד יי Jes. 40, 2.
את־נפשם מיד להבה Jes. 47, 14.
שתית מיד יי Jes. 51. 17.
והצלתיך מיד רעים Jer. 15, 21.
מיד מרעים Jer. 20, 13.
והצילו גזול מיד עושק Jer. 21, 12. 22, 3.
ואקח את־הכוס מיד יי Jer. 25, 17.
מיד חזק ממנו Jer. 31, 11.
מיד הכשדים Jer. 32, 4.
מיד־הצפה אדרש Ez. 33, 6,
מיד העבדים בהם Ez. 34, 27.
קשתך מיד שמאלך וחציך Ez. 39, 3.
מיד ימינך Ez. 39, 3.
מיד שאול אפדם Hos. 13, 14.

constr.: הַיַּד *praep.*

ומיד האדם Gn. 9, 5.
ומיד פרעה Ex. 18, 10.
ומיד בן־נכר Lev. 22, 25.
ומיד כל־לחציכם Jud. 6, 9.
ומיד כל־הממלכות 1 Sam. 10, 18.
ומיד־מי לקחתי כפר 1 S. 12, 3.
ומיד הדב 1 Sam. 17, 37.
ומיד כל־אויביהם 2 Sam. 3, 18.
מידי ומיד אבותי 2 Chr. 32, 15.
ומיד־כל 2 Chr. 32, 22.
ומיד חזק אביון Job. 5, 15.
ומיד עריצים Job. 6, 23.
מכף כל־איביו ומיד שאול Ps. 18, 1.
ומיד עשקיהם כח Eccl. 4, 1.

cum suff.: יָדִי

הרימתי ידי אל־יי Gn. 14, 22.
ישׂ־לאל ידי Gn. 31, 29.
תנה אתו על־ידי Gn. 42, 37.
ושלחתי את־ידי Ex. 3, 20.
אשר נשאתי את־ידי Ex. 6, 8.
ונתתי את־ידי במצרים Ex. 7, 4.
בנטתי את־ידי Ex. 7, 5.
כי עתה שלחתי את־ידי Ex. 9, 15.
תורישמו ידי Ex. 15, 9.
אשר נשאתי את־ידי Num. 14, 30.
כחי ועצם ידי Dt. 8, 17.
כי־אשא אל־שמים ידי. Dt. 32, 40
ותאחז במשפט ידי Dt. 32, 41.
ידי הושיעה לי Jud. 7, 2.
אל־תהי ידי בו 1 Sam. 18, 17.
אין־לחם חל אל־תחת ידי 1 S. 21, 5.
למשיח יי לשלח ידי בו 1 S. 24, 7.
לא־אשלח ידי באדני 1 Sam. 24, 11.
והושע ידי לי 1 Sam. 25, 33.
משלח ידי במשיח יי 1 Sam. 26, 11.
לשלח ידי במשיח יי 1 Sam. 26, 23.
והנה ידי עמך להסב 2 Sam. 3, 12.
חלקת יואב אל־ידי 2 Sam. 14, 30.
לא־אשלח ידי אל־בן־המלך 2 Sam. 18, 12.
ותשב ידי אלי 1 Reg. 13, 6.
והוא נשען על־ידי 2 Reg. 5, 18.
ידי כבדה על־אנחתי Job. 23, 2.
אם־הניפותי על־יתום ידי Job. 31, 21.
וכי־כביר מצאה ידי Job. 31, 25.
ותשק ידי לפי Job. 31, 27.
ידי שמתי למו־פי Job. 40, 4.
ידי לילה נגרה Ps. 77, 3.
ועל צריהם אשיב ידי Ps. 81, 15.
אשר ידי תכון עמו Ps. 89, 22.
נטיתי ידי ואין מקשיב Prv. 1, 24.
ואשיבה ידי עליך Jes. 1, 25.
כאשר מצאה ידי Jes. 10, 10.
בכח ידי עשיתי Jes. 10, 13.
ותמצא כקן ידי Jes. 10, 14.
אף־ידי יסדה ארץ Jes. 48, 13.
אשא אל־גוים ידי Jes. 49, 22.
הקצור קצרה ידי Jes. 50, 2.
ובצל ידי כסיתיך Jes. 51, 16.
ואת־כל־אלה ידי עשתה Jes. 66, 2.
כי־אטה את־ידי Jer. 6, 12.
את־ידי עליך Jer. 15, 6.
את־ידי ואת־גבורתי Jer. 16, 21.
ונטיתי את־ידי עליך Jer. 51, 25.
ונטיתי את־ידי עליהם Ez. 6, 14.
ונטיתי את־ידי עליו Ez. 14, 9.
ונטיתי ידי עליה Ez. 14, 13.
נטיתי ידי עליך Ez. 16, 27.
ואשא ידי לזרע בית Ez. 20, 5.
ואשא ידי להם Ez. 20, 5.
נשאתי ידי להם Ez. 20, 6. 15.
והשיבתי את־ידי Ez. 20, 22.
נשאתי את־ידי להם Ez. 20, 23.
אשר נשאתי את־ידי Ez. 20, 28. 42.
נטיתי את־ידי עליך Ez. 25, 7.
ונטתי ידי על־אדום Ez. 25, 13.
הנני נוטה ידי Ez. 25, 16.
ונטיתי ידי עליך Ez. 35, 3.
אני נשאתי את־ידי Ez, 36, 7.
ואת־ידי אשר־שמתי בחם Ez. 39, 21
נשאתי ידי עליהם Ez. 44, 12.
נשאתי את־ידי Ez. 47, 14.
והשיבתי ידי על־עקרון Am. 1, 8.
משם ידי תקחם Am. 9, 2.
ונטיתי ידי על־יהודה Zeph. 1, 4.
הנני מניף את־ידי Zach. 2, 13.
והשבתי ידי על־הצערים Zach. 13, 7

cum suff.: יָדַי

וידי לא תהיה־בך 1 S. 24, 13. 14.

cum suff.: בְּיָדִי

וכל אשר־יש־לו נתן בידי Gn. 39, 8.
וכוס פרעה בידי Gn. 40, 11.
מכה במטה אשר־בידי Ex. 7, 17.
ומטה האלהים בידי Ex. 17, 9.
את־העם הזה בידי Num. 21, 2.
לו יש־חרב בידי Num. 22, 29.
אם־ישך מושיע בידי Jud. 6, 36.
כי־תושיע בידי את־ישראל Jud. 6, 37.
את־זבח ואת־צלמנע בידי Jud. 8, 7.
ומי יתן את־העם הזה בידי Jud. 9, 29.
את־בני עמון בידי Jud. 11, 30.
ויתנם יי בידי Jud. 12, 3.
ויאמר הנה נמצא בידי 1 Sam. 9, 8.
לא מצאתם בידי מאומה 1 S. 12, 5.
בקצה המטה אשר־בידי 1 S. 14, 44.
וסגרך יי בידי 1 Sam. 17, 46.
חמשה־לחם תנה בידי 1 S. 21, 4.
לא־לקחתי בידי 1 Sam. 21, 9.
נכר אתו אלהים בידי 1 Sam. 23, 7.
נתנך יי היום בידי 1 Sam. 24, 11.
סגר מעילך בידי 1 Sam. 24, 12.
אין בידי רעה ופשע 1 S. 24, 12.
ומה־בידי רעה 1 Sam. 26, 18.
כאשר דבר בידי 1 Sam. 28, 17.
התתנם בידי 2 Sam. 5, 19.
ונתתם בידי 1 Chr. 14, 10.
פרץ האלהים את־אויבי בידי 1 Chr. 14, 11.
כי נתן בידי את ישבי 1 Chr. 22, 18.
ויקשתי בידי תחליף Job. 29, 20.
כן־אתם בידי Jer. 18, 6.
והיו אחד בידי Ez. 37, 19.

cum suff.: בְּיָדִי

מי־הוא ליודי ותקע Job. 17, 3.

cum suff.: מִיָּדִי

שבע כבשת תקח מידי Gn. 21, 30.
מידי תבקשנה Gn. 31, 39.
ולקחת מנחתי מידי Gn. 33, 10.
אערבנו מידי תבקשנו Gn. 43, 9.
ואין מידי מציל Dt. 32, 39.
את־הכסף ליי מידי לבני Jud. 17, 3.
הצילו את־שמרון מידי 2 Rg. 18, 34.
הצילו את־ארצם מידי 2 Rg. 18, 35.
ויצל יי את־ירושלם מידי 2 Rg. 18, 35
להציל את־ארצם מידי 2 Chr. 32, 13.
להציל את־עמו מידי 2 Chr. 32, 14.
אתכם מידי 2 Chr. 32, 14.
להציל עמו מידי 2 Chr. 32, 15.
לא־יצילו אתכם מידי 2 Chr. 32, 15.
לא־הצילו עמם מידי 2 Chr. 32, 17.
ויצל אלהי יחזקיהו עמו מידי 2 Chr. 32, 17.
וכי־הצילו את־שמרון מידי Jes. 36, 19.
הצילו את־ארצם מידי Jes. 36, 20.
ויצל יי את־ירושלם מידי Jes. 36, 20.
ואין מידי מציל Jes. 43, 13.
מידי היתה זאת לכם Jes. 50, 11.
היין החמה הזאת מידי Jer. 25, 15.
ואיש לא־יצילנה מידי Hos. 2, 12.

cum suff.: יָדֵנוּ

פן־יאמרו ידנו רמה Dt. 32, 27.
ואין לאל ידנו Neh. 5, 5.

cum suff.: וְיָדֵנוּ

וידנו אל־תהי־בו Gn. 37, 27.

cum suff.: בְּיָדֵנוּ

ונשב אתו בידנו Gn. 43, 21.
וכסף אחר הורדנו בידנו Gn. 43, 22.
תתן בידנו זבחים Ex. 10, 25.
וייתן יי אלהינו בידנו Dt. 3, 3.
כי־נתן יי בידנו Jos. 2, 24.
בידנו את שמשון ויעבנו Jud. 16, 23.
נתן אלהינו בידנו Jud. 16, 24.
כי־נתנם יי בידנו 1 Sam. 14, 10.
ונתן אתכם בידנו 1 Sam. 14, 47.
הבא עלינו בידנו 1 Sam. 30, 23.
ולא תמות בידנו Jer. 11, 21.

cum suff.: מִיָּדֵנוּ

לא־לקח מידנו עלה Jud. 13, 23.

cum suff.: יָדְךָ

והחזיקו את־ידך בו Gn. 21, 18.
אל־תשלח ידך אל־הנער Gn. 22, 12.
שים־נא ידך תחת ירכי Gn. 24, 2. 47, 29.
ידך בערף איביך Gn. 49, 8.
שלח ידך Ex. 4, 4.
הבא־נא ידך בחיקך Ex. 4, 6.
השב ידך אל־חיקך Ex. 4, 7.
קח מטך ונטה־ידך Ex. 7, 19.
נטה את־ידך במטך Ex. 8, 1.
נטה את־ידך על־השמים Ex. 9, 22.
נטה ידך על־ארץ מצרים Ex. 10, 12.
נטה ידך על־השמים Ex. 10, 21.
לאות על־ידך Ex. 13, 9.
ונטה את־ידך על־הים Ex. 14, 16.
נטה את־ידך על־הים Ex. 14, 26.
אל־תשת ידך עם־רשע Ex. 23, 1.
וסמכת את־ידך עליו Nu. 27, 18.
את־גדלך ואת־ידך Dt. 3, 24.
ידך תהיה־בו Dt. 13, 10.
מעשה ידך אשר תעשה Dt. 14, 29.
ולא תקפץ את־ידך Dt. 15, 7.
כי־פתח תפתח את־ידך Dt. 15, 8.
פתוח תפתח את־ידך Dt. 15, 11.
מסת נדבת ידך Dt. 16, 10.
משלח ידך אשר תעשה Dt. 28, 20.
שים־ידך על־פיך Jud. 18, 19.
מה־יש תחת־ידך 1 Sam. 21, 4.
אין יש־פה תחת־ידך 1 S. 21, 9.
תנה־נא את אשר תמצא ידך 1 S. 25, 8
והושע ידך לך 1 Sam. 25, 26.
לשלח ידך לשחת 2 Sam. 1, 14.
תחי נא ידך בי ובבית אבי 2 S. 24, 17.
ואת־ידך החזקה וזרעך 1 Rg. 8, 42.
ויאמר לרכבו הפך ידיך 1 Rg. 22, 34.
הרכב ידך על־הקשת 2 Rg. 13, 16.
והיתה ידך עמי 1 Chr. 4, 10.

ימלא את־ידכם Lev. 8, 33.
יי אלהי תהי נא ידך בי 1 Chr. 21, 17.
ויאמר לרכב הפך ידיך 2 Chr. 18, 33.
אשר־נשאת את ידך Neh. 9, 15.
שלח־נא ידך Job. 1, 11. 2, 5.
בעצם ידך תשטמני Job. 30, 21.
ממתים־ידך יי Ps. 17, 14.
תמצא ידך לכל־איביך Ps. 21, 9.
מחגרת ידך אני כליתי Ps. 39, 11.
ידך גוים הורשת Ps. 44, 3.
למה תשיב ידך Ps. 74, 11.
תהי־ידך על־איש ימינך Ps. 80, 18.
תעז ידך תרום ימינך Ps. 89, 14.
תפתח ידך ישבערן טוב Ps. 104, 28.
וידעו כי־ידך זאת Ps. 109, 27.
תהי־ידך לעזרני Ps. 119, 173.
גם־שם ידך תנחני Ps. 139. 10.
בהיות לאל ידיך Prv. 3, 27.
כל אשר תמצא ידך Eccl. 9 10.
רמה ידך בל־יחזיון Jes. 26, 11.
ומעשה ידך כלנו Jes. 64, 7.
חשב ידך בדד ישבתי Jer. 6, 9.
מפני ידך בדד ישבתי Jer. 15, 17.
להשיב ידך על־חרבות Ez. 38, 12.
תרם ידך על־צריך Mich. 5, 8.

cum suff.: יָדְךָ *p.*

ברכך בכל מעשה ידך Dt. 2, 7.
וקשרתם לאות על־ידך Dt. 6, 8.
ונדבתיך ותרומת ידך Dt. 12, 17.
את־אחיך תשמט ידך Dt. 15, 3.
ובכל משלח ידך Dt. 15, 10. 28, 8.
בכל משלח ידך Dt. 23, 21.
ולברך את כל־מעשה ידך Dt. 28, 12.
ואין לאל ידך Dt. 28, 32.
בכל מעשה ידך Dt. 30, 9.
כאשר תמצא ידך Jud. 9, 33.
עשה לך אשר־תמצא ידך 1 S. 10, 7.
אל־הכהן אסף ידך 1 Sam. 14, 19.
עתה הרף ידך 2 Sam. 24, 16.
רב עתה חרף ידך 1 Chr. 21, 15.
רק אליו אל־תשלח ידך Job. 1, 12.
אל נשא ידך Ps. 10, 12.
תכבד עלי ידך Ps. 32, 4.
ותנחת עלי ידך Ps. 38, 3.
תשלח ידך Ps. 138, 7.
פותח את־ידך Ps. 145, 16.
אל־תנח את־ידך Eccl. 7, 18.
ולערב אל־תנח ידך Eccl. 11, 6.
והמכשלה הזאת תחת ידך Jes. 3, 6.
מן־האזקים אשר על־ידך Jer. 40, 4.

cum suff.: יָדְכָה

לאות על־ידכה Ex. 13, 16.

cnm suff.: יָדֵךְ

וידך החזקה וזרועך 2 Chr. 6, 32.

cum suff.: בְּ דֵךְ

קח בידך והלכת Ex. 17, 5.
כי בידך נתתי אתו Num. 21, 34.
ראה נתתי בידך את־סיחן Dt. 2, 24.
למען תתו בידך Dt. 2, 30.
כי בידך נתתי אתו Dt. 3, 2.
ולא־ידבק בידך מאומה Dt. 13, 18.
נתתי בידך את־יריחו Jos. 6, 2.
ראה נתתי בידך Jos. 8, 1.
בכידון אשר־בידך Jos. 8, 18.
כי בידך אתנה Jos. 8, 18.
כי בידך נתתים Jos. 10, 8.
אשר סגרני יי בידך 1 Sam. 24, 19.
וקמה בידך ממלכת 1 Sam. 24, 21.
הנני נתנו בידך היום 1 Rg. 20, 13.
וקח משענתי בידך 2 Rg. 4, 29.
קח בידך מנחה 2 Reg. 8, 8.
אם־און בידך הרחיקהו Job. 11, 14.
בידך אפקיד רוחי Ps. 31, 6.
בידך עתתי Ps. 31, 16.
קחנה בידך Jer. 36, 14.
קח בידך מזה Jer. 38, 10.
קח בידך אבנים Jer. 43, 9.

בידך לעיניהם Ez. 37, 20.

cum suff.: בְּיָדֵךְ *p.*

אשר־מגן צריך בידך Gn. 14, 20.
ומטך אשר בידך Gn. 38, 18.
מזה בידך Ex. 4, 2.
המטה הזה תקח בידך Ex. 4, 17.
המפתים אשר־שמתי בידך Ex. 4, 21.
נחפך לנחש תקח בידך Ex. 7, 15.
ונתן מלכיהם בידך Dt. 7, 24.
ונתנה יי אלהיך בידך Dt. 20, 13.
ונתנו יי אלהיך בידך Dt. 21, 10.
וקטפת מלילת בידך Dt. 23, 26.
כל־קדשיו בידך Dt. 33, 3.
ועתה הנני בידך Jos. 9, 25.
ונתתיהו בידך Jud. 4, 7.
את־סיסרא בידך Jud. 4, 14.
ונתתי את־מדין בידך Jud. 7, 7.
כי נתתי בידך Jud. 7, 9.
זבח וצלמנע עתה בידך Jud. 8, 6. 15.
כי מחר אתנו בידך Jud. 20, 28.
עגלת בקר תקח בידך 1 Sam. 16, 2.
נתן את־פלשתים בידך 1 S. 23, 4.
אנכי נתן את־איבך בידך 1 S. 24, 5.
חיום את איבך בידך 1 S. 26, 8.
את־הפלשתים בידך 2 Sam. 5, 19.
ההמון הגדול הזה בידך 1 Rg. 20, 28.
וקח פד השמן הזה בידך 2 Rg. 9, 1.
ונתתים בידך 1 Chr. 14, 10
ובהשענך על־יי נתנם בידך 2 Chr. 16, 8.
כל־אשר־לו בידך Job. 1, 12.
הנו בידך אך את־נפשו שמר Job. 2, 6
לתת בידך Ps. 10, 14.
ואחזק בידך Jes. 42. 6.
והיו לאחדים בידך Ez. 37, 17.

cum suff.: וּבְיָדֵךְ

ובידך מלאת כיום הזה 1 Rg. 8, 24.
ובידך כח וגבורה 1 Chr. 29, 12.
ובידך לגדל 1 Chr. 29, 12.
בפיך וביד מלאת 2 Chr. 6, 15.
וביד כח וגבורה 2 Chr. 20, 6.
וביד החזקה Neh. 1, 10.

cum suff.: מִיָּדֵךְ

מידך הוא ולך הכל 1 Chr. 29. 16.
ואין מידך מציל Job. 10, 7.
או מה־מידך יקח Job. 35, 7.
והמה מידך נגזרו Ps. 88, 6.
לקחת־הכוס מידך Jer. 25, 28.
ודמו מידך אבקש Ez. 3, 18. 33, 8.

cum suff.: מִיָּדֵךְ *p.*

את־דמי אחיך מידך Gn. 4, 11.
ולקח הכהן הטנא מידך Dt. 26, 4.
וישפטני מידך 1 Sam. 24, 16.
את־המלכה מידך 1 Sam. 28, 17.
חיל מלך־ארם מידך 2 Chr. 16, 7.
לא־הצילו את־עמם מידך 2 Chr. 25, 15.
והכרתי כשפים מידך Mich. 5, 11.

cum suff.: וּמִיָּדֵךְ

ממך הכל ומידך נתנו 1 Chr. 29, 14.

cum suff.: יָדֵךְ

חות ידך מצאת Jes. 57, 10
סחרת ידך Ez. 27, 15.
המה סחרי ידך Ez. 27, 21.

cum suff.: בְּיָדֵךְ

חנה שפחתך בידך Gn. 16, 6.
ולקחת בידך עשרה לקחי־נא לי פת־לחם בידך 1 Reg. 14, 3.
ואתם כוסה בידך 1 Reg. 17, 11.
ונתתי כוסה בידך Jes. 47, 6.

cum suff.: מִיָּדֵךְ

החדר ואברה מידך Ez. 23, 31.
הנה לקחתי מידך 2 Sam. 13, 10.

cum suff.: יָדְכֶם Jes. 51, 22.

מלאו ידכם היום Ex. 32, 29.

דגי הים בידכם נתנו Gn. 9, 2.
קחו בידכם Gn. 43, 12.
תשיבו בידכם Gn. 43, 12.
ומקלכם בידכם Ex. 12, 11.
כי אתן בידכם את ישבי Ex. 23, 31.
ונתנה יי אלהיכם בידכם Jos. 8, 7.
קחו בידכם צדה Jos. 9, 11.
כי נתנם יי אלהיכם בידכם Jos. 10, 19
ואתן אותם בידכם Jos. 24, 8. 11.
את־מואב בידכם Jud. 3, 28.
כי־נתן יי בידכם Jud. 7, 15.
בידכם נתן אלהים Jud. 8, 3.
כי־נתנה אלהים בידכם Jud. 18, 10.
ונתן את־מואב בידכם 2 Rg. 3, 18.
וינתנו בידכם 2 Chr. 18, 14.
על־יהודה נתנם בידכם 2 Chr. 28, 9.
כלי המלחמה אשר בידכם Jer. 21, 4.
ואני הנני בידכם Jer. 26, 14.
הנה־הוא בידכם Jer. 38, 5.

cum suff.: מִיָּדְכֶם

אבקש את־דמו מידכם 2 S. 4, 11.
מי בקש זאת מידכם Jes. 1, 12.
מידכם היתה זאת Mal. 1, 9.
ומנחה לא־ארצה מידכם Mal. 1, 10.
הארצה אותה מידכם Mal. 1, 13.
ולקחת רצון מידכם Mal. 2, 13.

cum suff.: בְּיָדְכֶן

ולא־יהיו עוד בידכן Ez. 13, 21.

cum suff.: מִיָּדְכֶן

וחצלתי את־עמי מידכן Ez. 13, 21. 23.

יָדוֹ *cum suff.:*

ועתה פן ישלח ידו Gn. 3, 22.
וישלח ידו ויקחה Gn. 8, 9.
ידו בכל Gn. 16, 12.
וישלח אברהם את־ידו Gn. 22, 10.
וישם העבד את־ידו Gs. 24, 9.
על־ידו שני Gn. 38, 28.
ויהי כמשיב ידו Gn. 38, 29.
יצא אחיו אשר על־ידו Gn. 38, 30.
טבעתו מעל ידו Gn. 41, 42.
לא־ירים איש את־ידו Gn. 41, 44.
ישית ידו על־עיניך Gn. 46, 4.
וישלח ידו ויחזק Ex. 4, 4.
ויבא ידו בחיקו Ex. 4, 6.
ויוצאה והנה ידו מצרעת Ex. 4, 6.
וישב ידו Ex. 4, 7.
ויט אהרן את־ידו Ex. 8, 2. 13.
ויט משה את־ידו Ex. 10, 22.
ויט משה את־ידו Ex. 14, 21. 27.
יריח משה ידו Ex. 17, 11.
יניח ידו Ex. 17, 11.
ומת תחת ידו Ex. 21, 20.
אם־לא שלח ידו במלאכת רעהו Ex. 22, 7. 10.
ואל־אצילי בני ישראל לא שלח ידו Ex. 24, 11.
וסמך ידו על ראש העלה Lev. 1, 4.
וסמך ידו על־ראש קרבנו Lev. 3, 2.
וסמך את־ידו על־ראש Lev. 3, 8.
וסמך את־ידו על־ראשו Lev. 3, 13.
וסמך את־ידו Lev. 4, 4. 29. 33.
וסמך ידו על־ראש השעיר Lev. 4, 24
ואם־לא תגיע ידו די שה Lev. 5, 7.
ואם־לא תשיג ידו Lev. 5, 11.
ועל־בהן ידו הימנית Lev. 8, 23. 14, 14. 17. 25. 28.
ואין ידו משגת Lev. 14, 21.
אשר תשיג ידו Lev. 14, 22. 31.
מאשר תשיג ידו Lev. 14, 30.

אשר לא־תשיג ידו Lev. 14, 32.
ואשר ימלא את־ידו Lev. 16, 32.
ומלא את־ידו Lev. 21, 10.
והשיגה ידו Lev. 25, 26.
ואם־לא מצאה ידו Lev. 25, 28.
ומטה ידו עמך Lev. 25, 35.
או־השיגה ידו ונגאל Lev. 25, 49.
איש על־ידו לדגליהם Nu. 2, 17.
מלבד אשר־תשיג ידו Nu. 6, 21.
וירם משה את־ידו Num. 20, 11.
את־ידו החזקה Dt. 11, 2.
כל־בעל משה ידו Dt. 15, 2.
איש כמתנת ידו Dt. 16, 17.
ונדחה ידו בגרזן Dt. 19, 5.
כנטות ידו ויבאו העיר Jos. 8, 19.
לא־השיב ידו אשר נטה Jos. 8, 26.
ותעז ידו Jud. 3, 10.
וישלח ידו ויקחה Jud. 15, 15.
כי־קשתה ידו עלינו 1 Sam. 5, 7.
למה לא־תסור ידו מכם 1 S. 6, 3.
יקל את־ידו מעליכם 1 Sam. 6, 5.
כי לא ידו נגעה בנו 1 Sam. 6, 9.
וישב ידו אל־פיו 1 Sam. 14, 27.
וישלח דוד את־ידו 1 Sam. 17, 49.
ויחזק את־ידו באלהים 1 S. 23, 16.
מי שלח ידו במשיח יי 1 S. 26, 9.
להשיב ידו בנהר־פרת 2 Sam. 8, 3.
ושלח את־ידו והחזוק לו 2 S. 15, 5.
וכל־עבדיו עברים על־ידו 2 S. 15, 18.
נשא ידו במלך בדוד 2 S. 20, 22.
יגיעה ידו ותדבק ידו 2 S. 23, 10.
וישלח ידו המלאך 2 Sam. 24, 16.
וישלח ירבעם את־ידו 1 Rg. 13, 4.
ותיבש ידו 1 Reg. 13, 4.
החפץ ימלא את־ידו 1 Rg. 13, 33.
והניח ידו אל־המקום 2 Rg. 5, 11.
וישלח ידו ויקחהו 2 Reg. 6, 7.
למלך נשען על־ידו 2 Reg. 7, 2.
אשר־נשען על־ידו 2 Reg. 7, 17.
ויהוא מלא ידו בקשת 2 Rg. 9, 24.
תנה את־ידיך ויתן ידו 2 Rg. 10, 15.
ויורכב ידו 2 Reg. 13, 16.
וישלח עזא את־ידו 1 Chr. 13, 9.
על אשר־שלח ידו 1 Chr. 13, 10.
להצניב ידו בנהר פרת 1 Chr. 18, 3.
למלאות ידו היום 1 Chr. 29, 5.
כל־הבא למלא ידו 2 Chr. 13, 9.
ועל־ידו יהוחנן השר 2 Chr. 17, 15.
ועל־ידו עמסיה בן־זכרי 2 Chr. 17, 16
ועל־ידו יהזבד 2 Chr. 17, 18.
בעת ההיא מתחת ידו 2 Chr. 21, 10.
ועל־ידו עדן ומניימן 2 Chr. 31, 15.
ועל־ידו בנו Neh. 3, 2
ועל־ידו בנה Neh. 3, 2.
על־ידו החזוק Neh. 3, 8.
ועל־ידו החזוק Neh. 3, 8. 10. 12. 17.
ויחזק על־ידו עזר Neh. 3, 19.
באחת ידו עשה Ne. 4, 11.
מבעתו מעל ידו Esth. 3, 10.
שלח ידו ביהודים Esth. 8, 7.
יתר ידו ויבצעני Job. 6, 9.
ישת ידו על־שניהו Job. 9, 33.
כי־נטה אל־אל ידו Job. 15, 25.
חללה ידו נחש ברח Job. 26, 13.
בחלמיש שלח ידו Job. 28, 9.
כי־יי סומך ידו Ps. 37, 24.
לא־זכרו את־ידו Ps. 78, 42.
ושמתי בים ידו Ps. 89, 26.
עם מרעיתו וצאן ידו Ps. 95, 7.
וישא ידו להם Ps. 106, 26.
טמן עצל ידו בצלחת Prv. 19, 24. 26, 15.
שלח ידו מן־החור Caut. 5, 4.
ויט ידו עליו Jes. 5, 25.
ידו נטויה Jes. 5, 25.
ועוד ידו נטויה Jes. 9, 11. 16. 20. 10, 4.
ינפף ידו Jes. 10, 32.
ידו הדה Jes. 11, 8.

והניף ידו על־הנהר Jes. 11, 15.
ידו נטה על־הים Jes. 23, 11.
ויי׳ יטה ידו Jes. 31, 3.
וזה יכתב ידו ליי׳ Jes. 44, 5.
בצל ידו החביאני Jes. 49, 2.
ושמר ידו מעשות כל־רע Jes. 56, 2.
וישלח י׳ את־ידו Jer. 1, 9.
ריע איש את־ידו Jer. 6, 3.
ארץ ממשלת ידו Jer. 34, 1.
ידו פרש צר Thr. 1, 10.
לא־השיב ידו מבלע Thr. 2, 8.
יהפך ידו כל־היום Thr. 3, 3.
וישלח הכרוב את־ידו Ez. 10, 7.
והנה נתן ידו Ez. 17, 18.
מעול ישיב ידו Ez. 18, 8.
מעני השיב ידו Ez. 18, 17.
מנחה מתת ידו Ez. 46, 5.
כאשר תשיג ידו Ez. 46, 7.
ולכבשים מתת ידו Ez. 46, 11.
וישלח ידו בארצות Dan. 11, 42.
משך ידו את־לצצים Hos. 7, 5.
וסמך ידו על־הקיר Am. 5, 19.
ויט ידו על־צפון Zeph. 2, 13.
ישרק יניע ידו Zech. 14, 13.
ועלתה ידו

cum suff.: יָדָיו

וידו אחזת בעקב עשו Gn. 25, 26.
וידו הנטויה ומי ישיבנה Jes. 14, 27.
וידו חלקתה להם בקו Jes. 34, 17.

cum suff.: יָדָיו

ויחזיקו האנשים בידו Gn. 19, 16.
ויקח בידו את־האש Gn. 22, 6.
וכל־טוב אדניו בידו Gn. 24, 10.
ויקח מן־החבא בידו Gn. 32, 14.
וי׳ מצליח בידו Gn. 39, 3.
וכל ישׁ־לו נתן בידו Gn. 39, 4.
את־כל־מאומה בידו Gn. 39, 23.
ונתת כוס־פרעה בידו Gn. 40, 13.
נמצא הגביע בידו Gn. 44, 16. 17.
את־מטה האלהים בידו Ex. 4, 20.
ומכרו ונמצא בידו Ex. 21, 16.
תמצא בידו הגנבה Ex. 22, 3.
ושני לחת העדת בידו Ex. 32, 15.
ויקח בידו שני לחת Ex. 34, 4.
וחרבו שלופה בידו Nu. 22, 23. 31.
ויקח רמח בידו Num. 25, 7.
וחצוצרות התרועה בידו Nu. 31, 6.
או באיבה הכהו בידו Nu. 35, 21.
וחרבו שלופה בידו Jos. 5, 13.
בכידון אשר־בידו Jos. 8, 18.
ולא־יסגרו את־הרצח בידו Jos. 20, 5.
נתתי את־הארץ בידו Jud. 1, 2.
וייתן י׳ בידו Jud. 3, 10.
בידו מנחה Jud. 3, 15.
חמשענת אשר בידו Jud. 6, 21.
נתן האלהים בידו Jud. 7, 14.
את־הקרדמות בידו Jud. 9, 48.
ויתנם יי בידו Jud. 11, 32.
ומאומה אין בידו Jud. 14, 6.
המחזיק בידו הניחה אותי Jud. 16, 26.
והמזלג שלש השנים בידו 1S. 2, 13.
את־קצה המטה אשר בידו 1 Sam. 14, 27.
איש שורו בידו הלילה 1S. 14, 35.
ונגן בידו וטוב לך 1 Sam. 16, 16.
את־הכנור ונגן בידו 1 S. 16, 23.
ויקח מקלו בידו 1 Sam. 17, 40.
וקלעו בידו 1 Sam. 17, 40.
וראש הפלשתי בידו 1 S. 17, 57.
ודוד מנגן בידו 1 Sam. 18, 10.
וחניתו בידו 1 Sam. 19, 9.
ברמה וחניתו בידו 1 Sam. 22, 6.
אפוד ירד בידו 1 Sam. 23, 6.
הסגרני בעלי קעילה בידו 1S. 23, 11.
ולא־נתנו אלהים בידו 1 S. 23, 14.

וילך ויקח בידו 2 Reg. 5, 5.
ויקח מנחה בידו 2 Reg. 8, 9.
איש וכליו בידו 2 Reg. 11, 8. 11.
חזקה הממלכה בידו 2 Reg. 14, 5.
להחזיק הממלכה בידו 2Rg. 15, 19.
וחרבו שלופה בידו 1 Chr. 21, 16.
ויכן י׳ את־הממלכה בידו 2 Chr. 17, 5.
איש וכליו בידו 2 Chr. 23, 7.
ואיש ׀ שלחו בידו 2 Chr. 23, 10.
הכל נתן בידו 2 Chr. 36, 17.
ואגרת פתוחה בידו Neh. 6, 5.
שרביט הזהב אשר בידו Esth. 5, 2.
לאשר הביא אלוה בידו Job. 12, 6.
אשר בידו נפש כל־חי Job. 12, 10.
נכון בידו יום חשך Job. 15, 23.
י׳ לא־יעזבנו בידו Ps. 37, 33.
אשר בידו מחקרי־ארץ Ps. 95, 4.
צרור הכסף לקח בידו Prv. 7, 20.
ואין בידו מארמה Eccl. 5, 13.
בעמלו שילך בידו Eccl. 5, 14.
וממשלתך אתן בידו Jes. 22, 21.
וחפץ י׳ בידו יצלח Jes. 53, 10.
עדתמי אתם בידו Jer. 27, 8.
את־המגלה בידו Jer. 36, 14.
את־האנשים בידו Jer. 38, 11.
על פשעי בידו Thr. 1, 14.
ואיש מקטרתו בידו Ez. 8, 11.
כלי משחתו בידו Ez. 9, 1.
ואיש כלי מפצו בידו Ez. 9, 2.
ונתתי את־חרבי בידו Ez. 30, 24.
ופתיל־פשתים בידו Ez. 40, 3.
וקו בידו Ez. 47, 3.
ויתן אדני בידו Dan. 1, 2.
מרמה בידו Dan. 8, 25.
ונתן ההמון בידו Dan. 11, 11.
וכלה בידו Dan. 11, 16.
בידו מאזני מרמה Hos. 12, 8.
ואיש משענתו בידו Zach. 8, 4.

cum suff.: יָדָיו

ובידו היו כלי־כסף 2 Sam. 8, 10.
ובידו מלא לאמר 1 Reg. 8, 15.
ובידו מקטרת לחקטיר 2Chr. 26, 19.
ובידו רצפה Jes. 6, 6.
ובידו תנתן Jer. 34, 3.
ובידו אנך Am. 7, 7.
ובידו חבל מדה Zach. 2, 5.

cum suff.: יָדָיו

והאלהים אנה לידו Ex. 21, 13.

cum suff.: יְדֵיהֶן

מידו עד־ארנן Num. 21, 26.
ואצל אתכם מידו Jos. 24, 10.
וישלך הלחי מידו Jud. 15, 17.
ונמלטתי מידו 1 Sam. 27, 1.
את־כל־הממלכה מידך 1 Rg. 11, 34.
מקחת מידו את אשר 2 Rg. 5, 20.
להצילך אתכם מידו 2 Rg. 18, 29.
הושיענו נא מידו 2 Reg. 19, 19.
מידו ברוח יברח Job. 27, 22.
הושיענו מידו Jes. 37, 20.
לא תמלט מידו Jer. 34, 3.
ולהציל אתכם מידו Jer. 42, 11.
והפלתי את־החרב מידו Ez. 30, 22.
ואין מציל מידו Dan. 8, 4.
מציל לאיל מידו Dan. 8, 7.
ואלה ימלטו מידו Dan. 11, 41.
קרנים מידו לו Hab. 3, 4.

cum suff.: יָדָיו *al. pl.*

רום ידיהו נשא Hab. 3, 10.

cum suff.: יָדֶיהָ

ותרד כדה עג־ידה Gn. 24, 18.
ואם־לא תמצא ידה Lev. 12, 8.
מיד מכהו ושלחה ידה Dt. 25, 11.
ידה ליתד תשלחנה Jud. 5, 26.
ותשם ידה על־ראשה 2 S. 13, 19.
נתנה ידה Jer. 50, 15.

שתי־לחם ולקחת מידם 1 S. 10, 4.
ויקח מידם ויפקד בבית 2Rg. 5, 24.
ויזרקו הכהנים מידם 2 Chr. 35, 11.
לא־תמלט מידם Jer. 38, 18. 23.
פרק אין מידם Thr. 5, 8.
ודרשתי את־צאני מידם Ez. 34, 10.
ולא אצוך מידם Zach. 11, 6.

du.: יָדַיִם

והארץ הנה רחבת־ידים Gn. 34, 21.
ולא־היה בהם ידים לנוס Jos. 8, 20.
והארץ רחבת ידים Jud. 18, 10.
והוא יגע ורפה ידים 2 Sam. 17, 2.
וישימו לה ידים 2 Reg. 11, 16.
והארץ רחבת ידים 1 Chr. 4, 40.
וישימו לה ידים 2 Chr. 23, 15.
והעיר רחבת ידים Neh. 7, 4.
ושהר־ידים יסוף אמץ Job. 17, 10.
מעט חבק ידים Prv. 6, 10. 24, 33.
ובשפלות ידים ידלף Eccl. 10, 18.
כל־ידים תרפינה Jes. 13, 7.
חזקו ידים רפות Jes. 35, 3.
ופעלך אין־ידים לו Jes. 45, 9.
על כל־ידים גדדת Jer. 48, 37.
ורפו כל־ידים Ez. 21, 12.

du.: יָדַיִם *p.*

גדול ורחב ידים Ps. 104, 25.
אל־ארץ רחבת ידים Jes. 22, 18.
יארים רחבי ידים Jes. 33, 21.
מרפיון ידים Jer. 47, 3.
ולא־חלו בה ידים Thr. 4, 6.

du.: יְדַיִם

ויודים רפות תחזק Job. 4, 3.
ויודים שפכות דק־נקי Prv. 6, 17.

du.: הַיָּדַיִם

כל־הידים תרפינה Ez. 7, 17.

du.: הַיָּדַיִם *p.*

והרגלים וכפות הידים 2 Reg. 9, 35.

du.: וְהַיָּדַיִם

והידים ידי עשו Gn. 27, 22.

du.: בְּיָדַיִם

שממית בידים תתפש Prv. 30, 28.

pl. constr.: יְדֵי

על־ידי אחתו Gn. 24, 30.
והידים ידי עשו Gn. 27, 22.
ממדבר־צן על־ידי אדום Nu. 34, 3.
מעשה ידי אדם Dt. 4, 28.
מעשה ידי חרש Dt. 27, 15.
אשר על־ידי ארנון Jud. 11, 26.
וחזקו ידי כל־אשר אתך 2 S. 16, 21.
יצק מים על־ידי אליהו 2 Rg. 3, 11.
על־יד׳ עשי המלאכה 2 Rg. 12, 12.
על־ידי המלך 2 Reg. 13, 16.
כי אם־מעשה ידי־אדם 2 Rg. 19, 18.
העמיד דוד על־ידי־שיר 1Chr. 6, 16.
ועל־ידי בני־מנשה 1 Chr. 7, 29.
על־ידי המלך 1 Chr. 25, 2.
על ידי אביהם ידותון 1 Chr. 25, 3.
על־ידי אביהם 1 Chr. 25, 6.
על־ידי המלך 1 Chr. 25, 6.
ובשיר על ידי דויד 2 Chr. 23, 18.
ועל ידי כלי דויד 2 Chr. 29, 27.
מעשה ידי האדם 2 Chr. 32, 19.
להלל את־י׳ על־ידי דויד 1Esr. 3, 10.
מרפים ידי עם־יהודה Esr. 4, 4.
על־ידי עשי חמלאכה Esth. 3, 9.
ועל־ידי רשעים ירטני Job. 16, 11.
יגירהו על־ידי־חרב Ps. 63, 11.
מעשה ידי אדם Ps. 115, 4. 135, 15.
וגמול ידי־אדם ישוב לו Prv. 12, 14.
מעשה ידי אמן Cant. 7, 2.
מעשה ידי־אדם Jes. 37, 19.
מעשה ידי־חרש Jer. 10, 3.
והגרם על־ידי־חרב Jer. 18, 21.
וחזקו ידי מרעים Jer. 23, 14.
על־ידי מונה Jer. 33, 12.
ידי אנשי המלחמה Jer. 38, 4.

cum suff.: יָדֶיהָ

ויעזב בגדו בידה Gn. 39, 12.
כי־עזב בגדו בידה Gn. 39, 13.
את־התק בידה Ex. 15, 20.
ונתן בידה Dt. 24, 1. 3.
את־המקבת בידה Jud. 4, 21.
ואין מחזיק בידה Jes. 51, 18.

cum suff.: מִיָּדָהּ

ויקח דוד מידה 1 Sam. 25, 35.
ואכלתי מידה 2 Sam. 13, 5.
שתי לבבות ואברה מידה 2S. 13, 6.

cum suff.: יָדֶיהָ

וישלחו האנשים את־ידם Gn. 19, 10
ומלאת את־ידם Ex. 28, 41.
ועל־בהן ידם הימנית Ex. 29, 20.
ולמלא־בם את־ידם Ex. 29, 29.
למלא את־ידם Ex. 29, 33.
שבעת ימים תמלא ידם Ex. 29, 35.
ועל־בהן ידם הימנית Lev. 8, 24.
אשר־מלא ידם לכהן Num. 3, 3.
כי גם־ידם עם־דוד 1 Sam. 22, 17.
לשלוח את־ידם 1 Sam. 22, 17.
אשר־נשאו את־ידם 2 Sam. 18, 28.
יתני את־הכסף על־ידם 2Rg. 12, 16.
חכסף הנתן על־ידם 2 Reg. 22, 7.
ועל־ידם חיל צבא 2 Chr. 26, 13.
ואשקלה על־ידם Esr. 8, 26.
ועל־ידם החזוק Neh. 3, 4 (ter).
ועל־ידם החזיקו Neh. 3, 5.
ועל־ידם החזיק Neh. 3, 7. 9. 10.
ועל־ידם חנן בן־זכור Neh. 13, 13.
לא שלחו את־ידם Esth. 9, 10. 15. 16.
ויכנעו תחת ידם Ps. 106, 42.
ומואב משלוח ידם Jes. 11, 14.
כי יש־לאל ידם Mich. 2, 1.

cum suff.: בְּיָדָם

אלהי הנכר אשר בידם Gn. 35, 4.
ומשנה־כסף לקחו בידם Gn. 43, 15.
את־המנחה אשר־בידם Gn. 43, 26.
לתת־חרב בידם להרגני Ex. 5, 21.
וקסמים בידם Num. 22, 7.
ויקחו בידם מפרי הארץ Dt. 1, 25.
נתן י׳ בידם Jos. 21, 42.
את־הכנעני והפרזי בידם Jud. 1, 4.
מתתי את־מדין בידם Jud. 7, 2.
המלקקים בידם אל־פיהם Jud. 7, 6.
את־צדה העם בידם Jud. 7, 8.
ונפוץ הכדים אשר בידם Jud. 7, 19.
נאסרך ונתנוך בידם Jud. 15, 13.
ויעלו הכסף בידם Jud. 16, 18.
ויתהלל בידם 1 Sam. 21, 14.
ושלחתם בידם אלי 2 Sam. 15, 36.
ולמלכי ארם בידם רצאו 1Rg. 10, 29.
ישימו בידם ולקחו 1 Rg. 20, 6.
ויפלו בידם וישבו 1 Chr. 5, 10.
וינתנו בידם ההגריאים 1Chr. 5, 20.
ומלכי ארם בידם יוציאו 2Chr. 1, 17.
בהלל דויד בידם 2 Chr. 7, 6.
ויתנם אלהים בידם 2 Chr. 13, 16.
ארוכה למלאכה בידם 2Chr. 24, 13.
וי׳ נתן בידך חיל לרב 2Chr. 24, 24.
ותתנם בידם Neh. 9, 24.
הן לא בידם טובם Job. 21, 16.
וחרב פיפיות בידם Ps. 149, 6.
בידם זעמי Jes. 10, 5.
ביום החזיקי בידם Jer. 31, 32.
פן־יתנו אתי בידם Jer. 38, 19.
ומנחה ולבונה בידם Jer. 41, 5.
שרים בידם נתלו Thr. 5, 12.
ונתתי אותך בידם Ez. 16, 39.

cum suff.: מִיָּדָם

ויצילהו מידם Gn. 37, 21.
למען הציל אתו מידם Gn. 37, 22.
ולקחת אתם מידם Ex. 29, 25.
ויקח מידם ויצר אתו Ex. 32, 4.
ואושיעה אתכם מידם Jud. 10, 12.
ולא־הושעתם אותי מידם Jud. 12, 2.

ואת ידי כל־העם Jer. 38, 4.
מעשה ידי יוצר Thr. 4, 2.
ידי נשים רחמניות Thr. 4, 10.
ידי אדם תחת כנפיהם Ez. 10, 21.
ולחזק ידי רשע Ez. 13, 22.
על־ידי חרב Ez. 35, 5.
ידי זרבבל יסדו הבית Zach. 4, 9.

pl. constr.: יְדֵי
וידי משה כבדים Ex. 17, 12.
מעשה חרש וידי צורף Jer. 10, 9.
וידו אדם מתחת כנפיהם Ez. 1, 8.
וידי עם־הארץ תבהלנה Ez. 7, 27.

pl. constr.: יְדֵי
נשמטו בידי־סלע Ps. 141, 6.
בידי לא־אוכל קום Thr. 1, 14.

pl. constr.: יְדֵי
ידיו כידי עשו Gn. 27, 23.

pl. constr.: יְדֵי
מידי אביר יעקב Gn. 49, 24.
ובמלחמה מידי חרב Job. 5, 20.
שמרני ה׳ ומידי רשע Ps. 140, 5.
שמרני מידי פח Ps. 141, 9.

pl. c. suff.: יָדַי
כבר ידי ישיב לי 2 Sam. 22, 21.
מלמד ידי למלחמה 2S.22,35.18, 35.
כבר ידי ישיב לי Ps. 18, 21.
כבר ידי לנגד עיניו Ps. 18, 25.
כארי ידי ורגלי Ps. 22, 17.
בנשאי ידי אל־דביר קדשך Ps.28,2.
פרשתי ידי אליך Ps. 143, 6.
המלמד ידי לקרב Ps. 144, 1.
בכל־מעשי שעשע ידי Eccl. 2, 11.
ומעשה ידי אשור Jes. 19, 25.
מעשה ידי בקרבו Jes. 29, 23.
ועל־פעל ידי תצוני Jes. 45, 11.
ידי נטו שמים Jes. 45, 12.
מעשי ידי להתפאר Jes. 60, 21.
פרשתי ידי כל־היום Jes. 65, 2.
על כל־אצילי ידי Ez. 13, 18.

pl. c. suff.: יָדַי *p.*
לוחת הברית על שתי ידי Dt. 9, 15.
ואשליכם מעל שתי ידי Dt. 9, 17.
ועתה חזק את־ידי Neh. 6, 9.
על־ברכי וכפות ידי Dan. 10, 10.

pl. c. suff.: יָדֶיךָ
וידי נטפו־מור Cant. 5, 5.

pl. c. suff.: יָדֵינוּ
ממעשנו ומעצבון ידינו Gn. 5, 29.
ידינו לא שפכה Dt. 21, 7.
ומעשה ידינו כוננה עלינו Ps.90, 17.
ומעשה ידינו כוננהו Ps. 90, 17.
רפו ידינו Jer. 6, 24.
אלהינו למעשה ידינו Hos. 14, 4.

pl. c. suff.: יָדֶיהָ
אשר בידנו Num. 31, 49.

pl. c. suff.: יָדֶיךָ
מקדש אדני כוננו ידיך Ex. 15, 17.
בכל משלח ידיך Dt. 12, 18.
ובכל מעשה ידיך Dt. 16, 15.
בכל מעשה ידיך Dt. 24, 19.
אל־תרף ידיך מעבדיך Jos. 10, 6.
ואחר תחזקנה ידיך Jud. 7, 11.
ידיך לא־אסרות 2 Sam. 3, 34.
תנה את־ידיך 2 Reg. 10, 15.
ידיך עצבוני ויעשוני Job. 10, 8.
למעשה ידיך תכסף Job. 14, 15.
תמשילהו במעשי ידיך Ps. 8, 7.
במעשי ידיך ארנן Ps. 92, 5.
ומעשה ידיך שמים Ps. 102, 26.
ידיך עשוני ויכוננוני Ps. 119, 73.
מעשי ידיך אל־תרף Ps. 138, 8.
במעשה ידיך אשוחח Ps. 143, 5.
שלח ידיך ממרום Ps. 144, 7.
וחבל את־מעשה ידיך Eccl. 5, 5.
תחת אצילות ידיך Jer. 38, 12.
עוד למעשה ידיך Mich. 5, 12.

מה המכות האלה בין ידיך Zach. 13, 6.

pl. c. suff.: יָדָיו
צמידים על־ידיך Ez. 16, 11.
אם־תחזקנה ידיך Ez. 22, 14.

pl. c. suff.: יָדָיו *p.*
אל־ירפו ידיך Zeph. 3, 16.

pl. c. suff.: יָדָיו
וידיך על־ראשך Jer. 2, 37.

pl. c. suff.: יְדֵיכֶם, יְדֵיכֶן
להכעיסו במעשה ידיכם Dt.31,29.
ועתה תחזקנה ידיכם 2 S. 2, 7.
אני מביא על־ידיכם 2 Rg. 10, 24.
חזקו ואל־ירפו ידיכם 2 Chr. 15, 7.
חמס ידיכם תפלסון Ps. 58, 3.
שאו־ידכם קדש Ps. 134, 2.
ידיכם דמים מלאו Jes. 1, 15.
ידיכם חטא Jes. 31, 7.
במעשה ידיכם Jer. 25, 6. 7.
להכעיסני במעשי ידיכם Jer.44, 8.
את כל־מעשה ידיכם Hag. 2, 17.
תחזקנה ידיכם Zach. 8, 9. 13.

pl. c. suff.: יְדֵיכֶם
וביד֫כם מלאתם לאמר Jer.44, 25.

pl. c. suff.: יָדָיו
הלבישה על־ידיו Gn. 27, 16.
כי־היו ידיו כידי עשו Gn. 27, 23.
שכל את־ידיו Gn. 48, 14.
ויפזו זרעי ידיו Gn. 49, 24.
ויהי ידיו אמונה Ex. 17, 12.
ידיו תביאנה את אשר ה׳ Lev.7,30.
וימסך את־ידיו Num. 27, 23.
ידיו רב לו Dt. 33, 7.
ופעל ידיו תרצה Dt. 33, 11.
כי־סמך משה את־ידיו Dt. 34, 9.
ויקצצו את־בהנות ידיו Jud. 1, 6.
כגמול ידיו עשיתם Jud. 9, 16.
אשר־חזקו את־ידיו Jud. 9, 24.
וימסו אסוריו מעל ידיו Jud.15,14.
ושתי כפות ידיו 1 Sam. 5, 4.
על־ידיו ועל־רגליו 1 Sam. 14, 13.
וירפו ידיו וכל־ישראל 2 Sam. 4, 1.
ואצבעות ידיו 2 Sam. 21, 20.
במעשה ידיו 1 Reg. 16, 7.
ויהפך יהורם ידיו וינס 2Rg. 9, 23.
וישם־אל־שע ידיו 2 Reg. 13, 16.
להיות ידיו אתו 2 Reg. 15, 19.
מעשה ידיו ברכת Job. 1, 10.
כי־מעשה ידיו כלם Job. 34, 19.
ומעשה ידיו מגיד הרקיע Ps.19, 2.
ואל־מעשה ידיו Ps. 28, 5.
שלח ידיו בשלמיו Ps. 55, 21.
תריץ ידיו לאלהים Ps. 68, 32
ויבשת ידיו יצרו Ps. 95, 5.
מעשי ידיו אמת Ps. 111, 7.
כי־מאנו ידיו לעשות Prv. 21, 25.
הכסיל חבק את־ידיו Eccl. 4, 5.
ידיו גלילי זהב Cant. 5, 14.
למעשה ידיו ישתחוו Jes. 2, 8.
כי־גמול ידיו יעשה לו Jes. 3, 11.
ומעשה ידיו לא ראו Jes. 5, 12.
אל־המזבחות מעשה ידיו Jes.17, 8.
ופרש ידיו בקרבו Jes. 25, 11.
עם ארבות ידיו Jes. 25, 11.
ידיו על־חלציו Jer. 30, 6.
וירפו ידיו Jer. 50, 43.

pl. c. suff.: יְדֵיהֶם
רום ידיהו נשא Hab. 3, 10.

pl. c. suff.: יָדָיו
וישא אהרן את־ידיו Lev. 9, 22.
את־שתי ידו Lev. 16, 21.
ומלאו ידו Ez. 43, 26.

pl. c. suff.: יְדֵיהֶן
וידיו לא־שטה Lev. 15, 11.
ימחץ וידו תרפינה Job. 5, 18.
וידיו תשבנה אונו Job. 20, 10.

וידיו תבצענה Zach. 4, 9.

pl. c. suff.: בְּיָדֵיהֶן
תמכו בידיו Ex. 17, 12.

pl. c. suff.: וּבְיָדָיו
ובידיו מלא לאמר 2 Chr. 6, 4.

pl. c. suff.: מִיָּדָיו
וישלך מידו את־הלחת Ex.32, 19.

pl. c. suff.: יָדָיהָ
והתעני תחת ידיה Gu. 16, 9.
ושני צמידים על־ידיה Gn. 24, 22.
והצמידים על־ידיה Gn. 24, 47.
ידיה שלחה בכישור Prv. 31, 19.
תנו־לה מפרי ידיה Prv. 31, 31.
לבה אסורים ידיה Eccl. 7, 26.

pl. c. suff.: וְיָדֶיהָ
וידיה על־הסך Jud. 19, 27.
וידיה שלחה לאביון Prv. 31, 20.

pl. c. suff.: בְּיָדֶיהָ
חכמת־לב בידיה שוו Ex. 35, 25.
ואולת בידיה תהרסנו Prv. 14, 1.
פרשה ציון בידיה Thr. 1, 17.

pl. c. suff.: יְדֵיהֶם
את־ידיהם על־ראש הפר Ex.29, 10.
את־ידיהם על־ראש Ex.29, 15. 19.
את־ידיהם ואת־רגליהם Ex.30, 19. 40, 31.
ורחצו ידיהם ורגליהם Ex.30, 21.
את־ידיהם על־ראש הפר Lev.4, 15. 8, 14.
ידיהם על־ראש האיל Lev.8, 18. 22.
את־ידיהם על־ראשו Lev. 24, 14.
את־ידיהם על־הלוים Num. 8, 10.
והלוים יסמכו את־ידיהם Nu.8, 12.
ירחצו את־ידיהם Dt. 21, 6.
בהנות ידיהם ורגליהם Jud. 1, 7.
ויקצצו את־ידיהם 2 Sam. 4, 12.
חכמעשי בכל מעשה ידיהם 2 Reg. 22, 17.
ויסמכו ידיהם עליהם 2Chr.29, 23.
בכל מעשי ידיהם 2 Chr. 34, 25.
לחזק ידיהם במלאכת Esr. 6, 22.
ויחזקו ידיהם לטובה Neh. 2, 18.
ירפו ידיהם Neh. 6, 9.
אמן׃ אמן במעל ידיהם Neh. 8, 6.
רעות על־ידיהם Job. 1, 14.
ולא־תעשנה ידיהם Job. 5, 12.
גם־כח ידיהם למה לי Job. 30, 2.
כמעשה ידיהם תן־לחם Ps. 28, 4.
כל־אנשי־חיל ידיהם Ps. 76, 6.
ידיהם׃ ולא ימישון Ps. 115, 7.
בעולתה ידיהם Ps. 125, 3.
ומעשה ידיהם יבלו Jes. 65, 22.
למעשי ידיהם Jer. 1, 16.
ירדו על־ידיהם Jer. 5, 31.
וכמעשה ידיהם Jer. 25, 14.
במעשה ידיהם Jer. 32, 30.
כמעשה ידיהם Thr. 3, 64.
וכן כל־מעשה ידיהם Hag. 2, 14.

pl. c. suff.: וּבֵיהֶם
וידיהם וכנפיהם Ez. 10, 12.

pl. c. suff.: בְּיָדֵיהֶם
חזקו בידיהם Esr. 1, 6.
אשר־בידיהם זמה Ps. 26, 10.

pl. c. suff.: יְדֵיהֶן
צמידים אל־ידיהן Ez. 23, 42.

pl. c. suff.: בְּיָדֵיהֶן
ודם בידיהן Ez. 23, 37. 45.

pl.: יָדוֹת
ממשאות כלם חמש ידות Gn.43, 34.
שתי ידות לקרש Ex. 26, 17.
שתי ידת לקרש Ex. 36, 22.
עשר־ידות לו במלך 2 Sam. 19, 44.
וימצאם עשר ידות Dan. 1, 20.

pl.: יָדֹת, יְדוֹת
וידת מזה ומזה 1 Reg. 10, 19.
וידות מזה 2 Chr. 9, 18.

pl.: יַדֹּת, יַדּוֹת
וארבע הידת יהיה לכם Gn.47, 24.
אצל הידות 1 Reg. 10, 19.
ושתי הידות בכם 2 Reg. 11, 7.
עמדים אצל הידות 2 Chr. 9, 18.
ותשע הידות בערים Neh. 11, 1.

pl. constr.: יְדוֹת
וידות האופנים במכונה 1Reg.7, 32.

pl. c. suff.: יְדֹתָיו
לשתי ידתיו Ex.26, 19 (bis). 36, 24.

pl. c. suff.: יְדֹתֶיהָ
ועל ראש המכנה ידתיה 1 Rg. 7, 35.
ויפתח על־הלחת ידתיה 1 Rg. 7, 36.

pl. c. suff.: יְדוֹתָם
ידותם וגביהם וחשקיהם 1Rg.7, 33.

יָד

כתמי כמו כענני, וכמכר יָדָא, וכנכוי יָדָהּ, יָדָהֶם, וכנכוי יָדָיו, וכסלנס כמו כענני. נתנוס כמכוכר עור אַיָּדָא, או אידא.

n. aram. (def. יָדָא; c. s. יְדָהּ, יָדָהֶם; pl. יָדָיו), vi eadem latissima, qua n. hebr. Targ. etiam, variante paullulum forma: אִידָא, אִידָא. LXX. *χείρ*, veluti יְדֵי לָא בִידַיִן, *ἄνευ χειρῶν.*

אצבען די יד־אנש Dan. 5, 5.
מן־יד אריותא Dan. 6, 28.

constr.: בְּיַד *praep.*
ביד נבוכדנצר מלך־בבל Esr.5, 12.

def.: יְדָא
פס ידא די כתבא Dan. 5, 5.
פסא די־ידא Dan. 5, 24.

cum suff.: יְדֵהּ
ומן־ידך מלכא ישזיב Dan. 3, 17.

cum suff.: בִּידֵהּ
ועפרא־שמיא יהב בידך Dan. 2, 38.
בדת אלהך די בידך Esr. 7, 14.
כחכמת אלהך די־בידך Esr. 7, 25.

cum suff.: יְדֵהּ
ועם די־ישלח ידה Esr. 6, 12.

cum suff.: בִּידֵהּ
די־ימחא בידה Dan. 4, 32.
די נשמתך בידה Dan. 5, 23.
ויתיהבון בידה Dan. 7, 25.

cum suff.: בִּידֵהֶם
מתעבדא ומצלחא בידהם Esr. 5, 8.

dual.: בִּידַיִן
אבן די־לא בידין Dan. 2, 34. 45.

pl. c. suff.: יְדֵי
אלה די־ישזבנכון מן־ידי Dan.3, 15.

יָדָד

פעל נוזד, ולפ־עונר כ״פ נגור, וכפתיון לסכה וקניות [לינענן], וכן נעדני ודד, ומוס ידיד, ידידות וכדומס. לוקס נקקנו לקרי מכנו מצנע ומחנות, נרוס נעליל שקומנו יָדָד, ומי׳ מקנל מוגן, כי לעיל הֵד לנד ג״כ כמכוון הוס, ו׳ מצלוס ונורס לנוב, ווס כדוק. לכן נצקוס מסות הֵד, יגעתי סרכס עד שמלפתי. כי כלל הוס נדקדוק, כל שרש מלוניות דומס מוכנ, ול״כ נס הֵד מוכנ, וקנן שלו סנרס פ׳, לות וקנועס. וקנן סצרס הָא, ומוס סכפל הָאהָא [וכן שלמ לעיל], ונקמע מוס הֵד, ומכוון קציכ וקנוב [קניפפען, ניכלען], וכפל סצרס לוות הפעולה, מקנוב לקוס ומצלמס, וכן מתמנות לנל חֵבר [פרייכד], ענין קנוב. ונעיון זס מתלפ כשרש וכמכוון נצקן נכוב מקקב הלשון, כי נס נסודו ויוכי ופרסי קנן סשרש וכמכוון

s. *dà*; hinc: *dà-man*; gr. *δέ-ειν*] .[p. *dà*; in: *dà-m*;

vrb. intr. inus., diligere, amare, arab. *vadda*, origine eadem, qua v. יָד (q. v. s.); *ja* enim, ar. *va*, munere praepositionis fungitur. Regula est autem, omne verbum biliterum, literis paribus constans, compos. esse, simulque mutilum et tanquam decurtatum. Sic et דַּד ortum est ex radice דָּאַד duplicata דַּאֲדָא, vi nectendi ligandive, deinde intenta significatione de vinculo amicitiae. Tropo eodem in n. חָבֵר significatio vinciendi ad consensum et societatem consiliorum et voluntatum transfertur. Radicem *da* antiquarum linguarum communem esse ostendit text. *rab.*

יָדִיד

ז״ו וסמך יְדִיד, ומלרע קנב ומקסב וכע ומודע [פֿעניכלעטער, פֿרייב]/ ומשקל פעולי. ומסס סוס יסיס הנקני יְדִידָה שנמלא נשע״פ, כי נס הוכני לפעמים כתוקני, ונוס תנין רכוי נקני יְדִידוֹת, שנתהוום למופשע, מלת המכלל ומסקנן.

n. m. pass. (c. יְדִיד), conjunctus, connexus, sociatus, socius, amicus; f. יְדִידָה *n. pr.*; pl. f. יְדִידוֹת, deliciae, res amabiles ac suavissimae. LXX. *ἠγαπημένος, ἀγαπητός.*

constr.: יְדִיד

Dt. 33, 12. לבנימן אמר ידיד יי׳

cum suff.: לִידִידִי

Jes. 5, 1. אשירה נא לידידי

Jes. 5, 1. כרם היה לידידי

Jer. 11, 15. מה לידידי בביתי

cum suff.: לִידִידוֹ

Ps. 127, 2. כן יתן לידידו שנא

pl. c. suff.: יְדִידֶיךָ

Ps. 60, 7. 108, 7. למען יחלצון ידידיך

pl. fem.: יְדִידֹת *sg.* יְדִידָה

Ps. 45, 1. שיר ידידת

pl. fem.: יְדִידוֹת *abstr.*

Ps. 84, 2. מה־ידידות משכנותיך

יְדִידוּת

ז״ם מופשע ונתעלם, ומלרע כשוא של לחסה ולקוס [ליענעם-נעגענשטעכל], או לחסה נכלל, ומלרע כמעט מעלמו.

n. f. abstr., amor vel objectum amoris. LXX. *ἠγαπημένος.*

Jer. 12, 7. את־ידידות נפשי

יָדָה

פעל נודד, ונלרני סלוני יָדָה, ומסנון יְדוּ־ווערפֿען], ווען סכוונס של ידו לנ־תחלנו. לכן לנוד נכנין סכנד יָדָה, ומוס כעתיד יַדֶּה נמר יַיְדֶּה, כמו ידו גורל, ומוס נו׳ מעתך יַדֶּה, ג״כ נכליעת סי׳, ומסקור יַדּוֹת כמונן. ותנין נוס, לין שמתקדקים שנו, נסלינס ידד לשכת ולשל לעקור סלשון ומסוני דע שמתנות יְדָיָה, וכן נהודו [s. *judh*], כשכת כמכוון לפני. *v. trans.* (imper. pl. יְדֻּוּ), prosternere, profligare, dejicere, *Pi.* יַדֶּה (impf. יְיַדֶּה = יַדֶּה; inf. יַדּוֹת), quibus formis minime subest יָדַד, jacere, sanscr. *judh.* LXX. *τοξεύειν*; *Pi. βάλλειν.*

imprat. pl.: יְדֻּה *masc.*

Jer. 50, 14. כל־דרכי קשת ידו אליה

Pi-el: יִדֶּה

inf. constr.: לְיַדּוֹת

Zach. 2, 4. לידות את־קרנות הגוים

3 imperf.: יַיְדֶּה *masc.*

Joel 4, 3. וידו גורל

Obad. 1, 11. וידו גורל

Nah. 3, 10. וידו גורל

3 imperf.: וַיַּיְדֶּה־ *ap.*

Thr. 3, 53. וידו־אבן בי

יָדָה

confitere, v. s. וָדָה p. 337.

יָדַע

פעל נודד, והעתיד יֵדַע, פ״ח יֵיְדַע, ומקור סמכיות יָדֹעַ, ומסמך דַּעַת, כל׳ פ״ח לְהֵדָעָה. סמכוון לקים ומנעס וגניסס נכקור סנכל [ועסנן], ומוס ידיעס וסנכס [ויסנן], ומסנסל על ידיעס ע״י עניימס נכל לופן, הן ע״י קוס סרקיס לו סשמיעס, וכדומס על דכיסס ופקידס ובקור וכדומס. עי׳ נגו־סמלן. תמלות סנכס ומזוי נשפתי תענה עי׳ נספרי מנכס שפת׳ ערס לף כק״נ נסעיס.

vrb. intr. (impf. יֵדַע, semel יֵיְדַע; *inf. abs.* יָדֹעַ, *constr.* דַּעַת, semel c. praep. לְהֵדָעָה), videre, scire, usu patente latissime, de cognitione, quam adipiscimur vel sensu vel intellectu, de observantia, honore, cura, amore, providentia, de scientia, de conjunctione maris et feminae tum licita tum illicita, et sic porro. Comparari oportet sancr. *vid*, lat. *vid-ere*, graec. *ἰδεῖν, οἶδα*, goth. *vit-an*. LXX. *εἶδ-ειν, εἰδ-έειν, συν-εἰδ-ειν; αἰσθάνεσθαι, αἴσθησις; γινώσκειν, διαγινώσκειν, ἐπιγινώσκειν (εὔγνωστος), γνωρίζειν; συνιέναι, ἐπίστασθαι, μανθάνειν; ἐπισκοπεῖν; συγγίνεσθαι; ἀποστάζειν, ἐγείρειν, ἐκδιδόναι, ἔπειν, ἔχειν, κακοῦν, λύειν, νέμειν, οἰκτείρειν, ποιμαίνειν, πονηρεύεσθαι, σώζειν; יָדַע, γνῶσις, γνωστῶς; יֹדֵעַ, αἰσθητικός; יָדַע, ἐπιστήμων, συνετός. Nif-al:* γνωστὸν εἶναι, διάδηλον, ἐμφανῆ, περίβλεπτον γίνεσθαι; ἐξαγγέλλειν, ἐξιλάσθαι; מְיֻדָּע, γνωστός. *Hif-il: ἐμφανίζειν, δεικνύναι, παραδεικνύναι; ἀναγγέλλειν, ἀπαγγέλλειν, ἀποκρίνεσθαι, γνωρίζειν, διαμαρτύρεσθαι, συμβιβάζειν, καταξαίνειν. Hitpa-ël: ἀναγνωρίζεσθαι;* מִתְיַדֵּעַ, *παονῦργος.*

3 perf.: יָדַע

Gn. 4, 1. והאדם ידע את־חוה

Gn. 19, 33. ולא־ידע בשכבה ובקומה

Gn. 19, 35. ולא־ידע בשכבה ובקמה

Gn. 31, 32. ולא־ידע יעקב

Gn. 38, 16. כי לא ידע כי כלתו הוא

Gn. 39, 6. ולא־ידע אתו מאומה

Gn. 39, 8. הן אדני לא־ידע אתי

Ex. 1, 8. אשר לא־ידע את־יוסף

Ex. 34, 29. ומשה לא־ידע כי קרן

Lev. 5, 3. 4. והוא ידע ואשם

Lev. 5, 17. ולא־ידע ואשם

Lev. 5, 18. והוא לא־ידע ונסלח לו

Dt. 2, 7. ידע לכתך את־המדבר

Dt. 34, 6. ולא־ידע איש את־קברתו

Jos. 8, 14. והוא לא ידע כי־ארב לו

Jud. 13, 16. כי לא־ידע מנוח

Jud. 13, 21. אז ידע מנוח

Jud. 16, 20. לא ידע כי יי׳ סר מעליו

1 S. 3, 7. ושמואל טרם ידע את־יי׳

1 S. 3, 13. אשר־ידע כי־מקללים

1 Sam. 14, 3. והעם לא ידע כי הלך

1 Sam. 20, 3. ויאמר ידע ידע אביך

1 Sam. 20, 39. והנער לא־ידע

1 S. 22, 15. כי לא־ידע עבדך בכל־

2 Sam. 11, 16. אל־המקום אשר ידע

2 Sam. 14, 22. היום ידע עבדך

2 S. 19, 21. ידע עבדך כי אניחטאתי

1 Reg. 2, 44. אשר ידע לבבך

ומרדכי ידע את־כל־אשר

Esth. 4, 1. נעשה

Job. 11, 11. כי־הוא ידע מתי־שוא

Job. 12, 9. מי לא־ידע בכל־אלה

Job. 15, 23. ידע כי־נכון בידו

Job. 18, 21. וזה מקום לא־ידע אל

Job. 20, 20. כי לא־ידע שלו בבטנו

Job. 22, 13. ואמרת מה־ידע אל

Job. 23, 10. כי־ידע דרך עמדי

Job. 28, 13. לא־ידע אנוש ערכה

Job. 28, 23. והוא ידע את־מקומה

Job. 35, 15. ולא־ידע בפש מאד

Ps. 73, 11. איכה ידע־אל

Ps. 91, 14. אשגבהו כי־ידע שמי

Ps. 103, 14. כי־הוא ידע יצרנו

Ps. 104, 19. שמש ידע מבואו

Prv. 7, 23. ולא־ידע כי־בנפשו הוא

Prv. 9, 18. ולא־ידע כי־רפאים שם

Eccl. 4, 13. אשר לא־ידע להזהר

Eccl. 7, 22. פעמים רבות ידע לבך

Eccl. 10, 15. לא־ידע ללכת אל־עיר

Jes. 1, 3. ידע שור קנהו

Jes. 1, 3. ישראל לא ידע

Jes. 29, 12. אשר לא־ידע ספר

Jes. 59, 8. לא ידע שלום

Jon. 4, 11. אשר לא־ידע בין־ימינו

3 perf.: יָדְעָה *p.*

Lev. 5, 1. או ראה או ידע

Dt. 33, 9. ואת בנו לא ידע

2 S. 3, 26. מבור הסרה ודוד לא ידע

1 Reg. 1, 11. ואדנינו דוד לא ידע

1 Reg. 2, 32. ואבי דוד לא ידע

Eccl. 6, 5 גם־שמש לא־ראה ולא ידע

Jes. 42, 25 ותלהטהו מסביב ולא ידע

Jer. 41, 4. ואיש לא ידע

Hos. 7, 9 (bis). והוא לא ידע

3 perf. c. suff.: יְדָעָנִי

Dt. 34, 10. אשר ידעו יי׳ פנים

Job. 28, 7. נתיב לא־ידעו עיט

3 perf. c. suff.: יְדָעָהּ

Gn. 24, 16. בתולה ואיש לא ידעה

1 Reg. 1, 4. והמלך לא ידעה

3 perf. c. suff.: יְדָעֻנִי

Jes. 63, 16. כי אברהם לא ידענו

3 perf. fem.: יְדָעָה

Jud. 11, 39. והיא לא־ידעה איש

Jud. 21, 12. אשר לא־ידעה איש

Prv. 9, 13. פתיות ובל־ידעה־מה

Jer. 8, 7. ידעה מועדיה

Hos. 2, 10. והיא לא ידעה

2 perf.: יָדַעְתָּ

Gn. 30, 26. אתה ידעת את־עבדתי

Gn. 30, 29. אתה ידעת את אשר

Gn. 47, 6. ואם־ידעת וישבם

Ex. 32, 22. אתה ידעת את־העם

Num. 10, 31. כי־על־כן ידעת חנתנו

Nu. 11, 16. ידעת כי־הם זקני העם

Nu. 20, 14. ידעת את כל־ התלאה

Dt. 7, 15. אשר ידעת לא ישימם בך

Dt. 8, 3. אשר לא־ידעת

Dt. 9, 2. אשר אתה ידעת

Dt. 13, 7. לא ידעת אתה ואבתיך

Dt. 28, 36. 64 לא־ידעת אתה ואבתיך

Jos. 14, 6. אתה ידעת את־הדבר

Jud. 15, 11 הלא ידעת כי־משלים בנו

1 Sam. 28, 9. הנה אתה ידעת

2 S. 1, 5. איך ידעת כי־מת שאול

2 S. 3, 25. ידעת את־אבנר בן־נר

2 S. 7, 20. ואתה ידעת את־עבדך

2 S. 17, 8. אתה ידעת את־אביך

2 S. 19, 23. כי הלוא ידעת כי היום

1 Reg. 2, 5. וגם אתה ידעת

1 Rg. 2, 44. אתה ידעת את כל־הרעה

1 Rg. 5, 17. אתה ידעת את־דוד אבי

1 Rg. 5, 20. כי אתה ידעת כי אין בנו

1 Reg. 8, 39. כי־אתה ידעת לבדך

2 Reg. 4, 1. ואתה ידעת כי עבדך

2 Chr. 6, 30. כי־אתה לבדך ידעת

Neh. 9, 10. כי ידעת כי הזידו עליהם

Job. 15, 9. מה־תדעת ולא נדע

Job. 20, 4. הזאת ידעת מני־עד

Job. 34, 33. ומה־ידעת דבר

Job. 38, 4. הגד אם־ידעת בינה

Job. 38, 18. הגד אם־ידעת כלה

Job. 38, 21. ידעת כי־אז תולד

Ps. 31, 8. ידעת בצרות נפשי

Ps. 69, 6. אתה ידעת לאולתי

Ps. 69, 20. ידעת חרפתי ובשתי

Ps. 139, 2. ידעת שבתי וקומי

Ps. 139, 4. הן יי׳ ידעת כלה

Ps. 142, 4. ואתה ידעת נתיבתי

Prv. 14, 7. ובל־ידעת שפתי־דעת

Jes. 40, 28 הלוא ידעת אם־לא

Jes. 48, 8. גם לא ידעת

Jer. 15, 15. אתה ידעת יי׳

Jer. 17, 16. ידעת מוצא שפתי

Jer. 18, 23. ידעת את־כל־עצתם

Zach. 4, 5. ידעת מה־המה אלה

Zach. 4, 13. הלוא ידעת מה־אלה

2 perf. יָדַעְתָּ *p.*

Dt. 28, 33. עם אשר לא־ידעת

ורעה אדני המלך לא

ידעת

1 Reg. 1, 18.

1 Chr. 17, 18. ואתה את־עבדך ידעת

Ps. 40, 10. יי׳ אתה ידעת

Jer. 15, 14. בארץ לא ידעת

Jer. 17, 4. בארץ אשר לא־ידעת

Ez. 37, 3. ואמר אדני יי׳ אתה ידעת

2 perf.: יְדַעְתָּ

Dt. 4, 39. וידעת היום והשבת

Dt. 7, 9. וידעת כי־יי׳ אלהיך

Dt. 8, 5. וידעת עם־לבבך

Dt. 9, 3. וידעת היום כי יי׳ אלהיך

Dt. 9, 6. וידעת כי לא בצדקתך

1 Rg. 2, 9. וידעת את אשר תעשה־לו

1 Reg. 20, 13. וידעת כי־אני יי׳

Job. 5, 24. וידעת כי־שלום אהלך

Job. 5, 25. וידעת כי־רב זרעך

Job. 39, 2. וידעת עת לדתנה

Ez. 25, 7. 35, 4. וידעת כי־אני יי׳

Ez. 35, 12. וידעת כי אני יי׳ שמעתי

Zach. 4, 9. וידעת כי־יי׳ צבאות

2 perf. c. h int.: הֲיָדַעְתָּ

2 Reg. 2, 3. 5. היודעת כי היום

Job. 38, 33. הידעת חקות שמים

Job. 39, 1. הידעת עת לדת יעלי־סלע

Dan. 10, 20. הידעת למה־באתי

2 perf.: יָדַעְתָּה

2 Sam. 2, 26. חלוא ידעתה כי־מרה

2 perf. c. suff.: יְדַעְתָּנִי

Jes. 45, 4. אכנך ולא ידעתני

Jes. 45, 5. אאזרך ולא ידעתני

Jer. 12, 3. ואתה יי׳ ידעתני

2 perf. c. suff.: יְדַעְתָּנִי

Dt. 22, 2. אחיך אליך ולא ידעתו

2 perf. c. suff.: יְדַעְתֶּם

Dt. 13, 3. אחרים אשר לא־ידעתם

Jes. 48, 6. ונצרות ולא ידעתם

Jer. 33, 3. ובצרות לא ידעתם

Ez. 32, 9. ארצות אשר לא־ידעתם

2 perf. fem.: יְדַעְתְּ
אשר לא־ידעת תמול Ruth. 2, 11.
את ידעת כי־לי היתה 1 Rg. 2, 15.
2 perf. fem.: יְדַעְתְּ p.
ואת לא ידעת Jer. 50, 24.
2 perf. וַיְדַעְתָּ fem.
וידעת את־המקום Ruth. 3, 4.
וידעת כי־אני יי Jes. 49, 23.
וידעת כי־אני יי מושיעך Jes.60,16.
וידעת כי־אני יי Ez. 16, 62. 22, 16.
וידעת את יי Hos. 2, 22.
וידעת כי־יי צבאות Zach. 2, 15.
1 perf.: יָדַעְתִּי
ויאמר לא ידעתי Gn. 4, 9.
הנה־נא ידעתי Gn. 12, 11.
ידעתי כי בתם־לבבך Gn. 20, 6.
לא ידעתי מי עשה Gn. 21, 26.
עתה ידעתי כי־ירא אלהים Gn. 22, 12.
לא ידעתי יום מותי Gn. 27, 2.
ויאמר ידעתי בני ידעתי Gn.48,19.
כי ידעתי את־מכאביו Ex. 3, 7.
ואני ידעתי כי לא־יתן Ex. 3, 19.
ידעתי כי־דבר ידבר Ex. 4, 14.
לא ידעתי את־יי Ex. 5, 2.
ידעתי כי טרם תיראון Ex. 9, 30.
עתה ידעתי כי־גדול יי Ex. 18, 11.
כי ידעתי את אשר־תברך Nu. 22, 6.
חטאתי כי לא ידעתי Num. 22, 34.
ידעתי כי־מקנה רב לכם Dt. 3, 19.
כי ידעתי את־יצרו Dt. 31, 21.
ידעתי את־מריך Dt. 31, 27.
כי ידעתי אחרי מותי Dt. 31, 29.
ולא ידעתי מאין המה Jos. 2, 4.
לא ידעתי אנה הלכו Jos. 2, 5.
ידעתי כי־נתן יי לכם Jos. 2, 9.
עתה ידעתי כי־ריטיב Jud. 17, 13.
אני ידעתי את־זדנך 1 Sam. 17, 28.
חלוא ידעתי כי־בחר 1Sam.20, 30.
ידעתי ביום ההוא 1 Sam. 22, 22.
ועתה הנה ידעתי 1 Sam. 24, 21.
אשר לא ידעתי אר מזה 1 S. 25, 11.
ידעתי כי טוב אתה בעיני 1 S. 29, 9.
כי ידעתי 2 S. 1, 10. 19, 7.
ואת־עבדך ולא ידעתי מה 2S.18,29
עם לא־ידעתי יעבדני 2 S. 22, 44.
זה ידעתי כי איש 1 Reg. 17, 24.
אני ידעתי החשו 2 Reg. 2, 3. 5.
הנה־נא ידעתי 2 Reg. 4, 9.
ויאמר הנה־נא ידעתי 2 Reg. 5, 15.
ידעתי את אשר־תעשה 2 Rg. 8, 12.
ידעתי אשר עבדיך 2 Chr. 2, 7.
ידעתי כי־יעץ אלהים 2 Chr. 25, 16.
אמנם ידעתי כי־כן Job. 9, 2.
ידעתי כי־לא תנקני Job. 9, 28
ידעתי כי־זאת עמך Job. 10, 13.
כדעתכם ידעתי גם־אני Job. 13, 2.
ידעתי כי־אני אצדק Job. 13, 18.
ואני ידעתי גאלי חי Job. 19, 25.
הן ידעתי מחשבותיכם Job. 21, 27.
מי־יתן ידעתי ואמצאהו Job. 23, 3.
ורב לא־ידעתי אחקרהו Job.29, 16.
כי־ידעתי מות תשיבני Job. 30, 23.
כי לא ידעתי אבנה Job. 32, 22.
עם לא־ידעתי יעבדוני Ps. 18, 44.
ידעתי כי הושיע יי Ps. 20, 7.
אשר לא־ידעתי ישאלוני Ps. 35, 11.
נכים ולא ידעתי Ps. 35, 15.
בזאת ידעתי כי־חפצת בי Ps.41, 12.
ידעתי כל־עוף הרים Ps. 50, 11.
זה־ידעתי כי־אלהים לי Ps. 56, 10.
כי לא ידעתי ספרות Ps. 71, 15.
שפת לא־ידעתי אשמע Ps. 81, 6.
ידעתי יי כי־צדק Ps. 119, 75.
קדם ידעתי מעדתיך Ps. 119, 152.
ידעתי כי־גדול יי Ps. 135, 5.
ושכלות ידעתי Eccl. 1, 17.
ידעתי כי אין טוב בם Eccl. 3, 12.
ידעתי כי כל־אשר יעשם Eccl. 3, 14.
לא ידעתי נפשי שמתני Cant. 6, 12.
לא ידעתי ספר Jes. 29, 12.
ידעתי בגוד תבגוד Jes. 48, 8.
הנה לא־ידעתי דבר Jer. 1, 6.
ידעתי יי כי לא לאדם Jer. 10, 23.
ולא־ידעתי כי־עלי חשבו Jer.11, 19
ידעתי את־המחשבת Jer. 29. 11.
אני ידעתי נאם־יי עברתו Jer.48, 30
אני ידעתי אפרים Hos. 5, 3.
רק אתכם ידעתי Am. 3, 2.
כי ידעתי רבים פשעיכם Am. 5, 12.
ידעתי כי אתה אל־חנון Jon. 4, 2.
1 perf.: יָדַעְתָּ
ידעת כי־כל תוכל Job. 42, 2.
ידעת כי־יעשה יי דין עני Ps.140, 13
1 perf.: יָדַעְתִּי p.
ואנכי לא ידעתי Gn. 28, 16.
חי־נפשך המלך אם־ידעתי 1 Sam. 17, 55.
וצאתך ובאך ידעתי 2 Reg. 19, 27.
הלמוני בל־ידעתי Prv. 23, 35.
וצאתך ובואך ידעתי Jes. 37, 28.
ואין צור בל־ידעתי Jes. 44, 8.
השירו ולא ידעתי Hos. 8, 4.
1 perf.: וַיְדַעְתִּי
וידעתי כי־תושיע בידי Jud. 6, 37.
וידעתי את מספר העם 2 S. 24, 2.
וידעתי אלהי 1 Chr. 29, 17.
וידעתי גם־אני Eccl. 2, 14.
1 perf. c. suff.: יְדַעְתִּיךָ
ידעתיך בשם Ex. 33, 12.
בבטן ידעתיך Jer. 1, 5.
אני ידעתיך במדבר Hos. 13, 5.
1 perf. c. suff.: יְדַעְתִּיו
ידעתיו למען אשר יצוה Gn.18, 19.
1 prf. c. suff.: יְדַעְתָּהּ
רוחכם אני ידעתיה Ez. 11, 5.
1 perf. c. suff.: יְדַעְתִּים
וארבע לא ידעתים Prv. 30, 18.
1 perf. c. suff.: יְדַעְתִּין
פן־תאמר הנה ידעתין Jes. 48, 7.
3 pl.: יְדָעוּ
אשר לא־ידעו איש Gn. 19, 8.
והם לא ידעו כי שמע Gn.42, 23.
כי לא ידעו מה־הוא Ex. 16, 15.
לא־ידעו משכב זכר Nu. 31, 18. 35.
אשר לא־ידעו היום Dt. 1, 39.
אשר לא־ידעו Dt. 11, 2.
ובניהם אשר לא־ידעו Dt. 31, 13.
ידעו את כל־מעשה יי Jos. 24, 31.
אשר לא־ידעו את־יי Jud. 2, 10.
את כל־אשר לא־ידעו Jud. 3, 1.
ואביו ואמו לא ידעו Jud. 14, 4.
והם לא ידעו כי־נגעת Jud. 20, 34.
לא ידעו את־יי 1 Sam. 2, 12.
ידעו את־הדבר 1 Sam. 20, 39.
וכי ידעו כי־ברח 1 Sam. 22, 17.
ולא ידעו כל־דבר 2 Sam. 15, 11.
ידעו כי־רעבים אנחנו 2 Reg. 7, 12.
לא ידעו את־משפט 2 Reg. 17, 26.
והסגנים לא ידעו Neh. 2, 16.
לא ידעו אור Job. 24, 16·
הלא ידעו כל־פעלי Ps. 14, 4. 53, 5.
לא ידעו ולא־יבינו Ps. 82, 5.
והם לא־ידעו דרכי Ps. 95, 10.
לא ידעו במה יכשלו Prv. 4, 19.
לא־ידעו אדריכם Jes. 42, 16.
לא ידעו ולא יבינו Jes. 44, 18.
לא ידעו הנשאים Jes. 45, 20.
לא ידעו שבעה Jes. 56, 11.
לא ידעו הבין Jes. 56, 11.
כי לא ידעו דרך יי Jer. 5, 4.
המה ידעו דרך יי Jer. 5, 5.
ועמי לא ידעו Jer. 8, 7.
בגוים אשר לא ידעו Jer. 9, 15.
ולא ידעו כי רפאתים Hos. 11, 3.
ולא־ידעו עשות־נכחה Am. 3, 10.
כי־ידעו האנשים Jon. 1, 10.
לא ידעו מחשבות Mich. 4, 12.
pl.: יְדָעוּ p.
אל־סיר הנזיד כי־לא ידעו 2Rg.4, 39
המעתיק הרים ולא ידעו Job. 9, 5.
בדרך לא ידעו Jes. 42, 16.
עורים כלם לא ידעו Jes. 56, 10.
דרך שלום לא ידעו Jes. 59, 8.
אותי לא ידעו Jer. 4, 22.
ולהיטיב לא ידעו Jer. 4, 22.
גם־הכלים לא ידעו Jer. 6, 15.
והכלם לא ידעו Jer. 8, 12.
ואתי לא ידעו Jer. 9, 2.
אל־ארץ ולא ידעו Jer. 14, 18.
הארץ אשר לא־ידעו Jer. 22, 28.
ואת־יי לא ידעו Hos. 5, 4.
3 pl.: יָדָעוּן
ולא ידעון אבתיך Dt. 8, 3.
אשר לא־ידעון אבתיך Dt. 8, 16.
3 pl.: וַיְדָעוּ
וידעו מצרים כי־אני יי Ex.14, 4. 18.
וידעו כי אני יי אלהיהם Ex. 29, 46.
וידעו את־הארץ Num. 14, 31.
וידעו העם כלו Jes. 9, 8.
וידעו מצרים את־יי Jes. 19, 21.
וידעו תעי־רוח Jes. 29, 24.
וידעו כל־בשר Jes. 49, 26.
וידעו כי־שמי יי Jer. 16, 21.
וידעו כל־שארית יהודה Jer.44, 28.
וידעו כי נביא היה בתוכם Ez. 2, 5.
וידעו כי־אני יי Ez. 5, 13. 6, 10. 14. 7, 27. 12, 15. 16. 24, 27. 25, 11. 17. 26, 6. 28, 22. 23. 26. 29, 9. 16. 21. 30, 5. 19. 25. 26. 32, 15. 33, 29. 34, 27. 30. 35, 15. 36, 38. 38, 23. 39, 28.
וידעו כל־עצי השדה Ez. 17, 24.
וידעו כל־בשר Ez. 21, 10.
וידעו את־נקמתי Ez. 25, 14.
וידעו כי אני אדני יי Ez. 28, 24.
וידעו כל־ישבי מצרים Ez. 29, 6.
וידעו כי נביא היה Ez. 33, 33.
וידעו הגוים כי־אני יי Ez. 36, 23. 37, 28. 39, 7.
וידעו הגוים Ez. 36, 36.
וידעו כי־אני יי Ez. 38, 23.
וידעו בית ישראל Ez. 39, 22.
וידעו הגוים כי בעונם Ez. 39, 23.
3 pl. c. suff.: יְדָעוּנִי
ותפשי התורה לא ידעוני Jer. 2, 8.
3 pl. c. suff.: יְדָעוּךָ
אל־הגוים אשר לא־ידעוך Ps.79, 6.
לא־ידעוך Jes. 55, 5.
הגוים אשר לא־ידעוך Jer. 10, 25.
3 pl. c. suff.: יְדָעוּהוּ
אשר לא־ידעהו אבתיו Dan. 11, 38.
3 pl. c. suff.: יְדָעוּם
אלהים אשר לא־ידעום Dt. 29, 25.
אלהים לא ידעום Dt. 32, 17.
אשר־לפנים לא ידעום Jud. 3, 2.
ומשפטים בל־ידעום Ps. 147, 20.
אשר לא־ידעום Jer. 19, 4.
אשר לא ידעום המה Jer. 44, 3.
הגוים אשר לא־ידעום Zach. 7, 14.
2 prf. pl.: יְדַעְתֶּם
חלוא ידעתם Gn. 44, 15.
אתם ידעתם כי שנים Gn. 44, 27.
ואתם ידעתם את־נפש הגר Ex.23, 9.
אשר לא־ידעתם Dt. 11, 28. 13, 14.
כי־אתם ידעתם את Dt.29, 15.
הלוא ידעתם את אשר 2 Sam. 11, 20.
אתם ידעתם את־האיש 2 Reg. 9, 11.
אחרים אשר לא־ידעתם Jer. 7, 9.
על־הארץ אשר לא ידעתם Jer.16, 13
הלא ידעתם מה־אלה Ez. 17, 12.
2 pl. c. h int.: הֲיְדַעְתֶּם
הידעתם את־לבן בן־נחור Gn.29, 5.
הידעתם כי יש בבתים Jud. 18, 14.
הידעתם כי־לנו רמת 1 Reg. 22, 3.
2 pl.: וַיְדַעְתֶּם
וידעתם כי־אני יי אלהיכם Ex.6, 7.
וידעתם כי־אני יי Ex. 10, 2. 16, 12.
ערב וידעתם כי יי הוציא Ex.16, 6.
וידעתם את־תנואתי Num. 14, 34.
וידעתם כי נאצו Num. 16, 30.
וידעתם היום Dt. 11, 2.
וידעתם בכל־לבבכם Jos. 23, 14.
וידעתם כי־אני יי 1 Reg. 20, 28.
וידעתם כי־אני יי Ez. 6, 7. 13. 7, 4. 9. 11, 10. 12. 12, 20. 13, 9. 14. 14, 8. 15, 7. 17, 21. 20, 38. 42. 44. 22, 22. 23, 49. 24, 24. 25, 5. 35, 9. 36, 11. 37, 6. 13. 14.
וידעתם כי לא חנם Ez. 14, 23.
וידעתם כי בקרב Joel 2, 27.
וידעתם כי אני יי Joel 4, 17.
וידעתם כי־יי צבאות Zach. 2, 13. 6, 15.
וידעתם כי שלחתי אליכם Mal. 2, 4.
2 pl. fem.: יְדַעְתֶּן
ואתנה ידעתן כי בכל־כחי Gn.31, 6.
2 pl. fem.: וַיְדַעְתֶּן
וידעתן כי־אני יי Ez. 13, 21. 23.
1 prf. pl.: יְדָעְנוּ
לא ידענו מי־שם כספנו Gn.43, 22.
לא ידענו מה־היה לו Ex. 32, 1. 23.
ידענו כי־בתוכנו יי Jos. 22, 31.
כי־תאמר הן לא־ידענו Prv.24, 12.
ידענו יי רשענו Jer. 14, 20.
1 pl.: יָדַעְנוּ p.
ויאמרו ידענו Gn. 29, 5.
1 pl.: וַיְדָעְנוּ
ואם־לא וידענו 1 Sam. 6, 9.
1 pl. c. suff.: יְדָעָנוּךָ
ידעוך ישראל Hos. 8, 2.
1 pl. c. suff.: יְדָעָנוּם
ועוונותינו ידעונם Jes. 59, 12.
part.: יוֹדֵעַ, יֹדֵעַ
כי ידע אלהים Gn. 3, 5.
איש ידע ציד איש שדה Gn.25, 27.
ידע כי־הילדים רכים Gn. 33, 13.
אל אלהים יי הוא ידע Jos. 22, 22.
כי יודע כל־שער עמי Ruth 3, 11.
איש ידע מנגן בכנור 1 Sam. 16, 16.
ידע נגן וגבור חיל 1 Sam. 16, 18.
וגם־שאול אבי ידע 1 Sam. 23, 17.
ואין יודע ואין מקיץ 1 Sam. 26, 12.
כי אמרתי מי יודע 2 Sam. 12, 22.
כי־ידע כל־ישראל 2 Sam. 17, 10.
איש ידע לכרת־עצים 1 Reg. 5, 20.
בן חכם יודע שכל ובינה 2 Chr. 2, 11.
איש־חכם יודע בינה 2 Chr. 2, 12.
יודע לעשות בזהב 2 Chr. 2, 13.
כל יודע מבין Neh. 10, 29.
ומי יודע אם־לעת כזאת Esth.4, 14.
כי־יודע יי דרך צדיקים Ps. 1, 6.
יודע יי ימי תמימם Ps. 37, 18.
ידע תעלמות לב Ps. 44, 22.
ולא־אתנו יודע עד־מה Ps. 74, 9.
מי־יודע עז אפך Ps. 90, 11.
יי ידע מחשבות אדם Ps. 94, 11.
יודע צדיק נפש בהמתו Prv.12, 10.
לב יודע מרת נפשו Prv. 14, 10.
חושך אמריו יודע דעת Prv.17, 27.
ופיד שניהם מי יודע Prv. 24, 22.
ובאדם מבין ידע Prv. 28, 2.
ידע צדיק דין דלים Prv. 29, 7.

ומי יודע החכם יהיה Eccl. 2, 19.
מי יודע רוח בני האדם Eccl. 3, 21.
מה־לעני יודע Eccl. 6, 8.
כי מי־יודע מה־טוב Eccl. 6, 12.
ומי יודע פשר דבר Eccl. 8, 1.
כי־אינני ידע מה־שיהיה Eccl. 8, 7.
כי גם־יודע אני Eccl. 8, 12.
אין יודע האדם Eccl. 9, 1.
איכך יודע Eccl. 11, 5.
אינך יודע אי זה יכשר Eccl. 11, 6.
אל־יודע הספר Jes. 29, 11.
מי יודע ישוב ונחם Joel 2, 14.
כי יודע אני כי בשלי Jon. 1, 12.
מי־יודע ישוב ונחם Jon. 3, 9.
ולא־יודע עול בשת Zeph. 3, 5.

part.: יֹדֵעַ
וידע דעת עליון Num. 24, 16.
וידע לפתח פתוחים 2 Chr. 2, 6.
וידע חסי בו Nah. 1, 7.

part.: הַיּוֹדֵעַ
ואנכי הַיּוֹדֵעַ ועד Jer. 29, 23.

part. c. suff.: יֹדְעוֹ
ויהי כל־יודעו מאתמול 1S. 10, 11.

part. c. suff.: יֹדְעֵנוּ
מי ראנו ומי ידענו Jes. 59, 15.

part. pl.: יֹדְעִים
כאשר אינם ידעים 2 Reg. 17, 26.

part. pl.: יוֹדְעִים
אשר עבדיך יודעים 2 Chr. 2, 7.
מדינות המלך יודעים Esth. 4, 11.
כי־אינם יודעים לעשות Eccl. 4, 17.
כי החיים יודעים Eccl. 9, 5.
אינם יודעים Eccl. 9, 5.

part. pl.: וְיֹדְעִים
וידעים האזינו לי Job. 34, 2.

part. pl.: הַיֹּדְעִים
הידעים כי־מקטרות Jer. 44, 15.

part. pl.: לַיֹּדְעִים
וגם לא לידעים חן Eccl. 9, 11.

pl. constr.: יֹדְעֵי, יֹדְעֲ־
יודעי טוב רע Gn. 3, 5.
אנשי אניות ידעי חים 1 Rg. 9, 27.
יודעי בינה לעתים 1 Chr. 12, 32.
ועבדים יודעי ים 2 Chr. 8, 18.
ידעי העתים Esth. 1, 13.
ידעי דת ודין Esth. 1, 13.
ויבטחו בך יודעי שמך Ps. 9, 11.
אשרי העם יודעי תרועה Ps. 89, 16.
שמעו אלי יודעי צדק Jes. 51, 7.
וכל ידעי שמו Jer. 48, 17.
ועם ידעי אלהיו Dan. 11, 32.
אל־יודעי נהי Am. 5, 16.

pl. constr.: וְיֹדְעֵי
וידעי עדתיך Ps. 119, 79.
וידעי דעת Dan. 1, 4.

pl. c. suff.: וְיֹדְעֶי
וידעי אך־זרו ממני Job. 19. 13.

pl. c. suff.: לְיֹדְעָי *p.*
רחב ובבל לידעי Ps. 87, 4.

pl. c. suff.: יוֹדְעֶיךָ
כל־יודעיך בעמים Ez. 28, 19.

pl. c. suff.: לְיֹדְעֶיךָ
משוך חסדך ליודעיך Ps. 36, 11.

pl. c. suff.: יֹדְעָיו
וכל־יודעיו לפנים Job. 42, 11.

pl. c. suff.: וְיֹדְעָי
וידעי לא־חזו ימיו Job. 24, 1.

part. fem.: יֹדַעַת *sg.*
וכל־אשה ידעת איש Num. 31, 17.
וכל־אשה ידעת משכב Jud. 21, 11.
ינפשי ידעת מאד Ps. 139, 14.

part. p. constr.: יְדוּעֵי
וידוע חלי Jes. 53, 3.

p. p. pl.: וְיִדְּעִים
חכמים ונבנים וידעים Dt. 1, 13.
אנשים חכמים וידעים Dt. 1, 15.

inf. abs.: יָדֹעַ, יָדוֹעַ
ידע תדע כי־גר יהיה Gn. 15, 13.
ידוע תדעו כי לא יוסיף יי׳ Jos. 23, 13.
ידע ידע אבוך 1 Sam. 20, 3.
ידע אדע כי־כלתה 1 Sam. 20, 9.
ידע תדע כי אתי תצא 1 Sam. 28, 1.
ידע תדעכי מות תמות 1 Rg. 2, 37. 42.
ידע תדע פני צאנך Prv. 27, 23.
אך־ידע תדעו Jer. 26, 15.
ידע תדעו כי־העידתי Jer. 42, 19.
ועתה ידע תדעו Jer. 42, 22.

inf. abs. c. hint.: יָדֹעַ, הֲיָדוֹעַ
הידוע נדע Gn. 43, 7.
הידוע לא נדע Jer. 13, 12.
הידע תדע Jer. 40, 14.

inf. abs.: וְיָדֹעַ
השכל וידע אותי Jer 9, 23

inf. constr.: הֵיעַת
למען דעת כל־עמי הארץ Jos. 4, 24.
למען דעת דרות בני־ישראל Jud. 3, 2
למען דעת כל־עמי הארץ 1 Rg. 8, 60.
מאנו דעת־אותי Jer. 9, 5.
למען דעת הגוים אתי Ez. 38, 16.
למען דעת צדקות יי׳ Mich. 6, 5.

inf. constr.: לָדַעַת
כאחד ממנו לדעת טוב ורע Gn. 3, 22.
לדעת ההצליח יי׳ דרכו Gn. 24, 21.
לדעת כי אני יי׳ מקדשכם Ex. 31, 13.
לדעת לעשת את־כל־ Ex. 36, 1.
אתה הראת לדעת Dt. 4, 35.
לדעת את־אשר בלבבך Dt. 8, 2.
לדעת חישכם אהבים Dt. 13, 4.
לכם לב לדעת Dt. 29, 3.
לדעת הישמיע את־מצות Jud. 3, 4.
לדעת את־כל־אשר בארץ 2S. 14, 20.
לדעת מה־יעשה 1 Chr. 12, 32.
הלא לכם לדעת כי יי׳ 2 Chr. 13, 5.
לדעת כל־בלבבו 2 Chr. 32, 31.
לדעת את־שלום אסתר Esth. 2, 11.
לדעת מה־זה ועל־מה־זה Esth. 4, 5.
לדעת כל־אנשי מעשהו Job. 37, 7.
לדעת בארץ דרכך Ps. 67, 3.
ואחשבה לדעת זאת Ps. 73, 16.
לדעת חכמה ומוסר Prv. 1, 2.
והקשיבו לדעת בינה Prv. 4, 1.
לדעת חכמה Eccl. 1, 17.
לדעת ולתור Eccl. 7, 25.
לדעת חכמה Eccl. 8, 16.
אם־יאמר החכם לדעת Eccl. 8, 17.
לדעת לעות את־יעף Jes. 50, 4.
לב לדעת אתי Jer. 24, 7.
לדעת כי אני יי׳ מקדשם Ez. 20, 12.
לדעת כי אני יי׳ אלהיכם Ez. 20, 20.
לדעת את־החלום Dan. 2, 3.
נרדפה לדעת את־יי׳ Hos. 6, 3.
הלוא לכם לדעת Mich. 3, 1.
לדעת את־כבוד יי׳ Hab. 2, 14.

inf. constr.: וְלָדַעַת
ולדעת את־מוצאך 2 Sam. 3, 25.
ולדעת את כל־אשר אתה עשה 2 Sam. 3, 25.
ולדעת כי־שמך נקרא 1 Reg. 8, 43.
ולדעת כי־שמך נקרא 2 Chr. 6, 33.
ולדעת רשע כסל Eccl. 7, 25.

inf. constr. לָדַעַת *f. s.*
לדעה מה־יעשה לו Ex. 2, 4.

inf. c. suff.: הֵיעָתִי
מיום דעתי אתכם Dt. 9, 24.

inf. c. suff.: לָדַעְתּוֹ
לדעתו מאוס ברע Jes. 7, 15.

inf. c. suff.: לָדַעְתָּהּ
ולא־יסף עוד לדעתה Gn. 38, 26.

imprt.: דַּע
דע כי־מות תמות Gn. 20, 7.
דע כי־כלתה הרעה 1 Sam. 20, 7.
דע וראה כי אין בידי 1 S. 24, 11.
עתה דע וראה 2 Sam. 24, 13.
דע את־אלהי אביך 1 Chr. 28, 9.
שמענה ואתה דע־לך Job. 5, 27.
דע שאתי עליך Jer. 15, 15.

impt. c. h parag.: הָדְעָה
כן־דעה חכמה לנפשך Prv. 24, 14.

imperat.: וְדַע
ודע וראה את אשר 1 Rg. 20, 22.
ודע כי־ישה לך אלוה Job. 11, 6.
ודע לבבי בחנני Ps. 139, 23.
ודע שרעפי Ps. 139, 23.
ודע כי על־כל־אלה Eccl. 11, 9.

impt. c. suff.: הָדְעֵהוּ
בכל־דרכיך דעהו Prv. 3, 6.

imprt. pl.: הֵידָעוּ
ועתה דעו Jud. 18, 14.
ויאמר דעו־נא וראו 1 Reg. 20, 7.
כי אך־דעו־נא וראו 2 Reg. 5, 7.
דעו אפוא כי לא יפל 2 Reg. 10, 10.
דעו־אפוא כי־אלוה עותני Job. 19, 6.
דעו כי־יי׳ הוא אלהים Ps. 100, 3.
דעו את־יי׳ Jer. 31, 34.

impart. pl.: וּדְעוּ
ודעו חטאתכם אשר Num. 32, 23.
ודעו וראו כי־רעתכם רבה 1 S. 12, 17.
ודעו וראו במה היתה 1 S. 14, 38.
ודעו וראו את־מקומו 1 S. 23, 22.
וראו ודעו מכל המחבאים 1 S. 23, 23.
ודעו כי־הפלה יי׳ Ps. 4, 4.
ודעו כי־אנכי אלהים Ps. 46, 11.
ודעו קרובים גברתי Jes. 33, 13.
וראו־נא ודעו ובקשו Jer. 5, 1.

imprt. fem.: הֵיעִי *sg.*
ועתה דעי וראי 1 Sam. 25, 17.
דעי מה עשית Jer. 2, 23.
אך דעי ענך Jer. 3, 13.

imprt. fem.: וְדָעִי *sg.*
ודעי וראי כי־רע ומר Jer. 2, 19.
ודעי עדה את־אשר־בם Jer. 6, 18.

1 imperf.: אֵדַע
במה אדע כי אירשנה Gn. 15, 8.
ובה אדע כי־עשית חסד Gn. 24, 14.
בזאת אדע כי כנים אתם Gn. 42, 33.
כי־אם־ידע אדע כי־כלתה 1 S. 20, 9.
אדע מה־יעשה־לי אלהים 1 S. 22, 3.
לא אדע צאת ובא 1 Reg. 3, 7.
תם אני לא־אדע נפשי Job. 9, 21.
ולא אדע שכחל Jes. 47, 8.

1 imperf.: אֵדָע *p.*
ישאך על־אשר לא־אדע 1 Rg. 18, 12
נפלאות ממני ולא אדע Job. 42, 3.
כי־פשעי אני אדע Ps. 51, 5.
ואני־בער ולא אדע Ps. 73, 22.
רע לא אדע Ps. 101, 4.

1 impf. c. hint.: הַאֵדָע
האדע בין־טוב לרע 2 Sam. 19, 36.

1 imperf.: וְאֵדַע
ואדע כי־לא אבוש Jes. 50, 7.
ואדע כי דבר־יי׳ הוא Jer. 32, 8.
ואדע כי כרובים המה Ez. 10, 20.

1 imperf.: אֵדָעָה
אדעה מלים יענני Job. 23, 5.
אדעה מה־חדל אני Ps. 39, 5.

1 imperf.: אֵדָעֶה *p.*
ואם־לא אדעה Gn. 18, 21.

1 imperf.: וְאֵדָעֶה
ואדעה כי לא מרגלים Gn. 42, 34.
ואדעה מה אעשה־לך Ex. 33, 5.
ואדעה מה־יסף יי׳ Num. 22, 19.
הגידה לי ואדע כי אין Ruth 4, 4.
ואדעה את־מספרם 1 Chr. 21, 2.
ואדעה עדתיך Ps. 119, 125.

1 imperf.: נֵאָדְעָה
ואדעה כי־מנורת הלוים Neh. 13, 10.

1 imperf.: וְאֵדָעָה *p.*
ויי הודיענו ואדעה Jer. 11, 18.

1 imprf. c. s.: וְאֶדָעֲךָ
ואדעך למען אמצא־חן Ex. 33, 13.

1 impf. c. suff.: וְאֶדָעֲךָ
ואדעך בשם Ex. 33, 17.

2 imperf.: תֵּדַע *masc.*
תדע כי גר־יהיה Gn. 15, 13.
בזאת תדע כי אני יי׳ Ex. 7, 17.
למען תדע כי־ Ex. 8, 6. 9, 29.
בעבור תדע כי Ex. 9, 14.
הטרם תדע כי אבדה Ex. 10, 7.
רק עץ אשר־תדע Dt. 20, 20.
ידע תדע כי אתי תצא 1 S. 28, 1.
לכן אתה תדע 1 Sam. 28, 2.
ידע תדע כי מות תמות 1 Rg. 2, 37. 42.
תדע את־לבבו 1 Reg. 8, 39.
תדע את־לבבו 2 Chr. 6, 30.
כי לא־תדע מה־ילד יום Prv. 27, 1.
ידע תדע פני צאנך Prv. 27, 23.
כי לא תדע מה־יהיה רעה Eccl. 11, 2
ככה לא תדע Eccl. 11, 5.
למען תדע כי אני יי׳ Jes. 45, 3.
הן גוי לא־תדע תקרא Jes. 55, 5.
גוי לא־תדע לשונו Jer. 5, 15.
ויאמרו אליו הידע תדע Jer. 40, 14.

2 imperf.: תֵּדָע *p.*
עמקה משאול מה־תדע Job. 11, 8.
מי־שם ממדיה כי תדע Job. 38, 5.
נער מעגלתיה לא תדע Prv. 5, 6.
ומה־שם־בנו כי תדע Prv. 30, 4.
עינינו נפשנו ולא תדע Jes. 58, 3.
עמי ישראל לבטח תדע Ez. 38, 14.
ואלהים זולתי לא תדע Hos. 13, 4.

2 impf. c. hint.: הֲתֵדַע
התדע בשום־אלוה Job. 37, 15.
התדע על־מפלשי־עב Job. 37, 16.

2 imperf.: וְתֵדַע
ותדע ובחנת את־דרכם Jer. 6, 27.
ותדע ותשכל Dan. 9, 25.

2 imperf.: וַתֵּדַע *p.*
יי׳ חקרתני ותדע Ps. 139, 1.

2 impf. c. suff.: וַתֵּדָעֵהוּ
מה־אדם ותדעהו Ps. 144, 3.

2 impf. fem.: תֵּדְעִי
אם־לא תדעי לך היפה Cant. 1, 8.
לא תדעי שחרה Jes. 47, 11.

2 imperf. fem.: תֵּדָעִי *p.*
שאה לא תדעי Jes. 47, 11.

2 imperf. fem.: תֵּדָעִין
עד אשר תדעין Ruth 3, 18.

3 imperf.: יֵדַע, יֵדָע־
אל־ידע־זאת 1 Sam. 20, 3.
איש אל־ידע מאומה 1 Sam. 21, 3.
תבואהו שואה לא ידע Ps. 35, 8.
ולא־ידע מי־אספם Ps. 39, 7.
ולא־ידע כי־חסר יבאנו Prv. 28, 22.
לא ידע דבר רע Eccl. 8, 5.
ידע לב חכם Eccl. 8, 5.
לא־ידע האדם את־עתו Eccl. 9, 12.
לא־ידע האדם מה־ שיהיה Eccl. 10, 14.
בטרם ידע הנער Jes. 7, 16. 8, 4.
לכן ידע עמי שמי Jes. 52, 6.
ואיש אל־ידע Jer. 36, 19.
איש אל־ידע בדברים Jer. 38, 24.

3 imperf.: יֵדַע *p.*
וגבוה ממרחק יודע Ps. 138, 6.

3 imperf.: יֵדַע *p.*
וישראל הוא ידע Jos. 22, 22.
יכבדו בניו ולא ידע Job. 14, 21.
איש־בער לא ידע Ps. 92, 7.

Prv. 24, 12. ונצר נפשך הוא ידע
Jer. 40, 15. ואיש לא ידע
3 *imperf.*: וַיֵּדַע
2Reg. 5, 8. וידע כי יש נביא בישראל
Job. 31, 6. וידע אלוה תמתי
3 *imperf.*: וַיֵּדַע *p.*
Job. 21, 19. ישלם אליו וידע
3 *imperf.*: וַיֵּדָע
Gn. 4, 17. וידע קין את־אשתו
Gn. 4, 25. וידע אדם עוד את־אשתו
Gn. 8, 11. וידע נח כי־קלו המים
Gn. 9, 24. וידע את אשר־עשה לו בנו
Gn. 38, 9. וידע אונן כי לא לו
Ex. 2, 25 וידע אלהים
1 Sam. 1, 19. וידע אלקנה את־חנה
1 Sam. 3, 20. וידע כל־ישראל מדן
1 Sam. 18, 28. וידע כי יי עם־דוד
1 S. 20, 33. וידע יהונתן כי־כלה היא
1 S. 23, 9. וידע דוד כי עליו שאול
1 S. 26, 4. וידע כי־בא שאול אל־נכון
1 S. 28, 14. וידע שאול כי־שמואל
2 Sam. 5, 12. וידע דוד כי־הכינו יי
2 Sam. 14, 1. וידע יואב בן־צריה
1 Chr. 14, 2. וידע דויד כי־הכינו יי
2 Chr. 33, 13. וידע מנשה כי יי הוא
Ez. 19, 7. וידע אלמנותיו
3 *impf. c suff.*: יְדָעָנִי
Jer. 17, 9. ואנש הוא מי ידענו
3 *impf. c. suff.*: וַיְדָעֵם
Hos. 14, 10. נבון וידעם
1 *impf. pl.*: נֵדַע
Gn. 43, 7. הירוע נדע כי יאמר
Ex. 10, 26. לא־נדע מה־נעבד את־יי
Dt. 18, 21. איכה נדע את־הדבר
2 Chr. 20, 12. לא נדע מה־נעשה
Jer. 13, 12. הידוע לא נדע
1 *imperf.*: נֵדָע *p.*
Job. 8, 9. כי־תמול אנחנו ולא נדע
Job. 15, 9. מה־תדעת ולא נדע
Job. 36, 26. הן־אל שגיא ולא נדע
Job. 37, 5. עשה גדולת ולא נדע
1 *pl.*: נֵדָעָה
Job. 34, 4. נדעה בינינו מה־טוב
1 *pl.*: וְנֵדָעָה
Gn. 19, 5. הוציאם אלינו ונדעה
Jud. 18, 5. ונדעה התצלח דרכנו
Jes. 41, 22. ונדעה אחריתן
Jes. 41, 23. ונדעה כי אלהים אתם
Hos. 6, 3. ונדעה נרדפה לדעת
Jon. 1, 7. ונדעה בשלמי הרעה
1 *pl.*: וְנֵדָעָה *p.*
Jes. 5, 19. עצת קדוש ישראל ונדעה
Jes. 41, 26. מי־הגיד מראש ונדעה
1 *pl. c. suff.*: וְנֵדָעֵנּוּ
Jud. 19, 22. אשר בא אל־ביתך ונדענו
1 *pl. c. suff.*: נֵדָעֵם
Ps. 78, 3. אשר שמענו ונדעם
2 *pl.*: תֵּדְעוּ
Dt. 29, 5. למען תדעו כי אני יי
Jos. 3, 4. אשר־תדעו את־הדרך
Jos. 23, 13. תדעו כי לא יוסיף
2 S. 3, 38. הלא תדעו כי־שר וגדול
2 Chr. 32, 13. הלא תדעו מה עשיתי
Jes. 40, 21. הלוא תדעו הלוא תשמעו
Jes. 43, 10. למען תדעו ותאמינו
Jer. 26, 15. אך־ידע תדעו
Jer. 42, 19. ידע תדעו כי־התעידתי
Jer. 42, 22. ועתה ידע תדעו
Jer. 44, 29. תדעו כי קום יקומו דברי
2 *pl.*: תֵּדָעוּ *p.*
Jes. 6, 9. וראו ראו ואל־תדעו
2 *pl.*: תֵּדָעֻן
Ex. 11, 7. למען תדעון אשר יפלה
Dt. 16, 28. בזאת תדעון כי־יי

Jos. 3, 10. בזאת תדעון כי אל חי
Job. 19, 29. למען תדעון שדין
2 *pl. c. suff.*: תֵּדָעֻנָּה
Jes. 43, 19. תצמח הלוא תדעוה
3 *pl.*: יֵדְעוּ
Lev. 23, 43. למען ידעו דרתיכם
1 Rg. 14, 2. ולא ידעו כי־אתי אשת
2 Chr. 6, 29. אשר ידעו איש נגעו
2 Chr. 6, 33. למען ידעו כל־עמי
Neh. 4, 5. לא ידעו ולא יראו
Ps. 9, 21. ידעו גוים אנוש המה
Ps. 78, 6. למען ידעו דור אחרון
Jes. 44, 9. ובל־ידעו למען יבשו
Jes. 45, 6. ידעו ממזרח־שמש
Jer. 31, 34. כי כולם ידעו אותי
Ez. 20, 26. אשר ידעו אשר אני יי
Hos. 9, 7. ידעו ישראל
3 *pl.*: יְדָעֻנִי
1 Sam. 17, 46. ויודעו כל־הארץ
1 Sam. 17, 47. וידעו כל־הקהל הזה
1 Reg. 18, 37. וידעו העם הזה
2 Reg. 19, 19. וידעו כל־ממלכות
2 Chr. 12, 8. וידעו עבודתי
וידעו כי־אלהים משל
ביעקב
Ps. 59, 14.
Ps. 83, 19. ויודעו כי־אתה שמך יי
Ps. 109, 27. וידעו כי־ידך זאת
Jes. 19, 12. וידעו מה־יעץ יי צבאות
Jes. 37, 20. וידעו כל־ממלכות הארץ
Jes. 41, 20. למען יראו וידעו
3 *pl.*: וְיֵדְעוּ
Gn. 3, 7. וידעו כי עירמם הם
Jud. 19, 25 וידעו אותה ויתעללו־בה
1 Sam. 4, 6. וידעו כי ארון יי בא
2 S. 3, 37. וידעו כל־העם וכל־ישראל
Neh. 6, 16. וידעו כי מאת אלהינו
Zach. 11, 11. וידעו כן עניי הצאן
3 *pl.*: יֵדָעוּן
Jos. 3, 7. אשר ידעון כי כאשר הייתי
1 Rg. 8, 38. אשר ידעון איש נגע לבבו
1 Rg. 8, 43 למען ידעון כל־עמי הארץ
Prv. 10, 32. שפתי צדיק ידעון רצון
Nif-al: נוֹדַע 3 *perf.*
Gn. 41, 21. ולא נודע כי־באו
Ex. 2, 14. אכן נודע הדבר
Ex. 21, 36. או נודע כי שור נגח הוא
Dt. 21, 1. לא נודע מי הכהו
Jud. 16, 9. ולא נודע כחו
1 S. 22, 6. וישמע שאול כי נודע דוד
2 Sam. 17, 19. ולא נודע דבר
Neh. 4, 9. שמעו אויבינו כי־נודע לנו
Ps. 48, 4. נודע למשגב
Ps. 9, 17. נודע יי משפט עשה
Nah. 3, 17. ולא־נודע מקומו אים
3 *perf.*: וְנוֹדַע
Gn. 1 Sam. 6, 3. אז תרפאו ונודע לכם
Jes. 19, 21. ונודע יי למצרים
Jes. 61, 9. ונודע בגוים זרעם
2 *perf. fem.*: וְנוֹדְעָה
Lev. 4, 14. ונודעה החטאת
Jes. 66, 14. ונודעה יד־יי
1 *perf.*: נוֹדַעְתִּי
Ex. 6, 3. ושמי יי לא נודעתי להם
Ez. 20, 9. נודעתי אליהם לעיניהם
1 *perf.*: וְנוֹדַעְתִּי
Ez. 35, 11. ונודעתי בם
1 *perf.*: וְנוֹדַעְתִּי
Ez. 38, 23. ונודעתי לעיני גוים
3 *pl.*: נוֹדְעוּ *p.*
Ps. 77, 20. ועקבותיך לא נדעו
prt. masc.: נוֹדָע *sg.*
Ps. 76, 2. נודע ביהודה אלהים
Prv. 31, 23. נודע בשערים בעלה
prt. masc.: וְנוֹדָע
Eccl. 6, 10. ונודע אשר־הוא אדם

inf. c. suff.: הֹדְעִי
Jer. 31, 19. ואחרי הודעי
1 *imperf.*: וָאוֹדַע
Ez. 20, 5. ואודע להם בארץ מצרים
2 *impf. fem.*: תּוֹדְעִי
Ruth 3, 3. אל־תודעי לאיש
3 *imperf.*: יוֹדֵעַ
Gn. 41, 31. ולא יודע השבע
Ex. 33, 16. ובמה יודע אפוא
Ruth 3, 14. אל־יודע כי־באה האשה
1 Reg. 18, 36. יודע כי־אתה
Ps. 74, 5. יודע כמביא למעלה
Ps. 79, 10. יודע בגוים לעינינו
Prv. 12, 16. אויל ביום יודע כעסו
Jer. 28, 9. יודע הנביא אשר־שלחו יי
Ez. 36, 32. יודע לכם
Zach. 14, 7. הוא יודע ליי
3 *impf. c. h int.*: הֲיוֹדֵעַ
Ps. 88, 13. היודע בחשך פלאך
3 *imperf.*: יוֹדֵעַ *p.*
Prv. 10, 9. ומעקש דרכיו יודע
3 *imperf.*: וְיוֹדֵעַ
Esth. 2, 22. ויודע הדבר למרדכי
3 *impf. fem.*: תּוֹדֵעַ *p.*
Prv. 14, 33. ובקרב כסילים תודע
1 *Pi-el*: יוֹדֵעַ
1 *perf.*: יוֹדַעְתִּי
1 Sam. 21, 3. הנערים יודעתי
1 *Pi-el*: יְדַע
2 *perf.*: יְדַעְתָּה
Job. 38, 12. ידעתה שחר מקומו
Pu-al: יְדֻעַ
part. c. suff.: וּמְיֻדָּעַי *sg.*
Ps. 55, 14. אלופי ומידעי
p. pl. c. suff.: מְיֻדָּעַי
Ps. 88, 9. הרחקת מידעי ממני
Ps. 88, 19. מידעי מחשך
p. pl. c. suff.: וְמְיֻדָּעָי
Job. 19, 14. ומידעי שכחוני
p. pl. c. suff.: לְמְיֻדָּעָי *p.*
Ps. 31, 12. ופחד למידעי
p. pl. c. suff.: וּמְיֻדָּעָיו
2 Reg. 10, 11. וכל־גדליו ומידעיו
Hif-il: הוֹדִיעַ 3 *perf.*
Ps. 98, 2. הודיע יי ישועתו
3 *perf. c. suff.*: הוֹדִיעֵנִי
Jer. 11, 18. ויי הודיעני ואדעה
2 *perf.*: הוֹדַעְתָּ
1 Reg. 1, 27. ולא הודעת את־עבדיך
Neh. 9, 14. ואת־שבת קדשך הודעת
Ps. 77, 15. הודעת בעמים עזך
2 *perf.*: הוֹדַעְתָּ *p.*
Job. 26, 3. ותושיה לרב הודעת
2 *perf.*: וְהוֹדַעְתָּ
Ex. 18, 20. והודעת להם את־הדרך
2 *perf. c. suff.*: הוֹדַעְתַּנִי
Ex. 33, 12. ואתה לא הודעתני
2 *perf. c. suff.*: וְהוֹדַעְתָּהּ
Ez. 22, 2 והודעתה את כל־תועבתיה
2 *perf. c. suff.*: וְהוֹדַעְתֶּם
Dt. 4, 9. והודעתם לבניך
1 *perf. c. suff.*: הוֹדַעְתִּיךָ
Ez. 20, 11. ואת־משפטי הודעתי
Hos. 5, 9. הודעתי נאמנה
1 *perf.*: וְהוֹדַעְתִּי
Ex. 18, 16. והודעתי את־חקי
1 Sam. 10, 8. והודעתי לך את אשר
1 *perf. c. suff.*: הוֹדַעְתָּךְ
Prv. 22, 19. הודעתיך היום אף־אתה
3 *pl.*: הוֹדִיעוּ
Neh. 8, 12 בדברים אשר הודיעו להם
Ez. 22, 26. לטהור לא הודיעו

2 *pl.*: וְהוֹדַעְתֶּם
Jos. 4, 22. והודעתם את־בניכם
part. c. suff.: מוֹדִיעֲךָ
Dan. 8, 19. מודיעך את אשר־יהיה
part. c. suff.: מוֹדִיעֵם
Jer. 16, 21. הנני מודיעם
part. pl.: מוֹדִיעִים
Jes. 47, 13. מודיעים לחדשים
part. pl.: וּמוֹדִיעִים
2 Chr. 23, 13. ומודיעים להלל
inf. constr.: הוֹדִיעַ
Gn. 41, 39. אחרי הודיע אלהים
inf. constr.: לְהוֹדִיעַ, לְהוֹדִיעַ
2 Sam. 7, 21. להודיע את־עבדך
1 Chr. 17, 19. להודיע את־כל־הגדלות
Ps. 106, 8. להודיע את־גבורתו
Ps. 145, 12. להודיע לבני האדם
inf. c. suff.: לְהוֹדִיעֵנִי
1 Sam. 28, 15. להודיעני מה אעשה
inf. c. suff.: הוֹדִיעֲךָ
Dt. 8, 3. למען הודיעך
inf. c. suff.: לְהוֹדִיעֲךָ
Prv. 22, 21. להודיעך קשט אמרי
inf. c. suff.: לְהוֹדִיעָם
Ps. 25, 14. וברית להודיעם
Ps. 78, 5. להודיעם לבניהם
imperat.: הוֹדַע *p.*
Ps. 90, 12. למנות ימינו כן הודע
imperat.: הוֹדַע
Prv. 9, 9. הודע לצדיק ויוסף לקח
Ez. 16, 2. הודע את־ירושלם
Ez. 43, 11. וכל־תורתו הודע אותם
imprt. c. suff.: הוֹדִיעֵנִי
Ex. 33, 13. הודיעני נא את־דרכיך
Job. 10, 2. הודיעני על־מה־תריבני
Ps. 25, 4. דרכיך יי הודיעני
Ps. 39, 5. הודיעני יי קצי
Ps. 143, 8. הודיעני דרך־זו אלך
imprt. c. suff.: הוֹדִיעֵנִי
Job. 13, 23. פשעי וחטאתי הודיעני
imprt. c. suff.: וְהוֹדִיעֵנִי
Job. 38, 3. ואשאלך והודיעני
Job. 40, 7. 42, 4. אשאלך והודיעני
impt. pl. c. suff.: הוֹדִיעֻנִי
Job. 37, 19. הודיענו מה־נאמר לו
imprt. c. suff.: הוֹדִיעֵם
Ez. 20, 4. תועבות אבותם הודיעם
imprt. pl.: הוֹדִיעוּ
1 Chr. 16, 8. הודיעו בעמים עלילתיו
Ps. 105, 1. הודיעו בעמים עלילותיו
Jes. 12, 4. הודיעו בעמים עלילותיו
imprt. pl. c. s.: הוֹדִיעֻנוּ
1 Sam. 6, 2. הודיענו במה נשלחנו
1 *imperf.*: אוֹדִיעַ
Ps. 89, 2. אודיע אמונתך בפי
Ez. 39, 7. ואת־שם קדשי אודיע
1 *imperf.*: אוֹדִיעָה
Prv. 1, 23. אודיעה דברי אתכם
Jes. 5, 5. אודיעה־נא אתכם
1 *impf. c. suff.*: אוֹדִיעֲךָ
1 Sam. 16, 3. ואנכי אודיעך את אשר
Ps. 32, 5. חטאתי אודיעך
1 *impf. c. suff.*: אוֹדִיעֵם
Jer. 16, 21. אודיעם את־ידי
2 *imperf.*: תּוֹדִיעַ
Hab. 3, 2. בקרב שנים תודיע
2 *impf. c. suff.*: תּוֹדִיעֵנִי
Ps. 16, 11. תודיעני ארח חיים
Ps. 51, 8. ובסתם חכמה תודיעני
3 *imperf.*: יוֹדִיעַ
Ps. 103, 7. יודיע דרכיו למשה
Jes. 38, 19. יודיע אל־אמתך

3 *impf. ap.*: יֵדָּע
Num. 16, 5. בקר וידע יי

3 *impf. ap.*: יְדֻעַ
וידע בהם את אנשי סכות Jud. 8, 16.

3 *impf. c. suff.*: יְדָעֻנִּי
Jes. 40, 13. ואיש עצתו יודיענו

Jes. 40, 14. ודרך תבונות יודיענו

1 *impf. pl.*: נֵדָעָה
1 Sam. 14, 12. ונודיעה אתכם דבר

3 *impf. pl.*: יֵדְעוּ
Job. 32, 7. ורב שנים ידיעו חכמה

3 *pl. c. suff.*: יְדָעֻם
Ez. 44, 23. ובין־טמא לטהור יודעם

Hof-al: הֻדַּע 3 *perf.*
Lev. 4, 23. 28. או־הודע אליו חטאתו

part. fem.: מֻדַּעַת *sg.*
Jes. 12, 5. מידעת זאת בכל־הארץ

Hitpa-el: הִתְוַדָּע
inf. constr.: בְּהִתְוַדְּעוֹ
Gn. 45, 1. בהתודע יוסף אל־אחיו

1 *imperf.*: אֶתְוַדָּע *p.*
Num. 12, 6. במראה אליו אתודע

דַּע

ז״ו, וסוף המקור סוכרי מן ע״ו, ונעתק לצד מופעת, וסכוי הֵדָּעִים, והנקנס מעט הֵדָּעָה, [וכן לֵדָת, שֵׁצֶת, שֵׁדָה, שְׁנָה], או נסקנ׳ות הַדַּעַת [כמו לֵדָת, שֵׁבֶת, רֵדָה], ונגמרת מקור סוכרי לנוע, נסקנ׳ עם ל׳. סמלגם קבוע לב ולקץ בין ודעת [ווייסמן, קעננ־כיסם], ותמיס דעיס סלגון תמיס נדעות.

n. m. inf. abstr. (pl. הֵדָּעִים), scientia, sententia, quae oritur ex scientia et sensu; חֲכָמִים הֵדָּעִים, de Deo scientiis perfecto et absoluto. LXX. *εἰδ-έναι, ἐπιστήμη.*

cum suff.: דַּעְיִ
Job. 32, 6. מחות דעי אתכם
Job. 32, 10. 17. אחוה דעי אף־אני
Job. 36, 3. אשא דעי למרחוק

pl.: הֵדָּעִים
Job. 37, 16. תמים דעים הֵדָּעָה

ז״ב מסוכרי הֵדַּע, וסמיכות כמוהו, ונקנ׳ כיס מפעול כפעל.

n. f. inf. (a m. הֵדַּע, ad s. f. לֵדָה, שֵׁנָה, שֵׁדָה, שֵׁצֶת), cognitio, scientia. LXX. *γνῶσις, ποιμαίνειν; ἐπιστήμη.*
Ps. 73, 11. ויש דעה בעליון
Jes. 11, 9. כי־מלאה הארץ דעה
Jes. 28, 9. את־מי יורה דעה
Jer. 3, 15. ורעו אתכם דעה והשכיל

pl.: דֵּעוֹת
1 Sam. 2, 3. כי אל דעות יי׳
Job. 36, 4. תמים דעות עמך הֵדָּעָה

ז״ב מקורי, ומלעון ידיעה ומכרה וזכות לב [ווייסמן, ערקענטיסם], ולפעמים נסקנ׳ עם יסי מפעול, כמו מדעת לוחי, ונמ׳ מידועה דעת מלחים. ומקבוץ עם מלות ידוע, כמו מבלי דעת. נגמרת מוס מתוקרי הַדָּעָה, ומכנקנ הַדָּעָתִי.

n. f. inf. segol. (ad s. f. רֵדָה, לֵדָת, שֵׁבֶת), cognitio, scientia aut cura rerum et naturalium vel politicarum, et divinarum, praecipue de Dei vera et salutari cognitione. LXX. *αἴσθησις, ἀκούειν; γνῶσις, ἐπίγνωσις; ἐπιστήμη, ἐπίστασθαι; ἔννοια, πρόνοια; σοφία, σοφός; σύνεσις, φρόνησις, βουλή; ἐβδελύξατο, ἀγνωσία, ἀκουσίως; יֹדֵעַ, ἐπιγνώμων.*

Dat. 4, 42. בבלי־דעת
Dt. 19, 4. יכה את־רעהו בבלי־דעת
Jos. 20, 5. כי בבלי־דעת הכה
Job. 15, 2. החכם יענה דעת־רוח
Job. 35, 16. בבלי־דעת מלין יכבר
Ps. 139, 6. פלאה דעת ממני
Prv. 1, 4. לנער דעת ומזמה
Prv. 2, 6. מפיו דעת ותבונה
Prv. 19, 2 גם בלא־דעת נפש לא־טוב
Prv. 24, 5. ואיש דעת מאמץ־כח
Eccl. 7, 12. ויתרון דעת החכמה
Eccl. 12, 9. עוד למד־דעת את־העם
Jes. 11, 2. רוח דעת ויראת יי׳
Jes. 40, 14. וילמדהו דעת
Jes. 44, 19. ולא דעת ולא־תבונה
Dan. 1, 4. וידעי דעת
Hos. 4, 1. ואין־דעת אלהים בארץ
Mal. 2, 7. שפתי כהן ישמרו־דעת

הֵדָּעַת *p.*
Jos. 20, 3. בשגגה בבלי־דעת
Job. 21, 22. הלאל ילמד־דעת
Job. 36, 12. ויגועו בבלי דעת
Job. 38, 2. במלין בלי־דעת
Job. 42, 3. עצה בלי־דעת
Ps. 19, 3. יחוה־דעת
Ps. 94, 10. המלמד אדם דעת
Prv. 1, 7. יראת יי׳ ראשית דעת
Prv. 1, 22. וכסילים ישנאו־דעת
Prv. 1, 29. תחת כי־שנאו דעת
Prv. 8, 9. וישרים למצאי דעת
Prv. 10, 14. חכמים יצפנו־דעת
Prv. 12, 1. אהב מוסר אהב דעת
Prv. 12, 23. אדם ערום כסה דעת
Prv. 14, 7. ובל־ידעת שפתי־דעת
Prv. 14, 18. וערומים יכתירו דעת
Prv. 15, 2. לשון חכמים תיטיב דעת
Prv. 15, 7. שפתי חכמים יזרו דעת
Prv. 15, 14. לב נבון יבקש־דעת
Prv. 18, 15. לב נבון יקנה־דעת
Prv. 18, 15. ואזן חכמים תבקש־דעת
Prv. 19, 25. והוכיח לנבון יבין דעת
Prv. 19, 27. לשגות מאמרי־דעת
Prv. 20, 15. וכלי יקר שפתי־דעת
Prv. 21, 11 ובהשכיל לחכם יקח דעת
Prv. 22, 12. עיני יי׳ נצרו דעת
Prv. 23, 12. ואזנך לאמרי־דעת
Prv. 29, 7. לא־יבין דעה
Jes. 5, 13. עמי מבלי־דעת

וְדַעַת
Job. 21, 14. ודעת דרכיך לא חפצנו
Job. 33, 3. ודעת שפתי ברור מללו
Prv. 2, 5. ודעת אלהים תמצא
Prv. 2, 10. ודעת לנפשך ינעם
Prv. 5, 2. ודעת שפתיך ינצרו
Prv. 8, 10. ודעת מחרוץ נבחר
Prv. 8, 12. ודעת מזמות אמצא
Prv. 9, 10. ודעת קדשים בינה
Prv. 14, 6. ודעת לנבון נקל
Prv. 30, 3. ודעת קדשים אדע
Eccl. 1, 17. ודעת הללות
Eccl. 2, 26. חכמה ודעת ושמחה
Eccl. 9, 10. וחשבון ודעת וחכמה
Jes. 58, 2. ודעת דרכי יחפצון
Hos. 6, 6. ודעת אלהים מעלות
Ps. 119, 66. טוב טעם ודעת למדני

וָדַעַת *p.*
Prv. 22, 20. במעצות ודעת
Eccl. 1, 16. הרבה חכמה ודעת
Jes. 33, 6. ישועת חכמת ודעת

הַדַּעַת
Gn. 2, 9. ועץ הדעת טוב ורע
Gn. 2, 17. ומעץ הדעת טוב ורע
1 Rg. 7, 14 ואת־התבונה ואת־הדעת
Jer. 22, 16. הלא־הוא הדעת אתי
Hos. 4, 6. כי אתה הדעת מאסת

הַדַּעַת *p.*
Dan. 12, 4. ותרבה הדעת
Hos. 4, 6. נדמו עמי מבלי הדעת

בְּדַעַת
Job. 34, 35. איוב לא־בדעת ידבר

בְּדַעַת *p.*
Prv. 13, 16. כל־ערום יעשה בדעת

וּבְדַעַת
Ex. 31, 3. בחכמה ובתבונה ובדעת
Ex. 35, 31. בחכמה בתבונה ובדעת
Prv. 11, 9. ובדעת צדיקים יחלצו
Prv. 24, 4. ובדעת חדרים ימלאו
Eccl. 2, 21. ובדעת ובכשרון

לָדַעַת *p.*
Jes. 32, 4. יבין לדעת

מִדַּעַת
Jer. 10, 14. נבער כל־אדם מדעת
51, 17.

cum suff.: לְדַעְתִּי
Prv. 22, 17. ולבך תשית לדעתי

cum suff.: מִדַּעְתִּי
Jes. 48, 4. מדעתי כי קשה אתה

cum suff.: דִּעְתָּהּ
Job. 10, 7 על־דעתך כי־לא ארשע

cum suff.: וְדַעְתּוֹ
Jes. 47, 10. חכמתך ודעתך

cum suff.: בְּדַעְתּוֹ
Prv. 3, 20. בדעתו תהומות נבקעו
Jes. 53, 11. בדעתו יצדיק צדיק

cum suff.: בְּדַעְתָּכֶם
Job. 13, 2. כדעתכם ידעתי גם־אני

cum suff.: וְדַעְתָּם
Jes. 44, 25. ודעתם יסכל

מַדָּע

זו מַדָּע ז״ו, ומסכוון כמו דעת, לכן הוא עכני סמעתקס, ונקמר על מוסר ולקץ בין וסכמס [קעננסיסס], זו סנות ועצות [נעצאנקע], ותקיר סמס נקרמי מַדָּעִי, נסתר סלגוג ע״י כ׳ סתמנעות, ונכערן זס ג״כ תמור ענין ודכר. משקל מעקל מַפֵּד, מן יסד.

s. מַדָּע *n. m. inf.* (ad s. f. מַפֵּד; aram., injecto *Nun*, מַנְדָּע, unde nomen *Mendaeorum* h. e. *Γνωστικῶν*, מַנְדָּעָאֵי) scientia (divinitus impertita); cogitatio, conscientia. KXX. *φρόνησις; σύνεσις, συνείδησις.*
Dan. 1, 17. מדע והשכל

מַדָּע *p.*
Dan. 1, 4. ומביני מדע

וּמַדָּע
2 Chr. 1, 10. עתה חכמה ומדע תן־לי
2 Chr. 1, 11. ותשאל־לך חכמה ומדע

וְדַעַת
2 Chr. 1, 12. החכמה והמדע נתון לך

cum suff.: בְּמַדָּעֵהוּ
Eccl. 10, 20. במדעך מלך אל־תקלל

מַדָּע

זו מוֹדָע, ז״ו מופעת, ומסכוון לעות וסקנות, לומר יודעת לית לה לקיו נכעות וקוס [נעקאכנעצסס], פרייכדצסס], ומוס מסמנ ויריד ומידע ורע [נעקאכנעצר, פרייכ], כי נתעמס סמלס כמו מַדָּע, שמעות עכיכו לעות [פרייכדצסס], ותכין נוס לין שכאמר מוכר ונקנס. וסצר למשקל סלס יזוע כי מצומצ׳ נרקב סלגתס מופעת, וכן מַלְאָךְ עכיכו לקיכס וסצלח [ועכדוכן], ומוס נתעמס. ותכין נוס סמלות על גלופים לכמייס מוֹלַדְתָּא, לומר מְוַלַּדְתָּא, סכלוי נתעמס סלילת [גייגוכנ], וכתעמס לגיון סמולדת [אלאמוסעטר], לגילת סוכסית [*Mύλιττα*], וכן תֹּלַדְתָּא, לומר תְּוֹלַדְתָּא מעלמו.

s. מוֹדָע *n. m. abs.*, notitia (Bekanntschaft), cognatio, familiaritas, amicitia, hinc *concr.* notus, familiaris, amicus, de utroque sexu (syn. מֻכָּר). Multa enim nomina, praefixo *Mem* formata, primum abstractiva fuerunt, uti et מַלְאָךְ, *legatio*, hinc legatus, angelus; מוֹלַדְתָּא (מוֹלַדְתָּא), nomen idoli aramaici, primum procreatio, partus, deinde patrona parientium, Venus, gr. *Μύλιττα* (*Natio* Dea, a nascendo, Cic. de Nat. Deor. f. 69, a.). LXX. *γνώριμος.*
Ruth 2, 1. ולבעזי מודע לאישה

וּמֹדָע
Prv. 7, 4. ומדע לבינה תקרא

מֹדַעַת
ז״כ ומופעת, ומפקוד כמו סוכרי מודע.

n. f. abstr., deinde *concr.* (a m. מֹדָע), cognatio, affinitas, hinc cognatus, affinis. LXX. *γνώριμος.*

cum suff.: מֹדַעְתֵּנוּ
Ruth 3, 2. הלא בעז מדעתנו

יְדָעֹנִי

ז״ו כתעמס מת״ו, וסכוי יְדָעִים [וכל זס מתמוכ ליקוי יְדָעֹן, ע״מ יְתָרֹן, וגס זס מקוקיי יְהֹנָה], מפקרון רוס סיוס [אלכ׳קעלגיי־סס], לומר רוס סעוסס וסכיוף, כי נמצ׳ קדיר להסלמס לל לוס [*πνεῦμα πύθωνος*], ומוס מסלל על ליס לשכ נו רוס סעוסס וסקוס, וס שלל ידעכי. וקשכ מלל אוֹב, ל״ז שמסכס אב נדומס לל שֵׁב, וכן נקמ׳ נעכני, ול״כ תמיוס לוס רוס מסנ מצוקוס [נעצאנקע], ותקיר סמס נקרמי עכע [*le revenant*] וכן נקמ׳ נעכני עוד מסנכ מפקר. נגמרת קולס נעכני עוד מסנכ מפקר. נגמרת נקמר שהיס עכס קיס נמס יְדוֹנִי, וכן נת״י חָבְיֵי גָּבְרָם יְדוֹנִי, ויתר מוס עי׳ סכסדכין ת״כ ע״ש, ומכ״כס מלכות ע״ו פרק ו׳.

n. m. adj. deinde *subst.* (pl. יְדָעִים, a forma primaria יְדָעָן, ad s. f. יְתָרָן, quod et ipsum ortum est ex adj. יְדַע), spiritus divinationis (*πνεῦμα μαντικόν*), deinde is, qui spiritu immundo instinctus ariolatur editque de rebus futuris oracula (syn. אוֹב, secundum nonnullos a v. arab. *âba* = שָׁב, h. e. *le revenant*, Isaaki: מַעֲלֶה אֶת־חַיַּת מִן־הָאָרֶץ). Judaeorum nonnulli fabulam de portentosa avi (*Maimuni*, Hilchot Aboda Sara VI. §. 2.) vel bestiola (*Bartinoro* ad Sanh. f. 65, a. *Simson* apud *Mosen de Coucy* Pr. neg. 39. *Abravaneli*, Jes. 8.) commenti sunt, cujus ossiculum, ori impositum, portenta, loquatur. LXX. *γνώστης, ἐγγαστρίμυθος, τερατοσκόπος, ἀπὸ τῆς γῆς φωνεῖν.* Theodoretus: *Γνώστας τίνας καλεῖ; τοὺς μάντεις τοὺς οἰομένους τὰ μέλλοντα εἰδέναι· ὥσπερ γὰρ ὁρῶντας καὶ βλέποντας τοὺς προφήτας ἐκάλουν, ὡς τὰ μέλλοντα προορῶντας, οὕτω καὶ τοὺς μάντεις γνώστας ἐκάλουν, ὡς καὶ γινώσκειν τὰ κεκρυμμένα οἰομένους, καὶ προγινώσκειν τὰ μηδέπω γεγενημένα.*

Lev. 20, 27. אוב או ידעני
וְיִדְּעֹנִי
Dt. 18, 11. ושאל אוב וידעני
2 Chr. 33, 6. ועשה אוב וידעני
הַיִּדְּעֹנִי
1 S. 28, 9. ואת־הידעני מן־הארץ
pl.: וְיִדְּעֹנִים
2 Reg. 21, 6. ועשה אוב וידעונים
pl.: הַיִּדְּעֹנִים
Lev. 19, 31. האבת ואל־הידענים
20, 6.
1 Sam. 28, 3. האבות ואת־הידענים
2 Reg. 23, 24. האבות ואת־הידענים
Jes. 8, 19. 19, 3. האבות ואל־הידענים
מַדְהֵיעַ
מלת שאלה, שקמץ תן מַה־תֵּדַע, ושכוון על יָדוּעַ פועלי, כמו זָבוּחַ, בְּזָבוּחַ, ושלא כלומו תבין ושלומך [קוֹנוֹ־דיג], ושאלה כמו כן כיוצי [τί μαθών]. ותבין נוסח שכנדל ניכו ונין למס.
interr. (contractum ex מַה־יֵּדַע), plane sicut gr. τί μαθών; (יֵדַע enim vi activa, quemadmodum בָּזַח, זָבוּחַ, hinc qua de caussa, qua ratione, cur. LXX. ἵνα, τί.
interr.: מַדּוּעַ, מַדַּי
Gn. 26, 27. מדוע באתם אלי
Gn. 40, 7. מדוע פניכם רעים היום
Ex. 2, 18. מדוע מהרתן בא היום
Ex. 3, 3. מדוע לא־יבער הסנה
Ex. 5, 14. מדוע לא כליתם
Ex. 18, 14. מדוע אתה יושב לבדך
Jos. 17, 14. מדוע נתתה לי נחלה
2 Sam. 19, 42. מדוע נגבך אחינו
1 Reg. 1, 6. מדוע ככה עשית
1 Reg. 1, 41. מדוע קול־הקריה
Jes. 50, 2. מדוע באתי
Jer. 8, 5. מדוע שובבה העם הזה
Jer. 8, 19. מדוע הכעסוני בפסליהם
Jer. 8, 22. מדוע לא עלתה ארכת
Jer. 12, 1. מדוע דרך רשעים צלחה
Ez. 18, 19. מדע לא־נשא הבן
Job. 3, 12. מדוע קדמוני ברכים
Job. 18, 3. מדוע נחשבנו כבהמה
Job. 21, 7. מדוע רשעים יחיו
Job. 24, 1. מדוע משדי לא נצפנו
Job. 33, 13. מדוע אליו ריבות
Neh. 2, 2. מדוע פניך רעים
Neh. 2, 3. מדוע לא־יראה פני
Neh. 13, 11. מדוע נעזב בית־האלהים
Neh. 13, 21. מדוע אתם לנים
interr: הֲמַדְהֵיעַ
1 S. 20, 2. ומדוע יפתר אבי ממני
2 Sam. 18, 11. ומדוע לא־הכיתו
2 Sam. 19, 44. ומדוע הקלתני

יָדַע

נאמר כמו נעבר, והעתיד יִוָּדֵע, נסתר הדגש ע"י כ' התמנעות, כדרך נאמר לעיל. סנוסף הוֹדַע, ובעתיד יְהוֹדַע נסגור ס' הנכון, וסמכוון כמו סנוסף נעבר.
v. aram. (imp. יְדַע, recompensato *Dages* per *Nun* epentheticum, vi eadem, qua יָדַע hebr. Af-el: הוֹדַע (impf. יְהוֹדַע). LXX. γνωρίζειν, ἀναγγέλλειν, δηλοῦν; לְהֹדַע, ἀναγγεῖλαι, ὑμῖν ἐγνώρισται.
3 perf.: יְדַע
Dan. 5, 21. עד די־ידע
Dan. 6, 11. ודניאל כדי ידע די־רשים
2 perf.: יְדַעְתָּ
Dan. 5, 22. ודי כל־דנה ידעת
1 perf.: יְדַעְתִּ
Dan. 4, 6. די־אנא ידעת
part.: יָדַע sg.
Dan. 2, 8. מן־יציב ידע אנא
Dan. 2, 22. ידע מה בחשוכא
Esr. 7, 25. ודי לא ידע תהודעון
part. pl.: יְדִיעִין
Dan. 5, 23. ולא־שמעין ולא ידעין
p. pl. constr.: יְדִיעֵי
Esr. 7, 25. לכל־ידעי דתי אלהך
pl. constr.: לְיִדְעֵי
Dan. 2, 21. ומדעא לידעי בינה
part. pass.: יְדִיעַ sg.
Dan. 3, 18. והן לא ידיע
Esr. 4, 12. 13. ידיע להוא למלכא
Esr. 5, 8. ידיע ולהוא למלכא
imperat.: דַּע
Dan. 6, 16. דע מלכא די־דת למדי
1 imperf.: וְאֵנְדַע
Dan. 2, 9. אמרו לי ואנדע
2 imperf.: תִּנְדַּע
Dan. 2, 30. ורעיוני לבבך תנדע
Dan. 4, 22. 29. עד די תנדע די־שליט
Dan. 4, 23. מן־די תנדע די שליטן
2 imperf.: וְתִנְדַּע
Esr. 4, 15. ותנדע די קריתא דך
3 impf. pl.: יִנְדְּעוּן
Dan. 4, 14. די־ינדעון חייא
Af-el: הוֹדַע 3 perf.
Dan. 2, 15. הודע אריוך לדניאל
Dan. 2, 17. חברוהי מלתא הודע
Dan. 2, 45. אלה רב הודע למלכא
3 perf.: וְהוֹדַע
Dan. 2, 28. והודע למלכא נבוכדנצר
3 prf. c. suff.: הוֹדְעָךְ
Dan. 2, 29. וגלא רזיא הודעך
2 prf. c. suff.: הוֹדַעְתָּנִי
Dan. 2, 23. וכען הודעתני די־בעינא
2 prf. c. suff.: הוֹדְעַתְנָא
Dan. 2, 23. מלת מלכא הודעתנא
1 perf. pl.: וְהוֹדַעְנָא
Esr. 4, 14. שלחנא והודענא למלכא
part. pl.: מְהוֹדְעִין
Dan. 4, 4. ופשרה לא־מהודעין לי
Esr. 4, 16. מהודעין אנחנה למלכא
Esr. 7, 24. ולכם מהודעין די כל־
inf.: לְהוֹדָעָה
Dan. 5, 8. ופשרא להודעה למלכא
inf. c. suff.: לְהוֹדָעוּתָנִי
Dan. 2, 26 להודעתני חלמא די־חזית
Dan. 4, 15. פשרא להודעתני
Dan. 5, 15. ופשרה להודעתני
Dan. 5, 16. ופשרה להודעותני
inf. c. suff.: לְהוֹדָעוּתָךְ
Esr. 5, 10. שאלנא להם להודעותך
1 impf. c. suff.: אֲהוֹדְעִנָּה
Dan. 5, 17. ופשרא אהודענה
3 imperf.: יְהוֹדַע
Dan. 2, 25. די פשרא למלכא יהודע
3 impf. c. suff.: יְהוֹדְעִנָּנִי
Dan. 7, 16. ופשר מליא יהודענני
2 impf. pl.: תְּהוֹדְעוּן
Esr. 7, 25. ודי לא ידע תהודעון
2 impf. pl. c. s.: תְּהוֹדְעִנְּנִי
Dan. 2, 5. הן לא תהודעונני
2 pl. c. suff.: תְּהוֹדְעִנָּנִי
Dan. 2, 9. הן־חלמא לא תהודענני
3 pl.: יְהוֹדְעִנּוּן
Dan. 2, 30 די פשרא למלכא יהודעון
3 pl. c. suff.: יְהוֹדְעִנָּנִי
Dan. 4, 3. די־פשר חלמא יהודעננני
מַנְדַּע
ג"ז כמו מַדָּע נעבר, נסתר סדגש, וסמכוון כמו נעבר. מוסף סמלה

חבה נרדה ונבלה שם Gn. 11, 7.
חבה את־אשתי Gn. 29, 21.
חבה־לי בנים ואם־אין Gn. 30, 1.
חבה־נא אבוא אליך Gn. 38, 16.
חבה־לנו לחם Gn. 47, 15.
חבה נתחכמה לו Ex. 1, 10.
ותאמר לו הבה־לי ברכה Jud. 1, 15.
חבה תמים 1 Sam. 14, 41.
הבה־לנו עזרת מצר Ps. 60, 13. 108, 13
imprt. pl.: הָבוּ
ויאמר יוסף הבו מקניכם Gn. 47, 16.
הבו לכם אנשים חכמים Dt. 1, 13.
הבו גדל לאלהינו Dt. 32, 3.
הבו לכם שלשה אנשים Jos. 18, 4.
הבו לכם דבר ועצה הלם Jud. 20, 7.
הבו את־אוריה 2 Sam. 11, 15.
הבו לכם עצה מה־נעשה 2 S. 16, 20.
הבו לי׳ משפחות עמים 1 Chr. 16, 28.
הבו לי׳ כבוד ועז 1 Chr. 16, 28.
הבו לי׳ כבוד שמו 1 Chr. 16, 29.
הכי־אמרתי הבו לי Job. 6, 22.
הבו לי׳ בני אלים Ps. 29, 1.
הבו לי׳ כבוד ועז Ps. 29, 1.
הבו לי׳ כבוד שמו Ps. 29, 2.
הבו לי׳ משפחות עמים Ps. 96, 7.
הבו לי׳ כבוד ועז Ps. 96, 7.
הבו לי׳ כבוד שמו Ps. 96, 8.
הבו שכרי Zach. 11, 12.
imprt. pl.: *הָבוּ
*אהבו חבו Hos. 4, 18.
imprt. fem.: הָבִי sg.
הבי המטפחת Ruth 3, 15.

יָהַב

ג"ו ע"ת חָבַב, ומעטה לד"ק נקטה ושוה [נעטכל], ולו כזיקת-נפש ולקוח [ועטכול], ולק מזרח כניכוי נדומה לל יקב, וכן נתמת סניכוי סמתנמיס. לולם כפי פרוש לחתי של מזרח סכוונה כמו יָהַב נקחי, כי קצוי סי׳ לנוב לותיות נכ״ק, כמו כשר ושר, יפיו וקציו יבש ועפש ותר וקטר וכדומה, לכן נערכי וסכונו, ותפשר אפי׳ לך מקנה מוגן, ותך סכ זכרו, וכן נכלה לי, ונמחק נכ s. âp; נשפתי ערב כזרע ותכונן gr. ἀπ-τειν; p. jâf-ten; l. op-tare, [ap-to], וכדומה.
vrb. intr., (impf. יְהַב, c. *He* finis הָבָה, pl. חִבּוּ, sing. f. חִבִּי, quae omnia sunt Mil-él, propter gutturalem), desiderare, curare, solicitum esse, sicut וָאַב, ex nonnullorum sententia, unde יָהַב (ad s. f. חֶבֶב), cura, solicitudo. LXX. μέριμνα. At si omnes locos, quibus libri divinitus scripti eo vocabulo utuntur, diligenter perpenderis, vim *dandi, ponendi, impertiendi* huic verbo principio propriam fuisse intelliges. Radix *jab* in linguis aliis induruit, goth. *GiBa*, germ. *GeBen* (cf. יָשַׁר et יָשַׁשׁ et יָשַׁשׁ et יָשַׁב et יָשַׁן et יָתַר et יָשַׁם; *Systema* p. 42.). *Jud* initiali lingua arab. Vav substituit, unde verisimile est, radicem primum fuisse biliteram (חָב), praepositione *ja* vel *va* deinceps auctam. LXX. διδόναι, φέρειν, εἰσάγειν, ἐᾶν, δεῦτε; אָמַר חָבוּ, αἰτεῖν.
imperat.: חָב sg.
Prv. 30, 15. שתי בנות חב חב
imperat.: הָבָה cum h finis.
Gn. 11, 3. הבה נלבנה לבנים
Gn. 11, 4. הבה־נבנה־לנו עיר
מִנְהַעַם לומר מִנְהַ־עַם, לו נסתר מִנְהַעַם, עי׳ נסמכי מנכם שפתי לרם לך נ״ת.
n. m., vi eadem, qua מַהּ hebr., quod et ipsum aramaizat. Inde adv. מִנְהַעַם, מִנְהַעַם (= מִנְהַ־עַם).
LXX. φρόνησις, φρήν.
וּמַנְהָיָא
Dan. 5, 12. רוח ויתירא ומנדע
definit.: וּמַנְהָיָא
Dan. 2, 21. ומנדעא לידעי בינה
cum suff.: מַנְהָיָי
Dan. 4, 33. מנדעי ויתוב עלי
cum suff.: וּמַנְהָיָי
Dan. 4, 31. ומנדעי עלי יתוב

יְהֹ

n. pr., Dei ex tetragram. abbrev., sicut יהוה ὁ ὤν, qui per omnium temporum decursum existentiam suam salutariter et judicialiter manifestat. LXX. θεός, κύριος, σωτήριον.

יָהַב

פעל נודד, וסכוי חָבַב, חָבָה [נס׳ סתכלית], וסכוי חָבוּ, ולנקנס יתידית חָבִי, וכלס נזקת סתנועה עתת סס׳ שלת כדרך, מסנת סנכוניי. סמענה לל״ק כמו יָאַב, נמענה מתנזוק לנקינס [ווינמען], ותנמען], ומוס סנוב יָהַב [ע״מ חָבַב] סדקינס [ותנמען], וכן לע׳ וקנים וסתנמוס. לולם נסניעך כל סמקומות נכ״ק תכיר שתמנות סענין נתינס [נענמן], ומוס מזקל לנכל ענין נתינס, ל״ת ניעת ונינת מוסד [ונעמען], לו כלנול [ערטיי-נען], לך סכינים נקנית. ותנר לתקר מזרח דע זכן מזרח נקזוי נזנת ערב [עי׳ נסמכי מנכם שפתי לרם ל״ת], כי קצוי סי׳ לנוב לותיות נכ״ק, כמו כשר ושר, יפיו וקציו יבש ועפש ותר וקטר וכדומה, לכן נערכי וסכונו, ותפשר אפי׳ לך מקנה מוגן, ותך סכ זכרו, וכן נכלה לי, ונמחק נכ נזפתי ערב כזרע ותכונן gr. ἀπ-τειν; p. jâf-ten; l. op-tare, [ap-to], וכדומה.
vrb. intr., (impf. יְהַב, c. *He* finis הָבָה, pl. חִבּוּ, sing. f. חִבִּי, quae omnia sunt Mil-él, propter gutturalem), desiderare, curare, solicitum esse, sicut וָאַב, ex nonnullorum sententia, unde יָהַב (ad s. f. חֶבֶב), cura, solicitudo. LXX. μέριμνα. At si omnes locos, quibus libri divinitus scripti eo vocabulo utuntur, diligenter perpenderis, vim *dandi, ponendi, impertiendi* huic verbo principio propriam fuisse intelliges. Radix *jab* in linguis aliis induruit, goth. *GiBa*, germ. *GeBen* (cf. יָשַׁר et יָשַׁשׁ et יָשַׁשׁ et יָשַׁב et יָשַׁן et יָתַר et יָשַׁם; *Systema* p. 42.). *Jud* initiali lingua arab. Vav substituit, unde verisimile est, radicem primum fuisse biliteram (חָב), praepositione *ja* vel *va* deinceps auctam. LXX. διδόναι, φέρειν, εἰσάγειν, ἐᾶν, δεῦτε; אָמַר חָבוּ, αἰτεῖν.
imperat.: חָב sg.
Prv. 30, 15. שתי בנות חב חב
imperat.: הָבָה cum h finis.
Gn. 11, 3. הבה נלבנה לבנים
Gn. 11, 4. הבה־נבנה־לנו עיר
חבה נרדה ונבלה שם Gn. 11, 7.
חבה את־אשתי Gn. 29, 21.
חבה־לי בנים ואם־אין Gn. 30, 1.
חבה־נא אבוא אליך Gn. 38, 16.
חבה־לנו לחם Gn. 47, 15.
חבה נתחכמה לו Ex. 1, 10.
ותאמר לו הבה־לי ברכה Jud. 1, 15.
חבה תמים 1 Sam. 14, 41.
הבה־לנו עזרת מצר Ps. 60, 13. 108, 13
imprt. pl.: הָבוּ
ויאמר יוסף הבו מקניכם Gn. 47, 16.
הבו לכם אנשים חכמים Dt. 1, 13.
הבו גדל לאלהינו Dt. 32, 3.
הבו לכם שלשה אנשים Jos. 18, 4.
הבו לכם דבר ועצה הלם Jud. 20, 7.
הבו את־אוריה 2 Sam. 11, 15.
הבו לכם עצה מה־נעשה 2 S. 16, 20.
הבו לי׳ משפחות עמים 1 Chr. 16, 28.
הבו לי׳ כבוד ועז 1 Chr. 16, 28.
הבו לי׳ כבוד שמו 1 Chr. 16, 29.
הכי־אמרתי הבו לי Job. 6, 22.
הבו לי׳ בני אלים Ps. 29, 1.
הבו לי׳ כבוד ועז Ps. 29, 1.
הבו לי׳ כבוד שמו Ps. 29, 2.
הבו לי׳ משפחות עמים Ps. 96, 7.
הבו לי׳ כבוד ועז Ps. 96, 7.
הבו לי׳ כבוד שמו Ps. 96, 8.
הבו שכרי Zach. 11, 12.
imprt. pl.: *הָבוּ
*אהבו חבו Hos. 4, 18.
imprt. fem.: הָבִי sg.
הבי המטפחת Ruth 3, 15.

יְהַב

ג"ו ע"ת חָבַב, ומעטה לד"ק נקטה ושוה [נעטכל], ולו כזיקת-נפש ולקוח [ועטכול], ולק מזרח כניכוי נדומה לל יקב, וכן נתמת סניכוי סמתנמיס. לולם כפי פרוש לחתי של מזרח סכוונה כמו יָהַב נקחי, כי קצוי סי׳ לנוב לותיות נכ״ק, כמו כשר ושר, יפיו וקציו יבש ועפש ותר וקטר וכדומה, לכן נערכי וסכונו, ותפשר אפי׳ לך מקנה מוגן, ותך סכ זכרו, וכן נכלה לי, ונמחק נכ נזפתי ערב כזרע ותכונן gr. ἀπ-τειν; p. jâf-ten; l. op-tare, [ap-to], וכדומה.
vrb. intr., (impf. יְהַב, c. *He* finis הָבָה, pl. חִבּוּ, sing. f. חִבִּי, quae omnia sunt Mil-él, propter gutturalem), desiderare, curare, solicitum esse, sicut וָאַב, ex nonnullorum sententia, unde יָהַב (ad s. f. חֶבֶב), cura, solicitudo. LXX. μέριμνα. At si omnes locos, quibus libri divinitus scripti eo vocabulo utuntur, diligenter perpenderis, vim *dandi, ponendi, impertiendi* huic verbo principio propriam fuisse intelliges. Radix *jab* in linguis aliis induruit, goth. *GiBa*, germ. *GeBen* (cf. יָשַׁר et יָשַׁשׁ et יָשַׁשׁ et יָשַׁב et יָשַׁן et יָתַר et יָשַׁם; *Systema* p. 42.). *Jud* initiali lingua arab. Vav substituit, unde verisimile est, radicem primum fuisse biliteram (חָב), praepositione *ja* vel *va* deinceps auctam. LXX. διδόναι, φέρειν, εἰσάγειν, ἐᾶν, δεῦτε; אָמַר חָבוּ, αἰτεῖν.
imperat.: חָב sg.
Prv. 30, 15. שתי בנות חב חב
imperat.: הָבָה cum h finis.
Gn. 11, 3. הבה נלבנה לבנים
Gn. 11, 4. הבה־נבנה־לנו עיר

Dan. 2, 38. רעוא־שמיא יהב בידך
Dan. 2, 48. רברבן שגיאן יהב־לה
Dan. 5, 18. יהב לנבוכדנצר אבוך
Dan. 5, 19. רבותא די יהב־לה
Esr. 5, 12. לאלה שמיא יהב חמו
Esr. 5, 16. יהב אשיא דר־בית אלהא

2 *perf.*: יְהַבְתְּ
Dan. 2, 23. וגבורתא יהבת לי

3 *perf. pl.*: יְהַבוּ
Dan. 3, 28. ויהבו גשמיהון

part.: יָהֵב
Dan. 2, 21. יהב חכמתא לחכימין

part. pl.: יָהֲבִין
Dan. 6, 3. יהבין להון טעמא

imperat.: הַב
Dan. 5, 17. ונבזביתך לאחרן הב

part.pass.: יְהִיב
Dan. 7, 4. ולבב אנש יהיב לה
Dan. 7, 6. ושלטן יהיב לה

part. pass.: יְהִב
Dan. 7, 14. ולה יהב שלטן
Dan. 7, 22. ודינא יהב לקדישי

p. p. 3 fem.: יְהִבַת *v. particip.*
Dan. 7, 12 וארכה בחיין יהיבת להון
Dan. 7, 27. יהיבת לעם קדישי

p. p. 3 fem.: יְהַבַת
Dan. 5, 28. ויהיבת למדי ופרס
Dan. 7, 11. ויהיבת ליקדת אשא

p. p. 3 pl.: יְהִבוּ
Esr. 5, 14. ויהיבו לששבצר שמה

Itpe-el: אִתְיְהִב

part.: מִתְיְהִב *sg.*
Esr. 4, 20. והלך מתיהב להון
Esr. 6, 9. מתיהב להם יום

part. fem.: מִתְיְהִבָא *sg.*
Esr. 6, 8. תהוא מתיהבא לגבריא

part. pl.: מִתְיְהִבִין *masc.*
Esr. 7, 19. דר־מתיהבין לך

3 *imperf.*: יִתְיְהִב
Dan. 4, 13. ולבב חויא יתיהב לה

3 *imperf.*: תִּתְיְהִב
Esr. 6, 4. מן־בית מלכא תתיהב

3 *impf. pl.*: וְיִתְיְהִבון
Dan. 7, 25. ויתיהבון בידה

יָהַד

פעל לק סיס ולק נסרק בעמותו, וכנוז מצעק יְהוּד, וסס סי׳ כלתי שכח, ומוס מסתפעל הִתְיַהֵד גויר מסס, מסתפק לשמוכת מיסודיס, וכן הִתְנַצֵּר נשפס רבניח, מן נָצְרַת, מעיר נָצֵרֶת בגליל, וכלומס, וכן תַּלְמֵד עשוק לתלמיד.

עי׳ מפרי מנכח שפתי לרס לך קמ״ע.

v. a grammaticis ex n. pr. יְהוּד confictum; exstat enim solummodo Hitpa-ël: הִתְיַהֵד *denom.* Iudaeum fieri, Iudaeorum fidem, ritus moresque amplecti; ad s. vv. הִתְנַצֵּר (rab. Nazarenum h. e. Christianum fieri), תַּלְמֵד, discipulum seu auditorem facere, in disciplinam recipere. LXX. *ἰουδαΐζειν.*

Hitpa-el: הִתְיַהֵד

part. pl.: מִתְיַהֲדִים
Esth. 8, 17. מעמי הארץ מתיהדים

יְהוּדָה

שעפ לפיס מ״ב שכעיס, ומשעפ מן לפס יהוך, לנוכ מסכוסס ושכוסיות.

n. pr. filii Iacobi, qui nomen accepit a laudibus, quibus mater inde a partu ejus Deum celebravit, et quibus fratres eum, uti pater moriens vaticinatus est, celebraturi erant. Alludit ad eam nominis originem Paulus (Rom. 2, 29.).

יְהוּדָי

שס יסס״, וסכנפס יְהוּדִיָּה לס יְהוּדִית, וסכנוי וכני יְהוּדִים לס יְהוּדִיִּים וסמכוון יהוע. ודע שסתפוכס יְהוּדִית כשעמ״, נסמכן על סלשון, ונלמד מפפס עכנ.

n. gent. (f. יְהוּדִיָּה, s. יְהוּדִית; pl. m. יְהוּדִים s. יְהוּדִיִּים), Iudaeus; *f. adverb.* de lingua, judaice. LXX. *ἰουδαῖος, ἰουδαία, ἰουδαϊστί.*

Esth. 2, 5. איש יהודי היה בשושן
Esth. 3, 4. אשר־הוא יהודי
Jer. 36, 14. יהודי בן־נתניהו
Jer. 36, 21. וישלח המלך את־יהודי
Jer. 36, 21. ויקראה יהודי
Jer. 36, 23. כקרא יהודי שלש

n. gent. masc.: הַיְּהוּדִי
Esth. 5, 13. את־מרדכי היהודי
ועשה־כן למרדכי היהודי
Esth. 6, 10.
Esth. 8, 7. ולמרדכי היהודי
ומרדכי היהודי את־
Esth. 9, 29. כל־תקף
Esth. 9, 31. מרדכי היהודי
Esth. 10, 3. כי מרדכי היהודי

n. g. masc.: בַּיְּהוּדִי
Jer. 34, 9. ביהודי אחיהו

n. g. pl.: יְהוּדִים
Jer. 43, 9. לעיני אנשים יהודים
Jer. 52, 28. יהודים שלשת אלפים
Jer. 52, 30. יהודים נפש שבע מאות

pl.: יְהוּדִים, הַיְּהוּדִים
2 Reg. 16, 6. ויגשל את־היהודים
2Rg. 25, 25. היהודים ואת־הכשדים
Neh. 1, 2. ואשאלם על־היהודים
Neh. 3, 33. וילעג על־היהודים
Neh. 3, 34. מה היהודים האמללים
Neh. 4, 6. ויהי כאשר־באו היהודים
Neh. 5, 1. אל־אחיהם היהודים
Neh. 5, 8. קנינו את־אחינו היהודים
Neh. 13, 23. ראיתי את־היהודים
Esth. 3, 6 להשמיד את־כל־היהודים
Esth. 3, 10. 8, 1. 9, 10. צרר היהודים
Esth. 3, 13. היהודים מנער ועד־זקן
Esth. 4, 13. מכל־היהודים
Esth. 4, 16. כנוס את־כל־היהודים
Esth. 6, 13. אם מזרע היהודים
Esth. 8, 3. אשר חשב על־היהודים
Esth. 8, 5. לאבד את־היהודים
Esth. 8, 8. ואתם כתבו על־היהודים היהודים ואל
Esth. 8, 9. האחשדרפנים
Esth. 8, 9. ואל־היהודים ולחזות היהודים
Esth. 8, 13. עתדים
Esth. 8, 17 נפל פחד־היהודים עליהם
Esth. 9, 1. שברו אויבי היהודים
Esth. 9, 1. אשר ישלטו היהודים
Esth. 9, 2. נקהלו היהודים בעריהם
Esth. 9, 3. מנשאים את־היהודים
Esth. 9, 5. ויכו היהודים
Esth. 9, 6. 12. הרגו היהודים ואבד
Esth. 9, 15. ויקהלו היהודים
Esth. 9, 16. ושאר היהודים
Esth. 9, 19. על־כן היהודים הפרזים
Esth. 9, 20. 30. אל־כל־היהודים
Esth. 9, 22. אשר־נחו בהם היהודים
Esth. 9, 23. וקבל היהודים
Esth. 9, 24. צרר כל־היהודים
Esth. 9, 24. חשב על־היהודים
Esth. 9, 25. אשר־חשב על־היהודים
Esth. 9, 27. וקבל היהודים עליהם
Esth. 9, 28 לא־יעברו מתוך היהודים
Jer. 32, 12. לעיני כל־היהודים
Jer. 38, 19. אני דאג את־היהודים
Jer. 40, 11. היהודים אשר־במואב
Jer. 40, 12. וישבו כל־היהודים
Jer. 41, 3. היהודים אשר־היו אתו
Jer. 44, 1. אל כל־היהודים

pl.: יַהֲדָאֵי
Neh. 5, 17. והיהודים וחסגנים מאה
Neh. 6, 6. והיהודים חשבים
Esth. 9, 18. והיהודאים אשר בשושן

pl.: בְּיַהֲדָאֵי
Esth. 4, 7. ביהודאים לאבדם
Esth. 8, 7. שלח ידו ביהודאים

לַיְּהוּדָאֵי
Esth. 4, 3. אבל גדול ליהודים
Esth. 4, 14. והצלה יעמוד ליהודים
Esth. 8, 11. ליהודים אשר בכל־עיר
Esth. 8, 16. ליהודים היתה אורה
Esth. 8, 17. שמחה וששון ליהודים
Esth. 9, 13. ליהודים אשר בשושן
Esth. 10, 3. וגדול ליהודים

pl.: וְלַיְּהוּדָאֵי
Neh. 2, 16. וליהודים ולכהנים

n. g. fem.: הַיְּהוּדָיָה
1 Chr. 4, 18. ואשתו היהדיה

adv.: יְהוּדִית
2Rg. 18, 26. ואל־תדבר עמנו יהודית
2 Reg. 18, 28. בקול־גדול יהודית
2 Chr. 32, 18. בקול־גדול יהודית
Neh. 13, 24. לדבר יהודית
Jes. 36, 11. ואל־תדבר אלינו יהודית
Jes. 36, 13 ויקרא בקול־גדול יהודית

יְהוּד

נפקמי כמו יְהוּדָה נעבני, ומעמו נקנפ, ונעבני הִתְיַהֵד, נכפילת סי׳ נכפ.

n. pr. aram., sicut *Hud* arabicum, ex hebraico יְהוּדָה mutilatum, Iudaea. LXX. *Ἰουδαία.*

Dan. 22, 5. 5, 13. בני גלותא די יהוד
Dan. 5, 13. מלכא אבי מן־יהוד
Dan. 6, 14. מן־בני גלותא די יהוד
Esr. 7, 14. לבקרה על־יהוד

n. p. בִּיהוּד
Esr. 5, 1. די ביהוד ובירושלם

n. p. לִיהוּד
Esr. 5, 8. די אזלנא ליהוד

יְהוּדִי

קוקסי יקסי׳ מן יְהוּד נקסי, ומעמ מעמו נכ״ק סכנוי יְהוּדָאֵן וסמיכן יְהוּדָאֵי, וסמכוון יהוע.

adj. gent. ar. (a n. pr. aram. יְהוּדָאֵי, pl. יְהוּדָאֵן, c. יְהוּדְאֵי). LXX. *Ἰουδαῖος.*

pl.: יְהוּדָאֵן
Dan. 3, 12. איתי גברין יהודאין

definit. pl.: יְהוּדָיֵא *for. syr.*
Dan. 3, 8. ואכלו קרציהון די יהודיא
Esr. 4, 12. למלכא די יהודיא
Esr. 4, 23. לירושלם על־יהודיא
Esr. 5, 1. על־יהודיא די ביהוד
Esr. 5, 5. על־שבי יהודיא
Esr. 6, 7 פחת יהודיא ולשבי יהודיא
Esr. 6, 14. ושבי יהודיא בנין

יְהַר

שע״פ, גויר סוס, משקל עתידי, ומנכתיו לעיל עתק סיס לק ע״ו. כי סם כיתו, ושמס פרשתיו, ונקשר שסוק פרישי לפרשנו ג״כ בק״ס על זס מספרי.

יָהַר

פעל כוזד, ולק־עוכר כ״ק נגוד, ומלמס

יָהַר יוֹם

מתנוססות ומתנשאות [מִתָּן, עכתָּ־נען ויין], ומתנוסת משכח יָהַר, וכן יָהַר לעיל לק ע״ל, ומשווי נשפתי עכנ ע״ג. וכוס תנין אִתְיַהַר נתרמי, לומר מתנוסס ומתגאה [ויך עכתענען, אתלנ־ינען].

v. intr. inus., altum, elatum, sublimem esse, unde aram. אִתְיַהַר, se efferre, gloriari. Originem v. s. הַר.

יָהִיר

ת״ו, ומכנון נפס וכוזס לכ ומתענכ [אתלן, עכתענען], וכן נגמלת. ומוס נגמלת עוד משס יָהִירוּ, יְהַהֲא, ומכל כנון לשכח.

adj. m., elatus, inflatus, superbus, insolens. Gem. יְהַהֲא, יְהִירוּ, superbia, intemperantia. LXX. *αὐθάδης καὶ ἀλαζών.*

Prv. 21, 24. זד יהיר לץ שמו
Hab. 2, 5. גבר יהיר ולא ינוה

יוֹם

ע״ס ומכנוי יָמִים [מסיקיד יָם], ומעמנ כוכוסת של ליל [עשכ], ומשלוסת רנוס, לו יוס נעס, לו יוס עוכ, לו יוס מכנ ומלמס, לו יוס מעשנ, לו זמן כללי עי׳ גו־סמלין. ולשכ לתמוזו משכח יָם, וכלפס לי שמלת היוכי נקוכ לו [ἡμ-έρα] כי י׳ מתקיל לנוכ כוס נשפת יון.

n. comm. (pl. יָמִים, a sing. יֶם), dies, gr. ἡμ-έρα, quod indidem initium duxit, de tempore generatim, de anno speciatim (יָמִים, tanquam certus dierum complexus), et sic porro. Vid. Lexica. LXX. ἡμ-έρα, ἔτος, ἡ ἐπιοῦσα, ἡνίκα, χρόνος; ἁμαρτία, βασιλεία, νύξ, ὕδωρ, χείρ; יָמִים, καιρός, γενεά, βίος, βίος τοῦ χρόνου; יָמִי, αὐθημερινός; יוֹם יוֹם, διαπαντός; יוֹם, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν; אֲרֵךְ יָמִים, πολὺς βίος; יָמִים, μακροημερεύειν, μακρόημερον, πολυήμερον, μακρόβιον, μακροχρόνιον γίνεσθαι (εἶναι); בְּיוֹם, ὅτε; בְּיוֹם, αὐθήμερον, σήμερον, καθημέραν; חֲרִבָּה יָמִים, βιβλιοθήκη; הֶבֶל יָמִים, πολὺν χρόνον βιοῦν (ζῆν); חֲם הַיּוֹם, μεσημβρία; יוֹם טוֹב, εὐφροσύνη; בְּיוֹם, καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν; לִבְנֵי עֲלִיּוֹת, ἀνδρωθεὶς ἐν ἀνθρώποις; מִיּוֹם, מִימֵי קֶדֶם, ἀπ᾽ ἀρχῆς; עַד־הַיָּמִים, πώποτε, οὐδέποτε; עַתָּה יָמִים, ἕως τοῦ νῦν; עֵת יָמִים, ἄωρος; עֵת הַיּוֹם, καιρὸς τῆς ἡμέρας; יוֹם קָדִים, ἑσπερινός; עֶרֶב יוֹם, πνεῦμα θυμοῦ; קְצַר יָמִים, ὀλιγόβιος; שִׁלְשֹׁת, τὸ δεινόν; רֹחַב הַיּוֹם, τριημερία, τριταῖος; תָּמִיד יָמִים, διαπαντός.

Gn. 1, 5. ויקרא אלהים לאור יום
Gn. 1, 5. יום אחד
Gn. 1, 8. יום שני
Gn. 1, 13. יום שלישי
Gn. 1, 19. יום רביעי
Gn. 1, 23. יום חמישי
Gn. 1, 31. יום ששי
Gn. 2, 3. ויברך אלהים את־יום
Gn. 7, 4. ארבעים יום
Gn. 7, 11. בשבעה־עשר יום לחדש
Gn. 7, 12. ארבעים יום
Gn. 7, 17. ויהי המבול ארבעים יום
Gn. 7, 24. 8, 3. חמשים ומאת יום
Gn. 8, 4. בשבעה־עשר יום לחדש
Gn. 8, 6. מקץ ארבעים יום

בשבעה ועשרים יום Gn. 8, 14.
לא ידעתי יום מותי Gn. 27, 2.
גם־שניכם יום אחד Gn. 27, 45.
גנבתי יום וגנבתי לילה Gn. 31, 39.
ודפקום יום אחד Gn. 33, 13.
כדברה אל־יוסף יום׳ יום Gn. 39, 10.
וימלאו־לו ארבעים יום Gn. 50, 3.
שבעים יום Gn. 50, 3.
כלו מעשיכם דבר־יום Ex. 5, 13.
מלבניכם דבר־יום ביומו Ex. 5, 19.
ארבעה עשר יום לחדש Ex. 12, 6.
עד־יום השביעי Ex. 12, 15.
בארבעה עשר יום Ex. 12, 18.
עד יום האחד Ex. 12, 18.
בחמשה עשר יום Ex. 16, 1.
ולקטו דבר־יום ביומו Ex. 16, 4.
ילקטו יום׳ יום Ex. 16, 5.
זכור את־יום השבת Ex. 20, 8.
ברך יי את־יום השבת Ex. 20, 11.
אך אם־יום אר יומים Ex. 21, 21.
משה בהר ארבעים Ex. 24, 18.
ארבעים יום Ex. 34, 28.
עד־יום העלתו Ex. 40, 37.
עד יום מלאת Lev. 8, 33.
ושלשים יום ושלשת ימים Lev. 12, 4.
ששים יום ושת ימים Lev. 12, 5.
עד־יום השלישי Lev. 19, 6.
ובחמשה עשר יום Lev. 23, 6.
תספרו חמשים יום Lev. 23, 16.
כי יום כפורים Lev. 23, 28.
בחמשה עשר יום Lev. 23, 34.
דבר־יום ביומו Lev. 23, 37.
אך בחמשה עשר יום Lev. 23, 39.
יום נשיא לבני אשר Num. 7, 72.
יום נשיא לבני נפתלי Num. 7, 78.
בארבעה עשר־יום Num. 9, 3. 5. 11.
לא יום אחד תאכלון Num. 11, 19.
ולא עשרים יום Num. 11, 19.
כדרך יום כה וכדרך יום כה Num. 11, 31.
וכל יום׳ המחרת Num. 11, 32.
מקץ ארבעים יום Num 13, 25.
ארבעים יום Num. 14, 34.
יום לשנה יום לשנה Num. 14, 34.
וייבכו את־אהרן שלשים יום Num. 20, 29.
בארבעה עשר יום לחדש Nu. 28, 16.
ובחמשה עשר יום Num. 28, 17.
יום תרועה יהיה לכם Num. 29, 1.
ובחמשה עשר יום Num. 29, 12.
אישה מיום אל־יום Num. 30, 15.
בחמשה עשר יום Num. 33, 3.
אחר עשר יום מחרב Dt. 1, 2.
יום אשר עמדת Dt. 4, 10.
שמור את־יום השבת Dt. 5, 12.
לעשות את־יום השבת Dt. 5, 15.
ארבעים יום וארבעים Dt. 9, 9. 11. 18.
ארבעים יום Dt. 10, 10.
תזכר את־יום צאתך Dt. 16, 3.
כי קרוב יום אידם Dt. 32, 35.
שלשים יום Dt. 34, 8.
בארבעה עשר יום לחדש Jos. 5, 10.
עד יום אמרי אליכם Jos. 6, 10.
מן־החבטן עד־יום מותו Jud. 13, 7.
עד־יום גלות הארץ Jud. 18, 30.
יום אחד לפני בוא 1 Sam. 9, 15.
עד־יום מותו 1 Sam. 15, 35.
ויתוצב ארבעים יום 1 Sam. 17, 16.
כי־על־יום טוב בא׳ 1 Sam. 25, 8.
אספה יום־אחד ביד 1 Sam. 27, 1.
לא־היה לה ילד עד יום מותה 2 Sam. 6, 23.
עד־יום מתן אלמנות 2 Sam. 20, 3.
ועשרים יום ירושלם 2 Sam. 24, 8.
דבר־יום ביומו 1 Reg. 8, 59.
ארבעה עשר יום 1 Reg. 8, 65.
בחמשה־עשר יום ולחדש 1 Rg. 12, 32.
בחמשה עשר יום בחדש 1 Rg. 12, 33.

עד יום תתן־לי׳ גשם 1 Reg. 17, 14.
הלך במדבר דרך יום 1 Rg. 19, 4.
ארבעים יום וארבעים 1 Rg. 19, 8.
יום־בשרה הוא 2 Reg. 7, 9.
ויהי מצרע עד־יום מתו 2 Reg. 15, 5.
יום־צרה ותוכחה ונאצה 2 Rg. 19, 3.
דבר־יום ביומו 2 Reg. 25, 30.
יום ביום יבאו 1 Chr. 12, 22.
בשרו מיום־אל־יום 1 Chr. 16, 23.
לדבר־יום ביומו 1 Chr. 16, 37.
ובדבר־יום ביום להעלות 2 Chr. 8, 13
לדבר־יום ביומו 2 Chr. 8, 14.
מצרע׳ עד־יום מותו 2 Chr. 26, 21.
ומהללים לי׳ יום׳ ביום 2 Chr. 30, 21.
לבית־י׳ לדבר־יום 2 Chr. 31, 16.
ועלת יום ביום Esr. 3, 4.
דבר־יום ביומו Esr. 3, 4.
עד יום אחד לחדש הראשון Esr. 10, 17.
לחמשים ושנים יום Neh. 6, 15.
תורת האלהים יום׳ ביום Neh. 8, 18.
דבר־יום ביומו Neh. 11, 23. 12, 47.
ומחללים את־יום השבת Neh. 13, 17.
לקדש את־יום השבת Neh. 13, 22.
שמונים ומאת יום Esth. 1, 4.
יום ויום Esth. 2, 11. 3, 4.
בשלשה עשר יום בו Esth. 3, 12.
זה שלשים יום Esth. 4, 11.
בשלשה עשר יום בו Esth. 9, 1.
יום משתה Esth. 9, 17.
יום משתה ושמחה Esth. 9, 18.
את יום ארבעה עשר Esth. 9, 19.
יום ארבעה עשר Esth. 9, 21.
ואת יום־חמשה עשר Esth. 9, 21.
יאבד יום אולד בו Job. 3, 3.
יבעתהו כמרירי יום Job. 3, 5.
יקבהו ארורי־יום Job. 3, 8.
נכון בידו יום חשך Job. 15, 23.
אם־לא בכיתי לקשה־יום Job. 30, 25
ואל זעם בכל־יום Ps. 7, 12.
יום ליום יביע אמר Ps. 19, 3.
יום אירא אני אליך אבטח Ps. 56, 4.
לשלמי נדרי יום׳ יום Ps. 61, 9.
ברוך אדני יום׳ יום Ps. 68, 20.
לך יום אף־לך לילה Ps. 74, 16.
יום אשר־פדם מני־צר Ps. 78, 42.
כי טוב־יום בחצריך Ps. 84, 11.
יום־צעקתי בלילה נגדך Ps. 88, 2.
קראתיך י׳ בכל־יום Ps. 88, 10.
את יום ירושלם Ps. 137, 7.
כל־יום יגורו מלחמות Ps. 140, 3.
בכל־יום אברכך Ps. 145, 2.
בנשף־בערב־יום Prv. 7, 9.
שעשועים יום׳ יום Prv. 8, 30.
על־דלתתי יום׳ יום Prv. 8, 34.
לא־תדע מה־ילד יום Prv. 27, 1.
כי יום לי׳ צבאות Jes. 2, 12.
כפה ואגמון יום אחד Jes. 9, 13.
כי קרוב יום י׳ Jes. 13, 6.
הנה יום־י׳ בא Jes. 13, 9.
כי יום מהומה ומבוסה Jes. 22, 5.
כי יום נקם לי׳ Jes. 34, 8.
יום־צרה ותוכחה ונאצה Jes. 37, 3.
ולפני־יום ולא שמיעתם Jes. 48, 7.
והיה כזה יום מחר Jes. 56, 12.
ואותי יום יום ידרשון Jes. 58, 2.
יום ענות אדם נפשו Jes. 58, 5.
כי יום נקם בלבי Jes. 63, 4.
יום השכם ושלח Jer. 7, 25.
הביא עליהם יום רעה Jer. 17, 18.
את־יום השבת Jer. 17, 22.
יום השבת Jer. 17, 24.
לקדש את־יום השבת Jer. 17, 27.
יום אשר־ילדתני אמי Jer. 20, 14.
עד יום פקדי אתם Jer. 27, 22.
יום קראי נצרים Jer. 31, 6.
עד־יום אשר־נלכדה Jer. 38, 28.
צבאות יום נקמה Jer. 46, 10.

כי יום אידם בא עליהם Jer. 46, 21.
עד־יום מותו Jer. 52, 11. 34.
הבאת יום־קראת Thr. 1, 21.
מאות ותשעים יום Ez. 4, 5.
ארבעים יום יום לשנה יום לשנה Ez. 4, 6.
שלש־מאות ותשעים יום Ez. 4, 9.
יום מפלתך Ez. 26, 18.
כי־קרוב יום וקרוב יום Ez. 30, 3.
ליי׳ יום ענן Ez. 30, 3.
לשם יום הכבדי Ez. 39, 13.
בארבעה עשר יום Ez. 45, 21.
בחמשה עשר יום Ez. 45, 25.
דבר־יום ביומו Dan. 1, 5.
עשרים ואחד יום Dan. 10, 13.
כי גדול יום יזרעאל Hos. 2, 2.
יום מלכנו החלו שרים Hos. 7, 5.
כי קרוב יום י׳ Joel 1, 15.
כי־בא יום־י׳ Joel 2, 1.
יום חשך ואפלה יום ענן Joel 2, 2.
כי־גדול יום Joel 2, 11.
לפני בוא יום י׳ Joel 3, 4.
כי קרוב יום י׳ Joel 4, 14.
המתאוים את־יום י׳ Am. 5, 18.
יום י׳ Am. 5, 18.
חשך יום י׳ ולא־אור Am. 5, 20.
כי קרוב יום־י׳ Obad. 1, 15.
מהלך יום אחד Jon. 3, 4.
עוד ארבעים יום Jon. 3, 4.
יום מצפיך Mich. 7, 4.
יום לבנות גדריך יום ההוא Mich. 7, 11.
יום הוא ועדיך יבוא Mich. 7, 12.
כי קרוב יום י׳ Zeph. 1, 7.
קרוב יום־י׳ הגדול Zeph. 1, 14.
יום י׳ Zeph. 1, 14.
יום עברה היום ההוא Zeph. 1, 15.
יום צרה ומצוקה Zeph. 1, 15.
יום שאה ומשואה Zeph. 1, 15.
יום חשך ואפלה Zeph. 1, 15.
יום ענן וערפל Zeph. 1, 15.
יום שופר ותרועה Zeph. 1, 16.
כמוץ עבר יום Zeph. 2, 2.
יום אף י׳ Zeph. 2, 2.
הנה יום־בא ליי׳ Zach. 14, 1.
והיה יום־אחד Zach. 14, 7.
לא יום Zach. 14, 7.
ומי מכלכל את־יום בואו Mal. 3, 2.
יום י׳ הגדול והנורא Mal. 3, 23.

וְיוֹם

ויום ולילה Gn. 8, 22.
ויום השביעי שבת׳ ליי׳ Ex. 20, 10.
ויום השביעי שבת Dt. 5, 14.
משתה ויום טוב Esth. 8, 17.
ויום טוב Esth. 9, 19.
ויום המות מיום הולדו Eccl. 7, 1.
ויום רצון ליי׳ Jes. 58, 5.
ויום נקם לאלהינו Jes. 61, 2.
ויום אנוש לא התאויתי Jer. 17, 16.
ויום לילה החשיך Am. 5, 8.

וְיוֹם

אל־הבית הזה לילה ויום 1 Reg. 8, 29.
ובכל יום־יום Esth. 2, 11.
באמרם אלו יום ויום Esth. 3, 4.
לילה ויום Esth. 4, 16.
לילה ויום אצרנה Jes. 27, 3.

הַיּוֹם

להבדיל בין היום Gn. 1, 14.
לממשלת היום Gn. 1, 16.
בגן לרוח היום Gn. 3, 8.
הן גרשת אתי היום Gn. 4, 14.
רק רע כל־היום Gn. 6, 5.
בעצם היום הזה בא נח Gn. 7, 13.
בעצם היום הזה Gn. 17, 23.
בעצם היום הזה נמול Gn. 17, 26.
פתח־האהל כחם היום Gn. 18, 1.

אבי־מואב עד־היום Gn. 19, 37.
אבי בני־עמון עד־היום Gn. 19, 38.
לא שמעתי בלתי היום Gn. 21, 26.
היום בהר י׳ יראה Gn. 22, 14.
הקרה־נא לפני היום Gn. 24, 12.
ואבא היום אל־העין Gn. 24, 42.
באר שבע עד היום הזה Gn. 26, 33.
הן עוד היום גדול Gn. 29, 7.
אעבר בכל־צאנך היום Gn. 30, 32.
מה־אעשה לאלה היום Gn. 31, 43.
ביני ובינך היום Gn. 31, 48.
על־כן־קרא־שמו עד היום הזה Gn. 32, 33
קברת־רחל עד־היום Gn. 35, 20.
פניכם רעים היום Gn. 40, 7.
הטאי אני מזכיר היום Gn. 41, 9.
הקטן את אבינו היום Gn. 42, 13.
והקטן היום את־אבינו Gn. 42, 32.
קניתי אתכם היום Gn. 47, 23.
לחק עד־היום הזה Gn. 47, 26.
מעודי עד־היום הזה Gn. 48, 15.
מהרתן בא היום Ex. 2, 18.
גם־תמול גם־היום Ex. 5, 14.
למן־היום הוסדה Ex. 9, 18.
עד היום הזה Ex. 10, 6.
כל־היום ההוא Ex. 10, 13.
היום הזה לכם לזכרון Ex. 12, 14.
כי בעצם היום הזה Ex. 12, 17.
ושמרתם את־היום הזה Ex. 12, 17.
ויהי בעצם היום הזה Ex. 12, 41. 51.
זכור את־היום הזה Ex. 13, 3.
היום אתם יצאים Ex. 13, 4.
אשר־יעשה לכם היום Ex. 14, 13.
את־מצרים היום Ex. 14, 13.
אכלהו היום Ex. 16, 25.
כי־שבת היום לי׳ Ex. 16, 25.
היום לא תמצאהו Ex. 16, 25.
וקדשתם היום ומחר Ex. 19, 10.
מלאו ידכם היום Ex. 32, 29.
ולתת עליכם היום ברכה Ex. 32, 29.
אשר אנכי מצוך היום Ex. 34, 11.
כי היום י׳ נראה אליכם Lev. 9, 4.
הן היום הקריבו Lev. 10, 19.
ואכלתי חטאת היום Lev. 10, 19.
עד־עצם היום הזה Lev. 23, 14.
בעצם׳ היום הזה Lev. 23, 21.
בעצם היום הזה Lev. 23, 28. 29. 30.
כל־היום ההוא Num. 11, 32.
מן־היום אשר צוה י׳ Num. 15, 23.
מעודך עד־היום הזה Num. 22, 30.
והנכם היום ככבי Dt. 1, 10.
לא־ידעו היום טוב ורע Dt. 1, 39.
אתה עבר היום את־גבול Dt. 2, 18.
וישבו תחתם עד היום הזה Dt. 2, 22.
היום הזה אחל תת Dt. 2, 25.
חרת יאיר עד היום הזה Dt. 3, 14.
חיים כלכם היום Dt. 4, 4.
נתן לפניכם היום Dt. 4, 8.
העידתי בכם היום Dt. 4, 26.
למן־היום Dt. 4, 32.
וידעת היום והשבת Dt. 4, 39.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 4, 40.
באזניכם היום Dt. 5, 1.
אנחנו אלה פה היום Dt. 5, 3.
היום הזה ראינו Dt. 5, 21.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 6, 6. 7, 11. 8, 1. 11.
העדתי בכם היום Dt. 8, 19. 30, 19.
אתה עבר היום Dt. 9, 1.
וידעת היום כי יי Dt. 9, 3.
למן־היום אשר־יצאת Dt. 9, 7.
את ארבעים היום Dt. 9, 25.
ולברך בשמו עד היום הזה Dt. 10, 8.
מצוך היום לטוב לך Dt. 10, 13.
וידעתם היום כי׳ לא Dt. 11, 2.
ויאבדם י׳ עד היום הזה Dt. 11, 4.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 11, 8.
מצוה אתכם היום Dt. 11, 13. 27. 28.
ראה אנכי נתן לפניכם

היום Dt. 11, 26.
נתן לפניכם היום Dt. 11, 32.
עשים פה היום Dt. 12, 8.
אשר אנכי מצוך היום Dt.13,18.15,5
את־הדבר הזה היום Dt. 15, 15.
מצוך היום Dt. 19, 9.
אתם קרבים היום למלחמה Dt.20,3
הגדתי היום ליי Dt. 26, 3.
היום הזה יי אלהיך מצוך Dt.26,16.
את־יי האמרת היום Dt. 26, 17.
ויי האמירך היום Dt. 26, 18.
מצוה אתכם היום Dt.27, 1. 4. 28, 14.
היום הזה נהיית לעם Dt. 27, 9.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 27, 10.
28, 1. 13. 15. 30, 2. 8. 11. 16.
וכלות אליהם כל־היום Dt. 28, 32.
ואזנים לשמע עד היום הזה Dt.29,3
אתם נצבים היום כלכם Dt. 29, 9.
כרת עמך היום Dt. 29, 11.
למען הקים־אתך היום לו Dt.29, 12.
עמנו עמד היום Dt. 29, 14.
פה עמנו היום Dt. 29, 14.
אשר לבבו פנה היום Dt. 29, 17.
ראה נתתי לפניך היום Dt. 30, 15.
הגדתי לכם היום Dt. 30, 18.
ועשרים שנה אנכי היום Dt. 31, 2.
אשר הוא עשה היום Dt. 31, 21.
הן בעודני חי עמכם היום Dt.31, 27.
מעיד בכם היום Dt. 32, 46.
בעצם היום הזה לאמר Dt.32, 48.
חפץ עליו כל־היום Dt. 33, 12.
את־קברתו עד היום הזה Dt.34, 6.
היום הזה אחל גדלך Jos. 3, 7.
ויהיו שם עד היום הזה Jos. 4, 9.
היום גלותי Jos. 5, 9.
עד היום הזה Jos. 5, 9.
בעצם היום הזה Jos. 5, 11.
בקרב ישראל עד היום
הזה Jos. 6, 25. 13, 13.
עד היום הזה Jos. 7, 26 (bis).
שממה עד היום הזה Jos. 8, 28.
גדול עד היום הזה Jos. 8, 29.
עד־היום הזה Jos. 9, 27.
עד־עצם היום הזה Jos. 10, 27.
ועתה הנה אנכי היום Jos. 14, 10.
עודני היום חזק Jos. 14, 11.
לנחלה עד היום הזה Jos. 14, 14.
בירושלם עד היום הזה Jos.15, 63.
בקרב אפרים עד־היום
הזה Jos. 16, 10.
ימים רבים עד היום הזה Jos.22, 3.
לשוב היום מאחרי יי Jos. 22, 16.
למרדכם היום ביי Jos. 22, 16.
לא התהרנו ממנו עד היום Jos.22,17
ואתם תשבו היום Jos. 22, 18.
תמרדו היום Jos. 22, 18.
אל־תשיעני היום הזה Jos. 22, 22.
ולשוב היום מאחרי יי Jos. 22, 29.
היום ידענו כי־בתוכנו יי Jos.22,31.
כאשר עשיתם עד היום
הזה Jos. 23, 8.
בפניכם עד היום הזה Jos. 23, 9.
והנה אנכי הולך היום Jos. 23, 14.
בחרו לכם היום Jos. 24, 15.
בירושלם עד היום הזה Jud. 1, 21.
הוא שמה עד היום הזה Jud. 1, 26.
כי זה היום אשר נתן יי Jud. 4, 14.
יי שלום עד היום הזה Jud. 6, 24.
על־בית אבי היום Jud. 9, 18.
ועם־ביתו היום הזה Jud. 9, 19.
נלחם בעיר כל היום Jud. 9, 45.
חות יאיר עד היום הזה Jud. 10, 4.
אך הצילנו נא היום הזה Jud. 10, 15.
ישפט יי השפט היום Jud. 11, 27.
עליתם אלי היום הזה Jud. 12, 3.
אשר בלחי עד היום הזה Jud. 15, 19.
עד־היום ההוא Jud. 18, 1.
מחנה־דן עד היום הזה Jud.18, 12.
עד־נטות היום Jud. 19, 8.
הנה־נא רפה היום Jud. 19, 9.
חנות היום Jud. 19, 9.
עד היום הזה Jud. 19, 30.
להפקד היום מישראל Jud. 21, 3.
נגדע היום שבט אחד Jud. 21, 6.
אירפה לקשת היום Ruth 2, 19.
עשיתי עמר היום Ruth 2, 19.
כי־אם־כלה הדבר היום Ruth 3, 18.
עדים אתם היום Ruth 4, 9. 10.
לא השבית לך גאל היום Ruth 4, 14.
ויהי היום ויזבח אלקנה 1 S. 1, 4.
למה נגפני יי היום 1 Sam. 4, 3.
מן־המערכה נסתי היום 1Sam.4,16.
באשדוד עד היום הזה 1 Sam. 5, 5.
את ארון יי עד היום הזה 1 S. 6, 18.
ועד־היום הזה 1 Sam. 8, 8.
כי לנביא היום 1 Sam. 9, 9.
כי היום בא לעיר 1 Sam. 9, 12.
כי זבח היום 1 Sam. 9, 12.
ואכלתם עמי היום 1 Sam. 9, 19.
לך היום שלשת הימים 1Sam.9,20.
בלכתך היום מעמדי 1 Sam. 10, 2.
ואתם היום מאסתם 1 Sam. 10,19.
עד־הם היום 1 Sam. 11, 11.
כי היום עשה־יי 1 Sam. 11, 13.
מנערי עד־היום הזה 1 Sam. 12, 2.
ועד משיחו היום הזה 1 Sam. 12, 5.
הלא קציר־חטים היום 1 S. 12, 17.
ויהי היום ויאמרו לנתן 1 Sam.14, 1.
אשר־יאכל לחם היום 1 Sam. 14, 28.
אף־כי לוא אכל אכל היום 1 S. 14, 30.
גלו אלי היום אבן גדולה 1 S. 14, 33.
החטאת הזאת היום 1 Sam. 14, 38.
אלהים עשה היום הזה 1 S. 14, 45.
ממלכות ישראל מעליך
היום 1 Sam. 15, 28.
מערכות ישראל היום 1 S. 17, 10.
היום הזה יסגרך יי בידי 1 S. 17, 46.
היום הזה לעוף השמים 1 S. 17, 46.
היום ההוא וכל־הלילה 1 S. 19, 24.
גם־תמול גם־היום 1 Sam. 20, 27.
ואף כי־היום יקדש בכלי 1 S. 21, 6.
היום החלתי לשאול־לו 1 S. 22, 15.
הנה היום אשר־אמר יי 1 Sam. 24, 5.
הנה היום הזה ראו עיניך 1 S. 24, 11.
אשר־נתנך יי היום בידי 1 S. 24, 11.
ואת הגדת היום 1 Sam. 24, 19.
תחת היום הזה 1 Sam. 24, 20.
היום רבו עבדים 1 Sam. 25, 10.
אשר שלחך היום הזה 1 Sam. 25, 32.
אשר כלתני היום הזה 1 Sam. 25, 33.
סגר אלהים היום את־
אדניך 1 Sam. 26, 8.
כי־גרשוני היום 1 Sam. 26, 19.
יקרה נפשי בעיניך היום 1S.26, 21.
אשר נתנך יי היום 1 Sam. 26, 23.
גדלה נפשך היום הזה 1 Sam. 26, 24.
עד־היום הזה 1 Sam. 27, 6.
29, 6. 8. 30, 25.
אל־פשטתם היום 1 Sam. 27, 10.
עשה־לך יי היום הזה 1 Sam.28, 18.
כל־היום וכל־הלילה 1 Sam.28, 20.
נפלו עד־היום הזה 1 Sam. 29, 3.
כי חלית היום שלשה 1 Sam. 30, 13.
היום אעשה־חסד 2 Sam. 3, 8.
האשה היום 2 Sam. 3, 8.
את־דוד לחם בעוד היום 2 S. 3, 35.
נפל היום הזה בישראל 2 Sam. 3, 38.
ואנכי היום רך ומשוח 2 Sam. 3, 39.
גרים עד היום הזה 2 Sam. 4, 3.
ויבאו כחם היום 2 Sam. 4, 5.
נקמות היום הזה משאול 2 S. 4, 8.
פרץ עזה עד היום הזה 2 Sam. 6, 8.
מה־נכבד היום 2 Sam. 6, 20.
אשר נגלה היום 2 Sam. 6, 20.
ועד היום הזה 2 Sam. 7, 6.
ולמן־היום אשר צויתי 2 Sam. 7, 11.
שב בזה גם־היום 2 Sam. 11, 12.
ויאמר יואב היום ידע 2 Sam.14, 22.
היום ישיבני לי בית 2 Sam. 16, 3.
תחת קללתי היום הזה 2 S. 16, 12.
יד אבשלום עד היום הזה 2 S. 18, 18.
אתה היום הזה 2 Sam. 18, 20.
כי־שפטך יי היום 2 Sam. 18, 31.
הובשת היום את־פני כל־ 2 S. 19, 6.
נפשך היום 2 Sam. 19, 6.
כי הגדת היום 2 Sam. 19, 7.
כי ידעתי היום 2 Sam. 19, 7.
וכלנו היום מתים 2 Sam. 19, 7.
והנה־באתי היום ראשון 2 S. 19, 21.
כי־תהיון־לי היום לשטן 2 S. 19, 23.
היום יומת איש 2 Sam. 19, 23.
חלוא ידעתי כי היום 2 S. 19, 23.
למן־היום לכת המלך 2 S. 19, 25.
עד־היום אשר־בא 2 Sam. 19, 25.
בן־שמנים שנה אנכי
היום 2 Sam. 19, 36.
כי ירד היום ויזבח 1 Reg. 1, 25.
כי כן אעשה היום הזה 1 Reg. 1, 30.
נתן היום ישב 1 Rg. 1, 48.
כי היום יומת אדניהו 1 Rg. 2, 24.
ויאמר ברוך יי היום 1 Rg. 5, 21.
ויהיו שם עד היום הזה 1 Rg. 8, 8.
מן־היום אשר הוצאתי 1 Rg. 8, 16.
עבדך מתפלל לפניך היום 1 Rg. 8, 28.
ארץ כבול עד היום הזה 1 Rg. 9, 13.
למס־עבד עד היום הזה 1 Rg. 9, 21.
ולא נראה עד היום הזה 1 Rg. 10, 12.
אם־היום תהיה־עבד 1 Rg. 12, 7.
בבית דוד עד היום הזה 1 Rg. 12, 19.
היום בבית־אל 1 Reg. 13, 11.
יכרית את־בית ירבעם זה
היום 1 Reg. 14, 14.
כי היום אראה אליו 1 Rg. 18, 15.
היום יודע כי־אתה 1 Reg. 18, 36.
תנו בידך היום 1 Reg. 20, 13.
היום יי לקח את־אדניך 2 Rg. 2, 3. 5.
וירפו המים עד היום הזה 2 Rg. 2, 22.
ויהי היום ויעבר אלישע 2 Rg. 4, 8.
ויהי היום ויבא שמה 2 Rg. 4, 11.
ויהי היום ויצא אל־אביו 2 Rg. 4, 18.
מדוע אתי הלכתי אליו
היום 2 Reg. 4, 23.
תני את־בנך ונאכלנו היום 2 Rg. 6, 28
אלישע בן־שפט עליו היום 2 Rg. 6, 31
היום הזה יום־בשרה הוא 2 Rg. 7, 9.
מתחת יד־יהודה עד היום 2 Rg. 8, 22
וישימהו למחראות עד־
היום 2 Reg. 10, 27.
ויקחאל עד היום הזה 2 Rg. 14, 7.
וישבו שם עד היום הזה 2 Rg. 16, 6.
אשורה עד היום הזה 2 Rg. 17, 23.
עד היום הזה הם עשים 2 Rg. 17, 34.
הם עשים עד היום הזה 2 Rg. 17, 41.
ונאצה היום הזה 2 Reg. 19, 3.
עד־היום הזה 2 Reg. 20, 17.
מן־היום אשר יצאו 2 Rg. 21, 15.
ועד היום הזה 2 Reg. 21, 15.
ויחרימם עד־היום הזה 1 Chr. 4, 41.
וישבו שם עד היום הזה 1 Chr. 4, 43.
ונחר גוזן עד היום הזה 1 Chr. 5, 26.
פרץ עזא עד היום הזה 1 Chr. 13, 11.
מן־היום אשר העליתי 1 Chr. 17, 5.
עד היום הזה 1 Chr. 17, 5.
למלאות ידו היום ליי 1 Chr. 29, 5.
למחרת היום ההוא 1 Chr. 29, 21.
ויהי־שם עד היום הזה 2 Chr. 5, 9.
מן־היום אשר הוצאתי 2 Chr. 6, 5.
למס עד היום הזה 2 Chr. 8, 8.
עד־היום מוסד בית־יי 2 Chr. 8, 16.
בבית דויד עד היום הזה 2 Chr. 10, 19.
עמק ברכה עד־היום 2 Chr. 20, 26.
מתחת יד־יהודה עד היום
הזה 2 Chr. 21, 10.
לא־עלית אתה היום 2 Chr. 35, 21.
בקינותיהם על־יאשיהו
עד־היום 2 Chr. 35, 25.
עד היום הזה Esr. 9, 7.
מתפלל לפניך היום Neh. 1, 6.
והצליחה־נא לעבדך
היום Neh. 1, 11.
ויהי מן־היום ההוא Neh. 4, 10.
מן־האור עד־מחצית היום Neh.8,3
היום קדש־הוא ליי Neh. 8, 9.
כי־קדוש היום לאדנינו Neh.8,10.
כי־היום קדש Neh. 8, 11.
עד־היום ההוא Neh. 8, 17.
מן־היום הראשון Neh. 8, 18.
עד היום האחרון Neh. 8, 18.
רביעית היום Neh. 9, 3.
עד היום הזה Neh. 9, 32.
הנה אנחנו היום עבדים Neh. 9, 36.
יבוא המלך והמן היום Esth. 5, 4.
לעשות כדת היום Esth. 9, 13.
ויהי היום ויבאו Job. 1, 6. 2, 1.
ויהי היום ובניו ובנתיו Job. 1, 13.
היום ההוא יהי חשך Job. 3, 3.
גם־היום מרי שחי Job. 23, 2.
אני היום ילדתיך Ps. 2, 7.
אותך קויתי כל־היום Ps. 25, 5.
בשאנתי כל־היום Ps. 32, 3.
כל־היום תהלתך Ps. 35, 28.
כל־היום חונן ומלוה Ps. 37, 26.
כל־היום קדר הלכתי Ps. 38, 7.
כל־היום יהגו Ps. 38, 13.
באמר אלי כל־היום Ps. 42, 4.
באמרם אלי כל־היום Ps. 42, 11.
באלהים הללנו כל־היום Ps. 44, 9.
כל־היום כלמתי נגדי Ps. 44, 16.
כי־עליך הרגנו כל־היום Ps. 44, 23.
חסד אל כל־היום Ps. 52, 3.
כל־היום לחם ילחצני Ps. 56, 2.
שאפי שוררי כל־היום Ps. 56, 3.
כל־היום דברי יעצבו Ps. 56, 6.
כל־היום תפארתך Ps. 71, 8.
כל־היום תשועתך Ps. 71, 15.
כל־היום תהגה צדקתך Ps. 71, 24.
כל־היום יברכנהו Ps. 72, 15.
ואהי נגוע כל־היום Ps. 73, 14.
מניי־נבל כל־היום Ps. 74, 22.
אליך אקרא כל־היום Ps. 86, 3.
סבוני כמים כל־היום Ps. 88, 18.
בשמך יגילון כל־היום Ps. 89, 17.
היום אם־בקלו תשמעו Ps. 95, 7.
כל־היום חרפוני אויבי Ps. 102, 9.
זה־היום עשה יי Ps. 118, 24.
למשפטיך עמדו היום Ps. 119, 91.
כל־היום היא שיחתי Ps. 119, 96.
עד־נכון היום Prv. 4, 18.
היום שלמתי נדרי Prv. 7, 14.
כל־היום התאוה תאוה Prv. 21, 26.
הודעתיך היום אף־אתה Prv. 22, 19.
בירא יי כל־היום Prv. 23, 17.
עד שיפוח היום Cant. 2, 17. 4, 6.
עוד היום בנוב Jes. 10, 32.
הכל היום יחרש החרש Jes. 28, 24.
ונאצה היום הזה Jes. 37, 3.
כמני היום אב לבנים Jes. 38, 19.
אבותיך עד־היום הזה Jes. 39, 6.
ותפחד תמיד כל־היום Jes. 51, 13.
כל־היום שמי מנאץ Jes. 52, 5.
שמרים כל־היום Jes. 62, 6.
פרשתי ידי כל־היום Jes. 65, 2.
אש יקדת כל־היום Jes. 65, 5.
ראה הפקדתיך היום Jer. 1, 10.
הנה נתתיך היום Jer. 1, 18.
מנעוריני ועד־היום הזה Jer. 3, 25.
אוי לנו כי־פנה היום Jer. 6, 4.
למן־היום אשר יצאו Jer. 7, 25.
עד היום הזה Jer. 7, 25.
11, 7. 32, 20.
הייתי לשחוק כל־היום Jer. 20, 7.
לחרפה ולקלס כל־היום Jer. 20, 8.

ארור היום אשר ילדתי Jer. 20, 14.
ועד היום הזה Jer. 25, 3. 32, 31. 36, 2.
כי גדול היום Jer. 30, 7.
למן היום אשר בנו Jer. 32, 31.
את־בריתי היום Jes. 33, 20.
ותשבו אתם היום Jer. 34, 15.
ולא שתו עד־היום הזה Jer. 35, 14.
הנה פתחתיך היום Jer. 40, 4.
העידתי בכם היום Jer. 42, 19.
ואגד לכם היום Jer. 42, 21.
חרבה היום הזה Jer. 44, 2.
לא דכאו עד היום הזה Jer. 44, 10.
על־היום הבא Jer. 47, 4.
כל־היום דוה Thr. 1, 13.
אך זה היום שקויתהו Thr. 2, 16.
יהפך ידו כל־היום Thr. 3, 3.
נגינתם כל־היום Thr. 3, 14.
והגיונם עלי כל־היום Thr. 3, 62.
עד־עצם היום הזה Ez. 2, 3.
קרוב היום מהומה Ez. 7, 7.
הנה היום הנה באה Ez. 7, 10.
בא העת הגיע היום Ez. 7, 12.
במה עד היום הזה Ez. 20, 29.
גלוליכם עד־היום Ez. 20, 31.
את־שם היום Ez. 24, 2.
את־עצם היום הזה Ez. 24, 2.
בעצם היום הזה Ez. 24, 2.
ובחפנחס חשך היום Ez. 30, 18.
הוא היום אשר דברתי Ez. 39, 8.
מן־היום ההוא והלאה Ez. 39, 22.
בעצם היום הזה Ez. 40, 1.
כי מן־היום הראשון Dan. 10, 12.
וכשלת היום Hos. 4, 5.
כל־היום כזב ושד Hos. 12, 2.
וקדר עליהם היום Mich. 3, 6.
עברה היום ההוא Zeph. 1, 15.
מן־היום הזה ומעלה Hag. 2, 15. 18.
למן־היום אשר־יסד Hag. 2, 18.
מן־היום הזה אברך Hag. 2, 19.
גם־היום מגיד משנה Zach. 9, 12.
היום בא בער כתנור Mal. 3, 19.
היום הבא Mal. 3, 19.

וְהַיּוֹם

והיום רד מאד Jud. 19, 11.
והיום אנוש עמנו ללכת 2 S. 15, 20.
והיום הזה לא תבשר 2 S. 18, 20.
והיום מלאכה Neh. 4, 16.
והיום הזה תאמרנה Esth. 1, 18.
והיום ההוא לאדני יי Jer. 46, 10.

כְּהַיּוֹם

ויהי כהיום הזה Gn. 39, 11.
לחיתנו כהיום הזה Dt. 6, 24.
כי־אתו כהיום תמצאון 1 S. 9, 13.
מאין יושב כהיום הזה Jer. 44, 22.
כהיום הזה Esr. 9, 7.
פליטה כהיום הזה Esr. 9, 15.
השיבו נא להם כהיום Neh. 5, 11.
ותעש־לך שם כהיום הזה Neh. 9, 10.

מֵהַיּוֹם

מהיום ההוא ומעלה 1 S. 16, 13. 30, 25
מהיום ההוא והלאה 1 S. 18, 9.

בְּיוֹם

ביום עשות יי אלהים Gn. 2, 4.
ביום אכלך ממנו Gn. 2, 17.
ביום אכלכם ממנו Gn. 3, 5.
ביום ברא אלהים Gn. 5, 1.
ביום הבראם Gn. 5, 2.
ביום הגמל את־יצחק Gn. 21, 8.
צדקתי ביום מחר Gn. 30, 33.
הענה אתי ביום צרתי Gn. 35, 3.
ויהי ביום דבר יי Ex. 6, 28.
כי ביום ראתך פני Ex. 10, 28.
מלאכה ביום השבת Ex. 31, 15.
בכל משבתיכם ביום השבת Ex. 35, 3
ביום־החדש הראשון Ex. 40, 2.
יתנני ביום אשמתו Lev. 5, 24.
ביום המשח אתו Lev. 6, 13.
ביום קרבנו יאכל Lev. 7, 15.
ביום הקריבו את־זבחו Lev. 7, 16.
ביום הקריב אתם Lev. 7, 35.
ביום משחו אתם Lev. 7, 36.
ביום צותו את־בני ישראל Lev. 7, 38
ביום טהרתו Lev. 14, 2.
להורת ביום הטמא Lev. 14, 57.
ביום זבחכם יאכל Lev. 19, 6.
לא תשחטו ביום אחד Lev. 22, 28.
ביום הניפכם את־העמר Lev. 23, 12.
ביום השבת ביום השבת Lev. 24, 8.
ביום הכפרים Lev. 25, 9.
ביום דבר יי את־משה Num. 3, 1.
ביום הכתי כל־בכור Nu. 3, 13. 8, 17.
ביום טהרתו Num. 6, 9.
ביום מלאת ימי נזרו Num. 6, 13.
ויהי ביום כלות משה Num. 7, 1.
ביום המשח אתו Num. 7, 10.
ביום עשתי עשר יום נשיא Nu. 7, 72.
ביום שנים־עשר יום נשיא Nu. 7, 78.
מקשת עצים ביום השבת Nu. 15, 32.
המכה ביום־המגפה Num. 25, 18.
ביום שמעו Num. 30, 6.
ושמע אישה ביום שמעו Nu. 30, 8.
ואם ביום שמע אישה Nu. 30, 9.
ביום שמעו Num. 30, 13.
ביום דבר יי אליכם Dt. 4, 15.
מתוך האש ביום הקהל Dt. 9, 10. 10, 4.
ביום הקהל לאמר Dt. 18, 16.
והיה ביום הנחילו Dt. 21, 16.
ביום צאתנו ללכת אליכם Jos. 9, 12.
ביום תת יי את־האמרי Jos. 10, 12.
ביום־קנותך השדה Ruth 4, 5.
ביום אחד ימותו שניהם 1 S. 2, 34.
והיה ביום מלחמת 1 Sam. 13, 22.
בידו כיום ביום 1 Sam. 18, 10.
נסתרת שם ביום המעשה 1 S. 20, 19.
ולא־אכל ביום־החדש 1 S. 20, 34.
לחם חם ביום הלקחו 1 S. 21, 7.
ובשרת ביום אחר 2 Sam. 18, 20.
ביום הכות פלשתים 2 Sam. 21, 12.
ביום הציל יי אתו 2 Sam. 22, 1.
יקדמני ביום אידי 2 Sam. 22, 19.
בתוך הבאר ביום השלג 2 S. 23, 20.
ביום לכתי מחנים 1 Reg. 2, 8.
והיה ביום צאתך 1 Reg. 2, 37.
ביום צאתך והלכת מאה־אלף רגלי ביום אחד 1 Reg. 20, 29.
בתוך הבור ביום השלג 1 Chr. 11, 22.
כי לעת־יום ביום יבאו 1 Chr. 12, 22.
יום ביום להעלות 2 Chr. 8, 13.
כה עשו ליום ביום 2 Chr. 24, 11.
ביום אחד הכל בני־חיל 2 Chr. 28, 6.
ומהללים ליי יום ביום 2 Chr. 30, 21.
ועלת יום ביום Esr. 3, 4.
וישבו ביום אחד לחדש Esr. 10, 16.
ביום אחד לחדש השביעי Neh. 8, 2.
תורת האלהים יום ביום Neh. 8, 18.
וכל־שבר ביום השבת Neh. 10, 32.
ביום השבת Neh. 13, 15.
ואעיד ביום מכרם לא־יבוא משא ביום השבת Neh. 13, 19.
טף ונשים ביום אחד Esth. 3, 13.
ביום אחד Esth. 8, 12.
גם ביום ארבעה עשר Esth. 9, 15.
ביום־שלושה עשר Esth. 9, 17.
נגרות ביום אפי Job. 20, 28.
ביום הציל־יי אותו Ps. 18, 1.
יקדמוני ביום־אידי Ps. 18, 19.
יענך יי ביום צרה Ps. 20, 2.
יענני ביום־קראנו Ps. 20, 10.
ביום רעה Ps. 27, 5.
ביום רעה ימלטהו יי Ps. 41, 2.
וקראני ביום צרה Ps. 50, 15.
ביום אקרא Ps. 56, 10.
ביום צר־לי Ps. 59, 17.
ביום צרתי אדני Ps. 77, 3.
הפכו ביום קרב Ps. 78, 9.
ביום צרתי אקראך Ps. 86, 7.
ביום צר־לי Ps. 102, 3.
ביום אקרא Ps. 102, 3.
ביום חילך Ps. 110, 3.
מחץ ביום־אפו Ps. 110, 5.
ביום קראתי ותעננני Ps. 138, 3.
סכותה לראשי ביום נשק Ps. 140, 8.
ולא יחמול ביום נקם Prv. 6, 34.
לא־יועיל הון ביום עברה Prv. 11, 4.
התרפית ביום צרה Prv. 24, 10.
כצנת־שלג ביום קציר Prv. 25, 13.
מבטח בוגד ביום צרה Prv. 25, 19.
מעדה־בגד ביום קרה Prv. 25, 20.
אל־תתהלל ביום מחר Prv. 27, 1.
אל־תבוא ביום אידך Prv. 27, 10.
דלף טורד ביום סגריר Prv. 27, 15.
ביום טובה היה בטוב Eccl. 7, 14.
ואין שלטון ביום המות Eccl. 8, 8.
ביום חתנתו Cant. 3, 11.
שיתו ושמירו ביום אחד Jes. 10, 17.
ביום עלתו מארץ מצרים Jes. 11, 16.
ביום הניח יי לך Jes. 14, 3.
ביום נטעך Jes. 17, 11.
ביום נחלה Jes. 17, 11.
ברוחו הקשה ביום קדים Jes. 27, 8.
ביום הרג רב Jes. 30, 25.
ביום חבש יי Jes. 30, 26.
רגע ביום אחד Jes. 47, 9.
ביום צמכם תמצאו־חפץ Jes. 58, 3.
עשות חפצך ביום קדשי Jes. 58, 13.
היוחל ארץ ביום אחד Jes. 66, 8.
ביום הוציא אותם Jer. 7, 22. 11, 4.
ביום העלותי Jer. 11, 7.
ומנוסי ביום צרה Jer. 16, 19.
מחסי אתה ביום רעה Jer. 17, 17.
משא ביום השבת Jer. 17, 21.
מבתיכם ביום השבת Jer. 17, 22.
ביום השבת ולקדש Jer. 17, 24.
ביום השבת Jer. 17, 27.
ביום אידם Jer. 18, 17.
ביום החזיקי בידם Jer. 31, 32.
ביום הוציאי אותם Jer. 34, 13.
בית יי ביום צום Jer. 36, 6.
ביום רעה Jer. 51, 2.
ביום חרון אפו Thr. 1, 12.
ביום אפו Thr. 2, 1.
הרגת ביום אפך Thr. 2, 21.
ביום אפ־יי Thr. 2, 22.
קרבת ביום אקראך Thr. 3, 57.
בענן ביום הגשם Ez. 1, 28.
ביום עברת יי Ez. 7, 19.
במלחמה ביום יי Ez. 13, 5.
ביום הולדת אותך Ez. 16, 4.
ביום הלדת אתך לשמועה בפיך ביום גאוניך Ez. 16, 5. 56.
ביום בחרי בישראל Ez. 20, 5.
ביום זעם Ez. 22, 24.
ביום קחתי מהם Ez. 24, 25.
ביום מפלטך Ez. 24, 27.
ביום הבראך כונני Ez. 28, 13.
ביום רדתו שאלה Ez. 31, 15.
ביום מפלטך Ez. 32, 10.
ביום פשעו Ez. 33, 12.
ביום שובו Ez. 33, 12.
ביום חטאתו Ez. 33, 12.
ביום היותו בתוך־צאנו Ez. 34, 12.
ביום ענן Ez. 34, 12.
ביום טהרי אתכם Ez. 36, 33.
ביום בוא גוג Ez. 38, 18.
ביום העשותו Ez. 43, 18.
ביום השבת ששה כבשים Ez. 46, 4.
כאשר יעשה ביום השבת Ez. 46, 12.
ביום תוכחה Hos. 5, 9.
ביום מלחמה Hos. 10, 14.
בתרועה ביום מלחמה Am. 1, 14.
בסער ביום סופה Am. 1, 14.
כי ביום פקדי Am. 3, 14.
לארץ ביום אור Am. 8, 9.
ביום עמדך מנגד Obad. 1, 11.
ביום שבות זרים Obad. 1, 11.
ביום־אחיך ביום נכרו Obad. 1, 12.
ביום אבדם Obad. 1, 12.
ביום צרה Obad. 1, 12.
בשער־עמי ביום אידם Obad. 1, 13.
ביום אידו Obad. 1, 13.
בחילו ביום אידו Obad. 1, 13.
שרידיו ביום צרה Obad. 1, 14.
למעוז ביום צרה Nah. 1, 7.
הרכב ביום הכינו Nah. 2, 4.
ביום קרה Nah. 3, 17.
והיה ביום זבח יי Zeph. 1, 8.
ביום עברת יי Zeph. 1, 18.
ביום אף יי Zeph. 2, 3.
ביום אחד לחדש Hag. 1, 1.
ביום עשרים וארבעה Hag. 1, 15.
ביום עשרים וארבעה Zach. 1, 7.
הארץ־ההיא ביום אחד Zach. 3, 9.
ביום יסד בית־יי Zach. 8, 9.
כיום הלחמו ביום קרב Zach. 14, 3.

וּבַיּוֹם

וביום פקדי ופקדתי Ex. 32, 34.
וביום הראות בו Lev. 13, 14.
וביום הטהר Lev. 14, 57.
וביום הקים את־המשכן Nu. 9, 15.
וביום שמחתכם Num. 10, 10.
וביום השבת שני־כבשים Nu. 28, 9.
וביום הבכורים Num. 28, 26.
וביום עשרים ושלשה 2 Chr. 7, 10.
וביום שמנה לחדש 2 Chr. 29, 17.
וביום ששה עשר לחדש 2 Chr. 29, 17.
וביום עשרים וארבעה Neh. 9, 1.
וביום קדש Neh. 10, 32.
וביום רעה Eccl. 7, 14.
וביום שמחת לבו Cant. 3, 11.
וביום חרון אפו Jes. 13, 13.
וביום ישועה עזרתיך Jes. 49, 8.
וביום באו אל־הקדש Ez. 44, 27.
וביום השבת יפתח Ez. 46, 1.
וביום החדש יפתח Ez. 46, 1.
וביום החדש פר בן־בקר Ez. 46, 6.
וביום עשרים וארבעה Dan. 10, 4.

בַּיּוֹם

ולמשול ביום ובלילה Gn. 1, 18.
ויכל אלהים ביום השביעי Gn. 2, 2.
וישבת ביום השביעי Gn. 2, 2.
ביום הזה נבקעו Gn. 7, 11.
ביום ההוא כרת יי Gn. 15, 18.
ביום השלישי וישא Gn. 22, 4.
ביום ההוא ויבאו עבדי Gn. 26, 32.
ביום ההוא את־התישים Gn. 30, 35.
ויגד ללבן ביום השלישי Gn. 31, 22.
הייתי ביום אכלני חרב Gn. 31, 40.
וישב ביום ההוא עשו Gn. 33, 16.
ביום השלישי בהיותם Gn. 34, 25.
ביום השלישי יום הלדת Gn. 40, 20.
יוסף ביום השלישי Gn. 42, 18.
ויברכם ביום ההוא Gn. 48, 20.
ויצא ביום השני Ex. 2, 13.
ויצו פרעה ביום ההוא Ex. 5, 6.
והפליתי ביום ההוא Ex. 8, 18.
אך ביום הראשון Ex. 12, 15.
והגדת לבנך ביום ההוא Ex. 13, 8.
וישע יי ביום ההוא Ex. 14, 30.
והיה ביום הששי Ex. 16, 5.
ויהי ביום הששי Ex. 16, 22.
ויהי ביום השביעי יצאו Ex. 16, 27.
ביום הששי לחם יומים Ex. 16, 29.
ביום השביעי Ex. 16, 29.
וישבתו העם ביום השביעי Ex. 16, 30.
ביום הזה באו מדבר סיני Ex. 19, 1.

כי־ביום השלשי Ex. 19, 11.
ויהי ביום השלישי Ex. 19, 16.
וינח ביום השביעי Ex. 20, 11.
ביום השמיני תתנו־לי Ex. 22, 29.
ביום השביעי מתוך הענן Ex. 24, 16.
ויפל מן־העם ביום ההוא Ex. 32, 28.
ביום השלישי באש ישרף Lev. 7, 17.
ביום השלישי לא ירצה Lev. 7, 18.
כאשר עשה ביום הזה Lev. 8, 34.
ויהי ביום השמיני Lev. 9, 1.
וראתה הכהן ביום השביעי Lev. 13, 5. 27.
ביום השביעי שנית Lev. 13, 6.
את־הנתק ביום השביעי Lev. 13, 34.
הנגע ביום השביעי Lev. 13, 32. 51.
והיה ביום השביעי Lev. 14, 9.
ביום השמיני לטהרתו Lev. 14, 23.
ושב הכהן ביום השביעי Lev. 14, 39.
כי־ביום הזה יכפר Lev. 16, 30.
יאכל ביום השלישי Lev. 19, 7.
ביום ההוא יאכל Lev. 22, 30.
ביום הראשון Lev. 23, 7. 35. 40.
שבעת ימים ביום השביעי Lev. 23, 8.
ביום השמיני Lev. 23, 36.
ביום הראשון שבתון Lev. 23, 39.
ביום ההוא קדש לי׳ Lev, 27, 23.
ביום טהרתו ביום השביעי וקדש את־ראשו ביום ההוא Nu. 6, 9. Num. 6, 11.
המקריב ביום הראשון Nu. 7, 12.
ביום השני הקריב Num. 7, 18.
ביום השלישי נשיא Num. 7, 24.
ביום הרביעי נשיא Num. 7, 30.
ביום החמישי נשיא Num. 7, 36.
ביום הששי נשיא Num. 7, 42.
ביום השביעי נשיא Num. 7, 48.
ביום השמיני נשיא Num. 7, 54.
ביום התשיעי נשיא Num. 7, 60.
ביום העשירי נשיא Num. 7, 66.
ביום המשח אתו Num. 7, 84.
לעשת־הפסח ביום ההוא Nu. 9, 6.
ולפני אהרן ביום ההוא Nu. 9, 6.
ביום השלישי Nu. 19, 12. 19 (bis).
וחטאו ביום השביעי Nu. 19, 19.
ביום הראשון מקרא־קדש Nu. 28, 18.
ביום השמיני עצרת Num. 29, 35.
ביום השלישי Num. 31, 19.
ביום השביעי וטהרתם Nu. 31, 24.
ויחר־אף י׳ ביום ההוא Nu. 32, 10.
ביום הראשון לבקר Dt. 16, 4.
קבר תקברנו ביום ההוא Dt. 21, 23.
והיה ביום אשר תעברו Dt. 27, 2.
את־העם ביום ההוא Dt. 27, 11.
והיה אפי ברביום־ההוא Dt. 31, 17.
ואמר ביום ההוא Dt. 31, 17.
אסתיר פני ביום ההוא את־השירה הזאת ביום ההוא Dt. 31, 18. Dt. 31, 22.
ביום ההוא גדל י׳ Jos. 4, 14.
ביום השני Jos. 6, 14.
ויהי ביום השביעי Jos. 6, 15.
רק ביום ההוא Jos. 6, 15.
יעברך י׳ ביום הזה Jos. 7, 25.
כל־הנפלים ביום ההוא Jos. 8, 25.
אל־עריהם ביום השלישי Jos. 9, 17.
ויתנם יהושע ביום ההוא Jos. 9, 27.
לכד יהושע ביום ההוא Jos. 10, 28.
וילכדה ביום השני Jos. 10, 32.
וילכדוה ביום ההוא Jos. 10, 35.
ביום ההוא החרים Jos. 10, 35.
וישבע משה ביום ההוא Jos. 14, 9.
ביום שלח אותי Jos. 14, 11.
ביום ההוא כי־אתה Jos. 14, 12.
שמעת ביום ההוא Jos. 14, 12.
ברית לעם ביום ההוא Jos. 24, 25.
ויכנע אלהים ביום ההוא Jud. 4, 23.
ביום ההוא לאמר Jud. 5, 1.
ויקרא־לו ביום־ההוא Jud. 6, 32.
האיש אשר־בא ביום אלי Jud. 13, 10
ויהי ביום השביעי Jud. 14, 15. 17.
אנשי העיר ביום השביעי Jud. 14, 18
ויהי ביום הרביעי Jud. 19, 5.
ביום החמשי Jud. 19, 8.
ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא Jud. 20, 15.
וישחיתו בישראל ביום ההוא Jud. 20, 21.
ערכו־שם ביום הראשון Jud. 20, 22.
אל־בני בנימן ביום השני Jud. 20, 24.
מן־הגבעה ביום השני Jud. 20, 25.
ויצומו ביום־ההוא אל־בני בנימן ביום השלישי Jud. 20, 26. Jud. 20, 30.
בבנימן ביום ההוא Jud. 20, 35.
שלף חרב ביום ההוא Jud. 20, 46.
ביום ההוא ועלי שכב 1 Sam. 3, 2.
ביום ההוא אקים אל 1 Sam. 3, 12.
ויבא שלה ביום ההוא 1 Sam. 4, 12.
ויזבחו זבחים ביום ההוא 1 S. 6, 15.
וישבר עקרון ביום ההוא 1 S. 6, 16.
ויצומו ביום ההוא 1 Sam. 7, 6.
ביום ההוא על־פלשתים 1 S. 7, 10.
וזעקתם ביום ההוא 1 Sam. 8, 18.
ביום ההוא 1 Sam. 8, 18.
עם־שמואל ביום ההוא 1 Sam. 9, 24.
האתות האלה ביום ההוא 1 Sam. 10, 9.
לא־יומת איש ביום הזה 1 S. 11, 13.
קלת ומטר ביום ההוא 1 S. 12, 18.
ביום ההוא ובני ישראל 1 S. 14, 18.
ויושע י׳ ביום ההוא 1 Sam. 14, 23.
נגש ביום ההוא 1 Sam. 14, 24.
ויכו ביום ההוא 1 Sam. 14, 31.
ולא ענהו ביום ההוא 1 Sam. 14, 37.
ויקההו שאול ביום ההוא 1 S. 18, 2.
מאומה ביום ההוא 1 Sam. 20, 26.
ביום ההוא נעצר לפני י׳ 1 S. 21, 8.
ויברח ביום־ההוא מפני 1 S. 21, 11.
וימת ביום ההוא 1 Sam. 22, 18.
ידעתי ביום ההוא כי־שם 1 S. 22, 22.
ביום ההוא את־צקלג 1 Sam. 27, 6.
צקלג ביום השלישי 1 Sam. 30, 1.
גם כל־אנשיו ביום ההוא 1 S. 31, 6.
ויהי ביום השלישי 2 Sam. 1, 2.
קשה עד־מאד ביום ההוא 2 S. 2, 17.
וכל־ישראל ביום ההוא 2 S. 3, 37.
ויאמר דוד ביום ההוא 2 S. 5, 8.
וירא דוד את־י׳ ביום ההוא 2 Sam. 6, 9.
ביום ההוא 2 Sam. 11, 12.
ויהי ביום השביעי 2 Sam. 12, 18.
ביום ההוא עשרים אלף 2 S. 18, 7.
מאשר אכלה החרב ביום 2 S. 18, 8.
ותהי התשעה ביום ההוא 2 S. 19, 3.
כי־שמע העם ביום ההוא 2 S. 19, 3.
ביום ההוא לבוא העיר 2 Sam. 19, 4.
ביום אשר־יצא אדני תשועה גדולה ביום ההוא 2 S. 19, 20. 2 Sam. 23, 10.
ויבא־גד אל־דוד ביום ההוא 2 Sam. 24, 18.
ויהי ביום השלישי ללדתי 1 Rg. 3, 18.
ביום ההוא קדש המלך 1 Reg. 8, 64.
ביום השמיני שלח את אל־רחבעם ביום השלישי 1 Rg. 8, 66. 1 Reg. 12, 12.
שובו אלי ביום השלישי 1 Rg. 12, 12.
ונתן ביום ההוא מופת 1 Reg. 13, 3.
ביום ההוא במחנה 1 Reg. 16, 16.
ויהי ביום השביעי 1 Reg. 20, 29.
חנך ראה ביום ההוא 1 Reg. 22, 25.
ותעלה המלחמה ביום ההוא 1 Reg. 22, 35.
המלך יהורם ביום ההוא 2 Reg. 3, 6.
ויאמר אליה ביום האחר 2 Reg. 6, 29
ביום השלישי תעלה 2 Rg. 20, 5.
ועליתי ביום השלישי 2 Rg. 20, 8.
האלהים ביום ההוא 1 Chr. 13, 12.
ביום ההוא אז נתן 1 Chr. 16, 7.
ביום ההוא בשמחה 1 Chr. 29, 22.
ויעשו ביום השמיני 2 Chr. 7, 9.
אל־רחבעם ביום השלשי 2 Chr. 10, 12
שובו אלי ביום השלשי 2 Chr. 10, 12.
ויזבחו לי׳ ביום ההוא 2 Chr. 15, 11.
חנך ראה ביום ההוא 2 Chr. 18, 24.
ותעל המלחמה ביום 2 Chr. 18, 34.
עבודת י׳ ביום ההוא 2 Chr. 35, 16.
היכלו ביום Neh. 3, 34.
ויזבחו ביום ההוא Neh. 12, 43.
ויפקדו ביום ההוא Neh. 12, 44.
ביום ההוא נקרא בספר Neh. 13, 1.
ביום השביעי כטוב Esth. 1, 10.
ויהי ביום השלישי Esth. 5, 1.
ויצא המן ביום ההוא Esth. 5, 9.
גם ביום השני Esth. 7, 2.
ביום ההוא נתן המלך Esth. 8, 1.
ביום אשר שברו Esth. 9, 1.
ביום ההוא בא מספר Esth. 9, 11.
שבע ביום הללתיך Ps. 119, 164.
לממשלת ביום Ps. 136, 8.
ביום ההוא אבדו Ps. 146, 4.
אויל ביום יודע כעסו Prv. 12, 16.
כי גם ביום ובלילה Eccl. 8, 16.
ביום שיזעו שמרי Eccl. 12, 3.
ביום שידבר־בה Cant. 8, 8.
לבדו ביום ההוא Jes. 2, 11. 17.
ביום ההוא ישליך Jes. 2, 20.
ישא ביום ההוא לאמר Jes. 3, 7.
ביום ההוא יסיר אדני Jes. 3, 18.
ביום ההוא לאמר Jes. 4, 1.
ביום ההוא יהיה צמח Jes. 4, 2.
ביום ההוא כנהמת־ים Jes. 5, 30.
ביום ההוא ישרק י׳ Jes. 7, 18.
ביום ההוא יגלח אדני Jes. 7, 20.
ביום ההוא יחיה־איש Jes. 7, 21.
ביום ההוא Jes. 7, 23.
ביום ההוא לא־יוסיף עוד Jes. 10, 20
ביום ההוא יסור סבלו Jes. 10, 27.
ביום ההוא שרש ישי Jes. 11, 10.
ביום ההוא יוסיף Jes. 11, 11.
ואמרת ביום ההוא Jes. 12, 1.
ואמרתם ביום ההוא Jes. 12, 4.
והיה ביום ההוא ידל Jes. 17, 4.
ביום ההוא ישעה Jes. 17, 7.
ביום ההוא יזהיר Jes. 17, 9.
ביום ההוא יהיה מצרים Jes. 19, 16.
ביום ההוא יחיו Jes. 19, 18.
ביום ההוא יהיה מזבח Jes. 19, 19.
וידעו מצרים את־י׳ ביום ההוא Jes. 19, 21.
ביום ההוא תהיה מסלה Jes. 19, 23.
ביום ההוא יהיה ישראל Jes. 19, 24.
ביום ההוא הנה־כה Jes. 20, 6.
ותבט ביום ההוא Jes. 22, 8.
ביום ההוא לבכי ולמספד Jes. 22, 12.
והיה ביום ההוא וקראתי Jes. 22, 20.
ביום ההוא נאם י׳ צבאות Jes. 22, 25
ביום ההוא ונשכחת צר Jes. 23, 15.
ביום ההוא יפקד י׳ Jes. 24, 21. 27, 1.
ואמר ביום ההוא Jes. 25, 9.
ביום ההוא יושר השיר־ Jes. 26, 1.
ביום ההוא כרם חמר Jes. 27, 2.
ביום ההוא יחבט י׳ Jes. 27, 12.
ביום ההוא יתקע Jes. 27, 13.
ביום ההוא יהיה י׳ Jes. 28, 5.
יעבר ביום ובלילה Jes. 28, 19.
ושמעו ביום־ההוא Jes 29, 18.
ירעה מקניך ביום ההוא Jes. 30, 23.
ביום ההוא ימאסון Jes. 31, 7.
לכן ביום ההוא Jes. 52, 6.
והיה ביום־ההוא Jer. 4, 9.
חללי י׳ ביום ההוא Jer. 25, 33.
והיה ביום ההוא Jer. 30, 8.
מושלכת לחרב ביום Jer. 36, 30.
ויגברים ביום ההוא Jer. 39, 10.
והיו לפניך ביום ההוא Jer. 39, 16.
והצלתיך ביום־ההוא Jer. 39, 17.
ויהי ביום השני Jer. 41, 4.
גבורי מואב ביום ההוא Jer. 48, 41.
גבורי אדום ביום ההוא Jer. 49, 22.
ידמו ביום ההוא Jer. 49, 26. 50, 30.
ביום ההוא נשאתי ידי Ez. 20, 6.
מקדשי ביום ההוא Ez. 23, 38. 39.
ביום ההוא יבוא הפליט Ez. 24, 26.
ביום ההוא יפתח פיך Ez. 24, 27.
ביום ההוא אצמיח Ez. 29, 21.
ביום ההוא יצאו Ez. 30, 9.
והיה ביום ההוא Ez. 38, 10. 39, 11.
ביום ההיא בשבת עמי Ez. 38, 14.
ביום ההוא ביום בוא גוג Ez. 38, 18.
ביום ההוא יהיה רעש Ez. 38, 19.
והיה ביום השמיני Ez. 43, 27.
ועשה הנשיא ביום ההוא Ez. 45, 22.
ביום ההוא ושברתי Hos. 1, 5.
ביום־ההוא נאם־י׳ Hos. 2, 18.
ביום ההוא עם־חית Hos. 2, 20.
ביום ההוא אענה Hos. 2, 23.
ביום השלישי יקמנו Hos. 6, 2.
והיה ביום ההוא Joel 4, 18.
ערום ינוס ביום־ההוא Am. 2, 16.
שירות היכל ביום ההוא Am. 8, 3.
והיה ביום ההוא Am. 8, 9.
ביום ההוא אקים Am. 9, 11.
הלוא ביום ההוא Obad. 1, 8.
ביום ההוא ישא עליכם Mich. 2, 4.
ביום ההוא נאם־י׳ Mich. 4, 6.
והיה ביום־ההוא Mich. 5, 9.
על־המפתן ביום ההוא Zeph. 1, 9.
והיה ביום ההוא Zeph. 1, 10.
ביום ההוא לא תבושי Zeph. 3, 11.
ביום ההוא יאמר Zeph. 3, 16.
ביום ההוא נאם־י׳ Hag. 2, 23.
אל־י׳ ביום ההוא Zach. 2, 15.
ביום ההוא נאם י׳ Zach. 3, 10.
ובאת אתה ביום ההוא Zach. 6, 10.
ביום ההוא כצאן עמו Zach. 9, 16.
ותפר ביום ההוא Zach. 11, 11.
ביום־ההוא אשים Zach. 12, 3. 6.
ביום ההוא נאם־י׳ Zach. 12, 4. 13, 2.
ביום ההוא יגן י׳ Zach. 12, 8.
ביום ההוא כדויד Zach. 12, 8.
ביום ההוא אבקש Zach. 12, 9.
ביום ההוא יגדל Zach. 12, 11.
ביום ההוא יהיה מקור Zach. 13, 1.
ביום ההוא יבשו Zach. 13, 4.
ועמדו רגליו ביום־ההוא Zach. 14, 4.
והיה ביום ההוא Zach. 14, 6. 8.
ביום ההוא יהיה י׳ אחד Zach. 14, 9.
והיה ביום ההוא Zach. 14, 13.
ביום ההוא יהיה Zach. 14, 20.
בבית־י׳ צבאות ביום Zach. 14, 21.
ביום אשר־אני עשה Mal. 3, 21.

בְּיוֹם

וביום הראשון מקרא Ex. 12, 16.
וביום השביעי Ex. 12, 16.
וביום השביעי חג Ex. 13, 6.
וביום השביעי Ex. 16, 26.
וביום השביעי תשבת Ex. 23, 12.
וביום השביעי שבת Ex. 31, 15. 17.
וביום השביעי תשבת Ex. 34, 21.
וביום השביעי Ex. 35, 2.
וביום השמיני ימול Lev. 12, 3.
וביום השמיני Lev. 14, 10. 15, 14. 29. 23, 39.
וביום השביעי Lev. 23, 3.
וביום השמיני יבא Num. 6, 10.
וביום השביעי Num. 19, 12 (bis).
וביום השביעי Num. 19, 19. 31, 19.
וביום השביעי מקרא־ Nu. 28, 25.
וביום השני פרים Num. 29, 17.
וביום השלישי פרים Num. 29, 20.

וביום הרביעי פרים Num. 29, 23.
וביום החמשי פרים Num. 29, 26.
וביום הששי פרים Num. 29, 29.
וביום השביעי פרים Num. 29, 32.
וביום השביעי עצרת Dt. 16, 8.
וביום השביעי תסבו Jos. 6, 4.
וביום הזה לא אמיתך 1 Rg. 2, 26.
וביום הרביעי נקהלו 2 Chr. 20, 26.
וביום הרביעי נשקל Esr. 8, 33.
וביום השני נאספו Neh. 8, 13.
וביום השמיני Neh. 8, 18.
וביום השני תקריב Ez. 43, 22.

ביום

ולא־אץ לבוא כיום תמים Jos. 10, 13
ודוד מגן בידו כיום ביום 1S. 18, 10
בעיניך כיום אתמול Ps. 90, 4.
כיום מסה במדבר Ps. 95, 8.
כיום מדין Jes. 9, 3.
כיום מועד Thr. 2, 7.
תקרא כיום מועד Thr. 2, 22.
כיום מצרים Ez. 30, 9.
והצגתיה כיום הולדה Hos. 2, 5.
ואחריתה כיום מר Am. 8, 10.
כיום הלחמו Zach. 14, 3.

וכיום

וכיום עלותה Hos. 2, 17.

היום

מכרה כיום את־בכרתך Gn. 25, 31
השבעה לי כיום Gn. 25, 33.
למען עשה כיום הזה Gn. 50, 20.
תתו בידך כיום הזה Dt. 2, 30.
לעם נחלה כיום הזה Dt. 4, 20.
נשבע לאבתיך כיום הזה Dt. 8, 18.
מכל־העמים כיום הזה Dt. 10, 15.
אל־ארץ אחרת כיום הזה Dt. 29, 27.
ולא היה כיום ההוא Jos. 10, 14.
קטר יקטרון כיום 1S. 2, 16.
ואתה עמד כיום 1S. 9, 27.
לארב כיום הזה 1 Sam. 22, 8. 13.
ישבע־לי כיום המלך 1 Reg. 1, 51.
ישב על־כסאו כיום הזה 1 Rg. 3, 6.
ובידך מלאת כיום הזה 1 Rg. 8, 24.
ולשמר מצותיו כיום הזה 1 Rg. 8, 61.
דרשנא כיום את־דבר יי 1 Rg. 22, 5.
ומשפטי כיום הזה 1 Chr. 28, 7.
ובידך מלאת כיום הזה 2 Chr. 6, 15.
דרשנא כיום את־דבר יי 2 Chr. 18, 4.
ולילה כיום יאיר Ps. 139, 12.
לא־תצומו כיום Jes. 58, 4.
זבח חלב ודבש כיום הזה Jer. 11, 5.
ולקללה כיום הזה Jer. 25, 18.
שם כיום הזה Jer. 32, 20.
לשממה כיום הזה Jer. 44, 6.
הרעה הזאת כיום הזה Jer. 44, 23.
ולנו בשת הפנים כיום הזה Dan. 9, 7.
ותעש־לך שם כיום הזה Dan. 9, 15.

ליום

לחם־שלמה ליום אחד 1 Rg. 5, 2.
כה עשו ליום ביום 2 Chr. 24, 11.
והמלאכה לא־ליום אחד Esr. 10, 13.
נעשה ליום אחד Neh. 5, 18.
מיום ליום Esth. 3, 7.
ומאבל ליום טוב Esth. 9, 22.
לילה ליום ישימו Job. 17, 13.
כי ליום איד Job. 21, 30.
ליום עברות Job. 21, 30.
ליום קרב ומלחמה Job. 38, 23.
יום ליום יביע אמר Ps. 19, 3.
בכסה ליום חגנו Ps. 81, 4.
מזמור שיר ליום השבת Ps. 92, 1.
מיום־ליום ישועתו Ps. 96, 2.
וגם־רשע ליום רעה Prv. 16, 4.
סוס מוכן ליום מלחמה Prv. 21, 31.
ותשחק ליום אחרון Prv. 31, 25.
ומה־תעשו ליום פקדה Jes. 10, 3.
והתי ליום אחרון Jes. 30, 8.
והקדשם ליום הרגה Jer. 12, 3.
ליום מועד Hos. 9, 5.
המנדים ליום רע Am. 6, 3.
אשר אגוח ליום צרה Hab. 3, 16.
ליום קומי לעד Zeph. 3, 8.
בז ליום קטנות Zach. 4, 10.

וליום

וליום חגיכם Hos. 9, 5.

ליום

והיו נכנים ליום השלישי Ex. 19, 11.
תעשה ליום על־הכפרים Ex. 29, 36.
שנים ליום תמיד Ex. 29, 38.
נשיא אחד ליום נשיא Num. 7, 11.
אחד ליום יקריבו Num. 7, 11.
שנים ליום עלה תמיד Num. 28, 3.
תעשו ליום שבעת ימים Nu. 28, 24.
לצפונה ליום ארבעה 1 Chr. 26, 17.
לנגבה ליום ארבעה 1 Chr. 26, 17.
עתידים ליום הזה Esth. 3, 14. 8, 13.
ונתן לו ככר־לחם ליום Jer. 37, 21.
עשרים שקל ליום Ez. 4, 10.
הלילו הה ליום Ez. 30, 2.
שעיר־חטאת ליום Ez. 43, 25.
אילים תמימים ליום Ez. 45, 23.
שעיר עזים ליום Ez. 45, 23.
תעשה עולה ליום ליי Ez. 46, 13.
אהה ליום כי קרוב Joel 1, 15.
ליום אשר אני עשה Mal. 3, 17.

מיום

מיום היותם על־האדמה Ex. 10, 6.
מיום הראשן Ex. 12, 15.
מיום הביאכם Lev. 23, 15.
מיום אל־יום Num. 30. 15.
מיום דעתי אתכם Dt. 9, 24.
מיום שבת הארון 1 Sam. 7, 2.
מיום העלתי 1 Sam. 8, 8.
מיום בואך אלי 1 Sam. 29, 6.
מיום אשר הייתי לפניך 1 S. 29, 8.
מיום ענתו את תמר אחתו 2S. 13, 32.
מיום עזבה את־הארץ 2 Reg. 8, 6.
מיום אחד לחדש השביעי Esr. 3, 6.
בשרו מיום־אל־יום 1 Chr. 16, 23.
גם מיום אשר־צוה אותי Neh. 5, 14.
מיום ליום ומחדש לחדש Esth. 3, 7.
בשרו מיום־ליום ישועתו Ps. 96, 2.
מיום הולדו Eccl. 7, 1.
מיום עד־לילה Jes. 38, 12. 13.
גם־מיום אני הוא Jes. 43, 13.
מיום דברתי אליך Jer. 36, 2.
מיום הבראי Ez. 28, 15.
ושם־העיר מיום יי שמה Ez. 48, 35.
מיום עשרים וארבעה Hag. 2, 18.

הימים

ומיום השמיני Lev. 22, 27

למים

למיום עלות Jud. 19, 30.
למיום העלתי 2 Sam. 7, 6.
למיום סור־אפרים Jes. 7, 17.

יומך *cum suff.:*

כי בא יומך Jer. 50, 31.

יומו *cum suff.:*

אז־יומו יבא ומת 1 S. 26, 10.
בית איש יומו Job. 1, 4.
ויקלל את־יומו Job. 3, 1.
עד־יורצה כשכיר יומו Job. 14, 6.
בלא־יומו תמלא Job. 15, 32.
על־יומו נשמו אחרנים Job. 18, 20.
אשר־בא יומו בעת ענן Ez. 21, 30.

ביומו *cum suff.:*

דבר־יום ביומו Ex. 5, 13. 19. 16, 4.
דבר־יום ביומו Lev. 23, 37.
ביומו תתן שכרו Dt. 24, 15.
דבר־יום ביומו 1 Reg. 8, 59.
דבר־יום ביומו 2 Reg. 25, 30.
לדבר־יום ביומו 1 Chr. 16, 37.
לדבר־יום ביומו 2 Chr. 8, 14. 31, 16.
דבר־יום ביומו Esr. 3, 4.
דבר־יום ביומו Neh. 11, 23. 12, 47.
דבר־יום ביומו Jer. 52, 34.
דבר־יום ביומו Dan. 1, 5.

ימם *cum suff.:*

*באה שמשה בעד יומם Jer. 15, 9.
כי־בא יומם Jer. 50, 27.
אשר־בא יומם Ez. 21, 34.

יומים *p.* *dual.:*

לחם יומים Ex. 16, 29.
יום או יומים יעמד Ex. 21, 21.
או־ימים או־חדש Num. 9, 22.
ולא יומים Num. 11, 19.

מיומים *p.* *du.:*

יחיינו מימים Hos. 6, 2.

ימים *pl.:*

ויהי מקץ ימים Gn. 4, 3.
ויחל עוד שבעת ימים Gn. 8, 10.
ויחל עוד שבעת ימים Gn. 8, 12.
ובן־שמנת ימים ימול Gn. 17, 12.
יצחק בנו בן־שמנת ימים Gn. 21, 4.
בארץ פלשתים ימים Gn. 21, 34.
ימים או עשור Gn. 24, 55.
וישבת עמו ימים אחדים Gn. 27, 44.
וישב עמו חדש ימים Gn. 29, 14.
וישם דרך שלשת ימים Gn. 30, 36.
דרך שבעת ימים Gn. 31, 23.
זקן ושבע ימים Gn. 35, 29.
על־בני ימים רבים Gn. 37, 34.
ויהיו ימים במשמר Gn. 40, 4.
השריגים שלשת ימים Gn. 40, 12.
בעוד שלשת ימים Gn. 40, 13. 19.
שלשת הסלים שלשת ימים Gn. 40, 18
מקץ שנתים ימים Gn. 41, 1.
אל־משמר שלשת ימים Gn. 42, 17.
לאביו אבל שבעת ימים Gn. 50, 10.
דרך שלשת ימים במדבר Ex. 3, 18. 5, 3.
וימלא שבעת ימים Ex. 7, 25.
דרך שלשת ימים נלך Ex. 8, 23.
בכל־ארץ מצרים שלשת ימים Ex. 10, 22.
איש מתחתיו שלשת ימים Ex. 10, 23
שבעת ימים מצות תאכלו Ex. 12, 15.
שבעת ימים שאר לא ימצא Ex. 12, 19.
שבעת ימים תאכל Ex. 13, 6.
וילכו שלשת־ימים Ex. 15, 22.
ששת ימים תלקטהו Ex. 16, 26.
היו נכנים לשלשת ימים Ex. 19, 15.
ששת ימים תעבד Ex. 20, 9. 34, 21.
כי ששת־ימים עשה יי Ex. 20, 11.
שבעת ימים יהיה Ex. 22, 29.
ששת ימים תעשה מעשיך Ex. 23, 12.
שבעת ימים תאכל מצות Ex. 23, 15. 34, 18.
ויכסהו הענן ששת ימים Ex. 24, 16.
שבעת ימים ילבשם הכהן Ex. 29, 30.
שבעת ימים תמלא ידם Ex. 29, 35.
שבעת ימים תכפר Ex. 29, 37.
ששת ימים יעשה מלאכה Ex. 31, 15.
כי־ששת ימים עשה Ex. 31, 17.
ששת ימים תעשה Ex. 35, 2.
לא תצאו שבעת ימים Lev. 8, 33.
כי שבעת ימים Lev. 8, 33.
ולילה שבעת ימים Lev. 8, 35.
וטמאה שבעת ימים Lev. 12, 2.
ושלשת ימים תשב Lev. 12, 4.
וששת ימים תשב Lev. 12, 5.
את־הנגע שבעת ימים Lev. 13, 4.
שבעה ימים שנית Lev. 13, 5.
והסגירו הכהן שבעת ימים Lev. 13, 21. 26.
נגע הנתק שבעת ימים Lev. 13, 31.
שבעת ימים שנית Lev. 13, 33. 54.
את־הנגע שבעת ימים Lev. 13, 50.
לאהלו שבעת ימים Lev. 14, 8.
שבעת ימים Lev. 14, 38. 15, 13.
זוב דמה ימים רבים Lev. 15, 25.
שבעת ימים תחת אמו Lev. 22, 27.
ששת ימים תעשה מלאכה Lev. 23, 3
חג־יי שבעת ימים Lev. 23, 39.
ימים תהיה גאלתו Lev. 25, 29.
על־המשכן ימים רבים Num. 9, 19.
ימים מספר Num. 9, 20.
או־חדש או־ימים Num. 9, 22.
דרך שלשת ימים Num. 10, 33 (bis).
ולא עשרה ימים Num. 11, 19.
ולא חמשה ימים Num. 11, 19.
עד־חדש ימים Num. 11, 20.
ואכלו חדש ימים Num. 11, 21.
תכלם שבעת ימים Num. 12, 14.
תסגר שבעת ימים Num. 12, 14.
מחוץ למחנה שבעת ימים Nu. 12, 15
וטמא שבעת ימים Num. 19, 11.
יטמא שבעת ימים Num. 19, 14. 16.
במצרים ימים רבים Nu. 20, 15.
שבעת ימים Nu. 28, 17. 29, 12. 31, 19.
ליום שבעת ימים Num. 28, 24.
וילכו דרך שלשת ימים Nu. 33, 8.
ימים רבים Dt. 1, 46.
את־הר־שעיר ימים רבים Dt. 2, 1.
לא־תאריכן ימים Dt. 4, 26.
ולמען תאריך ימים Dt. 4, 40.
ששת ימים תעבד Dt. 5, 13.
והארכתם ימים בארץ Dt. 5, 30.
ולמען תאריכו ימים Dt. 11, 9.
שבעת ימים תאכל־עליו Dt. 16, 3.
שבעת ימים Dt. 16, 4.
ששת ימים תאכל מצות Dt. 16, 8.
תעשה לך שבעת ימים Dt. 16, 13.
שבעת ימים תחג Dt. 16, 15.
למען יאריך ימים Dt. 17, 20.
תצור אל־עיר ימים רבים Dt. 20, 19.
ואת־אמה ירח ימים Dt. 21, 13.
ייטב לך והארכת ימים Dt. 22, 7.
תאריכן ימים Dt. 30, 18.
תאריכו ימים על־האדמה Dt. 32, 47.
כי בעוד שלשת ימים Jos. 1, 11.
ונחבתם שמה שלשת ימים Jos. 2, 16.
וישבו שם שלשת ימים Jos. 2, 22.
מקצה שלשת ימים Jos. 3, 2. 9, 16.
כה תעשה ששת ימים Jos. 6, 3.
כה עשו ששת ימים Jos. 6, 14.
ימים רבים עשה יהושע Jos. 11, 18.
ימים רבים עד היום הזה Jos. 22, 3.
ותשבו במדבר ימים רבים Jos. 24, 7.
אשר האריכו ימים Jos. 24, 31.
אשר האריכו ימים Jud. 2, 7.
ארבעת ימים בשנה Jud. 11, 40.
להגיד החידה שלשת ימים Jud. 14, 14.
ותהי־שם ימים ארבעה Jud. 19, 2.
וישב אתו שלשת ימים Jud. 19, 4.
הנה ימים באים 1 Sam. 2, 31.
שבעת ימים תוחל 1 Sam. 10, 8.
הרף לנו שבעת ימים 1 Sam. 11, 3.
וייחל שבעת ימים 1 Sam. 13, 8.
ימים וארבעה 1 Sam. 27, 7.
אשר היה אתי זה ימים 1 Sam. 29, 3.
שלשה ימים ושלשה לילות 1 Sam. 30, 12.
ויצמו שבעת ימים 1 Sam. 31, 13.
וישב דוד בצקלג ימים 2 Sam. 1, 1.
ויהי לשנתים ימים 2 Sam. 13, 23.
כאשה זה ימים רבים 2 Sam. 14, 2.
והיה מקץ ימים לימים 2 S. 14, 26.
בירושלם שנתים ימים 2 S. 14, 28.
איש יהודה שלשת ימים 2 S. 20, 4.
ואם־היות שלשת ימים 2 S. 24, 13.
בירושלם ימים רבים 1 Reg. 2, 38.
ולא־שאלת לך ימים 1 Reg. 3, 11.
שבעת ימים ושבעת ימים 1 Reg. 8, 65.
לכו־עד שלשה ימים 1 Reg. 12, 5.

שבעת ימים בתרצה 1 Reg. 16, 15.
ויהי מקץ ימים 1 Reg. 17, 7.
ותאכל הרא והיא וביתה ימים 1 Reg. 17, 15.
ויהי ימים רבים ודבר יי׳ 1Reg.18,1.
נכח אלה שבעת ימים 1 Reg. 20, 29.
ויבקשו שלשה ימים 2 Reg. 2, 17.
ויסבו דרך שבעת ימים 2 Reg. 3, 9.
וימלך ירח־ימים 2 Reg. 15, 13.
הנה ימים באים 2 Reg. 20, 17.
ויתאבל אפרים אביהם ימים 1 Chr. 7, 22.
ויצרמו שבעת ימים 1 Chr. 10, 12.
עם דויד ימים שלושה 1Chr.12,39.
ואם־שלשת ימים חרב 1Chr.21,12
ודויד זקן ושבע ימים 1 Chr. 23, 1.
שבע ימים עשר וכבוד 1Chr.29,28.
וגם־ימים רבים לא שאלת 2Chr.1,11
בעת ההיא שבעת ימים 2 Chr. 7, 8.
ויהחג שבעת ימים 2 Chr. 7, 9.
עוד שלשת ימים ושובו 2 Chr. 10, 5.
ויהיו ימים שלשה מן־ההלו ימים על־ימים 2 Chr. 20, 25.
ויזקן יהוידע וישבע ימים 2 Chr. 24, 15.
שבעת ימים בשמחה 2 Chr. 30, 21.
שבעת ימים אחרים 2 Chr. 30, 23.
ויעשו שבעת ימים 2 Chr. 30, 23.
חגהמצות שבעת ימים 2 Chr. 35, 17.
ועשרת ימים מלך 2 Chr. 36, 9.
שבעת ימים בשמחה Esr. 6, 22.
ונחנה שם ימים שלשה Esr. 8, 15.
ונשב שם ימים שלשה Esr. 8, 32.
ואתאבלה ימים Neh. 1, 4.
ואהי־שם ימים שלשה Neh. 2, 11.
ובין עשרת ימים Neh. 5, 18.
ויעשו־חג שבעת ימים Neh. 8, 18.
ולקץ ימים נשאלתי Neh. 13, 6.
גדלתו ימים רבים Esth. 1, 4.
שבעת ימים Esth. 1, 5.
שלשת ימים לילה ויום Esth. 4, 16.
שבעת ימים ושבעת לילות Job. 2, 13
וארך ימים תבונה Job. 12, 12.
קצר ימים ושבע־רגז Job. 14, 1.
כביר מאביך ימים Job. 15, 10.
וכחול ארבה ימים Job. 29, 18.
אמרתי ימים ידברו Job. 32, 7.
זקן ושבע ימים Job. 42, 17.
ארך ימים עולם ועד Ps. 21, 5.
בבית־יי׳ לארך ימים Ps. 23, 6.
אהב ימים לראות טוב Ps. 34, 13.
ימים על־ימי־מלך תוסיף Ps. 61, 7.
חשבתי ימים מקדם Ps. 77, 6.
ארך ימים אשביעהו Ps. 91, 16.
יי׳ לארך ימים Ps. 93, 5.
ימים יצרו Ps. 139, 16.
זכרתי ימים מקדם Ps. 143, 5.
כי ארך ימים Prv. 3, 2.
ארך ימים בימינה Prv. 3, 16.
יראת יי׳ תוסיף ימים Prv. 10, 27.
שונאֹ בצע יאריך ימים Prv. 28, 16.
ולא־יאריך ימים כצל Eccl. 8, 13.
ימים אשר לא־באו Jes. 7, 17.
ומרב ימים יפקדו Jes. 24, 22.
ימים על־שנה Jes. 32, 10.
הנה ימים באים Jes. 39, 6.
יראה זרע יאריך ימים Jes. 53, 10.
עול ימים וזקן Jes. 65, 20.
ימים אין מספר Jer. 2, 32.
זקן עם־מלא ימים Jer. 6, 11.
הנה ימים באים Jer. 7, 32. 9, 24. 16, 14. 19, 6. 23, 5. 7. 30, 3. 31, 27. 31. 38. 33, 14. 48, 12. 49, 2. 51, 47. 52.
ויהי מקץ ימים רבים Jer. 13, 6.
בעוד שנתים ימים Jer. 28, 3. 11.
יעמדו ימים רבים Jer. 32, 14.
למען תחיו ימים רבים Jer. 35, 7.
וישבו־שם ירמיהו ימים Jer. 37, 16.
מקץ עשרת ימים Jer. 42, 7.
תעזבנו לארך ימים Thr. 5, 20.
שבעת ימים משמים Ez. 3, 15.
מקצה שבעת ימים Ez. 3, 16.
למספר ימים Ez. 4, 5.
שבעת ימים Ez. 43, 25.
שבעת ימים וכפרו Ez. 43, 26.
שבעת ימים יספרו־לו Ez. 44, 26.
שבעות ימים מצות Ez. 45, 21.
נס־נא את־עבדיך ימים Dan. 1, 12.
ויגמס ימים עשרה Dan. 1, 14.
ומקצת־ימים עשרה Dan. 1, 15.
נהייתי ונחלתיתי ימים Dan. 8, 27.
שבעים ימים Dan. 10, 2. 3.
בשבי ובזבח ימים Dan. 11, 33.
ימים אלף מאתים Dan. 12, 11.
ימים רבים תשבי לי Hos. 3, 3.
כי־ימים רבים ישבו Hos. 3, 4.
ימים באים עליכם Am. 4, 2.
לשלשת ימים מעשרתיכם Am. 4, 4.
הנה־ימים באים Am. 8, 11. 9, 13.
שלשה ימים Jon. 2, 1.
מהלך שלשת ימים Jon. 3, 3.
משענתו בידו מרב ימים Zach. 8, 4.

pl.: יָמִים

וימים רבים לישראל 2 Chr. 15, 3.

pl.: הַיָּמִים

ויהי לשבעת הימים Gn. 7, 10.
כי ארכו־לו שם הימים Gn. 26, 8.
וירבו הימים ותמת Gn. 38, 12.
וחטאתי לך כל־הימים Gn. 43, 9.
וחטאתי לאבי כל־הימים Gn. 44, 32
אתכם באחרית הימים Gn. 49, 1.
יאכל את שבעת הימים Ex. 13, 7.
במספר הימים Num. 14, 34.
לעמד באחרית הימים Nu. 24, 14.
הימים אשר הם חיים Dt. 4, 10.
באחרית הימים Dt. 4, 30.
נתן לך כל־הימים Dt. 4, 40.
את־כל־מצותי כל־הימים Dt. 5, 26
כל־הימים לחיתנו Dt. 6, 24.
ומצותיו כל־הימים Dt. 11, 1.
כל־הימים אשר־אתם חיים Dt. 12, 1
את־יי׳ אלהיך כל־הימים Dt. 14, 23.
הוא ובניו כל־הימים Dt. 18, 5.
בדרכיו כל־הימים Dt. 19, 9.
וגזול כל־הימים Dt. 28, 29.
עשוק ורצוץ כל־הימים Dt. 28, 33.
כל־הימים אשר אתם חיים Dt. 31, 13
באחרית הימים Dt. 31, 29.
את־יי׳ אלהיכם כל־הימים Jos. 4, 24.
שבעת הימים Jud. 14, 17.
כל־הימים ותאלצהו Jud. 16, 16.
ויהי לתקפות הימים 1 Sam. 1, 20.
את־זבח הימים 1 Sam. 1, 21.
השאלתיהו ליי׳ כל־הימים 1 Sam. 1, 28.
את־זבח הימים 1 Sam. 2, 19.
זקן בביתך כל־הימים 1 Sam. 2, 32.
לפני־משיחי כל־הימים 1 S. 2, 35.
וירבו הימים 1 Sam. 7, 2.
היום שלשת הימים 1 Sam. 9, 20.
לא־באת למועד הימים 1 S. 13, 11.
ולא־מלאו הימים 1 Sam. 18, 26.
איב את־דוד כל־הימים 1 S. 18, 29.
כי־זבח הימים שם 1 Sam. 20, 6.
כל־הימים אשר בן־ישי חי 1S. 20, 31
ויבקשהו שאול כל־הימים 1 Sam. 23, 14.
ויהי כעשרת הימים 1 Sam. 25, 38.
ויהי מספר הימים 1 Sam. 27, 7.
וכה משפטו כל־הימים 1Sam. 27, 11.
אשימך כל־הימים 1 Sam. 28, 2.
ויהי מספר הימים 2 Sam. 2, 11.
על־בנו כל־הימים 2 Sam. 13, 37.
לפני כל־הימים תחת 2Sam. 19, 14.
לשם יי׳ עד הימים 1 Reg. 3, 2.
חירם לדוד כל־הימים 1Reg. 5, 15.
למען יראוך כל־הימים 1Reg. 8, 40.
עיני ולבי שם כל־הימים 1Reg. 9, 3.
כל־הימים לפני 1 Reg. 11, 36.
אך לא כל־הימים 1 Reg. 11, 39.
והיו לך עבדים כל־הימים 1Reg. 12, 7.
על־ספר דברי הימים 1 Reg. 14, 19. 29. 15, 7. 23. 31. 16, 5. 14. 20. 27. 22, 39. 46.
ובין ירבעם כל־הימים 1Reg. 14, 30.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 1, 18. 8, 23. 10, 34. 12, 20. 13, 8. 12. 14, 15. 28. 15, 6. 11. 15. 21. 26. 31. 36. 16, 19. 20, 20. 21, 17. 25. 23, 28. 24, 5.
נוד לבניו כל־הימים 2 Reg. 8, 19.
בן־חזאל כל־הימים 2 Reg. 13, 3.
לעשות כל־הימים 2 Reg. 17, 37.
כי עד־הימים ההמה 2Rg. 18, 4.
לבוא לשבעת הימים 1 Chr. 9, 25.
דברי הימים למלך דויד 1Chr. 27, 24.
כל־הימים אשר־הם חיים 2Chr. 6, 31
עיני ולבי שם כל־הימים 2 Chr. 7, 16.
והיו לך עבדים כל־הימים 2 Chr. 10, 7.
וירבעם כל־הימים לתת לו נוד ולבניו כל־הימים 2 Chr. 12, 15.
את־המועד שבעת הימים 2 Chr. 21, 7.
לא־יבוא לשלשת הימים 2 Chr. 30, 22.
לשלשת הימים Esr. 8, 10. 9.
ובמלאת הימים האלה Esth. 1, 5.
בספר דברי הימים Esth. 2, 23.
דברי הימים Esth. 6, 1.
שני הימים האלה Esth. 9, 27.
על־ספר דברי הימים Esth. 10, 2.
כל הימים Job. 1, 5.
הימים הבאים הכל נשכח Eccl. 2, 16
כי־ברב הימים תמצאנו Eccl. 11, 1.
והיה באחרית הימים Jes. 2, 2.
כאור שבעת הימים Jes. 30, 26.
באחרית הימים תתבוננו Jer. 23, 20. 30, 24.
אחרי הימים ההם Jer. 31, 33.
לפני כל־הימים Jer. 31, 36.
ליראה אותי כל־הימים Jer. 32, 39.
ועשה זבח כל־הימים Jer. 33, 18.
עמד לפני כל־הימים Jer. 35, 19.
באחרית הימים נאם־יי׳ Jer. 48, 47.
והיה באחרית הימים Jer. 49, 39.
מספר הימים Ez. 4, 4.
הימים אשר־אתה שוכב Ez. 4, 9.
יארכו הימים Ez. 12, 22.
קרבו הימים Ez. 12, 23.
באחרית הימים תהיה Ez. 38, 16.
ויכלו את־הימים Ez. 43, 27.
שבעת הימים וחטאת Ez. 45, 23.
שבעת הימים Ez. 45, 25.
ולמקצת הימים Dan. 1, 18.
באחרית הימים Dan. 10, 14.
באחרית הימים Hos. 3, 5.
והיה באחרית הימים Mich. 4, 1.
לפני הימים ההם Zach. 8, 10.

pl.: הַיָּמֵם

עד־מלאת הימם Num. 6, 5.

pl.: הַיָּמִין *f. aram.*

לגרלך לקץ הימין Dan. 12, 13.

pl.: וַהֲיָמִים

והימים הראשנים יפלו Num. 6, 12.
והימים ימי בכורי ענבים Nu. 13, 20.
והימים אשר־הלכנו Dt. 2, 14.
והימים אשר מלך דוד 1 Reg. 2, 11.
והימים אשר מלך שלמה 1Rg. 11, 42.
והימים אשר מלך ירבעם 1Rg. 14, 20
והימים אשר מלך יהוא 2Rg. 10, 36.
והימים אשר מלך 1 Chr. 29, 27.
והימים האלה נזכרים Esth. 9, 28.

pl.: שֶׁהַיָּמִים

שהימים הראשנים Eccl. 7, 10.

pl.: בְּיָמִים

בימים קדמונים Ez. 38, 17.

pl.: וּבְיָמִים

ובימים אחדים ישבר Dan. 11, 20.

pl.: בַּיָּמִים

בארץ בימים ההם Gn. 6, 4.
זקנים באים בימים Gn. 18, 11.
ואברהם זקן בא בימים Gn. 24, 1.
ויהי בימים ההם Ex. 2, 11.
ויהי בימים הרבים ההם Ex. 2, 23.
אשר יהיה בימים ההם Dt. 17, 9.
אשר יהיו בימים ההם Dt. 19, 17.
אשר יהיה בימים ההם Dt. 26, 3.
ויהושע זקן בא בימים Jos. 13, 1.
זקנת באת בימים Jos. 13, 1.
אשר יהיה בימים ההם Jos. 20, 6.
זקן בא בימים Jos. 23, 1.
אני זקנתי באתי בימים Jos. 23, 2.
בימים ההם אין Jud. 17, 6. 21, 27.
בימים ההם Jud. 18, 1.
ויהי בימים ההם ומלך ברית האלהים בימים ההם Jud. 19, 1. 20, 27.
עמד לפניו בימים ההם Jud. 20, 28.
היה יקר בימים ההם 1 Sam. 3, 1.
ויהי בימים ההם 1 Sam. 28, 1.
זקן בא בימים 1 Reg. 1, 1.
בימים ההם החל יי׳ 2 Reg. 10, 32. 15, 37.
בימים ההם חלה חזקיהו 2Rg. 20, 1.
בימים ההם חלה יחזקיהו 2 Chr. 32, 24.
בימים ההם מרבים Neh. 6, 17.
בימים ההמה ראיתי Neh. 13, 15.
גם־בימים ההם ראיתי Neh. 13, 23.
בימים ההם Esth. 1, 2. 2, 21.
בימים ההם חלה חזקיהו Jes. 38, 1.
בימים ההמה נאם־יי׳ Jer. 3, 16.
בימים ההמה ילכו Jer. 3, 18.
וגם בימים ההמה Jer. 5, 18.
בימים ההם Jer. 31, 29. 33, 15. 16.
בימים ההמה ובעת Jer. 50, 4. 20.
בימים ההם Ez. 38, 17.
בימים ההם Dan. 10, 2.
בימים ההמה Joel 3, 2.
בימים ההמה ובעת Joel 4, 1.
העם הזה בימים ההם Zach. 8, 6.
בימים האלה Zach. 8, 9.
זממתי בימים האלה Zach. 8, 15.
בימים ההמה אשר Zach. 8, 23.

pl.: וּבַיָּמִים

ובימים ההם Jud. 18, 1.

pl.: בַּיָּמִים

בעיניו כימים אחדים Gn. 29, 20.

pl.: כַּיָּמִים

כימים אשר ישבתם Dt. 1, 46.
כימים הראשנים Dt. 10, 10.
כימים אשר־נחו בהם Esth. 9, 22.
לא כימים הראשנים אני Zach. 8, 11

pl.: לַיָּמִים

כי לימים עוד Gn. 7, 4.
לימים ראשנים Dt. 4, 32.
ויהי לימים מימים 2 Chr. 21, 19.
הקץ לימים 2 Chr. 21, 19.
את־בית־יי׳ לימים שמונה 2 Chr. 29, 17.
צעירים ממני לימים Job. 30, 1.
המה ממני לימים Job. 32, 4.
צעיר אני לימים Job. 32, 6.
חזה לימים רבים Ez. 12, 27.
כי לימים רבים Dan. 8, 26.

לימים אלה שלש מאות Dan. 12, 12.
pl.: לַיָּמִים
עשרת כסף לימים Jud. 17, 10.
מקץ ימים׀ לימים 2 Sam. 14, 26.
קראו לימים האלה פורים Esth. 9, 26
לימים אשר אני עשה Ez. 22, 14.
כי־עוד חזון לימים Dan. 10, 14.
pl.: מְיָמִים
למועדה מימים ׀ימימה Ex. 13, 10.
ויהי מימים רבים Jos. 23, 1.
ויהי מימים ויולחמו Jud. 11, 4.
מימים׀ ימימה תלכנה Jud. 11, 40.
וישב מימים לקחתה Jud. 14, 8.
ויהי מימים Jud. 15, 1.
בשלו מימים׀ ימימה Jud. 21, 19.
מעירו מימים ימימה 1 Sam. 1, 3.
והעלתה לו מימים 1 Sam. 2, 19.
ויהי לימים׀ מימים 2 Chr. 21, 19.
מימים רבים תפקד Ez. 38, 8.
pl.: לְיָמִים
ולמימים אשר צויתי 1 Chr. 17, 10.
cum h finis: יָמִימָה
למועדה מימים ימימה Ex. 13, 10.
מימים׀ ימימה תלכנה Jud. 11, 40.
מימים׀ ימימה Jud. 21, 19.
מעירו מימים ימימה 1 Sam. 1, 3.
מימים׀ ימימה 1 Sam. 2, 19.
pl.: וְלַיָּמִים
ולימים ושנים Dan. 1, 14.
pl. constr.: יְמֵי
כל־ימי חייך Gn. 3, 14. 17.
ימי־אדם Gn. 5, 4. 5.
ויהיו כל־ימי שת Gn. 5, 8.
ויהיו כל־ימי אנוש Gn. 5, 11.
ויהיו כל־ימי קינן Gn. 5, 14.
ויהיו כל־ימי מהללאל Gn. 5, 17.
ויהיו כל־ימי ירד Gn. 5, 20.
ויהי כל־ימי חנוך Gn. 5, 23.
ויהיו כל־ימי מתושלח Gn. 5, 27.
ויהי כל־ימי־למך Gn. 5, 31.
עוד כל־ימי הארץ Gn. 8, 22.
ויהי כל־ימי־נח Gn. 9, 29.
ויהיו ימי־תרח Gn. 11, 32.
ואלה ימי שני־חיי אברהם Gn. 25, 7.
יקרבו ימי אבל Gn. 27, 41.
ויהיו ימי יצחק Gn. 35, 28.
כמה ימי שני חייך Gn. 47, 8.
ימי שני מגורי Gn. 47, 9.
ימי שני חיי Gn. 47, 9.
ימי׀ שני חיי אבתי Gn. 47, 9.
ויהי ימי־יעקב Gn. 47, 28.
ויקרבו ימי־ישראל Gn. 47, 29
כן ימלאו ימי החנטים Gn. 50, 3.
ויעברו ימי בכיתו Gn. 50, 4.
עד־מלאת ימי טהרה Lev. 12, 4.
ובמלאת׀ ימי טהרה Lev. 12, 6.
כל־ימי אשר הנגע בו Lev. 13, 46.
כל־ימי הסגיר אתו Lev. 14, 46.
כל־ימי זוב טמאתה Lev. 15, 25.
כל־ימי זובה Lev. 15, 26.
והיו לך ימי שבע Lev. 25, 8.
כל ימי השמטה Lev. 26, 34. 35.
כל ימי נזרו Num. 6, 4. 8.
כל־ימי נדר נזרו Num. 6, 5.
כל־ימי הזירו לי׳ Num. 6, 6.
ביום מלאת ימי נזרו Num. 6, 13.
כל־ימי אשר ישכן Num. 9, 18.
ימי בכורי ענבים Num. 13, 20.
מלבבך כל ימי חייך Dt. 4, 9.
כל ימי חייך Dt. 6, 2. 16, 3.
וקרא בו כל־ימי חייו Dt. 17, 19.
וירחמו ימי בכי Dt. 34, 8.
איש לפניך כל ימי חייך Jos. 1, 5.
כל־גדותיו כל ימי קציר Jos. 3, 15.
כל־ימי חייו Jos. 4, 14.
כל ימי יהושע Jos. 24, 31.
וכל׀ ימי הזקנים Jos. 24, 31.
ימי יהושע וכל׀ ימי־הזקנים Jud. 2, 7
כל ימי השופט Jud. 2, 18.
שבעת ימי המשתה Jud. 14, 12.
כל־ימי היות בית Jud. 18, 31.
ונתתיו לי׳ כל־ימי חייו 1 S. 1, 11.
בפלשתים כל ימי שמואל 1 S. 7, 13.
כל ימי חייו 1 Sam. 7, 15.
על־פלשתים כל ימי שאול 1 S. 14, 52.
כל־ימי היות־דוד במצודה 1 S. 22, 4
כל־ימי חיותם בכרמל 1 S. 25, 7.
כל־ימי התהלכנו אתם 1 S. 25, 15.
כל־ימי חיותנו עמם 1 S. 25, 16.
כמה ימי שני חיי 2 Sam. 19, 35.
ויקרבו ימי־דוד 1 Reg. 2, 1.
את־שלמה כל־ימי חייו 1 Rg. 5, 1.
כל ימי שלמה 1 Reg. 5, 5.
לישראל כל־ימי שלמה 1 Rg. 11, 25.
נשיא אשתנו כל ימי חייו 1 Rg. 11, 34.
אשר צוהו כל ימי חייו 1 Rg. 15, 5.
ובין ירבעם כל־ימי חייו 1 Rg. 15, 6.
כל ימי יהואחז 2 Reg. 13, 22.
וכל ימי מלכי ישראל 2 Rg. 23, 22.
לפניו כל־ימי חייו 2 Reg. 25, 29.
כל ימי חייו 2 Reg. 25, 30.
כל־ימי יהוידע הכהן 2 Chr. 24, 2.
תמיד כל ימי יהוידע 2 Chr. 24, 14.
כל־ימי השמה שבתה 2 Chr. 36, 21.
כל־ימי כורש מלך פרס Esr. 4, 5.
על ספר דברי הימים Neh. 12, 23.
ועד ימי יוחנן Neh. 12, 23.
כן ימלאו ימי מרוקיהן Esth. 2, 12.
ימי משתה ושמחה Esth. 9, 22.
לקים את־ימי הפרים Esth. 9, 31.
כי הקיפו ימי המשתה Job. 1, 5.
כל־ימי צבאי אוחל Job. 14, 14.
כל־ימי רשע הוא מתחולל Job. 15, 20
יאחזוני ימי־עני Job. 30, 16.
קדמני ימי־עני Job. 30, 27.
כל־ימי חיי Ps. 23, 6
כל־ימי חיי Ps. 27, 4.
יודע יי׳ ימי תמימם Ps. 37, 18.
על־ימי־מלך תוסיף Ps. 61, 7.
הקצרת ימי עלומיו Ps. 89, 46.
ימי־שנותינו׀ בהם Ps. 90, 10.
כמה־ימי־עבדך Ps. 119, 84.
כל ימי חייך Ps. 128, 5.
כל־ימי עני רעים Prv. 15, 15.
כל ימי חייה Prv. 31, 12.
מספר ימי חייהם Eccl. 2, 3.
מספר ימי־חיו Eccl. 5, 17.
יזכר את־ימי חייו Eccl. 5, 19.
ורב׀ שיהיו ימי־שניו Eccl. 6, 3.
בעמלו ימי חייו Eccl. 8, 15.
כל־ימי חיי הבלך Eccl. 9, 9.
כל ימי הבלך Eccl. 9, 9.
ויזכר את־ימי החשך Eccl. 11, 8.
יבאו ימי הרעה Eccl. 12, 1.
נגנן כל־ימי חיינו Jes. 38, 20.
ושלמו ימי אבלך Jes. 60, 20.
וינשאם כל־ימי עולם Jes. 63, 9.
ויזכר ימי־עולם Jes. 63, 11.
כי כימי העץ ימי עמי Jes. 65, 22.
תמיד כל ימי חי׳ Jer. 52, 33.
כל ימי חייו Jer. 52, 34.
ימי עניה ומרודיה Thr. 1, 7.
עד־כלותך ימי מצורך Ez. 4, 8.
כמלאת ימי המצור Ez. 5, 2.
לא זכרתי׳ את־ימי נעוריך Ez. 16, 22. 43.
את־ימי נעוריה Ez. 23, 19.
ושבעת ימי־החג Ez. 45, 23.
ששת ימי המעשה Ez. 46, 1.
את־ימי הבעלים Hos. 2, 15.
באו׀ ימי הפקדה Hos. 9, 7.
ימי השלם Hos. 9, 7.
pl. constr.: יְמֵי
ויהי בימי אמרפל Gn. 14, 1.
אשר היה בימי אברהם Gn. 26, 1.
בימי אברהם אביו Gn. 26, 15.
אשר חפרו בימי אברהם Gn. 26, 18.
וילך ראובן בימי קציר Gn. 30, 14.
בימי מגוריהם Gn. 47, 9.
בימי שמגר בן־ענת Jud. 5, 6.
בימי יעל Jud. 5, 6.
ארבעים שנה בימי גדעון Jud. 8, 28.
בימי קצירי־חטים Jud. 15, 1.
בימי פלשתים עשרים Jud. 15, 20.
ויהי בימי שפט השפטים Ruth 1, 1.
והאיש בימי שאול זקן 1 S. 17, 12.
ויהי רעב בימי דוד 2 Sam. 21, 1.
בימי קציר בראשונים 2 S. 21, 9.
בימי שלמה למאומה 1 Rg. 10, 21.
בימי בנו אביא 1 Reg. 21, 29.
אשר נשאר בימי אסא 1 Rg. 22, 47.
בימי פקח מלך־ישראל 2 Rg. 15, 29.
בימי ׀ יחזקיהו מלך 1 Chr. 4, 41.
בימי יותם מלך־יהודה 1 Chr. 5, 17.
בימי דויד עשרים ושנים 1 Chr. 7, 2.
כי־לא דרשוהו בימי שאול 1 Chr. 13, 3.
נחשב בימי שלמה 2 Chr. 9, 20.
כח ירבעם עוד בימי אביהו 2 Chr. 13, 20.
בימי זכריהו המבין 2 Chr. 26, 5.
קצף יי׳ בימי יחזקיהו 2 Chr. 32, 26.
ואחיהם בימי יושע Neh. 12, 7.
הלוים בימי אליאשיב Neh. 12, 22.
בימי יויקים בן־ישוע Neh. 12, 26.
כי־בימי דויד ואסף בימי זרבבל ובימי נחמיה Neh. 12, 46. 47.
ויהי בימי אחשורוש Esth. 1, 1.
אל־יחד בימי שנה Job. 3, 6.
כאשר הייתי בימי חרפי Job. 29, 4.
בימיהם בימי קדם Ps. 44, 2.
למה אירא בימי רע Ps. 14, 6.
הכל ראיתי בימי הבלי Eccl. 7, 15.
בימי בחורותיך Eccl. 11, 9.
בימי בחרותיך Eccl. 12, 1.
בימי עזיהו יותם Jes. 1, 1.
ויהי בימי אחז Jes. 7, 1.
בימי יאשיהו בן־אמון Jer. 1, 2.
ויהי בימי יהויקים Jer. 1, 3.
בימי יאשיהו המלך Jer. 3, 6.
היה נבא בימי חזקיהו Jer. 26, 18.
בימי יהויקים בן־יאשיהו Jer. 35, 1.
בריתי אותך בימי נעוריך Ez. 16, 60.
בימי עזיה יותם Hos. 1, 1.
ואם בימי אבתיכם Joel 1, 2.
בימי׀ עזיה מלך־יהודה Am. 1, 1.
בימי יותם Mich. 1, 1.
בימי יאשיהו Zeph. 1, 1.
מפני הרעש בימי עזיה Zach. 14, 5.
pl. constr.: וּבִימֵי
ובימי שאול עשו מלחמה 1 Chr. 5, 10
ובימי ירבעם 1 Chr. 5, 17.
ובימי דרשו את־י׳ 2 Chr. 26, 5.
ובימי ארתחששתא Esr. 4, 7.
ובימי יויקים היו כהנים Neh. 12, 12.
ויצדק ובימי נחמיה Neh. 12, 26.
ובימי נחמיה Neh. 12, 47.
ובימי רעבון ישבעו Ps. 37, 19.
ובימי ירבעם Hos. 1, 1.
ובימי ירבעם Am. 1, 1.
pl. constr.: כִּימֵי
כימי נדת דותה Lev. 12, 2.
טמאתה כימי נדתה Lev. 15, 25.
כימי שכיר יהיה עמו Lev. 25, 50.
כימי השמים Dt. 11, 21.
כימי גבר Job. 10, 5.
כימי אלוה ישמרני Job. 29, 2.
וימי הפורים Esth. 9, 28.
pl. constr.: בְּיֵמֵי
ויהי בימי אמרפל Gn. 14, 1.
אשר היה בימי אברהם Gn. 26, 1.
בימי אברהם אביו Gn. 26, 15.
אשר חפרו בימי אברהם Gn. 26, 18.
וילך ראובן בימי קציר Gn. 30, 14.
בימי מגוריהם Gn. 47, 9.
בימי שמגר בן־ענת Jud. 5, 6.
בימי יעל Jud. 5, 6.
ארבעים שנה בימי גדעון Jud. 8, 28.
בימי קצירי־חטים Jud. 15, 1.
בימי פלשתים עשרים Jud. 15, 20.
ויהי בימי שפט השפטים Ruth 1, 1.
והאיש בימי שאול זקן 1 S. 17, 12.
ויהי רעב בימי דוד 2 Sam. 21, 1.
בימי קציר בראשונים 2 S. 21, 9.
בימי שלמה למאומה 1 Rg. 10, 21.
בימי בנו אביא 1 Reg. 21, 29.
אשר נשאר בימי אסא 1 Rg. 22, 47.
בימי פקח מלך־ישראל 2 Rg. 15, 29.
בימי ׀ יחזקיהו מלך 1 Chr. 4, 41.
בימי יותם מלך־יהודה 1 Chr. 5, 17.
בימי דויד עשרים ושנים 1 Chr. 7, 2.
כי־לא דרשוהו בימי שאול 1 Chr. 13, 3.
נחשב בימי שלמה 2 Chr. 9, 20.
כח ירבעם עוד בימי אביהו 2 Chr. 13, 20.
בימי זכריהו המבין 2 Chr. 26, 5.
קצף יי׳ בימי יחזקיהו 2 Chr. 32, 26.
ואחיהם בימי יושע Neh. 12, 7.
הלוים בימי אליאשיב Neh. 12, 22.
בימי יויקים בן־ישוע Neh. 12, 26.
כי־בימי דויד ואסף בימי זרבבל ובימי נחמיה Neh. 12, 46. 47.
ויהי בימי אחשורוש Esth. 1, 1.
אל־יחד בימי שנה Job. 3, 6.
כאשר הייתי בימי חרפי Job. 29, 4.
בימיהם בימי קדם Ps. 44, 2.
למה אירא בימי רע Ps. 14, 6.
הכל ראיתי בימי הבלי Eccl. 7, 15.
בימי בחורותיך Eccl. 11, 9.
בימי בחרותיך Eccl. 12, 1.
בימי עזיהו יותם Jes. 1, 1.
ויהי בימי אחז Jes. 7, 1.
בימי יאשיהו בן־אמון Jer. 1, 2.
ויהי בימי יהויקים Jer. 1, 3.
בימי יאשיהו המלך Jer. 3, 6.
היה נבא בימי חזקיהו Jer. 26, 18.
בימי יהויקים בן־יאשיהו Jer. 35, 1.
בריתי אותך בימי נעוריך Ez. 16, 60.
בימי עזיה יותם Hos. 1, 1.
ואם בימי אבתיכם Joel 1, 2.
בימי׀ עזיה מלך־יהודה Am. 1, 1.
בימי יותם Mich. 1, 1.
בימי יאשיהו Zeph. 1, 1.
מפני הרעש בימי עזיה Zach. 14, 5.
וכסאו כימי שמים Ps. 89, 30.
כימי מלך Jes. 23, 15.
עורי כימי קדם Jes. 51, 9.
כימי העץ ימי עמי Jes. 65, 22.
תשכן כימי־קדם Jer. 46, 26.
כימי נעוריה Hos. 2, 17.
כימי הגבעה Hos. 9, 9.
באהלים כימי מועד Hos. 12, 10.
כימי עולם Am. 9, 11
כימי עולם Mich. 7, 14.
כימי צאתך מארץ Mich. 7, 15.
כימי עולם וכשנים Mal. 3, 4.
pl. constr.: וְכִימֵי
וכימי שכיר ימיו Job. 7, 1.
pl. constr.: הֲכִימֵי *cum h int.*
הכימי אנוש ימיך Job. 10, 5.
pl. constr.: לִימֵי
ישוב לימי עלומיו Job. 33, 25.
pl. constr.: מִימֵי
מימי השפטים 2 Reg. 23, 22.
כי מימי שלמה בן־דויד 2 Chr. 30, 26
מימי שמואל הנביא 2 Chr. 35, 18.
זבחים מימי אסר חדון Esr. 4, 2.
מימי אבתינו אנחנו Esr. 9, 7.
מימי ישוע בן־נון Neh. 8, 17.
מימי מלכי אשור Neh. 9, 32.
להשקיט לו מימי רע Ps. 94, 13.
מימי־קדם קדמתה Jes. 23, 7.
אותה עשיתי מימי קדם Jes. 37, 26.
מימי יאשיהו Jer. 36, 2.
מימי קדם Thr. 1, 7.
אשר צוה מימי־קדם Thr. 2, 17.
מימי הגבעה חטאת Hos. 10, 9.
מקדם מימי עולם Mich. 5, 1.
מימי קדם Mich. 7, 20.
כברכת־מים מימי היא Nah. 2, 9.
pl. constr.: לְמִימֵי
למימי קדם ויצרתיה 2 Reg. 19, 25.
למימי אבתיכם Mal. 3, 7.
pl. c. suff.: יְמֵי
ימי קלו מני־ארג Job. 7, 6.
הלא־מעט ימי יחדל Job. 10, 20.
ימי נזעכו Job. 17, 1.
ימי עברו זמותי נתקו Job. 17, 11.
ומדת ימי מה־היא Ps. 39, 5.
הנה טפחות׀ נתת ימי Ps. 39, 6.
ימי כצל נטוי Ps. 102, 12.
אמרתי בדמי ימי Jes. 38, 10.
pl. c. suff.: יָמַי *p.*
כי מלאו ימי Gn. 29, 21.
כי־הבל ימי Job. 7, 16.
כי־כלו בעשן ימי Ps. 102, 4.
קצר ימי Ps. 102, 24.
אל־תעלני בחצי ימי Ps. 102, 25.
ויכלו בבשת ימי Jer. 20, 18.
pl. c. suff.: וְיָמַי
וימי קלו מני־רץ Job. 9, 25.
pl. c. suff.: בְּיָמַי *p.*
שלום ואמת יהיה בימי 2 Rg. 20, 19.
שלום ואמת בימי Jes. 39, 8.
pl. c. suff.: וּבְיָמַי
ובימי אקרא Ps. 116, 2.
pl. c. suff.: מִיָּמַי *p.*
לא־יחרף לבבי מימי Job. 27, 6.
pl. c. suff.: יָמֵינוּ
כצל ימינו על־הארץ 1 Chr. 29, 15.
כי צל ימינו עלי־ארץ Job. 8, 9.
כל־ימינו פנו בעברתך Ps. 90, 9.
למנות ימינו כן הודע Ps. 90, 12.
ונשמחה בכל־ימינו Ps. 90, 14.
שתות־יין כל־ימינו Jer. 35, 8.
מלאו ימינו Thr. 4, 18.
חדש ימינו כקדם Thr. 5, 21.
pl. c. suff.: יָמֶיךָ
למען יארכון ימיך Ex. 20, 12.

את־מספר ימיך אמלא Ex. 23, 26.
למען יאריכן ימיך Dt. 5, 16.
ולמען יארכן ימיך Ps. 6, 2.
את־הלוי כל־ימיך Dt. 12, 19.
וטבתם כל־ימיך לעולם Dt. 23, 7.
למען יאריכו ימיך Dt. 25, 15.
כי הוא חייך וארך ימיך Dt. 30, 20.
חן קרבו ימיך Dt. 31, 14.
כי ימלאו ימיך 2 Sam. 7, 12.
איש במלכים כל־ימיך 1 Reg. 3, 13.
והארכתי את־ימיך 1 Reg. 3, 14.
והספתי על־ימיך 2 Reg. 20, 6.
והיה כי־מלאו ימיך 1 Chr. 17, 11.
הכימי אנוש ימיך Job. 10, 5.
ומספר ימיך רבים Job. 38, 21.
כי־בי ירבו ימיך Prv. 9, 11.
הנני יוסף על־ימיך Jes. 38, 5.
pl. c. suff.: בְּיָמֶיךָ
אך־בימיך לא אעשנה 1 Reg. 11, 12.
pl. c. suff.: וְכָיָמֶיךָ
וכימיך דבאך Dt. 33, 25.
pl. c. suff.: מֵיָמֶיךָ
לא־תמצא בך מימיך 1 S. 25, 28.
pl. c. suff.: דַּמַּיָּמֶיךָ *c. h interr.*
המימיך צוית בקר Job. 38, 12.
pl. c. suff.: יְמֵיכֶם
למען ירבו ימיכם Dt. 11, 21.
מלאו ימיכם לטבוח Jer. 25, 34.
תשבו כל־ימיכם Jer. 35, 7.
pl. c. suff.: בְּיָמֵיכֶם
בימיכם בית המרי Ez. 12, 25.
ההיתה זאת בימיכם Joel 1, 2.
כי־פעל פעל בימיכם Hab. 1, 5.
pl. c. suff.: וּבְיָמֵיכֶם
לעיניכם ובימיכם Jer. 16, 9.
pl. cum suff.: יָמֶיךָ
ותקריבי ימיך Ez. 22, 4.
pl. cum suff.: יָמָיו
והיו ימיו מאה ועשרים Gn. 6, 3.
לא־יוכל לשלחה כל־ימיו Dt. 22, 19.
לא־יוכל שלחה כל־ימיו Dt. 22, 29.
היה שלם עם־יי כל־ימיו 1 Rg. 15, 14.
הישר בעיני יי כל־ימיו 2 Reg. 12, 3.
החטיא את־ישראל כל־ימיו 2 Reg. 15, 18.
היה שלם כל־ימיו 2 Chr. 15, 17.
כי כל־ימיו לרשה 2 Chr. 18, 7.
כל־ימיו לא סרו 2 Chr. 34, 33.
וכימי שכיר ימיו Job. 7, 1.
אם־חרוצים ימיו Job. 14, 5
וידעו לא־חזו ימיו Job. 24, 1.
אנוש כחציר ימיו Ps. 103, 15.
יהוו־ימיו מעטים Ps. 109, 8.
ימיו כצל עובר Ps. 144, 4.
כי כל־ימיו מכאבים Eccl. 2, 23.
גם כל־ימיו בחשך Eccl. 5, 16.
ימלא את־ימיו Jes. 65, 20.
pl. c. suff.: יָמָיו
בחצי ימיו יעזבנו Jer. 17, 11.
pl. c. suff.: בְּיָמָיו
כי בימיו נפלגה הארץ Gn. 10, 25.
בימיו בנה חיאל בית 1 Rg. 16, 34.
אבי הרעה בימיו 1 Reg. 21, 29.
בימיו פשע אדום 2 Reg. 8, 20.
בימיו עלה פרעה נכה 2 Reg. 23, 29.
בימיו עלה נבוכדנצר 2 Reg. 24, 1.
כי בימיו נפלגה הארץ 1 Chr. 1, 19.
אתן עכ־ישראל בימיו 1 Chr. 22, 9.
בימיו שקטה הארץ 2 Chr. 13, 23.
בימיו פשע אדום 2 Chr. 21, 8.
יפרח־בימיו צדיק Ps. 72, 7.
לא־יצלח בימיו Jer. 22, 30.
בימיו תושע יהודה Jer. 23, 6.
pl. c. suff.: מְיָמָיו
ולא־עצבו אביו מימיו 1 Reg. 1, 6.

pl. c. suff.: יְמֵיהֶם
וימלאו ימיה ללדת Gn. 25, 24.
pl. c. suff.: וְיָמֶיהָ
וימיה לא ימשכו Jes. 13, 22.
pl. c. suff.: יְמֵיהֶם
מלך־ישראל כל־ימיהם 1 Rg. 15, 16. 32.
יבלו בטוב ימיהם Job. 21, 13.
יכלו ימיהם בטוב Job. 36, 11.
לא־יחצו ימיהם Ps. 55, 24.
ויכל־בהבל ימיהם Ps. 78, 33.
pl. c. suff.: בִּימֵיהֶם
פעל פעלת בימיהם Ps. 44, 2.
pl. poët.: יְמוֹת
זכר ימות עולם Dt. 32, 7.
pl. poët.: כְּיָמוֹת
שמחנו כימות עניתנו Ps. 90, 15.

יוֹם

לְאֶחָי כמו נְעָנֵי, ומוס סיזוע יוֹמָא, ונסמן סכנוי כמצ גב יוֹמָת. נסכסכ עס אָחֶיָא נאָחָי יָוְמָחֶיָא, נמר מ ק נעָנֵי, וסלנון יוֹמָא אָחֶיָא.

n. m. aram. (def. יוֹמָא; pl. c. יוֹמָת), dies, hebr. יוֹם. Componitur cum *adverb.*, יוֹמָחֶיָא (= יוֹמָא אָחֶיָא), respondetque hebr. מָחָר q. v. LXX. *ἡμέρα.*

מתיחב להם יום ביום Esr. 6, 9.
עד יום תלתה Esr. 6, 15.
pl.: בְּיוֹמִין
מתיחב להם יום ביום Esr. 6, 9.
def.: בְּיוֹמָיָא
וזמנין תלתא ביומא Dan. 6, 11.
pl.: יוֹמִין
עד־יומין תלתין Dan. 6, 8. 13.
ועתיק יומין יתב Dan. 7, 9.
def. pl.: יוֹמַיָּא
די להוא באחרית יומיא Dan. 2, 28.
ולקצת יומיא אנה Dan. 4, 31.
ועד־עתיק יומיא Dan. 7, 13.
אתה עתיק יומיא Dan. 7, 22.
pl. constr.: וְיוֹמֵי
וביומי אבוך Dan. 5, 11.
pl. constr.: וּבְיוֹמֵי
וביומי ארתחששתא Esr. 4, 7.
pl. c. suff.: וּבְיוֹמֵיהוֹן
וביומיהון די מלכיא Dan. 2, 44.
pl. constr.: יוֹמָת *al. for.*
מן־יומת עלמא Esr. 4, 15. 19.

יוֹמָם

עלת העטה מן יוֹם נסוף עטיי ם, וכן לעוב, ומלנון נעת יוס [נייי עטנע, עטָנלין]. נאחי יָמָם, יוֹמָם יוֹמָנָא מצלמו.

adv. (a. n. יוֹם, c. term. adverb. *am*), interdum, quotidie. Aram. יוֹמָנָא, יוֹמָם, יָמָם. LXX. *ἡμέρας, ἡμέραν.*

ויי הלך לפניהם יומם Ex. 13, 21.
ללכת יומם Ex. 13, 21.
עמוד הענן יומם Ex. 13, 22.
ענן יי על־המשכן יומם Ex. 40, 38.
תשבו יומם ולילה Lev. 8, 35.
או יומם ולילה Num. 9, 21.
וענן יי עליהם יומם Num. 10, 34.
אתה הלך לפניהם יומם Num. 14, 14.
ובענן יומם Dt. 1, 33.
והגית בו יומם ולילה Jos. 1, 8.
מעשות יומם ויעש לילה Jud. 6, 27.
גם־לילה גם־יומם 1 Sam. 25, 16.
לנוח עליהם יומם 2 Sam. 21, 10.
יומם ולילה 1 Reg. 8, 59.
כי־יומם ולילה עליהם 1 Chr. 9, 33.
אל הבית הזה יומם 2 Chr. 6, 20.
היום יומם ולילה Neh. 1, 6.
עליהם יומם ולילה Neh. 4, 3.
הנחיתם יומם Neh. 9, 12.
יומם יפגשו־חשך Job. 5, 14.
יומם תחמר־למו Job. 24, 16.
יהגה יומם ולילה Ps. 1, 2.
יגון בלבבי יומם Ps. 13, 3.
אלהי אקרא יומם Ps. 22, 3.
כי יומם ולילה Ps. 32, 4.
יומם ולילה באמר אלי Ps. 42, 4.
יומם יצוה יי חסדו Ps. 42, 9.
יומם ולילה Ps. 55, 11.
וינחם בענן יומם Ps. 78, 14.
מחץ יעוף יומם Ps. 91, 5.
יומם השמש לא־יככה Ps. 121, 6.
ענן יומם ועשן Jes. 4, 5.
לצל־יומם מחרב Jes. 4, 6.
אנכי עמד תמיד יומם Jes. 21, 8.
יומם ולילה לא יסגרו Jes. 60, 11.
השמש לאור יומם Jes. 60, 19.
ואבכה יומם ולילה Jer. 8, 23.
יומם ולילה Jer. 16, 13.
נתן שמש לאור יומם Jer. 31, 35.
ולבלתי היות יומם Jer. 33, 20.
בריתי יומם ולילה Jer. 33, 25.
יומם ולילה Thr. 2, 18.
וגלה יומם לעיניהם Ez. 12, 3.
ככלי גולה יומם לעיניהם Ez. 12, 4.
ככלי גולה יומם Ez. 12, 7.
ונתן צרי יומם Ez. 30, 16.
adv.: וְיוֹמָם
ופחדת לילה ויומם Dt. 28, 66.
ויומם לא תכבה Jes. 34, 10.
לילה ויומם Jer. 14, 17.
adv.: בְּיוֹמָם
לא־סר מעליהם ביומם Neh. 9, 19.

יוֹן

יו יָן, פעל לנ־עובר כ״פ נגור, ומשון לנ״ק כמו יָנָה סיכון שלו, ככיכס ומסיסס [ווייך ויין], לן סיכס יכס לנ״ו יונ, תיכס ומשס [ווייך מנ־כענן], לומר מעיכס ודיקיק [דכיקענן], ומכמוס סוס לנ מיקוור לי. וכ״ל מיקנות עניכו נחיק ענין פעמוע ונלנון ונעמוע [עכייכענן, נ־מכיכענן], כי כן נחיק מלקתי סיכס ומשוון נמיפתי ערב, ל״מ נסוזדו ומלקלבי וכדומס [s. *g'an*; sl. *zen-ic'*] נקלוף יהוע נקקור סלנון, ונלנון נעכמו לנ מלקתי דמיון.

vel יָן (nisi forte יָנָן nominis insequentis radix est), *v. inus.*, ut nonnulli censent, *intrans.* verbi transitivi יָנָה, mollire, premere, hinc: mollem esse. Sed exterarum linguarum collatione consequitur, *jan* vim habere bulliendi vel fermentandi, s. *g'an*, sl. *zen-ic'*.

יָנָן

ז״ו ע״מ עָקֹב, ומוס נסמיכות יְנָן כמו עָקֹב, חֹמֶשׁ, וכלפס כמילו סיכס יָנָן, ומיכס לך מוקדי ממכו, כי מפעליס נכוניס לנ מלקתי דוגמת לו. מעכמ נגס ומגס [שָׁקֹם], ועוד ספקות נדכר לסדגס.

n. m. (ad s. f. עָקֹב, c. יְנָן ad s. f. חֹמֶשׁ, עָקֹב), limus, coenum, lutum. LXX. *ἰλύς.*

יַעַן

מטיט היון Ps. 40, 3.
constr.: בְּיָנָן
טבעתי ביון מצולה Ps. 69, 3.

יָרַד

זמנ לאדן ויזכיס נמלך לסיל סקמנס

יָרָה

pl. c. suff.: יְרֵכָיו
ויצא ירך יעקב Gn. 46, 26.
pl. c. suff.: יְרֵכֵי
ירך יעקב Ex. 1, 5.
pl. c. suff.: יְרֵכֶיהָ
ירך נופל Num. 5, 21.
pl. c. suff.: יְרֵכֶיךָ
ירך נופלת Num. 5, 22.
pl. c. suff.: יְרֵכָיו
ירך נופלת Num. 5, 27.
pl. c. suff.: יְרֵכֶיהָ
ירך נופלת Num. 5, 21.
pl. c. suff.: יְרֵכֶיךָ
ירך נופלת Num. 5, 22.
pl. c. suff.: יְרֵכָיו
ירך נופלת Num. 5, 27.
pl. c. suff.: יְרֵכֶיהָ
ירך נופל Num. 5, 21.
pl. c. suff.: יְרֵכֶיךָ
ירך נופלת Num. 5, 22.
pl. c. suff.: יְרֵכָיו
ירך נופלת Num. 5, 27.
pl. c. suff.: יְרֵכֶיהָ
ירך נופל Num. 5, 21.
pl. c. suff.: יְרֵכֶיךָ
ירך נופלת Num. 5, 22.
pl. c. suff.: יְרֵכָיו
ירך נופלת Num. 5, 27.

יָרַד

ויי הלך לפניהם יומם Ex. 13, 21.
ללכת יומם Ex. 13, 21.
עמוד הענן יומם Ex. 13, 22.
ענן יי על־המשכן יומם Ex. 40, 38.
תשבו יומם ולילה Lev. 8, 35.
או יומם ולילה Num. 9, 21.
וענן יי עליהם יומם Num. 10, 34.
אתה הלך לפניהם יומם Num. 14, 14.
ובענן יומם Dt. 1, 33.
והגית בו יומם ולילה Jos. 1, 8.
מעשות יומם ויעש לילה Jud. 6, 27.
גם־לילה גם־יומם 1 Sam. 25, 16.
לנוח עליהם יומם 2 Sam. 21, 10.
יומם ולילה 1 Reg. 8, 59.
כי־יומם ולילה עליהם 1 Chr. 9, 33.
אל הבית הזה יומם 2 Chr. 6, 20.
היום יומם ולילה Neh. 1, 6.
עליהם יומם ולילה Neh. 4, 3.
הנחיתם יומם Neh. 9, 12.
יומם יפגשו־חשך Job. 5, 14.
יומם תחמר־למו Job. 24, 16.
יהגה יומם ולילה Ps. 1, 2.
יגון בלבבי יומם Ps. 13, 3.
אלהי אקרא יומם Ps. 22, 3.
כי יומם ולילה Ps. 32, 4.
יומם ולילה באמר אלי Ps. 42, 4.
יומם יצוה יי חסדו Ps. 42, 9.
יומם ולילה Ps. 55, 11.
וינחם בענן יומם Ps. 78, 14.
מחץ יעוף יומם Ps. 91, 5.
יומם השמש לא־יככה Ps. 121, 6.
ענן יומם ועשן Jes. 4, 5.
לצל־יומם מחרב Jes. 4, 6.
אנכי עמד תמיד יומם Jes. 21, 8.
יומם ולילה לא יסגרו Jes. 60, 11.
השמש לאור יומם Jes. 60, 19.
ואבכה יומם ולילה Jer. 8, 23.
יומם ולילה Jer. 16, 13.
נתן שמש לאור יומם Jer. 31, 35.
ולבלתי היות יומם Jer. 33, 20.
בריתי יומם ולילה Jer. 33, 25.
יומם ולילה Thr. 2, 18.
וגלה יומם לעיניהם Ez. 12, 3.
ככלי גולה יומם לעיניהם Ez. 12, 4.
ככלי גולה יומם Ez. 12, 7.
ונתן צרי יומם Ez. 30, 16.
adv.: וְיוֹמָם
ופחדת לילה ויומם Dt. 28, 66.
ויומם לא תכבה Jes. 34, 10.
לילה ויומם Jer. 14, 17.
adv.: בְּיוֹמָם
לא־סר מעליהם ביומם Neh. 9, 19.

יָרַן

זו יָן, פעל לנ־עובר כ״פ נגור, ומשון לנ״ק כמו יָנָה סיכון שלו, ככיכס ומסיסס [ווייך ויין], לן סיכס יכס לנ״ו יונ, תיכס ומשס [ווייך מנ־כענן], לומר מעיכס ודיקיק [דכיקענן], ומכמוס סוס לנ מיקוור לי. וכ״ל מיקנות עניכו נחיק ענין פעמוע ונלנון ונעמוע [עכייכענן, נ־מכיכענן], כי כן נחיק מלקתי סיכס ומשוון נמיפתי ערב, ל״מ נסוזדו ומלקלבי וכדומס [s. *g'an*; sl. *zen-ic'*] נקלוף יהוע נקקור סלנון, ונלנון נעכמו לנ מלקתי דמיון.

vel יָן (nisi forte יָנָן nominis insequentis radix est), *v. inus.*, ut nonnulli censent, *intrans.* verbi transitivi יָנָה, mollire, premere, hinc: mollem esse. Sed exterarum linguarum collatione consequitur, *jan* vim habere bulliendi vel fermentandi, s. *g'an*, sl. *zen-ic'*.

יָנָן

ז״ו ע״מ עָקֹב, ומוס נסמיכות יְנָן כמו עָקֹב, חֹמֶשׁ, וכלפס כמילו סיכס יָנָן, ומיכס לך מוקדי ממכו, כי מפעליס נכוניס לנ מלקתי דוגמת לו. מעכמ נגס ומגס [שָׁקֹם], ועוד ספקות נדכר לסדגס.

n. m. (ad s. f. עָקֹב, c. יְנָן ad s. f. חֹמֶשׁ, עָקֹב), limus, coenum, lutum. LXX. *ἰλύς.*

יַעַן

מטיט היון Ps. 40, 3.
constr.: בְּיָנָן
טבעתי ביון מצולה Ps. 69, 3.

יָרַד

זמנ לאדן ויזכיס נמלך לסיל סקמנס

יָרָה

pl. c. suff.: יְרֵכָיו
ויצא ירך יעקב Gn. 46, 26.
pl. c. suff.: יְרֵכֵי
ירך יעקב Ex. 1, 5.
pl. c. suff.: יְרֵכֶיהָ
ירך נופל Num. 5, 21.
pl. c. suff.: יְרֵכֶיךָ
ירך נופלת Num. 5, 22.
pl. c. suff.: יְרֵכָיו
ירך נופלת Num. 5, 27.
pl. c. suff.: יְרֵכֶיהָ
ירך נופל Num. 5, 21.
pl. c. suff.: יְרֵכֶיךָ
ירך נופלת Num. 5, 22.
pl. c. suff.: יְרֵכָיו
ירך נופלת Num. 5, 27.
pl. c. suff.: יְרֵכֶיהָ
ירך נופל Num. 5, 21.
pl. c. suff.: יְרֵכֶיךָ
ירך נופלת Num. 5, 22.
pl. c. suff.: יְרֵכָיו
ירך נופלת Num. 5, 27.

יָרַד

ויי הלך לפניהם יומם Ex. 13, 21.
ללכת יומם Ex. 13, 21.
עמוד הענן יומם Ex. 13, 22.
ענן יי על־המשכן יומם Ex. 40, 38.
תשבו יומם ולילה Lev. 8, 35.
או יומם ולילה Num. 9, 21.
וענן יי עליהם יומם Num. 10, 34.
אתה הלך לפניהם יומם Num. 14, 14.
ובענן יומם Dt. 1, 33.
והגית בו יומם ולילה Jos. 1, 8.
מעשות יומם ויעש לילה Jud. 6, 27.
גם־לילה גם־יומם 1 Sam. 25, 16.
לנוח עליהם יומם 2 Sam. 21, 10.
יומם ולילה 1 Reg. 8, 59.
כי־יומם ולילה עליהם 1 Chr. 9, 33.
אל הבית הזה יומם 2 Chr. 6, 20.

כקול יונים מתפפות Nah. 2, 8.
pl.: יוֹנִים
עיניו כיונים Cant. 5, 12.
pl.: וַיּוֹנִים
וכיונים הגה נהגה Jes. 59, 11.
וכיונים אל־ארבתיהם Jes. 60, 8.
pl. constr.: יוֹנֵי
אל־ההרים כיוני הגאיות Ez. 7, 16.

יזע

פעל נודד, ולפ־עוכר כף נגוד, וסלגסם כמו זָע לעיל דף ל״ב, עפעוף וכוול ולוף [עיי״פעלן, ריכנען], וכן וזע נעכרי, וכן וע נעפתי ערכ [s. sû], עי׳ וזע.
vrb. intr. inus., sicut זָע, sanscr *sû*, stillare, arab. وَدَعَ.

יֶזַע

ז״ו, וסמוכן כמו זֵעָה לעיל, עפעוף חיונק מנוף, כוול ולוף ע״י נקבי העור [זעויים], ומשקל הסם סגולי, ומתכ כלפס הסרס יזע.
n. m. segol., sicut זֵעָה (a v. זָע), sudor guttatim ex corpore destillans. LXX. *βία.*

p. בְּיִזְעָ
לא יחגרו ביזע Ez. 44, 18.

יָחַד

פעל נודד, ומעתיל יָחֵד, וסמוכן לפקו וקכוד ולפגוד יפד [פַּעַרקיפפַּע וין], ומוס סכנד יָחֵד יולפ, ומעלות הסרס יָחַד נלעון מקצר, וכן אָחַז, אָגַד וכדומס מעלפו, ומפלפ נכ נעפתי ערכ. נתנגוס נכ אֶתְיַחַד, נמכון מקל שלגו.
vrb. intr. (impf. יַחַד; Pi. יִחֵד), jungere, copulare, origine eadem, qua vv. אָחַז, אָגַד. LXX. *ἐρείδειν, καθαρὸν εἶναι*; *Pi.* יִחֵד, *εὐφραίνειν* (חֶדְוָה).
2 *imperf.:* תַּחַד
לא־תחד אתם בקברה Jes. 14, 20.
3 *impf. fem.:* תַּחַד
בקהלם אל־תחד כבדי Gn. 49, 6.
Pi-el: יִחֵד
imprt.: יַחֵד *sg. masc.*
יחד לבבי ליראה Ps. 86, 11.

יַחַד

ז״ו סגולי, ומעתק תתקנות ותתקדות [תייכינוכן], לכן כללו כרכו כעתי, לומר ניקוד וקנכת [נוועת־מען], ווויקו יקד סכיכ. נגמרת נמר וס בְּיַחַד, נכ כעתי עתס.
n. m. segol., copulatio, *ἕνωσις*, unio; *adverb.* una, simul, pariter, vi intenta: יַחַד סָבִיב; gem. בְּיַחַד. LXX. *ἕνωσις*; *ἅμα, ὁμοῦ, ἐν τῷ αὐτῷ, ἐπιτοαυτό, κατὰ τὸ αὐτό, μετὰ ταῦτα, καταμόνας, ὁμοθυμαδόν*; יַחַד נִלְחָם *μονομαχεῖν.*
יחד שבטי ישראל Dt. 33, 5.
אתי ואת־בני יחד 2 Sam. 14, 16.
כי אנחנו יחד נבנה לרי Esr. 4, 3.
יחד אסירים שאננו Job. 3, 18.
יחד סביב ותבלעני Job. 10, 8.
יחד עלי יתמלאון Job. 16, 10.
אם־יחד על־עפר נחת Job. 17, 16.
יחד יבאו גדודיו Job. 19, 12.
יחד על־עפר ישכבו Job. 21, 26.
יחד חבאו עני־ארץ Job. 24, 4.
ברק־יחד כוכבי בקר Job. 38, 7.
בהרסם יחד עלי Ps. 31, 14.
חיצר יחד לבם Ps. 33, 15.
יבשו ויחפרו יחד Ps. 40, 15.
יחד עלי יתלחשו Ps. 41, 8.
יחד עשיר ואביון Ps. 49, 3.
יחד כסיל ובער Ps. 49, 11.
יחד אנכי עד־אעבור Ps. 141, 10.
כל קצינוך נדדו־יחד Jes. 22, 3.
וצדקה תצמיח יחד Jes. 45, 8.
יחד לא ירומם Hos. 11, 7.
יחד נכמרו נהומי Hos. 11, 8.
שאריח ישראל יחד Mich. 2, 12
adv.: *p.* יַחַד
ולא נשארו־בם שנים יחד 1 S. 11, 11.
תנו־לי איש ונלחמה יחד 1 S. 17, 10.
לפני ישראל ויאספו יחד 2 S. 10, 15.
ויפלו שבעתים יחד 2 Sam. 21, 9.
במאזנים ישאו־יחד Job. 6, 2.
יגוע כל־בשר יחד Job. 34, 15.
ועל־גוי ועל־אדם יחד Job. 34, 29.
טמנם בעפר יחד Job. 40, 13.
ורוזנים נוסדו־יחד Ps. 2, 2.
המה מהבל יחד Ps. 62, 10.
ועתה פתוחיה יחד Ps. 74, 6.
נינם יחד Ps. 74, 8.
הקיפו עלי יחד Ps. 88, 18.
שבת אחים גם־יחד Ps. 133, 1.
אפשעה בה אצילנה יחד Jes. 27, 4.
אשם ואשאף יחד Jes. 42, 14.
הזכירנו נשפטה יחד Jes. 43, 26.
יפחדו ירשו יחד Jes. 44, 11.
נעמדה יחד Jes. 50, 8.
adv.: יְחַד
ויחד חלמיה יבכיון Job. 31, 38.
adv.: *p.* לְיָחַד
עליכם לבב ליחד 1 Chr. 12, 17.
יַחְדָּו
סו יַחְדָּיו, וכקוד סלקפון כלגו סכנו, וכקוד סרלפון נמר יַחְדָּו, נסכלפות סו, ומוס טעמיי וכעפס נכ מן יַחַד, ומסכוון ניקוד וקנכס, וכן נעפס פָּנָיו מן פָּנָיו.
s. יַחְדָּיו (pro יַחְדָּוֹ, a n. יַחַד, ad s. כָּלְיוֹ, a n. כָּל), una, simul, pariter. LXX. *ἐν τῷ αὐτῷ, ἐπιτοαυτό, ἐπὶ τὸ αὐτὸ καθόλου, κατὰ τὸ αὐτό, ὁμοθυμαδόν, ὡσαύτως, ἀλλά.*
חארץ לשבת יחדו Gn. 13, 6.
לשבת יחדו Gn. 13, 6.
וילכו שניהם יחדו Gn. 22, 6. 8.
ויקמו וילכו יחדו Gn. 22, 19.
רכושם רב משבת יחדו Gn. 36, 7.
ויענו כל־העם יחדו Ex. 19, 8.
הטמא והטהור יחדו Dt. 12, 22. 15, 22.
בשור ובחמר יחדו Dt. 22, 10.
צמר ופשתים יחדו Dt. 22, 11.
כי־ישבו אחים יחדו Dt. 25, 5.
כי־ינצו אנשים יחדו Dt. 25, 11.
ינגח יחדו אפסי־ארץ Dt. 33, 17.
ויתקבצו יחדו להלחם Jos. 9, 2.
ויתנו יחדו אל־מי מרום Jos. 11, 5.
ובני־קדם נאספו יחדו Jud. 6, 33.
ויאכלו שניהם יחדו Jud. 19, 6.
יחדו יחלקו 1 Sam. 30, 24.
ביום ההוא יחדו 1 Sam. 31, 6.
על־ברכת גבעון יחדו 2 Sam. 2, 13.
ויפלו יחדו 2 Sam. 2, 16.
ותגדל עמו ועם־בניו 2 Sam. 12, 3.
יחדו
ואנחנו יחדו אין־זר 1 Reg. 3, 18.
וכל־ביתו יחדו מתו 1 Chr. 10, 6.
ויקשרו כלם יחדו Neh. 4, 2.
לכה ונועדה יחדו Neh. 6, 2.
לכה ונרצעה יחדו Neh. 6, 7.
ויועדו יחדו לבוא Job. 2, 11.
נבוא יחדו במשפט Job. 9, 32.
כי יחדו בקר למו Job. 24, 17.
בשלום יחדו אשכבה Ps. 4, 9.
יחדו נאלחו Ps. 14, 3. 53, 4.
צדקו יחדו Ps. 19, 10.
ונרוממה שמו יחדו Ps. 34, 4.
יבשו ויחפרו יחדו Ps. 35, 26.
ופשעים נשמדו יחדו Ps. 37, 38.
עברו יחדו Ps. 48, 5.
יחדו נמתיק סוד Ps. 55, 15.
ושמרי נפשי נועצו יחדו Ps. 71, 10.
נועצו לב יחדו Ps. 83, 6.
בהקבץ עמים יחדו Ps. 102, 23.
כעיר שחברה־לה יחדו Ps. 122, 3.
וכנו יחדו על־שפתיך Prv. 22, 18.
פשעים וחטאים יחדו Jes. 1, 28.
ובערו שניהם יחדו Jes. 1, 31.
יחדו המה על־יהודה Jes. 9, 20.
שרי יחדו מלכים Jes. 10, 8.
וכפיר ומריא יחדו Jes. 11, 6.
יחדו ירבצו ילדיהן Jes. 11, 7.
יחדו יבזו את־בני־קדם Jes. 11, 14.
יחדו לעיט הרים Jes. 18, 6.
אסרו יחדו מרחוק Jes. 22, 3.
וראו כל־בשר יחדו Jes. 40, 5.
יחדו למשפט נקרבה Jes. 41, 1.
תדהר ותאשור יחדו Jes. 41, 19. 60, 13.
וישכילו יחדו כי יד־יי Jes. 41, 20.
ונשתעה ונרא יחדו Jes. 41, 23.
כל־הגוים נקבצו יחדו Jes. 43, 9.
חיל ועזוז יחדו Jes. 43, 17.
וגם־נכלמו כלם יחדו Jes. 45, 16.
התגשו יחדו פליטי Jes. 45, 20.
אף יועצו יחדו Jes. 45, 21.
קרסו כרעו יחדו Jes. 46, 2.
יעמדו יחדו Jes. 48, 13.
יחדו ירננו Jes. 52, 8.
פצחו רננו יחדו Jes. 52, 9.
ועונת אבותיכם יחדו Jes. 65, 7.
יחדו יספו נאם־יי Jes. 66, 17.
יחדו מארץ צפון Jer. 3, 18.
יחדו שברו עול Jer. 5, 5.
סרד בחורים יחדו Jer. 6, 11.
שדות ונשים יחדו Jer. 6, 12.
אבות ובנים יחדו Jer. 6, 21.
והאבות והבנים יחדו Jer. 13, 14.
הרה ויולדת יחדו Jer. 31, 8.
ובחרים וזקנים יחדו Jer. 31, 13.
וכל־עריו יחדו Jer. 31, 13.
ויאכלו שם לחם יחדו Jer. 41, 1.
כהניו ושריו יחד Jer. 48, 7.
ובני יהודה יחדו Jer. 50, 4. 33.
יחדו ככפרים ישאגו Jer. 51, 38.
יחדו אמללו Thr. 2, 8.
ובני־ישראל יחדו Hos. 2, 2.
הוא ושריו יחדו Am. 1, 15.
הילכו שנים יחדו Am. 3, 3.
כל־נוגש יחדו Zach. 10, 4.
adv.: יַחְדָּיו
יחדיו נפלו שניהם Jer. 46, 12.
נסו יחדיו לא עמדו Jes. 46, 21.
כהניו ושריו יחדיו Jer. 49, 3.
adv.: וְיַחְדָּו
יחדו יהיו תמים Ex. 26, 24.
ויחדו יהיו תמים Ex. 36, 29.
ויחדו כלם יכליון Jes. 31, 3.

יָחִיד

ת״, וסכנס יְחִידָה, וסמוכ מיוק [תייכנינ], ומוס סכנכר וסכלסכ, וכן סמלפל נמפתי ערכ, וכנסני קדש סכוונס של יקידס סנפס וסקיים, וכן כנוד כיזוע. נגמרת יזוע מְיוּחָד לזכר מְיוּחֶדֶת לנקבה, וסמס יְחִידוֹת וכדומס.
adj. m. (f. יְחִידָה), unicus; qui unice a quopiam diligitur, unigenitus, solitarius; *f. subst.*, de vita s. anima (syn. בָּדוּד). LXX. *ἡ μονογενής.* Aq. *μοναχή.* Symm. *μονότης.* LXX. *ἀγαπητός* (Za. 12, 10. Mt. 3, 16.), *ἀγαπώμενος, μονογενής* (Ψ. 25, 16.), *μονότροπος.*
כי־יחיד ועני אני Ps. 25, 16.
אבל יחיד עשי־לך Jer. 6, 26.
כאבל יחיד Am. 8, 10.
וְיָחִיד
רך ויחיד לפני אמי Prv. 4, 3.
הַיָּחִיד
כמספד על־היחיד Zach. 12, 10.
cum suff.: יְחִידְךָ
את־בנך את־יחידך Gn. 22, 2. 12.
cum suff.: יְחִידֶךָ *p.*
את־בנך את־יחידך Gn. 22, 16.
adj. pl.: יְחִידִים
מושיב יחידים ביתה Ps. 68, 7.
sg. fem.: יְחִידָה *adj.*
ורק היא יחידה Jud. 11, 34.
cum suff.: יְחִידָתִי
מיד־כלב יחידתי Ps. 22, 21.
מכפירים יחידתי Ps. 35, 17.

יחל

פעל נודד, נמכון חוגל לעיל [עי׳ לעיל דף ע״ו], וסלגסם קוס ויקול [וועפ־ענן, סיפפַּענן] ומוס נכנד יָחֵל, וכוסף חוליחיל, וכנפעל נוֹחַל, ומכוון סנניכים יפרס מעלמו, ומקקר הסווי כנר סנעתי תקת קול וגול, ולך וסדמס עול קוס, וסי׳ כידוע מקנכ מוצנ ועמיי, וכזפר עוד לפעמים נכפעל. נגמרת וכזפס רנכית מוס הסרס הסס יְחִיל, וסוס כמו תוקלת נעכרי.
vrb. intr., sicut חָלָה (supra p. 377.), exspectare, praestolari, sperare (syn. קִוָּה). Rabb. inde יְחִוּל, hebr. תּוֹחֶלֶת. LXX. *Nif.* (נוֹחַל), *ἀπωθεῖν*; *Pi.* (יָחֵל), *ὑπομένειν, ἐλπίζειν, ἐπελπίζειν, προσέχειν*; *διαλείπειν, ἐπέχειν, ὑφιστάναι*; *Hif.* הוֹחִיל, *μένειν, προσμένειν, ἐνωτίζεσθαι.*
Pi-el: יִחֵל
2 *prf. c. suff.:* יִחַלְתַּנִי *p.*
על אשר יחלתני Ps. 119, 49.
1 *perf.:* יִחַלְתִּי *p.*
כי למשפטך יחלתי Ps. 119, 43.
לדברך יחלתי Ps. 119, 74. 81. 114. 147.
3 *pl.:* וַיְיַחֲלוּ
ויחלו כמטר לי Job. 29, 23.
ויחלו לקים דבר Ez. 13, 6.
3 *pl.:* וַיְיַחֲלוּ *p. cf.* חָלַל
לי־שמעו ויחלו Job. 29, 21.
1 *perf. pl.:* יִחַלְנוּ
כאשר יחלנו לך Ps. 33, 22.
part.: מְיַחֵל
מיחל לאלהי Ps. 69, 4.
part. pl.: הַמְיַחֲלִים
כל־המיחלים לי׳ Ps. 31, 25.
את־המיחלים לחסדו Ps. 147, 11.
part. pl.: לַמְיַחֲלִים
למיחלים לחסדו Ps. 33, 18.
imperat.: יַחֵל *sg.*
יחל ישראל אל־י׳ Ps. 130, 7. 131, 3.
1 *imperf.:* אֲיַחֵל
מה־כחי כי איחל Job. 6, 11.
הן־יקטלני לא איחל Job. 13, 15.
כל־ימי צבאי איחל Job. 14, 14.
ואני תמיד איחל Ps. 71, 14.
1 *imperf.:* וַאֲיַחֲלָה
ואיחלה לאור Job. 30, 26.
3 *imperf.:* יְיַחֵל
ולא ייחל לבני אדם Mich. 5, 6.
3 *pl.:* יְיַחֲלוּ *p.*

Jes. 42, 4. ולתורתו איים ייחלו
3 *pl.*: יְיַחֲלוּן
Jes. 51, 5. ואל־זרועי ייחלון
Nif-al: נוֹחַל
3*perf.fem.*: נָוֹחֲלָה* v. חָלָל II.
Ez. 19, 5. *נוחלה אבדה תקותה
3*impf.ap.*: וַיִּוָּחֶל
Gn. 8, 12. ויחל עוד שבעת ימים
Hif-il: הוֹחִיל
1 *perf.*: הוֹחַלְתִּי
Job. 32, 11. הן הוחלתי לדבריכם
1 *perf.*: הוֹחַלְתִּי *p.*
Ps. 38, 16. כי־לך יי הוחלתי
Ps. 130, 5. ולדברו הוחלתי
1 *perf.*: וְהוֹחַלְתִּי
Job. 32, 16. והוחלתי כי־לא ידברו
imprt.fem.: חֹלִי, הוֹחִילִי
Ps. 42, 6. 12. 43, 5. הוחילי לאלהים
Hif-il: אוֹחִיל
1 *imperf.*: מה־אוחיל ליי עוד
2 Reg. 6, 33.
Thr. 3, 21. 24. על־כן אוחיל
1 *imperf.*: אֲחַיֶּלָה
2 S. 18, 14. לא־כן אחילה לפניך
Jer. 4, 19. *מעי מעי אוחילה
Mich. 7, 7. אוחילה לאלהי ישעי
2 *impf. ap.*: תּוֹחֵל *masc.*
1 Sam. 10, 8. שבעת ימים תוחל
3 *imperf.*: וַיּוֹחֶל K'tib.
1 Sam. 13, 8. ויחל שבעת ימים
3 *impf. ap.*: וַיּוֹחַל Q're.
1 Sam. 13, 8. ויחל שבעת ימים

יָחִיל

ת״נ, וסמיכות כמו יָחֵל פועלי״, וסמוכן מתקולל ומתכה [ומזלעגכ], ולזכנו פעולי״ כתיב קצנו רגיס. נגזרת פעל יָחִיל.

adj. m., sicut יָחֵל, *act.* (non *pass.*, ut plerique sentiunt), exspectans, veluti Dei opem, etiam aliquantulum retardatam. LXX. *ὑπομενεῖ.*

adj.: וְיָחִיל
Thr. 3, 26. טוב ויחיל ודומם

תּוֹחֶלֶת

ת״נ, ומהלכת תקוס ומצע כסל ומצעת [ערוגזלעוכג], וילוע מפזרת.

n. f. exspectatio, spes, saepissime de fiducia Dei implente promissiones. LXX. *ἐλπίς, ὑπόστασις* (*Ψ.* 38, 11. cf. Hbr. 11, 1.); *καύχημα* (תְּחִלָּה), *ἀρχή* (תְּחִלָּה), *ἐγχρονίζειν.*

Prv. 10, 28. תוחלת צדיקים שמחה
Prv. 13, 12. תוחלת ממשכה

וְתוֹחֶלֶת

Prv. 11, 7. ותוחלת אונים אבדה
cum suff.: תּוֹחַלְתִּי
Ps. 39, 8. תוחלתי לך היא
cum suff.: וְתוֹחַלְתִּי
Thr. 3, 18. ותוחלתי מיי
cum suff.: תּוֹחַלְתּוֹ
Job. 41, 1. הן תוחלתו נכזבה

יָחַם

פעל נודד, ומוס נעבר קל יְחַמְתִּיהָ, מן יַחְמָה נסתרת נקנס, נסזכל על קמוס הסזכב [נעפצפזנענן], וכנכד יַחֵם, כמעט נדומס זכל קל, תעלות מזגת עי׳ לעיל תקת קמס.

v. intr. (3 impf. f. יְחַמֶּה, unde יְחַמְתִּיהָ), semen masculum concipere, tum de hominibus, tum de brutis, propter conjunctum cum conceptione fervorem pruritumque libidinosum. De origine v. חָמַם. LXX. *παραθερμαίνειν, κισσᾶν, ἐγκισσᾶν.*

3 *fem. c. suff.*: יְחַמְתָּנִי
Ps. 51, 7. ובחטא יחמתני אמי
Pi-el: יִחֵם *v. p.* 407.
inf. constr.: יַחֵם
Gn. 30, 41. והיה בכל־יחם הצאן
Gn. 31, 10. ויהי בעת יחם הצאן
inf. c. suff.: לְיַחְמָנָה
Gn. 30, 41. ליחמנה במקלות

חֻמָּה

v. s. r. חָמַם *p.* 407.

יָחַף

פעל נודד, ומסוכן סיוף זוזל מבלי-כסוי עיכ וקצוף [נצפר, נלצף ויין], ותעלות סזכת יָחַף, וכדומה לו חָפַף, שעניכו מקוככות ומלוטזות, נסזכל על נקיות מוסרית, ופס סזכל על קצוף סרגל, לכן נזכת סוס עוד מקום להתגדר. נתכנוס יָחַף, וסככד יַחֵף, וכמלכת אִתְיַחַף מזלסו.

vrb. intr., nudum esse (bloss, baar), spec. non calceatum, targ. יָחַף, *Pi.* יַחֵף, in *midras*ico sermone *Itpa.* אִתְיַחַף. Radicem repraesentat v. חָפַף, tersum, politum esse, trop. de puritate morali.

יָחֵף

ת״נ, וסרגון זוזל וקצוף-סרגל [נצפר-פוס], וילוע מפזרת. נגזרת פזס יְחִיף, יָחֵף ילוע.

adj. m. nudus pedibus, discalceatus. LXX. *ἀνυπόδετος*; *ὀδὸς τραχεῖα* (Jer. 2, 25. Syrus: *chefjojuto*, h. e. nuditas pedum).

2 Sam. 15, 30. והוא הולך יחף

adj.: וְיָחֵף
Jes. 20, 2. חלך ערום ויחף
Jes. 20, 3. ערום ויחף שלש שנים
Jes. 20, 4. ערום ויחף וחשופי שת

adj.: מְיֻחָף
Jer. 2, 25. מנעי רגלך מיחף

יָחַר

v. s. r. אָחַר *p.* 35.

יָחַשׁ

פעל נודד ומקוסק, ולמ-עונר כ״ף נגוור, ומפעמת כ״ל כמו זכל יָחַל, נכנוס ופריסס ומולדס [זפרקסטען], עבע-זפעמטען], ומזכת נקדמותו יָחַשׁ נקמי יָחֵם, ויסיס סגדל ומלקן מזכת ע״י קות מזכיקס, ויקודתו וק׳, ונמצת לפי קקור מלמון ומתקמות תמצק כזכת וכאכוון, סן נקוסקת ז לו לק, ל״מ נגדמני עקיקי וכדומס ז, וכן [goth. *vahs*-jan, *wachs*-en], כרמו מזכת נסודו יוכי וכוחי.

vrb. intr. inus., progerminare, gigni, exsistere (syn. יָלַד), ortum ex radice וח־שׁ sibilo aucta, goth. *vahs*-jan, aram. וְחַשׁ. Hoc de verbo descendunt hebr. נָחַשׁ, aram. הִתְנַחְסוּת, הִתְנַחְסִית.

יַחַשׁ

ת״נ וסמגולי״, ומפתרון כמו תולדס, לומר זכר נתסוס ע״י נכנוס וסכולל, ומוס לפת ויוכן למצפקס [זפר סָס], נסזכל על מצפקס ומולדת נכלל, על גוע ומעס. ותכין נוס מפר סיקס, conceptione fervorem pruritumque libidinosum. De origine v. חָמַם. LXX. *παραθερμαίνειν, κισσᾶν, ἐγκισσᾶν.*

3 *fem. c. suff.*: יְחַמְתָּנִי
Ps. 51, 7. ובחטא יחמתני אמי
Pi-el: יִחֵם *v. p.* 407.
inf. constr.: יַחֵם
Gn. 30, 41. והיה בכל־יחם הצאן
Gn. 31, 10. ויהי בעת יחם הצאן
inf. c. suff.: לְיַחְמָנָה
Gn. 30, 41. ליחמנה במקלות

חֻמָּה

v. s. r. חָמַם *p.* 407.

יָחַף

פעל נודד, ומסוכן סיוף זוזל מבלי-כסוי עיכ וקצוף [נצפר, נלצף ויין], ותעלות סזכת יָחַף, וכדומה לו חָפַף, שעניכו מקוככות ומלוטזות, נסזכל על נקיות מוסרית, ופס סזכל על קצוף סרגל, לכן נזכת סוס עוד מקום להתגדר. נתכנוס יָחַף, וסככד יַחֵף, וכמלכת אִתְיַחַף מזלסו.

vrb. intr., nudum esse (bloss, baar), spec. non calceatum, targ. יָחַף, *Pi.* יַחֵף, in *midras*ico sermone *Itpa.* אִתְיַחַף. Radicem repraesentat v. חָפַף, tersum, politum esse, trop. de puritate morali.

יָחֵף

ת״נ, וסרגון זוזל וקצוף-סרגל [נצפר-פוס], וילוע מפזרת. נגזרת פזס יְחִיף, יָחֵף ילוע.

adj. m. nudus pedibus, discalceatus. LXX. *ἀνυπόδετος*; *ὀδὸς τραχεῖα* (Jer. 2, 25. Syrus: *chefjojuto*, h. e. nuditas pedum).

2 Sam. 15, 30. והוא הולך יחף

adj.: וְיָחֵף
Jes. 20, 2. חלך ערום ויחף
Jes. 20, 3. ערום ויחף שלש שנים
Jes. 20, 4. ערום ויחף וחשופי שת

adj.: מְיֻחָף
Jer. 2, 25. מנעי רגלך מיחף

יָחַר

v. s. r. אָחַר *p.* 35.

יָחַשׁ

פעל נודד ומקוסק, ולמ-עונר כ״ף נגוור, ומפעמת כ״ל כמו זכל יָחַל, נכנוס ופריסס ומולדס [זפרקסטען], עבע-זפעמטען], ומזכת נקדמותו יָחַשׁ נקמי יָחֵם, ויסיס סגדל ומלקן מזכת ע״י קות מזכיקס, ויקודתו וק׳, ונמצת לפי קקור מלמון ומתקמות תמצק כזכת וכאכוון, סן נקוסקת ז לו לק, ל״מ נגדמני עקיקי וכדומס ז, וכן [goth. *vahs*-jan, *wachs*-en], כרמו מזכת נסודו יוכי וכוחי.

vrb. intr. inus., progerminare, gigni, exsistere (syn. יָלַד), ortum ex radice וח־שׁ sibilo aucta, goth. *vahs*-jan, aram. וְחַשׁ. Hoc de verbo descendunt hebr. נָחַשׁ, aram. הִתְנַחְסוּת, הִתְנַחְסִית.

יַחַשׁ

ת״נ וסמגולי״, ומפתרון כמו תולדס, לומר זכר נתסוס ע״י נכנוס וסכולל, ומוס לפת ויוכן למצפקס [זפר סָס], נסזכל על מצפקס ומולדת נכלל, על גוע ומעס. ותכין נוס מפר סיקס,

יָטַב

פעל נודד, ומסלק לך נעתיד יִיטַב, יִטַּב [ופל׳ תֵּיטַבְנָה], לכן נעבר מן טוב מזכת, לעיל דף ת״כ. מפצעות וסיכס ויפיעס פתוס ומטוב לסיכס וכיסס [נלגלכטען, אזן ויין], ווזק סכוונס של ותיטב לפת-כזכס, לומר ותיפס, ומוס מסמלל כדכך מעוכס על מסמוך של לע, על זפיכס ועכיכס, על נעיפס ומיקס, על עליזות ועוכ לב, ועל מעוב נעלס, כילוע לכל מזכת עוב. ומוס סכוסף תֵּיטִיב, ועתידו יֵיטִיב. תעלות ומכלו מזכת יָטַב, ודומס לו טוב לעיל, לכן נכקול לפתי נסלמי מאב לומר יָטַב, כמזר יפוסס ע״י זוי מלמוכות. כי יעצתי ומלפתי זכת ומכוון לפתי וס נמפתי ערב נב, ד״מ נכוזו [*s. diw, dip*] עכין נסיכס נכפזיפס, וכדומס נמזר למוכות.

vrb. intr. (unde solummodo impf. יִיטַב, יֵיטַב, semel תֵּיטַבְנָה; prf. enim a v. טִיב fieri solet), splendere, pulchrum esse (2 Rg. 9, 30. ornavit seu composuit capillos), hinc bonum, gratum, acceptum, prosperum, laetum, jucundum, praestans esse. *Hif.* הֵיטִיב (impf. יֵיטִיב). Radix, hoc in verbo praepositione *ja* aucta, est יָטַב, vel potius, ut docet punctatio aramaica, טַב (טָאַב), sanscr. *diw, dip*, vi splendendi. LXX. *βελτίον εἶναι, εὖ εἶναι (γίνεσθαι), ἀρέσκειν, χαίρειν; Hif. καλὸν ποιεῖν, κάλλιον ποιεῖν, καλοποιεῖν, κοσμεῖν; ἀγαθοποιεῖν, ἀγαθοῦν, ἀγαθύνειν, εὖ ποιεῖν, εὐποιεῖν; ἁρμόζειν, ἑτοιμάζειν, εὖ χρᾶσθαι, θάλλειν, ὀρθῶς; ἀγαθῶς, ἀκριβῶς, σφόδρα; יָטַב בְּעֵינַי, יִישַׁב, ἀρέσκειν, ἀρεστός; יָטַב, σεαυτοῦ γινοῦ; הֵיטִיב גָּבַהּ, ποιεῖν εὐκτεῖν; הֵיטִיב צָעַד, εὐόδως πορεύεσθαι.*

3 *imperf.*: יִיטַב, יֵיטַב
Gn. 12, 13. ויטב־לי בעבורך
Gn. 40, 14. כאשר ייטב לך
Dt. 4, 40. אשר ייטב לך ולבניך
Dt. 5, 16. ולמען ייטב לך על האדמה
Dt. 5, 26. למען ייטב להם ולבניהם
Dt. 6, 3. לעשות אשר ייטב לך
Dt. 6, 18. למען ייטב לך
Dt. 12, 25. למען ייטב לך ולבניך
Dt. 12, 28. למען ייטב לך ולבניך
Dt. 22, 7. למען ייטב לך והארכת
Ruth 3, 1. מנוח אשר ייטב־לך
1 Sam. 24, 5. כאשר יטב בעיניך
2 Sam. 18, 4. אשר־ייטב בעיניכם
Neh. 2, 5. ואם־ייטב עבדך לפניך
Eccl. 7, 3. ברע פנים ייטב לב
Jer. 7, 23. למען ייטב לכם
Jer. 42, 6. אשר ייטב־לנו

3 *impf. c. h int.*: הַיִּיטַב
Lev. 10, 19. הייטב בעיני יי

3 *imperf.*: וַיִּיטַב, וַיֵּיטַב
Jud. 19, 6. הואל־נא ולין ויטב לבך
Jud. 19, 9. לין פה וייטב לבבך
1 Reg. 21, 7. קום אכל־לחם ויטב לבך
2 Reg. 25, 24. את־מלך בבל ויטב לכם
Jer. 38, 20. וייטב לך ותחי נפשך
Jer. 40, 9. וייטב לכם

3 *imperf.*: וַיִּיטַב
Gn. 41, 37. וייטב הדבר בעיני פרעה
Gn. 45, 16. וייטב בעיני פרעה וישמע משה וייטב בעיניו
Lev. 10, 20.
Dt. 1, 23. וייטב בעיני הדבר
Jos. 22, 30. וייטב בעיניהם
Jos. 22, 33. וייטב הדבר בעיני בני
Jud. 18, 20. וייטב לב הכהן
Ruth 3, 7. וישת וייטב לבו
1 Sam. 18, 5. וייטב בעיני כל־העם
2 Sam. 3, 36. וייטב בעיניהם
1 Reg. 3, 10. וייטב הדבר בעיני אדני
Neh. 2, 6. וייטב לפני־המלך
Esth. 1, 21. וייטב הדבר בעיני המלך
Esth. 2, 4. וייטב הדבר
Esth. 5, 14. וייטב הדבר לפני חמן

3 *imperf. fem.*: תִּיטַב
Esth. 2, 4. וחנערה אשר תיטב

3 *imperf. fem.*: וְתִיטַב
Ps. 69, 32. ותיטב ליי משור פר

3 *imperf. fem.*: וַתִּיטַב
Esth. 2, 9. ותיטב הנערה

3 *pl.*: וַיִּיטְבוּ
Gn. 34, 18. וייטבו דבריהם בעיני

Hif-il: הֵיטִיב 3 *perf.*
Gn. 12, 16. ולאברם היטיב בעבורה
Jos. 24, 20. אחרי אשר־היטיב לכם

3 *perf.*: וַיֵּיטַב
1 Sam. 25, 31. והיטב יי לאדני
3 *perf.*: וַיֵּיטַבְתָּ
Dt. 30, 5. והיטבך והרבך מאבתיך
2 *perf.*: הֵיטַבְתָּ *masc.*
Jer. 1, 12. היטבת לראות
2 *perf. fem.*: הֵיטַבְתְּ
Ruth 3, 10. היטבת חסדך האחרון
3 *pl.*: הֵיטִיבוּ, הֵיטִיבוּ
Dt. 5, 28. היטיבו כל־אשר דברו
Dt. 18, 17. היטיבו אשר דברו
Hos. 10, 1. הטיבו מצבות
1 *pl.*: וַהֲטִבְנוּ
Num. 10, 29. 32. והטבנו לך
part.: מֵיטִיב
1 Sam. 16, 17. איש מיטיב לנגן
part.: וּמֵיטִיב
Ps. 119, 68. טוב־אתה ומטיב
part.: וּמֵיטַב
Ez. 33, 32. יפה קול ומטב נגן
part. pl.: מֵיטִיבִים
Jud. 19, 22. המה מיטיבים את־לבם
pl. constr.: מֵיטִיבֵי
Prv. 30, 29. מיטיבי צעד
Prv. 30, 29. וארבעה מטבי לכת
inf. absol.: הֵיטֵב, הֵיטֵב *adv.*
Gn. 32, 13. היטב איטיב
Dt. 9, 21. ואכת אתו טחון היטב
Dt. 13, 15. וחקרת ושאלת היטב
Dt. 17, 4. ושמעת ודרשת היטב
Dt. 19, 18. ודרשו השפטים היטב
Dt. 27, 8. התורה הזאת באר היטב
2Rg. 11, 18. ואת־צלמיו שברו היטב
למדו היטב
Jer. 7, 5. היטיב תיטיבו
Jer. 10, 5. וגם־היטיב אין אותם
Jon. 4, 9. היטב חרה־לי
inf. c. h int.: הַהֵיטֵב
Jon. 4, 4. 9. החיטב חרה לך
inf. constr.: לְהֵיטִיב, לְהֵיטִיב
Lev. 5, 4. להרע או להיטיב
Dt. 28, 63. להיטיב אתכם
Ps. 36, 4. חדל להשכיל להיטיב
Jer. 13, 23. גם־אתם תוכלו להיטיב
Jer. 18, 10. אשר אמרתי להיטיב
Jer. 32, 41. וששתי עליהם להטיב
Mich. 7, 3. הרע כפים להיטיב
Zach. 8, 15. להיטיב את־ירושלם
inf. constr.: וְלְהֵיטִיב
Jer. 4, 22. ולהיטיב לא ידעו
inf. c. suff.: לְהֵיטִיבְךָ
Jer. 32, 40. להיטיבי אתם
inf. c. suff.: לְהֵיטִבְךָ
Dt. 8, 16. להיטבך באחריתך
inf. c. suff.: בְּהֵיטִיבוֹ
Ex. 30, 7. בהיטיבו את־הנרת
imprt. sg.: הֵיטִיבָה *masc.*
Ps. 51, 20. היטיבה ברצונך את־ציון
Ps. 125, 4. הטיבה יי לטובים
imperat. fem.: הֵיטִיבִי
Jes. 23, 16. הטיבי נגן הרבי־שיר
imprt. pl.: הֵיטִיבוּ
Ps. 33, 3. היטיבו נגן
Jer. 7, 3. היטיבו דרכיכם
imprt. pl.: וְהֵיטִיבוּ, וְהֵיטִיבוּ
Jer. 18, 11. 26, 13. והיטיבו דרכיכם
Jer. 35, 15. והיטיבו מעלליכם
1 *imperf.*: אֵיטִיב
Gn. 32, 13 ואתה אמרת היטב איטיב
1 *imperf.*: וְאֵיטִיבָה
Gn. 32, 10 ולמולדתך ואיטיבה עמך
2 *imperf.*: תֵּיטִב

Gn. 4, 7. הלוא אם־תטיב שאת
Gn. 4, 7. ואם לא תטיב
2 *imperf.*: תֵּיטִיב
Ps. 49, 19. ויודך כי־תיטיב לך
2 *impf. fem.*: תֵּיטִבִי
Jer. 2, 33. מה־תיטיבי דרכך
2 *impf. c. h int.*: הֲתֵיטִבִי *al. Qal.*
Nah. 3, 8. התיטבי מנא אמון
3 *imperf.*: יֵיטִיב
Num. 10, 32. אשר ייטיב יי עמנו
Jud. 17, 13. כי־ויטיב יי לי
1 Sam. 2, 32. בכל אשר־ייטיב
Prv. 17, 22. לב שמח ייטיב גהה
Zeph. 1, 12. לא־ייטיב יי ולא ירע
3 *imperf.*: יֵיטַב
1 Sam. 20, 13. כי־ייטב אל־אבי
Prv. 15, 13. לב שמח ייטב פנים
3 *imperf.*: יֵיטִיב
1 Reg. 1, 47. ייטב אלהיך את־שם
3 *imperf.*: יֵיטִיב
Job. 24, 21. ואלמנה לא ייטיב
3 *imprf. ap.*: וַיִּיטַב
Ex. 1, 20. ויטב אלהים למילדת
3 *impf. c. suff.*: וְיֵיטֶב־קְ
Eccl. 11, 9. ויטיבך לבב בימי
3 *fem.*: תֵּיטִיב
Prv. 15, 2. לשון חכמים תיטיב דעת
3 *fem. ap.*: וַתֵּיטַב
2 Reg. 9, 30. ותיטב את־ראשה
2 *pl.*: תֵּיטִיבוּ
Jes. 41, 23. אף־תיטיבו ותרעו
Jer. 7, 5. תיטיבו את־דרכיכם
3 *pl.*: וַיֵּיטִיבוּ
Mich. 2, 7. הלוא דברי ייטיבו
מֵיטַב
ז"ו ע"מ מֵישָׁר, מֵיתָר, וסמ"ן מֵיטַב, [ופסקינן העוג מכל ומכמקד פפס נעסעע], וכן מיטב סגלן, מיטב סגדס, מיטב סכרס וכדומס. התמונס שופטעת.
n. m. abstr. (ad s. f. מֵישָׁר, מֵיתָר, c. מֵיטַב), bonum, optimum rei, veluti agri, vineae, terrae, gregis. LXX. τὰ βέλτιστα, βέλτιστος.
constr.: מֵיטַב
Ex. 22, 4. מיטב שדהו
1 Sam. 15, 9. ועל־מיטב הצאן
1 S. 15, 15. על־מיטב הצאן והבקר
constr.: וּמֵיטַב
Ex. 22, 4. ומיטב כרמו ישלם
constr.: בְּמֵיטַב
Gn. 47, 6. במיטב הארץ הושב
Gn. 47, 11. במיטב הארץ בארץ
יֶטֶב
נקפיי כמו נעגבי, ופעתיד יֵיטַב.
v. aram. (impf. יֵיטַב), hebraico par et aequale.
3 *imperf.*: יֵיטַב
Esr. 7, 18. ועל־אחיך ייטב
יֵין
י.ן
v. s. r. יָנַן *p.* 339.
יָכַח
v. s. r. נָכַח *p.* 339.
יָכַל
פעל כודד, ונמצא גם יָכוֹל, ופעתיד מנצנץ יוּכַל, ופסלנס כלכול וסכלס [פוסקסלעטען], ודומס לו נזכרו לפ"ו פָּל לקמן, וכן פָּהֵל נקרמי, וכן הֻכַל לל"ק, ונמצא תמנות סיכילס היפ סכלכול וקוק [פוסקסלעטען], קְתַנְנען, ומנוכות מְיֻכָּל, הֻיְכַל. סהזקלות רנות, כסזקלות סיכלת נזקפתי ערכ, ולפעמים נכ על סנכוח. תמנות ומקק סזרס וגם סזווי נזקפתי ערכ עי' תקת פָּל [כוח] לקמן.
s. יָכַל, *vrb. trans.* (impf. *Hof-al* יוּכַל), sustinere, sufferre, posse, valere, praevalere, aram. יְכַל, הֲכַל. Cognata sunt vv. כָּל et הָכַל, unde ex nonnullorum sententia descendit הֵיכַל. LXX., intellecta eorum vv. cognatione: ἀνέχεσθαι, ὑποφέρειν, χωρεῖν, δύνασθαι (δυνατός), ἰσχύειν, ἐξέχειν, ἐκποιεῖν, συνεσθίειν.
3 *perf.*: יָכַל
Gn. 32, 26. וירא כי לא יכל לו
Gn. 45, 1. ולא־יכל יוסף להתאפק
Ex. 40, 35. ולא־יכל משה לבוא
1 Sam. 4, 15. ולא יכול לראות
2 Sam. 3, 11. ולא־יכל עוד להשיב
1 Rg. 5, 17. כי לא יכל לבנות בית
1 Rg. 13, 4. ולא יכל להשיבה אליו
1 Rg. 14, 4. ואחיהו לא־יכל לראות
2 Rg. 18, 29. כי־לא יכול להציל
1 Chr. 21, 30. ולא־יכל דויד ללכת
2 Chr. 7, 7. לא יכול להכיל
2 Chr. 32, 14. אשר יכול להציל
Jes. 7, 1. ולא יכל לחלחם עליה
3 *fem.*: יָכְלָה
Gn. 36, 7. ולא יכלה ארץ מגוריהם
Ex. 2, 3 ולא־יכלה עוד הצפינו
2 *perf.*: וְיָכַלְתְּ
Ex. 18, 23. ויכלת עמד
1 *perf.*: יָכֹלְתִּי *p.*
Gn. 30, 8. עם־אחתי גם־יכלתי
Jud. 8, 3. ומה־יכלתי עשות ככם
Ps. 40, 13. ולא־יכלתי לראות
1 *perf. c. suff.*: יְכָלְתִּיו
Ps. 13, 5. פן־יאמר איבי יכלתיו
3 *pl.*: יָכְלוּ
Gn. 13, 6. ולא יכלו לשבת יחדו
Gn. 37, 4. ולא יכלו דברו לשלם
Gn. 45, 3. ולא־יכלו אחיו לענות
Ex. 7, 21. ולא־יכלו מצרים לשתות
Ex. 7, 24. לא יכלו לשתות ממימי
Ex. 9, 11. ולא־יכלו החרטמים לעמד
Ex. 12, 39. ולא יכלו להתמהמה
Ex. 15, 23. ולא יכלו לשתת מים
Nu. 9, 6. ולא־יכלו לעשת־הפסח
Jos. 7, 12. *ולא יכלו בני ישראל
Jos. 15, 63. *לא יוכלו בני־יהודה
Jos. 17, 12. ולא יכלו בני מנשה
Jud. 2, 14. ולא־יכלו עוד לעמד
Jud. 14, 14. ולא יכלו להגיד החידה
1 Rg. 8, 11. ולא־יכלו הכהנים לעמד
1 Rg. 9, 21. אשר לא־יכלו בני ישראל
2 Reg. 4, 40. ולא יכלו לאכל
2 Reg. 16, 5. ולא יכלו להלחם
2 Chr. 5, 14 ולא־יכלו הכהנים לעמוד
2 Chr. 7, 2. ולא יכלו הכהנים לבוא
2 Chr. 29, 34. ולא יכלו להפשיט
2 Chr. 30, 3. כי לא יכלו לעשתו
2 Chr. 32, 13. יכלו אלהי גויי הארצות
Esr. 2, 59. ולא יכלו להגיד
Neh. 7, 61. ולא יכלו להגיד בית
Ps. 36, 13. דחו ולא־יכלו קום
Ps. 129, 2. גם לא־יכלו לי
Jes. 46, 2. לא יכלו מלט משא
Obad. 1, 7. יכלו לך אנשי שלמך
3 *pl.*: יָכְלוּ *p.*
Ex. 8, 14. את־החכנים ולא יכלו
2 Rg. 3, 26. אל־מלך אדום ולא יכלו
Jon. 1, 13. אל־היבשה ולא יכלו
3 *pl.*: וַיֻּכְלוּ

Jer. 38, 22. ויכלו לך אנשי שלמך
inf. abs.: יָכֹל, יָכוֹל
Num. 13, 30. כי־יכול נוכל לה
1 Sam. 26, 25. וגם יכל תוכל
inf. abs. c. h int.: יָכֹל, הֲיָכוֹל
Num. 22, 38. היכל אוכל דבר
2 Chr. 32, 13. היכול יכלו
inf. constr.: יְכֹלֶת
Num. 14, 16. מבלתי יכלת יי
Dt. 9, 28. מבלי יכלת יי
1 *imperf.*: אוּכַל *Hof-al.*
Gn. 19, 19. לא אוכל להמלט ההרה
Gn. 19, 22. כי לא אוכל לעשות דבר
Gn. 31, 35. כי לוא אוכל לקום מפניך
Num. 11, 14. לא־אוכל אנכי לבדי
Num. 22, 6. 11. אולי אוכל
Num. 22, 18. 24, 13. לא אוכל לעבר
Num. 22, 37. האמנם לא אוכל כבדך
Num. 22, 38. היכל אוכל דבר מאומה
Dt. 1, 9. לא־אוכל לבדי שאת
Dt. 7, 17. אוכה אוכל להורישם
Dt. 31, 2. לא־אוכל עוד לצאת ולבוא
Jud. 11, 35. ולא אוכל לשוב
Ruth 4, 6. לא אוכל לגאול־לי
Ruth 4, 6. כי לא־אוכל לגאול
1 Sam. 17, 9. ואם־אני אוכל־לו
1 Sam. 17, 39. לא־אוכל ללכת באלה
1 Rg. 13, 16. ויאמר לא אוכל לשוב
1 Reg. 20, 9. לא אוכל לעשות
Neh. 6, 3. ולא אוכל לרדת
Esth. 8, 6. כי איככה אוכל וראיתי
Esth. 8, 6. ואיככה אוכל וראיתי
Ps. 139, 6. נשגבה לא־אוכל לה
Jes. 1, 13. לא־אוכל און ועצרה
Jes. 29, 11. לא אוכל כי חתום הוא
Jer. 18, 6. לא־אוכל לעשות לכם
Jer. 36, 5. לא אוכל לבוא בית יי
Thr. 1, 14. בידי לא־אוכל קום
Ez. 47, 5. אשר לא־אוכל לעבר
1 *imperf.*: אוּכַל *p.*
Job. 31, 23. ומשאתו לא אוכל
Ps. 101, 5. אתו לא אוכל
Jer. 20, 9. ונלאיתי כלכל ולא אוכל
1 *impf. c. h int.*: הַאוּכַל
2 Sam. 12, 23. האוכל להשיבו עוד
2 *imperf.*: תּוּכַל
Gn. 15, 5. אם־תוכל לספר אתם
Ex. 33, 20. לא תוכל לראת את־פני
Dt. 7, 22. לא תוכל כלתם מהר
Dt. 12, 17. לא־תוכל לאכל בשעריך
Dt. 14, 24. כי לא תוכל שאתו
Dt. 16, 5. לא תוכל לזבח את־הפסח
Dt. 17, 15. לא תוכל לתת עליך
Dt. 22, 3. לא תוכל להתעלם
Dt. 28, 27. 35. לא־תוכל להרפא
Jos. 7, 13. לא תוכל לקום לפני אויביך
1 Sam. 17, 33. לא תוכל ללכת
2 Reg. 18, 23. אם־תוכל לתת לך
Esth. 6, 13. לא־תוכל לו
Job. 33, 5. אם־תוכל השיבני
Jes. 36, 8. אם־תוכל לתת לך רכבים
2 *imperf.*: תּוּכַל *p.*
1 Sam. 26, 25. וגם יכל תוכל
1 Reg. 22, 22. ויאמר תפתה וגם תוכל
Job. 42, 2. ידעת כי־כל תוכל
Hab. 1, 13. והביט אל־עמל לא תוכל
2 *imperf.*: וַתּוּכַל *p.*
Gn. 32, 29. ועם־אנשים ותוכל
Jer. 3, 5. ותעשי הרעות ותוכל
Jer. 20, 7. חזקתני ותוכל
2 *fem.*: תּוּכְלִי
Jes. 47, 11. לא תוכלי כפרה
Jes. 47, 12. אולי תוכלי הועיל
3 *imperf.*: יוּכַל
Gn. 13, 16. אם־יוכל איש למנות

לא־יוכל הנער לעזב Gn 44, 22.
לא יוכל לראות Gn. 48, 10.
ולא יוכל לראת את־הארץ Ex.10,5.
לא־יוכל החם לעלת Ex. 19, 23.
לא יוכל לבכר Dt. 21, 16.
לא־יוכל לשלחה כל־ימיו Dt.22,19.
לא־יוכל שלחה כל־ימיו Dt.22,29.
לא־יוכל בעלה הראשון Dt. 24, 4.
כהות לא יוכל לראות 1 Sam. 3, 2.
מי יוכל לעמד לפני ר׳ 1 Sam. 6, 20.
אם־יוכל להלחם אתי 1 Sam. 17, 9.
כי מי יוכל לשפט 1 Reg. 3, 9.
כי יוכל אלהיכם 2 Chr. 32, 14.
כי־לא יוכל כל־אלוה 2 Chr. 32, 15.
הגם־לחם יוכל תת Ps. 78, 20.
לא־יוכל איש לדבר Eccl. 1, 8.
מעות לא־יוכל לתקן Eccl. 1, 15.
לא־יוכל להמנות Eccl. 1, 15.
ולא־יוכל לדין Eccl. 6, 10.
מי יוכל לתקן Eccl. 7, 13.
כי לא יוכל האדם Eccl. 8, 17.
לא יוכל למצא Eccl. 8, 17.
כי לא־יוכל להצזל Jes. 36, 14.
לא־יוכל להושיע Jer. 14, 9.
לא־יוכל להרפה עוד Jer. 19, 11.
כי־אין המלך יוכל אתכם Jer. 38, 5.
ולא־יוכל ר׳ עוד לשאת Jer. 44, 22.
לא־יוכל להצילם Ez. 7, 19.
לא יוכל לחיות בה Ez. 33, 12.
והיך יוכל עבד אדני Dan. 10, 17.
לא יוכל לרפא לכם Hos. 5, 13.
לא־יוכל להצילם Zeph. 1, 18.

3 *imperf.:* יוּכַל *p.*

להתפלל ולא יוכל Jes. 16, 12.
כי השקט לא יוכל Jes. 57, 20.
ונחבה לא־יוכל Jer. 49, 10.
השקט לא יוכל Jer. 49, 23.
ועצר במלין מי יוכל Job. 4, 2.

3 *impf. c. hint.:* הֲיוּכַל

אמרו היוכל אל Ps. 78, 19.

3 *imperf.:* וַיּוּכַל *p.*

וישר אל־מלאך ויכל Hos. 12, 5.

3 *fem.:* תּוּכַל

לא־תוכל שאת Prv. 30, 21.
לא־תוכל לבוא Jes. 59, 14.
לא־תוכל הארץ להכיל Am. 7, 10.

1 *pl.:* נוּכַל

לא נוכל דבר אליך Gn. 24, 50.
לא נוכל עד אשר יאספו Gn. 29, 8.
לא נוכל לעשות Gn. 34, 14.
לא נוכל לרדת Gn. 44, 26.
כי־לא נוכל לראות Gn. 44, 26.
כי־יכול נוכל לה Num. 13, 30.
לא נוכל לעלות Num. 13, 31.
לא נוכל לנגע בהם Jos. 9, 19.
ובמה נוכל לו ואסרנוהו Jud. 16, 5.
לא־נוכל לתת־להם נשים Jud. 21, 18.
לא נוכל לבנות בחומה Neh. 4, 4.

1 *pl.:* וְנוּכְלָה

אולי יפתה ונוכלה לו Jer. 20, 10.

2 *pl.:* תּוּכְלוּ

לא תוכלו לעבד את־ר׳ Jos. 24, 19.
ואם־לא תוכלו להגיד לי Jud. 14, 13.
גם־אתם תוכלו להיטיב Jer. 13, 23.

3 *pl.:* יוּכְלוּ

ולא יכלו בני ישראל Jos. 7, 12.
לא יוכלו בני־יהודה Jos. 15, 63.
כי לא יוכלו להראות 2 Sam. 17, 17.
ולא־יכלו קום Ps. 18, 39.
לא יוכלו לכבות Cant. 8, 7.
לא יוכלו לנבח Jes. 56, 10.
ולא־יוכלו לך Jer. 1, 19.
ולא יוכלו להקשיב Jer. 6, 10.
לא־יוכלו לצאת ממנה Jer. 11, 11.
ולא־יוכלו לך Jer. 15, 20.
בלא יוכלו Thr. 4, 14.

לא יוכלו נקין Hos. 8, 5.

3 *pl.:* יָכְלוּ *p.*

חשבו מזמה בל־יוכלו Ps. 21, 12.
ויתגעשו ולא יוכלו Jer. 5, 22.
רדפי ירכשלו ולא יכלו Jer. 20, 11.

3 *pl.:* יוּכָלוּן

כי לא יוכלון המצרים Gn. 43, 32.
כאשר יוכלון שאת Gn. 44, 1.

מַיְכָל

ע״מ מִישָׁר, מֵישָׁב, מֵיתָר, נְצָלוֹ מִקְוֶה נְגָרִי, וּמַפְתְּחוֹן נֹאד מִקְוֵה מַיִם וּנְכֹחַ, וּכְקֶדֶם כֵּן ע״ם כְּלִכּוֹל וּמִכְלֹא [נַעֲמָלְעַר = נַעֲמָל-עַיִן, פַּסְפַּסְנִין], וּמוֹס מַסְמִיכוֹת מַיְכָל מַיִם, וּכָל הַנּוֹזְלִים מִמֶּנּוּ מַיִם יִקָּרֵאוּ כְּעוֹזְלִים קַיִץ, וְלֵית דִּין וְלֵית דַּיָּן, וּמִכָּל כְּסוּמָא נִתְּכָא, וְכֵן וְאֵת תְּמוֹת מִזְרָח מִקְנֶה כְּלֵי ע״ב.

n. m. (ad s. f. modo *Zere* modo *Chireq* habentium מִישָׁר, מִישָׁר, c. מֵיכַל מַיִם), rivus, tanquam aquarum receptaculum, a v. יָכַל = כָּל, *χωρεῖν*, unde et כֶּלִי, vas, receptaculum. Trg. גַּרְדָּקָא. LXX. *μικρὸν τοῦ ὕδατος* (cf. arab. denom. *makila*, h. e. parum aquarum continere).

constr.: מֵיכַל

2 Sam. 17, 20. עברו מיכל המים

חֵיכָל

v. s. r. הֵכָל *p.* 424.

יְכֹל

לו יְכֹל נקרתי כמו יָכֹל נענני, נלי פתרם מתכוון, ומוס נתכנוס תמס מוסמת יוּכַל, כמו תמ מקוריי יְכֹלֶת נענני. וקמר מדנור כנ׳כוכ עי׳ נספרי מכנה שפתי שרש קף רל״ז.

s. יָכֹל, *vrb. aram.*, cui respondet hebr. יָכַל. Targ. inde יְכַל, potentia (hebr. יְכֹלֶת), rab. כְּבִיכוֹל, si esset in potentia h. e. si fieri posset id, quod propter Dei perfectionem fieri non potest. LXX. *δύνασθαι*.

2 *perf.:* יְכֹלְתָּ

יכלת למגלא רזא דנה Dan. 2, 47.

part. masc.: יָכֵל *sg.*

יכל לשיזבותנא Dan. 3, 17.
בגוה יכל להשפלה Dan. 4, 34.

part. fem.: וְיָכְלָה *sg.*

ויכלה להון Dan. 7, 21.

part. masc. pl.: יְכִלִין

יכלין להחויה למלכא Dan. 2, 27.
לא־יכלין פשרא Dan. 4, 15.
לא־יכלין להשכחה Dan. 6, 5.

2 *imperf.:* תּוּכַל Q ri.

תוכל פשרין למפשר Dan. 5, 16.
הן תוכל כתבא Dan. 5, 16.

3 *imperf.:* יְכֵל

דו־יכל להצלה כדנה Dan. 3, 29.

Af-el: הֵיכִל 3 *perf.*

חיכל לשיזבותך Dan. 6, 21.

Of-al: הוּכַל

2 *imperf.:* תּוּכַל K'tib.

תוכל פשרין למפשר Dan. 5, 16.
תוכל כתבא Dan. 5, 16.

3 *imperf.:* יְהוּכַל

מלת מלכא יוכל להחויה Dan. 2, 10.

חֵיכָל

aram., v. p. 424.

יָלַד

אשר ילדה הגר Gn. 25, 12.
כי לא ילדה ליעקב Gn. 30, 1.
ואחר ילדה בת Gn. 30, 21.
ויהי כאשר ילדה רחל Gn. 30, 25.
אשר ילדה ליעקב Gn. 34, 1.
ובשמת ילדה את־רעואל Gn.36,4.
ילדה את־יעוש Gn. 36, 5.
ילדה־לו אסנת Gn. 41, 50.
כי שנים ילדה־לי אשתי Gn.44,27.
אלה בני לאה אשר ילדה Gn. 46, 15.
ילדה־לו אסנת Gn. 46, 20.
ילדה אתה ללוי במצרים Nu. 26, 59.
ילדה־לו גם־היא בן Jud. 8, 31.
אשר־ילדה תמר ליהודה Ruth.4,12.
עד־עקרה ילדה שבעה 1 S. 2, 5.
אשר ילדה אשת־אוריה 2 S. 12, 15.
אשר ילדה לשאול 2 Sam. 21, 8.
אשר ילדה לעדריאל 2 Sam. 21, 8.
ואתו ילדה אחרי אבשלום 1 Rg. 1, 6.
ילדה את־זמרן 1 Chr. 1, 32.
ילדה לו את־פרץ 1 Chr. 2, 4.
ואביגיל ילדה את־עמשא 1 Chr. 2, 17.
ילדה את־חרן 1 Chr. 2, 46.
ילדה את־ירד 1 Chr. 4, 18.
ילדה את־מכיר 1 Chr. 7, 14.
ילדה את־אישהוד 1 Chr. 7, 18.
גם־ילדה ציון Jes. 66, 8.
ילדה ועזוב Jer. 14, 5.

3 *perf. fem.:* יָלְדָה *p.*

ואשתו עקרה ולא ילדה Jud. 13, 2.
אשריאל אשר ילדה 1 Chr. 7, 14.
מכל־בנים ילדה Jes. 51, 18.
רני עקרה לא ילדה Jes. 54, 1.
בטרם תחיל ילדה Jes. 66, 7.
עד־עת יולדה ילדה Mich. 5, 2.

3 *perf. fem.:* וַיֹּלֶדָה

וילדה־לו בנים Ex. 21, 4.
כי תזריע וילדה זכר Lev. 12, 2.

3 *perf. fem. c. s.:* יְלָדַתְנִי

אשר ילדתני אמי Jer. 20, 14.

3 *prf. fem. c. s.:* יְלָדַתְהָ *p.*

שמה חבלה ילדתך Cant. 8, 5.

3 *prf. f. c. s.:* יְלָדָתָהּ

ואת־אמך אשר ילדתך Jer. 22, 26.

3 *perf. c. s.:* יְלָדַתּוּ

אשר־אהבתך ילדתו Ruth 4, 15.

2 *prf. fem.:* יָלַדְתְּ, יְלָדְתְּ

את־עקרה ולא ילדת Jud. 13, 3.
בנותיך אשר ילדתְּ לי Ez. 16, 20.

2 *prf. fem.:* יְלָדְתְּ *p.*

אל־תיראי כי־בן ילדת 1 S. 4, 20.

2 *prf. fem.:* וְיָלַדְתְּ

והרית וילדת בן Jud. 13, 3.

2 *prf. fem. c. s.:* יְלָדַתְנִי

אוי־לי אמי כי ילדתני Jer. 15, 10.

2 *perf. c. s.:* יְלָדַתְנִי Q'ri.

ולאבן את ילדתני Jer. 2, 27.

2 *perf. c. suff.:* יְלָדָתְנִי K'tib.

ולאבן את ילדתני Jer. 2, 27.

1 *perf.:* יָלַדְתִּי

כי־ילדתי בן לזקניו Gn. 21, 7.
ילדתי לו שלשה בנים Gn. 29, 34.
כי־ילדתי לו ששה בנים Gn.30,20.
וגם ילדתי בנים Ruth 1, 12.
לאמר כי ילדתי בעצב 1 Chr. 4, 9.
לא־חלתי ולא־ילדתי Jes. 23, 4.

1 *perf.:* יָלַדְתִּי *p.*

לא־היה בני אשר ילדתי 1 Rg. 3, 21.

1 *perf. c. s.:* יְלָדַתִּיהָ

אני היום ילדתיך Ps. 2, 7.

1 *prf. c. suff.:* יְלָדְתִּיהוּ

אם־אנכי ילדתיהו Num. 11, 12.

3 *pl.:* יָלְדוּ

בניהן אשר ילדו־לו Ez. 23, 37.

יֶלֶד

פעל כוזד, וסעתיד יֵלֵד כדכן פ״י, ומוס סמקור לֶדֶת וסמתן לֵדָה, לו פת נסקנר לֵת, נמכוס הד׳, ולת נמנת הפעל סוס כ״ת נקל ונכנין סכנד יֵלֵד ונכנסת יָלַד ונסתפעל הִתְיַלֵּד ונסכנוזות יֶלֶד, יַלְדָּה, יַלְדּוּת, יֶלֶדֶת, יְלִידָה, וכל סמנת מעמת יָלַד כו׳ כמו נערני, ותמנת מזמוקוס דף ז״ע לעיל. סלמת סויס וניסק וסוכוקות דנר לפרסוס [נעמת-רען, נ״יגען], סמנת וסכנת סי׳וות מתר לו מתס, וסמקלות רכוס מתור, ע׳ נגו-סמלין. תוכת סכנד מעוור סלמה ד״ע מיסק, ותוכת סתתפעל מכרמוות נספרי סיסק לו נספרי תולדות, וכל זס נדוק ויוצע. תקוק סמנת וסמוי ע׳, תתק יָלַד.

vrb. trans. (impf. יֵלֵד, inf. abs. יָלֹד, c. לֶדֶת, לֶדֶת, *semel* per syncopen לַת), cujus praeter *Qal*, *Pi-ël*, *Pu-al* et *Hitpa-ël* nulla conjugatio exstat; siquidem ceterae ex v. יָלַד confici solent. *Pi.* parturientes juvare, de obstetrice. *Hitpa.* natales profiteri, in genealogias (*Sifre-Toldot*) referri. LXX. *τεκνοῦν, τίκτειν, συλλαμβάνειν, κτᾶσθαι, ἀποβαίνειν*; τοκετός; ὠδίν; υἱός; γεᾶνις; *παιδίον*; γεννητός, μαιοῦσθαι, μαῖα; ἐπισκέπτεσθαι, ἐπαξονεῖν (h. e. in ἄξονας referre).

3 *perf.:* יָלַד

ועירד ילד את־מחויאל Gn. 4, 18.
ומחויאל ילד את־מתושאל Gn.4,18
ומתושאל ילד את־למך Gn. 4, 18.
וכוש ילד את־נמרד Gn. 10, 8.
ומצרים ילד את־לודים Gn. 10, 13.
וכנען ילד את־צדון Gn. 10, 15.
וארפכשד ילד את־שלח Gn.10,24.
ושלח ילד את־עבר Gn. 10, 24.
ויקטן ילד את־אלמודד Gn.10,26.
ובתואל ילד את־רבקה Gn. 22, 23.
ויקשן ילד את־שבא Gn. 25, 3.
וכוש ילד את־נמרוד 1 Chr. 1, 10.
ומצרים ילד את־לודים 1 Chr.1,11.
וכנען ילד את־צידון 1 Chr. 1, 13.
וארפכשד ילד את־שלח 1 Chr.1,18.
ושלח ילד את־עבר 1 Chr. 1, 18.
ויקטן ילד את־אלמודד 1 Chr.1,20.
ילד שבר ואת־תרחנה 1 Chr.2, 48.
מי ילד־לי את־אלה Jes. 49, 21.

3 *perf.:* יָלַד *p.*

קורא דגר ולא ילד Jer. 17, 11.

3 *perf.:* וַיֵּלֶד

והרה עמל ויולד שקר Ps. 7, 15.

3 *prf. c. suff.:* יְלָדָהּ

צור ילדך תשי Dt. 32, 18.

3 *perf. c. suff.:* יְלָדֶךָּ *p.*

שמע לאביך זה ילדך Prv. 23, 22.

3 *prf. c. suff:* יְלָדוֹ

וכפר שמים מי ילדו Job. 38, 29.

3 *perf. fem.:* יָלְדָה

ילדה את־תובל קין Gn. 4, 22.
אשת אברם לא ילדה לו Gn.16, 1.
אשר־ילדה הגר Gn. 16, 15.
גם־הוא ילדה בן Gn. 19, 38.
אשר־ילדה־לו שרה Gn. 21, 3.
אשר־ילדה לאברהם Gn. 21, 9.
הנה ילדה מלכה גם־הוא Gn.22, 20.
אלה ילדה מלכה Gn. 22, 23.
אשר ילדה לנחור Gn. 24, 24.
אשר ילדה־לו מלכה Gn. 24, 47.

Ez. 31, 6. ילדו כל חית השדה
3 pl.: יָלְדוּ *p.*
Gn. 31, 43. או לבניהן אשר ילדו
Hos. 5, 7. בנים זרים ילדו
3 pl.: וַיִּלָּדוּ
Gn. 6, 4. אל־בנות האדם ויולדו להם
Gn. 31, 8. וילדו כל־הצאן נקדים
Gn. 31, 8. וילדו כל הצאן
Dt. 21, 15. יולדו־לו בנים האהובה
2 pl.: וְיֻלַּדְתֶּם *p.*
Ex. 1, 19. המילדת ויולדו
1 pl.: יָלַדְנוּ
Jes. 26, 18. חלנו כמו ילדנו רוח
part.: יוֹלֵד, יֹלֵד *sg. masc.*
Prv. 17, 21. ילד כסיל לתוגה לו
Prv. 23, 24. וְיוֹלֵד חכם וישמח בו
Jer. 30, 6. אם־ילד זכר
part. c. suff.: וְדַיֹּלְדָהּ
Dan. 11, 6 *וּיהילדה ומחזקה בעתים
part. pl. c. s.: יֹלְדֶיהָ
Zach. 13, 3. אביו ואמו ילדיו
Zach. 13, 3. אביהו ואמו ילדיו
part. fem.: יוֹלֶדֶת *sg.*
Jes. 21, 3. כצירי יולדה
Hos. 13, 13. חבלי יולדה יבאו לו
Mich. 5, 2. עד־עת יולדה ילדה
part. fem.: כַּיּוֹלֶדָה *sg.*
Ps. 48, 7. חיל כיולדה
Jes. 13, 8. כיולדה יחילון
Jes. 42, 14. כיולדה אפעה
Jer. 6, 24. 22, 23. 50, 43. חיל כיולדה
Jer. 30, 6. על־חלציו כיולדה
Jer. 49, 24. וחבלים אחזתה כיולדה
Mich. 4, 9. החזיקך חיל כיולדה
Mich. 4, 10. וגחי בת־ציון כיולדה
part. fem.: יֹלֶדֶת *sg.*
Gn. 17, 19. שרה אשתך ילדת לך בן
Jer. 15, 9. אמללה ילדת השבעה
part. fem.: וְיֹלַדְתָּהּ *f. corr.*
Gn. 16, 11. הנך הרה וילדת בן
Jud. 13, 5. 7. כי הנך הרה וילדת בן
part. fem.: וְיוֹלֶדֶת, וְיֹלֶדֶת *sg.*
Jes. 7, 14. הרה וילדת בן
Jer. 31, 8. הרה ויולדת יחדו
part. fem.: הַיּוֹלֶדֶת *sg.*
Lev. 12, 7. זאת תורת הילדת
part. fem. c. s.: יוֹלַדְתָּהּ *p.*
Prv. 23, 25. ותגל יולדתך
part. fem. c. s.: לְיוֹלַדְתָּהּ
Prv. 17, 25. וממר ליולדתו
part. fem. c. s. s.: לְיוֹלַדְתָּהּ
Cant. 6, 9. ברה היא ליולדתה
p. fem. c. s. s.: יוֹלַדְתְּכֶם
Jer. 50, 12. חפרה יולדתכם
part. pl. fem.: הַיּוֹלְדוֹת
Jer. 16, 3. הילדות אותם
part. pass.: הַיָּלוּד *sg.*
1 Reg. 3, 26. 27. תנו־לה את־הילוד
part. pass.: יְלוּד *constr.*
Job. 14, 1. אדם ילוד אשה
Job. 15, 14. וכי יצדק ילוד אשה
Job. 25, 4. ומה־יזכה ילוד אשה
part. pass. pl.: הַיְלוּדִים
1 Chr. 14, 4. הילודים אשר־היו־לו
inf. abs.: וָיָלֹד
Job. 15, 35. הרה עמל וילד און
inf. constr. nom.: לֶדֶת
Jer. 13, 21. כמו אשת לדה
inf. c. nom.: לָלֶדֶת *sbst.*
2 Reg. 19, 3. וכח אין ללדה
Jes. 37, 3. וכח אין ללדה
inf. c. nom.: מֻלֶּדֶת *sbst.*

Hos. 9, 11. מלדה ומבטן
inf. constr.: לֶדֶת
Job. 39, 1. עת לדת יעלי־סלע
Zeph. 2, 2. בטרם לדת חק
inf. constr.: בְּלֶדֶת
Gn. 16, 16. בלדת־הגר את־ישמעאל
Gn. 25, 26 בן־ששים שנה בלדת אתם
inf. constr.: לְלֶדֶת
Gn. 4, 2. ותוסף ללדת את־אחיו
Gn. 25, 24. וימלאו ימיה ללדת
Eccl. 3, 2. עת ללדת ועת למות
Jes. 26, 17. כמו הרה תקריב ללדת
inf. constr.: לָלֶדֶת *f. corr.*
1 Sam. 4, 19. הרה ללת
inf. constr.: מְלֶדֶת
Gn. 16, 2. עצרני יי׳ מלדת
Gn. 29, 35. ותעמד מלדת
Gn. 30, 9. כי עמדה מלדת
inf. c. suff.: לְלִדְתִּי
1 Reg. 3, 18. ביום השלישי ללדתי
inf. c. suff.: לְלִדְתָהּ
Gn. 38, 27. ויהי בעת לדתה
inf. c. suff.: בְּלִדְתָּהּ
Gn. 35, 16. ותקש בלדתה
Gn. 35, 17. בהקשתה בלדתה
Gn. 38, 5. והיה בכזיב בלדתה
Gn. 38, 28. ויהי בלדתה ויתן־יד
inf. c. suff.: לְהַלְדָּהּ *p.*
Job. 39, 2. וידעת עת לדתה
1 imperf.: אֵלֵד
Gn. 18, 13. האף אמנם אלד
1 imperf.: וְאָלְדָה
1 Reg. 3, 17. ואלד עמה בבית
2 imperf.: תֵּלְדִי
Gn. 3, 16. בעצב תלדי בנים
3 imperf.: יֵלֵד נסוג לפוך
Prv. 27, 1. כי לא־תדע מה־ילד יום
3 impf. fem.: תֵּלֵד
Gn. 17, 17. הבת־תשעים שנה תלד
Gn. 17, 21. אשר תלד לך שרה
Lev. 12, 5. ואם־נקבה תלד
Dt. 25, 6. והיה הבכור אשר תלד
Dt. 28, 57. ובבניה אשר תלד
Job. 24, 21. רעה עקרה לא תלד
3 impf. fem.: וְתֵלֵד
Gn. 30, 3. ותלד על־ברכי
3 fem.: וַתֵּלֶד
Gn. 4, 1. ותהר ותלד את־קין
Gn. 4, 17. ותהר ותלד את־חנוך
Gn. 4, 20. ותלד עדה את־יבל
Gn. 4, 25. ותלד בן ותקרא את־שמו
Gn. 16, 15. ותלד הגר לאברם בן
Gn. 19, 37. ותלד הבכירה בן
Gn. 21, 2. ותלד שרה לאברהם
Gn. 22, 24. ותלד גם־הוא את־טבח
Gn. 24, 36. ותלד שרה אשת אדני
Gn. 25, 2. ותלד לו את־זמרן
Gn. 29, 32. ותהר לאה ותלד בן
Gn. 29, 33. 34. 35. תהר עוד ותלד בן
Gn. 30, 5. ותלד ליעקב בן
Gn. 30, 7. ותלד בלהה
Gn. 30, 10. 12. ותלד זלפה
Gn. 30, 17. ותלד ליעקב בן חמישי
Gn. 30, 19. ותלד בן־ששי ליעקב
Gn. 30, 23. ותהר ותלד בן ותאמר
Gn. 35, 16. ותלד רחל ותקש בלדתה
Gn. 36, 4. ותלד עדה
Gn. 36, 12. ותלד לאליפז
Gn. 36, 14. ותלד לעשו את־יעוש
Gn. 38, 3. ותהר ותלד בן
Gn. 38, 4. ותהר עוד ותלד בן
Gn. 38, 5. ותלד בן
Gn. 46, 18. 25. ותלד את־אלה ליעקב
Ex. 2, 2. ותהר האשה ותלד בן

Ex. 2, 22. ותלד בן ויקרא את־שמו
Ex. 6, 20. ותלד לו את־אהרן
Ex. 6, 23. ותלד לו את־נדב
Ex. 6, 25. ותלד לו את־פינחס
Nu. 26, 59. ותלד לעמרם את־אהרן
Jud. 11, 2. ותלד אשת־גלעד
Jud. 13, 24. ותלד האשה בן
Ruth 4, 13. ויתן יי׳ לה הריון ותלד בן
1 Sam. 1, 20. ותהר חנה ותלד בן
1 S. 2, 21. ותהר ותלד שלשה־בנים
1 Sam. 4, 19. ותכרע ותלד
28. 11, 27. ותהי־לו לאשה ותלד לו בן
2 S. 12, 24. וישכב עמה ותלד בן
1 Reg. 3, 18. ותלד גם־האשה
1 Rg. 11, 20. ותלד לו אחות תחפנים
2 Rg. 4, 17. ותהר האשה ותלד בן
1 Chr. 2, 19. ותלד לו את־חור
1 Chr. 2, 21. ותלד לו את־שגוב
1 Chr. 2, 24. ותלד לו את־אשחור
1 Chr. 2, 29. ותלד לו את־אחבן
1 Chr. 2, 35. ותלד לו את־יערי
1 Chr. 2, 49. ותלד שעף אבי מדמנה
1 Chr. 4, 6. ותלד לו נערה
1 Chr. 7, 16. ותלד מעכה אשת־מכיר
1 Chr. 7, 23. ותהר ותלד בן
2 Chr. 11, 19. ותלד לו בנים את־יעוש
2 Chr. 11, 20. ותלד לו את־אביה
Jes. 8, 3. ותהר ותלד בן
Hos. 1, 3. ותלד־לו בן
Hos. 1, 6. ותלד בת
Hos. 1, 8. ותהר ותלד בן
2 pl.: תֵּלְדוּ
Jes. 33, 11. תלדו קש
3 pl.: יָלְדוּ
Jes. 65, 23. ולא ילדו לבהלה
3 pl.: וְיָלְדוּ *p.*
Gn. 20, 17. ואמהתיו וילדו
3 pl.: יַלְדוּן
Hos. 9, 16. גם כי ילדון
3 fem.: וְתֵלַדְנָה
Jer. 29, 6. ותלדנה בנים ובנות
3 fem.: וַתֵּלַדְנָה
Ez. 23, 4. ותלדנה בנים ובנות
3 fem.: וַתֵּלַדְן
Gn. 30, 39. ותלדן הצאן עקדים
Pi-el: יִלֵּד
part. fem.: הַמְיַלֶּדֶת *sg.*
Gn. 35, 17. ותאמר לה המילדת
Gn. 38, 28. ותקח המילדת
Ex. 1, 19. תבוא אלהן המילדת
part. fem. pl.: הַמְיַלְּדֹת
Ex. 1, 17. ותיראן המילדת
Ex. 1, 19. ותאמרן המילדת
Ex. 1, 21. ויהי כי־יראו המילדת
part. fem. pl.: לַמְיַלְּדֹת
Ex. 1, 15. למילדת העבריות
Ex. 1, 18. מלך־מצרים למילדת
Ex. 1, 20. ויטב אלהים למילדת
inf. c. suff.: בְּיַלֶּדְכֶן
Ex. 1, 16. בילדכן את־העבריות
Pu-al: יֻלַּד
3 perf.: יֻלַּד, יוּלַּד
Gn. 4, 26. ולשת גם־הוא ילד־בן
Gn. 10, 21. ולשם ילד גם־הוא
Gn. 10, 25. ולעבר ילד שני בנים
Gn. 35, 26. אשר ילד־לו בפדן ארם
Gn. 41, 50. וליוסף ילד שני בנים
Gn. 46, 22. בני רחל אשר ילד ליעקב
Gn. 46, 27. אשר־ילד־לו במצרים
Jud. 18, 29. אשר יולד לישראל
Ruth 4, 17. ילד־בן לנעמי
2 Sam. 21, 20. וגם־הוא ילד להרפה
1 Chr. 1, 19. ולעבר ילד שני בנים
Ps. 87, 4. זה ילד־שם
Ps. 87, 5. איש ואיש ילד־בה

Ps. 87, 6. זה ילד־שם סלה
Job. 5, 7. אדם לעמל יולד
Jes. 9, 5. כי־ילד ילד־לנו
Jer. 20, 15. ילד־לך בן זכר
3 perf. fem.: יָלְדָה
Gn. 24, 15. אשר ילדה לבתואל
1 perf.: יָלַדְתִּי
Jer. 20, 14. אשר ילדתי בו
3 pl.: יָלְדוּ
Gn. 6, 1. ובנות ילדו להם
Gn. 36, 5. אשר ילדו־לו
Gn. 50, 23. ילדו על־ברכי יוסף
2 Sam. 3, 5. אלה ילדו לדוד בחברון
2 Sam. 21, 22. ילדו להרפה בגת
3 pl.: יָלְדוּ *p.*
Ps. 90, 2. בטרם הרים ילדו
2 pl.: יְלַדְתֶּם
Jer. 22, 26. אשר לא־ילדתם שם
part.: יוֹלֵד, יֹלֵד *al. 3 perf.*
Gn. 41, 50. *וליוסף ילד שני בנים
Jud. 18, 29. *אשר יולד לישראל
Job. 5, 7. *כי אדם לעמל יולד
part.: הַיּוֹלֵד
Jud. 13, 8. מה־נעשה לנער היולד
Hitpa-el: הִתְיַלֵּד
3 impf. pl.: וַיִּתְיַלְּדוּ
Num. 1, 18. ויתילדו על־משפחתם
יָלַד
ע״ו והכתוב נסמך בַּיַּלְדֵי לוֹ יַלְדֵי, ושמון הילד, נשכון כולד של פשפש [קיכל], וכן ענד כ״ל העונד, וכאמר מכן ועלס, ולפעמים נכתב, כמו ילדי פשע, לו נראין כמו בן נתנת התוקעי, כמו ילדי נכרים לומר בני־נכר.
n. m. (pl. c. יְלָדִי, יַלְדֵי, a v. יַלַּי, vi intransitiva, ad s. f. עֻבַּד = עוֹבֵד), puer, partus, proles (tum hominum tum brutorum), filius (pl. de *liberis*); vi spirituali *filii peccati* dicuntur (Mt. 13, 38. οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, Ef. 2, 2. οἱ υἱοὶ τῆς ἀπειθείας), quibus opponuntur *regeniti* ex semine verbi divini (Jes. 8, 18., Ebr. 2, 13.). Interdum יֶלֶד, ut בֵּן, de eo, cui quid origine proprium est. LXX. παῖς, παιδίον, παιδάριον, υἱός, νεανίσκος, νεοσσός, ἄρσεν, νεώτερος.
Eccl. 4, 13. טוב ילד מסכן וחכם
Jes. 9, 5. כי־ילד ילד־לנו
Jer. 31, 20. אם ילד שעשועים
וָיֶלֶד
Gn. 4, 23. וילד לחברתי
Gn. 44, 20. וילד זקנים קטן
הַיֶּלֶד *p.* הַיָּלֶד
Gn. 21, 8. ויגדל הילד ויגמל
Gn. 21, 14. ואת־הילד וישלחהו
Gn. 21, 15. ותשלך את־הילד
Gn. 21, 16. אל־אראה במות הילד
Gn. 37, 30. הילד אינגו ואני אנה
Ex. 2, 3. ותשם בה את־הילד
Ex. 2, 6. ותפתח ותראהו את־הילד
Ex. 2, 7. ותינק לך את־הילד
Ex. 2, 8. ותקרא את־אם הילד
Ex. 2, 9. הילכי את־הילד
Ex. 2, 9. ותקח האשה הילד
Ex. 2, 10. ויגדל הילד ותבאהו
Ruth 4, 16. ותקח נעמי את־הילד
2 Sam. 12, 15. ויגף יי׳ את־הילד
2 Sam. 12, 18. וימת הילד
2 S. 12, 18. להגיד־לו כי־מת הילד
2 Sam. 12, 18. בהיות הילד חי
2 Sam. 12, 18. נאמר אליו מת הילד
2 Sam. 12, 19. ויבן דוד כי מת הילד
2 Sam. 12, 19. המת הילד

בעבור הילד חי 2 Sam. 12, 21.
וכאשר מת הילד 2 Sam. 12, 21.
בעוד הילד חי 2 Sam. 12, 22.
יחנני יי׳ וחי הילד 2 Sam. 12, 22.
גזרו את־הילד החי 1 Reg. 3, 25.
רגליך העירה ומת הילד 1Reg.14,12
ויתמהר על־הילד 1 Reg. 17, 21.
תשב־נא נפש־הילד 1 Reg. 17, 21.
ותשב נפש־הילד 1 Reg. 17, 22.
ויקח אליהו את־הילד 1Reg.17, 23.
וירגל הילד ויהי חרום 2Reg.4,18.
ויעל וישכב על־הילד 2Reg. 4, 34.
ויחם בשר הילד 2 Reg. 4, 34.
עם הילד השני Eccl. 4, 15.
הילד בזונה Joel 4, 3.

בַּיֶּלֶד
אל־תחטאו בילד Gn. 42, 22.
p.

לַיֶּלֶד
השלום לילד 2 Reg. 4, 26.
pl.: יְלָדִים *p.*
לפנות ילדים 1 Sam. 1, 2.
ולחנה אין ילדים 1 Sam. 1, 2.
ארבעים ושני ילדים 2 Reg. 2, 24.
ילדים אשר אין־בהם Dan. 1, 4.
ילדים וילדות משחקים Zach. 8, 5.
pl.: יְלָדֵים
אנשים ונשים וילדים Esr. 10, 1.
pl.: הַיְלָדִים
ויחץ את־הילדים Gn. 33, 1.
ואת־הילדים Gn. 33, 5.
הילדים אשר חנן אלהים Gn.33,5.
כי־הילדים רכים Gn. 33, 13.
לרגל הילדים Gn. 33, 14.
ותחיין את־הילדים Ex. 1, 17. 18.
ויועץ את־הילדים 1 Reg. 12, 8.
וידברו אליו הילדים 1Reg.12,10.
כעצת הילדים 1 Reg. 12, 14.
ויועץ את־הילדים 2 Chr. 10, 8.
וידברו אתו הילדים 2Chr. 10, 10.
כעצת הילדים לאמר 2Chr. 10, 14.
שחטי הילדים בנחלים Jes. 57, 5.
מן־הילדים אשר כגילכם Dan.1,10.
מראינו ומראה הילדים Dan.1,13.
מן־כל־הילדים Dan. 1, 15.
pl.: וַיְלָדִים
הנשים והילדים שמחו Neh.12,43.
והילדים אשר נתן־לו יי׳ Jes. 8, 18.
והילדים האלה ארבעתם Dan.1,17.
pl. constr.: יַלְדֵי־
אתם ילדי־פשע Jes. 57, 4.
pl. constr.: וַיַלְדֵי
וילדי זנונים Hos. 1, 2.
pl. constr.: וּבִילְדֵי
ובילדי נכרים Jes. 2, 6.
pl. constr.: מִיַּלְדֵי
מילדי העברים זה Ex. 2, 6.
pl. c. suff.: יַלְדָי
תנה את־נשי ואת־ילדי Gn.30,26.
את־שני ילדי לו לעבדים 2Reg.4,1.
pl. c. suff.: יַלְדָיו, יַלְדָו
ואת־אחד עשר ילדיו Gn. 32, 23.
כי ילדו אל־אל ישועו Job. 38, 41.
כי בראתו ילדיו Jes. 29, 23.
pl. c. suff: יַלְדֶיהָ
ויצאו ילדיה Ex. 21, 22.
משני ילדיה ומאישה Ruth 1, 5.
pl. c. suff.: יַלְדֶיהָ
ואת־לאה וילדיה Gn. 33, 2.
ותגש גם־לאה וילדיה Gn. 33, 7.
האשה וילדיה Ex. 21, 4.
pl. c. suff.: וַיַלְדֵיהֶם
וילדיהם ירקדון Job. 21, 11.
pl. c. suff.: יַלְדֵיהֶן
ואת־ילדיהן ראשנה Gn. 33, 2.

תכרענה ילדיהן תפלחנה Job. 39, 3.
בשלו ילדיהן Thr. 4, 10.
יחדו ירבצו ילדיהן Jes. 11, 7.
pl. c. suff.: וַיַלְדֵיהֶן
הנה וילדיהן ותשתחוין Gn. 33, 6.

יַלְדָה
ע״כ, גויר יֶלֶד חזכרי, וסמוכן כמו נת [מ״ת 5 ע״ן].
n. f. (a m. יֶלֶד), puella, sicut בַּת. LXX. παιδίσκη, κοράσιον.

הַיַּלְדָּה
קח־לי את־הילדה הזאת Gn. 34, 4.

וְהַיַּלְדָּה
והילדה מכרו ביין Joel 4, 3.
pl.: יְלָדוֹת
ימלאו ילדים וילדות Zach. 8, 5.

יַלְדוּת
ע״כ מופשט, וסכלון עת סנוער [יונעכד], ונקמר נקמת ג״כ מנוער ויתי סנעורים, כעש שילד מקומו נעשה רכות נשכיס מעוד. ואין שיסיס משם נאר נעריס נכללו יחוד ומפורסם.
n. f. abstr., juventus, juventa, Ψ. 110, 3. LXX. ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Aq. ἀπὸ μήτρας ἐξωρθρισμένου σοι δρόσος παιδιότητός σου. Symm. ὡς κατ᾽ ὄρθρον σοι δρόσος ἡ νεότης σου. V. editio: ἐκ μήτρας ἑπὶ ὄρθρου σοι δρόσος ἡ νεότης σου.

הַיַּלְדוּת
כי־הילדות והשחרות Eccl.11,10.
cum suff.: יַלְדֻתֵךְ *p.*
טל ילדתך Ps. 110, 3.
cum suff.: בְּיַלְדוּתֵךְ
שמח בחור בילדותך Eccl. 11, 9.

יָלִיד
ע״ו וסוף גויר פעול״, וסכלון סכולל, וסך כמעט נדומה לל ילל, ומוס ילי״ד עכק, יל״ד כ״ת. נתרגום יְלִיד לגוב.
n. m. pass., natus, veluti יְלִיד בַּיִת, verna, οἰκογενής. Targ. יְלִיד. LXX. ἀπόγονος, γέννημα, ἔκγονα, γενεά, υἱός; ר׳ ב׳, οἰκογενής, οἰκογενὴς τῆς οἰκίας.
constr.: יְלִיד
יליד בית ומקנת־כסף Gn.17,12.27.
המול, ימול יליד ביתך Gn. 17, 13.
אם־יליד בית הוא Jer. 2, 14.
constr.: וְיֶלִיד
ויליד ביתו Lev. 22, 11.
pl. constr.: יְלִידֵי
את־חניכיו ילידי ביתו Gn.14, 14.
ואת כל־ילידי ביתו Gn. 17, 23.
ילידי הענק Num. 13, 22. 28.
ילידי הענק Jos. 15, 14.
pl. constr.: בִּילִידֵי, בִּילִדֵי
אשר בילידי הרפה 2 Sam. 21, 16.
אשר בילדי הרפה 2 Sam. 21, 18.
pl. constr.: מִילִידֵי
מילידי הרפאים ויכנעו 1 Chr. 20,4.

יָלוּד
ע״פ עיקור, שפור, גבור, משקל מכנד נלי קוון ספעולס כך, ולא ספיכוז כמו ילד, יל״ד לעיל, וסמנדל לך נמנח פרט.
n. m. piël. (ad s. f. יְשׁוּר, יְלֵדָה, גְּבוּר), vi fere eadem, qua יֶלֶד, יְלִיד. LXX. verbaliter: τίκτειν, ἀποτίκτειν, γεννᾶσθαι, γίνεσθαι.

הַיָּלוּד
כל־הבן הילוד היארה Ex. 1, 22.
גם הבן הילוד לך 2 Sam. 12, 14.

ללכת אחרי Gn. 24, 5.
תאבה האשה ללכת Gn. 24, 8.
תרחיקו ללכת Ex. 8, 24.
ללכת יומם ולילה Ex. 13, 21.
תשמרו ללכת בהם Lev. 18, 4.
ללכת בדרכיו Dt. 8, 6.
ללכת בכל־דרכיו Dt.10,12. 11, 22.
ללכת אחרי אלהים Dt.11,28. 28, 14.
ללכת בה ובערת Dt. 13, 6.
ללכת לעבד את־אלהי Dt. 29, 17.
ללכת בדרכיו ולשמר Dt. 30, 16.
ביום צאתנו ללכת אליכם Jos. 9,12.
ללכת אל־ארץ הגלעד Jos. 22, 9.
ללכת אחרי אלהים Jud. 2, 19.
את־דרך יי׳ ללכת בם Jud. 2, 22.
ולנו לא קראת ללכת עמך Jud.12,1.
אל־תעצלו ללכת Jud. 18, 9.
ויקם ללכת Jud. 19, 5.
ויקם האיש ללכת Jud. 19, 7.
ביום החמישי ללכת Jud. 19, 8.
ויקם האיש ללכת Jud. 19, 9.
ויצא ללכת לדרכו Jud. 19, 27.
כי־מתאמצת היא ללכת Ruth 1, 18.
בהפנתו שכמו ללכת 1 Sam. 10, 9.
ויסב שמואל ללכת 1 Sam. 15, 27.
לא תוכל ללכת 1 Sam. 17, 33.
ויאל ללכת 1 Sam. 17, 39.
לא־אוכל ללכת באלה 1Sam.17,39.
דוד נחפז ללכת 1 Sam. 23, 26.
הוא ואנשיו ללכת בבקר 1 S. 29, 11.
ולא־נטה ללכת על־הימין 2 S. 2, 19.
ולא־אבה ללכת 2 Sam. 13, 25.
מהרו ללכת פן־ימהר 2Sam.15,14.
אנלעך עמנו ללכת 2 Sam. 15, 20.
ללכת לקראת המלך 2Sam. 19,16.
ללכת בדרכיו לשמר 1 Reg. 2, 3.
ללכת לפני באמת 1 Reg. 2, 4.
ללכת בחקות דוד 1 Reg. 3, 3.
ללכת בהם 1 Reg. 6, 12.
ללכת לפני כאשר הלכת 1Reg. 8, 25.
ללכת בכל־דרכיו 1 Reg. 8, 58.
ללכת בחקיו ולשמר 1 Reg. 8, 61.
ללכת אל־ארצך 1 Reg. 11, 22.
וישובו ללכת כדבר 1Reg.12,24.
ללכת בדרך אשר־הלכת 1Reg.13,17.
ללכת בדרך ירבעם 1 Reg. 16, 19.
ויתעב מאד ללכת אחרי 1Reg.21,26.
ללכת אופירה לזהב 1 Reg. 22, 49.
ללכת להגיד ביזרעאל 2 Reg. 9,15.
ללכת בתורת יי׳ 2 Reg. 10, 31.
ללכת אחר יי׳ 2 Reg. 23, 3.
ללכת עם־אבחיך 1 Chr. 17, 11.
ולא־יכול דויד ללכת 1 Chr. 21, 30.
ללכת בתורתי 2 Chr. 6, 16.
יראוך ללכת בדרכיך 2 Chr. 6, 31.
אניות ללכת תרשיש 2 Chr. 20, 36.
ללכת אל־ תרשיש 2 Chr. 20, 37.
מאפרים ללכת למקומם 2Chr.25,10.
ללכת אחרי יי׳ 2 Chr. 34, 31.
ללכת ירושלם Esr. 8, 31.
ללכת בתורת האלהים Neh.10,30.
ובתורתו מאנו ללכת Ps. 78, 10.
ללכת אל־עיר מושב Ps. 107, 7.
ללכת בדרכי־חשך Prv. 2, 13.
ערום ישוב ללכת Eccl. 5, 14.
טוב ללכת אל־בית־אבל Eccl. 7, 2.
לא ידע ללכת אל־עיר Eccl. 10, 15.
ללכת נתיבות Jer. 18, 15.
ללכת בתורתי Jer. 26, 4.
ללכת ארץ בנימן Jer. 37, 12.
הישר בעיניך ללכת Jer. 40, 4.
הישר בעיניך ללכת לך Jer. 40, 5.
ללכת לבוא מצרים Jer. 41, 17.
ללכת לקטר לעבד Jer. 44, 3.
הרוח ללכת Ez. 1, 12.
הרוח ללכת וילכו שמה Ez. 1, 20.
הרוח ללכת Ez. 1, 20.
ללכת בתורתיו Dan. 9, 10.

pl.: הַיְלָדִים
הילדים במדבר Jos. 5, 5.
הילדים לו בירושלם 2 Sam. 5, 14.
הילדים במקום הזה Jer. 16, 3.

וָלַד
v. p. 341.

וָלָד
v. p. 341.

תּוֹלְדוֹת, מוֹלֶדֶת
v. s. r. יָלַד *p.* 341.

יֶלֶד
פעל לת־עונר כת נעתיד יֵלֵךְ וכנוי יֶלֶךְ וסמיקור לֶכֶת, קוטס סענור אל קל וכפעל וכבנד וסתפעל זייכיס אל חֵלֵךְ ע״ג, ואך סכוסף הילוך או הילוך מעכת אלכו. הפתנון אריסק וקנגול [נעסנן], נסמאל גב על דנר נלתי נעל חי, או על סתעופפות ותולפ וחלוף וכדומס, עי׳ נגו-סלנין. ותמנות מעכת כל כמו אנל סלנן כסנכיס יֶלֶךְ, חֲלַךְ, ותיכו נדומס לעכת אריסי חֵךְ, כחאר נעלמי קצנתי לעילן, כי לעכת אלכו סנגון אחר בתקוכו, ותמצלכו עס סעווי אנל שֶׁלַח לקמן ע״ש.
v. intr. (impf. יֵלֵךְ; impr. לֵךְ; inf. לֶכֶת; *Hif.* הוֹלִיךְ, הֵילִיךְ; ceteras conjugationes ac formas ad v. יָלַךְ oportet referri), ire, incedere (trop. vivere), abire, etiam de rebus inanimatis. Rad. non est ה epenthesi auctum, uti supra posuimus, sed potius יָלַךְ, יֶלֶךְ, הָלַךְ. Vide v. שֶׁלַח. LXX. ἰέναι (εἶναι), βαδίζειν, ὀδεύειν, ἥκειν, αὐλίζεσθαι; ἔρχεσθαι, ἀπέρχεσθαι, διέρχεσθαι, εἰσέρχεσθαι, ἐξέρχεσθαι, ἐπανέρχεσθαι, παρέρχεσθαι, προσέρχεσθαι, συνέρχεσθαι; ἀναβαίνειν, ἐπιβαίνειν, καταβαίνειν; πορεύεσθαι, διαπορεύεσθαι, εἰςπορεύεσθαι, ἐκπορεύεσθαι, προπορεύεσθαι, συμπορεύεσθαι; οἴχεσθαι, ἀποίχεσθαι; τρέχειν, ἀποτρέχειν; ἀναστρέφειν, ἀποστρέφειν; ἀπακολουθεῖν, ἐπακολουθεῖν; ἀπαίρειν, ἀποδιδράσκειν, ἀποστέλλειν, παραγίνεσθαι, περιπατεῖν, ῥυεῖν; ἐπιφέρειν, θέλειν, κοιμᾶσθαι, κλαίειν, μολύνειν, πράσσειν, συντελεῖν, τεκνοποιεῖν; לֶכֶת, πορεία; *imper.* δεῦρο, δεύρω, δεῦτε; הוֹלִיךְ, ἄγειν, ἀπάγειν, διάγειν, περιάγειν, ὑπάγειν; ὁδηγεῖν. καθοδηγεῖν; ἀποφέρειν, ἐξαποστέλλειν, γεννᾶν, πορεύεσθαι; הֵילִיךְ, διατηρεῖν; וַיֵּלֶךְ שָׁם, ἔνθεν καὶ ἔνθεν; הֵטִיב לָכֶת, καλῶς διαβαίνειν; שָׁב לָלֶכֶת, ἐπιστρέφειν; וַיֵּלֶךְ בַּשֹּׁבֶךְ, σύρειν τοὺς χιτῶνας; וַיֵּלֶךְ, αἰχμάλωτον αἴρεσθαι.
inf. constr.: לָלֶכֶת
לבלתי־לכת Ruth 3, 10.
למן־היום לכת המלך 2 Sam.19,25.
לבלתי־לכת אחרי 1 Reg. 11, 10.
והצנע לכת עם־אלהיך Mich. 6, 8.
inf. constr.: לָלֶכֶת *p.*
ואיש תבונה יישר־לכת Prv.15,21.
וארבעה מטבי לכת Prv. 30, 29.
inf. constr.: וּבְלֶכֶת
ובלכת החיות Ez. 1, 19.
ובלכת הכרובים Ez. 10, 16.
inf. c. suff.: לֶלֶכְתָּ
ללכת ארצה כנען Gn. 11, 31.
ויצאו ללכת ארצה כנען Gn. 12, 5.

ויבקשו ללכת Zach. 6, 7.
inf. constr.: לָלֶכֶת *p.*
הם שבים ללכת Eccl. 1, 7.
inf. constr.: וְלָלֶכֶת
וללכת בדרכיו Dt. 19, 9.
וללכת בדרכיו Dt. 26, 17.
וללכת בכל־דרכיו Jos. 22, 5.
וללכת עם־אנשי־רשע Job. 34, 8.
inf. constr.: מְלֶכֶת
מלכת אחרי דוד 1 Sam. 30, 21.
וישבו מלכת אל־ירבעם 2 Chr. 11, 4.
מלכת עמו למלחמה 2 Chr. 25, 13.
מלכת אל־בית משתה Eccl. 7, 2.
ויסרני מלכת בדרך העם Jes. 8, 12.
מלכת ברחבתינו Thr. 4, 18.
inf. c. suff.: לֶכְתִּי
ביום לכתי מחנים 1 Reg. 2, 8.
inf. c. suff.: לֶכְתְּךָ
ידע לכתך את־המדבר Dt. 2, 7.
inf. c. suff.: בְּלֶכְתְּךָ
בלכתך לשוב מצרימה Ex. 4, 21.
הלוא בלכתך עמנו Ex. 33, 16.
בלכתך היום מעמדי 1 Sam. 10, 2.
בלכתך לא־יצר צעדך Prv. 4, 12.
inf. c. suff.: וּבְלֶכְתֶּךָ
ובלכתך בדרך Dt. 6, 7. 11, 19
inf. c. suff.: לֶכְתֵּךְ
לכתך אחרי במדבר Jer. 2, 2.
inf. c. suff.: לֶכְתּוֹ
לכתו בחטאות ירבעם 1 Rg. 16, 31.
inf. c. suff.: בְּלֶכְתּוֹ
בלכתו לדרוש אלהים 1 Sam. 9, 9.
בלכתו לחשיב ידו 2 Sam. 8, 3.
וכה׳ אמר בלכתו 2 Sam. 19, 1.
בלכתו אל־צקלג 1 Chr. 12, 20.
בלכתו לחציב ידו 1 Chr. 18, 3.
בלכתו את־צדקיהו Jer. 51, 59.
inf. c. suff.: לֶכְתָּם
ויהי׳ אחרי לכתם 2 Sam. 17, 21.
inf. c. suff.: בְּלֶכְתָּם
בלכתם ולכו Ex. 1, 17. 21.
כקול־שדי בלכתם Ez. 1, 24.
בלכתם אל־ארבעת Ez. 10, 11.
לא יסבו בלכתם Ez. 10, 11 (bis).
inf. c. suff.: וּבְלֶכְתָּם
ובלכתם ממנו 2 Chr. 24, 25.
inf. c. suff.: בְּלֶכְתָּן
לא־יסבו בלכתן Ez. 1, 9. 12. 17.
imperat.: לֵךְ, לֶךְ *ante Maqif.*
לך־לך מארצך Gn. 12, 1.
לך מעמנו כי־עצמת Gn. 26, 16.
לך־נא אל־הצאן Gn. 27, 9.
קום לך פדנה ארם Gn. 28, 2.
לך־נא ראה Gn. 37, 14.
לך ואספת Ex. 3, 16.
לך ואנכי אהיה עם־פיך Ex. 4, 12.
יתרו למשה לך לשלום Ex. 4, 18.
לך שב מצרים Ex. 4, 19.
לך לקראת משה המדברה Ex. 4, 27.
לך אל־פרעה בבקר Ex. 7, 15.
ויאמר־לו פרעה לך מעלי Ex. 10, 28.
לך אל־העם וקדשתם Ex. 19, 10.
לך־רד ועלית Ex. 19, 24.
לך־רד כי שחת עמך Ex. 32, 7.
לך׳ נחה את־העם Ex. 32, 34.
לך עלה מזה Ex. 33, 1.
קום לך אתם Num. 22, 20.
לך עם־האנשים Num. 22, 35.
לך אמר להם Dt. 5, 27.
קום לך למסע Dt. 10, 11.
לך ומשכת בהר תבור Jud. 4, 6.
ויתאמר לו לך ואראך Jud. 4, 22.
לך בכחך זה Jud. 6, 14.
לך אתה מלך־עלינו Jud. 9, 11.
לך שכב 1 Sam. 3, 9.
וקום לך בקש את־האתנת 1 S. 9, 3.
לך והכיתה את־עמלק 1 S. 15, 3.
לך והחרמת את־החטאים 1 S. 15, 18
לך וי׳ יהיה עמך 1 Sam. 17, 37.
לך מצא את־החצים 1 S. 20, 21.
לך כי שלחך י׳ 1 Sam. 20, 22.
ויאמר לו לך הביא העיר 1 S. 20, 40.
ויאמר יהונתן לדוד לך 1 S. 20, 42.
לך ובאת־לך ארץ 1 S. 22, 5.
לך והכית בפלשתים 1 S. 23, 2.
לאמר לך עבד אלהים 1 S. 26, 19.
לך שוב וישב 2 Sam. 3, 16.
כל אשר בלבבך לך עשה 2 S. 7, 3.
לך ואמרת אל־עבדי 2 Sam. 7, 5.
לך בשלום ויקם וילך 2 S. 15, 9.
לך ועבר 2 Sam. 15, 22.
לך חגד למלך 2 Sam. 18, 21.
לך מנה את־ישראל 2 Sam. 24, 1.
ויאמר־לו שלמה לך לביתך 1 Reg. 1, 53.
ענתת לך על־שדיך 1 Reg. 2, 26.
לאמר לך פגע־בו 1 Reg. 2, 29.
לך אתי הביתה ואכל 1 Rg. 13, 15.
לך הפרה את־בריתך 1 Rg. 15, 19.
לך מזה ופנית לך קדמה 1 Rg. 17. 3.
קום לך צרפתה 1 Reg. 17. 9.
לך הראה אל־אחאב 1 Reg. 18, 1.
לך בארץ אל־כל־מעיני 1 Rg. 18, 5.
לך אמר לאדניך הנה 1 Rg. 18, 8. 11. 14.
לך שוב לדרכך 1 Reg. 19, 15.
לך שוב 1 Reg. 19, 20.
ויאמר לו לך התחזק 1 Rg. 20, 22.
לך אל־נביאי אביך 2 Reg. 3, 13.
לך בא ואשלחה ספר 2 Reg. 5, 5.
ויאמר לו לך לשלום 2 Rg. 5, 19.
לך אמר־לו חיה תחיה 2 Rg. 8, 10.
לך ואמרת אל־דויד עבדי 1 Chr. 17, 4
לך ודברת אל־דויד 1 Chr. 21, 10.
לך הפר בריתך 2 Chr. 16, 3.
לך כנוס את־כל־היהודים Esth. 4, 16
אל־תאמר לרעך׳ לך ושוב Prv. 3, 28.
לך התרפס Prv. 6, 3.
לך אל־נמלה עצל Prv. 6, 6.
לך מנגד לאיש כסיל Prv. 14, 7.
לך אכל בשמחה לחמך Eccl. 9, 7.
לך ואמרת Jes. 6, 9.
לך ופתחת השק Jes. 20, 2.
לך העמד המצפה Jes. 21, 6.
לך־בא אל־הסכן Jes. 22, 15.
לך עמי בא בחדריך Jes. 26, 20.
וקום לך פרתה Jer. 13, 4. 6.
לך הסתר Jer. 36, 19.
ללכת שמה לך Jer. 40, 4.
כל־הישר בעיניך ללכת לך Jer. 40, 5.
לך־בא אל־בית ישראל Ez. 3, 4.
ויאמר לך דניאל Dan. 12, 9.
ואתה לך לקץ Dan. 12, 13.
לך קח־לך Hos. 1, 2.
לך אהב־אשה Hos. 3, 1.
לך ברח־לך Am. 7, 12.
לך הנבא אל־עמי Am. 7, 15.
לך אל־נינוה Jon. 1, 2. 3, 2.
imperat.: לְכִי־, לֵכִי *sg.*
לך־נא אתי אל־מקום Num. 23, 13.
לך ונקרבה באחד Jud. 19, 13.
לך נתראה פנים 2 Chr. 25, 17.
imperat.: לְכָה־, לֵכָה׳ *sg.*
ולך־לך אל־ארץ המריה Gn. 22, 2.
שמע בקלי ולך קח־לי Gn. 27, 13.
ירד על־פיך ולך עמנו Jud. 18, 19.
ולך אשלחך אל־ישי 1 Sam. 16, 1.
שוב ולך בשלום 1 Sam. 29, 7.
ולך השב את־הנער 2 Sam. 14, 21.
הראל נא ולך 2 Reg. 6, 3.
ולך לקראת איש האלהים 2 Rg. 8, 8.
בידיך ולך רמת גלעד 2 Rg. 9, 1.
ולך דבר אל־בית ישראל Ez. 3, 1.
ולך בא אל־הגולה Ez. 3, 11.
imperat.: לְכָה׳ *p.*
הנה אשתך קח ולך Gn. 12, 19.
רבקה לפניך קח ולך Gn. 24, 51.
ותאמר אל נערה נהגולך 2 Reg. 4, 24.
וקח משענתי בידך ולך 2 Reg. 4, 29.
קחנה בידך ולך Jer. 36, 14.
impt. c. h finis: לְכָה
לכה נשקה את־אבינו Gn. 19, 32.
לכה נכרתה ברית Gn. 31, 44.
לכה ואשלחך אליהם Gn. 37, 13.
לכה ואשלחך אל־פרעה Ex. 3, 10.
לכה אתנו והטבנו לך Num. 10, 29.
לכה־נא ארח־לי Num. 22, 6.
עתה לכה קבה־לי Num. 22, 11.
לכה ארח־לי יעקב Num. 23, 7.
לכה־נא אקחך Num. 23, 27.
לכה אעיצך Num. 24, 14.
לכה והיית לנו לקצין Jud. 11, 6.
לכה־נא ונסורה Jud. 19, 11.
לכה ונשובה 1 Sam. 9, 5.
לכה׳ ונלכה וילכו אל־העיר 1 Sam. 9, 10.
לכה ונעברה אל־מצב 1 S. 14, 1. 6.
לכה אלי ואתנה את־ 1 S. 17, 44.
לכה ונצא השדה 1 Sam. 20, 11.
ויאמר לכה אתי 2 Reg. 10, 16.
לכה נתראה פנים 2 Reg. 14, 8.
לכה ונועדה יחדו Neh. 6, 2. 7.
אם־יאמרו לכה אתנו Prv. 1, 11.
לכה נרוה דדים Prv. 7, 18.
לכה־נא אנסכה Eccl. 2, 1.
לכה דודי נצא השדה Cant. 7, 12.
impt. c. h finis: וְלֵכָה
ולכה־נא קבה־לי Num. 22, 17.
ולכה זעמה ישראל Num. 23, 7.
ולכה לישעתה לנו Ps. 80, 3.
imprt. c. h finis: וְלֵכָה *p.*
מהרה ולכה כי־פשטו 1 Sam. 23, 27.
imprt. pl.: לְכוּ
ועתה׳ לכו ונהרגהו Gn. 37, 20.
לכו ונמכרנו לישמעאלים Gn. 37, 27.
לכו אל־יוסף Gn. 41, 55.
ואתם לכו הביאו Gn. 42, 19
לכו לסבלתיכם Ex. 5, 4.
אתם לכו קחו Ex. 5, 11.
ועתה לכו עבדו Ex. 5, 18.
לכו זבחו לאלהיכם בארץ Ex. 8, 21.
לכו עבדו את־י׳ אלהיכם Ex. 10, 8.
לא כן לכו נא הגברים Ex. 10, 11.
לכו עבדו את־י׳ Ex. 10, 24.
לכו אל־ארצכם Num. 22, 13.
לכו ראו את־הארץ Jos. 2, 1.
לכו והתהלכו בארץ Jos. 18, 8.
לכו וזעקו אל־האלהים Jud. 10, 14.
לכו חקרו את־הארץ Jud. 18, 2.
לכו לשלום Jud. 18, 6.
לכו והכיתם את־יושבי Jud. 21, 10.
לכו וארבתם בכרמים Jud. 21, 20.
לכו איש לעירו 1 Sam. 8, 22.
לכו ונלכה 1 Sam. 9, 9.
לכו ונלכה הגלגל 1 Sam. 11, 14.
לכו סרו רדו 1 Sam. 15, 6.
לכו־נא הכינו עוד 1 Sam. 23, 22.
לכו והתיצתה באש 2 Sam. 14, 30.
לכו־עוד שלשה ימים 1 Reg. 12, 5.
וי׳ האלהים לכו אחריו 1 Rg. 18, 21.
ואם־הבעל לכו אחריו 1 Rg. 18, 21.
לכו דרשו בבעל זבוב 2 Reg. 1, 2.
לכו שובו אל־המלך 2 Reg. 1, 6.
ויאמר לכו וראו 2 Reg. 6, 13.
לכו אחרי 2 Reg. 6, 19.
לכו ונפלה אל־מחנה 2 Reg. 7, 4.
לכו ונבאה ונגידה 2 Reg. 7, 9.
לאמר לכו וראו 2 Reg. 7, 14.
לכו דרשו את־י׳ 2 Reg. 22, 13.
לכו ספרו את־ישראל 1 Chr. 21, 2.
לכו דרשו את־י׳ 2 Chr. 34, 21.
לכו ונבנה את־חומת Neh. 2, 17.
לכו אכלו משמנים Neh. 8, 10.
לכו־בנים שמעו־לי Ps. 34, 12.
לכו וראו מפעלות אלהים Ps. 66, 5.
לכו־שמעו ואספרה Ps. 66, 16.
לכו ונכחידם מגוי Ps. 83, 5.
לכו נרננה לי׳ Ps. 95, 1.
לכו לחמו בלחמי Prv. 9, 5.
לכו־נא ונוכחה Jes. 1, 18.
לכו׳ ונעלה Jes. 2, 3. Mich. 4, 2.
לכו ונלכה באור י׳ Jes. 2, 5.
לכו׳ מלאכים קלים Jes. 18, 2.
זה הדרך לכו בו Jes. 30, 21.
לכו׳ באור אשכם Jes. 50, 11.
לכו למים Jes. 55, 1.
לכו־נא אל־מקומי Jer. 7, 12.
לכו אספו כל־חית חשדה Jer. 12, 9.
לכו ונחשבה Jer. 18, 18.
לכו ונכהו בלשון Jer. 18, 18.
לכו ונכריתנה Jer. 48, 2.
איש גלוליו לכו עבדו Ez. 20, 39.
לכו ונשובה אל־י׳ Hos. 6, 1.
לכו ונפילה גורלות Jon. 1, 7.
ויאמר לכו Zach. 6, 7.
imprt. pl.: לֵכוּ *p.*
ההרה לכו Jos. 2, 16.
ויאמר לכו 2 Reg. 6, 2.
בחקותי לכו Ez. 20, 19.
imprt. pl.: וְלֵכוּ
השקו הצאן ולכו רעו Gn. 29, 7.
ולכו־באו ארצה כנען Gn. 45, 17.
ולכו עבדו Ex. 12, 31.
ולכו לקראתם Jos. 9, 11.
ועתה פנו ולכו לכם Jos. 22, 4.
ולכו׳ אל־עבדי איוב Job. 42, 8.
שברו ואכלו ולכו שברו Jes. 55, 1.
הטו אזנכם ולכו אלי Jes. 55, 3.
דרך הטוב ולכו־בה Jer. 6, 16.
ולכו משם חמת רבה Am. 6, 2.
קומו ולכו Mich. 2, 10.
imprt. pl.: וָלֵכוּ *p.*
קחו ולכו Gn. 42, 33.
כאשר דברתם ולכו Ex. 12, 32
ואור לכם ולכו 1 Sam. 29, 10.
impt. fem.: לְכִי *sg.*
לכי־את מלוכי עלינו Jud. 9, 10. 12.
לכי בתי Ruth 2, 2.
ויאמר לכי לשלום 1 Sam. 1, 17.
לכי נא בית אמנון 2 Sam. 13, 7.
לכי לביתך 2 Sam. 14, 8.
לכי איעצך נא עצה 1 Reg. 1, 12.
לכי ובאי׳ אל־המלך דוד 1 Rg. 1, 13.
לכי אמרי לירבעם 1 Reg. 14, 7.
ואת קומי לכי לביתך 1 Rg. 14, 12.
לכי שאלי־לך כלים 2 Rg. 4, 3.
לכי מכרי את־השמן 2 Reg. 4, 7.
impt. fem.: לֵכִי *p.*
בת־פרעה לכי Ex. 2, 8.
ויאמר לכי Jud. 11, 38.
קומי לכי 2 Sam. 13, 15
impt. fem.: וְלֵכִי *sg.*
קומי ולכי אתי׳ וביתך 2 Rg. 8, 1.
יפתי ולכי־לך Cant. 2, 10.
רעיתי יפתי ולכי־לך Cant. 2, 13.
impt. fem.: לֵכְנָה *pl.*
לכנה שבנה Ruth 1, 8.
impt. fem.: לֵכֶן *pl.*
שבנה בנתי לכן Ruth 1, 12.
1 imperf.: אֵלֵךְ, אֵלֶךְ
ותאמר אלך Gn. 24, 58.
כי אלך אל־פרעה Ex. 3, 11.
אך־אני אלך עמם בקרי Lev. 26, 41.
לא אלך כי אם־אל־ארצי Nu. 10, 30.
ואל־מולדתי אלך Num. 10, 30.
בדרך בדרך אלך Dt. 2, 27.

כי בשררות לבי אלך Dt. 29, 18.
תלכי עמי לא אלך Jud. 4, 8.
ותאמר הלך אלך עמך Jud. 4, 9.
כי אל־אשר תלכי אלך Ruth 1, 16.
ויאמר שמואל איך אלך 1 S. 16, 2.
והיה אני ׀ אלך מאתך 1 Rg. 18, 12.
ויאמר אני אלך 2 Reg. 6, 3.
בטרם אלך ולא אשוב Job. 10, 21.
לארור אלך חשך Job. 29, 3.
גם כי־אלך בגיא צלמות Ps. 23, 4.
ואני בתמי אלך Ps. 26, 11.
בטרם אלך ואינני Ps. 39, 14.
למה־קדר אלך Ps. 42, 10.
אם־אלך ׀ בקרב צרה Ps. 138, 7.
אנה אלך מרוחך Ps. 139, 7.
הודיעני דרך־זו אלך Ps. 143, 8.
אלך לי אל־הר המור Cant. 4, 6.
אני לפניך אלך Jes. 45, 2.
ואחריהם אלך Jer. 2, 25.
אלך אשובה אל־מקומי Hos. 5, 15.

וְאֵלֵךְ 1 *imperf.*:
ואלך את־המלך 2 Sam. 19, 27.
שלחני ואלך אל־ארצי 1 Rg. 11, 21.
אטרף ואלך Hos. 5, 14.

וָאֵלֵךְ 1 *imperf.*:
ואלך עד־בית־לחם Jud. 19, 18.
ואלך בדרך אשר־שלחני 1 S. 15, 20.
ואלך ואטמנהו בפרת Jer. 13, 5.
ואלך פרתה Jer. 13, 7.
ואלך מר בחמת רוחי Ez. 3, 14.

וָאֵלֵךְ 1 *imperf.*: *p.*
יתצני סביב ואלך Job. 19, 10,

הֵאָלֵךְ 1 *impf. c.hint.*:
האלך וקראתי לך Ex. 2, 7.
האלך והכיתי 1 Sam. 23, 2.
האלך על־רמת גלעד 1 Rg. 22, 6.

אֵלְכָה 1 *imperf.*:
אלכה ואראנו Gn. 45, 28.
אלכה נא ואשובה Ex. 4, 18.
אלכה־נא השדה Ruth 2, 2.
אלכה נא ואשלם את־נדרי 2 S. 15, 7.
אלכה־לי אל־הגדלים Jer. 5, 5.
לאמר אלכה נא Jer. 40, 15.
אלכה אחרי מאהבי Hos. 2, 7.
אלכה ואשובה אל־אישי Hos. 2, 9.
אלכה גם־אני Zach. 8, 21.

אֵילְכָה 1 *imprf. c.hf.*:
אילכה שולל ועורים Mich. 1, 8.

אֵלְכָה 1 *imperf.*: *p.*
בדמי ימי אלכה Jes. 38, 9.

וְאֵלְכָה 1 *imperf.*:
שלחוני ואלכה לאדני Gn. 24, 56.
ואלכה אל־מקומי Gn. 30, 25.
ואלכה לנגדך Gn. 33, 12.
ואלכה אולי יקרה ל׳ Num. 23, 3.
ואלכה וירדתי על־ההרים Jud. 11, 37.
ואלכה אליה ואדרשה־בה 1 S. 28, 7.
ואלכה מעל העיר 2 Sam. 20, 21.
ואלכה אחריך ויאמר לו 1 Rg. 19, 20.
ואלכה מאתם Jer. 9, 1.

וָאֵלְכָה 1 *imperf.*: *p.*
עבדתי אתך בהון ואלכה Gn. 30, 26.
אקומה ׀ ואלכה ואקברה 2 S. 3, 21.

תֵּלֵךְ, תֵּלְכִי 2 *imperf.*:
על גחנך תלך Gn. 3, 15.
ואל־מולדתי תלך Gn. 24, 4.
אם־לא אל־בית־אבי תלך Gn. 24, 38.
ימים או עשור אחר תלך Gn. 24, 55.
ושמרתיך בכל אשר־תלך Gn. 28, 15.
למי־אתה ואנה תלך Gn. 32, 18.
לא־תלך רכיל Lev. 19, 16.
והיה כי־תלך עמנו Num. 10, 32.
לא תלך עמהם Num. 22, 12.
למען תשכיל בכל אשר תלך Jos. 1, 7.
בכל אשר תלך Jos. 1, 9.
אנה תלך ומאין תבוא Jud. 19, 17.

כי תלך בדרך 1 Sam. 28, 22.
למה תלך גם־אתה 2 Sam. 15, 19.
ואם ׀ תלך בדרכי 1 Reg. 3, 14.
אם־תלך בחקתי 1 Reg. 6, 12.
אם־תלך לפני 1 Reg. 9, 4.
ואתה אם־תלך לפני 2 Chr. 7, 17.
בדרך־זו תלך Ps. 32, 8.
אל־תלך בדרך אתם Prv. 1, 15.
למען תלך בדרך טובים Prv. 2, 20.
אז תלך לבטח Prv. 3, 23.
תלך אל־בית האלהים Eccl. 4, 17.
אל־תבהל מפניו תלך Eccl. 8, 3.
בל־תלך בו אני־שיט Jes. 33, 21.
כי־תלך במו־אש Jes. 43, 2.
מדריכך בדרך תלך Jes. 48, 17.
אשר אשלחך תלך Jer. 1, 7.
ואל־תלך לספוד Jer. 16, 5.
המקמות אשר תלך־שם Jer. 45, 5.
אם־בדרכי תלך Zach. 3, 7.

וְתֵלֵךְ 2 *imprf. ap.*:
ותלך ותעשה־לך 1 Reg. 14, 9.
ותלך ׀ בדרך ירבעם 1 Reg. 16, 2.
ותלך אחרי הבעלים 1 Reg. 18, 18.
ותלך בדרך מלכי ישראל 2 Chr. 21, 13.

הֲתֵלֵךְ 2 *impf. c.hint.*:
התלך אתי למלחמה 1 Reg. 22, 4.
התלך אתי 2 Reg. 3, 7.
התלך עמי רמת גלעד 2 Chr. 18, 3.

תֵּלְכִי 2 *impf. fem.*:
אם־תלכי עמי והלכתי Jud. 4, 8.
ואם־לא תלכי עמי Jud. 4, 8.
אל־אשר תלכי אלך Ruth 1, 16.
אל־תלכי ללקט בשדה Ruth 2, 8.

תֵּלְכִי 2 *impf. fem.*: *p.*
אי־מזה באת ואנה תלכי Gn. 16, 8.
אחור תלכי Jer. 15, 6.

וַתֵּלְכִי 2 *impf. fem.*:
ותלכי אל־עם Ruth 2, 11.

הֲתֵלְכִי 2 *impf. c.hint.*:
התלכי עם־האיש הזה Gn. 24, 58.

יֵלֵךְ, יֵלְכוּ 3 *imperf.*:
גם־טפכם ילך עמכם Ex. 10, 24.
וגם־מקנינו ילך עמנו Ex. 10, 26.
כי־ילך מלאכי לפניך Ex. 23, 23.
הנה מלאכי ילך לפניך Ex. 32, 34.
ילך־נא אדני בקרבנו Ex. 34, 9.
ילך וישב לביתו Dt. 20, 5. 6. 7. 8.
מתפוח ילך הגבול ימה Jos. 16, 8.
זה ׀ ילך אתך הוא ילך אתך Jud. 7, 4.
זה לא־ילך עמך Jud. 7, 4.
הוא לא ילך Jud. 7, 4.
עבדך ילך ונלחם 1 Sam. 17, 32.
ילך־נא המלך ועבדיו 2 Sam. 13, 24.
ולא ילך־נא אתנו אמנון 2 S. 13, 26.
למה ילך עמך 2 Sam. 13, 26.
חלוץ ילך ׀ ובכה Ps. 126, 6.
הולך בתום ילך בטח Prv. 10, 9.
אל־חכמים לא ילך Prv. 15, 12.
כל־עמת שבא כן ילך Eccl. 5, 15.
ובחשך ילך Eccl. 6, 4.
ומי ילך־לנו Jes. 6, 8.
קולה כנחש ילך Jer. 46, 22
מלכם בגולה ילך Jer. 49, 3.
לפניו ילך דבר Hab. 3, 4.

הֵיֵלֵךְ 3 *impf. c.hint.*:
חילך בתורתי Ex. 16, 4.

וַיֵּלֶךְ 3 *imperf.*: *p.*
ישאהו קדים וילך Job. 27, 21.

וַיֵּלֶךְ 3 *impf. ap.*:
וילך אברם Gn. 12, 4.
וילך אתו לוט Gn. 12, 4.
וילך למסעיו מנגב Gn. 13, 3.
וילך ׀ כאשר כלה Gn. 18, 33.
ויקם וילך אל־המקום Gn. 22, 3.
וילך אברהם ויקח Gn. 22, 13.
וילך וכל־טוב Gn. 24, 10.
ויקם וילך Gn. 24, 10.
וילך יצחק אל־אבימלך Gn. 26, 1.
וילך הלוך וגדל Gn. 26, 13.
וילך משם יצחק Gn. 26, 17.
וילך עשו השדה Gn. 27, 5.
וילך ויקח ויבא לאמו Gn. 27, 14.
וילך פדנה ארם Gn. 28, 5. 7.
וילך עשו אל־ישמעאל Gn. 28, 9.
וילך חרנה Gn. 28, 10.
וילך ארצה בני־קדם Gn. 29, 1.
וילך ראובן בימי קציר Gn. 30, 14.
וילך וישב לבן למקמו Gn. 32, 1.
וילך ראובן וישכב Gn. 35, 22.
וילך אל־ארץ Gn. 36, 6.
וילך יוסף אחר אחיו Gn. 37, 17.
וילך איש מבית לוי Ex. 2, 1.
וילך משה וישב ׀ אל־יתר Ex. 4, 18.
וילך ויפגשהו Ex. 4, 27.
וילך משה ואהרן Ex. 4, 29.
וילך מאחריהם Ex. 14, 19.
וילך לו אל־ארצו Ex. 18, 27.
וילך אל־דתן ואבירם Num. 16, 25.
וילך עם־שרי מואב Num. 22, 21.
וילך בלעם Num. 22, 35.
וילך בלעם עם־בלק Num. 22, 39.
וילך שפי Num. 23, 3.
וילך וישב למקמו Num. 24, 25.
וילך ויעבד אלהים אחרים Dt. 17, 3.
וילך משה וידבר Dt. 31, 1.
וילך משה ויהושע Dt. 31, 14.
וילך יהושע אליו Jos. 5, 13.
וילך אחר שמעון Jud. 1, 3.
וילך יהודה אל־הכנעני Jud. 1, 10.
וילך משם אל ישבי דביר Jud. 1, 11.
וילך וישב את־העם Jud. 1, 16.
וילך יהודה את־שמעון Jud. 1, 17.
וילך האיש ארץ החתים Jud. 1, 26.
וילך ויך את־ישראל Jud. 3, 13.
וילך ירבעל בן־יואש Jud. 8, 29.
וילך אבימלך בן־ירבעל Jud. 9, 1.
וילך ויעמד בראש הר Jud. 9, 7.
ויברח וילך בארה Jud. 9, 21.
וילך אבימלך אל־תבץ Jud. 9, 50.
וילך יפתח עם־זקני גלעד Jud. 11, 11.
וילך ישראל במדבר Jud. 11, 16.
וילך במדבר ויסב Jud. 11, 18.
וילך מנוח אחרי אשתו Jud. 13, 11.
וילך הלך ואכל Jud. 14, 9.
וילך אל־אביו Jud. 14, 9.
וילך שמשון וילכד Jud. 15, 4.
וילך שמשון עזתה Jud. 16, 1.
וילך האיש מהעיר Jud. 17, 8.
ומחיתך וילך הלוי Jud. 17, 10.
ויקם אישה וילך אחריה Jud. 19, 3.
וילך ויבא עד־נכח יבוס Jud. 19, 10.
וילך למקמו Jud. 19, 28.
וילך איש מבית לחם Ruth 1, 1.
וילך אלקנה הרמתה 1 Sam. 2, 11.
שוב שכב וילך וישכב 1 Sam. 3, 5.
ויקם שמואל וילך אל־עלי 1 S. 3, 6.
ויקם וילך אל־עלי 1 Sam. 3, 8.
וילך שמואל 1 Sam. 3, 9.
נמוג וילך והלם 1 Sam. 14, 16.
וילך הלוך ורב 1 Sam. 14, 19.
וילך אלוו אגג מעדנת 1 Sam. 15, 32.
וילך שמואל הרמתה 1 Sam. 15, 34.
וילך הרמתה 1 Sam. 16, 13.
וילך כאשר צוהו ישי 1 Sam. 17, 20.
וילך הפלשתי 1 Sam. 17, 41.
וילך ויקרב לקראת דוד 1 S. 17, 48.
וילך והוא ואנשיו 1 Sam. 18, 27.
וילך ויברח וימלט 1 Sam. 19, 12.
וילך הוא ושמואל 1 Sam. 19, 18.
וילך גם־הוא הרמתה 1 S. 19, 22.
וילך שם אל־נויות ברמה 1 S. 19, 23.
וילך הלוך ויתנבא 1 Sam. 19, 23.
וילך דוד משם וימלט 1 S. 22, 1.
וילך דוד משם מצפה 1 S. 22, 3.
וילך דוד ויבא יער 1 Sam. 22, 5.
וילך דוד ואנשיו קעילה 1 S. 23, 5.
וילך אל־דוד חרשה 1 Sam. 23, 16.
וילך שאול ואנשיו לבקש 1 S. 23, 25.
וילך שאול מצד ההר 1 S. 23, 26.
וילך לקראת פלשתים 1 S. 23, 28.
וילך לבקש את־דוד 1 Sam. 24, 3.
קם מהמערה וילך בדרך 1 S. 24, 8.
וילך שאול אל־ביתו 1 S. 24, 23.
וילך דוד לדרכו 1 Sam. 26, 25.
וילך הוא ושני אנשים 1 S. 28, 8.
וילך דוד הוא ושש־מאות 1 S. 30, 9.
וילך אתה אישה 2 Sam. 3, 16.
וילך גם־אבנר לדבר 2 Sam. 3, 19.
וילך בשלום 2 Sam. 3, 21.
כי שלחו וילך בשלום 2 S. 3, 22.
וישלחהו וילך בשלום 2 S. 3, 23.
למה־זה שלחתו וילך הלוך 2 S. 3, 24.
וילך המלך ואנשיו 2 Sam. 5, 6.
וילך דוד הלוך וגדול 2 Sam. 5, 10.
וילך דוד וכל־העם 2 Sam. 6, 2.
וילך דוד ויעל את־ארון 2 S. 6, 12.
וילך כל־העם איש לביתו 2 S. 6, 19.
וילך המלאך ויבא 2 Sam. 11, 22.
וילך נתן אל־ביתו 2 Sam. 12, 15.
את־כל־העם וילך רבתה 2 S. 12, 29.
וילך אל־תלמי בן־עמיהוד 2 S. 13, 37
ואבשלום ברח וילך גשור 2 S. 13, 38.
ויקם יואב וילך גשורה 2 S. 14, 23.
ויקם וילך חברונה 2 Sam. 15, 9.
וילך דוד ואנשיו 2 Sam. 16, 13.
ויקם וילך אל־ביתו 2 Sam. 17, 23.
וילך הצפה אל־גג השער 2 S. 18, 24.
וילך הלוך וקרב 2 Sam. 18, 25.
וילך עמשא כהזעיק 2 Sam. 20, 5.
וילך דוד ויקח את־עצמות 2 S. 21, 12
ויקם וילך ויחזק 1 Reg. 1, 50.
וילך גתה אל־אכיש 1 Reg. 2, 40.
וילך שמעי 1 Reg. 2, 40.
וילך המלך גבעונה 1 Reg. 3, 4.
וילך שלמה אחרי עשתרת 1 Rg. 11, 5.
וילך רחבעם שכם 1 Reg. 12, 1.
וילך ישראל לאהליו 1 Rg. 12, 16.
וילך בדרך אחר 1 Reg. 13, 10.
וילך אחרי איש האלהים 1 Rg. 13, 14.
וילך וימצאהו אריה 1 Rg. 13, 24.
וילך וימצא את־נבלתו 1 Rg. 13, 28.
וילך בכל־חטאות אביו 1 Rg. 15, 3.
וילך בדרך אביו 1 Reg. 15, 26.
וילך בדרך ירבעם 1 Rg. 15, 34.
וילך בכל־דרך ירבעם 1 Rg. 16, 26.
וילך ויעבד 1 Rg. 16, 31.
וילך ויעש כדבר ה׳ 1 Reg. 17, 5.
וילך וישב 1 Reg. 17, 5.
ויקם ׀ וילך צרפתה 1 Rg. 17, 10.
וילך אליהו להראות 1 Rg. 18, 2.
וילך עבדיהו 1 Rg. 18, 16.
וילך אחאב 1 Reg. 18, 16.
ויורכב אחאב וילך 1 Reg. 18, 45.
ויירא ויקם וילך אל־נפשו 1 Rg. 19, 3.
וילך בכח ׀ האכילה 1 Reg. 19, 8.
וילך משם וימצא 1 Reg. 19, 19.
וילך אחרי אליהו 1 Rg. 19, 21.
וילך מאצלו 1 Rg. 20, 36.
וילך הנביא ויעמד למלך 1 Rg. 20, 38
וילך מלך־ישראל 1 Reg. 20, 43.
וילך בכל־דרך אסא 1 Rg. 22, 43.
וילך בדרך אביו 1 Reg. 22, 53.
כי מות תמות וילך אליה 2 Rg. 1, 4.
וילך אליהו ואלישע 2 Reg. 2, 1.
וילך משם אל־הר הכרמל 2 Rg. 2, 25.
וילך וישלח אל־יהושפט 2 Rg. 3, 7.
וילך מלך ישראל 2 Reg. 3, 9.
ויקם וילך אחריה 2 Rg. 4, 30.
וישב וילך בבית 2 Rg. 4, 35.
וילך ויקח בידו 2 Reg. 5, 5.
ויסן וילך בחמה 2 Rg. 5, 12.
וילך מאתו 2 Reg. 5, 19.

וילך אתם ויבאו הירדנה 2 Rg.6,4.
וילך חזאל לקראתו 2 Rg. 8, 9.
וילך הנער הנער הנביא 2 Rg. 9, 4.
וירכב יהוא וילך 2 Reg. 9, 16.
וילך רכב הסוס לקראתו 2 Rg.9, 18.
ויקם ויבא וילך שמרון 2Rg.10,12.
וילך משם וימצא 2 Reg. 10, 15.
וילך אחר חטאת ירבעם 2 Rg.13, 2.
וילך ויגע איש בעצמות 2 Rg.13, 21.
וילך בדרך מלכי ישראל 2Rg.16,3.
וילך המלך אחז 2 Reg. 16, 10.
ויסע וילך וישב סנחריב 2Rg.19,36.
וילך בכל־הדרך 2 Reg. 21, 21.
וילך בכל־דרך דוד אביו 2 Rg.22,2.
וילך חלקיהו הכהן 2 Reg. 22, 14.
וילך המלך יאשיהו 2 Rg. 23, 29.
וילך דרך הערבה 2 Reg. 25, 4.
וילך דויד וכל־ישראל 1 Chr. 11, 4.
וילך דויד הלוך וגדול 1 Chr.11, 9.
וילך שלמה חמת צובה 2 Chr.8, 3.
וילך רחבעם שכמה 2 Chr. 10, 1.
וישובו אלי וילך העם 2 Chr. 10, 5.
וילך כל־ישראל לאהליו 2Chr.10,16
וילך בדרך אביו אסא 2 Chr.20,32.
וילך בדרך מלכי ישראל 2Chr.21,6.
וילך בלא חמדה 2 Chr. 21, 20.
וילך את־יהורם 2 Chr. 22, 5.
וילך גיא המלח 2 Chr. 25, 11.
וילך שמו עד־לבוא 2 Chr. 26, 8.
וילך בדרכי מלכי ישראל 2Chr.28,2.
וילך בדרכי דויד אביו 2 Chr.34,2.
וילך חלקיהו 2 Chr. 34, 22.
וילך אל־לשכת יהוחנן Esr. 10, 6.
אלישיב וילך שם Esr. 10, 6.
וילך אחריהם הושיעה Neh.12,32.
וילך וישב סנחריב Jes. 37, 37.
וילך שובב Jes. 57, 17.
וילך ירמיה הנביא Jer. 28, 11.
וילך לעבר אל־בני עמון Jer.41,10.
וילך אל־בני עמון Jer. 41, 15.
וילך ויקח את־גמר Hos. 1, 3.
וילך אפרים אל־אשור Hos. 5, 13.
וילך אל־נינוה Jon. 3, 3.

3 *imperf.:* וַיֵּלֶךְ *p.*
את־רבקה וילך Gn. 24, 61.
ויאכל וישת ויקם וילך Gn.25, 34.
ויחר־אף יי בם וילך Num. 12, 9.
וילך ויהונתן בא 1 Sam. 21, 1.
ויקצנם נעמן וילך 2 Reg. 5, 11.
כלה ענן וילך Job. 7, 9.
ויגרשהו וילך Ps. 34, 1.

3 *fem.:* תֵּלֶךְ
אלי לא־תלך האשה אחרי Gn.24,39
אש לפניו תלך Ps. 97, 3.
אחריך תלך חרב Jer. 48, 2.

3 *fem. ap.:* וַתֵּלֶךְ
ותלך התבה Gn. 7, 18.
ותלך ותתע במדבר Gn. 21, 14.
ותלך ותשב לה מנגד Gn. 21, 16.
ותלך ותמלא את־החמת Gn.21, 19.
ותלך לדרש את־יי Gn. 25, 22.
ותלך תמר ותשב Gn. 38, 11.
ותקם ותלך ותסר צעיפה Gn.38,19.
ותלך העלמה Ex. 2, 8.
מן־הדרך ותלך בשדה Nu. 22, 23.
ותקם דבורה ותלך Jud. 4, 9.
ותלך יד בני־ישראל Jud. 4, 24.
ותלך היא ורעותיה Jud. 11, 38.
ותלך מאתו אל־בית אביה Jud.19,2
ותלך ותבוא ותלקט Ruth 2, 3.
ותלך האשה לדרכה 1 Sam. 1, 18.
ותלך אחרי מלאכי דוד 1 S. 25, 42.
ותלך תמר בית אמנון 2 S. 13, 8.
ותלך הלוך וזעקה 2 Sam. 13,19.
ותפן ותלך לארצה 1 Reg. 10, 13.
ותקם ותלך שלה 1 Reg. 14, 4.
ותלך ותבא תרצתה 1 Rg. 14, 17.

ותלך לקחת ויקרא אליה 1Rg.17,11.
ותלך ותעשה כדבר 1 Reg. 17, 15.
ותלך מאתו ותסגר הדלת 2Reg.4,5.
ותלך ותבא אל־איש 2 Reg. 4, 25.
ותלך היא ובריחה 2 Reg. 8, 2.
ותהפך ותלך לארצה 2 Chr. 9, 12.
ותלך ותזן גם־היא Jer. 3, 8.
ותלך אחרי מאהביה Hos. 2, 15.

1 *pl.:* נֵלֵךְ
דרך שלשת ימים נלך Ex. 8, 23.
ובזקנינו נלך Ex. 10, 9.
ובבקרנו נלך Ex. 10, 9.
דרך המלך נלך Num. 20, 17.
בדרך המלך נלך Num. 21, 23.
ואל־כל־אשר תשלחנו נלך Jos.1,16.
לא נלך איש לאהלו Jud. 20, 8.
והנה נלך ומה־נביא לאיש 1 S. 9, 7.
ואם כי־נלך קעלה 1 Sam. 23, 3.
אל־נא נלך כלנו 2 Sam. 13, 25.
בית יי נלך Ps. 122, 1.
ויאמרו לא נלך Jer. 6, 16.
אחרי מחשבותינו נלך Jer. 18, 12.
ואנחנו נלך בשם־יי Mich. 4, 5.

נסוג לאחור נֵלֵךְ *pl.:*
הדרך אשר נלך־בה Jer. 42, 3.

1 *pl. ap.:* וַנֵּלֶךְ
ונלך את כל־המדבר Dt. 1, 19.

1 *pl.:* וְנֵלֵךְ
עזבוה ונלך איש לארצו Jer. 51, 9.

1 *pl. c. hint.:* הֲנֵלֵךְ
הנלך אל־רמת גלעד 1 Reg. 22, 15.
הנלך אל־רמות גלעד 2 Chr. 18, 5.14.

1 *pl.:* נֵלְכָה
נלכה עד־כה Gn. 22, 5.
נלכה דתינה Gn. 37, 17.
ועתה נלכה־נא דרך שלשת Ex.3,18.
נלכה נא דרך שלשת ימים Ex.5, 3.
נלכה נזבחה לאלהינו Ex. 5, 8.
נלכה נזבחה ליי Ex. 5, 17.
נלכה אחרי אלהים אחרים Dt.13, 2.
נלכה ונעבדה Dt. 13, 7. 14.
עתה נלכה שם 1 Sam. 9, 6.
נלכה־נא עד־הירדן 2 Reg. 6, 2.
נלכה הלוך Zach. 8, 21.
לאמר נלכה עמכם Zach. 8, 23.

1 *pl.:* נֵלְכָה *p.*
לכה ונלכה 1 Sam. 9, 10.

1 *pl.:* וְנֵלְכָה *p.*
נסעה ונלכה Gn. 33, 12.
ונקומה ונלכה Gn. 43, 8.
קומי ונלכה Jud. 19, 28.

1 *pl.:* וְנֵלְכָה
ונלכה עד־הראה 1 Sam. 9, 9.
צפחת המים ונלכה־לנו 1 S. 26, 11.
ונלכה בארחתיו Jes. 2, 3.
לכו ונלכה באור יי Jes. 2, 5.
ונלכה בארחתיו Mich. 4, 2.

2 *pl.:* תֵּלְכוּ
בדרך אשר תלכו־בה Gn. 42, 38.
לא תלכו ריקם Ex. 3, 21.
ולא תלכו בחקת הגוי Lev. 20, 23.
ואם־תלכו עמי קרי Lev. 26, 21.
אשר תלכו־בה Dt. 1, 33.
ואחר תלכו לדרככם Jos. 2, 16.
את־הדרך אשר תלכו־בה Jos.3, 4.
אשר תלכו בה Jud. 18, 6.
לא תלכו לרע לכם Jer. 7, 6.
תלכו בשבר Jer. 20, 6.
ואל־תלכו אחרי אלהים Jer. 25, 6.
ואל־תלכו אחרי אלהים Jer.35, 15.
ולא תלכו רומה Mich. 2, 3.

2 *pl.:* תֵּלְכוּ *p.*
ובחקתיהם לא תלכו Lev. 18, 3.
אם־בחקתי תלכו Lev. 26, 3.
אלהיכם אתכם תלכו Dt. 5, 30.
אחרי יי אלהיכם תלכו Dt. 13, 5.
ואחר תלכו Jos. 2, 16.
ואחר תלכו Jud. 19, 5.
אמרתי אליכם אל־תלכו 2 Rg. 2, 18.
הלוא ביראת אלהינו תלכו Neh. 5, 9.
ובדרך אל־תלכו Jer. 6, 25.
בחוקי אבותיכם אל־תלכו Ez.20,18
אשר־בחקי תלכו Ez. 36, 27.

2 *pl.:* תֵּלְכוּן
לא תלכון אחרי Dt. 6, 14.

2 *pl.:* תֵּלֵכוּן *p.*
והיה כי תלכון Ex. 3, 21.
ובמנוסה לא תלכון Jes. 52, 12.

2 *pl.:* וַתֵּלְכוּ
ותלכו ומה־לי עוד Jud. 18, 24.
ותלכו במעצותם Mich. 6, 16.

3 *pl.:* יֵלְכוּ
הם ילכו וקששו Ex. 5, 7.
את־הדרך ילכו בה Ex. 18, 20.
אלהים אשר ילכו לפנינו Ex.32,1.23.
כי ילכו בשבי Dt. 28, 41.
ילכו ארחות עקלקלות Jud. 5, 6.
וכל־העם ילכו איש למקמו Jud.7,7.
והם ילכו ויגידו 2 Sam. 17, 17.
אשר ילכו־בה 1 Reg. 8, 36.
ילכו עבדי עם־עבדיך 1 Reg. 22, 50.
ילכו־נא ויבקשו את־ 2 Reg. 2, 16.
אל־הדרך הטובה אשר
ילכו־בה 2 Chr. 6, 27.
הדרך אשר ילכו־בה Neh. 9, 12. 19.
ילכו במועצותיהם Ps. 81, 13.
ילכו מחיל אל־חיל Ps. 84, 8.
למען ילכו וכשלו אחור Jes.28, 13.
ילכו ולא ייעפו Jes. 40, 31.
ולא־ילכו עוד אחרי שררות Jer.3,17
ילכו בית־יהודה Jer. 3, 18.
ילכו גם־עשו פרי Jer. 12, 2.
הלך ילכו מעלינו הכשדים Jer. 37, 9.
ילכו האופנים Ez. 1, 19.
ילכו האופנים Ez. 10, 16.
ילכו לבקש את־יי Hos. 5, 6.
אחרי יי ילכו Hos. 11, 10.
ילכו וינקותיו Hos. 14, 7.
וצדקים ילכו בם Hos. 14, 10.
ילכו מים Joel 4, 18.
ילכו אל־הנערה Am. 2, 7.
ואם־ילכו בשבי Am. 9, 4.
ילכו איש בשם אלהיו Mich. 4, 5.

3 *pl.:* יֵלְכוּ *p.*
ויאמר פני ילכו Ex. 33, 14.
אחריך ילכו Jes. 45, 14.
ומאהביך בשבי ילכו Jer. 22, 22.
כלם בשבי ילכו Jer. 30, 16.
כי־לא ילכו Jer. 37, 9.
כי־בחיל ילכו Jer. 46, 22.
עבר פניו ילכו Ez. 1, 9.
ואיש אל־עבר פניו ילכו Ez. 1, 12.
הרוח ללכת ילכו Ez. 1, 12.
בלכתם ילכו Ez. 1, 17. 21.
ללכת ילכו Ez. 1, 20.
אל־ארבעת רבעיהם ילכו Ez.10,11.
אחריו ילכו Ez. 10, 11.
איש אל־עבר פניו ילכו Ez.10, 22.
למען בחקתי ילכו Ez. 11, 20.
בגולה בשבי ילכו Ez. 12, 11.
ובמשפטי ילכו Ez. 37, 24.
כאשר ילכו אפרוש Hos. 7, 12.

3 *pl. c. hint.:* הֲיֵלְכוּ
הילכו שנים יחדו Am. 3, 3.

3 *pl.:* יֵלֵכוּן *p.*
ובמשפטי לא ילכון Ps. 89, 31.
ואיש בדרכיו ילכון Joel 2, 7.
גבר במסלתו ילכון Joel 2, 8.

3 *pl.:* וַיֵּלְכוּ
וישתו וילכו אל־אדניהם 2 Rg. 6, 22.
וילכו וישבו 2 Reg. 17, 27.

p.
וינהגו וילכו 1 Sam. 30, 22.
התשלח ברקים וילכו Job. 38, 35.

3 *pl.:* וַיֵּלְכוּ
ויולכו אחרנית Gn. 9, 23.
וילכו סדמה Gn. 18, 22.
וילכו שניהם יחדו Gn. 22, 6. 8.
ויקמו וילכו יחדו Gn. 22, 19.
וילכו מאתו בשלום Gn. 26, 31.
וילכו אחיו לרעות Gn. 37, 12.
על־חמריהם וילכו משם Gn.42,26.
וילכו גם־אחיו ויפלו Gn. 50, 18.
וילכו ויעשו בני ישראל Ex.12, 28.
וילכו שלשת ימים Ex. 15, 22.
וילכו ויבאו אל־משה Num. 13, 26.
וילכו אחריו Num. 16, 25.
וילכו זקני מואב Nnm. 22, 7.
וילכו בני מכיר Num. 32, 39.
וילכו דרך שלשת ימים Num. 33, 8.
וילכו ויעבדו Dt. 29, 25.
וילכו ויבאו Jos. 2, 1. 22.
וילכו לפני העם Jos. 3, 6.
וילכו כתמול־שלשם Jos. 4, 18.
וילכו אל־המארב Jos. 8, 9.
וילכו ויצטירו Jos. 9, 4.
וילכו אל־יהושע המחנה Jos.9, 6.
וילכו האנשים ויעברו Jos. 18, 9.
וילכו אל־אהליהם Jos. 22, 6.
וילכו בני ראובן Jos. 22, 9.
וילכו בני ישראל איש Jud. 2, 6.
וילכו אחרי אלהים אחרים Jud.2,12
ריקים ופחזים וילכו אחריו Jud.9,4
וילכו וימליכו את־אבימלך Jud.9,6
וילכו אחרי אבימלך Jud. 9, 49.
וילכו איש למקמו Jud. 9, 55.
וילכו זקני גלעד Jud. 11, 5.
וילכו חמשת האנשים Jud. 18, 7.
וילכו בני־דן לדרכם Jud. 18, 26.
וילכו וישובו אל־נחלתם Jud.21,23.
וילכו אל־העיר 1 Sam. 9, 10.
וילכו עמו 1 Sam. 10, 27.
וילכו כל־העם הגלגל 1 S. 11, 15.
וילכו שלשת בני־ישי 1 S. 17, 13.
וילכו זיפה לפני שאול 1 S. 23, 24.
מראשתי שאול וילכו להם 1S.26,12.
ויקמו וילכו בלילה ההוא 1S.28, 25.
וינהגו וילכו לדרכם 1 Sam. 30, 2.
וילכו כל־הלילה 1 Sam. 31, 12.
וילכו כל־הלילה 2 Sam. 2, 32.
וילכו בני־רמון הבארתי 2 S. 4, 5.
וילכו דרך הערבה 2 Sam. 4, 7.
וילכו שניהם מהרה 2 Sam. 17, 18.
וילכו ויגדו למלך 2 Sam. 17, 21.
וילכו איש לדרכו 1 Reg. 1, 49.
וילכו לאהליהם שמחים 1Rg.8, 66.
וילכו דמשק וישבו בה 1 Rg.11, 24.
וילכו העם 1 Reg. 12, 5.
וילכו העם לפני האחד 1 Rg.12, 30.
וילכו המים סביב 1 Reg. 18, 35.
וילכו הלמאכים וישבהו 1Rg.20, 9.
וכלכלו וילכו לקראתם 1 Rg.20, 27.
אם־אשובך וילכו שניהם 2 Rg. 2, 6.
וישלחם וילכו 2 Reg. 6, 23.
וילכו ויטמינו 2 Reg. 7, 8 (bis).
וילכו אחריהם עד־הירדן 2 Rg.7,15
וילכו לקברה ולא־מצאו 2 Rg. 9, 35.
וילכו עד־עיר בית־הבעל 2Rg.10, 25.
וילכו בחקות הגוים 2 Reg. 17, 8.
וילכו אחרי ההבל 2 Reg. 17, 15.
וילכו בחקות ישראל 2 Rg. 17, 19.
וילכו בני ישראל בכל
חטאת 2 Reg. 17, 22.
וילכו למבוא גדר 1 Chr. 4, 39.
וילכו כל־העם 1 Chr. 16, 43.
וילכו ויגידו לדויד 1 Chr. 19, 5.
וילכו שלמה וכל־הקהל 2 Chr.1, 3.
וילכו לירהודה ולירושלם 2 Chr.11, 14

וילכו הרצים באגרות 2 Chr. 30, 6.
וילכו כל־העם לאכל Neh. 8, 12.
וילכו אליפז התימני Job. 42, 9.
וילכו אחרי ההבל Jer. 2, 5.
וילכו במעצות Jer. 7, 24.
וילכו אחרי שרירות לבם Jer. 9, 13.
וילכו איש בשרירות לבם Jer. 11, 8.
וילכו אחרי אלהים Jer. 13, 10.
וילכו אחרי אלהים Jer. 16, 11.
וילכו להלחם Jes. 41, 12.
וילכו אל־יוחנן בן־קרח Jer. 41, 14.
וילכו וישבר Jer. 41, 17.
וילכו דרך הערבה Jer. 52, 7.
וילכו בלא־כח Thr. 1, 6.
וַיֵּלְכוּ *3 pl.: p.*
ואת־כל־אכלם וילכו Gn. 14, 11.
בן־אחי אברם וילכו Gn. 14, 12.
וישלח את־אחיו וילכו Gn. 45, 24.
ותשלחם וילכו Jos. 2, 21.
ויקמו האנשים וילכו Jos. 18, 8.
ויפנו וילכו Jud. 18, 21.
ויעברו וילכו Jud. 19, 14.
וישלחום וילכו 1 Sam. 6, 6.
וישלח את־האנשים וילכו 2Rg. 5, 24.
סרו וילכו Jer. 5, 23.
תֵּלַכְנָה *3 fem. pl.:*
תלכנה בנות ישראל Jud. 11, 40.
חלוך וטפוף תלכנה Jes. 3, 16.
וכל־ברכים תלכנה מים Ez. 7, 17.
21, 12.
וחנה בשבי תלכנה Ez. 30, 17.
ובנותיה בשבי תלכנה Ez. 30, 18.
והגבעות תלכנה חלב Joel 4, 18.
תֵּלַכְנָה *3 pl. fem.:*
ותלכנה אחרי האיש Gn. 24, 61.
ותלכנה בדרך לשוב Ruth 1, 7.
ותלכנה שתיהם Ruth 1, 19.
ותלכנה נטוֹת גרון Jes. 3, 16.
תֵּלַכְנָה *2 pl. fem.:*
למה תלכנה עמי Ruth 1, 11.
הוֹלִיךְ *Hif-il: 3 perf.*
הוליך גולה מירושלם 2 Rg. 24, 15.
הוֹלִיכָךְ *3 perf. c. suff.:*
אשר הוליכך יי אלהיך Dt. 8, 2.
וְהוֹלִיכוֹ *3 perf. c. suff.:*
והוליכו בדרך לא־טוב Prv. 16, 29.
הוֹלִיכָם *3 perf. c. suff.:*
בחרבות הוליכם Jes. 48, 21.
וְהוֹלַכְתִּי *1 perf.:*
והולכתי עורים Jes. 42, 16.
והולכתי עליכם אדם Ez. 36, 12.
וְהֹלַכְתִּיהָ *1 perf. c. suff.:*
והלכתיה המדבר Hos. 2, 16.
מוֹלִיךְ *part.:*
מוליך יועצים שולל Job. 12, 17.
מוליך כהנים שולל Job. 12, 19.
מוליך לימין משה Jes. 63, 12.
הַמּוֹלִיךְ *part.: sg. masc.*
המוליך אתנו במדבר Jer. 2, 6.
לְמוֹלִיךְ *part.: sg. masc.*
למוליך עמו במדבר Ps. 136, 16.
מוֹלִיכֵךְ *part. c. suff.:*
בעת מוליכך בדרך Jer. 2, 17.
הַמּוֹלִיכֵךְ *part. c. suff.:*
המוליכך במדבר Dt. 8, 15.
מוֹלִיכָם *part. c. suff.:*
מוליכם בתהמות Jes. 63, 13.
מוֹלְכוֹת *part. fem. pl.:*
אנה חמה מולכות Zach. 5, 10.
לְהֹלִיכוֹ *inf. c. suff.:*
בנחשתים להליכו בבלה 2 Chr. 36, 6.
וְהוֹלֵךְ *imperat.: sg.*
והולך מהרה אל־העדה Nu. 17, 11.
הֵילִיכִי *impt. fem.: sg.*
היליכי את־הילד הזה Ex. 2, 9.
הֹלִיכוּ *imprat. pl.:*
חליכו שמה 2 Reg. 17, 27.
אוֹלֵךְ *1 imperf.:*
ואני אנה אוליך 2 Sam. 13, 13.
ונחרותם כשמן אוליך Ez. 32, 14.
וָאוֹלֵךְ *1 imperf.:*
ואולך אתכם קוממיות Lev. 26, 13.
ואולך אתכם ארבעים שנה Dt. 29, 4.
ואולך אותו בכל־ארץ כנען Jos. 24, 3
ואולך אתכם במדבר Am. 2, 10.
וְאוֹלִיכָה *1 imperf.:*
ואוליכה אתכם 2 Reg. 6, 19.
אוֹלִיכֵם *1 impf. c. suff.:*
אוליכם אל־נחלי מים Jer. 31, 9.
יוֹלֵךְ *3 imperf.:*
יולך יי אתך ואת־מלכך Dt. 28, 36.
יוֹלִיךְ *3 imperf.:*
יוליך את־החקול Eccl. 10, 20.
ובבל יוליך את־צדקיהו Jer. 32, 5.
וְיוֹלֵךְ *3 impf. ap.:*
ויולך יי את־הים Ex. 14, 21.
וַיּוֹלֶךְ *3 impf. ap.:*
ויולך אותם שמרונה 2 Reg. 6, 19.
ויולך אתם על־מלך בבל 2Reg. 25, 20.
וילך אותם אל־מלך בבל Jer. 52, 26.
יֵלֵךְ *3 imperf.:*
וילך חשך ולא־אור Thr. 3, 2.
שֵׁילֵךְ *3 imperf.:*
שילך בירדן Eccl. 5, 14.
וַיּוֹלְכֵנִי *3 impf. c. suff.:*
ויולכני דרך הדרום Ez. 40, 24.
ויולכני אל־השער Ez. 43, 1.
ויולכני וישבני Ez. 47, 6.
יוֹלִיכֵם *3 impf. c. suff.:*
יוליכם יי את־פעלי האון Ps. 125, 5.
וַיּוֹלִיכֵם *3 impf. c. suff.:*
ויוליכם בתהמות Ps. 106, 9.
וַיֵּלְכוּ *3 pl.:*
וילכו אתו על־גחון 1 Reg. 1, 38.
וַיּוֹלִיכֻהוּ *3 pl. c. suff.:*
ויוליכהו בבלה 2 Chr. 33, 11.
ויוליכהו ירושלם וימת 2Chr. 35, 24.

יָלַל

פעל נודד, ונ־כמ"ק כ"ף נספעיל הֵיָּלֵל, ומעתיד יְהֵילֵיל [בכרוקות ה' סנכין], ור' יְיֵלִיל [בכדגוד מתנועם, וכן יְיֵשֵׁב, יְיֵדַע] ואמר למען מנכין שכפ, לכל הוֹיְלוּ נכליס, מענוק סנוסף הוֹלִיל, שוף ואקר, כי אס סוף פפעולי על הֵיָּלֵל, ואקר סוף סנוכרוק על מנכיכים, נסקאר עם לף. תמנות סמכוון כמו אָלַל לעיל, וכמו מאלוג נזפתי ערב, כי סוף סוכף ענעי, ווס סוד סכפל. ואמר למאס הוֹלֵל, דע שאיני ציין לנאיש אלנו, כי אמר יליני נמך תְּהוֹלֵל עוניס, ותמנות מזרע תֵּלֵל, כאמר תרוק לקען. ואמר מענין שׁוֹלֵל, זזייך לד"ק ג"כ לכתן, עי' לקמן תחת שלל. נתרגוס הקל וסכנד ותכוסף ידוע.

v. intr. onomatopoët. hifil. — הֵילֵל; impf. יְהֵילֵל vel יֵלֵל, ads. f. תֵּלֵלְנָה (*Ψ.* 78, 36.) *Pu-al* est a *Pi-ēl* חֻלַּל, minime passivum activi הוֹלִיל = הֵילֵל —, sicut אָלַל, ejulare, gemere. Nomen תּוּלָל (minime pro תְּהוֹלָל) huc non pertinet, nedum שׁוֹלָל, quae v. s. vv. שָׁלַל, תָּלַל. LXX. *ἀλαλάζειν, ὀλολύζειν, θρηνεῖν, πενθεῖν, καταλλάττειν.*

Hif-il: הֵילֵל

3 *perf.:* וְהֵילֵל
והילל כל יושב הארץ Jer. 47, 2.
imperat.: הֵילֵל *sg.*
הילל ברוש Zach. 11, 2.
imperat.: וְהֵילֵל *sg.*
זעק והילל Ez. 21, 17.
imprt. pl.: הֵילִילוּ
הלילו כי קרוב יום יי Jes. 13, 6.
הילילו אניות תרשיש Jes. 23, 1. 14.
הלילו ישבי אי Jes. 23, 6.
הילילו הרעים Jer. 25, 34.
*הילילו איך הפנה prf. Jer. 48, 39. al.
הילילו עליה Jer. 51, 8.
הילילו הה ליום Ez. 30, 2.
הילילו כרמים Joel 1, 11.
הילילו משרתי מזבח Joel 1, 13.
הילילו ישבי המכתש Zeph. 1, 11.
הילילו אלוני בשן Zach. 11, 2.
imprt. pl.: וְהֵילִילוּ
ספדו והילילו Jer. 4. 8.
והילילו כל־שתי יין Joel 1, 5.
והילילו שירות היכל Am. 8, 3.
imprt. fem.: הֵילִילִי *sg.*
הילילי שער Jes. 14, 31.
הלילי וזעקי Jer. 48, 20.
הילילי חשבון Jer. 49, 3.
1 *imperf.:* אֵילִיל
על־כן על־מואב איליל Jer. 48, 31.
1 *imperf.:* וְאֵילִילָה
על־זאת אספדה ואילילה Mich. 1, 8.
3 *imperf.:* יְיֵלִיל
מואב ייליל Jes. 15, 2.
כלה ייליל Jes. 15, 3.
לכן ייליל Jer. 16, 7.
כלה ייליל Jer. 16, 7.
2 *impf. pl.:* תְּיֵלִילוּ
ומשבר רוח תילילו Jes. 65, 14.
3 *impf. pl.:* יְיֵלִילוּ
ויילילו על־משכבותם Hos. 7, 14.
3 *pl.:* יְהֵילֵלוּ
משלו יהוילילו Jes. 52, 5.

יֶלֶל

ע"ו וסיגון כמי [קלגנע], ומשקל משקל בְּרֶשׁ, ונאמר מכמת ונעקת קיות קטף, לומר כמר מדבר, וכן נעכרי קיקאב יבקע, סיגון יְבוּב סַחְרֵב, ווס מדבר ככלב.

n. m. (ad s. f. בְּרֶשׁ), ejulatus, ululatus ferarum, qui auditur in locis desertis. Arab. *jabâb-on*, de ipsa solitudine. Aquila (*Misne-Tora* 32, 10.): *ἐν ἀτάκτῳ, ἀοικήτῳ, ἠφανισμένῃ.* LXX. *καῦμα.*

ובתהו ילל ישמון Dt. 32, 10.
יֶלֶל
ע"כ וסמיך יְלֶלֵת, ומכוון כמעט כמו יֶלֶל לעיל, ומסגדל בנחר.

n. f (c. יְלֶלֵת), ejulatus, ululatus. LXX. *ἀλαλαγμός, ὀλολυγμός, θρηνεῖν.*

וְיֶלֶלָה
ווללה מן־המשנה Zeph. 1, 10.
constr.: יִלֶּלֶת
קול יללת הרעים Zach. 11, 3.
constr.: וְיִלֶּלֶת
ויללת אדירי הצאן Jer. 25, 36.
cum suff.: יְלֶלָתָהּ
עד־אגלים יללתה Jes. 15, 8.
ובאר אלים יללתה Jes. 15, 8.

יָלַע

פעל יקי ומתנודד נכ"ק, ולמעת סרק"נע וסרל"נע סתמנות יָלַע, נדומס חל לָע [לוע], ואמר גמוד מכפל מעני עָלַע = לָעַלַע, וזק"ל מפתרון נלי"עס וכולו. ולמעת רס"י סוף לוע נעלס, וסתמונס יָלַע כמו יָלַק ע"מ יָקָם. ולמעת לפתרים כמו לעס לקמן לפל על כן דנכי לעו, לומר ענין פעפוע דנריס, כאמר נלמת עמס מזרע נערכי [לכן נעכרי עוד ספק ספיקת נדבר, כאמר תריקס לקמן], ומפעפוע ומכעוי סוס כמען על המעסר לנדור כדר, ומי יתן יוכנו ד' פעם מכונן.

vrb. ἅπαξ λεγ., secundum *Ibn-Ezram* et *Levi Gersoni*, vi eadem, qua לָעַלַע, unde factum est v. duplicatum לַעְלַע, cujus mutilata forma est עָלַע. *Isaaki* יָלַע (pro יָלַק, ad s. f. יָלֶקֶת) ex v. לָעַע factum putat. Alii v. לָעָה (Job. 6, 3.) comparant, quod Targum vertit: אִשְׁתַּלְהָיָן. Aq. *σκῶλον ἀνθρώπου καταπίεται ἡγιασμένος.* Hieron. *Ruina est homini devorare sanctos.* LXX. *παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τῶν ἰδίων ἁγιάσαι.*

3 *perf.:* *יָלַע
*מוקש אדם ילע קדש Prv. 20, 25.

יָלַק

פעל לף-עוכר כ"ף נגור, ומסוכן ע"ת דנר נכניעס ולוי, סדנקס ונסינס נסכסן [אכנל"יעכן, -סעפעכן], ומוס מכנקוס לעור [אכסאפעכן], ל"מ מכנעת. ותמנות מזרע לפ"ו יָלַק, ולקות מכעמו יְלוֹק, אָלַק וכדומס, זנכולס סעכן סדנק ולוי, וכן נזפתי ערב, כלומד מכל לנלף לעיל.

v. inus., illinere, infigere, *intr.* adhaerere, veluti cuti, de lepra. Radix est *lap*, quam exhibent etiam vv. אָלַק, לָוַח, q. v.

יֶלֶפֶת

ע"כ גויר סוכרי יֶלֶק, וסתפרון נרעת נדנקת נעור [סויעפלעפעע, אכעפעכן], כי סתמנות תנור וסדנק. ודע זנס מזרע לְוּחַ נתרני מוס.

n. f. (a m. יֶלֶק), mentico, lichen, impetigo, ab adhaerendo (Hautflechte, Ansatz). LXX. *λειχήν.*

או גרב או ילפת Lev. 21, 20. 22, 22.

יֶלֶק

פעל נודד, ול"ע כ"ף נגור, ומתנכס כמו לָקַק, כרדף על חָסַל נתמנות, ורי' מקנב מוזג ועמתי".

vrb. trans. inus., sicut לָקַק (syn. חָסַל), lingere, carpere.

יֶלֶק
ע"ו לנין מין לרנס, ונקרא כן ע"ש מסילתו סעלים, ויותר מוס תמלח נגו-סמלין.

n. m., genus locustae, a carpendo. LXX. *ἀκρίς, βροῦχος.*

ילק פשט וירקם Nah. 3, 16.
וְיֶלֶק
וילק ואין מספר Ps. 105, 34.
הַיֶּלֶק
ויתר הילק Joel 1, 4.
הילק והחסיל והגזם Joel 2, 25.
הַיֶּלֶק *p.*
אכל הילק Joel 1, 4.
בְּיֶלֶק
העלו־סוס כילק Jer. 51, 27.
בַּיֶּלֶק
מלאתיך אדם כילק Jer. 51, 14.
התכבד כילק Nah. 3, 15.

p.

בַּהֲלָק

Nah. 3, 15. תֹּאכַלְךָ כַּיֶּלֶק

יָם

ז׳ וסמיך גּ׳ יָם [נסחיך התנועה], וקץ יקר יָם, וסכנוי יַמִּים נדגוש סמ׳, כלרך לנוח לפני ל״ע וק׳ הכלים תמו מכפל הזכרים, עי׳ ומן, קען, גמל]. המעכה נעלמות כמעט כמו תהום, לומר שתון מים וכתל [דשם שתועבתע, מעמר], ומוס המשלח לכל כסה, ל״ע מכסה כיל של מכיס, או מכסה פרקת, ויס הנקוד המשל של המשלג. כמ׳ התכלית יָמָּה, נדגוש סמ׳ כמו נרנוי, והמשלחו על פתח מערב מתכונת ארץ ישראל. מרכז המשרש לפ״ק יָם, נדגוש אל אֵם [אים לעיל], חֵם, וכן יָד נדגוש אל אֵד ע״ג, תולש כל אלף לג׳ מתקוור לי׳.

n. m. (c. יָם vel יַם, pl. יַמִּים, dagesato Mem, ex more liquidarum, veluti גְּמַלִּים, חֲמֹרִים, זְמָנִים, sicuti תְּהוֹם, mare, propter fremitum tumultuosamque fluctuum agitationem, etiam de magnis fluminibus, veluti de Nilo et Euphrate, de vase templi aheneo, lotioni sacerdotum inserviente (יָם הַנְּחֹשֶׁת), de plaga occidentali, quia mare mediterraneum alluit litora Judaeae occidentalia, unde יָמָּה, versus occidentem. Ad originem vocabuli quod attinet, יָם nonnullis videtur idem esse, quod אָם (v. אִים supra), quemadmodum יָד idem sit quod אַד, id quod cf. At haec vacillant. LXX. θάλασσα, ὕδωρ, παράλιος, λουτήρ, δυσμή, γῆ; אֲפִיקֵי יָם, ἀφέσεις θαλάσσης; חוֹף יָם, παράλιος; הַיָּמָּה, παραθαλασσία; בְּלֵב יָם, ἡ παραθαλασσία; שֶׁפֶת יָם, ποντοφορεῖν.

Ex. 10, 19. וינהג יי רוח־ים
Ex. 15, 8. קפאו תהמת בלב־ים
Ex. 15, 10. נשפת ברוחך כסמו ים
Ex. 27, 12. ורחב החצר לפאת־ים
Ex. 38, 12. ולפאת־ים קלעים
Num. 34, 6. וגבול ים
Num. 34, 6. יהיה לכם גבול ים
Num. 35, 5. ואת־פאת־ים אלפים
Dt. 33, 23. ים ודרום ירשה
Jos. 15, 12. וגבול ים הימה הגדול
Jos. 18, 14. ונסב לפאת־ים
Jos. 18, 14. זאת פאת־ים
2 Sam. 22, 16. ויראו אפיקי ים
1 Reg. 18, 43. עלה־נא הבט דרך־ים
2 Chr. 8, 18. ועבדים ידעי ים
Job. 9, 8. ודורך על־במתי־ים
Job. 11, 9. ורחבה מני־ים
Job. 14, 11. אזלו־מים מני־ים
Job. 38, 8. ויסך בדלתים ים
Job. 38, 16. הבאת עד־נבכי־ים
Job. 41, 23. ים ישים כמרקחה
Ps. 66, 6. הפך ים ליבשה
Ps. 68, 23. אשיב ממצלות ים
Ps. 72, 8. וירד מים ועד־ים
Ps. 74, 13. פוררת בעזך ים
Ps. 78, 13. בקע ים ויעבירם
Ps. 80, 12. תשלח קצירה עד־ים
Ps. 93, 4. אדירים משברי־ים
Ps. 106, 7. וימרו על־ים
Ps. 139, 9. אשכנה באחרית ים
Prv. 23, 34. והיית כשכב בלב־ים
Prv. 30, 19. דרך־אניה בלב־ים
Jes. 5, 30. כנחמת־ים
Jes. 16, 8. נטשו עברו ים
Jes. 21, 1. משא מדבר־ים
Jes. 23, 2. עברי ים מלאוך
Jes. 23, 4. כי אמר ים מעוז הים
Jes. 50, 2. בגערתי אחריב ים
Jes. 51, 10. היא המחרבת ים
Jes. 51, 10. השמה מעמקי־ים
Jes. 60, 5. יהפך עליך המון ים
Jer. 48, 32. נטישתיך עברו ים
Ez. 27, 3. על־מבואת ים
Ez. 45, 7. מפאת־ים ימה
Ez. 45, 7. מגבול ים
Ez. 47, 20. ופאת־ים הים הגדול
Ez. 47, 20. זאת פאת־ים
Am. 8, 12. ינעו מים עדי־ים
Mich. 7, 19. במצולות ים כל־חטאתם
Nah. 3, 8. אשר־חיל ים
Hab. 2, 14. כמים יכסו על־ים
Zach. 9, 10. ומשלו מים עד־ים

יָם

constr.:

Gn. 14, 3. הוא ים המלח
Ex. 23, 31. ועד־ים פלשתים
Nu. 34, 3. מקצה ים־המלח קדמה
Num. 34, 11. על־כתף ים כנרת
Nu. 34, 12. והיו תצאתיו ים המלח
Dt. 3, 17. ועד ים הערבה ים המלח
Dt. 4, 49. ועד ים הערבה
Jos. 3, 16. על ים הערבה ים־המלח
Jos. 12, 3. עד ים כנרות
Jos. 12, 3. מזרחה ועד ים
Jos. 12, 3. ים־המלח
Jos. 13, 27. עד־קצה ים־כנרת
Jos. 15, 2. מקצה ים המלח
Jos. 15, 5. וגבול קדמה ים המלח
Jos. 18, 19. אל־לשון ים־המלח
2 Reg. 14, 25. עד־ים הערבה
2 Reg. 25, 13. ואת־ים הנחשת
1 Chr. 18, 8. את ים־הנחשת
2 Chr. 2, 15. על־ים יפו
Esr. 3, 7. מן־הלבנון אל־ים יפו
Jes. 11, 15. את לשון ים־מצרים
Jer. 48, 32. עד ים יעזר נגער
Jer. 52, 17. ואת־ים הנחשת

יָם

constr.:

Ex. 13, 18. דרך המדבר ים־סוף
Num. 14, 25. דרך ים־סוף
Num. 21, 4. דרך ים־סוף
Num. 33, 10. ויחנו על־ים־סוף
Dt. 1, 40. 2, 1. המדברה דרך ים־סוף
Dt. 11, 4. את־מי ים־סוף על־פניהם
Jos. 2, 10. את־מי ים־סוף מפניכם
Jos. 24, 6. ובפרשים ים־סוף
Jud. 11, 16. עד־ים־סוף ויבא קדשה
1 Reg. 9, 26. על־שפת ים־סוף
Neh. 9, 9. זעקתם שמעת על־ים־סוף
Ps. 106, 22. נוראות על־ים־סוף
Ps. 136, 13. לגזר ים־סוף לגזרים

בְּיַם

constr.:

Ex. 15, 4. טבעו בים־סוף
Ps. 106, 7. וימרו על־ים בים־סוף
Ps. 106, 9. ויגער בים־סוף
Ps. 136, 15. פרעה וחילו בים־סוף
Jer. 49, 21. בים־סוף נשמע קולה

לַיָּם

constr.:

Jos. 4, 23. יי אלהיכם ליס־סוף

מַיָּם

constr.:

Ex. 15, 22. את־ישראל מים־סוף
Ex. 23, 31. מים־סוף ועד־ים פלשתים
Num. 33, 11. ויסעו מים־סוף

הַיָּם

c. h int.:

Job. 7, 12. הים־אני אם־תנין
וַיָּם

Job. 28, 14. יום אמר אין עמדי
Ps. 65, 6. כל־קצוי־ארץ וים רחקים
Mich. 7, 12. ים מים והר ההר

הַיָּם

Gn. 1, 26. וירדו בדגת הים
Gn. 1, 28. ורדו בדגת הים
Gn. 9, 2. ובכל־דגי הים בידכם נתנו
Gn. 22, 17. וכחול אשר על־שפת הים
Gn. 32, 13. את־זרעך כחול הים
Gn. 41, 49. ויצבר יוסף בר כחול הים
Ex. 14, 2. תחנו על־הים
Ex. 14, 9. חנים על־הים
Ex. 14, 12. בין מגדל ובין הים
Ex. 14, 16. ונטה את־ידך על־הים
Ex. 14, 16. בתוך הים ביבשה
Ex. 14, 21. ויט משה את־ידו על־הים
Ex. 14, 21. וילך יי׳ את־הים
Ex. 14, 21. וישם׳ את־הים לחרבה
Ex. 14, 22. ויבאו בני־ישראל בתוך הים
Ex. 14, 23. רכבו ופרשיו אל־תוך הים
Ex. 14, 26. נטה את־ידך על־הים
Ex. 14, 27. ויט משה את־ידו על־הים
Ex. 14, 27. וישב הים
Ex. 14, 27. וינער יי׳ את־מצרים בתוך הים
Ex. 14, 28. הלכו ביבשה בתוך הים
Ex. 14, 29. מת על־שפת הים
Ex. 15, 19. את־מי הים
Ex. 15, 19. ביבשה בתוך הים
Ex. 20, 11. ואת־הארץ את־הים
Nu. 11, 22. כל־דגי הים יאסף להם
Num. 11, 31. ויגז שלוים מן־הים
Nu. 13, 29. והכנעני יושב על־הים
Num. 33, 8. ויעברו בתוך־הים
Nu. 34, 6. והיה לכם הים הגדול
Num. 34, 7. מן־הים הגדל
Dt. 1, 7. ובשפלה ובנגב ובחוף הים
Dt. 11, 24. ועד הים האחרון
Dt. 30, 13. יעבר־לנו אל־עבר הים
Dt. 34, 2. עד הים האחרון
Jos. 1, 4. ועד־הים הגדול מבוא
Jos. 5, 1. אשר על־הים
Jos. 9, 1. ובכל חוף הים הגדול
Jos. 11, 4. אשר על־שפת־הים לרב
Jos. 15, 5. מלשון הים
Jos. 17, 10. וייהי הים גבולו
Jos. 24, 7. ויבא עליו את־הים
Jud. 7, 12. כחול שעל־שפת הים
1 S. 13, 5. אשר על־שפת־הים לרב
2 S. 17, 11. כחול אשר־על־הים לרב
1 Rg. 4, 20. כחול אשר־על־הים לרב
1 Rg. 5, 9. כחול אשר על־שפת הים
1 Rg. 7, 23. ויעש את־הים מוצק
1 Rg. 7, 24. מקפים את־הים סביב
1 Reg. 7, 39. ואת־הים נתן מכתף
1 Rg. 7, 44. ואת־הים האחד
1 Reg. 7, 44. תחת הים
1 Reg. 9, 27. אנשי אניות ידעי הים
2 Rg. 16, 17. ואת־הים הורד מעל
2 Reg. 25, 16. שנים הים האחד
1 Chr. 16, 32. ירעם הים ומלואו
2 Chr. 4, 2. ויעש את־הים מוצק
2 Chr. 4, 3. מקיפים את־הים סביב
2 Chr. 4, 10. ואת־הים נתן מכתף
2 Chr. 4, 15. את־הים אחד ואת־הבקר
2 Chr. 8, 17. שפת הים בארץ אדום
Neh. 9, 11. ויעברו בתוך־הים
Esth. 10, 1. ואיי הים
Job. 12, 8. ויספרו לך דגי הים
Job. 26, 12. בכחו רגע הים
Job. 36, 30. וישרשי הים כסה
Ps. 8, 9. צפור שמים ודגי הים
Ps. 33, 7. כנס כנד מי הים
Ps. 78, 53. ואויביהם כסה הים
Ps. 89, 10. אתה מושל בגאות הים
Ps. 95, 5. לו הים והוא עשהו
Ps. 96, 11. 98, 7. ירעם הים ומלאו
Ps. 104, 25. זה׳ הים גדול
Ps. 107, 23. יורדי הים באניות
Ps. 114, 3. הים ראה וינס
Ps. 114, 5. מה־לך הים כי תנוס
Ps. 146, 6. הים ואת־כל־אשר בם
Eccl. 1, 7. הלכים אל־הים
Jes. 8, 23. דרך הים
Jes. 10, 22. כחול הים
Jes. 10, 26. ומטהו על־הים
Jes. 11, 11. ומאיי הים
Jes. 23, 4. מעוז הים לאמר
Jes. 23, 11. ידו נטה על־הים
Jes. 24, 15. כבדו יי׳ באיי הים
Jes. 42, 10. יורדי הים ומלאו
Jes. 48, 18. וצדקתך כגלי הים
Jes. 51, 15. רגע הים ויהמו גליו
Jer. 25, 22. אשר בעבר הים
Jer. 27, 19. ועל־הים ועל־המכונות
Jer. 31, 35. רגע הים ויהמו גליו
Jer. 33, 22. ולא ימד חול הים
Jer. 47, 7. ואל־חוף הים שם יעדה
Jer. 51, 42. עלה על־בבל הים
Jer. 52, 20. הים האחד
Ez. 25, 16. שארית חוף הים
Ez. 26, 3. כהעלות הים לגליו
Ez. 26, 5. תהיה בתוך הים
Ez. 26, 16 כל נשיאי הים
Ez. 27, 9. אניות הים ומלחיהם
Ez. 27, 29. כל חבלי הים
Ez. 27, 32. כדמה בתוך הים
Ez. 38, 20. ורעשו מפני דגי הים
Ez. 39, 11. העברים קדמת הים
Ez. 41, 12. פאת דרך־הים
Ez. 42, 19. סבב אל־רוח הים
Ez. 47, 10. כדגת הים הגדול
Ez. 47, 15. מן־הים הגדול
Ez. 47, 17. והיה גבול מן־הים
Ez. 47, 18. על־הים הקדמני תמדו
Ez. 47, 19. 20. הים הגדול
Ez. 48, 1. והיו־לו פאת־קדים הים
Ez. 48, 28. על־הים הגדול
Hos. 2, 1. כחול הים אשר לא־ימד
Hos. 4, 3. וגם־דגי הים יאספו
Joel 2, 20. פניו אל־הים הקדמני
Joel 2, 20. וסופו אל־הים האחרון
Am. 5, 8. 9, 16. הקרא למי־הים
Am. 9, 3. בקרקע הים
Jon. 1, 4. רוח־גדולה אל־הים
Jon. 1, 5. אל־הים להקל מעליהם
Jon. 1, 9. את־הים ואת־היבשה
Jon. 1, 11. וישתק הים מעלינו
Jon. 1, 11. כי הים הולך
Jon. 1, 12. והטילני אל־הים
Jon. 1, 12. וישתק הים מעליכם
Jon. 1, 13. כי הים הולך וסער
Jon. 1, 15. ויטלהו אל־הים
Jon. 1, 15. ויעמד הים
Hab. 1, 14. ותעשה אדם כדגי הים
Zeph. 1, 3. עוף־השמים ודגי הים
Zeph. 2, 5. ישבי חבל הים
Zeph. 2, 6. והיתה חבל הים
Hag. 2, 6. ואת־הים ואת־החרבה
Zach. 14, 8. חצים אל־הים הקדמוני
Zach. 14, 8. אל־הים האחרון

וְהַיָּם

Jos. 15, 47. והים הגדול וגבול
Jos. 23, 4. והים הגדול מבוא השמש
1 Rg. 7, 25. והים עליהם מלמעלה
2 Chr. 4, 4. והים עליהם מלמעלה
2 Chr. 4, 6. והים לרחצה לכהנים
Neh. 9, 11. והים בקעת לפניהם
Eccl. 1, 7. והים איננו מלא

מֵהַיָּם

Jes. 19, 5. ונשתו מים מהים

בַּיָּם

Ex. 14, 28. הבאים אחריהם בים
Ex. 15, 1. 21. סוס ורכבו רמה בים
Ex. 15, 4. וחילו ירה בים
Ex. 15, 19. ברכבו ובפרשיו בים
1 Reg. 5, 23. אשימם דברות בים
אני תרשיש למלך
1 Reg. 10, 22. בים

בִּים דַּרְכֵּךְ Ps. 77, 20.
וּשְׁמֹתֵי בִּים יַדּוֹ Ps. 89, 26.
הַשֵּׁלַח בִּים צִירִים Jes. 18, 2.
וְהֹרֵג אֶת־הַתַּנִּין אֲשֶׁר בַּיָּם Jes. 27, 1.
הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ Jes. 43, 16.
וְכַכַּרְמֶל בַּיָּם יָבוֹא Jer. 46, 18.
נָמְגוּ בַיָּם דְּאָגָה Jer. 49, 23.
חֲזָקָה בַיָּם Ez. 26, 17.
וּנְבֹהֲלוּ הָאִיִּים אֲשֶׁר־בַּיָּם Ez. 26, 18.
וַיְהִי סְעַר־גָּדוֹל בַּיָּם Jon. 1, 4.
גּוֹעֵר בַּיָּם וַיַּבְשֵׁהוּ Nah. 1, 4.
אִם־בַּיָּם עֶבְרָתֶךָ Hab. 3, 8.
דַּרְכְּתְ בַּיָּם סוּסֶיךָ Hab. 3, 15.
וְהִכָּה בַיָּם חִילָהּ Zach. 9, 4.
וְהִכָּה בַיָּם גַּלִּים Zach. 10, 11.

פַּיָּם

וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגָּרָשׁ Jes. 57, 20.
קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמָה Jer. 6, 23. 50, 42.
כִּי־גָדוֹל כַּיָּם שִׁבְרֵךְ Thr. 2, 13.

לַיָּם

וְלֹא־מֵעֵבֶר לַיָּם הִוא Dt. 30, 13.
מֵעֵבֶר לַיָּם מֵאֲרַם 2 Chr. 20, 2.
בְּשׁוּמוֹ לַיָּם חֻקּוֹ Prv. 8, 29.
כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים Jes. 11, 9.
שַׂמְתִּי חוֹל גְּבוּל לַיָּם Jer. 5, 22.

מַיָּם

בֵּית־אֵל מַיִם וְהַשְּׁעִי מִקֶּדֶם Gn. 12, 8.
וּבֵין הַעִי מַיִם Jos. 8, 9. 12.
וְאֶת־עֶקְבּוֹ מַיִם לָעִיר Jos. 8, 13.
וּבִנְפוֹת דּוֹר מַיִם Jos. 11, 2.
וּבְאֲשֵׁר פִּגַּע מַיִם Jos. 19, 34.
כְּכַּת־אִישׁ עָלָה מַיִם 1 Reg. 18, 44.
וְיֹרֵד מַיִם עֲדֵיהֶם Ps. 72, 8.
צָחֲלוּ מַיִם Jes. 24, 14.
אִיהּ הַמְעַלֶּם מַיִם Jes. 63, 11.
וַיִּחְרְדוּ בְנֵי מַיִם Hos. 11, 10.
וְנָעוּ מַיִם עֲדֵיהֶם Am. 8, 12.
וַיִּם מַיִם וְהַר הָהָר Mich. 7, 12.
יָם מַיִם חוֹמָתָהּ Nah. 3, 8.
וּמְשֹׁלוּ מַיִם Zach. 9, 10.

וּמַיִם

הַכְנַעֲנִי מִמִּזְרָח וּמַיִם Jos. 11, 3.
מִצָּפוֹן וּמַיִם Ps. 107, 3.
וְהִנֵּה־אֵלֶּה מִצָּפוֹן וּמַיִם Jes. 49, 12.

יַמָּה *cum h finis*

וּפָרַצְתְּ יָמָּה וְקַדְמָה Gn. 28, 14.
וַיִּתְקָעֵהוּ יָמָּה סוּף Ex. 10, 19.
וְלִירֵכְתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה Ex. 26, 22. 36, 27.
לִירֵכְתַיִם יָמָּה Ex. 36, 32.
לִצְבָאתָם יָמָּה Num. 2, 18.
אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יִחֲנוּ יָמָּה Nu. 3, 23.
יָמָּה וְצָפוֹנָה וְתֵימָנָה Dt. 3, 27.
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה Jos. 5, 1. 12, 7.
תְּצָאוֹת הַגְּבוּל יָמָּה Jos. 15, 4. 11.
עַל־פְּנֵי גַר־הִנֹּם יָמָּה Jos. 15, 8.
וְנָסַב הַגְּבוּל מִבַּעֲלָה יָמָּה Jos. 15, 10.
יָרַד יָמָּה Jos. 16, 3.
וְהָיוּ תְּצָאֹתָיו יָמָּה Jos. 16, 3.
יָמָּה נַחַל־קָנָה Jos. 16, 8.
וְעָלָה בְּהַר יָמָּה Jos. 18, 12.
וְיָצָא הַגְּבוּל יָמָּה Jos. 18, 15.
וְשָׁב הַגְּבוּל יָמָּה Jos. 19, 34.
מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה Jos. 22, 7.
יָרַדְתָּ מִן־הַלְּבָנוֹן יָמָּה 1 Reg. 5, 23.
וְשִׁלְשָׁה פְנִים יָמָּה 1 Reg. 7, 25.
מִזְרַח יָמָּה צָפוֹנָה 1 Chr. 9, 24.
וְשִׁלְשָׁה פְנִים יָמָּה 2 Chr. 4, 4.
בִּכְתֹּף פִּלְשְׁתִּים יָמָּה Jes. 11, 14.
מִפְאַת־יָם יָמָּה Ez. 45, 7.
בִּירַכְתֵּם יָמָּה Ez. 46, 19.
וְעַד־פְּאַת־יָמָּה Ez. 48, 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.
וּפְאַת־יָמָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת Ez. 48, 16.
וְעֶשְׂרֹת אֲלָפִים יָמָּה Ez. 48, 18.
עַל־גְּבוּל יָמָּה Ez. 48, 21.
עַד־פְּאַת־יָמָּה Ez. 48, 23. 24. 25. 26. 27.
פְּאַת־יָמָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת Ez. 48, 34.

יָמָּה וְצָפוֹנָה וְגֶבְהָ Dan. 8, 4.

יַמָּה *cum h finis*:

וַיִּמְתַּח קַדְמָה וְיָמָּה Ez. 48, 10.
וַיִּמְתַּח חֲמִשִּׁים וּמְאתַיִם Ez. 48, 17.
קְדִימָה וְיָמָּה Ez. 48, 21.

יַמָּה *cum h finis*:

וְנֶגְבָּה וְקַדְמָה וְיָמָּה Gn. 13, 14.
מֵעַקְרוֹן וְיָמָּה כָּל אֲשֶׁר Jos. 15, 46.
מִחֲצִיו מִזְרָחָה וְיָמָּה Zach. 14, 4.

הַיַּמָּה *cum h finis*:

וְהָיוּ תְצֹאתָיו הַיָּמָּה Num. 34, 5.
הַיָּמָּה הַגָּדוֹל Jos. 15, 12.
וַיֵּצֵא הַגְּבוּל הַיָּמָּה Jos. 16, 6.
וְהָיוּ תְצֹאתָיו הַיָּמָּה Jos. 16, 8. 17, 9.
וְנָגַע בְּכַרְמֶל הַיָּמָּה Jos. 19, 26.
וְהָיוּ תְצֹאתָיו הַיָּמָּה Jos. 19, 29.
וְתָבְאוּ הַיָּמָּה Jos. 24, 6.
וּבָאוּ הַיָּמָּה אֶל־הַיָּם Ez. 47, 8.

לַיַּמָּה *cum h finis*:

וְעָלָה גְּבוּלוֹם לַיָּמָּה Jos. 19, 11.

יַמָּהּ *cum suff.*:

וְהַחֲרַבְתִּי אֶת־יַמָּהּ Jer. 51, 36.

יַמִּים *pl.*:

וְלִמְקוֹוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים Gn. 1, 10.
זְבוּלֻן לְחוֹף יַמִּים יִשְׁכֹּן Gn. 49, 13.
כִּי שֶׁפַע יַמִּים יִינָקוּ Dt. 33, 19.
אֲשֶׁר יָשַׁב לְחֹף יַמִּים Jud. 5, 17.
מְחוֹל יַמִּים יִכְבַּד Job. 6, 3.
עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים Ps. 8, 9.
עַל־יַמִּים יְסָדָהּ Ps. 24, 2.
וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים Ps. 46, 3.
מַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן יַמִּים Ps. 65, 8.
יַמִּים וְכָל־רָמֵשׂ בָּם Ps. 69, 35.
וַיִּכְחֹל יַמִּים עוֹף כְּנָפָיו Ps. 78, 27.
כְּהָמוֹת יַמִּים יְהֻמְיוּן Jes. 17, 12.
מְחוֹל יַמִּים הַבְּאתִי Jer. 15, 8.
בְּלֵב יַמִּים גְּבוֹלֵיךְ Ez. 27, 4.
בְּלֵב יַמִּים Ez. 27, 25. 26. 27. 28, 2. 8.
בֵּין יַמִּים לְהַר צְבִי־קֹדֶשׁ Dan. 11, 45.
בִּלְבַב יַמִּים Jon. 2, 4.

בַּיַּמִּים *pl.*:

הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם Neh. 9, 6.

בַּיַּמִּים *pl.*:

וַיְמַלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים Gn. 1, 22.
בַּמַּיִם בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים Lev. 11, 9.
בַּיַּמִּים וּבַנְּחָלִים Lev. 11, 10.
בַּיַּמִּים וְכֹל־תַּחְמֹת Ps. 135, 6.
וְאַתָּה כְּתַנִּים בַּיַּמִּים Ez. 32, 2.

מַיַּמִּים *pl.*:

נוֹשֶׁבֶת מִיַּמִּים Ez. 26, 17.
כְּצֵאת עֲזוּבִיךְ מִיַּמִּים Ez. 27, 33.
עַתָּה נִשְׁבַּרְתְּ מִיַּמִּים Ez. 27, 34.

יָם

ע"ו קְרֵי וְסִידוּעַ יַמָּא כְּמִכְתָּב סְעָנֵי׳.

יַמָּא *n. m. aram.* (def. יַמָּא). LXX. *θάλασσα.*

יַמָּא *def.*:

סַלְקָן מִן־יַמָּא Dan. 7, 3.

לְיַמָּא *def.*:

מְגִיהָן לְיַמָּא רַבָּא Dan. 7, 2.

יָם

ע"ו וְאֵין נִרְאִין יָם כ"ק, וְנִקְלְקוּ סְיָפוּקִיס כְּכוֹנְקוּ, וְלֹא תַּכְרִיעַ.

יָם *n. m. pluralet.* (יַמָּם), de cujus significatione lis est inter Scripturae explicatores. Sunt, qui *mulos* (פְּרֵדִים) intelligant; horum inventorem *Ana* dici, cui equa, asino admisso, postea pepererit *mulum*. In his *Jonatan Uzïëli, Mose Nachmani, Qimchi, Isaaki, Gr. Venet.*, et *Arabs*, qui vertit: רכב אלבעאל, h. e. *composuit mulos*. De traditione rabbinica cf. Genesis Rabba LXXXII., 17., ubi *Simon* explicat: חֲמִיּוֹנָם, h. e. ἡμίονος, Rabini: חֲמִירָסִי חֲצִיוֹ חֲמוֹר וַחֲצִיוֹ סוּס (h. e. ἥμισυ). Alii יַמִּים (= אֵימִים) nomen *gigantum*, Anacaeorum similium esse putant; eorumque sententiae acclamat *Onkelos Paraphrastes*, qui עַם פְּבַרְיָא, *Samaritanus*, qui עַם אִיטָאֵי vertit. V. *Wagenseilium* ad Sotham p. 217. Sunt denique, qui *thermas seu aquas calidas* hoc nomine indicari dicunt, quam vocabuli vim in lingua *punica* superesse tradit *Hieronymus*. Vulg. *aquae calidae*. Syrus: בַּיְיָא. Diodorus: ὁ Σῦρος καὶ ὁ Ἑβραῖος τὸν ἰαμεὶν ὕδωρ βούλονται λέγειν, ἀντὶ τοῦ· εὖρε πηγὴν ἐν ἐρήμῳ. LXX. τὸν ἰαμείν.

יַמִּים *pl.*:

אֲשֶׁר מָצָא אֶת־הַיֵּמִים Gn. 36, 24.

יָמִין

פְּעַל לְשׁ-עוֹבֵר כ"ף נָגוֹר, וְסִמְעָנֵי כ"ל כְּמוֹ בָּנֵיהּ לְעֻזּוֹ לְשׁוּר וְכֹלְשׁ [נְעַנְלִ-קְעִין], כְּשֶׁכֵּר כִּרְשֶׁף עוֹד לְכֹל מִכֵּי, מְעַכִּין לְשׁוּר, וְסִתְעוּתוֹת כְּנִיכָּה וְסִעֲרֵכָה אָמֵן, וְכֵן נִשְׁמַע נִשְׁמְעִי עֵרֶב, וְנִשְׁמַע לְשׁ לְכֹל לְהוֹלִיכוֹ, כִּי כֵן נִמְכּוֹן לְשׁ לְכֹל סוּס הִיפִּין עַל שְׁמֹאל.

vrb. inus., sicut אָנָה, אֲבֵן (unde מְעֻנֶּה), vi prosperandi s. secundandi, uti ostendere videtur n. pr. בִּנְיָמִין (opp. בֶּן־אוֹנִי, Gen. 35, 18.), arab. *jamn-on*, felicitas.

יָמִין

ע"ו וְסִקְעַן יָמִין, וְסִכְלְכֹם כֹּל סְעוֹבֵר וְסִכְלְכֹם, כֹּל סְסַעוּד וְסִכְכִיכָה [נְעַכְּע-וְיעַע], כְּלוּמַת שׁוּק סִימִין, וְלִפְעָמִים כְּלִי סִ' עַיִן יְמִין. וְיֵשׁ לִפְעָמִים עִמְעִי, וְנִקְיִד לְעֵיִן סְתַכְלִית, כְּדֶרֶךְ נוֹדְלִי-שֵׁם לְנוֹב. וְסְעוּתוֹת סְמְכוּן אֶל עוֹבֵר הֵלֶךְ תְּמִיכָה נִשְׁעָה בֶּן־יְמִינִי, וְכֵן יָמִין נְעַנְעִי, וְכֵן כֹּל-הַיָּמִין נְשׁוּי לְכֹל תֵּימָן לְקֶמֶן [וְיִד], כְּמוֹ יְמִין סִיעִיּוֹן.

n. m. (c. יְמִין), latus dexterum, tanquam latus prosperum, secundum, commodum, rectum; manus dextera, uti Dei, quae nihil aliud est, nisi omnipotens ejus virtus, qua res creatas gubernat; plaga australis (syn. תֵּימָן), quae ei, qui solem orientem intuetur, est ad dextram. LXX. δεξιά, ἡ δεξιά, δεξιόν, τὰ δεξιά, ἐπιδέξιος; אֲשֶׁר יַד, יָמִין, ἀμφοτεροδέξιος.

יְמִינִי *cum suff.*:

וְאַפְנָה עַל־יְמִינִי Gn. 24, 49.
לֹא נָטָה יְמִין וְשִׂמְאוֹל Num. 20, 17.
לִנְטוֹת יָמִין וְשִׂמְאוֹל Num. 22, 26.
לֹא אָסוּר יָמִין וְשִׂמְאוֹל Dt. 2, 27.
לֹא תָסוּרוּ יָמִין וְשִׂמְאוֹל Dt. 5, 29.
וְיָגִידוּ לְךָ יָמִין וְשִׂמְאוֹל Dt. 17, 11.
מִן־הַמִּצְוָה יָמִין וְשִׂמְאוֹל Dt. 17, 20.
הֵיוֹם יָמִין וְשִׂמְאוֹל Dt. 28, 14.
מִמְּנוּ יָמִין וְשִׂמְאוֹל Jos. 1, 7.
לְבִלְתִּי סוּר מִמֶּנּוּ יָמִין וְשִׂמְאוֹל Jos. 23, 6.
וְלֹא־סָרוּ יָמִין וְשִׂמְאוֹל 1 Sam. 6, 12.
בְּנַקֵּר לָכֶם כָּל־עֵין יָמִין 1 Sam. 11, 2.
וְלֹא־סָר יָמִין וְשִׂמְאוֹל 2 Reg. 22, 2.
וְלֹא־סָרוּ יָמִין וְשִׂמְאוֹל 2 Chr. 34, 2.
יִעְטֶה יָמִין וְלֹא יִרְאֶה Job. 23, 9.
עַל־יְמִין פָּרַחּ יְקוּמוּ Job. 30, 12.
הֲבִיט יָמִין וְרֹאֵה Ps. 142, 5.
אֶל־תֵּט יָמִין וְשִׂמְאוֹל Prv. 4, 27.
עַל־יְמִין וְרֹעַב Jes. 9, 19.
כִּי־יָמִין וְשִׂמְאוֹל תְּפָרֵצִי Jes. 54, 3.
וְאֹכְלוּ עַל־יְמִין Zach. 12, 6.

וְיָמִין

צְפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם Ps. 89, 13.

הַיָּמִין

וְאִם־הַיָּמִין וְאַשְׂמְאִילָה Gn. 13, 9.
וְאֶת שׁוֹק הַיָּמִין Ex. 29, 22.
וְאֶת שׁוֹק הַיָּמִין Lev. 7, 32. 8, 25. 9, 21.
שׁוֹק הַיָּמִין לְמָנָה Lev. 7, 33.
וְעַל שׁוֹק הַיָּמִין Lev. 8, 26.
וְכִשּׁוֹק הַיָּמִין לְךָ יִהְיֶה Num. 18, 18.
וְהָלַךְ הַגְּבוּל אֶל־הַיָּמִין Jos. 17, 7.
לְלֶכֶת עַל־הַיָּמִין 2 Sam. 2, 19.
אֶל־הַיָּמִין לְאַרְבַּעְתָּם Ez. 1, 10.

לַיָּמִין

לִימִין מֵעַל לַחוֹמָה Neh. 12, 31.

בְּיָמִין

עַל־כֹּתֶף הַבַּיִת מִיָּמִין 1 Reg. 7, 39.
חֲמֵשׁ מִיָּמִין וְחָמֵשׁ 1 Reg. 7, 49.
אֲצֶל הַמִּזְבֵּחַ בִּימִין 2 Reg. 12, 10.
אֶחָד מִיָּמִין 2 Chr. 3, 17.
וַיִּתֵּן חֲמֵשׁ מִיָּמִין 2 Chr. 4, 6.
חֲמֵשׁ מִיָּמִין 2 Chr. 4, 7.
חֲמִשָּׁה מִיָּמִין וַחֲמִשָּׁה 2 Chr. 4, 8.

יְמִין *constr.*:

אֶל יְמִין הַיְשִׁימוֹן 1 Sam. 23, 24.
וְתַחַז יַד־יְמִין יוֹאָב 2 Sam. 20, 9.
וַיִּחֲנוּ בְעֲרוֹעֵר יְמִין הָעִיר 2 S. 24, 5.
שְׂנוֹאֵת יְמִין עֶלְיוֹן Ps. 77, 11.
הֲרִימוֹתָ יְמִין צָרָיו Ps. 89, 43.
יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל Ps. 118, 15. 16.
וִימִינָם יְמִין שֶׁקֶר Ps. 144, 8. 11.
כּוֹס יְמִין יְיָ Hab. 2, 16.
עַל־יְמִין הַמְנוֹרָה Zach. 4, 11.

בְּיָמִין *constr.*:

תְּמַכְתִּיךְ בִּימִין צִדְקִי Jes. 41, 10.

לִימִין *constr.*:

מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה Jes. 63, 12.
כִּי־יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן Ps. 109, 31.

בִּימִין *constr.*:

מִימִין יִשְׂרָאֵל Gn. 48, 13.
אֲשֶׁר מִימִין הִשִּׁימוֹן 1 Sam. 23, 19.
מִימִין לְהַר־הַמִּשְׁחִית 2 Reg. 23, 13.
עֹמְדִים מִימִין לַבַּיִת Ez. 10, 3.
אֶחָד מִימִין הַגְּלָה Zach. 4, 3.

יְמִינִי *cum suff.*:

אֲחַזְתָּ בְיַד יְמִינִי Ps. 73, 23.
תִּשְׁכַּח יְמִינִי Ps. 137, 5.
חוֹתָם עַל־יַד יְמִינִי Jer. 22, 24.

יְמִינִי *cum suff.*:

וִימִינִי טִפְּחָה שָׁמָיִם Jes. 48, 13.

בִּימִינִי *cum suff.*:

הַלוֹא־שֶׁקֶר בִּימִינִי Jes. 44, 20.

לִימִינִי *cum suff.*:

לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי Ps. 110, 1.

מִימִינִי *cum suff.*:

כִּי מִימִינִי בַּל־אֶמּוֹט Ps. 16, 8.

יְמִינְךָ *p.* יְמִינֶךָ *cum suff.*:

שִׂים יְמִינְךָ עַל־רֹאשׁוֹ Gn. 48, 18.
יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַכֹּחַ Ex. 15, 6.
יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב Ex. 15, 6.
נָטִיתָ יְמִינֶךָ Ex. 15, 12.
עַל־יְמִינְךָ אוֹ עַל־שְׂמֹאלֶךָ 2 S. 2, 21.
כִּי־תוֹשִׁיעַ לְךָ יְמִינֶךָ Job. 40, 14.
יְמִינְךָ תִּמְצָא שׂנְאֶיךָ Ps. 21, 9.
כִּי־יְמִינְךָ וּזְרוֹעֲךָ Ps. 44, 4.
נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ Ps. 45, 5.
צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ Ps. 48, 11.
חוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנֵּנִי Ps. 60, 7. 108, 7.
בִּי תָמְכָה יְמִינֶךָ Ps. 63, 9.
וְכֹחַ אֲשֶׁר־נָטְעָה יְמִינֶךָ Ps. 80, 16.
עַל־אִישׁ יְמִינֶךָ Ps. 80, 18.

תּעֵז יַדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ Ps. 89, 14.
אֲדֹנָי עַל־יְמִינְךָ מָחַץ Ps. 110, 5.
יְיָ׳ צֵלְךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ Ps. 121, 5.
וַתּוֹשִׁיעֵנִי יְמִינֶךָ Ps. 138, 7.
וַתַּאֲחֵזֵנִי יְמִינֶךָ Ps. 139, 10.
יְיָ׳ אֱלֹהַיִךְ מַחֲזִיק יְמִינֶךָ Jes. 41, 13.
וְחֹצֵיךְ מִיד יְמִינֵךְ אֲפִיל Ez. 39, 3.
יְמִינְךָ cum suff.:
וִימִינְךָ תִּסְעָדֵנִי Ps. 18, 36.
יְמִינֶךָ cum suff. p.
לָמָּה תָּשִׁיב יָדְךָ וִימִינֶךָ Ps. 74, 11.
בְּיִמִּינְךָ cum suff.:
נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח Ps. 16, 11.
בְּיִמִּינֶךָ cum suff. p.
מִמִּתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ Ps. 17, 7.
לִימִינְךָ cum suff.:
נִצְבָה שִׁגְלָ לִימִינֶךָ Ps. 45, 10.
בִּיְמִינֶךָ cum suff. p.
וְרִבְבָה מִימִינֶךָ Ps. 91, 7.
מְיִמִּינֶךָ cum suff.:
הֵישִׁבַת מִימִינְךָ סָדֹם Ez. 16, 46.
יְמִינוֹ cum suff.:
וַיַּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יְמִינוֹ Gn. 48, 14.
כִּי־יְשִׁית אַבִּיו יַד־יְמִינוֹ Gn. 48, 17.
אִישׁ אָטֵר יַד־יְמִינוֹ Jud. 3, 15.
מִתַּחַת לְמִדְיָו עַל יַרְךְ יְמִינוֹ Jud. 3, 16
הֶחֱרִב מֵעַל יֶרֶךְ יְמִינוֹ Jud. 3, 21.
אָטֵר יַד־יְמִינוֹ Jud. 20, 16.
הָעֹמֵד עַל־יְמִינוֹ 1 Chr. 6, 24.
עֹמְדִים עַל־יְמִינוֹ 2 Chr. 18, 18.
וּמַעֲשֶׂיהָ עַל־יְמִינוֹ Neh. 8, 4.
בִּגְבוּרוֹת יֶשַׁע יְמִינוֹ Ps. 20, 7.
הַר־זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ Ps. 78, 54.
וּבְנַהֲרוֹת יְמִינוֹ Ps. 89, 26.
הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ Ps. 98, 1.
וְשָׂטָן יַעֲמֹד עַל־יְמִינוֹ Ps. 109, 6.
וְשֹׂמְאלוֹ יְמִינוֹ יְקַרְאֵנִי Prv. 27, 16.
הָשִׁיב אָחוֹר יְמִינוֹ Thr. 2, 3.
נִצַּב יְמִינוֹ כְּצָר Thr. 2, 4.
וַיָּרֶם יְמִינוֹ וְשִׂמְאֹלוֹ Dan. 12, 7.
אֲשֶׁר לֹא־יָדַע בֵּין־יְמִינוֹ Jon. 4, 11.
עַל־יְמִינוֹ לְשׂטְנוֹ Zach. 3, 1.
וְעַל־עֵין יְמִינוֹ Zach. 11, 17.
וְעֵין יְמִינוֹ Zach. 11, 17.
יְמִינוֹ cum suff.:
וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי Cant. 2, 6. 8, 3.
בִּימִינוֹ cum suff.:
אֶת־אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ Gn. 48, 13.
אָחַד בִּימִינוֹ Jud. 16, 29.
אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּי בִּימִינוֹ Jes. 45, 1.
נִשְׁבַּע יְיָ׳ בִּימִינוֹ Jes. 62, 8.
בִּימִינוֹ הָיָה הַקֶּסֶם Ez. 21, 27.
לִימִינוֹ cum suff.:
וַתֵּשֶׁב לִימִינוֹ 1 Reg. 2, 19.
לֵב חָכָם לִימִינוֹ Eccl. 10, 2.
בִּימִינוֹ cum suff.:
מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ Dt. 33, 2.
וְכֹל הַגִּבֹּרִים מִימִינוֹ 2 Sam. 16, 6.
מִימִינוֹ וּמִשְׂמְאֹלוֹ 1 Reg. 22, 19.
יְמִינָם cum suff.:
וּבִיד־יְמִינָם הַשּׁוֹפָרוֹת Jud. 7, 20.
יְמִינָם cum suff.:
וִימִינָם מָלְאָה שֹׁחַד Ps. 26, 10.
וִימִינָם יְמִין שֶׁקֶר Ps. 144, 8. 11.
מְיִמִּינָם cum suff.:
חוֹמָה מִימִינָם Ex. 14, 22.
וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם Ex. 14, 29.
יְמִינָהּ cum suff.:
יְמִינָהּ לְהַלְמוּת עֲמָלֵם Jud. 5, 26.
בִּימִינָהּ cum suff.:
אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ Prv. 3, 16.

יָמִין

פעל גויר הסד, ולך נסנוסף חֵימִין, חֵמִין, וסרסון הפכה וסשיב פניס לנד ימין [דעכסם וועכדען], וכן כידוע נעשה פעל משמאל. סכיכוכי נעשה מֵיַמִּין כדרכו, ולפעמים חֲאֵמִין נמר חֵימִין, כאלו סים הסרס חֹמן, ולסיפך מן חֹמן נאמרי חֵימִין נכוסף, וכל זס מסכת הסווי נסרס.

v. denom. (Hif. הֵימִין, חֵמִין), se dextrorsum vertere (opp. הִשְׂמְאִיל), part. מֵיַמִּין. Semel חֵאֱמִין pro חֵימִין invenitur, uti vicissim verbi הֵימִין extat Hif-il aramaicum אֲמִן propter originis communionem, quae inter haec duo verba intercedit.

Hif-il: הֵימִין
part. pl.: מֵיַמִּינִים
1 Chr. 12, 2. מִימִינִים וּמִשְׂמְאִלִים
inf. constr.: לְהַמְיִן
2 Sam. 14, 19. אִישׁ לְהַמִּין וּלְהַשְׂמִיל
imprt. fem.: הֵימִינִי *sg.*
Ez. 21, 21. הִתְאַחֲדִי הֵימִינִי
1 *imperf.:* וְאֵימְנָה
Gn. 13, 9. אִם־הַשְּׂמֹאל וְאֵימְנָה
2 *pl.:* *תֵּאֲמִינוּ
Jes. 30, 21 *כִּי תַאֲמִינוּ וְכִי תַשְׂמִילוּ
יַמְנִי
ת״ נויכ יסין, וסכלנס סאכ לנד ימין [דעכסם], סו כאכנ נסקנכ נעשה, סאוכנ ומוכלנס [גלילין], כי נאלס לכוכ הנעשה נסקנכ כן.

adj. m. (a n. יָמִין), dexter; interdum sic compendio dicitur pro בֶּן־יְמִינִי, Benjaminita, benjaminiticus.

ואנשי המקום בני ימיני Jud. 19, 16.
בן־איש ימיני גבור חיל 1 Sam. 9, 1.
ויעבר בארץ־ימיני 1 Sam. 9, 4.
הלוא בן־ימיני אנכי 1 Sam. 9, 21.
שמעו־נא בני ימיני 1 Sam. 22, 7.
שבע בן־בכרי איש ימיני 2 S. 20, 1.
איש ימיני Esth. 2, 5.
על־דברי־כוש בן־ימיני Ps. 7, 1.
adj. masc.: הַיְמִינִי K'tib.
שם־הימיני 2 Chr. 3, 17.
על־צדך הימיני Ez. 4, 6.
הַיְמִינִי
ואף כי־עתה בן־הימיני 2 S. 16, 11.
בן־הימיני אשר מבחורים 2 S. 19, 17
בן־גרא בן־הימיני מבחורים 1 Rg. 2, 8
יְמָנִי
ת״ ולנקנס יְמָנִית, נויכ סס נוען יְמָנִי, הנמלס נעכני, וסמוען לד ימין [דעכסם]. נגמרס יזוע עשכס זס מְיַמֵּן, סרסון מגין ונלוס נכון ונלך.

n. m. (f. יְמָנִית, a n. obsoleto יֶמֶן, arab. *jaman-on*), dexter. Talm. inde מְיֻמָּן, h. e. prosper, conveniens, δεξιός, -ά.

adj. masc.: הַיְמָנִי
ויקם את־העמוד הימני 1 Reg. 7, 21.
שם־הימלי 2 Chr. 3, 17. Q'ri.

adj. fem.: הַיְמָנִית
תנוך אזן בניו הימנית Ex. 29, 20.
ועל־בהן ידם הימנית Ex. 29, 20.
ועל־בהן רגלם הימנית Ex. 29, 20.
אזן־אהרן הימנית Lev. 8, 23.
ועל־בהן ידו הימנית Lev. 8, 23.
ועל־בהן רגלו הימנית Lev. 8, 23.
אזנם הימנית Lev. 8, 24.
ועל־בהן ידם הימנית Lev. 8, 24.
ועל־בהן רגלם הימנית Lev. 8, 24.
אזן המטהר הימנית Lev. 14, 14.
ועל־בהן ידו הימנית Lev. 14, 14.
ועל־בהן רגלו הימנית Lev. 14, 14. 17. 25. 28.
את־אצבע הימנית Lev. 14, 16.
באצבע הימנית Lev. 14, 27.
אל־כתף הבית הימנית 1 Reg. 6, 8.
מכתף הבית הימנית 1 Reg. 7, 39.
מכתף הבית הימנית 2 Reg. 11, 11.
מכתף הימנית קדמה 2 Chr. 4, 10.
מכתף הבית הימנית 2 Chr. 23, 10.
מכתף הבית הימנית Ez. 47, 1.
מן־הכתף הימנית Ez. 47, 2.
תֵּימָן
ז״, ולך סס זיסיס כסוסכ לכוס נעשה נקנס, ונס׳ סקנלין תֵּימָנָה, וסכלנס לד־ימין [ויל], ומשקל משקל מֵישָׁר לעֵפ זסוס נת׳, וסנוכ נויכ ימין.

n. m. (*f.*, si de vento, Cant. 4, 16), ad s. f. מֵישָׁר, plaga meridionalis, auster, c. h finis תֵּימָנָה. Recte Qimchi: יָבֹן נָקְבָא דָּרוֹם נָגֶב אָתָא עַל פֵּאַ שַׁחֲבֵל אֶחָד. LXX. νότος, λίψ, ἀπειλή.
נגבה מקצה תימן Jos. 15, 2.
וחדרי תימן Job. 9, 9.
ויגהג בעזו תימן Ps. 78, 26.
ובואי תימן Cant. 4, 16.
וחתו גבוריך תימן Obad. 1, 9.
והלך בסערות תימן Zach. 9, 14.
הַתֵּיכָן
אל־ארץ התימן Zach. 6, 6.
לְתֵיכָן
יפרש כנפו לתימן Job. 39, 26.
וּלְתֵיכָן
ולתימן אל־תכלאי Jes. 43, 6.
מְתֵיכָן
מתימן כל־ארץ הכנעני Jos. 13, 4.
Ez. 25, 13. ונתתיה חרבה מתימן
Hab. 3, 3. אלוה מתימן יבוא
וּמִתֵּיכָן
ומתימן תחת אשדות Jos. 12, 3.
תֵּימָנָה cum h finis
לפאת נגבה תימנה Ex. 26, 18.
Ex. 26, 35. על צלע המשכן תימנה
לפאת נגב־תימנה Ex. 27, 9.
36, 23. 38, 9.
תימנה לצבאתם Num. 2, 10.
Nu. 3, 29. על ירך המשכן תימנה
החנים תימנה Num. 10, 6.
שים פניך דרך תימנה Ez. 21, 2.
ופאת נגב תימנה Ez. 47, 19.
אל־פאת נגב תימנה Ez. 48, 28.
וְתֵיכָנָה cum h finis
ימה וצפונה ותימנה Dt. 3, 27.

יָמַר

פעל לנ־עובר כ״ף נספעיל הֵימִיר [כנדל מן הֵמִיר לספעל קַר], ונספעל הִתְחַמֵּר, וסכלנס תעוקת ע׳, ופת מוֹזֵר לקמן, וסכוסף פס סכלנס עכוע דכר נדכר וקלוס וסמיכ [וועכוועלן, עויענן]. ועוס נסספעל מלוס מקוס לאקר, לומר נוס נככוד של לאקיס [מכדעיעכ פלאטץ לייכנעסמען], ולך וזת יהות לעזב הספסוק, וכן תכנס מגוען סעדיס לכפיוסי, ודומס לו כ׳ אלמס יכקני. ולפעזר עוד שכוסף הֵימִיר לך מן מַר נאת הֵמִיר, ומאר מַר נאלס סס נכספעל גס מַר לעזב, וככפולים לפעמים י׳ נכלאק, כמו אֲתַחֲמֵס נאלמי מן חֵם, ולא׳ זכס אלמו מכל

וכעוד כוס.

v. praeter Hif-il (הֵימִיר; siquidem הֵמִיר a v. מָר q. v.) et *Hitpa.* *inus.*, permutare, commutare; *Hitpa.*, se cum aliquo commutare, in locum alicujus suffici, substitui. Sic *Saadja Fajumi* et *Isaaki Trecassinus*. Alii הִתְחַמֵּר pro dictum censent, in his Hieron. Targ. Syr. Qimchi. Poterit etiam הֵימִיר Hif-il esse verbi מָר, נָמַר (*Nif.* נִמַּר); quandoquidem verba duplicata interdum Jud in principio assumunt, veluti אֲתַחֲמֵס aram. a v. חֲמֵס. LXX. θαυμάζειν.

Hitpa-el: הִתְיַמֵּר
2 *impf. pl.:* תִּתְיַמְּרוּ *p.*
Jes. 61, 6. ובכבודם תתימרו

יָמַשׁ

ad דָּמַשׁ *v. s. r.* מָשַׁשׁ 637.

יָנַח

פעל־כופל, וסעתיל לנ״ק יִיתַּח [לקנל יִתֵּם נקליס], וסכיכוכי נקכיי יוֹנֵחַ, וכנכין סכוסף חוֹנֵחַ וכעתיד יוֹנֵחַ. סכלנס לפעת מפרשים כניס כמו יָנַן לעיל, כניסס ועזיקס וסכוסף [דכיק-קען, וועלטיגען], וסכוסף לפ״ז כדומס לל קל, וסכסזלות כמו עזק, על לוכלס ככולל, וקיכ סיוכס לפ״ז קיכ עוזקת. לכן עוד פקפוק נתמוהות הקל. כי יִתֵּם נקליס לפעת כל סקדמונים מן נָתַן, וכן נקרנוס לאמרו נלנסון כניסון כקדח. ולפעת כס״ז מוזל, ומציל לקיס מן יכון ומכון [וסס עשות], ולך לכוי-קלוליל לו כ׳ מיכוס לאמר, כי כיכס פעל מעכין עזיקס. ולפי לתמוהת יוכס סכ״ק וסקרנוס פרזמו כניכוכי, מן יוכס לזון עזיקס, לכן רש״י נלפניס מן יוכס פוסס לין לנ, ולקל קכג סיוכס סקרנוס מן זכוכות סיין. לכן נכל ולא כלקס שתמות סכלנס לזון רכות וכריכס, ומוס נכנד עכין עזיקס וסרכך, ומתמוה סשרש כלקס סשס יוכס לעוף ע״ס רכות, כלפי יקוקר נסזקל. נקרנוס קפעל יזוע, וכן כנמרל, וסמזות שס יְהוֹנָאֵה, יְהוֹנָה, אוֹנָה, אוֹנֵי, אוֹנָאי, וכדומס.

vrb. trans. (impf., ut nonnulli putant יִינֵחַ, unde יִנֵּחַ = יִנֵּם; part. f. יוֹנֵחַ; Hif. הוֹנֵחַ, impf. יוֹנֵחַ), premere, opprimere, subigere, sicut יָנַן, q. v. supra, a vi primaria mollitiei et teneritatis, unde et columbula nomen *jona* accepisse videtur. Formam יִנֵּם, quam *Abulwalid* a verbo opprimendi descendere ait, ceteri grammatici paene omnes a nom. יֵנֶן (*filius*, proles; Isaaki perperam, collatis יָנוֹן et מָנוֹן, de *principe*) deducunt. Trg. אַמְרוּ בְלִבְּהוֹן בְּגִינְהוֹן כְּחָדָא. LXX. εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπιτοαυτό. Formam verbalem יוֹנֵחַ varie explicant et transferunt interpretes. Trg., ut solet, ἐμφατικῶς: חַרְבָא דְּסַנְאֵה דְּהֵוָא כְּחָמֵר מְרוּוְיָא. Syrus, assentiente Qimchi: חַרְבָא דְּמַדְוְיָא, h. e. ensis affligens. LXX. μάχαιρα ἑλληνική. Vulg. *gladius columbae*. Luther. Schwert des Tyrannen. LXX. *Hif-il*: κακοῦν, θλίβειν, καταδυναστεύειν.

part. fem.: הַיּוֹנָה *sg.*
Jer. 25, 38. מפני חרון היונה
Jer. 46, 16. 50, 16. מפני חרב היונה
Zeph. 3, 1. העיר היונה
1 *impf. pl. c. s.:* *נִינֵם
*נינם יחד Ps. 74, 8. cf. יָנַן
Hif-il: הוֹנָה 3 *perf.*
Ez. 18, 12. עני ואביון הונה
Ez. 18, 16. ואיש לא הונה

3 *perf. pl.*: הֹנִיקוּ
Ez. 22, 7. יתום ואלמנה הונו בך
Ez. 22, 29. ועני ואביון הונו
part. c. suff.: מֹנַקְתָּךְ
Jes. 49, 26. והאכלתי את־מוניך
inf. c. suff.: לְהֹנֹתָם
Ez. 46, 18. להונתם מאחזתם
2 *imperf.*: תּוֹנֶה
Ex. 22, 20. וגר לא־תונה
2 *impf. c. suff.*: תּוֹנֶנּוּ
Dt. 23, 17. בטוב לו לא תונגו
3 *imperf.*: יוֹנֶה
Ez. 18, 7. ואיש לא יונה
2 *pl.*: תּוֹנוּ
Lev. 19, 33. בארצכם לא תונו אתו
Lev. 25, 14. אל־תונו איש את־אחיו
Lev. 25, 17 ולא תונו איש את־עמיתו
Jer. 22, 3. יתום ואלמנה אל־תונו
3 *pl.*: יוֹנוּ
Ez. 45, 8. ולא־יונו עוד

יָנַח

v. s. r. נוּחַ *p.* 660.

יָנַק

פעל כונד, ופעתיד יִינַק, ומסלסל יִנעַק, מלעיל ומנוי ושתים [זוינען, עריקען], ולרוב על שני קס, ומוסב מסלסל על עניגט וכויס [געניססען], כמו יכיקת שפע ימיס. סנוסף היינק ומוסב ניכוני נקניי מֵינֶקֶת יונק. תעלות ומכוי מסכם דֶּנֶק, ותעלסלות יונק לנל נָקֵבָה [עי' לקמן], וגם כפי סכרסק לי לנל דָּנֵג, דֶּנֶג, כי נכולם סתעלות לו כוילם וכויס [פֶּלִיעסען], ומוסב כויס ושתים נסמסל תליר, לו מסיסם ומסיסם. עי' לנל הפעלים, ושם תעתק גר מזווי נשפתי עכנ.

v. intr. (impf. יִינַק), sugere, praecipue de infantibus lac e mammis matris nutricisve haurientibus, hinc: frui, spiritualibus potissimum nutrimentis vitaeque sustentatione. *Hif.* מֵינִיק (prt. f. מֵינִקֶת, nutrix), ubera praebere, lactare, nutrire. Radix est *nak*, quam habes etiam in vv. נָקֵה, נָקִי, דֶּנֶג, עֶנֶג, quibus omnibus vis manandi affluendique, rigandi et liquescendi propria est. LXX. *θηλάζειν, φύγεσθαι, παιδίον* (יֹנֵק); *Hif. θηλάζειν, τροφός, τὰ ὑπάρχοντα.*

2 *perf.*: יָנַקְתָּ
Jes. 60, 16. וינקת חלב גוים ושד
2 *perf. pl.*: יְנַקְתֶּם
Jes. 66, 12. כבוד גוים וינקתם
1 *imperf.*: אֵינָק *p.*
Job. 3, 11. ומה־שדים כי אינק
2 *impf. fem.*: תֵּינָקִי *p.*
Jes. 60, 16. מלכים תינקי
3 *imperf.*: יִינַק *p.*
Job. 20, 16. ראש־פתנים ינוק
2 *pl.*: תֵּינָקוּ
Jes. 66, 11. למען תינקו ושבעתם
3 *pl.*: יֵינָקוּ *p.*
Dt. 33, 19. כי שפע ימים ינקו
Hif-il: הֵנִיק
3 *perf. fem.*: הֵנִיקָה
Gn. 21, 7. הניקה בנים שרה
3 *perf. pl.*: הֵנִיקוּ
Thr. 4, 3. הניקו גוריהן
part. fem.: מֵנִקֶת sg.
Gn. 35, 8. מינקת רבקה
Ex. 2, 7. אשה מינקת מן העברית
p. fem. c. suff.: מֵנִקְתּוֹ
2 Rg. 11. 2. אתו ואת־מנקתו בחדר
part. fem. c. s.: מֵנִקְתּוֹ
2 Chr. 22, 11. ותתן אתו ואת־מינקתו
part. fem. c. s.: מֵנִקְתָּהּ
Gn. 24, 59. אחתם ואת־מנקתה
prt. fem. pl.: מֵנִיקוֹת
Gn. 32, 16. גמלים מיניקות
pl. f. c. s.: מֵנִיקוֹתֵיהֶן
Jes. 49, 23. ושרותיהם מיניקותיך
inf. constr.: לְהֵינִיק
1 Reg. 3, 21. להיניק את־בני
impt. c. suff.: וְהֵנִיקָהּ *fem.*
Ex. 2, 9. והינקהו לי
3 *impf. c. suff*: וַיֵּנֶק
Dt. 32, 13. וינקהו דבש מסלע
3 *impf. fem.*: וַתֵּינֶק
Ex. 2, 7. ותינק לך
3 *impf. f. ap.*: וַתֵּנֶק
1 Sam. 1, 23. ותינק את־בנה
3 *impf. f. c. s.*: וַתֵּנִיקֵהוּ
Ex. 2, 9. האשה הילד ותניקהו

יוֹנֵק

ע"ז ניכוכי, ומכוכם מעכו יוֹנֵקֶת, ומסלסם מלנל מכוון מרחוק שתיל ועקר מיוכן עוד על שדי מגוע, ומוסב כלר ומעם נכלל, ומסלסל נכון. מקרגוס כאר יונק מתעוכות יֶנֶק, יַנִּיק, יָנִיק, יָנִיק, יָנוֹק ע"ש.

n. m. part. (f. יוֹנֶקֶת), surculus tener ac recens, qui succum, parvuli instar, ex radice arboris trahit indeque incrementa capit, trop. soboles, posteri. LXX. *κλάδος, παραφυάς, ῥάδαμνος.*

יוֹנֵק
Dt. 32, 25. יונק עם־איש שיבה
1 S. 15, 3. 22, 19. מעולל ועד־יונק
Cant. 8, 1. יונק שדי אמי
Jes. 11, 8. ושעשע יונק
Thr. 4, 4. דבק לשון יונק
וְיוֹנֵק
Jer. 44, 7. איש־ואשה עולל ויונק
Thr. 2, 11. בעטף עולל ויונק
דַּיֹּנֵק
Num. 11, 12. ישא האמן את־היונק
פִּיּוֹנֵק
Jes. 53, 2. ויעל כיונק לפניו
pl.: וְיוֹנְקִים
Ps. 8, 3. מפי עוללים ויונקים
pl. constr.: וְיוֹנְקֵי
Joel 2. 16. ויונקי שדים
cum suff.: וְיוֹנְקֶיהָ
Job. 8, 16. ועל־גנתו יונקתו תצא
Job. 15, 30. יונקתו תיבש שלהבת
cum suff.: וְיוֹנַקְתּוֹ
Job. 14, 7. ויונקתו לא תחדל
pl. c. suff.: יוֹנְקוֹתֶיהָ
Ez. 17, 22. ונתתי מראש יונקותיו
Hos. 14, 7. ילכו יונקותיו
pl. c. suff.: יְנֻקוֹתֶיהָ
Ps. 80, 12. ואל־נהר ינקותיה
יְנִיקָה
ע"ש גויכ סוכני יָנִיק, ומוס נכנוי יְנִיקוֹת, ומסונן כמו יונק נמסון מסלסל נומר שתיל ועקר, מיונק משדי מגוע [אפרסלסען]. מקרגוס מוס מסרס יְנִיקוֹת מופעת, ונמעתק תִּירוֹשׁ ע"ש תִּירוֹשׁ.

n. f. (à m. יָנִיק, pl. יְנִיקוֹת), surculus, ramus tener, arboris succum sugens. Gem. eodem de verbo תִּינוֹק (a s. f. תִּינוֹקֶת), puer, parvulus.

pl. c. suff.: יְנִיקוֹתֶיהָ
Ez. 17, 4. ראש יניקותיו קטף

יִנְשׁוֹף

v. s. r. נָשַׁף *p.* 711.

יָסַד

פעל כונד, ופתיון ע"ת דנר ומנסף מנגף ומעמד [ועמנען], ומוס מסלל על כניכת מכנין ומעמדתו על מנגו, מנריכת מתרן מד', ע"י כניכה ומסתת מעולם, או מניכת מגל, וכלומר מן מסלנות. מכפעל מוֹסֵד יפ יקד למועדן נמוד, או פעולי נכללי, ומכנד חזוק מפעולם, ומכנסם פעולי", ויקר נכ"ק. קומר מסנם יָסֹד, ודומם לו [סוד] סֹד לקמן שמוק כוזד, ומס לנל סוד תכלית גכ מזווי נשפתי קדם ועכנ.

vrb. trans., ponere, collocare; constituere, fundare et exstruere, jacere fundamenta aedificii, de creatione terrae, quae a Deo in media mundi universi sede locata est, solidum, ut perhibetur, corpus atque immotum; statuere, decernere, ut aliquid firmum fixumque maneat. *Nif.* collocatum esse, considere ad deliberandum; fundatum, stabilitum esse. *Pi.* vi intenta. Originem v. s. v. סוּד, cui cognatum est. LXX. *θεμελιοῦν* (*θεμέλιον*), *ἱστάναι, κτίζειν, παιδεία*; יָסַד בְּ, *καταρτίζειν*; יָסַד, *θεμελίωσις*; *Nif. συνάγειν, ἐπισυνάγειν*; *Pi.* יַסֵּד. *εἰς τὸ θεμέλιον ἐμβάλλειν, ἐπιτάττειν, θέλειν*; *Hof.* הוּסַד, *ἄρχεσθαι*; *inf. θεμελίωσις.*

3 *perf.*: יָסַד
Ps. 104, 5. יסד־ארץ על־מכוניה
Prv. 3, 19. יי בחכמה יסד ארץ
3 *perf. c. suff.*: יְסָדָהּ
Ps. 24, 2. על־ימים יסדה
Ps. 78, 69. כארץ יסדה לעולם
Jes. 23, 13. אשור יסדה לציים
Am. 9, 6. ואגדתו על־ארץ יסדה
3 *fem.*: יְסָדָהּ
Jes. 48, 13. אף־ידי יסדה ארץ
2 *perf.*: יָסַדְתָּ
Ps. 102, 26. לפנים הארץ יסדת
Ps. 104, 8. אל־מקום זה יסדת להם
2 *perf. c. suff.*: יְסַדְתּוֹ
Hab. 1, 12. להוכיח יסדתו
2 *perf. c. suff.*: יְסַדְתָּם
Ps. 89, 12. תבל ומלאה אתה יסדתם
Ps. 119, 152. כי לעולם יסדתם
1 *perf. c. suff.*: וְיָסַדְתִּיךָ
Jes. 54, 11. ויסדתיך בספירים
part.: וְיֹסֵד sg.
Jes. 51, 13. נוטה שמים ויסד ארץ
Zach. 12, 1. נוטה שמים ויסד ארץ
inf. constr.: לְיַסֵּד
2 Chr. 31, 7. החלו הערמות ליסד
inf. constr.: וְלַיְסֵד
Jes. 51, 16. וליסד ארץ
inf. c. suff.: בְּיַסְּדִי־
Job. 38, 4. איפה היית ביסדי־ארץ
inf. c. suff.: בְּיָסְדוֹ
Esr. 3, 12. ביסדו זה הבית בעיניהם
3 *imperf.*: יְיַסֵּד = יִסַּד
Jes. 28, 16. הנני יסד בציון
Nif-al: נוֹסַד
3 *perf. pl.*: נִוְסְדוּ
Ps. 2, 2. ורוזנים נוסדו־יחד
inf. c. suff.: הַוָּסְדָהּ
Ex. 9, 18. למן־היום הוסדה
inf. c. suff.: בְּהִוָּסְדָם
Ps. 31, 14. בהוסדם יחד עלי
3 *imperf. fem.*: תִּוָּסֵד
Jes. 44, 28. והיכל תוסד
Pi-el: יִסֵּד 2 *perf.*
1 Chr. 9, 22. המה יסד דויד ושמואל
Esth. 1, 8. כי־כן יסד המלך
Jes. 14, 32. כי יי יסד ציון
Jes. 28, 16. *הנני יסד בציון
3 *perf. c. suff.*: יִסְּדָהּ
1 Reg. 16, 34. באבירם בכרו יסדה
2 *perf.*: יִסַּדְתָּ
Ps. 8, 3. יסדת עז
3 *perf.*: יִסְּדוּ
Zach. 4, 9. ידי זרבבל יסדו הבית
3 *perf.*: וַיְיַסְּדוּ
Esr. 3, 10. ויסדו הבנים את־היכל
inf. constr.: לְיַסֵּד
1 Reg. 5, 31. ליסד חבית אבני גזית
2 Chr. 31, 7. החלו הערמות ליסוד
inf. c. suff.: יְיַסְּדָהּ
Jos. 6, 26. בבכרו ויסדנה
Pu-al: יֻסַּד *p.* 3 *perf.*
1 Reg. 6, 37. יסד בית יי בירח זו
Esr. 3, 6. והיכל יי לא יסד
Hag. 2, 18. אשר־יסד היכל־יי
Zach. 8, 9. ביום יסד בית־יי
3 *perf.*: וּמְיֻסָּד
1 Reg. 7, 10. ומיסד אבנים יקרות
part. pl.: מְיֻסָּדִים
Cant. 5, 15. מיסדים על־אדני־פז
Hof-al: הוּסַד 3 *perf.*
Esr. 3, 11. על הוסד בית־יי
2 Chr. 3, 3. ואלה הוסד שלמה לבנות
part.: מוּסָּד
Jes. 28, 16. יקרת מוסד מוסד
יְסֹד
ע"ז כמו יְסוֹדָה מכוכם לקמן, ומסתוכ יסילם וכניכה [גריכדונג], נמסלל על מסתלל ולמניק, כדרך לנוג.

n. m., sicut יְסוֹדָה, fundatio, fundamentum, ima aedificii pars, cui superiora innituntur, quae, cum in exstruenda aede sit prima, יְסֹד etiam de rei principio dicitur.

LXX. *θεμελιοῦν.*

Esr. 7, 9. הוא יסד המעלה מבבל

יְסוֹד

ע"ז ומעמם מכוכ דנר, ומסמוכם [גרוכד], ע"ש בְּכוֹר, שְׁחוֹר, וק"כ נמסלוקו מופעם. מקרגוס מסלסו, ומוס נמסם רנכנית מסוקרי יְסוֹדֵי מכוכת מעמנ. מכנוי מן יסוד או מכוכם, ומסמוכם נ"כ על רוניכ כמו מכל ע"מוק.

n. m. abstr. (ad s. f. בְּכוֹר, שְׁחוֹר), fundatio, fundamentum, solum, *ima* et in structura *prima* rei pars. LXX. *θεμελίωσις, θεμέλιος* (*ον*), *βάσις, δεσμός, μέσος, σώζειν.*

Ex. 29, 12. תשפך אל־יסוד המזבח
Lev. 4, 7. 18. 25. ישפך אל־יסוד מזבח
Lev. 4, 30. 34. ישפך אל יסוד המזבח
Lev. 5, 9. ימצה אל־יסוד המזבח
Lev. 8, 15. 9, 9. אל־יסוד המזבח
Prv. 10, 25. וצדיק יסוד עולם
Hab. 3, 13. ערות יסוד עד־צואר
וַיְסוֹד
2 Chr. 24, 27. ויסוד בית האלהים
הַיְסוֹד
2 Chr. 23, 5. והשלשית בשער היסוד

עַד הִיסּוּד בָּהּ Ps. 137, 7.
cum suff.: יְסֹדוֹ
וְנִגְלָה יְסוֹדוֹ Ez. 13, 14.
cum suff.: יְסֹדָם
אֲשֶׁר בְּעָפָר יְסוֹדָם Job. 4, 19.
נָהָר יוֹצֵק יְסוֹדָם Job. 22, 16.
pl. c. suff.: וְיִסְדֶיהָ
וִיסוֹדֶיהָ אֶגְלָה Mich. 1, 6.
2 pl. c. suff.: יְסוֹתֶיהָ
וְתֹאכַל יְסוֹדֹתֶיהָ Thr. 4, 11.
וְנֶהֱרְסוּ יְסוֹדוֹתֶיהָ Ez. 30, 4.

יְסוֹדָה

ג״כ וּסְיוֹכִי יְסָד, וּמְעַנֵּהּ כְּנִינָם וְיִסְדֵהּ, לוּ כְּמוֹ יְסוֹד, וְנִמְלַךְ לָךְ נְתָלִים.
n. f. (a m. יְסָד), fundatio, fundamentum. LXX. *θεμέλιον*.
cum suff.: יְסוֹדָתוֹ
יְסוֹדָתוֹ בְּהָרְרֵי־קֹדֶשׁ Ps. 87, 1.

מוֹסָד

ג״ו, וְנִמְלַךְ לָךְ נִכְנוּי מוֹסָדוֹת [נִכְנוּי נִקְנִיי], וּמְמֻלַּךְ מוֹסָדֵי [מְמֻלַּךְ וְכִנִּי], מוֹסָדוֹת, וּמְעַנֵּהּ יְסוֹדֵם וְכִנּוֹן, לְזוּמַר כְּנוּזַת הַיְּסוֹדֵם, לוּ זְעוּתוֹת וְתִנּוּקִים [נְרִיכְדוֹנָג, גְּרוּכְדַּפְּעַמְעַן] וְכִדּוּמֵה. וּמְסֻגָּל עַל תַּכְנוּת כְּמוֹ לְגַל לְפִיכָךְ, לְזוּמַר זְרִידֵי הַכְּנִין, וּוּס יְסוֹד.
n. m. pluraleт. (pl. f. מוֹסָדוֹת; c. m. מְסָדֵי, c. f. מוֹסְדוֹת), fundatio, fundamentum, metaph. de centro terrae (medium enim in sphaera infimum est), de montium tanquam visceribus. LXX. *θεμέλιον*, *ἔδαφος*.
pl. constr.: מוֹסְדֵי
וְתִלַּחַם מוֹסְדֵי הָרִים Dt. 32, 22.
יְמוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ Ps. 82, 5.
בְּחוּקֹו מוֹסְדֵי אָרֶץ Prv. 8, 29.
וַיִּרְעֲשׁוּ מוֹסְדֵי אֶרֶץ Jes. 24, 18.
מוֹסְדֵי דּוֹר־דּוֹר תְּקוֹמֵם Jes. 58, 12.
וְיֵחָקְרוּ מוֹסְדֵי־אָרֶץ Jer. 31, 37.
וְהָאתָנִים מוֹסְדֵי אָרֶץ Mich. 6, 2.
pl. constr.: וּמוֹסְדֵי
וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ Ps. 18, 8.
2 pl.: לַמּוֹסָדוֹת
וְאָבַן לַמּוֹסָדוֹת Jer. 51, 26.
pl. constr.: מוֹסְדוֹת
מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגָּזוּ 2 Sam. 22, 8.
יִגְלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל 2 Sam. 22, 16.
וַיִּגְלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל Ps. 18, 16.
הֲבִינוֹתֶם מוֹסְדוֹת הָאָרֶץ Jes. 40, 21.

מוּסָד

ג״ו כְּמוֹ מוֹסָד, וְסִלְיוֹן לְפִ״ו לְזַיִּם [נְרוּכְדַּן], וְתִנְיָן נוּס סְפָסוּק מוּסָד מוּסָד, כִּי מוּסָד סְגִי סְכִם נִיכּוּכִי, וְסִלְיוֹן מוּסָד לְזַיִּם סוּסָד וְנִמְשָׁר סְקָל וְכֹלָּם.
n. m. (sicut מוֹסָד), fundamentum, unde מוּסָד מוּסָד (non: fundatio fundationis, uti vult Isaaki), fundamentum fundatum, h. e. firmiter stabilitum atque immobile (מוֹסָד מְיֻסָּד). LXX. *εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς* (*Σιών*). In margine: *τεθεμελιωμένον*.
יִקְרַת מוּסַד מוֹסָד Jes. 28, 16.
constr.: מוּסַד
עַד־הֵיכַל מוּסַד בֵּית־רִי־ Chr. 8, 16.

מוּסָדָה

ג״כ כְּמוֹ מוּסָד סוּכְרִי, וְסוּף כְּמוֹ יְסוּד וְזַיִּם, וְתִמְנוּת סְגִס לְךָ לְסִקְרִין, לוּלֵם נִכְתִּיב כְּתִיב מְיֻסָּדָה נִסְכְּלוּת רִי׳, ע״ע מְיֻשָּׁר, וְסִיל סִיל. וּמְסֻגָּל לְמַעֲמִיס עַל סְכַנִּיכָם וְסַעֲרָכָם נִכְגַּל [נִכְתַּב־סְרִי־טוֹנְג], כִּילּוּעַ מְסַגְּרוֹ.
n. f., sicut *m.* מוּסָד, fundatio, exstructio, dispositio, collocatio.

Ketib: מְיֻסָּדָה ad s. f. מְיֻשָּׁר.
LXX. *διάστημα*.
מַטֵּה מוּסָדָה Jes. 30, 32.
pl. constr.: מְיוּסְדוֹת Q'ri.
מוּסְדוֹת הַצַּלְעוֹת Ez. 41, 8.
pl. constr.: מְיֻסְּדוֹת K'tib.
מוּסְדוֹת הַצַּלְעוֹת Ez. 41, 8.

מַסַּד

v. s. r. סָדַד *p.* 757.

יָסַד

v. s. r. סָדַד *p.* 758.

יָסַף

פְּעַל לְךָ-עוֹבֵר כָּף נְכוֹסֵף הוֹסִיף, וּנְעִתִּיד יוֹסִיף, לוּ נִסְקַנְבֵּר יִ, הִסְקִינוּן יוֹסֵף [יְשַׁעְיָ׳ כ״ט י״ד; ל״ז ל׳], וְגַם זוּ נִסְתַּר הִעְתִּיד נִכְנִין הִכּוֹסֵף, וְלֹא כְּמוֹ שֶׁזְּכוּתוֹ רְגִיכוֹ לְנִיכּוּכִי, כִּי הִסְקִשּׁוּר הִכְנִי יוֹסֵף כְּסוּגָן, כִּי הִמְדַּבֵּר נֶעְדּוֹ יִרְאֶה אֶת עַצְמוֹ לְנִכּוּחַ הִדְּבוּר, וְיִדְבֵּר מֵעַצְמוֹ כִּנְסֵתֶר, וְכֵן חִנֵּנִי יָסַף [יְשַׁעְ׳, כ״ח ע״ו], יוֹסֵף, וְכוּ׳ הִמֵּתֶן הַיָּסֵף, וְלִפְעָמִים נִקְמָר י׳ ל״א יֹאסִיף, יֹאסֵף, יֹאסֵף, כְּלוֹמַר הִיא מְזֻכֶּה אֶסֶף, וּוּס אֶסְעֹר, כִּי אֶסֶף וְיֹסֵף אֶסֶף, נִכְנוּי יֹסִיפוּ כְּסוּגָן הִסְנוֹסֵף, וְהִסְקוּרוֹ הוֹסִיף וְהִכְנוּכִי מוֹסִיף, וּמִן הִכּוֹסֵף נִכְגַּל אֶסֶף הִעְנִי נִקַּל כְּמִכּוּן הִפְעִיל, וְהִסְקוּר סְפוֹת [כְּמוֹ זְמוֹת, חַפּוֹת, שַׁמּוֹת הִכְפּוּלִים], וְלִנּוּי סָם כְּמוֹ רַשׁ, וּלְכֹ לִיכּוּ מִן סְפָם. הִכְפִעַל נוֹסַף כְּסוּגָן. תִּמְנוּת הִסְפִּיכּוּן כְּמוֹ אֶסֶף לְעֵיל, וּוּס נִכּוּי וְהִקְנִין וְתִנּוּזַת הִמְעַזֵּם, לוּ אֶסֶף לֹא הִסְנוּת וְכִדּוּמֵה. עִי׳ עוֹד סְפָם.
v. hif-il et nif-al. — Hif. הוֹסִיף, impf. יוֹסִיף, correpto Jud extremae syllabae: יוֹסֵף Jes. 29, 14; 38, 5. (quae forma minime propterea prt. est, quia חִנֵּנִי cum ea conjungitur; siquidem in propos. relativis qui de semet ipso loquitur, *tertia* in verbis uti solet *persona*, veluti חִנֵּנִי יָסַף Jes. 28, 16.), *c. Vav conv.* וַיֹּסֶף, nonnunquam *Alef* in locum *Jud* suffecto, veluti וַיֹּאסֶף, יֹאסֵף, tanquam radix esset אָסַף, quod revera cum v. יָסַף eandem habet et originem et significationem; pl. הוֹסִיפוּ, inf. הוֹסִיף, perf. מוֹסִיף. Ex conjug. Hif. v. אָסַף singularis quaedam forma conj. *Qal* (יָסַף) facta est, cujus inf. סְפוֹת (ad s. f. זְמוֹת, חַפּוֹת, שַׁמּוֹת v. duplicatorum); impr. סָף, ad s. f. שָׁ, unde ad v. סָפָה non pertinet. Nif. (נוֹסַף), vi eadem, qua אָסַף q. v. supra, addere, adjicere, pergere, de incremento, auctione, iteratione, continuatione rei. LXX. *προστιθέναι*, *πάλιν*, *ἀναλαμβάνειν*, *προσέχειν*, *ἀγαλλιᾶσθαι*, *στρατεύεσθαι*; נֹסְפוֹת, *Ἀραβες*; *Hif.* *προστιθέναι* (*πρόσθημα*), *συνάγειν*, *ὑπερβαίνειν*, *φορεῖν*, *διδόναι*, *δύνασθαι*, *ἔρχεσθαι*; הוֹסִיף לָקַח, *πλεῖον ἀκούειν*, *σοφώτερον εἶναι*; נוֹסַף עוֹד, *πλείονα ποιεῖν*.
3 *perf.*: יָסַף
וְלֹא־יָסַף עוֹד לְדַעְתָּהּ Gn. 38, 26.
וְלֹא־יָסַף עוֹד מַלְאַךְ יְ׳ Jud. 13, 21.
וְלֹא־יָסַף שְׁמוּאֵל 1 Sam. 15, 35.
וְלֹא־יָ֫סַף עוֹד לְבַקְשׁוֹ 1 Sam. 27, 4.
כִּי־יָסַף יְ׳ יִגּוֹן Jer. 45, 3.
3 *perf.*: יָסַף *p.*

קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף Dt. 5, 19.
3 *perf.*: וַיָּסֶף
וְיֹסֶף חֲמִשִׁיתוֹ עָלָיו Lev. 22, 14.
וְיֹסֵף חֲמִישָׁתוֹ עַל־עֶרְכֶּךָ Lev. 27, 13.
וְיֹסֵף חֲמִישִׁת כַּסְפְּךָ Lev. 27, 15. 19.
וְיֹסֵף חֲמִשְׁתּוֹ עָלָיו Lev. 27, 27.
וְיֹסֶף עוֹד לְהָנִיחוֹ Num. 32, 15.
3 *perf. fem.*: יָסְפָה
וְלֹא־יָסְפָה שׁוּב־אֱלוֹי Gn. 8, 12.
וַיֹּסֶף פְּלֵיטַת בֵּית־יְהוּדָה 2 Reg. 19, 30.
וְיֹסֵפָה פְלֵיטַת בֵּית Jes. 37, 31.
2 *perf.*: יָסַפְתָּ
יָסַפְתָּ עַל־הַשְׂמוּעָה 2 Chr. 9, 6.
יָסַפְתָּ לְגוֹי יְ׳ יִסְפַּת Jes. 26, 15.
2 *perf.*: וַיָּסַפְתָּ
וַיֹּסֶף לְךָ עוֹד שֵׁשׁ עָרִים Dt. 19, 9.
1 *perf.*: וַיָּסַפְתִּי
וְיָסַפְתִּי לְיִסְרָה אֶתְכֶם Lev. 26, 18.
וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם מַכָּה Lev. 26, 21.
3 *pl.*: יָסְפוּ
וְלֹא יָסְפוּ לְשֵׁאת רֹאשָׁם Jud. 8, 28.
וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד לְבוֹא 1 Sam. 7, 13.
וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד לְהִלָּחֵם 2 Sam. 2, 28.
וְלֹא־יָסְפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אָרָם 2 Rg. 6, 23.
3 *perf. pl.*: יָסָפוּ *p.*
וַיִּתְנַבְּאוּ וְלֹא יָסָפוּ Num. 11, 25.
3 *perf. pl.*: וְיָסָפוּ
וְיִסְפְּרוּ הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר Dt. 20, 8.
וְיִסְפְּרוּ עֲנִיִּים בְּלִי Jes. 29, 19.
1 *perf. pl.*: יָסַפְנוּ
יָסַפְנוּ עַל־כָּל־חַטֹּאתֵינוּ 1 S. 12, 19.
part. pl.: יֹסְפִים
אִם יֹסְפִים אֲנַחְנוּ לִשְׁמֹעַ Dt. 5, 22.
Nif-al: נוֹסַף 3 *perf.*
וְעוֹד נוֹסַף עֲלֵיהֶם דְּבָרִים Jer. 36, 32.
3 *perf.*: וְנוֹסַף
וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל־שְׁנֵאֵינוּ Ex. 1, 10.
וְנוֹסַף עַל נַחֲלַת הַמַּטֶּה Num. 36, 3.
part.: וְנוֹסֵף *p.*
יֵשׁ מְפַזֵּר וְנוֹסַף עוֹד Prv. 11, 24.
part. fem.: וְנוֹסֶפָה
וְנוֹסְפָה נַחֲלָתָן Num. 36, 4.
p. fem. pl.: נוֹסָפוֹת *subst.*
עַל־דִּימוֹן נוֹסְפוֹת Jes. 15, 9.
Hif-il: הֹסִיף 3 *perf.*
וְלֹא־הֹסִיף עוֹד מָלֵא 2 Reg. 24, 7.
2 *perf.*: הוֹסַפְתָּ
הוֹסִפְתָּ חָכְמָה וְטוֹב 1 Reg. 10, 7.
1 *perf.*: וְהוֹסַפְתִּי
וְהוֹסַפְתִּי עַל־יָמֶיךָ 2 Reg. 20, 6.
וְהוֹסַפְתִּי עַל־כָּל־תְּהִלָּתֶךָ Ps. 71, 14.
הִגְדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חָכְמָה Eccl. 1, 16.
וְגָדַלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי Eccl. 2, 9.
part. pl.: מוֹסִיפִים
וְאַתֶּם מוֹסִיפִים חָרוֹן Neh. 13, 18.
inf. constr.: לְהוֹסִיף
לְהוֹסִיף לָכֶם תְּבוּאָתוֹ Lev. 19, 25.
לְהוֹסִיף עַל־חַטֹּאתָנוּ 2 Chr. 28, 13.
לְהוֹסִיף עַל־אַשְׁמַת Esr. 10, 10.
עַל־יוֹ אֵין לְהוֹסִיף Eccl. 3, 14.
1 *imperf.*: אֹסֵף
לֹא אֹסֵף לְקַלֵּל עוֹד Gn. 8, 21.
וְלֹא־אֹסֵף עוֹד לְהַכּוֹת Gn. 8, 21.
לֹא־אֹסֵף עוֹד רְאוֹת פָּנֶיךָ Ex. 10, 29.
וְלֹא אוֹסִיף לְהוֹת עִמָּכֶם Jos. 7, 12.
גַּם־אֲנִי לֹא אוֹסִיף לְהוֹרִישׁ Jud. 2, 21.
לָכֵן לֹא־אוֹסִיף לְהוֹשִׁיעַ Jud. 10, 13.
וְאָנִי אוֹסִיף עַל־עֲלֵכֶם 1 Reg. 12, 11. 14.
וְלֹא אוֹסִיף לְהַנִּיד רֶגֶל 2 Reg. 21, 8.
וְאָנִי אוֹסִיף עַל־עֲלֵכֶם 2 Chr. 10, 11.

וְאָנִי אוֹסִיף עָלָיו 2 Chr. 10, 14.
וְלֹא אוֹסִיף לְהָסִיר 2 Chr. 33, 8.
אִם־עוֹל פְּעָלְתִּי לֹא אוֹסִיף Joh. 34, 32.
וְשִׁתִּים וְלֹא אוֹסִיף Job. 40, 5.
אוֹסִיף אַבְקִשֵׁנוּ עוֹד Prv. 23, 35.
כִּי לֹא אוֹסִיף עוֹד אֲרַחֵם Hos. 1, 6.
לֹא־אוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ Am. 7, 8. 8, 2.
אַךְ אוֹסִיף לְהָבִיט Jon. 2, 5.
1 *imperf.*: אוֹסֵף
לֹא אֹסֵף לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל Dt. 18, 16.
וְרָעָב אֹסֵף עֲלֵיכֶם Ez. 5, 16.
לֹא אוֹסֵף אַהֲבָתָם Hos. 9, 15.
1 *impf. c. h int.*: הַאוֹסֵף
הַאוֹסִיף לִגְשֵׁת לַמִּלְחָמָה Jud. 20, 23.
הַאוֹסֵף עוֹד לָצֵאת Jud. 20, 28.
1 *imperf.*: וְאֹסְפָה
וְאֹסְפָה לְךָ כְּהַנָּה וְכְהַנָּה 2 Sam. 12, 8.
2 *impf. ap.*: תֹּסֵף
אַל־תֹּסֵף רְאוֹת פָּנַי Ex. 10, 28.
אַל־תּוֹסֵף דַּבֵּר אֵלַי Dt. 3, 26.
2 *imperf.*: תֹּסֵף
לֹא־תֹסֵף עוֹלוֹ לֹא תְגָרֵעַ Dt. 13, 1.
2 *imperf.*: תּוֹסֵף, תּוֹסִיף
לֹא־תֹסִיף עוֹד לִרְאוֹתָהּ Dt. 28, 68.
וְעֹלֵיהֶם תּוֹסִיף 1 Chr. 22, 14.
עַד־פֹּה תָּבוֹא וְלֹא תֹסִיף Job. 38, 11.
יָמִים עַל־יְמֵי־מֶלֶךְ תּוֹסִיף Ps. 61, 7.
כִּי אֹרֶךְ־תְּצִיל וְעוֹד תּוֹסִיף Prv. 19, 19.
וְלֹא־תוֹסִיף עוֹד לְשַׁכְּלָם Ez. 36, 12.
לֹא־תוֹסִיף עוֹד לְהִנָּבֵא Am. 7, 13.
2 *imperf.*: תּוֹסֵף *p.*
זִכְרִי מִלְחָמָה אַל־תּוֹסֵף Job. 40, 31.
2 *impf. ap.*: תְּוֹסֵף
אַל־תּוֹסֵף עַל־דְּבָרָיו Prv. 30, 6.
2 *impf. fem.*: תּוֹסִיפִי
לֹא־תוֹסִיפִי עוֹד לַעְלוֹז Jes. 23, 12.
לֹא תוֹסִיפִי יִקְרְאוּ־לָךְ Jes. 47, 1. 5.
לֹא־תוֹסִיפִי לְשַׁתּוֹתָהּ Jes. 51, 22.
וְלֹא־תוֹסִפִי לְגָבְהָה Zeph. 3, 11.
3 *imperf.*: יֹסֵף, יוֹסִיף
אַרְבָּעִים יִכֶּנּוּ לֹא יוֹסִיף Dt. 25, 3.
פֶּן־יוֹסִיף לְהַכֹּתוֹ Dt. 25, 3.
כִּי לֹא יוֹסִיף יְ׳ אֱלֹהֵיכֶם Jos. 23, 13.
כֹּה יַעֲשֶׂה יְ׳ לִי וְכֹה יוֹסִיף Ruth 1, 17.
לְךָ אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף 1 Sam. 3, 17.
כֹּה־יַעֲשֶׂה אֱלֹהִים וְכֹה
יוֹסִיף 1 Sam. 14, 44.
לִיהוֹנָתָן וְכֹה יוֹסִיף 1 Sam. 20, 13.
לְאֵיבִי דָוִד וְכֹה יוֹסִיף 1 Sam. 25, 22.
לְאַבְנֵר וְכֹה יוֹסִיף לוֹ 2 Sam. 3, 9.
וְכֹה יוֹסִיף 2 Sam. 3, 35. 19, 14.
וּמֵהֵ־יוֹסִיף דָּוִד עוֹד 2 Sam. 7, 20.
וְלֹא־יוֹסִיף עוֹד לִגְעֹת בְּךָ 2 S. 14, 10.
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיף 1 Reg. 2, 23.
כֹּה־יַעֲשֶׂה־לִי אֱלֹהִים וְכֹה
יוֹסִיף 2 Reg. 6, 31.
מַהֵ־יוֹסִיף עוֹד דָּוִד
אֵלֶיךָ 1 Chr. 17, 18.
וְטַהֲרֵ־יָדַיִם יוֹסִיף אֹמֶץ Job. 17, 9.
כִּי יוֹסִיף עַל־חַטָּאתוֹ פֶּשַׁע Job. 34, 37.
בַּל־יוֹסִיף עוֹד Ps. 10, 18.
וַאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לָקוּם Ps. 41, 9.
וְלֹא־יוֹסִיף לִרְצוֹת עוֹד Ps. 77, 8.
מַהֵ־יִּתֵּן לְךָ מַהֵ־יוֹסִיף לָךְ Ps. 120, 3.
וְלֹא יוֹסִף עֹצֶב עִמָּהּ Prv. 10, 22.
וּמִתֹּק שִׂפְתַיִם יוֹסִיף לֶקַח Prv. 16, 21.
וְעַל־שִׂפְתָיו יוֹסִיף לֶקַח Prv. 16, 23.
חֹזֶן יוֹסִיף רֵעִים רַבִּים Prv. 19, 4.
יוֹסִיף מַכְאוֹב Eccl. 1, 18.
לֹא־יוֹסִיף עוֹד שֹׁאר
יִשְׂרָאֵל Jes. 10, 20.
יוֹסִיף אֲדֹנָי שֵׁנִית יָדוֹ Jes. 11, 11.
הִנֵּנִי יוֹסֵף לְהַפְלִיא Jes. 29, 14.
הִנֵּנִי יוֹסֵף עַל־יְמֵיכֶם Jes. 38, 5.

כי לא יוסיף יבא־בך עוד Jes.52,1.
לא יוסיף לחבירם Thr. 4, 16.
לא יוסיף להגלותך Thr. 4, 22.
לא יוסיף עוד לעבור בך Nah.2,1.

3 *imperf.*: יוֹסֵף, יֹסֶף *ap.*

יסף ה׳ לי בן אחר Gn. 30, 24.
אל־יסף פרעה התל Ex. 8, 25.
ואת־חמישתו יוסף עליו Lev.5,16.
וחמשתו יסף עליו Lev. 5, 24.
חמישיתו יסף עליו Lev. 27, 31.
וחמישתו יסף עליו Num. 5, 7.
מה־יסף ה׳ דבר עמי Num. 22, 19.
יסף עליכם ככם Dt. 1, 11.
יוסף ה׳ על־עמו כהם 1 Chr. 21, 3.
יסף ה׳ עליכם Ps. 115, 14.
ואחריו לא יוסף Joel 2, 2.

3 *imperf.*: וַיּוֹסֶף

ויוסיף דעת יוסיף מכאוב Eccl.1,18
3 *imperf.*: וַיּוֹסֶף *ap.*
ויוסף ה׳ אלהיך אל־העם 2 S.24,3.

3 *imperf.*: וַיּוֹסֶף

ישמע חכם ויוסף לקח Prv. 1, 5.
הודע לצדיק ויוסף לקח Prv. 9, 9.

3 *imperf.*: וַיֹּסֶף, וַיּוֹסֶף

ויסף שלח את־היונה Gn. 8, 10.
ויסף עוד לדבר אליו Gn. 18, 29.
ויסף אברהם ויקח אשה Gn.25,1.
ויסף לחטא Ex. 9, 34.
ויסף עוד בלק Num. 22, 15.
ויסף להכתה Num. 22, 25.
ויוסף מלאך־ה׳ עבור Num. 22, 26.
ויסף עוד געל לדבר Jud. 9, 37.
ויוסף עוד יפתח וישלח Jud.11,14.
ויסף ה׳ קרא עוד שמואל 1 S. 3, 6.
ויסף ה׳ קרא־שמואל 1 Sam. 3, 8.
ויסף ה׳ להראה בשלה 1 S. 3, 21.
ויסף הנער לענות את־שאול 1 S.9,8.
ויסף שאול וישלח 1 Sam. 19, 21.
ויסף יהונתן להשביע 1 S. 20, 17.
ויוסף עוד דוד לשאול ביר׳ 1 S.23,4.
ויסף עוד אבנר לאמר 2 S. 2, 22.
ויסף עוד דוד את־כל־בחור 2 S.6,1.
ויסף עוד אחימעץ 2 Sam. 18, 22.
ויסף אדני׳ להרות 2 Sam. 24, 1.
ויוסף אחאב לעשות 1 Rg. 16, 33.
ויוסף למעול בי׳ 2 Chr. 28, 22.
ויסף אויב שאת משלו Job.27,1.29,1
ויסף אלהוא ויאמר Job. 36, 1.
ויסף ה׳ את־כל־אשר Job. 42, 10.
ויוסף ה׳ דבר אל־אחז Jes. 7, 10.
ויסף ה׳ דבר אלי Jes. 8, 5.
ויסף ויגע־בי Dan. 10, 18.

3 *imperf.*: וַיֹּאסֶף

ויאסף שאול ללאׄ 1 Sam. 18, 29.

3 *fem.*: תּוֹסֶף, תֹּסֶף

וכמהו לא תסף Ex. 11, 6.
עין שזפתו ולא תוסיף Job. 20, 9.
יראת ה׳ תוסיף ימים Prv. 10, 27.
וברוגדים באדם תוסיף Prv. 23, 28.
ולא־תוסיף קום Jes. 24, 20.
לא־תוסיף קום בתולת Am. 5, 2.

3 *fem.*: תּוֹסֶף

לא־תסף תת־כחה לך Gn. 4, 12.

3 *fem.*: וַתּוֹסֶף

ותסף ללדת את־אחיו Gn. 4, 2.
ותסף עוד ותלד בן Gn. 38, 5.
ותסף המלחמה להיות 1 S. 19, 8.
ותוסף אסתר ותדבר Esth. 8, 3.
ותוסף אל־תזנותיה Ez. 23, 14.

2 *pl.*: תֹּסְפוּ

לא תספו לראתם עוד Ex. 14, 13.
לא תספו על־הדבר Dt. 4, 2.
עוד תוסיפו סרה Jes. 1, 5.
לא תוסיפו הביא Jes. 1, 13.

2 *pl.*: תֹּסְפוּן

לא תספון לראות פני Gn. 44, 23.
ולא תספון לעמד Ex. 9, 28.
לא תספון לשוב בדרך Dt. 17, 16.

2 *pl.*: תֹּאסִפוּן

לא תאספון לתת תבן Ex. 5, 7.

3 *pl.*: יֹסִפוּ, יוֹסִפוּ

ולא־יוספו לעשות Dt. 13, 12.
ולא יספו לעשות עוד Dt. 19. 20.
ולא־יסיפו בני־עולה 2 Sam.7, 10. כה־יעשון לי אלהים
וכה יוספו 1 Reg. 20, 10.
ולא־יוסיפו בני־עולה 1 Chr.17, 9.
ושלום יוסיפו לך Prv. 3, 2.
ולא־יוסיפו לדאבה עוד Jer.31,12.
לא יוסיפו לגור Thr. 4, 15.
ועתה יוספו לחטא Hos. 13, 2.

וַיֹּסִיפוּ

ויוסיפו לך שנות חיים Prv. 9, 11.

3 *pl.*: וַיּוֹסִפוּ

ויוספו עוד שנא אתו Gn. 37, 5. 8.
ויספו בני ישראל Jud. 3, 12. 4, 1.
ויסיפו בני ישראל Jud.10,6.13,1.
ויסיפו לערך מלחמה Jud. 20, 22.
ויספו כל־העם לבכות 2 S. 3, 34.
ויסיפו עוד פלשתים 2 Sam. 5, 22.
ויסיפו עוד פלשתים 1 Chr.14, 13.
ויוסיפו עוד לחטא־לו Ps. 78, 17.

3 *pl.*: יוֹסְפוּן

וכה יוספון 1 Reg. 19, 2.

יָסַף

פעל נלמדי כמו נעבדי, ומוסף פעולי של הנוסף הוסף, והמונן קל למנין. נגמרץ יולע מוס מוסף, תפלס נוספת לנזקיק, תוספת, והידועה תוספתא, כמו נוספות נעבדי.

vrb. aram. (Of. הוֹסִף), cujus significatio eadem est, quae hebraici verbi יָסַף. LXX. *προστεθῆναι.*

Of-al: הוֹסַף

3 *perf. fem.*: הוֹסְפַת

ורבו יתירה הוספת־לי Dan.4,33.

יִסֵּר

ד״ן

פעל נודד והנינוני יִסֵּר, והעתיד נאלף אֶסֵּם, מן אָסַר, לנוע נאר הכף, ואל נאר אִיסֵּר, וכן יָסַד נאר יִסֵּר, מוֹדָה נאר מְיֻלָּדוֹ, יִצֹּד [נהאלף אֶצְּדֶךָּ ימי׳ ל׳ ס׳] מן יָצַר, עמית יִצֵּר, וכן יִצֵּק ילצק׳ כ״ק ״ק, יָשַׁר ע״ע ו׳ י״נ, הכל פ״י. הכנד יָסַף ופעתיד יַסֵּר, ומקור הפכרית יַסֵּר לו תמונה נקנית יַסָּרָה [וכן מקור נקני לנל צַדֶּקֶת יקוק׳ ט״ו כ״נ, בְּקֹרֶת וכדומה], לולם הפתונה וַיִּסְּרֵנִי יעני׳ ל׳ י״ל היל העבר נכנוי. סנוסף נעתיד עם כנוי אַיְסִרֵם נהלקות סי׳, נאר אִיסְּרֵם. הכפעל נִיסַּר נהלך פ״ו. הפתפעל נִוַּסֵּר נגליעות הת׳, נאר נִתְיַסֵּר יקוק׳ כנ״ל מ״פ. הפתפון הוכתה ונקוד ונפע ופפיעה ועניפה [נִיבַּטְעֶנֶן, טערטֵפֶּען], לו מענין הוסר ולמוד לנוף ופנוך וכדומה [בעלעהרען, לוב־עעלוויונן]. תמונת הפרע יָסֹר כמו אָסֹר, לומר נליעת דנר כנמתנ ונכן ועניכים וקעוט, ותמונת תוכתה הפתוט, והפרע גנ״ל נפפתי ערנ, כלאנ כודע לנל ע״כ.

v. trans. — prt. יֹסֵר, impf. c. suff. אֲיַסְּרֵם, a simpl. אָסוֹר pro אֵיסֹר, dagessato propter Jud devoratum, uti יָסַד pro יֵיסַד, מוֹלְדוֹ pro מְיֻלָּדוֹ, יִצֹּד (in אֶצְּדֶךָּ Jer. 1, 5.) a v. יָצַר, pro יֵיצַר, quae est altera impf. forma, יִצַּק Gen. 28, 18., יָשַׁר 1 S. 6, 12.; Pi. יִסֵּר, c. suff. וַיִּסְּרֵנִי Jes. 8, 11., impf. יְיַסֵּר, inf. abs. יַסֵּר, *f.* יַסָּרָה (ad s. f. צַדֶּקֶת Ez. 16, 52.; בְּקֹרֶת, et simil.); Hif. impf. c. suff. אַיְסִרֵם pro אֲיַסְּרֵם, mobili Jud pro quiescente posito; Nif. נִוַּסֵּר, ad s. verbb. פ״י; Hitpa. נִתְיַסֵּר, devorato *Tav*, pro נְתְיַסֵּר, Ez. 23,18. — castigare, punire, erudire, commonere, condocefacere. Radix est יָסַר, cui cognatum est אָסַר, vi frenandi seu coercendi. V. עָשַׂר. LXX. *παιδεύειν, ἄρχων*; *Pi. νουθετεῖν, ἀπειθεῖν.*

part.: יֹסֵר

יסר־לץ לקח לו קלון Prv. 9, 7.

part. c. h int.: הַיֹּסֵר

היסר גוים הלא יוכיח Ps. 94, 10.

1 *impf. c. suff.*: וְאֲיַסְּרֵם

באותי ואסרם Hos. 10, 10.

Nif-al: נִוַּסַּר

imprt. fem.: הִוָּסְרִי *sg.*

הוסרי ירושלם Jer. 6, 8.

imprt. pl.: הִוָּסְרוּ *masc.*

הוסרו שפטי ארץ Ps. 2, 10.

1 *imperf.*: וְאִוָּסֵר

יסרתני ואוסר Jer. 31, 18.

3 *imperf.*: יִוָּסֵר

בדברים לא־יוסר עבד Prv.29,19.

2 *impf. pl.*: תִּוָּסְרוּ

ואם־באלה לא תוסרו לי Lev.26,23.

Pi-el: יִסֵּר 3 *perf.*

אבי יסר אתכם 1 Reg. 12, 11. 14.
אבי יסר אתכם בשוטים 2Chr.10,11.

3 *perf. c. suff.*: יִסְּרָנִי

יסר יסרני יה Ps. 118, 18.

3 *perf. c. suff.*: וַיִּסְּרֵנִי

ויסרני מלכת בדרך Jes. 8, 11.

3 *perf. c. suff.*: וַיִּסְּרֵן

ויסרו למשפט Jes. 28, 26.

3 *fem. c. s.*: יִסְּרָתוּ

אשר־יסרתו אמו Prv. 31, 1.

2 *perf.*: יִסַּרְתָּ

הנה יסרת רבים Job. 4, 3.
על־עון יסרת איש Ps. 39, 12.

2 *perf. c. s.*: יִסַּרְתָּנִי

יסרתני ואוסר Jer. 31, 18.

1 *perf.*: יִסַּרְתִּי

יסרתי חזקתי זרועתם Hos. 7, 15.

1 *perf.*: וְיִסַּרְתִּי

ויסרתי אתכם אף־אני Lev.26,28.

1 *perf. c. s.*: וְיִסַּרְתִּיךָ

ויסרתיך למשפט Jer.30,11.46,28.

3 *perf. pl.*: וַיִּסְּרוּ

ויסרו אתו ולא ישמע Dt. 21, 18.
את־האיש ויסרו אותו Dt. 22, 18.

3 *perf. pl.*: יִסְּרוּנִי

יסרוני כליותי Ps. 16, 7.

part. c. suff.: מְיַסְּרֶךָ

אלהיך מיסרך Dt. 8, 5.

inf. abs.: יַסֵּר

יסר יסרני יה Ps. 118, 18.

inf. constr.: לְיַסְּרָהּ

ויספתי ליסרה אתכם Lev. 26, 18.

inf. c. suff.: לְיַסְּרֶךָ

השמיעך את־קלו ליסרך Dt.4,36.

imperat.: יַסֵּר *sg.*

יסר בנך כי־יש תקוה Prv. 19, 18.
יסר בנך ויניחך Prv. 29, 17.

imprt. c. suff.: יַסְּרֵנִי

יסרני ה׳ אך במשפט Jer. 10, 24.

1 *imperf.*: אִוָּסֵר

איסר אתכם בעקרבים 1Rg.12,11.14

לא יוסיף עוד לראות Is. 52, 1.
לא יוסיף לחבירם Thr. 4, 16.
לא יוסיף להגלותך Thr. 4, 22.
לא יוסיף עוד לעבור בך Nah. 2, 1.

3 *imperf.*: יוֹסֵף, יֹסֶף *ap.*

יסף ה׳ לי בן אחר Gn. 30, 24.
אל־יסף פרעה התל Ex. 8, 25.
ואת־חמישתו יוסף עליו Lev. 5, 16.
וחמשתו יסף עליו Lev. 5, 24.
חמישיתו יסף עליו Lev. 27, 31.
וחמישתו יסף עליו Num. 5, 7.
מה־יסף ה׳ דבר עמי Num. 22, 19.
יסף עליכם ככם Dt. 1, 11.
יוסף ה׳ על־עמו כהם 1 Chr. 21, 3.
יסף ה׳ עליכם Ps. 115, 14.
ואחריו לא יוסף Joel 2, 2.

3 *imperf.*: וַיּוֹסֶף

ויוסיף דעת יוסיף מכאוב Eccl.1,18

3 *imperf.*: וַיּוֹסֶף *ap.*

ויוסף ה׳ אלהיך אל־העם 2 S.24,3.

3 *imperf.*: וַיּוֹסֶף

ישמע חכם ויוסף לקח Prv. 1, 5.
הודע לצדיק ויוסף לקח Prv. 9, 9.

3 *imperf.*: וַיֹּסֶף, וַיּוֹסֶף

ויסף שלח את־היונה Gn. 8, 10.
ויסף עוד לדבר אליו Gn. 18, 29.
ויסף אברהם ויקח אשה Gn. 25, 1.
ויסף לחטא Ex. 9, 34.
ויסף עוד בלק Num. 22, 15.
ויסף להכתה Num. 22, 25.
ויוסף מלאך־ה׳ עבור Num. 22, 26.
ויסף עוד געל לדבר Jud. 9, 37.
ויוסף עוד יפתח וישלח Jud. 11, 14.
ויסף ה׳ קרא עוד שמואל 1 S. 3, 6.
ויסף ה׳ קרא־שמואל 1 Sam. 3, 8.
ויסף ה׳ להראה בשלה 1 S. 3, 21.
ויסף הנער לענות את־שאול 1 S. 9, 8.
ויסף שאול וישלח 1 Sam. 19, 21.
ויסף יהונתן להשביע 1 S. 20, 17.
ויוסף עוד דוד לשאול ביר׳ 1 S. 23, 4.
ויסף עוד אבנר לאמר 2 S. 2, 22.
ויסף עוד דוד את־כל־בחור 2 S. 6, 1.
ויסף עוד אחימעץ 2 Sam. 18, 22.
ויסף אדני׳ להרות 2 Sam. 24, 1.
ויוסף אחאב לעשות 1 Rg. 16, 33.
ויוסף למעול בי׳ 2 Chr. 28, 22.
ויסף אויב שאת משלו Job. 27, 1. 29, 1
ויסף אלהוא ויאמר Job. 36, 1.
ויסף ה׳ את־כל־אשר Job. 42, 10.
ויוסף ה׳ דבר אל־אחז Jes. 7, 10.
ויסף ה׳ דבר אלי Jes. 8, 5.
ויסף ויגע־בי Dan. 10, 18.

3 *imperf.*: וַיֹּאסֶף

ויאסף שאול ללאׄ 1 Sam. 18, 29.

3 *fem.*: תּוֹסֶף, תֹּסֶף

וכמהו לא תסף Ex. 11, 6.
עין שזפתו ולא תוסיף Job. 20, 9.
יראת ה׳ תוסיף ימים Prv. 10, 27.
וברוגדים באדם תוסיף Prv. 23, 28.
ולא־תוסיף קום Jes. 24, 20.
לא־תוסיף קום בתולת Am. 5, 2.

3 *fem.*: תֹּסֶף

לא־תסף תת־כחה לך Gn. 4, 12.

3 *fem.*: וַתּוֹסֶף

ותסף ללדת את־אחיו Gn. 4, 2.
ותסף עוד ותלד בן Gn. 38, 5.
ותסף המלחמה להיות 1 S. 19, 8.
ותוסף אסתר ותדבר Esth. 8, 3.
ותוסף אל־תזנותיה Ez. 23, 14.

2 *pl.*: תֹּסְפוּ

לא תספו לראתם עוד Ex. 14, 13.
לא תספו על־הדבר Dt. 4, 2.
עוד תוסיפו סרה Jes. 1, 5.
לא תוסיפו הביא Jes. 1, 13.

2 *pl.*: תֹּסְפוּן

לא תספון לראות פני Gn. 44, 23.
ולא תספון לעמד Ex. 9, 28.
לא תספון לשוב בדרך Dt. 17, 16.

2 *pl.*: תֹּאסִפוּן

לא תאספון לתת תבן Ex. 5, 7.

3 *pl.*: יֹסִפוּ, יוֹסִפוּ

ולא־יוספו לעשות Dt. 13, 12.
ולא יספו לעשות עוד Dt. 19. 20.
ולא־יסיפו בני־עולה 2 Sam. 7, 10. כה־יעשון לי אלהים
וכה יוספו 1 Reg. 20, 10.
ולא־יוסיפו בני־עולה 1 Chr. 17, 9.
ושלום יוסיפו לך Prv. 3, 2.
ולא־יוסיפו לדאבה עוד Jer. 31, 12.
לא יוסיפו לגור Thr. 4, 15.
ועתה יוספו לחטא Hos. 13, 2.

וַיֹּסִיפוּ

ויוסיפו לך שנות חיים Prv. 9, 11.

3 *pl.*: וַיּוֹסִפוּ

ויוספו עוד שנא אתו Gn. 37, 5. 8.
ויספו בני ישראל Jud. 3, 12. 4, 1.
ויסיפו בני ישראל Jud. 10, 6. 13, 1.
ויספו לערך מלחמה Jud. 20, 22.
ויספו כל־העם לבכות 2 S. 3, 34.
ויסיפו עוד פלשתים 2 Sam. 5, 22.
ויסיפו עוד פלשתים 1 Chr. 14, 13.
ויוסיפו עוד לחטא־לו Ps. 78, 17.

3 *pl.*: יוֹסְפוּן

וכה יוספון 1 Reg. 19, 2.

יָסַף

פעל נלמדי כמו נעבדי, ומוסף פעולי של הנוסף הוסף, והמונן קל למנין. נגמרץ יולע מוס מוסף, תפלס נוספת לנזקיק, תוספת, והידועה תוספתא, כמו נוספות נעבדי.

vrb. aram. (Of. הוֹסִף), cujus significatio eadem est, quae hebraici verbi יָסַף. LXX. *προστεθῆναι.*

Of-al: הוֹסַף

3 *perf. fem.*: הוֹסְפַת

ורבו יתירה הוספת־לי Dan. 4, 33.

יִסֵּר

ד״ן

פעל נודד והנינוני יִסֵּר, והעתיד נאלף אֶסֵּם, מן אָסַר, לנוע נאר הכף, ואל נאר אִיסֵּר, וכן יָסַד נאר יִסֵּר, מוֹדָה נאר מְיֻלָּדוֹ, יִצֹּד [נהאלף אֶצְּדֶךָּ ימי׳ ל׳ ס׳] מן יָצַר, עמית יִצֵּר, וכן יִצֵּק ילצק׳ כ״ק ״ק, יָשַׁר ע״ע ו׳ י״נ, הכל פ״י. הכנד יָסַף ופעתיד יַסֵּר, ומקור הפכרית יַסֵּר לו תמונה נקנית יַסָּרָה [וכן מקור נקני לנל צַדֶּקֶת יקוק׳ ט״ו כ״נ, בְּקֹרֶת וכדומה], לולם הפתונה וַיִּסְּרֵנִי יעני׳ ל׳ י״ל היל העבר נכנוי. סנוסף נעתיד עם כנוי אַיְסִרֵם נהלקות סי׳, נאר אִיסְּרֵם. הכפעל נִיסַּר נהלך פ״ו. הפתפעל נִוַּסֵּר נגליעות הת׳, נאר נִתְיַסֵּר יקוק׳ כנ״ל מ״פ. הפתפון הוכתה ונקוד ונפע ופפיעה ועניפה [נִיבַּטְעֶנֶן, טערטֵפֶּען], לו מענין הוסר ולמוד לנוף ופנוך וכדומה [בעלעהרען, לוב־עעלוויונן]. תמונת הפרע יָסֹר כמו אָסֹר, לומר נליעת דנר כנמתנ ונכן ועניכים וקעוט, ותמונת תוכתה הפתוט, והפרע גנ״ל נפפתי ערנ, כלאנ כודע לנל ע״כ.

v. trans. — prt. יֹסֵר, impf. c. suff. אֲיַסְּרֵם, a simpl. אָסוֹר pro אֵיסֹר, dagessato propter Jud devoratum, uti יָסַד pro יֵיסַד, מוֹלְדוֹ pro מְיֻלָּדוֹ, יִצֹּד (in אֶצְּדֶךָּ Jer. 1, 5.) a v. יָצַר, pro יֵיצַר, quae est altera impf. forma, יִצַּק Gen. 28, 18., יָשַׁר 1 S. 6, 12.; Pi. יִסֵּר, c. suff. וַיִּסְּרֵנִי Jes. 8, 11., impf. יְיַסֵּר, inf. abs. יַסֵּר, *f.* יַסָּרָה (ad s. f. צַדֶּקֶת Ez. 16, 52.; בְּקֹרֶת, et simil.); Hif. impf. c. suff. אַיְסִרֵם pro אֲיַסְּרֵם, mobili Jud pro quiescente posito; Nif. נִוַּסֵּר, ad s. verbb. פ״י; Hitpa. נִתְיַסֵּר, devorato *Tav*, pro נְתְיַסֵּר, Ez. 23, 18. — castigare, punire, erudire, commonere, condocefacere. Radix est יָסַר, cui cognatum est אָסַר, vi frenandi seu coercendi. V. עָשַׂר. LXX. *παιδεύειν, ἄρχων*; *Pi. νουθετεῖν, ἀπειθεῖν.*

part.: יֹסֵר

יסר־לץ לקח לו קלון Prv. 9, 7.

part. c. h int.: הַיֹּסֵר

היסר גוים הלא יוכיח Ps. 94, 10.

1 *impf. c. suff.*: וְאֲיַסְּרֵם

באותי ואסרם Hos. 10, 10.

Nif-al: נִוַּסַּר

imprt. fem.: הִוָּסְרִי *sg.*

הוסרי ירושלם Jer. 6, 8.

imprt. pl.: הִוָּסְרוּ *masc.*

הוסרו שפטי ארץ Ps. 2, 10.

1 *imperf.*: וְאִוָּסֵר

יסרתני ואוסר Jer. 31, 18.

3 *imperf.*: יִוָּסֵר

בדברים לא־יוסר עבד Prv. 29, 19.

2 *impf. pl.*: תִּוָּסְרוּ

ואם־באלה לא תוסרו לי Lev. 26, 23.

Pi-el: יִסֵּר 3 *perf.*

אבי יסר אתכם 1 Reg. 12, 11. 14.
אבי יסר אתכם בשוטים 2 Chr. 10, 11.

3 *perf. c. suff.*: יִסְּרָנִי

יסר יסרני יה Ps. 118, 18.

3 *perf. c. suff.*: וַיִּסְּרֵנִי

ויסרני מלכת בדרך Jes. 8, 11.

3 *perf. c. suff.*: וַיִּסְּרֵן

ויסרו למשפט Jes. 28, 26.

3 *fem. c. s.*: יִסְּרָתוּ

אשר־יסרתו אמו Prv. 31, 1.

2 *perf.*: יִסַּרְתָּ

הנה יסרת רבים Job. 4, 3.
על־עון יסרת איש Ps. 39, 12.

2 *perf. c. s.*: יִסַּרְתָּנִי

יסרתני ואוסר Jer. 31, 18.

1 *perf.*: יִסַּרְתִּי

יסרתי חזקתי זרועתם Hos. 7, 15.

1 *perf.*: וְיִסַּרְתִּי

ויסרתי אתכם אף־אני Lev. 26, 28.

1 *perf. c. s.*: וְיִסַּרְתִּיךָ

ויסרתיך למשפט Jer. 30, 11. 46, 28.

3 *perf. pl.*: וַיִּסְּרוּ

ויסרו אתו ולא ישמע Dt. 21, 18.
את־האיש ויסרו אותו Dt. 22, 18.

3 *perf. pl.*: יִסְּרוּנִי

יסרוני כליותי Ps. 16, 7.

part. c. suff.: מְיַסְּרֶךָ

אלהיך מיסרך Dt. 8, 5.

inf. abs.: יַסֵּר

יסר יסרני יה Ps. 118, 18.

inf. constr.: לְיַסְּרָהּ

ויספתי ליסרה אתכם Lev. 26, 18.

inf. c. suff.: לְיַסְּרֶךָ

השמיעך את־קלו ליסרך Dt. 4, 36.

imperat.: יַסֵּר *sg.*

יסר בנך כי־יש תקוה Prv. 19, 18.
יסר בנך ויניחך Prv. 29, 17.

imprt. c. suff.: יַסְּרֵנִי

יסרני ה׳ אך במשפט Jer. 10, 24.

1 *imperf.*: אִוָּסֵר

איסר אתכם בעקרבים 1Rg. 12, 11. 14

Ps. 19, 20. שמע עצה וקבל מוסר
Ps. 19, 27. חדל־בני לשמע מוסר
Ps.22,15. שבט מוסרי רחיקנה
Prv. 23, 13. אל־תמנע מנער מוסר
Prv. 24, 32. ראיתי לקחתי מוסר
Jer. 2, 30. מוסר לא לקחו
Jer. 5, 3. מאנו קחת מוסר
Jer. 7, 28. ולא לקחו מוסר
Jer. 17, 23. ולבלתי קחת מוסר
Jer. 32, 33. לקחת מוסר
Jer. 35, 13. הלוא תקחו מוסר
Ez. 5, 15. וגדופה מוסר ומשמה
Hos. 5, 2. ואני מוסר לכלם
Zeph. 3, 2. לא לקחה מוסר
Zeph. 3, 7. תקחי מוסר

וּמוּסָר

Prv. 1, 2. לדעת חכמה ומוסר
Prv.1,7. חכמה ומוסר אוילים בזו
Prv. 23, 23. חכמה ומוסר ובינה

בַּמּוּסָר

Prv. 4, 13. החזק במוסר אל־תרף

לַמּוּסָר

Job. 36, 10. ויגל אזנם למוסר
Prv. 23, 12. הביאה למוסר לבך

constr.: מוּסַר

Dt. 11, 2. את־מוסר יי אלהיכם
Job. 12, 18. מוסר מלכים פתח
Job. 20, 3. מוסר כלמתי אשמע
Prv. 1, 3. לקחת מוסר השכל
Prv. 1, 8. שמע בני מוסר אביך
Prv. 3,11. מוסר יי בני אל־תמאס
Prv. 4, 1. שמעו בנים מוסר אב
Prv. 7, 22. וכעכס אל־מוסר אויל
Prv. 13, 1. בן חכם מוסר אב
Prv. 15, 5. אויל יניאץ מוסר אביו
Prv. 15, 33. יראת יי מוסר חכמה
Jes. 53, 5. מוסר שלומינו עליו
Jer. 10, 8. מוסר הבלים עץ
Jer. 30, 14. מוסר אכזרי

constr.: וּמוּסַר

Job. 5, 17. ומוסר שדי אל־תמאס
Prv. 16, 22. ומוסר אולים אולת

cum suff.: מוּסָרִי

Prv. 8, 10. קחו־מוסרי ואל־כסף

cum suff.: מוּסָרֵךְ

Jes. 26,16. צקון לחש מוסרך למו

מֹסֵר

ג"ז כמו מוּסָר, גלי הכתל המכוון.

n. m., vi plane eadem, qua מוּסָר. Trg. מַרְהוּת. LXX. εἶδος φόβου.

cum suff.: וּבְמֹסְרָם

Job. 33, 16. ובמסרם יחתם

מוֹסֵר

i. e. מֹאסֵר, *v. s.* אָסַר p. 112.

יעד

פעל כונד, ופעתיד יִיעַד, ומשונן הפעתיד ויסיד ויתוך דנר [נפעתיענען], הן מיעוד המקום, הן מקוון וחכיכת הזמן, הן מיעוד העונב והמפעת, ומזה כמו ידע לעניין המתכנה. הנפעל נוֹעַד כונע על עמית ובקיש לו [ניך נפעתעלעען, נפעתיפענען, נוזפתענען-ערעפענען], נהפתלות רבות. הכוסף הוֹעִיד הפעתיד והלנה, יולף, או למפעת, או ליריב ומתקומם ונעל־מפעת, והפעל פעולי. תמלות ומרכו הפרש יַעַד [הי' מקנה-מוצ, בחזר להרכה], נפרבי ו-עד, ונמלת ג"כ מלל שיר למקון, וזה תמלת המווי נפתחי ערכו.

vrb. intr. (impf. יִיעַד), constituere, definire, veluti locum, tempus, poenam sceleris, trop. (sicut יָדַע), desponsare. *Nif.* נוֹעַד, definire tempus conveniendi, dicto loco et tempore convenire, veluti de Deo, praesentiam suam in tabernaculo vel templo benefice ac salutariter revelante. Targ. אֲזַמַּן מֵימְרֵי. *Hif.* adesse jubere aliquem, diem alicui dicere, in jus vocare, citare. *Hof.* constitutum, directum esse. Radix est עֵד q. v., cui lingua hebraica praefigit praepositionem *ja*, arabica *va*. LXX. τάσσειν, καθομολογεῖν, ἐξεγείρειν, κοσμεῖν; *Nif.* παραγίνεσθαι, προσέρχεσθαι, συμβάλλειν, συνάγειν, συναθροίζειν, ἐπισυνιστάναι, γινώσκειν, γνωρίζειν; *Hif.* ἀνθιστάναι; *Hof.* κεῖσθαι.

3 perf. c. s.: יָעַד
2 Sam. 20, 5. אשר יעדו

3 perf. c. s.: יְעָדָהּ
Ex. 21, 8. אשר־לא יעדה והפדה
Jer. 47, 7. ואל־חוף הים שם יעדה
Mich. 6, 9. שמעו מטה ומי יעדה

3 impf. c. s.: יִיעַד
Ex. 21, 9. ואם לבנו ייעדנה

Nif.-al: נוֹעַד

1 perf.: וְנוֹעַדְתִּי
Ex. 25, 22. ונועדתי לך שם
Ex.29,43. ונעדתי שמה לבני ישראל

3 perf. pl.: נוֹעֲדוּ
Ps. 48, 5. המלכים נועדו

3 pl.: נוֹעֲדוּ *p.*
Am. 3, 3. בלתי אם־נועדו

3 pl.: וְנוֹעֲדוּ
Nu. 10, 4. ונועדו אליך הנשיאים

part. pl.: הַנּוֹעָדִים *masc.*
Num. 14, 35. הנועדים עלי
Num. 16, 11. 27, 3. הנעדים על־יי
1 Reg. 8, 5. הנועדים עליו
2 Chr. 5, 6. הנועדים עליו

1 imperf.: אִוָּעֵד
Ex. 29, 42. אשר אועד לכם
Ex. 30, 6. אשר אועד לך שמה
Ex. 30, 36. אשר אועד לך
Num. 17. 19. אשר אועד

1 impf. pl.: נִוָּעֵד
Neh. 6, 10. נועד אל־בית האלהים

1 impf. pl.: וְנִוָּעֲדָה
Neh. 6, 2. לכה ונועדה יחדו

3 impf. pl.: וַיִּוָּעֲדוּ
Jos. 11, 5. ויועדו כל המלכים
Job. 2, 11. ויועדו יחדו לבוא

Hif.-il: הוֹעִיד

3 impf. c. suff.: וְיוֹעִידֵנִי
Job.9,19. ואם־למשפט מי יועידני

3 impf. c. s.: יוֹעֵד, יְעִידֶנּוּ
Jer. 49, 19. מי כמוני ומי יעידני
Jer. 50, 44. מי כמוני ומי יועידני

Hof.-al: הוּעַד

part. pl.: מוּעָדִים
Jer. 24, 1. מועדים לפני היכל יי

prt. pl. fem.: מֻעָדוֹת
Ez. 21, 21. אנה פניך מעדות מוֹעֵד

ג"ז, ומפעת ומן קיון [נייפונקע], עת מיוקד, ומוס מועדים כמו ומכיס קבועים, זמן למועד, לעת קבוע וכיוק כמו עדן, לומר שכח, בלכיאל או לכל מכניסים, או קנ ויום טוב, לומר ימי המועד ומקרא [פֿערזאַמלונג, פֿעסט-], ד"מ יום מועד, מועדי ד', ומקומות לכל קרבי מועד, ונשלוב לכל קרבי העלה. ומהל מועד ר"ל לאהל

בחצר אהל־מועד Lev. 6, 9.
תאכל בחצר אהל מועד Lev.6,19.
אל־אהל מועד לכפר Lev. 6, 23.
אל־פתח אהל מועד Lev. 8, 3. 4.
ומפתח אהל מועד Lev.8,33. 10,7.
ופתח אהל מועד Lev. 8, 35.
אל־פני אהל מועד Lev. 9, 5.
אל־אהל מועד Lev. 9, 23.
בבאכם אל־אהל מועד Lev.10, 9.
וכן יעשה לאהל מועד Lev.16,16.
לא־יהיה באהל מועד Lev.16,17.
ואת־אהל מועד Lev. 16, 20. 33.
ובא אהרן אל־אהל מועד Lev.16,23
באהל מועד Num. 1, 1.
לאהל־מועד יחנו Num. 2, 2.
ונסע אהל־מועד Num. 2, 17.
לפני אהל מועד Num. 3, 7.
את־כל־כלי אהל מועד Num. 3, 8.
באהל מועד Num. 3, 24.
פתח אהל מועד Num. 3, 24.
לפני אהל־מועד Num. 3, 38.
באהל מועד Num. 4, 3.
4. 15. 23. 28. 31. 33. 35. 37. 39. 41. 43. 47.
ואת־אהל מועד Num. 4, 25.
פתח אהל מועד Num. 4, 25.
את־עבדת אהל מועד Num. 4, 30.
אל־פתח אהל מועד Num. 6, 10.
13. 16, 19. 17, 15. 20, 6.
פתח אהל מועד Num. 6, 18.
16, 18. 27, 2.
את־עבדת אהל מועד Num. 7, 5.
18, 6. 21. 23.
אל־אהל מועד לדבר אתו Num.7,89
לפני אהל מועד Num. 8, 9.
לעבד את־אהל מועד Num. 8, 15.
באהל מועד Num. 8, 19.
22. 26. 18, 31.
בעבדת אהל מועד Num. 8, 24.
אל־פתח אהל מועד Num. 10, 3.
אל־אהל מועד Num. 11, 16. 12, 4.
נראה באהל מועד Num. 14, 10.
קראי מועד Num. 16, 2.
ויפנו אל־אהל מועד Num. 17, 7.
אל־פני אהל מועד Num. 17, 8.
באהל מועד לפני העדות Nu.17,19.
את משמרת אהל מועד Num.18,4.
אל־אהל מועד Num. 18, 22.
פני אהל מועד Num. 19, 4.
בכים פתח אהל מועד Num. 25, 6.
פתח אהל־מועד Num. 27, 2.
ויבאו אתו אל־אהל מועד Num. 31, 54.
מועד צאתך ממצרים Dt. 16, 6.
והתיצבו באהל מועד Dt. 31, 14.
ויתיצבו באהל מועד Dt. 31, 14.
אהל מועד Jos. 18, 1.
פתח אהל מועד Jos. 19, 51.
הצבאות פתח אהל מועד 1 S. 2, 22.
מהבקרועד־עת מועד 2 Sam.24,15.
ואת־אהל מועד 1 Reg. 8, 4.
משכן אהל־מועד בשיר 1 Chr. 6, 17.
שער פתח לאהל מועד 1 Chr. 9, 21.
את־משמרת אהל־מועד 1Chr.23,32
אהל מועד האלהים 2 Chr. 1, 3.
לפני יי אשר לאהל מועד 2 Chr. 4, 6.
ירושלם מלפני אהל מועד 2Chr.1,13
את־הארון ואת־אהל מועד 2Chr.5,5
ובית מועד לכל־חי Job. 30, 23.
כי אקח מועד Ps. 75, 3.
כי־בא מועד Ps. 102, 14.
ואשב בהר־מועד Jes. 14, 13.
מבלי באי מועד Thr. 1, 4.
קרא עלי מועד Thr. 1, 15.
מועד ושבת Thr. 2, 6.
כיום מועד Thr. 2, 7.
תקרא כיום מועד Thr. 2, 22.
מה־תעשו ליום מועד Hos. 9, 5.

אל ועד ומקרא הקג [נפעלע דער פֿעסטפֿערזאַמלונג], ופ"כ ליכנו כמו מקבן עדות [צעוגפֿעס-, נוכדעסטעלע], כי ליין זייכות לו לעדות. ולפעמים מועד כמו מקדש, לומר מקום הועד, וכן בְּחֵי־יַעַד מוס הסדש נגמרש, וכן תרגם עקילס. והכ מועד כ"ל הכ ועד אלהים, כאשר יקצו הגוים בני בכל וכעדיס, והכ כוס קצו ניכתי לפון, וכן ספרסיים הכ־ועד אלסס אלבכרג נלפון, וכן מיכו [מיכיס] לכל הכדקים נלפון. ולפעמים מכוון אל מועד גם הקיל, לומר המיועד לסיום לכל המקום.

n. m., tempus statutum, momentum vel punctum temporis, unde מוֹעָדִים, tempora fixa et statuta; מוֹעֵד, sicut עֵדָן, sensu prophetico, non de incerto tempore, sed definito (uti et χρόνος ac καιρός in Apocalypsi), hinc de indictis festorum solennibus, ipsoque de loco conventus solennis; אֹהֶל מוֹעֵד (Zelt der Versammlung), quia ad illud populus statis temporibus convocabatur (syn. מִשְׁכָּן עֵדוּת, propter tabulas legis divinae in memoriam testimoniumque foederis facti asservatas, Stiftszelt). Interdum מוֹעֵד, de templo, utpote loco conventus (syn. מִקְדָּשׁ, gem. פֶּתַח־יַעַד). *Montem conventus*, missis Indorum Persarumque fabulis, collato Psalmi XLVIII. versu tertio, montem, in quo templum Hierosolymitanum exstructum erat, esse censemus (i. q. הַר הַבַּיִת). LXX. καιρός, ὥρα, συνταχή, ἑορτή, πανήγυρις, βουλή, μαρτύριον; ἄριστον, συναγή, ὄρος, ὕψηλός, σωτήριον.

Ex. 9, 5. וישם יי מועד לאמר
Ex. 27, 21. 40, 22. 24. באהל מועד
Ex. 28, 43 בבאם אל־אהל מועד 30, 20. 40, 42.
Ex.29,4.11.32.40,12 פתח אהל מועד
Ex. 29, 10. פתח אהל מועד
Ex.29,30. אשר יבא אל־אהל מועד
Ex. 29, 42. אהל־מועד לפני יי
Ex.29,44. וקדשתי את־אהל מועד
Ex. 30, 16. על־עבדת אהל מועד
Ex. 30, 18. 40, 7. בין־אהל מועד
Ex.30,26 ומשחת בו את־אהל מועד
Ex.30,36. באהל מועד אשר אועד
Ex. 31, 7. את ׳ אהל מועד
Ex. 33, 7. וקרא לו אהל מועד
Ex. 33, 7. יצא אל־אהל מועד
Ex. 35, 21. למלאכת אהל מועד
Ex. 38, 8. 30. פתח אהל מועד
Ex. 39, 32. 40, 3. משכן אהל מועד
Ex. 39, 40. המשכן לאהל מועד
Ex.40, 6. 29. פתח משכן אהל־מועד
Ex. 40, 26. באהל מועד
ויכס הענן את־אהל מועד Ex. 40, 34.
Ex. 40, 35. לבוא אל־אהל מועד
Lev. 1, 1. מאהל מועד לאמר
Lev. 1, 3. אל־פתח אהל מועד 4, 4. 8, 3. 4. 12, 6. 14, 23. 15, 14. 29. 17, 4. 5. 19, 21.
Lev. 1, 5. פתח אהל מועד 3, 2. 4, 7. 18. 8, 31. 14, 11. 16, 7. 17, 6. 9.
Lev. 3, 8. 13. 4, 14. לפני אהל מועד
Lev.4,5. והביא אתו אל־אהל מועד
Lev. 4, 7. 18. אשר באהל מועד
Lev.4,16. מדם הפר אל־אהל מועד

sculpere, infigere, facere, ut aliquid sit fixum, stabile, ratum, statutum; decernere. Radix est עָט (unde עֵט), אָת (unde אִוֹת), vide יָעַץ. LXX. *συμβουλεύειν*, prt. *σύμβουλος*.

prt. pl. c. s.: יְעַטְּדֵי
Ezr. 7, 14. ושבעת יעטהי שלוח

prt pl. c. s.: וְיֹעֲטוֹדֵי
Ezr. 7, 15. וויעטוהי התנדבו לאלה

Itpa-el: אִתְיַעַט
3 pl.: אִתְיַעֲטוּ
Dan. 6, 8. אתיעטו כל סרכי מלכותא

עֵטָא

v. s. r. עוֹט *p.* 800

יָעַל

ז״ר, פעל ל״ע כ״ק נגוז יָעַל, יָעֲלָה, וסלגם כמו ועל נעבני, וכמו עֲלֵה עמיתו, לומר מסקם ועלים [לחוֹפּ-שיינען, קלעטערן], ומוס עליס במעלם וכנוד נסגלו, ומתמלות ומזוי עי׳ תקת ועל, ולחבר להכוסף הועיל עי׳ תקת ועל דף אמ״ק.

v. inus. (unde *tria*, quae insequentur, derivata), sicut ועל arab., עָלָה hebr., ascendere, escendere, scandere, eniti (klettern), hinc trop., uti ostendunt vv. יַעֲלָה, יַעַל (unde חוֹעֵיל), q. v. p. 341.

יַעַל

ז״ר, וסלגון כוס ונגם ומעלם [מאַסע], ומוס נסלכב בלי-יעל, לומר לף-רומס [עיעפּע], בלי-מעלה, שפל ומפלות, וכלי בליעל לפ״ר כלי מתוסס ידוע, ומעמק, ומסגלל על מסגלת ידוע.

n. m., altitudo, sublimitas, unde בְּלִי־יָעַל (= בְּלִי מַעֲלָה), per litotin, profundum, abyssus; infernum, et quidquid quasi ex inferno enascitur, etiam de ipso Satana, omnis malitiae autore. *Hillerus* in Onom. S. p. 764. (quem laudat *Bengelius* in *Gnomone*, ad *Beliaq* 2 Cor. 6, 15.): *Belijaal, sine adscensu h. e. infimae conditionis, humillimi et obscuri loci.* LXX. *ἀνομία, ἀνόμημα, ἀποστασία, λοιμός, παλαίωσις, ἀσεβής, ἄφρων, παράνομος, ἀντίον.*

p. בְּלַיָּעַל

Dt. 13, 14. יצאו אנשים בני־בליעל
Dt. 15, 9. עם־לבבך בליעל לאמר
Jud. 19, 22 אנשי בני־בליעל נסבו
Jud. 20, 13. בני־בליעל אשר בגבעה
1 Sam. 1, 16. לפני בת־בליעל
1 Sam. 2, 12. ובני עלי בני בליעל
1 Sam. 10, 27. ובני בליעל אמרו
1 Sam. 25, 17. והוא בן־בליעל מדבר
2 Sam. 20, 1. ושם נקרא איש בליעל
2 Sam. 22, 5. נחלי בליעל יבעתני
1 Rg. 21, 10. שנים אנשים בני־בליעל
1 Reg. 21, 13. שני האנשים בני־בליעל
2 Chr. 13, 7. אנשים רקים בני בליעל
Job. 34, 18. האמר למלך בליעל
Ps. 18, 5. ונחלי בליעל יבעתוני
Ps. 41, 9. דבר־בליעל יצוק בו
Ps. 101, 3. לנגד עיני דבר־בליעל
Prv. 6, 12. אדם בליעל
Prv. 16, 27. איש בליעל כרה רעה
Prv. 19, 28. עד בליעל ילוץ משפט
Nah. 1, 11. יועץ בליעל
Nah. 2, 1. לעבור־בך בליעל הִבָּלִיַּעַל

Jes. 28, 17. וויעה ברד

יָעַט

ז״ר, ומפצעות מגרפה, כלי מתפס ומתקף ומגרף דבר [צוּיפּעל], ויתות לנסרם.

n. m., pala, instrumentum, quibus quid, veluti cinis de altari, aufertur. Trg. מַגְרוֹפְתָּא; Vulg. *forcipes*. LXX. *κρεάγρα, πυρεῖον, φιάλη, καλυπτήρ, θέρμαι.*

pl.: הַיָּעִים
Ex. 38, 3. את־הסירת ואת־היעים
Nu. 4, 14 ואת־היעים ואת־המזרקת
1 Reg. 7, 40. היעים ואת־המזרקות 7, 45.
2 Rg. 25, 14 ואת־הסירת ואת־היעים
2 Chr. 4, 11. 16. הסירות ואת־היעים
Jer. 52, 18. הסירות ואת־היעים

pl. c. suff.: וְיָעָיו
Ex. 27, 3. ויעיו ומזרקתיו

יָעַן

פעל ל״ע כ״ק נגיוכו כפעל נוּעַן, ומפתר לל״ק כמו ועז נעבני, רמיוס וקריוס נעין, וע״כ מכפעל סיות נמלב מסכמו, כלי יכלת לדבר, ווס ריקוך. לדעת רש״י, המכוון אל נוּעַן כמו לוֹעַז, ווס אם מן נָעַז נדומס אל לָעַז, נקלוף יהוש, וגם זס נלתי יקרב אל מסכל. לדעת מתקנים [עָם תַּפְקְחֵהוּ] ומכ״ק עניכו כמו עַז, ווס נכון מסנס שנמלת ג״כ עַד־פָּנִים נדומס לו, אולם ליכנו מצכת מיוקד, כ״ש נייך אל עַז, ומתמוכ נוּעַן נמל נָעַז. עי׳ תקת עוו.

v. intr. (unde solum part. Nif-al נוּעַן), quod arabizantes cum arab. וען, vi nutu significandi, comparavere, unde עָם נוּעַן, populus *innuens*, qui non verbis, sed nutu vultuque loquitur (syn. עָם לֹעֵז, quod ipsum in textum intrudere conatus est *Ludovicus de Dieu*). Isaaki נוּעַן a v. נָעַז (= לָעַז), liquidae permutatione, pro לוֹעַז dictum censet. At si translationes (Trg. עָם תַּפְקְחֵהוּ) veteremque traditionem consulueris, intelliges, עָם נוּעַן (syn. עַז פָּנִים) de populo *insolente* atque *impudente* dici; neque descendit a v. quodam נָעַז, quod grammaticorum figmentum est, sed est v. עַז (עָזַז) conjugatio *Nif-al*, pro נֶעְזַז, ut non raro verba duplicata ea in forma variant. Vulg. *populum impudentem*. LXX. ut videtur, *συμβουλεύσατο* (נוֹעַד).

Nif-al: נוֹעַז
part.: *נוֹעַז *sg.*
Jes. 33, 19. *עם נועז לא תראה

יָעַט

v. s. r. עָטָה *p.* 815.

יָעַט

ז״ר, פעל נאמי כמו יָעַץ נעבני, ומתעלות סכיכת דבר וחוק ע׳, גליפס וקעקוע [פֿייגנבלַטן, פֿעטעטלַטן]. ומוס תתוך וגוול דבר נעלם ולעת [נע-לַיעסלַטן], ותמלות מסגם לפ״ז יָעַט כדומס אל עָם לקתן, וכן אֶת [לוֹת] לעיל דף כ״ה, ועי׳ יותר מוס תקת יעץ. מוס ניכוני יָעַט, ומכנין אִתְיַעַט כמו נוֹעַץ נעבני.

v. aram. (prt. יָעֵט; Itpa. אִתְיַעַט, hebr. נוֹעַץ), sicut יָעַץ hebr., in-

Ez. 44, 24. בכל־מועדי ישמרו

pl. c. suff.: מוֹעֲדַי *p.*
Lev. 23, 2. אלה הם מועדי

pl. c. suff.: מוֹעֲדָךְ
Ps. 74, 4. בקרב מועדך

cum suff.: מוֹעֲדֵיהֶם
Jer. 8, 7. וידעה מועדיה

cum suff.: בְּמוֹעֲדֵיהֶן
Ez. 36. 38. כצאן ירושלם במועדיה

cum suff.: וּמוֹעֲדֵיכֶם
Jes. 1, 14. חדשיכם ומועדיכם

cum suff.: בְּמוֹעֲדֵיכֶם
Nu. 15, 3. או בנדבה או במעדיכם
Nu. 29, 39 אלה תעשו לי׳ במועדיכם

cum suff.: וּבְמוֹעֲדֵיכֶם
Nu. 10, 10. שמחתכם ובמועדיכם

מוֹעֵד

ז״ו ע״ת מושב, ומכוון ועד מקנות [צוּזאַג], ווקת סכוונס של ליי נוד כמועדיו, לומר מקנותיו ליי נכלל ומקבוד, כי גדולים ומקוננים יבאו. נגמרת מצכת לפניכו יְעֻדַּד, יַעֲדֵד, עָדַד, ויוכנו.

n. m. (ad s. f. מוֹשָׁב), congregatio, cohors, turma. LXX. *καὶ οὐκ ἔστι τοῦ εἶναι(?).*

pl. c. suff.: בְּמוֹעֲדָיו
Jes. 14, 31. ואין בודד במועדיו

מוֹעָדָה

ז״נ גויר מוֹעֵד, אולס מקוון כמו מוֹעֵד, והכוני מוֹעָדוֹת כמו מועדים.

n. f. (a m. מוֹעֵד, pl. מוֹעָדוֹת), vi eadem, qua מוֹעֵד, q. v.

pl.: וְלַמּוֹעָדוֹת
2 Chr. 8, 13. ולחדשים ולמועדות

מִוְעָדָה

ז״נ ע״ת מִסְגָּדָה, ומכלון מקום מיועד [נעזע׳מעטער אָרט], ומוס כמו מקלע ומכוס, וכן ערי מועדה, לומר ערי מקלע, וכן יַעֲדָא נכוכס, וכ״ת ועדת ניית מקלע, לומר מקום מזומן ומיוקד.

n. f. (ad s. f. מִסְגָּדָה), locus designatus ad perfugium, asylum, syr. יַעֲדָא, perfugium, portus; בֵּית יַעֲדָא, asylum. LXX. *ἐπίκλητος.*

הַמּוֹעָדָה

Jos. 20, 9. אלה היו ערי המועדה

מוֹעֵדֶת

v. s. r. עָדַד *p.* 624.

עֵדָה

v. s. r. עוּד *p.* 796.

יָעַד

פעל נודד, ונעבני ועי׳, ומעכם כמו אסף, לומר קנימס ונגיכם, ומוס מסגלל כמו לגל אסף ויסף על מעיפס ומספס ונגוף [נוּפֿאַמען-רַאַפֿען, פֿאַרע-]. תמלות מצכת כ״ל יָעֵדָה כדומס אל יָא לעיל, עכין אסוף וקנוכי, וכס עי׳ מזווי נמצתי ערכ, לכן עוד פקפוק נלנכי.

v. intr., colligere, comprehendere, corripere, abripere (syn. אָסַף, יָסַף), arab. ועי (cf. Navavi p. 52. Abdoll. p. 95.). Forma verbi primaria videtur fuisse יָעַד cujus radix יָ par est radici אָ, q. v. supra, vi colligendi conjungendive. LXX., ut videtur, *μάτην.*

3 perf.: וַיַּעֵד

Hos. 12, 10. באהלים כימי מועד
הַמּוֹעֵד
2 Sam. 20, 5. ויחר מן־המועד
2 Chr. 30, 22. ויאכלו את־המועד
Jer. 46, 17. העביר המועד
וְהַמּוֹעֵד
Jud. 20, 38. והמועד היה לאיש
בַּמּוֹעֵד
Dt. 31, 10. במעד שנת השמטה
לַמּוֹעֵד
Ex. 23, 15. למועד חדש האביב 34, 18.
1 S. 13, 11. לא־באת למועד הימים
1 Sam. 20, 35. השדה למועד דוד
Dan. 8, 19. כי למועד קץ
Dan. 12, 7. למועד מועדים וחצי
לַמּוֹעֵד
Gn. 17, 21 למועד הזה בשנה האחרת
Gn. 18, 14. למועד אשוב אליך
Gn. 21, 2. למועד אשר־דבר אתו
Jos. 8, 14. למועד לפני הערבה
1 Sam. 9, 24. כי למועד שמור־לך
1 Sam. 13, 8. למועד אשר שמואל
2 Rg. 4, 16. 17. למועד הזה כעת חיה
Dan. 11, 27. כי־עוד קץ למועד
Dan. 11, 29. למועד ישוב
Dan. 11, 35. עת קץ כי־עוד למועד
Hab. 2, 3. עוד חזון למועד
מִמּוֹעֵד
Zeph. 3, 18. נוגי ממועד

cum suff.: מוֹעֲדֵנוּ
Jes. 33, 20. קריית מועדנו

cum suff.: מֵעָדָיו
Thr. 2, 6. שחת מעדו

cum suff.: בְּמוֹ־, בְּמֵעָדָיִךְ
Num. 9, 2. את־הפסח במועדו
Num. 9, 3. תעשו אתו במעדו
Num. 9, 7. את־קרבן י״י במעדו
Num. 9, 13. לא הקריב במעדו
Num. 28, 2. להקריב לי במועדו
Hos. 2, 11. ותירושי במועדו

cum suff.: מוֹעֲדָהּ
Hos. 2, 13. וכל מועדה

cum suff.: לְמוֹעֲדָהּ
Ex. 13, 10 את־החקה הזאת למועדה

cum suff.: בְּמוֹעֲדָם
Lev. 23, 4. אתם במועדם

pl.: מוֹעֲדִים
Dan. 12, 7. למועד מועדים וחצי

pl.: בַּמּוֹעֲדִים
Ez. 46, 9. לפני י״י במועדים

pl.: וּבַמּוֹעֲדִים
Ez. 46, 11. ובחגים ובמועדים

pl.: לַמּוֹעֲדִים
Ps. 104, 19. עשה ירח למועדים

pl.: לַמּוֹעֲדִים
Neh. 10, 34. החדשים למועדים

pl.: וְלַמּוֹעֲדִים
Gn. 1, 14. והיו לאתת ולמועדים
Zach. 8, 19 ולמעדים טובים

pl.: וְלַמּוֹעֲדִים
1 Chr. 23, 31. לחדשים ולמעדים
2 Chr. 31, 3. ולחדשים ולמעדים

pl. constr.: מוֹעֲדֵי
Lev. 23, 2. אלהם מועדי י״י
Lev. 23, 4. 37. אלה מועדי י״י
Lev. 23, 44. את־מועדי י״י
Esr. 3, 5. ולכל־מועדי י״י המקדשים
Ps. 74, 8. שרפו כל־מועדי־אל
Ez. 45, 17. בכל־מועדי בית ישראל

pl. constr.: וּלְמוֹעֲדֵי
2 Chr. 2, 3. ולמועדי י״י אלהינו

pl. c. suff.: מוֹעֲדַי

וּיעַן כָּל־אִישׁ רַע וּבְלִיַּעַל. 1 S. 30, 22.
2 Sam. 23, 6. וּבְלִיַּעַל כְּקוֹץ מֻנָּד

דַּבְלִיַּעַל

1 Sam. 25, 25. אַל־אִישׁ הַבְּלִיַּעַל הַזֶּה
2 Sam. 16, 7. וְאִישׁ הַבְּלִיַּעַל
1 Reg. 21, 13. וַיֵּעָדֵהוּ אַנְשֵׁי הַבְּלִיַּעַל

יַעֵל

ז״ו וְהִכְנִי יַעֲלִים, וְסִמֵּךְ יַעֲלֵי, וְסִמּוּן מִן קִיס תִּעְלֶה שֶׁכֵּן טַלְע וְנוֹרִים, כְּתִיב כָּאן נוֹרֵי הַיְעֵלִים, לוֹמַר נוֹרִים גַּסִּים, וְכֵן יַעֲלֵי־סֶלַע, וְכֹל מַעֲלִיתָן מְרוּמֵי סֶלַע וּמִלְּמַטָּן מִצַּן לְצַן, וּוִתֵּר כְּתִיב פְּרָט שֶׁכָּל גַּג שֶׁיֵּ״כ בָּהֶן כְּלָעוּ [גַּ־נְעֲלָע] לַ״ק. הַתְּמוּכִים בְּיוֹתֵר, וְהִכְנוֹן סְעוּדָה [שְׁטִיגֶער, קְלִעטְעטְעָר], וְלַעֲשִׂים מִכֻּלָּם וּו הַכְּתָב, כְּמוֹ לְכָל לְדָת יַעֲלֵי־סֶלַע. וְדִע שֶׁלְּעֵת שֶׁרָּ״צ הַרְבּוֹי יַעֲלִים מִשְּׁקְדֵי יַעֲלָה, וְכֵן לְעֵתָן יַעֲכִים מִן יַעֲנָה, וּלְקוֹי לְקוֹר נוֹסְ. עַי׳ יַעֲנָה.

n. m. part. semel *epicoen.* (pl. יַעֲלִים, c. יַעֲלֵי), scandens, enitens (= הָעִזֹּלָה, Steiger, Kletterer), rupicapra, ibex, arab. *va'lon, va'ilon* (unde צִוְּרֵי הַיְעֵלִים montes excelsi, inaccessi hominibus יַעֲלֵי־סֶלַע caprae, quarum sedes est in montibus rupibusque altis. Trg. יַעֲלֵי טַרְיָא). LXX. ἔλαφος, τραγέλαφος.

pl.: הַיְעֵלִים
1 Sam. 24, 3. עַל־פְּנֵי צוּרֵי הַיְעֵלִים
pl.: לַיְעֵלִים
Ps. 104, 18. חָרִים הַגְּבֹהִים לַיְעֵלִים

pl. constr.: יַעֲלֵי־
Job. 39, 1. עֵת לֶדֶת יַעֲלֵי־סֶלַע

יַעֲלָה

ז״כ מִן יָעֵל, וְכִמְעֵט לְעֵין סִרְכוּת וְסִנְעִימוּת וְיוֹפִי, נִכְנוּ שֶׁעּוֹשׂוּ לְכַנְּכָה, כְּמוֹ יַעֲלַת־חֵן, וְכֵן כְּתִיב בְּעֵרְכִי לְעֵין הֵיּוֹפִי יְפֵיפִיָּת מִיעֲלָה.

n. f. (a m. יָעֵל; Ibn-Ezra ab hoc singul. fieri censet pluralem *m.* יַעֲלִים, sicut יְעֵנִים (יַעֲנָה), caprea, antilope, trop. יַעֲלַת־חֵן de muliere venusta; antilopes enim pulchritudo inter orientales populos proverbii locum obtinuit. Symm. Th. ἔλαφος χάριτος. Hieron. cerva charissima. LXX. ἔλαφος φιλίας.

constr.: וְיַעֲלַת
Prv. 5, 19. וְיַעֲלַת־חֵן

יַעַן

צַעֵל לַח־עוֹכֵר כַּ״ף נָגוּר יַעֲנָה, וְסִרְכוּי יְעֵנִים. וְהַמּוּכָן כְּמוֹ נְקֵבִי תְּרָנוּס עַל יַעֲכֹ חוּץ בַּעֲמִירָאָ], לוֹמַר צִחְנִים וְזִיק וְסִנִּים וְסִימִים [סִיעֲנָן], וְכִדְכָּךְ לְכָל נָאָם בְּעִבְרִי, לְעֵין הָגִים, וְכֵן בְּעִבְרִי, וּפ״ר יֵשׁ כְּמוֹ עָנָ״ה לְעֵין הָגִים. וְקִנֵּן נוֹס לְכָל כְּנוֹת יַעֲכֹ, וְע לְכְנוֹת יַעֲכֹ [מִקְּנֵן], וּלְכֹ חְוּמִרִים מְעֻנָּן לְכִילָה כְּמוֹ־נְעִים לִין לְעֵת.

vrb. inus., sicut נָעַם aram. (Targum enim יַעֲנָה vertit נְעֲמִירְתָּא), ululare, ejulare, clamare, cui cognatum est נָאַם hebraicum, vi loquendi, et עָנַ״ה, vi eadem. Hanc jam veteres nominis insequentis originem tradidere; recentes, qui a *voracitate* struthionem nominatum ajunt, falluntur.

יַעֲנָה

ז״כ וְהִכְנוּי יְעֵנִים [כֵּן לְעֵת סִרְכ״נְע], וְסִרְכוֹן עוֹף הַזּוֹכֵן כְּמַדְכְּנוּת, וְיִעְכֹ נְקוּל לְכָל [שְׁעוּיסְס], נְתִרְנוּס בַּעֲמִיר, מִזְרָח נְדוּמֹ, וְנִמְרָךְ יְדוּעַ בִּרְצָה בַּעֲמִירִית, לוֹמַר כִּינַּת יַעֲכֹ, וְכִנּוּת יַעֲכֹ מִן הִנְקְנוּת. חוֹלֹס לְעֵת סִרְכ״ק סִס סְקִעְכִּים מִן הִיעְכִּים, וְהִתְּמוּת מְעוֹפְפוּת נְעוּלֹס, וּתְנִכְכֹ קְעִכִּין, וְיִתְּמַלְּטוּ לְזוֹסֵר מְזוֹנוֹתֹס. וְהִסְעִתֵּק נְעִכֹ נ״כ נְעִכִּי כִּידוּעַ.

n. f. (pl. *m.* יְעֵנִים), avis deserta loca amans, ferali lugubrique cantu (Qimchi: אֲשֶׁר קוֹלוֹ קוֹל יְלָלָה), struthiocamelus (v. *Maimuni* de cibis vetitis III.), targ. נְעַמִּירָא, a simili radice, arab. *naâm-on, naâmat-on, bint-u naâmat-in*; בְּנוֹת־נַעֲנָה de femellis (opp. תַּחְמָס), vel, ut vult Qimchi, de pullis. Talm. בֵּיצַת נַעֲמִית, ovum struthiocameli. LXX. θυ־נַעֲנָה, στρουθίον, στρουθός; בְּנוֹת נַעֲנָה, σειρήν, σειρῆνες.

Job. 30, 29. וְרֵעַ לִבְנוֹת יַעֲנָה
Jes. 13, 21. וְשָׁכְנוּ שָׁם בְּנוֹת יַעֲנָה
Jes. 34, 13. חֲצִיר לִבְנוֹת יַעֲנָה
Jes. 43, 20. תַּנִּים וּבְנוֹת יַעֲנָה
Jer. 50, 39. וְיָשְׁבוּ בָהּ בְּנוֹת יַעֲנָה
Mich. 1, 8. וְאֵבֶל כִּבְנוֹת יַעֲנָה

הַיַּעֲנָה

Lev. 11, 16. וְאֶת בַּת הַיַּעֲנָה
Dt. 14, 15. וְאֶת בַּת הַיַּעֲנָה
pl.: כַּיְעֵנִים
Thr. 4, 3. כְּיַעֲנִים בַּמִּדְבָּר

יַעַן

präp., v. s. r. עָנָה *p.* 848.

יַעַת

פְּעַל כּוֹדֵד וְסִעְתִּיק יְסִיתָה, וְסִתְּמוּת נִכְפַּל: ק׳ נִסְרוּס מִן יָסַף ע״ג, וּמוּס חְוּסְתָּוּת, וּפ״כ לְיִיכוּ זִיךְ לְכִתֹּן נְעִכֹס, וְסִתְּמִתֹּס לְכָל יִפְע לְקִנֵּן. כ׳ עִכִּין עִיכוּת וְלְכוּת [מִידֵע, מִשְׁטֵע וְיִין], ד״ס ע״י מִלְּכִכֹס קְצִס וְכִדּוּמֹ [עִרְמִידְעֵן]. הִסְפְּעֵל חָסָה כְּמִעְע כְּקֹל. מִכְּנוּ מִזְרָח דָּסָה, וְדוּמֹ לוֹ שָׁה לְזִכֹ מִמְּנוּ שָׁה, וְכֵן וּפְ נְעִכִּי, וְהִכְווּי נְזִפְתִּי עִכִּ עַי׳ תְּקִע עוֹף לְקִנֵּן.

vrb. intr. (impf. יִיעַת), duplici significatione, 1) sicut יָסַף, unde transpositione literarum ortum est. Hinc תְּחוֹעֲפוֹת (Glanzpunkte, Höhen); 2) lassari, fatigari (*defetisci*), defessum esse, cui verbo affinia sunt עָיַף et עָנָה, arab. וּעִפ. LXX. κοπιᾶν, κοπάζειν, ἐκλείπειν, ἐκλύειν, ἀκμύχειν, πεινᾶν, ἐκλέγεσθαι; רֵיק יָעַת, ὀλιγοψυχεῖν.

3 perf. pl.: וַיִּיעֲפוּ *p.*
Jer. 51, 58. וּלְאֻמִּים בְּדֵי־אֵשׁ וְיִיעָפוּ
Jer. 51, 64. מְבִיא עָלֶיהָ וְיִיעָפוּ
3 imperf.: יִיעָם
Jes. 40, 28. לֹא יִיעַף וְלֹא יִיגָע
3 imperf.: וַיִּיעָם *p.*
Jes. 44, 12. לֹא־שָׁתָה מַיִם וַיִּיעָף
3 impf. pl.: יִיעֲפוּ *p.*
Jes. 40, 31. וְלֹכוּ וְלֹא יִיעָפוּ
Jer. 2, 24. כָּל־מְבַקְשֶׁיהָ לֹא יִיעָפוּ
3 imprf. pl.: יָעָפוּ *p.*
Hab. 2, 13. בְּדֵי־רִיק לֹא יִיעָפוּ
3 impf. pl.: וַיִּיעָפוּ
Jes. 40, 30. וְיִיעָפוּ נְעָרִים וְיִגָּעוּ

יַעַת

ת״ו כְּמוֹ עָתָה לְקִנֵּן, וּלְוֹלֵי סִפְעֵל וְסִקּוּפֹר קֵן סִסִּיכוּס, וְסִמּוּכֹן כִּכְפֹ וְיִגְ־כִּ כְּלֹסֹ וְעִמִּיל [מִצְטַע, עַרְמִידְעֵן].

adj. m., sicut עָתָה, ex quo fortasse metathesi, uti et verbum ipsum, ortum est, lassus, defessus, sive corpore, sive animo. LXX. ἐκλύειν, πεινᾶν, ἔπειν.

Jes. 50, 4. לָעוּת אֶת־יְעַף דָּבָר
adj.: לַיָּעֵף
Jes. 40, 29. נֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ
adj. masc.: הַיָּעֵף
2 S. 16, 2. לִשְׁתּוֹת הַיָּעֵף בַּמִּדְבָּר
adj. pl.: הַיְּעֵפִים
Jud. 8, 15. לַאֲנָשִׁיךָ הַיְּעֵפִים לֶחֶם

יָעֵף

ז״ו לְעֵת סִרְכ״נְע ע״ע יִקְרֵ, וְסִרְכוֹן עִיפוּת [מִידְגְיִיעֵן], חוֹלֹס עָתָה לְכִתְעֹס מִן עוֹף, לוֹמַר מוּכָךְ לְעוֹף כְּעִיפוּת, וְלְכִתְעֹס סְעִדִּים כ״ס גַּס יָעָה מִן עוֹף, וְיִסִּים ע״ע יְקוּם, יָרֵיב, לוֹמַר עוֹפֵף כְּעִיפוּת וְכוֹרְיוּת וְכִיעֹסֹ קְלֹס, וְכֵן סְכוֹר נְעִמְסֹ, וְעִי׳ חוֹס תְּקִע עוֹף.

n. m. (ad s. f. יָקֵר, יָקֵב), lassitudo, Dan. 9, 21. מָעַף בְּיָעֵף. Ibn-Ezra: coactum, ut volaret *in lassitudine* h. e. defatigante volatu. *Saadja Bechor-Schor* etiam יָעֵף vi cito *volandi* dici putant, ad s. f. יָקוּם, יָרֵיב. LXX. τάχει φερόμενος.

בְּיָעֵף

Dan. 9, 21. מָעַף בְּיָעֵף נָגַע אֵלַי

תְּוֹעֲפָה

v. s. r. יָפַע *p.* 505.

יַעַץ

פְּעַל כּוֹדֵד נְתִמְכוֹתוֹ וְסִעְתִּיד יִיעַץ, וְסִפְקְרוֹן חְכִיכֹ וְקִיוּס דְּכִ [פְּעִסְעִי־נְעֵן, נְעִזְלִיעִסְסְעֵן], וּמוּס יְשִׁיכֹ כְּכֹלֹ, לוֹמַר קְכוֹן דְּכִ וְקִיוּמוֹ ע״י עֹכֹ, וְכֵן יְעִ נְקִרְמִי, וְנְעִכִּי וְעִ. הִסְפְּעֵל נוֹיַּץ עַל יְסוֹד וְסוּכְתוֹת יְדוּעַ. הִכְפְּעֵל נוֹיַּץ קְכוֹן וְקִיוּס דְּכִ נְעֹכֹ יְקִ [נְעִנְעִ־וִייטְע נְעִזְלִיעִסְסְעֵן, -נְעִרְמִידְעֵן], וְסִתְּפְעֵל נְדוּמֹ לוֹ. וּפְעִל לְקִכּוֹר הִזְרָח לַ״ק כְּמוֹ יָצַ, תְּקִע קְיַּץ לְקִנֵּן. וְקִיוּס, לְכֵן עִי׳ תְּקִע קְיַּץ לְקִנֵּן.

vrb. trans. (impf. יְיַעֵץ), sicut יָצַב, יָצַג q. v., figere, formare, fixum facere, decernere, facta ante deliberatione vel consultatione, aram. יְעַץ, arab. وَعَظَ, hinc commonere. *Nif.* mutua consultatione, communi sententia statuere, consultare, consilium inire vel communicare. *Hitp.* similiter: consultare. LXX. βουλεύειν, συμβουλεύειν, συμβουλεύοντα συμβουλεύειν, βούλεσθαι, ἀναγγέλλειν, ἐπιστηρίζειν, συνετάζειν; יוֹעֵץ, βουλευτής, βουλευτικός, σύμβουλος, βουλή; נוֹעַץ, ἀπαγγέλλειν, γινώσκειν, συνάγειν; prt. ἐπιγνώμων.

3 perf.: יָעַץ
2 S. 16, 23. אֲשֶׁר יָעַץ בִּימֵי הָהֵם
2 Sam. 17, 7. יָעַץ אֲחִיתֹפֶל
1 S. 17, 15. כַּאֲשֶׁר וְכַאֲשֶׁר יָעַץ אֲחִיתֹפֶל
2 Sam. 17, 21. יָעַץ עֲלֵיכֶם אֲחִיתֹפֶל
2 Chr. 25, 16. כִּי־יָעַץ אֱלֹהִים
Jes. 7, 5. כִּי־יָעַץ עָלַיִךְ אֲרָם
Jes. 19, 12. מַה־יָּעַץ יְיָ צְבָאוֹת
Jes. 23, 8. מִי יָעַץ זֹאת עַל־צֹר
Jer. 49, 20. אֲשֶׁר יָעַץ אֶל־אֱדוֹם
Jer. 49, 30. כִּי־יָעַץ עֲלֵיכֶם
Mich. 6, 5. מַה־יָּעַץ בָּלָק
3 perf.: יָעַץ *p.*
Jes. 14, 27. כִּי־יְיָ צְבָאוֹת יָעָץ
Jes. 32, 7. הוּא זְמוֹת יָעָץ
Jes. 32, 8. וְנָדִיב נְדִיבוֹת יָעָץ
3 perf. c. s.: וַיְעָצֵנִי *p.*
Ps. 16, 7. אֲבָרֵךְ אֶת־יְיָ אֲשֶׁר יְעָצָנִי
3 perf. c. s.: יְעָצָהּ
Jes. 23, 9. יְיָ צְבָאוֹת יְעָצָהּ
2 perf.: יָעַצְתָּ
Job. 26, 3. מַה־יָּעַצְתָּ לְלֹא חָכְמָה
Hab. 2, 10. יָעַצְתָּ בֹשֶׁת לְבֵיתֶךָ
1 perf.: יָעַצְתִּי
2 S. 17, 11. כִּי יָעַצְתִּי הָאסֵף יֵאָסֵף
2 S. 17, 15. וְכָזֹאת וְכָזֹאת יָעַצְתִּי אֲנִי
Jes. 14, 24. וְכַאֲשֶׁר יָעַצְתִּי הִיא תָּקוּם
3 pl.: יָעָצוּ
Ps. 62, 5. מִשְׂאתוֹ יָעֲצוּ לְהַדִּיחַ
3 pl. c. suff.: יְעָצֻהוּ
1 Reg. 12, 8. 13. אֲשֶׁר יָעֲצָהוּ
2 Chr. 10, 8. אֲשֶׁר יָעֲצָהוּ
part.: יוֹעֵץ
2 S. 15, 12. אֲחִיתֹפֶל הַגִּילֹנִי יוֹעֵץ
1 Chr. 26, 14. וְזַכַרְיָהוּ בְנוֹ יוֹעֵץ בְּשֵׂכֶל
1 Chr. 27, 32. וְיוֹנָתָן דּוֹד־דָּוִיד יוֹעֵץ
1 Chr. 27, 33. וַאֲחִיתֹפֶל יוֹעֵץ לַמֶּלֶךְ
Prv. 11, 14. וּתְשׁוּעָה בְּרֹב יוֹעֵץ
Prv. 24, 6. וּתְשׁוּעָה בְּרֹב יוֹעֵץ
Jes. 9, 5. פֶּלֶא יוֹעֵץ
Jes. 19, 17. אֲשֶׁר־הוּא יוֹעֵץ עָלָיו
Jes. 41, 28. וּמֵאֵלֶּה וְאֵין יוֹעֵץ
part.: יֹעֵץ
Nah. 1, 11. יֹעֵץ בְּלִיָּעַל
part.: וְיוֹעֵץ
Jes. 3, 3. וְיוֹעֵץ וְחַכַם חֲרָשִׁים
part. c. h int.: הַלְיוֹעֵץ
2 Chr. 25, 16. הֶלְיוֹעֵץ לַמֶּלֶךְ נִתַּנּוּךָ
part. c. suff.: יוֹעֲצֶךָ
Mich. 4, 9. אִם־יוֹעֲצֵךְ אָבַד
part. pl.: יוֹעֲצִים
2 Chr. 22, 4. כִּי הֵמָּה הִיוּ־לוֹ יוֹעֲצִים
Esr. 4, 5. וְסֹכְרִים עֲלֵיהֶם יוֹעֲצִים
Job. 12, 17. מוֹלִיךְ יוֹעֲצִים שׁוֹלֵל
Prv. 15, 22. וּבְרֹב יוֹעֲצִים תָּקוּם
part. pl.: וְהַיּוֹעֲצִים
Ez. 11, 2. וְהִיוֹעֲצִים עֲצַת־רָע בָּעִיר
pl. constr.: יוֹעֲצֵי
Jes. 19, 11. יֹעֲצֵי פַרְעֹה עֵצָה נִבְעָרָה
pl. constr.: וְיוֹעֲצֵי
Job. 3, 13. עִם־מְלָכִים וְיֹעֲצֵי אֶרֶץ
pl. constr.: וּלְוֹעֲצֵי
Prv. 12, 20. וְלִיוֹעֲצֵי שָׁלוֹם שִׂמְחָה
pl. c. suff.: וְיוֹעֲצֶיךָ
Jes. 1, 26. וְיוֹעֲצֵךְ כְּבַתְּחִלָּה
pl. c. suff.: וְיוֹעֲצָיו
Esr. 7, 28. לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְיוֹעֲצָיו
Esr. 8, 25. הַמֶּלֶךְ וְיוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו
prt. f. c. s.: יוֹעַצְתּוֹ *sg.*
2 Chr. 22, 3. יוֹעֲצָתּוֹ לְהַרְשִׁיעַ
part. pass.: הַיְּעוּצָה *sg.*
Jes. 14, 26. זֹאת הָעֵצָה הַיְּעוּצָה
impt. pl.: *עֲצוּ
Jud. 19, 30. *עֲצוּ וּדְבֹרוּ
Jes. 8, 10. *עֲצוּ עֵצָה וְתֻפָר
1 imperf.: אֶיָּעֲצָה
Ps. 32, 8. אִיעֲצָה עָלַיִךְ עֵינִי
1 imperf.: אֶיָּעֲצֵךְ
Ex. 18, 19. שְׁמַע בְּקֹלִי אִיעָצֵךְ
Nu. 24, 14. לְכָה אִיעָצְךָ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
Jer. 38, 15. וְכִי אִיעָצְךָ לֹא תִשְׁמַע
1 impf. c. suff.: אֶיָּעֲצֵךְ

לכי אריצך נא עצה 1 Rg. 1, 12.
Nif-al: נוֹעַץ *3 perf.*
את־מי נועץ וויברהו Jes. 40, 14.
3 perf. pl.: נוֹעֲצוּ
ושמרי נפשי נועצו יחדו Ps.71,10.
נועצו לב יחדו Ps. 83, 6.
part. pl.: נוֹעָצִים
איך אתם נועצים 1 Rg. 12, 6.
מי אתם נועצים 1 Reg. 12, 9.
איך אתם נועצים 2 Chr. 10, 6.
מה אתם נועצים 2 Chr. 10, 9.
ואת־נועצים חכמה Prv. 13, 10.
3 imperf.: וַיִּוָּעַץ
ויועץ המלך רחבעם 1 Rg. 12, 6.
ויועץ את־הילדים 1 Reg. 12, 8.
ויועץ המלך ויעש 1 Reg. 12, 28.
ויועץ אל־עבדיו לאמר 2 Rg. 6, 8.
ויועץ דויד עם־שרי 1 Chr. 13, 1.
ויועץ המלך רחבעם 2 Chr. 10, 6.
ויועץ את־הילדים 2 Chr. 10, 8.
ויועץ אל־העם 2 Chr. 20, 21.
ויועץ אמציהו מלך 2 Chr. 25, 17.
ויועץ המלך ושריו 2 Chr. 30, 2.
ויועץ עם־שריו וגבריו 2 Chr.32,3.
1 impf. pl.: וְנִוָּעֲצָה
לכה ונועצה יחדו Neh. 6, 7.
3 impf. pl.: יִוָּעֲצוּ
אם יועצו יחדו Jes. 45, 21.
3 impf. pl.: וַיִּוָּעֲצוּ
ויועצו כל־הקהל 2Chr.30,23.
Hitpa-el: הִתְיָעֵץ
3 impf. pl.: וַיִּתְיָעֲצוּ
ויתיעצו על־צפוניך Ps. 83, 4.

מוֹעֵצָה

ז״נ וזך הרבוי מוֹעֲצוֹת, ומשמן עלה וסוד ומקנאת ומה [כשמשלשת אל־], ומשלל יהוע, ומשרת יען. לולא לפשר עוד שמשרת עון, וכן נאמר מִיּוֹעֲצֶיהָ מן מֵיק, וכן שיין עֲצָה תפת עון ע״ש.

n. f. pluralet. (מוֹעֵצֹת), consultatio, consilium, placitum, decretum, machinatio, a v. יָעַץ. Fortasse tamen radix hujus nominis est עוּץ (unde עֲצָה), ad s. f. מוֹעֲצָה a v. יוּעַץ. LXX. *βουλή, διαβουλία, ἐπιτήδευμα, ἀσέβεια.*

pl.: בְּמוֹעֲצוֹת
במעצות ודעת Prv. 22, 20.
וילכו במעצות Jer. 7, 24.
pl. c. suff.: בְּמֹעֲצוֹתָם
וחלכו במעצותם Mich. 6, 16.
pl. c. suff.: בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם
ילכו במועצותיהם Ps. 81, 13.
pl. c. suff.: מִמּוֹעֲצוֹתֵיהֶם
יפלו ממעצותיהם Ps. 5, 11.
ואכלה ממועצותיהם Hos. 11, 6.
pl. c. suff.: וּמִמֹּעֲצֹתֵיהֶם
וממעצותיהם ישבעו Prv. 1, 31.

עֵצָה

v. s. v. עוּץ *p.* 802.

יָעַר

פעל ל״ע כף נגור, ומשמן כמו עֵרָה לקמן נמכוון ת׳ [לשד ממנו עֵרוֹת], עַר [לשד ממנו עֵרֵי], לומר לשון ופריקה ונלמן [גריטן, ווֹאלסען], ויאות מכוון זם להנגוסים, ויספיק לקור הלשון, כלשד תריס לשל ערס ועכר לקמן.

v. inus., sicut עָרָה I (unde עֲרוֹת), עָר (unde עֲרֵי), virere, frondescere, crescere.

1 Rg. 1, 12.

יַעַר

ז״ן, והשלשה סנך לילנים וקורס [ווזנלן], ונקלל כן ע״ש לשנוב ונלמון שנכי לילנות [דיק־ליע], ובין נוסס כית־סיער, לו כית יער הלבנון, לומר כית נשק, לשד היס לשלשה ניער לבנון. נתרגום נמלס יער נמר סוף ונקנה, ומוס נרלה מכוון על יער דנש, כתרגומו חֻקָּא, לומר קנה וסוף מוסב הדנורין, וכן לקמן יערס.

n. m., 1) virgultum, silva, nemus, a frondescendo, arab. وعر, syr. ܥܲܪܲܐ, unde *domus sylvae Libanonticae*, de aedibus inter Libani cedros a Salomone adstructis, in quibus regium erat armarium; 2) arundo, canna, in qua apes nidos faciunt (targ. pro סוּף) hinc de ipso *melle sylvestri* vel etiam de saccharo. *Arrianus* in periplo maris Erythr.: *Καὶ μέλι τὸ καλάμινον τὸ λεγόμενον σακχάρι.* Dioscor. 2, 24. *Σάκχαρον εἶδος μέλιτος ἐν Ἰνδίᾳ πεπηγότος καὶ τῇ εὐδαίμονι Ἀραβίᾳ εὑρισκόμενον ἐπὶ τῶν καλάμων.* Trg. חֻקָּא דדובשא, LXX. *δρυμός, βουνός, ἀγρός, ἄρτος. μαρτύριον; μελισσών; σκηνή, ὕψηλός.*

חר יהיה־לך כי־יער הוא Jos.17,18.
וילך דוד ויבא יער חרת 1 S. 22,5.
ויבן את־בית־יער הלבנון 1Rg.7,2.
בית יער הלבנון 1 Rg. 10, 17. 21.
מלון קצה יער כרמלו 2 Rg.19, 23.
יער צומח עצים Eccl. 2, 6.
כנוש עצי־יער Jes. 7, 2.
יער כרמלו Jes. 37, 24.
יער וכל־עץ בו Jes. 44, 23.
יער השדה נגב Ez. 21, 2.
כאריה בבהמות יער Mich. 5, 7.
יער בתוך כרמל Mich. 7, 14.
כי ירד יער הבצור Zach. 11, 2.
p. יַעַר
כי־לי כל־חיתו־יער Ps. 50, 10.
כאש תבער־יער Ps. 83, 15.
אז ירננו כל־עצי־יער Ps. 96, 12.
בו־תרמש כל־חיתו־יער Ps.104,20.
מצאנוה בשדי־יער Ps. 132, 6.
וראמץ־לו בעצי־יער Jes. 44, 14.
לבמות יער Jer. 26, 18.
והר הבית לבמות יער Mich.3,12.
הַיַּעַר
ויבא העם אל היער 1 Sam.14, 26.
וירב היער לאכל בעם 2 S. 18, 8.
שתים דבים מן־היער 2 Rg. 2, 24.
כתפוח בעצי היער Cant. 2, 3.
בסבכי היער Jes. 9, 17.
ונקף סבכי היער Jes. 10, 34.
בעץ היער אשר־נתתיו Ez. 15, 6.
p. הַיָּעַר
אל־נשק בית היער Jes. 22, 8.
ברדת היער Jes. 32, 19.
אשר היה בעצי היער Ez. 15, 2.
בַּיָּעַר
ואשר יבא את־רעהו ביער Dt.19,5.
ביער אל־הפתח הגדול 2 S. 18, 17.
ביער בערב תלינו Jes. 21, 13.
הישאג אריה ביער Am. 3, 4.
p. בַּיָּעַר
וכל־הארץ באו ביער 1 Sam.14, 25.
כל־חיתו ביער Jes. 56, 9.
כאריה ביער Jer. 12, 8.
בְּיַעַר
ביער אפרים 2 Sam. 18, 6.
לְיַעַר
ואמרת ליער הנגב Ez. 21, 3.
ושמתים ליער Hos. 2, 14.
לַיַּעַר
והכרמל ליער יחשב Jes.29,17.32,15
מִיַּעַר
על־כן הכם ארזה מיער Jer. 5, 6.
כי־עץ מיער כרתו Jer. 10, 3.
p. מִיָּעַר
יכרסמנה חזיר מיער Ps. 80, 14.
cum h finis: הַיַּעֲרָה
עלה לך היערה Jos. 17, 15.
cum suff.: יַעְרִי
אכלתי יערי עם־דבשי Cant. 5, 1.
cum suff.: יַעְרוֹ
וכבוד יערו וכרמלו Jes. 10, 18.
ושאר עץ יערו Jes. 10, 19.
cum suff.: יַעְרָהּ
כרתו יערה נאם־יי Jer. 46, 23.
cum suff.: בְּיַעְרָהּ
והצתי אש ביערה Jer. 21, 14.
pl.: יְעָרִים *n. p.*
בני קרית יערים Esr. 2, 25.
אנשי קרית יערים Neh. 7, 28.
pl.: הַיְּעָרִים
מקריית היערים Jer. 26, 20.
ולא יחטבו מן־היערים Ez. 39,10.
pl.: בַּיְּעָרִים Q'ri.
וישנו ביעורים Ez. 34, 25.
pl.: בַּיְּעוֹרִים K'tib.
וישנו ביעורים Ez. 34, 25.
2 pl.: יַעְרוֹת
ויחשף יערות Ps. 29, 9.
יַעְרָה

ז״כ כמו יער נמכוון כ׳, ומלון סנך תקנס, מקום לשד ישכנו סדנוריס. ולדעת כד״ק לקח־סדנה, ע״ש שסקלה עזריס כסנך קנים. ועוד מקום להסתנלר.

n. f., sicut יַעַר II., virgultum, densa arborum s. arundinis, in quibus favos faciunt apes, vel, ut Qimchi arbitratur, quorum instar placentae mellis factae sunt. *Jaara* est, inquit Qimchi, placenta mellis (חֲתַת הַדְּבַשׁ), melle nondum educto. LXX. *δρυμός, κηρίον.*

constr.: בְּיַעְרַת
ביערת הדבש 1 Sam. 14, 27.

יָפָה

פעל נודד, ומעתיד יֵיפֶה, ומקנל מעתיד יַיִּפְהּ, ומפתוח כמו יָפַע לקמן, ומיכס ונגיסס פתוח ומדוד [נלמלנלן, ז׳ממעכן], ומוס מסלשל על מכוסת ונכמדות ומכיכה [שתן ויין], מתי ונלתי נעל קי. מכנד יָפֶה יוֹנֵל, ומהתפעל כדרכו. ומלד לתמונת יָפְיָפִיָּה נתליס לל״ק מן יָפְיָפָה, פעולי של מכנד כפלי יָפְיָפִיָּה, ומ״ם מרלמון קמן מתף, לניון מפעלי. לל״ש מתמונה נמר יָפְיָפִיָּה ע״מ חֲמַרְמַר ומוס ג״כ פעולי, וכ׳ מתקוויס לכוונה. ומלד לתקון מדנס מתמלת יָפָה, וכן יָפָא, יָפַע, פָּעַם [מוס פַּעֲמַיִם] נתכיי, יָפַע נעכרי, וכן נמוזו ויוכי וכדומס. עי׳ ספרי מכנה שפתי תרס דף קצ״ם.

verb. intr. (impf. יִיפֶה, apoc. וַיִּיף), sicut יָפַע, splendere, nitere, hinc: pulchrum, decorum, eximium esse. Pi. יִפָּה, ornare. Hitpa. se ornare. Forma יָפְיָפִיָּה (*Ps.* 45, 3.) passiva seu *pu-alica* est; facta est enim a יִפִּיפָה, forma *pi-elica* geminante literas, et *Qamez chatuf*

primae syllabae passivum indicat. Alii יָפְיָפִיָּה pro יֻפְיֻפִּיָּה, ad s. f. חֻמַּרְמָר, quae et ipsa *pu-alica* est, dictum putant. Utrumque apte quadrat. Trg. שְׁוֵי פִּדְרָךְ עֲדִיָּה, de gratiarum venustatumque dotibus, quibus ultra aliorum sortem exornatus est sponsus. Radix est *fa*, *pa*, sanscr. *bhâ*, quae inest verbis יָפָא, יָפַע, פָּעַם (unde פַּעֲמַיִם), v. *Systema* 180. LXX. *καλόν, κάλλος, γίνεσθαι, καλλιοῦσθαι, ὡραιωθῆναι*; *Pi. καλλωπίζεσθαι*; *Pu.* יָפְיָפָה, *ὡραῖος κάλλει*; הִתְיַפִּי, *ὡραϊσμός.*

2perf.fem.: יָפִית
מה־יפית ומה־נעמת Cant. 7, 7.
3 perf. pl.: יָפוּ
מה־יפו פעמיך בנעלים Cant. 4, 10.
2 impf. fem.: וַתִּיפִי
מה־יפו דדיך Cant.7,2.
3 impf. ap.: וַיֵּיף *masc.*
ותיפי במאד מאד Ez. 16, 13.
Pi-el: יִפֶּה
ויפתה בכסף ובזהב ויפהו Ez. 31, 7.
3 impf.c.suff.: וַיְיַפֵּהוּ
Pu-al: יְפֻעָה
2 perf.: יָפְיָפִיתָ
יפיפית מבני אדם Jer. 10, 4.
Hitpa-el: הִתְיַפֶּה
2impf.fem.: תִּתְיַפִּי
לשוא תתיפי Ps. 45, 3.
Jer. 4, 30.

יֹפִי

ת״ם וסמיך יְפֵה, וכנקנס יָפֶה וסמיך יְפַת, ומוס ניכוני, ומפעות נכמד ונעיס ועוס [שתן], נסקנד עס מיכס ותקר לרוס. ולפעמים כמו עוס נכלל, לומר הגן וכלו ושפר, וכי לכל עוס גס הסמלל מענין וסיכס על סיוסי וסנוסות.

adj. m. prt. (c. יְפֵה; f. יָפָה, c. יְפַת), pulcher, formosus; bonus, eximius, conveniens (syn. טוֹב, ar. חַסַן, שַפַר). LXX. *καλός, ὡραῖος, βελτίων, κάλλος*; יְפֵה מַרְאֶה, *εὐπρόσωπος*; יְפֵה קוֹל, *εὐρίζος*; יְפֵה תֹאַר, *ἡδύφωνος.*

לא־היה איש־יפה 2 Sam. 14, 25.
את־הכל עשה יפה בעתו Eccl. 3,11.
טוב אשר־יפה לאכול Eccl. 5, 17.
הנך יפה דודי אף נעים Cant.1,16.
יפה עשיתיך Ez. 31, 9.
constr.: יְפֵה
ויהי יוסף יפה תאר Gn. 39, 6.
עם־יפה עינים וטוב ראי 1S.16,12.
ואדמני עם־יפה מראה 1 S. 17, 42.
יפה נוף Ps. 48, 3.
יפה פרי־תאר Jer. 11, 16.
יפה ענף Ez. 31, 3.
יפה קול ומטב נגן Ez. 33, 32.
constr.: וְיֵפֶה
ויפה מראה Gn. 39, 6.
adj. fem.: יָפָה *sg.*
כי־יפה הוא מאד Gn. 12, 14.
אחות יפה ושמה תמר 2 S. 13, 1.
נערה יפה בכל גבול ישראל 1Rg.1,3.
והנערה יפה עד־מאד 1 Rg. 1, 4.
אשה יפה וסרת טעם Prv. 11, 22.
הנך יפה רעיתי Cant. 1, 15. 4, 1.
הנך יפה עיניך יונים Cant.1,15.4,1.
כלך יפה רעיתי Cant. 4, 7.
יפה את רעיתי Cant. 6, 4.
יפה כלבנה Cant. 6, 10.
adj. fem.: הַיָּפָה

תדעי לך היפה בנשים Cant. 1, 8.
מדוד היפה בנשים Cant. 5, 9.
היפה בנשים Cant. 6, 1.
constr.: יְפַת
כי אשה יפת־מראה את Gn. 12, 11.
ורחל היתה יפת־תאר Gn. 29, 17.
אשת יפת־תאר Dt. 29, 17.
אשה יפת מראה 2 Sam. 14, 27.
והנערה יפת־תאר Esth. 2, 7.
constr.: וְיֶפֶת
ויפת מראה Gn. 29, 17.
טובת־שכל ויפת תאר 1 S. 25, 3.
cum suff.: יְפָתִי
יפתי ולכי־לך Cant. 2, 10. 13.
fem. pl.: יְפָיוֹת
ולא נמצא נשים יפות Job. 42, 15.
pl.: הַיְפָיוֹת
הבתולות היפות Am. 8, 13.
pl. constr.: יְפִיוֹת
שבע פרות יפות מראה Gn. 41, 2.
pl. constr.: יְפֹת
שבע הפרות יפת המראה Gn. 41, 4.
pl. constr.: וְיִפֹת
בריאת בשר ויפת תאר Gn. 41, 18.
יְפִי
זו יָפִי, ונפסקת יְפִי, סגולי ל"ה, וכנוי יָפְיוֹ. ופתקון סוד ומדרש נגם ווסר [גלגלנן], כמו מסוד פני מלך, ומוס סיופי וכנעימות נכללו. נגמלן ידוע יַפְיוֹ, יָפְיוּתוֹ.
s. יֶפִי (in p. יְפִי, c. s. יְפִיוֹ), splendor, pulchritudo vel externa vel interna. LXX. *δόξα, κάλλος, ὡραιότης.*
על־יפי חכמתך Ez. 28, 7.
p. יְפָי
מכלל־יפי Ps. 50, 2.
כי־תחת יפי Jes. 3, 24.
שיאמרו כלילת יפי Thr. 2, 15.
אני כלילת יפי Ez. 27, 3.
וכלילו יפי Ez. 28, 12.
p. יְהֹפָי
שקר החן והבל היפי Prv. 31, 30.
cum suff.: בְּיָפְיֵךְ *p.*
גבה לבב ביפיך Ez. 28, 17.
c. suff. fem.: יָפְיֵךְ
ויתאו המלך יפיך Ps. 45, 12.
ותתעבי את־יפיך Ez. 16, 25.
בגיך כללו יפיך Ez. 27, 4.
המה כללו יפיך Ez. 27, 11.
c. suff. fem.: בְּיָפְיֵךְ
ויצא לך שם בגוים ביפיך Ez. 16, 14.
ותבטחי ביפיך Ez. 16, 15.
cum suff.: יָפְיֵךְ
מה־טובו ומה־יפיו Zach. 9, 17.
cum suff.: בְּיָפְיוֹ
מלך ביפיו Jes. 33, 17.
לאדמה אליו ביפיו Ez. 31, 8.
cum suff.: יָפְיָהּ
את־יפיה Esth. 1, 11.
אל־תחמד יפיה בלבבך Prv. 6, 25.
יֶפֶה־פִיָּה
ת"כ מן יְפִיָּה כפל מגרש, ומכלון יפה מלוד. ומגר מענין המשוכה עי' נגר"ק.
adj. f. (a Pi-ēl duplicato יְפִיָּה), pulcherrima, specie eximia, de vitula. LXX. *καλλωπίζεσθαι.*
עגלה יפה־פיה מצרים Jer. 46, 20.

יָפֶת

v. s. r. יָפַע, יָפָה *p.* 505.

יָפַח

פעל נוד, וע"ע כ"ח נסתפעל, ומשונן כמו נָשֵׁם, לומר לכיסה ומכוסמות [קי"כען, ויי"כען], כי לכיסה וכשימה תתקדכם לשוגג לחד, כאשר יבואר כלקמי. תמנות מגרש יָפַח, ומשלח ג"כ לכל פּוּחַ, יָפַח וכדומה, ומס תמלח גל"כ מגזוי נגמתי ערכ.
vrb. intr. hitpa-ēl., sicut נָשַׁם, anhelare, suspirare, angore animi ingemiscere. Cognata sunt verba פּוּחַ, יָפַח, q. v. LXX. *ἐκλύειν.*
Hitpa-el: הִתְיַפֵּחַ
3 impf. fem.: תִּתְיַפַּח
קול בת־ציון תתיפח Jer. 4, 31.
יְפַח
ג"ו ומסתן יָפַח, ומשונן נוסס לחלי דכר [שכויכעכר], ומכוון הפסוק כנוסס לחלי קמס לעגוזו. לוזס לל"ל ענין דכור, וכן פרש המרגם ור"ז וסרל"נע, וכמעט ס"ל ס"ל.
adj. m. (c. יְפַח), anhelans, veluti חָמָס h. e. violentiam. Alii יָפַח vim *dicendi* (עִנְיַן דִּבּוּר) habere dicunt; in his *Isaaki*, *Ibn-Ezra* et *Paraphrastes*, qui יְפַח חָמָס vertit: מְמַלֵּלִי חֲטוֹפָא. LXX. *ψεύδεσθαι, ἀνατέλλειν.*
adj.: וְיָפַח
ויפח לקץ ולא ירכב Hab. 2, 3.
adj. constr.: וְיַפַּח
ויפח חמס Ps. 27, 12.

יָפַע

פעל נוד, וע"ע כ"ח נכוסף הוֹפִיעַ, ומעכס כמו יָפָה לעיל, לומר וסיכס ולסיכס [גלגלנען], ומוס סכוסף יוסף כדרכו, נזלוג לל הָאִיר, לומר לו מפנת וסר לו מ"ס. כלקמי יָפַע מצלהו. ולולי מוס מוֹפָת הקבר מן מוֹפָת, כדמיון לל נֶס, הֶגֶל, ולכני מנכתיו קמך יָפַת, *v. intr.* (unde solummodo *Hif-il* הוֹפִיעַ), sicut יָפָה, splendere, nitere, *Hif.* splendorem emittere, lucere, radiare (syn. הֵאִיר). Ar. יְפַע (impf. יִיפַע). LXX. *ἐμφαίνειν* (*ἐμφανῶς*), *παρρησιάζεσθαι*, *ἔρχεσθαι*, *κατασπεύδειν*, *ποιεῖν*, *προσέχειν.*
Hif-il: הוֹפִיעַ *3 perf.*
הופיע מהר פארן Dt. 33, 2.
אלהים הופיע Ps. 50, 2.
3 perf.: וְהוֹפִיעַ
והופיע אור עננו Job. 37, 15.
2 perf.: הוֹפַעְתָּ
ועל־עצת רשעים הופעת Job. 10, 3.
imperat.: הוֹפִיעַ *sg.*
אל־נקמות הופיע Ps. 94, 1.
imprt.: הוֹפִיעָה
ישב הכרבים הופיעה Ps. 80, 2.
3 impf. fem.: תּוֹפִיעַ
ואל־תופע עלינו נהרה Job. 3, 3.
3 impf. f. ap.: וַתֹּפַע
ותפע כמו־אפל Job. 10, 22.
יְפָעָה
ג"כ, ומעכס יופי ווסר [גלגלנן, ג"כ־סייע], ומגס גויר יָפַע מוכרי, ונזעפ עוד כמנס יָפִיעַ, מיפַעַת. נתרגום עוד הוֹפָעָה, ונסמס רכנית הוֹפָעָה.
n. f. (a m. יֶפַע), splendor, pulchritudo. LXX. *κάλλος.*
cum suff.: יְפָעָתֵךְ *p.*
וחללו יפעתך Ez. 28, 7.
חכמתך על־יפעתך Ez. 28, 17.
תּוֹעֲפָה
ג"כ כמו תּוּפָּה, ומסלנס לנעמ מתקרנס תּוּפָה, ולנעמ מרמ"נע קָרֶן או חָזָק, ולנעמ רמ"י רוֹם, ומכל לחק, כי מגרש יפע לגון לסיכס, ומל"ל מגס מכוונו מקום מכלסס למרקוק [גלגלנן־, מגסע־פוקע], וכסף תועפות לפ"ז נמר כסף תועפות מריס, ומוס מכנון.
n f., locus, qui longe lateque conspici potest, a *splendendo* (Glanz-, Höhepunkt), unde בֶּסֶף תּוֹעָפוֹת, argentum ex metallis montium erutum. Trg. מְנֵי כַסְפָּא. תְּקוֹף רוּמָא דְּרִיקָא. Syr. כַּסְפָּא חְוִישַׁבְּנִין. LXX. *ἀργύριον πεπυρωμένον.* Num. 23, 22. Trg. תְּקוֹפֵי רוּמָא וְרוּמֵיהּ. Ψ. 95, 4. תְּקוֹפֵי רוּם טוּרַיָּא. LXX. *τὰ ὕψη τῶν ὀρέων.*
pl.: תּוֹעֲפוֹת
וכסף תועפות לך Job. 22, 25.
pl. constr.: וְתוֹעֲפוֹת
ותועפות הרים לו Ps. 95, 4.
תְּוֹעֲפַת
כתועפת ראם לו Num. 23, 22. 24, 8.

יֶפֶת

פעל לל־עוכר כ"ח נגוד מוֹפֵת, ומוס לל מגס מכנס. ולפגר שמגרס יָפָה עכיו כניעס ולסוכר ומתקבלות וסכוך [פעלקניפעלן, -גלינגען], כי ומל תלוי להתעלות פת, כיולע מגוזי מלגזוכות [עי' ל־ס־ד, כ־ד], ולל מוסף מסכוך ומקוס [פּעריגלוינגענעס, וועלכעל]. לוזס בלקמי נתן למוסף מלקמי שלקר מלע מלגמי מסתקרע, ומלפגר מלקוי מרלמי מרלמי מכללס ומפלאס [לוים־סוֹאַכְּדעגן, -לייכענן], ול"ל כדומס לל פֶּלֶא, לגר מלכו פֶּלֶא, ולקן מגרס לפ"ז יָפָה כדומס לל בַּד, ענין מפרגס ומפלאס, וכן מפעל פָּרַשׁ נלקמי מגלל על ענין מפלאס, נלקמות מכללס, ומגס פְּרִישָׁא או פְּרִישׁוּת כמו מוֹפֵת, ולוק.
v. inus., cujus radix *fat* redit in vv. יָפַד, בַּד, אֲפַד, vi nectendi, unde מוֹפֵת, aliquid implicatum, miraculosum, *τέρας.* Nisi potius יָפַת primum vi separandi distinguendique dicitur (uti et בַּד), indeque *miracula* et *prodigia* appellantur, utpote a quotidiano rerum cursu, ab hominum intelligentia atque viribus remota (syn. פֶּלֶא a v. פְּרִישָׁה, פְּרִישׁוּת a v. פָּרַשׁ).
מוֹפֵת
ג"ו ע"ע מוֹעֵד, מוֹקֵד, ומכנוי מְפָתִים. ומעכס פלא ומפלאס [פוים־סגעוואכ־דעגעס, -געוואכלכנ־לפעס, ווילוכדעג], ומוס מוכל ולות כללס, ועס לות נקבר לנוס, על מסוך גדול מאנו, ומכל מגרס י־פת, מכללס ומפלאס. מסגלל כמו לנל לות, על דוגמל וכס [פּאַרכּנילן, ענפאַם], לומר לס ימים לים לדוגמל ולמופת לעתיד, לעדות ועזולס, ומוס רלים כללו [נעוויים, נעלי־גוכנ]. נתכנוס מופת מפלאנו, ונתכמת מנין ידוע מופת מותך, ומסוקלי מוֹפְתֵי ומכנקנס מוֹפְתֵיהֶם.
n. m. (ad s. f. מוֹעֵד, מוֹקֵד, pl. מְפָתִים), aliquid a vulgari rerum cursu hominumque intelligentia remotum, rarum ac singulare, mirabile atque extraordinarium: 1) miraculum, vel a deo ipso vel a legatis ejus editum, veluti de prodigiis Aegyptiacis (juncto אוֹת, quod magis generale est); etiam de personis ipsis, quibus miranda atque inconsueta acciderunt (cf. Ebr. 2, 13.). 2) typus (Vorbild), quo sub externis factis res occultae, futurae potissimum, praesignificantur seu adumbrantur, veluti de actionibus prophetarum typicis, quae, cum exterius mandato divino peragebantur, mystici aliquid atque occulti significabant; 3) hinc generaliter de omni testimonio seu demonstratione veritatis, unde rabb. nomen factum est *ἀποδείξεως* LXX. *σημεῖον*, *τέρας*, *σκληρότης*, *ῥῆμα*; אַנְשֵׁי מוֹפֵת *τερατοσκόπος.*
תנו לכם מופת Ex. 7, 9.
ונתן אליך אות או מופת Dt. 13, 2.
ביום ההוא מופת 1 Reg. 13, 3.
כי־מופת נתתיך Ez. 12, 6.
כי־אנשי מופת המה Zach. 3, 8.
וּמוֹפֵת
ומופת נתן לו 2 Chr. 32, 24.
אות ומופת על־מצרים Jes. 20, 3.
הַמּוֹפֵת
לאמר זה המופת 1 Reg. 13, 3.
המופת אשר היה בארץ 2 Chr. 32, 31.
וְהַמּוֹפֵת
ובא האות והמופת Dt. 13, 3.
כְּמוֹפֵת
כמופת הייתי לרבים Ps. 71, 7
כַּמּוֹפֵת
כמופת אשר נתן 1 Reg. 13, 5.
לְמוֹפֵת
והיה יחזקאל לכם למופת Ez. 24, 24.
והיית להם למופת Ez. 24, 27.
וּלְמוֹפֵת
והיו בך לאות ולמופת Dt. 28, 46.
cum suff.: מוֹפְתֵיכֶם
אמר אני מופתכם Ez. 12, 11.
pl.: מוֹפְתִים
ומפתים בארץ חם Ps. 105, 27.
מופתים בשמים ובארץ Joel 3, 3.
pl.: וּמוֹפְתִים
ויתן יי אותת ומפתים Dt. 6, 22.
ותתן אתת ומפתים Neh. 9, 10.
שלח אתות ומפתים Ps. 135, 9.
אתות ומפתים בארץ Jer. 32, 20.
pl.: הַמּוֹפְתִים
ראה כל־המפתים Ex. 4, 21.
עשו את־כל־המפתים Ex. 11, 10.
pl.: וְהַמּוֹפְתִים
והאתת והמפתים Dt. 7, 19.
האתת והמפתים הגדלים Dt. 29, 2.
לכל־האתת והמופתים Dt. 34, 11.
pl.: וּבְמוֹפְתִים
במסת באתת ובמופתים Dt. 4, 34.
ובאתות ובמפתים Dt. 26, 8.
באתות ובמופתים Jer. 32, 21.
pl.: וּלְמוֹפְתִים
לאתות ולמופתים Jes. 8, 18.
pl. c. suff.: מוֹפְתַי
ואת־מופתי בארץ מצרים Ex. 7, 3.
למען רבות מופתי Ex. 11, 9.
pl. c. suff.: מְפָתָיו
מפתיו ומשפטי־פיהו 1 Chr. 16, 12.
מפתיו ומשפטי־פיו Ps. 105, 5.
pl. c. suff.: וּמוֹפְתָיו
ומופתיו בשדה־צען Ps. 78, 43.

יָצָא

פעל כודד, והעתיד יֵצֵא, ומלעיל צֵא, והמקור צֵאת והמקור בצאת, וביכולי נקבי יָצֹא כמו יָצֵאת, או יְצֹאת, יוצֵאת מן יָצֵאת שהמקלב. המענה כמו נָפַק בלחמי, לומר נסיעה ומליכה מלשון [הערוי סגעמען, סערפֿאָר-], ככל הזולל המליכה. ד״מ יפֿ למלשון ובדומה, יפֿ קפֿצי מנית פֿדון, או לגיון מלדם, ד״מ יפֿ מנען או מיכך פלוני וכדומה. הנוסף כדלכו יוסף, ופעולי אלו ידוע. תמונת הזכר יָצֵא, ודומה לו מֵא לעיל, לשון סגרת ומלך ומלכה, וכן סֵא לקמן, או זֵה לעיל, מלשון מלך מלמה, ומשמוי נזעפֿתי ערב עי׳ ככל מלמה.

verb. intr. (impf. יֵצֵא, impr. צֵא, inf. abs. יָצוֹא, constr. יֵצֵאת, prt. f. יוֹצֵאת, יֹצֵאת *vel* יְצֹאת, יוֹצֵא pro יֹצֵא, pro יָצֵאת), sicut נָפַק aramaicum, exire, egredi; prodire, progredi; procedere, veluti ad bellum, ex carceribus, in conspectum, veluti de sideribus, praecipue de sole oriente, trop. de ortu, proventu et partu. *Hif.* transitive. Radix est יָצָא, cui affinitate conjuncta sunt אָא, סָא, זָא, vi e loco movendi. LXX. ἐκπορεύεσθαι (πορεύεσθαι, διαπορεύεσθαι, εἰςπορεύεσθαι, συνεκπορεύεσθαι); ἐξέρχεσθαι (ἔρχεσθαι, ἀπέρχεσθαι, διέρχεσθαι, εἰςέρχεσθαι, παρέρχεσθαι, συνέρχεσθαι); ἔξοδος, ἐξοδιάζειν; διεξάγειν, ἐξαποστέλλειν, ἥκειν, ἱστάναι, ἐκστρατεύειν, ἐξαίρειν, ἐξέχειν, ἐξιστάναι, ἐξολισθαίνειν, ἔξεστι; ἀναστρέφειν, ἀνατέλλειν, ἀνθεῖν, γίνεσθαι, εἶναι, ἀποτρέχειν, ἀφιέναι, διαβάλλειν, καταδώκειν, κατασπεύδειν, προσπίπτειν; ἀκούειν, ἀνακαλύπτειν, ἀνάπτεσθαι, κατισχύειν, μένειν, ποιεῖν, πρόβατον; אָא, הָבֵר יָצָא, προστάττειν; יָצָא לְפִקֻּדֹ, ἐπάγειν; יָצָא לְצָרָה, καθαρίζεται καθαρόν; יָצָא, מוֹצִיא, ἔξοδος; יָצָא, ἐξοδία (ος), ἀνατολή; יָצֵא, ἔξοδος, γέννημα; יֵצֵאת, διέξοδος; *Hif.* ἄγειν (ἀνάγειν, εἰςάγειν, συνάγειν); ἐκφέρειν (φέρειν, καταφέρειν); ἐκβάλλειν, ὁδηγεῖν, ἐκδιδόναι, ἐκσπᾶν, ἐκφαίνειν, ἐξαιρεῖν; ἀνοίγειν (διανοίγειν); αὐξάνειν, ἀπαγγέλλειν, κατέπειν, δεικνύναι, λαμβάνειν; מוֹצָא, διεκβολή; מוֹצָאת, ἀγόμενος.

3 *perf.*: יָצָא

Gn. 10, 11. יצא אשור
Gn. 19, 23. השמש יצא על־הארץ
Gn. 24, 50. ויאמרו מיי יצא הדבר
Gn. 25, 26. ואחרי־כן יצא אחיו
Gn. 27, 30. ויהי אך יצא יצא יעקב
Gn. 38, 28. לאמר זה יצא ראשנה
Gn. 38, 29. כמשיב ידו והנה יצא
Gn. 38, 30. ואחר יצא אחיו
Nu. 17, 11. כי־יצא הקצף מלפני יי
Num. 22, 5. הנה עם יצא ממצרים
Jos. 19, 17. לישששכר יצא הגורל
Jos. 19, 32. לבני נפתלי יצא הגורל
Jos. 19, 40. יצא הגורל השביעי
Jud. 3, 24. והוא יצא ועבדיו באו
Jud. 4, 14. הלא יי יצא לפניך
Jud. 11, 36. עשה לי כאשר יצא מפיך
Jud. 14, 14. מהאכל יצא מאכל
Jud. 14, 14. ומעז יצא מתוק
1 Sam. 23, 15. כי־יצא שאול לבקש
18. 24, 14. אחרי מי יצא מלך ישראל
1 S. 26, 20. כי־יצא מלך ישראל
2 Sam. 5, 24. כי אז יצא יי לפניך
2 S. 16, 11. הנה בני אשר־יצא ממעי
2 S. 19, 20. ביום אשר־יצא אדני
2 S. 20, 8. בתערה והוא יצא ותפל
2 Rg. 11, 29. וירבעם יצא מירושלם
1 Rg. 20, 39. יצא בקרב־המלחמה
2 Rg. 9, 11. ויהוא יצא אל־עבדי
2 Reg. 19, 9. הנה יצא להלחם אתך
2 Reg. 20, 4. לא יצא העיר
1 Chr. 14, 15. כי־יצא האלהים
2 Chr. 22, 7. ובבאו יצא עם־יהורם
Esth. 7, 8. הדבר יצא מפי המלך
Esth. 8, 15 ומרדכי יצא מלפני המלך
Job. 14, 2. כציץ יצא ויומל
Job. 38, 29. מבטן מי יצא הקרח
Ps. 19, 5. בכל־הארץ יצא קום
Ps. 73, 7. יצא מחלב עינמו
Eccl. 4, 14. מבית הסורים יצא למלך
Eccl. 5, 14. כאשר יצא מבטן אמו
Jes. 37, 9. יצא להלחם אתך
Jes. 45, 23. יצא מפי צדקה
Jes. 51, 5. יצא ישעי
Jer. 4, 7. נסע יצא ממקמו
Jer. 22, 11. אשר יצא מן־המקום הזה
Jer. 37, 5. וחיל פרעה יצא ממצרים
Jer. 44, 17. אשר־יצא מפינו
Jer. 48, 45. כי־אש יצא מחשבון
Dan. 8, 9. יצא קרן־אחת
Dan. 9, 23 בתחלת תחנוניך יצא דבר
Nah. 1, 11. ממך יצא חשב

3 *perf.*: יָצְאָה

Ex. 16, 4. ויצא העם ולקטו
Ex. 34, 34. ויצא ודבר
Lev. 14, 3. 38. ויצא הכהן
Lev. 16, 18. ויצא אל־המזבח
Lev. 16, 24. ויצא ועשה את־עלתו
Lev. 25, 28. ויצא ביבל ושב לאחזתו
Lev. 25, 33. ויצא ממכר־בית
Lev. 25, 41. ויצא מעמך הוא ובניו
Lev. 25, 54. ויצא בשנת היבל
Num. 34, 4. ויצא חצר־אדר
Num. 34, 9. ויצא הגבל זפרנה
Dt. 23, 11. ויצא אל־מחוץ למחנה
Jos. 15, 3. ויצא אל־נגב למעלה
Jos. 15, 4. ויצא נחל מצרים
Jos. 15, 9. ויצא אל־ערי הר־עפרון
Jos. 15, 11. ויצא הגבול אל־כתף
Jos. 15, 11. ויצא יבנאל
Jos. 16, 2. ויצא מבית־אל לוזה
Jos. 16, 6. ויצא הגבול הימה
Jos. 16, 7. ופגע בירידו ויצא הירדן
Jos. 18, 15. ויצא הגבול ימה
Jos. 18, 15. ויצא אל־מעין
Jos. 18, 17. ויצא עין שמש
Jos. 18, 17. ויצא אל־גלילות
Jos. 19, 12. ויצא אל־הדברת
Jos. 19, 13. ויצא רמון המתאר
Jos. 19, 27. ויצא אל־כבול משמאל
Jos. 19, 34. ויצא משם חקקה
1 Sam. 8, 20. מלכנו ויצא לפנינו
Jes. 11, 1. ויצא חטר מגזע ישי
Jer. 30, 19. ויצא מהם תודה
Jer. 31, 39. ויצא עוד קוה חמדה
Jer. 43, 12. ויצא משם בשלום
Jer. 48, 7. ויצא כמלך בגולה
Ez. 46, 2. על־מפתן השער ויצא
Ez. 46, 12. ויצא וסגר את־השער
Dan. 11, 11. ויצא ונלחם עמו
Dan. 11, 44. ויצא בחמא גדלה
Zach. 9, 14. ויצא כברק חצו
Zach. 14, 2. ויצא חצי העיר בגולה
Zach. 14, 3. ויצא יי ונלחם

3 *prf. fem.*: יָצְאָה

Num. 16, 35. ואש יצאה מאת יי
Num. 21, 28. כי־אש יצאה מחשבון
Ruth 1, 13. כי־יצאה בי יד־יי

Job. 26, 4. ונשמת־מי יצאה ממך
Cant. 5, 6. נפשי יצאה בדברו
Jer. 23, 15. יצאה חנפה לכל־הארץ
Jer. 23, 19. 30, 23. חמה יצאה
Ez. 7, 10. יצאה הצפרה
Ez. 24, 6. לא יצאה ממנה
Mich. 1, 11. לא יצאה יושבת צאנן

3 *prf. fem.*: יָצָאָה *p.*

Jes. 28, 29. מעם יי צבאות יצאה

3 *prf. fem.*: וַיֵּצְאָה

Ex. 21, 3. ויצאה אשתו
Ex. 21, 11. ויצאה חנם אין כסף
Dt. 24, 2. ויצאה מביתו והלכה

2 *perf.*: יָצָאתְ

Gn. 24, 5. אל־הארץ אשר־יצאת
Ex. 23, 15. כי־בו יצאת ממצרים
Ex. 34, 18. כי בחדש האביב יצאת
Dt. 9, 7. אשר־יצאת מארץ מצרים
Dt. 16, 3. יצאת מארץ מצרים
Hab. 3, 13. יצאת לישע עמך

2 *perf.*: וַיָּצָאתְ

Dt. 23, 13. ויצאת שמה חוץ
Jer. 19, 2. ויצאת אל־גיא בן־הנם

2 *perf. fem.*: יָצָאת

Jer. 31, 4. ויצאת במחול משחקים

1 *perf.*: יָצָאתִי

Num. 22, 32. הנה אנכי יצאתי לשטן
Job. 3, 11. מבטן יצאתי ואגוע
Prv. 7, 15. על־כן יצאתי לקראתך
Jer. 14, 18. אם־יצאתי השדה
Jer. 20, 18. למה זה מרחם יצאתי
Dan. 9, 22. יצאתי להשכילך בינה

1 *perf.*: יָצָתִי

Job. 1, 21. ערם יצתי מבטן אמי

1 *perf.*: וַיָּצָאתִי

1 Sam. 17, 35. ויצאתי אחריו והכיתיו

3 *perf. pl.*: יָצְאוּ

Gn. 8, 19. יצאו מן־התבה
Gn. 10, 14. אשר יצאו משם פלשתים
Gn. 44, 4. הם יצאו את־העיר
Ex. 12, 41. יצאו כל־צבאות יי
Ex. 16, 27. יצאו מן־העם ללקט
Num. 11, 27. ולא יצאו האהלה
Nu. 16, 27. ודתן ואבירם יצאו נצבים
Num. 33, 1. אשר יצאו מארץ מצרים
Nu. 33, 3. יצאו בני־ישראל ביד רמה
Dt. 13, 14. יצאו אנשים בני־בליעל
Jos. 2, 7. כאשר יצאו הרדפים
Jos. 8, 17 אשר לא יצאו אחרי ישראל
Jos. 8, 22. ואלה יצאו מן־העיר
Jud. 2, 15. בכל אשר יצאו
2 Sam. 2, 13. ועבדי דוד יצאו
2 Sam. 18, 4. וכל־העם יצאו למאות
1 Reg. 20, 17. אנשים יצאו
1 Reg. 20, 19. ואלה יצאו מן־העיר
2 Reg. 2, 23. יצאו מן־העיר
2 Reg. 5, 2. וארם יצאו גדודים
2 Rg. 21, 15. יצאו אבתם ממצרים
1 Chr. 1, 12. אשר יצאו משם פלשתים
1 Chr. 2, 53. מאלה יצאו חצרעתי
2 Chr. 21, 19. יצאו מעיו
2 Chr. 31, 1. וככלות כל־זאת יצאו
Esth. 3, 15. הרצים יצאו דחופים
Esth. 8, 14. יצאו מבהלים
Job. 24, 5 יצאו בפעלם משחרי לטרף
Job. 39, 4. יצאו ולא־שבו למו
Jes. 48, 3. ומפי יצאו ואשמיעם
Jer. 7, 25. למן־היום אשר יצאו
Jer. 29, 16. אשר לא־יצאו אתכם
Zach. 6, 6. והלבנים יצאו
Zach. 6, 6. והברדים יצאו
Zach. 6, 7. והאמצים יצאו

3 *perf. pl.*: יָצָאוּ *p.*

Jos. 2, 5. והאנשים יצאו
1 Sam. 14, 41. ושאול והעם יצאו
1 Reg. 20, 18. אם־לשלום יצאו

1 Reg. 20, 18. ואם למלחמה יצאו
Jes. 48, 1. ומימי יהודה יצאו
Jer. 9, 2. מרעה אל־רעה יצאו
Ez. 15, 7. מהאש יצאו
Ez. 36, 20. עם־יי אלה ומארצו יצאו

3 *perf. pl.*: וַיֵּצְאוּ

Ex. 17, 6. ויצאו ממנו מים
Ex. 21, 22. אשה הרה ויצאו ילדיה
Dt. 21, 2. ויצאו זקניך ושפטיך
Jos. 8, 6. ויצאו אחרינו עד התיקנו
Jes. 66, 24. ויצאו וראו בפגרי
Ez. 9, 7. ויצאו והכו בעיר
Ez. 39, 9. ויצאו ישבי ערי ישראל

3 *perf. pl. c. s.*: יָצְאֻנִי

Jer. 10, 20. בני יצאני ואינם

2 *perf. pl.*: יְצָאתֶם

Ex. 13, 3. אשר יצאתם ממצרים
Dt. 11, 10. אשר יצאתם משם

2 *perf. pl.*: וַיְצָאתֶם

Jud. 21, 21. ויצאתם מן־הכרמים
Mal. 3, 20. ויצאתם ופשתם

1 *perf. pl.*: יָצָאנוּ

Num. 11, 20. למה זה יצאנו ממצרים

1 *perf. pl.*: וַיֵּצָאנוּ

1 S. 11, 3. מושיע אתנו ויצאנו אליך

part.: יוֹצֵא, יֹצֵא *sg.*

Gn. 2, 10. ונהר יצא מעדן
Ex. 4, 14. הנה־הוא יצא לקראתך
Ex. 7, 15. הנה יצא המימה
Ex. 8, 25. הנה הוא יצא המימה
Ex. 8, 25. הנה אנכי יוצא מעמך
Ex. 11, 4. כחצת הלילה אני יוצא
Num. 1, 3. כל־יצא צבא בישראל
45. 26, 2.
Num. 1, 20. כל יצא צבא
22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42.
Jos. 6, 1. אין יוצא ואין בא
Jud. 1, 24. איש יצא מן־העיר
Jud. 9, 43. והנה העם יצא מן־העיר
1 Sam. 9, 14. שמואל יצא לקראתם
1 Sam. 11, 7. אשר איננו יצא
1 Sam. 17, 55. יצא לקראת הפלשתי
1 S. 18, 16 כי־הוא יוצא ובא לפניהם
2 Sam. 16, 5. והנה משם איש יוצא
2 Sam. 16, 5. יצא יצוא ומקלל
2 Sam. 19, 8. כי־אינך יוצא
1 Rg. 5, 13. האזוב אשר יצא בקיר
1 Reg. 15, 17. לבלתי תת יצא ובא
2 Chr. 16, 1. יוצא ובא לאסא
2 Chr. 25, 5. בחור יוצא צבא
Ps. 19, 6. כחתן יצא מחפתו
Jes. 26, 21. הנה יי יצא ממקומו
Ez. 1, 13. ומן־האש יוצא ברק
Dan. 10, 20. ואני יוצא והנה שר
Mich. 1, 3. הנה יי יצא ממקמו
Zach. 2, 7. המלאך הדבר בי יצא
Zach. 2, 7. ומלאך אחר יצא

part.: וְיֹצֵא

Jer. 37, 4. ויצא בתוך העם

part.: הַיּוֹצֵא

Num. 21, 13. היצא מגבל האמרי
Nu. 22, 11. הנה העם היצא ממצרים
Num. 30, 3. ככל היצא מפיו יעשה
Dt. 14, 22. היצא השדה שנה שנה
Jos. 5, 4. כל־העם היצא ממצרים
Jud. 11, 31. והיה היוצא אשר יצא
1 S. 17, 20 והחיל היצא אל־המערכה
1 Rg. 8, 19 כי אם־בנך היצא מחלציך
2 Chr. 6, 9. כי בנך היצא מחלציך
Neh. 3, 25. והמגדל היוצא מבית
Neh. 3, 26. והמגדל היוצא
Neh. 3, 27. המגדל הגדול היוצא
Jer. 5, 6. כל־היוצא מהנה יטרף
Jer. 37, 7. חיל פרעה היצא לכם

מה הדבר היוצא Ez.33,30.
part.: וְהַיּוֹצֵא
והיצא מפיכם תעשו Num. 32, 24.
והיוצא ונפל על־הכשדים Jer. 21, 9.
והיצא אל־הכשדים Jer. 38, 2.
part.: לַיּוֹצֵא
אין שלום ליוצא ולבא 2 Chr. 15, 5.
part.: וְלַיּוֹצֵא
ולויוצא ולבא אין־שלום Zach. 8, 10.
part. pl.: יוֹצְאִים
היום אתם יוצאים Ex. 13, 4.
יוצאים ביד רמה Ex. 14, 8.
ושמה קנים יוצאים Ex. 25, 32. 37, 18.
יוצאים בבקעה ובהר Dt. 8, 7.
והעם אשר־אתו יוצאים Jud. 9, 33.
הנה עברים יוצאים 1 Sam. 14, 11.
הנם יוצאים אליכם Ez. 14, 22.
והנה־מים יוצאים Ez. 47, 1.
יוצאים אל־הגלילה Ez. 47, 8.
מן־המקדש המה יוצאים Ez. 47, 12.
יוצאים אל־ארץ צפון Zach. 6, 6.
part. pl.: הַיּוֹצְאִים
בני־נח־היוצאים מן־התבה Gn. 9, 18.
לששת הקנים היוצאים Ex. 25, 33. 35.
לששת הקנים היוצאים Ex. 37, 21.
היוצאים מארץ מצרים Num. 26, 4.
היוצאים לצבא Num. 31, 27.
היוצאים לצבא Num. 31, 28.
חלק היוצאים בצבא Num. 31, 36.
כפתרים היוצאים Dt. 2, 23.
כל־העם היוצאים Jos. 5, 5.
אנשי המלחמה היוצאים Jos. 5, 6.
היוצאים אל־ארץ צפון Zach. 6, 8.
pl. constr.: יוֹצְאֵי
מכל יוצאי התבה Gn. 9, 10.
כל־יוצאי שער עירך Gn. 34, 24.
כל־יוצאי שער עירו Gn. 34, 24.
יוצאי ירכו מלבד נשי Gn. 46, 26.
יוצאי ירך־יעקב Ex. 1, 5.
שבעים בנים יוצאי ירכו Jud. 8, 30.
כל יוצאי חשבת 2 Reg. 11, 7.
עם יוצאי חשבת 2 Reg. 11, 9.
וששים יוצאי צבא 1 Chr. 5, 18.
יוצאי צבא למלחמה 1 Chr. 7, 11.
מזבלון יוצאי צבא 1 Chr. 12, 33.
ומאשר יוצאי צבא 1 Chr. 12, 36.
עם יוצאי השבת 2 Chr. 23, 8.
יוצאי צבא לגדוד 2 Chr. 26, 11.
part. fem.: שֹׁיצָאָה = *sg.*
שיצא מלפני השליט Eccl. 10, 5.
part. fem.: יוֹצֵאת
והנה רבקה יצאת Gn. 24, 15. 45.
והנה בתו יצאת לקראתו Jud. 11, 34.
אין פרץ ואין יוצאת Ps. 144, 14.
הנה רעה יוצאת Jer. 25, 32.
part. fem.: הַיּוֹצֵאת
זאת האלה היוצאת Zach. 5, 3.
מה היוצאת הזאת Zach. 5, 5.
זאת האיפה היוצאת Zach. 5, 6.
part. fem.: הַיּוֹצֵאת
העלמה היצאת לשאב Gn. 24, 43.
היצאת אלנו תשיר מאה Am. 5, 3.
part. fem.: הַיֹּצֵאת
היוצת מבין רגליה Dt. 28, 57.
part. fem.: וְהַיּוֹצֵאת
והיוצאת מאה Am. 5, 3.
part. fem.: וְהַיֹּצֵאת
והיצאת חדש בחדש 1 Chr. 27, 1.
part. f. pl.: וְיוֹצְאוֹת
יצאת לשאב מים Gn. 24, 13.
נערות יצאות לשאב מים 1 S. 9, 11.
שתים נשים יוצאות Zach. 5, 9.
מרכבות יצאות Zach. 6, 1.

רוחות השמים ויוצאות Zach. 6, 5.
inf. abs.: יָצוֹא
יצא יצא יעקב Gn. 27, 30.
ואם־יצא יצא הרצח Num. 35, 26.
יצא אצא גם־אני 2 Sam. 18, 2.
אם־יצא תצא Jer. 38, 17.
inf. abs.: יָצוֹא
יצוא ושוב Gn. 8, 7.
יצא יצוא ומקלל 2 Sam. 16, 5.
יצוא יצא ועמד 2 Reg. 5, 11.
inf. constr.: צֵאת
לעת צאת השאבת Gn. 24, 11.
לעת צאת המלאכים 2 Sam. 11, 1.
לא אדע צאת ובא 1 Reg. 3, 7.
לעת צאת המלכים 1 Chr. 20, 1.
וכעת צאת הקץ 2 Chr. 21, 19.
עד צאת הכוכבים Neh. 4, 15.
אחרי צאת יכניה Jer. 29, 2.
inf. constr.: בְּצֵאת
ויהי בצאת נפשה Gn. 35, 18.
וחג האסף בצאת השנה Ex. 23, 16.
בצאת היין מנבל 1 Sam. 25, 37.
בצאת הכהנים מן־חקדש 1 Rg. 8, 10.
ויהי בצאת הכהנים 2 Chr. 5, 11
בצאת לפני החלוץ 2 Chr. 20, 21.
בצאת ישראל ממצרים Ps. 114, 1.
בצאת עזבוניך מימים Ez. 27, 33.
בצאת־האיש קדים Ez. 47, 3.
inf. constr.: כְּצֵאת
כצאת העבדים Ex. 21, 7.
והיה כצאת משה Ex. 33, 8.
ואחביו כצאת השמש Jud. 5, 31.
inf. constr.: לְצֵאת
בחדש השלישי לצאת Ex. 19, 1.
לצאת בני־ישראל Num. 33, 38.
לצאת בני־ישראל 1 Reg. 6, 1.
inf. constr.: לָצֵאת
לצאת ולבוא Dt. 31, 2.
לצאת למלחמה Jud. 20, 14.
לצאת למלחמה Jud. 20, 28.
ויהדל לצאת 1 Sam. 23, 13.
וחכל דוד חמלך לצאת 2 S. 13, 39.
מלך מצרים לצאת מארצו 2 Rg. 24, 7
וגם־הוא נדחק לצאת 2 Chr. 26, 20.
לא־יוכלו לצאת ממנה Jer. 11, 11.
ואם־מאן אתה לצאת Jer. 38, 21.
inf. constr.: וְלָצֵאת
למלחמה ולצאת ולבוא Jos. 14, 11.
inf. c. suff.: בְּצֵאתִי
עשה־לי בצאתי ממצרים Ex. 13, 8.
כתמל שלשם בצאתי 1 Sam. 21, 6.
בצאתי שער עלי־קרת Job. 29, 7.
inf. c. suff.: כְּצֵאתִי
כצאתי את־העיר Ex. 9, 29.
inf. c. suff.: צֵאתָנוּ
ביום צאתנו Jos. 9, 12.
inf. c. suff.: צֵאתְךָ
יום צאתך Dt. 16, 3.
מועד צאתך ממצרים Dt. 16, 6.
צאתך ובאך אתי במחנה 1 S. 29, 6.
והיה ביום צאתך 1 Reg. 2, 37.
ביום צאתך והלכת 1 Reg. 2, 42.
לי ושמר־צאתך ובואך Ps. 121, 8.
צאתך מארץ מצרים Mich. 7, 15.
inf. c. suff.: וְצֵאתְךָ
וצאתך ובאך ידעתי 2 Rg. 19, 27.
וצאתך ובואך Jes. 37, 28.
inf. c. suff.: בְּצֵאתְךָ *p.*
וברוך אתה בצאתך Dt. 28, 6.
וארור אתה בצאתך Dt. 28, 19.
שמח זבולן בצאתך Dt. 33, 18.
לי בצאתך משעיר Jud. 5, 4.
בצאתך לפני עמך Ps. 68, 8.
inf. c. suff.: *מְצֵאתֵךְ
*אשר־בים מצאתך Ez. 26, 18.

inf. c. suff.: בְּצֵאתְכֶם
בדרך בצאתכם ממצרים Dt. 23, 5. 24, 9. 25, 17.
מפניכם בצאתכם ממצרים Jos. 2, 10
בצאתכם ממצרים Hag. 2, 5.
inf. c. suff.: צֵאתוֹ
חמסוה עד־צאתו Ex. 34, 34.
לכפר בקדש עד־צאתו Lev. 16, 17.
אחרי צאתו Ez. 46, 12.
inf. c. suff.: בְּצֵאתוֹ
ושבעים שנה בצאתו מחרן Gn. 12, 4
והיה השדה בצאתו ביבל Lev. 27, 21
אשר בצאתו מרחם אמו Nu. 12, 12.
את־המלך בצאתו ובבאו 2 Rg. 11, 8.
בצאתו על־ארץ מצרים Ps. 81, 6.
חשך השמש בצאתו Jes. 13, 10.
inf. c. suff.: וּבְצֵאתוֹ
ובצאתו ולא ימות Ex. 28, 35.
בבאו ובצאתו 2 Chr. 23, 7.
inf. c. suff.: צֵאתָם
ויהי מדי צאתם 1 Sam. 18, 30
inf. c. suff.: בְּצֵאתָם
בצאתם מאת פרעה Ex. 5, 20.
בצאתם מצרים Dt. 4, 45. 46.
בדרך בצאתם Jos. 5, 4.
בצאתם ממצרים Jos. 5, 5.
בצאתם מארץ מצרים 1 Rg. 8, 9.
בצאתם ממצרים 2 Chr. 5, 10.
שמח מצרים בצאתם Ps. 105, 38.
לעיני בצאתם Ez. 10, 19.
inf. c. suff.: וּבְצֵאתָם
ובצאתם עמד יהושפט 2 Chr. 20, 20.
ובצאתם אל־החצר Ez. 44, 19.
ובצאתם יצאו Ez. 46, 10.
inf. c. suff.: לְצֵאתָם
לצאתם מארץ מצרים Ex. 16, 1.
לצאתם מארץ מצרים Num. 1, 1. 9, 1.
imperat.: צֵא *sg.*
צא מן־התבה אתה Gn. 8, 16.
קום צא מן־הארץ Gn. 31, 13.
צא אתה וכל־העם Ex. 11, 8.
צא־נא עתה והלחם בו Jud. 9, 38.
צא צא איש הדמים 2 S. 16, 7.
ועתה קום צא 2 Sam. 19, 8.
כה־אמר המלך צא 1 Reg. 2, 30.
צא ועמדת בהר 1 Reg. 19, 11.
צא ועשה־כן 1 Reg. 22, 22.
וגם־תוכל צא ועשה־כן 2 Chr. 18, 21.
צא מן־המקדש 2 Chr. 26, 18.
צא־נא לקראת אחז Jes. 7, 3.
צא תאמר לו Jes. 30, 22.
קום צא אל־הבקעה Ez. 3, 22.
imperat.: וְצֵא *sg.*
וצא השדה Gn. 27, 3.
וצא הלחם בעמלק Ex. 17, 9.
imperat.: וְצֵאָה *p.*
רבה צבאך וצאה Jud. 9, 29.
imprt. pl.: צְאוּ
צאו מן המקום Gn. 19, 14.
קומי צאו מתוך עמי Ex. 12, 31.
צאו שלשתכם Num. 12, 4.
מחר צאו לפניהם 2 Chr. 20, 17.
צאו לערי יהודה 2 Chr. 24, 5.
לאמר צאו ההר Neh. 8, 15.
צאו מבבל Jes. 48, 20.
צאו משם Jes. 52, 11.
צאו מתוכה Jes. 52, 11.
צאו מתוכה עמי Jer. 51, 45.
imprt. pl.: צְאוּ *p.*
לאמר לאסורים צאו Jes. 49, 9.
ומארץ כשדים יצאו Jer. 50, 8. Q'ri
צאו ויצאו Ez. 9, 7.
imprt. pl.: וְצֵאוּ
עשו אתי ברכה וצאו 2 Rg. 18, 31.
וצאו אלי ואכלו Jes. 36, 16.

impt. fem.: צְאִי *sg.*
צאי־לך בעקבי הצאן Cant. 1, 8.
impt. fem.: צֶאינָה *pl.*
צאינה וראינה בנות ציון Cant. 3, 11.
1 *imperf.:* אֵצֵא
ואחרי כן אצא Ex. 11, 8.
לא אצא חפשי Ex. 21, 5.
פן־בחרב אצא לקראתך Nu. 20, 18.
כי־יאמר אליך לא אצא Dt. 15, 16.
אצא כפעם בפעם Jud. 16, 20.
אצא ועמדתי ליד־אבי 1 S. 19, 3.
יצא אצא גם־אני 2 S. 18, 2.
ויאמר אצא והייתי 1 Reg. 22, 22.
אצא והייתי לרוח 2 Chr. 18, 21.
בחנני כזהב אצא Job. 23, 10.
ואדם לא־אצא פתח Job. 31, 34.
כלא ולא אצא Ps. 88, 9.
גדר בעדי ולא אצא Thr. 3, 7.
1 *imperf.:* וְאֵצֵא
ואקום ואצא אל־החבקעה Ez. 3, 23.
1 *imperf.:* וָאֵ־, וָאֵצֵאָה
ואצאה לפני העם־הזה 2 Chr. 1, 10.
ואצאה בשער־הגיא Neh. 2, 13.
2 *imperf.:* תֵּצֵא
כי־תצא למלחמה Dt. 20, 1. 21, 10.
בדרך אחד תצא אליו Dt. 28, 25.
כי אתי תצא במחנה 1 Sam. 28, 1.
ויאמר העם לא תצא 2 Sam. 18, 3.
לא־תצא עוד אתנו 2 Sam. 21, 17.
ולא־תצא משם אנה ואנה 1 Rg. 2, 36.
אז תצא במלחמה 1 Chr. 14, 15.
ולא תצא בצבאותינו Ps. 44, 10.
ולא־תצא אלהים Ps. 60, 12. 108, 12.
אל־תצא לרב Prv. 25, 8.
ובטרם תצא מרחם Jer. 1, 5.
אם־יצא תצא אל־שרי Jer. 38, 17.
ואם לא־תצא אל־שרי Jer. 38, 18.
ולא תצא בתוכם Ez. 3, 25.
ואתה תצא בערב Ez. 12, 4.
2 *fem.:* תֵּצְאִי
כי תצאי עם־נערותיו Ruth 2, 22.
גם מאת זה תצאי Jer. 2, 37.
אל תצאי השדה Jer. 6, 25. K'tib
עתה תצאי מקריה Mich. 4, 10.
3 *imperf.:* יֵצֵא
אשר יצא ממעיך Gn. 15, 4.
אל־יצא איש ממקמו Ex. 16, 29.
ובשבעת יצא לחפשי Ex. 21, 2.
בגפו יצא Ex. 21, 3.
והוא יצא בגפו Ex. 21, 4.
יצא אל־אהל מועד Ex. 33, 7.
ומן־המקדש לא יצא Lev. 21, 12.
לא יצא ביבל Lev. 25, 30.
וביבל יצא Lev. 25, 31.
עד אשר־יצא מאפכם Nu. 11, 20.
אשר־יצא לפניהם Num. 27, 17.
יצא לו שמה הגורל Num. 33, 54.
ואם־יצא יצא הרצח Num. 35, 26.
לא יצא בצבא Dt. 24, 5.
אשר־יצא מדלתי ביתך Jos. 2, 19.
ולא־יצא מפיכם דבר Jos. 6, 10.
אשר יצא מדלתי ביתי Jud. 11, 31.
מכל אשר־יצא מגפן היין Jud. 13, 14
יצא עתק מפיכם 1 Sam. 2, 3.
יצא־נא אבי ואמי 1 Sam. 22, 3.
מרשעים יצא רשע 1 Sam. 24, 14.
אשר יצא ממעיך 2 Sam. 7, 12.
כי־יצא עמך למלחמה 1 Rg. 8, 44.
יצא יצוא ועמד וקרא 2 Rg. 5, 11.
אל־יצא פליט מן־העיר 2 Rg. 9, 15.
באו הכום איש אל־יצא 2 Rg. 10, 25.
ולכל אשר־יצא על־הבית 2 Rg. 12, 13
בכל אשר־יצא ישכיל 2 Rg. 18, 7.
כי־יצא עמך למלחמה 2 Chr. 6, 34.
כי־יצא דבר־המלכה Esth. 1, 17.
ויצא דבר־מלכות מלפניו Esth. 1, 19.

כי לא־יצא מעפר און Job. 5, 6.
ארץ ממנה יצא־לחם Job. 28, 5.
תחת חטה יצא חרח Job. 31, 40.
והגה מפיו יצא Job. 37, 2.
בגיחו מרחם יצא Job. 38, 8.
יצא לקראת־נשק Job. 39, 21.
מנחיריו יצא עשן Job. 41, 12.
ולהב מפיו יצא Job. 41, 13.
מלפניך משפטי יצא Ps. 17, 2.
יצא לחוץ ידבר Ps. 41, 7.
יצא אדם לפעלו Ps. 104, 23.
בהשפטו יצא רשע Ps. 109, 7.
אלהים יצא את־כלם Eccl. 7, 18.
כי־משרש נחש יצא צפע Jes. 14, 29.
יי כגבור יצא Jes. 42, 13.
דברי אשר יצא מפי Jes. 55, 11.
עד־יצא כנגה צדקה Jes. 62, 1.
ומשלו מקרבו יצא Jer. 30, 21.
ומדרכו יצא Ez. 44, 3.
ובדרכו יצא Ez. 46, 8.
יצא דרך־שער נגב Ez. 46, 9.
יצא דרך־שער צפונה Ez. 46, 9.
כי נכחו יצאו K'tib Ez. 46, 9.
ומשפטיך אור יצא Hos. 6, 5.
יצא חתן מחדרו Joel 2, 16.
ומעין מבית יי יצא Joel 4, 18.
ממך לי יצא להיות מושל Mich. 5, 1.
ולא־יצא לנצח משפט Hab. 1, 4.
יצא משפט Hab. 1, 4.
משפטו ושאתו יצא Hab. 1, 7.
ממנו יצא כל־נוגש Zach. 10, 4.

3 *imperf.*: וַיֵּצֵא

גרש לץ ויצא מדון Prv. 22, 10.
ויצא בקיר יחתרו Ez. 12, 12.
ויצא רשף לרגליו Hab. 3, 5.

3 *imperf.*: וַיֵּצֵא

ויצא קין מלפני יי Gn. 4, 16.
ויצא יצוא ושוב Gn. 8, 7.
ויצא נח ובניו ואשתו Gn. 8, 18.
ויצא מלך־סדום Gn. 14, 8.
ויצא מלך־סדם לקראתו Gn. 14, 17.
ויצא אלהם לוט הפתחה Gn. 19, 6.
ויצא לוט וידבר Gn. 19, 14.
ויצא יצחק לשוח בשדה Gn. 24, 63.
ויצא הראשון אדמוני Gn. 25, 25.
ויצא יעקב מבאר שבע Gn. 28, 10.
ויצא מאהל לאה Gn. 31, 33.
ויצא חמור אבי־שכם Gn. 34, 6.
וינס ויצא החוצה Gn. 39, 12. 15.
ויצא יוסף על־ארץ מצרים Gn. 41, 45.
ויצא יוסף מלפני פרעה Gn. 41, 46.
ויצא לבם ויחרדו Gn. 42, 28.
ויצא ויתאפק Gn. 43, 31.
ויצא האחד מאתי Gn. 44, 28.
ויצא מלפני פרעה Gn. 47, 10.
ויגדל משה ויצא אל־אחיו Ex. 2, 11.
ויצא ביום השני Ex. 2, 13.
ויצא משה ואהרן Ex. 8, 8.
ויצא משה מעם פרעה Ex. 8, 26. 9, 33.
ויפן ויצא מעם פרעה Ex. 10, 6.
ויצא מעם פרעה ויעתר Ex. 10, 18.
ויצא מעם־פרעה Ex. 11, 8.
ויצא משה לקראת חתנו Ex. 18, 7.
ויצא העגל הזה Ex. 32, 24.
ויצא בן־אשה ישראלית Lev. 24, 10.
ויצא משה וידבר Num. 11, 24.
ויצא אדום לקראתו Num. 20, 20.
ויצא לקראת ישראל Num. 21, 23.
ויצא עוג מלך־הבשן Num. 21, 33.
ויצא לקראתו אל־עיר Num. 22, 36.
ויצא האמרי הישב בהר Dt. 1, 44.
ויצא סיחן לקראתנו Dt. 2, 32.
ויצא עוג מלך־הבשן Dt. 3, 1.
ויצא סיחן מלך־חשבון Dt. 29, 6.
ויצא הגורל לבני יוסף Jos. 16, 1.
ויצא גבול גורלם Jos. 18, 11.
ויצא הגורל השני לשמעון Jos. 19, 1.

ויצא הגורל החמישי Jos. 19, 24.
ויצא גבול בני־דן Jos. 19, 47.
ויצא הגורל למשפחת Jos. 21, 4.
ויצא למלחמה Jud. 3, 10.
ויצא הפרשדנה Jud. 3, 22.
ויצא אהוד המסדרונה Jud. 3, 23.
ויצא געל בן־עבד Jud. 9, 35.
ויצא געל לפני בעלי שכם Jud. 9, 39.
ויצא העם השדה Jud. 9, 42.
ויצא אליהם האיש Jud. 19, 23.
ויצא ללכת לדרכו Jud. 19, 27.
ויצא איש ישראל Jud. 20, 20.
ויצא בנימן לקראתם Jud. 20, 25.
ויצא ישראל לקראת 1 Sam. 4, 1.
ויצא שאול לקראתו 1 Sam. 13, 10.
ויצא המשחית ממחנה 1 S. 13, 17.
ויצא מצב פלשתים 1 Sam. 13, 23.
ויצא איש־הבנים 1 Sam. 17, 4.
ויצא דוד בכל אשר ישלחנו 1 Sam. 18, 5.
ויצא וירא לפני העם 1 Sam. 18, 13.
ויצא דוד וילחם בפלשתים 1 S. 19, 8.
ויצא יהונתן השדה 1 Sam. 20, 35.
ויצא מן־המערה ויקרא 1 S. 24, 9.
ויצא אבנר בן־נר 2 Sam. 2, 12.
ויצא יואב מעם דוד 2 Sam. 3, 26.
ויצא אוריה מבית המלך 2 S. 11, 8.
ויצא בערב לשכב 2 Sam. 11, 13.
ויצא המלך וכל־עבדיו 2 Sam. 15, 16.
ויצא המלך וכל־העם 2 Sam. 15, 17.
ויצא העם השדה 2 Sam. 18, 6.
ויצא יואב ושרי החיל 2 Sam. 24, 4.
ויצא ארונה וישתחו 2 Sam. 24, 20.
ויצא ויפגע־בו וימת 1 Reg. 2, 46.
ויצא חירם מצר 1 Reg. 9, 12.
ויצא משם ויבן 1 Reg. 12, 25.
ויצא ויעמד פתח 1 Reg. 19, 13.
ויצא מלך ישראל ויך 1 Rg. 20, 21.
ויצא אליו בן־הדד ויצא הרוח ויעמד לפני יי 1 Reg. 20, 33. 1 Reg. 22, 21.
ויצא אל־מוצא המים 2 Rg. 2, 21.
ויצא המלך יהורם 2 Reg. 3, 6.
ויצא אל־אביו 2 Reg. 4, 18.
ויצא אחד אל־השדה 2 Reg. 4, 39.
ויצא מלפניו מצרע 2 Reg. 5, 27.
ויצא והנה־חיל סובב 2 Reg. 6, 15.
ויצא העם ויבזו 2 Reg. 7, 16.
ויצא יהורם מלך־ישראל 2 Rg. 9, 21.
ויצא החצי מלבו ויכרע 2 Rg. 9, 24.
ויהי בבקר ויצא ויעמד 2 Reg. 10, 9.
ויצא אלהם אליקים 2 Reg. 18, 18.
ויצא מלאך יי ויך 2 Reg. 19, 35.
ויצא יהויכין מלך 2 Reg. 24, 12.
ויצא דויד לפניהם 1 Chr. 12, 17.
וישמע דויד ויצא לפניהם 1 Chr. 14, 8.
ויצא שם־דויד 1 Chr. 14, 17.
ויצא מן־הגרן 1 Chr. 21, 21.
ויצא הגורל הראשון 1 Chr. 24, 7. 25, 9.
ויצא גורלו צפונה 1 Chr. 26, 14.
ויצא אליהם זרח הכושי 2 Chr. 14, 8.
ויצא אסא לפניו 2 Chr. 14, 9.
ויצא לפני אסא ויאמר לו 2 Chr. 15, 2.
ויצא הרוח ויעמד 2 Chr. 18, 20.
ויצא אל־פניו יהוא 2 Chr. 19, 2.
וישב ויצא בעם 2 Chr. 19, 4.
ויצא וילחם בפלשתים 2 Chr. 26, 6.
ויצא שמו עד־למרחוק 2 Chr. 26, 15.
ויצא לפני הצבא 2 Chr. 28, 9.
ויצא לקראתו יאשיהו 2 Chr. 35, 20.
ויצא התך אל־מרדכי Esth. 4, 6.
ויצא המן ביום ההוא Esth. 5, 9.
ויצא השטן מעם פני יי Job. 1, 12.
ויצא השטן מאת פני יי Job. 2, 7.
שלם ויצא מגוה Job. 20, 25.
ויצא מצרה צדיק Prv. 12, 13.
ויצא לצרף כלי Prv. 25, 4.

ויצא חצץ כלו Prv. 30, 27.
ויצא אליו אליקים Jes. 36, 3.
ויצא מלאך יי Jes. 37, 36.
ויצא ירמיהו מירושלם Jer. 37, 12.
ויצא עבד־מלך Jer. 38, 8.
ויצא דרך הערבה Jer. 39, 4.
ויצא ישמעאל בן־נתניה Jer. 41, 6.
ויצא מן־בת־ציון כל־הדרה Thr. 1, 6.
ויקח ויצא Ez. 10, 7.
ויצא כבוד יי Ez. 10, 18.
ויצא לד שם בגוים Ez. 16, 14.
ויצא יונה מן־העיר Jon. 4, 5.
ויצא המלאך הדבר Zach. 5, 5.

3 *imperf. fem.*: תֵּצֵא

לא תצא כצאת העבדים Ex. 21, 7.
כי־תצא אש Ex. 22, 5.
ואיש כי־תצא ממנו Lev. 15, 16.
ואשר־תצא ממנו Lev. 15, 32. 22, 4.
כי־תצא מחנה על־איביך Dt. 23, 10.
תצא אש מן־האטד Jud. 9, 15.
תצא אש מאבימלך כי מירושלם תצא שאירית 2 Reg. 19, 31.
ועל־גנתו יונקתו תצא Job. 8, 16.
תצא רוחו ישב לאדמתו Ps. 146, 4.
כי מציון תצא תורה Jes. 2, 3.
מירושלם תצא שאירית Jes. 37, 32.
כי תורה מאתי תצא Jes. 51, 4.
פן־תצא כאש חמתי Jer. 4, 4. 21, 12.
כי נצא תצא ועריה לשמה Jer. 48, 9.
מפי עליון לא תצא הרעות Thr. 3, 38
תצא־אש אל־כל־בית ישראל Ez. 5, 4.
תצא חרבי מתערה Ez. 21, 9.
ולא־תצא ממנה רבת Ez. 24, 12.
כי מציון תצא תורה Mich. 4, 2.

3 *fem.*: וְתֵצֵא

ותצא אש מבעלי שכם Jud. 9, 20.

3 *imperf. fem.*: וַתֵּצֵא

ותצא לאה לקראתו Gn. 30, 16.
ותצא דינה בת־לאה Gn. 34, 1.
ותצא אש מלפני יי Lev. 9, 24. 10, 2.
ותצא יעל לקראת סיסרא Jud. 4, 18.
ותצא יעל לקראתו Jud. 4, 22.
ותצא מן־המקום Ruth 1, 7.
ותצא החנית מאחריו 2 Sam. 2, 23.
ותצא מיכל בת־שאול 2 Sam. 6, 20.
ותצא אחריו משאת 2 Sam. 11, 8.
ותצא מרכבה ממצרים 1 Reg. 10, 29.
ותסגר בעדו ותצא 2 Reg. 4, 21.
ותשא את־בנה ותצא 2 Reg. 4, 37.
ותצא לצעק אל־המלך 2 Reg. 8, 3.
ותצא אש ממטה בדיה Ez. 19, 14.

1 *impf. pl.*: נֵצֵא

מחר נצא אליכם 1 Sam. 11, 10.
לכה דודי נצא השדה Cant. 7, 12.
אנה נצא Jer. 15, 2.

1 *impf. pl.*: וְנֵצֵא

לכה ונצא השדה 1 Sam. 20, 11.
ונצא אל־מלך ישראל 1 Reg. 20, 31.

2 *impf. pl.*: תֵּצְאוּ

חי פרעה אם־תצאו מזה Gn. 42, 15.
ואתם לא תצאו Ex. 12, 22.
לא תצאו שבעת ימים Lev. 8, 33.
ומפתח אהל מועד לא תצאו Lev. 10, 7.
למה תצאו לערך מלחמה 1 S. 17, 8.
אל־תצאי השדה Jer. 6, 25. Q'ri

2 *impf. pl.*: תֵּצְאוּ

כי לא בחפזון תצאו Jes. 52, 12.
כי־בשמחה תצאו Jes. 55, 12.

3 *impf. pl.*: יֵצְאוּ

יצאו ברכש גדול Gn. 15, 14.
על־פיו יצאו Num. 27, 21.
בדרך אחד יצאו אליך Dt. 28, 7.
והיה כי־יצאו לקראתנו Jos. 8, 5.
אם־יצאו בנות־שילה Jud. 21, 21.

לאמר כי־יצאו מן־העיר 2 Rg. 7, 12.
ומבניך אשר יצאו ממך 2 Rg. 20, 18.
עד־יצאו מעיך 2 Chr. 21, 15.
ומבניך אשר יצאו ממך Jes. 39, 7.
ואשר יצאו בו Jer. 17, 19.
מארץ אחד יצאו שניהם Ez. 21, 24.
יצאו מלאכים מלפני Ez 30, 9.
ולא־יצאו מהקדש Ez. 42, 14.
יצאו מים־חיים Zach. 14, 8.

3 *impf. pl.*: יֵצְאוּ *p.*

ומלכים ממך יצאו Gn. 16, 6.
ומלכים מחלציך יצאו Gn. 35, 11.
ומחריביך ממך יצאו Jes. 49, 17.
ומארץ כשדים יצאו Jer. 50, 8. K'tib
ובצאתם יצאו Ez. 46, 10.

3 *impf. pl.*: וְיֵצְאוּ

ויצאו הגברים Jer. 46, 9.

3 *impf. pl.*: וַיֵּצְאוּ *p.*

שלח מעל־פני ויצאו Jer. 15, 1.

3 *impf. pl.*: וַיֵּצְאוּ

ויצאו אתם מאור לשדים Gn. 11, 31.
ויצאו ללכת ארצה כנען Gn. 12, 5.
ויצאו נגשי העם ושטריו Ex. 5, 10.
ויצאו אל־מדבר שור Ex. 15, 22.
ויצאו כל־עדת בני־ישראל Ex. 35, 20.
ויצאו ויברכו את־העם Lev. 9, 23.
ויצאו שלשתם Num. 12, 4.
ויצאו שניהם Num. 12, 5.
ויצאו מים רבים Num. 20, 11.
ויצאו משה ואלעזר Num. 31, 13.
ויצאו אנשי־העיר Jos. 8, 14.
ויצאו הם וכל־מחניהם Jos. 11, 4.
ויצאו מעליו כל־העמדים Jud. 3, 19.
ויצאו השדה ויבצרו Jud. 9, 27.
אנשים ריקים ויצאו עמו Jud. 11, 3.
ויצאו ממנו מים Jud. 15, 19.
ויצאו כל־בני ישראל Jud. 20, 1.
ויצאו בני־בנימן Jud. 20, 21. 31.
ויצאו משם איש לנחלתו Jud. 21, 24.
ויצאו אנשי ישראל 1 Sam. 7, 11.
ויצאו שניהם הוא ושמואל 1 S. 9, 26.
ויצאו כאיש אחד 1 Sam. 11, 7.
ויצאו שרי פלשתים 1 Sam. 18, 30.
ויצאו שניהם השדה 1 Sam. 20, 11.
ויצאו מקעילה 1 Sam. 23, 13.
ויצאו לקראת דוד 1 Sam. 30, 21.
ויצאו בני אמון ויערכו 2 Sam. 10, 8.
ויצאו אנשי העיר וילחמו 2 S. 11, 17.
ויצאו אלינו השדה 2 Sam. 11, 23.
ויצאו כל־איש מעליו 2 Sam. 13, 9.
ויצאו אחריו אנשי יואב 2 S. 20, 7.
ויצאו מירושלם 2 Sam. 20, 7.
ויצאו אל־נגב יהודה 2 Sam. 24, 7.
ויצאו בצוהרים ובן־הדד 1 Rg. 20, 16.
ויצאו נערי שרי 1 Reg. 20, 17.
ויצאו בני־הנבאים 2 Reg. 2, 3.
ויצאו מן־המחנה 2 Reg. 7, 12.
ויצאו לקראת 2 Reg. 9, 21.
ויצאו מתחת יד־ארם 2 Reg. 13, 5.
ויצאו בני עמון ויערכו 1 Chr. 19, 9.
ויצאו למדבר תקוע 2 Chr. 20, 20.
ויצאו העם ויביאו Neh. 8, 16.
ויברחו ויצאו לילה Jer. 39, 4.
ויצאו מהעיר לילה Jer. 52, 7.
שער ויצאו בו Mich. 2, 13.

3 *impf. pl.*: וַיֵּצְאוּ

מבית שכם ויצאו Gn. 34, 26.

2 *impf. pl. fem.*: תֵּצֶאנָה

ופרצים תצאנה Am. 4, 3.

3 *pl. fem.*: וַתֵּצֶאנָה

ותצאנה הנשים מכל־ערי 1 S. 18, 6.
ותצאנה שתים דברים 2 Reg. 2, 24.

3 *pl. fem.*: וַתֵּצֶאן

ותצאן כל־הנשים Ex. 15, 20.

Hif-il: הוֹצִיא 3 *perf.*

הוציא לחם ויין Gn. 14, 18.

הוציא יי׳ את־בני ישראל Ex.12,51.
הוציא יי׳ אתכם מזה Ex. 13, 3.
כי יי׳ הוציא אתכם Ex. 16, 6.
פי־הוציא יי׳ את־ישראל Ex.18,1.
ואותנו הוציא משם Dt. 6, 23.
הוציא יי׳ אתכם ביד חזקה Dt.7,8.
כי הוציא שם רע Dt. 22, 19.
ושלל העיר הוציא 2 Sam. 12, 30.
העם אשר־בה הוציא 2 S. 12, 31.
אשר הוציא את־אבתם 1Reg. 9, 9.
ושלל העיר הוציא הרבה 1Chr.20,2.
העם אשר־בה הוציא 1 Chr. 20, 3.
הוציא את־כלי בית־יי׳ Esr. 1, 7.
אשר הוציא נבוכדנצר Esr. 1, 7.
הוציא יי׳ את־צדקתינו Jer.51,10.
ואתכם הוציא מתוכה Ez. 11, 7.

3 *perf.*: וְהוֹצִיא
והוציא את־כל־הפר Lev. 4, 12.
והוציא את־הפר Lev. 4, 21.
והוציא את־הדשן Lev. 6, 4.
והוציא אל־מחוץ לעיר Lev.14,45.
והוציא אתה אל מחוץ Nu. 19, 3.
והוצא עליה שם רע Dt. 22, 14.
והוציא כאור צדקך Ps. 37, 6.
והוצא את־האבן Zach.4,7

3 *prf. c. suff.*: וְהוֹצִיאֲךָ
והוציאני דרך השער Ez. 42, 15.

3 *perf. c. suff.*: הוֹצִיאָנוּ
בחזק יד הוציאנו יי׳ Ex.13,14.16.
הוציאנו מארץ מצרים Dt. 1, 27.

3 *prf. c. suff.*: הוֹצִיאֲךָ
כי ביד חזקה הוצאך Ex. 13, 9.
אשר הוציאך מארץ מצרים Dt.6,12
אשר הוצאך יי׳ אלהיך Dt. 7, 19.
הוציאך יי׳ אלהיך ממצרים Dt.16,1

3 *perf. c. s.*: הוֹצִיאָם
לאמר ברעה הוציאם Ex. 32, 12.
הוציאם להמתם Dt. 9, 28.
הוציאם מארץ מצרים 2Chr.7,22.

2 *prf.masc.*: הוֹצֵאתָ
הוצאת מארץ מצרים Ex. 32, 11.
אשר הוצאת ממצרים Dt. 9,12. 26.
אשר הוצאת בכחך הגדל Dt. 9, 29.
אשר הוצאת ממצרים 1 Rg. 8, 51.
ומים מסלע הוצאת להם Neh. 9, 15.
אשר הוצאת את־עמך Dan. 9, 15.

2 *perf.*: וְהוֹצֵאתָ
והוצאת להם מים Num. 20, 8.
והוצאת את־האיש Dt.17,5.
והוצאת כליך Ez. 12, 4.
תחת־לך בקיר והוצאת בו Ez. 12,5.

2 *perf.*: וְהוֹצֵאתָ
והוצאת מפיך מלין Job. 15, 13.

2 *perf.*: וְהוֹצֵאתָ *fem.*
בראשנה והוצאת לי 1 Rg. 17, 13.

2 *perf. c. s.*: הוֹצֵאתָנִי
ולמה מרחם הוצאתני Job.10, 18.

2 *perf. c. suff.*: וְהוֹצֵאתַנִי
והוצאתני מן־הבית הזה Gn.40,14.
והוצאתני מן־המחנה 2 Chr.18,33.

2 *prf. c. suff.*: הוֹצֵאתָנוּ
אשר הוצאתנו משם Dt. 9, 28.

2 *perf. c. s.*: וְהוֹצֵאתוֹ
והוצאתו מאור כשדים Neh. 9, 7.

1 *perf.*: הוֹצֵאתִי
הוצאתי את־צבאותיכם Ex. 12, 17.
אשר הוצאתי אתם Ex. 29, 46.
אשר־הוצאתי אתכם Lev. 19, 36. 25, 38. 26, 13.
אשר־הוצאתי אתם Lev.25,42.26,45
אשר הוצאתי אותם Lev. 25, 55.
אשר הוצאתי אתכם Num. 15, 41.
ואחר הוצאתי אתכם Jos. 24, 5.
אשר הוצאתי את־עמי 1 Rg. 8, 16.
אשר הוצאתי את־עמי 2 Chr. 6, 5.

כלי הוצאתי ככלי גולה Ez. 12, 7.
הוצאתי על־כתף Ez. 12, 7.
הוצאתי אותם לעיניהם Ez.20,22.
הוצאתי חרבי מתערה Ez.21, 10.

1 *perf.*: וְהוֹצֵאתִי
והוצאתי אתכם מתחת Ex. 6, 6.
והוצאתי את־צבאתי Ex. 7, 4.
והוצאתי את־בני־ישראל Ex. 7,5.
והוצאתי את־מנחתי Jud. 6, 18.
והוצאתי מיעקב זרע Jes. 65, 9.
והוצאתי את־בלעו מפיו Jer. 51, 44.
והוצאתי אתכם מתוכה Ez. 11, 9.
והוצאתי אתכם Ez. 20, 34.
והוצאתי חרבי מתערה Ez. 21, 8.
והוצאתי אותך Ez. 38, 4.

1 *perf. c. s.*: הוֹצֵאתִיךָ
אני יי אשר הוצאתיך Gn. 15, 7.
אשר הוצאתיך מארץ Ex. 20, 2.
אשר הוצאתיך Dt. 5, 6.

1 *prf. c. s.*: הוֹצֵאתִיהָ
הוצאתיה נאם יי׳ Zach. 5, 4.

1 *prf. c. s.*: הוֹצֵאתִים
אשר הוצאתים לעיניהם Ez.20,14.

1 *prf. c. s.*: וְהוֹצֵאתִים
והוצאתים מן־העמים Ez. 34, 13.

3 *perf. pl.*: הוֹצִיאוּ
אשר הוציאו ממצרים עגת Ex.12,39
כל משפחותיה הוציאו Jos. 6, 23.

3 *perf. pl.*: וְהוֹצִיאוּ
והוציאו את־בתולי Dt. 22, 15.
והוציאו את־הנער Dt. 22, 21.

3 *pl.c.suff.*: וְהוֹצִיאֻהוּ
והוציאהו וסקלהו וימת 1Rg.21,10.

2 *pl.*: הוֹצֵאתֶם
כי־הוצאתם אתנו Ex. 16, 3.

2 *perf. pl.*: וְהוֹצֵאתֶם
והוצאתם את־שניהם Dt. 22, 24.

part.: מוֹצִיא
אתה היית מוציא 2 S. 5, 2. K'tib.
מוציא אסירים בכושרות Ps. 68, 7.

part.: מוֹצֵא *sg.*
מוצא רוח מאוצרותיו Ps. 135, 7.

part.: וּמוֹצִיא
ומוציא כלי למעשהו Jes. 54, 16.
ומוצא דבה הוא כסיל Prv.10,18.

part.: הַמּוֹצִיא
המוציא אתכם מתחת Ex. 6, 7.
המוציא אתכם מארץ Lev. 22, 33.
המוציא לך מים Dt. 8, 15.
המוציא אתכם Dt. 13, 6.
המוציא אותם מארץ Jud. 2, 12.
אתה היית מוציא 2 S. 5, 2. Q'ri
המוציא והמביא 1 Chr. 11, 2.
המוציא במספר צבאם Jes. 40, 26.
המוציא רכב־וסוס Jes. 43, 17.

part. c. suff.: מוֹצִיאִי
ומוציאי מאיבי 2 Sam. 22, 49.

part. c. suff.: הַמּוֹצִיאֲךָ
המוציאך מארץ מצרים Dt. 8, 14. 13, 10.

part. c. suff.: מוֹצִיאוֹ
אל מוציאו ממצרים Num. 24, 8.

part. c. suff.: מוֹצִיאָם
אל מוציאם ממצרים Num. 23, 22.

part. pl.: מוֹצִיאִים
ודברי היו מוציאים לו Neh. 6, 19.

part. pl.: מוֹצְאֵים
מוצאים אל־הכשדים Jer. 38, 23.

part. pl.: וּמוֹצִיאִים
ומוציאים סוסים 2 Chr. 9, 28.

prt.pl.constr.: מוֹצְאֵי
מוצאי דבת־הארץ Num. 14, 37.

inf. constr.: הוֹצִיא
לבלתי הוציא אל־החצר Ez. 46,20.

inf. constr.: לְהוֹצִיא
להוציא את־בני־ישראל Ex.6,13.27
להוציא את־הכנים Ex. 8, 14.
להוציא דבה על־הארץ Nu.14,36.
להוציא מחיכל יי׳ 2 Reg. 23, 4.
להוציא לנחל 2 Chr. 29, 16.
להוציא כל־נשים Esr. 10, 3.
ויתנו ידם להוציא Esr.10,19.
להוציא דבר לפני האלהים Eccl.5,1
להוציא לחם מן־הארץ Ps.104,14.
להוציא ממסגר אסיר Jes. 42, 7.
יחתרו להוציא בר Ez. 12, 12.
להוציא אל־הורג בניו Hos. 9, 13.
להוציא עצמים מן־הבית Am.6,10.

inf. c. suff.: הוֹצִיאָ Q'ri.
ביום הוציא אותם Jer. 7, 22.

inf. c. suff.: הוֹצִיאִי
ביום הוצאי אותם Jer.34,13. 11, 4.

inf. c. suff.: בְּהוֹצִיאִי
בהוציאי אתכם Ex. 16, 32.
בהוציאי אותם Lev. 23, 43.
בהוציאי אתכם מן Ez. 20, 41.

inf. c. suff.: לְהוֹצִיאֵנוּ
עשית לנו להוציאנו Ex. 14, 11.

inf. c. suff.: בְּהוֹצִיאֲךָ
בהוציאך את־העם Ex. 3, 12.
בהוציאך את־אבותינו 1 Rg. 8, 53.

inf. c. suff.: בְּהוֹצִיאָו
בהוציאו אותם Dt. 29, 25.
בהוציאו אתם 1 Reg. 8, 21.

inf. c. suff.: לְהוֹצִיאָהוּ
להוציאהו אל־הבית Jer. 39, 14.

inf. c. suff.: וּבְהוֹצִיאָם
ובהוציאם את־הכסף 2 Chr.34,14.

inf. c. suff.: כְּהוֹצִיאָם
ויהי כהוציאם אתם Gn. 19, 17.
כהוציאם את־המלכים Jos.10,24.

inf. c. suff.: לְהוֹצִיאָם
שמרים הוא ללוי להוציאם Ex.12,42.
להוציאם מארץ מצרים Jer. 31, 32.
להוציאם מארץ מצרים Ez. 20, 6. 9.

imperat.: הַיְצֵא Q'ri.
על־הארץ הוצא אתך Gn. 8, 17.

imperat.: הוֹצִיא *sg.*
הוציא עם־עור Jes. 43, 8.

imperat.: הוֹצֵא *sg.*
הוצא אתם Gn. 8, 17. K'tib.
הוצא מן־המקום Gn. 19, 12.
הוצא את־החמקל Lev. 24, 14.
הוצא את־בנך וימת Jud. 6, 30.
הוצא את־האיש Jud. 19, 22.
הוצא לבוש 2 Reg. 10, 22.

imperat.: וְהוֹצֵא *sg.*
והוצא את־עמי בני־ישראל Ex.3,10

imperat.: הוֹצִיאָה *sg.*
הוציאה ממסגר נפשי Ps. 142, 8.

impt. c. suff.: הוֹצִיאֵנִי
ממצוקותי הוציאני Ps. 25, 17.

impt. c. suff.: וְהוֹצִיאֵנִי
והוציאני מן־המחנה 1 Rg. 22, 34.

impt. c. suff.: הוֹצִיאֵהוּ
לנחיחה הוציאה Ez. 24, 6.

impt. c. s.: הוֹצִיאֵם
הוציאם אלינו ונדעה Gn. 19, 5.

impt. pl.: הוֹצִיאוּ
הוציאו כל־איש מעלי Gn. 45, 1.
הוציאו את־בני ישראל Ex. 6, 26.
הוציאו כל־איש מעלי 2 S. 13, 9.
הוציאו אתה אל־מבית 2Rg.11,15.

impt. pl.: וְהוֹצִיאוּ
והוציאו אתו אל־זקני Dt. 21, 19.
והוציאו משם את־האשה Jos.6,22.
והוציאו אלי את־חמשת Jos.10,22.
והוציאו את־הנדה 2 Chr. 29, 5.

impt.pl.c.suff.: הוֹצִיאוּהָ
הוציאוה ותשרף Gn. 38, 24.
הוציאוה אל־מבית 2 Chr. 23, 14.
זאת הוציאוה Jes. 48, 20.

impt. fem.: הוֹצִיאִי *sg.*
הוציאי האנשים הבאים Jos. 2, 3.

1 *imperf.*: אוֹצִיא
וכי אוציא את־בני ישראל Ex. 3, 11.
מארץ מגוריהם אוציא Ez. 20, 38.

1 *imperf.*: אוֹצִיאָה
אוציאה־נא אתהן אליכם Gn. 19, 8.
אוציאה־נא אותם Jud. 19, 24.

1 *imperf.*: וָאוֹצִיא
ואוציא את־אבותיכם Jos. 24, 6.
ואוציא אתכם מבית Jud. 6, 8.

1 *imperf.*: וָאוֹצֵא
ואוצא־אש מתוכך Ez. 28, 18.

1 *impf. c. suff.*: וָאוֹצִיאֵם
ואוציאם מארץ מצרים Ez.20,10.

2 *imperf.*: תּוֹצִיא
לא־תוציא מן־הבית Ex. 12, 46.
תוציא את־כל־מעשר Dt. 14, 28.
תוציא השדה Dt. 28, 38.
תוציא מצרה נפשי Ps. 143, 11.
ואם־תוציא יקר מזולל Jer. 15, 19.
בעלטה תוציא פניך Ez. 12, 6.

2 *impf. ap.*: וַתֹּצֵא
ותצא את־עמך Jer. 32, 21.

2 *impf. c. h int.*: הַתֹּצִיא
התציא מזרות בעתו Job. 38, 32.

2 *impf. c. suff.*: תּוֹצִיאֵנִי
תוציאני מרשת זו Ps. 31, 5.

2 *impf. c. suff.*: וַתּוֹצִיאֵנוּ
ותוציאנו לרויה Ps. 66, 12.

3 *imperf.*: יֵצֵא, יוֹצִיא
יוציא אל־מחוץ למחנה Lev.16,27.
יוציא אליך את־העבוט Dt.24,11.
ותעלמה יצא אור Job. 28, 11.
כי־הוא־יוציא מרשת רגלי Ps.25,15.
כל־רוחו יוציא כסיל Prv. 29, 11.
מיץ חלב יוציא חמאה Prv.30,33.
ומיץ־אף יוציא דם Prv. 30, 33.
ומיץ אפים יוציא ריב Prv.30,33.
משפט לגוים יוציא Jes. 42, 1.
לאמת יוציא משפט Jes. 42, 3.

3 *imperf.*: וַיֵּצֵא
ויוצא אתו החוצה Gn. 15, 5.
ויוצא העבד כלי־כסף Gn. 24, 53.
ויוצא אלהם את־שמשון Gn.43,23.
ויוצא יוסף אתם Gn. 48, 12.
ויוצא משה את־העם Ex. 19, 17.
ויוצא אליו אל־תחת האלה Jud.6,19
ויוצא משם את־כל 2 Reg. 24, 13.
יוצא יהוידע הכהן 2 Chr. 23, 14.
ויוצא ישראל מתוכם Ps. 136, 11.
ויוצא רוח מאצרתיו Jer.10,13 51,16
ויוצא את־כלי זעמו Jer. 50, 25.

3 *imperf.*: וַיֹּצֵא
ויצא פרח ויצץ ציץ Num. 17, 23.
ויצא משה את־כל־המטות Nu.17,24
ויצא את־ארם 2 Sam. 10, 16.
ויצא אותה משרתו החוץ 2 S.13,18
ויצא למרחב אתי 2 Sam. 22, 20.
ויצא להם המלבוש 2 Reg. 10, 22.
ויצא מנחם את־הכסף 2Rg.15,20.
ויצא את־האשרה מבית יי׳ 2Rg.23,6
ויצא אסא כסף וזהב 2 Chr. 16, 2.
ויצא לאור צלמות Job. 12, 22.
ויצא פשתור את־ירמיהו Jer.20,3.
ויצא אתו מבית הכלוא Jer.52,31.

3 *imperf.*: וַיֵּצֵא
ויצא אלהם החוץ Jud. 19, 25.

3 *imperf.:* וַיֹּצֵא
Dt. 4, 20. ויוצא אתכם מכור הברזל
2 Reg. 11, 12. ויוצא את־בן־המלך
Ps. 78, 16. ויוצא נוזלים מסלע
Ps. 105, 43. ויוצא עמו בששון
3 *impf. c. suff.:* וַיּוֹצִיאֵנִי
Mich. 7, 9. ויוציאני לאור
3 *impf. c. suff.:* וַיּוֹצִיאֵנִי
Ps. 18, 20. ויוציאני למרחב
Ez. 37, 1. ויוציאני ברוח יי
Ez. 42, 1. 46, 21. ויוציאני אל־החצר
Ez. 47, 2. ויוציאני דרך־שער צפונה
3 *impf. c. suff.:* וַיּוֹצִיאֵנִי
Num. 20, 16. וישלח מלאך ויצאנו
Dt. 6, 21. 26, 8. ויוציאנו יי ממצרים
3 *impf. c. suff.:* וַיּוֹצִיאֵהוּ
Dt. 4, 37. ויוציאך בפניו בכחו הגדל
Dt. 5, 15. ויצאך יי אלהיך משם
3 *impf. c. suff:* וַיּוֹצִיאֵהוּ
Ex. 4, 6. ויוצאה והנה ידו מצרעת
Ex. 4, 7. ויוצאה מחיקו והנה־שבה
3 *impf. c. suff.:* וַיּוֹצִיאֵם
Num. 27, 17. ואשר יוציאם
Ps. 107, 14. יוציאם מחשך וצלמות
Ps. 107, 28. וממצוקותיהם יוציאם
3 *impf. c. suff.:* וַיּוֹצִיאֵם
Esr. 1, 8. ויוציאם כורש מלך פרס
Ps. 105, 37. ויוציאם בכסף וזהב
3 *impf. f. ap.:* תּוֹצֵאנָה
Gn. 1, 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ
3 *impf. fem.:* תּוֹצֵיא
Jes. 61, 11. כי כארץ תוציא צמחה
Hag. 1, 11. אשר תוציא האדמה
3 *impf. f. ap:* וַתּוֹצֵאנָה
Gn. 1, 12. ותוצא הארץ דשא
Ruth 2, 18. ותוצא ותתן־לה
1 *impf. pl.:* נוֹצֵיא
Num. 20, 10. המן־הסלע הזה נוציא
2 *pl.:* תּוֹצִיאוּ
Lev. 26, 10. וישן מפני חדש תוציאו
Jer. 17, 22. ולא־תוציאו משא
3 *impf. pl.:* יוֹצִיאוּ
1 Reg. 10, 29. ארם בידם יוצאו
2 Chr. 1, 17. ארם בידם יוציאו
Job. 8, 10. ומלבם יוציאו מלים
Jer. 8, 1. ויוציאו את־עצמות מלכי
3 *impf. pl.:* וַיּוֹצִיאוּ
Lev. 24, 23. ויוציאו את־המקלל
Num. 13, 32. ויוציאו דבת הארץ
Num. 15, 36. ויוציאו אתו כל־העדה
Jos. 6, 23. ויוציאו את־רחב
Jos. 10, 23. ויעשו כן ויוציאו אליו
1 Sam. 12, 8. ויוציאו את־אבותיכם
2 Reg. 10, 26. ויצאו את־מצבות
1 Chr. 19, 16. ויוציאו את־ארם
2 Chr. 1, 17. ויעלו ויוציאו ממצרים
2 Chr. 23, 11. ויוציאו את־בן־המלך
2 Chr. 29, 16 ויוציאו את כל־הטמאה
Jer. 26, 23. ויוציאו את־אוריהו
3 *impf. pl. c. s.:* וַיּוֹצִיאֻהוּ
Gn. 19, 16. ויצאהו וינחהו מחוץ
1 Reg. 21, 13. ויציאהו מחוץ לעיר
2 Reg. 12, 12. ויוציאהו לחרשי העץ
3 *impf. pl. c. s.:* יוֹצִיאוּם
1 Chr. 9, 28. ובמספר יוציאום
Hof-al: הוּצָא
3 *perf. fem.:* הוּצְאָה *p.*
Ez. 38, 8. והיא מעמים הוצאה
part. pl.: מֻוצָאִים
Ez. 14, 22. המוצאים בנים ובנות
Ez. 47, 8. המוצאים ונרפאו המים
part. fem.: מוּצָאת *sg.*
Gn. 38, 25. היא מוצאת והיא שלחה

part. fem. pl.: מוּצָאוֹת
Jer. 38, 22. מוצאות אל־שרי
יָצִיא
ז״ו פעולי, וסתם הכנוי יָצִיאָ, ומסוגן סילוק סיגלוד [הערכאַלגע־גאכגעכעם, קיכל], ולקיבו פועל כלאב קאנו מדקדקי תפל, אעפ שכתיב לרוב נמר וס הפועל יצא.
adj. m. pass. (pl. c. יְצִיאֵי), progressus, prognatus. LXX. יְצִיאֵי מֵעָיו, *οἱ ἐξελθόντες ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ.*
pl. constr.: וּמִיצִיאֵי Q'ri.
2 Chr. 32, 21. ומיציאי מעיו
cum suff.: וּמִיצִיאָיו K'tib.
2 Chr. 32, 21. ומיציאו מעיו
מוֹצָא
ז״ו, והכינוי לו מופעע, לומר יליפה [לויסגאכגען], לו המקום [לויסגאכגע], ויליפת הזעע מעוכע [לויסגאכגע], לו מקום ויליפת לכאיס מן סעיר [עסאכ], מקום סקיכת מיס, מוכל מיס, סכל ככין לזרע ולמאכל. וכן מוכל אפתים לגיין סדכור, לו לגיין המכורס ויליפה מרפס ומולדם [אכגעאפמאנע, אכ-קוכפע]. כדקדוק מוכל כמו מכעת.
n. m. (pl. מוֹצָאִים), egressio vel locus exitûs, de ortu solis, de porta urbis, de scaturigine aquarum, de sermone utpote labiorum effato, et similiter. LXX. ἔξοδος, *διέξοδος, πορεία; ἐξέρχεσθαι, ἐκπορεύεσθαι, τόπος, εὑρίσκειν, γίνεσθαι;* מוֹצָא מַיִם, *πηγή.*
Nu. 30, 13. כל־מוצא שפתיה לנדריה
Dt. 8, 3. על־כל־מוצא פי־יי
Dt. 23, 24. מוצא שפתיך תשמר
2 Chr. 32, 30. את־מוצא מימי גיחון
Job. 28, 1. כי יש לכסף מוצא
Job. 38, 27. ולהצמיח מצא דשא
Jer. 17, 17. ידעת מוצא שפתי
Dan. 9, 25. ותשכל מן־מצא דבר
וּמוֹצָא
1 Reg. 10, 28. ומוצא הסוסים
2 Chr. 1, 16. ומוצא הסוסים
Ps. 89, 35. ומוצא שפתי לא אשנה
וּכְמוֹצָא
Jes. 58, 11. וכמוצא מים
מִמּוֹצָא
Ps. 75, 7. כי לא ממוצא וממערב
cum suff.: מוֹצָאֵךְ
2 Sam. 3, 25. ולדעת את־מוצאך
cum suff.: מוֹצָאָיו
Ps. 19, 7. מקצה השמים מוצאו
Hos. 6, 4. כשחר נכון מצאו
pl. constr.: מוֹצָאֵי
Ps. 65, 9. מוצאי בקר וערב תרנין
Ez. 44, 5. בכל מוצאי המקדש
pl. constr.: וּמֹצָאֵי
Ps. 107, 33. ומצאי מים לצמאון
pl. constr.: כְּמוֹצָאֵי
Ez. 12, 4. לעיניהם כמוצאי גולה
pl. constr.: לְמוֹצָאֵי
Ps. 107, 35. וארץ ציה למוצאי מים
Jes. 41, 18. וארץ ציה למוצאי מים
pl. c. suff.: וּמוֹצָאָיו
Ez. 43, 11. ומוצאיו ומובאיו
pl. c. suff.: מוֹצָאֵיהֶם
Nu. 33, 2. את־מוצאיהם למסעיהם
pl. c. suff.: לְמוֹצָאֵיהֶם
Num. 33, 2. מסעיהם למוצאיהם
pl. c. suff.: מוֹצָאֵיהֶן
Ez. 42, 11. מוצאיהן וכמשפטיהן
מֻוצָאָה
ז״נ וסכינו מוצאת, וסמלגם לו כמו מוצק כמכון מולדם ומכוכם [אכ-קוכפע], לו לגיין מקום סלוקם [קלאקק], ומכלק נקבי כמר מקלקם.
n. f. (pl. מֻוצָאוֹת) 1) ortus, origo, de regis ortu priscâ historiâ praeparato Mi. 5, 1. LXX. ἔξοδοι. 2) Qeri pro מַחֲרָאוֹת, de locis, in quae stercus effertur, *ἀφεδρών* Mrc. 7, 19. Substituitur, ut puritate verbi rei impuritas occulatur.
pl. c. suff.: לְמוֹצָאוֹת Q'ri.
2 Reg. 10, 27. וישימהו למוצאות
pl. c. suff.: וּמוֹצָאֹתָיו
Mich. 5, 1. ומוצאתיו מקדם
תּוֹצָאָה
ז״כ וקן נכנוי, וסמעכם לו כמו מוכק, מקום יליפת לכאיס מן סעיר, לומר שער, לו כמו מקוי, לומר המקום לאכ מאכו יכ לגכר, לו מקום סכליכם וסכסיעם. סמכאלק על סספדות וסקוכן [כעעוכג], לומר נקלגות מלכם.
n. f. pluralet., exitus, de porta, fonte et limitum alicujus regionis tanquam excursu, trop. evasio, de liberatione alicujus tanquam vinculis constricti. LXX. ἔξοδος, *διέξοδος, διεκβολή.*
pl.: תּוֹצָאוֹת
Ps. 68, 21. למות תוצאות
pl. constr.: תּוֹצְאוֹת
Num. 34, 8. והיו תצאת הגבל
Jos. 15, 4. והיה תצאות הגבול
Jos. 15, 11. והיו תצאות הגבול ימה
Jos. 19, 22 והיו תצאות גבולם הירדנה
Prv. 4, 23. כי ממנו תוצאות חיים
Ez. 48, 30. ואלה תוצאת העיר
pl. c. suff.: תּוֹצְאֹתָיו
Num. 34, 4. והיה תוציאתיו מנגב
Num. 34, 5. והיו תוצאתיו הימה
Num. 34, 9. והיו תוצאתיו
Nu. 34, 12. והיו תוצאתיו ים המלח
Jos. 15, 7. והיו תצאתיו אל־עין רגל
Jos. 16, 3. והיו תצאתו ימה
Jos. 16, 8. והיו תצאתיו הימה
Jos. 17, 9. ויהי תצאתיו הימה
Jos. 17, 18. ובראתו והיו לך תצאתיו
Jos. 18, 12. והיה תצאתיו מדברה
Jos. 18, 14. והיה תצאתיו אל־קריית־
Jos. 18, 19. והיה תצאתיו הגבול
Jos. 19, 14 והיו תצאתיו גי יפתח־אל
Jos. 19, 29. והיו תצאתיו הימה
Jos. 19, 33. ויהיו תצאתיו הירדן
pl. c. suff.: תּוֹצְאוֹתָם
1 Chr. 5, 16 מגרשי שרון על תוצאותם
צֵאָה
ז״כ וסמין צאה [נקיוס סלכי לודות סגלוכי], וככוכי צֶאֱחֶה, וסמעכם כגסק כיג וגכוף קלאק וכוסק ע׳ סקק כמין [קלאק], מסכגלק קלאק וכוסק ע׳ סקק כמין [קלאק], וכעכור אכי׳ לימכו תמלוכי קסר נמאקל, כילוע נמאקלי סצאוק.
n. f. (c. צֵאַת, servato Zere, propter gutturalem; c. s. צֶאֱחֶה), stercus, excrementum. Errant, qui צֵאָה, abjecto Jud, pro יְצֵאָה dictum putant; *Jud* enim radicale non est. LXX. *κόπρος, ἀσχημοσύνη.*
constr.: צֵאַת
Ez. 4, 12. בגללי צאת האדם
cum suff.: צֶאֱחֶךָ *p.*
Dt. 23, 14. וכסית את־צאתך
צְאִי
ת״ו והכינוי צְאִים, ומאקל כמו יְצִיאָ [וקל קאמה על קסר הדגוש כי׳, כין כן כמלק עִבְרִים, חֲפָשִׁים כמכוך יִ מכל וכל]. סמעכם קלאק וסוגי ומעוכף [אמוטינג, קאטינג], ויאוק לזכר יִצְ.
adj. m. (pro יְצִיאָ, pl. צְאִים, eliso *Jud* plurali, ad s. f. עִבְרִים, חֲפָשִׁים) coenosus, sordidus; inquinatus. LXX. *ἰμάτια) ῥυπαρά.*
adj. pl.: צוֹאִים
Zach. 3, 3. לבוש בגדים צואים
adj. pl.: הַצֹּאִים
Zach. 3, 4. הסירו הבגדים הצאים
צֹאָה
ז״כ כמו יְצֹאָה, וכוק יליפה כקלמוד, וכמו צֹאָה כעכרי, לומר קלאק סכמן וסינו [קלאק], וקיק לפה סלכון קיק מעוכף. ומכוון סמוסרי נפה ככוי לקעק, לזכר יקפ סאדם כמעגיס עוכים ונכאמוכם. הזה פֶּרֶשׁ כעכרי, לו בַּפְּקָא כקרמי, לגיין מלאה גכ מזרע גדומה. ודע ז״ם מריקי מוק שלומיס שמאלם צֵו ניצעי׳ [שלג מו] הקלכ מן נוקה, ומיסדים סכגין על זוק [מן שוקה], ווה זוק.
n. f. (pro יְצֹאָה), excrementa, unde צֹאִי, vomitus stercoris similis, metaph. de sordibus peccatorum, quae judicio divino (Mal. 3, 2. כְּבֹרִית מְכַבְּסִים) abluuntur (syn. פֶּרֶשׁ, צֵאָה, מַפְקָא, יְצִיאָה talm., צֹאָה). Sunt etiam, qui Jesaianum צֵו, comparato שִׁוְא et שׁוֹאָה ex צוֹאָה mutilatum opinentur; quae sententia commentitia est atque futilis. LXX. ἔξοδος, *ῥύπος, σπίλωμα.*
Jes. 28, 8. מלאו קיא צאה
constr.: צֹאַת
Jes. 4, 4. את צאת בנות־ציון
cum suff.: צוֹאָתוֹ
Prv. 30, 12. ומצאתו לא רחץ
cum suff.: צוֹאֲתָם Q'ri.
2 Reg. 18, 27. *לאכל את צוֹאֲתָם
Jes. 36, 12. לאכל את־צואתם
צֵאֱצָא
ז״ו כמר יֵצֵאצָא ע״מ עֻקְלָקְלָ, וקכ מזכר יכ, ולא מן נוק, כלאב יזכו כניס, ומכאק מן נכנוי צֵאֱצָאִים. סמעכם יוכקע ופעל למע ומכר [שפרחם-לינג], לומר לאב יזכר פדאל ופוכיל לאדן, ומוס סזעלל כלאקי מעיס, לומר נכנים, וגם נלאכר מעיס.
n. m. pluralet. (pro יֵצֵאצָא ad s. f. עֻקְלָקְלָ, a v. יָצָא, non a v. צוּא), germina terrae, vel uteri h. e. liberi; prognati (adjecto, nonnumquam ommisso מֵעִים). LXX. *τὰ ἐν αὐτῇ (γῇ), τὰ ἔκγονα, τέκνον, ἀνδροῦσθαι, λαός, μικρός.*
pl.: הַצֵּאֱצָאִים
Jes. 22, 24. הצאצאים והצפעות
pl. constr.: וְצֵאֱצָאֵי
Jes. 48, 19. וצאצאי מעיך כמעותיו
pl. c. suff.: וְצֵאֱצָאָי
Job. 31, 8. וצאצאי ישרשו
pl. c. suff.: צֵאֱצָאַיִךְ
Jes. 44, 3. וברכתי על־צאצאיך
pl. c. suff.: וְצֵאֱצָאֶיךָ
Job. 5, 25. וצאצאיך כעשב הארץ
pl. c. suff.: וְצֵאֱצָאָיו
Job. 27, 14. וצאצאיו לא ישבעו־לחם
pl. c. suff.: צֵאֱצָאֵיהֶן
Jes. 34, 1. תבל וכל־צאצאיה

pl. c. suff.: וְצָאֲצָאֶיהָ
Jes. 42, 5. רֹקַע הָאָרֶץ וְצֹאֲצָאֶיהָ
pl. c. suff.: וְצָאֲצָאֵיהֶם
Job. 21, 8. וְצֹאצָאֵיהֶם לְעֵינֵיהֶם
Jes. 61, 9. וְצֹאֲצָאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים
Jes. 65, 23. וְצֹאֲצָאֵיהֶם אִתָּם

יְצָא

דזז

aram. ad שְׁצָא *v. s. p.* 1208.

יָצַב

דזק

פעל נודד, ונמלט מחנו מכפעל נָצַב, מטוף חֲצֵיב ומפעל חָצַב [מכל נכליעת פי' ע' דגוש, כדרך פ"נ, וחלף דרך טוסכ מתקרמת בלשון עבר, נ"ב תכל פ"י, וחל"ם מתנועים לחוסם תחת נכב שוטים], חוסם נמתפעל הִתְיַצֵּב נמרחוק י' מסרס לחמתו, וכן נכנכד מחרמי יַצֵּב בי', וחל"ם יסוד מפעל בי', וכ' מכל ורעות רוח, וגם משמות נָצַב, נָצַב, מֵצֵב, מַצֵּבָה, מִצֶּבָה, מַצֶּבֶת, נִצָּבָא נחרמי לת יוכו על יסוד מפעל נלנ, כחשר נכחם לחקון, לכן קנלתי וחסמתי פס כלס תחת מפעל פחל. המענס תמיכס ומעידס ורפידס יסידס וכוכיכס וחזוק [מתיצנן, גריכדען, פעמעצעלנען], ותמלוס מסרס רָצַב, וחוסם לו סרס נתמוסת, ונמלט גל כסרס כמכוון נמפתי ערב, ד"ס נסודו ויוכי וכומי ולחקלני [s. *stabh*; gr. στηµβ. etc.], וכן נמלט נפעל רָצַף [מחסס מלנסף] וכדומס. ענין מפעל נסנכיכס עי' נגו-סמלן.

verb. trans. (Nif. נִצַּב, Hif. הֶצֵיב, Hof. הָצַב, Jud initiali per Dages recompensato, qui est *archaismus* hebraici sermonis *aramaicus* in vv. et פ"י et פ"י; Hitpa. הִתְיַצֵּב, ex quo *Jud*, non *Nun* primam hujus verbi literam esse facile perspicitur, hinc Pi. aram. יַצֵּב, quare etiam nomina insequentia a v. נָצַב ad יָצַב huc transferri oportuit), fulcire, sustentare, statuere, constituere. De singularum conjugationum significatione v. lexicon. Radix est רָצַב, quam inveneris etiam in vv. רָצַף, רָשַׁם, sanscr. *stabh*. LXX. *Nif.* ἐπιστηρίζεσθαι, στερεοῦν, στηλοῦν, ὀρθοῦν, τηγνύειν, ἀνθιστάναι, καθιστάναι, παριστάναι, περιιστάναι, εἶναι, ζῆν, ἔρχεσθαι; *prt.* προστάτης, ὁλόκληρος; *Hif.* βεβαιοῦν, στηρίζειν, ποιεῖν; *inf.* ὑπόστασις; *Hof.* ὑπόστασις; *prt.* στάσις; הָרָה מָצֵב, ῥύπον ἐκδύειν; *Hitpa.* ἐπιβαίνειν, κατασκοπεύειν, συμπαριστάναι, συνάγειν.

Nif.-al: נָצַב
3 perf. fem.: נִצְּבָה
Ps. 45, 10. נִצְּבָה שִׁגְלְךָ לִימִינֶךָ
3 prf. fem.: נָצְבָה *p.*
Gn. 37, 7. קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה
Prv. 8, 2. בֵּית נָתְכוּ נִצָּבָה
2 perf.: וְנָצַבְתָּ
Ex. 7, 15. וְנִצַּבְתָּ לִקְרַאתּוֹ
Ex. 33, 21. וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר
Ex. 34, 2. וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם
3 perf. pl.: נָצְבוּ
Ex. 15, 8. נִצְבוּ כְמוֹ־נֵד נֹזְלִים
3 perf. pl.: וְנָצְבוּ
Ex. 33, 8. וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ
part.: נִצָּב *sg.*
Gn. 24, 13. 43. אֲנֹכִי נִצָּב
Gn. 28, 13. וְהִנֵּה יְיָ נִצָּב
Ex. 17, 9. מָחָר אֲנֹכִי נִצָּב
Ex. 18, 14. וְכָל־הָעָם נִצָּב עָלֶיךָ
Num. 22, 23. 31. אֶת־מַלְאַךְ יְיָ נִצָּב
Nu. 22, 34. כִּי אַתָּה נִצָּב לְקָרָאתִי
Num. 23, 6. וְהִנֵּה נִצָּב עַל־עֹלָתוֹ
Num. 23, 17. וְהִנּוֹ נִצָּב עַל־עֹלָתוֹ
Jud. 18, 17. וְהַכֹּהֵן נִצָּב פֶּתַח
1 S. 19, 20. עֹמֵד נִצָּב עֲלֵיהֶם
1 S. 22, 9. וְהוּא נִצָּב עַל־עַבְדִּי
Ps. 39, 6. חֶבֶל כָּל־אָדָם נִצָּב
Ps. 82, 1. אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל
Ps. 119, 89. דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמַיִם
Jes. 3, 13. נִצָּב לָרִיב יְיָ
Jes. 21, 8. וְעַל־מִשְׁמַרְתִּי אָנֹכִי נִצָּב
Thr. 2, 4. נִצָּב יְמִינוֹ כְּצָר
Am. 7, 7. נִצָּב עַל־חוֹמַת אָנְךְ
Am. 9, 1. אֲדֹנָי נִצָּב עַל־הַמִּזְבֵּחַ
part.: הַנִּצָּב *sg.*
Ruth 2, 5. 6. הַנִּצָּב עַל־הַקֻּצְרִים
part. pl.: נִצָּבִים *masc.*
Gn. 18, 2. שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נִצָּבִים
Ex. 5, 20. נִצָּבִים לִקְרָאתָם
Num. 16, 27. וַיִּצְּאוּ נִצָּבִים פֶּתַח
Dt. 29, 9. אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם
Jud. 18, 16. נִצָּבִים פֶּתַח הַשָּׁעַר
1 S. 22, 6. וְכָל־עֲבָדָיו נִצָּבִים
2 Sam. 13, 31. וְכָל־עֲבָדָיו נִצָּבִים
1 Reg. 4, 7. שְׁנֵים־עָשָׂר נִצָּבִים
part. pl.: הַנִּצָּבִים
Gn. 45, 1. לְכֹל הַנִּצָּבִים עָלָיו
1 Sam. 22, 7. לְעַבְדֵי הַנִּצָּבִים עָלָיו
1 Sam. 22, 17. לָרָצִים הַנִּצָּבִים עָלָיו
1 Reg. 4, 5. בֶּן־נָתָן עַל־הַנִּצָּבִים
1 Rg. 5, 7. וְכִלְכֹּל הַנִּצָּבִים הָאֵלֶּה
1 Reg. 5, 30. לְבַד מִשָּׂרֵי הַנִּצָּבִים
1 Reg. 9, 23. אֵלֶּה שָׂרֵי הַנִּצָּבִים
2 Chr. 8, 10. *Q're.* שָׂרֵי הַנִּצָּבִים
part. fem.: הַנִּצָּבָה *sg.*
Zach. 11, 16. הַנִּצָּבָה לֹא יְכַלְכֵּל
part. fem.: הַנִּצָּבֶת *sg.*
1 Sam. 1, 26. אֲנִי הָאִשָּׁה הַנִּצָּבֶת
prt. fem. pl.: הַנִּצָּבוֹת
1 S. 4, 20. וַתְּדַבֵּרְנָה הַנִּצָּבוֹת עָלֶיהָ
Hif.-il: הֶצֵיב *3 perf.*
1 Reg. 16, 34. הֶצִיב דָּלְתֶיהָ
2 perf.: הֲצֵבֹתָ
Gn. 21, 29. אֲשֶׁר הֲצֵבֹתָ לְבַדָּנָה
Ps. 74, 17. הִצַּבְתָּ כָּל־גְּבוּלוֹת אָרֶץ
3 perf. pl.: הֵצִיבוּ
Jer. 5, 26. הִצִּיבוּ מַשְׁחִית
part.: מַצִּיב *sg.*
1 Sam. 15, 12. וְהִנֵּה מַצִּיב לוֹ יָד
inf. constr.: לְהַצִּיב
1 Chr 18, 3. לְהַצִּיב יָדוֹ בְּנָהַר פְּרָת
inf. constr.: וּלְהַצִּיב
1 Sam. 13, 21. וּלְהַצִּיב הַדְּרְבֹן
impt. fem.: הַצִּיבִי *sg.*
Jer. 31, 21. הַצִּיבִי לָךְ צִיֻּנִים
2 impf. c. suff.: וְתַצִּיבֵנִי
Ps. 41, 13. וְתַצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם
3 imperf.: יַצִּיב
Jos. 6, 26. וּבִצְעִירוֹ יַצִּיב דְּלָתֶיהָ
3 impf. ap.: יְצִב
Dt. 32, 8. יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים
3 impf. ap.: וַיְצַב
Prv. 15, 25. וַיַּצֵּב גְּבוּל אַלְמָנָה
3 impf. ap.: וַיַּצֵּב
Gn. 21, 28. וַיַּצֵּב אַבְרָהָם אֶת־שֶׁבַע
Gn. 35, 14. 20. וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה
3 impf. ant. Maqef.: וַיַּצֵּב־
Gn. 33, 20. וַיַּצֵּב־שָׁם מִזְבֵּחַ
2 S. 18, 18. וַיַּצֵּב־לוֹ בְּחַיָּיו
Ex. 19, 17. וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר
Dt. 31, 14. וְיִתְיַצְּבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד
Jos. 24, 1. וַיִּתְיַצְּבוּ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים
Jud. 20, 2. וַיִּתְיַצְּבוּ פִּנּוֹת כָּל־הָעָם
1 Chr. 11, 14. וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתוֹךְ הַחֶלְקָה

נְצָב

ז"ן, וסוף ניכוי נפעל, והכלון קמץ לו מן הקכיל לו סרמת [הפעל, נפסל, נגיפף], ונקרל כן כמזמן וזת, וכן לחר סרל"ק יד סרכב, ולסמקנס הַסְּתָמָא, ולפעל רש"י סוף סכלול נפסמן תקוב לקוכו, זקולין סו"ל נלנו.

n. m. prt. Nif., capulus cultri vel ensis seu manubrium, ab innitendo. Trg. הַסְּתָמָא. LXX. λαβή.

abs.: נָצָב
1 Reg. 22, 48. בֶּאֱדוֹם נָצָב מֶלֶךְ
constr.: הַנְּצָב
Jud. 3, 22. וַיִּבָא גַם־הַנֶּצֶב אַחַר הַלָּהַב

נְצִיב

ז"ן, תמונס זכיס מן נָצַב, נפזות סלזון כ' כזכיז, לכן גס סמכוון כמו נָצַב ניכוי נפעל, לומר פקיד ונגיד [לייכ-נעוונעל], לו כמו מזמר ומעמד לכזי חיל, לו כמו מכס לקמן. ולפעמים כמו מַצֵּבָה, כמו כ"כ מלן.

n. m. (forma secundaria prt. Nif. נָצָב, cujus *Nun* tantidem valuit quantum radicalis), 1) praepositus, praefectus; 2) custodiae, praesidia militum; 3) statua, sicut מַצֵּבָה. LXX. ἡγούμενος; ὑπόστηµα; στηλή; נְצִיבִים, φρουρά, φρουρία.

Gn. 19, 26. וַתְּהִי נְצִיב מֶלַח
1 Sam. 13, 3. 4. אֶת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים
constr.: נְצִיב
1 Reg. 4, 19. וְנָצִיב אֶחָד אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
1 Chr. 11, 16. וְנְצִיב פְּלִשְׁתִּים
pl.: נְצִיבִים
2 Sam. 8, 6. וַיָּשֶׂם דָּוִד נְצִיבִים בַּאֲרָם
2 Sam. 8, 14. וַיָּשֶׂם בֶּאֱדוֹם נְצִיבִים
2 Sam. 8, 14. בְּכָל־אֱדוֹם שָׂם נְצִיבִים
1 Reg. 4, 7. שְׁנֵים־עָשָׂר נְצִיבִים
1 Chr. 18, 13. וַיָּשֶׂם בֶּאֱדוֹם נְצִיבִים
2 Chr. 8, 10. *Ktib.* שָׂרֵי הַנִּצָּבִים
2 Chr. 17, 2. וַיִּתֵּן נְצִיבִים בְּאֶרֶץ
pl. constr.: נְצִיבֵי
1 S. 10, 5. אֲשֶׁר־שָׁם נְצִיבֵי פְלִשְׁתִּים

מַצָּב

ז"ן, ומסמן מַצֵּבָה, ומענס מקום סיניכס, כדרך מ' מקום, לכן לפעמים נסחל על מזמר ומעמד לכזי חיל [פַּחְסְעֶנן, וווֹחְנע], לו לניון מזמרת ופקדת וזלנן [פחת], ומזרח יכ.

n. m. (c. מַצַּב), 1) locus, ubi aliquid stat vel positum est; 2) statio, vel de magistratu vel de militari praesidio. LXX. στάσις, ὑπόστασις, ὑπόστηµα, τόπος, οἰκονοµία, µεσσάβ.

abs.: מַצָּב
1 Sam. 14, 15. חִמָּצָב וְהַמַּשְׁחִית
constr.: מַצַּב
Jos. 4, 9. תַּחַת מַצַּב רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים
1 S. 13, 23. וְיֹצֵא מַצַּב פְּלִשְׁתִּים
1 Sam. 14, 1. אֶל־מַצַּב פְּלִשְׁתִּים
1 S. 14, 4. לַעֲבֹר עַל־מַצַּב פְּלִשְׁתִּים
1 S. 14, 6. אֶל־מַצַּב הָעֲרֵלִים הָאֵלֶּה
1 S. 14, 11. שִׁנֵּיהֶם אֶל־מַצַּב פְּלִשְׁתִּים
constr.: וּמַצַּב
2 Sam. 23, 14. וּמַצַּב פְּלִשְׁתִּים אָז
constr.: מִמַּצַּב
Ps. 78, 13. וַיַּצֵּב־מַיִם כְּמוֹ־נֵד
3 impf. c. suff.: וַיַּצְּבֵם
Thr. 3, 13. וַיַּצִּיבֵנִי כְּמַטָּרָא לְחֵץ
3 impf. pl.: וַיִּתְיַצְּבוּ
2 S. 18, 17. וַיִּצְבוּ עָלָיו גַּל־אֲבָנִים
2 Reg. 17, 10. וַיַּצִּבוּ לָהֶם מַצֵּבוֹת
Hof.-al: הָצַב
3 perf.: *וְהָצַב
Nah. 2, 8. *וְהוּצַב גָּלְתָה הָעָלְתָה
part.: מָצֻב
Gn. 28, 12. וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה
Jud. 9, 6. עִם־אֵלוֹן מַצֵּבָה אֲשֶׁר בִּשְׁכֶם
Hitpa.-el: הִתְיַצֵּב
3 perf. pl.: הִתְיַצְּבוּ
2 Chr. 11, 13. הִתְיַצְּבוּ עָלָיו מִכָּל
3 perf. pl.: וְהִתְיַצְּבוּ
Num. 11, 16. וְהִתְיַצְּבוּ שָׁם עִמָּךְ
inf. constr.: לְהִתְיַצֵּב
2 Chr. 20, 6. וְאֵין עֹמֵד לְהִתְיַצֵּב
Job. 1, 6. לְהִתְיַצֵּב עַל־יְיָ
Job. 2, 1. לְהִתְיַצֵּב עַל־יְיָ
Job. 2, 1. בְּתָכֹם לְהִתְיַצֵּב עַל־יְיָ
inf. constr.: מֵהִתְיַצֵּב
2 Sam. 21, 5. נִשְׁמַדְנוּ מֵהִתְיַצֵּב
Zach. 6, 5. מֵהִתְיַצֵּב עַל־אֲדוֹן
imperat.: הִתְיַצֵּב
Num. 23, 3. הִתְיַצֵּב עַל־עֹלָתֶךָ
Num. 23, 15. הִתְיַצֵּב כֹּה עַל־עֹלָתֶךָ
2 Sam. 18, 30. סֹב הִתְיַצֵּב כֹּה וְיָסֹב
Jer. 46, 14. הִתְיַצֵּב וְהָכֵן לָךְ
imperat.: וְהִתְיַצֵּב *sg.*
Ex. 8, 16. 9, 13. הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וְהִתְיַצֵּב
imperat.: הִתְיַצְּבָה *p.*
Job. 33, 5. עָרְכָה לְפָנַי הִתְיַצָּבָה
impt. pl.: הִתְיַצְּבוּ *p.*
Ex. 14, 13. הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ אֶת
1 S. 10, 19. וְעַתָּה הִתְיַצְּבוּ לִפְנֵי יְיָ
1 S. 12, 7. הִתְיַצְּבוּ וְאִשָּׁפְטָה אִתְּכֶם
1 S. 12, 16. גַּם־עַתָּה הִתְיַצְּבוּ וּרְאוּ
2 Chr. 20, 17. הִתְיַצְּבוּ עִמְדוּ וּרְאוּ
impt. pl.: וְהִתְיַצְּבוּ
Dt. 31, 14. וְהִתְיַצְּבוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד
Jer. 46, 4. וְהִתְיַצְּבוּ בַּכּוֹבָעִים
1 imperf.: וְאֶתְיַצְּבָה
Hab. 2, 1. וְאֶתְיַצְּבָה עַל־מְצֻרָתִי
2 imperf.: תִּתְיַצֵּב
2 Sam. 18, 13. וְאַתָּה תִּתְיַצֵּב מִנֶּגֶד
3 imperf.: יִתְיַצֵּב
Dt. 7, 24. לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ
Dt. 9, 2. מִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי עֲנָק
Dt. 11, 25. לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ בִּפְנֵיכֶם
Jos. 1, 5 לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ לְפָנֶיךָ
Ps. 36, 5. יִתְיַצֵּב עַל־דֶּרֶךְ לֹא־טוֹב
Ps. 94, 16. מִי־יִתְיַצֵּב לִי עִם־מְרֵעִים
Prv. 22, 29. בַּל־יִתְיַצֵּב לִפְנֵי חֲשֻׁכִים
3 imperf.: יִתְיַצָּב *p.*
Job. 41, 2. וּמִי הוּא לְפָנַי יִתְיַצָּב
Prv. 22, 29. לִפְנֵי־מְלָכִים יִתְיַצֵּב
3 imperf.: וַיִּתְיַצֵּב
Ex. 34, 5. וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם
Num. 22, 22. וַיִּתְיַצֵּב מַלְאַךְ יְיָ
1 Sam. 3, 10. וַיָּבֹא יְיָ וַיִּתְיַצֵּב
1 Sam. 10, 23. וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ הָעָם
1 Sam. 17, 16. וַיִּתְיַצֵּב אַרְבָּעִים יוֹם
2 S. 23, 12. וַיִּתְיַצֵּב בְּתוֹךְ־הַחֶלְקָה
3 fem.: וַתִּתְיַצֵּב
Ex. 2, 4. וַתִּתְיַצֵּב אֲחֹתוֹ מֵרָחֹק
3 pl.: יִתְיַצְּבוּ
Ps. 2, 2. יִתְיַצְּבוּ מַלְכֵי־אֶרֶץ
Ps. 5, 6. לֹא יִתְיַצְּבוּ הוֹלְלִים
3 impf. pl.: וַיִּתְיַצְּבוּ
Job. 38, 14. וַיִּתְיַצְּבוּ כְּמוֹ לְבוּשׁ
3 impf. pl.: וַיִּתְיַצְּבוּ

מִמִּצַּב רִגְלֵי הַכֹּהֲנִים Jos. 4, 3.
cum suff.: מִמַּצָּבָךְ *p.*
וְהַרְפִּתִיךְ מִמִּצַּבֵּךְ Jes. 22, 19.

מַצֵּב

ז׳ נִיכּוּי הֲפִעַל, וְהַכְּוָנָה לַד״ק מִנּוֹד [נִתְנַוּוּעָרְק], לַד״ס מִצְמֵר וּמִעְמֵד לְכָל חֵיל סְבִיב לְעִיר, וְהוּא כְּמוֹ מַצָּב לְעִיל, נִסְכָּדֵל לְנַקֵּר.

n. m. prt. Hof., propugnaculum, vel, ut censent alii, statio vel obsessio militaris. LXX. *χάραξ.*

וּצְרוֹתַי עָלַיִךְ מָצֹב Jes. 29. 3.

מַצֵּבָה

ז״כ גּוֹיִר מַצֵּב סוֹכְכִי, וְהַמְעַנֵּס מִצְמֵר וּמִעְמֵד לְכָל חֵיל [פְּאַסְטְעַן, נְעוּנֹג-עְזוּנג], וְלֹא כְּלִי מְכַלֵּל מְסוֹכֵךְ.

n. f. (a m. מַצָּב), statio, praesidium stativum. Trg. אַסְטַרְטָא (*στρατηγός*), קְרָבָא. LXX. *μεσσάβ.*

הַמַּצָּבָה

וַיַּעֲנוּ אַנְשֵׁי הַמַּצָּבָה 1 Sam. 14, 12.

מָצֵּבָה

ז״כ, לַד״ק כְּמוֹ מַצֵּבָה, וְקִרְיוֹן לְכָל חֵיל מִקְצֵי-עִיר, חוֹלֵם לַד״ס סְכוּנְכ נְאָר מְצֵבָא, וּתְקִיסְ מִן צָבָא, וְאִנִי סְפְרוּזִיס מִנִּיכ רְצִי זֹ״ל, וְיֹאמַר שֶׁמְּכוּוָן לְקִצּוֹן הָעִנְיָן כְּמוֹ צִבֶּרֶת כִּיצִעי, כִּי״ו, וּמִתְּקִנְגְ נְקֹד נְכִ׳, וְסְכִדֵּ״ק וּמִדְּ״כ נְצִ נְכִ׳, וְלֹא תְּכִרְיִע.

n. f., vi eadem, qua מַצֵּבָה, praesidium, custodiae, excubiae, quibus urbs domusve septa est (*Isaaki* comparat צְבִיָּה, Jes. 29, 7.). *Qimchi* et *Ibn-Ezra* מְצֵבָה pro מְצָבָא a nomine צָבָא dictum putant, ut versiculi sententia sit: *defendam domum meam a militari obsessione.* LXX. (*καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ μου*) *ἀνάστημα.*

יַחְנִיתִי לְבֵיתִי מַצֵּבָה Zach. 9, 8.

מַצֵּבָה

ז״כ וְסִיכּוּן מַצֵּבָה אוֹ מַצֵּבָת [אֲנְצְ לְפְעִיסְ גְּכ כְּמוּכְכְת], וְכֵן מַצֶּבֶת נִיקוּד עִם עַיֵּן מַצֶּבֶת, וְתִכְּוָן סִכְּוֵי כְּסוּנְ נְזְעוּת רְנִיסְ, לְפִי שֶׁלְּרְנִיסְ קִיוֹם סִכְּוֵי. הִסְתַּכְּוָן דְּכְ לְזְכְ סוּקְס וְסוּנְכ וְסוּוְקְ, ד״ס מִקְּנְ לְזְכְ סוּקְס לְתִכְלִית דְּכְ, וְסוּוְ כְּנִיכ וִיכ וְעִמּוּד לְמוּכְכְת אוֹ לְמוּכְ [וַיילְע, דְּעִנְקְ-, גְּאַטְעַנְק-], אוֹ כְּמוֹ מוּנְכ נְכְלֵל, וּפִ״ו דְּמוּתוֹ נְכ נוּע וּנוֹלֵם זְכ עַן [צְוּוִיסְקְ, זְטִיעְל].

n. f. (c. מַצַּבַת, מַצֶּבֶת, quod aliquoties etiam absolute ponitur; eodem modo variant עֲצַבַת et עֶצֶבֶת, item abjecto *Zere* absolutivi), cippus, columna, veluti lapidea, sive in memoriam rei memorabilis, sive cultus superstitiosi caussa, propter similitudinem etiam de stirpe arboris caesae residua. LXX. *στήλη* (Trg. מַטָּא), *στήλωμα, στύλος, ὑπόστασις, θήκη.*

וַיָּשֶׂם אֹתָהּ מַצֵּבָה Gn. 28, 18.
אֲשֶׁר־שָׁמְתִּי מַצֵּבָה Gn. 28, 22.
אֲשֶׁר מָשַׁחְתָּ שָׁם מַצֵּבָה Gn. 31, 13.
וַיָּרִימֵהוּ מַצֵּבָה Gn. 31, 45.
וַיַּצֵּב יַעֲקֹב מַצֵּבָה Gn. 35, 14.
וְשִׁתִּים עֶשְׂרֵה מַצֵּבָה Ex. 24, 4.
וְלֹא־תָקִים לְךָ מַצֵּבָה Dt. 16, 22.
וְאֵין מַצֵּבָה Hos. 3, 4.

וּמַצֵּבָה

וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה לֹא־תָקִימוּ לָכֶם Lev. 26, 1.
וּמַצֵּבָה אֶצֶל־גְּבוּלָהּ Jes. 19, 19.

הַמַּצֵּבָה

חֹגֵל חַזֶּה וְהִנֵּה חֲמֹצֵבָה Gn. 31, 51.
וְעֵדָה הַמַּצֵּבָה Gn. 31, 52.
וְאֵת־הַמַּצֵּבָה הַזֹּאת Gn. 31, 52.
constr.: מַצֶּבֶת
וַיָּסֶר אֶת־מַצֶּבֶת הַבַּעַל 2 Rg. 3, 2.
וַיְיַתֵּץ אֶת מַצֶּבֶת הַבַּעַל 2 Rg. 10, 27.
abs. et constr.: מַצֵּבֶת
מַצֶּבֶת אֶבֶן Gn. 35, 14.
מַצֶּבֶת קְבֻרַת־רָחֵל Gn. 35, 20.
אֶת־מַצֶּבֶת אֲשֶׁר בְּעֵמֶק 2 S. 18, 18.
אֲשֶׁר בִּשְׁלֹכֶת מַצֶּבֶת בַּם Jes. 6, 13.

לַמַּצֵּבֶת

וַיִּקְרָא לַמַּצֶּבֶת עַל־שְׁמוֹ 2 S. 18, 18.
cum suff.: מַצֶּבְתָּהּ
זֶרַע קֹדֶשׁ מַצֶּבְתָהּ Jes. 6, 13.
pl.: מַצֵּבוֹת
מַצֵּבוֹת וַאֲשֵׁרִים 2 Reg. 17, 10.
הִטֵּיבוּ מַצֵּבוֹת Hos. 10, 1.
pl.: וּמַצֵּבוֹת
בְּמוֹת וּמַצֵּבוֹת וַאֲשֵׁרִים 1 Rg. 14, 23.
pl.: הַמַּצֵּבֹת
וַיִּשְׁבֹּר אֶת־הַמַּצֵּבָה 2 Rg. 18, 4.
pl.: הַמַּצֵּבוֹת
וַיִּשְׁבֹּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת 2 Reg. 23, 14.
וַיִּשְׁבֹּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת 2 Chr. 14, 2.
וַיְשַׁבֵּר הַמַּצֵּבוֹת 2 Chr. 31, 1.
pl. constr.: מַצְּבוֹת
מַצְּבוֹת בֵּית שָׁמֶשׁ Jer. 43, 13.
אֶת־מַצְּבוֹת בֵּית־הַבַּעַל 2 Rg. 10, 26.
pl. constr.: וּמַצְּבוֹת
וּמַצְּבוֹת עֹזֶד לָאָרֶץ Ez. 26, 11.
pl. c. suff.: וּמַצֵּבֹתֶיהָ
פְּסִילֵיךְ וּמַצְּבוֹתַיִךְ Mich. 5, 12.
pl. c. suff.: מַצֵּבוֹתָם
וְאֶת־מַצְּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן Ex. 34, 13.
וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת־מַצְּבֹתָם Dt. 12, 3.
יְשַׁדֵּד מַצֵּבוֹתָם Hos. 10, 2.
pl. c. suff.: וּמַצֵּבֹתָם
וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּ Dt. 7, 5.
pl. c. suff.: מַצֵּבֹתֵיהֶם
וְשִׁבַּר תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם Ex. 23, 24.

יְצֵב

כִּתְרְמִי כְּמוֹ נְעַנְכִי, כְּהַסְּלֵק עַל כְּתִיכוּת וְכִיכוּת [פְּעַסְטְנְעַזְעַלְצְ, נְעוּוִיס וְיִיךְ], וְהוּא הִכְּכֵד יוֹנֵק. וְדִע שֶׁאַף כְּתִרְמִי כְּמוֹ נַם זֶה מָצֵב, כְּנֵדֶל נְעִנְיָן מִן יָצַב, וְהוּא מְסֻכָּם מִיוּקְדָק.

v. aram. intr., firmum, statutum, certum, verum esse; *Pa.* pronunciare id, quod certum et firmum est, *ἀκριβοῦν.* V. נָצַב a v. יָצַב longe diversum. LXX. *ζητεῖν ἀκριβῶς.*

inf. constr.: לְיַצְּבָא
אֲדַיִן צְבִית לְיַצְּבָא Dan. 7, 19.

יַצִּיב

ת״ו, וְמְעַנֵּס זְכִיכ וְקִיס כְּתִין וְתִתְ כְּכוֹן וּמְכוּכ [נְעַזְעִיסְמְע, וּוּאַסֶר, וִיכְּעֶר], וְהוּא כְּמַעְמִי מִן־יַצִּיב, לוֹמַר כְּכוֹן וְתִתְ. נְתִכְּוָס יֹכִיב עוֹד כְּמוֹ קוֹכֵץ, סְסִיקְ זְכ ג׳ יוֹכ, עִי׳ תְּכוּוִי פְּנִיכִים כִּ כִּ כִּוֹ.

adj. m., firmus, certus, definitus, ratus, unde adverb. מִן־יַצִּיב, certo, sine dubitatione vel controversia. Targ. יַצִּיב de indigena (opp. גִּיּוֹר, *Charuze-Peninim* XXII., 26.). LXX. *ἀληθινός, ἀλήθεια, ἀκρίβεια; ἀκριβῶς, ἀληθῶς.*

מִן־יַצִּיב יְדַע אֲנָא Dan. 2, 8.
adj.: וְיַצִּיב
וַיַּצִּיב חֶלְמָא Dan. 2, 45.
def.: יַצִּיבָא
יַצִּיבָא מַלְכָּא Dan. 3, 24.
וַיַּצִּיבוּ מַלְכָּא Dan. 6, 13.
def.: וַיַּצִּיבָא
וַיַּצִּיבוּ אֲבָעֵא Dan. 7, 16.

נְצִבָא

ז״כ נְקִרְמִי, וְסִילּוּעַס נְצִבְתָּא, נְקִכְּוָן סְדְנוּנ כְּלֵכְן יְהִרִים, וְקִכְּ נְעַנְס נִ׳ לְסוֹף סְכִכְס, כְּקְלוּ לְצְ סִיס מוּדְנוּ מְעוֹלָס, וְקִכְּוָן סְתְּכוּעַס ג״כ קְלֵל מַצֶּבֶת], נְכְכוּי נְצִבְתְּהוֹן כְּלֵכְן, וְסְנַס כְּמוֹ נִיכוּי נְפְעַל, וְלוּוֹס לְעִכְּי נְצֵב. סְלֵכְן לִיקְכוּת וְקוּוְק וְזִכְּיכוּת [פְּעַסְטְנְקִייְע], ד״ס דִּי׳ פְּרוּנְלְ, וְכֵן פְּרְנוּ רְצִ׳ וְכִקְ״נְע וְסְעַדִּיס נ״ס תּוֹקְף וְכִקְ וּמִנְכ, וְנִמְצְ נְקְכוּס נְמִכְ מִנְכְ.

n. f. aram. (def. נְצִבְתָּא, abjecto Dages, ads. f. עִיבְרִים, c. s. נְצִבְתְּהוֹן), ortum ex part. Nif-al, sicut hebr. נָצֵב, stabilitas, firmitas. Trg. pro מַצֶּבֶת. LXX. *ῥίζα* (*τῆς σιδηρᾶς*), quasi descendat a v. נָצַב, unde syr. נְצִבְתָּא Mt. 15, 13. = *φυτεία.*

def.: נְצִבְתָּא
וּמִן־נְצִבְתָּא דִּי־פַרְזְלָא Dan. 2, 41.

נָצַג

פְּעַל כּוֹדֵד וְלְצְ-עוֹכֵר כְּכְ נְסְפְּעִיל חֲצִיג, וּפְעוּלִי שֶׁלּוֹ חֲצֵג, וְסִדְנוּנ כְּמוֹ לְמַל יְכִ׳. סְמְעַנֵּס סְעַדֵּס וְתְּקִיכ וְסִכְּכ [פְּעַסְטְנְעִן, שְׁעַלְעַנְעִן], וְסוּוְ סְנוֹסְף חוּוְק, לוֹמַר סְעַדֵּס וְסִקְּמְס, אוֹ סְזְקְרְס אוֹ סְכְּכְת דְּנִכְ. תְּמוּנוֹת סְזְכְּ נָצַג [סִי׳ מִקְנִ-מוּזִג וּנְעִמִי׳], וְדוּוְס לוֹ צָק [וְסוּוְ מָצוּק], רָצַק, וְסִכְּלְ נְדוּוְס לְמַל חָדַק, לְעֵיל קְף שְׁפִ״ו פְּנִיס ג׳, וְדוּוְס לוֹ סְזְכְּ וְסְמְכוּוְ כְּסוּדוֹ [*s. sah*], וְכֹל זִין זְייכוּת לוֹ לִיכְ׳, וְקְפְּזְ זְסְנוֹסְף וּפְעוּלִי מִן צֵג, כְּמוֹ חֲצֵיתָ מִן חָת ע״ל תְּכִרְמִי.

verb. trans. (unde solummodo Hi. חֲצִיג, Hof. חֻצַּג, media radicali dagesata, uti in v. נָצַב), firmare, statuere, ponere, locare. Radix, si praepositionem secernas, remanet נָצַג, cui cognata sunt צָק (unde מְצוּק), רָצַק, חָדַק (v. s. p. 383, c.), sanscr. *sah.* Forsitan verbum est commentitium; quidni enim Hif-il חֲצִיג potuerit fieri ex simplici נָצַג, more aramaico, sicut הֲקִים ex קָם. LXX. *Hi. ἀπειρεῖδειν; τιθέναι, ἀποτιθέναι, παρατιθέναι; ἱστάναι, ἀποκαθιστάναι, καθιστάναι, παριστάναι; βαίνειν; Ho. ὑπολείπειν.*

Hif-il: הֲצִיג
3 perf. c. suff.: הֲצִיגַנִי Q'ri.
הִצִּיגוּנִי כְּלִי רִיק Jer. 51, 34.
3 perf. c. suff.: וְהֲצִיגַנִי
וְהִצִּיגַנִי לְמֹשֵׁל עַמִּים Job. 17, 6.
3 perf. c. suff.: הֲצִיגָנִי K'tib.
הִצִּיגוּנִי כְּלִי רִיק Jer. 51, 34.
1 perf. c. suff.: וְהֲצִיגֹתִיו
וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ Gn. 43, 9.
1 perf. c. suff.: וְהַצַּגְתִּיהָ
וְהִצַּגְתִּיהָ כְּיוֹם הוֹלֵדָהּ Hos. 2, 5.
part.: מַצִּיג *masc.*
חִנָּה אַנְכִי מַצִּיג Jud. 6, 37.
inf. constr.: לַהֲצִיג
חֲצֹג עַל־הָאָרֶץ מֵהִתְעַנֵּג Dt. 28, 56.
imprt. pl.: וַהֲצִיגוּ
וְהִצִּיגוּ בְשַׁעַר מִשְׁפָּט Am. 5, 15.
1 imperf.: אַצִּיגֶנָּה־נָּא
אַצִּיגָה־נָּא עִמָּךְ Gn. 33, 15.
2 imperf.: תַּצִּיג
תַּצִּיג אֹתָהּ לִבְדָּהּ Jud. 7, 5.
3 impf. ap.: וַיַּצֵּג
וַיַּצֵּג אֶת־הַמַּקְלוֹת Gn. 30, 38.
וַיַּצֵּג אֹתָהּ בְּעֵירוֹ בְּעַפְרָה Jud. 8, 27.
3 impf. c. suff.: וַיַּצִּגֵם
וַיַּצִּגֵם לִפְנֵי פַרְעֹה Gn. 47, 2.
3 impf. c. suff.: וַיַּצִּיבֵהוּ
וַיַּצִּיגוּ אֶת אֲרוֹן דָּגוֹן 1 Sam. 5, 2.
וַיַּצִּיגוּ אֶת אֲרוֹן בְּמְקוֹמוֹ 2 Sam. 6, 17.
וַיַּצִּיגוּ אֹתוֹ בְּתוֹךְ הָאֹהֶל 1 Chr. 16, 1.

Hof-al: הָצַג
3 imperf.: יָצֻג *p.*
רַק צֹאנְכֶם וּבְקַרְכֶם יֻצָּג Ex. 10, 24.

יָצַע

פְּעַל נוֹדֵד וְלְצְ כְּמוֹ כְּכְ נְכִין סְנוֹסְף חֲצִיעַ, וּפְעוּלִי שֶׁלּוֹ חָצֵע, וְסִפְּקוּן כְּמוֹ יָצַג לְעֵיל כְּתְּמוּנוֹת, סְדוּמֶה לוֹ נְזְכְּנוּ [כְּקְלוּף סְע׳ נִג׳], לוֹמַר סְכְּכְס וְסִכְּכְס [שְׁעַלְעִן, פְּעַסְט-], וְסוּוְ סְכְּפְּדְס וְסִכְּעַס [סִיכ-, לוּיסְנְרִייְעִן], וְלוֹ כְּמוֹ סְכְּכְס. כְּתְּנוּס נְכ לְךָ סְנוֹסְף יְדוּע אֲצֵע, וְלְפְעִיסְ נְכ סְכְּנַד יָצַג נְמְכוּוְ שֶׁלּוֹ, וְמִכְּוָן סְנוֹסְף נְזְפְּס רְכִיכִית חֲצֵעָה, לוֹמַר סְקְּדְמְס וְפְּקִיסְ, שֶׁסִּיכ כְּמוֹ מְצַע לְדָבָר. נְעַרְבִי וְנִיצַע מִשְׁלְחוֹ.

verb. trans. (Hi. חֲצִיעַ, Ho. חָצַע), quod a v. יָצַג non differt, imo idem verbum est (siquidem *Ain* et *Gimel* saepissime inter sese commutantur), ponere, firmare; sternere, substernere (syn. רָבַד). LXX. *στρωννύειν, ὑποστρωννύναι, καταβαίνειν.*

Hif-il: הֲצִיעַ
1 imperf.: וַאֲצִיעָה
וְאַצִּיעָה שְׁאוֹל חִנְּךָ Ps. 139, 8.
3 imperf.: יַצִּיעַ
וְשַׁק וָאֵפֶר יַצִּיעַ Jes. 58, 5.

Hof-al: הָצַע
3 imperf.: יֻצַּע
שַׁק וָאֵפֶר יֻצַּע לָרַבִּים Esth. 4, 3.
תַּחְתִּיךְ יֻצַּע רִמָּה Jes. 14, 11.

יְצוּעַ

ז׳ [וְאַף נְקְכְּת סְמְנְכְּ, כְּיוֹכוּ מְעְכְּס לְקְּף וְכוֹדֵק, נְקְנִי׳], וְסוּוְ גּוֹיִר סְכִיכוּכִי. סְמְעַנְכְּ קְ׳ עְכְּ וּמְסְכְּ [לְזְגְעִר], לוֹמַר סְכְּכְס וְסִכְּעַס, וְסוּוְ מְסְכְּ נְכְלֵל [עְסְעַלְזְגְעִר]. כְּ׳ מְעְכְּס וְסִכְּפְּד נְמְכְּנְס [שְׁאַקְקְוּוְעְרְק], סְעַזּוּיס מִן קְדֵי לְלְעוֹת. נְתְּנוּס נְמִכְ יְלוּעַ נְמְכוּוְ קְ׳ נְאֹמֵר מְצַע.

n. m. (si terminus est architectonicus, *f.* Qeri: יְצִיעַ), 1) stratum, de toro, lecto, sepulchro. 2) tabulatum (Stockwerk), de tribus tabulatis, templi Salomonici parietibus undique adjectis, quorum conclavia צְלָעוֹת appellantur. Trg. חֵיוְקָא זְנֵי (צֵלַע) vertit מְחִיצְתָּא). Uberius de his generatimque de forma templi disseruit auctor libri *Hekal Adonai*, additis figuris (Cdd. Wagenseil. XV. Bibl. Senat. Lips.). LXX. *στρωμνή, κοιτή; πλευρά, μέλαθρα, ἐνδεσμός.*

cum suff.: יְצוּעָיו
אָז חִלַּלְתָּ יְצוּעֵי עָלֶה Gn. 49, 4.
pl. constr.: יְצוּעֵי
וּבְחַלְלוֹ יְצוּעֵי אָבִיו 1 Chr. 5, 1.
pl. c. suff.: יְצוּעָיו *p.*
בְּחֹשֶׁךְ רִפַּדְתִּי יְצוּעָי Job. 17, 14.

אם־זכרתיך על־יצועי Ps. 63, 7.
על־ערש יצועי Ps. 132, 3.
יְצוּעָי Q'ri.
על־קיר חבית יצוע סביב 1Reg. 6, 5.
הַיְצוּעַי Q'ri.
היצוע התחתנה 1 Reg. 6, 6.
וירבן את־היצוע 1 Reg. 6, 10.

מַצָּע

ז״ר, והמצע [למענע], לומר מרפד, וכן מתרגום, ובספ׳ ענייניה מרבוי מַצָּעוֹת.

n. m., stratum (pl. neoh. מַצָּעוֹת). LXX. κλίνη, *στενοχωρεῖν*.

כי־קצר המצע Jes. 28, 20.

צֵעָה

v. s. r. צָעָה *p.* 959.

יָצַק

פעל כותב, ומעתיד יִצֹּק, פ״ק יִצֹּק, נמכון כותב, ומכתבי יָצָקוּ, ומלעי צָק או יִצֹּק, ומשקוי נסמך צָקֵת. ספציות כמו דָּסַךְ, או כמו סָחַךְ, דָּסַךְ הדומים לו נמצא, כי מרכז הפציע פה דָּצַק, וכן נדומה לו אָסַךְ, בָּשַׁח, מכל ענין שפיכה ומתכה ולישה וסכון [ויישען, גיעסען, אַרומגיסען, וזולגען], ותכין כוס יפה הפציע הקל וכלה נסתיקסו לל זָג, זָהַב וכדומה למתכה, וכי מקפץ תקחי הפוני נפצתי ערב ככל הלה תמצאנו. מן הכרוך בכ״ק המכוון שפיכה, ד״מ מיס [גיעסען], או נמצאל ד״מ דבר בלי־עב ילוק בו לד״ק, ומוסף מסתכת המתכת ומתלישפה, בכל חופן המצאל. ע׳ גו־סמלין. מכנד יָצַק יקר, וכ״ל צקר, חולם מכוסף חִצְּיק ופעולי שלו הוצָק, נחפצר שציין לל צוּק ע״ם. ודע קורא שיש עוד מכוון לחקר של הפציע המצא נפעל נהנגוזות, אלכן לא נכנוי כ״כ כמו הפ׳, וזה נמכוון יָצַג, לומר כניכה ושכיכה [פַּעסען, הַפּאַרע ווין], ומכוון הזה כידוע סגנון לחקר להתאמות נעניין הקשור והשווי, ולפי הכוונות נמצא ג״כ הפעל בלי מקנה מוצג ועצם צָק, ולהקל הקפוד הפנתי כל המקומות לחקר יסתפק נהן המדקדק פה וזמה, יעויין שם הקוכ׳.

vrb. trans. (impf. יִצֹּק, semel יֵצֹק, vi intr.; pl. יִצְקוּ, imp. צָק vel יְצֹק, inf. constr. צָקֵת), colare (*σακκεῖν*, *σακκ-ίζειν*), fundere, liquefacere (coquere), de metallis. Metaphorice: venustas Ps. 45, 3. atque pravitas 41, 8. effundi in aliquem dicuntur. Cognata sunt ejusdem radicis (*sak, sah, shah*) affinitate vrb.: אָסַךְ, דָּסַךְ, דָּסַךְ, סָחַךְ, בָּשַׁח, זָהַב, זָג, זָגַג. Pi. Ketib יְצֹק. Hi. הֵצִיק, Ho. הוּצַק, quae forsitan ad v. צוּק oportet referri. 2) firmum, durum esse, quae verbi significatio rarior est verbisque eadem origine oriundis צוּק, דָּגַג, חָזַק cum eo est communis. LXX. *χέειν, χύειν, ἀποχέειν, ἐγχέειν, ἐκχέειν, ἐκχύειν, ἐπιχέειν, ἐπιχύνειν, ἐπιχύειν, χωνύειν*; διδόναι, ἐλαύνειν, ἐπιτιθέναι, καταχεῖν, λατομεῖν, ποιεῖν; צָקֵת, *χώνευσις*; יָצוּק, *χυτός*, *καταχέειν*; *πηγνύειν*; חָזַק, *ἱστάναι*, *τιθέναι* (חֲזִיג); הוּצַק, *ἐπιῤῥέειν*; מוּצָק, *ἐπίχυσις*.

3 *perf.*: יָצַק
אתיהדם יצק Lev. 8, 15. 9, 9.
אשר־יצק מים 2 Reg. 3, 11.
3 *perf.*: וַיָּצָק
ויצק עליה שמן Lev. 2, 1.
3 *perf. c. suff.*: יְצָקָם
בככר הירדן יצקם המלך 1Rg. 7, 46.
בככר הירדן יצקם המלך 2Chr. 4, 17.
2 *perf.*: וְיָצַקְתָּ
ויצקת לו ארבע טבעת Ex. 25, 12.
ויצקת להם חמשה אדני Ex. 26, 37.
ויצקת על־ראשו Ex. 29, 7.
ויצקת עליה שמן Lev. 2, 6.
ויצקת על־ראשו 2 Reg. 9, 3.
2 *perf. fem.*: וְיָצַקְתְּ
ויצקת על כל־הכלים 2 Reg. 4, 4.
part. pass.: *יָצוּק sg. v. s. צוּק
*דבר בליעל יצוק בו Ps. 41, 9.
*ואבן יצוק נחושה Job. 28, 2.
*ויצור יצוק עמדי Job. 29, 6.
*ויצוק עליו בל־יומוט Job. 41, 15.
*ויצוק כמו־אבן Job. 41, 16.
part. pass.: וְיָצֻק *sg.*
ויצוק כפלח תחתית Job. 41, 16.
p. pass. pl.: יְצֻקִים
הפקעים יצקים ביצקתו 1Reg. 7, 24.
p. pass. pl.: יְצוּקִים
יצוקים במצקתו 2 Chr. 4, 3.
pl. fem.: יְצֻקוֹת
הכתפות יצקות 1 Reg. 7, 30.
inf. constr.: בְּצֵקֶת
בצקת עפר למוצק Job. 38, 38.
inf. constr.: לָצֶקֶת
לצקת את אדני הקדש Ex. 38, 27.
imprt. sg.: צָק
ויאמר צק לעם ויאכלו 2Reg. 4, 41.
imprt. sg.: יְצֹק
וגם־יצק בו מים Ez. 24, 3.
impf. pl.: וְיִצְקוּ
ויצקו על־העלה 1 Reg. 18, 34.
1 *imperf.*: אֶצָּק־ *s. M.*
כי אצק־מים על־צמא Jes. 44, 3.
אצק רוחי Jes. 44, 3.
3 *imperf.*: יִצֹּק
יצק הכהן על־כתם Lev. 14, 26.
לא־יצק עליו שמן Num. 5, 15.
3 *imperf.*: וַיִּצֹּק *intr.*
ויצק דם־המכה 1 Reg. 22, 35.
3 *imperf.*: וַיִּצֹּק
ויצק שמן על־ראשה Gn. 28, 18.
ויצק עליה שמן Gn. 35, 14.
ויצק להם ארבעה אדני Ex. 36, 36.
ויצק לו ארבע טבעת Ex. 37, 3. 13.
ויצק ארבע טבעת Ex. 38, 5.
ויצק משמן המשחה Lev. 8, 12.
ויצק על ראשו וישקהו 1 Sam. 10, 1.
ויצק השמן אל־ראשו 2 Reg. 9, 6.
3 *impf. fem.*: וַתִּצֹּק
ותצק לפניו ויממאן לאכול 2 S. 13, 9.
3 *impf. pl.*: וַיִּצְקוּ
ויצקו לנשים לאכול 2 Reg. 4, 40.
Hif-il: הֶצִּיק
3 *impf. pl.*: וַיַּצִּיקוּ
ויצקו את־ארון 2 Sam. 15, 24.
3 *impf. c. s. s.*: וַיַּצִּיקֵם
ויצקם לפני יי׳ Jos. 7, 23.
part. fem.: מֹצֶקֶת *p. Q'ri.*
והיא מיצקת 2 Reg. 4, 5.
part. fem.: מֵיצֶקֶת *p. K'tib.*
והיא מיצקת 2 Reg. 4, 5.
Hof-al: הוּצַק 3 *perf.*
הוצק חן בשפתותיך Ps. 45, 3.
part.: מְיֻצָּק *masc.*
והיית מצק ולא תירא Job. 11, 15.
part.: מְצֻקָּה
מצק נחשת 1 Reg. 7, 16.
3 *imperf.*: יוּצַק
אשר־יוצק על־ראשו Lev. 21, 10.
נחר יוצק יסודם Job. 22, 16.

יְצֻקָה

ז״נ ומופעל, ומסלנה סיליקה ומשפיכה [לשם גיעסען], ווזק הפעולה.

n. f. abstr., fusio, fusura. LXX. *χωνευτήριον*.

cum suff.: בִּיצֻקָתוֹ
יצקים ביצקתו 1 Reg. 7, 24.

מוּצָק

לו מוּצָק ז״נ ופעולי״, והכלון ק׳ דנר לשר מולק, לו מתכת [גענאסענעס, גוסס], ומשקל משקל מוּסָר, מוּסָד, לולם לפשר נ״כ שהוק גויר ע״ו. כ׳ מתכון הכ׳ של הפרש, לומר כנון ושריר [הַסְּרטעיִיט, פֶּעסטעס״ן], ומוק הפעל לנכור [גענדְאנגענ״ן], ע״ל יתוע.

s. מוּצָק, *n. m. pass.*, ad s. f. מוּסָר, מוּסָד, 1) aliquid fusum, fusile, fusura (Guss), a v. יָצַק I. vel etiam a v. יָצוּק. 2) durities, firmitas, soliditas, de re firmiter compacta et coagmentata, a v. יָצַק (יָצוּק) II. LXX. *χυτός*, *χωνευτός*, *κατάχυσις*, *κονία*, *βούλευσθαι*.

1 Rg. 7, 23. ויעש את־הים מוצק
1 Rg. 7, 33. וחשריהם הכל מוצק
1 Rg. 7, 37. מוצק אחד מדה אחת
2 Chr. 4, 2. ויעש את־הים מוצק
Job. 36, 16. רחב לא־מוצק תחתיה
Job. 37, 18. חזקים כראי מוצק

בְּמוּצָק

Job. 37, 10. ורחב מים במוצק

לְמוּצָק

Job. 38, 38. בצקת עפר למוצק

מְוֹצָקָה

ז״נ וסמ׳ מ׳ הכלי, ומסלנה כלי של יציקה ושפיכה ועקון [גיעס־קאנגע, נעפֿאס].

n. f. (praefixo *Mem* instrumenti), tubulus fundens oleum, infundibulum. LXX. *ἐπαυστρίς*.

cum suff.: בְּמֻצָקֹתָו
יצוקים במצקתו 2 Chr. 4, 3.
pl.: מְוֹצָקוֹת
מוצקות לנרות Zach. 4, 2.

יֵצֶר

פעל כותב, ומעתיד ייצר, יֵצֶר או יִצֹּר, ומשלות מוכן מעלכה וסדור יקר [ריימען], קנור וסדנק רכוש ופעול [נוחמאכען־קניפּמען, -הֶרלנען, פֶּעל־ניכלען], כלאצר כותב ומפורסם נשוי עם צֶר, צֹר ונשפתי ערב. ומוק תפציל ותצין קושי סמלה יֵצֶר [שיוב י׳ ו׳], שהוק כמו שֹׁר [ועפכע, מוסקעל], כי דומה לו נשרש ומכוון, ענין רכוס וקנור [כאכד, שרשאנג]. ומוק הפעל על עשיה וכניכה ע״י רכוס וסדור יקר [ווס יש מיש, לדעת הקמיס], או קניכה ותקור [פַֿאַרמען, נילדען] נכלל שסתמות עריכת הגולם והסלקים, וזה הפעל חוקי. או שיניין רכוס ומקשרת וקשור מומת [ויינדען], וכן נאמת הסתמות אלל חֹשֶׁב [עי׳ לעיל דף תמ״ח] ומלל זָמַם, ואל תכיר הגור יֵצֶר, וזה הפעל רוכני. ודע שהפעל ק׳ לכול מעשית חכת [עַפֿפֿעל], וזה הפעל של הפעל, מעכוון קניכה ותקור. נכניכ קלי הנכנה.

vrb. intr. (impf. יִצַּר, יֵצֶר vel יִצֹּר), serie, ordinatim conjungere, conserere, connectere, jungere inter se et copulare (cf. fingere = fügen), qua significatione huic verbo respondent יָצַר, צֵר, quae fere sunt eadem (hinc יֵצֶר, Job. 17, 7.), deinde facere aliquid ordine ac dispositione, formare, fingere, figuli instar, vasa figurantis, non de rei ex nihilo creatione, sed de rerum creatarum formatione; cogitationes conjungere, meditari (syn. חָשַׁב, זָמַם). LXX. *συντάσσειν, πλάσσειν, καταπλάσσειν, κτίζειν, κατασκευάσιν, ποιεῖν, περιποιεῖσθαι, στερεοῦν, ἱστάναι, καταδεικνύναι, χωνεύειν*; יוֹצֵר, *κεραμεύς, κέραμος, ὀστράκινος, χωνευτήριον, ἐπιγονή*; יִצֻּר, *σκεναστός*.

3 *perf.*: יָצַר
מי־יצר אל ופסל נסך Jes. 44, 10.
3 *perf.*: יָצַר *p.*
את־האדם אשר יצר Gn. 2, 8.
3 *perf. c. s. s.*: יְצָרָהּ
לשבת יצרה Jes. 45, 18.
2 *perf. c. s. s.*: יְצָרָתָ
יצרת לשחק־בו Ps. 104, 26.
2 *perf. c. suff.*: יְצַרְתָּם
קוץ וחרוץ אתה יצרתם Ps. 74, 17.
1 *prf.*: יָצַרְתִּי
עם־זו יצרתי לי Jes. 43, 21.
יצרתי אף אעשנה Jes. 46, 11.
1 *perf. c. s. s.*: יְצַרְתִּיךָ
יצרתיך עבד־לי Jes. 44. 21.
1 *perf. c. s. s.*: יְצַרְתִּיו
יצרתיו אף־עשיתיו Jes. 43, 7.
1 *perf. c. s. s.*: וְיָצַרְתִּיהָ
למימי קדם ויצרתיה Jes. 37, 25.
ויצרתיה עתה הבאתיה Jes. 37, 26.
3 *perf. pl.*: יָצָרוּ *p.*
ויבשת ידיו יצרו Ps. 95, 5.
part.: יוֹצֵר *sbst.*
משכב וספות וכלי יוצר 2 S. 17, 28.
ככלי יוצר תנפצם Ps. 2, 9.
אם־יצר עין הלא יביט Ps. 94, 9.
יצר עמל על־חק Ps. 94, 20.
וכמו יוצר ורמס־טיט Jes. 41, 25.
יוצר אור ובורא חשך Jes. 45, 7.
יצר הארץ ועשה Jes. 45, 18.
כי־יוצר הכל הוא Jer. 10, 15. 51, 19.
יוצר עליכם רעה Jer. 18, 11.
בקבק יוצר חרש Jer. 19, 1.
לו יוצר אותה Jer. 33, 2.
יוצר הרים ובורא Am. 4, 13.
והנה יוצר גבי Am. 7, 1.
בטח יצר יצרו Hab. 2, 18.
מעשה ידי יוצר Thr. 4, 2.
part.: הַיּוֹצֵר *sbst.*
היצר יחד לבם Ps. 33, 15.
כחמר היצר יחשב Jes. 29, 16.
וירדת בית היוצר Jer. 18, 2.
וארד ביד היוצר Jer. 18, 3.
כחמר ביד היוצר Jer. 18, 4. 6.
בעיני היוצר Jer. 18, 4.
ישבר את־כלי היוצר Jer. 19, 11.
השליכהו אל־היוצר Zach. 11, 13.
בית יי׳ אל־היוצר Zach. 11, 13.
part. c. h int.: הַיֹּצֵר
הכיוצר הזה Jer. 18, 6.
part.: וְיוֹצֵר *sbst.*
ויצר רוח־אדם בקרבו Zach. 12, 1.
part. c. suff.: יֹצְרִי
יצרי מבטן לעבד Jes. 49, 5.
part. c. suff.: יֹצְרֵנוּ
אנחנו החמר ואתה יצרנו Jes. 64, 7.

part. c. suff.: וְיֹצְרֶךָ
Jes. 43, 1. בראך יעקב ויצרך ישראל
Jes. 44, 2. ויצרך מבטן יעזרך
Jes. 44, 24. גאלך ויצרך מבטן
part. c. suff.: יֹצְרוֹ
Jes. 45, 9. חוי רב את־יצרו
Hab. 2, 18. כי פסלו יצרו
part. c. suff.: וְיֹצְרָךְ
Jes. 27, 11. ויצרו לא יחננו
part. c. suff.: וְיֹצְרוֹ
Jes. 45, 11. קדוש ישראל ויוצרו
part. c. suff.: לְיֹצְרוֹ
Jes. 29, 16. אמר ליצרו
Jes. 45, 9. היאמר חמר ליצרו
part. c. suff.: וְיֹצְרָהּ
Jes. 22, 11. ויצרה מרחוק
part. pl.: יֹצְרִים
Jes. 30, 14. כשבר נבל יוצרים
part. pl.: הַיּוֹצְרִים
1 Chr. 4, 23. היושרים וישבי נטעים
p. pl. constr.: יֹצְרֵי
Jes. 44, 9. יצרי־פסל כלם
1 *impf. c. s.:* אֶצָּוֶרְךָ
Jer. 1, 5. בטרם אצורך בבטן
1 *impf. c. s.:* וָאֲצַוֶּרְךָ v. s. נָצַר
Jes. 49, 8. *ואצרך ואתנך לברית
3 *imperf.:* וַיִּיצֶר
Gn. 2, 7. ויצר יי אלהים את־האדם
3 *imperf.:* וַיִּצֶר
Gn. 2, 19 ויצר יי אלהים מן־האדמה
3 *impf. c. s.:* יְצַוֶּרְהָ
Jes. 44, 12. ובמקבות יצרהו
Nif-al: נִוְצָר 3 *perf.*
Jes. 43, 10. לפני לא־נוצר אל
Pu-al: יְצֻר
3 *perf. pl.:* יֻצָּרוּ *p.*
Ps. 139, 16. ימים יצרו
Hof-al: הוּצַר
3 *imperf.:* יוּצַר
Jes. 54, 17. כל־כלי יוצר עליך

יֵצֶר

ז״, ומלת קָ נכנוי, ומסלנם כתבו לחמכו, כדומם לל שֶׁר, לומר גיד ויקרים מקנדי מקנרים [ועסכנע, מום־קעל], ונוס תנין סוד מפסוק נקיוב: ותכם מכעם עיני וילדי כלם כלם, ודוק.

n. m. pluralet., nervus, torus, musculus, a v. יָצַר, vi copulandi seu coagmentandi (syn. גִּיד, שֵׁר). LXX. πολιορκεῖν (ויצרו עלי).

pl. c. suff.: יְצָרֶי
Job. 17, 7. ויצרו כצל כלם

יֵצֶר

ז״, ומסלנם רכוס מקנזות ומומות [דמם ויכנען], דיבעון], ומוס כמו מקנמם נכלל [נעדמנקע], ונוס תנין ילרל עבע, ילרל ניצל נקנגוס, ומוס תמוכם ומוקר, או עלם מקמוכם [נעגילדע].

n. m., cogitationum connexio (quam *idearum associationem* vocant), meditatio, fictio, vel figmentum ipsum. Hinc Judaici doctores discernunt יֵצֶר טָבָא et יֵצֶר בִּישָׁא, quorum utrumque homini unicuique inesse dicunt, repudiata doctrina de peccato originis. LXX. ποίημα, πλάσμα, πονηρία, ἐγκεῖσθαι, ἀλήθεια; יֵצֶר מַחְשָׁבוֹת, διάνοια, διανοεῖσθαι.

Gn. 6, 5. וכל־יצר מחשבת לבו
Gn. 8, 21. כי יצר לב האדם רע
1 Chr. 28, 9. וכל־יצר מחשבות
Jes. 26, 3. יצר סמוך תצר שלום
וְיֵצֶר
Jes. 29, 16. ויצר אמר ליצרו
לְיֵצֶר
1 Chr. 29, 18. ליצר מחשבות לבב
cum suff.: יִצְרוֹ
Dt. 31, 21. כי ידעתי את־יצרו
Hab. 2, 18. יצר יצרו
cum suff.: יִצְרֵנוּ
Ps. 103, 14. כי הוא ידע יצרנו

יְצַר

angi, v. s. r. צָפוֹר *p.* 949.

יְצַת

v. s. r. צוּת *p.* 951.

יָקַב

ס״כ ול״ע כס״ נגוד, ומסלנם קעור וקניכם [סוסעיפגן], -סחמלגן], וכן יְקֵבָה, יֶקֶב לקמן, וקכוניו ומיודעיו כניס, עי׳ סם סזוי נסמתי ערב ומתלם נקס.

v. trans. inus., excavare, profundum seu depressum facere. Cognata sunt vv. יָקַב, נָקַב, tum significatione tum origine. At, si nomen insequens accuratius consideraveris, intelliges, verbum יָקַב esse unum de innumeris grammaticorum commentis. Etenim permulta sunt nomina et hebraica et aramaica, quae ex verborum imperfectis, servato praefixo, effinguntur, in his יַקְהֵל, יַקְהֵם, יַקְהִיל, יַקְהִים, יַקְהִיר, יַקְהִיר, יַקְהִיר

constr.: יְקַר
Gn. 49, 10. ולו יקהת עמים
לְיִקְהַת
Prv. 30, 17. ותבז ליקהת־אם

יָקַע

פעל ל"ע כל׳ נעתיד יִקַּע, ונעבר תמוכו נָקַע [נקלוס יזוע]. ומכווכם לדעת רש"י כמו שָׁקַע נקמי, לומר סמכם ומכחכם [ענע־, וועגי־סען], ותקע כף ירך, סלגון כתקעתם ממקום מנחתם, מלגון סמרם, ונמצכ לקעקע נילען, וכן המקנכם והלי"נע. ומכוסף הוֹקִיעַ ענין תליס ומלינכם, כסעתק המקנכם, ותמצות זכור המנחים [פערלענקען], וכל אלה לא מתקוור. כי מלכו מזכם נראם יָקַע, וְיָקוּעַ [וכן שׁוּעַ כמו יָשׁוּעַ מן יָשַׁע, או יְקוּעַ מוזג ומעתי אך נסעקל], שמקנכ מוזג ומעתי אך נסעקל], אחר לא תעתיק המקנכם, ופס תצוה כל אלה תכיר שמכוון נאופן אחר. עי׳ קוע.

v. trans. (impf. יִקַּע; praet. sumitur a v. נָקַע), vi eadem, uti censet Isaaki, qua שָׁקַע aram., h. e. eripere, abripere, evellere, intr. se avellere, allata vi de loco moveri. Trg. נָקַע, Syr. שְׁקַע (transferri), Samar. שָׁקַע (= יָקַע). *Hi.* הוֹקִיעַ, suspendere, quia suspensorum membra distenduntur, divelluntur, luxantur. At si vv. יָקַע, יָקַע et n. קוֹעַ (pro יְקוּעַ, ad s. f. שְׁוּעַ pro יְשׁוּעַ) inter se conferis, aliam ei verbo vim ingenitam esse perspicies, v. קוּעַ. LXX. *ἀφιστάναι, ναρκᾶν; Hi. ἐξηλιάζειν, παραδειγματίζειν.*

3perf.fem.: נָקְעָה *v. חוּעַ
Ez. 23, 18. *נקעה נפשי מעל אחותה
Ez. 23, 22. *אשר־נקעה נפשך מהם
Ex. 23, 28. *אשר־נקעה נפשך מהם
3 impf. fem.: תִּקַּע
Jer. 6, 8. פן־תקע נפשי ממך
3impf. fem.: וַתִּקַּע
Gn. 32, 25. ותקע כף־ירך יעקב
Ez. 23, 17. ותקע נפשה מהם
Ez. 23, 18. ותקע נפשי מעליה
Hif-il: הוֹקִיעַ
1 perf. pl. c. s. s.: וְהוֹקִעֲנוּם
2 S. 21, 6. והוקענום ליי בגבעת שאול
imperat.: וְהוֹקַע
Num. 25, 4. והוקע אותם ליי
3 impf. pl. c. s. s.: וַיַּקִּיעֻם
2 Sam. 21, 9. ויקיעם בהר לפני יי
Hof-al: הוּקַע
part. pl.: הַמּוּקָעִים
2 Sam. 21, 13. את־עצמות המוקעים

יָקֹק

v. s. r. נָקַק *et* קוּק *p.* 988.

יָקַץ

פעל נודד, ונעתיד יִיקַץ, יִקַץ, ופע יִקַץ [כמו יִשַׁר לעיל], וכו׳ מעתך וַיִּיקַץ, ומכוסף הֵקִיץ, מסמקות קַץ ע"ג. מסוכן נעור מעמס [עו־, קויפ־ וועקען], כנוסף כקל, וכן אלמ עור, ונעבני יקץ מעלמו. מעטות ויקור סמכם עי׳ תעת קוץ, סמוכו רמס.

v. intr. (impf. יִקַץ, יִיקַץ, semel יִקַץ ad s. f. יִשַׁר, cum *Vav* conv. וַיִּיקַץ; *Hi.* הֵקִיץ, a forma *simplice* קָץ), expergefieri, excitari e somno, arab. שקי (syn. נִבְּהַם, opp. יָשַׁן). LXX. *ἐξυπνίζειν, ἐκνήφειν, ἐξανιστάναι; ἐγείρεσθαι, ἐξεγείρεσθαι.*

1 *imperf.:* וָאִיקַץ *p.*
Gn. 41, 21. כאשר בתחלה ואיקץ
3 *imperf.:* וַיִּקַץ *p.*
1 Reg. 18, 27. אולי ישן הוא ויקץ
3 *imperf.:* וַיִּיקַץ
Gn. 9, 24. ויקץ נח מיינו
3 *imperf.:* וַיִּקַץ, וַיִּיקַץ
Gn. 28, 16. ויקץ יעקב משנתו
Gn. 41, 4. והבריאת ויקץ פרעה
Gn. 41, 7. ויקץ פרעה והנה חלום
Jud. 16, 14. ויקץ משנתו ויסע
Jud. 16, 20. ויקץ משנתו ויאמר
Ps. 78, 65. ויקץ כישן אדני
3 *imperf.:* וַיִּקַץ
1 Reg. 3, 15. ויקץ שלמה והנה חלום

יָקַר

פעל נודד ומעתיד יִיקַר, יִיקַר, יָקַר, ומסלנם לדעת מתקדקים כמו וקר נעבני, וכמו יָקַר נאקמי, מיות מסוכל וכנד [זוועג, נעווי־טעג ויין], וכן נאמת מסכון נתקנוס, ומוס מיות נעל מאמ ועוג וכעל תמן זוס ויקר [קאסטנבאר, וועבעס ויין], וכדומס מן מזאלות. מכוסף יולף, נמזאל על כלתי פוור ומעוג [וועלטען מאכטען].

v. intr. (impf. יִקַּר, יִיקַר, יִקַר), sicut וקר arab., יָקַר aram., grave, pretiosum, *car*-um esse. *Hif.* הוֹקִיר, carum, rarum facere. LXX. *τιμᾶν* (τιμή), *ἐντιμᾶν, ἔντιμον γίνεσθαι* (ἔντιμος), *δοκιμάζειν; Hi. ἔντιμον εἶναι, σπάνιον εἰσάγειν.*

3perf.fem.: יְקָרָה
1 Sam. 26, 21. יקרה נפשי בעיניך
2 *perf.:* יָקַרְתָּ
Jes. 43, 4. מאשר יקרת בעיני
1 *perf.:* יָקַרְתִּי
Zach. 11, 13. אשר יקרתי מעליהם
3 *perf. pl.:* יָקְרוּ
Ps. 139, 17. ולי מה־יקרו רעיך
3 *imperf.:* וַיִּקַר
Ps. 49, 9. ויקר פדיון נפשם
3 *imperf.:* וַיִּיקַר
Ps. 72, 14. ויקר דמם בעיניו
3 *imperf.:* וַיִּיקַר
1 Sam. 18, 30. ויקר שמו מאד
2 *imperf.:* תִּיקַר
2 Reg. 1, 13. תיקר־נא נפשי
2 Reg. 1, 14. ועתה תיקר נפשי בעיניך
Hif-il: הֹקִיר
imprt.: הַקֵר
Prv. 25, 17. הקר רגלך מבית רעך
1 *imperf.:* אוֹקִיר
Jes. 13, 12. אוקיר אנוש מפז
יָקָר

ת"ו ולנקנם יְקָרָה, וסלגון נכנד וכעתד [קאסטנבאר, עלעל, עה־יע], כמו קנן יקרים, ולפעמים כמו זס, ל"מ בְּיִקָּר כ"ס, ויקר־רוח נקני [מזאלי י"], סלגון רוח כדיבם [עלעלע נייסעם]. סיען סכנוי נקנם יְקָרוֹת [נדגוש סק, כדרך נסמיכות לרוב], ומוס בְּיִקְרוֹתֶיךָ לומר בידידותיך.

adj. m. (*f.* יְקָרָה, pl. f. יְקָרוֹת), pretiosus, carus, magnificus, veluti אֶבֶן יְקָרָה, gemma. Interdum et יָקָר (c. יְקַר, פ־יקר) et יְקָרָה (c. יְקָרַת) substantive usurpantur, *Ψ.* 37, 20. de arvorum splendore, Jes. 28, 26. de lapide fundamenti pretiosissimo. Prv. 17, 27. (Qeri: יְקַר רוּחַ) de eo, qui raro ad iram abripitur. LXX. *τίμιος* (τιμή), *τιμιώτερος, ἔντιμος, πολυτελής, χρηστός, πληθύνειν*, יָקָר חָלָק: *φθόνος*; יְקַר רוּחַ, *μακρόθυμος.*

adj.: יָקָר
1 Sam. 3, 1. ודבר יי היה יקר
Job. 28, 16. כשהם יקר וספיר
Job. 31, 26. וירח יקר הלך
Ps. 36, 8. מה־יקר חסדך אלהים
Ps. 116, 15. יקר בעיני יי
Prv. 1, 13. כל־הון יקר נמצא
Prv. 12, 27. והון־אדם יקר חרוץ
Prv. 24, 4. כל־הון יקר ונעים
Eccl. 10, 1. יקר מחכמה מכבוד
Jer. 15, 19. ואם־תוציא יקר מזולל
constr.: יְקַר Q'ri.
Prv. 17, 26. יקר־רוח איש תבונה
constr.: כִּיקַר
Ps. 37, 20. כיקר כרים
adj. pl.: הַיְקָרִים
Thr. 4, 2. בני ציון היקרים
adj. fem.: יְקָרָה *sg.*
2 Sam. 12, 30. ככר זהב ואבן יקרה
1 Rg. 10, 2. וזהב רב־מאד ואבן יקרה
1 Reg. 10, 10. 11. ואבן יקרה
1 Chr. 20, 2. ובה אבן יקרה
1 Chr. 29, 2. וכל אבן יקרה
2 Chr. 3, 6. ויצפ את־הבית אבן יקרה
2 Chr. 9, 1. וזהב לרב ואבן יקרה
2 Chr. 9, 9. לרב מאד ואבן יקרה
2 Chr. 9, 10. עצי אלגומים ואבן יקרה
2 Chr. 32, 27. ולזהב ולאבן יקרה
Prv. 3, 15. יקרה היא מפנינים
Prv. 6, 26. נפש יקרה תצוד
Ez. 27, 22. ובכל־אבן יקרה
Ez. 28, 13. כל־אבן יקרה מסכתך
Dan. 11, 38. ובאבן יקרה
adj. f. constr.: יְקָרַת *sg.*
Jes. 28, 16. פנת יקרת מוסד
pl.: יְקָרוֹת, יִקָּרוֹת
1 Rg. 5, 31. אבנים יקרות ליסד הבית
1 Reg. 7, 9. כל־אלה אבנים יקרות
1 Reg. 7, 10. ומיסד אבנים יקרות
1 Reg. 7, 11. ומלמעלה אבנים יקרות
Zach. 14, 6. אור יִקָּרוֹת יקפאון
pl. c. suff.: בִּיקָרוֹתֶיךָ
Ps. 45, 10. בנות מלכים ביקרותיך
יְקַר

ת"ו וסמקון ערך וזווי [וועבעס], מקיר וקנן [קאסטנבאר, נדול וסדר וכנול [עכעג], סול וסדנס [פרעבט], וכדומס. נקנגוס יְקַר, אִיקַר, אַיקַר מזאלמ, ונגמרת עוד מסס יוקַר.

n. m., pretium, pretiositas, honos, splendor, magnificentia. LXX. *τιμή, δόξα, ἔντιμος, δοξάζειν, δόκιμος.*

Esth. 1, 4. ואת־יקר תפארת גדולתו
Esth. 1, 20. יתנו יקר לבעליהן
Esth. 3, 3. מה־נעשה יקר וגדולה
Esth. 6, 6. לעשות יקר יותר ממני
Job. 28, 10. וכל־יקר ראתה עינו
Prv. 20, 15. וכלי יקר שפתי־דעת
וְיָקָר

Esth. 8, 16. ושושן ויקר
Ez. 22, 25. חסן ויקר יקחו
הַיְקָר

Zach. 11, 13. אדר היקר אשר יקרתי
בְּיָקָר

Ps. 49, 13. ואדם ביקר בל־ילין
Ps. 49, 21. אדם ביקר ולא יבין

יָקַשׁ

פעל נודד, ומעתי יָקְשְׁתִּי ומכיכוכי יוֹקֵשׁ, קולס מסמוכם יְקוּשׁוֹ, כמלו סיס מזכם קֹשׁ, ווס מסכם ע"י ', מזמוז נמזכם ' מזכם, מפמכ מסוס מעכר נמפסק, ומכם קוס כמכם נוס במסון יכם כ"ל מעוע המקדקים, אלן נמליני מעכיכם מכפלתי למעמים מזכמים למקל מקסוס. מעכם לכילס ומעינכ פס [שלינגע לענען, פאנענען], ומתמוס כמו לכל, עכין קנור וכמוס וככוס [קכיפאנען], כדרך עזו פס ומכם, ומזכם יָקֹשׁ נמסוס נדומס לו, עי׳ קֹשׁ לקמן. מכפעל נוֹקֵשׁ כדרכו פעולי, ומכזכ יוֹקֵשׁ כמו מְיַקֵּשׁ, כמפר לנוס.

v. trans. (1 pr. יָקְשְׁתִּי, prt. יוֹקֵשׁ, impf. יְקוּשׁוֹן tanquam a rad. קֹשׁ, sicut יְבֻשׁ a r. יָבֵשׁ tanquam a בֹּשׁ; etiam hoc modo verba plurima exterminantur, quae grammatici inculcaverunt), nectere (laqueos), laqueum ponere, tendere (syn. לָבַד, יָרָה, eadem, ut videtur, radice generatum) Ni. נוֹקֵשׁ, Pu. יוּקַשׁ prt., pro מְיֻקָּשׁ. LXX. *ἐπιτιθέναι, συνιστάναι, θηρεύειν; Ni. παγίς, πταίειν, ἐγγίζειν, κινδυνεύειν.*

1 *perf.:* יָקַשְׁתִּי
Jer. 50, 24. יקשתיך לך וגם־נלכדת
3 *perf. pl.:* יָקְשׁוּ
Ps. 141, 9. מידי יפח יקשו לי
3 *prf. pl.:* *יְקֹשְׁנוּן *p.*
Jes. 29, 20. *ונלמוכיה בשער יקשון

part. pl.: יוֹקְשִׁים
Ps. 124, 7. נמלטה נפשׁנו כּצפּור מפּח יוֹקְשִׁים
Nif-al: נוֹקַשׁ 3 *perf.*
Ps. 9, 17. *נִבְעַל כּפּי נוֹקשׁ רשׁע
2 *perf.:* נוֹקַשְׁתָּ
Prv. 6, 2. נוֹקשׁת באמרי־פיך
3 *perf. pl.:* וְנוֹקְשׁוּ
Jes. 8, 15. ונשברו ונוקשׁו ונלכדו
Jes. 28, 13. ונוקשׁו ונלכדו
2 *imperf.*. תִּוָּקֵשׁ
Dt. 7, 25. פּן תּוקשׁ בּו
Hof-al: הוּקַשׁ
part. pl.: מְיֻקָּשִׁים
Eccl. 9, 12. כּהם יוקשׁים בּני האדם

יָקוֹשׁ

וֹ יָקוּשׁ, ז״נ וּמִזּוֹ סִכְנוֹי יְקוּשִׁים, וּסְכוֹנֹתָם סְלוֹכֵד וּפוּעַ רָשָׁת וּפַח לְפָרִיס [פַּחְנַעְלְעַר], לוּחַ כְּלִי סְלִידָה, וּכְלֹעֵז שְׁתָּעוֹנָת פְּעוֹלִית.
s. יָקוֹשׁ *n. m.* (pl. יְקוּשִׁים), auceps.
LXX. θηρευτής, ἰξευτής, σκολιός.

יָקוֹשׁ
Hos. 9, 8. פּח יקוש על־כּל־דּרכיו

יָקוּשׁ
Ps. 91, 3. יצילך מפּח יקוּשׁ
Prv. 6, 5. וכצפּור מיד יקוּשׁ
pl.: יְקוּשִׁים
Jer. 5, 26. ישור כּשׁך יקוּשׁים

מוֹקֵשׁ

ז״נ ע״מ מוֹקֵד, נִכְפָּל סִכְנוֹי, וּסְלוֹן לוּחַ כְּפוּפָה, סְלֹכֵד וּקְרִיכָה [פַּאנְג], לוּחַ כְּלִי סְלֹכֵד [זַאלִינְגְ], וּיְלוּחוּ לְעֵז.
n. m. biplurale (ad s. f. מוֹקֵד), vel de aucupio vel de instrumento aucupii, laqueo, hinc de insidiis, inopinata pernicie aut ejus caussa.
LXX. βρόχος, παγίς, πρόσκομμα, σκάνδαλον, σφάλμα, σκῶλον, ἰξευτής; παγὶς γίνομαι, ἐνσκολιεύεσθαι; παγὶς εἰμί, ὑποσκελίζειν.
Dt. 7, 16. כּי־מוקשׁ הוא לך
Prv. 12, 13. בּפשׁע שפתים מוקשׁ רע
Prv. 18, 7. ושׂפתיו מוקשׁ נפשׁו
Prv. 20, 25. מוקשׁ אדם ילע קדשׁ
Prv. 22, 25. ולקחת מוקשׁ לנפשׁך
Prv. 29, 6. בּפשׁע איש רע מוקשׁ
Prv. 29, 25. חרדת אדם יתן מוקשׁ
וּמוֹקֵשׁ
Am. 3, 5. ומוקשׁ אין לה
לְמוֹקֵשׁ
Ex. 10, 7. יהיה זה לנו למוקשׁ
Ex. 23, 33. כּי־יהיה לך למוקשׁ
Ex. 34, 12. פּן־יהיה למוקשׁ בּקרבּך
Jud. 2, 3. ואלהיהם יהיו לכם למוקשׁ
Jud. 8, 27. לגדעון ולביתו למוקשׁ
1 Sam. 18, 21. ותהי־לו למוקשׁ
Ps. 69, 23. ולשׁלומים למוקשׁ
Ps. 106, 36. ויהיו להם למוקשׁ
וּלְמוֹקֵשׁ
Jos. 23, 13. והיו לכם לפח ולמוקשׁ
Jes. 8, 15. לפח ולמוקשׁ לרושׁם
pl.: מוֹקְשִׁים, מְקֹשִׁים
Ps. 64, 6. יספרו לטמון מוקשׁים
Ps. 140, 6. מקשׁים שתּרלי סלה
pl.: בְּמוֹקְשִׁים
Job. 40, 24. במוקשׁים יקּבנּו־אף
pl. constr.: מְקֹשֵׁי
2 Sam. 22, 6. קדמני מקשׁי־מות
pl. constr.: מוֹקְשֵׁי
Ps. 18, 6. קדמוני מוקשׁי מות
pl. constr.: מִמְּקֹשֵׁי
Job. 34, 30. ממשׁי עם

Prv. 13, 14. לסוּר ממקשׁי מות
14, 27.
2 *pl. constr.:* וּמְקֹשְׁוֹת
Ps. 141, 9. ומקשׁות פּעלי און

יָרֵא

ד״י

פּעל נוֹוֵד, וּמוֹסִ יְרֵאתָם לוֹ יְרֵאתָם [מַן יָרֵא], סְעָתִיל יִירָא, כּוֹ׳ מְמַנָּן יִמָּרֵא, יַיְרָא, וּמִכְנוֹי יִירְאוּ, יִרְאוּ, וּסְלוּוִי יִרָּא וּמְקוֹר יִרְאָה וּכְלֹ׳ לֵרָא [מִמֵּר לִירְא], וּסְכִנְכָּה יִרְאָה, וּסְתַּמְלוֹת כְּלִיפָּ יָרֵא [יָרָא], וְכֵן וְכָּס נְעַרְכִי, וּעִמְיוֹ יָרֵיב [יָרִיב] לְקַמֵּן, נְעַרְכִי וְכוֹ.
סְמַעְנָה קְכִילָה וּנְסִילָה לְקִינָה וְעִילָה וּפְקִילָה [פִּילְכַּעְנָן], וּמוֹסִ סְמַחֵל עַל יִצְחָק לֹ׳ וְכִכּוֹל וִילִיעַ לְנָסִיס, וּוֹסִ ע״י יִצְחָק [עַסְכִּילְכַּעְנָן] וּקְרָלָה.
סְנִפְעַל נוֹרָא פְּעוֹלִי׳ נְכַלֵּב, לְקַן סְנִיכוֹי עְנִיכוֹ נְעַרְכִי וּפִיכוֹת כְּמַעַ כְּמוֹ כְּפַלְפוֹת.
וּסְכִנוֹי כוֹרְפוֹת כְּמַעַ כְּמוֹ כְּפַלְפוֹת.
סְכִנְכָּה יְרֵא יוֹנָה כְּדְכִכוֹ. וּפְקִיר לְקוֹנֵה סְחַרְכִּי דַע שְׁמַחְכִּי וּכְמִכּוֹן גַּם נְשִׁפְתִּי עְנִיכ ד״ם נְכוֹזוֹ [s. *bhri*] וּכוֹמִי [*ver*-eri] וּכְזוֹמָה, וּכוֹ תְּקִיפָה גַּכ וּ׳ סְחַרְכִּי.

v. intr. (2 pl. pr. יְרֵאתֶם, יִרְאֵתֶם, a יָרֵא; impf. יִירָא, c. *Vav* conv. וַיִּרָא, וַיִּירָא, pl. יִרְאוּ, יִירְאוּ, imp. יְרָא, *inf. m.* יָרֹא, praefixo *Lamed*, לָרֹא pro לִירֹא, *inf. f.* יִרְאָה), *ver*-eri, timere, metuere, veluti rem horribilem et noxiam, hostis potentiam, copiam, atrocitatem; deinde venerari, colere, revereri, veluti Deum, magistratus. *Nif.* timeri; *prt.* timendus, terribilis, formidolosus; pl. נוֹרָאוֹת (syn. נִפְלָאוֹת), res mirabiliter et magnifice gestae. *Pi.* terrorem incutere.
Forma verbi primaria יָרֵא (יָרֵא) fuit, unde etiamnum arabice *variha*, sanscr. *bhri*, lat. *ver*-eri.
LXX. φοβεῖσθαι, εὐλαβεῖσθαι, σέβεσθαι, φροντίζειν; συμπαραμένειν, ὄπτεσθαι, εὐλογεῖν, ἐπίστασθαι; *c.* ἀπό, θαρσεῖν; *Ni.* φοβερός, θαυμαστός, ἔνδοξος, ἐπιφανής (ἐπιφαίνειν), μέγας, χαλεπός, ὄνομα; נוֹרָאוֹת ἐπιφάνεια, φοβερῶς, θαυμαστῶς; *Pi.* יָרֵא, φοβερίζειν; βοηθεῖν.

3 *perf.:* יָרֵא
Gn. 19, 30. כּי ירא לשׁבת בּצוֹער
Gn. 26, 7. כּי ירא לאמר אשׁתי
Ex. 3, 6. כּי ירא מהביט
Jud. 6, 27. ויהי כּאשׁר ירא
Jud. 7, 3. מי־ירא וחרד ישׁב ויצפּר
Jud. 8, 20. כּי ירא כּי עודנו נער
1 Sam. 3, 15. ושׁמואל ירא מהגיד
1 S. 14, 27. כּי־ירא העם את־השׁבעה
1 Sam. 31, 4. נשׂא כּליו כּי ירא מאד
1 Rg. 1, 50. ואדניהו ירא מפני שׁלמה
1 Rg. 1, 51. אדניהו ירא את־המלך
1 Rg. 18, 3. ועבדיהו היה ירא את־יי׳
1 Rg. 18, 12. ועבדך ירא את־יי׳ מנערי
1 Chr. 10, 4. נשׂא כּליו כּי ירא מאד
Job. 1, 9. החנם ירא איוב אלהים
Ps. 112, 1. אשׁרי־איש ירא את־יי׳
Prv. 14, 16. חכם ירא וסר מרע
3 *perf.:* וַיָּרֵא
Neh. 7, 2. ויירא את־האלהים מרבים
3 *perf. fem.:* יָרְאָה
Ps. 76, 9. ארץ יראה ושׁקטה
Jer. 3, 8. ולא יראה בּגדה יהודה
3 *perf. fem.:* יָרֵאָה *p*
Gn. 18, 15. לא צחקתי כּי יראה
2 *perf.:* יָרֵאתָ

2 Sam. 1, 14. איך לא יראת
2 *perf.:* וְיָרֵאתָ
Lev. 19, 14. 32. ויראת מאלהיך
Lev. 25, 17. 36. 43. ויראת מאלהיך
1 *perf.:* יָרֵאתִי
Gn. 31, 31. כּי יראתי כּי אמרתי
1 Sam. 15, 24. כּי יראתי את־העם
Ps. 119, 120. וממשׁפטיך יראתי
Hab. 3, 2. שׁמעתי שׁמעך יראתי
3 *perf. pl.:* יָרְאוּ
Ex. 1, 21. כּי יראוּ המילדת
Jos. 4, 14. כּאשׁר יראוּ את־משׁה
2 Reg. 17, 25. לא יראוּ את־יי׳
2 Reg. 25, 26. כּי יראוּ מפּני כשׂדים
Ps. 55, 20. ולא יראוּ אלהים
Jer. 41, 18. כּי יראוּ מפּניהם
Jer. 44, 10. ולא יראוּ ולא־הלכוּ
3 *perf. pl.:* וַיִּרְאוּ
Dt. 28, 10. ונקרא עליך ויראוּ ממך
Dt. 31, 12. ויראוּ את־יי׳ אלהיכם
3 *perf. pl.:* יָרְאוּנִי
Mal. 3, 5. ולא יראוני אמר יי׳
3 *prf. pl. c. s.:* יְרֵאוּךָ
Ps. 119, 63. לכל־אשׁר יראוּך
3 *prf. pl. c. s.:* יְרֵאוּהוּ
Job. 37, 24. לכן יראוהוּ אנשׁים
2 *perf. pl.:* יְרֵאתֶם
Nu. 12, 8. ומדּוע לא יראתם לדבּר
Dt. 5, 5. כּי יראתם מפּני האשׁ
Ez. 11, 8. חרב יראתם וחרב אביא
2 *perf. pl.:* יְרֵאתֶם
Jos. 4, 24. למען יראתם את־יי׳
1 *perf. pl.:* יָרֵאנוּ
Hos. 10, 3. כּי לא יראנוּ את־יי׳
inf. constr.: יְרֹא
Jos. 22, 25. לבלתּי ירא את־יי׳
inf. constr.: לָרֹא
1 Sam. 18, 29. לרא מפני דוד עוד
inf. constr.: לִירְאָה
Dt. 4, 10. ליראה אתי כּל־הימים
Dt. 5, 26. זה להם ליראה אתי
Dt. 6, 24. ליראה את־יי׳ אלהינוּ
Dt. 10, 12. ליראה את־יי׳ אלהיך
Dt. 14, 23. ליראה את־יי׳ אלהיך
Dt. 17, 19. למען ילמד ליראה
Dt. 28, 58. ליראה את־השׁם הנכבּד
Dt. 31, 13. ליראה את־יי׳ אלהיכם
1 Rg. 8, 43. ליראה אתך כּעמך ישׂראל
Neh. 1, 11 החפּצים ליראה את־שׁמך
Ps. 86, 11. יחד לבבי ליראה שׁמך
Jer. 32, 39. ודרך אחד ליראה אותי
inf. constr.: וְלִירְאָה
Dt. 8, 6. וליראה אתו
2 Chr. 6, 33. וליראה אתך
inf. constr.: מִיִּרְאָתוֹ
2 Sam. 3, 11. מיראתו אתו
imperat.: יְרָא *sg.*
Prv. 3, 7. ירא את־יי׳ וסוּר מרע
Prv. 24, 21. ירא את־יי׳ בּני ומלך
Eccl. 5, 6. כּי את־האלהים ירא
Eccl. 12, 13. את־האלהים ירא
imprt. pl.: יִרְאוּ
Jos. 24, 14. ועתּה יראוּ את־יי׳
1 Sam. 12, 24. אך יראוּ את־יי׳
Ps. 34, 10. יראוּ את־יי׳ קדשׁיו
1 *imperf.:* אִירָא
Neh. 6, 13. למען־אירא
Ps. 3, 7. לא־אירא מרבבות עם
Ps. 23, 4. לא־אירא רע
Ps. 27, 1. יי׳ אוּרי וישׁעי ממי אירא
Ps. 49, 6. למה אירא בּימי רע
Ps. 56, 4. יום אירא אני אליך אבטח
Ps. 56, 5. לא אירא מה־יעשׂה בּשׂר לי׃
Ps. 56, 12. לא אירא מה־יעשׂה

Ps. 118, 6. יי׳ לי לא אירא
1 *imperf.:* וְאִירָא
Gn. 3, 10. ואירא כּי־ערום אנכי
Neh. 2, 2. ואירא הרבה מאד
Job. 32, 6. על־כּן זחלתי ואירא
1 *impf. c. suff.:* אִירָאֲנּוּ
Job. 9, 35. אדברה ולא איראנוּ
2 *imperf.:* תִּירָא
Gn. 15, 1. אל־תּירא אברם
Gn. 26, 24. אל־תּירא כּי־אתך אנכי
Gn. 46, 3. אל־תּירא מרדה מצרימה
Num. 21, 34. אל־תּירא אתו
Dt. 1, 21. אל־תּירא ואל־תּחת
Dt. 3, 2. ויאמר יי׳ אלי אל־תּירא אתו
Dt. 6, 2. למען תּירא את־יי׳ אלהיך
Dt. 6, 13. 10, 20. את־יי׳ אלהיך תּירא
Dt. 7, 18. לא תּירא מהם זכר תּזכּר
Dt. 20, 1. עם רב ממך לא תּירא מהם
Dt. 31, 8. לא תּירא ולא תּחת
Jos. 8, 1. אל־תּירא ואל־תּחת
Jos. 10, 8. אל־תּירא מהם
Jos. 11, 6. אל־תּירא מפניהם
Jud. 4, 18. סוּרה אלי אל־תּירא
Jud. 6, 23. אל־תּירא לא תּמוּת
1 Sam. 22, 23. שׁבה אתי אל־תּירא
1 Sam. 23, 17. ויאמר אליו אל־תּירא
2 Sam. 9, 7. ויאמר לו דוד אל־תּירא
2 Reg. 1, 15 רד אותו אל־תּירא מפניו
2 Reg. 6, 16. ויאמר אל־תּירא
2 Reg. 19, 6. אל־תּירא מפני הדּברים
1 Chr. 22, 13. אל־תּירא ואל־תּחת
28, 20.
Job. 5, 21. ולא־תּירא משׁוד כּי יבוא
Job. 5, 22. ומחית הארץ אל־תּירא
Job. 11, 15. והיית מצק ולא תּירא
Ps. 49, 17. אל־תּירא כּי־יעשׁר איש
Ps. 91, 5. לא תּירא מפּחד לילה
Prv. 3, 25. אל־תּירא מפּחד פּתאם
Prv. 31, 21. לא־תּירא לביתה משׁלג
Jes. 7, 4. השׁמר והשׁקט אל־תּירא
Jes. 10, 24. אל־תּירא עמי ישׁב ציון
Jes. 37, 6. אל־תּירא מפּני הדּברים
Jes. 41, 10. אל־תּירא כּי־עמך אני
Jes. 41, 13. אל־תּירא אני עזרתיך
Jes. 43, 1. אל־תּירא כּי גאלתיך
Jes. 43, 5. אל־תּירא כּי־אתך אני
Jes. 44, 2. אל־תּירא עבדי יעקב
Jer. 1, 8. אל־תּירא מפּניהם
Jer. 30, 10. אל־תּירא עבדי יעקב
Jer. 46, 27. 28. אל־תּירא עבדי יעקב
Thr. 3, 57. אמרת אל־תּירא
Ez. 2, 6. אל־תּירא מהם
Ez. 2, 6. אל־תּירא כּי סרבים
Ez. 2, 6. מדבריהם אל־תּירא
Ez. 3, 9. לא־תּירא אותם
Dan. 10, 12. אל־תּירא דניאל
Dan. 10, 19. אל־תּירא איש־חמדות
2 *impf. fem.:* תִּירְאִי
Gn. 21, 17. אל־תּיראי כּי־שׁמע
Gn. 35, 17 אל־תּיראי כּי־גם־זה לך בן
Ruth 3, 11. ועתּה בתי אל־תּיראי
1 Sam. 4, 20. אל־תּיראי כּי־בן ילדת
1 S. 28, 13. אל־תּיראי כּי מה ראית
1 Reg. 17, 13. אל־תּיראי באי
Jes. 41, 14. אל־תּיראי תּולעת יעקב
Jes. 54, 4. אל־תּיראי כּי־לא תבוּשׁי
Jes. 60, 5. *אז תּראי ונהרת
Joel 2, 21. אל־תּיראי אדמה
Zeph. 3, 7. אך־תּיראי אותי
2 *imperf.:* תִּירְאִי *p.*
Jes. 40, 9. הרימי אל־תּיראי
Jes. 54, 14 רחקי מעשׁק כּי־לא תּיראי
Jes. 57, 11. ואותי לא תּיראי
Zeph. 3, 16. לירושׁלם אל־תּיראי
2 *imperf.:* וַתִּירְאִי
Jes. 51, 12. מי־את ותּיראי מאנוש

ואת־מי דאגת ותיראי Jes. 57, 11.
3 *imperf.*: יִירָא
עלי מחנה לא־יירא לבי Ps. 27, 3.
משמועה רעה לא יירא Ps. 112, 7.
סמוך לבו לא יירא Ps. 112, 8.
אריה שאג מי לא יירא Am. 3, 8.
3 *imperf.*: וַיִּירָא, וַיַּרְא
ויירא ויאמר מה־נורא Gn. 28, 17.
ויירא יעקב מאד Gn. 32, 8.
ויירא משה ויאמר Ex. 2, 14.
ויירא כל־העם מאד את־יי 1S.12, 18
וירא שאול מלפני דוד 1 Sam. 18, 12.
וירא מאד מפני אכיש 1 Sam. 21, 13.
וירא ויחרד לבו 1 Sam. 28, 5.
ויירא מאד מדברי 1S.28, 20.
וירא דוד את־יי 2 Sam. 6, 9.
ויירא דויד את־האלהים 1Chr.13, 12
וירא ויתן יהושפט 2 Chr. 20, 3.
וירא ויברח Jer. 26, 21.
3 *impf. c. suff.*: וַיִּירָאֵנִי
ואתנם־לו מורא ויראני Mal. 2, 5.
3 *impf. c. suff.*: יִרָאֲךָ
מי לא יראך מלך הגוים Jer. 10, 7.
3 *impf. fem.*: וְתִירָא
תרא אשקלון ותירא Zach. 9, 5.
1 *impf. pl.*: נִירָא
לא־נירא בהמיר ארץ Ps. 46, 3.
נירא נא את־יי אלהינו Jer. 5, 24.
1 *impf. pl.*: וְנִירָא
ונירא מאד לנפשתינו Jos. 9, 24.
2 *pl.*: תִּירְאוּ
אל־תיראו את־עם הארץ Num.14, 9
אל־תיראו ואל־תחפזו Dt. 20, 3.
אל־תיראו ואל־תערצו Dt. 31, 6.
אל־תיראו ואל־תחתו Jos. 10, 25.
לא־תיראו את־אלהי Jud. 6, 10.
אם־תיראו את־יי 1 Sam. 12, 14.
לא תיראו אלהים אחרים 2Rg.17, 35
ולא תיראו אלהים
אחרים 2 Reg. 17, 37. 38.
אל־תיראו מעבדי 2 Reg. 25, 24.
אל־תיראו 2 Chr. 20, 15. 17. 32, 7.
אל־תיראו מפניהם Neh. 4, 8.
ואת־מוראו לא־תיראו Jes. 8, 12.
אל־תיראו חרפת אנוש Jes. 51, 7.
אל תיראו מהם כי־לא ירע 10,5Jer.
אל־תיראו מעבוד הכשדים Jer.40, 9
אל־תיראו מפני מלך בבל Jer.42, 11.
אל־תיראו ממנו Jer. 42, 11.
אל־תיראו בהמות שדי Joel 2, 22.
2 *pl.*: תִּירָאוּ *p.*
שלום לכם אל־תיראו Gn. 43, 23.
אל־תיראו Gn. 50, 19.
ועתה אל־תיראו Gn. 50, 21.
אל־תיראו Ex. 14, 13. 20, 20.
איש אמו ואביו תיראו Lev. 19, 3.
ומקדשי תיראו Lev. 19, 30. 26, 2.
תלכו ואתו תיראו Dt. 13, 5.
אל־תיראו אתם עשיתם 1S.12, 20.
והמתם אתו אל־תיראו 2 S. 13, 28.
אתו תיראו ולו תשתחוו 2Rg.17, 36.
כי אם־את־יי אלהיכם
תיראו 2 Reg. 17, 39.
חזקו אל־תיראו Jes. 35, 4.
האותי לא־תיראו נאם־יי Jer. 5, 22.
אל־תיראו Hag. 2, 5.
אל־תיראו תחזקנה Zach. 8, 13.
אל־תיראו Zach. 8, 15.
2 *pl.*: וְתִירְאוּ
ותיראו בשמועה Jer. 51, 46.
2 *pl.*: וַתִּירְאוּ *p.*
תראו חתת ותיראו Job. 6, 21.
2 *impf. pl.*: תִּירָאוּן
ידעתי כי טרם תיראון Ex. 9, 30.
ולא־תיראון מהם Dt. 1, 29.
2 *impf. pl.*: תִּירָאוּם *p.*
לא תיראום כי יי אלהיכם Dt.3, 22.
2 *impf. pl.*: תִּירָאֵם *p.*
ויי אתנו אל־תיראם Num. 14, 9.
3 *imperf*: יִרְאֶה, יִירָאֶה
איך יראו את־יי 2 Reg. 17, 28.
יירא מיי כל־הארץ Ps. 33, 8.
אשר ייראו מלפניו Eccl. 8, 12.
ולא־ייראו עוד ולא־יחתו Jer.23, 4.
3 *impf. pl.*: יִירָאוּ *p.*
ירהו ולא ייראו Ps. 64, 5.
גם מגבה ייראו Eccl. 12, 5.
3 *impf. pl.*: וַיִּירָאוּ, וַיִּרְאוּ
ויראו מכם Dt. 2, 4.
ויירא אותו כל־אפסי Ps. 67, 8.
ויראו גוים את־שם יי Ps.102, 16.
וירא ממערב את־שם יי Jes.59, 19.
יפחדו ויראו ממד Mich. 7, 17.
3 *impf. pl.*: וְיִירָאוּ, וְיִרְאוּ *p.*
וכל־העם ישמעו ויראו Dt. 17, 13.
והנשארים ישמעו ויראו Dt.19, 20.
וכל־ישראל ישמעו ויראו Dt.21, 21.
יראו רבים ויירא Ps. 40, 4.
וירא צדיקים ויראו Ps. 52, 8.
ראו איים ויראו Jes. 41, 5.
3 *impf. pl.*: וַיִּירְאוּ, וַיִּרְאוּ
ויראו האנשים מאד Gn. 20, 8.
ויראו האנשים Gn.43, 18
ויראו מאד ויצעקו Ex. 14, 10.
ויראו העם את־יי Ex. 14, 31.
ויראו מגשת אליו Ex. 34, 30.
וירא אתו כאשר יראו Jos. 4, 14.
ויראו מאד כי עיר גדולה Jos.10, 2.
ויראו הפלשתים כי אמרו 1 S. 4, 7.
ויראו מפני פלשתים 1 Sam. 7, 7.
ויחתו ויראו מאד 1 Sam. 17, 11.
וינסו מפניו ויראו 1S.17, 24.
ויראו ארם להושיע 2 S.10, 19.
ויראו עבדי דוד להגיד 2 S. 12, 18.
וירא מפני המלך 1 Reg. 3, 28.
ויראו מאד מאד ויאמרו 2 Rg. 10, 4.
וייראו אלהים אחרים 2 Rg. 17, 7.
*ויראו כל־הגוים Neh. 6, 16.
ויראו כל־אדם ויגידו Ps. 64, 10.
ויראו ישבי קצות Ps. 65, 9.
ויירא המלחים Jon. 1, 5.
ויראו האנשים Jon. 1, 10. 16.
ויראו העם מפני יי Hag. 1, 12.
3 *impf. pl.*: וַיִּירָאוּ *p.*
המה ואביהם ויראו Gn. 42, 35.
3 *impf. pl.*: שֶׁיִּירְאוּ
שייראו מלפניו Eccl. 3, 14.
3 *impf. pl.*: וְיִרָאוּן
וכל־ישראל ישמעו ויראון Dt.13, 11
3 *impf. pl. c. s.*: יִרְאֲךָ, וְיִרָאֲךָ
למען יראוך כל הימים 1 Rg. 8, 40.
למען ייראוך ללכת 2 Chr. 6, 31.
ייראוך עם־שמש Ps. 72, 5.
גויים עריצים ייראוך Jes. 25, 3.
3 *fem. pl.*: וַתִּירֶאןָ
ותיראן המילדת Ex. 1, 17.
Nif-al: נוֹרָא
part.: נוֹרָא *sg.*
מה־נורא המקום הזה Gn. 28, 17.
נורא תהלת עשה־פלא Ex.15, 11.
מעשה יי כי־נורא הוא Ex. 34, 10.
כמראה מלאך האלהים
נורא Jud. 13, 6.
על־אלוה נורא הוד Job. 37, 22.
כי־יי עליון נורא Ps. 47, 3.
מה־נורא מעשיך Ps. 66, 3.
נורא עלילה על־בני אדם Ps.66, 5.
נורא אלהים ממקדשיך Ps. 68, 36.
אתה נורא אתה Ps. 76, 8.
נורא למלכי־ארץ Ps. 76, 13.
נורא הוא על־כל־אלהים Ps. 96, 4.
אל־עם נורא Jes. 18, 2.
ומעם נורא Jes. 18, 7.
נורא יי עליהם Zeph. 2, 11.
ושמי נורא בגוים Mal. 1, 14.
part.: נוֹרָא *sg.*
אל גדול ונורא Dt. 7, 21.
ונורא הוא על־כל־
אלהים 1 Chr. 16, 25.
ונורא על־כל־סביביו Ps. 89, 8.
יודו שמך גדול ונורא Ps. 99, 3.
קדוש ונורא שמו Ps. 111, 9.
גדול יום־יי ונורא מאד Joel 2, 11.
אים ונורא הוא Hab. 1, 7.
part.: הַנּוֹרָא *sg.*
כעין הקרח הנורא Ez. 1, 22.
part.: וְהַנּוֹרָא *sg.*
הגדול והנורא האדוא Dt. 1, 19.
במדבר הגדל והנורא Dt. 8, 15.
האל הגדל הגבר והנורא Dt.10, 17.
השם הנכבד והנורא Dt. 28, 58.
האל הגדול והנורא Neh. 1, 5.
את־אדני הגדול והנורא Neh. 4, 8.
האל הגדול הגבור והנורא Neh.9, 32
האל הגדול והנורא Dan. 9, 4.
יום יי הגדול והנורא Joel 3, 4.
יום יי הגדול והנורא Mal. 3, 23.
part. fem.: נוֹרָאָה *sg.*
בא מארץ נוראה Jes. 21, 1.
p. fem. pl.: נוֹרָאוֹת
ותורך נוראות ימינך Ps. 45, 5.
נוראות בצדק תענני Ps. 65, 6.
נוראות על־ים־סוף Ps. 106, 22.
כי נוראות Ps. 139, 14.
בעשותך נוראות Jes. 64, 2.
p. fem. pl.: וְנוֹרָאוֹת
2 Sam. 7, 23.
ונוראות לארצך 1 Chr. 17, 21.
גדלות ונוראות
p. fem. pl.: הַנּוֹרָאֹת
את־הגדלת ואת־הנוראת Dt.10, 21.
pl. c. suff.: נוֹרְאוֹתֶיךָ
ועזוז נוראותיך יאמרו Ps. 145, 6.
2 *imperf.*: תִּוָּרֵא
למען תורא Ps. 130, 4.
Pi-el: יְרֵא
3 *prf. pl. c. s.*: יְרֵאָנִי
כי יראני העם 2 Sam. 14, 15.
part. pl.: מְיָרְאִים
כי כלם מיראים אותנו Neh. 6, 9.
אשר היו מיראים אותי Neh. 6, 14.
inf. c. suff.: לְיָרְאָנִי
שלח טוביה ליראני Neh. 6, 19.
inf. c. suff.: לְיִרְאָם
ליראם ולבהלם 2 Chr. 32, 18.

יְרֵא

ע״ו וסמיך יָרֵא, ולנקנס יְרֵאָה, וסמיך יִרְאַת [ל״א יפת־ל׳], גויל ניטוי, והפשוט כמו ניטוי קל, וכנקד גב לפעמים נסגן הסד כניטוי, ל״א ירפ׳ לְנִכְרִי, לְנַכְּרוֹ יִרְפֹּס.

n. m. part. (c. יָרֵא; f. יְרֵאָה, c. יִרְאַת, veluti אִשָּׁה יִרְאַת־ה׳), timens, reverens; timidus, interdum periphrastice, juncto pronomine, אֲנִי יָרֵא (pro יְרֵאתִי), יָרֵא אֲנֹכִי (pro יְרֵאתִי). LXX. φοβεῖσθαι, σέβεσθαι; יָרֵא אֱלֹהִים, θεοσεβής.

adj.: יָרֵא
ירא אנכי אתו Gn. 32, 12.
את־האלהים אני ירא Gn. 42, 18.
אשר־אתה ירא מפניהם Dt.7, 19.
ויגע ולא ירא אלהים Dt. 25, 18.
ואם־ירא אתה לרדת Jud. 7, 10.
עבדך היה ירא את־יי 2 Reg.4, 1.
אינני ירא מלפני אלהים Eccl. 8, 13.
כאשר שבועה ירא Eccl. 9, 2.
הלא ירא את־יי Jer. 26, 19.
ירא אני את־אדני המלך Dan. 1, 10.
אלהי השמים אני ירא Jon. 1, 9.
הַיָּרֵא
הירא את־דבר יי Ex. 9, 20.
מי־האיש הירא ורך Dt.20, 8.
constr.: יְרֵא
כי־ירא אלהים אתה Gn. 22, 12.
ירא אלהים וסר מרע Job.1, 8. 2, 3.
האיש ירא יי Ps. 25, 12.
אשרי כל־ירא יי Ps. 128, 1.
יברך גבר ירא יי Ps. 128, 4.
הולך בישרו ירא יי Prv. 14, 2.
ירא אלהים יצא Eccl.7, 18.
מי בכם ירא יי Jes. 50, 10.
constr.: וְיָרֵא
וירא אלהים וסר מרע Job. 1, 1.
וירא מצוה הוא ישלם Prv.13, 13.
pl.: יְרֵאִים
אנחנו פה ביהודה יראים 1 S.23, 3.
ויהיו יראים את־יי 2 Reg. 17, 32.
את־יי היו יראים 2 Reg. 17, 33.
אינם יראים את־יי 2 Reg. 17, 34.
הגוים האלה יראים
את־יי 2 Reg. 17, 41.
אתם יראים מפניו Jer. 42, 11.
החרב אשר אתם יראים Jer.42, 16.
pl. constr.: יִרְאֵי
אנשי־חיל יראי אלהים Ex.18, 21.
ואת־יראי יי יכבד Ps. 15, 4.
יראי יי הללוהו Ps. 22, 24.
ירשת יראי שמך Ps. 61, 6.
ואספרה כל־יראי אלהים Ps.66, 16.
יראי יי בטחו ביי Ps. 115, 11.
יברך יראי יי Ps. 115, 13.
יאמרו־נא יראי יי Ps. 118, 4.
יראי יי ברכו את־יי Ps. 135, 20.
אז נדברו יראי יי Mal. 3, 16.
וזרחה לכם יראי שמי Mal. 3, 20.
pl. constr.: לְיִרְאֵי
ליראי האלהים Eccl. 8, 12.
ליראי יי ולחשבי שמו Mal.3, 16.
pl. c. suff.: יְרֵאֶיךָ
יראיך יראוני וישמחו Ps.119, 74.
ישובו לי יראיך Ps. 119, 79.
pl. c. suff.: לְיִרְאֶיךָ
אשר־צפנת ליראיך Ps. 31, 20.
נתתה ליראיך נס Ps.60, 6.
pl. c. suff.: יְרֵאָיו
נדרי אשלם נגד יראיו Ps. 22, 26.
עין יי אל־יראיו Ps. 33, 18.
גבר חסדו על־יראיו Ps. 103, 11.
רחם יי על־יראיו Ps. 103, 13.
ועד־עולם על־יראיו Ps. 103, 17.
רצון־יראיו יעשה Ps. 145, 19.
רוצה יי את־יראיו Ps. 147, 11.
pl. c. suff.: לְיִרְאָיו
סוד יי ליראיו Ps. 25, 14.
סביב ליראיו ויחלצם Ps. 34, 8.
כי־אין מחסור ליראיו Ps. 34, 10.
אך קרוב ליראיו Ps. 85, 10
טרף נתן ליראיו Ps. 111, 5.

יִרְאָה

ס״ג וסוף סיקור, כיצחק תיקף ין לִירְאָה אֶת־צֵאנָךְ, תיכפו לוקו, ונעשה לגסה, לגיון מגור ופחד יילף ומגורם [פוֹרֵא־טַ], נכל לוקן ספעל. נגשה נכניע יקף לגיון לגיל ועל, כמו סוגיפף יקפף מעון קיקף, וכן נקרנוס הַחֲלָא.

n. f. infin., timor, reverentia, ea potissimum, quae vero Deo debetur et sapientiae est principium

ac tanquam radix. Rab., sicut aramaicum הֲחַלָּא, de idolo, quod superstitiose colitur (cf. יָרֵא, 2 Reg. XVII.). LXX. φόβος (φοβεῖσθαι), εὐσέβεια (σέβεσθαι), ἐπισκοπή, λόγον ποιεῖν; יִרְאַת אֱלֹהִים, יִרְאַת־ה', s. אֱלֹהִים, θεοσέβεια; συνετός.

Job. 15, 4. אַף־אַתָּה תָּפֵר יִרְאָה
יִרְאָה 6. 55, 6. יִרְאָה וְרֵעַ יָבֹא
Ez.30,13 וְנָתַתִּי יִרְאָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
Jon. 1, 10. 16. יָרֵא גְּדוֹלָה
וְיִרְאָה
Ez. 1, 18. וַיִּרְאָה לָהֶם
בְּיִרְאָה
Ps. 2, 11. עִבְדוּ אֶת יְ׳ בְּיִרְאָה
constr.: יִרְאַת
Gn. 20, 11. רַק אֵין־יִרְאַת אֱלֹהִים
2 S.23,3. צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים
Neh. 5, 15. מִפְּנֵי יִרְאַת אֱלֹהָי
Job.28,28 הֵן יִרְאַת אֲדֹנָי הִיא חָכְמָה
Ps. 19, 10. יִרְאַת יְ׳ טְהוֹרָה
Ps. 34, 12. יִרְאַת יְ׳ אֲלַמֶּדְכֶם
Ps.111,10. רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת יְ׳
Prv. 1, 7. יִרְאַת יְ׳ רֵאשִׁית דָּעַת
Prv. 2, 5. אָז תָּבִין יִרְאַת יְ׳
Prv. 8, 13. יִרְאַת יְ׳ שִׂנְאַת רַע
Prv. 9, 10. תְּחִלַּת חָכְמָה יִרְאַת יְ׳
Prv. 10, 27. יִרְאַת יְ׳ תּוֹסִיף יָמִים
Prv. 14, 27. יִרְאַת יְ׳ מְקוֹר חַיִּים
Prv. 15, 33. יִרְאַת יְ׳ מוּסַר חָכְמָה
Prv. 19, 23. יִרְאַת יְ׳ לְחַיִּים
Prv. 22, 4. עֵקֶב עֲנָוָה יִרְאַת יְ׳
Prv. 31, 30. אִשָּׁה יִרְאַת־יְ׳
Jes. 7, 25. יִרְאַת שָׁמִיר וְשֵׁית
Jes. 33, 6. יִרְאַת יְ׳ הִיא אוֹצָרוֹ
constr.: וְיִרְאַת
Job. 6, 14. וְיִרְאַת שַׁדַּי יַעֲזֹב
Prv. 1, 29. וְיִרְאַת יְ׳ לֹא בָחָרוּ
Jes. 11, 2. רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְ׳
constr.: בְּיִרְאַת
2 Chr. 19, 9. כֹּה תַּעֲשׂוּן בְּיִרְאַת יְ׳
2Chr.26,5 *הַמֵּבִין בְּרֹאוֹת הָאֱלֹהִים
Neh.5,9. הֲלוֹא בְּיִרְאַת אֱלֹהֵינוּ תֵּלֵכוּ
Prv. 14, 26. בְּיִרְאַת יְ׳ מִבְטַח־עֹז
Prv. 15, 16. טוֹב־מְעַט בְּיִרְאַת יְ׳
Prv.23,17 כִּי אִם־בְּיִרְאַת יְ׳ כָּל־הַיּוֹם
Jes. 11, 3. וְהֵרִיחוֹ בְּיִרְאַת יְ׳
constr.: וּבְיִרְאַת
Prv. 16, 6. וּבְיִרְאַת יְ׳ סוּר מֵרָע
cum suff.: יִרְאָתִי
Jer. 32, 40. יִרְאָתִי אֹתָן בִּלְבָבָם
cum suff.: יִרְאָתְךָ
Job. 4, 6. הֲלֹא יִרְאָתְךָ כִּסְלָתֶךָ
cum suff.: וְיִרְאָתְךָ
Dt. 2, 25. אָחֵל תֵּת פַּחְדְּךָ וְיִרְאָתְךָ
cum suff.: בְּיִרְאָתֶךָ p.
Ps. 5, 8. אֶשְׁתַּחֲוֶה־קָּדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ
cum suff.: וּכְיִרְאָתְךָ
Ps. 90, 11. וְכִיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ
cum suff.: לְיִרְאָתֶךָ p.
Ps. 119, 38. אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ
cum suff.: מְיִרְאָתֶךָ p.
Jes. 63, 17. תַּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתֶךָ
c. h int.: הַמִּיִּרְאָתֶךָ
Job. 22, 4. הֲמִיִּרְאָתְךָ יוֹכִיחֲךָ
cum suff.: יִרְאָתוֹ
Ex. 20, 20. וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ
cum suff.: יִרְאָתָם
Jes. 29, 13. וַתְּהִי יִרְאָתָם אֹתִי
מִצְוַת

ז׳ וּמְלֻמָּן לִימֵי וְעָנוּר [פּוּרְעָן], לוֹ עָנֵשׁ הִילְיָקֵשׁ, מִילְקַת ד׳, לוֹ דָּנֵר סְנַעֲרִין וְלִיוּס, וּמוֹס כְּמוֹ כַּפְלֵשׁ.

n. m., timor, reverentia, deinde objectum timoris, reverentiae, admirationis (syn. נִפְלָאָה). LXX. τρόμος, φόβος (φοβερός), ὅραμα, θαυμάσια, semel: νομοθέτης (= מוֹרֶה, Ps. 84, 7.).

Mal. 2, 5. וְאֹתָם־לִי מוֹרָא
Ps. 9, 21. *שִׁיתָה יְ׳ מוֹרֶה לָהֶם
הַמּוֹרָא
Dt. 34, 12. וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל
וּבְמֹרָא
Dt. 26, 8. וּבְמֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת
Jer. 32, 21. וּבְמוֹרָא גָּדוֹל
לְמוֹרָא
Ps. 76, 12. יוֹבִילוּ שַׁי לְמוֹרָא
cum suff.: מוֹרָאִי
Mal. 1, 6. אַיֵּה מוֹרָאִי אָמַר יְ׳
cum suff.: מוֹרָאוֹ
Jes. 8. 12. וְאֶת־מוֹרָאוֹ לֹא־תִירָאוּ
cum suff.: מוֹרַאֲכֶם
Jes. 8, 13. וְהוּא מוֹרַאֲכֶם
cum suff.: וּמוֹרַאֲכֶם
Gn. 9, 2. וּמוֹרַאֲכֶם וְחִתְּכֶם יִהְיֶה
Dt. 11, 25. פַּחְדְּכֶם וּמוֹרַאֲכֶם
pl.: וּבְמוֹרָאִים
Dt. 4, 34. וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים

יָרֵב

ד־ן

v. s. r. רִיב *p.* 1043.

יָרַד

ד־ן

פּעל נוֹדד, פּע׳ תְּמוּכַת קַרְיִים יָרַד, וּפ׳ סַסְקִנְכֵּר יָרַד, וְסַעְתִּיד יֵרֵד, וְנִסְפָּסֵק יֵחֵרַד, וְכִנּוּוּי יָד לוֹ יָרָה, וְסִקּוּר יָרַד וְסִסְמֵן יָרָת, נִכְנוּי יַרְתָּר, לוֹ נֹ״כ יְרֵדָה. סְעִנְכָּ כֹּ״ל נְתְּמוּת נְקִיפָּה עַל לְכָר [סְעִנְכְּטְעֵי״נְעֵן-לוֹיפְּעֵן], וְסִלְכָּ וְסִלְיכָּ סְלָפָּה, וְלִיוּד מְרוּמָה לְשִׁפְלָה סְמִדְיכָּ נְגוּסָה לְמִדְיכָּ שִׁפְלָה, מִסְלוּל לְמַלְכִּיס שִׁיחַ שִׁפְלָה מָ״ף, מִסְלוּל מִיכּוּלִיס לְשִׁמְכוֹן, מִסְלוּל לְמִיתְן, מִילְיָקֵשׁ מִן עִיר [סְעִיס הִיא נְכוּיוּת עַל סִיס] וְכִדּוּמֶה. וּמוֹס סְמִשְׁקֵל עַל סְכוּלָה לְמִעֵט מְכַסֶּה, עַל כְּקִיפַת סְמִעֵר, עַל כְּסִיגַת הַדֶּרֶךְ וְסִגְנוֹל, עַל נְעִיצַת סִיוֹס, עַל לְגִיפַת סְדְּמוּעוֹת, עַל נְקִיפַת לְמַכְן וְסִפְלָה, עַל סִפְלַת סִיעַר וְכִרְיָקְתּוֹ, עַל לְבִידַת סְעִיר, וְעַל לְגוֹת וּשְׁפוֹת נְכְלֵל. סְנוֹסֵף יוֹנֵק כְּדַכְּנוֹ. וּמִשְׁכּ לְמִקּוֹר סְשְׁנִיָּ יָרַד, דְּע שְׁקוֹנִיו וּמִיוּדְעִיו יָרַד [יָהַם], יָד, שָׁ״דְּ וְכִדּוּמֶה, שְׁנְכוֹלָס מְכִּכּוֹ הָעִנְיָן רִיכְּ סְלָפָּ וְסְלִיכָּ וִירִידָה [סְאֶכְטְעֵי״נְעֵן], וְעוֹד לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ, וְכֵן סְשְׁנִיָּ וּמְכַוּוֹן נְשִׁפְתֵי עַכְ, ל״מ נִיוּכִי וְנִיכִּי עַתִּיקִי וְכִדּוּמֶה [gr. φοθ-έω] ahd. *rehd*-en = laufen].

semel יְרַד aram., semel רַד, per abjectionem praepositionis, *verb. intr.* (impf. יֵרֵד, in p. וַיֵּרֶד, imp. רֵד, רְדָה, inf. רֶדֶת, c. s. רִדְתִּי, vel etiam יְרֵדָה), descendere, decurrere, saepissime e regione sublimiori et editiori in humiliorem et depressiorem, veluti ex Judaea in Aegyptum, Hierosolymis Samariam, ex regione aquilonari in australem, ex urbe (urbes enim in montibus exstruebantur) in camporum infra patentium aequora, e terra seu litore ad mare aut fluvium, et similiter. Deinde de aquis fluvii deorsum, veluti de monte, labentibus, de pluvia vel rore coelitus destillante, de finibus aut via in loca inferiora deducente, de die occidente (syn. נָטָה הַיּוֹם), de lacrimis de genis delabentibus; de hominibus vel rebus cadentibus humique stratis, veluti de caesis nemoris arboribus, de urbis obsessae demolitione. *Hi.* transitive. Cognata origine sunt vv. יָרַט (יָהַט), יָדַד, שָׁ״רַד, vi ruendi, praecipitandi, descendendi, gr. φοθ-εῖν, germ. *rehd*-en. LXX. καταβαίνειν (ἀναβαίνειν), κλίνειν (ἐκκλίνειν), ἔρχεσθαι (διέρχεσθαι, εἰσέρχεσθαι), πίπτειν (συμπίπτειν), καταπηδᾶν, καταδύνειν, κατασπᾶν, καταβοᾶν, πορεύεσθαι; ἀποκλείειν, ἐπισκέπτεσθαι, παραδιδόναι, πατεῖν, πεινᾶν, τύπτειν; κτείνειν, συγκαταβαίνειν; ῥᾶγμα, καταβασις; οἱ ἐν ᾅδου; *Hi.* κατάγειν (ἀπάγειν), καταβιβάζειν (ἀναβιβάζειν), καταφέρειν (ἀναφέρειν, φέρειν), καταχαλάζειν, ἁφαιρεῖν, βρέχειν, διδόναι, ἐπεγείρειν, σείειν, παιδεύειν.

3 *perf.*: יָרַד
Ex.19, 18. מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְ׳
1 Sam. 23, 6. אֲפוֹד יָרַד בְּיָדוֹ
2 Sam. 11, 9. וְלֹא יָרַד אֶל־בֵּיתוֹ
2S.11,10. לֹא־יָרַד אוּרִיָּה אֶל־בֵּיתוֹ
2 S.19, 25. וּמְפִיבֹשֶׁת בֶּן־שָׁאוּל יָרַד
2 Sam. 19, 32. יָרַד מְרֹגְלִים
2 Sam. 23, 20. וְהוּא יָרַד וְהִכָּהוּ
1 Reg. 1, 25. כִּי יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח
1 Reg. 2, 8. וְהוּא־יָרַד לִקְרָאתִי
1Rg.21,18. בְּכֶרֶם נָבוֹת אֲשֶׁר־יָרַד שָׁם
2Rg.8,29.9,16. יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יוֹרָם
1 Chr. 11, 22. וְהוּא יָרַד וְהִכָּהוּ
2 Chr. 22, 6. יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יְהוֹרָם
Cant. 6, 2. דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ
Jes.52, 4. מִצְרַיִם יָרַד־עַמִּי
Jer. 13, 18. כִּי יָרַד מֵרַאשׁוֹתֵיכֶם
Jon. 1, 5. וְיוֹנָה יָרַד
Mich. 1, 12. כִּי־יָרַד רָע מֵאֵת יְ׳
Zach. 11, 2. יָרַד יַעַר הַבָּצוּר
3 *perf.*: יְרַד *f. aram.*
Jud. 5, 13. אָז יָרַד שָׂרִיד
Jud. 5, 13. *יְרַד־לִי בַּגִּבּוֹרִים
3 *perf.*: רַד *p. aphaer.*
Jud. 19, 11. וְהַיּוֹם רַד מֵאָז
3 *perf.*: יֶרֶד *p.*
2 Sam. 11, 13. וְאֶל־בֵּיתוֹ לֹא יָרַד
3 *perf.*: וַיֵּרֶד
Ex. 9, 19. וְיֵרֶד עֲלֵיהֶם הַבָּרָד
Num. 34, 11. וְיָרַד הַגְּבוּל מִשְּׁפָם
Num. 34, 11. וְיָרַד הַגְּבוּל וּמָחָה
Num. 34, 12. וְיָרַד הַגְּבוּל הַיַּרְדֵּנָה
Jos. 15, 10. וְיָרַד בֵּית־שָׁמֶשׁ
Jos. 16, 3. וְיָרַד יָמָה אֶל־גְּבוּל
Jos. 16, 7. וְיָרַד מִינוֹחָה עַטְרוֹת
Jos. 17, 9. וְיָרַד הַגְּבוּל נַחַל קָנָה
Jos.18,13. וְיָרַד הַגְּבוּל עַטְרוֹת
Jos. 18, 16. וְיָרַד הַגְּבוּל אֶל־קְצֵה
Jos. 18, 16. וְיָרַד גֵּי הִנֹּם
Jos. 18, 16. וְיָרַד עֵין רֹגֶל
Jos. 18, 17. וְיָרַד אֶבֶן בֹּהֶן
Jos. 18, 18. וְיָרַד הָעַרְבָתָה
Jes. 5, 14. וְיָרַד הֲדָרָהּ וְהֲמוֹנָהּ
Ez. 30, 6. וְיָרַד גְּאוֹן עָזָּהּ
וְיָרַד וְדֶרֶךְ עַל־בְּמוֹתֵי־
אֶרֶץ Mich. 1, 3.
3 *prf. fem.*: יְרָדָה
2 Reg. 1, 14. הִנֵּה יָרְדָה אֵשׁ
2Rg.20,11. אֲשֶׁר יָרְדָה בַּמַּעֲלוֹת

2 Chr. 7, 1. וְהָאֵשׁ יָרְדָה מִהַשָּׁמַיִם
Jes.38,8. אֲשֶׁר יָרְדָה בַּמַּעֲלוֹת
3 *pef. fem.*: יִרְדָה *p.*
Jes. 38, 8. בַּמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר יָרְדָה
2 *perf.*: יָרַדְתָּ
1 Sam. 17, 28. לְמַה־זֶּה יָרַדְתָּ
2 Sam. 11, 10. מִדֶּרֶךְ לֹא־יָרַדְתָּ
Neh. 9, 13. וְעַל הַר־סִינַי יָרַדְתָּ
Jes. 63,19. לוּא־קָרַעְתָּ שָׁמַיִם יָרַדְתָּ
Jes. 64, 2. לֹא נָקוּם יָרַדְתָּ
2 *perf.*: יָרַדְתָּ *p.*
1 Sam. 17, 28. רְאוֹת הַמִּלְחָמָה יָרַדְתָּ
2 *perf.*: וַיָּרַדְתָּ
Jud. 7, 11. וַיֵּרַדְתָּ בְּמַחֲנֵה
1 Sam. 10, 8. וְיָרַדְתָּ לְפָנַי הַגִּלְגָּל
Jer. 18, 2. וְיָרַדְתָּ בֵּית הַיּוֹצֵר
2*perf. fem.*: וַיָּרַדְתְּ *for. ant.*
Ruth 3, 3. וְיָרַדְתְּ הַגֹּרֶן
1 *perf.*: יָרַדְתִּי
Cant. 6, 11. אֶל־גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי
Jon. 2, 7. לִקְצֵבֵי הָרִים יָרַדְתִּי
1 *perf.*: וְיָרַדְתִּי
Num. 11, 17. וְיָרַדְתִּי וְדִבַּרְתִּי אִמָּךְ
Jud.11,37. וְאֵלְכָה וְיָרַדְתִּי
Neh. 6, 3. וְיָרַדְתִּי אֲלֵיכֶם
3 *perf. pl.*: יָרְדוּ
Ex. 15, 5. יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אָבֶן
Dt. 10, 22. יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיְמָה
Jos.24,4. וְיַעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם
Jud. 1, 9. וְאַחַר יָרְדוּ בְּנֵי יְהוּדָה
Jud. 5,11. אָז יָרְדוּ לַשְּׁעָרִים עַם־יְ׳
Jud.5,14. מִנִּי מָכִיר יָרְדוּ מְחֹקְקִים
1 Chr. 7, 21. כִּי יָרְדוּ לְקַחְתָּ
Ps. 119, 136. פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדוּ עֵינָי
Prv.18,8.26,22 וְהֵם יָרְדוּ חַדְרֵי־בָטֶן
Jer. 48, 15. בַּחוּרָיו יָרְדוּ לַטֶּבַח
Ez.31,17. גַּם־הֵם אִתּוֹ יָרְדוּ שְׁאֹלָה
Ez. 32, 21. יָרְדוּ שָׁכְבוּ הֶעָרֵלִים
Ez. 32, 24. יָרְדוּ עֲרֵלִים
יָרְדוּ־שְׁאוֹל בְּכָלֵי־
מִלְחַמְתָּם Ez. 32, 27.
Ez. 32, 30. יָרְדוּ אֶת־חֲלָלִים
3 *perf. pl.*: וַיִּרְדוּ
Ex. 11, 8. וַיִּרְדוּ כָל־עֲבָדֶיךָ
Num. 16, 30. וְיָרְדוּ חַיִּים שְׁאֹלָה
Jes. 34, 7. וְיָרְדוּ רְאֵמִים עִמָּם
Ez. 26, 16. וְיָרְדוּ מֵעַל כִּסְאוֹתָם
Ez. 27, 29. וְיָרְדוּ מֵאֳנִיּוֹתֵיהֶם
Ez. 47, 8. וְיָרְדוּ עַל־הָעֲרָבָה
Hag.2,22. וְיָרְדוּ סוּסִים וְרוֹכְבֵיהֶם
1 *perf. pl.*: יָרַדְנוּ
Gn. 43, 20. יָרֹד יָרַדְנוּ בַּתְּחִלָּה
Jud. 15, 12. לֶאֱסֹר יָרַדְנוּ
1 *perf. c. suff.*: וַיְרִדֻנוּ
Gn. 44, 26. הַקָּטֹן אִתָּנוּ וַיֵּרְדֻנוּ
part. masc.: יוֹרֵד
Jud. 9, 36. יוֹרֵד מֵרָאשֵׁי הֶהָרִים
1 Sam. 10, 8. וְהִנֵּה אָנֹכִי יוֹרֵד
2 Reg. 6,33. וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ יוֹרֵד אֵלָיו
Job. 7, 9. כֵּן יוֹרֵד שְׁאוֹל לֹא יַעֲלֶה
Ps. 133, 2. יוֹרֵד עַל־הִזְקָן
Jes. 15, 3. יוֹרֵד בְּבָכִי
part.: הַיּוֹרֵד
Dt. 9,21. אֶל־הַנַּחַל הַיּוֹרֵד מִן־הָהָר
1 S.30,24. *Qri.* כִּי כְחֵלֶק הַיּוֹרֵד
2 Reg. 12, 21. בֵּית מִלֹּא הַיּוֹרֵד סִלָּא
part.: שְׁיוֹרֵד
Ps. 133, 2. שְׁיוֹרֵד עַל־פִּי מִדּוֹתָיו
Ps. 133, 3. שְׁיוֹרֵד עַל־הָרְרֵי צִיּוֹן
part. pl.: יוֹרְדִים
Jud. 9, 37. יוֹרְדִים מֵעֻם טַבּוּר
1 S. 9,27. הָמָה יוֹרְדִים בִּקְצֵה
1 S.10,5. חֶבֶל נְבִאִים יוֹרְדִים
1 Sam. 25, 20. וַאֲנָשָׁיו יוֹרְדִים
Ez. 47, 1. וְהַמַּיִם יוֹרְדִים מִתַּחַת

וְיֹרְדִים *part. pl.:*
עלים וירדים בו Gn. 28, 12.
הַיֹּרְדִים *part. pl.:*
המים הירדים Jos. 3, 16.
הירדים מצרים לעזרה Jes. 31, 1.
וְהַיֹּרְדִים *part. pl.:*
והירדים על־ים Jos. 3, 16.
יוֹרְדֵי *pl. constr.:*
כל־יורדי עפר Ps. 22, 30.
ונמשלתי עם־יורדי בור Ps. 28, 1.
נחשבתי עם־יורדי בור Ps. 88, 5.
יורדי הים באניות Ps. 107, 23.
יורדי אל־אבני־בור Jes. 14, 19.
לא־ישברו יורדי־בור Jes. 38, 18.
יורדי הים ומלאו Jes. 42, 10.
והורדתיך את־יורדי בור Ez. 26, 20.
מעולם את־יורדי בור Ez. 26, 20.
אל־יורדי בור Ez. 31, 14.
את־יורדי בור Ez. 31, 16.
תחתיות את־יורדי בור Ez. 32, 18.
כלמתם את־יורדי בור Ez. 32, 24. 30.
את־יורדי בור Ez. 32, 25.
יוֹרְדֵי *pl. constr.:*
ולא כל־ירדי דומה Ps. 115, 17.
ונמשלתי עם־ירדי בור Ps. 143, 7.
ואת־ירדי בור Ez. 32, 29.
כְּיוֹרְדֵי *pl. constr.:*
ותמימים כיורדי בור Prv. 1, 12.
יֹרְדָה *part. fem.:* *sg.*
עיני ירדה מים Thr. 1, 16.
הַיֹּרֶדֶת *part. fem.:* *sg.*
הירדת היא למטה Eccl. 3, 21.
יֹרֶדֶת *part. fem.:* *sg.*
וירדת בסתר ההר 1 Sam. 25, 20.
יֹרְדוֹת, יוֹרְדוֹת *part. pl. fem.:*
רגליה ירדות מות Prv. 5, 5.
יורדות אל־חדרי Prv. 7, 27.
הַיֹּרְדוֹת *part. pl. fem.:*
היורדות מעיר דויד Neh. 3, 15.
יָרֹד *inf. abs.:*
ירד ירדנו בתחלה Gn. 43, 20.
מִיָּרְדֵי־ *inf. c. suff.:* *Q're.*
חייתני מיורדי־בור Ps. 30, 4.
מֵרְדָה *inf. constr.:*
אל־תירא מרדה מצרימה Gn. 46, 3.
רֶדֶת *inf. constr.:*
עד רדת חמתיך Dt. 28, 52.
בְּרֶדֶת *inf. constr.:*
ויהי ברדת משה Ex. 34, 29.
ברדת המלך אליו 2 Reg. 7, 17.
ראים ברדת האש 2 Chr. 7, 3.
*וברד ברדת העיר Jes. 32, 19.
וּבְרִדְתָּ *inf. constr.:*
וברדת הטל Num. 11, 9.
לָרֶדֶת *inf. constr.:*
לא נוכל לרדת Gn. 44, 26.
לרדת מן־ההר Ex. 32, 1.
כי־לא נתנו לרדת לעמק Jud. 1, 34.
ואם־ירא אתה לרדת Jud. 7, 10.
למלחמה לרדת קעילה 1 S. 23, 8.
לרדת רד 1 Sam. 23, 20.
לרדת לקראת אדני 2 Sam. 19, 21.
לרדת אל־כרם נבות 1 Reg. 21, 16.
ולא אוכל לרדת Neh. 6, 3.
ההלכים לרדת מצרים Jes. 30, 2.
מֵרֶדֶת *inf. constr.:*
פדעהו מרדת שחת Job. 33, 24.
בִּרְדָתִי *inf. c. suff.:*
ברדתי אל־שחת Ps. 30, 10.
רִדְתּוֹ *inf. c. suff.:*
ביום רדתו שאלה Ez. 31, 15.
בִּרְדָתוֹ *inf. c. suff.:*
ברדתו מן־ההר Ex. 34, 29.

רִדְתָּהּ *inf. c. suff.:*
עד רדתה Dt. 20, 20.
רֵד *imperat.:*
רד העד בעם Ex. 19, 21.
לך־רד ועלית Ex. 19, 24.
לך־רד כי שחת Ex. 32, 7.
קום רד מהר מזה Dt. 9, 12.
קום רד במחנה Jud. 7, 9.
רד אתה ופרה נערך Jud. 7, 10.
קום רד קעילה 1 Sam. 23, 4.
לרדת רד 1 Sam. 23, 20.
רד לביתך ורחץ רגליך 2 Sam. 11, 8.
קום רד לקראת אהאב 1 Reg. 21, 18.
רד אותו אל־תירא 2 Reg. 1, 15.
רד בית־מלך יהודה Jer. 22, 1.
רְדִי *imperat.:*
אסר ורד ולא יעצרכה 1 Reg. 18, 44.
רְדָה *imperat.:*
רדה אלי אל־תעמד Gn. 45, 9.
רדה והשכבה את־ערלים Ez. 32, 19.
רְדָה *imperat.:* *p.*
המלך דבר רדה 2 Reg. 1, 9.
מהרה רדה 2 Reg. 1, 11.
רְדוּ *imprt. pl.:*
רדו־שמה ושברו־לנו Gn. 42, 2.
רדו לקראת מדין Jud. 7, 24.
רדו העלו אתו אליכם 1 Sam. 6, 21.
סרו רדו מתוך 1 Sam. 15, 6.
מחר רדו עליהם 2 Chr. 20, 16.
באו רדו Joel 4, 13.
וּרְדוּ *imprat. pl.:*
ורדו גת־פלשתים Am. 6, 2.
רְדִי *imprt. fem.:* *sg.*
רדי ושבי על־עפר Jes. 47, 1.
רדי מכבוד Jer. 48, 18.
אֵרֵד *1 imperf.:*
ויאמר כי־ארד אל־בני Gn. 37, 35.
אנכי ארד עמך מצרימה Gn. 46, 4.
אני ארד עמך 1 Sam. 26, 6.
וָאֵרֵד *1 imperf.:*
וארד להצילו מיד מצרים Ex. 3, 8.
ואפן וארד מן־ההר Dt. 9, 15. 10, 5.
וארד בית היוצר Jer. 18, 3.
אֶרֶד *1 impf. c. h int.:*
הארד אחרי פלשתים 1 Sam. 14, 37.
אֲרַדֶּנּוּ *1 impf. c. h fin.:*
ארדהנא וראה Gn. 18, 21.
תֵּרֵד *2 imperf.:*
ויאמר אל־תרד מצרימה Gn. 26, 2.
ואתה תרד מטה מטה Dt. 28, 43.
ושלשת תרד מאד 1 Sam. 20, 19.
לא־תרד ממנה 2 Reg. 1, 4. 6. 16.
וְתֵרֵד *2 imperf.:*
הט־שמיך ותרד Ps. 144, 5.
יֵרֵד *3 imperf.:*
לא־ירד בני עמכם Gn. 42, 38.
אם־לא ירד אחיכם Gn. 44, 23.
וירד יי לעיני כל־העם Ex. 19, 11.
וירד עמוד הענן Ex. 33, 9.
וירד המן עליו Num. 11, 9.
מן־השמים ירד עליך Dt. 28, 24.
ויאמר יי ירד 1 Sam. 23, 11.
מי־ירד אתי 1 Sam. 26, 6.
אר במלחמה ירד 1 Sam. 26, 10.
ולא־יורד עמנו במלחמה 1 S. 29, 4.
ועל קדקדו חמסו ירד Ps. 7, 17.
לא־ירד אחריו כבודו Ps. 49, 18.
ירד כמטר על־גז Ps. 72, 6.
כן ירד יי צבאות Jes. 31, 4.
כאשר ירד הגשם Jes. 55, 10.
וַיֵּרֶד *3 impf. c. h int.:*
הירד שאול כאשר שמע 1 S. 23, 11.
וַיֵּרֶד *3 imperf.:*
ברו־לכם איש וירד אלי 1 S. 17, 8.

וַיֵּרֶד *3 impf. ap.:*
וירד יי לראת את־העיר Gn. 11, 5.
וירד אברם מצרימה Gn. 12, 10.
וירד העיט על־הפגרים Gn. 15, 11.
וירד יהודה מאת אחיו Gn. 38, 1.
וירד משה מן־ההר Ex. 19, 14.
וירד יי על־הר סיני Ex. 19, 20.
וירד משה אל־העם Ex. 19, 25.
ויפן וירד משה Ex. 32, 15.
וירד יי בענן Ex. 34, 5.
וירד מעשת החטאת Lev. 9, 22.
ויירד יי בענן Num. 11, 25.
וירד יי בעמוד ענן Num. 12, 5.
וירד העמלקי והכנעני Num. 14, 45.
וירד משה ואלעזר Num. 20, 28.
אבד אבי וירד מצרימה Dt. 26, 5.
וירד ברק מהר תבור Jud. 4, 14.
וירד סיסרא מעל המרכבה Jud. 4, 15
וירד הוא ופרה Jud. 7, 11.
וירד שמשון תמנתה Jud. 14, 1.
וירד שמשון ואביו ואמו Jud. 14, 5.
וירד וידבר לאשה Jud. 14, 7.
וירד אביהו אל־האשה Jud. 14, 10.
וירד אשקלון Jud. 14, 19.
וירד וישב בסעיף סלע Jud. 15, 8.
ויסב ויעבר וירד הגלגל 1 S. 15, 12.
ויגדו לדוד וירד הסלע 1 S. 23, 25.
ויקם דוד וירד 1 Sam. 25, 1.
וירד אל־מדבר־זיף 1 Sam. 26, 2.
וירד אל־המצודה 2 Sam. 5, 16.
וירד עם־איש יהודה 2 Sam. 19, 17.
וירד דוד ועבדיו עמו 2 Sam. 21, 15.
וירד אליו בשבט 2 Sam. 23, 21.
וירד צדוק הכהן 1 Reg. 1, 38.
וירד יהושפט מלך 1 Rg. 22, 2.
ויקם וירד אותו 2 Reg. 1, 15.
וירד ויטבל בירדן 2 Reg. 5, 14.
וירד אליו יואש 2 Reg. 13, 14.
וירד אליו בשבט 1 Chr. 11, 23.
וירד לקץ שנים 2 Chr. 18, 2.
וירד בית־המלך Jer. 36, 12.
וירד יפו Jon. 1, 3.
ויתן שכרה וירד בה Jon. 1, 3.
וַיֵּרֶד *3 imperf.:* *p.*
ויט שמים וירד 2 Sam. 22, 10.
ויט שמים וירד Ps. 18, 10.
מי עלה־שמים וירד Prv. 30, 4.
תֵּרֶד *3 impf. f.:*
תרד אש מן־השמים 2 Reg. 1, 10. 12.
תֵּרֵד *3 fem.:* *p.*
חנה על־אדום תרד Jes. 34, 5.
כבהמה בבקעה תרד Jes. 63, 14.
לארץ תרד Ez. 26, 11.
תֵּרֶד *3 fem.:*
פלגי־מים תרד עיני Thr. 3, 48.
וַתֵּרֶד *3 fem. ap.:*
ותרד העינה ותמלא כדה Gn. 24, 16.
ותרד העינה ותשאב Gn. 24, 45.
ותרד בת־פרעה לרחץ Ex. 2, 5.
ותרד הגרן ותעש Ruth 3, 6.
ותרד מעל החמור 1 Sam. 25, 23.
ותרד אש־מאלהים 2 Reg. 1, 12.
ותרד פלאים Thr. 1, 9.
וְתֵרֵד *3 fem.:*
ותרד עיני דמעה Jer. 13, 17.
נֵרֵד *1 impf. pl.:*
ואם־אינך משלח לא נרד Gn. 43, 5.
נֵרֵדָה *1 impf. pl.:*
ונרד לשלום בני־המלך 2 Rg. 10, 13.
נֵרְדָה *1 impf. pl.:*
חבה נרדה ונבלה שם Gn. 11, 7.
נרדה ונשברה לך אכל Gn. 43, 4.
נרדה אחרי פלשתים 1 S. 14, 36.
יֵרְדוּ *3 impf. pl.:*
עתה ירדו פלשתים 1 Sam. 13, 12.

ירדו שאול חיים Ps. 55, 16.
ירדו בקעות Ps. 104, 8.
ירדו תהומות Ps. 107, 26.
כל־פריה ירדו לטבח Jer. 50, 27.
וַיִּרְדוּ *3 impf. pl.:*
וירדו אחי יוסף Gn. 42, 3.
ויקמו וירדו מצרים Gn. 43, 15.
וירדו הם וכל־אשר להם Nu. 16, 33.
וירדו אבותינו מצרימה Nu. 20, 15.
וירדו מההר ויעברו Jos. 2, 23.
וירדו עמו בני־ישראל Jud. 3, 27.
וירדו אחריו וילכדו Jud. 3, 28.
וירדו שלשת אלפים Jud. 15, 11.
וירדו אחיו וכל־בית Jud. 16, 31.
וירדו מהבמה העיר 1 Sam. 9, 25.
וירדו כל־ישראל 1 Sam. 13, 20.
וירדו אליו שמה 1 Sam. 22, 1.
ולו באר בחצרו וירדו 2 S. 17, 18.
וירדו שלשים 2 Sam. 23, 13.
וירדו בית־אל 2 Reg. 2, 2.
וירדו אליו מלך 2 Rg. 3, 12.
וירדו אליו ויתפלל 2 Rg. 6, 18.
וירדו שלושה מן 1 Chr. 11, 15.
וירדו מצלו כל־עמי Ez. 31, 12.
תֵּרַדְנָה *3 impf. pl. fem.:*
בדי שאול תרדנה Job. 17, 17.
תרדנה עיני דמעה Jer. 14, 17.
וַתֵּרַדְנָה *3 fem. pl.:*
ותרדנה עינינו דמעה Jer. 9, 17.
הוֹרִיד *Hif-il:* *3 perf.*
הורד מעל הבקר 2 Reg. 16, 17.
וְהוֹרִיד *3 perf.:*
והוריד ממך עזך Am. 3, 11.
וְהוֹרַדְתָּ *2 perf.:*
והורדת את־שיבתו 1 Rg. 2, 9.
הוֹרַדְתַּנִי *2 perf. c. s.:*
בחלון אשר הורדתנו בו Jos. 2, 18.
וְהוֹרַדְתִּי *1 perf.:*
והורדתי בריחים כלם Jes. 43, 14.
והורדתי הגשם בעתו Ez. 34, 26.
וְהוֹרַדְתִּיךָ *1 perf. c. suff.:*
והורדתיך את־יורדי בור Ez. 26, 20.
וְהוֹרַדְתִּים *1 perf. c. suff.:*
והורדתים אל־עמק Joel 4, 2.
הוֹרִידוּ *3 perf. pl.:*
הורידו את־ארון יי 1 Sam. 6, 15.
הורידו לארץ ראשן Thr. 2, 10.
וְהוֹרִידוּ *3 perf. pl.:*
והורידו עבדיך Gn. 44, 31.
והורדו את פרכת המסך Nu. 4, 5.
והורדו זקני העיר Dt. 21, 4.
הוֹרְדֻהוּ *3 prf. pl. c. s.:*
אשר הורדהו שמה Gn. 39, 1.
וְהוֹרַדְתֶּם *2 perf. pl.:*
והורדתם את־שיבתי Gn. 42, 38.
והורדתם את־שיבתי Gn. 44, 29.
והורדתם את־אבי Gn. 45, 13.
והורדתם אתו על גחון 1 Rg. 1, 33.
הוֹרַדְנוּ *1 perf. pl.:*
וכסף אחר הורדנו בידנו Gn. 43, 22.
מוֹרִיד *part.:* *sg.*
מוריד שאול ויעל 1 Sam. 2, 6.
וּמֵרִיד *part.:* *sg.*
ומריד עמים תחתני 2 S. 22, 48.
לְהוֹרִיד *inf. constr.:*
הולכים להוריד מצרימה Gn. 37, 25.
בְּהוֹרְדִי *inf. c. suff.:*
בהורדי אתו שאלה Ex. 31, 16.
הוֹרֵד *imperat.:*
ועתה הורד עדיך Ex. 33, 5.
הורד אותם אל־החמים Jud. 7, 4.
באף עמים הורד Ps. 56, 8.
וְהוֹרֵדֵהוּ *impt. c. suff.:*

והורדו אותה ובנות Ez. 32, 18.
impt. c. suff.: וְהוֹרִידֻמוֹ
הניעמו בחילד והורידמו Ps. 59, 12.
imprt. pl.: וְהוֹרִידוּ
והורידו לאיש מנחה Gn. 43, 11.
impt. c. suff.: הוֹרִדֻהוּ
הורדהו אלי Gn. 44, 21.
imprt. fem.: הוֹרִידִי *sg.*
הורידי כנחל דמעה Thr. 2, 18.
1 imperf.: וְאוֹרִיד
ואוריד כאביר יושבים Jes. 10, 13.
ואוריד לארץ נצחם Jes. 63, 6.
1 impf. c. suff.: אוֹרִידֵהוּ
משם אורידך נאם־יי Jer. 49, 16.
משם אורידך Obad. 1, 4.
1 impf. c. suff.: וְאוֹרִדְךָ
ואורדך אל־הגדוד חזה 1 S. 30, 15.
1 impf. c suff.: אוֹרִידֵם
אורידם ככרים לשבוח Jer. 51, 40.
כעוף השמים אורידם Hos. 7, 11.
משם אורידם Am. 9, 2.
2 impf. ap.: תּוֹרֵד
ולא־תורד שיבתו 1 Reg. 2, 6.
2 impf. c. h int.: הֲתוֹרְדֵנִי
התורדני אל־הגדוד 1 S. 30, 15.
2 impf. c. suff.: תּוֹרִדֵם
תורדם לבאר שחת Ps. 55, 24.
3 impf. ap.: יְהוֹרֵד
ויורד את־העם Jud. 7, 5.
ויורד ריבו אל־זקנו 1 Sam. 21, 14.
ויורד את־המלך 2 Chr. 23, 20.
ויורד כנהרות מים Ps. 78, 16.
ויורד עז מבטחה Prv. 21, 22.
ויורד לכם גשם Joel 2, 23.
3 imperf.: וַיְּרֶד *v.* רָדַד
*ויורד על־הכרובים 1 Reg. 6, 32.
3 impf. c. suff.: יוֹרִידֵנִי
מי יורידני ארץ Obad. 1, 3.
3 impf. c. suff.: וַיּוֹרִדֵהוּ
וירדהו והנה נשתים 1 S. 30, 16.
וירדהו מן־העליה 1 Reg. 17, 23.
3 impf. c. s.: וַיּוֹרִדֵם
ויורדם אליהו 1 Reg. 18, 40.
3 impf fem.: וַתּוֹרֶד
תרד כדה על־ידה Gn. 24, 18.
ותמהר ותורד כדה Gn. 24, 46.
ותרד מיכל את־דוד 1 S. 19, 12.
3 impf. f. c. s.: וַתּוֹרִדֵם
ותורדם בחבל Jos. 2, 15.
3 impf. pl.: יוֹרִידוּ
יורידו אתו הלוים Num. 1, 51.
3 impf. pl.: יֹרְדוּ
עבדי ירדו מן־הלבנון 1 Rg. 5, 23.
3 impf. pl.: וַיּוֹרְדוּ
וימהרו ויורדו Gn. 44, 11.
ויורדו אליו Dt. 1, 25.
3 impf. pl.: וַיּוֹרִידוּ
ויורידו את־נבלתו Jos. 8, 29.
ויורידו אתו עזתה Jud. 16, 21.
3 impf. pl.: וַיֹּרִידוּ
ויירדו את־המלך 2 Reg. 11, 19.
3 impf. pl. c. s.: יוֹרִדוּהָ
לשחת יורדוך Ez. 28, 8.
3 impf. pl. c. s.: וַיֹּרִדֻהוּ
וירדהו מעל המזבח 1 Rg. 1, 53.
3 pl. c. suff.: וַיֹּרִידֻם
ויורידם מעל העצים Jos. 10, 27.
Hof-al: הוּרַד *3 perf.*
ויוסף הורד מצרימה Gn. 39, 1.
הורד שאול גאונך Jes. 14, 11.
3 perf.: וְהוּרַד
והורד בתוך הערלים Num. 10, 17.

והורד גאון אשור Zach. 10, 11.
2 perf.: וְהוֹרַדְתָּ
והורדת את־עצי־עדן Ez. 31, 18.
2 imperf.: תּוּרָד
אך אל־שאול תורד Jes. 14, 15.
מוֹרָד
ע"ג, ומכלול מצוק לו שפוע, לו מקום מכוכם [מַמְסַכְנֵנ], לומר מקום סוכלה ומשפוע, ומוס מסגשל על מלאכה על רכוס ושפוע, לומר מין לויס [פַּעְמַעְקַן] ודוק.
n. m., locus declivis, hinc declivia, artificiose facta (Festones).
LXX. *κατάβασις, καταφερής, ὁδός.*
לויות מעשה מורד 1 Rg. 7, 29.
בְּמוֹרָד
כמים מגרים במורד Mich. 1, 4.
בַּמּוֹרָד
ויכום במורד Jos. 7, 5.
constr.: בְּמוֹרַד
הם במורד בית־חורון Jos. 10, 11.
כי במורד חרונים Jer. 48, 5.

יָרָה
ד ד ה

פעל כודל, ומעתיד יִירֶה, ומשקור יָרָה, יָרוֹת, ופֻּ יָרוּא, ומכווי יָרֵה. תמצות מסלמנ כויטם מלאם ומכיסם [וועלענן, פַּלְיִעמַען], ומוס יומ, כסום ומסגשל ומכוומם [נעמכוענן, כעמענן], ומוס תניך יוֹרֶה, מוֹרֶה, לו מכוסף הוֹרֶה נגר, לומר מסגשל ומע ומיאם, ונשמת גם נשפתי ערב מגלמו, כי מסוד יָרֶה [s. *wri* = wellen]. מוס מסגשל כיו מלמ זָרַק ג"כ על מגליכם נכללי, מסמעות של נסוס, לומר מכדם ומעור סנס ומכם [וועדפען, פֿומסעל-], ומוס מגלבת גוכל לו מניס לו מגלבת יסוד וכדומם. מכפעל לך נעתיד יַיְרֶה, ומכוסף הוֹרֶה, מכלון לו מסגשל ומע ומגבכ [נעמכוענן], לו מגלין מניס. ודע שעוד נכוסף מתכוון מכמוס נדבר [מיכווייזען], ומוס כמו שָׁקוֹם, לו כמו סודעם ומכולם, לו מוכסם ומעור נכללי [נעמרען, נע-], וכדומם, ולמ יעתי לם כ' מעוגניס ז"יכים יקר.
verb. trans. (impf. יִירֶה, inf. יָרֹה, יָרוֹת, semel יָרוּא, impr. יֵרֵה), manare, fluere, hinc *trans.* irrigare, profuso semine impraegnare, unde nmm. יוֹרֶה, מוֹרֶה, scr. *wri* (nam forma primaria est וָרֶה). Significatio *stillandi* transit, sicut in v. זָרַק, in significationem ultro citroque jaciendi, inde: *sortem* projicere, *tela* vel sagittas jaculari, ponere lapidem angularem vel statuam lapideam. *Ni.* solum in impf. יִוָּרֶה; *Hi.* הוֹרָה, vel irrigare semine, gravidare, gignere, vel jaculari sagittas. Hinc etiam vi *monstrandi, indicandi, docendi, erudiendi*, quae significatio an cum supra enumeratis cohaereat, dubito. Cf. gr. ῥέειν, ῥίπτειν et *EPEIN*, unde εἴρηκα. LXX. *βάλλειν, ῥίπτειν, ἐκφέρειν, κατατοξεύειν, ἀκοντίζειν, τοξεύειν, ἱστάναι*; יָרָה, *βολίς*; יוֹרֶה, *τόξον*; הוֹרָה, *προβάλλειν, δεικνύναι* (ὑποδεικνύναι), *ἀναγγέλλειν, δηλοῦν, διδάσκειν, ἐξηγεῖσθαι, φωτίζειν, ἔπειν, ὁδηγεῖν, νομοθετεῖν; προσβιβάζειν, συμβιβάζειν; συναντᾶν, ἀποκρίνεσθαι, ἡγεῖσθαι, φράζειν, φαντασία.*
3 perf.: יָרָה
וחילו ירה בים Ex. 15, 4.
והוא־ירה החצי 1 Sam. 20, 36.
מקום החצי אשר ירה 1 S. 20, 37.
או מי־ירה אבן פנתה Job. 38, 6.
1 perf.: יָרִיתִי
והנה המצבה אשר יריתי Gn. 31, 51.
1 perf.: וְיָרִיתִי
ויריתי לכם גורל Jos. 18, 6.
part.: הַיּוֹרֶה *sg.*
כמתלהלה הירה זקים Prv. 26, 18.
part. pl.: הַיּוֹרִים
ויחל מן־היורים 1 Chr. 10, 3.
part. pl.: הַיֹּרִים
ויורו הירים 2 Chr. 35, 23.
inf. abs.: יָרֹה
אוֹ־יהה יורה Ex. 19, 13.
inf. constr.: לְיָרוֹא
לירוא בחצים ובאבנים 2 Chr. 26, 15.
inf. constr.: לְיָרוֹת
לירות במו־אפל Ps. 11, 2.
לירות במסתרים Ps. 64, 5.
imperat.: יְרֵה
ויאמר אליש ירה 2 Reg. 13, 17.
1 impf pl. c. s.: *נַיְרֵם
ונירם אבד חשבון Num. 21, 30.
Nif-al: נוֹרָה
3 imperf.: יִוָּרֶה = יִיָּרֶה
אוֹ־ירה יורה Ex. 19, 13.
Hif-il: הוֹרָה *3 perf.*
*הרה גבר Job. 3, 2.
3 perf. c. suff.: הֹרָנִי
חרני לחמר Job. 30, 19.
1 perf. c. s.: הוֹרָנִי
אשר הורחו יהוידע 2 Reg. 12, 3.
2 perf. c. s.: הוֹרֵתָנִי
כי־אתה הורתני Ps. 119, 102.
1 perf.: וְהוֹרִיתִי
והוריתי אתכם את אשר Ex. 4, 15.
1 perf.: וְהוֹרֵיתִי
והורתי אתכם 1 Sam. 12, 23.
1 perf. c. s.: הוֹרְתִיךָ
בדרך חכמה הורתיך Prv. 4, 11.
1 perf. c. suff.: וְהוֹרִיתִיךָ
והוריתיך אשר תדבר Ex. 4, 12.
part.: מוֹרֶה *subst.*
אשר אנכי מורה 1 Sam. 20, 36.
ויהי מורה אתם 2 Reg. 17, 28.
וללא כהן מורה 2 Chr. 15, 3.
מי כמהו מורה Job. 36, 22.
*ברכות יעטה מורה Ps. 84, 7.
מרה באצבעותיו Prv. 6, 13.
ונביא מורה־שקר Jes. 9, 14.
part.: וּמוֹרֶה
מסכה ומורה שקר Hab. 2, 18.
n. p. הַמּוֹרֶה
מגבעת המורה בעמק Jud. 7, 1.
part. c. suff.: מוֹרָיו *p.*
ולא־שמעתי בקול מורי Prv. 5, 13.
part. pl.: יוֹרִים, הַמּוֹרִים
וימצאהו המורים 1 Sam. 31, 3.
ויראו חמוראים 2 Sam. 11, 24.
וימצאהו המורים בקשת 1 Chr. 10, 3.
part. pl.: מְיַדֵּי הַמּוֹרִים
ויחל מאד מהמורים 1 S. 31, 3.
prt. pl. c. suff.: מוֹרַיִךְ
ולא־יכנף עוד מוריך Jes. 30, 20.
עיניך ראות את־מוריך Jes. 30, 20.
inf. constr.: לְהוֹרֹת
להורת לפניו גשנה Gn. 46, 28.
להורת ביום הטמא Lev. 14, 57.
inf. constr.: וּלְהוֹרֹת
ולהורת נתן בלבו Ex. 35, 34.
ולהורת את־בני ישראל Lev. 10, 11.
inf. c. suff.: לְהוֹרֹתָם
אשר כתבתי להורתם Ex. 24, 12.
impt c. s.: הוֹרֵנִי
בלעדי אחזה אתה הרני Job. 34, 32.
impt. c. s.: הוֹרֵנִי
הורני יי דרכך Ps. 27, 11.
הורני יי דרכך Ps. 86, 11.
הורני יי דרך חקיך Ps. 119, 33.
impt. pl. c. s.: הוֹרוּנִי
הורוני ואני אחריש Job. 6, 24.
1 imperf.: אוֹרֶה
שלשת חתצים צדה אורה 1 S. 20, 20.
אורה אתכם ביד־אל Job. 27, 11.
1 impf. c. s.: וְאוֹרֵךְ
ואורך בדרך־זו תלך Ps. 32, 8.
2 impf. c. s.: תּוֹרֵם
כי תורם את־הדרך 1 Reg. 8, 36.
כי תורם אל־הדרך 2 Chr. 6, 27.
3 imperf.: יוֹרֶה
ולא־יורה שם חץ 2 Reg. 19, 32.
ומרוה גם־הוא יורא Prv. 11, 25.
יורה חטאים בדרך Ps. 25, 8.
את־מי יורה דעה Jes. 28, 9.
ולא־יורה שם חץ Jes. 37, 33.
כמלקוש יורה Hos. 6, 3.
לאבן דומם הוא יורה Hab. 2, 19.
3 imperf.: וְיוֹרֶה
ויורה צדק לכם Hos. 10, 12.
3 impf. ap.: וַיּוֹר
ויור ויאמר 2 Reg. 13, 17.
3 impf. c. s.: וַיּוֹרֵנִי
ויורני ויאמר לי Prv. 4, 4.
3 impf. c. s.: וַיּוֹרֵם
וירם אלהים חץ Ps. 64, 8.
3 impf. c. s.: וְיוֹרֵנִי
ויורנו מה־נעשה Jud. 13, 8.
וירנו מדרכו Jes. 2, 3.
ויורנו מדרכיו Mich. 4, 2.
3 impf. c. s.: יוֹרֵנִי
יורנו בדרך יבחר Ps. 25, 12.
אלהיו יורנו Jes. 28, 26.
3 impf. c. s.: וַיּוֹרֵהוּ
ויורהו יי עץ Ex. 15, 25.
3 impf. c. s.: וַיּוֹרֵם
וירם את־משפט 2 Reg. 17, 27.
3 fem. c. s.: וְתוֹרֵךְ
שאל־נא בהמות ותרך Job. 12, 7.
או שיח לארץ ותרך Job. 12, 8.
3 fem. c. s.: וְתוֹרֵךְ
ותורך נוראות ימינך Ps. 45, 5.
3 impf. pl.: יֹרוּ
את אשר־יורו מעל החומה 2 S. 11, 20.
3 impf. pl.: יוֹרוּ
ככל אשר־יורוך אתכם Dt. 24, 8.
יורו משפטיך ליעקב Dt. 33, 10.
ואת־עמי יורו Ez. 44, 23.
וכהניה במחיר יורו Mich. 3, 11.
3 impf. pl.: וַיֹּרוּ
ויורו הירים למלך 2 Chr. 35, 23.
3 impf. pl.: וַיִּרְאוּ
ויראו המוראים 1 Sam. 11, 24.
3 impf. pl.: יִרְהוּ
ירהו ולא יראו Ps. 64, 5.
3 impf. pl. c. s.: יוֹרוּהָ
ככל אשר יורוך Dt. 17, 10.
על־פי התורה אשר יורוך Dt. 17, 11.
הלא־הם יורוך Job. 8, 10.

יוֹרֶה

ע"ג, ומתמוכם כ"ל כמר מְיוֹרֶה, כיוכוי סכוסף, ומכלגם מער המיוכם נעת סוכע [וועדפערענן], ומפוכו בַּלְקֵשׁ, מסוס מער מקניר [ערנדעערענן], ומסגם

כְּמַיִם לִבֵּכוֹ, מְעַיִן רָסוֹס וְסִקְסֵק
וְהִרְווֹסֵק [בְּעַפְּרוֹכְטְעִן], וְנִכּוֹן מַסְגֵּל.
נִגְמַרְתָּ יוֹרֶה שֵׁם לְכָלִי כְּמוֹ מְזֵרֶק,
וּמַזְרֵק יָרֵחַ וְרֵק זוֹיִס.

n. m. prt. Hif. (pro מְיוֹרֶה), pluvia prima, quae medio fere Novembre *segetes* rigat, foecundat et terrae tanquam uterum seminibus gravidat (der befruchtende Saatregen). Opp. מַלְקוֹשׁ, pluvia serotina, quae messem antecedit messisque collectionem promovet (Ernteregen). LXX. *ὑετὸς πρώϊμος.*

Dt. 11, 14.	בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ

יוֹרֶה

Jer. 5, 24.	גֶּשֶׁם וְיוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ

מוֹרֶה

ז״ג נוֹיר נִיכּוֹי סְפְּעִיל, וּמוֹנֶן לוֹ מוֹסֵס קְצִיס [פַּיילְצִיעֶן], לֶכֶן כְּמוֹ רוֹסֵס קְצִיס, אוֹ כְּמוֹ יוֹרֵס לְעִיל, לְשׁוֹן מָטָר מְיוֹסֵס בְּעֵת סוֹרֵע, אוֹ מוֹסִיר וּמַלְמֵד בְּכָלֵל [לְעֶהְרֶעֶן], מְשַׁפִּיעַ חָכְמָה וְתוֹרָה, וְזֶלוֹנוֹ מַמָּשׁ. נִשְׁפַּח רְכִינִית מוֹרֵס לְרוֹב מְכוֹנֵן מְקוֹרִין.

n. m. prt. Hi. 1) pluvia prima h. e. autumnalis, ab irrigando et fecundando; 2) jaculans, sagittarius; 3) doctor, qui tanquam redundantem sapientiam in animum discipuli effundit (parall. מַלֶּפֶת). LXX. *τοξότης, ἀκοντιστής, δυνάστης, φαντασία, ῥῶμα, πλανᾶν.*

2 Chr. 15, 3.	וְלֹא כֹהֵן מוֹרֶה
Job. 36, 22.	מִי כָמֹהוּ מוֹרֶה
Ps. 84, 7.	בְּרָכוֹת יַעְטֶה מוֹרֶה
Joel 2, 23.	מוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ

הַמּוֹרֶה

Joel 2, 23.	אֶת־הַמּוֹרֶה לִצְדָקָה

תּוֹרָה

ז״ב נוֹיר הַנּוֹסֵף, וְסִפְלֵגֶס לְקַח וְשִׁעוּר וְתוֹכֶחֶת חָכְמָה וְדַעַת נִיכּוֹי וְלִקּוּחַ מוּסָר וְתַעֲרוּכָה [לְעֶהְרֶע, בְּעֶעֶהְרוּנְג], ד״ת מוּסָר הַתּוֹרוֹת, אוֹ מוּסָר ד׳, וְלִפְעָמִים כְּמוֹ קַק וְשִׁפְעַת, לוֹמֵס וְלִמֵּד [בְּעוּעֶנְז], פַּאֲרְשִׁידֶענְע], וְנוֹסֵף תֵּכֶן סֵפֶר הַתּוֹרָה, מִסֵּפֶר הַמִּקְוָאוֹת נִכְלָל, וְהַכְּנוּי תּוֹרוֹת, יוֹסֵף הַכְּנוּי עַל קְצִיס. בְּתַלְמוּד אוֹרַיְתָא אוֹ אוֹרַיְיָא בְּיִדּוּעַ אוֹרַיְתָא שֶׁלָּנוּ, לְכֵן הוֹרָאָה שֵׁם הַמְקוֹר.

n. f. hifil. (pl. תּוֹרוֹת), doctrina, eruditio, institutio et paterna et divina, hinc de tota lege Mosaica, atque etiam de universo Dei verbo, tum de lege tum de institutionibus, deinde de lege speciatim, singulisque de legibus et praeceptis, tum metaph. de ratione ac modo 2 Sam. 7, 19. (cf. תָּהָר 1 Chr. 17, 17.) LXX. *ἐντολή, νόμος, τὸ νόμιμον (ἔνομος), θεσμός, πρόσταγμα, τάξις, λόγος, λειτουργία, ἐξηγορία, διαγραφή, ὄνομα; αἴνεσις,* מִשְׁנֶה הַדְּבָרִים תּוֹרָה, *ἐντολή;* תּוֹרָה, *δευτερονόμιον.*

Ex. 12, 49.	תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לְאֶזְרָח
Lev. 7, 7.	תּוֹרָה אַחַת לָהֶם
Num. 15, 16	תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד
Num. 15, 29.	תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם
Dt. 33, 4.	תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה
2 Chr. 15, 3.	וְלֹא תּוֹרָה
2 Chr. 19, 10.	בֵּין־תּוֹרָה לְמִצְוָה
Job. 22, 22.	קַח־נָא מִפִּיו תּוֹרָה
Prv. 28, 4.	עֹזְבֵי תּוֹרָה יְהַלְלוּ רָשָׁע
Prv. 28, 4.	וְשֹׁמְרֵי תּוֹרָה יִתְגָּרוּ בָם
Prv. 28, 7.	נוֹצֵר תּוֹרָה בֵּן מֵבִין
Prv. 28, 9.	מֵסִיר אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ תּוֹרָה
Prv. 29, 18.	וְשֹׁמֵר תּוֹרָה אַשְׁרֵהוּ
Jes. 2, 3.	כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה
Jes. 8, 16.	חֲתוֹם תּוֹרָה בְּלִמֻּדָי
Jes. 42, 21.	יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר
Jes. 51, 4.	כִּי תוֹרָה מֵאִתִּי תֵּצֵא
Jer. 18, 18.	לֹא־תֹאבַד תּוֹרָה מִכֹּהֵן
Thr. 2, 9.	בַּגּוֹיִם אֵין תּוֹרָה
Mich. 4, 2.	מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה
Hab. 1, 4.	עַל־כֵּן תָּפוּג תּוֹרָה
Zeph. 3, 4.	חָמְסוּ תוֹרָה
Hag. 2, 11.	אֶת־הַכֹּהֲנִים תּוֹרָה

וְתוֹרָה

Neh. 9, 14.	וְחֻקִּים וְתוֹרָה צִוִּיתָ לָהֶם
Ps. 78, 5.	וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל
Prv. 6, 23.	וְתוֹרָה אוֹר
Ez. 7, 26.	וְתוֹרָה תֹּאבַד מִכֹּהֵן
Mal. 2, 7.	וְתוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפִּיהוּ

הַתּוֹרָה

Lev. 7, 37.	זֹאת הַתּוֹרָה לָעֹלָה
Lev. 14, 54.	זֹאת־הַתּוֹרָה לְכָל־נֶגַע
Num. 5, 30.	אֶת כָּל־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Num. 19, 2. 31, 21.	זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה
Nu. 19, 14	זֹאת הַתּוֹרָה אָדָם כִּי־יָמוּת
Dt. 1, 5.	בֵּאֵר אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Dt. 4, 8.	כְּכָל הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Dt. 4, 44.	הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה
Dt. 17, 18.	אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Dt. 17, 19. 27, 3. 8. 28, 58. 29, 28.	כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Dt. 27, 26.	אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
Dt. 28, 61.	בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Dt. 29, 20. 30, 10.	בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה
Dt. 31, 9.	אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Dt. 31, 11.	תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Dt. 31, 12. 32, 46.	כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
Dt. 31, 24.	הַתּוֹרָה־הַזֹּאת עַל־סֵפֶר
Dt. 31, 26.	לְקֹחַ אֵת סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה
Jos. 1, 7.	כְּכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּךְ
Jos. 1, 8.	לֹא־יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה
Jos. 8, 34.	אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
Jos. 8, 34.	כְּכָל־הַכָּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה
Jos. 22, 5.	אֶת־הַמִּצְוָה וְאֶת־הַתּוֹרָה
2 Rg. 17, 13.	כְּכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי
2 Reg. 21, 8.	וּלְכָל־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה
2 Reg. 22, 8.	סֵפֶר הַתּוֹרָה מָצָאתִי
2 Reg. 22, 11.	אֶת־דִּבְרֵי סֵפֶר הַתּוֹרָה
2 Rg. 23, 24.	הַקִּים אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
2 Chr. 14, 3.	וְלַעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה
2 Chr. 33, 8.	לְכָל־הַתּוֹרָה וְהַחֻקִּים
2 Chr. 34, 15.	סֵפֶר הַתּוֹרָה מָצָאתִי
2 Chr. 34, 19.	אֶת דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
Neh. 8, 2.	עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה
Neh. 8, 3.	אֶל־סֵפֶר הַתּוֹרָה
Neh. 8, 9.	כְּשָׁמְעָם אֶת־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
Neh. 8, 13	וְלְהַשְׂכִּיל אֶל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
Neh. 12, 44.	מְנָאוֹת הַתּוֹרָה לַכֹּהֲנִים
Neh. 13, 3.	וַיְהִי כִּשְׁמֹעַם אֶת־הַתּוֹרָה
Jer. 2, 8.	וְתֹפְשֵׂי הַתּוֹרָה לֹא יְדָעוּנִי
Zach. 7, 12.	מִשְׁמוֹעַ אֶת־הַתּוֹרָה

וַהַתּוֹרָה

Ex. 24, 12.	וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה
2 Reg. 17, 37.	וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה

בַּתּוֹרָה

2 Chr. 25, 4.	כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה
Neh. 8, 14.	וַיִּמְצְאוּ כָתוּב בַּתּוֹרָה
Neh. 10, 35. 37.	כַּכָּתוּב בַּתּוֹרָה
Mal. 2, 8.	הִכְשַׁלְתֶּם רַבִּים בַּתּוֹרָה
Mal. 2, 9.	וְנִשָּׂאִים פָּנִים בַּתּוֹרָה

וּבַתּוֹרָה

2 Chr. 31, 21.	וּבַתּוֹרָה וּבַמִּצְוָה לְדָרְשׁ

וְכַתּוֹרָה

2 Reg. 17, 34.	וְכַתּוֹרָה וְכַמִּצְוָה
Esr. 10, 3.	וְכַתּוֹרָה יֵעָשֶׂה

לְתוֹרָה

Jes. 8, 20.	לַתּוֹרָה וְלַתְּעוּדָה

לַתּוֹרָה

Neh. 8, 7.	מְבִינִים אֶת־הָעָם לַתּוֹרָה

constr.: תּוֹרַת

Ex. 13, 9.	לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְיָ בְּפִיךָ
Lev. 6, 2.	זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה
Lev. 6, 7.	וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה
Lev. 6, 18.	זֹאת תּוֹרַת הַחַטָּאת
Lev. 7, 1.	וְזֹאת תּוֹרַת הָאָשָׁם
Lev. 7, 11.	וְזֹאת תּוֹרַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים
Lev. 11, 46.	זֹאת תּוֹרַת הַבְּהֵמָה
Lev. 12, 7.	זֹאת תּוֹרַת הַיֹּלֶדֶת
Lev. 13, 59.	זֹאת תּוֹרַת נֶגַע־צָרָעַת
Lev. 14, 2.	זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרָע
Lev. 14, 32.	זֹאת תּוֹרַת אֲשֶׁר־בּוֹ נֶגַע
Lev. 14, 57.	תּוֹרַת הַצָּרָעַת
Lev. 15, 32.	זֹאת תּוֹרַת הַזָּב
Num. 5, 29.	זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאוֹת
Num. 6, 13.	וְזֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר
Num. 6, 21.	תּוֹרַת הַנָּזִיר
Num. 6, 21.	עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ
Jos. 8, 31.	כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה
Jos. 8, 32.	אֶת מִשְׁנֵה תּוֹרַת מֹשֶׁה
Jos. 23, 6.	בְּסֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה
Jos. 24, 26.	בְּסֵפֶר תּוֹרַת אֱלֹהִים
2 S. 7, 19.	וְזֹאת תּוֹרַת הָאָדָם אֲדֹנָי יְיָ
2 Rg. 14, 6.	כַּכָּתוּב בְּסֵפֶר תּוֹרַת־מֹשֶׁה
2 Reg. 23, 25.	כְּכָל תּוֹרַת מֹשֶׁה
1 Chr. 22, 12.	וְלִשְׁמֹר אֶת־תּוֹרַת יְיָ
2 Chr. 12, 1.	עָזַב אֶת־תּוֹרַת יְיָ
2 Chr. 17, 9.	וְעִמָּהֶם סֵפֶר תּוֹרַת יְיָ
2 Chr. 34, 14.	אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת־יְיָ
Esr. 7, 10.	לִדְרשׁ אֶת־תּוֹרַת יְיָ
Neh. 8, 1.	אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה
Neh. 8, 18.	בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים
Neh. 9, 3.	בְּסֵפֶר תּוֹרַת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם
Neh. 10, 29.	אֶל־תּוֹרַת הָאֱלֹהִים
Ps. 19, 8.	תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה
Ps. 37, 31.	תּוֹרַת אֱלֹהָיו בִּלְבּוֹ
Ps. 119, 72.	טוֹב־לִי תוֹרַת־פִּיךָ
Prv. 1, 8.	וְאַל־תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ
Prv. 13, 14.	תּוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים
Jes. 1, 10.	הַאֲזִינוּ תּוֹרַת אֱלֹהֵינוּ
Jes. 5, 24.	תּוֹרַת יְיָ צְבָאוֹת
Jes. 30, 9.	לֹא־אָבוּ שְׁמוֹעַ תּוֹרַת יְיָ
Ez. 43, 12 (bis).	זֹאת תּוֹרַת הַבַּיִת
Hos. 4, 6.	וְתִשְׁכַּח תּוֹרַת אֱלֹהֶיךָ
Am. 2, 4.	תּוֹרַת יְיָ וְחֻקָּיו לֹא שָׁמָרוּ
Mal. 2, 6.	תּוֹרַת אֱמֶת הָיְתָה בְּפִיהוּ
Mal. 3, 22.	זִכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה

constr.: וְתוֹרַת

Prv. 31, 26.	וְתוֹרַת־חֶסֶד עַל־לְשׁוֹנָהּ
Jer. 8, 8.	וְתוֹרַת יְיָ אִתָּנוּ

constr.: בְּתוֹרַת

1 Reg. 2, 3.	כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
2 Rg. 10, 31.	בְּתוֹרַת־יְיָ אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל
1 Chr. 16, 40.	וְלִכְל־הַכָּתוּב בְּתוֹרַת יְיָ
2 Chr. 23, 18.	כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
2 Chr. 31, 3.	כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת יְיָ
2 Chr. 31, 4.	יְחַזְּקוּ בְּתוֹרַת יְיָ
2 Chr. 35, 26.	כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת יְיָ
Esr. 3, 2.	כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
Esr. 7, 6.	סוֹפֵר מָהִיר בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
Neh. 8, 8.	בַּסֵּפֶר בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים
Neh. 10, 30.	לָלֶכֶת בְּתוֹרַת הָאֱלֹהִים
Ps. 1, 2.	בְּתוֹרַת יְיָ חֶפְצוֹ
Ps. 119, 1.	הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְיָ
Dan. 9, 11.	כְּתוּבָה בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
Dan. 9, 13.	כַּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה

constr.: כְּתוֹרַת

2 Chr. 30, 16.	כְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ־

cum suff.: תּוֹרָתִי

Ps. 78, 1.	הַאֲזִינָה עַמִּי תּוֹרָתִי
Ps. 89, 31.	אִם־יַעְזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי
Prv. 3, 1.	בְּנִי תּוֹרָתִי אַל־תִּשְׁכָּח
Prv. 4, 2.	תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזֹבוּ
Jes. 51, 7.	עַם תּוֹרָתִי בִלְבָּם
Jer. 9, 12.	עַל־עָזְבָם אֶת־תּוֹרָתִי
Jer. 16, 11.	וְאֶת־תּוֹרָתִי לֹא שָׁמָרוּ
Jer. 31, 33.	אֶת־תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם
Ez. 22, 26.	חָמְסוּ תוֹרָתִי
Hos. 8, 1.	וְעַל־תּוֹרָתִי פָּשְׁעוּ
Hos. 8, 12.	אֶכְתֹּב־לוֹ רִבֻּי תּוֹרָתִי

cum suff.: וְתוֹרָתִי

Prv. 7, 2.	וְתוֹרָתִי כְּאִישׁוֹן עֵינֶיךָ
Jer. 6, 19.	וְתוֹרָתִי וַיִּמְאָסוּ־בָהּ

cum suff.: בְּתוֹרָתִי

Ex. 16, 4.	הֵילֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם־לֹא
2 Chr. 6, 16.	לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי
Jer. 26, 4.	לָלֶכֶת בְּתוֹרָתִי
Jer. 44, 10.	וְלֹא־הָלְכוּ בְּתוֹרָתִי

cum suff.: תּוֹרָתְךָ

Neh. 9, 26.	וַיָּשְׁלִכוּ אֶת־תּוֹרָתְךָ
Ps. 119, 44.	וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד
Ps. 119, 61.	תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי
Ps. 119, 70.	אֲנִי תּוֹרָתְךָ שַׁעֲשָׁעְתִּי
Ps. 119, 77.	תּוֹרָתְךָ שַׁעֲשָׁעָי
Ps. 119, 92.	לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשָׁעָי
Ps. 119, 153.	כִּי־תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי
Ps. 119, 163.	תּוֹרָתְךָ אָהַבְתִּי

cum suff.: תּוֹרָתֶךָ

Neh. 9, 29.	לְהָשִׁיבֵם אֶל־תּוֹרָתֶךָ
Neh. 9, 34.	לֹא עָשׂוּ תוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 34.	הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 53.	עֲזְבֵי תוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 55.	וְאֶשְׁמְרָה תוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 97.	מָה־אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 126.	הָפְרוּ תוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 136.	עַל לֹא־שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ
Ps. 119, 165.	שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ
Dan. 9, 11.	עָבְרוּ אֶת־תּוֹרָתֶךָ

cum suff.: וְתוֹרָתְךָ

Dt. 33, 10.	וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל
Ps. 40, 9.	וְתוֹרָתְךָ בְּתוֹךְ מֵעָי
Ps. 119, 29.	וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי
Ps. 119, 109.	וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי
Ps. 119, 113.	וְתוֹרָתְךָ אָהַבְתִּי
Ps. 119, 142.	וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת
Ps. 119, 174.	וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשָׁעָי

cum suff.: וּבְתוֹרָתְךָ *p.*

Jer. 32, 23.	וּבְתוֹרָתְךָ לֹא הָלָכוּ

cum suff.: בְּתוֹרָתֶךָ *p.*

Ps. 119, 85.	אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ

cum suff.: מִתּוֹרָתֶךָ

Ps. 119, 51.	מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי
Ps. 119, 150.	מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ

cum suff.: מִתּוֹרָתֶךָ *p.*

Ps. 119, 18.	נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ

cum suff.: וּמִתּוֹרָתֶךָ

Ps. 94, 12.	וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ

cum suff.: בְּתוֹרָתוֹ

Jes. 42, 24.	וְלֹא שָׁמְעוּ בְּתוֹרָתוֹ

cum suff.: וּבְתוֹרָתוֹ

Ps. 1, 2.	וּבְתוֹרָתוֹ יֶהְגֶּה
Ps. 78, 10.	וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֲנוּ לָלֶכֶת
Jer. 44, 23.	וּבְתוֹרָתוֹ וּבְחֻקֹּתָיו

cum suff.: וְלִתוֹרָתוֹ

Jes. 42, 4.	וְלִתוֹרָתוֹ אִיִּים יְיַחֵלוּ

pl.: תּוֹרֹת

Jes. 24, 5.	עָבְרוּ תוֹרֹת חָלְפוּ חֹק

pl.: וְתוֹרוֹת

Neh. 9, 13.	וְתוֹרוֹת אֱמֶת

pl.: הַתּוֹרֹת

Ex. 18, 20.	אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַתּוֹרֹת

pl.: וְהַתּוֹרֹת

Lev. 26, 46.	וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת

pl. c. suff.: תּוֹרֹתַי

Ez. 44, 24.	וְאֶת־תּוֹרֹתַי וְאֶת־חֻקֹּתַי

pl. c. suff.: וְתוֹרֹתַי *p.*

מצותי חקותי ותורתי Gn. 26, 5.
לשמר מצותי ותורתי Ex. 16, 28.
pl. c. suff.: תּוֹרֹתָיו
ואת־תורתיו Ex. 18, 16.
וכל תורתו הודע אותם Ez. 43, 11.
ולכל תורתו Ez. 44, 5.
pl. c. suff.: וְתוֹרֹתָיו
ותורתיו יצרו Ps. 105, 45.
pl. c. suff.: בְּתוֹרֹתָיו
ללכת בתורתו Dan. 9, 10.

תּוֹר

ז׳ מקור מן תּוֹרָה ל״ק, ומוסף יקר ומתנוסד כדבכי סיעים, ומסקנר כתפארות. ויפה אמר לפ״ז סרד״ק תור הוא לשון תכונה, וכן תורת המלך שאמר בספר שמואל, הוא לדעת רש״י מענין זורם, ולא מתעוור.

n. m. (ex תּוֹרָה compendio ortum, *semel* in Chronicis, parall. 2 Sam. 7, 19.), lex, ratio; alii *formam* seu *speciem* vertunt. Trg. וְאַחֲזֵתֵנִי לְמִסְתַּם בְּסִדַּר גְּבוּרָיָא דִּי אֱלָהִים. LXX. (2 Sam. οὗτος δὲ ὁ νόμος τοῦ ἀνθρώπου κύριε μου κύριε) καὶ ἐπεῖδές με ὡς ὅρασις ἀνθρώπου καὶ ὕψωσάς με κύριε ὁ θεός.

פְּתוֹר

1 Chr. 17, 17. כתור האדם המעלה

מוֹרָה

ז׳כ, ומשמ לך בתלים ע׳ כל נכתיב, ומכלון כמו תּוֹרָה, לומר לקח ושמועה כיצד ומוסר [בעלמכונו], ולא שֵׁת מוֹרָה כמו שֵׁת חֹק או תוכח, ונכון פסוק סוס למשך מכתוב. ולפי לענין משקל, דע שמשם מוֹצָא גם נדומם לל תּוֹצָא, וכן מַחֲלוֹף לל תַּחֲלוּף, מִבּוּסָה לל תְּבוּסָה, מְשׁוּבָה לל תְּשׁוּבָה וכדומם.

n. f. ἅπαξ. λεγ. (Ketib Ψ. 9, 21.), sicut תּוֹרָה, institutio, eruditio (syn. שֵׁת חֹק). Symm. τάξον κύριε νόμον αὐτοῖς. Aq. θοῦ κύριε φόβημα αὐτοῖς. Theod. κατάστησον κύριε φόβον αὐτοῖς. LXX., quibuscum consentit *Ibn-Ezra*, κατάστησον κύριε νομοθέτην ἐπ᾽ αὐτούς.

Ps. 9, 21. שיתה יי מורה להם

יָרֵחַ

פעל יקר ומתנוסד, ומוסף לל״ק כמו יָרֵא נעכני, ומסם נעכני, ומסכון יכיאם נכון למשך מכתוב. לומר לל״ק מצכם יָרֵחַ, ומם יכיס נקכוב מסכון, לומר מלמון מתקוון, וכן פתר מל״ק ורע״י ומתקנם, ומזוכות נלקוק כנר מצינו מקלמונים.

v. ἅπαξ. λεγ., ex plerorumque sententia, vi eadem, qua יָרֵא hebr., *variha* arabicum, h. e. timendi, tremendi (parall. פָּחַד). Jonat. לָא תִתְבְּרוּן. Alii a v. יָרֵחַ, vi simili, deducunt; at prius propter antiquitatis consensum praeplacet. LXX. μὴ παρακαλύπτεσθε μηδὲ πλανᾶσθε.

2 *impf. pl.:* תִּרְהוּ
Jes. 44, 8. אל־תפחדו ואל־תרהו

יָרַח

ז׳ן ומכלון לנכנם (מאכל), ולא ידוע מלקלים מצכם, ומזו ומע מעכני נוע, מולם מצכם רִיחַ (רֵיחַ) כמו אֲרֵחַ, ומכלון מכולן. מוס נגזרת יַרְחֵנִי תוקלי״, כמו שמוקל יַרְחִינָאָה (מסעיקלם).

n. m., luna a v. רוּחַ = אָרַח (*der Wandler* h. e. noctivaga), interdum, sicut יָרֵחַ, de menso lunae cursu spatio. LXX. σελήνη.

Job. 25, 5. הן עד־ירח ולא יאהיל
Ps. 8, 4. ירח וכוכבים אשר כוננתה
Ps. 72, 5. ולפני ירח דור דורים
Ps. 72, 7. ורב שלום עד־בלי ירח
Ps. 104, 19. עשה ירח למועדים
Jer. 31, 35. ירח וכוכבים לאור לילה
Hab. 3, 10. שמש ירח עמד
יָרֵחַ
Jos. 10, 12. וירח בעמק אילון
Jos. 10, 13. וידם השמש וירח עמד
Job. 31, 26. וירח יקר הלך
Ps. 121, 6. וירח בלילה
Ps. 148, 3. הללוהו שמש וירח
Jes. 13, 10. וירח לא־יגיה אורו
Ez. 32, 7. וירח לא־יאיר אורו
Joel 2, 10. 4, 15. שמש וירח קדרו
יַרְחָה
Dt. 4, 19. את־השמש ואת־הירח
Ps. 136, 9. את־הירח וכוכבים
Jes. 60, 19. ולנגה הירח לא־יאיר לך
וְיַרְחָה
Gn. 37, 9. והנה השמש והירח
Eccl. 12, 2. והאור והירח והכוכבים
Joel 3, 4. והירח לדם
פִּירֵחַ
Ps. 89 38. כירח יכון עולם
לְיַרְחָה
Dt. 17, 3. ולשמש ואו לירח
וְלַיַּרְחָה
Jer. 8, 2. ושטחום לשמש ולירח
2 Rg. 23, 5. לשמש ולירח ולמזלות
cum suff.: יַרְחֵהּ
Jes. 60, 20. וירחך לא יאסף
יַרְחָה
ז׳ן נויר יָרֵחַ, ומלמון עת מנוב מלנכם [מאכת־ניים], ווס קודם [מאכת־ניים], כי לכני קלם מצנו מלמיסם לפי מנוב מלנכם, ומסם כמו יכם יין ונוסן. נעכני מסם מפעל ונם או מלם, לניין מכמיסם ויעול ומן מקודם, ומוס זמן נכלל, ומאנו מלכיך מצמון העתות, לכן תמנות המנם יָרֵחַ נדמיון אל אַרַח.

n. m. (a m. יָרֵחַ), cursus lunae, qui *mensis* nominatur; orientales enim populi lunares menses habent. Hinc verbum arabicum ارخ, ورخ, de computatione et notatione spatiorum menstruorum et temporis in universum; unde تاريخ, temporum computatio, chronicon. LXX. μήν.

Dt. 21, 13. ואת־אמה ירח ימים
2 Reg. 15, 13. וימלך ירח־ימים
בְּיַרְחָה
1 Reg. 6, 37. יסד בית יי בירח זו
1 Reg. 6, 38. בירח בול
1 Reg. 8, 2. בירח האיתנים בחג
Zach. 11, 8 שלשת הרעים בירח אחד
pl.: יְרָחִים
Ex. 2, 2. ותצפנהו שלשה ירחים
Dt. 33, 14. וממגד גרש ירחים
Job. 3, 8. במספר ירחים אל־יבא
Job. 39, 2. תספור ירחים תמלאנה
pl. constr.: יַרְחֵי
Job. 7, 3. כן הנחלתי לי ירחי־שוא
pl. constr.: בְּיַרְחֵי
Job. 29, 2. מי־יתנני כירחי־קדם
יַרְחָה
נאמי כמו נעכני, נמנדל נמקר.

n. aram., hebraico par. LXX. יַרְחִין תְּרֵי עֲשַׂר, δωδεκάμηνον.

יֶרַח

יום תלתה ליֶרַח אדר Esr. 6, 15.
pl.: יַרְחִין
לקצת ירחין תרי־עשר Dan. 4, 26.

יֶרֶט

פעל נוזל, ל״ע כל נעכר יֶרֶט סדכן, נמכוון לקלי אל יכל, לומר נקיתם על דנר וכיוס [אעילנע], לויפען, פַּאֲרְט-], וכוונם הפסוק סדכן אשר לקלי תקם סולך יכל ויכון לנגד דעתי, כי גם יכל נאמר מנסינת סדכך ונגוע. לולם לדעת רש״י, סם מענין רעץ, והכלון קכך סדכך, והתמוכם לפי עקיד הפעיל כמוגן עץ יֶרֶב, ונפתק נעכור סל׳. ולדעת סרע״נע עכין עוות, וכ׳ לל מתקוויס. לדעת התכוגס והמומוכי יֶרֶט כמו יֶרֶב נקלוף ידוע, וגם זס לל מתקוול. ולפי להתמוכם יַיְשַׁנִי ע׳ רעם וגם רען.

v. intr. (unde יֶרֶט הַחֲרֵךְ Num. 22, 32.), sicut יֶרֶד, ruere, currere, praecipitare, unde haec versus sententia: via, qua tu proficisceris, currit adversus me h. e. mihi repugnat. Sic et LXX. οὐκ ἀστεία ἡ ὁδός μου ἐναντίον μου. Isaaki: *tremet, contremiscet* (a v. יֶרֶט, ad s. f. יֶרֶב, c. *Patah* propter *Rês*). Interpres Samar. יֶרֶט pro יֶרַע positum putat. Arabs: *occlusa est via*. *Ibn-Ezra:* intricata, incurva, inflexa est. De forma יַרְטַנִי v. רָטָה).

Num. 22, 32. כי־יורט הדרך לנגדי
3 *impf. c. s.:* *יִרְטַנִי
Job. 16, 11. *ועל־ידי רשעים ירטני

מוֹרָט

= מְרָט *v. s. r.* מָרַט *p.* 631.

יִרְטַנִי

v. s. r. רָטָה et רָטַן *p.* 1066.

יֶרֶךְ

פעל ל״ע כל נגוז, ומתמוכת לל״ק כמו רֶךְ [עם מסוי ומתקק], ומי׳ לפ״ז מקנב מוצ ועתי״, לכן גם לתעת ולת יוכל להיות מזכת רֶךְ, ומסם מכת נויר מעתיד, כלאר נמוך לרוב ל״ע ילקוע ילמר. לכן לי כתמוכת כזכת כמוס, כי תאנך מכוכת לרכות נזר על ירך זר ונפרד.

v. inus. compos., cujus radix est רֶךְ. Aut nomen insequens ab ipsius verbi simplicis imperfecto proficiscitur, ad s. f. יַלְקוּט, יַצְחָר, Verbi ejus quae significatio fuerit, nescio; nam femur a mollitudine carnis nominatum dubito.

יֶרֶךְ

ז״ב, ומסמך יֶרֶךְ [כלרך לרוב], וכלכוי יְרֵכִי, ומוני יְרֵכַיִם. מפתרון מותן ולקן [לעכלע, וי״כע], ונכלל יכיס מתכיס, נלאר מפתרון יסמן לקן מתתון על גב ומופו, לולם יכיס לקני מזוק לתעלם נעלי-נשר. ומוס מפעל על מקום מסולדם, על מוק מנמתם ויקוקים, על קלן מס מתמוכם, מקום מקתיכם מרגלים, על נלע וגב מפעל או תמוכת וכדומם.

n. f. (c. יֶרֶךְ, c. suff. יְרֵכִי, dual. יְרֵכַיִם), femur, μηρός, fortasse a carnis mollitudine (Lende, Weiche), de femore utroque superiore cum natibus atque inguine (opp. מָתְנַיִם, id quod dicitur de dorsi parte inferiori, ὀσφύς, coxa), hinc de ipso inguine seu partibus genitalibus, de natibus brutorumque clunibus, trop. de parte lucernae ea, ubi scapus in tres pedes exit, de arae vel tentorii latere. LXX. μηρός, σκέλος, καυλός, κλίτος, πλάγιον.

Num. 5, 22. ולנפל ירך
Jud. 15, 8. ויך אותם שוק על־ירך
Jer. 31, 19. ספקתי על־ירך
Ez. 21, 17. ספק אל־ירך
Ez. 24, 4. ירך וכתף
הַיָּרֵךְ
Gn. 32, 33. על־כף הירך
constr.: יֶרֶךְ
Gn. 24, 9. תחת ירך אברהם אדניו
Gn. 32, 26. ותקע כף־ירך יעקב
Gn. 32, 33. כי נגע בכף־ירך יעקב
Ex. 1, 5. יצאי ירך־יעקב
Ex. 40, 22. על ירך המשכן צפנה
Ex. 40, 24. על ירך המשכן נגבה
Lev. 1, 11. על ירך המזבח צפנה
Num. 3, 29. 35. על ירך המשכן
Jud. 3, 16. על ירך ימינו
Jud. 3, 21. החרב מעל ירך ימינו
2 Rg. 16, 14. על־ירך המזבח צפונה
Ps. 45, 4. על־ירך גבור
cum suff.: יְרֵכִי
Gn. 24, 2. 47, 29. תחת ירכי
cum suff.: יְרֵכְךָ
Num. 5. 21. בתת יי את־ירכך
cum suff.: יְרֵכוֹ
Gn. 32, 26. בכף ירכו
Gn. 32, 32. יהוא צלע על־ירכו
Gn. 46, 26. יצאי ירכו מלבד נשי
Ex. 32, 27. איש־חרבו על־ירכו
Jud. 8, 30. שבעים בנים יצאי ירכו
Cant. 3, 8. איש חרבו על־ירכו
cum suff.: יְרֵכָהּ
Ex. 25, 31. המנורה ירכה וקנה
Ex. 37, 17. ירכה וקנה
Num. 5, 27. ונפלה ירכה
Num. 8, 4. עד־ירכה עד־פרחה
dual.: יְרֵכַיִם
Ex. 28, 42. ממתנים ועד־ירכים יהיו
du. c. suff.: יְרֵכָיִךְ
Cant. 7, 2. המוקי ירכיך
יַרְכָּה
ז״כ נויר יֶרֶךְ והוני יַרְכָתַיִם, ומסמך יַרְכָתַי, ומתמ תדיר מסשלם על נלע-ת׳, כמו שכם וכתף, ומפתרון לו לל מתקוון על לרן, לו על לתל מועד ומיכל, לו מלך התוך על נית ומסיכם, לו על מערב וקבר, לו על יער ומר וכדומם, נמשלל התכר על נלע-ת׳, לכן נתדיר מקום לשר יתקלו מלדים נקלן וזויח, כי זס סוד סוני.

n. f. (a m. יֶרֶךְ, dual. יַרְכָתַיִם, c. יַרְכָתַי), latus, dual. de loco, ubi latera duo in angulum concursant, hinc de latere postico, veluti tabernaculi, de recessu domus, navis, speluncae, sepulchri, nemoris, de ultimis terris seu terrae regionibus extremis (metaph. a significatione membri humani, arab. *varak*, sicut et hebr. יֶרֶךְ, de natibus). LXX. μηρός, πλευρόν, ὀπίσθιος, ὀπίσω, ἔσχατος, τὸ ἄκρον, βάθος, κοιλή, μέρος, κλίσις, θεμέλιον, ὑψηλός, παρατείνειν; ἑσπέριος, ἑσώτερον.

cum suff.: וְיַרְכָתָיו
Gn. 49, 13. וירכתו על־צידן

dual.: בִּירֵכָתַיִם *p.*
Ex. 26, 23. 36, 28. המשכן בירכתים
dual.: בִּירֵכָתָ֫ם
Ez. 46, 19. בירכתם ימה
dual.: לַיְרֵכָתַיִם
Ex. 26, 27. 36, 32. לירכתים ימה
du. constr.: יַרְכָּתֵי
Jud. 19, 18. עד־ירכתי הר־אפרים
2Rg. 19, 23. מרום הרים ירכתי לבנון
Ps. 48, 3. ירכתי צפון
Jes. 14, 15. אל־ירכתי־בור
Jes. 37, 24. ירכתי לבנון
Ez. 38, 6. ירכתי צפון
Jon. 1, 5. אל־ירכתי הספינה
du. constr.: בְּיַרְכְּתֵי
Jud. 19, 1. גר בירכתי הר־אפרים
1 S. 24, 4. בירכתי המערה ישבים
Ps. 128, 3. בירכתי ביתך
Jes. 14, 13. בירכתי צפון
Ez. 32, 23. בירכתי־בור
Am. 6, 10. לאשר בירכתי הבית
du. constr.: וְלִירַכְתֵי
Ex. 26, 22. 36, 27. ולירכתי המשכן
du. constr.: מֵיַּרְכְּתֵי
1 Reg. 6, 16. מירכתי הבית
Jer. 6, 22. 25, 32. יעור מירכתי־ארץ
Jer. 31, 8. וקבצתים מירכתי־ארץ
Jer. 50, 41. יעור מירכתי־ארץ
Ez. 38, 15. 39, 2. מירכתי צפון

יַרְכָּא

ז״ר נתרמי, כמו יֶרֶךְ נעבר, לכן מבלתי פעל-יה. נכנכו כתמר יַרְכָּתֶיהָ.
n. f. arram., femur, clunes, de rebus inanimatis. LXX. *οἱ μηροί.*
cum suff.: יַרְכָּתֵהּ
Dan. 2, 32. ירכתה די נחש

יָרֵעַ

ד־ז
פעל ל״ע כ״ק נעבר יָרֵאָה, ופתרון כמו יָצַ הפעל, לזה מתנו נעזה, לומר היות רע ועכב וועף [מיגעל, נעעריגע ויין], לכן מעתיד תקיל מן יָצַ ע״ג. ולע שנכנו לרוב נעבר ע״י תוספת י׳ פעלים קלושים מכפולים, וכן יֶרֶק מן רֵק, יֶרַע מן רַע [לדעת רַע״י], יָעִז מן עַז, יָקֹס מן קַס, ולדבר מוס נתקום לזה.
verb. (unde solummodo 3 *prf. f.* יָרֵאָה, sicut יָצַע (impf. יֵרַע, v. s. יָצַע), aegram, afflictum esse. Multa verba ex *simplicibus* facta sunt, assumta praepositione *ja*, veluti יָחַם, (יָזַע) יָזַע, (יָטַ) יָטַב, (יָקַ) יָקַב, (יָחַם), alia. LXX. *γνώσεται* (יֵדֵעָה).
3 *prf. fem.:* יְרֵעָה
Jes. 15, 4. נפשו יראה לו

יְרִיעָה

ז״נ, ופתרון קלע ומסך, מתקנעט כמתרש כם סכה וסכה [פֶּלְטְמַכֶּנג], כי תמונת מזרש ירע כמו רע, נלבוד וגניוס, כלומר פרשו כני המשורשים, מן כעלם מין נכיף מקובלד, מן כעל נלבוד וגניוס ולליס לעשה [מערפֶּלְטְמַכֶּנגען]. ונשלל לכסמן עשוף לו רעוע מלמל [נעלעשען].
n. f., aulaeum, cortina, a v. יָרֵעַ (= יָצַ) de pendulo tremuloque motu, syn. יְרִיעָלָה a v. יָרַעַל, de velo dependente mulierciarum. LXX. *αὐλαία, δέῤῥις, ἱμάτιον, σκηή.*

הַיְרִיעָה

Ex. 26, 2. 36, 9. ארך היריעה האחת
Ex. 26, 2. 36, 9. היריעה האחת
Ex. 26, 4. על שפת היריעה
Ex. 26, 5. היריעה הקיצונה
Ex. 26, 5. בקצה היריעה
Ex. 26, 8. 36, 15. ארך היריעה האחת
Ex. 26, 8. 36, 15. היריעה האחת
Ex. 26, 9. את־היריעה הששית
Ex. 26, 10 (bis). על שפת היריעה
Ex. 26, 12. חצי היריעה
Ex. 36, 11. על שפת היריעה
Ex. 36, 11. בשפת היריעה
Ex. 36, 12. בקצה היריעה
Ex. 36, 17 (bis). על שפת היריעה
2 Sam. 7, 2. ישב בתוך היריעה

בַּיְרִיעָה

Ex. 26, 5. ביריעה האחת
Ex. 36, 12. עשה ביריעה האחת

בַּיְרִיעָה

Ps. 104, 2. נוטה שמים כיריעה
pl.: ־עֹת, יְרִיעוֹת
Ex. 26, 1. תעשה עשר יריעת
Ex. 26, 3. וחמש יריעת
Ex. 26, 7. ועשית יריעת עזים
Ex. 26, 7. עשתי־עשרה יריעת
Ex. 26, 8. 36, 15. לעשתי עשרה יריעת
Ex. 26, 13. בארך יריעת האהל
Ex. 36, 8. את־המשכן עשר יריעת
Ex. 36, 10. וחמש יריעת
Ex. 36, 14. ויעש יריעת עזים
Ex. 36, 14. עשתי־עשרה יריעת
Num. 4, 25. את־יריעת המשכן
1 Chr. 17, 1. תחת יריעות
Hab. 3, 7. ירגזון יריעות ארץ
pl.: הַיְרִיעֹת
Ex. 26, 2. 36, 9. לכל־היריעת
Ex. 26, 3. חמש היריעת
Ex. 26, 6. וחברת את־היריעת
Ex. 26, 9. את־חמש היריעת
Ex. 36, 9. ואת־שש היריעת
Ex. 36, 9. את־חמש היריעת
את־היריעת אחת אל־אחת
Ex. 36, 13.
Ex. 36, 16. חמש היריעת לבד
Ex. 36, 16. ואת־שש היריעת
pl.: וְיְרִיעוֹת
Jes. 54, 2. ויריעות משכנותיך
pl.: בְּיְרִיעֹת
Ex. 26, 12. ביריעת האהל
pl.: בְּיְרִיעוֹת
Cant. 1, 5. כיריעות שלמה
pl. c. suff.: יְרִיעֹתַי *p.*
Jer. 4, 20. רגע יריעתי
Jer. 10, 19. ומקום יריעותי
pl. c. suff.: יְרִיעֹתֵיהֶם
Jer. 49, 29. יריעותיהם וכל כליהם

יָרַק

ד־ז
פעל לע עונכ כ״ק נעבר, ופתרון כמו רקק, שנכנס מתנו מעתיד, ומס מקת רקק תמלא רקק מזרש ומזוי. נשפת כוס גֵּ ורק מזרש.
verb. intr. (cujus impf. mutuatur a v. simplici רָקַק), sicut רָקַק aram., ורק aethiop., spuere, exspuere. LXX. *πτύειν, ἐμπτύειν.*
3 *perf.:* יָרַק
Nu. 12, 14. ואביה ירק ירק בפניה
3 *prf. f.:* וְיָרְקָה
Dt. 25, 9. וירקה בפניו
inf. abs.: יָרֹק
Nu. 12, 14. ואביה ירק ירק בפניה

יָרַק

ד־ז
פעל ל״ע כ״ק נגזר, ומתעות יָרֵק נתרמי יָרֵק, וכן נעבני ורק [נתכועם מדומם לנרי]. ומסלמם נמיוק ותכוב [וועסמען, גרינען], ומוס מזשלם על דשוף של יֹרֵק, ונמצתי עכב גֵּ כמזרש כמכוון, ד״ת נהודו [s. *wrik*], ומ׳ מופי נהודו לרוב ק׳ נעבני, כתֵּב מלעתי נספני מכוני מכ״ק. [לומר הו׳] פס מקנב-מוזג ועמיי, וכן זס הו׳, כתֵּב נרתם זס מזרש נדומס [s. *ruh*]. ותמלות הו׳ פס תכיר לתֵּל הוֹרִיק נגמרש.
verb. inus. (pro יָרֵק, aram. יְרֵק, unde gemar. הוֹרֵיק, arab. *va-riqa*), crescere, virescere, sanscr. *wrih* (*h* enim finale Indicae linguae saepe respondet תּ Hebraeorum, *Charuze-Peninim* p. 148.), quod et ipsum compositum est ex praepositione *wi* et verbo simplici *ruh.*

יֶרֶק

זו יָרוֹק, ז״ו ולע תוקני, ומכלון לכוב ומעגב ודגש [דגש גרינגע], וכנדל מדגש ומעגב כמלכך. ומוס כמו וכעיס ועגבות [קמֶהל, געמיוע], ד״ת גן-כיק, לרקת יק, וכן יָרֵק, יָרוֹק נתכנוס.
n. m. (non adj.), viriditas, herba viridis. LXX. *χλωρός, χλωρά* (*βοτάνη*), *λάχανον; χλωρότης, κῆπος λαχανείας.*

יְרוֹק

Job. 39, 8. ואחר כל־ירוק ידרוש

יֶרֶק

1 Reg. 21, 2. ויהי־לי לגן־ירק
Prv. 15, 17. טוב ארחת ירק

הַיָּרָק

Dt. 11, 10. כגן הירק

יֶרֶק

ז״ו, ומכלון כמו יֵרֵק, לומר לכוב ודגש, ולכוב כיכוך כמלכ, כן מעגבות מדש כן מיכוך מקילנות. נתקנוס לגיון מיכוך מלמר יכקנן.
n. m., viror, viride, non solum de herba viridi et olusculis (talm. יַרְקָנִין), sed etiam de arborum frondibus. LXX. *χλωρός, λάχανον.*
Gn. 1, 30. את־כל־ירק עשב
Ex. 10, 15. ולא־נותר כל־ירק בעץ
Num. 22, 4. את ירק השדה
Jes. 15, 6. ירק לא היה

כִּירָק

Gn. 9, 3. כירק עשב

וּכְיֶרֶק

Ps. 37, 2. וכירק דשא יבלון
constr.: וְיֶרֶק
2 Reg. 19, 26. עשב שדה וירק דשא
Jes. 37, 27. וירק דשא

יַרְקוֹן

ז״ו, ומפתרון מין קולי מגמתים ע״י מתיכותם, כי נמע מיכך יֹמן גֵּ עכוב מיכוך עם מכמתי [גרינגעלב], ונמע מוס לרוב מימן מחלב בת וקלי. מוס גֵּ מתיכות מפנים של לחם, לו מלי מם, וכן נקלל קולם מם נתרמי יֵרוֹקָא, יֵרָקוֹן, יֵרָקוֹן וכדומם.
n. m., 1) rubigo, segetum morbus, quem vel ex nimio humore, vel ex nimio aestu contrahunt, a flavescendo, siquidem יָרֵק etiam de colore ex flavo viridique commixto dicitur; 2) aurigo, hominum morbus, qui flavedinem faciei inducit, vel etiam de pallore vultus propter metum et horrorem, sicut et Graeci vultum pallidum *χλωρόν, ὠχρόν* nominant. LXX. *ἴκτερος, ἀνεμοφθορία, ὤχρα* (*ὠχρία*).

יַרְקוֹן

1 Reg. 8, 37. שדפון ירקון

וְיֵרָקוֹן

2 Chr. 6, 28. שדפון וירקון

וּבְיֵרָקוֹן

Dt. 28, 22. ובשדפון וביקון
Am. 4, 9. בשדפון וביקון
Hag. 2, 17. בשדפון וביקון

לְיֵרָקוֹן

Jer. 30, 6. כל־פנים לירקון

יַרְקָרַק

ז״ו, וכנוי נקניי יַרְקָרַקֹּת, ומכלון יכוק תכם וכנם, כי וקת תמנות כפילת מזרש, כתֵּב מלעתי נספני מכנם זמתי לרם קף קל״ו. ולעמיים מוק תוקר לתכון וומב [גריב-געלב], וככון למזרש.
n. m. (*pl. f.* יַרְקָרַקֹּת, ad s. f. שַׁקַּתְרוּרוֹת, אֲדַמְדַּמּוֹת), passim viridis vel fulvus. LXX. *χλωρότης, χλωρίζειν.*
Lev. 13, 49. והיה הנגע ירקרק

בְּיַרְקָרָק

Ps. 68, 14. ביקרק חרוץ
pl.: יַרְקָרַקֹּת *fem.*
Lev. 14, 37. ירקרקת או אדמדמת

יָרַשׁ

ד־ז
פעל כוול [ונפעמים נמכוון כוול מתמוכם יָרַשׁ], ומפתיל יְרֵשׁ, ומלוני יֵרֵשׁ זו יָשׁ, וגם יָרַשׁ, וכמ׳ כוסף יְרֻשָּׁה, ומקור מתמיך יֵרֵשׁ נכנוי יְרֻשָּׁתִי. מפתרון לד״ק כמו פָּרַשׁ [נתלוף מ׳ נֵ׳], לומר גרזת מיש מכתלתו, וום זקק, כי נגויב יֵרֵשׁ תכיר מתמוכת עכין קריכם ומקיום ומפיסם ומקוק [פֶּסְטֶמֶען, ערגרייפֶּען], ומוס מפיסת נתלם ע׳ מקוק ויריסם [ערבען], וגם מכמוון של מדקם ומזלבם נפעל הוס מתמוכת עכין מפיסם, לומר עזם נדבר כנקלוקו ונקלתו. וגם מכמוון של עזוב רם ועני מוס, לומר מפיסת נכסי לים כיכוזתו. ונפעל מפעולי״. יונק של קל נכל לופן, וגם עכין כריתה ע׳ מדקם ומזלבם מתכו, כיכוד מקל. ומזר לתקור מזרש מזלתו אֶרֵשׁ, יֵרֵשׁ לקמן, ומקת לרש תמנת גֵּ מזווי נזפתי ערב. ועוד לדבר מוס מקת רוב לקמן ע״ז.
verb. trans. (interdum יָרֵשׁ *intr.*, impf. יִירַשׁ, imp. רַשׁ, יָרַשׁ, רָשׁ, יְרָשׁ; inf. רֶשֶׁת, c. s. רִשְׁתִּי), prehendere, capere, captare (v. רֶשֶׁת, rete), spec. capere *haereditatem*, patrimonium, vel occupare tanquam *possessionem*, hinc: alterum ex possessionibus exturbare, deturbare, expellere, possessione bonorum *privare*, in inopiam et egestatem redigere, exhaurire, exstinguere, delere. Cf. de vi radicis vera atque antiqua vv. אָרַשׁ. LXX. *λαμβάνειν, παραλαμβάνειν, κατέχειν; κληρονομεῖν, κατακληρονομεῖν, κλῆρος, ἀγχιστεύειν, ἐκζητεῖν; κυριεύειν, κατακυριεύειν, κατοικεῖν, ἐξαναλίσκειν; κτῆσις, κληρονομία, κλῆρος; κατόχιμον εἶναι; κληρονόμος, ἀρχή* (יֵרֵשׁ); *Ni. ἐκτρίβεσθαι, πένητα γίνεσθαι, πτωχεύειν; Hi. διδόναι, κληροδοτεῖν, περιτιθέναι; ἐκβάλλειν, ἐξελκύειν, ἐξαίρειν; ἐξολοθρεύειν, ἐκτρίβειν, ἀπολλύναι; πτωχίζειν.*
3 *perf.:* יָרַשׁ
Jer. 49, 1. מדוע ירש מלכם

3 perf.: וַיִּרַשׁ
Nu. 27, 11. ממשפחתו וירש אתה
Jer. 49, 2. ויירש ישראל את־ירשיו
2 perf.: יָרַשְׁתָּ p.
1 Reg. 21, 19. הרצחת וגם־ירשת
2 perf.: וַיָּרַשְׁתָּ
Dt. 6, 18. ובאת וירשת
Dt. 12, 29. וירשת אתם
Dt. 16, 20. וירשת את־הארץ
2 perf. c. suff.: וְיָרַשְׁתָּהּ
Dt. 17, 14. 26, 1. וירשת וישבת בה
Dt. 30, 5. וירשתה והיטיבך
2 perf. c. s.: וְיָרַשְׁתָּם
Dt. 19, 1. וירשתם וישבת
Dt. 31, 3. מלפניך וירשתם
3 perf. pl.: יָרְשׁוּ
Dt. 30, 5. אשר־ירשו אבתיך
Ps. 44, 4. כי לא בחרבם ירשו
Jes. 63, 18. למצער ירשו עם־קדשך
3 perf. pl.: וַיָּרְשׁוּ
Dt. 3, 20. וירשו גם־הם
Jos. 1, 15. וירשו גם־המה
Jes. 14, 21. וירשו ארץ
Ez. 7, 24. וירשו את־בתיהם
Obad. 1, 17. וירשו בית יעקב
Obad. 1, 19. וירשו הנגב
Obad. 1, 19. וירשו את־שדה
3 perf. pl. c. s.: וַיְרִשׁוּךָ
Ez. 36, 12. את־עמי ישראל וירשוך
3 perf. pl. c. s.: וַיְרִשׁוּהָ
Ps. 69, 36. וישבו שם וירשוה
Jes. 34, 11. וירשוה קאת וקפוד
Jes. 65, 10. וירשוה בחירי
Jer. 30, 3. נתתי לאבתם וירשוה
2 perf. pl.: וִירִשְׁתֶּם
Dt. 4, 1. 22. וירשתם את־הארץ
Dt. 8, 1. ובאתם וירשתם
Dt. 11, 8. וירשתם את־הארץ
Dt. 11, 23. וירשתם גוים
Dt. 11, 31. וירשתם אתה
Jos. 1, 15. וירשתם אותה
Jos. 23, 5. וירשתם את־ארצם
1 perf. pl.: יָרַשְׁנוּ
Dt. 3, 12. ואת־הארץ הזאת ירשנו
1 perf. pl.: וַיָּרַשְׁנוּ
Nu. 13, 30. עלה נעלה וירשנו
1 pl. c. suff.: וַיְרַשְׁנֻהָ
Ez. 35, 10. ויירשנוה ויי שם היה
part.: יוֹרֵשׁ
Gn. 15, 3. והנה בן־ביתי יורש אתי
Dt. 18, 14. אשר אתה יורש אותם
Jud. 18, 7. בארץ יורש עצר
Jes. 65, 9. ומיהודה יורש הרי
Jer. 49, 1. אם־יורש ארן לו
part.: הַיּוֹרֵשׁ
2 S. 14, 7. ונשמידה גם את־היורש
Mich. 1, 15. עד הירש אבי לך
part. pl.: יֹרְשִׁים
Dt. 12, 2. אשר אתם ירשים אתם
part. pl.: לַיּוֹרְשִׁים
Jer. 8, 10. שדותיהם ליורשים
pl. c. suff.: יוֹרְשָׁיו
Jer. 49, 2. ישראל את־יורשיו
part. fem.: יְרֵשֶׁת sg.
Num. 36, 8. וכל־בת ירשת נחלה
inf. c. s. et. c. h int.: הַלְרִשְׁנוֹ
Jud. 14, 15. הלירשנו קרא־תם לנו
inf. constr.: לָרֶשֶׁת
Lev. 20, 24. לרשת אתה
Lev. 25, 46. לרשת אחזה
Num. 33, 53. לרשת אתה
Dt. 2, 31. לרשת את־ארצו
Dt. 9, 1. לבא לרשת גוים
Dt. 9, 4. לרשת את־הארץ
Dt. 9, 5. לרשת את־ארצם
Dt. 11, 31. לבא לרשת
Dt. 12, 29. לרשת אותם מפניך
Jos. 1, 11. לרשת את־הארץ
Jos. 18, 3. לבוא לרשת את־הארץ
Jos. 24, 4. את־הר שעיר לרשת אותו
Jud. 2, 6. לרשת את־הארץ
Jud. 18, 9. לבא לרשת את־הארץ
Neh. 9, 15. לבוא לרשת את־הארץ
Ps. 37, 34. וירוממך לרשת ארץ
Am. 2, 10. לרשת את־ארץ האמרי
Hab. 1, 6. לרשת משכנות לא־לו
inf. constr.: לָרֶשֶׁת p.
Neh. 9, 23. לבוא לרשת
inf. c. suff.: לְרִשְׁתָּהּ
Gn. 28, 4. לרשתך את־ארץ מגרך
inf. c. suff.: לְרִשְׁתָּהּ
כרם נבות היזרעאלי
לרשתו
1 Reg. 21, 16.
1 Rg. 21, 18. אשר־ירד שם לרשתו
inf. c. suff.: לְרִשְׁתָּהּ
Gn. 15, 7. הארץ הזאת לרשתה
Dt. 3, 18. את־הארץ הזאת לרשתה
Dt. 4, 5. באים שמה לרשתה
Dt. 4, 14. 11, 11. עברים שמה לרשתה
Dt. 4, 26. את־הירדן שמה לרשתה
Dt. 5, 28. נתן להם לרשתה
Dt. 6, 1. עברים שמה לרשתה
Dt. 7, 1. 11, 29. בא־שמה לרשתה
Dt. 11, 8. עברים שמה לרשתה
Dt. 11, 10. בא־שמה לרשתה
Dt. 12, 1. אלהי אבתיך לך לרשתה
Dt. 15, 4. 25, 19. נתן לך נחלה לרשתה
Dt. 19, 2. 21, 1. נתן לך לרשתה
Dt. 23, 21. בא־שמה לרשתה
28, 21. 63. 30, 16.
Dt. 30, 18. לבוא שמה לרשתה
Dt. 31, 13. את־הירדן שמה לרשתה
32, 47.
Jos. 1, 11. נתן לכם לרשתה
נשארה הרבה־מאד
לרשתה
Jos. 13, 1.
Esr. 9, 11. אשר אתם באים לרשתה
imperat.: יְרָשָׁהּ
Dt. 33, 23. ים ודרום ירשה
imperat.: רָשׁ
Dt. 1, 21. רש כאשר דבר יי
1 Reg. 21, 15. רש את־כרם נבות
imperat.: רָשׁ p.
Dt. 2, 24. 31. ואת־ארצו החל רש
imprt. pl.: וְרָשׁוּ
Dt. 1, 8. באו ורשו את־הארץ
Dt. 9, 23. עלו ורשו את־הארץ
impf. c. suff.: אִירָשֶׁנָּה
Gn. 15, 8. במה אדע כי אירשנה
2 imperf.: תִּירַשׁ p.
Jud. 11, 24. אותו תירש
2 impf. c. suff.: תִּירָשֵׁנוּ
Jud. 11, 23. ואתה תירשנו
3 imperf.: יִירַשׁ
Gn. 21, 10. כי לא יירש בן־האמה
Ps. 25, 13. וזרעו יירש ארץ
3 imperf.: יִירַשׁ p.
Jes. 54, 3. וזרעך גוים יירש
3 imperf.: וְיִירַשׁ, וַיִּירַשׁ
Gn. 22, 17 ויירש זרעך את שער אויביו
Gn. 24, 60. ויירש זרעך את שער
Jes. 57, 13. ויירש הר קדשי
3 imperf.: וַיִּירַשׁ
Nu. 21, 24. ויירש את־ארצו מארנן
Jud. 11, 21 ויירש ישראל את כל־ארץ
Ez. 34, 24. ויירש את־הארץ
3 impf. c. suff.: יִירָשֵׁךְ
Gn. 15, 4. לא יירשך זה
cum suff.: יִירָשֶׁךָּ p.
Gn. 15, 4. הוא יירשך
3 impf. c. suff.: יִירָשֵׁם
Hos. 9, 6. קימוש יירשם
3 fem.: תִּירַשׁ
Prv. 30, 23 ושפחה כי־תירש גברתה
1 pl.: נִירַשׁ p.
Jud. 11, 24. מפנינו אותו נירש
1 pl.: נִירָשָׁה
Ps. 83, 13. נירשה־לנו את נאות
2 pl.: תִּירְשׁוּ
Lev. 20, 24. תירשו את־אדמתם
תירשו את־הארץ
1 Chr. 28, 8. הטובה
2 pl.: תִּירָשׁוּ p.
Ez. 33, 25. 26. והארץ תירשו
2 pl.: תִּירָשׁוּן p.
Dt. 5, 33. בארץ אשר תירשון
2 pl.: וַתִּירְשׁוּ
Jos. 24, 8. ותירשו את־ארצם
3 pl.: יִירָשׁוּ, יִרָשׁוּ
Nu. 36, 8. למען יירשו בני ישראל
Ps. 37, 9. וקוי יי המה יירשו־ארץ
Ps. 37, 11. ועניים יירשו־ארץ
Ps. 37, 22. כי מברכיו יירשו ארץ
Ps. 37, 29. צדיקים יירשו־ארץ
Jes. 60, 21. לעולם יירשו ארץ
Am. 9, 12. למען יירשו את־שארית
Obad. 1, 20. ירשו את ערי הנגב
3 pl.: יִירָשׁוּ p.
Ps. 105, 44. ועמל לאמים יירשו
Jes. 61, 7. בארצם משנה יירשו
3 pl.: וְיִירְשׁוּ
Dt. 10, 11. ויירשו את־הארץ
3 pl.: וַיִּירְשׁוּ, וַיִּרָשׁוּ
Num. 21, 35. ויירשו את־ארצו
Dt. 4, 47. ויירשו את־ארצו
Jos. 12, 1. וירשו את־ארצם
Jos. 19, 47. וירשו אותה וישבו בה
Jud. 3, 13. ויירשו את־עיר התמרים
Jud. 11, 22. ויירשו את כל־גבול
2 Rg. 17, 24. וירשו את־שמרון
Neh. 9, 22. ויירשו את־ארץ סיחון
Neh. 9, 24. ויירשו את־הארץ
Neh. 9, 25. ויירשו בתים מלאים
Jer. 32, 23. ויבאו וירשו אתה
3 pl. c. suff.: וַיִּרָשׁוּהָ
Dt. 1, 39. ולהם אתננה והם יירשוה
Jes. 34, 17. עד־עולם יירשוה
3 pl. c. suff.: וַיִּרְשׁוּהָ
Jos. 21, 43. ויירשוה וישבו בה
3 pl. c. suff.: יִירָשֻׁם
Dt. 2, 12. ובני עשו יירשום
3 pl. c. suff.: וַיִּירָשֵׁם
Dt. 2, 21. 22. ויירשם וישבו תחתם
Nif-al: נוֹרַשׁ
1 imperf: אִוָּרֵשׁ
Prv. 30, 9. ופן אורש וגנבתי
2 imperf.: תִּוָּרֵשׁ
Gn. 45, 11. פן־תורש אתה ובניתך
אל־תאהב שנה פן־
Prv. 20, 13. תורש
3 imperf.: יִוָּרֵשׁ
Prv. 23, 21. כי־סבא וזולל יורש
Pi-el: יֵרַשׁ
3 imperf.: וַיְרַשׁ
Dt. 28, 42. יורש הצלצל
Hif-il: הוֹרִישׁ 3 perf.
Jud. 1, 27. ולא־הוריש מנשה
Jud. 1, 29. לא הוריש את־הכנעני
Jud. 1, 30. זבולן לא הוריש
Jud. 1, 31. אשר לא הוריש
נפתלי לא־הוריש
Jud. 1, 33.
Jud. 11, 23. הוריש את־האמורי
Jud. 11, 24. כל־אשר הוריש יי
1 Reg. 14, 24. אשר הוריש יי
1 Rg. 21, 26. אשר הוריש יי מפני
2 Rg. 16, 3. אשר הוריש יי אתם
2 Rg. 17, 8. 21, 2. אשר הוריש יי מפני
2 Chr. 28, 3. 33, 2. אשר הוריש יי
3 perf.: וְהוֹרִישׁ
Dt. 11, 23. והוריש יי את־כל־הגוים
Jos. 23, 5. והוריש אתם
3 perf. c. suff.: הוֹרִישׁוֹ
Jos. 17, 13. והורש לא הורישו
Jud. 1, 28. והוריש לא־הורישו
Jud. 1, 32. כי לא הורישו
2 perf.: הוֹרַשְׁתָּ
2 Chr. 20, 7. הורשת את־ישבי הארץ
Ps. 44, 3. ידך וגוים הורשת
2 perf. c. suff.: הוֹרַשְׁתָּנוּ
2 Chr. 20, 11. אשר הורשתנו
2 perf. c. suff.: וְהוֹרַשְׁתָּם
Dt. 9, 3. והורשתם והאבדתם מהר
1 perf. c. suff.: וְהוֹרַשְׁתִּים
Jos. 14, 12. אולי יי אותי והורשתים
3 perf. pl.: הוֹרִישׁוּ
Jos. 13, 13. ולא הורישו בני ישראל
Jos. 16, 10. ולא הורישו את־הכנעני
Jud. 1, 21. לא הורישו בני בנימן
2 perf. pl.: וְהוֹרַשְׁתֶּם
Num. 33, 52. והורשתם את־כל
Num. 33, 53. והורשתם את־הארץ
Jos. 8, 7. והורשתם את־העיר
2 perf. pl.: וְהוֹרַשְׁתֶּם
Esr. 9, 12. והורשתם לבניכם
part.: מוֹרִישׁ
Dt. 18, 12. מוריש אותם מפניך
1 Sam. 2, 7. יי מוריש ומעשיר
part. c. suff.: מוֹרִישָׁם
Dt. 9, 4. 5. מורישם מפניך
inf.: וְהוֹרֵשׁ
Jos. 3, 10. והורש יוריש מפניכם
Jos. 17, 13. והורש לא הוריש
inf.: וְהוֹרִישׁ
Jud. 1, 28. והוריש לא־הוריש
inf. constr.: לְהוֹרִישׁ
Dt. 4, 38. להוריש גוים
Jos. 17, 12. להוריש את־הערים
Jos. 23, 13. להוריש את־הגוים
Jud. 1, 19. כי לא להוריש
Jud. 2, 21. להוריש איש מפניהם
inf. c. suff.: הוֹרִישׁוֹ
Num. 32, 21. עד הוריש את־אליבו
inf. c. suff.: הוֹרִישָׁם
Jud. 2, 23. לבלתי הורישם מהר
inf. c. suff.: לְהוֹרִישָׁם
Dt. 7, 17. איכה אוכל להורישם
Jos. 15, 63. בני־יהודה להורישם
inf. c. suff.: אוֹרִישׁ
Ex. 34, 24. כי־אוריש גוים מפניך
inf. c. suff.: וְאוֹרִשָׁם
Num. 14, 12. אכנו בדבר ואורשנו
1 impf. c. suff.: אוֹרִשָׁם
Jos. 13, 6. אורשם מפני בני ישראל
2 imperf.: תּוֹרִישׁ
Jos. 17, 18. כי־תוריש את־הכנעני
2 impf. c. suff.: וְתוֹרִישֵׁנִי
Job. 13, 26. ותורישני עונות נעורי
3 imperf.: יוֹרִישׁ
Jos. 3, 10. יוריש מפניכם
3 impf. ap.: וַיּוֹרֶשׁ, וַיֹּרֶשׁ
Num. 21, 32. ויורש את־האמרי
Num. 32, 39. ויורש את־האמרי
Jos. 15, 14. וירש משם כלב

Jos. 23, 9. וְיוֹרֵשׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיכֶם
Jud. 1, 19. וַיּוֹרֶשׁ אֶת־הָהָר
Jud. 1, 20. וַיּוֹרֶשׁ מִשָּׁם אֶת־שְׁלֹשָׁה
3 *impf. c.suff.*: יֹרִישֶׁךָּ
Jud. 11, 24. אֵת אֲשֶׁר יוֹרִישֵׁךְ כְּמוֹשׁ
3 *impf. c. suff.*: לְרִשְׁפּוֹ
Job. 20, 15. מִבִּטְנוֹ יְרִשֶׁנּוּ אֵל
3 *impf. c. suff.*: יוֹרִשֶׁנָּה
Num. 14, 24. וְזַרְעוֹ יוֹרִשֶׁנָּה
Zach. 9, 4. הִנֵּה אֲדֹנָי יוֹרִשֶׁנָּה
3 *impf. c. suff.*: וַיִּרְשֵׁם
Jos. 13, 12. וְיָכֹם מֹשֶׁה וַיִּרַשׁ
3 *impf. f. c s.*: תּוֹרִישֵׁמוֹ
Ex. 15, 9. תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי
2 *impf. pl.*: תִּירָשׁוּ
Num. 33, 55. וְאִם־לֹא תּוֹרִישׁוּ

יְרֻשָּׁה

ז״נ, וּפִתְפּוּת לְקוּס וְכִלְמָה וּמְצָן [נְעִיעָן], לוֹמֶר עֹמֶס מִיכִישׁ, וּפִתְפּוּמֶס לְקוּיִם לְהַכְווֹנֶס.

n. f., haereditas, possessio, de ipsa re, quae venit in possessionem alicujus. LXX. *κληρονομία.*

Num. 24, 18. וְהָיָה אֱדוֹם יְרֻשָּׁה
Num. 24, 18. וְהָיָה יְרֻשָּׁה

יְרֻשָּׁה

ז״נ כְּמוֹ יְרֻשָּׁה, וְסִכְּנָלָ נְכָקֵר, וְנֶס הַקְמוּכָה סוּקַת לְקוּיִם לְהַכְווֹנֶס. וְעַ שְׁנָלַ״ק הֶסֶס יְרוּשָׁלַם נֶעֱשָׂה ע״י סִרְכֶּב יְרוּשָׁה שָׁלֵם, וּוֹס נְקַעֲזֵר.

n. f., sicut יְרֻשָּׁה, occupatio, possessio, haereditas. Hinc, ut nonnullis visum est, Hierosolymorum, urbis sanctae, nomen, tanquam יְרוּשָׁה שָׁלֵם h. e. ditio Salem. LXX. *κληρονομία* (*κληρονομεῖν*), *κλῆρος*, *κἄσθαι.*

Dt. 2, 5. כִּי־יְרֻשָּׁה לְעֵשָׂו
Dt. 2, 9. מֵאַרְצוֹ יְרֻשָּׁה
Dt. 2, 9. אֶת־עֵר יְרֻשָּׁה
Dt. 2, 19. לְךָ יְרֻשָּׁה
Dt. 2, 19. נְתַתִּיהָ יְרֻשָּׁה
Jos. 12, 6. יְרֻשָּׁה לְרֹאוּבֵנִי וְלַגָּדִי
Jos. 12, 7. יְרֻשָּׁה כְּמַחְלְקֹתָם

הַיְרֻשָּׁה

Jer. 32, 8. כִּי לְךָ מִשְׁפַּט הַיְרֻשָּׁה
constr.: יְרֻשַּׁת
Jud. 21, 17. יְרֻשַּׁת פְּלֵיטָה לְבִנְיָמִן
Ps. 61, 6. יְרֻשַּׁת יִרְאֵי שְׁמֶךָ
cum suff.: מְיֹרָשָׁתְךָ
2 Chr. 20, 11. לְגָרְשֵׁנוּ מִיְּרֻשָּׁתְךָ
cum suff.: יְרֻשָּׁתוֹ
Dt. 2, 12. לְאֶרֶץ יְרֻשָּׁתוֹ
cum suff.: לִירֻשָּׁתוֹ
Dt. 3, 20. אִישׁ לִירֻשָּׁתוֹ
cum suff.: יְרֻשַּׁתְכֶם
Jos. 1, 15. לְאֶרֶץ יְרֻשַּׁתְכֶם

מוֹרָשׁ

ז״נ וּסְמִין מוֹרָשׁ, אָכֵן לְרוּם נְקִיוּס הַקְמִין ד״מ מְלָכָשׁ, מוֹרָשֵׁיהֶם, וּסְלָטוֹן נְכָלָה וּסְגוֹלָה [נְעִיעָנוּכ], וּוּוֹס הַסְחָלָ מוֹרְשֵׁי לְכ, לוֹמֶר מְקַזְנוּת וּוּוּיוּת לְכ כְּפָרָ״ו וּלְכ״נ.

n. m. (c. מוֹרַשׁ, retento tamen plurimis in formis *Qamez*, veluti מוֹרָשֵׁיהֶם, מוֹרָשֵׁי), possessio, haereditas; מְוֹרָשֵׁי לֵב, vota seu cogitationes, quas animus tanquam voluptarias possessiones tenet ac fovet. LXX. *κατακληρονομεῖν*; *ἔρημον*, *ἄρρον.*

constr.: לְמוֹרַשׁ
Jes. 14, 23. לְמוֹרַשׁ קִפֹּד

pl. constr.: מוֹרְשֵׁי
Job. 17, 11. מוֹרְשֵׁי לִבִּי
cum suff.: מוֹרָשֵׁיהֶם
Obad. 1, 17. יָרְשׁוּ אֶת מוֹרָשֵׁיהֶם

מוֹרָשָׁה

ז״נ כְּמוֹ מוֹרָשׁ נְכָסוֹן, לוֹמֶר נְכָלָה וִיכוּסָה.

n. f., vi eadem, qua מוֹרָשׁ. LXX. *κατάσχεσις*, *κληρονομία*, *κλῆρος.*

Ex. 6, 8. לָכֶם מוֹרָשָׁה אֲנִי יְיָ
Dt. 33, 4. מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב
Ez. 36, 3. מוֹרָשָׁה לִשְׁאֵרִית הַגּוֹיִם

לְמוֹרָשָׁה

Ez. 11, 15. נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמוֹרָשָׁה
Ez. 25, 4. לִבְנֵי־קֶדֶם לְמוֹרָשָׁה
Ez. 25, 10. וְנָתַתִּיהָ לְמוֹרָשָׁה
Ez. 33, 24. הָאָרֶץ לְמוֹרָשָׁה
Ez. 36, 2. לְמוֹרָשָׁה הָיְתָה לָנוּ
Ez. 36, 5. אַרְצִי לָהֶם לְמוֹרָשָׁה

תֵּרֵשׁ

ז״נ, וּסְמַלְנָס מִין מְצָקָה מְמֻכָּר [מְצָסָן], וְנָגוֹר מִן יְרֵשׁ, נְכוֹן לְקוּיִם וְכִירִיס לְעִמּוֹ וְקִיס [מְצָנְעוּיִכְנָעָן], וּלְ תְּמוּכוֹת שֶׁל תִּיכוּס נִכְלְתוּ וְכִכֵּר וְנִקְנָס מִכְּכָל [מְצָס נְעוּמְצָנְעָנָע], וּלְ״ם יְקוּם לְשֵׁרֵשׁ יְרֵשׁ. מְתְמוּכָה יְקִיס נְעָבְרִי, לְכֵן נְתַלְמוּדִי שְׁנִיכִי, כְּמוֹ תֵּירוֹשׁ וְכִדּוֹמֶה.

n. m. (ad s. f. תֵּירֹשׁ talm., pueralus), mustum, ex uvis expressum, a v. יָרַשׁ, occupare, acquirere, comparare (das Gewonnene). LXX. *οἶνος*, *ῥώξ*, *μέθυσμα.*

תֵּירֹשׁ, תִּירוֹשׁ

Num. 18, 12. וְכָל־חֵלֶב תִּירוֹשׁ
Dt. 28, 51. דְּגַן תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר
2 Chr. 31, 5 רֵאשִׁית דְּגַן תִּירוֹשׁ
Neh. 10, 38. כָּל־עֵץ תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר
Jes. 24, 7. אָבַל תִּירוֹשׁ אָמְלְלָה־גָּפֶן
Jer. 31, 12. עַל־דָּגָן וְעַל־תִּירוֹשׁ
Joel 1, 10. הוֹבִישׁ תִּירוֹשׁ
Joel 2, 24. הֵיקְבִים תִּירוֹשׁ וְיִצְהָר

וְתִירוֹשׁ

Gn. 27, 28. וְרֹב דָּגָן וְתִירֹשׁ
Gn. 27, 36. וְדָגָן וְתִירֹשׁ סְמַכְתִּיו
Dt. 33, 28. אֶל־אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ
2 Reg. 18, 32. אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ
2 Chr. 32, 28. דָּגָן וְתִירוֹשׁ וְיִצְהָר
Prv. 3, 10. וְתִירוֹשׁ יְקָבֶיךָ יִפְרָצוּ
Jes. 36, 17. אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ
Hos. 4, 11. וְיַיִן וְתִירוֹשׁ יִקַּח־לֵב
Hos. 7, 14. עַל־דָּגָן וְתִירוֹשׁ יִתְגּוֹרָרוּ
Hos. 9, 2. וְתִירוֹשׁ יְכַחֵשׁ בָּהּ
Mich. 6, 15. וְתִירוֹשׁ וְלֹא תִשְׁתֶּה־יָּיִן
Zach. 9, 17. וְתִירוֹשׁ יְנוֹבֵב בְּתֹלוֹת

הַתִּירוֹשׁ

Neh. 5, 11. הַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר
Neh. 10, 40. 13, 5. הַדָּגָן הַתִּירוֹשׁ
Jes. 65, 8. כַּאֲשֶׁר יִמָּצֵא הַתִּירוֹשׁ
Hos. 2, 24. הַתִּירוֹשׁ וְאֶת־הַיִּצְהָר
Hag. 1, 11 וְעַל־הַתִּירוֹשׁ וְעַל־הַיִּצְהָר

וְהַתִּירוֹשׁ

Neh. 13, 12. הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר
Hos. 2, 10. וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר
Joel 2, 19. הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר
cum suff.: תִּירוֹשִׁי
Jud. 9, 13. הַחָדַלְתִּי אֶת־תִּירוֹשִׁי
cum suff.: וְתִירוֹשִׁי
Hos. 2, 11. וְתִירוֹשִׁי בְּמוֹעֲדוֹ
cum suff.: תִּירוֹשֶׁךָ
Dt. 14, 23. 18, 4. תִּירוֹשׁ וְיִצְהָרֶךָ
cum suff.: וְתִירוֹשֶׁךָ
Dt. 7, 13. 11, 14. 12, 17 וְתִירוֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ
cum suff.: תִּירוֹשֶׁךָ

ישתו בני־נכר תירושך
cum suff.: וְתִירֹשָׁם
Ps. 4, 8. מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוֹשָׁם רָבּוּ

רֶשֶׁת

ז״כ וְכִכְנוּי יְשָׁתָּה, וְסוּף מְקוֹר שְׁנִתְעָנָס, וְסִמּוֹן מְכִמָּר וְמְצוֹדָה קְסָס וּמְלְכָדָה [כְּעָנָן], וְנִקְרָק כֵּן ע״כ הֶסֶס יְרֵס כְּמִכּוֹן לְכִילָה, וּמֵעֲשֵׂה־רֶשֶׁת לְךָ הֶסְחֵל.

n. f. inf. (c. s. רִשְׁתִּי), rete, plaga, a capiendo, captando, aucupando; trop. מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת, de opere reticulato et decussato. LXX. *δίκτυον*, *παγίς*, *θήρα*; *δικτυωτόν*, *ἐσχάρα.*

Ex. 27, 4. רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת
Ex. 38, 4. מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת
Ps. 57, 7. רֶשֶׁת הֵכִינוּ לְפְעָמַי
Ps. 140, 6. פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לִיַד־מַעְגָּל
Prv. 29, 5. רֶשֶׁת פֹּרֵשׂ עַל־פְּעָמָיו
Thr. 1, 13. פָּרַשׂ רֶשֶׁת לְרַגְלָי

וְרֶשֶׁת

Hos. 5, 1. וְרֶשֶׁת פְּרוּשָׂה עַל־תָּבוֹר

הָרֶשֶׁת

Ex. 27, 4. וְעָשִׂיתָ עַל־הָרֶשֶׁת
Ex. 27, 5. הָרֶשֶׁת עַד חֲצִי הַמִּזְבֵּחַ

הָרֶשֶׁת *p.*

Prv. 1, 17. כִּי־חִנָּם מְזֹרָה הָרֶשֶׁת

בָּרֶשֶׁת

Job. 18, 8. כִּי־שֻׁלַּח בְּרֶשֶׁת בְּרַגְלוֹ
Ps. 9, 16. בְּרֶשֶׁת־זוּ טָמְנוּ

מִכְמֶרֶת

Ps. 25, 16. כִּי הוּא־יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת רַגְלַי
Ps. 31, 5. מְרֶשֶׁת זוּ טָמְנוּ לִי
cum suff.: רִשְׁתִּי
Ez. 12, 13. וּפָרַשְׂתִּי אֶת־רִשְׁתִּי
Ez. 17, 20. וּפָרַשְׂתִּי עָלָיו רִשְׁתִּי
Ez. 32, 3. וּפָרַשְׂתִּי עָלַיִךְ אֶת־רִשְׁתִּי
Hos. 7, 12. אֲפָרוֹשׂ עֲלֵיהֶם רִשְׁתִּי
cum suff.: וְרִשְׁתּוֹ
Ps. 35, 8. וּרְשָׁתּוֹ אֲשֶׁר־טָמַן
cum suff.: בְּרִשְׁתּוֹ
Ps. 10, 9. בְּמִשְׁכּוֹ בְרִשְׁתּוֹ
cum suff.: רִשְׁתָּם
Ps. 35, 7. שַׁחַת רִשְׁתָּם
Ez. 19, 8. וַיִּפְרְשׂוּ עָלָיו רִשְׁתָּם

יְשׁוּם

v. s. r. שׁוּם *p.* 1116.

יְשׁ

v. s. r. יֶשׁ *p.* 530.

יָשַׁב

פְּעַל נוֹדַד, וְסִעְתִּיק יֵשֵׁב, וּמְקוֹר סְמִכְרִית יָשׁוֹב, וּסְמִימִין שֶׁבֶת, וְכִנּוּי שֵׁב, שְׁבָה. תְּמוּנוֹת סְפִתְיוֹן קְנִיעַת הַגָּלִיס יִקַּד וּסְפִיתָן לְהַכְּנָן [קוֹיעָן], וּלְכ כְּמוֹ קָצַן נְתְמוֹת, וְכֵן נְתְמַת קוֹמִיס נְכִסוֹן עֵכ וּתְכ נִיר קָצַן, וְכֵן יְתוּמַת ע״י תְּקוֹר סְלָטוֹן וּסְגוֹוִי. וּוּוֹס מִיסְיָס נְכִלְכָּל וּוֹס [וִיטְנָן, יִךְ וְעִטְנָן], נְכֹל לוֹמֶן, ד״מ מִיסְיָס לְמִתְכָּ, עַל כְּמָ, לוֹ יְסִיָס נְמִתְכָּ [קִיס סִיכְעִטְסְנָלָט וִיטְנָן], לוֹ עִמִּיכָ וְכִכּוֹיִס עַל עִיר וְכִדּוֹמֶה, וְלְפְעָמִים גַּם כְּמוֹ לִיָן וְנוֹר. מְכוֹן סְכִנִיכִיס ע׳, נְנוּ־סְמִלְיָן.

v. intr. (impf. יֵשֵׁב, inf. abs. יָשׁוֹב, c. שֶׁבֶת, imp. שֵׁב, שְׁבָה), contractis membris subsidere (kauern), quae primaria verbi significatio superest in v. ثب dialecti himjariticae, syn. קָפַץ), hinc: sedere, considere, usu paene innumeris modis variato, veluti in solio aut tribunali, in insidiis, ante urbem, quae tenetur obsessa, de quiescendo, conversando, commorando, manendo, etiam *intr.* vel *pass.* habitatum, habitabilem esse, et similiter. LXX. *καθῆσθαι*, *καθίζειν*, *καθέζεσθαι*, *διακαθίζάνειν*, *ἐγκαθῆσθαι*, *ἐπικαθίζειν*, *παρακαθῆσθαι*, *παρακαθίζειν*, *συγκαθῆσθαι*, *συγκαθίζειν*; *ἐδαφίζειν*; *παύειν*, *ἀναπαύεσθαι*, *καταπαύειν*; *ἡσυχάζειν*, *ἡσυχάσασαν οἰκεῖν*; *οἰκεῖν*, *οἰκίζειν*, *οἰκοδομεῖν*, *ἐνοικεῖν*, *κατοικεῖν*, *παροικεῖν*; *καταλύειν*, *κατασκηνοῦν*; *μένειν*, *διαμένειν*, *καταμένειν*, *παραμένειν*, *ὑπομένειν*; *διατρίβειν*, *συντρίβειν*, *ἱστάναι*, *καθεύδειν*, *καταγίνεσθαι*, *κατέχειν*, *ἀποστρέφειν*, *βασιλεύειν*, *θεραπεύειν*, *ὑπάρχειν*, *εἶναι*; יֶשֶׁב, *κάθισις*, *καθέδρα*; *κατοικία*, *κατοίκησις*, *κατοικητήριον*, *κατασκήνωσις*, *ἀνάπαυσις*, *ἀργεία*, *παράκλησις*, *αἰσχύνη*; מוֹשָׁב, *οἰκουμένη*; הוֹשִׁיב, *καθίζειν*, *ἀντικαθίζειν*, *ἀποκαθίζειν*, *τιθέναι*, *κοιμᾶσθαι*, *ἀποκαθιστάναι*; לֹא יָשַׁב, *ἀοίκητος*; יָשַׁב עַל־כִּסֵּא מַלְכוּת, *ἐνθρονίζεσθαι*; יָשַׁב לְהִשְׁתַּחֲוֹת, *κωφωνίζεσθαι*; הוֹאִיל לָשֶׁבֶת, *κατοικίζεσθαι.*

3 *perf.*: יָשַׁב

Gn. 13, 12. אַבְרָם יָשַׁב בְּאֶרֶץ־כְּנָעַן
Gn. 13, 12. וְלוֹט יָשַׁב בְּעָרֵי הַכִּכָּר
Gn. 19, 29. אֲשֶׁר־יָשַׁב בָּהֶן לוֹט
Jud. 5, 17. אֲשֶׁר יָשַׁב לַחוֹף יַמִּים
1 S. 27, 7. אֲשֶׁר־יָשַׁב דָּוִד בִּשְׂדֵה
1 S. 27, 11. אֲשֶׁר יָשַׁב בִּשְׂדֵה פְּלִשְׁתִּים
2 S. 7, 1. וַיְהִי כִּי־יָשַׁב הַמֶּלֶךְ
1 Rg. 1, 46. וְגַם יָשַׁב שְׁלֹמֹה
1 Reg. 2, 12. וּשְׁלֹמֹה יָשַׁב עַל־כִּסְאוֹ
1 Reg. 11, 16. יָשַׁב־שָׁם יוֹאָב
2 Rg. 13, 13. וַיִּרְבְעָם יָשַׁב עַל־כִּסְאוֹ
1 Chr. 5, 9. יָשַׁב עַד־לְבוֹא מִדְבָּרָה
1 Chr. 17, 1. וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָשַׁב דָּוִד
Ps. 47, 9. יָשַׁב עַל־כִּסֵּא קָדְשׁוֹ
Jer. 2, 6. וְלֹא־יָשַׁב אָדָם שָׁם

3 *perf.*: יָשֹׁב *p.*

Ps. 1, 1. וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב
Ps. 29, 10. יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב
Jer. 49, 1. וְעַמּוֹ בְעָרָיו יָשָׁב

3 *perf.*: וַיָּשָׁב

Lev. 14, 8. וְיָשַׁב מִחוּץ לְאָהֳלוֹ
Num. 32, 17. וְיָשַׁב טַפֵּנוּ
Nu. 35, 25. וְיָשַׁב בָּהּ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן
Jos. 20, 4. וְנִתְּנוּ־לוֹ מָקוֹם וְיָשַׁב עִמָּם
Jos. 20. 6. וְיָשַׁב בְּעִיר הַהִיא
1 Sam. 1, 22. וְיָשַׁב שָׁם עַד־עוֹלָם
1 Reg. 1, 35. וּבָא וְיָשַׁב עַל־כִּסְאִי
Jes. 16, 5. וְיָשַׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת
Jes. 32, 18. וְיָשַׁב עַמִּי בִּנְוֵה שָׁלוֹם
Jer. 27, 11. וַעֲבָדָהּ וְיָשַׁב בָּהּ
Zach. 6, 13. וְיָשַׁב וּמָשַׁל עַל־כִּסְאוֹ
Zach. 9, 6. וְיָשַׁב מַמְזֵר בְּאַשְׁדּוֹד
Mal. 3, 3. וְיָשַׁב מְצָרֵף וּמְטַהֵר כֶּסֶף

3 *perf.*: יָשְׁבָה

Thr. 1, 1. אֵיכָה יָשְׁבָה בָדָד
Thr. 1, 3. הֵיא יָשְׁבָה בַגּוֹיִם

3 *perf.*: וַיָּשֶׁב

Dt. 21, 13. וְיָשְׁבָה בְּבֵיתֶךָ
Prv. 9, 14. וְיָשְׁבָה לְפֶתַח בֵּיתָהּ
Jer. 17, 25. וְיָשְׁבָה הָעִיר הַזֹּאת
Zach. 12, 6. וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלַם עוֹד
Zach. 14, 10. וְיָשְׁבָה תַּחְתֶּיהָ
Zach. 14, 11. וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלַם לָבֶטַח

2 *perf.*: יָשַׁבְתָּ

למה ישבת בין המשפתים. Jud.5,16.
ישבת לכסא שופט צדק Ps. 9, 5.
2 perf.: וַיָּשַׁבְתָּ
וישבת עמו ימים אחדים Gn.27,44.
וישבת בארץ־גשן Gn. 45, 10.
וישבת בארצם Dt. 12, 29.
וישבת בעריהם Dt. 19, 1.
וירשתה וישבת בה Dt. 26, 1.
וישבת בסתר 1 Sam. 19, 2.
וישבת אצל האבן 1 Sam. 20, 19.
בית בירושלם וישבת שם 1 Rg.2,36.
אשר לצידון וישבת שם 1 Rg.17,9.
2 perf.: וַיָּשַׁבְתָּ p.
ובתים טובים תבנה וישבת Dt.8,12.
2 perf.: וַיָּשַׁבְתָּה
וירשתה וישבתה בה Dt. 17, 14.
2 perf.fem.: יָשַׁבְתְּ
על־דרכים ישבת להם Jer. 3, 2.
2perf.fem.: וַיָּשַׁבְתְּ
וישבת על־מטה כבודה Ez.23,41.
1 perf.: יָשַׁבְתִּי
כי לא ישבתי בבית 2 Sam. 7, 6.
כי לא ישבתי בבית 1 Chr. 17, 5.
ישבתי ואבכה Neh. 1, 4.
לא־ישבתי עם־מתי־שוא Ps.26,4.
לא־ישבתי בסוד Jer. 15, 17.
בדד ישבתי Jer. 15, 17.
ישבתי בלב ימים Ez. 28, 2.
1 perf.: וַיָּשַׁבְתִּי
בצלו חמדתי וישבתי Cant. 2, 3.
3 perf. pl.: יָשְׁבוּ
אשר ישבו במצרים Ex. 12, 40.
האמים לפנים ישבו בה Dt. 2, 10.
ישבו החרים לפנים Dt. 2, 12.
רפאים ישבו־בה לפנים Dt. 2, 20.
ישבו אבותיכם מעולם Jos. 24, 2.
ישבו בקרב הכנעני Jud. 3, 5.
ומאתים ישבו על־הכלים 1 S.25,13.
במלאכתו ישבו שם 1 Chr. 4, 23.
ישבו בארץ הבשן 1 Chr. 5, 11.
שבט מנשה ישבו בארץ 1 Chr.5,23.
באלה ישבו בני יוסף 1 Chr. 7, 29.
אלה ישבו בירושלם 1 Chr. 8, 28.
ובגבעון ישבו אבי גבעון 1 Chr.8,29.
ישבו בירושלם עם־
אחיהם 1 Chr. 8, 32.
ובירושלם ישבו מן־בני 1 Chr. 9, 3.
אלה ישבו בירושלם 1 Chr. 9, 34.
ובגבעון ישבו אבי־גבעון 1 Chr.9,35.
ישבו בירושלם 1 Chr. 9, 38.
אשר ישבו בירושלם Neh. 11, 3.
ישבו איש באחזתו Neh. 11, 3.
ישבו מבני יהודה Neh. 11, 4.
ישבו בקריית הארבע Neh. 11, 25.
והצרים ישבו בה Neh. 13, 16.
והמלך והמן ישבו
לשתות Esth. 3, 15.
ולא ישבו בנתיבתיו Job. 24, 13.
חיתך ישבו־בה Ps. 68, 11.
גם ישבו שרים Ps. 119, 23.
ישבו כסאות למשפט Ps. 122, 5.
ישבו במצדות Jer. 51, 30.
וזרעו ישבו בצלו Ez. 31, 17.
ישבו־בה אבותיכם Ez. 37, 25.
3 perf. pl.: יָשְׁבוּ p.
בצוררות ישבו Ez. 36, 35.
3 perf. pl.: וַיָּשְׁבוּ
וישבו שם וירשוה Ps. 69, 36.
וישבו על־אדמתם Jer. 23, 8.
וישבו בה יהודה Jer. 31, 24.
וישבו בה בנות יעטה Jer. 50, 39.
וישבו על־אדמתם Ez. 28, 25.
וישבו עליה לבטח Ez. 28, 26.
וישבו לבטח Ez. 28, 26.
וישבו במדבר לבטח Ez. 34, 25.
וישבו לבטח Ez. 34, 28. 38, 8.

וישבו על־הארץ Ez. 37, 25.
וישבו עליה Ez. 37, 25.
וישבו איש תחת גפנו Mich. 4, 4.
וישבו בה Zach. 14, 11.
3 perf. pl.: וַיָּשְׁבוּ p.
ובנו בתים וישבו Jes. 65, 21.
ובנו ערים נשמות וישבו Am.9,14.
בגאון שם יי אלהיו וישבו Mich.5,3.
2 perf. pl.: יְשַׁבְתֶּם
אשר ישבתם־בה Lev. 18, 3.
כימים אשר ישבתם Dt. 1, 46.
2 perf. pl.: וַיְשַׁבְתֶּם
וישבתם על־הארץ לבטח Lev.25,18.
וישבתם לבטח עליה Lev. 25, 19.
וישבתם לבטח בארצכם Lev. 26, 5.
את־הארץ וישבתם־בה Nu. 33, 53.
וירשתם אתה וישבתם־בה Dt.11,31.
וישבתם בארץ Dt. 12, 10.
וישבתם־בטח Dt. 12, 10.
וישבתם בארץ Ez. 36, 28.
1 perf. pl.: יָשַׁבְנוּ
ישבנו בארץ מצרים Dt. 29, 15.
ואם־ישבנו פה ומתנו 2 Reg. 7, 4.
שם ישבנו גם־בכינו Ps. 137, 1.
1 perf. pl.: וַיָּשַׁבְנוּ
וישבנו אתכם והיינו לעם Gn.34,16.
part.: יֹשֵׁב
אבי ישב אהל ומקנה Gn. 4, 20.
והפרזי אז ישב בארץ Gn. 13, 7.
והוא ישב בסדם Gn. 14, 12.
והוא ישב פתח־האהל Gn. 18, 1.
ולוט ישב בשער־סדום Gn. 19, 1.
ועפרון ישב Gn. 23, 10.
אשר אנכי יושב בקרבו Gn. 24, 3.
אשר אנכי ישב בארצו Gn. 24, 37.
והוא יושב בארץ הנגב Gn.24,62.
איש תם ישב אהלים Gn. 25, 27.
וירא יושב הארץ Gn. 50, 11.
מדוע אתה יושב לבדך Ex. 18, 14.
אשר־הוא יושב בה Num. 13, 19.
אשר־הוא יושב בהנה Num.13,19.
עמלק יושב בארץ Num. 13, 29.
יושב בהר Num. 13, 29.
יושב על־הים Num. 13, 29.
אל־יושב הארץ הזאת Num.14,14.
והכנעני יושב בעמק Num. 14, 25.
מלך־ערד ישב הנגב Num. 21, 1.
אשר יושב בחשבון Num. 21, 34.
והוא יושב ממלי Num. 22, 5.
והוא־יושב בנגב Num. 33, 40.
אשר ישב בחשבון Dt. 1, 4.
אשר־יושב בעשתרות Dt. 1, 4.
אשר ישב בחשבון Dt. 3, 2. 4, 46.
אולי בקרבי אתה יושב Jos. 9, 7.
ואת־האמרי ישב הארץ Jos.24,18.
יושב ההר והנגב Jud. 1, 9.
ויכו את־הכנעני יושב צפת Jud.1,17.
ואת־היבוסי ישב וירושלם Jud.1,21.
ואת ישב דור Ktib. Jud. 1, 27.
והחוי ישב הר הלבנון Jud. 3, 3.
והוא ישב בעלית המקרה Jud.3,20.
והוא יושב בחרשת הגוים Jud.4,2.
והוא־ישב בשמיר Jud. 10, 1.
האמרי יושב הארץ Jud. 11, 21.
והארב ישב לה בחדר Jud. 16, 9.
והארב ישב בחדר Jud. 16, 12.
ועלי הכהן יושב על־
הכסא 1 Sam. 1, 9.
יי צבאות ישב הכרבים 1 Sam.4,4.
והנה עלי ישב על־הכסא 1 S.4,13.
ושאול יושב בקצה הגבעה 1 S.14,2.
והוא בביתו יושב 1 Sam. 19, 9.
ושאול יושב בגבעה 1 Sam. 22, 6.
ודוד ישב במדבר 1 Sam. 26, 3.
אל־היבסי יושב הארץ 2 Sam.5,6.
ישב הכרבים עליו 2 Sam. 6, 2.

אנכי יושב בבית ארזים 2 Sam. 7, 2.
ישב בתוך היריעה 2 Sam. 7, 2.
ומפיבשת ישב בירושלם 2 S. 9, 13.
ודוד ישב בירושלם 2 Sam. 11, 1.
הנה יושב בירושלם 2 Sam. 16, 3.
יושב בין־שני השערים 2 S. 18, 24.
הנה המלך יושב 2 Sam. 19, 9.
ישב בשבת תחכמני 2 Sam. 23, 8.
ישב על־כסאי 1 Reg. 1, 48.
בן ישב על־כסאי 1 Reg. 3, 6.
ישב על־כסא ישראל 1 Reg. 8, 25.
זקן ישב בבית־אל 1 Reg. 13, 11.
ישב תחת האלה 1 Reg. 13, 14.
הנביא הזקן ישב בה 1 Reg.13, 25.
אשר־הוא ישב שם 1 Reg. 17, 19.
יי ישב על־כסאו 1 Reg. 22, 19.
והנה ישב על־ראש ההר 2Reg. 1, 9.
והוא ישב בירחו 2 Reg. 2, 18.
ואלישע ישב 2 Reg. 6, 32.
ישב הכרבים 2 Reg. 19, 15.
הוא יושב בערער 1 Chr. 5, 8.
יי יושב הכרבים 1 Chr. 13, 6.
הנה אנכי יושב 1 Chr. 17, 1.
ודויד ישב בירושלם 1 Chr. 20, 1.
יושב על־כסא ישראל 2 Chr. 6, 16.
יי יושב על־כסאו 2 Chr. 18, 18.
ואני ישב משומם Esr. 9, 4.
ישב בשער־המלך Esth.2,19.21.5,13.
יושב על־כסא מלכותו Esth. 5, 1.
והוא ישב בתוך־האפר Job. 2, 8.
יושב בשמים ישחק Ps. 2, 4.
זמרו ליי יושב ציון Ps. 9, 12.
וכספיר ישב במסתרים Ps. 17, 12.
יושב תהלות ישראל Ps. 22, 4.
באהליהם אל־יהי ישב Ps. 69, 26.
ישב הכרבים Ps. 80, 2.
ישב בסתר עליון Ps. 91, 1.
ישב כרובים תנוט הארץ Ps.99,1.
והוא־יושב לבטח אתך Prv. 3, 29.
מלך יושב על־כסא־דין Prv. 20, 8.
ועתה ישב ירושלם Jes. 5, 3.
מאין יקשב Jes. 5, 9.
ישב על־כסא Jes. 6, 1.
עם־טמא שפתים אנכי ישב Jes.6,5.
ערים מאין יושב Jes. 6, 11.
אל־תירא עמי ישב ציון Jes.10,24.
ואמר ישב האי Jes. 20, 6.
ופח עליך יושב הארץ Jes. 24, 17.
עון ישב־הארץ עליו Jes. 26, 21.
ישב הכרבים Jes. 37, 16.
נצתה מבלי ישב Jer. 2, 15.
עריך תצינה מאין יושב Jer. 4, 7.
ואין־יושב בהן איש Jer. 4, 29.
אתן שממה מבלי יושב Jer. 9, 10.
ישב על־כסא דוד Jer. 22, 30.
תחרב מאין יושב Jer. 26, 9.
איש־ישב בתוך־העם Jer. 29, 32.
מאין אדם ומאין יושב Jer.33,10.
ישב על־כסא בית־ישראל Jer.33,17.
מאין יושב Jer. 34, 22. 51, 37.
יושב בית החרם Jer. 36, 22.
יושב על־כסא דוד Jer. 36, 30.
והמלך יושב בשער בנימן Jer.38,7.
ואני הנני ישב Jer. 40, 10.
ואין בהם יושב Jer. 44, 2.
מאין יושב כהיום הזה Jer.44,22.
ונצתה מאין יושב Jer. 46, 19.
כל יושב הארץ Jer. 47, 2.
מאין יושב בהן Jer. 48, 9.
ופח עליך יושב מואב Jer. 48, 43.
אל־גוי שלו יושב לבטח Jer.49,31.
ולא־יהיה יושב בה Jer. 50, 3.
לשמה מאין יושב Jer. 51, 29.
לבלתי היות־בו יושב Jer. 51, 62.
ואל־עקרבים אתה יושב Ez. 2, 6.
אליך יושב הארץ Ez. 7, 7.
אני יושב בביתי Ez. 8, 1.
בתוך בית־המרי אתה ישב Ez.12,2.

ואמלל כל־יושב בה Hos. 4, 3.
יושב מבקעת־און Am. 1, 5.
יושב מאשדוד Am. 1, 8.
ואבל כל־יושב בה Am. 8, 8.
מאין יושב Zeph. 2, 5. 3, 6.
והשפלה ישב Zach. 7, 7.
ותפארת ישב ירושלם Zach. 12, 7.
יגן יי בעד יושב ירושלם Zach.12,7.
ועל־יושב ירושלם רוח Zach.12,10.
part.: וְיֹשֵׁב
וישב קדם סלה Ps. 55, 20.
part.: וְיוֹשֵׁב
אפרים ויושב שמרון Jes. 9, 8.
part.: הַיּוֹשֵׁב
הישב בחצצן תמר Gn. 14, 7.
הישב על־כסאר Ex. 11, 5. 12, 29.
ואת־העם הישב עליה Num.13,18.
כי־עז העם הישב בארץ Nu.13,28.
והכנעני הישב בהר Num. 14, 45.
הישב בהר ההוא Dt. 1, 44.
הישב בערבה Dt. 11, 30.
האמרי הישב בחשבון Jos. 12, 2.
היושב בעשתרות Jos. 12, 4.
היושב בגזר Jos. 16, 10.
הישב בארץ־העמק Jos. 17, 16.
היושב בעבר הירדן Jos. 24, 8.
אל־הכנעני היושב בחברון Jud.1,10.
היושב בגזר Jud. 1, 29.
וכחלק הישב על־הכלים 1S. 30, 24.
ואת־הכנעני הישב בעיר 1Rg. 9, 16.
הישב בדמשק לאמר 2 Reg. 15, 18.
היושב בחצרי נטופתי 1 Chr. 9, 16.
היושב בדרמשק לאמר 2 Chr. 16, 2.
הישב בשער המלך Esth. 6, 10.
העם הישב בה נשא עון Jes.33,24.
הישב על־חוג הארץ Jes. 40, 22.
הישב בעיר הזאת Jer. 21, 9.
הישב על־כסא דוד Jer. 22, 2.
אל־המלך היושב Jer. 29, 16.
היושב בעיר הזאת Jer.29,16. 38, 2.
part. parag.: הַיּוֹשְׁבִי
הישבי בשמים Ps. 123, 1.
part.: וְהַיֹּשֵׁב
והישב על־הכלי Lev. 15, 6.
part.: בְּיֹשֵׁב
להבאישני בישב הארץ Gn.34,30.
part.: לְיוֹשֵׁב
ברית ליושב הארץ Ex. 34, 12. 15.
ליושב ירושלם Jes. 8, 15. 22, 21.
part.: לַיּוֹשֵׁב
ליושב על־המשפט Jes. 28, 6.
part.: מְיוֹשֵׁב
כי עתה תצרי מיושב Jes. 49, 19.
part. pl.: יוֹשְׁבִים
אשר אתם ישבים בה Num.33,55. 35, 34.
ובקרבו הם ישבים Jos. 9, 16.
ואתם בקרבנו ישבים Jos. 9, 22.
ובני־גד ישבים בה Jos. 22, 33.
אשר אתם ישבים בארצם Jos.24,15.
אתם יושבים בארצם Jud. 6, 10.
ישבים בגבע בנימן 1 Sam. 13, 16.
בירכתי המערה ישבים 1 Sam.24,4.
ויהודה ישבים בסכות 2 S.11, 11.
הם ישבים על־השלחן 1Rg.13,20.
ישבים איש על־כסאו 1 Rg. 22, 10.
ובני הנביאים ישבים 2 Rg. 4, 38.
אשר אנחנו ישבים שם 2 Rg. 6, 1.
ישבים אתו 2 Reg. 6, 32.
מה אנחנו ישבים פה 2 Rg. 7, 3.
והנה שרי החיל ישבים 2 Rg. 9, 5.
בעריהם אשר הם ישבים 2Rg.17,29.
יושבים איש על־כסאו 2 Chr. 18, 9.
היו ישבים בעפל Neh. 3, 26.
והנתינים ישבים בעפל Neh.11,21.
ואוריד כאביר יושבים Jes.10,13.

על־מה אנחנו ישבים Jer. 8, 14.
ישבים על־כסא דוד Jer. 17, 25.
מלכים ישבים לדוד Jer. 22, 4.
כל־השרים יושבים Jer. 36, 12.
המה ישבים שם Ez. 3, 15.
ישבים לפני Ez. 8, 1.
ישבים על־אדמתם Ez. 36, 17.
כלם ישבים באין חומה Ez. 38, 11.
part. pl.: וְיוֹשְׁבִים
ויושבים בגרן 2 Chr. 18, 9.
וישבים במצוד 2 Chr. 32, 10.
part. pl.: הַיּוֹשְׁבִים
איביכם הישבים בה Lev. 26, 32.
בני־עשו הישבים בשעיר Dt. 2, 4.8.
הישבים בשעיר Dt. 2, 22.
הישבים בחצרים Dt. 2, 23.
הישבים בשעיר והמואבים Dt. 2, 29.
הישבים בער Dt. 2, 29.
קנה נגד הישבים Ruth 4, 4.
ובני ישראל הישבים 1 Rg. 12, 17.
הישבים את־נבות 1 Reg. 21, 8.
הישבים בעירו 1 Rg. 21, 11.
הישבים על־החומה 2 Rg. 18, 27.
הישבים שם לפנים 1 Chr. 4, 40.
היושבים בערי יהודה 2 Chr. 10, 17.
מאחיכם ׀ הישבים בעריהם 2 Chr. 19, 10.
ועל־הערבים היושבים 2 Chr. 26, 7.
היושבים בערי יהודה 2 Chr. 31, 6.
היהודים הישבים אצלם Neh. 4, 6.
כל־בני־פרץ הישבים Neh. 11, 6.
הישבים ראשנה במלכות Esth. 1, 14.
הישבים בערי הפרזות Esth. 9, 19.
הישבים על־החמה Jes. 36, 12.
הישבים בקברים Jes. 65, 4.
הישבים במדבר Jer. 9, 25.
הישבים לדוד על־כסאו Jer. 13, 13.
הישבים בחצר המטרה Jer. 32, 12.
הישבים בארץ מצרים Jer. 44, 1.
הישבים במגדל Jer. 44, 1.
היושבים בארץ Jer. 44, 13. 26.
הישבים אל־נהר־כבר Ez. 3, 15.
כל־היושבים בה Ez. 12, 19.
הישבים בשמרון Am. 3, 12.
והעיד הישבים לפיך Zach. 3, 8.
part. pl.: וַהֲיוֹשְׁבִים
והישבים הראשנים 1 Chr. 9, 2.
והיושבים ביהודה 2 Chr. 30, 25.
והישבים בארץ מצרים Jer. 24, 8.
part. pl.: לַיּוֹשְׁבִים
כי לישבים לפני יי Jes. 23, 18.
pl. constr.: יוֹשְׁבֵי
ואת כל־ישבי העירים Gn. 19, 25.
החרי ישבי הארץ Gn. 36, 20.
חיל אחז ישבי פלשת Ex. 15, 14.
נמגו כל ישבי כנען Ex. 15, 15.
אתן בידכם את ישבי הארץ Ex. 23, 31.
מפני ישבי הארץ Num. 32, 17.
ישבי הארץ מפניכם Num. 33, 52.
תורישו את־ישבי הארץ Nu. 33, 55.
וידיחו את־ישבי עירם Dt. 13, 14.
הכה תכה את־ישבי העיר Dt. 13, 16.
כל־ישבי הארץ מפניכם Jos. 2, 9.
נמגו כל־ישבי הארץ Jos. 2, 24.
הכנעני וכל ישבי הארץ Jos. 7, 9.
להרג את־כל־ישבי העי Jos. 8, 24.
החרים את כל־ישבי העי Jos. 8, 26.
זקיניו וכל־ישבי ארצנו Jos. 9, 11.
את־כל־ישבי הארץ Jos. 9, 24.
וכי השלימו ישבי גבעון Jos. 10, 1.
מלכי האמרי ישבי ההר Jos. 10, 6.
בלתי החוי ישבי גבעון Jos. 11, 19.
כל־ישבי ההר מן־הלבנון Jos. 13, 6.
נסיכי סיחון ישבי הארץ Jos. 13, 21.
ויעל משם אל־ישבי דבר Jos. 15, 15.
היבוסי ישבי ירושלם Jos. 15, 63.

אל־ישבי עין תפוח Jos. 17, 7.
ואת־ישבי דאר Jos. 17, 11.
וילך משם אל־יושבי דביר Jud. 1, 11.
להוריש את־ישבי העמק Jud. 1, 19.
ואת־ישבי דור *Q're* Jud. 1, 27.
יושבי יבלעם Jud. 1, 27.
יושבי מגדו Jud. 1, 27.
יושבי קטרון Jud. 1, 30.
ואת־יושבי נהלל Jud. 1, 30.
את־ישבי עכו Jud. 1, 31.
ואת־יושבי צידון Jud. 1, 31.
יושבי הארץ Jud. 1, 32.
את־ישבי בית־שמש Jud. 1, 33.
ואת־ישבי בית־ענת Jud. 1, 33.
הכנעני ישבי הארץ Jud. 1, 33.
ישבי על־מדין Jud. 5, 10.
לראש לכל ישבי גלעד Jud. 10, 18.
לראש לכל ישבי גלעד Jud. 11, 8.
והכיתם את־יושבי יבש Jud. 21, 10.
אל־יושבי קרית־יערים 1 S. 6, 21.
ויושע דוד את ישבי קעלה 1 S. 23, 5.
וישמעו אלו ישבי יבש 1 S. 31, 11.
וכל־יושבי ירושלם אתו 2 Rg. 23, 2.
ישבו יעבץ תרעתים 1 Chr. 2, 55.
יושבי גת 1 Chr. 8, 13.
ושם היבוסי ישבי הארץ 1 Chr. 11, 4.
ויאמרו ישבי יבוס לדויד 1 Chr. 11, 5.
בידי את ישבי הארץ 1 Chr. 22, 18.
על כל־ישבי הארצות 2 Chr. 15, 5.
הורשת את־ישבי הארץ 2 Chr. 20, 7.
על־ישבי הר־שעיר 2 Chr. 20, 23.
ויזן את־ישבי ירושלם 2 Chr. 21, 11.
יהודה ואת־ישבי ירושלם 2 Chr. 21, 13.
וימליכו יושבי ירושלם 2 Chr. 22, 1.
ואת ׀ ישבי ירושלם 2 Chr. 32, 22.
ויעשו יושבי ירושלם 2 Chr. 34, 32.
שטנה על־ישבי יהודה Esr. 4, 6.
משמרות ישבי ירושלם Neh. 7, 3.
לפניהם את־ישבי הארץ Neh. 9, 24.
כל־ישבי תבל Ps. 33, 8.
אל כל־ישבי הארץ Ps. 33, 14.
האזינו כל־ישבי חלד Ps. 49, 2.
ויראו ישבי קצות Ps. 65, 9.
ישיחו בי ישבי שער Ps. 69, 13.
פלשת עם־ישבי צור Ps. 83, 8.
אשרי יושבי ביתך Ps. 84, 5.
ישבי חשך וצלמות Ps. 107, 10.
מרעת יושבי בה Ps. 107, 34.
ישבי בארץ צלמות Jes. 9, 1.
ישבי הגבים העיזו Jes. 10, 31.
כל־ישבי תבל Jes. 18, 3.
ישבי ארץ תימא Jes. 21, 14.
דמו ישבי אי Jes. 23, 2.
הלילו ישבי אי Jes. 23, 6.
ויאשמו ישבי בה Jes. 24, 6.
על־כן חרו ישבי ארץ Jes. 24, 6.
כי השח ישבי מרום Jes. 26, 5.
צדק למדו ישבי תבל Jes. 26, 9.
ובל־יפלו ישבי תבל Jes. 26, 18.
עם־יושבי חדל Jes. 38, 11.
מבית כלא ישבי חשך Jes. 42, 7.
ירנו ישבי סלע Jes. 42, 11.
על כל־ישבי הארץ Jer. 1, 14.
על־ישבי הארץ Jer. 6, 12.
ישבי־ירושלם מקבריהם Jer. 8, 1.
קולע את־יושבי הארץ Jer. 10, 18.
ועל־ישבי ירושלם Jer. 11, 2.
מרעת ישבי־בה Jer. 12, 4.
כל־ישבי הארץ Jer. 13, 13.
ואת כל־ישבי ירושלם Jer. 13, 13.
וכל ישבי ירושלם Jer. 17, 20.
ועל ישבי ירושלם Jer. 18, 11.
וכל ישבי בירתך Jer. 20, 6.
יושבי העיר הזאת Jer. 21, 6.
ואל כל־יושבי ירושלם Jer. 25, 2. 35, 17.
על־כל־ישבי הארץ Jer. 25, 29.

אל כל־ישבי הארץ Jer. 25, 30.
ועל־ישבי ירושלם Jer. 36, 31. 42, 18.
וחמתי על־ישבי ירושלם Jer. 42, 18.
ישבי בצמא Jer. 48, 18.
ושכנו בסלע ישבי מואב Jer. 48, 28.
ישבי דדן Jer. 49, 8.
אשר חשב אל־ישבי תימן Jer. 49, 20.
העמיקו לשבת ישבי Jer. 49, 30.
ואל־יושבי פקוד Jer. 50, 21.
ואל־ישבי בבל Jer. 50, 35.
ואל־ישבי לב קמי Jer. 51, 1.
אשר־דבר אל־ישבי בבל Jer. 51, 12.
וכלכ ׀ יושבי כשדים Jer. 51, 24.
ודמי אל־ישבי כשדים Jer. 51, 35.
וכל ישבי תבל Thr. 4, 12.
אמרו להם ישבי ירושלם Ez. 11, 15.
כן נתתי את־ישבי ירושלם Ez. 15, 6.
ישבי צידון וארוד Ez. 27, 8.
כל ישבי האיים Ez. 27, 35.
וידעו כל־ישבי מצרים Ez. 29, 6.
בהכותי את־כל־יושבי בה Ez. 32, 15.
ישבי החרבות האלה Ez. 33, 24.
ישבי לבטח Ez. 38, 11.
ישבי על־טבור הארץ Ez. 38, 12.
ישבי ׀ ערי ישראל Ez. 39, 9.
ריב ליי עם־יושבי הארץ Hos. 4, 1.
ישבי ישבי בצלו Hos. 14, 8.
כל יושבי הארץ Joel 1, 2. 14. 2, 1.
ואבלו כל־יושבי בה Am. 9, 5.
ותבל וכל־יושבי בה Nah. 1, 5.
קריה וכל־ישבי בה Hab. 2, 8. 17.
ועל כל־יושבי ירושלם Zeph. 1, 4.
הלילו ישבי המכתש Zeph. 1, 11.
את כל־ישבי הארץ Zeph. 1, 18.
ישבי חבל הים Zeph. 2, 5.
ישבי אחת אל־אחת Zach. 8, 21.
על־ישבי הארץ Zach. 11, 6.
אמצה לי ישבי ירושלם Zach. 12, 5.
pl. constr.: וְיוֹשְׁבֵי
וישבי גבעון שמע Jos. 9, 3.
וישבו עין־דר ובנותיה Jos. 17, 11.
וישבי תענך ובנותיה Jos. 17, 11.
וישבי מגדו Jos. 17, 11.
וישבי בית־שמש Jud. 1, 33.
וישבי נטעים 1 Chr. 4, 23.
וישבי ירושלם והמלך 2 Chr. 20, 15.
יהודה וישבי ירושלם 2 Chr. 20, 18.
יהודה וישבי ירושלם 2 Chr. 20, 20.
הוא וישבי ירושלם 2 Chr. 32, 26.
יהודה וישבי ירושלם 2 Chr. 32, 33.
יהודה וישבי ירושלם 2 Chr. 33, 9.
יהודה וישבי ורושלם 2 Chr. 34, 30.
הנמצאו וישבי ירושלם 2 Chr. 35, 18.
וישבי זנוח Neh. 3, 13.
תבל וישבי בה Ps. 24, 1. 98, 7.
וישבי ירושלם Jer. 4, 4. 11, 12.
עיר וישבי בה Jer. 8, 16.
וישבי ירושלם Jer. 17, 25. 32, 32.
מלכי יהודה וישבי ירושלם Jer. 19, 3.
אבידה עיר וישבי בה Jer. 46, 8.
עיר וישבי בה Jer. 47, 2.
וישבי ערים רבות Zach. 8, 20.
pl. constr.: בְּיוֹשְׁבֵי
ביושבי שעיר 2 Chr. 20, 23.
pl. constr.: וּבְיוֹשְׁבֵי
ובישבי ירושלם Jer. 11, 9.
ובישבי האיים לבטח Ez. 39, 6.
pl. constr.: לְיוֹשְׁבֵי
ברית לישבי הארץ Jud. 2, 2.
ראשי אבות ליושבי גבע 1 Chr. 8, 6.
ליושבי אילון 1 Chr. 8, 13.
ליושבי ירושלם 2 Chr. 31, 4.
והרגיז לישבי בבל Jer. 50, 34.
לישבי ירושלם Ez. 12, 19.
pl. constr.: וְלִישְׁבֵי
ולישבי ירושלם Jer. 35, 13.

ולישבי ירושלם Dan. 9, 7.
ולישבי ירושלם לחטאת Zach. 13, 1.
pl. constr.: מֵיוֹשְׁבֵי
לבד מישבי הגבעה Jud. 20, 15.
איש מיושבי יבש גלעד Jud. 21, 9.
וימצאו מיושבי יבש Jud. 21, 12.
pl. c. suff.: יוֹשְׁבֶיהָ
המקום הזה ועל־ Jer. 19, 12.
ישביו 2 Reg. 22, 16. 19.
על־המקום הזה ועל־ 2 Chr. 34, 24. 27. 28.
יושביו
pl. c. suff.: וְלִיוֹשְׁבֶיהָ
נאם־יי ולישביו Jer. 19, 12.
pl. c. suff.: יוֹשְׁבֶיהָ
ותקא הארץ את־ישביה Lev. 18, 25.
בארץ לכל־ישביה Lev. 25, 10.
ארץ אכלת ישביה Num. 13, 32.
ארו ארור ישביה Jud. 5, 23.
ממגים־ארץ וכל־ישביה Ps. 75, 4.
והפיץ ישביה Jes. 24, 1.
חנפה תחת ישביה Jes. 24, 5.
על־הארץ הזאת ועל־ Jer. 25, 9.
ישביה
ואל־העיר הזאת ואל־ Jer. 26, 15.
ישביה
לכל־יושביה Ez. 26, 17.
לשממה על־ישביה Mich. 7, 13.
pl. c. suff.: וְיוֹשְׁבֶיהָ
ויושביה כחגבים Jes. 40, 22.
ויושביה כמו־כן ימותון Jes. 51, 6.
ויושביה כעמרה Jer. 23, 14.
היא וישביה Ez. 26, 17.
וישביה דברו־שקר Mich. 6, 12.
וישביה לשרקה Mich. 6, 16.
p. pl. c. suff.: וְיוֹשְׁבֵיהֶם
איים וישביהם Jes. 42, 10.
p. pl. c. suff.: וְיוֹשְׁבֵיהֶן
ויושיבהן קצרי־יד 2 Reg. 19, 26.
ויושיבהן קצרי־יד Jes. 37, 27.
part. fem.: הַיּוֹשְׁבָה *sg.*
הישבה ביארים Nah. 3, 8.
part. fem.: יֹשֶׁבֶת, יוֹשֶׁבֶת *sg.*
אשר־הוא ישבת־עליו Lev. 15, 23.
והיא יושבת תחת־תמר Jud. 4, 5.
והיא יושבת בשדה Jud. 13, 9.
יושבת לבטח Jud. 18, 7.
ישבת בירושלם במשנה 2 Rg. 22, 14.
והיא יושבת בירושלם 2 Chr. 34, 22.
והשגל ׀ יושבת אצלו Neh. 2, 6.
צהלי ורני ישבת ציון Jes. 12, 6.
ישבת העמק Jer. 21, 13.
יושבת בת־מצרים Jer. 46, 19.
ישבת בת־דיבון Jer. 48, 18.
וצפי יושבת ערוער Jer. 48, 19.
תאמר ישבת ציון Jer. 51, 35.
ישבת שפיר Mich. 1, 11.
ישבת צאנן Mich. 1, 11.
חלה לטוב יושבת מרות Mich. 1, 12.
יושבת לכיש Mich. 1, 13.
יושבת מרשה Mich. 1, 15.
ישבת ושקטת Zach. 1, 11.
ישבת בת־בבל Zach. 2, 11.
יושבת בתוך Zach. 5, 7.
בהיות ירושלם ישבת Zach. 7, 7.
part. fem.: יֹשֶׁבֶת *sg.*
ובחמה היא יושבת Jos. 2, 15.
בתוך עמי אנכי ישבת 2 Reg. 4, 13.
prt. fem. parag.: יֹשְׁבָתִי *sg.*
ישבתי בלבנון Jer. 22, 23.
יושבתי במצור Jer. 10, 17.
יושבתי בארץ עוץ Thr. 4, 21.
part. fem.: הַיּוֹשֶׁבֶת
הישבת בגנים Cant. 8, 13.
היושבת לבטח Jes. 47, 8.
היושבת על־שמאולך Ez. 16, 46.

היושבת מימינך Ez. 16, 46.
היושבתי על־מבואת ים Ez. 27, 3.
היושבת לבטח Zeph. 2, 15.
יֹשֶׁבֶת, יוֹשֶׁבֶת *part. fem. pl.:*
כי הנה ישבות הארץ 1 Sam. 27, 8.
אני והאשה הזאת ישבת 1 Rg. 3, 17.
ישבות על־מלאת Cant. 5, 12.
ישבות מבכות את־התמוז Ez. 8, 14.
יָשׁוֹב *inf. abs.:*
ישב־אשב עם־המלך 1 Sam. 20, 5.
*אם ישוֹב ישבני 2 Sam. 15, 8.
*שׁוֹב *inf. abs.:*
*אם־שוב תשבו בארץ Jer. 42, 10.
שָׁבַת *p. inf. constr.:*
רב־לכם שבת בהר Dt. 1, 6.
מיום שבת הארון בקרית 1 S. 7, 2.
שבת אחים גם־יחד Ps. 133, 1.
טוב שבת Prv. 21, 19. 25, 24.
רהב הם שבת Jes. 30, 7.
ותגישון שבת חמס Am. 6, 3.
הַשָּׁבַת *p. inf. constr.:*
אל־מקום השבת 1 Reg. 10, 19.
על־מקום השבת 2 Chr. 9, 18.
בְּשֶׁבֶת *inf. constr.:*
בשבת ישראל בחשבון Jud. 11, 26.
בשבת עמי ישראל Ez. 38, 14.
בְּשֶׁבֶת *inf. constr.:*
בשבת תחכמני 2 Sam. 23, 8.
בְּשֶׁבֶת *inf. constr.:*
כשבת המלך אחשורוש Esth. 1, 2.
לְשֶׁבֶת *inf. constr.:*
לשבת אברם בארץ Gn. 16, 3.
אשר נטה לשבת ער Num. 21, 15.
לָשֶׁבֶת *p. inf. constr.:*
לשבת יחדו Gn. 13, 6 (bis).
כי ירא לשבת בצוער Gn. 19, 30.
לשבת אתנו להיות לעם Gn. 34, 22.
ויואל משה לשבת Ex. 2, 21.
אתכם שמה לשבת בה Lev. 20, 22.
ערים לשבת Num. 35, 2.
הערים להם לשבת Num. 35, 3.
לשוב לשבת בארץ Num. 35, 32
לשבת שם לאמר Dt. 13, 13.
לשבת על־האדמה Dt. 30, 20.
כי אם־ערים לשבת Jos. 14, 4.
לשבת בארץ הזאת Jos. 17, 12.
לתת־לנו ערים לשבת Jos. 21, 2.
לשבת בארץ Jud. 1, 27.
ויואל האמרי לשבת Jud. 1, 35.
ויואל הלוי לשבת Jud. 17, 11.
מבקש־לו נחלה לשבת Jud. 18, 1.
מקום לשבת שם 2 Reg. 6, 2.
חבית לשבת 1 Chr. 17, 4.
לשבת על־כסא מלכות יי 1 Chr. 28, 5.
לבנות לו בית לשבת בו 2 Chr. 2, 2.
לשבת בירושלם Neh. 11, 1.
המתנדבים לשבת Neh. 11, 2.
בנאמני־ארץ לשבת עמדי Ps. 101, 6.
המגביהי לשבת Ps. 113, 5.
טוב לשבת על־פנת־גג Prv. 21, 9.
וימתחם כאהל לשבת Jes. 40, 22.
כתפארת אדם לשבת בית Jes. 44, 13.
לשבת יצרה Jes. 45, 18.
אור לשבת נגדו Jes. 47, 14.
משורב נתיבות לשבת Jes. 58, 12.
לשבת אתם לאכל Jer. 16, 8.
לשבת בארץ יהודה Jer. 43, 4.
לשוב לשבת שם Jer. 44, 14.
העמקו לשבת ישבי דדן Jer. 49, 8.
העמיקו לשבת Jer. 49, 30.
לשבת בבתיכם ספונים Hag. 1, 4.
לְשֶׁבֶת *inf. constr.:*
רכושם רב משבת יחדו Gn. 36, 7.
משבת בשכם Jud. 9, 41.
שִׁבְתִּי *inf. c. suff.:*

שבתי בבית־יי Ps. 27, 4.
ידעת שבתי וקומי Ps. 139, 2.
בְּשִׁבְתִּי *inf. c. suff.:*
בשבתי בגשור בארם 2 Sam. 15, 8.
לְשִׁבְתִּי *inf. c. suff.:*
תבנה־לי בית לשבתי 2 Sam. 7, 5.
בְּשִׁבְתֵּנוּ *inf. c. suff.:*
בשבתנו על־סיר הבשר Ex. 16, 3.
לְשִׁבְתֵּנוּ *inf. c. suff.:*
ולבלתי בנות בתים לשבתנו Jer. 35, 9
שִׁבְתְּךָ *p. inf. c. suff.:*
אל־מקום שבתך 1 Reg. 8, 30.
מכון שבתך וסלחת 1 Reg. 8, 39.
השמים מכון שבתך 1 Reg. 8, 43. 49.
שבתך מן־ השמים 2 Chr. 6, 21.
מכון שבתך וסלחת 2 Chr. 6, 30.
השמים מכמון שבתך 2 Chr. 6, 33.
מן־השמים ממכון שבתך 2 Chr. 6, 39
שבתך בתוך מרמה Jer. 9, 5.
וְשִׁבְתְּךָ *inf. c. suff.:*
ושבתך וצאתך ובאך 2 Reg. 19, 27.
ושבתך וצאתך ובואך Jes. 37, 28.
בְּשִׁבְתְּךָ *inf. c. suff.:*
בשבתך בביתך Dt. 6, 7. 11, 19.
והיה בשבתך חרץ Dt. 23, 14.
לְשִׁבְתְּךָ *inf. c. suff.:*
מכון לשבתך פעלת יי Ex. 15, 17.
מכון לשבתך עולמים 1 Reg. 8, 13.
ומכון לשבתך עולמים 2 Chr. 6, 2.
בְּשִׁבְתְּכֶם *inf. c. suff.:*
בשבתכם עליה Lev. 26, 35.
שִׁבְתּוֹ *inf. c. suff.:*
ממכון־שבתו השגיח Ps. 33, 14.
מרום שבתו Obad. 1, 3.
בְּשִׁבְתּוֹ *inf. c. suff.:*
בשבתו עם־זקני ארץ Prv. 31, 23.
כְּשִׁבְתּוֹ *inf. c. suff.:*
והיה כשבתו על כסא Dt. 17, 18.
במלכו כשבתו על־כסאו 1 Rg. 16, 11.
לְשִׁבְתּוֹ *inf. c. suff.:*
חמד אלהים לשבתו Ps. 68, 17.
שִׁבְתָּהּ *inf. c. suff.:*
זה שבתה הבית מעט Ruth 2, 7.
שִׁבְתָּם *inf. c. suff.:*
ויהי בתחלת שבתם שם 2 Reg. 17, 25.
שבתם וקימתם הביטה Thr. 3, 63.
בְּשִׁבְתָּם *inf. c. suff.:*
בשבתם על־אדמתם Ez. 39, 26.
שֵׁב *imperat.:*
בטוב בעיניך שב Gn. 20, 15.
שב בזה גם־היום ומחר 2 S. 11, 12.
שב־נא פה כי יי שלחני 2 Rg. 2, 2. 4. 6.
לאדני שב לימיני Ps. 110, 1.
שב נא וקראה באזניו Jer. 36, 15.
שְׁבִי, וְשֵׁב *imperat.:*
עלה בית־אל ושב־שם Gn. 35, 1.
שוב ושב עם־המלך 2 Sam. 15, 19.
הכבד ושב בביתך 2 Reg. 14, 10.
ושב אתו בתוך העם Jer. 40, 5.
שְׁבָה *imperat.:*
קום־נא שבה ואכלה Gn. 27, 19.
שבה עמדי Gn. 29, 19.
ויאמר לו מיכה שבה Jud. 17, 10.
סורה שבה־פה Ruth 4, 1.
שבה אתי אל־תירא 1 Sam. 22, 23.
עתה שבה בביתך 2 Chr. 25, 19.
שְׁבוּ *impt. pl.:*
שבו־לכם פה עם־החמור Gn. 22, 5.
שבו וסחרוה Gn. 34, 10.
שבו איש תחתיו Ex. 16, 29.
שבו־לנו בזה עד אשר Ex. 24, 14.
שבו נא בזה גם־אתם Num. 22, 19.
ויאמר שבו־פה Ruth 4, 2.
ויאמר המלך שבו בירחו 2 S. 10, 5.

שבו בארץ ועבדו 2 Reg. 25, 24.
ויאמר המלך שבו בירחו 1 Chr. 19, 5.
שבו בארץ Jer. 40, 9.
שֵׁבוּ *impt. pl.:* *p.*
השפילו שבו Jer. 13, 18.
וְשֻׁבוּ *imprt. pl.:*
ושבו על־האדמה Jer. 25, 5.
ושבו אל־האדמה Jer. 35, 15.
ושבו בעריכם Jer. 40, 10.
וְשֻׁבוּ *imprt. pl.:* *p.*
בנו בתים ושבו Jer. 29, 5. 28.
שְׁבִי *impt. fem.:* *sg.*
שבי אלמנה Gn. 38, 11.
ותאמר שבי בתי Ruth 3, 18.
שבי עד־גמלך 1 Sam. 1, 23.
שבי לארץ Jes. 47, 1.
שבי דומם ובאי בחשך Jes. 47, 5.
קומי שבי ירושלם Jes. 52, 2.
וְשִׁבִי *impt. fem.:* *sg.*
רדי ושבי על־עפר Jes. 47, 1.
אֵשֵׁב 1 *imperf.:*
אנכי אשב עד־שובך Jud. 6, 18.
ישב־אשב עם־ המלך 1 S. 20, 5.
לא אהיה ואתו אשב 2 Sam. 16, 18.
ועם־רשעים לא אשב Ps. 26, 5.
פה אשב כי אותיה Ps. 132, 14.
לא אשב אלמנה Jes. 47, 8.
כי שם אשב לשפט Joel 4, 12.
כי־אשב בחשך Mich. 7, 8.
וְאֵשֵׁב 1 *imperf.:*
אבחר דרכם ואשב ראש Job. 29, 25.
ואשב בהר־מועד Jes. 14, 13.
וָאֵשֵׁב 1 *imperf.:*
ואשב בהר ארבעים יום Dt. 9, 9.
ואשב על־כסא ישראל 1 Reg. 8, 20.
ואשב על־כסא ישראל 2 Chr. 6, 10.
ואשב המה ירושבים שם Ez. 3, 15.
ואשב שם שבעת ימים Ez. 3, 15.
וְאֶשְׁבָּה 1 *imperf.:*
ואשבה שם 1 Sam. 27, 5.
וָאֶשְׁבָּה 1 *imperf.:*
ואשבה משומם Esr. 9, 3.
וָאֶשֶׁבָּה 1 *imperf.:* *p.*
גשה־לי ואשבה Jes. 49, 20.
תֵּשֵׁב 2 *imperf.:*
בית תבנה ולא־תשב בו Dt. 28, 30.
לא תשב במצודה 1 Sam. 22, 5.
תשב באחיך תדבר Ps. 50, 20.
ואתה יי לעולם תשב Ps. 102, 13.
כי־תשב ללחום את־מושל Prv. 23, 1.
אתה יי לעולם תשב Thr. 5, 19.
תֵּשְׁבִי 2 *impf. fem.:* *p.*
למען לא תשבי Ez. 26, 20.
תֵּשְׁבִי 2 *impf. fem.:*
ימים רבים תשבי לי Hos. 3, 3.
יֵשֵׁב, יֵשֶׁב 3 *imperf.:*
ישב־נא עבדך Gn. 44, 33.
בדד ישב Lev. 13, 46.
אשר־ישב עליו יטמא Lev. 15, 4.
אשר־ישב עליו הזב Lev. 15, 6.
כי בעיר מקלטו ישב Num. 35, 28.
עמך ישב בקרבך Dt. 23, 17.
לא־ישב ארון אלהי 1 Sam. 5, 7.
ולמה ישב עבדך 1 Sam. 27, 5.
והוא ישב על־כסאי 1 Reg. 1, 13. 17. 24. 30.
ישב על־כסא אדני 1 Reg. 1, 20. 27.
וביתו אשר־ישב שם 1 Reg. 7, 8.
ישב אלהים על־הארץ 1 Reg. 8, 27.
כי האמנם ישב אלהים 2 Chr. 6, 18.
ונשוא פנים ישב בה Job. 22, 8.
ויי לעולם ישב Ps. 9, 8.
ישב במארב חצרים Ps. 10, 8.
ישב עולם לפני אלהים Ps. 61, 8.
לא ישב בקרב ביתי Ps. 101, 7.

לעולם ישב Ps. 125, 1.
כי־עם בציון ישב Jes. 30, 19.
לא ירבו ואחר ישב Jes. 65, 22.
על־משפטו ישב Jer. 30, 18.
לא־ישב שם איש Jer. 49, 18.
לא־ישב שם איש Jer. 49, 33. 50, 40.
ארץ לא־ישב בהן Jer. 51, 43.
ישב בדד וידם Thr. 3, 28.
ישב־בו לאכול־לחם Ez. 44, 3.
וַיֵּשֶׁב *p.* וַיֵּשֶׁב 3 *impf. ap.:*
ויושב בארץ־נוד Gn. 4, 16.
ויושב באלני ממרא Gn. 13, 18.
ויושב במערה Gn. 19, 30.
ויושב בהר Gn. 19, 30.
ויושב בין־קדש ובין שור Gn. 20, 1.
ויושב במדבר ויהי רבה Gn. 21, 20.
ויושב במדבר פארן Gn. 21, 21.
ויושב אברהם בבאר שבע Gn. 22, 19.
ויושב יצחק עם־באר לחי Gn. 25, 11.
ויושב יצחק בגרר Gn. 26, 6.
בנחל־גרר וישב שם Gn. 26, 17.
ויושב עמו חדש ימים Gn. 29, 14.
ויושב עשו בהר שעיר Gn. 36, 8.
ויושב יעקב Gn. 37, 1.
ויושב ישראל בארץ Gn. 47, 27.
ויושב ישראל וישב Gn. 48, 2.
ויושב יוסף במצרים Gn. 50, 22.
ויושב בארץ־מדין Ex. 2, 15.
ויושב על־הבאר Ex. 2, 15.
וישימו תחתיו וישב עליה Ex. 17, 12
ויושב משה לשפט Ex. 18, 13.
ויושב העם לאכל ושתו Ex. 32, 6.
ויושב העם בקדש Num. 20, 1.
ויושב ישראל בכל־ערי Nu. 21, 25.
ויושב ישראל בארץ Num. 21, 31.
ויושב ישראל בשטים Num. 25, 1.
למכירבן־מנשה וישב בה Nu. 32, 40
ויושב גשור ומעכת Jos. 13, 13.
ויושב היבוסי Jos. 15, 63.
ויושב הכנעני Jos. 16, 10.
ויבנהאת־העיר וישב בה Jos. 19, 50
וילך וישב את־העם Jud. 1, 16.
ויושב היבוסי Jud. 1, 21.
ויושב הכנעני Jud. 1, 29.
ויושב הכנעני בקרבו Jud. 1, 30.
ויושב האשרי Jud. 1, 32.
ויושב בקרב הכנעני Jud. 1, 33.
ויושב תחת האלה Jud. 6, 11.
וישב בביתו Jud. 8, 29.
וישב שם מפני אבימלך Jud. 9, 21.
וישב אבימלך Jud. 9, 41.
וישב בארץ טוב Jud. 11, 3.
וישב ישראל בקדש Jud. 11, 17.
וישב בסעיף סלע עיטם Jud. 15, 8.
וישב אתו שלשת ימים Jud. 19, 4.
וישב ברחב העיר Jud. 19, 15.
השער וישב שם Ruth 4, 1.
פלני אלמני ויסר וישב Ruth 4, 1.
וישב המלך על־הלחם 1 S. 20, 24.
וישב המלך על־מושבו 1 S. 20, 25.
וישב אבנר 1 Sam. 20, 25.
וישב דוד במדבר 1 Sam. 23, 14.
וישב בחר 1 Sam. 23, 14.
וישב דוד בחרשה 1 Sam. 23, 18.
וישב במדבר מעון 1 Sam. 23, 25.
וישב במצדות עין־גדי 1 S. 24, 1.
וישב דוד עם־אכיש 1 S. 27, 3.
וישב אל־המטה 1 Sam. 28, 23.
וישב דוד בצקלג 2 Sam. 1, 1.
וישב דוד במצדה 2 Sam. 5, 9.
וישב ארון יי בית עבד 2 S. 6, 11.
וישב לפני יי 2 Sam. 7, 18.
וישב אוריה 2 Sam. 11, 12.
וישב אבשלום בירושלם 2 S. 14, 28.
וישב בשער 2 Sam. 19, 9.
וישב על־כסאו 1 Reg. 2, 19.
וישב שמעי בירושלם 1 Rg. 2, 38.
וישב יהודה וישראל לבטח 1 Rg. 5, 5

וישב ירבעם במצרים 1 Rg. 12, 2.
וישב בה ויצא משם 1 Rg. 12, 25.
וישב בתרצה 1 Reg. 15, 21.
וילך וישב בנחל כרית 1 Rg. 17, 5.
וישב ויאכל תחת רתם 1 Rg. 19, 4.
וישב על־ברכיה 2 Reg. 4, 20.
וישב על־כסא המלכים 2 Rg. 11, 19.
וישב בבית החפשית 2 Rg. 15, 5.
וישב בבית־אל 2 Reg. 17, 28.
מלך־אשור וישב 2 Rg. 19, 36.
וישב דויד במצד 1 Chr. 11, 7.
וישב ארון האלהים 1 Chr. 13, 14.
וישב לפני יי ויאמר 1 Chr. 17, 16.
וישב שלמה על־כסא 1 Chr. 29, 23.
וישב רחבעם בירושלם 2 Chr. 11, 5.
וישב יהושפט בירושלם 2 Chr. 19, 4.
וישב בית החפשות 2 Chr. 26, 21.
וישב יי מלך לעולם Ps. 29, 10.
וישב בנינוה Jes. 37, 37.
וישב־שם ירמיהו Jer. 37, 16.
וישב ירמיהו
בחצר Jer. 37, 21. 38, 13. 28.
וישב בתוך העם Jer. 39, 14.
וישב אתו בתוך העם Jer. 40, 6.
וישב על האפר Jon. 3, 6.
וישב מקדם לעיר Jon. 4, 5.
וישב תחתיה Jon. 4, 5.

3impf.fem.: תֵּשֵׁב
תשב הנער אתנו Gn. 24, 55.
תשב בדמי טהרה Lev. 12, 4.
תשב על־דמי טהרה Lev. 12, 5
וכל אשר־תשב עליו Lev. 15, 20.
בכל־כלי אשר־תשב Lev. 15, 22.
אשר תשב עליו Lev. 15, 26.
לא־תשב אשה לי 2 Chr. 8, 11.
ונקתה לארץ תשב Jes. 3, 26.
לא־תשב לנצח Jes. 13, 20.
וצדקה בכרמל תשב Jes. 32, 16.
חצרים תשב קדר Jes. 42, 11.
ארץ מלחה ולא תשב Jer. 17, 6.
מקצף יי לא תשב Jer. 50, 13.
ולא־תשב עוד לנצח Jer. 50, 39.
ולא תשב ארבעים שנה Ez. 29, 11.
ויהודה לעולם תשב Joel 4, 20.
פרזות תשב ירושלם Zach. 2, 8.
ואשקלון לא תשב Zach. 9, 5.

3impf.fem.: וַתֵּשֶׁב
ותשב לה מנגד Gn. 21, 16.
ותשב מנגד ותשא Gn. 21, 16.
בכר הגמל ותשב Gn. 31, 34.
ותשב בית אביה Gn. 38, 11.
ותשב בפתח עינים Gn. 38, 14.
ותשב באיתן קשתו Gn. 49, 24.
ותשב בקרב ישראל Jos. 6, 25.
ותשב מצד הקצרים Ruth 2, 14.
ותשב את־חמותה Ruth 2, 23.
ותשב האשה ותינק 1 Sam. 1, 23.
ותשב תמר ושממה 2 Sam. 13, 20.
ותשב לימינו 1 Reg. 2, 19.

1 impf. pl.: נֵשֵׁב
לא נשב בארץ הזאת Jer. 42, 13.
לא־נרעב ושם נשב Jer. 42, 14.

1 impf. pl.: וְנֵשֵׁב
ונשב במצרים ימים רבים Nu. 20, 15.
ונשב בגיא מול בית Dt. 3, 29.
ונשב בעבר הירדן Jos. 7, 7.
ונשב שם ימים שלשה Esr. 8, 32.
ונשב באהלים Jer. 35, 10.
ונשב בירושלם Jer. 35, 11.

2 impf. pl.: p. תֵּשְׁבוּ
ואתנו תשבו Gn. 34, 10.

2 impf. pl.: תֵּשְׁבוּ
בעבור תשבו בארץ גשן Gn. 46, 34.
תשבו יומם ולילה Lev. 8, 35.
בסכת תשבו Lev. 23, 42.
ואתם תשבו פה Num. 32, 6.

כי באהלים תשבו Jer. 35, 7.
אם־שוב תשבו בארץ Jer. 42, 10.
ולא־תשבו בם Am. 5, 11.

2 impf. pl.: וַתֵּשְׁבוּ
ותשבו בקדש Dt. 1, 46.
ותשבו במדבר ימים Jos. 24, 7.
ותשבו בהם Jos. 24, 13.
מסביב ותשבו בטח 1 S. 12, 11.

3 impf. pl.: יֵשְׁבוּ
ישבו־נא עבדיך בארץ Gn. 47, 4.
ישבו בארץ גשן Gn. 47, 6.
לא ישבו בארצך Ex. 23, 33.
ישבו בסכת Lev. 23, 42.
ישבו בעריכם Dt. 3, 19.
כי־ישבו אחים יחדו Dt. 25, 5.
ישבו בארץ אשר נתן לכם Jos. 1, 14.
ישבו לך על־כסא ישראל 2 Rg. 10, 30 15, 12.
אשר ישבו בני־ישראל Neh. 8, 14.
בתים לא־ישבו למו Job. 15, 28.
ישבו בסכה למו־ארב Job. 38, 40.
ישבו לכסא־לך Ps. 132, 12.
ישבו ישרים את־פניך Ps. 140, 14.
ישבו ציים את־איים Jer. 50, 39.
ישבו לארץ ידמו Thr. 2, 10.
ובצלו ישבו כל גוים Ez. 31, 6.
ישבו בני ישראל אין מלך Hos. 3, 4.
לא ישבו בארץ יי Hos. 9, 3.
עד ישבו זקנים Zach. 8, 4.

3 impf. pl.: p. יֵשְׁבוּ
ועשירים בשפל ישבו Eccl. 10, 6.
על־הארץ ישבו Ez. 26, 16.
ובנו בתים ולא ישבו Zeph. 1, 13.

2 impf. pl.: וַיֵּשְׁבוּ
וישבו בארץ Gn. 34, 21.
נאותה להם וישבו אתנו Gn. 34, 23.
וילכו וישבו שם 2 Reg. 17, 27.
וישבו לפניך עמי Ez. 33, 31.

3 impf. pl.: וַיֵּשְׁבוּ
בארץ שנער וישבו שם Gn. 11, 2.
ויבאו עד־חרן וישבו שם Gn. 11, 31.
וישבו לאכל־לחם Gn. 37, 25.
וישבו לפניו הבכר Gn. 43, 33.
וישבו שרי־מואב Num. 22, 8.
וישבו תחתם Dt. 2, 12.
וירשם וישבו תחתם Dt. 2, 21.
וישבו שם שלשת ימים Jos. 2, 22.
וישבו תחתם במחנה Jos. 5, 8.
וישבו בין בית־אל Jos. 8, 9
וירשו אותה וישבו בה Jos. 19, 47.
וירשוה וישבו בה Jos. 21, 41.
ויבנו את־העיר וישבו בה Jud. 18, 28.
וישבו ויאכלו שניהם Jud. 19, 6.
וישבו שם לפני יי Jud. 20, 26.
וישבו בסלע רמון Jud. 20, 47.
וישבו שם עד־הערב Jud. 21, 2.
את־העיר וישבו בם Jud. 21, 23.
וישבו שם כעשר שנים Ruth 1, 4.
ושמואל וישבו בנויות 1 S. 19, 18.
וישבו עמו כל־ימי 1 Sam. 22, 4.
ויבאו פלשתים וישבו בהן 1 S. 31, 7.
וישבו בערי הברון 2 Sam. 2, 3.
וישבו אלה על־הברכה 2 S. 2, 13.
וישבו שם 2 Sam. 15, 29.
וילכו דמשק וישבו בה 1 Rg. 11, 24.
בני־בליעל וישבו נגדו 1 Rg. 21, 13.
וישבו שלש שנים 1 Reg. 22, 1.
וישבו בני־ישראל 2 Reg. 13, 5.
וישבו שם עד היום 2 Reg. 16, 6.
וישבו בעריה 2 Reg. 17, 24.
וישבו בבאר־שבע 1 Chr. 4, 28.
וישבו תחתיהם 1 Chr. 4, 41.
וישבו שם עדהיום 1 Chr. 4, 43.
וישבו באהליהם 1 Chr. 5, 10.
וישבו בגלעד בבשן 1 Chr. 5, 16.
וישבו תחתיהם 1 Chr. 5, 22.

ויבאו פלשתים וישבו בהם 1 Chr. 10, 7.
וישבו בה ויבנו לך 2 Chr. 20, 8.
ואת־בנותיה וישבו שם 2 Chr. 28, 18.
וישבו הכהנים Esr. 2, 70.
וישבו כל־העם ברחוב Esr. 10, 9.
וישבו ביום אחד לחדש Esr. 10, 16.
וישבו הכהנים והלוים Neh. 7, 73.
וישבו בסכות Neh. 8, 17.
וישבו שרי־העם Neh. 11, 1.
וישבו אתו לארץ Job. 2, 13.
וישבו בפתח שערי־יי Jer. 26, 10.
וישבו בשער התוך Jer. 39, 3.
וישבו בגרות כמוהם Jer. 41, 17.
וישבו לפני Ez. 14, 1. 20, 1.

3 impf. pl.: p. וַיֵּשְׁבוּ
ויאמר שבו־פה וישבו Ruth 4, 2.

3impf.fem.: תֵּשַׁבְנָה* K'tib.
*ועריך לא תשבנה Ez. 35, 9.

Nif-al: נוֹשָׁב

3 prf.fem.: p. נוֹשָׁבָה
ארץ לוא נושבה Jer. 6, 8.

3 perf. pl.: p. נוֹשְׁבוּ
כערים אשר לא־נושבו Ez. 26, 19.

3 perf. pl.: נוֹשְׁבָה Q'ri.
ערים לא נושבה Jer. 22, 6.

3 perf. pl.: נְוֹשְׁבוּ
ונושבו הערים Ez. 36, 10.

part. fem.: נוֹשֶׁבֶת *sg.*
נושבת מימים Ez. 26, 17.

part. fem.: נוֹשָׁבֶת p.
אל־ארץ נושבת Ex. 16, 35.

prt.fem.pl.: נוֹשָׁבוֹת
על־חרבות נושבות Ez. 38, 12.

part. pl.: הַנּוֹשָׁבוֹת
והערים הנושבות Ez. 12, 20.

Pi-el: יִשֵּׁב

3 perf. pl.: וַיְשַׁבּוּ
וישבו טירותיהם בך Ez. 25, 4.

Hif-il: הֵשִׁיב

3 perf.: הֵהֵשִׁיב
ההשיב נשים נכריות Esr. 10, 14.

3 prf. c. suff.: הֲשִׁיבֵנִי
הושיבני במחשכים Ps. 143, 3.
במחשכים הושיבני Thr. 3, 6.

1 perf.: הֹשַׁבְתִּי
הושבתי את־בני ישראל Lev. 23, 43.

1 perf.: וְהֹשַׁבְתִּי
והושבתי אתכם Ez. 36, 11.
והושבתי את־העריס Ez. 36, 33.

1 prf.c.suff.: וַהֲשִׁבֹתִיךְ
והושבתיך בארץ Ez. 26, 20.

1 perf. c. suff.: וְהֹשַׁבְתִּים
והשבתים לבטח Jer. 32, 37.
והושבתים על־בתיהם Hos. 11, 11.

1 perf. c. suff.: וְהוֹשַׁבְתִּים
והושבותים כי רחמתים Zach. 10, 6.

3 perf. pl.: הֵשִׁיבוּ
אשר השיבו נשים נכריות Esr. 10, 18
השיבו נשים אשדודיות Neh. 13, 23.

3 perf. pl.: הֵהֵשִׁיבוּ
ההשיבו נשים נכריות Esr. 10, 17.

part.: מֵשִׁיב
מושיב יחידים ביתה Ps. 68, 7.

part.: מֵשִׁיבֵי *constr.*
מושיבי עקרת הבית Ps. 113, 9.

inf. constr.: לְהָשִׁיב
להושיב עם־נדיבים 1 Sam. 2, 8.
להשיב נשים נכריות Neh. 13, 27.

inf. c. suff.: לַהֲשִׁיבֵי
להושיבי עם־נדיבים Ps. 113, 8.

imperat.: הָשֵׁב
הושב את־אביך Gn. 47, 6.

imprt. pl.: וְהָשִׁיבוּ
והשיבו את־נבות 1 Reg. 21, 9. 12.
והושיבו שנים אנשים 1 Reg. 21, 10.

imprt. pl.: וַהֲשִׁיבוּהוּ
והשיבהו אל־אמון 2 Chr. 18, 25.

1 impf. c. suff.: אוֹשִׁיבֶךָּ
עד אושיבך באהלים Hos. 12, 10.

2impf.ap.: וַתּוֹשָׁב
ותושב בערי שמרון 2 Reg. 17, 26.

2impf. c. suff.: תּוֹשִׁיבֵנִי
לבטח תושיבני Ps. 4, 9.

3 imperf.: וַיּוֹשֶׁב
ויושב יוסף את־אביו Gn. 47, 11.

3 impf. ap.: וַיּוֹשָׁב
ויושב אותם בחלח 2 Reg. 17, 6.
ויושב בערי שמרון 2 Reg. 17, 24.
ויושב שם את־בני 2 Chr. 8, 2.
ויושב שם רעבים Ps. 107, 36.

3 impf. c. suff.: וַיּוֹשִׁיבֵנִי Q'ri.
ויושיבני על־כסא דוד 1 Rg. 2, 24.

3 impf. c. suff.: וַיֹּשִׁיבֵם
וישיבם לנצח ויגבהו Job. 36, 7.

1 impf. pl.: וַנֹּשֵׁב *ap.*
ונשב נשים נכריות Esr. 10, 2.

2 impf. pl.: וַתֹּשִׁיבוּ
ותשיבו נשים נכריות Esr. 10, 10.

3 pl. impf.: יוֹשִׁיבוּ
ועריס נשמות יושיבו Jes. 54, 3.

3 pl. impf.: וַיּוֹשִׁיבוּ
ויושיבו את־המלך 2 Chr. 23, 20.

3 impf. pl. c. s.: וַיֹּשִׁיבֻם
וישיבום במקום הזה 1 Sam. 12, 8.

3 impf. pl. c. s.: וַיֹּשִׁיבֵם
וישיבם בנחל הבשור 1 Sam. 30, 21.

Hof-al: הוּשַׁב

2 perf. pl.: וְהוּשַׁבְתֶּם
והושבתם לבדכם Jes. 5, 8.

3 imperf.: p. תּוּשָׁב
האמר לירושלם תושב Jes. 44, 26.

מוֹשָׁב

ס"ז ומסיק מוֹשָׁב, ומהלשה מקום מיושב [ויען], או כלי מיושב [ועם-סעל], מהשקל נכ על סוד ריעים [מיושנים למקומם ידל], או על מלון ומגור [ומחנונו], או על עת מדיומ ומליכה וכדומה.

n. m. (c. מוֹשַׁב), sedes, sella, consessus, habitaculum, locus, ubi urbs sedet h. e. sita est. LXX. καθέδρα, δίφρος; κατοικία, κατοίκησις, κατοικεσία, κατοικητήριον, παροίκησις, κατοικοδομεῖν, οἰκητός; κατάσχεσις, καταγίνεσθαι, διατριβή, ἀνομία.

עיר מושב לא מצאו Ps. 107, 4.
ללכת אל־עיר מושב Ps. 107, 7.
עיר מושב Ps. 107, 36.

לְמוֹשָׁב

למושב ולמגרש Ps. 48, 15.
אוה למושב לו Ez. 132, 13.

constr.: מוֹשַׁב
בית־מושב עיר חומה Lev. 25, 29.
אל־מושב חקיר 1 Sam. 20, 25.
וכל מושב בית־ציבא 2 Sam. 9, 12.
הנה־נא מושב העיר 2 Rg. 2, 19.
מושב סמל הקנאה Ez. 8, 3.
מושב אלהים ישבתי Ez. 28, 2.

constr.: וּמוֹשַׁב
ומושב בני ישראל Ex. 12, 40.
ומושב עבדיו 1 Reg. 10, 5.
ומושב עבדיו 2 Chr. 9, 4.

יָשַׁב

constr.: וְבְמוֹשַׁב
Ps. 1, 1. ובמושב לצים לא ישב
Ps. 107, 32. ובמושב זקנים יהללוהו
cum suff.: מוֹשָׁבִי
Job. 29, 7. ברחוב אכין מושבי
cum suff.: מוֹשָׁבֶךָ *p.*
Gn. 27, 39. יהיה מושבך
Num. 24, 21. איתן מושבך
1 Sam. 20, 18. כי יפקד מושבך
cum suff.: מוֹשָׁבוֹ
Lev. 13, 46. מחוץ למחנה מושבו
1 Sam. 20, 25. על־מושבו כפעם
cum suff.: מוֹשָׁבָם
Gn. 10, 30. ויהי מושבם ממשא
1 *pl. constr.:* מוֹשְׁבֵי
Ez. 34, 13. ובכל מושבי הארץ
2 *pl. c. s.:* מוֹשְׁבֹתֵיכֶם
Ex. 12, 20. בכל מושבתיכם
Ex. 35, 3. בכל משבתיכם ביום
Lev. 3, 17. לדרתיכם בכל מושבתיכם
Lev. 7, 26. בכל מושבתיכם לעוף
Lev. 23, 3. לה׳ בכל מושבתיכם
Lev. 23, 14. 31. בכל משבתיכם
Lev. 23, 21 בכל־מושבתיכם
Num. 15, 2. אל־ארץ מושבתיכם
Nu. 35, 29 לדרתיכם בכל מושבתיכם
Ez. 6, 6. בכל מושבותיכם
pl. c. suff.: מְמוֹשְׁבֹתֵיכֶם
Lev. 23, 17. ממושבתיכם תביאו
pl. c. suff.: מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם
Ez. 6, 14. בכל מושבותיהם
Ez. 37, 23. מכל מושבותיהם
pl. c. suff.: מוֹשְׁבֹתָם
1 Chr. 4, 33. זאת מושבתם
1 Chr. 6, 39. ואלה מושבותם
pl. c. suff.: וּמִמּוֹשְׁבוֹתָם
1 Chr. 7, 28. ואחזתם ומשבותם
pl. c. suff.: בְּמוֹשְׁבֹתָם
Ex. 10, 23. היה אור במשבתם
pl. c. suff.: בְּמוֹשְׁבֹתָם
Nu. 31, 10 ואת־כל־עריהם במושבתם
pl. c. suff.: לְמוֹשְׁבֹתָם
Gn. 36, 43. אלופי אדום למשבתם

תּוֹשָׁב

ג״ז, וכמוהו נכרי זיזב נעיר ויקיו נעל עיר [נייזסם], ונלוה לבוז עם גר.

n. m., inquilinus, qui aliunde advenit atque alicubi commoratur tanquam incola receptus (syn. גֵּר). LXX. παρεπίδημος, πάροικος, παροικεῖν.

Ex. 12, 45. תושב ושכיר לא־יאכל בו
Lev. 25, 47. ונמכר לגר תושב
Ps. 39, 13. תושב ככל־אבותי
Jes. 44, 26. *האומר לירושלם תושב

וְתוֹשָׁב

Gn. 23, 4. גר־ותושב אנכי עמכם
Lev. 25, 35. גר ותושב וחי עמך
Lev. 25, 47. יד גר ותושב

פְּתוֹשָׁב

Lev. 25, 40 כשכיר כתושב יהיה עמך
וְלְתוֹשָׁב
Num. 35, 15. ולגר ולתושב בתוכם
constr.: תּוֹשַׁב
Lev. 22, 10. תושב כהן ושכיר
cum suff.: וְלְתוֹשָׁבְךָ
Lev. 25, 6. ולשכירך ולתושבך
pl.: וְתוֹשָׁבִים
Lev. 25, 23. גרים ותושבים אתם
1 Chr. 29, 15. ותושבים ככל־אבותינו
pl.: הַתּוֹשָׁבִים
Lev. 25, 45. וגם מבני התושבים
pl. constr.: מִתּוֹשָׁבֵי
1 Reg. 17, 1. מתשבי גלעד אל־אחאב

שִׁיבָה

ג״כ מקור מן יְשִׁיבָה, ומכלול דיסה ומגור [ווחסכונג], ונגמרת ונספה בכנית יְשִׁיבָה, לניין כיח מלכ״ז ולוק.

n. f. (ortum ex יְשִׁבָה, abjecto *Jud*), sessio, commoratio, mora. LXX. οἰκεῖν.

cnm suff.: בְּשִׁבְתּוֹ
2 Sam. 19, 33. בשיבתו במחנים

יֶשׁ

פעל נוזד ל״כ ל״ה נגזר יֶשׁ, תְּוֹשִׁיָּה, ומספור עכין סויס [ויין], עקסיסטיליגן], ול״כ הוא זכר לקצי, וכלומס נכרי לשוכות [*s. as*, l. es, pers. *ess*] ופס ׳, כמ״ל, ומאלץ לפעמים ל׳ לכל ׳ס, ומסכוון של כניכס ומקסה לך מסאלס של סויס. ע׳ הכנוים.

v. inus., esse, existere, subsistere, sanscr. *as*, lat. *es*, pers. *ess*. *Jud* pro *Alef*, quod et interdum in derivato יֵשׁ comparet, positum est. V. v. אָשׁ, huic par atque aequale.

יֵשׁ

ג״ז ע״מ בֵּן, ולפני מקף יֶשׁ־, ונסיות לפעמים יקוצר נכנוי, ל״מ יֶשְׁכֶם, יֶשְׁנוֹ, ומכוונס מסויס [מסס ויין], ומוס כמו כך ויל ומוסיף, כלומר נמלא לשוכות [פערטהֶנגען, גוע], לומר ישות, כמו לסכיל י׳ס. קולס לכוב קוף טעמי׳, נכנס מסבעל, או עכס המליקות, כמו אֵיךְ נקרמי [עס לימען], ונדרך קוס נקצר עס כנויס, ומקוון י׳ס ו׳ס. ולע שמסנכס יֵשׁ נלמס שמקנס אֶשׁ, כלומר נלמס מתמוכס לקרמים, ומקבור וזווי מלמון, ומיל יקרס נעניני. ולפלר שמלרס יֵשׁ נדומס לל אֶשׁ [עי׳ לעיל], וס״כ יֵשׁ ניכוי, ועוד כך להתנדר כוי.

n. m. (= אֶשׁ, ad s. f. בֶּן, ante *Maqef* יֵשׁ־, c. s. adverbialiter יֶשְׁכֶם, יֶשְׁנוֹ), essentia, οὐσία, ὕπαρξις, hinc opes, facultates (gr. οὐσία, τὰ ὑπάρχοντα). Plerumque verbaliter potestate v. substantivi ponitur et cum suffixis, quibus subjectum indicatur, copulatur, sicut אִית aram. LXX. ὕπαρξις, ἔστιν, καταβαίνειν; יֶשְׁנוֹ, ὑποκρίνεσθαι (שָׁנָה).

Gn. 23, 8. אם־יש את־נפשכם
Gn. 28, 16. יש י״י במקום הזה
Dt. 29, 18. פן־יש בכם שרש פרה
Jud. 19, 19. גם־מספוא יש לחמורינו
Ruth 3, 12. יש גאל קרוב ממני
1 Sam. 9, 12. ותאמרנה יש
1 S. 17, 46. כי יש אלהים לישראל
1 Sam. 21, 4. ועתה מה־יש
1 Sam. 21, 5. כי־אם־לחם קדש יש
2 Reg. 2, 16. יש־את־עבדיך
2 Reg. 3, 12. יש אותו דבר־י״י
2 Reg. 5, 8. יש נביא בישראל
2 Reg. 10, 15. יש ויש תנה את־ידך
2 Chr. 15, 7. כי יש שכר לפעלתכם
2 Chr. 16, 9. יש עמך מלחמות
2 Chr. 25, 9. יש לי׳ לתת לך הרבה
Prv. 8, 21. להנחיל אהבי יש
Prv. 11, 24. יש מפזר ונוסף עוד
Prv. 12, 18. יש בוטה כמדקרות חרב
Prv. 13, 7. יש מתעשר ואין כל
Prv. 14, 12. 16, 25. יש דרך ישר
Prv. 19, 18. כי־יש תקוה
Prv. 20, 15. יש זהב ורב־פנינים
Prv. 23, 18. כי אם־יש אחרית
Eccl. 1, 10. יש דבר שיאמר
Eccl. 2, 21. כי־יש אדם שעמלו
Eccl. 4, 8. יש אחד ואין שני
Eccl. 4, 9. יש־להם שכר
Eccl. 5, 12. יש רעה חולה ראיתי
Eccl. 6, 1. יש רעה אשר ראיתי
Eccl. 7, 15. יש צדיק אבד
Eccl. 8, 14. אשר־יש צדיקים
Job. 28, 1. כי יש לכסף מוצא
Jes. 43, 8. עם־עור ועינים יש
Jer. 5, 1. אם־יש עשה משפט
Jer. 27, 18. ואם־יש דבר־י״י
Jer. 31, 16. כי יש שכר לפעלתך
Jer. 37, 17. ויאמר ירמיה יש
ante Maqef: יֵשׁ־
Gn. 39, 4. וכל־יש־לו נתן בידו
Gn. 39, 5. כל־אשר יש־לו
Gn. 39, 8. אשר־יש־לו נתן בידי
Gn. 44, 20. יש־לנו אב זקן
Num. 22, 29. יש־חרב בידי
Jud. 19, 19. לחם ויין יש־לי
Ruth 1, 12. אמרתי יש־לי תקוה
1 Sam. 20, 8. ואם־יש־בי עון
1 Sam. 21, 9. יש־פא תחת־ידך
2 Sam. 9, 1. יש־עוד אשר נותר
2 Sam. 14, 32. ועתה־יש־בי עון והמתני
2 S. 19, 29. ומה־יש־לי עוד צדקה
1 Reg. 17, 12. אם־יש־לי מעוג
1 Reg. 18, 10. אם־יש־גוי וממלכה
Ps. 7, 4. אם־יש־עול בכפי
Ps. 58, 12. אך יש־אלהים שפטים
Ps. 135, 17. אף אין־יש־רוח
Jon. 4, 11. אשר יש־בה הרבה
for. al.: אֵשׁ
2 Sam. 14, 19. אם־אש להמין
וְיֵשׁ
Nu. 9, 20. 21. ויש אשר יהיה הענן
Jud. 6, 13. ויש י״י עמנו
Esr. 10, 44. ויש מהם נשים
Neh. 5, 2. 3. 4. ויש אשר אמרים
Neh. 5, 5. ויש מבתינו
Ps. 73, 11. ויש דעה בעליון
Prv. 3, 28. ומחר אתן ויש אתך
Prv. 13, 23. ויש נספה בלא משפט
Prv. 18, 24. ויש אהב דבק מאח
Prv. 24, 14. אם מצאת ויש אחרית
Eccl. 7, 15. ויש רשע מאריך
Jer. 31, 17. ויש־תקוה לאחריתך
וְיֵשׁ
2 Reg. 10, 15. יש ויש תנה את־ידך
ante Maqef: וְיֵשׁ־
Gn. 47, 6. ויש־בם אנשי־חיל
c. h. int.: הֲיֵשׁ
Gn. 24, 23. היש בית־אביך
Gn. 43, 7. היש לכם אח
Num. 13, 20. היש בה עץ
Jud. 4, 20. היש־פה איש
1 Sam. 9, 11. היש בזה הראה
2 Reg. 4, 13. היש לדבר־לך
2 Reg. 10, 15. היש את־לבבך ישר
Job. 5, 1. קרא־נא היש עונך
Job. 6, 30. היש־בלשוני עולה
Job. 25, 3. היש מספר לגדודיו
Job. 38, 28. היש למטר אב
Ps. 14, 2. 53, 3. לראות היש משכיל
Jer. 14, 22. היש בהבלי הגוים
Jer. 23, 26. היש בלב הנבאים
c. h int.: הַאֵשׁ
Mich. 6, 10. עוד האש בית רשע
אֲשֶׁר יֵשׁ
Eccl. 2, 13. שיש יתרון לחכמה
cum suff.: יֶשְׁכֶם
Gn. 24, 42. אם־ישך־נא מצליח
Gn. 43, 4. אם־ישך משלח את־אחינו
Jud. 6, 36. אם־ישך מושיע בידי
cum suff.: יֶשְׁכֶם
Gn. 24, 49. אם־ישכם עשים חסד
c. h int.: הֲיִשְׁכֶם
Dt. 13, 4. הישכם אהבים את־י״י
cum suff.: יֶשְׁנוֹ
Dt. 29, 14. אשר ישנו פה עמנו
1 Sam. 14, 39. אם־ישנו ביונתן
1 Sam. 23, 23. והיה אם־ישנו בארץ
Esth. 3, 8. ישנו עם־אחד

תְּוֹשִׁיָּה

ג״כ ע״מ תַּאֲנִיָּה, וסמוסיי יָה כמו יָה כשמות מופשטים, וכמו הָ כנינוי, ל״מ פְּרִיָּה כמו פְּרִי, הָרְיָה כמו הָרִי, בְּוֹכִיָּה כמו בּוֹכֶה, ולפעמים נלי לגוז וקוק עֲבָיָה כמו עֹשֶׁה. סמלמ ישות וכניות ויכיות [פעמטיגקייט, נע־שאפט], נסאלות רנות, או קלון ולנ ויצ, נקצר שמלרס כשוב ומעוד ומקמוטעות נלי כניכס, או נוב וקק נקין ועלס סיעוס ומוסס, או כמו דע וקכמס וניכס, וכלומס מן מסאלות, לכן לפעמים נשלוב עס כל לולס.

n. f. (ad s. f. תַּאֲנִיָּה; terminatio יָה־ respondet terminationibus יָת nomm. abstractivorum, et יָה participiorum, v. c. פְּרִיָּה = פָּרִיָּה, בְּוֹכִיָּה = בּוֹכֶיָה, הָרְיָה = הָרִיָּה, interdum sine *Dages* עֲבָיָה = עֲבָיָה), essentia, substantia, hinc constantia, firmitas; restitutio in statum firmum, tanquam stabilitio, servatio; consilium aliquod ratum atque fixum, quod firmiter quis sibi proposuit; sapientia, practica potissimum, prudentia. Job. 30, 22. in K'tib תְּוֹשִׁיָּה = תְּוֹשִׁיָּה (36, 29., Prv. 1, 27.) et syn. רְוָחָה in eodem versu. V. s. תְּשׁוּאָה. LXX. ἀληθής, ἰσχύς, σωτηρία (σώζειν), βοήθεια, ἀσφάλεια, βουλή; καιρός, ματαία παράκλησις.

Job. 5, 12 ולא־תעשנה ידיהם תושיה
Job. 30, 22. *Q're.* ותמגגני תשיה
Prv. 2, 7. וצפן לישרים תושיה
Prv. 3, 21. נצר תושיה ומזמה
Prv. 18, 1. בכל־תושיה יתגלע
Jes. 28, 29. הגדיל תושיה

וְתוֹשִׁיָּה

Job. 6, 13. ותושיה נדחה ממני
Job. 12, 16. עמו עז ותושיה
Job. 26, 3. ותושיה לרב הודעת
Prv. 8, 14. לי־עצה ותושיה
Mich. 6, 9. ותושיה יראה שמך

לְתוֹשִׁיָּה

Job. 11, 6. כי־כפלים לתושיה

יְשׁוּחַ

v. s. r. שָׁחַח *p.* 1129.

יָשַׁט

פעל נוזד, ול״ע כ״ל נסנוסף הוֹשִׁיט, ומסלמס שפיסס ומכסס לכך [שעטק־קען], ומקוסס מסנכ לפ״ו דָּשַׁט, נדומס לל שָׁט, שָׁט [ע״ם מקנר ומסוור], ול״כ נטוסף עליקס ומעיס מלמס, פריסס ומכוס לנכ. נתרנוס מכנין נגור, ומוס נס מסס אוֹשְׁטוֹת, ונספס נכנית הִישְׁטָה.

vrb. trans. hif-il. (הוֹשִׁיט), tendere, extendere, porrigere, similiter, ut vv. שָׁט, שָׁת q. v. Trg. et rab. hinc nmm. אִישְׁטָה, הִישְׁטָה, extensio, porrectio, projectio. LXX. ἐκτείνειν.

Hif-il: הֵישִׁיט
3 impf. m.: יֵישִׁיט
Esth. 4, 11. מאשר יושיט־לו המלך
3 impf.ap.: וַיּוּשָׁט
Esth. 5, 2. 8, 4. ויושט המלך לאסתר

יָשַׁם

פעל נודד, והעתיד יֵשַׁם, יִישַׁם, והשענה כמו אָשַׁם לעיל, וכמו שָׁמַם לקמן, לומר שמיטה ונדילה. ופעמים שהפעל מכפולים, ופתרון העתיד כמו אֶמַּם ע"ל, וא"כ יִסַּם מהשרש יִסַּם כמו יִסַּב ויק'. לכן הכנוזות יִשַּׁם ויִשַּׁם ויִשַּׁם תוריכם על שרש פ"י.

vrb. intr. (impf. יֵשַׁם, יִישַׁם), sicut שָׁמַם, אָשַׁם, vastum, desertum esse. Fortasse derivata insequentia ex impf. v. שָׁם facta sunt, quod si verum est, v. יָשַׁם debetur grammaticis. LXX. ἀφανίζεσθαι, ἐρημοῦν. V. שָׁמַם.

3 imperf.: תֵּשַׁם
Ez. 12, 19. למען תשם ארצה
3 imperf.: תִּשַּׁם *p.*
Gn. 47, 19. והאדמה לא תשם
3 imperf.: וַתֵּשַׁם
Ez. 19, 7. ותשם ארץ ומלאה
3 impf. pl.: תֵּישַׁמְנָה *p.*
Ez. 6, 6. והבמות תישמנה
יְשִׁמֹן
ג"ז נויר התוקליי יָשִׁים, נדומה אל שָׁמַם, וסרסון מדבר ועכשו שמיטה וכוסס קרקע וגודש [ווי"סעע], ופתרונו יהוע מסדרש.
n. m. (ab adj. יָשִׁים = שָׁמֵם), desertissima solitudo, regio inculta et vasta. LXX. ἔρημος, ἄγυδρος.
Dt. 32, 10. ובתהו ילל ישמן
הַיְשִׁימֹן
Nu. 21, 20. ונשקפה על־פני הישימן
Nu. 23, 28. הנשקף על־פני הישימן
1 Sam. 23, 19. אשר מימין הישימון
1 Sam. 23, 24. אל ימין הישימון
1 Sam. 26, 1. 3. על פני הישימון
בְּיִשִׁימֹן
Ps. 68, 8. בצעדך בישימון
Ps. 78, 40. יעצבוהו בישימון
Ps. 106, 14. ויניסו־אל בישימון
Ps. 107, 4. בישימון דרך
Jes. 43, 19. בישימון נהרות
Jes. 43, 20. נהרות בישימון
יְשִׁיבֻת
ג"כ נכנוי, וכמוהו לך נקשיב, ומרמון כמו לשם לעיל, לומר שמיטה ומנוקה, ומוסף מדקה וכלא קעב ועוד נכללו.
n. f. (*plur. Ketib*), vastitudo, exitium, pernicies.
pl.: יְשִׁיבוֹת* K'tib.
Ps. 55, 16. *ישימות יעלימו ירדו
pl.: הַיְשִׁמֹת *n. p.*
Nu. 33, 49. על־הירדן מבית הישמת
Jos. 12, 3. דרך בית הישמת
Jos. 13, 20. הפסגה ובית הישמות
Ez. 25, 9. צבי ארץ בית הישמות

יָשַׁן

זו יָשַׁן, פעל נודל ומעתיד יִישַׁן, ומהקול יָשֵׁן. ממנו לשון מהדקדקים התרפות וכלות ועיפה ויגיעה [אלאפין], ומוסף מזה על רדימה ונימה [אלאפנאן], על תנוך ימים ומתרפות מעצלה, ומיקון כלון לעצות, משכת מחות זו שכת עולם וכדומה. ומזה מנפעל נמזה על הדימה ונימה [אלאפנאן], ומיקון מדקדקות מנמרים [אל־עיראב], לומר מחלוקם ונמוקם ע"י סוהקנות, ולהיפך קדש, שהוא מכנוב ומדשוא ומתקלפות כה [פרי־זען, שפרי־עסען]. לכן מזה מקד נכללו, וגם מסוהקנות וחלוש ונליס של נרעה, זו מהיכה ימים נחרן ומוהקנות נה, ולהיפך חורם. מכנד יולש מקל נמכוון רחזון. ומזה לתקור מזרש ומזוי דע שתמלות מזרש יָשֵׁן, ונמלת מזרש נמכוון מוהקנות גם נשפתי ערב, ד"מ נרוחי וחלקלני וגרמני עתיקי [l. *sen*-is; goth. *sin*-ista; litt. *sen*-as], לכן נמכוון רדימה ונימה לה מלחה דמיון. ומזה זש להמרש נמכוון הוא סנגון לחה, לומר דמיון לל זלן, מכמלת גם נשפת הודו.

vel יָשֵׁן *v. intr.* (impf. יִישַׁן, inf. יְשׁוֹן), laxum, languidum esse, hinc obdormire, dormire (schlaff sein, schlafen), etiam de ignava et somniculosa desidia, de dei tanquam sopore, quo suos deserere opemque promissam videtur denegare, de morte, cujus imago vel simulacrum est somnus. *Ni.* נוּשַׁן, de frumento superiori anno in horrea importato ibique exsiccato, cui hornotinum opponitur, de lepra inveterata, de diuturna quapiam in terra commoratione (opp. אָוִיר). *Pi.* sopire. Ad radicem quod attinet, secreta praepositione *ja*, remanet *sen*, quod vi consenescendi dicitur, lat. *senescere*. Quomodo ex vi hacce ingenita significatio dormiendi manaverit, non intelligo. Forsitan verbum dormiendi cum senescendo plane non cohaeret, aliique innititur radici (*shan*, שָׁאַן, quod etiam inter radices sanscritas nobis occurit). LXX. ὑπνοῦν, κοιμᾶσθαι; *Ni.* יָשֵׁן נוּשַׁן, παλαιοῦν, παλαιὰ παλαιῶν, χρονίζειν; *Pi.* κοιμίζειν.

1 perf.: יָשַׁנְתִּי
Job. 3, 13. ישנתי אז ינוח לי
3 perf. pl.: וַיְשָׁנוּ
Jer. 51, 39. 57. וישנו שנת־עולם
Ez. 34, 25. וישנו ביערים
inf. constr.: לְיָשְׁנוֹ
Eccl. 5, 11. אינגו מניח לו לישון
1 imperf.: אִישַׁן
Ps. 13, 4. פן־אישן המות
1 imperf.: וְאֶיְשָׁן *p.*
Ps. 4, 9. אשכבה ואישן
1 impf. consec.: וָאֶישְׁנָה *p.*
Ps. 3, 6. אני שכבתי ואישנה
2 imperf.: תִּישַׁן
Ps. 44, 24. עורה למה תישן ה'
3 imperf.: יִישַׁן *p.*
Ps. 121, 4. חנה לא־ינום ולא יישן
Jes. 5, 27. לא ינום ולא יישן
3 imperf.: וַיִּישַׁן
1 Rg. 19, 5. ויישן תחת רתם אחד
3 imperf.: וַיִּישָׁן *p.*
Gn. 2, 21. תרדמה על־האדם ויישן
Gn. 41, 5. ויישן ויחלם שנית
3 impf. pl.: *יְשָׁנוּ
Prv. 4, 16. כי לא ישנו
Nif-al: נוּשַׁן
2 pl. perf.: וְנִשַׁנְתֶּם
Dt. 4, 25. ונושנתם בארץ
part.: נוֹשָׁן *sg.*
Lev. 26, 10. ישן נושן
part. fem.: נוֹשָׁנֶת *sg.*
Lev. 13, 11. צרעת נושנת היא

Pi-el: יִשֵּׁן
3 impf. fem.: וַתְּיַשְּׁנֵהוּ *c. s.*
Jud. 16, 19. ותישנהו על־ברכיה
יְשֵׁן
ת"ו וכנכנס יְשָׁנָה, ומכוכן ספך על קדש, לומר סכודקן ומשפקד [אלנע], לכן מדגן על שכם שענכם [פאקיד־סריג], או מדבר קדומי נכללו. נגמלת כתוקלי עוד מְיַשֵּׁן, וגם סיופנת יוֹשֵׁן, וגויל סקוקד יָשֵׁן, נְהַיַּשֵּׁן וכדומה.
adj. m. (f. יְשֵׁנָה), virtus, vetustus, vetulus (opp. חָדָשׁ, novus, novellus, recens). Gem. מְיֻשָּׁן, inveteratus, vetus; יוּשָׁן, vetustas, inveteratio; נְתְיַשֵּׁן, יָשַׁן, inveterare, inveterascere. LXX. ἀρχαῖος, παλαιός.
adj. masc.: יָשָׁן
Lev. 25, 22. מן־התבואה ישן
Lev. 25, 22. תאכלו ישן
Lev. 26, 10. ואכלתם ישן
adj. masc.: וְיָשָׁן
Lev. 26, 10. וישן מפני חדש
pl.: יְשָׁנִים *masc.*
Cant. 7, 14. חדשים גם־ישנים
adj. fem.: דַּיְשָׁנָה *sg.*
Neh. 3, 6. ואת שער הישנה החזיקו
Neh. 12, 39. ועל־שער הישנה
Jes. 22, 11. למי הברכה הישנה
יְשֵׁנָה
ת"ו ולכנכי יְשֵׁנָה, וספתרון כודס וכס [אלנאפע], וכוכר מקקור ספעל.
adj. m. (f. יְשֵׁנָה), dormiens, desidiosus, mortuus. LXX. ὑπνεῖν, ὕπνοῦν, ὕπνος, καθεύδειν; ὀδούς (שֵׁן).
adj. masc.: יָשֵׁן
1 Sam. 26, 7. שכב ישן במעגל
1 Reg. 18, 27. אולי ישן הוא ויקץ
adj.: כָּיָשֵׁן
Ps. 78, 65. ויקץ כישן אדני
adj. pl.: יְשֵׁנִים
1 S. 26, 12. ואין מקיץ כי כלם ישנים
Cant. 7, 10. דובב שפתי ישנים
adj. pl. constr.: מְיֻשָּׁנֵי
Dan. 12, 2. ורבים מישני אדמת־עפר
adj. fem.: יְשֵׁנָה *sg.*
1 Reg. 3, 20. ואמתך ישנה
Cant. 5, 2. אני ישנה ולבי ער
שֵׁנָה
ג"כ נכסר ', הסכתקל, ומעכנה רדימה וכימה [אלנעס]. ע' מזרש.
n. f. (abjecto *Jud* initiali), somnus, requies, desidia, mors. LXX. ὕπνος, ὑπνοῦν, νυστάζειν; καταλαλεῖν, ἔτος (שָׁנָה).
Ps. 90, 5. זרמתם שנה יהיו
Prv. 6, 4. אל־תתן שנה לעיניך
Prv. 20, 13 אל־תאהב שנה פן־תורש
Eccl. 8, 16. שנה בעיניו אינגו ראה
for. aram. שְׁנָא
Ps. 127, 2. כן יתן לידידו שְׁנָא
constr.: שְׁנַת
Esth. 6, 1. נדדה שנת המלך
Eccl. 5, 11. מתוקה שנת העבד
Jer. 51, 39. 57. וישנו שנת־עולם
cum suff.: שְׁנָתִי
Gn. 31, 40. ותדד שנתי מעיני
cum suff.: וּשְׁנָתִי
Jer. 31, 26. ושנתי ערבה לי
cum suff.: שְׁנָתֵךְ *p.*
Prv. 3, 24. ושכבת וערבה שנתך
cum suff.: מִשְּׁנָתֵךְ *p.*
Prv. 6, 9. מתי תקום משנתך
cum suff.: וּשְׁנָתוֹ
Dan. 2, 1. ושנתו נהיתה עליו
cum suff.: מִשְּׁנָתוֹ
Gn. 28, 16. ויקץ יעקב משנתו
Jud. 16, 14. ויקץ משנתו
Jud. 16, 20. ויקץ משנתי ויאמר
Zach. 4, 1. כאיש אשר־יעור משנתו
cum suff.: שְׁנָתָם
Ps. 76, 6. נמו שנתם
Prv. 4, 16. ונגזלה שנתם
cum suff.: מִשְּׁנָתָם
Job. 14, 12. ולא יערו משנתם
pl.: שְׁנוֹת *abstr.*
Prv. 6, 10. 24, 33. מעט שנות
שֵׁנָת
תמונה זיזית, נמל שָׁנָה, ויקרה, וכן עֶזְרָת, ונתקשה להפריד בין הסמוכים.
n. f. poët. (= שְׁנָה, ad s. f. עֶזְרָת, זְמָרָת), somnus. LXX. ὕπνος.
Ps. 132, 4. אם־אתן שנת לעיני

יָשַׁע

פעל נודל, והסלנה כמו נעני וזע, רוקם ורקע [ווי"ע, ריך ויין], ואל נסרלף על רוק ורקע, ומוק נכוסף הושענ], לומר סרוין ומקיע [ווי"ע אלנען], ווה סלנה ומוקם למרקע, קלון ופדים [רעעגען, פרי"ף אלנען], כי לור יקל סלנם, ומרקע סרוק, וכן נכ"ק רוק ורקע. מכפעל פעולי'.
v. intr., sicut arab. وَسِعَ, amplum spatiosum esse, praeditum divitiis, potentia aliisve bonis, syn. hebr. רָחַב, רָנַח, *Hi.* הוֹשִׁיעַ, ex angustiis educere, amplificare, hinc salvare, salvum, liberum praestare, vi sanctissima, de universi generis hominum redemtione. Inde nomen יְהוֹשׁוּעַ, יְשׁוּעַ, cujus forma hierosolymitana est יֵשׁוּעַ, Ἰησοῦς. *Nif.* pass. LXX. σώζειν, ἀνασώζειν, διασώζειν, σωτηρία, σωτήριον, ῥύεσθαι, ἐξαιρεῖν, ἀμύνεσθαι, βοηθεῖν, εἰσακούειν; ἀπολλύναι; מוֹשִׁיעַ, σωτήρ, σωτηρία.
Hif-il: הוֹשִׁיעַ *3 perf.*
Ps. 20, 7. הושיע ה' משיחו
3 perf.: וְהוֹשִׁיעַ
1 Sam. 9, 16. והושיע את־עמי
3 perf.: וְהוֹשַׁע, וְהוֹשִׁיעַ
1 Sam. 25, 26. והושע ידך לך
1 Sam. 25, 33. והושע ידי לי
Zach. 12, 7. והושיע ה' את־אהלי
3 perf. c. suff.: הוֹשִׁיעוֹ
Ps. 34, 7. ומכל־צרותיו הושיעו
3 perf. c. suff.: הוֹשִׁיעָם
Jes. 63, 9. ומלאך פניו הושיעם
3 prf. c. suff.: וְהוֹשִׁיעָם
Jud. 2, 18. והושיעם מיד אויביהם
Zach. 9, 16. והושיעם ה' אלהיהם
3 prf. fem.: הוֹשִׁיעָה
Jud. 7, 2. ידי הושיעה לי
Ps. 44, 4. וזרועם לא־הושיעה למו
Ps. 98, 1. הושיעה־לו ימינו
2 perf.: הוֹשַׁעְתָּ
Job. 26, 2. הושעת זרוע לא־עז
2 perf.: וְהוֹשַׁעְתָּ
Jud. 6, 14. והושעת את־ישראל

והושעת את־קעילה 1 S. 23, 2.
הוֹשַׁעְתָּנוּ 2 perf. c. suff.:
כי הושעתנו מיד מדין Jud. 8, 22.
כי הושעתנו מצרינו Ps. 44, 8.
וָהוֹשַׁעְתִּי 1 perf.:
אנכי הגדתי והושעתי Jes. 43, 12.
והושעתי לצאני Ez. 34, 22.
והושעתי אתכם Ez. 36, 29.
והושעתי אותם Ez. 37, 23.
והושעתי את־הצלעה Zeph. 3, 19.
וְהוֹשַׁעְתִּיךָ 1 perf. c. suff.:
יחזקו ממך והושעתיך 1Chr. 19, 12.
וְהוֹשַׁעְתִּים 1 perf. c. suff.:
והושעתים ביי אלהיהם Hos. 1, 7.
הוֹשַׁעְתֶּם 2 perf. pl.:
ולא־הושעתם אותי מידם Jud. 12, 2.
מוֹשֵׁעַ part.: sg.
ואין מושיע לה Dt. 22, 27.
כל־הגוים ואין מושיע Dt. 28, 29.
לאיביך ואין לך מושיע Dt. 28, 31.
מושיע לבני ישראל Jud. 3, 9.
ויקם יי להם מושיע Jud. 3, 15.
אם־ישך מושיע Jud. 6, 36.
וארא כי־אינך מושיע Jud. 12, 3.
אשר־הוא מושיע 1 Sam. 10, 19.
ואם־אין מושיע 1 Sam. 11, 3.
ישעו ואין מושיע 2 Sam. 22, 42.
ויתן יי לישראל מושיע 2 Reg. 13, 5.
מושיע ישרי־לב Ps. 7, 11.
מושיע חוסים Ps. 17, 7.
ישועו ואין מושיע Ps. 18, 42.
מושיע ורב והצילם Jes. 19, 20.
ואין מבלעדי מושיע Jes. 43, 11.
אלהי ישראל מושיע Jes. 45, 15.
הנני מושיע את־עמי Zach. 8, 7.
מוֹשִׁיעַ part.:
ומושיע אין זולתי Jes. 45, 21.
ומושיע אין בלתי Hos. 13, 4.
הַמּוֹשִׁיעַ part.:
כי הי־יי המושיע 1 Sam. 14, 39.
לְמוֹשִׁיעַ part.:
ויהי להם למושיע Jes. 63, 8.
מוֹשִׁיעִי part. c. suff.:
משפי מחמס 2 Sam. 22, 3.
מוֹשִׁיעֲךָ part. c. suff.:
מושיעך מרחוק Jer. 30, 10. 46, 27.
מוֹשִׁיעֵךְ part. c. suff.: p.
קדוש ישראל מושיעך Jes. 43, 3.
מוֹשִׁיעֵנוּ part. c. suff.:
תעו אין מושיעך Jes. 47, 15.
אני יי מושיעך ונאלך Jes. 49, 26.
כי־אני יי מושיעך Jes. 60, 16.
מוֹשִׁיעוֹ part. c. suff.:
מושיעו בעת צרה Jer. 14, 8.
מוֹשִׁיעָם part. c. suff.:
שכחו אל מושיעם Ps. 106, 21
מוֹשִׁיעִים part. pl.:
תתן להם מושיעים Neh. 9, 27.
ועלו מושיעים Obad. 1, 21.
לְהוֹשִׁיעַ inf.:
*הושיע את־עמי ישראל 2 S. 3, 18.
לְהוֹשִׁיעַ inf.:
והושע לא־יושיעו להם Jer. 11, 12.
לְהוֹשִׁיעַ inf. constr.:
להושיע אתכם Dt. 20, 4.
להושיע את־ישראל Jud. 10, 1.
לא־אוסיף להושיע Jud. 10, 13.
להושיע את־ישראל Jud. 13, 5.
להושיע ברב או במעט 1 Sam. 14, 6.
והלכתי להושיע לך 2 Sam. 10, 11.
להושיע עוד את־בני 2 Sam. 10, 19.
להושיע את־בני־עמון 1 Chr. 19, 19.
להושיע כל־עניי־ארץ Ps. 76, 10.
להושיע משפטי נפשו Ps. 109, 31.

רב להושיע Jes. 63, 1.
כגבור לא־יוכל להושיע Jer. 14, 9.
להושיע אתכם ולהציל Jer. 42, 11.
וּלְהוֹשִׁיעַ inf. constr.:
ולהושיע אדני לו 1 Sam. 25, 31.
מֵהוֹשִׁיעַ inf. constr.:
לא־קצרה יד־יי מהושיע Jes. 59, 1.
לְהוֹשִׁיעֵנִי inf. c. suff.:
לבית מצודות להושיעני Ps. 31, 3.
צויה להושיעני Ps. 71, 3.
יי להושיעני Jes. 38, 20.
לְהוֹשִׁיעֲךָ inf. c. suff.:
להושיעך ולהצילך Jer. 15, 20.
לְהוֹשִׁיעֵךְ inf. c. suff.: p.
נאם־יי להושיעך Jer. 30, 11.
לְהוֹשִׁיעָהּ inf. c. suff.:
העיר הזאת להושיעה 2 Reg. 19, 34.
על־העיר הזאת להושיעה Jes. 37, 35.
הוֹשִׁיעַ imperat.:
הושע עבדך אתה אלהי Ps. 86, 2.
הושע יי את־עמך Jer. 31, 7.
הוֹשִׁיעָה imperat.:
ותאמר הושיעה המלך 2 Sam. 14, 4.
הושיעה אדני המלך 2 Reg. 6, 26.
הושיעה יי כי־גמר Ps. 12, 2.
יי הושיעה המלך Ps. 20, 10.
הושיעה את־עמך Ps. 28, 9.
הושיעה ימינך וענני Ps. 60, 7. 108, 7.
אנא יי הושיעה Ps. 118, 25.
וְהוֹשִׁיעָה imperat.:
והושיעה לנו ועזרנו Jos. 10, 6.
והושיעה לבן־אמתך Ps. 86, 16.
הוֹשִׁיעֵנִי impt. c. suff.:
הושיעני אלהי Ps. 3, 8.
הושיעני למען חסדך Ps. 6, 5.
הושיעני מכל־רדפי Ps. 7, 2.
הושיעני מפי אריה Ps. 22, 22.
הושיעני בחסדך Ps. 31, 17.
אלהים בשמך הושיעני Ps. 54, 3.
ומאנשי דמים הושיעני Ps. 59, 3.
הושיעני אלהים Ps. 69, 2.
הושיעני כחסדך Ps. 109, 26.
לך־אני הושיעני Ps. 119, 94.
קראתיך הושיעני Ps. 119, 146.
הושיעני ואושעה Jer. 17, 14.
וְהוֹשִׁיעֵנִי impt. c. suff.:
והושעני מכף מלך־ארם 2 Rg. 16, 7.
וְהוֹשִׁיעֵנִי impt. c. suff.:
הטה־אלי אזנך והושיעני Ps. 71, 2.
הוֹשִׁיעֵנוּ impt. c. suff.:
הושיענו נא מידו 2 Reg. 19, 19.
הושיענו אלהי ישענו 1 Chr. 16, 35.
הושיענו יי אלהינו Ps. 106, 47.
הושיענו מידו Jes. 37, 20.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ imprt. c. suff.:
קומה והושיענו Jer. 2, 27.
אוֹשִׁיעַ 1 imperf.:
במה אושיע את ישראל Jud. 6, 15.
אושיע אתכם Jud. 7, 7.
ואת־בניך אנכי אושיע Jes. 49, 25.
כן אושיע אתכם Zach. 8, 13.
ואת־בית יוסף אושיע Zach. 10, 6.
וְאוֹשִׁיעָה 1 imperf.:
ואושיעה אתכם מידם Jud. 10, 12.
אוֹשִׁיעֲךָ 1 impf. c. suff.:
מאין אושיעך 2 Reg. 6, 27.
תּוֹשִׁיעַ 2 imperf.:
כי־תושיע בידי Jud. 6, 37.
ואת־עם עני תושיע 2 Sam. 22, 28.
עם־עני תושיע Ps. 18, 28.
אדם ובהמה תושיע יי Ps. 36, 7.
חמס ולא תושיע Hab. 1, 2.
וְתוֹשִׁיעַ 2 imperf.:
ותשמע ותושיע 2 Chr. 20, 9.

תּוֹשִׁיעוּן 2 pl.:
אם־אתם תושיעון אתו Jud. 6, 31.
יוֹשִׁיעוּ 3 pl.:
המה יושיעו לכם Jud. 10, 14.
לא־יושיעו להם Jer. 11, 12.
יוֹשִׁיעֻךְ 3 pl. c. suff.:
יקומו אם־יושיעוך Jer. 2, 28.
וְיוֹשִׁיעֲךָ 3 pl. c. suff.:
יעמדו־נא ויושיעך Jes. 47, 13.
וְיוֹשִׁיעֵם 3 impf. pl. c. s.:
מושיעים וישיעם Neh. 9, 27.
וַיּוֹשִׁיעֵם 3 pl. c. suff.:
ויושיעם מיד שסיהם Jud. 2, 16.
נוֹשַׁע Nif-al: 3 perf.
עם נושע ביי Dt. 33, 29.
ישראל נושע ביי Jes. 45, 17.
וְנוֹשַׁעְתֶּם 2 perf. pl.:
ונושעתם מאויביכם Num. 10, 9.
נוֹשַׁעְנוּ 1 perf. pl.: p.
ואנחנו לא נושענו Jer. 8, 20.
נוֹשָׁע part.: sg.
נושע ברב־חיל Ps. 33, 16.
וְנוֹשָׁע part.: sg.
צדיק ונושע הוא Zach. 9, 9.
וְהִוָּשְׁעוּ imprt. pl.:
פנו־אלי והושעו Jes. 45, 22.
אִוָּשֵׁעַ 1 imperf.: p.
ומאיבי אושע 2 Sam. 22, 4.
ומן־איבי אושע Ps. 18, 4.
וְאִוָּשֵׁעַ 1 imperf.: p.
הושיעני ואושע Jer. 17, 14.
וְאִוָּשֵׁעָה 1 imperf.: p.
סעדני ואושעה Ps. 119, 117.
תִּוָּשֵׁעִי 2 impf. fem.: p.
למען תושעי Jer. 4, 14.
יִוָּשֵׁעַ 3 imperf.: p.
הולך תמים יושע Prv. 28, 18.
וממנה יושע Jer. 30, 7.
תִּוָּשַׁע 3 fem.:
בימיו תושע יהודה Jer. 23, 6.
בימים ההם תושע יהודה Jer. 33, 16
וְנִוָּשֵׁעָה 1 pl.: p.
עולם ונושע Jes. 64, 4.
וְנִוָּשְׁעָה 1 pl.:
והאר פניך ונושעה Ps. 80, 4. 8.
האר פניך ונושעה Ps. 80, 20.
תִּוָּשְׁעוּן 2 pl.: p.
בשובה ונחת תושעון Jes. 30, 15.

יֶשַׁע

סו יֶשַׁע, ז'ו וכנוי יִשְׁעֶךָ. וכלון סחלון מנכס ופדים, סנלס וסונקס למיקנ, ומוס עזר ויזועם [הילפע], לסכסכ ומיפס וקוזים וכדומס.

vel יְשׁוּעָה, n. m. (c. s. יִשְׁעֶךָ), liberatio ex angustiis, salvatio, salus, auxilium. LXX. σωτηρία, σωτήριον (σωτήρ, σώζειν), ἔλεος; שָׂגַב יֶשַׁע, ἐξεγείρειν.

ישע ימינו Ps. 20, 7.

בְּיֵשַׁע
אשית בישע יפיח לו Ps. 12, 6.
בישע אלהים Ps. 50, 23.
לְיֵשַׁע
לישע עמך Hab. 3, 13.
לישע את־משיחך Hab. 3, 13.
f. al.: יֶשַׁע p.
וקדרים שגבו ישע Job. 5, 11.
וכהניה אלביש ישע Ps. 132, 16.
תפתח־ארץ ויפרו־ישע Jes. 45, 8.
כי הלבישני בגדי־ישע Jes. 61, 10.
מְיֶשַׁע
וירחקו בניו מישע Job. 5, 4.

תְּשׁוּעֵנִי 2 impf. c. suff.:
מחמס תשענו 2 Sam. 22, 3.
תּוֹשִׁיעֵנוּ 2 impf. c. suff.:
אל־תושיענו היום הזה Jos. 22, 22.
יְהוֹשִׁיעַ 3 imperf.: for. sol.
לא בחרב ובחנית יהושיע 1 S. 17, 47.
דלותי ולי יהושיע Ps. 116, 6.
יוֹשִׁיעַ 3 imperf.:
ואת־דכאי־רוח יושיע Ps. 34, 19.
כי אלהים יושיע ציון Ps. 69, 36.
יושיע לבני אביון Ps. 72, 4.
ונפשות אביונים יושיע Ps. 72, 13.
אל־גזי לא יושיע Thr. 4, 17.
ושח עינים יושפל Job. 22, 29.
אל־אל לא יושיע Jes. 45, 20.
יושיע ישיש עליך Zeph. 3, 17.
וַיּוֹשַׁע 3 impf. ap.:
קוה ליי וישע לך Prv. 20, 22.
וַיּוֹשַׁע 3 impf. ap.:
וישע דוד את ישבי קעלה 1 S. 23, 5.
וישע יי את־דוד 2 Sam. 8, 6. 14.
וישע מחרב מפיהם Job. 5, 15.
וַיּוֹשַׁע 3 impf. ap.:
ויושע יי ביום ההוא Ex. 14, 30.
ויושע גם־הוא את־ישראל Jud. 3, 31
ויושע יי ביום ההוא 1 Sam. 14, 23.
ויושע יי תשועה גדולה 1 Chr. 11, 14.
ויושע יי לדויד 1 Chr. 18, 6.
ויושע יי את־דויד 1 Chr. 18, 13.
ויושע יי את־יחזקיהו 2 Chr. 32, 22.
יוֹשִׁיעֵנִי 3 impf. c. suff.:
וייי יושיענו Ps. 55, 17.
וְיוֹשִׁיעֵנִי 3 impf. c. suff.:
ישלה משמים ויושיעני Ps. 57, 4.
יוֹשִׁיעֵנוּ 3 impf. c. suff.:
יי מלכנו הוא יושיענו Jes. 33, 22.
אשור לא יושיענו Hos. 14, 4.
יְשִׁעֵנוּ 3 impf. c. suff.:
מה־ישענו זה 1 Sam. 10, 27.
וַיּוֹשִׁיעֵנוּ 3 impf. c. suff.:
וישיענו מכף איבינו 1 Sam. 4, 3.
ויושענו מיד פלשתים 1 Sam. 7, 8.
קוינו לו ויושיענו Jes. 25, 9.
וְיוֹשִׁיעֲךָ 3 impf. c. s.:
ויושיעך בכל־עריך Hos. 13, 10.
יוֹשִׁיעֵךְ 3 impf. c. s.:
אל־יושעך יי 2 Reg. 6, 27.
וְיוֹשִׁיעֵם 3 impf. c. s.:
הוא יבוא וישיעכם Jes. 35, 4.
יוֹשִׁיעֵנִי 3 impf. c. s.:
מצרתו לא יושיענו Jes. 46, 7.
יוֹשִׁיעֵם 3 impf. c. s.:
ממצוקותיהם יושיעם Ps. 107, 13. 19
וְיוֹשִׁיעֵם 3 impf. c. s.:
ויושיעם כי־חסו בו Ps. 37, 40.
שועתם ישמע ויושיעם Ps. 145, 19.
וַיּוֹשִׁיעֵם 3 impf. c. s.:
לבני ישראל ויושיעם Jud. 3, 9.
ויושיעם ביד ירבעם 2 Reg. 14, 27.
ויושיעם למען שמו Ps. 106, 8.
ויושיעם מיד שונא Ps. 106, 10.
וַיּוֹשִׁעֵן 3 impf. c. s.:
ויקם משה ויושענ Ex. 2, 17.
תּוֹשִׁיעַ 3 impf. fem.:
כי־תושיע לך ימינך Job. 40, 14.
וַתְּהוֹשַׁע 3 fem. ap.:
ותושע לו זרעו Jes. 59, 16.
ותושע לי זרעי Jes. 63, 5.
תּוֹשִׁיעֵנִי 3 fem. c. s.:
וחרבי לא תושיעני Ps. 44, 7.
וְתוֹשִׁיעֵנִי 3 fem. c. s.:
ותושיעני ימינך Ps. 138, 7.

cum suff.: יְשָׁעִי
2 Sam. 22, 3. מגני וקרן ישעי
2 S. 22, 47. וירם אלהי צור ישעי
2 S. 23, 5. כי־כל־ישעי וכל־חפץ
Ps. 18, 3. מגני וקרן ישעי
Ps. 18, 47. וירום אלוהי ישעי
Ps. 25, 5. כי־אתה אלהי ישעי
Ps. 27, 9. אלהי ישעי
Ps. 62, 8. על־אלהים ישעי
Jes. 51, 5. יצא ישעי
Mich. 7, 7. אוחילה לאלהי ישעי
Hab. 3, 18. אגילה באלהי ישעי
cum suff.: יְשָׁעִי
Ps. 27, 1. יי׳ אורי וישעי
cum suff.: יְשָׁעֵנוּ
1 Chr. 16, 35. אלהי ישענו
Ps. 65, 6. תעננו אלהי ישענו
Ps. 79, 9. עזרנו אלהי ישענו
Ps. 85, 5. שובינו אלהי ישענו
Ps. 95, 1. נריעה לצור ישענו
cum suff.: יְשָׁעֲךָ
Jes. 17, 10. אלהי ישעך
Jes. 62, 11. הנה ישעך בא
cum suff.: יְשָׁעֲךָ *p.*
2 Sam. 22, 36. ותתן־לי מגן ישעך
Ps. 18, 36. ותתן־לי מגן ישעך
Ps. 51, 14. השיבה לי ששון ישעך
Ps. 69, 14. ענני באמת ישעך
cum suff.: יִשְׁעֲךָ
Ps. 85, 8. יישעך תתן־לנו
cum suff.: יִשְׁעוֹ
Ps. 24, 5. וצדקה מאלהי ישעו
Ps. 85, 10. אך קרוב ליראיו ישעו
יְשׁוּעָה
ז״נ ומכלכל כמו ישע, לומר פרנס וחלוץ ומוכיח למחוק, ולפעמים כמו נצוח ומושיע ומכלכל וכדומה.
n. f. (poët. יְשׁוּעָתָה), sicut יֶשַׁע, extractio ex angusto, vindicatio in prosperum felicemque statum, salvatio, gratia Dei salutaris, etiam metonym. de ipso salutis auctore. LXX. *σωτηρία, σωτήρ.*
Ps. 119, 155. רחוק מרשעים ישועה
Jes. 26, 1. ישועה ישית חומות וחל
Jes. 49, 8. וביום ישועה עזרתיך
Jes. 52, 7. משמיע ישועה
Jes. 59, 17. וכובע ישועה בראשו
Jes. 60, 18. וקראת ישועה חומתיך
Hab. 3, 8. מרכבתיך ישועה
וְיִשׁוּעָה
Ps. 118, 15. קול רנה וישועה
הַיְשׁוּעָה
1 S. 14, 45. חישועה הגדולה הזאת
Ps. 3, 9. ליי׳ הישועה
Jes. 12, 3. ממעיני הישועה
בְּיִשׁוּעָה
Ps. 149, 4. יפאר ענוים בישועה
לִישׁוּעָה
Ex. 15, 2. ויהי־לי לישועה
2 Sam. 10, 11. והיתה לי לישועה
Job. 13, 16. גם־הוא לי לישועה
Ps. 118, 14. ויהי־לי לישועה
Ps. 118, 21. ותהי־לי לישועה
Jes. 12, 2. ויהי לי לישועה
Jes. 59, 11. לישועה רחקה ממנו
cum h finis: יְשׁוּעָתָה
Ps. 3, 3. אין ישועתה לו
Jon. 2, 10. ישועתה ליי׳
cum h finis: לִישׁוּעָתָה
Ps. 80, 3. ולכה לישעתה לנו
constr.: יְשׁוּעַת
Ex. 14, 13. וראו את־ישועת יי׳
2 Chr. 20, 17. וראו את־ישועת יי׳
Ps. 14, 7. מי יתן מציון ישועת
Ps. 98, 3. את ישועת אלהינו
Jes. 52, 10. את ישועת אלהינו
cum suff.: יְשׁוּעָתִי
Job. 30, 15. וכעב עברה ישעתי
cum suff.: יְשׁוּעָתִי
Ps. 62, 2. ממנו ישועתי
Ps. 88, 2. יי׳ אלהי ישועתי
Ps. 89, 27. אתה אלי וצור ישועתי
Ps. 140, 8. אדני עז ישועתי
Jes. 12, 2. אל ישועתי אבטח
Jes. 49, 6. ישועתי עד־קצה הארץ
Jes. 56, 1. כי־קרובה ישועתי
cum suff.: וְיִשׁוּעָתִי
Ps. 62, 3. 7. אך־הוא צורי וישועתי
Jes. 51, 6. וישועתי לעולם תהיה
Jes. 51, 8. וישועתי לדור דורים
cum suff.: בִּישׁוּעָתִי
Ps. 91, 16. ואראהו בישועתי
cum suff.: יְשׁוּעָתֵנוּ
Ps. 68, 20. האל ישועתנו
Jes. 33, 2. אף־ישועתנו בעת
cum suff.: יְשׁוּעָתֶךָ
Ps. 35, 3. ישעתך אני
cum suff.: יְשׁוּעָתֶךָ
Ps. 69, 30. ישועתך אלהים תשגבני
cum suff.: יְשׁוּעָתֶךָ *p.*
Ps. 67, 3. בכל־גוים ישועתך
Ps. 70, 5. אהבי ישועתך
cum suff.: בִּישׁוּעָתֶךָ *p.*
1 Sam. 2, 1. כי שמחתי בישועתך
Ps. 9, 15. אגילה בישועתך
Ps. 13, 6. יגל לבי בישועתך
Ps. 20, 6. נרננה בישועתך
Ps. 21, 6. גדול כבודו בישועתך
Ps. 106, 4. פקדני בישועתך
cum suff.: וּבִישׁוּעָתְךָ
Ps. 21, 2. וברישועתך מה־יגיל מאד
cum suff.: לִישׁוּעָתֶךָ
Gn. 49, 18. לישועתך קויתי יי׳
Ps. 119, 166. שברתי לישועתך יי׳
cum suff.: לִישׁוּעָתֶךָ *p.*
Ps. 119, 123. עיני כלו לישועתך
Ps. 119, 174. תאבתי לישועתך
cum suff.: יְשׁוּעָתוֹ
Dt. 32, 15. וינבל צור ישעתו
cum suff.: יְשׁוּעָתוֹ
1 Chr. 16, 23. מיום־אל־יום ישועתו
Ps. 96, 2. מיום־ליום ישועתו
Ps. 98, 2. הודיע יי׳ ישועתו
cum suff.: בִּישׁוּעָתוֹ
Ps. 35, 9. תשיש בישועתו
Ps. 78, 22. ולא בטחו בישועתו
Jes. 25, 9. ונשמחה בישועתו
cum suff.: וְיִשׁוּעָתָהּ
Jes. 62, 1. וישועתה כלפיד יבער
pl.: יְשׁוּעוֹת, יְשׁוּעֹת
2 Sam. 22, 51. מגדל ישועות
Ps. 18, 51. מגדל ישועות מלכו
Ps. 28, 8. ומעוז ישועות משיחו
Ps. 42, 6. ישועות פניו
Ps. 42, 12. 43, 5. ישועת פני ואלהי
Ps. 44, 5. צוה ישועות יעקב
Ps. 74, 12. פעל ישועות בקרב הארץ
Ps. 116, 13. כוס־ישועות אשא
Jes. 26, 18. ישועת בל־נעשה־ארץ
Jes. 33, 6. חסן ישועת
pl.: יְשׁוּעֹת
Ps. 53, 7. מציון ישועות ישראל
מוֹשָׁעָה
ז״נ ותן נרגוי, כלרך סקנוליים, והלוז סכוי על יהושע.
n. f. pluralet. coll., tanquam salvationes, salus omnimoda. LXX. *τοῦ σώζειν.*
pl.: לְמוֹשָׁעוֹת
Ps. 68, 21. האל לנו אל למושעות
שׁוּעַ *v.*
ז״נ כמו יְשׁוּעַ, והלוגן הסמך על דל, לומר לים עבר ורוח ומוכלך [רייכער, פאלכענסטעין], מתמוטת הזרע יבש, וזלוג סרוח והסרקסק על הסלכלך יהוע.
n. m. (factum ex יְשׁוּעַ), amplus, dives, potens, a *v.* יָשַׁע, vi arabici وَسَعَ LXX. *τιμὴν τιθέναι, σιγᾶν, πλανᾶν.*
Job. 34, 19. ולא נכר־שוע לפני־דל
Jes. 32, 5. ולכילי לא יאמר שוע
cum suff.: שׁוּעֲךָ *v.*
Job. 36, 19. *היערך שועך לא בצר
תְּשׁוּעָה
ז״נ והמכוון כמו יושע, נלי הנדל, ונקבר ז״י נפעל לך עמיי נקבר לפעמים, כמו לקל שוע, נפליסת משקלי הזמות, ומלקטו דוגמאות לכוב.
n. f., sicut יְשׁוּעָה, salus, prosperitas, auxilium, etiam de eo, in quo salus consistit, sicut *σωτήριον*, Luc. 2, 30. LXX. *σωτηρία, σωτήριον, βοήθεια.*
1 S. 11, 9. מחר תהיה־לכם תשועה
1 S. 11, 13. כי היום עשה־יי׳ תשועה
1 S. 19, 5. ויעש יי׳ תשועה גדולה
2 S. 23, 10. 12. ויעש יי׳ תשועה גדולה
2 Rg. 5, 1 כי־בו נתן־יי׳ תשועה לארם
2 Reg. 13, 17. חץ־תשועה ליי׳
2 Reg. 13, 17. וחץ־תשועה בארם
1 Chr. 11, 14. תשועה גדולה
2 Chr. 6, 41. ולבשו תשועה
Ps. 144, 10. הנותן תשועה למלכים
Ps. 146, 3. שאין לו תשועה
Jes. 46, 13. ונתתי בציון תשועה
וְתִשׁוּעָה
Prv. 11, 14. 24, 6. ותשועה ברב יועץ
הַתְּשׁוּעָה
Jud. 15, 18. התשועה הגדולה הזאת
2 S. 19, 3. ותהי התשעה ביום ההוא
Prv. 21, 31. וליי׳ התשועה
לִתְשׁוּעָה
1 Chr. 19, 12. והיית לי לתשועה
Ps. 33, 17. שקר הסוס לתשועה
constr.: תְּשׁוּעַת
Ps. 60, 13. 108, 13. ושוא תשועת אדם
Jes. 45, 17. תשועת עולמים
Jer. 3, 23. ביי׳ אלהינו תשועת
constr.: וּתְשׁוּעַת
Ps. 37, 39. ותשועת צדיקים מיי׳
constr.: לִתְשׁוּעַת
Thr. 3, 26. ודומם לתשועת יי׳
cum suff.: תְּשׁוּעָתִי
Ps. 38, 23. אדני תשועתי
Ps. 51, 16. אלהי תשועתי
cum suff.: וּתְשׁוּעָתִי
Jes. 46, 13. ותשועתי לא תאחר
cum suff.: תְּשׁוּעָתְךָ
Ps. 119, 41. תשועתך כאמרתך
cum suff.: תְּשׁוּעָתֶךָ *p.*
Ps. 40, 17. אהבי תשועתך
Ps. 71, 15. כל־היום תשועתך
cum suff.: וּתְשׁוּעָתְךָ
Ps. 40, 11. ותשועתך אמרתי
cum suff.: לִתְשׁוּעָתְךָ
Ps. 119, 81. כלתה לתשועתך נפשי

יִשְׁפֶּה
ח׳ יֵן
ז״נ תכן יקרס, ותכן ותת נקרתם גנ כן נערכי וכזפתי ערכ, ולת ידעתי לכוונם.
n. f. lapidis pretiosi, *ὄασπις*, arab. *jashaf*, *jashab*, *jashf* (v. Arab. Ez. 28, 13.), origine incognita. Vulg. ex Graeco: *onychinus.* Onkel. פַּשְׁכְּרֵי. Hieros. I. מַרְגְּנִיטַת אַפְּנְטוּרִין. Hierosol. II. מַרְגְּלִיתָא. Samar. עברבר. LXX. *ὀνύχιον, ὀνύχινον.*
וְיִשְׁפֶּה
Ex. 28, 20. תרשיש ושהם ויושפה
Ex. 39, 13. תרשיש שהם ויושפה
Ez. 28, 13. תרשיש שהם ויושפה

יָשַׁר
ד׳ ק׳
פעל בודד, והפעיל יַיְשַׁר ופ״ש יְשַׁר, והמעכם כמו אֲשֶׁר לעיל, וכמו פָּשַׁר לקמן, לומר סיות מוכן ומוקס, נפין עקמות וכזיס, וסיות כמעגל המעוקע [נערפלע ויין], לכן מהלוך בזוכוחות ויסיכם מתכנך לל ז״ם. ומוס הסזפל המוסרי סיות כשר וכן וכוכח [רעכט ויין], לו מדרך סיות מסולל ומפולם ומתוקן [עבען ויין], ויזכס כפז כתנקוק הכלון מסולנת ומפולסת הכפז, מתוקנת ומדומת ומזוקעת [נעוקנפ-טינע, נעכוסיגע ויין]. סכנד קווק הפעולם ויולף, והנכ כפ פעולי של הכנד, נהזפל על תקון הרקעת הוסכ לפקים, והכוסף לו מיזור הסנעפ והרקות, לו מיזור דכן. תמנות הזכת יָשָׁר, וכן אֲשֶׁר, בָּשַׁר, ותמנת הזמתות לנכל שָׁר, לפר מתכו שׁוּר הנפ, וזס לגיד לך הזווי.
v. intr. (impf. יִישַׁר, semel שָׁר), sicut אָשַׁר, בָּשַׁר, rectum, planum esse, recta via incedere (opp. שָׁטָה), trop. ritum, justum esse, in phrasi hac יָשַׁר בְּעֵינַי, h. e. placet mihi, videtur, probatur, acceptum est, vel de animo, tranquillum, sedatum esse, omni perturbatione carere, Hab. 2, 4. Aquila: *ἰδοὺ ναχελευομένου οὐκ εὐθεία ἡ ψυχή μου ἐν αὐτῷ. Pi.* rectum, planum facere, dirigere, trop. rectum declarare. *Pu.* prt., de auro tanquam planato h. e. malleo diducto, tenui, ut corpori solido induci queat. *Hi.* de vultu, recta prospicere, non perversis oculis et modo ad dextram, modo ad sinistram deflectentibus. Radix est *shar*, q. v. s. v. שָׁר, unde n. שְׁרִי. LXX. *εὐθύνειν, κατάγειν, εὐδοκεῖν, ἀρέσκειν, ἀρχή; Pi, εὐθὺ ποιεῖν, κατευθύνειν, κατορθοῦν*; חֲיָשִׁיר נֶגֶד, *νεύειν δίκαια.*
3 *perf.:* יָשָׁר
1 Chr. 13, 4. כי־ישר הדבר בעיני
Jer. 18, 4. כאשר ישר בעיני היוצר
Jer. 27, 5. לאשר ישר בעיני
3 *perf. fem.:* יָשְׁרָה
Jud. 14, 3 אותה קח־לי כי־היא ישרה
Hab. 2, 4. לא־ישרה נפשו בו
3 *perf. pl.:* יָשְׁרוּ
1 Reg. 9, 12. ולא ישרו בעיניו
3 *imperf.:* יִיְשַׁר
Nu. 23, 27. אולי יישר בעיני האלהים
3 *imperf.:* וַיְיַשֵּׁר
1 Sam. 18, 20. וישר הדבר בעיניו
1 S. 18, 26. וישר הדבר בעיני דוד
3 *imperf.:* וַיְיַשֵּׁר
2 S. 17, 4 ויישר הדבר בעיני אבשלום
2 Chr. 30, 4 ויישר הדבר בעיני המלך

3*impf.fem.*: וַתִּישַׁר
Jud. 14, 7. ותישר בעיני שמשון
3 *fem.*: וַיִּשְׁרָנָה *v. Masora.*
1 S. 6, 12. וישרנה הפרות בדרך
Pi-el: יִשֵּׁר
1 *perf.*: יִשַּׁרְתִּי
Ps. 119, 128. כל־פקודי כל ישרתי
part. pl.: מְיַשְּׁרִים
Prv. 9, 15. המישרים ארחותם
imprt. pl.: יַשְּׁרוּ
Jes. 40, 3. ישרו בערבה
1 *imperf.*: אֲיַשֵּׁר
Jes. 45, 2. והדורים אושר
Jes. 45, 13. וכל־דרכיו אישר
3 *imperf.*: יְיַשֵּׁר
Prv. 3, 6. והוא יישר ארחתיך
3 *imperf.*: יְיַשֵּׁר
Prv. 15, 21. ואיש תבונה יישר־לכת
3 *impf. c. suff.*: וַיְיַשְּׁרֵם
2 Chr. 32, 30. ויישרם למטה מערכה
3 *fem.*: תְּיַשֵּׁר
Prv. 11, 5. צדקת תמים תישר דרכו
Pu-al: יְשֻׁר
part.: מְיֻשָּׁר
1 Reg. 6, 35. מישר על־המחקה
Hif-il: הַיְשִׁיר, הֵישִׁיר
imperat.: הַיְשֵׁר K'tib.
Ps. 5, 9. חושר לפני דרכך
3 *impf. pl.*: יְיַשְּׁרוּ
Prv. 4, 25. יעפעפיך יישירו נגדך

יָשָׁר

ת"ו ולנקבה יְשָׁרָה, וסמיכה נכל לשון הפעל, לו נכוח ומשונע נשין עקוב, ולכ׳ המוכוחות של עקלקל ועקש, לו נמכוון המוסכי, כמו לדק ותוס ועוג וכאר [רעכע, כיללינ, געפֿאַלנינ], ומוס נשווי לל תמים ותס־לנ. וסמיכ סיגר לנ"ו כמו ספר סיגרים, לומר מן הכלליים והתמיים, ולנו הן הגבוהים והלומדים מלמעת ד', לו גב מסולל ומפולם מדרך, וכדומה מן המשלות.

adj. m. (f. יְשָׁרָה), rectus, planus (opp. עִקֵּשׁ, עֲקַלְקַל, obliquus, tortuosus, perversus), trop. vel neutr. id quod jucundum, probabile, acceptum est, vel de personis, probus, integer, de hominibus potissimum, qui ad regulam voluntatis divinae vitam suam informant atque a dei verbo neque dextrorsum neque sinistrorsum recedunt. Hinc סֵפֶר הַיָּשָׁר, *βίβλος εὐθέων*, quo, ut videtur, heroum sanctorum laudes carminibus erant celebratae. LXX. *εὐθύς, ὄρθιος, ὀρθός, δίκαιος, ὅσιος, ἀληθινός (ἀλήθεια); τὰ ἀγαθά, βέλτιον, ἄριστος, καλός, ἀνδρεῖος*; יָשֹׁר בְּעֵינָיו, *δοκεῖν.*

1 Sam. 29, 6. חי־יי כי־ישר אתה
2 Sam. 19, 7. כי־אז ישר בעיניך
2 Rg. 10, 15. היש את־לבבך ישר
Job. 23, 7. שם ישר נוכח עמו
Ps. 11, 7. ישר יחזו פניתו
Ps. 33, 4. כי־ישר דבר־יי
Ps. 37, 37. שמר־תם וראה ישר
Ps. 92, 16. להגיד כי־ישר יי
Prv. 12, 15. דרך אויל ישר בעיניו
Prv. 14, 12. יש דרך ישר לפני־איש 16, 25.
Prv. 20, 11. אם־זך ואם־ישר פעלו
Prv. 21, 2. כל־דרך איש ישר בעיניו
Prv. 21, 8. יזך ישר פעלו
Eccl. 7, 29. את־האדם ישר

Jes. 26, 7. ישר מעגל צדיק
Jer. 31, 9. בדרך ישר
Mich. 7, 4. ישר ממסוכה
וְיָשָׁר
Dt. 32, 4. צדיק וישר הוא
Job. 1, 1. תם וישר וירא אלהים
Job. 1, 8. 2, 3. תם וישר ירא אלהים
Job. 8, 6. אם־זך וישר אתה
Job. 33, 27. וישר העויתי
Ps. 25, 8. טוב־וישר יי
Ps. 111, 8. עשוים באמת וישר
Ps. 119, 137. וישר משפטיך
Prv. 21, 29. וישר הוא יכין דרכו
Mich. 7, 2. וישר באדם אין
וַיָּשָׁר
Dt. 6, 18. ועשית הישר והטוב
Dt. 12, 25. כי־תעשה הישר בעיני יי
Dt. 13, 19. לעשות הישר בעיני יי
Dt. 21, 9. כי־תעשה הישר בעיני יי
Jos. 10, 13. כתובה על־ספר הישר
Jud. 17, 6. 21, 25. הישר בעיניו יעשה
2 S. 1, 18. הנה כתובה על־ספר הישר
1 Reg. 11, 33. לעשות הישר בעיני
1 Reg. 11, 38. ועשית הישר בעיני
1 Reg. 14, 8. לעשות רק הישר בעיני
1 Rg. 15, 5. אשר עשה דוד את־הישר
1 Reg. 15, 11. ויעש אסא הישר
1 Reg. 22, 43. לעשות הישר בעיני יי
2 Rg. 10, 30. הטיבת לעשות הישר
2 Reg. 12, 3. ויעש יהואש הישר
2 Reg. 14, 3. ויעש הישר בעיני יי 15, 3. 34. 18, 3. 22, 2.
2 Rg. 16, 2. ולא־עשה הישר בעיני
2 Chr. 20, 32. לעשות הישר בעיני יי
2 Chr. 24, 2 ויעש יהואש הישר בעיני
2 Chr. 25, 2. ויעש הישר בעיני יי 26, 4. 27, 2. 29, 2. 34, 2.
2 Chr. 28, 1. ולא־עשה הישר בעיני יי
Jer. 34, 15. את־הישר בעיני
Jer. 40, 4. ואל־הישר בעיניך
Jer. 40, 5. אל־כל־הישר בעיניך
Mich. 2, 7. עם הישר הולך
וַהֲיָשָׁר
Ex. 15, 26. והישר בעיניו תעשה
Dt. 12, 28. הטוב והישר בעיני יי
2 Rg. 10, 3. וראיתם הטוב והישר
2 Chr. 14, 1. ויעש אסא הטוב והישר
2 Chr. 31, 20. ויעש הטוב והישר
וְכַיָּשָׁר
Jos. 9, 25. כטוב וכישר בעיניך
Jer. 26, 13. וכישר בעיניכם
constr.: יְשַׁר־
Prv. 29, 27. ותועבת רשע ישר־דרך
pl.: יְשָׁרִים
Nu. 23, 10. תמת נפשי מות ישרים
Neh. 9, 13. משפטים ישרים
Job. 4, 7. ואיפה ישרים נכחדו
Job. 17, 9. ישמו ישרים על־זאת
Ps. 19, 9. פקודי יי ישרים
Ps. 49, 15. וירדו בם ישרים
Ps. 107, 42. יראו ישרים וישמחו
Ps. 111, 1. בסוד ישרים ועדה
Ps. 112, 2. דור ישרים יברך
Ps. 140, 14. ישבו ישרים את־פניך
Prv. 2, 21. כי־ישרים ישכנו־ארץ
Prv. 3, 32. ואת־ישרים סודו
Prv. 11, 3. תמת ישרים תנחם
Prv. 11, 6. צדקת ישרים תצילם
Prv. 11, 11 בברכת ישרים תרום קרת
Prv. 12, 6. ופי ישרים יצילם
Prv. 14, 9. ובין ישרים רצון
Prv. 14, 11. ואהל ישרים יפריח
Prv. 15, 8. ותפלת ישרים רצונו
Prv. 15, 19. וארח ישרים סללה
Prv. 16, 13. ודבר ישרים יאהב
Prv. 16, 17. מסלת ישרים סור מרע

Prv. 21, 18. ותחת ישרים בוגד
Prv. 28, 10. משגה ישרים בדרך רע
Hos. 14, 10. כי־ישרים דרכי יי
pl.: יְשָׁרִים
Prv. 8, 10. וישרים למצאי דעת
Prv. 29, 10. וישרים יבקשו נפשו
Dan. 11, 17. וישרים עמו
pl.: לַיְשָׁרִים
Ps. 33, 1. לישרים נאוה תהלה
Ps. 112, 4. זרח בחשך אור לישרים
Prv. 2, 7. וצפן לישרים תושיה
pl.: וְלַיְשָׁרִים
Ps. 125, 4. ולישרים בלבותם
pl. constr.: יִשְׁרֵי
2 Chr. 29, 34. כי הלוים ישרי לבב
Ps. 7, 11. מושיע ישרי־לב
Ps. 32, 11. כל־ישרי־לב
Ps. 37, 14. לטבוח ישרי־דרך
Ps. 64, 11. ויתהללו כל־ישרי־לב
Ps. 94, 15. ואחריו כל־ישרי־לב
pl. constr.: לְיִשְׁרֵי־
Ps. 11, 2. לישרי־לב
Ps. 36, 11. וצדקתך לישרי־לב
pl. constr.: וְלִיְשָׁרֵי־
Ps. 97, 11. ולישרי לב שמחה
adj. fem.: יְשָׁרָה *sg.*
Esr. 8, 21. לבקש ממנו דרך ישרה
Ps. 107, 7. וידריכם בדרך ישרה
Ez. 1, 7. ורגליהם רגל ישרה
adj. fem.: הַיְשָׁרָה *sg.*
Mich. 3, 9. ואת כל־הישרה יעקשו
adj. fem.: וְהַיְשָׁרָה *sg.*
1 S. 12, 23. בדרך הטובה והישרה
pl. fem.: יְשָׁרוֹת
Ez. 1, 23. כנפיהם ישרות
יְשֻׁרוּן

ז"ו ולנעת סכל"נ מגזכ יש, ולכ׳ סיסוד יָשָׁר נדומס לל יָשָׁר, ומוס סהקנן יְשֻׁרוּן, כמו זְבֻלוּן מן זָבָל, ומסנכם נפ"ו עס יש, ומס ונלידק, כלו ליזכלל. ולפנכ שסכוונם לנלקלי סלכוזת, שנקלו יזכיס, כלל"ל נגזכלל על ספר סיגר, זס לנכהס ילקל ויעקב שנקלו יזכיס, וכן נקלו נני ישכלל יזכיס [מלנכ כ"נ ילי"; תליס ק"ו מ"ב; קי"ס ק"; לכיללל ל"ג] נכוכוזת לל נני עולם, שסס סגוים. לוולם לנל"ס סתמוכס נכוולת מן ישכלל, נסוסי סהקנן, ולל מקוזר.

n. m. dimin. (a prt. יָשָׁר = יָשָׁר, ad s. f. זְבֻלוּן a n. בָּבָל), gens proba et justa, tanquam *rectula* (Num. 23, 10). Sic *Ibn-Ezra* cum Aq. Symm. Theod., qui vertunt: *εὐθύς*. Fortasse vertendum: gens a rectis (h. e. Abrahamo, Isaaco, Iacobo, a quibus etiam Genesis *Βίβλος Εὐθέων* appellatur) oriunda. Alii hoc nomen ex forma pleniori *Iisraëlun*, ut fit in blandis nominibus, compendio ortum esse arbitrantur. Trg. constanter: יִשְׂרָאֵל. Gr. Venet. *Ἰσραηλίσκος.*

Dt. 32, 15. וישמן ישרון ויבעט
Dt. 33, 26. אין כאל ישרון
בְּיִשְׁרוֹן
Dt. 33, 5. ויהי בישרון מלך
וַיְשֻׁרוּן
Jes. 44, 2. וישרון בחרתי בו
וְיָשָׁר

ז"ו ומופנת, ומסוכן סכוכוזת ולי־ עקנות סדרך, ומוס סהקלם על יזור סמדות, על לדק ותמיוות, מן נדכור מן נמעגה, מן נהקגר עס לנ, מן נלי הקגר.

n. m., rectitudo, planities viae, trop. rei alicujus cum ipsius regula congruentia, morum factorumque integritas, adjecto plerumque nomine לֵבָב; etiam de verbis cum veritate convenientibus. LXX. *εὐθύτης, ἁπλότης, ὁσιότης, ὀρθός, δίκαιος, ἀληθινός, καθαρός*; בְּיָשֶׁר, *ὀρθῶς.*

Job. 6, 25. מה־נמרצו אמרי־ישר
Job. 33, 3. ישר־לבי אמרי
Prv. 2, 13. העזבים ארחות ישר
Prv. 4, 11. במעגלי־ישר
Prv. 17, 26. להכות נדיבים על־ישר
Eccl. 12, 10. וכתוב ישר דברי אמת
וְיָשָׁר
Ps. 25, 21. תם־וישר יצרוני
בְּיָשֶׁר
1 Chr. 29, 17. אני בישר לבבי
Ps. 119, 7. אודך בישר לבב
וּבְיָשֶׁר
Dt. 9, 5. לא בצדקתך ובישר לבבך
1 Reg. 9, 4. בתם־לבב ובישר
מֵיָשָׁר
Prv. 11, 24 וחשך מישר אך־למחסור
cum suff.: יָשְׁרוֹ
Job. 33, 23. להגיד לאדם ישרו
cum suff.: בְּיָשְׁרוֹ
Prv. 14, 2. הולך בישרו ירא יי
יְשָׁרָה

ז"כ לך נסמיך יְשָׁרַת, גויר יָשָׁר, סכמיכ עול נמע"ם, לו שמוש מן יְשָׁרָה, סכמיכ עול נמפס לנכית, וסמיכה כמו יוזר לעיל.

n. f. (unde solummodo *c.* יְשָׁרַת), a m. יָשָׁר (*n. pr.*) factum, vel a rabbin. יְשָׁרָה non diversum, vi eadem, qua יָשָׁר. LXX. *εὐθύτης.*

constr.: וּבְיָשְׁרַת
1 Reg. 3, 6. ובישרת לבב עמך
בְּיֹשֶׁר

ז"ו ומסלנכ סמסולל ומפולם [ענעכ. סיי"ע], כי מסמנט תוכל סמ', ומוס ע"י נתעלמות, ככר מסולל [ענעכע נע. נעכע], ונפניי"ם לנוכ כמו לל מיזור. ולס תמכיל סתמוכס, כלל תכלס שמנס סנל מֵיָשָׁר דומס לו מסולכס, ומיכל גב נמכוון תמיוות כמו מכל.

n. m., planities, de regione planissimo in loco explicata camporumque patentium aequore, etiam trop. de vitae integritate, quae omnibus anfractibus atque ambagibus caret. LXX. *εὐθύτης* (*εὐθύς, κατευθύνειν*), *πεδίον* (*πεδινός, πεδεινός*), *κατορθοῦν.*

Ps. 27, 11. ונחני בארח מישור
Ps. 45, 7. מישר שבט מלכותך
Ps. 67, 5. כי־תשפט עמים מישר
Ps. 143, 10. תנחני בארץ מישור
דַּמִּישׁוֹר *n. p.*
Dt. 3, 10. כל־ערי המישר וכל־הגלעד
Dt. 4, 43. בארץ המישר לראובני
Jos. 13, 9. וכל־המישר מידבא
Jos. 13, 16. וכל־המישר עד־מידבא
Jos. 13, 21. וכל ערי המישר
Jer. 21, 12. ישבת העמק צור המישר
Jer. 48, 8. ונשמד המישר
Jer. 48, 21. אל־ארץ המישר
בַּמִּישׁוֹר *n. p.*
Jos. 13, 17. וכל־עריה אשר במישור
Jos. 20, 8. את־בצר במדבר במישר

נלחם אתם במישור 1 Reg. 20, 23.
ונלחמה אותם במישור 1Rg. 20, 25.

בְּמִישׁוֹר
רגלי עמדה במישור Ps. 26, 12.
והוכיח במישור Jes. 11, 4.

וּבַמִּישׁוֹר
ובשפלה ובמישור 2 Chr. 26, 10.

וּבְמִישׁוֹר
בשלום ובמישור הלך אתי Mal 2,6.

לְמִישׁוֹר
והיה העקב למישור Jes. 40, 4.
ומעקשים למישור Jes. 42, 16.
לפני זרבבל למישור Zach. 4, 7.

מֵישָׁר
ז״ו ואך נתנו מֵישָׁרִים, ומוֹ מופזט, לכן כדכך קנוני׳ נתנו. סמענה נוכחות ויִשרות ותימות וכל כיולפ נוס. ולין ׳יסיס כעמיי סלפ יהוע, ומשלמו מֵישָׁר לעיל. ודע שנספפ עניכי׳מוס מזכפ עוד מזמות יָשָׁרָה, יְשׁוּר, יִתְיַשְּׁרוּהִי, יַשְּׁרָנִיּוֹת, ומקומי׳ יְשָׁרִים וכדומה.
n. m. pluralet. (מֵישָׁרִים), rectitudo, sinceritas, justitia, concordia, *adverb.* (praefixo ב, ל vel absol.), recta, vel trop. sincere. LXX. *εὐθύτης* (*εὐθύς*, *κατευθύνειν*), *ὀρθός* (*κατορθοῦν*), *ἀλήθεια*, *δικαιοσύνη*, *συνθήκη*.

pl.: מֵישָׁרִים
עיניך תחזינה מישרים Ps. 17, 2.
מישרים תשפטו בני אדם Ps. 58, 2.
אני מישרים אשפט Ps. 75, 3.
אתה כוננת מישרים Ps. 99, 4.
ומפתח שפתי מישרים Prv. 8, 6.
בדבר שפתיך מישרים Prv. 23, 16.
מישרים אהבוך Cant. 1, 4.
ארח לצדיק מישרים Jes. 26, 7.
ודבר מישרים Jes. 33, 15.
מגיד מישרים Jes. 45, 19.
לעשות מישרים Dan. 11, 6.

pl.: מֵישָׁרִים
ומישרים תרצה 1 Chr. 29, 17.
צדק ומשפט ומישרים Prv. 1, 3.
ומישרים כל־מעגל־טוב Prv. 2, 9.

pl.: בְּמֵישָׁרִים *adv.*
ידין לאמים במישרים Ps. 9, 9.
ידין עמים במישרים Ps. 96, 10.
ועמים במישרים Ps. 98, 9.
יתהלך במישרים Prv. 23, 31.

pl.: לְמֵישָׁרִים *adv.*
חולך לדודי למישרים Cant. 7, 10.

שָׁרוֹן
שעפ, מן יָשָׁרוֹן הסקנפ, ומעמפ מיזור ולפנל וכו כרקפ [פלפֶנע], וכפפע לעפע.
n. pr. (factum ex יָשָׁרוֹן), planities, regio campestris et pascuosa, monti Carmeli ad austrum subjecta. LXX. *δρυμός*, *πεδίον*.

n. p.
מלך לשרון אחד Jos. 12, 18.

n. p. הַשָּׁרוֹן
אני חבצלת השרון Cant. 2, 1.
היה השרון כערבה Jes. 33, 9.
והיה השרון לנוה־צאן Jes. 65, 10.

n. p. וְהַשָּׁרוֹן
הדר הכרמל והשרון Jes. 35, 2.

n. p. בַּשָּׁרוֹן
הבקר הרעים בשרון 1 Chr. 27, 29.

יָשַׁשׁ

זן יָשׁ, ומוֹ יֵשׁ, ולפ מי׳ תמנות, וכלפי דומפ לפ״ו שָׁשׁ לקמן, ומפמנות נפמפ כמו בָּזַז לעיל, ע״כ המקר ומזוי. מפענפ מלנן ומפעוכות [ווי״ס ויין], נמזפל על מלנן מזפנ ומיכפ [נרויפ ויין]. ומפנ לפמו המקדקים מפזוי לפעל שָׁשׁ נקרמי זקר ומפו, כי לקפ סנגון לפקר.
vel יָשׁ, *vrb. inus.*, sicut בָּזַז (quocum non cohaeret שָׁשׁ aram.), album, canum esse. Vehementer errant, qui v. שׁוּשׁ comparant; siquidem *Jud* s. *Vav* hujus verbi radicale est, non praepositionale.

יָשִׁישׁ
ת״ו ומרנון זקן ועפיק, לומר מזנ ונפל ז׳יכפ [נרויפר מפנן], ומפמונפ נקופפ להכוונפ.
adj. m., canus, de sene decrepito. LXX. *ἀπάγειν*.

adj. masc.: וְיָשִׁישׁ
זקן וישש 2 Chr. 36, 17.

יָשִׁישׁ
ת״ו כמו יָשֵׁשׁ נפקיך מלרי, וכן יָגֵעַ, יָגִיעַ.
adj. m., vi eadem, qua יָשֵׁשׁ, prolongato *Zere*, sicut יָגֵעַ transit in יָגִיעַ. LXX. *πρεσβύτης*, *πρεσβύτερος*, *παλαιός*, *πολὺς χρόνος*.

גם־שב גם־ישיש בנו Job. 15, 10.

pl.: יְשִׁישִׁים
ואתם ישישים Job. 32, 6.

pl.: וַיְשִׁישִׁים
וישישים קמו עמדו Job. 29, 8.

pl.: בְּיִשִׁישִׁים
בישישים חכמה Job. 12, 12.

יָתַב

פעל נקרמי, כמו יָשַׁב נעברי, כפזנ מלענפי לעיל מפמנות ומפקק, וכנוסף אוֹתָב לו הוֹתָב, כמו מנוסף נעברי, ומפעולי׳ נקרנוס עוד אֲתוֹתָב, לומר אֲתְאוֹתָב, ע׳ נגו־מלין לקרנוס. ומוס מזכפ נקרנוס מקופלי׳ יַתִּיב, יְתִיב [ומפקרון זס לנגיעפ נדקדוק], ומפמות יְתִיב, מוֹתָבָן, מְתִיבָא, הוֹתָב הוֹתָבוּתָא וכדומה.
v. aram. (*Af.* אוֹתָב, הוֹתָב, *Itaf. trg.* אִתְאוֹתָב = אֲתְאוֹתָב), significatu eodem, quo hebr. יָשַׁב. Inde nomm. targumica, quae text. rabb. enumerat, inter quae יְתִיב nomen accentus cujusdam factum est.

3 perf.: יְתִב
ועתיק יומין יתב Dan. 7, 9.
דינא יתב וספרין פתיחו Dan. 7, 10.

part. pl.: יָתְבִין
די יתבין בשמרין Esr. 4, 17.

part. pass.: יְתִב
ודינא יתב Dan. 7, 26.

Hif-il: הוֹתִב
3 perf.: וְהוֹתִב
והותב חמו בקריה Esr. 4, 10.

יָתַד

פעל ל״ע כ״ף נגור, ומפמנפ נפיכפ ומפיכפ ומפנפנפ נדפר וגדול [מייכ־מפמפן, -מלפֶנען], וכן ומד נפרני, ומפימו אֲתַד לעיל, מזר מפנו אֲתַד, ומפמות מזכפ כ״ל יְתַד, אֲתַד, נמכוון מפיכפ ומלימפ, וכן כזכפ כמכוון נהודו וכומי וכדומה s. *tud*; l. *tud-*[*tund*] ודוק.
v. inus., intrudere, intundere, infigere. Radix est *tad*, sanscr. *tud*, lat. *tud*, *tund*, unde verba composita אֲתַד (אָתַד), *va-thada* arab., et hoc ipsum יְתַד.

יְתֵד
ז״כ ומסמן יָתֵד, מכנוי יְתֵדוֹת ומסמן יְתֵדוֹת. מפמנפ: ל׳ מסמר מנפקע נקיר וכמנך נכוהל [פפלֶאָק], ומוס יתד מפמל, לקוק ירימות מפהל [נעלע־], ומיתד מזמל לכל דנר מנפקע נלימנות, לנן כמו לימן וכמן. ולפעמים קוֹתֵד לנגיד, לומר יתד ומפעד לעפ. כ׳ מנרך ומרת, ע״כ נעילפ ומפנפ נקרקע [פפלֶאָנען].
n. f. (c. יְתַד; pl. יְתֵדוֹת, c. יְתֵדֹת), 1) clavus vel paxillus, qui terrae aut parieti infigitur, spec. de clavis et palis, quibus tentorium pangitur et figitur, trop. de sede ac domicilio, de principe civitatis. 2) pala (syn. מַגְרָפָה). LXX. *πάσσαλος*, *στήριγμα*, *τάσσειν*, *ἄρχων*, *ἄνθρωπος*.

ולתת־לנו יתד Esr. 9, 8
יתד במקום נאמן Jes. 22, 23.
אם־יקחו ממנו יתד Ez. 15, 3.
ממנו יתד Zach. 10, 4.

וְיָתֵד
ויתד תהיה לך על־אזנך Dt. 23, 14.

הַיָּתֵד
ותתקע את־היתד Jud. 4, 21.
תמוש היתד התקועה Jes. 22, 25.

בַּיָּתֵד
והיתד ברקתו Jud. 4, 22.

בְּיָתֵד
ותתקע ביתד Jud. 16, 14.

לַיָּתֵד
וידה ליתד תשלחנה Jud. 5, 26.

constr.: יְתֵד
את־יתד האהל Jud. 4, 21.

constr.: יִתַּד
את־היתד הארץ Jud. 16, 14.

pl.: יְתֵדֹת
וכל־היתדת למשכן Ex. 38, 20.

pl. constr.: יִתְדֹת
וכל־יתדת החצר Ex. 27, 19.
את־יתדת המשכן Ex. 35, 18.
ואת־יתדת החצר Ex. 35, 18.
יתדת המשכן Ex. 38, 31.
ואת־כל־יתדת החצר Ex. 38, 31.

pl. c. suff.: יִתְדֹתַיִךְ
ויתדתיך חזקי Jes. 54, 2.

pl. c. suff.: יִתְדֹתָיו
וכל יתדתיו Ex. 27, 19.
בל־יסע יתדתיו Jes. 33, 20.

pl. c. suff.: יִתְדֹתֶיהָ
את־מיתריו ויתדתיה Ex. 39, 40.

pl. c. suff.: יִתְדֹתָם
ויתדתם ומיתריהם Num. 3, 37. 4, 32.

יִתְדָה

ad תּוֹתָח, *v. s. r.* יָתַח *p.* 342.

יָתֹם

פעל ל״ע כ״ף נגור, ומפמנון כמו חָם, חֵם, לומר מכנת ומפיסת דנר [נע־כויע ויין], ל״ע מפיסת מקנות לנכיס, ולו מפיסס וגמיכס נכלל, וכן ענין יתמות נזפתי ענכ, מתמנות כוחס. ומפנר עוד שמזכפ יָתֹם לפ כיס ולפ נכרת, ומזס יָתוֹם גויר מעתיד מן תס [כמו יתור, יקוס, ילקוע], כמנר סוכמנו לעיל.
vrb. inus., sicut חָם, חֵם, privatum, spoliatum esse. Vrb. יָתַם fortasse nil nisi grammaticorum commentum est; quidni enim n. insequens ab imperfecto v. יָתֹם factum esse poterit, ad s. f. יְתוּרָה, יְקוּם.

יָתוֹם

ז״ו ומסלפס מזולל מקנות, מסר־לפ לו מסר־לס [מלמענן־נעכויכע, ווליוע], וככון זס לפזכפ. לולס לפמעיס נל מלפ מקוסר נכיס, לו מכמוד כמלל. נמכנוס מתמוכות יָתֹם, יְתֹמִים, יְתֹמוֹת, ונגמרת יתוס נ״כ נמזפל על כמוכות דנר מכלמי ק׳, כמו לתן יְתוֹמִים.
n. m., orphanus, pupillus, vel patre vel matre aut parentum utroque orbatus, deinde generat. orbus, etiam de patre liberis orbo. LXX. *ὀρφανός*, *πτωχός*.

עשה משפט יתום ואלמנה Dt. 10, 18
לא תטה משפט גר יתום Dt. 24, 17.
משפט גר־יתום ואלמנה Dt. 27, 19.
אף על־יתום תפילו Job. 6, 27.
יגזלו משך יתום Job. 24, 9.
ולא אכל יתום ממנה Job. 31, 17.
אם־הניפותי על־יתום ידי Job. 31, 21
יתום אתה היית עזר Ps. 10, 14.
לשפט יתום ודך Ps. 10, 18.
יתום ואלמנה יעודד Ps. 146, 9.
שפטו יתום Jes. 1, 17.
יתום לא ישפטו Jes. 1, 23.
דין יתום ויצליחו Jer. 5, 28.
יתום ואלמנה לא תעשקו Jer. 7, 6.
וגר יתום ואלמנה Jer. 22, 3.
יתום ואלמנה הונו בך Ez. 22, 7.
אשר־בך ירחם יתום Hos. 14, 4.

וְיָתוֹם
ויתום לא תענון Ex. 22, 21.
ויתום ולא־עזר לו Job. 29, 12.
שפטו־דל ויתום Ps. 82, 3.
ויתום גר ושני Zach. 7, 10.
אלמנה ויתום Mal. 3, 5.

וְהַיָּתוֹם
והיתום והאלמנה Dt. 14, 29. 16, 11. 14
לַיָּתוֹם
ליתום ולאלמנה Dt. 24, 19. 20. 21. 26, 12. 13.

pl.: יְתוֹמִים
ובניכם יתמים Ex. 22, 23.
וזרעות יתמים ידכא Job. 22, 9.
חמור יתומים ינהגו Job. 24, 3.
אבי יתומים Ps. 68, 6.
יהיו־בניו יתומים Ps. 109, 9.
ובשדי יתומים אל־תבא Prv. 23, 10.
ואת־יתומים יבזו Jes. 10, 2.
יתומים היינו אין אב Thr. 5, 3.

pl.: וְיָתוֹמִים
ויתומים ירצחו Ps. 94, 6.

pl. c. suff.: יְתֹמֶיהָ
עזבה יתמיך Jer. 49, 11.

pl. c. suff.: יְתֹמָיו
יתמיו ואת־אלמנתיו Jes. 9, 16.

pl. c. suff.: לְיִתּוֹמָיו
ואל־יהי חונן ליתומיו Ps. 109, 12.

יָתַן

פעל ל״ע כ״ף נגור, ומפלפס מזוד ומזיכס מלפס, מזוע ומזוע [פפֶלֶנע־מפֶנען־נעכויכע, -לעכנען], וכן נָתַן לקמן [ע״פ מקר ומזוי]. ומוס מפזפל על מתמידות מלפס מזיס, ומפוכו כויכס, לו על מתמידות מתנות מקוק ומנגוכס [דויעכל ויין], וכן מכל מ׳ תן, לפנר מתנותו תן מפזפל כוס.
vrb. inus., protendere, extendere, sicut נָתַן, deinde protensum h. e. diuturnum, perennem esse,

de aquis (opp. גָּזַב), constantem, firmum, validum esse. Cf. יָתַד, eadem ex radice et praepositione *ma* compositum.

אֵיתָן

שׁוֹ אֵתָן, ת״ז אֵתָנִים, ומֵעֵנָה תְּמִידוּת [שׁוֹ נַעֲר-, סִיכְּוּיִים שֶׁרַיִיעֵן], לוֹמַר עֲנִיָּת קֶשׁ וּמֵעֵתָּה עַל דָּבָר, הַסָּכֵת וּמָלוּד הַלְּשׁוֹן, וּשׁוֹם לְשֵׁיכֶם קוֹן לְגָמוּל וְלִגְדוֹל [קִיכְעֵר-, סִיכְּהֶנְעֵן], עֲדִיפָה וְכַעֲתוּת וּמֵפִיעַ וּפְרִיכֶם וּמְקִיקָה [קִיכְעֵרפֶלִיעֵטְעֵן]. וּמֵהֵעֵדֶף יֵשׁ הַפְעֵל לְלַמּוֹד עַל הַהֶשְׁאֵר, כִּי הֶשְׁאֵרִית עוֹדֵף הַקּוֹק, לוֹ שֶׁעֲדִיפָה וּמֵפִיעַ נְמוֹכוֹן מוֹסְרִי״, לוֹמַר כְּחֹסֶם וּבְיכֶם. וּמֵתְמוֹת וְשֶׁת תֵּכֶן הַכּוֹסֶף הוֹתִיר, לוֹ הֶשְׁפַּעַ וּבְיכֶם הַכֵּב [קִיכְעֵרפֶלִיעֵטְעֵן], לוֹ הֶשְׁאֵרָה, לוֹ עֲשׂוֹת יְתֵר וְעוֹדֵף וְשֶׁת, נְכוֹחַ לוֹ בְּמֵעַ. הַכְּפֵעַל נוֹתַר פְּעוֹלִי״, וּלְפִעְיוֹת נְכַבֵּד וְסוֹקֵר לְפִכֵּי לְקִיכֶם. תְּמוֹת וְקוֹקֵר הֶשְׁכֵּם יָתֵר, וּמֵאֵת נֵכֶר לְכָל יֶתֶר, תֵּר, וְכֵשֶׁם וְכַמְכוֹן נֵכֶר כְּשֶׁפְתִּי עֵכֶם [s. *tr̂î*], וְהִי׳ מְקֹנֵב מוֹשֵׁג, וּמֵהֹ סוֹ׳, כְּאֵשֶׁר נְכִיקֵם יִן יֶתֶר בְּקִיכֶם, אֲשֶׁר הִפְעוֹלִי״.

v. intr., transgredi, transire, veluti legem, modum, mensuram, hinc propendere (überhinhängen); superabundare, redundare; superfluum, supervacaneum esse, vel moraliter, eminere ceterisque superiorem esse. *Hi.* הוֹתִיר, facere, ut aliquis bonis diffluat; reliquum, superstitem facere; lucrifacere, principatum vel praerogativam obtinere. *Ni.* נוֹתַר, reliquum factum esse, superesse, remanere; obtinere primas, principatum, victoriam. Radix est יָתַר, sanscr. *tṛî*, praefixa praepositione *ja* vel *va* (aram. וַתַּר, אִתְּתַר). Indidem generata sunt vv. תֶּר, עֹדֶף. LXX. *Ni.* εὑρίσκειν; *prt.* περισσός, λοιπός, ἐπίλοιπος, κατάλοιπος; *Hi.* ἀπολείπειν, καταλείπειν, ὑπολείπειν, προσκαταλείπειν, πληθύνειν, πολυωρεῖν, περιποιεῖσθαι. *Ho.* ἐκζέειν.

Hif-il: הוֹתִיר 3 *perf.*

Ex. 10, 15. אשר הותיר הברד
Jes. 1, 9. הותיר לנו שריד כמעט
3 *perf. c. suff.:* וְהוֹתִירָךְ
Dt. 30, 9. והותירך יי׳ אלהיך
3 *perf. c. suff.:* וְהוֹתִירָךְ
Dt. 28, 11. והותרך יי׳ לטובה
3 *perf. fem.:* הוֹתִירָה
Ruth 2, 18 את אשר־הותרה משבעה
1 *perf.:* וְהוֹתַרְתִּי
Ez. 6, 8. והותרתי בהיות לכם
Ez. 12, 16. והותרתי מהם אנשי
inf. constr.: הוֹתִיר
Jer. 44, 7. הותיר לכם שארית
inf. absol.: וְהוֹתֵר
Ex. 36, 7. לעשות אתה והותר
2 Rg. 4, 43. כי כה אמר יי׳ אכול והותר
2 Chr. 31, 10. אכול ושבוע והותר
imperat.: הוֹתֵר
Ps. 79, 11. הותר בני תמותה
1 *imperf.:* אוֹתִיר
Ez. 39, 28. ולא־אותיר עוד מהם
2 *imperf.:* תּוֹתֵר *p.*
Gn. 49, 4. פחז כמים אל־תותר
3 *imperf.:* יוֹתִיר
Dt. 28, 54. בניו אשר יותיר
3 *impf. ap.:* יוֹתַר
Ex. 16, 19. איש אל־יותר ממנו
3 *imperf.:* וַיּוֹתֵר
1 Sam. 8, 4. ויותר ממנו מאה רכב
2 Chr. 18, 4. ויותר ממנו מאה רכב
3 *impf. fem.:* וַתֹּתַר *p.*
Ruth 2, 14. ותאכל ותשבע ותתר
2 *impf. pl.:* תּוֹתִירוּ
Ex. 12, 10. ולא־תותירו ממנו
Lev. 22, 30. לא־תותירו ממנו
Nu. 33, 55. והיה אשר תותירו מהם
3 *impf. pl.:* וַיּוֹתִרוּ
Ex. 16, 20. ויותרו אנשים
2 Rg. 4, 44. ויאכלו ויותרו כדבר יי׳

Nif-al: נוֹתַר 3 *perf.*

Ex. 10, 15. ולא־נותר כל־ירק
Num. 26, 65. ולא־נותר מהם איש
Jos. 11, 11. לא נותר כל־נשמה
Jos. 11, 22. לא־נותר ענקים
1 Sam. 25, 34. כי אם־נותר לנבל
2 Sam. 9, 1. אשר נותר לבית שאול
2 Rg. 13, 30. ולא־נותר מהם אחד
2 Sam. 17, 12. ולא־נותר בו
Neh. 6, 1. ולא־נותר בה פרץ
3 *perf.:* נוֹתַר *p.*
Ps. 106, 11. אחד מהם לא נותר
3 *perf. fem.:* נוֹתְרָה
1 Reg. 17, 17. לא־נותרה־בו נשמה
Ez. 14, 21. והנה נותרה־בה פלטה
3 *perf. fem.:* וְנוֹתְרָה
Jes. 1, 8. ונותרה בת ציון
1 *perf.:* נוֹתַרְתִּי
1 Reg. 18, 22. אני נותרתי נביא לי׳
Dan. 10, 13. ואני נותרתי שם
3 *perf. pl.:* נוֹתְרוּ
2 Chr. 8, 8. אשר נותרו אחריהם
1 Reg. 9, 21. אשר נותרו אחריהם
2 *perf. pl.:* נוֹתַרְתֶּם
Jes. 30, 17. עד אם־נותרתם כתרן
part.: הַנּוֹתָר *masc.*
Ex. 29, 34. את הנותר באש
1 Sam. 2, 36. והיה כל־הנותר בביתך
1 Reg. 9, 20. העם הנותר מן־האמרי
2 Chr. 8, 7. כל־העם הנותר מן־החתי
Jes. 7, 22. כל־הנותר בקרב הארץ
Ez. 48, 15. הנותר ברחב
Zach. 14, 16. הנותר מכל־הגוים
part.: וְהַנּוֹתָר *masc.*
Ex. 12, 10. והנתר ממנו יאכל
Lev. 7, 16. והנותר ממנו יאכל
Lev. 7, 17. והנותר מבשר הזבח
Lev. 8, 32. והנותר בבשר ובלחם
Lev. 14, 18. והנותר בשמן
Lev. 14, 29. והנותר מן־השמן
Lev. 19, 6. והנותר עד־יום השלישי
2 Chr. 31, 10. והנותר את־ההמון
Jes. 4, 3. והנותר בירושלם
Ez. 48, 18. והנותר בארך
Ez. 48, 21. והנותר לנשיא מזה
part.: בַּנּוֹתָר
2 Reg. 4, 7. ואת בניכי תחיי בנותר
part. pl.: הַנּוֹתָרִים
Ex. 28, 10. שמות הששה הנותרים
Lev. 10, 12. הנותרים קחו
Lev. 10, 16. בני אהרן הנותרים לאמר
Jos. 17, 2. 6. לבני מנשה הנותרים
Jos. 21, 5. ולבני קהת הנותרים
Jos. 21, 20. הנותרים מבני קהת
Jos. 21, 26. בני־קהת הנותרים
Jos. 21, 34. הלוים הנותרים
Jos. 21, 38. הנותרים ממשפחות
Jud. 8, 10. כל הנותרים מכל מחנה
1 Reg. 15, 18. הנותרים באוצרות
1 Reg. 20, 30. ויניסו הנותרים
1 Reg. 20, 30. אלף איש הנותרים
1 Chr. 6, 46. 55. ולבני קהת הנותרים
1 Chr. 6, 62. לבני מררי הנותרים
1 Chr. 24, 20. ולבני לוי הנותרים
Jer. 27, 18. 19. 21. הכלים הנותרים
Ez. 34, 18. הנותרים ברגליכם
Ez. 39, 14. הנותרים על־פני הארץ
part. pl.: וְהַנּוֹתָרִים
1 Sam. 30, 9. והנותרים עמדו
part. pl.: לַנּוֹתָרִים
Jud. 21, 7. מה־נעשה להם לנותרים
Jud. 21, 16. מה־נעשה לנותרים
part. fem.: הַנּוֹתֶרֶת *sg.*
Lev. 10, 12. הנותרת מאשי יי׳
part. fem.: וְהַנּוֹתֶרֶת *sg.*
Lev. 2, 3. 10. והנותרת מן־המנחה
Lev. 6, 9. והנותרת ממנה יאכלו
p. pl. fem.: הַנּוֹתָרוֹת
Gn. 30, 36. את־צאן לבן הנותרת
Lev. 27, 18. על־פי השנים הנותרת
Jer. 34, 7. ערי יהודה הנותרות
1 *imperf.:* וְאִוָּתֵר
1 Reg. 19, 10. 14. ואותר אני לבדי
3 *imperf.:* יִוָּתֵר
Ex. 29, 34. ואם־יותר מבשר
2 Reg. 20, 17. לא־יותר דבר אמר יי׳
3 *imperf.:* יִוָּתֵר
Zach. 13, 8. והשלישית יותר בה

3 *imperf.:* וַיִּוָּתֵר
Gn. 32, 25. ויותר יעקב לבדו
Gn. 44, 20. ויותר הוא לבדו לאמו
Jud. 9, 5. ויותר יותם בן־ירבעל
3 *impf. pl.:* יִוָּתְרוּ
Prv. 2, 21. ותמימים יותרו בה
Am. 6, 9. אם־יותרו עשרה אנשים
3 *impf. pl.:* וַיִּוָּתְרוּ
Jos. 18, 2. ויותרו בבני ישראל

יֶתֶר

ז״ו וּכְכוֹנִי יִתְרוֹ, וּסְלוֹן חָכֵל וְעָנוּת [שֶׁעֲרִיק], וּקְלִיף כֵּן מְלַלְוֹל, וְכֵן וְתֵר נְעֲנִי, מִיתֵר סְכוֹכוֹ לוֹ מְקַשֵּׁת, וּשׁוֹם מְחֻכֵּל חָשְׁמַל, עֵקֶר קוּוֹק שָׁלוֹ, וּנְקֹשֵׁר נֶפֶשׁ יֶתֶר לְעֵין עֵקִיתוֹ, גַּם נְסִיחֵל. וּלְפִעְמִים יִתֵּר כְּמוֹ מִתֵּן בְּמִכּוֹן, וּשׁוֹם פִּתֵּח יִתֵּר, כְּמוֹ סְסִיר הִמְתֵּן, וְכֵל וְסִ יְדוּעַ מְסִזְכֵּר. לְכֵל כֵּן סִלְכֵּן לְכוֹנ בְּמִכּוֹן עִתִּית וְשֵׁפֵּ וְסִקִּיק וְעוֹלֵף [קִיכְעֵרפֶלִיעֵטְעֵן], וְעֵל-יִתֵּר עִמְּיִי, לוֹמַר סְעֵלֵף וְכֵעֵקֵר [קִיכְעֵרפֶלִיסְסִינְג], לוֹ בְּמִכּוֹן שְׁקִית וְכוֹתֵרֵת, ד״ת יִתֵּר הִמְּיִ, יִתֵּר הִשְׁכֵּסְ, לוֹמַר שְׁקִיתִי, לוֹ בְּמִכּוֹן נְקִיכוֹת וְיִקּוֹת וְסִתְּפְקוֹת [פַּשְׁקְלוֹנוֹ], לוֹמַר וְתִכּוֹת, ד״ת שֶׁפֵּת יִתֵּר, יִתֵּר שְׁפֵּת, וּבְמִכּוֹן סוֹס לְכוֹנ כְּעֵמְיִי, נְכֵקֵר וְיִקִּיל.

n. m. (c. s. יִתְרוֹ), 1) funis, a dependendo, arab. *vatar-on*, de nervis in fidibus aut arcu, de funi ad pelles tentorias colligandas (unde נֶתֶר, funes h. e. tabernacula eorum revelluntur, quod est mortis simulacrum), de funi, quo equus frenatur, h. e. freno (parall. רֶסֶן, trop. Job. 30, 11.). 2) abundantia, affluentia; עַל־יֶתֶר *adv.*, abundanter, copiose, large. 3) pars reliqua, reliquiae (syn. שְׁאֵרִית). 4) praestantia, excellentia; *adv.* excellenter, admodum (= יִתְיר), praeter (= יוֹתֵר). LXX. *νευρά, νευρία, σχοινίον, φάρετρα; περίσσεια (περισσός, περισσῶς); עַל־יֶתֶר, περισσῶς; λεῖμμα, κατάλειμμα, λοιπός, ἐπίλοιπος, κατάλοιπος, καταλείπειν, ὑπολείπειν; πιστός, σκληρῶς, αἷμα.*

Gn. 49, 3. יתר שאת ויתר עז
Ex. 10, 5. ואכל את־יתר הפלטה
Num. 31, 32. ויהי המלקוח יתר חבז
Jos. 13, 27. יתר ממלכות סיחון
Jud. 7, 6. וכל יתר העם כרעו
2 Sam. 10, 10. ואת יתר העם נתן
2 Sam. 12, 28. אסף את־יתר העם
2 Reg. 25, 11. ואת יתר העם
2 Reg. 25, 11. ואת יתר ההמון
1 Chr. 19, 11. ואת יתר העם
Neh. 4, 8. 13. הסגנים ואל־יתר העם
Ps. 11, 2. כוננו חצים על־יתר
Ps. 31, 24 ומשלם על־יתר עשה גאוה
Jes. 38, 10. פקדתי יתר שנותי
Jes. 56, 12. גדול יתר מאד
Jer. 29, 1. אל־יתר זקני הגולה
Jer. 39, 9. ואת יתר העם הנשארים
Jer. 52, 15. ואת־יתר העם
Jer. 52, 15. ואת יתר האמון
Dan. 8, 9. ותגדל־יתר אל־הנגב
Joel 1, 4. יתר הגזם
Hab. 2, 8. כל־יתר עמים

יֶתֶר *p.*

Prv. 17, 7. לא־נאוה לנבל שפת יתר

וְיֶתֶר

שׁוֹ וְיֵתֶר

Gn. 49, 3. ויתר עז
Dt. 3, 13. ויתר הגלעד וכל־הבשן
1 Sam. 13, 2. ויתר העם שלח

וויתר דברי שלמה 1 Reg. 11, 41
וויתר העם לאמר 1 Reg. 12, 23.
וויתר דברי ירבעם 1 Reg. 14, 19.
וויתר דברי רחבעם 1 Reg. 14, 29.
וויתר דברי אבים 1 Reg. 15, 7.
וויתר כל־דברי אסא 1 Reg. 15, 23.
וויתר דברי נדב 1 Reg. 15, 31.
וויתר דברי בעשא 1 Reg. 16, 5.
וויתר דברי אלה 1 Reg. 16, 14.
וויתר דברי זמרי 1 Reg. 16, 20.
וויתר דברי עמרי 1 Reg. 16, 27.
וויתר דברי אחאב 1 Reg. 22, 39.
וויתר דברי יהושפט 1 Reg. 22, 46.
וויתר הקדש אשר נשאר 1 Reg. 22, 47.
וויתר דברי אחזיהו 2 Reg. 1, 18.
וויתר דברי יורם 2 Reg. 8, 23.
וויתר דברי יהוא 2 Reg. 10, 34.
וויתר דברי יואש 2 Reg. 12, 20. 13, 12.
וויתר דברי יהואחז 2 Reg. 13, 8.
וויתר דברי יהואש 2 Reg. 14, 15.
וויתר דברי אמציהו 2 Reg. 14, 18.
וויתר דברי ירבעם 2 Reg. 14, 28.
וויתר דברי עזריהו 2 Reg. 15, 6.
וויתר דברי זכריה 2 Reg. 15, 11.
וויתר דברי שלום 2 Reg. 15, 15.
וויתר דברי מנחם 2 Reg. 15, 21.
וויתר דברי פקחיה 2 Reg. 15, 26.
וויתר דברי פקח 2 Reg. 15, 31.
וויתר דברי יותם 2 Reg. 15, 36.
וויתר דברי אחז 2 Reg. 16, 19.
וויתר דברי חזקיהו 2 Reg. 20, 20.
וויתר דברי מנשה 2 Reg. 21, 17.
וויתר דברי אמון 2 Reg. 21, 25.
וויתר דברי יאשיהו 2 Reg. 23, 28.
וויתר דברי יהויקים 2 Reg. 24, 5.
וויתר דברי אביה 2 Chr. 13, 22.
וויתר דברי יהושפט 2 Chr. 20, 34.
וויתר דברי אמציהו 2 Chr. 25, 26.
וויתר דברי עזיהו 2 Chr. 26, 22.
וויתר דברי יותם 2 Chr. 27, 7.
וויתר דבריו וכל־דרכיו 2 Chr. 28, 26.
וויתר דברי יחזקיהו 2 Chr. 32, 32.
וויתר דברי מנשה 2 Chr. 33, 18.
וויתר דברי יאשיהו 2 Chr. 35, 26.
וויתר דברי יהויקים 2 Chr. 36, 8.
וויתר מרעיכם תרמסו Ez. 34, 18.
וויתר השבטים Ez. 48, 23.
וויתר הארבה Joel 1, 4.
וויתר הילק Joel 1, 4.
וויתר אחיר ישובון Mich. 5, 2.
וויתר גוי ינחכום Zeph. 2, 9.
וויתר העם לא יכרת Zach. 14, 2.
בְּיֶתֶר
ביתר הגוים האלה Jos. 23, 12.
וּבְיֶתֶר
וביתר בניו Dt. 28, 54.
וּלְיֶתֶר
וליתר עשה המלאכה Neh. 2, 16.
וליתר איבינו Neh. 6, 1.
וליתר הנביאים Neh. 6, 14.
מְיֶתֶר
נשאר מיתר הרפאים Dt. 3, 11.
מלך הבשן מיתר הרפאים Jos. 12, 4.
הוא נשאר מיתר הרפאים Jos. 13, 12.
כי אם־מיתר האמורי 2 S. 21, 2.
וּמְיֶתֶר
ומיתר השמן Lev. 14, 17.
cum suff.: יִתְרוֹ K'tib.
כי יתרו פתח Job. 30, 11.
cum suff.: וְיִתְרוֹ
ויתרו לתועבה אעשה Jes. 44, 19.
cum suff.: יִתְרָם
והניחו יתרם לעולליהם Ps. 17, 14.
הלא־נסע יתרם בם Job. 4, 21.
cum suff.: וְיִתְרָם
ויתרם תאכל חית השדה Ex. 23, 11.
ויתרם אכלה אש Job. 22, 20.
יִתְרִים
pl.:
בשבעה יתרים לחום Jud. 16, 7.
שבעת יתרים לחים Jud. 16, 8.
דַּיְתָרִים
pl.:
ויינתק את־היתרים Jud. 16, 9.
יִתְרָה

ז"ב נויב יֶתֶר, וסלעם סכנעג וסנכסג וסיקיון [עלקיבי־נעעם], לומר סיותר מן סנלנן, ווחק סכוונם של עשה יקרס לו יקרע עשם. כי עשה נמכוון קנם, וסנוכן נקלק פקודם, ונמכוון יקרס גב יקר נקלים ו"ן ו"ל.

n. f. (a m. יֶתֶר Ψ. 17, 14., opes lucro partae, quas quis, cum vivere de iis non opus habet, seponit, c. v. עָשָׂה (= קָנָה). Oppos. est פָּקְדָה, h. e. opes, ex quibus nil ad seponendum redundat. LXX. יπερίσσευμα (יπερίσσευσις), σώζειν, περιποιεῖσθαι.

על־כן יתרה עשה Jes. 15, 7.
יִתְרַת
constr.:
יתרת עשה אבדו Jer. 48, 36.
יִתְרוֹן

ז"ו, וסמענם לו נכקרות ויקרות נמעלם לו נדעם [פאלגונ], לו כזכון ופרי ותועלת [פאלרעס"ל], וככון לגזרם.

n. m., 1) bonum, quo quis est praecellens, praestantia; 2) lucrum, emolumentum, utilitas. LXX. περίσσεια.

מה־יתרון לאדם Eccl. 1, 3.
ואין יתרון תחת השמש Eccl. 2, 11.
יתרון לחכמה Eccl. 2, 13.
מה־יתרון העושה Eccl. 3, 9.
ומה־יתרון לו שיעמל Eccl. 5, 15.
וְיִתְרוֹן
ויתרון ארץ בכל היא Eccl. 5, 8.
ויתרון דעת החכמה Eccl. 7, 12.
ויתרון חכשיר חכמה Eccl. 10, 10.
כְּיִתְרוֹן
כיתרון האור Eccl. 2, 13.
יֶתֶר

לו יֶתֶר, ז"ו ניטוכי", וסמענם העודף ונוקל־ונזוקר [קיבי־נגל־יבעדעם], ומוק כזכון ופרי ותועלת, לו סנכסג וסיקיון. ומוק לרוב כעשיי נכוסף ועודף [מעסר], נכוסף ועודף עוד [פערכעל], וכדומם.

v. יתר n. m., id quod superest, hinc lucrum, emolumentum, fructus; adv. plus, porro, nimium, praeter. LXX. περίσσεια, περισσός, λοιπός, εἰ μή.

forma pr.: יִתֵּר
יתר מרעהו צדיק Prv. 12, 26.
forma sec.: יוֹתֵר
לעשות יקר יותר ממני Esth. 6, 6.
חכמתי אני אז יתר Eccl. 2, 15.
כי מה־יותר לחכם Eccl. 6, 8.
מה־יותר לאדם Eccl. 6, 11.
ואל־תתחכם יותר Eccl. 7, 16.
וְיוֹתֵר
ויתר לראי השמש Eccl. 7, 11.
ויתר שהיה קהלת חכם Eccl. 12, 9.
ויתר מהמה בני הזהר Eccl. 12, 12.
הַיּוֹתֵר
ואת־היותר החרמנו 1 Sam. 15, 15.
יִתֶּרֶת

ז"כ, ותעוות סלנלם סוכות נעליפס על דנר ועוקפת סלפס, ומוק קלק סקוכ על סכנר נגוך סנסמס [לע־

נעך־לפפענן], וכ"י פכם סיפ עכפפפ לכנדפ, זקוכין עוב"כים.

n. f., id quod tanquam de hepate (עַל־הַכָּבֵד) redundat, major lobus hepatis, quam vocabuli significationem demonstravit jam in Hierozoico Bochartus. Trg. et Syr. חֲצַר כַּבְּדָא, gr. πύλη τοῦ ἥπατος. Hierosol. I. דְּמִשְׁתְּאַר עַל־חֲצַר כַּבְּדָא. *Mardechai Natan* in Concordantiis antiquissimis, *Meïr Natib* inscriptis: חֵיוָא שֵׁם טַרְפְּשָׁא, quod glossema a Qimchio vel Isaaki mutuatus est. De voc. טַרְפְּשָׁא, gr. τράπεζα (v. Scholiast. ad Nicandri Theriaca 560.), cf. lex. Jehieli, *Aruk*, a *Binjamino Musafia* auctum, s. r. טופש. *Philippus Aquino* in lex. hebraice scripto *Maarik Maarakot:* חקרתם שעל הכבד, ut videtur, ex Hieronymiano: *reticulum hepatis. Saadja Gaon:* זַאדַהּ (a v. *zâda* = יָתַר). LXX. λοβός τοῦ ἥπατος.

ואת יתרת הכבד Ex. 29, 22.
ואת יתרת הכבד Lev. 8, 16. 25.
וְיֹתֶרֶת
והכליות ויתרת הכבד Lev. 9, 19.
הַיֹּתֶרֶת
ואת היתרת על־הכבד Ex. 29, 13.
ואת־היתרת על־הכבד Lev. 3, 4. 10. 15. 4, 9. 7, 4.
ואת־היתרת מן־הכבד Lev. 9, 10.
יַתִּיר

ת"ו נתכמי וסמלעם כנתר ויקיר [פאר־ניגלין], וככון לגזרם. סנקסם יַתִּירָה כטעמי".

adj. m. aram., praecellens, permagnus, extraordinarius; f. יַתִּירָה. adv. admodum. LXX. περισσός (περισσῶς, ὑπερεκπερισσοῦ), ὑπερφερής.

adj. masc.: יַתִּיר
וזיוה יתיר קאם Dan. 2, 31.
adj. fem.: יַתִּירָא
כל־קבל די רוח יתירא Dan. 5, 12.
adv.: יַתִּירָה
ואתונא אזא יתירה Dan. 3, 22.
ורבו יתירה הוספת־לי Dan. 4, 33.
יתירה השתכחת בך Dan. 5, 14.
די־רוח יתירה בה Dan. 6, 4.
ותקיפה יתירה Dan. 7, 7.
דחילה יתירה Dan. 7, 19.
מוֹתָר

ז"ו וסכנון עליפס וספיפס [פיעבר־פלום], ומוק יקרון ונכקרות נכנלל.

n. m., redundantia, praestantia. LXX. περίσσεια (περισσός, περισσεύειν).

בכל־עצב יהיה מותר Prv. 14, 23.
לְמוֹתָר
חרוץ אך־למותר Prv. 21, 5.
constr.: מִמּוֹתָר
ומותר האדם Eccl. 3, 19.
מֵיתָר

ז"ו וסמענם יקר סקצת [ונקנע], לו קנל סלסל [נעלעפער"ק].

n. m., nervus, arcus, restis tentoria. LXX. σχοινίον, σχοίνισμα, δέῤῥις, κάλως; περισσός, κατάλοιπος, περίλοιπος.

pl. c. suff.: מֵיתָרַי
וכל־מיתרי נתקו Jer. 10, 20.
מֵיתָרִיךָ
pl. c. suff.:
האריכי מיתריך Jes. 54, 2.
בְּמֵיתָרֶיךָ
pl. c. suff.:
במיתריך תכונן על־פניהם Ps. 21, 13
מֵיתָרָיו
pl. c. suff.:
את־מיתריו ויתדתיה Ex. 39, 40.
ואת מיתריו לכל עבדתו Num. 3, 26.
מֵיתְרֵיהֶם
pl. c. suff.:
ואת־מיתריהם Ex. 35, 18.
סביב ואת מיתריהם Num. 4, 26.
וּמֵיתְרֵיהֶם
pl. c. suff.:
ויתדתם ומיתריהם Num. 3, 37.

יִתַּת

פעל ל"ע כ"ף נגור פרישי יָתַת ומוכנו כ"ל כמו אָתַת לעיל, וככון סכוונם לניין הפריעי, וכי לגזוז פעלי פ"י ופ"ף ישתוו. לולם לדעת לפקים סנס יָתַת סקלר מן יָהַת, ולף מפקווד.

נשלם אות יוד

כ

כָּאַב

פעל כוזד, וסעתיד יַכְאַב, לולם סמכו כוזד, וסמענם עניפס וכלכוך כתיפס וסניפס [פלגנן, פערוולוכדען], וסכוונם סוזק נכנוסף יכ"ב וי"כנב וכלומם, וכן נקוזל הלנון וסנוי, ל"ת נכוסי ויוכי פרס, וזלקלני, כלנר תרלפ נלוף שנסוף הספר. ומוק נכוסף מדכר נלתי ב"ת כמו מיקם וכריגם, כמו סכליב קלקס עוכס. לכן נקל המכוון כוזד, סיוק נלער ומלוכדן ומסוגף [פערוולוכדעט ויין, ליידען], וכן מנער כללל, ונערכי כיב מענגוק.

v. intr. (impf. יִכְאַב), primum *trans.*, caedere, verberare, hinc afflictum esse, dolere, arab. *kajiba. Hi.* dolore afficere; corrumpere, perdere, de rebus inanimatis, veluti de agro, qui lapidibus injectis obruitur, quemadmodum de vite v. חָבַל, de agro infecundo v. מוּת usurpatur. LXX. ἀλγεῖν; כָּאֵב לֵב, λύπη προσμίγνυται; כְּאֵב, πόνος; *Hi.* ποιεῖν ἀλγεῖν, ἀχρειοῦν, διαστρέφειν; מַכְאִיב, ὀδύνη.

part.: כּוֹאֵב
ואני עני וכואב Ps. 69, 30.
part. pl.: כְּאֵבִים
בהיותם כאבים Gn. 34, 25.

3 *imperf.*: יִכְאַב־
גם־בשחק יכאב־לב Prv. 14, 13.
3 *imperf.*: יִכְאָב *p.*
אך בשרו עליו יכאב Job. 14, 22.
Hif-il: הַכְאִב
1 *perf. c. suff.*: הַכְאַבְתִּיו
ואני לא הכאבתיו Ez. 13, 22.
part.: מַכְאִב
וקוץ מכאב Ez. 28, 24.
3 *imperf.*: יַכְאִיב
כי הוא יכאיב ויחבש Job. 5, 18.
2 *impf. pl.*: תַּכְאִיבוּ
2 Reg. 3, 19. והטובה תכאיבו

כְּאֵב

ז׳ וסלון סנוף [פֿעגוועקוכדונג], ומוס הגיעה ע״י סנוף, ומוס כמו עגב וקלקב וסתקשקות הלגב מעגנפ ולייסיס, ולפעמים נסקשר עס לב. נסקנוס גלב בֶּרֶב.

n. m., vulneratio, afflictio, cruciatus, dolor, targ. כְּרִיב. LXX. *πληγή, τραῦμα, ἄλγημα, πόνος, λυπεῖν.*

וְכֶאֶב
Jes. 17, 11. וכאב אנוש

הַכְאֵב
Job. 2, 13. כי־גדל הכאב מאד

מַכְאֵב
Jes. 65, 14. ואתם תצעקו מכאב לב
cum suff.: כְּאֵבִי
Job. 16, 6. לא־יחשך כאבי
Jer. 15, 18. למה היה כאבי נצח
cum suff.: וְכְאֵבִי
Ps. 39, 3. וכאבי נעכר

מַכְאוֹב

ז׳ נכפל הכנוי, וסמוכן נעד ועגב כמו כאב, נסגלב על ינון ומוסת רוס ודלנס.

n. m. biplurale, sauciatio, afflictio, cruciatus. LXX. *πληγή, μάστιξ, ὀδύνη, ἄλγος (ἄλγημα, ἀλγηδών), πόνος, μαλακία, ἁμαρτία, διαφθορά; κάμνειν, ὀδυνᾶσθαι.*

Ps. 69, 27. ואל־מכאוב חלליך
Eccl. 1, 18 ויוסיף דעת יוסיף מכאוב
Thr. 1, 12. אם־יש מכאוב כמכאבי

בְּמַכְאוֹב
Job. 33, 19. והוכח במכאוב
cum suff.: מַכְאֹבִי
Jer. 45, 3. יסף יי יגון על־מכאבי
Thr. 1, 18. וראו מכאבי
cum suff.: וּמַכְאֹבִי
Ps. 38, 18. ומכאובי נגדי תמיד
cum suff.: בְּמַכְאוֹבִי
Thr. 1, 12. מכאוב כמכאבי
cum suff.: מַכְאֻבָהּ
Jer. 30, 15. אנוש מכאבך
cum suff.: וּמַכְאֻבוֹ
2 Chr. 6, 29. איש נגעו ומכאבו
cum suff.: לְמַכְאֻבָהּ
Jer. 51, 8. קחו צרי למכאובה
1 *pl.*: מַכְאוֹבֵינוּ
Ps. 32, 10. רבים מכאובים לרשע
Eccl. 2, 23. כי כל־ימיו מכאבים
pl. c. suff.: וּמַכְאֹבֵינוּ
Jes. 53, 4. ומכאבינו סבלם
pl. c. suff.: מַכְאֹבָיו
Ex. 3, 7. כי ידעתי את־מכאביו
2 *pl.*: מַכְאֻבוֹת
Jes. 53, 3. איש מכאבות וידוע חלי

כָּאָה

ד ז ז

פעל ל״ע כ״ה נכוסף ונפעל, ומפעכה נעד בלים וגלף בו [פֿנגפֿסלענן], וכן כלף נסוליס. ומוס הכוסף חֻכְאָה יולף וקוון, וכמעט כמו מעגיב לב, ומנפעל מענין סודק ומוכד סלקס בכזיפס וגעגה [נעגייכט, וועגנע-שכויבע וועלדען], ולפעמים כמו נכס בלגוף הסדס. ועוד תמוכת הסדס לי סוד.

vrb. trans., sicut כָּאָא syr., increpare, vehementer compellare aliquem; *Hi.* intens., percellere (entmuthigen); *Ni.* increpari, fremitu alterius pelli, abigi. Nonnunquam כָּאָה radicis vicissitudine pro נָכָה dicitur. LXX. *Hi.* *διαστρέφειν*; *Ni.* *κατανύσσειν, ταπεινοῦν.*

Hif-il: הַכְאָה
inf. constr.: הַכְאוֹת
הכאות לב־צדיק Ez. 13, 22.
Nif-al: נִכְאָה
part.: וְנִכְאֶה
צירים כתים ונכאה Dan. 11, 30.
constr. prt.: וְנִכְאֵה
ונכאה לבב למותת Ps. 109, 16.

כָּאֶה

ד ז י

adj. ad חָלָל כָּאִים, *v. s. r.*

כָּאַר

ד ז ר

פעל לע עונר, ולפ״ק סנור סנס מסכו, ומפעכה כמו כָּעֵר, כְּעֵר נלקמי, סיוס מלוכלך ומעוכף [שמוציג ויין], ומוס ועלסם כָּאֹר כלם, נסדלף על נפש ולפס, וגם נסליס כלקי ימי וכגלי לדעת עקילם מוס, ועוד פקפוק בו. כי נסליס לקי מסס, ונפעמים כמו כִּיחוֹר ככל.

vrb. inus., sicut כָּעֵר (כְּעֵר), squalidum, sordidum, luteum esse, unde ex nonnullorum sententia nomen כָּאֹר insequens. Aquil. (*ψ.* 22, 17.) vertit: *ἠσχυναν.* Perperam; in Psalmo enim reclamat antiquitas, quae כָּר = כָּאַר vi fodiendi tradit, cum *sicut leo* vertendum sit; in loco Amosi כָּאַר pro כְּיָאֹר positum videtur.

כָּאֹר

ז׳ וסלון ענף ונפס נלס [שמוען], נלפמס], ווסף לל״ק סכוונס של ועלפס כלקי כלם, וכן נלקס כוונס רפ״ו ל׳.

n. m., lutum, coenum; alii hoc nomen silentio praetermittunt.
Am. 8, 8. ועלתה כאר כלה

כָּבַב

וס כָּב = כָּבָב, פעל ל״ע כ״ק נגנוז, ומפעכה כמו כוב נסוזו [*s. çubh* pers. *khûb*], לומר כוב נלמון פרסי, וסיכם וכסיכם וספנית ויו וסוכ [נלפֿנ-נען, זיימעגען]. ל״ק לפ כמו שפמבו קנת נדוסס של כב נעדבי, נסכוון ענילה, כי לוס סנמון לסקר. נפפס כוב הפעל נזיר הסס כוכב [*kokab*], ולפ יעיל על סקר שפמבו.

vel כָּבָב, *vrb. inus.*, sicut sanscr. *çubh*, pers. *khûb*, splendere, micare. Alii arab. *kabba*, aeth. *kababa* comparant, volvere, rotundare. At. v. aethiop. ab ipso nomine *kokab* oriundum est.

כּוֹכָב

ז״ן מכוון מן כָּבַב, והלמון מול סמוסיב [שעגען], וכן הסס נעגבי וסלמי, ונעגבי גויר הסס עגין לסיכם ככוכב. וסגר לעגין סתמוכם ע״י טַוטָּפָה לעיל, ותתן חֲצִצְרָה, ולקמן תתן עֲזָאזֵל וחוק.

n. m. (factum ex *kobkab*, eliso *b*), stella, a splendendo. Inde arab. *v. denom. kavkaba*, instar sideris fulgere. De forma v. nn. טַוטָּפָה, עֲזָאזֵל, חֲצִצְרָה. LXX. *ἀστήρ, ἄστρον.*

Num. 24, 17. דרך כוכב מיעקב
constr.: כּוֹכַב
Am. 5, 26. כוכב אלהיכם
pl.: כּוֹכָבִים
Gn. 37, 9. ואחד עשר כוכבים
Job. 9, 7. ובעד כוכבים יחתם
Job. 22, 12. כוכבים כי־רמו
Obad. 1, 4. בין כוכבים שים קנך
pl.: וְכוֹכָבִים
Job. 25, 5. וכוכבים לא־זכו בעיניו
Ps. 8, 4. ירח וכוכבים אשר כוננתה
Ps. 136, 9. את־הירח וכוכבים
Jer. 31, 35. ירח וכוכבים לאור לילה
Joel 2, 10. 4, 5. וכוכבים אספו נגהם
pl.: הַכּוֹכָבִים
Gn. 1, 16. ואת הכוכבים
Gn. 15, 5. וספר הכוכבים
Dt. 4, 19. ואת־הירח ואת־הכוכבים
Jud. 5, 20. הכוכבים ממסלותם
Neh. 4, 15. עד צאת הכוכבים
pl.: וְהַכּוֹכָבִים
Eccl. 12, 2. והאור והירח והכוכבים
pl.: בַּכּוֹכָבִים
Jes. 47, 13. החזים בכוכבים
pl.: בַּכּוֹכָבִים
Dan. 12, 3 ומצדיקי הרבים ככוכבים
pl.: לַכּוֹכָבִים
Ps. 147, 4. מונה מספר לכוכבים
pl. constr.: כּוֹכְבֵי
Job. 3, 9. יחשכו כוכבי נשפו
Job. 38, 7. ברן־יחד כוכבי בקר
Ps. 148, 3. הללוהו כל־כוכבי אור
Jes. 13, 10. כוכבי השמים וכסיליהם
pl. constr.: כְּוֹכְבֵי
Gn. 22, 17. 26, 4. ככוכבי השמים
Ex. 32, 13. זרעכם ככוכבי השמים
Dt. 1, 10. 10, 22. 28, 62 ככוכבי השמים
1 Chr. 27, 23. ישראל ככוכבי השמים
Neh. 9, 23. הרביתם ככוכבי השמים
Nah. 3, 16. כוכבי השמים
pl. constr.: לְכוֹכְבֵי
Jes. 14, 13. ממעל לכוכבי־אל
pl. constr.: כְּכוֹכְבֵיהֶם
Ez. 32, 7. והקדרתי את־כוכביהם

כָּבֵד

ול כָּבֵד, ופעתיד יִכְבַּד, ומפעכה סיוס נפל־נפל ומזקק [נעווי־ציג ויין], ומוס מסנל ויקוות [שוועך ויין], ומוס סיוס נפל־יקון, ד״ם מסמון ונפעס, ול מיוקר ונדולם, ול מכנד וקנולם וכדומה, ולפעמים מן קוון וקנוי לנר ועיס, מעכת ומעלות ויגיעה. סכנד כָּבֵד יולף, נמכוון סדיכם ונפיכת נודל ויקר, ול קכית סקנכיס ועפוקם מקומלנים וכנדיס, לכן כמו הקשקת לב. סנפפס פעולני של סכנד נמכוון הוקכם. סכוסף ול נמכוון עמילם ועכיקם והוגעה, ול נמכוון סדור והוקכם, ול נמכוון סקשקם ולמון ויקוק לב. סנפפל מסתפדות וגדולם לומר סיוס מכוונד, ול סתכיקם מכוונד ונכהדר, ול סיוס כפוע וגניל, ול מרבוי ונפעס נכללב, ותנין נכנדי־מיס, לומר מעייכות נעלי המון מיס. סהתפעל ענין סתפקרות, ולפעמים ענין דגיס וזכילס ורבוי ופכיס. תמונת הסנס ומקנהו תמיכת בְּכֹבֶד, ולפנינו נמקום שקר.

vel כָּבֵד *v. intr.* (i. יִכְבַּד), ponderosum, gravem esse; multi ponderis et momenti esse, auctoritate pollere, amplum et potentem esse; copiosum et abundantem, nefarium, vehementem esse; molestum, ad sufferendum difficile esse, de onere et molestia, de Dei manu vehementius castigante et puniente; adgravescere, de oculis lumen amittentibus, de auribus hebescentibus, de animi duritie vel obduratione, qua deus hominem, subtracta omni gratia, in verbi divini repudiatione pertinaci, obstinata et obfirmata relinquit. *Pi.* honorare, honestare; facere, ut aliquid hebescat, langueat, retusum et obturatum fiat, de deo, qui cor ejus, qui gratiam pertinaciter aspernatur, ea in obstinatione ex justissimo judicio obfirmat. *Hi.* aggravare; honorificare, et *reflex.* facere, ut in honore habeare, sibi honorem comparare; obdurare, obfirmare. *Ni.* honoratum, gloriosum esse, gloriosissime et magnificentissime agere, magnum et praeclarum se praestare; copiosum et locupletem esse. *Hitpa.* gloriari, gloria et praedicatione se efferre, auctoritatem et honorem affectare; se multiplicare, copiosum esse, abundare. De radice כָּבַד alibi dicemus. LXX. *βαρὺν, βαρύτερον εἶναι (γίγνεσθαι), βαρύνειν, καταβαρύνειν, βαρυόπτεσθαι; πολὺν γίνεσθαι, μέγας, κατισχύειν, δοξάζειν, ἐνδοξάζειν; נִכְבָּד ἐνδοξάζειν; prt. ἔνδοξος, ἐνδοξότατος; ἔντιμος, ἐντιμότερος; כָּבֵד, τιμᾶν, εὐλογεῖν, δόξα; inf. ἐντίμως; הִכְבִּיד, βαρύνειν, βαρύνειν στιβαρῶς, βαρέως ἀκούειν; הִתְכַּבֵּד, τιμὴν περιτιθέναι.*

3 *perf.*: כָּבֵד*
כי־כבד הרעב בארץ Gn. 12, 10.*
ואברם כבד מאד Gn. 13, 2.*
והרעב כבד בארץ Gn. 43, 1.*
כי־כבד הרעב בארץ כנען Gn. 47, 4.*
כי־כבד הרעב מאד Gn. 47, 13.*
כבד לב פרעה Ex. 7, 14.*
כי־כבד ממך הדבר Ex. 18, 18.*
כי כבד ממני Num. 11, 14.*
כי־כבד עליו וגלחו 2 Sam. 14, 26.*
3 *perf.*: וְכָבַד
וכבד עליה פשעה Jes. 24, 20.
3 *prf. fem.*: כָּבְדָה
וחטאתם כי כבדה מאד Gn. 18, 20.
כבדה מאד יד האלהים שם 1 S. 5, 11.
כי־כבדה העבודה Neh. 5, 18.
ידי כבדה על־אנחתי Job. 23, 2.
ולא־כבדה אזנו משמוע Jes. 59, 1.
3 *perf. fem.*: כָּבֵדָה *p.*
והמלחמה כבדה Jud. 20, 34.
3 *perf. pl.*: כָּבְדוּ
ועיני ישראל כבדו מזקן Gn. 48, 10.
inf. abs.: כָּבֹד

כבד מכל כלי חמדה Nah. 2, 10.
וַתִּכְבַּדְי 2impf.fem.:
ותמלאי ותכבדי מאד Ez. 27, 25.
יִכְבַּד 3 imperf.:
למען שמי יכבד יי׳ Jes. 66, 5.
יִכְבַּד 3 imperf.: p.
מחול ימים יכבד Job. 6, 3.
ואכפי עליך לא־יכבד Job. 33, 7.
וַיִּכְבַּד 3 imperf.:
ויכבד לב פרעה Ex. 9, 7.
תִּכְבַּד 3fem impf.:
תכבד העבדה Ex. 5, 9.
תכבד עלי ידך Ps. 32, 4.
וַתִּכְבַּד 3fem.impf.:
ותכבד יד בית־יוסף Jud. 1, 35.
ותכבד יד־יי׳ 1 Sam. 5, 6.
ותכבד המלחמה 1 Sam. 31, 3.
ותכבד המלחמה 1 Chr. 10, 3.
נִכְבַּד 1 impf. pl.:
ולא נכבד עליך 2 Sam. 13, 25.
יִכְבְּדוּ 3 impf. pl.:
יכבדו בניו Job. 14, 21.
יכבדו ממני Ps. 38, 5.
כַּבֵּד Pi-el:
כִּבַּדְתָּנִי 2 perf. c. suff.:
וזבחיך לא כבדתני Jes. 43, 23.
וְכִבַּדְתָּהוּ 2 perf. c. suff.:
וכבדתו מעשות Jes. 58, 13.
כִּבְּדוּ 3 perf. pl.:
כאשר כבדו מצרים 1 Sam. 6, 6.
כִּבְּדוּנִי 3 prf. pl. c. s.:
ובשפתיו כבדוני Jes. 29, 13.
וְכִבַּדְתָּנִיךְ 1 perf. pl. c. s.:
כי־יבא דבריך וכבדוך Jud. 13, 17.
מְכַבֵּד c. h int. part.:
המכבד דוד את־אביך 2Sam. 10, 3.
המכבד דויד את־אביך 1 Chr. 19, 3.
מְכַבְּדוֹ part. c. suff.:
ומכבדו חנן אביון Prv. 14, 31.
מְכַבְּדַי part. pl. c. s.:
כי־מכבדי אכבד 1 Sam. 2, 30.
מְכַבְּדֶיהָ part. pl. c. s.:
כל־מכבדיה הזילוה Thr. 1, 8.
כַּבֵּד inf. constr.:
כי־כבד אכבדך מאד Num. 22, 17.
אמרתי כבד אכבדך Num. 24, 11.
כַּבְּדֵךְ inf. c. suff.: p.
האמנם לא אוכל כבדך Num. 22, 37.
כַּבֵּד imperat.: sg.
כבד את־אביך ואת־אמך Ex. 20, 12.
כבד את־אביך Dt. 5, 16.
כבד את־יי׳ מהונך Prv. 3, 9.
כַּבְּדֵנִי impt. c. suff.: sg.
עתה כבדני נא 1 Sam. 15, 30.
כַּבְּדוּ imprt. pl.:
באריס כבדו יי׳ Jes. 24, 15.
כַּבְּדוּהוּ impt. pl. c. s.:
כל־זרע יעקב כבדוהו Ps. 22, 24.
אֲכַבֵּד 1 imperf.:
כי־מכבדי אכבד 1 Sam. 2, 30.
ומקום רגלי אכבד Jes. 60, 13.
וַאֲכַבְּדָה 1 imperf.:
ואכבדה שמך לעולם Ps. 86, 12.
אֲכַבְּדֶךָּ 1 impf. c. suff.:
אכבדך מאד Num. 22, 17.
כבד אכבדך Num. 24, 11.
וַאֲכַבְּדֵהוּ 1 impf. c. suff.:
אחלצהו ואכבדהו Ps. 91, 15.
וַתְּכַבְּדִי 2 impf. c. suff.:
וחכבד את־בניך ממני 1 Sam. 2, 29.
וּתְכַבְּדֵנִי 2 impf. c. suff.:
אחלצך ותכבדני Ps. 50, 15.
יְכַבֵּד 3 imperf.:
ואת־יראי יי׳ יכבד Ps. 15, 4.
על־כנו יכבד Dan. 11, 38.
יכבד בזהב ובכסף Dan. 11, 38.
בן יכבד אב Mal. 1, 6.
יְכַבְּדֻנִי 3 impf. c. s.:
זבח תודה יכבדנני Ps. 50, 23.
תְּכַבְּדֶנִּי 3 impf. f. c. s.:
תכבדני חית השדה Jes. 43, 20.
תְּכַבְּדֶךָּ 3 impf. f. c. s.:
תכבדך כי תחבקנה Prv. 4, 8.
תְּכַבְּדוּ 2 impf. pl.:
ולמה תכבדו את־לבבכם 1 S. 6, 6.
יְכַבְּדֶנּוּ 3 impf. 1 l.:
אשר־בי יכבדו אלהים Jud. 9, 9.
וְיַכַּבְּדוּ 3 impf. pl.:
ויכבדו לשמך Ps. 86, 9.
יְכַבְּדוּךָ 3 pl. c. suff.:
על־כן יכבדוך עם־עז Jes. 25, 3.
כֻּבַּד Pu-al:
מְכֻבָּד part.: sg.
לקדוש יי׳ מכבד Jes. 58, 13.
יְכֻבַּד 3 imperf.:
ושמר תוכחת יכבד Prv. 13, 18.
ושמר אדניו יכבד Prv. 27, 18.
נִכְבַּד Nif-al: 3 perf.
מה־נכבד היום 2 Sam. 6, 20.
נִכְבַּדְתָּ 2 perf.:
נכבדת ואני אהבתיך Jes. 43, 4.
נִכְבַּדְתָּ 2 perf.: p.
יספת לגוי נכבדת Jes. 26, 15.
וְנִכְבַּדְתִּי 1 perf.:
ונכבדתי בתוכך Ez. 28, 22.
נִכְבָּד part.: sg.
והוא נכבד מכל בית אביו Gn. 34, 19.
בעיר הזאת והאיש נכבד 1 S. 9, 6.
מן־השלשה הכי נכבד 2 S. 23, 19.
מן־השלשים נכבד 2 Sam. 23, 23.
ויהי יעבץ נכבד מאחיו 1 Chr. 4, 9.
השלושה בשנים נכבד 1Chr. 11, 21.
מן־השלושים הנו נכבד 1Chr. 11, 25.
וְנִכְבָּד part.: sg.
ונכבד בביתך 1 Sam. 22, 14.
הַנִּכְבָּד part.: sg.
לזראה את־השם הנכבד Dt. 28, 58.
בִּנְכְבָּד part.: sg.
וחנקלה בנכבד Jes. 3, 5.
וְנִכְבָּדִים part. pl.:
רבים ונכבדים מאלה Num. 22, 15.
נִכְבְּדֵי־ pl. constr.:
נכבדי־מים Prv. 8, 24.
כנעניה נכבדי־ארץ Jes. 23, 8.
להקל כל־נכבדי־ארץ Jes. 23, 9.
נִכְבְּדֵיהֶם pl. c. suff.:
ועל־נכבדיה ידו גורל Nah. 3, 10.
וְנִכְבְּדֵיהֶם pl. c. suff.:
ונכבדיהם בכבלי ברזל Ps. 149, 8.
נִכְבָּדוֹת pl. fem.:
נכבדות מדבר בך Ps. 87, 3.
הַכְבֵּדְךָ inf. c. suff.:
יום הכבדי נאם אדני יי׳ Ez. 39, 13.
בְּהַכְבֵּדִי inf. c. suff.:
בהכבדי בפרעה Ex. 14, 18.
הַכְבֵּד imperat.:
הכבד ושב בביתך 2 Reg. 14, 10.
אֶכְבַּד 1 imperf.:
ועל־פני כל־העם אכבד Lev. 10, 3.
וְאֶכְבַּד 1 imperf.:
ואכבד בעיני יי׳ Jes. 49, 5.
אֲכַבְּדָה 1 imperf.: p.
אשר אמרת עמם אכבדה 2 S. 6, 22.
וְאֶכְבְּדָה 1 imperf.:
ואכבדה בפרעה Ex. 14, 4. 17.
וְאֶכְבְּדָה 1 imperf.:
ואכבד אמר יי׳ Hag. 1, 8.
הִתְכַּבֵּד Hitpa-el:
הִתְכַּבֵּד imperat.:
תתכבד כילק Nah. 3, 15.
הִתְכַּבְּדִי impt. fem.: sg.
התכבדי כארבה Nah. 3, 15.
מִתְכַּבֵּד part.:
ממתכבד וחסר־לחם Prv. 12, 9.
הִכְבִּיד Hif-il: 3 perf.
אביך הכביד את־עלנו 1Reg. 12, 10.
אבי הכביד את־עלכם 1 Reg. 12, 14.
אביך הכביד את־עלנו 2 Chr. 10, 10.
אבי הכביד את־עלכם 2 Chr. 10, 14.
והאחרון הכביד Jes. 8, 23.
הכביד נחשתי Thr. 3, 7.
הִכְבַּדְתְּ 2 perf. fem.:
הכבדת עלך מאד Jes. 47, 6.
הִכְבַּדְתִּי 1 perf.:
כי־אני הכבדתי את־לבו Ex. 10, 1.
וְהִכְבַּדְתִּים 1 perf. c. suff.:
והכבדתים ולא יצערו Jer. 30, 19.
הִכְבִּידוּ 3 prf. pl.:
הכבידו על־העם Neh. 5, 15.
ואזניהם הכבידו משמוע Zach. 7, 11.
מַכְבִּיד sg. part.:
ומכביד עליו עבטיט Hab. 2, 6.
וְהַכְבֵּד inf. abs.:
והכבד את־לבו Ex. 8, 11.
לְהַכְבִּיד inf. constr.:
ונשאך לבך להכביד 2 Chr. 25, 19.
הַכְבֵּד imperat.:
ואזניו הכבד Jes. 6, 10.
וַיַּכְבֵּד 3 imperf.:
ויכבד פרעה את־לבו Ex. 8, 28.
ויכבד לבו הוא ועבדיו Ex. 9, 34.

כָּבוֹד

ע"ז [וקץ רפ"ת מ"ע ו' נקניי"], ושמעתא כיתון דפעל, גולל והדר יקר ותפארת [עפלע], חוד ונוף וכר וזפ ותפלה [כוסס], שהות לפעמים כעמיי, לומר גנולל ונהדר, ולפעמים כמו הדרת וגאות גאון וכבוד, ד"מ כסף הכנוד, מלך הכנוד, ולפעמים עדי וקן ותפארת דבר, כמו כנוד הלבנון, ולפעמים כמו שפעה וקנוף מכוני. ומכוון הוא ית שפותין בקללה על תאך כנודי, אלן לד"ת כנוד זה כמו כָּבֵד לקמן, לומה חלק היקר בגוף והכנקר, ווה הלב, אצר שתשלח לקמן.

הכנד, כמו שתשלח לקמן.

n. m. (semel f. Gen. 49, 6.), gravitas, *metaph.* honos, gloria, interdum adverb. magnifice, gloriando ac praedicabili modo; vel *concret.* de populi magnatibus et proceribus; majestas, amplitudo, dignitas, de dei laudibus, quae ei debentur, de gloriosissima ipsius divinitate ejusque splendore et admiranda *praesentia* (יי׳ כָּבוֹד, dogmatico synagogae sermone *Shekina*, σκήνωσις, v. *Behaji ben-Asher* in Pentat. f. 100, a); abundantia, divitiae; trop. (= כָּבֵד) de parte hominis praestantissima, h. e. anima; intestina enim, veluti jecur et renes, ex orientalium sententia sunt affectuum sedes. LXX. δόξα (δοξάζειν, ἔνδοξος), τιμή, καλός, ἦπαρ (Gen. 49, 6. μὴ ἐρίσαι τὰ ἡπατά μου; legerunt igitur: אַל־תַּחַר כְּבֵדִי), γλῶσσα, υἱός.

כבוד ליי׳ אלהי ישראל Jos. 7, 19.
וכסא כבוד ינחלם 1 Sam. 2, 8.
גלה כבוד מישראל 1 Sam. 4, 21. 22.
לאלהי ישראל כבוד 1 Sam. 6, 5.
גם־עשר גם־כבוד 1 Reg. 3, 13.
הבו ליי׳ כבוד ועז 1 Chr. 16, 28.
חבו ליי׳ כבוד ועז Ps. 29, 1.
כלו אמר כבוד Ps. 29, 9.
למען יזמרך כבוד Ps. 30, 13.
ואחר כבוד תקחני Ps. 73, 24.
לשכן כבוד בארצנו Ps. 85, 10.
חבו ליי׳ כבוד ועז Ps. 96, 7.
כי־לשמד תן כבוד Ps. 115, 1.
כבוד חכמים ינחלו Prv. 3, 35.
אשת חן תתמך כבוד Prv. 11, 16.
ולפני כבוד ענוה Prv. 15, 33. 18, 12.
כבוד לאיש שבת מריב Prv. 20, 3.
וחקר כבדם כבוד Prv. 25, 27.
כן לא־נאוה לכסיל כבוד Prv. 26, 1.
כן־נותן לכסיל כבוד Prv. 26, 8.
ושפל־רוח יתמך כבוד Prv. 29, 23.
כי על־כל־כבוד חפה Jes. 4, 5.
והיתה מנחתו כבוד Jes. 11, 10.
לכסא כבוד לבית אביו Jes. 22, 23.
ונגד זקניו כבוד Jes. 24, 23.
וישימו ליי׳ כבוד Jes. 42, 12.
תנו ליי׳ אלהיכם כבוד Jer. 13, 16.
כסא כבוד מרום Jer. 17, 12.
את־הבית הזה כבוד Hag. 2, 7.
אחר כבוד שלחני Zach. 2, 12.
לתת כבוד לשמי Mal. 2, 2.

כָּבֹד*

*כבד מכל כלי חמדה Nah. 2, 10.

וְכָבוֹד

שבע ימים עשר וכבוד 1Chr. 29, 28.
עשר נכסים וכבוד 2 Chr. 1, 11.
וכבוד אתן־לך 2 Chr. 1, 12.
ויהי־לו עשר וכבוד לרב 2Chr. 17, 5.
ליהושפט עשר וכבוד 2 Chr. 18, 1.
ויהי ליחזקיהו עשר וכבוד 2 Chr. 32, 27.
וכבוד עשו־לו במותו 2 Chr. 32, 33.
וכבוד והדר תעטרהו Ps. 8, 6.
חן וכבוד יתן יי׳ Ps. 84, 12.
בשמאולה עשר וכבוד Prv. 3, 16.
עשר־וכבוד אתי Prv. 8, 18.
ימצא חיים צדקה וכבוד Prv. 21, 21.
עשר וכבוד וחיים Prv. 22, 4.
עשר ונכסים וכבוד Eccl. 6, 2.

הַכָּבוֹד

ויבא מלך הכבוד Ps. 24, 7. 9.
מי־זה מלך הכבוד Ps. 24, 8.
מי הוא זה מלך הכבוד Ps. 24, 10.
הוא מלך הכבוד סלה Ps. 24, 10.
אל־הכבוד הרעים Ps. 29, 3.

הַכָּבוֹד

עשה את כל־הכבד הזה Gn. 31, 1.

וְהַכָּבוֹד

והעשר והכבוד מלפניך 1Chr. 29, 12.

בְּכָבוֹד

קרנו תרום בכבוד Ps. 112, 9.
יעלזו חסידים בכבוד Ps. 149, 5.
שכבו בכבוד איש בביתו Jes. 14, 18.
ככה בכבוד ובגדל Ez. 31, 18.

כְּכָבוֹד

ככבוד אשר ראיתי Ez. 3, 23.

לְכָבוֹד

לכבוד ולתפארת Ex. 28, 2. 40.
לכבוד את־עבדך 1 Chr. 17, 18.
ולא־לך לכבוד מיי׳ 2 Chr. 26, 18.

וּלְכָבוֹד

לצבי ולכבוד Jes. 4, 2.
ולכבוד אהיה בתוכה Zach. 2, 9.

מִכְבּוֹד
Num. 24, 11. מנעך יי׳ מכבוד
Jer. 48, 18. ירדי מכבוד
Hab. 2, 16. שבעת קלון מכבוד
Eccl. 10, 1. יקר מחכמה מכבוד
constr.: כִּבּוֹד
Ex. 16, 7. וראיתם את־כבוד יי׳
Ex. 16, 10. והנה כבוד יי׳ נראה בענן
Ex. 24, 16. כבוד־יי׳ על־הר סיני
Ex. 24, 17. ומראה כבוד יי׳ כאש
Lev. 9, 6. וירא אליכם כבוד יי׳
Lev. 9, 23 ויראכבוד־יי׳ אל־כל־העם
Num. 14, 21. וימלא כבוד־יי׳
Num. 16, 19. 17, 7. ויראכבוד־יי׳
1 Reg. 8, 11. כי־מלא כבוד־יי׳
1 Chr. 16, 28. הבו ליי׳ כבוד ועז
2 Chr. 5, 14. 17, 2. כי־מלא כבוד־יי׳
Esth. 1, 4. עשר כבוד מלכותו
Esth. 5, 11. כבוד עשרו ורב בניו
Ps. 19, 2. מספרים כבוד־אל
Ps. 29, 2. הבו ליי׳ כבוד שמו
Ps. 49, 17. כי־ירבה כבוד ביתו
Ps. 66, 2. זמרו כבוד־שמו
Ps. 66, 2. כבוד תהלתו
Ps. 79, 9. על־דבר כבוד־שמך
Ps. 96, 8. הבו ליי׳ כבוד שמו
Ps. 104, 31. יהי כבוד יי׳ לעולם
Ps. 138, 5. כי גדול כבוד יי׳
Ps. 145, 5. הדר כבוד הודך
Ps. 145, 11. כבוד מלכותך יאמרו
Jes. 16, 14. ונקלה כבוד מואב
Jes. 17, 4. ידל כבוד יעקב
Jes. 21, 16. וכלה כל־כבוד קדר
Jes. 22, 24. כל כבוד בית־אביו
Jes. 35, 2. כבוד הלבנון נתן־לה
Jes. 35, 2. יראו כבוד־יי׳
Jes. 40, 5. ונגלה כבוד יי׳
Jes. 58, 8. כבוד יי׳ יאספך
Jes. 60, 13. כבוד הלבנון אליך יבא
Jes. 66, 12. וכנחל שוטף כבוד גוים
Ez. 1, 28. דמות כבוד־יי׳
Ez. 3, 12. ברוך כבוד־יי׳ ממקומו
Ez. 3, 23. כבוד־יי׳ עמד
Ez. 8, 4. כבוד אלהי ישראל
Ez. 10, 4. וירם כבוד־יי׳
Ez. 10, 4. את־נגה כבוד יי׳
Ez. 10, 18. ויצא כבוד יי׳
Ez. 11, 23. ויעל כבוד יי׳
Ez. 43, 2. כבוד אלהי ישראל בא
Ez. 43, 5. מלא כבוד־יי׳ הבית
Ez. 44, 4. והנה מלא כבוד־יי׳
Mich. 1, 15. יבוא כבוד ישראל
Hab. 2, 14. לדעת את־כבוד יי׳
Hag. 2, 9 גדול יהיה כבוד הבית הזה
constr.: כְּבֹד
Prv. 25, 2. כבד אלהים הסתר דבר
constr.: וְכִבּוֹד
Ex. 40, 34. 35. וכבוד יי׳ מלא
Num. 14, 10. וכבוד יי׳ נראה
2 Chr. 7, 1. וכבוד יי׳ מלא את־הבית
2 Chr. 7, 3. וכבוד יי׳ על־הבית
Ps. 145, 12. וכבוד הדר מלכותו
Jes. 10, 18. וכבוד יערו וכרמלו
Jes. 60, 1. ויכבוד יי׳ עליך זרח
Ez. 9, 3. וכבוד אלהי ישראל
Ez. 10, 19. 11, 22. וכבוד אלהי־ישראל
Ez. 43, 4. וכבוד יי׳ בא אל־הבית
constr.: וְכִבֹּד
Prv. 25, 2. וכבד מלכים
constr.: כִּבְּדוֹ
Jes. 17, 3. ככבוד בני־ישראל
cum suff.: כְּבָדָיו
Gn. 45, 13. לאבי את־כל־כבודי
Gn. 49, 6. בקהלם אל־תחד כבדי
Ex. 33, 22. והיה בעבר כבדי
Num. 14, 22. הראים את־כבדי
Job. 19, 9. כבודי מעלי הפשיט
Job. 29, 20. כבודי חדש עמדי
Ps. 3, 4. כבודי ומרים ראשי
Ps. 4, 3. בני־איש עד־מה כבודי
Ps. 16, 9. ויגל כבודי
Ps. 57, 9. עורה כבודי
Ps. 108, 2. ואזמרה אף־כבודי
Jes. 66, 18. וראו את־כבודי
Jes. 66, 19. ולא־ראו את־כבודי
Jes. 66, 19. והגידו את־כבודי
Ez. 39, 21. ונתתי את־כבודי בגוים
Mal. 1, 6. איה כבודי
cum suff.: וְכִבּוֹדִי
Ps. 7, 6. וכבודי לעפר ישכן סלה
Ps. 62, 8. על־אלהים ישעי וכבודי
Jes. 42, 8. 48, 11. וכבודי לאחר לא־אתן
cum suff.: בְּכִבְדִי
Ex. 29, 43. ונקדש בכבדי
cum suff.: וְלִכְבוֹדִי
Jes. 43, 7. ולכבודי בראתיו
cum suff.: כְּבוֹדֶךָ *p.*
Ex. 33, 18. הראני נא את־כבדך
Neh. 9, 5. ויברכו שם כבדך
Ps. 26, 8. ומקום משכן כבודך
Ps. 57, 6. 12. על כל־הארץ כבודך
Ps. 102, 16. מלכי הארץ את־כבודך
Ps. 108, 6. ועל כל־הארץ כבודך
Jes. 22, 18. ושמה מרכבות כבודך
Jer. 14, 21. אל־תנבל כסא כבודך
Hab. 2, 16. וקיקלון על־כבודך
cum suff.: כְּבוֹדֵךְ
Jes. 62, 2. וכל־מלכים כבודך
cum suff.: וּכְבוֹדֵךְ *p.*
Ps. 63, 3. לראות עזך וכבודך
cum suff.: כְּבוֹדוֹ
1 Chr. 16, 24. ספרו בגוים את־כבודו
Ps. 21, 6. גדול כבודו בישועתך
Ps. 49, 18. לא־ירד אחריו כבודו
Ps. 72, 19. שם כבודו לעולם
Ps. 72, 19. וימלא כבודו
Ps. 96, 3. ספרו בגוים כבודו
Ps. 97, 6. וראו כל־העמים כבודו
Ps. 113, 4. על השמים כבודו
Jes. 3, 8. למרות עיני כבודו
Jes. 6, 3. מלא כל־הארץ כבודו
Jes. 8, 7. מלך אשור ואת־כל־כבודו
Jes. 59, 19 וממזרח־שמש את־כבודו
Jer. 2, 11. המיר כבודו בלוא יועיל
Hos. 10, 5. על־כבודו כי־גלה ממנו
cum suff.: כְּבֹדוֹ
Dt. 5, 21. את־כבדו ואת־גדלו
Jes. 10, 16. ותחת כבדו יקד יקד
cum suff.: וְלִכְבוֹדוֹ
Jes. 5, 13. וכבודו מתי רעב
Jes. 60, 2. וכבודו עליך יראה
cum suff.: בִּכְבוֹדוֹ
Ps. 102, 17. נראה בכבודו
Hag. 2, 3. בכבדו הראשון
cum suff.: מִכְּבֹדוֹ
Ez. 43, 2. והארץ האירה מכבדו
cum suff.: כְּבוֹדָהּ
Jes. 66, 11. והתענגתם מזיז כבודה
cum suff.: כְּבוֹדְכֶם
Jes. 10, 3. ואנה תעזבו כבודכם
cum suff.: כְּבוֹדָם
Ps. 106, 20. וימירו את־כבודם
Prv. 25, 27. וחקר כבודם כבוד
Hos. 4, 7. כבודם בקלון אמיר
Hos. 9, 11. כעוף יתעופף כבודם
cum suff.: וּכְבוֹדָם
Jes. 61, 6. ובכבודם תתימרו

כָּבֵד
ע״ו וסלוון נעל ושפל מעשקם וסנל [שוועצע], כלאָזן נרשׁם עוד נשכוון רשׁי של השׂרש, לשׁן נהשׂקל על תך ועולר השלשם. ולפעמים כמו שפעם וקנוסם, לו קשים וקוון ועיס [העפּטינקייט].
n. m., gravitas, pondus; multitudo; vehementia. LXX. *βαρύς, δόξα, πλῆθος.*
Prv. 27, 3. כבד אבן ונטל החול
Jes. 21, 15. ומפני כבד מלחמה
וְלִכְבֵד
Jes. 30, 27. בער אפו וכבד משאה
Nah. 3, 3. וכבד פגר
כְּבֶדֶת
ע״כ ומופעצע, גויר כָּבֵד, וסלוון קשוי ועכר [זוויצינקייט], ומוס נכבדות רשׁי עמיי. ונגעכר יזוע כבדות רשׁי כמו כבד רשׁי.
n. f. abstr. (ab adj. כָּבֵד), difficultas; difficulter, graviter, aegre. LXX. *βία.*
adv.: בִּכְבֶדֶת
Ex. 14, 25. וינהגהו בכבדת
כָּבֵד
ת״ו ע״מ אָרָה, עִבְרִי, אָרָם, לוגס נכ״ר לון ת״כ כָּבֵדָה, ולפעמים נכתיב כְּבוּדָה. סשענש יקר וסדל ונקשל ויקוושן [פרשׂפּטינג], ד״מ משׂ כָּבְדָה, לומר משׂ יקרס וסדלס, לוגס לרוב סנקנס כמו מופעצע, לומר סדוק ונקשלות [פרשׂפּטן].
adj. m. (ad s. f. אָרָה, אָרָם; unde solum f. כְּבֵדָה, nonnunquam Ketib: כְּבוּדָה), magnificus, amplus, gloriosus; *f.* etiam *subst. abstr.*, amplitudo, magnificentia. LXX. ἔνδοξος, στρωννύειν.
adj. masc.: *כָּבֵד
Nah. 2, 10. כבד מכל כלי חמדה
adj. fem.: כְּבִידָה
Ps. 45, 14. כל־כבודה בת־מלך
Ez. 23, 41. על־מטה כבודה
adj. fem.: הַכְּבִידָה
Jud. 18, 21. ואת־הכבודה לפניהם
כָּבֵד
ת״ו וסקון כָּבֵד, לו כֶּבֶד, ומעשׂס בעל־נעל ועשׂקל [זוועצ], משוסס ושעופל [נעלפּסעצע], כמו כבד עוון, לשׂר כנדו עוונותיו, עלוס וכן משמון ופעשׂס [נשׂהלריין], כמו חיל כבד, ומוס עשיר ונשע ונעתר ונדיב ונעל-חיל, לו דוסק ועושׂק ומכשׁיס, וכלומס מן השׂקלות. נדקוק יזוע נכון מכבד סדגוש, פעלים מכבדים וכדומס.
adj. m. (c. כִּבֵּד, כֶּבֶד), gravis, onustus; copiosus, dives, locuples, molestus, premens, angens instar oneris ingentis; difficilis factu, intellectu; hebes, obtusus, de lingua difficulter h. e. non expedite loquente. LXX. *βαρύς* (*βαρύτερος, βαρύνειν, καταβαρύνειν*); *πολύς, πλῆθος, πλούσιος; μέγας, ἔνδοξος* (*δόξα*), *ἰσχυρός* (*ἐνισχύειν*), *γνοφώδης*; כֶּבֶד לָשׁוֹן, *πλήρης*; כֶּבֶד פֶּה, *βραδύγλωσσος, στιβαρὸς τῇ γλώσσῃ*; כֶּבֶד פֶּה, *ἰσχνόφωνος.*
adj. masc.: כָּבֵד
Gn. 12, 10. כי־כבד הרעב בארץ
Gn. 13, 2. ואברם כבד מאד
Gn. 41, 31. כי־כבד הוא מאד
Gn. 43, 1. והרעב כבד בארץ
Gn. 47, 4. כי־כבד הרעב בארץ כנען
Gn. 47, 13. כי־כבד הרעב מאד
Gn. 50, 9. ויהי המחנה כבד מאד
Gn. 50, 11. ויאמרו אבל־כבד זה
Ex. 7, 14. כבד לב פרעה
Ex. 8, 20. ויבא ערב כבד
Ex. 9, 3. בבקר ובצאן דבר כבד מאד
Ex. 9, 18. כעת מחר ברד כבד
Ex. 9, 24. בתוך הברד כבד מאד
Ex. 10, 14 בכל גבול מצרים כבד מאד
Ex. 12, 38. מקנה כבד מאד
Ex. 18, 18. כי־כבד ממך הדבר
Ex. 19, 16. וענן כבד על־ההר
Num. 11, 14. כי כבד ממני
Num. 20, 20. בעם כבד וביד חזקה
2 Sam. 14, 26. כי־כבד עלו וגלחו
1 Reg. 10, 2. ירושלמה בחיל כבד
1 Reg. 12, 11. העמיס עליכם על כבד
2 Reg. 6, 14. סוסים ורכב וחיל כבד
2 Reg. 18, 17. בחיל כבד ירושלם
2 Chr. 9, 1. בירושלם בחיל כבד מאד
2 Chr. 10, 11. העמיס עליכם על כבד
Ps. 38, 5. כמשא כבד יכבדו ממני
Prv. 27, 3. אויל כבד משניהם
Jes. 32, 2. כצל סלע־כבד
Jes. 36, 2. בחיל כבד
adj. masc.: וְכָבֵד
Gn. 50, 10. מספד גדול וכבד
1 Sam. 4, 18. כי־זקן האיש וכבד
adj. masc.: הַכָּבֵד
1 Reg. 3, 9. את־עמך הכבד הזה
1 Reg. 12, 4. ומעלו הכבד
2 Chr. 10, 4. ומעלו הכבד אשר־נתן
adj. constr.: כְּבַד־
Ex. 4, 10. כי כבד־פה
adj. constr.: וְכֹבֶד
Ex. 4, 10. וכבד לשון אנכי
constr.: כֶּבֶד
Jes. 1, 4. עם כבד עון
pl.: כְּבֵדִים
Ex. 17, 12. וידי משה כבדים
pl. constr.: וְכִבְדֵי
Ez. 3, 5. 6. עמקי שפה וכבדי לשון
כָּבֵד
ת״ו וכנוי כָּבֵד, וסלוון לשׁר הנכשׁל נגוף [דשׂס עדעלסעצע], וום סלנ וסקינ, לו לשׂקשׁת נני־קלס הכנד סילוע [לעגעצר], וכן כנד נלשון ישׂעשׂל. ותנין גום כשׁפך לשׂקן כנדי, כמו כשׁפך לני, וכן נגשׂך עכיון פ״ס עכן רשׁי ועכן כנדי עלי נותן עכן כלו, כי סרשׂס וסכנד כמו רשׂס ולנ, ודוק. ודע שלל״ך נהפסוק לל תשׂד כבודי, עכין כבוד כמו לנ וכשׁפ, לומר לני וכשׁפ, וכל שקוס נכלך לנשׂפ.
n. m. (c. s. כִּבְדֵי), membrum praestantissimum (das Edelste), jecur, arab. *kabid-on* (syn. לֵב). Etiam gemara, quae hoc nomine ut *feminino* utitur, jungit רֹאשׁ et כָּבֵד, tanquam partes hominis nobilissimas, quae instar ipsius hominis valeant, רֵאָה בַּכָּבֵד, *κατασκοπεῖν.* LXX. ἧπαρ.
הַכָּבֵד
Ex. 29, 13. ואת היתרת על־הכבד
Ex. 29, 22. ואת יתרת הכבד
Lev. 3, 4. ואת־היתרת על־הכבד
10. 15. 4, 9. 7, 4.
Lev. 8, 16. 25. ואת יתרת הכבד
Lev. 9, 10. ואת־היתרת מן־הכבד
Lev. 9, 19. והכלית ויתרת הכבד
בַּכָּבֵד
Ez. 21, 26. ראה בכבד
cum suff.: כְּבֵדוֹ
Thr. 2, 11. נשפך לארץ כבדי
cum suff.: כְּבֵדוֹ
Prv. 7, 23. עד יפלח חץ כבדו

כָּבָה

פעל כודד, ותמצות ניקוד עם פָּאֵה לקמן, וכמו חָבָא לעיל, ענין קפיס וכסוי, ומקור וו סיף כהיס ומכסת ודעיכה [עכ־, פֹּעֶרל פַּעֲנן], ומזה מדעוך הכר והקה, מכסוי הקף ומכסת סיסות. וכן נקעת תמצות הדעוך קפיס על הקה, ונעכני גֹּ כנף מכניס קף ע״י כסוי לפני. סכנד יוסף וקווק. ודע קוסף זיותר מסתבר כוונת הסדה כָּבָא בזכות חָף, בזכות הדקה ומקיס, ומעקת הקור הסמדתו ומכמתו, וקֹ הלוך סכוונה כמו קכל דעך לעיל דף רפ״ג ודוק.

vrb. intr., sicut פָּאֵה, חָבָא, tegere, contegere; de igne, sicut כבא apud Arabes, cineribus tegere, opprimere h. e. exstinguere, restinguere; *intr.* exstingui, etiam de lucerna, *metaph.* de ira dei, quae tam gravis est, ut exstingui nequeat, de amore ardentissimo, qui propter vehementiam et constantiam refrigerari non potest. Si כָּבֵה cognatum est cum v. חָף, ab *eluendo* ad exstinguendum fit translatio. LXX. *σβεννύναι, ἀποσβεννύναι; ἐπισκευάζειν, θάλλειν.*

3 *perf. pl.:* כָּבוּ
Jes. 43, 17. דעכו כפשתה כבו
3 *imperf.:* יִכְבֶּה
1 Sam. 3, 3. ונר אלהים טרם יכבה
Prv. 31, 18. לא יכבה בלילה נרה
2 *imperf.:* תִּכְבֶּה
Lev. 6, 5. תוקד־בו לא תכבה
Lev. 6, 6. על־המזבח לא תכבה
2 Reg. 22, 17. במקום הזה ולא תכבה
2 Chr. 34, 25. במקום הזה ולא תכבה
Prv. 26, 20. באפס עצים תכבה־אש
Jes. 34, 10. יומם לא תכבה
Jes. 66, 24. ואשם לא תכבה
Jer. 7, 20. ובערה ולא תכבה
Jer. 17, 27. ולא תכבה
Ez. 21, 3. לא־תכבה להבת
Ez. 21, 4. בערתיה לא תכבה
Pi-el: כִּבָּה
3 *perf. pl.:* וְכִבּוּ
2 Sam. 14, 7. וכבו את־גחלתי
part.: מְכַבֶּה
Jes. 1, 31. ואין מכבה
Jer. 4, 4. 21, 12. ובערה ואין מכבה
Am. 5, 6. ואין־מכבה לבית־אל
inf. constr.: לְכַבּוֹת
Cant. 8, 7. לא יוכלו לכבות
inf. c. suff.: בְּכַבּוֹתָךְ
Ez. 32, 7. וכסיתי בכבותך שמים
2 *imperf.:* תְּכַבֶּה
2 S. 21, 17. ולא תכבה את־נר ישראל
3 *impf. c. suff.:* יְכַבֶּנָּה
Jes. 42, 3. ופשתה כהה לא יכבנה
3 *impf. pl.:* וַיְכַבּוּ
2 Chr. 29, 7. ויכבו את־ההגרות

כָּבַל

פעל לֹ״ע כ״ח במכונעו כְּבֶל, וכנור כֶּבֶל ושעֹ כָּבוּל, ומעכה סכוך ומגלה כבור וקבילה גלוס וקכוס [פֿעסטעלן, גיכילן, גוסאמעלן־], וק״כ נדומה לֹ חָבַל, כָּבַל [עי׳ לֹמה, ותעכה קתקור וקסווי]. וכן כמכה קתעל כתקוס יכנמרא, ד״מ ויסון רגלך כנילן

וכדומה, וכן נסוכסי ונעכע נק׳, ויסוד קפעל יזוע כָּבַל, וכן נסכדאה ובומאה וגרמכאה עקיקאה ולקלבאה. ומזה קמכוגע כְּרֶבֶל כמו כָּבַל בלקרי, נקמקנעות סר׳ [וכן כְּרֶסֶם מן כָּסַם, ונמצה שָׁרְבִיט נדומה לֹל שָׁבַט], לומר גלוס וצכוס ומזיקה תגור וקצור [קוגיכען, -גירעגען], ומזה מכיוכי מְכֻרְבָּל ודוק.

v. (unde solummodo *quadrilit.* כְּרֶבֶל ad s. f. כִּרְסֵם, a v. כָּסַם, כָּבַל, חָבַל, a n. שֶׁבֶט), sicut שָׁרְבִיט vincire, constringere, amicire; מְכֻרְבָּל, amictus. Radix est *bal*, auctu praep. כ syn. ש, opp. ב *dis.* LXX. *περιεζωμένος.*

Pu-al: כֻּרְבַּל
part. pass.: מְכֻרְבָּל
1 Chr. 15, 27. ודויד מכרבל במעיל

כֶּבֶל

ז״ו וסיף סרכוי כֶּבֶלִי, ומעכה לסור ומוסך מעלכה ומוזכה [פֿעסטעל, גאכדע], וכקיל כן ע״ה לסור וכקוק, וידוע מסזורה, וכן כָּבַל נקרגוס.

n. m. (pl. c. כַּבְלֵי), vinculum, compes, a v. כָּבַל (כְּבַל), vi constringendi. LXX. *πέδη, χειρόπεδαι.*

בְּכֶבֶל
Ps. 105, 18. ענו בכבל רגלו
pl. constr.: כִּבְלֵי
Ps. 149, 8. ונכבדיהם בכבלי ברזל

כְּבוֹל

שעֹ לקנל סמדיכה נגליל, זכלולים נה כ׳ עריס, וקלגה סמלה כמו גבול וקנל, לומר פלך וקסוס מקומך [געניעע], לולם לדעת הכותב ספר מלכיס תולקתו כְּהַבּוֹל, לומר כהנל, ולֹ ידעתי לכוונו. נגמרא כְּבוֹל כמו כְּרַבָּא, לומר מעשה כזיס.

n. pr. (= כְּבוּל, finis, regio) regionis, viginte urbes complectentis, quam Hiram Tyrius Salomonis concessu et munere accepit. *Josefus* χαβαλών Phoenicum lingua τὸ οὐκ ἀρέσκον significare ait (Archaeol. 8, 5. § 3.); nemini autem in his minus fides habenda, quam Josefo. *Isaaki* אֶרֶץ כָּבְלִים אֶרֶץ טֵרִיט שֶׁהֶחֱרִיבָהּ מְשִׁיחַ־הַקֹּדֶשׁ וְנִכְבְּלָה בְּהּ. Gemarice: = כְּרַבָּא, de amictu mulierum.

1 Reg. 9, 13. ארץ כבול עד היום הזה

כַּרְבָּלָא

ז״כ נקרגי ונכנוי כַּרְבַּלְתְּהוֹן, ומעכה מין גליסה קזוכה [מֹעטעל], ונגמרה מעכעה קמה, ומיזועה זה כַּרְבַּלְתָּא. ועוד נגמרה קבר ועבול לֹל מכנוגל על רקמו [טוכל, קמֹמס], ומיֹ מזכה לסכיכו.

n. f. aram. (c. s. כַּרְבַּלְתְּהוֹן; def. כַּרְבַּלְתָּא), amictus, paludamentum. Gem. etiam de crista galli.

LXX. *περικνημίς.*

pl. c. suff.: וְכַרְבַּלְתְּהוֹן
Dan. 3, 21. וכרבלתהון ולבושיהון

כָּבַס

פעל נודד, נדומה לֹל כָּבַשׁ הנף, ומעכה רמיסה ורפיסה רדים וכניסה [טרעטען], נסמל על כניסת הנגדים בעריכה לנכנס [וואלקען], ומזה סלנן ע״י כניסה כמים בכלל [נעיֹמען], ומין דמיון לו לפ״ו לֹל רחץ׳. סכנד חוק סעבולה, נסמל על כנום הלנ, לומר

כָּבַע

פעל ל״ע כ״ח נגור, ומשונן כמו גָּבַע לעיל דף רכ״ד, לומר כפיסה ע״י קעיכה וכניסה, [נעוואָלבען, גענאָלבען ויין], וכי מן נגע הסה מנגעה, לֹיין כונע תלול ומנכסף, וגניע ליון לכום, סכל נדמיון סמכוון, וכן נערני קבע כמו נגע, כמכוון מנוכנות מלשון כפוף, וכן קבע לקמן, ומקור עי׳ תקת נגע וקבע.

v. inus., sicut גָּבַע, כְּבַע, (arab. gibbosum esse), fornicatum, cavatum esse.

כּוֹבַע

ז״ו ומלרע, ונמפסק כוֹבָע, לֹכן נסמך כּוֹבַע סנוליי ומלעיל, ומכמי כּוֹבָעִים כמיכיד כוֹבַע נקיוס קמוגס, וכן לקמן קוֹבַע מלרע, ונמסמך מלעיל, וכל זס ע״ערוב מתמוכות כוֹבַע, כְּבַע. מעכה כמו מנגעה לעיל, לומר מנוף תלול [טורנאן, פעלס], וכן נזקרי.

n. m. Mil-ra (c. כּוֹבַע *Mil-el*, sicut קוֹבַע, c. קוֹבַע, propter formarum כּוֹבַע et כְּבַע commutationem; pl. כּוֹבָעִים), galea, tiara. LXX. *περικεφαλαία.*

וְכוֹבַע
Ez. 27, 10. וכובע תלו־בך
p. וְכוֹבַע
Ez. 38, 5. כלם מגן וכובע
constr.: וְכוֹבַע
1 Sam. 17, 5. וכובע נחשת על־ראשו
Jes. 59, 17. וכובע ישועה בראשו
pl.: וְכוֹבָעִים
2 Chr. 26, 14. מגנים ורמחים וכובעים
בְּכוֹבָעִים
Jer. 46, 4. והתיצבו בכובעים

כָּבַר

פעל נודד ול״ע כ״ח נגור, וסלנס כמו כנל לעיל, סגלה ולקוג סכסוך וזנזול [פֿלעכטען], ונדומה לו נזכה לפ״ו כָּבַל נקלוף יזוע, לולם נקפנר זכה כנר כָּבַר נדומה לֹל חָבַר לעיל דף ז״סח, ותמצותו לפ״ו סדור יקד וקזור ולגור [גיעטעלן, קניפֿען], ונקמת כדומה הכה נקפתי ערב, כלפנר קלפה הקקר וסזווי קתת קנר וקתת דנר.

v. trans. inus., plectere, texere, *viere*, sicut כָּבַל, quod nonnisi liquidâ variat. Vel radix כָּבַר par est radici biliterae v. חָבַר (v. supra p. 368.), vi eadem conjungendi (v. דָּבַר) seu nectendi.

כְּבִיר

ז״ו גויר ניניכי פעולי, ומעכה המסוכך וסנלרג [געפֿלאָכטעכעם], ומזה לרג ומכנד וזמיכה [מֹעטרעלנע].

n. m. part. pass., plexus, h. e. stragula, pulvinar, juncto עִזִּים (= בַּר שֶׁל־צֶמֶר עִזִּים, ut scribit רד״ק). LXX. ἧτταρ (כָּבֵד) *τῶν αἰγῶν*, mira, ut solent, literarum confusione.

constr.: כְּבִיר
1 S. 19, 13. ואת כביר העזים שמה
constr.: וְכְבִיר
1 S. 19, 16. וכביר העזים מראשותיו

מַכְבֵּר

ז״ו וסמיך מִכְבַּר נכתקוקות הא׳, וכן מִרְבַּד, מִשְׁטָן, מִשְׁבַּר מן מַרְבֵּץ, מַשְׁבֵּר, מַשְׁטֵן, לֹכן נמוכות לפעמים מִכְבַּר. מעכה מכנד וקרג [מֹעטרעלנע], לו מעכה כתב וזכוכה [גיכוכקיות סיס, וכן נכוכקיות סיס, ונכוכקיות סיס], וכן נכוכקיות סיס, ונכוכקיות סיס, וכן נכוכקיות סיס, ונכוכקיות סיס, וכן נכוכקיות סיס, ונכוכקיות סיס,

עערוערק], וידוע מסגרם. נתרגום כַּבָּרָר, מעשה שבכה של דגורים, וגם שום מסגרם.

n. m. (c. מַכְבַּר, ad s. f. מִרְבֶּצֶת, מַרְבַּד, מַשְׁבֵּר, מַשְׁבֵּן, ab absolutivis מַרְבַּץ, מַשְׁבֵּר, מַשְׁבֵּן; interdum etiam abs. מִכְבָּר, c. *Mem chireqato*), 1) stragula, pulvinar; 2) crates, craticula, cribri similis. Trg. סְרָגָא (כַּבָּרִי, de alvearii cellulis). LXX. *ἐσχάρα.*

absoluticus: הַמַּכְבֵּר

2Rg.8,15 ויקח החמכבר ויטבל במים

al. for.: מְכַבֵּר

Ex. 27, 4. ועשית לו מכבר

Ex. 38, 4. מכבר מעשה רשת

constr.: מִכְבַּר

Ex. 35, 16. ואת־מכבר הנחשת

38, 30. 39, 39.

constr.: לְמִכְבַּר

Ex. 38, 5. למכבר הנחשת

כְּבָרָה

ג״ק, והסלגם כלי מסוגג ומסוכך לכרכול, לרכלך או ערכלך [ויעב], מסתעות הגלגם וסכסון, ומוס גויך הסם נגזרת כַּבָּר, סכיע דבר ככברה או כפה.

n. f., cribrum, a plectendo, unde *v. denom. talm.* כָּבַר, cribrare. LXX. *λικμός.*

בַּכְּבָרָה

Am. 9, 9. כאשר יגע בכברה

כֶּבֶר

פעל בודד, ול״ע כ״ק בגוסף חכבר, ומעגם כמו נגר, עגימס וסקיכם קצוי ועריכם [עגאַק, ווגאַהרמגאַפּע ויין]. ומוס מסנגרת דבר וכבוי שלו [מגאַבעיג, פֿיעל ויין], ותמלות מסגרם כַּבֶּר, וכן בערבי כבר [בתבועה מדומה לגיכי], ודומה לו גַּבַּר, אַבַּר, ומס תעלת מקק ומסווי.

v. intr. hif-il. (הִכְבִּיר), validum, robustum; potentem, copiosum esse; *Hi.* multiplicare. De radice v. verba indidem composita גָּבַר, אָבַר. LXX. *βαρύνειν.*

Hif-il: הִכְבִּיר

3 *imperf.:* יַכְבֵּר

Job. 35, 16. בבלי־דעת מלין יכבר

כַּבִּיר

ג״ו ע״א אֵסֶר, כְּתֹב, עֲבֹד, אֲגַד, חָבַר, אֵגֶל, ומעגם גודל וערוך [מגאַבעיג-קיעי, גרגאַסמע], ומוס כביכות ותמילות וגודל בומן, וכקסוס ע״ו לעגמיי, לומר לרבוי ימים [ויע נערוימער ליעי], וכגדל בוס מן מלפכים, מקדם וכדומס. ותגל מהוס סם נסר ע׳ תכור, מהוס שבוי מתכו, ומס רפס מקקי.

n. m. (ad s. f. כַּבִּירָה), potentia, magnitudo, de tempore magno h. e. producto, longo, diuturno, diu praeterito, unde *adv.* abhinc *multo* tempore (syn., aliquo tamen discrimine, מִקֶּדֶם, מִלְּפָנִים, מֵרָחוֹק). De n. pr. כַּבִּיר (syr. *k'bar, kabur*) vide חֲבוּר, quae est ejusdem nominis alia forma, paullulum variata. LXX. *ἤδη.*

Eccl. 1, 10. כבר היה לעלמים

Eccl. 3, 15. מה־שהיה כבר הוא

Eccl. 3, 15. ואשר להיות כבר היה

Eccl.6,10 מה־שהיה כבר נקרא שמו

Eccl. 9, 6. גם קנאתם כבר אבדה

Eccl. 9, 7. כי כבר רצה האלהים

Ez. 1, 1. 3. על־נהר כבר

3, 15. 23. 10, 22. 43, 3.

Ez. 10, 15. 20. n. p. בנהר־כבר

שֻׁכָּבֶר

Eccl. 4, 2. את־המתים שכבר מתו

בֻּשְׁכָּבֶר

Eccl. 2, 16. בשכבר הימים הבאים

כִּבְרָה

ג״כ מסוכני כֶּבֶר, והסוכן גודל ותוקף ועבילות, ומוס גודל בעלם [גאַבעיג, שערעקע], לומר מיך מלכן לגאַר תקמוד [גאַכט־שערעקע], וותת מכוונם בכנת לרץ, והיתה ותת לעלם. מלגי מוגגל לרוב לגיין המוגגל, כלאר לגל מלם, אק, מכם, יום וכדומס.

n. f. (a m. כֶּבֶר), magnitudo, longitudo, via longa, de viarum mensura magna, quae tamen accurate a nobis definiri nequit. Qimchi: מִיל, mille passus. LXX. *ἱππόδρομος* (quae mensura si arabicae שׁוּט אלפרסך par est, *trium* fere est *parasangarum*), semel Gen. 35, 16. *Χαβραθά* (v. Eusebium *de locis* s. *Chabrata* p. 502.). Aquila: *καθ' ὁδὸν τῆς γῆς.*

constr.: כִּבְרַת

Gen. 35, 16. ויהי־עוד כברת־הארץ

Gen. 48, 7. בעוד כברת־ארץ לבא

2 Reg. 5, 19. וילך מאתו כברת ארץ

כַּבִּיר

ת״, וסתכוון גדול ורב וכבד וגניל [גרגאַם], חוק ועניו ותסון [מגאַבעיג], ל״ע מיס כביכים, וכביר־יתיס לפו זגיל־כיתיס, ולמעגיס גם לגיין תכבוי ותסמע, כדכך לרוב גבדול וכבד.

בסמס יהולקם בַּכִּירוּת מוסגע.

adj. m., 1) validus, ingens, magnus, potens, veluti מַיִם כַּבִּירִים, aquae maximae, כַּבִּיר יָמִים, grandaevus; 2) copiosus, multus; adv. valde, multum. LXX. *δυνατός, ἔνδοξος καὶ ἐξαίσιος, ἔντιμος, βαρύτερος, ἄκακος; πολύς, πολὺ πλῆθος, ἀναρίθμητος;* כִּי אֲמָרִים, *πολυρρήμων;* לֹא־כַבִּיר, *οὐκ ἔντιμος.*

Job. 8, 2. ורוח כביר אמרי־פיך

Job. 15, 10. כביר מאביך ימים

Job. 31, 25. וכי־כביר מצאה ידי

Job. 34, 17. ואם־צדיק כביר תרשיע

Job. 36, 5. הן־אל כביר

Job. 36, 5. ולא ימאס כביר כח לב

Jes. 16, 14. מזער לוא כביר

כַּאֲבִיר

Jes. 10, 13. ואוריד כאביר יושבים

pl.: כַּבִּירִים

Job. 34, 24. ירע כבירים לא־חקר

Jes. 17, 12. כשאון מים כבירים

Jes. 28, 2. מים כבירים שטפים

מַכְבִּיר

ג״ו סלכן מן מַכְבֵּר, וכן מַשְׁחִית סלכן מן מַשְׁחַת, וולכ ע״מ מַקְהֵל, מַפְתֵּחַ, לכן מופגע. מעגם זגפע וכבוי ומלאם [פֿילגע], וכבון לגיכי.

n. m. (productum ex מַכְבֵּר, ad s. f. מַשְׁחִית, quae orta est ex מַשְׁחַת, sicut מַקְהֵל, מַפְתֵּחַ), copia, ubertas. LXX. *ὁ ἰσχύων.*

לְמַכְבִּיר

Job. 36, 31. יתן־אכל למכביר

כָּבַשׁ

פעל בודד וסעתיל יְכַבֵּשׁ, ומסלגם כמו כָּבֵס, לומר לריכם תקת כפות רגל, וולת מסכגם [ערעעגע, גאַבעגע],

עלגהר כבר

3, 15. 23. 10, 22. 43, 3.

בנהר־כבר

שֻׁכָּבֶר

את־המתים שכבר מתו

בֻּשְׁכָּבֶר

בשכבר הימים הבאים

כִּבְרָה

ג״כ מסוכני כֶּבֶר, והסוכן גודל ותוקף ועבילות, ומוס גודל בעלם [גאַכט־שערעקע], וותת מכוונם בכנת לרץ, והיתה ותת לעלם. מלגי מוגגל לרוב לגיין המוגגל, כלאר לגל מלם, אק, מכם, יום וכדומס.

n. f. (a m. כֶּבֶר), magnitudo, longitudo, via longa, de viarum mensura magna, quae tamen accurate a nobis definiri nequit. Qimchi: מִיל, mille passus. LXX. *ἱππόδρομος* (quae mensura si arabicae שׁוּט אלפרסך par est, *trium* fere est *parasangarum*), semel Gen. 35, 16. *Χαβραθά* (v. Eusebium *de locis* s. *Chabrata* p. 502.). Aquila: *καθ' ὁδὸν τῆς γῆς.*

constr.: כִּבְרַת

Gen. 35, 16. ויהי־עוד כברת־הארץ

Gen. 48, 7. בעוד כברת־ארץ לבא

2 Reg. 5, 19. וילך מאתו כברת ארץ

כַּבִּיר

ת״, וסתכוון גדול ורב וכבד וגניל [גרגאַם], חוק ועניו ותסון [מגאַבעיג], ל״ע מיס כביכים, וכביר־יתיס לפו זגיל־כיתיס, ולמעגיס גם לגיין תכבוי ותסמע, כדכך לרוב גבדול וכבד.

בסמס יהולקם בַּכִּירוּת מוסגע.

adj. m., 1) validus, ingens, magnus, potens, veluti מַיִם כַּבִּירִים, aquae maximae, כַּבִּיר יָמִים, grandaevus; 2) copiosus, multus; adv. valde, multum. LXX. *δυνατός, ἔνδοξος καὶ ἐξαίσιος, ἔντιμος, βαρύτερος, ἄκακος; πολύς, πολὺ πλῆθος, ἀναρίθμητος;* כִּי אֲמָרִים, *πολυρρήμων;* לֹא־כַבִּיר, *οὐκ ἔντιμος.*

Job. 8, 2. ורוח כביר אמרי־פיך

Job. 15, 10. כביר מאביך ימים

Job. 31, 25. וכי־כביר מצאה ידי

Job. 34, 17. ואם־צדיק כביר תרשיע

Job. 36, 5. הן־אל כביר

Job. 36, 5. ולא ימאס כביר כח לב

Jes. 16, 14. מזער לוא כביר

כַּאֲבִיר

Jes. 10, 13. ואוריד כאביר יושבים

pl.: כַּבִּירִים

Job. 34, 24. ירע כבירים לא־חקר

Jes. 17, 12. כשאון מים כבירים

Jes. 28, 2. מים כבירים שטפים

מַכְבִּיר

ג״ו סלכן מן מַכְבֵּר, וכן מַשְׁחִית סלכן מן מַשְׁחַת, וולכ ע״מ מַקְהֵל, מַפְתֵּחַ, לכן מופגע. מעגם זגפע וכבוי ומלאם [פֿילגע], וכבון לגיכי.

n. m. (productum ex מַכְבֵּר, ad s. f. מַשְׁחִית, quae orta est ex מַשְׁחַת, sicut מַקְהֵל, מַפְתֵּחַ), copia, ubertas. LXX. *ὁ ἰσχύων.*

לְמַכְבִּיר

Job. 36, 31. יתן־אכל למכביר

כָּבַשׁ

פעל בודד וסעתיל יְכַבֵּשׁ, ומסלגם כמו כָּבֵס, לומר לריכם תקת כפות רגל, וולת מסכגם [ערעעגע, גאַבעגע], וסתעלות עוד לגל וכבגו לכגי־קלע, לומר גלל יוקו, ולפעמים מכיקם, לומר כגיעת לגם, וסכגיכים יוכבו מעגמן. תמלות וקקול מסגרם ע׳, תקת כגם וגוס. לולם ע׳ עוד תקת כגיע לקמן.

vrb. trans. (impf. יִכְבֹּשׁ), sicut כָּבַס, conculcare, proterere Sacharja 9, 15.), supprimere, subjugare, subigere, interdum: vitiare, de illicito concubitu. De origine vid. v. simplex בס et composita כָּבַשׁ, כָּפַשׁ. LXX. *ταπεινοῦν* (*ὑποτάσσειν*), *κρατεῖν, καταδυναστεύειν, κατακτᾶσθαι, καταχυριεύειν, κατακρώειν, καταδύνειν, ἐᾶν.*

3 *perf. pl.:* וְכָבְשׁוּ

Zach. 9, 15. וכבשו אבני־קלע

part. pl.: כֹּבְשִׁים

Neh. 5, 5. והנה אנחנו כבשים

inf. constr.: לִכְבֹּשׁ

2Chr.28,10 לכבש לעבדים ולשפחות

inf. constr.: לְכִבּוֹשׁ

Esth. 7, 8. הגם לכבוש את־המלכה

impt. pl. c. s.: וְכִבְשָׁהּ

Gn. 1, 28. ומלאו את־הארץ וכבשה

3 *imperf.:* יִכְבֹּשׁ

Mich. 7, 19. יכבוש עונותינו

2 *impf. pl.:* וַתִּכְבְּשׁוּ

Jer. 34, 16. ותכבשו אתם

3 *impf. pl. c. s.:* וַיִּכְבְּשׁוּם Q'ri.

Jer. 34, 11. ויכבישום לעבדים

Nif-al: נִכְבַּשׁ

3 *perf. fem.:* נִכְבְּשָׁה

Jos. 18, 1. והארץ נכבשה לפניהם

3 *perf. fem.:* וְנִכְבְּשָׁה

Num. 32, 22. ונכבשה הארץ לפני ה׳

Nu. 32, 29. ונכבשה הארץ לפניכם

1 Chr. 22, 18. ונכבשה הארץ לפני ה׳

part. pl.: נִכְבָּשׁוֹת *fem.*

Neh. 5, 5. ויש מבנתינו נכבשות

Pi-el: כִּבֵּשׁ 3 *perf.*

2 S. 8, 11. מכל־הגוים אשר כבש

Hif-il: הִכְבִּישׁ

3 *impf. c. s.:* וַיַּכְבִּישׁוּם K'tib.

Jer. 34, 11. ויכבישום לעבדים

כֶּבֶשׁ

ג״ו ומעגם מדכך רגל או מסם רגלים [מעגבע], ונקיק כן מעגין ליעסס ונסיסס, כי נתמת גם המוס נתמוגו מעקוקע ומסוכגם תקת רגל, לכן גתגוגם כְּבֵשׁ, וומוס כמו לדגת, לומר מדכך רגל. ודע שמזכר מוס נתרגוס מעופגע כְּבִשׁ, וסליל מס מַכְבֵּשׁ [מכגם אל תקת, גיכגיסס מכגם מלפוס], ומכוון רוקגי אל מעבל סתיכם ומעלמס, מתגו כְּבָשׁוֹן מכסתר ותעלומס, או מסרקק וסקגע [לייכ-מגאַבעגן], וום מסתכם ומתור, לכן כְּבֵשָׁה לגיין מעוקק, וזוק.

n. m., scabellum, barbare: *suppedaneum*, a calcando (syn. חֲדֹם, a v. חָדַם, calcare, subigere), trg. כְּבֵשׁ, כִּיבֵשׁ, כְּבָשׁ (scabellum, scala, syn. דַּרְגָּא), syr. כּוּבְשָׁא. LXX. *ὑποπόδιον.*

וְכֶבֶשׁ

2 Chr. 9, 18. וכבש בזהב

כֶּבֶשׁ

פעל בודד ול״ע כ״ק בגוב, ומעגם לליקם ויקיכם ולגוף וכתור [גליהגן, בערבגן], ובערבי קבע [בק׳] עז״ע, סבסדיין כ״ם ק׳] מזוי לוס. תמלות מסגרם כָּבֵשׁ וכן בזפתי עכ״ל *bus*-to], כסגרם כמכון *fus*-co, -vo].

v. intr. inus., arab. *qabasa*, candere, urere, incensum esse. Radicem כָּבֵשׁ repraesentant etiam *Latina* vocabula *bus*-tum, *fus*-cus.

כִּבְשָׁן

ג״ו [בזפתי תכגית סכגי כִּבְשׁוֹנוֹת], ומעגם תגור [גאַבען], וכגדל מקגור לדעת המפורגים זמכווגו תגור לגרמיפם ומקכם ולגרפת סיד, לכל תגור לך לעקיס, לולם בתמלות מסגרם לין מכדל, ותגור מן מפעל קִיר [ומס׳ זמוג] מזלמו.

n. m. (pl. rab. כִּבְשׁוֹנוֹת), fornax, a calefaciendo, sicut חַפִּיר, a v. חָפַר, vi ardendi. Interpretes fornacem aerariam *kibshan*, furnum ad panem coquendum *tanur* appellari censent; ad originem si respicis, nullum inter haec vocabula est discrimen. LXX. *κάμινος, καμινιαῖος.*

Ex. 9, 8. מלא חפניכם פיח כבשן

הַכִּבְשָׁן

Gn. 19, 28. כקיטר הכבשן

Ex. 9, 10. ויקחו את־פיח הכבשן

Ex.19,18. ויעל עשנו כעשן הכבשן

כֶּבֶשׁ

פעל ל״ע כ״ק גגוב תגת, ולת ידעתי לכוותו, כי תולקות מתדקדקים מעגין פרים וגדיים סיג ותפל, ולת מלאתי נתקק וזווי דבר מסתבר.

v. inus., origine incognita. Recentes grammatici mire obscenis delectantes agnum a *coeundo* dictum ajunt.

כֶּבֶשׂ

ג״ו ומעגם רך הלאן [גאַמס], ונתמר כבש בן־שגה לשוב, וכגדל מן טלה שהוא רך ניותר, ובערבי כבש חוק כבש בן שגה. ולפעמים נתלוף בְּשֶׂב, ויש סיח.

n. m. (nonnunquam בָּשֶׂב, per metathesin), agnus, plerumque de anniculo (בֶּן־שָׁנָה, arab. *kabsh-on*), syn. טָלֶה, agnellus. LXX. *ἀμνός, ἀρνίον, ἀμνάς, πρόβατον; διαπάζειν.*

Lev. 4, 32. ואם־כבש יביא קרבנו

Lev. 12, 6. כבש בן־שנתו לעלה

Lev. 14, 21. ולקח כבש אחד

Lev. 14, 24. 25. את־כבש האשם

Lev. 23, 12. כבש תמים בן־שנתו

Num. 6, 12. כבש בן־שנתו לאשם

Num. 6, 14. כבש בן־שנתו

Nu.7,15. כבש־אחד בן־שנתו לעלה

21. 27. 33, 39. 45. 51. 57. 63. 69. 75. 81.

Jes. 11, 6. וגר זאב עם־כבש

וְכֶבֶשׂ

Lev. 9, 3. ועגל וכבש בני־שנה

וְכֶבֶשׂ

Ez. 46, 13. וכבש בן־שנתו תמים

הַכֶּבֶשׂ

Ex. 29, 39. הכבש האחד תעשה

Ex. 29, 39. 41. ואת הכבש השני

Lev. 14, 12. את־הכבש האחד

Lev. 14, 13. ושחט את־הכבש

Num. 28, 4 את־הכבש אחד

ואת הכבש השני Num. 28, 4. 8.
את־הכבש ואת־המנחה Ez. 46, 15.

כֶּבֶשׂ

ואני ככבש אלוף Jer. 11, 19.
ירעם ה׳ ככבש במרחב Hos. 4, 16.

לַכֶּבֶשׂ

רביעית ההין יין לכבש Ex. 29, 40.
לכבש האחד Num. 15, 5.
לכבש האחד בקדש Num. 28, 7.
בלולה בשמן לכבש האחד Nu. 28, 13
ורביעית ההין לכבש יין Num. 28, 14.
לכבש האחד לשבעת הכבשים Num. 28, 21. 29. 29, 4. 10.
לכבש האחד לארבעה Num. 29, 15.

pl.: כְּבָשִׂים

כבשים בני־שנה Ex. 29, 38.
שני־כבשים תמימם Lev. 14, 10.
שבעת כבשים תמימם Lev. 23, 18.
ושני כבשים בני שנה Lev. 23, 19.
על־שני כבשים Lev. 23, 20.
כבשים בני־שנה חמשה Num. 7, 17. 23. 29. 35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 77. 83.
כבשים בני־שנה Num. 7, 87. 88.
כבשים בני־שנה תמימם Num. 28, 3.
שני־כבשים בני־שנה Num. 28, 9.
כבשים בני־שנה שבעה Num. 28, 11. 29, 2. 8.
כבשים בני שנה Num. 28, 19. 27.
כבשים בני־שנה Num. 29, 13. 17. 20. 23. 26. 29. 32. 36.
לארבעה עשר כבשים Num. 29, 15.
כבשים אלף ונסכיהם 1 Chr. 29, 21.
כבשים מאתים 2 Chr. 29, 32.
צאן כבשים ובני־עזים 2 Chr. 35, 7.
כבשים שבעים ושבעה Esr. 8, 35.
כבשים ללבושך Prv. 27, 26.
ורעו כבשים כדברם Jes. 5, 17.
ששה כבשים תמימם Ez. 46, 4.
וששת כבשים ואיל Ez. 46, 6.

pl.: וְכִבָּשִׂים

וכבשים שבעה 2 Chr. 29, 21.
ודם פרים וכבשים Jes. 1, 11.

pl.: הַכְּבָשִׂים

מן־הכבשים ומן־העזים Ex. 12, 5.
לשבעת הכבשים Num. 28, 21. 29. 29, 4. 10.
וישחטו הכבשים 2 Chr. 29, 22.

pl.: בַּכְּבָשִׂים

בכבשים או בעזים Num. 15, 11.

pl.: וְלַכְּבָשִׂים

לאלים ולכבשים Num. 29, 18. 21. 24. 27. 30. 33.
לפר לאיל ולכבשים Num. 29, 37.
איפה לאיל ולכבשים Ez. 46, 5.
ולכבשים כאשר תשיג ידו Ez. 46, 7.
ולכבשים מתת ידו Ez. 46, 11.

pl. c. suff.: כְּבָשָׂיו

ומגז כבשי יחתמם Job. 31, 20.

forma transp.: כֶּשֶׂב

אם־כשב הוא־מקריב Lev. 3, 7.
שור או־כשב או־עז Lev. 17, 3. 22, 27.
או־בכור כשב או־בכור עז Nu. 18, 17.

וְכֶשֶׂב

שור וכשב ועז Lev. 7, 23.

הַכֶּשֶׂב

כאשר יוסר חלב הכשב Lev. 4, 35.

pl.: כְּשָׂבִים

שה כשבים ושה עזים Dt. 14, 4.

pl.: הַכְּשָׂבִים

מן־הכשבים או מן־העזים Lev. 1, 10

pl.: וְהַכְּשָׂבִים

והכשבים הפריד יעקב Gn. 30, 40.

pl.: בַּכְּשָׂבִים

וכל־שה־חום בכשבים Gn. 30, 32.
וחום בכשבים גנוב הוא Gn. 30, 33.
וכל־חום בכשבים Gn. 30, 35.
בבקר בכשבים ובעזים Lev. 22, 19.

כִּבְשָׂה

לו כַּבְשָׂה, ז׳ ב׳ וסתלפ כבש נקני, והשרש סוד.
vel כַּבְשָׂה, *n. f.*, agna. LXX. *ἀμνάς, πρόβατον.*

וְכִבְשָׂה

וכבשה אחת Lev. 14, 10.
וכבשה אחת Num. 6, 14.

כִּבְשָׂה

כבשה אחת קטנה 2 Sam. 12, 3.

הַכִּבְשָׂה

ואת־הכבשה ישלם 2 Sam. 12, 6.

constr.: כִּבְשַׂת

ויקח את־כבשת האיש 2 Sam. 12, 4.

pl: כִּבְשֹׂת

מה הנה שבע כבשת האלה Gn. 21, 29
את־שבע כבשת תקח מידי Gn. 21, 30

pl. constr.: כִּבְשֹׂת

שבע כבשת הצאן לבדהן Gn. 21, 28.

forma transp.: כְּשִׂבָּה

Lev. 5, 6. כשבה או־שעירת עזים

כְּבַב

פעל נוקד נקרי נתצוהו, ומחברו רכוס ועגוד וקושר [שפיכנן, ויכנן], לומר רכוס מזוגת ווומוס, זקילס וסגיס ונמיתם, וקל כמו חָשַׁב, בָּזַב, חָצַב לעיל, וסח הקקר וסזוי, ותצוה סכוזב רכוס מזימות.
v. trans. aram., nectere, meditari, moliri, mentiri, sicut vv. חָשַׁב, בָּזַב, חָצַב (spinnen, sinnen).

כַּבָּב

ת״ו, וסנקנס כַּבָּבָה, ומעגס כוזבי וסקרי [לינעגסבפע], לוגס לל״ל כלבס נלכיקל סס. נתרגוס מוס סזרס כַּבְּרִבִּי, כַּבָּבִי, כַּבָּבִיב מסוסנעים, וספועל כַּבֵּב, כַּבְּרִיב וכזומס.
adj. m. (f., quod alii nomen esse censent כַּבָּבָה), mendax, fraudulentus. LXX. μῦθος ψευδές.
adj. fem.: כַּבָּבָה *al. subst.*

Dan. 2, 9. ומלה כדבה ושחיתה

כַּד

ז״כ ונרגוי כַּדִּים וכרי׳, ומעגס קנקן [קייעגר, קרוג], ומשלח נ״כ נסנסתי, עכ כסס כמכוון [κάδ-ος, cad-us], וסל׳ כמו חלב נת, וסס עי׳ סזווי.
n. f. (pl. m. כַּדִּים), urceus, situla; κάδος (κάδδος), cadus (cogn. גַּת, q. v.), arab. *kadda*, *v. denom.*, haurire. LXX. ὑδρία.

1 Rg. 17, 14. כד הקמח לא תכלה
1 Rg. 17, 16. כד הקמח לא כלתה
Eccl. 12, 6. ותשבר כד על־המבוע

בַּכַּד

1 Rg. 17, 12. כי אם־מלא כלי־קמח בכדי

cum suff.: בַּדֵּךְ

Gn. 24, 14. הטי־נא כדך ואשתה

מִכַּדֵּךְ

cum suff.: מעט־מים מכדך Gn. 24, 17. 43.

בַּדֵּהּ

Gn. 24, 16. ותמלא כדה ותעל
Gn. 24, 18. ותמהר ותרד כדה
Gn. 24, 20. ותמהר ותער כדה
Gn. 24, 46. ותורד כדה מעליה

cum suff.: וְכַדֵּהּ

Gn. 24, 15. 45. וכדה על־שכמה

pl.: כַּדִּים

1 Rg. 18, 34. מלאו ארבעה כדים מים

pl.: וְכַדִּים

Jud. 7, 16. וכדים ריקים

pl.: הַכַּדִּים

Jud. 7, 16. ולפדים בתוך הכדים
Jud. 7, 19. ונפוץ הכדים אשר בידם
Jud. 7, 20. וישברו הכדים

כָּדֹד

לו כָּד, וסקתרון קריס ולסוס זריפס ולליקס [גלימען], פלצמען], וזקק תמזות סזרס, וסעמיק לכל כָּדֹד נמכוון דומס, וכן נערכי וקרי, וקל עכן כתיפס ולליכס שוק וזקר, וכן כסרס כמכוון נזפתי ערכ [*cand*-eo; l. *cad*] כיזוע.
vel כַּד, *verb. intr. inus.*, *cand*ere. Utriusque verbi tum hebraici tum latini radix est *cad*, unde et כָּדַד q. v.

כַּדְכֹּד

ז״ו לגיון לכן יקרס מלכרת ומוסרת [פוקעלכדער זעיין], ומזקל יזוע. וכן נערכי כלכדס מלכוז מלגע, וקרי כַּדְכֹּדָה, כַּדְכֹּדוֹן מזלסו, ונעקר לזוע קלכוסקעל, מתמזות כמו כדכד.
n. m., lapis scintillans, fulgens, micans. Hieron.: *Ubi nos jaspidem sequentes LXX. diximus, in Ebraico scriptum* כדכד, *quod solus Symmachus* καρχιδόνιον *transtulit*; idem alibi: *Ajunt Ebraei, omnes pretiosissimas merces hoc nomine significari: vel speciem quandam esse pretiosarum mercium, quam Romanus sermo non resonet.* LXX. ἴασπις, χόρ (alii legunt: χορχόρ = κερκερ, alii χαδχόδ).

Jes. 54, 12. ושמתי כדכד שמשתיך

וְכַדְכֹּד

Ez. 27, 16. וראמות וכדכד

כִּידוֹד

ז״ו ע״מ צירוק, קירטר, קירטוש, שלחן, כִּידוֹר, וק״ל כמו כְּהוֹד [נסתק הדגוש], וסמוכן כמו כילון [פוקנע, זיימענר, פלצמען], כי כל חלק נגזרו מסזרס, ויתן זייכות לו עס כילון וכ״ל, כחבר חשבו רניס.
n. m. ad s. f. קִירְטָר, צִירְנָק (= כִּידוֹד, compensato *Dages*), scintilla, a micando. LXX. ἐσχάρα.

pl. constr.: כִּידוֹדֵי

Job. 41, 11. כידודי אש יתמלטו

כָּדַר

פעל נוקד, וסמעגס כמו בָּתַר לקמן, קנוג ולפוף [קריישן], וכן נתפת תמזות סזרס נעכרי ונלרמי, וסעקריי כָּדַר ועמיקו דָּר לעיל, וכן בָּדַר, חָדַר, חָדַר.
כִּידוֹר

ז״ו, וסרלון קוג ועגיל [ריינג, קריים],

כָּדַר בָּחָה

3*impf.fem.*: וַתְּכֶהֶיןָ
Gn. 27, 1. ותכהין עיניו מראת
Pi-el: כִּהָּה 3 *perf.*
1 Sam. 3, 13. ולא כהה בם
3*perf.fem.*: וְכִהַּתָּה
Ez. 21, 12. וכהתה כל־רוח

כֵּהֶה

ת״ו ולנקבה כֵּהָה, ונסמך מקס״ת וכנ״ל [פֿעלעטֿצנד, מאַטֿע], מסלעטֿצנע, נהעטֿלע נ״כ על רעיון רוק, ד״ל רוק כסה.

adj. m. (f. כֵּהָה), hebes, caliginosus, fractus atque afflictus, de oculorum acie, lucernae lumine, animo. LXX. *ἀκηδία, καπνίζειν, ἀμαυρός, αὐγάζον.*

adj. fem.: כֵּהָה
Lev. 13, 6. והנה כהה הנגע
Lev. 13, 21. 26. מן־העור והוא כהה
Lev. 13, 28. פשתה בעור והוא כהה
Lev. 13, 56. והנה כהה הנגע
Jes. 42, 3. ופשתה כהה לא יכבה
Jes. 61, 3. תחת רוח כהה

pl. fem.: כֵּהוֹת
Lev. 13, 39. בהרת כהות לבנת
1 Sam. 3, 2. ועינו החלו כהות

כְּהָה

ז״נ וכלון כנ״ל דכר וקס״ת, וזולי כמו כֵּהָה, סכלתא וסקיקת דכר, וזס קסיס וסכנים.

n. f., debilitatio, spec. doloris, h. e. delinitio (syn. גֵּהָה separatio, sublatio). LXX. *ἴασις.*

Nah. 3, 19. אין־כהה לשברך

כָּהַל

פעל נוזד, ומעתק כמו יָכֹל, חָכַל לעיל, כלכול וסכלם [פֿויסטֿצלעטֿען], וזוס כלכול וקוזק [פֿויסטֿצלעטֿען, קלאַ־נען], ועי׳ הקקי וסגויי תקת כֵּיל לקמן.

v. aram. intr., ut יָכַל, חָכַל, sufferre, sustinere (aushalten), posse. LXX. *δύνασθαι.*

part.: כָּהֵל
Dan. 2, 26. האיתיך כהל להודעתני
Dan. 4, 15. ואנתה כהל

part. pl.: כָּהֲלִין
Dan. 5, 8. ולא־כהלין כתבא למקרא
Dan. 5, 15. ולא־כהלין פשר־מלתה

כֹּהֵן

פעל נוזד, ול״ע כ״ף נכנד, וסניונוי כֹּהֵן זייך לו. תמונן כמו כֵּהֵן נתמלות, עזים ולאיכם ועריכם וסכנים, וסכנד כֹּהֵן לפ״ז כמו חֲכֵרֵן נמונן [פֿעררי־נען], דיענען], ול״כ כמו זריקם, וכן כמו מזרק ל׳, וזק תמונת סכוונס. וזאר לתכונת הפעל דע זאתכו הפעלים מנמונים קוס נלי ו׳, וזל״כ כֵּן תתמונת, וכמן תקרן אלו, כלאר לכוונ.

v. trans. pi-ël., sicut כִּוֵּן, parare, apparare, adornare, ministrare; *Pi.* כִּהֵן (= חִכֵּרֵן), ministrare, servire (syn. שָׁרַת), sacerdotem esse, munere sacerdotali fungi. Radix est כֵּן; *He* enim ad prolongandam radicem intermedium interjectum est. LXX. *περιτιθέναι, λειτουργεῖν, ἱερατεύειν*; *inf.* כְּהֵן, *ἱερατεία.*

Pi-el: כִּהֵן 3 *perf.*
1 Chr. 5, 36. הוא אשר כהן בבית
3 *perf.:* וַיְכַהֵן

Ex. 40, 13. וקדשת אתו וכהן לי
3 *perf. pl.:* וְכִהֲנוּ
Ex. 28, 41. וקדשת אתם וכהנו־לי
Ex. 40, 15. וכהנו לי

inf. constr.: לְכַהֵן
Ex. 29, 1. לקדש אתם לכהן לי
Ex. 29, 44. אקדש לכהן לי
Ex. 30, 30. וקדשת אתם לכהן לי
Ex. 31, 10. ואת־בגדי בניו לכהן 35, 19. 39, 41.
Lev. 7, 35. הקריב אתם לכהן לי׳
Lev. 16, 32. לכהן תחת אביו
Ez. 44, 13. ולא־יגשו אלי לכהן לי

inf. constr.: מְכַהֵן
2 Chr. 11, 14. ירבעם ובניו מכהן לי׳
Hos. 4, 6. ואמאסאך מכהן לי

inf. c. suff.: לְכַהֲנוֹ
Ex. 28, 1. בני ישראל לכהנו־לי
Ex. 28, 3. לקדשו לכהנו־לי
Ex. 28, 4. ולבניו לכהנו־לי

3 *imperf.:* יְכַהֵן
Jes. 61, 10. כחתן יכהן פאר

3 *imperf.:* וַיְכַהֵן
Num. 3, 4. ויכהן אלעזר ואיתמר
Dt. 10, 6. ויכהן אלעזר בנו

3 *impf. pl.:* וַיְכַהֲנוּ
1 Chr. 24, 2. ויכהנו אלעזר ואיתמר

כֹּהֵן

ז״נ נינוכ״, וזייך נפעל, וסכלון מעתק ל׳ [גֿעטֿעסדיענער, פריעסטער], וזפֿ סכסניס נקרא כמן סקפֿ, סכמן סגדול, סכמן סמזיס, ולפעמים כמו רפֿ וגיל וכדומס.

n. m. partic., minister dei, tanquam adparitor, a v. כֵּן = כָּהַן (כּוּן), sacerdos; כֹּהֵן הָרֹאשׁ, כֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ, כֹּהֵן הַמְּשֻׁחַ, כֹּהֵן גָּדוֹל, sacerdos summus; interdum per homonymiam: princeps, praefectus, sensu civili *(khan)*. LXX. *ἱερεύς, ἀρχιερεύς (ἱερατεύειν, ἱερωσύνη), αὐλάρχης, συνετός, ἀδελφός, υἱός*; semel כֹּהֲנִים *ἱεράτευμα* (כְּהֻנִּים).

Gn. 14, 18. והוא כהן לאל עליון
Gn. 41, 45. כהן אן לאשה
Gn. 41, 50. בת־פוטי־פרע כהן און
Gn. 46, 20. בת־פוטי פרע כהן אן
Ex. 3, 1. חתנו כהן מדין
Ex. 18, 1. כהן מדין חתן משה
Lev. 6, 16. וכל־מנחת כהן
Lev. 21, 9. ובת איש כהן
Lev. 22, 10. תושב כהן ושכיר
Lev. 22, 12. 13. ובת־כהן
Jud. 18, 19. או היותך כהן לשבט
1 S. 2, 35. והקימתי לי כהן נאמן
1 S. 14, 3. בן־עלי כהן יי׳ בשלה [פֿעררי־עגען], דיענען], ול״כ כמו זריקם, וכן כמו מזרק ל׳, וזפֿ תמונת סכוונס. וזאר לתכונת הפעל דע זאתכו הפעלים מנמונים קוס נלי ו׳, וזל״כ כֵּן תתמונת, וכמן תקרן אלו, כלאר לכוונ.
2 S. 20, 26. היארי היה כהן לדוד
1 Reg. 2, 27. מהיות כהן ליי׳
1 Reg. 4, 5. וזבוד בן־נתן כהן
2 Rg. 11, 18 ואת מתן כהן הבעל הרגו
2 Rg. 25, 18. את־שריה כהן הראש
2 Reg. 25, 18. ואת־צפניהו כהן
2 Chr. 13, 9. והיה כהן ללא אלהים
2 Chr. 15, 3. וללא כהן מורה
2 Chr. 19, 11. אמריהו כהן הראש
2 Chr. 23, 17. ואת מתן כהן הבעל
2 Chr. 24, 11. ופקיד כהן הראש
2 Chr. 26, 20. עזריהו כהן הראש
Esr. 2, 63. עד עמד כהן לאורים
Ps. 110, 4. אתה־כהן לעולם
Jes. 28, 7. כהן ונביא שגו בשכר
Jer. 6, 13. ומנביא ועד־כהן
Jer. 8, 10. מנביא ועד־כהן
Jer. 14, 18. גם־נביא גם־כהן סחרו
Jer. 23, 11. גם־כהן הנפו
Jer. 23, 33. הנביא או־כהן
Jer. 29, 26. י׳ נתנך כהן
Jer. 52, 24. שריה כהן
Jer. 52, 24. כהן המשנה
Thr. 2, 20. כהן ונביא
Ez. 44, 21. ויין לא־ישתו כל־כהן
Hos. 4, 4. ועמך כמריבי כהן
Am. 7, 10. כהן בית־אל
Zach. 6, 13. והיה כהן על־כסאו
Mal. 2, 7. שפתי כהן ישמרו־דעת

וְכֹהֵן

Lev. 22, 11. וכהן כי־יקנה נפש
Thr. 2, 6. מלך וכהן

הַכֹּהֵן

Ex. 29, 30. ולבשם הכהן
Ex. 31, 10. 35, 19. 39, 41. לאהרן הכהן
Ex. 38, 21. איתמר בן־אהרן הכהן
Lev. 1, 7. בני אהרן הכהן
Lev. 1, 9. והקטיר הכהן את־הכל
Lev. 1, 11. וערך הכהן אתם
Lev. 1, 13. והקריב הכהן את־הכל
Lev. 1, 15 והקריבו הכהן אל־המזבח
Lev. 1, 17. והקטיר אתו הכהן
Lev. 2, 2. והקטיר הכהן
Lev. 2, 8. והקריבה אל־הכהן
Lev. 2, 9. והרים הכהן מן־המנחה
Lev. 2, 16. והקטיר הכהן
Lev. 3, 11. והקטירו הכהן המזבחה
Lev. 3, 16. והקטירם הכהן המזבחה
Lev. 4, 3. אם־הכהן המשיח
Lev. 4, 5. ולקח הכהן המשיח
Lev. 4, 6. וטבל הכהן את־אצבעו
Lev. 4, 7. ונתן הכהן מן־הדם
Lev. 4, 10. והקטירם הכהן
Lev. 4, 16. והביא הכהן המשיח
Lev. 4, 17. וטבל הכהן אצבעו
Lev. 4, 20. וכפר עלהם הכהן
Lev. 4, 25. 34. ולקח הכהן מדם
Lev. 4, 26. 5, 6. 10. 26. וכפר עליו הכהן
Lev. 4, 30. ולקח הכהן מדמה
Lev. 4, 31. והקטיר הכהן המזבחה
Lev. 4, 31. וכפר עליו הכהן
Lev. 4, 35. והקטיר הכהן אתם
Lev. 4, 35. וכפר עליו הכהן
Lev. 5, 8. והביא אתם אל־הכהן
Lev. 5, 12. והביאה אל־הכהן
Lev. 5, 12. וקמץ הכהן
Lev. 5, 13. וכפר עליו הכהן
Lev. 5, 25. בערכך לאשם אל־הכהן
Lev. 6, 5. ובער עליה הכהן
Lev. 6, 19. הכהן המחטא אתה
Lev. 7, 5. והקטיר אתם הכהן
Lev. 7, 7. הכהן אשר יכפר־בו לו
Lev. 7, 31. והקטיר הכהן את־החלב
Lev. 7, 34. ואתן אתם לאהרן הכהן
Lev. 12, 6. אהל־מועד אל־הכהן
Lev. 12, 8. וכפר עליה הכהן וטהרה
Lev. 13, 3. וראה הכהן את־הנגע
Lev. 13, 3. וראהו הכהן
Lev. 13, 4. והסגיר הכהן את־הנגע
Lev. 13, 5. וראהו הכהן ביום
Lev. 13, 5. והסגירו הכהן
Lev. 13, 6. וראה הכהן אתו
Lev. 13, 6. וטהרו הכהן
Lev. 13, 7. הראתו אל־הכהן
Lev. 13, 7. שנית אל־הכהן
Lev. 13, 8. וראה הכהן והנה פשתה
Lev. 13, 8. וטמאו הכהן
Lev. 13, 9. 14, 2. והובא אל־הכהן
Lev. 13, 10. וראה הכהן והנה שאת
Lev. 13, 11. וטמאו הכהן לא יסירנו
Lev. 13, 12. לכל־מראה עיני הכהן
Lev. 13, 13. וראה הכהן והנה כסתה
Lev. 13, 15. וראה הכהן את־הבשר
Lev. 13, 16. ובא אל־הכהן
Lev. 13, 17. וראהו הכהן
Lev. 13, 17. וטהר הכהן
Lev. 13, 19. ונראה אל־הכהן
Lev. 13, 20. וראה הכהן והנה מראה
Lev. 13, 21. 26. ואם יראנה הכהן
Lev. 13, 21. 26. והסגירו הכהן
Lev. 13, 22 וטמא הכהן אתו נגע הוא
Lev. 13, 25. וראה אתה הכהן
Lev. 13, 25. וטמא אתו הכהן
Lev. 13, 27. וראהו הכהן
Lev. 13, 27. וטמא הכהן
Lev. 13, 28. וטהרו הכהן
Lev. 13, 30. וראה הכהן
Lev. 13, 30. וטמא אתו הכהן
Lev. 13, 31. יראה הכהן
Lev. 13, 31. והסגיר הכהן
Lev. 13, 32. וראה הכהן את־הנגע
Lev. 13, 33. והסגיר הכהן את־התק
Lev. 13, 34. וראה הכהן את־התק
Lev. 13, 34. וטהר אתו הכהן
Lev. 13, 36. וראהו הכהן והנה פשה
Lev. 13, 36. לא־יבקר הכהן
Lev. 13, 37. טהור הוא וטהרו הכהן
Lev. 13, 39. וראה הכהן והנה בעור
Lev. 13, 43. וראה אתו הכהן
Lev. 13, 44. טמא טמאנו הכהן
Lev. 13, 49. והראה את־הכהן
Lev. 13, 50. וראה הכהן את־הנגע
Lev. 13, 53. ואם יראה הכהן
Lev. 13, 54. וצוה הכהן וכבסו
Lev. 13, 55. וראה הכהן אחרי הכבס
Lev. 13, 56. ואם ראה הכהן
Lev. 14, 3. ויצא הכהן
Lev. 14, 3. וראה הכהן
Lev. 14, 4. וצוה הכהן ולקח למטהר
Lev. 14, 5. וצוה הכהן ושחט
Lev. 14, 11. והעמיד הכהן המטהר
Lev. 14, 12. ולקח הכהן
Lev. 14, 14. ולקח הכהן מדם האשם
Lev. 14, 14. ונתן הכהן
Lev. 14, 15. ולקח הכהן
Lev. 14, 15. על־כף הכהן
Lev. 14, 16. וטבל הכהן את־אצבעו
Lev. 14, 17. יתן הכהן על־תנוך
Lev. 14, 18. על־כף הכהן
Lev. 14, 18. וכפר עליו הכהן
Lev. 14, 19. ועשה הכהן את־החטאת
Lev. 14, 20. והעלה הכהן את־העלה
Lev. 14, 20. וכפר עליו הכהן
Lev. 14, 23. לטהרתו אל־הכהן
Lev. 14, 24. ולקח הכהן
Lev. 14, 24. והניף אתם הכהן
Lev. 14, 25. ולקח הכהן מדם האשם
Lev. 14, 26. יצק הכהן על־כף הכהן
Lev. 14, 27. והזה הכהן באצבעו
Lev. 14, 28. ונתן הכהן מן־השמן
Lev. 14, 29. אשר על־כף הכהן
Lev. 14, 31. וכפר הכהן על המטהר
Lev. 14, 40. וצוה הכהן
Lev. 14, 44. ובא הכהן וראה
Lev. 14, 48. ואם־בא יבא הכהן
Lev. 14, 48. וטהר הכהן
Lev. 15, 14. ונתנם אל־הכהן
Lev. 15, 15. ועשה אתם הכהן
Lev. 15, 15. וכפר עליו הכהן
Lev. 15, 29. והביאה אותם אל־הכהן
Lev. 15, 30. ועשה הכהן
Lev. 15, 30. וכפר עליה הכהן
Lev. 16, 32. וכפר הכהן
Lev. 17, 6. וזרק הכהן את־הדם
Lev. 19, 22. וכפר עליו הכהן
Lev. 21, 21. מזרע אהרן הכהן ראשית קצירכם אל־הכהן
Lev. 23, 10. יניפנו הכהן
Lev. 23, 11. והניף הכהן אתם
Lev. 23, 20. לפני הכהן
Lev. 27, 8. יעריכנו הכהן
Lev. 27, 8. את־הבהמה לפני הכהן
Lev. 27, 11.

והעריך הכהן Lev. 27, 12
בערכך הכהן Lev. 27, 12.
והעמיכו הכהן Lev. 27, 14.
יעריך אתו הכהן Lev. 27, 14.
וחשב־לו הכהן Lev. 27, 18. 23.
לפני אהרן הכהן Num. 3, 6.
אלעזר בן־אהרן הכהן Nu.3,32.4,16
בן־אהרן הכהן Num. 4, 28.
33. 7, 8. 17, 2.
את־אשתו אל־הכהן Num. 5, 15.
והקריב אתה הכהן Num. 5, 16.
ולקח הכהן Num. 5, 17.
יקח הכהן Num. 5, 17.
והעמיד הכהן Num. 5, 18.
וביד הכהן Num. 5, 18.
והשביע אתה הכהן Num. 5, 19.
והשביע הכהן Num. 5, 21.
ואמר הכהן Num. 5, 21.
האלת האלה הכהן Num. 5, 23.
ולקח הכהן מיד האשה Nu. 5, 25.
וקמץ הכהן מן־המנחה Nu. 5, 26.
ועשה לה הכהן Num. 5, 30.
שני בני יונה אל־הכהן Nu. 6, 10.
ועשה הכהן Num. 6, 11. 17.
והקריב הכהן לפני יי Nu. 6, 16.
ולקח הכהן את־הזרע Num. 6, 19.
והניף אותם הכהן Num. 6, 20.
וכפר הכהן Num. 15, 25. 28.
ויקח אלעזר הכהן Num. 17, 4.
תרומת יי לאהרן הכהן Nu. 18, 28.
ונתתם אתה אל־אלעזר הכהן Num. 19, 3.
ולקח אלעזר הכהן Num. 19, 4.
ולקח הכהן עץ ארז Num. 19, 6.
וכבס בגדיו הכהן Num. 19, 7.
וטמא הכהן Num. 19, 7.
בן־אהרן הכהן Nu. 25, 7. 11.
בן־אהרן הכהן לאמר Num. 26, 1.
וידבר משה ואלעזר הכהן Nu. 26, 3.
פקודי משה ואלעזר הכהן Num. 26, 63
מפקודי משה ואהרן הכהן Num. 26, 64.
ולפני אלעזר הכהן Nu. 27, 2. 21.
לפני אלעזר הכהן Nu. 27, 19. 22.
פנחס בן־אלעזר הכהן Num. 31, 6.
ואל־אלעזר הכהן Num. 31, 12.
ויצאו משה ואלעזר הכהן Nu. 31, 13.
ויאמר אלעזר הכהן Num. 31, 21.
אתה ואלעזר הכהן Num. 31, 26.
ונתתה לאלעזר הכהן Num. 31, 29.
ויעש משה ואלעזר הכהן Num. 31, 31.
תרומת יי לאלעזר הכהן Nu. 31, 41.
ויקח משה ואלעזר הכהן Num. 31, 51. 54.
ואל־אלעזר הכהן Num. 32, 2.
את אלעזר הכהן Num. 32, 28.
ויעל אהרן הכהן אל־הר Nu. 33, 38.
אלעזר הכהן ויהושע Num. 34, 17.
עד־מות הכהן הגדל Nu. 35, 25. 28.
לשבת בארץ עד־מות הכהן Num. 35, 32.
אל־הכהן העמד לשרת שם Dt. 17, 12
ונגש הכהן ודבר אל־העם Dt. 20, 2.
ובאת אל־הכהן Dt. 26, 3.
ולקח הכהן הטנא מידך Dt. 26, 4.
אותם אלעזר הכהן Jos. 14, 1.
ותקרבנה לפני אלעזר הכהן Jos. 17, 4.
אלעזר הכהן ויהושע Jos. 19, 51.
עד־מות הכהן הגדול Jos. 20, 6.
אל־אלעזר הכהן Jos. 21, 1.
ויהי לבני אהרן הכהן Jos. 21, 4.
ולבני אהרן הכהן Jos. 21, 13.
פנחס בן־אלעזר הכהן Jos. 22, 13.
וישמע פנחס הכהן Jos. 22, 30.
ויאמר פנחס בן־אלעזר הכהן Jos. 22, 31.
פנחס בן־אלעזר הכהן Jos. 22, 32.
ויאמר לחם הכהן לכו Jud. 18, 6.
ויאמר אליהם הכהן Jud. 18, 18.
ויטב לב הכהן Jud. 18, 20.
לקחתם ואת־הכהן Jud. 18, 24.
ואת־הכהן אשר היה־לו Jud. 18, 27.
ועלי הכהן ישב על־הכסא 1 S. 1, 9.
את־פני עלי הכהן 1 Sam. 2, 11.
ובא נער הכהן 1 Sam. 2, 13.
יקח הכהן בו 1 Sam. 2, 14.
ובא נער הכהן 1 Sam. 2, 15.
עד דבר שאול אל־הכהן 1 S. 14, 19.
ויאמר שאול אל־הכהן 1 S. 14, 19.
ויאמר הכהן נקרבה הלום 1 S. 14, 36.
אל־אחימלך הכהן 1 Sam. 21, 2.
ויאמר דוד לאחימלך הכהן 1 S. 21, 3
ויען הכהן את־דוד 1 Sam. 21, 5.
ויען דוד את־הכהן 1 Sam. 21, 6.
ויתן־לו הכהן קדש 1 Sam. 21, 7.
ויאמר הכהן חרב גלית 1 S. 21, 10.
בן־אחיטוב הכהן 1 Sam. 22, 11.
אל־אביתר הכהן 1 Sam. 30, 7.
אל־צדוק הכהן 2 Sam. 15, 27.
ועם אביתר הכהן 1 Reg. 1, 7.
וצדוק הכהן ובניהו 1 Reg. 1, 8.
ולאביתר הכהן וליואב 1 Rg. 1, 19.
ולאביתר הכהן 1 Reg. 1, 25.
ולצדק הכהן ולבניהו 1 Rg. 1, 26.
קראו־לי לצדוק הכהן 1 Rg. 1, 32.
ומשח אתשם צדוק הכהן 1 Reg. 1, 34.
ויורד צדוק הכהן 1 Reg. 1, 38.
ויקח צדוק הכהן 1 Reg. 1, 39.
יונתן בן־אביתר הכהן בא 1 Rg. 1, 42.
את־צדוק הכהן ואת־נתן 1 Rg. 1, 44.
וימשחו אתו צדוק הכהן 1 Rg. 1, 45.
ולו ולאביתר הכהן 1 Reg. 2, 22.
ולאביתר הכהן אמר 1 Reg. 2, 26.
ואת־צדוק הכהן נתן 1 Reg. 2, 35.
עזריהו בן־צדוק הכהן 1 Rg. 4, 2.
אשר־צוה יהוידע הכהן 2 Rg. 11, 9.
ויבאו אל־יהוידע הכהן 2 Rg. 11, 9.
ויתן הכהן לשרי המאות 2 Rg. 11, 10.
ויצו יהוידע הכהן 2 Reg. 11, 15.
כי אמר הכהן 2 Reg. 11, 15.
וישם הכהן פקדת 2 Reg. 11, 18.
אשר הורהו יהוידע הכהן 2 Rg. 12, 3
ליהוידע הכהן 2 Reg. 12, 8.
ויקח יהוידע הכהן 2 Reg. 12, 10.
המלך אחז אל־אוריה הכהן 2 Reg. 16, 10.
ויבן אוריה הכהן 2 Reg. 16, 11.
כן עשה אוריה הכהן 2 Rg. 16, 11.
את־אוריה הכהן לאמר 2 Rg. 16, 15.
ויעש אוריה הכהן 2 Reg. 16, 16.
עלה אל־חלקיהו הכהן הגדול 2 Reg. 22, 4.
ויאמר חלקיהו הכהן הגדול 2 Reg. 22, 8.
ספר נתן לי חלקיה הכהן 2 Rg. 22, 10.
ויצו המלך את־חלקיה הכהן 2 Reg. 22, 12.
וילך חלקיהו הכהן 2 Reg. 22, 14.
חלקיהו הכהן הגדול 2 Rg. 23, 4.
אשר מצא חלקיהו הכהן 2 Rg. 23, 24.
ואת־צדוק הכהן 1 Chr. 16, 39
וצדוק הכהן 1 Chr. 24, 6.
בניהו בן־יהוידע הכהן 1 Chr. 27, 5.
אשת יהוידע הכהן 2 Chr. 22, 11.
יהוידע הכהן 2 Chr. 23, 8 (bis).
ויתן יהוידע הכהן 2 Chr. 23, 9.
ויוצא יהוידע הכהן 2 Chr. 23, 14.
כי אמר הכהן 2 Chr. 23, 14.
כל־ימי יהוידע הכהן 2 Chr. 24, 2.
זכריה בן־יהוידע הכהן 2 Chr. 24, 20
בדמי בני יהוידע הכהן 2 Chr. 24, 25.
עזריהו הכהן 2 Chr. 26, 17.
ויאמר אליו עזריהו הכהן 2 Chr. 31, 10.
ויבאו אל־חלקיהו הכהן 2 Chr. 34, 9
מצא חלקיהו הכהן 2 Chr. 34, 14.
ספר נתן לי חלקיהו 2 Chr. 34, 18.
בן־אהרן הכהן הראש Esr. 7, 5.
לעזרא הכהן הספר Esr. 7, 11.
בן־אוריה הכהן Esr. 8, 33.
ויקם עזרא הכהן Esr. 10, 10.
ויבדלו עזרא הכהן Esr. 10, 16.
אלישיב הכהן הגדול Neh. 3, 1.
אלישיב הכהן הגדול Neh. 3, 20.
עד עמד הכהן לאורים Neh. 7, 65.
ויביא עזרא הכהן Neh. 8, 2.
ועזרא הכהן הספר Neh. 8, 9.
והיה הכהן בן־אהרן Neh. 10, 39.
ועזרא הכהן הסופר Neh. 12, 26.
אלישיב הכהן נתון Neh. 13, 4.
שלמיה הכהן וצדוק Neh. 13, 13.
אלישיב הכהן הגדול Neh. 13, 28.
אוריה הכהן Jes. 8, 2.
בן־אמר הכהן Jer. 20, 1.
בן־מעשיה הכהן Jer. 21, 1. 29, 25.
תחת יהוידע הכהן Jer. 29, 26.
ויקרא צפניה הכהן Jer. 29, 29.
בן־מעשיה הכהן Jer. 37, 3.
בן־בוזי הכהן Ez. 1, 3.
ולקח הכהן מדם החטאת Ez. 45, 19.
הכהן הגדול לאמר Hag. 1, 1.
הכהן הגדול Hag. 1, 12. 14. 2, 2. 4.
הכהן הגדול עמד Zach. 3, 1.
יהושע הכהן הגדול Zach. 3, 8.
הכהן הגדול Zach. 6, 11.

וְהַכֹּהֵן

והכהן יכפר Lev. 5, 16.
והכהן המשיח תחתיו Lev. 6, 15.
והכהן המקריב Lev. 7, 8.
והכהן הגדול מאחיו Lev. 21, 10.
והכהן נצב פתח השער Jud. 18, 17.
ספר המלך והכהן הגדול 2 Rg. 12, 11.
והנביא והכהן והעם Jer. 23, 34.

כַּכֹּהֵן

כעם ככהן Jes. 24, 2.
והיה כעם ככהן Hos. 4, 9.

לְכֹהֵן

אחד מבניו ויהי־לו לכהן Jud. 17, 5.
ויהי־לו הנער לכהן Jud. 17, 12.
כי היה־לי הלוי לכהן Jud. 17, 13.
וישכרני ואהי־לו לכהן Jud. 18, 4.
מכל־שבטי ושראל לי לכהן 1 Sam. 2, 28.
לנגיד ולצדוק לכהן 1 Chr. 29, 22.

לַכֹּהֵן

והיתה לכהן Lev. 5, 13.
ונתן אתו לכהן Lev. 5, 16.
לכהן לו יהיה Lev. 7, 8.
לכהן המקריב אתה לו Lev. 7, 9.
לכהן הזרק את־דם Lev. 7, 14.
תתנו תרומה לכהן Lev. 7, 32.
האשם הוא לכהן Lev. 14, 13.
והגיד לכהן לאמר Lev. 14, 35.
ונתן לכהן את־הקדש Lev. 22, 14.
יהיו ליי לכהן Lev. 23, 20.
לכהן תהיה אחזתו Lev. 27, 21.
מלא ידם לכהן Num. 3, 3.
המושב לו לכהן Num. 5, 8.
לכהן לו יהיה Num. 5, 9. 10.
קדש הוא לכהן Num. 6, 20.
ונתן לכהן Dt. 18, 3.
בשר לצלות לכהן 1 Sam. 2, 15.
תתנו לכהן Ez. 44, 30.

וּלְכֹהֵן

ולכהן מדין שבע בנות Ex. 2, 16.
והיה־לי לאב ולכהן Jud. 17, 10.
לאב ולכהן הטוב היותך Jud. 18, 19.

כִּכֹּהֵן

תורה מכהן ועצה מזקנים Jer. 18, 18.
ותורה תאבד מכהן Ez. 7, 26.
אלמנה מכהן יקחו Ez. 44, 22.

pl.: כֹּהֲנִים

ממלכת כהנים וגוי קדוש Ex. 19, 6.
ושבעה כהנים ישאו Jos. 6, 4. 6.
היו כהנים לשבט הדני Jud. 18, 30.
חפני ופנחס כהנים ליי 1 S. 1, 3.
ואחימלך בן־אביתר כהנים 2 S. 8, 17
ובני דוד כהנים היו 2 Sam. 8, 18.
וצדוק ואביתר כהנים 2 S. 20, 25.
וצדוק ואביתר כהנים 1 Reg. 4, 4.
ויעש כהנים מקצות העם 1 Rg. 12, 31
בן־אביתר כהנים 1 Chr. 18, 17.
ועמהם כהנים למאה 2 Chr. 5, 12.
ויעמד־לו כהנים לבמות 2 Chr. 11, 15
ותעשו לכם כהנים 2 Chr. 13, 9.
ועמו כהנים ליי 2 Chr. 26, 17.
ויתקדשו כהנים לרב 2 Chr. 30, 24.
ועצמות כהנים שרף 2 Chr. 34, 5.
וכתנת כהנים מאה Esr. 2, 69.
כתנות כהנים ששים Neh. 7, 70.
וכתנות כהנים ששים Neh. 7, 72.
היו כהנים ראשי האבות Neh. 12, 12.
מוליך כהנים שולל Job. 12, 19.
פני כהנים לא נשאו Thr. 4, 16.
חבר כהנים Hos. 6, 9.

pl.: וְלַכֹּהֲנִים

וכהנים משרתים ליי 2 Chr. 13, 10.

pl.: הַכֹּהֲנִים

הכהנים לא קנה Gn. 47, 22.
רק אדמת הכהנים לבדם Gn. 47, 26.
וגם הכהנים הנגשים Ex. 19, 22.
בני אהרן הכהנים Lev. 1, 5.
8. 11. 2, 2. 3, 2.
אל־אחד מבניו הכהנים Lev. 13, 2.
ועל הכהנים ועל־כל־עם Lev. 16, 33.
אמר אל־הכהנים Lev. 21, 1.
הכהנים המשחים Num. 3, 3.
ובני אהרן הכהנים Num. 10, 8.
ובאת אל־הכהנים הלוים Dt. 17, 9.
מלפני הכהנים הלוים Dt. 17, 18.
משפט הכהנים Dt. 18, 3.
לפני הכהנים והשפטים Dt. 19, 17.
ונגשו הכהנים בני לוי Dt. 21, 5.
יורו אתכם הכהנים הלוים Dt. 24, 8.
ויתנה אל־הכהנים Dt. 31, 9.
ויאמר יהושע אל־הכהנים Jos. 3, 6.
ואתה תצוה את־הכהנים Jos. 3, 8.
כנוח כפות רגלי הכהנים Jos. 3, 13.
ורגלי הכהנים נשאי הארון Jos. 3, 15.
ויעמדו הכהנים נשאי Jos. 3, 17.
ממצב רגלי הכהנים Jos. 4, 3.
תחת מצב רגלי הכהנים Jos. 4, 9.
צוה את־הכהנים Jos. 4, 16.
ויצו יהושע את־הכהנים Jos. 4, 17.
ויהי בעלות הכהנים Jos. 4, 18.
נתקו כפות רגלי הכהנים Jos. 4, 18.
בן־נון אל־הכהנים Jos. 6, 6.
ושבעה הכהנים נשאים Jos. 6, 8. 13.
והחלוץ הלך לפני הכהנים Jos. 6, 9.
וישאו הכהנים את־ארון יי Jos. 6, 12
תקעו הכהנים בשופרות Jos. 6, 16.
נגד הכהנים הלוים Jos. 8, 33.
כל־ערי בני־אהרן הכהנים Jos. 21, 19
ומשפט הכהנים את־העם 1 S. 2, 13.
כל־בית אביו הכהנים 1 Sam. 22, 11.
ואת נב עיר־הכהנים 1 Sam. 22, 19.
צדוק ואביתר הכהנים 2 Sam. 15, 35.
לצדוק ולאביתר הכהנים 2 S. 15, 35.
ואל־אביתר הכהנים 2 S. 17, 15. 19, 12.
וישאו הכהנים את־הארון 1 Rg. 8, 3.
ויעלו אתם הכהנים והלוים 1 Rg. 8, 4
ויבאו הכהנים את־ארון 1 Reg. 8, 6.
ויהי בצאת הכהנים 1 Reg. 8, 10.
ולא־יכלו הכהנים לעמד 1 Reg. 8, 11.
ויאמר יהואש אל־הכהנים 2 Rg. 12, 5.

יקחו להם־הכהנים 2 Reg. 12, 6.
לא־חזקו הכהנים 2 Reg. 12, 7.
ונתנו־שמה הכהנים 2 Reg. 12, 10.
זקני הכהנים מתכסים 2 Reg. 19, 2.
ויבא את־כל־הכהנים 2 Reg. 23, 8.
הכהנים משמרי סף 2 Reg. 23, 8.
הכהנים הלוים והנתינים 1 Chr. 9, 2.
ומן־הכהנים ידעיה 1 Chr. 9, 10.
ומן־בני הכהנים 1 Chr. 9, 30.
ועמהם הכהנים והלוים 1 Chr. 13, 2.
לצדוק ולאביתר הכהנים 1 Chr. 15, 11.
ויתקדשו הכהנים 1 Chr. 15, 14.
ובניהו ואלי־עזר הכהנים 1 Chr. 15, 24.
ויחזקאל הכהנים 1 Chr. 16, 6.
ואחיו הכהנים 1 Chr. 16, 39.
ולמחלקות הכהנים 1 Chr. 28, 13.
והנה מחלקות הכהנים 1 Chr. 28, 21.
ויעש חצר הכהנים 2 Chr. 4, 9.
העלו אתם הכהנים 2 Chr. 5, 5.
ויביאו הכהנים את־ארון 2 Chr. 5, 7.
ויהי בצאת הכהנים 2 Chr. 5, 11.
כי כל־הכהנים 2 Chr. 5, 11.
ולא־יכלו הכהנים לעמוד 2 Chr. 5, 14.
ולא יכלו הכהנים לבוא 2 Chr. 7, 2.
את־מחלקות הכהנים 2 Chr. 8, 14.
נגד הכהנים 2 Chr. 8, 14.
על־הכהנים והלוים 2 Chr. 8, 15.
אלישמע ויהורם הכהנים 2 Chr. 17, 8.
הכהנים והמשרתים 2 Chr. 23, 6.
ביד הכהנים הלוים 2 Chr. 23, 18.
ויקבץ את־הכהנים 2 Chr. 24, 5.
ובזעפו עם־הכהנים 2 Chr. 26, 19.
במצחו לפני הכהנים 2 Chr. 26, 19.
הראש וכל־הכהנים 2 Chr. 26, 20.
ויבא את־הכהנים 2 Chr. 29, 4.
ויבאו הכהנים לפנימה 2 Chr. 29, 16.
ויאמר לבני אהרן הכהנים 2 Chr. 29, 21.
ויקבלו הכהנים 2 Chr. 29, 22.
וישחטו הכהנים 2 Chr. 29, 24.
רק הכהנים היו למעט 2 Chr. 29, 34.
ועד־יתקדשו הכהנים 2 Chr. 29, 34.
כי הכהנים לא־התקדשו 2 Chr. 30, 3.
הכהנים זרקים את־הדם 2 Chr. 30, 16.
ויקמו הכהנים הלוים 2 Chr. 30, 27.
מחלקות הכהנים והלוים 2 Chr. 31, 2.
לתת מנת הכהנים והלוים 2 Chr. 31, 4.
וידרש יחזקיהו על־הכהנים 2 Chr. 31, 9.
בערי הכהנים באמונה 2 Chr. 31, 15.
ואת התיחש הכהנים 2 Chr. 31, 17.
ולבני אהרן הכהנים 2 Chr. 31, 19.
הכהנים על־משמרותם 2 Chr. 35, 2.
ויעמדו הכהנים על־עמדם 2 Chr. 35, 10.
ויזרקו הכהנים מידם 2 Chr. 35, 11.
כי הכהנים בני אהרן 2 Chr. 35, 14.
גם כל־שרי הכהנים והעם 2 Chr. 36, 14.
הכהנים בני ידעיה Esr. 2, 36.
ומבני הכהנים Esr. 2, 61.
וישבו הכהנים והלוים Esr. 2, 70.
ואחיו הכהנים Esr. 3, 2.
ושאר אחיהם הכהנים Esr. 3, 8.
וייעמידו הכהנים מלבשים Esr. 3, 10.
כי הטהרו הכהנים Esr. 6, 20.
ולאחיהם הכהנים Esr. 6, 20.
ומן־הכהנים והלוים Esr. 7, 7.
ואבדילה משרי הכהנים Esr. 8, 24.
לפני שרי הכהנים Esr. 8, 29.
ונקבלו הכהנים והלוים Esr. 8, 30.
וישבע את־שרי הכהנים Esr. 10, 5.
וימצא מבני הכהנים Esr. 10, 18.
ואחיו הכהנים Neh. 3, 1.
ואחריו התחזיקו הכהנים Neh. 3, 22.
החזיקו הכהנים Neh. 3, 28.
ואקרא את־הכהנים Neh. 5, 12.
הכהנים בני ידעיה Neh. 7, 39.
ומן־הכהנים בני חביה Neh. 7, 63.
וישבו הכהנים והלוים Neh. 7, 73.
הכהנים והלוים Neh. 8, 13.
אלה הכהנים Neh. 10, 9.
הכהנים הלוים השוערים Neh. 10, 29.
הכהנים הלוים והעם Neh. 10, 35.
הכהנים והלוים והנתינים Neh. 11, 3.
מן־הכהנים ידעיה Neh. 11, 10.
הכהנים הלוים בכל־ערי Neh. 11, 20.
ואלה הכהנים והלוים Neh. 12, 1.
אלה ראשי הכהנים Neh. 12, 7.
ויטהרו הכהנים והלוים Neh. 12, 30.
ומבני הכהנים בחצצרות Neh. 12, 35.
על־הכהנים ועל־הלוים Neh. 12, 44.
ותרומת הכהנים Neh. 13, 5.
ואת זקני הכהנים Jes. 37, 2.
מן־הכהנים אשר בענתות Jer. 1, 1.
הכהנים לא אמרו איה יי Jer. 2, 8.
ונשמו הכהנים Jer. 4, 9.
ואת־עצמות הכהנים Jer. 8, 1.
הכהנים ואת־הנביאים Jer. 13, 13.
ומזקני הכהנים Jer. 19, 1.
וישמעו הכהנים Jer. 26, 7.
ויתפשו אתו הכהנים Jer. 26, 8.
ויאמרו הכהנים Jer. 26, 11.
הכהנים ואל־הנביאים Jer. 26, 16.
ואל־הכהנים ואל־כל־העם Jer. 27, 16.
לעיני הכהנים Jer. 28, 1. 5.
ואל־הכהנים ואל־הנביאים Jer. 29, 1.
ואל־כל־הכהנים Jer. 29, 25.
ורויתי נפש הכהנים דשן Jer. 31, 14.
הכהנים משרתי Jer. 33, 21.
יאכלו־שם הכהנים Ez. 42, 13.
בבאם הכהנים Ez. 42, 14.
ונתתה אל־הכהנים Ez. 43, 19.
והשליכו הכהנים עליהם מלח Ez. 43, 24.
יעשו הכהנים על־המזבח Ez. 43, 27.
לא יאכלו הכהנים Ez. 44, 31.
ועשו הכהנים את־עולתו Ez. 46, 2.
אל־הלשכות הקדש אל־הכהנים Ez. 46, 19.
אשר יבשלו־שם הכהנים Ez. 46, 20.
לעמת גבול הכהנים Ez. 48, 13.
שמעו־זאת הכהנים Hos. 5, 1.
הכהנים משרתי יי Joel 1, 9.
וספדו הכהנים Joel 1, 13.
יבכו הכהנים Joel 2, 17.
הכמרים עם־הכהנים Zeph. 1, 4.
הכהנים תורה לאמר Hag. 2, 11.
ויענו הכהנים ויאמרו Hag. 2, 12. 13.
הכהנים אשר לבית־יי Zach. 7, 3.
כל־עם הארץ ואל־הכהנים Zach. 7, 5.
הכהנים בוזי שמי Mal. 1, 6.
המצוה הזאת הכהנים Mal. 2, 1.

pl.: וַהַכְּהָנִים

והכהנים והעם אל־יהרסו Ex. 19, 24.
וידבר משה והכהנים Dt. 27, 9.
והכהנים הלוים נשאים Jos. 3, 3.
והכהנים נשאי הארון Jos. 3, 14.
והכהנים נשאי הארון Jos. 4, 10.
והכהנים לפני העם Jos. 4, 11.
והכהנים יתקעו Jos. 6, 4.
והכהנים והנביאים 2 Reg. 23, 2.
והכהנים והלוים 1 Chr. 23, 2.
והכהנים על־משמרותם 2 Chr. 7, 6.
והכהנים מחצצרים 2 Chr. 7, 6.
והכהנים והלוים 2 Chr. 11, 13.
והכהנים מחצצרים 2 Chr. 13, 14.
מן־הלוים והכהנים 2 Chr. 19, 8.
והכהנים בחצצרות 2 Chr. 29, 26.
והכהנים והלוים נכלמו 2 Chr. 30, 15.
הלוים והכהנים 2 Chr. 30, 21.
והכהנים והלוים 2 Chr. 30, 25.
וישבי ירושלם והכהנים 2 Chr. 34, 30.
והכהנים והלוים 2 Chr. 35, 18.

ליהודה ובניימן והכהנים Esr. 1, 5.
והכהנים והלוים Esr. 9, 1.
והכהנים המשרתים Neh. 10, 40.
והכהנים על־מלכות Neh. 12, 22.
והכהנים אליקים מעשיה Neh. 12, 41.
והכהנים ירדו על־ידיהם Jer. 5, 31.
הסרסים והכהנים Jer. 34, 19.
והכהנים הלוים בני צדוק Ez. 44, 15.

pl.: בַּכֹּהֲנִים

כל־זכר בכהנים יאכל אתה Lev. 6, 22.
כל־זכר בכהנים יאכלנה Lev. 7, 6.
ופגע בכהנים 1 Sam. 22, 18.
ויפגע הוא בכהנים 1 Sam. 22, 18.
לכל־זכר בכהנים 2 Chr. 31, 19.

pl.: וּבַכֹּהֲנִים

ואבינה בעם ובכהנים Esr. 8, 15.

pl.: לַכֹּהֲנִים

כי חק לכהנים Gn. 47, 22.
לא־יהיה לכהנים הלוים Dt. 18, 1.
לכהנים ולקסמים 1 Sam. 6, 2.
לא יובא בית יי לכהנים 2 Reg. 12, 17.
האבות לכהנים 1 Chr. 24, 6.
וראשי האבות לכהנים 1 Chr. 24, 31.
והים לרחצה לכהנים בו 2 Chr. 4, 6.
לכהנים וללוים 2 Chr. 23, 4.
כי לכהנים בני־אהרן 2 Chr. 26, 18.
לכהנים וללוים 2 Chr. 31, 2.
לכהנים וללוים הרימו 2 Chr. 35, 8.
לכהנים נתנו לפסחים 2 Chr. 35, 8.
לכהנים המשרתים Neh. 10, 37.
נגיע לכהנים Neh. 10, 38.
מנאות התורה לכהנים ואעמידה משמרות לכהנים Neh. 12, 44.
Neh. 13, 30.
וגם־מהם אקח לכהנים Jes. 66, 21.
לכהנים שמרי משמרת Ez. 40, 45. 46.
לכהנים יהיה Ez. 44, 30.
לכהנים משרתי המקדש Ez. 45, 4.
תרומת־הקדש לכהנים Ez. 48, 10.
לכהנים המקדש Ez. 48, 11.

pl.: וְלַכֹּהֲנִים

ולכהנים ויאמר 2 Reg. 12, 8.
הכינו להם ולכהנים 2 Chr. 35, 14.
הכינו להם ולכהנים 2 Chr. 35, 14.
ולכהנים ולחרוים ולסגנים Neh. 2, 16.
ולכהנים הלוים Jer. 33, 18.

pl.: מֵהַכֹּהֲנִים

אחד מהכהנים 2 Reg. 17, 27.
ויבא אחד מהכהנים 2 Reg. 17, 28.
להתקדש מהכהנים 2 Chr. 29, 34.
ורבים מהכהנים והלוים Esr. 3, 12.

pl. constr.: כֹּהֲנֵי

לא־ידרכו כהני דגון 1 Sam. 5, 5.
והמיתו כהני יי 1 Sam. 22, 17.
כי הרג שאול את כהני יי 1 Sam. 22, 21.
כהני הבמות אשרעשה וזבח עליך את־כהני הבמות 1 Reg. 12, 32.
1 Reg. 13, 2.
כהני במות 1 Reg. 13, 33.
ויהי כהני במות 1 Reg. 13, 33.
מקצותם כהני במות 2 Reg. 17, 32.
ואת־כהני המשנה 2 Reg. 23, 4.
אך לא יעלו כהני הבמות ויזבח את־כל־כהני הבמות 2 Reg. 23, 9.
2 Reg. 23, 20.
הדחתם את־כהני יי 2 Chr. 13, 9.
ואתם כהני יי Jes. 61, 6.

pl. constr.: בְּכֹהֲנֵי

לפגע בכהני יי 1 Sam. 22, 17.

pl. c. suff.: כֹּהֲנַי

כהני וזקני Thr. 1, 19.

pl. c. suff.: כֹּהֲנֵינוּ

אנחנו מלכינו כהנינו Esr. 9, 7.
כהנינו ואבתינו Neh. 9, 34.
שריגו לויגו כהנינו Neh. 10, 1.

pl. c. suff.: וְלִכֹּהֲנֵינוּ

ולכהנינו ולנביאנו Neh. 9, 32.

pl. c. suff.: כְּהֻנָּיִךְ

כהניך יי אלהים 2 Chr. 6, 41.
כהניך ילבשו־צדק Ps. 132, 9.

pl. c. suff.: כְּהֻנָּיו

כל־עבדיו וכל־כהניו 2 Reg. 10, 19.
כהניו בחרב נפלו Ps. 78, 64.
כהניו ושריו יחד Jer. 48, 7.
כהניו ושריו יחדו Jer. 49, 3.

pl. c. suff.: וְכֹהֲנָיו

ומידעיו וכהניו 2 Reg. 10, 11.
בראש האלהים וכהניו 2 Chr. 13, 12.

pl. c. suff.: בְּכֹהֲנָיו

משה ואהרן בכהניו Ps. 99, 6.

pl. c. suff.: כְּהֻנָּתָהּ

כהניה נאנחים Thr. 1, 4.
עונות כהניה Thr. 4, 13.
כהניה חמסו תורתי Ez. 22, 26.
כהניה חללו־קדש Zeph. 3, 4.

pl. c. suff.: וְכֹהֲנֶיהָ

וכהניה אלבישׁ ישׁע Ps 132, 16.
וכהניה במחיר יורו Mich. 3, 11.

pl. c. suff.: לְכֹהֲנֶיהָ

לכהניה ולעם הארץ Jer. 1, 18.

pl. c. suff.: כְּהֲנֵיהֶם

כהניהם ונביאיהם Jer. 32, 32.

pl. c. suff.: וְכֹהֲנֵיהֶם

וכהניהם ונביאיהם Jer. 2, 26.

כֹּהֵן

ע״ז נאמרי, וגם זה נכוכי, ומילועז כַּהֲנָא, ומכנוי כֹּהֵנָן, והמכוון כמו נעבדי. נשפה נכנית מן כהן נמלא סנקניי כָּהֵנְתָּ, ונאמרי כָּהֵנְתָּ, ומשופעז כְּהוּן נגמרא.

n. m. aram. partic. (def. כַּהֲנָא, pl. כָּהֲנִין), sacerdos; *f. rab.* כָּהֵנְתָּ, ar. כָּהֲנַתָּ, *n. abstr. gem.* sacerdotium. LXX. ἱερεύς.

definit.: כַּהֲנָא

לעזרא כהנא ספר דתא Esr. 7, 12.
עזרא כהנא ספר דתא Esr. 7, 21.

def. pl.: כַּהֲנַיָּא

כמאמר כהניא Esr. 6, 9.
ועבדו בני־ישראל כהניא Esr. 6, 16.
והקימו כהניא בפלגתהון Esr. 6, 18.
די כל־כהניא Esr. 7, 24.

def. pl.: וְכַהֲנַיָּא

וכהניא מתנדבין Esr. 7, 16.

pl. c. suff.: וְכָהֲנוֹהִי

וכהנוהי ולויא Esr. 7, 13.

כְּהֻנָּה

ע״כ ומופנע, לומר פקודת סכסניס [פריעסטערטום], ומשקל מִשְׁקַל פְּעֻלָּה, גְּאֻלָּה. נתיגוס עוד כָּהֻנּוֹת נרומס.

n. f. abstr. (ad s. f. פְּעֻלָּה, גְּאֻלָּה sacerdotium, munus sacerdotale, targ. כְּהֻנּוּת. LXX. ἱερατεία, semel verbaliter ἱερατεύειν.

והיתה להם כהנה Ex. 29, 9.
ובקשתם גם־כהנה Num. 16, 10.

הַכְּהֻנָּה

ויגאלו מן־הכהנה Esr. 2, 62.
ויגאלו מן־הכהנה Neh. 7, 64.
על גאלי הכהנה Neh. 13, 29.
וברית הכהנה Neh. 13, 29.

constr.: כְּהֻנַּת

ברית כהנת עולם Num. 25, 13.
כי־כהנת יי נחלתו Jos. 18, 7.

constr.: לְכְהֻנַּת

משחתם לכהנת עולם Ex. 40, 15.

cum suff.: כְּהֻנַּתְכֶם

תשאו את־עון כהנתכם Num. 18, 1.
תשמרו את־כהנתכם Num. 18, 7.

Num. 18, 7. אֶתְּ־כְּהֻנַּתְכֶם
cum suff.: כְּהֻנָּתָם
Num. 3, 10. וְשָׁמְרוּ אֶת־כְּהֻנַּתָם
pl.: הַכְּהֻנּוֹת
1 Sam. 2, 36. אֶל־אַחַת הַכְּהֻנוֹת

כּוּד

לוֹמַר כָּד, פַּעַל כּוֹדֵד, וּפ״ע כ״ק נָגוֹר, וְהַסְלָמָה נִתְמוֹטֵט פָּנֶיהָ וְקִרְיוֹתֶיהָ [קִיְּיכֶ־זען], פַּעֲנוּוֹקוּנְדְעָן], וּמוֹם הִסְתַּלֵּל עַל הַכְּתֹבֶת וְהַכַּעַס וְעַנּוֹת [זְעַעְרְנִיסְן], וְכֵן חֹלִי הַכּוֹנֵהַ לְכָל נֶהֱה, וּמוֹם קָשִׁים וְזַדִּילִם. וְאַזַּר לְקוֹר הַזֶּרַע דַּע שֶׁהַזֶּרַע כְּמַכּוֹן נִצְפְּתִי עַכְ, ד״מ כְּהוֹדוֹ וְיוֹכִי s. *kad, kaṯh* [gr. *κήδ-ω*], וְמַכּוֹן פָּנֶיהָ גַּ״כ נְהוֹדוֹ.

vel כָּד, *vrb. trans. inus.*, sicut נָהֶה, incidere, vulnerare, affligere, dolere afficere, skr. *kad, kaṯh*, gr. *κήδ-ειν*. Propter vrb. כָּד et נָהֶה ingenitam cognationem regio eadem, quae 1 Paralip. 13, 9. גִּדְעוֹן כִּידוֹן vocatur, immutato paullulum nomine 2 Sam. 6, 6. גָּרְן נָכוֹן (a v. נָכָה) h. e. area internecionis vocatur. Noli igitur opinari alterutrum falsum esse; ipse fallerere.

כֵּיד

ז״ו ע״מ דִּין, רִיב, וּמְעֻנֶּה כְּתַרְגּוּמוֹ תָּנִיר, לוֹמַר לִיד וְקוֹעֵד פֶּרֶץ וּמַדְקֵר [פַּעֲרוּוּסְוּכוּנג, שְׁעֶרְזְן], וְכֹל וּמִ מִּתְמוֹת הַלָּנֶה קְרִיסָה וְכִסְעָם, כְּאַזַּר הַנְּעָנוּ נְדוֹק וּמְטוֹסֶק לְכָל הַזֶּרַע. נִגְמְרָה כִּיוֹדֵא אַ יְדוּע לְקוֹלִי, וְסוֹף מַזֶּרַע לְפָנֶיהָ [ע״ו כ״ע ע״ק].

n. m. (ad s. f. כִּיד, רִיב), vulneratio, sauciatio, afflictio, dolor, gem. כִּידָא, nomen morbi (Aboda zara f. 29, a). LXX. *σφαγή*.

cum suff.: כִּידוֹ
Job. 21, 20. יִרְאוּ עֵינוֹ כִּידוֹ

כִּידוֹן

ז״ו ע״מ תִּירוֹן, חִיצִּים, וּפ״ע מַזֶּרַע כִּיוֹד, וּמְעֻנֶּה אַ כְּלֵי יוֹן, נִמְקָצֵר עַם קְרִיסָה [זְעִיסָם], וּכְקֶרֶן כֵּן ע״מ פָּנֶיהָ וְקִרְיוֹתֶיהָ, וּכְכוֹן נַזֶּכֶר. וּקְנִין נוֹם לִיךְ לְכָל זְעִ״מ גֶּרֶן כִּילוֹן נִדְנֵי הַיָּמִים כְּמַצֵּא קְמוֹנוֹ נַזְמוֹלְ גֶּרֶן נְכוֹן, מִן נֶכֶה נְלוֹם לוֹ.

n. m. (ad s. f. תִּירְכוֹן, חִיצִּים), telum, hasta, a vulnerando (כָּד).
Job. 41, 21. וּרְשַׁחַק לַרֹעַ כִּידוֹן
וְכִידוֹן
1 S. 17, 6. וְכִידוֹן נְחֹשֶׁת בֵּין כְּתֵפָיו
Job. 39, 23. לְהַב חֲנִית וְכִידוֹן
Jer. 6, 23. 50, 42. קֶשֶׁת וְכִידוֹן יַחֲזִיקוּ
בַּכִּידוֹן
Jos. 8, 18. נְטֵה בַכִּידוֹן
Jos. 8, 18. וַיֵּט יְהוֹשֻׁעַ בַּכִּידוֹן
Jos. 8, 26. יָדוֹ אֲשֶׁר נָטָה בַּכִּידוֹן
וּבְכִידוֹן
1 S. 17, 45. בְּחֶרֶב וּבַחֲנִית וּבְכִידוֹן

כּוּד

פַּעַל נוֹדֵד, וּמְסֻלָּה יְקִידִים וְזְרִיפָה [נְעִעְנְנְעָן], אוֹ יוֹנֵק, זְרִיפָה נָעוּר וּקְעֻקוּעַ [קִיְּיכֶ־], וְכֵן כּוֹי נְעִרְנִי, וּמִנְפַּעַל נִכְוֶה פְּעוֹלִי, נִקֵּל וְנִצְרַף. קֵן מַזֶּרַע כִּיוֹד [kav] וּפ׳ מַזֶּרַע, וְכֵן מַזֶּרַע נִיוֹכִי [*kaṿ-ω* = *kav*], וְכֵן נִזְקְרִי לְזוֹכוֹת.

vrb. intr., urere, inurere, arab. כִּוָּה, gr. *καύ-ειν, καί-ειν*, Ni. נִכְוָה,
aduri, membrum sibi adurere. LXX. *κατακαίεσθαι*.

Nif-al: נִכְוָה
2 *imperf.:* תִּכָּוֶה
Jes. 43, 2. כִּי־תֵלֵךְ בְּמוֹ־אֵשׁ לֹא תִכָּוֶה
3 *impf. pl. fem.:* תִּכְוֶינָה
Prv. 6, 28. וְרַגְלָיו לֹא תִכְוֶינָה

כִּי

ז״ו, וְכַוּוֹן מִן כִּיָּה [מִזֶּר מְמַנּוּ הַנְקְנִי־כִּיָּה], וְהַלְמָן מְרוּף וְקְעֻקוּעַ נְעוּר, תּוֹ וּמְכוּסָה, וְכֵן כִּי נִלְמָן יְמַעְמָל [נִרְמְכַל־מָמָל], וְנִכְלַעְמָה הוּ מְמוֹתִים, וְכֵן פָּנֶיהָ נִנְמְרָה כְּמוֹ כֵּן הַסְּפוֹק אֶל יְמַנִי, לְמַר רֹמֶ הָיָה לְמַרִי לְכָנִי קְלוֹפִי זוֹפֶרְ כּוֹפֶה.

n. m. (mutilatum ex כִּיָּה, cujus *f.* est כְּוִיָּה), adustio, stigma, *καυτήριον*, arab. *kaj-on*, quam hujus vocis vim esse jam Gemara docet.
Jes. 3, 24. כִּי־תַחַת יֹפִי

כְּוִיָּה

ז״כ נוּיִי כְּוִי סוֹכְרִי, וּמְעֻנֶּה כְּמוֹ כִּי, לוֹמַר קְעֻקוּעַ נְעוּר וּמְכוּסָה [נִרְמְכַל־מָמָל], וּנִקְרוּמוֹ יְדוּע כְּוָאָה.

n. f. (a m. כְּוִי), stigma, cauterium, *χαρακτήρ*, targ. כְּוָאָה. LXX. *κατάκαυμα*.
Ex. 21, 25. כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה

מַכְוֵה

ז״כ וְהַסְלָמָה מְקוֹם הַנִּלְכָּד נְעוּר, וּמַ לְהַסְמִיךְ הַמָּקוֹם יְדוּע.

n. f., locus, quo quis cutem sibi adussit. LXX. *κατάκαυμα*.
Lev. 13, 24. הַמַּכְוֵה
Lev. 13, 24. וְהָיְתָה מִחְיַת הַמַּכֻּוָה
Lev. 13, 28. שְׂאֵת הַמַּכֻּוָה הוּא
Lev. 13, 28. כִּי־צָרֶבֶת הַמַּכֻּוָה
בַּמַּכְוֵה
Lev. 13, 25. צָרַעַת הוּא בְּמַכֻּוָה פָּרָחָה
constr.: מִכְוַת־
Lev. 13, 24. מִכְוַת־אֵשׁ

כּוֹן

לוֹמַר כָּן, פַּעַל כּוֹנֵן נִקְרִי וּפ״ע כ״ק נָגוֹר, וּמְעֻנֶּה כְּמוֹ כָּבֵד, לוֹמַר קָעוֹר וְקִנְיָכִי [הַסְּתַלֵּן], וּפ״ע נְדוֹמַ לְכָל כָּלֵנ מִמְנוּ קְלוֹן, וְכֵן כְּמַכֻּוָה כְּמַכּוֹן נִצְפְּתִי עַכְ, ד״מ כְּפָרְסִי וְכוֹמִי כְּדוֹמַ [*kâf*-ten, *kâw*-iden] p. [l. *cav*-are etc.

י־קַנ, י־קַנ, כ־קַנ וְכְדוֹמַ.

vel כָּי, *v. trans. aram. inus.*, sicut כָּב, *cav*-are (syn. חָלַל, unde חֹבֶן), pers. *kâf*-ten, *kâw*-iden. V. verba composita רְכַב, רְכַב, רְכַב.

כּוֹן

ז״ו וְהִכְנוּי כַּוָּוֹן, ע״מ עָם, וְהַכְּנוֹן חֹלֶן [פַּעֲנְסְטְעָר], וְכֵן נְעִרְנִי כוֹם [כַּוָּוֹה] וְנִסּוֹכְסִי כְּוָאָה, וּמְלַת כּוֹ נְעִרְנִי קוֹר. נִתְרְגוּם גַּ כַּוָּא וְהַסִּמָּן כַּוָּתָה מְעֻלְמוֹ, עִי׳ עוֹד מִפְּנֵי תְּקוּוֹי פָּנִיכִים ט״ו.

n m. (pl. כַּוָּוִין, ad s. f. עָם), foramen, fenestra, arab. כַּוָּה, כַּוָּה, syr. *kevato*, targ. כַּוָּא (constr. כַּוַּת). LXX. *θυρίς*.

pl.: כַּוָּוִין
Dan. 6, 11. וְכַוִּין פְּתִיחָן לַהּ

כּוֹחַ

v. s. r. כָּבַח *p.* 452.

כּוֹכָב

v. s. r. כָּבַב *p.* 538.

כּוֹל

לוֹמַר כָּל, פַּעַל נוֹדֵד, וּמְכוּוֹן חוּק וְהַכְלָה [פַּסְטְעָן], מְסֻלְעָן], וְכֵן הַ־כֹּל לְעִילָ, דַּ־כֹּל, נִקְרִי יְכֹל, עַ־כֹּל, וּמוֹם הִסְתַּלֵּן לְהַסְמִיךְ מְדִידָה וּמְכִין [מְעַס־סְעָן, מְסֻלְעָן], לוֹמַר מְקוּוֹ כְּמוֹ מִם, וְכַזֶּרַע כְּמוֹכוֹן נִצְפְּתִי מְעֻנֶּה [s. *kal*], עִי׳ נִסְפְּרִי מְנֻנֶּה שֶׁנְּתִי לְמִם קִנ״ע, קְרוּוֹי פָּנִיכִים קְמ״ו. מוֹם הַכְּנֵד ע״י כְּפִילַת מַזֶּרַע כָּלֵנ, קוֹיְקִם וְהַכְלָה [פַּסְטְעָן], מְעַסְטְעָן], נְהַלּוֹן לִיוֹנֵק, חִיוּת וְתָמוּן וּנְקִיכַת קְצִקוּת [עְרְמְכַל־עָעָן], אוֹ נְזִיקַת דֶּבֶר וְהַקְּטוֹנוּת, לוֹמַר קְוּוֹק וְהַכְלָה נְכִזְיקַת דֶּבֶר [עַר־עְרְמְנְעָן] וְכְדוֹמַ. הִסְעוֹנִי כָּלֵנ. הַכּוֹף חֲבֵרִיל כַּכֹּבֶד, לוֹמַר קְוּוֹק וְהַכְלָה נְכֹל לְמוֹף. נִתְרְגוּם יְדוּע מוֹם מַזֶּרַע כָּלֵנ, לְגִיוֹן הַמָּלֵם, וְכֵן מִבְרָא, וְסִידוּעַ מְכֻלָּתָא [לְכֵן כְּמוֹ מָלֵם נִגְמְרָה, וְפוֹף עִיוֹן הַמְכִילְתִין, נִר מְכִילְתָן מוֹף], וְכֵן כִּילוֹ לְגִיוֹן נִכְל [עְלְוִיךְ], וְסִיוּ הַרְנוּי כִּילוֹנֵי, וְכֵן מִכּוֹלָ, נִכְנוּי מְכוֹלָן מִלֵּם, וְכֵן כָּלְכָּלָה וְזְכוֹם, וְכֵן כַּלְכָּלָה נְזְלוּם לְפִרְנְסָה, אוֹ לְגִיוֹן הַמָּלֵם וְכְדוֹמַ.

h. e. כָּבַל, *v. intr.*, sicut רָכַל, חָכַל, עָכַל, כְּכַל, capere, continere, comprehendere, hinc metiri, numerare (h. e. tanquam prehendere aliquam quantitatem), sanscr. *kal. Pi.* redupl. כִּלְכֵּל, prehendere, metiri; sustentare; sustinere, sufferre; obtinere, jus tenere; *Pu. pass.*, cultu victuque instructum esse, sustentatum esse. *Hi.* capere, comprehendere; sustinere, perpeti, ferre, tolerare. Trg. inde כָּיַל, מְכָלָא (def. מְכַיְלָתָא) mensura, modus (= מִדָּה); כִּילוֹ (pl. c. כִּילְוֵי), uter. מְכוֹל (pl. מְכוֹלִין) *μέτρον*; כִּלְכָּלָה, sustentatio; כַּלְכָּלָה, nutritio, vel mensio. LXX. *ἀρκεῖν, φέρειν, ὑπομένειν*; *τρέφειν, διατρέφειν, ἐκτρέφειν, χορηγεῖν, σιτομετρεῖν, οἰκονομεῖν*; *κατευθύνειν*; *inf.* כַּלְכֵּל, *πάντοθεν* (כָּל כֵּל); *Hi. χωρεῖν, δέχεσθαι, δύνασθαι, ἱκανόν εἶναι, συνέχειν, ὑποφέρειν, συντελεῖν.*

3 *perf.:* רָכַל
Jes. 40, 12. וְכֹל בִּשְׁלִשׁ עִפְרַ הָאָרֶץ
Hif-il: הַכְלִיל
inf. constr.: הַכְלִיל
Jer. 6, 11. נִלְאֵיתִי הָכֵל
inf. constr.: לְהָכִיל
2 Chr. 7, 7. לֹא יָכוֹל לְהָכִיל אֶת־הָעֹלָה
Ez. 21, 33. מְרוּטָה לְהָכִיל
Ez. 23, 32. מְרֻבָּה לְהָכִיל
Am. 7, 10. לְהָכִיל אֶת־כָּל־דְּבָרָיו
inf. constr.: מֵהָכִיל
1 Reg. 8, 64. קְטֹן מֵהָכִיל אֶת־הָעֹלָה
3 *imperf.:* יָכִיל
1 Reg. 7, 26. אַלְפַּיִם בַּת יָכִיל
1 Reg. 7, 38. אַרְבָּעִים בַּת יָכִיל
2 Chr. 4, 5. בְּתִים שִׁלֹּשֶׁת אַלְפַּיִם יָכִיל
3 *impf. c. suff.:* יְכִילֻנִּי
Joel 2, 11. וּמִי יְכִילֶנּוּ
3 *impf. pl.:* יְכִלוּ
Jer. 2, 13. אֲשֶׁר לֹא־יָכְלוּ הַמָּיִם
Jer. 10, 10. וְלֹא־יָכְלוּ זֵדִים עֲמָמוֹ
Pi-el: כִּלְכֵּל 3 *perf.*
2 Sam. 19, 33. וְהוּא־כִלְכֵּל אֶת־הַמֶּלֶךְ
3 *perf. c. suff.:* וְכִלְכָּלָם
1 Reg. 18, 4. וַיְכַלְכְּלֵם לֶחֶם וָמָיִם
2 *perf. c suff.:* כִּלְכַּלְתָּם
Neh. 9, 21. וְאַרְבָּעִים שָׁנָה כִּלְכַּלְתָּם
1 *perf.:* וְכִלְכַּלְתִּי
Gn. 45, 11. וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ שָׁם
2 Sam. 19, 34. וְכִלְכַּלְתִּי אֹתְךָ עִמָּדִי
3 *perf. pl.:* וְכִלְכְּלוּ
1 Reg. 4, 7. וְכִלְכְּלוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ
1 Reg. 5, 7. וְכִלְכְּלוּ הַנִּצָּבִים הָאֵלֶּה
part.: מְכַלְכֵּל *sg.*
Mal. 3, 2. וּמִי מְכַלְכֵּל אֶת־יוֹם בּוֹאוֹ
inf. constr.: כַּלְכֵּל
Jer. 20, 9. וְנִלְאֵיתִי כַּלְכֵּל
inf. constr.: לְכַלְכֵּל
1 Reg. 4, 7. יְהִיֶה עַל אֶחָד לְכַלְכֵּל
inf. constr.: וּלְכַלְכֵּל
Ruth 4, 15. וְלְכַלְכֵּל אֶת שֵׂיבָתֵךְ
inf. c. suff.: לְכַלְכְּלֵךְ
1 Reg. 17, 4. צִוִּיתִי לְכַלְכְּלֵךְ שָׁם
inf. c. suff.: לְכַלְכְּלֵךְ *p.*
1 Reg. 17, 9. אִשָּׁה אַלְמָנָה לְכַלְכְּלֵךְ
1 *imperf.:* אֲכַלְכֵּל
Gn. 50, 21. אָנֹכִי אֲכַלְכֵּל אֶתְכֶם
2 *impf. c suff.:* וַאֲכַלְכְּלֵם
1 Reg. 18, 13. וְאֲכַלְכֵּל לֶחֶם וָמָיִם
3 *imperf.:* יְכַלְכֵּל
Ps. 112, 5. יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט
Prv. 18, 14. רוּחַ אִישׁ יְכַלְכֵּל מַחֲלֵהוּ
Zach. 11, 16. הַנִּצָּבָה לֹא יְכַלְכֵּל
3 *imperf.:* וַיְכַלְכֵּל
Gn. 47, 12. וַיְכַלְכֵּל יוֹסֵף אֶת־אָבִיו
3 *impf. c. s.:* יְכַלְכְּלֵךְ *p.*
Ps. 55, 23. וְהוּא יְכַלְכֵּל
3 *impf. c. suff.:* וַיְכַלְכְּלֵם
2 Sam. 20, 3. בֵּית־מִשְׁמֶרֶת וַיְכַלְכְּלֵם
3 *impf. pl. c. s.:* יְכַלְכְּלוּךְ
2 Chr. 6, 18. הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ
3 *impf. pl. c. s.:* יְכַלְכְּלוּךָ
1 Reg. 8, 27. הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ
3 *impf. pl. c. s.:* יְכַלְכְּלֻהוּ
2 Chr. 2, 5. הַשָּׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלֻהוּ
Pu-al: כֻּלְכַּל
3 *perf. pl.:* וְכֻלְכְּלוּ
1 Reg. 20, 27. הִתְפָּקְדוּ וְכֻלְכְּלוּ

כִּלְיָה

אוֹ כֶּלֶה [ע״מ סְדִימִין עַם כְּלִיוֹן], ת״ו נוֹיִי כֶּלֶה, נְסוּפִי־ה, וְכֵן הַזְּדֵר, לְזִכְלֵי, סְמַעְנֶה כְּמַזֶּר פְּרִי סְכְלֵ״ק שְׁנוֹתֵן נְמַדֶּה, לְמַ יוֹתֵר דֶּבֶר נְשׁוֹם פָּנִיכִים. אוֹ מִקּוֹר רְמִזִי אֶל מַזֶּרַע, הִקּוֹפֵן י־ וְעוֹנֵר וּמוֹכֵן [נַיְיגְעֶר], לוֹמַר מְמַקּוֹיק וְקוֹפֵם נְדֶבֶר, וְלְמַ יִתְּנוּ לְמַחֲרִיסִים, וְכֵן זֶה לְמַעַן הִכְתּוֹב. נִשְׁמַר רְכֵנִית מוֹם כִּילוֹתֵיהֶם.

vel כְּלֵי (propter similitudinem vocabuli כִּלְיוֹ), *adj. m.*, a n. כֶּלֶה (addita term) *aj*, cf. חֹבְרִי, לְזִכְלֵי, הַזְּדֵר), is, qui capit, continet, qui manum contrahit vel retrahit, ut ne det egenoque impertiat. Qimchi de eo, qui, quod det, auxie *metitur*. LXX. *ὑπερέτης*; כְּלֵי, *βουλή*.

for. prima: וְכֵלַי
Jes. 32, 7. וְכֵלָיו כְּלוֹ רָעִם
for. alt.: וּלְכִילַי
Jes. 32, 5. וּלְכִילִי לֹא יֵאָמֵר שׁוֹעַ

כְּלִי

v. s. r. כָּלָה *p.* 555.

כִּים I.

לוֹמַר כֶּם, פַּעַל ל״ע כ״ק נָגוֹר, וּמְעֻנֶּה

סתיכם ועציכם [בערבען, פֿערצעליגעס-סען], וּמ֫כ כדומם אל פָּמֵךְ פָּמַכְתָּ, ופּמכר שמכם המכת. אולם המכת פָּם כדוק ומכוסם, וכן פָּם לקיק [כל סתום לת עמיוק], וכן המכת נעכי, וכמכת כמכוון נמפתי עכ [s. *jam* etc.]. ודע שתמנות המכת עוד נסמעל חָכַם שעניכו עציכם, כילוע נעכי, ומ"כ כמו עלם.

vel פָּם, *v. inus.*, celare, occulere, occludere, sicut עָם (Ez. 28, 3.), *kam* in v. חָכַם, celare, sanscr *jam* (syn. עָלַם), occludere. Cf. verba composita פָּמַךְ, פָּמַס.

כּוּמָז

ז"ו גויר כּוּם, נסופי־ זָ [כמו אַרְגָּז מן אָרַג וכדומם, עי' תכוזי פניכים ק"כ], וסמלפם סנור ומפגר וכתם [פעי-מלום, שלפסם], לכן מין כתם ומלי, כתמר לרוב.

n. m. (a n. כּוּם, addita terminatione *as*, ad s. f. אַרְגָּז ex אָרַג, *Charuze Peninim* p. 150.), sera, claustrum, fibula, genus ornamenti muliebris. Prolixe de hoc voc. disseruit *Io. Chr. Wagenseil.* ad *Sotham* p. 138. Vulg. *murenula.* LXX. ἐμπλόκιον.

וְכוּמָז

Ex. 35, 22. הח ונזם וטבעת וכומז
Num. 31, 50. טבעת עגיל וכומז

כּוּם II.

פעל ג"ע כ"ת נגול, ומיענם קנוץ ומסוף יפל נגול וכנום יפל [סייַ־ענן], ומקיו עָם, גַּם, אָם וכדומם, וגם נמפתי עכ כמכת כמכוון, ל"י נסולו ויוכי וכומי [gr. γαμ-εῖν, γαμ-βρ.; *gem*-in. וכן נסוכסי ועכ.

v. inus., sicuti אָם, גַּם, עָם, colligere, cum-ulare, arab. *kâm-a* (unde כומה, acervus), sanscr. *jam*, *gam*, gr. γαμ, lat. *gem*-ini.

כִּימָה

ז"נ וכמנן קונן ומוסף [סוייַפן], וכמכ ממול המעמם מקונן כוכנים [פלעי־ען־דען], ומיענענגעמיקן], ומקנן כוס מתקנכ מעלכות כימם, וומת כוונת פגמלת [נכנות כ"ת ע"נ] מלי כימם? למכ ממול כמתם כוכני.

n. f., cumulus, conglomeratio stellarum, de Pleiadum choro, quem Hyginus vocat stellarum congeriem. Ad hanc nominis originem alludit Gemara (Berach. f. 58, b. LXX. כִּימָה = כְּמָאָה). πληϊάς, Ἀρκτοῦρος, πᾶς.

Job. 38, 31. התקשר מעדנות כימה
Am. 5, 8. עשה כימה וכסיל

כִּימָה

Job. 9, 9. עשה עש כסיל וכימה

כּוּן

פו פָּן, ולת כמכת כ"ת נכנד פוגן ופעולי" פוֹן, וכסוסף הֵכִין ופעולי" שלו הוּכַן, וכנפעל נָכוֹן, סתפעל הִתְכּוֹנֵן לו הִכּוֹנֵן. מתענם עמילם ניגוד וגווי [לויי־פרענע שעמענן], ולפי מגדת פָּן ל"נ קֵנֵיהָ, שמוש יוסף [מאנ מתנו קֵן] [מאנ מתנו קֵן] וכן נעכני. פוס נכנד סנגס וכנגס ניגוד וכנגת דנר נכללו, המעלם וכניכם ותמון, ומוס קווק ונכור וניעול, לו יסוד וניכם וכניכם לדנר וכדומם, וכסוסף נלופניכם רניס כילוע נגו סללין. נכפעל היות מוכנ ניגוד, וזכון היוס

Ps. 7, 10. ותכונן צדיק
2 *imperf.*: תְּכוֹנֵן
2 S. 7, 24. ותכונן לך את־עמך ישראל
3 *imperf.*: יְכוֹנֵן
Jes. 62, 7. עד־יכונן ועד־ישים
3 *impf. c. s.*: וַיְכוֹנְנֵהוּ = וַיְכוֹנְנֵיהוּ
Job. 31, 15. ויכוננו ברחם אחד
3 *impf. c. suff.*: וַיְכוֹנְנֶךָּ *p.*
Dt. 32, 6. הוא עשך ויכוננך
3 *impf. c. suff.*: יְכוֹנְנֶךָּ
Ps. 24, 2. ועל־נהרות יכוננה
Ps. 48, 9. יכוננה עד־עולם
Ps. 87, 5. והוא יכוננה עליון
3 *impf. c. suff.*: וַיְכוֹנְנֶהָ
Ps. 7, 13. קשתו דרך ויכוננה
3 *impf. pl.*: וַיְכוֹנְנוּ
Ps. 107, 36. ויכוננו עיר מושב
3 *impf. pl. c. s.*: וַיְכוֹנְנֻנִי
Ps. 119, 73. ידיך עשוני ויכוננני
Pu-al: כּוֹנָן
3 *perf. pl.*: כּוֹנְנוּ *p.*
Ps. 37, 23. מיי מצעדי־גבר כוננו
Ez. 28, 13. ביום הבראך כוננו
Hitpa-el: הִכּוֹנֵן
2 *impf. fem.*: תְּכוֹנְנִי *p.*
Jes. 54, 14. בצדקה תכונני
3 *impf. fem.*: וְתִכּוֹנֵן
Nu. 21, 27. תבנה ותכונן עיר סיחון
3 *imperf.*: וַיְכוֹנְנוּהָ *p.*
Ps. 59, 5. בלי־עון ירצון ויכוננו
Hitpa-el: הִתְכּוֹנֵן
3 *imperf.*: יִתְכּוֹנֵן *p.*
Prv. 24, 3. ובתבונה יתכונן
Hif-il: הֵכִין 3 *perf.*
Jos. 4, 4. אשר הכין מבני ישראל
1 Sam. 13, 13. הכין יי את־ממלכתך
1 Reg. 6, 19. מפנימה הכין
1 Chr. 15, 3. אל־מקומו אשר־הכין לו
1 Chr. 22, 3. ולמחברות הכין דויד
2 Chr. 2, 6. אשר הכין דויד אבי
2 Chr. 3, 1. אשר הכין במקום דויד
2 Chr. 12, 14. כי לא הכין לבו
2 Chr. 27, 6. כי הכין דרכיו
2 Chr. 30, 19. כל־לבבו הכין לדרוש
2 Chr. 35, 20. אשר הכין יאשיהו
Esr. 7, 10. כי עזרא הכין לבבו
Esth. 6, 4. על־העץ אשר־הכין לו
Esth. 7, 10. העץ אשר־הכין למרדכי
Ps. 7, 14. ולו־הכין כלי־מות
Ps. 78, 8. דור לא־הכין לבו
Ps. 103, 19. יי בשמים הכין כסאו
Zeph. 1, 7. כי־הכין יי זבח
3 *perf.*: הֵכִין
2 Chr. 29, 36 על־הכין האלהים לעם
3 *perf. c. suff.*: הֲכִינָנִי
1 Reg. 2, 24. חי יי אשר הכינני
3 *prf. c. suff.*: הֲכִינוֹ
2 Sam. 5, 12. כי־הכינו יי למלך
1 Chr. 14, 2. כי־הכינו יי למלך
3 *perf. c. suff.*: הֲכִינָהּ
Job. 28, 27. הכינה וגם־חקרה
2 *perf.*: הֲכִינוֹתָ
Job. 11, 13. אם־אתה הכינות לבך
Ps. 74, 16. הכינות מאור ושמש
2 *perf.*: וְהֲכִינוֹתָ
2 Chr. 19, 3. והכינות לבבך
2 *perf.*: וְהֲכִינֹתָה
Ez. 4, 3. והכינתה את־פניך אליה
1 *perf.*: וְהֲכִינוֹתִי
Ex. 23, 20. אל־המקום אשר הכנתי
1 Chr. 15, 12. הכינותי לו
1 Chr. 22, 14. והנה בעניי הכינותי
1 Chr. 22, 14. ועצים ואבנים הכינותי

Ex. 19, 11. והיו נכנים ליום השלישי
Ex. 19, 15. היו נכנים לשלשת ימים
Jos. 8, 4. והייתם כלכם נכנים
part. fem.: נְכוֹנָה *sg.*
Job. 42, 7. 8. כי לא דברתם אלי נכונה
Ps. 5, 10. כי אין בפיהו נכונה
imperat.: הָכֵן
Ez. 38, 7. הכן והכן לך
Am. 4, 12. הכון לקראת־אלהיך
2 *imperf.*: תָּכֵן
1 S. 20, 31. לא תכון אתה ומלכותך
3 *imperf.*: יָכֵן
Ps. 89, 38. כירח יכון עולם
Ps. 101, 7. דבר שקרים לא־יכון
Ps. 102, 29. וזרעם לפניך יכון
Ps. 140, 12. איש לשון בל־יכון בארץ
Prv. 12, 3. לא־יכון אדם ברשע
Prv. 16, 12. כי בצדקה יכון כסא
Prv. 29, 14. כסאו לעד יכון
3 *imperf.*: וְיָכֵן
Prv. 25, 5. ויכון בצדק כסאו
3 *impf. fem.*: תָּכֵן
1 Chr. 16, 30 אך־תכון תבל בל־תמוט
Ps. 89, 22. אשר ידי תכון עמו
Ps. 93, 1. 96, 10. אף־תכון תבל
Ps. 141, 2. תכון תפלתי
Prv. 12, 19. שפת־אמת תכון לעד
Prv. 20, 18. מחשבות בעצה תכון
Jer. 30, 20. ועדתו לפני תכון
3 *impf. fem.*: וַתָּכֵן
1 Reg. 2, 12. ותכן מלכתו מאד
2 Chr. 8, 16. ותכן כל־מלאכת שלמה
2 Chr. 29, 35. ותכון עבודת בית־יי
2 Chr. 35, 10. ותכון העבודה
2 Chr. 35, 16. ותכון כל־עבודת יי
3 *impf. pl.*: יְכֻנוּ
Ps. 119, 5. אחלי יכנו דרכי
Prv. 4, 26. וכל־דרכיך יכנו
Prv. 22, 18. יכנו יחדו על־שפתיך
3 *impf. pl.*: וְיִכֻנוּ
Prv. 16, 3. ויכנו מחשבותיך
Pi-el: כּוֹנֵן 3 *perf.*
Ps. 9, 8. כונן למשפט כסאו
Ps. 40, 3. כונן אשרי
Prv. 3, 19. כונן שמים בתבונה
Jes. 51, 13. כאשר כונן להשחית
3 *perf.*: וְכוֹנֵן
Hab. 2, 12. וכונן קריה בעולה
3 *perf. c. suff.*: כּוֹנְנָהּ
Jes. 45, 18. הוא כוננה
2 *perf.*: כּוֹנַנְתָּ
Ps. 99, 4. אתה כוננת מישרים
Ps. 119, 90. כוננת ארץ ותעמד
2 *perf.*: כּוֹנַנְתָּה *p.*
Ps. 8, 4. ירח וכוכבים אשר כוננתה
2 *perf.*: כּוֹנַנְתָּהּ
Ps. 68, 10. ונלאה אתה כוננתה
1 *perf.*: וְכוֹנַנְתִּי
2 S. 7, 13. וכוננתי את־כסא ממלכתו
1 *perf.*: וְכוֹנַנְתִּי
1 Chr. 17, 12. וכוננתי את כסאו
3 *perf. pl.*: כּוֹנְנוּ
Ex. 15, 17. מקדש אדני כוננו ידיך
Ps. 11, 2. כוננו חצם על־יתר
part.: וְכוֹנֵן
Job. 8, 8. וכונן לחקר אבותם
imprt.: כּוֹנְנָה
Ps. 90, 17. ומעשה ידינו כוננה
impt. c. suff.: כּוֹנְנֶהָ
Ps. 90, 17. ומעשה ידינו כוננהו
2 *imperf.*: תְּכוֹנֵן
Ps. 21, 13. תכונן על־פניהם
2 *imperf.*: וּתְכוֹנֵן

נסכיס, לומר נעת שסיוס ניגוד ונגווי, לו מקיוס נכללו, ויקוק ולתין ולתן וכדומם. תקוק ותמנות המכת עי' תתת קנס. נתנגוס סכנד בֵּנָה סכנת עיון לדבר, ומוס בִּנְיָה, בִּנְיָתִי,

כָּוַן

vel כָּן, *v. intr.*, stare, erectum esse, arab. *kâna*, aeth. *kôna* (existere, esse), sicut הָיָה *tr.* (unde הֵכִין), כּוּן (unde יָכֹן). *Pil.* כִּוֵּן, erigere, ponere, stabilire, constituere, dirigere, parare, facere, creare. *Pu.* firmari, paratum esse. *Hi.* erigere, constituere, fundare, dirigere, apparare. *Ni.* erectum, stabilitum, firmum, paratum esse, etiam sensu morali: certus, sincerus, aptus, decorus; נָכוֹן הַיּוֹם, tanquam erectum diei, *σταθηρὸν ἦμαρ*, de fervidissima meridie. LXX. *καταρτίζειν, ἀνορθοῦν, διορθοῦν, κατορθοῦν, κατευθύνειν, ἑτοιμάζειν, οἰκοδομεῖν, ὁρμᾶν, ἔχειν, γίνεσθαι*; נָכוֹן, *στερεοῦν, ἐπιστηρίζειν, κατιστάναι; μένειν, συναντιλαμβάνεσθαι, εὐφραίνειν, prt. ἀληθής, δυνατός, ἕτοιμος, εὐθύς, ἐμφανής, ἐμφανῶς, σαφῶς*; אֱלֹנָכוֹן, *ἐτύμως*; כּוֹנֵן, *θεμελιοῦν, συνιστάναι, διορίζειν, ἐξικνιάζειν, πλάσσειν, βουλεύεσθαι*; הֵכִין, *τιθέναι, ἱστάναι, διδόναι, δρᾶν, κρίνειν, ἕτοιμος (ἑτοιμασία), συνιέναι* (הֵכִין), *στοχάζεσθαι*; הָכֵן, *ἕτοιμος*; הֻתְכּוֹנֵן, *ἀνορθοῦν, κατασκευάζειν.*

impf. c. s.: *וַיְכוֹנְנֵהוּ
Job. 31, 15. *ויכוננו ברחם אחד
Nif-al: נָכוֹן
3 *prf. fem.*: נָכוֹנָה
1 Reg. 2, 46. והממלכה נכונה
3 *perf. pl.*: נָכֹנוּ, נָכֻנוּ
Prv. 19, 29. נכונו ללצים שפטים
Ez. 16, 7. שדים נכנו
part.: נָכוֹן *sg.*
Gn. 41, 32. כי־נכון הדבר
Ex. 8, 22. לא נכון לעשות כן
Ex. 34, 2. והיה נכון לבקר
Dt. 13, 15. 17, 4. אמת נכון הדבר
Jud. 16, 26. 29. אשר הבית נכון
1 Sam. 23, 23. ושבתם אלי־נכון
1 Sam. 26, 4. כי־בא שאול אל־נכון
2 Sam. 6, 6. n. p. ויבאו עד־גרן נכון
2 S. 7, 16. כסאך יהיה נכון עד־עולם
2 S. 7, 26. ובית עבדך דוד יהיה נכון
1 Reg. 2, 45. וכסא דוד יהיה נכון
1 Chr. 17, 14. וכסאו יהיה נכון
1 Chr. 17, 24. ובית־דויד עבדך נכון
Neh. 8, 10. ושלחו מנות לאין נכון לו
Job. 12, 5. נכון למועדי רגל
Job. 15, 23. ידע כי־נכון בידו יום
Job. 18, 12. ואיד נכון לצלעו
Job. 21, 8. זרעם נכון לפניהם עמם
Ps. 38, 18. כי־אני לצלע נכון
Ps. 51, 12. ורוח נכון חדש בקרבי
Ps. 57, 8. נכון לבי
Ps. 78, 37. ולבם לא־נכון עמו
Ps. 93, 2. נכון כסאך מאז
Ps. 108, 2. נכון לבי אלהים
Ps. 112, 7. נכון לבו בטח ביי
Jes. 2, 2. נכון יהיה הר בית־יי
Hos. 6, 3. כשחר נכון מצאו
Mich. 4, 1. יהיה הר בית־יי נכון
prt. constr.: נְכוֹן *sg.*
Prv. 4, 18. עד־נכון היום
part. pl.: נְכֹנִים

הכינותי לבית־אלהי 1 Chr. 29, 2.
הכינותי לבית הקדש 1 Chr. 29, 3.
אשר־הכינותי 1 Chr. 29, 19.
1 perf.: וַהֲכִינוֹתָי
והכינתי את־ממלכתו 2 Sam. 7, 12.
והכינותי את־מלכותו 1 Chr. 17, 11.
והכינותי את־כסא 1 Chr. 22, 10.
והכינותי לבנות 1 Chr. 28, 2.
והכינותי את־מלכותו 1 Chr. 28, 7.
3 perf. pl.: הֵכִינוּ
כי־הכינו להם אחיהם 1 Chr. 12, 39.
העם לא־הכינו לבבם 2 Chr. 20, 33.
ואחר הכינו להם 2 Chr. 35, 14.
והלוים הכינו 2 Chr. 35, 14.
אחיהם הלוים הכינו 2 Chr. 35, 15.
רשת הכינו לפעמי Ps. 57, 7.
3 perf. pl.: וְהֵכִינוּ
והכינו את אשר־יביאו Ex. 16, 5.
1 perf. c. suff.: הֲכִינוֹנוּ
אשר הכינונו 1 Chr. 29, 16.
1 perf. pl.: הֲכִינוּ
במעלו הכנו והקדשנו 2 Chr. 29, 19.
part.: מֵכִין
מכין הרים בכחו Ps. 65, 7.
מכין תבל בחכמתו Jer. 10, 12. 51, 15.
part.: הַמֵּכִין
המכין לארץ מטר Ps. 147, 8.
inf. abs.: הָכֵן
הכין שתים־עשרה אבנים Jos. 4, 3.
inf. abs.: הָכֵן *adv.*
בתוך הירדן הכן Jos. 3, 17.
inf.: וְהָכֵן
והכין את־צעדו Jer. 10, 23.
תקעו בתקוע והכין Ez. 7, 14.
inf. constr.: בְּהָכֵן
בהכין לו דויד 2 Chr. 1, 4.
inf. constr.: בְּהָכֵן
ויהי כהכין מלכות 2 Chr. 12, 1.
inf. constr.: לְהָכֵן
להכין שבת שבת 1 Chr. 9, 32.
להכין לשכות בבית יי 2 Chr. 31, 11.
להכין אתה ולסעדה Jes. 9, 6.
להכין פסל לא ימוט Jes. 40, 20.
inf. constr.: וּלְהָכֵן
ולהכין לי עצים לרב 2 Chr. 2, 8.
inf. c. suff.: הֲכִינוֹ
ביום הכינו Nah. 2, 4.
inf. c. suff.: בְּהֲכִינוֹ
בהכינו שמים שם אני Prv. 8, 27.
inf. c. suff.: לְהֲכִינָהּ
יוצר אותה להכינה Jer. 33, 2.
imperat.: הָכֵן
פעמי הכן באמרתך Ps. 119, 133.
הכן בחוץ מלאכתך Prv. 24, 27.
imperat.: וְהָכֵן *sg.*
וטבח טבח והכן Gn. 43, 16.
והכן לי בזה Num. 23, 1. 29.
והכן לבבם אליך 1 Chr. 29, 18.
התיצב והכן לך Jer. 46, 14.
והכן לך אתה Ez. 38, 7.
imprt. pl.: הָכִינוּ
לאמר הכינו לכם צדה Jos. 1, 11.
לכו־נא הכינו עוד 1 Sam. 23, 22.
הכינו לביני מטבח Jes. 14, 21.
הכינו הארבים Jer. 51, 12.
impt. pl.: וְהָכִינוּ
והכינו לבבכם אל־יי 1 Sam. 7, 3.
והכינו לבית־אבתיכם 2 Chr. 35, 4.
והתקדשו והכינו 2 Chr. 35, 6.
1 imperf.: אָכִין
ברחוב אכין מושבי Job. 29, 7.
עד־עולם אכין זרעך Ps. 89, 5.
1 imperf.: אֲכִינָה
אכינה נא לו 1 Chr. 22, 5.
2 imperf.: תָּכִין
תכין לך הדרך Dt. 19, 3.
תכין לבם תקשיב אזנך Ps. 10, 17.
תכין דגנם Ps. 65, 10.
תכין בטובתך לעני Ps. 68, 11.
ירושלם תכין פנוך Ez. 4, 7.
2 imperf.: תָּכֵן
תכן אמונתך בהם Ps. 89, 3.
2 impf. c. s.: תְּכִינֶהָ
כי־כן תכינה Ps. 65, 10.
3 imperf.: יָכִין
ולא יכין לדבר כן Jud. 12, 6.
וכחמר יכין מלבוש Job. 27, 16.
יכין וצדיק ילבש Job. 27, 17.
מי יכין לערב צידו Job. 38, 41.
אם־יכין שאר לעמו Ps. 78, 20.
ורוי יכין צעדו Prv. 16, 9.
*ורישר הוא יכין דרכיו Prv. 21, 29.
3 impf. ap.: וַיָּכֶן
ויכן מקום לארון 1 Chr. 15, 1.
ויכן דויד לרב 1 Chr. 22. 5.
ויכן יי את־המלכה 2 Chr. 17, 5.
ויכן להם עזיהו לכל־ 2 Chr. 26, 14.
3 impf. fem.: תָּכִין
ובטנם תכין מרמה Job. 15, 35.
תכין בקיץ לחמה Prv. 6, 7.
3 impf. pl.: וַיָּכִינוּ
ויכינו את־המנחה Gn. 43, 25.
ויכינו העצים והאבנים 1 Rg. 5, 32.
בבית יי ויכינו 2 Chr. 31, 11.
ויכינו המזבח על־מכונתו Esr. 3, 3.
ויכינו בקיץ לחמם Prv. 30, 25.
Hof-al: הוּכָן *3. perf.*
גם־הוא למלך הוכן Jes. 30, 33.
3 perf.: וְהוּכַן
והוכן בחסד כסא Jes. 16, 5.
והוכן והניחה Zach. 5, 11.
3 perf.: וְהֻכַן
והכן הסכך Nah. 2, 6.
part.: מְוּכָן
סוס מוכן ליום מלחמה Prv. 21, 31.
part. pl.: מְוּכָנִים
מוכנים בבית סביב Ez. 40, 43.
כֵּן
ס"ג ניכוכי מן כון, ולפני מקף כֵּן־, וסמוכן מוכֵּנ ניסוב, יסד וככון וכקמן [ריכ"ע], ויסיס לעצמי להסמכת סתמתות דגר, לומר נכון, ונתקנוס כֵּיוָן נדומס לו.
n. m. prt. (sequente *Maqef* כֵּן־), rectus (syn. נָכוֹן), adv. recte. Trg., eadem origine, כֵּיוָן. LXX. ὀρθός, ὀρθῶς.
ויאמר משה כן דברת Ex. 10, 29.
כן בנות צלפחד דברת Nu. 27, 7.
כן מטה בני־יוסף דברים Nu. 36, 5.
ותאמר כן באי Jos. 2, 4.
לא־כן אחילה לפניך 2 S. 18, 14.
ופיה עגל מעשה־כן 1 Reg. 7, 31.
לא כן ׳ אנחנו עשים 2 Reg. 7, 9.
כן כדברינך עלינו לעשות Esr. 10, 12.
עד־כן לא הגדתי Neh. 2, 16.
ולב כסילים לא־כן Prv. 15, 7.
אשר כן־עשו Eccl. 8, 10.
לא־כן בדיר Jes. 16, 6.
לוא־כן ידברו Jer. 8, 6.
וגבורתם לא־כן Jer. 23, 10.
ולא־כן בדיו לא־כן עשו Jer. 48, 30.
כן אמרתם בית ישראל Ez. 11, 5.
כן אמרתם לאמר Ez. 33, 10.
וידעו כן עניי הצאן Zach. 11, 11.
pl.: כֵּנִים
כנים אנחנו Gn. 42, 11.
אם־כנים אתם Gn. 42, 19.
ונאמר אלינו כנים אנחנו Gn. 42, 31.
בזאת אדע כי כנים אתם Gn. 42, 33.
לא מרגלים אתם כי כנים Gn. 42, 34.
אֵכֶן
טעמי׳ להתמתות דגר, וסמכון כמו כן. וחפזר שלטעמי״ס חלק סגנון לחק, וחיסס ז״כיס לפעל, כחפזר הלטעמי׳ נספרי מכנס שפתי לחס.
adv. adfirm. sicut כֵּן, a v. כּוּן, nisi his adverbiis radix singularis, non verbalis subest, sicut demonstratum est in Systemate.
אכן יש יי במקום הזה Gn. 28, 16.
ויאמר אכן נודע הדבר Ex. 2, 14.
אכן סר מר־המות 1 Sam. 15, 32.
אכן יטו את־לבבכם 1 Reg. 11, 2.
אכן רוח־היא באנוש Job. 32, 8.
אכן שמעת קול Ps. 31, 23.
אכן שמע אלהים Ps. 66, 19.
אכן כאדם תמותון Ps. 82, 7.
אכן חציר העם Jes. 40, 7.
אכן אתה אל מסתתר Jes. 45, 15.
אכן משפטי את־יי Jes. 49, 4.
אכן חלינו Jes. 53, 4.
אכן בגדה אשה Jer. 3, 20.
אכן לשקר מגבעות Jer. 3, 23.
אכן ביי אלהינו Jer. 3, 23.
אכן חשא השאת Jer. 4, 10.
אכן הנה לשקר Jer. 8, 8.
אכן השכימו Zeph. 3, 7.
מָכוֹן
ס"ג, וכסלנס כמו מקום ומעמד, לומר סמונג וסמוכן [שעטעע, שעטלנע], לכן כמו מגור ודירס, לו כמו יסוד וחציס, וכלומס נתכונס בַּנְיָא מזכנו.
n. m., locus, sedes, statio; fundamentum, targ. בַּנְיָא. LXX. κατόρθωσις, τόπος, ἑτοιμασία (ἕτοιμος), ἀσφάλεια, πόλις, θάλασσα; מְכוֹן מִקְדָּשׁ, τὸ ἅγιον.
מכון לשבתך Ex. 15, 17.
מכון לשבתך עולמים 1 Rg. 8, 13.
וְכוֹנוֹן
ומכון לשבתך עולמים 2 Chr. 6, 2.
constr.: מְכוֹן
מכון שבתך וסלחת 1 Reg. 8, 39.
השמים מכון שבתך 1 Rg. 8, 43. 49.
מכון שבתך וסלחת 2 Chr. 6, 30.
צדק ומשפט מכון כסאך Ps. 89, 15.
צדק ומשפט מכון כסאו Ps. 97, 2.
על כל־מכון הר־ציון Jes. 4, 5.
והשלך מכון מקדשו Dan. 8, 11.
constr.: מְכוֹן
ממכון־שבתו השגיח Ps. 33, 14.
ממכון שבתך 2 Chr. 6, 33. 39.
cum suff.: בְּמְכוֹנִי
ואביטה במכוני Jes. 18, 4.
cum suff.: מְכוֹנוֹ
להעמידו על־מכונו Esr. 2, 68.
cum suff.: מְכוֹנֶיהָ
יסד־ארץ על־מכוניה Ps. 104, 5.
מַכֹּנָה
ס"ג וכנוי מְכֻנָּתוֹ, וסמוכן כמו מכון, לומר מעמד ונסיס [נעטעלנע, שעטלנע], וכן פּוֹנֶנֶת נגמרת, לחלס נתכונס מְכֻנָּא דיוס.
n. f., sicut מָכוֹן, basis, gem. פּוֹנֶנֶת. LXX. βάσις, ἑτοιμασία.
cum suff.: מְכֻנָּתוֹ
והניחה שם על־מכנתה Zach. 5, 11.
הַמְּכוֹנָה
ארך המכונה 1 Reg. 7, 27.
וזה מעשה המכונה 1 Reg. 7, 28.
המכנה האחת 1 Reg. 7, 34.
מן־המכנה כתפיה 1 Reg. 7, 34.
ובראש המכונה 1 Reg. 7, 35.
ועל ראש המכנה ידתיה 1 Kg. 7, 35.
על המכונה האחת 1 Reg. 7, 38.
בַּמְּכוֹנָה
וידות האופנים במכונה 1 Rg. 7, 32.
לַמְּכוֹנָה
למכונה האחת 1 Reg. 7, 30.
pl.: הַמְּכֹנוֹת
ויעש את־המכנות 1 Reg. 7, 27.
עשה את עשר המכנות 1 Rg. 7, 37.
לעשר המכנות 1 Reg. 7, 38.
ויתן את־המכנות 1 Reg. 7, 39.
ואת־המכנות עשר 1 Reg. 7, 43.
עשרה על־המכנות 1 Reg. 7, 43.
את־המסגרות המכנות 2 Rg. 16, 17.
ואת־המכנות ואת־ 2 Reg. 25, 13.
ואת־המכנות עשה 2 Chr. 4, 14.
עשה על־המכנות 2 Chr. 4, 14.
ועל־הים ועל־המכונות Jer. 27, 19.
המכנות ואת־ים הנחשת Jer. 52, 17.
המכנות אשר עשה המלך Jer. 52, 20.
pl.: וְהַמְּכֹנוֹת
והמכנות אשר־עשה
שלמה 2 Reg. 25, 16.
pl. c. suff.: מְכֹנֹתָיו
המזבח על־מכונתו Esr. 3, 3.
תְּכוּנָה
ס"ג, וסמוכן כפיוס סרלס"נע מקום, וכן נתכונס מדוכ [שעטלנע, שעטע], ולס"כ מן כון, וכנדל מן תכונס לחקת שסיס מן תכן, ורז"ל פרס מכון כסס. וחפזר שסמכון סכנס נס"ל מוס סזרע.
n. f., locus, sedes, a v. כּוּן. Differt ab hoc nomine aliud, iisdem constans literis, quod a v. תָּכַן descendit. Trg. מִדְרוֹר בֵּירַת מִקְדְּשֵׁיהּ. LXX. (εἰς) τέλος.
לַתְּכוּנָה
ואין קצה לתכונה Nah. 2, 10.
cum suff.: תְּכוּנָתוֹ
אבוא עד־תכונתו Job. 23, 3.
cum suff.: וּתְכוּנָתוֹ
צורת הבית ותכונתו Ez. 43, 11.
כַּוָּן
ס"ג וסלנס מן עוגס, וכן לטעס רל"ק מן מכל [שפפעקוכעז], לולס לטעס רס"י דסוס [שלטעלנ], ולטעס סמכנס בַּרְבּוּט לו בַּרְבְּרִיט, לומר מן לפוד, ולל ידעתי לכוונו.
n. m., liba, πόπανον, placenta, quae diis offertur, a v. כּוּן, quare Hieronymus *praeparationes* vertit. Isaaki, qui glossam בַּרְבּוּט habet, imaginem idoli vel stellae majoris, quam idolatrae colebant, his in placentis expressam fuisse dicit. Trg. בַּרְבּוּט, בַּרְבְּרִיט, quod est vestimenti simulacrorum genus. LXX. χαβῶνες (χαμῶνες), χανῶνες.
pl.: כַּוָּנִים
כעשות כונים Jer. 7, 18.
עשינו לה כונים להעצבה Jer. 44, 19.
כִּיּוּן
ס"ג, וסמעכס לטעס רכיס [ומוכל כרל"ק] סול סכוכב שנתי, וכן נערכי כיולן, וענדו נכי־קדס סכוכב סול כילוע, וכן לטעס רס"י שס ע"ז, לולס לטעס רל"ק כמו כַּוָּן, לומר מן עוגס לע"ז, וסזרע עול סול.
n. m., sidus Saturni (שַׁבְּתַי), ar. *kaivân*, v. Ludov. de Dieu ad Act. 7, 43. *Qimchi* de placentis Diis

dedicatis (= כָּוָּן) explicat; *Isaaki* generaliter de specie idoli. Trg. et Syr. *justus* (= כֵּן). LXX. *Ραιφᾶν, Ρεμφᾶν, Ρομφᾶν* (ריון).

Am. 5, 26. ואת כיון צלמיכם

כֵּן

נִקְמִי כמו נעניי, עטיי נויר חטס. *adv. verb.*, vi eadem, qua hebraicum.

Dan. 7,23. כן אמר חיותא רביעיתא

וְכֵן

Dan. 2, 25. וכן אמר־לה

Dan. 4, 11. קרא בחזל וכן אמר

Dan. 6, 7. וכן אמרין לה

Esr. 5, 3. וכן אמרין להם

Esr. 6, 2. וכן־כתיב בגוה

כִּוֹס

לו כָּס, פעל נודד ול״ע כ״ף נגור, וסמעגס כמו פָּת [כות] לקמן, קציפה ונציכה כקוד ושמור [נערגען, וואכטען], וכן חצרם ופעלות המכוון בשפתי עכ [s. *c͡ad*], ובעברי נעלמו נדומה לו כָּסַה, כָּסָא, וכוס תנין סכנוזות. vel כָּס, *vrb. trans. inus.*, sicut כָּסָא, כָּסַה, כָּת, occulere, abscondere, servare, sanscr. *c͡ad*.

כִּיס

ז״ו ע״מ רֵיב, דִּין, וסמעגס קציע לנפיגת דכר ונשמור [נייעל, נאָרוע] למעות, ופעמים להסקנת אכני עזקל, ומוס אכני כיס, ונכדל מקציע, שנקרא כן ע״ש קעורו. ומוס נגמרא כִּיסִי, מין נמת מגדל בין הקוניס, ולו כיס.

n. m. (ad s. f. רֵיב, דִּין), crumena, marsupium, ad *condendam* pecuniam vel ad servanda et recondenda pondera (אַבְנֵי כִיס), syn. חֲרִיט, a cavitate. Gem. כִּיסִי de planta inter spinas crescente, a *capsula* seminali. LXX. *μάρσιπος, μαρσύππιον, δίκαιος.*

Prv. 1, 14. כיס אחד יהיה לכלנו

Prv. 16, 11. מעשהו כל־אבני־כיס

וּבְכִיס

Mich. 6, 11. ובכיס אבני מרמה

מִכְּיס

Jes. 46, 6. הזלים זהב מכיס

cum suff.: בְּכִיסָהּ

לא־יהיה בכיסך אבן ואבן Dt.25,13

כּוֹס

ז״כ וסכוי כּסוֹת, ע״מ קוֹל, חוֹב, וסמעגס ק׳ נגיע [נעגער], ונקרא כן ע״ש שהוא ככים לקבול ולשמור, וכאמרי פָּם [כמו קָל], וכוס נאכוון אכת וקבל ע״ש שאכתנ. ג׳ מין נפור, ע״ש דמות כים נופקו, וכן נכומי [*truo-trua*] ודוק. נגמרא נית סכוסות [נאדכע בֶּר־כָּסָא], לאסאכת מין נכי מעיס, ע״ש דמות כוסות, וכן נאשכח כּוֹס נומא, מקום סאמקת השער, ע״ש סדמות, וסכל משרש לנכיכו, ולא שם שעשעו סאדקדקים שקדשים נדנכים סנכל ויקי. ועוד נתרגום נשכוי קנק כּוֹז, כּוּז.

n. f. (pl. כָּסוֹת, ad s. f. קוֹל, חוֹב), 1) calix, poculum, quod vinum excipit ac *condit*, aram. כָּס (ad s. f. קָל); tropice calix irae et vindictae, gratiae et amoris, tum de divinis beneficiis laetitiaque inde oriente, tum de poenis supplicii*sque* divinitus immissis. Makab. III. *κώθων, πότος σωτηρίου.* LXX. *κόνδυ, ποτήριον.* 2) nomen avis impurae, in parietinis dicu-

tarum aedium habitantis, propter vas s. receptaculum (כּוֹס, lat. *trua*) circa gutturem a rostro dependentis, lat. *trua*, gr. *ὀνοκρόταλος* (*Pelekan*). Aq. Theod. *νυκτικόραξ*. LXX. *ψ.* 102. *ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ*, alibi *ἐρωδιός*. Hieron. quasi *bubo* solitudinum. Sym. *upupa* (aram. חֻרְפּוּפָא, = בַּעֲשׁוּקָא Lev. 11, 17.; = כּוֹס *Ψ.*102.) VI. edit. *γλαύξ* (Kautz, *Chus*, nomen *scopum* in agro Patavino).

Gn. 40, 11. אל־כוס פרעה

Gn. 40, 13. ונתת כוס־פרעה בידו

1 Reg. 7, 26. כמעשה שפת־כוס

2 Chr. 4, 5. כמעשה שפת־כוס

Ps. 75, 9. כי כוס בירד־ה׳

Ps. 116, 13. כוס־ישועות אשא

Jes. 51, 17. כוס חמתו

Jes. 51, 17. את־קבעת כוס התרעלה

Jes. 51, 22. את־כוס התרעלה

Jes. 51, 22. את־קבעת כוס חמתי

Jer. 16, 7. כוס תנחומים

Jer. 25, 15. קח את־כוס היין

Jer. 51, 7. כוס־זהב בבל בירד־ה׳

Thr. 4, 21. גם־עליך תעבר־כוס

Ez. 23, 32. כוס אחותך תשתי

Ez. 23, 33. כוס שמה ושממה

Ez. 23, 33. כוס אחותך שמרון

Hab. 2, 16. כוס ימין ה׳

וְכוֹס

Gn. 40, 11. וכוס פרעה בידי

הַכּוֹס

Gn. 40, 11. ואתן את־הכוס

Gn. 40, 21. ויתן הכוס על־כף פרעה

Lev. 11, 17. ואת־הכוס ואת־השלך

Dt. 14, 16. את־הכוס ואת־הינשוף

Jer. 25, 17. ואקח את־הכוס

Jer. 25, 28. לקחת־הכוס מידך

Jer. 49, 12 אין משפטם לשתות הכוס

בַּכּוֹס

Prv. 23, 31. כי־יתן בכוס עינו

בְּכוֹס

Ps. 102, 7. הייתי ככוס חרבות

cum suff.: כּוֹסִי

Ps. 23, 5. כוסי רויה

cum suff.: וְכוֹסִי

Ps. 16, 5. ה׳ מנת־חלקי וכוסי

cum suff.: וּמַשְׁקֵהוּ

2 Sam. 12, 3. ומכסו תשתה

cum suff.: כּוֹסָהּ

Ez. 23, 31. ונתתי כוסה בירך

cum suff.: כּוֹסָם

Ps. 11, 6. מנת כוסם

pl.: וְכֹסוֹת

Jer. 35, 5. מלאים יין וכסות

כֵּס יֵס

v. s. r. בָּסָא *p.* 563.

כּוּר

לו בָּר, נודד ול״ע כ״ף נגור, וסמעגס קציפה ודקיקה וכריס [צניידען, גרפ־נען], ופ״ל נדומה לו אָבַר, בָּקַר, בָּרַר, חָקַר, נחצאל מקרון וגוור על חצפיעה, וכן נשפת [s. *khur*] סודו כשפת כמכון כור [s. *khura*] אשר ממנו כוסס ומנלב, נדומה לל כר [s. *kâr*] לגיון גוור לחלקים, וכרומי וכיוכי לגיון חספיעה. ומוס לדעת רבים כאחרי ידי וכגלי נתלים, נמר בָּאֵרִי, ולא מתקוור.

vel בָּר, *vrb. trans. inus.*, sicut חָקַר, בָּקַר, בָּרַר, אָבַר, secare, findere, fodere, sanscr. *khur* (unde *khura*, culter) = *kâr*, dissecare, in partes distribuere. Hinc secundum plurimos ipsamque Masoram: בָּאֵרִי (= בָּאֲרוּ, *Ψ.* 22, 17.

בָּרִי

ת״ו גוור בָּר, ומלת בָּר חס ניכוכי, לומר מקוכן ודוקר וכוכת, ווס מעבת וגוור מיות [חַזְפַּיכְעבר]. וככן לפ״ו תוקרי וס לנבש, ונקשור עס רגיס ציין לנבשים מעומדים סניב סמלך למלחמת גוזמו, כדרך נמלכי קדם. ומפוקיים מן כרס, ענד מקנת כתף, או לנחס לומס, או סמן מקוקר לנבני עוגים, כי נחמת בָּרְתִי כ״ל מקמנות כוס.

adj. m. (a v. בָּר), is, qui secat h. e. rerum capitalium damnatos interimit, lictor, tortor, carnifex (= בָּרְתִי), genus hominum, qui erant inter regum *δορυφόρους* seu satellites (juncto הָרָצִים). Targ. גְּבָרַיָּא. Levi Gersuni: רָאשֵׁי אָבוֹת. Alii שָׂרִים, נְגִידִים, metaphora eadem, qua עַתּוּדִים, interpretantur. LXX. *οἱ Χορρί* (*καὶ οἱ Ρασίμ*).

adj. masc.: הַבָּרִי

2 Rg. 11, 19. ואת־הכרי ואת־הרצים

adj. masc.: לַבָּרִי

2 Reg. 11, 4. לכרי ולרצים

מִכְּרָה

ז כ, סקנר מן מְכֵרָה ע״מ מַלְרֵצָה, מְדֵינָה, מְרִיבָה, ופ״ל חצרם כּוּר, וסמעגס קכע ודקר לו כלי סחפון וסקור [צווישען, צכייד־עפיכצעוג־מעגע], ויוות סאכוון לנבש כור. לומס *μάχαιρα*, ול״ש סתפוכות מלנון יוכי כור, וכן נתכוומ לכרָ״י לנון כלי יון, וכן נתכוומ דף כ״ג, ופ״ל כנדל מס״ף [*ξίφ-os*], וכי לו חצרם *μαχ* אצר נסודו *mash* שמוח קטילם וסכלה, ו׳ לפ מתקוורים. וכ״ל מסתכר פרוש סרפ״בע, שמוח כמו מְכֵרָה, ופ״כ כמו מצפקה ופכני נריק, ולנון סכתוב כלי חמס נתכני נריקם ומצפקתם, כי לקר שהכילו לבני חכמים.

זכס נענית סרגום.

n. f. ortum per correptionem vocalis ex מְכֵרָה ad s. f. מְלֵרָצָה, מְדֵינָה, מְרִיבָה, a v. בּוּר), secandi, vulnerandi, duelli instrumentum, ensis, pugio. Alii gr. *μάχαιρα* (Aq. Prov. 18, 21.) comparant; cui si cognatum est, rad. non est בּוּר, sed potius *μαχ*, sanscr. *mash*, vi necandi. Praeplacet autem eorum sententia, qui מְכֵרָה (= מְכֹרָה) de gente vel agnatis gentilibusque interpretantur; in his Ibn-Ezra. LXX. *συντέλεσαν ἁδικίαν ἐξαιρέσεως αὐτῶν* (leg. בְּצֵּוֹ).

pl. c. suff.: מְכֹרֹתֵיהֶם

Gn. 49, 5. כלי חמס מכרתיהם

מְכוֹרָה

לו מְכֵרָה, ז כ, ומעוכן מקום מכריס ומקניפה לו מקור [פוכל־, ענצעצפּוּגענגאָרט], ומוס מקום מוכף, לו מוכף מקניפס [פּוּגצעצפּוּמעוכן], וכי מקור גס מצלמו. מעקל מצקל מְכוֹנָה, מְלוֹנָה.

vel מְכוֹרָה *n. f.* (ad s. f. מְלוֹנָה, מְכוֹנָה), locus, ubi quid effoditur, deinde latius, unde quid oritur, nascitur, etiam de *origine* ipsa

(Abstammung). LXX. *ἴδιος, λαμβάνειν.*

pl. c. suff.: מְכֹרֹתַיִךְ

Ez. 16, 3. מכרתיך ומלדתיך

pl. c. suff.: מְכֹרוֹתַיִךְ

Ez. 21, 35. בארץ מכרותיך

cum suff.: מְכוֹרֹתָם

Ez. 29, 14. על־ארץ מכורתם

כַּר

ז״ו ע״מ קָל, ומעגס מדס חס לנץ ולינג, יכיל חמר, ומעמוט ע״ו נכלס מקמי כּוֹר, כּוֹרָא, וקוטב המלגס כמעט כמו קָב, ע״ש קיעור, ולפ מגלול, וסכיפי כַּוָּרָת נקמי, מדומס כמכוז. נקמי חוס חצרם כַּוָּרָת, קן נכוב של דנוריס, כמו כוורת דנוריס, לרדות לת כוולתו. וכן מכנד כַּוָּר קרוס נקרא [ניכנען, ליינגנאנען], ממעגס פתוס ומקלע [סקולפטור], וחוס כַּוָּר מקלע ופתוס [לייכטגענאנעגע אַכנייע], לו כַּוָּרוֹ לצר מרכוי כַּוָּרָן וכדומס, ומכל חצרם כור לנכיכו.

n. m. (ad s. f. כִּכָּר), mensura aridorum atque etiam liquidorum, veluti farinae, tritici, olei, decem *Efa* seu *Bat* capiens (= חֹמֶר), a cavitate (sicut קָב), non a rotunditate, aram. כּוֹרָא, כַּוָּרָא, hellenistice *κόρος*. LXX. *κόρος, βαίθ.*

1 Reg. 5, 2. שלשים כר סלת

1 Reg. 5, 2. וששים כר קמח

1 Rg. 5, 25. עשרים אלף כר חטים

1 Reg. 5, 25. ועשרים כר שמן

הַכֹּר

Ez. 45, 14. מעשר חבת מן־החכר

pl.: כֹּרִים

2 Chr. 2, 9 (bis). כרים עשרים אלף

2 Chr. 27, 5. ועשרת אלפים כרים

כִּיּוֹר

לו כִּיּוֹר, וסרכוי נכפל כִּיּוֹרִים, כִּיּוֹרוֹת, וסמעגס קנן וסף וספל [נעקקצן, פפּאַכנע], כי חצרם כור, מענין קעור, וכנר תמלת נדומס לנפל כּוֹר, כַּוָּרָת. וחצרר נ״ב שמכוון נפל קָבֶר לך סניף מן המכוון רמז נפל כור, ומוס לנן לריקים לו לנת, להכיל הנקלים, ולנעמים כמו עומד נדמות כיור, לומר מקוער וכנוב [ניכטע]. נתכנוס מכוון נפל כיור קרס נפל ומכוון קמון.

וכי קרס נפל ומכוון קמון.

vel כִּיּוֹר *n. m.* (pl. כִּיּוֹרִים, כִּיּוֹרוֹת), pelvis, labrum, concha, de vase ad carnes coquendas, ad lavandum, ad fovendum ignem accomodato, semel etiam de *suggestu*, in quo, congregato populo, cum templum dedicaretur, publice precatus est Salomo, propter pelvis similitudinem, a v. כִּיֵּר (= כָּרָה), cavum, excavatum esse. LXX. *λέβης, λουτήρ, χυτρόγαυλος, βάσις, δαλός.*

Ex. 30, 18. ועשית כיור נחשת

כיור אחד על־המכונה 1 Reg. 7, 38.

עשה שלמה כיור נחשת 2Chr. 6, 13.

הַכִּיּוֹר

Ex. 30, 28. 31, 9. ואת־הכיר ואת־כנו

Ex. 35, 16. 39, 39. את־הכיר ואת־כנו

Ex. 38, 8. ויעש את הכיור נחשת

1 Reg. 7, 38. ויכיל הכיור האחד

1 Reg. 7, 38. באמה הכיור האחד

הַכִּיֹּר

Ex. 40, 7. ונתת את־החכיר

Ex. 40, 11. ומשחת את־הכיר

Ex. 40, 30. ויתם את־הכיר

Lev. 8, 11. ואת־הכיר ואת־כנו

וַיסֵר מֵעֲלֵיהֶם וְאֶת־הַכִּיֹּר
2 Reg. 16, 17.
בַּכִּיֹּר
1 Sam. 2, 14. וְהִכָּה בַכִּיּוֹר אוֹ בַדּוּד
לַכִּיֹּר
1 Reg. 7, 30. מִתַּחַת לַכִּיֹּר
pl.: כִּיֹּרִים
2 Chr. 4, 6. וַיַּעַשׂ כִּיֹּרִים עֲשָׂרָה
pl.: כִּירֹת
1 Reg. 7, 38. עֲשֶׂרֶת כִּירוֹת נְחֹשֶׁת
pl.: הַכִּירֹת
1Rg.7,40. וַיַּעַשׂ חִירוֹם אֶת־הַכִּירוֹת
1 Reg. 7, 43. וְאֶת־הַכִּירֹת עֲשָׂרָה
2 Chr. 4, 14. וְאֶת־הַכִּירוֹת עָשָׂה
כִּיר

ז״ו כווני כִּירַיִם, ומשונן לו כלי מקוער ומקונב לנזול, נעשה מִ׳ קלקים [טיגענע], או כתנור יותר מסתכר, מקום מקוער ומקונב ומשוקע לנזול [קאַמינלאָך], כי כן דרך הנזול במקום מקוער נגיע אֶצֶל נכי קדס. נגזרת כִּיר, להסמיכת כלי לכנוס חומים, ע״ש הקעור, ומשם כִּירָה דומה לכיר שלנו.

n. m. (du. כִּירַיִם), vas, ex duabus partibus constans, in quo placentae, libae aliaque coqui solebant, lebes, sartago, vel, uti similius veri est, camini foramen (Kaminloch), a cavitate seu profunditate. LXX. *χυτρόποδες.*

du.: כִּירַיִם
Lev. 11, 35. תַּנּוּר וְכִירַיִם יִתָּץ
כּוֹר

ז״ו נאַרמי כמו בֵּר נענגי, לַיִן השלם.

n. m., idem significans, quod hebr. בֵּר. LXX. *κόρος.*

pl.: כּוֹרִין
Esr. 7, 22. וְעַד־חִנְטִין כּוֹרִין מְאָה
כּוּר

ז״ו ע״מ רְוִיחַ, בְּוִיב, ומעגה תנור [חַאַפּען], ע״ש קיעורו, ונאמר מתנור לגריפה. נתכנוס עוד התמונות כּוּרָא, כּוּרְיָא. ודע שלכ״ק תזכה כִּיר לו בָּוִיר כמו גֵּיר, לזמן תמוך ונעיד וילד ונרוב [גאַסירן, קאַכען, גלימען], ולכ מתקוור.

n. m. (ad s. f. רְוִיחַ, בְּוִיב), fornax, catinus, a profunditate vel cavitate, targ. כּוּרָא. כּוּרְיָא. Sunt, qui radicem כִּיר, כּוּר, sicut גֵּיר, vi fermentandi, coquendi, calescendi dictam putant. LXX. *κάμινος, πύρωσις, χωνευτήριον.*

מִתּוֹךְ כּוּר הַבַּרְזֶל
1 Reg. 8, 51.
כּוּר סַגִּים כַּסֶּף הֵיוֹ
Ez. 22, 18.
אֶל־תּוֹךְ כּוּר
Ez. 22, 20.
בְּתוֹךְ כּוּר
Ez. 22, 22.
וְכוּר לָזָהָב
Prv. 17, 3. 27, 21.
בְּכוּר
בְּחַרְתִּיךָ בְּכוּר עֹנִי
Jes. 48, 10.
מִכּוּר
וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבַּרְזֶל
Dt. 4,20.
מִכּוּר הַבַּרְזֶל
Jer. 11, 4.

כּוּשׁ

שעה למחיכה, ולכ״ק מכוונו כמו חֵרֶשׁ [*Habesh*] בערבי, לומר קטנות עמים, ולכ מסה כמו בֻּשׁ, ולפ מתקוור. עי׳ גנו מחלון.

n. pr. terrae cujusdam, quod nonnulli tanquam בֻּשׁ de congregatione gentis dictum putant (syn. חֲבֵשׁ, *Habesh*).

לֹא יַעֲרֹכֶנָּה פִּטְדַת־כּוּשׁ
Job. 28, 19.
*עַל־דִּבְרֵי־כוּשׁ בֶּן־יְמִינִי
Ps. 7, 1.
adj.: כּוּשִׁי
וַיִּשְׁתַּחוּ כּוּשִׁי לִירֹאב
2 Sam. 18, 22.
הֵיהֲפֵךְ כּוּשִׁי עוֹרוֹ
Jer. 13, 23.
adj. masc.: הַכּוּשִׁי
גַּם־אֲנִי אַחֲרֵי הַכּוּשִׁי
2 Sam. 18, 22.
וַיַּעֲבֹר אֶת־הַכּוּשִׁי
2 Sam. 18, 23.
וְהִנֵּה הַכּוּשִׁי בָּא
2 Sam. 18, 31.
הַכּוּשִׁי וַיֹּאמֶר
2 Sam. 18, 31.
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֶל־הַכּוּשִׁי
2 S. 18, 32.
וַיֹּאמֶר הַכּוּשִׁי
2 Sam. 18, 32.
עַבְדֵי־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי
Jer. 38, 7. 10. 12.
לְעַבְדֵי־מֶלֶךְ הַכּוּשִׁי
Jer. 39, 16.
adj. masc.: לַכּוּשִׁי
וַיֹּאמֶר יוֹאָב לַכּוּשִׁי
2 Sam. 18, 21.
pl.: כֻּשִׁיִּים
כִּבְנֵי כֻשִׁיִּים אַתֶּם לִי
Am. 9, 7.
adj. fem.: כֻּשִׁית
כִּי־אִשָּׁה כֻשִׁית לָקָח
Num. 12, 1.
adj. fem.: הַכֻּשִׁית
הָאִשָּׁה הַכֻּשִׁית
Num. 12, 1.

כּוּת

לומר בָּת, פ״כ ול״ע כ״ק בנור, ומשונן כמו בֶּס, קניפה ונסיכה וכקוד [בערגען, וואַסערען], ולכ שמור, וכן בהכלפה כזרע כמכון [*s. c'ad*], ובענין סתירה וכסוי. ובענין כסוי גכ בענני בזרעים רעים [בַּד־גַּד ע״ש], ובוה קנין סנור נְכוֹת ע״ש, לשר בנדל בזרע ומכוון מן נְכֹאת. ודע קוכ שהזרע דָּבֵס גכ כמו בֶּס בדומה לזרע שלנו, ומשם נֶכֶס כמו נְכוֹת ובוק.

h. e. בָּת, *vrb. trans. inus.*, sicut בֶּס, occulere, abscondere, seponere (bergen, wahren), sanscr. *c'ad.* Cognata sunt verba compositа דָּבֵס (unde נֶכֶס = נְכוֹת), בַּד־גַּד.

נְכוֹת

ז״ו ע״מ נָלוּז, והלשון כמו צָפוּן, לומר סוכר ומטמון [שאַצען], ומוס ני״ק-נכוס כמו בית הסוכר, ויסות למשך שהזרע מכתוב, ולכ כנדל מן נְכֹאת, שזרעם נכף.

n. m. (ad s. f. נָלוּז), sicut צָפוּן, thesaurus, gaza, unde בֵּית־נְכוֹת, *γαζοφυλάκιον*, aerarium (syn. בֵּית־הָאוֹצָר), a quo bene discernas נְכֹאת, *θυμίαμα*. LXX. *οἶκος τοῦ νεκωθᾶ.*

cum suff.: נְכוֹתָהּ
וְיִרְאוּ אֶת־כָּל־בֵּית נְכֹתָהּ
2Rg.20,13.
Jes. 39, 2. אֶת־בֵּית נְכֹתָהּ

כָּזַב

פעל כודד, ומשמע עגול וכבוס וקצור מומות ומום [קניפּען], ניבלען], וכן חָשַׁב, חֶשֶׁב בתמונתם, ומום מסחל על ומימה וכווב [טריגען], שפיכנען, לינען], ונלמת הלון סכוונה גכ אֶצֶל זַם, צָם בדומה, עי׳ לעיל דף תע״ח תקת קצב. סכנד פֶּזֶב קווק מפעולה, נמחל גכ על כווב מים ע״י יבוס ולולם [פערזויפענען]. סנוסף עזות כוזן, ומנפעל פעולי ממנו.

vrb. trans., nectere, colligare, sicut חָצַב, חָשַׁב, trop. de meditando, machinando, *mentiendo* (syn. זָם, צָם, eadem translatione). *Pi.* intens. ementiri, ficte, fallaciter, simulate, insidiose agere, fraudes praestigiasque moliri, trop. exarescere, tanquam spem fallere, veluti de aquis, de vita ante tempus exstincta. *Hi.* mendacem facere, mendacii arguere, convincere. *Ni.* mendacem fieri, mendacii convinci. LXX. *ἐλλείπειν, κενός, ἀποφθέγγεσθαι; prt.* כֹּזֵב, *ψευστής; Ni. ψευδὴν γίνεσθαι; Pi. ψεύδεσθαι, διαρτᾶσθαι, διαψεύδεσθαι; Hi. φάναι τινα ψευδῆ λέγειν.*

part.: כֹּזֵב
כֹּל־הָאָדָם כֹּזֵב
Ps. 116, 11.
Nif-al: נִכְזָב
2 perf.: וְנִכְזַבְתָּ
פֶּן־יוֹכִיחַ בְּךָ וְנִכְזַבְתָּ
Prv. 30, 6.
part. fem.: נִכְזָבָה
הֵן־תּוֹחַלְתּוֹ נִכְזָבָה
Job. 41, 1.
Pi-el: כִּזֵּב *3 perf.*
וְשִׁקֵּר כִּזֵּב
Mich. 2, 11.
inf. c. suff.: בְּכַזֵּבְכֶם
בִּכְזֹבְכֶם לְעֵמּוֹ
Ez. 13, 19.
1 imperf.: אֲכַזֵּב
וְעַל־פָּנֶיכֶם אִם־אֲכַזֵּב
Job. 6, 28.
עַל־מִשְׁפָּטִי אֲכַזֵּב
Job. 34, 6.
אִם־לְדָוִד אֲכַזֵּב
Ps. 89, 36.
2 imperf.: תְּכַזֵּב
אַל־תְּכַזֵּב בְּשִׁפְחָתֶךָ
2 Reg. 4, 16.
2 impf. fem.: תְּכַזְּבִי *p.*
וְתִירְאִי כִּי תְכַזְּבִי
Jes. 57, 11.
3 imperf.: יְכַזֵּב
עַד אֲמוֹנִים לֹא יְכַזֵּב
Prv. 14, 5.
וְיָפֵחַ לְקֵץ וְלֹא יְכַזֵּב
Hab. 2, 3.
3 imperf.: יְכַזֵּב
לֹא אִישׁ אֵל וִיכַזֵּב
Num. 23, 19.
3 impf. pl.: יְכַזְּבוּ־
וּבִלְשׁוֹנָם יְכַזְּבוּ־לוֹ
Ps. 78, 36.
אֲשֶׁר לֹא־יְכַזְּבוּ מֵימֵיהוּ
Jes. 58, 11.
Hif-il: הַכְזִיב
3 impf. c. suff.: וַיַּכְזִיבֵנִי
וְאִם־לֹא אַפֵּר מִי יַכְזִיבֵנִי
Job. 24, 25.

כָּזָב

ז״ו ע״מ חֶתֶל, שֶׁבֶר, אֶסֶם, ומשונן כתמ וזקר וכד ווימ [עסוו, ליגען], וכנלל מן שקר בתמונתו, וכנדף עם ומס, ומסחל על ע״ו, לו על נכוחת שקר, קל להכין. נזעם רכנסה ממנו בַּזָּב לו בַּזְּבָנוּ, ולכנסה בַּזְּבָנִית, ומסוזעם בַּזְּבָנִיּוֹת.

n. m. ad s. f. אֶסֶם, חֶתֶל, שֶׁבֶר, fraus, fallacia, praestigiae, mendacium (syn. זְמָה, divers. שֶׁקֶר), crebris locis de idololatria, de falsa simulataque prophetia. LXX. *ψεῦδος (ψεύστης, ψευδής), κακία, ἀποφθέγματα μάταια (μάταιος), κενός, ἀδίκως, δίψα.*

תִּבְקְשֵׁם כָּזָב סֶלָה
Ps. 4, 3.
תְּאַבֵּד דִּבְרֵי כָזָב
Ps. 5, 7.
וְשִׁטֵי כָזָב
Ps. 40, 5.
דִּבְרֵי כָזָב
Ps. 58, 4.
יִרְצוּ כָזָב
Ps. 62, 5.
כָּזָב בְּנֵי־אִישׁ
Ps. 62, 10.
וְטוֹב רָשׁ מֵאִישׁ כָּזָב
Prv. 19, 22.
שׁוֹא וְדִבֶּר־כָּזָב הַרְחֵק
Prv. 30, 8.
כִּי שִׁמְנוּ כָזָב מַחְסֵנוֹ
Jes. 28, 15.
מַחְסֵה כָזָב
Jes. 28, 17.
חֲזוֹ שָׁוְא וְקֶסֶם כָּזָב
Ez. 13, 6.
וּמִקְסָם כָּזָב אָמְרָתֶם
Ez. 13, 7.
דִּבַּרְתֶּם שָׁוְא וְחִזִּיתֶם כָּזָב
Ez. 13, 8.
וְחֹקְסְמִים כָּזָב
Ez. 13, 9.
בִּכְזַבְכֶם לְעַמִּי שֹׁמְעֵי כָזָב
Ez. 13, 19.
בְּקֶסֶם־לָךְ כָּזָב
Ez. 21, 34.
וְקֶסֶם לְחֶם כָּזָב
Ez. 22, 28.
וְעַל־שֻׁלְחָן אֶחָד כָּזָב
Dan. 11, 27. יְדַבְּרוּ
כָּל־חֲרוּם כָּזָב וָשֶׁד
Hos. 12, 2.
Zeph. 3, 13. וְלֹא־יְדַבְּרוּ כָזָב
pl.: כְּזָבִים
Jud. 16, 10. וַתְּדַבֵּר אֵלַי כְּזָבִים
Prv. 6, 19. יָפִיחַ כְּזָבִים עֵד שָׁקֶר
Prv. 14, 5. וְיָפִיחַ כְּזָבִים
Prv. 14, 25. וְיָפֵחַ כְּזָבִים מְרַמֶּה
Prv. 19, 5. וְיָפִיחַ כְּזָבִים לֹא יִמָּלֵט
Prv. 19, 9. וְיָפִיחַ כְּזָבִים יֹאבֵד
Prv. 21, 28. עַד־כְּזָבִים יֹאבֵד
Prv. 23, 3. וְהוּא לֶחֶם כְּזָבִים
Hos. 7, 13. דִּבְּרוּ עָלַי כְּזָבִים
pl. c. suff.: כְּזָבֵיהֶם
Am. 2, 4. וַיִּתְעָם כְּזָבֵיהֶם

אַכְזָב

ז״ו שכתעגם מתוקני, ומסלגם נד וומס, כמחלל תמידי על כווב מימס, ע״י יבוס וקוילם. מחזקל מחזקל תוקני, ונמצא גכ לְגַל אַכְזָר, אַיָּתָן, אַחְלָם, אֶזְרָח, ונזעם אַכְזָשָׁה, אַחְלָב, אַחְבָּן וכדומס.

n. m. vel potius adj. nominascens, mendacium, frustratio, trop. fons, cujus aquae, cum perennes videantur, mox exarescunt. Formas similes recenset textus. *rab.* LXX. *κενός, μάταιος.*

Jer. 15, 18. תִּהְיֶה לִי כְּמוֹ אַכְזָב
לְאַכְזָב
Mich. 1, 14. בָּתֵּי אַכְזִיב לְאַכְזָב

כָּזָר

פעל ל״ע כ״ק בנור, ומשמע כמו גָּזַר לעיל רמ״ק, לומר פלוג וקציפה בקוק ומקרקע מכאה ומחקה [מַכְווּאַלְעיגען, קיכן ויין], וכן כזב בערבי וכור נסוסים, ולכ מתמונת גָּזַר, וכזרע כמכוון נזעקי ערב [*s. šâr*]. לכן עוד בקשה שתמונת הזרע וכ, מעניין וכוו, כמו וכויכ, ולכ מתכסו סיוע ומזוכ.

v. inus., sicut גָּזַר, findere, dissecare, diffringere, deinde superare, audacem esse; arab. *kasira*, syr. *k'ziro* (fortis, audax). Radix v. compositi est גָּזַר, sanscr. *šâr*, nisi comparari oportet זָר (unde זָרַז, זַרְזִיר, זַרְזִיף, accinctum, promptum esse).

אַכְזָר

ז״ו, ומסלגם מכאה וכוח כניות ונכוסה עילות וקצוי [נעווּאַלט, מחלעט], ומוס כמלוח ומכמור ויוס, לו מסוות ומר וכדומס. מחזקל מזקל תוקני, כמזר קקה מן כלכוב. נגזרת מפעל הגוד אַתַּאַכְזֵר, וכן נזעם נכניה.

n. m., potentia, crudelitas, feritas, saevitia. LXX. *ἀνελεήμων, ἀνίατος, στερεός, δείδειν, ψευδής* (אַכְזָב); לְאַכְזָר, *ἀνελεημόνως.*

Dt. 32, 33. וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר
Job. 41, 2. לֹא־אַכְזַר כִּי יְעוֹרְרֶנּוּ
לְאַכְזָר
Job. 30, 21. תֶּהְפַּךְ לְאַכְזָר לִי
Thr. 4, 3. בַּת־עַמִּי לְאַכְזָר

אַכְזָרִי

ת״ו גויכ לכוכ, ומפקוון קצה ועיכ ומכ [מַאַרְטער, מרעקליך], נכל חופן מסחלל. נקרוס אַכְזָרִי מזלמו, לו נַכְזָרִי, ומפקוון מופעה נַכְזָרִיּוּתָא.

adj. m., durus, horrendus, saevus, targ. נַכְזָרִי, אַכְזָרִי, unde n.

abstr. אַכְזְרִיּוּת. LXX. ἀνελεήμων, ἀτεγμός.

adj.: אַכְזָרִי

Prv. 11, 17. ועכר שארו אכזרי
Prv. 12, 10. ורחמי רשעים אכזרי
Prv. 17, 11. ומלאך אכזרי ישלח־בו
Jes. 13, 9. אכזרי ועברה וחרון אף
Jer. 6, 23. אכזרי הוא ולא ירחמו
Jer. 30, 14. מוסר אכזרי
Jer. 50, 42. אכזרי המה ולא ירחמו

adj.: לְאַכְזָרִי

Prv. 5, 9. ושנתך לאכזרי

אַכְזְרִיּוּת

ג"נ וסלנס מופעם מקולס, כמלנות וקשי [סתעש, גרויפתקייש], ומשקל גויר אַכְזָרִי, נדגוש סי' כסונן.

n. f. abstr., duritia, crudelitas, atrocitas, immanitas. LXX. ἀνελεήμων.

Prv. 27, 4. אכזריות חמה ושטף אף

כָּחַד

פעל כודד, ומשמש מסרס ומוזס [ענתפרענן, לוריקוויי־כען], וכן נשפת כוש עכין כ ק, סוג וקלל מדבר, ומוס כָּחֵד נכנין מכבד, מסרס מדבר וקדולו [פֿערלייגנען, אב־], ומן מסרס וקלילה מסשקל על מסתיכס ונפיכס [פֿערנעגען, -פערלעגן], כי וקת מסרס. מנוסף יולפ וקווק, לומר לו מסתיר ומסרס, לו מסרס ומשנה, לומר שמילס. ומפעולי קל לכנין. תעלות מסרס כָּחֵד, וכן כשרס כמכוון כשפת עכ [gr. καδ-, κάζ-ομαι]. נתנגוס מעלמו.

verb. trans., amovere, removere, recedere; *Pi.* rejicere, abnegare aliquam rem; hinc, alia translatione, occulere, celare. *Hi.* abscondere, vel tollere de medio, delere, ἀφανίζειν. *Ni. pass.* Radix hujus v. compositi est כָּחַד, gr. καδ, καζ. LXX. *Ni.* ἀφιστάναι, ἀποκρύπτεσθαι, λανθάνειν, ἐκλείπειν, ἀφανίζεσθαι, ἀπολλύναι; *prt.* ἔρημος; *Pi.* κρύπτειν, ψεύδεσθαι, ἐκτρίβειν; לֹא כִחֵד, ἐμφανίζειν; *Hi.* ἐξαίρειν, ἐξολοθρεύειν; *inf.* ὄλεθρος.

Nif-al: נִכְחַד 3 *perf.*

Job. 22, 20. אם־לא נכחד קימנו
Ps. 139, 15. לא־נכחד עצמי ממך
Hos. 5, 3. וישראל לא־נכחד ממני

3 *perf. pl.:* נִכְחֲדוּ *p.*

Job. 4, 7. ואיפה ישרים נכחדו
Ps. 69, 6. ואשמותי ממך לא־נכחדו

part. fem.: וְהַנִּכְחֶדֶת *sg.*

Zach. 11, 9. והנכחדת תכחד

p. pl. fem.: נִכְחָדוֹת

Job. 15, 28. וישכן ערים נכחדות

p. pl. fem.: הַנִּכְחָדוֹת

Zach. 11, 16. הנכחדות לא־יפקד

2 *impf. masc.:* וַתִּכָּחֵד

Ex. 9, 15. ותכחד מן־הארץ

3 *imperf.:* יִכָּחֵד *masc.*

2 Sam. 18, 13. וכל־דבר לא־יכחד

3 *impf. fem.:* תִּכָּחֵד

Zach. 11, 9. והנכחדת תכחד

Pi-el: כִּחֵד 3 *perf.*

1 Sam. 3, 18. ולא כחד ממני

1 *perf.:* כִּחַדְתִּי

Job. 6, 10. כי־לא כחדתי אמרי קדוש
Ps. 40, 11. לא־כחדתי חסדך

3 *perf. pl.:* כִּחֲדוּ

Job. 15, 18. ולא כחדו מאבותם

3 *perf. pl.:* כָּחֲדוּ *p.*

Jes. 3, 9. לא כחדו

1 *imperf.:* אֲכַחֵד

Job. 27, 11. אשר עם־שדי לא אכחד

2 *imperf.:* תְּכַחֵד

Jos. 7, 19. אל־תכחד ממני
1 Sam. 3, 17. אל־נא תכחד ממני
1 Sam. 3, 17. אם־תכחד ממני דבר
Jer. 38, 14. אל־תכחד ממני דבר
Jer. 38, 25. אל תכחד ממנו

2 *impf. fem.:* תְּכַחֲדִי

2 S. 14, 18. אל־נא תכחדי ממני דבר

1 *impf. pl.:* נְכַחֵד

Gn. 47, 18. לא־נכחד מאדני
Ps. 78, 4. לא נכחד מבניהם

2 *impf. pl.:* תְּכַחֲדוּ *p.*

Jer. 50, 2. השמיעו אל־תכחדו

Hif-il: הַכְחִיד

1 *perf. c. s.:* וְהַכְחַדְתִּיו
Ex. 23, 23. והחוי והיבוסי והכחדתיו

inf. constr.: וְלַהַכְחִיד

1 Rg. 13, 34. ולהכחיד ולהשמיד מעל

1 *imperf.:* וָאַכְחִד

Zach. 11, 8. ואכחד את־שלשת הרעים

3 *imperf.:* וַיַּכְחֵד

2 Chr. 32, 21. ויכחד כל־גבור חיל

3 *impf. c. suff.:* יַכְחִידֶנָּה

Job. 20, 12. יכחידנה תחת לשונו

1 *impf. pl. c. s.:* וַנַּכְחִדֵם

Ps. 83, 5. לכו ונכחידם מגוי

כָּחַח

לומר כַּח, פעל ל"ע כ"ח נגור, ומשמש סיות משוסס ורשוב ומדוגן [משקיע, ומפעיע ויין], ומוס תכין מסס כֵּיחַ נמחק, שוסל לקוק, ומסשקל על לקוק פסס, ווס רוק. ומוס מסשקל על סיות קוק ועו שריר ומוכך ולקין [קרפֿפֿעינ, שפֿשקך ויין], וכמשך כשכ כמכוון נכ קכל כָּחַח, כָּחַח ע"פ סיעב. ולפשר שסשכש פס מסנטוניס, ומסעלות כַּח, ולו לנד יקות קוֹתַ נעכני, כֵּיחַ נמחק, והלנסיכו פס להקל מקפוש. ולפר לקוק סלמון דע שכשכש כמכוון נשפתי עכנ, ד"ש נסודו ויוכי וגרמני s. *çak*; gr. *kix-υς*, *κήκ-υς*] עקיקי germ. *quicc.*, quick-en].

(כַּח), vel potius כּוּחַ (כַּח), *v. inus.*, medullae, succi plenum esse (unde gem. כֵּיחַ, succus, spec. oris, h. e. saliva, sputum), trop. nervosum, robustum esse, sanscr. *çak*. Cf. verba composita כָּבַח, כָּחַח.

כַּח

ג"ו וסמוכן: ק' לק־זכן ומק, ומוס קיל וקיל קומן וגנוסס [פֿריעצ, קרפֿפֿעט], נסשקל על סיכלת קו על סכנוק, על קנוסק וקיל מס, קו על עריכות ומסקמכות, וכדומס מן מסשקלות. נשפת רנכיק יזוע כק נגסס, כק מוסיק, כק סלמיקס, כק מסנועס, כק סון, כק סמוליד, כק סמוכן, כק מסמויק, כק סעבכל, כק מסלסק, כק מעשער, כק מסנסיג וכדומס. כ' מין לעשק קו קמע, ע"פ סריכ וסלקות סנוולק.

n. m., 1) medulla, pinguedo; vigor, alacritas; vis, potestas, facultas; opes, facultates. 2) genus lacertae, non a robore nominatum, sed ab humore vel sputo, quod emittit. LXX. *δύναμις, ἰσχύς, (ἰσχυρός), θυμός, μέγας, σοφία, σῶμα, ἐκλείπειν·* אֵין כֹּחַ, *ἀλίγος; οὐκ ἰσχύειν*; בְּכֹחַ, *δυνατῶς*; אֶל כֹּחַ, עֶצֶר כֹּחַ, כֹּחַ כֹּחַ, *ἰσχύειν.*

כֹּחַ

Dan. 11, 6. ולא־תעצר כוח הזרוע

כַּח

Num. 14, 17. ועתה יגדל־נא כח אדני
Dt. 8, 18. הנתן לך כח לעשות חיל
1 Sam. 28, 20. גם־כח לא־היה בו
1 S. 28, 22. ויהי בך כח כי תלך בדרך
1 Sam. 30, 4. אין־בהם כח לבכות
1 Chr. 29, 12. וברידך כח וגבורה
1 Chr. 29, 14. כי־נעצר כח להתנדב
2 Chr. 2, 5. ומי יעצר־כח לבנות
2 Chr. 13, 20. ולא־עצר כח ירבעם עוד
2 Chr. 14, 10. בין רב לאין כח
2 Chr. 20, 6. וברידך כח וגבורה
2 Chr. 20, 12. כי אין בנו כח
2 Chr. 22, 9. לעצור כח לממלכה
2 Chr. 25, 8. כי־יש־כח באלהים לעזור
Esr. 10, 13. ואין כח לעמוד בחוץ
Neh. 4, 4. כשל כח הסבל
Job. 3, 17. ושם ינוחו יגיעי כח
Job. 6, 12. אם־כח אבנים כחי
Job. 9, 4. חכם לבב ואמיץ כח
Job. 23, 6. הברב־כח יריב עמדי
Job. 26, 2. מה־עזרת ללא־כח
Job. 30, 2. גם־כח ידיהם למה לי
Job. 30, 18. ברב־כח יתחפש לבושי
Job. 36, 5. כביר כח לב
Job. 36, 19. וכל מאמצי־כח
Job. 37, 23. לא־מצאנהו שגיא כח
Ps. 33, 16. גבור לא־ינצל ברב־כח
Ps. 103, 20. גברי כח עשי דברו
Ps. 111, 6. כח מעשיו הגיד לעמו
Ps. 147, 5. גדול אדנינו ורב־כח
Prv. 24, 5. ואיש דעת מאמץ־כח
Eccl. 4, 1. ומיד עשקיהם כח
Jes. 40, 26. ואמיץ כח
Jes. 40, 29. נותן ליעף כח
Jes. 40, 31. וקוי ה' יחליפו כח
Jes. 41, 1. ולאמים יחליפו כח
Jes. 44, 12. גם־רעב ואין כח
Jes. 50, 2. ואם־אין־בי כח להציל
Thr. 1, 6. וילכו בלא־כח
Dan. 1, 4. ואשר כח בהם לעמד
Dan. 8, 7. ולא־היה כח באיל
Dan. 10, 8. ולא־נשאר בי כח
Dan. 10, 8. 16. ולא עצרתי כח
Dan. 10, 17. לא־יעמדו־בי כח
Dan. 11, 15. ואין כח לעמוד
Nah. 1, 3. וגדול־כח
Nah. 2, 2. אמץ כח מאד

וְכֹחַ

Jos. 17, 7. עם רב אתה וכח גדול לך
2 Reg. 19, 3. וכח אין ללדה
Jes. 37, 3. וכח אין ללדה

בְּכֹחַ

Ex. 32, 11. בכח גדול וביד חזקה
Jud. 16, 30. ויט בכח ויפל הבית
1 Sam. 2, 9. כי־לא בכח יגבר־איש
1 Rg. 19, 8. וילך בכח האכילה ההיא
2 Rg. 17, 36. בכח גדול ובזרוע נטויה
2 Chr. 26, 13. עושי מלחמה בכח חיל
Job. 39, 21. ויישיש בכח
Prv. 14, 4. ורב־תבואות בכח שור
Jes. 10, 13. בכח ידי עשיתי
Zach. 4, 6. לא בחיל ולא בכח

בְּכֹחַ

Ex. 15, 6. ימינך ה' נאדרי בכח
1 Chr. 26, 8. אישי־חיל בכח לעבדה
Ps. 29, 4. קול־ה' בכח
Jes. 40, 9. הרימי בכח קולך

לְכֹחַ

Job. 9, 19. אם־לכח אמיץ הנה

מִכֹּחַ

Jer. 48, 45. עמדו מכח נסים

כֹּחִי

cum suff.:

Gn. 31, 6. כי בכל־כחי עבדתי
Gn. 49, 3. כחי וראשית אוני
Ex. 9, 16. בעבור הראתך את־כחי
Dt. 8, 17. כחי ועצם ידי
Jud. 16, 17 אם־גלחתי וסר ממני כחי
1 Chr. 29, 2. ובכל־כחי הכינותי
Job. 6, 11. מה־כחי כי איחל
Ps. 22, 16. יבש כחרש כחי
Ps. 31, 11. כשל בעוני כחי
Ps. 38, 11. עזבני כחי
Ps. 71, 9. ככלות כחי אל־תעזבני
Ps. 102, 24. ענה בדרך כחו
Jes. 49, 4. לתהו והבל כחי כליתי
Thr. 1, 14. הכשיל כחי

בְּכֹחִי

cum suff.:

Jer. 27, 5. בכחי הגדול

כֹּחֲכִי

cum suff.:

Jos. 14, 11. ככחי אז

וּכְכֹחִי

cum suff.:

Jos. 14, 11. וככחי עתה

כֹּחֲךָ

cum suff.:

Jud. 16, 6. 15. במה כחך גדול

כֹּחֵךְ *p.*

cum suff.:

Prv. 5, 10. פן־ישבעו זרים כחך

כֹּחֲכָה *p.*

cum suff.:

Prv. 24, 10. צר כחכה

בְּכֹחֵךְ

cum suff.:

Num. 14, 13. כי־העליתה בכחך
Dt. 9, 29. בכחך הגדל
Jud. 6, 14. לך בכחך זה
Neh. 1, 10. אשר פדית בכחך הגדול
Eccl. 9, 10. בכחך עשה
Jer. 32, 17. בכחך הגדול

כֹּחֲכֶם

cum suff.:

Lev. 26, 20. ותם לריק כחכם

וּמִכֹּחֲכֶם

cum suff.:

Job. 6, 22. ומכחכם שחדו בעדי

כֹּחוֹ

cum suff.:

Jud. 16, 5. וראי במה כחו גדול
Jud. 16, 9. בחריחו אש ולא נודע כחו
Jud. 16, 19. ויסר כחו מעליו
Job. 39, 11. התבטח־בו כי־רב כחו
Job. 40, 16. הנה־נא כחו במתניו
Jes. 44, 12. בזרוע כחו
Jes. 63, 1. צעה ברב כחו
Dan. 8, 6. וירץ אליו בחמת כחו
Dan. 8, 24. ועצם כחו
Dan. 11, 25. וייער כחו ולבבו
Hos. 7, 9. אכלו זרים כחו
Am. 2, 14. וחזק לא־יאמץ כחו
Hab. 1, 11. זו כחו לאלהו

בְּכֹחוֹ

cum suff.:

Dt. 4, 37. בכחו הגדל ממצרים
Job. 24, 22. ומשך אבירים בכחו
Job. 26, 12. בכחו רגע הים
Job. 36, 22. הן־אל ישגיב בכחו
Ps. 65, 7. מכין הרים בכחו
Jer. 10, 12. 51, 15. עשה ארץ בכחו
Dan. 8, 22. יעמדנה ולא בכחו
Dan. 8, 24. ועצם כחו ולא בכחו

כֹּחָהּ

cum suff.:

Gn. 4, 12. לא־תסף תת־כחה לך
Job. 31, 39 אם־כחה אכלתי בלי־כסף

כֹּחָם

cum suff.:

Prv. 20, 29. תפארת בחורים כחם

בְּכֹחָם

cum suff.:

Esr. 2, 69. בכחם נתנו לאוצר

וְהַכֹּחַ *genus lacertae*

Lev. 11, 30. והאנקה והכח והלטאה

כָּחַל

פעל יקי ומתנודל, ומפקוד סיות עכור וקלוד ומוקנן, ומוס סלוד עין

כנגע [שמיקען, דוכקעלסַאקרכיג מק-קען], ומשרש חָכַל לעיל ידוע מסרוס אלו, כלומר כנר פרש אנכוכם על מכלילי עיכים מיין ע"ש, ותמלות משרש עוד לי סוד. כתרגום ספעל לרוך, ומוסף משם כּוּחַל, והתלוויי כְּוּחֲלֵי [לישוב כוקלן], ומוסף כָּחֲלֵי שם לאנן יקרס, מַכְחוֹל כלי מכשילם או מקטע, ומוסף מכחול נשפופרם.

v. intr. (unde per metathesin ortum est חָבַל q. v.), pullum, purpureum esse, deinde fucare, *purpurissare*. Iam Qimchi comparat arab. *kachala*, h. e. oculos stibio (كُحْل, *στίμμι*, *Al-kohol*) illinere. LXX. *ἐπισιβίζειν*.

2 *perf.*: כָּחֲלְתְּ
Ez. 23, 40. כחלת עיניך

כָּחַשׁ

פעל נודד נתמלות, ומשונן פקיפס וקיליפס מדבר ובניכם [בהודו מסקלן ומגור ומנול ע"י מפתק], לבן נודד, נפתק ונכבר מכוסס ולבלול וכיון [מק-נער ויין, שנעשמעען סאנען], ווס מרכו מרכם. ומוס מסחלל על בניכת דבר נדבור לו מתשנה, לומר מעשה וגריעה, ווס מכתידם ומכויבס ע"י שלילה [פערנייענן, -ניבנערן], ולין שתסיס כויבס עכין ומיתס, תוכת מכתיבס גריעה ושלילה, ודוק. קושט מזרע כָּחַשׁ ונ"כ נהודו [s. *ças*, *kshi*].

v. trans. compos. (כָּחַשׁ), deminuere, detrahere, extenuare, scr. *ças*, *kshi*, hinc intr. extenuari, emaciari, extabescere, grandi macie torridum esse, trop. minuere rem sermone vel cogitatione, h. e. negare, denegare, abnegare; mentiri; fallere (de rebus inanimatis, veluti inter Latinos: *spem mentita seges*, *fundus mendax*); simulare, blandiri, assentari. LXX. *ψευδὴν γίνεσθαι*, *ψεύδεσθαι*; *inf.* כַּחַשׁ, *ψεῦδος*.

Ps. 109, 24. ובשרי כחש משמן
Pi-el: כִּחֵשׁ 3 *perf.*
1 Reg. 13, 18. וישת מים כחש לו
Hab. 3, 17. כחש מעשה־זית
3 *perf.*: וְכָחֵשׁ כ"ף וְכִחֵשׁ
Lev. 5, 21. וכחש בעמיתו בפקדון
Lev. 5, 22. וכחש בהונשבע על־שקר
Job. 8, 18. וכחש בו לא ראיתיך
1 *perf.*: כִּחַשְׁתִּי
Job. 31, 28. כי־כחשתי לאל ממעל
1 *perf.*: וְכִחַשְׁתִּי
Prv. 30, 9. פן אשבע וכחשתי
3 *perf. pl.*: כִּחֲשׁוּ
Jos. 7, 11 רגם גנבו וגם כחשו
Jer. 5, 12. כחשו ביי ויאמרו
inf. constr.: כַּחֵשׁ
Zach. 13, 4. אדרת שער למען כחש
inf. constr.: וְכַחֵשׁ
Jes. 59, 13. פשע וכחש ביי
Hos. 4, 2. אלה וכחש
3 *imperf.*: יְכַחֵשׁ נסוג לחקור
Hos. 9, 2. ותירוש יכחש בה
3 *impf. fem.*: וַתְּכַחֵשׁ
Gn. 18, 15. ותכחש שרה לאמר
2 *impf. pl.*: תְּכַחֲשׁוּ
Lev. 19, 11 ולא־תכחשו ולא־תשקרו
2 *impf. pl.*: תְּכַחֲשׁוּן
Jos. 24, 27. פן־תכחשון באלהיכם
3 *impf. pl.*: יְכַחֲשׁוּ
Ps. 18, 45. בני נכר יכחשו־לי
Ps. 66, 3. ברב עזך יכחשו לך
Ps. 81, 16. משנאי יי יכחשו־לו
Nif-al: נִכְחַשׁ
3 *impf. pl.*: וְיִכָּחֲשׁוּ
Dt. 33, 29. ויכחשו אויביך לך
Hitpa-el: הִתְכַּחֵשׁ
3 *impf. pl.*: יִתְכַּחֲשׁוּ
2 Sam. 22, 45. בני נכר יתכחשו־לי

כֶּחָשׁ

ע"ו, והפקור לו רוון ולנלול [מק-קייע], ממכוון רקני של הזרע, לו כקילס וגריעה, לומר כוונ ושלילס [לינע], לו מנגעה ומעשה עלמית [לוטעעריי־ניקייע], וכדומס.

n. m., imminutio vel corporis, h. e. macies, vel veritatis h. e. mendacium, vel suimet ipsius h. e. subjectio, qua quis ad alterius sensum atque etiam nutum convertitur. LXX. *ψεῦδος*, *ψευδής*.

Nah. 3, 1. הוי עיר דמים כלה כחש
p. כֶּחָשׁ
Hos. 10, 13. אכלתם פרי־כחש
כְּכָחַשׁ
Hos. 12, 1. סבבני בכחש אפרים
וּמִכְּחַשׁ
Ps. 59, 13. ומאלה ומכחש יספרו
cum suff.: כַּחֲשֵׁי
Job. 16, 8. ויקם בי כחשי
pl. c. suff.: וּבְכַחֲשֵׁיהֶם
Hos. 7, 3. ובכחשיהם שרים

כָּחֵשׁ

ע"ו נמר כָּחֵשׁ, ומכלון עכס סכקיפס, לומר כוכן [לינגער], ומשקל יחוע.

n. m. (pro כָּחֵשׁ, ad s. f. גֶּבֶז, חֶרֶשׁ), mendax. LXX. *ψευδής*.

pl.: כְּחָשִׁים
Jes. 30, 9. בנים כחשים

כִּיד

v. s. r. כּוּד *p.* 547.

כִּילִי

v. s. r. כּוּל *p.* 547.

כִּימָה

v. s. r. כּוּם *p.* 548.

כִּיס

v. s. r. כּוּס *p.* 550.

כִּיר

v. s. r. כּוּר *p.* 550.

כֶּכֶר

v. s. r. כָּרַר *p.* 573.

כָּלָא

פעל נודד, ומשונן סגפס וסגיכס נעד, ע"י הכלפס והפרשס ועכירס [שנ-שלעסטען, -ייענן], לבן עכירס כללס, וכסמסוק כללו שמיס, הלכן כללס, המכוון כפשוטו נודד. ולוך ליונן כו עכין מכיעס ועכירס ומנול ומזכיר וכדומס יורך מרכו. ומזר לחקור משרש רע קורץ, שיקס מלחתי נפעלים פָּלָה לקמן ע"ש, שֶׁבֶר, פֶּלַח וכדומס, כי עכין שלילס והפרשס מכל וכל תמלות מכלוי וסגמור, וגס נשפתי עכ"ל מפורסס מעלמו, כשרש כמכוון

[l. oc-*cul*-o; gr. *κολού-ω*, *κλεί-ω*, *κωλ-ύω*].

vrb. trans., coercere, cohibere, continere claudendo (abschliessen), *κλείειν*, *κωλύειν*, *κολούειν*, veluti custodia septum tenere et generatim: detinere, coercere, etiam reflex. vel neutraliter: semet ipsum coercere Hagg. 1, 10. init. Eadem radice orta et concreta sunt vv. כָּלַהּ, כֶּלֶב, כֶּלֶא, vi claudendi, coercendi, finiendi. LXX. *κωλύειν*, *ἀποκωλύειν*, *ἀπο-κλεί-ειν*, *κατακλείειν*, *συνέχειν*, *ἀνέχειν*, *φυλάσσειν*, *μακρύνειν*, *παραδιδόναι*, *ὑποτελεῖσθαι*.

3 *perf. c. suff.*: כְּלָאוֹ
Jer. 32, 3. אשר כלאו צדקיהו
3 *perf. fem.*: כָּלְאָה
Hag. 1, 10. והארץ כלאה יבולה
2 *perf. c. suff.*: כְּלָאתָנִי
1 Sam. 25, 33. אשר כלאתני היום
1 *perf.*: כָּלָאתִי
Ps. 119, 101. מכל־ארח רע כלאתי
3 *perf. pl.*: כָּלְאוּ
Hag. 1, 10. כלאו שמים מטל
3 *perf. pl.*: כָּלוּ
1 Sam. 6, 10. בניהם כלו בבית
part. pass.: כָּלוּא *sg.*
Jer. 32, 2. כלוא בחצר המטרה
part. pass.: כָּלֻא *sg.*
Ps. 88, 9. כלא ולא אצא
inf. constr.: לְכָלוֹא
Eccl. 8, 8. לכלוא את־הרוח
impt. c. suff.: כְּלָאֵם
Num. 11, 28. אדני משה כלאם
1 *imperf.*: אֶכְלָא
Ps. 40, 10. הנה שפתי לא אכלא
2 *imperf.*: תִּכְלָא
Ps. 40, 12. לא־תכלא רחמיך ממני
2 *impf. fem.*: *p.* תִּכְלָאִי
Jes. 43, 6. ולתימן אל־תכלאי
3 *imperf.*: יִכְלָה
Gn. 23, 6. את־קברו לא־יכלה ממך
Nif-al: נִכְלָא
3 *imperf.*: וַיִּכָּלֵא
Gn. 8, 2. ויכלא הגשם מן־השמים
Ex. 36, 6. ויכלא העם מהביא
3 *impf. pl.*: וַיִּכָּלְאוּ
Ez. 31, 15. ויכלאו מים רבים
Pi-el: כִּלֵּא
inf. constr.: לְכַלֵּא
Dan. 9, 24. לכלא הפשע

כֶּלֶא

ע"ו ומעשס נכפל, ף' מכוון מופעל, לומר ספרס ומלול [שנשיידונג, -שפער-רונג, לייוולנונג], ומוס בֵּית כֶּלֶא, נית מעגד ומפרים ומפלילן, וומו מסגר ונית מסגר ומכיוק [נעפענ-נימס], ולפעמים נלי קצור עס נית. כ' מכוון כתעלמ"י, לומר מנפרס ומכלכל, מעבוד ונפרע [נעוולנדערעס, לי-נעגעס], ומוס סווגי בְּלָאִים, שכי דגרים מפוגרים ומגודלים ונפרגים וס מוס [צוויילן נעשיעדעגע, נעוולנדערעע דיגנע], לבן דגרים בלתי דומים ומפוגרים, הן מחי לו בלתי חי, ודוק היטב.

n. m. 1) *abstr.*, cohibitio, segregatio (Isolirung), unde בֵּית כֶּלֶא, carcer, propter solitudinem loci, quo quis sublatus est ex hominum frequentia; 2) *concr.* id quod segregatur h. e. inter se diversum est, unde *dual.* כְּלָאַיִם, res duae dispares, et de animatis et de inanimatis, de animalibus, vitibus, seminibus heterogeneis, aeth. *k'le*, duo vel gemina vel disparia. LXX. 1) *φυλακή*; 2) *διάφορος*, *δίφορος*, *ἕτερος ζυγός*, *ἐκ δύο ὑφασμένον*.

2 Reg. 17, 4. ויאסרהו בית כלא
2 Rg. 25, 27. מלך־יהודה מבית כלא
Jes. 42, 7. מבית כלא ישבי חשך
הַכֶּלֶא
1 Rg. 22, 27. שימו את־זה בית הכלא
2 Chr. 18, 26. שימו זה בית הכלא
Jer. 37, 15. אתו עשו לבית הכלא
Jer. 37, 18. אל־בית הכלא
cum suff.: כַּלְאוֹ
2 Reg. 25, 29. ושנא את בגדי כלאו
Jer. 52, 33. ושנה את בגדי כלאו
dual.: כִּלְאַיִם *p.*
Lev. 19, 19. לא־תרביע כלאים
Lev. 19, 19. לא תזרע כלאים
Lev. 19, 19. ובגד כלאים שעטנז
Dt. 22, 9. לא־תזרע כרמך כלאים
pl.: כִּלְאַיִם
Jes. 42, 22. ובבתי כלאים החבאו
כְּלוּא
ע"ו, ומעלס לך נקרי תעור כְּלוּא נכתיב, ומכוון נדמס לו, כי זניכס פעולייס.
n. m. Qeri (pro כְּלִיא *Ketib*), carcer.
Q'ri. הַכְּלוּא
Jer. 37, 4. בית הכלוא
Jer. 52, 31. מבית הכלוא
כְּלִיא
ע"ו, ומעלס נית פסלר וניכוק [קער-קער], כמו כלס נסלכך, לכן תעלותו פעולי, לומר פסוגר [פערשלאסס].
n. m., carcer, custodia, tanquam domus derelicta, solitaria. LXX. *φυλακή*, *φυλάσσειν*.
K'tib. הַכְּלִיא
Jer. 37, 4. בית הכליא
Jer. 52, 31. מבית הכליא
מִכְלָה
ע"כ, סקלר מן מִכְלָאָה, לבן נרכוי מִכְלָאוֹת, ומשונן מקום סכליקס לנסך, לבן נדרף לל עיכס ונדרת [סירדע], לולס מִכְלוֹת נד"ס ג' ד' כ"ף נמכוון כליל זיין לל כלס.
n. f. (ortum ex מִכְלָאָה, pl. מִכְלָאוֹת; nam מִכְלוֹת 2 Par. 4, 21. ad v. כַּלָּה pertinet), locus, quo greges coercentur, includuntur, caula. LXX. *ποιμνίον*, *βρῶσις*.
מִמִּכְלָה
Hab. 3, 17. גזר ממכלה צאן
pl. constr.: מִמִּכְלְאוֹת
Ps. 78, 70. ויקחהו ממכלאת צאן
pl. c. suff.: מִמִּכְלְאֹתֶיךָ
Ps. 50, 9. ממכלאתיך עתודים

כֶּלֶב

פעל נודד, ונ"ע כ"ף נגור, ומוף ע"י הנרס עניית, וסמלנס נניקס [קלאפ-פען], וכמעט דומס לו כזרס וכמכוון נכל זפתי עכ.

v. intr. inus. onomatop., latrare, bauhari, *ὑλακτεῖν*.

כֶּלֶב
ע"ו למסען סכולב וסכוכן [קלאפפ-ער], ווף קיס ידוע [סוכן], וכן בקרוי

וכערכי, וכאדמי וכגמרא הנקנה מעכו.

n. m., latrans (der Kläffer), canis, arab. *kalb*-on, trop. puer meritorius, scortum virile. LXX. *κύων.*

לא יחרץ־כלב לשנו Ex. 11, 7.
אתנן זונה ומחיר כלב Dt. 23, 19.
אחרי כלב מת 1 Sam. 24, 15.
הראש כלב אנכי 2 Sam. 3, 8.
מיד־כלב יחידתי Ps. 22, 21.
זובח השה ערף כלב Jes. 66, 3.

כְּלֶב *p.*

מחזיק באזני־כלב Prv. 26, 17.

הַכֶּלֶב

כאשר ילק הכלב Jud. 7, 5.
הכלב אנכי 1 Sam. 17, 43.
אל־הכלב המת 2 Sam. 9, 8.
למה יקלל הכלב המת הזה 2 S. 16, 9.
כי מה עבדך הכלב 2 Reg. 8, 13.

כְּכֶלֶב

ככלב שב על־קאו Prv. 26, 11.

כַּכֶּלֶב *p.*

יהמו ככלב Ps. 59, 7. 15.

לְכֶלֶב

כי־לכלב חי הוא טוב Eccl. 9, 4.

לַכֶּלֶב

לכלב תשלכון אתו Ex. 22, 30.

כְּלָבִים *pl.:*

כי סבבוני כלבים Ps. 22, 17.
כלם כלבים אלמים Jes. 56, 10.

הַכְּלָבִים *pl.:*

יאכלו הכלבים 1 Reg. 14, 11. 16, 4. 21, 24.
אשר לקקו הכלבים 1 Reg. 21, 19.
את־דם נבות ילקו הכלבים 1 Rg. 21, 19.
הכלבים יאכלו 1 Reg. 21, 23.
וילקו הכלבים 1 Reg. 22, 38.
איזבל יאכלו הכלבים 2 Reg. 9, 10.
יאכלו הכלבים 2 Reg. 9, 36.
ואת־הכלבים לסחב Jer. 15, 3.

וְהַכְּלָבִים *pl.:*

והכלבים עזי־נפש Jes. 56, 11.

כַּלְבֵי *pl. constr.:*

לשית עם־כלבי צאני Job. 30, 1.

כַּלְבֶּיךָ *pl. c. suff.:*

בדם לשון כלביך Ps. 68, 24.

כָּלַב

פעל נודד, כמו חָלַם לעיל ד״ג, לוחר זמיכה ותרוו גדול וכנוד [פַּלְעַכְעַן], וכזפתי עכו תזכו נסכוס, ע׳ יתר מזה בתוך חלף.

v. trans., sicut חָלַם, arab. *kalaba*, plec-tere, *πλέκ-ειν* (flech-ten).

כְּלוּב

ג׳ ומזונן תמזוכן ומתכונר [גע-פַּלְעַכְעַנעם], ומזה סל ועוף, תזכ תם מזכו נכזמס, ומזה תמזלל על כלוב ומוגר עוף, מנעזם תכונר תמכמניס, וכן תזם נסוכמי ויוכי.

n. m. pass. (aliquid *contextum* ex viminibus, canistrum, *καλαφ-ή*, etiam de sporta seu cavea, in qua aves custodiuntur, *κλωβ-ός*, *κλουβ-ός*, *κλοβ-ός*, syr. *klubo* (= *κάρτελλος*, *Ben-Sira* 9, 30.). LXX. *ἄγγος*, *παγίς.*

וחנה כלוב קיץ Am. 8, 1.
ואמר כלוב קיץ Am. 8, 2.

כְּלוּב

ככלוב מלא עוף Jer. 5, 27.

כָּלָה

פעל נודד ומעתיד יִכְלֶה, ומעתה לד״ק כמו כָּלָא, מנפת מכל וכל, ווה גמיכה וקיפוס מתמס ומזלמס וכדומה [פַּאלֶנדעט, פֶערעניג וי״ן], לכן מזלוס דנר נכלל, כמו תנמיך מנכיר וקפיסת הועס, ומכלים נכלל. ולין זיסיס מזזלל על מקזוק ומקוס ידוע. חולס נקזנר מזכוון דקיפס מלאס כמו ניוכי [κέλλ-ειν, ὀκ.-], ומזזלר.

הזזלל. מכנד קוון מפעולס.

v. intr. (impf. יִכְלֶה), undique clausum h. e. absolutum, con-summatum esse, veluti de fine vindemiae aut supplicii divini, consumtum, absumtum esse, trop. deficere, contabescere desiderio, vana exspectatione, cupiditate. Fortasse vis primitiva in protru-dendo seu propellendo inest, gr. *κέλλ-ειν*, *ὀκέλλ-ειν*. *Pi.* trans. *Pu.* pass. LXX. *διατελεῖν*, *κατατρίβειν*, *ἀφανίζεσθαι*, *παρέρχεσθαι*, *τήκειν*, *σαπροῦν*, *γινώσκειν*, *ἀπέχεσθαι*. *Pi.* *πληροῦν*, *τελεῖν*, *ἐπιτελεῖν*, *συντελεῖν*, *ἀπολλύναι*, *ἀναλίσκειν*, *ἐξαναλίσκειν*, *ἐκλείπειν ποιεῖν*, *παύεσθαι*, *κοπάζειν*, *σφακελίζειν*, *οὐκ εἶναι*, *πορεύεσθαι*, *ὁρίζειν*, *διδόναι*, *δύνασθαι*; כָּלָה, *πᾶς* (כֹּל); כָּלָה, *εἰς τέλος*, *συντέλεια*; עַד לְכָלָה, *εἰς τέλος.*

3 *perf.:* כָּלָה

כלה הבית לכל־דבריו 1 Reg. 6, 38.
כלה ענן וילך Job. 7, 9.
כלה שארי ולבבי Ps. 73, 26.
כלה דשא Jes. 15, 6.
כלה שד Jes. 16, 4.
אם־כלה בציר Jes. 24, 13.
כי כלה בציר Jes. 32, 10.
עבר קציר כלה קיץ Jer. 8, 20.
והצליח עד־כלה זעם Dan. 11, 36.

וְכָלָה 3 *perf.:*

וכלה זעם Jes. 10, 25.
וכלה כל־כבוד קדר Jes. 21, 16.
אפס עריץ וכלה לץ Jes. 29, 20.
וכלה אפי Ez. 5, 13.

כָּלְתָה 3 *perf. fem.:*

כי־כלתה הרעה מעמו 1 Sam. 20, 7.
כי־כלתה הרעה מעם אבי 1 S. 20, 9.
כי־כלתה הרעה 1 Sam. 25, 17.
כלתה אליו הרעה Esth. 7, 7.
נכספה וגם־כלתה נפשי Ps. 84, 3.
כלתה לתשועתך נפשי Ps. 119, 81.
כלתה רוחי Ps. 143, 7.

כָּלְתָה 3 *perf.:* *p.*

כד הקמח לא כלתה 1 Reg. 17, 16.

כִּלֵּיתִי 1 *perf.:*

מתגרת ידך אני כליתי Ps. 39, 11.

כָּלוּ 3 *perf. pl.:*

כלו כליתי בחקי Job. 19, 27.
כי כלו ביגון חיי Ps. 31, 11.
כלו בעשן כלו Ps. 37, 20.
כלו עיני מיחל לאלהי Ps. 69, 4.
כי־כלו בעשן ימי Ps. 102, 4.
כלו עיני לאמרתך Ps. 119, 82.
עיני כלו לישועתך Ps. 119, 123.
כלו עיניהם Jer. 14, 6.
כלו בדמעות עיני Thr. 2, 11.
כי לא־כלו רחמיו Thr. 3, 22.

כִּלִּיתֶם 2 *perf. pl.:*

בני־יעקב לא כליתם Mal. 3, 6.

וְכִלִּיתֶם 2 *perf. pl.:*

וכליתם בתוכה Ez. 13, 14.

כָּלִינוּ 1 *perf. pl.:*

כי־כלינו באפך Ps. 90, 7.

inf. constr.: כְּלוֹת

עד־כלות קציר־השערים Ruth 2, 23.
עד־כלות המלאכה 2 Chr. 29, 34.

constr.: בְּכַלּוֹת

בכלות בשרך ושארך Prv. 5, 11.

constr.: כְּכַלּוֹת

Ps. 71, 9. ככלות כחי אל־תעזבני

constr.: לְכַלּוֹת

2 Chr. 36, 22. לכלות דבר־יי

inf. c. suff.: כְּלוֹתָם

Jer. 44, 27. בחרב וברעב עד־כלותם

3 *imperf.:* יִכְלֶה

Prv. 22. 8. ושבט עברתו יכלה

3 *impf. ap.:* יֻכַל

Job. 33, 21. יכל בשרו מראי

3 *fem.:* תִּכְלֶה

1 Reg. 17, 14. כד הקמח לא תכלה

3 *fem. ap.:* וַתֻּכַל

Ex. 39, 32. ותכל כל־עבדת

3 *impf. pl.:* יִכְלוּ

Job. 4, 9. ומרוח אפו יכלו
Ps. 71, 13. יכלו שטני נפשי
Jer. 1, 28. ועזבי יי יכלו
Jer. 16, 4. וברעב יכלו
Ez. 5, 12. וברעב יכלו בתוכך

3 *impf. pl.:* וַיִּכְלוּ

Gn. 21, 15. ויכלו המים מן־החמת
Job. 7, 6. ויכלו באפס תקוה
Jer. 20, 18. ויכלו בבשת ימי

3 *impf. pl.:* יִכְלִיוּן

Jes. 31, 3. ויחדו כלם יכליון

3 *impf. pl. f.:* תִּכְלֶינָה

Job. 11, 20. ועיני רשעים תכלינה
Job. 17, 5. ועיני בניו תכלנה
Thr. 4, 17. עודינה תכלינה עינינו
Dan. 12, 7. תכלינה כל־אלה

3 *impf. pl. f.:* וַתִּכְלֶינָה

Gn. 41, 53. ותכלינה שבע שני השבע

Pi-el: כִּלָּה 3 *perf.*

Gn. 18, 33. וילך יי כאשר כלה
Gn. 24, 15. ויהי הוא טרם כלה לדבר
Gn. 27, 30. ויהי כאשר כלה יצחק
Gn. 44, 12. בגדול החל ובקטן כלה
Jud. 3, 18. ויהי כאשר כלה להקריב
Ruth 3, 18. כי־אם־כלה הדבר היום
1 Chr. 27, 24. החל למנות ולא כלה
Prv. 16, 30. קרץ שפתיו כלה רעה
Thr. 4, 11. כלה יי את־חמתו
Am. 7, 2. והיה אם־כלה לאכל

כִּלְּתָה 3 *perf.:*

Gn. 41, 30. וכלה הרעב את־הארץ
Lev. 16, 20. וכלה מכפר את־הקדש
Num. 4, 15. וככלה אהרן־ובניו
Jos. 24, 20. והרע לכם וכלה אתכם
Jes. 27, 10. וכלה סעפיה
Ez. 42, 15. וכלה את־מדות הבית

כִּלְּתִי 3 *perf. c. suff.:* *p.*

2 Sam. 21, 5. האיש אשר כלני

כִּלָּם 3 *perf. c. suff.:*

Thr. 2, 22. איבי כלם

וְכִלְּתָה 3 *prf. fem.:*

Hos. 11, 6. וכלתה בדיו

וְכִלָּתוּ 3 *prf. f. c. s.:*

Zach. 5, 4. וכלתו ואת־עציו

וְכִלִּיתָ 3 *perf.:*

Ez. 4, 6. וכלית את־אלה

כִּלִּיתֶם 2 *perf. c. s.:*

Jer. 5, 3. כליתם מאנו קחת מוסר

כִּלִּיתִי 1 *perf.:*

Num. 25, 11. ולא־כליתי את־בני
Jes. 49, 4. לתהו והבל כחי כליתי

וְכִלִּיתִי 1 *perf.:*

Ez. 6, 12. וכליתי חמתי בם
Ez. 7, 8. וכליתי אפי בך
Ez. 13, 15. וכליתי את־חמתי בקיר

וְכִלִּיתִיךָ 1 *perf. c. suff.:*

Ex. 33, 5. אעלה בקרבך וכליתיך

כִּלִּיתִים 1 *perf. c. s.:*

Ez. 22, 31. באש עברתו כליתים

כָּלוּ 3 *perf.:*

Gn. 24, 19. עד אם־כלו לשתת
Gn. 24, 22. כאשר כלו הגמלים
Gn. 43, 2. ויהי כאשר כלו לאכל
Ruth 2, 21 עד אם־כלו את כל־הקציר
1 Reg. 1, 41. והם כלו לאכל
2 Chr. 29, 17. לחדש הראשון כלו
2 Chr. 31, 7. ובחדש השביעי כלו

כִּלּוּנִי 3 *perf. pl. c. s.:*

Ps. 119, 87. כמעט כלוני בארץ

כִּלּוּם 3 *perf. pl. c. s.:*

2 Chr. 8, 8. אשר לא־כלום בני ישראל

כִּלִּיתֶם 2 *perf. pl.:*

Ex. 5, 14. מדוע לא כליתם חקכם

כִּלִּינוּ 1 *perf. pl.:*

Ps. 90, 9. כלינו שנינו

מְכַלָּה *part.:* *sg.*

Job. 9, 22. תם ורשע הוא מכלה
Jer. 14, 12. ובדבר אנכי מכלה אותם

מְכַלּוֹת *part. pl. fem.:*

Lev. 26, 16. מכלות עינים

כַּלֵּה *inf. constr.:* *adv.*

2 Reg. 13, 17. באפק עד־כלה
2 Rg. 13, 19. הכית את־ארם עד־כלה
Esr. 9, 14. הלא תאנף־בנו עד־כלה

וְכַלֵּה *inf. constr.:* *adv.*

1 Sam. 3, 12. אל־ביתו החל וכלה

לְכַלֵּה *inf. constr.:* *adv.*

2 Chr. 24, 10. לארון עד־לכלה
2 Chr. 31, 1. ומנשה עד־לכלה

לְכַלֵּא *inf. constr.:*

Dan. 9, 24. לכלא הפשע

כַּלּוֹת *inf. constr.:*

Num. 7, 1. ויהי ביום כלות משה

בְּכַלּוֹת *inf. constr.:*

Dt. 20, 9. והיה בכלת השטרים

כְּכַלּוֹת *inf. constr.:*

Dt. 31, 24. ויהי ככלות משה לכתב
Jos. 8, 24. ויהי ככלות ישראל להרג
Jos. 10, 20. ויהי ככלות יהושע
1 S. 24, 17. ויהי ככלות דוד לדבר
1 Rg. 8, 54. ויהי ככלות שלמה
1 Rg. 9, 1. ויהי ככלות שלמה לבנות
Jer. 26, 8. 43, 1. ככלות ירמיהו

וּכְכַלּוֹת *inf. constr.:*

2 Chr. 7, 1. וככלות שלמה להתפלל
2 Chr. 29, 29. וככלות להעלות כריו
2 Chr. 31, 1. וככלות כל־זאת
Esr. 9, 1. וככלות אלה נגשו אלי
Dan. 12, 7. וככלות נפץ יד־עם־קדש

לְכַלּוֹת *inf. constr.:*

1 Sam. 2, 33. לכלות את־עיניך
1 Chr. 28, 20. לכלות כל־מלאכת
2 Chr. 29, 28. עד לכלות העלה
Esr. 1, 1. לכלות דבר יי
Ez. 20, 8. לכלות אפי בהם
Ez. 20, 21. לכלות אפי בם

כַּלּוֹתַי *inf. c. suff.:*

Jer. 9, 15. 49, 37. עד כלותי אותם

בְּכַלּוֹתָי *inf. c suff.:*

Ez. 5, 13. בכלותי חמתי בם

כַּלּוֹתְךָ *inf. c. suff.:*

Ez. 4, 8. עד־כלותך ימי מצורך

בְּכַלּוֹתְךָ *inf. c. suff.:*

Ez. 43, 23. בכלותך מחטא

כְּכַלּוֹתְךָ *inf. c. suff.:*

2 Sam. 11, 19. ככלותך את כל

וְהָיָה כִּכְלֹתְךָ לִקְרֹא Jer. 51, 63.
inf. c. suff.: כִּלֹּתוֹ
עַד כַּלֹּתוֹ אֶתְכֶם Dt. 28, 21.
עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת Ruth 3, 3.
עַד כַּלֹּתוֹ לִבְנוֹת אֶת־בֵּיתוֹ 1 Rg. 3, 1.
מוֹסֵד בֵּית־יי וְעַד־כַּלֹּתוֹ 2 Chr. 8, 16.
inf. c. suff.: כְּכַלֹּתוֹ
כִּכְלֹתוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ Ex. 31, 18.
וַיְהִי כִּכְלֹתוֹ לְדַבֵּר Num. 16, 31.
וַיְהִי כִּכְלֹתוֹ לְדַבֵּר Jud. 15, 17.
וַיְהִי כִּכְלֹתוֹ לְהַעֲלוֹת 1 S. 13, 10.
וַיְהִי כִּכְלֹתוֹ לְדַבֵּר אֶל־שָׁאוּל 18, 1.
וַיְהִי כִּכְלֹתוֹ לְדַבֵּר 2 Sam. 13, 36.
וַיְהִי כְּכַלֹּתוֹ לְעֹשׂוֹת 2 Rg. 10, 25.
inf. c. suff.: כַּלּוֹתָם
לֹא תוֹכַל כַּלֹּתָם מֵהֵר Dt. 7, 22.
וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ עַד־כַּלּוֹתָם 1 S. 15, 18.
וְלֹא אָשׁוּב עַד־כַּלּוֹתָם 2 S. 22, 38.
תִּנְגַּח אֶת־אֲרָם עַד־כַּלּוֹתָם 1 Rg. 22, 11
עַד־כַּלּוֹתָם 2 Chr. 18, 10.
וְלֹא־אָשׁוּב עַד־כַּלּוֹתָם Ps. 18, 38.
inf. c. suff.: וְכִכְלוֹתָם
וְכִכְלוֹתָם בִּירוּשָׁלַיִם שְׁעִיר 2 Chr. 20, 23.
וְכִכְלוֹתָם הֵבִיאוּ 2 Chr. 24, 14.
inf. c. suff.: לְכַלֹּתָם
וְלֹא־נֶעֱלוֹתִים לְכַלֹּתָם Lev. 26, 44.
בְּמִדְבַּר לְכַלֹּתָם Ez. 20, 13.
inf. c. suff.: וּלְכַלֹּתָם
וְלִכְלֹתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה Ex. 32, 12.
imperat.: כַּלֵּה
כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה וְאֵינֵמוֹ Ps. 59, 14.
מִקְרֵב חוֹלֵק כַּלֵּה Ps. 74, 11.
imprt. pl.: כַּלּוּ
כִּלּוּ מַעֲשֵׂיכֶם Ex. 5, 13.
1 *imperf.:* אֲכַלֶּה
אֲנִי טֶרֶם אֲכַלֶּה Gn. 24, 45.
חֲצִי אֲכַלֶּה־בָּם Dt. 32, 23.
Job. 31, 16. וְעֵינַי אַלְמָנָה אֲכַלֶּה
1 *imperf.:* וַאֲכַלֶּה
Nu. 16, 21. 17, 10. וְאֶכְלָה אֹתָם כְּרָגַע
1 *impf. c. suff.:* אֲכַלְּךָ
Ex. 33, 3. פֶּן־אֶכְלְךָ בַּדָּרֶךְ
1 *impf. ap.:* וָאֹכַל
Ez. 43, 8. וְאֹכַל אוֹתָם בְּאַפִּי
1 *impf. c. suff.:* וָאֲכַלֵּם
Ex. 32, 10. וְיִחַר־אַפִּי בָהֶם וְאֹכְלֵם
1 *impf. c. suff.:* וָאֲכַלֵּם
2 Sam. 22, 39. וְאֶכְלֵם וָאֶמְחָצֵם
2 *imperf.:* תֹּאכַלְנָה
Lev. 19, 9. 23, 22. לֹא־תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ
Dt. 26, 12. כִּי תְכַלֶּה לַעְשֵׂר
2 *impf. ap.:* וְתֹאכַל
Num. 17, 25. וְתֹאכַל תְּלוּנָתָם מֵעָלַי
2 *impf. c. suff.:* תְּכַלְּנָה
Gn. 6, 16. וְאֶל־אַמָּה תְּכַלֶּנָּה
3 *imperf.:* יְכַלֶּה
Jes. 10, 18. וְעַד־בָּשָׂר יְכַלֶּה
3 *impf. ap.:* וַיְכַל
Gn. 2, 2. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
Gn. 17, 22. וַיְכַל לְדַבֵּר אִתּוֹ
Gn. 49, 33. וַיְכַל יַעֲקֹב לְצַוֹּת אֶת־בָּנָיו
Ex. 34, 33. וַיְכַל מִדַּבֵּר אִתָּם
Ex. 40, 33. וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת־הַמְּלָאכָה
Dt. 32, 45. וַיְכַל מֹשֶׁה לְדַבֵּר
1 Sam. 10, 13. וַיְכַל מֵהִתְנַבֵּאת
2 S. 6, 18. וַיְכַל דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעוֹלָה
1 Reg. 7, 1. וַיְכַל אֶת־כָּל־בֵּיתוֹ
1 Reg. 7, 40. וַיְכַל חִירָם לַעֲשׂוֹת
1 Chr. 16, 2. וַיְכַל דָּוִד מֵהַעֲלוֹת הָעֹלָה
2 Chr. 4, 11. וַיְכַל חִירָם לַעֲשׂוֹת
2 Chr. 7, 11. וַיְכַל שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּית יי
Ps. 78, 33. וַיְכַל־בַּהֶבֶל יְמֵיהֶם
3 *impf. c. suff.:* וַיְכַלֵּהוּ

וַיְכַן אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלְכְּלֵהוּ 1 Rg. 6, 9.
אֶת־הַבַּיִת וַיְכַלְכְּלֵהוּ 1 Reg. 6, 14.
3 *impf. fem.:* וַתְּכַל
וַתְּכַל לְהַשְׁקֹתוֹ Gn. 24, 19.
וַתְּכַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ לָצֵאת 2 S. 13, 39.
3 *impf pl.:* יְכַלּוּ
יְכַלּוּ יָמֵיהֶם בְּטוּב Job. 36, 11.
3 *impf. pl. c. hint.:* הַיְכַלּוּ
הֵיכְלוּ בְיוֹם Neh. 3, 34.
3 *impf. pl.:* וַיְכַלּוּ
וַיְכַלּוּ אֶת־חֹמֵימֵי Ez. 43, 27.
3 *pl.:* וַיְכַלּוּ
וַיְכַלּוּ לִנְחֹל אֶת־הָאָרֶץ Jos. 19, 49.
וַיְכַלּוּ מֵחַלֵּק אֶת־הָאָרֶץ Jos. 19, 51.
וַיְכַלּוּ בְּכָל אַנְשִׁים Esr. 10, 17.
3 *pl. c. suff.:* וַיְכַלְּהוּ
וַאֲכַלְתִּיו וַיְכַלְּהוֹ Jer. 10, 25.
Pu-al: כֻּלָּה
3 *prf. pl.:* כֻּלּוּ
כֹּל תִּפְלוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי Ps. 72, 20.
3 *impf. pl.:* וַיְכֻלּוּ
וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ Gn. 2, 1.

כָּלָה

ת״ו וְנִכְנַס כָּלָה, וְהוּא נִיכּוּכִי, וְנִמְשָׁךְ עַל נִכְווֹן סִפְעַל שֶׁל תְּשׁוּקָה וְתִקּוּק, וְשֶׁכָּ מְכַוְּנוֹ עוֹנֵג וְתוֹעֶלֶת [שֶׁמְּכַעְנֵגֶת, מְשַׁרְעֲנֶת]. נִתְגַּנּוֹס יְדוּעַ סִפְעַל, נִמְשָׁךְ נֶעָם וְקוּם נְעָנֵי, וְשׁוּם שֵׁם כְּלִי נִמְשָׁךְ שָׁנֵי מְעָנֵי.

adj. m. part. (f. כְּלָה), tabescens desiderio (schmachtend). Targ. כְּלָא, sperare, exspectare; כְּלִיוּ, spes anxia, exspectatio solicita. LXX. *σφακελίζειν.*

adj. pl. fem.: וְכָלוֹת
וְכָלוֹת אֵלֶיהָם Dt. 28, 32.

כָּלָה

ת״כ ע״פ שָׁנָה, וּמְכַוְּנוֹן גְּמִירָה וּפְסִיקָה וְקַטּוֹל [פַּעַלְעַנְדוֹנְג], וְשׁוּם מְסַגֵּל עַל מְסַגֵּל, כְּמוֹ עֲשָׂה כָּלָה, נְסַפֵּחַ נְכִנִּית כְּפִיר נְדוּפִי.

n. f. ad s. f. שָׁנָה, consummatio, consumtio, deletio, unde phrasis עָשָׂה כָּלָה, penitus delere, seq. acc. LXX. *συντέλεια, συντέλεια καιροῦ, συντελεῖν, λόγος; ἐἰς τέλος.*

הֲבָאה אֵלַי עֶשֶׂר וְכָלָה Gn. 18, 21.
כָּלָה גֶּרֶשׁ יִגָּרֵשׁ Ex. 11, 1.
כִּי־כָלָה הִיא מִמֶּנּוּ אֲבִרוֹ 1 S. 20, 33.
לֹא־עֲשִׂיתִם כָּלָה Neh. 9, 31.
כִּי כָלָה וְנֶחֱרָצָה Jes. 10, 23.
כָּלָה וְנֶחֱרָצָה שָׁמַעְתִּי Jes. 28, 22.
אֶעֱשֶׂה אֶתְכֶם כָּלָה Jer. 5, 18.
כִּי אֶעֱשֶׂה כָּכָה Jer. 30, 11.
לֹא־אֶעֱשֶׂה כָלָה Jer. 30, 11.
כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה בְּכָל־הַגּוֹיִם Jer. 46, 28
וְאַתָּה לֹא־אֶעֱשֶׂה כָלָה Jer. 46, 28.
כָּלָה אֲנִי עֹשֶׂה Ez. 11. 13.
וְלֹא־עֲשִׂיתִי אִתָּם כָּלָה Ez. 20, 17.
וְעַד־כָּלָה וְנֶחֱרָצָה Dan. 9, 27.
וּבְשִׁבְטַ עֶבְרָה כָלָה יֵעָשֶׂה Nah. 1, 8.
כָּלָה הוּא עֹשֶׂה Nah. 1, 9.
כִּי כָלָה אַךְ־נִבְהָלָה יַעֲשֶׂה Zeph. 1, 18
adv.: וְכָלָה
וְכָלָה לֹא אֲעֶשֶׂה Jer. 4, 27.
וְכָלָה אַל־תַּעֲשׂוּ Jer. 5, 10.
וְכָלָה בְּיָדוֹ Dan. 11, 16.
לְכָלָה
לְבִלְתִּי לְהַשְׁחִית לְכָלָה 2 Chr. 12, 12.
בְּחֵמָה לְכָלָה Ez. 13, 13.

כְּלָיוֹן

ת״ו וְסִפְחָ כְּלָיוֹן, וְסִפְעַל מְסַגֵּל וְכְלִי [עִילְנוּנְג], וְלִפְעָמִים מְכַוְּנוֹן תְּשׁוּקָה וְכִסְפִּית, כְּמוֹ כְּלִיוֹן עֵינַיִם, אוֹ שִׁבְרוֹן מַתְעַלְּפוֹת, וְדוֹק. וְנִתְרְגוּם כְּלִי כְּמוֹ חֶמְדָּה, וְכֵן כְּלָיָה וְכִדּוּמֵיהֶם, וְסִגְּרוּ לְפָנֵיכֶם.

n. m. (c. כְּלִיוֹן), consumtio, vel de rei deletione vel de desiderio, quo aestuamus et contabescimus. LXX. *ἐκλείπειν, λόγος.*

כְּלִיוֹן חָרוֹן Jes. 10, 22.
constr.: וְכִלְיוֹן
וְכִלְיוֹן עֵינַיִם Dt. 28, 65.

תַּכְלִית

ת״כ ע״פ תַּכְלִית, תַּכְנִית, תַּרְמִית, וְסִימוֹן סְנִיאוּת וְסִפְעַל מְכַל וְכִל [סַפַּעֲנְדוֹנְג, סַפַּעֲלְקְמַעְנְכְּיי], וּת״כ כְּמוֹ מְכַלֶּה וְתִפְ, וּוֹסְ תְּכַלִּית שְׁנֵיהֶם, תַּכְלִית אוֹר, לוֹמֵר שְׁנֵיהֶם נִמְשָׁכִים וְקוֹקִים, אוֹ שְׁנֵיהֶם מוֹזְלִים. וְלִפְעָמִים כְּמוֹ קֵץ וְסוֹף, לוֹמֵר קָפִיסִם וְסִגּוּר, כְּמוֹ לְכָל תַּכְלִית רָאִיתִי קֵץ. וְלִכּוֹד נִמְשָׁכִים רְנִכִּית.

n. f. (ad s. f. תַּכְלִית, תַּכְנִית), absolutio, perfectio (syn. מְכַלָּל, תֹּם), de summo alicujus rei sive bonae sive malae gradu; finis, extremitas. LXX. *συντέλεια, τέλειος, ἔκλειψις, πέρας, ἔσχατος.*

וְעַד־תַּכְלִית בִּית אֲלִישִׁיב Neh. 3, 21.
אִם עַד־תַּכְלִית שַׁדַּי Job. 11, 7.
עַד־תַּכְלִית אוֹר עִם־חֹשֶׁךְ Job. 26, 10
וְלִכֹּל־תַּכְלִית הוּא חוֹקֵר Job. 28, 3.
תַּכְלִית שָׂנֵאתִים Ps. 139, 22.

תְּכֵלָה

ת״כ ע״פ תְּגֵרָה, תַּאֲלָה, וְסִימוֹן כְּמוֹ תַּכְלִית, לוֹמֵר מְסַגֵּל וְכִלּוּל [סַפַּעֲלְקְמַעְנְכְּיי], וּת״כ כְּמוֹ תַּכְלִית.

n. f. (ad s. f. תְּאֵלָה, תְּגֵרָה), absolutio, perfectio; alii spem seu objectum spei interpretantur. LXX. *συντέλεια.*

לְכָל־תְּכֵלָה רָאִיתִי קֵץ Ps. 119, 96.

מְכֻלָּה

ת״כ וְקַל נִכְווֹן מְכֻלּוֹת, וְסִפְעוּל כְּמוֹ מְכַלּוֹת, לוֹמֵר הִנְכַּר וְכִסְגֵּל [סַפַּעֲלְקְמַעְנְכְּיי], וְמְכַלּוֹת וְסִכְמְכַלּוֹת וְכִכְ.

n. f. pluralet., perfectio, res perfecta, sicut מְכֻלָּל. LXX. מְכֻלּוֹת זָהָב, *χρυσίον καθαρόν.*

pl.: מְכֻלּוֹת
זְהַב הוּא מִכְלוֹת זָהָב 2 Chr. 4, 21.

כַּלָּה

ת״כ וְקַל נִכְווֹן כַּלָּלוֹת וְסִמְךְ כַּלְּוֹת, וְמְעִנְכְּ טוֹקְ [נִיעֶנְע], נִמְשָׁךְ עַל סְפִינִי שֶׁל קֶדֶם, לוֹמֵר לְכִ, וְקִרְקֵס עוֹקְ נִמְשָׁ וְסִ לְדָ״ק מְעִנְיָן מוּזָ הִתְעוֹקְ, וְלִדָ״ק מְעִנְיָן כְּלִי. קוֹלֶם לְדַעְתִּי מְעִנְיָן עָנוּג, כִּי לִמְשָׁ נ״כ סִמְכוּן שֶׁל עָנוּג, כִּידוּעַ בְּקִיקוּר לְלָשׁוֹן.

n. f. pluralet., renes, a *desiderando* seu *concupiscendo*, quia in renibus intimorum affectuum, velut desiderii, libidinis, gaudii, moeroris est sedes. Nisi a *rotunditate* dicti sunt, nam radix כָּלָה etiam de forma globosa dicitur, uti docet linguarum collatio. LXX. *νεφρός, τρυχος, χεῖλος.*

pl.: כְּלָיוֹת
בְּחֵן כְּלָיוֹת וְלֵב Jer. 11, 20.
בְּחֵן כְּלָיוֹת Jer. 17, 10.
רֹאֵה כְּלָיוֹת וְלֵב Jer. 20, 12.
pl.: וּכְלָיוֹת
וּבְחֹן לִבּוֹת וּכְלָיוֹת Ps. 7, 10.
pl.: הַכְּלָיוֹת
וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת Ex. 29, 13. 22.
וְאֶת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת Lev. 3, 4.
10. 15. 4, 9. 7, 4. 8, 16. 25.
עַל־הַכְּלָיוֹת יְסִירֶנָּה Lev. 3, 4.
10. 15. 4, 9. 7, 4.
וְאֶת־הַחֵלֶב וְאֶת־הַכְּלָיֹת Lev. 9, 10.
pl.: וְהַכְּלָיֹת
הָאַלְיָה וְהַמְכַסֶּה הַכְּלָיֹת Lev. 9, 19.
constr.: כִּלְיוֹת
עִם־חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה Dt. 32, 14.
מֵחֵלֶב כִּלְיוֹת אֵילִים Jes. 34, 6.
cum suff. כִּלְיוֹתַי
יִפְלַח כִּלְיוֹתַי וְלֹא יַחְמֹל Job. 16, 13.
כְּלֵה כִלְיֹתַי בְּחִצָּי Job. 19, 27.
יְסָרוּנִי כִלְיוֹתָי Ps. 16, 7.
צָרְפָה כִלְיוֹתַי וְלִבִּי Ps. 26, 2.
כִּי־אַתָּה קָנִיתָ כִלְיוֹתָי Ps. 139, 13.
וְתַעֲלֻזָּה כִלְיוֹתַי Prv. 23, 16.
pl. c. suff.: וְכִלְיוֹתַי
וּכְלִיוֹתַי אֲשַׁתְּנֵן Ps. 73, 21.
pl. c. suff.: בְּכִלְיוֹתַי *p.*
הֲבִיא בְּכִלְיוֹתָי Thr. 3, 13.
pl. c. suff.: מִכִּלְיוֹתֵיהֶם
וְרָחוֹק מִכִּלְיוֹתֵיהֶם Jer. 12, 2.

כְּלִי

ת״כ נִסְפָּח כֶּלִי, וּכְרוּי כֵּלִים [כְּנֵי], וְסִמּוּן לְדַעַת הַמְדַקְדְּקִים סִנְגֵּר וְסִכְעֵזֶת [דֶּזֶת סְעֶרְפְּעֶרְטְעֶנְע], וְשׁוּם נִכְלָל כְּלִי, כְּמוֹ נִשְׁפְּתִי עֵרֶב שֵׁם כְּלִי נִכְלָל מִסְגֶּרֶת, לוּלֵס לֹא מְקַשֵּׁר לִי מִסְגֶּרֶת.

n. m. (in p. כֶּלִי, pl. כֵּלִים), suppellex, vas, vestis, instrumentum bellicum vel musicum, vel a perfectione vel a rotunditate dictum. LXX. *συντελεῖν, διασκευή, κατασκευή, ἄγγος, ἀγγεῖον; ἔργον, ἐργαλεῖον, σκεῦος, ὄργανον, ὅπλα, κριός, κάδιον, πέλεκυς, κόσμος, ἐπιστολή, ἅπας; כְּלִי זַיִן, כְּלִי מִלְחָמָה, ὁπλομάχος; כְּלִי נֶגֶן, ψαλμός; כְּלִי מַסָּךְ, πέλεκυς; שֹׁמֵר כֵּלִים, φύλαξ.*

כָּל־כְּלִי זָהָב Ex. 35, 22.
מִכָּל־כְּלִי־עֵץ Lev. 11, 32.
כָּל־כְּלִי Lev. 11, 32.
וְכָל־כְּלִי־חֶרֶשׂ אֲשֶׁר־יִפֹּל Lev. 11, 33.
בְּכָל־כְּלִי יִטְמָא Lev. 11, 34.
אוֹ בְּכָל־כְּלִי־עֵר Lev. 13, 49. 53. 57.
אוֹ אֶת־כָּל־כְּלִי הָעוֹר Lev. 13, 52.
אוֹר־כָּל־כְּלִי הָעוֹר Lev. 13, 58. 59.
אֶל כְּלִי־חֶרֶשׂ Lev. 14, 5. 50.
וְכָל־כְּלִי־עֵץ Lev. 15, 12.
וְכָל־הַנֹּגֵעַ בְּכָל־כְּלִי Lev. 15, 22.
וְכָל כְּלִי פָּתוּחַ Num. 19, 15.
וְכָל־כְּלִי־עֵר Num. 31, 20.
וְכָל־כְּלִי־עֵץ Num. 31, 20.
אִישׁ אֲשֶׁר מָצָא כְּלִי־זָהָב Num. 31, 50.
כָּל כְּלִי מַעֲשֵׂה Num. 31, 51.
כָּל־כְּלִי בְלֹא צְדִיָּה Num. 35, 22.
לֹא־יִהְיֶה כְּלִי־גָבֶר Dt. 22, 5.
כָּל־כְּלִי בְרִזֶל לֹא־נִשְׁמַע 1 Reg. 6, 7.
כָּל־כְּלִי זָהָב וְכָל־כְּלִי־כֶסֶף 2 Reg. 12, 14.
וְתַמּוּרָתָהּ כִּכְלִי־פָז Job. 28, 17.
וּמוֹצִיא כְלִי לְמַעֲשֵׂהוּ Jes. 54, 16.
כָּל־כְּלִי יוּצַר Jes. 54, 17.
וְשָׁב וְיָעַשֵׂהוּ כְּלִי אַחֵר Jer. 18, 4.
יִשְׁבֹּר אֶת־כְּלִי הַיּוֹצֵר Jer. 19, 11.
אֵם־כְּלִי אֵין חֵפֶץ בּוֹ Jer. 22, 28.
הַצִּיגֻנּוֹ כְּלִי רִיק Jer. 51, 34.
וְאִישׁ כְּלִי מַשְׁחִתּוֹ בְיָדוֹ Ez. 9, 1.
וְאִישׁ כְּלִי מִפְצֵהוּ בְיָדוֹ Ez. 9, 2.
אוֹצֵר כָּל־כְּלִי חֶמְדָּה Hos. 13, 15.
מִכֹּל כְּלִי חֶמְדָּה Nah. 2, 10.
כְּלִי רֹעֶה אִוֶּלִי Zach. 11, 15.
כְּלֵי *p.*
מַיִם חַיִּים אֶל־כְּלִי Num. 19, 17.
הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כְּלִי 2 Reg. 4, 6.

אין עוד כלי 2 Reg. 4, 6.
ויצא לצרף כלי Prv. 25, 4.
ולא־הורק מכלי אל־כלי Jer. 48, 11.
לתלות עליו כל־כלי Ez. 15, 3.

וְכֵלָי
וכלי־חרש אשר תבשל־בו Lev. 6, 21.
וכלי־חרש Lev. 15, 12.
וספות וכלי יוצר 2 Sam. 17, 28.
זהב וכלי־כסף 2 Reg. 12, 14.
וכלי יקר שפתי־דעת Prv. 20, 15.

הַכֵּלָי
וכל־הכלי אשר־ישב עליו Lev. 15, 4.
והישב על־הכלי Lev. 15, 6.
או על־הכלי אשר Lev. 15, 23.
וכל־הכלי אשר תשב עליו Lev. 15, 26.
ונשחת הכלי Jer. 18, 4.

p. הַכֵּלָי
את־ידו אל־הכלי 1 Sam. 17, 49.

בַּכֵּלָי
ואם־בכלי נחשת Lev. 6, 21.
מים קדשים בכלי־חרש Num. 5, 17.
ואם־בכלי ברזל הכהו Num. 35, 16.
אם בכלי עץ־יד Num. 35, 18.
בכלי הרעים אשר־לו 1 Sam. 17, 40.
אדדך בכלי־נבל Ps. 71, 22.
בכלי טהור בית יי Jes. 66, 20.
ונתתם בכלי־חרש Jer. 32, 14.
ונתת אותם בכלי אחד Ez. 4, 9.

בַּכֵּלָי
מעט־מים בכלי ואשתה 1 Rg. 17, 10.

p. בַּכֵּלָי
יקדש בכלי 1 Sam. 21, 7.

וּבַכֵּלָי
ובכלי הבקר בשלם הבשר 1 Rg. 19, 21.

בְּכֵלָי
ככלי יוצר תנפצם Ps. 2, 9.
חייתי ככלי אבד Ps. 31, 13.
ונפלתם ככלי חמדה Jer. 25, 34.
ככלי אין־חפץ בו Jer. 48, 38.
ככלי אין־חפץ בו Hos. 8, 8.

מִכֵּלָי
ולא־הורק מכלי Jer. 48, 11.

cum suff.: כֵּלָיו cf. פְּרִי, שִׁבֵּר
ואל־כליך לא־תתן Dt. 23, 25.

כֵּלִים
pl.:
כסף או־כלים לשמר Ex. 22, 6.
ויהי־לו נשא כלים 1 Sam. 16, 21.
כלים מן־החוץ 2 Reg. 4, 3.
כלים רקים 2 Reg. 4, 3.
כלים לבית יי 2 Chr. 24, 14.
כלים אחרים אלף Esr. 1, 10.
כל־כלים לזהב ולכסף Esr. 1, 11.

וְכֵלִים
כסף וזהב וכלים 1 Reg. 15, 15.
מלאה בגדים וכלים 2 Reg. 7, 15.
כסף וזהב וכלים 2 Chr. 15, 18.
בכלי זהב וכלים Esth. 1, 7.

הַכֵּלִים
pl.:
את כל־הכלים Ex. 25, 39.
הכלים אשר על־השלחן Ex. 37, 16.
כל כסף הכלים Num. 7, 85.
על־האהל ועל־כל־הכלים Nu. 19, 18.
וצמת והלכת אל־הכלים Ruth 2, 9.
נחבא אל־הכלים 1 Sam. 10, 23.
ויטש דוד את־הכלים 1 Sam. 17, 22.
על־יד שומר הכלים 1 Sam. 17, 22.
ומאתים ישבו על־הכלים 1 S. 25, 13.
וכחלק חישב על־הכלים 1 S. 30, 24.
המזרקות ואת־כל־הכלים 1 Rg. 7, 45.
וינח שלמה את־כל־הכלים 1 Rg. 7, 47.
את כל־הכלים 1 Reg. 7, 48.
ואת־הזהב ואת־הכלים 1 Reg. 7, 51.
ויצקת על־כל הכלים 2 Reg. 4, 4.
ויהי כמלאת הכלים 2 Reg. 4, 6.
הכלים הנמצאים בית יי 2 Rg. 14, 14.

הכלים העשוים לבעל 2 Rg. 23, 4.
לנחשת כל־הכלים 2 Reg. 25, 16.
ממנים על־הכלים 1 Chr. 9, 29.
ויעש שלמה כל־ 2 Chr. 4, 18. 19.
הכלים
ואת־הזהב ואת־כל־הכלים 2 Chr. 5, 1.
הכלים הנמצאים 2 Chr. 25, 24.
הכלים אשר הזניח 2 Chr. 29, 19.
ואת־הכלים תרומת Esr. 8, 25.
הכלים הנותרים Jer. 27, 18. 21.
ועל יתר הכלים Jer. 27, 19.
לנחשתם כל־הכלים האלה Jer. 52, 20.
ויניחו את־הכלים Ez. 40, 42.
ואת־הכלים הביא Dan. 1, 2.
את־הכלים אשר באניה Jon. 1, 5.

וְהַכֵּלִים
pl.:
והכלים קדש Esr. 8, 28.
הכסף והזהב והכלים Esr. 8, 30.
הכסף והזהב והכלים Esr. 8, 33.
הלבונה והכלים Neh. 13, 5.

בַּכֵּלִים
pl.:
בכלים אשר עשיתי 1 Chr. 23, 5.

מִכֵּלִים
pl.:
מכלים שונים Esth. 1, 7.

כְּלֵי
pl. constr.:
ויוצא העבד כלי־כסף Gn. 24, 53.
מה־מצאת מכל־כלי־ביתך Gn. 31, 37.
כלי חמס מכרתיהם Gn. 49, 5.
כלי־כסף וכלי זהב Ex. 3, 22.
11, 2. 12, 35.
לכל כלי המשכן Ex. 27, 19.
ואת כל־כלי האהל Ex. 31, 7.
ויעש את־כל־כלי המזבח Ex. 38, 3.
ואת כל־כלי המזבח Ex. 38, 30.
ואת כל־כלי עבדת Ex. 39, 40.
את־כל־כלי אהל מועד Nu. 3, 8.
ואת כל־כלי שמנה Num. 4, 9.
את־כל־כלי השרת Num. 4, 12.
כל כלי המזבח Num. 4, 14.
ואת־כל־כלי הקדש Num. 4, 15.
ואת־כל־כלי עבדתם Num. 4, 26.
את־כלי משמרת Num. 4, 32.
אד אל־כלי הקדש Num. 18, 3.
איש את־כלי מלחמתו Dt. 1, 41.
חגור כלי מלחמה Jud. 18, 11.
חגורים כלי מלחמתם Jud. 18, 16.
החגור כלי המלחמה Jud. 18, 17.
ואת כלי הזהל 1 Sam. 6, 8.
אשר־בו כלי־זהב 1 Sam. 6, 15.
ולעשות כלי־מלחמתו 1 S. 8, 12.
ויהיו כלי־הנערים 1 Sam. 21, 6.
ויאבדו כלי מלחמה 2 Sam. 1, 27.
כלי־כסף וכלי־זהב 2 Sam. 8, 10.
נשאי כלי יואב 2 Sam. 18, 15.
נשאי כלי יואב בן־צרויה 2 S. 23, 37.
ואת־כל־כלי הקדש 1 Reg. 8, 4.
וכל כלי משקה 1 Reg. 10, 21.
וכל כלי בית־יער 1 Reg. 10, 21.
כלי־כסף וכלי זהב 1 Reg. 10, 25.
ויקצץ את־כל־כלי זהב 2 Rg. 24, 13.
ואת כל־כלי הנחשת 2 Rg. 25, 14.
ומהם על־כלי העבדה 1 Chr. 9, 28.
ועל כל־כלי הקדש 1 Chr. 9, 29.
נשא כלי יואב בן־צרויה 1 Chr 11, 39.
בכל־כלי מלחמה 1 Chr. 12, 33.
בכל כלי צבא מלחמה 1 Chr. 12, 37.
ואת כלי הנחשת 1 Chr. 18, 8.
וכל כלי זהב וכסף 1 Chr. 18, 10.
ולכל־כלי עבדת בית יי 1 Chr 28, 13.
לכל־כלי עבודה 1 Chr. 28, 14.
לכל כלי הכסף 1 Chr. 28, 14.
במשקל לכל־כלי עבודה 1 Chr. 28, 14
ואת־כל־כלי הקדש 2 Chr. 5, 5.
וכל כלי משקה 2 Chr. 9, 20.
וכל כלי בית־יער 2 Chr. 9, 20.
כלי כסף וכלי זהב 2 Chr. 9, 24.
כלי שרת והעלות 2 Chr. 24, 14.
את־כלי בית־האלהים 2 Chr. 28, 24.
כלי בית־האלהים 2 Chr. 28, 24.
ועל־ידי כלי דויד 2 Chr. 29, 27.
ולכל כלי חמדה 2 Chr. 32, 27.
עם־כלי חמדת בית יי 2 Chr. 36, 10.
וכל כלי בית האלהים 2 Chr. 36, 18.
וכל־כלי מחמדיה 2 Chr. 36, 19.
הוציא את־כלי בית יי Esr. 1, 7.
ושם כלי המקדש Neh. 10, 40.
את־כל־כלי בית־טוביה Neh. 13, 8.
ואשיבה שם כלי בית Neh. 13, 9.
ולו הכין כלי־מות Ps. 7, 14.
כל כלי הקנן Jes. 22, 24.
ועד כל־כלי הנבלים Jes. 22, 24.
חברו נשאי כלי יי Jes. 52, 11.
את־כלי המלחמה Jer. 21, 4.
הנה כלי בית יי Jer. 27, 16.
כלי בית יי Jer. 28, 3. 6.
כלי גולה עשי לך Jer. 46, 19.
ויוצא את־כלי זעמו Jer. 50, 25
מפץ־אתה לי כלי מלחמה Jer. 51, 20.
ואת כל־כלי הנחשת Jer. 52, 18.
עשה לך כלי גולה Ez. 12, 3.
ותקחו כלי תפארתך Ez. 16, 17.
ולקחו כלי תפארתך Ez. 16, 39. 23, 26.
ומקצת כלי בית־האלהים Dan. 1, 2.
עם־כלי חמדתם Dan. 11, 8.
חשבו להם כלי־שיר Am. 6, 5.

וּכְלֵי
pl. constr.:
וכלי זהב Gn. 24, 53.
וכלי זהב ושמלת Ex. 3, 22. 12, 35.
כלי־כסף וכלי זהב Ex. 11, 2.
והמזבחת וכלי הקדש Nu. 3, 31.
וכלי הקדש וחצצרות Num. 31, 6.
וכלי נחשת וברזל Jos. 6, 19.
וכלי הנחשת והברזל Jos. 6, 24.
וכלי רכבו 1 Sam. 8, 12.
וכלי־זהב וכלי נחשת 2 S. 8, 10.
וכלי הבקר לעצים 2 Sam. 24, 22.
וכלי זהב ושלמות 1 Reg. 10, 25.
וכלי שיר האלהים 1 Chr. 16, 42.
וכלי קדש האלהים 1 Chr. 22, 19.
וכלי זהב ושלמות 2 Chr. 9, 24.
וכלי חמדות 2 Chr. 20, 25.
וכלי זהב וכסף 2 Chr. 24, 14.
וכלי־כסף מאה Esr. 8, 26.
וכלי נחשת מצחב Esr. 8, 27.
יי וכלי זעמו Jes. 13, 5.
וכלי נחשת Ez. 27, 13.

בִּכְלֵי
pl. constr.:
בכלי שיר 1 Chr. 15, 16.
בכלי נבלים ובכנרות 1 Chr. 16, 5.
והלוים בכלי־שיר יי 2 Chr. 7, 6.
והמשוררים בכלי השיר 2 Chr. 23, 13.
הלוים בכלי דויד 2 Chr. 29, 26.
והכהנים בכלי עז ליי 2 Chr. 30, 21.
כל־מבין בכלי־שיר 2 Chr. 34, 12.
בכלי־כסף בזהב ברכוש Esr. 1, 6.
בכלי־שיר דויד Neh. 12, 36.
בכלי־מלחמתם Ez. 32, 27.

וּבִכְלֵי
pl. constr.:
ובמצלתים ובכלי השיר 2 Chr. 5, 13.
ובכלי־גמא על־פני־מים Jes. 18, 2.

כִּכְלֵי
pl. constr.:
ככלי גולה Ez. 12, 4.

מִכְּלֵי
pl. constr.:
טובה חכמה מכלי קרב Eccl. 9, 18.
מכלי האגנות Jes. 22, 24.

וּמִכְּלֵי
pl. constr.:
ומכלי בית יי הביא 2 Chr. 36, 7.

כֵּלָיו
pl. c. suff.:
כי־משית את־כל־כלי Gn. 31, 37.
וגם־כלי לא־לקחתי בידי 1 S. 21, 9.
כלי הוצאתי Ez. 12, 7.

בִּכְלֵינוּ
pl. c. suff.:
כי הלחם אזל מכלינו 1 Sam. 9, 7.

כֵּלֶיךָ
pl. c. suff.:
כליך תליך וקשתך Gn. 27, 3.
והוצאת כליך Ez. 12, 4.

כֵּלֵיכֶם
pl. c. suff.:
אל־תחס על־כליכם Gn. 45, 20.

בְּכֵלֵיכֶם
pl. c. suff.:
מזמרת הארץ בכליכם Gn. 43, 11.
ושמו בכליכם Jer. 40, 10.

כֵּלָיו
pl. c. suff.:
ואת תבנית כל־כליו Ex. 25, 9.
לכל־כליו תעשה נחשת Ex. 27, 3.
ואת־כל־כליו ואת־המנרה Ex. 30, 27.
העלה ואת־כל־כליו Ex. 30, 28. 31, 9.
ואת־השלחן ואת־כליו Ex. 31, 8.
ואת־כל־כליו Ex. 35, 13. 16.
כל־כליו Ex. 38, 3.
את־האהל ואת־כל־כליו Ex. 39, 33.
את־השלחן את־כל־כליו Ex. 39, 36.
את־בדיו ואת־כל־כליו Ex. 39, 39.
וקדשת אתו ואת־כל־כליו Ex. 40, 9.
מזבח העלה ואת־כל־כליו Ex. 40, 10.
ואת־כל־כליו ואת־הכיר Lev. 8, 11.
ועל כל־כליו Num. 1, 50.
ואת־כל־כליו Num. 1, 50.
וכל־כליו וכל עבדתו Num. 3, 36.
את־כל־כליו Num. 4, 14.
ואת־כל־כליו Num. 7, 1 (bis).
אל הנער נשא כליו Jud. 9, 54.
אל־הנער נשא כליו 1 Sam. 14, 1. 6.
ויאמר לו נשא כליו 1 Sam. 14, 7.
את יונתן ואת־נשא כליו 1 S. 14, 12.
ויאמר יונתן אל־נשא כליו 1 S. 14, 12.
ונשא כליו אחריו 1 Sam. 14, 13.
ונשא כליו 1 Sam. 14, 13.
אשר הכה יונתן ונשא כליו 1 S. 14, 14.
והנה אין יונתן ונשא כליו 1 S. 14, 17.
ואת־כליו שם באהלו 1 Sam. 17, 54.
ויתן יהונתן את־כליו 1 Sam. 20, 40.
ויאמר שאול לנשא כליו 1 Sam. 31, 4.
ולא אבה נשא כליו 1 Sam. 31, 4.
וירא נשא־כליו כי־מת 1 S. 31, 5.
ושלשת בניו ונשא כליו 1 Sam. 31, 6.
ויפשטו את־כליו 1 Sam. 31, 9.
וישימו את־כליו 1 Sam. 31, 10.
ואת שמן הטוב ואת כל־
בית כליו 2 Reg. 20, 13.
ואת־כל־כליו לעבדתו 1 Chr. 23, 26.
אל־נשא כליו 1 Chr. 10, 4.
ולא אבה נשא כליו 1 Chr. 10, 4.
ויראו נשא־כליו 1 Chr. 10, 5.
את־ראשו ואת־כליו 1 Chr. 10, 9.
וישימו את־כליו 1 Chr. 10, 10.
העולה ואת־כל־כליו 2 Chr. 29, 18.
המערכת ואת־כל־כליו 2 Chr. 29, 18.
למכמש יפקיד כליו Jes. 10, 28.
וכלי כליו רעים Jes. 32, 7.
ואת כל־בית כליו Jes. 39, 2.

וְכֵלָיו
pl. c. suff.:
איש וכליו בידו 2 Reg. 11, 8. 11.
איש וכליו בידו 2 Chr. 23, 7.
איש וכליו Jer. 22, 7.
וכליו יריקו Jer. 48, 12.

וּבְכֵלָיו
pl. c. suff.:
בקדש ובכליו Num. 4, 16.

כֵּלֶיהָ
pl. c. suff.:
ואת־כליה Ex. 30, 27.
ואת־כל־כליה Ex. 31, 8.
ואת־כליה ואת־נרתיה Ex. 35, 14.
עשה אתה ואת כל־כליה Ex. 37, 24.
ואת־כל־כליה Ex. 39, 37.
ואת־כל־כליה Num. 4, 10.
וכלה תעדה כליה Jes. 61, 10.

כֵּלֵיהֶם
pl. c. suff.:
וימלאו את־כליהם בר Gn. 42, 25.

Num. 4, 32. וּמִיתְרֵיהֶם לְכָל־כֵּלֵיהֶם
2 Chr. 4, 16. וְאֵת־כָּל־כֵּלֵיהֶם
Jes. 65, 4. וּפֶרֶק פִּגֻלִּים כֵּלֵיהֶם
Jer. 14, 3. שִׁבּוּ כֵלֵיהֶם רֵיקָם
Jer. 49, 29. יְרִיעוֹתֵיהֶם וְכָל־כֵּלֵיהֶם
pl. c. suff.: בִּכְלֵיהֶם
Jos. 7, 11. וְגַם שָׂמוּ בִּכְלֵיהֶם

כָּלַח

פעל ל״ע כ״ח נגוד, וחלופ לדעת המתרגם וכרח״נע וכ״, וקיכ מקור [כַּלְעַ ויין], ודומה לו קלקס [הרכב מן קקל וקקס] וכסל וקסל בלשון ישמעאל, וק״כ שרש העברי מסורס, או שהוא נדומה אל כלק, עכין יבוש. לד״ק כלק נדומה אל כלח, וק״כ כלח נדומה אל סלק [נעדייסען], פרישה], וכל חקור כוס הכל וריק. ומס׳ שיסיס המכוון אצל והלכה וכריתות יתכן שתמות השרש כָּ־לַ־ח, נדומה אל חַ, לומר כח ולישות, או שהוא המשך מן חַ לעיל, וק״כ ישות למכוון הפסוק. ע׳ מסס.

v. inus., senem, decrepitum esse, arab. كَلَحَ (quod compositum est ex كَحَلَ et كَهَلَ), כהל, קהל (quae verba per metathesin ex v. כלח vi *arescendi* orta sunt). Alii v. חָלַשׁ, sicut צָלַח, vi feliciter prospereque procedendi dictum conjiciunt. At haec conjectura nituntur, quae in varias partes, vel in contrarias, ut apparet, duci potest. Si via ac ratione analysos v. כָּלַח investigaveris, compositum esse intelliges ex praepos. *ka* et radice לַח, h. e. succosum, vegetum esse. At litera *Lamed* intermedia interjecta est ad producendam radicem חַ q. v. s. Significationes contrarias copulare studet Mose Nachmani (Codd. *Wagenseil.* f. min. l.) qui sic explicat: הַזְּקֵנָה אֲשֶׁר בָּהּ הַכֹּחַ וְהַיְנוֹר יִקָּרֵא כֵּלַח כְּאַבְּךָ הָיָה לַח כִּרְמֵי נָעוּרֶיךָ.

כֶּלַח

ז״, לדעת המתרגם שלימות שכיון, ולדעת הרח״נע וקכה, ולדעת ל״ר נאה ונשוב, וק״כ משרש כלח נדומה אל כלם, עכין נאימה. לד״ק עכין כוזב והלקה, וק״כ כמו כח, או מן תמות כָּ־לַ־ח. לכן נתפרש שהשם כֶּלַח כמו כָּלַח נתלמי, לומר קושר וגוע ושיכוב דכר [שעשע, שעקק, שעשם], ותסיפת השלים נגעלומיסם ועשנות נקלח־סימן נריאוקס וכוונה, ותנוך קלקס התסיר, וכוס תכין תכוף נכלם אלי קכר, לומר תמות נקלקך וכשרשך, נעודך על נועך, כעוד לך כתמיכת הגוע, כעלות נדיב, כהכרת שנלים [רוקנ״ע], נעתו, נעודו על נגעולו ונכוקו, וכן אנך כלק, כתמיכת קלקס, וכהרת גוע. ודוק.

n. m., quod Targumista semel vertit שְׁלֵמוּת שָׁנִין h. e. aevi maturitas, semel קִיהּ קְבוּרְתָּא (קִיהּ = קִיבָה), h. e. fovea (sepulcri). *Ibn-Ezra*, *SaadjaFajumi*, *Qimchi:* senectus. *Isaaki:* perfectio, maturitas (כָּלַח = כָּלָה). Recentiores: successus, prosperitas (כָּלַח = צָלַח), quam conjecturam si analysi fulcire velis, vel Lamed epentheticum est (כ־ל־ח = חַ, כָּלַח = כָּחַ), vel *ka* praepositio est (כָּ־לַ־ח, a radice לַח, id quod innuit Nachmani, uti ostendimus). Est in promptu alia explicatio. Quid si כָּלַח, sicut aramaicum חֲלַח, diceretur de *culmo*, *scapo*, *petiolo;* aristae autem et herbae, quae cum culmis petiolisque colliguntur, nondum propter nimiam maturitatem emarcuerunt, ut proinde כָּלַח, בּוֹא בְּכֶלַח de eo dici possit, qui tanquam cum culmo, h. e. cum vegetus est viriditatemque habet, interit. Symm. Job. 30. ἀπώλετο αὐτοῖς πᾶν τὸ πρὸς ζωήν. Hieron. *vita ipsa putabantur indigni.* LXX. συντέλεια (כָּלָה = כָּלַח); σῖτος ὄψιμος κατὰ καιρὸν θεριζόμενος (כָּלָה = כָּלַח).

כָּלַח *p.*
Job. 30, 2. עָלֵימוֹ אֹבַד כֹּחַ

בְּכֶלַח
Job. 5, 26. תָּבוֹא בְכֹלַח אֶלּוֹק־קֶבֶר

כָּלַל

פעל נודד, ומכוון נכפל: ק׳ כמו תמנות אצל בָּלַל״ה, לשון גמיכה ומכלם [סַאלַלקַאמעכען], ויקור שרשו אצל כלק, ומוס הכנוסות קַל, בָּלִיל, מְכֻלָּל, מְכֻלָּלוֹת וכדומס. ג׳ עכין קנוג ומקף ותפיסה [קוסקריישען, קרֶנְצען], וק״כ השרש בָּל, נדומה אל גַּל, נתרנוס לרוב כמר עשר, וכן תמנות השרש ומכוון נשפתי ערב, ומוס בַּלָּה, בְּלוּלוֹת. ע׳, גלל, וכלוס שכסוף הספר.

v. trans., duplici origine ac significatione: 1) sicut כִּלֶּא, בָּלַל, q. v. absolvere, perficere, Ezech. 27. LXX. ἐτελείωσάν σου τὸ κάλλος. Trg. per *Shafel:* שַׁכְלִילוּ. Inde derivata כָּלִיל, בָּלִיל, מְכֻלָּל, מְכֻלָּלוֹת; 2) gyro circumdare (umkreisen), coronare, serto redimire, sicut גָּל, חֲבָלָה, בְּלוּלוֹת, unde כַּלָּה, LXX. περιτιθέναι.

3 perf. pl.: בָּלְלוּ
Ezech. 27, 4. בניך כללו יפיך
Ezech. 27, 11. המה כללו יפיך
Pu-al: *מְכֻלָּכֶל
3 perf. pl.: *וּמְכֻלְכְּלוּ
1 Reg. 20, 27. *התפקדו וכלכלו

כָּלִיל

ת״ז וסמיך כָּלִיל, ומכוון תמים ושלם תם ומושלם [סַאלַלקַאמעכען, -עכלעע], ומתר מדכר כנאה ונשלם נתכלית השלמה, ד״מ כליל יפי וכדומס. ולפעמים כמו כל או מכלל, ד״מ כליל שעיר, ולפעמים כמו קרבן כליל על גג מוסך, ועמיק לעולם, ולפעמים כמעמי, וכדומס מן השלוח.

adj. m. (c. כְּלִיל), perfectus, absolutus, de re perfecta, absoluta, integra, tota; adv. absolute, integre, prorsus, in universum. LXX. ὅλος, ὁλόκαυτος, ὁλοκαύτωμα, (syn. עוֹלָה); πᾶς; ἅπας, διαπαντός, παγδημεί; συντελεῖν (= כָּלָה), περιτιθέναι (כָּלַל = גָּלַל), στέφανος (aram. כְּלִיל, תְּכִלָּא, מַכְלִיל).

Lev. 6, 15. חקת־עלם לה׳ כליל תקטר
Lev. 6, 16. כליל תהיה לא תאכל
Dt. 13, 16. ואת־כל־שללה כליל לה׳
1 Sam. 7, 9. ויעלה עולה כליל לה׳
Jes. 2, 18. כליל יחלף
Ez. 16, 14. כי כליל הוא בהדרי

וְכָלִיל
Dt. 33, 10. וכליל על־מזבחך
Ps. 51, 21. זבחי־צדק עולה וכליל
constr.: כְּלִיל
Ex. 28, 31. 39, 22. כליל תכלת
Num. 4, 6. כליל תכלת
Jud. 20, 40. והנה עלה כליל־העיר
adj. m. constr.: וּכְלִיל
Ez. 28, 12. וכליל יפי
adj. f. constr.: כְּלִילַת
Thr. 2, 15. שיאמרו כלילת יפי
Ez. 27, 3. אני כלילת יפי

מְכֻלָּל
ז״ו ומעלה הכללם ומכוער מכל וכל, לומר תכלית ותוס [סַאלַלקַאמעכען-סייען], ולפעמים נכתעלות, לומר עלם מוגלם.

n. m., perfectio, veluti יְפִי מְכֻלָּל (Ideal der Schönheit), de objecto pulcherrimo, omnibus numeris absoluto. LXX. εὐπρέπεια.

constr.: מְכֻלַּל־
Ps. 50, 2. מציון מכלל־יפי

מְכֻלָּל
ז״ו נדומה אל מְכֻלָּל, ומצאל לרוב על כליל היופי, לע״ם שחסר יופי, כמו לנוגי מכלול.

n. m., sicut מְכֻלָּל, perfectio, de ornatu splendidissimo. LXX. εἰπάρυφος, θώραξ.
Ez. 23, 12. 38, 4. לבשי מכלול

מַכְלִיל
ז״ו כמו מְכֻלָּל נתרנוס, ומרנוי מַכְלִילִים, ומכוון כליל היופי, ומצאל על עלמים יפים, ד״מ מסקוסם יפס וכדומס.

n. m., sicut מְכֻלָּל (pl. מַכְלִילִים), perfectio, deinde de re perfecta, de mercibus pretiosissimis. LXX. ἐγκατάσκεος.

pl.: בַּמַּכְלִלִים
Ez. 27, 24. המה רכליך במכללים

כַּלָּה
ז״ב גויר כלל במכוון כ׳, לומר מוכתרת ומעוטרת לויס ועטרת [נעקרֶנְצעט], ומוס לקוסס ניום תקנוסה, או לצת תיתן נכלל [נכויס, שויענעטֶנְצעט], ונצאל מצרי וס בתרנוס בָּלִיל עטרת, וכן חֲבָלָיל, מַבְלִיל, תְּכִלָּא, ומר הסצ״ם עטרות נאמר מכללת וכדומס.

n. f. (a v. כָּלַל II.), coronata, serto redimita (die Bekränzte), sponsa, deinde non conjux sponsi, nurus. Ergo falluntur, qui sponsam a perfectione tanquam ὁλόκληρον dictam ajunt. LXX. νύμφη.

Cant. 4, 8. אתי מלבנון כלה
Cant. 4, 9. לבבתני אחתי כלה
Cant. 4, 10. מה־רבו דדיך אחתי כלה
Cant. 4, 11. תטפנה שפתותיך כלה
Cant. 4, 12. גן נעול אחתי כלה
Cant. 5, 1. באתי לגני אחתי כלה
Jes. 62, 5. ומשוש חתן על־כלה
Jer. 2, 32. כלה קשריה
Jer. 7, 34. 16, 9. 25, 10. 33, 11. קול חתן וקול כלה
Mich. 7, 6. כלה בחמיתה

וְכַלָּה
Joel 2, 16. וכלה מחפתה

בְּכַלָּה
Jes. 49, 18. ותקשרים ככלה

וְכַלָּה

כַּלָּל

Jes. 61, 10. וככלה תעדה כליה
cum suff.: כִּלָּתֵךְ
Lev. 18, 15. ערות כלתך לא תגלה
cum suff.: כַּלָּתֵךְ *p.*
Gn. 38, 24. זנתה תמר כלתך
cum suff.: כַּלָּתֵךְ
Ruth 4, 15. כי כלתך אשר־אהבתך
cum suff.: כַּלָּתוֹ
Gn. 11, 31. ואת שרי כלתו
Gn. 38, 11. ויאמר יהודה לתמר כלתו
Gn. 38, 16. כי לא ידע כי כלתו הוא
Lev. 20, 12. אשר ישכב את־כלתו
1 Chr. 2, 4. ותמר כלתו ילדה לו
Ez. 22, 11. ואיש את־כלתו טמא
cum suff.: וְכַלָּתוֹ
1 Sam. 4, 19. וכלתו אשת־פנחס
cum suff.: כַּלָּתָהּ
Ruth 1, 22. ורות המואביה כלתה עמה
Ruth 2, 22. אל־רות כלתה
cum suff.: לְכַלָּתָהּ
Ruth 2, 20. ותאמר נעמי לכלתה
pl. c. suff.: כַּלּוֹתֵיכֶם
Hos. 4, 14. ועל־כלותיכם כי תנאפנה
pl. c. suff.: וְכַלּוֹתֵיכֶם
Hos. 4, 13. וכלותיכם תנאפנה
pl. c. suff.: כַּלָּתֵךְ
Ruth 1, 7. ושתי כלתיה עמה
Ruth 1, 8. ותאמר נעמי לשתי כלתיה
pl. c. suff.: וְכַלָּתֶיהָ
Ruth 1, 6. ותקם היא וכלתיה

כְּלוּלוֹת
ז״כ נרכוי, ומכוון מנכ הכלס ועכיכס [נרוערֶנְצעט], והרכוי נמכוון הוס לרוב, כמו עלומים, וקוכים.

n. f. plurale t. (sicut נְעוּרִים, עֲלוּמִים, זְקוּנִים), tempus, per quod virgo sponsa est (Brautstand), sponsalia (tanquam *coronationes*). Targ. חֲתָמֵת אֲבָהָתְכוֹן, sublato tropo. LXX. τελείωσις (כָּלָה = כָּל).

pl. c. suff.: כְּלוּלֹתָיִךְ
Jer. 2, 2. אהבת כלולתיך

כְּלָל
פעל נודד שרש, כמו כָּלַל נעכרי נמכוון ק׳, ומוס נכן הכוסף שַׁכְלֵל, וספעולי, לומר גמיכה ומצאל [סַאלַלעכתען], וילוע מסעכרי. ומצר לתמונת הכוסף עי׳ נספרי מנכה שפתי שרש קף קמ״ג, וזס תמצא, כי שקרר, לצסכ, שלסכ, שלף, שסתם, שנסר, שלסכ, שעכה נדומה.

vrb. trans. aram., sicut כָּלַל 1. hebr. (unde *Shaf-el:* שַׁכְלֵל ejusque *pass.* אִשְׁתַּכְלֵל ad s. f. שִׁסְתֵּם, שַׁלְהֵב, שַׁעְבֵּד, צַלְהֵב, de quibus v. *Systema* p. 143.), absolvere, perficere, ad finem perducere. LXX. καταρτίζειν.

Shaf-el: שַׁכְלֵל
3 perf. c. suff.: וְשַׁכְלֵלָהּ
Esr. 5, 11. רב בנהי ושכללה
3 perf. pl.: שַׁכְלִלוּ Q'ri.
Esr. 4, 12. שורריא שכללו
3 perf. pl.: וְשַׁכְלְלוּ
Esr. 6, 14. ובנו ושכללו
inf. constr.: לְשַׁכְלְלָה
Esr. 5, 3. 9. ואשרנא דנה לשכללה
Ishtaf-el: אִשְׁתַּכְלֵל
3 perf. pl.: אִשַׁכְלְלוּ K'tib.
Esr. 4, 12. שורי אשכללו

3 *impf. pl.:* יִשְׁתַּכְּלְלוּן
Esr. 4, 13. 16. ושוריא ישתכללון
Esr. 4, 16. ישוריה ישתכללון

כָּלַם

פעל ל"ע כ"ת נגוף, וספתרון סלאם וסונעם ע"י כעיסם, ומסכוון ללדול וכיון כח משלם על סוכשם נכלל [שלאם, פערכינגערעשלאכען, טוריק-ועשענען], וחוק סוא לפו מן סניט. ומוס מסכלאם וקכוף מסקלם ונכול וכדומס. ופיר לתקול סשרש לע שכשרש כמכוון נשפתי ערש, ל"מ נסודו [s. *klam*], ומסתמות בָּלַם. מכוון סרלש של משרש, ענין לללול וסונעה וכלים, עול בתכונה, ל"מ מכלית הנגד.

vrb. trans. compos. (בָּלַם), attenuare, atterere, veluti *targ.* de veste, quae usu fit deterior, sanscr. *k-lam*, deinde *Hif.* verbis, conviciis, calumniis tanquam imminuere (schmälern) vel proscindere, ignominiose tractare, pudefacere. *Nif. pass.* pudefactum esse, pudore affectum esse. LXX. *Nif.* ἀτιμοῦσθαι, ἐξατιμοῦν; κόλασιν λαμβάνεσθαι; αἰσχύνεσθαι, ἐντρέπεσθαι; ἐκκλίνειν, κοπάζειν, ὑποδεικνύναι; מְבַזֵּה הַבָּלַם, ἀπαναισχυντεῖν; *Hif.* ἀτιμάζειν, καταισχύνειν, καταλαλεῖν, ἀποκωλύειν; συντελεῖν, δύνασθαι; *inf.* ἀτιμία; *Hof.* ἐρυθριᾶν.

Nif-al: נִכְלַם
2 *perf. fem.:* וְנִכְלַמְתְּ
Jer. 22, 22. ונכלמת מכל רעתך
Ez. 16, 54. ונכלמת מכל
Ez. 16, 61. וזכרת את־דרכיך ונכלמת
1 *perf.:* נִכְלַמְתִּי
Jer. 31, 19. בשתי וגם־נכלמתי
1 *perf.:* נָכְלַמְתִּי *p.*
Jes. 50, 7. על־כן לא נכלמתי
1 *perf.:* וְנִכְלַמְתִּי
Esr. 9, 6. אלהי בשתי ונכלמתי
3 *perf. pl.:* נִכְלְמוּ
2 Chr. 30, 15. והכהנים והלוים נכלמו
Jes. 45, 16. בושו וגם־נכלמו כלם
Ez. 43, 11. ואם־נכלמו מכל
part. masc.: נִכְלָם *sg.*
Ps. 74, 21. אל־ישב דך נכלם
part. pl.: נִכְלָמִים
2 Sam. 10, 5. האנשים נכלמים מאד
1 Chr. 19, 5. האנשים נכלמים מאד
part. pl.: הַנִּכְלָמִים
2 Sam. 19, 4. יתגנב העם הנכלמים
part. pl.: הַנִּכְלָמוֹת
Ez. 16, 27. הנכלמות מדרכך זמה
inf. constr.: הִכָּלֵם
Jer. 3, 3. מאנת הכלם
inf. constr.: וְהַכָּלֵם
Jer. 8, 12. והכלם לא ידעו
imprt. pl.: וְהַכָּלְמוּ
Ez. 36, 32. והכלמו מדרכיכם
2 *imperf. fem.:* תִּכָּלְמִי
Jes. 54, 4. ואל־תכלמי
3 *fem.:* תִּכָּלֵם
Num. 12, 14. הלא תכלם שבעת ימים
2 *pl.:* תִּכָּלְמוּ
Jes. 45, 17. ולא־תכלמו עד־עולמי
3 *pl.:* יִכָּלְמוּ
Ps. 69, 7. אל־יכלמו בי מבקשיך
3 *impf. pl.:* וְיִכָּלְמוּ
Ps. 35, 4. יבשו ויכלמו
Ps. 40, 15. 70, 3. יסגו אחור ויכלמו
Jes. 41, 11. הן יבשו ויכלמו
Ez. 43, 10. ויכלמו מעונותיהם
Hif-il: הַכְלִים
3 *perf. c. suff.:* הַכְלָמוֹ
1 Sam. 20, 34. כי הכלמו אביו
1 *perf. c. suff.:* הַכְלַמְתִּים
1 Sam. 25, 7. לא הכלמנום ולא־נפקד
part. masc.: מַכְלִים *sg.*
Jud. 18, 7. ואון־מכלים דבר
part.: מַכְלֵם
Job. 11, 3. ותלעג ואין מכלם
inf.: הַכְלִים
Jer. 6, 15. גם־הכלים לא ידעו
inf. constr.: בְּהַכְלִים
Prv. 25, 8. בהכלים אתך רעך
2 *impf. c. suff.:* וַתַּכְלִימֵנוּ
Ps. 44, 10. אתה־זנחת ותכלימנו
3 *imperf.:* יַכְלִים
Prv. 28, 7. יכלים אביו
2 *impf. pl. c. s.:* תַּכְלִימוּנִי
Job. 19, 3. עשר פעמים תכלימוני
2 *impf. pl. c. s.:* תַּכְלִימוּנִי
Ruth 2, 15. תלקט ולא תכלימוה
Hof-al: הָכְלַם
3 *perf. pl.:* וְהָכְלְמוּ
Jer. 14, 3. בשו והכלמו
1 *perf. pl.:* הָכְלַמְנוּ
1 S. 25, 15. ולא הכלמנו ולא־פקדנו

בָּלְמָה

ש"ז מסמון קיוף וכנוע [שאָף], וכוספת לכוע על נוסס. כפל סמ' נמשקל.

n. f. (tanquam a masc. בָּלָם, semel בָּלִימָה), ignominia, contumelia. LXX. ἀτιμία, ὀνειδισμός, ὄνειδος, αἰσχύνη, ἐντροπή, βάσανος, ἀνομία.

Ps. 69, 8. כסתה כלמה פני
Ps. 109, 29. ילבשו שרטני כלמה
Jer. 51, 51. כסתה כלמה פנינו
וּכְלִמָּה
Ps. 35, 26. ילבשו־בשת וכלמה
Ps. 71, 13. יעטו חרפה וכלמה
Prv. 18, 13. אולת היא־לו וכלמה
Jes. 61, 7. וכלמה ירנו חלקם
בַּכְלִמָּה
Jes. 45, 16. חלכו בכלמה
לְכִלְמָה
Ps. 4, 3. לכלמה תאהבון ריק
Jes. 30, 3. בצל־מצרים לכלמה
constr.: כְּלִמַּת
Jer. 20, 11. כלמת עולם לא תשכח
Ez. 34, 29. עוד כלמת הגוים
Ez. 36, 6. כלמת גוים נשאתם
Ez. 36, 15. כלמת הגוים
cum suff.: כְּלִמָּתִי
Job. 20, 3. מוסר כלמתי אשמע
Ps. 44, 16. כל־היום כלמתי נגדי
cum suff.: וּכְלִמָּתִי
Ps. 69, 20. חרפתי ובשתי וכלמתי
cum suff.: כְּלִמָּתְנוּ
Jer. 3, 25. ותכסנו כלמתנו
cum suff.: כְּלִמָּתֵךְ
Ez. 16, 52. שאי כלמתך
Ez. 16, 52. ברשי ושאי כלמתך
Ez. 16, 54. כמען תשאי כלמתך
Ez. 16, 63. פתחון פה מפני כלמתך
cum suff.: כְּלִמָּתָם
Ez. 32, 24. 25. 30. וישאו כלמתם
Ez. 36, 7. המה כלמתם ישאו
Ez. 39, 26. ונשו את־כלמתם
Ez. 44, 13. ונשאו כלמתם
pl.: כְּלִמּוֹת
Mich. 2, 6. לא יסג כלמות
pl.: מְכֻלְמּוֹת
Jes. 50, 6. מכלמות ורק
כְּלִמּוֹת

ש"ז, וסמוכן מופנסי מקודס, ומסמוכ מן כָּלַם.

n. f. abstr., ignominia, opprobrium, dedecus. LXX. ἀτιμία.

constr.: וּכְלִמּוֹת
Jer. 23, 39. וכלמות עולם

כָּלַח

פעל כודד ול"ע כ"ת נגוד, וסמוכן מקיס וסכסם וסכסם ודכיסם סלישם וסנקס [שלאנען, שעסטען], וכן מסלוס סזכס נשפתי ערכ, כמו כלוי, כלוי וכדומס [klopf-en, klapp-en, κολάπ-τω], על זסוק מסוכס טעגען, וכלמי כלב מלכלו, וכן קלף.

v. trans. inus. onomatop., sicut כָּלַב, כָּלַח, כָּלַף, pulsare, tundere, arab. *chalaba*, gr. κολάπ-τειν.

כִּילָח

ש"ז נמר כִּילָח, מסוכס ישכס וקרישס, וכן קִרְסֹם נמקומי נמר קִרְסָם [קרווי פנינים דף כ"ס], ול"כ על משקל עִירָד, זְרָחַי, שִׁירָזַן, רִיחָט, הֵירָן, גִּיחַר, רִיסָק [ע"ש קכ"ג, וקכ"ס], וכל שלס כידוע נמר הסנולי משקל סֵפֶר נעכרי [ע"ש כ"ס], וסכרוי כִּירַפּוֹת נכפל סמ', כדרך לרוב שקרי פתח נרכוי, ול"כ המכוון מופנש, לומר הסלישם והסכלסם, ומוס הסולס והסכס [שלאנער, סשאמער], לו נרון נכללי. נשקרי כּוּלָח, קוֹלָח, מעס סקוטע וסולס [שלאקק, קניעטעל], מן חָלַח, כְּלָח, נדומס על כָּלַח שלכו [κολάπ-τειν], וכן כּוּלָב סס, משכו כּוּלְבֵי סתוקרי, עי' נספרי תכווי פנינים. סמס צָלַח על משקל כִּילָח.

n. m. (= כִּילָח ad s. f. קִרְסֹם = צִלְחָה = צִילָח, quae forma perantiqua et in lingua aramaica perfrequens est, uti nomm. supra enumerata ostendunt. Scito autem, eam formae segolatae סֵפֶר, quae sola est pure hebraica, respondere. Pl. כִּירַפּוֹת, dagesato *Pe*, ut saepe fit post vocalem *Patah*, pulsatio, percussio, inde instrumentum ictûs, malleus, securis, aram. קוֹלָח, גּוּלָח (baculus, fustis), כּוּלָב (unde adj. כּוּלְבִי). LXX. λαξευτήριον.

pl.: וְכִילַפּוֹת
Ps. 74, 6. בכשיל וכילפות יהלמון

כָּמַח

פעל כודד, וסמוכן עיגס וכנוג כסיפס ותקיעס [ויך ועכנען, נענעסכען], ותקיעס מסכס כָּמַח־, וכן נסכלפס ופכסלס וכנפס לכס־מכי s. *kam* [p. *kâm*, arm. *gam*, וכדומס.

v. intr., desiderare, vehementi desiderio contabescere, sanscr. *kam* (כָּמַח־). Targ. כְּמִיךְ. LXX. ποσαπλῶς (כָּמַח).

Ps. 63, 2. כמה לך בשרי

כָּמוֹ

ad כּוֹמֵז, *v. s. v.* פּוּם I. *p.* 548.

כָּמֵן

פעל לע עוגר כ"ת נגור, וסמוכן מזלק על מקוס לי־מיסס, ומוס לפיכס וזמור וכעיכס [נלייגען, וועסרען, לוי־סנגע-], ול מסמקס נכלל. ותקוס מזכס לפ"ז כָּמֵן, וכזכס כמכוון נ"כ נשפתי ערכ, ל"מ נשפתי ויוכי וכומי וכדומס gr. μέν-ειν; lat. *man-ere* [p. *mân-den*; v. מזכס.

v. inus. compos. (כָּמֵן), *manere*, μέν-ειν, trans. abdere, abscondere, pers. *mân-den*.

מַכְמֵן

ז"ו וסכנוי מְכֻמָּנִים, וספקור לוגר ומעמון [זאָמען], וידוע מפכזכ. נתכנוס זכזכ כמן עכין לידס ולכינס לכוב, וולק מקמוני זלכו.

n. m. (pl. מְכֻמָּנִים), res abscondita, thesaurus, gaza, a v. כָּמֵן, targ. vi venandi vel insidiandi. LXX. ἀπόκρυφος.

pl. constr.: בְּמַכְמֵנֵי
Dan. 11, 43. ומשל במכמני הזהב

כַּמֹּן

ז"ו, וסלזון מן נמק לנלזון [קיממעל], זכנקק ג"כ כוס נלזוכות עכב, ל"מ כיוכי וכוכי [l. *cumin-um*, κύμιν-ον], ונעכני בְּמִזּוֹן מזלסו, וגמרק לכוב, כמו סלוכו וסכמון [דמאי פ"ב], תנור מסמיקו נכמון [מקוסס פ"], ולק ידעתי לכוון מזכס. כי פעל כמן נסוסכי גויר מזכס, ונעכני נספרי לנן־סיוק מנקתי לך מזכס, ונסקנכ עס קלו [לומר מקוק] כוס נמק לפכ [זאָכיס], לומר כַּמֹּן חֲלֵב.

n. m., cuminum (*cuminum sativum Linn.*), arab. *kamun*, syr. *k'muno*, gr. κύμινον, roman. *cumino*, *comino*, *comin*, a v. כָּמֵן, nescio qua significatione; nam syriacum *k'man* (κυμινεύειν) denominativum est. Apud Avicennam (אבן סינה, אבן צינה): כמן, h. e. cuminum dulce, de aniso. LXX. κύμινον.

Jes. 28, 27. על־כמן יוסב
וְכַמֹּן
Jes. 28, 25. והפיץ קצח וכמן יזרק
Jes. 28, 27. וכמן בשבט

כָּמַס

פעל יקל ומקנוד, וספקרון כנ"ל כמו חָמַץ, לומר קניפס למקום לפכ וסקיפס ומעיפס [נוועמעגזאמרען, נערגען]. עי' מקס קמץ.

vrb. perrarum, sicut חָמַץ q. v. corradere, coarcervare, seponere, abscondere. LXX. συνάγειν.

part. pass.: כָּמוּס *sg.*
Dt. 32, 34. הלא הוא כמס עמדי

I. כָּמַר

פעל כודד, וסמוכן לניפס ויקיפס ולעוף ומוס [גלייכען, כיעכנען], ומוס סמזלק על כמיקס סמכפס [פערכינגע, זוזאַרן], לומר מוקנך, כמו סמזלק לנל כוס לעיל דף ל"ס. סמזלק נכפעל נְקַבֵּר, לומר נכנס ומוולעף [פערכרכינגע, נעזוואַלצט ויין], מעור לפכ ע"י ולעוף רעב, וכן מולעוף לפכנס וקמיס נקנב לי"ס, וכדומס מן סמזלוס. עמיס מזכס חָמֵר, לעיל ל"ב, עכין ולעוף ויקיפ ולניפס, וכן נלקמי חֲמַר, כְּמַר, ומסלקון סמופנש מְכַמֵּר,

לומר קמוס וולעוף. ועוד דומם אל כָּמַר ספעל גָּמַר נתרנוס, שעניכו כליפס וקליקס, ומוס גָּמַר לכן יקרס, כמר אֲקַחָה, גוּמַר גחלת, מִגְמָר או מַגְמָר יקידת עני לבוכס בגחלת וכדומס, וא"כ מזרס ומכוון בדוק ומכוסס. ופעבר ג"כ שזרס רומי לו בדומס ע"י סרוס [crem-are].

v. intr., ardere, candere, flagrare, lat. *crem*-are (per transpositionem), trop. de vultu, calefactum, infuscatum, fuscum esse (syn. חָמַם). *Ni.* calefactum, tanquam atratum seu denigratum esse, incalescere, aestuare vel aestu famis vel aestu amoris et misericordiae. Cognata sunt vv. חָמַר, כָּמַר, חֻמַּר (unde מִכְמָר, aram. ardor, aestus), גָּמַר (unde גּוּמַּר = אֲקַחָה, nomen gemmae; גּוּמַּר, carbo candens; מִגְמָר, מַגְמָר, suffimentum, de lignis thuris incensis). LXX. נִכְמַר, *πελιοῦσθαι, ταράσσειν, συνταράσσειν, συστρέφειν.*

Nif-al: נִכְמַר

3 *perf. pl.:*

Gn. 43, 30. כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמָיו

1 Reg. 3, 26. כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ

Hos. 11, 8. יַחַד נִכְמְרוּ נִחוּמָי

3 *perf. pl.:* נָכְמְרָה *p.*

Thr. 5, 10. כִּתַּנּוּר נִכְמְרוּ

כְּמָרִיר

ז"ו ע"ת חֲכָלִיל, לע"ת זסוף נחוק, וספתוב נכע זסוק וסוס [זוּחְרִנְע], וסרוון לויקן זס סתקדיר וסתקדיר נגס זשת יעורכוסו לוורכי יום. ופתרון לחק סגל וויק.

n. m. ad s. f. חַכָּלִיל, שְׁחֲרוּר, סַגְרִיר, caligo, tenebrae, a v. כָּמַר, nigrum, fuscum esse. Targ. חֲרוּר. כְּרִירֵי יוֹמָא. LXX. *πικρασμός.*

pl. constr.: כְּמָרִירֵי

Job. 3, 5. יִבְעָתְהוּ כְּמְרִירֵי יוֹם

כֶּמֶר

ז"ו, ולף נרכוי כְּמָרִים, וסמוכן כסן [פריעסעד], ונלמד מכסן ע"י, ותתכוות לד"ק כמו לבל, שזקור מלבושים, קולס וס סיג ותפל. ולא"ל מן קנוסס מס לכסכיסס, ונפרסי קמר לבנע, וכן חֻמַּר גחלת, קולס גס וס סגל. וכ"ל שבלת כמכיס, להזרס סמכוון של כמן, וא"כ תמזותו כמו להטיס ולעטיס, לומר מכזפיס, ויזות לכבוי כסבי נעל. נלמת קורת סזרס כמר בלמדי כמו כמן ולקע, וכן קמר סס ולוק. בלמדי כוהֲמֶר שלהו.

n. m. pluralet., sacerdos isque ethnicus, popa, aram. כוּמָר, tanquam *moestus ac sordidatus*, uti quidem nonnullis placet qui arab. *abîl*, syr. *abilo* (אֲבֵל), h. e. monachus, asceta, comparant. Alii hoc nomen a *cingulo* sacerdotum deducunt, quod persice vocatur *kamar* (magorum ignicolarum balteus), gem. חֻמְרָא, חֻמְרָה (unde: חֲמַר *denom.*, accingere). Haec minime probabilia. Nobis potius sacerdotes *Baalitici* a v. כָּמַר (= חָמַר, חֲמַם, לָאַט), vi occulendi magicasque, h. e. arcanas et reconditas artes exercendi dicti esse videntur.

כְּמָרִים

pl.:

2 Reg. 23, 5. וְהִשְׁבִּית אֶת־הַכְּמָרִים

Zeph. 1, 4. אֶת־שֵׁם הַכְּמָרִים

pl. c. suff.: וְכְמָרֵיהֶן

Hos. 10, 5. וְכְמָרִיו עָלָיו יָגִילוּ

II. כֶּמֶר

פעל כומד ול"ע, וספעזות נניעה ועניכם וכוס וקזור וסנוך [ניכדען, פלעכטען], ולף ידעתי אם כתכוזס מן פָּבַר נחלוף יזוע, נאזר שמזרס חָמַר נחמי מזלמו, ולף מלאתי דמיון לו נקוק שזרס.

vrb. intr. inus., ligare, nectere, sicut חָבַר (unde *qemar*, *qemôr*, cingulum).

מִכְמָר

ז"ו וסמוכן רצת ומילם [נעצן], וכקיל כן ע"פ עניכם וקניכם, ונעגנוס יזוע מוס שזרס חָמַר, חָמוֹר תנוסס וחוור, וכן חָמְרָא לבנע, וספעל חָמַר לומר קנר.

n. m., rete, quo pisces et ferae illaqueantur. LXX. *ἀμφίβληστρον, σαγήνη;* חָמְרָא מִכְמָר (*ὡς ὄφυς ἠμφιβληστρευμένος*), *ὡς σευτλίον ἠμίεφθον(!)*

Jes. 51, 20. כְּתוֹא מִכְמָר

מַכְמֹר

ז"ו כמו מִכְמָר, כלי שזרס סמכון, ע' מַהֲמֹר לעיל.

n. m. (ad s. f. מַהֲמֹר q. v.), sicut מִכְמָר, rete. LXX. *ἀμφίβληστρον.*

pl. c. suff.: בְּמַכְמְרֵיהֶן

Ps. 141, 10. יִפְּלוּ בְמַכְמְרֵיו רְשָׁעִים

מִכְמֶרֶת

או מִכְמֹרֶת, ז"ב כמו מכמור נמוכן.

vel מִכְמֹרֶת, *n. f.*, rete. LXX. *ἀμφίβληστρον, σαγήνη.*

Jes. 19, 8. וּפרשי מכמרת

cum suff.: בְּמִכְמַרְתּוֹ

Hab. 1, 15. וַיֹּאַסְפֵהוּ בְּמִכְמַרְתּוֹ

cum suff.: לְמִכְמַרְתָּו

Hab. 1, 16. וַיקטר למכמרתו

כָּנָה

פעל כוזד, וסמוכן בתמזות ידיעת דבר כזס וסימן, או ידיעה מדבר ע"פ שהוא מלוויין [וויסנסען, ערקענטנן], ומוס נכנין מכבד בְּנָה, מודעת דבר כזס וכבוי [נעכענטן, נעכענטנן, ערקענטנוס-נעמען נעגנן], ומוס קריאת אם בכלל, או קריאת דבר בתוכר מיוקד, וולף סכוונה אל אכבן ולא ידעתי. ואזר לבקור מזרס דע שבזרס וכמכוון נזפתי עבר, ד"מ נהוזו ופבסי יבי ורוזי מלקלני ונרמבי [*gno*; *gnâ*; sl. *zna*; *s. g'na*; *γνω*], וכדומס. עי' נספרי מבנס שפתי לכס קע"ח. נלמדי מוס מזרס בְּנָא, קוק סעבולה, אַחְבְּנֵי סעבולו' וכדומס.

vrb. intr., nomen signumque rei cognoscere, rem novisse, utpote quae notata est, hinc *Pi.* facere aliquam rem cognitam, nomine, cognomento imposito (Erkennungsnamen geben), nominare, nuncupare, notare, cognomine insignire honoris vel caritatis caussa, sanscr. *g'na*, gr. *γνω*, lat. *gno* (scere), *gna* (rus). LXX. *Pi.* *βοᾶν, ἐντρέπειν, θαυμάζειν πρόσωπον, προσδέχεσθαι.*

Pi-el: כִּנָּה

1 *imperf.:* אֲכַנֶּה

Job. 32, 21. וְאֶל־אָדָם לֹא אֲכַנֶּה

Job. 32, 22. כִּי לֹא יָדַעְתִּי אֲכַנֶּה

1 *impf. c. suff.:* אֲכַנְּךָ

Jes. 45, 4. אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתָּנִי

3 *imperf.:* יְכַנֶּה

Jes. 44, 5. וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכַנֶּה

כִּנָּה

ז"ב כמו בְּנָאת, כי תת' נוסף לסופי"א, כמו לכל מְנָה, חֻצָּת [עי' מנכס שפתי לכס קע"ו], וסת' יקון נרכוי, נלזר שסוף נוסף, לכן סכנוי מן מְנָה בְּנָאוֹת, ומן בְּנָה נכיך להיות בְּנָאוֹת על דרך זס, ומכל בְּנָיוֹת, כלילו היקיד בְּנִיוֹת, בְּנִי, וכן נלמדי סכנוי בְּנָן, כלילו היקיד בְּנִי. ופלזר לתוספת ת', דע קוק, שסוף אם נקבי על נ', חופכים, או ה"ה, א"א, או ר"ר, או ד"ד, וסופיים סלמ"ד נדוקים וסנוסים נקוק לשון, וכמלים כסוזו ויוכי וכומי להסמין סנקנה. וסיו מקדם קדמתך סופיים לכם נלזר סמנתים, נלי תוספת וגרעון, ועוד כמלים כן נלדמיים, אם שפת ענר ועכ. לכן אל"כ נוסף לכל סוף כוס ת', נלזר כמלות דוגמות נשפתי עכ [בְּנָאת, מַלְכוּת, אַחְרוֹת], ותכין כוס סתמוכ וסעזקל. סכוונה קריאת אם וכבוי [נעכענוג, עיעען], וסמזקל על לזר לו אם דומס [גלייכבעטיטעלען], לכן סנר ועמית, או מתמזות מזרס כמו מודע [נעקענטנאַפֿט], שנתעגס אל"כ, וכי לכנה ג"כ סמכוון של ידע נרקזיזות, ולוק.

n. m. (pro בְּנָאת, siquidem *Tav* finale ad terminationem femininam א accessit, veluti in מְנָה, חֻצָּת, quae nmm. in plurali additamentum istuc utpote accidentale abjiciunt: בְּנָאוֹת, חֻצָאוֹת, בְּנָאוֹת, cujus formae loco invenitur pl. בְּנִיּוֹת (arm. בְּנָנֵי), tanquam sing. esset בְּנִי, בְּנִיּוֹת. Scito autem, tres esse femininorum nmm. terminationes, quae in sex antiquarum linguarum familiis percrebuerunt, quasque lingua aramaica, hebraicae arabicaeque parens, multo integriores ac puriores, quam ceterae linguae, repraesentat: 1) *a*, ־ָה, ־ָא; 2) *i*, ־ִי; 3) *u*, ־וּ. Harum terminationum unicuique postea *Tav* addi solebat, uti et occidentales linguae ostendunt, ita ut formae בְּנָאת, מַלְכוּת, אַחְרִית ex priscis illis femininis existerent). 1) titulus, nomen, cognomentum; 2) qui idem nomen vel eundem titulum habet (Gleichbetitelter), socius ac consors, *concivis*, collega (gloss. חַבְרוּת, סִיעָה), syr. *k'noto* (pl. *k'navoto*), de conservo, socio, sodali (= N. T. *σύνδουλος*). LXX. *σύνδουλος.*

pl. c. suff.: כְּנוֹתָו

Esr. 4, 7. וּשְׁאָר כְּנוֹתָו

כְּנָה

ז"ב כתרי כמו נעכרי, וסרנון מודע [כעקענטנאַפֿט], וסרכוי בְּנָן, וססיון בְּנָנָה כלילו היקיד בְּנִי, כי ג' סתמוזות נקניות, נסוסרי בְּנָאָה מזלמו.

n. f. aram. (pl. בְּנָנָן, c. בְּנָנָת, a sing. בְּנִי), notitia, familiaritas, sodalitas. LXX. *σύνδουλος.*

pl. c. suff.: וְכִנְוָתֵהּ

Esr. 5, 6. וּשְׁתַר בּוֹזְנַי וְכִנְוָתֵהּ

pl. c. suff.: כְּנָוָתְהוֹן

Esr. 4, 9. 17. וּשְׁאָר כְּנָוָתְהוֹן

pl. c. suff.: וְכִנְוָתְהוֹן

Esr. 4, 23. וּשְׁמֹשַׁי סְפַרָא וְכִנְוָתְהוֹן

Esr. 5, 3. וּשְׁתַר בּוֹזְנַי וְכִנְוָתְהוֹן

6, 6. 13.

כְּנָמָא

טעמי' מן בְּנָאמָא, ומכלון כנודע [כאַמלין], וכן מזרס זס נסבתי עכ טעמי', וא"כ לוכנו מן לומר כלזר מזנו מדקדקי סבל. כי ת' לף כמלת נָמָא, סקלר לומר, לך נמרמ, ג' גס זס תדיר לוך נָמָא כי', כי סי', מבלוס סת', ופס תדיר בלי', נ' לף יזות כי"ת לכוון, נסקזר עס לומרכ. ע', כל אלה נספרי מבנס שפתי לכס קע"ח, ותמלת מכנוע. ססופי' בָּא, סופי' של טעמי"ם כידוע ע"פ, ודומס לל *imâ* נשפתי עכ, וא"כ פס מן *a-i*.

adv. (= בְּנָאמָא), *nom*inatim, *nam* (= *gnam*, a v. כְּנָה *g-nom*-inare). Errant, qui ex *kaf* similitudinis et v. אָמַר compositam putant, sicuti בְּאָמֵת syriacum; nam 1) forma *nema* (= *nemar*), per apocopen extremae radicalis orta, nonnisi in gemara reperitur; 2) etiam gemarice semper scribitur נֵימָא, servato *Iud*, quo *Alef* abjectum compensatur; 3) usus adverbii repugnat, cui sequi solet tautologia, אֲמַרְנָא, quae mira esset tautologia, v. *Systema* p. 188. LXX. *ταῦτα*, בְּכְנָמָא *τοιοῦτο τὸ ῥῆμα.*

Esr. 4, 8. לארתחששתא מלכא כנמא

Esr. 5, 4. אדין כנמא אמרנא להם

adv.: וּכְנָמָא

Esr. 5, 11. וכנמא פתגמא התיבונא

II. כְּנָה

פעל כוזד ול"ע כ"ל נגור, וסעכס תסילס וסקלף וקריפס מדבר [צַכְקְרִיפֶען], וכן תמזות שזרס ניכי [*κνά-ω*], מוס בְּנָה [מן תולע מקסל ומקעיף], וכן בְּנָא, וכעכי מוס בְּנָה, ע"פ.

v. trans. inus., carpere, decerpere, deradere, scalpere, gr. *κνᾶν*, unde *pediculi* nomen, et aram. בְּנָה, בְּנָא, nomen vermis vel erucae.

כְּנָה

ז"ב וזס סיקיד, ולף בֵּן, כלזר שזרס מדקדקי סבל, כי כמו-כן יזוקן ניכעי', כ"ף' זוס כן נקמתו, וגס לף נמלת נתכך מוס כמו ככס. סרכוי בְּנִים, וכן מן פעזה, תקכס, דנרס, נילס, יוכס, מלס, תעה, שעכס, וכדומס, וכן נגמרת סיקיד כְּנָה, וסרכוי ככ"ס. סעכס נקף ויקוזן ותולע [מיקקע, ווירמֶען, לוין], ונקלקף כן ע"פ תסול וקריפס, ונגמרת [פאס פ"ע] בְּנָה מן תולעת-דנן, או תולעון, ע"פ קסול. ומעכן קריפס נגמרת בְּנִין [ע"פ יזוע נלמדי, עי' ספרי מצ"ח ר"כ], לסמזנת מין מלקח וכלת. ומעכן ככס יובל נגמרת בְּנָה רחֻשָּׁת [לומר ככס נמלבושים וכדומס], בְּנָה קִפָּצַת, לומר פרעז. עי' סזרס בְּנָם, ולעיל תקת חָנָם.

n. f. — vehementer falluntur, qui formam sing. בֵּן esse dicunt;

nam Jes. 51, 6. כֵּן veram suam significationem habet; pl. כִּנִּים, ad s. f. פִּשְׁתָּה (פִּשְׁתֵּה), חֲאֲנִים (חֲאֲנֵה), בִּיצִים, (בֵּיצֵה), בִּירִים, (בִּירָה), מַלִּים, רוֹגָם, (בֵּרָצָה non בֵּרִץ), שְׁעָרִים, חֲשָׁרִים) — vermiculus, musca, culex (talm. כִּנָּה, Pea IX.), a derodendo, decerpendo (gr. *κνᾶν, κνήθειν, κνίπειν*, unde *κνίψ, σκνίψ, σκνῖφος*). V. vv. כָּנַם, חָנַם. LXX. *σκνῖφες* (Vulg. *sciniphes*, h. e. *Culex reptans* Linn., *Culex molestus* Forst.).

pl.: כִּנִּים

Ex. 8, 13. היה כנים

Ps. 105, 31. כנים בכל־גבולם

pl.: הַכִּנִּים

Ex. 8, 14. להוציא את־הכנים

pl.: לְכִנִּם

Ex. 8, 12. והיה לכנם

כָּנַם

פעל כוד ול״ע, והמוכן כמו כָּנֵה, כי הוא הלוך אלו בתוספת י׳, כמו הוספות ביוכ לצרע, וק״כ התיצבות קמילה וקיכים [מַנְקְנֵיפְעֶן, פְּרִעְם־קְמִילֶה], וכן הצרע בדוק ומכוסה בלחי, כלומר לכלה אלל הצרע, וכן כנלאה חָנַם לציל, לצר מאכו הסקעו חַיְנֶמֶל ע״ג.

vrb. trans. inus., sicut v. כָּנָה, unde, addito *Mem*, ut in graeca lingua saepenumero fit, productum est, decerpere, depasci. Cognatum videtur חָנַם, unde nom. *ὑποκορεστικόν* חֲנֶמֶל.

כִּנָּם

ג״ז מצרע כִּנָּם, ע״מ יחוע, וק״כ כמו כִּנָּה, רק מצרע כדומה לו, ומכאני מוכ יסים כִּנִּמִּים. נמאכ כִּנְמָה מין תולעת־פכות, ומצרע כנס.

n. m. (pl. כִּנָּמִים), sicut כִּנָּה, muscarum vel culicum genus, gem. כִּנְמָה, n. vermis poma intus arrodentis. LXX. *σκνίψ*.

הַכִּנָּם

Ex. 8, 13. ותהי הכנם באדם

Ex. 8, 14. יכלו ותהי הכנם

כָּנַן

ול׳ כֵּן, פעל כוד כמו כֵּנָה, ומעכה לע״ז עמידה כיצוב, ומוכ כוד, מלבד ולכנה סעוד ותיוך [לוֹיפֶרמַכְט זַעכְּלַנְען], ודומה לו נצרע [פַּסְטַכְנֶען], ומכוון קִכֵּה [קָנָה] קֵן [קוֹן] ע״ג. vel כֵּן *v. intr.*, sicut כּוֹן, erectum esse, stare, *trans.* erigere, plantare. Cognata sunt קִכֵּה (unde קָנָה), קֵן (unde קֵן) q. v.

כֵּן

ג״ז וכלכוי כֵּנִי, נכפתק מכ׳, נמר נתקרקוע. ומעכה ק׳ מלכ ומקום [זַעכְּלַנְע], מפתקות של מלכה ומעמה, וכן מכון מן כון, ומוכ כמלכה מעמד ומצר. כ׳ מכוכה וכיסיד דבר [נעצעלנְע], ומוכ תכין כֵּן־הַתָּרָן ניצני, לומר העמוד ומכוכה של מתן [נעצעלנְע, זַעכְּלַנְעֶר], ולפר כתוכו מוכ והוקם, ותכן בעכה מוק מעכה ומכל מעוקף לרוכ, וכם מוק מלבל שמרגיל מתכן [פַּלַכְּנַנְע]. מעכה כן נכמת מעכה מוק מעכה מכוכה.

n. m. (c. suff. כֵּנִי pro כִּנְיָן), 1) locus, statio (syn. מָכוֹן a v. כּוּן), metaph. munus; 2) basis (Gestell), unde כֵּן־הַתֹּרֶן, de trabe transverso, in quo malus infixus est, gr. *μεσόδμη*, tanquam theca, loculamentum; מַעֲשֵׂה כֵּן, ad modum basis columnae. LXX. *τόπος, ἑτοιμασία, βάσις.*

1 Reg. 7, 29. ועל־השלבים כן

1 Reg. 7, 31. עגל מעשה־כן

cum suff.: כַּנּוֹ

Gn. 41, 13. אתי השיב על־כני

cum suff.: כַּנֵּךְ

Gn. 40, 13. והשיבך על־כנך

cum suff.: כַּנּוֹ

Ex. 30, 28. ואת־הכיור ואת־כנו

31, 9. 35, 16. 39, 39. 11.

Ex. 38, 8. ואת כנו נחשת

Lev. 8, 11. ואת־הכיר ואת־כנו

Dan. 11, 7. ועמד מנצר שרשיה כנו

Dan. 11, 20. 21. ועמד על־כנו

Dan. 11, 38. על־כנו יכבד

cum suff.: וְכַנּוֹ

Ex. 30, 18. וכנו נחשת לרחצה

כַּנָּה

ג״כ והמוכן המוכ והמוכ, נמאכ על לצר מוע, לומר שתילה ויוכת נכר ומער [נעצעלינג, שפרֶמְפְלִינג], והוא תמוכ נקנית מן כֵּן, כֵּן ודוק.

n. f. (a m. כֵּן, כֵּן), id quod *plantatum* est, stirps, stolo, surculus, propago. LXX. *κατωρτίσαι αὐτήν.*

וְכַנָּה

Ps. 80, 16. וכנה אשר־נטעה ימינך

כָּנַס

פעל כוד, לל״ק המסוכ של נָכַס, וק״כ כווכתו קכיפה ולפיכ ומשוכ [נעצגען, ומשמעלנ], ומלוכתו נָכַס, נדומה לל נָסַך, נָתָה. לוכם יותר מסתכל דמותו עם גָּנַן, נעצרני בנו, נלחרי ג״כ נָבַשׁ, ומכוון קכיפה ולפיפה יקד ולכיפה [ומשמעלנ, סייפֶען], ולפי, מלפוף לכיפה ולקוח לוכות ולכוב חיים ומקסול נכי לדם וכדומה. הכאכ יולף ולוקר, לומר קסול ולפוף. מתפעל הִתְנַכֵּס, עכין מתלפות ומתקנלות בנגד ומסכה, ווילף ומתכאכ לרם כמכוכם. נמאפ הנכית נָכַס, נמאכל על נמילה יקד ולפיפה, נָכַס נלחרי אַכְּנַס, נלפף לדבר ונוף אם, ומכוסף הַכְּנֵסִים יולף, וכל לצלה ג״כ נמאלי בן־סיפה. ומוכ ג״כ נְכַסָּה נמלת בית הכנסת, ומוכ מעתק מן היוכי ויכתנתנע.

verb. trans., quod, ut nonnulli putant, literis trajectis, ortum est ex נָכַס, vi abscondendi, seponendi, colligendi, cui cognata sunt נָסַס, נָתָה. Similius est tamen v. גָּנַז (*ἀποκρύφειν*, arab. كنز, aram. גְּנַז), significatione colligendi, coacervandi, congregandi, veluti lapides, thesauros, aquas, homines. *Pi.* trans. intens., congregare, veluti hominum conventum, concionem. *Hitpa.* tanquam semetipsum colligere, h. e. contracto corpore se operire, stragula vel vestibus. LXX. *συνάγειν, ἐκκλησιάζειν; Pi. ἐπισυνάγειν, χωνεύειν.*

1 *perf.:* כָּנַסְתִּי

Ecc. 2, 8. כנסתי לי גם־כסף וזהב

part.: כֹּנֵס

Ps. 33, 7. כנס כנד מי הים

inf. constr.: כְּנוֹס

Eccl. 3, 5. ועת כנוס אבנים

inf. constr.: לְכַנּוֹס

1 Chr. 22, 2. לכנוס את־הגרים

Neh. 12, 44. לכנוס בהם לשדי הערים

inf. constr.: וְלִכְנוֹס

Eccl. 2, 26. לאסף ולכנוס

imperat.: כְּנוֹס *sg.*

Esth. 4, 16. כנוס את־כל־היהודים

Pi-el: כִּנֵּס

1 *perf.:* וְכִנַּסְתִּי

Ez. 22, 21. וכנסתי אתכם

1 *perf. c. suff.:* וְכִנַּסְתִּים

Ez. 39, 28. וכנסתים אל־אדמתם

3 *imperf.:* יְכַנֵּס

Ps. 147, 2. נדחי ישראל יכנס

Hitpa-el: הִתְכַּנֵּס

inf. constr.: בְּהִתְכַּנֵּס

Jes. 28, 20. והמסכה צרה כהתכנס

מִכְנָס

ג״ז והווגי מִכְנָסַיִם, לו מִכְנָסִים, ומסמך מִכְנָסַי, ומשעכה מין סרכלי הכהנים [פריעסטער־בייקלײדער], ונקרא כן ע״ש כניסת המכוזים, עי׳ יוכיפן נעתיקין ליסולפי ג׳, ו׳ ס׳ ק׳ נתקוסס מִכְנָסָיו.

n. m. (dual. מִכְנָסַיִם, מִכְנָסָם, c. מִכְנָסֵי), femoralia sacerdotum, in quae pudenda reconduntur, targ. מִכְנְסֵיהֶן. LXX. *τὸ περισκελές.*

pl. constr.: מִכְנְסֵי

Ex. 28, 42. ועשה להם מכנסי־בד

Ex. 39, 28. ואת־מכנסי הבד

pl. constr.: וּמִכְנְסֵי

Lev. 6, 3. ומכנסי בד ילבש

Lev. 16, 4 ומכנסי־בד יהיו על־בשרו

Ez. 44, 18. ומכנסי פשתים יהיו

כָּנַע

פעל כוד, ומשעכה כפיפה ולפתוק כניעה ונשיק שתיקה וקניה [זיך בוג־נען, נייגען, לענען, ונקנען]. ומפלך תמלות הצרע ג״כ לגל חָנָה, שתמלותו כפיפה ונטיה, ומוכ הסכן ותגוכה ולילה. וכן גָּנָא נלחרי, ענין קניה ונטיה ומלכן ותצכה. וכן חָנָן, כהפלגה על נטיה ודביקה לקרי לילה, ומוכ על קניכה ולפנה, וכן בצרע כמכוון בצפתי עכה, ל״ש כהודו ויוכי ולוכי ונרמכי [knie-en, i. e. biegen; ומוכ מכפיפת הסקוכה יקד וכיכיקה [לוֹי־ומענלענען], לו מכפיפה ושפילה בכלל ועכוה [כיעדיג, נעניגע ויין], וכן נעצני. מנפעל ומכוסף לקל

כנכע.

v. intr., se flectere, incurvare, inclinare, demittere, sicut חָנָה (vi flectendi sese, considendi, domicilium ponendi), גָּנָא (vi recumbendi, cubandi, dormiendi), חָנָן (trop. de inclinatione seu propensione voluntatis, h. e. benevolentia seu gratia), s. *gân-u, gân*; gr. *γον, γνυ* (*γόνυ, γνυπετεῖν, γωνία, ἰγνύα*); lat. *gen-u*; deinde compingere, constipare, componere, de mercibus mercatorum venalitiis, trop. humilem, demissum, abjectum, prostratum, supplicem esse. LXX. *Ni. αἰσχύνεσθαι, ἐντρέπεσθαι, ἐπιστρέφειν, κατανύσσειν; Hi. ταπεινοῦν, τροποῦν, ἀποστρέφειν, ἐκτρίβειν, σβεννύναι.*

Nif-al: נִכְנַע 3 *perf.*

1 Rg. 21, 29. הראית כי־נכנע אחאב

1 Reg. 21, 29. יען כי־נכנע מפני

2 Chr. 33, 23. ולא נכנע מלפני יי׳

2 Chr. 36, 12. לא נכנע מלפני ירמיהו

3 *perf. pl.:* נִכְנָעוּ

2 Chr. 12, 7. נכנעו לא אשחיתם

2 Chr. 30, 11. נכנעו ויבאו לירושלם

3 *perf. pl.:* נִכְנְעוּ *p.*

2 Chr. 12, 7. ובראות יי׳ כי נכנעו

inf. constr.: בְּהִכָּנַע

2 Chr. 33, 23. כהכנע מנשה אביו

inf. c. suff.: הִכָּנְעוֹ

2 Chr. 33, 19. והפסלים לפני הכנעו

inf. c. suff.: וּבְהִכָּנְעוֹ

2 Chr. 12, 12 ובהכנעו שב ממנו

2 *imperf.:* וַתִּכָּנַע

2 Reg. 22, 19. ותכנע ׀ מפני יי׳

2 Chr. 34, 27. ותכנע ׀ מלפני אלהים

2 Chr. 34, 27. ותכנע לפני

3 *imperf.:* יִכָּנַע

Lev. 26, 41. או־אז יכנע לבבם הערל

3 *imperf.:* וַיִּכָּנַע

Jud. 8, 28. ויכנע מדין לפני

2 Chr. 32, 26. ויכנע יחזקיהו

2 Chr. 33, 12. ויכנע מאד מלפני

3 *impf. fem.:* וַתִּכָּנַע

Jud. 3, 30. ותכנע מואב ביום ההוא

3 *pl.:* וַיִּכָּנְעוּ

Jud. 11, 33. ויכנעו בני עמון

1 Sam. 7, 13. ויכנעו הפלשתים

2 Chr. 7, 14. ויכנעו עמי

2 Chr. 12, 6. ויכנעו שרי־ישראל

2 Chr. 13, 18. ויכנעו בני־ישראל

Ps. 106, 42. ויכנעו תחת ידם

3 *pl.:* וַתִּכָּנַעְנָה *p.*

1 Chr. 20, 4. מילדי הרפא ויכנעו

Hif-il: הִכְנִיעַ 3 *perf.*

2 Chr. 28, 19 כי־הכניע יי׳ את־יהודה

1 *perf.:* וְהִכְנַעְתִּי

1 Chr. 17, 10 והכנעתי את־כל־אויביך

impt. c. suff.: הַכְנִיעֵהוּ

Job. 40, 12. ראה כל־גאה הכניעהו

1 *imperf.:* אַכְנִיעַ

Ps. 81, 15. כמעט אויביהם אכניע

2 *imperf.:* תַּכְנִיעַ

Jes. 25, 5. שאון זרים תכניע

2 *impf. ap.:* וַתַּכְנַע

Neh. 9, 24. ותכנע לפניהם

3 *impf. ap.:* וַיַּכְנַע

Jud. 4, 23. ויכנע אלהים ביום ההוא

Ps. 107, 12. ויכנע בעמל לבם

3 *impf. c. suff.:* יַכְנִיעֵם

Dt. 9, 3. והוא יכניעם

3 *impf. c. suff:* וַיַּכְנִיעֵם

2 Sam. 8, 1. את־פלשתים ויכניעם

1 Chr. 18, 1. את־פלשתים ויכניעם

כְּנַעַן

ע״פ תקנר מן כְּנַעֲנָה [סמאת עוד כנע״פ מ״ת כנ, כד], וע״י קניות ס׳ כעפ כְּנַעַן, כמו שְׁמַעְנָה מן שָׁמַע, וכ׳ סנוות התקוטות ע״מ כֶּבֶר, לכן נככוי כְּ־נֶעֱנֶר, כְּ־נְעֲנֵרֵיהֶם [כמו נֶעֱרֵי, נְעָרֵיהֶם]. מכניעה ומפלה [כיעדעוכנ, כיעדעכלאכד], ונקלפה תקן פיניקית כן, ע״פ זפלה התקן לאל היס, והסקון לרס, ולפעמים כמו תקן ישראל נכלל, וזפה כנען כמו זפה ענרית, ולפעמים כמו סוחר, ע״פ שהכנעניים היו מסוקרים ביחים הסס, ומוק כנעניה.

n. pr. (per apocopen factum ex כְּנַעֲנָה 1 Reg. 22, 24., ad s. f. שְׁמַעְיָה ex שְׁמַעְיָנָה, quorum vocab. extremae syllabae ad legem nmm. segolatorum diriguntur, veluti נַעֲרָה, פְּ־נַעֲנָה ad s. f. נַעֲרִי, נְעֲרֵיהָ), terra plana, depressa, ad radices montium in litore maris depressiori sita (*Pays-bas*), Phoenicia, opp. אֲרָם (Hochland), interdum de tota Palaestina (אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל), unde שְׂפַת כְּנַעַן לִישׁוֹן בֵּית קוֹדֶשׁא לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ). Saepe *gentil.* Canaanita, Phoenix, deinde mercator, negotiator, quia Phoenices jam tum florente populi Judaici nomine prope soli in terra sancta mercaturas faciebant atque in universo fere orbe terrarum negotiabantur. LXX. *Χαναάν, Χαναναῖος, ἔμπορος; pl. Φοινίκων ἔθνη.*

זבחו לעצבי כנען Ps. 106, 38.
תזנותך אל־ארץ כנען Ez. 16, 29.
ויביאהו אל־ארץ כנען Ez. 17, 4.
כנען בירד מאזני מרמה Hos. 12, 8.
כל־עם כנען Zeph. 1, 11.

n g.pl.c.suff.: כְּנַעֲנֶיהָ
כנעניה נכבדי־ארץ Jes. 23, 8.

n. gntl.: כְּנַעֲנִי
בת־איש כנעני ושמו Gn. 38, 2.
ולא־יהיה כנעני עוד Zach. 14, 21.

n. gntl.: הַכְּנַעֲנִי
ומולדתיך מארץ הכנעני Ez. 16, 3.

n. g. pl.: כְּנַעֲנִים
יחצוהו בין כנענים Job. 40, 30.

v. indic. nomm.

כְּנַעֲה

ע״נ וכנוי כְּנַעֲתָהּ, ושמונן סקוסס ומון [סמנע, פערמאנענן], ע״פ נירים וכיעס אל סקוסס.

n. f. (c.s. כְּנַעֲתָהּ), sarcina (Pack, Bündel), fortuna, opes. LXX. *ὑπόστασις* (= אֶסְיָא, *οὐσία*).

cum suff.: כְּנַעֲתָהּ
אספי מארץ כנעתך Jer. 10, 17.

כָּנַח

פעל נומד, ושמונן כסוי וקנישם וסקישם [כערענן, נעדעקקענן], וכן כנף גלמון ישמעאל, ומוס עקיל נפעאל התקקי והתקנח [ויך פַּעֲרסיל-לען, -כערענן], וכן פרס רע״ז וכ׳ יונס מוכיוסו. תמונת השרש כָּנַח כימכון עשוי וכסוי, וכן חָנַח לעיל דף ת״ק, נהשתחל על הסתרת עלם וקסוי ותשנח, וכן צִנַּח לקין, וכשרש כימכון נ״כ נשפתי ערכ, ד״ת כהולו ופרסי ויוכי לקלקלני וגרעיני, כקשר תרקם תקת חכף לעיל. עי׳ נ״כ צָנַח, נָחַת, גָּנַב וכדומס.

vrb. trans., operire, contegere, sicut arab. *kanafa*. *Ni.* se operire, occultare. Sic *Isaaki* et *Abulwalid*. Radix est כָּ־נָ־חַ (גָּחַם), unde et composita sunt חָ־נַ־כָּ (de occultatione cogitationum h. e. hypocrisi), צָ־נַ־חַ, עָ־נַ־חַ, גָּ־נַ־בַ. LXX. (*οὐκέτι μή*) *ἐγγίσωσί* (*σοι οἱ πλανῶντές σε*).

Nif-al: נִכְנַח
3 *imperf.:* יִכָּנַח
ולא־יכנח עוד מוריך Jes. 30, 20.

כֶּנַח

ע״כ וסווני כְּנָפַיִם, וסרכוי כְּנָפוֹת,

du.: כְּנָפַיִם *p.* כְּנָפִים
פרשי כנפים Ex. 25, 20. 37, 9.
כי הכרבים פרשים כנפים 1 Rg. 8, 7.
הכרבים פרשים כנפים 2 Chr. 5, 8.
כי עשה יעשה־לו כנפים Prv. 23, 5.
ובעל הכנפים יגיד דבר Eccl. 10, 20.
שש כנפים שש כנפים Jes. 6, 2.
צלצל כנפים Jes. 18, 1.
וארבע כנפים לאחת Ez. 1, 6.
וארבע כנפים Ez. 10, 21.
גדל כנפים ורב נוצה Ez. 17, 7.
ולהנה כנפים Zach. 5, 9.

du.: הַכְּנָפַיִם
גדול הכנפים ארך האבר Ez. 17, 3.

du. constr.: כַּנְפֵי
על־כנפי נשרים Ex. 19, 4.
על־כנפי בגדיהם Num. 15, 38.
וירא על־כנפי־רוח 2 Sam. 22, 11.
את־כנפי הכרבים 1 Reg. 6, 27.
אל־תחת כנפי הכרובים 1 Rg. 8, 6.
כנפי הכרובים 2 Chr. 3, 13.
אל־תחת כנפי הכרבים 2 Chr. 5, 7.
על־כנפי־רוח Ps. 18, 11.
כנפי יונה נחפה בכסף Ps. 68, 14.
המהלך על־כנפי־רוח Ps. 104, 3.
אשא כנפי־שחר Ps. 139, 9.
כנפי החיות משיקות Ez. 3, 13.
וקול כנפי הכרובים Ez. 10, 4.

du. constr.: וְכַנְפֵי
וכנפי הכרובים 2 Chr. 3, 11.

du. constr.: כִּכְנְפֵי
ככנפי החסידה Zach. 5, 9.

du. c. suff.: כְּנָפֶיךָ
בצל כנפיך תסתירני Ps. 17, 8.
בצל כנפיך יחסיון Ps. 36, 8.
ובצל כנפיך אחסה Ps. 57, 2.
אחסה בסתר כנפיך Ps. 61, 5.
ובצל כנפיך ארנן Ps. 63, 8.

du. c. suff.: בְּכַנְפֶיךָ
וצרת אותם בכנפיך Ez. 5, 3.

du. c. suff.: בְּכַנְפֶיהָ
גם בכנפיך נמצאו Jer. 2, 34.

du. c. suff.: כְּנָפָיו, כַּנְפָיו
יפרש כנפיו וקחהו Dt. 32, 11.
לחסות תחת־כנפיו Ruth 2, 12.
מקצות כנפיו 1 Reg. 6, 24.
ועד־קצות כנפיו 1 Reg. 6, 24.
יפרש כנפו לתימן Job. 39, 26.
ותחת־כנפיו תחסה Ps. 91, 4.
והיה מטות כנפיו Jes. 8, 8.
ופרש כנפיו אל מואב Jer. 48, 40.
ויפרש כנפיו על־בצרה Jer. 49, 22.

du. c. suff.: בְּכַנְפָיו
וישע אתו בכנפיו Lev. 1, 17.

du. c. suff.: בְּכַנְפֶיהָ
צרר רוח אותה בכנפיה Hos. 4, 19.
צדקה ומרפא בכנפיה Mal. 3, 20.

du. c. suff.: כַּנְפֵיהֶם
מתחת כנפיהם Ez. 1, 8.
כנפיהם לא־יסבו בלכתן Ez. 1, 9.
כנפיהם ישרות Ez. 1, 23.
את־קול כנפיהם Ez. 1, 24.
יד־אדם תחת כנפיהם Ez. 10, 8.
ובשאת הכרובים את־כנפיהם Ez. 10, 16.
הכרובים את־כנפיהם Ez. 10, 19. 11, 22.
תחת כנפיהם Ez. 10, 21.

du. c. suff.: וְכַנְפֵיהֶם
וכנפיהם אל־תוך הבית 1 Reg. 6, 27.
וכנפיהם לארבעתם Ez. 1, 8.
וכנפיהם פרדות Ez. 1, 11.
וידיהם וכנפיהם Ez. 10, 12.

du. c. suff.: בְּכַנְפֵיהֶם
סככים בכנפיהם Ex. 25, 20. 37, 9
ורוח בכנפיהם Zach. 5, 9.

du. c. suff.: כַּנְפֵיהֶן
תרפינה כנפיהן Ez. 1, 24.
בעמדם תרפינה כנפיהן Ez. 1, 25.

pl. constr.: כַּנְפוֹת
על־ארבע כנפות כסותך Dt. 22, 12.
ואורו על־כנפות הארץ Job. 37, 3.
מארבע כנפות הארץ Jes. 11, 12.
על־ארבעת כנפות הארץ Ez. 7, 2.

pl. constr.: בְּכַנְפוֹת
לאחוז בכנפות הארץ Job. 38, 13.

כָּנַר

פעל ל״ע, ושמונן כמו צָנַר [שָׁנַר נקרסי רעיסס וכגיסס (קנאַרען), וסוס סוכס ענעי, וככל סלאזונות, ושוס כְּנוֹר, כְּנֵרֵת ע״פ, עי׳ סשס.

v. inus. onomatop., sicut צָנַר, aram. שְׁנַר, stridere, crepare, unde כִּנּוֹר, כְּנֶרֶת (n. pr.).

כִּנּוֹר

ז״ן נכפל רבוי כִּנּוֹרִים, כִּנּוֹרוֹת, וסרכוי כלי נגינה נקוים [ניעסענ], ונקרס ע״פ רעש קולו, וכן סשס ניוכי [κινύρα], וכן נערבי, וקולי מין נכל [מַשְׁרַפַּע, לויעע], ונשפת סודו סס מכגני שקק משלמו [*kinnar-as*], ולסכנוי סיס לנעת יוסיפון נעתיקין דיסודלי [ו׳, י״כ סימן ג׳] י׳ קויס, סכפרעיס נדנר. נתרגוס נ״כ כִּנָּר.

n. m. bipl. (כִּנּוֹרוֹת, כִּנּוֹרִים), cithara (קָתָרוֹס), a fidium pulsarum stridore, gr. *κινύρα* (cf. *κίνυρος*, syn. *γίγγρος*, -α, -ας, tibia phoenicia), arab, *kinâr-on*, *kinâra-ton* (cf. transpos. *kirân-on*), syr. *kenoro* (de cithara, tympano, psalterio, cf. *k'noro*, scapus cannabis, caulis cinarae), sanscr. *kinnaras* (de musicis coelestibus). De forma cytharae v. *Iosef.* Archaeol. VII, 12, §. 3. *Ioël Löwe*, praef. II. ad Psalmos f. 15, b. *Beër ha-Gola* c. XXII. (MS. *Wagenseil.* 15.). LXX. *κινύρα, κιθάρα, ψαλτήριον, ὄργανον.*

כל־תפש כנור ועוגב Gn. 4, 21.
כנור נעים עם־נבל Ps. 81, 3.
והיה כנור ונבל Jes. 5, 12.
קחי כנור סבי עיר Jes. 23, 16.
שבת משוש כנור Jes. 24, 8.

וְכִנּוֹר

נבל ותף וחלil וכנור 1 Sam. 10, 5.
ישאו בתף וכנור Job. 21, 12.
עורה הנבל וכנור Ps. 57, 9. 108, 3.
בתף וכנור יזמרו־לו Ps. 149, 3.
הללוהו בנבל וכנור Ps. 150, 3.

הַכִּנּוֹר

ולקח דוד את־הכנור 1 Sam. 16, 23.

בַּכִּנּוֹר

איש ידע מנגן בכנור 1 Sam. 16, 16.
ידותון בכנור 1 Chr. 25, 3.

בְּכִנּוֹר

הודו ליי בכנור Ps. 33, 2.
ואודך בכנור Ps. 43, 4.
אפתח בכנור חידתי Ps. 49, 5.
אזמרה לך בכנור Ps. 71, 22.
עלי הגיון בכנור Ps. 92, 4.
זמרו ליי בכנור Ps. 98, 5.
בכנור וקול זמרה Ps. 98, 5.
זמרו לאלהינו בכנור Ps. 147, 7.

וּבְכִנּוֹר

ובשרים בתף ובכנור Gn. 31, 27.

וסמונן כמו אֲגַח לעיל, לומר כסוי ועטוי סגוף [פַלזינגעל], ונעל־כן זס עוף, לו נעל סכנפיס, וסמשל כנפי שקר, רוח, סתיכס כנל כנפיס, כנפי וקלוי סחיל, קלוי נגד [כמו כנף מעיל], וקלוי ארץ וכדומס. וכנף שקוציס סלנון פנת סמקדש, סשלח שקוציס. סרכוי כנפות סקלס וקלו, וכן נסכוון לגף תקיר חוגי. נתרמי משלמו.

n. f. (du. כְּנָפַיִם, pl. כְּנָפוֹת), sicut אֲגַף, tegumentum, operimentum, tutamen, hinc ala; בַּעַל־כָּנָף, ales. Tropice alae aurorae, exercitus, spiritus dicuntur; propter originem etiam de praesidio et tutela, sicut *πτέρυξ, πτερόν* Graecorum. כָּנָף שִׁקֻּצִים, de pinna templi, abominandis idolis plena, impleta (Mt. 20, 15.), LXX. *ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων.* Vulg. *in templo abominatio.* Pl. de oris, extremitatibus, finibus; nam de alis vi propria (= אֲגַף) semper *dualis* ponitur. LXX. *συγκάλυμμα, πτέρυξ, πτερύγιον, πτεροτός, πετεινός; τὸ ἄκρον, κράσπεδον, ἀναβολή, πρόσωπον, ἀντέπειν, χείρ,* כְּנָפַיִם, *πτερωτός, ἔχων τὰς πτέρυγας;* גְּדוֹל כְּנָפַיִם, *μεγαλοπτέρυγος.*

ואת כל־עף כנף למינהו Gn. 1, 21.
כל צפור כל־כנף Gn. 7, 14.
תבנית כל־צפור כנף Dt. 4, 17.
כנף אל־כנף 1 Reg. 6, 27
וכחול ימים עוף כנף Ps. 78, 27.
רמש וצפור כנף Ps. 148, 10.
בעיני כל־בעל כנף Prv. 1, 17.
נדד כנף Jes. 10, 14.
כל צפור כל־כנף Ez. 17, 23.
לעיט צפור כל־כנף Ez. 39, 4.
אמר לצפור כל־כנף Ez. 39, 17.

הַכָּנָף

על־ציצת הכנף Num. 15, 38.

וְהַכָּנָף

והכנף האחרת 2 Chr. 3, 11. 12.

constr.: כְּנַף
ולא יגלה כנף אביו Dt. 23, 1.
כי גלה כנף אביו Dt. 27, 20.
ויכרת את־כנף־המעיל 1 S. 24, 5.
את־כנף המעיל 1 Sam. 24, 6.
את־כנף מעילך 1 S. 24, 12 (bis).
כנף הכרוב האחת 1 Reg. 6, 24.
כנף הכרוב השנית 1 Reg. 6, 24.
ותגע כנף־האחד 1 Reg. 6, 27.
כנף האחד לאמות 2 Chr. 3, 11.
כנף־דרנים נעלסה Job. 39, 13.
ועל כנף שקוצים Dan. 9, 27.

constr.: וְכִנַף
וכנף הכרוב חשני 1 Reg. 6, 27.
וכנף הכרוב 2 Chr. 3, 12.

constr.: בְּכִנַף
ויחזק בכנף־מעילו 1 Sam. 15, 27.
בשר־קדש בכנף בגדו Hag. 2, 12.
בכנף איש יהודי Zach. 8, 23.

constr.: לְכִנַף
מגיע לכנף הכרוב 2 Chr. 3, 11.
דבקה לכנף הכרוב 2 Chr. 3, 12.

constr.: מִכְּנַף
מכנף הארץ Jes. 24, 16.

cum suff.: כְּנָפִי
ואפרש כנפי עליך Ez. 16, 8.

cum suff.: כְּנָפֶךָ
ופרשת כנפך על־אמתך Ruth 3, 9.

cum suff.: בְּכְנָפָו
ונגע בכנפו Hag. 2, 12.

כַּכְּנוֹר
Jes. 16, 11. ככנור יהמו
cum suff.: כִּנֹּרִי
Job. 30, 31. ויהי לאבל כנרי
pl. c. suff.: כִּנֹּרֹתֶיךָ
Ez. 26, 13. וקול כנוריך
2 *pl.:* וְכִנֹּרוֹת
1 Reg. 10, 12. וכנרות ונבלים לשרים
1 Chr. 15, 16. נבלים וכנרות
1 Chr. 15, 28. בנבלים וכנרות
1 Chr. 25, 6. במצלתים נבלים וכנרות
2 Chr. 5, 12. ובנבלים וכנרות
2 Chr. 9, 11. וכנרות ונבלים לשרים
2 *pl.:* בְּכִנֹּרוֹת
1 Chr. 15, 21. בכנרות על־השמינית
1 Chr. 25, 1. בכנרות בנבלים
2 *pl.:* וּבְכִנֹּרוֹת
2 Sam. 6, 5. ובכנרות ונבלים ובתפים
1 Chr. 13, 8. ובכנרות ובנבלים
1 Chr. 16, 5. בכלי נבלים ובכנרות
2 Chr. 20, 28. בנבלים ובכנרות 29, 25.
Neh. 12, 27 מצלתים נבלים ובכנרות
Jes. 30, 32. בתפים ובכנרות
2 *pl. c. suff.:* כִּנֹּרוֹתֵינוּ
Ps. 137, 2. תלינו כנרותינו

כְּנַשׁ

פעל נודד נזכרתי, כמו בָּנַס נעבדי, לומר לסיפס ניקר, ופעולתי סתקסקות. כתרגום תפעל לרוב, ומזה שם בַּנְשָׁא, בְּנִישָׁה.

vrb. tr. aram., sicut בָּנַס, colligere; *Itpa.* se congregare. Hinc nomen synagogae כְּנִשְׁתָּא דְיִשְׂרָאֵל (בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל). LXX. *συνάγειν.*

inf.: לְמִכְנַשׁ
Dan. 3, 2 מלכא שלח למכנש
Itpe-el: אִתְכְּנָשׁ
part. pl.: מִתְכַּנְּשִׁין *masc.*
Dan. 3, 3. מתכנשין אחשדרפניא
part. pl.: וּמִתְכַּנְּשִׁין *masc.*
Dan. 3, 27. ומתכנשין אחשדרפניא

כֵּס

v. s. r. כָּסָא *p.* 369.

כָּסָא

פעל ל״ע, ומעצם לד״ק כמו כָּסָה, לומר עשוי [נעדעקקען], ומזה יסיס כִּסָּא, מוזג מס נכסוי מעל ריקנו, וכן כֻּסָּא עת כסוי ומלוי מלכנס, וכתזר זכרונך ג״כ כִּסֵּה כה׳, נתעזר זרייכיס על כָּסָה לקמן. לולם כ״ל שתעלות כִּסָּא הוץ כְּרֵכָּא, נכליעת הכ׳ ע״י דינוץ, וכן נזכרתי כּוּרְכָּא, וק״כ הזכרס כָּבֵס, נדומס על כָּבֵשׁ לקמן, תזר מתנו כָּבֵשׁ, ומקופי א״א כמו לכל אַרְיֵה, עֶשְׂרֵה, ומלכת הזכרס היות מנוכד ומקועד וענוד [נעווֹלבט, רוכד-נעמַכט ויין]. ומזה ניון מוזב כנוד, ע׳ הזס, וק״כ לימו ז״ך לזכרס כס״ף. ומכוון על כִּסָּא לכזס כִּסָּא הוץ נדומס על כָּסָה, כֵּס לקמן, ענין מכיס וספיכס ויעוד [נֶחֱלטן, נעצעיממען], כתזר פרצו הרקזוכים ו״ל, ע׳ הזס.

v. inus., vi operiendi, sicut כָּסָה, ex nonnullorum sententia, unde כִּסָּא, thronus, sella superne tegmine seu umbraculo tecta, כֵּסֶא, plenilunium, quo tota luna luce tegatur, quae nmm. cum etiam כִּסֶּה, כֵּסֶה scribantur, poterunt, si etymon hoc verum sit, ad v. כָּסָה insequens referri. At nobis videtur nm. כִּסָּא primaria forma esse כִּרְסָא, siquidem lingua aramaica antiquissima semitismi elementa continet; ac proinde radix nominis est כָּרַס (= כָּרַשׁ, unde כָּרֵשׁ), atque illud א״ finale additum est ad nomen effingendum, sicuti in אַרְיֵה, עֶשְׂרֵה. Verbum autem illud de re fornicata seu rotundose elata dicitur, unde nominatus est thronus s. sella majestatis. Nomini vero כֵּסֶא subest v. כָּסַס (כָּס), vi numerandi seu computandi, qua in origine consentit antiquitas.

כִּסָּא

לו כִּסֵּה, ז״כ לרוב כמ כִּרְסָא, כִּרְסֵה נדומס על כִּרְסֵה, ומכוני כִּסָּאוֹת, נתכוס מלינוץ, ונתכמי כִּוּרְכֵּי, כִּוּרְכֵּי נדומס,וסילועס כִּוּרְכָּא,ומכוני כָּרְסָנֵי, כלמו סיס סיקיל כָּרְסֵי, וכן נעבדי כָּרְשֵׁי, ומל׳ לימו הזלס מלנוץ כ״ל תעלות הזכרס, זהוס כָּרֵס נדומס על כָּרֵשׁ, ולומס נמכוון על גבב, לומר קנוב וגבון, לזכר מימו גֵּב נפת ומקס [עסקאן, סלמער ויער]. המעכס מוזב מנוכב ומנוכב עכוני ונכוכוני [מלַכְּ-ויער], וילוע לע״ו מכזכס, ונלמד מכסלס כמן הרלס, לו הזוסע, לו המלך וכדומס.

vel כִּסֵּה (= כִּרְסֵה, כִּרְסָא, cujus *Rès* per *Dages* compensatum est, pro כִּרְסֵה, ad s. f. אַרְיֵה, pl. כִּסָּאוֹת, abjecto *Dages*, aram. כִּוּרְסֵי, כִּוּרְסֵי, def. כִּוּרְסְיָא, pl. כִּוּרְסֵי, tanquam a sing. כִּוּרְסוּ, כָּרְסָנֵי, arab. כُرْسِيّ), thronus, sella elata (Hochsitz), qualis est sacerdotis summi, judicum, regum, a forma rotundosa et quasi *umbilicata* seu *ventrosa*; radix enim כָּרַס (= כָּרַשׁ, unde nomen *ventris*), sicut גֻּבָּב (unde גֵּב, fornix), de re concamerata sive globose elata dicitur. LXX. *θρόνος, δίφρος, δεξία; ἡγούμενος; ἐνθρονίζεσθαι; πρωτοβαθρεύειν.*

Dt. 17, 18. על כסא ממלכתו
2 Sam. 3, 10. ולהקים את־כסא דוד
2 S. 7, 13. וכוננתי את־כסא ממלכתו
1 Reg. 1, 20. 27. על־כסא אדני־המלך
1 Reg. 1, 46. על כסא המלוכה
1 Reg. 2, 4. איש מעל כסא ישראל
1 Rg. 2, 12. ושלמה ישב על־כסא דוד
1 Reg. 2, 19. וישם כסא לאם המלך
1 Reg. 2, 24. ויושיבני על־כסא דוד
1 Reg. 8, 20. ואשב על־כסא ישראל
1 Reg. 8, 25. ישב על־כסא ישראל
1 Reg. 9, 5. את־כסא ממלכתך
1 Reg. 9, 5. מעל כסא ישראל
1 Reg. 10, 9. לתתך על־כסא ישראל
1 Reg. 10, 18. ויעש המלך כסא־שן
2 Reg. 10, 3. ושמתם על־כסא אביו
2 Rg. 10, 30. ישבו לך על־כסא ישראל 15, 12.
2 Reg. 11, 19. וישב על־כסא המלכים
2 Reg. 25, 28. מעל כסא המלכים
1 Chr. 22, 10. את־כסא מלכותו
1 Chr. 28, 5. על־כסא מלכות יי
1 Chr. 29, 23. וישב שלמה על־כסא יי
2 Chr. 6 10. ואשב על־כסא ישראל
2 Chr. 6, 16. וישב על־כסא ישראל
2 Chr. 7, 18. את כסא מלכותך
2 Chr. 9, 17. ויעש המלך כסא־שן
2 Chr. 23, 20. על כסא הממלכה
Esth. 1, 2. 5, 1. על כסא מלכותו
Ps. 47, 9. ישב על־כסא קדשו
Ps. 94, 20. חיחברך כסא הוות
Prv. 9, 14. על־כסא מרמי קרת
Prv. 16, 12. כי בצדקה יכון כסא
Prv. 20, 8. מלך יושב על־כסא־דין
Jes. 6, 1. על־כסא רם ונשא
Jes. 9, 6. על־כסא דוד
Jes. 16, 5. והוכן בחסד כסא
Jes. 47, 1. שבי־לארץ אין־כסא
Jer. 3, 17. לירושלם כסא יי
Jer. 14, 21. אל־תנבל כסא כבודך
Jer. 17, 12. כסא כבוד מרום
Jer. 17, 25. ישבים על־כסא דוד
Jer. 22, 2. חישב על־כסא דוד
Jer. 22, 30. 36, 30. יושב על־כסא דוד
Jer. 29, 16. היושב על־כסא דוד
Jer. 33, 17. על־כסא בית־ישראל
Ez. 1, 26. אבן־ספיר דמות כסא
Ez. 10, 1. כמראה דמות כסא
Hag. 2, 22. והפכתי כסא ממלכות

וְכִסָּא
1 Sam. 2, 8. וכסא כבוד ינחלם
1 Reg. 2, 45. וכסא דוד יהיה נכון
2 Reg. 4, 10. מטה ושלחן וכסא

הַכִּסָּא
Gn. 41, 40. רק הכסא אגדל ממך
Jud. 3, 20. ויקם מעל הכסא
1 Sam. 1, 9. ישב על־הכסא
1 S. 4, 13. והנה עלי ישב על־הכסא
1 Sam. 4, 18. ויפל מעל־הכסא
1 Reg. 7, 7. ואולם הכסא אשר
Ez. 1, 26. ועל דמות הכסא

לְכִסָּא
Neh. 3, 7. לכסא פחת עבר הנהר
Ps. 9, 5. ישבת לכסא שופט צדק
Ps. 132, 11. אשית לכסא־לך
Ps. 132, 12. ישבו לכסא־לך
Jes. 22, 23. לכסא כבוד לבית אביו
Jer. 52, 32. ממעל לכסא מלכים

לַכִּסֵּא
2 Chr. 9, 18. ושש מעלות לכסא
2 Chr. 9, 18. לכסא מאחזים
Job. 36, 7. ואת־מלכים לכסא

מִכִּסָּא
1 Reg. 1, 37. מכסא אדני המלך

כִּסֵּה
Job. 26, 9. מאחז פני־כסה

לַכִּסֵּה
1 Reg. 10, 19. שש מעלות לכסה
1 Reg. 10, 19. וראש עגול לכסה
cum suff.: כִּסְאִי
1 Reg. 1, 13. והוא ישב על־כסאי 17. 24. 30.
1 Reg. 1, 35. וישב על־כסאי
1 Reg. 1, 48. על־כסאי ועיני ראות
Jes. 14, 13. ארים כסאי
Jes. 66, 1. השמים כסאי
Jer. 49, 38. ושמתי כסאי בעילם
Ez. 43, 7. את־מקום כסאי
cum suff.: כִּסְאֲךָ
2 S. 7, 16. כסאך יהיה נכון עד־עולם
Ps. 45, 7. כסאך אלהים עולם ועד
Ps. 89, 5. לדור־דור כסאך
Ps. 93, 2. נכון כסאך מאז
Thr. 5, 19. כסאך לדור ודור
cum suff.: כִּסְאֵךְ *p.*
1 Reg. 5, 19. אתן תחתיך על־כסאך
Ps. 89, 15. ומשפט מכון כסאך
cum suff.: מִכִּסְאֵךְ *p.*
1 Reg. 1, 47. את־כסאו מכסאך
cum suff.: כִּסְאוֹ
Ex. 11, 5. 12, 29. הישב על־כסאו
1 Reg. 1, 37. 47. ויגדל את־כסאו
1 Reg. 2, 19. וישב על־כסאו
ישב על־כסאו כיום הזה 1 Reg. 3, 6.
כשבתו על־כסאו 1 Reg. 16, 11.
ישבים איש על־כסאו 1 Reg. 22, 10.
את־יי ישב על־כסאו 1 Reg. 22, 19.
וירבעם ישב על־כסאו 2 Reg. 13, 13.
ויתן את־כסאו מעל כסא 2 Rg. 25, 28.
וכוננתי את־כסאו 1 Chr. 17, 12.
לתתך על־כסאו 2 Chr. 9, 8.
יושבים איש על־כסאו 2 Chr. 18, 9.
יי יושב על־כסאו 2 Chr. 18, 18.
וישם את־כסאו Esth. 3, 1.
כונן למשפט כסאו Ps. 9, 8.
יי בשמים כסאו Ps. 11, 4.
צדק ומשפט מכון כסאו Ps. 97, 2.
יי בשמים הכין כסאו Ps. 103, 19.
וסעד בחסד כסאו Prv. 20, 28.
ויכון בצדק כסאו Prv. 25, 5.
כסאו לעד יכון Prv. 29, 14.
ונתנו איש כסאו Jer. 1, 15.
לדוד על־כסאו Jer. 13, 13.
ישבים לדוד על־כסאו Jer. 22, 4.
בן מלך על־כסאו Jer. 33, 21.
ושמתי כסאו ממעל Jer. 43, 10.
ויתן את־כסאו ממעל Jer. 52, 32.
ומשל על־כסאו Zach. 6, 13.
והיה כהן על־כסאו Zach. 6, 13.
cum suff.: וְכִסְאוֹ
2 Sam. 14, 9. והמלך וכסאו נקי
1 Chr. 17, 14. וכסאו יהיה נכון
1 Chr. 89, 30. וכסאו כימי שמים
1 Chr. 89, 37. וכסאו כשמש נגדי
1 Chr. 89, 44. וכסאו לארץ מגרתה
cum suff.: וּלְכִסְאוֹ
1 Reg. 2, 33. ולכסאו יהיה שלום
cum suff.: מִכִּסְאוֹ
Jon. 3, 6. ויקם מכסאו
pl.: כִּסְאוֹת
Ps. 122, 5. כסאות למשפט
Ps. 122, 5. כסאות לבית דוד
pl. c. suff.: כִּסְאוֹתָם
Ez. 26, 16. וירדו מעל כסאותם
pl. c. suff.: מִכִּסְאוֹתָם
Jes. 14, 9. הקים מכסאותם

כֵּסֶא

ז״ו וסתקון כמו מוֹעֵד מן יעד, לומר עת קנוע, וכן פרשוהו סרס״נע ורע״ל, עת מיוקד ומועד קנוע, וקכרת קנ מסועד קנוע כידוע, וק״כ ג״כ כֵּסֶא נדומס על מועד וקנ, ולל מכסוי סלנכת, וכן עדעדת נסוכסי קנ מן קניעות ויעוד, וק״כ המכוון אל נכסף ליוס קנגו, כמו כמועד וזמן קנוע ליוס קנגו. הזכרס כִּסֵּא נדומס על כֵּס לקמן, ענין מכיס ויעוד.

n. m., sicut מוֹעֵד (a v. יָעַד), tempus definitum, computatione determinatum (sic *Isaaki*, *Ibn-Ezra*), syn. syr. עִדְּנָא (dies festus, solemnitas), seu plenilunium, ut syr. כְּסָא, festum, quod in plenilunio celebratur, a v. כְּסָא (= כָּסַס), vi computandi seu definiendi. Targ. יַרְחָא, יוֹמָא דְעִדָּא [נעוועלבנע], הְמִתְכַּסֵּי (convenienter interpretationi recentiorum). LXX. *πολύς, εὔσημος.*

הַכֵּסֶא
Prv. 7, 20. ליום הכסא יבא ביתו

בַּכֵּסֶה
Ps. 81, 4. בכסה ליום חגנו

כֵּס

ז״ו ויקר ומתנודד, לנעת סתכנס ומכוף״נע ורע״ו כמו כסף, סקנר מעכו, ונקמת נכוסף זומכוכי במנף כסף. לולם ל״ל ז״ל כֵּס, ומכסתרות ל׳ סלמיכו.

n. m., sicut כִּסֵּא (quod ipsum exstat in textu *samar.*), thronus, solium. abbrev. e Cf. תּוֹרָה=תּוֹרָה. LXX. כָּסֵּה, *κρυφαῖος.*

Ex. 17, 16. כִּי־יָד עַל־כֵּס יָהּ

כִּסְאִי

v. s. כִּסֵּא *in concord. nn.*

כָּסָה

פעל נודד, ומשענתו כמו כָּס, כָּת לעיל, לומר סכוך וקפיפה, כניפה וכיוצא עשיה וגניכה [דעקקנן, נע-], וגזרתי ג"כ מלגיפה. סכנד קווק הפעולה, וכסוי עון יזוע שחוק כפול, כי כפל ג"כ ענין כסוי. הגניסים יזועים.

verb. trans., sicut כָּס, כָּת (q. v.), operire, tegere, contegere, arab. et aram. de vestitu. *Pi.* intens. כִּסָּה עָוֹן, de peccatorum remissione h. e. justificatione. LXX. *σκεπάζειν, περιβάλλειν, καταλαμβάνειν; καλύπτειν, θρόνος* (= כִּסֵּה); כִּסָּה, *κρύπτειν, κρυπτός; καλύπτειν, ἐπικαλύπτειν, περικαλύπτειν, συγκαλύπτειν, συγκατακαλύπτειν, ὑποκαλύπτειν; περιβόλαιον, καταφεύγειν, καταψύχειν, ῥύεσθαι, ὑπακούειν; כִּסֶּה פֶּשַׁע, ἁμαρτάνειν ἀκουσίως; כִּסֶּה חֲרָפָיִם, χορτομανεῖν.*

part.: כֹּסֶה

Prv. 12, 23. אָדָם עָרוּם כֹּסֶה דָּעַת

part.: וְכֹסֶה

Prv. 12, 16. וּמְכַסֶּה קָלוֹן עָרוּם

part. pass.: כְּסוּי *constr.*

Ps. 32, 1. כְּסוּי חֲטָאָה

Nif-al: נִכְסָה

3 *prf. fem.:* נִכְסְתָה *p.*

Jer. 51, 42. בְּהָמוֹן גַּלָּיו נִכְסְתָה

inf.: הִכָּסוֹת

Ez. 24, 8. לְבִלְתִּי הַכְסוֹת

Pi-el: כִּסָּה 3 *perf.*

Num. 9, 15. כִּסָּה הֶעָנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן

Num. 22, 5. הִנֵּה כִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ

Job. 15, 26. כִּי־כִסָּה פָנָיו בְּחֶלְבֹּו

Job. 23, 17. וּמִפָּנַי כִּסָּה־אֹפֶל

Job. 36, 30. וְשָׁרְשֵׁי הַיָּם כִּסָּה

Job. 36, 32. עַל־כַּפַּיִם כִּסָּה־אוֹר

Ps. 78, 53. אוֹיְבֵיהֶם כִּסָּה הַיָּם

Jes. 29, 10. רֹאשֵׁיכֶם הַחֹזִים כִּסָּה

Ez. 18, 16. וְעֵרֹם כִּסֶּה־בָגֶד

Hab. 3, 3. כִּסָּה שָׁמַיִם הוֹדוֹ

3 *perf.:* וְכִסָּה

Ex. 10, 5. וְכִסָּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ

Lev. 16, 13. וְכִסָּה עֲנַן הַקְּטֹרֶת

Mal. 2, 16. וְכִסָּה חָמָס עַל־לְבוּשׁוֹ

3 *perf. c. s.:* כִּסָּהוּ

Num. 17, 7. וְהִנֵּה כִסָּהוּ הֶעָנָן

3 *perf. c. s.:* וְכִסָּהוּ

Lev. 17, 13. וְכִסָּהוּ בֶּעָפָר

3 *perf. c. s.:* כִּסָּנִי

Ex. 15, 10. נָשְׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם

3 *perf. fem.:* כִּסְּתָה

Gn. 38, 15. כִּי כִסְּתָה פָנֶיהָ

Lev. 13, 13. וְהִנֵּה כִסְּתָה הַצָּרַעַת

Ps. 69, 8. כִּסְּתָה כְלִמָּה פָנָי

Jer. 51, 51. כִּסְּתָה כְלִמָּה פָּנֵינוּ

3 *perf. fem.:* וְכִסְּתָה

Lev. 13, 12. וְכִסְּתָה הַצָּרַעַת

Ez. 7, 18. וְכִסְּתָה אוֹתָם פַּלָּצוּת

3 *perf. f. c. s.:* כִּסָּתְנִי *p.*

Ps. 44, 16. וּבֹשֶׁת פָּנַי כִּסָּתְנִי

2 *perf.:* כָּסִיתָ

Ps. 85, 3. כָּסִיתָ כָל חַטָּאתָם

2 *perf.:* וְכָסִיתָ

Dt. 23, 14. וְכָסִית אֶת־צֹאָתֶךָ

1 *perf. c. suff.:* כְּסִיתִיו

Ps. 104, 6. תְּהוֹם כַּלְבוּשׁ כִּסִּיתוֹ

2 *perf. c. suff.:* וְכִסִּיתוֹ

Jes. 58, 7. כִּי־תִרְאֶה עֵרֹם וְכִסִּיתוֹ

1 *perf.:* כִּסִּיתִי

Job. 31, 33. אִם־כִּסִּיתִי כְאָדָם פִּשְׁעִי

Ps. 32, 5. וְעֲוֹנִי לֹא־כִסִּיתִי

Ps. 40, 11. צִדְקָתְךָ לֹא־כִסִּיתִי

Ps. 143, 9. יְיָ אֵלַיִךְ כִּסִּיתִי

1 *perf.:* כִּסִּיתִי

Ez. 31, 15. כִּסִּיתִי עָלָיו אֶת־תְּהוֹם

1 *perf.:* וְכִסִּיתִי

Ez. 32, 7. וְכִסִּיתִי בְכַבּוֹתֵךְ שָׁמַיִם

1 *perf. c. suff.:* כִּסִּיתִיךָ

Jes. 51, 16. וּבְצֵל יָדִי כִּסִּיתִיךָ

3 *perf. pl.:* וְכָסוּ

Nu. 4, 5. וְכִסּוּ־בָהּ אֶת אֲרוֹן הָעֵדֻת

Nu. 4, 8. 11. וְכִסּוּ אֹתוֹ בַּמִּכְסֶה עוֹר

Nu. 4, 9. וְכִסּוּ אֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר

Num. 4, 12. וְכִסּוּ אֹתָם בַּמִּכְסֶה

3 *prf. pl. c. s.:* וְכִסּוּהָ

Ez. 26, 19. וְכִסּוּךְ הַמַּיִם חֹרְבִים

1 *perf.:* וְכִסִּינוּ

Gn. 37, 26. וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמוֹ

prt. constr.: מְכַסֵּה

Prv. 10, 18. מְכַסֶּה שִׂנְאָה שִׂפְתֵי־שָׁקֶר

Prv. 11, 13. וְנֶאֱמַן־רוּחַ מְכַסֵּה דָבָר

Prv. 17, 9. מְכַסֶּה־פָּשַׁע

Prv. 28, 13. מְכַסֶּה פְּשָׁעָיו לֹא יַצְלִיחַ

part. c. h int.: הַמְכַסֶּה

Gn. 18, 17. הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם

part.: הַמְכַסֶּה

Ex. 29, 13. 22. הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב

Lev. 3, 3. 9. 14. 7, 4. הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה

Lev. 4, 8. הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה עַל־הַקֶּרֶב

Ps. 147, 8. הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים

part.: וְהַמְכַסֶּה

Lev. 9, 19. וְהַמִּכְסֶה וְהַכְּלָיֹת

part. c. suff.: מְכַסֵּךְ

Ez. 27, 7. מָאנֵי אֱלִישָׁה הָיָה מְכַסֵּךְ

part. pl. c. s.: וּמְכַסֵּיךְ

Jes. 14, 11. וּמְכַסְּיֵךְ תּוֹלָעָה

part. pl.: מְכַסִּים

Jes. 11, 9. כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים

pl. fem.: מְכֻסּוֹת

Ez. 1, 11. מְכֻסוֹת אֶת גְּוִיֹּתֵיהֶנָּה

Ez. 1, 23. לְאִישׁ שְׁתַּיִם מְכֻסוֹת

Ez. 1, 23. מְכֻסוֹת לְהֵנָּה

inf. constr.: כַּסּוֹת

Mal. 2, 13. כְּסוֹת דִּמְעָה אֶת־מִזְבַּח

inf. constr.: לְכַסּוֹת

Ex. 28, 42. לְכַסּוֹת בָּשָׂר עֶרְוָה

Num. 4, 15. לְכַסּוֹת אֶת הַקֹּדֶשׁ

1 Reg. 7, 18. לְכַסּוֹת אֶת־הַכְּתֹרֶת

1 Rg. 7, 41. 42. לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גְלוֹת

2 Chr. 4, 12. 13. לְכַסּוֹת אֶת־שְׁתֵּי גְלוֹת

Ps. 104, 9. בַּל־יָשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ

Ez. 24, 7. לְכַסּוֹת עָלָיו עָפָר

Ez. 38, 9. 16. כֶּעָנָן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ

Hos. 2, 11. לְכַסּוֹת אֶת־עֶרְוָתָהּ

inf. c. suff.: לְכַסֹּתָהּ

Ex. 26, 13. מִזֶּה וּמִזֶּה לְכַסֹּתוֹ

impf. pl. c. s.: יְכַסּוּנוּ

Hos. 10, 8. וְאָמְרוּ לֶהָרִים כַּסּוּנוּ

1 *imperf.:* אֲכַסֶּה

Jer. 46, 8. אֶעֱלֶה אֶכַסֶּה־אָרֶץ

1 *imperf.:* וַאֲכַסֶּה

Ez. 16, 8. וְאַכְסֶה עֶרְוָתֵךְ

3 *impf. c. suff.:* וַיְכַסֵּךָ

Gn. 9, 23. וַיְכַסּוּ אֶת עֶרְוַת אֲבִיהֶם

Ex. 14, 28. וַיְכַסּוּ אֶת־הָרֶכֶב

וַיְכַסּוּ הַכְּרוּבִים עַל־

2 Chr. 5, 8. הָאָרוֹן

Ps. 106, 11. וַיְכַסּוּ־מַיִם צָרֵיהֶם

3 *pl. c. suff.:* וַיְכַסֻּהוּ

1 Reg. 1, 1. וַיְכַסֵּהוּ בַּבְּגָדִים

3 *pl. c. suff.:* וַיְכַסִּימוֹ

Ex. 15, 5. תְּהֹמֹת יְכַסִּימוֹ

Pu-al: כֻּסֶּה

3 *perf. pl.:* כֻּסּוּ

Ps. 80, 11. כֻּסּוּ הָרִים צִלָּהּ

Prv. 24, 31. כֻּסּוּ פְנֵי חֲרֻלִּים

part. pl.: מְכֻסִּים

1 Chr. 21, 16. וְהַזְּקֵנִים מְכֻסִּים בְּשַׂקִּים

part. fem. pl.: מְכֻסּוֹת

Ez. 41, 16. וְהַחַלֹּנוֹת מְכֻסּוֹת

3 *imperf.:* יְכַסֶּה

Eccl. 6, 4. וּבַחֹשֶׁךְ שְׁמוֹ יְכֻסֶּה

3 *pl.:* וַיְכַסּוּ

Gn. 7, 19. וַיְכַסּוּ כָּל־הֶהָרִים הַגְּבֹהִים

Gn. 7, 20. גָּבְרוּ הַמַּיִם וַיְכַסּוּ הֶהָרִים

Hitpa-el: הִתְכַּסֶּה

part.: מִתְכַּסֶּה *masc.*

1 Rg. 11, 29. וְהוּא מִתְכַּסֶּה בְּשַׂלְמָה

part. pl.: מִתְכַּסִּים

2 Reg. 19, 2. מִתְכַּסִּים בְּשָׂקִים

Jes. 37, 2. הַכֹּהֲנִים מִתְכַּסִּים בְּשָׂקִים

3 *imperf.:* וַיִּתְכַּס

2 Rg. 19, 1. וַיִּתְכַּס בְּשַׂק וַיָּבֹא בֵּית יְיָ

Jes. 37, 1. וַיִּתְכַּס בְּשָׂק

3 *impf. f.:* וַתִּתְכַּס *p.*

Gn. 24, 65. וַתִּקַּח הַצָּעִיף וַתִּתְכַּס

3 *impf. pl.:* יִתְכַּסּוּ

Jes. 59, 6. וְלֹא יִתְכַּסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם

3 *impf. pl.:* וַיִּתְכַּסּוּ

Jon. 3, 8. וְיִתְכַּסּוּ שַׂקִּים

כְּסוּי

ג"כ וסמון כְּסוּי, ומענה דגר מכסה [דעקקע], וו כסיס נכלל [נעדעקקונג], וום סמון מפעולי ומשקל.

n. m. (c. כְּסוּי), res, qua tegitur, tegmen, tegumentum. LXX. *κάλυμμα* (cujus nominis forma formae passivae hebraici respondet).

constr.: כְּסוּי

Num. 4, 6. 14. כְּסוּי עוֹר תָּחָשׁ

כְּסוּת

ג"כ, ומשונן כסוי ומרגד [דעקקע, נע-דעקקונג], ומוס גגד נכלל כסוי הגוף. נתגוסס כְּסוּי מעלמו. וענין כסות-עיניים מלמון מוכסה עיניס על פעמ, כמו כפיית פניס נתוסס, נספסוק לכפרת פניו.

n. f., tegmen, tegumentum, vestis; כְּסוּת עֵינַיִם, donum piaculare, quo efficitur, ut alter in illata injuria conniveat oculosque de ea dejiciat (syn. כֹּפֶר פָּנִים Gen. 32, 21.). LXX. *περιβόλαιον, ἱματισμός, ἀμφιεννύναι; ב', ע', τιμὴ τοῦ προσώπου* (cf. Iliad. I, 159.).

Gn. 20, 16. הִנֵּה הוּא־לָךְ כְּסוּת עֵינַיִם

Job. 24, 7. וְאֵין כְּסוּת בַּקָּרָה

Job. 26, 6. וְאֵין כְּסוּת לָאֲבַדּוֹן

Job. 31, 19. וְאֵין כְּסוּת לָאֶבְיוֹן

cum suff.: כְּסוּתֵךְ

Dt. 22, 12. כַּנְפוֹת כְּסוּתֶךָ

cum suff.: כְּסוּתָהּ K'tib.

Ex. 22, 26. כִּי הִוא כְסוּתָה לְבַדָּהּ

cum suff.: כְּסוּתָהּ

Ex. 21, 10. שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ

Ez. 16, 10. וְאַכְסֵךְ מֶשִׁי

1 *impf. c. suff.:* אֲכַסֶּנּוּ

Ez. 32, 7. שֶׁמֶשׁ בַּעֲנָן אֲכַסֶּנּוּ

2 *imperf.:* תְּכַסֶּה

Dt. 13, 9. וְלֹא־תְכַסֶּה עָלָיו

Dt. 22, 12. אֲשֶׁר תְּכַסֶּה־בָּהּ

Ez. 12, 6. פָּנֶיךָ תְּכַסֶּה

2 *impf. ap.:* תְּכַסֶּה

Neh. 3, 37. וְאַל־תְּכַס עַל־עֲוֹנָם

2 *impf. ap.:* וְתְכַס

Ps. 44, 20. וַתְּכַס עָלֵינוּ בְּצַלְמָוֶת

2 *impf. c. suff.:* וּתְכַסֶּהָ

Mich. 7, 10. וְתְכַסֶּה בוּשָׁה

2 *fem.:* תְּכַסִּי

Job. 16, 18. אֶרֶץ אַל־תְּכַסִּי דָּמִי

2 *fem. c. s.:* וַתְּכַסִּים

Ez. 16, 18. אֶת בִּגְדֵי רִקְמָתֵךְ וַתְּכַסִּים

3 *imperf.:* יְכַסֶּה

Job. 9, 24. פְּנֵי־שֹׁפְטֶיהָ יְכַסֶּה

Job. 33, 17. וְגֵוָה מִגֶּבֶר יְכַסֶּה

Prv. 10, 6. 11. וּפִי רְשָׁעִים יְכַסֶּה חָמָס

Jes. 6, 2. בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָּנָיו

Jes. 6, 2. יְכַסֶּה רַגְלָיו

Jes. 60, 2. כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יְכַסֶּה־אֶרֶץ

Ez. 18, 7. וְעֵרֹם יְכַסֶּה־בָגֶד

3 *impf. ap.:* וַיְכַס

Ex. 10, 15. וַיְכַס אֶת־עֵין כָּל־הָאָרֶץ

Ex. 24, 15. וַיְכַס הֶעָנָן אֶת־הָהָר

Ex. 40, 34 וַיְכַס הֶעָנָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד

Num. 22, 11. וַיְכַס אֶת־עֵין הָאָרֶץ

Jon. 3, 6. וַיְכַס שַׂק וַיֵּשֶׁב עַל־הָאֵפֶר

3 *impf. c. s.:* יְכַסֶּךָּ

Hab. 2, 17. חֲמַס לְבָנוֹן יְכַסֶּךָּ

3 *impf. c. s.:* יְכַסֶּנָּה

Ez. 26, 10. יְכַסֶּךָ אַבְקָם

3 *impf. c. s.:* יְכַסֶּנּוּ

Ex. 21, 33. בּוֹר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ

Num. 9, 16. הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ

3 *impf. c. s.:* וַיְכַסֶּהוּ

Ex. 24, 16. וַיְכַסֵּהוּ הֶעָנָן שֵׁשֶׁת יָמִים

Jos. 24, 7. אֶת־הַיָּם וַיְכַסֵּהוּ

3 *impf. c. s.:* יְכַסֶּנָּה

Ez. 30, 18. הִיא עָנָן יְכַסֶּנָּה

3 *impf. c. s.:* יְכַסְּמוּ Q'ri.

Ps. 140, 10. עָמָל שְׂפָתֵימוֹ יְכַסֻּמוֹ

3 *impf. fem.:* תְּכַסֶּה

Job. 21, 26. וְרִמָּה תְּכַסֶּה עֲלֵיהֶם

Prv. 10, 12. פְּשָׁעִים תְּכַסֶּה אַהֲבָה

Prv. 26, 26. תְּכַסֶּה שִׂנְאָה בְּמִשְׁאוֹן

Jes. 26, 21. וְלֹא־תְכַסֶּה עוֹד

3 *impf. fem.:* וַתְּכַס

Gn. 38, 14. וַתְּכַס בְּצָעִיף

Ex. 8, 2. וַתַּעַל הַצְפַרְדֵּעַ וַתְּכַס

Ex. 16, 13. וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס

Num. 16, 33. וַתְּכַס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ

1 S. 19, 13. מְרַאֲשֹׁתָיו וַתְּכַס בַּבָּגֶד

Ps. 106, 17. וַתְּכַס עַל־עֲדַת אֲבִירָם

3 *impf. f. c. s.:* וַתְּכַסֵּנִי

Ps. 55, 6. וַתְּכַסֵּנִי פַלָּצוּת

3 *impf. f. c. s.:* וַתְּכַסֵּנוּ

Jer. 3, 25. וַתְּכַסֵּנוּ כְלִמָּתֵנוּ

3 *impf. f. c. s.:* תְּכַסֶּךָּ

Obad. 1, 10. תְּכַסְּךָ בוּשָׁה

3 *impf. f. c. s.:* תְּכַסֶּךָּ *p.*

Job. 22, 11. 38, 34 וְשִׁפְעַת־מַיִם תְּכַסֶּךָּ

3 *impf. c. s.:* תְּכַסֶּנּוּ

Jes. 60, 6. שִׁפְעַת גְּמַלִּים תְּכַסֶּךָ

3 *imf. f. c. s.:* וַתְּכַסֵּהוּ

Jud. 4, 18. וַתְּכַסֵּהוּ בַּשְּׂמִיכָה

Jud. 4, 19. וַתְּשַׁקֵּהוּ וַתְּכַסֵּהוּ

3 *pl.:* יְכַסּוּ

Hab. 2, 14. כַּמַּיִם יְכַסּוּ עַל־יָם

3 *pl.:* וַיְכַסּוּ

cum suff.: כְּסוּתָם
Jes. 50, 3. וְשַׂק אָשִׂים כְּסוּתָם

כְּסֶת

ז״ב ע״ת כֶּלֶת, כֶּרֶת, מן כָּלָה, כָּרָה, וס״כ כת׳ סימן נקבי, וכרבוי כְּסָתוֹת, כמו מן לֶכֶת הֲלָכוֹת, נקיוס כת׳ סבקבי. סמלמס מכסס ומכנב [דעק-קע], לכן כמו ילוע לו מצע [פְּתַלְטְעַר, פְּעִילְכוֹ].

n. f., ad s. f. כֶּרֶת (כָּלָה), כֶּלֶת (כָּרָה), pl. כְּסָתוֹת, sicut הֲלָכוֹת, servato *Tav* feminino, pulvinus, pulvinar, stragula. LXX. *προσκεφάλαια.*

pl.: כְּסָתוֹת
Ez. 13, 18. חֲרוֹי לִמְתַפְּרוֹת כְּסָתוֹת

pl. c. suff.: כְּסָתוֹתֵיכֶנָּה
Ez. 13, 20. הִנְנִי אֶל־כְּסָתוֹתֵיכֶנָּה

מְכֻסֶּה

ז״ו, הפעור כסוי אֶהֱל לו מית [דעקקע], והתעוכם ידועם.

n. m., tegmen, tectum. LXX. *κάλυμμα, ἐπικάλυμμα, κατακάλυμμα, στέγη, περιβόλαιον, διφθέρα.*

Ex. 26, 14. וְעִשִׂית מִכְסֶה לָאֹהֶל
Ex. 36, 19. וַיַּעַשׂ מִכְסֶה לָאֹהֶל

constr.: מִכְסֵה
Gn. 8, 13. וַיָּסַר נֹחַ אֶת־מִכְסֵה הַתֵּבָה
Ex. 39, 34 (bis). וְאֶת־מִכְסֵה עֹרֹת
Ex. 40, 19. אֶת־מִכְסֵה הָאֹהֶל
Num. 4, 10. אֶל־מִכְסֵה עוֹר תָּחָשׁ

constr.: וּמִכְסֵה
Ex. 26, 14. וּמִכְסֵה עֹרֹת
Ex. 36, 19. וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים
Num. 4, 25. וּמִכְסֵה הַתָּחַשׁ

constr.: בְּמִכְסֵה
Nu. 4, 8. 11. 12. בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ

cum suff.: מִכְסֵהוּ
Ex. 35, 11. אֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־מִכְסֵהוּ
Num. 3, 25. מִכְסֵהוּ וּמָסַךְ פֶּתַח
Nu. 4, 25. מִכְסֵהוּ וּמִכְסֵה הַתָּחַשׁ

מַכְסֶה

ז״ו ניכוכי סכנב, ומיוכן כסוי [דעק-קע], ומוס כסוי לסביכם, לו כמו נגד וכסות, ולפעמים מקלב מיכסס לת-מקנב נקבת מיכסס נכללב.

n. m. part. piël., tegmen, veluti navis, stragula,, vestis, saepe etiam de omento seu involucro reticulato intestinis obtento, gr. *τὸ ἐπίπλοον*, *ὁ ἐπίπλοος* (חֵלֶב חַמַּכְסֶה. אֶת־הַקֶּרֶב). LXX. *τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας.*

וְלַמַּכְסֶה
Jes. 23, 18. וְלַמַּכְסֶה עָתִיק

סוּת

v. s. r. סָוָה *p.* 757.

נְסָה

v. s. r. נָסָא *p.* 562.

נֵסֶה

v. s. r. נָסָא *p.* 562.

כָּסָה

צעל כוד, ויקנ ומקנוד, ומיוכן מקנן ומנוכ [אַנְצוּ״לְנְן, וועג-], ותמנית מצכע כָּסֶה, ודומס לו לעיל חֲשַׁכָּה נקמני חֲסֶה, וכן לגל שָׁחָה לקמן, ונמלא כצכע כמיוכן נצפני עכנ, ל״א נכומי ולקלבי וגרמני [l. *sec-are*, sl *siek.*]. נקנגוס מפעל כָּסַח לכוכ.

cum suff.: כָּסְתָּם
Jes. 50, 3. וְשַׂק אָשִׂים כִּסּוֹתָם

כָּסֶת

ז״כ ע״ת כֶּלֶת, כֶּרֶת, מן כָּלָה, כָּרָה, וס״כ כת׳ סימן נקבי, וכרבוי כְּסָתוֹת, כמו מן לֶכֶת הֲלָכוֹת, נקיוס כת׳ סבקבי. סמלמס מכסס ומכנב [דעק-קע], לכן כמו ילוע לו מצע [פְּתַלְטְעַר, פְּעִילְכוֹ].

n. f., ad s. f. כֶּרֶת (כָּלָה), כֶּלֶת (כָּרָה), pl. כְּסָתוֹת, sicut הֲלָכוֹת, servato *Tav* feminino, pulvinus, pulvinar, stragula. LXX. *προσκεφάλαια.*

pl.: כְּסָתוֹת
Ez. 13, 18. חֲרוֹי לִמְתַפְּרוֹת כְּסָתוֹת

pl. c. suff.: כְּסָתוֹתֵיכֶנָּה
Ez. 13, 20. הִנְנִי אֶל־כְּסָתוֹתֵיכֶנָּה

מְכֻסֶּה

ז״ו, הפעור כסוי אֶהֱל לו מית [דעקקע], והתעוכם ידועם.

n. m., tegmen, tectum. LXX. *κάλυμμα, ἐπικάλυμμα, κατακάλυμμα, στέγη, περιβόλαιον, διφθέρα.*

Ex. 26, 14. וְעִשִׂית מִכְסֶה לָאֹהֶל
Ex. 36, 19. וַיַּעַשׂ מִכְסֶה לָאֹהֶל

constr.: מִכְסֵה
Gn. 8, 13. וַיָּסַר נֹחַ אֶת־מִכְסֵה הַתֵּבָה
Ex. 39, 34 (bis). וְאֶת־מִכְסֵה עֹרֹת
Ex. 40, 19. אֶת־מִכְסֵה הָאֹהֶל
Num. 4, 10. אֶל־מִכְסֵה עוֹר תָּחָשׁ

constr.: וּמִכְסֵה
Ex. 26, 14. וּמִכְסֵה עֹרֹת
Ex. 36, 19. וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים
Num. 4, 25. וּמִכְסֵה הַתָּחַשׁ

constr.: בְּמִכְסֵה
Nu. 4, 8. 11. 12. בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ

cum suff.: מִכְסֵהוּ
Ex. 35, 11. אֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־מִכְסֵהוּ
Num. 3, 25. מִכְסֵהוּ וּמָסַךְ פֶּתַח
Nu. 4, 25. מִכְסֵהוּ וּמִכְסֵה הַתָּחַשׁ

מַכְסֶה

ז״ו ניכוכי סכנב, ומיוכן כסוי [דעק-קע], ומוס כסוי לסביכם, לו כמו נגד וכסות, ולפעמים מקלב מיכסס לת-מקנב נקבת מיכסס נכללב.

n. m. part. piël., tegmen, veluti navis, stragula,, vestis, saepe etiam de omento seu involucro reticulato intestinis obtento, gr. *τὸ ἐπίπλοον*, *ὁ ἐπίπλοος* (חֵלֶב חַמַּכְסֶה. אֶת־הַקֶּרֶב). LXX. *τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας.*

וְלַמַּכְסֶה
Jes. 23, 18. וְלַמַּכְסֶה עָתִיק

סוּת

v. s. r. סָוָה *p.* 757.

נְסָה

v. s. r. נָסָא *p.* 562.

נֵסֶה

v. s. r. נָסָא *p.* 562.

כָּסָה

צעל כוד, ויקנ ומקנוד, ומיוכן מקנן ומנוכ [אַנְצוּ״לְנְן, וועג-], ותמנית מצכע כָּסֶה, ודומס לו לעיל חֲשַׁכָּה נקמני חֲסֶה, וכן לגל שָׁחָה לקמן, ונמלא כצכע כמיוכן נצפני עכנ, ל״א נכומי ולקלבי וגרמני [l. *sec-are*, sl *siek.*]. נקנגוס מפעל כָּסַח לכוכ.

verb. trans., desecare, abscindere, succidere, veluti herbas. Radix est סָהּ, lat. *sec-are*, slav. *siek*, unde et composita sunt חֲשָׂךְ, חָסַךְ, שָׂךְ. LXX. *ἀνασκάπτειν, ῥίπτειν.*

part. pass. pl.: כְּסוּחִים
Jes. 33, 12. קוֹצִים כְּסוּחִים

part. fem.: כְּסוּחָה *sg.*
Ps. 80, 17. שְׂרֻפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה

כַּסּוּחָה

v. s. r. סָחָה *p.* 762.

כָּסַל

לו כָּסֶל, פעל יקנ ומקנוד, ולכוכ נכנוכוות, ומפעמם כמו כָּשַׁל לקמן, לומר רפיון וכשל-כך ולעלם [שְׁגִיאָה, שְׁוִיאָה ויין], ובמקוות ולת ג״כ נשפתי ערב, ומקרפיון וסלעלול מסשקל על לוילות [שְׁתֵּי־יַיִן ויין], וכן מסשקלם לקל לוכ וכנכל כילוע. ג׳ כמו כָּהֵל לקמן, ענין קצור ולקוף יקנ ולוק [פַּעַרְקְנִיפְּסַע, שְׁעַרְק ויין], ולוס לוק מתכיס ומקלניס, לו כמו קלוס. מעכין קצור ולוק מסשקל על סנעקון. ע׳ קקור מצכע לקת כתל. vel כָּסַל, *v.* *ἅπαξ λεγ.*, sicut כָּשַׁל, vacillare, nutare, labare (labi), titubare; languidum, inertem, imbecillem, debilem esse (arab. *kasila*), hinc: stupidum, stultum esse (syn. נָבַל, אָוַל). LXX. *εἶναι ἀνόητον;* 2) sicut כָּהַל (q. v.), connexum, arcte coagmentatum, compactum esse, de artuum compagibus, h. e. vulgari translatione, robustum esse. Indidem translatio fit ad spem vel ad fiduciam, quae כֶּסֶל (syn. תִּקְוָה) dicitur.

3 impf. pl.: וַיְכָסְלוּ *p.*
Jer. 10, 8. רִבְעֵרוּ וַיִּכְסְלוּ

כֶּסֶל

ז״ו ומיוכן לו כמו מיתן ולקן [לעכלע], מסמיכון לקצי של קצור ולוזק, לו כמו לקוס ונעקון, כסשקל יזוע, לו מיכוון ל׳ של מצכע לוילות [שְׁתֵּי־יַיִן], וכן נלקמי.

n. m., 1) stupor, stupiditas, a v. כָּשַׁל = כָּסַל. 2) lumbus, ilia; 3) spes, fiducia, a v. כָּסַל = כָּהַל. LXX. *ἀφροσύνη, ἄφρων; ἰσχύς, ψοά; ἐλπίς; ὀδός;* כְּסָלִים, *τὰ μηρία, μηρός; σκάνδαλον* (tanquam a v. כָּשַׁל).

Ps. 49, 14. זֶה דַּרְכָּם כֶּסֶל לָמוֹ
Eccl. 7, 25. וְלִדְעַת רֶשַׁע כֶּסֶל

כָּסֶל *p.*
Job. 15, 27. וַיַּעַשׂ פִּימָה עַל־כִּסְלוֹ

cum suff.: כִּסְלִי
Job. 31, 24. אִם־שַׂמְתִּי זָהָב כִּסְלִי

cum suff.: בְּכִסְלֶךָ *p.*
Prv. 3, 26. כִּי־יְיָ יִהְיֶה בְּכִסְלֶךָ

cum suff.: כִּסְלוֹ
Job. 8, 14. אֲשֶׁר־יִקּוֹט כִּסְלוֹ

cum suff.: כִּסְלָם
Ps. 78, 7. וְיָשִׂימוּ בֵאלֹהִים כִּסְלָם

pl.: הַכְּסָלִים
Lev. 3, 4. אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים
10. 15. 4, 9. 7, 4.

pl. c. suff.: כִּסְלֵי
Ps. 38, 8. כִּסְלַי מָלְאוּ נִקְלָה

כִּסְלָה

ז״כ נמכוון כסל, לו מקוס ונעקון, לו לוילות, וילוע מסכצס.

n. f., 1) languor, stultitia; 2) spes, fiducia. LXX. *ἀφροσύνη, καρδία.*

לְכִסְלָה
Ps. 85, 9. וְאַל־יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה

cum suff.: כִּסְלָתְךָ *p.*
Job. 4, 6. הֲלֹא יִרְאָתְךָ כִּסְלָתֶךָ

כֶּסֶל

ז״ו ומיוכן כנכל ולוול נלוו ופתי [עתְּכֶר, נְפֶרֶר], ולמתו של פרוזו יזוע מספעל. ומוס מוקני לכוכב גדול, לצר לנעת ע׳ וקניס חֲרִיף, ומוק סענק, להמתנגס נפיל, ול״כ מוק לצר נעכני נגפר [גְּבוֹר], לומר חֲרִיף. ועקר היסוד של הסס, מפני שהקדמוני נתנו לסמכתם לו בגמוור, שנקרא גבור וכיל, וכן מכוכב מוס לקל היוניס, ונקרא כסיל, על שמלך בק״ה, וקנור שלו מוק מכנכל, וזוק. לנעת כ׳ יוכף מוק כוכב גדול נקרא סָהֵיל, ווס מכוכב הגדול במצוע תימני של מספיכם [קַנְפָּאסוס], ולין מלכה כמותו נעכין וס.

n. m., languidus, stupidus, stultus, a v. כָּשַׁל = כָּסַל; hinc nomen sideris, quod *Graji Oriona* vocant, Arabes גבאר (= גְּבוֹר, syn. עָנָק, Trg. כְּסִיל), Hebraei *k'sil*, h. e. peccatorem, rebellem, appellabant, tanquam esset *Nimrodi* simulacrum (נִמְרֹד, a v. מָרַד, cf. *Isaaki* ad Gen. X.). *Vincula* autem ejus sideris tanquam cingulo ejus herois efficiuntur. Targ. כְּסִיל, נְפִילָא, נְפִילָא : מְשַׁכְּוֹת כְּסִיל נְפִילָא. אֲשֶׁלֵי דְּנָגְדִין נְפִילָא. Syr. *ganboro. Abulwalid* sidus magnum in remigio navis australi intelligit, arab. *Suhail*, gr. *Κάνωπος. Isaaki et Ibn-Ezra* cor scorpionis hoc in sidere esse dicunt. Hieronymus: *Quodque sequitur, Oriona, qui Ebraice dicitur Chesil, Symm. absolute stellas, Theodotio interpretatus est vesperum. Ebraeus autem, qui nos in scripturis sanctis erudivit, interpretari putat splendorem et significari generaliter astra fulgentia.* LXX. 1) *μωρός, ἀνόητος, ἀπαίδευτος, ἀσύνετος; ἄφρων (ἀφροσύνη), ἀφρονέστατος; ἐνδεὴς φρενῶν; ἀσεβής, παράνομος; παρασκευάζειν.* 2) *Ὠρίων, ἕσπερος* (Theodot).

Job. 9, 9. עֹשֶׂה עָשׁ כְּסִיל וְכִימָה
Job. 38, 31. אִם־מְשׁוֹכוֹת כִּסִיל תְּפַתֵּחַ
Ps. 49, 11. יַחַד כְּסִיל וּבַעַר יֹאבֵדוּ
Prv. 10, 1. וּבֵן כְּסִיל תּוּגַת אִמּוֹ
Prv. 10, 18. וּמוֹצִיא דִבָּה הוּא כְּסִיל
Prv. 14, 7. לֵךְ מִנֶּגֶד לְאִישׁ כְּסִיל
Prv. 17, 10. מַהֻכּוֹת כְּסִיל מֵאָה
Prv. 17, 12. וְאַל־כְּסִיל בְּאִוַּלְתּוֹ
Prv. 17, 16. מְחִיר בְּיַד־כְּסִיל
Prv. 17, 21. יֹלֵד כְּסִיל לְתוּגָה לוֹ
Prv. 17, 24. וְעֵינֵי כְסִיל בְּקְצֵה־אָרֶץ
Prv. 17, 25. כַּעַס לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל
Prv. 18, 2. לֹא־יַחְפֹּץ כְּסִיל בִּתְבוּנָה
Prv. 18, 6. שִׂפְתֵי כְסִיל יָבֹאוּ בְרִיב
Prv. 18, 7. פִּי כְסִיל מְחִתָּה־לוֹ
Prv. 19, 1. מֵעִקֵּשׁ שְׂפָתָיו וְהוּא כְסִיל
Prv. 19, 13. הוֹת לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל
Prv. 23, 9. בְּאָזְנֵי כְסִיל אַל־תְּדַבֵּר
Prv. 26, 4. אַל־תַּעַן כְּסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ
Prv. 26, 5. עֲנֵה כְסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ
Prv. 26, 6. שֹׁלֵחַ דְּבָרִים בְּיַד־כְּסִיל
Prv. 26, 10. וְשֹׂכֵר כְּסִיל
Prv. 26, 11. כְּסִיל שׁוֹנֶה בְאִוַּלְתּוֹ
Prv. 28, 26. בּוֹטֵחַ בִּלְבּוֹ הוּא כְסִיל
Prv. 29, 11. כָּל־רוּחוֹ יוֹצִיא כְסִיל
Eccl. 5, 2. וְקוֹל כְּסִיל בְּרֹב דְּבָרִים
Eccl. 10, 2. וְלֵב כְּסִיל לִשְׂמֹאלוֹ
Eccl. 10, 12. וְשִׂפְתוֹת כְּסִיל תְּבַלְּעֶנּוּ

הַכְּסִיל

Ps. 92, 7. וְכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת
Prv. 13, 16. וְכְסִיל יִפְרֹשׂ אִוֶּלֶת
Prv. 14, 16. וְכְסִיל מִתְעַבֵּר וּבוֹטֵחַ
Prv. 15, 20. וְכְסִיל אָדָם בִּזֶּה אִמּוֹ
Prv. 21, 20. וְכְסִיל אָדָם יְבַלְּעֶנּוּ
Eccl. 4, 13. מִמֶּלֶךְ זָקֵן וְכְסִיל
Am. 5, 8. עֹשֵׂה כִימָה וְכְסִיל

הַכְּסִיל

Eccl. 2, 15. כְּמִקְרֵה הַכְּסִיל
Eccl. 2, 16. לְחָכָם עִם־הַכְּסִיל
Eccl. 2, 16. הֶחָכָם עִם־הַכְּסִיל
Eccl. 4, 5. הַכְּסִיל חֹבֵק אֶת־יָדָיו
Eccl. 6, 8. מַה־יּוֹתֵר לֶחָכָם מִן־הַכְּסִיל
Eccl. 7, 6. כֵּן שְׂחֹק הַכְּסִיל

וְהַכְּסִיל

Eccl. 2, 14. וְהַכְּסִיל בַּחֹשֶׁךְ הוֹלֵךְ

לַכְּסִיל

Prv. 10, 23. כִּשְׂחוֹק לַכְּסִיל
Prv. 19, 10. לֹא־נָאוָה לַכְּסִיל
Prv. 26, 1. כֵּן לֹא נָאוָה לַכְּסִיל כָּבוֹד
Prv. 26, 8. כֵּן־נוֹתֵן לַכְּסִיל כָּבוֹד
Prv. 26, 12. 29, 20. תִּקְוָה לַכְּסִיל מִמֶּנּוּ

pl.: כְּסִילִים
Prv. 1, 32. וְשַׁלְוַת כְּסִילִים תְּאַבְּדֵם
Prv. 13, 19 וְתוֹעֲבַת כְּסִילִים סוּר מֵרָע
Prv. 13, 20. וְרֵעַ כְּסִילִים יֵרוֹעַ
Prv. 14, 8. וְאִוֶּלֶת כְּסִילִים מִרְמָה
Prv. 14, 24. אִוֶּלֶת כְּסִילִים אִוֶּלֶת
Prv. 14, 33. וּבְקֶרֶב כְּסִילִים תִּוָּדַע
Prv. 15, 2. וּפִי כְסִילִים יַבִּיעַ אִוֶּלֶת
Prv. 15, 7. וְלֵב כְּסִילִים לֹא־כֵן
Prv. 15, 14. וּפִי כְסִילִים יִרְעֶה אִוֶּלֶת
Prv. 19, 29. וּמְהֻלְּמוֹת לִגְוֵי כְסִילִים
Prv. 26, 3. וְשֵׁבֶט לִגְוֵי כְסִילִים
Prv. 26, 7. 9. וּמָשָׁל בְּפִי כְסִילִים
Eccl. 7, 4. וְלֵב כְּסִילִים בְּבֵית שִׂמְחָה
Eccl. 7, 5. מְאִישׁ שֹׁמֵעַ שִׁיר כְּסִילִים
Eccl. 7, 9. כִּי כַעַס בְּחֵיק כְּסִילִים יָנוּחַ

הַכְּסִילִים

pl.: הַכְּסִילִים
Ps. 94, 8. וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ
Prv. 1, 22. וּכְסִילִים יִשְׂנְאוּ־דָעַת
Prv. 3, 35. וּכְסִילִים מֵרִים קָלוֹן
Prv. 8, 5. וּכְסִילִים הָבִינוּ לֵב

הַכְּסִילִים

pl.: הַכְּסִילִים
Eccl. 4, 17. מִתֵּת הַכְּסִילִים זָבַח
Eccl. 10, 15. עֲמַל הַכְּסִילִים תְּיַגְּעֶנּוּ

בַּכְּסִילִים

pl.: בַּכְּסִילִים
Eccl. 5, 3. כִּי אֵין חֵפֶץ בַּכְּסִילִים
Eccl. 9, 17. מִזַּעֲקַת מוֹשֵׁל בַּכְּסִילִים

כְּסִילֵיהֶם

pl. c. suff.: כְּסִילֵיהֶם
Jes. 13, 10. כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכְסִילֵיהֶם

כְּסִילוּת

ז״כ ומופנע, ומיוכנ לוילות [שְׁתֵּי־יַיִן].

n. f. abstr., stultitia. LXX. *ἄφρων.*

Prv. 9, 13. אֵשֶׁת כְּסִילוּת הוֹמִיָּה

כְּסָלָה

ז״ב וכר לקנ מרקמון, וכן הנס נספר מקמוכנים ליוכים. ולקר לנלמות מקקור לע שתמנות הנכנ עול מנכיכה ומוס כל [לוּיְסְזִיעְטְן], עמְתַּלְמִי״סְנְן], ול״כ כְּסָלָה לקמן, ול״כ כָּהֵל כל נכור ומונכם להפסיק, וענין מצומן רק הנלל. ונגמרת מוס כְּסָלָא, כל נכור מעיע, לו מקוליות מפר של לוניס, ול״כ נלוי הס מקנ כלפקלניל מתליכס, לומר

cum suff.: כִּסְלָתָהּ
Ez. 16, 27. וָאֶגְרַע חֻקִּי וָאֶתֵּן אֹתָךְ לְנֶפֶשׁ כִּסְלָתֵךְ

כֶּסֶל

ז״ב ע״ת כֶּלֶת, כֶּרֶת, מן כָּלָה, כָּרָה, וס״כ כת׳ סימן נקבי, וכרבוי כְּסָתוֹת, כמו מן לֶכֶת הֲלָכוֹת, נקיוס כת׳ סבקבי. סמלמס מכסס ומכנב [דעק-קע], לכן כמו ילוע לו מצע [פְּתַלְטְעַר, פְּעִילְכוֹ].

n. f., ad s. f. כֶּרֶת (כָּלָה), כֶּלֶת (כָּרָה), pl. כְּסָתוֹת, sicut הֲלָכוֹת, servato *Tav* feminino, pulvinus, pulvinar, stragula. LXX. *προσκεφάλαια.*

pl.: כְּסָתוֹת
Ez. 13, 18. חֲרוֹי לִמְתַפְּרוֹת כְּסָתוֹת

pl. c. suff.: כְּסָתוֹתֵיכֶנָּה
Ez. 13, 20. הִנְנִי אֶל־כְּסָתוֹתֵיכֶנָּה

מְכֻסֶּה

ז״ו, הפעור כסוי אֶהֱל לו מית [דעקקע], והתעוכם ידועם.

n. m., tegmen, tectum. LXX. *κάλυμμα, ἐπικάλυμμα, κατακάλυμμα, στέγη, περιβόλαιον, διφθέρα.*

Ex. 26, 14. וְעִשִׂית מִכְסֶה לָאֹהֶל
Ex. 36, 19. וַיַּעַשׂ מִכְסֶה לָאֹהֶל

constr.: מִכְסֵה
Gn. 8, 13. וַיָּסַר נֹחַ אֶת־מִכְסֵה הַתֵּבָה
Ex. 39, 34 (bis). וְאֶת־מִכְסֵה עֹרֹת
Ex. 40, 19. אֶת־מִכְסֵה הָאֹהֶל
Num. 4, 10. אֶל־מִכְסֵה עוֹר תָּחָשׁ

constr.: וּמִכְסֵה
Ex. 26, 14. וּמִכְסֵה עֹרֹת
Ex. 36, 19. וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים
Num. 4, 25. וּמִכְסֵה הַתָּחַשׁ

constr.: בְּמִכְסֵה
Nu. 4, 8. 11. 12. בְּמִכְסֵה עוֹר תָּחַשׁ

cum suff.: מִכְסֵהוּ
Ex. 35, 11. אֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־מִכְסֵהוּ
Num. 3, 25. מִכְסֵהוּ וּמָסַךְ פֶּתַח
Nu. 4, 25. מִכְסֵהוּ וּמִכְסֵה הַתָּחַשׁ

מַכְסֶה

ז״ו ניכוכי סכנב, ומיוכן כסוי [דעק-קע], ומוס כסוי לסביכם, לו כמו נגד וכסות, ולפעמים מקלב מיכסס לת-מקנב נקבת מיכסס נכללב.

n. m. part. piël., tegmen, veluti navis, stragula,, vestis, saepe etiam de omento seu involucro reticulato intestinis obtento, gr. *τὸ ἐπίπλοον*, *ὁ ἐπίπλοος* (חֵלֶב חַמַּכְסֶה. אֶת־הַקֶּרֶב). LXX. *τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον ἐπὶ τῆς κοιλίας.*

וְלַמַּכְסֶה
Jes. 23, 18. וְלַמַּכְסֶה עָתִיק

סוּת

v. s. r. סָוָה *p.* 757.

נְסָה

v. s. r. נָסָא *p.* 562.

נֵסֶה

v. s. r. נָסָא *p.* 562.

כָּסָה

צעל כוד, ויקנ ומקנוד, ומיוכן מקנן ומנוכ [אַנְצוּ״לְנְן, וועג-], ותמנית מצכע כָּסֶה, ודומס לו לעיל חֲשַׁכָּה נקמני חֲסֶה, וכן לגל שָׁחָה לקמן, ונמלא כצכע כמיוכן נצפני עכנ, ל״א נכומי ולקלבי וגרמני [l. *sec-are*, sl *siek.*]. נקנגוס מפעל כָּסַח לכוכ.

verb. trans., desecare, abscindere, succidere, veluti herbas. Radix est סָהּ, lat. *sec-are*, slav. *siek*, unde et composita sunt חֲשָׂךְ, חָסַךְ, שָׂךְ. LXX. *ἀνασκάπτειν, ῥίπτειν.*

part. pass. pl.: כְּסוּחִים
Jes. 33, 12. קוֹצִים כְּסוּחִים

part. fem.: כְּסוּחָה *sg.*
Ps. 80, 17. שְׂרֻפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה

כַּסּוּחָה

v. s. r. סָחָה *p.* 762.

כָּסַל

לו כָּסֶל, פעל יקנ ומקנוד, ולכוכ נכנוכוות, ומפעמם כמו כָּשַׁל לקמן, לומר רפיון וכשל-כך ולעלם [שְׁגִיאָה, שְׁוִיאָה ויין], ובמקוות ולת ג״כ נשפתי ערב, ומקרפיון וסלעלול מסשקל על לוילות [שְׁתֵּי־יַיִן ויין], וכן מסשקלם לקל לוכ וכנכל כילוע. ג׳ כמו כָּהֵל לקמן, ענין קצור ולקוף יקנ ולוק [פַּעַרְקְנִיפְּסַע, שְׁעַרְק ויין], ולוס לוק מתכיס ומקלניס, לו כמו לקוס. מעכין קצור ולוק מסשקל על סנעקון. ע׳ קקור מצכע לקת כתל. vel כָּסַל, *v.* *ἅπαξ λεγ.*, sicut כָּשַׁל, vacillare, nutare, labare (labi), titubare; languidum, inertem, imbecillem, debilem esse (arab. *kasila*), hinc: stupidum, stultum esse (syn. נָבַל, אָוַל). LXX. *εἶναι ἀνόητον;* 2) sicut כָּהַל (q. v.), connexum, arcte coagmentatum, compactum esse, de artuum compagibus, h. e. vulgari translatione, robustum esse. Indidem translatio fit ad spem vel ad fiduciam, quae כֶּסֶל (syn. תִּקְוָה) dicitur.

3 impf. pl.: וַיְכָסְלוּ *p.*
Jer. 10, 8. רִבְעֵרוּ וַיִּכְסְלוּ

כֶּסֶל

ז״ו ומיוכן לו כמו מיתן ולקן [לעכלע], מסמיכון לקצי של קצור ולוזק, לו כמו לקוס ונעקון, כסשקל יזוע, לו מיכוון ל׳ של מצכע לוילות [שְׁתֵּי־יַיִן], וכן נלקמי.

n. m., 1) stupor, stupiditas, a v. כָּשַׁל = כָּסַל. 2) lumbus, ilia; 3) spes, fiducia, a v. כָּסַל = כָּהַל. LXX. *ἀφροσύνη, ἄφρων; ἰσχύς, ψοά; ἐλπίς; ὀδός;* כְּסָלִים, *τὰ μηρία, μηρός; σκάνδαλον* (tanquam a v. כָּשַׁל).

Ps. 49, 14. זֶה דַּרְכָּם כֶּסֶל לָמוֹ
Eccl. 7, 25. וְלִדְעַת רֶשַׁע כֶּסֶל

כָּסֶל *p.*
Job. 15, 27. וַיַּעַשׂ פִּימָה עַל־כִּסְלוֹ

cum suff.: כִּסְלִי
Job. 31, 24. אִם־שַׂמְתִּי זָהָב כִּסְלִי

cum suff.: בְּכִסְלֶךָ *p.*
Prv. 3, 26. כִּי־יְיָ יִהְיֶה בְּכִסְלֶךָ

cum suff.: כִּסְלוֹ
Job. 8, 14. אֲשֶׁר־יִקּוֹט כִּסְלוֹ

cum suff.: כִּסְלָם
Ps. 78, 7. וְיָשִׂימוּ בֵאלֹהִים כִּסְלָם

pl.: הַכְּסָלִים
Lev. 3, 4. אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים
10. 15. 4, 9. 7, 4.

pl. c. suff.: כִּסְלֵי
Ps. 38, 8. כִּסְלַי מָלְאוּ נִקְלָה

כִּסְלָה

ז״כ נמכוון כסל, לו מקוס ונעקון, לו לוילות, וילוע מסכצס.

n. f., 1) languor, stultitia; 2) spes, fiducia. LXX. *ἀφροσύνη, καρδία.*

לְכִסְלָה
Ps. 85, 9. וְאַל־יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה

cum suff.: כִּסְלָתְךָ *p.*
Job. 4, 6. הֲלֹא יִרְאָתְךָ כִּסְלָתֶךָ

כֶּסֶל

ז״ו ומיוכן כנכל ולוול נלוו ופתי [עתְּכֶר, נְפֶרֶר], ולמתו של פרוזו יזוע מספעל. ומוס מוקני לכוכב גדול, לצר לנעת ע׳ וקניס חֲרִיף, ומוק סענק, להמתנגס נפיל, ול״כ מוק לצר נעכני נגפר [גְּבוֹר], לומר חֲרִיף. ועקר היסוד של הסס, מפני שהקדמוני נתנו לסמכתם לו בגמוור, שנקרא גבור וכיל, וכן מכוכב מוס לקל היוניס, ונקרא כסיל, על שמלך בק״ה, וקנור שלו מוק מכנכל, וזוק. לנעת כ׳ יוכף מוק כוכב גדול נקרא סָהֵיל, ווס מכוכב הגדול במצוע תימני של מספיכם [קַנְפָּאסוס], ולין מלכה כמותו נעכין וס.

n. m., languidus, stupidus, stultus, a v. כָּשַׁל = כָּסַל; hinc nomen sideris, quod *Graji Oriona* vocant, Arabes גבאר (= גְּבוֹר, syn. עָנָק, Trg. כְּסִיל), Hebraei *k'sil*, h. e. peccatorem, rebellem, appellabant, tanquam esset *Nimrodi* simulacrum (נִמְרֹד, a v. מָרַד, cf. *Isaaki* ad Gen. X.). *Vincula* autem ejus sideris tanquam cingulo ejus herois efficiuntur. Targ. כְּסִיל, נְפִילָא, נְפִילָא : מְשַׁכְּוֹת כְּסִיל נְפִילָא. אֲשֶׁלֵי דְּנָגְדִין נְפִילָא. Syr. *ganboro. Abulwalid* sidus magnum in remigio navis australi intelligit, arab. *Suhail*, gr. *Κάνωπος. Isaaki et Ibn-Ezra* cor scorpionis hoc in sidere esse dicunt. Hieronymus: *Quodque sequitur, Oriona, qui Ebraice dicitur Chesil, Symm. absolute stellas, Theodotio interpretatus est vesperum. Ebraeus autem, qui nos in scripturis sanctis erudivit, interpretari putat splendorem et significari generaliter astra fulgentia.* LXX. 1) *μωρός, ἀνόητος, ἀπαίδευτος, ἀσύνετος; ἄφρων (ἀφροσύνη), ἀφρονέστατος; ἐνδεὴς φρενῶν; ἀσεβής, παράνομος; παρασκευάζειν.* 2) *Ὠρίων, ἕσπερος* (Theodot).

Job. 9, 9. עֹשֶׂה עָשׁ כְּסִיל וְכִימָה
Job. 38, 31. אִם־מְשׁוֹכוֹת כִּסִיל תְּפַתֵּחַ
Ps. 49, 11. יַחַד כְּסִיל וּבַעַר יֹאבֵדוּ
Prv. 10, 1. וּבֵן כְּסִיל תּוּגַת אִמּוֹ
Prv. 10, 18. וּמוֹצִיא דִבָּה הוּא כְסִיל
Prv. 14, 7. לֵךְ מִנֶּגֶד לְאִישׁ כְּסִיל
Prv. 17, 10. מַהֻכּוֹת כְּסִיל מֵאָה
Prv. 17, 12. וְאַל־כְּסִיל בְּאִוַּלְתּוֹ
Prv. 17, 16. מְחִיר בְּיַד־כְּסִיל
Prv. 17, 21. יֹלֵד כְּסִיל לְתוּגָה לוֹ
Prv. 17, 24. וְעֵינֵי כְסִיל בְּקְצֵה־אָרֶץ
Prv. 17, 25. כַּעַס לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל
Prv. 18, 2. לֹא־יַחְפֹּץ כְּסִיל בִּתְבוּנָה
Prv. 18, 6. שִׂפְתֵי כְסִיל יָבֹאוּ בְרִיב
Prv. 18, 7. פִּי כְסִיל מְחִתָּה־לוֹ
Prv. 19, 1. מֵעִקֵּשׁ שְׂפָתָיו וְהוּא כְסִיל
Prv. 19, 13. הוֹת לְאָבִיו בֵּן כְּסִיל
Prv. 23, 9. בְּאָזְנֵי כְסִיל אַל־תְּדַבֵּר
Prv. 26, 4. אַל־תַּעַן כְּסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ
Prv. 26, 5. עֲנֵה כְסִיל כְּאִוַּלְתּוֹ
Prv. 26, 6. שֹׁלֵחַ דְּבָרִים בְּיַד־כְּסִיל
Prv. 26, 10. וְשֹׂכֵר כְּסִיל
Prv. 26, 11. כְּסִיל שׁוֹנֶה בְאִוַּלְתּוֹ
Prv. 28, 26. בּוֹטֵחַ בִּלְבּוֹ הוּא כְסִיל
Prv. 29, 11. כָּל־רוּחוֹ יוֹצִיא כְסִיל
Eccl. 5, 2. וְקוֹל כְּסִיל בְּרֹב דְּבָרִים
Eccl. 10, 2. וְלֵב כְּסִיל לִשְׂמֹאלוֹ
Eccl. 10, 12. וְשִׂפְתוֹת כ

חקודש שביעי הנשמים, שבר בו עיט ועפר נטור בקון, וכן בנרמכי שם חקדש חזה [חתכתנע], תענין בנביא עיט, וכן מֵרַחֲשָׁן מן רָחַשׁ, עי׳ לקמן. והתוכיים חביקו בזה מקום להתגדר, ואכבי חדשתי פרוש כימן, ר״י, סיון, אלול, תשרי וכדומה.

n. pr. m. mensis noni, qui *Marcheshvan* (*Cheshvan*) sequitur, gr. *Χασλεῦ* (1 Mak. 1, 54.). Ad originem quod attinet, scito, verbum כָּסַל etiam vim cumulandi, coacervandi, exaggerandi ingenitam habere eaque vi aequale esse verbo כָּתַל, unde כֹּתֶל, h. e. cumulus humi aggeratae ad separandum, murus, maceria, *paries luteus*, gemar. כְּסָלָא, cumulus luti, congeries pulveris. Fortasse significatio pinguedinis a coacervando translata est. Hinc nomen mensis istius, utpote pluviosi, quia aquarum pluviarum copia coenum in plateis acervatur. Eodem modo Februarius germanice Hornung appellatur, a coeni accumulatione. Cf. אֵב, מַרְחֶשְׁוָן, אָדָר, אֱלוּל, אִיָּר, נִיסָן, סִיוָן, quae nomina ex lingua aramaica interpretanda sunt et temporis, quod denotant, naturam indicant.

Neh. 1, 1. וירחי בחדש־כסלו

בְּכִסְלֵו

Zach. 7, 1. לְחֹדֶשׁ התשיעי בכסלו

כֶּסֶל

פעל כוזד וכ״ע כ״ף נגוד, ומשונן כמו גָּזַם, לשון גזימת תזנלים [נעזערען], וכן נכזרו היסוד של זעצים. עי׳ חסס. ודע שנתרגום כוזה, לו בְּתָאָא תכתנה, נאר כְּסֵמֵי, מן בְּזָה נדושם של כָּסַם, לשון מנוזס זנלים, וכן כיוצי נאשון תוס [κνήθ-ω], וס״כ תלקן מן בָּזָא. *vrb. trans. inus.*, sicut גָּזַם, tondere, veluti aristas (opp. עָצַר in n. שְׁעֹרִים, q. v.).

inf. abs. כָּסוֹם

Ez. 44, 20. כסום וכסמו את־ראשיהם

3 *impf. pl.*: יְכַסֵּמוּ

Ez. 44, 20. יכסמו את־ראשיהם

כַּסֵּמֶת

ז״כ ומכנוי כְּסֵמִים, ומשנה לשון קטנון קעלים פיומי כְּרַשְׁנָה [נגרמן ונעלכי], ושוש תנקרן קפעלע, ומזרע כָּרֵשׁ עכן כריתה וגוזס, ונקרן כן ע״ש זשנליו כרשות כמגוזות. ולשון תתכנגס כְּוִיתָא והכנוי כְּוִיתִין, נשונן שלתכנו, ומכל ק כתב שמוש שקורין כלעז זיג״לף.

n. f. (pl. כְּסֵמִים), far, adoreum, ζέα (*triticum spelta Linn.*). Halicarnasseus: τοῦ φαῤῥός, ὃ καλοῦμεν ἡμεῖς ζέαν. Vernacule: *Spelt* (gall. *speltre, espeautre*, hisp. *spelta, pirra, farra, alga* apud Insubres). Saadia Fajumi interpretatur כִּרְשַׁנָּה (arab. *kirsanat-on*). Targ. *m.* כּוּסְנָא, *f.* כְּוִיתָא (pl. כְּוִיתִין), a v. כְּסָם (= כָּסַם, gr. *κνήθ-ειν*), sicut כִּסֶּמֶת, propter aristas, quae *tonsae* videntur. Qimchi: שרג״א. LXX. ζέα, ὄλυρα.

וְכֻסֶּמֶת

Jes. 28, 25. וכסמת גבלתו

וְהַכֻּסֶּמֶת

Ex. 9, 32. והחטה והכסמת לא נכו

וְכֻסְּמִים

pl.: Ez. 4, 9. ודחן וכסמים

כָּסַס

לזמר בָּס, פעל כוזד והעתיד יִכְסֹס, ומשונן מכיס וקציכה [נְכַּחֲלנען], וכסנר לְכַּחֲמוכזים מדבר המעתך נזקר לעזוכות, ועוד לְכַּ נאו לְכַּ קדכיו. לוכס זע שמעתל בָּס נמכוון לשתי סכיכת ומקתך [אַכנכיידען], ומוס מסזקל על המגכל [אַכנרַכְּנען], וכן מתמוכות ומסתעך לְכַּל סָפֵּר וכדומה, ונלשת כזכזכ כמכוון ג״כ כזקתי ערב [s. *ças, kshi*], ועוד כמכוון רקתי כתכנוס, וגס מסזקל על מקכיפס ונלוכן. ועוד גס מכנד כַּסְּפֵם.

h. e. כָּס, *v. trans.* (impf. יִכְסֹס), desecare, abscindere, hinc definire, computare, numerare (syn. סָפַר, eadem metaphora), sanscr. *ças, kshi*. Targ. כְּסָם, vi primaria, metaphorice vi detrahendi, conviciandi, *Pa.* כַּסְּסָא. LXX. *συναριθμεῖν*.

2 *impf. pl.*: תְּכַסּוּ

Ex. 12, 4. תכסו על־השה

כֶּסֶף

ז״ז ע״ע כָּמַר, ומשונן מכין ומספר, לקדיס מוגליס [נְאַמל], ומכן מסזקל מכין דבר לְמס [נְאַנזאנע], כמו מעזבר, לכן המעזבר מוגבל קדיר, ווס מכין מוגבל, מכעזס כפי קוק המלך, ולוק.

n. m., ad s. f. כֶּסֶר, numerus definitus, summa, pretium, vectigal, tributum (syn. מַעֲשֵׂר), arab. *maksôn*, aram. מַכְסָא. LXX. τέλος.

Num. 31, 28. והרמת מכס לה׳

Num. 31, 41. מכס תרומת ה׳

הַמֶּכֶס

Nu. 31, 37. ויהי המכס לה׳ מן־הצאן

cum suff.: וּמִכְסָם

Num. 31, 38. 39. 40. ומכסם לה׳

מַכְסָה

ז״כ גויר מֶכֶס, ומשונן מכין ומספר מס [נְאַחל, אַכ-], ומוס מקיר לדבר מס, וכמן מסזקל. ודע שמן מֶכֶס נגרמן מפעל מָכַס, ומוס מוכס.

n. f. (a m. מֶכֶס), numerus, pretium (*mercipretium*), unde gem. denom. מָכַס, prt. מוֹכֵס, τελωνός (Zöllner). LXX. ἀριθμός, τέλος.

constr.: מַכְסַת

Lev. 27, 23. את מכסת הערכך

constr.: בְּמַכְסַת

Ex. 12, 4. במכסת נפשת

כָּסַף

פעל כוזד, והעתיד יִכְסַף, ומשונן הלכן וקויכה [וויים, נלאַמסם ויין], ומוס מסזקל על המעלפות ותצוקה, וכנמעל מנוזס, וכי נ״כ נוזס מסתמוכות הלכן וקויכה, וכן חִבְּרִין נגרמן, חָיַר כמקרן. נתכנוס ידוע כָּסַף, אַכְסָה, אִתְכַּסָּה, ונגרמן אִכְּסִיף.

vrb. trans. (impf. יִכְסַף), album, pallidum esse, pallere, expallescere, vehementissimo desiderio, alicujus rei desiderio flagrare, teneri. *Ni.* expallescere prae pudore s. desiderio (syn. בּוּשׁ, חָיַר, gemar. הִלְבִּין, pudefacere). LXX. *μὴ ἀποποιεῖσθαι, ἕτοιμος; Ni. ἐπιποθεῖν, ἐπιθυμεῖν; נִכְסַף, ἐπιθυμία; part. ἀπαίδευτος.*

Ex. 38, 19.	וויהם כסף
Ex. 38, 19.	וחשקיהם כסף
Lev. 5, 15.	בערכך כסף־שקלים
Lev. 25, 50.	והיה כסף ממכרו
Lev. 27, 3.	חמשים שקל כסף
Lev. 27, 6.	חמשה שקלים כסף
Lev. 27, 6.	שלשת שקלים כסף
Lev. 27, 15. 19.	החמישית כסף־ערכך
Lev. 27, 16.	בחמשים שקל כסף
Num. 3, 49.	את כסף הפדיום
Num. 3, 51.	את־כסף הפדוים
Num. 7, 13.	קערת־כסף
Num. 7, 13.	מזרק אחד כסף
19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.	
Num. 7, 84.	קערת כסף
Num. 7, 84.	מזרקי־כסף
Num. 7, 85.	הקערה האחת כסף
Num. 7, 85.	כל כסף הכלים
Num. 10, 2.	שתי חצוצרת כסף
Num. 18, 16.	בערכך כסף
Num. 22, 18. 24, 13.	מלא ביתו כסף וזהב
Dt. 7, 25.	לא־תחמד כסף וזהב
Dt. 22, 19.	ועגשו אתו מאה כסף
Dt. 22, 29.	לאבי הנער חמשים כסף
Dt. 23, 20.	נשך כסף נשך אכל
Dt. 29, 16.	כסף וזהב עשר עמהם
Jos. 6, 19.	וכל כסף וזהב
Jos. 7, 21.	ומאתים שקלים כסף
Jud. 5, 19.	בצע כסף לא לקחו
Jud. 9, 4.	ויתנו־לו שבעים כסף
Jud. 16, 5.	אלף ומאה כסף
Jud. 17, 4.	מאתים כסף
Jud. 17, 10.	עשרת כסף לימים
1 S. 2, 36.	לאגורת כסף וככר־לחם
1 Sam. 9, 8.	רבע שקל כסף
2 Sam. 8, 10.	ובידו היו כלי־כסף
2 Sam. 18, 11.	עשרה כסף וחגרה
2 S. 18, 12.	שקל על־כפי אלף כסף
2 Sam. 21, 4.	אין־לי כסף וזהב
1 Reg. 10, 21.	אין כסף לא נחשב
1 Reg. 10, 25.	כלי־כסף וכלי זהב
1 Reg. 10, 29.	בשש מאות כסף
1 Reg. 15, 15.	כסף וזהב וכלים
1 Reg. 15, 19.	שחד כסף וזהב
1 Reg. 16, 24.	בככרים כסף
1 Rg. 20, 39.	או ככר־כסף תשקול
1 Reg. 21, 2.	כסף מחיר זה
2 Rg. 5, 22.	תנה־נא להם ככר־כסף
2 Rg. 5, 23.	ויצר ככרים כסף
2 Reg. 6, 25.	בשמנים כסף
2 Reg. 6, 25.	בחמשה כסף
2 Rg. 7, 8.	וישאו משם כסף וזהב
2 Reg. 12, 5.	כל כסף הקדשים
2 Reg. 12, 5.	כסף ערבר איש כסף
2 Rg. 12, 5.	נפשות ערכו כל־כסף
2 Reg. 12, 8.	אל־תקחו־כסף
2 Reg. 12, 9.	לבלתי קחת־כסף
2 Reg. 12, 14.	ספות כסף
2 Rg. 12, 14.	וכלי־כסף מן־הכסף
2 Reg. 12, 17.	כסף אשם
2 Reg. 15, 19.	אלף ככר־כסף
2 Reg. 15, 20.	כסף לאיש אחד
2 Rg. 18, 14.	שלש מאות ככר־כסף
2 Reg. 23, 33.	מאה ככר־כסף
2 Reg. 25, 15.	ואשר־כסף כסף
1 Chr. 19, 6.	אלף ככר־כסף
1 Chr. 29, 4.	ושבעת אלפים ככר־כסף
2 Chr. 1, 17.	מרכבה בשש מאות כסף
2 Chr. 9, 20.	אין כסף נחשב בימי
2 Chr. 9, 24.	כלי כסף וכלי זהב
2 Chr. 15, 18.	כסף וזהב וכלים
2 Chr. 16, 2.	ויצא אסא כסף וזהב
2 Chr. 16, 3.	שלחתי לך כסף וזהב
2 Chr. 24, 5.	וקבצו מכל־ישראל כסף
2 Chr. 24, 11.	ויאספו כסף לרב
2 Chr. 25, 6.	במאה ככר כסף

תִּכְסֹף

2 *imperf.*: Job. 14, 15. למעשה ידיך תכסף

יִכְסֹף

3 *imperf.*: Ps. 17, 12. כאריה יכסוף לטרף

Nif-al: נִכְסַף

3 *perf. fem.*: נִכְסְפָה

Ps. 84, 3. נכספה וגם־כלתה נפשי

נִכְסַפְתָּה

2 *perf.*: Gn. 31, 30. נכספתה לבית אביך

נִכְסָף

part.: Zeph. 2, 1. הגוי לא נכסף

נִכְסוֹף

inf. abs.: Gn. 31, 30. כי־נכסף נכספתה

כֶּסֶף

ז״ז וכרמון מתכת לנכסף, ווקף יזועס [ויולנצר], ווסכ מסזקל לקר, וכן סס תכסף נזקף מעבר מנצע מלונן. מסזקל על כסף נכלל יזוע, וכיכוי מעגעזות לקלוק. נגרמן מוס כֶּסֶף עוסס לו סוקר כסף, ומעכן נוסס נגוזות תיכס סס.

n. m., metallum album h. e. argentum (זָהָב, tropo alio), ἄργυρος (ἀργός), deinde de siclis argenteis, veluti אֶלֶף כֶּסֶף (omisso שֶׁקֶל), et de pecunia quavis; pl. de nummis. LXX. ἄργυρος (ἀργύρεος, ἀργύριος), ἀργύριον; *síklos, díδραχμον, χρῆμα, τιμή, σάρδιον*; חָפֵשׁ כֶּסֶף, צְפוּי כֶּסֶף, כֶּסֶף מְחֻקָּק, *περιαργυροῦν*; כֶּסֶף, ἀργυρώνητος.

כֶּסֶף *p.*

Gn. 17, 12. 27.	יליד בית ומקנת־כסף
Gn. 20, 16.	נתתי אלף כסף לאחיך
Gn. 23, 13.	נתתי כסף השדה
Gn. 23, 15.	ארבע מאת שקל־כסף
Gn. 23, 16.	שקל כסף
Gn. 24, 53.	ויוצא העבד כלי־כסף לישמעאלים בעשרים כסף
Gn. 37, 28.	
Gn. 43, 15.	ומשנה־כסף לקחו בידם
Gn. 43, 21.	והנה כסף־איש
Gn. 44, 1.	ושים כסף־איש
Gn. 44, 2.	ואת כסף שברו
Gn. 44, 8.	הן כסף אשר מצאנו
Gn. 44, 8.	כסף או זהב
Gn. 45, 22.	שלש מאות כסף
Gn. 47, 15.	כי אפס כסף
Gn. 47, 16.	אם־אפס כסף
Ex. 3, 22. 12, 35.	כלי־כסף וכלי זהב
Ex. 11, 2.	כלי־כסף וכלי זהב
Ex. 12, 44.	עבד איש מקנת־כסף
Ex. 20, 23.	אלהי כסף ואלהי זהב
Ex. 21, 11.	ויצאו חנם אין כסף
Ex. 21, 32.	כסף שלשים שקלים
Ex. 21, 34.	כסף ישיב לבעליו
Ex. 22, 6.	כסף או־כלים לשמר
Ex. 22, 16.	כסף ישקל כמהר
Ex. 22, 24.	אם כסף תלוה
Ex. 26, 19. 36, 24.	וארבעים אדני־כסף
Ex. 26, 21. 36, 26.	וארבעים אדניהם כסף
Ex. 26, 25. 36, 30.	ואדניהם כסף
Ex. 26, 32.	על־ארבעה אדני־כסף
Ex. 27, 10. 11.	וחשקיהם כסף
Ex. 27, 17.	מחשקים כסף
Ex. 27, 17.	ווריהם כסף
Ex. 30, 16.	ולקחת את־כסף הכפרים
Ex. 35, 24.	כל־מרים תרומת כסף
Ex. 36, 36.	ארבעה אדני־כסף
Ex. 38, 10. 11.	וחשקיהם כסף
Ex. 38, 12.	וחשוקיהם כסף
Ex. 38, 17.	וחשוקיהם כסף
Ex. 38, 17.	וצפוי ראשיהם כסף
Ex. 38, 17.	והם מחשקים כסף

2 Chr. 27, 5. 36, 3. מאה ככר־כסף
Esr. 1, 6. בכלי־כסף בזהב
Esr. 1, 9. אגרטלי־כסף אלף
Esr. 1, 10. כפורי כסף משנים
Esr. 3, 7. ויתנו־כסף לחצבים
Esr. 8, 26. ואשעלה קל־ידם כסף
Esr. 8, 26. וכלי־כסף מאה
Neh. 5, 4. לויינו כסף למדת המלך
Neh. 5, 10. נשים בהם כסף ודגן
Neh. 5, 15. כסף־שקלים ארבעים
Esth. 1, 6. על־גלילי כסף
Esth. 3, 9. ועשרת אלפים ככר־כסף
Job. 3, 14. הממלאים בתיהם כסף
Job. 27, 16. אם־יצבר כעפר כסף
Job. 28, 15. ולא ישקל כסף מחירה
Job. 31, 39 אם־כחה אכלתי בלי־כסף
Ps. 12, 7. כסף צרוף בעליל לארץ
Ps. 66, 10. צרפתנו כצרוף־כסף
Ps. 68, 31. מתרפס ברצי־כסף
Ps. 145, 4. עצביהם כסף וזהב
Ps. 135, 15. עצבי הגוים כסף וזהב
Prv. 3, 14. כי טוב סחרה מסחר־כסף
Prv. 8, 10. קחו־מוסרי ואל־כסף
Prv. 10, 20. כסף נבחר לשון צדיק
Prv. 26, 23. כסף סיגים מצפה
Eccl. 2, 8. כנסתי לי גם־כסף וזהב
Eccl. 5, 9. אהב לכסף לא־ישבע כסף
Cant. 3, 10. עמודיו עשה כסף
Cant. 8, 9. נבנה עליה טירת כסף
Cant. 8, 11. יביא בפריו אלף כסף
Jes. 2, 7. ותמלא ארצו כסף
Jes. 7, 23. אלף גפן באלף כסף
Jes. 13, 17. אשר־כסף לא יחשבו
Jes. 40, 19. ורתקות כסף צורף
Jes. 55, 1. ואשר אין־לו כסף
Jes. 55, 1. ולכו שברו בלוא־כסף
Jes. 55, 2. למה תשקלו־כסף
Jes. 60, 17. ותחת הברזל אביא כסף
Jer. 6, 30. כסף נמאס קראו להם
Jer. 10, 9. כסף מרקע
Jer. 52, 19. ואשר־כסף כסף
Ez. 22, 18. כור סגים כסף היו
Ez. 22, 20. קבצת כסף ונחשת
Ez. 22, 22. כהתוך כסף בתוך כור
Ez. 38, 13. לשאת כסף וזהב
Dan. 11, 8. כסף וזהב בשבי יבא
Hos. 3, 2. בחמשה עשר כסף
Nah. 2, 10. בזו כסף
Zeph. 1, 11. כל־נעמולי כסף
Zach. 6, 11. ולקחת כסף־וזהב
Zach. 9, 3. ותצבר־כסף כעפר
Zach. 11, 12. את־שכרי שלשים כסף
Mal. 3, 3. מצרף ומטהר כסף

וְכֶסֶף

Gn. 24, 35. צאן ובקר וכסף וזהב
Gn. 43, 12. וכסף משנה
Gn. 43, 22. וכסף אחר הורדנו
Ex. 48, 25. וכסף פקודי העדה
Dt. 8, 13. וכסף וזהב ירבה־לך
Dt. 17, 17. וכסף וזהב לא ירבה־לו
2 Reg. 12, 17. וכסף חטאות
1 Chr. 22, 14. וכסף אלף אלפים ככרים
1 Chr. 18, 16. וכסף לשלחנות הכסף
1 Chr. 29, 7 וכסף ככרים עשרת אלפים
2 Chr. 17, 11. מנחה וכסף משא
Esr. 2, 69. וכסף מנים חמשת אלפים
Neh. 7, 71. 72. וכסף מנים אלפים
Job. 22, 25. וכסף תועפות לך
Job. 27, 17. וכסף נקי יחלק
Jes. 46, 6. וכסף בקנה ישקלו
Hos. 2, 10. וכסף הרביתי לה

וָכֶסֶף

Ex. 25, 3. 35, 5. זהב וכסף ונחשת
1 Reg. 10, 22. נשאת זהב וכסף
1 Chr. 18, 10. וכל כלי זהב וכסף
2 Chr. 9, 14. מביאים זהב וכסף
2 Chr. 9, 21. נשאות זהב וכסף
Esth. 1, 6. מטות זהב וכסף
Ez. 16, 13. ותערי זהב וכסף
Ez. 28, 4. ותעש זהב וכסף
Hab. 2, 9. זהב וכסף
Zach. 14, 14. זהב וכסף ובגדים

p. וָכֶסֶף

1 Chr. 29, 3. וישׂ־לי סגלה זהב וכסף
2 Chr. 24, 14. וכלי זהב וכסף
Ps. 119, 72. מאלפי זהב וכסף

הַכֶּסֶף

Gn. 25, 16. את־הכסף אשר דבר
Gn. 43, 12. ואת־הכסף המושב
Gn. 43, 18. על־דבר הכסף השב
Gn. 44, 2. ואת־גביעי גביע הכסף
Gn. 47, 14 ויקלט יוסף את־כל־הכסף
Gn. 47, 14. את־הכסף ביתה פרעה
Gn. 47, 15. ויתם הכסף
Gn. 47, 18. כי אם־תם הכסף
Ex. 38, 27. ויהי מאת ככר הכסף
Lev. 27, 18 והשב־לו הכהן את־הכסף
Num. 3, 48. ונתתה הכסף לאהרן
Dt. 14, 25. וצרת הכסף בידך
Dt. 14, 26. ונתתה הכסף בכל
Jos. 6, 24. רק הכסף והזהב
Jos. 7, 24. ואת־הכסף ואת־האדרת
Jud. 16, 18. ויעלו הכסף בידם
Jud. 17, 2. אלף ומאה הכסף
Jud. 17, 2. הנה־הכסף אתי
Jud. 17, 3. אלף־ומאה הכסף
Jud. 17, 3. הקדשתי את־הכסף
Jud. 17, 4. וישב את־הכסף לאמו
2 Sam. 8, 11. עם־הכסף והזהב
1 Rg. 7, 51. את־הכסף ואת הזהב
1 Rg. 10, 27. את־הכסף בירושלם
1 Rg. 15, 18. את־כל־הכסף והזהב
2 Rg. 5, 26. חעת לקחת את־הכסף
2 Rg. 12, 10. את־כל־הכסף המובא
2 Reg. 12, 11. כי־רב הכסף
2 Reg. 12, 11. וימנו את־הכסף
2 Reg. 12, 12. את־הכסף המתכן
2 Rg. 12, 14. הכסף המובא בית־יי
2 Rg. 12, 16. אשר יתנו את־הכסף
2 Rg. 15, 20. את־הכסף על־ישראל
2 Rg. 16, 8. ויקח אחז את־הכסף
2 Rg. 18, 15 ויתן חזקיה את כל־הכסף
2 Rg. 20, 13. את־הכסף ואת־הזהב
2 Rg. 22, 4. ויתם את־הכסף המובא
2 Reg. 22, 7. הכסף הנתן על־ירם
2 Reg. 22, 9. את־הכסף הנמצא
2 Reg. 23, 35. לתת את־הכסף
2 Reg. 23, 35. נגש את־הכסף
1 Chr. 18, 11. עם־הכסף והזהב
1 Chr. 28, 14. לכל כלי הכסף במשקל
1 Chr. 28, 15. ולמנרות הכסף במשקל
1 Chr. 28, 17. ולכפורי הכסף במשקל
2 Chr. 1, 15. את־הכסף ואת־הזהב
2 Chr. 5, 1. ואת־הכסף ואת זהב
2 Chr. 9, 27. את־הכסף בירושלם
2 Chr. 24, 11. וכראותם כי־רב הכסף
2 Chr. 24, 14. את־שאר הכסף
2 Chr. 34, 9. 14. את־הכסף המובא
2 Chr. 34, 14. את־הכסף הנמצא
Esr. 8, 25. ואשקולה להם את־הכסף
Esr. 8, 30. משקל הכסף והזהב
Esr. 8, 33. נשקל הכסף והזהב
Neh. 5, 11. ומאת הכסף והדגן
Esth. 3, 11. הכסף נתון לך
Esth. 4, 7. ואת־פרשת הכסף
Prv. 7, 20. צרור הכסף לקח בידו
Eccl. 12, 6. לא־ירחק חבל וכסף
Jes. 39, 2. את־הכסף ואת־הזהב
Jer. 32, 9. ואשקלה־לו את־הכסף
Jer. 32, 10. ואשקל הכסף
Hag. 2, 8. לי הכסף ולי הזהב
Zach. 11, 13. ואקחה שלשים הכסף
Zach. 13, 9. כצרף את־הכסף

p. הַכֶּסֶף

Num. 3, 50. לקח את־הכסף
Nu. 31, 22. אך את־הזהב ואת־הכסף
1 Chr. 28, 16. לשלחנות הכסף
Eccl. 7, 12. בצל החכמה בצל הכסף
Cant. 1, 11. עם נקדות הכסף
Jer. 32, 9. ועשרה הכסף

וְהַכֶּסֶף

Jos. 7, 22. והכסף החתיה
2 Reg. 14, 14. הזהב והכסף
2 Reg. 23, 35. והכסף והזהב נתן
1 Chr. 29, 2. והכסף לכסף
2 Chr. 25, 24. וכל־הזהב והכסף
Esr. 8, 28. והכסף והזהב נדבה
Eccl. 10, 19. והכסף יענה את־הכל
Dan. 11, 43. במכמני הזהב והכסף

בְּכֶסֶף

Gn. 23, 9. בכסף מלה יתננה לי
Jos. 22, 8. בכסף ובזהב ובנחשת
2 S. 24, 24. בכסף שקלים חמשים
1 Rg. 21, 6. תנה־לי את־כרמך בכסף
1 Rg. 21, 15. אשר מאן לתת־לך בכסף
1 Chr. 21, 22. בכסף מלא תנתנו לי
1 Chr. 21, 24. קנה אקנה בכסף מלא
Esr. 1, 4. בכסף ובזהב וברכוש
Ps. 105, 37. ויוציאם בכסף וזהב
Jes. 52, 3. ולא בכסף תגאלו
Jer. 10, 4. בכסף ובזהב ייפהו
Thr. 5, 4. מימינו בכסף שתינו
Ez. 27, 12. בכסף ברזל
Mich. 3, 11. ונביאיה בכסף יקסמו

בַּכֶּסֶף

Jes. 48, 10. צרפתיך ולא בכסף

וּבַכֶּסֶף

Dan. 11, 38. בזהב ובכסף ובאבן

בַּכֶּסֶף

Gn. 13, 2. במקנה בכסף ובזהב
Dt. 2, 6. בכסף ואכלתם
Dt. 2, 6. בכסף ושתיתם
Dt. 2, 28. אכל בכסף תשברני
Dt. 2, 28. ומים בכסף תתן־לי
Ps. 68, 14. כנפי יונה נחפה בכסף
Jes. 43, 24. לא־קנית לי בכסף
Jer. 32, 25. קנה־לך השדה בכסף
Jer. 32, 44. שדות בכסף יקנו
Am. 2, 6. על־מכרם בכסף צדיק
Am. 8, 6. לקנות בכסף דלים

p. בַּכֶּסֶף

Dt. 14, 25. ונתת בכסף
Dt. 21, 14. לא־תמכרנה בכסף

וּבַכֶּסֶף

Ex. 31, 4. 35, 32. בזהב ובכסף
2 Chr. 2, 6. 13. לעשות בזהב ובכסף

p. בַּכֶּסֶף

Prv. 2, 4. אם־תבקשנה ככסף

p. וְכַכֶּסֶף

Mal. 3, 3. כזהב וככסף

לַכֶּסֶף

2 Chr. 21, 3. לכסף ולזהב ולמגדנות
2 Chr. 32, 27. לכסף ולזהב ולאבן

לַכֶּסֶף

1 Chr. 22, 16. לזהב לכסף ולנחשת
1 Chr. 29, 2. והכסף לכסף
1 Chr. 29, 5. ולכסף לכסף
Job. 28, 1. כי יש לכסף מוצא
Prv. 17, 3. 27, 21. מצרף לכסף

וְלַכֶּסֶף

1 Chr. 29, 5. ולכסף לכסף
Esr. 1, 11. כל־כלים לזהב ולכסף

מִכֶּסֶף

Lev. 25, 51. מכסף מקנתו
Prv. 8, 19. ותבואתי מכסף נבחר
Prv. 22, 1. מכסף ומזהב חן טוב

p. מִכֶּסֶף

Prv. 16, 16. נבחר מכסף
Prv. 25, 4. הגו סיגים מכסף

כַּסְפִּי *cum suff.:*

Gn. 42, 28. הושב כספי
Joel 4, 5. כספי וזהבי לקחתם

וְלַכַּסְפִּי *cum suff.:*

1 Reg. 20, 7. ולכספי ולזהבי

וּמִכַּסְפִּי *cum suff.:*

Ez. 16, 17. מזהבי ומכספי

כַּסְפֵּנוּ *cum suff.:*

Gn. 31, 15. גם־אכול את־כספנו
Gn. 43, 21. כספנו במשקלו
Gn. 43, 22. מי־שם כספנו

כַּסְפֶּךָ *cum suff.:*

Lev. 25, 37. את־כספך לא־תתן
1 Rg. 20, 3. כספך וזהבך לי־הוא
1 Reg. 20, 5. כספך וזהבך ונשיך

כַּסְפֵּךְ *cum suff.:*

Jes. 1, 22. כספך היה לסגים

כַּסְפֵּךְ *cum suff.* *p.*

Gn. 17, 13. ילוד ביתך ומקנת כספך
Jes. 30, 22. צפוי פסילי כספך

כַּסְפְּכֶם *cum suff.:*

Gn. 43, 23. כספכם בא אלי

כַּסְפּוֹ *cum suff.:*

Gn. 17, 23. ואת כל־מקנת כספו
Gn. 42, 27. וירא את־כספו
Gn. 42, 35. צרור־כספו בשקו
Ex. 21, 21. לא יקם כי כספו הוא
Ex. 21, 35. וחצו את־כספו
Lev. 22, 11. כי־יקנה נפש קנין כספו
Ps. 15, 5. כספי לא־נתן בנשך
Jes. 2, 20. 31, 7. אלילי כספו

כַּסְפָּם *cum suff.:*

Jes. 60, 9. כספם וזהבם
Ez. 7, 19. כספם בחוצות
Ez. 7, 19. כספם וזהבם
Hos. 8, 4. כספם וזהבם עשו להם
Zeph. 1, 18. גם־כספם גם־זהבם

לְכַסְפָּם *cum suff.:*

Hos. 9, 6. מחמד לכספם

מִכַּסְפָּם *cum suff.:*

Hos. 13, 2. מכספם בתבונם עצבים

כַּסְפֵּיהֶם *cum suff.:*

Gn. 42, 25. ולהשיב כספיהם
Gn. 42, 35. צררות כספיהם

כֶּסֶת

נלקמי כמו כֶּסֶת נענכי, וכידועה כַּסְפָּא.

n. m. aram., argentum, pecunia, LXX. ἄργυρος, (ἀργύρεος).

Dan. 2, 32. ודרעוהי די כסת
Esr. 7, 15. ולהיבלא כסת ודהב
Esr. 7, 16. וכל כסת ודהב
Esr. 7, 22. עד־כסת ככרין מאה

definit.: כַּסְפָּא

Dan. 2, 35. 45. נחשא כספא ודהבא
Dan. 5, 23. ולאלהי כספא ודהבא
Esr. 7, 18. בשאר כספא ודהבא

definit.: וְכַסְפָּא

Dan. 5, 1. למאני דהבא וכספא
Dan. 5, 4. למאני דהבא וכספא
Esr. 5, 14. 6, 5. די דהבא וכספא

definit.: בְּכַסְפָּא

Esr. 7, 17. תקנא בכספא דנה

כְּעֵן כְּעֵנַת

v. concord. partt.

כַּעַס

פעל נזד נתקנות, וספתור כיון מעיס וכרנו סלנ כלוף וסתעוכרות ונגרזות [נעוועגע, קוי׳פגערעגע, רייצע ויין], וע״כ סקנן כָּעַס, וכן חָשׁ לעיל. ושוס סכזד, זסוס סזאל, על סקניפס וסכעסס, וכן סלון סהזאל

כָּעַס

זעגן קלף לעיל, וזעגל קלף לקמן, אס קדמס עס זשפתי ערב, וקעטות הקקל והזווי עי' לעיל קקע חָשׁ.

v. intr., commotum, concitatum esse; radix est enim כָּעַשׂ (כָּעַס) = חָשׁ, q. v. Hinc *Pi. Hi.* trans. irritare, ad iram vel indignationem concitare (syn., eadem translatione, חָנַט, קָצַף). LXX. ὀργίζεσθαι, θυμοῦσθαι, μεριμνᾶν; כַּעַשׂ, θλῖψις; הִכְעִיס, παροργίζειν; πικραίνειν, παραπικραίνειν, παροξύνειν, ἀθυμοῦν.

3 *perf.*: וָכָעַס
Eccl. 5, 16. וכעס הרבה
3 *perf.*: וָכָעַס *p.*
Ps. 112, 10. רשע יראה וכעס
inf. constr.: לְכָעְסוֹ
Eccl. 7, 9. ברוחך לכעוס
1 *imperf.*: אֶכְעַס
Ez. 16, 42. ושקטתי ולא אכעס עוד
3 *imperf.*: וַיִּכְעַס
2 Chr. 16, 10. ויכעס אסא אל־הראה
Neh. 3, 33. ויחר לו ויכעס הרבה
Pi-el: כִּעֵס
3 *perf. f. c. suff*: וְכִעַסְתָּהּ
1 S. 1, 6. וכעסתה צרתה גם־כעס
3 *perf. pl. c. s.*: כִּעֲסוּנִי
Dt. 32, 21. כעסוני בהבליהם
Hif-il: הִכְעִיס 3 *perf.*
1 Rg. 15, 30. אשר הכעיס את־יי
Hos. 12, 15. הכעיס אפרים
3 *perf. c. suff.*: הִכְעִיסוֹ
2 Rg. 23, 26. אשר הכעיסו מנשה
2 *perf.*: הִכְעַסְתָּ
1 Rg. 21, 22. אשר הכעסת ותחטא
1 *perf.*: וְהִכְעַסְתִּי
Ez. 32, 9. והכעסתי לב עמים
3 *perf. pl.*: הִכְעִיסוּ
Neh. 3, 37. כי הכעיסו לנגד הבונים
3 *perf. pl.*: הִכְעִיסוּנִי
Jer. 8, 19. מדוע הכעסוני
Jer. 25, 7. Ktib. למען הכעסוני
part. pl.: מַכְעִיסִים
1 Reg. 14, 15. מכעיסים את־יי
2 Rg. 21, 15. ויהיו מכעסים אתי
Jer. 7, 19. האתי הם מכעיסים
part. pl.: מַכְעִסִים
Jer. 32, 30. אך מכעסים אתי
part. pl.: הַמַּכְעִסִים
Jes. 65, 3. העם המכעסים אתי
inf. constr.: לְהַכְעִיס
1 Rg. 16, 13. 26. 33. להכעיס את־יי
2 Rg. 17, 11. דברים רעים להכעיס
2 Reg. 21, 6. בעיני יי להכעיס
2 Rg. 23, 19. להכעיס הסיר יאשיהו
inf. c. suff.: הַכְעִיסֵנִי
2 Chr. 34, 25. למען הכעיסני
Jer. 7, 18. 32, 29. למען הכעיסני
Jer. 25, 7. Q'ri למען הכעסוני
inf. c. suff.: הַכְעִסֵנִי
2 Reg. 22, 17. למען הכעסני
inf. c. suff.: לְהַכְעִיסֵנִי
1 Reg. 14, 9. ומסכות להכעיסני
1 Reg. 16, 2. להכעיסני בחטאתם
Jer. 32, 32. אשר עשו להכעיסני
Jer. 44, 3. להכעיסני ללכת לקטר
Jer. 44, 8. להכעיסני במעשי ידיכם
Ez. 8, 17. וישבו להכעיסני
inf. c. suff.: לְהַכְעִסֵנִי
Jer. 11, 17. עשו להם להכעסני
Ez. 16, 26. תזנתך להכעסני
inf. c. suff.: לְהַכְעִיסֹו
Dt. 4, 25. בעיני יי־אלהיך להכעיסו
Dt. 9, 18. בעיני יי להכעיסו
Dt. 31, 29. להכעיסו במעשה ידיכם
1 Rg. 16, 7. להכעיסו במעשה ידיו
2 Rg. 17, 17. בעיני יי להכעיסו
2 Chr. 33, 6. הרע בעיני יי להכעיסו
1 *impf. c. suff.*: אַכְעִיסֵם
Dt. 32, 21. בגוי נבל אכעיסם
3 *impf. ap.*: מַכְעֵס
1 Reg. 22, 54. ויכעס את־יי אלהי
2 Chr. 28, 25. ויכעס את־יי אלהי
2 *impf. c. suff.*: תַּכְעִיסֶנָּה
1 Sam. 1, 7. בבית יי כן תכעיסנה
2 *impf. pl.*: תַּכְעִיסוּ
Jer. 25, 6. ולא־תכעיסו אותי
3 *impf. pl.*: וַיַּכְעִיסוּ
Jud. 2, 12. ויכעסו את־יי
Ps. 106, 29. ויכעיסו במעלליהם
3 *impf. pl. c. s.*: יַכְעִיסֻהוּ
Dt. 32, 16. בתועבת יכעיסהו
3 *impf. pl. c. s.*: וַיַּכְעִיסוּהוּ
1 Sam. 1, 7. ויכעיסוהו בבמותם

כַּעַס

ז"ו, ומשונן הכנו הלנ מאר ויגון ועס ועצבת כאב־לב ותוגה [נעוועגעם״ץ, גרעם], ומוס קלף נכלה. הרבוי כַּעֲסִים סלכון סכאבות ומאר [רייזוגנגען, קרענ־קוכונגען]. נגזרת מן כעס זשס כַּעֲסָן, לומר לוס כעס, וכן הנקני כעסנית.

n. m., perturbatio animi, concitatio mentis, solicitudo, indignatio, stomachus, moeror; pl. כַּעֲסִים, incitamenta irae, dolores animi, molestiae. Gem. כַּעֲסָן (*f.* כַּעֲסָנִית), stomachus, submorosus, iracundus (syn. חֲפַדָּן). LXX. θυμός, ὀργή (ὀργίλος), παροργισμός, παρόργισμα, γνῶσις.

Dt. 32, 27. לולי כעס אויב
1 S. 1, 6. וכעסתה צרתה גם־כעס
Prv. 17, 25. כעס לאביו בן כסיל
Eccl. 7, 3. טוב כעס משחוק
Eccl. 7, 9. כי כעס בחיק כסילים
Eccl. 11, 10. והסר כעס מלבך
Ez. 20, 28. ויתנו־שם כעס קרבנם
p.
Eccl. 1, 18. כי ברב חכמה רב כעס
וָכָעַס
Prv. 27, 3. וכעס אויל כבד משניהם
וָכָעַס
Ps. 10, 14. עמל וכעס תביט
Eccl. 2, 23. וכעס ענינו
וָכָעַס *p.*
Prv. 21, 19. מאשת מדונים וכעס
הַכָּעַס
1 Rg. 21, 22. אל־הכעס אשר הכעסת
בְּכַעַס
Ps. 31, 10. עששה בכעס עיני
מִכַּעַס
Dt. 32, 19. מכעס בניו ובנתיו
Ps. 6, 8. עששה מכעס עיני
cum suff.: וְכַעְסִי
1 Sam. 1, 16. כי מרב שיחי וכעסי
cum suff.: כַּעְסֵךְ
Ps. 85, 5. והפר כעסך עמנו
cum suff.: כַּעְסוֹ
Prv. 12, 16. אויל ביום יודע כעסו
cum suff.: בְּכַעְסוֹ
1 Rg. 15, 30. בכעסו אשר הכעיס
pl.: הַכַּעֲסִים
2 Reg. 23, 26. על כל־הכעסים

כָּפָה

פעל יקר, ונענר כַּפַּת, ומקור כְּפִי, ומכיכוני פעול כָּפוּי. משנה גנון וסלוף וזזוי ועקמוס [קרוס, נעגנאגען] ויין], ומכוונס נקנלגלת מסמכוון כַּפָּן כָּפַס כָּפַף

כָּפַן

פעל יקר ומקנוד, ומשונן קריסס וקזיקס לדבר, קמילס וקיפוס וכספות [כאך עטוואס פֿערלאַנגען, זעאַכטען], וום עקר היסוד, ומוס עריגס לדבר ותקיפס נכליון כפז, לו רעב נכלע. ונזעלמות הקקור גס זשפתי ערב כאלס תקמרנס נסכסמס [s. *wan*], וקקור סלגון פרפרות לקמס, ומזרס לפ״ו כָּפַן.

vrb. trans. compos. (כָּפַן), concupiscere aliquam rem, appetere, desiderare, desiderio extabescere (syn. sanscr. *wan*, syr. *k'fen*, esurire, de cibi appetitu), semel Ez. 17. de vite, quae nutrimentorum appetens radices porrigit. Errant, qui, collato arabico *kafana*, vim verbi in curvando seu inflectendo (כָּפַן) inesse censent.

Attamen favent LXX. περιπλέκειν.

3 *perf. fem.*: כָּפְנָה
Ez. 17, 7. כפנה שרשיה עליו

כָּפָן

ז"ו, ומשונן הערינס וכספות לדבר, לכן הן למיאס הן רעינס [זעאַכטוג, כוגענר], וקוק לפ״ו הן רעב. נקרמי כפעל ומזס רס סלוכן.

n. m., desiderium, appetitio, ὁρμή, spec. de cibi appetitu, fame, esurie, vi intentiori, quam רָעָב, syr. *kofen* (כָּפֵן), *adj. part.* famelicus, esuriens. LXX. λιμός, ἄνομος.

וּכְכָפָן
Job. 30, 3. בחסר ובכפן גלמוד
וּלְכָפָן
Job. 5, 22. לשד ולכפן תשחק

כָּפַס

פעל כוזד ול״ע כ״ף נגור, ומשונן כמו חָרָה, לזון קשור וקנור [ניכדען, פֿעסקנכפֿען], וקכן מזרס בָּפַס, וכן כָּפַס נקוכוס, ודומס לו בָּפַת נקרמי, וכן נעגרי חָבַשׁ לעיל, וכן מזרס ומכוונן נזפתי ערב, כאלר תרמס לעיל ככף קנס.

v. trans. inus., sicut חָרָה, ligare, nectere; compositum est ex radice *fas* et praepos. *ka*, sicut syriacum בָּפַס. Cognata sunt בָּפַת v. aram., חָבַשׁ v. hebr.

כְּפִיס

ז"ו וספקון כמו קוֹרָה, לומר מקרס מקנר ומקגל סכית [נאַלקען, זעאַכרען], ויקוק לזרס.

n. m., sicut קוֹרָה, trabs, tignum, cantharius, contignatio. Symm. καὶ σύνδεσμος οἰκοδομῆς ξύλινος. Alii, uti testatur Hieronymus, ἐμάντωσιν et σκώληκα vertunt. *Ibn-Ezra:* locum duriorem in trabibus, *Qimchi:* lateres majores intelligit, qui inter lignum ponuntur. Targ. שׁוּפָא מְגוֹ מַרְשָׁא. LXX. κάνθαρος.

וְכָפִיס
Hab. 2, 11. וכפיס מעץ יענגה

כָּפַף

פעל יקר, ונענר כַּפַּת, ומקור כְּפִי, ומכיכוני פעול כָּפוּי. משנה גנון וסלוף וזזוי ועקמוס [קרוס, נעגנאגען] ויין], ומכוונס נקנלגלת מסמכוון

כְּעַשׂ

ז"ו כמו כָּעַס, כלי הפרס מכוון.

n. m., vi eadem, qua כָּעַס, nonnisi scriptura discrepans.

כְּעַשׂ *p.*
Job. 5, 2. כי לאויל יהרג־כעש
מִכְעַשׂ
Job. 17, 7. ותכה מכעש עיני
cum suff.: כַּעְשִׂי
Job. 6, 2. לו שקול ישקל כעשי
cnm suff.: כַּעַשְׂךָ
Job. 10, 17. ותרב כעשך עמדי

כַּף

v. s. r. כָּפַת *p.* 568.

כֶּף

v. s. r. כָּפַת *p.* 569.

כָּפָה

פעל כוזד ונוזד, ומעתיד יִכְפֶּה, ומשנה כזומס לל כָּבָה, חָבָא, חָפָה לעיל, לומר קפיס וכסוי, לנזל ודעיכס, וזס מזזל, וכן מזזל לנזל דעך. ותנין כוס יכפס לף, וקוקר מזרס תמיס לנזל כפף וקפף.

v. trans. et intr. (impf. יִכְפֶּה), sicut חָפָה, חָבָא, כָּבָה, כַּף, contegere, hinc exstinguere (syn. דָּעַךְ, quo verbo paraphrastes utitur), trop. delere, tollere. LXX. ἀνατρέπειν (כפי arab.).

3 *imperf.*: יִכְפֶּה
Prv. 21, 14. מתן בסתר יכפה־אף

כָּפַל

פעל כוזד, ומשנה קנור יקד וסנון [נוועמען־פֿאַלטען], ומוס זנס [דאַפּפעלן], ונקרמי קָפַל מזלסו, וכן תמיס מזרס ומכוון נזפתי ערב [*plic-o*, *πλέκ-ω*], וקלף לעיל נדומס. נקרנוס אֶתְכַּפֵּל, ומזמוס כִּיפַּל, כְּפַל וכדומס.

v. trans., *com-plic*-are, du-*plic*-are, aram. קְפַל, gr. πλέκ-ειν, cogn. חָלַם. LXX. διπλασιάζειν, ἐπιδιπλοῦν; *prt.* διπλόος.

2 *perf.*: וְכָפַלְתָּ
Ex. 26, 9. וכפלת את־היריעה
part. pass.: כָּפוּל *sg.*
Ex. 28, 16. רבוע יהיה כפול
Ex. 39, 9. רבוע היה כפול
Ex. 39, 9. וזרת רחבו כפול
Nif-al: נִכְפָּל
3 *imperf. f.*: וְתִכָּפֵל
Ez. 21, 19. ותכפל חרב

כֶּפֶל

ז"ו, ומזמנס קנור וכרוך יקד, ומוס מזנס, כמו כפל רסן, ומוס כוונ־כְּפָלִים, לו נמכוון כפל, דרך קנוני, לו כזמני, לומר מזנס ומזנס, לומר כן [פֿיעלפֿאַלטיג]. נקרמי עוד קוּפַּל.

n. m., tanquam *complicatura* seu *duplicatura*, duplum; du. כְּפָלַיִם, duplum, dupliciter, multipliciter, aram. קוּפְלָא. LXX. πτύξις; du. διπλοῦς.

בִּכְפָלַיִם
Job. 41, 5. בכפל רסנו מי יבוא
du.: כְּפָלַיִם
Job. 11, 6. כי־כפלים לתושיה
Jes. 40, 2. כפלים בכל־חטאתיה

סכולג קעיכם ונכיכם, מנכנות וגכיעות [קוס, הֵאֶסכ, נעוותֵאלנע ויין], והדעין והשוי עכיר נקקוד הלעון, כי כאכז כמכוון נאפתי עכג, כאשר תיאם יין נגנ וקנג וכדומה. סכפעל העאכת הפעולה לל הפועל.

vel potius כָּפַף (perf. irreg. כָּפַּף, inf. כָּף, part. *Pa.* כְּפוּף), curvum, inflexum esse, hinc: cav-um, concameratum esse; notiones enim *cavi* et *curvi* confunduntur. Gr. *κάμπ-ειν, κάμπ-τειν, κύπ-τειν, κύβ-η, κύμβη*, lacon. *κύββα, cupa*, pers *kaf-ten*, adj. *kav* (cav-us), lat. cavus, cav-are; cub-o, cumbere. V. de linguarum hoc in verbo collatione קָבַב, גָּבַב. LXX. *κάμπτειν, κατακάμπτειν, καταβῆναι, ἀντιλαμβάνεσθαι.*

3 perf.: כָּפַף

Ps. 57, 7. כפף נפשי

part. pass. pl.: כְּפוּפִים

Ps. 146, 8. רי זקף כפופים

p. p. pl.: הַכְּפוּפִים

Ps. 145, 14. וזוקף לכל־הכפופים

inf. constr. c. h int.: הַלְכֹף

Jes. 58, 5. הלכף כאגמן ראשו

Nif-al: נָכַף

1 imperf.: אֶכְפֹּף

Mich. 6, 6. אכף לאלהי מרום

כָּף

ע"כ, וככוי כַּפַּיִם, וסמוכן חוגי כַּפַּיִם, וכרוי כַּפּוֹת, יד תפוזית ועקמומית וכפוזית [הֵאֶסכע תֵּאנכ], לו יד נכללת, ולכל הנאמת רגלים הקדומות. והסבלל על כל דבר המקוער, כמו כף־קיס, ד"מ יספל וגלף וקצוס [צאלע], חנת ומחנת [פּפּאנענע], כמו כף הירך כף הקלע וכדומה. הרבוי לו מיוחס, והנחלל כמו פעם, לו מכפות תמרים, לומר צמלי תמר, נדמות כף, וכן כַּפָּה.

n. f. (c. s. כַּפֵּי, du. כַּפַּיִם, pl. כַּפּוֹת), palma, manus cava, vel general. manus, sicut יָד, animalium pedes anteriores sive ungues (Tatzen), planta pedis (כַּף הָרֶגֶל), trop. de re unaquaque palmae humanae simili, veluti de patera et cujusvis rei curvo involucro (Schale), de lebete (Pfanne), de acetabulo femoris (Hüftpfanne), de ansa (Griff), de ramis palmarum, propter formam inflexam. LXX. *χείρ, δάκτυλος, ταρσός, δρύξ, ἴχνος, στόμα; τρυβλίον, θυΐσκη, κάλλυντρον; καρπός, κλάδος; πλάτος;* כַּף רֶגֶל *βῆμα;* כַּף רַגְלַיִם *ποῦς;* חֲקַק כַּף *ταπεινοῦν;* עָשָׂה כַּף רְמִיָּה *εἰς ἐγγύην διδόναι.*

Gn. 32, 26. ותקע כף־ירך

Gn. 32, 33. אשר על־כף הירך

Gn. 40, 11. 21 את־הכוס על־כף פרעה

Lev. 14, 15. 26. על־כף הכהן

Lev. 14, 18. 29. אשר על־כף הכהן

Num. 7, 14. כף אחת עשרה זהב

20. 26. 32. 38. 44. 50. 56. 62. 68. 74. 80.

Dt. 2, 5. עד מדרך כף־רגל

Dt. 11, 24. אשר תדרך כף־רגלכם בו

Dt. 28, 56. לא־נסתה כף־רגלה

Jos. 1, 3. אשר תדרך כף־רגלכם

1 Sam. 25, 29. בתוך כף הקלע

1 Rg. 17, 12. כי אם־מלא כף־קמח

Prv. 10, 4. ראש עשה כף־רמיה

Eccl. 4, 6. טוב מלא כף נחת

Ez. 21, 19. והך כף אל־כף

Nah. 3, 19 תקעו כף עליך

p.

2 Rg. 11, 12. ויכו־כף ויאמרו יחי

Ps. 47, 2. כל־העמים תקעו־כף

Prv. 17, 18. חסר־לב תקע כף

Prv. 22, 26. אל־תהי בתקעי־כף

Jes. 55, 12. ימחאו־כף

Ez. 21, 19. והך כף אל־כף

וְכַף

Job. 29, 9. וכף ישימו לפיהם

Ez. 1, 7. וכף רגליהם

הַכַּף

Num. 7, 86. הכף בשקל חקדש

cum h int.: הַכָּף

Jud. 8, 6. 15. הכף זבח וצלמנע

בְּכַף

Gn. 32, 26. ויגע בכף־ירכו

Gn. 32, 33. בכף־ירך יעקב

Jud. 6, 13. ויתנגר בכף מדין

2 Reg. 19, 24. ואחרב בכף פעמי

Prv. 6, 3. בי באת בכף־רעך

Jes. 37, 25. ואחרב בכף־פעמי

Jes. 62, 3. וצנוף מלוכה בכף־אלהיך

Jer. 12, 7. בכף איביה

בַּכַּף

Ez. 21, 29. בכף תחפשו

Ez. 29, 7. Q'ri בתפשם בד בכפו

p.

בְּכָף

Ez. 21, 16. לתפש בכף היא הוחדה

בְּכָף

1 Rg. 18, 44. עב קטנה ככף־איש

Ez. 1, 7. ככף רגל

לְכַף

Gn. 8, 9. היונה מנוח לכף־רגלה

Dt. 28, 65. מנוח לכף־רגלך

מִכַּף

Dt. 28, 35. מכף רגלך ועד קדקדך

Jud. 6, 14. את־ישראל מכף מדין

1 Sam. 4, 3. וישיענו מכף איבנו

2 S. 14, 16. את־אמתו מכף האיש

2 S. 14, 25. מכף הגלו ועד קדקדו

2 S. 19, 10. חצילנו ׀ מכף אויבנו

2 Sam. 19, 10. מכף פלשתים

2 Sam. 22, 1. מכף כל־איביו

2 Reg. 16, 7. מכף מלך־ארם

2 Chr. 30, 6. מכף מלכי אשור

2 Chr. 32, 11. יצילנו מכף מלך אשור

Esr. 8, 31. מכף אויב ואורב

Job. 2, 7. מכף רגלו ועד קדקדו

Ps. 18, 1. מכף כל־איביו

Ps. 71, 4. מכף מעול וחומץ

Jes. 1, 6. מכף־רגל ועד־ראש

Jer. 15, 21. ופדתיך מכף עריצים

Mich. 4, 10. יגאלך יי מכף אויבך

Hab. 2, 9. להנצל מכף רע

וּמִכַּף

2 Sam. 22, 1. ומכף שאול

2 Reg. 16, 7. ומכף מלך ישראל

2 Rg. 20, 6. ומכף מלך־אשור אצילך

Jes. 38, 6. ומכף מלך־אשור

cum suff.: בַּכַּפִּי

Ex. 33, 22. ושכתי כפי עליך

Ex. 33, 23. והסרתי את־כפי

Ez. 21, 22. וגם־אני אכה כפי אל־כפי

Ez. 22, 13. הכיתי כפי אל־בצעך

cum suff.: בְּכַפִּי

Jud. 12, 3. ואישמה נפשי בכפי

1 Sam. 28, 21. ואשים נפשי בכפי

Job. 13, 14. ונפשו אשים בכפי

Ps. 119, 109. נפשי בכפי תמיד

cum suff.: כַּפֵּךְ

Job. 13, 21. כפך מעלי הרחק

cum suff.: *p.* כַּפֶּךָ

Job. 40, 32. שים עליו כפך

cum suff.: *p.* כַּפָּהּ

Ps. 139, 5. ותשת עלי כפכה

cum suff.: בְּכַפֵּךְ

Ez. 6, 11. הכה בכפך ורקע ברגלך

cum suff.: כַּפּוֹ

Lev. 9, 17. וימלא כפו ממנה

Lev. 14, 16. 27. אשר על־כפו

Lev. 14, 17. על־כפו יתן הכהן

Lev. 14, 27. השמן אשר על־כפו

Ps. 129, 7. שלא מלא כפו קוצר

cum suff.: בְּכַפּוֹ

Ex. 4, 4. ויהי למטה בכפו

1 S. 19, 5. וישם את־נפשו בכפו

2 Sam. 18, 14. שלשה שבטים בכפו

2 Reg. 18, 21. ובא בכפו ונקבה

Jes. 28, 4. בעודה בכפו יבלענה

Jes. 36, 6. ובא בכפו ונקבה

cum suff.: כַּפָּהּ

Dt. 25, 12. וקצתה את־כפה

Prv. 31, 20. כפה פרשה לעני

du.: כַּפַּיִם

Job. 36, 32. על־כפים כסה־אור

Ps. 24, 4. נקי כפים

Ps. 91, 12. על־כפים ישאונך

Jes. 49, 16. הן על־כפים חקתיך

Thr. 2, 15. ספקו עליך כפים

Mich. 7, 3. הרע כפים להיטיב

du.: *p.* כַּפַּיִם

Thr. 3, 41. נשא לבבנו אל־כפים

Hag. 1, 11. כל־יגיע כפים

du. constr.: כַּפֵּי

Ex. 29, 24. על כפי אהרן

Ex. 29, 24. ועל כפי בניו

Lev. 8, 27. על כפי אהרן

Lev. 8, 27. ועל כפי בניו

Num. 6, 19. ונתן על־כפי הנזיר

du. c. suff.: כַּפַּי

Gn. 20, 5. בתם־לבבי ובנקיון כפי

Gn. 31, 42. ואת־יגיע כפי

Ex. 9, 29. אפרש את־כפי אל־יי

2 S. 18, 12. שקל על־כפי אלף כסף

Esr. 9, 5. ואפרשה כפי אל־יי אלהי

Ps. 119, 48. ואשא כפי אל־מצותיך

Ps. 141, 2. משאת כפי מנחת־ערב

du. c. suff.: *p.* כַּפָּי

Job. 9, 30. והזכותי בברו כפי

Ps. 26, 6. ארחץ בנקיון כפי

Ps. 63, 5. בשמך אשא כפי

Ps. 73, 13. וארחץ בנקיון כפי

Ps. 88, 10. שטחתי אליך כפי

du. c. suff.: בְּכַפָּי

1 Chr. 12, 17. בלא חמס בכפי

du. c. suff.: בְּכַפַּי *p.*

Job. 16, 17. על לא־חמס בכפי

Ps. 7, 4. אם־יש־עול בכפי

du. c. suff.: וּבְכַפַּי

Job. 31, 7. ובכפי דבק מאומ

du. c. suff.: כַּפֵּינוּ

Ps. 44, 21. ונפרש כפינו לאל זר

du. c. suff.: כַּפֶּיךָ

Job. 10, 3. כי תמאס יגיע כפיך

Job. 11, 13. ופרשת אליו כפיך

Job. 22, 30. ונמלט בבר כפיך

Ps. 128, 2. יגיע כפיך כי תאכל

Prv. 6, 1. תקעת לזר כפיך

du. c. suff.: כַּפַּיִךְ

Thr. 2, 19. שאי אליו כפיך

du. c. suff.: כַּפֵּיכֶם

Jes. 1, 15. ובפרשכם כפיכם

Jes. 59, 3. כי כפיכם נגאלו בדם

du. c. suff.: כַּפָּיו

Ex. 9, 33. ויפרש כפיו אל־יי

Lev. 11, 27. וכל־הולך על־כפיו

Num. 24, 10. ויספק את־כפיו

Jud. 14, 9. וירדהו אל־כפיו

1 Rg. 8, 22. ויפרש כפיו השמים

1 Rg. 8, 38. ופרש כפיו אל־הבית

2 Reg. 4, 34. על כפו ויגהר עליו

2 Chr. 6, 12. ויפרש כפיו

2 Chr. 6, 29. ופרש כפיו אל־הבית

Ps. 9, 17. בפעל כפיו נוקש רשע

Ps. 78, 72. ובתבונות כפיו ינחם

Ps. 81, 7. כפיו מדוד תעברנה

Jes. 33, 15. נער כפיו מתמך בשחד

du. c. suff.: וְכַפָּיו

1 Rg. 8, 54. וכפיו פרשות השמים

2 Reg. 4, 34. ולכפיו על־כפו

du. c. suff.: כַּפֶּיהָ

Num. 5, 18. ונתן על־כפיה

Prv. 31, 13. ותעש בחפץ כפיה

Prv. 31, 16. מפרי כפיה נטע כרם

Jer. 4, 31. תתיפח תפרש כפיה

du. c. suff.: וְכַפֶּיהָ

Prv. 31, 19. וכפיה תמכו פלך

du. c. suff.: כַּפֵּיהֶם

Lev. 8, 28. אתם מעל כפיהם

du. c. suff.: בְּכַפֵּיהֶם

Jes. 59, 6. ופעל חמס בכפיהם

Jon. 3, 8. ומן־החמס אשר בכפיהם

du. c. suff.: כַּפֵּימוֹ

Job. 27, 23. ישפק עליו כפימו

pl.: כַּפּוֹת

Lev. 23, 40. כפת תמרים

pl.: כַּפּוֹת

Nu. 7, 84. כפות זהב שתים עשרה

Num. 7, 86. כפות זהב

Jos. 3, 13. כפות רגלי הכהנים

Jos. 4, 18. נתקו כפות רגלי הכהנים

1 Sam. 5, 4. ושתי ׀ כפות ידיו

1 Reg. 5, 17. תחת כפות רגלו

Jes. 60, 14 והשתחוו על־כפות רגליך

Ez. 43, 7. מקום כפות רגלי

Mal. 3, 21. תחת כפות רגליכם

pl.: וְכַפּוֹת

2 Rg. 9, 35. והרגלים וכפות הידים

2 Chr. 24, 14. וכפות וכלי זהב

Dan. 10, 10. על־ברכי וכפות ידי

pl.: הַכַּפּוֹת

Nu. 4, 7. ואת־הכפת ואת־המנקית

Num. 7, 86. זהב הכפות

2 Rg. 25, 14. המזמרות ואת־הכפות

Jer. 52, 18. המזרקת ואת־הכפות

Jer. 52, 19. המנרות ואת־הכפות

pl.: וְהַכַּפּוֹת

1 Rg. 7, 50. והכפות והמחתות

2 Chr. 4, 22. והכפות והמחתות

pl. c. suff.: כַּפֹּתָיו

Ex. 37, 16. את־קערתיו ואת־כפתיו

pl. c. suff.: וְכַפֹּתָיו

Ex. 25, 29. קערתיו וכפתיו

כַּפָּה

ע"כ, והלכון כף התמר [פאלמצווייג], ונקראת כן ע"ש דמות כף, ווזת סכוונת על כפה וחגמון. בנוסח כְּפִיפָה, כיפא סל, מענין כפוף.

n. m., ramus palmae, *spadix*, propter manus cavae similitudinem (כַּפָּה וַאֲגַמּוֹן, proverbialiter: nobiles atque humiles). Alii *spatham* palmae vertunt ad similitudinem syriaci *kfat*, quocum conferas talmudica כַּפָּא דְּמוֹחָא cranium, כַּפָּא דְּסֵיד testa, qua pictorum colores insunt (Farbenmuschel). LXX. *ῥάδαμνος, ἀρχή, μέγας.*

Jes. 9, 13. כפה ואגמון יום אחד

Jes. 19, 15. כפה ואגמון

cum suff.: וְכָפְתּוֹ
Job. 15, 32. וכפתו לא רעננה

כֶּפֶת

ג״ו, וחן נרכוי נכ״ק בֻּפָּרִים, וח״כ חסס קיכו מן סכפולים, כ״ש מסכנוכים [ולפ״ז לפע חסנס שהשיכו תוכני חלשון חשרש בחוכרני: חלן שלפס, ולפכני נשוכי חגשס, לנקוח שניקות ספרי חלין, לפ נסיסס חשרש לפקרקיכו, רק לשון חרגל רוב חסיון נשכש חסדר]. סכיקח חן-סלע ורקש-לוד ופנס [קופסת, ריסף]. ונתרגוס לרוב נשר סלע נעברי, וגס חשכוון של קוף וגדס נתרגוס חשרוח נגעוח תקיפוח כיס [קפ], וחשרש קוס לע״ו נקחלוח פרוזו חשרקס סלפס מלכ וגנס כיו חן ופנס [הער-פַּלְרִיגְנען], וכן כשרש כשכון נשפתי s. *kap-âla*; κεφ-αλή] ערב נשוח l. *cap-ut*; *κύφ-ος*, *κύβ-η*, *ὕβ-ος*; germ. Kopf, Gipf-el, Kupp-e, Kap].

n. m. pluralet. (a v. כּוּף, quod lexicographi, nescio qua de causa, omiserunt), scopulus (Kuppe, Riff) petra, rupes, targumice pro hebr. סֶלַע (etiam de litore aspero et montoso, pelagus cingente, *Kap*). N. T. כֵּיפָא n. pr. Petri apostoli. Radix est כָּפַף, exstare, prominere, unde descedunt nmm. in textu *rabbinico* supra collata. LXX. *πέτρα*.

pl.: וְכֻפִּים
Job. 30, 6. חרי עפר וכפים
pl.: וּבַכֻּפִּים
Jer. 4, 29. ובכפים עלו

כֹּפֶר

פ״כ, וחפשוח חלשס וקויכס וסחוס [רחעס ויין], ועקר חשרש כָּפַר, וכן חַכֹּפֶר לעיל, ולקוחס חסניס ע״י חכלחס [עי׳ חכ״ג], וכן חשרש נשפתי חעכ, ל״ח כיוכי [*πυφός*.], ומוס כֹּפֶר חכל, מין פרח לחוס, נגחרק קוּפֶּר נשר, ע״ש נטע סחוק, וכן קוּפֶּר נקחרי, כחו כֹּפֶר.

verb. intr. compos., rubicundum, *πυφός-όν* esse, a radice כָּ־פָ־רָ, unde et, praefixa alia praepositione, חָ־פַ־רָ (erubescere, de rubore pudoris et verecundiae), עַ־פַ־רָ arab. subcandidum, subrubicundum esse).

כָּפֹר

ג״ו וחרכוי כְּפָרִים [מן חיקיד כָּפַר], וחעטנס לנעת כן-חלך, הוח חנקלק נעברני אלהרינאה [*al-hinnah*], ולנעת חרכ״נע גס כפר נלשון יחעקל, וכחין חשכלוח, וגס נלשון יוכי כן [*κύπρ-ος*] Cyperblume]. ודע שחכופר גדל על שיח נחקן יחרקל, וחיח פרח נדמוח חשכלוח ענכיס, ונקלח כן ע״ש נטע לחוס. נגחרק כּוּפַר, ונתרגוס כּוּפַר חלשון, וגס קַפְרָס כיוכי ותלמודי חוס חשרש, וכן קוּפַר ככוי לנשר. וענין סחוק נסחעל גס נערכי עפר [רחעס ויין] ולוק.

n. m. (pl. כְּפָרִים, a sing. כָּפָר), flos, a rubicundo colore nominatus, cyprus, cujus flores, fuso et candori mixto rubore ornati, uvarum similes dependent et acri odorum suavitate conditi sunt (*Lawsonia inermis* Linn.), arab.. teste *Ibn-Melek*, *al-hinna*, aram. כּוּפַר, קוּפַר, targ. כֻּפְרָא, talm. כֻּפְרָס, *κύπρος*. Simonis ingeniose, sed perperam, hanc arbusculam sic dictam esse arbitratur, quod pulvere ex ipsis foliis confecto et in aqua subacto mulieres in Oriente ungues digitorum oblinant, ad inducendum illis ornatus caussa colorem *rufum*. LXX. *κύπρ-ος*.

דַּכְפֶּר
Cant. 1, 14. אשכל הכפר דודי לי

pl.: כְּפָרִים
Cant. 4, 13. כפרים עם־נרדים

כָּפַר

פעל כודד ומכונע נכוונכ: ע׳ כסוי וחלנשס ופפיסס [דעקקען, כע-], וכן עפר, כפר בלשון יחעקל, ומוס סהשחל על כסוי עון ופעל [פַּעַר-נעגען, ויסנען], כי כסוי פחעל מסק״נס כפרתו, ומתו כָּפַר, ומסתפעל חִתְכַּפֵּר, או [תמונס תלמודית] נִכְפַּר, וכנוכ כֻּפָּר, בְּפָרֶת, כְּפָר, וגנחרק כַּפָּרָה. תחנות חשרש כָּ־פַ־רָ [כס׳ עעמיי], ודומס לו אָ־בַ־רָ, ע״ש חקקל ומזוו׳, וכן נדומס חשרש פַּר נגחרק חלר מחנו פְּרוּר, יין דנק. נ׳ כָּפַר כדומס לל גָּבַר, לומר עליחס ומסיכס [שעלרק, וועטרסקפט יין], ומחנות כָּ־פַ־רָ, גָּ־בַ־רָ, וכחרש כחכוין נשפתי עכע, כחלר תרפס פחת אָ־בַ־רָ, כָּ־בַ־רָ וכלומס, ומוס סכנוכ כְּפִיר, כִּפֵּר. ג׳ לשון כויכס וכפוך [שעריייען, שפרעכ-גען], וח״כ כמו זָרַק נמכוון, ומוס כְּפוֹר ע״ש, ונקן חשרש כָּ־פַ־רָ, ודומס לו פַּר ע״ש. ד׳ כמו חָבַר [ע״ש], לומר חעכסס וסלוך יחד [פַּעכינדען, רייסען], ומוס כָּפַר [נעסֶפֶט], כְּפִירָה, וחעתות ג״כ לקנל תְּ־פַ־רָ, ולוק.

v. trans. compos., significatione quadruplex: 1) tegere, contegere (arab. כַּפַּר, כַּפַּר), unde talm. כָּפְרָא de rubiginis in olla tegumento, deinde spec. peccata tegere, operire h. e. expiare, remittere. Hinc *Pu.* כֻּפַּר, remitti, condonari, aboleri, tum de reatu culpae tum de reatu poenae. *Hitp.* הִתְכַּפֵּר (f. talm. נִכְפַּר), expiatum esse, de peccatis. Inde nmm. derivata: כִּפֻּר, כַּפָּרָה, כֹּפֶר, gem. כַּפָּרָה. Radix est כָּ־פַ־רָ, cui par atque aequale est בָּ־רָ in *v.* אָ־בַ־רָ q. v., פַּר gemar., unde פְּרוּר n. glutinis (Kleister), quo quid oblinitur. 2) sicut גָּ־בַ־רָ, robustum, fortem, atrocem, pugnacem (wehrhaft) esse. Cognata sunt vv. אָ־בַ־רָ, גָּ־בַ־רָ q. v. Inde der. כְּפִיר, arab. עַ־פַ־רָ, nomen leonis juvenis ac validi, et כֻּפַּר. 3) spargere, sicut זָרַק, unde כִּפֻּר, a radice פָּ־רָ, cui par est v. פָּרַר (פַּר) q. v. 4) sicut חָ־בַ־רָ (consuere q. v.), copulare, connectere, serie atque ordine coagmentare, unde כֹּפֶר (Gehöft), כֹּפֶר et *n. pr.* כְּפִירָה, urbs, quae facta est ex villis seu tentoriis conjunctis atque in vicinitate positis. LXX. *ἀφιέναι*, *ἱλάσκεσθαι*, *ἐξιλᾶσθαι*, *ἵλαον γίνεσθαι*; *καθαρίζειν*, *καθαρὸν γίνεσθαι*, *ἐκκαθαρίζειν*, *περικαθαρίζειν*, *ἀθωοῦν*; *ἀγιάζειν*, *ἀσφαλτοῦν* (denom. a n. כֹּפֶר); *Pu.* *ἀφαιρεῖν*.

Pi-el: כִּפֶּר
3 *perf.*: וְכִפֶּר
Ex. 30, 10. וכפר אהרן
Lev. 4, 20. וכפר עלהם הכהן
Lev. 4, 26. וכפר עליו הכהן
31. 35. 5, 6. 10. 13. 18. 26.
Lev. 12,7. לפני יי׳ וכפר עליה
Lev. 12, 8. וכפר עליה הכהן וטהרה
Lev. 14, 18. וכפר עליו הכהן לפני יי׳
15, 15.
Lev. 14, 19. וכפר על־המטהר
Lev. 14, 20. וכפר עליו הכהן
Lev. 14, 31. וכפר הכהן על המטהר
Lev. 14, 53. וכפר על־הבית
Lev. 15, 30. וכפר עליה הכהן
Lev. 16, 6. 11. וכפר בעדו ובעד ביתו
Lev. 16, 16. וכפר על־החקדש
Lev. 16, 17. וכפר בעדו
Lev. 16, 18. לפני־יי׳ וכפר עליו
Lev. 16, 24. וכפר בעדו ובעד העם
Lev. 16, 32. וכפר הכהן
Lev. 16, 33. וכפר את־מקדש
Lev. 19, 22. וכפר עליו הכהן
Nu. 6, 11. וכפר עליו מאשר חטא
Num. 15, 25. 28. וכפר הכהן
Dt. 32, 43. וכפר אדמתו עמו
3 *perf. c. suff.*: וְכִפַּרְתָּהוּ
Ez. 43, 20. וחטאת אותו וכפרתהו
2 *perf. pl.*: וְכִפַּרְתֶּם
Ez. 45, 20. וכפרתם את־הבית
inf. constr.: לְכַפֵּר
Ex. 30, 15. 16. לכפר על־נפשתיכם
Lev. 1, 4. ונרצה לו לכפר עליו
Lev. 6, 23. אל־אהל מועד לכפר
Lev. 8, 15. ויקדשהו לכפר עליו
Lev. 8, 34. לעשת לכפר עליכם
Lev. 10, 17. לכפר עליהם לפני יי׳
Lev. 14, 21. לתנופה לכפר עליו
Lev. 14, 29. לכפר עליו לפני יי׳
Lev. 16, 10. לפני יי׳ לכפר עליו
Lev. 16, 17. בבאו לכפר בקדש
Lev. 16, 27. לכפר בקדש
Lev. 16, 34. לכפר על־בני ישראל
Lev. 17, 11. לכפר על־נפשתיכם
Num. 8, 12. לכפר על־הלוים
Num. 15, 28. לכפר עליו ונסלח לו
Nu. 28, 22. חטאת אחד לכפר עליכם
Nu. 28, 30. שעיר עזים אחד לכפר
Num. 29, 5. חטאת לכפר עליכם
Num. 31, 50. לכפר על־נפשתינו
2 Chr. 29, 24. לכפר על־כל־ישראל
Neh. 10, 34. לכפר על־ישראל
Ez. 45, 15. לכפר עליהם נאם אדני יי׳
Ez. 45, 17. לכפר בעד בית־ישראל
inf. constr.: וּלְכַפֵּר
Nu. 8, 19. ולכפר על־בני ישראל
1 Chr. 6, 34. ולכפר על־ישראל
Dan. 9, 24. ולכפר עון
inf. constr.: מְכַפֵּר
Lev. 16, 20. וכלה מכפר
inf. c. suff.: בְּכַפְּרִי־
Ez. 16, 63. בכפרי־לך לכל
inf. c. suff.: בְּכַפֶּרְךָ
Ex. 29, 36. בכפרך עליו
inf. c. suff.: כַּפָּרָתוֹ
Jes. 47, 11. לא תוכלי כפרה
imperat.: כַּפֵּר
Dt. 21, 8. כפר לעמך ישראל
imperat.: וְכַפֵּר
Lev. 9, 7. וכפר בעדך
Lev. 9, 7. וכפר בעדם
Nu. 17, 11. אל־העדה וכפר עליהם
Ps. 79, 9. וכפר על־חטאתינו

Pu-al: כֻּפַּר 3 *perf.*
Ex. 29, 33. אשר כפר בהם
3 *perf.*: וְכֻפַּר
Jes. 28, 18. וכפר בריתכם
3 *imperf.*: יְכֻפַּר
Nu. 35, 33. ולארץ לא־יכפר לדם
Prv. 16, 6. בחסד ואמת יכפר עון
Jes. 22, 14. אם־יכפר העון הזה
Jes. 27, 9. בזאת יכפר עון־יעקב
3 *imperf.*: תְּכֻפַּר *p.*
Jes. 6, 7. וחטאתך תכפר
Nitpa-el: נִכַּפֵּר
3 *perf.*: וְנִכַּפֵּר
Dt. 21, 8. ונכפר להם
Hitpa-el: הִתְכַּפֵּר
3 *imperf.*: יִתְכַּפֵּר
1 S. 3, 14. אם־יתכפר עון בית־עלי

כְּפוּר

ג״ו, וחן נרכוי כְּפָרִים, וסחוכן כסוי עון [ויסנע], ומוס יוס סכפולים, נתרגוס כְּפוּרָא, ועול מופנס נגחרק כַּפָּרָה, ומסקל ידוע. ודע קורק שסחכוון כיסס נתרגוס ג״כ מסכוון כסוי, לומר כיקיד וכסוי חקמח. ומוס נגחרק כְּפִירָה, לומר כיסס, וסנס כַּפָּרָן, ועול מוס כְּפָרָא, כסוי קלקס של דול, נגחרק.

n. m. pluralet., peccati quasi *tectio*, debiti obliteratio, reatus poenaeque expiatio, gem. כַּפָּרָה, targ. כְּפוּרָא. Significatio simulandi, celandi, negandi, quam v. כָּפַר in oratione targ. et neohebr. (כָּפַר בְּעִקָּר) habet, itidem a *tegendo* seu occultando repetita est. Inde nmm. כְּפִירָה, simulatio, inficiatio, negatio; כַּפָּרָן, inficiator, fraudator, simulator.

pl.: כְּפָרִים
Lev. 23, 28. כי יום כפרים הוא לכפר
pl.: הַכִּפֻּרִים
Ex. 29, 36. ליום על־הכפרים
Ex. 30, 10. חטאת הכפרים
Ex. 30, 16. את־כסף הכפרים

יום הכפרים הוא Lev. 23, 27.
ביום הכפרים Lev. 25, 9.
אל הכפרים Num. 5, 8.
מלבד חטאת הכפרים Nu. 29, 11.

כַּפֹּרֶת

ז״נ, ומענה מכסה על ארון סגרית [דעקקע], ושם גיד הכפרת קדש הקדשים, מקום הארון והכפרת, ולויכו מאמרון כפור עון, כלומר מצדו ע׳ הזקנים. לכן תרגום ע״ו לפי הגדת המדרש [תקוסת פ׳ ויקט]: לאתר כ׳ לעזאר בר׳ יוסי, לכי ולימי לת־הכפרת גרוסי, ולימי עלוי כמין עפי דם, ולשלמי לוקס מה הדם שעל הכפרת, ולמחו לי מדם של י״כ, מה שהיה כס״ג סוס: [שם] ולמה נקרא שמה כפרת, שהיתה מכפרת על ישראל: [שם] עשיתם לפני כפרת, קייכם ע״י כפרת לכי מכפר לכם. נתרגום בפוּרָא, בְּפוּר.

n. f., operculum arcae foederis, a *tegendo*, uti jam Qimchi explicat: לְפִי שֶׁהִיְתָה מְכַסָּה לָאָרוֹן; בֵּית הַכַּפֹּרֶת, Sanctum Sanctorum, in quo Deus inter Cherubes residebat. Reclamat autem traditio, quae *Kaporet* typice ab expiando nuncupatum dicit. LXX. ἱλαστήριον, ἐξιλασμός (καταπέτασμα, θυσιαστήριον). Vulg. propitiatorium (Gnadenstuhl), cf. Rom. 3, 5. 1 Jo. 2, 1. Hbr. 9, 5. Sic etiam Midras Tanchuma: לָמָּה נִקְרָא שְׁמָהּ כַּפֹּרֶת שֶׁהִיְתָה מְכַפֶּרֶת עַל־יִשְׂרָאֵל.

ועשית כפרת זהב Ex. 25, 17.
ויעש כפרת זהב טהור Ex. 37, 6.

הַכַּפֹּרֶת

משני קצות הכפרת Ex. 25, 18. 37, 7.
מן־הכפרת תעשו Ex. 25, 19.
בכנפיהם על־הכפרת Ex. 25, 20.
אל־הכפרת Ex. 25, 20.
ונתת את־הכפרת Ex. 25, 21.
ודברתי אתך מעל הכפרת Ex. 25, 22.
ונתת את־הכפרת Ex. 26, 34.
לפני הכפרת Ex. 30, 6.
ואת־הכפרת אשר עליו Ex. 31, 7.
ואת־הכפרת ואת פרכת Ex. 35, 12.
מן־הכפרת עשה Ex. 37, 8.
בכנפיהם על־הכפרת Ex. 37, 9.
אל־הכפרת Ex. 37, 9.
ואת־בדיו ואת הכפרת Ex. 39, 35.
ויתן את־הכפרת Ex. 40, 20.
אל־פני הכפרת Lev. 16, 2.
אראה על־הכפרת Lev. 16, 2.
וענן הקטרת את־הכפרת Lev. 16, 13.
הכפרת קדמה Lev. 16, 14.
ולפני הכפרת Lev. 16, 14.
והזה אתו על־הכפרת Lev. 16, 15.
ולפני הכפרת Lev. 16, 15.
מעל הכפרת Num. 7, 89.
ורבית הכפרת 1 Chr. 28, 11.

כֶּפֶר

ז״ו, ומשונן נת־סעיר ושוס ונקנו נתיס [נעסחֵם, ווייל׳ער], וכן נערכי, ומקמנות עכין קנוני. נגמרא ידועים: כפר תכניס, כפר כנוסיס או כפר נכול, כפר נרקוס, כפר סָקני, כפר עויו, כפר סכניס, כפר־נשוס וכלושס, ומקוסר בְּפָרֶן, בְּפָרֵי וכלושס. מתע״ם בְּפִירֶה, דכן קנוני׳ שוס [דקרס־נתסם].

n. f., pagus, vicus, a domuum conjunctione (Gehöft, Weiler), arab. *kafr-on* (n. p. כְּפִירָה, pagorum conjunctio, Dorfschaft). Inde n. pr. gemaricum כְּפַר־עַמּוֹנַי

(Καπερναούμ), כְּפַר־חֲנַנְיָה, כְּפַר־בַּרְקָאי, כְּפַר נְבוּרְיָא et alia multa. LXX. ἐνοίκιον, κώμη.

constr.: וְכֹפֶר
וכפר העמוני Jos. 18, 24.

pl.: בַּכְּפָרִים
נלינה בכפרים Cant. 7, 12.

pl.: וּבַכְּפָרִים
בשדה בערים ובכפרים 1 Chr. 27, 25.

כָּפַר

ז״ו ומשונן נמכוון, לית ז׳סיס עקר ס׳סוד: ל׳ כמו כָּפַר, לומר נת־עיר ושוס. ג׳ כמו כֹּפֶר, לומר כסוי עון ופדיון דנר [ויסכע, לָמוּעלע], כי ספדיון סוס מכפור, ול״כ מתקוסת כפר לשון כסוי. ג׳ שרש עין גֹּפֶר ונטפו [ענף, סתרן], ונקרא סעץ כּוֹפֶר ניוכי ונשפתי ערב [׳י׳ נפר], ונקרן מדבר לדיקס ושוקס, ונלחת עץ נפר לדיר ושקס. ע׳ תקת נפר, ונקרנוס כּוֹפֶר שלמו. ועז־כפר נגמרא נכי כופרא, ומשרש דכופרי, זמן כפר. ושוס גויר מדס כָּפַר, לומר עוס נכפר.

n. m., significatione triplex pro radicis diversitate: 1) sicut כָּפַר, pagus, vicus; 2) sicut כֹּפֶר, expiatio, piaculum, λύτρον, redemtionis pretium; 3) sicut גֹּפֶר, pix, resina arboris, quae כּוֹפֵר (v. כָּפַר) dicitur, non ab oblinendo, sed, ut verisimilius est, a *robure* et *duritie* arboris, unde emanat. Inde denom. כָּפַר, pice obducere. LXX. ἀσφαλτοῦν, bituminare. LXX. 1) κώμη; 2) ἐξίλασμα, λύτρον, περικόθαρμα, ἄλλαγμα; 3) ἄσφαλτος.

אם־כפר ירושת עלינו Ex. 21, 30.
איש כפר נפשו לה׳ Ex. 30, 12.
ולא־תקחו כפר Num. 35, 31. 32.
ועד כפר הפרזי 1 Sam. 6, 18.
ומיד־מי לקחתי כפר 1 S. 12, 3.
מצאתי כפר Job. 33, 24.
ורב־כפר אל־יטד Job. 36, 18.
לא־ישא פני כל־כפר Prv. 6, 35.
כפר נפש־איש עשרו Prv. 13, 8.
כפר לצדיק רשע Prv. 21, 18.
לקחו כפר Am. 5, 12.

בַּכֹּפֶר
מביה ומחוץ בכפר Gn. 6, 14.

cum suff.: כָּפְרָהּ
נתתי כפרך מצרים Jes. 43, 3.

cum suff.: כָּפְרוֹ
לא־יתן לאלהים כפרו Ps. 49, 8.

verb. denom.: כָּפַר *pice obducere.*

2 *perf.:* וְכִפַּרְתָּ
וכפרת אתה מביה Gn. 6, 14.

כַּפִּיר

ז״ו ומשונן נכפל: ל׳ כמו כָּפַר, לומר נת־עיר. ג׳ ס׳יס סמולן לערף, שעוד נקוקו ונכוכו [יוכנעל, קלאָפּטינגער לָאוּוע], ונקרל כן ע״ם סכס וסגנוכס, ולקלס זס מתקוס סשכס. לכן נסשכל על גויס עריניס, או על גנוכי כס.

n. m., 1) sicut כֹּפֶר, pagus, vicus, Neh. 6, 2. 2) leo juvenis, validus, rapax, a robore, trop. de saevis et truculentis hostibus. LXX. 1) κώμη; 2) σκύμνος, λέων, σκύμνος λέοντος (כְּפִיר אֲרָיוֹת).

כפיר ארית שאג Jud. 14, 5.
תרמס כפיר ותנין Ps. 91, 13.
אחד מגריה כפיר היה Ez. 19, 3.
כפיר שמתהו Ez. 19, 5.
בתוך־ארית כפיר חיה Ez. 19, 6.
כפיר גוים נדמית Ez. 32, 2.
ופני־כפיר אל־התמרה Ez. 41, 19.
היתן כפיר קולו Am. 3, 4.
וכפיר
וכפיר ומריא יחדו Jes. 11, 6.
וכפיר
וצריקים ככפיר יבטח Prv. 28, 1.
ככפיר בעדרי־צאן Mich. 5, 7.
כַּכְּפִיר
נחם ככפיר זעף מלך Prv. 19, 12.
נחם ככפיר אימת מלך Prv. 20, 2.
עזב ככפיר סכו Jer. 25, 38.
וְכַכְּפִיר
וככפיר ישב במסתרים Ps. 17, 12.
וְכַכְּפִיר
וככפיר לבית יהודה Hos. 5, 14.

pl.: כְּפִירִים
ושני כפירים נתעו Job. 4, 10.
וחית כפירים תמלא Job. 38, 39.
כפירים רשו ורעבו Ps. 34, 11.
מלתעות כפירים נתוץ ה׳ Ps. 58, 7.
עלו ישאגו כפרים Jer. 2, 15.
בתוך כפרים רבתה גוריה Ez. 19, 2.
קול שאגת כפירים Zach. 11, 3.

pl.: בַּכְּפִרִים
בכפרים בבקעת אונו Neh. 6, 2.

pl.: הַכְּפִירִים
הכפירים שאגים לטרף Ps. 104, 21.

pl.: כַּכְּפִרִים
ושאג ככפירים Jes. 5, 29.
ירחדו ככפרים ישאגו Jer. 51, 38.

pl.: לַכְּפִרִים
ומרעה הוא לכפרים Nah. 2, 12.

pl.: מִכְּפִירִים
מכפירים ירחידוני Ps. 35, 17.

pl. c. suff.: וְכִפְרֵיהֶן
וכפיריך תאכל חרב Nah. 2, 14.

pl. c. suff.: כְּפִרֵיהֶן
תרשיש וכל־כפיריה Ez. 38, 13.

כְּפוֹר

ז״ו ומשונן נכפל: ל׳ כמו סוקק, לומר כלי סוקס, נסשפל על גשפל וקלעיל, ול״כ סתקוסת כויכס וכפוון, וכן פרס רע״י וסרס״נע סוקק. כ׳ פרוזות גניס וכוסף [ריי״ף], ונקרל כן כמו נרד לעיל, ע״ם נוילס וכפוון.

n. m., 1) crater, pelvis, a spargendo (syn. מִזְרָק). Glossa vetus: מִזְרָקִים לְהַפְתָּן הַסַּפְּרִין, ad abstergendos cultros; 2) pruina, item a spargendo, uti בָּרָד, grando. LXX. 1) καφουρέ, χαφουρῆ; 2) πάχνη, πάγος, ὁμίχλη.

כפור כאפר יפזר Ps. 147, 16.
וְכִפּוֹר
לכפור וכפור 1 Chr. 28, 17 (bis).
וְכֹפֶר
וכפר שמים מי ילדו Job. 38, 29.
לְכִפּוֹר
במשקל לכפור 1 Chr. 28, 17 (bis).
כַּכְּפֹר
דק ככפר Ex. 16, 14.

pl. constr.: כִּפּוּרֵי
כפורי זהב שלשים Esr. 1, 10.
כפורי כסף משנים Esr. 1, 10.

pl. constr.: וְכִפּוּרֵי
וכפורי זהב עשרים Esr. 8, 27.

pl. constr.: וְלִכְפּוּרֵי
ולכפורי הזהב 1 Chr. 28, 17.
ולכפורי הכסף 1 Chr. 28, 17.

כָּפַשׁ

פעל כודל, ויקר ומקבודל, ומשונן עכוד וקשור חָבַשׁ לעיל, סלבשס וקשיכס סכיב ועטוי [קומלעקקען], ומוס כפש נקפר, וכן סיכוון של הפעל בגמרא. ומשר לקשור סלשון לסרכי לת לשר מלקי מקת וכפת.

vrb. trans., sicut חָבַשׁ, contegere (umdecken), arab. *kafisa*. Sic talmudice בְּאַפְּשָׁא, de ecclesia pressa et tanquam cineribus obruta. *Hi.* cooperire, obruere. Targ. בְּנֵי יַתֵּי בְּקַטְמָא. LXX. φωλεύειν.

Hif-il: הַכְפִּישׁ

3 *prf. c. suff.:* הַכְפִּישַׁנִי
הכפשני באפר Thr. 3, 16.

כְּפַת

פעל כודל נקרמי, ומשונן עכוד וקשור [כיכדען, קניפפען], ומקשוסו בָּפַת וכשכש כיכוון נשפתי ערב, כלשר סלעתי מקת וכנש. נתרגוס הפעל לכוב, ובגמרא ידוע אֲפָפָה. ויש מכוכל ומוכרס. ודע שלפעמים פָּת משרש לפס פָּתִיל, כי ׳ היל הסוף׳׳ לכוב. ויש מסמלקלים שלפעמים בְּפָתֹר סוס, נסרכב מן כפת וכתר, ע׳ פס.

v. trans. aram., ligare, nectere, vincire a radice *pat*, *bad*, etiam linguarum occidentalium communi (v. חָבַשׁ). Fortasse v. פָּת radix est etiam nominis פְּתִיל; nam *il* terminatio vulgaris est. Talm. אִפְּפָא, necessarium esse, metaphora a vinciendo desumta. LXX. ἐπιδεῖν, πεδᾶν.

3 *perf. pl.:* כְּפָתוּ
גבריא אלך כפתו Dan. 3, 21.

Pa-el: כִּפֵּת

part. pl.: מְכַפְּתִין
נורא יקדתא מכפתין Dan. 3, 23.
לגוא־נורא מכפתין Dan. 3, 24.

inf.: לְכַפָּתָה
אמר לכפתה לשדרך Dan. 3, 20.

כַּפְתֹּר

ז״ו, וסוס מוכס לל״ק עשכ כפת וכתר, לומר דנר סיכתיר וסשלנד, וסוס דסות נפת וכוסקת [קלאפּטינגל, קנוף], וכשל לשון כפוור לשכוסס, וסוס לל״ק כמין רשון, ולדעת רל״ק כדסות עשקוף. לכן מקר זוכות סשוכנות נכ״ק סשוע לת עשקוור.

n. m. (ut nonnullorum linguae naturae repugnans sententia est, ex v. פָּת et כָּתַר compositum, tanquam res *ligans* atque *cingens*), coralla, capitulum, de ornamento supremae columnae et globulis candelabri arte factis, qui, teste Josepho (Arch. 3, 6. §7.), balaustiorum seu malogranatorum erant similes (syr. כופת, unde denom. כָּפַת flores seu amygdalas emittere). LXX. σφαιρωτήρ (Vulg. *sphaerula*), φάτνωμα, ἱλαστήριον (cum Symm. per metath. = כַּפֹּרֶת).

בקנה האחד כפתר Ex. 25, 33 (bis).
בקנה האחד כפתר ופרח Ex. 37, 19.
בקנה אחד כפתר ופרח Ex. 37, 19.
וְכַפְתֹּר
וכפתר תחת שני הקנים Ex. 13, 6.
וכפתר תחת שני

הקנים Ex. 25, 35 (bis).
וכפתר תחת־שני Ex. 37, 21 (bis).

הַכַּפְתּוֹר

חד הכפתור Am. 9, 1.

pl. c. suff.: כַּפְתֹּרֶיהָ

כפתריה ופרחיה Ex. 25, 31.
משקדים כפתריה Ex. 25, 34. 37, 20.
כפתריה ופרחיה ממנה Ex. 37, 17.

pl. c. suff.: כַּפְתֹּרֵיהֶן

בכפתריה ילינו Zeph. 2, 14.

pl. c. suff.: כַּפְתֹּרֵיהֶם

כפתריהם וקנתם Ex. 25, 36.
כפתריהם וקנתם Ex. 37, 22.

כַּר

ג״ז וכרכוי כָּרִים, וכמונן זכ [כַּרְמֶל], ולאו דוקא פרים, כלאר יזכו רניס, וכן זכ זכ כיוכי [καρ., -ον, -νος], וכלקח לפ״ו מלה יקודית גלי פעל. קומס קח״כ נסבאל על נאן נכלל, וכן כיוכי, לו על ל״ל [ווילדעג], וכן כיוכי, לו על ל״ל [κάρ = κρι-ός etc.], וע״כ לין סתיכה נסבאלם, ותמהון הסם עוד סוד. הסבאל על כלי מלחמה נדמות קרני שיל קל להכין, וכי כן נאמתי עכ.

n. m. (pl. כָּרִים), agnus, deinde de grege (syn. צֹאן), etiam de ariete ferreo, machina bellica, ad percutiendos muros, arab. *kabsh-on* (= כַּבְשׁ). Erant, qui hoc nomen a v. כָּרָה (Ψ. 40, 7.), vi perforandi seu percutiendi (lat. *arietare*), deducerent; neque tamen stirps verbalis subesse videtur, praesertim cum Graeca *κάρ, κάρα, καρ-ός, κάρ-νος, κριός* contuleris, quae Hesychius explicat *βόσκημα, πρόβατον, ὄϊς;* כָּרֵי (2 Reg. 11, 4. 19.), ex nonnullorum sententia, sicut עֲתּוּדִים, tropice de principibus seu centurionibus. Glossae veteres: רָאשֵׁי אֲבוֹת. Targ. גִּבָּרַיָּא. LXX. *ἀμνός, ἀρήν, κριός, ἔριφος, τράγος, μόσχος* (cf. Targ. פַּטָּמִים, Syr. *saginatus*), כָּרִים *ἀμπελών;* כֶּר מִשְׁלַח *ἑρπετόν;* כָּרִים *βελοστάσεις* (*balista*), *χάραξ, ὕψοῦν.*

שלחו־כר Jes. 16, 1.

pl.: כָּרִים

עם־חלב כרים Dt. 32, 14.
מאה־אלף כרים 2 Reg. 3, 4.
*לבשו כרים ׀ הצאן Ps. 65, 14.
מדם כרים ועתודים Jes. 34, 6.
ושים־עליה כרים Ez. 4, 2.
לשום כרים לפתח פה Ez. 21, 27.
לשום כרים על־שערים Ez. 21, 27.
אילים כרים ועתודים Ez. 39, 18.
ואכלים כרים מצאן Am. 6, 4.

pl.: הַכָּרִים

ועל־הכרים ועל כל־החטוב 1S. 15, 9.

pl.: כָּרִים

אורידם ככרים לטבוח Jer. 51, 40.

כַּר

tractus = כֶּרֶר *v. s.* כָּרַר *p.* 573.

כַּר

ephippium, v. s. כָּרַר *p.* 573.

כֹּר

v. s. r. כּוּר *p.* 550.

כְּרָא

פעל כודד נתרמי, וסמענם עכיכם וכפס-כוף [נעעריכע ווין, ליידען], לכן נתכנוס כְּרָיָא רְחִיחִיה, כוקו קלכם וכעלנם [מצלי ל״ל י״נ], וכן אַפְרְחֵיהּ כמר אַתְּכַּרְאַיִת [מצלי כ״ג ל״כ], וסמס נגמר׳ כָּרְוַחִי, לומר קולינ [זנכת כ״ף ע״ף], וכן נתכנוס כְּרָהָא, כְּוִרְהָן קלי. תמלוח הסבאל עוד לקל עֲכַר ע״ב, ולקל כָּאַר הסבאל.

v. intr. arum., sicut עָכַר, כָּאַר (trop.), dolore perculsum, afflictum esse, syr. *k'ro; Itp.* internis doloribus cruciari. LXX. ἔφριξε (τὸ *πνεῦμά μου*).

Itpe-el: אִתְכְּרִי

3 perf. fem.: אִתְכַּרְיַת

אתכרית רוחי Dan. 7, 15.

כָּרַב

פעל ל״ע, וסמזוע כמו קָרַב נסמס עקכ, וכמו חָרַם, גָּרַב, גָּרַם, עָרַב לקל עָרַב, לומר נכיוס ומקוק נדכר [אכמקקען, גי״פען], וכן הסבא כהולו ופרסי וגרמכי עתיקי וכלומס [*s.g.rib*, *g.girif-ten*, ger. *grip-a*], וזס הסוד להסס סכל, כי סול זומר ולולו לרך עץ הסיים, ולולו ולוגן על הלכון, ולוק.

v. inus., sicut קָרַב (in nom. עֲקָרַב), כָּרַב (in n. עָרַב), prehendere, captare, sanscr. *g.rib* (greifen).

כְּרוּב

ג״ו,וסהלכם כמו מלת סיוכי [γρυπ-ός], ולומס לל ג ר י ף, זומר לכלות וסכ, וגם כמעזיו, כי גס לו לדעת סיוכים ל׳ רגליס, וגס כנפים, ולולוקיוס יככ עליו וידל, ולווי הלגון קולך. כי דעת רס״ו מלאך קכלס כפלל לור, ודעת הרס״נע סכללו לורות הכל ויק, ודעת ילידים סאלבסכלדי סקינגעם נומס לאמת, והלבקו מפורסם נקקור הלגון. ודע קולל, שענין כ ר ו ב נוגן נאפים מוכיח, וגס ענין ז ר ף, ונ׳ לוגאלות נקבמת הנסקרא.

n. m., sicut γρυπός (Greif), prehendens, tenens, custodiens aliquid, veluti introitum paradisi vel sacram foederis arcam. *Gryphi* Graecorum et *Sphynges* Aegyptiorum, quos Alexandrinus Philo comparat, imitatione ex Cherubis Hebraeorum expressa esse videntur. Cavendum est vero, ne figmenta, veritatis corruptelis orta, in haec mysteria, a Deo revelata, profana cum sacris confundens, audacter inferas. LXX. *Χερουβείμ* (*βίμ, βεῖν, βειν*).

Ex. 25, 19. כרוב אחד מזה כזה
37, 8.
2 S. 22, 11. ויורכב על־כרוב ויעף
Ps. 18, 11. ויורכב על־כרוב
Ez. 28, 14. את־כרוב ממשח
Ez. 28, 16. כרוב הסוכך
Ez. 41, 18. ותמרה בין־כרוב לכרוב
Ex. 25, 19. 37, 8. וכרוב־אחד מקצה
הַכְּרוּב
1 Reg. 6, 24. כנף הכרוב האחת
1 Reg. 6, 24. כנף הכרוב השנית
1 Reg. 6, 26. הכרוב השני
1 Reg. 6, 26. קומת הכרוב האחד
1 Reg. 6, 26. וכן הכרוב השני
2 Chr. 3, 11. לכנף הכרוב האחד
2 Chr. 3, 12. וכנף הכרוב האחד
2 Chr. 3, 12 דבקה לכנף הכרוב האחד
Ez. 9, 3. נעלה מעל הכרוב
Ez. 10, 4. וירם כבוד־יי׳ מעל הכרוב
Ez. 10, 7. וישלח הכרוב את־ידו
Ez. 10, 9. הכרוב אחד ואופן
Ez. 10, 9. הכרוב אחד
Ez. 10, 14. פני האחד פני הכרוב
לַכְּרוּב
Ez. 41, 18. בין־כרוב לכרוב
לַכְּרוּב
Ez. 10, 2. אל־תחת לכרוב
Ez. 41, 18. ושנים פנים לכרוב

pl.: כְּרֻבִים

ועשית שנים כרבים זהב Ex. 25, 18.
כרבים מעשה חשב Ex. 26, 1. 36, 8.
Ex. 26, 31. ועשה כרבים
Ex. 36, 35. עשה אתה כרבים
Ex. 37, 7. ויעש שני כרבים זהב

pl.: כְּרוּבִים

שני כרובים עצי־שמן 1 Reg. 6, 23.
1 Reg. 6, 32. מקלעות כרובים
1 Reg. 6, 35. כרובים ותמרות
1 Rg. 7, 36. ועל ומסגרותיה כרובים
2 Chr. 3, 7. ופתח כרובים על־הקירות
2 Chr. 3, 10. כרובים שנים
2 Chr. 3, 14. ויעל עליו כרובים
Ps. 99, 1. ישב כרובים תנוט הארץ
Ez. 10, 20. ואדע כי כרובים המה
Ez. 41, 18. 25. כרובים ותמרים

pl.: וּכְרוּבִים

1 Rg. 7, 29. אריות׳ בקר וכרובים

pl.: הַכְּרוּבִים

Gn. 3, 24. לגן־עדן את־הכרבים
Ex. 25, 19. תעשו את־הכרבים
Ex. 25, 20. והיו הכרבים פרשי כנפים
Ex. 25, 20. יהיו פני הכרבים
Ex. 25, 22. מבין שני הכרבים
Ex. 37, 8. עשה את־הכרבים
Ex. 37, 9. ויהיו הכרבים פרשי כנפים
Ex. 37, 9. היו פני הכרבים
Num. 7, 89. מבין שני הכרבים
1 S. 4, 4. יי׳ צבאות ישב הכרבים
2 S. 6, 2. יי׳ צבאות ישב הכרבים
1 Rg. 6, 25. וקצב אחד לשני הכרבים
1 Rg. 6, 28. ויצף את־הכרובים זהב
1 Reg. 6, 32. וירד על־הכרובים
1 Rg. 8, 6. אל־תחת כנפי הכרובים
1 Rg. 8, 7. כי הכרובים פרשים כנפים
1 Reg. 8, 7. ויסבו הכרבים
2 Reg. 19, 15. ישב הכרבים
1 Chr. 13, 6. יי׳ יושב הכרבים
1 Chr. 28, 18. הכרובים זהב לפרשים
2 Chr. 3, 11. וכנפי הכרובים ארכם
2 Chr. 3, 13. כנפי הכרובים האלה
2 Chr. 5, 7. אל תחת כנפי הכרבים
ויהיו הכרבים פרשים
2 Chr. 5, 8. כנפים
2 Chr. 5, 8. ויכסו הכרבים על־הארון
Ps. 80, 2. ישב הכרבים הופיעה
Jes. 37, 16. ישב הכרבים
Ez. 10, 1. אשר על־ראש הכרבים
Ez. 10, 5. וקול כנפי הכרבים נשמע
Ez. 10, 7. אשר בינות הכרבים
Ez. 10, 9. אצל הכרובים אופן אחד
Ez. 10, 15. וירמו הכרובים
Ez. 10, 16. ובלכת הכרובים
Ez. 10, 16. ובשאת הכרובים
Ez. 10, 18. ויעמד על־הכרבים
וישאו הכרובים את־
Ez. 10, 19. 11, 22. כנפיהם
Ez. 41, 20. הכרובים והתמרים

pl.: וַהַכְּרֻבִים

Ez. 10, 3. והכרבים עמדים מימין

pl.: לַכְּרוּבִים

Ez. 10, 2. אש מבינות לכרבים
Ez. 10, 6. מבינות לכרבים
Ez. 10, 7. מבינות לכרובים
Ez. 10, 8. וירא לכרבים תבנית יד

כִּרְבֵּל

r. s. r. כָּבַל *p.* 541.

I. כָּרָה

פעל נודד כמו כָּר לעיל, לומר קכיסס [נכסענען, פיינזכ״לדען], ודקיכס לו אָכַר, חָר, בָּחַר, וסכל עכין קכוץ וקלוב, וכן הסבא נסבסי עכא [עי׳ לעיל]. ל״מ ככית נור וזוקס, וכסבאל מככית נעס וומוס, וככית קוכים עכין פסוק קוכים, וכדומס מן הסבאלות.

v. trans., sicut כָּר, fodere, veluti puteum, foveam, incidere, sicut בָּחַר, חָר, בָּקַר; trop. *aures perforare*, quam dictionem LXX *σῶμα καταρτίζειν* verterunt, id quod Hbr. 10, 5. (*parare corpus* pro *cavando aures*) retinuit. LXX. *ὀρύσσειν, λατομεῖν, ἐκλατομεῖν.*

3 perf.: כָּרָה

בור כרה ויחפרהו Ps. 7, 16.

1 perf.: כָּרִיתִי

אזנים כריית לי Ps. 40, 7.

1 perf.: *כָּרִיתִי

בקברי אשר כריתי לי Gn. 50, 5.*

3 perf. pl.: כָּרוּ

כרו לפני שיחה Ps. 57, 7.
כרו־לי זדים שיחות Ps. 119, 84.
כי־כרו שוחה לנפשי Jer. 18, 20.
כרו שיחה ללכדני Jer. 18, 22.

3 prf. pl. c. s.: כָּרוּהָ

כרוה נדיבי העם Num. 21, 18.

part.: כֹּרֶה

בליעל כרח רעה Prv. 16, 27.
כרה שחת Prv. 26, 27.

3 imperf.: יִכְרֶה

כי־יכרה איש בר Ex. 21, 33.

2 impf. pl.: וַתִּכְרוּ

ותכרו על־רעיכם Job. 6, 27.

3 impf. pl.: *יִכְרוּ

יכרו עליו חברים Job. 40, 30.

3 impf. pl.: וַיִּכְרוּ

ויכרו־שם עבדי־יצחק Gn. 26, 25.

Nif-al: נִכְרֶה

3 imperf.: יִכָּרֶה

עד יכרה לרשע שחת Ps. 94, 13.

בֹּרָה

ג״כ, ומכנוי בְּרֵהּ, וסמוכן נור וזוקס [גרוכע, ניסעגרכע], נתכנוס בְּרָא מצלמו, וככל מקמלות כלכס.

n. f. (pl. c. בֹּרוֹת), fovea, cisterna, a v. בָּרָה. LXX. *παράθεσις.*

pl. constr.: בֹּרוֹת

נות כרת רעים Zeph. 2, 6.

מִכְרֶה

ג״ו וסלכון וסמין מִכְרֶה, מקום סככיס ומקור [גרוכע], ומככס־מלח, מקום ככיית סמלח.

n. m. (c. מִכְרֵה), locus, ubi foditur, fodina, fovea; מִכְרֵה־מֶלַח; fodina salis. LXX. *θημωνία ἅλωνος* (fort. *ἅλατος*).

constr.: וּמִכְרֵה־

ומכרה־מלח Zeph. 2, 9.

II. כָּרַח

פעל נודד וסעתיל אַכְרֵהּ [לדעת

סתדקדקים כמו אֶבְרֵה, נדגש הפיקוד], והמוכן ל׳ קניס [קויפֿען], וכן כרֹך בלעז ישמעאל, וכשרש כמכוון נשפתי עכנ, ד״מ נסודו ופכסי [s. *krî* p. *khiri-den*], וכן בְּרִי נאקמי. כ׳ עכין בשוב וקכוב [קאָפֿען], וכן התעטות לחל חָרֵה לעילֿ, וכן נהכדאק [s. *çra*, *çri*], ונמצא לקוטע לחל שָׂרַר, תחר ממנו שָׂבָר, ופ״כ נפ״ו לין השתן לב׳ תכוונות.

v. trans. (impf. אֶכְרֶה pro אֶבְרֶה, inserto *Dages* euphonico), emere, mercari, parare, arab. *karâ* (*Isaaki* Hos. 3, 2. בְּכַרְתִּי חֲמֵשׁ כְּסָפִים), sanscr. *krî*, pers. *khiri-den*, aram. כְּרֵי. 2) sicut חָרֵה, coquere, de apparatu epuli, sanscr. *çrâ*, *çrî*, quam radicem exhibet etiam *v. compos.* שְׂכַר, unde שָׂכָר. LXX. 1) *μισθοῦν* (arab. conj. VI. VIII. X.), *μέτρον* (כֹּר), *λαμβάνειν*; 2) *ἐνσιτεύειν*, *παρατιθέναι*.

3 *perf.*: כָּרָה

2Chr. 16, 14. אשר כרה־לו בעיר דויד.

Prv. 16, 27. *איש בליעל כרה רעה

1 *impf. c. suff.*: וְאֶכְרֶהָ

Hos. 3, 2. ואכרה לי בחמשה

3 *impf. pl.*: יִכְרוּ

Job. 40, 30. יכרו עליו חברים כָּרֶה

ז״נ ומעגנה מזקק ונעקק [גזעסע-מאכל], ויוכן מסגרת.

n. f., convivium, epulum, a v. כָּרָה, vi coquendi ad epulandum. LXX. *παράθεσις*.

2 Reg. 6, 23. כרה גדולה

כָּרַז

פעל כודד נקרי, ומכוכן קריאה [כופֿען], ומכרך [קויפֿען], ומוסר מקריאה [אויסרופֿען]. ומוסדעה נחנות [אויסרופֿען]. ומוסכוכן אֶכְרֵז. תחנות מסגרת ומכוכן נ״כ נשפתי עכנ, לשעל נוסה נהכדאק [s. *kruç.*], ופרסאק [p. *giris-ten*], ניוסאק [*κηρύσσ-ω*, *κρύζ-ω*, *κράζ-ω*], ונגרמאק [kreisch-, kreiss-en], וכדומה. נתרגום נמר וענק נעגרי.

vrb. intr. aram., clamare, vociferari (targ. = זְעָק), hinc de praeconio seu publica recitatione; *Af.* אַכְרֵז. Verba ceterarum linguarum consimilia supra collata invenies. Syr. *k'raz*, arab. *karaza* inter Christianos, de verbi divini publica praedicatione.

Af-el: אַכְרֵז

3 *perf. pl.*: וַהַכְרִזוּ

Dan. 5, 29. והכרזו עלוהי

כָּרוֹז

ז״נ, ופידועה כְּרוֹזָא ע״מ ידוע, ומעגנה מזכרי ומוועק [אויסרופֿער], וכן נסוכי. נגרמק עוד מסגוסף חַכְרָזָה, אַכְרָזָא.

n. m. (def. כְּרוֹזָא), proclamator, praeco, zend. *khresîo*, syr. *koruzo* (= N. T. *κῆρυξ*, *κηρύσσων*). LXX. *κῆρυξ*.

definit.: וְכָרוֹזָא

Dan. 3, 4. וכרוזא קרא בחיל

כָּרִי

v. s. r. כּוֹר *p.* 550.

כָּרַךְ

פעל ל״ע כ״ף נגוד, ונעזה ע״י כפל הזרש כָּרַר, לומר מן כְּרֵכָר, וכן זָרַז מן זַרְזַר, עי׳ נספרי מנכה שפתי לרש קף קס״ק, וק״כ ז״יך לל כרר לקמן, ומלגתיהו פה לסקל מקוס. מפקרון סנוב ומגוג [פוסקלייוען, -גליעפסען], ומוס חַכְרִיךְ נעכרי, כְּרַךְ נאקמי, מסקפת קוסס וקיכס וכדומה, לומס כְּרֵכָב הככון שסוף נמר כַּכָּב, הגוב כּוֹכֵב ע״ג.

vrb. inus. (ex duplicata forma v. כָּרַר, quae est כָּרַכָר mutilatum, sicuti זָרַז ex זַרְזַר, *v. Systema* p. 168.), cingere, circumdare, ambire, complecti, unde hebr. חַכְרִיךְ, aram. כְּרַךְ, complexio, veluti moenia, hinc de urbe ipsa, vel libri tegmentum, hinc de volumine ipso. Gemarice כְּרַךְ, sicut v. syriacum, vi operiendi, involvendi, tegendi, veluti כְּרַךְ בְּסָדִין, sindone se contegere.

חַכְרִיךְ

ז״נ, ומסוכן מלגוס וגלימס המכסל ומסכיך מל הגוף [היללע, מאנטעל], ומסוסל ידוע. נגמרק יזוע תכריכי מיס. נתרגוס כרך פעל לגוס מר כסס לו לוע לו קפס מעכרי, ונגמרק כרך נסדין, ומסוסל על נקירק עיר וקוזק, ומוס נתרגוס כְּרוּךְ כמו ללומה, ומקוקי כְּרֵךְ ענול וקוגו סנים, כְּרֵךְ כמו קנר קפיס, וכדומה.

n. m., cinctûs, pallium, cui quis se *involvit* vel quo quis se *operit*, syr. *k'rokto*, indumentum, fasciae (= hebr. חַכְרִיכָה), gem. חַכְרִיכֵי מֵתִים, de vestitu, quo induuntur mortui. LXX. *διάδημα*.

וְחַכְרִיךְ

Esth. 8, 15. ותכריך בוץ וארגמן

כַּרְכֹּב

ז״נ וככוי כַּרְכּוֹבִי, ומסלגס מין זר [כאנר, ליינפֿאססונג], ומקף לסוכן [כאנר, ליינפֿאססונג], ומולכנ לל״ק הסס מן כָּרַךְ וכנב, וזס שקר, כי מתמנות כָּכָב כמו נשפת כוב כנב, וזס גויר הסס כוכב, וק״כ כַּרְכֹּב כמר כַּכָּב, נדגוש סכ׳, וכן סִרְפֵּד נמר סִפֵּד, שַׁרְבִיט נמר שַׁבִּיט, בַּרְזֶל נמר בַּזֶּל, חַרְצָב נמר חַצָּב וכדומה.

n. m. (c. s. כַּרְכֻּבֵי), ambitus (targ. סוֹבָבָא), limbus altaris, circa mediam altitudinem arae supra cancellos aeneos, quo, si quid e foco excideret, excideretur. Erant, qui hoc voc. ex vv. כָּרַךְ et כָּכַב, obsoleto errori faventes, deducerent. Etenim originem habet hoc *n.* a v. כָּבַב, aeth. *kababa*, arab. *kabba*, quod est *denom.* substantivi כּוֹבֵב, corpus orbiculatum, globosum, rotundosum. Quare כַּרְכֻּב pro כַּכָּב, *Dages* per liquidam recompensato, dicitur, uti שַׁבְּרִיט = שַׁרְבִיט, סַפֵּד = סִרְפֵּד, בַּזֶּל = בַּרְזֶל, בַּצָּל = חַרְצָב. Talm. denom. כַּרְכֵּב (= סַבֵּב בַּמְּחוֹגָה). LXX. *ἐσχάρα* (מִכְבָּר), *πυρεῖον*, inconstanter.

Ex. 27, 5. תחת כרכב המזבח

cum suff.: כַּרְכֻּבּוֹ

Ex. 38, 4. תחת כרכבו מלמטה

כַּרְכֹּם

ז״נ ומסלגס מין תגלין מוכמב נגנעו לו תלמודי [וופֿראן], וכן כוכבם נקרי, כַּרְכֹּם נפ״כ וכן נסוכסי, וביוכי נקסר סמ׳, ונכוזו כ׳ נמר כ׳. ומוס נקרי תיוקר כַּרְכּוֹמֵי, ומפעל כַּרְכֵּם, אֶתְכַּרְכַּם וכדומה.

n. m., crocus (abjecto *Mêm*), curcuma (Safran), aram. כַּרְכָּם, arab. *kurkum-on*, sanscr. *kankom*, *kunkuma*. LXX. *κρόκος*.

וְכַרְכֹּם

Cant. 4, 14. נרד וכרכם

כַּרְמִיל

ז״נ גויר כֶּרֶם, נכוסי׳ מסקגן ותוקני׳ ־ִיל, וכן נעכני פְּתִיגִיל מן פְּתִיג ע״מ, ונקרי נַרְגִּיל מן נֶרֶג, מַרְטָבֵל מן מֶרְטָב, פַּצְעִיל מן פֶּצַע, עַרְקִיל מן עֶרֶק, הוּרְפִיל מן הוּרְקָם, נדומה לל חֶרְקָם, וכדומה. ותחנות כרס כמו נסכדאק [s. *krimi* p. *kirm*, l. *q-verm*, ופרסאק ונפעתי מעגב לומר תולע, לשר ממנו נגב מסוסס, ולכוב תמוכו נעכני תולעת זכי׳, וזס מסולע לנגב וס גם נשפתי עכ׳ [קאָכֵּנ-שׂאקנב, קאָכֵּנשעוויכ-], ומפעל לפ״ו כָּרַם כדומה לסקעל נשפתי עכ׳.

n. m. — a n. כֶּרֶם, adjecta terminatione ־ִיל, quae vel diminutiva vel universe adjectiva est, ad s. f. פְּתִיגִיל (פְּתִיג), נַרְגִּיל (נֶרֶג), פַּצְעִיל (פֶּצַע), מַרְטָבֵל (מֶרְטָב), עַרְקִיל (עֶרֶק), הוּרְפִיל (הוּרְקָם) — vermis, ex quo conficitur color coccineus, sanscr. *krimi*, pers. *kirm*, lat. *q-verm*, hinc: de ipso colore coccineo ipsisque coccinis, *κόκκινον*, *κοκκινοβαφές* (syn. תּוֹלַעַת, תּוֹלַעַת שָׁנִי, שָׁנִי), pers. *kermial* (karmesinroth). Verbum igitur quod subest, trilitterum est, et fortasse ex praepositione *ka* et radice רָם (unde רִמָּה, arab. *rima-t-on*), compositum. LXX. *κόκκινον*.

וְכַרְמִיל

2 Chr. 2, 6. ובארגמן וכרמיל ותכלת

2 Chr. 3, 14. וארגמן וכרמיל וברץ

וּבְכַרְמִיל

2 Chr. 2, 13. בתכלת ובבוץ ובכרמיל

כֶּרֶם

v. s. r. כָּרַר *p.* 574.

כַּרְמֶל

v. s. r. כָּרַר *p.* 574.

כָּרַס

פעל נודד וק״ע כ״ף נגוב, ומסוכן היות מגוכב ומקוער ומכוסס [עכרסאָנען], גע-וועלבט ויין], וכן כָּרֵשׁ לקמן, לשר ממנו כָּרֵשׁ, וק״כ כתחנות כתעכרות ומסגכנות, ומוס כְּרֶסָא נסס נקרי, ומעגבי כַּפָּא נמר כִּרְסָא, וסר׳ קכן. ולשר לקוקי מלשון לע שרעו ומיודעו כָּרַס לקמן, עכין גניכה ומעוכרות, וזס תקיע ג״כ סשוי נשפתי עכ׳.

v. intr. inus., elatum, fornicatum, concameratum esse, sicut כָּרַס (q. v.) et כָּרֵשׁ (כְּרֵשׁ, venter, propter formam rotundosam, unde כִּרְסָא, sedes elata (Hochsitz), hebr., ejecta liquida כַּפָּא (pro כִּרְסָא).

כָּרַע

פעל נודד ומעתיד יִכְרַע, ומסוכן כפיפה ושקיפה [זיך בייגען, קניאָלען], ומוס כריעה ושקיפה נתפלה, נדומה לל משתחוה, ולפעמים נמוסף על נרכיס, לו מכפיפה ולפתות מקולסות ורפיון כח, נדומה לל נפל, לו מרגיעה ומשכן, כמו חָנָה, מתמנות נדומה, לו מכריעת היולדות וכפיפתן, לו מניקה ומשכב לשר, מכריעה וכפיפה עליה וכדומה. תכוסף משתחה ומכנעה. קכן משרש לל״ק כמו פָּגַע נקלוף סר׳ נכ׳, ומשוי ג״כ רכע מסרוס נעכני, ועוד פקפוק נדבר. עי׳ לוח תקוד מלשון נתבור מיוקד.

v. intr. (impf. יִכְרַע), incurvare, demittere se, procumbere, de precantium habitu (interdum addito עַל־בִּרְכַּיִם, syn. הִשְׁתַּחֲוָיָה), de incurvatione genuum, ex debilitate virium orta (syn. נָפַל), vel ad percumbendum facta (syn. רָבַץ, חָנָה), de parturientibus, etiam de eo, qui mulierem subigit s. constuprat (Job. 31, 10.). -Hi. *trans.* Sunt, qui כָּרַע, liquida commutata, pro כָּנַע dici putant, uti per metathesin arabice רכע pro כָּרַע dicatur. At hoc valde

incertum est. LXX. κάμπτειν, ὀκλάζειν; κλίνειν, κατακλίνειν; πίπτειν, ἀναπίπτειν, ἐμπίπτειν, προσπίπτειν; συμποδίζειν; ταπεινοῦν, βαρύνειν, οὐκ ἰσχύειν, ἀδυνατεῖν, κλαίειν, ἐκτρέφειν; כָּרֵעַ c. חִשְׁתַּחֲוָה, προσκυνεῖν; *Ni.* κωλύειν; *Hi.* ὑποσκελίζειν; הַכְרִיעַ חִכְרִיעַ, ἐμποδοστατεῖν.

3 perf.: כָּרַע

כרע רבץ כאריה Gn. 49, 9.
כרע שכב כארי Num. 24, 9.
בין רגליה כרע Jud. 5, 27.
בין רגליה כרע נפל Jud. 5, 27.
באשר כרע שם נפל Jud. 5, 27.
בלתי כרע תחת אסיר Jes. 10, 4.
כרע בל קרס נבו Jes. 46, 1.

3 perf. pl.: כָּרְעוּ

כרעו על־ברכיהם Jud. 7, 6.
אשר לא־כרעו לבעל 1 Rg. 19, 18.
כרעו המלך 2 Chr. 29, 29.
המה כרעו ונפלו Ps. 20, 9.
קרסו כרעו יחדו Jes. 46, 2.

part.: כֹּרֵעַ

כי־אין מרדכי כרע Esth. 3, 5.

part. pl.: כֹּרְעִים

כרעים ומשתחוים Esth. 3, 2.

p. pl. fem.: כְּרֻעוֹת

וברכים כרעות תאמץ Job. 4, 4.

inf. constr.: מִכְרַע

מכרע על־ברכיו 1 Reg. 8, 54.

1 imperf.: וְאֶכְרְעָה

ואכרעה על־ברכי Esr. 9, 5.

3 imperf.: יִכְרַע

אשר־יכרע על־ברכיו Jud. 7, 5.
ומרדכי לא יכרע Esth. 3, 2.

3 imperf.: וַיִּכְרַע

ויכרע על־ברכיו 2 Reg. 1, 13.
ויכרע ברכיו 2 Reg. 9, 24.

3 impf. fem.: תִּכְרַע

כי־לי תכרע כל־ברך Jes. 45, 23.

3 impf. fem.: וַתִּכְרַע

ותכרע ותלד 1 Sam. 4, 19.

1 imperf.: וְנִכְרְעָה *p.*

נשתחוה ונכרעה Ps. 95, 6.

2 impf. pl.: תִּכְרְעוּ *p.*

וכלכם לטבח תכרעו Jes. 65, 12.

3 impf. pl.: יִכְרְעוּ

לפניו יכרעו Ps. 22, 30.
לפניו יכרעו ציים Ps. 72, 9.

3 impf. pl.: וַיִּכְרְעוּ

ויכרעו אפים ארצה 2 Chr. 7, 3.

3 impf. pl.: יִכְרָעוּן

ועליה יכרעון אחרין Job. 31, 10.

3 impf. f. pl.: תִּכְרַעְנָה

תכרענה ילדיהן תפלחנה Job. 39, 2.

Hif-il: הִכְרִיעַ *3 perf.*

ובחורי ישראל הכריע Ps. 78, 31.

2 perf. c. suff.: הִכְרַעְתָּנִי

אתה בתי הכרע הכרעתני Jud. 11, 35.

inf. constr.: הַכְרִיעַ

חכרע הכרעתני Jud. 11, 35.

imprt. c. suff.: הַכְרִיעֵהוּ

קדמה פניו הכריעהו Ps. 17, 13.

2 imperf.: תַּכְרִיעַ

תכריע קמי תחתני 2 S. 22, 40.
תכריע קמי תחתי Ps. 18, 40.

כָּרֵעַ

ז״ר, וחך כווני כָּרְעֵיִם, וסתכון שוק סתתון, מקום כפיפת פרקים [קניע], ויוכן מסגרת. נגזרת ס כרע כף סמקל למעה, וכן מסכוף נכללי. ופעל שסגר כוסי cru-s מוס מסגרי.

n. f. dualetant. (כָּרְעַיִם), *cru-ra*, ab incurvando. LXX. σκέλος, ποῦς, ἀκρωτήριον.

du.: כְּרָעַיִם

אשר לא כרעים Lev. 11, 21.
שתי כרעים או בדל־אזן Am. 3, 12.

du.: הַכְּרָעַיִם

ואת־הכרעים Lev. 8, 21.

du.: הַכְּרָעַיִם *p.*

את־החרב ואת־הכרעים Lev. 9, 14.

du.: וְהַכְּרָעַיִם

והקרב והכרעים Lev. 1, 13.

du. c. suff.: כְּרָעָיו

ראשו על־כרעיו Ex. 12, 9.
על־ראשו ועל־כרעיו Lev. 4, 11.

du. c. suff.: וּכְרָעָיו

ורחצת קרבו וכרעיו Ex. 29, 17.
וקרבו וכרעיו ירחץ במים Lev. 1, 9.

כַּרְפַּס

ז״ו, ומעטפת מין צמר־גפן לבן, ודבר הנעשה ממנו, ונקרא בשפת הכושים בעכי ופרסי כולו ויוני וכומי [s. *karpâsa*, κάρπασ-ος etc.]

n. m., aulaeum tenue ex gossypio, carbasus, sanscr. *karpâsa* (erioxylon), arab. et pers. *kirbas*, *karfas*, *kirpas*, gr. κάρπασος. LXX. βύσσινος (καρπάσινος).

חוּר כרפס ותכלת Esth. 1, 6.

כָּרַר

פעל נודד, ומסובן: ק׳ לשון עגילה וסתגלגלות, סיות עגילי וגלילי [קניען], קום-], ונעשין הקפה וקונג וכרכור כלף לא גל, גלגל, או לא קל, ומשמשל או על הקוד וגילה וילוף [כמו גול], כמשמשל בשפתי ערבי, או על קבל קנוג ומוקף, כמו פלך וגלגל נמשמשל דומה, ומוסב סגוב כָּר, כִּכָּר, כִּרְכָּרָה, כֶּרֶם, כַּרְמֶל, וגם משכש כָּרַךְ לעיל מוס, ע״י כפל משכש. קין הפעל כָּר, ודומה לו זָקַר נתקוי, עקן רקוד, ונקמת כִּרְכֵּר נשלוב על הקד, וכן כשכש כמכוון s. *çri*; l. *cur-rere* נשפתי ערב *curr-us*; σκαίρ-ω; l. *gru-ere* = *cru-ere* = *cur-rere*; χαίρ-ω; Karr-en etc.]. ג׳ כמו מכפל כרך לעיל, לומר עשיפה וכסוי [קומדעקקען], ומוס כָּר הגמל, וג׳ מכוונות מקומע קפל.

vrb. intr., 1) circulare, in gyrum agi (syn. גָּל, חָל), hinc vel saltare, exsultare (syn. גּוּל), gr. σκαίρ-ειν, vel ambire, circumscribere, de finibus regionis, unde: כָּר, כִּכָּר, כִּרְכָּרָה, כֶּרֶם, כַּרְמֶל, atque etiam v. כָּרַךְ, radicis duplicatione ortum. Radix est כָּר, quae paullulum induruit in *v. compos.* aram. זָקַר, vi saltandi, uti et hebraicum כִּרְכֵּר (parall. רָקַד). Linguas indogermanicas supra comparatas reperies. 2) sicut כָּרַךְ *v. duplicat.*, contegere (umdecken), undique onerare, unde כָּר, stragula seu ephippium cameli (targ. כָּר = כַּסּוּת). Quae duae significationis una de radice proficiscuntur.

LXX. ἀνακρούεσθαι.

Pi-el: כִּרְכֵּר

part.: מְכַרְכֵּר *masc.*

ודוד מכרכר בכל־עז 2 Sam. 6, 14.

part.: וּמְכַרְכֵּר *masc.*

מפזז ומכרכר לפני יי׳ 2 Sam. 6, 16.

כָּר

ז״ו, וסרבני כָּרִים, וסתלגיתו ק׳ כמו כִּכָּר, שסוף מעשה סוס, לומר קבל ופלך וגלילי [קריין, נעגענד], וסמשלל כמו קבל גלילי, על פלך ומדיכה, וסוף סיקיד וסמצוע לכבכר, וכן כל״כ [*cir-cus*], וכן סמשלל ביומי. ג׳ כדומה לל כסות, לומר כנוד ומלע וסקפד [דעקקע, סילגע], מסתעפות של כריכה, שאר מעשה תכריך, וק״ל שיכנו ענלה או אהלה, וכן בתגוסי כריס של מילת, וכדומה בגרמני.

n. m. (pl. כָּרִים), 1) sicut כִּכָּר, circulus, ambitus, regio (District, Kreis), uti לַיִל, de provincia, lat. *circus*, syr. *kerko*, gr. κύκλος. 2) tegumentum, stragulum (syn. כְּסוּת, חֻבָּרָה, a. v. גָּבָה), veluti targumice כָּרִים שֶׁל־סְדִילָה, pulvini Milesii, quare neque de *curru* (כָּר = curr-ere), neque de *tentoriolo*, quod camelis imponitur, intelligendum. LXX. 1) τόπος πίων; 2) σάγμα.

כר נרחב Jes. 30, 23.

בְּכָר

ותשמם בכר הגמל Gn. 31, 34.

pl.: כָּרִים

כיקר כרים Ps. 37, 20.
לבשו כרים הצאן Ps. 65, 14.

כִּכָּר

ג״כ, סקנר מן כִּבֵּר, וסמיון כִּכַּר, לסיבוי כִּכָּרִים [נקניי], או כִּכָּרוֹת [וכניי], וקוונ״י כִּכָּרִים. ופעקיון משוב: ק׳ כמו כָּר עקר יסודס, לומר גליל ופלך [קריין, קום-, -נעגענד], כי ניון קנל לרוב מסשלל כוס של סבוב [כוסדע], ודומה לס גליל, פלך, ומוס כמו דוגר ומרעס [טריפע]. ג׳ ככר וענוב לקס, מעשוכ עגולית וקונית, וכן נגלגל מעשות [נרעסקוכען], וסיבוי ככיות לקס. ג׳ משקל גדול מס ע״ס גלגולי [עקלענע], ולו ג׳ חלק שקל סקודס. ולכל ג׳ סשלס יסודס לעקת ומלוי לעקת נקנו. נגזרת ככר מענוב דגלס וכדומה, ומסס כִּכְּרֵיתָא לענוב דגג, מסכעכד כִּכְּרֵי.

n. f. (ex כִּבֵּר factum, c. כִּבֵּר, *pl. f.* כִּכָּרִים, *m.* כִּכָּרוֹת, ut plurimum repugnante forma, dual. כִּכָּרַיִם), 1) sicut כָּר, circulus, regio (Kreis, Umkreis), provincia, uti etiam לַיִל, גְּלִיל primum dicuntur de ambitu (Runde, Panorama), deinde de pascuo, sicut כָּר (כַּר נִרְחָב, LXX. τόπος πίων καὶ εὐφύχωρος). 2) placenta, artolaganus, panis, a forma rotunda, pl. כִּכָּרוֹת פִּתָּא דְלַחְמָא, גְּרִצְתָא דְלַחְמָא. Trg. לֶחֶם. 3) talentum, mensurae genus rotundum, ut Syrorum *kakro*, ter mille siclos sanctuarii comprehendens. Aelian. H. Var. 22. δύναται τὸ τάλαντον τὸ Βαβυλώνιον δύο καὶ ἑβδομήκοντα μνᾶς Ἀττικάς. Indidem gemar. כִּבֵּר (Feigenkuchen) = כִּבָּרִי (def. כִּבָּרִיתָא), favus (Honigwabe). LXX. 1) ἡ περίοικος (χώρα), το περίοικον (πέδον); ἡ περίχωρος, τὸ περίχωρον χεκάρ; 2) ἄρτος, כִּכָּרוֹת לֶחֶם; ἄρτος εἰς τὴν τροφήν; 3) τάλαντον; כִּכָּרִים, διτάλαντον.

תשע ועשרים ככר Ex. 38, 24.
פקודי העדה מאת ככר Ex. 38, 25.
ככר לאדן Ex. 38, 27.
שבעים ככר Ex. 38, 29.
ארבע־מאות ועשרים ככר 1 Rg. 9, 28.
זהב מאה ככר Esr. 8, 26.

הַכִּכָּר

למאת הככר Ex. 38, 27.
למאות הככר 2 Chr. 25, 9.

הַכִּכָּר

ולוט ישב בערי הככר Gn. 13, 12.
ואל־תעמד בכל־הככר Gn. 19, 17.
הערים האל ואת כל־הככר Gn. 19, 25.
ועל כל־פני ארץ הככר Gn. 19, 28.
את־ערי הככר Gn. 19, 29.
ואת־הנגב ואת־הככר Dt. 34, 3.
וירץ אחימעץ דרך הככר 2 S. 18, 23.
הכהנים אנשי הככר Neh. 3, 22.
הככר סביבות ירושלם Neh. 12, 28.

constr.: כִּכַּר

וירא את־כל־ככר הירדן Gn. 13, 10.
ויבחר־לו לוט את כל־ככר Gn. 13, 11.
ככר זהב טהור Ex. 25, 39.
ככר זהב טהור עשה אתה Ex. 37, 24.
ויהי מאת ככר הכסף Ex. 38, 27.
ומשקלה ככר זהב 2 Sam. 12, 30.
מאה ועשרים ככר זהב 1 Reg. 9, 14.
מאה ועשרים ככר זהב 1 Rg. 10, 10.
ששים ושש ככר זהב 1 Reg. 10, 14.
או ככר־כסף תשקול 1 Reg. 20, 39.
תנה־נא להם ככר־כסף 2 Reg. 5, 22.
אלף ככר־כסף 2 Reg. 15, 19.
שלש מאות ככר־כסף 2 Reg. 18, 14.
ושלשים ככר זהב 2 Reg. 18, 14.
מאה ככר־כסף 2 Reg. 23, 33.
לאיש ככר־לחם 1 Chr. 16, 3.
אלף ככר־כסף 1 Chr. 19, 6.
וימצאה משקל ככר־זהב 1 Chr. 20, 2.
ושבעת אלפים ככר־כסף 1 Chr. 29, 4.
וחמשים ככר זהב 2 Chr. 8, 18.
מאה ועשרים ככר זהב 2 Chr. 9, 9.
במאה ככר־כסף 2 Chr. 25, 6.
מאה ככר־כסף 2 Chr. 27, 5. 36, 3.
ועשרת אלפים ככר־כסף Esth. 3, 9.
עד־ככר־לחם Prv. 6, 26.
ונתן לו ככר־לחם Jer. 37, 21.
וחנה ככר עפרת Zach. 5, 7.

constr.: וְכִכַּר־

וככר לחם אחת Ex. 29, 23.
לאגורת כסף וככר־לחם 1 Sam. 2, 36.
ככר־כסף וככר זהב 2 Reg. 23, 33.

constr.: בְּכִכַּר

בככר הירדן יצקם המלך 1 Reg. 7, 46.
בככר הירדן יצקם המלך 2 Chr. 4, 17.

du.: כִּכָּרַיִם

ויצר ככרים כסף 2 Reg. 5, 23.

du.: כִּכָּרַיִם *p.*

הואל קח ככרים 2 Reg. 5, 23.

du.: בִּכִּכְּרַיִם

מאת שמר בככרים כסף 1 Reg. 16, 24.

pl.: כִּכָּרִים

זהב ככרים מאה־אלף 1 Chr. 22, 14.
אלף אלפים ככרים 1 Chr. 22, 14.
זהב ככרים חמשת־ רבו ושמונת אלפים ככרים 1 Chr. 29, 7.
וכסף ככרים עשרת 1 Chr. 29, 7.
וברזל מאה־אלף ככרים 1 Chr. 29, 7.
ככרים שש־מאות Esr. 8, 26.

pl.: לְכִכָּרִים

לככרים שש מאות 2 Chr. 3, 8.
מאה לככרים זהב Esr. 8, 26.

constr. pl.: כִּכְּרֵי

עשר ככרי־כסף 2 Reg. 5, 5.
שלשת אלפים ככרי זהב 1 Chr. 29, 4.
וששים ושש ככרי זהב 2 Chr. 9, 13.

2 pl. constr.: כִּכְּרוֹת

תנו נא ככרות לחם Jud. 8, 5.
שלשת ככרות לחם 1 Sam. 10, 3.

כֹּפֶר

ז"כ נקרמי, והכתוי כְּפִרֵיהֶן, כמו כְּפַר נעניי, וככ"ק כמכוון הנ'.

n. f. aram. (pl. כְּפָרִין), sicut כְּפַר hebr., talentum. LXX. *τάλαντον.*

pl.: כְּפָרִין

Esr. 7, 22. עד־כסף ככרין מאה

כֶּרֶם

ז"ו [כ"פ נקני], גויר כֶּר דומה לְך כֶּר, נסופיי ־ֶם, וכן לעילְ כֶּרֶם מן כָּר ע"ש, וכן צֶלֶם מן צֵל, חֶלֶם מן חֵל וכדומה, וק"כ כזה כרס סבל ועוד כוץ, ומעל כרם בלעזון יעתעל גויר כזה, היות מלרעה ככרס,כלרעה כר. כפתרון נתאנותו כך וככר [עריפ"ו], לומר דומר ומרעה, לפי מקום נעשים ככלם [פפלאנזונג], לכן כמו כך דגן וזרע, ותנין נוה כרס ויח, או נעע כרס, כי כרס רק כך וככר. מפזעל על הרי נפן, ונתאנותו כרס קרי, לומר מעע על יין. נתקנוס כֶּרֶם.

n. m. (bis *f.*) ex n. כָּר = כַּר, affixa terminatione ־ֶם, factum, ad s. f. כָּרָה ex כַּר, צֶלֶם ex צַל, חֶלֶם ex חֵל, quare v. כָּרָם, quod hujus nominis initium esse dicitur, recidit ad nihilum (nam arab. *karuma*, nobilem, uberem, fertilem esse instar vineae, *denominativum* est), regio, pascuum (Trift), deinde locus consitus, pinguis ac fertilis (= כַּר, LXX. *τόπος πίων*), veluti כֶּרֶם זַיִת, נָטַע כֶּרֶם (Olivenpflanzung), כֶּרֶם חֶמֶר (Jes. 27, 2.), locus vitibus consitus (Weinpflanzung), speciat. vinea, vinetum, targ. כַּרְמָא, arab. *karamon*, universe de agro uberi et fecundo; *karm-on*, speciat. de vinea. LXX. *χωρίον* (sicut כַּר, כְּפַר), *ὀδός, ἀμπελών, ἄμπελος, κτῆμα, βοῦς.*

Ex. 22, 4. איש שדה או־כרם
Dt. 20, 6. אשר נטע כרם
Dt. 28, 30. כרם תטע ולא תחללנו
Jud. 15, 5. ועד־קמה ועד־כרם זית
1 Reg. 21, 1. כרם היה לנבות
1 Rg. 21, 2. תתהיו כרם טוב ממנו
1 Reg. 21, 6. אתנה־לך כרם
1 Reg. 21, 7. 15. את־כרם נבות
1 Rg. 21, 16. לרדת אל־כרם נבות
Prv. 24, 30. כרם אדם חסר־לב
Cant. 8, 11. כרם היה לשלמה
Jes. 5, 1. כרם היה לידידי
Jes. 5, 7. כי כרם יי צבאות
Jes. 5, 10. צמדי־כרם
Jes. 27, 2. כרם חמר ענו־לה

כֶּרֶם *p.*

Gn. 9, 20. נח איש האדמה ויטע כרם
Prv. 31, 16. מפרי כפיה נטע כרם
Mich. 1, 6. למטעי כרם

וְכֶרֶם

Job. 24, 6. וכרם רשע ילקשו
Jer. 35, 7. וכרם לא־תטעו
Jer. 35, 9. וכרם ושדה וזרע

וָכֶרֶם *p.*

Num. 16, 14. נחלת שדה וכרם

הַכָּרֶם

Cant. 8, 11. נתן את־הכרם לנטרים
Jes. 3, 14. ואתם בערתם הכרם
Jer. 6, 1. n. p. ועל־בית הכרם שאו

הַכָּרֶם *p.*

Dt. 22, 9. ותבואת הכרם
Neh. 3, 14. n. p. שר פלך בית־הכרם

כִּי תבא בכרם רעך Dt. 23, 25.
הנה בכרם נבות 1 Reg. 21, 18.

בְּכֶרֶם *p.*

כסכה בכרם Jes. 1, 8.

וּבְכֶרֶם

לא נעבר בשדה ובכרם Nu. 20, 17.
לא נטה בשדה ובכרם Nu. 21, 22.

cum suff.: כַּרְמִי

לא אתן לְך את־כרמי 1 Rg. 21, 6.
כרמי שלי Cant. 1, 6.
כרמי שלי לפני Cant. 8, 12.
שפטו־נא ביני ובין כרמי Jes. 5, 3.
רעים רבים שחתו כרמי Jer. 12, 10.

cum suff.: לְכַרְמִי

מה־לעשות עוד לכרמי Jes. 5, 4.
אשר־אני עשה לכרמי Jes. 5, 5.

cum suff. כַּרְמְךָ

ופרט כרמך Lev. 19, 10.
לא־תזרע כרמך כלאים Dt. 22, 9.
כי תבצר ברמך Dt. 24, 21.
תנה־לי את־כרמך 1 Rg. 21, 2. 6.

cum suff.: כַּרְמֶךָ *p.*

וששׁ שנים תזמר כרמך Lev. 25, 3.

cum suff.: וְכַרְמְךָ

וכרמך לא תעולל Lev. 19, 10.
וכרמך לא תזמר Lev. 25, 4.

cum suff.: לְכַרְמְךָ

כן־תעשה לכרמך לזיתך Ex. 23, 11.

cum suff.: כַּרְמוֹ

ומיטב כרמו ישלם Ex. 22, 4.

cum suff.: לְכַרְמוֹ

שירת דודי לכרמו Jes. 5, 1.

pl.: כְּרָמִים

כרמים וזיתים Dt. 6, 11.
כרמים תטע ועבדת Dt. 28, 39.
כרמים וזיתים Jos. 24, 13.
ונטעו כרמים ואכלו 2 Reg. 19, 29.
כרמים וזיתים Neh. 9, 25.
לא־יפנה דרך כרמים Job. 24, 18.
ויטעו כרמים Ps. 107, 37.
נטעתי לי כרמים Eccl. 2, 4.
מחבלים כרמים Cant. 2, 15.
ונטעו כרמים Jes. 37, 30.
ונטעו כרמים ואכלו Jes. 65, 21.
עוד תטעי כרמים Jer. 31, 5.
כרמים ויגבים Jer. 39, 10.
ונטעו כרמים Ez. 28, 26.
ובכל־כרמים מספד Am. 5, 17.
ונטעו כרמים Am. 9, 14.
ונטעו כרמים Zeph. 1, 13.

pl.: וּכְרָמִים

יתן בן־ישי שדות וכרמים 1 S. 22, 7.
וזיתים וכרמים וצאן
ובקר 2 Reg. 5, 26.
ארץ לחם וכרמים 2 Reg. 18, 32.
ארץ לחם וכרמים Jes. 36, 17.
בתים ושדות וכרמים Jer. 32, 15.

pl.: הַכְּרָמִים

במשעול הכרמים Num. 22, 24.
ויצאתם מן־הכרמים Jud. 21, 21.
ועל־הכרמים שמעי 1 Chr. 27, 27.
שמני נטרה את־הכרמים Cant. 1, 6.

pl.: בְּכַרְמִים

לכו וארבתם בכרמים Jud. 21, 20.

pl.: וּבַכְּרָמִים

ובכרמים לא־ירנן Jes. 16, 10.

pl.: לַכְּרָמִים

נשכימה לכרמים Cant. 7, 13.

pl.: שֶׁבַּכְּרָמִים

ועל שבכרמים 1 Chr. 27, 27.

constr.: כַּרְמֵי

ויבאו עד־כרמי תמנתה Jud. 14, 5.
כרמי־חמד נטעתם Am. 5, 11.

pl. constr.: כִּכַרְמֵי

בכרמי עין גדי Cant. 1, 14.

pl. c. suff.: וּכְרָמֵינוּ

שדתינו וכרמינו ובתינו Neh. 5, 3.
שדתינו וכרמינו Neh. 5, 4.
ושדתינו וכרמינו לאחרים Neh. 5, 5.
וכרמינו סמדר Cant. 2, 15.

pl. c. suff.: כַּרְמֵיכֶם

שדותיכם ואת־כרמיכם 1 S. 8, 14.

pl. c. suff.: וְכַרְמֵיכֶם

וזרעיכם וכרמיכם יעשר 1 S. 8, 15.
גנותיכם וכרמיכם Am. 4, 9.

pl. c. suff.: כְּרָמֶיהָ

ונתתי לה את־כרמיה Hos. 2, 17.

pl. c. suff.: כַּרְמֵיהֶם

וירבצו את־כרמיהם Jud. 9, 27.
שדותיהם כרמיהם Neh. 5, 11.

כֹּרֶם

ז"ו גויר כֶּרֶם, לומר עשה עגולת סכרס [ווינצער], וכן בֹּקֶר מן בָּקָר, סֹפֵר מן סָפַר, וקל לסתין. נשפה תלמודית כָּרֶם גויר מסה, ומכוון ענין מסיפה לכרס נתמנות, ומוס מסיפה למקום מיוחד נכללו.

n. m. (a n. כֶּרֶם), is qui in vinea opus facit, vinitor, ad s. f. בֹּכֶר (סֹפֵר) (סָפַר). Talm. כָּרֶם, in vineam aut in locum separatum colligere. LXX. *ἀμπελουργός.*

pl.: כֹּרְמִים

Joel 1, 11. הוילילו כרמים

pl.: וְכֹרְמִים

2 Chr. 26, 10. אכרים וכרמים

pl.: לְכֹרְמִים

2 Reg. 25, 12. לכרמים ולגבים
Jer. 52, 16. לכרמים ולגבים

pl. c. suff.: וְכֹרְמֵיכֶם

Jes. 61, 5. אכריכם וכרמיכם

כַּרְמֶל

ז"ו גויר כֶּרֶם, נסופיי סהקעז ־ֶל, וכן אַרְאֶל (אֲרִי), חַבַּצֶּלֶת (חָבָץ), עֲרָפֶל (עֲרָה), חַפְקֶל (חָפַק), סֶפֶל (סָפָה), וכדומה, וככוי פִּרְמִדּוֹ. תימון נכפל: ק' כך וגן וכרס [פנפפלאנזונג, גמ־עען], לומר עקום דומר ומרעה ומעע, נכוכח לְך שמח ויער, ויער כרמל, סלמון יער נדומה לְך כרמל. ג' פרות ותנוחות סגן וסכר [פרוכע], ולרוב מפני עוג ויפק, וגרע כרמל, סלמון גרע וניפות מפני סגן, שהוא מנוכר קודם לפני הזמה. וזס הל מוס.

n. m. diminut. (a n. כֶּרֶם, c. s. כַּרְמֶלּוֹ), 1) locus consitus ac fructuosus, hortus, pascuum (opp. יַעַר, שְׁמָמָה); יַעַר כַּרְמֶל, sylva horti similis. Hinc *n. pr.* montis Carmeli, opimi illius, nemorosi viridisque pascuis abundantis. 2) fructus hortorum arvorumque, plerumque de fructu praematuro ac viridi, veluti כַּרְמֶל גָּרֵשׁ, polenta, quae ex frugibus hortensibus conficitur; fruges autem hortorum, cum prius maturescant sintque agrestibus praestantiores, ad primitias deo offerendas adhibebantur. Qimchi: נִתְקָרֵאת כַּרְמֶל: הַמְשֻׁבָּלֶת שֶׁמַּחֲרִיא רִבָּה וְנַלְחָה עֲדַיִן. Sifra: רַבָּה וּמְלֵאָה = כַּרְמֶל. LXX. *ἀμπελών, κάρμηλος; χίδρα νέα.* Suidas: *χίδρα τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα ἀπὸ τῶν ἀσταχύων σίτου καὶ κριθῆς, παλάθη, ὀσπριώδης.*

Lev. 2, 14. קלוי באש גרש כרמל

Mich. 7, 14. יער בתוך כרמל

c. h finis: כַּרְמֶלָה *n. p.*

1 S. 25, 5. עלו כרמלה ובאתם אל־נבל

וְכַרְמֶל

Lev. 23, 14. ולחם וקלי וכרמל
2 Reg. 4, 42. וכרמל בצקלנו
Jes. 32, 15. וכרמל ליער יחשב
Jes. 33, 9. n. p. ונער בשן וכרמל
Nah. 1, 4. n. p. אמלל בשן וכרמל

הַכַּרְמֶל *n. p.*

1 Reg. 18, 19. אל־הר הכרמל
1 Reg. 18, 20. אל־הר הכרמל
1 Rg. 18, 42. עלה אל־ראש הכרמל
2 Rg. 2, 25. וילך משם אל־הר הכרמל
2 Reg. 4, 25. אל־הר הכרמל
Jes. 16, 10. שמחה וגיל מן־הכרמל
Jes. 35, 2. הדר הכרמל והשרון
Jer. 4, 26. והנה־הכרמל המדבר
Jer. 50, 19. ורעה הכרמל והבשן
Am. 1, 2. ויבש ראש הכרמל
Am. 9, 3. ואם־יחבא בראש הכרמל

וְהַכַּרְמֶל

Jes. 29, 17. והכרמל ליער יחשב

c. h finis: הַכַּרְמֶלָה *n. p.*

1 Sam. 15, 12. בא־שאול הכרמלה
1 Sam. 25, 40. אל־אביגיל הכרמלה

בְּכַרְמֶל *n. p.*

Jos. 19, 26. ופגע בכרמל הימה

בַּכַּרְמֶל *n. p.*

1 Sam. 25, 2. ומעשהו בכרמל
1 S. 25, 2. בגזז את־צאנו בכרמל
1 S. 25, 7. כל־ימי היותם בכרמל
Jes. 32, 16. וצדקה בכרמל תשב

וּבַכַּרְמֶל

2 Chr. 26, 10 וכרמים בהרים ובכרמל

כַּכַּרְמֶל *n. p.*

Cant. 7, 6. ראשך עליך ככרמל

וְכַרְמֶל *n. p.*

Jer. 46, 18. וככרמל בים יבוא

לַכַּרְמֶל *n. p.*

Jos. 12, 22. מלך־קנעם לכרמל
Jes. 29, 17. ושב לבנון לכרמל
Jes. 32, 15. מדבר לכרמל

מַכַּרְמֶל

Jer. 48, 33. שמחה וגיל מכרמל

cum suff.: כַּרְמְלוֹ

2 Rg. 19, 23. מלון קצה יער כרמלו
Jes. 37, 24. יער כרמלו

cum suff.: וְכַרְמְלוֹ

Jes. 10, 18. וכבוד יערו וכרמלו

כַּרְפַּרְתִּים

ז"כ וקך נכנוי כַּרְפָּרוֹת, ומכוון נמלה רגם [לעננערין] קאמעלין], וכן מסמל נלמון יעתעל, וכן כוונת קנן־סרוק אתיק רס"י, נמסוות עם כר, וכן סנק"נע.

n. f. pluralet., camelae veloces seu dromades (Herod. 3, 103.), a cito et saltabundo incessu (*Galop*) LXX. *σκιάδια* (Symm. *φορεῖα*, Hieron. *carrucae*, *καῤῥύχαι*).

pl.: וּבַכַּרְפָּרוֹת

Jes. 66, 20. ובפרדים ובכרכרות

כָּרַשׁ

פעל נוזד, ומכוון כמו כָּרַס לעיל, וכמו קָרַס לקמן, לומר עקמום וגקיכה וזסיס [ויך קיימען], ומוס מסס כָּרַשׁ מנק, כמו גָּחוֹן מן גָּחַן, ועוד לוסיף ניסור על זס לקמן תקת קרס.

v. intr., sicut כָּרַס, קָרַס, se incurvare, unde n. כָּרֵשׁ, sicut גָּחוֹן a v. גָּחַן.

כֹּרֶשׁ

ז״ו, וספקין נתן [נוין], ע״ב עקשוני וגבוני, כלאב פרצנו לנל כסף וכרסף, לומר מעכין הטבר ומגן.

n. m., venter, a forma curva rotundoseque elata (cf. כְּרֵסָא, כְּפָא).

LXX. κοιλία.

cum suff.: כַּרְשׁוֹ

Jer. 51, 34. מלא כרשו מעדני

כֹּרֶשׁ

זע״ם וכר, ככוי למלכי פרס [ניכום], וסיומן סקמטוני כֹּר [כּוּר] זע״ז, וסטופי׳ כֶּשׁ נרלם סקנכ מן שֵׁיר, ול״כ כורש״ך נשלמות, כלאב כלב לנו-לנלידק [ד״ם למומלמין דף ס״ו], וכן גש״ך לנל ספרסי״ם.

n. pr. m., Cyrus, rex Persiae, ex n. כֹּר (כּוּר), sol, et terminatione כֶּשׁ, quae videtur mutilata ex n. שִׁיר, unde כֹּרֶשׁ = כּוּרְשִׁיד, ad s. f. *G'emshid*. Sic *Abulfeda* (f. 66.) et inter Graecos *Ctesias* in Plutarchi Artaxerxe I. p. 1012.

Etym. Magn.

Esr. 1, 1. רוח כרש מלך־פרס
Esr. 1, 2. כה אמר כרש
Esr. 1, 7. והמלך כורש הוציא
Esr. 1, 8. ויוציאם כורש
Esr. 3, 7. כרשיון כורש
Esr. 4, 3. צונו המלך כורש
Esr. 4, 5. כל־ימי כורש
Esr. 5, 13. כורש מלכא שם טעם
Esr. 5, 14. כורש מלכא מן־היכלא
Esr. 5, 17. די־מן־כורש מלכא
Esr. 6, 3. כורש מלכא שם טעם
Esr. 6, 14. ומטעם כורש
2 Chr. 36, 22. העיר יי׳ את־רוח כורש
2 Chr. 36, 23. כה־אמר כורש

לְכוֹרֶשׁ

Jes. 44, 28. האמר לכורש רעי
Jes. 45, 1. למשיחו לכורש
Esr. 1, 1. ובשנת אחת לכורש
Esr. 5, 13. לכורש מלכא
Esr. 6, 3. בשנת חדה לכורש
2 Chr. 36, 22. ובשנת אחת לכורש

כָּרַת

זע״ל נוד ונטעיל יִכְרֹת, וסמוכן סקמך וקיל״ם [זכייתן], לומל נוס מקטיכ כנף סנגד וקניכ ענף, מיל״ת סיילם וסקיקת סרלם, מנקוף הענים ומזניכ סלנ״מים, מלנוד ומזמלוכדומס. ומסמלל על עזיק נרים, זנעזם ע״י סכרת ונק לסנס. סנניכים קלי סכנס. ולזל לקיור סלנון דע זכזרם כמכוון נזמני [s. *krit*], ע״ב, ד״ם כהודו [*kert*] וכדומס, וכן כָּרֵד לקמן.

v. trans. (impf. יִכְרֹת), secare, abscindere, veluti fimbriam vestis, frondem arboris, praeputium aut veretrum inguinis, caput, ligna sylvarum, confringere simulacra vel idola, universe: delere, tollere, transl. icere, ferire, percutere foedus, ὅρκια τέμνειν, quia foedera inter veteres sanguine victimarum sanciri solebant. Conjug. faciles intellectu. Cognata sunt v. hebr. כָּרַד, sanscr. *kṛit*, slav. *kert-u*. LXX. κόπτειν, ἀποκόπτειν, ἐκκόπτειν; περιτέμνειν; ἀποσπᾶν, ἀφαιρεῖν, ἐξαίρειν, καθαιρεῖν, τιτρώσκειν, ἀναλίσκειν; ἀπολλύναι, ἐξολοθρεύειν, ἐκτρίβειν; διατιθέναι, ἱστάναι, συγκατατιθέναι, συντελεῖν; ἐπιλείπειν, εὑρίσκειν ποιεῖν; *Ni.* ἀποθνήσκειν, ἀφιστάναι; הִכָּרֵת, ἔκτριψις; *Hi.* κατασπᾶν, τύπτειν, πλήσσειν, ὀλοθρεύειν, ἐξαναλίσκειν; הַכְרֵת, ἐξολόθρευσις.

3 perf.: כָּרַת

Gn. 15, 18. כרת יי׳ את־אברם ברית
Ex. 24, 8. אשר כרת יי׳ עמכם
Dt. 4, 23. אשר כרת עמכם
Dt. 5, 2. כרת עמנו ברית בחרב
Dt. 5, 3. כרת יי׳ את־הברית הזאת
Dt. 9, 9. אשר־כרת יי׳ עמכם
Dt. 28, 69. הברית אשר־כרת אתם
Dt. 29, 11. כרת עמך היום
Dt. 29, 25. אשר כרת עמם
Jud. 6, 30. וכי כרת האשרה
1 S. 24, 6. על אשר כרת את־כנף
1 Rg. 8, 9 אשר כרת יי׳ עם־בני ישראל
1 Rg. 8, 21. אשר כרת עם־אבתינו
2 Rg. 17, 15. אשר כרת את־אבותם
1 Chr. 16, 16. אשר כרת את־אברהם
2 Chr. 5, 10. אשר־כרת יי׳ עם־בני
2 Chr. 6, 11. אשר כרת עם־בני ישראל
2 Chr. 21, 7. אשר כרת לדויד
Ps. 105, 9. אשר כרת את־אברהם

3 perf.: וְכָרַת

2 Reg. 18, 4. וכרת את־האשרה
Jes. 18, 5. וכרת הזלזלים

3perf. c. suff.: כְּרָתוֹ

Jer. 10, 3. כי־עץ מיער כרתו

2 perf.: וְכָרַתָּ *p.*

Dt. 20, 20. אתו תשחית וכרת

1 perf.: כָּרַתִּי

Ex. 34, 27. כרתי אתך ברית
Dt. 31, 16. בריתי אשר כרתי
2 Reg. 17, 38. והברית אשר־כרתי
2 Chr. 7, 18. כאשר כרתי לדויד
Job 31, 1. ברית כרתי לעיני
Ps. 89, 4. כרתי ברית לבחירי
Jer. 11, 10. אשר כרתי את־אבותם
Jer. 31, 32. לא כברית אשר כרתי
Jer. 34, 13. אנכי כרתי ברית
Hag. 2, 5. אשר כרתי אתכם
Zach. 11, 10. כרתי את־כל העמים

1 perf.: וְכָרַתִּי

Jer. 31, 31. וכרתי את־בית ישראל
Jer. 32, 40. וכרתי להם ברית עולם
Ez. 34, 25. וכרתי להם ברית שלום
Ez. 37, 26. וכרתי להם ברית שלום
Hos. 2, 20. וכרתי להם ברית

3 perf. pl.: כָּרְתוּ

Num. 13, 24. אשר־כרתו משם
Jos. 9, 16. אחרי אשר־כרתו להם
Jer. 34, 18. אשר כרתו לפני העגל
Jes. 34, 18. אשר כרתו לשנים
Jer. 46, 23. כרתו יערה נאם־יי׳

3 perf. pl.: וְכָרְתוּ

Jer. 22, 7. וכרתו מבחר ארזיך

1 perf.: כָּרַתְנוּ

Jes. 28, 15. כרתנו ברית את־מות

part.: כֹּרֵת *sg.*

Ex. 34, 10. הנה אנכי כרת ברית
Dt. 29, 13. אנכי כרת את־הברית

part.: הַכֹּרֵת *sg.*

Jes. 14, 8. לא־יעלה הכרת עלינו

part. pl.: כֹּרְתִים

Neh. 10, 1. אנחנו כרתים אמנה

prt. pl. constr.: כָּרְתֵי

Ps. 50, 5. כרתי בריתי עלי־זבח

pl. constr.: לִכְרֹתֵי

2 Chr. 2, 9. לכרתי העצים

part. pass.: כְּרוּת *sg.*

Lev. 22, 24. ונתוק וכרות

p. p. constr.: כִּרְיוֹת

Dt. 23, 2. וכרות שפכה בקהל יי׳

pl. fem.: כְּרִיתוֹת

1 Sam. 5, 4. כרתות אל־המפתן

inf. abs.: כָּרֹת

Hos. 10, 4. שוא כרת ברית

inf. abs.: וְכָרוֹת

Neh. 9, 8. וכרות עמו הברית

inf. constr.: כָּרֹת

Jer. 34, 8. כרת המלך צדקיהו

inf. constr.: בְּכָרְתָ־ *anteMaqef.*

1 S. 22, 8. בכרת־בני עם־בן־ישי

inf. constr.: לִכְרוֹת

2 Chr. 2, 7. יודעים לכרות עצי לבנון
2 Chr. 29, 10. לכרות ברית ליי׳

inf. constr.: לִכְרֹת

Dt. 19, 5. ידו בגרזן לכרת העץ
Dt. 28, 69. לכרת את־בני ישראל

inf. constr. לְכָרְתָ־ *anteMaqef.*

1 Reg, 5, 20. לכרת־עצים
Jes. 44, 14. לכרת־לו ארזים

inf. c. suff.: בְּכָרְתִי

1 S. 24, 12. כי בכרתי את־כנף

imperat.: כָּרְתָ־ *anteMaqef.*

1 S. 11, 1. כרת־לנו ברית ונעבדך

imprt.: כָּרְתָה

2 S. 3, 12. לאמר כרתה בריתך אתי

imprt. pl.: כִּרְתוּ

Jos. 9, 6. 11. ועתה כרתו־לנו ברית
Jer. 6, 6. כרתו עצה
Jer. 50, 16. כרתו זורע מבבל

1 imperf.: אֶכְרוֹת

1 Sam. 11, 2. בזאת אכרות לכם
2 S. 3, 13. אני אכרת אתך ברית
Jes. 61, 8. וברית עולם אכרות להם
Jer 31, 33. זאת הברית אשר אכרת

1 imprf. ap.: אֶכָּרְתָ Q'ri.

Jos. 9, 7. ואיך אכרות־לך ברית

1 imperf.: וְאֶכְרְתָ

2 Rg. 19, 23. ואכרת קומת ארזו
Jes. 37, 24. ואכרת קומת ארזו

1 imperf.: וְאַכְרְתָה

Jes. 55, 3. ואכרתה לכם ברית עולם

2 imperf.: תִּכְרֹת

Ex. 23, 32. לא־תכרת להם
Ex. 34, 12. 15. פן־תכרת ברית לישב
Dt. 7, 2. לא־תכרת להם ברית
Dt. 20, 19. ואתו לא תכרת
Jud. 6, 25. אשר־עליו תכרת
Jud. 6, 26. בעצי האשרה אשר תכרת

2 impf. ap.: תִּכָּרֵתְ־ *anteMaqef.*

Jes. 57, 8. ותכרת־לך מהם

3 impf. c. h int.: הֵיכִרֹת

Job. 40, 28. היכרת ברית עמך

3 imperf.: וַיִּכְרֹת

Jos. 9, 15. ויכרת להם ברית לחיותם
Jos. 24, 25. ויכרת יהושע ברית לעם
Jud. 9, 48. ויכרת שוכת עצים
1 S. 18, 3. ויכרת יהונתן ודוד
1 S. 20, 16 ויכרת יהונתן עם־בית
1 S. 24, 5. ויכרת את־כנף־המעיל
2 S. 5, 3. ויכרת להם המלך דוד
2 S. 10, 4. ויכרת את־מדויהם
1 Reg. 15, 13. ויכרת אסא
2 Reg. 11, 4. ויכרת להם ברית
2 Reg. 11, 17. ויכרת יהוידע
2 Rg. 17, 35. ויכרת יי׳ אתם ברית
2 Rg. 23, 3 ויכרת את־הברית
2 Rg. 23, 14. ויכרת את־האשרים
1 Chr. 11, 3. ויכרת להם דויד ברית
1 Chr. 19, 4. ויכרת את־מדויהם
ויכרת אסא את־ מפלצתה
2 Chr. 15, 16.
2 Chr. 23, 3. ויכרת כל־הקהל ברית
2 Chr. 23, 16. ויכרת יהוידע ברית
2 Chr. 34, 31. ויכרת את־הברית

Ez. 17, 13. ויכרת אתו ברית

3 impf. ap.: וַיִּכָּרֵתְ־ *anteMaqef.*

1 S. 17, 51. ויכרת־בה את־ראשו
1 Rg. 20, 34. ויכרת־לו ברית

3 impf. ap.: וַתִּכָּרֵת

Ex. 4, 25. ותכרת את־ערלת בנה

1 impf. pl.: נִכְרֹת

2 Chr. 2, 15. ואנחנו נכרת עצים

1 pl. apoc.: נִכְרְתָ־

Esr. 10, 3. נכרת־ברית לאלהינו

1 impf. pl.: נִכְרְתָה

Gn. 31, 44. נכרתה ברית אני ואתה

1 pl.: וְנִכְרְתָה

Gn. 26, 28. ונכרתה ברית עמך

1 pl. c. suff.: וְנִכְרְתֵנוּ

Jer. 11, 19. ונכרתנו מארץ חיים

2 pl.: תִּכְרְתוּ

Jud. 2, 2. ואתם לא־תכרתו ברית

2 pl.: וַתִּכְרְתוּ

Jer. 34, 15. ותכרתו ברית לפני

2 pl.: תִּכְרֹתוּן *p.*

Ex. 34, 13. ואת־אשריו תכרתון

3 pl.: יִכְרֹתוּ *p.*

Ps. 83, 6. עליך ברית יכרתו
Hos. 12, 2. וברית עם־אשור יכרתו

3 pl.: וְיִכְרְתוּ

2 Sam. 3, 21. ויכרתו אתך ברית

3 pl.: וַיִּכְרְתוּ־

1 Reg. 5, 20. ויכרתו־לי ארזים

3 pl.: וַיִּכְרָתוּ

Gn. 21, 27. ויכרתו שניהם ברית
Gn. 21, 32. ויכרתו ברית בבאר שבע
Num. 13, 23. ויכרתו משם זמורה
Jud. 9, 49. ויכרתו גם־כל־העם
1 S. 23, 18. ויכרתו שניהם ברית
1 Sam. 31, 9. ויכרתו את־ראשו
2 S. 20, 22. ויכרתו את־ראש שבע
1 Rg. 5, 26. ויכרתו ברית שניהם

3 pl. c. suff.: וַיִּכְרָתֻהוּ

Ez. 31, 12. ויכרתהו זרים

Nif-al: נִכְרַת 3 *perf.*

Joel 1, 5. כי נכרת מפיכם
Joel 1, 16. נכרת מבית אלהינו

3 perf.: נִכְרָת *p.*

Ps. 37, 28. וזרע רשעים נכרת
Nah. 2, 1. בליעל כלה נכרת

3 perf.: וְנִכְרַת

Ex. 30, 33. 38. ונכרת מעמיו
Lev. 17, 4. 9. ונכרת האיש ההוא
Jes. 22, 25. ונכרת המשא אשר עליה

3 prf. fem.: נִכְרָתָה *p.*

Ps. 37, 38. אחרית רשעים נכרתה

3 perf. fem.: וְנִכְרָתָה

Gn. 17, 14. ונכרתה הנפש ההוא
Ex. 12, 15. ונכרתה הנפש ההוא
Ex. 12, 19. ונכרתה הנפש ההוא
Ex. 31, 14. ונכרתה הנפש ההוא
Lev. 7, 20. ונכרתה הנפש ההוא
21. 27. 22, 3.
Lev. 7, 25. ונכרתה הנפש האכלת
Lev. 19, 8. ונכרתה הנפש ההוא
Lev. 23, 29. ונכרתה מעמיה
Num. 9, 13. ונכרתה הנפש ההוא
15, 30. 19, 13. 20.
Jer. 7, 28. ונכרתה מפיהם
Zach. 9, 10. ונכרתה קשת

2 perf.: וְנִכְרַתָּ

Obad. 1, 10. ונכרת לעולם

3 perf. pl.: נִכְרְתוּ

Jos. 4, 7. אשר נכרתו מימי הירדן
Jos. 4, 7. נכרתו מי הירדן
Zeph. 1, 11. נכרתו כל־נטילי כסף

3 perf. pl.: נִכְרָתוּ *p.*

Jos. 3, 16. ים־המלח תמו נכרתו
3 *perf. pl.*: וְנִכְרְתוּ
Lev. 18, 29. ונכרתו הנפשות העשת
Lev. 20, 17. ונכרתו לעיני בני עמם
Lev. 20, 18. ונכרתו שניהם מקרב
Jes. 29, 20. ונכרתו כל־שקדי און
inf. constr.: הִכָּרֵת
Nu. 15, 31. הכרת תכרת הנפש ההוא
inf. constr.: בְּהִכָּרֵת
Ps. 37, 34. בהכרת רשעים תראה
3 *imperf.*: יִכָּרֵת
Gn. 9, 11. ולא־יכרת כל־בשר
Lev. 17, 14. כל־אכליו יכרת
Num. 11, 33. טרם יכרת
Jos. 9, 23. ולא־יכרת מכם עבד
Ruth 4, 10. ולא־יכרת שם־המת
2 S. 3, 29. ואל־יכרת מבית יואב
1 Rg. 2, 4. לאמר לא־יכרת לך איש
1 Rg. 8, 25. לא־יכרת לך איש מלפני
1 Reg. 9, 5. לא־יכרת לך איש
2 Chr. 6, 16. לא־יכרת לך איש מלפני
2 Chr. 7, 18. לא־יכרת לך איש
Job. 14, 7. אם־יכרת ועוד יחלף
Jes. 48, 19. לא־יכרת ולא־ישמד
Jes. 55, 13. לאות עולם לא יכרת
Jes. 56, 5. אשר לא יכרת
Jer. 33, 17. לא־יכרת לדוד
Jer. 33, 18. לא־יכרת איש מלפני
Jer. 35, 19. לא־יכרת איש ליונדב
Dan. 9, 26. יכרת משיח ואין לו
Hos. 8, 4. למען יכרת
Obad. 1, 9. למען יכרת
Zeph. 3, 7. ולא־יכרת מעונה
Zach. 14, 2. לא יכרת מן־העיר
3 *impf. fem.*: תִּכָּרֵת
Gn. 41, 36. ולא־תכרת הארץ ברעב
Num. 15, 31. תכרת הנפש ההוא
Prv. 10, 31. ולשון תהפכות תכרת
Prv. 23, 18. 24, 14. ותקותך לא תכרת
3 *impf. pl.*: יִכָּרֵתוּ
Zach. 13, 8. בה יכרתו ויגועו
3 *impf. pl.*: יִכָּרֵתוּ *p.*
Ps. 37, 22. ומקלליו יכרתו
Prv. 2, 22. ורשעים מארץ יכרתו
Jes. 11, 13. וצררי יהודה יכרתו
Mich. 5, 8. וכל־איביך יכרתו
3 *impf. pl.*: יִכָּרֵתוּן
Jos. 3, 13. מי הירדן יכרתון
Ps. 37, 9. כי מרעים יכרתון
Pu-al: כֻּרַת 3 *perf.*
Ez. 16, 4. לא־כרת שרך
3 *perf. fem.*: כְּרֻתָה *p.*
והאשרה אשר־עליו כרתה
Jud. 6, 28.
Hif-il: הִכְרִית 3 *perf.*
1 S. 28, 9. אשר הכרית את־האבות
1 Reg. 11, 16. עד־הכרית כל־זכר
3 *prf. fem.*: וְהִכְרִיתָה
Lev. 26, 22. והכריתה את־בהמתכם
1 *perf.*: הִכְרַתִּי
Jos. 23, 4. וכל־הגוים אשר הכרתי
Ez. 21, 9. אשר־הכרתי ממך
Zeph. 3, 6. הכרתי גוים
1 *prf. consec.*: וְהִכְרַתִּי
Lev. 17, 10. והכרתי אתה מקרב
Lev. 20, 3. 6. והכרתי אתו מקרב עמו
Lev. 20, 5. והכרתי אתו ואת כל
Lev. 26, 30. והכרתי את־חמניכם
1 Reg. 9, 7. והכרתי את־ישראל
1 Reg. 14, 10. והכרתי לירבעם
1 Reg. 21, 21. והכרתי לאחאב
2 Reg. 9, 8. והכרתי לאחאב
Jes. 14, 22. והכרתי לבבל שם
Ez. 14, 13. 17. והכרתי ממנה
Ez. 21, 8. והכרתי ממך צדיק ורשע
Ez. 25, 13. והכרתי ממנה אדם
Ez. 25, 16. והכרתי את־כרתים
Ez. 29, 8. והכרתי ממך אדם
Ez. 30, 15. והכרתי את־המון נא
Ez. 35, 7. והכרתי ממנו עבר ושב
Am. 1, 5. והכרתי יושב מבקעת־און
Am. 1, 8. והכרתי יושב מאשדוד
Am. 2, 3. והכרתי שופט מקרבה
Mich. 5, 9. והכרתי סוסיך
Mich. 5, 10. והכרתי ערי ארצך
Mich. 5, 11. והכרתי כשפים מידך
Mich. 5, 12. והכרתי פסיליך
Nah. 2, 14. והכרתי מארץ טרפך
Zeph. 1, 3. והכרתי את־האדם
Zeph. 1, 4. והכרתי מן־המקום הזה
Zach. 9, 6. והכרתי גאון פלשתים
Zach. 9, 10. והכרתי־רכב מאפרים
1 *perf. c. suff.*: וְהִכְרַתִּיךָ
Ez. 25, 7. והכרתיך מן־העמים
1 *perf. c. suff.*: וְהִכְרַתִּיו
Ez. 14, 8. והכרתיו מתוך עמי
3 *perf. pl.*: הִכְרִיתוּ
Jud. 4, 24. עד אשר הכריתו את יבין
3 *perf. pl*: וְהִכְרִיתוּ
Jos. 7, 9. והכריתו את־שמנו
inf. constr.: הַכְרִית
Jer. 44, 8. למען הכרית לכם
inf. constr.: בְּהַכְרִית
1 Sam. 20, 15. ולא־בהכרית ה׳
1 Reg. 18, 4. ויהי בהכרית איזבל
inf. constr.: לְהַכְרִית
Ex. 8, 5. להכרית הצפרדעים
2 Chr. 22, 7. להכרית את־בית אחאב
Ps. 34, 17. להכרית מארץ זכרם
Ps. 101, 8. להכרית מעיר־יי
Ps. 109, 13. יהי־אחריתו להכרית
Jer. 9, 20. להכרית עולל מחוץ
Jer. 44, 7. להכרית לכם איש־ואשה
Jer. 47, 4. להכרית לצר ולצידון
Ez. 14, 19. 21. להכרית ממנה אדם
Ez. 17, 17. להכרית נפשות רבות
Obad. 1, 14. להכרית את־פליטיו
inf. constr.: וּלְהַכְרִית
Jes. 10, 7. ולהכרית גוים לא מעט
Jer. 44, 11. ולהכרית את־כל־יהודה
inf. c. suff.: הַכְרִיתֶךָ *p.*
Jes. 48, 9. לבלתי הכריתך
inf. c. suff.: לְהַכְרִיתוֹ
Jer. 51, 62. המקום הזה להכריתו
1 *imperf.*: אַכְרִית
1 Sam. 2, 33. ואיש לא־אכרית לך
Nah. 1, 14. אכרית פסל ומסכה
Zach. 13, 2. אכרית את־שמות
1 *imperf.*: וְאַכְרִית
1 Chr. 17, 8. ואכרית את־כל־איביך
1 *imperf.*: וְאַכְרֻתָה
2 S. 7, 9. ואכרתה את־כל־איבך
2 *imperf.*: תַּכְרִית
1 S. 20, 15. ולא־תכרית את־חסדך
1 S. 24, 22. אם־תכרית את־זרעי
3 *imperf.*: יַכְרִית
Dt. 12, 29. 19, 1. כי־יכרית יי אלהיך
1 Rg. 14, 14. יכרית את־בית ירבעם
3 *impf. ap.*: יִכְרֹת
Ps. 12, 4. יכרת יי כל־שפתי חלקות
Mal. 2, 12. יכרת יי לאיש
3 *impf. ap.*: וַיִּכְרֹת
Ps. 109, 15. ויכרת מארץ זכרם
3 *imperf.*: וַיַּכְרֵת
Jos. 11, 21. ויכרת את־הענקים
Jes. 9, 13. ויכרת יי מישראל
3 *impf. f. c. s.*: תַּכְרִיתֵךְ
Nah. 3, 15. תכריתך חרב
1 *impf. pl.*: נַכְרִית

1 Rg. 18, 5. ולוא נכרית מן־בהמה
1 *impf. pl. c. s.*: וְנַכְרִיתָהּ
Jer. 48, 2. לכו ונכריתנה מגוי
2 *impf. pl.*: תַּכְרִיתוּ
Num. 4, 18. אל־תכריתו את־שבט
Hof-al: הָכְרַת 3 *prf.*
Joel 1, 9. הכרת מנחה ונסך

כְּרִיתָה

ז״כ נויר סתואר כְּרִיתָה, נדואם לְכָרוּת, וסאנעם סכנת לאחדות סלישות [ז״ר־דונג, ערענטונג], וסהשלל על ספרט לים מאסה ושלוח [עסע־ז״דונג], לכן ספר כריתות, וסהנוי כְּרִיתֹתַיִם. נהכסת סלקלוק מוכרת נוכחו של נסיון, יזוע.

n. f. (ex adj. part. כָּרִית = generatum), abscissio, spec. conjugii, divortium, repudium; ס׳ כְּרִיתָה, libellus repudii. LXX. *βιβλίον ἀποστασίου* (Mt. 19, 7.), syn. גֵּט, aram. סֵפֶר תְּרוּכִין, אִגֶּרֶת שִׁבּוּקִין, גֵּט פְּטוּרִין.

Dt. 24, 1. 3. וכתב לה ספר כריתת
Jes. 50, 1. ספר כריתות אמכם
pl. c. suff.: כְּרִיתֹתֶיהָ
Jer. 3, 8. ואתן את־ספר כריתיה
כְּרִיתוֹת

ז״כ נהנוי, והסלון קוהות כהותם, לוחד עטולדות נאעלד וחקולדות [נע־סויענע נהלקען], ויקר וחנהנודד הסזס.

n. f. pluralet., trabes ascia doliatae. LXX. *κολάπτειν, κατεργάζεσθαι, ὠμία.*

1 Rg. 6, 36. 7, 12. וטור כרתת ארזים
pl.: וּכְרֻתוֹת
1 Reg. 7, 2. וכרתות ארזים

כְּרִתִי

ז״ו נויר כָּרֵת, וסאונן כותם וכני [מן כור], לוחד ענף [זאהרפרי־לעגן], וכרתי עזרת סחלך נאלון קדם, ונקזר תדיר עם פלתי. ולאזר זס עם ע׳ נאלך זכי.

n. m. (ab adj. כָּרֵת), lictor (syn. פָּרָשׁ, טַבָּח), deinde ex more Orientalium custos regis, *δορυφόρος*, plerumque juncto פְּלֶתִי q. v. LXX., quibus plerique veterum assentiuntur, *Κρῆτες.*

adj. masc.: הַכְּרֵתִי
1 S. 30, 14. אנחנו פשטנו נגב הכרתי
2 Sam. 15, 18. וכל־הכרתי
2 Sam. 20, 23. Q'ri. על הכרתי
1 Chr. 18, 17. על־הכרתי והפלתי
adj. masc.: וְהַכְּרֵתִי
2 Sam. 8, 18. והכרתי והפלתי
2 Sam. 20, 7. והכרתי והפלתי
1 Reg. 1, 38. 44. והכרתי והפלתי
adj. m. pl.: כְּרֵתִים *n. p.*
Ez. 25, 16. והכרתי את־כרתים
Zeph. 2, 5. גוי כרתים

כֶּשֶׁב

ז״ע כֶּבֶשׁ *v. s.* *p.* 543.

כִּשְׁבָּה

v. s. כַּבֶּשָׂה *p.* 543.

כֶּשַׁח

פעל כוהד, וסאונן כפין ולנלוכ-כת [ואנקנען], וכן כָּסַל לקען, וסתמוהת כֶּשֶׁל, כָּסֵל, וסזכש לקען. ונאחר סתקסוק ע״י קולנש וכפין ועיפות וכפיפה, וסנניניס יוכנו. נגמרא יהוע יהן לכוהל שנסס, לוחר לאחר נתניעתו רפה ומהולהל.

v. intr. compos., sicut כָּשַׁל q. v., labare, vacillare, propter infirmitatem debilitatemque virium, offendere seu impingere ac labi (sequente saepe נֶגֶף, quod de ipso casu seu prolapsione dicitur). LXX. *πίπτειν, προσκόπτειν, ἀσθενεῖν; ἀδυνατεῖν, ἀνιέναι, κακοῦν, καταναλίσκειν, κοπιᾶν, νοεῖν, παραλύειν, πλανᾶν, συντρίβειν, ὑπερόπτεσθαι; inf. ὑποσκέλισμα; Ni. ἀπολλύναι; כָּשׁוֹל נִכְשָׁל, ἀνισχὺν εἶναι; כָּשֵׁל, ἀτεκνοῦν (= שָׁכֵל); Hi. ἐξασθενοῦν, τροποῦν; inf. σκῶλον; Ho. part. ἀσθένεια.*

3 *perf.*: כָּשַׁל
Neh. 4, 4. כשל כח הסבל
Ps. 31, 11. כשל בעוני כחי
Hos. 5, 5. כשל גם־יהודה
3 *perf.*: וְכָשַׁל
Jes. 31, 3. וכשל עזר ונפל עזר
Jer. 50, 32. וכשל זדון ונפל
Hos. 4, 5. וכשל גם־נביא עמך
3 *perf. fem.*: כָּשְׁלָה
Jes. 3, 8. כי כשלה ירושלם
Jes. 59, 14. כי־כשלה ברחוב אמת
2 *perf.*: כָּשַׁלְתָּ
Hos. 14, 2. כי כשלת בעונך
2 *prf. consec.*: וְכָשַׁלְתָּ
Hos. 4, 5. וכשלת היום
3 *perf. pl.*: כָּשְׁלוּ
Ps. 27, 2. המה כשלו ונפלו
Ps. 107, 12. כשלו ואין עזר
Ps. 109, 24. ברכי כשלו מצום
Jer. 46, 6. כשלו ונפלו
3 *perf. pl.*: כָּשְׁלוּ *p.*
Jer. 46, 12. גבור בגבור כשלו
Thr. 5, 13. ונערים בעץ כשלו
3 *perf. pl.*: וְכָשְׁלוּ
Lev. 26, 37. וכשלו איש באחיו
Jes. 8, 15. וכשלו בם רבים
Jes. 28, 13. וכשלו אחור ונשברו
Jer. 6, 21. וכשלו בם אבות
1 *perf. pl.*: כָּשַׁלְנוּ
Jes. 59, 10. כשלנו בצהרים
part.: כּוֹשֵׁל
2 Chr. 28, 15. בחמרים לכל־כושל
Job. 4, 4. כושל יקימון מליך
Ps. 105, 37. ואין בשבטיו כושל
Jes. 5, 27. ואין־כושל בו
Jer. 46, 16. הרבה כושל
part. f. pl.: כֹּשְׁלוֹת
Jes. 35, 3. וברכים כשלות אמצו
3 *impf. pl.*: יִכָּשְׁלוּ *p. Ktib.*
Prv. 4, 16. אם־לא יכשולו
inf. abs.: כָּשׁוֹל
Jes. 40, 30. ובחורים כשול יכשלו
Nif-al: נִכְשַׁל
3 *perf.*: וְנִכְשַׁל
Dan. 11, 19. ונכשל ונפל ולא ימצא

פעל יקר ומתנולד, וספתרון לד״ק כמו כָּסֶה, ענין זאיכה וכסוי ונעל-נזר [פנעטר, נעל־יבי ויין], וכן נחמת כסה נלעזון יאטעלא [סרל״נע], לוחם כל זהוח זכה לקרי.

v. intr., quod nonnulli cum כָּסֶה comparant, opertum esse, spec. adipe, pinguem, opimum esse, arab. *kashija*, cito se replere. LXX. *πλατυνθῆναι.*

2 *perf.*: כָּשִׁיתָ
Dt. 32, 15. שמנת עבית כשית

כָּשַׁל

פעל נוהד, וסאונן כפין ולנלוכ-כת [ואנקנען], וכן כָּסַל לקען, וסתמוהת כֶּשֶׁל, כָּסֵל, וסזכש לקען. ונאחר סתקסוק ע״י קולנש וכפין ועיפות וכפיפה, וסנניניס יוכנו. נגמרא יהוע יהן לכוהל שנסס, לוחר לאחר נתניעתו רפה ומהולהל.

v. intr. compos., sicut כָּסַל q. v., labare, vacillare, propter infirmitatem debilitatemque virium, offendere seu impingere ac labi (sequente saepe נֶגֶף, quod de ipso casu seu prolapsione dicitur). LXX. *πίπτειν, προσκόπτειν, ἀσθενεῖν; ἀδυνατεῖν, ἀνιέναι, κακοῦν, καταναλίσκειν, κοπιᾶν, νοεῖν, παραλύειν, πλανᾶν, συντρίβειν, ὑπερόπτεσθαι; inf. ὑποσκέλισμα; Ni. ἀπολλύναι; כָּשׁוֹל נִכְשָׁל, ἀνισχὺν εἶναι; כָּשֵׁל, ἀτεκνοῦν (= שָׁכֵל); Hi. ἐξασθενοῦν, τροποῦν; inf. σκῶλον; Ho. part. ἀσθένεια.*

3 *perf.*: כָּשַׁל
Neh. 4, 4. כשל כח הסבל
Ps. 31, 11. כשל בעוני כחי
Hos. 5, 5. כשל גם־יהודה
3 *perf.*: וְכָשַׁל
Jes. 31, 3. וכשל עזר ונפל עזר
Jer. 50, 32. וכשל זדון ונפל
Hos. 4, 5. וכשל גם־נביא עמך
3 *perf. fem.*: כָּשְׁלָה
Jes. 3, 8. כי כשלה ירושלם
Jes. 59, 14. כי־כשלה ברחוב אמת
2 *perf.*: כָּשַׁלְתָּ
Hos. 14, 2. כי כשלת בעונך
2 *prf. consec.*: וְכָשַׁלְתָּ
Hos. 4, 5. וכשלת היום
3 *perf. pl.*: כָּשְׁלוּ
Ps. 27, 2. המה כשלו ונפלו
Ps. 107, 12. כשלו ואין עזר
Ps. 109, 24. ברכי כשלו מצום
Jer. 46, 6. כשלו ונפלו
3 *perf. pl.*: כָּשְׁלוּ *p.*
Jer. 46, 12. גבור בגבור כשלו
Thr. 5, 13. ונערים בעץ כשלו
3 *perf. pl.*: וְכָשְׁלוּ
Lev. 26, 37. וכשלו איש באחיו
Jes. 8, 15. וכשלו בם רבים
Jes. 28, 13. וכשלו אחור ונשברו
Jer. 6, 21. וכשלו בם אבות
1 *perf. pl.*: כָּשַׁלְנוּ
Jes. 59, 10. כשלנו בצהרים
part.: כּוֹשֵׁל
2 Chr. 28, 15. בחמרים לכל־כושל
Job. 4, 4. כושל יקימון מליך
Ps. 105, 37. ואין בשבטיו כושל
Jes. 5, 27. ואין־כושל בו
Jer. 46, 16. הרבה כושל
part. f. pl.: כֹּשְׁלוֹת
Jes. 35, 3. וברכים כשלות אמצו
3 *impf. pl.*: יִכָּשְׁלוּ *p. Ktib.*
Prv. 4, 16. אם־לא יכשולו
inf. abs.: כָּשׁוֹל
Jes. 40, 30. ובחורים כשול יכשלו
Nif-al: נִכְשַׁל
3 *perf.*: וְנִכְשַׁל
Dan. 11, 19. ונכשל ונפל ולא ימצא

3 *perf. pl.*: וְנִכְשְׁלוּ *p.*
Dan. 11, 14. להעמיד חזון ונכשלו
3 *perf. pl.*: וְנִכָּשְׁלוּ
Dan. 11, 33. יבינו לרבים ונכשלו
part.: הַנִּכְשָׁל *sg.*
Zach. 12, 8. הנכשל בהם ביום ההוא
part. pl.: וְנִכְשָׁלִים *masc.*
1 Sam. 2, 4. ונכשלים אזרו חיל
inf. c. suff.: וּבְהִכָּשְׁלוֹ
Prv. 24, 17. ובכשלו אל־יגל לבך
inf. c. suff.: וּבְהִכָּשְׁלָם
Dan. 11, 34. ובהכשלם יעזרו עזר
2 *imperf.*: תִּכָּשֵׁל
Prv. 4, 12. ואם־תרוץ לא תכשל
3 *imperf.*: יִכָּשֵׁל
Ez. 33, 12. לא יכשל בה ביום שובו
3 *impf. pl.*: יִכָּשְׁלוּ
Ps. 9, 4. יכשלו ויאבדו מפניך
Prv. 24, 16. ורשעים יכשלו ברעה
Jer. 6, 15. 8, 12. יכשלו אמר ר׳
Jer. 20, 11. רדפי יכשלו
Jer. 31, 9. לא יכשלו בה
Hos. 5, 5. יכשלו בעונם
Hos. 14, 10. ופשעים יכשלו בם
Nah. 2, 6. יכשלו בהליכותם
Nah. 3, 3. יכשלו בגויתם
3 *impf. pl.*: יַכָּשְׁלוּ *p.*
Prv. 4, 19. לא ידעו במה יכשלו
Jes. 40, 30. כשול יכשלו
Jes. 63, 13. כסוס במדבר לא יכשלו
Dan. 11, 35. ומן המשכילים יכשלו
Dan. 11, 41. ורבות יכשלו
Pi-el: כִּשֵּׁל
2 *impf. fem.*: תְּכַשְּׁלִי־
Ez. 36, 14. לא תכשלי־עוד
Hif-il: 3 *perf.* הִכְשִׁיל
Thr. 1, 14. הכשיל כחי
2 *perf. pl.*: הִכְשַׁלְתֶּם
Mal. 2, 8. הכשלתם רבים בתורה
inf. constr.: וְלַהֲכְשִׁיל
2 Chr. 25, 8. לעזור ולהכשיל
inf. c. suff.: לְהַכְשִׁילוֹ
2 Chr. 28, 23. היו־לו להכשילו
2 *impf. fem.*: תַּכְשִׁלִי
Ez. 36, 15. לא־תכשלי עוד
3 *impf. c. suff.*: יַכְשִׁילֵךְ
2 Chr. 25, 8. יכשילך האלהים
3 *impf. pl.*: יַכְשִׁילוּ Q'ri.
Prv. 4, 16. אם־לא יכשילו
3 *impf. pl. c. s.*: וַיַּכְשִׁילֻהוּ
Ps. 64, 9. ויכשילהו עליהמו לשונם
3 *pl. c. suff.*: וַיַּכְשִׁלֻם
Jer. 18, 15. ויכשלום בדרכיהם
Hof-al: הָכְשַׁל
part. pl.: מָכְשָׁלִים
Jer. 18, 23. והיו מכשלים לפניך

כֶּשֶׁל

ז׳, ומשקל קדוש וגרון [קסטע], ונקרא כן לד״ק מענין הכאלה [פאלע-לענן], נתרגום קֶשֶׁר, וכ״ל ג״כ מצרפ כוס, ועוד פקפוק נדגר.
n. m., securis, ascia, qua arbores prosternuntur vel caeduntur. LXX. *πέλεκυς.*

בְּכַשִּׁיל
Ps. 74, 6. בכשיל וכילפות יהלמון

כִּשְׁלוֹן

ז׳, ומשקל מפלת ודקי ולדלול [פאלע, וועלקונג], ווס לויד ופיל, ופסוקו פקפוק.
n. m., lapsus, prolapsio, ruina. LXX. *πτῶμα.*

Prv. 16, 18. ולפני כשלון גבה רוח

מִכְשׁוֹל

ז״, ופשוט עפס הכשול, ד״ת נור, עון וכדומה [אויפהאלס, נעגענשטאנד דעס שטויסלענס], וו מקנת הכשילה, וו סעלוג.
n. m., offendiculum sive res ea, in quam quis impingens proruit, veluti de lapide aut scandalo morali, vel de caussa, propter quam quis labitur. LXX. *σκάνδαλον, πτῶμα, ἀσθένεια, βάσανος, κόλασις.*

Ps. 119, 165. ואין למו מכשול
Jes. 8, 14. ולצור מכשול
Jes. 57, 14. הרימו מכשול מדרך עמי
Ez. 3, 20. ונתתי מכשול לפניו
Ez. 7, 19. כי־מכשול עונם היה
מִכְשׁוֹל
Lev. 19, 14. ולפני עור לא תתן מכשל
וּמִכְשׁוֹל
Ez. 14, 3. ומכשול עונם נתנו
Ez. 14, 4. 7. ומכשול עונו ישים נכח
לְמִכְשׁוֹל
Ez. 18, 30. 44, 12. למכשול עון
וּלְמִכְשׁוֹל
1 Sam. 25, 31. לצוקה ולמכשול לב
pl.: מִכְשֹׁלִים
Jer. 6, 21. אל־העם הזה מכשלים
pl.: הַמִּכְשֹׁלִים
Ez. 21, 20. והרבה המכשלים
מַכְשֵׁלָה
ז״כ, והמענה עפס הכשול של שומס וכדומה, לכן כמו ע״ו ועכנים, והתמנות כמו מכשול, כי הסכדל נתקל מוער.
n. f., sicut מִכְשׁוֹל, offendiculum, caussa ruinae, veluti idololatria vel verbi divini corruptelae. LXX. *ἀσθενεῖν.*
וְהַמַּכְשֵׁלָה
Jes. 3, 6. והמכשלה הזאת תחת
pl.: וְהַמַּכְשֵׁלוֹת
Zeph. 1, 3. והמכשלות את־הרשעים

כָּשַׁף

פעל נודל, והפשוט כלנוד שפתים ולקיפס [פאלטיסעקן], והתמנות כָּשֵׁף, וכן הזכר לקל על אלהי נכר [פאלשע נעטטער], וו הסכדל נתקל, והסכדל על הקסימה יודע, ונמלא לך נכנה סכנה.
v. trans. compos., sicut אָשַׁף, susurrare, mussitare, de iis, qui magicis incantationibus arcanisque praestigiis utuntur. *Pi.* magiam exercere. LXX. *φαρμακεύεσθαι; part.* מְכַשֵּׁף, מְכַשֵּׁפָה, ὁ, ἡ *φαρμακός.*
Pi-el: כִּשֵּׁף
3 *perf.*: וְכִשֵּׁף
2 Chr. 33, 6. ועונן ונחש וכשף
part. masc.: וּמְכַשֵּׁף
Dt. 18, 10. מעונן ומנחש ומכשף
part. pl.: בְּמְכַשְּׁפִים
Mal. 3, 5. במכשפים ובמנאפים
part. pl.: וְלַמְכַשְּׁפִים
Ex. 7, 11. לחכמים ולמכשפים
Dan. 2, 2. ולאשפים ולמכשפים
part. fem.: מְכַשֵּׁפָה *sg.*
Ex. 22, 17. מכשפה לא תחיה
כֶּשֶׁף
ז״, ולך נרגני נכ״ק כְּשָׁפִים, והמענה קסמים [נויגעריי־ען], והרגני כנרלף דרך קנוניי.
n. m. pluralet., incantationes magicae, carmina dira, praestigiae. LXX. *φάρμακα, φαρμακεία (coll.).*
pl.: כְּשָׁפִים
Mich. 5, 11. והכרתי כשפים מידך
Nah. 3, 4. בעלת כשפים
pl. c. suff.: כְּשָׁפֶיהָ׃
Jes. 47, 9. ברב כשפיך
Jes. 47, 12. וברב כשפיך
pl. c. suff.: וְכִשְׁפַּיִךְ
2 Reg. 9, 22. וכשפיה הרבים
pl. c. suff.: בְּכִשְׁפֶּיהָ
Nah. 3, 4. ומשפחות בכשפיה
כַּשָּׁף
ז״ נויל סכנד, והמונן כמו אַשָּׁף לעיל, לומר קוסס וידעוני [נויגעריר], והמשקל ידוע. נגמרק כְּשׁוּף שס מוס.
n. m. piël., sicut אַשָּׁף, magus, praestigiator. LXX. *φαρμακός.*
pl. c. suff.: כַּשָּׁפֶיכֶם
Jer. 27, 9. ואל־עניכם ואל־כשפיכם

כֶּשֶׁר

פעל נוד והעתיד יִכְשַׁר, והמונן היות מוכן ומוקס יפר וכוכח [שטיי״ף, נע־כלנג ויין], ודומס לו יָשַׁר, אָשַׁר, ומוס מסמלל על הייזור נכללן. תמנות מסמנ תמלח לקל שׁוּר.
v. intr. compos. (impf. יִכְשַׁר), sicut יָשַׁר, אָשַׁר, firmum, rectum esse, hinc acceptum, jucundum, felicem esse. *Hi.* facere, ut succedat, prosperare. De radice vid. v. שׁוּר. LXX. *στοιχεῖν.*
part. masc.: וְכָשֵׁר *sg.*
Esth. 8, 5. וכשר הדבר לפני המלך
3 *imperf.*: יִכְשַׁר
Eccl. 11, 6. אינך יודע אי זה יכשר
Hif-al: הַכְשִׁיר
inf. constr.: לְהַכְשִׁיר
Eccl. 10, 10. ויתרון הכשיר חכמה
כִּשָּׁרוֹן
ז״, והמענה נתמנותו תקומס ניטור [נעריכלקייט], וווס הסכדל על לומר ומלנלס וכוכס ויקרון [גלינ, נעדיי־נען], והמשקל ידוע. נתקנוס אַכְשָׁרוּת נתמנות המכוון של הכתון.
n. m., *rectitudo*, metaph. prosperitas, successus, incrementum (Gedeihen), sicut targum. כַּשְׁרוּתָא, syr. כְּשָׁרָא, אַכְשָׁרָה. LXX. *ἀνδρεία.*
Eccl. 4, 4. ואת כל־כשרון המעשה
Eccl. 5, 10. ומה־כשרון לבעליה
וּבְכִשָּׁרוֹן
Eccl. 2, 21. בחכמה ובדעת ובכשרון
כּוֹשָׁרָה
ז״כ, והכתון לל״ק כמו כֶּשֶׁר נמסנ יסודית, לומר הכלנ ופעכ, נסכנ מולנלס ומעכבת יכרס, ויקוס להמשך הכתוב. קולס לכעת הכלנ לסיכיס נכוכרות מוצ אחל, לומר לסוכיס נקוכרות וכנכלים, והפכוס תמו, ורקיקו מן מלנ כיזור נמו.
n. f., quod alii, sicut כֶּשֶׁר judaicum, *prosperitatem*, commoditatem, fortunas, alii, quasi קוֹשָׁרָה *compedes* sive catenas interpretantur. LXX. *ἀνδρεία.*
pl.: בַּכּוֹשָׁרוֹת
Ps. 68, 7. מוציא אסירים בכושרות

כִּישׁוֹר

ז״ כמו כֶּשֶׁר וכן צִיּוּן, קִיטֶר, כִּידוֹד, כִּידוֹר. והפתור נתמנות מוכנות ויכיכות [שטיי־פֿיי״ע], ומוס הסמלל על מקל יכיכ ומוכן כישור [כאקקעכטעאקן], וכי פלנ ג״כ מקל לתמנן, ומקל דק נתרונ. נתרמי כֶּשֶׁר וו כהתמנות נ׳ כָּשְׁרוּ תמלמו, וניין שׁוֹר ועטור לד״ק ג״כ מוס, וכן כָּשׁוֹר נתרמי לניין הקוכס מוס. ודע קונח שהפעל כָּשֵׁר תמר ממנו נמור וניסודית כָּשֵׁר מוס, לומר קוכס לעמור נס.
n. m., sicut שׁוֹר, כָּשׁוֹר, צִיּוּן, כִּידוֹר, קִיטֶר, rectitudo, erectio (Gradheit, Steifheit), baculus erectus, spec. *colus* (Rockenstock), uti et פֶּלֶךְ tum de scipione tum de verticillo (Spindel) dicitur. Indidem descendit aram. כְּשׁוֹר, trabs, quemadmodum a v. יָשַׁר (quod praeter minutam praepositionis varietatem par est verbo כָּשַׁר), גִּישׁוּר (neoh. גֶּשֶׁר, arab. *gʻisr-on*, syr. גִּישְׁרָא), trabs ad transeundum posita, ponticulus ligneus, pons. Ex v. simplici *shar*, cognata significatione, descendit שֹׁר, umbilicus, utpote pars ventris elatior. LXX. *τὰ συμφέροντα.* A. Sym. Th. *ἀνδρεία.*
בַּכִּישׁוֹר
Prv. 31, 19. ידיה שלחה בכישור

כָּתַב

פעל נודל, והמונן גליפס וקריתס על דנר [פֿיינגראבען, -כ״יכנען], ומוס כתיכס נכל הסלל ופופן, ותמנות הנליפס תכיר מסמס כתנת, ומידעי הסנת חָצַב, קָצַב וכדומס מענין גליפס.
vrb. trans., incidere, insculpere (v. n. כְּתֹבֶת), innotare, inscribere, hinc universe de scribendo, cogn. cum חָצַב exscindere (siquidem stylo antiquitus scribebatur), cf. סָפַר cum צָפַר (צִפֹּרֶן). LXX. *γράφειν, ἀπογράφειν, διαγράφειν, ἐπιγράφειν, καταγράφειν; δογματίζειν, καταχωρίζειν, μερίζειν, πέμπειν, χωροβατεῖν; בָּתַב סֵפֶר, συγγραφή.*
Jos. 8, 32. אשר כתב
2 Reg. 17, 37. אשר כתב לכם
2 Chr. 26, 22. כתב ישעיהו בן־אמוץ
2 Chr. 30, 1. אגרות כתב על־אפרים
2 Chr. 32, 17. וספרים כתב לחרף
Esr. 4, 7. ובימי ארתחששתא כתב
Esth. 8, 5. אשר כתב לאבד
Esth. 9, 23. אשר־כתב מרדכי אליהם
Job. 31, 35. וספר כתב איש ריבי
Jer. 36, 27. אשר כתב ברוך
3 *perf.*: וַיִּכְתֹּב
Nu. 5, 23. וכתב את־האלת האלה
Dt. 17, 18 וכתב לו את־משנה התורה
Dt. 24, 1. 3. וכתב לה ספר כריתת
2 *perf.*: כָּתַבְתָּ
Jer. 36, 6. אשר־כתבת מפי
Jer. 36, 17. כתבת את־כל־הדברים
Jer. 36, 29. מדוע כתבת עליה
2 *perf.*: כָּתַבְתָּ *p.*
Ex. 32, 32. מספרך אשר כתבת
2 *perf.*: וְכָתַבְתָּ
Dt. 27, 3 וכתבת עליהן את־כל־דברי
Dt. 27, 8. וכתבת על־האבנים
Jer. 36, 2. וכתבת אליה
2 *perf. c. s.*: וּכְתַבְתָּם
Dt. 6, 9. 11, 20. וכתבתם על־מזזות
1 *perf.*: כָּתַבְתִּי
Ex. 24, 12. אשר כתבתי להורתם

Prv. 22, 20. הלא כתבתי לך שלשום
1 perf.: וָאֶכְתְּבֵי
Ex. 34, 1. וכתבתי על־הלחת
3 perf. pl.: כָּתְבוּ
Esr. 4, 6. כתבו שטנה על־ישבי
part.: כֹּתֵב
Jer. 36, 18. ואני כתב על־הספר
part. pl.: וְכֹתְבִים
Neh. 10, 1. וכתבים ועל החתום
part. pl.: הַכֹּתְבִים
Jer. 32, 12. הכתבים בספר המקנה
part. pass.: כָּתוּב
Dt. 28, 61. אשר לא כתוב בספר
1 Rg. 21, 11. כאשר כתוב בספרים
Esr. 4, 7. כתוב ארמית
Neh 6, 6. כתוב בה בגוים נשמע
Neh. 7, 5. ואמצא כתוב בו
Neh. 8, 14. וימצאו כתוב בתורה
Neh. 13, 1. ונמצא כתוב
Esth. 6, 2. וימצא כתוב
Ps. 40, 8. במגלת־ספר כתוב עלי
Ps.149, 9. לעשות בהם משפט כתוב
Dan. 9, 13. כאשר כתוב בתורת משה
Dan. 12, 1. כל־הנמצא כתוב בספר
part. pass.: וְכָתוּב
Eccl. 12, 10. וכתוב ישר דברי אמת
Ez. 2, 10. וכתוב אליה קינים
part. pass.: הַכָּתוּב
Jos. 1, 8. לעשות ככל־הכתוב בו
Jos. 8, 34. ככל־הכתוב בספר התורה
Jos. 23, 6 את כל־הכתוב בספר תורת
2 Rg. 22, 13 לעשות ככל־הכתוב עלינו
1 Chr. 16, 40. ולכל־הכתוב בתורת יי
2 Chr. 34, 21. לעשות ככל־הכתוב
Jes. 4, 3. כל־הכתוב לחיים
Jer. 25, 13. כל־הכתוב בספר הזה
part. pass.: מְכֻתָּב
Jos. 8, 31. ככתוב בספר תורת משה
1 Rg. 2, 3. ככתוב בתורת משה
2 Rg. 14, 6. ככתוב בספר תורת־משה
2 Rg. 23, 21. ככתוב על ספר הברית
2 Chr. 23, 18. ככתוב בתורת משה
2 Chr. 25, 4. כי ככתוב בתורה
2 Chr. 30, 5. כי לא לרב עשו ככתוב
2 Chr. 30, 18. את־הפסח בלא ככתוב
2 Chr. 31, 3. 35, 26. ככתוב בתורת יי
2 Chr. 35, 12. ככתוב בספר משה
Esr. 3, 2. ככתוב־בתורת משה
Esr. 3, 4. חג הסכות ככתוב
Neh. 8, 15. לעשת סכת ככתוב
Neh. 10, 35. 37. ככתוב בתורה
part. pass.: מְכֻתָּבִים
Ex. 31, 18. כתבים באצבע אלהים
Ex. 32, 15. כתבים משני עבריהם
Ex. 32, 15. מזה ומזה הם כתבים
Dt. 9, 10. כתבים באצבע אלהים
1 Reg. 11, 41. הלוא־הם כתובים
1 Rg. 14, 19. הנם כתובים על־ספר
1 Rg. 14, 29. 15, 23. הלא־המה כתובים
1 Reg. 15, 7. 31. 16, 5. 14. 20. 27. 22, 39. 46. הלוא־הם כתובים
2 Reg. 1, 18. הלוא־המה כתובים
2 Reg. 8, 23. 10, 34. 12, 20. 13, 8. 12. 14, 15. 18. 28. 15, 6. 21. 16, 19. 20, 20. 21, 17. 25. 23, 28. 24, 5. הנם כתובים
2 Rg. 15, 11. 15. 26. 31. הנם כתובים על־ספר
1 Chr. 9, 1. כתובים אל־ספר והנם כתובים על־דברי
1 Chr. 29, 29. שמואל
2 Chr. 9, 29. כתובים על־דברי נתן
2 Chr. 12, 15. הלא־הם כתובים
2 Chr. 13, 22. כתובים במדרש הנביא
כתובים על־ספר המלכים
2 Chr. 16, 11. הנם כתובים
2 Chr. 20, 34. 24, 27. 25, 26. 27, 7. 28, 26. 32, 32. 33, 19. 35, 27. 36, 8.
2 Chr. 35, 25. כתובים על־הקינות
Neh. 12, 22. כתובים ראשי אבות
Neh. 12, 23. כתובים על־ספר דברי
Esth. 10, 2. הלוא־הם כתובים
pl.: הַכְּתוּבִים
Dt. 28, 58. הכתבים בספר הזה
2 Rg. 23, 3. הכתבים על־הספר הזה
2 Rg. 23, 24. הכתבים על־הספר אשר
1 Chr. 4, 41. ויבאו אלה הכתובים
2 Chr. 34, 31 הכתובים על־הספר הזה
Jer. 51, 60. הכתבים אל־בבל
pl.: בַּכְּתָבִים
Num. 11, 26. ואמה בכתבים
p. pass.: כְּתוּבָה sg.
Jos. 10, 13. כתובה על־ספר הישר
2 S. 1, 18. הנה כתובה על־ספר הישר
Jes. 65, 6. הנה כתובה לפני
Jer. 17, 1. חטאת יהודה כתובה
Ez. 2, 10. והיא כתובה פנים ואחור
Dan. 9, 11. אשר כתובה בתורת משה
p. pass.: הַכְּתוּבָה sg.
Dt. 29, 19. הכתובה בספר הזה
Dt. 29, 20. 30, 10. הכתובה בספר
Dt. 29, 26. הכתובה בספר הזה
adj. fem. pl.: הַכְּתוּבוֹת
2 Chr. 34, 24. כל־האלות הכתובות
inf. abs.: וְכָתוֹב
Jer. 32, 44. וכתוב בספר וחתום
inf. constr.: בִּכְתוֹב
Ps. 87, 6. יי יספר בכתוב עמים
inf. constr.: לִכְתֹּב, תְּוֹב
Dt. 31, 24. לכתב את־דברי התורה
Jos. 18, 8. לכתוב את־הארץ
inf. c suff.: בִּכְתָבוֹ
Jer. 45, 1. בכתבו את־הדברים
imperat.: כְּתֹב
Ex. 17, 14. כתב זאת זכרון בספר
Hab. 2, 2. כתב חזון ובאר על
imperat.: כְּתֹב־ ante Maqef.
Ex. 34, 27. כתב־לך את־הדברים
Jer. 30, 2. כתב־לך את כל־הדברים
Ez. 24, 2. כתוב־לך את־שם היום
imperat.: וּכְתֹב
Jes. 8, 1. וכתב עליו בחרט אנוש
Jer. 36, 28. וכתב עליה את כל
Ez. 37, 16. וכתב עליו ליהודה
Ez. 37, 16. וכתב עליו ליוסף
Ez. 43, 11. וכתב לעיניהם
impt. c. suff.: כָּתְבָהּ
Jes. 30, 8. כתבה על־לוח אתם
impt. c. suff.: כָּתְבֵם
Prv. 3, 3. 7, 3. כתבם על־לוח לבך
imprt. pl.: כִּתְבוּ
Dt. 31, 19. כתבו לכם את־השירה
Esth. 8, 8. ואתם כתבו על־היהודים
Jer. 22, 30. כתבו את־האיש הזה
impt. pl.: וְכִתְבוּ
Jos. 18, 8. וכתבו אותה ושובו
1 imperf.: אֶכְתֹּב־ Q'ri.
Hos. 8, 12. אכתוב־לו רבו תורתי
1 imperf.: וָאֶכְתֹּב
Dt. 10, 2. ואכתב על־הלחת
1 imperf.: וָאֶכְתֹּב
Jer. 32, 10. ואכתב בספר
1 imperf.: אֶכְתְּבָה
Jer. 31, 33. ועל־לבם אכתבנה
2 imperf.: תִּכְתֹּב
Num. 17, 17. תכתב על־מטהו
Num. 17, 18. תכתב על־מטה לוי
Job. 13, 26. כי־תכתב עלי מרורות
Ez. 37, 20 העצים אשר תכתב עליהם
3 imperf.: יִכְתֹּב
Jes. 44, 5. ווה יכתב ידו ליי
3 imperf.: וַיִּכְתֹּב
Ex. 24, 4 ויכתב משה את כל־דברי יי
Ex. 34, 28. ויכתב על־הלחת
Nu. 33, 2. ויכתב משה את־מוצאיהם
Dt. 10, 4. ויכתב על־הלחת
Dt. 31, 9. ויכתב משה את־התורה
Dt. 31, 22. ויכתב משה את־השירה
Jos. 24, 26. ויכתב יהושע
Jud. 8, 14. ויכתב אליו את־שרי
1 S. 10, 25. ויכתב בספר וינח לפני יי
2 S. 11, 14. ויכתב דוד ספר אל־יואב
2 Sam. 11, 15. ויכתב בספר לאמר
2 Reg. 10, 1. ויכתב יהוא ספרים
2 Rg. 10, 6. ויכתב אליהם ספר שנית
Esr. 8, 34. ויכתב כל־המשקל בעת
Esth. 8, 10. ויכתב בשם המלך
Esth. 9, 20. ויכתב מרדכי הדברים
Jer. 36, 4. ויכתב ברוך מפי ירמיהו
Jer. 36, 32. ויכתב עליה מפי ירמיהו
Jer. 51, 60. ויכתב ירמיה את כל
3 imperf.: וַיִּכְתָּב־ ante Maqef.
Jos. 8, 32. ויכתב־שם על־האבנים
3 impf. c. suff.: יִכְתְּבֵם
Jes. 10, 19. ונער יכתבם
3 impf. c. s.: וַיִּכְתְּבֵם
Dt. 4, 13. ויכתבם על־שני לחות
Dt. 5, 22. ויכתבם על־שני לחת
1 Chr. 24, 6. ויכתבם שמעיה
3 impf. fem.: וַתִּכְתֹּב
1 Rg. 21, 8 ותכתב ספרים בשם אחאב
Esth. 9, 29. ותכתב אסתר המלכה
2 impf. pl.: תִּכְתְּבוּ
Jos. 18, 6. ואתם תכתבו את־הארץ
3 impf. pl.: וַיִּכְתְּבוּ
Jos. 18, 4. ויכתבו אותה לפי נחלתם
3 impf. pl.: וַיִּכְתְּבוּ
Ex. 39, 30. ויכתבו עליו מכתב
3 impf. pl. c. s.: וַיִּכְתְּבוּהָ
Jos. 18, 9. ויכתבוה לערים לשבעה
Nif-al: נִכְתַּב
part. masc.: נִכְתָּב sg.
Esth. 3, 12. נכתב ונחתם
Esth. 8, 8. אשר־נכתב בשם־המלך
part. masc.: וְנִכְתָּב sg.
Esth. 9, 32. ונכתב בספר
3 imperf.: יִכָּתֵב
Esth. 3, 9. יכתב לאבדם
Esth. 8, 5 ויכתב להשיב את־הספרים
3 imperf.: וַיִּכָּתֵב
Esth. 1, 19. ויכתב בדתי פרס
3 imperf.: וַיִּכָּתֵב
Esth. 2, 23 ויכתא בספר דברי הימים
Esth. 3, 12. ויכתב ככל־אשר־צוה
Esth. 8, 9. ויכתב ככל־אשר־צוה
Mal. 3, 16. ויכתב ספר זכרון לפניו
3 impf. fem.: תִּכָּתֵב נסוג לאחור
Ps. 102, 19. תכתב זאת לדר אחרון
3 impf. pl.: יִכָּתְבוּ p.
Ps. 69, 29. ועם צדיקים אל־יכתבו
Ps. 139, 16. ועל־ספרך כלם יכתבו
Jer. 17, 13. סוררי בארץ יכתבו
Ez. 13, 9. בית־ישראל לא יכתבו
3 impf. pl.: וְיִכָּתְבוּן
Job. 19, 23. מי־יתן אפו ויכתבון מלי

Pi-el: כִּתֵּב
3 perf. pl.: כִּתְּבוּ p.
Jes. 10, 1. עמל כתבו
part. pl.: וּמְכַתְּבִים
Jes. 10, 1. ומכתבים עמל כתבו
כִּתָּב
ז״ נקיוס הקמץ, והכתוב מכתב לו קצר קהות וגלוף [אריפ״ט], ומוסג לגיון ספר נכלג, ונערני כתקנ מצלסו.
n. m. (c. Qamez impuro), scriptura, scriptum, catalogus, liber, arab. kitâb, syr. k'tobo. LXX. γραφή, ἐπιστολή.
Esth. 4, 8. ואת־פתשגן כתב־הדת
Esth. 8, 8. כי־כתב אשר־נכתב
וּכְתָב
Esr. 4, 7. וכתב הנשתון
הַכְּתָב
Esth. 3, 14. 8, 13. פתשגן הכתב
בִּכְתָב
1 Chr. 28, 19. הכל בכתב מיד יי
2 Chr. 2, 10. מלך־צור בכתב
2 Chr. 35, 4. בכתב דויד מלך ישראל
Dan. 10, 21. את־הרשום בכתב אמת
וּבִכְתָב
Ez. 13, 9. ובכתב בית־ישראל
cum suff.: כִּכְתָבָהּ
Esth. 1, 22. מדינה ומדינה ככתבה
3, 12. 8, 9.
cum suff.: כְּתָבָם
Esr. 2, 62. אלה בקשו כתבם
Neh. 7, 64. אלה בקשו כתבם
cum suff.: כִּכְתָבָם
Esth. 8, 9. ככתבם וכלשונם
Esth. 9, 27. ככתבם וכזמנם
כְּתָב
נקרמי כמו נעגרי, נלי ספרם המכוון.
v. aram., hebraico par atque aequale. LXX. γράφειν.
Dan. 6, 26. דריוש מלכא כתב
Dan. 7, 1. באדין חלמא כתב
3 perf. pl.: כְּתָבוּ
Esr. 4, 8. כתבו אגרא חדא
part. fem.: כָּתְבָה sg.
Dan. 5, 5. פס ידא די כתבה
part. fem. pl.: וְכָתְבָן
Dan. 5, 5. וכתבן לקבל נברשתא
part. pass.: כְּתִיב sg.
Esr. 5, 7. וכדנה כתיב בגוה
Esr. 6, 2. וכן־כתיב בגוה
1 impf. pl.: נִכְתָּב
Esr. 5, 10. די נכתב שם־גבריא
כְּתָב
ז״ נקרמי כמו נעגרי, לו סקרות וגלוף, לו מכתב, לו מכוס ופקודה וכדומה. ולע שמוס מסרת כְּתָבִים להסמיכת קלק מספרי קדש, וכן כָּתוּב סיוד להסמין כל פסוק בתכ״ך, ומסר כְּתוּבָה, לגיון שער מכשופין, ומסר כְּתָב עגם מכותב נקומכתו, וכן כַּתָּבָן, וכדומה מסכנוכות.
n. m. aram., scriptio, decretum (dogma), et similiter. Hinc pl. כְּתָבִים, Hagiographa; כְּתוּבָה, tabula desponsationis (syn. שְׁטָר נְשׂוּאִין), כַּתָּב, scriba, Mercurius planeta (v. Epiphan. Panar. p. 34. 35. Petav.), כַּתָּבָן, item de scriba. LXX. γραφή (γράφειν), δόγμα.
Esr. 7, 22. ומלח די־לא כתב
constr.: כִּכְתָב
Esr. 6, 18. ככתב ספר משה

definit.: כָּתָבָא

Dan. 5, 8. ולא־כהלין כתבא למקרא

Dan. 5, 16. הן תוכל כתבא למקרא

Dan. 5, 17. ברם כתבא אקרא

Dan. 5, 25. ודנה כתבא די רשים

Dan. 6, 9. ותרשם כתבא

Dan. 6, 10. רשם כתבא ואסרא

Dan. 6, 11. די־רשים כתבא

definit.: כְּתָבָה

Dan. 5, 7. די־יקרה כתבה דנה

Dan. 5, 15. די־כתבה דנה יקרון

definit.: וּכְתָבָא

Dan. 5, 24. וכתבא דנה רשים

כְּתֹבֶת

ז' וסימן גלוף וקעקוע [קייכנרפֿנוכע, ניי־כנוכע], וועק סכתינט.

n. f., incisio, notatio (juncto קַעֲקַע, stigma, character). LXX. *γράμματα (στικτά)*.

וְכִתֹּבֶת

Lev. 19, 28. יכתבת קעקע

מִכְתָּב

ז"ו וסמען מִכְתָּב, וסימן וו כתב נעמס [שרייבן], וו סכתב וכתבת [נעזרייגענעמס], וו תגרת נכלל וספר, ולד"ק גס מכתם לקען מזלסו.

n. m. (c. מִכְתַּב), scriptura, scriptio, scriptum; epistola, liber (quocum nonnulli מִכְתָּם a v. כָּתַם = כָּתַב comparant). LXX. *γραφή, γράμμα, προσευχή, χείρ.*

2 Chr. 21, 12. וירא אליו מכתב

Jes. 38, 9. מכתב לחזקיהו

וְהַמִּכְתָּב

Ex. 32, 16. והמכתב מכתב אלהים

בְּמִכְתָּב

2 Chr. 36, 22. וגם־במכתב לאמר

Esr. 1, 1. וגם־במכתב לאמר

בַּמִּכְתָּב

Dt. 10, 4. במכתב הראשון

constr.: מִכְתַּב

Ex. 32, 16. מכתב אלהים

Ex. 39, 30. מכתב פתוחי חותם

constr.: וּבְמִכְתַּב

2 Chr. 35, 4. ובמכתב שלמה בנו

כָּתַל

פעל ל"ע, והסוגן כמו כָּסַל לעיל, לומר סיוע מוגבר ככל וקומס וקלוב [עפֿעקטיפֿען], וכן נתפת מזבח כתל נעכרי, והקרן לכל תל, ונס מזוו.

v. inus. compos., sicut כָּסַל, coacervatum esse instar acervi (תֵּל), aggregatum, aggestum esse, arab. כתל, in unum cogere, unde *kutla-t-on*, massa luti compressa.

כֹּתֶל

ז"ו, והמלון כל בגוד וקלוב [סויפֿע, וועלב], וועק סתמזנים, וסכוון זל קיר לף מזבל.

n. m., acervus, vallum, paries luteus, ex luto aggestus (Lehmwand). LXX. *τοῖχος.*

cum suff.: כָּתְלֵנוּ

Cant. 2, 9. עומד אחר כתלנו

כְּתַל

ז"ו נתקיי, והרבוי [מן כּוֹתֶל] נהילועס כְּתָלַיָּא, והסכוון כמו נעכרי.

n. m. aram. (pl. כְּתָלַיָּא, a sing כּוֹתֶל), paries. LXX. *τοῖχος.*

Dan. 5, 5. די־כתל היכלא די מלכא

definit. pl.: כְּתָלַיָּא

Esr. 5, 8. ראע מתשם בכתליא

כֶּתֶם

פעל נוגד, והסוגן ק' סגיכס וקתיסס ועמיכס [פֿערזלייעסטנען, -נערגנען], ודומס לו נזכר חֶתֶם, חָתַם, נקוכנות סמכוון, וזכר כמס ענין סתיכס נעכרי מתמנות וס. וועק סכוונס זל נכמס עונך, לומר סגוך וקסוס ועמון, ונגמרל סזס נִכְתָּמָא ליון לפכסס וסתכיל וכסוי מוס. כ' כמו חָשַׂם לעיל דף תע"ו, לומר נלכון וגיסס וסוו והוסנעות [גלֶחֶנלנען, צוי־מעכן], ומוס כֶּתֶם, מִכְתָּם סכנוכות.

v. trans., 1) sicut חָתַם, occludere, obserare, abscondere, arab. *katama*, semel in libro Jeremiae נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ, absconditum est peccatum apud me h. e. mihi bene cognitum (syn. פָּשַׁע, חָתוּם בְּאוֹצְרוֹתַי). LXX. *κεκηλίδωσαι* (cf. aram. כְּתִמָא, macula; כְּתִים, maculosus). *Seb. Schmid.* maculas retinebit iniquitas tua coram me. 2) sicut חָשַׂם, micare, splendere, fulgere, unde מִכְתָּם, כֶּתֶם.

part. masc.: נֶכְתָּם *sg.*

Jer. 2, 22. נכתם עונך לפני

כֶּתֶם

ז"ו, והמלון יין וסך סתמכיל [גלֶלב, גלֶחֶן־גלֶלב], וועק"ו יין כיסס נמכוון כ', ולל מענין סתמכס, והכלים יין סגוך יסו ונכו, כי סגוך ענימו וסך סתמוגר ויתין [כלי נקנים דקים], כתגוזו דָּהָב סָגֻר, לומר מוזק ויתין [לוכפֿערגֶלן]. וכ' יוכס לחן־גלֶלב פרגו פכין, וום מלל הלמיכס. ולע שמכוון זל כֶּתֶם נלכיל ענין רוגס תעלוסי נהק, מזכר נלכון, וכן הקולייי כֶּתֶם.

n. m., genus auri fulgentis (Glanzgold), a micando (כָּתַם 2.), minime ab occulendo, tanquam res pretiosa, uti grammatici commenti sunt, collato voc. סָגֻר, quod et ipsum non habet vim rei absconditae, sed spissae, condensae, non foraminosae (nicht porös), uti vertit Paraphrastes דְּהַב סָגִין (= וָהָב מְזֻקָּק). Abulwalid de margarita (פְּנִינָא) intelligit. LXX. *χρυσίον, τὸ ἀργύριον (τὸ ἀγαθόν), λίθος πολυτελής; כֶּתֶם אוֹפִיר, ἱματισμός (אָפוֹד) διάχρυσος.*

Cant. 5, 11. ראשו כתם פז

כֶּתֶם *p.*

Prv. 25, 12. נזם זהב וחלי־כתם

הַכֶּתֶם

Thr. 4, 1. ישנא הכתם הטוב

בְּכֶתֶם

Job. 28, 16. לא תסלה בכתם אופיר

Job. 28, 19. בכתם טהור לא תסלה

Ps. 45, 10. בכתם אופיר

Dan. 10, 5. בכתם אופז

וְלִכְתָם

Job. 31, 24. ולכתם אמרתי מבטחי

מִכֶּתֶם

Jes. 13, 12. ואדם מכתם אופיר

מִכְתָּם

ז"ו והסוגן לל"ק כמו נִכְתָּם, לומר זיר תקוס ועמון מתזינוגו, ולזל למקל הלל יסוע מִכְתָּאָה, נִכְלָאָה, נוֹתָר, מוֹתָר, וכלומס, ולל מתקוול הפסוס. והכוון כלעת הרל"נע וכ"ז יין כתס, לומר פיוע כועס וזיכס נכנלס כמו כתס.

n. m., poëma aureum, aureolum (L. ein gülden Kleinod). Sic *Ibn-Ezra*, qui de carmine aureolo h. e. pulcro ac pretioso exponit. Alii a. v. כָּתַם vi abscondendi deducunt, ita ut sit cimelion, poematium occultum h. e. pretii maximi; alii a v. כָּתַם, vi consignandi (= רָשַׁם) aramaica, ut sit eorum, quae quis gessit aut perpessus est, insigne, nota, symbolum (= מִכְתָּב, eine Denkschrift). Jesaja Italus in comment. ad *Ψ.* Ms. (Codd. Wagens. min. 3.) de carmine intelligit, ad antiquum modum, cujus initium *Miktam* fuerit, compositio. Aquila: *ταπεινόφρονος καὶ ἁπλοῦ* (Sym. *τ. κ. ἀμώμου*), divulso mire vocabulo: מֶךְ וְתָם. Assentit Gemara *Sotha:* מִכְתָּם כְּשֵׁם שֶׁשִּׁבְקַטְנוּתוֹ חִטְטָין עֲצָמוֹ אֲצַל מֵי שְׁגָדוֹל מִמֶּנּוּ וכו' (וּלְעֵילָל) דָּוִד שֶׁמָּשַׁךְ יָדָיו מֵהֶם. Ibidem complures ejus vocabuli explicationes symbolicae cumulantur. LXX. *στηλογραφία.* (Hieron. *tituli inscriptio*).

Ps. 16, 1. 60, 1. מכתם לדוד

Ps. 56, 1. 57, 1. 58, 1. 59, 1. לדוד מכתם

כָּתַן

פעל נוגד, והסתכון כ"ל ענין עוולס ועוזס לסגיכס וקסיכס [שפֿיכנען, קיכנפֿען], וו"כ נדומס לו אָתַן, כי תסנות סזכיכס תזכר נסתם סוזלו מזלסו [s. tan], והזכר כדן נסתם כוס לך נויר בְּדָן, זכוול כמו בְּתָן נעכרי, והרלון סלנסס כסנכס.

v. trans. compos., nectere, nere, fila deducere, sanscr. simpl. *tan.* Cognatum est v. אָתַן. Nisi radix *tan* hoc in verbo vi expandendi (*τείν-ειν*) dicitur, indeque כְּתֹנֶת a v. מָדַד, descendit. V. aethiopicum *kadana* (tegere, vestire) nominis *k'dan* (toga, vestis) est propago.

כְּתֹנֶת

ז"כ מתמוכת כָּתָן [*χιτών*] נכתזיקו, ומן כָּתָן נעזס כְּתֹנֶת, נסתמיעות קכוזס לסך סכ', ומוס סנקכיי כְּתָנְתִּי. נככוי כְּתָנְתִּי ונככוי כְּתָנְתָּן מן כְּתֹנֶת, ולפעמים כָּתְנוֹת תמוכת כסמך מן כָּתָן, וכבוי סרכוי כְּתָנוֹתָם מן כָּתָן. סכלכס נקמיזות כמו לעון [נעווענע, ניינ], וומוס ניון סנגד וסלכנוס סיכוזס על הגוף נעלמו נלמכוס עליו. ודע שנסרגוס כָּתָן נדומס, נסזזל על נמר נפן, לזל מתכו נעזס, ולפעמים כמו כל, וכזס כָּתָן מכפן פזקיס, וכזס כְּתֹנֶת מלכוז כתנת, ונגמרל כְּתָנֵי מלכוז זל פזקיס, ונעכרי קען [כּוֹתֶן] כלי פזקיס [קצֿעון]. ודע שלפזכר סזקתיות לינכו מן הקלינעס וקרוס כ"ל מעכין מעזת ומלוך, וע"כ כמו סתמיות זל ח', וכזכר כָּתֵן נזקתי ערב כיכוון כוס.

n. f. (a m. כָּתָן, *χιτών*, unde כְּתֹנֶת, c. s. כָּתְנְתִּי, pl. formae singularis *kutonet:* כָּתְנוֹת, interdum כָּתְנוֹת construct. a sing. כָּתֹן, pl. c. s. כָּתְנוֹתָם a s. כָּתֹן), textura (Gewebe, Zeug), linteum, hinc: lintea vestis, tunica. Targ. כְּתָן, erioxylon (צֶמֶר גֶּפֶן) vel linum (בְּד), כָּתָן, excutiens (מְנַפֵּץ) linum, כְּתוֹן, vestis lintea (gem. כָּתְנֵי), arab. *quthn-on, quthun-on* (*Cotton, Cattun*), syr. *ketono*, linum; *kutino*, tunica, indusium.

Gn. 37, 3. ועשה לו כתנת פסים

Gn. 37, 23. את־כתנת הפסים

Gn. 37, 31. ויקחו את־כתנת יוסף

Gn. 37, 32. וישלחו אל־כתנת הפסים

Gn. 37, 33. ויכירה ויאמר כתנת בני

Lev. 16, 4. כתנת־בד קדש

2 Sam. 13, 18. ועליה כתנת פסים

וּכְתֹנֶת

Ex. 28, 4. וכתנת תשבץ

2 S. 13, 19. וכתנת הפסים אשר עליה

cum h int.: הַכְּתֹנֶת

Gn. 37, 32. הכתנת בנך הוא אם־לא

הַכְּתֹנֶת

Ex. 28, 39. ושבצת הכתנת שש

הַכְּתֹנֶת

Gn. 37, 31. ויטבלו את־הכתנת

והלבשת את־אהרן את־

Ex. 29, 5. הכתנת

Lev. 8, 7. ויתן עליו את־הכתנת

cum suff.: כָּתֳנָתִי

Job. 30, 18. כפי כתנתי יאזרני

Cant. 5, 3. פשטתי את־כתנתי

cum suff.: כָּתֳנָתְךָ *p.*

Jes. 22, 21. והלבשתיו כתנתך

cum suff.: כָּתָנְתּוֹ

Gn. 37, 23. את־יוסף את־כתנתו

2 Sam. 15, 32. קרוע כתנתו

pl.: כָּתָנוֹת

Ex. 28, 40. ולבני אהרן תעשה כתנת

Ex. 29, 8. והלבשתם כתנת

Ex. 40, 14. והלבשת אתם כתנת

Lev. 8, 13. וילבשם כתנת

pl.: הַכָּתָנוֹת

Ex. 39, 27. ויעשו את־הכתנת שש

pl. constr.: כָּתְנוֹת

Gn. 3, 21. כתנות עור וילבשם

Neh. 7, 70. כתנות כהנים שלשים

pl. constr.: וְכָתְנוֹת

Neh. 7, 72. וכתנות כהנים

Esr. 2, 69. וכתנת־כהנים מאה

pl. c. suff.: בִּכְתֹנֹתָם

Lev. 10, 5. ויקרבו וישאם בכתנתם

כֶּתֶף

פעל ל"ע, ולל לזל עזס סזכיר, כי כתף סמעל נעכרי ולזכי נויר סזס.

v. inus., vi incognita. Siquidem בַּכְּתֵף aram. (bajulare), *katafa* arab. (in humeris sauciare) denominativa sunt.

כָּתֵף

ז"כ וסמען כָּתֵף, וסכיכוי כְּתֵפוֹת וסמען כְּתֵפוֹת נככוי כְּתֵפָיו, וסימון כלל סזיכוי מעמוכ עס זיל [לכסמל, זולעער], וזכס סוס כלל סכיכיי, ומוס סמזזל על דבר סנולע קנל, וכיכוון לל ולע, וגס נזקמת סמכוכ. וכמיכוי כָּתֵף נכלוס על כתף, וסימוזנו בְּכָתֵף, ומעמיי בַּכְּתֵף נוזל מזל.

n. f. (c. כָּתֵף, pl. כְּתֵפוֹת, c. כְּתֵפוֹת, c. s. כְּתֵפָיו), humerus, scapula (pars exterior, cum manu conjuncta; שֶׁכֶם de parte interiori), deinde de re paulum prominente; pl. f. de partibus vestis ex humeris Sacerdotis Summi suspensis, de partibus axis humerorum similibus, de lateribus portae. LXX. *ὦμος, ὠμία, ἐπωμίς, νῶτον, νῶτος, χείρ, κλίτος, γωνία, ὀρόφωμα, πλοῖον, γραφή.*

Neh. 9, 29. ויתנו כתף סוררת

Jes. 46, 7. ישאוהר על־כתף

Jes.49,22. ובנתיך על־כתף תנשאנה
Ez. 12, 6. על־כתף תשא
Ez. 12, 7. על כתף נשאתי
Ez. 12, 12. אל־כתף ישא
Ez. 29, 7. ובקעת להם כל־כתף
Ez. 29, 18. וכל־כתף מרוטה
Zach. 7, 11. ויתנו כתף סררת

וְכָתֵף
Ez. 24, 4. ירך וכתף

הַכָּתֵף
Ex. 38, 14. אמה אל־הכתף
Ez. 40, 40. ואל־הכתף מחוצה
Ez. 40, 40. ואל־הכתף האחרת
Ez. 47, 2. מן־הכתף הימנית

בְּכָתֵף
Jes. 11, 14. ועפו בכתף פלשתים

בַּכָּתֵף
Num. 7, 9. בכתף ישאו
2 Chr. 35, 3. אין־לכם משא בכתף ובכתף
Ez. 34, 21. ובכתף תהדפו

לַכָּתֵף
Ex. 27, 14. קלעים לכתף

וְלַכָּתֵף
Ex. 27, 15. 38, 15. ולכתף השנית

constr.: כִּתְפֵי
Num. 34, 11 על־כתף ים־כנרת
Jos. 15, 8. אל־כתף היבוסי
Jos. 15, 10. אל־כתף הר־יערים
Jos. 15, 11. הגבול אל־כתף עקרון
Jos. 18, 12. אל־כתף ירחו מצפון
Jos. 18, 13. אל־כתף לוזה נגבה
Jos. 18, 16. אל־כתף היבוסי נגבה
Jos. 18, 18. אל־כתף מול־הערבה
Jos 18, 19. אל־כתף בית־חגלה
1 Rg. 6, 8. אל־כתף הבית הימנית
1 Reg. 7, 39. על־כתף הבית מימין
1 Rg. 7, 39. על־כתף הבית משמאל
2 Reg. 11, 11. עד־כתף הבית
2 Chr. 23, 10. עד־כתף הבית
Jes. 30, 6. על־כתף עורים חיליהם
Ez. 25, 9. הנני פתח את־כתף מואב
Ez. 40, 18. כתף השערים
Ez. 40, 44. כתף שער הצפון
Ez. 40, 44. אל־כתף שער הקדים
Ez. 46, 19. אשר על־כתף השער

constr.: לִכְתֵף
Ez. 40, 41. לכתף השער

constr.: מִכְתֵף
1 Reg. 7, 39. נתן מכתף הבית
2 Rg. 11, 11. מכתף הבית הימנית
2 Chr. 4, 10. מכתף הימנית קדמה
2 Chr. 23, 10. מכתף הבית הימנית
Ez. 47, 1. מכתף הבית הימנית

cum suff.: כְּתֵפַי
Job. 31, 22. כתפי משכמה תפול

cum suff.: בִּכְתֵפָם
1 Chr. 15, 15. בכתפם במטות עליהם

pl.: כְּתֵפוֹת, כְּתָפוֹת
Ex. 28, 7. שתי כתפת חברת
Ex. 39, 4. כתפת עשו־לו חברת
1 Rg. 7, 30. כתפת להם מתחת לכיר
1 Reg. 7, 34. וארבע כתפות

pl.: הַכְּתֵפוֹת
1 Reg. 7, 30. הכתפות יצקות

pl. constr.: כִּתְפוֹת, כְּתָפוֹת
Ex. 28, 12. על כתפת האפד
Ex. 28, 27. על־שתי כתפות האפוד
Ex 39, 7. 18. על כתפת האפד
Ex. 39, 20. על־שתי כתפת האפד
Ez. 41, 26. אל־כתפות האולם

pl. constr.: וְכִתְפוֹת
Ez. 41, 2. וכתפות הפתח

2 *pl.c. suff.:* כְּתֵפֶיךָ
Ex. 28, 12. על־שתי כתפיו
Dt. 33, 12. ובין כתפיו שכן
Jud. 16, 3. וישם על־כתפיו
1 S. 17, 6. וכידון נחשת בין כתפיו

2 *pl.c. suff.:* כְּתֵפֶיהָ
1 Reg. 7, 34. מן־המכנה כתפיה

כָּתַר

פעל כותר, ומשונן: ת׳ כמו עָטַר לתיסו, לומר סבוב וקנוג דבר [קומענצען], וח״כ תמלות מסלגם כָּתַר, ודומם לו אָטַר, כָּדַר לעיל, וכן הֵר, וכן נשפתי עכ״ו. ומוסב סכנד לתיפס ולקפס, וכדומם לו סנוסף. ג׳ עניו נעיכס [וואלענען], ומתמלות כָּתַר נדומם לל טֵר, לָטַר וכדומם, ולין משנן לשניסס.

v. trans. compos., quod duas habet significationes longe inter se sejunctas atque diversas: 1) sicut verba עָטַר, אָטַר, כָּדַר, כָּתַר, quae, licet plurimum variata, indidem oriunda sunt, vi cingendi, circumdandi, circumveniendi dicitur, *piël.* de hostibus potissimum undique aliquem circumcludentibus. *Hi.* cingere, etiam de cingente justorum corona (*Ψ.* 142, 8); tanquam coronam sibi imponere. Verb. simplex est *tar*, *dar*, unde arab. *daur-on*, *gyrus.* 2) vi exspectandi, morandi, praestolandi, sicuti כָּתַר, ex praefixa praepos. *na*, et *v. simpl.* בֵּר. LXX. *Pi.* περιέχειν; μένειν, ὑπομένειν; κατακόπτειν; *Hi.* κρατεῖν, ὑπερισχύειν.

Pi-el: כִּתֵּר

3 *perf. pl.:* כִּתְּרוּ
כתרו את־בנימין הרדיפהו Jud. 20, 43

3 *perf. pl. c. s.:* כִּתְּרוּנִי
Ps. 22, 13. אבירי בשן כתרוני

imperf.: כְּתַר־
Job. 36, 2. כתר־לי זעיר ואחוך

Hif-il: הִכְתִּיר

part.: מַכְתִּיר
Hab. 1, 4. מכתיר את הצדיק

3 *impf. pl.:* יַכְתִּירוּ
Ps. 142, 8. בי יכתרו צדיקים
Prv. 14, 18. וערומים יכתירו דעת

כֶּתֶר
ג״ן ומפעוע נוכ ולפיסס עעסס וכר [קלאנע, דיאלעסט], ומתמלות עלר וסנוסנ, ונפלל מסס ניוכי [κίταρις, κίδ-].

n. m., corona, diadema, utpote quod caput cingit sive ambit, gr. κίδαρις. LXX. διάδημα.

Esth. 2, 17. כתר־מלכות בראשה
Esth. 6, 8. כתר מלכות בראשו

בְּכֶתֶר
Esth. 1, 11. בכתר מלכות

כֶּתֶרֶת
ג״כ, וסכנוי כְּתָרוֹת, ומפעוע נפיסת סנכין, לומר נפת [קאפיטעל, קנויף], וילוע מפעוע.

n. f. (pl. כְּתָרוֹת), cinctura, coronamentum, de suprema parte seu capitulo columnae (Knauf, Capitäl). LXX. κεφαλίς, ἐπίθεμα, γλυφή, γεῖσος, στύλος.

וְכֶתֶרֶת
2 Rg. 25, 17. וכתרת עליו נחשה
Jer. 52, 22. וכתרת עליו נחשת

הַכֹּתֶרֶת
1 Reg. 7, 16 (bis). קומת הכתרת
1 Reg. 7, 20. על הכתרת השנית
2 Reg. 25, 17. וקומת הכתרת
2 Reg. 25, 17. ורמנים על־הכתרת
Jer. 52, 22. וקומת הכתרת
Jer. 52, 22. ורמונים על־הכותרת

לַכֹּתֶרֶת
1 Reg. 7, 17. לכתרת האחת
1 Rg. 7, 17. ושבעה לכתרת השנית
1 Rg. 7, 18. וכן עשה לכתרת
1 Rg. 7, 31. מבית לכתרת ומעלה

pl.: כְּתָרוֹת
1 Rg. 7, 16. ושתי כתרות עשה

pl.: וְכֹתָרֹת
1 Rg. 7, 19. וכתרת אשר על־ראש
1 Rg. 7, 20. וכתרת על־שני העמודים

pl.: הַכְּתָרוֹת
1 Reg. 7, 18. לכסות את הכתרת
1 Rg. 7, 41. 42. את־שתי גלות הכתרת
1 Rg. 7, 41. וגלת הכתרת
2 Chr. 4, 12. 13 את־שתי גלות הכתרות

pl.: וְהַכְּתָרוֹת
2 Chr. 4, 12. והכתרות על־ראש

pl.: לַכְּתָרוֹת
1 Rg. 7, 17. לכתרת אשר על־ראש

כָּתַשׁ

פעל כותד, ומשונן דקיפס ודקוי [שטאסענען], ומתמלות כָּתַשׁ, ומצלע קלל תָּשׁ לעיל, וכן נשפתי עכ״ו ד״ס נגריכי [קוועטשען], ונתנוס לכוכ.

v. trans. compos., contundere, conterere, a v. simplici תָּשׁ, שָׁשׁ q. v. De hoc v. ejusque synonymis inter se aliquantum distantibus v. *Jeriot Salomo* III. f. 22, b. LXX. μαστιγοῦν.

2 imperf.: תְּכַתֻּשׁ
Prv. 27, 22. אם־תכתוש את־האויל

מַכָּתֶשׁ
ג״ן ומכלון כלי סכתיפס, כי ת׳ נין סכלי [מאכטער], ווסו סמדון. ונפפס נכנית כלמר מַכָּתֶשׁת, ומופעע פְּתוּשָׁה. ופפכפע נין כתפ, כתפ, פְּתוּשָׁה, קפק-עקן ע׳, ס׳ יניעות שלמס, שנתנר סמדקדק שלמס פפכסיים, ק״נ קף כ״נ ע״כ. ומוס כלי לו דנכ נדמות מכתפ כמו סכנעכות לפנר נפ פשנכיס וכדומס.

n. m., vas, in quo contunditur, mortarium, deinde res mortarii similis, veluti capsula sive alveolus dentium, gr. ὀλμίσκος, lat. *mortariolum.* Notum est, Samaritanos Hierosolyma, quae בֵּית הַמִּקְדָּשׁ tum a Judaeis tum a Muhamedanis nuncupantur, per odiosam paronomasiam מַכָּתֶשׁ vocitare. LXX. τραῦμα (aram. מַכְתֵּשׁ, percussio, plaga), οἰκουμένη; בַּמַּכְתֵּשׁ בָּעֲלֵי. ἀτιμάζειν.

הַמַּכְתֵּשׁ
Jud. 15, 19. את־המכתש אשר־בלחי
Zeph. 1, 11. n. p. ישבי המכתש

בַּמַּכְתֵּשׁ
Prv. 27, 22. את־האויל במכתש

כֶּתֶת

פעל כותד, ומפעיל יִכֹּת, ומשונן לד״ק כמו בָּתַשׁ, ומכלון פניכס ומפעוכות מעוך ומפעוס מפעקות וכפוס [נעכ-נרעכנן, -שטאסען], וכן וכפעו מכנוסס, ולל כפמוס מדקדקים קלנוס. וכפוס מנכיס כמו מעוך, וכן מכפון מקויניס. מכנד ומכוסף קוק, ע׳, קפק.

v. trans. compos. (impf. יִכֹּת), sicut תָּשׁ, contundere, veluti malleo; conterere, veluti testiculos (part. פָּתוּת, syn. מָעוּךְ), contundendo in partes frangere seu comminuere, dissipare, profligare, veluti hostes. Conjug. faciles intellectu. LXX. συγκόπτειν, κόπτειν, ἐκθλίβειν, πολεμεῖν, τιθέναι; *Pi.* κατακόπτειν; *Ho.* ἀπολλύναι, οὐκ ἔτι.

1 *perf.:* וְכַתּוֹתִי
Ps. 89, 24. וכתותי מפניו צריו

part. pass.: וְכָתוּת *sg.*
Lev. 22, 24. ומעוך וכתות

inf. abs.: כָּתוֹת
Jes. 30, 14. נבל יוצרים כתות

imprt. pl.: כֹּתּוּ
Joel 4, 10. כתו אתיכם להרבות

1 *imperf.:* וְאֶכֹּת
Dt. 9, 21. ואכת אתו טחון היטב

Pi-el: כִּתֵּת 3 *perf.*
2 Chr. 34, 7. והפסילים כתת להדק

3 *perf.:* וְכִתֵּת
2 Reg. 18, 4. וכתת נחש הנחשת

3 *perf. pl.:* וְכִתְּתוּ
Jes. 2, 4. וכתתו חרבותם
Mich. 4, 3. וכתתו חרבותיהם
Zach. 11, 6. וכתתו את־הארץ

Pu-al: כֻּתַּת
3 *perf. pl.:* וְכֻתְּתוּ
2 Chr. 15, 6. וכתתו גוי־בגוי

Hif-il: הַכֵּת
3 *impf. pl.:* וַיַּכְּתוּ
Dt. 1, 44. ויכתו אתכם בשעיר

3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּכֻּתוּם
Nu. 14, 45 ויכום ויכתום עד־החרמה

Hof-al: הֻכַּת־
3 *imperf.:* יֻכַּת־
Jes. 24, 12. ושאיה יכת־שער

3 *impf. pl.:* יֻכָּתוּ
Jer. 46, 5. וגבוריהם יכתו
Mich. 4, 7. וכל־פסילה יכתו

3 *impf. pl.:* יְכֻתָּתוּ *p.*
Job. 4, 20. מבקר לערב יכתו

כָּתִית
ת״י, ומכלון כתוס נימכתס ולל מלוכך נמכנס [נעצטאסענען], לדעת כ״י, ווס זמן זית כתית, וולל דעת הנמלל [מכתוס פו״] לין כתית ללל כתוס.

adj. m., tusum, oleum ex olivis pistillo in mortario contusis manans, quod eo, quod torculo oleario conficitur, multo est melius. Sic Isaaki. Acclamat Gemara (*Menahot* VI.): אֵין כָּתִית אֶלָּא כָּתוּשׁ. LXX. κεκομμένον, κεκοπανισμένον.

Ex. 27, 20. כתית למאור
Ex. 29, 40. בשמן כתית רבע ההין
Lev. 24, 2. כתית למאור
Nu. 28, 5. בשמן כתית רביעית ההין
1 Rg. 5, 25. ועשרים כר שמן כתית

מִכְתָּה
ג״כ ומופעע, ומשונן סכפיפס וסכניגס [דפס נעריעטאסענען], נסמלל על סכמלל וכלין וכפון. ולע זמוס סכמכ נגמלל פְּחוּתִין, תקיכות מכלויי סקנות נכות ומפוכדכות [אפריציע].

misse, clam, clementer, mansuete, a v. לָאַט, targ. בְּנֵי. Scito autem, dici semel אַט, abjecto per apocopen Lamed initiali, neque tamen propterea Lamed ad radicem non pertinere. LXX. ἡσυχῇ, φείδεσθαι.

adv.: לְאַט־, לְאַט
2 Sam. 18, 5. לאט־לי לנער
Jes. 8, 6. ההלכים לאט

frm. apoc.: אַט *adv.*
1 Reg. 21, 27. ויהלך אט

לָאַט

ע"ו וכתעכס מתוקרי, וכמוכ לך נככוי לְאַטֵּר, וכמוכן מתיכות [לעכנוגמקר"ע], לומר כיך וככות. מעכין לעיכ עי' לעט.

n. m., quod ex adjectivo in substant. transiit (nonnisi c. s. לְאָטֵי), tarditas, segnities, a v. לָאַט, occultum, summissum, suppressum, lenem, segnem esse. LXX. κατὰ σχολήν.

cum suff.: לְאָטִי
Gn. 33, 14. אתנהלה לאטי

בַּלָּט, בַּלָּאט

adv., v. s. r. לוּט *p.* 593.

לָאָן

פעל כודד ול"ע, וכמוכן עליכס [וענ-דען], וכן לעך נערכי וכעפכ כוס, וכן נעפכי ערב [l. *leg-o*], וכתעכות ג"כ נכפכס שֶׁ־לַּח לקמן. ומוס עריכס וענידס נכללו [נעדיענען], וכן כסעלל נעפכ כוס, וגס לָאָה מעכס, וגוס תנין הכגוכות הכלוס.

v. trans., *leg*-are, mittere, arab. *laaka* (Conj. IV.), aethiop. *laaka*, mittere; *tal'eka*, mitti, ministrare; *lāèk*, minister. Hinc *v. compos.* שֶׁלַּח, mittere, com-mittere.

מַלְאָךְ

ע"ו, וכתעכות מופעכיות, לומר לעיכס וללוקות [וענכוכנ], כי וזכ קורכ מ' כמכוס, וכן נמוות מוכ"ד, מרכ"ב, מרשכת, כתעכות מופעכית, וכתעכס לעיכ"ב. וכפעכון עליכ [נעלע], נכל לופן כלכורך, כן מעליכ ולוכ נכללו, או מעליכ כמלך, לומר פקיד ומעכס, או מעליכ ד', ומעכת, מכניכ ומכמן עליכי ד', וגס מיכרלל נכללו. כתמוכס מַלְאַכְתּוֹ עליכ [כתוס ג' י"ל] נמר מַלְאַכְתּוֹ עליכ עלו, ופתרון כ' יוכס, נמר מַלְאַכְתּוֹ נמוסף יוד', תכו.

n. m., vi ingenita *abstractiva*, legatio, legati munus, deinde legatus, significatione latissima, de nuncio vel hominum vel Dei, de propheta verbique divini praeconibus, de angelis ministeriis et legationibus divinitus destinatis, de angelo foederis seu faciei divinae (זְעֵר אַנְפִּין, *μικροπρόσωπον*). Neque enim ullum nomen, cui *Mem* praefixum est, vim personae innatam habet, sed per translationem abstracti in concretum mutuatur. Sic etiam nmm. מִזְבֵּחַ, מִקְרָא, מִרְשָׁעַת primum abstractive dicuntur. LXX. ἄγγελος, προφήτης, πρέσβυς, θεός, βασιλεύς, ἀνήρ, κατασκοπεύειν, ἔρχον (מַלְאָכָה).
Ex. 23, 20. הנה אנכי שלח מלאך
Ex. 33, 2. ושלחתי לפניך מלאך
Nu. 20, 16. וישלח מלאך ויצאנו

qui מַלְאוּתָנָא vertit, pro מִזְּאוּתָנָא dicitur, vel, ut censet *Ibn-Ezra*, ad s. f. מַזֶּגֶם, מַלְגֶּם, pro מַזֶּה־תַּלְאָה. LXX. *κακοπάθεια, μόχθος(μοχθεῖν).*

וּתְלָאָה
Thr. 3, 5. ויקח ראש ותלאה

הַתְּלָאָה
Ex. 18, 8. את כל־התלאה
Num. 20, 14. את כל־התלאה
Neh. 9, 32. את כל־התלאה

מַתְלָאָה
Mal. 1, 13. הנה מתלאה

לָאַט

פעל כודד, וכללון עעוף וכסוי וכעטכ, כמיכס וכעלמ [פעלכילללען, -נעכ-נען], וכתעכות לָאַט נדומס לל לָט. וכנר כככים ר' יסודס קיוג נספר כזכריס עלו זכרס לעיכ עתק לָט [מוכיכ נס' כזכריס לנר"ק], וכן כזכרס כמכוון נפעל יוכיס וכוומיס [*lāð-ω, lat-eo*], וכך נפעל הודו נזכוק התכועכ [s. *luth, lud.*], וכסקן נזכרס חָלַד לעיל, כי ק' מזכיר, עי' לעיל זל"ו.

v. trans., velare, celare, occultare, obtegere, sicut לָט, cui verbo jam *Juda Chajjug* (*v. libr. Radicum*) hanc formam productiorem subjecit, gr. *laθ, lavθ*, lat. *lat*, sanscr. cum sibilo *luth, lud*, quam formam paullo molliorem exhibet v. חָלַד, praepositione, qua significatio subtiliter distinguitur, auctum. LXX. *κρύπτειν; μεγάλως ὑπερβαλλόντως.*

3 *perf.*: לָאַט
2 S. 19, 5. וחמלך לאט את־פניו

לָאַט

לל"ך טעמי', כמו לָטָּה, לָבַשׁ, וק"כ תקון אַט, מכמע נמקכ, וכל' זמוג, וכן נמכר עליו נמסכת לקט כ' כתכי ליזן, וכן לפ"ו לְאַט, אַט, לְאַטֵּי מן לקט. אלן כפי הכ"ל מכל מן לקט מזכיר, ותמוכת לָאַט מוקיי לל דָּבָר, כמו לָאַט, לומר דבר נסתר וכמוס ונפון ומכוסס, וכן לר' יסודס קיוג הל' נלקט ולקט' זרע, ונכון הוא, מקור מלקט מזכיר לקט לך המכוון זל נפלוף ומכיומ נדכור נלזון ימעלל, ונלל"ק מסמלל על נפלוף ומכיומ זל נעלי כזוף.

adv., ex nonnullorum sententia ex rad. אַט, et praefixo לָ, ad s. f. לָטָּה compositum, uti jam Masora tradit: 'לאט בתיר ל'רשע'; quod si verum est, לָאַט, לְאַט, לְאַטֵּי, אַט uni stirpi innituntur. At, ut nobis videtur, radix est לָאַט, unde part. adj. לָאַט = לָט, c. דָּבָר, de verbo occulto, abscondito, arcano. Sic jam *J. Chajug, Lamed*, inquit, *vocabulorum* לָאַט, לְאַטֵּי *radix est.* Idque recte, siquidem verbo אַט ingenita est vis sibilandi seu mussitandi, speciatim de magis, qui arcanis incantationibus utuntur.
Job. 15, 11. ודבר לאט עמך

לְאַט

עעמיי כמו מָטָּה, ומזכרס לקט, וכמוכן כתרגומו בְּנֵיחַ, או נרכות [לייוע, ס"יע-לין, זלקנעכל], וע"כ הל' זרע, כלעל כ' יסודס קיוג. ולע זפעס אַט, נתקוך ל' מסמלל, אלן כעעות לומר זמל, נלקי זכרס.

adv. (ad s. f. מָטָּה), leniter, submisse, clam, clementer, mansuete, a v. לָאַט, targ. בְּנֵיחַ. Scito autem, dici semel אַט, abjecto per apocopen Lamed initiali, neque tamen propterea Lamed ad radicem non pertinere. LXX. ἡσυχῇ, φείδεσθαι.

adv.: לְאַט־, לְאַט
2 Sam. 18, 5. לאט־לי לנער
Jes. 8, 6. ההלכים לאט

frm. apoc.: אַט *adv.*
1 Reg. 21, 27. ויהלך אט

לָאַט

ע"ו וכתעכס מתוקרי, וכמוכ לך נככוי לְאַטֵּר, וכמוכן מתיכות [לעכנוגמקר"ע], לומר כיך וככות. מעכין לעיכ עי' לעט.

n. m., quod ex adjectivo in substant. transiit (nonnisi c. s. לְאָטֵי), tarditas, segnities, a v. לָאַט, occultum, summissum, suppressum, lenem, segnem esse. LXX. κατὰ σχολήν.

cum suff.: לְאָטִי
Gn. 33, 14. אתנהלה לאטי

בַּלָּט, בַּלָּאט

adv., v. s. r. לוּט *p.* 593.

לָאָן

פעל כודד ול"ע, וכמוכן עליכס [וענ-דען], וכן לעך נערכי וכעפכ כוס, וכן נעפכי ערב [l. *leg-o*], וכתעכות ג"כ נכפכס שֶׁ־לַּח לקמן. ומוס עריכס וענידס נכללו [נעדיענען], וכן כסעלל נעפכ כוס, וגס לָאָה מעכס, וגוס תנין הכגוכות הכלוס.

v. trans., *leg*-are, mittere, arab. *laaka* (Conj. IV.), aethiop. *laaka*, mittere; *tal'eka*, mitti, ministrare; *lāèk*, minister. Hinc *v. compos.* שֶׁלַּח, mittere, com-mittere.

מַלְאָךְ

ע"ו, וכתעכות מופעכיות, לומר לעיכס וללוקות [וענכוכנ], כי וזכ קורכ מ' כמכוס, וכן נמוות מוכ"ד, מרכ"ב, מרשכת, כתעכות מופעכית, וכתעכס לעיכ"ב. וכפעכון עליכ [נעלע], נכל לופן כלכורך, כן מעליכ ולוכ נכללו, או מעליכ כמלך, לומר פקיד ומעכס, או מעליכ ד', ומעכת, מכניכ ומכמן עליכי ד', וגס מיכרלל נכללו. כתמוכס מַלְאַכְתּוֹ עליכ [כתוס ג' י"ל] נמר מַלְאַכְתּוֹ עליכ עלו, ופתרון כ' יוכס, נמר מַלְאַכְתּוֹ נמוסף יוד', תכו.

n. m., vi ingenita *abstractiva*, legatio, legati munus, deinde legatus, significatione latissima, de nuncio vel hominum vel Dei, de propheta verbique divini praeconibus, de angelis ministeriis et legationibus divinitus destinatis, de angelo foederis seu faciei divinae (זְעֵר אַנְפִּין, *μικροπρόσωπον*). Neque enim ullum nomen, cui *Mem* praefixum est, vim personae innatam habet, sed per translationem abstracti in concretum mutuatur. Sic etiam nmm. מִזְבֵּחַ, מִקְרָא, מִרְשָׁעַת primum abstractive dicuntur. LXX. ἄγγελος, προφήτης, πρέσβυς, θεός, βασιλεύς, ἀνήρ, κατασκοπεύειν, ἔρχον (מַלְאָכָה).
Ex. 23, 20. הנה אנכי שלח מלאך
Ex. 33, 2. ושלחתי לפניך מלאך
Nu. 20, 16. וישלח מלאך ויצאנו

לָאָה

פעל נודד, וסעיף יִלְאֶה, ונסקנ לֵא. וסמוכן סרקנ: עריכס וכיוכס עייפס ודקיכס [לעכנען, לעכנען], כי סמעיף היוכ מנוכו זל לָזוּר ולקיכס ותלוזס, נקנר זדומס לו לָזָה, לָא, לָה נענכי, נקנוי קות סנגון, וזרמיס רגיס נזפני ערב [*lih* s.]. ומוס יעיפס [gr. *λιχ.*; l. *lig., ling.*]. ויגיעס נדכר, קליפס ותפוגס וכעילס [ערמיעדען, -מקעען], וכדומס מן מזקלות. מנוסף הָלְאָה יוכ וקוזק, לומר סוגעס ומזנתס אלך לפיס וכדומס. ומסתרת נקנס הָלְאָה נמר

n. f. abstr., contusio, deletio. Eodem de verbo factum est פְּתוּתִין, voc. gemaricum, de lanugine sive pannis divulsis (Scharpie). LXX. plane praetermittunt.

cum suff.: בְּמַכְּתָתוֹ
Jes. 30, 14. ולא־ימצא במכתתו

נְשָׁלֵם עֲרֵהּ פֻּם · חַתְּבִי שָׁרְשֵׁי לָמֶד אֲדַרְשָׁה
לָעַת לָדַעַת אֶת־כֹּסֶם · בְּנַחֲלִי חֶבֶר שְׁלִשָׁה
חַתְּלוּת חֲכָנִית כָּל־פָּעַל · חָגוּ שְׁמוּשׁ וָטַעַם:
סוֹד מוּסָד בְּשִׁפְתֵי אָדָם · בְּרִית חִבְרַתָּה כְּלָנָה
אַחַת חַמַּסֶּכֶת וְחַיְסוֹדָה · וְבֶעֱרֶב תְּתַחַשָּׁנָה שִׁבְעָנָה
חַשְׁוֹתָן וְדַמּוֹתָן בְּקִשְׁתִי · וְנִכְחוֹת מָצָאתִי חֲפָצִם:

ל

לָאַב

פעל ל"ע, וסמוכן כמו לָהַב, לסיכס וזכיכס [גליסען, פלאמעכן], וכן סכפעל [דוכטען], וכן סכזעל לנוכ. וכן פכס סכד"ק. וכ' יוסף קמי [מוכיכ נפכוס סכד"ק תקת לעוכוכת] סכיכ רעים לוס מלכון עכיכי, זקומיכס לקט קלכנול, נמל סעים.

v. inus., sicut לָהַב, flagrare, ardere, aestuare, metaph.: siti, sitire. Sic jam *Josef Qimchi*, qui arabicum לאב אלרגוב (h. e. sitit aliquis) confert.

תַּלְאוּבָה

ע"כ, וסקטור למיסס וקיכס ולינן [דילרע, דורסע], ונסקזר עס לקן סלמון מדנר וקורנ. סמזקל מזקל תַּחְבֻּלָה, תַּגְמוּל, תַּמְרוּק, תַּחְמוּדָה.

n. f. (ad s. f. תַּחְמוּדָה, תַּלְאוּבָה), inflammatio, siccitas, sitis, c. אֶרֶץ de terra exusta, exsiccata, arida, sitiente (אֶרֶץ צִמָּאוֹן). LXX. ἀοίκητος.

pl.: תַּלְאוּבֹת
Hos. 13, 5. בארץ תלאובת

לָאָה

פעל נודד, וסעיד יִלְאֶה, ונסקנ לֵא. וסמוכן סרקנ: עריכס וכיוכס עייפס ודקיכס [לעכנען, לעכנען], כי סמעיף היוכ מנוכו זל לָזוּר ולקיכס ותלוזס, נקנר זדומס לו לָזָה, לָא, לָה נענכי, נקנוי קות סנגון, וזרמיס רגיס נזפני ערב [*lih* s.]. ומוס יעיפס [gr. *λιχ.*; l. *lig., ling.*]. ויגיעס נדכר, קליפס ותפוגס וכעילס [ערמיעדען, -מקעען], וכדומס מן מזקלות. מנוסף הָלְאָה יוכ וקוזק, לומר סוגעס ומזנתס אלך לפיס וכדומס. ומסתרת נקנס הָלְאָה נמר

n. f., defatigatio, labor, molestia. Forma מַתְלָאָה (Malach. 1, 13.), uti vult Paraphrastes

הֶלְאָתָה, לנעת רע"ו וכל"ק, וכן הָגְלָת, הִרְצָת. נתרגוס פעעל לעוכ, וסקוקכי לָאָי, וסקוסנעו לֵאוּ.

v. intr. (impf. יִלְאֶה, apoc. יֶלֶא), lingere, lambere; languere, hiare (lechen, lechzen), defatigatum, defessum esse vel fieri, defetisci. *Ni.* fatigatione laboris continui, taedio vel fastidio rei molestae affici. *Hi.* (הֶלְאָה, f. הַרְצָת = הֶלְאָתָה, ad s. f. הָגְלָת), lassitudine conficere, patientiam alicujus defatigare. Notio lingendi nativa inest hisce verbis, uno satu ortis: לָהָה, לָעַ, לָקַק, in quibus gutturalis varie induruit, sanscr. *lih*, gr. *λιχ, γλιχ, λειχ*, lat. *lig, ling-ere.* Targ. לָאָא, part. adj. לָאֵי, n. abstr. לָאוּ defatigatio, lassitudo. LXX. *παραλύειν, πόνος;* תְּלָאָה, *κόπος* (חֶלְאָה); *Ni. ἀσθενεῖν, κοπιᾶν, ἐπέχειν, παριέναι, οὐ διαλείπειν, οὐ δύνασθαι; Hi. ἀγῶνα παρέχειν, κατάκοπον ποιεῖν, ἐκλύειν, παρενοχλεῖν, ἰός* (חֶלְאָה).

2 *imperf.*: תִּלָּאֶה
Job. 4, 2. הנסה דבר אליך תלאה

2 *impf. ap.*: וַתֶּלַא
Job. 4, 5. כי עתה תבוא אליך ותלא

3 *impf. pl.*: וַיִּלְאוּ
Gn. 19, 11. וילאו למצא הפתח

Nif-al: נָלְאָה 3 *perf.*
Prv. 26, 15. נלאה להשיבה אל־פיו
Jes. 16, 12. נלאה מואב על־הבמה

3 *perf.*: וְנִלְאָה
Ps. 68, 10. ונלאה אתה כוננתה

2 *perf. f.*: נָלְאִית
Jes. 47, 13. נלאית ברב עצתיך

1 *perf.*: נָלְאֵיתִי
Jes. 1, 14. נלאיתי נשא
Jer. 6, 11. נלאיתי הכיל
Jer. 15, 6. נלאיתי הנחם

1 *perf.*: וְנִלְאֵיתִי
Jer. 20, 9. ונלאיתי כלכל

3 *perf. pl.*: נָלְאוּ
Jer. 9, 4. הערה נלאו

3 *perf. pl.*: וְנִלְאוּ
Ex. 7, 18. ונלאו מצרים לשתות

Hif-il: הֶלְאָה
3 *perf. c. suff.*: הֶלְאַנִי
Job. 16, 7. אך־עתה הלאני

3 *prf. fem.*: הֶלְאָת
Ez. 24, 12. תאנים הלאת

1 *impf. c. suff.*: הַלְאֵתִיךָ
Mich. 6, 3. ומה הלאתיך עכה בי

inf. constr.: הַלְאוֹת
Jes. 7, 13. הלאות אנשים

2 *impf. pl.*: תַּלְאוּ
Jes. 7, 13. כי תלאו גם־אלהי

3 *impf. pl. c. s.*: וַהֲלְאֵנוּךָ
Jer. 12, 5. רגלים ירצוך וילאוך

תְּלָאָה

ע"כ ע"י וכ', וכללון יעיפס ויגיעות [מיסוזל, דרקנג-], וככון סנס נעמלות [מיסוזל, דרקנג-], וכנון סנס נמוכן סנרס, וסתמוכס מַתְלָאָה נקיק ל' י'ג], לנעת ת"ו כמו מַתְלָאָה נקיק, כי תרגס מַלְאוּתָנָא, וסכנון כפ' הרל"ע קסל ס', כמו מוס, מלכס, ול"כ כמו מַזֶּה־תַּלְאָה.

n. f., defatigatio, labor, molestia. Forma מַתְלָאָה (Malach. 1, 13.), uti vult Paraphrastes

n. m. aram., plane hebraico aequale.

cum suff.: מַלְאֲכֵהּ

Dan. 3, 28. דִּי־שְׁלַח מַלְאֲכֵהּ

Dan. 6, 23. אֱלָהִי שְׁלַח מַלְאֲכֵהּ

מַלְאָכוּת

ז"כ גויר מלעיל, וסמיך מַלְאֲכוּת, והילון על־קוף [בְּמַעֲשֵׂה], וכן הסופ מַלְאֲכֵי מן מלעיל, נסופי ־ך, ותיכנו הקיר מן מלכים, ולמ"ד גם מלכות־ין נתלים ויכוי יפסק הוסף.

n. f. (a n. מַלְאָךְ, constr. מַלְאֲכוּת), munus legati, administri, ministratoris, legatio. A n. derivandum est etiam *n. pr.* מַלְאָכִי, cujus forma *adjectiva* est, nisi potius ex מַלְאָכִיָּה mutilata (cf. 2 Reg. 18, 2. cum 2 Chr. 29, 1.).

LXX. *ἐν ἀγγέλοις κυρίου.*

constr.: בְּמַלְאֲכוּת

Hag. 1, 13. מַלְאַךְ יי בְּמַלְאֲכוּת יי

pl. c. suff.: *מַלְאֲכוּתֶיךָ

Ps. 73, 28. *לִסְפֹּר כָּל־מַלְאֲכוּתֶיךָ

מְלָאכָה

ז"כ מן מְלָאכָה וסמיך מְלֶאכֶת מן מְלָאכֶת, ולפעמים גם כמוכות, וכמוי מְלַאכְתִּי, והקנון מְלָאכוֹת, הכל נכיח הפ', קון יסמיך הכמוי מְלָאכוֹת נכוע הפ'. המענה שריתי ועניהם מעשה ופקדם ועכין [דיעכסע, געשעפֿט, פֿער־ריכטונג], כי לשכח לקח ענין שריתי כמשקלם. ונקמר מעלכת משכל להוכיח קצן שכלי, ומעלכה נופית להשלמת דבר קוזיי, ומלאכה קומכית היל מלאכת מקשת, ומלאכה נעוכן ועמילת סנוף מלאכת עכודה, והמשלל על ככוס וקנין. ודע שכנר ר' יוסי שכן־נגלה כמקצת מלאכות שלו נקרא מלאכה ומלאך תמת לאך.

n. f. (pro מַלְאָכָה, *constr.*, nonnunquam etiam *absol.*, penacute מְלֶאכֶת pro מַלְאֲכַת, *c. s.* מְלַאכְתִּי, *pl. absol.* מְלָאכוֹת, *constr.*, in quo solo Alef mobile fit, מַלְאֲכוֹת), administratio, munus, opus, negotium, de elaboratione in rebus tum rationalibus tum sensualibus, veluti artificis, opificis, servi; verbum enim לָאַךְ, quod jam *Abulwalid* in libro Radicum vocabulorum *malâk* et *melâka* communem radicem esse ostendit, a *legando* ad *ministrandum* et munere fungendum transfertur. Hinc paraphrastice עֹשֵׂה מְלָאכָה, administrator, fortasse aerarii. Vulg. *arcarius.* Tropice *mélâka* de eo, quod labore partum est, h. e. opibus possessionibusque dicitur (syn. קִנְיָן, רְכוּשׁ). LXX. *λειτουργία, πραγματεία; ἔργον, ἐργασία (ἐργάσιμος), κατεργασία, ἔργον, λατρευτόν (מְלֶאכֶת עֲבֹדָה); ἐφημερία, κατασκευή, παρακαταθήκη, πόρευσις, βασιλεία, αἴνεσις; עֹשֵׂה מְלָאכָה ἐργάζεσθαι; עֹשֵׂה מְלֶאכֶת שֵׁרֵת γραμματεύς; עֹשֵׂה מְלֶאכֶת שֵׂדֶה γεωργεῖν.*

Ex. 12, 16. כָּל־מְלָאכָה לֹא־יֵעָשֶׂה

Ex. 20, 10. לֹא תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה

Ex. 31, 3. 35, 31 וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה

Ex. 31, 5. לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה

Ex. 31, 14. כִּי כָל־הָעֹשֶׂה בָהּ מְלָאכָה

Ex. 31, 15. שֵׁשֶׁת יָמִים יֵעָשֶׂה מְלָאכָה

Ex. 31, 15. כָּל־הָעֹשֶׂה מְלָאכָה

Ex. 35, 2. שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה

Ex. 35, 2. כָּל־הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה

2 Rg. 16, 7. וַיִּשְׁלַח אָחָז מַלְאָכִים

2 Reg. 17, 4. אֲשֶׁר שָׁלַח מַלְאָכִים

2 Reg. 19, 9. וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים

1 Chr. 14, 1. מַלְאָכִים אֶל־דָּוִיד

1 Chr. 19, 2. וַיִּשְׁלַח דָּוִיד מַלְאָכִים וַיְשַׁלְּחוּ מַלְאָכִים

1 Chr. 19, 16. וַיְוַצִּיאוּ

2 Chr. 35, 21. וַיִּשְׁלַח אֵלָיו מַלְאָכִים

Neh. 6, 3. וָאֶשְׁלְחָה אֲלֵיהֶם מַלְאָכִים

Jes. 18, 2. לְכוּ מַלְאָכִים קַלִּים

Jes. 37, 9. וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־חִזְקִיָּהוּ

Jer. 27, 3. בְּיַד מַלְאָכִים

Ez. 23, 16. וַתִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֲלֵיהֶם

Ez. 30, 9. יֹצְאוּ מַלְאָכִים מִלְּפָנַי

pl.: וּמַלְאָכִים

Jud. 6, 35 וּמַלְאָכִים שָׁלַח בְּכָל־מְנַשֶּׁה

Jud. 6, 35. וּמַלְאָכִים שָׁלַח בְּאָשֵׁר

Jud. 7, 24. וּמַלְאָכִים שָׁלַח בְּזְבוּלֻן

pl.: הַמַּלְאָכִים

Gn. 19, 1. וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים

Gn. 32, 7. וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב

Jos. 6, 17. הֶחְבִּיאָתָה אֶת־הַמַּלְאָכִים

Jos. 6, 25 כִּי הֶחְבִּיאָה אֶת־הַמַּלְאָכִים

1 S. 11, 4. וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים גִּבְעַת

1 S. 11, 7. בְּיַד הַמַּלְאָכִים לֵאמֹר

1 Sam. 11, 9. וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל אֶת־ הַמַּלְאָכִים

1 Sam. 19, 15. וַיְשַׁלַּח הַמַּלְאָכִים

1 Sam. 19, 16. וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים

1 Rg. 20, 5 וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיֹּאמְרוּ

1 Rg. 20, 9. הַמַּלְאָכִים וַיְשִׁבֵהוּ דָּבָר

2 Rg. 1, 5. וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֵלָיו

2 Rg. 7, 15. וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיַּגִּדוּ

2 Rg. 19, 14. מִיַּד הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאֵם

Jes. 37, 14. הַסְּפָרִים מִיַּד הַמַּלְאָכִים

pl.: לַמַּלְאָכִים

1 Sam. 11, 9. וַיֹּאמְרוּ לַמַּלְאָכִים

constr. pl.: מַלְאֲכֵי

Gn. 28, 12. וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים

Gn. 32, 1. וַיִּפְגְּעוּ־בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים

Jud. 11, 13. אֶל־מַלְאֲכֵי יִפְתָּח

1 Sam. 19, 20. עַל־מַלְאֲכֵי שָׁאוּל

1 S. 25, 42. וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי מַלְאֲכֵי דָוִד

2 Reg. 1, 3. לִקְרַאת מַלְאֲכֵי מֶלֶךְ

Ps. 78, 49. מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים

Prv. 16, 14. חֲמַת־מֶלֶךְ מַלְאֲכֵי־מָוֶת

Jes. 14, 32. וּמַה־יַּעֲנֶה מַלְאֲכֵי־גוֹי

Jes. 33, 7. מַלְאֲכֵי שָׁלוֹם מַר יִבְכּיוּן

constr. pl.: בְּמַלְאֲכֵי

2 Chr. 36, 16. בְּמַלְאֲכֵי הָאֱלֹהִים

constr. pl.: לְמַלְאֲכֵי

1 Rg. 20, 9. וַיֹּאמֶר לְמַלְאֲכֵי בֶן־הֲדַד

pl. c. suff.: מַלְאָכֶיךָ

Num. 24, 12. הֲלֹא גַם אֶל־מַלְאָכֶיךָ

2 Rg. 19, 23. בְּיַד מַלְאָכֶיךָ חֵרַפְתָּ אֲדֹנָי

c. suff. fem.: מַלְאַכְתָּהּ

Nah. 2, 14. קוֹל מַלְאַכְתָּהּ

pl. c. suff.: מַלְאָכָיו

2 Chr. 36, 15. בְּיַד־מַלְאָכָיו הַשְׁכֵּם

Ps. 91, 11. כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָךְ

Ps. 103, 20. בָּרְכוּ יי מַלְאָכָיו

Ps. 104, 4. עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת

Ps. 148, 2. הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו

Jes. 44, 26. וְעֹצֵת מַלְאָכָיו יַשְׁלִים

Ez. 17, 15. לִשְׁלֹחַ מַלְאָכָיו מִצְרַיִם

pl. c. s.: וּמַלְאָכָיו

Jes. 30, 4. וּמַלְאָכָיו חָנֵס יִגִּיעוּ

pl. c. s.: וּבְמַלְאָכָיו

Job. 4, 18. וּבְמַלְאָכָיו יָשִׂים תְּהִלָּה

מַלְאָךְ

ז"כ נקרמי כמו נענכי, כלי הסנת המכוון.

Jud. 13, 9. וַיָּבֹא מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים עוֹד

Jud. 13, 13 וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יי אֶל־מָנוֹחַ

Jud. 13, 15. 17. אֶל־מַלְאַךְ יי

Jud. 13, 16. וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יי אֶל־מָנוֹחַ

Jud. 13, 16. כִּי־מַלְאַךְ יי הוּא

Jud. 13, 20. וַיַּעַל מַלְאַךְ־יי בְּלַהַב

Jud. 13, 21. וְלֹא־יָסַף עוֹד מַלְאַךְ יי

Jud. 13, 21. כִּי־מַלְאַךְ יי הוּא

2 S. 14, 20. כְּחָכְמַת מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים

1 Rg. 19, 7. וַיָּשָׁב מַלְאַךְ יי שֵׁנִית

2 Reg. 1, 15. וַיְדַבֵּר מַלְאַךְ יי

2 Reg. 19, 35. וַיֵּצֵא מַלְאַךְ יי וַיַּךְ

1 Chr. 21, 16. וַיַּרְא אֶת־מַלְאַךְ יי עֹמֵד

1 Chr. 21, 30. מִפְּנֵי חֶרֶב מַלְאַךְ יי

Ps. 34, 8. חֹנֶה מַלְאַךְ־יי סָבִיב

Jes. 37, 36. וַיֵּצֵא מַלְאַךְ יי וַיַּךְ

Hag. 1, 13. חַגַּי מַלְאַךְ יי

Zach. 1, 11. וַיַּעֲנוּ אֶת־מַלְאַךְ יי

Zach. 1, 12. וַיַּעַן מַלְאַךְ־יי

Zach. 3, 1. לִפְנֵי מַלְאַךְ יי

Zach. 3, 6. וַיָּעֵד מַלְאַךְ יי

Mal. 2, 7. כִּי מַלְאַךְ יי־צְבָאוֹת

constr.: וּמַלְאַךְ

Jud. 6, 21. וּמַלְאַךְ יי הָלַךְ

2 Sam. 24, 16. וּמַלְאַךְ יי הָיָה

2 Reg. 1, 3. וּמַלְאַךְ יי דִּבֶּר

1 Chr. 21, 12. וּמַלְאַךְ יי מַשְׁחִית

1 Chr. 21, 15. וּמַלְאַךְ יי עֹמֵד

1 Chr. 21, 18. וּמַלְאַךְ יי אָמַר אֶל־גָּד

Ps. 35, 5. וּמַלְאַךְ יי דֹּחֶה

Ps. 35, 6. וּמַלְאַךְ יי רֹדְפָם

Jes. 63, 9. וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעַם

Zach. 3, 5. וּמַלְאַךְ יי עֹמֵד

Mal. 3, 1. וּמַלְאַךְ הַבְּרִית

constr.: כְּמַלְאַךְ

1 Sam. 29, 9. כְּמַלְאַךְ אֱלֹהִים

2 Sam. 14, 17. כִּי כְּמַלְאַךְ הָאֱלֹהִים

2 S. 19, 28. הַמֶּלֶךְ כְּמַלְאַךְ הָאֱלֹהִים

Zach. 12, 8. כְּמַלְאַךְ יי לְפָנֵיהֶם

cum suff.: מַלְאָכִי

Ex. 23, 23. כִּי־יֵלֵךְ מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ

Ex. 32, 34. הִנֵּה מַלְאָכִי יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ

Mal. 3, 1. הִנְנִי שֹׁלֵחַ מַלְאָכִי

cum suff.: כְּמַלְאָכָי

Jes. 42, 19. וְחֵרֵשׁ כְּמַלְאָכִי אֲשַׁלֵּחַ

cum suff.: מַלְאָכוֹ

Gn. 24, 7. הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנֶיךָ

Gn. 24, 40. יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ אִתָּךְ

pl.: מַלְאָכִים

Gn. 32, 4. וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים

Nu. 20, 14. וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה מַלְאָכִים

Nu. 21, 22. וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים

Nu. 22, 5. וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־בִּלְעָם

Dt. 2, 26. וָאֶשְׁלַח מַלְאָכִים

Jos. 7, 22. וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ מַלְאָכִים

Jud. 9, 31. וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים

Jud. 11, 12. וַיִּשְׁלַח יִפְתָּח מַלְאָכִים

Jud. 11, 14. מַלְאָכִים אֶל־מֶלֶךְ

Jud. 11, 17. 19 וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל מַלְאָכִים

1 S. 6, 21 וַיִּשְׁלְחוּ מַלְאָכִים אֶל־יוֹשְׁבֵי

1 Sam. 11, 3. וְנִשְׁלְחָה מַלְאָכִים

1 S. 16, 19. וַיִּשְׁלַח שָׁאוּל מַלְאָכִים 19, 11. 14. 20.

1 S. 19, 21. וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֲחֵרִים

1 S. 19, 21. וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים שְׁלִשִׁים

1 S. 25, 14. הִנֵּה שָׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים

2 Sam. 2, 5. וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים 3, 14. 11, 4.

2 Sam. 3, 12. וַיִּשְׁלַח אַבְנֵר מַלְאָכִים

2 S. 3, 26 וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אַחֲרֵי אַבְנֵר

2 Sam. 5, 11. מֶלֶךְ־צֹר מַלְאָכִים

2 S. 12, 27. וַיִּשְׁלַח יוֹאָב מַלְאָכִים

1 Reg. 20, 2. וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים

2 Rg. 1, 2. וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים וַיֹּאמֶר

2 Rg. 1, 16. יַעַן אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ מַלְאָכִים

2 Rg. 14, 8. אֲשֶׁר שָׁלַח אֲמַצְיָה מַלְאָכִים

1 Rg. 19, 2. וַתִּשְׁלַח אִיזֶבֶל מַלְאָךְ

1 Rg. 19, 5. וְהִנֵּה־זֶה מַלְאָךְ נֹגֵעַ

2 Reg. 5, 10. מַלְאָךְ לֵאמֹר

1 Chr. 21, 15. וַיִּשְׁלַח הָאֱלֹהִים מַלְאָךְ

2 Chr. 32, 21. וַיִּשְׁלַח יי מַלְאָךְ

Job. 33, 23. יֵשׁ עָלָיו מַלְאָךְ מְלִיץ

Prv. 13, 17. מַלְאָךְ רָשָׁע יִפֹּל בְּרָע

Ez. 23, 40. מַלְאָךְ שָׁלוּחַ אֲלֵיהֶם

Hos. 12, 5. וְיָשַׂר אֶל־מַלְאָךְ וַיּוּכָל

וּמַלְאָךְ

1 S. 23, 27. וּמַלְאָךְ בָּא אֶל־שָׁאוּל

1 Rg. 13, 18. וּמַלְאָךְ דִּבֶּר אֵלַי בִּדְבַר יי

Job. 1, 14. וּמַלְאָךְ בָּא אֶל־אִיּוֹב

Prv. 17, 11. וּמַלְאָךְ אַכְזָרִי יִשָּׁלַח־בּוֹ

Zach. 2, 7. וּמַלְאָךְ אַחַר יֵצֵא

הַמַּלְאָךְ

Gn. 48, 16. הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי

2 S. 11, 19. וַיְצַו אֶת־הַמַּלְאָךְ לֵאמֹר

2 Sam. 11, 22. וַיֵּלֶךְ הַמַּלְאָךְ וַיָּבֹא

2 S. 11, 23. וַיֹּאמֶר הַמַּלְאָךְ אֶל־דָּוִד

2 S. 11, 25. וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַמַּלְאָךְ

2 Sam. 24, 16. וַיִּשְׁלַח יָדוֹ הַמַּלְאָךְ

2 Sam. 24, 17. בְּרָאתוֹ אֶת־הַמַּלְאָךְ

2 Rg. 6, 32. בְּטֶרֶם יָבוֹא הַמַּלְאָךְ אֵלָיו

2 Reg. 6, 32. רְאֵה כִּבֹא הַמַּלְאָךְ

2 Rg. 6, 33. וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ יָרַד אֵלָיו

2 Reg. 9, 18. בָּא־הַמַּלְאָךְ עַד־הֵם

2 Rg. 10, 8. וַיָּבֹא הַמַּלְאָךְ וַיַּגִּדוּ־לוֹ

1 Chr. 21, 20. וַיַּרְא אֶת־הַמַּלְאָךְ

Eccl. 5, 5. וְאַל־תֹּאמַר לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ

Zach. 1, 9. הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי

Zach. 1, 13. וַיַּעַן יי אֶת־הַמַּלְאָךְ

Zach. 1, 14. וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמַּלְאָךְ

Zach. 2, 2. וָאֹמַר אֶל־הַמַּלְאָךְ

Zach. 2, 7. וְהִנֵּה הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי

Zach. 3, 3. וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ

Zach. 4, 1. הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי 4. 5, 5. 10. 6, 4.

Zach. 6, 5. וַיַּעַן הַמַּלְאָךְ

וְהַמַּלְאָךְ

1 Rg. 22, 13 וְהַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר הָלַךְ לִקְרֹא

2 Chr. 18, 12. וְהַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר־הָלַךְ

לַמַּלְאָךְ

2 Sam. 24, 16. לַמַּלְאָךְ הַמַּשְׁחִית

1 Chr. 21, 15. לַמַּלְאָךְ הַמַּשְׁחִית

1 Chr. 21, 27. וַיֹּאמֶר יי לַמַּלְאָךְ

constr.: מַלְאַךְ

Gn. 16, 7. וַיִּמְצָאהּ מַלְאַךְ יי

Gn. 16, 9. 10. 11. וַיֹּאמֶר לָהּ מַלְאַךְ יי

Gn. 21, 17. וַיִּקְרָא מַלְאַךְ אֱלֹהִים

Gn. 22, 11. וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יי

Gn. 22, 15. וַיִּקְרָא מַלְאַךְ יי

Gn. 31, 11. מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים

Ex. 3, 2. וַיֵּרָא מַלְאַךְ יי אֵלָיו

Ex. 14, 19. וַיִּסַּע מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים

Nu. 22, 22. וַיִּתְיַצַּב מַלְאַךְ יי בַּדֶּרֶךְ וְתֹרֵא הָאָתוֹן אֶת־ מַלְאַךְ יי

Num. 22, 23. 25. 27.

Num. 22, 24. וַיַּעֲמֹד מַלְאַךְ יי

Num. 22, 26. וַיּוֹסֶף מַלְאַךְ־יי עֲבוֹר

Num. 22, 31. וַיַּרְא אֶת־מַלְאַךְ יי

Nu. 22, 32. וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַלְאַךְ יי וַיֹּאמֶר בִּלְעָם אֶל־ מַלְאַךְ יי

Num. 22, 34.

Num. 22, 35. וַיֹּאמֶר מַלְאַךְ יי

Jud. 2, 1. וַיַּעַל מַלְאַךְ־יי מִן־הַגִּלְגָּל

Jud. 2, 4. וַיְהִי כְּדַבֵּר מַלְאַךְ יי

Jud. 5, 23. אֹרוּ מֵרוֹז אָמַר מַלְאַךְ יי

Jud. 6, 11. וַיָּבֹא מַלְאַךְ יי

Jud. 6, 12. וַיֵּרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יי

Jud. 6, 20. מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים

Jud. 6, 21. וַיִּשְׁלַח מַלְאַךְ יי

Jud. 6, 22. כִּי־מַלְאַךְ יי הוּא

Jud. 6, 22. רָאִיתִי מַלְאַךְ יי

Jud. 13, 3. וַיֵּרָא מַלְאַךְ־יי אֶל־הָאִשָּׁה

Jud. 13, 6. כְּמַרְאֵה מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים

וארג עשי כל־מלאכה Ex. 35, 35.
מלאכה לתרומת הקדש Ex. 36, 6.
יעשה לכל־מלאכה Lev. 7, 24.
אשר־יעשה מלאכה Lev. 11, 32.
וכל־מלאכה לא תעשו Lev. 16, 29.
תעשה מלאכה Lev. 23, 3.
כל־מלאכה לא תעשו Lev. 23, 3.
וכל־מלאכה לא תעשו Lev. 23, 28.
אשר־תעשה כל־מלאכה Lev. 23, 30.
כל־מלאכה לא תעשו Lev. 23, 31.
לעשות מלאכה Num. 4, 3.
כל־מלאכה לא תעשו Num. 29, 7.
לא תעשה כל־מלאכה Dt. 5, 14.
לא תעשה מלאכה Dt. 16, 8.
לא־נעשה בהם מלאכה Jud. 16, 11.
לעשות כל־מלאכה 1 Rg. 7, 14.
כי־עשה מלאכה הוא 1 Rg. 11, 28.
לרב עשי מלאכה 1 Chr. 22, 15.
וכל־חכם בכל־מלאכה 1 Chr. 22. 15.
אנשי מלאכה לעבדתם 1 Chr. 25, 1.
ועמך בכל־מלאכה 1 Chr. 28, 21.
מלאכה ביד חרשים 1 Chr. 29, 5.
לכל עשה מלאכה 2 Chr. 34, 13.
והיום מלאכה Neh. 4, 16.
מלאכה גדלה אני עשה Neh. 6, 3.
עשו מלאכה במים רבים Ps. 107, 23.
וכל־מלאכה לא תעשו Jer. 17, 22.
עשות־בה כל־מלאכה Jer. 17, 24.
מלאכה על־האבנים Jer. 18, 3.
כי־מלאכה היא לאדני Jer. 50, 25.
ויעשו מלאכה בבית־י״י Hag. 1, 14.

וּמְלָאכָה

ומלאכה רבה היה לו 2 Chr. 17, 13.

הַמְּלָאכָה

לרגל המלאכה אשר־לפני Gn. 33, 14.
להביא לכל־המלאכה Ex. 35, 29.
נקרבה אל־המלאכה Ex. 36, 2.
לכל־המלאכה Ex. 36, 7.
כל־חכם־לב בעשי המלאכה Ex. 36, 8
ויראו משה את־כל־ המלאכה Ex. 39, 43.
ויכל משה את־המלאכה Ex. 40, 33.
כל־המלאכה נמבזה 1 Sam. 15, 9.
אשר על־המלאכה 1 Reg. 5, 30.
לעשות את־כל־המלאכה 1 Rg. 7, 40.
ותשלם כל־המלאכה 1 Reg. 7, 51.
על־יד׳ עשי המלאכה 2 Rg. 12, 12.
כי־לעשי המלאכה ינהגו 2 Rg. 12, 15
לתת לעשי המלאכה 2 Rg. 12, 16.
על־יד עשי המלאכה 2 Rg. 22, 5.
ויתנו אתו לעשי המלאכה 2 Rg. 22, 5.
על־יד עשי המלאכה 2 Reg. 22, 9.
עשה המלאכה לעבדת 1 Chr. 23, 24.
לעשות את־המלאכה 2 Chr. 4, 11.
ותשלם כל־המלאכה 2 Chr. 5, 1.
ויעשו עשי המלאכה 2 Chr. 24, 13.
עד־כלות המלאכה 2 Chr. 29, 34.
על־יד עשה המלאכה 2 Chr. 34, 10.
עושי המלאכה 2 Chr. 34, 10.
ועל־יד עושי המלאכה 2 Chr. 34, 17.
נתנו לאוצר המלאכה Esr. 2, 69.
לנצח על־עשה המלאכה Esr. 3, 9.
ולויתר עשה המלאכה Neh. 2, 16.
ותשבתנו את־המלאכה Neh. 4, 5.
המלאכה הרבה ורחבה Neh. 4, 13.
קבוצים שם על־המלאכה Neh. 5, 16.
למה תשבת המלאכה Neh. 6, 3.
ירפו ידיהם מן־המלאכה Neh. 6, 9.
נעשתה המלאכה Neh. 6, 16.
נתנו לאוצר המלאכה Neh. 7, 71.
עשי המלאכה לבית Neh. 11, 12.
על־המלאכה החיצנה Neh. 11, 16.
עשי המלאכה Neh. 13, 10.
על־ידי עשי המלאכה Esth. 3, 9.
ועשי המלאכה אשר למלך Esth. 9, 3.

וְהַמְּלָאכָה

וחמלאכה היתה דים Ex. 36, 7.
והמלאכה גדולה 1 Chr. 29, 1.
והמלאכה לא־לים אחד Esr. 10, 13.

בַּמְּלָאכָה

העשים במלאכה 1 Reg. 5, 30.
העשים במלאכה 1 Reg. 9, 23.
ולילה עליהם במלאכה 1 Chr. 9, 33.
עשים באמונה במלאכה 2 Chr. 34, 12
חצי נערי עשים במלאכה Neh. 4, 10.
באחת ידו עשה במלאכה Neh. 4, 11.
ואנחנו עשים במלאכה Neh. 4, 15.

לַמְּלָאכָה

מדי העבדה למלאכה Ex. 36, 5.
העשוי למלאכה Ex. 38, 24.
למלאכה החיצונה 1 Chr. 26, 29.
ארוכה למלאכה בידם 2 Chr. 24, 13.
נתנו למלאכה Neh. 7, 70.

לְמְּלָאכָה

יעשה העור למלאכה Lev. 13, 51.
עץ לעשות למלאכה Ez. 15, 3.
היצלח למלאכה Ez. 15, 4.
לא יעשה למלאכה Ez. 15, 5.
ונעשה עוד למלאכה Ez. 15, 5.

constr.: מְלֶאכֶת

לכל־מלאכת העבדה Ex. 35, 24.
בכל־מלאכת מחשבת Ex. 35, 33.
לעשות כל־מלאכת חרש Ex. 35, 35.
מלאכת עבדת הקדש Ex. 36, 1.
את כל־מלאכת הקדש Ex. 36, 4.
בכל מלאכת הקדש Ex. 38, 24.
או בכל־מלאכת עור Lev. 13, 48.
כל־מלאכת עבדה Lev. 23, 7.
8. 21. 25. 35. 36.
כל־מלאכת עבדה לא תעשו Num. 28, 18.
25. 26. 29, 1. 12. 35
ותחם מלאכת העמודים 1 Rg. 7, 22.
לכל מלאכת קדש 1 Chr. 6, 34.
מלאכת עבודת 1 Chr. 9, 13.
על מלאכת העבדה 1 Chr. 9, 19.
לנצח על־מלאכת בית־י״י 1 Chr. 23, 4.
לכל מלאכת י״י 1 Chr. 26, 30.
ועל עשי מלאכת השדה 1 Chr. 27, 26.
ולכל־מלאכת עבדת 1 Chr. 28, 13.
כל־מלאכת עבודת 1 Chr. 28, 20.
ולשרי מלאכת המלך 1 Chr. 29, 6.
ותכן כל־מלאכת שלמה 2 Chr. 8, 16.
מלאכת עבודת בית־י״י 2 Chr. 24, 12.
לנצח על־מלאכת בית־י״י Esr. 3, 8.
וכל מלאכת בית־אלהינו Neh. 10, 34
לנגד מלאכת בית־ האלהים Neh. 11, 22.
עשה מלאכת י״י Jer. 48, 10.
וזהב מלאכת תפיך Ez. 28, 13.
ואעשה את־מלאכת המלך Dan. 8, 27

constr.: בְּמְלֶאכֶת

במלאכת רעהו Ex. 22, 7. 10.
במלאכת בית־האלהים Esr. 6, 22.
וגם במלאכת החומה Neh. 5, 16.

constr. in abs.: בִּמְלֶאכֶת *p.*

אהרן והלוים במלאכת 2 Chr. 13, 10.

constr.: לִמְלֶאכֶת

למלאכת אהל מועד Ex. 35, 21.
למלאכת עבדת הקדש Ex. 36, 3.

cum suff.: מְלַאכְתְּךָ

מה־מלאכתך ומאין תבוא Jon. 1, 8.

cum suff.: מַלַאכְתֶּךָ *p.*

ועשית כל־מלאכתך Ex. 20, 9.
ועשית כל־מלאכתך Dt. 5, 13.
הכן בחוץ מלאכתך Prv. 24, 27.

cum suff.: מְלַאכְתּוֹ

מלאכתו אשר עשה Gn. 2, 2.
מכל־מלאכתו אשר עשה Gn. 2, 2.
כי בו שבת מכל־מלאכתו Gn. 2, 3.
הביתה לעשות מלאכתו Gn. 39, 11.
ויעש את־כל־מלאכתו 1 Rg. 7, 14.
וישבת את־מלאכתו 2 Chr. 16, 5.
איש אל־מלאכתו Neh. 4, 9.

cum suff.: בְּמַלַאכְתּוֹ

איש במלאכתו Neh. 13, 30.
במלאכתו ישבו שם 1 Chr. 4, 23.
גם מתרפה במלאכתו Prv. 18, 9.
איש ׀ מהיר במלאכתו Prv. 22, 29.

cum suff.: לְמַלַאכְתּוֹ

לעבדים למלאכתו 2 Chr. 8, 9.
ועשה למלאכתו 1 Sam. 8, 16.

cum suff.: מִמְּלַאכְתּוֹ

איש־איש ממלאכתו Ex. 36, 4.

pl. constr.: מַלְאֲכוֹת

כל מלאכות התבנית 1 Chr. 28, 19.

pl. c. suff.: מַלְאֲכוֹתֶיךָ

לספר כל־מלאכותיך Ps. 73, 28.

לָאַם

פעל ל״ע, ונעתני עניכו תקתקות [ויך פֿערקיכינגען], ויהיה לְאָם לדעת תמדקדקים נגוד תמנו, להזורות קנון עס, וזס שקל, ותקת הסס תקתק תקוד יותר מסתבר.

v. inus., se conjungere, consociare, arab. *la-ama*, unde לְאָם, sicut arab. *lomma-t-on*, societas conjunctioque multitudinis, populus. Sic grammatici, arabicae linguae studiosiores. Analysis historica docet, illud ם ad radicem non pertinere, sed terminationem esse cum in nomm. veluti חֹרֶם־ם, (חֶרֶם) חֹרֶם־ם, tum in adverbiis ex nomm. oriundis frequentatam. Radix igitur nominis insequentis est לא, quam exhibet etiam graecum *λα-ός*.

לְאֹם

ז׳ וככנו לְאֻמֵּי, וסרנו לְאֻמִּים, נדגוש סמ׳, כדרך לרוב, לף סס זיסיס סמ׳, לף סופ״י, וסמעכה לוסה ועס [פֿאָלק], ווילוע תדיר סמסנך. ולסנר לתקור סהס, דע קורלן, שהנרת לינכו לסס, כי נסהס לְאֹם הסופ״י ם, וכן לכל חַרְבֹ־ם, חַרְמֹ־ם, סתסתלות חֶרֶד, חֶרֶם, וסספ״י הוס למרכס נעעריים הכנויים תנזות, וק״כ יסוד סמלס סס לא [λα-] ונלתת תלס וזת כנוי לעס, והוק עתיקי וקדמוני, וכמלך ג״כ נהפתי ערב [λά-ος, Lai-e].

n. m. (c. s. לְאֻמֵּי, pl. לְאֻמִּים, dagesato *Mem*, ut fit in clausula nominali *om*), populus, gens, ex v. לא (*λα-ός*), et appendice *om* compositum. LXX. *λα-ός, ἔθνος, φυλή, βασιλεύς, ἄρχων.*

מנע בר יקבהו לאום Prv. 11, 26.
ובאפס לאם מחתת רזון Prv. 14, 28.

וּלְאֹם

ולאם מלאם יאמץ Gn. 25, 23.

מִלְּאֹם

ולאם מלאם יאמץ Gn. 25, 23.

sg. c. suff.: וּלְאֻמֵּי *non pl.*

ולאמי אלי האזינו Jes. 51, 4.

pl.: לְאֻמִּים

ושני לאמים Gn. 25, 23.
וישתחוו לך לאמים Gn. 27, 29.
ועדת לאמים תסובבך Ps. 7, 8.
ידין לאמים במישרים Ps. 9, 9.
תרע לאמים ותשלחם Ps. 44, 3.
והמון לאמים Ps. 65, 8.
ישמחו וירננו לאמים Ps. 67, 5.
ועמל לאמים יירשו Ps. 105, 44.
מלכי־ארץ וכל־לאמים Ps. 148, 11.
וחסד לאמים חטאת Prv. 14, 34.
יזעמוהו לאמים Prv. 24, 24.
ושאון לאמים Jes. 17, 12.
לאמים כשאון מים Jes. 17, 13.
ויאספו לאמים Jes. 43, 9.
והקשיבו לאמים מרחוק Jes. 49, 1.
הן עד לאומים נתתיו Jes. 55, 4.
ומצוה לאמים Jes. 55, 4.
וערפל לאמים Jes. 60, 2.

pl.: וּלְאֻמִּים

ולאמים יהגו־ריק Ps. 2, 1.
ולאמים תחת רגלינו Ps. 47, 4.
ולאמים ׀ בארץ תנחם Ps. 67, 5.
ולאמים הקשיבו Jes. 34, 1.
ולאמים יחליפו כח Jes. 41, 1.
ולאמים תחת נפשך Jes. 43, 4.
ולאמים בדי־אש ויעפו Jer. 51, 58.
ולאמים בדי־ריק Hab. 2, 13.

pl.: בַּלְאֻמִּים

מנוד־ראש בלאמים Ps. 44, 15.
אזמרך בלאמים Ps. 57, 10.
ואזמרך בלאמים Ps. 108, 4.
תוכחות בלאמים Ps. 149, 7.

לָבָא

ad לָבִיא, *v. s. r.* לָבָה *p.* 587.

לָבַב

לוזר לֵב, פעל נוזד, והפתרון דשיכס ושמון עפיסס ומיק [פֿעטע ווינ], וסוק סתאוות נספעל תְּלַבֵּב, ופתרון רפתי של סדרס עיקס וסיכס הדנק ולווי קליקס והתאזכות [פֿענגליינען], כלאר תקלקס לפל קלנב, וכן כדרס כאזון נשפתי עכב, ל״ת נסכדלקס ווזוקלס gr. *λιπ-άω, -όω* [וכזוכלס וכדוקס]. [s. *lip*, *lib-are*, נויכי דסס לֵבֵב, ופדאוק סכפעל נסיס נעל־לבב לו נעל־אכל, לפי שהלב מזכן הזכל, וכן פרס סרל״ק ולי״ם נכוב ילבב, סלקס נכוב וקלול נקקלס נלין דעס, ולק״כ ילבב ציס לו לבב ודעת. וענין הכבד עזוק לבב וסקיס רוק [הערץ, מוזס מְלַבְּבִין], ולדעת רל״ק פרוזו הסרת לב לו מקוק לב נקץ סעין, וסרלזון נכון. וגס סאזון של עזות לבינות נלקס הגוד מן הסס לבינס, ול״כ הפעל נעלמוקו ל״ע כ״ף נכגוזוק.

h. e. לָבַב, *v. intr.*, allinere (angleiten, anstreichen), sanscr. *lip*, gr. *λιπ*, *ἀ-λειφ*, lat. *lib-are*, hinc pinguem, *adipalem*, opimum esse. Conferas velim vv. diducta et composita לְבַב, חָלַב, אֶלֶב, שָׁלַב, חָלַב, לָבַד, סָלַב, quae omnia una ab radice profecta sunt. *Ni. denom.* (a n. לֵבָב), cordatum, prudentem, sapientem fieri; syr. לְבֵב, cordatum facere; אֶתְלַבַּב, cordatum, firmum, constantem esse. Targ. Job. וּגְבַר חֲרִישׁ יִתְחַכַּם. LXX. *ἄνθρωπος δὲ ἄλλως νήχεται λόγοις.* *Gr. Regiorum: θρασύνεται.* Syr. וְגַבְרָא דְּרַכָּא מֶתְלַבַּב. Alii *privative* vertunt. *Pi.* animum afferre, addere, excitare, animare, *ἐπιθαρσύνειν, ἐγκαρδιοῦν.* Alii, in his LXX., qui *καρδιοῦν* vertunt, privative de cordis tanquam abreptione vel vulneratione explicant. Targ. perbelle: עַל־לִבִּי לִבְּי דְּחַמֵּחַד אֲחָתִי בְּנַשְׁקָא דְּיִשַׁי. Idem Piël, cum nominis לְבִיבָה propago est, vi placentas coquendi sive liba faciendi dicitur. LXX. *κολλυρίζειν* (*κολλυρίδας*).

Nif-al: נִלְבַּב *denom.*

3 *imperf.:* יִלָּבֵב

Job. 11, 12. ואיש נבוב ילבב

Pi-el: לִבֵּב *denom.*

2 *perf. f. c. suff.:* לִבַּבְתִּנִי

Cant. 4, 9. לבבתני אחתי כלה

Cant. 4, 9. לבבתני באחד מעיניך

3 *impf. fem.:* וּתְלַבֵּב

2 S. 13, 6. ותלבב לעיני שתי לבבות

3 *perf. fem.:* וַתְּלַבֵּב

2 S. 13, 8. ותלבב לעיניו ותבשל

לֵב

ע"ז ולפני סיקוף לֵב־, וכנגוי לְבִּי, וסנגוי לְבּוֹת, וגם סנקנק לְבָּה סוס, ודומס לו תמונס סשניס לֵבָב, וסמין לְבָב, נכנוי לְבָבִי, לְבַבְכֶם, וסנגוי לְבָבוֹת, נכנוי לְבַבְתֶּיהָן. סיענס נתמנות כמו ק־לב [תלים י"ז י', ע"ג], וכי גס לוס סתפוד כמו לב, וזמו לב נופי [סענין], וכענגי כל"ל קלב ושלמו, וסמשל על נפש וד"ס ועל סמנוע של דבר, על שכן סשכל וסתנונס וכדומס, ידוע.

n. m. (sequente *Maqef* לֵב־, c. s. לִבִּי, pl. לְבָבוֹת, a sing. f. לְבָבָה, horumque gemina forma est לֵבָב, c. s. לְבָבִי, לְבָבְכֶם, pl. לְבָבוֹת, c. s. לְבָבֵיהֶן), sicut חֵפֶץ (quod et ipsum de corde dicitur *Ps.* 17, 10. 73, 7.), adeps, deinde cor, omnis activitatis tum animalis tum intellectualis sedes primaria et quasi focus, quare de vita, de intelligentia ac volitione, denique de omnis generis affectibus promiscue dicitur. LXX. καρδία, ψυχή, ἐπιθυμία, διάνοια, νοῦς; בְּלִבָּבָהּ, לְבָבִי, ἐμαυτῷ; ἐν σεαυτῷ; יֵשׁ לֵבָב, κληποφορεῖν; גֹּבַהּ לֵבָב, προθύμως; עֶרְלַת לֵבָב, σκληροκαρδία; אַבִּיר לֵב, שׂוּם לֵבָב, προσέχειν; ἀσύνητος; חֲסַר לֵב, אֵין לֵב, לֵב אַיִן, ἀκάρδιος; בְּלֵב יָם, ἐν μέσῳ; בְּלֵב יָם, ποντοφορεῖν; בְּלֹא לֵב וָלֵב, οὐ χερσκένως; בְּגֹהַּ לֵב, ὑψηλοκάρδιος; חֲזַק לֵב, στερεοκάρδιος; נְטוּיַת לֵב, νωθροκάρδιος; רְחַב לֵב, סְגִי לֵב, θρασυκάρδιος; חֲשַׁשׁ לֵב, σκληροκάρδιος.

Gn. 8, 21. כי יצר לב האדם

Gn. 31, 20. ויגנב יעקב את־לב לבן

Gn. 34, 3. וידבר על־לב הנער

Ex. 7, 3. ואני אקשה את־לב פרעה

Ex. 7, 13. ויחזק לב פרעה

22. 8, 15. 9, 35.

Ex. 7, 14. כבד לב פרעה

Ex. 9, 7. ויכבד לב פרעה

Ex. 9, 12. ויחזק יי את־לב פרעה

10, 20. 27. 11, 10. 14, 8.

Ex. 10, 1. ואת־לב עבדיו

Ex. 14, 4. וחזקתי את־לב־פרעה

Ex. 14, 17. הנני מחזק את־לב מצרים

Ex. 28, 3. אל־כל־חכמי לב

Ex. 28, 30. והיו על־לב אהרן

Ex. 31, 6. כל־חכם־לב

Ex. 35, 10. וכל־חכם־לב בכם

Ex. 35, 22. כל נדיב לב

Ex. 35, 25. וכל־אשה חכמת־לב

Ex. 35, 35. מלא אתם חכמת־לב

Ex. 36, 1. וכל איש חכם־לב

Ex. 36, 2. חכם־לב אשר נתן יי

Ex. 36, 8. ויעשו כל־חכם־לב

Num. 32, 7. 9. את־לב בני ישראל

Dt. 4, 11. בער באש עד־לב השמים

Dt. 28, 65. ונתן יי לך שם לב רגז

Dt. 29, 3. ולא־נתן יי לכם לב לדעת

Jos. 14, 8. המסיו את־לב העם

Jud. 5, 15. גדלים חקקי־לב

Jud. 5, 16. גדולים חקרי־לב

Jud. 18, 20. ויטב לב הכהן

Ruth 2, 13. וכי דברת על־לב שפחתך

1 S. 10, 9. ויהפך־לו אלהים לב־אחר

1 S. 17, 32. אל־יפול לב־אדם עליו

1 Sam. 24, 6. ויך לב־דוד אחו

1 Sam. 25, 31. ולמכשול לב לאדני

2 S. 13, 28. כטוב לב־אמנון ביין

2 S. 14, 1. כי־לב המלך על־אבשלום

2 S. 15, 6. ויגנב אבשלום את־לב

2 S. 15, 13. היה לב־איש ישראל

2 Sam. 18, 3. לא־ישימו אלינו לב

2 S. 18, 3. חצינו לא־ישימו אלינו לב

2 Sam. 19, 8. ודבר על־לב עבדיך

2 Sam. 24, 10. ויך לב־דוד אחו

1 Reg. 3, 9. ונתת לעבדך לב שמע

1 Reg. 3, 12. נתתי לך לב חכם ונבון

1 Reg. 5, 9. ורחב לב

1 Reg. 8, 66. שמחים וטובי לב

1 Reg. 12, 27. ושב לב העם הזה

2 Reg. 6, 11. ויסער לב מלך־ארם

2 Reg. 23, 3. ואת־חקתיו בכל־לב

1 Chr. 12, 33. ולעדר בלא־לב ולב

1 Chr. 12, 38. ישראל לב אחד

1 Chr. 16, 10. ישמח לב מבקשי יי

2 Chr. 7, 10. שמחים וטובי לב

2 Chr. 7, 11. הבא על־לב שלמה

2 Chr. 24, 4. אחרי־כן היה עם־לב

2 Chr. 29, 31. וכל־נדיב לב עלות

2 Chr. 30, 12. לתת להם לב אחד

2 Chr. 30, 22. וידבר יחזקיהו על־לב

Esr. 6, 22. וחסב לב מלך־אשור

Neh. 2, 2. אין זה כי־אם רע לב

Neh. 3, 38. ויהי לב לעם לעשות

Esth. 1, 10. כטוב לב־המלך ביין

Esth. 5, 9. שמח וטוב לב

Job. 12, 24. מסיר לב ראשי עם־הארץ

Job. 36, 5. כביר כח לב

Job. 36, 13. וחנפי־לב ישימו אף

Job. 37, 24. לא יראה כל־חכמי־לב

Ps. 7, 11. מושיע ישרי־לב

Ps. 11, 2. לישרי־לב

Ps. 19, 9. משמחי־לב

Ps. 32, 11. כל־ישרי־לב

Ps. 34, 19. קרוב יי לנשברי־לב

Ps. 36, 11. וצדקתך לישרי־לב

Ps. 44, 22. ידע תעלמות לב

Ps. 51, 12. לב טהור ברא־לי אלהים

Ps. 51, 19. לב־נשבר ונדכה

Ps. 62, 11. אל־תשיתו לב

Ps. 64, 11. ויתהללו כל־ישרי־לב

Ps. 76, 6. אשתוללו אבירי לב

Ps. 83, 6. נועצו לב יחדו

Ps. 94, 15. ואחריו כל־ישרי־לב

Ps. 97, 11. ולישרי־לב שמחה

Ps. 105, 3. ישמח לב מבקשי יי

Ps. 119, 2. בכל־לב ידרשוהו

Ps. 119, 34. ואשמרנה בכל־לב

Ps. 119, 58. חליתי פניך בכל־לב

Ps. 119, 69. בכל־לב אצר פקודיך

Ps. 119, 145. קראתי בכל־לב

Ps. 147, 3. הרופא לשבורי לב

Pr. 6, 18. לב חרש מחשבות און

Pr. 6, 32. נאף אשה חסר־לב

Pr. 7, 7. נער חסר־לב

Pr. 7, 10. שית זונה ונצרת לב

Pr. 8, 5. וכסילים הביני לב

Pr. 9, 4. חסר־לב אמרה לו

Pr. 9, 16. וחסר־לב ואמרה לו

Pr. 10, 8. חכם־לב יקח מצות

Pr. 10, 13. ושבט לגו חסר־לב

Pr. 10, 20. לב רשעים כמעט

Pr. 10, 21. בחסר־לב ימותו

Pr. 11, 12. בז לרעהו חסר־לב

Pr. 11, 20. תועבת יי עקשי־לב

Pr. 11, 29. ועבד אויל לחכם־לב

Pr. 12, 8. ונעוה־לב יהיה לבוז

Pr. 12, 11. ומרדף ריקים חסר־לב

Pr. 13, 12. מחלה לב

Pr. 14, 10. לב יודע מרת נפשו

Pr. 14, 13. גם־בשחק יכאב־לב

Pr. 14, 14. מדרכיו ישבע סוג לב

Pr. 14, 30. חיי בשרים לב מרפא

Pr. 15, 13. לב שמח ייטב פנים

Pr. 15, 13. ובעצבת־לב

Pr. 15, 14. לב נבון יבקש־דעת

Pr. 15, 15. וטוב־לב משתה תמיד

Pr. 15, 21. אולת שמחה לחסר־לב

Pr. 15, 28. לב צדיק יהגה לענות

Pr. 15, 30. מאור־עינים ישמח־לב

Pr. 15, 32. ושמע תוכחת קונה לב

Pr. 16, 1. לאדם מערכי־לב

Pr. 16, 5. תועבת יי כל־גבה־לב

Pr. 16, 9. לב אדם יחשב דרכו

Pr. 16, 21. לחכם־לב יקרא נבון

Pr. 16, 23. לב חכם ישכיל פיהו

Pr. 17, 18. אדם חסר־לב תקע כף

Pr. 17, 20. עקש־לב לא ימצא־טוב

Pr. 17, 22. לב שמח ייטב גהה

Pr. 18, 15. לב נבון יקנה־דעת

Pr. 19, 8. קנה־לב אהב נפשו

Pr. 21, 4. רום עינים ורחב־לב

Pr. 22, 11. אהב טהור־לב

Pr. 24, 30. ועל־כרם אדם חסר־לב

Pr. 27, 9. שמן וקטרת ישמח־לב

Pr. 27, 19. כן לב האדם לאדם

Pr. 31, 11. בטח בה לב בעלה

Eccl. 7, 3. כי־ברע פנים ייטב לב

Eccl. 7, 4. לב חכמים בבית אבל

Eccl. 7, 7. ויאבד את־לב מתנה

Eccl. 8, 5. ידע לב חכם

Eccl. 8, 11. מלא לב בני־האדם

Eccl. 9, 3 וגם לב בני־האדם

Eccl. 10, 2. לב חכם לימינו

Jes. 6, 10. השמן לב־העם

Jes. 24, 7. נאנחו כל־שמחי־לב

Jes. 35, 4. אמרו לנמהרי־לב

Jes. 40, 2. דברו על־לב ירושלם

Jes. 42, 25. ולא־ישים על־לב

Jes. 44, 20. לב הותל הטהו

Jes. 46, 8. השיבו פושעים על־לב

Jes. 46, 12. שמעו אלי אבירי לב

Jes. 57, 1. ואין איש שם על־לב

Jes. 57, 15. ולהחיות לב נדכאים

Jes. 61, 1. לחבש לנשברי־לב

Jes. 65, 14. עבדי ירנו מטוב לב

Jes. 65, 14. ואתם תצעקו מכאב לב

Jes. 65, 17. ולא תעלינה על־לב

Jer. 3, 16. ולא יעלה על־לב

Jer. 4, 9. ואבד לב־המלך

Jer. 5, 21. עם־סכל ואין לב

Jer. 5, 23. לב סורר ומורה

Jer. 9, 25. וכל־בית ישראל ערלי־לב

Jer. 12, 11. כי אין איש שם על־לב

Jer. 17, 10. אני יי חקר לב

Jer. 24, 7. ונתתי להם לב לדעת

Jer. 32, 39. ונתתי להם לב אחד

Jer. 49, 22. והיה לב גבורי אדום

Jer. 51, 1. לב קמי רוח משחית

Thr. 3, 65. מגנת־לב

Ez. 2, 4. קשי פנים וחזקי־לב

Ez. 3, 7. חזקי־מצח וקשי־לב

Ez. 11, 19. ונתתי להם לב אחד

Ez. 11, 19. והסירותי לב האבן

Ez. 11, 19. ונתתי להם לב בשר

Ez. 11, 21. ואל־לב שקוציהם

Ez. 13, 22. הכאות לב־צדיק שקר

Ez. 18, 31. ועשו לכם לב חדש

Ez. 21, 12. ונמס כל־לב

Ez. 21, 20. למען יָמוג לב

Ez. 32, 9. לב עמים רבים

Ez. 36, 26. ונתתי לכם לב חדש

Ez. 36, 26. והסרתי את־לב האבן

Ez. 36, 26. ונתתי לכם לב בשר

Ez. 44, 7. ערלי־לב וערלי בשר

Ez. 44, 9. ערל לב וערל בשר

Hos. 4, 11. ויין ותירוש יקח־לב

Hos. 7, 11. כיונה פותה אין לב

Zeph. 3, 14. ועלזי בכל־לב

Mal. 2, 2. ואם־לא תשימו על־לב

Mal. 2, 2. כי אינכם שמים על־לב

Mal. 3, 24. והשיב לב־אבות על־בנים

sequente Maqef. לֵב־

2 Rg. 12, 5. אשר יעלה על לב־איש

Prv. 18, 12. לפני־שבר יגבה לב־איש

Pr. 21, 1. פלגי־מים לב־מלך

Pr. 25, 20. ושר בשרים על לב־רע

וָלֵב

1 Sam. 25, 36. ולב נבל טוב עליו

Job. 29, 13. ולב אלמנה ארנן

Ps. 64, 7. וקרב איש ולב עמק

Pr. 12, 23. ולב כסילים יקרא אולת

Pr. 15, 7. ולב כסילים לא־כן

Pr. 25, 3. ולב מלכים אין חקר

Eccl. 7, 4. ולב כסילים

Eccl. 10, 2. ולב כסיל לשמאלו

Jer. 4, 9. ולב השרים

Nah. 2, 11. ולב נמס

Mal. 3, 24. ולב בנים על־אבותם

sequente Maqef. וְלֵב־

Pr. 17, 16. לקנות חכמה ולב־אין שפתים דלקים

Pr. 26, 23. ולב־רע

וָלֵב

1 Chr. 12, 33. בלא־לב ולב

Ps. 12, 3. בלב ולב ידברו

Jer. 11, 20. בחן כליות ולב

Jer. 20, 12. ראה כליות ולב

חַלֵּב

Jer. 17, 9. עקב הלב מכל

בְּלֵב

2 S. 18, 14. ויתקעם בלב אבשלום

2 Sam. 18, 14. חי בלב האלה

1 Chr. 28, 9. בלב שלם ובנפש חפצה

1 Chr. 29, 9. בלב שלם התנדבו

Esr. 7, 27. אשר נתן כזאת בלב המלך

Ps. 12, 3. בלב ולב ידברו

Ps. 45, 6. בלב אויבי המלך

Ps. 46, 3. ובמוט הרים בלב ימים

Ps. 58, 3. אף־בלב עולת תפעלון

Ps. 140, 3. חשבו רעות בלב

Pr. 14, 33. בלב נבון תנוח חכמה

Jer. 23, 26. היש בלב הנבאים

Ez. 27, 4. בלב ימים גבוליך

Ez. 27, 25. 26. 27. 28, 2. 8. בלב ימים

sequente Maqef. בְּלֵב־

Ex. 15, 8. קפאו תהמת בלב־ים

Pr. 12, 20. מרמה בלב־חרשי־רע

Pr. 12, 25. דאגה בלב־איש ישחנה

Pr. 19, 21 רבות מחשבות בלב־איש

Pr 20, 5 מים עמקים עצה בלב־איש

Pr. 22, 15. אולת קשורה בלב־נער

Pr. 23, 34. והיית כשכב בלב־ים

Pr. 30, 19. דרך־אניה בלב־ים

Eccl. 9, 7. ושתה בלב־טוב יינך

וּבְלֵב

Ex. 31, 6. ובלב כל־חכם־לב

Jes. 38, 3. באמת ובלב שלם

כְּלֵב

2 Sam. 17, 10. כלב האריה

Jer. 48, 41. 49, 22. כלב אשה מצרה

Ez. 28, 2. כלב אלהים

Ez. 28, 6. לבבך כלב אלהים

מִלֵּב

Ps. 31, 13. נשכחתי כמת מלב

Jes. 59, 13. מלב דברי־שקר

לִבִּי *cum suff.:*

Gn. 24, 45. טרם אכלה לדבר אל־לבי

Dt. 29, 18. בשרירות לבי אלך

לבי לחוקקי ישראל Jud. 5, 9.
עלץ לבי ביי 1 Sam. 2, 1.
ויאמר אליו לא־לבי הלך 2 Rg. 5, 26.
מה אלהי נתן אל־לבי Neh. 2, 12.
וימלך לבי עלי Neh. 5, 7.
ויתן אלהי אל־לבי Neh. 7, 5.
ואל הרך לבי Job. 23, 16.
ואחר עיני הלך לבי Job. 31, 7.
אם־נפתה לבי על־אשה Job. 31, 9.
ויפת בסתר לבי Job. 31, 27.
ישר־לבי אמרי Job. 33, 3.
אף־לזאת יחרך לבי Job. 37, 1.
אודה יי בכל־לבי Ps. 9, 2.
יגל לבי בישועתך Ps. 13, 6.
שמח לבי ויגל כבודי Ps. 16, 9.
בחנת לבי ׀ פקדת לילה Ps. 17, 3.
והגיון לבי לפניך Ps. 19, 15.
היה לבי כדונג Ps. 22, 15.
לא־ירא לבי Ps. 27, 3.
אמר לבי בקשו פני Ps. 27, 8.
בו בטח לבי ונעזרתי Ps. 28, 7.
ויעלז לבי Ps. 28, 7.
נאם־פשע לרשע בקרב לבי Ps. 36, 2.
מנחמת לבי Ps. 38, 9.
לבי סחרחר Ps. 38, 11.
חם־לבי ׀ בקרבי Ps. 39, 4.
לא־כסיתי בחוך לבי Ps. 40, 11.
רחש לבי ׀ דבר טוב Ps. 45, 2.
והגות לבי תבונות Ps. 49, 4.
לבי יחיל בקרבי Ps. 55, 5.
נכון לבי אלהים נכון לבי Ps. 57, 8.
אקריא בעטף לבי Ps. 61, 3.
חרפה ׀ שברה לבי Ps. 69, 21.
לבי ובשרי ירננו Ps. 84, 3.
ויבש לבי Ps. 102, 5.
נכון לבי אלהים Ps. 108, 2.
בכל־לבי דרשתיך Ps. 119, 10.
כי תרחיב לבי Ps. 119, 32.
הט־לבי אל־עדותיך Ps. 119, 36.
יהי־לבי תמים בחקיך Ps. 119, 80.
כי־ששון לבי המה Ps. 119, 111.
נטיתי לבי לעשות חקיך Ps. 119, 112.
ומדבריך פחד לבי Ps. 119, 161.
יי ׀ לא־גבה לבי Ps. 131, 1.
אודך בכל־לבי Ps. 138, 1.
אל־תט לבי ׀ לדבר רע Ps. 141, 4.
בתוכי ישתומם לבי Ps. 143, 4.
ותוכחת נאץ לבי Prv. 5, 12.
מי־יאמר זכיתי לבי Prv. 20, 9.
ישמח לבי גם־אני Prv. 23, 15.
ואחזה אנכי אשית לבי Prv. 24, 32.
חכם בני ושמח לבי Prv. 27, 11.
ונתתי את־לבי Eccl. 1, 13.
דברתי אני עם־לבי Eccl. 1, 16.
ואתנה לבי Eccl. 1, 17.
לא־מנעתי את־לבי Eccl. 2, 10.
כי־לבי שמח Eccl. 2, 10.
ליאש את־לבי Eccl. 2, 20.
ונתן את־לבי Eccl. 8, 9.
כאשר נתתי את־לבי Eccl. 8, 16.
נתתי אל־לבי Eccl. 9, 1.
לבי למואב יזעק Jes. 15, 5.
קירות לבי Jer. 4, 19.
חומה־לי לבי Jer. 4, 19.
ולא עלתה על־לבי Jer. 7, 31. 32, 35.
על לבי דוד Jer. 8, 18.
תראני ובחנת לבי Jer. 12, 3.
ולא עלתה על־לבי Jer. 19, 5.
נשבר לבי בקרבי Jer. 23, 9.
בכל־לבי ובכל־נפשי Jer. 32, 41.
לבי למואב כחלילים Jer. 48, 36.
נחפך לבי בקרבי Thr. 1, 20.
זאת אשיב אל־לבי Thr. 3, 21.
נחפך עלי לב Hos. 11, 8.

cum suff.: לְבָבִי

והיו עיני ולבי שם 1 Rg. 9, 3.
והיו עיני ולבי שם 2 Chr. 7, 16.

צרופה כליותי ולבי Ps. 26, 2.
ולבי עזבני Ps. 40, 13.
ולבי חלל בקרבי Ps. 109, 22.
ולבי ראה Eccl. 1, 16.
ולבי נהג בחכמה Eccl. 2, 3.
סברתי אני ולבי Eccl. 7, 24.
אני ישנה ולבי ער Cant. 5, 2.
ולבי אל־אנשי Jer. 48, 36.
ולבי דוי Thr. 1, 22.

cum suff.: בְּלִבִּי

נתתה שמחה בלבי Ps. 4, 8.
און אם־ראיתי בלבי Ps. 66, 18.
בלבי צפנתי אמרתך Ps. 119, 11.
אמרתי אני בלבי Eccl. 2, 1. 3, 17. 18.
תרתי בלבי Eccl. 2, 3.
ואמרתי אני בלבי Eccl. 2, 15.
ודברתי בלבי Eccl. 2, 15.
כי יום נקם בלבי Jes. 63, 4.
והיה בלבי כאש בערת Jer. 20, 9.

cum suff.: בְּלִבָּבִי

ונתתי לכם רעים כלבי Jer. 3, 15.

cum suff.: מִלִּבִּי

כי־לא מלבי Num. 16, 28.
טובה אר רעה מלבי Num. 24, 13.

cum suff.: לְבָנוֹ

כי־בו ישמח לבנו Ps. 33, 21.
לא־נסוג אחור לבנו Ps. 44, 19.
ונשימה לבנו Jes. 41, 22.
תקשיח לבנו מיראתך Jes. 63, 17.
שבת משוש לבנו Thr. 5, 15.
היה דוה לבנו Thr. 5, 17.

cum suff.: לְבָבְךָ

כל־מגפתי אל־לבך Ex. 9, 14.
סעד לבך פת־לחם Jud. 19, 5.
אל־תשם את־לבך להם 1 S. 9, 20.
ונשאך לבך להכביד 2 Chr. 25, 19.
השמת לבך על־עבדי Job. 1, 8.
השמת לבך אל־עבדי איוב Job. 2, 3.
תטה לבך לתבונה Prv. 2, 2.
קשרם על־לבך תמיד Prv. 6, 21.
אל־יקנא לבך בחטאים Prv. 23, 17.
תנה בני לבך לי Prv. 23, 26.
שית לבך לעדרים Prv. 27, 23.
ויטיבך לבך Eccl. 11, 9.
והלך בדרכי לבך Eccl. 11, 9.
לבך יהגה אימה Jes. 33, 18.
יען גבה לבך Ez. 28, 2.
ותתן לבך כלב אלהים Ez. 28, 2.
גבה לבך ביפיך Ez. 28, 17.
ושים לבך Ez. 40, 4.
שים לבך וראה Ez. 44, 5.
ושמת לבך Ez. 44, 5.
אשר נתת את לבך להבין Dan. 10, 12.
חזון לבך השיאך Obad. 1, 3.

cum suff.: לְבָבֵךְ *p.*

ולין ויטב לבך Jud. 19, 6.
קום אכל־לחם ויטב לבך 1 Rg. 21, 7.
ונשאך לבך 2 Reg. 14, 10.
וכי־חשית אליו לבך Job. 7, 17.
אם־אתה הכינות לבך Job. 11, 13.
מה־יקחך לבך Job. 15, 12.
חזק ויאמץ לבך Ps. 27, 14.
משאלת לבך Ps. 37, 4.
ומצותי יצר לבך Prv. 3, 1.
כתבם על־לוח לבך Prv. 3, 3. 7, 3.
בטח אל־יי בכל־לבך Prv. 3, 5.
יתמך־דברי לבך Prv. 4, 4.
מכל־משמר נצר לבך Prv. 4, 23.
אל־ישט אל־דרכיה לבך Prv. 7, 25.
חביאה למוסר לבך Prv. 23, 12.
בני אם־חכם לבך Prv. 23, 15.
ואשר בדרך לבך Prv. 23, 19.
ובכשלו אל־יגל לבך Prv. 24, 17.
אל־תתן לבך Eccl. 7, 21.
פעמים רבות ידע לבך Eccl. 7, 22.
כחותם על־לבך Cant. 8. 6.

השיא אתך זדון לבך Jer. 49, 16.

cum suff.: וְלִבְּךָ

ולבך אין אתי Jud. 16, 15.
ולבך תשית לדעתי Prv. 22, 17.
ולבך ידבר תהפכות Prv. 23, 33.
ולבך אל־ימהר Eccl. 5, 1.
אין עיניך ולבך Jer. 22, 17.

cum suff.: בְּלִבְּךָ *p.*

כי־תבוא חכמה בלבך Prv. 2, 10.

cum suff.: וְכִלְבָבְךָ

בעבור דברך וכלבבך 2 Sam. 7, 21.
וכלבבך עשית 1 Chr. 17, 19.

cum suff.: מִלִּבְּךָ

כי מלבך אתה בודאם Neh. 6, 8.

cum suff.: מִלִּבָּבְךָ *p.*

וחסר כעס מלבך Eccl. 11, 10.

cum suff.: לִבָּכֶם

וסעדו לבבכם אחר תעברו Gn. 18, 5.
שיתו לבבכם ׀ לחילה Ps. 48, 14.
ושש לבבכם Jes. 66, 14.

cum suff.: לִבְּךָ

אל־תשיתי את־לבך 2 Sam. 13, 20.
לא־שמת אלה על־לבך Jes. 47, 7.
לא־שמת על־לבך Jes. 57, 11.
כבסי מרעה לבך Jer. 4, 14.
כי נגע עד־לבך Jer. 4, 18.
שתי לבך למסלה Jer. 31, 21.
שפכי כמים לבך Thr. 2, 19.
היעמד לבך Ez. 22, 14.

cum suff.: בְּלִבֶּךָ

ותאמרי בלבך Jes. 47, 10.

cum suff.: לִבּוֹ

וכל־יצר מחשבת לבו Gn. 6, 5.
ויתעצב אל־לבו Gn. 6, 6.
ויאמר יי אל־לבו Gn. 8, 21.
ויפג לבו כי לא־האמין Gn. 45, 26.
ואני אחזק את־לבו Ex. 4, 21.
ולא־שת לבו גם־לזאת Ex. 7, 23.
והכבד את־לבו Ex. 8, 11.
ויכבד פרעה את־לבו Ex. 8, 28.
ואשר לא־שם לבו Ex. 9, 21.
ויכבד לבו הוא ועבדיו Ex. 9, 34.
הכבדתי את־לבו ואת־לב Ex. 10, 1.
כל־איש אשר ידבנו לבו Ex. 25, 2.
בחשן המשפט על־לבו Ex. 28, 29.
בני־ישראל על־לבו Ex. 28, 30.
כל נדיב לבו Ex. 35, 5.
כל־איש אשר־נשאו לבו Ex. 35, 21.
כל אשר נשאו לבו Ex. 36, 2.
ויגד־לה את־כל־לבו Jud. 16, 17.
כי־הגיד לה את־כל־לבו Jud. 16, 18.
וישת וייטב לבו Ruth 3, 7.
כי־היה לבו חרד 1 Sam. 4, 13.
אל־נא ישים אדני ׀ את־ 1 Sam. 25, 25.
לבו
וימת לבו בקרבו 1 Sam. 25, 37.
ויאמר דוד אל־לבו 1 Sam. 27, 1.
וירא ויחרד לבו מאד 1 Sam. 28, 5.
על־כן מצא עבדך את־לבו 2 S. 7, 27.
אל־לבו דבר לאמר 2 Sam. 13, 33.
אשר לבו כלב האריה 2 S. 17, 10.
לשום המלך אל־לבו 2 S. 19, 20.
ויטו נשיו את־לבו 1 Reg. 11, 3.
לא הכין לבו לדרוש 2 Chr. 12, 14.
ויגבה לבו בדרכי יי 2 Chr. 17, 6.
גבה לבו עד־להשחית 2 Chr. 26, 16.
כי גבה לבו 2 Chr. 32, 25.
ויכנע יחזקיהו בגבה
לבו 2 Chr. 32, 26.
אשר־מלאו לבו Esth. 7, 5.
אם־ישים אליו לבו Job. 34, 14.
לבו יצוק כמו־אבן Job. 41, 16.
תאות לבו נתתה לו Ps. 21, 3.
מחשבות לבו לדר ודר Ps. 33, 11.
לבו יקבץ־און לו Ps. 41, 7.
וקרב־לבו Ps. 55, 22.

דור לא־הכין לבו Ps. 78, 8.
נכון לבו בטח ביי Ps. 112, 7.
סמוך לבו לא יירא Ps. 112, 8.
כי אם־בהתגלות לבו Prv. 18, 2.
ועל־יי יזנח לבו Prv. 19, 3.
ומקשה לבו יפול ברעה Prv. 28, 14.
וברעיון לבו Eccl. 2, 22.
גם־בלילה לא־שכב לבו Eccl. 2, 23.
מענה בשמחת לבו Eccl. 5, 19.
והחי יתן אל־לבו Eccl. 7, 2.
כשהסכל הלך לבו Eccl. 10, 3.
וביום שמחת לבו Cant. 3, 11.
ולא־ישיב אל־לבו Jes. 44, 19.
וילך שובב בדרך לבו Jes. 57, 17.
אחרי שררות לבו Jer. 16, 12.
ומן־יי יסור לבו Jer. 17, 5.
שררות לבו־הרע Jer. 18, 12.
וכל הלך בשררות לבו Jer. 23, 17.
חקימו מזמות לבו Jer. 23, 20. 30, 24.
מי הוא־זה ערב את־לבו Jer. 30, 21.
זכר יי ותעלה על־לבו Jer. 44, 21.
וגאותו ורם לבו Jer. 48, 29.
אשר יעלה את־גלוליו
אל־לבו Ez. 14, 4.
ויעל גלוליו אל־לבו Ez. 14, 7.
ויושם דניאל על־לבו Dan. 1, 8.
ואמץ לבו בגבורים Am. 2, 16.

cum suff.: וְלִבּוֹ

ולבו בל־עמד Prv. 23, 7.
ולבו רחק ממני Jes. 29, 13.
ולבו יעשה־און Jes. 32, 6.

cum suff.: בְּלִבּוֹ

ויאמר בלבו הלבן מאה Gn. 17, 17.
ויאמר עשו בלבו Gn. 27, 41.
וראך ושמח בלבו Ex. 4, 14.
ולהורות נתן בלבו Ex. 35, 34.
אשר נתן יי חכמה בלבו Ex. 36, 2.
אשר־נתן אלהים בלבו 1 Rg. 10, 24.
ויאמר ירבעם בלבו 1 Rg. 12, 26.
אשר־נתן האלהים
בלבו 2 Chr. 9, 23.
ויאמר המן בלבו Esth. 6, 6.
אמר בלבו בל־אמוט Ps. 10, 6.
אמר בלבו שכח אל Ps. 10, 11.
אמר בלבו לא תדרש Ps. 10, 13.
אמר נבל בלבו Ps. 14, 1. 53, 2.
תורת אלהיו בלבו Ps. 37, 31.
תחפכות ׀ בלבו Prv. 6, 14.
כי שבע תועבות בלבו Prv. 26, 25.
בוטח בלבו הוא כסיל Prv. 28, 26.
אמר בלבו Obad. 1, 3.

cum suff.: מִלִּבֹּה Q'ri.

אשר־בדא מלבו 1 Reg. 12, 33.

cum suff.: מִלִּבּוֹ

ויצא החצי מלבו 2 Reg. 9, 24.
כי לא ענה מלבו Thr. 3, 33.

cum suff.: לִבָּהּ

לדבר על־לבה להשיבו Jud. 19, 3.
וחנה היא מדברת על־לבה 1 S. 1, 13.
ולא ענתה ולא־שתה לבה 1 S. 4, 20.
Eccl. 7, 26. לבה אסורים ידיה
בכל־לבה כי אם־בשקר Jer. 3, 10.
ודברתי על־לבה Hos. 2, 15.

cum suff.: בְּלִבָּהּ

ותבז לו בלבה 2 Sam. 6, 16.
ותבז לו בלבה 1 Chr. 15, 29.

cum suff.: לִבָּם

ויצא לבם ויחרדו איש Gn. 42, 28.
וידבר על־לבם Gn. 50, 21.
אשר נדב לבם אתם Ex. 35, 29.
לחזק את־לבם לקראת Jos. 11, 20.
ויט לבם אחרי אבימלך Jud. 9, 3.
ויהי כיטוב לבם Jud. 16, 25.
המה מיטיבים את־לבם Jud. 19, 22.
ופרעה את־לבם 1 Sam. 6, 6.
ההלכים לפניך בכל־לבם 1 Rg. 8, 23.

והשיבו אל־לבם בארץ 1Rg. 8, 47.
הסבת את־לבם אחרנית 1Rg.18,37.
החלכים לפניך בכל־לבם 2Chr.6,14.
ושבו אליך בכל־לבם 2 Chr. 6, 38.
כי־לבם צפנת משכל Job. 17, 4.
תכין לבם תקשיב אזנך Ps.10, 17.
חיצר יחד לבם Ps. 33, 15.
ואשלחהו בשרירות לבם Ps.81,13.
הפך לבם לשנא עמו Ps. 105, 25.
ויכנע בעמל לבם Ps. 107, 12.
טפש כחלב לבם Ps. 119, 70.
כי־שד יהגה לבם Prv. 24, 2.
אחרי שרירות לבם הרע Jer. 3, 17.
בשרירות לבם הרע Jer.7,24.11, 8.
אחרי שררות לבם Jer. 9, 13.
החלכים בשררות לבם Jer. 13, 10.
ותרמות לבם המה Jer. 14, 14.
חרושה על־לוח לבם Jer. 17, 1.
חזון לבם ידברו Jer. 23, 16.
תרמת לבם Jer. 23, 26.
ישבו אלי בכל־לבם Jer. 24, 7.
ועל־לבם אכתבנה Jer. 31, 33.
צעק לבם אל־אדני Thr. 2, 18.
אשר־נשברתי את־לבם Ez. 6, 9.
לבם חלך Ez. 11, 21.
העלו גלוליהם על־לבם Ez. 14, 2.
אחרי גלוליהם לבם הלך Ez.20,16.
אחרי בצעם לבם הלך Ez. 33, 31.
קרבו כתנור לבם Hos. 7, 6.
חלק לבם עתה יאשמו Hos.10, 2.
שבעו וירם לבם Hos. 13, 6.
ואקרע סגור לבם Hos. 13, 8.
ושמחה לבם כמו־יין Zach. 10, 7.
יגל לבם ביי Zach. 10, 7.

cum suff.: לִבָּם

ולבם לא־נכון עמו Ps. 78, 37.
ולבם שמו שמיר Zach. 7, 12.

c. suff.: בְּלִבָּם

אשר־נגע אלהים בלבם 1S.10, 26.
אל־יאמרו בלבם Ps. 35, 25.
חרבם תבוא בלבם Ps. 37, 15.
אמרו בלבם ניום יחד Ps. 74, 8.
גם את־העלם נתן בלבם Eccl. 3, 11.
עם תורתי בלבם Jes. 51, 7.
תפש את־בית־ישראל בלבם Ez.14,4
ולא־זעקו אלי בלבם Hos. 7, 14.
אלפי יהודה בלבם Zach. 12, 5.

cum suff.: מִלִּבָּם

ואמרת לנביאי מלבם Ez. 13, 2.

cum suff.: וּמִלִּבָּם

ומלבם יוציאו מלים Job. 8, 10.

cum suff.: לִבָּךְ

נשא לבן אתנה בחכמה Ex. 35, 26.

cum suff.: מִלִּבָּהֵן

המתנבאות מלבהן Ez. 13, 17.

pl.: לְבָבוֹת

ובחן לבות וכליות Ps. 7, 10.
אם כי־לבות בני־אדם Prv.15, 11.
ובחן לבות יי Prv. 17, 3.
ותכן לבות יי Prv. 21, 2.
הלא־תכן לבות Prv. 24, 12.

pl. c. suff.: לְבָבֵם

מחשכיל לבתם Jes. 44, 18.

pl. c. suff.: בְּלִבּוֹתָם

ילישרים בלבותם Ps. 125, 4.

forma gemina: לֵבָב

ובחמתון לבב Dt. 28, 28.
בשמחה ובטוב לבב Dt. 28, 47.
ובצדקה ובישרת לבב 1 Rg. 3, 6.
בתם־לבב ובישר 1 Reg. 9, 4.
עליכם לבב ליחד 1 Chr. 12, 17.
כי אתה בחן לבב 1 Chr. 29, 17.
תן לבב שלם 1 Chr. 29, 19.
נער וירך־לבב 2 Chr. 13, 7.
כי חלוים ישרי לבב 2 Chr. 29, 34.
חכם לבב ואמיץ כח Job. 9, 4.
גם־לי לבב כמוכם Job. 12, 3.
לכן אנשי לבב שמעו לי Job.34,10.
אנשי לבב יאמרו לי Job. 34, 34.
ובר־לבב Ps. 24, 4.
אלהים לברי לבב Ps. 73, 1.
עברי משכיות לבב Ps. 73, 7.
עם תעי לבב הם Ps. 95, 10.
לבב עקש יסור ממני Ps. 101, 4.
גבה־עינים ורחב לבב Ps. 101, 5.
ונכאה לבב למותת Ps. 109, 16.
אודה יי בכל־לבב Ps. 111, 1.
אודך בישר לבב Ps. 119, 7.
וכל־לבב דוי Jes. 1, 5.
ובגדל לבב לאמר Jes. 9, 8.
ושמחת לבב כהולך Jes. 30, 29.
בשמחת כל־לבב Ez. 36, 5.

הַלֵּבָב

מי־האיש הירא ורך הלבב Dt.20,8.

בְּלֵבָב

מערכה בלבב שלם 1 Chr. 12, 38.
רק לא בלבב שלם 2 Chr. 25, 2.

וּבְלֵבָב

באמת ובלבב שלם 2 Reg. 20, 3.
באמונה ובלבב שלם 2 Chr. 19, 9.

לְלֵבָב

ויי יראה ללבב 1 Sam. 16, 7.

constr.: לְלֵבַב

ויחפץ לבב פרעה Ex. 14, 5.
ימס את־לבב אחיו Dt. 20, 8.
ואת־לבב זרעך Dt. 30, 6.
וימס לבב־העם ויחי למים Jos. 7, 5.
ויט את־לבב כל־איש 2 Sam.19, 15.
ויהי עם־לבב דוד אבי 1 Rg. 8, 17.
את־לבב כל־בני האדם 1 Rg. 8, 39.
רק לבב־אסא היה שלם 1 Rg. 15, 14.
מחשבות לבב עמך 1 Chr. 29, 18.
ויהי עם־לבב דויד אבי 2 Chr. 6, 7.
את־לבב בני האדם 2 Chr. 6, 30.
רק לבב־אסא היה שלם 2 Chr. 15, 17.
ונביא לבב חכמה Ps. 90, 12.
ויין ישמח לבב־אנוש Ps. 104, 15.
ולחם לבב־אנוש יסעד Ps. 104, 15.
גדל לבב מלך־אשור Jes. 10, 12.
וכל־לבב אנוש ימס Jes. 13, 7.

וְלֵבַב

constr.:

לבבו ולבב עמו Jes. 7, 2.
ולבב מצרים ימס בקרבו Jes.19,1.
ולבב נמהרים יבין לדעת Jes. 32, 4.

בְּלֵבַב

constr.:

בלבב ימים Jon. 2, 4.

כְּלֵבַב

כלבב דוד אביו 1 Rg. 11, 4. 15, 3.

לְבָבִי

cum suff.:

בתם־לבבי ובנקיון כפי Gn. 20, 5.
ותגנב את־לבבי Gn. 31, 26.
כאשר עם־לבבי Jos. 14, 7.
כאשר לבבי 2 Reg. 10, 15.
אני היה עם־לבבי 1 Chr. 22, 7.
עם־לבבי לבנות בית 1 Chr. 28, 2.
אני בישר לבבי 1 Chr. 29, 17.
עם־לבבי לכרות ברית 2 Chr.29,10.
מורשי לבבי Job. 17, 11.
לא־יחרף לבבי מימי Job. 27, 6.
צרות לבבי הרחיבו Ps. 25, 17.
אך־ריק זכיתי לבבי Ps. 73, 13.
כי יתחמץ לבבי Ps. 73, 21.
לבבי וחלקי Ps. 73, 26.
עם לבבי אשיחה Ps. 77, 7.
יחד לבבי ליראה שמך Ps. 86, 11.
אדני אלהי בכל־לבבי Ps. 86, 12.
אתהלך בתם־לבבי Ps. 101, 2.
חקרני אל ודע לבבי Jes. 139, 23.
תעה לבבי פלצות Jes. 21, 4.
לשעון ולשמחת לבבי Jer. 15, 16.

וְלִבִּי

cum suff.:

כלה שארי ולבבי Ps. 73, 26.

בְּלִבָּבִי

cum suff.:

כאשר בלבבי ובנפשי 1 Sam. 2, 35.
ככל אשר בלבבי עשית 2 Rg. 10, 30.
יגון בלבבי יומם Ps. 13, 3.

לְלִבָּבִי

cum suff.:

אחינו המסו את־לבבנו Dt. 1, 28.
ונשמע וימס לבבנו Jos. 2, 11.
להטות לבבנו אליו 1 Reg. 8, 58.
נשא לבבנו אל־כפים Thr. 3, 41.

לְלִבְבְךָ

cum suff.:

כי בתם־לבבך עשית זאת Gn. 20, 6.
בכל־לבבך ובכל־נפשך Dt. 4, 29.
6, 5. 10, 12. 26, 16. 30, 2. 6. 10.
לא בצדקתך ובישר לבבך Dt. 9, 5.
לא תאמץ את־לבבך Dt. 15, 7.
עם־לבבך בליעל Dt. 15, 9.
ולא־ירע לבבך בתתך לו Dt.15,10.
מפחד לבבך אשר תפחד Dt. 28, 67.
את־לבבך ואת־לבב זרעך Dt.30, 6.
ואם־יפנה לבבך Dt. 30, 17.
סעד־נא לבבך Jud. 19, 8.
חרעה אשר ידע לבבך 1 Rg. 2, 44.
יען אשר היה עם־לבבך 1 Rg. 8, 18.
היש את־לבבך ישר 2 Rg. 10, 15.
יען רך־לבבך 2 Reg. 22, 19.
יען אשר היה עם־לבבך 2 Chr.6, 8.
והכינות לבבך 2 Chr. 19, 3.
יען רך־לבבך ותכנע 2 Chr. 34, 27.
ויגבה לבבך בחילך Ez. 28, 5.
לבבך כלב אלהים Ez. 28, 6.

cum suff.: לְלִבֵּךְ *p.*

וחשבת אל־לבבך Dt. 4, 39.
מצוך היום על־לבבך Dt. 6, 6.
וידעת עם־לבבך Dt. 8, 5.
ורם לבבך ושכחת Dt. 8, 14.
והשבת אל־לבבך Dt. 30, 1.
לין פה וייטב לבבך Jud. 19, 9.
את־זדנך ואת רע לבבך 1 S.17, 28.
כי היה עם־לבבך 1 Reg. 8, 18.
לבבי עם־לבבך 2 Reg. 10, 15.
היתה זאת עם־לבבך 1 Chr. 1, 11.
כי היה עם־לבבך 2 Chr. 6, 8.
שמרם בתוך לבבך Prv. 4, 21.
יעלו דברים על־לבבך Ez. 38, 10.

וּלְלִבֵּךְ

cum suff.:

ולבבך אל־ירך Jes. 7, 4.

בְּלִבֵּךְ

cum suff.:

כי תאמר בלבבך Dt. 7, 17.
לדעת את־אשר בלבבך Dt. 8, 2.
אל־תאמר בלבבך Dt. 9, 4.
וכל אשר בלבבך אגיד לך 1 S. 9, 19.
עשה כל־אשר בלבבך 1 S. 14, 7.
כל אשר בלבבך לך עשה 2 S. 7, 3.
כל אשר בלבבך עשה 1 Chr. 17, 2.
ואתה אמרת בלבבך Jes. 14, 13.
קח בלבבך Ez. 3, 10.

בְּלִבָּבֵךְ *p.*

cum suff.:

את־אחיך בלבבך Lev. 19, 17.
ואמרת בלבבך Dt. 8, 17.
וכי תאמר בלבבך Dt. 18, 21.
ואלה צפנת בלבבך Job. 10, 13.
ושים אמריו בלבבך Job. 22, 22.
אל־תחמד יפיה בלבבך Prv. 6, 25.

וּבְלִבָּבֵךְ

cum suff.:

בפיך ובלבבך לעשתו Dt. 30, 14.

כְּלִבָּבֵךְ *p.*

cum suff.:

חנני עמך כלבבך 1 Sam. 14, 7.
יתן לך כלבבך Ps. 20, 5.

מִלִּבָּבֵךְ *p.*

cum suff.:

ופן־יסורו מלבבך Dt. 4, 9.

לְלִבְּכֶם

cum suff.:

ולא־תתורו אחרי לבבכם Nu.15,39.
ומלחם את ערלת לבבכם Dt.10,16.
בכל־לבבכם Dt. 11, 13. 13, 4.
פן־יפתה לבבכם Dt. 11, 16.
על־לבבכם ועל־נפשכם Dt. 11, 18.
אל־ירך לבבכם Dt. 20, 3.
שימו לבבכם Dt. 32, 46.
ולעבדו בכל־לבבכם Jos. 22, 5.
וידעתם בכל־לבבכם Jos. 23, 14.
והטו את־לבבכם אל־יי Jos.24, 23.
ולמה תכבדו את־לבבכם 1 S. 6, 6.
בכל־לבבכם אתם שבים 1 S. 7, 3.
והכינו לבבכם אל־יי 1 Sam. 7, 3.
ועבדתם את־יי בכל־
לבבכם 1 Sam. 12, 20.
באמת בכל־לבבכם 1 Sam. 12, 24.
והיה לבבכם שלם 1 Reg. 8, 61.
אכן יטו את־לבבכם 1 Reg. 11, 2.
עתה תנו לבבכם 1 Chr. 22, 19.
יחי לבבכם לעד Ps. 22, 27.
חזקו ויאמץ לבבכם Ps. 31, 25.
שפכו־לפניו לבבכם Ps. 62, 9.
ויחי לבבכם Ps. 69, 33.
אל־תקשו לבבכם Ps. 95, 8.
והסרו ערלות לבבכם Jer. 4, 4.
כי תדרשני בכל־לבבכם Jer.29,12.
ופן־ירך לבבכם Jer. 51, 46.
תעלה על־לבבכם Jer. 51, 50.
שבו עדי בכל־לבבכם Joel 2, 12.
וקרעו לבבכם Joel 2, 13.
שימו לבבכם על־דרכיכם Hag.1,5.7
שימו־נא לבבכם Hag. 2, 15. 18.
שימו לבבכם Hag. 2, 18.

cum suff.: בְּלִבְבָכֶם

אמרו בלבבכם Ps. 4, 5.
אל־תחשבו בלבבכם Zach. 7, 10.
8, 17.

cum suff.: לְלִבְבֵךְ

ולמה ירע לבבך 1 Sam. 1, 8.
ופחד ורחב לבבך Jes. 60, 5.

cum suff.: בְּלִבְבֵךְ

ואמרת בלבבך Jes. 49, 21.
וכי תאמרי בלבבך Jer. 13, 22.

cum suff.: לְלִבּוֹ

ואמץ את לבבו Dt. 2, 30.
ולא יסור לבבו Dt. 17, 17.
לבלתי רום־לבבו Dt. 17, 20.
כי יחם לבבו והשיגו Dt. 19, 6.
אשר לבבו פנה היום Dt. 29, 17.
אשרי־דעון איש נגע לבבו 1 Rg.8, 38.
אשר תדע את־לבבו 1 Rg. 8, 39.
נשיו הטו את־לבבו 1 Reg. 11, 4.
ולא־היה לבבו שלם 1 Reg. 11, 4.
כי־נגעה לבבו מעם יי 1 Rg. 11, 9.
חלך אחרי בכל־לבבו 1 Rg. 14, 8.
ולא־היה לבבו שלם 1 Reg. 15, 3.
אלהי־ישראל בכל־לבבו 2Rg.10, 31.
אשר תדע את־לבבו 2 Chr. 6, 30.
דרש את־יי בכל־לבבו 2 Chr.22, 9.
כל־לבבו הכין לדרוש 2 Chr.30, 19.
בכל־לבבו עשה והצליח 2Chr.31, 21
בכל־לבבו ובכל־נפשו 2 Chr.34, 31.
ויאמץ את־לבבו 2 Chr. 36, 13.
כי עזרא הכין לבבו Esr. 7, 10.
ומצאת את־לבבו נאמן Neh. 9, 8.
ויראם כתם לבבו Ps. 78, 72.
ויגע לבבו ולבב עמו Jes. 7, 2.
ורם לבבו בגבהו Ez. 31, 10.
ירום לבבו Dan. 11, 12.

וְלִבּוֹ

cum suff.:

ולבבו יבין Jes. 6, 10.
ולבבו לא־כן יחשב Jes. 10, 7.
ויער כחו ולבבו Dan. 11, 25.
ולבבו על־בריית קדש Dan. 11, 28.

בְּלִבּוֹ

cum suff.:

והתברך בלבבו Dt. 29, 18.
את־הדברים האלה בלבבו 1S.21, 13
לנסותו לדעת כל־בלבבו 2Chr.32, 31
ודבר אמת בלבבו Ps. 15, 2.
כי לחשמיד בלבבו Jes. 10, 7.

cum suff.: וּבְלָבָהּ
Dan. 8, 25. ובלבבו יגדיל
cum suff.: פַּלָּבָהּ
Dt. 20, 8. את־לבב אחיו כלבבו
1 S. 13, 14. בקש יי לו איש כלבבו
cum suff.: לְבָבָהּ
1 Reg. 10, 2. אשר היה עם־לבבה
2 Chr. 9, 1. אשר היה עם־לבבה
cum suff.: בְּלִבָּבָהּ
Jes. 47, 8. האמרה בלבבה
Zeph. 2, 15. האמרה בלבבה
cum suff.: לְבָבָם
Lev. 26, 41. אר־אז יכנע לבבם הערל
Dt. 5, 26. והיה לבבם זה להם
Jos. 5, 1. וימס לבבם ולא־היה בם
1 Reg. 2, 4. באמת בכל־לבבם
1 Rg. 8, 48. ושבו אליך בכל־לבבם
1 Chr. 29, 18. והכן לבבם אליך
2 Chr. 6, 37. והשיבו אל־לבבם בארץ
2 Chr. 11, 16. הנותנים את־לבבם
2 Chr. 15, 12. בכל־לבבם ובכל־נפשם
2 Chr. 15, 15. כי בכל־לבבם נשבעו
2 Chr. 16, 9. להתחזק עם־לבבם שלם
2 Chr. 20, 33. לא־הכינו לבבם לאלהי
2 Chr. 32, 6. וידבר על־לבבם לאמר
Dan. 11, 27. לבבם למרע
cum suff.: בְּלִבָּבָם
Lev. 26, 36. והבאתי מרך בלבבם
Job. 1, 5. וברכו אלהים בלבבם
Ps. 28, 3. ורעה בלבבם
Ps. 78, 18. וינסו־אל בלבבם
Ps. 84, 6. מסלות בלבבם
Eccl. 9, 3. והוללות בלבבם
Jer. 5, 24. ולוא־אמרו בלבבם
Jer. 32, 40. יראתי אתן בלבבם
Zeph. 1, 12. האמרים בלבבם
cum suff.: לְבָבָם
Hos. 7, 2. ובל־יאמרו ללבבם
1 pl. c. suff.: לְבָבֵינוּ al.
Nah. 2, 8. מתפפות על־לבבהן
2 pl.: לְבָבוֹת
1 Chr. 28, 9. כל־לבבות דורש יי

לְבַב

ז״ן נחלתי כמו נעניי, וכנכוי לְבָבָהּ, לְבָבָהּ, ונקרנום לרוב. נגמרץ מוס אַבָּבָא, ווסו אַר־לְבָא, לומר לפי דעת פלוני, וק״כ לכ כמו שכל ודעת. ומוס ג״כ פעל גויר הסס נמדרש לַבָּב, סלון עשות לכ וסקיס רוקי.

n. m. aram., hebraico consimile, c. s. לְבָבָהּ. Gemarice inde אַבָּבָא (= אַר־לְבָא), secundum sententiam alicujus, midrasice לַבָּב, animosum facere, animum addere, syr. *lebibo*, animosus; *lebibuto*, magnitudo, robur, fortitudo animi, *Labai* (לַבַּאי), n. pr. *Lebbaei* apostoli (Mt. 10, 3.).

LXX. *καρδία.*

constr.: וְלֵבַב
Dan. 4, 13. ולבב חיוא יתיהב לה
Dan. 7, 4. ולבב אנש יהיב לה
cum suff.: לְבָבְךָ
Dan. 2, 30. ורעיוני לבבך תבדע
Dan. 5, 22. לא השפלת לבבך
cum suff.: לְבָבֵהּ
Dan. 4, 13. לבבה מן־אנושא ישנון
Dan. 5, 20. וכדי רם לבבה
cum suff.: וְלִבְבֵהּ
Dan. 5, 21. ולבבה עם־חיותא שוי
cum suff.: בְּלִבֵּי
Dan. 7, 28. ומלתא בלבי נטרת

לְבָבָה
ז״כ גויר לֵב, וסכנון כמו לֵב.
n. f. (a m. לֵב), cor, animus.
LXX. *καρδία.*
cum suff.: לְבָבְתֵּךְ
Ez. 16, 30. מה אמלה לבתך

לְבֻבָה
ז״כ, וסכנון עונס זמנס ומכוכבת [פַּעֲטָע-קוֹכְּעָן], ולפעל סכל״ק סוף סנגך סרקיק זקולין לוחו נמזרק, וזמו ענין זמון [פַּעֲטָעָן], וספעל לְבֵב לפ״ו עזות לניכות, ולפעל סכל״נ סוף מעשה מרקזק, קוף״ פיל כלעו, וסמרגס סעתיקוסו חֲלִיבָּא. ולפ זיס מ׳ זסמוס לנקב כלמון יזמעלן, זענינו סלק, וכן מוס זס זענינו פתיס מסולקים, ול״כ נרקס זענין הסנק ס ד ק ס, ונמזרק כן פרמו הקדמוכיס, ולק מתקוור. ולפ זענין תכור לקל לנוב רק נחלוף עס לפוף נמזנק.
n. f., placenta adipata vel in adipe cocta (Fettkuchen), a v. לָבַב, *λιπ-αρὸν εἶναι.* Alii arab. *lobâb*, simila (סֹלֶת), et *libâb*, mica panis (פַּת) comparant, unde verisimile fit, radicem לָבַב vim nativam *comminuendi* habere, id quod veterum multi censuerunt. Hinc v. denom. לִבֵּב, liba adipata facere, placentas coquere, targ. חֲלַט חֲלִיטָן. Interpretatio, quam recoquit *Benseb* in *Ozar ha-Shorashim* (Viennae, 1816.): עֲשָׂתָה מַאֲכַל הַמְחַזֵּק אֶת־הַלֵּב insulsa est. LXX. *κολλυρίδες.* Vulg. sorbitiunculae.
pl.: לְבֻבוֹת
2 Sam. 13, 6. שתי לבבות
pl.: הַלְּבֻבוֹת
2 Sam. 13, 8. ותבשל את־הלבבות
2 S. 13, 10. את־הלבבות אשר עשתה

לָבָה I.

זו לָבָא, ול״ע כ״ק נגוד, וספתרון נסיפס וזניגס וגעור [נרילנען], וכן סזרס נגרמני עתיקי *luw-en, lüw-* [*leu-en; to low*], לסנגוזות, וגס סרומי ויוכי מוזלל.
vel לָבָא, *v. inus.*, rugire, *μυκᾶν*, unde nomen leonis insequens.

לְבִי
זס עומעתי, ע״ת מְלִי, וסרכוי לוכר לְבָאִם ולנקכי לְבָאת, וסנקכי יקיד לְבִיא ע״ת צְבִיָּה, וססקנר לָבְרִיא. וסמוכן לקי [לֶעוּוע], וכדלף עס ליס וזקל, ולקי נקרק מכח וגנוזק, וכן כפיר, ולכי יק זקיגק וכסיפס. ולפ זסמוס Löwe, Leu] נזסתי ערב ג״כ מוס [*λέων*, וגערבי נדומס.
n. epic. (ad s. f. מְלִי, צְבִי, *pl. m.* לְבָאִם, *pl. f.* לְבָאוֹת, fem. sing. לְבִיָּה ad s. f. צְבִיָּה, unde forma decurtata לְבִיא de *leaena*), leo, a rugiendo (syn. שָׁחַל, לַיִשׁ, כְּפִיר), *λέων* (Löwe, Leu), arab. לَبْوَة, לَبُوَة, לَبُوَة. LXX. *λέων, σκύμνος; εἰσέρχεσθαι* (לָבוֹא); בֶּן לְבִיא, *σκύμνος λέοντος.*
pl. mase.: לְבָאִם *a sing.* לְבִי
Ps. 57, 5. בתוך לבאם אשכבה
pl. f. c. suff.: לְבָאתַי
Nah. 2, 13. ומחנק ללבאתיו
fem. sing.: לְבִיא
Ez. 19, 2. מה אמך לביא
f. sing. decurt.: לָבִיא
Job. 4, 11. ובני לביא יתפרדו
Jes. 30, 6. לביא ולישׁ
Joel 1, 6. ומתלעות לביא לו
Nah. 2, 12. לביא שם גור אריה
לְבָיְא
Num. 23, 24. הן־עם כלביא יקום
Dt. 33, 20. כלביא שכן
Hos. 13, 8. ואכלם שם כלביא
לְבָיָא
Jes. 5, 29. שאגה לו כלביא
וְכַלָּבִיא
Gn. 49, 9. וכלביא מי יקימנו
Num. 24, 9. וכלביא מי יקימנו
לְלָבִיא
Job. 38, 39. התצוד ללביא טרף

לָבָה II.

פעל ל״ע, וסמוכן נכנוז וסיסים סופעה וכסיסים [זיימערן], ל״כעזן], וסתמוזת לְבָבָה, וכן לֵב, וכסכל בְּזַאמוכי, ענין נריקס וכסילה, וכן סתמוזת לְבַב חֲלֵב לעיל דף זמ״ק, לזר מתו חֲלֵב, ענין לוכן וקוור, מסתמוזת זל ניסור, וכן לְבַב עֲלֵב לקמן, ענין הכסף וסלנכה, וכן לְבֵן הנס, וכל לְבַב מקרן לפק. ודע זמזכר וס נתנוס לַבְּלֵב נכנוב וגנזוב, וום מתמוזת זל נכנוז וסיסים, וכזס זס לַבְּלֵב.
v. inus., micare, splendere, cui verbo cognata sunt v. לָבַב, dupl. לָבְלַב in dialecto samaritica, לָבַלַּב (q. v. p. 348.), unde לְבָבָה, lac, a candore splendente, לָבַן (pallescere, albescere), לָבֵן (album, candidum esse), quae omnia iisdem initiis sunt orta, generata, concreta. Targ. לְבַלֵּב, vi germinandi seu augescendi; *flos* enim apud Orientales *luci*, lux flori comparatur.

לַבָּה

ז״כ ע״מ אַבָּה, וק״כ לימנו מן לְהַבָּה סמקנר, וסכנון נכנוז וזנלמנ [לַבְלַמ-מע]. ונגמרץ מפעל לְבָה, לומר זלמוד סזלמנת [לַבְלַבְמעת], וסכימוי מְלַבֶּה, וסמקור לְבּוּי, וסמומנע לְבּוּי, וולק רמים על זרס לנס פס.
n. f. (ad s. f. אַבָּה, errant enim, qui ex לְהַבָּה = לַהֲבָה contractum putant), flamma, a splendendo seu flagrando, gem. לְבָה *v. piël.* inflammare, לְבּוּי *n. abstr.*, inflammatio. LXX. *φλόξ.*
constr.: בְּלַבַּת־
Ex. 3, 2. בלבת־אש

לָבַט

פעל כודל, וסכנון לדעת יוכתן עוויכלי רעיוס ומנור, וכן לְבַשׁ נערכי [ניעדער-וועריפן]. לדעת רש״י כל ליכוב לזון עורק ולימות מזק, דילפ״ל נלעו, ולדעת סרד״ק ענין כזילה, וכ׳ יוסף קמחי וסרא״ם יפרזנו מלזון יזמעלן, זלנוו ענין הסתנזות. ונפרוש וזלי לר׳ יוסף קמחי כתוב, כי לנע דומס לנערכי נזת לזנוזות, ילנע נס כמו יזסר נס, לזון לחרת יקלנע כמו פוסק, ופרוש לנזון הרחזון יזסר ולק יליך להתכוכן, וסענין סכ׳ פוסק על כ׳ סעפיס ולק יתכרר לו סחמת.
v. intr., prosternere, corruere, concidere, sicut *labatha* arabicum. Alii vi implicandi, illaqueandi, irretiendi, explicant, collato eodem verbo arabico, in his *Josef Qimchi*, qui pro verbi arabici duplici significatione etiam hebraicum modo vi profligandi modo induendi sive illigandi in laqueos intelligendum ait (v. *Mose ben-Uri* ad Hos. 4, 14.). Isaaki לָבַט vertendum ait: labore, onere, itinere defessum esse (*délasser*). A. *δαρήσεται.* Symm. *βασανισθήσεται.* Th. *φυρήσεται.* LXX. יִלָּבֵט, *σκολιάζων, ὑποσκελισθήσεται, εἰρηνοποιεῖ, συνεπλέκετο.*
Nif-al: נִלְבַּט
3 imperf.: יִלָּבֵט
Prv. 10, 8. 10. ואויל שפתים ילבט
Hos. 4, 14. ועם לא־יבין ילבט

לָבַן

פעל כודל, וסמוכן קויכ וסכסף [וויים ויין], וסכוסף לו נסמזל על עיסור ווכוך, לו סלוזות סלונן וקויכ, וסספעל מענין עיסור וקניות סמוסכית, וקן הפעל לָבֵן, וכ׳ מוסף עתיקי וקדמוני לסרקק הפעל, וכן לְבֵן אָבֵן, חָבַן, חָבַן, וכדומס כ׳ תוספת וסרקק הזמרס. ולכני כלל לנס נסתפקתי לעיל ניזות הפעל, ולפרתי זנסמזות ־ן סמופי״, ולס תסתפק נסופי״ תלמין נסרקק הפעל, ומוס ומוס לל קנק ידין, כי לפעמים סרקק הפעל דווקל. מיודעי הזמרס לנל חַלַּב, לָעַב, לָבַב, ונמלץ כזמרס כמכון נ״כ נזתפתי ערכ, ל״מ ניוכי וכוזי, וכדומס, [sab. *alp-um*, ἀλφ., l. *alb.*] לאף., *lap*] וסתמוזת נמלוע סתנועי [*lab*, לָאַב, לָהַב, וכן נדומס לָאַב, לָהַב זנמוללומס לָאַב, לָהַב, וסקרן נזמרס לָפַד ונס נערכי וכזתפתי ערכ כזמרס כמכון [l. *lip*, *limp-idus*, s. *dîp*, λαπ, ודוק. נגמרץ לַבָּן, עזות לכן ומוזכר וכן׳, הן ע׳ כנוס, הן ע״י לריפס וסענרס נזת, וסכוסף מוזלל על סמכסף והוכזס.
v. intr., album, candidum esse; *Hi.* album facere (non: *dealbare*), candefacere, purgare, trop. de remissione peccatorum vel *intr.* exalbescere, candescere, albere, candere. *Hitp.* album, candidum fieri, trop. de sanctificatione. Radix verbi hujus est *lab* et *an* pervetus est in verbis propagandis additamentum, quod exhibent etiam vv. חָבַן, חָבַן, אָבַן, אָבַן, אָזַן. חָסַן, חָבַן, חָבַן, אָבַן, אָזַן. Nos supra addubitavimus, num, esse hujusmodi verba, jure queat ex nmm. colligi; nunc sic existimamus, uti terminationem *en* ad nmm. generanda, sic terminationem *an* ad verba ex simplici radice amplificanda adhiberi idque tum indogermanicis tum semiticis in linguis, quae ceteris omnibus analysin multo subtiliorem propter vetustatem non oblitam admittunt. Consimilia hujus verbi לָבַן sunt vv. לָעַב, חַ־לַב, לָעַב, עָ־לַב, praefixis illa atque epenthesi aucta, sabin. *alp*, gr. ἀλφ, lat. *alb*, quorum forma prisca est *λαφ, lap, lab*, quae deinceps literarum trajectione novata est, quemadmodum et verborum לָאַב, לָהַב, in quibus a *candendo* ad *ardendum* fit translatio, forma veterrima est לָאַב, לָהַב, quae, indurescente li-

tera media, trilitera evasit. Etiam verbi לָפַד radix est *lap*, gr. λαπ, unde, injecta ad producendam radicem liquida, factum est λάμπ-ειν, sicuti ex λαθ (לָט) primum per epenthesin factum est λανθ, deinde, terminatione verbali sanscrito-semitica *an* accedente, λα-ν-θάν-ειν. LXX. λευκαίνειν, ἐκλευκαίνειν, ἔκλευκος.

Hif-il: הַלְבִּין

3 perf. pl.: הִלְבִּינוּ
Joel 1, 7. הלבינו שריגיה

inf. constr.: וְלַלְבֵּן pro וְהַלְבֵּן
Dan. 11, 35. ולברר וללבן

1 imperf.: אַלְבִּין
Ps. 51, 9. ומשלג אלבין

3 impf. pl.: יַלְבִּינוּ
Jes. 1, 18. כשלג ילבינו

Hitpa-el: הִתְלַבֵּן

3 impf. pl.: וַיִּתְלַבְּנוּ
Dan. 12, 10. יתבררו ויתלבנו

לָבָן

ז״ע, וסמך לְבֶן־ [כמ׳ חֶלֶב יין חָלָב]׳, ות״כ לְבָנָה, ופעקיון קוור [ווי״ם]׳, מעגע ומשמעקס, ומס לנכס לקמן לפ״ו ת״כ יין לנן שנתעגס, ומנגתיס מיוקדת נעבור לנכס, לסקל הקפוס. נגמרת שדס סלנן הסמך של שדס מחילן, לומר שדס תנוסס שחין נס כל מחילן, כדיפוכס נעיון, וכן מס לְבוֹן, לְבֶן וכדומס.

adj. m. (c. לְבַן־, ad s. f. חֲלַב a חֶלְבָּה, *f.* לְבָנָה), albus, candidus, unde *f.* de corpore candido. Gemar. שְׂדֵה חֲאִילָן (opp. שְׂדֵה חַלְבָּן), ager apricus, in quo nulla est arbos, quae patulis diffusa ramis locum opacet; לְבוֹן, לְבֶן, albitudo, candor. LXX. λευκός, λευκαίνειν (לִבֵּן), λευκαντίζειν (לִבֵּן).

Gen. 30, 35. כל אשר־לבן בו
Ex. 16, 31. והוא כזרע גד לבן
Lev. 13, 3. ושער בגגע הפך לבן
Lev. 13, 4. לא־הפך לבן
Lev. 13, 10. הפכה שער לבן
Lev. 13, 13. כלו הפך לבן טהור הוא
Lev. 13, 20. ושערה הפך לבן
Lev. 13, 21. והנה אין־בה שער לבן
Lev. 13, 25. והנה נהפך שער לבן
Lev. 13, 26. אין־בבהרת שער לבן
Lev. 13, 42. נגע לבן אדמדם

adj. masc.: הַלָּבָן
Gen. 30, 37. מחשף הלבן

adj. masc.: לַלָּבָן
Lev. 13, 16. ונהפך ללבן
Lev. 13, 17. נהפך הנגע ללבן

constr.: וְלֶבֶן *sequente Maqef.*
Gen. 49, 12. ולבן־שנים מחלב

pl. masc.: לְבָנִים
Eccl. 9, 8. יהיו בגדיך לבנים
Zach. 6, 3. סוסים לבנים

pl.: וְלְבָנִים
Zach. 1, 8. שרקים ולבנים

pl.: וַהֲלְבָנִים
Zach. 6, 6. והלבנים יצאו

adj. fem.: לְבָנָה *sg.*
Lev. 13, 4. בהרת לבנה
Lev. 13, 10. שאת־לבנה
Lev. 13, 19. שאת לבנה
Lev. 13, 19. או בהרת לבנה
Lev. 13, 24. בהרת לבנה
Lev. 13, 24. אדמדמת או לבנה
Lev. 13, 43. לבנה אדמדמת

adj. f. pl.: לְבָנוֹת
Gen. 30, 37. פצלות לבנות
Lev. 13, 38. בהרת בהרת לבנת
Lev. 13, 39. בהרת כהות לבנת

לְבָנָה

ז״כ ציריי והלניי, והלנון עוגל הסמר ושיכר, מענעו כספיי ולונן [מלכל], וכן קְמֶר כלעון ישמעלי, ען קמיר לעון הלנן. לוקס לד״ק התעוקת שדמות לְבָנָה, וזס עטעו, ומוגעל לי ספרוס.

n. f. poëticum, luna (syn. יָרֵחַ, סַהַר), quam poëtae occidentales *candidam*, *niveam*, *argenteam*, ἀργυρέαν, λευκοπάρηον vocitant, arab. *qamar-on*, a v. קמר, album, candidum esse. Alii eam a forma lateris (לְבֵנָה) simili dictam arbitrantur, insulse profecto. LXX. σελήνη.

Jes. 24, 23. וחפרה הלבנה
Jes. 30, 26. והיה אור־הלבנה

Cant. 6, 10. כַּלְּבָנָה יפה כלבנה

לְבֵנָה

ז״כ, ונכנוי לְבֵנִים, והלנה שמוע פעולי, לומר נת־הכנען, לשל כנרסת ולנכנת שס [נרסלנשעיין], הכל מלנון, ולוו דוקל שלשמס לנכס. ושוס הפעל גויר הסס לְבֵן, לומר עשית לנכיס. נתלגוס לְבֵנָה וכלנוי לְבֵנִין כלוושס.

n. f. (pl. לְבֵנִים, targ. לִבְנִין), later, ab *albedine* vocatus, quia igne in fornace lateraria coctus albescit (Brandstein), vel, ut aliorum minus verisimilis est opinio, quia ex terra sive argilla alba cretaeque simili (Vitruv. II, 3.) conficiebatur. Inde לָבַן *v. denom.* lateres facere. LXX. πλίνθος, πλινθεία, πλινθουργία; *v.* πλινθεύειν; לָבַן לְבֵנָה, πλινθουργία.

Ez. 4, 1. קח־לך לבנה

הַלְּבֵנָה

Gen. 11, 3. ותהי להם הלבנה לאבן

pl.: לְבֵנִים
Gen. 11, 3. הבה נלבנה לבנים
Ex. 5, 18. ותכן לבנים תתנו
Jes. 9, 9. לבנים נפלו

pl.: וּלְבֵנִים
Ex. 5, 16. ולבנים אמרים לנו עשו

pl.: הַלְּבֵנִים
Ex. 5, 7. ללבן הלבנים
Ex. 5, 8. ואת־מתכנת הלבנים
Jes. 65, 3. ומקטרים על־הלבנים

pl.: וּבִלְבֵנִים
Ex. 1, 14. בחמר ובלבנים

pl. c. suff.: מִלְּבֵנֵיכֶם
Ex. 5, 19. לא־תגרעו מלבניכם

verb. denom.: לָבַן

inf. constr.: לְלַבֵּן
Ex. 5, 7. ללבן הלבנים
Ex. 5, 14. לא כלתם חקכם ללבן

1 imperf.: וְלָבְנָה
Gen. 11, 3. נלבנה לבנים

מַלְבֵּן

ז״ו ומעון מקום עשית הלנכיס, ווסו הכנען, או מקום הלנון [כרלכנשעיין־ חַמָּנָן], ות״כ לוינו גויר הסס לנכס, כ״ל רלקי מסגרס, כמ׳ הסעוס. לדעת ת״י ענינו מקום מכונע כדמות לנכס, לומר שוק, וכן נלמת מַלְבּוּשׁ נגמרת, שדמות לנכס, ל״ע מלנכות התנוסס, לומר מערוגות שעומדות פסקי פסקי נין סוילים, וכדומס הכנס.

n. m., locus, ubi lateres conficiuntur, fornax lateraria (Brandsteinofen), aut locus, ubi candefit, ubi albatur, ita ut non a *n. lebena*, sed ab ipso verbo לָבַן sit deducendum. Targum. de loco lateris quadrati instar exstructo explicat, ad s. gemarici מַלְבֵּנְתָּא, q. v. c. de areolis seu liris quadratis inter olivas interjectis dicitur, et similiter. LXX. πλινθίον (*figlina laterum*), πλίνθος.

Nah. 3, 14. החזיקי מלבן

בַּמַּלְבֵּן

2 S. 12, 31. והעביר אותם במלבן
Jer. 43, 9. במלט במלבן

לְבֹנָה

ז״ו כנוי למין עץ לנן [פלפעל], וכתב לנן־גנסק, כי הוא סנקלת נעבני לְבֹנָה, וכן כנוסס לשס סעקוסו ע׳ וקניס [לאיקה]. ודע שסלנוי סתלמודי לְבֹנָה נגמלת מוקני נקניי מן לְבֵנָה, ומלנון כתב כקונים ומדוים, ווסק כתיכס עתיקס ומוגמס של סענכיס, שדומס לכתיכס שומרוניס. עי׳ מוס נספרי מנכס שפתי לרס קף כ״ל ודוק.

n. m., populus alba, a colore subalbo, quo foliorum pars aversa distincta est. *Abulwalid* arabicum *lubni* comparat; Arabs enim in Genesi et LXX. *styracem* vertunt. LXX. λεύκη (*Hos.*), στυράκινος (Vulg. *populus*).

Gen. 30, 37. ויקח־לו יעקב מקל לבנה

וְלִבְנֶה

Hos. 4, 13. תחת אלון ולבנה

לְבֹנָה

ז״כ ומקנן לונן [ווי״סמע], ומוס סמשלל על זכות ושוסר וספיכות [דוכלויסעינקייע], ווולס כוונס סדגור לנכת הספיכ, וכן פרס לקן־גנסק לונן הספיכ, ומס שמקסס לקן־עוכק עליו, שהספיכ לדוס, תסו ונסו. ופרוס לקן־עוכק מהוכנכת לְבֹנָה, כמו חֶשְׁבַּת מן חֶשְׁבָּה, ולנכת הספיכ לפ״ו כמו לקן ספיכ, לפ מתקוור, לע״פ שמלת כמעשה תפמכסו. ודע קוכק שמלת לְבֹנָה, נמע״פ ז׳יקר לנכת, ג״כ מחלה לפניכו, והלנון וכוכיכ [נלמון], ע״פ זכות וספיכות, וז׳יקר לנכת לפ״ו נסר וכוכיכ, והוא מקנק לק״כ גילוס, מפנה שמניקו סס עזית סוכוכיס.

n. f., albedo, candor, hinc de virtute rei limpidae, vitreae ac perlucentis (*perluciditas*), veluti לְבֹנַת סַפִּיר, sapphirus pura ac pellucida. Sic etiam *Abulwalid* vertit: candor sapphiri, et ineptit *Ibn-Ezra*, qui sapphirum rubram esse objicit et לְבֹנָה a לְבֵנָה ad s. f. חֶשְׁבָּה (חֶשְׁבָּה), adstipulante vocabulo מַעֲשֶׂה, quod praecedit, deducendum arbitratur. Etiam *n. pr.* fluvii שִׂיחוֹר לִבְנַת, fines tribus Aser alluentis, cognatum est. Nam quia Phoenices ex arena hujus fluvii primum invento fortuito vitrum conficiebant, dictus est *fluvius vitri* (*Belus*). Onk. simpliciter: כְּעוּבַד אֲבֶן טָבָא. Hieros. II. כְּעוּבַד לִבְנַת סַפִּירִינִין. LXX. (sicut Ibn-Ezra) ὥσει ἔργον πλίνθου σαπφείρου.

constr.: לִבְנַת
Ex. 24, 10. כמעשה לבנת הספיר

לִבְנָה

ז״כ כנוי לענף עץ לנן כמו לנכס, וו שמלך נעלס לנן, ומלך לקטנת [ווי״סכויך], לכן לקנ שלפיי הכנור לעטון ולמוגמר, וכלמר חֻזְּקִיר לְבֹנָה מכויכת לנוכס, ולפעמים כמו עץ לנכס.

n. f., resina arboris albae vel resina alba, hinc: thus, tum de arbuscula tum de suffimine, spec. album, quod est praestantissimum, limpidum dico, pellucidum et resinae cedrinae consimile, puritate ac nitore succino aequale (*Cels.* Hierobot. I, 231.), quod in Arabia atque Judaea generatur, Theophr. Hist. Plaut. IX, 4.: καὶ τὸν μὲν ἐπὶ τῶν ψιάθων λιβανωτὸν εἶναι καὶ καθαρὸν καὶ διαφανῆ, τὸν δ' ἐπὶ τῆς γῆς ἧττον. Hinc חִזְּקִיר לְבֹנָה, thura spargere. LXX. λίβανος, λιβανωτός.

Lev. 2, 1. ונתן עליה לבנה
Lev. 2, 15. ושמת עליה לבנה
Lev. 5, 11. ולא־יתן עליה לבנה
Lev. 24, 7. לבנה זכה
Num. 5, 15. ולא־יתן עליו לבנה
Cant. 4, 14. עם כל־עצי לבונה
Jes. 66, 3. מזכיר לבנה מברך און
Jer. 6, 20. למה־זה לי לבונה

וְלִבֹּנָה

Ex. 30, 34. סמים ולבנה זכה
Cant. 3, 6. מקטרת מר ולבונה
Jes. 60, 6. זהב ולבונה ישאו
Jer. 17, 26. ומנחה ולבונה

הַלְּבֹנָה

Lev. 6, 8. ואת כל־הלבנה
Neh. 13, 5. המנחה הלבונה והכלים
Cant. 4, 6. ואל־גבעת הלבונה

וְהַלְּבֹנָה

1 Chr. 9, 29. והלבונה והבשמים
Neh. 13, 9. את־המנחה והלבונה

בַּלְּבֹנָה

Jes. 43, 23. ולא הוגעתיך בלבונה

cum suff.: לְבֻנָתָהּ
Lev. 2, 2. 16. על כל־לבנתה

לְבָנוֹן

ע״ע לסר נין ק״ו ולסס, גויר לְבֹן, ונקלק כן מזכנת שלג תמידית על ראשו, וכן כתוב נירמיס [י״ח י״ד] מיעוב מלוב שדי שלג לבנון, לכן סעתיקוסו סמתרגם קוֹר חַקְּנָא, וסעכיי גנלק לְשַׁלְגָּא, ודומס לו שלפעם גרומי. ודע שקלן סמר שתי רתוקות סריס, וביניהן נקעת סלבנון, וסר תלמון לשל־ענר מניהן.

n. pr. montis magni inter Judaeam et Syriam, qui duobus ex jugis, Libano et Antilibano, constat, quibus vallum *Bekaa* interjectum est. Nomen accepit ab albedine nivium in jugo ad orientem vergente perennium, ut *alpes* ab albis nivibus apud Latinos, unde eum *fidum nivibus* appellat Tacit. Hist. V, 6. Et Hieronymus, *Nix*, inquit, *de summitatibus Libani deficere non potest, nec adeo, ut omnis liquescat, solis ardore superatur.* Targ. טוּר חַלְגָּא (Schneegebirge), arab. גבאל אל־תלג. LXX. Λίβανος, Ἀντιλίβανος.

2Rg. 19, 23. מרום הרים ירכתי לבנון
2 Chr. 2, 7. לכרות עצי לבנון
Ps. 29, 6. לבנון ושריון

Ps. 104, 16. ארזי לבנון אשר נטע
Cant. 4, 11. כריח לבנון
Cant. 4, 15. ונזלים מן־לבנון
Jes. 14, 8. ארזי לבנון
Jes. 29, 17. ושב לבנון לכרמל
Jes. 33, 9. החפיר לבנון קמל
Jes. 37, 24. יערכתי לבנון
Jer. 18, 14. שלג לבנון
Ez. 31, 15. ואקדר עליו לבנון
Ez. 31, 16. מבחר וטוב־לבנון
Hos. 14, 8. זכרו כיין לבנון
Nah. 1. 4. ופרח לבנון אמלל
Hab. 2, 17. חמס לבנון יכסך
Zach. 11. 1. פתח לבנון דלתיך

וּלְבָנוֹן

Jes. 40, 16. ולבנון אין די בער
Zach. 10, 10. ארץ גלעד ולבנון

הַלְּבָנוֹן

Jos. 9, 1. אל־מול הלבנון החתי
Jos. 11, 17. בבקעת הלבנון
Jos. 12, 7. מבעל גד בבקעת הלבנון
Jos. 13, 5. והארץ הגבלי וכל־הלבנון
Jos. 13, 6. כל־ישבי ההר מן־הלבנון
Jud. 3, 3. ישב הר הלבנון
Jud. 9, 15. ותאכל את־ארזי הלבנון
1 Reg. 5, 20. ארזים מן־הלבנון
1 Reg. 5, 23. עברי ירדו מן־הלבנון
1 Rg. 7, 2. ויבן את־בית יער הלבנון
1 Rg. 10, 17. 21. בית יער הלבנון
2 Chr. 9, 16. בבית יער הלבנון
2 Chr. 9, 20. וכל כלי בית־יער הלבנון
Esr. 3, 7. מן־הלבנון אל־ים יפוא
Ps. 29, 5. את־ארזי הלבנון
Cant. 3, 9. מעצי הלבנון
Cant. 7, 5. אפך כמגדל הלבנון
Jes. 2, 13. ועל כל־ארזי הלבנון
Jes. 35, 2. כבוד הלבנון נתן־לה
Jes. 60, 13. כבוד הלבנון אליך יבא
Jer. 22, 6. ראש הלבנון
Jer. 22, 20. עלי הלבנון וצעקי
Ez. 17, 3. בא אל־הלבנון

־לָן , וְהַלְּבָנוֹן

Dt. 1, 7. ארץ הכנעני והלבנון
Dt. 3, 25. ההר הטוב הזה והלבנן
Dt. 11, 24. מן־המדבר והלבנון
Jos. 1, 4. מהמדבר והלבנון הזה
Jes. 10, 34. והלבנון באדיר יפול

בַּלְּבָנוֹן

1 Rg. 5, 13. מן־הארז אשר בלבנון
1 Rg. 5, 28. חליפות חדש יהיו בלבנון
2 Reg. 14, 9. החוח אשר בלבנון
2 Rg. 14, 9. הארז אשר בלבנון
2 Rg. 14, 9. חית השדה אשר בלבנון
2 Chr. 25, 18. החוח אשר בלבנון
2 Chr. 25, 18. אשר בלבנון
2 Chr. 25, 18. השדה אשר בלבט
Ps. 92, 13. כארז בלבנון ישגה
Ez. 31, 3. ארז בלבנון

וּבַלְּבָנוֹן

1 Rg. 9, 19. לבנות בירושלם ובלבנון
2 Chr. 8, 6. ובלבנון ובכל ארץ

בַּלְּבָנוֹן

Ps. 72, 16. ירעש כלבנון פריו
Cant. 5, 15. מראהו כלבנון
Hos. 14, 6. ויך שרשיו כלבנון
Hos. 14, 7. וריח לו כלבנון

מִלְּבָנוֹן

Cant. 4, 8. אתי מלבנון כלה
Cant. 4, 8. אתי מלבנון תבואי
Ez. 27, 5. ארז מלבנון לקחו

מֵהַלְּבָנוֹן

2 Chr. 2, 7. ואלגומים מהלבנון
cum h finis: לְבָנוֹנָה
1 Reg. 5, 28. וישלחם לבנונה

לָבַשׁ

וגם לָבַשׁ, וסעתיד יִלְבַּשׁ, ומשונן סִנְלַח וקנוס קטול ועטוי [קומסילענן, -קלי־ דענן], ווס מכטו סכווכס, ומסמזלות נכוח. קין מזכס לָבַשׁ, שנמוֹנ ג״כ נפעלי חָבַשׁ, שָׁבַשׁ נקרמי, וקצוי קוס בָּבַשׁ, בְּבָשׁ נקרמי, וק״כ סל׳ פס מקנכ־מוגג ועמי״, כמו ח, כ, ש נקחכיס, וכמכס כמכוון ג״כ נמפתי ערב, ל״מ נמפס סכדיס ופכסיס, [*s. was, bhûsh, paç*; p. *pûsh-iden*], וכן נמפס רומיח ויוכיח וגרמנית ולנקלנית וכדומס, כלומר תמכיל נקחוות מרעיו. וזלוג הפעל נכפל הפעול ידוע מספרי דקדוק.

et לָבַשׁ (impf. יִלְבַּשׁ), contegere, velare, nubere, induere, trop. splendorem, majestatem, ignominiam, justitiam, terrorem, salutem, ad s. gr. *δύειν, ἀμφιβάλλειν, ἔννυσθαι, ἐπιέννυσθαι.* Spiritus Sanctus *induere* aliquem h. e. implere dicitur (v. Luc. 24, 49.). Radix est לָ־בָ־שׁ, quae invenitur etiam in vv. חָ־בָ־שׁ, שָׁ־בָ־שׁ, בָּ־פָ־שׁ (quae omnia praepositionibus accreverunt), sanscr. *was, bhûsh, paç*, pers. *pûsh-iden*, et similiter in linguis classicis, germanicis, slavicis. LXX. *ἐνδύειν, ἐνδιδύσκειν, ἀμφιεννύναι, ζωννύειν, περιτιθέναι, περιβάλλειν, στολίζειν; ἐνδυναμοῦν* (= *δύειν ἀλκήν*), *ἐξιστάναι* (induere terrorem), *φύρεσθαι, περιποιεῖσθαι*, מְלֻבָּשׁ בְּגָדִים *ἔνοπλος.*

3 *perf.:* לָבָשׁ
Lev. 16, 23. אשר לבש בבאו
Esth. 6, 8. אשר לבש־בו
Job. 7, 5. לבש בשרי רמה
3 *perf.:* לָבַשׁ *al. for.*
Ps. 93, 1. ר׳ מלך גאות לבש
Ps. 93, 1. לבש ר׳ עז
3 *perf.:* וְלָבַשׁ
Lev. 6, 3. ולבש הכהן מדו בד
Lev. 6, 4. ולבש בגדים אחרים
Lev. 16, 24. ולבש את־בגדיו
Lev. 16, 32. ולבש את־בגדי הבד
3 *perf. c. suff.:* וְלָבְשָׁם
Lev. 16, 4. את־בשרו ולבשם
3 *prf. fem.:* לָבְשָׁה
Jud. 6, 34. ורוח ר׳ לבשה את־גדעון
1 Chr. 12, 18. ורוח לבשה את־עמשי
2 Chr. 24, 20. לבשה את־זכריה
2 *perf.:* לָבַשְׁתָּ *p.*
Ps. 104, 1. הוד והדר לבשת
1 *perf.:* לָבַשְׁתִּי
Job. 29, 14. צדק לבשתי
3 *perf. pl.:* לָבְשׁוּ
Ps. 65, 14. לבשו כרים הצאן
3 *perf. pl.:* וְלָבְשׁוּ Q'ri.
Ez. 42, 14. ולבשו בגדים אחרים
3 *perf. pl.:* וְלָבֵשׁוּ
Ez. 44, 19. ולבשו בגדים אחרים
part. pl.: הַלֹּבְשִׁים
Zeph. 1, 8. ועל כל־הלבשים
part. pass.: לָבוּשׁ *sg.*
1 Sam. 17, 5. קשקשים הוא לבוש
Ez. 9, 2. לבוש בדים
Dan. 10, 5. איש־אחד לבוש בדים
Zach. 3, 3. לבוש בגדים צואים
part. pass.: לָבֻשׁ *sg.*
Prv. 31, 21. כי כל־ביתה לבש שנים
part. pass.: הַלָּבֻשׁ *sg.*
Ez. 9, 3. הלבש הבדים
p. p. constr.: לְבוּשׁ *sg.*
Ez. 9, 11. 10, 2. 6. האיש לבוש הבדים
Ez. 10, 7. אל־חפני לבש הבדים
Dan. 12, 6. לאיש לבוש הבדים
Dan. 12, 7. לבוש הבדים
inf. abs.: לָבוֹשׁ
Hag. 1, 6. לבוש ואין־לחם לו
inf. constr.: לִלְבּשׁ
Gn. 28, 20. לחם לאכל ובגד ללבש
Lev. 21, 10. ללבש את־הבגדים
imperat.: לְבַשׁ *sg.*
1 Reg. 22, 30. ואתה לבש בגדיך
2 Chr. 18, 29. ואתה לבש בגדיך
impt. fem.: לִבְשִׁי *sg.*
Jes. 51, 9. לבשי־עז זרוע ר׳
Jes. 52, 1. לבשי עזך
Jes. 52, 1. לבשי בגדי
impt. fem.: וְלִבְשִׁי *sg.*
2 S. 14, 2. ולבשי־נא בגדי־אבל
imprt. pl.: לִבְשׁוּ
Jer. 46, 4. לבשו הסריונות
1 *impf. c. s.:* אֶלְבָּשָׁה
Cant. 5, 3. איככה אלבשנה
2 *imperf.:* תִּלְבַּשׁ
Dt. 22, 11. לא תלבש שעטנז
2 *imperf.:* תִּלְבַּשׁ *p.*
Job. 40, 10. והוד והדר תלבש
2 *impf fem.:* תִּלְבְּשִׁי
Jer. 4, 30. כי־תלבשי שני
2 *impf. fem.:* תִּלְבָּשִׁי *p.*
Jes. 49, 18. כי כלם כעדי תלבשי
3 *imperf.:* יִלְבַּשׁ
Lev. 6, 3. בד ילבש על־בשרו
Dt. 22, 5. ולא־ילבש גבר
Ez. 7, 27. ונשיא ילבש שממה
3 *imperf.:* יִלְבָּשׁ *p.*
Lev. 16, 4. כתנת־בד קדש ילבש
Job. 27, 17. יכין וצדיק ילבש
3 *imperf.:* וַיִּלְבַּשׁ
1 S. 28, 8. ויתלבש בגדים אחרים
Esth. 4, 1. ויתלבש שק ואפר
Ps. 109, 18. ויתלבש קללה כמדו
Jes. 59, 17. ויתלבש צדקה כשריון
Jes. 59, 17. ויתלבש בגדי נקם תלבשת
3 *impf. c. s.:* וַיִּלְבָּשֵׁנִי
Job. 29, 14. ויתלבשני כמעיל
3 *impf c. suff.:* יִלְבָּשֵׁם
Ex. 29, 30. שבעת ימים ילבשם הכהן
3 *impf fem.:* וַתִּלְבַּשׁ
Gn. 38, 19. ותלבש בגדי אלמנותה
Esth. 5, 1. ותלבש אסתר מלכות
2 *impf. pl.:* תִּלְבְּשׁוּ *p.*
Ez. 34, 3. ואת־החצמר תלבשו
3 *impf. pl.:* יִלְבְּשׁוּ
2 Chr. 6, 41. ילבשו תשועה
Job. 8, 22. שנאך ילבשו־בשת
Ps. 35, 26. ילבשו־בשת וכלמה
Ps. 109, 29. ילבשו שוטני כלמה
Ps. 132, 9. כהניך ילבשו־צדק
Ez. 42, 14. *Ktib.* יִלְבַּשׁ בגדים
Zach. 13, 4. ולא ילבשו אדרת שער
3 *impf. pl.:* יִלְבָּשׁוּ *p.*
Ez. 26, 16. חרדות ילבשו
Ez. 44, 17. בגדי פשתים ילבשו
3 *impf. pl.:* וַיִּלְבְּשׁוּ
Jon. 3, 5. וילבשו שקים
3 *impf. f. pl.:* תִּלְבַּשְׁנָה
2 S. 13, 18. כן תלבשנה בנות־המלך
Pu-al: לֻבַּשׁ
part. pl.: מְלֻבָּשִׁים *masc.*
1 Rg. 22, 10. מלבשים בגדים בגרן
2 Chr. 5, 12. ולאחיהם מלבשים בוץ
2 Chr. 18, 9. מלבשים בגדים ויושבים
Esr. 3, 10 ויעמידו הכהנים מלבשים
Hof al: הָלְבִּישׁ
3 *perf. c. s. s.:* הָלְבִּישַׁנִי
Jes. 61, 10. כי הלבישני בגדי־ישע
3 *perf. fem.:* הָלְבִּישָׁה
Gn. 27, 17. הלבישה על־ידיו
2 *prf. masc.:* וְהָלְבַּשְׁתָּ
Ex. 28, 41. והלבשת אתם את־אהרן
Ex. 29, 5. והלבשת את־אהרן
Ex. 40, 13. והלבשת את־אהרן
Ex. 40, 14. והלבשת אתם כתנת
2 *prf. f. c. s.:* וְהָלְבַּשְׁתָּם
Ex 29, 8. והלבשתם כתנת
Nu. 20, 26. והלבשתם את־אלעזר
1 *perf. c. s.:* וְהָלְבַּשְׁתִּיו
Jes. 22, 21. והלבשתיו כתנתך
3 *perf. pl.:* הָלְבִּישׁוּ
2 Chr. 28, 15. הלבישו מן־השלל
3 *perf. pl.:* וְהָלְבִּשׁוּ
Esth. 6, 9. והלבשו את־האיש
part. c. s. s.: הַמַּלְבִּשָׁם
2 S. 1, 24. המלבשכם שני עם־עדנים
inf. abs.: וְהַלְבֵּשׁ
Zach. 3, 4. והלבש אתך מחלצות
inf. constr.: לְהַלְבִּישׁ
Esth. 4, 4. להלביש את־מרדכי
1 *imperf.:* אַלְבִּישׁ
Ps. 132, 16. וכהניה אלביש ישע
Ps. 132, 18. אויביו אלביש בשת
Jes. 50, 3. אלביש שמים קדרות
1 *impf. c. s. s.:* וַאַלְבֵּשֵׁךְ
Ez. 16, 10. ואלבשך רקמה
2 *impf. c. h int.:* הַתַּלְבִּישׁ
Job. 39, 19. התלביש צואריו רעמה
2 *impf. c. s. s.:* תַּלְבִּישֵׁנִי
Job. 10, 11. עור ובשר תלבישני
3 *impf. ap.:* וַיַּלְבֵּשׁ
Gn. 41, 42. וילבש אתו בגדי־שש
Lev. 8, 7. וילבש אתו את־המעיל
Nu. 20, 28. וילבש אתם את־אלעזר
1 Sam. 17, 38. וילבש שאול את־דוד
1 Sam. 17, 38. וילבש אותו שריון
Esth. 6, 11. וילבש את־מרדכי
3 *impf. c. suff.:* וַיַּלְבְּשֵׁם
Gn. 3, 21. כתנות עור וילבשם
Lev. 8, 13. וילבשם כתנת
3 *impf. fem.:* תַּלְבִּישׁ
Prv. 23, 21. וקרעים תלביש נומה
3 *impf. fem:* וַתַּלְבֵּשׁ
Gn. 27, 15. ותלבש את־יעקב
3 *impf. c. s. s.:* וַיַּלְבִּשֵׁהוּ
Zach. 3, 5. וילבשהו בגדים
3 *impf. c. suff:* וַיַּלְבִּשׁוּם
2 Chr. 28, 15. וילבשום וינעלם

לְבֵשׁ

ז״ו, ומשונן מעשפס ונגד [קלייד], ונקמר מלנוס נכנלג, שו מלנוס יקי ונגד כנוד, מצריון של קיס וכדומס, ומקוקלנקנו סקשה, לנוס סנעל וסדרקו. ודע שתשנות מסס נמצלנו מופנע, נקנגוס מפעל ומסס רב מלכך, ומסס נהשתל ג״כ על מעשפת מסנלת, כמו מסדלס של שנלת והלנוס שלס [ריס עוקלין], ועוד שס מסס הִתְלַבְּשׁוּת.

n. m., indumentum, vestimentum, de amictu splendido, de lorica Behemoti, trop. de uxore, quae est mariti tanquam vestis et ornamentum (arab. *t'aub-on*, vestis; *tavaba*, induere, trop. mulierem h. e. concumbere). LXX.

ἔνδυμα, ἔνδυσις (ἐνδύειν), ἀμφίασις, ἱμάτιον, ἱματισμός, περιβόλαιον (περιβάλλειν), στολή (στολίζειν), ἐνθύμημα; בָּלִי לְבוּשׁ, γυμνός, ἀδίκως.

לְבוּשׁ

2 Rg. 10, 22. הוצא לבוש לכל עבדי
Esth. 6, 8. לבוש מלכות
Job. 24, 7. ערום ילינו מבלי לבוש
Job. 24, 10. ערום הלכו בלי לבוש
Job. 31, 19. ראיתי אובד מבלי לבוש
Job. 38, 14. ויתיצבו כמו לבוש
constr.: לְבֻשׁ
Jes. 14, 19. לבש הרגים

הַלְבּוּשׁ

Esth. 6, 9. ונתון הלבוש והסוס
Esth. 6, 10. קח את־הלבוש
Esth. 6, 11. ויקח המן את־הלבוש

בִּלְבוּשׁ

Esth. 4, 2. בלבוש שק
Esth. 8, 15. בלבוש מלכות

כַּלְבוּשׁ

Ps. 102, 27. כלבוש תחליפם ויחלפו
Ps. 104, 6. תהום כלבוש כסיתו
cum suff.: לְבוּשִׁי
Job. 30, 18. ברב־כח יתחפש לבושי
Ps. 22, 19. ועל־לבושי יפילו גורל
Ps. 35, 13. בחלותם לבושי שק
Ps. 69, 12. ואתנה לבושי שק
cum suff.: לְלִבוּשֵׁךְ *p.*
Prv. 27, 26. כבשים ללבושך
Jes. 63, 2. מדוע אדם ללבושך
cum suff.: לִבְשׁוֹ
Gn. 49, 11. כבס ביין לבשו
2 Sam. 20, 8. חגור מדו לבשו
Job. 38, 9. בשומי ענן לבשו
cum suff.: לְבוּשׁוֹ
Job. 41, 5. מי־גלה פני לבושו
Mal. 2, 16. וכסה חמס על־לבושו
cum suff.: בִּלְבוּשׁוֹ
Jes. 63, 1. זה הדור בלבושו
cum suff.: לִבוּשָׁהּ
Ps. 45, 14. ממשבצות זהב לבושה
Prv. 31, 22. שש וארגמן לבושה
Prv. 31 25. עוז־והדר לבושה
cum suff.: לְבוּשֵׁכֶן
2 Sam. 1, 24. עדי זהב על לבושכן
cum suff.: לְבוּשָׁם
Jer. 10, 9. תכלת וארגמן לבושם
cum suff.: לְבָשַׁי
Ez. 23, 6. לבשי תכלת
Ez. 23, 12. לבשי מכלול
cum suff.: בִּלְבָשֵׁיהֶם
Thr. 4, 14. יגעו בלבשיהם

מַלְבּוּשׁ

ז״נ כמו נגוע, גלי סתרם מסכון, ומקוקר נתשובתו, כדרך כל מוסף, וכן מכעוֹל מקוקר מן נעל.
n. m., sicut לְבוּשׁ, cujus forma secundaria est, sicut מַנְעָל, factum ex נָעַל. LXX. *περιβόλαιον, ἱματισμός, ἔνδυμα, στολισμός* (στολή), *χρυσίον.*
Job. 27, 16. וכחמר יכין מלבוש
Zeph. 1, 8. מלבוש נכרי

הַמַּלְבּוּשׁ

2 Rg. 10, 22. ויצא כהם המלבוש
cum suff.: וּמַלְבּוּשָׁהּ
Ez. 16, 13. ומלבושך שש ומשי
pl. c. suff.: מַלְבּוּשָׁי
Jes. 63, 3. וכל־מלבושי אגאלתי
pl. c. suff.: וּמַלְבּוּשֵׁיהֶם
1 Reg. 10, 5. ומלבושיהם ומשקיו
2 Chr. 9, 4. ומלבושיהם ומשקיו
2 Chr. 9, 4. ומלבושיהם ועליתו

תַּלְבֹּשֶׁת

ז״נ [ע״מ תַּנְחֹמֶת ז״ע״פ, תִּגְבֹּרֶת נ״פ כנכ״ית], ומסוגן כמו לנוז, ומתמוכ מקוקר.
n. f. (ad *s. f.* תַּגְבֹּרֶת *n. pr.*, תִּגְבֹּרֶת *n. rabin.*), sicut לְבוּשׁ, cujus recentior est forma. LXX. *περιβόλαιον.*
Jes. 59, 17. בגדי נקם תלבשת

לְבָשׁ

כתרמי כמו נענני, גלי סתרם מכוונם, ומכוסף הַלְבָּשׁ, נמר אַלְבָּשׁ.
v. aram., hebr. לָבַשׁ, sine significationis discrimine. Af. הַלְבִּישׁ = אַלְבֵּשׁ. LXX. *ἐνδύεσθαι, ἐνδύειν.*
2 *imperf.:* תִּלְבַּשׁ
Dan. 5, 16. ארגונא תלבש
3 *imperf.:* יִלְבַּשׁ
Dan. 5, 7. ארגונא ילבש
Af-el: הַלְבִּישׁ
3 *perf. pl.:* וְהַלְבִּישׁוּ
Dan. 5, 29. והלבישו דניאל ארגונא

לְבוּשׁ

ז״נ כתרמי כמו נענני.
n. m. aram. hebraico aequale. LXX. *ἔνδυμα.*
cum suff.: לִבוּשַׁהּ
Dan. 7, 9. לבושה כתלג חור
pl. c. suff.: וּלְבוּשֵׁיהוֹן
Dan. 3, 21. וכרבלתהון ולבושיהון

לֹג

v. s. r. לוּג *p.* 591.

לָהַב

פעל ל״ע נענני, ומתמוכ כמו לַהַב נענני, נכריק ומתנוכוכ ולנוי, נסיכ ומנמוכ [ל״יכ״ען, פַּלְאַמען], וקען מפעל לֶהָב, לֵב, ונמצ נמפעל לְבֵבָה לעיל ד״ע, וכן נמפעל לְבָבוֹ, ומס תמצ ג״כ מזווי נצפתי ענני. נצפס רכנית מכוסף הַלְהֵיב, לומר גרס למכס, או נִתְלַהֵב מפעולי״, לכן נתרגוס מכוסף שַׁלְהֶבֶת, נאות מזוקי תמוך גרוני״, רכ מלרך. ולע קוכ׳ מפעל זַלְעָפָה כנ״ל נאזוי קצת מן שַׁלְהֶבֶת, ומס זַלְעָפָה כמו שַׁלְהֶבֶת, וע״כ מזרע לָעָפָה נדומס לל לָהַב, ודוק.
v. inus., arab. *lahiba*, lucere, flammare, flammeum, flammatum, flammiferum esse. Radix est לֶהָב (unde et לְבֵבָה, לָבֵן, q. v. s.), injecto *He*, quod deinde *mobile* evasit לָחַב, לָהַב. Rabin. hoc a verbo *Hi.* הִלְהִיב, inflammare, incendere, trop. excitare, lacessere; *Nitpa.* נִתְלַהֵב, inflammatum esse. Targ. *Af.*, mutato gutturali in sibilum, שַׁלְהֵב, cui tenui discrimine par est v. זַלְעָפָה (a לָעָפָה = שַׁלְהֶבֶת = זַלְעָפָה), unde

לַהַב

ז״נ וסרנו לְהָבִים, ומסתר לנס וכמ ולנס [פַּלְאַמען], ונמצל על לנס ומנמות מקנ ומקנית, נדומס לנס כמתלנ, וכן נרק, לנס, לנס נמצל.
n. m. (pl. לְהָבִים, quod Trg. vertit שַׁלְהוֹבִין), flamma, sicut לֶהָבָה trop. de fulgente ensis lanceaeve lamina seu acie (syn. פָּרֶק, לַהַט), ipsoque de ense splendore flammae simili. LXX. *φλόξ, στίλβειν; μάχαιρα.*
Job. 39, 23. לחב חנית וכידון
Joel 2, 5. כקול להב אש

וְלַהַב

Job. 41, 13. ולהב מפיו יצא
Jes. 29, 6. 30, 30. ולהב אש אוכלה
Nah. 3, 3. ולהב חרב

הַלַּהַב

Jud. 3, 22. ויבא גם־החצב אחר הלהב
Jud. 3, 22. ויסגר החלב בעד הלהב
Jud. 13, 20. ויהי בעלות הלהב

בְּלַהַב

Jud. 13, 20. מלאך־יו בלהב המזבח
pl.: לְהָבִים
Jes. 13, 8. פני להבים פניהם
pl. constr.: בְּלַהֲבֵי
Jes. 66, 15. וגערתו בלהבי־אש

לַהֶבֶת

ז״נ ולפעמים לַהֶבֶת, ומקנון לָהֶבוֹת, ומסתר לַהֲבוֹת, ומפתנון כמו לנס סוכני, וגס המצל נלהנת תכית.
n. f. (aliquoties לַהֲבַת, pl. לָהֶבוֹת, c. לַהֲבוֹת), sicut לַהַב, de flamma et de gladii lamina flammea s. flammae instar micante. LXX. *φλόξ, πῦρ, καταφλέγειν, καίειν; λόγχη;* לַהֲבַת שַׁלְהֶבֶת, *φλὸξ ἐξαφθεῖσα.*
Num. 21, 28. להבה מקרית סיחן
Ps. 106, 18. להבה תלהט רשעים
Jes. 4, 5. אש להבה לילה
Jes. 5, 24. וחשש להבה
Jes. 47, 14. מיד להבה
Thr. 2, 3. כאש להבה אכלה סביב
Joel 2, 3. תלהט להבה
Obad. 1, 18. ובית יוסף להבה
al. for.: לַהֲבַת
Ez. 21, 3. לא־תכבה להבת

וְלַהֶבֶת

Jes. 43, 2. ולהבה לא תבערך־בך
Jer. 48, 45. ולהבה מבין סיחן
Joel 1, 19. ולהבה להטה

לְלַהֶבֶת

Jes. 10, 17. וקדושו ללהבה

וּבְלַהֶבֶת

Dan. 11, 33. בחרב ובלהבה

וּכְלַהֶבֶת

Ps. 83, 15. וכלהבה תלהט הרים
al. for.: וְלַהֲבַת
1 S. 17, 7. ולהבת חניתו שש־מאות
pl.: לְהָבוֹת
Ps. 105, 32. אש להבות בארצם
pl. constr.: לַהֲבוֹת
Ps. 29, 7. חצב להבות אש

שַׁלְהֶבֶת

ז״נ ומסכוון כמו לסנס, ונגור מן שַׁלְהֶבֶת מקנ׳, כי מן נקנ׳ מכוסף נסנזק, ל״ל סְנִיר, סַחְבֶּל, סַרְחֶבֶת, סַרְבֶּבֶת, שַׁעְבֵּד, שַׁבְרֵר, שַׁלְהֶבֶת, כמצל תקמ נספני מסנס זפתי לסנס דף קע״ג, ומתמוכ לפ״ו קנ׳ים ועתיקס, ונס וזמ כוונת מנ״כ נצ׳ כמ׳ים.
n. f. priscum et aramaizans, flamma, a conj. aram. שַׁלְהֶבֶת, siquidem sola aramaica lingua litera *Sin* ad Afel formandum adhibet, ut exempla supra proposita luculente ostendunt. LXX. *φλόξ, ἄνεμος* (*Samum*).
Ez. 21, 3. לחבת שלהבת

שַׁלְהֶבֶת

Job. 15, 30. ויונקתו תיבש שלהבת

שַׁלְהֶבְתְּיָהּ

ת״נ כנ״ל מן סוכני שַׁלְהֶבֶת, ומקוי שַׁלְהֶבְתְּיָהּ, וכמסנס למקנ, ולמע כני׳ מצל מנס זמק כלי מפקוע ס׳, סכוונס למס זמקנו, ומשך לפ״ו לל אֵשׁ מס נקני׳, ומקנון מם מקנקמ ומזמלסנס. ולמע מרמ״נע מתי מלונ. נדומס לל כמרני לל נמצל.
adj. f. (a *m.* שַׁלְהֶבְתִּי, pro שַׁלְהֶבְתִּיָּה, ad sonum emolliendum), flammans, flagrans, c. אֵשׁ *n. f.* de igne *flammigante* (lodernd Feuer). Sic *Bene-Aser*, qui שַׁלְהֶבְתִּיָּה uno vocabulo legunt, ejecto *Mapik.* Alii, in his *Lutherus* (qui vertit: eine Flamme des Herrn), vocabulum bipartiendum putant, uti et מַאֲפֵלָה. LXX. *φλόγες αὐτῆς* (ita ut יָהּ sit suffixum). Hieron. non melius: *lampades ignis atque flammarum.*
Cant. 8, 6. רשפי אש שלהבתיה

לָהַג

פעל נודד, ול״ע כ״ף נגוד, ומסוכן עכין קנוב ולמוד נכנוץ ומקמד [ט׳כ׳מען, כעמען, זמוד׳יכען], וכן לַהֲגֵי נערכי, וס״כ מקמנות לָהַג [מל׳ מקנב-מוזג ועמי״], ודומס לו נעיקרו הֲגֵי, הָגְיָה לעיל רנ״ף. ומצל לקנוב הנזכ דע, זרכים מנעלי פ״ם מקוכס נמקנ לל ע״ו, ומקוכנס מפוכסמת כיוני [*ἀ=Fα*], ומוכמת נמנע הקוכיות, וכן מזנמ הֲגֵי, הָגְיָה, לָהַג כלנו מן וג [*ἀγ=Fαγ*], וכן נמת כזרמ כמכוון נמנתי ערכ, ד״מ נמולו ומוי ונפרסי [s. *wa'c* l. *voc-are*, p. *wakh-ten*, ועוד], ומסמנות זל ו׳ לנל צ״ח. וכן הָגָה, נמון ספרמס ומסיכס, מתמנות וָגָה [וֶגֶה], וכן נמולו [s. *wic'*] ונמתי ערכ, ומכיסס מת נמקמת מלמון, ווס מסוד ג״כ לנל ח״לה, רָלָה וכדומס.
vrb. intr. inus. compos., vocare, loqui, et, quia cogitatio sermo internus est, attente cogitare, meditari, commentari (tichten, reden, studiren), arab. *lahig'a;* coaluit autem ex praepositione *la* et radice הָגָה, unde et v. הֲגֵה q. v. s. Scito vero, verborum פ״ה originem crebro inveniri, si ea cum vv. פ״ו conferas; *He* enim et *Vav* sibimet consimilia sunt, uti in Graeca lingua *spiritus* et *digamma*, quod dicitur, *aeolicum.* Quare radix הָגָה (*ἀγ*) par est radici וָגָה (*Fαγ*), quae forma per linguas indogermanicas percrebuit, sanscr. *wac'*, pers. *wakh-ten*, lat. *voc-are*, atque etiam in v. hebr. יָצָא, vi *vociferandi*, occurrit. Bene discernendum est v. הָגָה, vi separandi vel removendi, quod respondet sanscritico *wic'* (= וָגָה), cujus radicales vocali alia copulantur. Cf. et vv. הָלָה, רָלָה, quae earundem literarum, cum praepositionales sunt, vicissitudinem ostendunt.

לָהַג

ז״ו ומסוכן לסוד ונמוי ומקנב [ט׳כ׳מען, כעמע], ומכל״ק נס׳ מזנכ׳ים

פתר למוד מלין סכנה, וידוע מהזה.
n. m., locutio, meditatio, studium attentum (Luth. viel Predigen). *Dav. Qimchi* de discendo sine intelligentia explicat. LXX. *μελέτη.*

וְלַהֲגוֹ
Eccl. 12,12. ולהג הרבה יגעת בשר

לָהָה

פ"נ ומשונן כמו לָאָה לעיל, לומר למילים ועניינם [לעצמן], והקלר העתיד תְּלַהּ כמו תֶּבַהּ מן בָּהָה, לולם התמזות לַהּ [*lah*], ולומס לו תזרע נזפתי עכ. וכלשם שמזנע תל', או תם' לך גלוי התנועה, ותנין בוס כלל תזרע לַהֲלַהּ, נהלשעל תִּתְלַהֲלַהּ [וכן כ"ל נפעלי פָּאָה, בָּהָה התמזות פּהּ *kah*], לכן קלור העתיד תֶּבַהּ]. ופתרונו של כתתלהלה, לפ' סעדיה פיומי כלשה, תחכלם עניני שלמו לפ ידע תם לעזות, והרי"ע פרש כתזתעה, וגם זה מתמזות זשתרכנו. ולפ יעתי מי תכריע הלקרונים להניע תרע לָהַהּ לפ תתלהלה, וזרע לָהָה לפ תֶּלַהּ, כי לשקר שהתמזות פירועה לַהּ זוה לזניהם, ונלתת הרלשונים תזנוה כלשים מתקור לקד, לע"פ זיתיקרו לפ תתלהלה התכוון אל שָׁלָהּ, ענין שניעה. תזה תלמה עי' תקת תמל.
vrb. intr., sicut לָאָה, languere, hiare (lechen, lechzen), *tabescere aut defatigari*, uti *Luth.* explicat ad Gen. 47, 13. Radix est *lah*, לַהּ (unde *impf.* תֶּלַהּ), quemadmodum vv. לָאָה radix est *kah*, כָּהּ (unde impf. תֶּכַהּ), quae radices, primum una ex litera unaque subjecta vocali constantes, deinceps ad vocalem illam evidentius indicandam varie aucta sunt. Eodem de verbo factum est, radice duplicata, לַהֲלַהּ, *Hitpa.* תִּתְלַהֲלַהּ, unde part. מִתְלַהֲלַהּ, quod *Saadja Fiumi* explicat: vir lassus et defessus, qui se gerit, tanquam, quid faciat, ignoret. *Ibn-Ezra:* vir languidus h. e. stolidus, bardus. Alii de mente capto sive vesano intelligunt, ita ut radix *lah* verbo שָׁלָה (h. e. errare) respondeat, si praepositionem *sa* detraxeris. Et revera syriace *et-lahlah* vi *obstupescendi* seu *horrendi* dicitur. Gr. Venet. ἐξεστώς. Aq. κακοηθιζόμενοι. Symm. πειρώμενοι (*tentati*, sc. *a diabolo*). LXX. mire: (ὥσπερ) οἱ ἰώμενοι (προβάλλουσι). Hieron. (*sicut*) *noxius* (*est qui mittit sagittas*). Lutherus audacter: (Wie einer) heimlich (mit Geschoss und Pfeilen schiesst). Ego non video, quid neotericos perduxerit, ut participii מִתְלַהֲלַהּ radicem לָהָה et imperfecti תֶּלַהּ radicem לַהּ dicerent, cum utriusque radix sit לַהּ, id quod veteres bene senserunt.

3 *impf. f. ap.*: וַתֶּלַהּ
Gn. 47, 13. ותלה ארץ מצרים
Hitpa-el: הִתְלַהֲלַהּ
part.: מִתְלַהֲלַהּ
Prv. 26,18. כמתלהלה חיורה זקים

לָהָה

v. s. r. לָהַהּ *supra.*

לָהַט

פעל כודד, והמונן נעלמות כמו לסנ, נריקה והתנוללות ונהירה [זיטמעלן], ומוס לסיכה וקדיקה [פַּלְטְמַעלן], וקלן תזרע לָהַט, ונמלל ג"כ נהפעל סָלַד, עלין לסירה וכלכול, נהמלל על לסירת פנים וזשתה, ונלתמי מילילה ולהיכה נכללב, ונמלל תזרע ג"כ נזפתי ערב, ד"ת נזפת סכדים וגרמלים [*s. hlâd*] מעלין לסלת פנים. [ger. *glad, klat,* סנילוני לְהָטִים כמו לזוללים, כעדות סוף תפסוק. תכנד לְהַט יולל.
v. intr., sicut לָהַב, splendere, micare, deinde flammare, flagrare. Radix est לַהַט, quam repraesentat etiam *v. compos.* סָלַד (*aram.* gener. vi flagrandi, *hebr.* spec. et trop. de faciei prae gaudio splendore), sanscr. *hlâd*, germ. *glad*, *klat*. Part. pl. לְהָטִים, homines flammiferi, furore et odio incensi. Symm. φλέγοντες. *A.* λαῦροι (= λάβροι). *Th.* ἀναλίσκοντες. *Pi.* incendere, inflammare, excandefacere. LXX. *prt. sing.* φλόξ, *pl.* τεταραγμένος; *Pi.* φλέγειν, καταφλέγειν, φλογίζειν, συμφλέγειν, κατακαίειν, ἀνάπτειν.

part.: לַהַט *sg.*
Ps. 104, 4. משרתיו אש להט
part. pl.: לְהָטִים
Ps. 57, 5. אשכבה להטים
Pi-el: לִהַט
3 *perf.:* וְלִהַט
Mal. 3, 19. ולהט אתם היום הבא
3 *perf. fem.:* לִהֲטָה
Joel 1, 19. להטה כל־עצי השדה
3 *impf. fem.:* תְּלַהֵט
Job. 41, 12. נפשו גחלים תלהט
Fs. 83, 15. וכלהבה תלהט הרים
Ps. 106, 18. להבה תלהט רשעים
Joel 2, 3. תלהט להבה
3 *impf. fem.:* וַתְּלַהֵט
Dt. 32, 22. ותלהט מוסדי הרים
3 *impf. fem.:* וּתְלַהֵט
Ps. 97, 3. ותלהט סביב צריו
3 *impf. fem.:* וַתְּלַהֲטֵהוּ
Jes. 42, 25. ותלהטהו מסביב

לַהַט

ז"ו והמונן לסנ [פַּלְטְמַעלן], כמזלל ג"כ כמו לסנ על נרך תרנ וסכיך [קלינגע]. ענין לְהָטִים, נמר לְטָיִם, עי' תקת לוּט.
n. m., flamma, de ense Cherubis introitum paradisi custodiente, qui, uti explicat Megalander ad Genes. 3., non erat ferreus, sed flammeus sive fulmineus. De forma לְהָטִים = לְטָיִם vide s. v. לוּט. LXX. φλογίνη (ῥομφαία).
Gn. 3, 24. להט החרב המתהפכת

לְהָטִים

v. s. r. לוּט *p.* 565.

לָהַם

פ"נ, וסתקרון לל"ק כמו לַהַם נלשון ישמעלל, לומר ליעס ונליעת תוכל נתות נפש, וק"ס כמעש נדומס לל לָהַם לקרון, ענין ליעסוהכילה, ומוס סהתפעל חִתְלַהֲם הפעולי, נתות נפש, והניטוכי מִתְלַהֲמִים מוסב לל לנכי נרגן, לומר לנכים מתלמיס, הנתכלים נתות נפש [לעקקענדיגע]. לנעת רל"ק ענין הפעל סיות תלק ורך, והרמון לנכי נרגן מקליקים, ולנעת הרל"נע סיות מוסתר ונקנל, ולנעת המתרגם ענין נעים, כי מעתיקו נפעל רכן, ומכולם כ"ל כוונת רש"י שהפעל רק סרוס מן הַבָּם, ולנכים מתלמיס כמו לנכים מתמלמיס, לומר שהם כפעיים ונקליס, וכמן לסוף שפסוק. והודס גם הרל"נע לוס מצלי כ"ו כ"נ, ומניל רקיס שלשון רכילות ודבה נקרל הכתף והלוס.
v. intr., quocum nonnulli comparant arab. *lahima* h. e. avide devorare, celeriter inglutire, unde *lahi-mon*, homo ciborum delicatorum avidus, helluo, ganeo, gurges, *cupes* apud Plautum; cognatum est igitur v. לָהַם, vi deglutiendi seu comedendi. *Hitpa.* part. pl. מִתְלַהֲמִים, res, quas quis avide helluatur, devorat, obligurit, *cupedia, escae molliculae, cibi delicatiores*, ut phrasibus utar Plautinis. *Qimchi* verbum *laham* explicat: laevem, politum, blandum esse, unde prt. hitpa. epitheton verborum adulatoris, susurronis, calumniatoris (נִרְגָּן). *Ibn-Ezra:* absconditus, occultus, tectus, *clandestinus*. Praeplacet sententia Trecassini Salomonis, qui לָהַם ex הָלַם per metathesin ortum ratus, *mitlahamim* de verbis calumniatoris instar mallei clanculum verberantibus exponit, quae est et *Ibn-Ezrae* sententia ad *Misle* 26, 22. Sic et Lutherus vertit, semel: bringen Zank, semel: sind wie Schläge. *A.* λόγοι τονθρυστοῦ γοητικοί. Sym. λόγοι γογγυστοῦ ἐν παρέργῳ. Th. λόγοι ἐνθυμίου ὡς ἐξαπλούμενοι (Hier. *quasi simplicia*). LXX. λόγοι κερκώπων μαλακοί.

Hitpa-el: הִתְלַהֵם
part. pl.: מִתְלַהֲמִים
Prv. 18, 8. דברי נרגן כמתלהמים 26, 22.

לְהָקוֹת

v. s. r. קָהָל *p.* 977.

לוּג

לומר לָג, פעל כודד ול"ע, והסלסס קיעור וקניעס [סַהְלִנען, טיעפען], ומוס לָג ע"ס קָל, סס לנכר סתקועל, ונתרגום לוּג מזלמו, ונלתמי מוס לָגִין [מן לָג נסופי ין, ע"ס סָדִין מתר סָדִין, סָבִין, בּוּצִין מן בָּץ, סָהּ], כלי מקועל כלרך סף וגרעל וקעיס [עי' תנוי פניניס ע"ו, קמ"ל], וכזרע כמכוון ג"כ נזפתי ערב, ד"ת נזפת יין ורועי *lákk-os; lag-ών; lax-αίνω; lék-os*] lat. *lac*-us; *lac*-una; *lag*-ena; *lic*, in ob-*liquus*], וכן כזרע כמכוון נגרמני [Loch; Lach-e].
h. e. לָג *v. trans. inus.*, cavare, excavare (höhlen, tiefen), gr. *lax-εῖν, lax-ίζειν, lαχ-αίνειν*, lat. *lac, lag, lic*, in nmm. supra enumeratis, germ. *lach, loch*, in nmm. Lache, Loch.

לָג

ז"ו, והסתקרון סס מלה, ע"ס קעור וקניעה [נעתקען], זיסמעל], סכנלה למדיק כלנ, וכן סזס קב נתמוס, וכן לָגְתָּא נסורסי תזרע לָג, וכן לָגִין נתרמי, לָקוֹן נגמרל, או לָקֵן נתרגום תוס.
n. m. (ad s. f. לָקָל a v. לָקַל, *cal*-are), vas excavatum, profundum, gr. *λάκκος, λαγών, λάγηνος, λάγυνος*, lat. *lacus, lacuna, lagena, lagoena*, aram. לָגִין (a לָג, addita terminatione *in*, uti in nmm. בּוּצִין, סָבִין, סָדִין = סָדִין, a סָד, סָהּ), gemar. לָקוֹן, targ. לָקֵן, syr. לָגְיָנָא. Deinde nomen mensurae liquidorum, arab. *loggat-on*, secundum Qimchium pars vicesima quarta *sati*, sex ova capiens. LXX. κοτύλη (Pollux: τὸ τρίτον τοῦ χοίνικος).

Lev. 14, 12. 24. ואת־לג השמן
וְלֹג
Lev. 14, 10. ולג אחד שמן
Lev. 14, 21. למנחה ולג שמן
מִלֹּג
Lev. 14,15. ולקח הכהן מלג השמן

לוּד

זע"פ לקומס, וכפרע תזס לנ' כנו"ס זונים, לין זימים קרן התרע: ל' לזס קומס היולקת מנני זס, והיל סנקריקת ג"כ נזס הוס נזקר לזונות [לידיער], וכן פ' יוסף סכהן נקדמוניות, וק"כ לומס לסניית. נ' כנוי לזס לומס לפריקית, ומעכ נלמר זסיל נת מנרים [רקיע' י', ג'], וקנזים נקנרת פוע לו פול, ומוסכי קצת תמס [יעני' ס"ו י'ע], ופוע עס לפריקי, והס נקיל נור, וכלנוי זס תזס תקלר מן לָגַר, זסוק זס ליניל, וכן לַבְּדֶקוֹס נמזנס יפוע תמרל לוגל נגמרל, ונמר לַבְּדֶקוֹס, לפעמים לַיְּדֶקוֹס, והרנוי לַבְּדֶקְרִין לו לַוְּדֶקְרִין, ול"נ לוד כזניוו לומס לפריקית הול קלנ לוד. וכנר סניל רניס לקריל מוריעזניין נזס הוס תקנס רמְעוֹנִיתלַעֲר נקדמוניות זלו [ק"ג קף זס"כ], כי ילוע זס נמר נזס לַבְּדֶקוֹס ענינועזניין [עי' פליני ה', כ'], וגס זס קרת לנדיל, ומקוו קרת קדזת נקרל לרן לנדיל ניתי קדס.
n. pr. populi, significatu pro radicis diversitate duplex: 1) gens semitica et asiatica, Lydi, *Jos.* Arch. I, 6, §. 4. 2) gens Africae, ex Aegypto oriunda (Gen. 1, 13.), quae una cum פּוּט s. פּוּל, populo Africae, tanquam sagittarum jaciendarum perita commemoratur (Jes. 66, 19.). Lud autem, quod correptum est ex *Levad*, Lybiae vel partis Lybiae nomen est. Sic לַבְּדֶקוֹס (quod interdum scribitur לַוְּדֶקוֹס, pl. לַוְּדֶקְרִין, לַבְּדֶקְרִין) in Gemara explicatur: חֲמָרָא לְוָדְאָה asinus Lybius. Etiam nunc in Mauritania amnis est, qui לַבְּדָה vocatur, in finibus Tingitaniae (Plin. V, 2.), et urbs לַבְּדָרָא. Denique territorium Carthaginis לַבְּדָרָא (קַרְתָּא חַדַּתָּא) antiquitus vocitari solitum est.

וְלֹוֶד *n. g.*
Gn. 10, 22. וארפכשד ולוד וארם
1 Chr. 1, 17. וארפכשד ולוד וארם
Jes. 66, 19. פול ולוד משכי קשת
Ez. 27, 10. ולוד ופוט היו בחילך
Ez. 30, 5. כוש ופוט ולוד
לוֹדִים *n. g. pl.:*
Gn. 10,13. ומצרים ילד את־לודים

לוּה
דד״ו

פעל כודד בתמטותו, ומשונה: ל׳ הדגק וחזקו [בתמנען], ומזה מתדגקות בלי״ם ע״י לויט והלוך עמו [בע-גל״יענן], וזה סוד משכב. והתקוב בקת לחלף ולחזות מרעיו, ובתרגום הפעל במכון זה לרוב, ומכוסף אַלֵּוֵי ופ״ל לַוְּלוֹר, עכין הדגק והתקנרות [עי׳ עוד לויט לקמן], ובנאלת מזה לְוָיָה או הַלְוָיָה [גויר הספעיל], וכן לְוִיר כדקדוק [שם לוו] וכדומה, והעקר דבקות הטעל עם הפעקר. כ׳ סליכה בהתקנרות וקשור עם לי״ם [מיע יעתכדעם לייבע פֵּערבינדונג לייבנע-הענן], וחלק לקיים הלוזם [לייהענן], וכן ברומי כאמר לצון קשור וקנור מלוזם, ומכוון הזם הכוסף יולֵל, ועוד במכוון הכ׳ תקום להתגלד. ודע שהכנוסות בל׳ עוד ככר המוכן של גדול וכבירה, ד״מ ר׳, וזה מהתעלות של לחזון. עי׳ ס׳ יריעות שלמה ק״ג דף ו׳ פניה כ׳.

v. intr., 1) adhaerescere, adhaerere, trop. assectari, comitari, prosequi aliquem, tanquam *προσαλείφεσθαί τινι* (unde rab. לְוָיָה, אַלְוֶה (semel לַוְיָתָן), pro hebraico שָׁבַע Gen. 12, 20. 18, 16. *Ni.* se applicare alicui. De nativa verbi significatione ejusque cognatis et propinquis v. אָלַק. 2) translatione vel, uti videtur, origine alia, stipulationem, pactum, conventum facere cum aliquo, mutuum sumere, mutuari, aes alienum suscipere, contrahere, aere alieno *se obstringere, obstrictum, nexum* esse alicui. Hinc *Hi.* mutuum dare, commodare, foenerare. Fortasse v. לָוָה 2. primum vi nectendi, plectendi, obstringendi dicebatur, id quod ex derivatis luculente apparet. Probe vero inter duo verba לָוָה vi atque origine discrepantia discernendum est. LXX. *συμπορεύεσθαι, δανείζεσθαι; Ni. προσκεῖσθαι, συμπαραγίνεσθαι, προσθῆναι, καταφεύγειν;* c. אֶל, *εἶναι πρός; Hi. δανείζειν, ἐκδανείζειν, κιχρᾶν;* אִישׁ מַלְוֶה, *δεσπότης ἰδίου.*

1 *perf.:* לָוִינוּ
Neh. 5, 4. לוינו כסף למדת המלך

part.: לֹוֶה
Ps. 37, 21. לוה רשע ולא ישלם
Prv. 22, 7. ועבד לוה

part.: מַלְוֶה
Jes. 24, 2. כמלוה כלוה

2 *imperf.:* תַּלְוֶה
Dt. 28, 12. ואתה לא תלוה

3 *impf. c. suff.:* יַלְוֶנּוּ
Eccl. 8, 15. והוא ילוגו בעמלו

Nif-al: נִלְוָה 3 *perf.*
Ps. 83, 9. גם־אשור נלוה עמם

3 *perf.:* וַיִּלָּוֶה
Jes. 14, 1. ונלוה הגר עליהם

3 *perf.:* הִנָּלוֹה
Jes. 56, 3. הנלוה אל־יי לאמר

3 *perf. pl.:* וְנִלְווּ
Num. 18, 4. ונלוו עליך
Jer. 50, 5. באו ונלוו אל־יי
Dan. 11, 34. ונלוו עליהם רבים
Zach. 2, 15. ונלוו גוים רבים

part. pl.: הַנִּלְוִים
Esth. 9, 27. ועל כל־הנלוים עליהם
Jes. 56, 6. הנלוים על־יי לשרתו

3 *imperf.:* יִלְוֶה
Gn. 29, 34. הפעם ילוה אישי אלי

3 *impf. pl.:* וְיִלְווּ
Num. 18, 2. וילוו עליך וישרתוך

Hif-al: הִלְוָה
2 *perf.:* וְהִלְוִיתָ
Dt. 28, 12. והלוית גוים רבים

part.: מַלְוֶה
Prv. 22, 7. ועבד לוה לאיש מלוה

prt.constr.: מַלְוֵה
Prv. 19, 17. מלוה יי חונן דל

part.: וּמַלְוֶה
Ps. 112, 5. טוב־איש חונן ומלוה

part.: כַּמַּלְוֶה
Jes. 24, 2. כמלוה כלוה

2 *imperf.:* תַּלְוֶה *masc.*
Ex. 22, 24. אם־כסף ׀ תלוה

2 *impf. c. suff.:* תַּלְוֶנּוּ
Dt. 28, 44. ואתה לא תלונו

3 *impf. c. suff.:* יַלְוֶךָּ
Dt. 28, 44. הוא ילוך

לְוָיָה

ג״כ [וסוכני לְוִיר], וסמוכן עעכם ווכ [קבאכן], מעכין גדול וכביכה, ולבד״ק מעכין קבור והדגק הפעלות, וכן להב״נ קבור, וסוק הקשוב סיפה, וכן הכל״נע וכו״. ודע קוק שהמכוון של לקוו וקבור, שהוזקל על הגדול והכבור, כמלת בנאלת ג״כ מוזקל על כפתול ובתנקות מלעב והכלת כף לל-כף [ביכנען], לכן לְוָיָה בנאלת כמו לכל, כמושב קשן, והכבד לַוְּלוֹר מכפתולי מלחמה בתכוסן, והכל מתעלות פחק.

n. f. (a m. לְוִיר), corona, sertum, a v. לָוָה 2. (plectere, nectere), quod in gemara etiam de *colluctando* (targ. לַוְּלוֹר, pugnare, manus conserere, conferre), et *luctu* (לְוָיָה = אֵבֶל, tanquam luctamen manuum) dicitur. LXX. *στέφανος.*

constr.: לְוִיַּת
Prv. 1, 9. כי לויית חן הם לראשך
Prv. 4, 9. תתן־לראשך לויית־חן

לְוִיָּתָן

ג״כ גויר לְוָיָה, כסופי ן תקולכי״, וכן בַּעֲלָתוֹן מן בָּעֲלָה, והסלכה המעות והמסולף [בעוולוכדעכעם, בעקכיתם-עתם], וכוונתו כתב [בלבגע], או לל-פַּרעון [קבאקאדיל], או תכין כהזקלה [ובעתהיעב], או דקון [דבקון בלבגע]. וכזקל על כתב שמיי״, המתזיך והמקליר שת ויתב כהמעטותו [ליוב ג׳ ק׳], ותזב יעוכנו לוכבי יום והקוסמים להקשכתו, לדעת הקולמים, וכן לכל הכדמים רמו [Râhu], כתב מקליר לור וסכל, וכהגלה עוד דכניס כניס מתנו, כניוכו לל-פרעון או יתיו-ים [קבוור פניכים קי״ע], כמלחמתו עם תור־בר או תור־זהב וכדומה. עי׳ כתב, נסמות, תכין. ותזב פ׳ מעדים פיומי לויתן בתיוב ג׳ מן לויט מכלות תכו וכמו.

n. m. (a n. לְוָיָה, addita appendicula adjectiva *an*, *on*, ad s. f. עֲקַלָּתוֹן ex עֲקַלָּה), animal contortum, inflexum, incurvum, multas in spiras se contrahens, a v. לָוָה, nectere, intorquere. De aliorum derivationibus v. *Martinum Geierum* ad *Ψ.* 104, 16. In definiendo animali, cui hoc nomen inditum sit, ambigunt interpretes; sunt, qui draconem, qui crocodilum (cf. b. Sabat. fol. 77, b. arab. *Al-Fir'on*), qui cete, veluti balaenam, intelligant. Translate de sidere draconis, qui solem ac lunam contegit atque obscurat (syn. נָחָשׁ בָּרִיחַ, ind. *Râhu*), Job. 3, 8., quem locum alii aliter intelligunt. Targ. לְוְיָתָן, vertit: אַלְוִיתְהוֹן, *elegias* eorum (atqui *semiticum* est vocabulum, a v. אָלָה, *ἀλαλάζειν*); לְוְיָה enim rabinice de luctu (= אֵבֶל) dicitur, veluti in dictione hac: אִשָּׁה לָא תְּעוֹבֵד לְוְיָתָהּ בְּמוֹעֲדָהּ. Adstipulatur *Saadia Fiumi, Levi Gersoni*, qui glossam exhibet: אֲבָלָם. Alii animal et ingentem quidem piscem vel draconem intelligunt. A. οἱ *παρεσκευασμένοι ἐξεγεῖραι λευιαθάν.* Symm. et LXX. Reg. οἱ *μέλλοντες διεγείρειν τὸν λεβιαθάν.* Th. οἱ *ἕτοιμοι ἐξυπνίσαι δράκοντα* LXX. Vatic. ὁ *μέλλων τὸ μέγα κῆτος χειρώσασθαι.* Allegor. de *Satana* dicitur (syn. הַנָּחָשׁ הַקַּדְמוֹן, Ap. 12, 2. 20, 2.). Notum est autem, quot *βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους* de Leviatane, uno de miraculosis istis animalibus (de quibus vide *Eliam* in *Tisbite* et *Charuze Peninim* p. 119.) mythologia Judaica effinxerit.

Job. 3, 8. העתידים ערר לויתן
Job. 40, 25. תמשך לויתן בחכה
Ps. 74, 14. רצצת ראשי לויתן
Ps. 104, 26. לויתן זה ׀ יצרת
Jes. 27, 1. על לויתן נחש ברח
Jes. 27, 1. ועל לויתן נחש עקלתון

לִיָּה

ג״כ גויר לִי או לְוִי מוכני, ע״מ גְּוִי, וסמוכן עעכת [קבאכן], או עעוו וקשור סכיב [גוזיכלבאכעב], כמעכה מוכד [פעכטעמן], ומקכן הכבת יזועה.

n. f. (a m. לִי, לְוִי, גְּוִי, ad s. f. לִיָּה), corona, sertum, architecton. de cincturis (Guirlanden, Festons). LXX. *κῶμα, προσκεῖσθαι, ἔσωθεν.*

pl.: לִיּוֹת
1 Reg. 7, 29. ליות מעשה מורד
1 Reg. 7, 30. מעבר איש ליות

pl.: וְלִיּוֹת
1 Reg. 7, 36. כמער־איש וליות סביב

לוּל

כפיל תמטות הבת של לָוָה, ובתבלוטו הכוי לְוָלַי, הכמכת עוד בתבנוס, ובבת לוּל, לך הקבר תמטו, וכן טֶרֶם לעיל הקבר מן טָאטָא, מבת טָא. תמוכן חוון של לוּט, דבוק ועטור וסבוך תעוד, לומר תעול וגלוס [ווי״קקעלבן] וגלילה, וכזאת הבת בת בשות.

vrb. trans. (ex verbi לָוָה duplicata radice לְוָלַי ortum, quod in paraphrasibus invenitur, sicuti טֶרֶם ortum est ex radice טָא iterata (טָאטָא), volvere; duplicatione enim radicis vis verbi לָוָה augescit.

לוּל

ג״כ והכבו לוּלִים, והמוכן עליות ומעלות גלילות וענולות [וועבדעלטעדעפענן], וכקל כן בתכמת המכנה. ע״ם ענולי ומעוולי וגלומי. בנאלת עוד מבלוב תבנגליס, תעוזי עעוכים וענולים תסבסכים, ולב״ק ג״כ לְוְלִיָּתָה שם תוק, לומר כתין זולי וענולי ודוק.

n. m. (pl. לוּלִים), cochlidium, cochlea, cochlis (Wendeltreppe), a v. לָוַל (= לָוָה), de scalis per gyrum ascensilibus (gr. *κοχλίς, κοχλίδιον, κοχλίας, κλίμαξ ἑλικτή*). Gem. de crista galli (*λόφος*). LXX. *ἑλικτός.*

pl.: וְלוּלִים
1 Rg. 6, 8 ובלולים ועלו על־התיכנה

לֵלַי

ג״ו גויר לוּל, כסופי ־ר, עתיקי וקבמי, וקבן התוקבי״, וכן בעבבי הוֹדֶר [מן הוֹד], חֻלְבָּר [מן חֶלְבָּה], בֵּלַי, כִּילַי [מן בֶּיל], ומכבוי כקבי לֵלָאוֹת [כסבלות תבועת מת׳], וכן הוֹדָאִים, הֻלְבָּאִים, בֵּלָאִים [בשפת יהודית], ומדבק לֵלָאוֹת, וכל זה למפעכסים כפשם בקבקי שוק. המעבה כם וקגוד ועבכה [שלינגע, שלייפע], או אזב בהן בתלו הקבסים, ומכל״ק פתר בתי תקיוה ל׳ק״י בלעו, ומתרגם עֲמְבִין, והכל״ע יפה קבכו עם לוט, כי בכון הוא במלכת קבוו מזבחים.

n. m. — a n. לָוַל, adjecta terminatione adjectiva et antiqua ־ֵי, quae est linguae aramaicae propria, ad s. nmm. hebr. הוֹדֶר (הוֹד), כִּילַי (כֶּיל), בֵּלַי (חֶלְבָּה) חֶלְבָּי, *pl. f.* בֵּלָאִים, חֶלְבָּאִים, הוֹדָאִים ads. f. לֵלָאוֹת (jud.), pl. constr. לֵלְאוֹת — laqueolus, ligula (Schlinge, Schleife), a v. לָוַל, *ἑλύειν, εἰλύειν*, propter formam continuo in se sive in rotundum reflexam, unde et aethiop. *lul*, margarita, a forma volubili seu rotundosa. LXX. *ἀγκύλαι, ἀντιπρόσωπον.*

pl.: לֵלְאוֹת
Ex. 26, 5. חמשים ללאת תעשה
Ex. 26, 5. וחמשים ללאת
Ex. 26, 10. ועשית חמשים ללאת
Ex. 26, 10. וחמשים ללאת
Ex. 36, 12. חמשים ללאת עשה
Ex. 36, 12. וחמשים ללאת עשה
Ex. 36, 17. ויעש ללאת חמשים
Ex. 36, 17. וחמשים ללאת עשה

pl.: הַלֵּלְאוֹת
Ex. 26, 5. מקבילת הללאת
Ex. 36, 12. מקבילת הללאת

pl.: בַּלֵּלְאוֹת
Ex. 26, 11. את־הקרסים בללאת

pl. constr.: לֵלְאֹת
Ex. 26, 4. 36, 11. ללאת תכלת

לוֹת

praep. aram., *v. Concord. partt.*

לוּז

לומר לֵז, בעבבי לאז, והמעבה בעיה והסבה ובדוד ולפות [בימענן, ביינגן, וויי״בען], ומזה הכבעל לָלוּז, והכיבוי לָלוּז, וסתר הכיבוי לְלוּז, והכבוי לְלוּזִים, לומר היות בעזה-לבזה-עקב [פערקעסבע ויין], והכיבוי כלזו לבעיה מזבעב בלי-גוף, לומר דבר כלזו ומזה [הכל״ק], ולבעת לבן-בבקת כלזו שם. מבזה הַלָּלוּז [מאר הַלָּז ע״ד לחמי], בעתיל יַלְיוּ [וכן הַלָּזוֹן, הַשִּׁית, הַצִּית, הַיִּתַּח, מזבעים כבוכים לָז, סֶה, צֶה, זֶה, וסם כ׳ תמוזות תתבדבה בהלכן זו לכל לחת כווכה מיוחדת, ולבעמים דגוז לתקלחת של הזבם כגלו לעין גב בזמות, ל״מ מבזול מן בֶּל, תַּזוּר מן בֶּר, מִשְׁוֹט מן שֵׁט, מֵרוֹץ מן רֶץ. תמזות הזבם והמכוון ג״כ בזפתי ערב, ל״מ [lett. *lûz*-it], וכהולו ויוכי כתלקלבי

s. *lig*, *ling* וכומי נקצוי מזריקס gr. *λυγ-ίζειν*; l. ob-*liqu*.

h. e. לָוַז *v. intr.*, arab. *làdsa*, flectere, deflectere, recedere, sanscr. *lig*, *ling*, gr. *λυγίζειν*, lat. ob-*liqu*-us, lett. *lôz*-it. *Ni.* נָלוּז (prt. absol. item נָלוּז, prt. constr. נְלוּז, pl. נְלוּזִים), perversum, a recto inflexum, pravum, praeposterum esse; prt. interdum neutraliter, de eo, quod est perversum ac pravum, quo sensu *Ibn-'Ganah* נָלוּז nomen esse censet. Hi. חִלְוִיז, pro חִלְוִיז, more aramaico, impf. יַלְוִיז, quemadmodum etiam formae חַפְרִית, חִשְׁרִית, חִצְרִית non a vv. פ״נ, sed a verbis *cavis* חָסַר, חָצַר, חָפַר ortum habent. Quodsi verbum *cavum* (nam vv. ל״ה neoterici a grammaticis arabizantibus mutuati sunt) utramque habet formam hifilicam, et vulgarem, cujus *He* Zere subter se habet, et illam magis aramaicam, singularis est utriusque significatio, quae cum eodem de capite, quo altera, manet, tamen in alium cursum deflectit. Illud Dages primo radicali injectum compluribus quoque in nmm. comparet, veluti מַבְּהִיל (בָּלַל), תַּבְּזִיר (זָרַר), מְשֻׁוֶּה (שָׁוַה), מְרֻוָּח (רָוַח). Ceterum hac in re conferenda sunt, quae *Franciscus Delitzschius* in libro recens edito: Zur Geschichte der jüdischen Poësie p. 153—156. de consideratione ac contemplatione linguae duplici inter Babylonios ac Palaestinenses, *Hispanos* et *Italos* usitata multumque discrepante disseruit. LXX. *παραφύειν*; *Ni. prt. σκολιάζων*, *γογγύζων*, *καμπύλος*, *παράνομος*; *Hi. ἐκλείπειν*.

3 *impf. pl.*: יִלְזוּ

Prv. 3, 21. בני אל־ילזו מעיניך

Nif-al: נָלַז

part.: נָלוּז

Prv. 3, 32. כי תועבת ה׳ נלוז

part.: וְנָלוּז

Jes. 30,12. בעשק ונלוז ותשענו עליו

prt.constr.: וְנָלוּז

Prv. 14, 2. ונלוז דרכיו בוזהו

part. pl.: וְנִלְוִזִים

Prv. 2, 14. ונלוזים במעגלותם

Hif-il: הִלְוִיז

3 *impf. pl.*: יַלְוִיזוּ

Prv. 4, 21. אל־ילזו מעיניך

לָזוּת

ז״כ מן לָז, ולפ מן לָזָה, כאשר יאזר הכל״ק, ומסמך לְזוּת, נסקנר תצועה שרזים, וכן נסמך שְׁשׁוֹן, לְשׁוֹן, מן שרזים נגועים לָשׁ, שָׁשׁ. ממענם עקשות ומלוי ונעוות [פערקעמרעסייע], ויונן מסורס.

n. f. (c. לְזוּת, ad s. f. שְׁשׁוֹן, לְשׁוֹן, a vv. לָשׁ, שָׁשׁ), perversitas, non a v. לָזָה, ut ineptit Qimchi. LXX. *ἄδικος*.

constr.: וְלִזוּת

Prv.4,24. ולזות שפתים הרחק ממך

לוּז

ז״ו נמר נוז, נקלוף תוקיות סרכות, ורן נְשָׁבָה־לְשָׁבָה, נְבָה־לְקָא [נקרמי],

s. *lig*, *ling* [וכומי נקצוי מזריקס gr. *λυγ-ίζειν*; l. ob-*liqu*].

h. e. לָזַז *v. intr.*, arab. *làdsa*, flectere, deflectere, recedere, sanscr. *lig*, *ling*, gr. *λυγίζειν*, lat. ob-*liqu*-us, lett. *lôz*-it. *Ni.* נָלוּז (prt. absol. item נָלוּז, prt. constr. נְלוּז, pl. נְלוּזִים), perversum, a recto inflexum, pravum, praeposterum esse; prt. interdum neutraliter, de eo, quod est perversum ac pravum, quo sensu *Ibn-'Ganah* נָלוּז nomen esse censet. Hi. חִלְוִיז, pro חִלְוִיז, more aramaico, impf. יַלְוִיז, quemadmodum etiam formae חַפְרִית, חִשְׁרִית, חִצְרִית non a vv. פ״נ, sed a verbis *cavis* חָסַר, חָצַר, חָפַר ortum habent. Quodsi verbum *cavum* (nam vv. ל״ה neoterici a grammaticis arabizantibus mutuati sunt) utramque habet formam hifilicam, et vulgarem, cujus *He* Zere subter se habet, et illam magis aramaicam, singularis est utriusque significatio, quae cum eodem de capite, quo altera, manet, tamen in alium cursum deflectit. Illud Dages primo radicali injectum compluribus quoque in nmm. comparet, veluti מַבְּהִיל (בָּלַל), תַּבְּזִיר (זָרַר), מְשֻׁוֶּה (שָׁוַה), מְרֻוָּח (רָוַח). Ceterum hac in re conferenda sunt, quae *Franciscus Delitzschius* in libro recens edito: Zur Geschichte der jüdischen Poësie p. 153—156. de consideratione ac contemplatione linguae duplici inter Babylonios ac Palaestinenses, *Hispanos* et *Italos* usitata multumque discrepante disseruit. LXX. *παραφύειν*; *Ni. prt. σκολιάζων*, *γογγύζων*, *καμπύλος*, *παράνομος*; *Hi. ἐκλείπειν*.

3 *impf. pl.*: יִלְזוּ

Prv. 3, 21. בני אל־ילזו מעיניך

Nif-al: נָלַז

part.: נָלוּז

Prv. 3, 32. כי תועבת ה׳ נלוז

part.: וְנָלוּז

Jes. 30,12. בעשק ונלוז ותשענו עליו

prt.constr.: וְנָלוּז

Prv. 14, 2. ונלוז דרכיו בוזהו

part. pl.: וְנִלְוִזִים

Prv. 2, 14. ונלוזים במעגלותם

Hif-il: הִלְוִיז

3 *impf. pl.*: יַלְוִיזוּ

Prv. 4, 21. אל־ילזו מעיניך

לָזוּת

ז״כ מן לָז, ולפ מן לָזָה, כאשר יאזר הכל״ק, ומסמך לְזוּת, נסקנר תצועה שרזים, וכן נסמך שְׁשׁוֹן, לְשׁוֹן, מן שרזים נגועים לָשׁ, שָׁשׁ. ממענם עקשות ומלוי ונעוות [פערקעמרעסייע], ויונן מסורס.

n. f. (c. לְזוּת, ad s. f. שְׁשׁוֹן, לְשׁוֹן, a vv. לָשׁ, שָׁשׁ), perversitas, non a v. לָזָה, ut ineptit Qimchi. LXX. *ἄδικος*.

constr.: וְלִזוּת

Prv.4,24. ולזות שפתים הרחק ממך

לוּח

ז״ו נמר נוז, נקלוף תוקיות סרכות, ורן נְשָׁבָה־לְשָׁבָה, נְבָה־לְקָא [נקרמי], וכוס נקלוף ג״כ כמכון ג״כ נשפתי ערכ, ל״מ arm.] נשפת גרמני־עתיקי, ונקרס־מכי [*engus*, ahd. *hnus*, וכדומה. ולסרכל״ק סוף שקוין בלעו חוויל״כייר, ולדעת סעדיה פירוי פרושו שקר, ורפיקו מלשון ישמעאל, וכן נתכנוס.

n. m. (= נוּז, liquidae permutatione, sicuti variant נְשָׁבָה et לְשָׁבָה et לְבָא aram.), nux, amygdalus (Samarit. שְׁקֵדִים = מְשֻׁחַ דְּלוּזָן Gn. 43, 11.), arm. *engus*, germ. *hnuz*, lat. *nux* (Nuss, Mandel-Nuss), syr. בַּר־לוּזָא, trop. de iuvene vegeto, nervoso, lacertoso. LXX. *καρύϊνος*, Schol. *ἀμυγδάλινος*. *Gl. Philonis in nom. de Iesu Nave:* Luza, *amygdalon*, licet quidam interpretentur *κλοιόν*, *torquem* videlicet damnatorum, quem vulgo *boiam* vocant.

לוּזִי

Gn. 30, 37. ולוז וערמון

לוּחַ

לומר לָחַ, ול״ע כ״פ נגור, ומשון הגלף ושרוש נדבר, קריפ וקריפ [קרייכ־גרצנען, -שעצען], ומוס כתיפס, שסיפ הגליפס בכלב. תשוות משרש קיבס בין לפיכס, כי משכון מוס בלשון ישמעאל נסתמשות של דָּבַק, לכן תתמשות ענין קריפס, וכן כשרש כתכון נשפת סודו [*s. likh*] וכדומה, ווס שפרוש יכשר.

h. e. לָחַח *v. inus.*, insculpere, infigere, hinc exarare, scribere, scr. *likh*, minime cogn. cum arabico לחר (*luc*-ere, *λευκ-ός*), cui respondet קַ in v. compos.

דָּבַק

ז״ו ומרכוי לְוֹחַ ומוגי לְחֻתִים, ומשון עבלפ וגלוף לקרות כס [עפצעל], ובקרפ ע״פ גלוף, ומלוף לו מקבן כלשות סרכית והעדות, לו מען, ומוס ג״כ נסשקל על כל דבר נדשות לוף, ד״מ מלוף הדלפ וכדומה. ומוגי מלוקות ועבלשות הספיכס נכלב [עפ־פעלוועריק], ולפ כפ׳ הרפ׳נע, ז״ם ספיכות מצ׳ לוקות.

n. m. (pl. לְחֻתִּים, du. לְחֻתַּיִם), tabula vel lapidea, uti tabulae decalogi (לֻחֹת הַבְּרִית, לֻחֹת הַעֵדוּת), vel lignea, unde et de valvis portae, et *dual.* de tabulato seu assamento navium, trop. *tabulae cordis*, gr. *δέλτοι φρενῶν*. LXX. *πλάξ*, *πυξίον*, *σανίς*, *σανιδωτός*, *ἀρχή*.

Prv. 3, 3. כתבם על־לוח לבך

Cant. 8, 9. נצור עליה לוח ארז

Jes. 30,8. בוא כתבה על־לוח אתם

Jer. 17, 1. חרושה על־לוח לבם

pl.: לוּחוֹת

Dt. 9, 9. לקחת לוחת האבנים

Dt. 9, 9. לוחת הברית

Dt. 9, 10. את־שני לוחת האבנים

Dt. 9, 15. ושני לוחת הברית

Dt.10,1. פסל־לך שני־לוחת אבנים

pl.: לְחוֹת

Dt. 4, 13. על־שני לחות אבנים

Dt.9,11. לחת האבנים לחות הברית

pl.: לֻחֹת

Ex.24,12. ואתנה לך את־לחת האבן

Ex. 27, 8. נבוב לחת תעשה אתו

Ex.31,18. שני לחת העדת לחת אבן

Ex. 32, 15. ושני לחת העדת בידו

Ex. 32, 15· לחת כתבים

Ex.34,1. פסל־לך שני־לחת אבנים

Ex. 34, 4 (bis). שני־לחת אבנים

Ex. 34, 29. ושני לחת העדת

Ex. 38, 7. נבוב לחת עשה אתו

Dt. 5, 19. על־שני לחת אבנים

Dt. 10, 3. ואפסל שני־לחת

1 Rg. 8, 9. רק שני לחות האבנים

pl.: הַלְּחֹת

Ex. 32, 16. חרות על־הלחת

Ex.32,19. וישלך מידו את־הלחת

Ex. 34, 1. על־הלחת הראשנים

Ex. 34, 28. ויכתב על־הלחת

Dt. 9, 17. ואתפוש בשני הלחת

Dt. 10, 2. ואכתב על־הלחת

Dt. 10, 2. על־הלחת

Dt. 10, 3. ושני הלחת בידי

Dt. 10, 4. ויכתב על־הלחת

Dt.10, 5. ואשם את־הלחת בארון

1 Rg. 7,36. ויפתח על־הלחת ידתיה

pl.: הַלְּחוֹת

2Chr.5,10 אין בארון רק שני הלחות

Hab. 2, 2. ובאר על־הלחות

pl.: וְהַלְּחֹת

Ex. 32, 16. והלחת מעשה אלהים

p.

du.: לְחֹתַיִם

Ez. 27, 5. את כל־לחתיים

לוּט

לו לוט, קכן לְאָט לעיל, ומשון עטוף ומעמכס [פערהילנען], ופקוד מזרז כנר הנעתי תקת לפט. ומוס מזמות לוּט, לָט, לָאט. ולע שמלת לוּט מזרי ניצני, כ״ם ד׳ לדעת רד״ק ניכוני פעול, לומר כמו לוּט, ומרלון מעטפת עטופ, ומקניי לוּטָה [ז״ל כ״פ׳] מעטפה, ומרלים מסכסה מכסוכה נזקוק זס, לוּלס נתפזר זב׳ זס, ומכשל לקווק. מכוסף קווק, וקל להכין.

vel לָאַט (unde לָאָט q. v. s.), velare, contegere, Jes. 25, 7., ubi הַלָּוּט alterum, ut vult Qimchi, part. pass. (= לוּט) est, cujus *f.* לוּטָה 1 Sam. 21, 10. inveniatur. Symm. *καταποντιεῖ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ πρόσωπον τοῦ ἐξουσιαστοῦ* (שֹׁלֵט ? *τοῦ ἐξουσιάζοντος πάντων τῶν ἐθνῶν*, *καὶ ἡ χρῆσις* (*κρίσις*) *ἡ κεκριμένη κατὰ πάντων τῶν ἐθνῶν*. Fortasse tamen utrumque nomen est, ad vim augendam duplicatum. LXX. *ἐνειλεῖν*, *ἐπικαλύπτειν*, *παραδιδόναι*.

p. pass.: *הַלָּוּט

Jes. 25, 7. *פני־הלוט הלוט

part. p. fem.: לוּטָה

1S.21,10. הנה־היא לוטה בשמלה

Hif-il: הַלְוִיט

3 *impf. ap.*: וַיַּלְוֵט

1 Reg. 19, 13. וילט פניו באדרתו

לוּט

ז״ו ע״מ חוֹב, סוֹם, ומעמכ עלוף ועטוי [הילללונג], ומוגן הסקוק סלוט סלוט [יעני׳ כ״ם ו׳] עלוף מעטוף, וכן פתקסו כל המלקקים.

n. m. (ad s. f. חוֹב, סוֹם), velum, tegmen. LXX. *μῦρον* (לֻט).

הַלָּוּט

Jes. 25, 7. פני־הלוט הלוט

לָט

ז״ו שכתכמ מתוקריי ע״מ לָם, ומשון כמו לוּט, לו יכון ג״כ שסוק כתמוכ מתקרמ תולדם שלו [חָלַל־לְקָא],

וכוס נקלוף ג״כ כמכון ג״כ נשפתי ערכ, ל״מ arm.] נשפת גרמני־עתיקי, ונקרס־מכי [*engus*, ahd. *hnus*, וכדומה. ולסרכל״ק סוף שקוין בלעו חוויל״כייר, ולדעת סעדיה פירוי פרושו שקר, ורפיקו מלשון ישמעאל, וכן נתכנוס.

n. m. (= נוּז, liquidae permutatione, sicuti variant נְשָׁבָה et לְשָׁבָה et לְבָא aram.), nux, amygdalus (Samarit. שְׁקֵדִים = מְשֻׁחַ דְּלוּזָן Gn. 43, 11.), arm. *engus*, germ. *hnuz*, lat. *nux* (Nuss, Mandel-Nuss), syr. בַּר־לוּזָא, trop. de iuvene vegeto, nervoso, lacertoso. LXX. *καρύϊνος*, Schol. *ἀμυγδάλινος*. *Gl. Philonis in nom. de Iesu Nave:* Luza, *amygdalon*, licet quidam interpretentur *κλοιόν*, *torquem* videlicet damnatorum, quem vulgo *boiam* vocant.

לוּזִי

Gn. 30, 37. ולוז וערמון

לוּחַ

לומר לָחַ, ול״ע כ״פ נגור, ומשון הגלף ושרוש נדבר, קריפ וקריפ [קרייכ־גרצנען, -שעצען], ומוס כתיפס, שסיפ הגליפס בכלב. תשוות משרש קיבס בין לפיכס, כי משכון מוס בלשון ישמעאל נסתמשות של דָּבַק, לכן תתמשות ענין קריפס, וכן כשרש כתכון נשפת סודו [*s. likh*] וכדומה, ווס שפרוש יכשר.

h. e. לָחַח *v. inus.*, insculpere, infigere, hinc exarare, scribere, scr. *likh*, minime cogn. cum arabico לחר (*luc*-ere, *λευκ-ός*), cui respondet קַ in v. compos.

דָּבַק

ז״ו ומרכוי לְוֹחַ ומוגי לְחֻתִים, ומשון עבלפ וגלוף לקרות כס [עפצעל], ובקרפ ע״פ גלוף, ומלוף לו מקבן כלשות סרכית והעדות, לו מען, ומוס ג״כ נסשקל על כל דבר נדשות לוף, ד״מ מלוף הדלפ וכדומה. ומוגי מלוקות ועבלשות הספיכס נכלב [עפ־פעלוועריק], ולפ כפ׳ הרפ׳נע, ז״ם ספיכות מצ׳ לוקות.

n. m. (pl. לְחֻתִּים, du. לְחֻתַּיִם), tabula vel lapidea, uti tabulae decalogi (לֻחֹת הַבְּרִית, לֻחֹת הָעֵדוּת), vel lignea, unde et de valvis portae, et *dual.* de tabulato seu assamento navium, trop. *tabulae cordis*, gr. *δέλτοι φρενῶν*. LXX. *πλάξ*, *πυξίον*, *σανίς*, *σανιδωτός*, *ἀρχή*.

Prv. 3, 3. כתבם על־לוח לבך

Cant. 8, 9. נצור עליה לוח ארז

Jes. 30,8. בוא כתבה על־לוח אתם

Jer. 17, 1. חרושה על־לוח לבם

pl.: לוּחוֹת

Dt. 9, 9. לקחת לוחת האבנים

Dt. 9, 9. לוחת הברית

Dt. 9, 10. את־שני לוחת האבנים

Dt. 9, 15. ושני לוחת הברית

Dt.10,1. פסל־לך שני־לוחת אבנים

pl.: לְחוֹת

Dt. 4, 13. על־שני לחות אבנים

Dt.9,11. לחת האבנים לחות הברית

pl.: לֻחֹת

Ex.24,12. ואתנה לך את־לחת האבן

Ex. 27, 8. נבוב לחת תעשה אתו

Ex.31,18. שני לחת העדת לחת אבן

Ex. 32, 15. ושני לחת העדת בידו

Ex. 32, 15· לחת כתבים

Ex.34,1. פסל־לך שני־לחת אבנים

Ex. 34, 4 (bis). שני־לחת אבנים

Ex. 34, 29. ושני לחת העדת

Ex. 38, 7. נבוב לחת עשה אתו

Dt. 5, 19. על־שני לחת אבנים

Dt. 10, 3. ואפסל שני־לחת

1 Rg. 8, 9. רק שני לחות האבנים

pl.: הַלְּחֹת

Ex. 32, 16. חרות על־הלחת

Ex.32,19. וישלך מידו את־הלחת

Ex. 34, 1. על־הלחת הראשנים

Ex. 34, 28. ויכתב על־הלחת

Dt. 9, 17. ואתפוש בשני הלחת

Dt. 10, 2. ואכתב על־הלחת

Dt. 10, 2. על־הלחת

Dt. 10, 3. ושני הלחת בידי

Dt. 10, 4. ויכתב על־הלחת

Dt.10, 5. ואשם את־הלחת בארון

1 Rg. 7,36. ויפתח על־הלחת ידתיה

pl.: הַלְּחוֹת

2Chr.5,10 אין בארון רק שני הלחות

Hab. 2, 2. ובאר על־הלחות

pl.: וְהַלְּחֹת

Ex. 32, 16. והלחת מעשה אלהים

p.

du.: לְחֹתַיִם

Ez. 27, 5. את כל־לחתיים

לוּט

לו לוט, קכן לְאָט לעיל, ומשון עטוף ומעמכס [פערהילנען], ופקוד מזרז כנר הנעתי תקת לפט. ומוס מזמות לוּט, לָט, לָאט. ולע שמלת לוּט מזרי ניצני, כ״ם ד׳ לדעת רד״ק ניכוני פעול, לומר כמו לוּט, ומרלון מעטפת עטופ, ומקניי לוּטָה [ז״ל כ״פ׳] מעטפה, ומרלים מסכסה מכסוכה נזקוק זס, לוּלס נתפזר זב׳ זס, ומכשל לקווק. מכוסף קווק, וקל להכין.

vel לָאַט (unde לָאָט q. v. s.), velare, contegere, Jes. 25, 7., ubi הַלָּוּט alterum, ut vult Qimchi, part. pass. (= לוּט) est, cujus *f.* לוּטָה 1 Sam. 21, 10. inveniatur. Symm. *καταποντιεῖ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ πρόσωπον τοῦ ἐξουσιαστοῦ* (שֹׁלֵט ? *τοῦ ἐξουσιάζοντος πάντων τῶν ἐθνῶν*, *καὶ ἡ χρῆσις* (*κρίσις*) *ἡ κεκριμένη κατὰ πάντων τῶν ἐθνῶν*. Fortasse tamen utrumque nomen est, ad vim augendam duplicatum. LXX. *ἐνειλεῖν*, *ἐπικαλύπτειν*, *παραδιδόναι*.

p. pass.: *הַלָּוּט

Jes. 25, 7. *פני־הלוט הלוט

part. p. fem.: לוּטָה

1S.21,10. הנה־היא לוטה בשמלה

Hif-il: הַלְוִיט

3 *impf. ap.*: וַיַּלְוֵט

1 Reg. 19, 13. וילט פניו באדרתו

לוּט

ז״ו ע״מ חוֹב, סוֹם, ומעמכ עלוף ועטוי [הילללונג], ומוגן הסקוק סלוט סלוט [יעני׳ כ״ם ו׳] עלוף מעטוף, וכן פתקסו כל המלקקים.

n. m. (ad s. f. חוֹב, סוֹם), velum, tegmen. LXX. *μῦρον* (לֻט).

הַלָּוּט

Jes. 25, 7. פני־הלוט הלוט

לָט

ז״ו שכתכמ מתוקריי ע״מ לָם, ומשון כמו לוּט, לו יכון ג״כ שסוק כתמוכ מתקרמ תולדם שלו [חָלַל־לְקָא],

ולעשים נפ׳ סגן התנועה לָאַט, וכן לָהַט מכת, מקקה מלעמו ותנכיקו, והשם זלעמו ניקיד לך נסקאר עם כ׳ לסקמנת עעמיי, לומר מכוסה ונסקר [סיילין], לוגם נרכוי לָטִים, סרכון קסמיס מכוסיס מן העין והפרסוס, וכן לסטיס.

n. m. (propria *adj.* ad s. f. לָטָה, לָם, vi eadem, qua לוּט, vel more aramaico לָט dicitur pro לוּט, sicut קַל pro קוֹל; interdum, injecta litera vocali, לָאט vel לָהַט q. v. infra), obvolutio; בַּלָּט adverb. ex occulto, obscure, clam. LXX. *ἐν κρυφῇ*, *κρυφῇ*. Pl. לָטִים, res absconditae, artes arcanae, praestigiae. LXX. *φαρμακεῖαι*.

adv.: בַּלָּאט

Jud. 4, 21. ותבוא אליו בלאט

adv.: בַּלָּט

Ruth 3,7. ותבא בלט ותגל מרגלתיו

1 S. 18, 22. דברו אל־דוד בלט לאמר

1 Sam. 24, 5. אשר לשאול בלט

pl. f. c. suff.: בְּלָטֵיהֶם

Ex. 7, 22. חרטמי מצרים בלטיהם

Ex. 8, 3. 14. החרטמים בלטיהם

לָהַט

ז״ו כמו לָט, ומנוע לך נכנור לְהָטִים, נזווי לְהָטִים, ווס ככון.

n. m., sicut לָט, pl. לְהָטִים (= לָטִים).

LXX. *φαρμακεῖαι*.

pl. c. suff.: בְּלַהֲטֵיהֶם

Ex. 7, 11. חרטמי מצרים בלחטיהם

לוֹל

v. s. r. לָהָה *p.* 592.

לוּל

לומר לָל, שרש ל״ע כ״פ נכנוכות, והתמנות כ״ל עכין תזכה וקדוק [דונקעל, עריכע ויין], ולפ מלפת נקקור הלשון תמות ועשם.

h. e. לָל *v. inus.*, obscurum, caliginosum esse, cujus similia ceteris in linguis non invenio. Sunt, qui noctem a v. לוּל (= לִילָה q. v. s.) dictam putant, propterea quod terram caligo noctis involvit h. e. obscurat, tanquam *εἴλημα*, *εἴλυμα*, *ἔλυμα*. Sic *Ioannes Simonis*, qui, etsi plerumque *ἀραβίζει*, tamen interdum in vocabulorum originibus eruendis perquam sagax est.

לַיִל

ז״ו ע״מ בַּיִת מן בּוּת, זַיִת מן זוּת, וסמיך לַיְלָה, ולכוכ גם כמוכנת, וכן תוספת לַיְלָה, לגיון הטעמיי מעקרת [כייל כשבע], וכן לְמוּכָה, כנגכ, ולפ״כ ליל כללע, וסרכוי לַיְלוֹת, כאלו מוסף ם׳ נקני. הממון כנ״ל לפל ולפך ועכ [כשבע], מענין עריפס וסתלה, ומוס לַיְלָה טעמיי, לומר גלילה, ולכוכ נקשור עם יומס [ולילה], וכן לֵילוֹת טעמיי, ונפ׳ הילועס סלילה, ר״ל זס לילה, ולפעמים ליל מסתלק על לרה, כמו מסתלק של תלך, וכן יכוכר כמדבר מלין ישמעאלי לל־קמוס ליל תסס גב דאהיה, לומר כיל ופיל [עי׳ לל־קריכי דפוס פריס דף ל׳]. ולע שבישעי׳ כ״פ ת׳ לַיִל נמר לַיְלָה, מפני תסתסק, ונלפ כלרך, לו נסמך מר מוכרת.

n. m. (ad s. f. בַּיִת, זַיִת, quibus subjecta sunt vv. בּוּת, זוּת, c. לַיְלָה, quod Jes. 21, 1. absolutive propter pausam ponitur, addito *He* paragogico לַיְלָה, quod primum,

sicut נֶגְבָּה, צָפוֹנָה, adverbialiter (*noctu*) dicitur, plur. לֵילוֹת, tanquam illud *He paragogicum* sit *He femininum*), nox, caligo (trop. de rebus adversis magnisque calamitatibus, syn. חֶשְׁכָה). LXX. νύξ, νυκτερινός; חֲזוֹן לַיְלָה, חֲצוֹת לַיְלָה, חֲצִי לַיְלָה, ὕπνος; μεσονύκτιον; בְּלַיְלָה, διαπαντός (בָּלַיְל).

בַּלָּיְל

Jes. 16, 3. שִׁיתִי כַלַּיְל צִלֵּךְ

constr.: בְּלֵיל

Jes. 15, 1. כִּי בְלֵיל שֻׁדַּד עָר מוֹאָב

Jes. 15, 1. כִּי בְלֵיל שֻׁדַּד קִיר־מוֹאָב

constr. pro abs.: מְלֵיל *p.*

Jes. 21, 11. שֹׁמֵר מַה־מִּלֵּיל

constr.: לֵיל

Ex. 12, 42. לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא

constr.: בְּלֵיל

Jes. 30, 29. כְּלֵיל הִתְקַדֶּשׁ־חָג

c. h parag.: לַיְלָה *p.*

Gn. 1, 5. וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה

Gn. 7, 4. 12. וְאַרְבָּעִים לָיְלָה

Gn. 14, 15. וַיֶּחָלֵק עֲלֵיהֶם לָיְלָה

Gn. 31, 39. גְּנַבְתִּי יוֹם וְגְנַבְתִּי לָיְלָה

Ex. 12, 30. וַיָּקָם פַּרְעֹה לָיְלָה

Ex. 12, 31. לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לָיְלָה

Ex. 13, 22. וְעַמּוּד הָאֵשׁ לָיְלָה

Ex. 34, 28. וְאַרְבָּעִים לָיְלָה

Ex. 40, 38. וְאֵשׁ תִּהְיֶה לָיְלָה בּוֹ

Num. 9, 16. וּמַרְאֵה־אֵשׁ לָיְלָה

Num. 11, 9. עַל־הַמַּחֲנֶה לָיְלָה

Num. 14, 14. וּבְעַמּוּד אֵשׁ לָיְלָה

Num. 22, 20. אֶל־בִּלְעָם לָיְלָה

Dt. 1, 33. בָּאֵשׁ לָיְלָה לְרָאֹתְכֶם

Dt. 9, 9. 11. 18. 10, 10. וְאַרְבָּעִים לָיְלָה

Dt. 16, 1. מִמִּצְרַיִם לָיְלָה

Dt. 23, 11. מִקְרֵה־לָיְלָה

Dt. 28, 66. וּפָחַדְתָּ לָיְלָה וְיוֹמָם

Jos. 8, 3. וַיִּשְׁלַח יְהוֹשֻׁעַ לָיְלָה

Jud. 6, 27. מִמָּחֳרַת יוֹמָם וַיַּעַשׂ לָיְלָה

Jud. 9, 32. וְעַתָּה קוּם לָיְלָה

Jud. 9, 34. וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־עִמּוֹ לָיְלָה

Jud. 20, 5. וַיָּסֹבּוּ עָלַי אֶת־הַבַּיִת לָיְלָה

1 S. 14, 36. אֲחֲרֵי פְלִשְׁתִּים לָיְלָה

1 S. 25, 16. חוֹמָה הָיוּ עָלֵינוּ גַּם־לָיְלָה

1 S. 26, 7. וַאֲבִישַׁי אֶל־הָעָם לָיְלָה

1 S. 28, 8. וַיֵּלֶךְ אֵלֶיהָ הָאִשָּׁה לָיְלָה

2 S. 21, 10. וַתִּשְׁקֹף הַשְּׂדָה לָיְלָה

1 Reg. 3, 19. בֶּן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת לָיְלָה

1 Rg. 8, 29. אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה לָיְלָה וְיוֹם

1 Reg. 19, 8. וַיֵּלֶךְ בְּכֹחַ הָאֳכֶל הַהוּא אַרְבָּעִים לָיְלָה

2 Reg. 6, 14. וַיָּבֹאוּ לָיְלָה

2 Reg. 7, 12. וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לָיְלָה

2 Reg. 8, 21. וַיַּכֵּהוּ קָם לָיְלָה

2 Chr. 21, 9. וַיְהִי קָם לָיְלָה וַיַּךְ

2 Chr. 35, 14. וְהַחֲלָבִים עַד־לָיְלָה

Neh. 2, 12. וְאָקוּם ׀ לָיְלָה

Neh. 2, 13. וָאֵצֵא בְשַׁעַר־הַגַּיְא לָיְלָה

Neh. 2, 15. וָאֶהִי עֹלֶה בַנַּחַל לָיְלָה

Neh. 9, 12. וּבְעַמּוּד אֵשׁ לָיְלָה

Esth 4, 16. שִׁשֶּׁת יָמִים לָיְלָה וְיוֹם

Job. 4, 13. בְּשַׁעֲפִים מֵחֲזִיוֹנוֹת לָיְלָה

Job. 17, 13. לָיְלָה לְיוֹם יְשִׂימוּ

Job. 20, 8. וְיִדֶּד כַּחֲזִיוֹן לָיְלָה

Job. 27, 20. לַיְלָה גְּנָבַתּוּ סוּפָה

Job. 30, 17. לַיְלָה עַצְמַי נִקַּר מֵעָלָי

Job. 33, 15. בַּחֲלוֹם ׀ חֲזִיוֹן לָיְלָה

Job. 34, 20. וְחֲצוֹת לַיְלָה יִגְעֲשׁוּ עָם

Job. 34, 25. וְהָפַךְ לַיְלָה וְיֻדְכָּאוּ

Ps. 6, 7. אַשְׂחֶה בְכָל־לַיְלָה

Ps. 17, 3. פָּקַדְתָּ לָיְלָה

Ps. 74, 16. לְךָ יוֹם אַף־לְךָ לָיְלָה

Ps. 77, 3. יָדִי ׀ לַיְלָה נִגְּרָה

Ps. 91, 5. לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה

Ps. 104, 20. תָּשֶׁת־חֹשֶׁךְ וְיְהִי לָיְלָה

Ps. 105, 39. וְאֵשׁ לְהָאִיר לָיְלָה

Ps. 119, 62. חֲצוֹת־לַיְלָה אָקוּם

Prv. 7, 9. בַּאֲשׁוּן לַיְלָה וַאֲפֵלָה

Prv. 31, 15. וַתָּקָם ׀ בְּעוֹד לַיְלָה

Cant. 5, 2. קוֹלוֹתַי רָסִיסֵי לָיְלָה

Jes. 4, 5. אֵשׁ לְהָבָה לָיְלָה

Jes. 21, 12. אָתָה בֹקֶר וְגַם־לָיְלָה

Jes. 27, 3. לַיְלָה וְיוֹם אֶצְרֶנָּה

Jes. 29, 7. כַּחֲלוֹם חֶזְיוֹן לָיְלָה

Jes. 34, 10. לַיְלָה וְיוֹמָם לֹא תִכְבֶּה

Jes. 38, 12. 13. מִיּוֹם עַד־לַיְלָה

Jer. 14, 17. לַיְלָה וְיוֹמָם וְאַל־תִּדְמִינָה

Jer. 31, 35. וְכוֹכָבִים לְאוֹר לָיְלָה

Jer. 39, 4. וַיִּצְאוּ לַיְלָה מִן־הָעִיר

Jer. 52, 7. וַיִּצְאוּ מֵהָעִיר לָיְלָה

Hos. 4, 5. וְכָשַׁל גַּם־נָבִיא עִמָּךְ לָיְלָה

Am. 5, 8. וְיוֹם לַיְלָה הֶחְשִׁיךְ

Obad. 1, 5. אִם־שׁדְדֵי לַיְלָה

Jon. 4, 10. שִׁבֶּן־לַיְלָה הָיָה

Jon. 4, 10. וּבֶן־לַיְלָה אָבָד

Mich. 3, 6. לַיְלָה לָכֶם מֵחָזוֹן

Zach. 14, 7. לֹא־יוֹם וְלֹא־לַיְלָה

c. h parag.: וְלַיְלָה

Ex. 13, 21. וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ

Neh. 6, 10. וְלַיְלָה בָּאִים לַהֲרָגֶךָ

Ps. 19, 3. וְלַיְלָה לַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת

Ps. 22, 3. וְלַיְלָה וְלֹא־דוּמִיָּה לִי

Ps. 139, 11. וְלַיְלָה אוֹר בַּעֲדֵנִי

Ps. 139, 12. וְלַיְלָה כַּיּוֹם יָאִיר

וַלַּיְלָה *p.*

Gn. 8, 22. יוֹם וָלַיְלָה לֹא יִשְׁבָּתוּ

Ex. 13, 21. לָלֶכֶת יוֹמָם וְלַיְלָה

Lev. 8, 35. תֵּשְׁבוּ יוֹמָם וְלַיְלָה

Num. 9, 21. אִם יוֹמָם וְלַיְלָה

Jos. 1, 8. וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה

1 Rg. 8, 59. יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה

1 Chr. 9, 33. כִּי־יוֹמָם וְלַיְלָה עֲלֵיהֶם

2 Chr. 6, 20. הִבִּית הַזֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה

Neh. 1, 6. לְפָנֶיךָ הַיּוֹם יוֹמָם וְלַיְלָה

Neh. 4, 3. מִשְׁמֹר עֲלֵיהֶם יוֹמָם וְלַיְלָה

Ps. 1, 2. יֶהְגֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה

Ps. 32, 4. כִּי ׀ יוֹמָם וְלַיְלָה

Ps. 42, 4. לַחְמִי יוֹמָם וְלַיְלָה

Ps. 58, 11. יוֹמָם וְלַיְלָה

Jes. 60, 11. יוֹמָם וְלַיְלָה לֹא יִסָּגֵרוּ

Jer. 8, 23. וְאֶבְכֶּה יוֹמָם וְלַיְלָה

Jer. 16, 13. יוֹמָם וְלַיְלָה

Jer. 33, 20. הֵיוֹת יוֹמָם־וְלַיְלָה

Jer. 33, 25. בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה

Thr. 2, 18. יוֹמָם וְלַיְלָה

הַלַּיְלָה *p.*

Gn. 1, 14. בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה

Gn. 1, 16. לְמֶמְשֶׁלֶת הַלָּיְלָה

Gn. 19, 5. אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלָּיְלָה

Gn. 19, 34. נִשְׁכְּבָה־נָּא גַּם־הַלָּיְלָה

Gn. 20, 3. בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה

Gn. 30, 15. לָכֵן יִשְׁכַּב עִמָּךְ הַלָּיְלָה

Gn. 31, 24. בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה

Gn. 46, 2. בְּמַרְאֹת הַלָּיְלָה

כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלָּיְלָה

Ex. 10, 13.

Ex. 11, 4. כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא

Ex. 12, 29. וַיְהִי ׀ בַּחֲצִי הַלָּיְלָה

Ex. 12, 42. הוּא־הַלַּיְלָה הַזֶּה

Ex. 14, 20. וַיָּאֶר אֶת־הַלָּיְלָה

Ex. 14, 20. זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלָּיְלָה

Ex. 14, 21. בְּרוּחַ קָדִים עַזָּה כָּל־הַלַּיְלָה

Lev. 6, 2. עַל־הַמּוֹקְדָה כָּל־הַלַּיְלָה

כָּל־הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַלָּיְלָה

Num. 11, 32.

Num. 22, 8. לִינוּ פֹה הַלָּיְלָה

Num. 22, 19. גַּם־אַתֶּם הַלָּיְלָה

Dt. 9, 25. וָאֶתְנַפַּל אֶת־אַרְבָּעִים הַלַּיְלָה

Jos. 2, 2. אַנְשִׁים בָּאוּ הֵנָּה הַלָּיְלָה

Jos. 4, 3. אֲשֶׁר־תָּלִינוּ בּוֹ הַלָּיְלָה

Jos. 10, 9. כָּל־הַלַּיְלָה עָלָה מִן־הַגִּלְגָּל

Jud. 16, 2. וַיֶּאֶרְבוּ־לוֹ כָּל־הַלַּיְלָה

Jud. 16, 2. וַיִּתְחָרְשׁוּ כָּל־הַלַּיְלָה

Jud. 16, 3. עַד־חֲצִי הַלָּיְלָה

Jud. 16, 3. וַיָּקָם ׀ בַּחֲצִי הַלַּיְלָה

Jud. 19, 25. וַיִּתְעַלְּלוּ־בָהּ כָּל־הַלָּיְלָה

Ruth 1, 12. גַּם הָיִיתִי הַלַּיְלָה לְאִישׁ

Ruth 3, 2. אֶת־גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים הַלָּיְלָה

Ruth 3, 8. וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה

Ruth 3, 13. לִינִי ׀ הַלָּיְלָה וְהָיָה בַּבֹּקֶר

1 S. 14, 34. אִישׁ שׁוֹרוֹ בְיָדוֹ הַלַּיְלָה

1 S. 15, 11. וַיִּזְעַק אֶל־יְיָ כָּל־הַלָּיְלָה

1 S. 15, 16. אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אֵלַי הַלָּיְלָה

1 S. 19, 11. מְמַלֵּט אֶת־נַפְשְׁךָ הַלָּיְלָה

הַלַּיְלָה

1 Sam. 19, 24.

כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלַּיְלָה

1 S. 28, 20.

1 Sam. 31, 12. וַיֵּלְכוּ כָּל־הַלַּיְלָה

2 S. 2, 29. הָלְכוּ בָּעֲרָבָה כָּל הַלַּיְלָה

2 Sam. 2, 32. וַיֵּלְכוּ כָּל־הַלַּיְלָה

2 S. 4, 7. דֶּרֶךְ הָעֲרָבָה כָּל־הַלָּיְלָה

2 S. 17, 1. וְאֶרְדְּפָה אַחֲרֵי־דָוִד הַלָּיְלָה

2 S. 17, 16. אַל־תָּלֶן הַלַּיְלָה בְּעַרְבוֹת

2 S. 19, 8. אִם־לִין אִישׁ אֶחָד הַלָּיְלָה

1 Rg. 3, 5. אֶל־שְׁלֹמֹה בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה

1 Reg. 3, 20. וַתָּקָם בְּתוֹךְ הַלַּיְלָה

2 Rg. 25, 4. אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה ׀ הַלָּיְלָה

Neh. 4, 16. וְהִיא־לִנּוּ הַלַּיְלָה מִמְּשָׁמָר

Job. 3, 6. הַלַּיְלָה הַהוּא יִקְּחֵהוּ אֹפֶל

Job. 3, 7. הַלַּיְלָה הַהוּא יְהִי גַלְמוּד

Job. 36, 20. אַל־תַּשְׁאֵף הַלַּיְלָה

Ps. 78, 14. וְכָל־הַלַּיְלָה בְּאוֹר אֵשׁ

Jes. 62, 6. כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלַּיְלָה

Jer. 33, 20. וְאֶת־בְּרִיתִי הַלָּיְלָה

Zach. 1, 8. רָאִיתִי ׀ הַלַּיְלָה

וְהַלַּיְלָה

Job. 3, 2.

וְהַלַּיְלָה אָמַר הָרָה גָּבֶר

בְּלֵיל

Gn. 40, 5. אִישׁ חֲלוֹמוֹ בְּלַיְלָה אֶחָד

Gn. 41, 11. חֲלוֹם בְּלַיְלָה אֶחָד

Neh. 9, 19. וְאֶת־עַמּוּד הָאֵשׁ בְּלַיְלָה

בַּלַּיְלָה *p.*

Gn. 19, 33. אֶת־אֲבִיהֶן יַיִן בַּלַּיְלָה

Gn. 19, 35. וַתַּשְׁקֵיָן גַּם בַּלַּיְלָה הַהוּא

Gn. 26, 24. וַיֵּרָא אֵלָיו יְיָ בַּלַּיְלָה

Gn. 30, 16. וַיִּשְׁכַּב עִמָּהּ בַּלַּיְלָה הוּא

Gn. 31, 40. וְקֶרַח בַּלָּיְלָה

Gn. 32, 14. וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא

Gn. 32, 22. וְהוּא לָן בַּלַּיְלָה־הַהוּא

Gn. 32, 23. וַיָּקָם ׀ בַּלַּיְלָה הוּא

Ex. 12, 8. אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה

Ex. 12, 12. בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה

Nu. 14, 1. וַיִּבְכּוּ הָעָם בַּלַּיְלָה הַהוּא

Jos. 8, 9. בַּלַּיְלָה הַהוּא בְּתוֹךְ הָעָם

Jos. 8, 13. וַיֵּלֶךְ יְהוֹשֻׁעַ בַּלַּיְלָה הַהוּא

Jud. 6, 25. 7, 9. וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא

Jud. 6, 40. כֵּן בַּלַּיְלָה הַהוּא

1 Sam. 19, 10. וַיִּמָּלֵט בַּלַּיְלָה הוּא

1 S. 28, 25 וַיָּקוּמוּ וַיֵּלְכוּ בַּלַּיְלָה הַהוּא

2 Sam. 7, 4. וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא

2 Reg. 19, 35. וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא

1 Chr. 17, 3. וַיְהִי בַּלַּיְלָה הַהוּא

2 Chr. 1, 7. בַּלַּיְלָה הַהוּא נִרְאָה

2 Chr. 7, 12. וַיֵּרָא יְיָ אֵלָיו־שְׁלֹמֹה בַּלַּיְלָה

Esth. 6, 1. בַּלַּיְלָה הַהוּא נָדְדָה

Job. 35, 10. נֹתֵן זְמִרוֹת בַּלָּיְלָה

Ps. 77, 7. אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בַּלָּיְלָה

Ps. 88, 2. צָעַקְתִּי בַלַּיְלָה נֶגְדֶּךָ

Ps. 90, 4. וְאַשְׁמוּרָה בַּלָּיְלָה

Ps. 119, 55. זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְיָ

Ps. 121, 6. וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה

Ps. 136, 9. לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה

Prv. 31, 18. לֹא יִכְבֶּה בַלַּיְלָה נֵרוֹ

Eccl. 2, 23. גַּם־בַּלַּיְלָה לֹא־שָׁכַב לִבּוֹ

Jes. 26, 9. נַפְשִׁי אִוִּיתִךָ בַלַּיְלָה

Jer. 6, 5. וְנִעְלֶה בַלַּיְלָה

Jer. 36, 30. וְלָקֹרַח בַּלָּיְלָה

Jer. 49, 9. אִם־גְּנָבִים בַּלַּיְלָה

Thr. 1, 2. בָּכוֹ תִבְכֶּה בַלָּיְלָה

Thr. 2, 19. קוּמִי ׀ רָנִּי בַלָּיְלָה

וּבַלַּיְלָה *p.*

Gn. 1, 18. וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלָּיְלָה

Job. 24, 14. וּבַלַּיְלָה יְהִי כַגַּנָּב

Ps. 42, 9. וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי

Eccl. 8, 16. כִּי גַם בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה

Jes. 28, 19. יַעֲבֹר בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה

וְכַלַּיְלָה

Job. 5, 14. וּכַלַּיְלָה יְמֻשָּׁשׁ בַּצָּהֳרָיִם

לַלַּיְלָה

Ps. 19, 3. לַלַּיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת

מִלַּיְלָה

Jes. 21, 11. שֹׁמֵר־מָה מִלַּיְלָה

pl.: לֵילוֹת

1 Sam. 30, 12. וְשִׁלְשָׁה לֵילוֹת

Job. 2, 13. וְשִׁבְעַת לֵילוֹת

Ps. 16, 7. אַף־לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי

Jon. 2, 1. וְשִׁלְשָׁה לֵילוֹת

pl.: וְלֵילוֹת

Job. 7, 3. וְלֵילוֹת עָמָל מִנּוּ־לִי

pl.: הַלֵּילוֹת

Jes. 21, 8. אָנכִי נֹצֵב כָּל־הַלֵּילוֹת

pl.: בַּלֵּילוֹת

Ps. 92, 3. וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת

Ps. 134, 1. בְּבֵית־יְיָ בַּלֵּילוֹת

Cant. 3, 1. עַל־מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת

Cant. 3, 8. מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת

לֵילָא

ז״נ נקמי, נידועס לֵילָא, וכן לֵיל נקנגוס, וסידועס לֵילָא, וכן לֵילוֹ, קאר ממנו סכנוי לֵילָנוֹ, וסמופיי ר״, ר״, נקנ״ס, ופע״פ כלס וכנ״ס, נעבור שנשתכשו הסופ״ס. סמונן כמו נענני.

n. m. aram. (def., qui solus invenitur, לֵילָא), nox, sicut לַיְל (לֵיל) hebraicum, targ. לֵיל, def. לֵילְיָא; לֵילְוֵי, pl. לֵילְוָן. Mirum est autem, haec nmm. omnia, etsi *feminine* desinunt, generis *masculini* propter originem esse. LXX. νύξ.

definit.: לֵילְיָא

Dan. 2, 19. בְּחֶזְוָא דִי־לֵילְיָא רָזָא גְלֵי

Dan. 7, 2. בְּחֶזְוִי עִם־לֵילְיָא

Dan. 7, 7. 13. חָזֵה הֲוֵית בְּחֶזְוֵי לֵילְיָא

definit.: בְּלֵילְיָא

Dan. 5, 30. בֵּה בְלֵילְיָא קְטִיל

לֵילִית

ז״נ מן לַיְל, נסופיי ־ית, וסוס לנעת כל״ק סס יוס מדנכית שנועקת בלילה [נאכטשפיילע], ולל״ק היא עוף שנדל מן סכוס, כמו סלמכדלק מן סקס, וסכל שקר וכוזב. וסכנון מין שדית ועלנית [נאכט-גענשפענסט], ונתרגום יהוי סכנוי לֵילִין, ונגזרת שד סוכני לֵילָא, ונן עלנית סוקת סהדמיון, ודומס לל לל-עול נענני [תרגום של עלוקה נמ״ע לל-קיום], וסיא כוסנת נאוכזות מדנכ וזמשק מן מזנת, ומגלת שנר תלתלים, ולס נכנסים, וסיא מלבת ומרגל. עי׳ מוס נספרי קרוזי פניכים לף ק״ע, וסס דנרתי קנת סוס.

n. f. a *n. m.* לַיְל, addita terminatione *fem. it*), spectrum nocturnum, lamia (gem. *m.* לֵילֵי, targ. pl. לֵילִין, Nachtgespenster). Sunt, qui de avi nocturna, veluti strige seu bubone explicant; alii aliter. Constat, quot quamque aniles fabulas de hac *Lilit*, tanquam regina montium smaragdinorum, solitaria atque in

desertis vitam agente, venusta ac belle crinita uniusque filii *Hurmis* parente *mythologia* Judaica cumulet. Aq. Jes. 34, 14.: ἐκεῖ ἀνέψυξεν Λιλὶθ καὶ εὗρεν ἑαυτῇ ἀνάπαυσιν. Symm. ἐκεῖ ἠρέμησεν λαμια. LXX. (ἐκεῖ ἀναπαύσονται) ὀνοκένταυροι.

Jes. 34, 14. אַךְ־שָׁם הִרְגִּיעָה לִילִית

לִין

פעל גויר מזה לַיְלָה, וק"כ נמר לֵיל, נחלוף ל' נכ' כקצר לכוב, ומזה סגווי לִין, וסעתיד יָלִין, וקלוזו יָלֹן, יַלְּנוּ, לפעמים נעכר לָן, [ומתוכם לְפִּי נמר לָנוּ, ולנקנס יָלָנָה נמר וָלָנָה, וסכיוכי לַיְלִים מן לָן ע"מ בֵּן, תֵּת. גור כלי [לישנא בתרא], נכל לופן מסצלנ, ומזה גור ודיכם נכללו, לו יציכם תדיכי נמקום, וסכוסף לפ"ז יוכף. ולצר ענין כלנוגות רקוק מצכם צלנו, ועי' תקת לָלוּן.

v. denom. (a n. לַיְלָה, = לֵיל, mutata, ut saepe fit, liquida, imprt. לִין, impf. יָלִין, apoc. יָלֶן, יַלֵּן), pernoctare, devertere, commorari. *Hi.* facere, ut quis maneat seu commoretur. Quod significationem murmurandi attinet, admiranda est grammaticorum insulsitas, qui verbum לִין cum v. לִין commiscuerunt et significationes disjunctissimas maximeque diversas violente compegerunt. LXX. αὐλίζεσθαι, κοιμᾶν, καταλύειν, κατάλυμα (לָלוֹן). *Hi.* ὑπνοῦν, κοιτάζεσθαι, ἐπικοιμᾶσθαι, καταπαύειν, μένειν, ὑπάρχειν.

3 *perf.*: לָן

Gn. 32, 22. והוא לן בלילה־ההוא

3 *perf.* וַיָּלֶן

2 S. 12, 16. ובא ולן ושכב ארצה

3 *prf. fem.*: וַתָּלֶן

Zach. 5, 4. ולנה בתוך ביתו

1 *perf. pl.*: וְלַנּוּ

Jud. 19, 13. ולנו בגבעה או ברמה

part. pl.: לָנִים *masc.*

Neh. 13, 21. מדוע אתם לנים

inf. constr.: לָלוּן

Gn. 24, 25. גם־מקום ללון

Jud. 19, 10. ולא־אבה האיש ללון

Jud. 19, 15. לבוא ללון בגבעה

Jud. 19, 15 מאסם־אותם הביתה ללון

Jud. 20, 4. באתי אני ופלגשי ללון

Jer. 14, 8. וכארח נטה ללון

inf. constr. לָלִין *al. for.*

Gn. 24, 23. מקום לנו ללון

impt. sg.: לִין *al. for.*

Jud. 19, 9. לין פה ויטב לבבך

impt. sg.: וְלִין *al. for.*

Jud. 19, 6. הואל־נא ולין

impt. fem.: לִינִי

Ruth 3, 13. לילה והיה בבקר ליני

impt. pl.: לִינוּ

Num. 22, 8. לינו פה הלילה

Jud. 19, 9. לינו־נא חנה חנות היום

Joel 1, 13. באו לינו בשקים

impt. pl.: וְלִינוּ

Gn. 19, 2. ולינו ורחצו רגליכם

1 *imperf.*: אָלִין

Ruth 1, 16. ובאשר תליני אלין

Ps. 55, 8. אלין במדבר סלה

2 *imperf.*: תָּלִין

Lev. 19, 13. לא־תלין פעלת שכיר

2 *impf. ap.*: תָּלֶן

Jud. 19, 20. רק ברחוב אל־תלן

2 Sam. 17, 16. אל־תלן הלילה

2 *impf. fem.*: תָּלִינִי

Ruth 1, 16. ובאשר תליני אלין

3 *imperf.*: יָלִין

Ex. 23, 18. ולא־ילין חלב־חגי

Ex. 34, 25. ולא־ילין לבקר

Dt. 16, 4. ולא־ילין מן־הבשר

2 Sam. 17, 8. ולא ילין את־העם

2 S. 19, 8. אם־ילין איש אתך הלילה

Job. 29, 19. וטל ילין בקצירי

Job. 31, 32. בחוץ לא־ילין גר

Job. 39, 9. אם־ילין על־אבוסך

Job. 41, 14. בצואריו ילין עז

Ps. 30, 6. בערב ילין בכי

Ps. 49, 13. ביקר בל־ילין

Prv. 19, 23. ושבע ילין בל־יפקד רע

Cant. 1, 13. בין שדי ילין

Jes. 1, 21. צדק ילין בה

3 *imperf.*: יָלֶן

Gn. 28, 11. וילן שם כי־בא השמש

Gn. 32, 14. וילן שם בלילה ההוא

Jos. 8, 9. וילן יהושע בלילה ההוא

Jud. 19, 7. וישב וילן שם

1 Reg. 19, 9. וילן שם

2 *imperf.*: תָּלִין

Dt. 21, 23. לא־תלין נבלתו

Job. 19, 4. אתי תלין משוגתי

Ps. 25, 13. נפשו בטוב תלין

Prv. 15, 31. בקרב החכמים תלין

Jer. 4, 14. תלין בקרבך

2 *impf. ap.*: תָּלֶן

Job. 17, 2. *ובהמרותם תלן עיני

1 *impf. pl.*: נָלִין

Gn. 19, 2. לא כי ברחוב נלין

1 *impf. pl.*: וְנָלִין

Jud. 19, 11. ונלין בה

1 *impf. pl.*: נָלִינָה

Cant. 7, 12. נלינה בכפרים

2 *impf. pl.*: תָּלִינוּ

Jos. 4, 3. אשר־תלינו בו הלילה

Jes. 21, 13. תלינו ארחות דדנים

3 *impf. pl.*: יָלִינוּ

1 Chr. 9, 27. בית־אלהים ילינו

Neh. 4, 16. ילינו בתוך ירושלם

Job. 24, 7. ערום ילינו מבלי לבוש

Jes. 65, 4. ובנצורים ילינו

Zeph. 2, 14. בכפתריה ילינו

3 *imperf.*: וַיָּלִינוּ

Gn. 24, 54. וילינו ויקומו בבקר

Gn. 31, 54. ויאכלו לחם וילינו בהר

Jos. 6, 11. וילינו במחנה

Jud. 18, 2. עד־בית מיכה וילינו שם

Jud. 19, 4. ויאכלו וישתו וילינו שם

Neh. 13, 20. וילינו הרכלים

Ps. 59, 16. אם־לא ישבעו וילינו

3 *impf. pl.*: וַיָּלִנוּ

Jos. 3, 1. וילנו שם טרם יעברו

Hitpa-el: הִתְלוֹנֵן

3 *imperf.*: יִתְלוֹנָן *p.*

Ps. 91, 1. בצל שדי יתלונן

3 *imperf.*: וְיִתְלוֹנָן *p.*

Job. 39, 28. סלע ישכן ויתלנן

מָלוֹן

ז"נ גויר מקום סלינס [סעכנענ], ומזון סכנס נגן [כפכנ-יישענ], כקצר מפכם סרל"ק, וסיל סמעם שעוסם סכולל, פוקק נרקם הגן, וכן נקנגוס עַרְסַל מְבֻחָתָא, לומר מעם של לינס. *n. f.* (a m. מָלַן, correpto *Cholem*), tuguriolum, in quo custos horti pernoctat (Qimchi); solent autem viatores hortorumque custodes in terris orientalibus, ne a feris bestiis aut viperis violentur, noctu strata mobilia inter duas arbores funibus suspendere. Rashi: מְקֻרַאת מְלוּנָה עַ"שׁ שֶׁתְּרֵא לִינַת חַפִּילוֹת. Targ.: עַרְסָלָא דְּמַבְּחוּתָא (lectus ad pernoctandum). LXX. emphatice: ὀπωροφυλάκιον.

כְּמְלוּנָה

Jes. 1, 8. כמלונה במקשה

כַּמְלוֹנָה

Jes. 24, 20. והתנודדה כמלונה

לוּן

לומר לָן, ומזס נסמנוסו אל נָגַן, שמקוכו לָכַן, וסמוכן כניכס וכעיסס ומעמזס, לקור וקניכס [מוכנען], מוכ-נוסנעמען ויין, פערווינגען], וכן סעקר לְגַל לען לקען, ומזס סכוסף חַלָּן לו חִבֵּן [כדגש מר סכס], וסניכוני נַיָּלֶן, וסעתיד יָלִין וסקלכ יָלֶן, וכן סכפעל מזס גָּלוֹן. ומזל לקקוס סזכש עי' קקת לען.

h. e. לָן *vrb. intr.*, sicut לָגַן), murmurare, *fremere*, indignari, detestari, execrare. *Hi.* הִלִּין, הִתְלִין (prt. מַתְלִין, impf. יַתְלִין, apoc. יַתְלֵן), ad murmurationem incitare, indignari. *Ni.* נָלוֹן, contumacem ac refractarium se praebere. LXX. γογγύζειν, διαγογγύζειν. Cf. לָגַן.

Nif-al: נָלוֹן

3 *impf. pl.*: וַיִּלֹּנוּ, וַיִּלֹּנוּ

Ex. 15, 24. וילנו העם על־משה

Ex. 16, 2. *Q'ri.* וילונו כל־עדת

Nu. 14, 2. וילנו על־משה ועל־אהרן

Num. 14, 36. *K'tib.* וישבו וילנו

Nu. 17, 6. וילנו כל־עדת בני־ישראל

Jos. 9, 18. וילנו כל־הנשיאם

2 *impf. pl.*: תִּלֹּנוּ K'tib.

Ex. 16, 7. כי תלונו עלינו

Num. 16, 11. כי תלונו עליו

Hif-il: הַלִּין, הַלִּין

2 *perf. pl.*: הֲלִינֹתֶם ab הִלִּין

Num. 14, 29. אשר הלינתם עלי

part. pl.: מַלִּינִים ab הִלִּין

Ex. 16, 8. אתם מלינם עליו

Num. 17, 20. מלינם עליכם

part. pl.: מַלִּינִים

Num. 14, 27 (bis). מלינים עלי

3 *impf. ap.*: יַלֵּן

Ex. 17, 3. וילן העם על־משה

2 *impf. pl.*: תַּלִּינוּ Q'ri.

Ex. 16, 7. *Q'ri.* ונחנו מה כי תלונו

Num. 16, 11. *Q'ri.* כי תלונו עליו

3 *impf. pl.*: וַיַּלִּינוּ Q'ri.

Ex. 16, 2. וילינו כל־עדת

Num. 14, 36. וישבו וילונו עליו

תְּלוּנָה

ז"נ [דגש תמור סכוך], כן נסמך סרל"ק וסרל"נע. וסמוכן סנגיכס וסקניכס וקניעוסס [דגש מורסען], וסלגוג גס נפעל, לסכדיל ניכו וכן ליכס.

n. f. (*dagesato Nun*, uti legit Q. et IE.), murmuratio, indignatio, stomachus, detestatio (syn. rab. תַּרְגֶּמֶת), a v. hif. הֵלִין (cujus Lamed idem dagesatum est, ut a verbo pernoctandi distinguatur).

LXX. γόγγυσις, γογγυσμός.

pl.: תְּלוּנוֹת

Ex. 16, 12. את־תלונת בני ישראל

pl.: תְּלֻנּוֹת

Num. 14, 27. תלנות בני ישראל

Nu. 17, 20. את־תלנות בני ישראל

pl. c. suff.: תְּלֻנֹּתֵיכֶם

Ex. 16, 7. בשמעו את־תלנתיכם

Ex. 16, 8. בשמע יי את־תלנתיכם

Ex. 16, 8. לא־עלינו תלנותיכם

Ex. 16, 9. כי שמע את תלנתיכם

pl. c. suff.: תְּלוּנֹתָם

Num. 17, 25. ותכל תלונתם מעלי

לוּעַ

לומר לָעַ, ומזס לָעַג [קיוס ו' ג'] כי דרך סכנוגים מלעיל, ולא מפני סספסק נגד, כקצר קצנו רגיס, וכעוגדיס [י"ו יַלְעֵנִי מלרע, כעגור סכנגיכס, ומלע לָעַג [מצלי כ' כ"ס] לדעת סרל"ק סקנר סעתיד של נכין סכוסף, ע"מ יָקֹם, ונקתף לסכת סנגוכי", וזס קפצר. קוזס לדעת סרל"נע וסרל"נג מוסד סעפל ילע, נדמיון אל לע, ולדעת רש", קוף ע"מ יָקֹם, סקנר עתיד של קל, וסמיוזר להרל"ק. וכן זיך לכאן גמוד סכפל עַבָּע סקנר מן לַעֲבֹעַ, ולדעת סרל"ק סקנר מן לוֹעֲעַ, וסלֹ' נכון. ונקתף נכולם סתמונת לָעַ, ועַ"פ שכאזוב ערב סעפל נכל לֹ', מצקנס. סמענס נליעס וסלעוס [שלינגען, שלינסען], או לקיקס נכללָ [לעקקען], נקוכנות סכוונס, כי כן ג כ ענין שרש s. *lih*, gr. λείχ-ω [סמלס נזעפי ערב λιχ-μάω, *-νέω*; *lig*, *ling-o*, Leck-en], ומזס סכזלל על פעפוע דנריס, לומר דנור כנכלע ונזקק [שעשמ-מעלן], ועי' יותר מזס תקת לעס לקען.

h. e. לָעַג (unde 3 p. pl. לָעוּ Job. 6, 3. quod est, ex more verborum *cavorum*, *properispomenon*, וַלָּעוּ Obad. 16. *Mil'ra* propter accentum; forma autem לָעַג Misle 20, 25., ut fert sententia *Qimchii*, quae plurimum arridet, *impf. apoc. Hi.* est, ad s. f. לָעַם, patahata ultima, propter gutturalem. *Ibn-Ezra* et *Gersoni* v. לָעַג ex לָעַג innovatum esse censent, *Isaaki impf. apoc. Qal* esse ait, ad s. f. לָעַם), lingere, lambere, ligurire, sanscr. *lih*, gr. λείχειν, λιχμᾶν, λιχνεύειν, λάειν, λάβρος, λάμυρος, λαμός, λαιμός, λάπτειν, λαφύσσειν, λαμία (syn. אַלְעִילָה, arab. אל־עילה), germ. lecken, praefixo spiritu dentali: schlucken, schlingen, trop. garrire, balbutire (cf. gr. λάβρος, λάμυρος, quae adj. tum

de *vorace* tum de *loquace* dicuntur, lat. *lab*-ium, a *lamb*-endo). *Redupl.* לַעְלַע, quod est ex לַעַע decurtatum, vel, ut minus verisimiliter ait Qimchi, ex לוּעַע. Targ. Job. מְשַׁתַּלְהָךְ (a v. לְהָא = לָאָה). A. *ἐπὶ τοῦτο ῥήματά μου κατεπατήθησαν* (fort. *κατεπόθησαν*). Symm. *οἱ λόγοι μου κατάπικροι*. Th. *ἔγκοποι*. LXX. Vat. *ῥήματα-φαῦλα*; Obad. וְלָעוּ: *πίονται καὶ καταβήσονται*.

3 perf. pl.: לָעוּ
Job. 6, 3. עַל־כֵּן דִּבַּרְתִּי לֹא־בִינוּ וְלָעוּ *p.*
3 perf. pl.: וְלָעֲטָה
Obad. 1, 16. וְשָׁתוּ וְלָעוּ
Pi-el: עִלַּע
3 impf. pl.: יְעַלְּעוּ־
Job. 39, 30. וְאַפְרֹחָיו יְעַלְּעוּ־דָם
Hif-il: הֵלִיעַ
3 impf. ap.: לֹא־יַלִּיעַ
Prv. 20, 25. מוֹקֵשׁ אָדָם יְלַע־קֹדֶשׁ אַחַר נְדָרִים וּלְבַקֵּר [קעס-לע], וכן לַעַ נִקְמִי.

n. m. hebr. (*et aram.*), gula, guttur, gr. *λαιμός, λαιμός*. LXX. *λάρυγξ*.

cum suff.: בִּלְעֲךָ
Prv. 23, 2. וְשַׂמְתָּ שַׁכִּין בִּלְעֶךָ

לוּץ

לומר לֵץ, וכמונן עתיקי כמילם ועליזה [גלאַכעזען], שבשאל על עליזות ושמקה [פֿראַלאַקקען], וכן מסשאל לגל צַחֲל, ויץ זיכיס עכין נמילם העקר תיקה נעליל בפעלי עֲלַס, עֲלַס, עֲלַץ, שתמוטפה לו, לם, לץ, וזה סוף מסרש שלמו, וכן נקמת כשרש כמכון נשפה כלית [s. *las*], מלסור ועליזות, מסשאל שלמו. ובמכון עתיקי זה מכוסף יוסף וקוזק הַלֵּץ, לומה מלמלם ועלון ויפי [גלאַכעזען], שתן מאַכעזען], לומר לומר ודכיס, וכניכוני מֵלֵץ, מיפה ומיש דכיס, לו מתורגמן, סנוחן למרי שפר לשליכו מבין, לו מסשוכר ומסדבר נמרי נועם. ומעתיד [משלי י"ט כ"ג] עד בליעל ילין משפע, לומר עד מבליעל יקבן עדותו בתיעב דבריו, ומע"פ שסיל שקר יקבן עדותו בשפע כלגו סיל למת, וזל מרל"ק. ומזה מסה מְלֵיצָה ע"ש, ופעל גזיר מסה מָלַץ ע"ש, ומלה יסודית הַלָּצָה, מכל מפשיכת מדבור ונועם מלומר. ודע שעל מתכנת ומת לת נשמר מפעל, כי מסתכוון עליזות ובמילם מסשאל על ביעוע ופיסה, ענכת כל שמקה [מועס-ווילגעריינען], וכן מסשאל לגל שרש שלמו נשפת סודו, ומזה סביכוני לֵץ ע"ש יַד, לומר מתבע ופע [מועסווילגעבען], ובמכון מזה מכנד לְצֵץ, ומכוסף הֵלֵץ, ומסתפעל הִתְלוֹצֵץ, ותכין נזה קקור מפעל. עי' מה שכתב מזה מלמידי תכרי דעליעז נסקרו קוזות מסיר לענכים [דף ר"ש], ותמצא מרגוע.

h. e. לֵץ, *v. intr.*, splendere, nitere, trop. laetari, gaudere (syn. צָחַל, עָנַר), quae translatio regnat in vv. hisce eadem de radice et praepositione *gha* compositis: לָס, לָץ, לַז), עָלַץ, עָלַס, עָלַז (לַז, variato sibilo), sanscr. *las*, vi splendendi, trop. prae gaudio. *Hi.* הֵלִיץ, splendidum, nitidum, pulcrum facere, *spec.* apte, splendide, polite, eleganter dicere; מְלִיצָה (= אִמְרֵי אֹמֶר), orationem luminibus ornare, diserte et ornate dicere. Errant igitur, qui נְמֻלָּץ pro נִמְרָץ dictum putant aut v. מָלַט comparant, ut de oratione *blanda* et comi (*blandiloquentia*) dicatur. LXX. *γλυκὺν εἶναι*.

Nif-al: נִמְלָץ
3 perf. pl.: נִמְלְצוּ
Ps.119,103 מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ

לוּשׁ

לומר לָשׁ, פעל יקר ולכוב נגזרים, כשלוש משכון: ל' לקיקה ותלועה ולשון [לעקקען], וכן משרש נשפה arm. *liez* [קסה-מכית ונפשית ולקלקנית] [kop. *las*; litt. *laz*], ושם הגזר לָשׁוֹן, ע"ע אָחוֹן, זָדוֹן, ובקרמי פעל לַשׁ, לכן משם לִשְׁכָּה. כ' עכין מקוק וגלגול [לערריינען, קנעטען], ובמקה כפי מכל התמזות נפעלי חָדַשׁ ובקרמי חֲדַשׁ וכדומה. ג' משרש אל לָבַשׁ, שתמזתיו כרקה נפעל לָשׁ, שלח לדע כעת לכוונו, כי פעל לי"ע נערכי גזיר משם.

h. e. לָשׁ *v. triplum:* 1) lingere, lambere, arab. *lassa*, armen. *liez*, copt. *las*, litt. *laz*, unde nomen linguae לָשׁוֹן ad s. f. אָחוֹן (*as*-inus) זָדוֹן (a v. זָד). Aram., intermedia brevi vocali, לַשׁ, unde n. לִשָּׁן = לָשׁוֹן. 2) conterere, subigere, depsere, condepsere, syr. Af. אַלֵּשׁ, cujus radix pars altera est vv. comp. חָלַשׁ, חָלַשׁ. LXX. *τρίβειν, φυρᾶν*; inf. לוּשׁ, *φύρασις*. 3) vi incognita, unde לַיִשׁ, leonis nomen. V. arab. לאשׁ, et nmm. *lajason, aljasu* ipsius nominis sunt propagines.

part. f. pl.: לָשׁוֹת
Jer. 7, 18. וְהַנָּשִׁים לָשׁוֹת בָּצֵק
inf. constr.: מְלוֹשׁ
Hos. 7, 4. מָלוּשׁ בָּצֵק עַד־חֻמְצָתוֹ
impt. sg.: לוּשִׁי *fem.*
Gn. 18, 6. לוּשִׁי וַעֲשִׂי עֻגוֹת
3 impf. f. ap.: וַתָּלָשׁ
1 S. 28, 24. וַתָּלָשׁ וַתְּפַחַר מַצּוֹת
2 S. 13, 8. *Qri.* וַתָּלָשׁ וַתָּלָבב
3impf.fem.: וַתָּלָשׁ
2 Sam. 13, 8. *Ktib.* וַתָּלָשׁ וַתָּלָבב

לָשׁוֹן

שם עומעמי, ומסמן לָשׁוֹן, כמו שָׁשׁוֹן מן שוש, ומתמזות לָשׁ, וכן אָחוֹן מן אָחַז. מפמור מלקק ומלוקך [דער לעקקער], ומזה מבר מיזוע על לקיקה [כונגע], ומתמזות על לָשׁוֹן ג"כ נשפתי ערב לגיון מבר וס, ל"ש נחלס-מני kopt. *las*; gr. *γ-λῶσσ-α* [*-λῶττ.*; arm. *liez*-u; וכן בחלקלני [*lêz'u*-vis], שם על לשון מן מפעל אל לקיקה [*laz'*], כדומה לשלמו. מלוכך ומשלוק מן מדבר דומה ללשון, ל"ש לשון קצ, לשון יס, לשון ומס, ולפעמים מלע וכף כלמות לשון, וכן כנזרת לָשׁוֹן שֶׁל־אַרְנֶמֶת, לָשׁוֹן שֶׁל־זְהוֹרִית, לו מלשון בעכין דבר, ל"ש מלשון מרע, מדבור לקה וקמיס, בעל מלשון סוף מלקה, לשון עבוזים, לשון מסבכות, ומרגנוס לָשׁוֹן חֹלְדָּה רכילות, עי' ספרי קרוזי פניכים לף קמ"ב. נדקדוק משם יזוע.

n. comm. (c. לְשׁוֹן ad s. f. שְׁשׁוֹן a v. שָׁשׁ, אָחוֹן a v. אָחַז), tanquam

2 Chr. 32, 31. בִּמְלִיצֵי ׀ שָׂרֵי בָבֶל
pl. constr.: מְלִיצֵי
Job. 16, 20. מְלִיצַי רֵעַי
pl. c. suff.: וּמְלִיצֶיךָ
Jes. 43, 27. וּמְלִיצֶיךָ פָּשְׁעוּ בִי
3 imperf.: יָלֵיץ
Prv. 3, 34. אִם־לַלְצִים הוּא יָלִיץ
Prv. 14, 9. אִוִּלִים יָלִיץ אָשָׁם
Prv. 19,28. עֵד בְּלִיעַל יָלִיץ מִשְׁפָּט
Hitpa-el: הִתְלוֹצֵץ
2 impf. pl.: תִּתְלוֹצָצוּ *p.*
Jes. 28, 22. וְעַתָּה אַל־תִּתְלוֹצָצוּ

לָצוֹן

ש"נ ע"מ שָׁשׁוֹן, זָדוֹן, ומסונן מופצע, לומר נעוע ופיסה [מועס-ווילגען], ומזה מקלה ומזון קנוף ונוזי כלגן, ווד ומבי לגון כמו לָצִים. ומפלימה לי מסמיש סרל"ק זה משם כשרשים. שלו. נגזרת לָצוֹן מצלמו, ונשפה יסודית לִיצָה שם מפעל, ומשם הִתְלוֹצְצוּת מופצעי, וכן תְּלוּצָה.

n. m. (ad s. f. שָׁשׁוֹן, לָשׁוֹן, זָדוֹן), *las*-civia, ludificatio, irrisio; אַוִּשֵׁי paraphr. = לְצוֹן. Gem. vi eadem לִיצָנוּת (c. לַצְנוּת), jud. לִיצָה ad s. f. מִילָה, et הִתְלוֹצְצוּת, תְּלוּצָה, cavillatio, petulantia. LXX. *ὕβρις, ἄνομος, θλίβειν*.

Prv. 1, 22. לְצוֹן חָמְדוּ לָהֶם
Prv. 29,8. אַנְשֵׁי לָצוֹן יָפִיחוּ קִרְיָה
Jes. 28, 14. אַנְשֵׁי לָצוֹן מֹשְׁלֵי הָעָם

מְלִיצָה

ש"נ גזיר לָץ מסכוסף, ע"מ מְרִיבָה, ומעכה דכור שפיכי ומכ שפיי, כדכן דכור זיכי [וואסלערעדע, נעריעדעטיים], לכן משל לשודי נקוק הדכור, קכון של קידה ותרגמת שמועה [רעטמועל- חוכד פֿאַנעלדיי-עוכנ]. ותכוכת המליכם מלין זיכיות נדכור פזוזי. נשפה יסודית מליכ לפעמים כמו זיכ, ומלין כמו משורר, ונמשוד שם מליכתו רגמת יפיפה, ומחכתו רקמה שפכיכית, ומשם הַלָּצָה מופצע, ומסוכם מליכ שכתעמת, ומתקרכן מסוקרי הַלָּצָה ולנקמ הַלָּצָה, לו הֲלָצָתִי־הִיא, ונכמר ככמת מסלגם, לו לומר מכמה מסלין לומר [מַסְטַעטעיק], לית-מסלגם, נעל-מסלגם, תקכוזות מסלגם, ערמת מסלגם וכדומה.

n. f. (factum ex conj. *Hi.* verbi לִיץ, ad s. f. מְרִיבָה, oratio splendida, nitida, luminibus dicendi ornata, eloquentia, poësis (jud. מְלִיצָה, poëta), poëma parabolicum, allegoricum, didacticum (מָשָׁל לְמוּדָרִי), aenigma, griphus ejusque solutio seu interpretatio, aut carmen famosum et probrosum, significatione de capite verbi latissime diffusa. V. *Delitzschium* l. l. LXX. *πρόβλημα, σκοτεινὸς λόγος*, A. *ἑρμηνεία*. Symm. *πρόβλημα*.

וּמְלִיצָה
Prv. 1, 6. לְהָבִין מָשָׁל וּמְלִיצָה
Hab. 2, 6. וּמְלִיצָה חִידוֹת לוֹ

מָלַץ

פעל זכי גזיר משם מְלִיצָה, לומר דבר כלכלים נקים ומקוקים וסלגיים, ומלץ לממם כמו לומר מלילם [וואסלערעדען], ומשלו לך נכפעל, ונשפה יסודית מתנו הכנוזות נְמֻלָּצוּת, תַּמְלֻצָה, תַּמְלוּצָה וכדומה.

n. denom. (a n. מְלִיצָה), ornate,

dide, ornate, eleganter dicere; prt. מְלֻצָּץ, orator, rhetor, dicendi artifex, eloquens, vel interpres, qui orationem alterius perspicue dilucideque exponit (aram. *turgeman*, gall. *drogoman*) aut pro altero precibus intercedit, intercessor (מְפַגְּרֵי), deprecator, vel poëta, qui virtutes oratoris persequitur, cum sit numero adstrictior. Impf. יָלֵיץ Misle 19, 28.: ornat testimonium falsum, ut verum esse videatur, verborum pulcrimorum et ad persuadendum aptissimorum delectu. Hinc n. מְלִיצָה et *v. denom.* מָלַץ (q. v.), et n. הַלָּצָה, quod *spec.* dicitur de oratione poëtica, quae cum comparibus similiter cadentibus constet, metro caret. *A gaudendo* ad *illudendum, insultandum, ludificandum* fit translatio, sicut in sanscritico *las*, unde לָץ ad s. f. זָד, *las*-civus, irrisor, cavillator; *Po.* לִצֵּץ, *Hi.* הֵלִיץ, de procaci ludificatione, irrisione, cavillatione; *Hitpo.* הִתְלוֹצֵץ, illusorem se praebere. Copiose et argute de vocabulorum בָּשַׁל, חִידָה et מְלִיצָה stirpe ac propaginibus locutus est *Francisc. Delitzschius*, in libro: Zur Geschichte der jüdischen Poësie, in quo (p. 196. 199—201) plura invenies. LXX. *κακὸν ἀποβαίνειν*; *Hi. καθυβρίζειν, ἐκχλευάζειν, παρανομεῖν, ἀντιτάσσεσθαι, ὀφείλειν*; *Hitpo. εὐφραίνειν*; מֵלִיץ, *ἑρμηνευτής, πρεσβύτης, ἄρχων, θανατήφορος*.

2 perf.: וְלָצְתָּ
Prv. 9, 12. וּלְצַתָּ לְבַדֶּךָ תִּשָּׂא
part.: לֵץ
Prv. 9, 7. יֹסֵר ׀ לֵץ לֹקֵחַ לוֹ קָלוֹן
Prv. 9, 8. אַל־תּוֹכַח לֵץ
Prv. 14, 6. בִּקֵּשׁ־לֵץ חָכְמָה וְאֵין
Prv. 15,12. לֹא־יֶאֱהַב לֵץ הוֹכֵחַ לוֹ
Prv. 19, 25. לֵץ תַּכֶּה וּפֶתִי יַעְרִם
Prv. 20, 1. לֵץ הַיַּיִן הֲמוֹן שֵׁכָר
Prv. 21, 11. בְּעִנְּשׁ־לֵץ יֵחָכַם־פֶּתִי
Prv. 21, 24. זֵד יָהִיר לֵץ שְׁמוֹ
Prv. 22, 10. גָּרֵשׁ לֵץ וְיֵצֵא מָדוֹן
Prv. 24, 9. וְתוֹעֲבַת לָאָדָם לֵץ
Jes. 29, 20. אָפֵס עָרִיץ וְכָלָה לֵץ
part.: וְלֵצִי
Prv. 13, 1. וְלֵץ לֹא־שָׁמַע גְּעָרָה
part. pl.: לֵצִים
Ps. 1, 1. וּבְמוֹשַׁב לֵצִים
part. pl.: וְלֵצִים
Prv. 1, 22 וְלֵצִים לָצוֹן חָמְדוּ לָהֶם
part. pl.: לַלֵּצִים
Prv. 3, 34. לַלֵּצִים הוּא יָלִיץ
Prv. 19, 29. נָכוֹן לַלֵּצִים שְׁפָטִים
Pi-el: לִצֵּץ
part. pl.: לְצַצִּים
Hos. 7, 5. מָשַׁךְ יָדוֹ אֶת־לְצַצִּים
Hif-il: הֵלִיץ
3 perf. pl.: הֵלִיצוּנִי
Ps. 119, 51. זֵדִים הֵלִיצוּנִי עַד־מְאֹד
part.: מֵלִיץ
אִם־יֵשׁ עָלָיו ׀ מַלְאָךְ מֵלִיץ
Job. 33, 23.
part.: הַמֵּלִיץ
Gn. 42, 23. כִּי הַמֵּלִיץ בֵּינֹתָם
prt. pl. constr.: בְּמֵלִיצֵי

linctor seu *liguritor*, lingua, arm. *liezu*, kopt. *las*, gr. *γ-λῶσσ-α*, *γλῶττα*, slav. *lêz'u*-vis, quae omnia indidem generata sunt, trop. de rebus linguae similibus, de flamma ignis, de freto (Meereszunge), de pertica seu *regula aurea* (goldene Stange), de rupe seu *praecipitio*, gemar. de fascia (Streifen), veluti לְשֵׁל־זְהוֹרִית, אַרְגְּמָן לְשֵׁל־. A *lingua*, uti apud Latinos, ad sermonem fit translatio, veluti de oratione calumniante malitioseque crimininante (לָשׁוֹן חָרֵיץ, böser Leumund), de incantatione formulisque arcanis magorum (בַּעַל חַשָּׁלוֹן, magus, cf. לָחַשׁ), de sermone callido et fraudulento, targ. לְשָׁן תְּלִיתָאי, lingua triplex, sermo iniquus sibique non constans. Hinc *verb. denom.* לָשַׁן, maledice contumelioseque dicere, מְלוֹשֵׁן (syn. רוֹכֵל), qui clam cui obtrectat. Haec verba, quae actionem consilio certo peractam designant, *vv. finis* (Tendenz-Verba) dicuntur, veluti שִׁנֵּן, שִׁחֵט, זָרַע, שִׁגֵּר, סִפֵּר, שִׁקֵּף, שִׁחֵר, לָשַׁן, eaque significatione etiam Hi. verbi *denom.* לָשַׁן dicitur; prt. מַלְשִׁין (= לָשַׁן); n. abstr. aram. מַלְשִׁינוּתָא (= רְכִילוּת). LXX. *γλῶσσα* (*γλωσσώδης*), *φωνή*, *ῥῆμα*, *λέξις*, *λοφία*, *ἄνθραξ*, *ῥίν*, *ὀργὴ τοῦ θυμοῦ*; *ἐπᾴδων*; בַּעַל לָשׁוֹן, הֶחֱלִיק לָשׁוֹן; *γλωσσοχαριτοῦν*; בָּבַר לָשׁוֹן, *βαρύγλωσσος*, *βραδύγλωσσος*.

Ex. 4, 10.	כבד־פֶּה וכבד לשון
Job. 5, 21.	בשוט לשון תחבא
Ps. 12, 4.	לשון מדברת גדלות
Ps.120,3.	ומה־יסיף לך לשון רמיה
Ps.140,12.	איש לשון בל־יכון בארץ
Prv. 6, 24.	מחלקת לשון נכריה
Prv. 15, 4.	מרפא לשון עץ חיים
Prv. 16, 1.	ומיי מענה לשון
Prv. 18, 21.	מות וחיים ביד־לשון
Prv. 28, 23.	ממחליק לשון
Jes. 33, 19.	נלעג לשון אין בינה
Jes. 45, 23.	תשבע כל־לשון
Jes. 54, 17.	וכל־לשון תקום־אתך
Jes. 57, 4.	תאריכו לשון
Ez. 3, 5. 6.	וכבדי לשון
Ez. 36, 3.	על־שפת לשון
	וָלָשׁוֹן
Prv.25,15.	ולשון רכה תשבר־גרם
	שׁוֹן, הַלָּשׁוֹן
Jos. 15, 2.	מן־החלש הפנה נגבה
Eccl.10,11.	ואין יתרון לבעל הלשון
	בַּלָּשׁוֹן
Jer. 18, 18.	ונכהו בלשון
	וּבַלָּשׁוֹן
Jes. 28, 11.	ובלשון אחרת ידבר
	מִלָּשׁוֹן
Ps. 120, 2.	מלשון רמיה
constr.:	לְשׁוֹן
Jos. 7, 24.	ואת־לשון הזהב
Jos. 18, 19.	אל־לשון ים־המלח
Job. 15, 5.	ותבחר לשון ערומים
Job. 20, 16.	תהרגהו לשון אפעה
Ps. 52, 6.	לשון מרמה
Ps. 68, 24.	בדם לשון כלביך
Ps. 109, 2.	דברו אתי לשון שקר
Prv. 6, 17.	עינים רמות לשון שקר
Prv.10, 20.	כסף נבחר לשון צדיק
Prv.12, 19.	ועד־ארגיעה לשון שקר
Prv.15, 2.	לשון חכמים תיטיב דעת
Prv.17, 4.	שקר מזין על־לשון הות
Prv.25,23.	ופנים נזעמים לשון סתר
Prv. 26, 28.	לשון־שקר ישנא דכיו
	לשון אש
Jes. 5, 24.	
Jes. 11, 15.	את לשון ים־מצרים
Jes. 35, 6.	ותרן לשון אלם
Jes. 50, 4.	נתן לי לשון למודים
Thr. 4, 4.	דבק לשון יונק
Zeph. 3, 13.	בפיהם לשון תרמית
constr.:	וְלָשׁוֹן
Jos. 7, 21.	ולשון זהב אחד
Prv. 10, 31.	ולשון תהפכות תכרת
Prv. 12, 18.	ולשון חכמים מרפא
Jes. 32, 4.	ולשון עלגים
Dan.1,4	וללמדם ספר ולשון כשדים
constr.:	בְּלָשׁוֹן
Prv. 21, 6.	פעל אצרות בלשון שקר
constr.:	בִּלְשׁוֹן
Esth. 1, 22.	כלשון עמו
constr.:	וְכִלְשׁוֹן
Neh. 13, 24.	וכלשון עם ועם
constr.:	מִלְּשׁוֹן
Jos.15,5.	מלשון הים מקצה הירדן
cum suff.:	לְשׁוֹנִי
2 Sam. 23, 2.	ומלתו על־לשוני
Job. 33, 2.	דברה לשוני בחכי
Ps. 45, 2.	לשוני עט סופר מהיר
Ps. 51, 16.	תרנן לשוני צדקתך
Ps. 66, 17.	ורוממ תחת לשוני
Ps. 71, 24.	לשוני כל־היום תהגה
Ps. 119, 172.	תען לשוני אמרתך
Ps. 137, 6.	תדבק לשוני לחכי
cum suff.:	וּלְשׁוֹנִי
Job. 27, 4.	ולשוני אם־יהגה רמיה
Ps. 22, 16.	ולשוני מדבק מלקוחי
Ps. 35, 28.	ולשוני תהגה צדקך
cum suff.:	בִּלְשׁוֹנִי
Job. 6, 30.	היש־בלשוני עולה
Ps. 39, 2.	מחטוא בלשוני
Ps. 39, 4.	דברתי בלשוני
Ps. 139, 4.	כי אין מלה בלשוני
cum suff.:	וּלְשׁוֹנֵנוּ
Ps. 126, 2.	ולשוננו רנה
cum suff.:	לְלְשׁוֹנֵנוּ
Ps.12,5.	אשר אמרו ללשוננו נגביר
cum suff.:	לְשׁוֹנְךָ
Ps. 34, 14.	נצר לשונך מרע
cum suff.:	לְשׁוֹנֶךָ *p.*
Ps. 52, 4.	הוות תחשב לשונך
cum suff.:	וּלְשׁוֹנְךָ
Ps. 50, 19.	ולשונך תצמיד מרמה
Ez. 3, 26.	ולשונך אדביק אל־חכך
cum suff.:	לְשׁוֹנָכֶם
Jes. 59, 3.	לשונכם עולה תהגה
cum suff.:	לְשׁוֹנְךָ
Cant. 4,11.	דבש וחלב תחת לשונך
cum suff.:	לְשׁוֹנוֹ, לְשׁוֹנָהּ
Ex. 11, 7.	לא יחרץ־כלב לשנו
Dt. 28, 49.	גוי אשר לא־תשמע לשנו
Jos. 10, 21.	לאיש את־לשנו
Job. 20, 12.	יכחידנה תחת לשונו
Job. 40, 25.	ובחבל תשקיע לשונו
Ps. 10, 7.	תחת לשונו עמל ואון
Ps. 15, 3.	לא־רגל על־לשנו
Jer. 5, 15.	גוי לא־תדע לשונו
cum suff.:	וּלְשׁוֹנוֹ
Ps. 37, 30.	ולשונו תדבר משפט
Prv. 21, 23.	שמר פיו ולשונו
Jes. 30, 27.	ולשונו כאש אכלת
Zach. 14, 12.	ולשונו תמק בפיהם
cum suff.:	בִּלְשׁוֹנוֹ
Jud. 7, 5.	כל אשר־ילק בלשנו
Prv. 17, 20.	ונחפך בלשונו יפול
cum suff.:	בִּלְשׁוֹנָהּ
Esth. 1, 22.	ואל־עם ועם כלשונו
Esth. 3, 12. 8, 9.	ועם ועם כלשונו
cum suff.:	לִלְשׁוֹנוֹ
Gn. 10, 5.	איש ללשנו למשפחתם
cum suff.:	לִלְשׁוֹנָהּ
Prv. 31, 26.	ותורת־חסד על־לשונה
cum suff.:	לְשׁוֹנָם
Ps. 5, 10.	לשונם יחליקון
Ps. 55, 10.	פלג לשונם
Ps. 64, 4.	שננו כחרב לשונם
Ps. 64, 9.	וירכשילהו עליהם לשונם
Ps. 140, 4.	שננו לשונם כמו־נחש
Jes. 3, 8.	כי־לשונם ומעלליהם
Jes. 41, 17.	לשונם בצמא נשתה
Jer. 9, 2.	וידרכו את־לשונם
Jer. 9, 4.	למדו לשונם דבר־שקר
Jer. 9, 7.	חץ שחוט לשונם
Jer. 23, 31.	הלקחים לשונם
Hos. 7, 16.	מזעם לשונם
cum suff.:	וּלְשׁוֹנָם
Job. 29, 10.	ולשונם לחכם דבקה
Ps. 57, 5.	ולשונם חרב חדה
Ps. 73, 9.	ולשונם תהלך בארץ
Mich. 6, 12.	ולשונם רמיה בפיהם
cum suff.:	וּבִלְשׁוֹנָם
Ps. 78, 36.	ובלשונם יכזבו־לו
cum suff.:	וְכִלְשׁוֹנָם
Esth. 8, 9.	ככתבם וכלשונם
pl.:	לְשֹׁנוֹת
Ps. 31, 21.	מריב לשנות
Zach. 8, 23.	מכל לשנות הגוים
pl.:	וְלִשְׁנוֹת
Jes. 66,18.	את־כל־הגוים והלשנות
pl. c. suff.:	לְלְשֹׁנֹתָם
Gn. 10, 20.	למשפחתם ללשנתם
Gn.10,31	ללשנתם בארצתם לגויהם
	לָשַׁן

פעל גויר מסם לְשׁוֹן, ומינֹק לך נכנין פועל לוֹשֵׁן, מסתעוֹת מלשון לרעה וכיוצא ומוזקק דנס [פֿעלע״ימדען], וכיוצים כאלה נקראים בניני מתכלית, כי קנן מכנין עצות מפעולה לתכלית מס [עענדענן-פֿעכטן], ומינֹק כוס שׁוֹטֶה, זוֹרֵם, שׁוֹרֵשׁ, סוֹפֵר, שׁוֹפֵט, יוֹדֵעַ וכדומה, ומכוון הוס פס גס כמפעיל. ולע שמכוון הוס מסם מַלָּשִׁין, מַלְשִׁינוּתָא נקראי.

v. denom., calumniari, maledicere (bösen Leumund machen). LXX. *καταλαλεῖν*.

Pi-el: לוֹשֵׁן

part.:	מְלוֹשְׁנִי Q'ri.
Ps. 101, 5.	מלושני בסתר רעהו
part.:	מְלוֹשֲׁנִי K'tib.
Ps. 101, 5.	מלושני בסתר רעהו
Hif-il:	הַלְשִׁין
2 *impf. ap.:*	תַּלְשֵׁן
Prv.30,10.	אל־תלשן עבד אל־אדניו
	לָשָׁן

סם שומעי נקראי, כמו לָשׁוֹן נענרי, וסתעוֹת לָשׁ, נסופיי יהוע יָן.

n. comm. aram. (a n. primar. לָשׁ, addita appendicula *an*), cum hebraico לָשׁוֹן significatione congruens.

	וְלָשָׁן
Dan. 3, 29.	כל־עם אמא ולשן
definit. pl.:	וְלִשָׁנַיָּא
Dan. 3, 4. 7. 31. 5, 19. 6, 26. 7, 14.	עממיא אמיא ולשניא
	לִישׁ

ע״ו, וסמוכן לקיס ולבי [לָאוּע], נקראי לָיִת, וכן מסם ניוני [לִיז], ובעבני לִיתָ, ומס מאנו פעל שמי לִתָ [לָשׁ], היות קוק כאליס, ומס לִיס [לָשׁ], כת ונגורת לִבי, ותוקבי לִלִיס [אַלָשׁ] קוק ותכיר, ונעבני מוס שעפ אֲלוּשׁ [מבנין לֵישִׁים], וכן לִיס נעבס פרעי, ותמוכו ג״כ לָשׁם, מסתעוֹת לָשׁ, כידוע לכל בקי לעיל.

n. m., leo, aram. לֵיתָא, gr. *λῖς*, arab. *lait'-on*, unde *v. denom.* לאת (לָשׁ), *leonino* animo esse, validum esse instar leonis, *nom. lajas-on* (לָשׁ), robur leoninum, adj. *al-jasu* (אַלָשׁ), löwenherzig. Hebr. inde *nmpr.* אֲלוּשׁ, lustrum, domicilium leonum (= מִרְבַּץ לְיִשִׁים), ipsumque לַיִשׁ (c. *He* parag. לַיְשָׁה), nomen urbis in finibus Palaestinae septentrionalibus sitae, quae alias modo דָּן modo לַיִשׁ vocatur, facto ex לָשׁ secundario nomine, ad s. f. בֶּרֶם (בָּרָא), q. v. LXX. *σκύμνος λέοντος*, *μυρμηκολέων*.

Job. 4, 11.	ליש אבד מבלי־טרף
Prv. 30, 30.	ליש גבור בבהמה
	וָלַיִשׁ
Jes. 30, 6.	לביא וליש מהם אפעה

לוּת

ח׳

aram. v. concord. partt.

לוּז

ד׳ ז׳

ad לָזוּת, *v. s. r.* לוּז *p.* 593.

לָח, לַח

ן׳

v. s. r. לָחַח *p.* 598.

לוּחַ

ד׳ ח׳

פעל נודד ונ״ע כ״ף נגור, ומסוכן לפי ענינות דעתי דשיסס והנסס [סעכֿסאַר-עיינען], נומר שנשוע שער מוקן על הלמי [הסאַטע-שפּרעכֿסטען], וכנון תכונת וס מפעל להסס מנס לפי, כלומר תכיסס סס, ומסדקדקים מקדשים, עכין לשר נלמן לסקש פעל כוסי לַחֲנִי, ענין יפוי ושפיסה, עוסו מדבן, כי וס פעל שמי [דעכֿאיכֿטיף].

v. inus. intr., progerminare, pullulascere, de barba, unde לֵחִי q. v. Alii aethiop. לחי (*lahaja*) contulerunt (venustum, formosum esse), idque denominativum esse non intellexerunt.

לֶחִי

ג״כ ונסמסק לֶחִי, ונכנוי לֶחְיוֹ, סווני לְחָיַיִם וסמיק לְחֶיךָ ונכנוי לְחָיֶיךָ כסדקות סי׳, ופעס נכוס סי׳ לְחֵיהֶם. סמוכן מקוס הסמס [קינן], או מקוס סדקס [וונגנע], ונקדקס כן מנדול ונגוזע שעל סס, וכן כיוני וכוחי ונכמני יכוכס מקוס הסמס מעינן שנשוע gr. *γέν-υς*, *γένειον-γένειν*; l. *gena*-] *genere*; Kinn-, kein-an, i. e. [keim-en]; ותכיר מוס קומכיות הנל של המדקדקים. נתקנוס לְחוֹאָה מצלמו, וכן לוֹחֶא.

n. f. (in p. לֶחִי, c. s. לֶחְיוֹ, du. לְחָיַיִם, c. s. לְחָיֶיךָ, c. s. לְחָיֶיהָ, nonnunquam, eliso *Jud* altero, לְחֵיהֶם), mentum (tanquam *barbigerum*), vel gena, a tenera lanugine (uti et ceteris in linguis a *gignendo* et *germinando*), targ. לְחָיָא, לְחָיֶא, לוֹחָא. LXX. *σιαγών*, *χεῖ-*

λος, πρόςωπον, ματαίως; לְחָיַיִם, τὰ σιαγόνια.

sequente Maqef.: לְחִי־ *constr.*

Jud. 15,15. וימצא לחי־חמור טריה

לֶחִי *p.*

Ps. 3, 8. הכית את־כל־אויבי לחי

Thr. 3, 30. יתן למכהו לחי

חַלְחִי

Jud. 15, 17. וישלך הלחי מידו

Mich. 4, 14. בשבט יכו על־הלחי

חַלֶּחִי *p.*

1 Reg. 22, 24. ויכה את־מיכיהו על־הלחי

2 Chr. 18, 23. ויך את־מיכיהו על־הלחי

constr.: בְּלְחִי

Jud. 15, 16. בלחי החמור

Jud. 15, 16. בלחי החמור הכיתי

n. p. בְּלֶחִי *p.*

*את־המכתש אשר־בלחי Jud.15,19

*עין הקורא אשר בלחי Jud. 15, 19.

cum suff.: לֶחְיוֹ

Job. 40, 26. ובחוח תקב לחיו

לֶחְיָהּ *cum suff.:*

Thr. 1, 2. ודמעתה על לחיה

du.: וְהַלְּחָיַיִם

Dt. 18, 3. הזרע והלחיים והקבה

pl. constr.: לְחָיֵי

Jes. 30, 28. על לחיי עמים

pl. c. suff.: לְחָיַי *p.*

Job. 16, 10. בחרפה הכו לחיי

pl. c. suff.: וּלְחָיַי

Jes. 50, 6. ולחיי למרטים

לְחָיַיִךְ *pl. c. suff.:*

Cant. 1, 10. נאוו לחייך בתורים

pl. c. suff.: בְּלְחָיַיִךְ

Ez. 29, 4. 38, 4. חחיים בלחייך

pl. c. suff.: לְחָיָו

Cant. 5, 13. לחיו כערוגת הבשם

pl. c. suff.: לְחָיֵיהֶם

Hos. 11, 4. כמרימי על לֹחֵיהֶם

לַחָה

פעל לע״ה כ״ף נגור, והמונן רעינה ועכיה [פייכע, פרישע ווין], ותמונת הפעל לָח, ובנפח יסודית חוס הַחְלַחְלַח, ובנכנית נַחְלַחְלַח, לומר כרטב ומרוטפס. וסכנד לפ״ו לַחְלַח סרטנה, וכן נפתח כוש, וכפתח כמכוון ג״כ נפתחי ערב, ד״ח נגרעי [laich] על לחוק קורט, וכיוני מפרטב נורע [laik-ān] וכדומה, ותפאר שנין שנוזן לכל לָחָה הפלל חוס.

h. e. לָח *v. inus.*, humidum, riguum, recentem esse (feucht, frisch sein), aeth. *lahlĕha*, irrigare, humectare, germ. *laich*, gr. λαικ-ᾶν, λαικ-άζειν, ληκ-ᾶν, ληκ-άζειν (semine irrigare, stuprare). Fortasse v. לָחָה eadem de ingenita significatione exit.

לַח

ת״נ נרכוי לַחִים, והיענה רעוג ורוטפס, ועכי [פרישע, ופפעינ, פייכע], ווח תפלל על דבר שפוח נכוקו, ולפעמים נ״כ מקדוטת דבר [כייף], ובנפח יסודית נס ת״כ לָחָה, ומרכוי לַחוּת.

n. m. (pl. לַחִים, *jud. f.* לָחָה, *pl.* לְחוֹת), humidum, succosum, recentem, novum esse. LXX. ὑγρός, χλωρός (opp. יָבֵשׁ), πρόςφατος.

Gn. 30, 37. מקל לבנה לח ולוז

Ez. 21, 3. כל־עץ־לח וכל־עץ יבש

adj. masc.: לָח *p.*

Ez. 17, 24. הורשתי עץ לח

adj. pl.: לַחִים

Num. 6, 3. וענבים לחים ויבשים

Jud. 16, 7. בשבעה יתרים לחים

Jud. 16, 8. שבעה יתרים לחים

לֶחַ

ז״ו ומטון רוטב ורפטוס [פרישפייע, ופפעינקייע], ובנפח יסודית עול הפפ לֶחָה, ד״ח לפס סרוסק, לפס שנפיק, לפס לנכס, לפת פתולפ, לפס שנפיק, מוג פלפס, וכן לַחוּת, ומכנוי לַחְלוּחִית, ד״מ עפוס פלפיוס, וכן לַחְלוּחִיתִית וכדומה. *n. m.*, viror, vigor, succus, c. s. לֵחֹה. Onkel. זִיו יְקָרָא דְאַפּוֹהִי. Ar. *ruthûbatuhu* (רְטֻבָתֵהּ). Samar. טוּבָהּ. LXX. τὰ χελώνια (χελύνια), αὐτοῦ. Syr.: non corrugatae erant genae ejus (לֶחִי = γόνυ χλωρόν).

cum suff.: לֵחֹה

Dt. 24, 7. ולא־נפש לחה

לָחַךְ

פעל נודד כמו לָקַק לנקמן, כמו לָעַט לעיל, וכ׳ ממונת עבעי, ומעבנה קלוסה ולקיקה [לעקקען], ומפעל על כפיפה וגויפה [פַּכְּפִיעפַּסְקען] מנפפה. פכנד לְחַךְ חזוק, ומכלון לו פתלפ וכפיפה, לו נדנוד לְחַךְ עפר, לשון פפה לעפר. כתכנוס מענין לקוק לכוס.

v. trans. onomatopoët., sicut לָעַט, לָקַק, ling-ere, carpere, depascere. *Pi.* לִחֵךְ intens., veluti עָפַר, pulverem lingere, de servitute, submissione et veneratione. LXX. λείχ-ειν, ἐκ-λείχ-ειν.

inf. constr.: כְּלַחֵךְ

Num. 22, 4. כלחך השור

Pi-el: לִחֵךְ

3perf. fem.: לְחֵכָה *p.*

1 Rg. 18, 38. אשר־בתעלה לחכה

3 impf. pl.: יְלַחֲכוּ

Num. 22, 4. עתה ילחכו הקהל

Mich. 7, 17. ילחכו עפר כנחש

3 impf. pl.: יְלֹחֲכוּ *p.*

Ps. 72, 9. ואיבוו עפר ילחכו

Jes. 49, 23. ועפר רגליך ילחכו

לֶחֶם

פ״נ, ומעתיד יִלְחַם, ומטון: ק׳ נלעפ ולקילפ [עפפען, פַּעפּפּעיטען, -נעפּפען], ותמונת הפעל לפ״ו לֶחֱמָם נתוספת א׳ לפנס, כלפנ נתנת לנוס, וסכנכם לק ענין נלעפ ולקוכל, כמו s. *lih*] לע וכדומה, ומכן כיוני וסודו [עִלּוּי] וכדומה, ולפס נ כמו לפכל נ, לומר הטענת נפפו נדנכר, ולתמי כלפ עיכוו נתפכל מרנפ. נ׳ ענין כלוי וסנפל [קְפַּפּפען], ווח קק פנפלל מענין לקילפ וכקיפה, וכן מצֹה נערכי, נפלוב ג׳ פכוונות. לפכן על־יקר נתכוון הכ׳ נכין נפעל לֶחֶם [מתקוק פתוכנת לְחֵם], נענוד שהלקיפה פעולה תעוכית, וות פסוד לנכל נְדָבָר, נְגַשׁ, מְשַׁפֵּט וכדומה. ויותר מוס ע׳, מדרש מלין.

v. trans. (impf. יִלְחַם) 1) edere, epulari, devorare, consumere, a radice *lagh* (לָעַט, sanskr. *lih*, gr. λιχ, lat. *lig.*), vi lingendi, cui additum est *Mem*, quo affixo verba plurima conformantur; לֶחֶם בְּ (אָכַל בְּ), delectari cibo; לֶחְמֵי (חֵץ), consumti lue pestifera. 2) delere, exstinguere, debellare, dimicare, translatione a *comedendo* facta, sicuti in v. arab. מִצֵּעַ. *Ni.* נִלְחָם (inf. abs. נִלְחֹם), pugnare, quia pugna actio mutua est (cf. vv. נְדַבֵּר, colloqui; נִשְׁפַּט, cum aliquo disceptare, coram judice comparere; נִגַּשׁ, se invicem urgere) LXX. σιτεῖσθαι, δειπνεῖν, συνδυάζειν, πολεμεῖν; לֶחֶם לֶחֶם, συνδειπνεῖν; לְחוּם, βρῶσις (לְחוּם); *Ni.* μάχεσθαι; πολεμεῖν, ἐκπολεμεῖν, καταπολεμεῖν, συμπολεμεῖν, συνεκπολεμεῖν; πολιορκεῖν, ἐκπολιορκεῖν; παρατάσσειν (παράταξις); ἐφιστάναι, πατάσσειν; נִלְחָם יָחַד, μονομαχεῖν; מִתְלַחֵם, φόβος.

3 perf. pl.: לָחֲמוּ

Prv. 4, 17. כי לחמו לחם רשע

part.: לֹחֵם *sg*

Ps. 56, 2. לחם ילחצני

part. pl. לֹחֲמִים

Ps. 56, 3. כי־רבים לחמים לי

part. pl. c. s.: לֹחֲמֵי *p.*

Ps. 35, 1. לחם את־לחמי

p. p. pl.: וְלֻחֲמֵי נסוג לקוב

Dt. 32, 24. ולחמי רשף

inf. constr.: לָלֶחֶם

Prv. 23, 1. כי־תשב ללחום את־מושל

impart.: לֶחֶם

Ps. 35, 1. לחם את־לחמי

impt. pl.: לַחֲמוּ

Prv. 9, 5. לכו לחמו בלחמי

1 *imperf.:* אֶלָּחֵם

Ps. 141, 4. ובל־אלחם במנעמיהם

2 *imperf.:* תִּלָּחֵם

Prv. 23, 6 אל־תלחם את־לחם רע עין

Nif-al: נִלָּחֵם 3 *perf.*

Nu. 21, 26. והוא נלחם במלך מואב

Jud. 9, 17. אשר נלחם אבי

Jud. 9, 45. ואבימלך נלחם בעיר

Jud. 11, 25. אם־נלחם נלחם בם

2 S. 8, 10. נלחם בהדדעזר ויכהו

1 Rg. 14, 19. אשר נלחם ואשר מלך

2 Rg. 13, 12. אשר נלחם עם אמציה

2 Rg. 14, 15. ואשר נלחם עם אמציהו

1 Chr. 18, 10. על אשר נלחם בהדדעזר

2 Chr. 20, 29. בשמעם כי נלחם יי׳

2 Chr. 27, 5. והוא נלחם עם־מלך

Jes. 30, 32. תנופה נלחם־בה

Jes. 63, 10. הוא נלחם־בם

3 *perf.:* נָלָחַם *p.*

1 Rg. 22, 46. אשר־עשה ואשר נלחם

2 Reg. 14, 28. וגבורתו אשר־נלחם

3 *perf.:* וַנִּלָּחֶם

Ex. 1, 10. ונלחם בנו

1 S. 8, 20. ונלחם את־מלחמתנו

1 Sam. 17, 32. ונלחם עם־הפלשתי

Dan. 11, 11. ויצא ונלחם עמו

Zach. 14, 3. ונלחם בגוים ההם

2 *perf.:* וְנִלְחַמְתָּ

Jud. 11, 8. ונלחמת בבני עמון

1 Sam. 15, 18. ונלחמת בו עד־כלותם

1 *perf.:* נִלְחַמְתִּי

2 Sam. 12, 27. ויאמר נלחמתי ברבה

1 *perf.:* וְנִלְחַמְתִּי

1 S. 29, 8. כי לא אבוא ונלחמתי

Jer. 21, 5. ונלחמתי אני אתכם

3 *perf. pl.:* נִלְחֲמוּ *p.*

Jud. 5, 19. באו מלכים נלחמו

Jud. 5, 19. אז נלחמו מלכי כנען

Jud. 5, 20. מן־שמים נלחמו

Jud. 5, 20. נלחמו עם סיסרא

Jud. 11, 5. כאשר־נלחמו בני־עמון

1 Chr. 10, 1. נלחמו בישראל

2 Chr. 17, 10 ולא נלחמו עם־יהושפט

3 *perf. pl.:* וְנִלְחֲמוּ

Jes. 19, 2. ונלחמו איש באחיו

Jer. 1, 19. 15, 20. ונלחמו אליך

Jer. 34, 22. ונלחמו עליה ולכדוה

Jer. 37, 8. ונלחמו על־העיר הזאת

Zach. 10, 5. ונלחמו כי יי׳ עמם

2 *perf. pl.:* וְנִלְחַמְתֶּם

1 Sam. 4, 9. לאנשים ונלחמתם

1 *perf. pl.:* וְנִלְחָמְנוּ

Dt. 1, 41. אנחנו נעלה ונלחמנו

part.: נִלְחָם *masc.*

Ex. 14, 25. כי יי׳ נלחם להם במצרים

Jos. 10, 14. כי יי׳ נלחם לישראל

Jos. 10, 42. כי יי׳ אלהי ישראל נלחם

1 S. 25, 28. מלחמות יי׳ אדני נלחם

2 Reg. 6, 8. ומלך ארם היה נלחם

2 Reg. 19, 8. נלחם על־לבנה

Jes. 37, 8. נלחם על־לבנה

Jer. 21, 2. מלך־בבל נלחם עלינו

part.: הַנִּלְחָם *masc.*

Dt. 3, 22. הוא הנלחם לכם

Jos. 23, 3. 10. הוא הנלחם לכם

part. pl.: נִלְחָמִים

Jos. 10, 25. אשר אתם נלחמים אותם

1 S. 17, 19. נלחמים עם־פלשתים

1 S. 23, 1. פלשתים נלחמים בקעילה

1 S. 28, 15. ופלשתים נלחמים בי

1 S. 31, 1. ופלשתים נלחמים בישראל

Jer. 21, 4. אתם נלחמים בם

Jer. 34, 1. 7. נלחמים על־ירושלם

part. pl.: הַנִּלְחָמִים

Jer. 32, 24. הנלחמים עליה

Jer. 32, 29. הנלחמים על־העיר

Jer. 37, 10. הנלחמים אתכם

inf. abs.: נִלְחֹם

Jud. 11, 25. אם־נלחם נלחם בם

inf. constr.: לְהִלָּחֶם *s. M.* לְהַלָּחֶם

Ex. 17, 10. להלחם בעמלק

Num. 22, 11. אולי אוכל להלחם בו

Dt. 20, 4. להלחם לכם עם־איביכם

Dt. 20, 10. כי־תקרב אל־עיר להלחם

Dt. 20, 19. להלחם עליה לתפשה

Jos. 9, 2. להלחם עם־יהושע

Jos. 11, 5. להלחם עם־ישראל

Jud. 1, 1. בתחלה להלחם בו

Jud. 1, 9. בני יהודה להלחם בכנעני

Jud. 8, 1. כי הלכת להלחם במדין

Jud. 10, 9. להלחם גם־ביהודה

Jud. 10, 18. אשר יחל להלחם

Jud. 11, 9. להלחם בבני עמון

Jud. 11, 12. כי־באת אלי להלחם

Jud. 11, 27. אתי רעה להלחם בי

Jud. 11, 32. אל־בני עמון להלחם בם

Jud. 12, 1. מדוע עברת להלחם

Jud. 12, 3. היום הזה להלחם בי

1 S. 13, 5. נאספו להלחם עם־ישראל

1 S. 17, 9. אם־יוכל להלחם אתי

1 S. 17, 33. אל־הפלשתי הזה להלחם

1 S. 28, 1. לצבא להלחם בישראל

2 S. 2, 28. ולא־יספו עוד להלחם

2 S. 11, 20. נגשתם אל־העיר להלחם

1 Rg. 12, 21. להלחם עם־בית ישראל

1 Reg. 22, 32. ויסרו עליו להלחם

2 Rg. 3, 21. עלו המלכים להלחם בם

2 Reg. 16, 5. ולא יכלו להלחם

2 Reg. 19, 9. יצא להלחם אתך

2 Chr. 1, 1. להלחם עם־ישראל

2 Chr. 18, 31. ויסבו עליו להלחם

2 Chr. 20, 17. לא לכם להלחם בזאת

2 Chr. 35, 20. להלחם בכרכמיש

2 Chr. 35, 22. כי להלחם־בו התחפש

2 Chr. 35, 22. ויבא להלחם בבקעת

Neh. 4, 2. לבוא להלחם בירושלם

Jes. 7, 1. ולא יכל להלחם

Jes. 37, 9. יצא להלחם אתך

Jer. 33, 5. להלחם את־הכשדים

Jer. 41, 12. וילכו לחלחם

חדלו גבורי בבל להלחם Jer. 51, 30.
להלחם עם־שר פרס Dan. 10, 20.
inf. constr.: וּלְהִלָּחֶם
ולהלחם מלחמתנו 2 Chr. 32, 8.
inf. c. suff.: הִלָּחֲמוֹ
כיום הלחמו ביום קרב Zach. 14, 3.
inf. c. suff.: בְּהִלָּחֲמוֹ
בהלחמו את־חזהאל 2 Rg. 8, 29. 9, 15.
בהלחמו את־חזהאל 2 Chr. 22, 6.
imperat.: הִלָּחֵם *sg.*
וצא הלחם בעמלק Ex. 17, 9.
imprt.: וְהִלָּחֵם *sg.*
והלחם מלחמות יי 1 Sam. 18, 17.
imperat.: וְהִלָּחֵם
צא־נא עתה והלחם בו Jud. 9, 38.
imprt. pl.: וְהִלָּחֲמוּ
והלחמו על־בית אדניכם 2 Rg. 10, 3.
והלחמו על־אחיכם Neh. 4, 8.
3 imprf. ap.: יִלָּחֶם
יי ילחם לכם Ex. 14, 14.
הוא ילחם לכם Dt. 1, 30.
אלהינו ילחם לנו Neh. 4, 14.
3 impf. ap.: וַיִּלָּחֶם
ויבא עמלק וילחם Ex. 17, 8.
וילחם בישראל Num. 21, 1.
וילחם בישראל Num. 21, 23.
וילחם עם־לבנה Jos. 10, 29.
ויחך עליה וילחם בה Jos. 10, 31.
דברה וילחם עליה Jos. 10, 38.
מלך מואב וילחם בישראל Jos. 24, 9.
וילחם באבימלך Jud. 9, 39.
עד־המגדל וילחם בו Jud. 9, 52.
ויחנו ביהצה וילחם Jud. 11, 20.
וילחם את־אפרים Jud. 12, 4.
וילחם סביב בכל־אריביו 1 S. 14, 47.
וילחם בפלשתים 1 S. 19, 8. 23, 5.
וילחם יואב ברבת 2 Sam. 12, 26.
וילחם בה וילכדה 2 Sam. 12, 29.
ויצר על־שמרון וילחם בה 1 Reg. 20, 1.
וילחם על־גת וילכדה 2 Rg. 12, 18.
ויצא וילחם בפלשתים 2 Chr. 26, 6.
וילחם באשדוד וילכדה Jes. 20, 1.
3 impf. fem.: תִּלָּחֶם
תלחם בירושלם Zach. 14, 14.
1 impf. pl.: נִלָּחֶם
נלחם אתם במישור 1 Reg. 20, 23.
1 impf. pl.: וְנִלָּחֲמָה
ונלחמה בכנעני Jud. 1, 3.
ונלחמה בבני עמון Jud. 11, 6.
תנו־לי איש ונלחמה יחד 1 S. 17, 10.
ונלחמה אותם במישור 1 Rg. 20, 25.
2 impf. pl.: תִּלָּחֲמוּ
לא תעלו ולא־תלחמו Dt. 1, 42.
לא תלחמו את־קטן ואת־גדול 1 Reg. 22, 31.
לא־תעלו ולא־תלחמו 2 Chr. 11, 4.
בני ישראל אל־תלחמו 2 Chr. 13, 12.
לא תלחמו את־החקטן 2 Chr. 18, 30.
כי תלחמו את־הכשדים Jer. 32, 5.
2 impf. pl.: תִּלָּחֲמוּן
לא־תעלו ולא־תלחמון 2 Rg. 12, 24.
3 impf. pl.: וַיִּלָּחֲמוּ
ויחנו על־גבעון וילחמו Jos. 10, 5.
ויחנו עליה וילחמו עליה Jos. 10, 34.
מעגלונה חברונה וילחמו Jos. 10, 36
וילחמו עם־לשם Jos. 19, 47.
בעבר הירדן וילחמו אתכם Jos. 24, 8.
וילחמו בכם בעלי־יריחו Jos. 24, 11.
בבזק וילחמו בו Jud. 1, 5.
וילחמו בני־יהודה Jud. 1, 8.
וילחמו בני־עמון Jud. 11, 4.

וילחמו פלשתים 1 Sam. 4, 10.
וילחמו בם 1 Sam. 12, 9.
לקראד דות וילחמו עמו 2 S. 10, 17.
וילחמו את־יואב 2 Sam. 11, 17.
וילחמו את־פלשתים 2 S. 21, 15.
וילחמו עמו 1 Chr. 19, 17.
3 impf. pl.: וַיִּלָּחֲמוּנִי
וילחמוני חנם Ps. 109, 3.

לֶחֶם

ג"ז מקוריי שב מכנד, ומשלש לך נמסיק לֶחֶם ע"מ דָּבַר־, ומשונן לתיפה [קחפתף], קושט לדעת תקן-גנזך ענב מן קל מאר לָחֶם ע"מ דָּבַשׁ, ומסגל מאר כיני, ורשיעו שחלו היס מסכנד רשוי לאל נפתח, וכנון סתיונפת, ודעתו משנית זיתכן לסיות שם נפלם חָבֵץ יוקר מסתנר.

n. m. verbale (ex inf. Pi-ël factum, c. לָחֶם, ad s. f. דָּבַר־), pugna, certamen. *Ibn-'Ganah* vero asserit, hanc formam לָחֶם aut pro לָחֵם ad s. f. דָּבַשׁ dici, ita ut sit *3 p. praet. Qal*, aut nomen esse formae חָבֵץ consimile. LXX. ἐπολέμησαν.

constr.: לֶחֶם
אז לחם שערים Jud. 5, 8.

לֶחֶם

שם סתמי, ומשונן מקבל ונג [שפיוע], ונקוי מתקבל נכללו, לפי שמוש עיקר מקבל הקדם [קחפתן], ומפסוק נשזיקה עין נלקמו פי' יוסף קמקי כמפון נשזיקה לקמו נעין, לומר ע"י עין שם שמות, סנקיק לפלח, וכנון לומר נפניו.

n. comm., cibus, de omni genere alimenti omnibusque ad vitam sustentandam necessariis (sicut ἄρτος Mt. 6, 11.), de epulo, victima ac spec. de pane frumentoque, ex quo inter orientales conficitur, h. e. tritico, arab. *tha'am-on* (طَعَام), Jer. 11, 19. עֵץ בְּלַחְמוֹ, h. e. arbor et fructus ejus esculenti. LXX. κατάβρωμα; σιτίον, σῖτον, σίτος; τροφή, ψωμός, ἄρτος, μασσᾶσθαι, πίνειν; ἄριστον, τράπεζα, βίος, τὰ δέοντα, ζωή; δόμα, δῶρον, ὀσμὴ εὐωδίας; אֵין לֶחֶם, ἀνωφελής; אָכַל לֶחֶם, ἀριστᾶν, καταβιοῦσθαι; לֶחֶם, לֶחֶם מַעֲרֶכֶת; συνδειπνεῖν; לֶחֶם, לֶחֶם פָּנִים, ἄρτοι τῆς προθέσεως, ἄρτοι ἐνώπιοι; לֶחֶם, προσαιτεῖν.

בזעת אפך תאכל לחם Gn. 3, 19.
מלך שלם הוציא לחם Gn. 14, 18
ואקחה פת־לחם וסעדו Gn. 18, 5.
ויקח־לחם וחמת מים Gn. 21, 14.
ויעקב נתן לעשו לחם Gn. 25, 34.
ונתן־לי לחם לאכל Gn. 28, 20.
ויאכלו לחם Gn. 31, 54.
וישבו לאכל־לחם Gn. 37, 25.
לאכל את־העברים לחם Gn. 43, 32.
להם לפי השף Gn. 47, 12.
חבה־לנו לחם Gn. 47, 15.
ויתן להם יוסף לחם Gn. 47, 17.
באכלנו לחם לשבע Ex. 16, 3.
הנני ממטיר לכם לחם Ex. 16, 4.
לקטו לחם משנה Ex. 16, 22.
ביום הששי לחם יומים Ex. 16, 29.
לאכל־לחם עם־חתן משה Ex. 18, 12
לחם פנים לפני תמיד Ex. 25, 30.
וככר לחם אחת Ex. 29, 23.
וחלת לחם שמן Ex. 29, 23.
לחם לא אכל Ex. 34, 28.
ואת לחם הפנים Ex. 35, 13. 39, 36.
ויערך עליו ערך לחם Ex. 40, 23.
לחם אשה ליי Lev. 3, 11.
לחם אשה לריח ניחח Lev. 3, 16.
על־חלת לחם חמץ Lev. 7, 13.
וחלת לחם שמן Lev. 8, 26.
לחם אלהיהם Lev. 21, 6.
כי את־לחם אלהיך Lev. 21, 8.
להקריב לחם אלהיו Lev. 21, 17.
לחם אלהיו לא יגש Lev. 21, 21.
לחם אלהיו מקדשי Lev. 21, 22.
את־לחם אלהיכם Lev. 22, 25.
לחם תנופה שתים Lev. 23, 17.
על לחם הבכרים Lev. 23, 20.
בשבתי לכם מטה־לחם Lev. 26, 26.
כי אין לחם ואין מים Nu. 21, 5.
לחם אשה ריח־ניחח ליי Nu. 28, 24.
תאכל בה לחם Dt. 8, 9.
לחם לא אכלתי Dt. 9, 9. 18.
לתת לו לחם ושמלה Dt. 10, 18.
תאכל־עליו מצות לחם Dt. 16, 3.
לחם לא אכלתם Dt. 29, 5.
וכל לחם צידם יבש היה Jos. 9, 5.
והנה צלול לחם שערים Jud. 7, 13.
ככרות לחם לעם Jud. 8, 5.
סעד לבד פת־לחם Jud. 19, 5.
וגם לחם ויין יש־לי Jud. 19, 19.
שלשת ככרות לחם 1 Sam. 10, 3.
ונתנו לך שתי־לחם 1 Sam. 10, 4.
אשר־יאכל לחם עד־הערב 1 S. 14, 24
אשר־יאכל לחם היום 1 S. 14, 28.
ויקח ישי חמור לחם 1 S. 16, 20.
ועשרה לחם הזה 1 Sam. 17, 17.
ביום־החדש השני לחם 1 S. 20, 34.
חמשה־לחם תנה בידי 1 S. 21, 4.
אין־לחם חל אל־תחת ידי 1 S. 21, 5.
כי־אם־לחם קדש 1 Sam. 21, 5.
כי לא־היה שם לחם 1 Sam. 21, 7.
כי־אם־לחם הפנים 1 Sam. 21, 7.
לשום לחם חם 1 Sam. 21, 7.
בתתך לו לחם וחרב 1 Sam. 22, 13.
ותקח מאתים לחם 1 Sam. 25, 18.
כי לא אכל לחם כל־היום 1 S. 28, 20.
ואשמה לפניך פת־לחם 1 S. 28, 22.
ויתנו־לו לחם ויאכל 1 S. 30, 11.
כי לא־אכל לחם 1 Sam. 30, 12.
להברות את־דוד לחם 2 S. 3, 35.
מאומה אטעם־לחם או כל־ 2 Sam. 3, 35.
לאיש חלת לחם אחת 2 S. 6, 19.
ואתה תאכל לחם 2 Sam. 9, 7.
והיה לבן־אדניך לחם 2 S. 9, 10.
יאכל תמיד לחם 2 Sam. 9, 10.
וישימו לו לחם ויאכל 2 S. 12, 20.
ותברני לחם 2 Sam. 13, 5.
ועליהם מאתים לחם 2 S. 16, 1.
ויהי לחם־שלמה 1 Reg. 5, 2.
לחם ביתי 1 Reg. 5, 23.
אשר עליו לחם הפנים 1 Reg. 7, 48.
ולא־אכל לחם 1 Reg. 13, 8.
לא־תאכל לחם 1 Reg. 13, 9.
ולא־אכל לחם 1 Reg. 13, 16.
לא־תאכל לחם 1 Reg. 13, 17.
ותאכל לחם 1 Reg. 13, 22.
אל־תאכל לחם 1 Reg. 13, 22.
ויהי אחרי אכלו לחם 1 Rg. 13, 23.
ולקחת בידך עשרה לחם 1 Rg. 14, 3.
לחם ובשר בבקר 1 Reg. 17, 6.
לקחי־נא לי פת־לחם 1 Reg. 17, 11.
וכלכלם לחם ומים 1 Reg. 18, 4.
ואכלכלם לחם ומים 1 Rg. 18, 13.
קום אכל־לחם ושב לבך 1 Rg. 21, 7.
והאכלהו לחם לחץ 1 Reg. 22, 27.
עשרים־לחם שערים 2 Rg. 4, 42.
שים לחם ומים לפניהם 2 Rg. 6, 22.
ארץ לחם וכרמים 2 Reg. 18, 32.
ולא־היה לחם לעם הארץ 2 Rg. 25, 3.
ואכל לחם תמיד לפניו 2 Rg. 25, 29.
על־לחם המערכת 1 Chr. 9, 32.
מביאים לחם בחמוריהם 1 Chr. 12, 40.
לאיש ככר־לחם ואשפר 1 Chr. 16, 3.
ועליהם לחם הפנים 2 Chr. 4, 19.
ומערכת לחם 2 Chr. 13, 11.
והאכילהו לחם לחץ 2 Chr. 18, 26.
לחם לא־אכל Esr. 10, 6.
לחם הפחה לא אכלתי Neh. 5, 14.
לחם הפחה לא בקשתי Neh. 5, 18.
ערבה לו לחם לנערים Job. 24, 5.
ויאכלו עמו לחם בביתו Job. 42, 11.
אכלו לחם יי לא קראו Ps. 14, 4.
היתה־לי דמעתי לחם Ps. 42, 4.
אכלי עמי אכלו לחם Ps. 53, 5.
הגם־לחם יוכל תת Ps. 78, 20.
לחם אבירים אכל איש Ps. 78, 25.
האכלחם לחם דמעה Ps. 80, 6.
להוציא לחם מן־הארץ Ps. 104, 14.
כל־משה־לחם שבר Ps. 105, 16.
אכלי לחם העצבים Ps. 127, 2.
נתן לחם לכל־בשר Ps. 136, 25.
נתן לחם לרעבים Ps. 146, 7.
לחם רשע Prv. 4, 17.
עד־ככר־לחם Prv. 6, 26.
ערב לאיש לחם שקר Prv. 20, 17.
והוא לחם כזבים Prv. 23, 3.
את־לחם רע עין Prv. 23, 6.
ועל־פת־לחם יפשע־גבר Prv. 28, 21
הטריפני לחם חקי Prv. 30, 8.
לא לחכמים לחם Eccl. 9, 11.
לשחוק עשים לחם Eccl. 10, 19.
משען־לחם Jes. 3, 1.
אין לחם ואין שמלה Jes. 3, 6.
לחם יודק Jes. 28, 28.
לחם צר ומים לחץ Jes. 30, 20.
ארץ לחם וכרמים Jes. 36, 17.
אפיתי על־גחליו לחם Jes. 44, 19.
תשקלו־כסף בלוא־לחם Jes. 55, 2.
ונתן לו ככר־לחם Jer. 37, 21.
ויאכלו שם לחם Jer. 41, 1.
ונשבעו־לחם Jer. 44, 17.
ולא־היה לחם לעם הארץ Jer. 52, 6.
ואכל לחם לפניו Jer. 52, 33.
מבקשים לחם Thr. 1, 11.
עוללים שאלו לחם Thr. 4, 4.
ואכלו־לחם במשקל Ez. 4, 16.
למען יחסרו לחם ומים Ez. 4, 17.
ובפתותי לחם Ez. 13, 19.
גאון שבעת־לחם Ez. 16, 49.
ישב־בו לאכול־לחם Ez. 44, 3.
לחם חמדות לא אכלתי Dan. 10, 3.
וחסר לחם Am. 4, 6.
ואכל־שם לחם Am. 7, 12.
מגישים על־מזבחי לחם Mal. 1, 7.

לֶחֶם *p.*

ויקרא לאחיו לאכל־לחם Gn. 31, 54.
ובכל־ארץ מצרים היה לחם Gn. 41, 54.
כי־שם יאכלו לחם Gn. 43, 25.
ויאמר שימו לחם Gn. 43, 31.
קראן לו ויאכל לחם Ex. 2, 20.
ובבקר תשבעו־לחם Ex. 16, 12.
כי־נתן לצבאך לחם Jud. 8, 6.
לאנשיך העיפים לחם Jud. 8, 15.
לתת להם לחם Ruth 1, 6.
לאגורת כסף וככר־לחם 1 S. 2, 36.
לאכל פת־לחם 1 Sam. 2, 36.
ולא־טעם כל־הזעם לחם 1 S. 14, 24.
ונפל בחרב וחסר־לחם 2 S. 3, 29.
ולא־ברח אתם לחם 2 Sam. 12, 17.
קמת ותאכל לחם 2 Sam. 12, 21.
לך אתי הביתה ואכל לחם 1 Rg. 13, 15
ולא־אכל לחם 1 Reg. 21, 4.
ואינך אכל לחם 1 Reg. 21, 5.
ותחזק־בו לאכל־לחם 2 Reg. 4, 8.
יסר שמה לאכל־לחם 2 Reg. 4, 8.
ומרעב תמנע־לחם Job. 22, 7.
וצאצאיו לא ישבע־לחם Job. 27, 14.
ארץ ממנה יצא־לחם Job. 28, 5.
וזהמתו חיתו לחם Job. 33, 20.

זרעו מבקש־לחם Ps. 37, 25.
אבינויה אשביע לחם Ps. 132, 15.
ממתכבד וחסר־לחם Prv. 12, 9.
עבד אדמתו ישבע־לחם Prv. 12, 11. 28, 19.
פקח עיניך שבע־לחם Prv. 20, 13.
האכילוהו לחם Prv. 25, 21.
מטר סחף ואין לחם Prv. 28, 3.
כי ישבע־לחם Prv. 30, 22.
אך־ישיק ואפה לחם Jes. 44, 15.
אשור לשבע לחם Thr. 5, 6.
הנני שבר משה־לחם Ez. 4, 16.
ושברתי לכם מטה־לחם Ez. 5, 16.
ישברתי לה מטה־לחם Ez. 14, 13.

לֶחֶם

לחם איך בכל־הארץ Gn. 47, 13.
לחם בבקר לשבע Ex. 16, 8.
לחם מצות וחלת מצת Ex. 29, 2.
לחם וקלי וכרמל Lev. 23, 14.
לחם התמיד עליו יהיה Nu. 4, 7.
לחם אמר לו 1 Reg. 11, 18.
לחם ובשר בערב 1 Reg. 17, 6.
לחם משמים נתת להם Neh. 9, 15.
לחם לבב־אנוש יסעד Ps. 104, 15.
לחם שמים ישביעם Ps. 105, 40.
לחם סתרים ינעם Prv, 9, 17.
לחם עצלות לא תאכל Prv. 31, 27.
לחם תבואת האדמה Jes. 30, 23.
לחם לאכל Jes. 55, 10.
לחם אנשים לא תאכל Ez. 24, 17.
לחם אנשים לא תאכלו Ez. 24, 22.

לַחֶם

נשאת בר ולחם ומזון Gn. 45, 23.

הַלָּחֶם p.

ואת־הלחם אשר עשתה Gn. 27, 17.
הוא הלחם אשר נתן יי Ex. 16, 15.
למען יראו את־הלחם Ex. 16, 32.
ואת־הלחם אשר בסל Ex. 29, 32.
ומן־הלחם עד־הבקר Ex. 29, 34.
הלחם אשר־הוא אוכל Gn. 39, 6.
ואת הלחם אשר בסל Lev. 8, 31.
והקרבתם על־הלחם Lev. 23, 18.
לא על־הלחם לבדו Dt. 8, 3.
ואכלת מן־הלחם Ruth 2, 14.
כי הלחם אזל מכלינו 1 Sam. 9, 7.
וישב המלך על־הלחם 1 S. 20, 24.
גם־הרום אל־הלחם 1 Sam. 20, 27.
עד־תם כל־הלחם Jer. 37, 21.
כי אין הלחם עוד בעיר Jer. 38, 9.
ונגע בכנפו אל־הלחם Hag. 2, 12.

וְלַהֲלָחֶם Q'ri.

ולהלחם והקיץ 2 Sam. 16, 2.

בְּלֶחֶם

ויקחו מהם בלחם ויין Neh. 5, 15.

בַּלֶּחֶם

וינהלם בלחם Gn. 47, 17.
קצה בלחם הקלקל Num. 21, 5.
לא־קדמו את־כם בלחם Dt. 23, 5.
שבעים בלחם נשכרו 1 Sam. 2, 5.
בלחם ובמים Neh. 13, 2.

בַּלֶּחֶם p.

ואת־אדמתנו בלחם Gn. 47, 19.

וּבַלֶּחֶם p.

וחגורתר בבשר ובלחם Lev. 8, 32.

בַּלֶּחֶם

כלחם אונים להם Hos. 9, 4.

בַּלֶּחֶם

אפר כלחם אכלתי Ps. 102, 10.

לַלֶּחֶם

ללחם המערכת Neh. 10, 34.
ללחם ביתך Prv. 27, 27.
ללחם לעבדי העיר Ez. 48, 18.

לְלֶחֶם p.

ועשית אותם לך ללחם Ez. 4, 9.

לַלֶּחֶם

והיתה ללחם לאזכרה Lev. 24, 7.
נודד הוא ללחם איה Job. 15, 23.
לא־רעב ללחם Am. 8, 11.

לַלֶּחֶם p.

אל־פרעה ללחם Gn. 41, 55.

וְלַלֶּחֶם

וללחם המערכת ולסלת 1 Chr. 23, 29.
וללחם לא־נרעב Jer. 42, 14.

מִלֶּחֶם

מלחם אביה תאכל Lev. 22, 13.
באכלכם מלחם הארץ Num. 15, 19.

cum suff.: לַחְמִי

את־קרבני לחמי לאשי Nu. 28, 2.
ולקחתי את־לחמי 1 Sam. 25, 11.
כי־לפני לחמי אנחתי Job. 3, 24.
המה כדוי לחמי Job. 6, 7.
אוכל לחמי Ps. 41, 10.
כי שכחתי מאכל לחמי Ps. 102, 5.
בהקריבכם את־לחמי Ez. 44, 7.
נתני לחמי ומימי Hos. 2, 7.

cum suff.: וְלַחְמִי

ולחמי אשר־נתתי לך Ez. 16, 19.

cum suff.: בְּלַחְמִי

לכו לחמו בלחמי Prv. 9, 5.

cum suff.: לַחֲמֵנוּ

כי לחמנו הם Num. 14, 9.
זה־לחמנו הם Jos. 9, 12.
לחמנו נאכל Jes. 4, 1.
בנפשנו נביא לחמנו Thr. 5, 9.

cum suff.: לַחְמְךָ

וברך את־לחמך Ex. 23, 25.
שלח לחמך על־פני המים Eccl. 11, 1.
ועשית את־לחמך עליה Ez. 4, 15.
לחמך ברעש תאכל Ez. 12, 18.
לחמך ישימו מזור Obad. 1, 7.

cum suff.: לַחְמֶךָ p.

לך אכל בשמחה לחמך Eccl. 9, 7.
חלוא פרס לרעב לחמך Jes. 58, 7.

cum suff.: וְלַחְמֶךָ p.

ואכל קצירך ולחמך Jer. 5, 17.

cum suff.: בְּלַחְמֶךָ p.

לא־אכל בלחמך Jud. 13, 16.

cum suff.: לַלַּחְמֶךָ

חלב עזים ללחמך Prv. 27, 27.

cum suff.: לַחְמְכֶם

ואכלתם לחמכם לשבע Lev. 26, 5.
לחמכם בתנור אחד Lev. 26, 26.
והשיבו לחמכם במשקל Lev. 26, 26.

cum suff.: לַחְמוֹ

מאשר שמנה לחמו Gn. 49, 20.
הקדשים כי לחמו הוא Lev. 22, 7.
לחמו במעיו נהפך Job. 20, 14.
לחמו נתן מימיו נאמנים Jes. 33, 16.
ולא יחסר לחמו Jes. 51, 14.
ונחש עפר לחמו Jes. 65, 25.
לחמו לרעב יתן Ez. 18, 7.
לחמו לרעב נתן Ez. 18, 17.

cum suff.: בְּלַחְמוֹ

הם יאכלו בלחמו Lev. 22, 11.
בלחמו קדמו נדד Jes. 21, 14.
נשחיתה עץ בלחמו Jer. 11, 19.

cum suff.: מַלַּחְמוֹ

כי־נתן מלחמו לדל Prv. 22, 9.

cum suff.: לַחֲמֵהוּ

נותן לבהמה לחמה Ps. 147, 9.
תכין בקיץ לחמה Prv. 6, 8.
ממרחק תביא לחמה Prv. 31, 14.

cum suff.: לַחֲמָם

*ושרש רתמים לחמם Job. 30, 4.
ויכינו בקיץ לחמם Prv. 30, 25.
*אין־גחלת לחמם Jes. 47, 14.
לחמם טמא בגוים Ez. 4, 13.
לחמם בדאגה יאכלו Ez. 12, 19.
כי־לחמם לנפשם Hos. 9, 4.

כל־זה איש מלחמה Jud. 20, 17.
מלחמה אל־הגבעה Jud. 20, 20.
ויספו לערך מלחמה Jud. 20, 22.
ואיש מלחמה ונבון דבר 1 S. 16, 18.
ויערכו מלחמה 1 Sam. 17, 2.
למה תצאו לערך מלחמה 1 S. 17, 8.
והוא איש מלחמה 1 Sam. 17, 33.
מנעריו
ויאבדו כלי מלחמה 2 Sam. 1, 27.
ויערכו מלחמה פתח השער 2 S. 10, 8
ואביך איש מלחמה 2 Sam. 17, 8.
ותהי־עוד מלחמה לפלשתים 2 Sam. 21, 15.
ותהי־עוד מלחמה בגת 2 S. 21, 20.
וישם דמי־מלחמה בשלם 1 Rg. 2, 5.
ויתן דמי־מלחמה 1 Reg. 2, 5.
אנשי המלחמה ועבדיו 1 Rg. 22, 9.
עשה מלחמה 1 Reg. 12, 21.
אין מלחמה בין ארם 1 Rg. 22, 1.
הכל גבורים עשי מלחמה 2 Rg. 24, 16.
עשו מלחמה עם 1 Chr. 5, 10.
ולמודי מלחמה 1 Chr. 5, 18.
ויעשו מלחמה 1 Chr. 5, 19.
גדודי צבא מלחמה 1 Chr. 7, 4.
ערכי מלחמה 1 Chr. 12, 33.
בכל־כלי מלחמה 1 Chr. 12, 33.
ערכי מלחמה 1 Chr. 12, 35.
לערך מלחמה ארבעים 1 Chr. 12, 36.
בכל כלי צבא מלחמה 1 Chr. 12, 37.
כל־אלה אנשי מלחמה 1 Chr. 12, 38.
ויערכו מלחמה פתח 1 Chr. 19, 9.
לקראת ארם מלחמה 1 Chr. 19, 17.
ותעמד מלחמה בגזר 1 Chr. 20, 4.
ותהי־עוד מלחמה 1 Chr. 20, 5.
ותהי־עוד מלחמה בגת 1 Chr. 20, 6.
כי־המה אנשי מלחמה 2 Chr. 8, 9.
בחור עשה מלחמה 2 Chr. 11, 1.
גבורי מלחמה 2 Chr. 13, 3.
וירבעם ערך עמו מלחמה 2 Chr. 13, 3
ואין־עמו מלחמה 2 Chr. 14, 5.
ויערכו מלחמה בגיא 2 Chr. 14, 9.
ואנשי מלחמה גבורי עשה מלחמה יוצאי צבא 2 Chr. 17, 13.
עושי מלחמה בכח חיל 2 Chr. 26, 11.
ומרחוק יריח מלחמה 2 Chr. 26, 13.
זכר מלחמה אל־תוסף Job. 39, 25.
יי גבור מלחמה Job. 40, 31.
אם־תקום עלי מלחמה Ps. 24, 8.
ובתחבלות עשה מלחמה Ps. 27, 3.
סוס מוכן ליום מלחמה Prv. 20, 18.
תעשה־לך מלחמה Prv. 21, 31.
עת מלחמה Prv. 24, 6.
מלמדי מלחמה Eccl. 3, 8.
ולא־ילמדו עוד מלחמה Cant. 3, 8.
ואיש מלחמה Jes. 2, 4.
צבא מלחמה Jes. 3, 2.
ומפני כבד מלחמה Jes. 13, 4.
ולא מתי מלחמה Jes. 21, 15.
משיבי מלחמה שערה Jes. 22, 2.
ועזוז מלחמה Jes. 28, 6.
תרועת מלחמה Jer. 42, 25.
קדשו עליה מלחמה Jer. 4, 19.
אשר לא־נראה מלחמה Jer. 6, 4.
תרועת מלחמה Jer. 42, 14.
קול מלחמה בארץ Jer. 49, 2.
מפץ־אתה לי כלי מלחמה Jer. 50, 22.
וכל־איש מלחמה Jer. 51, 20.
ועד קץ מלחמה Ez. 39, 20.
לא־תשיגם בגבעה מלחמה Dan. 9, 26.
ביום מלחמה Hos. 10, 9.
ערוך מלחמה Hos. 10, 14.
כאנשי מלחמה יעלו Joel 2, 5.
קדשו מלחמה Joel 2, 7.
בתרועה ביום מלחמה Joel 4, 9.
שובי מלחמה Am. 1, 14.
וקדשו עליו מלחמה Mich. 2, 8.
Mich. 3, 5.

לְחֶם

נלחמי כמו נעגני, נלי תפגע
תמכוון.

n. aram., hebraici לֶחֶם consors. LXX. *δεῖπνον.*

עבד לחם רב Dan. 5, 1.

לְחוּם

ע"ז, ומסיך לְחוּמֵי, ונכנוי לְחוּמֵי לו לְחָמֵי, ומסון לדעת מתנגע גוף ונצבי וגו', כי תנגע נְבֵלָא, שלהא, וכן לגס נעגני [פגיע], קגפעי], וכן דעת דל וקלקע, וכן פרס רס' נגפניה, ומאי שנאון ערבי קורין לנצר לל-לגס, קולם גס גס נגפניה מכוונה מנוכרת, כל מכוונה משונה נלוזה, כי גם בְּלַחוּמוֹ נתפגר שהוא עקור כמו בְּלַחְמוֹ, לומר נתקלו ונסיות מתענג, ונס דעס וזה מניה הרגיע כיתכן, משונה לל לגלל נעגו, וכן רס' גס חזקוסו למקור, לגל שפגעו מענין מלקמה, ונקרו ימער עליו נוגעו.

n. m. (c. לְחוּמֵי, c. s. לְחוּמֵי), caro, corpus (Targ. שִׁלְהָא, נִבְלָא), arab. *al-lachm-on*, quod jam *Isaaki* contulit ad Zeph. 1, 17. At in loco altero Job. 20, 23. בְּלַחוּמוֹ vel *inf.*, est pro בְּלַחְמוֹ, h. e. cum epulatur laeteque convivatur (parall. לְמַלֵּא בִטְנוֹ), vel לֶחֶם = מִלְחָמָה, de aestu certaminis intelligendum. Glossa: בְּזַעְזַע מִלְחַמְתּוֹ. Sic Syrus: וְנִמְשַׁר עֲלוֹהִי בְּקֶרֶב קְנוּפְתֵּהּ, et Targ. Reg. מִטְרָא דְּפַרְעֲנוּת בְּקֶרֶב מַשְׁרְיָתֵהּ (Luth. er wird über ihn regnen lassen seinen Streit). LXX. *σάρξ, ὀδύναι.*

cum suff.: וּלְחֻמָּם

ולחמם כגללים Zeph. 1, 17.

cum suff.: בְּלַחוּמוֹ

וימטר עלימו בלחומו Job. 20, 23.

מִלְחָמָה

ע"כ, ופ"ק מִלְחֶמֶת, ונכנוי מִלְחַמְתִּי, ומכנוי מִלְחָמוֹת, והוליף מענין נפתול וקנע מנות ונצח [קגמפף, קניענ], לכן מנגנף ומתנגות מכס ומסלמה מצפף וענף וכדומה, ולפעמים ג"כ מנוח מלקמה, כמו ולף לגבורים מלקמה.

n. f. (semel מִלְחַמְתִּי, c. s. מִלְחַמְתִּי, pl. מִלְחָמוֹת), certamen, bellum, apparatus bellicus (= כְּלֵי מִלְחָמָה). LXX. *πόλεμος, πολεμία, παρεμβολή, παράταξις, δύναμις, πνεῦμα θυμοῦ, χρεμετισμός;* אִישׁ מִלְחָמָה (*ἀνήρ, ἄνθρωπος*) *πολεμιστής, μάχιμος, ἀντικείμενος, ἀντιπολεμῶν;* הוֹפֵשׂ מִלְחָמָה *ἀνὴρ πολεμιστής;* אָסַר חֲתֻנָּה מִלְחָמָה, *συνάπτειν πόλεμον.*

עשו מלחמה את־ברע Gn. 14, 2.
ויערכו אתם מלחמה Gn. 14, 8.
כי־תקראנה מלחמה Ex. 1, 10.
בראתם מלחמה ושבו Ex. 13, 17.
יי איש מלחמה Ex. 15, 3.
מלחמה ליי בעמלק Ex. 17, 16.
קול מלחמה במחנה Ex. 32, 17.
וכי־תבאו מלחמה Num. 10, 9.
ואל־תתגר בם מלחמה Dt. 2, 9.
והתגר בו מלחמה Dt. 2, 24.
ועשתה עמך מלחמה Dt. 20, 12.
עשה עמך מלחמה Dt. 20, 20.
המלכים האלה מלחמה Jos. 11, 18.
הוא היה איש מלחמה Jos. 17, 1.
ללמדם מלחמה Jud. 3, 2.
חגור כלי מלחמה Jud. 18, 11.

ולא־ילמדון עוד מלחמה Mich. 4, 3.
ונכרתה קשת מלחמה Zach. 9, 10.
ממנו קשת מלחמה Zach. 10, 4.

וּמִלְחָמָה

ומלחמה היתה 1 Rg. 14, 30. 15, 6.
ומלחמה היתה בין אבים 1 Rg. 15, 7.
ומלחמה היתה בין 1 Reg. 15, 16. 32.
ומלחמה היתה בין 2 Chr. 13, 2.
ומלחמה לא היתה 2 Chr. 15, 19.
ליום קרב ומלחמה Job. 38, 23.
מגן וחרב ומלחמה Ps. 76, 4.
ומלחמה אשבור Hos. 2, 20.

הַמִּלְחָמָה

הבאים מצבא המלחמה Nu. 31, 14.
בין תפשי המלחמה Num. 31, 27.
מאת אנשי המלחמה Nu. 31, 28.
אנשי המלחמה Num. 31, 49.
אנשי המלחמה מקרב Dt. 2, 14.
כל־אנשי המלחמה למות Dt. 2, 16.
בקרבכם אל־המלחמה Dt. 20, 2.
כל־אנשי המלחמה מתו Jos. 5, 4.
אנשי המלחמה היצאים Jos. 5, 6.
כל אנשי המלחמה Jos. 6, 3.
את כל־עם המלחמה Jos. 8, 1.
וכל־עם המלחמה לעלות Jos. 8, 3.
המלחמה אשר אתו Jos. 8, 11.
עם המלחמה עמו Jos. 10, 7. 11, 7.
אל־קציני אנשי המלחמה Jos. 10, 24
לקראת המלחמה Jos. 11, 20.
בן־יואש מן־המלחמה Jud. 8, 13.
החגור כלי המלחמה Jud. 18, 17.
ותשש המלחמה 1 Sam. 4, 2.
ויבאו עד המלחמה 1 Sam. 14, 20.
ותהי המלחמה חזקה 1 S. 14, 52.
ראות המלחמה ירדת 1 S. 17, 28.
כי לוי המלחמה 1 Sam. 17, 47.
על אנשי המלחמה 1 Sam. 18, 5.
ותוסף המלחמה 1 Sam. 19, 8.
ותכבד המלחמה 1 Sam. 31, 3.
אשר־נס העם מן־
המלחמה 2 Sam. 1, 4.
בתוך המלחמה 2 Sam. 1, 25.
ותהי המלחמה קשה 2 Sam. 2, 17.
ותהי המלחמה ארכה 2 Sam. 3, 1.
בחיות המלחמה 2 Sam. 3, 6.
אלוו פני המלחמה 2 Sam. 10, 9.
ולשלום המלחמה 2 Sam. 11, 7.
אל־מול פני המלחמה 2 S. 11, 15.
את כל־דברי המלחמה 2 S. 11, 18.
ותהי המלחמה ביער 2 Sam. 18, 6.
ותהי־שם המלחמה 2 Sam. 18, 8.
ותהי־עוד המלחמה בגוב 2 S. 21, 19.
מפני המלחמה אשר 1 Rg. 5, 17.
מיי־אסר המלחמה 1 Rg. 20, 14.
ותקרב המלחמה 1 Reg. 20, 29.
יצא בקרב־המלחמה 1 Reg. 20, 39.
ותעלה המלחמה 1 Reg. 22, 35.
כי־חזק ממנו המלחמה 2 Rg. 3, 26.
וכל־אנשי המלחמה 2 Reg. 25, 4.
פקודי־על־אנשי המלחמה 2 Rg. 25, 19
כי מהאלהים המלחמה 1 Chr. 5, 22.
ותכבד המלחמה 1 Chr. 10, 3.
עזרי המלחמה 1 Chr. 12, 1.
היתה פני־המלחמה 1 Chr. 19, 10.
אביה את־המלחמה 2 Chr. 13, 3.
להם המלחמה פנים 2 Chr. 13, 14.
ותעל המלחמה ביום 2 Chr. 18, 34.
כי לא לכם המלחמה 2 Chr. 20, 15.
ולא לגבורים המלחמה Eccl. 9, 11.
כלי המלחמה אשר בידכם Jer. 21, 4.
ידי אנשי המלחמה Jer. 38, 4.
וכל ׀ אנשי המלחמה Jer. 39, 4.
את אנשי המלחמה Jer. 41, 3.
גברים אנשי המלחמה Jer. 41, 16.
וכל־אנשי המלחמה ידמו Jer. 49, 26
ואנשי המלחמה נבהלו Jer. 50, 32.
אנשי המלחמה יברחו Jer. 52, 7.
על־אנשי המלחמה Jer. 52, 25.
כל אנשי המלחמה Joel 4, 9.

וְהַמִּלְחָמָה

והמלחמה כבדה Jud. 20, 34.
והמלחמה הדביקתהו Jud. 20, 42.
והמלחמה עברה 1 Sam. 14, 23.

בְּמִלְחָמָה

ולא במלחמה Dan. 11, 20.

בַּמִּלְחָמָה

פן־ימות במלחמה Dt. 20, 5. 6. 7.
את־הכל לקחו במלחמה Jos. 11, 19.
איש־ישראל במלחמה Jud. 20, 39.
איש אשתו במלחמה Jud. 21, 22.
המה אחריהם במלחמה 1 S. 14, 22.
אשר הלכו במלחמה 1 Sam. 17, 13.
והרעו במלחמה 1 Sam. 17, 20.
אן במלחמה ירד ונספה 1 S. 26, 10.
ולא־ירד עמנו במלחמה 1 S. 29, 4.
יהיה־לנו לשטן במלחמה 1 S. 29, 4.
לא־יעלה עמנו במלחמה 1 S. 29, 9.
כי כחלקו הורד במלחמה 1 S. 30, 24.
בגגעון במלחמה 2 Sam. 3, 30.
הנמלטים בנוסם במלחמה 2 S. 19, 4.
מת במלחמה 2 Sam. 19, 11.
לא־תצא עוד אתנו
במלחמה 2 Sam. 21, 17.
התחפש ובא במלחמה 1 Rg. 22, 30.
ויבוא במלחמה 1 Reg. 22, 30.
יהואחז אביו במלחמה 2 Rg. 13, 25.
את־הסלע במלחמה 2 Reg. 14, 7.
לאלהים זעקו במלחמה 1 Chr. 5, 20.
בצבא במלחמה 1 Chr. 7, 40.
עמי ועמך במלחמה 2 Chr. 18, 3.
התחפש ובא במלחמה 2 Chr. 18, 29.
ויבאו במלחמה 2 Chr. 18, 29.
ולא הקמתו במלחמה Ps. 89, 44.
ואין משלחת במלחמה Eccl. 8, 8.
וגבורתך במלחמה Jes. 3, 25.
שמיר שית במלחמה Jes. 27, 4.
כסוס שוטף במלחמה Jer. 8, 6.
מכי־חרב במלחמה Jer. 18, 21.
לעמד במלחמה ביום יי׳ Ez. 13, 5.
במלחמה בשפך סללה Ez. 17, 17.
כסוס הודו במלחמה Zach. 10, 3.
בטיט חוצות במלחמה Zach. 10, 5.

וּבַמִּלְחָמָה

ובמופתים ובמלחמה Dt. 4, 34.
ובמלחמה מידי חרב Job. 5, 20.
בקשת ובחרב ובמלחמה Hos. 1, 7.

בְּמַלְחָמָה

כמלחמה הראשנה Jud. 20, 39.

לְמִלְחָמָה

ואם למלחמה יצאו 1 Rg. 20, 18.
למלחמה ולרעה ולדבר Jer. 28, 8.

לַמִּלְחָמָה

וכל־עמו למלחמה אדרעי Nu. 21, 33
הבאים למלחמה Num. 31, 21.
האחיכם יבאו למלחמה Nu. 32, 6.
לפני יי׳ למלחמה Num. 32, 20. 27.
כל־חלוץ למלחמה Num. 32, 29.
וכל־עמו למלחמה יהצה Dt. 2, 32.
וכל־עמו למלחמה אדרעי Dt. 3, 2.
כי־תצא למלחמה Dt. 20, 1. 21, 10.
למלחמה על־איביכם Dt. 20, 3.
לקראתנו למלחמה ונכם Dt. 29, 6.
עברו לפני יי׳ למלחמה Jos. 4, 13.
לקראת־ישראל למלחמה Jos. 8, 14.
למלחמה ולצאת ולבוא Jos. 14, 11.
ויצא למלחמה Jud. 3, 10.
לצאת למלחמה Jud. 20, 14.
למלחמה עם־בני
בנימן Jud. 20, 18. 28.
למלחמה עם־בנימן Jud. 20, 20.
האוסיף לגשת למלחמה Jud. 20, 23.
לקראת פלשתים למלחמה 1 S. 4, 1.
נגשו למלחמה בישראל 1 S. 7, 10.
את־מחניהם למלחמה 1 S. 17, 1.
אחרי־שאול למלחמה 1 S. 17, 13.
למלחמה לרדת קעילה 1 S. 23, 8.
למלחמה בארם 2 Sam. 10, 13.
ותזרני חיל למלחמה 2 S. 22, 40.
נאספו־שם למלחמה 2 Sam. 23, 9.
1 Rg. 8, 44. כי־יצא עמך למלחמה
למלחמה עם ישראל 1 Rg. 20, 26.
התלך אתי למלחמה 1 Rg. 22, 4.
למלחמה אם־אחדל 1 Reg. 22, 6.
אל־רמת גלעד למלחמה 1 Rg. 22, 15.
התלך אתי אל־מואב
למלחמה 2 Reg. 3, 7.
למלחמה עם־חזאל 2 Reg. 8, 28.
ירושלם למלחמה 2 Reg. 16, 5.
עצה וגבורה למלחמה 2 Rg. 18, 20.
יצאי צבא למלחמה 1 Chr. 7, 11.
נאספו־שם למלחמה 1 Chr. 11, 13.
אנשי צבא למלחמה 1 Chr. 12, 8.
על־שאול למלחמה 1 Chr. 12, 19.
ויבאו למלחמה 1 Chr. 19, 7.
לפני ארם למלחמה 1 Chr. 19, 14.
כי־יצא עמך למלחמה 2 Chr. 6, 34.
רמת גלעד למלחמה 2 Chr. 18, 5. 18.
על־יהושפט למלחמה 2 Chr. 20, 1.
למלחמה על־חזאל 2 Chr. 22, 5.
עשה חזק למלחמה 2 Chr. 25, 8.
מלכת עמו למלחמה 2 Chr. 25, 13.
ופניו למלחמה 2 Chr. 32, 2.
מלמד ידי למלחמה Ps. 18, 35.
ותאזרני חיל למלחמה Ps. 18, 40.
המה למלחמה Ps. 120, 7.
אצבעותי למלחמה Ps. 144, 1.
למלחמה עליה Jes. 7, 1.
עצה וגבורה למלחמה Jes. 36, 5.
ערוך כאיש למלחמה Jer. 6, 23. 50, 42.
וגשו למלחמה Jer. 46, 3.
ואנשי־חיל למלחמה Jer. 48, 14.
וקומו למלחמה Jer. 49, 14.
ואין הלך למלחמה Ez. 7, 14.
יתגרה למלחמה Dan. 11, 25.
ונקומה עליה למלחמה Obad. 1, 1.
אל־ירושלם למלחמה Zach. 14, 2.

מִמִּלְחָמָה

שקטה ממלחמה Jos. 11, 23. 14, 15.

al. for.: מִלְחָמֶת

והיה ביום מלחמת 1 Sam. 13, 22.

cum suff.: מִלְחַמְתִּי

כי אל־בית מלחמתי 2 Chr. 35, 21.

cum suff.: מִלְחַמְתֶּךָ

החזק מלחמתך אל־העיר 2 S. 11, 25.

cum suff.: מִלְחַמְתֶּךָ *p.*

וכאפס אנשי מלחמתך Jes. 41, 12.
אנשי מלחמתך Ez. 27, 10.

cum suff.: מִלְחַמְתּוֹ

איש את־כלי מלחמתו Dt. 1, 41.
כלי־מלחמתו וכלי רכבו 1 S. 8, 12.

cum suff.: מִלְחַמְתָּהּ

אנשי מלחמתה ידמו Jer. 50, 30.

cum suff.: מִלְחַמְתָּם

חגורים כלי מלחמתם Jud. 18, 16.
בכלי־מלחמתם Ez. 32, 27.

pl.: מִלְחָמוֹת

כי איש מלחמות אתה 1 Chr. 28, 3.
יש עמך מלחמות 2 Chr. 16, 9.
ויתן שרי מלחמות 2 Chr. 32, 6
משבית מלחמות Ps. 46, 10.
כל־יום יגורו מלחמות Ps. 140, 3.
כאיש מלחמות יעיר Jes. 42, 13.

pl.: וּמִלְחָמוֹת

ומלחמות גדלות עשית 1 Chr. 22, 8.

pl.: הַמִּלְחָמוֹת

המלחמות ומך־השלל 1 Chr. 26, 27.

pl. constr.: מִלְחֲמוֹת

בספר מלחמת יי׳ Num. 21, 14.
את כל־מלחמות כנען Jud. 3, 1.
והלחם מלחמות יי׳ 1 Sam. 18, 17.
מלחמות יי׳ אדני נלחם 1 S. 25, 28.
איש מלחמות תעי 2 Sam. 8, 10.
איש מלחמות תעו 1 Chr. 18, 10.

pl. constr.: וּמִלְחֲמוֹת

ומלחמות רחבעם 2 Chr. 12, 15.

pl. constr.: וּבְמִלְחֲמוֹת

ובמלחמות תנופה Jes. 30, 32.

pl. c. suff.: מִלְחַמְתֵּנוּ

את־מלחמתנו 1 Sam. 8, 20.
ולהלחם מלחמתנו 2 Chr. 32, 8.

pl. c. suff.: מִלְחַמְתֵּיהֶן

וכל־מלחמתיו ודרכיו 2 Chr. 27, 7.

לָחַן

פעל ל״ע נחירי, ומשמעם לד״ק יקוס וענינם [נייל ויין], ול״כ מתמצות לְחֻנּוֹ שמשיכת משקלת וכע וענוג, וכן ניוכי ונעימי נדומם [*laich-en* ,*laich-ăr*, λαιχ-ᾶν], וכל לפ״ז תוספת לשרש לנכות הפעלי, כמו אכל לבן, אכן יותר מסתבר לי שמשרש לְחָן, ומשונן הולדם ומשרש וונות, וידוע משרש ומכוון נ״כ נשמתי s. *g'an*; gr. *γεν*; l. *gen, gna*] עגן [p. *sen*, sl. *z'en, z'on*, litt. *gin*, ומלי ידוע לשקנא מוסנ.

v. inus. aram., libidinosum, salacem, rebus venereis deditum esse, a rad. *lah*, cui *an* ad verbum aedificandum additum est, gr. *λαικᾶν* (*laichen*), de seminis effusione. Nisi potius radix est לְחָן, praefixa praepositione *la*, vi gignendi, coëundi ac fornicandi, cujus radicis similia ex aliis linguis collecta supra invenies.

לַחֲנָא

ל״ב ניכוכי מן לְחָן סוכרי, ונכנוי לְחֲנָתָה, ומשונן פלגש [קשקוניכע], וידוע משרש, ונתרגום משם לכוב.

n. f. prt. (*m.* לָחָן, c. s. לַחֲנָתֵיהּ), pellex, concubina, a rad. *chan*, vi gignendi et concumbendi. LXX. ἡ παράκοιτος.

cum suff.: וְלַחֲנָתָךְ

שגלתך ולחנתך Dan. 5, 23.

cum suff.: וְלַחֲנָתָהּ

שגלתה ולחנתה Dan. 5, 2. 3.

לָחַץ

פעל כודד, ומעתיל יְלַחֵץ, ומשונן כמו נָחַץ לקטן ע״ש, נתמוך סל׳ נכ׳, וכן לְחוּדְנִיז, לָחַשׁ־נָחַשׁ וכדומם. ענין דקיקה ופלישה וסכיפה וכריכה ועשיקה [דמיונם- ענין. דיקקנן], ומכפעל ספעולי נסמשכם על עצמו.

v. trans. (impf. יִלְחַץ), sicut נָחַץ (permutata liquida, sicuti in לְשַׁבָּה, לָחַשׁ — נָחַשׁ, נִיז — לְוִז — נְשַׁבָּה), premere, urgere; Ni. se invicem urgere, opprimere. LXX. θλίβειν, ἐκθλίβειν, παραθλίβειν, προσθλίβειν; κακοῦν, πολιορκοῦν.

3 perf.: לָחָץ

והוא לחץ את־בני ישראל Jud. 4, 3.
כי־לחץ אתם 2 Reg. 13, 4.
לחץ את־ישראל 2 Reg. 13, 22.

3 perf. pl.: לָחֲצוּ

לחצו אתכם Jud. 10, 12.

3 perf. pl.: וְלָחֲצוּ

ולחצו אתכם Am. 6, 14.

2 perf. pl.: וְלַחֲצְתֶּם

ולחצתם אתו בדלת 2 Reg. 6, 32.

part. pl.: לֹחֲצִים
Ex. 3, 9. אשר מצרים לחצים
Jes. 19, 20. מפני לחצים
part. pl.: הַלֹּחֲצִים
1S.10,18. הממלכות הלחצים אתכם
p. pl. c. suff.: לֹחֲצֵיכֶם
Jud. 6, 9. ומיד כל־לחציכם
p. pl. c. suff : לֹחֲצֶיהָ
Jer. 30, 20. ופקדתי על כל־לחציו
p. pl. c. suff.: לֹחֲצֵיהֶם
Jud. 2, 18. מפני לחציהם ודחקיהם
2 *imperf.:* תִּלְחָץ *p.*
Ex. 23, 9. וגר לא תלחץ
2 *impf. c. suff.:* תִּלְחָצֶנּוּ
Ex. 22, 20. וגר לא־תונה ולא תלחצנו
3 *impf. c. suff.:* יִלְחָצֶנִי
Ps. 56, 2. לחם ילחצני
3 *impf. fem.:* וַתִּלְחָץ
Nu. 22, 25. ותלחץ את־רגל בלעם
3 *impf. pl.:* וַיִּלְחָצוּ
Jud. 1, 34 וילחצו האמרי את־בני־דן
3 *impf. pl.:* וַיִּלְחָצוּם
Ps. 106, 42. וילחצום אויביהם
Nif-al: נִלְחָץ
3 *imprf. f.:* וַתִּלָּחֵץ
Num. 22, 25. ותלחץ אל־הקיר

לָחַץ

ז׳, דוחק ותוך, פרך ויחס, לַחַץ ומצוקה [דחצנ־, מיסעוּשָׁל, בעדיקקונג], ולחס לחץ, לחס של נעי.
n. m., oppressio, afflictio, calamitas. LXX. θλῖψις, θλιμμός (ἐκ θλίβειν), στενός.
1 Rg. 22, 27. והאכלהו לחם לחץ
1 Reg. 22, 27. ומים לחץ
2 Rg. 13, 4. כי ראה את־לחץ ישראל
2 Chr. 18, 26. והאכילהו לחם לחץ
2 Chr. 18, 26. ומים לחץ
p. לָחֵץ
Jes. 30, 20. לחם צר ומים לחץ
הַלָּחַץ
Ex. 3, 9. ראיתי את־הלחץ
בְּלָחַץ
Ps. 42, 10. 43, 2. בלחץ אויב
Job. 36, 15. ויגל בלחץ אזנם
cum suff.: לַחֲצֵנוּ
Dt. 26, 7. ואת־עמלנו ואת־לחצנו
cum suff.: וְלַחֲצֵנוּ
Ps. 44, 25. תשכח עניינו ולחצנו

לָחַשׁ

פעל נומד, ומשונן כמו נָחַשׁ לקמן, ענין סריקה ונפוץ [ניעעלן], ומוסדכור נקוצי [פֿליסטערן], ובעבי לקוֹ פעל אזכרות סכוּת, ולקוֹ נשמע כוּס כמו בענבי. סכנד לְחֵשׁ מסגיס ונפוץ של מסגים. מסתעל מענין דכור נקוצי ומלוּס להלטין. קקור ותאוות השכח עי׳ תקת נקוֹ. נתכנוס ונגמרת השם לנוכ, ומצע״ם לוֹחֵשׁ מוּס.
v. intr., sicut נָחַשׁ, sibilare, stridere, susurrare, aeth. et arab. *lahasa*, vi eadem, spec. de stridore serpentis. *Pi.* mussitare, incantare, id quod mussitando fieri solet. *Hitpa.* inter se murmurare, sermones clam inter se habere de aliquo, fraudes et insidias contra aliquem moliri. LXX. נָחַשׁ, ἐπᾴδων; *Hitpa.* ψιθυρίζειν.
Pi-el: לִחַשׁ
part. pl.: מְלַחֲשִׁים *masc.*
Ps. 58, 6. לקול מלחשים
Hitpa-el: הִתְלַחֲשׁ
part. pl.: מִתְלַחֲשִׁים *masc.*
2 S. 12, 19. כי עבדיו מתלחשים
3 *impf. pl.:* יִתְלַחֲשׁוּ
Ps. 41, 8. יתלחשו כל־שנאי

לַחַשׁ

ז״ו, והמונן נפנוח וקנוח [נעפֿלי־סעצר], לבן כמו קסס ונקוח [נוי־נעל], ונמון לקח המנין כל לקח, לומר עסס וסוד, או היולע לקיסות הכקוסים וכלומס. ומוס לקיעס וסניס וקנוח [לייזעם פֿליסטערן], הסאל על תפלה נקוחי. סרבוי לְחָשִׁים, המונן קמצוח, או תכזיבי קמלה [נעדכי קמלה, מן חמל, לומר הכזוסס וכתלה נכזוכר או נקוון], מין לקן עוב או עסי וכב וכסף לאב כתוב עליהס דברי קסס או פסוקים וכתלו נקון, לכן נקדמי ניון הלקוסים ג״כ קדמ [שמועטע, אַבֿרעכונג], ולר״ק נקבל חלי המון כן, לפי שהמון נטעק הלקח, ולר״ק מדמות נקוסים.
n. m., sibilus, susurrus (Geflister), hinc incantatio, magia (Zauber), unde נְחֹשֶׁת, artium arcanarum peritus vel stridorum serpentum (Jer. 8, 17. Qoh. 10, 11.), *susurramen magicum* qui intelligit. Hieron. *Symmachus*, inquit, *prudentem eloquii mystici: quem et nos hoc in loco secuti sumus.* Hinc de precatione voce submissa facta, cf. v. צָפַן, preces fundere. Pl. לְחָשִׁים, *amuleta*, quibus incantationes sunt inscriptae (syn. קֶמֶעַ, arab. חמאלה, aram. קְדָשָׁא, propterea quod instar bullarum aut inaurium suspendebantur). Alii *inaures* vertunt (syn. נִזְמֵי אֹזֶן), quia in aures insusurratur. Sic jam *Uziëli*, qui חֲלִילְטָא vertit. Alii anguiculos (נָחָשׁ = נָחָשׁ) arte confectos intelligunt, nulla antiquitatis voce acclamante. De *amuletis judaicis* peculiari commentariolo literate ac perite disseruit *Sieg. Jak. Baumgarten* (in *Votis theol.*). LXX. ψιθυρισμός, ἀκροατής, ἐπᾴδειν, μικρός.
Jes. 26, 16. צקון לחש
p. לָחַשׁ
Eccl. 10, 11. ישך הנחש בלוא־לחש
Jes. 3, 3. ונבון לחש
Jer. 8, 17. אשר אין־להם לחש
pl.: וַהֲלָחָשִׁים
Jes. 3, 20. ובתי הנפש והלחשים

לָט

v. s. r. לוּט *p.* 593.

לָט

ז״ו, והמונן נפוכח נכוכחית רנח [ע״ל ס״ל סדר מקן], מסעיכי או מנעיכח, והוח מין זכח יכוכח, נעגם נלמתי ונכיכ כועם, כמוגף מען מסעיכי [מאסעיקם], עי׳ ר׳ נכיתיון מוסכיח נמ״ע וס׳, לוב מסמב דף קכ״ב ופלימי סכוגי י״ב ל״ו. ולנעגת ת״ח ות״י הוח הנכוכח לוגום נל״י וכ׳, והוח [מנעיגת פ״ו], לנעגת נמ״ע מין מן נגוב, ופכיו כמו פוב, עוב למתכל ולכוב הנמן וכו׳, ויב הנכם מיכים של לוגום. ולפי הר״ק הוח הנכוכח נעדכי ג׳יך נלוע והוח קסעגם נלעגו. והנכון שהוח לוגכח

לָבַד

לְבַד

v. s. r. לָבַב *p.* 592.

לַיִל

v. s. r. לוּל *p.* 593.

לִישׁ

v. s. r. לוּשׁ *p.* 597.

לָבַד

פעל נומד, ומעתיק יִלְבַּד. והוכחת סענין קניסס ונתיקס ונקוד נכחת ונמוס [דחס נעגן נוחמעגן-ניעסענן], כי מתמנות לָבַד, ומנמ מקנן מנל אָגַד, עָקַד, וכדומס נשפתי ערב. ומוס מסחלם על לקיוס ונקוף וניכס [שחנגען], ד״ס לכוד קבמיס נערמס, מקנול מיס, לומר מניעת ועניכת הכוילם, תפיכת קניס ונקיעת עיר, מתפיכת גוכל וכדומס מן מחלמות. מנפעל פעולי כדבכו, ומסתפעל ענין מתנכות ומתדנקות, מתפיקי מנגיס של נסמוכת, מגלוד סמיס ע׳ קנק. ודע שמחלי ס׳ י״ב יִלְבַּדוּ מכוסף לנעת הכד״ק, נרפיון מכ׳ ונחולס, שלח כמכנ, לוגס נכוסקלות שלנו הד׳ נשוכ. נתכנוס לָבַד מתלמו.
v. trans. compos. (impf. יִלְבַּד), nectere, a rad. *kad* (v. עָקַד, אָגַד), irretire, h. e. rete vel tendiculam contrahere, deinde gener. capere, comprehendere, expugnare; intercipere (auffangen), veluti aquas, h. e. prohibere, ne (in urbem obsessam) fluant; eximere, deligere aliquem sorte (syn. אָחַז). *Ni.* pass. *Hitpa.* mutuo se comprehendere seu tenere, junctis inter se et compactis partibus constare, de scutis *Behemoti*, de aquis conglaciatis. LXX. ἁλίσκειν, ἁρπάζειν; κρατεῖν, κατακρατεῖν; λαμβάνειν, καταλαμβάνειν, προκαταλαμβάνειν, συλλαμβάνειν; κληρονομεῖν, κατακληροῦσθαι; κατακυριεύειν; κατέχειν, συνέχειν; λαγχάνειν, ἐνδεικνύναι; λάβ, σύλληψις; הִתְלַבֵּד, συνέχεσθαι, πτῆξαι.
Jos. 8, 21. כי־לכד הארב את־העיר
Jos. 10, 1. כי־לכד יהושע את־העי
Jos. 10, 28. ואת־מקדה לכד
Jos. 10, 42. לכד יהושע פעם אחת
Jos. 11, 12. ואת־כל־מלכיהם לכד
Jos. 11, 17. ואת כל־מלכיהם לכד
1 S. 14, 47. ושאול לכד המלוכה
2 Reg. 17, 6. לכד מלך־אשור
2 Chr. 15, 8. אשר לכד מהר אפרים
2 Chr. 17, 2. אשר לכד אסא אביו
p. לָכֵד
3 *perf.:*
Am. 3, 4. בלתי אם־לכד
3 *perf.:* וְלָכַד
Dan. 11, 15. ולכד עיר מבצרות
Dan. 11, 48. ולכד רבים
3 *perf. c. s.:* וְלָכְדָה
Jos. 15, 16. את־קריית־ספר ולכדה
Jud. 1, 12. את־קריית ספר ולכדה
Jer. 32, 3. 38, 3. מלך־בבל ולכדה
Jer. 32, 28. מלך־בבל ולכדה
1 *perf.:* לָכַדְתִּי
2 S. 12, 27. גם־לכדתי את־עיר המים
3 *prf. pl. c. s.:* וְלָכְדוּהָ
Jer. 34, 22. ונלחמו עליה ולכדוה
3 *perf. c. s.:* וְלָכְדָה
Jer. 37, 8. ולכדה ושרפה באש

לְבַד

v. s. r. לָבַב *p.* 592.

לַיִל

v. s. r. לוּל *p.* 593.

לִישׁ

v. s. r. לוּשׁ *p.* 597.

לָבַד

פעל נומד, ומעתיק יִלְבַּד. והוכחת סענין קניסס ונתיקס ונקוד נכחת ונמוס [דחס נעגן נוחמעגן-ניעסענן], כי מתמנות לָבַד, ומנמ מקנן מנל אָגַד, עָקַד, וכדומס נשפתי ערב. ומוס מסחלם על לקיוס ונקוף וניכס [שחנגען], ד״ס לכוד קבמיס נערמס, מקנול מיס, לומר מניעת ועניכת הכוילם, תפיכת קניס ונקיעת עיר, מתפיכת גוכל וכדומס מן מחלמות. מנפעל פעולי כדבכו, ומסתפעל ענין מתנכות ומתדנקות, מתפיקי מנגיס של נסמוכת, מגלוד סמיס ע׳ קנק. ודע שמחלי ס׳ י״ב יִלְבַּדוּ מכוסף לנעת הכד״ק, נרפיון מכ׳ ונחולס, שלח כמכנ, לוגס נכוסקלות שלנו הד׳ נשוכ. נתכנוס לָבַד מתלמו.
v. trans. compos. (impf. יִלְבַּד), nectere, a rad. *kad* (v. עָקַד, אָגַד), irretire, h. e. rete vel tendiculam contrahere, deinde gener. capere, comprehendere, expugnare; intercipere (auffangen), veluti aquas, h. e. prohibere, ne (in urbem obsessam) fluant; eximere, deligere aliquem sorte (syn. אָחַז). *Ni.* pass. *Hitpa.* mutuo se comprehendere seu tenere, junctis inter se et compactis partibus constare, de scutis *Behemoti*, de aquis conglaciatis. LXX. ἁλίσκειν, ἁρπάζειν; κρατεῖν, κατακρατεῖν; λαμβάνειν, καταλαμβάνειν, προκαταλαμβάνειν, συλλαμβάνειν; κληρονομεῖν, κατακληροῦσθαι; κατακυριεύειν; κατέχειν, συνέχειν; λαγχάνειν, ἐνδεικνύναι; λάβ, σύλληψις; הִתְלַבֵּד, συνέχεσθαι, πτῆξαι.
Jos. 8, 21. כי־לכד הארב את־העיר
Jos. 10, 1. כי־לכד יהושע את־העי
Jos. 10, 28. ואת־מקדה לכד
Jos. 10, 42. לכד יהושע פעם אחת
Jos. 11, 12. ואת־כל־מלכיהם לכד
Jos. 11, 17. ואת כל־מלכיהם לכד
1 S. 14, 47. ושאול לכד המלוכה
2 Reg. 17, 6. לכד מלך־אשור
2 Chr. 15, 8. אשר לכד מהר אפרים
2 Chr. 17, 2. אשר לכד אסא אביו
p. לָכֵד
3 *perf.:*
Am. 3, 4. בלתי אם־לכד
3 *perf.:* וְלָכַד
Dan. 11, 15. ולכד עיר מבצרות
Dan. 11, 48. ולכד רבים
3 *perf. c. s.:* וְלָכְדָה
Jos. 15, 16. את־קריית־ספר ולכדה
Jud. 1, 12. את־קריית ספר ולכדה
Jer. 32, 3. 38, 3. מלך־בבל ולכדה
Jer. 32, 28. מלך־בבל ולכדה
1 *perf.:* לָכַדְתִּי
2 S. 12, 27. גם־לכדתי את־עיר המים
3 *prf. pl. c. s.:* וְלָכְדוּהָ
Jer. 34, 22. ונלחמו עליה ולכדוה
3 *perf. c. s.:* וְלָכְדָה
Jer. 37, 8. ולכדה ושרפה באש

לָטָא

פעל לע כ״ח נגוב סנח, ולר״ק כמו לעח נעדכי, לשון דניקה נקנן, ולר״ח כמו לָט שכוו, ונח מלע לכוונו.
v. inus., quod ab aliis cum v. simplici לָט, *laθ-ēn*, ab aliis cum arab. לַטַא, לַצַי, terrae adhaerere, comparatum est.

לְטָאָה

ז״נ לעין שרן, ופרוע שמו סוד.
n. f., lacertae species, sic dicta, quod terrae adhaereat (?). LXX. χαλαβώτης. Vulg. *stellio.*
וְהַלְּטָאָה
Lev. 11, 30. והאנקה והכח והלטאה

לָטַשׁ

פעל נומד, ומעתיק יִלְטֹשׁ, ומשונן קדוד מעקיפ ושנון [שאַרפֿען, שפיצען], ונקאר שלמעמים משנון וקדוד מקשה לבן ג״כ ריקוע ופעוט [שמעטען], והוסקל על לעיתת עיכים, ומכוכ״ם פעולי. לאר לעקור הזכרת דע שמתעות לָטַשׁ, ומעת הזכרת ג״כ לעל פָּטִישׁ, ומס מקבר ומשוי.
v. trans. compos. (impf. יִלְטֹשׁ), acuere (schärfen, spitzen), hinc malleo cudere, tundere, trop. *oculos*, h. e. torve in aliquem vultum dirigere, ut terreatur. *Pu.* pass. Radix eadem exstat in v. compos. פָּטִישׁ, unde פַּטִּישׁ, malleus. LXX. στιλβοῦν, χαλκεύειν, ἐνάλλεσθαι; לָטַשׁ, σφυροκόπος; הָלַטָּשׁ, ἠκονημένος.
part.: לֹטֵשׁ *masc.*
Gn. 4, 22. לטש כל־חרש נחשת
inf. constr.: לְלַטְּשׁוֹ
18.13,20. ללטוש איש את־מחרשתו
3 *imperf.:* וִילַטְּשׁוּ
Job. 16, 9. צרי ילטוש עיניו לי
Ps. 7, 13. חרבו ילטוש
Pu-al: לְטֻשָׁה
part. sg.: מְלֻטָּשׁ *masc.*
Ps. 52, 4. כתער מלטש

לָטָא

פעל לע כ״ח נגוב סנח, ולר״ק כמו לעח נעדכי, לשון דניקה נקנן, ולר״ח כמו לָט שכוו, ונח מלע לכוונו.
v. inus., quod ab aliis cum v. simplici לָט, *laθ-ēn*, ab aliis cum arab. לַטַא, לַצַי, terrae adhaerere, comparatum est.

לְטָאָה

ז״נ לעין שרן, ופרוע שמו סוד.
n. f., lacertae species, sic dicta, quod terrae adhaereat (?). LXX. χαλαβώτης. Vulg. *stellio.*
וְהַלְּטָאָה
Lev. 11, 30. והאנקה והכח והלטאה

לָטַשׁ

פעל נומד, ומעתיק יִלְטֹשׁ, ומשונן קדוד מעקיפ ושנון [שאַרפֿען, שפיצען], ונקאר שלמעמים משנון וקדוד מקשה לבן ג״כ ריקוע ופעוט [שמעטען], והוסקל על לעיתת עיכים, ומכוכ״ם פעולי. לאר לעקור הזכרת דע שמתעות לָטַשׁ, ומעת הזכרת ג״כ לעל פָּטִישׁ, ומס מקבר ומשוי.
v. trans. compos. (impf. יִלְטֹשׁ), acuere (schärfen, spitzen), hinc malleo cudere, tundere, trop. *oculos*, h. e. torve in aliquem vultum dirigere, ut terreatur. *Pu.* pass. Radix eadem exstat in v. compos. פָּטִישׁ, unde פַּטִּישׁ, malleus. LXX. στιλβοῦν, χαλκεύειν, ἐνάλλεσθαι; לָטַשׁ, σφυροκόπος; הָלַטָּשׁ, ἠκονημένος.
part.: לֹטֵשׁ *masc.*
Gn. 4, 22. לטש כל־חרש נחשת
inf. constr.: לְלַטְּשׁוֹ
18.13,20. ללטוש איש את־מחרשתו
3 *imperf.:* וִילַטְּשׁוּ
Job. 16, 9. צרי ילטוש עיניו לי
Ps. 7, 13. חרבו ילטוש
Pu-al: לְטֻשָׁה
part. sg.: מְלֻטָּשׁ *masc.*
Ps. 52, 4. כתער מלטש

1 *perf. pl.*: לָכַדְנוּ *p.*
Dt. 2, 35. ושלל הערים אשר לכדנו
part.: לֹכֵד *sg.*
Job. 5, 13. לכד חכמים בערמם
part.: מְלַכֵּד *sg.*
Prv. 16, 32. ומשל ברוחו מלכד עיר
inf. abs.: לָכוֹד
Am. 3, 5. ולכוד לא ילכוד
inf. c. suff.: לְלָכְדֵנִי
Jer. 18, 22. כרו שיחה ללכדני
inf. c. suff.: לְלָכְדָהּ
Jer. 32, 24. באו העיר ללכדה
imprt. c. suff.: וְלָכְדָהּ
2 S. 12, 28. והנה על־העיר ולכדה
impt. pl.: וְלִכְדוּ
Jud. 7, 24. ולכדו להם את־המים
1 *imperf.*: אֶלְכֹּד
2 S. 12, 28. פן־אלכד אני את־העיר
3 *imperf.*: יִלְכֹּד
Am. 3, 5. ולכוד לא ילכוד
3 *imperf.*: וַיִּלְכֹּד
Num. 32, 41. וילכד את־חוותיהם
Num. 32, 42. וילכד את־קנת
Jos. 7, 17. וילכד את משפחת
Jos. 11, 10. וילכד את־חצור
Jud. 1, 18. וילכד יהודה את־עזה
Jud. 8, 12. וילכד את־שני מלכי
Jud. 8, 14. וילכד־נער מאנשי סכות
Jud. 9, 45. וילכד את־העיר
Jud. 12, 5. וילכד גלעד את־מעברות
Jud. 15, 4. וילכד שלש־מאות שועלים
2 Sam. 5, 7. וילכד דוד את־מצדת
2 Sam. 8, 4. וילכד דוד ממנו אלף
2 S. 12, 26. וילכד את־עיר המלוכה
1 Reg. 9, 16. וילכד את־גזר
1 Chr. 11, 5. וילכד דויד את־מצדת
וילכד דויד ממנו אלף
רכב
1 Chr. 18, 4.
2 Chr. 12, 4. וילכד את־ערי המצרות
2 Chr. 13, 19. וילכד ממנו ערים
3 *impf. c. s.*: וַיִּלְכְּדֶהָ
Jos. 10, 32. וילכדה ביום השני
Jos. 10, 39. וילכדה ואת־מלכה
Jos. 15, 17. וילכדה עתניאל בן־קנז
Jud. 1, 13. וילכדה עתניאל בן־קנז
Jud. 9, 50. ויחן בתבץ וילכדה
2 Sam. 12, 29. וילחם בה וילכדה
2 Rg. 12, 18. וילחם על־גת וילכדה
Jes. 20, 1. וילחם באשדוד וילכדה
Hab. 1, 10. ויצבר עפר וילכדה
3 *impf. c. s.*: יִלְכְּדֶנּוּ
Jos. 7, 14. אשר־ילכדנו יי
3 *impf. c. s.*: יִלְכְּדֶנָּה
Jos. 7, 14. אשר ילכדנה יי
3 *impf. f. c. s.*: תִּלָּכֵד
Ps. 35, 8. אשר־טמן תלכדו
1 *impf. pl.*: נִלְכֹּד
Dt. 2, 34. 3, 4. ונלכד את־כל־עריו
3 *impf. pl.*: יִלְכְּדוּ
2 Chr. 32, 18. למען ילכדו את־העיר
3 *impf. pl.*: יִלְכְּדוּ *p.*
Jer. 5, 26. אנשים ילכדי
3 *impf. pl.*: וַיִּלְכְּדוּ
Num. 21, 32. וילכדו בנתיה
Jos. 6, 20. וילכדו את־העיר
Jos. 19, 47. לשם וילכדו אותה
Jud. 1, 8. וילכדו אותה
Jud. 3, 28. וילכדו את־מעברות
Jud. 7, 24. וילכדו את־המים
Jud. 7, 25. וילכדו שני־שרי מדין
2 Chr. 28, 18. וילכדו את־בית־שמש
2 Chr. 33, 11. וילכדו את־מנשה
Neh. 9, 25. וילכדו ערים בצורת

3 *impf. pl. c. s.*: יִלְכְּדֻנוֹ
Prv. 5, 22. עוונותיו ילכדנו
3 *impf. c. suff.*: וַיִּלְכְּדֵהוּ
2 Chr. 22, 9. את־אחזיהו וילכדהו
3 *impf. pl. c. s.*: וַיִּלְכְּדוּהָ
Jos. 8, 19. ויבאו העיר וילכדוה
Jos. 10, 35. וילכדוה ביום ההוא
Jos. 10, 37. וילכדוה ויכוה־לפי־חרב
3 *impf pl. c. s.*: וַיִּלְכְּדֶהָ
Num. 32, 39. גלעדה וילכדה
2 Reg. 18, 10. וילכדה מקצה שלש
Nif-al: נִלְכַּד 3 *perf.*
Thr. 4, 20. נלכד בשחיתותם
3 *perf. fem.*: נִלְכְּדָה
1 Reg. 16, 18. כי־נלכדה העיר
2 Reg. 18, 10. נלכדה שמרון
Ps. 9, 16 ברשת־זו טמנו נלכדה
Jer. 38, 28. יום אשר־נלכדה ירושלם
Jer. 38, 28. כאשר נלכדה ירושלם
Jer. 48, 1. חבישה נלכדה קריתים
Jer. 48, 41. נלכדה הקריות
Jer. 50, 2. נלכדה בבל
Jer. 51, 31. כי־נלכדה עירו מקצה
Jer. 51, 41. איך נלכדה ששך
3 *perf. fem.*: וְנִלְכְּדָה
Zach. 14, 2. ונלכדה העיר
2 *perf.*: נִלְכַּדְתָּ
Prv. 6, 2. נלכדת באמרי־פיך
2 *perf. fem.*: נִלְכַּדְתְּ
Jer. 50, 24. וגם־נלכדת בבל
3 *perf. pl.*: וְנִלְכְּדוּ
Jer. 51, 56. ונלכדו גבוריה
3 *perf. pl.*: וְנִלְכָּדוּ *p.*
Jes. 8, 15. 28, 13. ונוקשו ונלכדו
part.: הַנִּלְכָּד *sg.*
Jos. 7, 15. והיה הנלכד בחרם
2 *impf fem.*: תִּלָּכְדִי
Jer. 48, 7. גם־את תלכדי
3 *impf. masc.*: יִלָּכֵד
Eccl. 7, 26. וחוטא ילכד בה
3 *imperf.*: יִלָּכֵד
Jes. 24, 18. ילכד בפח
Jer. 48, 44. ילכד בפח
3 *imperf.*: וַיִּלָּכֵד
Jos. 7, 16. וילכד שבט יהודה
Jos. 7, 17. וילכד זבדי
Jos. 7, 18. וילכד עכן בן־כרמי
1 Sam. 10, 20. וילכד שבט בנימן
1 Sam. 10, 21. וילכד שאול בן־קיש
1 Sam. 14, 41. וילכד יהונתן ושאול
1 Sam. 14, 42. וילכד יונתן
3 *imprf. fem.*: תִּלָּכֵד
Jer. 50, 9. ועזרו לה משם תלכד
3 *impf. fem.*: וְתִלָּכֵד
1 S. 10, 21. ותלכד משפחת המטרי
3 *impf. pl.*: יִלָּכְדוּ
Prv. 11, 6. ובהות בגדים ילכדו
Jer. 6, 11. איש עם־אשה ילכדו
3 *impf. pl.*: וַיִּלָּכְדוּ
Ps. 59, 13. וילכדו בגאונם
3 *impf. pl.*: וַיִּלָּכְדוּ *p.*
Jer. 8, 9. חתו וילכדו
2 *impf. pl.*: תִּלָּכְדוּן
Job. 36, 8. ילכדון בחבלי־עני
Hitpa-el: הִתְלַכֵּד
3 *impf. pl.*: יִתְלַכְּדוּ
Job. 41, 9. יתלכדו ולא יתפרדו
3 *impf. pl.*: יִתְלַכְּדוּ *p.*
Job. 38, 30. ופני תהום יתלכדו
לָכֶד
ז״ק, והיתון מלוי [פּאנג], וידוע
מסגרת. נשפת ענבירית לכידה, לְכִידָה, נִלְכָּדוּת, תִּלְכֹּדֶת, מִלְכֹּד וכדומה.
n. m., captura, ab irretiendo. LXX. מִלְכָּד, ὥα μὴ σαλευθῇς.
מִלְכָּד *p.*
Prv. 3, 26. ושמר רגלך מלכד
בַּלְכָּדָת
ז״ב, ומיונן רשת עפך נלכוד תיוית [נעתן, זלינגע], ומחזקל מצקל מִכְמֶרֶת, מַכְלָה, מַחֲגֹרֶת, מַחֲגֹרֶת, מִכְמֶרֶת, בַּלְכָּדָת וכדומה.
n. f. (ad s. f. מִכְמֶרֶת, מַכְלָה, מַחֲגֹרֶת, מַחֲגֹרֶת), rete, decipula. LXX. σύλληψις.
cum suff.: וּמַלְכִּדָתוֹ
Job. 18, 10. ומלכדו עלי נתיב
לָכַח
v. s. r. יָלַךְ *p.* 490.
לְלָאוֹת
ad לֵלֵי, *v. s. r.* לָוָה *p.* 592.
לָמַד
פעל נודד, לכן העתיד יִלְמַד [נפתח סמ׳]. ומזוקק העבין הגיס נשכל וקשוב ודמוי, ווס המזוד נלמוד [מעסטען], מעדיטירען, וינכטן], ומוס לימוד נכלל [נעהמען], וח״כ קין הפרש בְּיַד [ענין מזוד], וכן כשרש כתכוון נשפת הזדון, לשון תמהו גויר הפרש על שכל [*mēdha*], וכן כשרש כתכוון נשפת יוכיח [μαθ], ותענין הוס לְמוּדָרָה לקל התקשיט, וח״כ המסגילים מענין הכשלה עתי עפל, וכוונ ושקר נגנוסט. ומשכוון ליקוי המשקל על היות מקונן [פֿאנגענהייט מעסט ויין], ד״ת למלאכה או לעצות מעשה. נכין הכנה לְמַד יונק, ומיונן תכון וסנגלס [פֿאנגיסענין, פּייכפיינען], וסיונע הפעולי, והמשקלות רכות. נגשלת לרוב מיגין.
v. intr. compos. (impf. יִלְמַד), *met*-iri, *med*-itari, commentari, hinc gener. discere, a rad. *mad*, unde sanscr. *mêdha* (mens), gr. *μαθ-εῖν*, deinde condocefactum, eruditum, informatum esse (abgerichtet sein). Ineptiunt Orbilii isti, qui a verberando (arab. לדם = למד) deducunt. *Pi.* docere, erudire, informare (lehren, einüben). LXX. *μανθ-άνειν*; *Pi.* διδάσκειν, δειχνύναι; *inf.* διδαχή; מְלַמֵּד, διδασκαλία.
3 *perf.*: לָמַד
Jes. 26, 10. בל־למד צדק
1 *perf.*: לָמַדְתִּי
Prv. 30, 3. ולא־למדתי חכמה
3 *perf.*: לָמְדוּ
Jes. 26, 9. צדק למדו ישבי תבל
3 *perf.*: וְלָמְדוּ
Dt. 31, 13. וישמעו ולמדו
2 *perf. pl.*: וּלְמַדְתֶּם
Dt. 5, 1. ולמדתם אתם ושמרתם
p p. constr.: וּלְמוּדֵי
1 Chr. 5, 18. ולמודי מלחמה
inf. abs.: לָמוֹד
Jer. 12, 16. אם־למד ילמדו
inf. c. suff.: בְּלַמְּדִי
Ps. 119, 7. בלמדי משפטי צדקך
imprt. pl.: לִמְדוּ
Jes. 1, 17. למדו היטב
1 *imperf.*: אֶלְמַד
Ps. 119, 71. למען אלמד חקיך
1 *imperf.*: וְאֶלְמְדָה
Ps. 119, 73. ואלמדה מצותיך

2 *imperf.*: תִּלְמַד
Dt. 14, 23. למען תלמד ליראה
Dt. 18, 9. לא־תלמד לעשות
3 *imperf.*: יִלְמַד
Dt. 17, 19. למען ילמד ליראה
3 *imperf.*: וַיִּלְמַד
Ez. 19, 3. 6. וילמד לטרף־טרף
2 *impf. pl.*: תִּלְמְדוּ *p.*
Jer. 10, 2. דרך הגוים אל־תלמדו
3 *impf. pl.*: יִלְמְדוּ
Dt. 31, 12. ולמען ילמדו
Jes. 2, 4. ולא ילמדו עוד מלחמה
Jes. 29, 24. ורוגנים ילמדו־לקח
Jer. 12, 16. ולמדו את־דרכי עמי
3 *impf. pl.*: יִלְמְדוּן
Dt. 4, 10. אשר ילמדון ליראה
Mich. 4, 3. ולא־ילמדון עוד מלחמה
3 *impf. f. pl.*: וַתִּלְמַדְנָה
Ps. 106, 35. וילמדו מעשיהם
Pi-el: לִמֵּד 3 *perf.*
Eccl. 12, 9. למד־דעת את־העם
2 *perf. c. suff.*: לִמַּדְתָּנִי
Ps. 71, 17. אלהים למדתני מנעורי
2 *perf. f.*: לִמַּדְתְּ Q'ri.
Jer. 2, 33. למדתְּ את־דרכיך
Jer. 13, 21. ואת למדתְּ אתם עליך
1 *perf.*: לִמַּדְתִּי
Dt. 4, 5. ראה למדתי אתכם חקים
3 *perf. pl.*: לִמְּדוּ
Jer. 9, 4. למדו לשונם דבר־שקר
Jer. 12, 16. כאשר למדו את־עמי
3 *prf. c. suff.*: לִמְּדוּם
Jer. 9, 13. אשר למדום אבותם
2 *perf.*: וְלִמַּדְתֶּם
Dt. 11, 19. ולמדתם אותם
part.: מְלַמֵּד
Dt. 4, 1. אשר אנכי מלמד אתכם
2 S. 22, 35. מלמד ידי למלחמה
Ps. 18, 35. מלמד ידי למלחמה
part.: הַמְלַמֵּד
Ps. 94, 10. המלמד אדם דעת
Ps. 144, 1. המלמד ידי לקרב
part. c. s.: מְלַמֶּדְךָ
Jes. 48, 17. מלמדך להועיל
p. pl. c. s.: מְלַמְּדֵי
Ps. 119, 99. מכל־מלמדי השכלתי
p. pl. c. s.: וְלִמְּדֵי
Prv. 5, 13. ולמלמדי לא־הטיתי אזני
inf. constr.: וְלַמֵּד
Jer. 32, 33. ולמד אתם השכם
Jer. 32, 33. ולמד ואינם שמעים
inf. constr.: לְלַמֵּד
Dt. 4, 14. ללמד אתכם חקים
Dt. 6, 1. יי אלהיכם ללמד
2 Sam. 1, 18. ללמד בני־יהודה
2 Chr. 17, 7. ללמד בערי יהודה
Ps. 60, 1. מכתם לדוד ללמד
inf. constr.: וּלְלַמֵּד
Esr. 7, 10. וללמד בישראל
inf. c. suff.: לְלַמְּדָם
Jud. 3, 2. ללמדם מלחמה
inf. c. suff.: וּלְלַמְּדָם
Dan. 1, 4. וללמדם ספר ולשון
impt. c. suff.: לַמְּדֵנִי
Ps. 25, 4. ארחותיך למדני
Ps. 119, 12. 26. 68. למדני חקיך
Ps. 119, 64. חקיך למדני
Ps. 119, 66. טוב טעם ודעת למדני
Ps. 119, 108. ומשפטיך למדני
Ps. 119, 124. וחקיך למדני
Ps. 143, 10. למדני לעשות רצונך
imprt. c. s.: וְלַמְּדֵנִי

הדריכני באמתך ולמדני Ps. 25, 5.
ולמדני את־חקיך Ps. 119, 135.
imprt. c. s.: וְלַמְּדֵהוּ
ולמדה את־בני־ישראל Dt. 31, 19.
imprt. pl. f.: וְלַמְּדָנָה
ולמדנה בתיכם נהי Jer. 9, 19.
1 imperf.: אֲלַמְּדָה
אלמדה פשעים דרכיך Ps. 51, 15.
1 impf. c. suff.: אֲלַמְּדֵם
יראת יי׳ אלמדכם Ps. 34, 12.
1 impf. c suff.: אֲלַמְּדֵם
ועדתי זו אלמדם Ps. 132, 12.
2 impf. c. suff.: תְּלַמְּדֵנִי
כי תלמדני חקיך Ps. 119, 171.
Cant. 8, 2. אל־בית אמי תלמדני
2 impf. c. suff.: תְּלַמְּדֵנִי
ומתורתך תלמדנו Ps. 94, 12.
2 impf. c. suff: תְּלַמְּדֵם
והמשפטים אשר תלמדם Dt. 5, 28.
3 impf. c. suff.: יְלַמְּדוּ *s. M.*
הלאל ילמדו־דעת Job. 21, 22.
3 impf. c. s.: וַיְלַמֵּד
וילמד ענוים דרכו Ps. 25, 9.
3 impf. c. s.: וַיְלַמְּדֵהוּ
וילמדהו בארח משפט Jes. 40, 14.
וילמדהו דעת Jes, 40, 14.
3 impf. c. s.: וַיְלַמְּדֵהוּ
ויולמדה את־בני ישראל Dt. 31, 22.
3 impf. pl.: וַיְלַמְּדוּ
לא־ילמדו אחכם Dt. 20, 18.
ולא ילמדו עוד Jer. 31, 34.
3 impf. pl.: וַיְלַמְּדוּ
וילמדו ביהודה 2 Chr. 17, 9.
וילמדו בעם 2 Chr. 17, 9.
3 impf. pl.: יְלַמְּדוּן
בניהם ילמדון Dt. 4, 10.
Pu-al: לֻמַּד *3 perf. p.*
כעגל לא למד Jer. 31, 18.
p. p. constr.: מְלֻמְּדֵי־
מלמדי־שיר לוי 1 Chr. 25, 7.
מלמדי מלחמה Cant. 3, 8.
part. fem.: מְלֻמָּדָה *sg.*
מצות אנשים מלמדה Jes. 29, 13.
ואפרים עגלה מלמדה Hos. 10, 11.

לָמַד

ת״, ע״ת לָמֻד, שָׁמוּעַ, וקדיר נמוג פעולי״, המעכת מקוך ומלומד מקור נדבר [נעוותכע, נעקיבע], ונמכוון זוס מרכוי לשון לְמוּדִים, וכתעכם הסם קק״כ למוקת התלמיד. נספס ענריכיע לְמוּדֵי תוקרי, מוכשר ללמוד [נעלעמ-רינ], לכן הכנכם לְמוּדִית, ניין לקבאת מדידת הכמות המלוקית, והרבוי למודיות, וכן סם לְמוּד, סם מכנין הכנד.

adj. pass. m. (ad s. f. לָמֻד, שָׁמוּעַ), assuetus, eruditus, doctus, unde לְשׁוֹן לְמוּדִים, lingua doctorum h. e. divinitus erudita, לְמוּד י״י, διδακτὸς Θεοῦ (Joh. 6, 45.). in sermone neoh. לְמוּד ut *n. abstractivum* (doctrina, disciplina) usurpari coepit, ita ut rursus inde *adjectiva* conformarentur, veluti rab. לְמוּדִי, docilis; לְמוּדִית, μαθηματικὴ (pl. לְמוּדִיּוֹת, doctrinae mathematicae). LXX. διδακτός, παιδεία.

פרה ׀ למד מדבר Jer. 2, 24.
pl.: לְמוּדִים
נתן לי לשון למודים Jes. 50, 4.
pl.: בַּלְּמוּדִים
לשמע כלמודים Jes. 50, 4.
pl. constr.: לִמּוּדֵי
וכל־בניך למודי יי׳ Jes. 54, 13.
pl. constr.: לִמְדֵי
למדי הרע Jer. 13, 23.
pl. c. suff.: בִּלְמֻדָּי *p.*
חתום תורה בלמדי Jes. 8, 16.

מַלְמֵד

ז״, וסמיך מַלְמַד, וסמוכן כלי הלמידה להכנלת הצור [מַסְמְעַנְשְׁעַקְן], וח״כ מ׳ ניין הכלי להכנל, וסתמנות לפ׳ ליכנו מענין הכתה, כאשר תצנו רניס, ויפה נתמ׳ נכ״כ פ׳ כ״ע, שנקרא כן על שלמד פרה לקרוש.

n. m. (c. מַלְמַד), instrumentum ad domandum ac condocefaciendum, stimulus, quo boves ad arandum assuefiunt, non a percutiendo, uti grammatici arabicam linguam depereuntes dixere. LXX. ἀροτρόπους.

constr.: בְּמַלְמַד
במלמד הבקר Jud. 3, 31.

תַּלְמִיד

ז״, וסמוכן כמו לְמַד נסצוק, לפי יקוכ וילומד [צילער] ומוס נגמרת תלמידי תכמים דרך עכוות. ונגמרת עוד תַּלְמִוד, לומר תלמוד וגיכרק, וילון כו הגמרת, ומוס תַּלְמוּדֵי תוקרי.

n. m. hebraismi posterioris, sicut לֶמֶד, discipulus. LXX. μανθάνειν.

מבין עם־תלמיד 1 Chr. 25. 8.

לֵעַ

v. s. r. לָוַע *p.* 595.

לָעַב

פעל נודד, וסמוכן כמו עָבַב, לְבֵן, לומר כסיפס וסקוור [בלאסס, ווייס ויין], ומוס סכוסף סוגסס ונכספות, ועכין צחוק ולינס לך תצחק. ע׳ מס שאמרתי מצחק זס לעיל פתק לנן.

v. intr., sicut עָבַב, לְבֵן, pallidum, album esse; pudefacere, trop. insultare, irridere, subsannare. LXX. μυκτηρίζειν.

Hif-il: הַלְעִיב
part. pl.: מַלְעִיבִים *masc.*
מלעיבים במלאכי 2 Chr. 36, 16.

לָעַג

פעל נודד, וסמוכן כנילת לשון ונצחקות נסס [צעשפעלן], וסתמנות לָעֵג נדומס על לֵיץ, ודוגמאות סרנס נספתי ערב, וסצחק עָבַב לנקין לך סקמום. וסמצחק על דבור נסס וכס, לו על ניקוק וקלוסס וכדומס, וכן נתכנוס.

v. intr., balbutire (lingua haesitare, balbutire), a rad. *lag* (=לֵג, *lagh*), trop. barbare loqui aut irridere, propr. imitando (nachstammeln, nachäffen). LXX. μυκτηρίζειν, ἐμυκτηρίζειν, ἐγγελᾶν, καταγελᾶν, ἐπιχαίρειν; ἐξουδενοῦν, κατουδενοῦν; φαυλίζειν; *Hi.* καταμωκᾶσθαι.

3 prf. fem.: לָעֲגָה
בזה לך לעגה לך 2 Reg. 19, 21.
בזה לך לעגה לך Jes. 37, 22.
part.: לֹעֵג *masc.*
לעג לרש חרף עשהו Prv. 17, 5.
כלה לעג לי Jer. 20, 7.
1 imperf.: אֶלְעַג
אלעג בבא פחדכם Prv. 1, 26.
2 imperf.: תִּלְעַג
תלעג לכל־גוים Ps. 59, 9.
2 impf. fem.: וְתִלְעַגְ
ותלעג ואין מכלם Job. 11, 3.
3 imperf.: יִלְעַג *p.*
למסת נקים ילעג Job. 9, 23.
3 imperf.: יִלְעַג־
ונקי ילעג־למו Job. 22, 19.
אדני ילעג־למו Ps. 2, 4.
3 impf. fem.: תִּלְעַג
ערן ׀ תלעג לאב Prv. 30, 17.
2 impf. pl.: יִלְעֲגוּ־
ואיבינו ילעגו־למו Ps. 80, 7.
Nif-al: נִלְעָג
prt. constr.: נִלְעַג
נלעג לשון ארן בינה Jes. 33, 19.
Hif-il: הִלְעִיג
part. pl.: וּמַלְעִגִים *masc.*
ומלעגים בם 2 Chr. 30, 10.
2 imperf.: תַּלְעִיג
ואחר דברי תלעיג Job. 21, 3.
3 impf. ap.: וַיַּלְעֵג
וילעג על־היהודים Neh. 3, 33.
3 impf. pl.: יַלְעִיגוּ־
כל־ראי ילעיגו לי Ps. 22, 8.
3 impf. pl.: וַיַּלְעֲגוּ
וילעגו לנו ויבזו עלינו Neh. 2, 19.

לַעַג

ז״, וסמוכן נדוף ונסצק קנסס ולנון מצחק וקלס [סאַהן, שפאַטש], וכדומס מן סצחלות, נספס ענריכיע לְעַגּוּ נדומס, וכן הַלְעָגָה, חֶלְעֵג.

n. m., irrisio, cavillatio, ludibrium, blasphemia. LXX. μυκτηρισμός, φαυλισμός, καταπάτημα, ὄνειδος.

ישתה־לעג כמים Job. 34, 7.
לעג וקלס לסביבותינו Ps. 79, 4.
הַלַּעַג
הלעג השאננים Ps. 123, 4.
וְלִלְעַג
לצחק וללעג Ez. 23, 32.
אשר היו לבז וללעג Ez. 36, 4.
cum suff.: לַעֲגָם
לעגם בארץ מצרים Hos. 7, 16.
לָעַג

ת״, ואך נסמך סרנוי לַעֲגַ־, וסמוכן סלוועו וסמלנר נספס וכס, כי לעגו סצחל מן צחוק וקלס, לכן מלעוג נספס כדרך שכועי יין, וכן לעגי מעוג לציון המלוכים ומוליכי דכס מוס, ומעוג לפ׳ כמו ענג, ודומס לל כל קרניו. לומס לד״ח מעוג מן עָגַג, עכין עקמוס, וסרנון עקמיומת סס, ע״ש תקת עוג.

adj. m. (c. pl. לַעֲגֵי), lingua barbara utens, βαρβαρόστομος, βαρβαρόφωνος, spec. de ebriis, lingua titubantibus; לַעֲגֵי שָׂפָה, hypocritae, sanniones, qui placentae mercede vel gulae caussa alios insequuntur contumeliis, alios blanditiis atque assentatione cumulant, parasiti, ψωμολόκακες, κνισσολόκακες, buccellarii. Synonym. aram. אַבָּא קַרְצִין דְּ. Alii לַעֲגוּג a v. עָגַג q. v., obliquum, perversum esse, deducunt. LXX. φαυλισμός.

pl. constr.: לַעֲגֵי
בחנפי לעגי מעוג Ps. 35, 16.
pl. constr.: בִּלְעֲגֵי
כי בלעגי שפה Jes. 28, 12.

לָעָה

פעל ל״ע כ״פ נגור, וסמוכן דבור וקיכיס [שפרעכען, רעדען], וכן לֵיצָא בלשון ישמעאל, ונגוד מאכו לָעוּת סצס [יעני כ׳ ל׳] ע״מ גָּלוּת, חָזוּת, כמוכן דבור, ולל״ק גס לָעֵי נקיוב [ו׳ ג׳] וכסוגס לקור הכניכס מאני הספסק, ולל לעות כנר חצב סתקנס לעס לצרס, אלא שהקליפו עס לקס. תאוות סצרס לָעָה עכין לקיקס, כמו הקרן של לשון, ומוס דבור נכלל, וג״כ נצפתי כיוצא.

ערכ [*làgh-a*, l. *lig.*

v. inus., loqui, sermocinari, arab. לַעַא, לַעַי, a radice לע, vi lingendi, *làgh-a*, deinde loquendi. Erant, qui לָעוּ Iob. 6, 3. huc referrent, uti jam paraphrasta (לָאָה=לָעָה); nos aliter; v. לְהִי.

לָעוּת

ז״נ ע״ת גָּלוּת, חָזוּת, וסמוכן דבור ולקוכר [רעדע, שפרעכען], ולדעת לעוות כמו לדעת דבור, ומס סצרוב יכצר. ומעוכיס עות לצרס שכקו כי הל׳ שלס כהוגן.

n. f., ad s. f. גָּלוּת, חָזוּת, lingua, sermo, oratio, spec. consolatoria Jes. 50, 4. Sic Symm. τοῦ γνῶναι ῥῆμλιαν. Alii, *Lamed* servile rati, verbum עוּת ponunt, insolens profecto et conjecturale. A. τοῦ γνῶναι τοῦ ὑποστηρίσαι (Vulg. *sustentare*). LXX. τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον.

לדעת לעות את־יעף Jes. 50, 4.

לָעַז

פעל נודד, וסמוכן נתמנותו דבור, כי תקכן לָעֵז, לָז נדומס לל לָשׁ, תאוות של לָשׁוֹן, לל סמצחל לכוב על דבור וולת לשון סקודס, לכן מצפת מלכיס וכדומס, ומלכיס נקריקים עס לועו, לו מצפס וכס נכלל. נמצפס מוס לָעֵז לומר ככרי, שקיבו מבין בלה״ק, והלועז שמע המגלה אַשּׁוּרִית יפת, וסו סורית לו לרמית, כי מן אַשּׁוּרִיָּה נעשה Συρία, נקנון לתקלפת, ולשונית וסו סורית, וכתיכס לשונית לפ״ו כתיכס סורית לו לרמית, וכן מן אֶמְתַּי נאמר *Matthäus*], וכן מן עיכוכוקן נאמר מָנוּאֵל [*Manuel*], וכדומס סרכס. ועוד נמצפס לָעֵז, לומר לשון נכרי, וסמוכן לו לעז סורית לו יוכית לו רומית, ולל מתקרוכים לעז סצרך לו לעז תצכנו, והסקנר נל״ת, ל״ל נרקשית נלעז תצכנו, והקדמים עז ימצו נלשון תצכנו.

v. intr., loqui; siquidem radix לָעֵז, לָז cognata est alteri לָשׁ (unde לָשׁוֹן, lingua). Speciatim vi utendi lingua *barbara*, non sancta sive hebraica, veluti aegyptiam (unde Aegyptii לַעֲזֵי עַם nominantur, targ. עַמָּא בַרְבָרָאֵי). Hinc *misnice n.* לַעֲזִי, lingua peregrina, extera (barbara h. e. בַּרְבָּרִי, quae *extra* est), et לַעֲזִי de unoquoque, qui linguam sanctam non intelligit, veluti in regula hac: הַלּוֹעֵז שֶׁשָּׁמַע הַמְּגִלָּה אַשּׁוּרִית יָצָא h. e. Peregrinus qui Volumen Ester syriace (אַשּׁוּרִית = סוּרִית ad s. f. אֲמְנוּאֵל = עַמְּנוּאֵל, abjecta initiali) praelegi audierit, dehi-

tum solvit, id, quod debuit, fecit LXX. לֹעֵז, *βάρβαρος*.

part.: לֹעֵז

Ps. 114, 1. מעם לעז

לָעַט

פעל נודד, ומשונן לכילס ועציס [עסמען, קאַמסען], ותתמלות לְעַטָּם [אל׳ מקנב מוצג ועמיי], וכנרא כמכוון נ״כ נמצתי ערב, ד״מ נמצה סכדית ולחם-מכיל לקנלכית ורומית s. *ad*, arm. *oud*, sl. *ed* ויוכיח [*jad*, l. *ĕd*, gr. *ἔδ*, goth. *it*-an, ומוס סמוסף החלעיט יולע, כתיכה לאכילה [עסמען לעסמען]. בנמרא ובמצכת הצעל הוסי, ובענכיכית מוס סמס חַלְעָבָה. ודע שכתרגום ובנמרא עוד נדומס הפעל לְעֵס, ומוס הוא נככון, וכן נככון נמצתי ערב, ורוק.

v. intr. compos., ed-ere, gustare, *sanscr.* sine praepositione: *ad*, armen. *oud*, goth. *it*-an, lat. *ed*-ere; *Hi.* הַלְעִיט, edendum, gustandum dare. Gemar. et targ., forma mollita, לַעֵס, lat. *es-se*, *ἐσθίειν*. LXX. *Hi. γεύειν*.

Hif-il: הַלְעִיט

imprt c. suff.: הַלְעִיטֵנִי

Gn. 25, 30. הלעיטני נא מן־האדם

לָעַן

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומשונן כמו לְעֹן נלעזן יסמעלל, וכמו לָן לעיל, לומר תכור וקניכה רגיכה ועציסה [פֿער-ווינטען, פֿלוטכען], ולפ מקמי נמצתי ערב לונמף לו.

v. inus., sicut לָעַן q. v. s., arab., detestari, execrare, diras imprecari.

לַעֲנָה

ג״כ, ומשונן תין עצב תקוכר ומקולל [פֿערווינטעם קרויט], לומר עצב נדומס על רמץ [וועדמוטס], וכן נמרמי.

n. f., herba devota, venenosa, amara (*πικρά*), absinthium. LXX. *πικρία, χολή, ὀδύνη, ὕψος, ἀνάγκη*.

Jer. 9, 14. את־העם הזה לענה

Jer. 23,15. הנני מאכיל אותם לענה

Thr. 3, 15. הרוני לענה

Thr. 3, 19. לענה וראש

וַלְעָנָה

Dt. 29, 17. שרש פרה ראש ולענה

בַּלַּעֲנָה

Prv. 5, 4. ואחריתה מרה כלענה

לְלַעֲנָה

Am. 5, 7. ההפכים ללענה משפט

Am. 6, 12. ופרי צדקה ללענה

לָעַס

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומשונן כמו לָחַב לעיל, לומר נכיקה ולכוי ונמכוך [פֿלאַמעמען], וגיסען], ומוס הפס הנמ זַלְעָבָה, מסכנין המוסף זַלְעָבָה ע״מ שַׁלְהֶבֶת, וום יותר מסתנר מדעת רניס, שתמו זעף הצרב ומל׳ התלצות.

v. inus., sicut לָחַב, fulgere, flammare, ardere, *Pi.* זַלְעֵבָה (ad s. f. שַׁלְהֶבֶת, שַׁלְהֵבְיָה), unde n. זַלְעָבָה, quod nonnulli a v. זָעַב deducunt, *Lamed* epentheticum perhibentes.

זַלְעָפָה

ג״כ, ומרכוי נסמיכות זַלְעֲפוֹת, נפתקות סוי, ומשונן כמו שַׁלְהֶבֶת, רצף וכמיכי, וכנר פרצתיכו לעיל פתק ועף, לומרות הרגל המקוקים.

n. f. (c. pl. זַלְעֲפוֹת), sicut שַׁלְהֶבֶת, a. v. זָלַע, aestus vehemens, de aestu irae, venti *(Samûm)*, famis (*λιμὸς αἴθοψ, αἴθων*). V. s. v. זָעַם, ubi hoc *n.* nobis a v. זָעַם ortum esse videri dudum explicuimus.

זַלְעָפָה

Ps. 119, 53. זלעפה אחזתני

pl.: זַלְעֲפוֹת

Ps. 11, 6. ורוח זלעפות

pl. constr.: זַלְעֲפוֹת

Thr. 5, 10. מפני זלעפות רעב

לָפַד

פעל ל״ע כ״ק נגור לַפִּיד, ובלתי נכמצת כלל נפ״ע, לכן כ״ל שהשרש לֹא, נדומס לל לָעַס, לָחַב, לֵהּ, עכין שכמוכ ונכיקה, וכון שלך הפס הל׳ ולל נתסעל, וכן תוספת דלת כמ״ל נכמוח כמו לְפִידִים ונדומס, לכן מסופקני כמס שכתבתי נספרי מכנס שפתי לרס ס׳ ק״ק לְאַמְּ-עִין]. ניוכי לה הצרב [לאמ-עין]. ויותר מתוסרת כוחק מכנר תתק רפסוד.

v. inus. commentitium, siquidem *Dalet* nominis לַפִּיד non *verbale* videtur, sed additamentum *nominale*, sicuti et *îd* in פַּרְקִיד. Radix autem לַהַ verbis לָהַב, לָעַט et origine et significatione flagrandi seu ardendi cognata est, gr. *λαπ*, *λάμπ-ειν*.

לַפִּיד

ג״ו, ומשונן זק ולמפל מצמק ויקול [פֿאַקקעל], ולפעמים כמו שלמכת וולעוף. נמקמי לַפִּידָא, לַפַּדָּד, וכן כיוכי. ולפעל הרל״ק ג״כ לפיד נמו מום, וכפ״ם פמת נפִּידוֹת, כלילו פמת נרק, כי נרק ולפיד לפל.

n. m., lampas, fax, taeda, aram. לַפַּדָּא, לַפִּידָא, gr. *λαμπάς* (*-άδος*). Qimchi huc etiam בַּפִּיד בְּזִז Job. 12, 5. (lampas despecta, abjecta), refert. Syr. למפרקו שטיותא (repellendo stultitiam). Trg. אִדְּא בְּיַעְרָא דְּבַסִּיר לְרַשִּׁיעָא; al. בְּזִיעָרָא. Hinc n. pr. לַפִּידוֹת (sicut בָּרָק), fulmineus, flammiger. LXX. *λαμπάς*.

Jud. 15, 4. וישם לפיד אחד

Job. 12, 5. לפיד בוז לעשתות שאנן

וְלַפִּיד

Gn. 15, 17. תנור עשן ולפיד אש

כְּלַפִּיד

Jes. 62, 1. וישועתה כלפיד יבער

וּכְלַפִּיד

Zach. 12, 6. וכלפיד אש בעמיר

pl.: לַפִּידִים

Jud. 15, 4. ויקח לפדים

pl.: לַפִּידִים

Job. 41, 11. מפיו לפידים יהלכו

pl.: וְלַפִּדִּים

Jud. 7, 16. ולפדים בתוך הכדים

pl.: הַלַּפִּדִּים

Ex. 20, 18. את־הקולת ואת־הלפידם

Ez. 1, 13. כמראה הלפדים

pl.: בַּלַּפִּדִּים

Jud. 7, 20. ביד־שמאולם בלפדים

Jud. 15, 5. ויבער־אש בלפידים

pl.: כַּלַּפִּידִים

Nah. 2, 5. מראיהן כלפידים

pl. constr.: כִּלַּפִּידֵי

Dan. 10, 6. ועיניו כלפידי אש

לִפְנֵי

v. s. r. פָּנָה *p.* 908.

לָפַת

פעל נודד, ומעתיל וילפת, ומוכוקת מעכין לנמעת סרל״ק כמו לפף נל״ם, נעיף ועקום ועוות וסיוך [כיינען, קריממען], וכן פרס הרל״נע והגרשוכי, ומתקנס וכ״ל, פרשומו מלשון לקוט, ולל לקכיע, כי לנכיכים סיין נקוט מלשון.

v. trans. (impf. יִלְפֹּת), quod alii vim inflectendi seu inclinandi (syn. חָפַךְ, נָטָה), alii *prehendendi* s. amplectendi (syn. אָחַז) habere arbitrantur. LXX. *περιλαμβάνειν; Ni. ταράσσειν, καταλείπειν*.

3 imperf.: וַיִּלְפֹּת

Jud. 16, 29. וילפת שמשון

Nif-al: נִלְפַּת

3 imperf.: וַיִּלָּפֶת *sg.*

Ruth 3, 8. ויחרד האיש וילפת

3 impf. pl.: וְלָפְתוּ

Job. 6, 18. ולפתו ארחות דרכם

לָצַר

פעל ל״ע כ״ק נמס סנמ מְלַצֵּר, וכן סכיכ לנן-גנלמ סרכס, ומשונן כ״ל כמו נָצַר לנמן, נלנוף סכון נלמד כמו לְזִז כמר זִז, לָחַץ נדומס לל נָחַץ, לָחַשׁ רע לל נָחַשׁ, לָקַט נלמי נָקַט, נָגַה נלמי לָקָא, לְשַׁבָּה נלנוב לל נִשְׁבָּה, נָתַךְ לנוב לל לָתַךְ ונדומס הרכס. הורלת מעכין נכיכס ומיכס [סיעטן], נעוועלכען], ומוס מזלמ על פקודה [לוּיפֿוּיכֿע פֿיהרען], ונוס נין תנין הפס אלר לעכין.

vrb. inus. (unde, assentiente Ibn-'Ganah, nominis insequentis ortum repeti oportet), sicut נָצַר, servare, custodire. Eadem liquidae vicissitudo atque mutatio exstat his in nmm. לְזִז (נִשְׁבָּה), (נְזִז), hisque in vv. לָחַץ (נָחַץ), לָחַשׁ (נָחַשׁ), לָקַט (נָקַט), לָתַךְ (נָתַךְ), לָקָא (נָקָה), (נָקַט).

מֶלְצָר

ג״ז ומשונן מופעל, מזנמק ופקודס [לוּיפֿוּיכֿע], ומוזלל לפ״כ על מזניק ומשונס ופקיד [לוּיפֿוּענמער], וכן פרשומו מרלפוכיס, לפ״ם שלל ידעו תמוות הרכס. ודע ג״ם מהכמיס שפרשומו מלשון פרס, ומס מלמר פקיד ס״ין, ווס נללל נרך.

n. m. abstr., custodia, inspectio, *trop. concretive*: inspector, custos, promus condus, a v. לָצַר = לָצַר, variante praepositionis liquida. Erant, qui, vocabulum peregrina stirpe oriundum rati, persicum מלסר (*praefectus vini*) compararent. Isaaki vertit: *maître valet*. LXX. *Ἀμελσάδ* (מלצד).

הַמַּלְצָר

Dan. 1, 11. ויאמר דניאל אל המלצר

Dan. 1, 16. וירא המלצר נשא

לָקַח

פעל נודד, ומעתיל יִקַּח ומלוזי קַח ולפעמים לְקַחַת, וסמן מסקור קַחַת, ומוכוקת מעכין לפיכ דנר ופפיסס [ערנרייפֿען, -פֿאַסקען], ומוס כעילס נכל לופן, ולפעמים קכול [עס-פֿאַסנגען]. מכפעל פעולי ומכזכ״פ מזלמו, ומסתפעל מסתלכדות מזלמכת, מתמנות לפקיוס. ולפל לפקור קכן סזרס כזרס כמכוון נ״כ כיוכי [*λαγχ-*], ונזלמי זפפי ערב, ונערבי לפק מסרוס מזלמו.

v. tr. (impf. יִקַּח, imp. קַח, לְקַחְ, inf. c. לָקַחַת), capere, sumere, accipere, gr. *λάχ-ειν, λαγχ-άνειν*, arab. transp. לַחַץ, *Ni.* pass. *Pu.* sumi, absumi, adduci. *Hitpa.* se invicem capere, cohaerere, prt. c. אֶשׁ, de mole ignis (Feuerball, Feuerklumpen). LXX. *λαμβάνειν* (c. praepos. *ἀπό, κατά, παρά, πρός, σύν*), *αἱρειν, καθαίρειν*; *αἴρειν* (c. pr. *ἀνά, ἀντανά, ἀπό*); *φέρειν* (c. pr. *ἀπό, ἐκ*); *ἄγειν* (c. pr. *εἰς, ἐξ, πρός, συναπό*); *δέχεσθαι, προσδέχεσθαι*; *τιθέναι* (c. pr. *ἐπί, μετά*); *μεταπέμπεσθαι, ἀγρεύειν, ἀνασπᾶν, ἀνέχειν* (ἔχειν), *ἐκλέγεσθαι, κομίζειν, προχειρίζεσθαι*; *κτᾶσθαι, ἀγοράζειν, πρίασθαι*; *ἁρπάζειν, αἰχμαλωτεύειν, ἀπολλύναι*; לְקַח בְּיָדֵיהוּ, *ἀγοράζειν*; אֵשׁ מִתְלַקַּחַת, *πῦρ φλογίζον, πῦρ ἐξαστράπτον*.

3 perf.: לָקַח

Gn. 2, 22. אשר־לקח מן־האדם

Gn. 5, 24. ואינכו כי־לקח אתו אלהים

Gn. 27, 36. והנה עתה לקח ברכתי

Gn. 31, 1. לקח יעקב את כל

Gn. 36, 2. עשו לקח את־נשיו

Gn. 47, 2. ומקצה אחיו לקח

Ex. 6, 25. לקחה־לו מבנות פוטיאל

Ex. 14, 6. ואת־עמו לקח עמו

Lev. 8, 26. לקח חלת מצה אחת

Num. 3, 50. לקח את־הכסף

Dt. 3, 14. לקח את־כל־חבל ארגב

Dt. 4, 20. ואתכם לקח יי׳

Jud. 11, 13 כי־לקח ישראל את־ארצי

Jud. 11, 15. לא־לקח ישראל

Jud. 13, 23. לא־לקח מידנו עלה

Jud. 15, 6. כי לקח את־אשתו

1 S. 25, 43. ואת־אחינעם לקח דוד

2 Sam. 2, 8. לקח את־איש־בשת

2 S. 8, 8. לקח המלך דוד נחשת

2 S. 18, 18. ואבשלום לקח ויצב־לו

1 Rg. 4, 15. גם־הוא לקח את־בשמת

1 Reg. 7, 8. אשר לקח שלמה

1 Rg. 20, 34. הערים אשר־לקח אבי

2 Rg. 13, 25. לקחם מיד יהואחז אביו

2 Rg. 23, 34. ואת־יהואחז לקח ויבא

2 Reg. 24, 7. כי־לקח מלך בבל

2 Reg. 25, 15. לקח רב־טבחים

2 Reg. 25, 19. ומן־העיר לקח סריס

1 Chr. 4, 18. אשר לקח מרד

1 Chr. 7, 15. ומכיר לקח אשה

1 Chr. 18, 8. לקח דויד נחשת

2 Chr. 11, 20 ואחריה לקח את־מעכה

2 Chr. 16, 6. לקח את־כל־יהודה

2 Chr. 36, 4. אחז אחיו לקח נכו

Esr. 2, 61. אשר לקח מבנות ברזלי

Neh. 6, 18. לקח את־בת־משלם

Neh. 7, 63. אשר לקח מבנות ברזלי

Esth. 2, 15. אשר לקח־לו לבת

Prv. 7, 20. צרור הכסף לקח בידו

Jes. 6, 6. לקח מעל המזבח

Jer. 28, 3. אשר לקח נבוכדנאצר

Jer. 36, 32. לקח ׳ מגלה אחרת

Jer. 52, 19. לקח רב טבחים

Jer. 52, 25. לקח סריס אחד

Ez. 18, 13. ותרבית לקח וחי

3 perf.: לָקֹחַ *p.*

Gn. 27, 36. את־בכרתי לקח

הכשית אשר לקח Num. 12, 1.
כי־אשה כשית לקח Num. 12, 1.
את־אשתו אשר־לקח Dt. 24, 5.
ואת־הכל לקח 1 Reg. 14, 26.
את־הכל לקח 2 Chr. 12, 9.
יי׳ נתן ויי׳ לקח Job. 1, 21.
ושחד על־נקי לא לקח Ps. 15, 5.
אילי הארץ לקח Ez. 17, 13.
ותרבית לא לקח Ez. 18, 17.

3 perf.: וַיָּלַקַח

ולקח גם מעץ החיים Gn. 3, 22.
ולקח הוא ושכני Ex. 12, 4.
ולקח בעליו ולא ישלם Ex. 22, 10.
ולקח הכהן המשיח Lev. 4, 5.
ולקח הכהן מדם Lev. 4, 25. 34.
ולקח הכהן מדמה Lev. 4, 30.
ולקח למטהר Lev. 14, 4.
ולקח הכהן Lev. 14, 12. 14. 15.
ולקח כבש אחד Lev. 14, 21.
ולקח הכהן Lev. 14, 24. 25.
ולקח לחטא את־הבית Lev. 14, 49.
ולקח את־עץ־הארז Lev. 14, 51.
ולקח את־שני השעירם Lev. 16, 7.
ולקח מלא־המחתה Lev. 16, 12.
ולקח מדם הפר Lev. 16, 14. 18.
ולקח הכהן מים קדשים Nu. 5, 17.
ולקח הכהן מיד האשה Nu. 5, 25.
ולקח את־שער ראש נזרו Nu. 6, 18.
ולקח הכהן את־הזרע Num. 6, 19.
ולקח אלעזר הכהן Num. 19, 4.
ולקח הכהן עץ ארז Num. 19, 6.
ולקח אזוב ושבל במים Nu. 19, 18.
ולקח אבי הנער Dt. 22, 15.
ולקח הכהן הטנא מידך Dt. 26, 4.
ולקח דוד את־הכנור 1 S. 16, 23.
ולקח צאן ובקר 1 Sam. 27, 9.
ולקח את־כל־הזהב 2 Reg. 14, 14.
ולקח הכהן מדם החטאת Ez. 45, 19.

3 perf.: קָח *per aph.*

קח על־מים רבים Ez. 17, 5. *impt.?*

3 perf. c. suff.: קָחֻם *per aph.*

קחם על־זרועתיו Hos. 11, 3. *impt.?*

2 perf. c. suff.: לָקָחְנִי

אשר לקחני מבית אבי Gn. 24, 7.

3 perf. c. suff.: לְקָחָהּ

ולא לקחה Dt. 20, 7.
אשר־לקחה לו לאשה Dt. 24, 3.
לקחה והוא בן־ששים 1 Chr. 2, 21.
לקחה מרדכי לו לבת Esth. 2, 7.

3 perf. c. suff.: וְלָקָחָהּ

ולקחה לו לאשה ויבמה Dt. 25, 5.

3 prf. fem.: לָקָחָה

ורחל לקחה את־התרפים Gn. 31, 34.
כי לקחה מיד יי׳ Jes. 40, 2.
לא לקחה מוסר Zeph. 3, 2.

3 prf. fem: וְלָקָחָה

ולקחה שתי־תרים Lev. 12, 8.

2 perf.: לָקַחְתָּ

על־האשה אשר־לקחת Gn. 20, 3.
ולא־לקחת מיד־איש 1 Sam. 12, 4.
את־אשתי־לקחת לך 2 S. 12, 9.
לקחת מתנות באדם Ps. 68, 19.

2 perf.: וְלָקַחְתָּ

ולקחת אשה לבני Gn. 24, 4. 38.
ולקחת אשה לבני משם Gn. 24, 7.
ולקחת מנחתי מידי Gn. 33, 10.
ולקחת ממימי היאר Ex. 4, 9.
ולקחת את־שתי אבני Ex. 28, 9.
ולקחת את־הבגדים Ex. 29, 5.
ולקחת את־שמן המשחה Ex. 29, 7.
ולקחת מדם הפר Ex. 29, 12.
ולקחת את־כל־החלב Ex. 29, 13.
ולקחת את־דמו Ex. 29, 16.
ולקחת את האיל השני Ex. 29, 19.
ולקחת מדמו Ex. 29, 20.
ולקחת מן־הדם Ex. 29, 21.
ולקחת מן־האיל Ex. 29, 22.
ולקחת אתם מידם Ex. 29, 25.
ולקחת את־החזה Ex. 29, 26.
ולקחת את־כסת הכפרים Ex. 30, 16.
ולקחת מבנתיו לבניך Ex. 34, 16.
ולקחת את־שמן המשחה Ex. 40, 9.
ולקחת סלת ואפית Lev. 24, 5.
ולקחת את־הלוים Num. 3, 41.
ולקחת חמשת Num. 3, 47.
ולקחת אתם אל־אהל Nu. 11, 16.
ולקחת לך פן תוקש Dt. 7, 25.
ולקחת את־המרגל Dt. 15, 17.
ולקחת לך לאשה Dt. 21, 11.
ולקחת מראשית כל־פרי Dt. 26, 2.
ולקחת עמך עשרת אלפים Jud. 4, 6.
ולקחת את־הפר השני Jud. 6, 26.
שתי־לחם ולקחת מידם 1 S. 10, 4.
ולקחת פך־השמן 2 Reg. 9, 3.
ולקחת מוקש לנפשך Prv. 22, 25.
ולקחת לך מאזני Ez. 5, 1.
ולקחת את־השלשית Ez. 5, 2.
ולקחת משם מעט במספר Ez. 5, 3.
ולקחת מדמו Ez. 43, 20.
ולקחת את הפר Ez. 43, 21.
ולקחת כסת־רוהב Zach. 6, 11.

2 perf. c. suff.: לְקַחְתָּנוּ

לקחתנו למות במדבר Ex 14, 11.

2 perf.: לָקַחְתָּ *p.*

ותרבית לקחת Ez. 22, 12.

2 prf. fem.: וְלָקַחְתְּ

ולקחת בידך עשרה 1 Reg. 14, 3.

1 perf.: לָקַחְתִּי

אשר לקחתי מיד האמרי Gn. 48, 22.
לקחתי מאת בני־ישראל Lev. 7, 34.
הנה לקחתי את־הלוים Nu. 3, 12.
לקחתי אתם לי Num. 8, 16.
לקחתי את־אחיכם Num. 18, 6.
את־התעגל לקחתי Dt. 9, 21.
האשה הזאת לקחתי Dt. 22, 14.
ואם־לא לקחתי בחזקה 1 S. 2, 16.
את־שור מי לקחתי 1 Sam. 12, 3.
וחמור מי לקחתי 1 Sam. 12, 3.
ומיד־מי לקחתי כפר 1 Sam. 12, 3.
וגם־כלי לא־לקחתי בידי 1 S. 21, 9.
ראיתי לקחתי מוסר Prv. 24, 32.
הנה לקחתי מידך Jes. 51, 22.

1 perf.: לָקַחְתִּי *p.*

הנה ברך לקחתי Num. 23, 20.

1 perf.: וְלָקַחְתִּי

ולקחתי אתכם לי לעם Ex. 6, 7.
ולקחתי את־לחמי 1 Sam. 25, 11.
ולקחתי את־נשיך לעיניך 2 S. 12, 11.
ולקחתי המלוכה מיד 1 Rg. 11, 35.
ולקחתי מאתו מואמה 2 Rg. 5, 20.
עד־באי ולקחתי אתכם 2 Rg. 18, 32.
עד־באי ולקחתי אתכם Jes. 36, 17.
ולקחתי אתכם Jer. 3. 14.
ולקחתי את־כל־משפחות Jer. 25, 9.
ולקחתי את־נבוכדראצר Jer. 43, 10.
ולקחתי את־שאריה Jer. 44, 12.
ולקחתי אני מצמרת הארז Ez. 17, 22
ולקחתי אתכם מן־הגוים Ez. 36, 24.
ולקחתי דגני בעתו Hos. 2, 11.

1 perf. c. suff.: לְקַחְתִּיךָ

לקב איבי לקחתיך Num. 23, 11.
אני לקחתיך מן־החנוה 2 Sam. 7, 8.
אני לקחתיך מן־החנוה 1 Chr. 17, 7.

1 perf. c. suff.: וְלָקַחְתִּיךָ

ושלחתי ולקחתיך משם Gn. 27, 45.

1 perf. c. suff: לְקַחְתִּיו

הכסת אתי אני לקחתיו Jud. 17, 2.

1 perf. c. suff.: וְלָקַחְתִּים

משם אחפש ולקחתים Am. 9, 3.

3 perf. pl.: וַיָּלָקְחוּ

לקחו בידם Gn. 43, 15.
לקחו מטה בני הראובני Nu. 34, 14.
לקחו נחלתם Num. 34, 14.
וחצי המטה לקחו נחלתם Nu. 34, 15.
אשר לקחו מן־הירדן Jos. 4, 20.
וגם לקחו מן־החרם Jos. 7, 11.
את־הכל לקחו במלחמה Jos. 11, 19.
לקחו נחלתם Jos. 13, 8.
לקחו נחלתם מעבר לירדן Jos. 18, 7.
לקחו את־הפסל Jud. 18, 17.
לקחו את אשר־עשה Jud. 18, 27.
לקחו את ארון האלהים 1 S. 5, 1.
אשר לקחו־פלשתים 1 Sam. 7, 14.
אשר לקחו מארץ פלשתים 1 S. 30, 16
ויצל דוד את כל־אשר לקחו 1 Sam. 30, 18.
כל־אשר לקחו להם 1 Sam. 30, 19.
ולא לקחו מוסר Jer. 7, 28.
שחד לקחו־בך Ez. 22, 12.

3 perf. pl.: לָקְחוּ *p.*

ואת־אשר בשדה לקחו Gn. 34, 28.
בצע כסת לא לקחו Jud. 5, 19.
ראש איש־בשת לקחו 2 S. 4, 12.
אשר־ישרתו בם לקחו 2 Reg. 25, 14.
מוסר לא לקחו Jer. 2, 30.
אשר־ישרתו בהם לקחו Jer. 52, 18.
בניה ובנותיה לקחו Ez. 23, 10.
ארז מלבנון לקחו Ez. 27, 5.

3 perf. pl.: וְלָקְחוּ

ולקחו מן־הדם Ex. 12, 7.
ולקחו אבנים אחרות Lev. 14, 42.
ולקחו בגד תכלת Num. 4, 9.
ולקחו את־כל־כלי השרת Nu. 4, 12.
ולקחו פר בן־בקר Num. 8, 8.
ולקחו לטמא מעפר Num. 19, 17.
ושלחו זקני עירו ולקחו Dt. 19, 12.
ולקחו זקני העיר ההוא Dt. 21, 3.
ולקחו זקני העיר־ההוא Dt. 22, 18.
ולקחו כלי תפארתך Ez. 16, 39.
ולקחו כלי תפארתך Ez. 23, 26.
ולקחו כל־יגיעך Ez. 23, 29.
ולקחו המונה Ez. 30, 4.
ולקחו עם־הארץ Ez. 33, 2.
ולקחו מהם וכשלו Zach. 14, 21.

3 perf. pl.: וְלָקְחוּ *p.*

ישימו בידם ולקחו 1 Rg. 20, 6.

3 perf. pl.: וְלָקָחוּם

ולקחום עמים Jes. 14, 2.
ובזזום ולקחום Jer. 20, 5.

2 perf. pl.: לְקַחְתֶּם

אשר־עשיתי לקחתם Jud. 18, 24.
כספי וזהבי לקחתם Joel 4, 5.

3 perf. pl.: וּלְקַחְתֶּם

ולקחתם גם־את־זה Gn. 44, 29.
ולקחתם אגדת אזוב Ex. 12, 22.
ולקחתם לכם Lev. 23, 40.
ולקחתם מפרי הארץ Num. 13, 20.
ולקחתם מן־החרם Jos. 6, 18.
ולקחתם את־ארון יי׳ 1 Sam. 6, 8.

1 perf. pl.: לָקַחְנוּ

אשר לא־לקחנו מאתם Dt. 3, 4.
כי לא לקחנו איש אשתו Jud. 21, 22.
לקחנו לנו קרנים Am. 6, 13.

1 perf. pl.: וְלָקַחְנוּ

ולקחנו את־בתנו וחלכנו Gn. 34, 17.
ולקחנו עשרה אנשים Jud. 20, 10.

part.: לֹקֵחַ

אם־לקח יעקב אשה Gn. 27, 46.
ארור לקח שחד Dt. 27, 25.
לקח את־אדניך מעל 2 Rg. 2, 3. 5.
יסר־לץ לקח לו קלון Prv. 9, 7.
לקח ממך את־מחמד Ez. 24, 16.
אני לקח את־עץ יוסף Ez. 37, 19.
לקח את־בני ישראל Ez. 37, 21.

part.: וְלֹקֵחַ

ולקח נפשות חכם Prv. 11, 30.

part. pl.: הַלֹּקְחִים

הלקחים לשונם וינאמו Jer. 23, 31.

p. p. constr.: לְקֻחֵי

אל־חתניו לקחי בנותיו Gn. 19, 14.
לקחי חטים ויכחו 2 Sam. 4, 6.
לקחי כפר Am. 5, 12.

p. pl. pass.: לְקֻחִים

הצל לקחים למות Prv. 24, 11.

inf. abs.: לָקֹחַ

לקח את ספר התורה Dt. 31, 26.

inf. abs.: לָקוֹחַ

לקוח את־הספרים האלה Jer. 32, 14.
מבחר הצאן לקוח Ez. 24, 5.
לקוח מאת הגולה Zach. 6, 10.

inf. constr.: לָקַחַת

לבלתי קחת־כסת 2 Reg. 12, 9.
מאנו קחת מוסר Jer. 5, 3.
ולבלתי קחת מוסר Jer. 17, 23.

inf. constr.: לָקְדַּת

לקחת את־דמי אחיך Gn. 4, 11.
לקחת את־בת־אחי אדני Gn. 24, 48.
לקחת־לו משם אשה Gn. 28, 6.
לקחת הערבון מיד Gn. 38, 20.
לבוא לקחת לו גוי Dt. 4, 34.
לקחת לוחת האבנים Dt. 9, 9.
לקחת את־יבמתו Dt. 25, 7.
לקחת את־יפתח מארץ Jud. 11, 5.
כי־אתה הולך לקחת אשה Jud. 14, 3.
לקחת צדה לעם Jud. 20, 10.
לקחת את־דוד 1 Sam. 19, 14. 20.
לקחת מצאנו ומבקרו 2 S. 12, 4.
ותלך לקחת ויקרא 1 Reg. 17, 11.
והנשה בא לקחת 2 Reg. 4, 1.
ויפצר־בו לקחת וימאן 2 Reg. 5, 16.
לקחת את־הכסת 2 Reg. 5, 26.
לקחת את־מקניהם 1 Chr. 7, 21.
לקחת נפשי זממו Ps. 31, 14.
לקחת מוסר השכל Prv. 1, 3.
כי ימאנו לקחת־הכוס Jer. 25, 28.
לקחת מוסר Jer. 32, 33.
לקחת את־המגלה Jer. 36, 21.
לקחת את־ברוך הספר Jer. 36, 26.
לקחת מקנה וקנין Ez. 38, 13.

inf. constr.: וְלָקַחַת

ולקחת גם את־דודאי Gn. 30, 15.
ולקחת אתנו לעבדים Gn. 43, 18.
ולקחת בגדים 2 Reg. 5, 26.
ולקחת רצון מידכם Mal. 2, 13.

inf. constr.: מִקַּחַת

מקחת אתה מיד מלך 1 Rg. 22, 3.
מקחת מידו 2 Reg. 5, 20.
מקחת מזרעו משלים Jer. 33, 26.

inf. c. suff.: קָחְתִּי

ביום קחתי מהם Ez. 24, 25.

inf. c. suff.: קָחְתֶּךָ

המעט קחתך את־אישי Gn. 30, 15.

inf. c. suff.: בְּקָחְתֶּךָ

בקחתך את־אחותיך Ez. 16, 61.

inf. c. suff.: לְקָחְתֶּךָ

לקחתך לו לאשה 1 Sam. 25, 40.

inf. c. suff.: בְּקָחְתּוֹ

בקחתו את־רבקה Gn. 25, 20.
בקחתו אתו והוא־אסור Jer. 40, 1.

inf. c. suff.: לְקָחְתּוֹ

לא־תשוב לקחתו Dt. 24, 19.

inf. c. suff.: לָקְחָתָהּ

לשוב לקחתה להיות לו Dt. 24, 4.
לא תפצתי לקחתה. Dt. 25, 8.
וישב מימים לקחתה Jud 14, 8.
את־נפשי לקחתה 1 Sam. 24, 12.
לקחתה לו לאשה 1 Sam. 25, 39.
את־נפשי לקחתה 1 Rg. 19, 10. 14.

imperat.: לְקַח *sg.*

לקח פר אחד בן־בקר Ex. 29, 1.

לקח־בגדו כי־ערב זר Prv. 20, 16.
imperat.: לְקַח
ולקח עץ אחד Ez. 37, 16.
imperat.: קַח
ואתה קח־לך מכל־מאכל Gn. 6, 21.
חנה אשתך קח ולך Gn. 12, 19.
והרכש קח־לך Gn. 14, 21.
קום קח את־אשתך Gn. 19, 15.
קח־נא את־בנך את־ יחידך Gn. 22, 2.
כסף השדה קח ממני Gn. 23, 13.
רבקה לפניך קח ולך Gn. 24, 51.
שמע בקלי ולך קח־לי Gn. 27, 13.
קח־נא את־ברכתי Gn. 33, 11.
קח־לי את־הילדה הזאת Gn. 34, 4.
קח את־מטך Ex. 7, 9.
קח מטך ונטה־ידך Ex. 7, 19.
קח צנצנת אחת Ex. 16, 33.
קח בידך והלכת Ex. 17, 5.
ואתה קח־לך Ex. 30, 23.
קח־לך סמים Ex. 30, 34.
קח את־אהרן ואת־בניו Lev. 8, 2.
קח־לך עגל בן־בקר Lev. 9, 2.
קח את־הלוים Num. 3, 45.
קח מאתם והיו לעבד Num. 7, 5.
קח את־הלוים Num. 8, 6.
קח את־המחתה Num. 17, 11.
קח את־המטה Num. 20, 8.
קח את־אהרן Num. 20, 25.
קח את־כל־ראשי העם Nu. 25, 4.
קח־לך את־יהושע בן־נון Nu. 27, 18.
קח עמך את כל־עם Jos. 8, 1.
קח את־הבשר Jud. 6, 20.
קח את־פי־השור Jud. 6, 25.
אותה קח־לי Jud. 14, 3.
קח־נא אתך את־אחד 1 Sam. 9, 3.
קח־נא לאחיך איפת 1 Sam. 17, 17.
ועתה קח־נא את־החנית 1 S. 26, 11.
אתה קח את־עבדי אדניך 2 S. 20, 6.
קח־לך עשרה קרעים 1 Rg. 11, 31.
רב עתה לי קח נפשי 1 Rg. 19, 4.
קח את־מיכיהו 1 Reg. 22, 26.
ועתה קח־נא ברכה 2 Reg. 5, 15.
חואל קח ככרים 2 Reg. 5, 23.
קח בידך מנחה 2 Reg. 8, 8.
קח רכב ושלח לקראתם 2 Rg. 9, 17.
קח קשת וחצים 2 Reg. 13, 15.
ויאמר קח החצים 2 Reg. 13, 18.
דויד קח־לך 1 Chr. 21, 23.
מהר קח את־הלבוש Esth. 6, 10.
קח־נא מפיו תורה Job. 22, 22.
קח־בגדו כי־ערב זר Prv. 27, 13.
קח־לך גליון Jes. 8, 1.
קח את־האזור Jer. 13, 4.
קח את־כוס היין Jer. 25, 15.
קח־לך מגלת־ספר Jer. 36, 2.
שוב קח־לך Jer. 36, 28.
קח בידך מזה Jer. 38, 10.
קח בידך אבנים Jer. 43, 9.
קח בלבבך Ez. 3, 10.
קח־לך לבנה Ez. 4, 1.
קח־לך מחבת ברזל Ez. 4, 3.
קח־לך חטין ושערים Ez. 4, 9.
קח־לך ׀ חרב חדה Ez. 5, 1.
קח אש מבינות לגלגל Ez. 10, 6.
קח־לך עץ Ez. 37, 16.
קח־לך אשת זנונים Hos. 1, 2.
קח־נא את־נפשי ממני Jon. 4, 3.
קח־לך כלי רעה אולי Zach. 11, 15.
imperat.: קַח *p.*
אם־אתה תקח־לך קח 1 S. 21, 10.
imperat: קְחָה
קחה לי עגלה משלשת Gn. 15, 9.
imperat.: וְקַח
וקח־לי משם שני גדיי Gn. 27, 9.
וקח־לך משם אשה Gn. 28, 2.
מה עמדי וקח־לך Gn. 31, 32.
וקח אתך מזקני Ex. 17, 5.
וקח מאתם מטה מטה Nu. 17, 17.
וקח לך כאשר תאוה נפשך 1 S. 2, 16.
ועתה שלח וקח אתו אלי 1 S. 20, 31.
וקח־לך את־חלצתו 2 Sam. 2, 21.
וקח משענתי בידך 2 Reg. 4, 29.
וקח פך השמן הזה 2 Reg. 9, 1.
שמע בני וקח אמרי Prv. 4, 10.
וקח משם את־האזור Jer. 13, 6.
וקח־טוב ונשלמה Hos. 14, 3.
impt. c. suff.: קָחֶנּוּ
קחנו ובאה כי־שלום לך 1 S. 20, 21.
קחנו ועיניך שים עליו Jer. 39, 12.
impt. c. suff.: וְקָחֶנּוּ
שלחה וקחנו 1 Sam. 16, 11.
impt. c. suff.: קָחֻנָּהּ
קחנה בידך ולך Jer. 36, 14.
impt. c. s.: קָחֶם
קחם־נא אלי ואברכם Gn. 48, 9.
impt. c. s.: קְחוּ
קחו ולכו Gn. 42, 33.
קחו מזמרת הארץ Gn. 43, 11.
וכסף משנה קחו בידכם Gn. 43, 12.
קחו־לכם מארץ מצרים Gn. 45, 19.
קחו לכם תבן Ex. 5, 11.
קחו לכם מלא חפניכם Ex. 9, 8.
גם־בקרכם קחו Ex. 12, 32.
קחו מאתכם תרומה Ex, 35, 5.
קחו שעיר־עזים Lev. 9, 3.
קחו את־המנחה הנותרת Lev. 10, 12
קחו־לכם מחתות Num. 16, 6.
קחו לכם שני עשר איש Jos. 3, 12.
קחו לכם מן־העם Jos. 4, 2.
קחו בידכם צדה לדרך Jos. 9, 11.
קחו־אותה לי לאשה Jud. 14, 2.
ועתה קחו ועשו 1 Sam. 6, 7.
קחו עמכם את־עבדי 1 Reg. 1, 33.
קחו לי־חרב 1 Reg. 3, 24.
ויאמר קחו־לי צלחית 2 Rg. 2, 20.
ועתה קחו־לי מנגן 2 Reg. 3, 15.
קחו את־ראשי 2 Reg. 10, 6.
קחו דבלת תאנים 2 Reg. 20, 7.
קחו את־מיכיהו 2 Chr. 18, 25.
קחו־לכם שבעה־פרים Job. 42, 8.
קחו־מוסרי ואל־כסף Prv. 8, 10.
קחו נשים Jer. 29, 6.
קחו צרי למכאובה Jer. 51, 8.
קחו עמכם דברים Hos. 14, 3.
impt. pl.: קְחוּ *p.*
ואת־אחיכם קחו Gn. 43, 13.
impt. pl.: וְקְחוּ
וקחו את־אביכם Gn. 45, 18.
משכו וקחו לכם צאן Ex. 12, 21.
וקחו ׀ איש מחתתו Num. 16, 17.
ויאמר וקחו־קמח 2 Reg. 4, 41.
וקחו לבניכם Jer. 29, 6.
impt. pl. c. s.: קְחֶהוּ
ויאמר באו קחהו 1 Reg. 20, 33.
impt. fem.: לְקָחִי *sg.*
לקחי־נא לי פת־לחם 1 Rg. 17, 11.
impt. fem.: קְחִי
קחי־נא לי מעט־מים 1 Rg. 17, 10.
קחי כנור סבי עיר Jes. 23, 16.
קחי רחים וטחני קמח Jes. 47, 2.
impt. fem.: וְקְחִי
עלי גלעד וקחי צרי Jer. 46, 11.
imperf.: אֶקַּח
ואם־אקח מכל־אשר־לך Gn. 14, 23.
ולא־אקח את־כל־ המלכה 1 Reg. 11, 34.
ואתך אקח ומלכת 1 Reg. 11, 37.
לא־אקח מביתך פר Ps. 50, 9.
כי אקח מועד Ps. 75, 3.
וגם־מהם אקח לכהנים Jes. 66, 21.
imperf.: אֶקַּח *p.*

אם־אקח ויפצר־בו 2 Reg. 5, 16.
נקם אקח Jes. 47, 3.
imperf.: וְאֶקַּח
ואקח בעברתי Hos. 13, 11.
imperf.: וְאֶקְחָה
ואקח אתה לי לאשה Gn. 12, 19.
ואקח את־העגבים Gn. 40, 11.
ואקח את־החלומים Num. 8, 18.
ואקח את־ראשי שבטיכם Dt. 1, 15.
ואקח מכם שנים עשר Dt. 1, 23.
ואקח את־אביכם Jos. 24, 3.
ואקח הנזר ׀ אשר על־ ראשו 2 Sam. 1, 10.
ואקח את־האזור Jer. 13, 7.
ואקח את־הכוס Jer. 25, 17.
ואקח את־ספר המקנה Jer. 32, 11.
ואקח את־יאזניה Jer. 35, 3.
ואקח־לי שני מקלות Zach. 11, 7.
ואקח את־מקלי Zach. 11, 10.
imperf.: אֶקָּחֵם
אתיו אקחה־ירך Jes. 56, 12.
imperf.: וְאֶקָּחֵהוּ
ואקחה פת־לחם Gn. 18, 5.
imperf.: וְאֶקָּחֵהוּ
ואקחה שלשים הכסף Zach. 11, 13.
impf. c. suff.: אֶקָּחֵךְ
אקחך אל־מקום אחר Nu. 23, 27.
אקחך זרבבל Hag. 2, 23.
impf. c. suff.: וְאֶקָּחֵהוּ
אילכה הוא ואשלח ואקחהו 2 Reg. 6, 13.
impf. c. suff.: וְאֶקָּחֵם
ואחמדם ואקחם Jos. 7, 21.
imperf.: תִּקַּח
תקח־לך שבעה שבעה Gn. 7, 2.
שבע כבשת תקח מידי Gn. 21, 30.
אשר לא־תקח אשה לבני Gn. 24, 3.
לא־תקח אשה לבני Gn. 24, 37.
לא־תקח אשה מבנות Gn. 28, 1,
לא־תקח אשה Gn. 28, 6.
ואם־תקח נשים על־בנתי Gn. 31, 50.
אשר תקח מן־היאר Ex. 4, 9.
המטה הזה תקח בידך Ex. 4, 17.
נהפך לנחש תקח בידך Ex. 7, 15.
לא תקח לגלות ערותה Lev. 18, 17.
אל־תקח מאתו נשך Lev. 25, 36.
תקח לחטאת Num. 8, 8.
תקח ׀ אחד ׀ אחז Num. 31, 30.
ובתו לא־תקח לבנך Dt. 7, 3.
ולא־תקח שחד Dt. 16, 19.
לא־תקח האם על־הבנים Dt. 22, 6.
ואת־הבנים תקח־לך Dt. 22, 7.
עגלת בקר תקח בידך 1 S. 16, 2.
אם־אתה תקח־לח קח 1 Sam. 21, 10.
ורוח קדשך אל־תקח Ps. 51, 13.
בני אם־תקח אמרי Prv. 2, 1.
לא־תקח לך אשה Jer. 16, 2.
תקח פרי־בן־בקר Ez. 45, 18.
imperf.: תִּקַּח *p.*
ושחד לא תקח Ex. 23, 8.
ואת־האיל האחד תקח Ex. 29, 15.
ואת איל המלאים תקח Ex. 29, 31.
אל־אחתה לא תקח Lev. 18, 18.
בשקל הקדש תקח Num. 3, 47.
ואת־ערבתם תקח 1 Sam. 17, 18.
ומהם עוד תקח Ez. 5, 4.
imperf.: וַתִּקַּח
ותקח את־אשת אוריה 2 S. 12, 10.
impf. c. suff.: תִּקָּחֵנִי
ואחר כבוד תקחני Ps. 73, 24.
אל־לארד אפד תקחני Jer. 15, 15.
impf. c. suff.: תִּקָּחֵנִי
מעם מזבחי תקחנו למות Ex. 21, 14.
כי תקחנו אל־גבולו Job. 38, 20.
תקחנו לעבד עולם Job. 40, 28.
impf. c. s.: תִּקָּחֶנָּה
תקחנה לך Ez. 5, 1,
impf. fem.: תִּקָּחִי
תקחי מוסר Zeph. 3, 7.
impf. fem.: וַתִּקָּחִי
ותקחי מבגדיך Ez. 16, 16.
ותקחי כלי תפארתך Ez. 16, 17.
ותקחי את־בגדי רקמתך Ez. 16, 18.
ותקחי את־בניך Ez. 16, 20.
imperf.: יִקַּח
אם־אחרת יקח־לו Ex. 21, 10.
ומשה יקח את־האהל Ex. 33, 7.
הצפר החיה יקח אתה Lev. 14, 6.
יקח שני־כבשים תמימם Lev. 14, 10.
ועפר אחר יקח Lev. 14, 42.
יקח־לו שתי תרים Lev. 15, 14.
יקח שני־שעירי עזים Lev. 16, 5.
אשר יקח את־אשה Lev. 20, 14.
אשר־יקח את־אחתו Lev. 20, 17.
אשר יקח את־אשת אחיו Lev. 20, 21.
בתולה מעמיו יקח אשה Lev. 21, 14.
בקרקע המשכן יקח Num. 5, 17.
ולא יקח שחד Dt. 10, 17.
כי־יקח איש אשה Dt. 22, 13. 24, 1.
לא־יקח איש את־אשת Dt. 23, 1.
כי־יקח איש אשה Dt. 24, 5.
יקח הכהן בו 1 Sam. 2, 14.
ולא־יקח ממך בשר מבשל 1 S. 2, 15.
יקח ויעל אדני המלך 2 S. 24, 22.
כי לא במותו יקח הכל Ps. 49, 18.
פקדתו יקח אחר Ps. 109, 8.
חכם־לב יקח מצות Prv. 10, 8.
ובהשכיל לחכם יקח דעת Prv. 21, 11
מדי עברו יקח אתכם Jes. 28, 19.
יקח הבל Jes. 57, 13.
ולא־יקח הנשיא Ez. 46, 18.
ויין ותירוש יקח־לב Hos. 4, 11.
יקח מכם עמדתו Mich. 1, 11.
imperf.: יִקָּח *p.*
אשה בבתוליה יקח Lev. 21, 13.
את־אלה לא יקח Lev. 21, 14.
את־בניכם יקח 1 Sam. 8, 11.
ואת־בנותיכם יקח 1 Sam. 8, 13.
וזיתיכם הטובים יקח 1 S. 8, 14.
ואת־חמוריכם יקח 1 Sam. 8, 16.
גם את־הכל יקח 2 Sam. 19, 31.
וטעם זקנים יקח Job. 12, 20.
או מה־מידד יקח Job. 35, 7.
לי תפלתי יקח Ps. 6, 10.
את־נפש בעליו יקח Prv. 1, 19.
שחד מחק רשע יקח Prv. 17, 23.
ותרבית לא יקח Ez. 18, 8.
בשנה אפרים יקח Hos. 10, 6.
imperf.: וַיִּקַּח
ויקח את־אחיכם Gn. 42, 16.
imperf.: וַיִּקַּח
ויקח יי אלהים את־האדם Gn. 2, 15.
ויקח אחת מצלעתיו Gn. 2, 21.
ויקח־לו למך שתי נשים Gn. 4, 19.
ויקח מכל־הבהמה Gn. 8, 20.
ויקח שם ויפת את־השמלה Gn. 9, 23
ויקח אברם ונחור Gn. 11, 29.
ויקח תרח את־אברם בנו Gn. 11, 31.
ויקח אברם את־שרי Gn. 12, 5.
ויקח־לו את־כל־אלה Gn. 15, 10.
ויקח אברהם את־ ישמעאל בנו Gn. 17, 23.
ויקח בן־בקר רך Gn. 18, 7.
ויקח חמאה וחלב Gn. 18, 8.
ויקח את־שרה Gn. 20, 2.
ויקח אבימלך צאן ובקר Gn. 20, 14.
ויקח־לחם וחמת מים Gn. 21, 14.
ויקח אברהם צאן ובקר Gn. 21, 27.
ויקח את־שני נעריו Gn. 22, 3.
ויקח אברהם את־עצי Gn. 22, 6.

ויקח בידו את־האש Gn. 22, 6.
ויקח את־המאכלת Gn. 22, 10.
ויקח את־האיל Gn. 22, 13.
ויקח העבד עשרה גמלים Gn.24,10.
ויקח האיש נזם זהב Gn. 24, 22.
ויקח העבד את־רבקה Gn. 24, 61.
ויקח את־רבקה Gn. 24, 67.
ויקח אשה ושמה קטורה Gn.25,1.
ויקח אשה את־יהודית Gn.26, 34.
ויקח ויבא לאמו Gn. 27, 14.
ויקח ברכתך Gn. 27, 35.
ויקח את־מחלת בת Gn. 28, 9.
ויקח מאבני המקום Gn. 28, 11.
ויקח את־האבן אשר־שם Gn.28,18
ויקח את־לאה בתו Gn. 29, 23.
ויקח־לו יעקב מקל Gn. 30, 37.
ויקח את־אחיו עמו Gn. 31, 23.
ויקח יעקב אבן Gn. 31, 45.
ויקח מן־הבא בידו Gn. 32, 15.
ויקח את־שתי נשיו Gn. 32, 23.
ויקח אתה וישכב אתה Gn. 34, 2.
ויקח עשו את־נשיו Gn. 36, 6.
ויקח יהודה אשה לער Gn. 38, 6.
ויקח אדני יוסף אתו Gn. 39, 20.
ויקח מאתם את־שמעון Gn.42, 24.
ויקח את־שני בניו עמו Gn. 48, 1.
ויקח יוסף את־שניהם Gn. 48, 13.
ויקח את־בת־לוי Ex. 2, 1.
ויקח משה את־אשתו Ex. 4, 20.
ויקח משה את־מטה Ex. 4, 20.
ויקח עמרם את־יוכבד Ex. 6, 20.
ויקח אהרן את־אלישבע Ex. 6, 23.
ויקח משה את־עצמות Ex. 13, 19.
ויקח שש־מאות רכב Ex. 14, 7.
ויקח יתרו חתן משה Ex. 18, 2. 12.
ויקח משה חצי הדם Ex. 24, 6.
ויקח ספר הברית Ex. 24, 7.
ויקח משה את־הדם Ex. 24, 8.
ויקח מידם ויצר אתו Ex. 32, 4.
ויקח את־העגל Ex. 32, 20.
ויקח בידו שני לחת Ex. 34, 4.
ויקח ויתן את־התעדת Ex. 40, 20.
ויקח משה את־שמן Lev. 8, 10.
ויקח משה את־הדם Lev. 8, 15.
ויקח את־כל־החלב Lev. 8, 16.
ויקח משה מדמו Lev. 8, 23.
ויקח את־החלב Lev. 8, 25.
ויקח משה אתם מעל Lev. 8, 28.
ויקח משה את־התנה Lev. 8, 29.
ויקח משה משמן Lev. 8, 30.
ויקח את־שעיר החטאת Lev. 9, 15.
ויקח משה ואהרן Num. 1, 17.
ויקח משה את כסף Num. 3, 49.
ויקח משה את־העגלת Num. 7, 6.
ויקח קרח בן־יצהר Num. 16, 1.
ויקח אלעזר הכהן Num. 17, 4.
ויקח אהרן כאשר דבר Nu.17, 12.
ויקח משה את־המטה Nu. 20, 9.
ויקח ישראל את כל־ הערים Num. 21, 25.
ויקח את־כל־ארצו מידו Nu.21, 26.
ויקח בלק את־בלעם Nu.22, 41. 23, 28.
ויקח רמח בידו Num. 25, 7.
ויקח את־יהושע Num. 27, 22.
ויקח משה ממחצת Num. 31, 47.
ויקח משה ואלעזר Nu. 31, 51. 54.
ויקח עכן בן־כרמי Jos. 7, 1.
ויקח יהושע את־עכן Jos. 7, 24.
ויקח כחמשת אלפים איש Jos.8, 12.
ויקח יהושע את־כל־ הארץ Jos. 11, 16. 23.
ויקח אבן גדולה Jos. 24, 26.
ויקח את־החרב Jud. 3, 21.
ויקח גדעון עשרה אנשים Jud.6, 27.
ויקח את־זקני העיר Jud. 8, 16.
ויקח את־השחרנים Jud. 8, 21.
ויקח את־העם ויחצם Jud. 9, 43.
ויקח אבימלך את־ הקרדמות Jud. 9, 48.
ויקח מנוח את־גדי Jud. 13, 19.
ויקח את־חליצותם Jud. 14, 19.
ויקח את־האפוד Jud. 18, 20.
ויקח־לו אשה פילגש Jud. 19, 1.
ויקח את־המאכלת Jud. 19, 29.
ויקח עשרה אנשים Ruth 4, 2.
ויקח בעז את־רות Ruth 4, 13.
ויקח שמואל טלה חלב 1 S. 7, 9.
ויקח שמואל אבן אחת 1 S. 7, 12.
ויקח שמואל את־שאול 1 S. 9, 22.
ויקח שמואל את־פך 1 Sam. 10, 1.
ויקח צמד בקר ויתחהו 1 S. 11, 7.
ויקח העם מהשלל 1 Sam. 15, 21.
ויקח שמואל את־קרן 1 S. 16, 13.
ויקח ישי חמור לחם 1 S. 16, 20.
ויקח מקלו בידו 1 Sam. 17, 40.
ויקח משם אבן 1 Sam. 17, 49.
ויקח את־חרבו וישלפה 1 S. 17, 51.
ויקח דוד את־ראש הפלשתי 1 Sam. 17, 54.
ויקח אתו אבנר 1 Sam. 17, 57.
ויקח שאול שלשת אלפים 1 S. 24, 3.
ויקח דוד מידה 1 Sam. 25, 35.
ויקח דוד את־החנית 1 S. 26, 12.
ויקח דוד את־כל־הצאן 1 S. 30, 20.
ויקח שאול את־החרב 1 S. 31, 4.
ויקח דוד עוד פלגשים 2 S. 5, 13.
ויקח דוד את־מתג האמה 2 S. 8, 1.
ויקח דוד את שלטי הזהב 2 S. 8, 7.
ויקח חנון את־עבדי דוד 2 S. 10, 4.
ויקח את־כבשת האיש 2 S. 12, 4.
ויקח את־עטרת־מלכם 2 S. 12, 30.
ויקח משם אשה חכמה 2 S. 14, 2.
ויקח שלשה שבטים בכפו 2 S. 18, 14.
ויקח המלך את עשר־נשים 2 S. 20, 3.
ויקח המלך את־שני בני רצפה 2 Sam. 21, 8.
ויקח את־עצמות שאול 2 S. 21, 12.
ויקח צדוק הכהן 1 Reg. 1, 39.
ויקח את־בת־פרעה 1 Reg. 3, 1.
ויקח את־חירם מצר 1 Reg. 7, 13.
ויקח את־אצרות בית־יי 1 Rg. 14, 26
ויקח את־כל־מגני הזהב 1 Rg. 14, 26.
ויקח אסא את־כל־הכסף 1 Rg. 15, 18
ויקח אשה את־איזבל 1 Rg. 16, 31.
ויקח אליהו את־הילד 1 Rg. 17, 23.
ויקח עבדיהו מאה נביאים 1 Reg. 18, 4.
ויקח אליהו שתים עשרה 1 Rg. 18, 31.
ויקח את־צמד הבקר 1 Rg. 19, 21.
ויקח אליהו את־אדרתו 2 Rg. 2, 8.
ויקח את־אדרת אליהו 2 Rg. 2, 14.
ויקח אותו שבע־מאות איש 2 Reg. 3, 26.
ויקח את־בנו הבכור 2 Rg. 3, 27.
ויקח בידו עשר ככרי 2 Reg. 5, 5.
ויקח מידם ויפקד בבית 2 Rg. 5, 24.
ויקח מנחה בידו 2 Reg. 8, 9.
ויקח המכבר ויטבל 2 Reg. 8, 15.
ויקח את־שרי המאות 2 Rg. 11, 4. 20
ויקח יהוידע הכהן 2 Reg. 12, 10.
ויקח יהואש מלך־יהודה 2 Rg. 12, 19
ויקח אליו קשת 2 Reg. 13, 15.
ויקח את־החיצים 2 Reg. 13, 25.
ויקח את־עיון ואת־אבל 2 Rg. 15, 29.
ויקח אחז את־הכסף 2 Rg. 16, 8.
ויקח חזקיהו את־ הספרים 2 Reg. 19, 14.
ויקח את־העצמות 2 Reg. 23, 16.
ויקח עם־הארץ 2 Reg. 23, 30.
ויקח אתו מלך בבל 2 Rg. 24, 12.
ויקח רב־טבחים 2 Reg. 25, 18.
ויקח אתם נבוזראדן 2 Rg. 25, 20.
ויקח־לו כלב את־אפרת 1 Chr. 2, 19.
ויקח גשור־וארם 1 Chr. 2, 23.
ויקח שאול את־החרב 1 Chr. 10, 4.
ויקח דויד עוד נשים 1 Chr. 14, 3.

ויקח דויד את־גת ובנתיה 1 Chr. 18, 1.
ויקח דויד את שלטי 1 Chr. 18, 7.
ויקח חנון את־עבדי דויד 1 Chr. 19, 4
ויקח דויד את־עטרת 1 Chr. 20, 2.
ויקח־לו רחבעם אשה 2 Chr. 11, 18.
ויקח את־ערות בית־יי 2 Chr. 12, 9.
ויקח את־מגני הזהב 2 Chr. 12, 9.
ויקח את־שרי המאות 2 Chr. 23, 1. 20
ויקח חמן את־החלבוש Esth. 6, 11.
ויקח־לו חרש Job. 2, 8.
ויקח חזקיהו את־ הספרים Jes. 37, 14.
ויקח תרזה ואלון Jes. 44, 14.
ויקח מהם ויחם Jes. 44, 15.
ויקח חנניה הגביא Jer. 28, 10.
ויקח ברוך בן־נריהו Jer. 36, 14.
ויקח עבד מלך Jer. 38, 11.
ויקח משם בלוי הספחבות Jer. 38, 11.
ויקח את־ירמיהו הנביא Jer. 38, 14.
ויקח רב־טבחים Jer. 40, 2.
ויקח יוחנן בן־קרח Jer. 41, 16. 43, 5.
ויקח רב־טבחים Jer. 52, 24.
ויקח אותם נבוזראדן Jer. 52, 26.
ויקח ויצא Ez. 10, 7.
ויקח את־צמרת הארז Ez. 17, 3.
ויקח מזרע הארץ Ez. 17, 5.
ויקח את־מלכה Ez. 17, 12.
ויקח מזרע המלוכה Ez. 17, 13.
ויקח את־גמר בת־דבלים Hos. 1, 3.

3 *imperf.:* וַיִּקַּח *p.*

ויפצר־בו ויקח Gn. 33, 11.
קח החצים ויקח 2 Rg. 13, 18.

3 *impf. c. s.s.:* יִקָּחֵנִי

ישלח ממרום יקחני 2 S. 22, 17.
ישלח ממרום יקחני Ps. 18, 17.
כי יקחני סלה Ps. 49, 16.

3 *impf. c. s.s.:* וַיִּקָּחֵנִי

ויקחני בציצת ראשי Ez. 8, 3.
ויקחני יי׳ מאחרי הצאן Am. 7, 15.

3 *impf. c. s.s.:* יִקָּחֶהָ

מה־יקחך לבך Job. 15, 12.

3 *impf. c. s.s.:* יִקָּחֶהָ *p.*

ומשם יקחך Dt. 30, 4.

3 *impf. c. s.s.:* יִקָּחֶהוּ

יפרש כנפיו יקחהו Dt. 32, 11.
הלילה ההוא יקחהו אפל Job. 3, 6.
ואל־מצנים יקחהו Job. 5, 5.

3 *impf. c. s.s.:* וַיִּקָּחֶהוּ

ויקחהו שדה צפים Num. 23, 14.
ויגדו לפני־שאול ויקחהו 1 S. 17, 31.
ויקחהו שאול ביום ההוא 1 S. 18, 2.
ויקחהו מבית מכיר 2 Sam. 9, 5.
ויקחהו מחיקה ויעלהו 1 Rg. 17, 19.
וישלח ידו ויקחהו 2 Reg. 6, 7.
ויקחהו ממכלאת צאן Ps. 78, 70.
ויקחהו וישאלהו המלך Jer. 37, 17.

3 *impf. c. s.s.:* יִקָּחֵנִי

בעיניו יקחנו Job. 40, 24.

3 *impf. c. s.s.:* וַיִּקָּחֶהָ

ויקחה לנו Dt. 30, 12. 13.
אחד מהנערים ויקחה 1 S. 26, 22.

3 *impf. c. s.s.:* וַיִּקָּחֶהָ

וישלח ידו ויקחה Gn. 8, 9.
ויקחה ויבא אליה Gn. 38, 2.
וישלח ידו ויקחה Jud. 15, 15.
ויקחה על־החמור Jud. 19, 28.
ויקחה מעם איש 2 Sam. 3, 15.
ויקחה ותבוא אליו 2 Sam. 11, 4.
ויקחה מלשכת Jer. 36, 21.

3 *impf. c. s.s.:* יִקָּחֻהָ

ואיש אחר יקחנה Dt. 20, 7.

3 *impf. c. s.s.:* וַיִּקָּחֵם

ויקחם ויעברם את־הנחל Gn. 32, 24.

3 *impf. c. s.s.:* תִּקַּח

תקח־לה פן תהיה לבוז Gn. 38, 23.
תקח־לה שתי תרים Lev. 15, 29.
תקח את־זרים Ez. 16, 32.

3 *impf. fem.:* וְתִקַּח

ותקח אזנכם דבר־פיו Jer. 9, 19.

3 *impf. fem.:* וַתִּקַּח

ותקח מפריו ותאכל Gn. 3, 6.
ותקח שרי ׀ אשת אברם Gn. 16, 3.
ותקח־לו אמו אשה Gn. 21, 21.
ותקח הצעיף ותתכס Gn. 24, 65.
ותקח רבקה את־בגדי עשו Gn 27, 15
ותקח את־זלפה שפחתה Gn. 30, 9.
ותקח המילדת ותקשר Gn. 38, 28.
ותקח־לו תבת גמא Ex. 2, 3.
ותקח האשה הילד Ex. 2, 9.
ותקח צפרה צר Ex. 4, 25.
ותקח מרים הנביאה Ex. 15, 20.
ותקח האשה את־שני Jos. 2. 4.
ותקח יעל אשת־חבר Jud. 4, 21.
ותקח דלילה עבתים Jud. 16, 12.
ותקח אמו מאתים כסף Jud. 17, 4.
ותקח נעמי את־הילד Ruth 4, 16.
ותקח מיכל את־התרפים 1 S. 19, 13.
ותקח מאתים לחם 1 Sam. 25, 18.
ותקח־קמח ותלש 1 Sam. 28, 24.
ותקח את־הבצק ותלוש 2 S. 13, 8.
ותקח את־המשרת 2 Sam. 13, 9.
ותקח חמר 2 Sam. 13, 10. 19.
ותקח האשה ותפרש 2 S. 17, 19.
ותקח רצפה בת־איה 2 S. 21, 10.
ותקח את־בני מאצלי 1 Reg. 3, 20.
ותקח יהושבע בת־המלך 2 Rg. 11, 2.
ותקח יהושבעת 2 Chr. 22, 11.
ותקח אזני שמץ מנחו Job. 4, 12.
ותקח אחד מגריה Ez. 19, 5.
ותקח מהם נפש Ez. 33, 6.

3 *impf. f. c. s.s.:* וַתִּקָּחֵנִי

ורוח נשאתני ותקחני Ez. 3, 14.

3 *impf. f. c. s.s.:* תִּקָּחֶהָּ

ואל־תקחך בעפעפיה Prv. 6, 25.

3 *impf. f. c. s.s.:* וַתִּקָּחֶהָ

זממה שדה ותקחהו Prv. 31, 16.
ותברא חרב ותקחהו Ez. 33, 4.

3 *impf. f. c. s.s.:* וַתִּקָּחֶהָ

ותשלח את־אמתה ותקחה Ex. 2, 5.

3 *impf. c. suff.:* תִּקָּחֵם

משם ידי תקחם Am. 9, 2.

3 *impf. c. suff.:* וַתִּקָּחֵם

ותפל שבא ותקחם Job. 1, 15.

1 *impf. pl.:* נִקַּח

ואת־בנותיכם נקח־לנו Gn. 34, 16.
את־בנתם נקח־לנו לנשים Gn. 34, 21.
כי ממנו נקח לעבד את־יי׳ Ex. 10, 26.
בנתיהם לא נקח לבנינו Neh. 10, 31.
למכור לא־נקח Neh. 10, 32.

1 *impf. pl.:* וַנִּקַּח

ונקח בעת ההוא את־הארץ Dt. 3, 8.
ונקח את־ארצם Dt. 29, 7.

1 *impf. pl.:* נִקָּחֶה

נקחה אלינו משלה 1 Sam. 4, 3.

1 *impf. pl.:* וְנִקָּחֶה

ונקחה משם איש קורה 2 Reg. 6, 2.
ונקחה דגן ונאכלה Neh. 5, 2.
ונקחה דגן ברעב Neh. 5, 3.
ונקחה נקמתנו ממנו Jer. 20, 10.

2 *impf. pl.:* תִּקָּחוּ

ואת־בנתינו תקחו לכם Gn. 34, 9.
תקחו את־תרומתי Ex. 25, 2.
וזאת התרומה אשר תקחו Ex. 25, 3.
כי תקחו מאת בני־ישראל Nu. 18, 26
תקחו מאת בני ישראל Nu. 18, 28.
תקחו לנחל את־הארץ Nu. 34, 18.
ולא־תקחו כפר Num. 35, 31. 32.
ועתה אל־תקחו־כסף 2 Reg. 12, 8.
חלוא תקחו מוסר Jer. 35, 13.
לא תקחו עוד חרפת רעב Ez. 36, 30.

וּמִלְקוֹחַ
Jes. 49, 25. ומלקוח עריץ

הַמִּלְקוֹחַ
Num. 31, 11. ואת כל־המלקוח
Nu. 31, 12. את־השבי ואת־המלקוח
Num. 31, 27. וחצית את־המלקוח
Nu. 31, 32. ויהי המלקוח יתר הבז

pl. c suff.: בִּלְקוֹחֵי *p.*
Ps. 22, 16. ולשוני מדבק מלקוחי

לָקַט

פעל כותר, וסימון קשוב דגר ונעילת מלרע [קוּפְלַעוּטן], לכן מלקוף וקבוץ כנגד ד"ת מלסיפת שבלים וקבוץ פרות ולגירת לבנים ולריית פרקים, ובניכת כסף וכדומה. כנגד"פ והסתפעל הפעולי". ולפעל לנקור משנה דע שבלמי נָקַט משלהו, בקלוף הידוע, לשר הוא בנשרא נְקִיטָא כמו לקישה, נָקוּשֵׁי הכתלקע משוק ושפל, לכן נקוטע בבבלי, ערב לב ולפספוף, לולם בתרגום גם לקע לרוב בשבולים שלהו, והתמהות כ"ל לָקַ"ט, נדשיון לשפתי ערב.

v. trans., leg-ere, colligere (auflesen), veluti mannam, lapides dispersos, spicas a messoribus in agris sparsim relictas, sagittas disjectas, lilia, pecunias, homines. *Pu. Hitpa.*, colligi, se congregare, convenire. Aram. vi atque origine eadem נָקַט, unde נְקִיטָא (= לְקִיטָה), collectio; נָקוּשֵׁי, homo delectus ex infima plebe, de trivio (syn. אֲסַפֵּי), unde נְקוּטָא בַּרְבָּרָאֵי, (syn. אֲסַפְסָרָא, עַרְבָרָב). Radix est לָקַ"ט, gr. *λέγειν*, lat. *leg-ere*. LXX. *συλλέγειν, συνάγειν; Pi. ἀναλέγειν.*

3 perf. pl.: לָקָטוּ
Ex. 16, 22. לקטו לחם משנה

3 perf. pl.: לָקְטוּ *p.*
Ex. 16, 18. איש לפי־אכלו לקטו

3 perf. pl.: וְלָקְטוּ
Ex. 16, 4. ויצא העם ולקטו דבר־יום
Num. 11, 8. שטו העם ולקטו

inf. constr.: לְלַקֵּט
Ex. 16, 27. ויצאו מן־העם ללקט
Ruth 2, 8. אל־תלכי ללקט בשדה

inf. constr.: וְלָלֶקֶט
Cant. 6, 2. וללקט שושנים

impt. pl.: לִקְטוּ
Gn. 31, 46. לקטו אבנים
Ex. 16, 16. לקטו ממנו איש לפי

2 impf. pl. c. s.: תְּלַקְּטוּהוּ
Ex. 16, 26. ששת ימים תלקטהו

3 impf. pl. c. s.: יְלַקְּטוּהוּ
Ex. 16, 5. משנה על אשר־ילקטו

3 impf. pl.: וַיְלַקְּטוּ
Ex. 16, 17. וילקטו המרבה
Ex. 16, 21. וילקטו אתו בבקר

3 impf. pl.: יְלַקֵּטוּן *p.*
Ps. 104, 28. תתן להם ילקטון

Pi-el: לִקֵּט
3 prf. fem.: לִקְּטָה
Ruth 2, 17. 18. את אשר־לקטה

3 perf. fem.: וְלִקְּטָה
Ruth 2, 16. ולקטה ולא תגערו־בה

2 perf.: לִקַּטְתָּ
Ruth 2, 19. איפה לקטת היום

part.: מְלַקֵּט
Jes. 17, 5. כמלקט שבלים

part. pl.: מְלַקְּטִים *masc.*
Jud. 1, 7. היו מלקטים תחת שלחני
Jer. 7, 18. הבנים מלקטים עצים

pr. לְקָחִי (der Einnehmende). 2) doctrina, disciplina, quae comparatur (נִלְקָח) studio et institutione. LXX. *ὁμιλία, ἐπιγνωμοσύνη, ἀπόφθεγμα, δῶρον, εἰρήνη;* הוֹסִיף לָקַח, *πλεῖστον ἀκούειν, σοφώτερον εἶναι.*

Prv. 1, 5. ויוסף לקח
Prv. 4, 2. כי לקח טוב נתתי לכם
Prv. 9, 9. הודע לצדיק ויוסף לקח
Prv. 16, 21. ומתוק שפתים יסיף לקח
Prv. 16, 23. ועל־שפתיו יסיף לקח
Jes. 29, 24. ורוגנים ילמדו־לקח

cum suff.: לִקְחִי
Dt 32, 2. יערף כמטר לקחי
Job. 11, 4. ותאמר זך לקחי

cum suff.: לִקְחָהּ
Prv. 7, 21. הטתו ברב לקחה

מַקָּח
ז"ו, וסימון פשוט"י, לומר שלקיחת וסתימת [דאָס אינקענעמען], ונגזרת קרחה, לְקוּחַת נדומה נכתיבת, נסחלות נכון.

n. m., sumtio, acceptio. LXX. *λαμβάνειν.*

constr.: וּמִקַּח
2 Chr. 19, 7. ומשא־פנים ומקח־שחד

מַקָּחָה
ז"נ, וסימון סקוסס העומדת לנקישה [קוי־כנאַרע וועפֿערע], ומשמעת יחוש.

n. f., res quae accipitur seu emitur, h. e. *venalis*, merx. LXX. *ἀγοραστός.*

pl.: מַמְכָּחוֹת
Neh. 10, 32. המביאים את־המקחות

מַלְקָח
מן מַלְקַח, ז"ו ומך כווני מַלְקָחַיִם, מן מַלַּ"ל, וסימון כלי מלאכות" וגי לנקישה ולתפיסה, ווש נכת [נאַכנע], שכוכך לפעמים למעמת נכות. וכתב סר"ל שבקישה סנכת כן, לפי שמוש לוקחת סדבר, וכן לקחת הפעילות מתון משמן ולישמן ולמשכן בפי הכוות.

s. מַלְקַח, *n. m. dualet.* (מַלְקָחַיִם, מִלְקָחַיִם), forceps, ex duabus laminis constans, qua quid capitur seu tenetur, emunctorium (cf. gr. *λαβίς, λαβίδιον, ἀπὸ τοῦ λαβεῖν*). LXX. *ἐπαρυστήρ, ἐπαρυστρίς, λαβίς.*

du.: וַהַמַּלְקָחַיִם
1 Rg. 7, 49. והנרת והמלקחים זהב
2 Chr. 4, 21. והנרות והמלקחים

du.: בְּמַלְקָחַיִם
Jes. 6, 6. במלקחים לקח

du. c. suff.: מַלְקָחֶיהָ
Num. 4, 9. ואת־מלקחיה

du. c. suff.: וּמַלְקָחֶיהָ
Ex. 25, 38. 37, 23 ומלקחיה ומחתתיה

מַלְקוֹחַ
ז"ו וסימון ח' סכלקח מפוש, לומר שגנב וגוב [נייעם], ונכתר נסרע על שגנב סנסמס, אע"פ שאין זה נקרן סנכת. כ' כמו מַלְקַח לעיל, לומר נכת [נאַכנע], נסגזל על ידי סעלין והסתתון.

n. m., 1) captura, praeda, de pecoribus potissimum abactis; 2) sicut מַלְקַח, forceps, trop. du. מַלְקוֹחַיִם, fauces, de utraque mandibula, superiore atque inferiore, qua cibus capitur. LXX. *σκῦλον, λάρυγξ.*

Nu. 31, 26. את ראש מלקוח השבי
Jes. 49, 24. מגבור מלקוח

2 Rg. 14, 21. ויקחו כל־עם יהודה
2 Reg. 20, 7. ויקחו וישימו
2 Chr. 8, 18 ויקחו משם ארבע־מאות
2 Chr. 23, 8. ויקחו איש את־אנשיו
2 Chr. 26, 1. ויקחו כל־עם יהודה
2 Chr. 36, 1. ויקחו עם־הארץ
Neh. 5, 15. ויקחו מהם בלחם ויין
Jer. 38, 6. ויקחו את־ירמיהו
Jer. 39, 5. ויקחו אתו ויעלהו
Jer. 39, 14. ויקחו את־ירמיהו
Jer. 41, 12. ויקחו את־כל־האנשים

3 impf. c. s.: וַיִּקָּחֵהוּ
Gn. 37, 24. ויקחהו וישלכו אתו
1 Sam. 10, 23. וירצו ויקחהו משם

3 impf. c. s.: וַיִּקָּחוּם
Jos. 7, 23. ויקחום מתוך האהל
Job. 1, 17. על־הגמלים ויקחום

Nif-al: נִלְקַח *3 perf.*
1 S. 4, 22. כי נלקח ארון האלהים

3 perf.: נִלְקָח *p.*
1 Sam. 4, 11. ארון אלהים נלקח
Ez. 33, 6. הרא בעונו נלקח

3 prf. fem.: נִלְקָחָה
1 S. 4, 17. וארון האלהים נלקחה

inf. constr.: הִלָּקַח
1 S. 4, 19. 21 אל־הלקח ארון האלהים

inf. c suff.: הֲלָקְחוֹ
1 Sam. 21, 7. ביום הלקחו

1 imperf.: אֶלָּקַח
2 Reg. 2, 9. בטרם אלקח

3 impf. fem.: וַתִּלָּקַח
Esth. 2, 8. 16. ותלקח אסתר

Pu-al: לֻקַּח *3 perf.*
Gn. 3, 23. אשר לקח משם
Jud. 17, 2. הכסף אשר לקח־לך
Jes. 52, 5. כי־לקח עמי חנם

3 perf.: לֻקַּח *p.*
2 Reg. 2, 10. אם־תראה אתי לקח
Jes. 53, 8. מעצר וממשפט לקח

3 perf.: וְלֻקַּח
Jer. 29, 22. ולקח מהם קללה

3 perf. fem.: לֻקְחָה
Gn. 2, 23. כי מאיש לקחה־זאת

2 perf.: לֻקַּחְתָּ *p.*
Gn. 3, 19. כי ממנה לקחת

3 perf. pl.: לֻקְחוּ
Jer. 48, 46. כי־לקחו בניך בשבי

3 imperf.: יֻקַּח־
Gn. 18, 4. יקח־נא מעט־מים

3 imperf.: יֻקַּח *p.*
Job. 28, 2. ברזל מעפר יקח
Jes. 49, 25. שבי גבור יקח

3 impf. c. h int.: הֲיֻקַּח
Jes. 49, 24. היקח מגבור מלקוח
Ez. 15, 3. היקח ממנו עץ

3 impf fem.: וַתִּקַּח
Gn. 12, 15. ותקח האשה בית פרעה

Hitpa-el: הִתְלַקַּח
prt. fem.: מִתְלַקַּחַת *sg.*
Ex. 9, 24. ואש מתלקחת
Ez. 1, 4. ואש מתלקחת

לֶקַח
ז"ו, וסימון ח' חכמה לוקח סלב ולבוב ע"י קן [קייכעהעיט], מתמות הפעל ענין לקישה ותפישה. כ' סכלקח ע"י לשוד וקבלה [קענעניסס], לומר ידע וחכמה ומוסר וכדומה, ובחכון הכ' לרוב. ומזה"פ לְקַחִי מהחכון רחמון.

n. m., 1) ars seu mores, quibus quis aliorum animum sibi conciliat, capit, demulcet (einnehmendes Wesen), unde fort. n. pr. לְקָחִי (der Einnehmende). 2) doctrina, disciplina, quae comparatur (נִלְקָח) studio et institutione. LXX. *ὁμιλία, ἐπιγνωμοσύνη, ἀπόφθεγμα, δῶρον, εἰρήνη;* הוֹסִיף לָקַח, *πλεῖστον ἀκούειν, σοφώτερον εἶναι.*

Prv. 1, 5. ויוסף לקח
Prv. 4, 2. כי לקח טוב נתתי לכם
Prv. 9, 9. הודע לצדיק ויוסף לקח
Prv. 16, 21. ומתוק שפתים יסיף לקח
Prv. 16, 23. ועל־שפתיו יסיף לקח
Jes. 29, 24. ורוגנים ילמדו־לקח

cum suff.: לִקְחִי
Dt 32, 2. יערף כמטר לקחי
Job. 11, 4. ותאמר זך לקחי

cum suff.: לִקְחָהּ
Prv. 7, 21. הטתו ברב לקחה

מַקָּח
ז"ו, וסימון פשוט"י, לומר שלקיחת וסתימת [דאָס אינקענעמען], ונגזרת קרחה, לְקוּחַת נדומה נכתיבת, נסחלות נכון.

n. m., sumtio, acceptio. LXX. *λαμβάνειν.*

constr.: וּמִקַּח
2 Chr. 19, 7. ומשא־פנים ומקח־שחד

מַקָּחָה
ז"נ, וסימון סקוסס העומדת לנקישה [קוי־כנאַרע וועפֿערע], ומשמעת יחוש.

n. f., res quae accipitur seu emitur, h. e. *venalis*, merx. LXX. *ἀγοραστός.*

pl.: מַמְכָּחוֹת
Neh. 10, 32. המביאים את־המקחות

מַלְקָח
מן מַלְקַח, ז"ו ומך כווני מַלְקָחַיִם, מן מַלַּ"ל, וסימון כלי מלאכות" וגי לנקישה ולתפיסה, ווש נכת [נאַכנע], שכוכך לפעמים למעמת נכות. וכתב סר"ל שבקישה סנכת כן, לפי שמוש לוקחת סדבר, וכן לקחת הפעילות מתון משמן ולישמן ולמשכן בפי הכוות.

s. מַלְקַח, *n. m. dualet.* (מַלְקָחַיִם, מִלְקָחַיִם), forceps, ex duabus laminis constans, qua quid capitur seu tenetur, emunctorium (cf. gr. *λαβίς, λαβίδιον, ἀπὸ τοῦ λαβεῖν*). LXX. *ἐπαρυστήρ, ἐπαρυστρίς, λαβίς.*

du.: וַהַמַּלְקָחַיִם
1 Rg. 7, 49. והנרת והמלקחים זהב
2 Chr. 4, 21. והנרות והמלקחים

du.: בְּמַלְקָחַיִם
Jes. 6, 6. במלקחים לקח

du. c. suff.: מַלְקָחֶיהָ
Num. 4, 9. ואת־מלקחיה

du. c. suff.: וּמַלְקָחֶיהָ
Ex. 25, 38. 37, 23 ומלקחיה ומחתתיה

מַלְקוֹחַ
ז"ו וסימון ח' סכלקח מפוש, לומר שגנב וגוב [נייעם], ונכתר נסרע על שגנב סנסמס, אע"פ שאין זה נקרן סנכת. כ' כמו מַלְקַח לעיל, לומר נכת [נאַכנע], נסגזל על ידי סעלין והסתתון.

n. m., 1) captura, praeda, de pecoribus potissimum abactis; 2) sicut מַלְקַח, forceps, trop. du. מַלְקוֹחַיִם, fauces, de utraque mandibula, superiore atque inferiore, qua cibus capitur. LXX. *σκῦλον, λάρυγξ.*

Nu. 31, 26. את ראש מלקוח השבי
Jes. 49, 24. מגבור מלקוח

Am. 5, 11. דמשאת־בר תקחו ממנו
Mich. 2, 9. תקחו הדרי לעולם

2 impf. pl.: תִּקָּחוּ *p.*
Gn. 42, 36. ואת־בנימן תקחו
Ex. 12, 5. ומן־הכשבים תקחו
Ex. 16, 16. איש לאשר באהלו תקחו
Num. 31, 29. ממחציתם תקחו

3 impf. pl.: יִקָּחוּ
Gn. 14, 24. חם יקחו חלקם
Ex. 28, 5. והם יקחו את־הזהב
1 Reg. 10, 28. יקחו מקוה במחיר
2 Reg. 12, 6. יקחו להם־הכהנים
2 Chr. 1, 16. מקוא יקחו במחיר
Jer. 51, 26. ולא־יקחו ממך אבן לפנה
Ez. 15, 3. אם־יקחו ממנו יתד
Ez. 44, 22. לא־יקחו להם לנשים

3 impf. pl.: יִקָּחוּ *p.*
Lev. 21, 7. וחללה לא יקחו
Lev. 21, 7. גרושה מאישה לא יקחו
2 Sam. 23, 6. כי־לא בזד יקחו
2 Reg. 20, 18. אשר תוליד יקחו
Job. 27, 13. עריצים משדי יקחו
Jes. 39, 7. אשר תוליד יקחו
Jer. 49, 29. אהליהם וצאנם יקחו
Ez. 22, 25. חסן ויקר יקחו
Ez. 23, 25. בניך ובנתיך יקחו
Ez. 44, 22. אלמנה מכהן יקחו

3 impf. pl.: וַיִּקָּחוּ
Ex. 12, 3. ויקחו להם איש שה
Ex. 25, 2. ויקחו־לי תרומה
Ex. 27, 20. ויקחו אליך שמן זית
Lev. 24, 2. ויקחו אליך שמן זית דך
Nu. 19, 2. ויקחו אליך פרה אדמה
2 Reg. 7, 13. ויקחו־נא חמשה

3 impf. pl.: וַיִּקָּחוּ
Gn. 6, 2. ויקחו להם נשים
Gn. 14, 11. ויקחו את־כל־רכש סדם
Gn. 14, 12. ויקחו את־לוט
Gn. 31, 46. ויקחו אבנים ויעשו־גל
Gn. 34, 25. ויקחו שני בני־יעקב
Gn. 34, 26. ויקחו את־דינה
Gn. 37, 31. ויקחו את־כתנת יוסף
Gn. 43, 15. ויקחו האנשים
Gn. 46, 6. ויקחו את־מקניהם
Ex. 9, 10. ויקחו את־פיח הכבשן
Ex. 17, 12 ויקחו־אבן וישימו תחתיו
Ex. 36, 3. ויקחו מלפני משה
Lev. 9, 5. ויקחו את אשר צוה משה
Lev. 10, 1. ויקחו בני־אהרן
Num. 16, 18. ויקחו איש מחתתו
Num. 17, 24. ויקחו איש מטהו
Dt. 1, 25. ויקחו בידם מפרי הארץ
Jos. 9, 4. ויקחו שקים בלים
Jos. 9, 14. ויקחו האנשים מצידם
Jud. 3, 6. ויקחו את־בנותיהם להם
Jud. 3, 25. ויקחו את־המפתח
Jud. 7, 8. ויקחו את־צדה העם בידם
Jud. 14, 11. ויקחו שלשים מרעים
1 S. 5, 2. ויקחו פלשתים את־ארון
1 S. 5, 3. ויקחו את־דגון וישבו
1 S. 6, 10. ויקחו שתי פרות עלות
1 S. 8, 3. ויקחו־שחד ויטו משפט
1 Sam. 14, 32. ויקחו צאן ובקר
1 Sam. 30, 11. ויקחו אתו אל־דוד
1 S. 31, 12. ויקחו את־גויית שאול
1 S. 31, 13. ויקחו את־עצמותיהם
2 Sam. 4, 7. ויקחו את־ראשו
2 Sam. 18, 17. ויקחו את־אבשלום
1 Reg. 9, 28. ויקחו משם זהב
1 Reg. 11, 18. ויקחו אנשים עמם
1 Reg. 18, 26. ויקחו את־הפר
ושימו שם מלח ויקחו
אלינו
2 Reg. 2, 20. ויקחו שני רכב סוסים
2 Rg. 7, 14. וימהרו ויקחו איש בגדו
2 Rg. 9, 13. ויקחו את־בני המלך
2 Rg. 10, 7. ויקחו איש את־אנשיו
2 Rg. 11, 9.

inf. constr.: לְלַקֵּט
Ruth 2, 15. ותקם ללקט ויצו בעז
Ruth 2, 23. בשערות בעז ללקט
2 Reg. 4, 39. ללקט ארת וימצא
1 *imperf.:* אֲלַקֳטָה־
Ruth 2, 7. ותאמר אלקטה־נא
1 *imperf.:* וַאֲלַקֳטָה
Ruth 2, 2. ואלקטה בשבלים
2 *imperf.:* תְּלַקֵּט
Lev. 19, 9. ולקט קצירך לא תלקט
Lev. 19, 10. ופרט כרמך לא תלקט
Lev. 23, 22. ולקט קצירך לא תלקט
3 *imperf.:* וַיְלַקֵּט
Gn. 47, 14. וילקט יוסף את־כל
1 Sam. 20, 38. וילקט נער יהונתן
2 Reg. 4, 39. וילקט ממנו פקעת שדה
3 *impf. fem.:* תְּלַקֵּט
Ruth 2, 15. בין העמרים תלקט
3 *impf. f.:* וַתְּלַקֵּט
Ruth 2, 3. ותבוא ותלקט בשדה
Ruth 2, 17. ותלקט בשדה
Pu-al: לֻקַּט
2 *impf. pl.:* תְּלֻקְּטוּ *masc.*
Jes. 27, 12. ואתם תלקטו לאחד אחד
Hitpa-el: הִתְלַקֵּט
3 *impf. pl.:* וַיִּתְלַקְּטוּ *masc.*
Jud. 11, 3. ויתלקטו אל־יפתח

לֶקֶט

ז״, ומשונן לוקט וקנון [לעוע] מעברות, ולכוש מלקוט סבכות לחכי עת לחוסף [כאב-]. נתרגום יומ סבכת חסד לָקֵט, וכן לְקוּט, ומופעת לְקִיטָה [נאסף יסולית] וכדומה.

n. m., collectio, spicilegium (Nachlese), syr. לֶקְטָא, לֶקְטָא, לֶקְטוּתָא, לֶקְטוּתָא. LXX. ἀποπίπτειν.

וְלֶקֶט
Lev. 19, 9. 23, 22. ולקט קצירך
לֵילְקוּט

ז״, ומשונן כלי שאיס בו תכועת לילו, לו כלי שאיס בו תכניס שלוקט לקלע [סיריעטאסע], וכן פתר סרל״ק. ומשקל גויר העתיד נכסתר, שכתעלם ע״י סלרך תנועת העתיד לכוב, וסוכלת עניכו אלר לו סיל לאבר בו פעולם סזלת תלילית, וזעות כלאם כ״ל דָּרַךְ, יָצָהּ, לָקַט, יָקַם, יָעַל, יָצָן, יָצַר, יָחוֹם, יָלַק, יָחַטּוֹר, יָקַב, יָבַשׁ, יָבוֹל, יָזַע וכדומה, עי׳ לעיל לף תנד, ול״כ שבאיס כנים פ״י תסו וכסו.

n. m., pera, pastorum potissimum, in qua res necessariae, veluti lapilli fundales, colliguntur et reconduntur. Subest huic nm. 3 p. imperf., cujus vocalis brevis producta est, veluti in nmm. supra enumeratis, quibus hac ratione deductis cadunt multa vv. ס״ a grammaticis incaute ficta. Hac autem forma actio verbi subjecto nominis habitualiter inesse significatur. LXX. συλλογή.

הֵיבֵילְקוּט
1 S. 17, 40. ובילקוט ולקלע בידו

לָקַק

פעל כוול, ומוגנו מוג שבעי וכן סכביתו, ולומס לו לָחַךְ [לעקקען], ולעתיל יָלֹק, ונלאר מלקיק סכלביס בעת שתיסס, ולוס פעל שייך יָלַק שכלבתי לעיל, להקל על סקפוס.

v. intr. onomatop. (impf. יָלֹק), sicut לָחַךְ, lambere, ling-ere (lekken), de canibus bibentibus. Hinc n. יֶלֶק (locusta, quae sata frugesque lingit et ita depascit), ad quod explicandum supra p. 494., grammaticorum inveteratis vitiis nondum satis exuti, v. יָלַק ementiti sumus.

3 *perf. pl.:* לָקְקוּ
1 Reg. 21, 19. אשר לקקו הכלבים
3 *imperf.:* יִלַּק
Jud. 7, 5. כל־אשר ילק בלשונו
Jud. 7, 5. כאשר ילק הכלב
3 *impf. pl.:* יְלַקּוּ
1 Rg. 21, 19. ילקו הכלבים את־דמך
3 *impf. pl.:* וַיְלַקּוּ
1 Rg. 22, 38. וילקו הכלבים את־דמו
Pi-el: לִקֵּק
part. pl.: הַמְלַקְּקִים *masc.*
Jud. 7, 6. ויהי מספר המלקקים
Jud. 7, 7. מאות איש המלקקים

יֶלֶק

v. s. r. יָלַק, *p.* 494.

לָקַשׁ

פעל כוול, ומשונן כ״ל עכין קשוי ויבוש [סאכע, זעסעלאו יין], לכן סמשוקר נכשול, וקשה לנכור [שפאטעלייטע ויין], וסקשוי וסיובש תוכן לשוקר סכשול, ותעלות סאכש לפ״ו לָקֵשׁ, וכן נאשתי עכש כאכון, כאשר תלאם לכל קשה וקשי.

v. intr. compos., durum (= לְקֵשׁ, cogn. קָשָׁה q. v.), exsuccum, serotinum (spätzeitig) esse. *Pi.* fructus serotinos colligere, de collectione uvarum maturimarum, uti ait *Jona* apud *Qimchium*, relictarum in vindemia. LXX. ἐργάζεσθαι ἀμισθὶ καὶ ἀσιτί.

Pi-el: לִקֵּשׁ
3 *impf. pl.:* יְלַקְּשׁוּ *p.*
Job. 24, 6. וכרם רשע ילקשו

לֶקֶשׁ

ז״, ומשונן עשב סשוקר [כנשול], כן פרשוסו סכל״ק, שולם סס׳ לפ מתקוור, כי לוכנו מכוון בנמטוס לשכת, וכ״ל שלכוכו כפ׳ סרל״פע, סעשב סעולם נכלת סמלקוש, וסשוכו עשב סיוסם [סעכנסט-, עכלכלעגלאן]. ושלוש וסלר משכת וגוכוטיו כך: לָקֵשׁ עכין יוכש וקשוי כלי כוועב [סאכע, זעסעלאן, פעלבאלרע יין], ותעלות סאכש לאכ קש, קשה [וסל׳ מקלב שוגב ושעשי], ועתות סשכת כלכל כקלות נאלן קלם לשתים, ל׳ עת סכוועב וסכעים וסלש וסשוקלם [נאסטעס יאסרעסלייע], וסיל עת סוועב וסגשמים, וסגשם נעת סמיל נקרל יורם [עי׳ לעיל], לוחר נשם סוועב, כ׳ עת סיובש וסקתיק, ווסי עת סקליר [ערבאקעטע יאסרעסלייע], וסגשם שכם נקרל מַלְקוֹשׁ, לוחר נשם סקליר נעת סיובש [ערבלעט-רעגען], ולקש סעשב נרלל סמלקוש, וכבין סכבל לְקֵשׁ כ״ל גויר כשם לקש, לוחר לקש סלקש. נתרגום שום סתוקרי לַקְרֹשׁ או לְקֵרֹשׁ, וסמופעת לְקֵרֹשׁוּ, וסשע״ם נגזרת לְקֵרֹשׁ שום, וכן כמקם יוֹרֶה [עוקת כ׳, י״ק] או חֶרְמֵשׁ נדמיון סמכוון [נקמי׳ ו׳ כ״ל לשע״ם.

n. m., foenum cordum, gramen serotinum post primam sectionem recrescens (Spätgras, Grummet), a v. לָקַשׁ, syr. לְקַשׁ, serotinum esse, de pluvia, frugibus, seminibus, pecudibus, unde לְקַשָּׁא (*Bar-Ali:* אלשי אלמתאחר אלחמרה h. e. aliquid serum et tardum), לְקִישׁוּתָא, tempus serotinum. Sic veterum permulti. Nos n. לֶקֶשׁ, uti *Ibn-Ezra*, malimus vertere: gramen, quod descendente *pluvia serotina* (מַלְקוֹשׁ) crescit (Herbsternte gras, opp. עֶשֶׂב הַיְּרֻקָּה). Radix enim *v. compositi* לָקַשׁ cognata est verbis לָקַשׁ, durum, exsuccum, aridum esse, arab. *laqsh-on*, aridum. Notum est autem, duo in terris orientalibus discerni anni tempora, alterum, medio fere Novembre, pluviosum illud et segetibus recens satis frugibusque favens nondum demessis (עֵת הַיְּרֻקָּה), alterum, medio fere Aprili, siccum illud et ad maturandas fruges calidum, quo segetes laetae demetuntur tenuesque cadunt pluviae (Spätregen, Ernteregen). *Pi.* nominis לְקֵשׁ, לָקֶשׁ, ut videtur, propago est, ut sit idem quod לָקֶשׁ לְקֶשׁ, h. e. fructus, cadentibus pluviis serotinis, maturatos colligere (parall. קָצַר), *targum.* inde *adj.* לָקִישׁ, לָקֵשׁ, לְקִישׁ (syr. *leqishojo* = ὄψιμος, Jak. 5, 7.), *n. abstr.* לְקִישׁוּתָא, *n. pr. gemar.* לַקִּישׁ (syn. *n. pr.* חָרִיף, opp. *n. pr.* יוֹרֶה), vi, ut videtur, tropica, ὀψίγονος, ὀψιγενής (cui nomini nescio an Λουκᾶς respondeat).
LXX. ἑωτινός, βροῦχος.
Am. 7, 1. לקש אחר גזי המלך
הַלָּקֶשׁ *p.*
Am. 7, 1. בתחלת עלות הלקש
מַלְקוֹשׁ
ז״ו ומשונן סגשם נקליר [ערבעלע-רעגען], ופסוכו יורם לו מוסס, גשם סוגע.

n. m., pluvia, quae tempore *messis* cadit (opp. מוֹרָה, יוֹרֶה). LXX. ὑετὸς ὄψιμος (opp. πρωΐμος, Jak. 5, 7.).
Prv. 16, 15. ורצונו כעב מלקוש
Zach. 10, 1. מטר בעת מלקוש
הַמַּלְקוֹשׁ
Dt. 11, 14. בעתו יורה ומלקוש
Jer. 3, 3. ומלקוש לוא היה
Jer. 5, 24. יורה ומלקוש בעתו
Joël 2, 23. מורה ומלקוש בראשון
בְּמַלְקוֹשׁ
Hos. 6, 3. כמלקוש יורה ארץ
לְמַלְקוֹשׁ
Job. 29, 23. ופיהם פערו למלקוש

לָשַׁד

פעל כוול, ונ״ע כ״ל נגול, וסולאת סעכין מלינת ויבוש כוועב ולא [ווינגען, זעסע שלינפען], וכן ל־שד נלגון [זעסע], וכן שֵׁד סמעל לקמן, עכין מלינה ויבוש, לכן סשוות שַׁד, שֵׁד, ותעלות סאכש נסולאת מאלינת ויבוש סאוק, מעגעמ נכלל של מבעמים, ולוחר לו זֵיתָ לעיל לף אכ״ל, לאכ מאנו זֵיתָ, וכן סֵד נגשוכוכו, לאכ מאנו סוֹד סאשלה על סלנ, שוגב סכח ולא סבשוכי, ונלאר לפו נ״כ מסאעיקה [יוסס יין], ונלאת כאכש כמכוון נ״כ נאסתי עכו, נסולוקות מסאעפות כלקה

s. swad, l. *suad*, gr. βαδ-υ] .[ῆδ-υ etc.

v. intr., sugere, succum sorbere, arab. *lasada*, cog. שָׁד (unde שַׁד, שְׁדִי, a sugendo, liguriendo, sorbillando), זוּת (unde זֵיתָ), סֵד samarit. (unde סוֹד, trop. de corde, quae est sedes sanguinis ac vitae), hinc suave, dulce, dulciculum esse, sanscr. *swad*, lat. *suad*.

לֶשַׁד

ז״ו ע״ת דָּבָר, וסשיון לְשַׁד, ונכנוי לְשַׁדִּי, נדגוש לות סלקטון, וכן שלל קָשָׁה, סמוכן ליקוק וזכנוק וכוועב כאכון [ושפע], כאשאל על כח וקיל לים ולקו, ולפעמים דבר מכוועב ומזוען ומקוק, ל״מ מעוגב, ווקל סכוונאם של לשד סשמן.

n. m. (ad s. f. דָּבָר, c. לֶשַׁד, c. s. לְשַׁדִּי, *dagesata* ultima, ad s. f. קְשַׁבְּנִי), *succus* (a *sug-endo*), humor, trop. vigor, deinde etiam de esca dulcicula, veluti לֶשַׁד חַשְׁמָן, libum oleo confectum. LXX. ταλαιτωρία, ἐγκρὶς ἐξ ἐλαίου (Vulg. *panis oleatus*).

constr.: לֶשַׁד
Num. 11, 8. כטעם לשד השמן
cum suff.: לְשַׁדִּי
Ps. 32, 4. נהפך לשדי

לָשֹׁן

ad לָגוֹשׁ, *v. s. r.* *p.* 596.

לָשַׁף

פעל ל״ע כ״ל נגול, וסשיון סשכנס וסוכנס וסכנס [לאנגרן, לעגען], סשכנס וסכנס, וסתאלות לפ״ו לְשַׁהּ, וכן נאסת סאכון של שֵׁדּ לקמן, מאסוק סיס וסשכנ סכעול, לו מאסוק סאסק, ותאלות מכוון וס נגול לְשַׁבָּה סנק, וכל עעמיי, וכן סכ׳ לפל סשכנ של נְשַׁבָּה, וכן לקן ונקן, וכשכנ כאכון ג״כ נשפתי עכו. עי׳ כשן.

vrb. inus. compos., discumbere, discubare, cogn. שֵׁדּ q. v. i., quod dicitur de aquis diluvii desidentibus, de aucupibus se demittentibus, de ira, quae sedatur, de murmuratione sedata. Hinc לְשַׁבָּה
s. נְשַׁבָּה, variante praepositione.

לְשַׁכָּה

ז״כ, ונכנוי לְשָׁכוֹת, וסשיון מקום סהשכן וסהכלן [לאנגער-, וועחמכ-ניאמער], מאכש לשך עכין סשכנס, וכן כיוכי סשם כוס מאכש *λέσχη*, *λέσχος* עכין סשכנס [לעגען], וכן נכוומי שם למקום סהשכנ וסהשכן מן סשעל של רביעי [*cubiculum*, *cuba-re*], וגוס תקלם שתקוכות סמדקדקים, שנשלנם מלשון יוכי שוח ושקר. עי׳ יוקר מוס תקת נשכס.

n. f. (pl. לְשָׁכוֹת), cubiculum, conclave, diaeta, a *v. compos.* לָשַׁךְ, cubare, gr. *λέσχη* (a v. *λέγειν*), de quo voc. v. *Vulcanium* ad Call. Epigr. II. Hesychius: *ΛΕΣΧΗ. ὁμιλία καὶ φλυαρία καὶ ὁ δημόσιος τόπος, ἐν ᾧ διέτριβον οἱ πτωχοὶ καὶ διελέγοντο ἀλλήλοις. σημαίνει δὲ καὶ τὰ κοινὰ δειπνιστήρια καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λόγους καὶ τοὺς ἀλεεινοὺς τόπους λέσχας καλοῦσιν.* LXX. *κατάλυμα, παστοφόριον, ἐξέδρα, σκηνή, αὐλή, οἶκος, γαζοφυλάκιον, θησαυρός.*

Neh. 13, 5. וּיעש לו לשכה גדולה
וְלִשְׁכָּה
Ez. 40, 38. ולשכה ופתחה
הַלִּשְׁכָּה
Neh. 13, 8. החוץ מן־הלשכה
Ez. 40, 45. זה הלשכה
Ez. 42, 1. ויבאני אל־הלשכה
הַלִּשְׁכָּה
Ez. 40, 46. והלשכה אשר פניה
constr.: לִשְׁכַּת
2 Reg. 23, 11. אל־לשכת נתן
Esr. 10, 6. וילך אל־לשכת
Jer. 35, 4. אל־לשכת בני חנן
Jer. 35, 4. אצל לשכת השרים
Jer. 36, 12. על־לשכת הספר
constr.: בִּלְשַׁכַּת
Neh. 13, 4. בלשכת בית־אלהינו
Jer. 36, 10. בלשכת גמריהו בן־שפן
Jer. 36, 20. בלשכת אלישמע
constr.: לִלְשַׁכַּת
Jer. 35, 4. ללשכת מעשיהו
constr.: מִלִּשְׁכַּת
Jer. 36, 21. מלשכת אלישמע
c. h finis.: לִשְׁכָּתָה
1 Sam. 9, 22. ויביאם לשכתה
pl.: לְשָׁכוֹת
2 Chr. 31, 11. להכין לשכות בבית יי׳
Ez. 40, 17. וחנה לשכות
Ez. 40, 17. שלשים לשכות
Ez. 42, 10. ואל־פני הבנין לשכות
Ez. 45, 5. עשרים לשכת
pl.: הַלְּשָׁכוֹת
1 Chr. 9, 26. והיו על־הלשכות
1 Chr. 23, 28. החצרות ועל־הלשכות
1 Chr. 28, 12. ולכל־הלשכות סביב
Neh. 10, 39. הלשכות לבית האוצר
Neh. 10, 40. כי אל־הלשכות
Neh. 13, 9. ויטהרו הלשכות
Jer. 35, 2. אל־אחת הלשכות
Ez. 41, 10. ובין הלשכות רחב
Ez. 42, 4. ולפני הלשכות
Ez. 42, 7. לעמת הלשכות
Ez. 42, 7. אל־פני הלשכות
Ez. 42, 8. כי־ארך הלשכות
Ez. 42, 9. ומתחתה לשכות האלה
Ez. 42, 11. כמראה הלשכות
Ez. 42, 12. וכפתחי הלשכות
pl.: וְהַלְּשָׁכוֹת
Ez. 42, 5. והלשכות העליונות
pl.: בַּלְּשָׁכוֹת
1 Chr. 9, 34. בלשכת פטירים
pl. constr.: לִלְשָׁכוֹת
Neh. 10, 38. אל־לשכות בית־אלהינו
Ez. 40, 44. לשכות שרים
Ez. 42, 13. לשכות הצפון
Ez. 42, 13. לשכות הדרום
Ez. 42, 13. חנה לשכות הקדש
pl. constr.: הַלִּשְׁכוֹת
Esr. 8, 29. הלשכות בית יי׳
Ez. 46, 19. אל־הלשכות הקדש
pl. constr.: בִּלְשָׁכוֹת
Ez. 44, 19. בלשכת הקדש

לֶשֶׁם

פעל ל״ע כ״ק נגס, ולפ לדע לבוון פרושו. לולם נקצר שכזכר לָשָׁם, כדמיון לפ שָׁם, לפר מקרו שׁוּם, ועכיכו היות יקרק כשוס [לוי־פגרין זיין], ונפעת יתום וס לנזכר ולמגס.

v. inus., cujus nos fugit origo. Vid. tamen s. v. שׁוּם I.

לֶשֶׁם

ז׳, ככוי לפכן יקרס, לפר תרגם סתרגם בַּזָּהָב, וסרכוי לומרים שהכרע נוס. וכיכים לומרים שהכרע לתך כמו כתך, ווס שקר, כי כתך לך כלפ ומלפ לתך כיכה, ולקכי תקבתי מלפכים שהגס בדומס לפלפ יוכי λήκυθ-ος סרוס שלו, ולקוכי נו מכמס עטיס.

n. m., in quo definiendo discordant interpretes. LXX. λιγύριον (Vulg. *ligurius*. Luth. *Lyncurer*). Targ. vertit: בַּזָּהָב vel, uti exemplaria meliora habent, קנכר (pl. בַּזָּהָרִין h. e. gr. κέγχρ-ος, de quo *Smiris* (*Shamir*) genere v. Plin. 34, 4. *Ibn-Ganah* arabicum אלגזג (genus margaritae, uti habet *Al-Qamus*) respondere ait. *Hieron.* (Ep. CXXVIII.) et *Chrysostom.* hyacinthum vertunt. Qimchi: *topazo.*

Ex. 28, 19. 39, 12. לשם שבו ואחלמה

לָתַח

פעל ל״ע, וסמוכן תתיק וזעיק [לוים־דעסכנען], -זעסכנען], ל״ע תעעוף סתלכוזים, ותעלות הזכר לְתָח, וכתיב לכל בָּתָח, לפר תתכו אִבְּתָחַת, ובזעת כוב אֻבְּתָחַת, עעוף בגד כוכי, סתקוס על סנוף, וכזוזתוכי נָתַח כתו תקף, ותכיר כוס שהתקבו תוצג ת׳ כ׳ ל׳ לקד כוף, ובזוב זס כוף סככון. ויס שהכזו וכסכוס תן חָתַל, ולפ תתקוור לי.

v. inus. compos., expandere, extendere, veluti vestes, quae induuntur, a rad. חָתַח, praefixa praepositione *la* (aeth. אַלְבָּתַח vestis byssina, ampla illa amiculique similis). Cognata sunt vv. נָתַח (unde אַבְּתַחַת), samar. נָתַח (=מָתַח). Erant etiam, qui hoc v. per methatesin ex חָתַל ortum arbitrarentur, vi amiciendi s. induendi.

מַלְתָּחָה

ז״כ, וסמוכן מקום גכיות עשוקי כגדים [גאלדעראבע], כי ת׳ ליכן תתקוס, וכן פרשוזו תתפוכזים וסתקבס.

n. f., locus, in quo vestes (aeth. (*eltâh*) reponuntur, vestiarium (Garderobe). LXX. ἐξῶ τοῦ οἴκου μεσθάαλ.

2 Reg. 10, 22. המלתחה לאשר על־

לָתַךְ

פעל ל״ע כ״ק נגוד סנפ, וסמוכן כ״ל כמו לָשַׁךְ לעיל, לומר עכין שכן [לענגן], וק״כ הזכר סנפ עכין קכול, לו שהתכוות כמו כלפ, סרוס שלו כעכיו. עכין לתיפס, ועוד תקוס להתגדל.

vrb. inus., quod est fortasse ex לָשַׁךְ, vi ponendi vel excipiendi, demto sibilo, emollitum. Nisi ex v. כלת (arab., colligere) transpositione factum est. Sunt etiam, qui לָתַךְ cum רָתַךְ congruere vi effundendi putent; at *Letek* mensura est aridorum. Syr. convenire, concordare; *Etpe.* foedatum, contaminatum, luteum esse (unde *lutoko*, pollutio).

לֶתֶךְ

ז׳ לומר מס שכי תתכר, ותתכות עכיכו תכתיכס כו [תיכלייכלענגן], לו תעכין לקוע ולתקוף כו דכר, ולפ תכלתי תתכרגס בַּזָּהָב, וסרכוי לומרים שהכרע נוס. וכיכים לומרים שהכרע לתך כמו כתך, ווס שקר, כי כתך לך כלפ ומלפ לתך כיכה, ולקכי תקבתי מלפכים שהגס בדומס לפלפ יוכי λήκυθ-ος סרוס שלו, ולקוכי נו מכמס עטיס.

n. m., in quo definiendo discordant interpretes. LXX. λιγύριον (Vulg. *ligurius*. Luth. *Lyncurer*). Targ. vertit: בַּזָּהָב vel, uti exemplaria meliora habent, קנכר (pl. בַּזָּהָרִין h. e. gr. κέγχρ-ος, de quo *Smiris* (*Shamir*) genere v. Plin. 34, 4. *Ibn-Ganah* arabicum אלגזג (genus margaritae, uti habet *Al-Qamus*) respondere ait. *Hieron.* (Ep. CXXVIII.) et *Chrysostom.* hyacinthum vertunt. Qimchi: *topazo.*

Ex. 28, 19. 39, 12. לשם שבו ואחלמה

לָתַח

פעל ל״ע, וסמוכן תתיק וזעיק [לוים־דעסכנען], -זעסכנען], ל״ע תעעוף סתלכוזים, ותעלות הזכר לְתָח, וכתיב לכל בָּתָח, לפר תתכו אִבְּתָחַת, ובזעת כוב אֻבְּתָחַת, עעוף בגד כוכי, סתקוס על סנוף, וכזוזתוכי נָתַח כתו תקף, ותכיר כוס שהתקבו תוצג ת׳ כ׳ ל׳ לקד כוף, ובזוב זס כוף סככון. ויס שהכזו וכסכוס תן חָתַל, ולפ תתקוור לי.

v. inus. compos., expandere, extendere, veluti vestes, quae induuntur, a rad. חָתַח, praefixa praepositione *la* (aeth. אַלְבָּתַח vestis byssina, ampla illa amiculique similis). Cognata sunt vv. נָתַח (unde אַבְּתַחַת), samar. נָתַח (=מָתַח). Erant etiam, qui hoc v. per methatesin ex חָתַל ortum arbitrarentur, vi amiciendi s. induendi.

מַלְתָּחָה

ז״כ, וסמוכן מקום גכיות עשוקי כגדים [גאלדעראבע], כי ת׳ ליכן תתקוס, וכן פרשוזו תתפוכזים וסתקבס.

n. f., locus, in quo vestes (aeth. (*eltâh*) reponuntur, vestiarium (Garderobe). LXX. ἐξῶ τοῦ οἴκου μεσθάαλ.

הַמַּלְתָּחָה

2 Reg. 10, 22. לאשר על־המלתחה

לָתַךְ

פעל ל״ע כ״ק נגוד סנפ, וסמוכן כ״ל כמו לָשַׁךְ לעיל, לומר עכין שכן [לענגן], וק״כ הזכר סנפ עכין קכול, לו שהתכוות כמו כלפ, סרוס שלו כעכיו. עכין לתיפס, ועוד תקוס להתגדל.

vrb. inus., quod est fortasse ex לָשַׁךְ, vi ponendi vel excipiendi, demto sibilo, emollitum. Nisi ex v. כלת (arab., colligere) transpositione factum est. Sunt etiam, qui לָתַךְ cum רָתַךְ congruere vi effundendi putent; at *Letek* mensura est aridorum. Syr. convenire, concordare; *Etpe.* foedatum, contaminatum, luteum esse (unde *lutoko*, pollutio).

לֶתֶךְ

ז׳ לומר מס שכי תתכר, ותתכות עכיכו תכתיכס כו [תיכלייכלענגן], לו תעכין לקוע ולתקוף כו דכר, ולפ תכלתי

Hos. 3, 2. ולחך שערים

לָתַע

פעל כוד, וסוקת תעכין לדעת תתקדקים כזיכה ותכיכה [כיכסכען], וכן נתתת לחע כערכי, וכזכוי קלת לתת כלזון כוס, וכסקשת כלזון דומה לו נתת, נתת וכדומה, כי ע׳ כיזוע תנר לקותיות גכקת נכזוס, ותצרת זס לדעת דל״ת ולפן־מלך עָתַע בזיוב, כתר גְּלֻתָּע, לומר עקירת תתלתעות וכפילקס, לו שהוס פעל שתי״, ועוד תקוס להתגדל כוס.

vrb. trans. compos., sicut נָתַח, נָתַע (*Ghain* enim literarum גכלקוח est socius), mordere, arab. לחע, aeth. לחת. Hinc, ut dicunt *Q.* et *Ibn-Melek*, נָתַע in libro Job. 4, 10., pro נָתַח, vi dentes elidendi, nisi est denominativum, vi edentandi. Trg. מְתַפְּרְשִׁין לְמִבְּז בְּזָתָא. Syr. ושנא דאריותא אתתברי (dentes leonis fracti sunt). LXX. γαύρισμα δὲ δρακόντων ἐσβέσθη.

Nif-al: נִתַּע*

3 *perf. pl.:* נִתָּעוּ* *p.*

Job. 4, 10. *ושני כפירים נתעו

מַלְתָּעָה

ז״כ וקל נסמך סכמי מַלְתָּעוֹת, לו נסכום מַתְבְּעוֹת, וסמוכן אן סעוך ומוסס [כיי־סס־עכזעכ, לְמַתָּן], וכן פרשו תקדמוכים, ונשפת כוב מַלְתָּחַת תאכתת, מוזג תשכיים, ותתקרגס פרשוזו בְּבָא, גיב. ע׳ עוד נתע לקמן.

n. f. (nonnisi pl. c. מַלְתָּעוֹת, transpos. מִתְבְּעוֹת q. v.), *mordens* h. e. dens, spec. de dentibus molaribus (*mordi cibus*), targ. בַּבָּא, גִּיב, aeth. *maltâht*, mortariolum, in quo dentes insident. LXX. perbene *μύλα.*

pl. constr.: מַלְתְּעוֹת

Ps. 58, 7. מלתעות כפירים נתוץ יי׳

שְׁלֹמוֹ עֶרֶךְ לָמֶד · חֲרוּזֵי מִגִּים יָחַד ;
רִצְרוּ עֲדֵי צִוּוּלֵי רְשָׁעִים · הֲדָרָה עֲנָקָתְמוֹ ;
יָחַד ;
מְכָרָם מַבְדִּיל וּפְנִינִים · צְמָנוֹת וַעֲנָחוּ ;
יָחַד ;
רָצְרוּ נִבְבֵי בְלִשׁוֹן · מְקוֹרִים דָּקְדּוּרִי ;
יָחַד :

מ

מְאֹד

v. s. r. אֹזֶד *p.* 21.

מָאָה

ד׳ זז

פעל כוזד ול״ע כ״ק נגוד, וסמוכן מלילים ומכים וסגלפ [מעסכען, אַב־, -גרעגלפען], ולפ עכין קזיכות וגלגוק, כלפר קזכו רכים, ווס הגוד מָאָה סנפ ע״ם, ווזוק סתמנות סזשלפ על קוזק כמוס׳, כי כמוס וזו מכין ומלפ [גלאָסכען]. ווס סזס סלפרי מָאן, כל׳ סזסוג, לציון כלי מקוק כמוס׳, ע׳ סזס, וכן מָצָא נלפרי, עכין מלוד כמוס׳ ומכים וסמוס, ומתכו מָצָא, סם לכמוס סס, וכסזלפ על כמוס כמלדק לתעכע. וכלפ לפנ תכין ותכיר, שהגס בתכוו מָאָה, מָעָה, וזוס סקכן וסקוטע, וכן נלפע כזגס כתכוון בדוק ותכוסס נלפע ערב, עכין מלוד כמוס׳ ומכים [s. *mâ*, messen], וכן נזפע רומי ויוכי ולפקלכי וגרמכי׳, ודוק.

v. inus., metiri, permetiri, definire (abmessen, abgrenzen), unde hebr. מָאָה, numerus definitus, quantitas (Grösse); aram. מָאן, de vase, quod capit quantitates, v. מָצָא, metiri quantitates; *n.* מְצָא, quantitas quaedam, trop. de moneta, quae est quantitatis nummariae *aequivalens*. Radix est מָא, מָצָ, sanscr. *mâ*, (messen).

מָאָה

ז״כ ע״ע חָמָה [מן קמס סגרס], וסמוך מָאַת [קלפ ק׳ י״כ, כמר מלפ זכים, לו כמר מלפ פעמים], וסרכוי מְאוֹת וסוכי מָאתַיִם [כמר מְאַ־], וכתיב לפעמים סרכוי כתיב מָאוֹת מן מֵאָה סוכרי [נעדכי מלפיס] ע״ע חֲצִיָּה. וסמוכן כמות ומכין כלפי מוגל [מפסס גרפסס], וכן רִבּוֹ כתפיל כמות וכרוי לי־מוגל, ועוד נכתיים ס׳ י״ל כמכוון כמות ומכין [ניכו], ומוס כמות מוגלפ כמספר [סוכלעכע], לומר כמות גדולס, כי מלפ ולפ ורבו כמוקים כלפי מוגליס, דוק ותמלפ, ונתסוו לסמסכת כמוקים גדולים.

n. f. (ad s. f. חֲמָה, a v. חָמָה; c. מָאַת, Qoh. 8, 12. *absol.* = מָאַת שָׁנִים vel מֵאַת פָּעָמִים; pl. מְאוֹת, du. מָאתַיִם = מָאתַיִם, *pl. Ketib* aliquoties מְאָיוֹת a *m.* מְאִיָּה, arab. מִאַיָּה, ad s. f. רַבָּה), mensura, quantitas, uti et רִבּוֹ, primum de *quantitate* infinita dicitur, hinc Neh. 5, 11. de foenore seu usura (Vulg. *centesima*), et deinceps de quantitate numero definita, quantitas magna, *centum;* siquidem vocabula מֵאָה, אֶלֶף, רִבּוֹ, secundum vim iis ingenitam, primum quantitates indefinitas, deinde speciatim definitas significant. LXX. γόμοι, οἰφί, ἑκατόν, ἑκατοντάς, ἑκατοστεύειν; מָאַת פְּעָמִים, ἑκατονταπλάσιον, -ίως; בֶּן־מָאַת שָׁנָה, ἑκατονταετής; שַׂר מֵאוֹת, ἑκατόνταρχος, πατριάρχης.

והיו ימיו מאה ועשרים Gn. 6, 3.
חלבן מאה־שנה יולד Gn. 17, 17.
ויהיו חיי שרה מאה שנה Gn.23,1.
בשנה ההוא מאה שערים Gn.26,12.
ויחי יוסף מאה ועשר Gn. 50, 22.
וימת יוסף בן־מאה ועשר Gn.50,26
מאה באמה ארך Ex. 27, 9.
קלעים מאה ארך Ex. 27, 11.
ארך החצר מאה באמה Ex.27,18.
שש משזר מאה באמה Ex. 38, 9.
ולפאת צפון מאה באמה Ex.38,11.
חמשה מאה ומאה מכם Lev.26, 8.
וענשו אתו מאה כסף Dt. 22, 19.
בן־מאה ועשרים Dt. 31, 2. 34, 7.
בן־מאה ועשר שנים Jos. 24, 29.
בן־מאה ועשר שנים Jud. 2, 8.
מאה ועשרים אלף Jud. 8, 10.
ויותר ממנו מאה רכב 2 Sam. 8, 4.
כחם וכחם מאה פעמים 2 S. 24, 3.
מאה אמה ארכו 1 Reg. 7, 2.
וצאן מאה ועשרים אלף 1 Reg. 8, 63.
מאה ועשרים ככר זהב 1 Rg. 9, 14.
מאה ועשרים ככר זהב 1 Rg. 10, 10.
מאה ושמנים אלף בחור 1 Rg. 12, 21.
עבדיהו מאה נביאים 1 Reg. 18, 4.
מנביאי ה׳ מאה איש 1 Reg. 18, 13.
מאה־אלף רגלי ביום 1 Reg. 20, 29.
מאה־אלף כרים 2 Reg. 3, 4.
לפני מאה איש 2 Reg. 4, 43.
מאה שמונים 2 Reg. 19, 35.
מאה ככר־כסף 2 Reg. 23, 33.
ונפש אדם מאה אלף 1 Chr. 5, 21.
ובני בנים מאה וחמשים 1 Chr. 8, 40.
מאה ועשרים אלף 1 Chr. 12, 37.
ואחיו מאה ועשרים 1 Chr. 15, 5.
ואחיו מאה ושלשים 1 Chr. 15, 7.
ואחיו מאה ושנים עשר 1 Chr. 15, 10.
ויותר ממנו מאה רכב 1 Chr. 18, 4.
כהם מאה פעמים 1 Chr. 21, 3.
זהב ככרים מאה־אלף 1 Chr. 22, 14.
וברזל מאה־אלף ככרים 1 Chr. 29, 7.
מאה וחמשים אלף 2 Chr. 2, 16
והגבה מאה ועשרים 2 Chr. 3, 4.
ויעש רמונים מאה 2 Chr. 3, 16.
ויעש מזרקי זהב מאה 2 Chr. 4, 8.
וצאן מאה ועשרים 2 Chr. 7, 5.
ותהן למלך מאה ועשרים 2 Chr. 9, 9.
מאה ושמונים אלף בחור 2 Chr. 11, 1.
ועמו מאה־ושמונים 2 Chr. 17, 18.
בן־מאה ושלשים שנה 2 Chr. 24, 15.
מאה אלף גבור חיל 2 Chr. 25, 6.
מאה ככר־כסף 2 Chr. 27, 5.
ביהודה מאה ועשרים 2 Chr. 28, 6.
מאה ככר־כסף 2 Chr. 36, 3.
מאה שבעים ושנים Esr. 2, 3.
מאה ושנים עשר Esr. 2, 18.
מאה עשרים ושלשה Esr. 2, 21.
מאה עשרים ושמנה Esr. 2, 23.
מאה עשרים ושנים Esr. 2, 27.
מאה חמשים וששה Esr. 2, 30.
מאה עשרים ושמנה Esr. 2, 41.
מאה שלשים ותשעה Esr. 2, 42.
ומתנת כהנים מאה Esr. 2, 69.
התיחש לזכרים מאה Esr. 8, 3.
מאה וששים הזכרים Esr. 8, 10.
מאה ועשרה הזכרים Esr. 8, 12.
וכלי־כסף מאה Esr. 8, 26.
לככרים זהב מאה ככר Esr. 8, 26.
מאה וחמשים איש Neh. 5, 17.
מאה ושבעים ושנים Neh. 7, 8.
מאה שנים עשר Neh. 7, 24.
מאה שמנים ושמנה Neh. 7, 26.
מאה עשרים ושמנה Neh. 7, 27. 11, 14.
מאה ועשרים ושנים Neh. 7, 31.
מאה עשרים ושלשה Neh. 7, 32.
מאה ארבעים ושמנה Neh. 7, 44.
מאה שלשים ושמנה Neh. 7, 45.
מאה שבעים ושנים Neh. 11, 19.

מאה וארבעים שנה Job. 42, 16.
מהכות כסיל מאה Prv. 17, 10.
אם־יוליד איש מאה Eccl. 6, 3.
מאה ושמנים וחמשה Jes. 37, 36.
בן־מאה שנה ימות Jes. 65, 20.
בן־מאה שנה יקלל Jes. 65, 20.
מאה על־השבכה Jer. 52, 23.
מחוץ מאה אמה Ez. 40, 19.
מאה אמה Ez. 40, 23.
מאה אמות Ez. 40, 27.
ארך ׀ מאה אמה Ez. 40, 47.
ורחב מאה אמה Ez. 40, 47.
ארך מאה אמה Ez. 41, 13.
וקירותיה ארך מאה אמה Ez.41,13.
לקדים מאה אמה Ez. 41, 14.
מפו ומפו מאה אמה Ez. 41, 15.
על־פני ההיכל מאה אמה Ez. 42, 8.
תשאיר מאה Am. 5, 3.
והיוצאת מאה Am. 5, 3.

וּמֵאָה

ומאה מכם Lev. 26, 8.
ומאה לצבאתם Num. 2, 24.
שלשים ומאה משקלה Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
שלשים ומאה הקערה Num. 7, 85.
עשרים ומאה Num. 7, 86.
ומאה־איש אשר־אתו Jud. 7, 19.
איש אלף ומאה ככסף Jud. 16, 5.
אלף ומאה הכסף Jud. 17, 2.
את־אלף־ומאה הכסף Jud. 17, 3.
ומאה לאלף Jud. 20, 10.
וחמשה אלף ומאה איש Jud.20,35.
ומאה צמקים 1 Sam. 25, 18.
ומאה צמוקים 2 Sam. 16, 1.
ומאה קיץ ונבל יין 2 Sam. 16, 1.
בקר רעי ומאה צאן 1 Reg. 5, 3.
וסוס בחמשים ומאה 1 Rg. 10, 29.
ומאה אלף אילים 2 Reg. 3, 4.
שבעת אלפים ומאה 1 Chr. 12, 25.
ומאה אלף איש שלף 1 Chr. 21, 5.
וסוס בחמשים ומאה 2 Chr. 1, 17.
שבע ועשרים ומאה מדינה Esth.1,1
8, 9. 9, 30.

הַמֵּאָה

ועד־מגדל המאה קדשוהו Neh.3,1.
ומגדל המאה Neh. 12, 39.
ארך אמות המאה Ez. 42, 2.

בְּמֵאָה

במאה קשיטה Gn. 33, 19.
אבי־שכם במאה קשיטה Jos.24,32.
כי במאה ערלות פלשתים 1S.18,25.
במאה ערלות פלשתים 2 S. 3, 14.
במאה ככר־כסף 2 Chr. 25, 6.

לִמְאָה

עשרה אנשים למאה Jud. 20, 10.
אחד למאה חקטן 1 Chr. 12, 14.
ועמהם כהנים למאה 2 Chr. 5, 12.

מְאַת *constr.:*

שם בן מאת שנה Gn. 11, 10.
ואברהם בן מאת שנה Gn. 21, 5.
מאת שנה ושבעים שנה Gn. 25, 7.
מאת שנה ושלשים שנה Gn. 25, 17.
מאת שנה ושמנים שנה Gn. 35, 28.
מאת ככר Ex. 38, 25.
ויהי מאת ככר הכסף Ex. 38, 27.
מאת אדנים Ex. 38, 27.
מאת אלף ושמנים Num. 2, 9.
מאת אלף ואחד Num. 2, 16.
מאת אלף ושמנת Num. 2, 24.
מאת אלף ושבעה Num. 2, 31.
עשה רע מאת Eccl. 8, 12.

וּמְאַת *constr.:*

שלשים ומאת שנה Gn. 5, 3.
חמש שנים ומאת שנה Gn. 5, 6.
ששים שנה ומאת שנה Gn. 5, 18.
ושמנים שנה ומאת שנה Gn.5,25.28.
חמשים ומאת יום Gn. 7, 24. 8, 3.
עשרה שנה ומאת שנה Gn. 11, 25.
שלשים ומאת שנה Gn. 47, 9.
וארבעים ומאת שנה Gn. 47, 28.
שבע ושלשים ומאת שנה Ex. 6, 16.
שלש ושלשים ומאת שנה Ex. 6, 18.
ועשרים ומאת שנה Num. 33, 39.
ומאת הכסף והדגן Neh. 5, 11.
שמנים ומאת יום Esth. 1, 4.

לִמְאַת *constr.:*

למאת הככר Ex. 38, 27.

מֵאוֹת *pl.:*

תשע מאות שנה Gn. 5, 5.
ושמנה מאות שנה Gn.5,7.13.16.17.
וחשע מאות שנה Gn. 5, 8.
11. 14. 20. 27.
ושמנה מאות שנה Gn. 5, 10.
שמנה מאות שנה Gn. 5, 19.
שלש מאות שנה Gn. 5, 22.
ושלש מאות שנה Gn. 5, 23.
ושבע מאות שנה Gn. 5, 26. 31.
בן־חמש מאות שנה Gn. 5, 32.
בשנת שש־מאות־שנה Gn. 7, 11.
ויהי באחת ושש־מאות Gn. 8, 13.
שלש מאות שנה Gn. 9, 28.
תשע מאות שנה Gn. 9, 29.
חמש מאות שנה Gn. 11, 11.
וארבע מאות שנה Gn.11,13.15.17.
שמנה עשר ושלש מאות Gn.14,14.
ועני אתם ארבע מאות Gn. 15, 13.
ארבע מאות שקל ככסף Gn. 23, 16.
וארבע־מאות איש עמו Gn. 32, 7.
ועמו ארבע מאות איש Gn. 33, 1.
נתן שלש מאות ככסף Gn. 45, 22.
ככש־מאות אלף רגלי Ex. 12, 37.
וארבע מאות שנה Ex. 12, 40. 41.
שש־מאות רכב בחור Ex. 14, 7.
שרי אלפים שרי מאות Ex.18,21.25.
מר־דרור חמש מאות Ex. 30, 23.
וקדה חמש מאות Ex. 30, 24.
ושבע מאות ושלשים Ex. 38, 24.
ואלף ושבע מאות Ex. 38, 25.
לשש־מאות אלף Ex. 38, 26.
וחמש מאות Ex. 38, 26.
וארבע־מאות שקל Ex. 38, 29.
וחמש מאות Nu. 1, 21. 41. 2, 11.
ושלש מאות Num. 1, 23. 2, 13.
ושש מאות וחמשים Nu.1,25.2,15.
ושש מאות Num. 1, 27. 2, 31.
וארבע מאות Nu.1,29. 31. 37. 43.
וחמש מאות Num. 1, 33.
46. 2, 19. 28. 32. 3, 22.
ושבע מאות Num. 1, 39. 2, 26.
שש־מאות אלף Num. 1, 46. 2, 32.
ושש מאות Num. 2, 4. 3, 28.
וארבע מאות Num. 2, 6.
8. 9. 16. 23. 30.
ושלש מאות ואלף Num. 3, 50.
שבע מאות וחמשים Num. 4, 36.
ושש מאות ושלשים Num. 4, 40.
וחמש מאות ושמנים Num. 4, 48.
וארבע־מאות בשקל הקדש Nu.7,85
ששי־מאות אלף רגלי Num. 11, 21.
ושבע מאות ושלשים Num. 26, 7.
ארבעים אלף וחמש מאות Nu.26,18
ושבעים אלף וחמש מאות Nu.26,22
וששים אלף ושלש מאות Nu.26,25.
ששים אלף וחמש מאות Nu.26,27.
וחמשים אלף ושבע מאות Nu.26,34
ושלשים אלף וחמש מאות Nu.26,37
וארבעים אלף ושש מאות Nu.26,41.
וששים אלף וארבע מאות Nu.26,43.
אלף וארבע מאות Num. 26, 47.
אלף וארבע מאות Num. 26, 50.
שבע מאות ושלשים Num. 26, 51.
צאן שש־מאות אלף Num. 31, 32.
שלש־מאות אלף Num. 31, 36. 43.
וחמש מאות Num. 31, 36. 43.
שש־מאות חמש ושבעים Nu. 31, 37.
שלשים אלף וחמש
מאות Num. 31, 39. 45.
שבע־מאות Num. 31, 52.
שרי אלפים ושרי מאות Dt. 1, 15.
שש־מאות איש Jud. 3, 31.
18, 11. 20, 47.
תשע מאות רכב־ברזל Jud. 4, 3.
תשע מאות רכב ברזל Jud. 4, 13.
שלש מאות איש Jud. 7, 6.
בשלש מאות האיש Jud. 7, 7.
ובשלש־מאות האיש Jud. 7, 8.
את־שלש־מאות האיש Jud. 7, 16.
שלש־מאות השופרות Jud. 7, 22.
הוא ושלש־מאות האיש Jud. 8, 4.
אלף ושבע־מאות זהב Jud. 8, 26.
שלש מאות שנה Jud. 11, 26.
וילכד שלש־מאות שועלים Jud.15,4
ושש־מאות איש Jud. 18, 16.
ושש־מאות האיש Jud. 18, 17.
ארבע מאות אלף איש Jud. 20, 2. 17.
שבע מאות איש בחור Jud.20,15.16.
ארבע מאות נערה בתולה Jud.21,12
שלש מאות אלף 1 Sam. 11, 8.
כששי־מאות איש 1 Sam. 13, 15.
14, 2. 23, 13
שש־מאות שקלים ברזל 1 S. 17, 7.
ויהיו עמו כארבע מאות
איש 1 Sam. 22, 2.
שרי אלפים ושרי מאות 1 S. 22, 7.
כארבע מאות איש 1 Sam. 25, 13.
ששי־מאות איש אשר עמו 1 S. 27, 2.
ששי־מאות איש אשר אתו 1 S. 30, 9.
הוא וארבע־מאות איש 1 S. 30, 10.
ארבע מאות איש 1 Sam. 30, 17.
שלש־מאות ששים איש 2 S. 2, 31.
אלף ושבע־מאות פרשים 2 S. 8, 4.
שבע מאות רכב 2 Sam. 10, 18.
וכל־הגתים שש־מאות 2 S. 15, 18.
שרי אלפים ושרי מאות 2 S. 18, 1.
שלש מאות משקל נחשת 2 S. 21, 16.
על־שמנה מאות חלל 2 S. 23, 8.
על־שלש מאות חלל 2 S. 23, 18.
שמנה מאות אלף איש 2 S. 24, 9.
חמש־מאות אלף איש 2 S. 24, 9.
שלשת אלפים ושלש
מאות 1 Reg. 5, 30.
וארבע מאות שנה 1 Reg. 6, 1.
ארבע מאות לשתי 1 Reg. 7, 42.
חמשים וחמש מאות 1 Rg. 9, 23.
ארבע־מאות ועשרים ככר 1 Rg. 9, 28
שש מאות ששים ושש 1 Rg. 10, 14.
שש־מאות זהב יעלה 1 Rg. 10, 16.
ושלש־מאות מגנים 1 Reg. 10, 17.
אלף וארבע־מאות רכב 1 Rg. 10, 26.
בשש מאות ככף 1 Reg. 10, 29.
שבע מאות 1 Reg. 11, 3.
ופלגשים שלש מאות 1 Reg. 11, 3.
נביאי הבעל ארבע־
מאות 1 Reg. 18, 19.
ונביאי האשרה ארבע
מאות 1 Reg. 18, 19.
ארבע־מאות וחמשים 1 Rg. 18, 22.
הנביאים כארבע מאות 1 Rg. 22, 6.
שבע־מאות איש שלף 2 Reg. 3, 26.
ארבע מאות אמה 2 Reg. 14, 13.
שלש מאות ככר־כסף 2 Rg. 18, 14.
אנשים חמש מאות 1 Chr. 4, 42.
ושבע־מאות וששים 1 Chr. 5, 18.
ושנים־אלף ושש מאות 1 Chr. 7, 2.
ואחיהם שש־מאות 1 Chr. 9, 6.
תשע מאות וחמשים 1 Chr. 9, 9.
אלף ושבע מאות 1 Chr. 9, 13.
על־שלש־מאות חלל 1 Chr. 11, 11. 20.
ושמנה מאות חלוצי 1 Chr. 12, 24.
ארבעת אלפים ושש

מאות 1 Chr. 12, 26.
שלשת אלפים ושבע
מאות 1 Chr. 12, 27.
עשרים אלף ושמונה
מאות 1 Chr. 12, 30.
ושמונה אלף ושש מאות 1Chr.12,35.
ארבע מאות 1 Chr. 21, 5.
משקל שש מאות 1 Chr. 21, 25.
אלף ושבע־מאות 1 Chr. 26, 30.
אלפים ושבע מאות 1 Chr. 26, 32.
אלף וארבע־מאות רכב 2 Chr. 1, 14.
בשש מאות כסף 2 Chr. 1, 17.
שלשת אלפים ושש מאות 2 Chr. 2, 1.
אלפים ושש מאות 2 Chr. 2, 16.
ושלשת אלפים ושש
מאות 2 Chr. 2, 17.
לככרים שש מאות 2 Chr. 3, 8.
הרמונים ארבע מאות 2 Chr. 4, 13.
ארבע־מאות וחמשים 2 Chr. 8, 18.
שש מאות ששים ושש 2 Chr. 9, 13.
מאות זהב שחוט 2 Chr. 9, 15.
ושלש־מאות מגנים זהב 2 Chr. 9, 16.
שחוט שלש מאות זהב 2 Chr. 9, 16.
ארבע־מאות אלף איש 2 Chr. 13, 3.
בשמונה מאות אלף 2 Chr. 13, 3.
חמש־מאות אלף איש 2 Chr. 13, 17.
מיהודה שלש מאות 2 Chr. 14, 7.
ומרכבות שלש מאות 2 Chr. 14, 8.
בקר שבע מאות 2 Chr. 15, 11.
אלפים ושבע מאות 2 Chr. 17, 11.
אלפים ושבע מאות 2 Chr. 17, 11.
גבורי חיל שלש מאות 2 Chr. 17, 14.
הבריחים ארבע מאות 2 Chr. 18, 5.
וימצאם שלש־מאות 2 Chr. 25, 5.
ארבע מאות אמה 2 Chr. 25, 23.
אלפים ושש מאות 2 Chr. 26, 12.
שלש מאות אלף 2 Chr. 26, 13.
וחמש מאות 2 Chr. 26, 13.
בקר שש מאות 2 Chr. 29, 33.
אלפים ושש מאות 2 Chr. 35, 8.
ובקר שלש מאות 2 Chr. 35, 8.
ובקר חמש מאות 2 Chr. 35, 9.
ארבע מאות ועשרה Esr. 1, 10.
אלפים וארבע מאות Esr. 1, 11.
שלש מאות שבעים Esr. 2, 4.
שבע מאות Esr. 2, 5.
שמנה מאות ושנים עשר Esr. 2, 6.
תשע מאות וארבעים Esr. 2, 8.
שבע מאות וששים Esr. 2, 9.
שש מאות ארבעים Esr. 2, 10.
שש מאות עשרים Esr. 2, 11.
שש מאות ששים Esr. 2, 13.
ארבע מאות חמשים Esr. 2, 15.
שלש מאות עשרים Esr. 2, 17.
שבע מאות וארבעים Esr. 2, 25.
שש מאות עשרים Esr. 2, 26.
שלש מאות ועשרים Esr. 2, 32.
שבע מאות עשרים Esr. 2, 33.
שלש מאות ארבעים Esr. 2, 34.
ושש מאות ושלשים Esr. 2, 35.
תשע מאות שבעים Esr. 2, 36.
שלש מאות תשעים Esr. 2, 58.
שש מאות חמשים Esr. 2, 60.
שלש־מאות ששים Esr. 2, 64.
שלש מאות שלשים Esr. 2, 65.
גמליהם ארבע מאות Esr. 2, 67.
שבע מאות Esr. 2, 67.
שלש מאות הזכרים Esr. 8, 5.
ששי־מאות וחמשים Esr. 8, 26.
שלש מאות שבעים ושנים Neh. 7, 9.
שש מאות חמשים ושנים Neh. 7, 10.
אלפים ושמנה מאות Neh. 7, 11.
שמנה מאות ארבעים Neh. 7, 13.
שבע מאות ושלשים Neh. 7, 14.
שש מאות ארבעים ושמנה Neh. 7, 15.
שש מאות עשרים ושמנה Neh. 7, 17.
שלש מאות עשרים ושנים Neh. 7, 17.
שש מאות ששים ושבעה Neh. 7, 18.

שש מאות חמשים Neh. 7, 20.
שלש מאות עשרים Neh. 7, 22.
שלש מאות עשרים Neh. 7, 23.
שבע מאות ארבעים Neh. 7, 29.
שש מאות עשרים ואחד Neh. 7, 30.
שלש מאות ועשרים Neh. 7, 35.
שלש מאות ארבעים Neh. 7, 36.
שבע מאות ועשרים ואחד Neh. 7, 37.
תשע מאות ושלשים Neh. 7, 38.
תשע מאות שבעים Neh. 7, 39.
שלש מאות תשעים Neh. 7, 60.
שש מאות ארבעים ושנים Neh. 7, 62.
אלפים שלש־מאות Neh. 7, 66.
שלש מאות שלשים Neh. 7, 67.
סוסיהם שבע מאות Neh. 7, 68.
גמלים ארבע מאות Neh. 7, 69.
שבע מאות Neh. 7, 69.
שלשים וחמש מאות Neh. 7, 70.
ארבע מאות ששים Neh. 11, 6.
תשע מאות עשרים ושמנה Neh. 11, 8.
שמנה מאות עשרים
ושנים Neh. 11, 12.
חמש מאות איש Esth. 9, 6. 12.
שלש מאות איש Esth. 9, 15.
וחמש מאות צמד־בקר Job. 1, 3.
וחמש מאות אתונות Job. 1, 3.
נפש שמנה מאות Jer. 52, 29.
נפש שבע מאות Jer. 52, 30.
ושש מאות Jer. 52, 30.
שלש־מאות ותשעים Ez. 4, 5. 9.
והרחב חמש מאות Ez. 42, 2.
חמש־מאות קנים Ez. 42, 17. 18. 19.
ארך חמש מאות Ez. 42, 20
חמש מאות בחמש מאות Ez. 45, 2.
חמש מאות וארבע Ez. 48, 16 (bis).
חמש מאות Ez. 48, 30. 32. 33. 34.
אלפים ושלש מאות Dan. 8, 14.
אלף שלש מאות Dan. 12, 12.

pl.: מֵאוֹת

שמנה מאת שנה Gn. 5, 4.
וחמש מאת שנה Gn. 5, 30.
ארבע מאת שקל־כסף Gn. 23, 15.

pl.: הַמֵּאוֹת

ושבע המאות וחמשה Ex. 38, 28.
ושרי המאות Num. 31, 14. 48.
אחד נפש מחמש המאות Nu. 31, 28.
ומאת שרי המאות Num. 31, 52.
ויקח את־שרי המאות 2 Rg. 11, 19.
ושרי המאות 1 Chr. 28, 1.
ויקח את־שרי המאות 2 Chr. 23, 1.
לשרי המאות את־
החניתים 2 Chr. 23, 9.
שרי המאות, פקודי 2 Chr. 23, 14.
ולשרי המאות 2 Chr. 25, 5.

pl.: הַמְּאָיוֹת K'tib.

את־שרי המאיות 2 Reg. 11, 4.
ויעש שרי המאיות 2 Reg. 11, 9.
ויתן הכהן לשרי המאיות 2 Rg. 11, 11
שרי המאיות, פקדי 2 Reg. 11, 15.

pl.: וְהַמֵּאוֹת

שרי האלפים והמאות Num. 31, 54.
שרי האלפים והמאות 1 Chr. 13, 1.
לשרי־האלפים והמאות 1 Chr. 26, 26.
ושרי האלפים, והמאות 1 Chr. 27, 1.
29, 6.
לשרי האלפים והמאות 2 Chr. 1, 2.

pl.: לְמֵאוֹת

עברים למאות ולאלפים 1 S. 29, 2.
וכל־העם יצאו למאות 2 S. 18, 4.
למאות הככר אשר נתתי 2 Chr. 25, 9.

du.: מָאתַיִם

מאתים שנה Gn. 11, 23.
עזים מאתים Gn. 32, 15.
רחלים מאתים Gn. 32, 15.
ותקח אמו מאתים כסף Jud. 17, 4.
מאתים אלף רגלי 1 Sam. 15, 4.
ויך בפלשתים מאתים איש 1 S. 18, 27
ותקח מאתים לחם 1 Sam. 25, 18.
ויעמדו מאתים איש 1 Sam. 30, 10.
אל־מאתים האנשים 1 S. 30, 21.
מאתים שקלים באבן 2 S. 14, 26.
הלכו מאתים איש 2 Sam. 15, 11.
ואליהם מאתים לחם 2 S. 16, 1.
והרמנים מאתים טרים 1 Reg. 7, 20.
מאתים צנה זהב שחוט 1 Rg. 10, 16.
מאתים שנים ושלשים 1 Rg. 20, 15.
וצאן מאתים וחמשים 1 Chr. 5, 21.
מאתים ושנים עשר 1 Chr. 9, 22.
ראשיהם מאתים 1 Chr. 12, 32.
ואחיו מאתים ועשרים 1 Chr. 15, 6.
ואחיו מאתים 1 Chr. 15, 8.
מאתים שמנים ושמנה 1 Chr. 25, 7.
מאתים צנה זהב שחוט 2 Chr. 9, 15.
ודרכי קשת מאתים 2 Chr. 14, 7.
ועמו מאתים ושמונים 2 Chr. 17, 15.
ועמו מאתים אלף 2 Chr. 17, 16.
קשת ומגן מאתים אלף 2 Chr. 17, 17.
מאתים אלף נשים 2 Chr. 28, 8.
כבשים מאתים 2 Chr. 29, 32.
מאתים חמשים Esr. 2, 7.
מאתים עשרים Esr. 2, 12.
מאתים עשרים ושלשה Esr. 2, 19.
מאתים עשרים ושלשה Esr. 2, 28.
מאתים חמשים וארבעה Esr. 2, 31.
מאתים ארבעים ושבעה Esr. 2, 38.
ומשררות מאתים Esr. 2, 65.
ועמו מאתים הזכרים Esr. 8, 4.
מאתים ושמנה עשר Esr. 8, 9.
נתינים מאתים ועשרים Esr. 8, 20.
מאתים חמשים וארבעה Neh. 7, 12.
מאתים חמשים וארבעה Neh. 7, 34.
אלף מאתים ארבעים Neh. 7, 41.
ומשררות מאתים Neh. 7, 67.
פרדיהם מאתים Neh. 7, 68.
מאתים ארבעים ושנים Neh. 11, 13.
מאתים שמנים וארבעה Neh. 11, 18.
אלף מאתים ותשעים Dan. 12, 11.

du.: מָאתַיִם *p.*

תשע שנים ומאתים שנה Gn. 11, 19.
שבע שנים ומאתים שנה Gn. 11, 21.
חמש שנים ומאתים שנה Gn. 11, 32.
חמשים ומאתים Ex. 30, 23 (bis).
ושלשים אלף ומאתים Nu. 1, 35. 2, 21.
ששת אלפים ומאתים Num. 3, 34.
ושבעים ומאתים Num. 3, 43.
שלשת אלפים ומאתים Num. 4, 44.
חמשים ומאתים Nun. 16, 2. 17.
החמשים ומאתים איש Nu. 16, 35.
חמשים ומאתים איש Nu. 26, 10.
ועשרים אלף ומאתים Nu. 26, 14.
ומאתים שקלים כסף Jos. 7, 21.
ומאתים ושבו 1 Sam. 25, 13.
ומאתים דבלים 1 Sam. 25, 18.
עשרים אלף ומאתים 1 Chr. 7, 9.
שבעה־עשר אלף ומאתים 1 Chr. 7, 11
חמשים ומאתים הרדים 2 Chr. 8, 10.
באלף ומאתים רכב 2 Chr. 12, 3.
מנים אלפים ומאתים Neh. 7, 71.
ומאתים לנשרים את פריו Cant. 8, 12
צפונה חמשים ומאתים Ez. 48, 17.
ונגבה חמשים ומאתים Ez. 48, 17.
וקדימה חמשים ומאתים Ez. 48, 17.
וימה חמשים ומאתים Ez. 48, 17.

du.: הַמָּאתַיִם

מן־החמאתים ממשקה Ez. 45, 15.

du.: וְהַמָּאתַיִם *p.*

והשבעים והמאתים Num. 3, 46.

מְאָה

כתרמי כמו נענכי, וכוונ׳ מָאתַיִן, וכתבו מָאָתַן, כמר מָאָן, או מָאָנַן, כלומ׳ סיקיד מָאָה, ויודיעת הכתוב מָאוֹתָא, ע׳י נספכי מנכש שפתי קמס קף כי׳ד נסעיכס. וכנכי דנכתו שמשכש נדומס לוס הסס הקרמי מָאָא, כמות מענעית, ונשפס יסודית מָאָה, ומוס הכתוב מָאוֹת, כמותות מענעיות, וכי להסס מָאוֹן ג״כ שלוש המכוון כוס [ע׳ ספכי מש קף קס״ן].

n. et deinde numer. aram., quantitas, numerus, deinde *spec.* centum (du. מָאתַן = מָאָתַן, pl. מָאָתַן, vel מָאָנַן, ac si singul. esset מָאָה, *pl. def.* מָאָוָתָא). Indidem aram. מָאָא, jud. מָאָה (pl. מָאוֹת), sicut מָנָא, מָנָה (= מָנוֹן), quantitas numaria, pecunia.

לאחשדרפניא מאה Dan. 6, 2.
תתרין מאה Esr. 6, 17.
עד־כסף ככרין מאה Esr. 7, 22.
חנטין כורין מאה Esr. 7, 22.
חמר בתין מאה Esr. 7, 22.
בתין משח מאה Esr. 7, 22.

du.: מָאתַיִן

דכרין מאתין Esr. 6, 17.

מָאן

ז״ן גויר מָא, ע״ע לְשָׁן, וסידועס מָאנָא, וסרכוי מָאנִין, ולפעמיס נקסר ף׳ סזרש. סמעכס כמות סס ומדס [נרחסבע, מחסס], ומדס כלי מקוים כמותים, או כלי נכללן, ומדס כלי גכ כ״ל מכללת כמותים, ומקו״כ נכללן. ודע קורס שסמצויס מקן לאכי ליד עוטים, כי זרש לאכי אָנָה, לזמן שקיס אכס ומכס.

n. m. (secundar. a *n.* מָא, sicut לְשָׁן a *n.* לָשׁ; def. מָאנָא, pl. מָאנִין, interdum ejecto *Alef* radicis), quantitas, mensura, hinc vas quantitates capiens ac metiens, deinde general. vas, syr. *mono.* Errant, qui hoc nomen a v. אָנָה, arab. انى IV., vi retinendi, deducunt, unde nec אָנִי navicula, derivandum, cujus v. אָנָה vi ultro citroque natandi dicitur. LXX.

τὸ σκεῦος.

def. pl.: מָאנַיָּא

מאניא דיר־בית־אלהא Esr. 5, 14.

def. pl.: וּמָאנַיָּא

ומאניא די־מתיהבין לך Esr. 7, 19.

def. pl.: וּלְמָאנַיָּא

ולמאניא די־ביתה Dan. 5, 23

constr. pl.: מָאנֵי

באדין היתיו מאני דהבא Dan. 5, 3.

constr. pl.: לְמָאנֵי

למאני דהבא וכספא Dan. 5, 2.

מְאַם

פעל ל״ע כ״ף נגזר מָאוּם, כמר מָאוּם, חסר מקנר שלו מוס, ונקסר שהפוכו חסעל חס נרקס לי תמיוחו מקיוס ופקיוס ונכיכס [פעהלען], ונקסר שלף כמקף פעל שרקפיתו ופקריתו נקוניות דומות, ופס ימלף כפיל־זרש סוף כקסר סוכתני מקף ווז, ע״ע, לול וכדומס. לכן נכרול לי שהפעל פס קניר מכפל מָאַמָא, ופקילו פס זיכיס הפעל חס מקטוחו הכקזיק מָא, וע״כ קן לזרש מָא נלנד יס לקקול, לין זיכיס לו המכוון של מקיכס ופקיקס, ונקמת להזרש מָה לקמן המכוון כוס, כקסר מקקס, וסוף מקיכו. ע׳ עול מלן.

v. inus. (unde מָאוּם = מְאוּם), deesse, deficere, imperfectum, non integrum esse (opp. תָּם). Forma autem מָאַם mutilata est ex מָאַמָא (cujus radix est מָא, cf. מָהּ, מָאָן, מָנַע, מָהַר, לוּל, מָרַשׁ, זוּז, clare

ostendimus, non inveniri verbum primarium in lingua hebraica, quae ab eadem litera ordiatur in eandemque desinat.

מָאוּם

ז׳, וגם מוּם הסקנר, וסמוכן חסרין [פעמל], וכלתי מצלמות, וע״כ לא חֶסֶר, ונלמד מקנכוכו דכן מצלם.

vel מוּם *n. m.*, defectus, vitium (syn. חֶסֶר, opp. תֹּם), trop. macula, labes (Fehl, Mangel). LXX. *μῶμος* (*μωμεῖν, μωμητός*), *δῶρον.*

Job. 31, 7.	ובכפי דבק מאום
Dan. 1, 4.	אין בהם כל־מאום
forma decurt.:	מוּם
Lev. 21, 17.	אשר יהיה בו מוּם
Lev. 21, 18.	אשר־בו מום לא יקרב
Lev. 21, 21.	אשר־בו מום
Lev. 21, 21.	מום בו
Lev. 21, 23.	לא יגש כל־מום בו
Lev. 22, 20.	מום לא תקריבו
Lev. 22, 21.	כל־מום לא יהיה־בו
Lev. 22, 25.	משחתם בהם מום בם
Lev. 24, 19.	כל־יתן מום בעמיתו
Lev. 24, 20.	כאשר יתן מום באדם
Num. 19, 2.	אשר אין בה מום
Dt. 15, 21.	וכל־היתה בו מום
Dt. 15, 21.	כל מום רע
Dt. 17, 1.	אשר יהיה בו מום
2 Sam. 14, 25.	לא־היה בו מום
	וּמוּם
Cant. 4, 7.	ומום אין בך
	מְמוּם
Job. 11, 15.	כי־אז תשא פניך ממום
cum suff.:	מִמֻּמֶךָ
Prv. 9, 7.	ומוכיח לרשע מומו
cum suff.:	מוּמָם
Dt. 32, 5.	שחת לו לא בניו מומם

מָאַן

פעל נומד, וסמוכן חסיכם ונליכם ונלילם [כיכע ויין, פעמלנן], ותמלות מָאֵן עכן שלילם, וכן מֵהּ לקמן, ומוכ סכנד יוכל בֵּאֵן, עצות מצלם וקסר [פעלניכנן], לומר מכיעם [ווייענכן], ולוק היעב, ונכין נוכ נ״כ מלם לעיל. נסוכסי מָאֵן כעדכות ונצללות, ויקוק לנכם.

v. intr., non esse, deesse, deficere, a rad. *ma* (מָא, מֵהּ, vi negativa); *Pi.* מֵאֵן, defectum seu negationem facere, negare, recusare. Ergo מָאֵם et מָאַן, variantibus liquidis, indidem ortum habent. Syr. מָאֵן, molestum, taedio esse. LXX. *οὐ θέλειν, οὐ βούλεσθαι, οὐ δύνασθαι, οὐ προαιρεῖν, οὐκ εἰσακούειν, οὐχ ὑπακούειν, ἀναιδεύειν, ἀπαναίνεσθαι, ἀπειθεῖν; ἀπαναισχυντεῖν; μὴ ἄφιεναι.*

Pi-el: מֵאֵן 3 *perf.*

	מאן לשלח העם
Ex. 7, 14.	כי מאן יי׳ לתתי
Num. 22, 13.	מאן בלעם הלך עמנו
Nu. 22, 14.	מאן רבמי להקים לאחיו שם
Dt. 25. 7	אשר מאן לתת־לך בכתך
1 Rg. 21, 15.	
3 *prf. fem.:*	מֵאֲנָה
Job. 6, 7.	מאנה לנגוע נפשי
Ps. 77, 3.	מאנה חנחם נפשי
Jer. 15, 18.	מאנה חרפא
Jer. 31, 15.	מאנה להנחם על־בניה
2 *prf. masc.:*	מֵאַנְתָּ
Ex. 10, 3.	עד־מתי מאנת לענת
2 *perf. fem.:*	מֵאַנְתְּ
Jer. 3, 3.	מאנת הכלם
3 *perf. pl.:*	מֵאֲנוּ
Ps. 78, 10.	ובתורתו מאנו ללכת
Prv. 21, 7.	כי מאנו לעשות משפט
Prv. 21, 25.	כי־מאנו ידיו לעשות
Jer. 5, 3.	מאנו קחת מוסר
Jer. 5, 3. 8, 5.	מאנו לשוב
Jer. 9, 5.	מאנו דעת־אותי
Jer. 11, 10.	אשר מאנו לשמוע
Jer. 50, 33.	מאנו שלחם
Hos. 11, 5.	כי מאנו לשוב
2 *perf. pl.:*	מֵאַנְתֶּם
Ex. 16, 28.	עד־אנה מאנתם לשמר
inf. absol.:	מָאֵן
Ex. 22, 16.	אם־מאן ימאן אביה
2 *impf. masc.:*	וְתִמְאָן
Ex. 4, 23.	ותמאן לשלחו
3 *imperf.:*	יְמָאֵן
Ex. 22, 16.	ימאן אביה לתתה לו
3 *imperf.:*	וַיְמָאֵן
Gn. 37, 35.	וימאן להתנחם
Gn. 39, 8.	וימאן ויאמר אל־אשת
Gn. 48, 19.	וימאן אביו ויאמר
Num. 20, 21.	וימאן אדום נתן
1 S. 28, 23.	וימאן וישמר לא אכל
2 S. 2, 23.	וימאן לסור ויכהו אבנר
2 S. 13, 9.	ותצק לפניו ויממן לאכול
1 Rg. 20, 35.	וימאן האיש להכתו
2 Rg. 5, 16.	וייפצר־בו לקחת וימאן
3 *impf. fem.:*	וַתְּמָאֵן
Esth. 1, 12.	ותמאן המלכה ושתי
2 *impf. pl.:*	תְּמָאֲנוּ
Jes. 1, 20.	ואם־תמאנו ומריתם
2 *impf. pl.:*	וַתְּמָאֲנוּ *p.*
Prv. 1, 24.	יען קראתי ותמאנו
3 *impf. pl.:*	יְמָאֲנוּ
Jer. 25, 28.	כי ימאנו לקחת
3 *impf. pl.:*	וַיְמָאֲנוּ
1 Sam. 8, 19.	וימאנו העם לשמע
Neh. 9, 17.	וימאנו לשמע
Zach. 7, 11.	וימאנו להקשיב
	מָאֵן

ת״, וסמוכן מוכע [ווייענכל], ומקמוכס נימוכית, ונסקצר עס סנני מסס כקו ככל פעל.

adj. m. partic., negans, recusans, c. *pronom. personal.*, veluti מָאֵן אַתָּה (periphrastice pro מֹאֵנְתָּ), de statu praefracte penitusque renuendi diuturniori. LXX. *μὴ βούλεσθαι, μὴ θέλειν.*

Ex. 7, 27.	ואם־מאן אתה לשלח
Ex. 9, 2. 10, 4.	כי אם־מאן אתה לשלח
Jer. 38, 21.	ואם־מאן אתה לצאת
	מֵאֵן

ז״ו ומלנוכ מֵאֲנִים, ומוק נויכ מכנד, וסמוכן קצר יעקן ויעכיע, נעמיק יכוע מֵאֵן [צעכי מקון], מְמֻאָנָה, וכפס יסוליע מְאֵינָה.

n. m. piĕl. (pl. מְאֵנִים), sicut מָאֵן, renuens, nolens. Inde gem. *nn.* מְמֻאָנָה, שְׁטָרֵי מֵיאוֹן) מֵיאֵן, rabb. *n. verb.* מְאִינָה. LXX. *μὴ βουλόμενος.*

adj. pl.:	הַמְּאֵנִים
Jer. 13, 10.	חמאנים לשמע

מָאַס

פעל נומד וסעניק יְמָאֵס, וסומק סעניק כתון וכקול נכול וכקוכ נוול וזקוק סקלס וסולס קלוס וקקון [צעכ-צמכעכן, -וועכצעכן], ותמלות מצכע מָאֵס [מֵס], וכן כצכע כמכון נפסס יכיק [μυσ-ιάω, μισ-έω],

וכלוסס נפסקי עכנ, ומוס נגמיק מֵאֵיסוּ מֵיאֵיסוּ מצמוע. סכפעל נעכין מסיסס, מעכע בֵּס נסלקן סקנוצס, וקין פס קמוע, כי מֵס שכע נפכי עלמו, נקין קכנוע לל מָאֵס, כלוכ מצכו כניס.

v. tr. (impf. יִמְאַס), contemnere, aspernari, fastidire, rejicere, a radice *mas* (מָאֵס, מָס), gr. *μύζ-ειν* (1. = מָס, 2. = מָץ), *μυσ-ιᾶν* (*μύσος*), *μισ-εῖν. Ni.* נִמְאַס, sperni, reprobari; vi autem *liquescendi* seu *tabescendi* huc non pertinet, sed factum est ex radicis מָס forma prolongata מָאַס. LXX. *μισ-εῖν, φαυλίζειν, προοχθίζειν, ὀλιγωρεῖν, ὑπεριδεῖν; ἀπωθεῖν, ἐξώθειν, θυμοῦσθαι, ἀποδοκιμάζειν, ἐξουθενοῦν, ἀπαναίνεσθαι, ἀπέπειν, ἀποποιεῖσθαι, ἐγκαταλείπειν, μὴ βούλεσθαι (θέλειν), ἀφαιρεῖν, ἀφιστάναι, πονηρεύεσθαι.*

3 *perf.:*	מָאַס
Jes. 8, 6.	יען כי מאס העם הזה
Jes. 33, 8.	מאס ערים
Jer. 2, 37.	כי־מאס יי׳
Jer, 6, 30.	כי־מאס יי׳ בהם
Jer. 7, 29.	כי מאס יי׳ ויטש
3 *perf. c. s.:*	מָאֲסָם
Ps. 53, 6.	כי אלהים מאסם
2 *perf.:*	מָאַסְתָּ
1 S. 15, 23.	יען מאסת את־דבר יי׳
Job. 34, 33	כי־מאסת כי־אתה תבחר
Jer. 14, 19.	מאסת את־יהודה
Hos. 4, 6.	כי אתה הדעת מאסת
2 *perf.:*	מָאַסְתָּה
Jud. 9, 38.	העם אשר־מאסתה בו
1 S. 15, 26.	כי מאסתה את־דבר יי׳
2 *perf. c. s.:*	מְאַסְתָּנִי
Thr. 5, 22.	כי אם־מאס מאסתנו
1 *perf.:*	מָאַסְתִּי
Job. 7, 16.	מאסתי לא־לעלם אחיה
Job. 30, 1.	אשר־מאסתי אבותם
Am. 5, 21.	מאסתי חגיכם
1 *perf.:*	וּמָאַסְתִּי
2 Rg. 23, 27	ומאסתי את־העיר
1 *perf. c. s.:*	מְאַסְתִּיךָ
Jes. 41, 9.	בחרתיך ולא מאסתיך
1 *perf. c. suff.:*	מְאַסְתִּיךָ
1 Sam. 16, 1.	ואני מאסתיו ממלך
1 *perf. c. suff.:*	מְאַסְתִּיהוּ
1 Sam. 16, 7.	כי מאסתיהו
1 *perf. c. suff:*	מְאַסְתִּים
Lev. 26, 44.	לא־מאסתים ולא־ געלתים
3 *perf. pl.:*	מָאֲסוּ
1 Sam. 8, 7.	כי־אתי מאסו ממלך
Job. 19, 18.	גם־עוילים מאסו בי
Ps. 118, 22.	אבן מאסו הבונים
Jes. 5, 24.	מאסו את תורת יי׳
Jer. 4, 30.	מאסו־בך
3 *perf. pl.:*	מָאֲסוּ *p.*
Lev. 26, 43.	במשפטי מאסו
1 Sam. 8, 7.	לא אתך מאסו
Jer. 8, 9.	חנה בדבר־יי׳ מאסו
Ez. 5, 6.	כי במשפטי מאסו
Ez. 20, 13.	ואת־משפטי מאסו
Ez. 20, 16.	יען במשפטי מאסו
Ez. 20, 24.	וחקותי מאסו
2 *perf. pl.:*	מְאַסְתֶּם
Nu. 11, 20.	יען כי־מאסתם את־יי׳
Num. 14, 31.	אשר מאסתם בה
1 S. 10, 19.	מאסתם את־אלהיכם
part. masc.:	מֹאֵס *sg.*
Prv. 15, 32.	פורע מוסר מואס
Jes. 33, 15.	מאס בבצע מעשקות
part. fem.:	מֹאֶסֶת *sg.*
Ez. 21, 15.	מאסת כל־עץ
Ez. 21, 18.	שבט מאסת לא יהיה
inf. abs.:	מָאוֹס
Jes. 7, 15. 16.	מאוס ברע ובחור בטוב
Thr. 5, 22.	מאס מאסתנו
inf. abs.:	וּמָאוֹס
Thr. 3, 45.	סחי ומאוס תשימנו
inf. abs. c. h int.:	הַמְאֹס
Jer. 14, 19.	חמאס מאסת
inf. c. suff.:	מָאְסָכֶם
Jes. 30, 12.	יען מאסכם בדבר הזה
inf. c. suff.:	מָאֲסָם
Am. 2, 4.	על־מאסם את־תורת יי׳
1 *imperf.:*	אֶמְאַס
Job. 9, 21.	אמאס חיי
Job. 31, 13.	אם־אמאס משפט עבדי
Job. 42, 6.	על־כן אמאס ונחמתי
Jer. 31, 37.	אמאס בכל־זרע ישראל
Jer. 33, 26.	אמאס מקחת מזרעו
1 *impf. c. suff.:*	וְאֶמְאָסְךָ
Hos. 4, 6.	ואמאסאך מכהן לי
2 *imperf.:*	תִּמְאַס
Job. 10, 3.	כי תמאס יגיע כפיך
2 *imperf.:*	תִּמְאָס *p.*
Job. 5, 17.	ומוסר שדי אל־תמאס
Prv. 3, 11.	מוסר יי׳ בני אל־תמאס
2 *imperf.:*	וַתִּמְאָס *p.*
Ps. 89, 39.	ואתה זנחת ותמאס
3 *imperf.:*	יִמְאַס־
Job. 8, 20.	הן־אל לא ימאס־תם
3 *imperf.:*	יִמְאָס *p.*
Job. 36, 5.	הן־אל כביר ולא ימאס
Ps. 36, 5.	רע לא ימאס
3 *imperf.:*	וַיִּמְאַס
2 Reg. 17, 20.	וימאס יי׳ בכל־זרע
Ps. 78, 59.	וימאס מאד בישראל
Ps. 78, 67.	וימאס באהל יוסף
3 *impf. c. suff.:*	וַיִּמְאָסֵךְ
1 Sam. 15, 23.	וימאסך ממלך
1 Sam. 15, 26.	וימאסך יי׳ מהיות
3 *impf. c. suff.:*	יְמָאֲסֵם
Hos. 9, 17.	ימאסם אלהי
3 *impf. c. suff.:*	וַיִּמְאָסֵם
Jer. 33, 24.	בחר יי׳ בהם וימאסם
2 *impf. pl.:*	תִּמְאָסוּ *p.*
Lev. 26, 15.	ואם־בחקותי תמאסו
3 *impf. pl.:*	יִמְאָסוּן
Jes. 31, 7.	ימאסון איש אלילי כספו
3 *impf. pl.:*	וַיִּמְאָסוּ
2 Reg. 17, 15.	וימאסו את־חקיו
Ps. 106, 24.	וימאסו בארץ חמדה
Jer. 6, 19.	וימאסו־בה
Nif-al:	נִמְאָס
part. masc.:	נִמְאָס *sg.*
Ps. 15, 4.	נבזה בעיניו נמאס
Jer. 6, 30.	כסף נמאס
3 *impf. masc.:*	וַיִּמָּאֵס
Job. 7, 5.	עורי רגע וימאס
3 *imprf. f.:*	תִּמָּאֵס
Jes. 54, 6.	ואשת נעורים כי תמאס
3 *impf. pl.:*	וַיִּמָּאֲסוּ
Ps. 58, 8.	ימאסו כמו־מים

מָאַר

פעל ל״ע כ״ל נמכין סכוסף סְמָאִיר, וסמוכן לל״ל כמו סְמֵירֵי, כי לכך סכפולים לסתין סכפל ולסתיכו ע״י סלכלת תנועת פצרם, נלנד סכפולים מסכנוכיס לך נתנועם, ול״כ סכוסף ציך לל צרם מרכי. לולם

כלפנים זמזרע פֶּרֶאר, לומר זמזר, יסוד מקודם, ועקר עניני, ומקנכתו נמשפחת אֶרֶר [אָרַר] לעיל, וגם לוס מזמלזלות נמשפתי ערב, ווס כ"ל. וע"כ מיומן נכנוסף מכלפנים [זמעבמן], דרך מזלזל.

v. hif. (הִמְאִיר), quod, ut quibusdam visum est, pro חִמְרִיר (h. e. amaritudine afficere, acerbitates, dolores, cruciatus afferre) dicitur; quippe in vv. *duplicatis* litera duplicata elidi et longa vocali recompensari solet, cum discrimen inter vv. *duplicata* et *cava* nulla alia in re, nisi in vocali, qua binae radicis literae coagmentantur, consistat, quam illa longam, haec brevem habent. Nisi radix est אֵר (אָרַר), hoc in verbo cum praepositione *ma* composita (*arab.* de vulnere recrudescente), gr. *ἀρ-ᾶσθαι*; *Hi.*, vi trop., dolores afferre, unde *prt.* מַמְאִיר, epithet. spinae pungentis (gl. קוֹץ מַכְאִיב), leprae cutem exulcerantis (samar. ממריאה, targ. סַגִּירוּת מְחַסְּרָא). LXX. (*σκόλοψ*) *πικρίας, λέπρα ἔμμονος* (Schol. *φιλόνεικος*).

Hif-il: הִמְאִיר

part.masc.: מַמְאִיר *sg.*

Ez. 28, 24. סלון ממאיר

prt. fem.: מַמְאֶרֶת *sg.*

Lev. 13, 51. צרעת ממארת הגגע

Lev. 13, 52. כי־צרעת ממארת הוא

Lev. 14, 44. צרעת ממארת הוא

מְאֵרָה

ז"ב, ומיומן קלילם וקריימ וקניכם [מעזוויכזונג, פלוך], ומיזקל מזקל יֶרֶשֶׁה, וע"כ מזמ מלר נמיומן קניכם.

n. f., detestatio, maledictio, a v. מָאַר, ex אֵר q. v. s. et praepositione *ma* composito. LXX. *κατάρα, ἔνδεια, ἀπορία*; נָאַר בְּמְאֵרָה *ἀποβλέποντα ἀποβλέπειν.*

הַמְאֵרָה

Dt. 28, 20. המארה את־המהומה

Mal. 2, 2. ושלחתי בכם את־המארה

בַּמְּאֵרָה

Mal. 3, 9. במארה אתם נארים

constr.: מְאֵרַת

Prv. 3, 33. מארת ר' בבית רשע

pl.: מְאֵרוֹת

Prv. 28, 27 ומעלים עיניו רב־מארות

מַבּוּל

v. s. r. יָבַל *p.* 461.

מַבּוּעַ

v. s. r. נָבַע *p.* 673.

מַבָּט

v. s. r. נָבַט *p.* 672.

מַג

ז"ו, ומיומן גדול וקניר וכמן [מלגיעל], וזוס זם פרמי, וזם מע מזלמו, ומזלזל זכל זלפתי מלל מן גדלות וקניכות [*μεγ-ας, mag-is*, s. *mah*; pers. *mih*], ורב־מג זר מל־כמנים נמלם, נקרנוס אַמְגּוֹשָׁא מזלמו.

n. m., mag-us, pers. *mugh* (a rad. *mih*, *mag*-nus, *μέγ-ας*; zend. *meh*, *mae*, *mâo*, sanscr. *mah*), terraeve rex est גּוֹג (Ez. 38, 2. Apoc. 20, 8.), qui idem est princeps populorum scythicorum רֹאשׁ, תּוּבָל, מֶשֶׁךְ. Quare etiam *Magog* populus esse videtur scythicus, *Caucasum* accolens (siquidem *Gog* etiam in lingua persica eorum montium nomen est). *Magog*, uti jam *Josephus* observat, ut nomen proprium *nationis* ponitur (quod et praefixo *Mem* confirmari videtur); *Gog* autem ferox est ille tot gentium sub Satana ductor, qui, solutis Satanae vinculis, auxiliantibus gentibus terrae ceteris, Israëlem Dei vi armorum opprimere conans, castra Sanctorum urbemque dilectam obsidebit, ignibusque de coelo demissis devorabitur, ut est in Ezechielis (38, 2; 39, 6.) prophetia. Innumeri autem de hoc *Gog* et *Magog* mythi perhibentur et in Judaeorum libris vetustis (ex quibus ad utilitatem suam congessit *Eisenmengerus* in Judaism. Detecto), et in Islamitarum codicibus (*Jag'ug'* et *Mag'ug'*, Qor. Sur. XVIII, 94 — 99. XXI, 96. Assemani B. O. t. III. p. II. 16. 17. 20. d'Herbelot s. *Jagiugh*).

n. p. וּמָגוֹג

Gn. 10, 2. בני יפת גמר ומגוג

n. p. הַמָּגוֹג

Ez. 38, 2. אל־גוג ארץ המגוג

n. p. בְּמָגוֹג

Ez. 39, 6. ושלחתי־אש במגוג

מַגָּל

v. s. r. נָגַל *p.* 677.

מַגְלָה

v. s. r. גָּלַל *p.* 246.

מַגְמָד

v. s. . גָּמַם *p.* 248.

מָגֵן

פעל בודד, ומיומן כמו מַגֵּב נמרכי, היות ניכולת וככלי כח, נעל ומוע ומוזק ויזות לזל יד [מָגֵנֵן, מָגֵכֵנֵן]. ומוס מכנד מָגֵן יוסף, מסירס ונמיכס ניד לחך [לין ליל נעוומלע נעגען], לומר מעסיכס לזחך, עד ניכולת לו לעזות כו חזר יסוף, ווזק מכוונכס נ"כ נסוזע ל"ק ק'. תמלות מזכס מָגֵן, וכו', ומכ' תוסמת מזכס נמשל, כמו מזל לנן, ומכמכס סוזק עכן ניכולת ויזות יל, וכן נגרמכי goth. *mag-an* [sl. *mag*, l. *mâk*, pol. *mag-ać*; עמיקי ומצמני לזקלב], ומכן נזחכי זמני מכ. ודע קוק שהמעמיי מָגֵן נזקרמי מפעל מָגֵ, ולא מן מגן, וגם לא מן נָגֵן, [כלומר מזכמי מלכניס, נכספני זקווי פניכים לף קע"כ], ומלון מזכס של מָגֵ עריסק ולזוק נמצית דנר [מיסען, מָגֵכֵן], ומוס מָגְנָא, דנר מכמצס נעוזק ולזוק [מָגֵ-זיכע], וכי מוס מָגֵן מעמיי כמו רוֹמָן, ומיומן נלזוק ויגעוק ונעוזק, נזין מכלית מזועלת, וכן עפל נעברי, ד"מ מנקמי עפל כמו מנקמי קנכס, ודוק היטב, וכזכס כמיומן נ"כ נסמכי gr. *μογ-έω, -είω, -εύω, μοχ-*עכ *θέω, -θίζω*; dt. müg-en, müh-en, Müg-ete = Müh-e; lett. *màk.*, [pol. *męk.*

v. intr., sicut *makina* arabicum, posse, valere (mögen, können); *Pi.* tradere in potestatem alterius, qua vi dicitur etiam Hos. 11, 8., ubi Aquila vertit: *ὅπλῳ κυκλώσω σε*; Symm. *ἐκδώσω σε*; Theod. *ἀφοπλίσω σε.* Hier. *nudabo te et auferam a te scutum, quo te ante protexeram*). Radix verbi nostri est *mag*, cui terminatio verbalis *an*, uti in לָבַן, addita est, goth. *mag-an*, polon. *mag-ać*, vi pollendi valendive. Scito insuper, adv. מַגָּן (quod, cum alii a v. conflicto מָגַן deducerent, nos alio loco a v. נָגַן deduximus), a v. מַג vi laborandi seu operandi, ad s. f. רוֹגֶן, esse factum, ita ut sit vertendum: laboriose, aegre, difficulter, sine fine et fructu (syn. עָמָל, veluti חָגָם = חִנְחַמֵי עָמָל [מ' חגם]). Indidem מַגְנָא, res multo cum labore elaborata, *machina* (a *machinando*). Similia hujus radicis *mag* 2., quae forsitan cognata est alteri, textus *rabb.* large suppeditat. LXX. *παραδιδόναι, ὑπερασπίζειν* (*denom.* מָגֵן).

Pi-el: מִגֵּן 3 *perf.*

Gn. 14, 20. אשר־מגן צריך בידך

3 *impf. f. c. s.:* תְּמַגְּנֶךָּ

Prv. 4, 9. עטרת תפארת תמגנך

1 *impf. c. suff.:* אֲמַגְּנֵךְ

Hos. 11, 8. אמגנך ישראל

מָגֵן

v. s. r. גָּנַן *p.* 250.

מְגִנָּה

v. s. r. גָּנַן *p.* 250.

מָגַר

פעל בודד, כמו גָּרַר לקמן, כי מזכס מָגַר, וזס דָּגַר, וסמ' וסכ' מקנכי מוצג. ומיומן מזיכס וגריכס [מיכליע-סען], וכן גֵּר לעיל, לכן כמו ערס, וספסוק מִגּוּרֵי אֶל־חֶרֶב, ספעולי מן חִגְּירִי עַל־יְדֵי חֶרֶב, ועכין סגרס וכוילס מזמל על המסיכס לקרב. נכין ככנד מָגַר יוסף, כמו הֶשֵּׁרָה נמכוון.

עי' נגר.

v. intr. compos., sicut נָגַר, גֵּר, עָרָה (*ghara*), defluere (hinziehen, hinfliessen); prt. מָגוּר, profusus, trop. traditus (pass. v. הֻגַּר עַל־יְדֵי חֶרֶב veluti); *Pi.* מִגֵּר, profundere, trop. tradere (LXX. *καταῤῥηγνύναι*, sicut הֵעֵרָה).

p.p. pl. constr.: מְגוּרֵי

Ez. 21, 17. מגורי אל־חרב חיו

Pi-el: מִגֵּר

3 *perf.:* מִגְּרָתָה

Ps. 89, 45. וכסאו לארץ מגרתה

מוֹגֵר

נזלרמי כמו נעגרי, ומוס סכנד מַגֵּר, כמו נעגרי.

v. aram. plane hebraico aequale.

Pa-el: מַגֵּר

3 *imperf.:* יְמַגֵּר

Esr. 6, 12. ומגר כל־מלך ועם

targ. אַמְגּוֹשָׁא. Inde רַב־מָג, princeps magorum.

Jer. 39, 3. שראצר רב־מג

מָגַד

פעל ל"ע כ"ק נגוד, ומיומן לדעת סרל"ק סיות מזוק ומעולס [קוס-נעגיי־כנעע, קָסְטַלְיִן ויין], וכן נקמת מגד נלזון יזמעלל, ומוס זס מגד מזזס, לגיון מזנק ומעולס, ולל מלקתי נזפתי ערב המיומן נדומס.

v. inus., sicut arab. *mag'oda*, excellentem, eximium, pretiosum esse.

מֶגֶד

ז"ו, ומיומן דנר מזזוק ומעולס [קָסְטַלְיִכְעס, עדעלעס]. ומוס מגד זמיס, לומר מעל, פרי מגדיס, לומר מזוקיס ומעוליס, וכן נמקסר פרוס, כל מגדיס, וכן פרזוסו. הקדמוניס. נקרנוס מְגֶדָּא מזלמו.

n. m., res pretiosa, praestantissima, de fructibus potissimum (syn. טוּב), arab. *mag'd-on* (N. T. Ar. = *δόξα*), targ. מִגְדָּא. LXX. *ὥρα, κορυφή, ἀκρόδρυον, τροπή.*

מִמֶּגֶד

Dt. 33, 13. ממגד שמים מטל

וּמִמֶּגֶד

Dt. 33, 14. וממגד תבואת שמש

Dt. 33, 14. וממגד גרש ירחים

Dt. 33, 15. וממגד גבעות עולם

Dt. 33, 16. וממגד ארץ ומלאה

pl.: מְגָדִים

Cant. 4, 13. עם פרי מגדים

Cant. 7, 14. ועל־פתחינו כל־מגדים

pl. c. suff.: מְגָדָיו

Cant. 4, 16. ויאכל פרי מגדיו

מְגַדְּנָה

ז"כ וקן נכנוי מְגַדְּנוֹת, ומיומן דנכיס יקיס ומזוקיס [קָסְטַנְזַקְיי־עען], וכן מְגַדְּנָן נקרמי.

n. f. (pl. מְגַדְּנוֹת, aram. מְגַדְּנָיִן), res pretiosae. LXX. *δῶρον, δόμα, ξένιον, ὅπλα.*

pl.: וּמְגַדְּנוֹת

Gn. 24, 53. ומגדנות נתן לאחיה

2 Chr. 32, 23. ומגדנות ליחזקיהו

pl.: וּבַמְּגַדְּנוֹת

Esr. 1, 6. ובבהמה ובמגדנות

pl.: וְלַמְּגַדְּנוֹת

2 Chr. 21, 3. לכסף ולזהב ולמגדנות

מָגוֹג

זע"ם לזוזס נסוכיס, ולזל גּוֹג זס ע"ם לזלך זל עס הכרקל מגוג, כלומר פרזו הכל"ק וכ"ו, ועס מגוג מכי יפת, ועל גוג כנס יקוקזל ל"ק ול"ע, וכתוב נקדמוניות זל יוסף הכהן [ק'ו'], זעס מגוג הוא עס זעי [סקיטיזעס], וכן יזות, כלומר זמלכס גוג הוא ג"כ זר ומלך זל מלך ומקובל, ומלך ומובל, עמיס זעי"ס [עי' לקמן מלך], מוכל], ונפרע הוא העס הזכון לכל הכר קוי-קָווס, כי גוג כנוי לכר הוס ג"כ בלזון פרסי, ל"כ לומס כין יס הזקוק לבין יס כספיס, ומעס לכוי ופרזי, ועליהן כלומר כהגדס זכוכסי הכר גוג לסס קומס, לבל יפרנו פרן. [עי' קרלן נזוכס י"ק, ל"ג. כ"ת, ל"ו] ומכנס הוס נספרי הגדס.

n. pr. populi vel terrae, a filio *Jafeti* (Gen. 10, 2.) nominatae, patre nationum septentrionalium, orientem versus, cujus populi

מְגֻרָה

v. s. r. גָּרַר *p.* 254.

מָדַד

לומר מַד, ובענב מַדְתִּי, ומעתיד יָמֹד, ולפעמים הוסיף למ"ע סלנוע. משונן מכון ומדיפ כל קופן [מעסקנן], ומתמנות מָד, וכשבע כמכוון בשפתי קלס ענב, s. *mâd*, gr. *μέτ-ω* [ד"מ נסודו ויוכי l. *met*-iri] נכומי ונבמכי [-*άω*, -*ρέω*, *met*-ari, *mod.*; goth. *mat*, *mit*-[an; germ. *met*-sen = messen; וכדומם סרכם. ומכוונו סרצף כרסם מתעוללות ומתעצבות סלפם [דעסקנן], סכמכת ג"כ פה, ולכוב לכל מתם לקמן, וכן פם מכוון אל מתעודד, לומר מתעקום. ועוד לאנר מוס משבע לקמן. h. e. מָד (1 pr. sing. מָדַדְתִּי, 3 p. pl. מָדְדוּ, soluto *Dalet* dagesato, impf. יָמֹד), sicut מָת, מָד q. v. i. met-iri, cujus verbi similia ex linguis indogermanicis collecta supra invenies. Significatio metiendi videtur a vi ingenita *extendendi* (arab. *madda*) proficisci, quae superest etiam in *Hitpa.* הִתְמַדֵּד, se extendere. LXX. *μετ-ρεῖν, διαμετρεῖν, ἐκμετρεῖν, σαλεύειν, ὑψοῦν; Hitpa. ἐμφυσᾶν.*

3 *perf.:* מָדַד

Jes. 40, 12. מי־מדד בשעלו מים
Ez. 40, 20. מדד ארכו ורחבו
Ez. 42, 16. מדד רוח הקדים
Ez. 42, 17. מדד רוח הצפון
Ez. 42, 19. מדד חמש־מאות קנים

3 *perf.:* מָדַד *p.*

Ez. 42, 18. את רוח הדרום מדד

3 *perf.:* וַיָּמָד

Ez. 40, 24. ומדד אילו ואילמו
Ez. 40, 35. ומדד כמדות האלה
Ez. 41, 13. ומדד את־הבית
Ez. 41, 15. ומדד ארך־הבנין

3 *perf. c. s.:* מָדָדוֹ

Ez. 42, 20. לארבע רוחות מדדו

3 *perf. c. s.:* וּמָדָדוֹ

Ez. 42, 15. ומדדו סביב ׀ סביב

1 *perf.:* וּמַדְתִּי

Jes. 65, 7. ומדתי פעלתם

3 *perf. pl.:* וּמָדְדוּ

Dt. 21, 2. ומדדו אל־הערים
Ez. 43, 10. ומדדו את־תכנית

2 *perf. pl.:* וּמַדְתֶּם

Num. 35, 5. ומדתם מחוץ לעיר

inf. constr.: לָמַד

Zach. 2, 6. למד את־ירושלם

2 *imperf.:* תָּמֹד

Ez. 45, 3. ומן־המדה הזאת תמוד

3 *imperf.* וַיָּמָד

Ruth 3, 15. וימד שש־שערים
Ez. 40, 5. וימד את־רחב הבנין
Ez. 40, 6. וימד את ׀ סף השער
Ez. 40, 8. 9. וימד את־אלם השער
Ez. 40, 11. וימד את־רחב פתח
Ez. 40, 13. 32. וימד את־השער
Ez. 40, 19. וימד רחב
Ez. 40, 23. וימד משער אל־שער
Ez. 40, 27. וימד משער אל־השער
Ez. 40, 28. וימד את־השער הדרום
Ez. 40, 47. וימד את־החצר
Ez. 40, 48. וימד אל אלם
Ez. 41, 1. וימד את־האולם
Ez. 41, 2. וימד ארכו
Ez. 41, 3. וימד אל־הפתח
Ez. 41, 4. וימד את־ארכו
Ez. 41, 5. וימד קיר־הבית
Ez. 47, 3. וימד אלף באמה
Ez. 47, 4. וימד אלף ויעבירני במים
Ez. 47, 4. מים ברכים וימד אלף
Ez. 47, 5. וימד אלף נחל

2 *impf. pl.:* תָּמֹדוּ *p.*

Ez. 47, 18. על־הים הקדמוני תמדו

3 *impf. pl.:* וַיִּמְּדוּ

Ex. 16, 18. וימדו בעמר

Nif-al: נִמַּד

3 *imperf.:* יִמָּד

Jer. 33, 22. ולא ימד חול הים
Hos. 2, 1. אשר לא־ימד ולא יספר

3 *impf. pl.:* יִמָּדוּ

Jer. 31, 37. אם־ימדו שמים

Pi-el: מִדֵּד

3 *perf.:* וַיְמַדֵּד

Job. 7, 4. ומדד־ערב

1 *imperf.:* אֲמַדֵּד

Ps. 60, 8. 108, 8. ועמק סכות אמדד

3 *imperf.:* וַיְמַדֵּד

2 Sam. 8, 2. וימדד שני־חבלים

3 *impf. c. suff.:* וַיְמַדְּדֵם

2 Sam. 8, 2. וימדדם בחבל

Pi-el: מֹדֵד

3 *imperf.:* וַיְמַדֵּד

Hab. 3, 6. עמד ׀ וימדד ארץ

Hitpa-el: הִתְמַדֵּד

3 *imperf.:* וַיִּתְמַדֵּד

1 Reg. 17, 21. ויתמדד על־הילד

מָדָד

ז"ו, ונכנוי מַדִּי לו מִדִּי, ומכנוי מַדִּים לו מִדַּיִן. ומשונן: ל' לנתע ולכוב ועעוף, מתעודד על סגוף [קלייד], ווסף דעת מסכימים כמדתו, וע"כ מתמנות רקנית של מסרב, עכין מתצב, ונדכוב מִדּוֹ בָּד [ק"כ ו' ג'], מִדְּדוּ לְבָשׁוֹ [ז"ב כ' ק'] מכנון כלעת מרל"ק, שהוסף כוספת, לומר שהיל סעך עתיקי וכוזן כמו חַיָּתוֹ, וכן תרגם קוקלוס. לכן מִדּוֹתֵיהֶן [תלים קל"ג כ'] מן מִדָּה, כי מרכוי שלו מַדִּים [ז"ת ד', י"ב], ופ"ת נצירת דנוסס מִדַּיִן, תמוסס מתקמת. משונן מרכדים קשוניס [דעקקען, מתעצמנען], ז'יסות לתמצך. ופרוש מתסוכת כשם דקן תפל וסיג [ו"ל מדין ג' נג' ליסני, מדין וסככם, יוסני על מדין, לתעות מדין, קד זוס קרקע, וקד קוקוק וקד דין], ויוסב עשו מפורסי לשון דין, ונקוכם כ' יסעים. כ' כמו מִדָּה מכלם [מ"ת], נככוי מִדָּה, וכן פרשוסו כ' יעקב נן לעוב נם' מרלם שלו, ומכ"ק מרשוסו כסרקב מן מִדָּתָהּ וכן כמוך פְּנֵה [מ"ני ו' ק'] כמר פְּנֵה, ווסף עדות זקר, כי גם זם כתפצר פֶּן תסם, ותפצר שמסם פְּנֵה, מִדָּה כמו בלי מפקות, וע"כ לך שכוי קרק מן מלם. וכנכוי מרכוי מִדָּה כמכוון חוס.

n. m. (c. s. מִדֵּי, pl. מַדִּים, מִדַּיִן), 1) vestis, qua corpus ut operimento obducitur (syn. לְבֻשׁ, אַלְמָה, מַטְוֶה). Forma מִדּוֹ (Lev. 6, 3. מִדּוֹ בָד, 2 Sam. 20, 8. מִדּוֹ לְבָשׁוֹ) constructivus est obsoletus, ad s. f. חַיָּתוֹ רַעַי מַיִם. Pl. autem מִדּוֹתֵיהֶן (*Ψ.* 134, 2.) ad n. f. מִדָּה referri oportet; quippe pl. n. מַד est מַדִּים (1 S. 4, 12.), et semel in cantico Deborae מִדַּיִן, more aramaico h. e. prisco, de stragulis pretiosis ac regiis. Errans vero ac vagus est versiculus Masorae aramaicae, quae cum triplici sensu *middin* poni dixit (Jos. 15, 61. Jud. 5, 10. Jes. 10, 2.), addit: חַד שָׁוִם קַרְתָּא וְחַד אַרְתָּא. Alii מִדִּין dispertitum (= *mi-din*) putant, acclamantibus LXX. *καθήμενοι ἐπὶ κριτηρίου.* Luth. die ihr am Gericht sitzet. 2) mensura, lat. *mod-us, mod-ius*, c. s. מִדַּת, uti jam hanc formam *Jakob b. Eliezer* in *Sefer ha-Salem* explicuit. Qimchi ex מִדָּתָהּ mutilatam censet, ad s. f. פִּדָּה (= פִּדָּתָהּ, Misle 7, 8.). Inepte; siquidem etiam formae פִּדָּה subest *n. m.* פֶּן. Nisi מִדָּה, פִּדָּה absolutivi sunt, sine suff., injecto *Mapik* euphonico. Pl. c. s. מִדְּיֵךְ (Jes. 13, 25. portio, quam ego tibi admensus sum). LXX. 1) *ἱμάτιον, χιτών, μανδύας;* 2) *μέτρον.*

constr. obsol.: מִדַּת

Lev. 6, 3. ולבש הכהן מדו בד
2 S. 20, 8. ויואב חגור מדו לבשו

cum suff.: לנתע קנת מִדָּהּ

Job. 11, 9. ארכה מארץ מדה

cum suff.: מִדָּתוֹ

Ps. 109, 18. וילבש קללה כמדו

pl. c. suff.: מַדָּיו

1 S. 17, 38. וילבש שאול את־דוד מדיו
1 Sam. 4, 12. ומדיו קרעים
1 Sam. 18, 4. ומדיו ועד־חרבו

pl. c. suff.: לְמַדָּיו

Jud. 3, 16. ויחגר אתה מתחת למדיו
1 S. 17, 39. את־חרבו מעל למדיו

pl. c. suff.: מִדַּיִךְ

Jer. 13, 25. מנת־מדיך

מִדָּה

ז"ב נזיר סוכני מַד, נכפל תשכון, ל' לזון תעצות [סויסלעסכונג], לכן גלולת, וכן לים תדם, כתכנומו נכר דעצקן, וכן לכני תדות, נית תדות, נסצלל על הרוסק, וכנכוי על פי תדות'י, תעלנום תמוך על הנוף. כ' עכין מֶשַׁח [תצקם], וכן תכל תלם, קו למזור, ונסצלל מִדָּה יסיס [קלים ל"ב ס'], לומר קק ותעצק סיסים, לכן ג"כ תעם קנוב ונעתר מדותיו, וסיס סיס. ודע שנתקנום ונעתק לכוב תצכם תדד מִדָּה, בְּדִדְתָּא, מְדִידָא, מְדִידָא, ומן מִדָּא תקוקיי מְדוֹרֵי וכדומם.

n. f. aram., mensura, deinde res, quam admetiuntur, tributum, vectigal (syn. מֶכֶס, a v. כָּס, computare, numerare), interdum, resoluto *Dages*, מְנָדָה. LXX. *φόρος.*

וּמְדָה

Esr. 4, 20. ומדה בלו והלך

constr.: מִדַּת

Esr. 6, 8. די מדת עבר נהרה

resoluto Dages: מִנְדָּה

Esr. 4, 13. 7, 24. מנדה בלו והלך

מַדַּד

ז"ו, ופרשוסו יוסף קמתי תצכם עֲדָד, ויתמר תסוף כתצלוסו מִנְדָּד, וע"כ נסתסוק מִדַּד ענב תסמיכות. ומכוון

1 Chr. 20, 6. ויהי ׀ איש מדה
Neh. 3, 11. מדה שנית החזק
Neh. 3, 19. 20. 21. 24. 27. מדה שנית
Neh. 3, 30. מדה שני
Jes. 45, 14. וסבאים אנשי מדה
Ez. 40, 10. מדה אחת לשלשתם
Ez. 46, 22. מדה אחת לארבעתם
Ez. 48, 30. 33. וארבעת אלפים מדה
Zach. 2, 5. ובידו חבל מדה

*מְדָתָהּ

Job. 11, 9. *ארכה מארץ מדה

וּמְדָה

1 Chr. 23, 29. ולכל־משורה ומדה
Ez. 40, 10. ומדה אחת לאילם

הַמִּדָּה

Jer. 31, 39. ויצא עוד קוה המדה
Ez. 40, 3. וקנה המדה
Ez. 40, 5. וביד האיש קנה המדה
Ez. 42, 16 (bis). 17. 19. בקנה המדה
Ez. 45, 3. ומן־המדה הזאת תמוד

בַּמִּדָּה

Lev. 19, 35 במדה במשקל ובמשורה
Jos. 3, 4. כאלפים אמה במדה
2 Chr. 3, 3. במדה הראשונה

בְּמִדָּה

Job. 28, 25. ומים תכן במדה

constr.: וּמִדַּת

Ps. 39, 5. ומדת ימי מה־הוא

constr.: כְּמִדַּת

Ez. 40, 21. כמדת השער הראשון
Ez. 40, 22. כמדת השער

constr.: לְמִדַּת

Neh. 5, 4. לוינו כסף למדת המלך

pl.: מִדּוֹת

Num. 13, 32. אנשי מדות
Jer. 22, 14. אבנה־לי בית מדות
Ez. 41, 17. בפנימי ובחיצון מדות
Ez. 42, 15. מדות הבית הפנימי
Ez. 43, 13. ואלה מדות המזבח

pl.: בְּמִדּוֹת

1 Rg. 7, 9. אבנים יקרת כמדות גזית
1 Reg. 7, 11. כמדות גזית וארז

pl.: בַּמִּדּוֹת

Ez. 40, 28. 32. 33. כמדות האלה
Ez. 40, 29. ואלמו כמדות האלה
Ez. 40, 35. ומדד כמדות האלה

pl. c. suff.: מִדּוֹתֶיהָ

Ez. 48, 16. ואלה מדותיה

pl. c. suff.: מִדּוֹתָיו

Ps. 138, 2. שיחד על־פי מדותיו

בְּמִדָּה

ז"כ נזכרי, ומשונן מכם [שטייער], לומר סקנוב, ופרוש קו"ל וו מכת סמלך, סלנון מכם, וכי מכם ג"כ מן כסיסם, לומר קנינם, ולפעמים נסתכת סלנוע מִנְדָּה, וסיס סיס. ודע שנתקנום ונגמרת לכוב תצכם תדד מִדָּה, בְּדִדְתָּא, מְדִידָא, מְדִידָא, ומן מִדָּא תקוקיי מְדוֹרֵי וכדומם.

n. f. aram., mensura, deinde res, quam admetiuntur, tributum, vectigal (syn. מֶכֶס, a v. כָּס, computare, numerare), interdum, resoluto *Dages*, מְנָדָה. LXX. *φόρος.*

וּמְדָה

Esr. 4, 20. ומדה בלו והלך

constr.: מִדַּת

Esr. 6, 8. די מדת עבר נהרה

resoluto Dages: מִנְדָּה

Esr. 4, 13. 7, 24. מנדה בלו והלך

מַדַּד

ז"ו, ופרשוסו יוסף קמתי תצכם עֲדָד, ויתמר תסוף כתצלוסו מִנְדָּד, וע"כ נסתסוק מִדַּד ענב תסמיכות. ומכוון

נפ׳ו מנעים ומהליכה, וכן דעת רש״י, אלא לדעת אלה הפסוק יסבר. ודע שמכוון כדעת ר׳ יהודה חיוג, ליתא מאלקיים, שאחר שהוא פעל ענר [נסתר], והייבו מכנה סכנד ע״מ חָנַק, אָבַד, גָּבַל, שָׁבַם, וכוונת סכנד מדידת דרך [met-iri], וא״כ כמצן אל ערב, ודוק, ונאחת הגגתיהו ג״כ תקת ככפי הפעל.

n. m. piël., mensio, mensura, c. עֶרֶב (de duratione temporis vespertini), a v. מָד, *met*-iri. At jam *Juda Chajjug* intellexit, hanc formam non nominalem, sed 3 p. perf. Pi. ad s. f. אָבַד, חָנַק, גָּבַל, שָׁבַם esse. *Josef Qimchi* et *Isaaki* מְנַדֵּד = מִנָּדַד (a v. נָדַד) dictum putant, ut sit decessus vesperae. Targ. ad arbitrium: וְנָדַדְתְּ בְּרַמְשָׁא. LXX. *πότε ἑσπέρα.*

constr.: *הָמְדַּד־ Job. 7, 4. *ורמדד־ערב

מִדָּד

ז״ו ע״מ מֵסַב [מְסִבּוֹת], מִצַּר [מְצָרִים], וכן היא שאלת כ׳ יהודה חיוג, ומכוונו למדדים, ומהליכים שאלת מֵמַד על פלא מֵמַר, מֵכַס, מַשַּׂר [מן מכר, כסס, ערך] עוזים, כי אלה נתהוו סגוליים. שמונן שעת מדות, וקו המדידה [משפט], ונגדל מן מדה, שהוא מדת שאלוי, וככר הכלילו בין שניהם לנקח וקיוג.

n. m. (pl. מְמַדִּים, ad s. f. מִסַּב, pl. מִסְבּוֹת; מִצַּר, pl. מְצָרִים), mensura, regula (Maasstab), quo sensu differt a n. מִדָּה. Errant, qui חֻמָּס (מְדָרִים) מֶמֶד ad s. f. מֶדֶר (חֻמָּסִים) hujus nominis absolutivum ponunt, cum forma segolata propter pluralem dagesatum esse nequeat. LXX. *μέτρον.*

pl. c. suff.: מְמַדֶּיהָ Job. 38, 5. מי־שם ממדיה כי תדע

מִדָּה

פעל ל״ע, והוא לד״ק תתמות להמשך מַדָּוֶה, מָדוֹן, ומכוונו כמו מ״ד, לולא נקבי תמותם, מלתי כי למשך מַדָּוֶה משרש הָוָה ע״ג, ולמשך מָדוֹן משרש מָדַד, שמלת ג״כ למשך אל חָמַד ע״ש.

vrb. inus., quod nonnulli nmm. מָדוֹן, מַדָּוֶה stirpem esse putaverunt. At collatio linguarum docet, nominis מַדָּוֶה stirpem esse v. הָוָה q. v. nominisque מָדוֹן verbum חָמַד (unde et חֶמְדָּה).

מָדָה

פעל ל״ע כ״ק נגוד סכת, ומשון מציעת [אין מיעטין ויין], כי תתמות מָדָה כדומה אל מָצָא בלשון, נקוד משרש, וכן כמשך כמכוון ענין מציעת נשפתי s. *madh*] ערב, ל״מ כסודו ויוכי וכוומי *madhja* = Mitte, l. *med*-ius, [gr. *μεσ-ος, μεσσ-ος*], וכן כדומה, ותנין נוס משע״ם מָדַד. נגזרת מן מ״צ מכנד מָצָא, וכן הִתְמַצֵּא ופעולו״י.

v. inus., in medio esse, sicut מָצָא (demto sibilo, ex more linguae aramaicae), sanscr. *madh*, unde *madhja* h. e. *med*-ium.

מָדַד

ז״ע למדיכה, ומכוון אין תתמע [מיעטין-לאכל], כי אשר נסוף דַּי

impart. pl.: הִתְמַדְמְדוּ Gn. 8, 9. כי מים על־פני כל־הארץ
Jes. 29, 9. התמהמהו והתמהו Gn. 18, 4. ויקח־נא מעט־מים
impart. pl.: וְהִתְמַדְמְדוּ Gn. 21, 14. ויקח־לחם וחמת מים
Jud. 19, 8. והתמהמהו עד־נטות Gn. 21, 19. ותרא באר מים
part. masc.: מִתְמַדְמְדֵי *sg.* Gn. 21, 19. את־החמת מים
2 Sam. 15, 28. ראו אנכי מתמהמה Gn. 24, 13. יצאת לשאב מים
inf. constr.: לְהִתְמַדְמְדוֹ Gn. 24, 17. הגמיאיני נא מעט־מים
Ex. 12, 39. ולא יכלו להתמהמה Gn. 24, 43. מעט־מים מכדך
inf. c. suff.: הִתְמַדְמְדָם Gn. 26, 19. באר מים חיים
Jud. 3, 26. עד התמהמהם Gn. 26, 32. ויאמרו לו מצאנו מים
3 *imperf.:* יִתְמַדְמְדוּ Gn. 37, 24. והבור רק אין בו מים
Hab. 2, 3. אם־יתמהמה חכה־לו Gn. 43, 24 ויתן־מים וירחצו רגליהם
3 *imperf.:* וַיִּתְמַדְמְדוּ Ex. 7, 18. ונלאו מצרים לשתות מים
Gn. 19, 16. ויתמהמה ויחזיקו ולא־יכלו מצרים לשתות
מים Ex. 7, 21.
Ex. 7, 24. סביבת היאר מים לשתות
Ex. 15, 8. נערמו־מים
Ex. 15, 22. במדבר ולא־מצאו מים
Ex. 15, 23. לשתת מים ממרה
Ex. 15, 27. שתים עשרה עינת מים
Ex. 17, 1. ואין מים לשתת העם
Ex. 17, 2. תנו־לנו מים ונשתה
Ex. 17, 6. ויצאו ממנו מים
Ex. 30, 18. ונתת שמה מים
Ex. 30, 20. ירחצו־מים ולא ימתו
Ex. 40, 7. ונתת שם מים
Ex. 40, 30. ויתן שמה מים לרחצה
Lev. 11, 34. אשר יבוא עליו מים
Lev. 11, 36. מקוה־מים יהיה טהור
Lev. 11, 38. וכי יתן־מים על־זרע
Lev. 14, 5. 50. על־מים חיים
Nu. 5, 17. מים קדושים בכלי־חרש
Num. 19, 17. מים חיים אל־כלי
Num. 20, 2. ולא היה מים לעדה
Num. 20, 8. והוצאת להם מים
Num. 20, 10. נוציא לכם מים
Num. 20, 11. ויצאו מים רבים
Nu. 21, 5. כי אין לחם ואין מים
Num. 21, 16. ואתנה להם מים
Num. 24, 6. כארזים עליי־מים
Nem. 24, 7. יזל־מים מדליו
Nu. 33, 9. שתים עשרה עינת מים
Nu. 33, 14. ולא־היה שם מים לעם
Dt. 2, 6. וגם־מים תכרו מאתם
Dt. 8, 7. 10, 7. ארץ נחלי־מים
Dt. 8, 15. אשר אין־מים
Dt. 8, 15. המוציא לך מים למטר השמים תשתה־
מים Dt. 11, 11.
Jos. 9, 21. ושאבי־מים לכל־העדה
Jos. 9, 23. ושאבי־מים לבית אלהי
Jos. 9, 27. ושאבי מים לעדה
Jos. 11, 8. ועד משרפות מים
Jos. 13, 6. עד־משרפת מים
Jos. 15, 19. ונתתה לי גלת מים
Jud. 1, 15. ונתת לי גלת מים
Jud. 4, 19. השקיני־נא מעט־מים
Jud. 5, 4. גם־עבים נטפו מים
Jud. 5, 25. מים שאל חלב נתנה
Jud. 6, 38. מלוא הספל מים
Jud. 7, 6. על־ברכיהם לשתות מים
Jud. 15, 19. ויצאו ממנו מים וישת
1 S. 7, 6 וישאבו־מים וישפכו לפני יי׳
1 Sam. 9, 11. יצאות לשאב מים
1 Sam. 30, 11. ויאכל וישקהו מים
2 S. 5, 20. את־אויבי לפני כפרץ מים
2 Sam. 21, 10. עד נתך־מים עליהם
2 S. 22, 12. חשרת־מים עבי שחקים
2 Sam. 23, 15. מי ישקני מים
2 Sam. 23, 16. וישאבו־מים מבאר
1 Reg. 13, 8. ולא אשתה־מים
1 Reg. 13, 9. ולא תשתה־מים
1 Reg. 13, 16. ולא־אשתה אתך מים
1 Reg. 13, 17. ולא־תשתה שם מים
1 Reg. 13, 18. ויאכל לחם וישת מים
1 Reg. 13, 19. וישת מים
1 Reg. 13, 22. ותשת מים
1 Reg. 13, 22. ואל־תשת מים

סמיכת סתוקרי, ע״מ שָׁמַד [מן שָׁמָה], מֵי [מן מָה], וכתפרע אל״כ [מעדינן], וקיקוסו כן ע״מ שאשכוח נמצוע אל עולם, וכן שאלי סלמות קשכו אל לכלס נמצוע אל עולם, ולמפרע ניכס וכן סיסקי עשו מָדֵי ליקס.

n. pr. terrae, *terra media* (Mitte-Land), a v. מָדָה ad s. f. מֵי (מָה), מֵי (שָׁמָה) שָׁמֵי deinde *spec.* Media (quam incolae in umbilico terrae positam putaverunt, uti et Sinenses aliaeque gentes). *Nom. gent.* מָדַי, Medus.

Dan. 6, 13. כדת־מדי ופרס
Jes. 21, 2. צורי מדי

מָדַי *p.*

2 Rg. 17, 6. 18, 11. נהר גוזן וערי מדי
Jer. 25, 25. ואת כל־מלכי מדי
Jes. 13, 17. מעיר עליהם את־מדי
הַמָּדַי
Gn. 10, 2. ומדי ויון ותבל
Esth. 1, 3. חיל פרס ומדי
לַמָּדַי
Dan. 5, 28. ויהיבת למדי ופרס
בְּמָדַי
Esr. 6, 2. בבירתא די במדי מדינתא

nom. gent.: דַּמָּדַי
Dan. 11, 1. לדריוש המדי

מָדַי

נסמכי משלמו, ומיזועם מָדָאָה, לו מָדָיָה, נכתיב.

n. pr. aram. (def. מָדָאָה, מָדָיָא), Media.

def.: מָדָאָה Q'ri.
Dan. 6, 1. ודריוש מדאה

מַדַּי

v. הָדָה, *s. r.* הַי *p.* 270.

מִדְיָן

v. s. r. הָדָן *p.* 274.

מַה

פעל ל״ע כ״ק נכפילות, ונתפעל הִתְמַהְמַהּ, ומתכוון שלשם נתמות, וכן כשרש כתכוון נשפת סודו ויוכי [s. *ma*, gr. *μή*], ומוסף נכפל פעל משלשה [נייענן, פער-], ונעברי נא שלשה, לו נה, ונכפל פעל נאנא, נחנה, וכן נכתוב כוס נשפתי ערב, ל״מ נסודו ויוכי וכומי ופרסי ולמקלני s. *nô*, *na*, pers. *neh*, *mâ*, l. *nô*-n], [*nê*, sl. *me*, *né*, gr. *νη*-, goth. *nê*; וכתשר נעברי הפעל מָאַן משלוש כוס כתו כן כיוכי נכנס פעל ממלת משלשה [*âvai-νομαι*], ומשמשל נעברי על סעבור ומתניעה ועל הפתוך והכנישה וכדומה.

vrb. (cujus solummodo duplicata forma trita est), negare, recusare, cunctari, morari, sanscr. *ma* (*मा*), arab. *na*, *ne* (unde dupl. *nahnaha*, *nanaa*, sanscr. *nô*, *na* (lat. *nô*-n, *nê*); pers. *mà*, *neh*, gr. *νη*; goth. *nê*. Et sicut in graeca lingua ex *νη*, *ναι* factum est v. *ἀναίνεσθαι*, sic in hebraica ex *ma* factum est מָאַן. LXX. *ὑστερεῖν, βραδύνειν, ἑκλύειν, αὐλίζεσθαι, ὑπομένειν; θορυβεῖν, ταράσσειν; στρατεύεσθαι.*

Hitpa-el: הִתְמַהְמַהּ
1 *perf.:* הִתְמַהְמָהְתִּי *p.*
Ps. 119, 60. חשתי ולא התמהמהתי
1 *perf. pl.:* הִתְמַהְמַהְנוּ *p.*
Gn. 43, 10. כי לולי־התמהמהנו

קחי־נא לי מעט־מים 1 Reg. 17, 10.
מלאו ארבעה כדים מים 1 Rg. 18, 34.
החעלה מלא־מים 1 Reg. 18, 35.
עגת רצפים וצפחת מים 1 Rg. 19, 6.
ולא־היה מים למחנה 2 Reg. 3, 9.
אשר־יצק מים על־ידי 2 Reg. 3, 11.
והנחל ההוא ימלא מים 2 Reg. 3, 17.
וכל מעיני־מים תסתמו 2 Reg. 3, 19.
והנה־מים באים מדרך 2 Reg. 3, 20.
וכל־מעין־מים יסתמו 2 Reg. 3, 25.
ושתיתי מים זרים 2 Reg. 19, 24.
מי ישקני מים 1 Chr. 11, 17.
וישאבו־מים מבור 1 Chr. 11, 18.
בידי כפרץ מים 1 Chr. 14, 11.
ימצאו מים רבים 2 Chr. 32, 4.
ושלח מים על־פני חוצות Job. 5, 10.
ישגא־אחו בלי־מים Job. 8, 11.
מריח מים יפרח Job. 14, 9.
אזלו־מים מני־ים Job. 14, 11.
אבנים שחקו מים Job. 14, 19.
לא־מים עיף תשקה Job. 22, 7.
ושפעת־מים תכסך Job. 22, 11. 38, 34.
קל־הוא על־פני־מים Job. 24, 18.
מתחת מים ושכניהם Job. 26, 5.
צרר־מים בעביו Job. 26, 8.
חק חג על־פני־מים Job. 26, 10.
שרשי פתרוס אלי־מים Job. 29, 19.
כי יגרע נטפי־מים Job. 36, 27.
ורחב מים במרצק Job. 37, 10.
כאבן מים יתחבאו Job. 38, 30.
על־פלגי־מים Ps. 1, 3.
חשכת־מים Ps. 18, 12.
ויראי׳ אפיקי מים Ps. 18, 16.
יי׳ על־מים רבים Ps. 29, 3.
לשטף מים רבים Ps. 32, 6.
תערג על־אפיקי־מים Ps. 42, 2.
ימאסי כמו־מים Ps. 58, 8.
ועיף בלי־מים Ps. 63, 2.
פלג אלהים מלא מים Ps. 65, 10.
כי באו מים עד־נפש Ps. 69, 2.
באתי במעמקי־מים Ps. 69, 3.
אל־תשטפני׳ שבלת מים Ps. 69, 16.
ראוך מים׳ אלהים Ps. 77, 17.
ראוך מים יחילו Ps. 77, 17.
זרמו מים׳ עבות Ps. 77, 18.
ויצב־מים כמו־נד Ps. 78, 13.
וירדך כנהרות מים Ps. 78, 16.
ויזבו מים Ps 78, 20. 105, 41.
מקלות׳ מים רבים Ps. 93, 4.
על־הרים יעמדו־מים Ps. 104, 6.
ויכסו־מים צריהם Ps. 106, 11.
ומצאי מים לצמאון Ps. 107, 33.
ישם מדבר לאגם־מים Ps. 107, 35.
ציה למצאי מים Ps. 107, 35.
החפכי הצור אגם־מים Ps. 114, 8.
חלמיש למעינו־מים Ps. 114, 8.
פלגי־מים ירדו עיני Ps. 119, 136.
ישב רוחו יזלו־מים Ps. 147, 18.
שתה־מים מבורך Prv. 5, 15.
ברחבות פלגי־מים Prv. 5, 16.
נגבדי־מים Prv. 8, 24.
מים־גנובים ימתקו Prv. 9, 17.
פוטר מים ראשית מדון Prv. 17, 14.
מים עמקים דברי פי־איש Prv. 18, 4.
מים עמקים עצה Prv. 20, 5.
פלגי מים לב־מלך Prv. 21, 1.
ואם־צמא השקהו מים Prv. 25, 21.
מים קרים על־נפש עיפה Prv. 25, 25.
מי צרר־מים׳ בשמלה Prv. 30, 4.
ארץ לא־שבעה מים Prv. 30, 16.
עשיתי לי ברכות מים Eccl. 2, 6.
באר מים חיים Cant. 4, 15.
על־אפיקי מים Cant. 5, 12.
מים רבים לא יוכלו לכבות Cant. 8, 7.
וכנגה אשר־מים אין לה Jes. 1, 30.
וכל משען־מים Jes. 3, 1.
ושאבתם־מים בששון Jes. 12, 3.
ואגמי־מים Jes. 14, 23.

כשאון מים כבירים Jes. 17, 12.
כשאון מים רבים Jes. 17, 13.
על־פני־מים Jes. 18, 2.
ונשתו־מים מהים Jes. 19, 5.
על־פני־מים אמללו Jes. 19, 8.
התיו מים Jes. 21, 14.
כזרם מים כבירים Jes. 28, 2.
וסתר מים ישטפו Jes. 28, 17.
ולחשוף מים מגבא Jes. 30, 14.
פלגים יבלי־מים Jes. 30, 25.
כפלגי־מים בציון Jes. 32, 2.
זרעי על־כל־מים Jes. 32, 20.
נבקיע במדבר מים Jes. 35, 6.
ונצמאון למבועי מים Jes. 35, 7.
קרתי ושתיתי מים Jes. 37, 25.
מי־מדד בשעלו מים Jes. 40, 12.
מבקשים מים ואין Jes. 41, 17.
אשים מדבר לאגם־מים Jes. 41, 18.
ציה למוצאי מים Jes. 41, 18.
כי־נתתי במדבר מים Jes. 43, 20.
כי אצק־מים על־צמא Jes. 44, 3.
כערבים על־יבלי־מים Jes. 44, 4.
לא־שתה מים ויעף Jes. 44, 12.
מים מצור חזיל למו Jes. 48, 21.
ויבקע־צור ויזבו מים Jes. 48, 21.
ועל־מבועי מים ינהלם Jes. 49, 10.
תבאש דגתם מאין מים Jes. 50, 2.
וכמוצא מים Jes. 58, 11.
בוקע מים מפניהם Jes. 63, 12.
מים תבעה־אש Jes. 64, 1.
מקור׳ מים חיים Jer. 2, 13.
מי־יתך ראשי מים Jer. 8, 23.
ועפעפינו יזלו־מים Jer. 9, 17.
המון מים בשמים Jer. 10, 13. 51, 16.
גבים לא־מצאו מים Jer. 14, 3.
אכזב מים לא נאמנו Jer. 15, 18.
כעץ׳ שתול על־מים Jer. 17, 8.
מקור מים־חיים את־יי׳ Jer. 17, 13.
אם־ינתשו מים זרים Jer. 18, 14.
אל־נחלי מים Jer. 31, 9.
ובבור אין־מים Jer. 38, 6.
מים רבים אשר בגבעון Jer. 41, 12.
וכנהרות יתגעשו מים Jer. 46, 8.
מים עלים מצפון Jer. 47, 2.
שכנתו׳ על־מים רבים Jer. 51, 13.
עיני׳ עיני ירדה מים Thr. 1, 16.
פלגי מים תרד עיני Thr. 3, 48.
צפו־מים על־ראשי Thr. 3, 54.
כקול מים רבים Ez. 1, 24.
ברכים תלכנה מים Ez. 7, 17. 21, 12.
קח על־מים רבים Ez. 17, 5.
אל־מים רבים היא שתולה Ez. 17, 8.
על־מים שתולה Ez. 19, 10.
וגם־יצק בו מים Ez. 24, 3.
בתוך מים ישימו Ez. 26, 12.
במעמקי־מים מערבך Ez. 27, 34.
מים גדלוהו Ez. 31, 4.
שרשו אל־מים רבים Ez. 31, 7.
כל־עצי־מים Ez. 31, 14.
כל־שתי מים Ez. 31, 14.
ויכלאו מים רבים Ez. 31, 15.
כל־שתי מים Ez. 31, 16.
ותדלח־מים ברגליך Ez. 32, 2.
מעל מים רבים Ez. 32, 13.
ומשקע־מים תשתו Ez. 34, 18.
וזרקתי עליכם מים Ez. 36, 25.
וקולו כקול מים רבים Ez. 43, 2.
והנה־מים יצאים Ez. 47, 1.
והנה־מים מפכים Ez. 47, 2.
מים ברכים Ez. 47, 4.
כקצף על־פני־מים Hos. 10, 7.
יבשו אפיקי מים Joel 1, 20.
אפיקי יהודה ילכו מים Joel 4, 18.
לשתות מים ולא ישבעו Am. 4, 8.
אפפוני מים עד־נפש Jon. 2, 6.
ונינוה כברכת־מים Nah. 2, 9.
מים סביב לה Nah. 3, 8.
זרם מים עבר Hab. 3, 10.

חמר מים רבים Hab. 3, 15.
מבור אין מים בו Zach. 9, 11.
יצאו מים־חיים Zach. 14, 8.

pl.: וּמַיִם

ומים לרחץ רגליו Gn. 24, 32.
ומים לא שתה Ex. 34, 28.
ומים אין לשתות Num. 20, 5.
ומים בכסף תתן־לי Dt. 2, 28.
ומים לא שתיתי Dt. 9, 9. 18.
1 Reg. 22, 27. לחם לחץ ומים לחץ
2 Chr. 18, 26. לחם לחץ ומים לחץ
ומים לא־שתה Esr. 10, 6.
ומים מסלע הוצאת להם Neh. 9, 15.
ומים נתתה להם לצמאם Neh. 9, 20.
ומים תכן במדה Job. 28, 25.
ומים לא יעברו־פיו Prv. 8, 29.
לחם צר ומים לחץ Jes. 30, 20.
ומים במשורה תשתה Ez. 4, 11.
ומים במשורה ובשממון Ez. 4, 16.
ומים ונשתה Dan. 1, 12.
ומים אל־ישתו Jon. 3, 7.

p. וָמַיִם pl.:

ולכלכלם לחם ומים 1 Reg. 18, 4.
ואכלכלם לחם ומים 1 Rg. 18, 13.
שים לחם ומים לפניהם 2 Rg. 6, 22.
למען יחסרו לחם ומים Ez. 4, 17.

p. הַמַּיִם pl.:

מרחפת על־פני המים Gn. 1, 2.
רקיע בתוך המים Gn. 1, 6.
בין המים אשר מתחת Gn. 1, 7.
ובין המים אשר מעל לרקיע Gn. 1, 7.
יקוו המים מתחת השמים Gn. 1, 9.
ולמקוה המים קרא ימים Gn. 1, 10.
ישרצו המים שרץ Gn. 1, 20.
אשר שרצו המים Gn. 1, 21.
ומלאו את־המים בימים Gn. 1, 22.
וירבו המים וישאו Gn. 7, 17.
ויגברו המים וירבו Gn. 7, 18.
על־פני המים Gn. 7, 18.
גברו המים ויכסו ההרים Gn. 7, 20.
ויגברו המים על־הארץ Gn. 7, 24.
וישכו המים Gn. 8, 1.
וישבו המים מעל הארץ Gn. 8, 3.
ויחסרו המים Gn. 8, 3.
עד־יבשת המים Gn. 8, 7.
הקלו המים מעל פני Gn. 8, 8.
וידע נח כי־קלו המים Gn. 8, 11.
חרבו המים מעל הארץ Gn. 8, 13.
ולא־יהיה עוד המים למבול Gn. 9, 15.
על־עין המים במדבר Gn. 16, 7.
ויכלו המים מן־החמת Gn. 21, 15.
על־אדות באר המים Gn. 21, 25.
אל־באר המים Gn. 24, 11.
אנכי נצב על־עין המים Gn. 24, 13.
נצב על־עין המים Gn. 24, 43.
ויחפר׳ את־בארת המים Gn. 26, 18.
לאמר לנו המים Gn. 26, 20.
ברחטים בשקתות המים Gn. 30, 38.
כי מן־המים משיתהו Ex. 2, 10.
המים אשר תקח Ex. 4, 9.
על־המים אשר ביאור Ex. 7, 17.
ויך את־המים Ex. 7, 20.
ויהפכו כל־המים Ex. 7, 20.
ויבקעו המים Ex. 14, 21.
וישבו המים על־מצרים Ex. 14, 26.
וישבו המים ויכסו Ex. 14, 28.
וישלך אל־המים Ex. 15, 25.
וימתקו המים Ex. 15, 25.
ויחנו־שם על־המים Ex. 15, 27.
ויזר על־פני המים Ex. 32, 20.
מכל שרץ המים Lev. 11, 10.
על־המים החיים Lev. 14, 6.
ונתן אל־המים Num. 5, 16.
ובאו המים המאררים Num. 5, 22.
המים המאררים למרים Nu. 5, 24.
את־המאשה את־המים Nu. 5, 26.

והשקה את־המים Num. 5, 27.
ובאו בה המים Num. 5, 27.
חמים הירדים Jos. 3, 13.
נטבלו בקצה המים Jos. 3, 15.
ויעמדו המים הירדים Jos. 3, 16.
חורד אותם אל־המים Jud. 7, 4.
ויורד את־העם אל־המים Jud. 7, 5.
ילק בלשונו מן־המים Jud. 7, 5.
ולכדו להם את־המים Jud. 7, 24.
וילכדו את־המים Jud. 7, 24.
ואת צפחת המים 1 Sam. 26, 11.
ואת־צפחת המים 1 Sam. 26, 12.
ואת־צפחת המים 1 Sam. 26, 16.
גם־לכדתי את־עיר המים 2 S. 12, 27.
עברו מיכל המים 2 Sam. 17, 20.
אל־כל מעיני המים 1 Reg. 18, 5.
וילכו המים סביב 1 Reg. 18, 35.
ואת־המים אשר־בתעלה 1 Rg. 18, 38
ויכה את־המים 2 Rg. 2, 8. 14 (bis).
ויצא אל־מוצא המים 2 Rg. 2, 21.
וירפו המים עד היום הזה 2 Rg. 2, 22.
ותמלא הארץ את־המים 2 Rg. 3, 20.
והשמש זרחה על־המים 2 Rg. 3, 22.
מואב מנגד את־המים 2 Rg. 3, 22.
ואת־הברזל נפל אל־המים 2 Rg. 6, 5.
ויבא את־המים העירה 2 Rg. 20, 20.
עד נגד שער המים Neh. 3, 26.
איש שלחו המים Neh. 4, 17.
אשר לפני שער־המים Neh. 8, 1.
וברחוב שער המים Neh. 8, 16.
ועד שער המים מזרח Neh. 12, 37.
קול יי׳ על־המים Ps. 29, 3.
ראשי תנינים על־המים Ps 74, 13.
אזי המים שטפוני Ps. 124, 4.
המים הזידונים Ps. 124, 5.
לרוקע הארץ על־המים Ps. 136, 6.
שלח לחמך על־פני המים Eccl. 11, 1.
אשר לא־יכלו המים Jer. 2, 13.
וכסוך המים הרבים Ez. 26, 19.
כי־גאי המים מי שחו Ez. 47, 5.
המים האלה יוצאים Ez. 47, 8.
ונרפאו המים Ez. 47, 8.
באו שמה המים האלה Ez. 47, 9.

pl.: וְהַמַּיִם

והמים גברו מאד מאד Gn. 7, 19.
והמים היו הלוך וחסור Gn. 8, 5.
והמים להם חומה Ex. 14, 22.
והמים להם חמה Ex. 14, 29.
והמים רעים 2 Reg. 2, 19.
והמים אשר׳ מעל השמים Ps. 148, 4.
והמים ירדים Ez. 47, 1.

pl.: בְּמַיִם

כעופרת במים אדירים Ex. 15, 10.
ורחץ בשרו במים חיים Lev. 15, 13.
וזרעו במים רבים Num. 24, 7.
כמו־אבן במים עזים Neh. 9, 11.
ושבולידך במים רבים Ps. 77, 20.
עשי מלאכה במים רבים Ps. 107, 23.
במים רבים חביאוך Ez. 27, 26.

p. בַּמַּיִם pl.:

ובשל מבשל במים Ex. 12, 9.
ואשר במים׳ מתחת Ex. 20, 4.
ורחצת אתם במים Ex. 29, 4. 40, 12.
וכרעיו ירחץ במים Lev. 1, 9.
והכרעים ירחץ במים Lev. 1, 13.
ומרק ושטף במים Lev. 6, 21.
וירחץ אתם במים Lev. 8, 6.
הכרעים רחץ במים Lev. 8, 21.
מכל אשר במים Lev. 11, 9.
במים בימים Lev. 11, 9.
נפש החיה אשר במים Lev. 11, 10.
סנפיר וקשקשת במים Lev. 11, 12.
במים יובא וטמא Lev. 11, 32.
החיה הרמשת במים Lev. 11, 46.
ורחץ במים וטהר Lev. 14, 8.
ורחץ את־בשרו במים ושהר Lev. 14, 9.

admiscere. LXX. οἱ κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι.

part. pass.: מָהֻל

Jes. 1, 22. סבאך מהול במים

מֹהַר

פעל כודד, והמוכן נרקאזיקו כוילם והליכם ופכוי הלאם [פאחרעפליעסטען, -כיינטען], כי פתמוכ מָהר, ולומם לו מֹר, ענין ליפם וכוילם הלאם, לאר מעכו מֹר, מֹר [ונעהכי נאמם מֹר, ענין הליכם הלאם וגם כוילם וליפם, והכפל מרבה הנפם והולם, ומסם בשר הוא לאר נעכני רחב, לומר זוקם, ומסם ערמהם גסם זוטף], וזה מתכוונו נאפתי עכ וקדם. ומזה מהשאלה על הליכה הלאם נמהומם ועל מהיות [קיילען], ומהשאל נכון, כי כמוהו מהלוב לגל אֲגַל, דָּגַל, וְגַל, חָלַל, נָבַל, הָמַם, אם [יינטען, פאקול, וכן בנגמכי מהלוב [יינטען], וכלומה נאפתי עכ. הכפל יונק. מהשאלות רכ ע' נגו סמלין.

v. intr., defluere, effluere (fortfliessen, fortrinnen), trop. properare, festinare (translatione eadem, quam exhibent etiam vv. דָּחַק, נָבַל, חָלַל, דָּגַל, אָגַל); *Pi.* trans. accelerare, intr. festine, celeriter aliquid facere; *Ni.* festinum, praecipitem factum esse, temerarium, impetuosum, turbulentum esse. Radix est מָר (מָהַר), unde מַר, gutta; מֹר, myrrha, arab. *marmara*, facere, ut quid manet; *marmara-ton*, pluvia adsidua; *mamarr-on*, canalis. LXX. ταχύνειν; *Ni.* ἐξίστασθαι, ἀσθενεῖν; *prt.* ταχινός, ὀλιγόψυχος; *Pi.* σπεύδειν (c. ἐπί, κατά); ταχύνειν, ταχυνὸν εἶναι, ταχὺ μανθάνειν; *inf.* σπουδή; *prt.* מְמַהֵר, ταχύς.

3 perf. pl.: *מָהֲרוּ *p.*

Ps. 16, 4. *אחר מהרו

Pi-el: מִהַר *3 perf.*

1 S. 4, 14. והאיש מהר ויבא ויגד

Jes. 51, 14. מהר צעה להפתח

3 perf. fem.: מִהֲרָה

Jer. 48, 16. ורעתו מהרה מאד

2 perf.: מִהַרְתָּ

Gn. 27, 20. מה־זה מהרת למצא

2 perf. f.: מִהַרְתְּ

1 S. 25, 34. לולי מהרת ותבאתי

3 perf. pl.: מִהֲרוּ

2 Chr. 24, 5. ולא מהרו הלוים

Ps. 106, 13. מהרו שכחו מעשיו

Jes. 49, 17. מהרו בניך

2 perf. pl.: וּמִהַרְתֶּם

Gn. 45, 13. ומהרתם והורדתם

2 perf. pl. f.: מִהַרְתֶּן

Ex. 2, 18. מדוע מהרתן בא היום

part.: מְמַהֵר *sg.*

Mal. 3, 5. והייתי עד ממהר

part.: וּמְמַהֵר

Gn. 41, 32. וממהר האלהים לעשתו

p. pl. fem.: מְמַהֲרוֹת

Prv. 6, 18. רגלים ממהרות לרוץ

inf. constr.: כְּמַהֵר

Prv. 7, 23. כמהר צפור אל־פח

inf. constr.: לְמַהֵר

Ex. 12, 33. למהר לשלחם מן־הארץ

1 Chr. 12, 8. על־ההרים למהר

impr. (vel *inf. adv.*): מַהֵר *sg.*

Gn. 19, 22. מהר המלט שמה

constr.: מִמְּמֵי

Gn. 9, 11. עוד ממי המבול

Num. 5, 19. הנקי ממי המרים

constr.: וּמִמֵּי

Jes. 48, 1. וממי יהודה יצאו

constr.: מִימֵי

Ex. 7, 19. על־מימי מצרים

Ex. 8, 2. את־ידו על מימי מצרים

Jos. 4, 7. נכרתו מימי הירדן

2 Reg. 5, 12. מכל מימי ישראל

2 Reg. 18, 26. מִימֵי רגליהם

2 Chr. 32, 3 לסתום את־מימי העינות

2 Chr. 32, 30. את־מוצא מימי גיחון

Job. 24, 19. רגזלו מימי־שלג

Jes. 36, 11. מִימֵי רגליהם

constr.: לְמֵימֵי

Dan. 12, 6. 7. ממעל למימי היאר

constr.: מִמֵּימֵי

Ex. 4, 9. ולקחת ממימי היאר

Ex. 7, 24. לשתת ממימי היאר

cum suff.: מֵימָי

1 S. 25, 11. את־לחמי ואת־מימי

cum suff.: וּמֵימָי

Hos. 2, 7. נתני לחמי ומימי

pl. c. suff.: מֵימֵינוּ

Thr. 5, 4. מימינו בכסף שתינו

pl. c. suff.: מֵימֶיךָ

Ex. 23, 28. את־לחמך ואת־מימיך

Num. 20, 19. ואם־מימיך נשתה

Dt. 29, 10. עד שאב מימיך

cum suff.: וְמֵימֶיךָ

Ez. 12, 18. ומימיך ברגזה ובראגה

cum suff.: מֵימֶיהָ

Num. 20, 8. ונתן מימיו

Ps. 46, 4. יחמרו מימיו

Jes. 33, 16. מימיו נאמנים

Jes. 57, 20. ויגרשו מימיו רפש וטיט

Jes. 58, 11. לא־יכזבו מימיו

Jer. 46, 7. כנהרות יתגעשו מימיו

Ez. 47, 12. כי מימיו מן־המקדש

cum suff.: מֵימֶיהָ

Jer. 6, 7. כהקיר בור מימיה

Jer. 50, 38. חרב אל־מימיה ויבשו

pl. c. suff.: מֵימֵיהֶם

Ex. 7, 19. כל־מקוה מימיהם

Ps. 105, 29. הפך את־מימיהם לדם

Ez. 32, 14. אשקיע מימיהם

pl. c. suff.: וּמֵימֵיהֶם

Ez. 12, 19. ומימיהם בשממון ישתו

מְהַל

פעל יקר, הפירן מן מָל [מוּל] לקמן, כלומר מניכו לרוב, והמוכן נעלמוקו קנון והדקה [נעכרייזען, -שניידען], כלומר יעילו תקרי שרש נפשתי עכ, ל"מ הפרש והמכוון נפשם רומיז ויוכיח l. *mol*-ere, *mol*-a; gr. *μύλλ-ειν* [*μύλ-η*], וכן נפשם פרסית ופקנלנית [pers. *mol*-iden; sl. *mle'-c'*], נגרמני [mahl-en]. ומזה מהשאל על כריתת הערלה, ומזה פה מהשאל על קלוש היין ע' ערוב מיס, וזהו מילתו. נגרמנית ונקרנוס הפעל לרוב, ומזה שם מַהֲלָא. עי' מול.

v. rarum, sicut מָל (מוּל), conterere, conscindere, consecare, lat. *mol*-ere (*mol*-a), gr. *μύλλ-ειν* (*μύλ-η*), pers. *mol*-iden (mahl-en), spec. rescindere praeputium, circumcidere, et trop. vinum secare, corrumpere, castrare, viribus privare, h. e. demta parte, aquam admiscere. LXX. οἱ κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι.

part. pass.: מָהֻל

Jes. 1, 22. סבאך מהול במים

מֹהַר

פעל כודד, והמוכן נרקאזיקו כוילם והליכם ופכוי הלאם [פאחרעפליעסטען, -כיינטען], כי פתמוכ מָהר, ולומם לו מֹר, ענין ליפם וכוילם הלאם, לאר מעכו מֹר, מֹר [ונעהכי נאמם מֹר, ענין הליכם הלאם וגם כוילם וליפם, והכפל מרבה הנפם והולם, ומסם בשר הוא לאר נעכני רחב, לומר זוקם, ומסם ערמהם גסם זוטף], וזה מתכוונו נאפתי עכ וקדם. ומזה מהשאלה על הליכה הלאם נמהומם ועל מהיות [קיילען], ומהשאל נכון, כי כמוהו מהלוב לגל אֲגַל, דָּגַל, וְגַל, חָלַל, נָבַל, הָמַם, אם [יינטען, פאקול, וכן בנגמכי מהלוב [יינטען], וכלומה נאפתי עכ. הכפל יונק. מהשאלות רכ ע' נגו סמלין.

v. intr., defluere, effluere (fortfliessen, fortrinnen), trop. properare, festinare (translatione eadem, quam exhibent etiam vv. דָּחַק, נָבַל, חָלַל, דָּגַל, אָגַל); *Pi.* trans. accelerare, intr. festine, celeriter aliquid facere; *Ni.* festinum, praecipitem factum esse, temerarium, impetuosum, turbulentum esse. Radix est מָר (מָהַר), unde מַר, gutta; מֹר, myrrha, arab. *marmara*, facere, ut quid manet; *marmara-ton*, pluvia adsidua; *mamarr-on*, canalis. LXX. ταχύνειν; *Ni.* ἐξίστασθαι, ἀσθενεῖν; *prt.* ταχινός, ὀλιγόψυχος; *Pi.* σπεύδειν (c. ἐπί, κατά); ταχύνειν, ταχυνὸν εἶναι, ταχὺ μανθάνειν; *inf.* σπουδή; *prt.* מְמַהֵר, ταχύς.

3 perf. pl.: *מָהֲרוּ *p.*

Ps. 16, 4. *אחר מהרו

Pi-el: מִהַר *3 perf.*

1 S. 4, 14. והאיש מהר ויבא ויגד

Jes. 51, 14. מהר צעה להפתח

3 perf. fem.: מִהֲרָה

Jer. 48, 16. ורעתו מהרה מאד

2 perf.: מִהַרְתָּ

Gn. 27, 20. מה־זה מהרת למצא

2 perf. f.: מִהַרְתְּ

1 S. 25, 34. לולי מהרת ותבאתי

3 perf. pl.: מִהֲרוּ

2 Chr. 24, 5. ולא מהרו הלוים

Ps. 106, 13. מהרו שכחו מעשיו

Jes. 49, 17. מהרו בניך

2 perf. pl.: וּמְהַרְתֶּם

Gn. 45, 13. ומהרתם והורדתם

2 perf. pl. f.: מְהַרְתֶּן

Ex. 2, 18. מדוע מהרתן בא היום

part.: מְמַהֵר *sg.*

Mal. 3, 5. והייתי עד ממהר

part.: וּמְמַהֵר

Gn. 41, 32. וממהר האלהים לעשתו

p. pl. fem.: מְמַהֲרוֹת

Prv. 6, 18. רגלים ממהרות לרוץ

inf. constr.: כְּמַהֵר

Prv. 7, 23. כמהר צפור אל־פח

inf. constr.: לְמַהֵר

Ex. 12, 33. למהר לשלחם מן־הארץ

1 Chr. 12, 8. על־ההרים למהר

impr. (vel *inf. adv.*): מַהֵר *sg.*

Gn. 19, 22. מהר המלט שמה

Lev. 15, 5. ורחץ במים

6. 7. 8. 10. 11. 16. 21. 22. 27. 17, 15.

Lev. 15, 12. וידיר לא־שטף במים

Lev. 15, 12. כלי־עץ ישטף במים

Lev. 15, 17. וכבס במים

Lev. 15, 18. ורחצו במים

Lev. 16, 4. ורחץ במים את־בשרו

Lev. 16, 24. 26. ורחץ את־בשרו במים

Lev. 22, 6. כי אם־רחץ בשרו במים

Num. 19, 7. ורחץ בשרו במים

Num. 19, 8. וכבס בגדיו במים

Num. 19, 8. ורחץ בשרו במים

Nu. 19, 18. וטבל במים איש טהור

Nu. 19, 19. ורחץ במים וטהר בערב

Num. 27, 14. להקדישני במים

Num. 31, 23. תעבירו במים

Dt. 4, 18. אשר־במים מתחת

Dt. 5, 8. ואשר במים מתחת

Dt. 14, 9. תאכלו מכל אשר במים

Dt. 23, 12. לפנות־ערב ירחץ במים

1 Rg. 14, 15. כאשר ינוד הקנה במים

2 Rg. 8, 15 ויקח המכבר ויטבל במים

Job. 12, 15. הן יעצר במים ויבשו

Ps. 104, 3. המקרה במים עליותיו

Jes. 1, 22. סבאך מהול במים

Jes. 43, 2. כי־תעבר במים אתך אני

Ez. 16, 9. וארחצך במים

Ez. 47, 3. 4. ויעברני במים

pl.: וּבְמַיִם

Jes. 23, 3. ובמים רבים זרע שחר

Jes. 43, 16. ובמים עזים נתיבה

Ez. 16, 4. ובמים לא־רחצת

pl.: וּבַמַּיִם *p.*

Lev. 14, 51. 52. ובמים החיים

Dt. 23, 5. בלחם ובמים

Neh. 13, 2. בלחם ובמים

Ps. 66, 12. באנו באש ובמים

Jer. 13, 1. ובמים לא תבאהו

pl.: כְּמַיִם

Job. 11, 16. כמים עברו תזכר

Jer. 51, 55. והמו גליהם כמים רבים

Mich. 1, 4. כמים מגרים במורד

pl.: כַּמַּיִם *p.* כַּמָּיִם

Gn. 49, 4. פחז כמים אל־תותר

Dt. 12, 16. על־הארץ תשפכנו כמים 24. 15, 23.

Job. 3, 24. ויתכו כמים שאגתי

Job. 15, 16. איש־שתה כמים עולה

Job. 27, 20. תשיגהו כמים בלהות

Job. 34, 7. ישתה־לעג כמים

Ps. 22, 15. כמים נשפכתי

Ps. 79, 3. שפכו דמם כמים

Ps. 88, 18. סבוני כמים כל־היום

Ps. 109, 18. ותבא כמים בקרבו

Prv. 27, 19. כמים הפנים לפנים

Jes. 11, 9. כמים לים מכסים

Thr. 2, 19. שפכי כמים לבך

Hos. 5, 10. אשפוך כמים עברתי

Am. 5, 24. ויגל כמים משפט

Hab. 2, 14. כמים יכסו על־ים

pl.: וְכַמַּיִם

2 S. 14, 14. וכמים הנגרים ארצה

pl.: לַמַּיִם *p.*

Jos. 7, 5. ויימס לבב־העם ויהי למים

pl.: לַמָּיִם *p.*

Gn. 1, 6. בין מים למים

pl.: לַמַּיִם *p.* לַמָּיִם

Ex. 17, 3. ויצמא שם העם למים

2 Reg. 2, 21. רפאתי למים האלה

Jes. 55, 1. הוי כל־צמא לכו למים

Jer. 14, 3. שלחו צעוריהם למים

Am. 8, 11. ולא־צמא למים

pl.: מַיִם

2 Sam. 22, 17. וימשני ממים רבים

Ps. 18, 17. וימשני ממים רבים

Ps. 144, 7. והצילני ממים רבים

Ez. 19, 10. היתה ממים רבים

Ez. 31, 5. ממים רבים בשלחו

pl. c. h finis.: הַמַּיְמָה

Ex. 7, 15. הנה יצא המימה

pl. c. h finis.: הַמַּיְמָה *p.*

Ex. 8, 16. הנה יוצא המימה

constr.: מֵי

Gn. 7, 7. מפני מי המבול

וישב יי עלהם את־מי הים

Ex. 15, 19.

Num. 5, 18. מי המרים המאררים

Num. 5, 23. ומחה אל־מי המרים

Nu. 5, 24. את־מי המרים המאררים

Num. 8, 7. הזה עליהם מי חטאת

Nu. 19, 13. 20. מי נדה לא־זרק עליו

Num. 19, 21. ומזה מי־הנדה

Num. 20, 13. המה מי מריבה

Num. 20, 17. ולא נשתה מי באר

Num. 21, 22. לא נשתה מי באר

Num. 27, 14. הם מי־מריבת קדש

Dt. 11, 4. מי ים־סוף על־פניהם

Dt. 33, 8. תריבהו על־מי מריבה

Jos. 2, 10. את־מי ים־סוף מפניכם

Jos. 3, 8. עד־קצה מי הירדן

Jos. 3, 13. מי הירדן יכרתון

Jos. 4, 7. נכרתו מי הירדן

Jos. 4, 18. וישבו מי־הירדן למקומם

Jos. 4, 23. את־מי הירדן מפניכם

Jos. 5, 1. הוביש יי את־מי הירדן

Jos. 11, 5. אל־מי מרום להלחם

Jos. 11, 7. על־מי מרום פתאם

Jos. 15, 7. אל־מי עין־שמש

Jos. 15, 9. 18, 15. אל־מעין מי נפתוח

Jud. 5, 19. בתענך על־מי מגדו

2 Reg. 18, 31. ושתו איש מי־בורו

Ps. 23, 2. על־מי מנוחות ינהלני

Ps. 33, 7. כנס כנד מי הים

Ps. 81, 8. אבחנך על־מי מריבה

Ps. 106, 32. ויקציפו על־מי מריבה

Jes. 8, 6. את מי השלח

Jes. 8, 7. מי הנהר העצומים

Jes. 15, 6. כי־מי נמרים משמות

Jes. 15, 9. כי מי דימון מלאו

Jes. 22, 9. מי הברכה התחתונה

Jes. 36, 16. ושתו איש מי־בורו

Jes. 51, 10. מי תהום רבה

Jes. 54, 9. כי־מי נח זאת לי

Jes. 54, 9. מעבר מי־נח

Jer. 2, 18. לשתות מי שחור

Jer. 2, 18. לשתות מי נהר

Jer. 8, 14. וישקנו מי־ראש

Jer. 9, 14. 23, 15. והשקיתים מי־ראש

Jer. 48, 34. מי נמרים למשמות יהיו

Ez. 47, 3. מי אפסים

Ez. 47, 4. ויעברני מי מתנים

Ez. 47, 5. המים מי שחו

Ez. 47, 19. מי מריבות קדש

Nah. 3, 14. מי מצור שאבי־לך

constr.: וּמֵי

Gn. 7, 10. ומי המבול היו על־הארץ

Ps. 73, 10. ומי־מלא ימצו למו

constr.: בְּמֵי

Num. 19, 21. והנגע במי הנדה

Num. 31, 23. אך במי נדה יתחטא

Dt. 32, 51. במי־מריבת קדש

Jos. 3, 13. במי הירדן

Job. 9, 30. *אם־התרחצתי במו־שלג

constr.: לְמֵי

Num. 19, 9. למי נדה חטאת הוא מריחם את־פי למי מריבה

Num. 20, 24.

Jos. 16, 1. למי יריחו מזרחה

Jes. 22, 11. למי הברכה הישנה

Am. 5, 8. הקורא למי־הים

Am. 9, 6. הקורא למי־הים

1 Sam. 9, 12. מהר ׀ עתה כי היום
2 Chr. 18, 8. מהר מיכהו בן־ימלא
Esth. 6, 10. מהר קח את־הלבוש

imperat.: מַהֲרָה
1 S. 23, 27. מהרה ולכה כי־פשטו
1 Rg. 22, 9. מהרה מיכיהו בן־ימלה

impt. fem.: מַהֲרִי
Gn. 18, 6. ויאמר מהרי שלש סאים

impt. pl.: מַהֲרוּ
Gn. 45, 9. מהרו ועלו אל־אבי
Jud. 9, 48. מהרו עשו כמוני
2 Sam. 15, 14. מהרו ללכת
Esth. 5, 5. מהרו את־המן

3 *imperf.:* יְמַהֵר
2 Sam. 15, 14. פן־ימהר והשגני
Eccl. 5, 1. ולבך אל־ימהר
Jes. 5, 19. ימהר ׀ יחישה מעשהו

3 *imperf.:* וַיְמַהֵר
Gn. 18, 6. וימהר אברהם האהלה
Gn. 18, 7. וימהר לעשות אתו
Gn. 43, 30. וימהר יוסף כי־נכמרו
Ex. 10, 16. וימהר פרעה לקרא
Ex. 34, 8. וימהר משה ויקד ארצה
1 Sam. 17, 48. וימהר דוד וירץ
1 Sam. 28, 20. וימהר שאול ויפל
2 S. 19, 17. וימהר שמעי בן־גרא
1 Rg. 20, 41. וימהרו ויסר את־האפר

3 *impf. f.:* תְּמַהֵר
Jes. 32, 4. תמהר לדבר צחות

3 *impf. f.:* וַתְּמַהֵר
Gn. 24, 18. ותמהר ותרד כדה
Gn. 24, 20. ותמהר ותער כדה
Gn. 24, 46. ותמהר ותורד כדה
Jud. 13, 10. ותמהר האשה ותרץ
1 S. 25, 18. ותמהר אבגיל ותקח
1 S. 25, 23. ותמהר ותרד מעל החמור
1 S. 25, 42. ותמהר ותקם אביגיל
1 Sam. 28, 24. ותמהר ותזבחהו

2 *impf. pl.:* תְּמַהֲרוּ
2 Chr. 24, 5. ואתם תמהרו לדבר

3 *impf. pl.:* יְמַהֲרוּ
Nah. 2, 6. ימהרו חומתה

3 *impf. pl.:* וַיְמַהֲרוּ
Gn. 44, 11. וימהרו ויורדו איש
Jos. 4, 10. וימהרו העם ויעברו
Jos. 8, 14. וימהרו וישכימו ויצאו
Jos. 8, 19. וימהרו ויצתו
1 Rg. 20, 33. והאנשים ינחשו וימהרו
2 Rg. 9, 13. וימהרו ויקחו איש בגדו

3 *impf. pl.:* וַיְמַהֲרוּ
Prv. 1, 16. וימהרו לשפך־דם
Jes. 59, 7. וימהרו לשפך דם נקי

3 *impf. pl. f.:* וְתְמַהֲרְנָה
Jer. 9, 17. יתמהרנה ותשנה

Nif-al: נִמְהַר
part. masc.: וְנִמְהָר *sg.*
Hab. 1, 6. הגוי המר והנמהר
part. fem.: נִמְהֶרֶת *p.*
Job. 5, 13. ועצת נפתלים נמהרה

part. pl.: נִמְהָרִים *masc.*
Jes. 32, 4. ולבב נמהרים ידבין

p. pl. constr.: לְנִמְהֲרֵי־
Jes. 35, 4. אמרו לנמהרי־לב

מַהַר

ת״ו ע״פ אַחַר, גזיר סכנד מְהֵר, אַחַר, וסמוכן לקוף וכתוב ים וכתבו [קיי־ לעכד, שבעלע], וסספך לפ״ו תמכו מַהַר ע״פ אַחַר, וסכתב מַהֲרַת כמו אַחֲרַת ומכתי מַהֲרוֹת כמו אַחֲרוֹת, לפכן ניפ כספכד יקיד כטעמי׳, וכן אַחַר.

adj. m. (ad s. f. אַחַר, a conj. *Pi-el* מִהֵר, אַחַר, c. מַהַר; ad s. f. אַחַר; f. מַהֲרַת, sicut אַחַרַת; pl. מַהֲרוֹת, sicut אַחֲרוֹת), celer, festinus; interdum *adv.* festinanter, cito, sicut אַחַר, alio. LXX. *ταχύς, ταχύ, ταχέως (τάχος), ὀξέως.*

adv.: מַהֵר
Ex. 32, 8. סרו מהר מן־הדרך
Dt. 4, 26. כי־אבד תאבדון מהר
Dt. 7, 4. והשמידך מהר
Dt. 7, 22. לא תוכל כלתם מהר
Dt. 9, 3. והורשתם והאבדתם מהר
Dt. 9, 12. קום רד מהר
Dt. 9, 12. סרו מהר
Dt. 9, 16. סרתם מהר מן־הדרך
Dt. 28, 20. ועד־אברך מהר
Jos. 2, 5. רדפו מהר אחריהם
Jud. 2, 17. סרו מהר מן־הדרך
Jud. 2, 23. לבלתי הורישם מהר
Ps. 69, 18. כי־צר־לי מהר ענני
Ps. 79, 8. מהר יקדמונו רחמיך
Ps. 102, 2. מהר ענני
Ps. 143, 7. מהר ענני ׀ רוּחִי
Prv. 25, 8. אל־תצא לריב מהר

adv.: וּמַהֵר
Zeph. 1, 14. קרוב ומהר מאד

מְהֵרָה

ת״כ ומופסע, ע״פ חֲרֵגָה, וְרֵשָׁה, וכמוכן לקיפוף וקיבוץ תקוסף וקיבוץ [קיי־ לעכ, שבעלע], וכשמוכיס כמסכיס, ע ל - מ ס כ ס עמיי, ולפעמים גם כנפכד כקו כס עמיי. כשפס יסודית המופסע מְהִירוּת, ומסוקכי מְהִרְהוּרִי.

n. f. abstr. (ad modum formae וְרֵשָׁה, חֲרֵגָה, celeritas, festinatio, velocitas; *adv.* בְּמְהֵרָה, פַּדְמַהֲרָה, vel absol. מְהֵרָה, cito, celeriter. LXX. *ταχύς; ταχύ, ταχέως; ταχύνειν.*

Nu. 17, 11. והולך מהרה אל־העדה
Dt. 11, 17. ואבדתם מהרה
Jos. 8, 19. קם מהרה ממקומו
Jos. 10, 6. עלה אלינו מהרה
Jos. 23, 16. ואבדתם מהרה מעל
Jud. 9, 54. ויקרא מהרה אל־הנער
1 S. 20, 38. מהרה חושה אל־תעמד
2 Sam. 17, 16. ועתה שלחו מהרה
2 Sam. 17, 18. וילכו שניהם מהרה
2 Sam. 17, 21. קומו ועברו מהרה
2 Reg. 1, 11. מהרה רדה
Ps. 31, 3. מהרה הצילני
Ps. 37, 2. כחציר מהרה ימלו
Ps. 147, 15. עד־מהרה ירוץ דברו
Eccl. 8, 11. מעשה הרעה מהרה
Jes. 5, 26. מהרה קל יבוא
Jes. 58, 8. וארכתך מהרה תצמח
Jer. 27, 16. מבבלה עתה מהרה
Joel 4, 4. קל מהרה אשיב גמלכם

adv.: בְּמְהֵרָה
Eccl. 4, 12. לא במהרה ינתק

מַהִיר

ת״ו גויר סקל, כאשר שתמוכתו נאלפי מְהִירִי, ותאלתו פעולית, כמו שָׂגִיא, אָסִיר, אָצִיל, אָפִיל, וסמוכן וכוו וכלאך [שבעלע, עסאטיג, געזיקע], וכן מְהִיר בקלפי.

adj. m. (a conj. *Qal*, significatione activa, uti אָסִיר, אָפִיל, אָצִיל, שָׂגִיא), promptus, habilis, agilis, qui rei cujuspiam multum usum habet, syr. *m'hiro.* LXX. *ταχύς, ὀξύς (σπεύδειν), ὀξύγραφος.*

Esr. 7, 6. והוא־סופר מהיר
Ps. 45. 2. עט ׀ סופר מהיר
Prv. 22, 29. חזית איש ׀ מהיר

constr.: מְהִיר
Jes. 16, 5. ומהר צדק

מָהַר

פעל כודד, ופעתיד יִמְהַר, וסמוכן לקיפוף וקניס, לומר מקיר כמקיר תמוסף נתמוסף [טוּעֲנָן, קוּעֲנָן], ונאמר מקנית תאסף ע׳ מקיר מאניס [וועכענן], כי לכך נאלנות קדס לתת מסכ לאני סכעכס, וסתאלות מָהַר נדומס אל מֹהַר [מוֹהַר] לנקען ע״ם, לאנל מָהַר רק נאכזו מן מָכַר ע״ם.

v. trans. (impf. יִמְהַר), sicut מָהַר (מָחִיר), commutare (tauschen), emere, dato pretio vel re tantundum valente, deinde expetere uxorem, dato patri ejus, uti mos est in terris orientalibus, munere, quo uxor tanquam emitur. Ne opinere, cognatum esse v. מָהַר (unde מָחִיר), quod verbo מָכַר, variante media, respondet. LXX. *φερνίζειν.*

3 *perf. pl.:* מָהֲרוּ *p.*
Ps. 16, 4. אחר מהרו

inf. abs.: מָהוֹר
Ex. 22, 15. מהר ימהרנה

3 *impf. c. s.:* יְמַהֲרֶנָּה
Ex. 22, 15. ימהרנה לו לאשה

מֹהַר

ת״ו, וסמוכן מיקר זיתן לאני סכעכס [וועכענ־נעלע, -פכיי], מיקר מקנין, לומר מיקר־סתמוסף [טוּעֲנָן־פכיי], וכן מוֹהַר נתכנוס, ונכנדל מן מָהוּנָא נגאנק, שכן נקניס סכנכסים שתכנסת סאשה לנעלע.

n. m., pretium, quod a proco patri puellae, quam uxorem poscit, persolvitur (Werbegeld, Werbepreis); targ. מֹהַר, quod differt a gem. נָדוּנְיָא, h. e. dote, quam a parentibus acceptam sponsa sponso affert. LXX. *φερνή, δόμα.*

Gn. 34, 12 הרבו עלי מאד מהר ומתן
בְּמֹהַר

1 S. 18, 25. אין־חפץ למלך במהר
כְּמֹהַר

Ex. 22, 16. כמהר הבתולת

מוּג

ת״ו, ופן נסידועס אֲלֻמָּג, ונכנוי אַלְמֻגִּים, או נסכוס אַלְגּוּמִּים, לכן נכלס סתמוכות מוּג, כאשר נולע נקיקי סלגון. סמוכן מין עץ לדוס, סכקיק סכלל [סאנסכלע־סאלן], וכך שמו נאנת סודו [s. *mocha*], וסכיל״ק פכס סוק שקוין נלעו קולו, ולל״ק סוק לגבקס נעכיכי, שסוק כריל נלעו, וסככון כאשר פכתכו.

n. m. (def. אַלְמֻגִּים, pl. אַלְמֻגִּים, literis trajectis אַלְגּוּמִּים), lignum santali rubrum, quod invenitur in India, Persia atque etiam in silva Libanontica (2 Paralip. 2, 7.), sanscr. *mocha*, *mochâta*. LXX. *πεύκινος.*

pl.: אַלְמֻגִּים
1 Rg. 10, 11. עצי אלמגים הרבה מאד
1 Rg. 10, 12. לא־בא כן עצי אלמגים

pl.: הָאַלְמֻגִּים
1 Reg. 10, 12. את־עצי האלמגים

pl.: אַלְגּוּמִּים
2 Chr. 9, 10. עצי אלגומים ואבן יקרה

pl.: וְאַלְגּוּמִּים
2 Chr. 2, 7. ברושים ואלגומים

pl.: הָאַלְגּוּמִּים
2 Chr. 9, 11. את־עצי האלגומים

מוּג

לו מָג, פעל נודד, וסמוכן כמו מָה לעיל, נקוזי סמאל, לומר מזעפכות וזיעוס וניעס מסיסס וסמקס [פליעסמען, ריכענען, נעי־]. ומוס סמזאלל על יניאל לב ומסיסתו וסמזומות [נאנען], לו על לאינס ועריכים כנלל [פיי־כעען], ולך פ״ל יונל וַתְּמוּגֶנָּה [יזעיס ס״ל ו׳] לדעת רל״ק, לולס לדעת ק״י פועל מזרס מגן, לומר נכין מוֹגֵן, ענין מסיכס, לולס סכוון כסקלר יון תְּמוּגֶנָּה. כנפעל פעולי׳, נסאלל על סמון עס סתפקרן, לו על מזמומות סלב. סכנד מוֹג יונל מאכוון לאזי, ונ״כ נסאלאות, וסאלר יובן. ולאר לקוק מזרס סלל גס נזפתי ערב מקומו, ל״ת נכוזו ופרס [s. *mih*, pers. *mîgh*], וכדומס.

vel מָג *v. intr.*, sicut מַהּ (indurato *He*), fluere, manare, diffluere, dissolvi, liquefieri, sanscr. *mih*, pers. *migh*, trop. prae pavore, de metu, pavore, consternatione, desperatione, semel *trans.* Jes. 64, 6. וַתְּמוּגֶנָּה (= וַתְּמֻגְּנֵנִי), facere, ut quis desperet animoque cadat, minime a מוֹגֵן *Po.* verbi מָגַן, uti deducit *Uzïeli. Ni.* dissolvi, de multitudine populi; diffidere et desperare rebus suis. *Pi.* liquefacere, de terra imbribus madefacta, cujus glebae duriter prius compactae nunc in frusta resolvuntur ac mollescunt, trop. facere, ut quis animo tabescat. LXX. *τήκειν, θραύειν, σαλεύειν; Ni. διαπίπτειν, ἐξίστασθαι, τεταραγμένον εἶναι, καταπτύσσειν; Pi. ἀποῤῥίπτειν, παραδιδόναι; Hitpa. σύμφυτον εἶναι.*

inf. constr.: לָמוּג
Ez. 21, 20. למען ׀ למוג לב

3 *impf. fem.:* תָּמוּג
Ps. 46, 7. תמוג ארץ

3 *impf. fem.:* וַתָּמֻגּ *ap.*
Am. 9, 5. הנוגע בארץ ותמוג

2 *impf. c. s.:* *וַתְּמוּגֶנָּה
Jes. 64, 6. *ותמוגנו ביד־עונינו

Nif-al: נָמוֹג 3 *perf.*
1 Sam. 14, 16. והנה ההמון נמוג
Jes. 14, 31. נמוג פלשת כלך
Nah. 2, 7. וההיכל נמוג

3 *perf. pl.:* נָמֹגוּ
Ex. 15, 15. נמגו כל ישבי כנען
Jos. 2, 9. וכי נמגו כל־ישבי הארץ
Jos. 2, 24. וגם־נמגו כל־ישבי
Jer. 49, 23. נמגו בים דאגה

part. pl.: נְמֹגִים *masc.*
Ps. 75, 4. נמגים־ארץ וכל־ישביה

Pi-el: מֹגֵג
2 *impf. c. suff.:* וְתָמֹגְגֵנִי
Job. 30, 22. ותמגגני תשוה

2 *imperf. c. s.:* וַתְּמֹגְגֵנִי
Jes. 64, 6. ותמוגנו ביד־עונינו

2 *impf. c. suff.:* תְּמֹגְגֶנָּה
Ps. 65, 11. ברביבים תמוגגנה

Hitpa-el: הִתְמֹגֵג
3 *perf. pl.:* הִתְמֹגְגוּ *p.*
Nah. 1, 5. והגבעות התמגגו

3 *impf. f.:* תִּתְמוֹגֵג
Ps. 107, 26. נפשם ברעה תתמוגג

3 *impf. pl. f.*: תָּתְמוֹגַגְנָה
Am. 9, 13. וכל־הגבעות תתמוגגנה

מוּד

לומר מֵד, נמכון מָד לעיל, ונמכון מָדָה לקמן, לומר סתמודדות ונמשכות מתיקס וסתמד [ויך דעסכנן, שערעק-קנן], לכן לו מעשקות ומתיקות [לשנג-נעדעסכע ויין], לו מתקיקות ותלוכות, כמו נכנד מוֹדֵד לעיל, ותקול משכח ומשווי עי׳ תקת מָדָד לעיל.

h. e. מָד, *v. intr.*, sicut מָדַד, extendere, protendere, *pandiculari*; distentum, protentum (langgestreckt), vel longum, diuturnum esse, veluti *Pi.* מוֹדֵד q. v. s. De origine ejus verbi v. s. מָדַד.

מָדוֹן

ס״ו ע״מ דָּוֹן, לָשׁוֹן [מן זוד, לוּשׁ], ומכון מתוך ומעשׂ וסתמודדות [דעסכונג, גרשם-וועכסם], לכן ס״ו מדון [ס״ג כ״ש כ׳ נקני] כמו ס״ו מדס, ונכתיב שם מִדִּין, ע״מ תַּנִּין, תמוכתו.

n. m. ad s. f. (לְשׁוֹן) לָשׁוֹן (זוד) דָּוֹן, extensio, longitudo, proceritas (Langwuchs), veluti דָּוֹן אֲנָשׁ, vir magnâ staturâ (2 S. 21, 20. Qeri = אִישׁ מִדָּה 2 Chr. 20, 6.). Ketib: מִדִּין *n. sing.* ad s. f. תַּנִּין. LXX. *ἀνὴρ Μαδών.*

2 S. 21, 20. *Qri.* ויהי־איש מדין
Ktib: מָדִין
2 Sam. 21, 20. ויהי ׀ איש מדין

תָּמִיד

ס״ז מן מוד, ומכון סתמודדות ומעשׂ סעת [נייט-שערעקקונג, דויער], ונמשׂ כשם עוד נסומך, ל״מ נכנד תמיד, עולם סתמיד, נמס סתמיד, ומוס כעשמי, לכון סתמידות וסתדיכות [דויערנד, נעשעהנדיג], וכן תָּדִיר [מן הוד] נתכמי כעשמי. ודע קוסף שמוס פעל שמי נשפס יסודית הַתְמֵד [הנייטוי מַתְמֵד], קוק של מוד, מתדיכות סעת, וכן סתוקפי תְּמִידָה, תְּמִידִים, ושמות הַתְמָדָה, הַתְמָדוֹת, תְּמִידוּת, ומתמוכות שכיוק כלשם עי׳ נספמי מנכח שפתי לכם דף ל״ק.

n. m. (a v. מָד), protensio temporis, tempus continuum, perpetuitas, veluti עוֹלַת הַתָּמִיד, holocaustum perpetuum, singulis diebus offerendum; אֲרֻחַת תָּמִיד, cibi portio quotidie aequaliter admensa. Deinde *adv.* continuo, perpetuo, sicut aram. תְּדִיר (הֵד). Inde v. denom. הִתְמִיד, vi simplicis מָד intenta; part. מְתַמֵּיד, diuturnus, diutinus. LXX. *ἐνδελεχισμός, ἐνδελεχισμὸς διαπαντός, ἐνδελεχῶς, διαπαντός, διόλου, ἀεί, καθ᾽ ἡμέραν, τὸ πρωΐ, διὰ τέλους, πᾶς, πολλοστός, θυσία* (das Tamid-Opfer).

Ex. 25, 30. לחם פנים לפני תמיד
Ex. 27, 20. להעלת נר תמיד
Ex. 28, 29. לזכרון לפני־יי תמיד
Ex. 28, 30. לפני יי תמיד
Ex. 28, 38. והיה על־מצחו תמיד
Ex. 29, 38. שנים ליום תמיד
Ex. 29, 42. עלת תמיד לדרתיכם
Ex. 30, 8. קטרת תמיד לפני יי
Lev. 6, 6. אש תמיד תוקד על־המזבח
Lev. 6, 13. סלת מנחה תמיד
Lev. 24, 2. להעלת נר תמיד
Lev. 24, 3. 4. 8. לפני יי תמיד
Num. 9, 16. כן יהיה תמיד הענן
Nu. 28, 3. שנים ליום עלה תמיד
Num. 28, 6. עלת תמיד העשוה
Dt. 11, 12. תמיד עיני יי אלהיך בה
2 S. 9, 7. לחם על־שלחני תמיד
2 S. 9, 10. תמיד לחם על־שלחני
2 S. 9, 13. על־שלחן המלך תמיד
1 Rg. 10, 8. העמדים לפניך תמיד
2 Reg. 4, 9. עבר עלינו תמיד
2 Rg. 25, 29. ואכל לחם תמיד לפניו
2 Rg. 25, 30. וארחתו ארחת תמיד
1 Chr. 16, 6. הכהנים בחצצרות תמיד
1 Chr. 16, 11. בקשו פניו תמיד
1 Chr. 16, 37. לפני הארון תמיד
1 Chr. 16, 40. על־מזבח העלה תמיד
1 Chr. 23, 31. עליהם תמיד לפני יי
2 Chr. 2, 3. ומערכת תמיד ועלות
2 Chr. 9, 7. העמדים לפניך תמיד
2 Chr. 24, 14. עלות בבית־יי תמיד
Esr. 3, 5. ואחרי־כן עלת תמיד
Ps. 16, 8. שויתי יי לנגדי תמיד
Ps. 25, 15. עיני תמיד אל־יי
Ps. 34, 2. תמיד תהלתו בפי
Ps. 35, 27. ויאמרו תמיד יגדל יי
Ps. 38, 18. ומכאובי נגדי תמיד
Ps. 40, 12. תמיד יצרוני
Ps. 40, 17. תמיד יגדל יי
Ps. 50, 8. ועולתיך לנגדי תמיד
Ps. 51, 5. וחטאתי נגדי תמיד
Ps. 69, 24. ומתניהם תמיד המעד
Ps. 70, 5. תמיד יגדל אלהים
Ps. 71, 3. לצור מעון לבוא תמיד
Ps. 71, 6. בך תהלתי תמיד
Ps. 71, 14. ואני תמיד איחל
Ps. 72, 15. ויתפלל בעדו תמיד
Ps. 73, 23. ואני תמיד עמך
Ps. 74, 23. שאון קמיך עולה תמיד
Ps. 105, 4. בקשו פניו תמיד
Ps. 109, 15. יהיו נגד־יי תמיד
Ps. 109, 19. ולמזח תמיד יחגרה
Ps. 119, 44. ואשמרה תורתך תמיד
Ps. 119, 109. נפשי בכפי תמיד
Ps. 119, 117. ואשעה בחקיך תמיד
Prv. 5, 19. באהבתה תשגה תמיד
Prv. 6, 21. קשרם על־לבך תמיד
Prv. 15, 15. וטוב־לב משתה תמיד
Prv. 28, 14. אשרי אדם מפחד תמיד
Jes. 21, 8. אנכי עמד תמיד יומם
Jes. 49, 16. חומתיך נגדי תמיד
Jes. 51, 13. ותפחד תמיד כל־היום
Jes. 58, 11. ונחך יי תמיד
Jes. 60, 11. ופתחו שעריך תמיד
Jes. 62, 6. תמיד לא יחשו
Jes. 65, 3. על־פני תמיד
Jer. 6, 7. תמיד חלי ומכה
Jer. 52, 33. תמיד כל־ימי חיו
Jer. 52, 34. וארחתו ארחת תמיד
Ez. 38, 8. היו לחרבה תמיד
Ez. 39, 14. ואנשי תמיד יבדילו
Ez. 46, 14. חקות עולם תמיד
Ez. 46, 15. בבקר עולת תמיד
Hos. 12, 7. וקוה אל־אלהיך תמיד
Obad. 1, 16. כל־הגוים תמיד
Nah. 3, 19. לא־עברה רעתך תמיד

וְתָמִיד

Jes. 52, 5. ותמיד כל־היום
Hab. 1, 17. ותמיד להרג גוים

הַתָּמִיד

Nu. 4, 7. ולחם התמיד עליו יהיה
Num. 4, 16. ומנחת התמיד
Nu. 28, 10. על־עלת התמיד ונסכה
Nu. 28, 15. על־עלת התמיד יעשה
Num. 28, 23. אשר לעלת התמיד
Num. 28, 24. על־עולת התמיד
Num. 28, 31. מלבד עלת התמיד
Nu. 29, 6. 11. ועלת התמיד ומנחתה
Num. 29, 16. מלבד עלת התמיד
19. 22. 25. 28. 31. 34. 38.
Neh. 10, 34. ומנחת התמיד
Neh. 10, 34. ולעולת התמיד
Dan. 8, 11. וממני הרים התמיד
Dan. 8, 12. תנתן על־התמיד
Dan. 8, 13. עד־מתי החזון התמיד
Dan. 11, 31. והסירו התמיד
Dan. 12, 11. ומעת הוסר התמיד

מוּט

לומר מָט, פועל נוזד, ומכון כיעס ופקפוק ומעידה [וואנקען], ונשמר מעגוע סרים וכזילת זרים ומסתמוטטות נגרים, מכזילת רגלים מפקפוק נרכים ומדלדול ידים. ומכוסף יוצ׳, מכשלה ומסעדה וסוכיל מעד מעה. ונשמר מקקור הזרע, נשפת סוזו מפוכס, מע ענין הכעה [*s. math*], ותיכו דומם לל [*s. nud*] נזד, נשמר תמוטתו גם שם מצלמו [gr. ὀ-νειδ.], לל״ק.

h. e. מָט, *v. intr.*, vacillare, sanscr. *math* (syn. נָד, s. *nud*, gr. *νειδ*), de horrendis montium motibus, de terrae concussionibus, de regnorum ruinis hominumque fortium animis labantibus s. fluctuantibus, de genubus trementibus, de pede titubante manuque debilitata. *Hi.* facere, ut quis declinet, labet seu labescat. LXX. *σαλεύειν, κινεῖν, μετακινεῖν, σφάλλειν, πίπτειν, μεταναστεύειν, ἀδυνατεῖν; Hi. ἐκκλίνειν.*

3 *prf. fem.*: מָטָה
Ps. 60, 4. רפה שבריה כי־מטה
Ps. 94, 18. אם־אמרתי מטה רגלי
3 *prf fem.*: וּמָטָה
Lev. 25, 35. ומטה ידו עמך
3 *perf. pl.*: מָטוּ
Ps. 46, 7. מטו ממלכות
part. masc.: מָט *sg.*
Prv. 25, 26. צדיק מט לפני רשע
part. pl.: וּמָטִים
Prv. 24, 11. ומטים להרג
inf. abs.: מוֹט
Jes. 24, 19. מוט התמוטטה ארץ
inf. constr.: בְּמוֹט
Ps. 38, 17. במוט רגלי עלי הגדילו
inf. constr.: וּבְמוֹט
Ps. 46, 3. ובמוט הרים בלב ימים
3 *impf. fem.*: תָּמוֹט
Dt. 32, 35. לעת תמוט רגלם
Jes. 54, 10. וברית שלומי לא תמוט
3 *impf. f. pl.*: תְּמוֹטֶינָה
Jes. 54, 10. והגבעות תמוטינה
Nif-al: נָמוֹט
3 *perf. pl.*: נָמוֹטוּ
Ps. 17, 5. בל־נמוטו פעמי
1 *impevf.*: אֲמוֹט
Ps. 10, 6. אמר בלבו בל־אמוט
Ps. 13, 5. צרי יגילו כי אמוט
Ps. 16, 8. כי מימיני בל־אמוט
Ps. 30, 7. בל־אמוט לעולם
Ps. 62, 3. 6. משגבי לא־אמוט
3 *imperf.*: יָמוֹט
Job. 41, 15. יצוק עליו בל־ימוט
Ps. 21, 8. ובחסד עליון בל־ימוט
Ps. 112, 6 כי־לעולם לא־ימוט
Ps. 125, 1. כהר־ציון לא־ימוט
Prv. 10, 30. צדיק לעולם בל־ימוט
Prv. 12, 3. ושרש צדיקים בל־ימוט
Jes. 40, 20. להכין פסל לא ימוט
Jes. 41, 7. במסמרים לא ימוט
3 *impf. fem.*: תְּמוֹט
1 Chr. 16, 30 אף־תכון תבל בל־תמוט
Ps. 46, 6. אלהים בקרבה בל־תמוט
Ps. 93, 1. אף־תכון תבל בל־תמוט
Ps. 104, 5. בל־תמוט עולם ועד
3 *impf. pl.*: יְמוֹטוּ
Ps. 82, 5. ימוטו כל־מוסדי ארץ
Ps. 140, 11. *Qri.* ימוטו עליהם
Hif-il: הֲמִיט
3 *impf. pl.*: יַמִּיטוּ
Ps. 55, 4. כי־ימיטו עלי און
Ps. 140, 11. *Ktib.* ימוטו עליהם
Hitpa-el: הִתְמוֹטֵט
3 *perf. fem.*: הִתְמוֹטְטָה
Jes. 24, 19. התמוטטה ארץ

מוֹט

ס״ז, וכמוכן פיק ומעוד וכיעס [דשס [וואנקען], ומוס לל״ק כ׳ ניין לנד [שעשנעג], לששת משש, ע״ש סכיעס קוכס וקכס, וכי כד שעלמו, ומוס עול, סדמות מוע [יתד] ככלל.

n. m., vacillatio, hinc *vectis* (Tragstange), ab ultro citroque movendo, et *jugum*, vectis simile. LXX. *σάλος; ἀναφορεύς, σκῆπτρον, ῥάβδος; ζυγός, δεσμός.*

Ps. 55, 23. לא־יתן לעולם מוט
בַּמּוֹט
*Num. 13, 23. וישאהו במוט בשנים
הַמּוֹט
Num. 4, 10. 12. ונתנו על־המוט
לַמּוֹט
Ps. 66, 9. ולא נתן למוט רגלנו
Ps. 121, 3 אל־יתן למוט רגלך
cum suff.: מוֹטֵהוּ
Nah. 1, 13. ועתה אשבר מוטה
מוֹטָה
ס״ב ועכיכו ף׳ כמו מוע, כ׳ עכין כלכוד שכס וקכס, ומס כעיס סדין לנד הזוקס.
n. f., sicut מוֹט, vectis, jugum; pl. מֹטוֹת, de vectibus vel loris jugi. LXX. *κλοιός, σύνδεσμος, συναλλαγμα, συγγραφὴ ἄδικος.*

Jes. 58, 6. *התר אגדות מוטה
Jes. 58, 6. *וכל־מוטה תנתקו
Jes. 58, 9. *אם תסיר מתוכך מוטה
הַמּוֹטָה
Jer. 28, 10. המוטה מעל צואר
Jer. 28, 12 חנניה הנביא את־המוטה
pl.: מוֹטוֹת
Lev. 26, 13. ואשבר מטת עלכם
Jer. 28, 13. מוטה עץ שברת
Jer. 28, 13. תחתיהן מטות ברזל
Ez. 30, 18. את־מטות מצרים
Ez. 34, 27. בשברי את־מטות עלם
pl.: וּמֹטוֹת
Jer. 27, 2. מוסרות ומטות
pl.: בַּמֹּטוֹת
1 Chr. 15, 15. בכתפם במטות עליהם

מוּך

פעל נוזד, ומעתיד יָמוּךְ, ומכוכן כמו מוג לעיל, וכמו מָקַק, מָקַק לקמן ע״ש, וכנד סניכ כ׳ יונס לקן-נגקס מוך לשכח נפני עצמו, לולס כ׳ יהודס מיוג סניכו נפני הכפל, עי׳ שם הכוונה.

v. intr. (impf. יָמוּךְ), sicut מוּג, מָקַק, מָקַק, mac-iare, attenuare. Sic *Jona ibn-'Ganah*; at *Juda Chajug'* praeter *duplicatum* מָקַק *cavum* non agnoscit. LXX. *ταπεινοῦν, ταπεινὸν εἶναι, πένεσθαι, ἀπορεῖσθαι.*

3 *perf.*: מָךְ
Lev. 27, 8. ואם־מך הוא מערכך
3 *perf.*: וּמָךְ

ומך אחיך עמו Lev. 25, 47.
3 *imperf.*: יָמוּךְ
ימוך אחיך Lev. 25, 25. 35. 39.

מוּל

לומר מָל, פעל כולל, ומשמע כמו מָהַל לעיל, וכמו מָל לקמן, ומסמלל ניכיסן קלוב וקרוב תכועת הסדש, לו מתפתק סקנועם ע"י גלוגי. ומוס סענר מָל, מַלָּתָה, מַלְתֶּם, ונימוי פעולי מוּל, מֹלִים, ומעתיד יָמוֹל, וַיָּמָל, קולם סלווי מָל ע"פ סָב, ז"ין לל מָל מסדש לקמן. מכפעל יָמִיל ומוס מעתיד יְמוֹלֵל, תְּמוֹלֵלִי, תְּמוֹלַלְנָה, וסלווי תְּמוֹלֵל, תְּמוֹלַלְנָה. ומענל מכפל מָל מענר, וסלווי מִילֵל ומכפעל נָמַל [ע"פ נָמַס] ומשמו נְמַלְתֶּם, נסתפ סדגוש, כמ' נְמַלְתֶּם, וכן נֶחְתָּה, נֶחְתְּקָה, נסתפק סדגוש, ומעתיד יֵחָמֵל, ומלכוי יְחָמֵלָה, ומסתפק יְחָמֵלוּ, נסתפ דגוש מסכי, ע"פ יְחָמְּוּ [קלים ק"כ כ"ף] יְדַמְּוּ, יְקַדְּוּ, וכוס תכנית מכנוס ומכפל. וקפל מתשובת יְמוֹלֵל, עי' לקמן מתפ מלב. סמשון יזוע, נתפעוס סדקס ועשון, ומוס קריל דבר מדבר, קפוד ומכיקס, ונשלל על מסילת סערלה, לו נמכוון רוקני מערלת לב, מכפעל לשון מתפעל. סנוסף חֲמֵרל יוסף, ומשמון מכרתה ומשתמש. ונשלה לנו עוד בנין מכבד מוּלָל, ופעולי שלו תְּחַמּוֹלֵל, ונכיסס ז"יכיס לל מָלַל לקמן.

h. e. מָהַל, *verb. trans.*, sicut מָהַל (מָהַל), מָל (quod brevi vocali compactum est, mol-ere, conterere, abscindere, circumcidere, de praeputio, trop. cordis. Ad formas quod attinet, *praet.* est מָל, 2 p. s. מָלְתָּה, 2 p. pl. מַלְתֶּם; *part. pass.* מוּל, pl. מֻלִים; *impf.* יָמֹל, *conv.* וַיָּמָל. Imperativus vero מֹל ad s. f. סָב ad v. מָל (מָלַל) oportet referri. *Ni.* נִמּוֹל, impf. יִמּוֹל, imper. הִמּוֹלִי, תִּמּוֹלְנָה, imper. הִמּוֹל, הִמּוֹלִי, הִמּוֹלְנָה. Verbi autem alterius, duplicatum dico, *praet.* est מָל, imper. מֹל, *Ni.* (ad s. f. נָמַס): נָמַל, 2 p. pl. נְמַלְתֶּם (= נְמַלְתֶּם, elisa dagesatione, uti in formis נֶחְתָּה, נֶחְתְּקָה), impf. יֵחָמֵל, pl. יֵחָמְּוּ, *in pausa* יֵחָמֵלוּ, itidem *abjecto Dages*, velut in formis יִדַּמְּוּ (*Ψ.* 102, 28.), יִקַּדְּוּ. De forma מָלַל v. infra s. v. מָלַל. *Hi.* verbi nostri: הֵמִיל vi exscindendi, delendi. Conjugationes מוֹלֵל pass. תְּמוֹלַל sub v. מָלַל, ubi oportuit collocari, inveneris. LXX. *περιτέμνειν, περικαθαίρειν, περικαθαίρ-ζειν; λεῖα ποιεῖν; ἀπερίτμητον γίνεσθαι; ἐκπίπτειν; ἐκτομή; περιτομή; ἀμύνεσθαι.*

3 *perf.*: מָל
וזה הדבר אשר־מל יהושע Jos. 5, 4.
אתם מל יהושע Jos. 5, 7.
3 *perf.*: וַיָּמָל
ומל יי אלהיך את־לבבך Dt. 30, 6.
2 *perf.*: וַיְמַלְתָּה
ומלתה אתו אז יאכל בו Ex. 12, 44.
3 *perf. pl.*: מָלוּ
בצאתם ממצרים לא־מלו Jos. 5, 5.
כי לא־מלו אתם בדרך Jos. 5, 7.
2 *perf. pl.*: וּמַלְתֶּם
ומלתם את ערלת לבבכם Dt. 10, 16.
part. pass.: מוּל *sg.*
על־כל־מול בערלה Jer. 9, 24.
part. pass. pl.: מֻלִים
כי־מלים היו Jos. 5, 5.

3 *impf. ap.*: וַיִּמָּל
וימל את־בשר ערלתם Gn. 17, 23.
וימל אברהם את־יצחק Gn. 21, 4.
וימל את־בני ישראל Jos. 5, 3.
Nif-al: נִמּוֹל
inf. abs.: הִמּוֹל
המול לכם כל־זכר Gn. 17, 10.
המול וימול יליד ביתך Gn. 17, 13.
המול לו כל־זכר Ex. 12, 48.
inf. constr.: בְּהִמּוֹל
בהמול לנו כל־זכר Gn. 34, 22.
inf. constr.: לְהִמּוֹל
לחמל לכם כל־זכר Gn. 34, 15.
תשמעו אלינו לחמול Gn. 34, 17.
תמו כל־הגוי להמול Jos. 5, 8.
inf. c. suff.: בְּהִמֹּלוֹ
בהמלו בשר ערלתו Gn. 17, 24. 25.
imprt. pl.: הִמֹּלוּ *masc.*
המלו לרי Jer. 4, 4.
3 *imperf.*: יִמּוֹל
ימול לכם כל־זכר Gn. 17, 12.
ימול יליד ביתך Gn. 17, 13.
וערל זכר אשר לא־ימול Gn. 17, 14.
ימול בשר ערלתו Lev. 12, 3.
3 *impf. pl.*: וַיִּמֹּלוּ
וימלו כל־זכר כל־יצאי Gn. 34, 24.
Hif-il: הֵמִיל
1 *impf. c. s.*: אָמִילָם
בשם יי כי אמילם Ps. 118, 10. 11. 12.

מוּלָה

ז"ב ע"פ הוֹלָה, הוֹגָה, וסוף זס פעולי, וסמשון סכיכת סערלה [בעזכי"לונב], נמצלן מִילָה מזלמו, ומוס קריל מילל, נכיל מילס.

n. f. (ad s. f. הוֹלָה, הוֹגָה), circumcisio, gemar. מִילָה (חֲתִימַת מִילָה, בְּרִית מִילָה, de foederis sancti signo). LXX. *περιτομή.*
pl.: לַמּוּלֹת
חתן דמים למולת Ex. 4, 26.

מוּל

עעמיי, ומזלפ ג"כ קתשובת מוּל, וע"פ מוֹאל, וומו מוֹאֵל בדומס לל מוֹ־אֵל, ומתשובת סלפל זפל קלפס עוסק ותוכן סמלה, זסיל מוכיכת מן מוֹ כמו מָה, לומר מס זסוק [ווזפס דל קיוע], ומזלפ סעמיי מוֹ ג"כ לקל בְּמוֹ, לְמוֹ, וקלק סדני על סמכיכס אֵל, ומכוונו יזוע לפני ולכוכ כגד ועוסק [פַּתְרִגּוֹן], וע"כ מוֹ־אֵל, לו כמקלני מוּל, מוּל, מס זסוק לפני [פַּתְר], ויותר מוס עי' נמלק מלון לל סקונקדנית, זסוק מלק מני.

adv. (interdum מוּל, semel מוֹאל = מוֹאֵל = מוֹ־אֵל), compositum ex מוֹ (= מָה, etiam in part. בְּמוֹ, לְמוֹ, כָּמוֹ, h. e. *id quod est*), et אֵל (versus, ante), id quod ex opposito, e regione, contra est (= מֵהַשֶּׁהוּא לְפָנַי). LXX. *ἐγγύς, σύνεγγυς, ἐχόμενος, πλησίον, πρός, ἀπό; ἀπ-έναντι, εἰσεναντίον, ἐξεναντίας, πλησίον; ἐναντίᾶς, συναντᾶν; κατέναντι, πλησίον, ἀπὸ τοῦ κλίτους, ἐχόμενος, κατά, ἀπό.*

adv.: לְמוֹ־אֵל = לְמוֹאֵל
החולכת למואל Neh. 12, 38.
adv.: מוּל
מול סוף בין־פארן ובין מוֹל Dt. 1, 1.
לעם מול האלהים Ex. 18, 19.
אל־מול פני האהל Ex. 26, 9.
אל־מול פניו Ex. 28, 25. 39, 18.
אל־מול פני־המצנפת Ex. 28, 37.
אל־ירעו אל־מול ההר Ex. 34, 3.
אל־מול פניו Lev. 8, 9.
אל־מול פני המנורה Num. 8, 2. 3.
וקרבת מול בני עמון Dt. 2, 19.
מול בית פעור Dt. 3, 29. 4, 46.
מול הגלגל אצל אלוני Dt. 11, 30.
מול בית פעור Dt. 34, 6.
חציו אל־מול הר־גרזים Jos. 8, 33.
והחציו אל־מול הר־עיבל Jos. 8, 33.
אל־מול הלבנון Jos. 9, 1.
מול־הערבה צפונה Jos. 18, 18.
עם־הגבול מול יפו Jos. 19, 46.
אל־מול ארץ כנען Jos. 22, 11.
מול מכמש 1 Sam. 14, 5.
מול גבע 1 Sam. 14, 5.
ויסב מאצלו אל־מול אחר 1 S. 17, 30.
אל־מול פני המלחמה 2 S. 11, 15.
אל־מול פני המלחמה 2 S. 11, 15.
adv.: הִמּוֹל
ומול מחזה אל־מחזה 1 Reg. 7, 5.

מְמוּל

ממול פניו Ex. 28, 27. 39, 20.
ממול ערפו ולא יבדיל Lev. 5, 8.
ובאת להם ממול בכאים 2 S. 5, 23.
קדמה ממול נגב 1 Reg. 7, 39.
ממול הבכאים 1 Chr. 14, 14.
קדמה ממול נגבה 2 Chr. 4, 10.
ממול שלמה אדר תפשטון Mich. 2, 8
cum suff.: מִמֻּלִי
והוא ישב ממלי Num. 22, 5.

מוּם

v. מָאֹם, *s. v. p.* 613.

מוּן

לומר מָן, פעל ל"ע, ומשמון סגיס וקזיכס יכיכס וומוס [לויסלענקען, ענ־], ונערכי נמסת לסמעל מאן עכין קזיכס וומוס, נסמלק על כווב [ג־נעון], וכן מסכת נמסתי ענב, נמכוון שלמו, ד"מ נמסת סודו ויון [*s. man*], ונמסת רומ [*mnà*, gr. *μεν, μνη*, *men-tiri*, l. *men: me-mini*], ונגרמני עתיקי [goth. *mun-an*], וכדומס מלכס, ותכין נוס מכנוסת תְּמוּנָה, מֵין מכלות. עי' ספרי עמ"ש ק"ס.

h. e. מָן, *v. inus.*, excogitare, effingere, arab. *mâna* (vi comminiscendi et mentiendi), sanscr. *man, mnà*, gr. *μεν, μνη*, lat. *men-tiri, com-men-tari, memin-isse*, goth. *mun-an.*

תְּמוּנָה

ז"ב ע"פ תְּמוּרָה, תְּמוּהָה, תְּנוּבָה, וסמוכן כיין ויל"ר, ע"י לכוס סדמיון וומוס סמתמכס [נעזכ"לע], וום נמסת רכניל ניוכ, ומוס נשלמ על מלמס וזכיס ודמות [נעזכ"לע], לומר לסכ יכיכס וקנמכס סמתמכס, ומשלל יוסך נסקסר עס פסל. ומעיכן תשוכס יפס לסמר סרד"ק שכוסלת על כוכת סדכר ועל תכניוו סמוכנת נקוזיס, ותפול ג"כ על כוכת מזכל, שלמ תוכן נלמל מן סקוזיס, כי לם נזכל, וומו ותשוכת ס' יניט.

n. f., ad s. f. תְּמוּנָה, תְּמוּהָה, תְּנוּבָה, *species*, quam cogitatione informamus, *forma* excogitata, deinde signific. latiori, imago, simulacrum (Gedankenbild, Gebilde), syn. צִיּוּר, רִצֶּר, rab. צִיּוּר. De hujus verbi synonymis eorumque differentia large exposuerunt *Maimuni* Rabbanita in *More Nebukim* et *Ahron ben-Elijahu* Karaita in libro *Ez Chajim* (ed. Delitzsch, Lips. 1841). LXX. *δόξα, μορφή, ὁμοίωμα* (cf. *ἰδέα* Mt. 28, 3.).

פסל וכל־תמונה Ex. 20, 4.
כי לא ראיתם כל־תמונה Dt. 4, 15.
פסל כל־תמונה Dt. 5, 8.
תמונה לנגד עיני Job. 4, 16.
וְתְמוּנָה
ותמונה אינכם ראים Dt. 4, 12.
constr.: תְּמוּנַת
פסל תמונת כל־סמל Dt. 4, 16.
פסל תמונת כל Dt. 4, 23. 25.
וְתְמוּנַת *constr.*:
ותמנת יי יביט Num. 12, 8.
cum suff.: תְּמוּנָתְךָ *p.*
אשבעה בהקיץ תמונתך Ps. 17, 15.

מִין

ז"ן, ומשמון כמו תְּמוּנָה, לומר ניוכ ודמות ומרקס [נעזכ"ל], ונכלל לניון כל אזב מקשוכס ודמיון לקל ועל מקכוכתו, וק"כ למיכו מס שדומס לו, ונקמת גס כיוכי סאלס שעכיכס קשוכס ותוקס [*ἰδέα*] כנזכל ג"כ להסמן סמין [גשעטוכג], וייחות נקקוי הלשון. סמזכל מזכל דִּין, מֵרֹץ, פֶּרֶס.

n. m., sicut תְּמוּנָה, imago, species, simulacrum, deinde complexus rerum, quae externa internave similitudine inter se conjunctae sunt, genus, uti et *ἰδέα* Graecorum, primum de forma, deinde de genere vel specie dicitur (Gestalt, Gattung). Gemar. מִינִין de haereticis, qui, hypotyposin sanae doctrinae deserentes, singularem sibi effingunt (hierosol. מֶאֶנֶן, *Minaei* apud Hieronymum). LXX. *γένος, ὁμοιότης* (*ὅμοιος*).

cum suff.: לְמִינוֹ
עשה פרי למינו Gn. 1, 11.
את כל־ערב למינו Lev. 11, 15.
את־האדבה למינו Lev. 11, 22.
ואת כל־ערב למינו Dt. 14, 14.
cum suff.: לְמִינֵהוּ
מזרע זרע למינהו Gn. 1, 12.
אשר זרעו־בו למינהו Gn. 1, 12.
עוף כנף למינהו Gn. 1, 21.
כל־רמש האדמה למינהו Gn. 1, 25.
מהעוף למינהו Gn. 6, 20.
ומכל רמש האדמה למינהו Gn. 6, 20
הרמש על־הארץ למינהו Gn. 7, 14.
וכל־העוף למינהו Gn. 7, 14.
ואת־הנץ למינהו Lev. 11, 16.
ואת־הסלעם למינהו Lev. 11, 22.
ואת־החרגל למינהו Lev. 11, 22.
ואת־החגב למינהו Lev. 11, 22.
וחצב למינהו Lev. 11, 29.
ואת־הנץ למינהו Dt. 14, 15.
cum suff.: לְמִינֵהוּ
וחיתו־ארץ למינה Gn. 1, 24.
את־חית הארץ למינה Gn. 1, 25.
ואת־הבהמה למינה Gn. 1, 25.
ומן־הבהמה למינה Gn. 6, 20.
וכל־החיה למינה Gn. 7, 14.
וכל־הבהמה למינה Gn. 7, 14.
ואת־האיה למינה Lev. 11, 14.
האנפה למינה Lev. 11, 19.
ואת־האיה והדיה למינה Dt. 14, 13.
והאנפה למינה Dt. 14, 18.
לְמִינֶהָ
למינה תחיה דגתם Ez. 47, 10.
pl. c. suff.: לְמִינֵהֶם
שרצו המים למינהם Gn. 1, 21.

מוּץ

לומר מֵץ, פעל כודד, ומשונן כמו מֵץ, מָצֵה לקמן, לומר מציכ ומציכס יציקה ועציק [לויספיעסקען, -לכיק-קען], ומוס מכיכוני מֵץ לד"ק [יעני, ט ו ד'], נסצאל על פיס תוך ועכר [בעדיקקעכר], כי מציכ הצאלה על דקיקה ועציק. לוכס לד"ק מֵץ סס מוסצע מן מֵכָן, ומשונן תן ועצק. ולדעת רד"ק מכוונס סס עכין מסציכ נקלב לסוציך מקשקה.

h. e. מָץ, *v. tr.*, sicut מֵץ, מָצֵה, exprimere, veluti liquorem, oleum, opprimere, unde *part. adj.* מֵץ, oppressor (ad s. f. לֵץ, תּ, דָּ), secundum alios *n. abstr.*, oppressio (ad s. f. דָּ), vel, ut Qimchi vertit, pressio lactis ad butyrum efficiendum. LXX. *συμμαχία.*

part.: הַמֵּץ *vel n. abstr.*
Jes. 16, 4. כי־אפס המץ

מֹץ

ז"ו, ומשונן מוסצע, לומר מציכס [דאס פרעסקען, דציקקען], וסציעס ד"ס מין קלב לקמאס, מין אף לדס, ומסצאל מעקל מֵיץ, ומצמ מֵץ, וכן ניוכי [מוּץ-ω, מוּצ-άω] ונסצאלי שפּי עכע מצמ, ומוס הסוד לקל אָבֵץ, פָּבֵץ, חָבֵץ, חָבֵס, אס מצמכיל המוכן על קציפות וקדוד וכדומס. נגמרל הפעל מֵץ כמכוון רפּצי, ד"ס יכוקף דלף פָּבֵץ, לומר לף יוכף.

n. m. abstr. (ad s. f. מֵץ, a vv. מָץ, מֶן, מֵץ), pressio, veluti lactis, ut fiat butyrum, emunctio nasi vehementior, qua sanguis exprimitur. Verbi, quod subest, simile habes in gr. *μύζειν, μυζάν*, radicem aliis cum praepositionibus compactam in vv. אָבֵץ, גָּבֵץ, חָבֵץ, חָבֵס, vi premendi. LXX. *ἐκπιέζειν, ἐξέλκειν, ἀμέλγειν.*

Prv. 30, 33. מיץ חלב יוציא חמאה
הַמֵּץ
Prv. 30, 33. ומיץ־אף יוציא דם
Prv. 30, 33. ומיץ אפים יוציא ריב

מֵץ

ז"ו, ומשונן מפל כר ויקף [דאפרי"ף], ומסצאלס סכופל מכר, ע"י סדקה וסציסה, ומוס סקף סדק מצל ונקל, ויפס פרע סכל"ק סדק מצל שנסקן. לכן עוד נקסצר שסצאלס מֵץ, נעכין סצס כמו מֵשׁ, לומר סכרס ונקוף וקציפה, ומסמו מֵץ קליפה לצר כוסכס, ונקרגוס ג"כ מוֹזָא, ועוד מקום להתגדל.

n. m., gluma, folliculus frumenti, *premendo* defrictus et detritus, qui excidit, cum spicae *teruntur*, vel, cum fruges in culmo percutiuntur, avolat. Belle Qimchi: חַבָּק שֶׁמְּחַבֵּר. Nisi v. מָץ, sicut מָשׁ, vi amovendi, abscindendi, *delibrandi* dicitur indeque nomen *moz*, targum. *muza* (h. e. folliculus remotus atque a granis frumentariis separatus, palea), derivatur. LXX. *χοῦς, ἄνθος, κονιορτός.*

בְּמֹץ *plene et def.*
Ps. 35, 5. יהיו כמץ לפני־רוח
Jes. 17, 13. כמץ הרים לפני־רוח
Hos. 13, 3. כמץ יסער מגרן
Zeph. 2, 2. כמוץ עבר יום
כַּמֹּץ
Ps. 1, 4. כמץ אשר־תדפנו רוח

וגבעות כמץ תשרם Jes. 41, 15.
וּכְמֹץ
וכמץ גנבתו סופה Job. 21, 18.
וכמץ עבר המון עריצים Jes. 29, 5.

מוּק

פעל ל"ע כ"ל נכוסף הַמִּיק, ומשונן סקלב ולעוג וקלימס [שפּאטעכן, שעכ-נען], ומוס סכוסף יוכף, סלעגס וקיציפ [פּעע-], ותפוכות הצרס מָק, וכצרס כמכוון גס ניוכי [מωκ-άω, -ίζω], ונצחקי שפּתי עכס. ונקרמי סכנד מַקָּק ומכוסף אָמֵרִיק יוכף, נמכוון שלכוו, וסס ג"כ הסמוס מְמִיקָן, מְמַיְקָן סלוגג, ומופצע מְמִיקָן. ומדקדקים סרחזוכים עעו כוס הפעל, ופרוזוכו מעכין מקמוק, כלומ כדומס לל מֵק לקמן.

v. hif., ludificari, deridere, ludibrio habere, gr. *μωκ-ᾶν, μωκᾶσθαι, μωκίζειν* (gall. *moquer*), unde *μῶκος, μωκός* (*moqueur*), aram. indidem *Pi.* מֵקֵק, *Hi.* אַמֵּרִיק et nmm. מְמַיְקָן, מְמַיְקָנָן (irrisor, cavillator, *momus*), *abstr.* מְמִיקָנוּ (cavillatio, ludibrium). Grammatici veteres huic verbo perperam significationem *tabescendi* (מָק, מָקָק) adscripsere. LXX. *διανοεῖσθαι.*

Hif-il: הַמִּיק
3 impf. pl.: יַמֵּקוּ
Ps. 73, 8. ימיקו וידברו ברע

מוֹר

μύῤῥα, v. s. r. מָרַר *p.* 660.

מוּר

לומר מֵר, וכן מאר נעכיו, ומוס נכוסף הַמִּיר, ופל הֵימִיר מלל, וקיכו מן יִמֹּר, וכפעל נָמַר, כלומ הצרס מֵר, ונסקפעל נקוסקת יוד הִתְמַמֵּר, ודכך תוספת וקל לקל סכפולים [עי' יִמֹּר], ומן מֵר נסלכן מסקוטע מֻתָּר לעיל דף ס"כ. סמוכן ענוע וקלוף דבר נדבר [עוי-ענן, וועכסעלן], ומוס עכין מקע ומעכר, שהוא תמוסה וסקלפת דבר נדבר, כי נשפה סוכית עכין קכיס, ונעכיי עכין מכיכס. כנוסף קל לסכיו, וסכפעל עכין נקלפות וסצחנוה, וכפעל מלוא מקוס לקבר, וכגמרל עוד הוּמַר הפעולי, ומוס מכיכוני מוּמָר, קיס לצר המיר דעו.

h. e. מָר, *v. intr.* (arab. *mâra*, sicut hebr. מָהַר q. v.), mutari, permutari, variare (tauschen, wechseln), aram. et arab. vi emendi vendendique, id quod fit mercis et mercipretii commutatione. *Hi.* הֵמִיר (semel הֵחֲמִיר, quod cave ne a v. חָמַר deducas), commutare, immutare. *Ni.* נָמַר (quasi a מָר), permutari. *Hitpa.* הִתְחַמֵּר (addito *Jud*, ut fieri solet in vv. *duplicatis*), in locum alicujus substitui. V. s. v. חָמַר, quo loco a consuetudine recedere nolebamus. *Ho.* gemar. הוּמַר, unde מוּמָר, is qui a religione sua descivit, apostata. LXX. *Ni. ἐκλείπειν; Hi. ἀλλάσσειν, ἀθετεῖν, ταράσσειν, καταμετρεῖν, τιθέναι.*

Nif-al: נָמַר
3 perf.: נָמַר *p.*
Jer. 48, 11. וריחו לא נמר
Hif-il: הֵמִיר *3 perf.*
Jer. 2, 11. ועמי המיר כבודו

3 prf. c. h int.: הֵהֱמִיר
Jer. 2, 11. ההימיר גוי אלוזזים
inf. abs.: הָמֵר
Lev. 27, 10. ואם־המר ימיר
Lev. 27, 33. ואם־המר ימירנו
inf. constr.: בְּהָמִיר
Ps. 46, 3. לא־ניירא בהמיר ארץ
1 imperf.: אָמִיר
Hos. 4, 7. כבודם בקלון אמיר
3 imperf.: יָמִיר
Lev. 27, 10. ולא־ימיר אתו
Lev. 27, 10. ואם־המר ימיר
Mich. 2, 4. חלק עמי ימיר
3 imperf.: p.
Ps. 15, 4. נשבע להרע ולא ימר
3 impf. ap.: יָמֵר
Ez. 48, 14. ולא־ימר ולא יעבור
3 impf. c. s.: יְמִירֶנּוּ
Lev. 27, 33. ולא ימירנו
Lev. 27, 33. ואם־המר ימירנו
3 imperf.: וַיָּמֶר
Ps. 106, 20. וימירו את־כבודם
Hitpa-el: הִתְיַמֵּר
2 impf. pl.: תִּתְיַמְּרוּ *p.*
Jes. 61, 6. ובכבודם תתימרו
תְּמוּרָה
ז"כ, ומשונן נקמנות סקלף ועצוע [עוים], לכן לפעמים כמו מקיר, לו סכלפת, ולפעמים סצאל לסקמן גמול. נדקדוק סמלס על־יתר, ועוד סס תְּמוּר נמכוון זס, וכן מֵר נגמרל כמו קלוף, ומסקפת נמלס ולף לרוב.

n. f., commutatio unius cum altero, compensatio, retributio, *ἀντάλλαγμα*, spec. in vendendo emendoque (syn. מָחִיר, תַּמְחוּר). Gem. מֵר, תְּמוּר, adv. *ἀντί.* LXX. *ἄλλαγμα, ἀντάλλαγμα, τομή, ἀμάσητος.*

הַתְּמוּרָה
Ruth 4, 7. ועל־התמורה
cum suff.: תְּמוּרָתוֹ
Job. 15, 31. כי־שוא תהיה תמורתו
Job. 20, 18. כחיל תמורתו ולא יעלס
cum suff.: וּתְמוּרָתוֹ
Lev. 27, 10. ותמורתו יהיה־קדש
Lev. 27, 33. הוא ותמורתו
cum suff.: וּתְמוּרָתָהּ
Job. 28, 17. ותמורתה כלי־פז

מוּשׁ

פעל כודד, ומשונן כעיס וסליכס מקומס וסיגס [ווי־כען, זוכיך-], וכן אָבַשׁ לעיל דף ק"כ, ודך פ"ש יוכף כקל מָשַׁתִּי, ונכאס שכוס סקלב נוסף, מר הַמָּשַׁתִּי. סכוסף יוכף, עכין הסכת וסכיקת דבר, נסצאלות נכוס. ולע שהמוכות חֲמִשִּׁינִי [שופעים ע"ו כ"ו] לפי' סל"ק עכין הסכיס, וסכלכן סכיקה לי לסכיר לת הצמודים, וכן וְנָמַשׁ קוסך [שמוס ' כ"ף] לדעת הת־נגס, ויכיס לין ציוכים כל המכוכות נעכין מצוס ציי־כיס לצרס מָשַׁשׁ, ולין כלן מקומן, וכן יְמַשְּׁכוּן נקלים קע"ו ו', ולפצר ג"כ שהצס אָמַשׁ לעיל לת הפעל לפיע כ"ף מן מָשׁ פס, ויככן דוגלות כוס.

v. intr. (semel *Qal* trans. מָשַׁתִּי, nisi hoc ex *Hi.* הֵמַשְׁתִּי ortum est per apocopen), cedere, recedere; *Hi.* amovere, dimovere, significatione longe lateque se pandente. Huc pertinent etiam formae הֲמִישֵׁנִי (Jud. 16, 26. h. e. sine me amovere columnam), si

fides est Qimchio, et וַיָּמָשׁ (Gen. 27, 12), uti vult paraphrasta. Sed utut est, omnes formae verbi *palpandi* ad r. מָשַׁשׁ pertinent, veluti וְיִמָּשְׁנִי (*Ψ.* 115, 7.). Fortasse etiam *n.* אָמָשׁ non a v. אָמַשׁ, sed formatione adv. a v. מָשׁ (evanescere) deducendum. LXX. *ἀφιστάναι, μεθιστάναι, χωρίζειν, κινεῖν, κλίνειν, παύεσθαι, ἐκλείπειν; Hi. αἴρειν, παῤῥέρχεσθαι, κωλύειν, διαλείπειν.*

3 perf.: וּמָשׁ
Zach. 14, 4. ומש חצי ההר צפונה
1 perf.: וּמָשַׁתִּי
Zach. 3, 9. ומשתי את־עון הארץ
3 perf. pl.: מָשׁוּ
Nu. 14, 44. לא־משו מקרב המחנה
2 imperf.: תָּמֵשׁ
Jud. 6, 18. אל־נא תמש מזה
3 imperf.: יָמוּשׁ
Jos. 1, 8. לא־ימוש ספר התורה הזה
Jes. 54, 10. והסדי מאתך לא־ימוש
3 impf. fem.: תָּמוּשׁ
Prv. 17, 13. *Q're.* לא־תמיש רעה
Jes. 22, 25. תמוש היתד התקועה
3 impf. pl.: יָמוּשׁוּ
Jes. 54, 10. כי ההרים ימושו
Jes. 59, 21. לא־ימושו מפיך
3 impf. pl.: יָמֻשׁוּ
Jer. 31, 36. אם־ימשו החקים האלה
Hif-il: הֵמִישׁ
1 imperf.: אָמִישׁ
Job. 23, 12. מצות שפתיו ולא אמיש
3 imperf.: יָמִישׁ
Ex. 13, 22. לא־ימיש עמוד הענן
Ex. 33, 11. לא ימיש מתוך האהל
Ps. 55, 12. ולא־ימיש מרחובה
Jes. 46, 7. ממקומו לא ימיש
Jer. 17, 8. ולא ימיש מעשות פרי
Mich. 2, 4. איך ימיש לי לשובב
Nah. 3, 1. לא ימיש טרף
3 impf. fem.: תָּמִישׁ K'tib.
Prv. 17, 13. לא־תמיש רעה
2 impf. pl.: תָּמִישׁוּ
Mich. 2, 3. לא־תמישו משם

מוּשׁ

palpare, v. s. r. מָשַׁשׁ *p.* 665.

מוּת

סלמון מֵת, פעל כודד, ומעבר מֵת, מַכֵּתִי, ומשונן נוציע ויליקת כמצ ונקמצות [מעעכמען], ונקמר מציקת מעכיע ע"י קציסת לקוס סקיוכיס, לו מציקת פמקמיס ע"י סכג ונקעל, כן מציקת לנוגיס, כן מציקת קלמיס ע"י יכוג, מציקת לכן ע"י שוס ונקכן, לו גס נסצאל על קצוגת סלב וכדומס. סכיכוכי מֵת לס יקעגס יפסק כל סכלל של וככוס ונקנוס, כי סמת כגלתי יי וכקלס, נקצס רוצס יקסי, ומכנוי שלו מֵתִים קוקרי לקליליס נוכקי לל-קי. סכגד מוֹתֵת יוכף, ומכוסף חַמֵּית יוכף ונווק. ולצר לקקוד מצרס לל"ק מצמוס מֵת, כדוצס לל פָּתָח לקמן, ומשונן מצמודות [מעעצקקען], וכן מכוסף ומכגד מכקצ ומולכס, וולף דכך מציקת, לוגס לל"ף מצמוס מֵת מקלב מן מֵתֶת נמכוס סל', ודציוכוס סכיגס לו בצפי עכע, ועוד מקוס להתגדל.

h. e. מָת, *v. intr.* (pr. מֵת, בָּתִי, מָתִי), mori (= מָרַת, sanscr. mr·t, elisa media: *met*), de morte et

naturali et violenta, tum hominum tum animalium rerumque inanimatarum, veluti plantarum exarescentium, terrae, quae devastatur, atque etiam de morte spirituali et aeterna. Part. מֵת, quae forma et masculina et feminina est, quatenus in mortuo sexus non discernitur; pl. מֵתִים, spec. de indolis, quibus Deus vivus verusque opponitur (אֵל חַי). *Po.* מוֹתֵת et *Hi.* הֲמִית trans., occidere, delere, morte afficere. Possis dicere, verbo *mât*, uti הָמָה, vim protendendi ac deinde procumbendi, succumbendi, moriendi inesse; argute quidem, sed false. LXX. *θνήσκειν, ἀποθνήσκειν, ἀποκτείνειν, ἀπολλύναι, ἐκλείπειν, ἐν ῥομφαίᾳ πίπτειν, τελευτᾶν, συντελεῖν, ἀφιέναι; inf.* *θάνατος, τελευτή, ἀνησιμαῖον; prt.* *νεκρός, ψυχή, θάνατος; Pi.* *θανατοῦν, ἐπιδιδόναι; Hi.* *ἀποκτείνειν, ἀναιρεῖν, διαφθείρειν, ἐκτρίβειν, πατάσσειν, ὕβρις; inf.* *θανάτωσις, θάνατος;* מוֹת מָוֶת, *θανάτῳ ἔνοχον εἶναι;* גַּם מָוֶת, *προσαποθνήσκειν;* אַחַת הָיָה לָמוּת, *θανατήφορος;* אֵין לָמוּת, *οὐκ ἐστὶ σωτηρία;* עַל־מוּת, *εἰς τοὺς αἰῶνας, κρύφιος;* שָׂאַל לָמוּת, *ἀποκέγεσθαι.*

3 perf.: מֵת

כי־אחיו מת Gn. 42, 38.
ואחיו מת Gn. 44, 20.
כי־מת אביהם Gn. 50, 15.
לא־מת אחד Ex. 9, 6.
לא־מת ממקנה ישראל Ex. 9, 7.
מת על־שפת הים Ex. 14, 30.
אבינו מת במדבר Num. 27, 3.
כי־בחטאו מת Num. 27, 3.
שם מת אהרן ויקבר Dt. 10, 6.
כאשר־מת אהרן Dt. 32, 50.
משה עבדי מת Jos. 1, 2.
אלעזר בן־אהרן מת Jos. 24, 33.
ואחד מת Jud. 4, 1.
ויהי כאשר מת גדעון Jud. 8, 33.
כי־מת אבימלך Jud. 9, 55.
את־יונתן ולא־מת 1 Sam. 14, 45.
כי־מת גבורם וינסו 1 Sam. 17, 51.
וישמע דוד כי מת נבל 1 S. 25, 39.
ושמואל מת ויספדו־לו 1 S. 28, 3.
כי־מת שאול ויפל גם־הוא 1 S. 31, 5.
כי־מת שאול ויהונתן בנו 2 S. 1, 5.
כי־מת אדניכם שאול 2 Sam. 2, 7.
כי מת אבנר בחברון 2 Sam. 4, 1.
לאמר הנה־מת שאול 2 S. 4, 10.
אוריה החתי מת 2 S. 11, 21. 24.
כי־מת אוריה אישה 2 S. 11, 26.
כי־מת הילד 2 Sam. 12, 18.
מת הילד ועשה רעה 2 S. 12, 18.
כי מת הילד 2 Sam. 12, 19.
המת הילד ויאמרו מת 2 S. 12, 19.
וכאשר מת הילד קמת 2 S. 12, 21.
ועתה מת־למה זה אני צם 2 S. 12, 23.
אמנון לבדו מת 2 Sam. 13, 32. 33.
כי־נחם על־אמנון כי־מת 2 S. 13, 39.
כי על כן בן־המלך מת 2 S. 18, 20.
מת במלחמה 2 Sam. 19, 11.
להחיות את־בני והנה־מת 1 Rg. 3, 21.
וכי־מת יואב שר־הצבא 1 Rg. 11, 21.
והנער מת 1 Reg. 14, 17.
אין נבות חי כי־מת 1 Rg. 21, 15.
כשמע אחאב כי מת נבות 1 Rg. 21, 16
עבדך אישי מת 2 Reg. 4, 1.
והנה הנער מת משכב 2 Rg. 4, 32.
וראתה כי מת בנה 2 Reg. 11, 1.
כי־מת שאול 1 Chr. 10, 5.
ראתה כי־מת בנה 2 Chr. 22, 10.
ופלטיהו בן־בניה מת Ez. 11, 13.
והנה־מת בעונו Ez. 18, 18.

3 perf. pl.: מֵתוּ

ומת כל־בכור Ex. 11, 5.
ומת תחת ידו Ex. 21, 20.
ואהרן יאסף ומת שם Nu. 20, 26.
ומת האיש ההוא Dt. 17, 12.
ומת הנביא ההוא Dt. 18, 20.
ומת האיש אשר־שכב Dt. 22, 25.
ומת הגנב ההוא Dt. 24, 7.
ומת אחד מהם Dt. 25, 5.
ומת חמיה ואישה 1 Sam. 4, 19.
ומת הילד 1 Reg. 14, 12.
ומת עליהם Ez. 18, 26.
ועשה עול ומת בהם Ez. 33, 18.
ומת בשאון מואב Am. 2, 2.

3 perf. pl.: וַיָּמֻת

מעבדיך ומת Gn. 44, 9.
ועזב את־אביו ומת Gn. 44, 22.
כי־אין הנער ומת Gn. 44, 31.
מכה איש ומת Ex. 21, 12.
או את־אשה ומת Ex. 21, 28.
את־שור רעהו ומת Ex. 21, 35.
והכה ומת Ex. 22, 1.
וסקלתו באבנים ומת Dt. 13, 11.
ומצא את־רעהו ומת Dt. 19, 5.
והכהו נפש ומת Dt. 19, 11.
ביד גואל הדם ומת Dt. 19, 12.
באבנים ומת Dt. 21, 21.
אריומו יבא ומת 1 Sam. 26, 10
ושבתם מאחריו ונכה ומת 2 S. 11, 15.
ואם־רעה תמצא־בו ומת 1 Rg. 1, 52.

3 perf. c. h int.: הֲמֵת

חמת הילד 2 Sam. 12, 19.

3 prf. fem.: מֵתָה *p.*

בצאת נפשה כי מתה Gn. 35, 18.

3 prf. fem.: וָמֵתָה *p.*

אנשי עירה באבנים ומתה Dt. 22, 21.

2 perf.: וָמַתָּה

ומתה ממותי חלל Ez. 28, 8.

1 perf.: וָמַתִּי

פן־תדבקני הרעה ומתי Gn. 19, 19.

3 perf. pl.: מָתוּ

מכל אשר בחרבה מתו Gn. 7, 22.
כי־מתו כל־האנשים Ex. 4, 19.
ובני־קרח לא־מתו Num. 26, 11.
כל־אנשי המלחמה מתו Jos. 5, 4.
וימתו רבים אשר־מתו Jos. 10, 11.
ושני בני־עלי מתו 1 Sam. 4, 11.
וגם־שני בניך מתו 1 Sam. 4, 17.
והאנשים אשר לא־מתו 1 S. 5, 12.
וכי־מתו שאול ובניו 1 Sam. 31, 7.
ויהונתן בנו מתו 2 Sam. 1, 4.
וששים איש מתו 2 Sam. 2, 31.
בני המלך מתו 2 Sam. 13, 33.
וכל־ביתו יחדו מתו 1 Chr. 10, 6.
וכי־מתו שאול ובניו 1 Chr. 10, 7.
את־המתים שכבר מתו Eccl. 4, 2.

3 perf. pl.: וַיָּמֻתוּ

ומתו בו כי יחללהו Lev. 22, 9.
ומתו גם־שניהם Dt. 22, 22.
ומתו גדלים וקטנים Jer. 16, 6.

3 perf. pl.: וַיָּמֵתוּ

ומתו כל־הצאן Gn. 33, 13.
עליהם הברד ומתו Ex. 9, 19.
ולא־ישאו עון ומתו Ex. 28, 43.
אל־הקדש ומתו Num. 4, 15.
כבלע את־הקדש ומתו Nu. 4, 20.
וסקלתם באבנים ומתו Dt. 17, 5.
באבנים ומתו Dt. 22, 24.
בבית אחד ומתו Am. 6, 9.

1 perf. pl.: מַתְנוּ

לו־מתנו בארץ מצרים Nu. 14, 2.

1 perf. pl.: מָתְנוּ *p.*

במדבר הזה לו־מתנו Num. 14, 2.
ישבים פה עד־מתנו 2 Reg. 7, 3.

1 perf. pl.: וַנָּמֻתָה

והרעב בעיר ומתנו שם 2 Rg. 7, 4.

1 perf. pl.: וַנָּמֻתָנוּ *p.*

עוד ומתנו Dt. 5, 22.
ואכלנהו ומתנו 1 Reg. 17, 12.
ואם־ישבנו פה ומתנו 2 Reg. 7, 4.
ואם־ימיתנו ומתנו 2 Reg. 7, 4.

part.: מֵת *vel subst.*

הנך מת על־האשה Gn. 20, 3.
הנה אנכי מת Gn. 48, 21. 50, 5.
אל־אחיו אנכי מת Gn. 50, 24.
אשר אין־שם מת Ex. 12, 30.
ונשבר או־מת Ex. 22, 13.
ועל כל־נפשת מת Lev. 21, 11.
על־נפש מת לא יבא Num. 6, 6.
כי אנכי מת בארץ Dt. 4, 22.
אדניהם נפל ארצה מת Jud. 3, 25.
והנה סיסרא נפל מת Jud. 4, 22.
אחרי כלב מת 1 Sam. 24, 15.
מתאבלת על־מת 2 Sam. 14, 2.
כי מת אתה ולא תחיה 2 Rg. 20, 1.
ויורכבהו עבדיו מת 2 Reg. 23, 30.
כי מת אתה Jes. 38, 1.
לנחמו על־מת Jer. 16, 7.
השנה אתה מת Jer. 28, 16.
ואל־מת אדם לא יבוא Ez. 44, 25.

part.: וּמֵת

ומת או־נשבר או־נשבה Ex. 22, 9.

part.: הַמֵּת

וגם את־המת יחצון Ex. 21, 35.
אשת־המת החוצה Dt. 25, 5.
על־שם אחיו המת Dt. 25, 6.
אשת־המת קניתי Ruth. 4, 5.
להקים שם־המת Ruth 4, 5. 10.
ולא־יכרת שם־המת Ruth 4, 10.
אל־הכלב המת אשר כמוני 2 S. 9, 8.
הכלב המת הזה 2 Sam. 16, 9.
בנה המת השכיבה 1 Reg. 3, 20.
בני החי ובנך המת 1 Reg. 3, 22. 23.
בנך המת ובני החי 1 Reg. 3, 22. 23.
המת ליורבעם בעיר 1 Reg. 14, 11.
המת לבעשא בעיר 1 Reg. 16, 4.
המת לאחאב 1 Reg. 21, 24.
את־אשר החיה את־המת 2 Rg. 8, 5.
טוב מן־האריה המת Eccl. 9, 4.
כי לא אחפץ במות המת Ez. 18, 32.

part.: וְהַמֵּת

והמת יהיה־לו Ex. 21, 34. 36.
והמת בשדה יאכלי 1 Reg. 14, 11.
והמת לו בשדה 1 Reg. 16, 4.
והמת בשדה יאכלו 1 Reg. 21, 24.

part.: בְּמֵת

הנגע במת לכל־נפש Num. 19, 11.
הנוגע במת בנפש Num. 19, 13.
בחלל־חרב או במת Num. 19, 16.

part.: בַּמֵּת

או במת או בקבר Num. 19, 18.

part.: כְּמֵת

נשכחתי כמת מלב Ps. 31, 13.

part.: כַּמֵּת

אל־נא תהי כמת Num. 12, 12.

part.: לָמֻת

ולא־נתתי ממנו למת Dt. 26, 14.
אל־תבכו למת Jer. 22, 10.

part.: לָמֵת *p.*

בין עיניכם למת Dt. 14, 1.

cum suff.: מֵתִי

ואקברה מתי מלפני Gn. 23, 4.
לקבר את־מתי Gn. 23, 8.
ואקברה את־מתי שמה Gn. 23, 13.

cum suff.: מֵתֶךָ

ואת־מתך קבר Gn. 23, 15.

part.: מֵתֶךָ *p.*

קבור את־מתך Gn. 23, 6.
מקבר מתך Gn. 23, 6.
נתתיה לך קבר מתך Gn. 23, 11.

cum suff.: מֹתוֹ

מעל פני מתו Gn. 23, 3.

part. pl.: מֵתִים

כי אמרו כלנו מתים Ex. 12, 33.
וכלנו היום מתים 2 Sam. 19, 7.
כלם פגרים מתים 2 Reg. 19, 35.
ויאכלו זבחי מתים Ps. 106, 28.
מתים בל־יחיו Jes. 26, 14.
כלם פגרים מתים Jes. 37, 36.
מתים אבל לא־תעשה Ez. 24, 17.

part. pl.: הַמֵּתִים

ויעמד בין־המתים Num. 17, 13.
ויהיו המתים במגפה Nu. 17, 14.
מלבד המתים על־דבר Nu. 17, 14.
ויהיו המתים במגפה Nu. 25, 9.
ודרש אל־המתים Dt. 18, 11.
ויהיו המתים Jud. 16, 30.
כאשר עשיתם עם־המתים Ruth 1, 8.
את־החיים ואת־המתים Ruth 2, 20.
לא המתים יהללו־יה Ps. 115, 17.
ושבח אני את־המתים Eccl. 4, 2.
ואחריו אל־המתים Eccl. 9, 3.
בעד החיים אל־המתים Jes. 8, 19.

part. pl.: וְהַמֵּתִים

והמתים אינם יודעים Eccl. 9, 5.

part. pl.: בַּמֵּתִים

במתים חפשי Ps. 88, 6.

part. pl.: כַּמֵּתִים

באשמנים כמתים Jes. 59, 10.

prt. pl. c. h int.: הַלַּמֵּתִים

הלמתים תעשה־פלא Ps. 88, 11.

pl. constr.: מֵתֵי

ולא מתי מלחמה Jes. 22, 2.

pl. constr.: כְּמֵתֵי

כמתי עולם Ps. 143, 3.
כמתי עולם Thr. 3, 6.

pl. c. suff.: מֵתֶיךָ

יחיו מתיך יקומון Jes. 26, 19.

part. fem.: מֵתָה *sg.*

ואם־אין מתה אנכי Gn. 30, 1.
מתה על רחל Gn. 48, 7.
והדגה אשר־ביאר מתה Ex. 7, 21.

part. fem.: הַמֵּתָה *sg.*

המתה תמות Zach. 11, 9.

inf. absol.: מוֹת

אכלך ממנו מות תמות Gn. 2, 17.
לא־מות תמתון Gn. 3, 4.
דע כי־מות תמות Gn. 20, 7.
ובאשתו מות יומת Gn. 26, 11.
הנגע בהר מות יומת Ex. 19, 12.
מות יומת Ex. 21, 12.
ומכה אביו ואמו מות Ex. 21, 15.
ונמצא בידו מות יומת Ex. 21, 16.
ומקלל אביו ואמו מות Ex. 21, 17.
עם־בהמה מות יומת Ex. 22, 18.
מחלליה מות יומת Ex. 31, 14.
ביום השבת מות יומת Ex. 31, 15.
מזרעו למלך מות יומת Lev. 20, 2.
מות יומת Lev. 20, 9.
מות־יומת הנאף Lev. 20, 10.
מות־יומתו שניהם Lev. 20, 11. 12.
מות יומתו דמיהם Lev. 20, 13. 16.
בבהמה מות יומת Lev. 20, 15.
מות יומתו Lev. 20, 27.
ונקב שם־יי מות יומת Lev. 24, 16.
כל־נפש אדם מות יומת Lev. 24, 17.
לא יפדה מות יומת Lev. 27, 29.
מות יומת האיש Num. 15, 35.
מות ימתו במדבר Num. 26, 65.
מות יומת הרצח Num. 35, 17.
מות־יומת המכה Num. 35, 21.

כי־מות יומת Num. 35, 31.
מות נמות כי אלהים Jud. 13, 22.
לאמר מות יומת Jud. 21, 5.
בינתן בני כי־מות ימות 1 S. 14, 39.
כי־מות תמות יונתן 1 S. 14, 44.
מות תמות אחימלך 1 S. 22, 16.
הילוד לך מות ימות 2 S. 12, 14.
כי־מות נמות 2 Sam. 14, 14.
ידע תדע כי מות תמות 1 Rg. 2, 37. 42.
כי־מות תמות 2 Reg. 1, 4. 6. 16.
והראני ה׳ כי־מות ימות 2 Rg. 8, 10.
לאמר מות תמות Jer. 26, 8.
באמרי לרשע מות תמות Ez. 3, 18.
מות יומת דמיו בו Ez. 18, 13.
רשע מות תמות Ez. 33, 8.
ובאמרי לרשע מות תמות Ez. 33, 14.

inf. constr.: לָמוּת

חנה אנכי הולך למות Gn. 25, 32.
ויקרבו ימי־ישראל למות Gn. 47, 29
לקחתנו למות במדבר Ex. 14, 11.
מעם מזבחי תקחנו למות Ex. 21, 14.
לשאת חטא למות Num. 18, 22.
למות שם אנחנו Num. 20, 4.
ממצרים למות במדבר Nu. 21, 5.
לא־יענה בנפש למות Nu. 35, 30.
הוא רשע למות Num. 35, 31.
למות מקרב העם Dt. 2, 16.
הן קרבו ימיך למות Dt. 31, 14.
נפשנו תחתיכם למות Jos. 2, 14.
עם חרף נפשו למות Jud. 5, 18.
ותקצר נפשו למות Jud. 16, 16.
ויקרבו ימי־דוד למות 1 Rg. 2, 1.
וישאל את־נפשו למות 1 Rg. 19, 4.
חלה חזקיהו למות 2 Reg. 20, 1.
למות ברעב ובצמא 2 Chr. 32, 11.
חלה יחזקיהו עד־למות 2 Chr. 32, 24
ועת למות Eccl. 3, 2.
חלה חזקיהו למות Jes. 38, 1.
בית יהונתן למות שם Jer. 38, 26.
וישאל את־נפשו למות Jon. 4, 8.

inf. c. suff.: מוֹתִי

מי־יתן מותי אני תחתיך 2 S. 19, 1.

inf. c. suff.: מוֹתֵנִי

מי־יתן מותנו בידי־ה׳ Ex. 16, 3.

inf. c. suff.: מֻמְתָּנוּ

ממתנו במדבר Ex. 14, 12.

inf. c. suff.: מוֹתָהּ

וכעת מותה ותדברנה 1 S. 4, 20.

inf. c. suff.: מֹתָךְ

עד־יום מתן אלמנות 2 S. 20, 3

imprt.: מוּתָה *sg.*

ומת בהר Dt. 32, 50.

imprt.: וָמֻת *sg.*

ברך אלהים ומת Job. 2, 9.

1 *imperf.:* אָמוּת

פן־אמות עליה Gn. 26, 9.
תברכך נפשי בטרם אמות Gn. 27, 4.
וראנו בטרם אמות Gn. 45, 28.
לא־אראה עוד ולא אמות Dt. 18, 16.
ועתה אמות בצמא Jud. 15, 18.
באשר תמותי אמות Ruth 1, 17.
מעט דבש הנני אמות 1 S. 14, 43.
חסד ה׳ ולא אמות 1 Sam. 20, 14.
ויאמר לא כי־פה אמות 1 Rg. 2, 30.
למה לא מרחם אמות Job. 3, 11.
לא־אמות כי־אחיה Ps. 118, 17.
בטרם אמות Prv. 30, 7.
ולא אמות שם Jer. 37, 20.

1 *imperf:* אָמוּתָה

אמותה הפעם Gn. 46, 30.

1 *imperf.:* וָאָמוּת

ואמת בעירי 2 Sam. 19, 38.

2 *imperf.:* תָּמוּת

מות תמות Gn. 2, 17. 20, 7.
לאתך פני תמות Ex. 10, 28.
אל־תירא לא תמות Jud. 6, 23.
מות תמות יונתן 1 Sam. 14, 44.
ויאמר לו חלילה לא תמות 1 S. 20, 2.
מות תמות אחימלך 1 S. 22, 16.
העביר חטאתך לא תמות 2 S. 12, 13.
אל־שמעי לא תמות 2 Sam. 19, 24.
תדע כי מות תמות 1 Reg. 2, 37. 42.
כי־מות תמות 2 Reg. 1, 4. 6, 16.
למה תמות בלא עתך Eccl. 7, 17.
שמה תמות Jes. 22, 18.
ולא תמות בידנו Jer. 11, 21.
ובבל תבוא ושם תמות Jer. 20, 6.
לאמר מות תמות Jer. 26, 8.
לא תמות בחרב Jer. 34, 4.
בשלום תמות Jer. 34, 5.
ולא תמות Jer. 38, 24.
מות תמות Ez. 3, 18.
מותי ערלים תמות Ez. 28, 10.
רשע מות תמות Ez. 33, 8.
לרשע מות תמות Ez. 33, 14.
על־אדמה טמאה תמות Am. 7, 17.

2 *impf.fem.:* תָּמוּתִי

באשר תמותי אמות Ruth 1, 17.

3 *imperf.:* יָמוּת

פן־ימות גם־הוא כאחיו Gn. 38, 11.
ולא ימות מכל־לבני ישראל Ex. 9, 4.
ולא ימות ונפל למשכב Ex. 21, 18.
ובצאתו ולא ימות Ex. 28, 35.
וכי ימות מן־הבהמה Lev. 11, 39.
אשר על־הארץ ולא ימות Lev. 16, 2.
על־העדות ולא ימות Lev. 16, 13.
וכי־ימות מת עליו Num. 6, 9.
אל־משכן ה׳ ימות Num. 17, 28.
אשר־ימות ולא יתחטא Nu. 19, 13.
אדם כי־ימות באהל Num. 19, 14.
איש כי־ימות ובן אין לו Nu. 27, 8.
ולא ימות הרצח Num. 35, 12.
אשר־ימות בה Num. 35, 17.
אשר־ימות בו Num. 35, 18.
אשר־ימות בה בלא ראות Nu. 35, 23.
פן־ימות במלחמה Dt. 20, 5. 6. 7.
או כי ימות האיש Dt. 24, 3.
ולא ימות בידך גאל הדם Jos. 20, 9.
כי־מות ימות 1 Sam. 14, 39.
הירנתן ימות 1 Sam. 14, 45.
ימות אבנר 2 Sam. 3, 33.
הילוד לך מות ימות 2 Sam. 12, 14.
כי־מות ימות 2 Reg. 8, 10.
אתי־חליו אשר ימות בו 2 Rg. 13, 14.
ובעפר ימות גזעו Job. 14, 8.
וגבר ימות ויחלש Job. 14, 10.
אם־ימות גבר היחיה Job. 14, 14.
זה ימות בעצם תמו Job. 21, 23.
וזה ימות בנפש מרה Job. 21, 25.
מתי ימות ואבד שמו Ps. 41, 6.
הוא ימות באין מוסר Prv. 5, 23.
שונא תוכחת ימות Prv. 15, 10.
ברוה דרכיו יומת Prv. 19, 16.
כי־תכני בשבט לא ימות Prv. 23, 13.
ואיך ימות החכם Eccl. 2, 16.
ותיראי מאנוש ימות Jes. 51, 12.
ולא־ימות לשחת Jes. 51, 14.
האכל מביציהם ימות Jes. 59, 5.
בן־מאה שנה ימות Jes. 65, 20.
הישב בעיר הזאת ימות Jer. 21, 9.
אשר־הגלו אתו שם ימות Jer. 22, 12.
איש בעונו ימות Jer. 31, 30.
הישב בעיר הזאת ימות Jer. 38, 2.
בטרם ימות Jer. 38, 10.
הוא רשע בעונו ימות Ez. 3, 18.
הוא בעונו ימות Ez. 3, 19.
הוא ימות כי לא הזהרתו Ez. 3, 20.
בחטאתו ימות Ez. 3, 20.
חרחוק בדבר ימות Ez. 6, 12.
והנצור ברעב ימות Ez. 6, 12.
אשר בשדה בחרב ימות Ez. 7, 15.
ושם ימות Ez. 12, 13.
בתוך־בבל ימות Ez. 17, 16.
לא ימות בעון אביו Ez. 18, 17.
אשר־חטא הם ימות Ez. 18, 24.
יחיה לא ימות Ez. 18, 21. 28.
אשר־עשה ימות Ez. 18, 26.
בעונו ימות Ez. 33, 8.
הוא בעונו ימות Ez. 33, 9.
אשר־עשה בו ימות Ez. 33, 13.
חיו יחיה לא ימות Ez. 33, 15.
בחרב ימות Am. 7, 11.

3 *imperf.:* יָמֹת *p.*

יחי ראובן ואל־ימת Dt. 33, 6.

3 *imperf.:* וַיָּמֹת *p.*

הוצא את־בנך וימות Jud. 6, 30.
וסקלהו וימת 1 Reg. 21, 10.

3 *imperf.:* וַיָּמָת *p.*

ושלשים שנה וימת Gn. 5, 5.
ותשע מאות שנה וימת Gn. 5, 8. 11. 14. 20. 27.
ושמנה מאות שנה וימת Gn. 5, 17.
ושבע מאת שנה וימת Gn. 5, 31.
וחמשים שנה וימת Gn. 9, 29.
ויורגמו אתו באבנים וימת Nu. 15, 36
וימת רצח Num. 35, 16.
הכהו וימת Num. 35, 17.
בצדיה וימת Num. 35, 20.
הכהו בידו וימת Num. 35, 21.
ויפל עליו וימת Num. 35, 23.
אשר־עזב יהושע וימת Jud. 2, 21.
והוא־נרדם ויעק וימת Jud. 4, 21.
וידקרהו נערו וימת Jud. 9, 54.
ותשבר מפרקתו וימת 1 S. 4, 18.
ויגף ה׳ את־נבל וימת 1 S. 25, 38.
ויכהו וימת 2 Sam. 1, 15.
וימת ויעמדו 2 Sam. 2, 23.
ולא־שנה לו וימת 2 Sam. 20, 10.
ויפגע־בו וימת 1 Reg. 2, 25. 46.
ויורגמו כל־ישראל בו אבן וימת 1 Reg. 12, 18.
את־בית־מלך באש וימת 1 Rg. 16, 18
ויסקלהו באבנים וימת 1 Rg. 21, 13.
סקל נבות וימת 1 Reg. 21, 14.
כי־סקל נבות וימת 1 Reg. 21, 15.
עד־הצהרים וימת 2 Reg. 4, 20.
העם בשער וימת 2 Reg. 7, 17.
העם בשער וימת 2 Reg. 7, 20.
ויפרש על־פניו וימת 2 Rg. 8, 15.
עבדיו הכהו וימת 2 Reg. 12, 22.
על־החרב וימת 1 Chr. 10, 5.
בני־ישראל אבן וימת 2 Chr. 10, 18.
ויגפהו ה׳ וימת 2 Chr. 13, 20.
ויהרגהו על־מטתו וימת 2 Chr. 24, 25.
ויאשם בבעל וימת Hos. 13, 1.

3 *impf. ap.:* וַיָּמֶת

וימת חרן על־פני תרח Gn. 11, 28.
וימת תרח בחרן Gn. 11, 32.
ויגוע וימת אברהם Gn. 25, 8.
ויגוע וימת ויאסף Gn. 25, 17.
וימת ויאסף אל־עמיו Gn. 35, 29.
וימת בלע Gn. 36, 33.
וימת יובב Gn. 36, 34.
וימת חשם Gn. 36, 35.
וימת הדד Gn. 36, 36.
וימת שמלה Gn. 36, 37.
וימת שאול Gn. 36, 38.
וימת בעל חנן Gn. 36, 39.
וימת ויהי אלופי Gn. 36, 40.
וימת יובב Gn. 46, 12.
וימת עד ואונן Gn. 50, 26.
וימת יוסף בן־מאה Ex. 1, 6.
וימת יוסף וכל־אחיו Ex. 2, 23.
וימת מלך מצרים Ex. 9, 6.
וימת כל מקנה מצרים Num. 3, 4.
וימת נדב ואביהוא Num. 20, 28.
וימת אהרן שם Num. 21, 6.
וימת עם־רב מישראל Num. 26, 19.
וימת ער ואונן Num. 26, 61.
וימת נדב ואביהוא Num. 33, 38.
על־פי ה׳ וימת שם Dt. 34, 5.
וימת שם משה Jos. 24, 29.
וימת יהושע בן־נון Jud. 1, 7.
ויביאהו וירושלם וימת שם Jud. 2, 8.
וימת יהושע בן־נון Jud. 3, 11.
וימת עתניאל בן־קנז Jud. 8, 32.
וימת גדעון בן־יואש Jud. 10, 2.
וימת ויקבר בשמיר Jud. 10, 5.
וימת יאיר ויקבר בקמון Jud. 12, 7.
וימת יפתח הגלעדי Jud. 12, 10.
וימת אבצן Jud. 12, 12.
וימת אילון הזבולני Jud. 12, 15.
וימת עבדון בן־הלל Ruth 1, 3.
וימת אלימלך איש נעמי 1 Sam. 25, 1.
וימת שמואל 1 Sam. 25, 37.
וימת לבו בקרבו 1 Sam. 31, 5.
על־חרבו וימת עמו 1 S. 31, 6.
וימת שאול ושלשת בניו 2 S. 2, 23.
ויפל־שם וימת תחתו 2 S. 3, 27.
וימת בדם עשהאל אחיו 2 S. 6, 7.
וימת שם עם ארון האלהים 2 Sam. 10, 1.
וימת מלך בני עמון 2 Sam. 10, 18.
הכה וימת שם 2 S. 11, 17.
וימת גם אוריה החתי 2 Sam. 11, 21.
וימת בתבץ 2 Sam. 12, 18.
וימת הילד 2 S. 14, 5.
אלמנה אני וימת אישי 2 Sam. 17, 23.
וימת ויקבר 2 Sam. 24, 15.
וימת מן־העם מדן 1 Rg. 3, 19.
וימת בן־האשה הזאת 1 Rg. 16, 22.
וימת תבני וימלך עמרי 1 Rg. 22, 35.
וימת בערב ויצק דם 1 Reg. 22, 37.
וימת המלך ויבוא 2 Reg. 1, 17.
וימת כדבר־ה׳ 2 Rg. 9, 27.
ויגס מגדו וימת שם 2 Rg. 13, 20.
וימת אלישע ויקברהו 2 Rg. 13, 24.
וימת חזאל מלך־ארם 2 Rg. 23, 34.
ויבא מצרים וימת שם 1 Chr. 1, 44.
וימת בלע וימלך תחתיו 1 Chr. 1, 45.
וימת יובב 1 Chr. 1, 46.
וימת חושם 1 Chr. 1, 47.
וימת הדד 1 Chr. 1, 48.
וימת שמלה 1 Chr. 1, 49.
וימת שאול 1 Chr. 1, 50.
וימת בעל חנן 1 Chr. 1, 51.
וימת הדד ויהיו אלופי 1 Chr. 2, 30.
וימת סלד לא בנים 1 Chr. 2, 32.
וימת יתר לא בנים 1 Chr. 10, 6.
וימת שאול 1 Chr. 10, 13.
וימת שאול במעלו 1 Chr. 13, 10.
וימת שם לפני אלהים 1 Chr. 19, 1.
וימת נחש מלך בני־עמון 1 Chr. 23, 22.
וימת אלעזר 1 Chr. 24, 2.
וימת נדב ואביהוא 1 Chr. 29, 28.
וימת בשיבה טובה 2 Chr. 16, 13.
וימת בשנת ארבעים 2 Chr. 18, 34.
וימת לעת בוא השמש 2 Chr. 21, 19.
וימת בתחלאים רעים 2 Chr. 24, 15.
וימת בן־מאה 2 Chr. 35, 24.
וימת ויקבר בקברות 2 Chr. 42, 17.
וימת אריב זקן Job. 28, 17.
וימת חנניה הגביא Jer. 38, 9.
וימת תחתיו מצני הרעב

3 *impf. f.:* תָּמֹת

והדגה אשר־ביאר תמות Ex. 7, 18.
ועמכם תמות חכמה Job. 12, 2.
כי תולעתם לא תמות Jes. 66, 24.
הנפש החטאת היא תמות Ez. 18, 4, 20.
המתה תמות Zach. 11, 9.

3 *impf. f.:* תָּמֹת

תמת נפשי מות ישרים Nu. 23, 10.
תמת נפשי עם־פלשתים Jud. 16, 30.
תמת בנער נפשם Job. 36, 14.

3 *impf. fem.:* וְתָמֹת

ותמת בצמא Jes. 50, 2.

3 *impf. f.:* וַתָּמָת

ואת־פילגשו ענו ותמת Jud. 20, 5.

3 *impf. f.*: וַתָּמָת
וחמת שרה בקריית ארבע Gn. 23, 2.
וחמת דברה מינקת רבקה Gn. 35, 8.
וחמת רחל ותקבר Gn. 35, 19.
וחמת בת־שוע Gn. 38, 12.
וחמת שם מרים Num. 20, 1.
וחמת עזובה 1 Chr. 2, 19.
וחמת אשתי בערב Ez. 24, 18.
1 *impf. pl.*: נָמוּת
ונחיה ולא נמות Gn. 42, 2. 43, 8.
ולמה נמות נגדך Gn. 47, 15.
למה נמות לעיניך Gn. 47, 19.
ונחיה ולא נמות Gn. 47, 19.
פן־נמות Ex. 20, 19.
ועתה למה נמות Dt. 5, 22.
מות נמות Jud. 13, 22.
אל־יי אלהיך ואל־נמות 1 S. 12, 19.
כי־מות נמות 2 Sam. 14, 14.
כי מהר נמות Jes. 22, 13.
אלהי קדשי לא נמות Hab. 1, 12.
2 *impf. pl.*: תָּמוּתוּ
ויאמנו דבריכם ולא
תמותו Gn. 42, 20.
ולא תמותו Lev. 8, 35.
ולא תמתו Lev. 10, 6.
לא תצאו פן־תמתו Lev. 10, 7.
אל־אהל מועד ולא תמתו Lev. 10, 9.
לא תחללו ולא תמותו Nu. 18, 32.
רחיו ולא תמתו 2 Reg. 18, 32.
ושם תמותו Jer. 22, 26.
למה תמותו אתה ועמך Jer. 27, 13.
ושם תמתו Jer. 42, 16.
תמותו במקום Jer. 42, 22.
ולמה תמותו Ez. 18, 31. 33, 11.
2 *impf. pl.*: תְּמוּתוּן
ולא תגעו בו פן־תמתון Gn. 3, 3.
לא־מות תמתון Gn. 3, 4.
אכן כאדם תמותון Ps. 82, 7.
הזה לכם עד־תמתון Jes. 22, 14.
3 *impf. pl.*: יָמֻתוּ
ירחצו־מים ולא ימתו Ex. 30, 20.
ידיהם ורגליהם ולא ימתו Ex. 30, 21
ולא ימתו בטמאתם Lev. 15, 31.
עיריהם ימתו Lev. 20, 20.
וחיו ולא ימתו Num. 4, 19.
יתמו ושם ימתו Num. 14, 35.
מעלי ולא ימתו Num. 17, 25.
ולא־ימתו גם־הם Num. 18, 3.
מות ימתו במדבר Num. 26, 65.
ימותו אנשים 1 Sam. 2, 33.
ביום אחד ימותו שניהם 1 S. 2, 34.
ואם־ימתו חצינו 2 Sam. 18, 3.
לא־ימותו אבות על־בנים 2 Chr. 25, 4
ובנים לא־ימותו 2 Chr. 25, 4.
כי איש בחטאו ימותו 2 Chr. 25, 4.
ימותו ולא בחכמה Job. 4, 21.
רגע ימתו Job. 34, 20.
כי יראה חכמים ימותו Ps. 49, 11.
ואוילים בחסר־לב ימותו Prv. 10, 21
הבחורים ימותו Jer. 11, 22.
ימתו ברעב Jer. 11, 22.
תחלאים ימתו Jer. 16, 4.
בדבר גדול ימתו Jer. 21, 6.
ימותו בחרב Jer. 42, 17.
בחרב וברעב ימתו Jer. 44, 12.
שלשתיך בדבר ימותו Ez. 5, 12.
בדבר ימותו Ez. 33, 27.
בחרב ימותו כל חטאי Am. 9, 10.
3 *impf. pl.*: וַיָּמוּתוּ
ויומתו מעבדי המלך 2 S. 11, 24.
ויפל על־הנערים ויומתו Job. 1, 19.
3 *impf. pl.*: וַיָּמֻתוּ
וימתו הצפרדעים Ex. 8, 9.
ויומתו לפני יי Lev. 10, 2.
לפני־יי וימתו Lev. 16, 1.
וימתו האנשים Num. 14, 37.

וימתו רבים Jos. 10, 11.
וימתו גם כל־אנשי מגדל Jud. 9, 49.
וימתו גם־שניהם Ruth 1, 5.
מן־העם וימתו 2 Sam. 1, 4.
3 *impf. pl.*: שִׁימָתוּ
כי החיים יודעים שימתו Eccl. 9, 5.
3 *impf. pl.*: יְמוֹתָךְ
וישביה כמו־כן ימותון Jes. 51, 6.
3 *impf. pl.*: יְמֻתוּן
כל־האדם ימתון אלה Nu. 16, 29.
3 *impf. pl. f.*: תְּמוּתֶנָּה
אשר לא־תמותנה Ez. 13, 19.
Pi-el: מוֹתַתְּ
3 *perf. c. suff.*: מְמוֹתַתְנִי
אשר לא־מותתני מרחם Jer. 20, 17.
1 *perf.*: מִתִּתִּי
אנכי מתתי את־משיח יי 2 S. 1, 16
part.: מְמוֹתֵת
ונשא כליו ממותת אחריו 1 S. 14, 13.
inf. constr.: לְמוֹתֵת
ונכאה לבב למותת Ps. 109, 16.
imprt. c. suff.: וּמְוֹתַתְנִי
שלח חרבך ומותתני Jud. 9, 54.
עמד־נא עלי ומתתני 2 Sam. 1, 9.
1 *impf. c. s.*: וְאָמִתַתְהוּ
ואעמד עליו ואמתתהו 2 S. 1, 10.
3 *impf. c. s.*: וַיְמִתַתְהוּ
מתעה וימתתהו 1 Sam. 17, 51.
3 *impf. f.*: תְּמוֹתַת
תמותת רשע רעה Ps. 34, 22.
Hif-il: הֲמִית 3 *perf.*
אשר־המית במותו Jud. 16, 30.
מאשר המית בחייו Jud. 16, 30.
המית את־עשהאל 2 Sam. 3, 30.
המית את־הגבעונים 2 Sam. 21, 1.
המכים לא המית 2 Reg. 14, 6.
ואת־רצין המית 2 Reg. 16, 9.
שר־הצבא המית 1 Chr. 19, 18.
בניהם לא המית 2 Chr. 25, 4.
3 *perf.*: וַהֲמִית
והמית איש Ex. 21, 29.
3 *perf. c. suff.*: וַהֲמִיתָנִי
ואם־יש־בי־עון והמתני 2 S. 14, 32.
3 *perf. c. suff.*: וַהֲמִיתָךְ
והמיתך אדני יי Jes. 65, 15.
3 *perf. c. suff.*: חֲמִיתָם
ולא המיתם Jer. 41, 8.
3 *perf. f. c. s.*: וַהֲמִיתַתְהוּ
2 Chr. 22, 11. ולא המיתתהו
2 *perf.*: וַהֲמִתָּה
והמתה את־העם הזה Nu. 14, 15.
והמתה מאיש 1 Sam. 15, 3.
1 *perf.*: וַהֲמִתִּי
והמתי ברעב שרשך Jes. 14, 30.
והמתי מחמדי בטנם Hos. 9, 16.
1 *perf. c. suff.*: וַהֲמִתִּיו
והכתיו והמיתיו 1 Sam. 17, 35.
1 *perf. c. suff.*: וַהֲמִתִּידָה
והמתיה בצמא Hos. 2, 5.
3 *perf. pl.*: הֵמִיתוּ
לא המיתו איש 1 Sam. 30, 2.
בני־המלך המיתו 2 Sam. 13, 32.
המיתו בחרב 2 Reg. 11, 20.
המיתו בחרב 2 Chr. 23, 21.
3 *prf. pl. c. s.*: הֲמִתָתְהוּ
המתהו חזקיהו Jer. 26, 19.
2 *perf. pl.*: הֲמִתֶּם
המתם את־עם יי Num. 17, 6.
2 *perf. pl.*: וַהֲמִתֶּם
והמתם אתו אל־תיראו 2 S. 13, 28.
2 *prf. f. pl.*: וַהֲמִתֶּן
אם־בן הוא והמתן Ex. 1, 16.

part.: מֵמִית *sg.*
יי ממית ומחיה 1 Sam. 2, 6.
part. pl.: מְמִיתִים
והנם ממיתים אותם 2 Rg. 17, 26.
part. pl.: מְמִתִּים
כי אם־ממתים Jer. 26, 15.
part. pl.: לְמֻמָתִּים
וחיתו לממתים Job. 33, 22.
inf. abs.: הָמֵת
המת בחרב 2 Reg. 11, 15.
חלוא המת תמיתני Jer. 38, 15.
inf. abs.: וָהָמֵת
והמת לא נמיתך Jud. 15, 13.
והמת אל־תמיתהו 1 Rg. 3, 26.
והמת לא תמיתהו 1 Reg. 3, 27.
inf.: הָמֵת
לבלתי המית אתו Lev. 2, 4.
inf. c. hint.: הָהָמֵת
ההמת המתהו חזקיהו Jer. 26, 19.
inf. constr.: לְהָמִית
להמית צדיק עם־רשע Gn. 18, 25.
להמית את־כל־הקהל Ex. 16, 3.
להמית אתי ואת־בני Ex. 17, 3.
להמית את־דוד 1 Sam. 19, 1.
להמית את־דוד 1 Sam. 19, 5.
להמית את־דוד 1 Sam. 20, 33.
להמית את־אבנר בן־נר 2 S. 3, 37.
וימדד שני־חבלים להמית 2 S. 8, 2.
להמית עיר ואם 2 Sam. 20, 19.
איש להמית בישראל 2 Sam. 21, 4.
להמית את־ירבעם 1 Reg. 11, 40.
להמית את־בנה 1 Reg. 17, 20.
להמית ולהחיות 2 Reg. 5, 7.
אחת דתו להמית Esth. 4, 11.
להמית את־גדליהו Jer. 41, 4.
להמית אתנו Jer. 43, 3.
להמית נפשות Ez. 13, 19.
inf. constr.: וְלַהֲמִית
ולהמית את־בני 1 Reg. 17, 18.
inf. c. suff.: לַהֲמִיתֵנִי
להמיתני ואת־עמי 1 Sam. 5, 10.
מתנקש בנפשי להמיתני 1 S. 28, 9.
ביד אחאב להמיתני 1 Rg. 18, 9.
inf. c. suff.: לַהֲמִיתֵנוּ
להמיתנו במדבר Num. 16, 13.
לו חפץ יי להמיתנו Jud. 13, 23.
inf. c. suff.: לַהֲמִיתֶךָ *p.*
שאול אבי להמיתך 1 Sam. 19, 2.
inf. c. suff.: הֲמִיתוֹ
ויבקש המיתו Ex. 4, 24.
ואל־המיתו אל־תשא Prv. 19, 18.
ויבקש המלך המיתו Jer. 26, 21.
inf. c. suff.: לַהֲמִיתוֹ
ויתנכלו אתו להמיתו Gn. 37, 18.
בראשונה להמיתו Dt. 13, 10.
בראשנה להמיתו Dt. 17, 7.
במטה אלי להמיתו 1 Sam. 19, 15.
ומבקש להמיתו Ps. 37, 32.
וישמרו את־הבית להמיתו Ps. 59, 1.
ביד־העם להמיתו Jer. 26, 24.
inf. c. suff.: וְלַהֲמִיתוֹ
ולהמיתו בבקר 1 Sam. 19, 11.
inf. c. suff.: לְהָמִיתָם
הוציאם להמתם במדבר Dt. 9, 28.
כי־חפץ יי להמיתם 1 Sam. 2, 25.
imprt. c. s.: הָמִיתֵנִי
ואם־יש־בי עון המיתני 1 S. 20, 8.
imprt. pl.: וְהָמִיתוּ
סבו והמיתו כהני יי 1 S. 22, 17.
1 *imperf.*: אָמִית
אני אמית ואחיה Dt. 32, 39.
1 *impf. c. s.*: אֲמִיתֶךָ
אם־אמיתך בחרב 1 Reg. 2, 8.

1 *impf. c. s.*: אֲמִיתֶךָ *p.*
וביום הזה לא אמיתך 1 Rg. 2, 26.
אם אמיתך ואם־אתנך Jer. 38, 16.
1 *impf. c. s.*: אֲמִיתֵךְ
שלחני למה אמיתך 1 Sam. 19, 17.
2 *imperf.*: תָּמִית
את־שני בני תמית Gn. 42, 37.
2 *impf. c. s.*: תְּמִיתֵנִי
הלוא המת תמיתני Jer. 38, 15.
2 *impf. c. s.*: תְּמִתֵנִי
אל־תמתני Jer. 41, 8.
3 *imperf.*: יָמִית
הוא ימית את־הרצח Num. 38, 19.
ימית את־הרצח Num. 38, 21.
ולא־ימית אתי 1 Sam. 5, 11.
אם־ימית את־עבדו בחרב 1 Rg. 1, 51
מחרב חזאל ימית יהוא 1 Rg. 19, 17.
ימית אלישע 1 Reg. 19, 17.
אם־שוט ימית פתאם Job. 9, 23.
וברוח שפתיו ימית רשע Jes. 11, 4.
3 *impf. ap.*: וַיָּמָת
וימת גם־אתו Gn. 38, 10.
וימת ביום ההוא 1 Sam. 22, 18.
את־האחד וימת אתו 2 S. 14, 6.
וימת את־דגתם Ps. 105, 29.
וימת אתו Jer. 41, 2.
3 *impf. c. s.*: וַיְמִיתֵהוּ
וימתהו יי Gn. 38, 7.
ויך את־הפלשתי וימתהו 1 S. 17, 50.
ויך את־הפלשתי וימתהו 2 S. 21, 17.
ויפגע־בו וימיתהו 1 Reg. 2, 34.
אריה בדרך וימיתהו 1 Rg. 13, 24.
וימתהו כדבר יי 1 Reg. 13, 26.
וימתהו בעשא בשנת 1 Rg. 15, 28.
ויכהו וימיתהו 1 Reg. 16, 10.
ויכהו קבל־עם וימיתהו 2 Rg. 15, 10.
וימיתהו וימלך תחתיו 2 Rg. 15, 14.
וימיתהו וימלך 2 Reg. 15, 25. 30.
וימיתהו במגדו 2 Reg. 23, 29.
רע בעיני יי וימיתהו 1 Chr. 2, 3.
ולא־דרש ביי וימיתהו 1 Chr. 10, 14.
3 *impf. c. s.*: יְמִיתֵנִי
הוא ימתנו Num. 38, 19.
3 *impf. c. s.*: וַיְמִיתֵם
יהושע אחרי־כן וימיתם Jos. 10, 26.
לכד ויכם וימיתם Jos. 11, 17.
וימיתם ברבלה 2 Reg. 25, 21.
וימתם ברבלה Jer. 52, 26.
3 *impf. fem.*: תָּמִית
ופתח תמית קנאה Job. 5, 2.
3 *impf. f. c. s.*: תְּמִיתֵנִי
תאות עצל תמיתנו Prv. 21, 25.
1 *impf. pl. c. s.*: נְמִיתֵךְ
והמת לא נמיתך Jud. 15, 13.
ולא נמיתך Jer. 38, 25.
1 *impf. pl. c. s.*: וְנָמִיתָהוּ
ונמתהו בנפש אחיו 2 Sam. 14, 7.
3 *impf. pl. c. s.*: וַיְמִיתֵם
אשר בגבעה ונמיתם Jud. 20, 13.
תנו האנשים ונמיתם 1 S. 11, 12.
2 *impf. pl. c. s.*: תְּמִיתֻהוּ
והמת אל־תמיתהו 1 Reg. 3, 26.
והמת לא תמיתהו 1 Reg. 3, 27.
2 *impf. pl. c. s.*: תְּמִיתוּנִי
לא תמיתוה בית יי 2 Chr. 23, 14.
3 *impf. pl.*: וַיְמִיתוּ
וימיתו את־המלך 2 Reg. 21, 23.
3 *impf. pl. c. s.*: יְמִיתֻנוּ
ואם־ימיתנו ומתנו 2 Reg. 7, 4.
3 *impf. pl. c. s.*: וַיְמִיתֻהוּ
ויכהו וימתהו 2 Sam. 4, 7.
את־אבשלום וימתהו 2 S. 18, 15.
וימתהו שם 2 Reg. 14, 19.

אל־יהוא וימיתהו 2 Chr. 22, 9.
לכישה וימיתהו שם 2 Chr. 25, 27.
וימיתהו בביתו 2 Chr. 33, 24.
3 *impf. pl. c. s.*: וַיְמִיתֻהָ
בית המלך וימיתוהו שם 2Chr. 23, 15.
Hof al: הוּמַת *p. 3 perf.*
ולא הומת 2 Reg. 11, 2.
3 *perf.*: וְהוּמַת
חטא משפט־מות והומת Dt. 21, 22.
3 *perf. pl.*: הֻמְתוּ
והם המתו בימי קציר 2 S. 21, 9.
part. masc: מוּמָת *sg.*
מחר אתה מומת 1 Sam. 19, 11.
part. pl.: הַמְּמֻתִים Q'ri.
בני־המלך הממותים 2 Reg. 11, 2.
בני־המלך המומתים 2 Chr. 22, 11.
3 *imperf.*: יוּמָת *p.* יוּמַת
ובאשתו מות יומת Gn. 26, 11.
מות יומת Ex. 19, 12. 21, 12. 15. 16. 17. 22, 18. 31, 14. 15.
וגם־בעליו יומת Ex. 21, 29.
העשה בו מלאכה יומת Ex. 35, 2.
מות יומת Lev. 20, 2. 9. 10. 15. 24, 16. 17. 27, 29.
בנקבו שם יומת Lev. 24, 16.
ומכה אדם יומת Lev. 24, 21.
והזר הקרב יומת Num. 1, 51. 3, 10. 38. 18, 7.
מות יומת האיש Num. 15, 35.
מות יומת הרצח Num. 35, 16.
מות־יומת המכה Num. 35, 21.
כי־מות יומת Num. 35, 31.
חולם החלום ההוא יומת Dt. 13, 6.
יומת המת Dt. 17, 6.
לא יומת על־פי Dt. 17, 6.
לכל אשר־תצונו יומת Jos. 1, 18.
אשר יריב לו יומת Jud. 6, 31.
לאמר מות יומת Jud. 21, 5.
לא־יומת איש ביום הזה 1 S. 11, 13.
חי־ה׳ אם־יומת 1 Sam. 19, 6.
למה יומת מה עשה 1 S. 20, 32.
התחת זאת לא יומת 2 S. 19, 22.
היום יומת איש בישראל 2 S. 19, 23.
כי היום יומת אדניהו 1 Rg. 2, 24.
והבא אל־השדרות יומת 2 Rg. 11, 8.
בחטאו ימות 2 Reg. 14, 6. *Q'ri.*
לי׳ אלהי־ישראל יומת 2 Chr. 15, 13.
והבא אל־הבית יומת 2 Chr. 23, 7.
יומת בחרב 2 Chr. 23, 14.
יומת נא את־האיש הזה Jer. 38, 4.
מות יומת דמיו בו Ez. 18, 13.
3 *impf. fem.*: תּוּמָת
אל־תומת בית ה׳ 2 Reg. 11, 15.
3 *impf. fem.*: וַתּוּמָת
בית המלך ותומת שם 2 Rg. 11, 16.
3 *impf. pl.*: יוּמְתוּ
לא יומתו כי־לא חפשה Lev. 19, 20.
מות־יומתו שניהם Lev. 20, 11. 12.
לא־יומתו אבות על־בנים Dt. 24, 16.
לא יומתו על אבות Dt. 24, 16.
לא־יומתו אבות 2 Reg. 14, 6.
ובנים לא־יומתו 2 Reg. 14, 6.
3 *impf. pl.*: יוּמָתוּ *p.*
מות יומתו Lev. 20, 13. 16. 27.
בחטאו יומתו Dt. 24, 16.

מָוֶת

ז׳, ונקסיכתא מָוֶת, וכתיב סיפרינת מָוְתָה, וגם נקדמותו ככתוי, לפי דוגמאות סיפרינים, וכן נשלוקי קדם סלנוי מוֹתִים, כנקפרעות לקדות למוצ, נקדוש כוונם, וכן תענגים, תעדנים, עדנים, לתכנים, דדים. פרוצו לנתתו תשוקה וסיפכת קיים [עתד], נסשלל על זד ולכדון פת ודבר וסוס עדקם וקעב שוקה וכלהם וכדומם,

וְמָוֶת
אבדון ומות אמרו Job. 28, 22.
חצים ומות Prv. 26, 18.

הַמָּוֶת
רק את־המות הזה Ex. 10, 17.
ואת־המות ואת־הרע Dt. 30, 15.
כי המות יפריד Ruth 1, 17.
אכן סר מר־המות 1 Sam. 15, 32.
כפשע ביני ובין המות 1 S. 20, 3.
פן־אישן המות Ps. 13, 4.
ויום המות מיום הולדו Eccl. 7, 1.
ואין שלטון ביום המות Eccl. 8, 8.
בלע המות לנצח Jes. 25, 8.
ואת־דרך המות Jer. 21, 8.

וְהַמָּוֶת
החיים והמות נתתי Dt. 30, 19.

בַּמָּוֶת
שרידיו במות יקברו Job. 27, 15.
כי אין במות זכרך Ps. 7, 6.

כַּמָּוֶת
כי־עזה כמות אהבה Cant. 8, 6.
בבית כמות Thr. 1, 20.
כמות ולא ישבע Hab. 2, 5.

לָמָּוֶת
אם־למות אם־לחיים 2 S. 15, 21.

לַמָּוֶת
המחכים למות ואינגו Job. 3, 20.
למות תוצאות Ps. 68, 21.
חצל לקחים למות Prv. 24, 11.
הערה למות נפשו Jes. 53, 12.
אשר למות למות Jer. 15, 2.
עצתם עלי למות Jer. 18, 23.
אשר למות למות Jer. 43, 11.
כי כלם נתנו למות Ez. 31, 14.

וְלַמָּוֶת
ולמות לא נתנגי Ps. 118, 18.

מִמָּוֶת
את־נפשתינו ממות Jos. 2, 13.
ברעב פדך ממות Job. 5, 20.
להציל ממות נפשם Ps. 33, 19.
כי הצלת נפשי ממות Ps. 56, 14.
לא־חשך ממות Ps. 78, 50.
חלצת נפשי ממות Ps. 116, 8.
וצדקה תציל ממות Prv. 10, 2. 11, 4.
מר ממות את־האשה Eccl. 7, 26.
ממות אגאלם Hos. 13, 14.
c. h finis: הַמָּוְתָה
המותה לחסידיו Ps. 116, 15.
constr.: מְוֹת
ויהי אחרי מות אברהם Gn. 25, 11.
אחרי מות אברהם Gn. 26, 18.
אחרי מות שני בני Lev. 16, 1.
תמות נפשי מות ישרים Nu. 23, 10.
עד־מות הכהן הגדל Num. 35, 25.
עד־מות הכהן הגדל Nu. 35, 28.
ואחרי מות הכהן הגדל Nu. 35, 28.
עד־מות הכהן Num. 35, 32.
ויהי אחרי מות משה Jos. 1, 1.
עד־מות הכהן הגדל Jos. 20, 6.
ויהי אחרי מות יהושע Jud. 1, 1.
אחרי מות אישך Ruth 2, 11.
ויהי אחרי מות שאול 2 S. 1, 1.
עד־מות שלמה 1 Reg. 11, 40.
אחרי מות אחאב 2 Reg. 1, 1.
אחרי מות יהואש 2 Reg. 14, 17.
ואחר מות־חצרון 1 Chr. 2, 24.
אחרי מות אביו 2 Chr. 22, 4.
ואחרי מות יהוידע 2 Chr. 24, 17.
אחרי מות יואש 2 Chr. 25, 25.
כמות זה כן מות זה Eccl. 3, 19.
בשנת־מות המלך עזיהו Jes. 6, 1.
בשנת־מות המלך אחז Jes. 14, 28.
החפץ אחפוץ מות רשע Ez. 18, 23.
constr.: בְּמוֹת
אל־אראה במות הילד Gn. 21, 16.

וכלי־מות סיפכנים סיפות, ויען סיפות, כי כדפס סיפות לנפק עולס, בן־מות ופ׳־ג־מות לו סכפסר לניפס לו סיפוג לניפס, נעני־מות סס נעני נפול וניפכס, וקלני־מות קלני ניפכס, וסכנוי כך מעוע דמעוען. מעקל סנס נפלס חָנָה, אָנָן, נקמון פ׳ ספעל.

n. m. (ad s. f. חָנָה, c. מוֹת, add. *He* parag. מָוְתָה), mors, primum nonnisi *singulariter*, ex more abstractivorum, deinde (in libris inferiori aetate scriptis) pl. מוֹתִים (ad s. f. מֲתָנִים, מֲתָנָיִם, דֹּדִים, אֲהָבִים), de morte tum corporali tum spirituali et aeterna; כְּלֵי־מָוֶת, instrumenta, quae mortem inferunt; יֵשֶׁן מָוֶת, somno mortis sopiri, etenim somnus, ex quo, cum dies resurrectionis illucescit, excitamur, imago et simulacrum est mortis; אִישׁ, בֶּן־מָוֶת, homo vel morti traditus vel supplicio mortis, quae est poena peccati, puniendus; שַׁעֲרֵי מָוֶת (= שַׁעֲרֵי שְׁאוֹל), *πύλαι ᾅδου*; חַדְרֵי מָוֶת, domicilia mortis, in quae per sepulcrum introitur. LXX. *θάνατος, θανάτωσις; ψυχή*; דַּרְכֵי מָוֶת *πυθμὴν ᾅδου*.

ולו אין משפט־מות Dt. 19, 6.
משפט־מות והומת Dt. 21, 22.
אין לנער חטא מות Dt. 22, 26.
מהומת־מות 1 Sam. 5, 11.
כי בן־מות הוא 1 Sam. 20, 31.
חי־ה׳ כי בני־מות אתם 1 S. 26, 16.
כי בן־מות האיש 2 Sam. 12, 5.
אנשי־מות לאדני המלך 2 S. 19, 29.
כי אפפני משברי־מות 2 S. 22, 5.
קדמני מקשי־מות 2 Sam. 22, 6.
כי איש מות אתה 1 Reg. 2, 26.
לא־יהיה משם עוד מות 2 Rg. 2, 21.
ויאמרו מות בסיר 2 Reg. 4, 40.
מות מעצמותי Job. 7, 15.
יאכל בדיו בכור מות Job. 18, 13.
כי־ידעתי מות תשיבני Job. 30, 23.
הנגלו לך שערי־מות Job. 38, 17.
ולו הכין כלי־מות Ps. 7, 14.
מרוממי משערי־מות Ps. 9, 14.
אפפוני חבלי־מות Ps. 18, 5. 116, 3.
קדמוני מוקשי מות Ps. 18, 6.
ולעזר־מות תשפתני Ps. 22, 16.
מות ירעם Ps. 49, 15.
ואימות מות נפלו עלי Ps. 55, 5.
*ישי מות ׀ עלימו Ps. 55, 16.
ולא יראה־מות Ps. 89, 49.
ויגיעו עד־שערי־מות Ps. 107, 18.
שחה אל־מות ביתה Prv. 2, 18.
הגליה ירדות מות Prv. 5, 5.
יורדות אל־חדרי־מות Prv. 7, 27.
כל־משנאי אהבו מות Prv. 8, 36.
ודרך נתיבה אל־מות Prv. 12, 28.
לסור ממוקשי מות Prv. 13, 14. 14, 27.
ואחריתה דרכי־מות Prv. 14, 12. 16, 25.
חמת־מלך מלאכי־מות Prv. 16, 14.
מות וחיים ביד־לשון Prv. 18, 21.
זבובי מות יבאיש Eccl. 10, 1.
כרתנו ברית את־מות Jes. 28, 15.
בריתכם את־מות Jes. 28, 18.
מות יהללך Jes. 38, 18.
ונבחר מות מחיים Jer. 8, 3.
עלה מות בחלונינו Jer. 9, 20.
יהיו הרגי מות Jer. 18, 21.
משפט־מות לאיש הזה Jer. 26, 11.
משפט־מות Jer. 26, 16.
אהי דבריך מות Hos. 13, 14.
חרה־לי עד־מות Jon. 4, 9.

ואת־קרח במות העדה Nu. 26, 10.
והיה ׀ במות השופט Jud. 2, 19.
במות אדם רשע Prv. 11, 7.
לא אחפץ במות המת Ez. 18, 32.
אם־אחפץ במות הרשע Ez. 33, 11.
constr.: וּבְמוֹת
ובמות אביה ואמה Esth. 2, 7.
constr.: כְּמוֹת
אם־כמות כל־האדם Num. 16, 29.
ויהי כמות אחאב 2 Reg. 3, 5.
כמות זה כן מות זה Eccl. 3, 19.
constr. c. h int.: הַכְּמוֹת
חכמות נבל ימות אבנר 2 S. 3, 33.
cum suff.: מוֹתִי
לא ידעתי יום מותי Gn. 27, 2.
לפני ה׳ לפני מותי Gn. 27, 7.
ואף כי־אחרי מותי Dt. 31, 27.
כי ידעתי אחרי מותי Dt. 31, 29.
כי טוב מותי מחיי Jon. 4, 3.
טוב מותי מחיי Jon. 4, 8.
cum suff.: בְּמוֹתַי
במותי וקברתם אתי 1 Reg. 13, 31.
cum suff.: מוֹתוֹ
אשר יברכך לפני מותו Gn. 27, 10.
אביך צוה לפני מותו Gn. 50, 16.
את־בני ישראל לפני מותו Dt. 33, 1.
מן־הבטן עד־יום מותו Jud. 13, 7.
עד־יום מותו 1 Sam. 15, 35.
ויכן דויד לרב לפני מותו 1Chr. 22, 5.
מצרע ׀ עד־יום מותו 2 Chr. 26, 21.
עד־יום מותו Jer. 52, 11. 34.
cum suff.: מֹתוֹ
ויהי מצרע עד־יום מתו 2 Rg. 15, 5.
cum suff.: בְּמֹתוֹ
במתו בהר ההר Num. 33, 39.
מאה ועשרים שנה במתו Dt. 34, 7.
cum suff.: בְּמוֹתוֹ
אשר־המית במותו Jud. 16, 30.
ושלשים שנה במותו 2 Chr. 24, 15.
וכבוד עשו־לו במותו 2 Chr. 32, 33.
כי לא במותו יקח הכל Ps. 49, 18.
וחסה במותו צדיק Prv. 14, 32.
cum suff.: וּבְמוֹתוֹ
וכמותו אמר ירא ה׳ 2Chr. 24, 22.
cum suff.: לְמוֹתוֹ
ומרדף רעה למותו Prv. 11, 19.
cum suff.: מוֹתָהּ
עד יום מותה 2 Sam. 6, 23.
cum suff.: בְּמוֹתָם
כל־הנגע בהם במתם Lev. 11, 31.
עליו מהם ׀ במתם יטמא Lev. 11, 32.
לא־יטמא להם במתם Num. 6, 7.
cum suff.: וּבְמוֹתָם
ובמותם לא נפרדו 2 Sam. 1, 23.
cum suff.: לְמוֹתָם
כי אין חרצבות למותם Ps. 73, 4.
pl. constr.: מוֹתֵי
מותי ערלים תמות Ez. 28, 10.
pl. c. suff.: *בְּמֹתָיו
*ואת־עשיר במותיו Jes. 53, 9.

מָוֶת

נקמי כמו נענני, ומידועם מיתא.

n. aram. (def. מוֹתָא), ejusdem, qua hebraicum, significationis.

LXX. *θάνατος*.

absol.: לְמָוֶת
הן למות הן לשרשו Esr. 7, 26.

מָמוֹת

ז׳ ע״פ מָקוֹם, מָגוֹר, ומסכוון מופנש כמו מוּת, ונמלא קן נכנוי מְמוּתִים, ונ״ל נכתיב מל מְמֻתָּיִם. נקרמי מָמֹת, מָמוֹתָא, מְיָתָא, מְוֹתָנָא משלמו.

n. m. pluralet. (ad s. f. מָוֶת, pl. מָמוֹתִים, semel Ketib pro מְמֻתִים), mors, occisio. LXX. *θάνατος.*

constr. pl.: מְמוֹתֵי

Jer. 16, 4. ממותי תחלאים ימותו

Ez. 28, 8. ומתה ממותי חלל

תְּמוּתָה

ג״כ,נדמין מכוון לְמָוֶת, מָוֶת, ומוּם מקשׁוּר בּן-תְּמוּתָה.

n. f., sicut מָוֶת, מָמוֹת, mors, nex, interfectio. LXX. *θανατοῦν.*

Ps. 79, 11. הותר בני תמותה

Ps. 102, 21. לפתח בני תמותה

מֵת

sbst. vir, homo, v. p. 665.

מִתְּם

adv., virilim, v. p. 665 *s.* מֵת

מָזַג

פעל ל״ע כ״ק נכנוד, ומכוון כמו מָסַךְ לקמן, תמוכ רפיון מאכו, לומר מסיכה וערוב [מיצגן], ובלאמר מין מכמוג מכנעים ובתכל, וכן פרשו התורכים, וזגור נגמרת ובתרגום, ובסף רבנית מזיגה טופלת על כל דבר במדה ומקום וביאור המשונע [עגמעפיריגן], לכן ממוג מקויר וכדומה. עי׳ מסך.

v. inus., sicut מָסַךְ (unde emollitum est), *μίσγ-ειν*, *misc*-ere (misch-en), arab. *mazag'a*, spec. vinum condimentis miscere, rab. vi latiori: temperare, temperationem facere.

מֶזֶג

ג״ו והמוכן כמו מָסָךְ, לומר יין מממוג [מיש-ווין, וויבן-וויין], בלקחי מָזַג לו מופבע, לומר מממוג, לו כוס מלא יין מוגן, ובגמרת מָזֵג תכוכה מממוגת, ובכנכית תוקני מִזְגֵר, מִזְגֶרֶת, ומסר הַמִּזְגָּה, ובתרגום עוד מסר מָזוֹג, לומר מעקה, והמופבע מְמָזָג, מעבין מרקחה.

n. m., sicut מָסָךְ, vinum mixtum seu conditum (Würzwein), vel aram. מָזְגָּא (= כּוֹס), poculum conditi vini plenum. LXX. *κρᾶμα.*

הַמֶּזֶג

p.

Cant. 7, 3. אלי-יחסר המזג

מִזְרָה

פעל ל״ע כ״ק נתמוכה מִזֵּר הנסתך, ע״מ חָצֵר, חֵפֶר, וא״כ הכפרד מָזָה, ע״מ הָפָה, קָצָה, והוא ניכוני כונן ועתיק שנתעכם, והפרש מָזָה כמו מָצָה לקמן, לשון מניכה [אויסווישן]. לכן נפכוב זה יהיה המכוון מוכני-רעב, ולהמשך הפסוק יאות מכוני רעב הפעוליי. וגם לדעת הר״ק, שפרשו מעכין שריפה, מתנגד ניכוני פועל, וניקוכו שכוני רעב כגד דקדוק המלה. וכ״ל שהוא שם נסקך מהיקד מָזַר, ע״ש שָׁמֵד וכדומה, והפעל הוא נקחת כמו מלה, לולא פרוש הפסוק נסנכון לחלה.

v. trans., sicut מָצָה, exsugere, unde adj. part. מָזֵה ad s. f. רֶזֶה (c. pl. מְזֵי רָפֵי, ad s. f. קָצֵי a קָצֵה, רָפֵה, vel potius, cum in dictione מְזֵי-רָעָב *partic. passivum* requiratur, adj. מָזֵי q. v.

מָזֵי

תוקני וכרי, וסמך הרבוי מְזֵי כמו שָׁמֵי ומָזֵי, de cingulo Orionis, aut ex מְזָרוֹת, ita ut, sicut מָזֵי, de diademate septentrionali dicatur. Targ. שְׁמָרֵי מַזָּלְיָא. LXX. *Μαζουρώθ* (Vulg. *Lucifer*).

pl.: מַזָּרוֹת

Job. 38, 32. התצרא מזרות בעתו

מָזֵר

ג״ו ע״מ דָּבֵר, ותך נקנון מְזָרִים, והמוכן כמו מַזֵּר, בלי הפרש מכוון.

n. m. (ad s. f. דָּבֶר) *pluralet.* (מְזָרִים), sicut מַזֵּר, sidus septentrionale (nördliches Sternbild). Alii *n. poët.* ventorum nubes *dissipantium* esse dicunt (Pi-ël v. זָרָה). Targ., retento vocab. hebraico: מְכַנְּשָׁא מְזָרִים קוֹרָא. LXX. *ἀκρωτήρια.*

pl.: וּבְמִזָּרִים

Job. 37, 9. וממזרים קרה

מְזַח, מֵזַח

v. s. r. מָזַח *p.* 629.

מִזְחָא

ז״ו מְזָחָה נכנוכות, לשון מכלוס נכף לו כיל משמוס וגיל [שלשגען], קלשטגען], ובלקחי מְזָחָא לרוב עם נכנוכות, ונגמרת כניכים רבים, וכן פרש בשתי ערב, ל״מ ניוכי [*μάχ-ομαι*], וכדומה.

v. intr., pulsare, percutere, complodere (veluti manus), aram. מְזָחָא, gr. *μάχ-εσθαι.* LXX. *κροτεῖν, ἐπικροτεῖν, συγκρούειν.*

3 *impf. pl.:* יִמְזָחָאוּ

Ps. 98, 8. נהרות ימחאו־כף

Jes. 55, 12. ימחאו־כף

Pi-el: מִזָּחָא

inf. c. suff.: מַזְחֲאָךְ

Ez. 25, 6. יען מחאך יד

מְזַחַי

ז״ו, והמוכן מכס ודקוף [שלשגן, שלשסם], בהקשר עם חֻבָּלוֹ מן חָבַל = קָבַל, כמוכן לפכי, ול״כ הפעל על מכת דיק. ונגוד מן מחס בדומה לְמָחַץ, וכנכר פרשוהו כ׳ יוכח וכ׳ יסודם מפרש מחץ, והלוקח מס לשתי עושה.

n. m., percussio, cum חֻבָּלוֹ (a חָבַל = קָבַל h. e. לְפָנֵי), percussio rei oppositae et obviae h. e. aries bellicus, quo muri percutiuntur, a v. מְזָחָא = מָזָחָא. LXX. *λόγχη.*

constr.: וּמִמְזַחֵי

Ez.26,9. ומחי קבלו יתך בחמותיך

מִזְחָה

ג״כ גויכ מָזַח, והמוכן מכס [שלשגן, שלשל], ויזוע מהמשך. עי׳ עוד פרוש לחר לגל קיס, ולפשר שגם לקיס המוכן של הכלס, כפי הכרלס מן קויס בלקחי.

n. f. (a m. מַזַּח), plaga, macula (*Mal*), stigma, a v. מְזָחָא = מָזָחָא. Nisi rad. est חָזָה (aram. חֲזָא, unde חִזְיָה), vi percutiendi, verberandi, vulnerandi. LXX. *ἀπὸ τοῦ ὑγιοῦς, τὸ ὑγιασθέν.*

constr.: מִמְזַחַת

Lev. 13, 24. והיתה מחית המכורה

constr.: וּמִמְזַחַת

Lev. 13, 10. ומחית בשר חי

מִזְחָא

פעל בלקחי כמו בעכרי, לומר מלוס

מַזָּל

subst., v. s. r. נָזַל *p.* 695.

מְזַר

פעל ל״ע כ״ק נגוד [עי׳ מָצַר לקמן], והמוכן מתעכות ובלבול [מיבגן, מעכנגן], והשבש סוס בדוק ומכוסף, ובן בשפת סודו [*s. miçr*], ולגוב בלי כ״ם [*miç*]. ותכין גוב הסס מנף מְמַזְּרֵי, והסס מְצָרִים מן מָצַר, בדומס לְעֶבְרָה [שעות ״ב ל״ק] משבש מָצַר = מָזַר, והוגי ע״ש תלוק מלכן ע׳ כילס, ובן מלכ בשפת סודו [*miçra*], בדומס לְעֶבְרָה [מיש-פַּאלק], ועי׳ עוד מַזָּר, מָזַר.

vrb. inus., miscere, confundere, sanscr. *miçr*, et per apocopen *miç*, unde מְמַזֵּר, quemadmodum a v. מָצַר n. pr. מִצְרַיִם (= עֶבְרָה Ex. 12, 38., Mischvolk), du. מִצְרָתַיִם de duabus terrae partibus, quas *Nilus* efficit.

מַמְזֵר

ג״ו והמוכן לים-תבל [מיבלינג], לומר שתבני יהודי ותמו פלישתית, לו מעם כנכרי, ובלבול וערב המשבב לזוגת כתשב, וכי חֻבַּל ב״כ מבלבול והתערבות, שבשלל על זנות ושבשו חֻבָּלִי, עין עיוב ובלבול, ובכר פלינ כ׳ יוכח לתן-נגלח יסודו בשבש מוב, וכן בגמרת השבש סום מדבר מעוכב ובעשב ת״כ, ותיכנו במונו רלשי וכרי, ל״מ בְּיצָה (נָ) מְמֻזֶּרֶת, שבעזית תבל [עי׳ עדוגת הכשב לר׳ שמואל לתקוולטי דף ק׳], בגבלית בשב על מַמְזֵר, לשם בקלח מוב, ע״ש שהוא מְמַזֵּר לת הפרוש ודוק. עי׳ עוד מַזֵּר, מָזֵר.

n. m. (a v. מָזַר, uti jam R. Iona docuit), homo tanquam mixtus (Mischling), h. e. ex matrimonio vel concubitu illicito Hebraei et mulieris peregrinae genitus, quae seminis cum muliere extera commistio pro fornicatione habetur. Sic etiam n. חֵבֶל a v. חָבַל primum de mixtione, deinde de coitu, incestu, flagitiisque similibus dicitur. V. מְזֵר in gemara crebris locis de rebus dicitur, quae, amissa naturali puritate, impurae fiunt admixtis sordibus, veluti מְזֻרֶת (נָ) בְּיצָה. In codice *Jebamot* f. 76. מַמְזֵר tanquam compositum ex מִזֶּה זֵר explicatur; inepte scilicet. LXX. *ἀλλογενής, ἐκ πόρνης.*

Dt. 23, 3. לא־יבא ממזר בקהל יי

Zach. 9, 6. וישב ממזר באשדוד

מַזָּר

ג״ו, ותך נכרני מַזָּרוֹת, וכן מן מַזָּל מזכרי מַזָּלוֹת נקנון, ונקלָקו בדקדוקו ובמכוונו מפרשים. לד״ק כמו מְזַזֵּל בלקיפת לותיות הכלכות, לו הקלר מן מְאַזֵּר, לומר קנוכת הכסיל, לו כמו מְנַזֵּר מן נֵזֶר, לומר נזר נפוני, וכל מלס לימס שוים ל׳. ובכמן לדעתי שבשם המלס מְזַר, נמכוון שתמכנו, והמלון ערב ובלבול וקנון כוכבים בלפון [בלקר-שטערנענגרופפען], וילות פסרוש הוס למשך הכתוב.

n. m. (pl. מַזָּרוֹת, sicut מַזָּלוֹת a מַזָּל), copia sive caterva stellarum, a miscendo (Nordsterngruppen). Sunt qui *mazarot* ex *mazalot* permutata liquida factum putent; vel contractum ex מִזָּלוֹת, de cingulo Orionis, aut ex מְזָרוֹת, ita ut, sicut מָזֵי, de diademate septentrionali dicatur. Targ. שְׁמָרֵי מַזָּלְיָא. LXX. *Μαζουρώθ* (Vulg. *Lucifer*).

pl.: מַזָּרוֹת

Job. 38, 32. התצרא מזרות בעתו

מָזֵר

ג״ו ע״מ דָּבֵר, ותך נקנון מְזָרִים, והמוכן כמו מַזֵּר, בלי הפרש מכוון.

n. m. (ad s. f. דָּבֶר) *pluralet.* (מְזָרִים), sicut מַזֵּר, sidus septentrionale (nördliches Sternbild). Alii *n. poët.* ventorum nubes *dissipantium* esse dicunt (Pi-ël v. זָרָה). Targ., retento vocab. hebraico: מְכַנְּשָׁא מְזָרִים קוֹרָא. LXX. *ἀκρωτήρια.*

pl.: וּבְמִזָּרִים

Job. 37, 9. וממזרים קרה

מְזַח, מֵזַח

v. s. r. מָזַח *p.* 629.

מִזְחָא

ז״ו מְזָחָה נכנוכות, לשון מכלוס נכף לו כיל משמוס וגיל [שלשגען], קלשטגען], ובלקחי מְזָחָא לרוב עם נכנוכות, ונגמרת כניכים רבים, וכן פרש בשתי ערב, ל״מ ניוכי [*μάχ-ομαι*], וכדומה.

v. intr., pulsare, percutere, complodere (veluti manus), aram. מְזָחָא, gr. *μάχ-εσθαι.* LXX. *κροτεῖν, ἐπικροτεῖν, συγκρούειν.*

3 *impf. pl.:* יִמְזָחָאוּ

Ps. 98, 8. נהרות ימחאו־כף

Jes. 55, 12. ימחאו־כף

Pi-el: מִזָּחָא

inf. c. suff.: מַזְחֲאָךְ

Ez. 25, 6. יען מחאך יד

מְזַחַי

ז״ו, והמוכן מכס ודקוף [שלשגן, שלשסם], בהקשר עם חֻבָּלוֹ מן חָבַל = קָבַל, כמוכן לפכי, ול״כ הפעל על מכת דיק. ונגוד מן מחס בדומה לְמָחַץ, וכנכר פרשוהו כ׳ יוכח וכ׳ יסודם מפרש מחץ, והלוקח מס לשתי עושה.

n. m., percussio, cum חֻבָּלוֹ (a חָבַל = קָבַל h. e. לְפָנֵי), percussio rei oppositae et obviae h. e. aries bellicus, quo muri percutiuntur, a v. מְזָחָא = מָזָחָא. LXX. *λόγχη.*

constr.: וּמִמְזַחֵי

Ez.26,9. ומחי קבלו יתך בחמותיך

מִזְחָה

ג״כ גויכ מָזַח, והמוכן מכס [שלשגן, שלשל], ויזוע מהמשך. עי׳ עוד פרוש לחר לגל קיס, ולפשר שגם לקיס המוכן של הכלס, כפי הכרלס מן קויס בלקחי.

n. f. (a m. מַזַּח), plaga, macula (*Mal*), stigma, a v. מְזָחָא = מָזָחָא. Nisi rad. est חָזָה (aram. חֲזָא, unde חִזְיָה), vi percutiendi, verberandi, vulnerandi. LXX. *ἀπὸ τοῦ ὑγιοῦς, τὸ ὑγιασθέν.*

constr.: מִמְזַחַת

Lev. 13, 24. והיתה מחית המכורה

constr.: וּמִמְזַחַת

Lev. 13, 10. ומחית בשר חי

מִזְחָא

פעל בלקחי כמו בעכרי, לומר מלוס

מַזָּל

subst., v. s. r. נָזַל *p.* 695.

מְזַר

פעל ל״ע כ״ק נגוד [עי׳ מָצַר לקמן], והמוכן מתעכות ובלבול [מיבגן, מעכנגן], והשבש סוס בדוק ומכוסף, ובן בשפת סודו [*s. miçr*], ולגוב בלי כ״ם [*miç*]. ותכין גוב הסס מנף מְמַזְּרֵי, והסס מְצָרִים מן מָצַר, בדומס לְעֶבְרָה [שעות ״ב ל״ק] משבש מָצַר = מָזַר, והוגי ע״ש תלוק מלכן ע׳ כילס, ובן מלכ בשפת סודו [*miçra*], בדומס לְעֶבְרָה [מיש-פַּאלק], ועי׳ עוד מַזָּר, מָזַר.

vrb. inus., miscere, confundere, sanscr. *miçr*, et per apocopen *miç*, unde מְמַזֵּר, quemadmodum a v. מָצַר n. pr. מִצְרַיִם (= עֶבְרָה Ex. 12, 38., Mischvolk), du. מִצְרָתַיִם de duabus terrae partibus, quas *Nilus* efficit.

מַמְזֵר

ג״ו והמוכן לים-תבל [מיבלינג], לומר שתבני יהודי ותמו פלישתית, לו מעם כנכרי, ובלבול וערב המשבב לזוגת כתשב, וכי חֻבַּל ב״כ מבלבול והתערבות, שבשלל על זנות ושבשו חֻבָּלִי, עין עיוב ובלבול, ובכר פלינ כ׳ יוכח לתן-נגלח יסודו בשבש מוב, וכן בגמרת השבש סום מדבר מעוכב ובעשב ת״כ, ותיכנו במונו רלשי וכרי, ל״מ בְּיצָה (נָ) מְמֻזֶּרֶת, שבעזית תבל [עי׳ עדוגת הכשב לר׳ שמואל לתקוולטי דף ק׳], בגבלית בשב על מַמְזֵר, לשם בקלח מוב, ע״ש שהוא מְמַזֵּר לת הפרוש ודוק. עי׳ עוד מַזֵּר, מָזֵר.

n. m. (a v. מָזַר, uti jam R. Iona docuit), homo tanquam mixtus (Mischling), h. e. ex matrimonio vel concubitu illicito Hebraei et mulieris peregrinae genitus, quae seminis cum muliere extera commistio pro fornicatione habetur. Sic etiam n. חֵבֶל a v. חָבַל primum de mixtione, deinde de coitu, incestu, flagitiisque similibus dicitur. V. מְזֵר in gemara crebris locis de rebus dicitur, quae, amissa naturali puritate, impurae fiunt admixtis sordibus, veluti מְזֻרֶת (נָ) בְּיצָה. In codice *Jebamot* f. 76. מַמְזֵר tanquam compositum ex מִזֶּה זֵר explicatur; inepte scilicet. LXX. *ἀλλογενής, ἐκ πόρνης.*

Dt. 23, 3. לא־יבא ממזר בקהל יי

Zach. 9, 6. וישב ממזר באשדוד

מַזָּר

ג״ו, ותך נכרני מַזָּרוֹת, וכן מן מַזָּל מזכרי מַזָּלוֹת נקנון, ונקלָקו בדקדוקו ובמכוונו מפרשים. לד״ק כמו מְזַזֵּל בלקיפת לותיות הכלכות, לו הקלר מן מְאַזֵּר, לומר קנוכת הכסיל, לו כמו מְנַזֵּר מן נֵזֶר, לומר נזר נפוני, וכל מלס לימס שוים ל׳. ובכמן לדעתי שבשם המלס מְזַר, נמכוון שתמכנו, והמלון ערב ובלבול וקנון כוכבים בלפון [בלקר-שטערנענגרופפען], וילות פסרוש הוס למשך הכתוב.

n. m. (pl. מַזָּרוֹת, sicut מַזָּלוֹת a מַזָּל), copia sive caterva stellarum, a miscendo (Nordsterngruppen). Sunt qui *mazarot* ex *mazalot* permutata liquida factum putent; vel contractum ex מִזָּלוֹת, de cingulo Orionis, aut ex מְזָרוֹת, ita ut, sicut מָזֵי, de diademate septentrionali dicatur. Targ. שְׁמָרֵי מַזָּלְיָא. LXX. *Μαζουρώθ* (Vulg. *Lucifer*).

pl.: מַזָּרוֹת

Job. 38, 32. התצרא מזרות בעתו

מָזֵר

ג״ו ע״מ דָּבֵר, ותך נקנון מְזָרִים, והמוכן כמו מַזֵּר, בלי הפרש מכוון.

n. m. (ad s. f. דָּבֶר) *pluralet.* (מְזָרִים), sicut מַזֵּר, sidus septentrionale (nördliches Sternbild). Alii *n. poët.* ventorum nubes *dissipantium* esse dicunt (Pi-ël v. זָרָה). Targ., retento vocab. hebraico: מְכַנְּשָׁא מְזָרִים קוֹרָא. LXX. *ἀκρωτήρια.*

pl.: וּבְמִזָּרִים

Job. 37, 9. וממזרים קרה

מְזַח, מֵזַח

v. s. r. מָזַח *p.* 629.

מִזְחָא

ז״ו מְזָחָה נכנוכות, לשון מכלוס נכף לו כיל משמוס וגיל [שלשגען], קלשטגען], ובלקחי מְזָחָא לרוב עם נכנוכות, ונגמרת כניכים רבים, וכן פרש בשתי ערב, ל״מ ניוכי [*μάχ-ομαι*], וכדומה.

v. intr., pulsare, percutere, complodere (veluti manus), aram. מְזָחָא, gr. *μάχ-εσθαι.* LXX. *κροτεῖν, ἐπικροτεῖν, συγκρούειν.*

3 *impf. pl.:* יִמְזָחָאוּ

Ps. 98, 8. נהרות ימחאו־כף

Jes. 55, 12. ימחאו־כף

Pi-el: מִזָּחָא

inf. c. suff.: מַזְחֲאָךְ

Ez. 25, 6. יען מחאך יד

מְזַחַי

ז״ו, והמוכן מכס ודקוף [שלשגן, שלשסם], בהקשר עם חֻבָּלוֹ מן חָבַל = קָבַל, כמוכן לפכי, ול״כ הפעל על מכת דיק. ונגוד מן מחס בדומה לְמָחַץ, וכנכר פרשוהו כ׳ יוכח וכ׳ יסודם מפרש מחץ, והלוקח מס לשתי עושה.

n. m., percussio, cum חֻבָּלוֹ (a חָבַל = קָבַל h. e. לְפָנֵי), percussio rei oppositae et obviae h. e. aries bellicus, quo muri percutiuntur, a v. מְזָחָא = מָזָחָא. LXX. *λόγχη.*

constr.: וּמִמְזַחֵי

Ez.26,9. ומחי קבלו יתך בחמותיך

מִזְחָה

ג״כ גויכ מָזַח, והמוכן מכס [שלשגן, שלשל], ויזוע מהמשך. עי׳ עוד פרוש לחר לגל קיס, ולפשר שגם לקיס המוכן של הכלס, כפי הכרלס מן קויס בלקחי.

n. f. (a m. מַזַּח), plaga, macula (*Mal*), stigma, a v. מְזָחָא = מָזָחָא. Nisi rad. est חָזָה (aram. חֲזָא, unde חִזְיָה), vi percutiendi, verberandi, vulnerandi. LXX. *ἀπὸ τοῦ ὑγιοῦς, τὸ ὑγιασθέν.*

constr.: מִמְזַחַת

Lev. 13, 24. והיתה מחית המכורה

constr.: וּמִמְזַחַת

Lev. 13, 10. ומחית בשר חי

מִזְחָא

פעל בלקחי כמו בעכרי, לומר מלוס

וכוי וככלם. ומוס סכיכוכי פָּחָא, נזלוג לל פָּחָל, נפסוק זס, ועמו מקוכלים מָחָא, סקנר לל מַחָא ומכוסף. סכנל מַחָא יגל וקוק, נסגלל על סכליקם ומכיעם וסקסקן [סיכדעכן, פַּעכ-, כוכיקסלַעכן], וכן כלזון יסעלל. וסעכולי אַתְמַחָא לזון מקעכל, מסמכוון לל סכלם, נסגלל על נקקעות דנכ וכנלנוס [לַנגעזלַנ-נען, -נעכלַגעלע וועכדען], וסוכקות סלָלם כלן מעולפות סליכים, וכנוכות מלכון מפוכוסס של סזכע. נקכוגוס וכגמכל פסעל כנ-סכוכך, ולין כלן סמקום לסכקיכ ניקוכו.

v. aram. (part. מָחָא, parall. חָלַל Dan. 5, 19., ubi nonnulli מַחֵא *prt. Af.* = מְחָיֵא legi volunt), sicut hebr. פָּחָא, pulsare, percutere; *Pa.* מַחָא trans. et intenta vi, impedire, obstare, retinere (talm. חִמְחָא בִּידָּך). *Itpe.* allidi, clavis et malleo affigi, προσηλοῦσθαι. LXX. πατάσσειν; *Pa.* ἀντιποιεῖσθαι; *Itpe.* πληγήσεσθαι (al. παγήσεσθαι).

3 *perf. fem.:* מָחַת
Dan. 2, 35. דִּי־מְחַת לְצַלְמָא

3 *prf. fem.:* וּמְחַת
Dan. 2, 34. ומחת לצלמא עַל־רַגְלוֹהִי

part.: מָחֵא
Dan. 5, 19. ודי־הוה צבא הוה מחא

Itpe-el: אִתְמְחָא
3 *imperf.:* יִתְמְחֵא
Esr. 6, 11. וזקיף יתמחא עלהי

Pa-el: מַחָא
3 *imperf.:* יְמַחֵא
Dan. 4, 32. דִּי־יְמַחֵא בִּידֵהּ

מְחָה

פעל נוד, וסמוכן עיקס נככר וכגיעס מזיקס ולקיפס [זעכיכַּען] ככקזיקו. ומוס: ק׳ קיכיכס לגל דכר ודביקס וכסיגס לגלו [לַן עזוומַס זעכיכַּען], לסכסיכס סכוגכל על מקום וסמיכקו [לַגנעכגעכגען], ל״ע וּמָחָה על-כַּתָּף יס-כנכת [קומס פקודים ל״ל י״ק], לומר כזעכוס לכתף ופגיעס כו. ג׳ מסתעכות זל מזיקס ועיקס הזפלכ על זומן ועפיכס [פַּעכע ויין], וכי מזלכו מסגלל לגל חָלָב לעיל ז״ל, וכדומס סכנכס. וכמכוון סוס מָחָה [יזעיס כ״ס ו׳], היות מעוכס ומלוכנ [גַעפַּעכעכע ויין], מתקלכיס שְׁמָנִים כסעולס. מוס סביכוכי כרכוי מְמָחִים, נדומס לל מְמָחִים, נעכור ססכלפס על מְזַקְּקִים. ג׳ עיקס לת דכר נכגיעס וסקיכס וכסוג פלָס מקנלו, לומר קנוס [היכוועגזעכי״לַען, -וויזען], וכגמל על סכקק ומיוי סדמע מעל סמניס, על עכוול ונקיוס סמס, על מקיקת סכנכס, על מסכת סמגעיס ומקוקס, על מזמל וכלוי ומככת, וכל מזלכס ומגלכס כלמקלכיל מתקיכס. וכמכוון מתקיון נכמעל נְמָחָה, ומעיכל יָמַחָה, ומסקנר [זמַחָה נעכור הגרוכי׳], וסכוסף חִמְחָה, ומקנר מעיכל יָמַח ע״מ יָגֵל, וסתקור מוס לל״ק לַמְחוֹת כמר לַחֲמָחוֹת, ומעכין לסככית ולסזמיד, וכן פ׳ סכל״ק, ולעיתו וַיַּמַּח מסקל, ווס יקכן. ומגר לקקור מזכע דע זכגזכע כמכוון נזמקי מעכע, ל״ע כיוכי [σμώχ-ω, σμήχ-ω] וכן נזמק סוולו ומקנלכי, ולפעמים כמיכוע כ׳ מקוקיות לכך s. *mag′g′*; l. *merg-ere, mung′, mŭg′*; gr. μακ. (μάσσ-ειν), [ἀ-μέχ-, -μέλχ-ειν.

vrb. trans., linere, allinere (an Etwas streichen), hinc pertingere, finitimum esse (angrenzen), c. praep. עַל Num. 34, 11. Deinde significatio nativa *linendi* adhibetur ad significandam pinguedinem, unguinosum, pinguem, opimum esse, eodem tropo, quo חָלָב (ἀλείφεσθαι, λιπ-αρὸν εἶναι). Hac significatione exstat Jes. 25, 6. Pu. מֻחָּה, pinguefieri; part. pl. מְמֻחִים (= מְמֻחִים, propter rhythmum parallelum vocabuli מְזֻקָּקִים), epith. pinguedinum medullatarum, quae sunt bonorum gratiae futuro aeone dispensandorum imago. Hinc vi detergendi, delendi dicitur (hinwegstreichen, hinwegwischen), veluti sordes patinae, literas membranae, lacrimas afflictorum, os quovis modo pollutum, et, latius diffusa notione, de urbis devastatione, de hominum animantiumque omnium de diluvii aquas deletione, de nominis omnisque memoriae exstirpatione, de hominis ex libro vitae expunctione, de peccatorum per justificationem abolitione, et similiter. *Ni.* נִמְחָה (impf. יִמָּחֶה, apoc. יִמַּח, subscripto *Patah* propter gutturalem), deleri. *Hi.* הִמְחָה (impf. apoc. יַמַּח ad s. f. מָגֵל, et indidem, ut nonnullis placuit, לַמְחוֹת *inf. constr.* = לַחֲמָחוֹת, ad perdendum et corrumpendum). De verbi hujus origine et affinitatibus intuere expositionem rabbin., unde, quae opus sunt, tibi sponte occurrent. LXX. ἀναλείφειν, ἐξαλείφειν, ἀπονίπτειν, ἀφαιρεῖν, ὑστεροβουλία; מָחָה, ἀλοιφή.

3 *perf.:* מָחָה
2 Reg. 21, 13. מחה וחפך על־פניה

3 *perf.:* וּמָחָה
Num. 5, 23. ומחה אל־מי המרים
Nu. 34, 11. ומחה על־כתף ים־כנרת
Dt. 29, 19. ומחה ה׳ את־שמו
Jes. 25, 8. ומחה אדני יה׳ דמעה

3 *perf. fem.:* וּמָחָתָה
Prv. 30, 20. אכלה ומחתה פיה

2 *perf.:* מָחִיתָ
Ps. 9, 6. שמם מחית לעולם ועד

1 *perf.:* מָחִיתִי
Jes. 44, 22. מחיתי כעב פשעיך

1 *perf.:* וּמָחִיתִי
Gn. 7, 4. ומחיתי את־כל־היקום
2 Reg. 21, 13. ומחיתי את־ירושלם

part.: מֹחֶה
Jes. 43, 25. אנכי הוא מחה פשעיך

inf. abs.: מָחֹה
Ex. 17, 14. כי־מחה אמחה

inf. consr.: לִמְחוֹת
2 Reg. 14, 27. ולא־דבר יה׳ למחות

impart.: מֹחֶה
Ps. 51, 3. מחה פשעי
Ps. 51, 11. וכל־עונתי מחה

impt. c. suff.: מְחֵנִי
Ex. 32, 32. מחני נא מספרך

1 *imperf.:* אֶמְחֶה
Gn. 6, 7. ויאמר יה׳ אמחה את־האדם
Ex. 17, 14. אמחה את־זכר עמלק

1 *imperf.:* וְאֶמְחֶה
Dt. 9, 14. ואמחה את־שמם

1 *impf. c. suff.:* אֶמְחֶנּוּ
Ex. 32, 33. אמחנו מספרי

2 *imperf.:* תִּמְחֶה
Dt. 25, 19. תמחה את־זכר עמלק

3 *imperf.:* יִמְחֶה
2 Reg. 21, 13. ימחה את־הצלחת

Pu-al: מְמֻחֶה
part. pl.: מְמֻחִים
Jes. 25, 6. שמנים ממחים

Hif-il: הַמְחָה
inf. constr.: לְהַמְחוֹת = לִמְחוֹת
Prv. 31, 3. למחות מלכין

2 *impf. ap.:* תֶּמַח
Neh. 13, 14. ואל־תמח חסדי

2 *impf. fem.:* תֶּמְחִי *p.*
Jer. 18, 23. מלפניך אל־תמחי

Nif-al: נִמְחָה
3 *perf. pl.:* וְנִמְחוּ
Ez. 6, 6. ונמחו מעשיכם

3 *imperf.:* יִמָּחֶה
Dt. 25, 6. ולא־ימחה שמו מישראל
Jud. 21, 17. ולא־ימחה שבט

3 *impf. ap.:* יִמַּח
Ps. 109, 13. בדור אחר ימח שמם

3 *impf. ap.:* וַיִּמַּח
Gn. 7, 23. וימח את־כל־היקום

3 *impf. fem.:* תִּמָּחֶה
Neh. 3, 37. מלפניך אל־תמחה
Prv. 6, 33. וחרפתו לא תמחה

3 *impf. f. ap.:* תִּמַּח *p.*
Ps. 109, 14. וחטאת אמו אל־תמח

3 *impf. pl.:* יִמְחוּ
Ps. 69, 29. ימחו מספר חיים

3 *impf. pl.:* וַיִּמָּחוּ
Gn. 7, 23. וימחו מן־הארץ

מָדָה

פעל ל״ע כ״ף נגוד, וסמוכן כמו מָחָה נסגלל כ׳. ודומס לו מָרָה ע״ג.

v. inus., sicut מָחָה, et, injecta liquida, מָרָה q. v., pinguem, adiposum esse.

מַח

ת״ו וסמוכן דגן וזעק [פַּעכע], וסככוי מֻחִים. וסמקדקים סכיקזוכים גוכוסו מן מִיחַ הפעל, ווס קכוג לקמק, נקגר סקקיוס סלכי, ווכוק סמגלל ככפולים, וסככיגס מלף יוד, וסגווי נקכמי יקמקוסו, ולפ״ו נפלס מָחּ, גַּר.

adj. m. (pl. מֻחִים, מְחִים, ad s. f. מֻחָּה, מָחָה = מְחִיָּה, a v. מָחַח), pinguis, opimus, dives (syn. דָּשֵׁן). LXX. μεμυελωμένος.

pl.: מֻחִים
Ps. 66, 15. עלות מחים אעלה־לך

pl.: מְחִים
Jes. 5, 17. וחרבות מחים

מֹחַ

ז״ו, וסמוכן דגן וזעק [פַּעכע], נסגלל על סדגן נעלמות [מַעלק], ונקכגוס ונגמכל פסס לגוג. ולפגר שגכגו מָחָּה, וכלגר נכלס לקעק נדומס לל מָרָה, נמגוע סכ׳, נפפקי קלס ועכג, ופס סנכמכי לפ״ו נדומס לו.

n. m., pinguedo, adeps, trop. medulla, a v. מָחַח = מָרַח (Mark). LXX. μυελός.

constr.: וּמֹחַ
Job. 21, 24. ומח עצמותיו ישקה

מַחְץ

פעל נוד וסמוכן גוילס וקגוי [פַּעכע-, נעכ-], ל״ע מקילת קלס גוילס [פַּעכע-, -מַעכ-ען], ולפעמים מזיקס ולקיפס [זעכיכַּען] ככקזיקו. ומוס: ק׳ קיכיכס לגל דכר ודביקס וכסיגס לגלו [לַן עזוומַס זעכיכַּען], לסכסיכס סכוגכל על מקום וסמיכקו [לַגנעכגעכגען], ל״ע וּמָחָה על-כַּתָּף יס-כנכת [קומס פקודים ל״ל י״ק], לומר כזעכוס לכתף ופגיעס כו. ג׳ מסתעכות זל מזיקס ועיקס הזפלכ על זומן ועפיכס [פַּעכע ויין], וכי מזלכו מסגלל לגל חָלָב לעיל ז״ל, וכדומס סכנכס. וכמכוון סוס מָחָה [יזעיס כ״ס ו׳], היות מעוכס ומלוכנ [גַעפַּעכעכע ויין], מתקלכיס שְׁמָנִים כסעולס. מוס סביכוכי כרכוי מְמָחִים, נדומס לל מְמָחִים, נעכור ססכלפס על מְזַקְּקִים. ג׳ עיקס לת דכר נכגיעס וסקיכס וכסוג פלָס מקנלו, לומר קנוס [היכוועגזעכי״לַען, -וויזען], וכגמל על סכקק ומיוי סדמע מעל סמניס, על עכוול ונקיוס סמס, על מקיקת סכנכס, על מסכת סמגעיס ומקוקס, על מזמל וכלוי ומככת, וכל מזלכס ומגלכס כלמקלכיל מתקיכס. וכמכוון מתקיון נכמעל נְמָחָה, ומעיכל יָמַחָה, ומסקנר [זמַחָה נעכור הגרוכי׳], וסכוסף חִמְחָה, ומקנר מעיכל יָמַח ע״מ יָגֵל, וסתקור מוס לל״ק לַמְחוֹת כמר לַחֲמָחוֹת, ומעכין לסככית ולסזמיד, וכן פ׳ סכל״ק, ולעיתו וַיַּמַּח מסקל, ווס יקכן. ומגר לקקור מזכע דע זכגזכע כמכוון נזמקי מעכע, ל״ע כיוכי [σμώχ-ω, σμήχ-ω] וכן נזמק סוולו ומקנלכי, ולפעמים כמיכוע כ׳ מקוקיות לכך s. *mag′g′*; l. *merg-ere, mung′, mŭg′*; gr. μακ. (μάσσ-ειν), [ἀ-μέχ-, -μέλχ-ειν.

סוס הסס פָּחַק נתקנוס, מְחִיקָה נשפס נכנית, והסס מָחוֹק לעיון עז סמוק סמלס.

v. trans. compos., perforare, perfodere (durchhacken), a radice חָק (hacken). At Qimchi et complures grammatici v. מָחַק ex מָחָה induruisse censent, quocum revera congruit in sermone targumico, in quo de obliteratione scripturae et mensurae cumulationis imminutione (das Mass streichen) tritum atque usitatum verbum est. Hinc trop. vi delendi, perdendi et tollendi, unde targ. *n.* מְחָקָא, rab. *n.* מְחִיקָה LXX. διελαύνειν.

3 *prf. fem.:* מָחֲקָה
Jud. 5, 26. מחקה ראשו

מָחָר

פעל נודד, וסוף רק יכון אל מָחָר לקמן ע"ש, ומן המצד לו אל מור לעיל, ומוס מָחִיר, אס הכף, והסס מָחָר מן אָחַר, ובלעי ז"ין לכאן.

v. trans., quod ex duriori מָכַר mollitum est neque cum v. מָוַר quidquam habet necessitudinis. Nom. מָחָר, cras (= מֵאָחַר sc. יוֹם, postridie), qui huc referri volunt, argute ineptiunt.

מָחִיר

ז"ו, והמונן כמו מֶכֶר לקמן, לומר כסף הקנין, ואכר המכנה [קויפפריים], וום נמקיל, בכסף הקנין, ולפ-נמקיל כמו קנס, ולפעמים כמו שכר בכלל.

n. m., sicuti מֶכֶר, pretium, quo emitur, mercipretium (syn. כֶּסֶף, קְנְיָן, שָׂכָר). LXX. τιμή, χρῆμα, μισθός, λύτρον, ἄλλαγμα, ἀντάλλαγμα, δῶρον; לָקַח בְּמָחִיר, ἀγοράζειν.

אתנה־לך כסף מחיר זה 1 Rg. 21, 2.
למה־זה מחיר ביד־כסיל Prv. 17, 16
ובלוא מחיר יין וחלב Jes. 55, 1.

וְלַמָּחִיר

אתנן זונה ומחיר כלב Dt. 23, 19.
ומחיר שדה עתודים Prv. 27, 26.

בְּמָחִיר

אקנה מאותך במחיר 2 S. 24, 24.
יקחו מקוה במחיר 1 Rg. 10, 28.
מקוא יקחו במחיר 2 Chr. 1, 16.
לא במחיר ולא בשחד Jes. 45, 13.
לבז אתן לא במחיר Jer. 15, 13.
עצינו במחיר יבאו Thr. 5, 4.
ואדמה יחלק במחיר Dan. 11, 39.
וכחניה במחיר יורו Mich. 3, 11.

cum suff.: מְחִירָהּ
Job. 28, 15. ולא ישקל כסף מחירה

pl. c. suff.: בְּמָחִירֵיהֶם
Ps. 44, 13. ולא רבית במחיריהם

מִחָר

pro מֵאָחַר, *v. s. r.* אָחַר *p.* 39.

מִט

v. מָשָׁה, *s. r.* נָטָה *p.* 703.

מְטָא

פעל נודד נקלי, והמונן נתמנוקו כמו בָּצָא נעבי [ע"ש התקון], והמצך סכתובים עניכו קיכס ונגיעס לל מקום ונוף זאס [געלאנגען], לו סנעס על מקום, לו נוף נכלל, ונהקצר עס על כמו נח על, לומר הקרס. נתרגום

מִי

subst., v. s. r. מָה *p.* 617.

מִי

pron., v. concord. partt.

מִין

subst., v. s. r. מוּן *p.* 624.

מִיץ

subst., v. s. r. מוּץ *p.* 625.

מָכַךְ

לומר מָךְ, ומוס נעתיל מָמַכּוּ, ונכפעל נָמַךְ, ונעתיל יַמֵּךְ, ונכנין מפעל הִמַּךְ, והמונן כמו מָךְ לעיל, וכמו מַךְ לקמן, לומר נגיעס וכקוס לללול וכוים ע"י מקמוך ומסמוס [מפענען, וינקען, אנ-פַּאלגען], נהזאלנס רכוס. ותחת מקך אליך לך הזווי נשפתי עכו.

h. e. מָךְ, *v. intr.* (impf. יָמֹךְ; *Ni.* נָמַךְ, impf. יִמָּךְ, *Ho.* הָמַךְ), sicut מָךְ, מַךְ q. v., macescere, macie extabescere, attenuari, labare, cadere, concidere. LXX. ταπεινοῦν; *Ho.* μαραίνεσθαι.

3 *impf. pl.:* וַיִּמָּכוּ
Ps. 106, 43. וימכו בעונם

Nif-al: נָמַךְ

3 *imprf. pl.:* יִמָּכוּ
Eccl. 10, 18. בעצלתים ימך המקרה

Hof-al: הָמַךְ

3 *perf. pl.:* וְהָמְכוּ
Job. 24, 24. והמכו ככל יקפצון

מַכָּל

id מִיכָל, *v. s. r.* יָכַל *p.* 488.

מַכָּס

sbst., v. s. r. כָּסַס *p.* 565.

מָכַר

פעל נודד והעתיד יִמְכֹּר, והמונן ענין וכן [פֶּערקויפֶען], ונקמר מאכירת נתו נאכר, מאכירה ניל קויס, לומר מסירה. והנפעל פעולי, לו מאכירת עצמו לעבד, וכדומה לו מסתפעל, מאכירת עצמו לכבר. מתאכות כָּבֵד, ודומה לו כָּחַד, ונאכת מזאכ מקנ כָּרֵה לעיל זע"כ, וזה תאכת מקנ והזווי.

v trans. compos. (impf. יִמְכֹּר), vendere; tradere in alterius potestatem vel servitutem (syn. מָסַר); uxorem dare, de patre, qui, accepto pretio, filiam suam alteri in matrimonium collocat. *Ni.* *Hitpa.* vel *passive* vendi vel *recipr.* semet ipsum vendere ut mancipium aut hominis aut trop. peccati. Radix est *kar* (כָּרָה, כָּ־חַר), cf. verba *Akibae*, Rosh ha-Shana f. 71, b. מְשֻׁחָלָבוּתוֹ לְבַרְבֵּי חַיָּם חָזוּ קוֹרִין לְמַכִּירָה כְּרִיָּה. LXX. πωλεῖν, πιπράσκειν; παραδιδόναι, ἀποδιδόναι, ἀπωθεῖν, κτᾶσθαι; כָּלַר, πρᾶσις; *Hitp.* πιπράζειν.

3 *perf.:* מָכַר
Lev. 25, 27. אשר מכר־לו נכסו לקוב
Lev. 27, 20. ואם־מכר את־השדה

3 *perf.:* וַיִּמְכָּר
Lev. 25, 25. ומכר מאחזתו

3 *prf. c. suff.:* מְכָרָנוּ *p.*

1 *imperf.:* אֶמְטֹר
Ez. 38, 22. אמטיר עליו ועל־אגפיו
Am. 4, 7. ועל־עיר אחת לא אמטיר

2 *imperf.:* תַּמְטִיר
Am. 4, 7. אשר־לא־תמטיר עליה

3 *impf. ap.:* יַמְטֵר
Ps. 11, 6. ימטר על־רשעים פחים

3 *impf. ap.:* וַיַּמְטֵר
Job. 20, 23. וימטר עליומו בלחומו

3 *imperf.:* וַיַּמְטֵר
Ex. 9, 23. וימטר יי ברד
Ps. 78, 24. וימטר עליהם מן לאכל

Nif-al: נִמְטַר

3 *impf. fem.:* תִּמָּטֵר
Am. 4, 7. חלקה אחת תמטר

מָטָר

ז"ו, ומוס סכנוי מְטָרוֹת, וסמין מִטְרוֹת, והמונן נגס סדולף [רעגען], וסמגדל לאכר כינו וכין נגס תכיר נקוון שבוס.

n. m. (pl. מְטָרוֹת, c. מִטְרוֹת), pluvia, syn. גֶּשֶׁם, quod qua ratione discrepet, ex radicum diversitate cognoveris. LXX. ὑετός.

Dt. 11, 17. ולא־יהיה מטר
2 S. 1, 21. אל־טל ואל־מטר עליכם
1 Reg. 8, 35. ולא־יהיה מטר
1 Rg. 8, 36. ונתתה מטר על־ארצך
1 Reg. 18, 1. ואתנה מטר על־פני
2 Chr. 6, 26. השמים ולא־יהיה מטר
2 Chr. 6, 27. ונתתה מטר על־ארצך
2 Chr. 7, 13. ולא־יהיה מטר
Job. 5, 10. הנתן מטר על־פני־ארץ
Job. 36, 27. יזקו מטר לאדו
Job. 37, 6. וגשם מטר
Ps. 147, 8. המכין לארץ מטר
Prv. 28, 3. מטר סחף ואין לחם
Jes. 5, 6. מהמטיר עליו מטר
Zach. 10, 1. שאלו מיי מטר

וּמָטָר

Ex. 9, 33. ומטר לא־נתך ארצה
1 Sam. 12, 17. ויתן קלות ומטר
1 Sam. 12, 18. ויתן יי קלת ומטר
1 Rg. 17, 1. השנים האלה טל ומטר

הַמָּטָר

Ex. 9, 34. כי־חדל המטר והברד

כַּמָּטָר

Ps. 72, 6. ירד כמטר על־גז
Dt. 32, 2. ישרף כמטר לקחי
Job. 29, 23. ויחלו כמטר לי

וְכַמָּטָר

Prv. 26, 1. וכמטר בקציר

לַמָּטָר

Job. 28, 26. בעשותו למטר חק
Job. 38, 28. חיש למטר אב
Ps. 135, 7. ברקים למטר עשה
Jer. 10, 13. ברקים למטר עשה

מִמָּטָר

2 S. 23, 4. מנגה ממטר דשא מארץ

וּמִמָּטָר

Jes. 4, 6. מזרם וממטר

constr.: מְטַר
Dt. 11, 14. ונתתי מטר־ארצכם בעתו
Dt. 28, 12. לתת מטר־ארצך בעתו
Dt. 28, 24 את־מטר ארצך אבק
Jes. 30, 23. מטר זרעך אשר־תזרע

וּמְטַר־

Zach. 10, 1. ומטר־גשם

constr.: לְמָטַר
Dt. 11, 11. למטר השמים תשתה

pl. constr.: מְטַרוֹת
Job. 37, 6. וגשם מטרות עזו

הפעל לרוב כמו סגיע, נוף, סלק עבר לפלוני כעבני, ועין בשוא וכחול הזאל סס.

v. intr. aram., sicut hebr. מָצָא, appropinquare, attingere, pervenire (gelangen), venire, c. עַל (sic עַל בָּוֹא), targ. et syr. late diffuso usu, veluti in suavi isto *Bar-Ebraei* carmine: הא מטא ניסן ולעידקי ביאא נפש (Ecce venit Nisan moestosque consolando recreat). LXX. φθάνειν, φθείρειν.

3 *perf.:* מָטָה, מְטָא
Dan. 4, 25. כלא מטא על־נבוכדנצר
Dan. 7, 13. ועד־עתיק יומיא מטה
Dan. 7, 22. וזמנא מטה

3 *perf. fem.:* מְטַת
Dan. 4, 21. די מטת על־מראי מלכא

3 *perf. fem.:* וּמְטַת
Dan. 4, 19. רבת ומטת לשמיא

3 *perf. pl.:* מְטַו
Dan. 6, 25. ולא־מטו לארעית גבא

3 *imperf.:* יְמָטֵא
Dan. 4, 8. 17. ורומה ימטא לשמיא

מַטָּל

ad מָטַל, *v. s. r.* טָוַל *p.* 453.

מָטָר

פעל נודד, והמונן כוול ולנוף [רייכנען, פַלויפסען], והתאות מָטַר, והמ' מקנ מוזג, לנין הסכתת [ניעדער], וכן סכ', והזכת מעניו ריפס ולנוף הלאס ג"כ לקנ לקל הָר לעיל, לאכ מאנו דכוך, וכן לקנ הָר, ומעניו כוול ולנוף ג"כ כפי הכראס לי כעת לקנ מָטָרָה לעיל, ולנ מפעל נדומס לל עלס, ומכס ערים לפ"ז מכס דולפס לנוף, וכן נזפתי ענב נזכס כמכוון, כאכ תראס נלוך קנוך הלזון נסוף הספר. וכוס תנין הכפעל נִמְטָר, לומר כתלחלח נלנופי גפס ונוכיפות מעל, ולינכו גויר הזפס, והכוסף הִמְטִיר לנזן הללפס וכוסף [נעפֿליעפערן, -רעגענען לפ"ס-סענן], ונזאלס על כל דבר הכוכס וכוקס, כמו לקנ ז"ק, וכוק.

v. intr. comp., manare, *fluere*, *pluere*, a rad. טָר (הָר, unde דְּרוֹר; תָּר, טָרָה, quod non, uti diximus, cum v. טָלָה cognatum est, sed vim manandi habet innatam, unde מַטְרָה, vulnus sanie diffluens), et praep. *ma* (deorsum). *Ni.* complui, pluviis madefieri (minime *denom.*). *Hi.* irrigare, pluviam demittere, trop. de unaquaque re, quae coelitus dispergitur (syn. זָרַק), veluti de grandine, fulguribus et de manna, pani angelico. LXX. ὕειν, ὑετίζειν, ὑετὸν ἐπάγειν; βρέχειν, ἐπιβρέχειν; νίπτειν.

Hif-il: הִמְטִיר 3 *perf.*
Gn. 2, 5. כי לא המטיר יי אלהים
Gn. 19, 24. ויי המטיר על־סדם

1 *perf.:* וְהִמְטַרְתִּי
Am. 4, 7. והמטרתי על־עיר אחת

part.: מַמְטִיר
Gn. 7, 4. אנכי ממטיר על־הארץ
Ex. 9, 18. הנני ממטיר כעת מחר
Ex. 16, 4. הנני ממטיר לכם לחם

inf. constr.: לְהַמְטִיר
Job. 38, 26. להמטיר על־ארץ

inf. constr.: מַהֲמַטִּיר
Jes. 5, 6. מהמטיר עליו מטר

Gn. 31, 15. נחשבנו לו כי מכרנו
3 perf. c. suff.: מְכָרוֹ
Ex. 21, 37. וטבחו או מכרו
3 perf. c. s.: וּמְכָרוֹ
Ex. 21, 16. ומכרו ונמצא בידו
Dt. 24, 7. והתעמר־בו ומכרו
3 perf. c. s.: מְכָרָם
Dt. 32, 30. אם־לא כי־צורם מכרם
3 prf. fem.: מָכְרָה
Ruth 4, 3. מכרה נעמי
1 perf.: מָכַרְתִּי
Jes. 50, 1. אשר־מכרתי אתכם
1 perf.: וּמָכַרְתִּי
Ez. 30, 12. ומכרתי את־הארץ
Joel 4, 8. ומכרתי את־בניכם
3 perf. pl.: מָכְרוּ
Gn. 37, 36. והמדנים מכרו אתו
Gn. 47, 20. כי־מכרו מצרים
Gn. 47, 22. לא מכרו את־אדמתם
Joel 4, 3. וחילדה מכרו ביין
3 perf. pl.: וּמָכְרוּ
Ex. 21, 35. ומכרו את־השור החי
3 perf. pl.: וּמָכְרוּם
Joel 4, 8. ומכרום לשבאים
2 perf. pl.: מְכַרְתֶּם
Gn. 45, 4. אשר־מכרתם אתי
Gn. 45, 5. כי־מכרתם אתי הנה
Joel 4, 6. מכרתם לבני היונים
Joel 4, 7. אשר־מכרתם אתם שמה
part. masc.: מֹכֵר sg.
Lev. 25, 16. הוא מכר לך
part. masc.: הַמּוֹכֵר sg.
Ez. 7, 13. כי המוכר אל־הממכר
part.: וְהַמּוֹכֵר sg.
Ez. 7, 12. והמוכר אל־יתאבל
part.: כַּמּוֹכֵר
Jes. 24, 2. כקונה כמוכר
part. pl.: וּמוֹכְרִים masc.
Neh. 13, 16. ומוכרים בשבת
pl. constr.: וּמֹכְרֵי
Neh. 13, 20. ומכרי כל־ממכר
pl. c. suff.: וּמֹכְרֵיהֶן
Zach. 11, 5. ומכריהן יאמר ברוך יי׳
prt. fem.: הַמֹּכֶרֶת sg.
Nah. 3, 4. המכרת גוים בזנוניה
inf. abs.: מָכֹר
Dt. 14, 21. או מכר לנכרי
inf. abs.: וּמָכֹר
Dt. 21, 14. ומכר לא־תמכרנה
inf. constr.: לִמְכֹּר
Neh. 10, 32. ביום השבת למכור
inf. c suff.: לְמָכְרָהּ
Ex. 21, 8. לא־ימשל למכרה
inf. c. suff.: מִכְרָם
Neh. 13, 15. ואעיד ביום מכרם
Am. 2, 6. על־מכרם בכסף צדיק
impt. masc.: מִכְרָה sg.
Gn. 25, 31. מכרה כיום את־בכרתך
impt. fem.: מִכְרִי sg.
2 Reg. 4, 7. לכי מכרי את־השמן
2 imperf.: תִּמְכֹּר
Ps. 44, 13. תמכר־עמך בלא־הון
Prv. 23, 23. אמת קנה ואל־תמכר
2 imperf. c. s.: תִּמְכְּרֶנָּה
Dt. 21, 14. לא־תמכרנה בכסף
3 imperf.: יִמְכֹּר
Ex. 21, 7. וכי־ימכר איש את־בתו
Lev. 25, 29. ואיש כי־ימכר
Jud. 4, 9. ימכר יי׳ את־סיסרא
3 impf. ap.: יִמָּכֵר־
Lev. 25, 15. שני־תבואת ימכר־לך
3 imperf.: וַיִּמְכֹּר
Gn. 25, 33. וימכר את־בכרתו ליעקב
1 S. 12, 9. וימכר אתם ביד סיסרא
3 impf. c. s.: וַיִּמְכְּרֵם
Jud. 2, 14. וימכרם ביד אויביהם
Jud. 3, 8. וימכרם ביד כושן
Jud. 4, 2. וימכרם יי׳ ביד יבין
Jud. 10, 7. וימכרם ביד פלשתים
3 impf. fem.: וַתִּמְכֹּר
Prv. 31, 24. סדין עשתה ותמכר
1 impf. c. s.: וְנִמְכְּרָה־
Gn. 37, 27. לכו ונמכרנו
2 impf. pl.: תִּמְכְּרוּ
Lev. 25, 14. וכי־תמכרו ממכר
Neh. 5, 8. תמכרו את־אחיכם
3 impf. pl.: יִמְכְּרוּ
Ez. 48, 14. ולא־ימכרו ממנו
3 impf. pl.: וַיִּמְכְּרוּ
Gn. 37, 28. וימכרו את־יוסף
Nif-al: נִמְכַּר 3 perf.
Lev. 25, 48. אחרי נמכר גאלה
Ps. 105, 17. לעבד נמכר יוסף
3 perf.: וְנִמְכַּר
Ex. 22, 2. ונמכר בגנבתו
Lev. 25, 39. עמך ונמכר־לך
Lev. 25, 47. ונמכר לגר תושב
Lev. 27, 27. ונמכר בערכך
3 perf. pl.: וְנִמְכְּרוּ־
Neh. 5, 8. ונמכרו־לנו
2 perf. pl.: נִמְכַּרְתֶּם
Jes. 50, 1. בעונתיכם נמכרתם
Jes. 52, 3. חנם נמכרתם
1 perf. pl.: נִמְכַּרְנוּ
Esth. 7, 4. כי נמכרנו אני ועמי
Esth. 7, 4. ולשפחות נמכרנו
part. pl.: הַנִּמְכָּרִים
Neh. 5, 8. הנמכרים לגוים
inf. c. suff.: הִמָּכְרוֹ
Lev. 25, 50. משנת המכרו
3 imperf.: יִמָּכֵר
Lev. 25, 34. מגרש עריהם לא ימכר
Lev. 27, 28. לא ימכר ולא יגאל
Dt. 15, 12. כי־ימכר לך אחיך העברי
Jer. 34, 14. העברי אשר ימכר לך
3 impf. f.: תִּמָּכֵר
Lev. 25, 23. והארץ לא תמכר
3 impf. pl.: יִמָּכְרוּ
Lev. 25, 42. לא ימכרו ממכרת עבד
Hitpa-el: הִתְמַכֵּר 3 perf.
1 Reg. 21, 25. אשר התמכר לעשות
2 perf. pl.: וְהִתְמַכַּרְתֶּם
Dt. 28, 68. והתמכרתם שם לאויביך
inf. c. suff.: הִתְמַכָּרְךָ
1 Reg. 21, 20. יען התמכרך
3 impf. pl.: וַיִּתְמַכְּרוּ
2 Rg. 17, 17. ויתמכרו לעשות הרע

מֶכֶר

ג״ז וכנוי מִכְרִי, וסולקת סעניו כפי המשך הכתוב, או לכר הצועד לזנות [פֿערקויפֿנדיגע], או כסף וזכר הקנין ומקריו, או הון וכיוצא בכלל, עומדי לזונות.

n. m. (c. s. מִכְרִי), venum, venale; mercipretium; bona venalia, possessiones. LXX. πρᾶσις, τιμή; רֶוַח מֶכֶר, τιμιώτερος.

Neh. 13, 16. מביאים דאג וכל־מכר
cum suff.: מִכְרָהּ
Prv. 31, 10. ורחק מפנינים מכרה
cum suff.: מִכְרָם
Num. 20, 19. ונתתי מכרם

מִמְכָּר

ג״ז, וסמיון או מופצעי, לומר המכירה וסוכן [פֿערקויף], או כנתעסק, לומר עסק סוכן [פֿערקויפֿעם], או הצועד לזונות ונעל־מכר, וקל להכין. נגזרת מקח ומכר כמו מצח ומתן, לגיון סקניה וסמכירה, וכן מכר הסוכו על קנה, והמופצע שם מכירה, המכר וכדומה.

n. m. (c. מִמְכַּר), vel *abstr.* venditio, vel *concr.* res vendita aut venalis. Gemar. מִקָּח וּמִמְכָּר (syn. מַשָּׂא וּמַתָּן), negotiatio, mercatura; מֹכֵר, venditor (opp. קֹנֶה, emtor). LXX. πρᾶσις, διάπρασις.

Lev. 25, 14. ממכר לעמיתך
Neh. 13, 20. ומכרי כל־ממכר

הַמִּמְכָּר

Ez. 7, 13. אל־הממכר לא ישוב
constr.: מִמְכַּר
Lev. 25, 25. את ממכר אחיו
Lev. 25, 33. ויצא ממכר־בית
cum suff.: מִמְכָּרוֹ
Lev. 25, 27. שני ממכרו
Lev. 25, 28. והיה ממכרו ביד הקנה
Lev. 25, 29. עד־תם שנת ממכרו
Lev. 25, 50. כסף ממכרו
cum suff.: מִמְכָּרֶיהָ
Dt. 18, 8. לבד ממכריו על־האבות

מִמְכֶּרֶת

ז״נ נויר מכר, וסולקת ענינו כדומה.

u. f. (a m. מִמְכָּר), venditio. LXX. πρᾶσις.

Lev. 25, 42. ממכרת עבד

מַכָּר

sbst., v. s. r. נָכַר *p.* 711.

מְכֵרָה

sbst., v. s. r. כָּרָה *p.* 571.

מְכֵרָה

sbst., v. s. r. כָּוַר *p.* 550.

מָלֵא

פעל כולל, ומעתיד יִמְלָא, והמקור מְלֹאת, ופת יסיס הפעל כולל המנועם נעגר קמץ מָלֵא [מסקר ו׳ ס׳], ומסגלל כין כולל לכולל בתנועם. המוכן מזקק ופרישׁ והעלף [פֿיינעראַבגעסקען, -גלוסקען], ומוס מסגל על המילוי [פֿאַלענ ויין], ומעכוון כולל על המלוי [פֿיללענען], ומעת פ״ע מָלֵאתִי מר מָלְאוּ, ומסלות של מכוון מקמון רכות. מכפעל פעולי׳, ולפעמים כלומס של קל כולל, ומכנד מָלֵא ופ״ע מָלֵא, והמקור מַלֵּא ומסיף מַלְאוֹת, ונעתיל גס יְמַלֵּה גס׳. והמוכן יולף נמסלות רכות. מכנכ״פ מָלֵא מכנכות תכניס יקרות, ומכתפעל ענין התקרכות לעזור זס לת זס. ומסולקת מענין עי׳ יותר גס, מזרעים לר״ק, וגס׳ זעת לתת לר׳ מתמטרב, ולולוכ מזרעים לכ״י כן־וכך. ולתר לתקור מזרע עי׳ נשער תקור מלמון נסוף מספר.

v. intr. (impf. יִמְלָא, inf. מָלְאת) vel *tr.*, *kamezata* media (מָלֵא Est. 7, 5.), redundare, superfluere, abundare, περισσεύειν, hinc plenum, impletum, completum esse vel trans. implere, complere, explere (1 p. s. pr. semel מָלֵיתִי = מְלֵאתִי; 3 p. pl. מָלוּ = מָלְאוּ). *Ni.* impletum, plenum esse. *Pi.* (מִלֵּא, semel מִלֵּא, inf. מַלֵּא, c. מְלֵאוֹת, impf. יְמַלֵּא, יְמַלֶּה), transitiva latissimeque manante sign. *Pu.* מְלֵא, impletum esse gemmis, quae auro annulorum inclusae sunt. *Hitp.* sibi invicem auxiliari. Cognata sunt sanscr. *plê*, gr. πλέ-ειν (πληρής, πίμπλημι), πλέος, lat. *ple*-re (in-, com-), goth. *fulljan* etc., uti dudum observatum est. LXX. πλήρη εἶναι (πλήρης, πλήρωσις), πληροῦν, ἀναπληροῦν, ἐκπληροῦν, πληροφορεῖσθαι; γέμειν; πλήθειν, πλησθῆναι, ἐμπλήθειν, πλῆθος; πιμπλάναι, καταριθμεῖν; πλημμελεῖν, λαμβάνειν; לְב מָלֵא, τολμᾶν; קֶרֶן מָלֵא, μέγα κράζειν; *Ni.* נִמְלָא חֵמָה, θυμοῦσθαι σφόδρα; *Pi* ἀναπλήθειν, ἀναπληροῦντα ἀναπληροῦν; τελειοῦν, συντελεῖν; καθυφαίνειν, συνυφαίνειν; συνεπακολουθεῖν, προσκεῖσθαι, πορεύεσθαι; מְלֵא אַחֲרֵי ἐπακολουθεῖν, συνακολουθεῖν; מְלֵאוֹת, συνεκπλήρωσις, ἔργον; *Hitpa.* κατατρέχειν.

3 perf.: מָלֵא
Ex. 40, 34. 35. מלא את־המשכן
Jos. 3, 15 והירדן מלא על־כל־גדותיו
Jud. 16, 27. והבית מלא האנשים
1 Rg. 8, 10. והענן מלא את־בית יי׳
1 Rg. 8, 11. מלא כבוד־יי׳ את־בית יי׳
2 Rg. 6, 17. והנה ההר מלא סוסים
2 Chr. 5, 13. והבית מלא ענן בית יי׳
2 Chr. 5, 14. 7, 2. כי־מלא כבוד־יי׳
2 Chr. 7, 1. וכבוד יי׳ מלא את־הבית
Job. 36, 16. שלחנך מלא דשן
Ps. 10, 7. אלה פיהו מלא
Ps. 65, 10. פלג אלהים מלא מים
Ps. 110, 6. מלא גויות
Prv. 17, 1. מבית מלא זבחי־ריב
Eccl. 8, 11. מלא לב בני־האדם
Eccl. 9, 3. לב בני־האדם מלא־רע
Fz. 10, 3. והענן מלא את־החצר
Ez. 43, 5. מלא כבוד־יי׳ הבית
Ez. 44, 4. והנה מלא כבוד־יי׳
3 perf. c. suff.: מְלָאוֹ
Esth. 7, 5. אשר־מלאו לבו
3 perf. fem.: מָלְאָה
Gn. 6, 13. כי־מלאה הארץ חמס
Ps. 26, 10. וימינם מלאה שחד
Ps. 33, 5. חסד יי׳ מלאה הארץ
Ps. 48, 11. צדק מלאה ימינך
Ps. 104, 24. מלאה הארץ קנינך
Ps. 119, 64. חסדך יי׳ מלאה הארץ
Jes. 11, 9. כי־מלאה הארץ דעה
Jes. 34, 6. חרב ליי׳ מלאה דם
Jes. 40, 2. כי מלאה צבאה
Jer. 23, 10. מנאפים מלאה הארץ
Jer. 46, 12. וצוחתך מלאה הארץ
Jer. 51, 5. כי ארצם מלאה אשם
Ez. 7, 23. כי הארץ מלאה משפט
Ez. 7, 23. והעיר מלאה חמס
Ez. 9, 9. והעיר מלאה מטה
Ez. 10, 4. מלאה את־הנגה
Joel 4, 13. כי־מלאה גת
Hab. 3, 3. ותהלתו מלאה הארץ
3 perf. fem.: וּמָלְאָה
Lev. 19, 29. ומלאה הארץ זמה
2 perf.: מָלֵאתָ
Job. 36, 17. ודין־רשע מלאת
1 perf.: מָלֵאתִי
Jer. 6, 11. ואת חמת יי׳ מלאתי
Mich. 3, 8. אנכי מלאתי כח
1 perf.: מָלֵתִי
Job. 32, 18. כי מלתי מלים

3 perf. pl.: מָלְאוּ
Gn. 29, 21. כי מלאו ימי
1 Sam. 18, 26. ולא־מלאו הימים
1 Chr. 17, 11. והיה כי־מלאו ימיך
Job. 20, 11. עצמותיו מלאו עלומו
Job. 21, 24. עטיניו מלאו חלב
Ps. 38, 8. כסלי מלאו נקלה
Ps. 74, 20. מלאו מחשכי־ארץ
Prv. 12, 21. ורשעים מלאו רע
Jes. 2, 6. כי מלאו מקדם
Jes. 15, 9. מי דימון מלאו דם
Jes. 21, 3. מלאו מתני חלחלה
Jes. 22, 7. מלאו רכב והפרשים
Jes. 28, 8. מלאו קיא צואה
Jes. 30, 27 שפתיו מלאו זעם
Jer. 16, 18. מלאו את־נחלתי
Jer. 25, 34. מלאו ימיכם לטבוח
Thr. 4, 18. קרב קצנו מלאו ימינו
Ez. 8, 17. כי־מלאו את־הארץ
Mich. 6, 12. עשיריה מלאו חמס

3 perf. pl.: מָלוּ
Ez. 28, 16. מלו תוכך חמס

3 perf. pl.: מָלְאוּ *p.*
Jes. 1, 15. ידיכם דמים מלאו

3 perf. pl.: וַיִּמָּלְאוּ
Ex. 8, 17. ומלאו בתי מצרים
Ex. 10, 6. ומלאו בתיך
Jes. 13, 21. ומלאו בתיהם אחים
Jes. 14, 21. ומלאו פני־תבל ערים
Jes. 27, 6. ומלאו פני־תבל תנובה
Jer. 19, 4. ומלאו את־המקום הזה
Ez. 30, 11. ומלאו את־הארץ חלל
Joel 2, 24. ומלאו הגרנות בר
Zach. 9, 15. ומלאו כמזרק

part. masc.: מָלֵא
Jer. 23, 24. הארץ אני מלא

part. pl.: מְלֵאִים
Jes. 6, 1. מלאים את־ההיכל

inf. constr.: מְלֹאת
Lev. 8, 33. עד יום מלאת ימי
Lev. 12, 4. עד־מלאת ימי טהרה
Lev. 25, 30. עד־מלאת לו שנה
Num. 6, 5. עד־מלאת הימים
Num. 6, 13. ביום מלאת ימי נזרו
Jer. 29, 10. מלאת לבבל שבעים שנה
Dan. 10, 3. עד־מלאת שלשת שבעים

constr.: בְּמְלֹאת
Job. 20, 22. במלאת ספקו יצר לו

inf. constr.: וּבְמָלְאת
Lev. 12, 6. ובמלאת ימי טהרה
Esth. 1, 5. Q're. ובמלאות הימים

inf. constr.: כְּמָלְאוֹת
2 Reg. 4, 6. ויהי כמלאת הכלים
Jer. 25, 12. כמלאות שבעים שנה
Ez. 5, 2 כמלאת ימי המצור

impt. pl.: מַלְאוּ
Ex. 32, 29. מלאו ידכם היום לה׳
1 Rg. 18, 34. מלאו ארבעה כדים
Jer. 51, 11. מלאו השלטים

impt. pl.: וּמַלְאוּ
Gn. 1, 22. ומלאו את־המים בימים
Gn. 1, 28. ומלאו את־הארץ וכבשה
Gn. 9, 1. פרו ורבו ומלאו את־הארץ

3 impf. f. c. s.: תִּמָּלֵאנוּ
Ex. 15, 9. תמלאמו נפשי

3 impf. pl.: יִמָּלְאוּ
Gn. 50, 3. כי כן ימלאו ימי החנטים
2 Sam. 7, 12. כי ימלאו ימיך
Esth. 2, 12. ימלאו ימי מרוקיהן

3 impf. pl.: וַיִּמָּלְאוּ
Gn. 25, 24. וימלאו ימיה ללדת
Gn. 50, 3. וימלאו־לו ארבעים

Hif-il: מַמְלֵא

part.: מְמַלֵּא־ *sg.*
Cant. 5, 2. שראשי נמלא־טל

1 imperf.: אֶמְלְאָה
Ez. 26, 2. אמלאה החרבה

2 impf. f.: תִּמָּלְאִי *p.*
Ez. 23, 33. שכרון ויגון תמלאי

2 impf. f.: וַתִּמָּלְאִי
Ez. 27, 25. ותמלאי ותכבדי מאד

3 imperf.: יִמָּלֵא
2 S. 23, 7. וימלא ברזל ועץ חנית
2 Reg. 3, 17. כ״ק וימלא מים
Ps. 71, 8. כ״ק וימלא פי תהלתך
Ps. 126, 2. אז ימלא שחוק פינו
Prv. 20, 17. כ״ק וימלא־פיהו חצץ
Jes. 6, 4. וימלא עשן
Jer. 13, 12 (bis). כ״ק כל־נבל ימלא יין

3 imperf.: וַיִּמָּלֵא
Num. 14, 21. וימלא כבוד־ה׳
Ps. 72, 19. וימלא כבודו

3 imperf.: וַיִּמָּלֵא
Ex. 7, 25. וימלא שבעת ימים
1 Reg. 7, 14. וימלא את־החכמה
2 Reg. 10, 21. וימלא בית־הבעל
Esth. 3, 5. וימלא המן חמה
Esth. 5, 9. וימלא המן
Ez. 10, 4. וימלא חבית את־הענן

3 impf. f.: תִּמָּלֵא
Job. 15, 32. בלא־יומו תמלא
Eccl. 1, 8. ולא־תמלא אזן משמע
Eccl. 6, 7. וגם־הנפש לא תמלא
Hab. 2, 14. תמלא הארץ לדעת

3 impf. f.: וַתִּמָּלֵא
Gn. 6, 11. ותמלא הארץ חמס
Ex. 1, 7. ותמלא הארץ אתם
2 Rg. 3, 20. ותמלא הארץ את־המים
Jes. 2, 7. ותמלא ארצו כסף
Jes. 2, 7. ותמלא ארצו סוסים
Jes. 2, 8. ותמלא ארצו אלילים
Ez. 9, 9. ותמלא הארץ דמים

3 impf. pl.: יִמָּלְאוּ
Prv. 24, 4. ובדעת חדרים ימלאו
Eccl. 11, 3. אם־ימלאו העבים גשם
Zach. 8, 5. ימלאו ילדים

3 impf. pl.: וַיִּמָּלְאוּ
Prv. 3, 10. וימלאו אסמיך שבע

3 impf. pl.: יִמָּלְאוֹן
Ez. 32, 6. ואפקים ימלאון ממך

Pi-el: מִלֵּא *3 perf.*
Ex. 35, 35. מלא אתם חכמת־לב
Num. 3, 3. אשר־מלא ידם לכהן
Dt. 1, 36. יען אשר מלא אחרי ה׳
Jos. 14, 14. יען אשר מלא אחרי ה׳
1 Reg. 8, 15. ובידו מלא לאמר
1 Reg. 11, 6. ולא מלא אחרי ה׳
1 Rg. 18, 35. את־התעלה מלא־מים
2 Rg. 9, 24. ויהוא מלא ידו בקשת
2 Reg. 21, 16. עד אשר־מלא
2 Chr. 6, 4. ובידיו מלא לאמר
2 Chr. 16, 14. אשר מלא בשמים
Job. 22, 18. והנה מלא בתיהם טוב
Ps. 107, 9. ונפש רעבה מלא־טוב
Ps. 127, 5. מלא את־אשפתו מהם
Ps. 129, 7. שלא מלא כפו קוצר
Jes. 33, 5. מלא ציון משפט וצדקה
Jer. 41, 9. מלא ישמעאל בן־נתניהו

3 perf.: מִלֵּא
Jer. 51, 34. מלא כרשו מעדני

3 perf.: וּמִלֵּא
Lev. 21, 10. ומלא את־ידו

2 perf.: מִלֵּאתָ
Dt. 6, 11. אשר לא־מלאת
Jos. 14, 9. כי מלאת אחרי ה׳ אלהי
1 Rg. 8, 24. ובידך מלאת כיום הזה
2 Chr. 6, 15. ובידך מלאת כיום הזה

2 perf.: וּמִלֵּאתָ
Ex. 28, 17. ומלאת בו מלאת אבן
Ex. 28, 41. ומלאת את־ידם
Ex. 29, 9. ומלאת יד־אהרן ויד־בניו

2 perf. c. s.: מִלְּאַתְנִי
Jer. 15, 17. כי־זעם מלאתני

1 perf.: מִלֵּאתִי
Jos. 14, 8. ואנכי מלאתי אחרי ה׳
Jer. 31, 25. וכל־נפש דאבה מלאתי
Zach. 9, 13. קשת מלאתי אפרים

1 perf.: וּמִלֵּאתִי
1 Reg. 1, 14. ומלאתי את־דבריך
Ez. 32, 5. ומלאתי הגאיות
Ez. 35, 8. ומלאתי את־הריו חללין
Hag. 2, 7. ומלאתי את־הבית

1 perf. c. suff.: מִלֵּאתִיךָ
Jer. 51, 14. מלאתיך אדם כילק

1 perf. c. s.: מִלֵּאתִיו
Ex. 28, 3. אשר מלאתיו רוח חכמה

3 perf. pl.: מִלְאוּ
Num. 32, 11. כי לא־מלאו אחרי
Num. 32, 12. כי מלאו אחרי ה׳
1 Rg. 20, 27. וארם מלאו את־הארץ

3 perf. pl.: וּמִלְאוּ
Ez. 43, 26. ומלאו ידו

3 perf. pl.: מְלָאוּהָ
Jes. 23, 2. עבר ים מלאוך

3 perf. pt.: מְלָאוּהָ
Esr. 9, 11. מלאוה מפה אל־פה

3 perf. c. s.: וּמְלָאוּהָ
2 Reg. 3, 25. איש־אבניו ומלאוה

2 perf. pl.: מְלֵאתֶם
2 Chr. 29, 31. עתה מלאתם ידכם לה׳
Jer. 44, 25. ובידיכם מלאתם לאמר

2 perf. pl.: וּמְלֵאתֶם
Ez. 11, 7. ומלאתם חרוגותיה חלל

1 perf. pl.: מְלֵאנוּ
Jos. 9, 13. נאדות היין אשר מלאנו

part. masc.: מְמַלֵּא *sg.*
1 Chr. 12, 15. והוא ממלא
Jer. 13, 13. הנני ממלא

part. pl.: הַמְמַלְּאִים
Job. 3, 15. הממלאים בתיהם כסף
Zeph. 1, 9. המלאים בית אדניהם

part. pl.: וְהַמְמַלְּאִים
Jes. 65, 11. והממלאים למני ממסך

inf. constr.: לְמַלֵּא
Ex. 29, 33. למלא את־ידם
1 Reg. 2, 27. למלא את־דבר ה׳
2 Chr. 13, 9. כל־הבא למלא ידו
Job. 20, 23. יהי למלא בטנו
Prv. 6, 30. למלא נפשו כי ירעב

inf. constr.: וְלְמַלֵּא־
Ex. 29, 29. ולמלא־בם את־ידם

inf. constr.: לְמַלְּאוֹת
Ex. 31, 5. 35, 33. ובחרשת אבן למלאת
1 Chr. 29, 5. למלאות ידו היום לה׳
2 Chr. 36, 21. למלאות דבר־ה׳
2 Chr. 36, 21. למלאות שבעים שנה
Dan. 9, 2. למלאות לחרבות

inf. c. suff.: וּלְמַלְּאָם
Jer. 33, 5. ולמלאם את־פגדי האדם

imperat.: מַלֵּא
Gn. 29, 27. מלא שבע זאת
Gn. 44, 1. מלא את־אמתחת
1 Sam. 16, 1. מלא קרנך שמן
Ps. 83, 17. מלא פניהם קלון
Ez. 24, 4. מבחר עצמים מלא

imperat.: וּמַלֵּא
Ez. 10, 2. ומלא חפניך גחלי־אש

imprt. pl.: מַלְאוּ
Jer. 4, 5. קראו מלאו ואמרו

impt. pl.: וּמַלְאוּ
Ez. 9, 7. ומלאו את־החצרות חללים

1 imperf.: אֲמַלֵּא
Ex. 23, 26. את־מספר ימיך אמלא
Job. 23, 4. ופי אמלא תוכחות
Prv. 8, 21. ואצרתיהם אמלא

1 imperf.: וַאֲמַלֵּא
Ex. 31, 3. ואמלא אתו רוח אלהים

1 impf. c. s. s.: וַאֲמַלְּאֶהוּ
Ps. 81, 11. הרחב־פיך ואמלאהו

2 imperf.: תְּמַלֵּא
Ex. 29, 35. שבעת ימים תמלא ידם
Job. 38, 39. וחית כפירים תמלא
Ps. 17, 14. וצפינך תמלא בטנם
Ez. 3, 3. ומעיך תמלא

2 impf. c. h int.: הֲתְמַלֵּא
Job. 40, 31. התמלא בשכות עורו

3 imperf.: יְמַלֵּא
Job. 8, 21. עד־ימלה שחוק פיך

3 imperf.: יְמַלֵּא
Lev. 8, 33. ימלא את־ידכם
Lev. 16, 32. ואשר ימלא את־ידו
1 Rg. 13, 33. החפץ ימלא את־ידו
Ps. 20, 5. וכל־עצתך ימלא
Ps. 20, 6. ימלא ה׳ כל־משאלותיך
Jes. 65, 20. וזקן אשר לא־ימלא

3 imperf.: וַיְמַלֵּא
Job. 15, 2. וימלא קדים בטנו

3 imperf.: וַיְמַלֵּא
Gn. 29, 28. וימלא שבע זאת
Ex. 35, 31. וימלא אתו רוח אלהים
Lev. 9, 17. וימלא כפי ממנה
Num. 14, 24. וימלא אחרי
Jud. 17, 5. וימלא את־יד אחד מבניו
Jud. 17, 12 וימלא מיכה את־יד הלוי
2 Reg. 23, 14. וימלא את־מקומם
2 Reg. 24, 4. וימלא את־ירושלם
Nah. 2, 13. וימלא־טרף חריו

3 impf. f.: וַתְּמַלֵּא
Gn. 21, 19. ותמלא את־החמת מים
Gn. 24, 26. ותמלא כדה ותעל
Ps. 80, 10. ותמלא־ארץ

1 impf. pl.: נְמַלֵּא
Prv. 1, 13. נמלא בתינו שלל

3 impf. pl.: יְמַלְּאוּ *p.*
Ez. 7, 19. ומעיהם לא ימלאו

3 impf. pl.: וַיְמַלְּאוּ
Gn. 42, 25. וימלאו את־כליהם בר
Ex. 39, 10. וימלאו־בו ארבעה

3 impf. pl. c. s. s.: וַיְמַלְּאוּם
Gn. 26, 15. וימלאום עפר
1 Sam. 18, 27. וימלאום למלך

3 impf. f. pl.: תְּמַלֵּאנָה
Job. 39, 2. תספור ירחים תמלאנה

3 impf. pl.: וַתְּמַלֵּאנָה
Ex. 2, 16. ותמלאנה את־ההרטים

Pu-al: מְמֻלָּא

part. pl.: מְמֻלָּאִים
Cant. 5, 14. ממלאים בתרשיש

Hitpa-el: הִתְמַלֵּא

3 impf. pl.: יִתְמַלְּאוּן *p.*
Job. 16, 10. ויחד עלי יתמלאון

מָלֵא

ת״ו וסמיך מָלֵא, וכנקבה מְלֵאָה וסמיך מְלֵאַת, וכולקתו לעולם כודל [כי מְלֵאִים יעני׳ ו׳ ח׳ מָלֵא ירמיס כ״ג כ״ל כיוכיים מן מָלֵא סכודל], לומר עזיק ועוף ופורץ וזופע [חיגערפלי׳עסעגל, סַחְנֵן], וכאחר מכית זופע עוט, מעסעע ימים וכדומה, וכזחל על כל דבר נשפוע ועוף, ד״מ כסף מלא, רוץ מלא וכדומה.

adj. m. (c. מְלֵא, f. מְלֵאָה, c. מְלֵאַת,

(מְלֵאתִי), significatione intrans. (nam מְלֵאִים, implentes, Jes. 6, 1. Jer. 23, 24. participia sunt transitivi מָלֵא), abundans, redundans, superfluus, περισσός, plenus, de argento seu moneta valori sufficiente et justo, de homine decrepito, qui multos annos vixit, de feminae utero foetu repleto, de vento vehemente; *adv.* plene, plena voce, pleno numero. LXX. πλήρης, μεστός, ἄξιος; מְלֵאָה וְרַעֲבָ *κυοφοροῦσα*; מְלֵאָה *ἀπαρχὴ ἄλωνος καὶ ληνοῦ*.

בכסף מלא יתננה לי Gn. 23, 9.
מלא רוח חכמה Dt. 34, 9.
בכסף מלא תנחו לי 1 Chr. 21, 22.
קנה אקנה בכסף מלא 1 Chr. 21, 24.
ומי מלא ימצו למו Ps. 73, 10.
ויין חמר ומלא מסך Ps. 75, 9.
והיה אינו מלא Eccl. 1, 7.
רוח מלא מאלה Jer. 4, 12.
ככלוב מלא עוף כ"ק Jer. 5, 27.
קראו אחריך מלא Jer. 12, 6.
מלא הנוצה Ez. 17, 3.
מלא חכמה וכליל יפי Ez. 28, 12.
נקש יבש מלא Nah. 1, 10.

adj. masc.: וְמָלֵא
ומלא ברכת יי׳ Dt. 33, 23.

adj. masc.: וְהַמָּלֵא
והמלא תסיעי 2 Reg. 4, 4.

constr.: מְלֵא
זקן עם־מלא ימים Jer. 6, 11.

adj. pl.: מְלֵאִים *masc.*
שניהם מלאים סלת Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
ובתים מלאים כל־טוב Dt. 6, 11.
בתים מלאים־כל־טוב Neh. 9, 25.
מזוינו מלאים Ps. 144, 13.
בתיהם מלאים מרמה Jer. 5, 27.
גבעים מלאים יין Jer. 35, 5.
והאופנים מלאים עינים Ez. 10, 12.

adj. pl.: הַמְּלֵאִים
חמלאים חמת־יי׳ Jes. 51, 20.

adj. fem.: מְלֵאָה *sg.*
מלאה קטרת Num. 7, 14. 20. 26. 32. 38. 44. 50. 56. 62. 68. 74. 80.
אני מלאה הלכתי Ruth 1, 21.
השדה מלאה עדשים 2 Sam. 23, 12.
הדרך מלאה בגדים 2 Reg. 7, 15.
השדה מלאה שעורים 1 Chr 11, 13.
תשאות ומלאה עיר Jes. 22, 2.
והיא מלאה עצמות Ez. 37, 1.
פרק מלאה Nah. 3, 1.

adj. fem.: הַמְּ־, הַמְּלֵאָה
כעצמים בבטן המלאה Eccl. 11, 5.
המלאה לה עמיר Am. 2, 13.

adj. f. constr.: מְלֵאתִי
מלאתי משפט Jes. 1, 21.

adj. f. pl.: ־אוֹת, מְלֵאוֹת
בקנה אחד מלאת Gn. 41, 22.
מלאת קטרת Num. 7, 86.
וגבתם מלאת עינים Ez. 1, 18.
מלאות צאן אדם Ez. 36, 38.

adj. f. pl.: וְהַמְּלֵאוֹת
הבריאות והמלאות Gn. 41, 7.

מְלֹא

ע״ו, ולפעמים מְלֵא, מָלְאוּ, ומוש ע״י חֲלוֹם, שְׁבוֹל, נעניו מופעל, מסשקה ומעלוף סמלוי [פֿילנע], לכן מדבר סמלמ, ד״מ עיר ומלמה, סמלמ עיר, וכדומה. ונסמיך לניין שופע של הסוזן, ל״מ מָלֵא חֵשֶׁן, כמו חֵשֶׁן מָלֵא, וכן מְלֵא הַמֶּפֶל, מלוי סקנה, מלוי קומס וכדומה, ולפעמים כמו נמוך וכנוי נכנלו.

n. m. (quod interdum scribitur מָלְוֹי, ad s. f. חֲלוֹם, שְׁבוֹל, מָלְוֹי), plenitudo, copia, hinc de re implente, veluti עִיר וּמְלֹאָהּ, et constructive de plenitudine ejus rei, quae adjecta est, v. c. מְלֹא חָפְנָיו (= חֹפֶן מָלֵא), מְלֹא הַמֶּפֶל (= מָלֵא הַמֶּפֶל) et similiter. LXX. πλήρωσις, πλήρωμα, πλῆθος.

וזרעו יהיה מלא־הגרים Gn. 48, 19.
קחו לכם מלא חפניכם Ex. 9, 8.
מלא העמר ממנו Ex. 16, 32.
ותן־שמה מלא־העמר מן Ex. 16, 33.
וקמץ משם מלא קמצו Lev. 2, 2.
ממנה מלא קמצו Lev. 5, 12.
ולקח מלא־המחתה Lev. 16, 12.
מלא ביתו כסף Nu. 22, 18. 24, 13.
מלוא הספל מים Jud. 6, 38.
ויפל מלא־קומתו ארצה 1 S. 28, 20.
כי אם־מלא כף־קמח 1 Reg. 17, 12.
פקעת שדה מלא בגדו 2 Rg. 4, 39.
טוב מלא כף נחת Eccl. 4, 6.
מלא כל־הארץ Jes. 6, 3.
מלא־רחב ארצך עמנו אל Jes. 8, 8.
יקרא עליו מלא רעים Jes. 31, 4.

constr.: מְלֹו
מלו חקנה Ez. 41, 8.

constr.: וּמְלֹא
ומלא חפניו Lev. 16, 12.
ומלא החבל להחיות 2 Sam. 8, 2.

constr.: מְמֻלָּא
וממלא חפנים עמל Eccl. 4, 6.

cum suff.: וּמְלֹאוֹ
ירעם הים ומלואו 1 Chr. 16, 32.
ירעם הים ומלאו Ps. 96, 11. 98, 7.
ורודי הים ומלאו Jes. 42, 10.

cum suff.: וּמְלֹאָהּ
וממגד ארץ ומלאה Dt. 33, 16.
לוי׳ הארץ ומלואה Ps. 24, 1.
כי־לי תבל ומלאה Ps. 50, 12.
תבל ומלאה אתה יסדתם Ps. 89, 12.
תשמע הארץ ומלאה Jes. 34, 1.
ויאכלו ארץ ומלואה Jer. 8, 16.
וישטפו ארץ ומלואה Jer. 47, 2.
ותשם ארץ ומלאה Ez. 19, 7.
והשמתי ארץ ומלאה Ez. 30, 12.
והסגרתי ארץ ומלאה Am. 6, 8.
הקשיבי ארץ ומלאה Mich. 1, 2.

cum suff.: מְמֻלָּאָהּ
תשם ארצה ממלאה Ez. 12, 19.
ארץ ממלאה Ez. 32, 15.

מָלֵא

כתרמי כמו בענרי, ונתרגום גם מְלֵי, ופעולי אִתְמְלִי.

v. aram. (targ. etiam מְלֵי), hebraico par atque aequale. LXX. πληροῦν; *Itpe.* אִתְמְלִי, πλησθῆναι.

3 perf. f.: וּמְלָאת
ומלאת כל־ארעא Dan. 2, 35.

Itpe-el: הַתְמְלִי *3 perf.*
נבוכדנצר התמלי חמא Dan. 3, 19.

מְלֵאָה

ע״כ, וכמוכן לל״ק כמו ק״כ מן מָלֵא, שנתעלם וכתים לפופעם, ול״כ מסלעם כמו מְלֵא לעיל [פֿילנע], ונקמר מפפעם ומעתיק הדגן ומין ככנויים למעבר. ולדעת רל״ק המוכן תנוקם לפר תקמלק ותקנבל, וניין הענינים נגזר כזוסם, וול״כ מלקם הסָמן הככור וכנזול, וכן למתרגם וכו׳. קוסם הכנון כלפר פרנזנו, ווסו ג״כ דעת הגזון סעדיס

אבני־שהם ומלואים 1 Chr. 29, 2.

pl.: הַמְּלֵאִים
החזה מאיל המלאים Ex. 29, 26.
מאיל המלאים Ex. 29, 27.
ואת איל המלאים תקח Ex. 29, 31.
ואם־יותר מבשר המלאים Ex. 29, 34.
ואת אבני המלאים Ex. 35, 27.
איל המלאים Lev. 8, 22.
מאיל המלאים Lev. 8, 29.
אשר בסל המלאים Lev. 8, 31.

pl.: וְלַמְּלֹואִים
ולמלואים ולזבח Lev. 7, 37.

pl. c. suff.: מְלֵאֵיכֶם
ימי מלאיכם Lev. 8, 33.

מְלוֹא

ע״ו, וכמוכן לדעת רל״ק מקום לסוף סעם סימן לקומס, ול״כ מלוא ענין לסוף, קומס סכנון כפ׳ יפקי סקף קומס כמוכס, ומעלין קומס עפר, וגנוס סתל בפעלעס, ומפפע וסולך לכל כוס [וענלן], וכן פ׳ כ׳ יפעיס קנון עפר מנפנים לקומס, זמפוים על גונס סקומס, ועל קומו קנון נכס מנדלים ומנולוסן, וניס מלוא מוס. בקנגוס מלין מפלסו.

n. m., vallum, terra et lapidibus *oppletum* et aggestum, in quo castella exstruebantur, ar. מַלְוָחָא, מִלְוָחָא. Sic *Isaaki* et *Jesaja Tranensis* (Cod. *Wagens.* Bibl. Sen. Lips. formae min. n. 3.). *Qimchi* locum coetibus agendis destinatum intelligit (= אֲסִפָּה). LXX. ἦ ἄκρα, ἀνάλημμα.

וכל־בית מלוא Jud. 9, 6.
ואת־בית מלוא Jud. 9, 20.
שכם ומבית מלוא Jud. 9, 20.
בית מלא הירד סלא 2 Rg. 12, 21.

הַמִּלּוֹא
מן־המלוא וביתה 2 Sam. 5, 9.
ואת־ביתו ואת־המלוא 1 Rg. 9, 15.
אז בנה את־המלוא 1 Reg. 9, 24.
שלמה בנה את־המלוא 1 Rg. 11, 27.
מן־המלוא ועד־הסביב 1 Chr. 11, 8.
ויחזק את־המלוא 2 Chr. 32, 5.

מִלֵּאת

ע״כ סקנכ מן מִלֵּאת, וסמוכן מופפע כמו מלוח, ונקמר כפשקל על נוי עינים, זנלק נולעות ולק זוקעות יותר מדי, לנלק מפלקות נוסק לק זנלכן כמלוסק לנכנים, וכן פ׳ סרק״ע מתכוכת.

n. f. (ex מִלֵּאת factum), sicut מְלוֹא, plenitudo, spec. de venustate oculorum, qui neque nimium eminentes neque nimium impressi, velut palam gemma insititia, sinum seu pelvim explent. LXX. πλήρωμα.

ישבות על־מלאת Cant. 5, 12.

מִלֵּא

פעל נוזד וקמ סנכס, וסמוכן סרקמי כ״ל נדוק ומנוסס פלינס ולקינלה יבילס ונלילס [וועלנען, פֿלוועסען], וק״כ מזכר נדומס לל מָלֵא [נקלוף פ׳ נמ׳], לנכר מעכו מָלֵא נסכר ונקל, וכן נמפק כוס פלה, לנון קיכס ופלינס ויבילס [קוועל-נען, פֿלוועסען], וסספכס לפ״ו לך נלקנלנק, נקלוף זנוכ. וכן כזכס כמכוון נמפקי ערב נפ׳ נרקנ, ד״מ l. *fluc*-tuare [litt. *plauk*; pol. *plók-ać*, *plak*. etc.], נמפק כוסק ולקנלנ ולנקלנ [נערפֿלינסען, -נעסען], וכזלק לנזוכות כלי קנוי נכוס. ומעכין סבוילה וסנפס וכבוי וניליס מסמלק על מסמום ומנמוו [נערפֿלינסען, -נעסען], וכזלק זס לנוכ, וכן לנל מוכ. ותנין אבני־שהם למלואים, significatione intrans. (nam מְלֵאִים, implentes, Jes. 6, 1. Jer. 23, 24. participia sunt transitivi מָלֵא), abundans, redundans, superfluus, περισσός, plenus, de argento seu moneta valori sufficiente et justo, de homine decrepito, qui multos annos vixit, de feminae utero foetu repleto, de vento vehemente; *adv.* plene, plena voce, pleno numero. LXX. πλήρης, μεστός, ἄξιος; מְלֵאָה וְרַעֲבָ *κυοφοροῦσα*; מְלֵאָה *ἀπαρχὴ ἄλωνος καὶ ληνοῦ*.

בכסף מלא יתננה לי Gn. 23, 9.
מלא רוח חכמה Dt. 34, 9.
בכסף מלא תנחו לי 1 Chr. 21, 22.
קנה אקנה בכסף מלא 1 Chr. 21, 24.
ומי מלא ימצו למו Ps. 73, 10.
ויין חמר ומלא מסך Ps. 75, 9.
והיה אינו מלא Eccl. 1, 7.
רוח מלא מאלה Jer. 4, 12.
ככלוב מלא עוף כ"ק Jer. 5, 27.
קראו אחריך מלא Jer. 12, 6.
מלא הנוצה Ez. 17, 3.
מלא חכמה וכליל יפי Ez. 28, 12.
נקש יבש מלא Nah. 1, 10.

adj. masc.: וְמָלֵא
ומלא ברכת יי׳ Dt. 33, 23.

adj. masc.: וְהַמָּלֵא
והמלא תסיעי 2 Reg. 4, 4.

constr.: מְלֵא
זקן עם־מלא ימים Jer. 6, 11.

adj. pl.: מְלֵאִים *masc.*
שניהם מלאים סלת Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
ובתים מלאים כל־טוב Dt. 6, 11.
בתים מלאים־כל־טוב Neh. 9, 25.
מזוינו מלאים Ps. 144, 13.
בתיהם מלאים מרמה Jer. 5, 27.
גבעים מלאים יין Jer. 35, 5.
והאופנים מלאים עינים Ez. 10, 12.

adj. pl.: הַמְּלֵאִים
חמלאים חמת־יי׳ Jes. 51, 20.

adj. fem.: מְלֵאָה *sg.*
מלאה קטרת Num. 7, 14. 20. 26. 32. 38. 44. 50. 56. 62. 68. 74. 80.
אני מלאה הלכתי Ruth 1, 21.
השדה מלאה עדשים 2 Sam. 23, 12.
הדרך מלאה בגדים 2 Reg. 7, 15.
השדה מלאה שעורים 1 Chr 11, 13.
תשאות ומלאה עיר Jes. 22, 2.
והיא מלאה עצמות Ez. 37, 1.
פרק מלאה Nah. 3, 1.

adj. fem.: הַמְּ־, הַמְּלֵאָה
כעצמים בבטן המלאה Eccl. 11, 5.
המלאה לה עמיר Am. 2, 13.

adj. f. constr.: מְלֵאתִי
מלאתי משפט Jes. 1, 21.

adj. f. pl.: ־אוֹת, מְלֵאוֹת
בקנה אחד מלאת Gn. 41, 22.
מלאת קטרת Num. 7, 86.
וגבתם מלאת עינים Ez. 1, 18.
מלאות צאן אדם Ez. 36, 38.

adj. f. pl.: וְהַמְּלֵאוֹת
הבריאות והמלאות Gn. 41, 7.

מְלוֹא

ע״ו, ולפעמים מְלֵא, מָלְאוּ, ומוש ע״י חֲלוֹם, שְׁבוֹל, נעניו מופעל, מסשקה ומעלוף סמלוי [פֿילנע], לכן מדבר סמלמ, ד״מ עיר ומלמה, סמלמ עיר, וכדומה. ונסמיך לניין שופע של הסוזן, ל״מ מָלֵא חֵשֶׁן, כמו חֵשֶׁן מָלֵא, וכן מְלֵא הַמֶּפֶל, מלוי סקנה, מלוי קומס וכדומה, ולפעמים כמו נמוך וכנוי נכנלו.

n. m. (quod interdum scribitur מָלְוֹי, ad s. f. חֲלוֹם, שְׁבוֹל, מָלְוֹי), plenitudo, copia, hinc de re implente, veluti עִיר וּמְלֹאָהּ, et constructive de plenitudine ejus rei, quae adjecta est, v. c. מְלֹא חָפְנָיו (= חֹפֶן מָלֵא), מְלֹא הַמֶּפֶל (= מָלֵא הַמֶּפֶל) et similiter. LXX. πλήρωσις, πλήρωμα, πλῆθος.

וזרעו יהיה מלא־הגרים Gn. 48, 19.
קחו לכם מלא חפניכם Ex. 9, 8.
מלא העמר ממנו Ex. 16, 32.
ותן־שמה מלא־העמר מן Ex. 16, 33.
וקמץ משם מלא קמצו Lev. 2, 2.
ממנה מלא קמצו Lev. 5, 12.
ולקח מלא־המחתה Lev. 16, 12.
מלא ביתו כסף Nu. 22, 18. 24, 13.
מלוא הספל מים Jud. 6, 38.
ויפל מלא־קומתו ארצה 1 S. 28, 20.
כי אם־מלא כף־קמח 1 Reg. 17, 12.
פקעת שדה מלא בגדו 2 Rg. 4, 39.
טוב מלא כף נחת Eccl. 4, 6.
מלא כל־הארץ Jes. 6, 3.
מלא־רחב ארצך עמנו אל Jes. 8, 8.
יקרא עליו מלא רעים Jes. 31, 4.

constr.: מְלֹו
מלו חקנה Ez. 41, 8.

constr.: וּמְלֹא
ומלא חפניו Lev. 16, 12.
ומלא החבל להחיות 2 Sam. 8, 2.

constr.: מְמֻלָּא
וממלא חפנים עמל Eccl. 4, 6.

cum suff.: וּמְלֹאוֹ
ירעם הים ומלואו 1 Chr. 16, 32.
ירעם הים ומלאו Ps. 96, 11. 98, 7.
ורודי הים ומלאו Jes. 42, 10.

cum suff.: וּמְלֹאָהּ
וממגד ארץ ומלאה Dt. 33, 16.
לוי׳ הארץ ומלואה Ps. 24, 1.
כי־לי תבל ומלאה Ps. 50, 12.
תבל ומלאה אתה יסדתם Ps. 89, 12.
תשמע הארץ ומלאה Jes. 34, 1.
ויאכלו ארץ ומלואה Jer. 8, 16.
וישטפו ארץ ומלואה Jer. 47, 2.
ותשם ארץ ומלאה Ez. 19, 7.
והשמתי ארץ ומלאה Ez. 30, 12.
והסגרתי עיר ומלאה Am. 6, 8.
הקשיבי ארץ ומלאה Mich. 1, 2.

cum suff.: מְמֻלָּאָהּ
תשם ארצה ממלאה Ez. 12, 19.
ארץ ממלאה Ez. 32, 15.

מָלֵא

כתרמי כמו בענרי, ונתרגום גם מְלֵי, ופעולי אִתְמְלִי.

v. aram. (targ. etiam מְלֵי), hebraico par atque aequale. LXX. πληροῦν; *Itpe.* אִתְמְלִי, πλησθῆναι.

3 perf. f.: וּמְלָאת
ומלאת כל־ארעא Dan. 2, 35.

Itpe-el: הַתְמְלִי *3 perf.*
נבוכדנצר התמלי חמא Dan. 3, 19.

מְלֵאָה

ע״כ, וכמוכן לל״ק כמו ק״כ מן מָלֵא, שנתעלם וכתים לפופעם, ול״כ מסלעם כמו מְלֵא לעיל [פֿילנע], ונקמר מפפעם ומעתיק הדגן ומין ככנויים למעבר. ולדעת רל״ק המוכן תנוקם לפר תקמלק ותקנבל, וניין הענינים נגזר כזוסם, וול״כ מלקם הסָמן הככור וכנזול, וכן למתרגם וכו׳. קוסם הכנון כלפר פרנזנו, ווסו ג״כ דעת הגזון סעדיס

כוס הזס מֶלַח, מַלָּח, מַלָּחִי, מְלֵחָה ופעל זמיי מָלַח, סכל מעכוון סרקס. ומעכוון הזאל כנפעל נִמְלָח, מעסוס ונמוג הזמיס, ומגור מָלָח. עי׳ לקס ותמלח מרגוע, ועמוק עמוק תרקס סוד מכווכס, וחין נרך הזס נפלג, ומכין הזרגיס לחלק, ובריח מלח תכוות חת מלח.

v. intr., *fluc*-tuare, fluitare, sicut מָלַג, quod est indidem generatum, unde מָלָג, fons, aeth. ፈለሐ, litt. *plauc*, polon. *płôk-ać*, hinc diffluere, dilabi, evanescere (syn. מוג) *Ni.* de coelis fumi evanescentis instar perituris. LXX. στρεφεσθῆναι.

Nif-al: נִמְלַח
3 *perf. pl.:* נִמְלְחוּ
Jes. 51, 6. שמים כעשן נמלחו

מֶלַח

ז״ו, ומשון יי ופלג וכול [פלועס, קוועלענ], כתמות הזרע, ומוס מי-פלג, לומר מלקיי [ומלפלוטס, מעשר], כי מי-הים מלוחים, וכן נשפתי ערב gr. ἅλς [Meer, Salz, ומקיכ למלח נכללו, והזרע זס ג״כ מענין פלינס וגלילה [ἁλίω, wallen]. ותכין כוס מֶלַח כעכרי, לומר קפן וזיי, הטוזס מלקחתו נמיס. ומוס קק״כ מלח נכללו [ומלח] לפו דוקק מי-מלח, לו מיס על הים מלקיי, לך גס מקנה ומכועכה. ותכין כוס כניב מלח, יס-מלח, ני-מלח, ובריח מלח היל נכון המלח, לו מיס מלקיי של יס, לחכילה, ודוק.

n. m., fluctus, flumen, fons, hinc *salum* (Salzfluth), mare (gr. ἅλς, ἁλοσύδνη, ἁλύκη ζάψ), unde מַלָּח, nauta, denique de sale et marino et fossitio generaliter, a v. מָלַח, vi fluctuandi (gr. ἅλλεν, ἁλινδεῖν, wallen). Hinc בְּרִית מֶלַח, foedus salis h. e. diuturnum, aeternum, quod, quemadmodum usus salis marini, non perit; מֶלַח, sal in signum foederis cum Deo initi sacrificiis addendum. LXX. ἅλς, ἅλος, ἁλικός, αἰώνιος.

Gn. 19, 26. ותהי נצבת מלח
Lev. 2, 13. ולא תשבית מלח
Lev.2,13 על כל־קרבנך תקריב מלח
Num. 18, 19. ברית מלח עולם
Jud. 9, 45. ויזרעה מלח
2 Sam. 8, 13. את־ארם בגיא־מלח
2 Reg. 2, 20. ושימו שם מלח
2 Reg. 2, 21. וישלך־שם מלח
2 Chr. 13, 5. לו ולבניו ברית מלח
Esr. 2, 59. *מתל מלח תל הרשא
Neh. 7, 61. *מתל מלח תל הרשא
Job. 6, 6. היאכל תפל מבלי־מלח
Ps.60,2. ויך את־ארם בגיא־מלח
Ez. 43, 24. תכהנים עליהם מלח
Zeph. 2, 9. ומכרה־מלח

מְלֵחָה

Dt. 29, 22. גפרית ומלח

מַלָּח

Gn. 14, 3. הוא ים המלח
Nu.34,12. והיו תוצאתיו ים המלח
Dt. 3,17. ועד ים הערבה ים המלח
Jos. 3, 16. ים־המלח תמו נכרתו
Jos. 12, 3. ים־המלח מזרחה
Jos. 15, 2. מקצה ים המלח
Jos. 15, 5. וגבול קדמה ים המלח
Jos. 18, 19. אל־לשון ים־המלח
2 Reg. 14, 7. אדום בגיא־המלח
1 Chr. 18, 12. אדום בגיא המלח
2 Chr. 25, 11. וילך גיא המלח

בְּמֶלַח

Lev. 2, 13. במלח תמלח

לְמֶמְלַח

Ez. 47, 11. ולא ירפאו למלח נתנו

מָלַח

פעל זמיי, גויר מֶלַח, ומשון תנול כמלח [ומלפלוט], וגנור כתרנוס. והפעולי׳ זס אֶתְמְלַח כתכל כמלח, ולקל עוד הטעס לכילת מלח. הנזכ״פ מָלָח, מתוכל כמלח, ולדעת הרל״ק מתוכל ומעוכ כנכלל, לומר ז׳יהו הסמיס זחוקיס ומעוכניס היטב, ומכלל מהפרט. הופעל הַמְלַח והמקור הַמְלֵח, הרלוון רוקן כמי-מלח לו כמי-היס, הסן מלוחין, ונלרך למי-כקן אל תיכוות נחקן קדס, לקלות ולחוק עור נזר הילל, ופס סוד הכוונה יתר הפלעה. נגמרת עוד מְלָחָא, ומפרטת מַלְחָתָא מכרס מלח [ומלוגע].

v. denom. (a n. מֶלַח), salire, sale conspergere, arab. *malaha*, aram. מְלַח (inf. מְלָחֵי, pass. אִתְמְלַח). *Pu.* מֻלַּח; prt. מְמֻלַּח, salsum, salitum, sale conspersum, vel general. mixtum, de aromatis contusis et commixtis. *Ho.* הָמְלַח (inf. הָמְלֵח), aqua salsa seu marina lotum esse. Est autem mos inter orientales populos, qui hodienum inter Arabes obtinet, infantes recens natos ad carnem eorum corroborandam aqua marina lavandi vel sale conspergendi. Gem. מְלָחָא, מַלְחָא (= מַכָּרָה מֶלַח), salina, fodina salis. LXX. ἁλίζειν, ἅλς.

2 *imperf.:* תְּמָלַח *p.*
Lev. 2, 13. במלח תמלח

Pu-al: מֻלַּח
part.masc.: מְמֻלָּח *sg.*
Ex. 30, 35. ממלח טהור קדש

Hof-al: הָמְלַח
2 *perf.:* הָמְלַחְתְּ
Ez. 16, 4. והמלח לא המלחת
inf. abs.: וָהָמְלֵח
Ez. 16, 4. והמלח לא המלחת

מְלָח

פעל נקרמי כמו נענכי זמיי, לכן המכוון נכ״ק לכילת מלח.

v. aram. denom., sicut hebr., sal comedere. LXX. ἁλίζειν.

1 *perf. pl.:* מְלַחְנָא
Esr. 4, 14. דר־מלח היכלא מלחנא

מְלָח

ז״ו נקרמי, כמו מֶלַח נענכי, ומזלים מעלק עי׳ ספכי תכווי פכיכים פ׳, ו״ק ע״ו ופ׳, ו״ו ק׳, ועוד יותר.

verb. aram., hebraico aequale. V. Charuze Peninim c. 11, 15. 16, 8.

Esr. 4,14. כל־קבל דר־מלח היכלא
Esr. 6, 9. מלח וחמר ומשה

וּמֶלַח

Esr. 7, 22. משח מאה ומלח

מַלּוּחַ

ז״ו נמזלק ילוע, וסוק נויר מֶלַח, ומשון עזב מר ומלוק [כיעטעכס, ומלכיגעס קרוים], ויקטפוסו לכיוכי לדס ויקכלוסו מרעב, ויפס פרעוסו ע״ו [ἄλμιος], וכן נקרמי מַלּוּחִי, וכן בערכי, ונגמרק לקוסיכו היו לוכלים מַלּוּחִים. ומרל״ק פתר המלוק יין הטעזים הקרוים ומרטים, ולק ימלא כ״ק כמקום קזה דומס לעלקה, ווס תפל. ועוד זס הכיל י״ק זהוק הכקרק כלעו לוכ״טיגע, ונקרת כתרנוס כמר קרוב. ומכוון כמו זהכיל דעת הלומרים, זהס כמקים אלוקים בטעמם ויקרלו בערבי נפטול.

n. m. (a n. מֶלַח), herba amara et salsa, acer et salsuginosa, quam homines pauperculi carpunt et fame enecti comedunt, gr., ut verterunt LXX., ἅλιμος (*atriplex halimus* Linn.), vel μαλάχη, quod sono convenit (Proclus ad Hes. ἔργ. 41.). De *halimo* Dioscorides lib. I. χκα.: *Halimum*, quod populus Syriae *Maluch* vocat, est arbustum, ex quo fiunt sepes, rhamno simile, nisi quod carent spinis. Folium ejus coquitur et comeditur. Sunt, qui *urticam* intelligunt, quibus assentit paraphrastes, qui hoc vocabulo nomen urticae חֲרוּל vertit.

Job. 30, 4. מלוח עלי־שיח

מְלֵחָה

ג״כ ומופעל, ומשון זמוס הקרן [ומלפלוס, לוכלינגקיי״ע, לוכלפרוכלעגלקקיי״ע], כי קרן לקר היל מעורכת נקלקי מלק לק קנמיק, ומכלים ויורעה מלק, וכן נקפר לזוגות הזקל כוס. ויקכן זהזס מעכין מסוס ומקוק, כלקר נלמר כמלקו הזרעים, ול״כ עכין זמוס נכללו, ונלקת נקרגוס הפעל מלק עכין זמוס, ד״ס מלק היכלק.

n. f., salsitudo, sterilitas; salsa tellus, frugibus infelix, γῆ ἁλίσπαστος, vel a v. מָלַח, vi diffluendi (*Ni.* נִמְלַח), *trop.* excisio, vastatio. Hinc targ. v. מְלָא, diruere, vastare (v. c. מְלַח חֵיבְלָא). LXX. ἅλμη, ἁλμυρίς, γῆ ἁλμυρά.

Job. 39, 6. ומשכנותיו מלחה
Jer. 17, 6. ארץ מלחה ולא תשב

לְמִלֵּחָה

Ps. 107, 34. ארץ פרי למלחה

מַלָּח

ז״ו נויר מֶלַח, ומשון סמן [זיפפעל], הטוזס מלקכתו נמיס לו כ״ס, וומו מלק. ולעת כ״ו מעכין עכוב עטוק. נגמרק מוס אִתְמַלַּח, המקור זל קל מִלְחֵי.

n. m. (a n. מֶלַח), nauta, remex, qui mare pernavigat seu sala trajicit (rab. סַפָּן, a *navi*, quae סְפִינָה dicitur). LXX. ναυτικός, κωπηλάτης, ἐπιβάτης.

pl.: מַלָּחִים
Ez. 27, 29. מלחים כל חבלי הים

pl.: הַמַּלָּחִים
Jon. 1, 5. ויראו המלחים

pl. c. suff.: מַלָּחַיִךְ
Ez. 27, 27. מערבך מלחיך

pl. c. suff.: וּמַלָּחֶיהָם
Ez. 27, 9. אניות הים ומלחיהם

מָלָה

ז״ו, ונמזלק נכ״ק לך נרגוי מְלָחִים, ומשון נגל מכזקת וגמס ונלוי [פעטגען], ומוק מעכון מזקל זל מזרע, וילוע.

n. m. pluralet. (מְלָחִים), vestes scissae et lacerae, veteramenta detrita, a v. מָלָה, vi diffluendi, evanescendi, pereundi. LXX. σχοινία.

pl.: מְלָחִים
Jer. 38, 11. ובלוי מלחים

pl.: וַהֲמַלָּחִים
Jer. 38, 12. הסחבות והמלחים

מָלַט

פעל כולד, ומשון עיקס וסידס תפילס ומזיקס [זעריי־כען, לימער־, נע-], ומוס מֶלֶט הנק, לגון קמר וסיד ועיק לקר יעוקו ויעפילו כו, וכן מַלַּט נתכמי, ומוס מַלָּטָה, והידועס מַלְטְרָתָא, קלודס ועיק, ונגמרק מוס הַמַּלָּטָה, הטקס נסיד ועיק, וכן מלט כלגון ימעקל. ומוס הסזגל הסתלטות והליכס לו הסכודדות וכסיגת עכמו כלקס מיסס וקליפס [פַּאַרצעליפפען, -גלייעען, עכע-], וכן קנל קלף הסתלוס עיקס ומזיקס, כילוע לעיל לף ק״ל, נמכוון מוזגל כוס. ותכין כוס נכין הכנל היולק מֻלָּט נהפסק מֻלָּט, הכיל להסתלט, ד״ס נפזו [עכענליפפען לאסטען], או מעלוע נכיס והפלעתס [אייער לעגען], או וכן הכוסף. הכפעל פעולי׳, או כמו הסתלט, ונסגזל ג״כ עלכיסה, והסתפעל קל להכין. הקור הזרע והזוי נזפתי ערב עי׳ תקת מֻלָּט לקען.

v. trans., linere, oblinere (überstreichen), unde מֻלָּט, lutum, coementum; aram. מְלַט, מַלְטְרָא (def. מַלְטְרְתָא), calx seu materia, quae illinitur seu qua quid *inungitatur*, gem. הַמְלָטָה, illitûs, inductio, arab. *malatha*, oblinendo lutum inducere. Hinc trop. elabi ob lubricitatem seu glabritiem, effugere, sicut פָּלַט, חָלַט. *Pi.* מִלֵּט, i.p. מֻלַּט, facere, ut elabatur, veluti foetum ex utero, ut effugiat et liberetur, in libertatem vindicare, liberare; semel: ova parere. *Hi.* servare; parere. *Ni.* liberare, semet ipsum liberare, effugere, celeriter abire. *Hitpa.* eripere se. LXX. διαβαίνειν, διαφεύγειν, διέρχεσθαι, ἐξαίρειν, ἐξαιρεῖν, σώζειν, ἀνασώζειν, διασώζειν, τίκτειν.

Pi-el: מִלֵּט *p.* 3 *perf.*
Ez. 33, 5. והוא נזהר נפשו מלט

3 *perf.:* וּמִלֵּט
Eccl. 9, 15. ומלט־הוא את העיר

3 *perf. c. suff.:* מְלִטָנוּ
2 Sam. 19, 10. והוא מלטנו מכף

part.: מְמַלֵּט *sg.*
1 Sam. 19, 11. ממלט את־נפשך

part. pl.: הַמְמַלְּטִים
2 Sam. 19, 6. הממלטים את־נפשך

inf. abs.: מַלֵּט
Jes. 46, 2. לא יכלו מלט משא
Jer. 39, 18. כי מלט אמלטך

imprt.: מַלְּטָה *sg.*
Ps. 119, 4. אנה יי׳ מלטה נפשי

imprt. pl.: מַלְּטוּ
Jer. 48, 6. נסו מלטו נפשכם

imprt.fem.: מַלֵּטְנָה
1 Reg. 1, 12. ומלטי את־נפשך

impart.pl.: וּמַלְּטוּ
Jer. 51, 6. ומלטו איש נפשו
Jer. 51, 45. ומלטו איש את־נפשו

impt. pl. c. s.: וּמַלְּטֻנִי
Job. 6, 23. ומלטוני מיד־צר

1 *impf. c. suff.:* אֲמַלְּטֵם
Job. 29, 12. כי אמלט עני משוע

1 *impf. c suff.:* וָאֲמַלְּטֵם
Jes. 46, 4. ואני אסבל ואמלט

1 *impf. c. suff.:* אֲמַלְּטֵךְ
Jer. 39, 18. כי מלט אמלטך

3 *imperf.*: יִמְלַט
Job. 20, 20. בחמודו לא ימלט
Job. 22, 30. ימלט אי־נקי
Ps. 33, 17. וברב חילו לא ימלט
Ps. 89, 49. ימלט נפשו מיד־שאול
Eccl. 8, 8. ולא־ימלט רשע
Am. 2, 14. וגבור לא־ימלט נפשו
Am. 2, 15. וקל ברגליו לא ימלט
Am. 2, 15. לא ימלט נפשו
3 *imperf.*: וַיְמַלֵּט
Ps. 107, 20. וימלט משחיתותם
3 *impf. c. suff.*: יְמַלְּטֵהוּ
Ps. 41, 2. ביום רעה ימלטהו יי׳
3 *impf. fem.*: וַתְּמַלֵּט
Jes. 34, 15. קננה קפוז ותמלט
3 *impf. pl.*: וַיְמַלְּטוּ
2 Reg. 23, 18. וימלטו עצמותיו
Nif-al: נִמְלַט 3 *perf.*
Jud. 3, 26. נמלט עד התמהמהם
Jud. 3, 29. ולא נמלט איש
1 S. 23, 13. כי־נמלט דוד מקעילה
1 S. 30, 17. ולא־נמלט מהם איש
2 Chr. 16, 7. על־כן נמלט חיל מלך
Jer. 41, 15 וישמעאל בן־נתניה נמלט
3 *perf.*: נִמְלַט *p.*
Prv. 11, 21. וזרע צדיקים נמלט
3 *perf.*: וְנִמְלַט
Job. 22, 30. ונמלט בבר כפיך
3 *perf.*: וְנִמְלָט *p.*
Ez. 17, 15. והפר ברית ונמלט
3 *perf. fem.*: נִמְלְטָה
Ps. 124, 7. נפשנו כצפור נמלטה
1 *perf.*: נִמְלַטְתִּי *p.*
2 S. 1, 3. ממחנה ישראל נמלטתי
1 *perf.*: וְנִמְלַטְתִּי
1 Sam. 27, 1. ונמלטתי מידו
3 *perf. pl.*: נִמְלְטוּ *p.*
2 Sam. 4, 6. ובעגה אחיו נמלטו
2 Reg. 19, 37. והמה נמלטו ארץ
Jes. 37, 38. נמלטו ארץ אררט
3 *perf. pl.*: וְנִמְלְטוּ *p.*
Ps. 22, 6. אליך זעקו ונמלטו
1 *perf. pl.*: נִמְלַטְנוּ
Ps. 124, 7. ואנחנו נמלטנו
part. masc.: הַנִּמְלָט *sg.*
1 Rg. 19, 17. הנמלט מחרב חזאל
part.: וְהַנִּמְלָט
1 Rg. 19, 17. והנמלט מחרב יהוא
part. masc.: וְנִמְלָטָה *c. h parag.*
Jer. 48, 19. שאלי־נס ונמלטה
inf.: הִמָּלֵט
1 Sam. 27, 1. כי־המלט אמלט
inf. constr.: לְהִמָּלֵט
Gn. 19, 19. לא אוכל להמלט
Esth. 4, 13. להמלט בית־המלך
imprt.: הִמָּלֵט
Gn. 19, 17. ויאמר המלט על־נפשך
Gn. 19, 17. ההרה המלט
Gn. 19, 22. מהר המלט שמה
imprt. fem.: הִמָּלְטִי *sg.*
Zach. 2, 11. המלטי יושבת בת
1 *imperf.*: אֶמָּלֵט
1 Sam. 27, 1. אמלט אל־ארץ
1 *imperf.*: אֶמָּלְטָה
Gn. 19, 20. אמלטה נא שמה
1 Sam. 20, 29. אמלטה נא ואראה
1 *imperf.*: וַאֲמַלְּטָה
Job. 1, 15. ואמלטה רק־אני לבדי
16. 17. 19.
3 *impf. f.*: תְּמַלֵּט
Jer. 34, 3. ואתה לא תמלט מידו
Jer. 38, 18. 23. לא־תמלט מידם

v. intr. (impf. יִמְלֹךְ), regnare, regem esse vel fieri (c. praep. עַל, בְּ). *Hi.* regem facere, constituere. *Ho.* regem in regnum induci. *Ni.* consilium capere (a significatione *consulendi* aramaica). Radix hujus verbi compositi est מָלַךְ, לָגַג (בָּלַג), vi *splendendi*; vis autem splendoris (non consulendi) ad *regnum* transfertur. Sic nomen *regis* a v. sanscritico *rag* = *ruc* (*nitere*, deinde *regnare*) deducendum est. LXX. *κρατεῖν*, *βασιλεύειν*, *βασιλέα εἶναι*; מָלַךְ, *βασιλεία*; *Hi.* *εἰς βασιλέα γίνεσθαι*, *βασιλέα* (*εἰς βασιλέα*) *καθίστασθαι*, *βασιλέα* (*εἰς βασιλέα*) *χρίεσθαι*; הַמְלִיךְ מֶלֶךְ, *βασιλεύειν*, *βασιλεύειν βασιλέα* (*εἰς βασιλέα*). *Ni.* *βουλεύεσθαι*.

3 *perf.*: מָלַךְ
Jos. 13, 12. אשר־מלך בעשתרות
Jos. 13, 21. אשר מלך בחשבון
Jud. 4, 2. אשר מלך בחצור
1 Sam. 12, 14. אשר־מלך עליכם
1 Sam. 13, 1. ושתי שנים מלך
2 Sam. 5, 5. בחברון מלך
2 Sam. 5, 5. ובירושלם מלך
2 S. 15, 10. ואמרתם מלך אבשלם
1 Rg. 1, 11. כי מלך אדניהו בן־חגית
1 Reg. 1, 13. ומדוע מלך אדניהו
1 Reg. 2, 11. אשר מלך דוד
1 Reg. 2, 11. בחברון מלך
1 Reg. 2, 11. ובירושלם מלך
1 Reg. 11, 42. אשר מלך שלמה
1 Reg. 14, 20. אשר־מלך ירבעם
1 Rg. 14, 21. ורחבעם בן־שלמה מלך
1 Reg. 14, 21. מלך בירושלם
1 Reg. 15, 1. מלך אבים
1 Reg. 15, 2. שלש שנים מלך
1 Reg. 15, 9. מלך אסא על־יהודה
1 Reg. 15, 10. מלך בירושלם
1 Reg. 15, 25. בן־ירבעם מלך
1 Rg. 15, 33. מלך בעשא בן־אחיה
1 Reg. 16, 8. מלך אלה בן־בעשא
1 Rg. 16, 15. מלך זמרי שבעת ימים
1 Reg. 16, 23. מלך עמרי
1 Rg. 16, 23. בתרצה מלך שש־שנים
1 Reg. 16, 29. מלך על־ישראל
1 Rg. 22, 41. ויהושפט בן־אסא מלך
1 Reg. 22, 42. מלך בירושלם
1 Reg. 22, 52. מלך על־ישראל
2 Reg. 3, 1. ויהורם בן־אחאב מלך
2 Rg. 8, 16. מלך יהורם בן־יהושפט
2 Reg. 8, 17. מלך בירושלם
2 Reg. 8, 25. מלך אחזיהו
2 Reg. 8, 26. ושנה אחת מלך
2 Reg. 9, 13. ויאמרו מלך יהוא
2 Rg. 9, 29. מלך אחזיה על־יהודה
2 Rg. 10, 36. והימים אשר מלך יהוא
2 Reg. 12, 2. וארבעים שנה מלך
2 Reg. 13, 1. מלך יהואחז בן־יהוא
2 Reg. 13, 10. מלך יהואש
2 Reg. 14, 1. מלך אמציהו
2 Reg. 14, 2. מלך בירושלם
2 Rg. 14, 23. מלך ירבעם בן־יואש
2 Reg. 15, 1. מלך עזריה
2 Reg. 15, 2. מלך בירושלם
2 Reg. 15, 8. מלך זכריהו
2 Reg. 15, 13. שלום בן־יבש מלך
2 Reg. 15, 17. מלך מנחם
2 Reg. 15, 23. מלך פקחיה
2 Reg. 15, 27. מלך פקח
2 Reg. 15, 32. מלך יותם
2 Reg. 15, 33. מלך בירושלם
2 Reg. 16, 1. מלך אחז בן־יותם
2 Reg. 16, 2. מלך בירושלם
2 Reg. 17, 1. מלך הושע
2 Reg. 18, 1. מלך חזקיה
2 Reg. 18, 2. מלך בירושלם
2 Reg. 21, 1. וחמש שנה מלך
2 Reg. 21, 19. ושתים שנים מלך
2 Reg. 22, 1. מלך בירושלם
2 Reg. 23, 31. מלך בירושלם
36. 24, 8. 18.
1 Chr. 3, 4. מלך בירושלם
ודויד בן־ישי מלך על־כל־
1 Chr. 29, 26. ישראל
1 Chr. 29, 27. והימים אשר מלך
1 Chr. 29, 27. בחברון מלך שבע שנים
1 Chr. 29, 27. ובירושלם מלך שלשים
2 Chr. 12, 13. מלך בירושלם
שלוש שנים מלך
2 Chr. 13, 2. בירושלם
2 Chr. 20, 31. וחמש שנה מלך
2 Chr. 21, 5. ושמונה שנים מלך
2 Chr. 21, 20. מלך בירושלם
2 Chr. 22, 2. ושנה אחת מלך
2 Chr. 24, 1. מלך בירושלם
2 Chr. 25, 1. מלך אמציהו
2 Chr. 25, 1. מלך בירושלם
וחמשים ושתים שנה
2 Chr. 26, 3. מלך
2 Chr. 27, 1. וששׁ־עשׂרה שנה מלך
8. 28, 1.
2 Chr. 29, 1. יחזקיהו מלך
2 Chr. 29, 1. 33, 1. מלך בירושלם
2 Chr. 34, 1. ושלשים ואחת שנה מלך
2 Chr. 36, 2. ושלשה חדשים מלך
2 Chr. 36, 5. 9. 11. מלך בירושלם
Ps. 47, 9. מלך אלהים על־גוים
Jes. 24, 23. כי־מלך יי׳ צבאות
Jes. 52, 7. מלך אלהיך
Jer. 52, 1. מלך בירושלם
3 *perf.*: מָלָךְ *p.*
2 Sam. 2, 10. ושתים שנים מלך
2 Sam. 5, 4. ארבעים שנה מלך
1 Rg. 1, 18. ועתה הנה אדניה מלך
1 Rg. 14, 19. אשר נלחם ואשר מלך
1 Chr. 16, 31. ויאמרו בגוים יי׳ מלך
Ps. 93, 1. יי׳ מלך גאות לבש
Ps. 96, 10. אמרו בגוים יי׳ מלך
Ps. 97, 1. יי׳ מלך תגל הארץ
Ps. 99, 1. יי׳ מלך ירגזו עמים
3 *perf.*: וַיִּמְלֹךְ
Jer. 23, 5. ומלך מלך והשכיל
Mich. 4, 7. ומלך יי׳ עליהם בהר ציון
2 *perf.*: מָלַכְתָּ
2 Sam. 16, 8. אשר מלכת תחתו
2 *perf.*: וּמָלַכְתָּ
2 Sam. 3, 21. ומלכת בכל
1 Rg. 11, 37. ומלכת בכל אשר־תאוה
3 *perf.*: מָלְכוּ
Gn. 36, 31. אשר מלכו בארץ אדום
1 Chr. 1, 43. מלכו בארץ אדום
part.: מֹלֵךְ *sg.*
Jer. 33, 21. בן מלך על־כסאו
pavt.: הַמֹּלֵךְ *sg.*
Esth. 1, 1. המלך מהדו ועד־כוש
Jer. 22, 11. המלך תחת יאשיהו
part. fem.: מֹלֶכֶת *sg.*
2 Rg. 11, 3. ועתליה מלכת על־הארץ
2 Chr. 22, 12. ועתליה מלכת
inf. abs.: מָלוֹךְ
1 Sam. 24, 21. כי מלך תמלוך
inf. abs. c. h int.: הַמְלֹךְ
Gn. 37, 8. המלך תמלך
inf. constr.: מְלֹךְ
2 Chr. 36, 20. עד־מלך מלכות פרס
inf.: מָלְכְּ־
Gn. 36, 31. לפני מלך־מלך

3 *imperf.*: יִמְלֹךְ
1 Reg. 18, 40. איש אל־ימלט מהם
2 Rg. 10, 24. אשר ימלט מן־האנשים
Prv. 19, 5. ויפיח כזבים לא ימלט
Prv. 28, 26. בחכמה הוא ימלט
Eccl. 7, 26. ימלט ממנה
Jes. 49, 24. ואם־שבי צדיק ימלט
Jes. 49, 25. ומלקוח עריץ ימלט
Jer. 32, 4. לא ימלט מיד הכשדים
Jer. 46, 6. ואל־ימלט הגבור
Ez. 17, 18. עשה לא ימלט
Dan. 12, 1. ובעת ההיא ימלט עמך
Joel 3, 5. יקרא בשם יי׳ ימלט
Am. 9, 1. ולא־ימלט להם פליט
3 *impf. c. h int.*: הֲיִמְלֹט
Ez. 17, 15. הימלט העשה אלה
3 *imperf.*: וַיִּמְלֹךְ
Jud. 3, 26. וימלט השעירתה
1 Sam. 19, 10. וימלט בלילה הוא
1 Sam. 19, 12. וילך ויברח וימלט
18. 19, 17. ותשלחי את־אויבי וימלט
1 Sam. 19, 18. ודוד ברח וימלט
1 S. 22, 1. וימלט אל־מערת עדלם
1 Sam. 22, 20. וימלט בן־אחד
1 Reg. 20, 20. וימלט בן־הדד
1 *impf. pl.*: נִמְלֹט
Jes. 20, 6. ואיך נמלט אנחנו
3 *impf. pl.*: יִמָּלְטוּ
Dan. 11, 41. ואלה ימלטו מידו
3 *impf. pl.*: וַיִּמָּלְטוּ *p.*
Mal. 3, 15. בחנו אלהים וימלטו
Hif-il: הִמְלִיט
3 *perf.*: וְהִמְלִיט
Jes. 31, 5. פסוח והמליט
3 *perf. fem.*: וְהִמְלִיטָה
Jes. 66, 7. והמליטה זכר
Hitpa-el.: הִתְמַלֵּט
1 *imperf.*: וָאֶתְמַלְּטָה
Job. 19, 20. ואתמלטה בעור שני
3 *impf. pl.*: יִתְמַלְּטוּ *p.*
Job. 41, 11. כידודי אש יתמלטו

מֶלֶט

ז״, ומסוכן קשה וטיח ושיד [מַחֲצעל], שנשׂה מלט, נמכרון רקשי שקמכרו, וכן נלשון ערבי מל-מלט, וגם נשם סיוכי [*μάλθα*] מוס.

n. m., calx, caementum, a v. מָלַט, oblinere, obducere, gr. *μάλθα* (Hesych. *μάλθα κηρὸς μεμαλαγμένος*; Pollux VIII, 45. *μάλθη, ἣ κατήλειπτο τὸ πινάκιον*), lat. *maltha* (Pallad. I, 17. Plin. II, 4. XXX. VI, 25.), ital. *malta* (argilla, lutum). LXX. בְּמֶלֶט בַּמַּלְבֵּן, *προσφύρους* (*ἐν κρυφαίῳ* alii).

בַּמֶּלֶט
Jer. 43, 9. במלט במלבן

מָלַךְ

פעל נוסד, ומעתיד יִמְלֹךְ, ומסוכן ידוע לשון שרשׁ ושליט ומשׁילה [מעלעגן], ונקשר עם על, כ. מסוסף יוצא כדרכו. הקשׁה למלך ושליט, ומופעל הפעולי. ועל למוכן של שליט עכין ישיבה, ונמצא עוד בקרמי, ומוס נְמַלְּךָ בשתוקרי קדש ע״ד וס. ותשר לקקור סוד השרש דע שמסוכן מַלְכָּךְ, ומס׳ מקנה מוצג ומעמי׳, וכוונת השרש ומיוחס ומסיוחס פקור ומסוד [גלעגענען, פוסקענישׁקעט וי״ן], ווחת השלמה על השליט, וכן נשמע סוזו פעל של נסיוחס והסוד מוצל על שליט [s. *rag* = *ruc*], כתשר תרשם יותר מוס קנל השם, ותשתות השרש ומשוי עי׳ תקת נ-לג לעיל.

לפני מלך־מלך 1 Chr. 1, 43.
inf. constr.: מָלְךְ
עד־מלך דויד 1 Chr. 4, 31.
inf. c. hint.: הַמְלֹךְ
המלך תמלך עלינו Gn. 37, 8.
inf. constr.: לִמְלֹךְ
כל ישראל פניהם למלך 1Reg. 2, 15.
למלך שלמה על־ישראל 1Rg. 6, 1.
מבית הסורים יצא למלך Eccl. 4, 14.
inf. conslr.: מִמְלֹךְ
כי־אתי מאסו ממלך 1 Sam. 8, 7.
ממלך על־ישראל 1 Sam. 16, 1.
במלך בירושלם 2 Reg. 23, 33. Q'ri.
ממלך אדם חנם Job. 34, 30.
inf. c. suff.: מָלְכִי
בשנת מלכי 2 Reg. 25, 27.
inf. c. suff.: בְּמָלְכִי
בן־שנה שאול במלכו 1 S. 13, 1.
בן־שאול במלכו 2 Sam. 2, 10.
בן־שלשים שנה דוד במלכו 2 S. 5, 4.
רחבעם במלכו 1 Reg. 14, 21.
ויהי במלכו כשבתו 1 Rg. 16, 11.
וחמש שנה במלכו 1 Reg. 22, 42.
ושתים שנה היה במלכו 2 Rg. 8, 17.
אחזיהו במלכו 2 Reg. 8, 26.
יהואש במלכו 2 Reg. 12, 1.
וחמש שנה היה במלכו 2 Rg. 14, 2.
שנה היה במלכו 2 Reg. 15, 2.
היה במלכו 2 Reg. 15, 33.
אחז במלכו 2 Reg. 16, 2.
היה במלכו 2 Reg. 18, 2.
מנשה במלכו 2 Reg. 21, 1.
אמון במלכו 2 Reg. 21, 19.
יאשיהו במלכו 2 Reg. 22, 1.
יהואחז במלכו 2 Reg. 23, 31.
יהויקים במלכו 2 Reg. 23, 36.
יהויכין במלכו 2 Reg. 24, 8.
צדקיהו במלכו 2 Reg. 24, 18.
רחבעם במלכו 2 Chr. 12, 13.
וחמש שנה במלכו 2 Chr. 20, 31.
יהורם במלכו 2 Chr. 21, 5.
היה במלכו 2 Chr. 21, 20.
אחזיהו במלכו 2 Chr. 22, 2.
בן־שבע שנים יאש במלכו 2Chr. 24, 1
עזיהו במלכו 2 Chr. 26, 3.
יותם במלכו 2 Chr. 27, 1.
היה במלכו 2 Chr. 27, 8.
אחז במלכו 2 Chr. 28, 1.
מנשה במלכו 2 Chr. 33, 1.
אמון במלכו 2 Chr. 33, 21.
יאשיהו במלכו 2 Chr. 34, 1.
יואחז במלכו 2 Chr. 36, 2.
יהויקים במלכו 2 Chr. 36, 5.
יהויכין במלכו 2 Chr. 36, 9.
צדקיהו במלכו 2 Chr. 36, 11.
צדקיהו במלכו Jer. 52, 1.
inf. c. suff: בְּמָלְכוֹ
ויהי כמלכו הכה 1 Reg. 15, 29.
inf. c. suff.: לָמְלְכוֹ
בשנת שמנה למלכו 2 Rg. 24, 12.
התשיעית למלכו 2 Reg. 25, 1.
ארבעים ואחת למלכו 2 Chr. 16, 13.
ובשנת שלוש למלכו 2 Chr. 17, 7.
בשנה הראשונה למלכו 2 Chr. 29, 3.
ובשמונה שנים למלכו 2 Chr. 34, 3.
שמנה עשרה למלכו 2 Chr. 34, 8.
בשנת שלוש למלכו Esth. 1, 3.
בשלש־עשרה שנה למלכו Jer. 1, 2.
בשנת הרבעית למלכו Jer. 51, 59.
התשעית למלכו Jer. 52, 4.
בשנת אחת למלכו Dan. 9, 2.
imperat.: מְלֹךְ
לך את מלך־עלינו Jud. 9, 14.
imperat.: מְלוֹכָה Q'ri.
מלוכה עלינו Jud. 9, 8.
impt. fem.: מְלֹכִי
לכי־את מלכי עלינו Jud. 9, 10.
מלוכי עלינו Jud. 9, 12. Q'ri.
1 *imperf.:* אֶמְלֹךְ
מתנשא לאמר אני אמלך 1Rg. 1, 5.
אמלוך עליכם Ez. 20, 33.
2 *imperf.:* תִּמְלֹךְ
המלך תמלך עלינו Gn. 37, 8.
כי מלך תמלוך 1 Sam. 24, 20.
2 *impf. c. hint.:* הֲתִמְלֹךְ
התמלך כי אתה מתחרה Jer. 22, 15.
3 *imperf.:* יִמְלֹךְ
י׳ ימלך לעולם ועד Ex. 15, 18.
אשר ימלך עליהם 1 S. 8, 9. 11.
שאול ימלך עלינו 1 Sam. 11, 12.
כי־מלך ימלך עלינו 1 Sam. 12, 12.
כי־שלמה בנך ימלך 1 Reg. 1, 13.
שלמה בנך ימלך אחרי 1Rg. 1, 17. 30.
אדניהו ימלוך 1 Reg. 1, 24.
והוא ימלך תחתי 1 Reg. 1, 35.
הבכור אשר־ימלך 2 Reg. 3, 27.
ימלך כאשר דבר י׳ 2 Chr. 23, 3.
ימלך י׳ לעולם Ps. 146, 10.
תחת עבד כי ימלוך Prv. 30, 22.
sequente Magef: יִמְלֹךְ
לצדק ימלך־מלך Jes. 32, 1.
3 *imperf.:* וַיִּמְלֹךְ
וימלך באדום Gn. 36, 32.
וימלך תחתיו Gn. 36, 33.
34. 35. 36. 37. 38. 39.
וימלך דוד על־כל־ישראל 2 S. 8, 15.
וימלך חנון בנו 2 Sam. 10, 1.
וימלך על־ארם 1 Reg. 11, 25.
וימלך רחבעם בנו 1 Reg. 11, 43.
וימלך עליהם רחבעם 1 Rg. 12, 17.
וימלך נדב בנו 1 Reg. 14, 20.
וימלך אבים בנו 1 Reg. 14, 31.
וימלך אסא בנו 1 Reg. 15, 8.
וימלך יהושפט בנו 1 Rg. 15, 24
וימלך על־ישראל 1 Reg. 15, 25.
וימלך תחתיו 1 Reg. 15, 28.
וימלך אלה בנו 1 Reg. 16, 6.
וימלך תחתיו 1 Reg. 16, 10.
וימת תבני וימלך עמרי 1Rg. 16, 22.
וימלך אחאב בנו 1 Reg. 16, 28.
יהורה וימלך אחאב 1 Rg. 16, 29.
וימלך אחזיהו בנו 1 Reg. 22, 40.
וימלך יהורם בנו תחתיו 1Rg. 22, 51.
וימלך על־ישראל 1 Reg. 22, 52.
וימלך יהורם 2 Reg. 1, 17.
וימלך שתים־עשרה 2 Reg. 3, 1.
וימלך חזהאל תחתיו 2 Reg. 8, 15.
וימלך אחזיהו בנו 2 Reg. 8, 24.
וימלך יהואחז בנו 2 Reg. 10, 35.
וימלך אמציה בנו 2 Reg. 12, 22.
וימלך יואש בנו 2 Reg. 13, 9.
וימלך בן־הדד 2 Reg. 13, 24.
וימלך ירבעם 2 Reg. 14, 16.
וימלך זכריה בנו 2 Reg. 14, 29.
וימלך יותם בנו תחתיו 2 Rg. 15, 7.
וימלך תחתיו 2 Reg. 15, 10. 14. 30.
וימלך פקחיה בנו 2 Reg. 15, 22.
וימלך תחתיו 2 Reg. 15, 25.
וימלך אחז בנו 2 Reg. 15, 38.
וימלך חזקיהו בנו 2 Rg. 16, 20.
וימלך אסר־חדון בנו 2 Rg. 19, 37.
וימלך מנשה בנו 2 Reg. 20, 21.
וימלך אמון בנו 2 Reg. 21, 18.
וימלך יאשיהו בנו 2 Reg. 21, 26.
וימלך יהויכין בנו תחתיו 2Rg. 24, 6
וימלך תחתיו יובב 1 Chr. 1, 44.
וימלך תחתיו 1 Chr. 1, 45.
46. 47. 48. 49. 50.
וימלך דויד על־כל 1 Chr. 18, 14.
וימלך בנו תחתיו 1 Chr. 19, 1.
וימלך שלמה בנו 1 Chr. 29, 28.
וימלך על־ישראל 2 Chr. 1, 13.
וימלך שלמה 2 Chr. 9, 30.
וימלך רחבעם בנו 2 Chr. 9, 31.
וימלך עליהם רחבעם 2 Chr. 10, 17.
בירושלם וימלך 2 Chr. 12, 13.
וימלך אביה בנו 2 Chr. 12, 16.
וימלך אביה 2 Chr. 13, 1.
וימלך אסא בנו 2 Chr. 13, 23.
וימלך יהושפט בנו 2 Chr. 17, 1.
וימלך יהושפט 2 Chr. 20, 31.
וימלך יהורם בנו 2 Chr. 21, 1.
וימלך אמציהו בנו 2 Chr. 24, 27.
וימלך יותם בנו 2 Chr. 26, 23.
וימלך אחז בנו 2 Chr. 27, 9.
וימלך יחזקיהו 2 Chr. 28, 27.
וימלך מנשה בנו 2 Chr. 32, 33.
וימלך אמון בנו תחתיו 2Chr. 33, 20.
וימלך יהויכין בנו 2 Chr. 36, 8.
וימלך אסר־חדן בנו Jes. 37, 38.
s. M. וַיִּמְלֹךְ
וימלך־שם שבע שנים 1 Chr. 3, 4.
וימלך־מלך צדקיהו Jer. 37, 1.
3 *impf. f.:* תִּמְלֹךְ
תמלך תחת ושתי Esth. 2, 4.
3 *impf. pl.:* יִמְלְכוּ *p.*
בי מלכים ימלכו Prv. 8, 15.
3 *impf. pl.:* וַיִּמְלְכוּ
וימלכו בדמשק 1 Reg. 11, 24.
Nif-al: נִמְלַךְ
3 *imperf.:* וַיִּמָּלֵךְ
וימלך לבי עלי Neh. 5, 7.
Hif-il: הֶמְלִיךְ 3 *perf.*
כי־החליף את־שאול 1 S. 15, 35.
המליך את־שלמה 1 Reg. 1, 43.
אשר המליך נבוכדראצר Jer. 37, 1.
2 *perf.:* הֶמְלַכְתָּ
אתה המלכת את־עבדך 1Rg. 3, 6.
2 *perf.:* וַהֲמְלַכְתָּ
והמלכת להם מלך 1 Sam. 8, 22.
2 *prf. c. s.:* הֲמְלַכְתָּנִי
כי אתה המלכתני 2 Chr. 1, 9.
2 *prf. c. s.:* וַהֲמְלַכְתָּנִי
והמלכתני תחתיו 2 Chr. 1, 8.
1 *perf.:* הֶמְלַכְתִּי
המלכתי את־שאול 1 Sam. 15, 11.
1 *prf. c. s.:* הֲמְלַכְתִּיךָ
אשר המלכתיך עליו 2 Chr. 1, 11.
3 *perf. pl.:* הֶמְלִיכוּ
המליכו ולא ממני Hos. 8, 4.
part.: הַמַּמְלִיךְ
במקום המלך הממליך Ez. 17, 16.
inf. constr.: לְהַמְלִיךְ
להמליך אותו 1 Reg. 12, 1.
לבוא להמליך 1 Chr. 12, 31.
להמליך את־דויד 1 Chr. 12, 38.
להמליך את־דויד 1 Chr. 12, 38.
להמליך על־כל־ישראל 1 Chr. 28, 4.
כל־ישראל להמליך אתו 2 Chr. 10, 1.
inf. c. suff.: לְהַמְלִיכוֹ
תבני בן־גינת להמליכו 1Rg. 16, 21.
כל־ישראל להמליכו 1 Chr. 11, 10.
באחיו כי להמליכו 2 Chr. 11, 22.
1 *imperf.:* וְאַמְלִיךְ
ואמליך עליכם מלך 1 Sam. 12, 1.
3 *impf. ap.:* וַיַּמְלִיךְ
וימלך פרעה נכה 2 Reg. 23, 34.
וימלך מלך־בבל את 2 Rg. 24, 17.
וימלך את־שלמה בנו 1 Chr. 23, 1.
וימלך מלך־מצרים 2 Chr. 36, 4.
וימלך את־צדקיהו 2 Chr. 36, 10.
3 *impf. c. suff.:* וַיַּמְלִיכֻהוּ
וימליכהו אל־הגלעד 2 Sam. 2, 9.
3 *impf. c. suff.:* וַיַּמְלִיכֻהָ
בראשה וימליכה Esth. 2, 17.
1 *impf. pl.:* נַמְלֹךְ
לא־נמלך איש 2 Reg. 10, 5.
1 *impf. pl.:* וְנַמְלִיךְ
ונמליך מלך בתוכה Jes. 7, 6.
2 *impf. pl.:* וַתַּמְלִיכוּ
ותמליכו את־אבימלך Jud. 9, 16. 18.
3 *impf. pl.:* וַיַּמְלִיכוּ
וימליכו את־אבימלך Jud. 9, 6.
וימלכו שם את־שאול 1 S. 11. 15.
וימליכו אתו 1 Reg. 12, 20.
וימלכו כל־ישראל 1 Reg. 16, 16.
וימליכו עליהם מלך 2 Reg. 8, 20.
וימליכו אתו 2 Reg. 11, 12.
וימליכו אתו תחת אביו 2 Rg. 14, 21.
וימליכו את־ירבעם 2 Reg. 17, 21.
וימליכו עם־הארץ את 2 Rg. 21, 24.
וימליכו אתו תחת אביו 1 Rg. 23, 30.
וימליכו שנית לשלמה 2 Chr. 29, 22.
וימליכו עליהם מלך 2 Chr. 21, 8.
וימליכו יושבי ירושלם 2 Chr. 22, 1.
וימליכו אתו 2 Chr. 23, 11.
וימליכו אתו תחת אביו 2 Chr. 26, 1.
וימליכו עם־הארץ 2 Chr. 33, 25.
3 *impf. pl.:* וַיַּמְלִיכְהוּ
וימליכהו תחת־אביו 2 Chr. 36, 1.
Hof-al: הָמְלַךְ 3 *perf.*
אשר המלך על מלכות Dan. 9, 1.

מֶלֶךְ

ע״ו, וכנוי מֶלֶךְ, וכינוי מְלָכִים, וס״ק מַלְאָכִים, וס״ק תמונה מתקנת מְלָכִין. סימון שלוש ומוסל [הערשער, קאָכיג], והתמונות סימפוזיון וסימסודר [דער גלאָבּ-נעגדע, עקספעלענץ], וכן נוסף סודו שם המלך בתמונתו מסודר. [*s. rag'-an = illustris*]

n. m. (c. s. מַלְכֵי, pl. מְלָכִים, semel aram. מְלָכִין), homo eximius, splendidus, illustris; rex (sanscr. *rag'-an* = eximius), princeps, dominus. LXX. *βασιλεύς, βασιλεύων, βασιλικός, ἄρχων βασιλείας, ἄρχων, ἡγούμενος, στρατηγός,* אֵין מֶלֶךְ, *ἀβασίλευτος;* בֵּית מֶלֶךְ, *βασιλεία, βασίλειον, βασιλικόν;* מֶלֶךְ לִפְנֵי מֶלֶךְ, *βασιλικός.*

אמרפל מלך־שנער Gn. 14, 1.
אריוך מלך אלסר Gn. 14, 1.
כדרלעמר מלך עילם Gn. 14, 1.
ותדעל מלך גוים Gn. 14, 1.
את־ברע מלך סדם Gn. 14, 2.
ואת־ברשע מלך עמרה Gn. 14, 2.
שנאב ׀ מלך אדמה Gn. 14, 2.
ושמאבר מלך צבויים Gn. 14, 2.
ומלך בלע Gn. 14, 2.
ויצא מלך־סדם Gn. 14, 8.
את כדרלעמר מלך עילם Gn. 14, 9.
ותדעל מלך גוים Gn. 14, 9.
ואמרפל מלך שנער Gn. 14, 9.
ואריוך מלך אלסר Gn. 14, 9.
ויגסו מלך־סדם ועמרה Gn. 14, 10.
ויצא מלך־סדם לקראתו Gn. 14, 17.
ומלכי־צדק מלך שלם Gn. 14, 18.
ויאמר מלך־סדם Gn. 14, 21.
אברם אל־מלך סדם Gn. 14, 22.
אבימלך מלך גרר Gn. 20, 2.
אבימלך מלך־פלשתים Gn. 26, 1.
אבימלך מלך פלשתים Gn. 26, 8.
מלך לבני ישראל Gn. 36, 31.
משקה מלך־מצרים Gn. 40, 1.
לפני פרעה מלך־מצרים Gn. 41, 46.
והוא יתן מעדני־מלך Gn. 49, 20.
ויקם מלך־חדש Ex. 1, 8.
ויאמר מלך מצרים Ex. 1, 15.
דבר אליהן מלך מצרים Ex. 1, 17.
ויקרא מלך־מצרים Ex. 1, 18.

ויפשע מלך־מואב 2 Reg. 3, 5.
מלך־יהודה לאמר 2 Reg. 3, 7.
מלך מואב פשע בי 3 Reg. 3, 7.
וילך מלך ישראל 2 Reg. 3, 9.
ויאמר מלך ישראל אהה 2 Rg. 3, 10.
מעבדי מלך־ישראל 2 Reg. 3, 11.
מלך ישראל ויהושפט 2 Reg. 3, 12.
אלישע אל־מלך ישראל 2 Rg. 3, 13.
ויאמר לו מלך ישראל 2 Reg. 3, 13.
פני־יהושפט מלך־יהודה 2 Rg. 3, 14
ויראו מלך מואב 2 Reg. 3, 26.
להבקיע אל־מלך אדום 2 Rg. 3, 26.
ונעמן שר־צבא מלך־ארם 2 Rg. 5, 1.
ויאמר מלך־ארם לך בא 2 Rg. 5, 5.
ספר אל־מלך ישראל 1 Reg. 5, 5.
הספר אל־מלך ישראל 2 Reg. 5, 6.
מלך־ישראל את־הספר 2 Rg. 5, 7.
כי־קרע מלך־ישראל 2 Reg. 5, 8.
אל־מלך ישראל לאמר 2 Reg. 6, 9.
וישלח מלך ישראל 2 Reg. 6, 10.
ויסער לב מלך־ארם 2 Reg. 6, 11.
מי משלנו אל־מלך ישראל 2 Rg. 6, 11
ייאמר מלך־ישראל 2 Reg. 6, 21.
ויקבץ בן־הדד מלך־ארם 2 Rg. 6, 24.
ויהי מלך ישראל עבר 2 Reg. 6, 26.
שכר־עלינו מלך ישראל 2 Reg. 7, 6.
ובן־הדד מלך־ארם חלה 2 Rg. 8, 7.
בנך בן־הדד מלך־ארם 2 Rg. 8, 9.
הראני יי אחד מלך 2 Reg. 8, 13.
בן־אחאב מלך ישראל 2 Reg. 8, 16.
ויהושפט מלך יהודה 2 Reg. 8, 16.
בן־יהושפט מלך יהודה 2 Rg. 8, 16.
מלך ישראל 2 Reg. 8, 25.
יהורם מלך יהודה 2 Reg. 8, 25.
עמרי מלך ישראל 2 Reg. 8, 26.
חזאל מלך ארם ברמת 2 Rg. 8, 28.
חזהאל מלך ארם 2 Reg. 8, 29.
בן־יהורם מלך יהודה 2 Reg. 8, 29.
מפני חזאל מלך ארם 2 Reg. 9, 14.
את־חזאל מלך ארם 2 Reg. 9, 15.
ואחזיה מלך יהודה ירד 2 Rg. 9, 16.
ויצא יהורם מלך־ישראל 2 Rg. 9, 21.
ואחזיהו מלך־יהודה 2 Rg. 9, 21.
ואחזיה מלך־יהודה ראה 2 Rg. 9, 27.
וקברוה כי בת־מלך היא 2 Rg. 9, 34.
אחי אחזיהו מלך־יהודה 2 Rg. 10, 13
אז יעלה חזאל מלך ארם 2 Rg. 12, 18.
יהואש מלך־יהודה 2 Reg. 12, 19.
וישלח לחזאל מלך ארם 2 Rg. 12, 19.
מלך יהודה מלך יהואחז 2 Rg. 13, 1.
ביד חזאל מלך־ארם 2 Reg. 13, 3.
כי־לחץ אתם מלך ארם 2 Rg. 13, 4.
כי אבדם מלך ארם 2 Reg. 13, 7.
ליואש מלך יהודה 2 Reg. 13, 10.
עם אמציה מלך־יהודה 2 Rg. 13, 12.
יואש מלך־ישראל 2 Reg. 13, 14.
וחזאל מלך ארם לחץ 2 Rg. 13, 22.
ויומת חזאל מלך־ארם 2 Rg. 13, 24.
בן־יואחז מלך ישראל 2 Reg. 14, 1.
בן־יהואש מלך יהודה 2 Reg. 14, 1.
בן־יהוא מלך ישראל 2 Reg. 14, 8.
יהואש מלך־ישראל 2 Reg. 14, 9.
אל־אמציהו מלך־יהודה 2 Rg. 14, 9.
ויעל יהואש מלך־ישראל 2 Rg. 14, 11
ואמציהו מלך־יהודה 2 Rg. 14, 11.
אמציהו מלך־יהודה 2 Rg. 14, 13.
תפש יהואש מלך־ישראל 2 Rg. 14, 13
אמציהו מלך־יהודה 2 Rg. 14, 15.
בן־יואש מלך יהודה 2 Reg. 14, 17.
בן־יהואחז מלך ישראל 2 Rg. 14, 17.
בן־יואש מלך יהודה 2 Reg. 14, 23.
מלך־ישראל בשמרון 2 Reg. 14, 23.
לירבעם מלך ישראל 2 Reg. 15, 1.
בן־אמציה מלך יהודה 2 Rg. 15, 1.
לעזריהו מלך יהודה 2 Rg. 15, 8.
לעזיה מלך יהודה 2 Reg. 15, 13.
לעזריה מלך יהודה 2 Reg. 15, 17.
בא פול מלך־אשור 2 Reg. 15, 19.

להדדעזר מלך צובה 2 Sam. 8, 5.
וישמע תעי מלך חמת 2 S. 8, 9.
וימת מלך בני עמון 2 Sam. 10, 1.
ואת־מלך מעכה אלף איש 2 S. 10, 6.
בן־עמיהור מלך גשור 2 S. 13, 37.
היום אני־מלך על־ישראל 2 S. 19, 23.
בן־מעכה מלך גת 1 Reg. 2, 39.
את־פרעה מלך מצרים 1 Rg. 3, 1.
מלך על־כל־ישראל 1 Reg. 4, 1.
מלך האמורי 1 Reg. 4, 19.
ועוג מלך הבשן 1 Reg. 4, 19.
וישלח חירם מלך־צור 1 Rg. 5, 15.
חירם מלך־צר 1 Reg. 9, 11.
פרעה מלך־מצרים עלה 1 Rg. 9, 16.
אל־פרעה מלך־מצרים 1 Rg. 11, 18.
הדדעזר מלך־צובה 1 Reg. 11, 23.
והיית מלך על־ישראל 1 Rg. 11, 37.
אל־שישק מלך־מצרים 1 Rg. 11, 40.
בן־שלמה מלך יהודה 1 Rg. 12, 23.
רחבעם מלך יהודה 1 Rg. 12, 27 (bis).
והקים יי לו מלך 1 Reg. 14, 14.
שושק מלך־מצרים 1 Reg. 14, 25.
לירבעם מלך ישראל 1 Reg. 15, 9.
בעשא מלך־ישראל 1 Rg. 15, 16. 32.
ויעל בעשא מלך־ישראל 1 Rg. 15, 17.
לאסא מלך יהודה 1 Reg. 15, 17.
בן־חזיון מלך ארם 1 Reg. 15, 18.
את־בעשא מלך־ישראל 1 Rg. 15, 19.
לאסא מלך יהודה 1 Reg. 15, 25.
28. 33. 16, 8. 10. 15. 23. 29.
בת־אתבעל מלך צידנים 1 Rg. 16, 31.
ובן־הדד מלך־ארם 1 Reg. 20, 1.
ושלשים ושנים מלך 1 Reg. 20, 1.
אל־אחאב מלך־ישראל 1 Rg. 20, 2.
ויען מלך־ישראל ויאמר 1 Rg. 20, 4.
ויקרא מלך־ישראל 1 Reg. 20, 7.
ויען מלך־ישראל ויאמר 1 Rg. 20, 11.
אל־אחאב מלך־ישראל 1 Rg. 20, 13.
מלך עזר אתו 1 Reg. 20, 16.
וימלט בן־הדד מלך ארם 1 Rg. 20, 20.
ויצא מלך ישראל ויך 1 Rg. 20, 21.
ויגש הנביא אל־מלך 1 Rg 20, 22.
מלך ארם עלה עליך 1 Rg 20, 22.
ועבדי מלך־ארם 1 Reg. 20, 23.
ויאמר אל־מלך ישראל 1 Rg. 20, 28.
ונצא אל־מלך ישראל 1 Rg. 20, 31.
ויבאו אל־מלך ישראל 1 Rg. 20, 32.
ויאמר אליו מלך־ישראל 1 Rg. 20, 40.
ויכר אתו מלך ישראל 1 Rg. 20, 41.
וילך מלך־ישראל 1 Reg. 20, 43.
היכל אחאב מלך שמרון 1 Rg. 21, 1.
אחאב מלך־ישראל 1 Reg. 21, 18.
מלך־יהודה 1 Reg. 22, 2.
אל־מלך ישראל 1 Reg. 22, 2.
ויאמר מלך־ישראל 1 Reg. 22, 3.
מיד מלך ארם 1 Reg. 22, 3.
ויאמר יהושפט אל־מלך 1 Rg. 22, 4.
ויקבץ מלך־ישראל 1 Reg. 22, 6.
ויאמר מלך־ישראל 1 Reg. 22, 8.
ויקרא מלך ישראל 1 Reg. 22, 9.
ויהושפט מלך־יהודה 1 Rg. 22, 10.
ויאמר מלך ישראל קח 1 Rg. 22, 26.
ויעל מלך־ישראל 1 Reg. 22, 29.
ויהושפט מלך יהודה 1 Rg. 22, 29.
ויאמר מלך ישראל 1 Reg. 22, 30.
ויתחפש מלך ישראל 1 Reg. 22, 30.
מלך ישראל לבדו 1 Reg. 22, 31.
אך מלך־ישראל הוא 1 Reg. 22, 32.
כי־לא־מלך ישראל 1 Reg. 22, 33.
ויכה את־מלך ישראל 1 Rg. 22, 34.
לאחאב מלך ישראל 1 Reg. 22, 41.
וישלם יהושפט עם־מלך 1 Rg. 22, 45.
באדום נצב מלך 1 Reg. 22, 48.
ליהושפט מלך יהודה 1 Rg. 22, 52.
לקראת מלאכי מלך 2 Reg. 3, 1.
בן־יהושפט מלך יהודה 2 Rg. 1, 17.
ליהושפט מלך יהודה 2 Reg. 1, 3.
ומישע מלך־מואב 2 Reg. 3, 4.

מלך חרמה אחד Jos. 12, 14.
מלך ערד Jos. 12, 14.
מלך לבנה אחד Jos. 12, 15.
מלך עדלם Jos. 12, 15.
מלך מקדה אחד Jos. 12, 16.
מלך בית אל Jos. 12, 16.
מלך תפוח אחד Jos. 12, 17.
מלך חפר Jos. 12, 17.
מלך אפק אחד Jos. 12, 18.
מלך לשרון Jos. 12, 18.
מלך מדון אחד Jos. 12, 19.
מלך חצור Jos. 12, 19.
מלך שמרון Jos. 12, 20.
מלך אכשף Jos. 12, 20.
מלך תענך אחד Jos. 12, 21.
מלך מגדו Jos. 12, 21.
מלך קדש אחד Jos. 12, 22.
מלך־יקנעם Jos. 12, 22.
מלך דור נפת דור Jos. 12, 23.
מלך־גוים לגלגל Jos. 12, 23.
מלך תרצה אחד Jos. 12, 24.
מלך האמרי אשר מלך Jos. 13, 10.
סיחון מלך האמרי Jos. 13, 21.
עוג מלך־הבשן Jos. 13, 30.
בן־צפור מלך מואב Jos. 24, 9.
מלך ארם נהרים Jud. 3, 8.
רשעתים מלך ארם Jud. 3, 10.
את־עגלון מלך־מואב Jud. 3, 12. 14.
לעגלון מלך מואב Jud. 3, 15. 17.
מלך־כנען אשר מלך Jud. 4, 2.
בין יבין מלך־חצור Jud. 4, 17.
את יבין מלך־כנען Jud. 4, 23.
על יבין מלך־כנען Jud. 4, 24.
את יבין מלך־כנען Jud. 4, 24.
למשח עליהם מלך Jud. 9, 8.
מלך בני־עמון Jud. 11, 12. 14.
ויאמר מלך בני־עמון Jud. 11, 13.
אל־מלך אדום לאמר Jud. 11, 17.
ולא שמע מלך אדום Jud. 11, 17.
וגם אל־מלך־מואב שלח Jud. 11, 17.
אל־סיחון מלך־האמרי Jud. 11, 19.
מלך חשבון Jud. 11, 19.
בן־צפור מלך מואב Jud. 11, 25.
ולא שמע מלך בני עמון Jud. 11, 28.
אין מלך בישראל Jud. 17, 6.
18, 1. 21, 25.
שימה־לנו מלך 1 Sam. 8, 5.
תנה־לנו מלך לשפטנו 1 Sam. 8, 6.
השאלים מאתו מלך 1 Sam. 8, 10.
כי אם־מלך יהיה עלינו 1 S. 8, 19.
והמלכת להם מלך 1 Sam. 8, 22.
לא כי־מלך תשים 1 Sam. 10, 19.
וביד מלך מואב 1 Sam. 12, 9.
נחש מלך בני־עמון 1 Sam. 12, 12.
כי־מלך ימלך עלינו 1 Sam. 12, 12.
נתן יי עליכם מלך 1 Sam. 12, 13.
לשאול לכם מלך 1 Sam. 12, 17.
לשאל לנו מלך 1 Sam. 12, 19.
אגג מלך עמלק 1 Sam. 15, 20.
מהיות מלך על־ישראל 1 S. 15, 26.
הגישו אלי את־אגג מלך 1 S. 15, 32.
ראיתי בבניו לי מלך 1 Sam. 16, 1.
ויבא אל־אכיש מלך גת 1 S. 21, 11.
הלוא־זה דוד מלך הארץ 1 S. 21, 12.
מפני אכיש מלך־גת 1 S. 21, 13.
ויאמר אל־מלך מואב 1 S. 22, 3.
את־פני מלך מואב 1 Sam. 22, 4.
אחרי מי יצא מלך 1 Sam. 24, 15.
כי־יצא מלך ישראל 1 S. 26, 20.
אכיש בן־מעוך מלך גת 1 S. 27, 2.
עבד שאול מלך־ישראל 1 S. 29, 3.
דוד מלך בחברון 2 Sam. 2, 11.
בת־תלמי מלך גשור 2 Sam. 3, 3.
רך ומשוח מלך 2 Sam. 3, 39.
בהיות שאול מלך עלינו 2 S. 5, 2.
וישלח חירם מלך־צר 2 S. 5, 11.
מה־נכבד היום מלך 2 Sam. 6, 20.
בן־רחב מלך צובה 2 S. 8, 3. 12.

ריבת מלך מצרים Ex. 2, 23.
ישראל אל־מלך מצרים Ex. 3, 18.
יתן אתכם מלך מצרים Ex. 3, 19.
ויאמר אלהם מלך מצרים Ex. 5, 4.
אל־פרעה מלך מצרים Ex. 6, 11.
אל־פרעה מלך־מצרים Ex. 6, 27.
דבר אל־פרעה מלך מצרים Ex. 6, 29.
לב פרעה מלך מצרים Ex. 14, 8.
מקדש אל־מלך אדום Nu. 20, 14.
הכנעני מלך־ערד Nu. 21, 2. 33, 40.
אל־סיחן מלך־האמרי Nu. 21, 21.
עיר סיחן מלך האמרי Nu. 21, 26.
ויצא עוג מלך־הבשן Num. 21, 33.
מלך האמרי אשר ישב Nu. 21, 34.
מלך למואב בעת ההוא Nu. 22, 4.
מלך מואב שלח אלי Nu. 22, 10.
ינחני בלק מלך־מואב Nu. 23, 7.
ותרועת מלך בו Num. 23, 21.
סיחן מלך האמרי Num. 32, 33.
עוג מלך הבשן Num. 32, 33.
מלך האמרי Dt. 1, 4.
מלך הבשן Dt. 1, 4.
את־סיחן מלך־חשבון Dt. 2, 24.
אל־סיחון מלך חשבון Dt. 2, 26.
ולא אבה סיחן מלך חשבון Dt. 2, 30.
ויצא עוג מלך־הבשן Dt. 3, 1.
לסיחן מלך האמרי Dt. 3, 2.
גם את־עוג מלך־הבשן Dt. 3, 3.
עשינו לסיחן מלך חשבון Dt. 3, 6.
כי רק־עוג מלך הבשן Dt. 3, 11.
בארץ סיחן מלך האמרי Dt. 4, 46.
עוג מלך־הבשן Dt. 4, 47.
מיד פרעה מלך־מצרים Dt. 7, 8.
לפרעה מלך־מצרים Dt. 11, 3.
אשימה עלי מלך Dt. 17, 14.
תשים עליך מלך Dt. 17, 15 (bis).
ויצא סיחן מלך־חשבון Dt. 29, 6.
ועוג מלך־הבשן Dt. 29, 6.
ויהי בישרון מלך Dt. 33, 5.
וישלח מלך יריחו Jos. 2, 3.
את־מלך העי ואת־עמו Jos. 8, 1.
ויהי כראות מלך־העי Jos. 8, 14.
ואת־מלך העי תפשו חי Jos. 8, 23.
ואת־מלך העי תלה Jos. 8, 29.
לסיחון מלך חשבון Jos. 9, 10.
ולעוג מלך־הבשן Jos. 9, 10.
אדני־צדק מלך ירושלם Jos. 10, 1.
מלך ירושלם Jos. 10, 3.
מלך־חברון Jos. 10, 3.
מלך־ירמות Jos. 10, 3.
מלך־לכיש Jos. 10, 3.
מלך־עגלון Jos. 10, 3.
מלך ירושלם מלך־חברון Jos. 10, 5.
מלך־ירמות מלך־לכיש Jos. 10, 5.
מלך־עגלון Jos. 10, 5.
המערה את מלך ירושלם Jos. 10, 23
את־מלך חברון Jos. 10, 23.
את־מלך ירמות Jos. 10, 23.
את־מלך לכיש Jos. 10, 23.
את־מלך עגלון Jos. 10, 23.
אז עלה חרם מלך גזר Jos. 10, 33.
ריבן מלך־חצור Jos. 11, 1.
אל־יובב מלך מדון Jos. 11, 1.
ואל־מלך שמרון Jos. 11, 1.
ואל־מלך אכשף Jos. 11, 1.
סיחון מלך האמרי Jos. 12, 2.
וגבול עוג מלך הבשן Jos. 12, 4.
גבול סיחון מלך־חשבון Jos. 12, 5.
מלך יריחו אחד Jos. 12, 9.
מלך חעי Jos. 12, 9.
מלך ירושלם אחד Jos. 12, 10.
מלך חברון Jos. 12, 10.
מלך ירמות אחד Jos. 12, 11.
מלך לכיש Jos. 12, 11.
מלך עגלון אחד Jos. 12, 12.
מלך גזר Jos. 12, 12.
מלך דבר אחד Jos. 12, 13.
מלך גדר Jos. 12, 13.

מלך אשור ולא־עמד 2 Rg. 15, 20.
לעזריה מלך יהודה 2 Reg. 15, 23.
לעזריה מלך יהודה 2 Reg. 15, 27.
בימי פקח מלך־ישראל 2 Rg. 15, 29.
פלאסר מלך אשור 2 Reg. 15, 29.
בן־רמליהו מלך ישראל 2 Rg. 15, 32.
בן־עזיהו מלך יהודה 2 Rg. 15, 32.
ביהודה רצין מלך ארם 2 Rg. 15, 37.
אחז בן־יותם מלך יהודה 2 Rg. 16, 1.
אז יעלה רצין מלך־ארם 2 Rg. 16, 5.
בן־רמליהו מלך־ישראל 2 Rg. 16, 5.
השיב רצין מלך־ארם 2 Reg. 16, 6.
פלסר מלך־אשור 2 Reg. 16, 7.
מכף מלך־ארם 2 Reg. 16, 7.
ומכף מלך ישראל 2 Reg. 16, 7.
וישמע אליו מלך אשור 2 Rg. 16, 9.
ויעל מלך אשור 2 Reg. 16, 9.
פלאסר מלך־אשור 2 Reg. 16, 10.
מפני מלך אשור 2 Reg. 16, 18.
לאחז מלך יהודה 2 Reg. 17, 1.
שלמנאסר מלך אשור 2 Rg. 17, 3.
וימצא מלך־אשור 2 Reg. 17, 4.
אל־סוא מלך מצרים 2 Reg. 17, 4.
ויעצרהו מלך אשור 2 Reg. 17, 4.
מלך־אשור בכל־הארץ 2 Rg. 17, 5.
מלך־אשור את־שמרון 2 Rg. 17, 6.
יד פרעה מלך־מצרים 2 Reg. 17, 7.
ויבא מלך־אשור מבבל 2 Reg. 17, 24.
ויצו מלך־אשור לאמר 2 Reg. 17, 27.
בן־אלה מלך ישראל 2 Reg. 18, 1.
בן־אחז מלך יהודה 2 Reg. 18, 1.
בן־אלה מלך ישראל 2 Rg. 18, 9.
שלמנאסר מלך־אשור 2 Rg. 18, 9.
להושע מלך ישראל 2 Rg. 18, 10.
ויגל מלך־אשור 2 Reg. 18, 11.
סנחריב מלך־אשור 2 Reg. 18, 13.
מלך־יהודה אל־מלך 2 Reg. 18, 14.
וישם מלך־אשור 2 Reg. 18, 14.
חזקיה מלך־יהודה 2 Reg. 18, 14.
צפה חזקיה מלך יהודה 2 Rg. 18, 16.
וישלח מלך־אשור 2 Reg. 18, 17.
המלך הגדול מלך אשור 2 Reg. 18, 19. 28.
כן פרעה מלך־מצרים 2 Rg. 18, 21.
אדני את־מלך אשור 2 Reg. 18, 23.
ביד מלך אשור 2 Reg. 18, 30.
כה אמר מלך אשור 2 Reg. 18, 31.
מיד מלך אשור 2 Reg. 18, 33.
שלחו מלך־אשור 2 Reg. 19, 4.
גדפו נערי מלך־אשור 2 Reg. 19, 6.
את־מלך אשור נלחם 2 Reg. 19, 8.
אל־תרחקה מלך־כוש 2 Reg. 19, 9.
אל־חזקיהו מלך־יהודה 2 Rg. 19, 10.
ביד מלך אשור 2 Reg. 19, 10.
איו מלך־חמת 2 Reg. 19, 13.
אל־סנחרב מלך־אשור 2 Reg. 19, 20.
אמר יי אל־מלך אשור 2 Reg. 19, 32.
סנחריב מלך־אשור 2 Reg. 19, 36.
ומכף מלך־אשור אצילך 2 Rg. 20, 6.
בן־בלאדן מלך־בבל 2 Reg. 20, 12.
בהיכל מלך בבל 2 Reg. 20, 18.
עשה אחאב מלך ישראל 2 Reg. 21, 3.
מלך־יהודה התעבות 2 Reg. 21, 11.
אשר קרא מלך יהודה 2 Rg. 22, 16.
ואל־מלך יהודה השלח 2 Rg. 22, 18.
לשכת נתן־מלך הסריס 2 Rg. 23, 11.
שלמה מלך־ישראל 2 Reg. 23, 13.
לא־היה לפניו מלך 2 Reg. 23, 25.
פרעה נכה מלך־מצרים 2 Rg. 23, 29.
על־מלך אשור 2 Reg. 23, 29.
עלה נבכדנצר מלך בבל 2 Rg. 24, 1.
מלך מצרים לצאת מארצו 2 Rg. 24, 7.
כי־לקח מלך בבל 2 Reg. 24, 7.
נבכדנצר מלך־בבל 2 Rg. 24, 10.
נבכדנצר מלך־בבל 2 Rg. 24, 11.
מלך־יהודה על־מלך בבל 2 Rg. 24, 12.
ויקח אתו מלך בבל 2 Reg. 24, 12.
עשה שלמה מלך־ישראל 2 Rg. 24, 13.

ויביאם מלך־בבל גולה 2 Rg. 24, 16.
וימלך מלך־בבל 2 Reg. 24, 17.
נבכדנצר מלך־בבל 2 Reg. 25, 1.
אל־מלך בבל רבלתה 2 Reg. 25, 6.
למלך נבכדנצר מלך־בבל 2 Rg. 25, 8.
מלך־בבל ירושלם 2 Reg. 25, 8.
על־מלך בבל רבלתה 2 Reg. 25, 20.
ויד אתם מלך בבל 2 Reg. 25, 21.
נבוכדנאצר מלך בבל 2 Reg. 25, 22.
מלך־בבל את־גדליהו 2 Rg. 25, 23.
ועבדו את־מלך בבל 2 Reg. 25, 24.
יהויכין מלך־יהודה 2 Reg. 25, 27.
אויל מרדך מלך בבל 2 Reg. 25, 27.
ראש יהויכין מלך־יהודה 2 Rg. 25, 27.
מלך לבני ישראל 1 Chr. 1, 43.
בת־תלמי מלך גשור 1 Chr. 3, 2.
יחזקיהו מלך־יהודה 1 Chr. 4, 41.
מלך אשר 1 Chr. 5, 6.
יותם מלך־יהודה 1 Chr. 5, 17.
וירבעם מלך־ישראל 1 Chr. 5, 17.
רוח פול מלך־אשור 1 Chr. 5, 26.
תלגת פלנסר מלך אשור 1 Chr. 5, 26.
גם בהיות שאול מלך 1 Chr. 11, 2.
וישלח חורם מלך־צר 1 Chr. 14, 1.
הדרעזר מלך־צובה 1 Chr. 18, 3.
להדרעזר מלך צובה 1 Chr. 18, 5.
וישמע תעו מלך חמת 1 Chr. 18, 9.
הדרעזר מלך־צובה 1 Chr. 18, 9.
ויומת נחש מלך בני־עמון 1 Chr. 19, 1.
מלך מעכה ואת־עמו 1 Chr. 19, 7.
היה על־כל־מלך לפניו 1 Chr. 29, 25.
אל־חורם מלך־צר 2 Chr. 2, 3.
ויאמר חורם מלך־צר 2 Chr. 2, 10.
נתנך עליהם מלך 2 Chr. 2, 10.
בבית דויד מלך־ישראל 2 Chr. 8, 11.
בן־שלמה מלך יהודה 2 Chr. 11, 3.
שישק מלך־מצרים 2 Chr. 12, 2. 9.
בעשא מלך־ישראל 2 Chr. 16, 1.
לאסא מלך־יהודה 2 Chr. 16, 1.
בן־הדד מלך ארם 2 Chr. 16, 2.
את־בעשא מלך ישראל 2 Chr. 16, 3.
אל־אסא מלך יהודה 2 Chr. 16, 7.
בהשענך על־מלך ארם 2 Chr. 16, 7.
נמלט חיל מלך־ארם 2 Chr. 16, 7.
אחאב מלך ישראל 2 Chr. 18, 3.
אל־יהושפט מלך יהודה 2 Chr. 18, 3.
יהושפט אל־מלך ישראל 2 Chr. 18, 4.
ויקבץ מלך־ישראל 2 Chr. 18, 5.
ויאמר מלך־ישראל 2 Chr. 18, 7.
ויקרא מלך ישראל 2 Chr. 18, 8.
ויהושפט מלך־יהודה 2 Chr. 18, 9.
מלך ישראל אל־יהושפט 2 Chr. 18, 17.
יפתה את־אחאב מלך 2 Chr. 18, 19.
ויאמר מלך ישראל קחו 2 Chr. 18, 25.
ויעל מלך־ישראל 2 Chr. 18, 28.
ויהושפט מלך־יהודה 2 Chr. 18, 28.
ויאמר מלך ישראל 2 Chr. 18, 29.
ויתחפש מלך ישראל 2 Chr. 18, 29.
אם־את־מלך ישראל 2 Chr. 18, 30.
אמרו מלך־ישראל 2 Chr. 18, 31.
כי לא־היה מלך ישראל 2 Chr. 18, 32.
ויד את־מלך ישראל 2 Chr. 18, 33.
יהושפט מלך־יהודה 2 Chr. 19, 1.
יהושפט מלך־יהודה 2 Chr. 20, 35.
עם אחזיה מלך־ישראל 2 Chr. 20, 35.
יהושפט מלך־ישראל 2 Chr. 21, 2.
וימליכו עליהם מלך 2 Chr. 21, 8.
אסא מלך יהודה 2 Chr. 21, 12.
בן־יהורם מלך יהודה 2 Chr. 22, 1.
מלך ישראל למלחמה 2 Chr. 22, 5.
על־חזאל מלך־ארם 2 Chr. 22, 5.
את־חזאל מלך ארם 2 Chr. 22, 6.
יהורם מלך יהודה 2 Chr. 22, 6.
אמציהו מלך יהודה 2 Chr. 25, 17.
יהוא מלך ישראל 2 Chr. 25, 17.
יואש מלך־ישראל 2 Chr. 25, 18.
אמציהו מלך־יהודה 2 Chr. 25, 18.
ויעל יואש מלך־ישראל 2 Chr. 25, 21.

ואמציהו מלך־יהודה 2 Chr. 25, 21.
אמציהו מלך־יהודה 2 Chr. 25, 23.
תפש יואש מלך־ישראל 2 Chr. 25, 23.
בן־יואש מלך יהודה 2 Chr. 25, 25.
בן־יהואחז מלך ישראל 2 Chr. 25, 25.
נלחם עם־מלך בני־עמון 2 Chr. 27, 5.
ביד מלך ארם 2 Chr. 28, 5.
וגם ביד־מלך ישראל נתן 2 Chr. 28, 5.
בעבור אחז מלך־ישראל 2 Chr. 28, 19.
פלנאסר מלך אשור 2 Chr. 28, 20.
כלי דויד מלך ישראל 2 Chr. 29, 27.
מלך־יהודה הרים 2 Chr. 30, 24.
בן־דויד מלך ישראל 2 Chr. 30, 26.
בא סנחריב מלך־אשור 2 Chr. 32, 1.
תחתו מפני מלך אשור 2 Chr. 32, 7.
יחזקיהו מלך־יהודה 2 Chr. 32, 8.
שלח סנחריב מלך־אשור 2 Chr. 32, 9.
על־יחזקיהו מלך יהודה 2 Chr. 32, 9.
אמר סנחריב מלך אשור 2 Chr. 32, 10
יצילנו מכף מלך אשור 2 Chr. 32, 11.
במחנה מלך אשור 2 Chr. 32, 21.
מיד סנחריב מלך־אשור 2 Chr. 32, 22
ליחזקיהו מלך יהודה 2 Chr. 32, 23.
ואל־מלך יהודה השלח 2 Chr. 34, 26.
בן־דויד מלך ישראל 2 Chr. 35, 3.
בכתב דויד מלך ישראל 2 Chr. 35, 4.
עלה נכו מלך־מצרים 2 Chr. 35, 20.
מה־לי ולך מלך יהודה 2 Chr. 35, 21.
ויסירהו מלך־מצרים 2 Chr. 36, 3.
מלך־מצרים את־אליקים 2 Chr. 36, 4
נבוכדנאצר מלך בבל 2 Chr. 36, 6.
ויעל עליהם את־מלך כשדים 2 Chr. 36, 17.
לכורש מלך פרס 2 Chr. 36, 22.
רוח כורש מלך־פרס 2 Chr. 36, 22.
כורש מלך פרס 2 Chr. 36, 23.
לכורש מלך פרס Esr. 1, 1
רוח כרש מלך־פרס Esr. 1, 1.
אמר כרש מלך פרס Esr. 1, 2.
ויוציאם כורש מלך פרס Esr. 1, 8.
נבוכדנצור מלך־בבל Esr. 2, 1.
כרשיון כורש מלך־פרס Esr. 3, 7.
על־ידי דויד מלך־ישראל Esr. 3, 10.
אסר חדון מלך אשור Esr. 4, 2.
המלך כורש מלך־פרס Esr. 4, 3.
כל־ימי כורש מלך פרס Esr. 4, 5.
מלכות דריוש מלך פרס Esr. 4, 5.
ארתחששתא מלך פרס Esr. 4, 7.
וחסכ לב מלך־אשור Esr. 6, 21.
ארתחשסתא מלך־פרס Esr. 7, 1.
מלך ביהודה Neh. 6, 7.
נבוכדנצר מלך בבל Neh. 7, 6.
ואת־ארץ מלך חשבון Neh. 9, 22.
ארץ עוג מלך־הבשן Neh. 9, 22.
לארתחשסתא מלך־בבל Neh. 13, 6.
שלמה מלך־ישראל Neh. 13, 26.
לא־היה מלך כמהו Neh. 13, 26.
מלך על־כל־ישראל Neh. 13, 26.
וכניה מלך־יהודה Esth. 2, 6.
נבוכדנצר מלך בבל Esth. 2, 6.
*אם־על־המלך טוב Esth. 3, 9.
מלך על־כל־בני־שחץ Job. 41, 26.
יי מלך עולם ועד Ps. 10, 16.
יי בעזך ישמח־מלך Ps. 21, 2.
ויבוא מלך הכבוד Ps. 24, 7. 9.
מי־זה מלך הכבוד Ps. 24, 8.
מי הוא זה מלך הכבוד Ps. 24, 10.
הוא מלך הכבוד Ps. 24, 10.
וישב יי מלך לעולם Ps. 29, 10.
כבודה בת־מלך פנימה Ps. 45, 14.
תבאינה בהיכל מלך Ps. 45, 16.
מלך כל־הארץ אלהים Ps. 47, 8.
קריית מלך רב Ps. 48, 3.
ימים על־ימי־מלך תוסיף Ps. 61, 7.
וצדקתך לבן־מלך Ps. 72, 1.
ועז מלך משפט אהב Ps. 99, 4.
שלח מלך ויתירהו Ps. 105, 20.
לסיחון מלך האמרי Ps. 135, 11.

ולעוג מלך הבשן Ps. 135, 11.
לסיחון מלך האמרי Ps. 136, 19.
ולעוג מלך הבשן Ps. 136, 20.
בן־דוד מלך ישראל Prv. 1, 1.
ברב־עם הדרת־מלך Prv. 14, 28.
רצון־מלך לעבד משכיל Prv. 14, 35.
קסם על־שפתי־מלך Prv. 16, 10.
חמת־מלך מלאכי־מות Prv. 16, 14.
באור־פני־מלך חיים Prv. 16, 15.
נהם ככפיר זעף מלך Prv. 19, 12.
נהם ככפיר אימת מלך Prv. 20, 2.
מלך יושב על־כסא־דין Prv. 20, 8.
מזרה רשעים מלך חכם Prv. 20, 26.
חסד ואמת יצרו־מלך Prv. 20, 28.
פלגי־מים לב־מלך ביד־יי Prv. 21, 1
חן שפתיו רעהו מלך Prv. 22, 11.
חזקיה מלך־יהודה Prv. 25, 1.
הגו רשע לפני־מלך Prv. 25, 5.
אל־תתהדר לפני־מלך Prv. 25, 6.
מלך במשפט יעמיד ארץ Prv. 29, 4.
מלך שופט באמת Prv. 29, 14.
מלך אין לארבה Prv. 30, 27.
והיא בהיכלי מלך Prv. 30, 28.
דברי למואל מלך Prv. 31, 1.
מלך בירושלם Eccl. 1, 1.
חייתי מלך על־ישראל Eccl. 1, 12.
מלך לשדה נעבד Eccl. 5, 8.
אני פי־מלך שמר Eccl. 8, 2.
באשר־דבר־מלך שלטון Eccl. 8, 4.
ובא־אליה מלך גדול Eccl. 9, 14.
מלך אל־תקלל Eccl. 10, 20.
מלך אסור ברהטים Cant. 7, 6.
בן־עזיהו מלך יהודה Jes. 7, 1.
רצין מלך־ארם Jes. 7, 1.
בן־רמליהו מלך־ישראל Jes. 7, 1.
ונמליך מלך בתוכה Jes. 7, 6.
את־מלך־אשור Jes. 7, 17. 8, 7.
גדל לבב מלך־אשור Jes. 10, 12.
המשל הזה על־מלך בבל Jes. 14, 4.
סרגון מלך אשור Jes. 20, 1.
ינהג מלך־אשור Jes. 20, 4.
מפני מלך אשור Jes. 20, 6.
כימי מלך אחד Jes. 23, 15.
הן לצדק ימלך־מלך Jes. 32, 1.
מלך ביפיו Jes. 33, 17.
עלה סנחריב מלך־אשור Jes. 36, 1.
וישלח מלך־אשור Jes. 36, 2.
המלך הגדול מלך אשור Jes. 36, 4. 13
כן פרעה מלך־מצרים Jes. 36, 6.
ביד מלך אשור Jes. 36, 15.
מיד מלך אשור Jes. 36, 18.
מלך־אשור אדניו Jes. 37, 4.
גדפו נערי מלך־אשור Jes. 37, 6.
מלך אשור נלחם Jes. 37, 8.
על־תרחקה מלך־כוש Jes. 37, 9.
אל־חזקיהו מלך־יהודה Jes. 37, 10.
ביד מלך אשור Jes. 37, 10.
איה מלך־חמת Jes. 37, 13.
אל־סנחריב מלך אשור Jes. 37, 21.
אמר יי אל־מלך אשור Jes. 37, 33.
וישב סנחריב מלך־אשור Jes. 37, 37.
ומכף מלך־אשור Jes. 38, 6.
לחזקיהו מלך־יהודה Jes. 38, 9.
בלאדן מלך־בבל Jes. 39, 1.
בהיכל מלך בבל Jes. 39, 7.
יאמר מלך יעקב Jes. 41, 21.
כה־אמר יי מלך־ישראל Jes. 44, 6.
בן־אמון מלך יהודה Jer. 1, 2.
יאשיהו מלך יהודה Jer. 1, 3.
בן־יאשיהו מלך יהודה Jer. 1, 3.
מי לא יראך מלך הגוים Jer. 10, 7.
יחזקיהו מלך יהודה Jer. 15, 4.
ביד מלך־בבל Jer. 20, 4.
מלך־בבל נלחם Jer. 21, 2.
מלך בבל ואת־הכשדים Jer. 21, 4.
צדקיהו מלך־יהודה Jer. 21, 7.
נבוכדראצר מלך־בבל Jer. 21, 7.
ביד מלך־בבל תנתן Jer. 21, 10.

ולבית מלך יהודה Jer. 21, 11.
רד בית־מלך יהודה Jer. 22, 1.
דבר־שׁם מלך יהודה Jer. 22, 2.
על־בית מלך יהודה Jer. 22, 6.
יאשיהו מלך יהודה Jer. 22, 11.
בן־יאשיהו מלך יהודה Jer. 22, 18.
בן־יהויקים מלך יהודה Jer. 22, 24.
נבוכדראצר מלך־בבל Jer. 22, 25.
ומלך מלך והשכיל Jer. 23, 5.
נבוכדנצר מלך־בבל Jer. 24, 1.
בן־יהויקים מלך־יהודה Jer. 24, 1.
צדקיהו מלך־יהודה Jer. 24, 8.
יאשיהו מלך יהודה Jer. 25, 1.
לנבוכדראצר מלך בבל Jer. 25, 1.
בן־אמון מלך יהודה Jer. 25, 3.
מלך־בבל עבדי Jer. 25, 9. 27, 6.
הגוים האלה את־מלך בבל Jer. 25, 11.
אפקד על־מלך־בבל Jer. 25, 12.
את־פרעה מלך־מצרים Jer. 25, 19.
יאשיהו מלך יהודה Jer. 26, 1.
חזקיהו מלך־יהודה Jer. 26, 18.
חזקיהו מלך־יהודה Jer. 26, 19.
יאושיהו מלך יהודה Jer. 27, 1.
אל־מלך אדום Jer. 27, 3.
ואל־מלך מואב Jer. 27, 3.
ואל־מלך בני עמון Jer. 27, 3.
ואל־מלך צר Jer. 27, 3.
ואל־מלך צידון Jer. 27, 3.
אל־צדקיהו מלך יהודה Jer. 27, 3.
את־נבוכדנאצר מלך־בבל Jer. 27, 8.
בעל מלך בבל Jer. 27, 8. 11. 12.
תעבדו את־מלך בבל Jer. 27, 9. 14.
ואל־צדקיה מלך־יהודה Jer. 27, 12.
לא־יעבד את־מלך בבל Jer. 27, 13.
עבדו את־מלך בבל Jer. 27, 17.
־בית מלך יהודה Jer. 27, 18. 21.
נבוכדנאצר מלך בבל Jer. 27, 20.
יהויקים מלך־יהודה Jer. 27, 20.
צדקיה מלך־יהודה Jer. 28, 1.
את־על מלך בבל Jer. 28, 2.
נבוכדנאצר מלך־בבל Jer. 28, 3. 11. 14.
בן־יהויקים מלך־יהודה Jer. 28, 4.
את־על מלך בבל Jer. 28, 4.
שלח צדקיה מלך־יהודה Jer. 29, 3.
נבוכדנאצר מלך בבל Jer. 29, 3.
נבוכדראצר מלך־בבל Jer. 29, 21. 32, 28. 39, 11.
אשר־קלם מלך־בבל Jer. 29, 22.
לצדקיהו מלך יהודה Jer. 32, 1.
ואז חיל מלך בבל Jer. 32, 2.
אשר בית־מלך יהודה Jer. 32, 2.
צדקיהו מלך־יהודה Jer. 32, 3. 4.
ביד מלך־בבל Jer. 32, 3. 4. 36.
ונבוכדנצר מלך־בבל Jer. 34, 1.
צדקיהו מלך יהודה Jer. 34, 2.
ביד מלך־בבל Jer. 34, 2.
עיני מלך־בבל תראינה Jer. 34, 3.
צדקיהו מכד יהודה Jer. 34, 4. 6.
וחיל מלך־בבל Jer. 34, 7.
צדקיהו מלך־יהודה Jer. 34, 21.
וביד חיל מלך בבל Jer. 34, 21.
יאשיהו מלך יהודה Jer. 35, 1.
נבוכדראצר מלך־בבל Jer. 35, 11. 37, 1.
יאשיהו מלך יהודה Jer. 36, 1. 9.
יהויקים מלך־יהודה Jer. 36, 28. 29. 30.
בא־יבוא מלך־בבל Jer. 36, 29.
יהויקים מלך־יהודה Jer. 36, 32.
וימלך־מלך צדקיהו Jer. 37, 1.
מלך יהודה השלח Jer. 37, 7.
ביד־מלך בבל Jer. 37, 17.
לא־יבא מלך־בבל Jer. 37, 19.
ביד חיל מלך־בבל Jer. 38, 3.
ויצא עבד־מלך Jer. 38, 8.
את עבד־מלך Jer. 38, 10.
ויקח עבד־מלך Jer. 38, 11.
עבד־מלך הכושי Jer. 38, 7. 12.
אל־שרי מלך־בבל Jer. 38, 17. 18. 22.

בבית מלך־יהודה Jer. 38, 22.
ביד מלך־בבל תתפש Jer. 38, 23.
לצדקיהו מלך־יהודה Jer. 39, 1.
נבוכדראצר מלך־בבל Jer. 39, 1.
כל שרי מלך־בבל Jer. 39, 3.
שאריית שרי מלך־בבל Jer. 39, 3.
ראם צדקיהו מלך־יהודה Jer. 39, 4.
נבוכדנאצר מלך־בבל Jer. 39, 5.
וישחט מלך בבל Jer. 39, 6.
שחט מלך בבל Jer. 39, 6.
וכל רבי מלך־בבל Jer. 39, 13.
לעבד־מלך הכושי Jer. 39, 16.
אשר הפקיד מלך־בבל Jer. 40, 5. 41, 2. 18.
כי־הפקיד מלך־בבל Jer. 40, 7.
ועבדו את־מלך בבל Jer. 40, 9.
כי־נתן מלך־בבל Jer. 40, 11.
מלך בני־עמון Jer. 40, 14.
בעשא מלך־ישראל Jer. 41, 9.
מפני מלך בבל Jer. 42, 11.
מלך־בבל עבדי Jer. 43, 10.
פרעה חפרע מלך־מצרים Jer. 44, 30.
מלך־יהודה ביד Jer. 44, 30.
מלך־בבל Jer. 44, 30.
בן־יאשיהו מלך יהודה Jer. 45, 1.
מלך מצרים Jer. 46, 2.
נבוכדראצר מלך בבל Jer. 46, 2.
מלך יהודה Jer. 46, 2.
נבוכדראצר מלך בבל Jer. 46, 13. 26. 49, 28. 30. 50, 17.
פרעה מלך־מצרים Jer. 46, 17.
צדקיה מלך־יהודה Jer. 49, 34.
משם מלך ושרים Jer. 49, 38.
הראשון אכלו מלך אשור Jer. 50, 17.
אל־מלך בבל Jer. 50, 18.
אל־מלך אשור Jer. 50, 18.
שמע מלך־בבל Jer. 50, 43.
נבוכדראצר מלך־בבל Jer. 51, 34. 52, 4. 12.
צדקיהו מלך־יהודה Jer. 51, 59.
אל־מלך בבל Jer. 52, 9.
וישחט מלך־בבל Jer. 52, 10.
ויבאהו מלך־בבל Jer. 52, 11.
לפני מלך־בבל Jer. 52, 12.
אשר נפלו אל־מלך בבל Jer. 52, 15.
ויולך אותם אל־מלך בבל Jer. 52, 26.
ויכה אותם מלך בבל Jer. 52, 27.
יהויכין מלך־יהודה Jer. 52, 31.
אויל מרדך מלך בבל Jer. 52, 31.
יהויכין מלך־יהודה Jer. 52, 31.
מאת מלך־בבל Jer. 52, 34.
מלך וכהן Thr. 2, 6.
בא מלך־בבל ירושלם Ez. 17, 12.
ויבאהו אל־מלך בבל Ez. 19, 9.
לבוא חרב מלך־בבל Ez. 21, 24.
עמד מלך־בבל Ez. 21, 26.
סמך מלך־בבל Ez. 24, 2.
מלך־בבל מצפון Ez. 26, 7.
מלך מלכים Ez. 26, 7.
שא קינה על־מלך צור Ez. 28, 12.
פרעה מלך־מצרים Ez. 29, 2. 3.
מלך־בבל Ez. 29, 18. 19. 30, 10. 24. 25 (bis). 32, 11.
מלך־מצרים Ez. 30, 21. 22. 31, 2. 32, 2.
ועבדי דוד מלך עליהם Ez. 37, 24.
יהויקים מלך־יהודה Dan. 1, 1. 2.
נבוכדנאצר מלך־בבל Dan. 1, 1.
והצפיר השעיר מלך יון Dan. 8, 21.
מלך עזפנים Dan. 8, 23.
לכורש מלך פרס Dan. 10, 1.
ועמד מלך גבור Dan. 11, 3.
ויחזק מלך־הנגב Dan. 11, 5.
ובא מלך־הנגב תבא Dan. 11, 6.
אל־מלך הצפון Dan. 11, 6.
במעוז מלך הצפון Dan. 11, 7.
במלכות מלך הנגב Dan. 11, 9.
ויתמרמר מלך הנגב Dan. 11, 11.

עם־מלך הצפון Dan. 11, 11.
ושב מלך הצפון Dan. 11, 13.
יעמדו על־מלך הנגב Dan. 11, 14.
ויבא מלך הצפון Dan. 11, 15.
על־מלך הנגב Dan. 11, 25.
יתנגח עמו מלך הנגב Dan. 11, 40.
וישתער עליו מלך Dan. 11, 40.
בן־יואש מלך ישראל Hos. 1, 1.
אין מלך ואין שר Hos. 3, 4.
וישלח אל־מלך ירב Hos. 5, 13.
ברעתם ישמחו־מלך Hos. 7, 3.
ממשא מלך שרים Hos. 8, 10.
אין מלך לנו Hos. 10, 3.
נדמה מלך ישראל Hos. 10, 15.
מלך ושרים Hos. 13, 10.
אתן־לך מלך באפי Hos. 13, 11.
עזיהו מלך־יהודה Am. 1, 1.
מלך ישראל Am. 1, 1.
עצמות מלך־אדום Am. 2, 1.
אל־ירבעם מלך־ישראל Am. 7, 10.
כי מקדש־מלך הוא Am. 7, 13.
ויגד הדבר אל־מלך נינוה Jon. 3, 6.
בלק מלך מואב Mich. 6, 5.
נמו רעיך מלך אשור Nah. 3, 18.
בן־אמון מלך יהודה Zeph. 1, 1.
פנה אריבך מלך ישראל Zeph. 3, 15.
ואבד מלך מעזה Zach. 9, 5.
עזיה מלך־יהודה Zach. 14, 5.
כי מלך גדול אני Mal. 1, 14.

cum h int.:

המלך אין־בך Mich. 4, 9.

וּמֶלֶךְ

צבֹיים ומלך בלע Gn. 14, 2. 8.
ומלך עמרה ומלך אדמה Gn. 14, 8.
ומלך אין בישראל Jud. 19, 1.
ומלך ישראל ויהושפט 1 Reg. 22, 10.
ומלך ארם צוה 1 Reg. 22, 31.
ומלך אין באדום 1 Reg. 22, 48.
ומלך יהודה ומלך אדום 2 Rg. 3, 9.
ומלך אדום 2 Reg. 3, 12.
ומלך ארם היה נלחם 2 Rg. 6, 8.
ומלך ארפד 2 Reg. 19, 13.
ומלך לעיר ספרוים 2 Reg. 19, 13.
ומלך ישראל ויהושפט 2 Chr. 18, 9.
ומלך ארם צוה 2 Chr. 18, 30.
ומלך ישראל היה 2 Chr. 18, 34.
ומלך גדול על־כל־אלהים Ps. 95, 3.
ומלך אלקום עמו Prv. 30, 31.
ומלך עז ימשלו־בם Jes. 19, 4.
ומלך ארפד Jes. 37, 13.
ומלך לעיר ספרוים Jes. 37, 13.
אלהים חיים ומלך עולם Jer. 10, 10.
ומלך ששך Jer. 25, 26.
ומלך אחד יהיה Ez. 37, 22.
ומלך הנגב יתגרה Dan. 11, 25.

וּמֶלֶךְ

ברכת אלהים ומלך 1 Rg. 21, 10.
ברך נבות אלהים ומלך 1 Rg. 21, 13.
ירא את־יי בני ומלך Prv. 24, 21.

הַמֶּלֶךְ

הוא עמק המלך Gn. 14, 17.
אסורי המלך אסורים Gn. 39, 20.
דרך המלך נלך Num. 20, 17.
בדרך המלך נלך Num. 21, 22.
דבר־סתר לי אליך המלך Jud. 3, 19.
כתאר בני המלך Jud. 8, 18.
משפט המלך 1 Sam. 8, 9. 11.
ויאמרו יחי המלך 1 Sam. 10, 24.
ועתה הנה המלך 1 Sam. 12, 2. 13.
המלך אשר־מלך 1 Sam. 12, 14.
ויעשרנו המלך ׀ עשר גדול 1 Sam. 17, 25.
חי־נפשך המלך 1 Sam. 17, 55.
ויאמר המלך שאל 1 Sam. 17, 56.
לקראת שאול המלך 1 Sam. 18, 6.
הנה חפץ בך המלך 1 S. 18, 22.
באיבי המלך 1 Sam. 18, 25.
אל־יחטא המלך 1 Sam. 19, 4.

ישב־אשב עם־המלך 1 S. 20, 5.
וישב המלך על־הלחם 1 S. 20, 24.
וישב המלך על־מושבו 1 S. 20, 25.
לא־בא אל־שלחן המלך 1 S. 20, 29.
המלך צונני דבר 1 Sam. 21, 3.
דבר־המלך נחוץ 1 Sam. 21, 9.
וישלח המלך לקרא 1 Sam. 22, 11.
ויבאו כלם אל־המלך 1 S. 22, 11.
ויען אחימלך את־המלך 1 S. 22, 14.
וחתן המלך 1 Sam. 22, 14.
אל־ישם המלך בעבדו 1 S. 22, 15.
ויאמר המלך מות תמות 1 S. 22, 16.
ויאמר המלך לרצים 1 S. 22, 17.
ולא־אבו עבדי המלך 1 S. 22, 17.
ויאמר המלך לדויג 1 Sam. 22, 18.
לכל־אות נפשך המלך 1 S. 23, 20.
ולנו הסגירו ביד המלך 1 S. 23, 20.
לאמר אדני המלך 1 Sam. 24, 9.
כמשתה המלך 1 Sam. 25, 36.
קראת אל־המלך 1 Sam. 26, 14.
שמרת אל־אדניך המלך 1 S. 26, 15.
להשחית את־המלך 1 Sam. 26, 15.
אדניך
ראה אי־חנית המלך 1 S. 26, 16.
קולי אדני המלך 1 Sam. 26, 17.
אדני המלך את דברי עבדו 1 S. 26, 19.
ויאמר הנה החנית המלך 1 S. 26, 22.
ויאמר לה המלך 1 Sam. 28, 13.
באוזיבי אדני המלך 1 Sam. 29, 8.
אל־אדני המלך 2 Sam. 3, 21.
בן־ני אל־המלך 2 Sam. 3, 23.
ויבא יואב אל־המלך 2 S. 3, 24.
וישא המלך את־קולו 2 S. 3, 32.
ויקנן המלך אל־אבנר 2 S. 3, 33.
ככל אשר עשה המלך 2 S. 3, 36.
ויאמר המלך אל־עבדיו 2 S. 3, 38.
ויאמרו אל־המלך 2 Sam. 4, 8.
לאדני המלך נקמות 2 Sam. 4, 8.
אל־המלך חברונה 2 Sam. 5, 3.
ויכרת להם המלך 2 Sam. 5, 3.
וילך המלך ואנשיו 2 Sam. 5, 6.
ותרא את־המלך דוד 2 Sam. 6, 16.
כי־ישב המלך בביתו 2 Sam. 7, 1.
ויאמר המלך אל־נתן 2 Sam. 7, 2.
ויאמר נתן אל־המלך 2 Sam. 7, 3.
ויבא המלך דוד 2 Sam. 7. 18.
לקח המלך דוד נחשת 2 S. 8, 8.
יורם־בנו אל־המלך דוד 2 S. 8, 10.
הקדיש המלך דוד ליי 2 S. 8, 11.
ויאמר המלך אליו 2 Sam. 9, 2.
ויאמר המלך האפס עוד 2 S. 9, 3.
ויאמר־לו המלך אפה 2 Sam. 9, 4.
ויאמר ציבא אל־המלך 2 S. 9, 4.
וישלח המלך דוד 2 Sam. 9, 5.
ויקרא המלך אל־ציבא 2 S. 9, 9.
ויאמר ציבא אל־המלך 2 S. 9, 11.
יצוה אדני המלך 2 Sam. 9, 11.
כאחד מבני המלך 2 Sam. 9, 11.
כי על־שלחן המלך 2 Sam. 9, 13.
ויאמר המלך שבו בירחו 2 S. 10, 5.
ויתהלך על־גג בית־המלך 2 S. 11, 2.
ויצא אוריה מבית המלך 2 S. 11, 8.
משאת המלך 2 Sam. 11, 8.
פתח בית המלך 2 Sam. 11, 9.
המלחמה לדבר אל־
המלך 2 Sam. 11, 19.
אם־תעלה חמת המלך 2 S. 11, 20.
ככה דל בן־המלך 2 Sam. 13, 4.
ויבא המלך לראותו ויאמר 2 S. 13, 6.
אמנון אל־המלך 2 Sam. 13, 6.
ועתה דבר־נא אל־המלך 2 S. 13, 13.
תלבשנה בנות־המלך 2 S. 13, 18.
אבשלום לכל־בני המלך 2 S. 13, 23.
ויבא אבשלום אל־המלך 2 S. 13, 24.
וילך־נא המלך ועבדיו 2 S. 13, 24.
ויאמר המלך 2 Sam. 13, 25.
ויאמר לו המלך 2 Sam. 13, 26.

ואת כל־בני המלך 2 Sam. 13, 27.
ויקמו כל־בני המלך 2 S. 13, 29.
את־כל־בני המלך 2 Sam. 13, 30.
ויקם המלך ויקרע 2 Sam. 13, 31.
בני־המלך המיתו 2 Sam. 13, 32.
אל־ישם אדני המלך 2 Sam. 13, 33.
כל־בני המלך מתו 2 Sam. 13, 33.
ויאמר יונדב אל־המלך 2 S. 13, 35.
הנה בני־המלך באו 2 S. 13, 35.
והנה בני־המלך באו 2 S. 13, 36.
וגם־המלך וכל־עבדיו 2 S. 13, 36.
ותכל דוד המלך לצאת 2 S. 13, 39.
כי־לב המלך על־אבשלום 2 S. 14, 1.
ובאת אל־המלך 2 Sam. 14, 3.
האשה התקעית אל־המלך 2 S. 14, 4.
הושיעה המלך 2 Sam. 14, 4.
ויאמר־לה המלך מה־לך 2 S. 14, 5.
ויאמר המלך אל־האשה 2 S. 14, 8.
אל־המלך 2 Sam. 14, 9.
עלי אדני המלך העון 2 Sam. 14, 9.
ויאמר המלך המדבר 2 S. 14, 10.
ותאמר יזכר־נא המלך 2 S. 14, 11.
אל־אדני המלך דבר 2 S. 14, 12.
ומדבר המלך 2 Sam. 14, 13.
לבלתי השיב המלך את־
נדחו 2 Sam. 14, 13.
לדבר אל־המלך 2 Sam. 14, 15.
אדברה־נא אל־המלך 2 S. 14, 15.
אולי יעשה המלך 2 Sam. 14, 15.
כי ישמע המלך להציל 2 S. 14, 16.
אדני המלך למנחה 2 S. 14, 17.
כן אדני המלך 2 Sam. 14, 17.
ויען המלך 2 Sam. 14, 18.
ידבר־נא אדני המלך 2 S. 14, 18.
ויאמר המלך היד יואב
אתך 2 Sam. 14, 19.
חי נפשך אדני המלך 2 S. 14, 19.
אשר־דבר אדני המלך 2 S. 14, 19.
ויאמר המלך אל־יואב 2 S. 14, 21.
ויברך את־המלך 2 Sam. 14, 22.
בעיניך אדני המלך 2 Sam. 14, 22.
אשר עשה המלך 2 Sam. 14, 22.
ויאמר המלך יסב 2 Sam. 14, 24.
ופני המלך לא ראה 2 S. 14, 24.
שקלים באבן המלך 2 Sam. 14, 26.
ופני המלך לא ראה 2 S. 14, 28.
לשלח אתו אל־המלך 2 S. 14, 29.
ואשלחה אתך אל־המלך 2 S. 14, 32.
אראה פני המלך 2 Sam. 14, 32.
ויבא יואב אל־המלך 2 S. 14, 33.
ויבא אל־המלך 2 Sam. 14, 33.
לפני המלך וישק המלך 2 S. 14, 33.
לבוא אל־המלך למשפט 2 S. 15, 2.
ושמע אין־לך מאת המלך 2 S. 15, 3.
למשפט אל־המלך 2 Sam. 15, 6.
ויאמר אבשלום אל־המלך 2 S. 15, 7.
ויאמר־לו המלך לך בשלום 2 S. 15, 9.
ויאמרו עבדי־המלך אל־
המלך 2 Sam. 15, 15.
יבחר אדני המלך 2 Sam. 15, 15.
ויצא המלך וכל־ביתו
ברגליו 2 Sam. 15, 16.
ויעזב המלך 2 Sam. 15, 16.
ויצא המלך וכל־העם 2 S. 15, 17.
עברים על־פני המלך 2 S. 15, 18.
ויאמר המלך אל־אתי 2 S. 15, 19.
שוב ושב עם־המלך 2 S. 15, 19.
אתי את־המלך 2 Sam. 15, 21.
וחי אדני המלך 2 Sam. 15, 21.
יהיה־שם אדני המלך 2 S. 15, 21.
ויאמר המלך לצדוק 2 S. 15, 25.
ויאמר המלך אל־צדוק 2 S. 15, 27.
עבדך אני המלך 2 Sam. 15, 34.
תשמע מבית המלך 2 S. 15, 35.
ויאמר המלך אל־ציבא 2 S. 16, 2.
החמורים לבית־המלך 2 S. 16, 2.
ויאמר המלך ואיה 2 Sam. 16, 3.
ויאמר ציבא אל־המלך 2 S. 16, 3.

ויאמר המלך לציבא 2 Sam. 16, 4.
בעיניך אדני המלך 2 Sam. 16, 4.
ובא המלך דוד 2 Sam. 16, 5.
ואת־כל־עבדי המלך דוד 2 S. 16, 6.
אל־המלך למה יקלל 2 S. 16, 9.
המת הזה את־אדני המלך 2 S. 16, 9.
ויאמר המלך מה־לי 2 S. 16, 10.
ויבא המלך וכל־העם 2 S. 16, 14.
יחי המלך יחי המלך 2 S. 16, 16.
והכיתי את־המלך לבדו 2 S. 17, 2.
ויאמר המלך אל־העם 2 S. 18, 2.
ויאמר אליהם המלך 2 S. 18, 4.
ויעמד המלך אל־יד השער 2 S. 18, 4.
ויצו המלך את־יואב 2 S. 18, 5.
העם שמעו בצות המלך 2 S. 18, 5.
אל־בן־המלך 2 Sam. 18, 12.
צוה המלך 2 Sam. 18, 12.
לא־יכחד מן־המלך 2 Sam. 18, 13.
מצבת אשר בעמק־המלך 2 S. 18, 18.
ואבשרה את־המלך 2 Sam. 18, 19.
בן־המלך מת 2 Sam. 18, 20.
ויאמר המלך אם־לבדו 2 S. 18, 25.
ויאמר המלך גם־זה מבשר 2 S. 18, 26.
ויאמר המלך איש־טוב זה 2 S. 18, 27.
ויאמר אל־המלך שלום 2 S. 18, 28.
באדני המלך 2 Sam. 18, 28.
ויאמר המלך שלום לנער 2 S. 18, 29.
לשלח את־עבד המלך 2 S. 18, 29.
ויאמר המלך סב 2 Sam. 18, 30.
יתבשר אדני המלך 2 Sam. 18, 31.
ויאמר המלך אל־הכושי 2 S. 18, 32.
יהיו כנער איבי אדני
המלך 2 Sam. 18, 32.
ויגז המלך ויעל 2 Sam. 19, 1.
הנה המלך בכה 2 Sam. 19, 2.
נעצב המלך על־בנו 2 Sam. 19, 3.
ויזעק המלך קול גדול 2 Sam. 19, 5.
ויבא יואב אל־המלך 2 Sam. 19, 6.
ויקם המלך וישב בשער 2 S. 19, 9.
הנה המלך יושב בשער 2 S. 19, 9.
ויבא כל־העם לפני המלך 2 S. 19, 9.
המלך הצילנו מכף אויבינו 2 S. 19, 10.
להשיב את־המלך אל־
ביתו 2 Sam. 19, 11.
בא אל־המלך 2 Sam. 19, 12.
אחרונים להשיב את־המלך 2 S. 19, 13.
וישלחו אל־המלך 2 Sam. 19, 15.
וישב המלך ויבא 2 Sam. 19, 16.
ללכת לקראת המלך 2 Sam. 19, 16.
להעביר את־המלך 2 Sam. 19, 16.
לקראת המלך דוד 2 Sam. 19, 17.
וצלחו הירדן לפני המלך 2 S. 19, 18.
לעבור את־בית המלך 2 S. 19, 19.
נפל לפני המלך 2 Sam. 19, 19.
ויאמר אל־החמלך 2 Sam. 19, 20.
אשר־יצא אדני־המלך 2 S. 19, 20.
לשום המלך אל־לבו 2 Sam. 19, 20.
לקראת אדני המלך 2 Sam. 19, 21.
ויאמר המלך אל־שמעי 2 S. 19, 24.
וישבע לו המלך 2 Sam. 19, 24.
ירד לקראת המלך 2 Sam. 19, 25.
למן־היום לכת המלך 2 Sam. 19, 25.
ירושלם לקראת המלך 2 S. 19, 26.
ויאמר לו המלך 2 Sam. 19, 26.
אדני המלך עבדי רמני 2 Sam. 19, 27.
ואלך אל־המלך כי פסח 2 S. 19, 27.
אל־אדני המלך 2 Sam. 19, 28.
ואדני המלך כמלאך 2 Sam. 19, 28.
אנשי־מות לאדני המלך 2 S. 19, 29.
ולזעק עוד אל־המלך 2 S. 19, 29.
ויאמר לו המלך 2 Sam. 19, 30.
ויאמר מפיבשת אל־
המלך 2 Sam. 19, 31.
בא אדני המלך בשלום 2 Sam. 19, 31.
ויעבר את־המלך הירדן 2 S. 19, 32.
והוא־כלכל את־המלך 2 S. 19, 32.
ויאמר המלך אל־ברזלי 2 S. 19, 34.

ויאמר ברזלי אל־המלך 2 S. 19, 35.
כי־אעלה את־המלך 2 Sam. 19, 35.
למשא אל־אדני המלך 2 S. 19, 36.
הירדן את־המלך 2 Sam. 19, 37.
ולמה יגמלני המלך 2 Sam. 19, 37.
יעבר עם־אדני המלך 2 Sam. 19, 38.
ויאמר המלך אתי יעבר 2 S. 19, 39.
וישק המלך לברזלי 2 Sam. 19, 40.
ויעבר המלך הגלגלה 2 S. 19, 41.
ויעבירו את־המלך 2 Sam. 19, 41.
באים אל־המלך 2 Sam. 19, 42.
ויאמרו אל־המלך 2 Sam. 19, 42.
ויעברו את־המלך 2 Sam. 19, 42.
כי־קרוב המלך אלי 2 Sam. 19, 43.
האכול אכלנו מן־המלך 2 S. 19, 43.
ויקח המלך את עשר־נשים 2 S. 20, 3.
ויאמר המלך אל־עמשא 2 S. 20, 4.
שב ירושלם אל־המלך 2 S. 20, 22.
ויקרא המלך לגבעונים 2 S. 21, 2.
ויאמר המלך אני אתן 2 S. 21, 6.
ויחמל המלך על־מפיבשת 2 S. 21, 7.
ויקח המלך את־שני בני 2 S. 21, 8.
ויעשו כל אשר־צוה המלך 2 S. 21, 14.
ויאמר המלך אל־יואב 2 Sam. 24, 2.
ויאמר יואב אל־המלך 2 Sam. 24, 3.
ועיני אדני־המלך ראות 2 S. 24, 3.
ואדני המלך למה חפץ 2 S. 24, 3.
ויחזק דבר־המלך 2 Sam. 24, 4.
וישרי החיל לפני המלך 2 Sam. 24, 4.
מפקד־העם אל־המלך 2 Sam. 24, 9.
וירא את־המלך 2 Sam. 24, 20.
מדוע בא אדני־המלך 2 Sam. 24, 21.
ויעל אדני המלך הטוב 2 S. 24, 22.
ארונה אל־המלך 2 Sam. 24, 23.
ויאמר המלך אל־ארונה 2 S. 24, 24.
ובקשו לאדני המלך 1 Reg. 1, 2.
ועמדה לפני המלך 1 Reg. 1, 2.
וחם לאדני המלך 1 Reg. 1, 2.
אל־כל־אחיו בני המלך 1 Reg. 1, 9.
אנשי יהודה עבדי המלך 1 Reg. 1, 9.
לכי ובאי אל־המלך 1 Reg. 1, 13.
הלא־אתה אדני המלך 1 Reg. 1, 13.
מדברת שם עם־המלך 1 Reg. 1, 14.
אל־המלך החדרה 1 Reg. 1, 15.
משרת את־המלך 1 Reg. 1, 15.
ויאמר המלך מה־לך 1 Reg. 1, 16.
ועתה אדני המלך 1 Reg. 1, 18.
ויקרא לכל־בני המלך 1 Reg. 1, 19.
ואתה אדני המלך 1 Reg. 1, 20.
כסא אדני־המלך אחריו 1 Reg. 1, 20.
כשכב אדני־המלך 1 Reg. 1, 21.
מדברת עם־המלך 1 Reg. 1, 22.
ויבא לפני המלך 1 Reg. 1, 23.
אדני המלך 1 Reg. 1, 24.
ויקרא לכל־בני המלך 1 Reg. 1, 25.
יחי המלך אדניהו 1 Reg. 1, 25.
אם מאת אדני המלך 1 Reg. 1, 27.
על־כסא לאדני־המלך 1 Reg. 1, 27.
ויען המלך דוד ויאמר 1 Reg. 1, 28.
ותבא לפני המלך 1 Reg. 1, 28.
ותעמד לפני המלך 1 Reg. 1, 28.
וישבע המלך ויאמר 1 Reg. 1, 29.
יחי אדני המלך 1 Reg. 1, 31.
ויאמר המלך דוד 1 Reg. 1, 32.
ויבאו לפני המלך 1 Reg. 1, 32.
ויאמר המלך להם קחו 1 Reg. 1, 33.
יחי המלך שלמה 1 Reg. 1, 34.
בן־יהוידע את־המלך 1 Reg. 1, 36.
יי אלהי אדני המלך 1 Reg. 1, 36.
עם־אדני המלך 1 Reg. 1, 37.
מכסא אדני המלך 1 Reg. 1, 37.
על־פרדת המלך דוד 1 Reg. 1, 38.
יחי המלך שלמה 1 Reg. 1, 39.
אדניהו המלך־דוד 1 Reg. 1, 43.
וישלח אתו־המלך 1 Reg. 1, 44.
על פרדת־המלך 1 Reg. 1, 44.
וגם־באו עבדי המלך 1 Rg. 1, 47.
לברך את־אדוני המלך 1 Rg. 1, 47.

וישתחו המלך על־המשכב 1 Rg. 1, 47.
וגם־ככה אמר המלך 1 Reg. 1, 48.
ירא את המלך שלמה 1 Reg. 1, 51.
ישבע־לי כיום המלך 1 Rg. 1, 51.
וישלח המלך שלמה 1 Reg. 1, 53.
אמרי־נא לשלמה המלך 1 Rg. 2, 17.
אדבר עליך אל־המלך 1 Reg. 2, 18.
ותבא בת־שבע אל־המלך 1 Rg. 2, 19.
ויקם המלך לקראתה 1 Reg. 2, 19.
כסא לאם המלך 1 Reg. 2, 19.
ויאמר לה המלך שאלי 1 Rg. 2, 20.
ויען המלך שלמה 1 Reg. 2, 22.
וישבע המלך שלמה ביי 1 Rg. 2, 23.
וישלח המלך שלמה 1 Reg. 2, 25.
ולאביתר הכהן אמר
המלך 1 Reg. 2, 26.
כה־אמר המלך צא 1 Reg. 2, 30.
וישב בניהו את־המלך 1 Rg. 2, 30.
ויאמר לו המלך עשה 1 Reg. 2, 31.
ויתן המלך 1 Reg. 2, 35.
נתן המלך 1 Reg. 2, 35.
וישלח המלך ויקרא 1 Rg. 2, 36. 42.
אדני המלך כן יעשה 1 Reg. 2, 38.
ויאמר המלך אל־שמעי 1 Rg. 2, 44.
ויצו המלך את־בניהו 1 Reg. 2, 46.
וילך המלך גבעונה 1 Reg. 3, 4.
נשים זנות אל־המלך 1 Reg. 3, 16.
ותדברנה לפני המלך 1 Reg. 3, 22.
ויאמר המלך זאת אמרת 1 Rg. 3, 23.
ויאמר המלך קחו לי־חרב 1 Rg. 3, 24.
ויביאו החרב לפני המלך 1 Rg. 3, 24.
ויאמר המלך גזרו 1 Reg. 3, 25.
בנה החי אל־המלך 1 Reg. 3, 26.
ויען המלך ויאמר 1 Reg. 3, 27.
אשר שפט המלך 1 Reg. 3, 28.
ויראו מפני המלך 1 Reg. 3, 28.
ויהי המלך שלמה 1 Reg. 4, 1.
וכלכלו את־המלך 1 Reg. 4, 7.
את־המלך שלמה 1 Reg. 5, 7.
אל־שלחן המלך־שלמה 1 Reg. 5, 7.
ויעל־המלך שלמה מס 1 Reg. 5, 27.
ויצו המלך ויסעו 1 Reg. 5, 31.
והבית אשר בנה המלך 1 Rg. 6, 2.
וישלח המלך שלמה 1 Reg. 7, 13.
ויבוא אל־המלך שלמה 1 Rg. 7, 14.
יצקם המלך במעבה 1 Reg. 7, 46.
עשה המלך שלמה 1 Reg. 7, 51.
אל־המלך שלמה ירושלם 1 Rg. 8, 1.
ויקהלו אל־המלך שלמה 1 Rg. 8, 2.
ויסב המלך את־פניו 1 Reg. 8, 14.
המלך וכל־בני ישראל 1 Reg. 8, 63.
ביום ההוא קדש המלך 1 Rg. 8, 64.
ויברכו את־המלך 1 Reg. 8, 66.
ואת־בית המלך 1 Reg. 9, 1. 10.
המלך שלמה לחירם 1 Reg. 9, 11.
העלה המלך שלמה 1 Reg. 9, 15.
עשה המלך שלמה 1 Reg. 9, 26.
ויבאו אל־המלך שלמה 1 Rg. 9, 28.
נעלם מן־המלך 1 Reg. 10, 3.
ותאמר אל־המלך 1 Reg. 10, 6.
ויעש המלך את־עצי 1 Rg. 10, 12.
לבית־יי ולבית המלך 1 Reg. 10, 12.
כיד המלך שלמה 1 Reg. 10, 13.
ויעש המלך שלמה 1 Reg. 10, 16.
ויתנם המלך בית יער 1 Rg. 10, 17.
ויעש המלך כסא־שן 1 Rg. 10, 18.
כלי משקה המלך 1 Reg. 10, 21.
ויגדל המלך שלמה 1 Reg. 10, 23.
ועם־המלך בירושלם 1 Reg. 10, 26.
ויתן המלך את־הכסף 1 Reg. 10, 27.
ומקוה סחרי המלך 1 Reg. 10, 28.
מזרע המלך הוא באדום 1 Rg. 11, 14.
ברח מפני שלמה המלך 1 Rg. 12, 2.
ויועץ המלך רחבעם 1 Reg. 12, 6.
כאשר דבר המלך 1 Reg. 12, 12.
ויען המלך את־העם קשה 1 Rg. 12, 13.
ולא־שמע המלך אל־העם 1 Rg. 12, 15.
כי לא־שמע המלך אלהם 1 Rg. 12, 16.

וישבו העם את־המלך 1 Reg. 12, 16.
וישלח המלך 1 Reg. 12, 18.
ויועץ המלך ויעש 1 Reg. 12, 28.
ויהי כשמע המלך 1 Reg. 13, 4.
ויען המלך ויאמר 1 Reg. 13, 6.
ותשב יד־המלך אליו 1 Reg. 13, 6.
וידבר המלך אל־איש 1 Reg. 13, 7.
ויאמר איש־האלהים
אל־המלך 1 Reg. 13, 8.
אשר דבר אל־המלך 1 Reg. 13, 11.
אוצרות בית המלך 1 Reg. 14, 26.
ויעש המלך רחבעם 1 Reg. 14, 27.
פתח בית המלך 1 Reg. 14, 27.
ויהי מדי־בא המלך 1 Rg. 14, 28.
וישלחם המלך אסא 1 Reg. 15, 18.
בן־חדד אל־המלך אסא 1Rg.15,20.
ויבן בם המלך אסא 1 Reg. 15, 22.
אל־ארמון בית־המלך 1 Rg.16, 18.
עליו את־בית־המלך 1 Rg. 16, 18.
כדברך אדני המלך 1 Reg. 20, 4.
אמרו לאדני המלך 1 Reg. 20, 9.
ויהי המלך עבר 1 Reg. 20, 39.
והוא צעק אל־המלך 1 Reg. 20, 39.
ויתן אדני ביד המלך 1 Reg. 22, 7.
אל־יאמר המלך כן 1 Reg. 22, 8.
ונתן יי ביד המלך 1 Reg. 22, 12.
פה־אחד טוב אל־המלך 1Rg.22,13.
ויבוא אל־המלך 1 Reg. 22, 15.
ויאמר המלך 1 Reg. 22, 15.
ונתן יי ביד המלך 1 Reg. 22, 15.
ויאמר אליו המלך 1 Reg. 22, 16.
ואל־יואש בן־המלך 1 Rg. 22, 26.
ואמרת כה אמר המלך 1Reg.22,27.
וימת המלך 1 Reg. 22, 37.
ויקברו את־המלך 1 Reg. 22, 37.
לכר שובו אל־המלך 2 Reg. 1, 6.
המלך דבר רדה 2 Reg. 1, 9.
כה־אמר המלך מהרה 2 Rg. 1, 11.
ויקם וירד אותו אל־המלך 2Rg.1,15
ויצא המלך יהורם 2 Reg. 3, 6.
היש לדבר לך אל־המלך 2 Rg. 4, 13.
לוא אדני המלך 2 Reg. 6, 12.
הושיעה אדני המלך 2 Reg. 6, 26.
ויאמר־לה המלך מה־לך 2Rg.6,28.
ויהי כשמע המלך 2 Reg. 6, 30.
ונגידה בית המלך 2 Reg. 7, 9.
בית המלך פנימה 2 Reg. 7, 11.
ויקם המלך לילה 2 Reg. 7, 12.
וישלח המלך אחרי 2 Reg. 7, 14.
ברדת המלך אליו 2 Reg. 7, 17.
ותצא לצעק אל־המלך 2 Rg. 8, 3.
צעקת אל־המלך 2 Reg. 8, 5.
גחזי אדני המלך 2 Reg. 8, 5.
וישאל המלך לאשה 2 Reg. 8, 6.
ויתן־לה המלך 2 Reg. 8, 6.
ויאמר המלך אל־חזהאל 2Rg.8,8.
וישב יורם המלך 2 Reg. 8, 29.
וישב יהורם המלך 2 Reg. 9, 15.
אמר המלך השלום 2Rg. 9,18.19.
ובני המלך שבעים 2 Reg. 10, 6.
ויקחו את־בני המלך 2 Rg. 10, 7.
הבריאו ראשי בני־המלך 2Rg.10,8.
לשלום בני־המלך 2 Reg. 10, 13.
ותקח יהושבע בת־המלך 2Rg.11,2.
בני־המלך המומתים 2 Reg. 11, 2.
את־בן־המלך 2 Reg. 11, 4.
משמרת בית המלך 2 Reg. 11, 5.
בית־יי אל־המלך 2 Reg. 11, 7.
והקפתם על־המלך סביב 2Rg.11,8.
והיו את־המלך בצאתו 2 Reg. 11, 8.
ולביתו על־המלך סביב 2 Reg. 11, 11.
ויוצא את־בן־המלך 2 Reg. 11, 12.
ויאמרו יחי המלך 2 Reg. 11, 12.
ותרא והנה המלך עמד 2 Rg. 11, 14.
והחצצרות אל־המלך 2 Reg. 11, 14.
בית המלך ותומת שם 2 Reg. 11, 16.
בין יי ובין המלך 2 Reg. 11, 17.
ובין המלך ובין העם 2 Reg. 11, 17.

ויורידו את־המלך מבית 2Rg.11,19.
שער הרצים בית המלך 2 Rg. 11, 19.
המיתו בחרב בית מלך 2 Rg. 11, 20.
ויקרא המלך יהואש 2 Reg. 12, 8.
ויעל ספר המלך 2 Reg. 12, 11.
בית־יי ובית המלך 2 Reg. 12, 19.
על־ידי המלך 2 Reg. 13, 16.
המכים את־המלך אביו 2 Rg. 14, 5.
ובאוצרות בית המלך 2 Rg. 14, 14.
18, 15.
אחרי שכב־המלך 2 Reg. 14, 22.
ויגע יי את־המלך 2 Reg. 15, 5.
ויותם בן־המלך 2 Reg. 15, 5.
בארמון בית מלך 2 Reg. 15, 25.
ובאצרות בית המלך 2 Rg. 16, 8.
וילך המלך אחז 2 Reg. 16, 10.
וישלח המלך אחז 2 Reg. 16, 10.
אשר־שלח המלך אחז 2 Rg. 16, 11.
עד־בוא המלך אחז 2 Reg. 16, 11.
ויבא המלך מדמשק 2 Rg. 16, 12.
וירא המלך את־המזבח 2 Rg. 16, 12.
ויקרב המלך 2 Reg. 16, 12.
ויצוהו המלך אחז 2 Reg. 16, 15.
ואת־עלת המלך 2 Reg. 16, 15.
ככל אשר־צוה המלך
אחז 2 Reg. 16, 16.
ויקצץ המלך אחז 2 Reg. 16, 17.
ואת־מבוא המלך 2 Reg. 16, 18.
אל־המלך חזקיהו 2 Reg. 18, 17.
ויקראו אל־המלך 2 Reg. 18, 18.
המלך הגדול מלך
אשור 2 Reg. 18, 19. 28.
כה אמר המלך 2 Reg. 18, 29.
כי־מצות המלך היא 2 Rg. 18, 36.
המלך חזקיהו 2 Reg. 19, 1.
עבדי המלך חזקיהו 2 Rg. 19, 5.
אל־המלך חזקיהו 2 Reg. 20, 14.
וימיתו את־המלך בביתו 2Rg.21,23
על־המלך אמון 2 Reg. 21, 24.
שלח המלך את־שפן 2 Reg. 22, 3.
הספר אל־המלך 2 Reg. 22, 9.
וישב את־המלך דבר 2 Rg. 22, 9.
ויקראהו שפן לפני המלך 2Rg.22,10
ויהי כשמע המלך 2 Reg. 22, 11.
ויצו המלך את־חלקיה 2Rg. 22, 12.
עשיה עבד־המלך 2 Reg. 22, 12.
וישבו את־המלך דבר 2 Rg. 22, 20.
וישלח המלך ויאספו 1 Rg. 23, 1.
ויעל המלך בית־יי 2 Reg. 23, 2.
ויעמד המלך על־העמוד 2Rg.23,3.
ויצו המלך את־חלקיהו 2Rg.23,4.
נתץ מלך ויריץ משם 2 Rg. 23, 12.
טמא המלך 2 Reg. 23, 13.
ויצו המלך את־כל־העם 2Rg.23,21.
וילך המלך יאשיהו 2 Rg. 23, 29.
ואוצרות בית המלך 2 Rg. 24, 13.
ואת־אם המלך 2 Reg. 24, 15.
ואת־נשי המלך 2 Reg. 24, 15.
אשר על־גן המלך 2 Reg. 25, 4.
חיל־הכשדים אחר המלך 2Rg.25,5.
ויתפשו את־המלך 2 Reg. 25, 6.
את־בית יי ואת־בית
המלך 2 Reg. 25, 9.
אשר נפלו על־המלך בבל 2Rg.25,11.
מראי פני־המלך 2 Reg. 25, 19.
מאת המלך דבר־יום 2 Rg. 25, 30.
עם־המלך במלאכתו 1 Chr. 4, 23.
בשער המלך מזרחה 1 Chr. 9, 18.
אל־המלך חברונה 1 Chr. 11, 3.
ותרא את־המלך דויד 1 Chr. 15, 29.
ויבא המלך דויד 1 Chr. 17, 16.
הדורם־בני אל־המלך 1 Chr. 18, 10.
הקדיש המלך דויד 1 Chr. 18, 11.
הראשנים ליד המלך 1 Chr. 18, 17.
ויאמר המלך שבו בירחו 1Chr.19,5.
הלא אדני המלך כלם 1 Chr. 21, 3.
ודבר־המלך חזק על־
יואב 1 Chr. 21, 4.

כי־נחעב דבר־המלך 1 Chr. 21, 6.
ויעש אדני המלך הטוב 2 Chr. 21, 23.
ויאמר המלך דויד
לארנן 1 Chr. 21, 24.
לפני המלך והשרים 1 Chr. 24, 6.
לפני דויד המלך וצדוק 1 Chr. 24, 31.
הנבא על־ידי המלך 1 Chr. 25, 2.
חזה המלך בדברי
האלהים 1 Chr. 25, 5.
על ידי המלך אסף 1 Chr. 25, 6.
הקדיש דויד המלך 1 Chr. 26, 26.
ולעבדת המלך 1 Chr. 26, 30.
ויפקידם דויד המלך 1 Chr. 26, 32.
דבר האלהים ודבר
המלך 1 Chr. 26, 32.
המשרתים את־המלך 1 Chr. 27, 1.
ועל אצרות המלך 1 Chr. 27, 25.
חכמוני עם־בני המלך 1 Chr. 27, 32.
הארכי רע המלך 1 Chr. 27, 33.
המשרתים את־המלך 1 Chr. 28, 1.
ויקם דויד המלך על־
רגליו 1 Chr. 28, 2.
ויאמר דויד המלך 1 Chr. 29, 1.
ולשרי מלאכת המלך 1 Chr. 29, 6.
וגם דויד המלך שמח 1 Chr. 29, 9.
וגם כל־בני המלך 1 Chr. 29, 24.
יד תחת שלמה המלך 1 Chr. 29, 24.
ודברי דויד המלך 1 Chr. 29, 29.
ועם־המלך בירושלם 2 Chr. 1, 14.
9, 25.
ויתן המלך את־הכסף 2 Chr. 1, 15.
ומקוא סחרי המלך 2 Chr. 1, 16.
אשר נתן לדויד המלך 2 Chr. 2, 11.
בככר הירדן יצקם המלך 2Chr.4,17.
ויקחלו אל־המלך 2 Chr. 5, 3.
ויסב המלך את־פניו 2 Chr. 6, 3.
ויזבח המלך שלמה 2 Chr. 7, 5.
המלך וכל־העם 2 Chr. 7, 5.
אשר עשה דויד המלך 2 Chr. 7, 6.
את־בית יי ואת־בית
המלך 2 Chr. 7, 11.
ולא סרו מצות המלך 2 Chr. 8, 15.
ויבואו אל־המלך שלמה 2Chr.8,18.
ותאמר אל־המלך 2 Chr. 9, 5.
ויעש המלך את־עצי 2 Chr. 9, 11.
לבית־יי ולבית המלך 2 Chr. 9, 11.
אשר־הביאה אל־המלך 2 Chr. 9, 12.
ויעש המלך שלמה 2 Chr. 9, 15.
ויתנם המלך בבית יער 2Chr. 9, 16.
ויעש המלך כסא־שן 2 Chr. 9, 17.
כלי משקה המלך שלמה 2 Chr. 9, 20.
ויגדל המלך שכמה 2 Chr. 9, 22.
ועם־המלך בירושלם 2 Chr. 9, 25.
ויתן המלך את־הכסף 2 Chr. 9, 27.
ברח מפני שלמה המלך 2 Chr. 10, 2.
ויועץ המלך רחבעם 2 Chr. 10, 6.
כאשר דבר המלך 2 Chr. 10, 12.
ויענם המלך קשה 2 Chr. 10, 13.
ויעזב המלך 2 Chr. 10, 13.
ולא־שמע המלך אל־
העם 2 Chr. 10, 15.
לא־שמע המלך להם 2 Chr. 10, 16.
וישיבו העם את־המלך 2Chr.10,16
וישלח המלך רחבעם 2 Chr. 10, 18.
אצרות בית המלך 2 Chr. 12, 9.
ויעש המלך רחבעם 2 Chr. 12, 10.
ויהי מדי־בוא המלך 2 Chr. 12, 11.
ויתחזק המלך רחבעם 2 Chr. 12, 13.
המלך הסירה מגבירה 2 Chr. 15, 16.
בית יי ובית המלך 2 Chr. 16, 2.
וישמע בן־הדד אל־המלך 2Chr.16,4
ואסא המלך לקח את־כל 2 Chr. 16, 6.
המשרתים את־המלך 2 Chr. 17, 19.
מלבד אשר־נתן המלך 2 Chr. 17, 19.
האלהים ביד המלך 2 Chr. 18, 5.
אל־יאמר המלך כן 2 Chr. 18, 7.
ונתן יי ביד המלך 2 Chr. 18, 11.
פה־אחד טוב אל־המלך 2Chr.18,12

ויבא אל־המלך 2 Chr. 18, 14.
ויאמר המלך 2 Chr. 18, 14.
ויאמר אליו המלך עד־
כמה 2 Chr. 18, 15.
ואל־יואש בן־המלך 2 Chr. 18, 25.
ואמרתם כה אמר המלך 2Chr.18,26.
ויאמר אל־המלך 2 Chr. 19, 2.
לכל דבר־המלך 2 Chr. 19, 11.
הנמצא לבית־המלך 2 Chr. 21, 17.
ותקח יהושבעת בת־
המלך 2 Chr. 22, 11.
מתוך בני־המלך
המומתים 2 Chr. 22, 11.
יהושבעת בת־המלך 2 Chr. 22, 11.
עם־המלך 2 Chr. 23, 3.
הנה בן־המלך 2 Chr. 23, 3.
והשלשית בבית־המלך 2 Chr. 23, 5.
והקיפו הלוים את־המלך 2Chr.23,7
והיו את־המלך בבאו 2 Chr. 23, 7.
על־המלך סביב 2 Chr. 23, 10.
ויוציאו את־בן־המלך 2 Chr. 23, 11.
ויאמרו יחי המלך 2 Chr. 23, 11.
והמחללים את־המלך 2 Chr. 23, 12.
והנה המלך עומד 2 Chr. 23, 13.
והחצצרות על־המלך 2 Chr. 23, 13.
שער־הסוסים בית המלך 2Chr.23,15
ובין כל־העם ובין המלך 2Chr.23,16
ויורד את־המלך 2 Chr. 23, 20.
שער העליון בית המלך 2 Chr.23,20.
וישיבו את־המלך 2 Chr. 23, 20.
ויקרא המלך ליהוידע 2 Chr.24, 6.
ויאמר המלך ויעשו
ארון 2 Chr. 24, 8.
אל־פקדת המלך ביד 2 Chr.24, 11.
ובא סופר המלך 2 Chr. 24, 11.
ויתנהו המלך ויהוידע 2 Chr.24, 12.
הביאו לפני המלך 2 Chr. 24, 14.
אז שמע המלך 2 Chr. 24, 17.
במצות המלך 2 Chr. 24, 21.
ולא־זכר יואש המלך 2 Chr.24, 22.
המכים את־המלך אביו 2 Chr. 25, 3.
המלך אל־יבוא עמך 2 Chr. 25, 7.
ואת־אוצרות בית המלך 2Chr.25,24
אחרי שכב־המלך 2 Chr. 26, 2.
חנניהו משרי המלך 2 Chr. 26, 11.
ויעמדו על־עזיהו המלך 2Chr.26,18
ויהי עזיהו המלך מצרע 2Chr.26,21
ויותם בנו על־בית המלך 2Chr.26,21
את מעשיהו בן־המלך 2 Chr.28, 7.
אלקנה משנה המלך 2 Chr. 28, 7.
שלח המלך אחז 2 Chr. 28, 16.
ואת־בית המלך 2 Chr. 28, 21.
הוא המלך אחז 2 Chr. 28, 22.
כמצות־המלך 2 Chr. 29, 15.
פנימה אל־חזקיהו
המלך 2 Chr. 29, 18.
הזניח המלך אחז 2 Chr. 29, 19.
וישכם יחזקיהו המלך 2 Chr. 29, 20.
לפני המלך והקהל 2 Chr. 29, 23.
אמר המלך העולה 2 Chr. 29, 24.
וגד חזה־המלך 2 Chr. 29, 25.
כרעו המלך 2 Chr. 29, 29.
ויאמר יחזקיהו המלך 2 Chr. 29, 30.
ויועץ המלך ושריו 2 Chr. 30, 2.
ויישר הדבר בעיני המלך 2Chr.30,4
מיד המלך ושריו 2 Chr. 30, 6.
וכמצות המלך 2 Chr. 30, 6.
לעשות מצות המלך 2 Chr. 30, 12.
כמנת המלך מן־רכושו 2 Chr. 31, 3.
במפקד יחזקיהו המלך 2 Chr. 31, 13.
ויתפלל יחזקיהו המלך 2 Chr. 32, 20.
על המלך אמון 2 Chr. 33, 25.
את־הספר אל־המלך 2 Chr. 34, 16.
וישב עוד את־המלך
דבר 2 Chr. 34, 16.
ויקרא־בו שפן לפני
המלך 2 Chr. 34, 18.
ויהי כשמע המלך 2 Chr. 34, 19.

ויצו המלך את־חלקיהו 2Chr.34,20
ואת עשיה עבד־המלך 2 Chr. 34,20.
וילך חלקיהו ואשר
המלך 2 Chr. 34, 22.
וישיבו את־המלך דבר 2Chr.34,28.
וישלח המלך ויאספ 2 Chr. 34, 29.
ויעל המלך בית־יי 2 Chr. 34, 30.
ויעמד המלך על־עמדו 2Chr.34, 31.
אלה מרכוש המלך 2 Chr. 35, 7.
מחלקותם כמצות המלך 2Chr.35,10
והימן וידתון חוזה
המלך 2 Chr. 35, 15.
כמצות המלך יאשיהו 2 Chr.35,16.
ויאמר המלך לעבדיו 2 Chr.35,23.
שלח המלך נבוכדנאצר 2Chr.36,10.
ואוצרות המלך ושריו 2 Chr.36,18.
המלך כורש Esr. 4, 3.
ויתן־לו המלך כידי־יי Esr. 7, 6.
לארתחשסתא המלך Esr. 7, 7.
המלך ארתחשסתא Esr. 7, 11.
נתן כזאת בלב המלך Esr. 7, 27.
החה־חסד לפני המלך Esr. 7, 28.
ולכל־שרי המלך Esr. 7, 28.
ארתחשסתא המלך Esr. 8, 1.
בשתי לשאול מן־המלך Esr. 8, 22.
החרימו המלך ויעצו Esr. 8, 25.
ויתני ׀ את־דתי המלך Esr. 8, 36.
לאחשדרפני המלך Esr. 8, 36.
לארתחשסתא המלך Neh. 2, 1.
ויאמר לי המלך Neh. 2, 2. 4.
המלך לעולם יחיה Neh. 2, 3.
אם־על־המלך טוב Neh. 2, 5. 7.
ויאמר לי המלך Neh. 2, 6.
וייטב לפני־המלך Neh. 2, 6.
ויתן־לי המלך Neh. 2, 8.
את אגרות המלך Neh. 2, 9.
וישלח עמי המלך Neh. 2, 9.
ואל־ברכת המלך Neh. 2, 14.
ואף־דברי המלך Neh. 2, 18.
העל המלך אתם Neh. 2, 19.
ברכת השלח לגן־המלך Neh.3,15.
והמגדל היוצא מבית
המלך Neh. 3, 25.
לויני כסף למדת המלך Neh. 5, 4.
לארתחשסתא המלך Neh. 5, 14.
כי־מצות המלך עליהם Neh.11,23.
ליד המלך לכל־דבר Neh. 11, 24.
באתי אל־המלך Neh. 13, 6.
נשאלתי מן־המלך Neh. 13, 6.
כשבת ׀ המלך Esth. 1, 2.
עשה המלך לכל־העם Esth. 1, 5.
בחצר גנת ביתן המלך Esth. 1, 5.
ויין מלכות רב כיד המלך Esth.1,7.
כי־כן ׀ יסר המלך Esth. 1, 8.
כטוב לב־המלך ביין Esth. 1, 10.
המשרתים את־פני המלך Esth.1,10
לפני המלך בכתר Esth. 1, 11.
לבוא בדבר המלך Esth. 1, 12.
ויקצף המלך מאד Esth. 1, 12.
ויאמר המלך לחכמים Esth.1, 13.
כי־כן דבר המלך Esth. 1, 13.
ראי פני המלך Esth. 1, 14.
את־מאמר המלך Esth. 1, 15.
לפני המלך והשרים Esth. 1, 16.
לא על־המלך לבדו Esth. 1, 16.
בכל־מדינות המלך Esth. 1, 16.
המלך אחשורוש אמר Esth. 1, 17.
לכל שרי המלך Esth. 1, 18.
לפני המלך אחשורוש Esth. 1, 19.
יתן המלך לרעותה Esth. 1, 19.
ונשמע פתגם המלך Esth. 1, 20.
בעיני המלך והשרים Esth. 1, 21.
ויעש המלך כדבר ממוכן Esth.1,21.
אל־כל־מדינות המלך Esth. 1, 22.
כשך חמת המלך Esth. 2, 1.
נערי־המלך משרתיו Esth. 2, 2.
ויפקד המלך פקידים Esth. 2, 3.
הגא סריס המלך Esth. 2, 3.

אשר תיטב בעיני המלך Esth. 2, 4.
וייטב הדבר בעיני המלך Esth. 2, 4.
דבר־המלך ודתו Esth. 2, 8.
אסתר אל־בית המלך Esth. 2, 8.
לתת־לה מבית המלך Esth. 2, 9.
לבוא ׀ אל־המלך Esth. 2, 12.
הנערה באה אל־המלך Esth.2, 13.
עד־בית המלך Esth. 2, 13.
שעשגז סריס המלך Esth. 2, 14.
לא־תבוא עוד אל־המלך Esth.2,14.
כי אם־חפץ בה המלך Esth. 2, 14.
לבוא אל־המלך Esth. 2, 15.
הגי סריס־המלך Esth. 2, 15.
אל־המלך אחשורוש Esth. 2, 16.
ויאהב המלך את־אסתר Esth.2,17.
ויעש המלך משתה Esth. 2, 18.
ויתן משאת כיד המלך Esth.2,18.
ישב בשער־המלך Esth. 2, 19. 21.
שני־סריסי המלך Esth. 2, 21.
דברי הימים לפני המלך Esth.2,23.
גדל המלך אחשורוש Esth. 3, 1.
וכל־עבדי המלך Esth. 3, 2.
אשר־בשער המלך Esth. 3, 2.
כי־כן צוה־לו המלך Esth. 3, 2.
ויאמרו עבדי המלך Esth. 3, 3.
אשר־בשער המלך Esth. 3, 3.
עובר את מצות המלך Esth. 3, 3.
ואת־דתי המלך Esth. 3, 8.
אל־גנזי המלך Esth. 3, 9.
ויסר המלך את־טבעתו Esth.3,10.
ויאמר המלך להמן Esth. 3, 11.
ויקראו ספרי המלך Esth. 3, 12.
אחשדרפני־המלך Esth. 3, 12.
בשם המלך אחשורש Esth. 3, 12.
ונחתם בטבעת המלך Esth. 3, 12.
אל־כל־מדינות המלך Esth. 3, 13.
דתופים בדבר המלך Esth. 3, 15.
עד לפני שער־המלך Esth. 4, 2.
אין לבוא אל־שער המלך Esth.4,2.
דבר־המלך ודתו מגיע Esth. 4, 3.
מסריסי המלך Esth. 4, 5.
לפני שער־המלך Esth. 4, 6.
על־גנזי המלך Esth. 4, 7.
לבוא אל־המלך Esth. 4, 8.
כל־עבדי המלך Esth. 4, 11.
ועם מדינות המלך Esth. 4, 11.
אשר־יבוא אל־המלך Esth. 4, 11.
יושיט־לו המלך Esth. 4, 11.
לבוא אל־המלך Esth. 4, 11.
להמלט בית־המלך Esth. 4, 13.
ובכן אבוא אל־המלך Esth. 4, 16.
בית־המלך הפנימית Esth. 5, 1.
נכח בית המלך Esth. 5, 1.
ויהי כראות המלך Esth. 5, 2.
ויושט המלך Esth. 5, 2.
ויאמר לה המלך Esth. 5, 3.
אם־על־המלך טוב Esth. 5, 4.
יבוא המלך Esth. 5, 4.
ויבוא המלך והמן Esth. 5, 5.
ויאמר המלך מהרו Esth. 5, 5.
ויאמר המלך לאסתר Esth. 5, 6.
חן בעיני המלך Esth. 5, 8.
ואם־על־המלך טוב Esth. 5, 8.
יבוא המלך והמן Esth. 5, 8.
אעשה כדבר המלך Esth. 5, 8.
בשער המלך Esth. 5, 9. 13.
אשר גדלו המלך Esth. 5, 11.
ועבדי המלך Esth. 5, 11.
אסתר המלכה עם־המלך Esth.5,12.
אני קרוא־לה עם־המלך Esth.5,12.
ובא עם־המלך Esth. 5, 14.
נדדה שנת המלך Esth. 6, 1.
נקראים לפני המלך Esth. 6, 1.
שני סריסי המלך Esth. 6, 2.
ויאמר המלך מה־נעשה Esth. 6, 3.
ויאמרו נערי המלך Esth. 6, 3.
ויאמר המלך מי בחצר Esth. 6, 4.
לחצר בית־המלך Esth. 6, 4.

ויאמרו נערי המלך Esth. 6, 5.
ויאמר המלך יבוא Esth. 6, 5.
ויאמר לו המלך Esth. 6, 6.
המלך חפץ ביקרו Esth. 6, 6.
למי יחפץ המלך Esth. 6, 6.
ויאמר המן אל־המלך Esth. 6, 7.
איש אשר המלך חפץ Esth. 6, 7.
אשר לבש־בו המלך Esth. 6, 8.
רכב עליו המלך Esth. 6, 8.
איש משרי המלך Esth. 6, 9.
אשר המלך חפץ ביקרו Esth.6,9.11.
ויאמר המלך להמן Esth. 6, 10.
הישב בשער המלך Esth. 6, 10.
אל־שער המלך Esth. 6, 12.
וסריסי המלך הגיעו Esth. 6, 14.
ויבא המלך והמן לשתות Esth. 7,1.
ויאמר המלך לאסתר Esth. 7, 2.
מצאתי חן בעיניך המלך Esth. 7,3.
ואם־על־המלך טוב Esth. 7, 3.
בנזק המלך Esth. 7, 4.
ויאמר המלך אחשורוש Esth. 7, 5.
מלפני המלך והמלכה Esth. 7, 6.
מאת המלך Esth. 7, 7.
ויאמר המלך הגם Esth. 7, 8.
יצא מפי המלך Esth. 7, 8.
הסריסים לפני המלך Esth. 7, 9.
דבר־טוב על־המלך Esth. 7, 9.
ויאמר המלך תלהו עליו Esth. 7, 9.
וחמת המלך שככה Esth. 7, 10.
נתן המלך אחשורוש Esth. 8, 1.
בא לפני המלך Esth. 8, 1.
ויסר המלך את־טבעתו Esth. 8, 2.
ותדבר לפני המלך Esth. 8, 3.
ויושט המלך לאסתר Esth. 8, 4.
ותעמד לפני המלך Esth. 8, 4.
אם־על־המלך טוב Esth. 8, 5.
וכשר הדבר לפני המלך Esth. 8, 5.
אשר בכל־מדינות המלך Esth. 8, 5.
ויאמר המלך אחשורוש Esth. 8, 7.
בעיניכם בשם המלך Esth. 8, 8.
וחתמו בטבעת המלך Esth. 8, 8.
אשר־נכתב בשם־המלך Esth. 8, 8.
ונחתום בטבעת המלך Esth. 8, 8.
ויקראו ספרי־המלך Esth. 8, 9.
ויכתב בשם המלך
אחשורש Esth. 8, 10.
ויחתם בטבעת המלך Esth. 8, 10.
נתן המלך ליהודים Esth. 8, 11.
בכל־מדינות המלך Esth.8,12.9,20.
ודחופים בדבר המלך Esth. 8, 14.
מלפני המלך Esth. 8, 15.
דבר־המלך ודתו Esth. 8, 17. 9, 1.
בכל־מדינות המלך Esth. 9, 2.
גדול מרדכי בבית המלך Esth. 9, 4.
בשושן הבירה לפני המלך Esth.9,11
ויאמר המלך לאסתר Esth. 9, 12.
בשאר מדינות המלך Esth. 9, 12.
אם־על־המלך טוב Esth. 9, 13.
ויאמר המלך להעשות Esth. 9, 14.
אשר במדינות המלך Esth. 9, 16.
ובבאה לפני המלך Esth. 9, 25.
וישם המלך אחשורש Esth. 10, 1.
אשר גדלו המלך Esth. 10, 2.
המלך ועצני Ps. 20, 10.
כי־המלך בטח ביי Ps. 21, 8.
אין המלך נושע Ps. 33, 16.
בלב אויבי המלך Ps. 45, 6.
ויתאו המלך יפיך Ps. 45, 12.
הריעו לפני המלך יי Ps. 98, 6.
ארוממך אלוהי המלך Ps. 145, 1.
שיבוא אחרי המלך Eccl. 2, 12.
הביאני המלך חדריו Cant. 1, 4.
עשה לו המלך Cant. 3, 9.
המלך עזיהו Jes. 6, 1.
כי את־המלך יי Jes. 6, 5.
בשנת־מות המלך Jes. 14, 28.
המלך חזקיהו Jes. 36, 2.
המלך הגדול Jes. 36, 4. 13.

את־אדני המלך אשור Jes. 36, 8.
כה אמר המלך Jes. 36, 14.
כה אמר המלך אשור Jes. 36, 16.
כי־מצות המלך היא Jes. 36, 21.
כשמע המלך חזקיהו Jes. 37, 1.
עבדי המלך חזקיהו Jes. 37, 5.
אל־המלך חזקיהו Jes. 39, 3.
בימי יאשיהו המלך Jer. 3, 6.
יאבד לב־המלך Jer. 4, 9.
בשלח אליו המלך Jer. 21, 1.
ויעלו מבית־המלך Jer. 26, 10.
וישמע המלך Jer. 26, 21.
ויבקש המלך Jer. 26, 21.
וישלח המלך יהויקים Jer.26, 22.
ויביאהו אל־המלך Jer. 26, 23.
צאת יכניה המלך Jer. 29, 2.
אל־המלך היושב Jer. 29, 16.
המלך צדקיהו Jer. 34, 8.
וירד בית־המלך Jer. 36, 12.
ויבאו אל־המלך Jer. 36, 20.
ויגידו באזני המלך Jer. 36, 20.
וישלח המלך את־יהודי Jer.36, 21.
יהודי באזני המלך Jer. 36, 21.
העמדים מעל המלך Jer. 36, 21.
המלך וכל־עבדיו Jer. 36, 24.
ויצוה המלך Jer. 36, 26.
את־ירחמאל בן־המלך Jer.36,26.
אחרי ׀ שרף המלך Jer. 36, 27.
וישלח המלך צדקיהו Jer. 37, 3.
וישלח המלך צדקיהו
ויקחהו Jer. 37, 17.
וישאלהו המלך Jer. 37, 17.
ויאמר ירמיהו אל־המלך Jer.37,18.
שמע־נא אדני המלך Jer. 37, 20.
ויצוה המלך צדקיהו Jer. 37, 21.
ויאמרו השרים אל־המלך Jer.38,4.
ויאמר המלך צדקיהו Jer. 38, 5.
כי־אין המלך יוכל Jer. 38, 5.
מלכיהו בן־המלך Jer. 38, 6.
והוא בבית המלך Jer. 38, 7.
עבד־מלך מבית המלך Jer. 38, 8.
וידבר אל־המלך לאמר Jer. 38, 8.
אדני המלך הרעו האנשים Jer.38,9.
ויצוה המלך את עבד־
מלך Jer. 38, 10.
ויבא בית־המלך Jer. 38, 11.
וישלח המלך צדקיהו Jer. 38, 14.
ויאמר המלך אל־ירמיהו Jer.38,14.
וישבע המלך Jer. 38, 16.
ויאמר המלך צדקיהו Jer. 38, 19.
מה־דברת אל־המלך Jer. 38, 25.
ומה־דבר אליך המלך Jer. 38, 25.
תחנתי לפני המלך Jer. 38, 26.
אשר צוה המלך Jer. 38, 27.
דרך גן המלך Jer. 39, 4.
ואת־בית המלך Jer. 39, 8.
ורבי המלך Jer. 41, 1.
עשה המלך אסא Jer. 41, 9.
את־בנות המלך Jer. 41, 10.
ואת־בנות המלך Jer. 43, 6.
המלך יי צבאות Jer. 46, 18. 48, 15.
נאם־המלך יי צבאות Jer. 51, 57.
אשר על־גן המלך Jer. 52, 7.
חיל־כשדים אחרי המלך Jer. 52, 8.
ויתפשו את־המלך Jer. 52, 9.
ואת־בית המלך Jer. 52, 13.
אשר עשה המלך Jer. 52, 20.
מראי פני־המלך Jer. 52, 25.
לגלות המלך ויוכין Ez. 1, 2.
המלך יתאבל Ez. 7, 27.
במקום המלך Ez. 17, 16.
ויאמר המלך לאשפנז Dan. 1, 3.
לעמד בהיכל המלך Dan. 1, 4.
ויתן להם המלך Dan. 1, 5.
מפתבג המלך Dan. 1, 5.
ויעמדו לפני המלך Dan. 1, 5.
בפתבג המלך Dan. 1, 8.
את־אדני המלך Dan. 1, 10.

את פתבג המלך Dan. 1, 13. 15.
הימים אשר־אמר המלך Dan. 1, 18.
וידבר אתם המלך Dan. 1, 19.
ויעמדו לפני המלך Dan. 1, 19.
אשר־בקש מהם המלך Dan. 1, 20.
שנה אחת לכורש המלך Dan. 1, 21.
ויאמר המלך לקרא Dan. 2, 2.
ויעמדו לפני המלך Dan. 2, 2.
ויאמר להם המלך Dan. 2, 3.
בלשאצר המלך Dan. 8, 1.
הוא המלך הראשון Dan. 8, 21.
את־מלאכת המלך Dan. 8, 27.
ועשה כרצנו המלך Dan. 11, 36.
ובית המלך האזינו Hos. 5, 1.
אחר גזי המלך Am. 7, 1.
מטעם המלך וגדליו Jon. 3, 7.
ועל־בני המלך Zeph. 1, 8.
לדריוש המלך Hag. 1, 1. 15.
לדריוש המלך Zach. 7, 1.
עד יקבי המלך Zach. 14, 10.

וְהַמֶּלֶךְ

והמלך דוד הלך 2 Sam. 3, 31.
והמלך דוד שמע 2 Sam. 13, 21.
והמלך וכסאו נקי 2 Sam. 14, 9.
והמלך עבר בנחל קדרון 2 S. 15, 23.
והמלך לאט את־פניו 2 S. 19, 5.
והמלך דוד שלח אל־צדוק 2 S. 19, 12.
והמלך עבר וישק המלך 2 S. 19, 40.
והמלך דוד זקן 1 Reg. 1, 1.
והמלך לא ידעה 1 Reg. 1, 4.
והמלך זקן 1 Reg. 1, 15.
והמלך שלמה ברוך 1 Reg. 2, 45.
והמלך שלמה וכל־עדת 1 Rg. 8, 5.
והמלך וכל־ישראל עמו 1 Rg. 8, 62.
והמלך שלמה נתן 1 Reg. 10, 13.
והמלך שלמה אהב נשים 1 Rg. 11, 1.
והמלך רחבעם התאמץ 1 Rg. 12, 18.
והמלך אסא השמיע 1 Reg. 15, 22.
והמלך היה מעמד 1 Reg. 22, 35.
והמלך הפקיד את־השליש 2 Rg. 7, 17.
והמלך מדבר אל־גחזי 2 Rg. 8, 4.
והמלך שלמה וכל־עדת 2 Chr. 5, 6.
והמלך וכל־העם זבחים 2 Chr. 7, 4.
והמלך שלמה נתן 2 Chr. 9, 12.
והמלך רחבעם 2 Chr. 10, 18.
שרי־ישראל והמלך 2 Chr. 12, 6.
והמלך יהושפט 2 Chr 20, 15.
והמלך כורש הוציא Esr. 1, 7.
והמלך והמן Esth. 3, 15.
והמלך יושב על־כסא Esth. 5, 1.
והמלך קם בחמתו Esth. 7, 7.
והמלך שב Esth. 7, 8.
והמלך ישמח באלהים Ps. 63, 12.
והמלך יושב בית החרק Jer. 36, 22.
והמלך ישב בשער Jer. 38, 7.
והמלך מה־יעשה־לנו Hos. 10, 3.

מֵהַמֶּלֶךְ

כי לא היתה מהמלך 2 Sam. 3, 37.

שֶׁהַמֶּלֶךְ

עד שהמלך במסבו Cant. 1, 12.

בְּמֶלֶךְ

במלך מואב הראשון Num. 21, 26.
מלך־מואב במלך ישראל 2 Rg. 3, 5.
ויורד במלך־אשור 2 Reg. 18, 7.
ויורד צדקיהו במלך בבל 2 Reg. 24, 20.
בעברי נהר במלך אשור Jes. 7, 20.
ויורד צדקיהו במלך בבל Jer. 52, 3.

בַּמֶּלֶךְ

ועתה התחתן במלך 1 S. 18, 22.
התחתן במלך 1 Sam. 18, 23.
להתחתן במלך 1 Sam. 18, 26.
להתחתן במלך 1 Sam. 18, 27.
עשר־ידות לי במלך 2 Sam. 19, 44.
נשא ידו במלך בדוד 2 Sam. 20, 21.
ויורם יד במלך 1 Reg. 11, 26.
אשר־הרים יד במלך 2 Rg. 11, 27.
במלך נבוכדנאצר מרד 2 Chr. 36, 13.
לשלח יד במלך Esth. 2, 21. 6, 2.
בנות ציון במלך שלמה Cant. 3, 11.
הפגעו במלך Jer. 36, 25.

כְּמֶלֶךְ

כמלך עתיד לכידור Job. 15, 24.
ואשכון כמלך בגדוד Job. 29, 25.

לַמֶּלֶךְ

לאדניהם למלך מצרים Gn. 40, 1.
אשר למלך מצרים Gn. 40, 5.
ויגד למלך מצרים Ex. 14, 5.
למלך אמרי סיחון Num. 21, 29.
ויאמר למלך ירי־חו Jos. 2, 2.
ויעש למלך מקדה Jos. 10, 28.
עשה למלך יריחו Jos. 10, 28. 30.
את־אבימלך למלך Jud. 9, 6.
משחים אתי למלך Jud. 9, 15.
למשחך למלך על־עמו 1 S. 15, 1.
המלכתי את־שאול למלך 1 S. 15, 11.
וימשחך יי למלך 1 Sam. 15, 17.
וימשחו־שם את־דוד למלך 2 S. 2, 4.
בית־יהודה למלך 2 Sam. 2, 7.
מבקשים את־דוד למלך 2 S. 3, 17.
וימשחו את־דוד למלך 2 S. 5, 3.
למלך על־ישראל 2 Sam. 5, 12.
משחו את־דוד למלך 2 S. 5, 17.
אנכי משחתיך למלך 2 S. 12, 7.
למלך על־ישראל 1 Reg. 1 34.
ונתן הנביא למלך בגחון 1 Rg. 1, 45
כי אתו משחו למלך 1 Reg. 5, 15.
וישימך למלך לעשות 1 Rg. 10, 9.
הוא־דבר עלי למלך 1 Reg. 14, 2.
ומשחת את־חזאל למלך 1 Rg. 19, 15.
תמשח למלך על־ישראל 1 Rg. 19, 16.
והשיב למלך־ישראל 2 Reg. 3, 4.
ויגד למלך ישראל 2 Reg. 6, 12.
משחתיך למלך 2 Reg. 9, 3. 6.
ויאמר למלך ישראל הך 2 Rg. 13, 16.
ויאמר למלך ישראל הך 2 Rg. 13, 18.
לתת למלך אשור 2 Reg. 15, 20.
וישלך למלך־אשור 2 Reg. 16, 8.
מנחה למלך אשור 2 Reg. 17, 4.
ויאמרו למלך אשור 2 Rg. 17, 26.
ויתנם למלך אשור 2 Reg. 18, 16.
היתה למלך מצרים 2 Reg. 24, 7.
למלך על־ישראל 1 Chr. 11, 3. 14, 2.
כי־נמשח דויד למלך 1 Chr. 14, 8.
להיות למלך על־ישראל 1 Chr. 28, 4.
למלך תחת־דויד אביו 1 Chr. 29, 23.
לתחך על־כסאו למלך 2 Chr. 9, 8.
ויתנך עליהם למלך 2 Chr. 9, 8.
וכל־שלם שלחו למלך 2 Chr. 24, 23.
ויתן למלך אשור 2 Chr. 28, 21.
שרי הצבא אשר למלך 2 Chr. 33, 11.
ואתה הוה להם למלך Neh. 6, 6.
ותצעידהו למלך בלחות Job. 18, 14.
האמר למלך בליעל Job. 34, 18.
אמר אני מעשי למלך Ps. 45, 2.
למלך תן־צדקתך Ps. 72, 1.
להגיד למלך בבל Jer. 51, 31.
יהיה לכלם למלך Ez. 37, 22.
מנחה למלך ירב Hos. 10, 6.
והיה יי למלך Zach. 14, 9.
להשתחות למלך יי Zach. 14, 16. 17.

לַמֶּלֶךְ

כי אהיה חתן למלך 1 S. 18, 18.
אין־חפץ למלך במהר 1 S. 18, 25.
ויגד למלך דוד 2 Sam. 6, 12.
פן־יבלע למלך 2 Sam. 17, 16.
והגידו למלך דוד 2 Sam. 17, 17.
וילכו ויגדו למלך דוד 2 S. 17, 21.
הגד למלך אשר ראיתה 2 S. 18, 21.
ויגד למלך ויאמר המלך 2 S. 18, 25.
וישתחו למלך 2 Sam. 18, 28.
הכל נתן ארונה המלך למלך 2 Sam. 24, 23.
ויבאו אתה למלך 1 Reg. 1, 3.
ותהי למלך סכנת 1 Reg. 1, 4.
ותשתחו למלך 1 Reg. 1, 16.
ויגידו למלך לאמר 1 Reg. 1, 23.
וישתחו למלך 1 Reg. 1, 23.
ותשתחו למלך ותאמר 1 Rg. 1, 31.
וישתחו למלך שלמה 1 Rg. 1, 53.
ויגד למלך שלמה 1 Reg. 2, 29.
ויאמר שמעי למלך 1 Reg. 2, 38.
עשה למלך שלמה 1 Reg. 7, 40.
עשה חירם למלך שלמה 1 Rg. 7, 45.
וישלח חירם למלך 1 Reg. 9, 14.
ותתן למלך מאה 1 Reg. 10, 10.
מלכת־שבא למלך שלמה 1 Rg. 10, 10
אני תרשיש למלך בים 1 Rg. 10, 22.
למלך רחבעם עלה 1 Reg. 14, 25.
למלך ירבעם בן־נבט 1 Rg. 15, 1.
ויעמד למלך אל־הדרך 1 Rg. 20, 38.
אשר למלך נשען על־ידו 2 Rg. 7, 2.
וישבו המלאכים ויגדו למלך 2 Reg. 7, 15.
ויהי הוא־מספר למלך 2 Rg. 8, 5.
אשר למלך דוד 2 Reg. 11, 10.
למלך יהואש 2 Reg. 12, 7.
למלך חזקיהו 2 Reg. 18, 9. 13.
למלך יאשיהו 2 Reg. 22, 3.
ויגד שפן הספר למלך 2 Rg. 22, 10.
בשמנה עשרה שנה למלך יאשיהו 2 Reg. 23, 23.
למלך צדקיהו 2 Reg. 25, 2.
למלך נבכדנאצר 2 Reg. 25, 8.
דברי הימים למלך דויד 1 Chr. 27, 24.
שרי הרכוש אשר למלך דויד 1 Chr. 27, 31.
ואחיתפל יועץ למלך 1 Chr. 27, 33.
ושר־צבא למלך יואב 1 Chr. 27, 34.
ומקנה למלך ולבניו 1 Chr. 28, 1.
אשר עשה למלך שלמה 2 Chr. 4, 11.
עשה חורם אביו למלך שלמה 2 Chr. 4, 16.
שרי הצבאים אשר־למלך 2 Chr. 8, 10
ותתן למלך 2 Chr. 9, 9.
מלכת־שבא למלך שלמה 2 Chr. 9, 9.
כי־אניות למלך הלכות 2 Chr. 9, 21.
למלך רחבעם עלה 2 Chr. 12, 2.
למלך ירבעם 2 Chr. 13, 1.
אשר למלך דויד 2 Chr. 23, 9.
וישתחוו למלך 2 Chr. 24, 17.
הליועץ למלך נתניד 2 Chr. 25, 16.
לעזר למלך על־האויב 2 Chr. 26, 13.
שפן הסופר למלך 2 Chr. 34, 18.
וירו היורים למלך 2 Chr. 35, 23.
שנת השביעית למלך Esr. 7, 8.
כי־אמרנו למלך Esr. 8, 22.
ואני הייתי משקה למלך Neh. 1, 11.
ואתנה למלך Neh. 2, 1.
ואמר למלך המלך Neh. 2, 3.
ואמר למלך אם־על Neh. 2, 5.
ואומר למלך אם־על Neh. 2, 7.
שמר הפרדס אשר למלך Neh. 2, 8.
ועתה ישמע למלך Neh. 6, 7.
אשר למלך אחשורוש Esth. 1, 9.
יבקשו למלך נערות Esth. 2, 2.
ותאמר אסתר למלך Esth. 2, 22.
שתים עשרה למלך Esth. 3, 7.
ויאמר המן למלך Esth. 3, 8.
ובבקר אמר למלך Esth. 5, 14.
לאמר למלך Esth. 6, 4.
ועשי המלאכה אשר למלך Esth. 9, 3.
משנה למלך אחשורוש Esth. 10, 3.
לרקמות תובל למלך Ps. 45, 15.
גם הוא למלך הוכן Jes. 30, 33
למלך חזקיהו Jes. 36, 1.
ותשרי למלך בשמן Jes. 57, 9.
אמר למלך ולגבירה Jer. 13, 18.
הגיד נגיד למלך Jer. 36, 16.
למלך צדקיהו Jer. 52, 5.
למלך נבוכדראצר Jer. 52, 12.
את־ראשי למלך Dan. 1, 10.
להגיד למלך חלמתיו Dan. 2, 2.
וידברו הכשדים למלך Dan. 2, 4.

וְלַמֶּלֶךְ

וישתחוו ליי ולמלך 1 Chr. 29, 20.
ולמלך אין־שוה Esth. 3, 8.

מִמֶּלֶךְ

וימאסך ממלך 1 Sam. 15, 23.
ממלך זקן וכסיל Eccl. 4, 13.
יעמד ממלך הצפון Dan. 11, 8.

cum suff.:

בַּמַּלְכִּי

להשיב את־מלכי 2 Sam. 19, 44.
ואני נסכתי מלכי Ps. 2, 6.
מלכי ואלהי Ps. 5, 3.
אתה־הוא מלכי אלהים Ps. 44, 5.
אלי מלכי בקדש Ps. 68, 25.
ואלהים מלכי מקדם Ps. 74, 12.
מלכי ואלהי Ps. 84, 4.

cum suff.:

מַלְכֵּנוּ

ושפטנו מלכנו 1 Sam. 8, 20.
ולקדש ישראל מלכנו Ps. 89, 19.
יי מלכנו הוא יושיענו Jes. 33, 22.
יום מלכנו Hos. 7, 5.

cum suff.:

מַלְכְּךָ

יולך יי אתך ואת־מלכך Dt. 28, 36.
אהי מלכך אפוא Hos. 13, 10.

cum suff.:

מַלְכְּכֶם

מלככם אשר בחרתם 1 Sam. 8, 18.
ויי אלהיכם מלככם 1 Sam. 12, 12.
גם־מלככם תספו 1 Sam. 12, 25.
בורא ישראל מלככם Jes. 43, 15.
את סכות מלככם Am. 5, 26.

cum suff.:

מַלְכֵּךְ

הנה מלכך יבוא לך Zach. 9, 9.

cum suff.:

שַׁמַּלְכֵּךְ

ארץ שמלכך נער Eccl. 10, 16.
ארץ שמלכך בן־חורים Eccl. 10, 17.

cum suff.:

מַלְכּוֹ

מאגג מלכו Num. 24, 7.
מגדיל ישועות מלכו 2 S. 22, 51.
מגדל ישועות מלכו Ps. 18, 51.
ואשור הוא מלכו Hos. 11, 5.
ביד־רעהו וביד מלכו Zach. 11, 6.

cum suff.:

בְּמַלְכּוֹ

וקלל במלכו ובאלהיו Jes. 8, 21.

cum suff.:

לְמַלְכּוֹ

ויתן־עז למלכו 1 Sam. 2, 10.

cum suff.:

מַלְכָּהּ

את־ירי־חו ואת־מלכה Jos. 6, 2.
ואת־מלכה החרם Jos. 10, 28.
ביד ישראל ואת־מלכה Jos. 10, 30.
ואת־מלכה ואת־כל־עריה Jos. 10, 37
וילכדה ואת־מלכה Jos. 10, 39.
ואת־מלכה הכה בחרב Jos. 11, 10.
אם־מלכה אין בה Jer. 8, 19.
מלכה ושריה בגוים Thr. 2, 9.
את־מלכה ואת־שריה Ez. 17, 12.
נדמה שמרון מלכה Hos. 10, 7.

cum suff.:

לְמַלְכָּהּ

ויעש למלכה Jos. 10, 30.

cum suff.:

וּלְמַלְכָּהּ

לעי ולמלכה Jos. 8, 2.
ליריחו ולמלכה Jos. 8, 2. 10, 1.
כן־עשה לעי ולמלכה Jos. 10, 1.
לדברה ולמלכה Jos. 10, 39.
ללבנה ולמלכה Jos. 10, 39.

cum suff.:

מַלְכָּם

את־עטרת־מלכם 2 Sam. 12, 30.
את־עטרת־מלכם 1 Chr. 20, 2.
ואת דוד מלכם Jer. 30, 9.
מדוע ירש מלכם את־גד Jer. 49, 1.
מלכם בגולה ילך Jer. 49, 3
ואת דויד מלכם Hos. 3, 5.
והלך מלכם בגולה Am. 1, 15.
ויעבר מלכם לפניהם Mich. 2, 13.

cum suff.: בְּמַלְכָּם
דבקו במלכם מן־הירדן 2 S. 20, 2.
בני־ציון יגילו במלכם Ps. 149, 2.
והנשבעים במלכם Zeph. 1, 5.

pl.: מְלָכִים
ארבעה מלכים Gn. 14, 9.
כל־מלכים שלשים Jos. 12, 24.
שבעים ׀ מלכים בחנות Jud. 1, 7.
שמעו מלכים האזינו Jud. 5, 3.
באו מלכים נלחמו Jud. 5, 19.
ויוכח עליהם מלכים 1 Chr. 16, 21.
עם־מלכים ויעצי ארץ Job. 3, 13.
מוסר מלכים פתח Job. 12, 18.
ואת־מלכים לכסא Job. 36, 7.
ועתה מלכים השכילו Ps. 2, 10.
בנות מלכים ביקרותיך Ps. 45, 10.
בפרש שדי ׀ מלכים Ps. 68, 15.
יורבילו מלכים שי Ps. 68, 30.
וישתחוו־לו כל־מלכים Ps. 72, 11.
ויוכח עליהם מלכים Ps. 105, 14.
מחץ ביום־אפו מלכים Ps. 110, 5.
נגד מלכים ולא אבוש Ps. 119, 46.
והרג מלכים עצומים Ps. 135, 10.
למכה מלכים גדלים Ps. 136, 17.
ויהרג מלכים אדירים Ps. 136, 18.
בי מלכים ימלכו Prv. 8, 15.
תועבת מלכים עשות Prv. 16, 12.
רצון מלכים שפתי־צדק Prv. 16, 13.
לפני־מלכים יתיצב Prv. 22, 29.
וכבד מלכים חקר דבר Prv. 25, 2.
ולב מלכים אין חקר Prv. 25, 3.
וסגלת מלכים Eccl. 2, 8.
הלא שרי יחדו מלכים Jes. 10, 8.
ומתני מלכים אפתח Jes. 45, 1.
מלכים יראו וקמו Jes. 49, 7.
והיו מלכים אמניך Jes. 49, 23.
יקפצו מלכים פיהם Jes. 52, 15.
ושד מלכים תינקי Jes. 60, 16.
וכל־מלכים כבודך Jes. 62, 2.
מלכים ׀ ושרים Jer 17, 25.
מלכים ישבים לדוד Jer. 22, 4.
מלך מלכים Ez. 26, 7.
לפני מלכים נתתיך Ez. 28, 17.
הנה־עוד שלשה מלכים Dan. 11, 2.

pl.: מְלָכִין *forma ar.*
ודרכיך למחות מלכין Prv. 31, 3.

pl.: וּמְלָכִים
ומלכים ממך יצאו Gn. 17, 6.
ומלכים מחלציך יצאו Gn. 35, 11.
ומלכים ירד Jes. 41, 2.
ומלכים לנגה זרחך Jes. 60, 3.
ומלכים גדולים Jer. 25, 14.
ומלכים גדולים Jer. 27, 7.
ומלכים רבים יעבדו Jer. 50, 41.

pl.: הַמְּלָכִים
המלכים אשר אתו Gn. 14, 17.
ואלה המלכים Gn. 36, 31.
לשני המלכים האלה Dt. 3, 21.
כשמע כל־המלכים Jos. 9, 1.
ויגסו חמשת המלכים Jos. 10, 16.
נמצאו חמשת המלכים Jos. 10, 17.
את־חמשת המלכים Jos. 10, 22. 23.
את־החמלכים האלה Jos. 10, 24.
על־צואריו המלכים Jos. 10, 24.
ואת כל־המלכים האלה Jos. 10, 42.
ואל־המלכים אשר מצפון Jos. 11, 2.
כל־המלכים האלה Jos. 11, 5.
ערי המלכים האלה Jos. 11, 12.
את־כל־המלכים האלה Jos. 11, 18.
ויראו כל־המלכים 2 Sam. 10, 19.
לעת ׀ צאת המלאכים 2 Sam. 11, 1.
הסר המלכים איש 1 Reg. 20, 24.
לשלשת המלכים 2 Reg. 3, 10. 13.
עלו המלכים להלחם בם 2 Reg. 3, 21.
החרב נחרבו המלכים 2 Rg. 3, 23.
שני המלכים לא עמדו 2 Rg. 10, 4.
וישב על־כסא המלכים 2 Rg. 11, 19.
מעל כסא המלכים 2 Reg. 25, 28.
ואלה המלכים 1 Chr. 1, 43.
לעת ׀ צאת המלכים 1 Chr. 20, 1.
ויהי מושל בכל־המלכים 2 Chr. 9, 26.
על־ספר המלכים 2 Chr. 16, 11.
בקברות המלכים 2 Chr. 21, 20.
בעיר־דויד עם־המלכים 2 Chr. 24, 16.
ולא קברהו בקברות המלכים 2 Chr. 24, 25.
על־מדרש ספר המלכים 2 Chr. 24, 27.
המלכים נועדו Ps. 48, 5.
המלכים הישבים לדוד Jer. 13, 13.
ובמשרפות אבותיך המלכים Jer. 34, 5.
ממעל לכסא ׳ מלכים Jer. 52, 31.
המלכים לבבם למרע Dan. 11, 27.

pl.: וְהַמְּלָכִים
והמלכים אשר אתו Gn. 14, 5.
שתה הוא והמלכים 1 Rg. 20, 12.
והמלכים שלשים־ושנים 1 Rg. 20, 16.
והמלכים אשר־באו 1 Chr. 19, 9.

pl.: בַּמְּלָכִים
איש במלכים כלי־ימיך 1 Rg. 3, 13.
במלכים יתקלס Hab. 1, 10.

pl.: לַמְּלָכִים
לא־היה כן למלכים 2 Chr. 1, 12.
הקבורה אשר למלכים 2 Chr. 26, 23.
ותבואתה מרבה למלכים Neh. 9, 37.
הנותן תשועה למלכים Ps. 144, 10.
אל למלכים ׀ למואל Prv. 31, 4.
אל למלכים שתו־יין Prv. 31, 4.

pl. constr.: מַלְכֵי
מלכי עמים ממנה Gn. 17, 16.
ואת מלכי מדין Num. 31, 8.
חמשת מלכי מדין Num. 31, 8.
מיד שני מלכי האמרי Dt. 3, 8.
שני מלכי האמרי Dt. 4, 47.
לסיחון ולעוג מלכי האמרי Dt. 31, 4.
לשני מלכי האמרי Jos. 2, 10.
כשמע כל־מלכי האמרי Jos. 5, 1.
וכל־מלכי הכנעני Jos. 5, 1.
לשני מלכי האמרי Jos. 9, 10.
מלכי האמרי Jos. 10, 5.
מלכי האמרי ישבי החר Jos. 10, 6.
ואלה ׀ מלכי הארץ Jos. 12, 1. 7.
שני מלכי האמרי Jos. 24, 12.
אז נלחמו מלכי כנען Jud. 5, 19.
וצלמנע מלכי מדין Jud. 8, 5.
את־שני ׀ מלכי מדין Jud. 8, 12.
שעל מלכי מדין Jud. 8, 26.
בכל־מלכי עבר הנהר 1 Reg. 5, 4.
מאת כל־מלכי הארץ 1 Rg. 5, 14.
וכל־מלכי הערב 1 Reg. 10, 15.
מכל מלכי הארץ 1 Reg. 10, 23.
לכל־מלכי החתים 1 Reg. 10, 29.
מכל מלכי ישראל 1 Reg. 16, 33.
כי־מלכי בית ישראל 1 Rg. 20, 31.
כי־מלכי חסד הם 1 Reg. 20, 31.
את־מלכי החתים 2 Reg. 7, 6.
ואת־מלכי מצרים 2 Reg. 7, 6.
בדרך ׀ מלכי ישראל 2 Reg. 8, 18.
אבתיו מלכי יהודה 2 Rg. 12, 19.
עם מלכי ישראל 2 Reg. 13, 13.
עם מלכי ישראל 2 Rg. 14, 16. 29.
בדרך מלכי ישראל 2 Reg. 16, 3.
כמהו בכל מלכי יהודה 2 Rg. 18, 5.
עשו מלכי אשור 2 Reg. 19, 11.
החריבו מלכי אשור 2 Rg. 19, 17.
נתנו מלכי יהודה 2 Rg. 23, 5. 11.
אשר עשו ׀ מלכי יהודה 2 Rg. 23, 12.
אשר עשו מלכי ישראל 2 Rg. 23, 19.
וכל ימי מלכי ישראל 2 Rg. 23, 22.
מלכי ישראל ויהודה 1 Chr. 9, 1.
לכל־מלכי החתים 2 Chr. 1, 17.
וכל־מלכי ערב 2 Chr. 9, 14.
מכל מלכי הארץ 2 Chr. 9, 22.
מלכי הארץ מבקשים 2 Chr. 9, 23.
על־ספר מלכי ישראל 2 Chr. 20, 34.
וילך בדרך ׀ מלכי ישראל 2 Chr. 21, 6.
ותלך בדרך מלכי ישראל 2 Chr. 21, 13.
על־ספר מלכי־יהודה 2 Chr. 25, 26.
28, 26. 32, 32.
על־ספר מלכי ישראל 2 Chr. 27, 7.
35, 27.
בדרכי מלכי ישראל 2 Chr. 28, 2.
על־מלכי אשור 2 Chr. 28, 16.
לקברי מלכי ישראל 2 Chr. 28, 27.
מכף מלכי אשור 2 Chr. 30, 6.
למה יבואו מלכי אשור 2 Chr. 32, 4.
על־דברי מלכי ישראל 2 Chr. 33, 18.
השחיתו מלכי יהודה 2 Chr. 34, 11.
הנביא וכל־מלכי ישראל 2 Chr. 35, 18.
על־ספר מלכי ישראל 2 Chr. 36, 8.
מלכי הארצות Esr. 9, 7.
לפני מלכי פרס Esr. 9, 9.
מימי מלכי אשור Neh. 9, 32.
יתיצבו ׀ מלכי ארץ Ps. 2, 2.
מלכי צבאות ידדון Ps. 68, 13.
מלכי תרשיש Ps. 72, 10.
מלכי שבא Ps. 72, 10.
וכל־מלכי הארץ Ps. 102, 16.
מלכי־ארץ וכל־לאמים Ps. 148, 11.
מלכי יהודה Jes. 1, 1.
כל מלכי גוים Jes. 14, 9.
כל־מלכי גוים כלם Jes. 14, 18.
בן־מלכי־קדם Jes. 19, 11.
ועל־מלכי האדמה Jes. 24, 21.
אשר עשו מלכי אשור Jes. 37, 11.
החריבו מלכי אשור Jes. 37, 18.
עצמות מלכי־יהודה Jer. 8, 1.
יבאו בו מלכי יהודה Jes. 17, 19.
מלכי יהודה וכל־יהודה Jer. 17, 20.
מלכי יהודה וישבי Jer. 19, 3.
ובתי מלכי יהודה Jer. 19, 13.
אוצרות מלכי יהודה Jer. 20, 5.
ואת כל־מלכי ארץ Jer. 25, 20.
ואת כל־מלכי ארץ Jer. 25, 20.
ואת כל־מלכי צר Jer. 25, 22.
ואת כל־מלכי צידון Jes. 25, 22.
ואת מלכי האי Jes. 25, 22.
כל־מלכי ערב Jer. 25, 24.
ואת כל־מלכי הערב Jer. 25, 24.
ואת ׀ כל־מלכי זמרי Jer. 25, 25.
ואת כל־מלכי עילם Jer. 25, 25.
ואת כל־מלכי מדי Jer. 25, 25.
ואת ׀ כל־מלכי הצפון Jer. 25, 26.
ועל־בתי מלכי יהודה Jer. 33, 4.
ואת־רעות ׀ מלכי יהודה Jer. 44, 9.
מלכי מדי Jer. 51, 11. 28.
לא האמינו מלכי־ארץ Thr. 4, 12.
העשרת מלכי־ארץ Ez. 27, 33.
מלכי מדי ופרס Dan. 8, 20.
אצל מלכי פרס Dan. 10, 13.
מלכי יהודה Hos. 1, 1.
מלכי יהודה Mich. 1, 1.

pl. constr.: וּמַלְכֵי
ומלכי ישראל אשר עשו 2 Rg. 17, 8.
ומלכי יהודה 2 Reg. 23, 22.
ומלכי ארם 2 Chr. 1, 17.
ומלכי יהודה Jer. 19, 4.

pl. constr.: וּבְמַלְכֵי
ובמלכי צובה 1 Sam. 14, 47.

pl. constr.: כְּמַלְכֵי
רק לא כמלכי ישראל 2 Rg. 17, 2.

pl. constr.: לְמַלְכֵי
צקלג למלכי יהודה 1 Sam. 27, 6.
הימים למלכי ישראל 1 Rg. 14, 19.
למלכי יהודה 1 Reg. 14, 29.
15, 7. 23. 22, 46.
למלכי ישראל 1 Reg. 15, 31.
16, 5. 14. 20. 27. 22, 39.
דברי הימים למלכי ישראל 2 Reg. 1, 18.
דברי הימים למלכי יהודה 2 Reg. 8, 23.
12, 20. 14, 18. 15, 6. 36. 16, 19. 20, 20. 21, 17. 23, 28. 24, 5.
דברי הימים למלכי ישראל 2 Reg. 10, 34.
13, 8. 12. 14, 28. 15, 11. 15. 21. 26. 31.
למלכי ישראל 2 Rg. 13, 12. 14, 15.
למלכי מדי ופרס Esth. 10, 2.
נורא למלכי־ארץ Ps. 76, 13.
עליון למלכי־ארץ Ps. 89, 28.
הארץ למלכי יהודה Jer. 1, 18.
לאכזב למלכי ישראל Mich. 1, 14.

pl. constr.: וְלִמַלְכֵי
ולמלכי ארם 1 Reg. 10, 29.

pl. c. suff.: מַלְכֵינוּ
אנחנו מלכינו כהנינו Esr. 9, 7.
ואת־מלכינו שרינו Neh. 9, 34.
מלכינו ושרינו Jer. 44, 17.
אל־מלכינו שרינו Dan. 9, 6.

pl. c. suff.: לְמַלְכֵינוּ
למלכינו לשרינו Dan. 9, 8.
למלכינו לשרינו Neh. 9, 32.

pl. c. suff.: מַלְכֵיכֶם
מלכיכם ושריכם Jer. 44, 21.

pl. c. suff.: מַלְכֵיהָ
מפני שני מלכיה Jes. 7, 16.
ואת־מלכיה את־שריה Jer. 25, 18.
ועל־אלהיה ועל־מלכיה Jer. 46, 25.
מלכיה וכל־נשיאיה Ez. 32, 29.

pl. c. suff.: מַלְכֵיהֶם
ונתן מלכיהם בידך Dt. 7, 24.
מלכיהם לא השאיר Jos. 10, 40.
ואת־כל־מלכיהם Jos. 11, 12.
ואת כל־מלכיהם לכד Jos. 11, 17.
ואת־מלכיהם Neh. 9, 24.
בחדרי מלכיהם Ps. 105, 30.
לאסר מלכיהם בזקים Ps. 149, 8.
המה מלכיהם שריהם Jer. 2, 26.
מלכיהם שריהם Jer. 32, 32.
ופגרי מלכיהם במותם Ez. 43, 7.
ובפגרי מלכיהם ממני Ez. 43, 9.
כל־מלכיהם נפלו Hos. 7, 7.

pl. c. suff.: וּמַלְכֵיהֶם
ומלכיהם ישרתונך Jes. 60, 10.
ומלכיהם נהוגים Jes. 60, 11.
ומלכיהם שערו שער Ez. 27, 35.
ומלכיהם ישערו עליך Ez. 32, 10.
המה ומלכיהם בזנותם Ez. 43, 7.

מַלְכָּה

ס"ג יֹן מֶלֶךְ, וסיומן שוֹלַעַת ונגרת ומַלְכַּת [קַמְּנִין], וסרטו מַלְכוּת.

n. f. (a m. מֶלֶךְ, pl. מְלָכוֹת), regina. LXX. *βασίλισσα.*

הַמַּלְכָּה
גם ושתי המלכה Esth. 1, 9.
להביא את־ושתי המלכה Esth. 1, 11.
ותמאן המלכה ושתי Esth. 1, 12.
עותה ושתי המלכה Esth. 1, 16.
כי־יצא דבר־המלכה Esth. 1, 17.
ושתי המלכה לפניו Esth. 1, 17.
את־דבר המלכה Esth. 1, 18.
לאסתר המלכה Esth. 2, 22.
ותתחלחל המלכה מאד Esth. 4, 4.
את־אסתר המלכה Esth. 5, 2.
מה־לך אסתר המלכה Esth. 5, 3.
הבריאה אסתר המלכה Esth. 5, 12.
עם־אסתר המלכה Esth. 7, 1.
שאלתך אסתר המלכה Esth. 7, 2.
ותתן אסתר המלכה Esth. 7, 3.
ויאמר לאסתר המלכה Esth. 7, 5.
מאסתר המלכה Esth. 7, 7.
לכבוש את־המלכה Esth. 7, 8.
לאסתר המלכה Esth. 8, 1. 7.
המלך לאסתר המלכה Esth. 9, 12.

וּתְכתב אסתר המלכה Esth. 9, 29.
ואסתר המלכה Esth. 9, 31.

הַמַּלְכָּה

מלפני המלך והמלכה Esth. 7, 6.

בַּמַּלְכָּה

לעשות במלכה ושתי Esth. 1, 15.

constr.: מַלְכַּת

ותרא מלכת־שבא 1 Reg. 10, 4.
אשר־נתנה מלכת־שבא 1Rg.10,10.
ותרא מלכת־שבא 2 Chr. 9, 3.
נתנה מלכת־שבא 2 Chr. 9, 9.

constr.: וּמַלְכַּת

ומלכת־שבא שמעת 1 Reg. 10, 1.
ומלכת־שבא שמעה 2 Chr. 9, 1.

constr.: לְמַלְכַּת

נתן למלכת־שבא 1 Reg. 10, 13.
נתן למלכת־שבא 2 Chr. 9, 12.

pl.: מְלָכוֹת

ששים המה מלכות Cant. 6, 8.
מלכות ופילגשים Cant. 6, 9.

מַלְכוּת

ג״כ, גויר מֶלֶךְ, ומשון מופעת, ף׳ הפליש והפלעטות והפעפלה [קאָנ־טינענטום], ף׳ גדולה ופקודת הפליג [ווייטדע]. ונוס תכנון סחכנות רנוס. סרכני מַלְכוּיוֹת.

n. f. (a n. מֶלֶךְ, pl. מַלְכוּיוֹת), regnatio, dignitas regis, regnum. LXX. *βασιλεία, βασίλειον, βασιλικόν;* בֵּית מַלְכוּת, דְּבַר מַלְכוּת *βασίλειον;* חֹגְרֵי לְמַלְכוּת *βασιλικόν;* חֹגְרֵי לְמַלְכוּת, לָשֶׁבֶת עַל־כִּסֵּא מַלְכוּת *ἐνθρονίζεσθαι;* מְדִינוֹת מַלְכוּת, *βασιλεία.*

להסב מלכות שאול 1 Chr. 12, 23.
לשבת על־כסא מלכות 1 Chr. 28, 5.
ריתן עליו הוד מלכות 1 Chr. 29, 25.
את־מלכות יהודה 2 Chr. 11, 17.
כהכין מלכות רחבעם 2 Chr. 12, 1.
ותשקט מלכות יהושפט 2Chr.20,30
עד־מלך מלכות פרס 2 Chr. 36, 20.
מלכות דריוש Esr. 4, 5.
על־מלכות דריוש Neh. 12, 22.
ויין מלכות רב Esth. 1, 7.
המלך בכתר מלכות Esth. 1, 11.
יצא דבר־מלכות Esth. 1, 19.
וישם כתר־מלכות Esth. 2, 17.
בכל־מלכות אחשורוש Esth. 3, 6.
ותלבש אסתר מלכות Esth. 5, 1.
יביאו לבוש מלכות Esth. 6, 8.
כתר מלכות בראשו Esth. 6, 8.
בלבוש מלכות Esth. 8, 15.
מלכות אחשורוש Esth. 9, 30.
מלכות כל־עלמים Ps. 145, 13.
מלכות צדקיהו Jer. 49, 34.
על מלכות כשדים Dan. 9, 1.
ושר מלכות פרס Dan. 10, 13.
יעיר הכל את מלכות יון Dan. 11, 2.
הדר מלכות Dan. 11, 20.
הוד מלכות Dan. 11, 21.
והחזיק מלכות Dan. 11, 21.

הַמַּלְכוּת

בית המלכות Esth. 1, 9.
בבית המלכות Esth. 5, 1.
עד־חצי המלכות Esth. 5, 3.
חצי המלכות ותעש Esth. 5, 6.
עד־חצי המלכות Esth. 7, 2.

בְּמַלְכוּת

במלכות ארתחשסתא Esr. 7, 1. 8, 1.

בַּמַּלְכוּת

ראשנה במלכות Esth. 1, 14.
ובא במלכות Dan. 11, 9.

וּבְמַלְכוּת

ובמלכות אחשורוש Esr. 4, 6.

לְמַלְכוּת

למלכות דויד 1 Chr. 26, 31.
למלכות אסא 2 Chr. 15, 10.
למלכות אסא 2 Chr. 15, 19. 16, 1.
למלכות יאשיהו 2 Chr. 35, 19.
למלכות יהויקים Dan. 1, 1.
למלכות נבוכדנצר Dan. 2, 1.
למלכות בלשאצר Dan. 8, 1.

לַמַּלְכוּת

הגעת למלכות Esth. 4, 14.

cum suff.: וּבְמַלְכוּתִי

בביתי ובמלכותי 1 Chr. 17, 14.

cum suff.: מַלְכוּתְךָ

כבוד מלכותך יאמרו Ps. 145, 11.
מלכותך מלכות Ps. 145, 13.

cum suff.: מַלְכוּתֶךָ *p.*

את כסא מלכותך 2 Chr. 7, 18.
בכל מדינות מלכותך Esth. 3, 8.
שבט מלכותך Ps. 45, 7.

cum suff.: וּמַלְכוּתֶךָ *p.*

לא תכון אתה ומלכותך 1 S. 20, 31.

cum suff.: מַלְכוּתוֹ

למעלה מלכותו 1 Chr. 14, 2.
והכינותי את־מלכותו 1 Chr. 17, 11.
את־כסא מלכותו 1 Chr. 22, 10.
והכינותי את־מלכותו 1 Chr. 28, 7.
כל־מלכותו וגבורתו 1 Chr. 29, 30.
בן־דויד על־מלכותו 2 Chr. 1, 1.
בכל־מלכותו 2 Chr. 36, 22.
קול בכל־מלכותו Esr. 1, 1.
בתחלת מלכותו Esr. 4, 6.
כסא מלכותו Esth. 1, 2.
את־עשר כבוד מלכותו Esth. 1, 4.
ועשה בכל־מלכותו Esth. 1, 20.
בכל־מדינות מלכותו Esth. 2, 3.
אל־בית מלכותו Esth. 2, 16.
על־כסא מלכותו Esth. 5, 1.
וכבוד הדר מלכותו Ps. 145, 12.
אשר בכל־מלכותו Dan. 1, 20.
תשבר מלכותו Dan. 11, 4.
כי תנתש מלכותו Dan. 11, 4.
בתקף כל־מלכותו Dan. 11, 17.

cum suff.: מַלְכָּתוֹ

ותנשא מלכתו Num. 24, 7.
ותכן מלכתו מאד 1 Reg. 2, 12.
בשנת מלכתו Jer. 52, 31.

cum suff.: וּמַלְכוּתוֹ

ומלכותו בכל משלה Ps. 103, 19.

cum suff.: בְּמַלְכוּתוֹ

עמו במלכותו 1 Chr. 11, 10.
המלך אחז במלכותו 2 Chr. 29, 19.
כי גם במלכותו Eccl. 4, 14.

cum suff.: לְמַלְכוּתוֹ

לשם יי׳ ובית למלכותו 2 Chr. 1, 18.
ובית למלכותו 2 Chr. 2, 11.
בשנת ארבע למלכותו 2 Chr. 3, 2.
שלושים ותשע למלכותו 2Chr.16,12
ירושלם למלכותו 2 Chr. 33, 13.
בשנת־שבע למלכותו Esth. 2, 16.

cum suff.: וּמַלְכוּתָהּ

ומלכותה יתן המלך Esth. 1, 19.

cum suff.: מַלְכוּתָם

ובכל־מלכותם מאין כמוך Jer. 10, 7.
ובאחריות מלכותם Dan. 8, 23.

cum suff.: בְּמַלְכוּתָם

והם במלכותם Neh. 9, 35.

pl.: מַלְכֻיוֹת

ארבע מלכיות מגוי Dan. 8, 22.

מְלוּכָה

ג״כ ע״מ גְּבִירָה, ולפעמים קסר ופו, וסיוון כמו מלכות, ומוס עיר סאלוכס, וע״ע סאלוכס. ועפס סלוכס בדומס אל מלך.

s. מְלֻכָּה, *n. f.* (ad s. f. גְּבִירָה), sicut מַלְכוּת, regnum, unde עִיר מְלוּכָה, זֶרַע מְלוּכָה, כִּסֵּא מְלוּכָה,

עָשָׂה מְלוּכָה, (periphr. = מָלַךְ). LXX. *βασιλεία.*

תעשה מלוכה על־ישראל 1Rg.21,7.
ואין־שם מלוכה יקראו Jes. 34, 12.
וצנזפת מלוכה Jes. 62, 3.

הַמְּלוּכָה

דבר המלוכה לא־הגיד לו 1S.10,16.
ונחדש שם המלוכה 1 Sam. 11, 14.
ושאול לכד המלוכה 1 Sam. 14, 47.
ויעד לו אך המלוכה 1 Sam. 18, 8.
וילכד את־עיר המלוכה 2 S. 12, 26.
ויתן יי׳ את־המלוכה 2 Sam. 16, 8.
על כסא המלוכה 1 Reg. 1, 46.
כי־לי היתה המלוכה 1 Rg. 2, 15.
ותסב המלוכה 1 Reg. 2, 15.
ושאלי־לו את־המלוכה 1 Rg. 2, 22.
ולקחתי המלוכה מיד 1 Rg. 11, 35.
להשיב את־המלוכה 1 Rg. 12, 21.
אלישמע מזרע המלוכה 2Rg.25,25.
את־המלוכה לדויד 1 Chr. 10, 14.
כי ליי׳ המלוכה Ps. 22, 29.
מזרע המלוכה Jer. 41, 1.
ויקח מזרע המלוכה Ez. 17, 13.
ומזרע המלוכה Dan. 1, 3.
והיתה ליי׳ המלוכה Ob. 1, 21.

הַמַּלְכָּה

את משפט המלכה 1 Sam. 10, 25.

לַמְּלוּכָה

ותצלחי למלוכה Ez. 16, 13.

מַמְלָכָה

ג״כ, וסמך מַמְלֶכֶת, וכמוי מַמְלַכְתִּי וסקנון מַמְלָכוּת. סיוון כמו מלכות ומלוכה, לוזי סופעת, וכיי סמלכה כמו כיי מלכות, ועיר סמלכה כמו עיר סאלוכס, וקל לסכין.

n. f. (c. מַמְלֶכֶת, c. s. מַמְלַכְתִּי, pl. מַמְלָכוֹת), rectio, regimen, regnum. LXX. *ἀρχή, βασιλεία, νόμος;* עִיר הַמַּמְלָכָה, *μητρόπολις.*

נעשה כן לכל־ממלכה 2 Chr. 9, 19.
נתן ממלכה לדויד 2 Chr. 13, 5.
ממלכה במלכה Jes. 19, 2.
על־גוי ועל־ממלכה Jer. 18, 7. 9.
חלל ממלכה ושריה Thr. 2, 2.
להיות ממלכה שפלה Ez. 17, 14.
והיו שם ממלכה שפלה Ez. 29, 14.
ובית ממלכה הוא Am. 7, 13.

וּמַמְלָכָה

אם־יש־גוי וממלכה 1 Rg. 18, 10.
אלוה כל־גוי וממלכה 2 Chr. 32, 15.
וממלכה מדמשק Jes. 17, 3.

הַמַּמְלָכָה

כאחת ערי הממלכה Jos. 10, 2.
בעיר הממלכה עמך 1 Sam. 27, 5.
יי׳ את־הממלכה מידך 1 S. 28, 17.
להעביר הממלכה 2 Sam. 3, 10.
אקרע את־הממלכה 1 Rg. 11, 11.
רק את־כל־הממלכה 1 Rg. 11, 13.
הממלכה מיד שלמה 1 Rg. 11, 31.
את־כל־הממלכה 1 Reg. 11, 34.
תשוב הממלכה 1 Reg. 12, 26.
ואקרע את־הממלכה 1 Reg. 14, 8.
והשביע את־הממלכה 1Rg.18,10.
את כל־זרע הממלכה 2 Rg. 11, 1.
חזקה הממלכה בידו 2 Rg. 14, 5.
להחזיק הממלכה בידו 2Rg.15,19.
לך יי׳ הממלכה 1 Chr. 29, 11.
להשיב את־הממלכה 2 Chr. 11, 1.
ותשקט הממלכה 2 Chr. 14, 4.
ויכן יי׳ את־הממלכה 2 Chr. 17, 5.
הממלכה נתן ליהורם 2 Chr. 21, 3.
כל־זרע הממלכה 2 Chr. 22, 10.
כסא הממלכה 2 Chr. 23, 20.
כאשר חזקה הממלכה 2 Chr. 25, 3.
הממלכה ועל־המקדש 2Chr.29,21.

וְהַמַּמְלָכָה

וחממלכה נכונה 1 Reg. 2, 46.
כי־הגוי והממלכה Jes. 60, 12.
וחיה הגוי והממלכה Jer. 27, 7.

בַּמַּמְלָכָה

ממלכה בממלכה Jes. 19, 2.

בְּמַמְלָכָה

בממלכה החטאה Am. 9, 8.

לְמַמְלָכָה

לעצר כח למלכה 2 Chr. 22, 9.

מִמַּמְלָכָה

ממלכה אל־עם אחר Ps. 105, 13.

וּמִמַּמְלָכָה

וממלכה אל־עם אחר 1Chr.16,20.

constr.: מַמְלֶכֶת

ממלכת כהנים Ex. 19, 6.
את־ממלכת סיחן Num. 32, 33.
ממלכת עוג מלך הבשן Nu. 32, 33.
ממלכת עוג בבשן Dt. 3, 4.
ערי ממלכת עוג בבשן Dt. 3, 10.
וכל־הבשן ממלכת עוג Dt. 3, 13.
ממלכת ישראל 1 Sam. 24, 21.
להתחזק לפני ממלכת 2 Chr. 13, 8.
על־ממלכת אביו 2 Chr. 21, 4.
בראשית ממלכת יהויקם Jer. 27, 1.
בראשית ממלכת צדקיה Jer. 28, 1.
ממלכת לבת־ירושלם Mich. 4, 8.

cum suff.: מַמְלַכְתִּי

ועל־ממלכתי חטאה Gn. 20, 9.

cum suff.: וּמַמְלַכְתִּי

נקי אנכי וממלכתי 2 Sam. 3, 28.

cum suff.: מַמְלַכְתֶּךָ

ממלכתך אל־ישראל 1 Sam. 13, 13.
וממלכתך לא־תקום 1 Sam. 13, 14.

cum suff.: מַמְלַכְתֶּךָ *p.*

והקמתי את־כסא ממלכתך 1Rg.9,5

cum. suff.: וּמַמְלַכְתֶּךָ *p.*

ונאמן ביתך וממלכתך 2 S. 7, 16.

cum suff.: מַמְלַכְתּוֹ

ותחי ראשית ממלכתו Gn. 10, 10.
כשבתו על כסא ממלכתו Dt. 17, 18.
יאריך ימים על־ממלכתו Dt. 17, 20.
וכי נשא ממלכתו 2 Sam. 5, 12.
יהכינתי את־ממלכתו 2 S. 7, 12.
כסא ממלכתו עד־עולם 2 S. 7, 13.
על־כסא דוד ועל־ממלכתו Jes. 9, 6.

pl.: מַמְלָכוֹת

לכל־ממלכות 1 Reg. 10, 20.
ממלכות ועממים Neh. 9, 22.
מטר ממלכות Ps. 46, 7.
ממלכות אשר בשמך Ps. 79, 6.
בבל צבי ממלכות Jes. 13, 19.
מרעיש ממלכות Jes. 14, 16.
הרגיז ממלכות Jes. 23, 11.
גברת ממלכות Jes. 47, 5.
ועל־ממלכות גדלות Jer. 28, 8.
והשחתי בך ממלכות Jer. 51, 20.
יחצו עוד לשתי ממלכות Ez. 37, 22.
לקבצי ממלכות Zeph. 3, 8.
והפכתי כסא ממלכות Hag. 2, 22.
והשמדתי חזק ממלכות Hag. 2, 22.

pl.: וּמַמְלָכוֹת

וממלכות לעבד את־יי׳ Ps. 102, 23.
וממלכות קלונך Nah. 3, 5.

pl.: הַמַּמְלָכוֹת

לכל־הממלכות Dt. 3, 21.
כל־הממלכות האלה Jos. 11, 10.
כל־הממלכות הלחצים 1 S. 10, 18.
מושל בכל־הממלכות 1 Reg. 5, 1.
על־הגוים ועל־הממלכות Jer. 1, 10.
מן־הממלכות תהיה Ez. 29, 15.
מן־הממלכות האלה Am. 6, 2.

pl. constr.: מַמְלְכוֹת

לכל ממלכות הארץ Dt. 28, 25.
לכל ממלכות הארץ 2 Rg. 19, 15.

וידעו כל־ממלכות הארץ 2Rg.19,19
ממלכות הארצות 1 Chr. 29, 30.
ממלכות הארצות 2 Chr. 12, 8.
ממלכות הארצות 2Chr.17,10.20,29
בכל ממלכות הגוים 2 Chr. 20, 6.
ממלכות הארץ נתן 2 Chr. 36, 23.
לי יי׳
ממלכות הארץ נתן לי יי׳ Esr. 1, 2.
ממלכות הארץ שירו Ps. 68, 33.
ולכל ממלכות כנען Ps. 135, 11.
ממלכות גוים נאספים Jes. 13, 4.
את־כל־ממלכות הארץ Jes. 23, 17.
לכל ממלכות הארץ Jes. 37, 16.
כל־ממלכות הארץ Jes. 37, 20.
ממלכות צפונה Jer. 1, 15.
לכל ממלכות הארץ Jer. 15, 4.
לכל ממלכות הארץ Jer. 24, 9.
29, 18. 34, 17.
וכל־ממלכות ארץ Jer. 34, 1.
ממלכות אררט Jer. 51, 27.

pl. constr.: הַמַּמְלָכוֹת

כל־הממלכות הארץ Jer. 25, 26.

pl. constr.: לְמַמְלָכוֹת

למלכת האליל Jes. 10, 10.

pl. constr.: וְלַמַּמְלָכוֹת

ולממלכות חצור Jer. 49, 28.

מַמְלָכוּת

ג״כ ומופיע, וכך נסמן מַמְלָכוּתָא, ומשונן כמו מַלְכָא, בלי הפרט סימון.

n. f. abstr. (c. מַמְלְכוּת), vi eadem, qua מַמְלָכָה. LXX. *βασιλεία.*

constr.: מַמְלְכוּת

כל־ממלכות עוג בבשן Jos. 13, 12.
וכל־ממלכות סיחון Jos. 13, 21.
יתר ממלכות סיחון Jos. 13, 27.
כל־ממלכות ׀ עוג Jos. 13, 30.
ערי ממלכות עוג Jos. 13, 31.
את־ממלכות ישראל 1 S. 15, 28.
את ממלכות אבי 2 Sam. 16, 3.
ממלכות יהויקים Jer. 26, 1.
והשבתי ממלכות Hos. 1, 4.

מֶלֶךְ

ג״כ נסחיי, כמו מֶלֶךְ נעבר, וכך קן תיווסף ענכ״ס, וקידועה מַלְכָּא, ומקונן מַלְכִּין, ופ״פ מַלְכִים, וידועה הכינוי מַלְכֵיָא.

n. m. aram. (cujus loco in Scripturae partibus aramaicis etiam forma hebraica מֶלֶךְ reperitur: def. מַלְכָּא, pl. מַלְכִין, semel מַלְכִים; pl. def. מַלְכַיָּא), rex, princeps; ὁ *βασιλεύς*, de regibus Babyloniae et Persiae (pers. *Shahinsha*).

דִּי כל־מלך רב Dan. 2, 10.
מלכא מלך מלכיא Dan. 2, 37.
לבלשאצר מלך בבל Dan. 7, 1.
דריוש מלך־פרס Esr. 4, 24.
נכוכדנצר מלך־בבל Esr. 5, 12.
ימגר כל־מלך ועם Esr. 6, 12.
וארתחששתא מלך פרס Esr. 6, 14.
ארתחששתא מלך מלכיא Esr. 7, 12.

וּמַלְכָּא

ומלך לישראל רב Esr. 5, 11.

לְמַלְכָּא

ומהדר למלך שמיא Dan. 4, 34.

def.: מַלְכָּא, מַלְכָּה

מלכא לעלמין חיי Dan. 2, 4.
ענה מלכא ואמר Dan. 2, 5.
מלכא חלמא יאמר Dan. 2, 7.
ענה מלכא ואמר Dan. 2, 8.
כשדיא קדם־מלכא Dan. 2, 10.
ומלתא די־מלכא שאל Dan. 2, 11.
די יחונה קדם מלכא Dan. 2, 11.
מלכא בנס וקנקן Dan. 2, 12.
שליטא די־מלכא Dan. 2, 15.
מן־קדם מלכא Dan. 2, 15.
על ובעא מן־מלכא Dan. 2, 16.
די־מלת מלכא הודעתנא Dan. 2, 23.
די מני מלכא Dan. 2, 24.
העלני קדם מלכא Dan. 2, 24.
לדניאל קדם מלכא Dan. 2, 25.
ענה מלכא ואמר Dan. 2, 26.
ענה דניאל קדם מלכא Dan. 2, 27.
רזא די־מלכא שאל Dan. 2, 27.
אנתה מלכא רעיונך Dan. 2, 29.
אנתה מלכא חזה Dan. 2, 31.
ופשרה נאמר קדם־מלכא Dan. 2, 36.
מלכא מלך מלכיא Dan. 2, 37.
באדין מלכא נבוכדנצר Dan. 2, 46.
ענה מלכא לדניאל Dan. 2, 47.
מלכא לדניאל רבי Dan. 2, 48.
ודניאל בעא מן־מלכא Dan. 2, 49.
ודניאל בתרע מלכא Dan. 2, 49.
נבוכדנצר מלכא Dan. 3, 1.
ונבוכדנצר מלכא שלח Dan. 3, 2.
הקים נבוכדנצר מלכא Dan. 3, 2.
הקים נבוכדנצר מלכא Dan. 3, 3. 5. 7.
לנבוכדנצר מלכא Dan. 3, 9.
מלכא לעלמין חיי Dan. 3, 9.
אנתה מלכא שמת Dan. 3, 10.
לא־שמו עליך מלכא Dan. 3, 12.
היתיו קדם מלכא Dan. 3, 13.
ומן־ידך מלכא ישזיב Dan. 3, 17.
להוא־לך מלכא Dan. 3, 18.
די מלת מלכא מחצפה Dan. 3, 22.
מלכא תוה וקם Dan. 3, 24.
יציבא מלכא Dan. 3, 24.
והדברי מלכא חזין Dan. 3, 27.
ומלת מלכא שניו Dan. 3, 28.
באדין מלכא הצלח Dan. 3, 30.
נבוכדנצר מלכא לכל Dan. 3, 31.
אנה מלכא נבוכדנצר Dan. 4, 15.
ענה מלכה ואמר Dan. 4, 16.
אנתה־הוא מלכא Dan. 4, 19.
ודי חזא מלכא עיר Dan. 4, 20.
דנה פשרא מלכא Dan. 4, 21.
על מראי מלכא Dan. 4, 21.
מלכא מלכי ישפר עליך Dan. 4, 24.
על־נבוכדנצר מלכא Dan. 4, 25.
ענה מלכא ואמר Dan. 4, 27.
עוד מלתא בפם מלכא Dan. 4, 28.
מלכא עבד לחם רב Dan. 5, 1.
מלכא ורברבנוהי Dan. 5, 2. 3.
כתל היכלא די מלכא Dan. 5, 5.
אדין מלכא זיוהי שנוהי Dan. 5, 6.
קרא מלכא בחיל Dan. 5, 7.
ענה מלכא ואמר Dan. 5, 7.
כל חכימי מלכא Dan. 5, 8.
אדין מלכא בלשאצר Dan. 5, 9.
לקבל מלי מלכא Dan. 5, 10.
מלכא לעלמין חיי Dan. 5, 10.
חקימה אבוך מלכא Dan. 5, 11.
די־מלכא שם־שמה Dan. 5, 12.
העל קדם מלכא Dan. 5, 13.
ענה מלכא ואמר Dan. 5, 13.
די חיתי מלכא אבי Dan. 5, 13.
ואמר קדם מלכא Dan. 5, 17.
אנתה מלכא אלהא Dan. 5, 18.
קטיל בלשאצר מלכא Dan. 5, 30.
הרגישו על־מלכא Dan. 6, 7.
דריוש מלכא לעלמין חיי Dan. 6, 7.
לקימה קים מלכא Dan. 6, 8.
מנך מלכא יחרמא Dan. 6, 8.
מלכא תקים אסרא Dan. 6, 9.
מלכא דריוש רשם Dan. 6, 10.
ואמרין קדם־מלכא Dan. 6, 13.
על־אסר מלכא Dan. 6, 13.
מנך מלכא יתרמא Dan. 6, 13.
ענה מלכא ואמר Dan. 6, 13.
ואמרין קדם מלכא Dan. 6, 14.
לא־שם עליך מלכא טעם Dan. 6, 14.
מלכא כדי מלתא שמע Dan. 6, 15.
הרגשו על־מלכא Dan. 6, 16.
דע מלכא די־דת למדי Dan. 6, 16.
וקים די־מלכא יהקים Dan. 6, 16.
באדין מלכא אמר Dan. 6, 17.
ענה מלכא ואמר Dan. 6, 17.
ואתמה מלכא בעזקתה Dan. 6, 18.
אדין אזל מלכא Dan. 6, 19.
באדין מלכא בשפרפרא Dan. 6, 20.
דניאל עם־מלכא מלל Dan. 6, 22.
מלכא לעלמין חיי Dan. 6, 22.
ואף קדמיך מלכא Dan. 6, 23.
באדין מלכא שגיא טאב Dan. 6, 24.
ואמר מלכא והיתיו Dan. 6, 25.
דריוש מלכא כתב Dan. 6, 26.
לארתחששתא מלכא כנמא Esr. 4, 8.
על־ארתחששתא מלכא Esr. 4, 11.
ועדות מלכא לא־אריך Esr. 4, 14.
פתגמא שלח מלכא Esr. 4, 17.
די ארתחששתא מלכא Esr. 4, 23.
על־דריוש מלכא Esr. 5, 6.
לדריוש מלכא שלמא Esr. 5, 7.
לכורש מלכא די בבל Esr. 5, 13.
כורש מלכא שם טעם Esr. 5, 13.
הנפק המו כורש מלכא Esr. 5, 14.
הן על־מלכא טב Esr. 5, 17.
דריוש מלכא שם טעם Esr. 6, 1.
בשנת חדה לכורש מלכא Esr. 6, 3.
כורש מלכא שם טעם Esr. 6, 3.
מן בית־מלכא תתיהב Esr. 6, 4.
ומנכסי מלכא Esr. 6, 8.
די־שלח דריוש מלכא Esr. 6, 13.
למלכות דריוש מלכא Esr. 6, 15.
די מן־קדם מלכא Esr. 7, 14.
כסף ודהב די־מלכא Esr. 7, 15.
מן־בית גנזי מלכא Esr. 7, 20.
מלכא שים טעם Esr. 7, 21.
על־מלכות מלכא ובנוהי Esr. 7, 23.
ודתא די מלכא Esr. 7, 26.

def.: וּמַלְכָּא

ומלכא חזה פס ידא Dan. 5, 5.
ומלכא נבוכדנצר אבוך Dan. 5, 11.
ומלכא לא־להוא נזק Dan. 6, 3.
ומלכא עשית להקמותה Dan. 6, 4.

def.: לְמַלְכָּא

ופשרא להחויה למלכא Dan. 2, 16.
ופשרא למלכא אהוא Dan. 2, 24.
פשרא למלכא יהודע Dan. 2, 25.
יכלין להחויה למלכא Dan. 2, 27.
והודע למלכא נבוכדנצר Dan. 2, 28.
פשרא למלכא יהודעון Dan. 2, 30.
אלה רב הודא למלכא Dan. 2, 45.
ואמרין למלכא Dan. 3, 16.
ענין ואמרין למלכא Dan. 3, 24.
ופשרא להודעה למלכא Dan. 5, 8.
כתבא אקרא למלכא Dan. 5, 17.
ואמרין למלכא דע Dan. 6, 16.
ידיע להוא למלכא Esr. 4, 12. 13.
והודענא למלכא Esr. 4, 14.
מהודעין אנחנה למלכא Esr. 4, 16.
ידיע ׀ להוא למלכא Esr. 5, 8.

pl.: מַלְכִין, מַלְכִין

מהעדה מלכין Dan. 2, 21.
ומהקים מלכין Dan. 2, 21.
אלה אלהין ומרא מלכין Dan. 2, 47.
ארבעה מלכין יקימון Dan. 7, 17.
עשרה מלכין יקמון Dan. 7, 24.
ותלתה מלכין יהשפיל Dan. 7, 24.
ואפתם מלכים תחנזק Esr. 4, 13.
ומהנזקת מלכין Esr. 4, 15.
על־מלכין מתנשאה Esr. 4, 19.
להנזקת מלכין Esr. 4, 22.

pl.: וּמַלְכִין

ומלכין תקיפין חוו Esr. 4, 20.

def. pl.: מַלְכַיָּא

מלכא מלך מלכיא Dan. 2, 37.
וביומיהון די מלכיא אנון Dan. 2, 44.
ארתחששתא מלך מלכיא Esr. 7, 12.

def.: מַלְכְּתָא *fem.*

מלכתא לקבל מלי מלכא Dan. 5, 10.
ענת מלכתא ואמרת Dan. 5, 10.

מִלֶּךְ

ג״ו נסחיי, ונכנוי מִלְּכִי, והוא מופיע, ומשונן עם [כפעם] ומשונן אל ענכ סגור מצליע ומצילה נכללי.

n. m. aram. (c. s. מִלְּכִי), consilium, quod, qui dat, alterius tanquam rector est. LXX. *βουλή.*

cum suff.: מִלְּכִי

מלכא מלכי ישפר עליך Dan. 4, 24.

מַלְכוּ

ג״כ מופיע נסחיי, והידועה מַלְכוּתָא, וידועת הכינוי מַלְכוּתָא, ומשונן כמו מלכות נענכי.

n. f. abstr. aram. (def. מַלְכוּתָא; pl. def. מַלְכָוָתָא), sicut מַלְכוּת hebraicum, regimen, regnum. LXX. *βασιλεία.*

תקום מלכו אחרי Dan. 2, 39.
מלכו פליגה תהוה Dax. 2. 41.
מלכו די לעלמין Dan. 2, 44.
בניתה לבית מלכו Dan. 4, 27.
מלכו רביעיא תהוא Dan. 7, 23.

וּמַלְכוּ

ומלכי תליתאה אחרי Dan. 2, 39.
שלטן ויקר ומלכו Dan. 7, 14.

constr.: מַלְכוּת

מלכותיה מלכות עלם Dan. 3, 33.
על־מלכות מלכא ובנוהי Esr. 7, 23.

constr.: בְּמַלְכוּת

עליא במלכות אנוש Dan. 4, 14.
22. 29. 5, 21.
הצלח במלכות דריוש Dan. 6, 29.

constr.: וּבְמַלְכוּת

ובמלכות כורש פרסיא Dan. 6, 29.

constr.: לְמַלְכוּת

למלכות דריוש מלך Esr. 4, 24.
למלכות דריוש מלכא Esr. 6, 15.

def.: מַלְכוּתָא

מלכותא חסנא ותקפא Dan. 2, 37.
מן־קצת מלכותא Dan. 2, 42.
על־היכל מלכותא Dan. 4, 26.
מלכותא עדת מנך Dan. 4, 28.
קבל מלכותא Dan. 6, 1.
וחקים על־מלכותא Dan. 6, 2.
די להון בכל־מלכותא Dan. 6, 2.
על־כל־מלכותא Dan. 6, 4.
לדניאל מצד מלכותא Dan. 6, 5.
כל ׀ סרכי מלכותא Dan. 6, 8.
ויקבלון מלכותא Dan. 7, 18.
וייחסנון מלכותא Dan. 7, 18.
עשר מנה מלכותה Dan. 7, 24.

וּמַלְכוּתָא

ומלכותא החסנו קדישין Dan. 7, 22.
ומלכותא ושלטנא Dan. 7, 27.

def.: בְּמַלְכוּתָא

ותלתי במלכותא ישלט Dan. 5, 7.
ותלתא במלכותא תשלט Dan. 5, 16.
שליט תלתא במלכותא Dan. 5, 29.

cum suff.: מַלְכוּתִי

כל־חכימי מלכותי Dan. 4, 15.
עלי וליקר מלכותי Dan. 4, 33.
ועל־מלכותי התקנת Dan. 4, 33.
בכל־שלטן מלכותי Dan. 6, 27.

cum suff.: בְּמַלְכוּתִי

די כל־מתנדב במלכותי Esr. 7, 13.

cum suff.: מַלְכוּתָךְ

מלכותך לך קימא Dan. 4, 22.
מנה־אלהא מלכותך Dan. 5, 26.
פריסת מלכותך Dan. 5, 28.

cum suff.: בְּמַלְכוּתָךְ

איתי גבר במלכותך Dan. 5, 11.

cum suff.: מַלְכוּתֵהּ
Dan. 3, 33. מלכותה מלכות עלם
Dan. 5, 20. מן־כרסא מלכותה
Dan. 7, 27. מלכותה מלכות עלם
cum suff.: וּמַלְכוּתֵהּ
Dan. 4, 31. ומלכותה עם־דר ודר
Dan. 6, 27. ומלכותה דיי־לא תתחבל
7, 14.
cum suff.: וּמַלְכוּתֵהּ
Dan. 2, 44. ומלכותה לעם אחרן
constr. pl.: מַלְכְוָת
Dan. 7, 27. מלכות תחות כל־שמיא
def. pl.: מַלְכְוָתָא
Dan. 2, 44. כל־אלין מלכותא
Dan. 7, 23. מן־כל־מלכותא

מָלֶךְ

ז״ו, ותדיר נסח הדעת הַמֶּלֶךְ, והוקש הענין כמו מֶלֶךְ, ונפרע לעיון אליל מיוחד אל בני־עמון, וזבחו לו בני ישראל לפעמים וכתי לדם בני הנס. וכתב רז״י וז היה עבודתו, שיוסר בנו לכומריס, ועושין אתי מדוכות גדולות, ומעברין את הבן בראשי בין ב׳ מדוכות האש, וכן להדר״ק בספר הזכריס ולהרכ״ע בפרושו. ול״ל לאחרי מותך, אע״פ שהיו כ׳ בתי ע״ז בירושלים, המולך היה יוצן, והיה עשוי לנחס חלול כתון לבניס מו׳ קנקלים, וכל מי שהקריב שלח פותחין לו לאחד מהן, תורין ובני־יונה כ׳, כבשה ג׳, איל ד׳, עגל ה׳, שור ו׳, ומי שהיה מקריב בהו פותחין לו שבעה, והיה פניו אל עגל, וידיו פשוטות כאדם, והיה מסיקין לותו האש מתחתיו, והכומר טועל התינוק, ונותן לתוך ידיה אל מולך, וכן נאחז היתה קרוכה בקרקע־קדחת.

n. m. (semper *def.* הַמֶּלֶךְ), sicut מֶלֶךְ, rex, deinde *spec.:* idolum Ammonitarum, cui Israëlitae, a vero Deo itemtidem desciscentes, sacrificia hominum solennia in valle *Hinom* factitarunt, eodem fere modo, quo Carthagine *Kronos* (h. e. Saturnus planeta, principium malum, sacrificiis piacularibus placandum) colebatur (Diodor. XX, 14.). *Isaaki* narrat, non combustos aut mactatos pueros, sed duabus pyris exstructis, per illarum medium traductos solummodo et hoc modo velut februatos esse, sacerdotibus Molochi rem procurantibus. Sic et *Maimuni* in More III, 38. *Josef Karo* Mishne-Thora עכ״ם VI. Judaica vero traditio haec est: Erat *Molok* imago concava, quae septem intus conclavibus distincta erat; *unum* aperiebant similae offerendae: *duo* turturibus; *tria* ovi; *quatuor* arieti; *quinque* vitulo; *sex* bovi. At filium qui offerre volebat, huic *septem* conclavia aperiebantur. Facies idoli instar vituli erat, manus extensae, velut hominis, quibus sacerdotes, succenso igne, puerum imponebant, tympana percutientes, ne ejulatus pueri audiretur. V. *Io. Seldeni* de DIs Syris Syntagma I, 6. LXX. *Ἄρχων, Βασιλεύς*, Aq. Th. Symm. *Μολόχ* (Luc. Act. 7, 43.). Vulg. *Moloch.*

לַמֶּלֶךְ
Lev. 18, 21. להעביר למלך
אשר יתן מזרעו
למלך
Lev. 20, 2.
Lev. 20, 3. כי מזרעו נתן למלך
Lev. 20, 4. בהתו מזרעו למלך
2 Reg. 23, 10. בתו באש למלך
Jer. 32, 35. בנותיהם למלך
וְלַמֶּלֶךְ
1 Reg. 11, 7. ולמלך שקץ בני
מַלְכָּם

ז״ו כמו מַלְכָּךְ, נסופי ם, נויר מַלְכֵּךְ, והמונן כמו מלך לעיל.

n. m. (a n. מַלְכָּם, addita terminatione *am*), sicut מַלְכָּךְ, מַלְכֵּךְ, rex, deinde idolum.

Jer. 49, 1. *ירש מלכם את־גד
Jer. 49, 3. *מלכם בגולה ילך
Am. 1, 15. *והלך מלכם בגולה
מַלְכָּם

ז״ו נדומס אל מַלְכָּם, נויר מַלְכֵּךְ נסופי ם, כמו הַרְחָם, לְאָם, והמונן כמו מַלְכֵּךְ לעיל.

n. m. (a n. מַלְכָּם, addita syllaba *om*, ad s. f. הַרְחָם, לְאֹם), sicut מַלְכֵּךְ, מַלְכָּם, nomen Deastri. LXX. *Μελχόμ* (*Μελχόλ*).

1 Reg. 11, 5. ואחרי מלכם שקץ
וּלְמַלְכָּם
1 Reg. 11, 33. ולמלכם אלהי
2 Reg. 23, 14. ולמלכם תועבת
מַלְכַּת

ז״כ נויר מַלְכֵּךְ, והמונן כמו מלכה [קתכינין], ונמצא לך נהקשר מלכת מזמיס, והיא עשתרת או כוכב נעמה, וכן רז״י והמתרגם, ולד״ק אר מַלְאַכְתָּה לשון עבודה, לומר עבודת מזמיס, ווה פירוש הרד״ק, והקשון נכון.

n. f. (a m. מַלְכָּה), sicut מַלְכָּתָא, regina; מַלְכַּת שָׁמַיִם, Regina Coeli, nomen Astartae seu Veneris Planetae, quam mulieris Israëliticae, posteaquam ad idolatriam defecerunt, religiose colebant. Alii *Junonem* (Selden Synt. II, 2.), alii *Lunam* intelligunt. Alii מַלְכַּת pro מַלְאֲכַת de cultu superstitioso (= עֲבוֹדָה זָרָה) dictum putant, in his Qimchi. LXX. *στρατία, βασίλισσα τοῦ οὐρανοῦ.*

לְמַלֶּכֶת
Jer. 7, 18. כונים למלאכת השמים
Jer. 44, 17. 18. לקטר למלכת השמים
Jer. 44, 19. מקטרים למלכת השמים
Jer. 44, 25. לקטר למלכת השמים

מָלַל I.

לומר מַל, והמונן ענין דבור ותמיכה [ידעתן], ונפעל זגור נקרמי, וכעבי לך נדבור זיריי, ודע שהפעל הזה יקר בכנין הקל, ותדיר נכנין הכבד. הקקר והשווי עי׳ בלוח הקור הלשון נסוף הספר.

h. e. מַל *v. intr.*, raro Qal, crebro *piël.* (apud Hebraeos poëticum, apud Aramaeos tritum ac vulgare), loqui, eloqui, dicere. LXX. *σημαίνειν; Pi. λαλεῖν, ἀναγγέλλειν, ποεῖν.*

Pi-el: מִלֵּל 3 *perf.*
Gn. 21, 7. מי מלל לאברהם
3 *perf.:* מִלְּלוּ *p.*
Job. 33, 3. ברור מללו
2 *imperf.:* תְּמַלֵּל- *s. M.*
Job. 8, 2. עד־אן תמלל־אלה
3 *imperf.:* יְמַלֵּל
Pr. 106, 2. מי ימלל גבורות יי׳
מִלָּה

ז״נ, והרבוי מִלִּים, ונפעמים תמונה מתקרמת מִלָּיִן, והמונן דבר ואמר [ווחרע, ידעתן], נהשתלות רבות.

n. f. (pl. מִלִּים, aram. מִלָּיִן), verbum, dictio, sermo. LXX. *λόγος, λέξις, ῥῆμα, Θρύλλημα, δόλος, ἴαμα; ἡ ἴσις, ἀπόκρισιν διδόναι; חֲשִׁיכ מִלָּה, παύεσθαι.*

Ps. 139, 4. כי אין מלה בלשוני
לְמִלָּה
Job. 30, 9. ואהי להם למלה
cum suff.: מִלָּתִי
Job. 13, 17. 21, 2. שמעו שמוע מלתי
Job. 24, 25. וישם לאל מלתי
Job. 29, 22. ועלימו תטף מלתי
cum suff.: וּמִלָּתוֹ
2 Sam. 23, 2. ומלתו על־לשוני
pl.: מִלִּים
Job. 6, 26. הלהוכח מלים
Job. 8, 10. ומלבם יוציאו מלים
Job. 23, 5. אדעה מלים יעננני
Job. 32, 15. התיתיקו מהם מלים
Job. 32, 18. כי מלתי מלים
Job. 36, 2 עוד לאלוה מלים
pl.: וּמִלִּים
Job. 15, 3. ומלים לא יועיל
pl.: בְּמִלִּים
Job. 16, 4. אחבירה עליכם במלים
Job. 19, 2. ותדכאוננני במלים
Job. 29, 9. שרים יעצרו במלים
pl. aram.: מִלִּין
Job. 12, 11. הלא־אזן מלין תבחן
Job. 15, 13. והוצאת מפיך מלין
Job. 26, 4. את־מי הגדת מלין
Job. 32, 11. עד־תחקרון מלין
Job. 32, 14. ולא־ערך אלי מלין
Job. 33, 8. וקול מלין אשמע
Job. 33, 32. אם־יש־מלין השיבני
Job. 34, 3. כי־אזן מלין תבחן
Job. 35, 4. אני אשיבך מלין
Job. 35, 16. בבלי־דעת מלין יכבר
pl. aram.: בְּמִלִּין
Job. 4, 4. ועצר במלין מי יוכל
Job. 38, 2. במלין בלי־דעת
pl. aram.: לְמִלִּין
Job. 18, 2. קנצי למלין
pl. c. suff.: מִלַּי *p.*
Job. 19, 23. מי־יתן אפוי ויכתבון מלי
Job. 33, 1. ואולם שמע־נא אויב מלי
Job. 34, 2. שמעו חכמים מלי
Job. 34, 16. האזינה לקול מלי
Job. 36, 4. כי־אמנם לא־שקר מלי
pl. c. suff.: מִלֶּיךָ
Job. 4, 4. כושל יקימון מליך
Prv. 23, 9. כי־יבוז לשכל מליך
pl. c. suff.: מִלֵּיהֶם
Ps. 19, 5. ובקצה תבל מליהם
מְלַל

פעל נקרמי, וכנכד מַלָּל, והמונן כמו נעכני.

v. aram. pa. (מַלֵּל), loqui. LXX. *λαλεῖν.*

Pa-el: מַלֵּל 3 *perf.*
Dan. 6, 22. הניאל עם־מלכא מלל
part.: מְמַלֵּל
Dan. 7, 8. ופם ממלל רברבן
part.: מְמַלָּל
Dan. 7, 20. ופם ממלל רברבן
part. fem.: מְמַלְּלָא
Dan. 7, 11. די קרנא ממללא
3 *imperf.:* יְמַלֵּל
Dan. 7, 25. לצד עליא ימלל
מְמַלָּה

ז״כ נקרמי, והילועס מְמַלָּא, והרבוי מְמַלִּין, והמונן כמו נעכני.

n. f. aram. (*def.* מְמַלָּא, pl. מְמַלִּין), verbum, vi latissima. LXX. *ῥῆμα.*

וּמְמַלָּה
Dan. 2, 9. ומלה כדבה ושחיתה
constr.: מִמְלַת
Dan. 2, 10. דיי־מלת מלכא
Dan. 2, 23. מלת מלכא הודעתנא
constr.: וּמִמְלַת
Dan. 3, 28. ומלת מלכא שניו
def.: מִמְלָתָה
Dan. 2, 5. מלתה מני אזדא
def.: מִמְלָתָא
Dan. 2, 8. דיי־אזדא מני מלתא
Dan. 2, 15. אדין מלתא הודע
Dan. 2, 17. חבריהי מלתא הודע
Dan. 4, 28. עוד מלתא בפם מלכא
Dan. 4, 30. בה שעתא מלתא ספת
Dan. 5, 15. פשר־מלתא להחויה
Dan. 5, 26. דנה פשר מלתא
Dan. 6, 13. ואמר ציבא מלתא
Dan. 6, 15. כדי מלתא שמע
Dan. 7, 28. סופא דיי־מלתא
def.: וּמִמְלָתָא
Dan. 2, 11. ומלתא דיי־מלכא שאל
Dan. 7, 28. ומלתא בלבי נטרת
pl.: מְמַלִּין
Dan. 7, 1. ראש מלין אמר
pl.: וּמִמְלִין
Dan. 7, 25. ומלין לצד עליא
pl. constr.: מִמְלֵי
Dan. 5, 10. לקבל מלי מלכא
def. pl.: מִמַּלַיָּא
Dan. 7, 11. מן־קל מליא רברבתא
Dan. 7, 16. ופשר מליא יהודענני

מָלַל II.

פעל טודד, וסעונר מַל, והנווי מָל, הכפעל נְמַל, ותמנו נְמַלְתֶּם, מר נְמַלְתֶּם, והתפעל התְמַלֵּל. המונן כמו מוּל לעיל, כמו מָהַל, לומר קפוד והסיפה [זכריען, אכ־]. והכר הנעתי תסות הפעל לעיל ספת מול ומהל.

v. tr. (praet. מָל, imper. מֹל; *Ni.* נִמַּל, 2 p. pl. נְמַלְתֶּם pro נְמַלְתֶּם, impf. יִמַּל, pass. יָמַל; *Po.* מִלֵּל; *Hitpo.* הִתְמַלֵּל), sicut מוּל, מָהַל q. v., secare, desecare, succidere. *Nitpa-el* נִמּוֹל, tanquam a מוּל. LXX. v. מוּל.

imprt.: מֹל
Jos. 5, 2. מל את־בני־ישראל
Nif-al: נִמַּל
2 *perf. pl.:* וּנְמַלְתֶּם
Gn. 17, 11. ונמלתם את־בשר
3 *imperf.:* יִמַּל
Job. 18, 16. וממעל ימל קצירו
3 *imperf.:* יְמַלְּלוּ *p.*
Job. 14, 2. כציץ יצא וימל
3 *impf. pl.:* יְמַלְלוּ *p.*
Job. 24, 24. וכראש שבלת ימלו
Ps. 36, 2. כחציר מהרה ימלו
Po-el: מוֹלֵל 3 *prf.*
Prv. 6, 13. מולל ברגלו
3 *imperf.:* יְמוֹלֵל
Ps. 90, 6. לערב ימולל ויבש
Hitpo-el: הִתְמוֹלֵל

3 *impf. pl.*: יִתְמַלְּלוּ *p.*
Ps. 58, 8. כמו יתמללו
Nitpa-el: 3 *perf.*
Gn. 17, 26. נמול אברהם
3 *perf. pl.*: נִמֹּלוּ
Gn. 17, 27. בן־נכר נמלו
part. pl.: נִמֹּלִים
Gn. 34, 22. כאשר הם נמלים

מְלִילָה

ז״כ, ומשון שנלח הנקעפה ונקלפה [שֶׁהסיר], ונגזרת המלה הזאת הלך, כמו יוצא מליות.
n. f., spica, arista; gem. saepissime, veluti מְלֵלוֹת, messor (Schnitter). LXX. *στάχυς.*
pl.: מְלִילֹת
Dt. 23. 26. וקטפת מלילת בידך

מָלַץ

verb., r. s. r. לוּץ *p.* 596.

מֶלְצָר

shst., v. s. r. לָצַר *p.* 605.

מָלַק

פעל כודד, ומשון פרוק ראש אשר ענף [שֶׁנִּקְצַץ], מן נתמלה, לומר הראש בעצמו ומנוף בעצמו, או נלי הנללה, לומר שליקת רובו או קלקו, ותורת השליקה תפורש בגזרת נפרעות. נשתה עבריות מְלִיקָה, ונגזרת כ״ל עוד נדומה מָלַג, נשאול על הסרת השער והשרעתו, ומשון מְלִיגָה משם. תמנות ונקור הלשון עי׳ תקת מרק לקמן.
v. trans., abscerpere, ungue secare (abkneipen), vel ita ut caput a corpore separetur (הֶבְדִּיל), vel ut solum modo collum infringatur (einknicken). Inde neohebr. מְלִיקָה, infractio; gemar. *v.* מָלַג, *n.* מְלִיגָה, de capillorum tonsura. LXX. *ἀποκνίζειν.*
3 *perf.*: וּמָלַק
Lev. 1, 15. 5, 8. ומלק את־ראשו

מִן

ז״ו שקומן, ולעתה רד״ק כפתח, ע״מ צֵא, הֵא, ורק נהפסק מָן, נכמו מִיָּמֵי, ולעתה נוספות נכלי דנוש. והתמנות לעתה הרח״נע ומכ״ל משנש מָנָה, ומשון נשאול [נִשְׁאַל] מן, נעצמו [נִשְׁתַּנָּה], ורקוח הוא. ולעתה חוי על־כלני, נשר חלקו עליו סעדיה ג׳יומי ואלנן־עזרא, מן הוא הנקרא נלשון פרסי תרכנגין, ונלשון ערבי מן, וכן נלשון לעז, והוא לפ״ז שם זרף מם, הנוסף מעניים יהועים, לפני נתת הנשת, עוד היום הוא, ונשקוות יהועת נשרן קדם. והשתת את חוי על־כלני, וכל נשמו עתיקי ונוזן, ונלתי נגול משנש מנם, נשר שמוסנם נם לשומות קדם, ומכוונו מרנניקת [מערנע] נרשתיהו, וכן נשפת הודו [s. *mani*], ועמוק עמוק הפשנת תוקרו ועיכו כעין הנללת, וכי נדלת ג״כ נסוד כוונתו נשף־כני ועשת־שרף, ונשלוח עפות־שרף לפנין ודר ולסיפן. עי׳ לעיל תקת נדלת.
n. m. qamez. (*patahatum*, ex sententia Qimchii, ad s. f. צֵא, הֵא, in p. מָן; c. s. מַנַּת, multis in exemplaribus מִנַּת, sine *Dages*), *man*, ab exclamatione demirantis populi: מָן הוּא (מַה־הוּא), nomina-

tum, Exod. 16, 15. 31. Quare rejicienda est *Ibn-Ezrae* et *Qimchii* opinio, qui *man* a v. מָנָה h. e. *donum* (arab. *mann-on* a v. *manna*), appellatum putant. Jam *Chavi al-Kalbi* (cui adversantur *Saadia* et *Ibn-Ezra*) manna arabicum (persice תרנגבין), intellexit, resinam illam mellis similem, quae in Arabia aliisque orientalium terrarum oris ac partibus, aestivorum potissimum mensium tempore, ante orientem solem ex foliis quarundam arborum, veluti *Tamaricis Orientalis* promanat. Pervetustum est hujus cibi divinitus Dei populo impertiti nomen, per omnes orientales populos pervulgatum ac plantis compluribus resinosis inditum. Forsitan potius in verbis his scripturae עֵינוֹ כְּעֵין הַבְּדֹלַח Num. 11, 7. etymologia vocabuli quaerenda est, ut *margaritam* (sanscr. *mani – bedolah*), deinde guttam seu resinam significet.
LXX. *τί, μάν, μάννα.*
איש אל־אחיו מן Ex. 16, 15.
את־טעמו מן Ex. 16, 31.
מלא־העמר מן Ex. 16, 33.
המאכלך מן במדבר Dt. 8, 16
עוד לבני ישראל מן Jos. 5, 12.
וימטר עליהם מן לאכל Ps. 78, 24.
הַמָּן
אכלי את־המן Ex. 16, 35.
את המן אכלו Ex. 16, 35.
בלתי אל־המן עינינו Num. 11, 6.
ירד המן עליו Num. 11, 9.
ויאכלך את־המן Dt. 8, 3.
וישבת המן ממחרת Jos. 5, 12.
וְהַמָּן
והמן כזרע־גד Num. 11, 7.
cum suff.: מִנְהָ
ומלך לא־מנעת מפיהם Neh. 9, 20.
מָנִּיד

ז״ו נויר מָן, נסופי׳ הסקען מָנִּיד, אי כלשר נכתיב מָנִּיד, וכן נתכנוס מָנִּיד, נלשך השפרעת מְנִיבָא או מְנוּבָא, ולשר נשלו נם׳ נרלש לין קפק לנלי שהיו נוספת. השכוון שכנינתי ושכין ולנן יקרא, ושוה הנשל על נלי, כלשר כנר פרשתי לעיל תקת מכין, להקל הקפוד.
n. m. (a n. מָן, c. terminatione diminutiva, Ketib: מָנִּיד, c. *He prostethico* (הַמָּנִּיד), *margaritula, gemmula*, targ. def. מְנִיבָא, syr. *ha-mniko, he-mniko*, gr. *μανιάκης, μᾶνος, μάννος* (Polyb. 2, 31.). LXX. *μανιάκης.*
definit.: וְהַמָּנִּיבָא Q'ri.
Dan. 5, 7. 16. 29. והמנוכאדי־דהבא
definit.: וְהַמְנוּכָא K'tib.
Dan. 5, 7. 16. 29. והמנוכאדי־דהבא

מִן

pron. aram., v. concord. partt.

מְנִים

subst., v. s. r. מָנָן *p.* 650.

מִנְא

פעל נלרמי, כמו מָנָה נעברי, ולפעמים נם׳, כדרך נלרמי אל כתבי קדש, וניכוני פעולי מִנְא, ומלרי כתמי

מְנָא

v. aram. (interdum מָנָה, ex more aramaismi biblici; part. pass. מְנִיא = מָנָא), sicut hebr. מָנָה, separare, discernere (ablösen, sondern), hinc: numerare, computare (syn. סָפַר, בָּסַס); *Pa.* מַנֵּי, constituere, muneri praeficere (bestimmen, einamten). LXX. *μετρεῖν; Pa. καταστῆσαι.*
3 *perf.*: מְנָה
מנה־אלהא מלכותך Dan. 5, 26.
part. pass.: מְנָא
מנא מנא תקל ופרסין Dan. 5, 25.
מנא מנה־אלהא Dan. 5, 26.
Pa-el: מַנֵּי 3 *perf.*
די מני מלכא Dan. 2, 24.
3 *perf.*: וּמַנֵּי
ומני על עבידתא Dan. 2, 49.
2 *perf.*: מַנִּיתָ
דר־מנית יתהון Dan. 3, 12.
imprt.: מַנֵּי
מני שפטין ודיינין Esr. 7, 25.
מְנַנָּן
ז״ו נלרמי, ומשון מספר [נִמְנֶה] ויזוע. נתכנוס עוד מוה אֶתְמַנְיָנוּ.
n. m. aram., numerus. LXX. *ἀριθμός.*
constr.: לְמִנְיַן
Esr. 6, 17. למנין שבטי ישראל

מְנֻדָּה

subst., v. מְנָדָה *p.* 616.

מַנְדַּע

subst., v. s. מַדַּע *p.* 475.

מָנָה

פעל כודד, ומתמנות נזור ופרוד דנר מדנר, כדוד ונדוד [וְנִבְדָּלִים], לשון, ומוה יוסף המכוון נל ספירה וכסיסה [נִסְתַּלְּנִים], כי זה התפרטות נפרדים מוגלים נמתכוננים, ומתמכוון נל סנגל ומתקף המכון נשאל על פסוק ותרינה, וכי כן לקל נזר, תקף, חזק, ותנין כוה הנפעל פעולי נמכוון ספירה, ומכנד נענין חריפה ופסוק. ודע שמנש וס מָנָה, מָנָה, מְנָה, ומתמנות כפי הכ״ל מְנֵה, ודומה לו נתפנר מָן, לקר מתנו מְנִים, או מָן, לקר מתנו מְנִים, ויסיס לין ריסיס סוד ותקוד הנפנה נהנכה מָן, ודומה לו מָן, נתלוף יזוע. ומכוון הנפנה הוה הנללה והפרנפה פרילה ונדוד [וְנִבְדָּלִים], ותנין כוה הנפנה מָן [מָן] לעיל, לומר פרילת ונדילת דנר מדנר, ווקת הנינה, ושוה נתקנוה מְנָא ומיזועה מְנִיתָא, הנללת ונפרד ומנודד, לנן שנר [הַמַּחַל], או נרניר, ונלשון סורסי מָנָא שנר, וגם קוץ־הנטול וקו־הנטור [וקיעל], וכדומה הנגה.
v. trans., avellere, desecare, separare, hinc: *numerare*, translatione facili intellectu, et *Pi.*: *decernere*, constituere, muneri

(עַל) praeficere (syn. פָּקַד, חָתַם, חָכַץ). *Ni.* numerari, c. אֶת, adnumerari. *Pu.* constitui, praefici. Scito autem, hoc a verbo (cujus radix est *mân*, cui cognatum est מָן, unde מִנִּים, et fortasse מַן, unde מִנִּים), descendere nomm. מָנָה, מָנָה, מָנָה, מָנָה, quibus omnibus inest significatio a vi primaria secandi separandive translatitia. Cognatum est etiam v. בָּן, *liquida* cum *labiali* commutata, vi ingenita *separandi* et *secernendi*, deinde *internoscendi* et *intelligendi*, unde targ. בִּינָא, def. בִּינְתָא, gem. בִּינֵי, def. בִּינְתָא, aliquid secretum, separatum, particulatim distractum (Vereinzeltes), hinc *pilus* vel *bacca*, syr. מָנָה, pilus et nervus fidium, hebr. מֵן vel מִין, filum, chorda. LXX. *ἀριθμεῖν, ἐξαριθμεῖν, λογίζεσθαι, ἐξακριβεῖν; ἀλλάσσειν, παραδιδόναι; Ni.* נִמְנָה, וְלֹא נִסְפַּר *ἀναρίθμητος; Pi. διατάττειν, ἐκτάττειν, προστάττειν, καθιστάναι, διδόναι.*
3 *perf.*: מָנָה
מי מנה עפר יעקב Num. 23, 10.
1 *perf.*: וּמָנִיתִי
ומניתי אתכם לחרב Jes. 65, 12.
part.: מוֹנֶה
מונה מספר לככבים Ps. 147, 4.
על־ידי מונה Jer. 33, 13.
inf. constr.: לִמְנוֹת
למנות את־עפר הארץ Gn. 13, 16.
למנות את־ישראל 1 Chr. 21, 1.
אמרתי למנות בעם 1 Chr. 21, 17.
בן־צרויה החל למנות 1 Chr. 27, 24.
למנות ימינו כן הודע Ps. 90, 12.
imperat.: מְנֵה
מנה את־ישראל 2 Sam. 24, 1.
3 *imperf.*: תְּמַנֶּה־
ואתה תמנה־לך 1 Reg. 20, 25.
3 *impf. pl.*: וַיְמַנּוּ
וימנו את־הכסף 2 Reg. 12, 11.
Nif-al: נִמְנָה 3 *perf.*
ואת פשעים נמנה Jes. 53, 12.
inf. constr.: לְהִמָּנוֹת
וחסרון לא־יוכל להמנות Eccl. 1, 15.
3 *imperf.*: יִמָּנֶה
גם זרעך ימנה Gn. 13, 16.
3 *imperf.*: יִמְנוּ
ולא ימנו מרב 2 Chr. 5, 6.
Pi-el: מִנָּה 3 *perf.*
מנה את־מאכלכם Dan. 1, 10.
מנה שר הסריסים Dan. 1, 11.
3 *perf. pl.*: מִנּוּ
ולילות עמל מנו־לי Job. 7, 3.
imprt. ap.: מָן
חסד ואמת מן Ps. 61, 8.
3 *imperf.*: וַיְמַן
וימן להם המלך Dan. 1, 5.
וימן ר׳ דג גדול Jon. 2, 1.
וימן י״י־אלהים קיקיון Jon. 4, 6.
וימן האלהים תולעת Jon. 4, 7.
וימן אלהים רוח קדים Jon. 4, 8.
Pu-al: מְמֻנִּים
part. pl.: *masc.*
ומהם ממנים על־הכלים 1 Chr. 9, 29.

מָנָה

ז״כ ע״מ שכח, שפח, ומשון חלק ומתן [נִתְּנָה, עס״ל], ונכלל הנפרד מכלל, לכן מתק ומרתק [מְחֻרְטָן], לומר חלק תוכל, או נחזקות תקות כמו

מסכנת תרק הפעולי׳ [הֻקְרַל] נקמון יסודי סופי׳, וזה נכון. סמון כסיסה וסניכה [נִסְתַּלְּנָן], מתמנות רקמת מתק ורקוד ומכלל [מְחֻלְּטוֹן, -וְחֻכ-דענן], וכי זה מסוד לנל סָפַר, בָּסַס, כתזר לנ״ד לך יותר מוה לנל מכס מענני. מכנד בַּיָּד, ענין הומנה נפקודה ומשמר [לְהִיפָּקֵדוֹת, נע-שתמענן], וזלוג מכוונות תרמה נפעל מענני.
v. aram. (interdum מָנָה, ex more aramaismi biblici; part. pass. מְנִיא = מָנָא), sicut hebr. מָנָה, separare, discernere (ablösen, sondern), hinc: numerare, computare (syn. סָפַר, בָּסַס); *Pa.* מַנֵּי, constituere, muneri praeficere (bestimmen, einamten). LXX. *μετρεῖν; Pa. καταστῆσαι.*
3 *perf.*: מְנָה
מנה־אלהא מלכותך Dan. 5, 26.
part. pass.: מְנָא
מנא מנא תקל ופרסין Dan. 5, 25.
מנא מנה־אלהא Dan. 5, 26.
Pa-el: מַנֵּי 3 *perf.*
די מני מלכא Dan. 2, 24.
3 *perf.*: וּמַנֵּי
ומני על עבידתא Dan. 2, 49.
2 *perf.*: מַנֵּיתָ
דר־מנית יתהון Dan. 3, 12.
imprt.: מַנֵּי
מני שפטין ודיינין Esr. 7, 25.
מְנַנָּן
ז״ו נלרמי, ומשון מספר [נִמְנֶה] ויזוע. נתכנוס עוד מוה אֶתְמַנְיָנוּ.
n. m. aram., numerus. LXX. *ἀριθμός.*
constr.: לְמִנְיַן
Esr. 6, 17. למנין שבטי ישראל

מְנֻדָּה

subst., v. מְנָדָה *p.* 616.

מַנְדַּע

subst., v. s. מַדַּע *p.* 475.

מָנָה

פעל כודד, ומתמנות נזור ופרוד דנר מדנר, כדוד ונדוד [וְנִבְדָּלִים], לשון, ומוה יוסף המכוון נל ספירה וכסיסה [נִסְתַּלְּנִים], כי זה התפרטות נפרדים מוגלים נמתכוננים, ומתמכוון נל סנגל ומתקף המכון נשאל על פסוק ותרינה, וכי כן לקל נזר, תקף, חזק, ותנין כוה הנפעל פעולי נמכוון ספירה, ומכנד נענין חריפה ופסוק. ודע שמנש וס מָנָה, מָנָה, מְנָה, ומתמנות כפי הכ״ל מְנֵה, ודומה לו נתפנר מָן, לקר מתנו מְנִים, או מָן, לקר מתנו מְנִים, ויסיס לין ריסיס סוד ותקוד הנפנה נהנכה מָן, ודומה לו מָן, נתלוף יזוע. ומכוון הנפנה הוה הנללה והפרנפה פרילה ונדוד [וְנִבְדָּלִים], ותנין כוה הנפנה מָן [מָן] לעיל, לומר פרילת ונדילת דנר מדנר, ווקת הנינה, ושוה נתקנוה מְנָא ומיזועה מְנִיתָא, הנללת ונפרד ומנודד, לנן שנר [הַמַּחַל], או נרניר, ונלשון סורסי מָנָא שנר, וגם קוץ־הנטול וקו־הנטור [וקיעל], וכדומה הנגה.
v. trans., avellere, desecare, separare, hinc: *numerare*, translatione facili intellectu, et *Pi.*: *decernere*, constituere, muneri

numerus, summa, pars, hinc *vices*, syn. hebr. מָנָה, targ. זְמַנָּן (— *Male*). At nobis singularem מָן ab radice מָנָה (= מָנַן) esse, verisimile est. LXX. ἀμνός, ἀμνάς.

pl.: מָנִים

Gn. 31, 7. 41. משכרתי עשרת מנים

מָנֶה

ז״נ, ונמנח היקיד יקוקלל ח״ס, לדעת נאון סלעזון יסודל קיוג, וסכנוי מָנִים [מיכנ], וסמוכן מין מעקל, נסכנוס מִנֵּי [מיכנ]. ויעול המעקל עי׳ לכל המפורעים.

n. m. (sing. Ez. 45, 12., ex sententia *Judae Chajug'*; pl. מָנִים), mina, pondus definitae quantitatis, quindecim vel viginti quinque (Ez. 45, 12.) vel centum siclorum (1 Reg. 10, 17. cf. 2 Paral. 9, 16.), arab. *mann-on*, syr. *manjo*, targ. מִנֵּי. LXX. μνᾶ.

*הַמָּנֶה

*המנה יהיה לכם Ez. 45, 12.

pl.: מָנִים

שלשת מנים זהב 1 Reg. 10, 17.
וכסף מנים חמשת אלפים Esr. 2, 69.
מנים אלפים ומאתים Neh. 7, 71.
וכסף מנים אלפים Neh. 7, 72.

מָנֵי

ז״נ, וסוף זעיח״ם לעלינל סו לכוכב סנעבד, ומזכש מכס, לזען סקיל לפלוני דבר לחלק ונחלס, וח״כ לפ״ז הזס סופעזע, לומר מכס וקבל [לוטס״לוכג, כע-זעימוכג], וכן ביוכי [μοῖρα], נזווי סתמנוח. ומוס זס לעלילס [ז׳יקוחלס-גחעזין], ולפיס לוס סנקנס מכיס נעבכי. קולס לדעת כז״ וכל״ק חלזון מכין, ולדעת סרח״פע לוכ סנגלע, ולדעת כ׳ מזס סכמן זס כוכב, ולפחכון סלפח.

n. m. pr. idoli vel sideris, quod superstitiose lectisterniis et libationibus a Judaeis in Babylonia extorribus colebatur, a v. מָנָה, adsignare, attribuere, hinc: attributio, μοῖρα, fortuna, deinde: Dea Fati (Schicksalsgöttin), Fortuna, arab. منا una ex tribus Dei filiis, ut fert mythologia Arabum vetusta. Alii aliter. V. *Huetius* de Gad et Meni et *I. G. Kochius* de mensa Gad et libamine Meni. LXX. ἡ Τύχη.

לַמְּנִי

והממלאים למני ממסך Jes. 65, 11.

מְנָה

פעל ל״ע כ״ל נגול, וסמוכן עכין כתיכס לאחכס [זעכחכן], וכן נעכבי בַּמְּנֹת, ונעלס מאכי סקקול וסזווי נזפפי עכס. ולע קולל זאפעזר זסזכש סעכבי נויר הזס, וגול סעכבי ין נָה, לו נָחָה, וכי כנר נסתפקו נזכש מכס סקלמוניס, ונקוסס סרל״ק.

v. inus., dare, donare, arab. *manuha*. Nisi *v. arab.* denominativum est et *n.* hebraicum, quod sequitur, a v. נָה, deduci oportet, id quod jam veteres, in his Qimchi, suspicati sunt.

מְנָחָה

ז״כ, וסמוכן מחן ומחכס [נזחכע], לכן כמו קרכן ווכח, ולפעמיס כמו מכס ומס, מחכס למלך. סנכול נגמרל מְנָחוֹת, כאלו סיקיל מְנָחָה, ונעכול זוס מזקל נקכיי, וסוככי כמו מְזֻד מן נוד, יס למספק רגליס.

n. f. (a v. מָנָה, ad s. f. מִנְחָה, pl. gem. מְנָחוֹת, tanquam a sing. f. מְנָחָה, cui subest m. מִנְחָה ad s. f. מָנָה, a vv. נוּחַ, צוּד), donum, munus, sacrificium, de libamentis potissimum; tributum, vectigal, quod provinciae domino penditur (εὐφημικῶς, δῶρα, προσφορά, ξένιον, σεμίδαλις, θυσία; θυσίασμα.

מפרי האדמה מנחה לי״י Gn. 4, 3.
מנחה לעשו אחיו Gn. 32, 14.
מנחה היא שלוחה Gn. 32, 19.
והורידו לאיש מנחה Gn. 43, 11.
קרבן מנחה לי״י Lev. 2, 1.
קרבן מנחה מאפה Lev. 2, 4.
מנחה על־המחבת Lev. 2, 5.
מנחה הוא Lev. 2, 6. 15.
וכל־מנחה אשר תאפה Lev. 7, 9.
מנחה בלולה־בשמן Lev. 7, 10.
מנחה בלולה בשמן Lev. 14, 10.
והקרבתם מנחה חדשה Lev. 23, 16.
מנחה סלת עשרון Num. 15, 4.
או לאיל תעשה מנחה Num. 15, 6.
מנחה סלת שלשה Num. 15, 9.
מנחה בלולה בשמן Nu. 28, 9. 13.
מנחה בלולה בשמן Nu. 28, 12 (bis).
בהקריבכם מנחה חדשה Nu. 28, 26.
מנחה לעגלון מלך Jud. 3, 15.
ולא־הביאו לו מנחה 1 S. 10, 27.
הסיתך בי ירח מנחה 1 S. 26, 19.
לעבדים נשאי מנחה 2 Sam. 8, 2.
לעבדים נושאי מנחה 2 Sam. 8, 6.
מגשים מנחה ועבדים 1 Rg. 5, 1.
קח בידך מנחה 2 Reg. 8, 8.
ויקח מנחה בידו 2 Reg. 8, 9.
וישב לו מנחה 2 Reg. 17, 3.
ולא־העלה מנחה 2 Reg. 17, 4.
שאו מנחה ובאו לפניו 1 Chr. 16, 29.
לדויד נשאי מנחה 1 Chr. 18, 2.
עבדים נשאי מנחה 1 Chr. 18, 6.
ויתנו כל־יהודה מנחה 2 Chr. 17, 5.

מביאים ליהושפט

מנחה 2 Chr. 17, 11.

ויתנו העמונים מנחה 2 Chr. 26, 8.
מביאים מנחה לי״י 2 Chr. 32, 23.
מנחה ישיבו Ps. 72, 10.
שאו־מנחה ובאו Ps. 96, 8.
העלית מנחה Jes. 57, 6.
מעלה מנחה דם־חזיר Jes. 66, 3.
מכל הגוים מנחה לי״י Jes. 66, 20.
ומקטיר מנחה Jer. 33, 18.
מנחה מתת ידו Ez. 46, 5.
לאיל יעשה מנחה Ez. 46, 7.
הסלת מנחה Ez. 46, 14.
מנחה למלך ירב Hos. 10, 6.
הכרת מנחה ונסך Joel 1, 9.
מבית אלהיכם מנחה Joel 1, 13.
מנחה ונסך לי״י Joel 2, 14.
ומגיש מנחה לי״י Mal. 2, 12.
והיו לי״י מגישי מנחה Mal. 3, 3.

וּמְנָחָה

ועלה ומנחה Ex. 30, 9.
ומנחה בלולה בשמן Lev. 9, 4.
עלה ומנחה זבח Lev. 23, 37.
עולה ומנחה Jos. 22, 23.
מידנו עלה ומנחה Jud. 13, 23.
ספרים ומנחה 2 Reg. 20, 12.
זבח ומנחה לא חפצת Ps. 40, 7.
ועבדו זבח ומנחה Jes. 19, 21.
ומנחה אל־חזקיהו Jes. 39, 1.
וכי יעלו עלה ומנחה Jer. 14, 12.
עלה וזבח ומנחה Jer. 17, 26.
ומנחה ולבונה בידם Jer. 41, 5.
ומנחה איפה לפר Ez. 45, 24.
ומנחה איפה לאיל Ez. 46, 5.
ומנחה תעשה עליו Ez. 46, 14.
ישיבית זבח ומנחה Dan. 9, 27.
הזבחים ומנחה הנשתם Am. 5, 25.
ומנחה לא־ארצה Mal. 1, 10.
ומנחה טהורה Mal. 1, 11.

הַמְּנָחָה

ותעבר המנחה על־פניו Gn. 32, 22.
האנשים את־המנחה Gn. 43, 15.
ויכינו את־המנחה Gn. 43, 25.
ויביאו לו את־המנחה Gn. 43, 26.
את־העלה ואת־המנחה Ex. 40, 29.
והנותרת מן־המנחה Lev. 2, 3. 10.
והבאת את־המנחה Lev. 2, 8.
מן־המנחה את־אזכרתה Lev. 2, 9.
המנחה אשר תקריבו לי״י Lev. 2, 11.
ואת תורת המנחה Lev. 6, 7.
מסלת המנחה ומשמנה Lev. 6, 8.
אשר על־המנחה Lev. 6, 8.
ויקרב את־המנחה Lev. 9, 17.
קחו את־המנחה Lev. 10, 12.
ואת־המנחה המזבחה Lev. 14, 20.
עלה על־המנחה Lev. 14, 31.
והניף את־המנחה Num. 5, 25.
וקמץ הכהן מן־המנחה Nu. 5, 26.
ויקרב את־המנחה לעגלון Jud. 3, 17.
להקריב את־המנחה Jud. 3, 18.
נשאי המנחה Jud. 3, 18.
גדי העזים ואת־המנחה Jud. 13, 19.
העלה ואת־המנחה 1 Reg. 8, 64 (bis).
עד לעלות המנחה 1 Reg. 18, 29.
ויהי בעלות המנחה 1 Rg. 18, 36.
כעלות המנחה 2 Reg. 3, 20.
העלה ואת־המנחה 2 Chr. 7, 7.
המנחה הלבונה והכלים Neh. 13, 5.
את־המנחה והלבונה Neh. 13, 9.
המנחה בכלי טהור Jes. 66, 20.
המנחה והחטאת Ez. 44, 29.
החטאת ואת־המנחה Ez. 45, 17.
תהיה המנחה איפה Ez. 46, 11.
את־הכבש ואת־המנחה Ez. 46, 15.
אשר יאפו את־המנחה Ez. 46, 20.
והבאתם את־המנחה Mal. 1, 13.
פנות אל־המנחה Mal. 2, 13.

וְהַמְּנָחָה

והמנחה והחטאת Ez. 42, 13.
והמנחה והנסך Ez. 45, 17.

בְּמִנְחָה

ובת־צור במנחה Ps. 45, 13.
לא העבדתיך במנחה Jes. 43, 23.

בַּמִּנְחָה

אכפרה פניו במנחה Gn. 32, 21.

וּבְמִנְחָה

בזבח ובמנחה 1 Sam. 3, 14.

בְּמִנְחָה

והיתה לכהן כמנחה Lev. 5, 13.

וְכַמִּנְחָה

וכמנחה וכשמן Ez. 45, 25.

לַמְּנָחָה

התורה לעלה למנחה Lev. 7, 37.
והחטים למנחה הכל 1 Chr. 21, 23.

לְמִנְחָה

בלול בשמן למנחה Lev. 14, 21.
בלולה בשמן למנחה Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
האפה סלת למנחה Num. 28, 5.
לעולה למנחה ולזבח Jos. 22, 29.
למנחה ולרקיקי 1 Chr. 23, 29.
למנחה ולעולה Ez. 45, 15.

constr.: מִנְחַת

ואם־מנחת מרחשת Lev. 2, 7.
תקריב מנחת בכורים Lev. 2, 14.
תקריב את מנחת בכוריך Lev. 2, 14.
סלת מנחת תמיד Lev. 6, 13.
תפיני מנחת פתים Lev. 6, 14.
וכל־מנחת כהן Lev. 6, 16.

מְנוּחָה

ז״נ, ונמנח סך נככוי מִנִּים, וח״כ מן מכס, וכן פרעו הרל״ק, וסמוכן מסכר ומכין סך וסכוס [נאסל, וומעע], כן לרח״ע ולרב״י ולכל״ק. קולס לפי דעתי היקיד מָן, מזכש נָחָה נדומס לל מָנָה, ומפתור דנר הכפרד ומנודד [עסייל], לכן נהאזל על פעס.

n. m. pluralet. (מִנִּים, a v. מָנָה),

Num. 5, 15. מִנְחַת קְנָאוֹת הִוא
Num. 5, 15. מִנְחַת זִכָּרוֹן
Num. 5, 18. מִנְחַת הַזִּכָּרוֹן
Num. 5, 18. מִנְחַת קְנָאוֹת הִוא
Num. 5, 25. מִנְחַת הַקְּנָאוֹת
1 Sam. 2, 17. הָאֲנָשִׁים אֶת מִנְחַת יְיָ
1 Sam. 2, 29. כָּל־מִנְחַת יִשְׂרָאֵל
2 Reg. 16, 15. וְאֵת־מִנְחַת הָעֶרֶב
Ps. 141, 2. מִנְחַת־עָרֶב
Jes. 1, 13. הָבִיא מִנְחַת־שָׁוְא
Mal. 3, 4. וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת
Dan. 9, 21. כְּעֵת מִנְחַת־עָרֶב
constr.: וּמִנְחָת
Num. 5, 16. וּמִנְחַת הַתָּמִיד
Neh. 10, 34. וּמִנְחַת הַתָּמִיד
constr.: בְּמִנְחָת
Num. 28, 8. כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וְכִנְסָכוֹ
constr.: וּבְמִנְחָת
Esr. 9, 5. וּבְמִנְחַת הָעֶרֶב
constr.: כְּמִנְחָת
Ex. 29, 41. כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וְכִנְסָכָהּ
constr.: לְמִנְחָת
Esr. 9, 4. עַד לְמִנְחַת הָעָרֶב
cum suff.: מִנְחָתִי
Gn. 33, 10. וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי
Jud. 6, 18. וְהוֹצֵאתִי אֶת־מִנְחָתִי
Zeph. 3, 10. יוֹבִלוּן מִנְחָתָי
cum suff.: וּבְמִנְחָתִי
1 Sam. 2, 29. בִּזְבְחִי וּבְמִנְחָתִי
cum suff.: מִנְחָתְךָ
Lev. 2, 13. וְכָל־קָרְבַּן מִנְחָתְךָ *p.*
cum suff.: מִנְחָתֶךָ
Lev. 2, 13. מֵעַל מִנְחָתֶךָ
cum suff.: מִנְחָתוֹ
Gn. 4, 4. אֶל־הֶבֶל וְאֶל־מִנְחָתוֹ
Gn. 4, 5. וְאֶל־קַיִן וְאֶל־מִנְחָתוֹ
Num. 6, 17. אֶת־מִנְחָתוֹ וְאֶת־נִסְכּוֹ
1 Reg. 10, 25. מְבִיאִים אִישׁ מִנְחָתוֹ
2 Reg. 16, 13. עֹלָתוֹ וְאֶת־מִנְחָתוֹ
2 Rg. 16, 15. עֹלַת הַמֶּלֶךְ וְאֶת־מִנְחַת
2 Chr. 9, 24. מְבִיאִים אִישׁ מִנְחָתוֹ
cum suff.: וּמִנְחָתוֹ
Lev. 23, 13. וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
Num. 8, 8. וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת
Nu. 15, 24. וּמִנְחָתוֹ וְנִסְכּוֹ כַּמִּשְׁפָּט
Num. 28, 31. וּמִנְחָתוֹ תַּעֲשׂוּ
cum suff.: מִנְחָתָהּ
Nu. 29, 16. 22. 25. 34. מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ
Num. 29, 31. מִנְחָתָהּ וְנִסְכֶּיהָ
cum suff.: וּמִנְחָתָהּ
Num. 29, 6. עֹלַת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ
Nu. 29, 6. וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
Nu. 29, 11. 19. וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם
Num. 29, 28. 38. וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ
cnm suff.: מִנְחָתָם
Num. 16, 15. אַל־תֵּפֶן אֶל־מִנְחָתָם
Num. 18, 9. קָרְבָּנָם לְכָל־מִנְחָתָם
Num. 29, 24. 37. מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
cum suff.: וּמִנְחָתָם
Lev. 23, 18. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
Num. 6, 15. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
Num. 7, 87. שְׁנֵים עָשָׂר וּמִנְחָתָם
Nu. 28, 20. 28. 29, 3. 9. 14 וּמִנְחָתָם סֹלֶת
Nu. 29, 18. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
21. 27. 30. 33.
2 Reg. 16, 15. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
pl. c. suff.: מִנְחֹתֶיךָ *p.*
Ps. 20, 4. יִזְכֹּר כָּל־מִנְחֹתֶיךָ
pl. c. suff.: וּמִנְחֹתֵיכֶם
Am. 5, 22. וּמִנְחֹתֵיכֶם לֹא אִרְצֶה
pl. c. suff.: וְלִמְנָחֹתֵיכֶם
Nu. 29, 39. לְעֹלֹתֵיכֶם וְלִמְנָחֹתֵיכֶם

מְנַח

נִזְכְּרִי כְּמוֹ נִמְנֵיתִי, נִלְּי הִפְעִיל סְמִכּוּן.

n. f. aram., ab hebraico non diversum. LXX. *μανάά.*

וּמְנַחָה

Dan. 2, 46. וּמִנְחָה וְנִיחֹחִין
pl. c. suff.: וּמִנְחָתְהוֹן
Esr. 7, 17. וּמִנְחָתְהוֹן וְנִסְכֵּיהוֹן

מִנְיָ

שֵׁע״פ לְמִקּוֹם וְפֶלֶג נִמְצָן אַרְמִינִים, כִּשְׁמוֹת אַרְצָם, תִּגַּרְמָה לְפַלְכִּים שָׁם, וּמִתְּכֻנָּם סִפְתִּיקוּ חִוּרְמִירָץ, וּמִתְּכֻנָּם הַסּוֹרִיי אַרְמַנָּא, וּוֹם שָׁם הַלָּקַח נִכְלַל, וּנְמַלְּנוּ נִלְמַד שָׁם מִקּוֹם כּוֹשׁ [*Μυνάς*], לְדַעַת יוֹסֵף הַכֹּהֵן נִקְדְּמוֹנִיוֹת ל׳ ג׳ ס׳ ו׳, וּמִפְּנֵי לְמַ״כ לְפ״ו הַכְּלָל. וְשָׁם הַמִּשְׁוָק נִכְנַס מוֹשָׁב אַרְמַנְיָא, נִתּוֹסֶפֶת לְמַרְס שָׁם כּוֹלֵל, וּמוֹשָׁב נִתְּסוֹס לְמַרְסִיכִי אַרְמַנְיָה. עַי׳ לְמַרְטַ.

n. pr. regionis Armenicae, sicut אַרְמַת תִּגַּרְמָה (*Μυνάς*, Josef. Archaeol. 1, 3. §. 6.). Inde et totius terrae nomen אַרְמִנְיָא, addito nomine generali, cujus forma abbreviata est אַרְמִנְיָה, Armenia. Propterea paraphrastes vertit: חִוּרְמִירָץ et Syrus: אַרְמַנָּא, quia ex provinciae nomine deinceps nomen terrae factum est.

Jer. 51, 27. אַרְרֻט מִנִּי וְאַשְׁכְּנַז
Ps. 45, 9. *מִן־הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי

מִנִּי

pro מִנִּים, *v. s. r.* מָנַן *p.* 622.

מִנְלָה

et inf.: נְגֹלֹת, *v. s. r.* נָגַלְ *p.* 711.

מָנַן

לְשׁוֹן בֵּן, פַּלְ״ע כַּ״ף נִגְזַר מִנִּים, וְסוֹגֵן הַשֵּׁרֶשׁ מִסְגַּת הַדְּגוּשׁ נִשְׁמַר, לָכֵן שָׁם נִדְקוּ דַּנְיֵי סַעֲדִים לְנַפֵּיוּתִי, שֶׁהַשֵּׁם נִמְשַׁךְ מִנִּים, לְשׁוֹן מִיכִי מִכְלֵי הַכְּנוּן, הַשֵּׁרֶשׁ יָעוּף וְיִכְּנוּ. וּמִן הַלָּקַח שֶׁהַקְּדוּמִים לֹא זָעֲמוּהוּ, לְמַ״כ שֶׁהֵלִיד נִלְמַד שֶׁמִּשְׁעָלָה. וְיֵשׁ לִיזַּן שֶׁיֵּשׁ מוּכָנוּ נִדּוּמָה לְמַ״כ, עַי׳ עוֹד הַשֵּׁם.

h. e. מָנַן, *v. inus.* (unde מִנִּים, dagesato *Nun*), quocum confertur arab. *manna*. At si verum est id quod *Saadja* dicit, מִנִּים pro מִינִים de variis instrumentorum *generibus* dici, concidit haec radix, quam nec veteres agnoverunt.

מִנִּים

שֵׁ״ן, וְלָךְ הַשְׁוָעָה כְּכוֹי, וְסוֹגֵן כְּמוֹ מִכְלֵי הַכְּנוּרִית, לוֹמַר קוֹ וְיֵקַר [וְקִישְׁעָן], וְתִקְּוֹתוֹ שָׁעַר, דַּבֵּר נִגְדַּל וְכִנּוֹדֵד, וְלְמַ״כ זִכְרִי יְקִידֵי מָנַן, וּוֹם יִקְּנוּ. לְדַעַת סַעֲדִים וְכִיכִי הִסְקְדְּמוּכִים בְּאֵר מִינִים, לוֹמַר מִיכִי כְּלֵי הַכְּנוּן, וְלְמַ״כ לְיֵשׁ לְכָלָן, וְהַדְּגוּשׁ וֹר, וְגַם נִלְמַד הִסְתַּבֵּל לְהַמְשִׁךְ, שֶׁנִּרְאֶה לְשֵׁם כְּלֵי כְּנוּן כְּמוֹ עוּגַב, וְשִׁעֲבַד זֹם גַּם הַמְכוּן קִיסֵּם וּמִינִים וֹר, כִּי זֹם דַּבֵּר כּוֹלֵל לְכָל כְּלֵי כְּנוּן. וְלוּלֵא דִּמְסְתַּפְּכִי הָיִיתִי קוֹמֵר לוֹמַר דְּעַתִּי, שֶׁהַשֵּׁם יֵשׁ מִדְּמוּכָתוֹ, וְסוֹגֵן נִמְר מִנִּים, לָכֵן הַדְּגוּשׁ עִ׳ נִלְמַד הַעֵין, וְסוֹגֵן שֵׁם כְּלֵי הַכְּנוּן מִכְּוֹעֵם קוֹלוֹ, כְּמוֹ עוּגַב מִן עִנַּג, וְלְמַ״כ שֶׁכְּוֹעֵם כְּעֵם.

n. m. pluralet. (a sing. מֵן), res avulsa, separata, separatim, seorsum posita (etwas Vereinzeltes, Isolirtes), hinc sicut syriacum *meno*, *mento* (*Ψ.* 33, 2. = בְּנֵוֹר; 150, 4. = מְנִים; Marc. 12, 42. = *λεπτόν*), chorda, nervus, *fides*. *Saadja* et complures veterum, tanquam מִינִים, generaliter de instrumentis musicis dictum putant. At nobis contextus nomen certi cujusdam instrumenti, sicut תֹּף, עוּגָב, requirere videtur; quare neque haec neque illa interpretatio nobis arridet. Fortasse מִנִּים singulariter pro מִנְעִים dicitur de instrumento quodam musico, propter soni suavitatem, a v. מָנַם, sicut עָגַב. LXX. *χορδή*.

בִּמְנִּים
Ps. 150, 4. הַלְלוּהוּ בְמִנִּים וְעוּגָב

*מִנֵּי
Ps. 45, 9. *הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי

מָנַע

פַּעַל כּוֹדֵד וְסַעֲתִיד יִמְנַע, וְסוֹגֵן עֲנִיִּים וְכֵלִיּוֹת [כּוֹרִיקְסַבְּלַעַן, סַעֲמַעַן], כְּכָל כּוֹפֵן הַסְּגֹלֶת שֶׁל עֲנִיִּים, וְכִנְפַעַל סְפַעוֹלִי מוֹם. נִתְּכוּס סְפַעַל לְכוֹם, וְנִסְפַּח רְכִנִּית מוֹם נִמְנַע, הִסּוֹפֵלַח וְלִי־קְפַּד וְיִקּוֹק, וְכֵן שֶׁם מְנִיעִים, מְנֻעִים, וְסוֹפַעַת מְנִיעָה. וְזַעַר לְקוֹר הַשֵּׁרֶשׁ סַעֲמַנוּת פְּרַנְיָא, נִדּוֹמֶה לְכָל נָא, זַעַר הִכּוֹסֵף מִמְּכוּ הַנָּא, וְנִתְּכַּוֵּן כִּי, כִּי הַמְּכוּן שֶׁל שְׁלִילָה וְמִיכִּים, נִדְמִיוֹן לְכָל מִ״שׁ הַפְּתִי עֵרֶב, כְּזַעַר תְּקִיפָה לְכָל מִ״שׁ לְעִיל.

v. trans. comp. (impf. יִמְנַע), retinere, inhibere, cohibere, prohibere, arcere. *Ni.* pass.; part. נִמְנָע rab., *impossibile* (syn. מִתְּפַלֵּא, אִי אֶפְשָׁרִי). Radix est מָנַן, *nagh* (cogn. נָגַא, unde *Hi.* הֵנִיא), negare. LXX. *κωλύειν*, *ἀποκωλύειν*, *ἀποστρέφειν*, *ἀφαιρεῖν*, *ἐξαίρειν*, *στερεῖν*; *ἀνέχειν*, *ἀπέχειν*; *κρύπτειν*; *ὑστερεῖν*, *ἀφυστερεῖν*, *διαλείπειν*; *ἐκκλίνειν*; *Ni. ἐκνέειν*.

Gn. 30, 2. מָנַע מִמְּךָ פְּרִי־בָטֶן
3 perf. c. s.: מָנָעַנִי
1 Sam. 25, 34. מִנַּעֲנִי מֵהָרַע אֹתָךְ
3 perf. c. suff.: מְנָעָךְ
Num. 24, 11. מִנָּעֲךָ יְיָ מִכָּבוֹד
1 S. 25, 26. מִנָּעֲךָ יְיָ מִבּוֹא בְּדָמִים
2 perf.: מָנַעְתָּ
Neh. 9, 20. וּמָן לֹא־מָנַעְתָּ מִפִּיהֶם
Ps. 21, 3. בִּלֹּא־מָנַעְתָּ סֶלָה
1 perf.: מָנַעְתִּי
1 Reg. 20, 7. וְלֹא מָנַעְתִּי מִמֶּנּוּ
Eccl. 2. 10. לֹא־מָנַעְתִּי אֶת־לִבִּי
Am. 4, 7. מָנַעְתִּי מִכֶּם אֶת־הַגֶּשֶׁם
3 perf. pl.: מָנְעוּ
Jer. 5, 25. מִנְעוּ הַטּוֹב מִכֶּם
part.: מֹנֵעַ
Prv. 11, 26. מֹנֵעַ בַּר יִקַּבְהוּ לְאוֹם
Jer. 48, 10. וְאָרוּר מֹנֵעַ חַרְבּוֹ מִדָּם
imprt.: מְנַע
Prv. 4, 15. מְנַע רַגְלְךָ מִנְּתִיבָתָם
imprt. fem.: מִנְעִי *sg.*
Jer. 2, 25. מִנְעִי רַגְלֵךְ מִיחֵף
Jer. 31, 16 מִנְעִי קוֹלֵךְ מִבֶּכִי
1 imperf.: אֶמְנַע
Job. 31, 16. אִם־אֶמְנַע מֵחֵפֶץ דַּלִּים
Jer. 42, 4. לֹא־אֶמְנַע מִכֶּם דָּבָר
1 imperf: וָאֶמְנַע
Ez. 31, 15. וָאֶמְנַע נְהָרוֹתֶיהָ

2 *imperf.:* תִּמְנַע
Prv. 3, 27. אַל־תִּמְנַע טוֹב מִבְּעָלָיו
Prv. 23, 13. אַל־תִּמְנַע מִנַּעַר מוּסָר
Prv. 30, 7. אַל־תִּמְנַע מִמֶּנִּי בְּטֶרֶם
Job. 22, 7. וּמֹרֵעַ תִּמְנַע־לָחֶם
3 imperf.: יִמְנַע־
Ps. 84, 12. יְיָ לֹא יִמְנַע־טוֹב
3 imperf.: יְמַנְּעֵנִי
2 Sam. 13, 13. כִּי לֹא יִמְנָעֵנִי מִמֶּךָּ
3 impf. c. suff.: וַיְמַנְּעֶנָּה
Job. 20, 13. וַיִּמְנָעֶנָּה בְּתוֹךְ חִכּוֹ
Nif-al: נִמְנַע *1 perf.*
Joel 1, 13. כִּי נִמְנַע מִבֵּית אֱלֹהֵיכֶם
2 imperf.: תִּמָּנַע
Nu. 22, 16. אַל־נָא תִּמָּנַע מֵהֲלֹךְ אֵלָי
3 imperf.: וַיִּמָּנַע
Job. 38, 15. וּמִנְעַ מְרֻשָּׁעִים אוֹרָם
3 impf. pl.: וַיִּמָּנְעוּ
Jer. 3, 3. וּמִנְעוּ רְבִבִים

מְנַעֲנִעִים

sbst., v. s. r. נוּעַ *p.* 692.

מְנַקִּית

sbst., v. s. r. נָקָה *p.* 728.

מַס

sbst., v. s. r. מָסַס *p.* 650.

מַס

ז״ו, וְסִרְבּוּי מְשָׁרִים, וְסוֹגֵן מִתָּן וְתַעֲרוֹכ [נַעֲנַע], מִיכִי וְזַכַר וְתַקְנַע [לְמַ״כ], וְכָל וֹם נִתְּמַנּוּת, וְזוֹם מִתָּן וְזַכַר לְזַלִּיעַ [עֲרִיבוּע], הֵן נִכְסַף הֵן נִקְנִיכִיס, וְזַם-עֲבַד סִלּוֹן שֵׁם סִכְּתָן לְזַלִּיעַ ע״י עֲנוֹתַם נָגוּף [סַרְאֲסַכְּרִיעֲנַסְע], וְכָכָל מְקוֹם שֵׁם הוֹזֵק מִכְּסַף וְתַכַּם, וְכִנְּלַל מִן מִכְּס [מִן כֶּסֶם], שֶׁהוֹזֵק דַּבֵּר קְלוֹנ בְּמִסְפַּר מִסְכּוֹכ וְסִעוֹבֵר. וְזַעַר לְקוֹר הַשֵּׁרֶשׁ דַּע לְךָ קוֹכֵץ לְסוֹנ, שֶׁזִּיכּוֹ הִקְנִיר מִן מֶכֶס, שֶׁהַשּׁוֹ מֶכֶס, וְגַם עִנְיַן מִ״סְסִ לִין נוֹ, כִּי הַשֵּׁם רְקִי וְעִתִּיקִי בְּמִכּוּן שֶׁלּוֹ וְכָכָל שְׁפַת עֶרֶב, הִסְתַּלְּקוּת רְבוּת, הֵן בְּזִכּוּךְ נַעֲשׂוּ הֵן נִקְנוּי הַשִּׁכּוּךְ, ד״ם כִּיוֹכִי וְגַכְמִכִי וְכִדּוֹמֶה gr. *μισθ-ος, μοῖτ-ος*; goth. *mizdo*] [isl. *muta*; dt. Mauth; ahd. *matu*; וְהִתְּמוּנוֹת כָּל מֶכֶס נִדּוֹמֶה לְכָל מֵד לְעִיל, הִכּוֹן שֶׁלּוֹ, וְלְמַ״כ עֲכִיכוּ קְנִיכִיס וְיַעוּד וּמְדִידִים, וְהִקְנִיס הִנְקַכְּס מִן מֶכֶס, לְזוֹמֵר מִסָּה, כְּזַעַר תְּקִיפָה לְקֹמֶן.

n. m. (pl. מִסִּים), donum, munus; merces, pretium; tributum, vectigal; מַס עֹבֵד, tributum, quod non nummis, sed opere tributario (Frohndienst) solvitur. Differunt autem מַס et מֶכֶס, quorum hoc *mensura*, illud *numero* vel summâ definitur. Errant igitur magnopere, qui hoc nomen ex n. מֶכֶס (a v. מָסַס, vi numerandi computandive) correptum esse putant. Quin potius hoc n. in linguis prope omnibus invenitur, et retento et demto sibilo. Similia complura repraesentat textus *rabinicus*. Radix est autem מָסַס, cui aequale est מָדַד inde emollitum, vi *metiendi*, unde מַס, res, quae metiendo definitur; *f.* מִסָּה (מָסַס). LXX. *φόρος*, *προνομή*, *ἥττημα*; מֶכֶס, *ὑπόφορος*, *ὑπήκοος*, *φορολόγητος*; עֹבֵד מֶכֶס, *γεωργός*.

1 Reg. 5, 27. וַיַּעַל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַס
Esth. 10, 1. מַס עַל־הָאָרֶץ

דָּמֶס *p.* דָּמַס
2 Sam. 20, 24. ואדרם על־המס
1 Reg. 4, 6. בן־עבדא על־המס
1 Reg. 5, 27. ויהי המס
1 Reg. 5, 28. ואדנירם על־המס
1 Reg. 9, 15. וזה דבר־המס
1 Reg. 12, 18. אדרם אשר על־המס
2 Chr. 10, 18. הדרם אשר על־המס

לְמַס
Gn. 49, 15. ויהי למס עבד
Jos. 16, 10. ויהי למס־עבד
1 Reg. 9, 21. ויעלם שלמה למס־עבד
2 Chr. 8, 8. ויעלם שלמה למס

לָמַס
Dt. 20, 11. יהיו לך למס ועבדוך
Jos. 17, 13. ויתנו את־הכנעני למס
Jud. 1, 28. וישם את־הכנעני למס
Jud. 1, 30. הכנעני בקרבו ויהיו למס
Jud. 1, 33. היו להם למס
Jud. 1, 35. ויהיו למס
Prv. 12, 24. ורמיה תהיה למס
Jes. 31, 8. ובחוריו למס יהיו
Thr. 1, 1. היתה למס

pl.: מְסִים
Ex. 1, 11. וישימו עליו שרי מסים

מָסָּה
ז"נ, גויר מֵס הוכרי, ומסמך מַסָּת [מעסקונו, נַסָּת-לונו], כי תזכה מֵס [מעסס-נן], לכן קק קנוב ומונגל, לפ פקות ולפ יתר, וכן מַסָּא, סידועס מַסְתָּא, נתקנוס, ולפעמים מַסְתָּיָא. ולפי מעתיקוסו התוכנים כתעמיי נעברי עתות, לכן נקראי מַסָּת מסמך כתעמיי.
n. f. (a m. מַס, c. מַסָּת), mensura, pars metiendo definita; ar. מַסָּת (=בְּמַסָּת *adv.*, pro portione (nach Massgabe), hebraicum autem vim adverbii non habet. LXX *ἰσχύειν.*
constr.: מַסַּת
Dt. 16, 10. מסת נדבת ידך

מַסַּד
subst., v. s. r. סָדַד *p.* 757.

מִסְדְּרוֹן
subst., v. s. r. סָדַר *p.* 756.

מָסָּה
פעל נוסד, ומכוון כמו מַס לקמן, מקמוק ומסמוס [נתרפליעסתן, -נע-סתן], ומכוסף הַמְסָה, יונפ ויזוע, ונפלפ נתעבי מתנו הַמְסִיו, ע"ל לשון תרמית, כלומר תזיג כ' יסודס קיוג, וקלוי תתעיל הֶמֶס. לוגם קתם תזכה מן מסס, שלפ כתעת תל"ק, שהכיוו קתת מסס. נתקנוס תפעל סוס לנוב.
v. intr., sicut מַס, diffluere, liquefieri, liquescere, aram. מְסָא; *Hi.* liquefacere, dissolvere; perf. pl. הִמְסִיו (= הִמְסוּ), more aramaico, uti observat jam *Juda Chajug'*; 3 impf. f. תֶּמֶס (divers. a *n.* הֶמֶס, cui subest *v.* מָסַס, non מָסָה, ut vult Qimchi). LXX. *Hi.* *τήκειν, ἐκτήκειν, βρέχειν, μεθιστάναι.*
Hif-il: הִמְסָה
3 *perf. pl.:* הִמְסִיו
Jos. 14, 8. המסיו את־לב העם
1 *imperf.:* אֶמְסָה
Ps. 6, 7. ערשי אמסה
2 *impf. ap.:* תֶּמֶס
Ps. 39, 12. ותמס כעש חמודו
3 *impf. c. s.:* יַמְסֵם
Ps. 147, 18. ישלח דברו וימסם

מַסָּה
subst., v. s. r. נָסָה *p.* 712.

מַסּוֹת
subst., v. s. r. סָוָה *p.* 757.

מַסָּח
subst., v. s. r. נָסַח *p.* 712.

מָסָךְ
פעל נוסד, ומכוון מוגם ועכוב [מיזען], ותמוכם ככה זלו מָזַג לעיל דף ת"ל, ומתעכוכם תמים עם היין תסתלל על תעכוכם ונלכול נכלנ. ולעת לכן-גכלף שהזם מְסִכָּה מוס סיג ועפל. ולתכ לתקוב וזווי תזכה תלפ ילוע מן מוג.
vrb. trans., sicut מָזַג, miscere, veluti vinum aqua, potum lacrimis; confundere, veluti animos, de supplicio divino. Errat *Ibn-'Ganah*, qui n. מְסִכָּה hoc a verbo deducit. LXX. *κιρνᾶν, κεραννύειν.*
3 *perf.:* מָסְכוּ
Es. 19, 14. רוח מסך בקרבה
3 *perf. fem.:* מָסְכָה
Prv. 9, 2. מסכה יינה
1 *perf.:* מָסַכְתִּי *p.*
Ps. 102, 10. ושקוי בבכי מסכתי
Prv. 9, 5. ושתו ביין מסכתי
inf. constr.: לְמָסְכָּ
Jes. 5, 22. למסך שכר

מֶסֶךְ
ז"נ, ומכוון כמו מָזֶג לעיל, לומר יין מעורב כמים לו מתוכל נתכלין [וויכץ-ווין]. נזפס נכנית תזמות מְסִיכָה, חֲמֶסֶךְ וכדומס.
n. m., sicut מָזֶג, vinum aqua mixtum vel aromatis conditum. LXX. *κέρασμα.*
Ps. 75, 9. ויין חמר מלא מסך מְמָסָךְ
ז"נ נדומס לפ מסך, וכ"ל זסוף מוסנע, כדרך תזמקל.
n. m. abstr., mixtio, deinde vinum aqua mixtum vel conditum (gem. קוֹנְדִיטוֹן). LXX. *κέρασμα, πότος.*
Prv. 23, 30. לבאים לחקור ממסך
Jes. 65, 11. והממלאים למני ממסך

מֶסֶךְ
sbst., v. s. r. סָכַךְ *p.* 764.

מִסְכָּה
sbst., v. s. r. סָכַךְ *p.* 764.

מַסֵּכָה
פעל נוסד, ומכוון מנוע ומקמוק [נתרפליעסתן], ונפלפ ג"כ נזפתי ערב נתכוון כוס, כלומר תקפ נלוף תזרזיס נסוף תספר. ומוס תכפעל נָסַךְ, נתפסק נָסַךְ, ומתעיל יַסֵּךְ, ומתקור הִסֵּךְ, וסתתוכות יִסָּאֲכוּ כמו יַסְּכוּ, כילוע נתקוף. מקור תקל מָסֹךְ. תסזקלות נכנות כמו לפל מוג.
v. trans. (inf. מָסֹךְ), diffluere, liquefieri (syn. מוּג), cujus verbi similia etiam ceterae linguae exhibent, uti in calce hujus libri demonstrabitur. *Ni.* נִמְסַךְ, in p. נִמְסָךְ, impf. יִמָּסֵךְ, inf. הִמָּסֵךְ, 3 pl. impf. יִמָּאֲסוּ = יִמָּסְכוּ. LXX. *πτοεῖν, δειλιᾶν, δειλιαίνειν, ἡττᾶν, φεύγειν, ἐξίστασθαι, καταβαίνειν; Ni.* *τήκειν, βρέχειν, σαλεύειν, ἐξουθενοῦν; Pi.* מִסֵּךְ, *θραύεσθαι, θρανσμός; Hi.* הֵמֵס, *ἀφιστάναι.*
inf. constr.: בְּמִסַּ כמסס נסס
Jes. 10, 18.
3 *perf.:* נָמַס ונמס כל־לב
Ez. 21, 12.
3 *perf.:* וְנָמַס *p.*
Ex. 16, 21. וחם השמש ונמס
Ps. 112, 10. יחרק ונמס
3 *perf. pl.:* נָמַסּוּ
Ps. 97, 5. הרים כדונג נמסו
3 *perf. pl.:* וְנָמַסּוּ
Jes. 34, 3. ונמסו הרים מדמם
Mich. 1, 4. ונמסו ההרים תחתיו
part. m.: נָמֵס
Ps. 22, 15. נמס בתוך מעי
Nah. 2, 11. ולב נמס
part. m.: וְנָמֵס *p.*
1 S. 15, 9. וכל־המלאכה נמבזה ונמס
inf. constr.: הָמֵס
2 S. 17, 10. כלב האריה המס ימס
inf. constr.: בְּהָמֵס
Ps. 68, 3. כהמס דונג מפני־אש
3 *imperf.:* יִמַּס
Dt. 20, 8. ולא ימס את־לבב אחיו
Jes. 19, 1. ימס בקרבו
3 *perf.:* יִמַּס *p.*
2 S. 17, 10. כלב האריה המס ימס
Jes. 13, 7. וכל־לבב אנוש ימס
3 *imperf.:* וַיִּמַּס
Jos. 2, 11. ונשמע וימס לבבנו
Jos. 5, 1. וימס לבבם ולא־היה בם
Jos. 7, 5. וימס לבב־העם ויהי למים
3 *imperf.:* *וַיִּמְאַס
Job. 7, 5. *ערוי רגע וימאס
3 *impf. pl.:* וַיִּמַּסּוּ
Jud. 15, 14. וימסו אסוריו מעל ידיו
3 *pl.:* *יִמְאָסוּ
Ps. 58, 8. *ימאסו כמו־מים
Hif-il: הֶמֵס
3 *perf. pl.:* הֵמַסּוּ
Dt. 1, 28. אחינו המסו את־לבבנו מֵס
ז"נ ע"מ מֵם, ומכוון מנ-לכ ונפל-פקד וכמה כוס [נתרפליעסתן, קליינסוטפי-נפל], ומתפרזים תרכיזו נפכוס תפלפ זסוסף, ומסס כ' יונס שפכזו כפעל.
n. m. (ad s. f. מֵס), liquefactus, dissolutus; trop. animo fractus et demissus. *R. Jona* verbaliter hoc nomen interpretatur. LXX. *ἀπέπειν.*
*לְמַס
Job. 6, 14. *למס מרעהו חסד

תֶּמֶס
ז"נ תזכה מסס, ומכוון תמסמס ומקמוק [נתרפליעסתן], ומתקל לפ"נ כמו תֶּבֶל מן נלל, לוגם נכול לי שהזכה לתנל תֶּבֶל, כלומר תקפ מס, ולפ קלפ לכוון מתקלו.
n. m. (a rad. מָסַס), liquefactio, sicut תֶּבֶל a v. בָּבַל, nisi hujus nom. radix est תָּבַל, id quod infra ostendemus. LXX. *τήκειν.*
Ps. 58, 9. כמו שבלול תמס יהלך

מַסָּע
sbst., v. s. r. סָוַע *p.* 759.

מַסָּע
sbst., v. s. r. נָסַע *p.* 716.

מִסְפּוֹא
sbst., v. s. r. סָפָא *p.* 772.

מָסָר
פעל נוסד, ומכוון כנ"ל פעיזס וקדילס ופניזס [וזנכלעכן, זנ-, -ז"יעכן], וס"כ תתעוכות מָסַר כמו סָר, זָר, דָּזַר, וכן נזפתי ערב, ד"מ נהוזו וכוסי, כלומר תקפ תפל זור לעיל. ומוס תהזנל על מכיזת וכתיבת דבר ניל לתר, לומר הפרזס וסבלפ מעניו [סינענען], לינעלי־עפענען, סַעדרַת-עסען], ומכוון תסמוך לפ"נ לְמָסַר־מַעַל כנ', סכלון נתיבת תעיל ניבולו. ודע שנתמר מסיבת לרעת לו לעומס ד"מ מָסֹרֶת, מסיבת הקבלס לעומס, לומס מָסוֹר, ע"מ זנוב נתרמי, לרעת.
v. trans. compos., separare, secernere, a rad. סָר, cui cognata sunt vv. סָר, זָר, דָּזַר, quorum similia ex linguis indogermanicis collecta v. s. זוּר. Hinc vi tradendi prodendive, veluti Num. 31, 16. לְמָסַר־מַעַל, *tradendo praevaricationem in manum Jehovae*, h. e., ut a Deo vivo desciscerent. *Ni.* vi propria *segregandi* (syn. נִבְדַּל, נָזַר). Hinc rab. מָסֹרֶת (Tradition), de doctrina antiquitatis voce posterorum memoriae tradita (syn. קַבָּלָה), מָסוֹר (talm. מֹסֵר), proditor. LXX. *ἐξαριθμεῖν, ἀποστατεῖν.*
inf. constr.: לְמָסַר־
Num. 31, 16. למסר־מעל ביו
Nif-al: נִמְסַר
3 *impf. pl.:* וַיִּמָּסְרוּ
Nu. 31, 5. וימסרו מאלפי ישראל

מָסֹרֶת
subst., v. s. r. אָסַר *p.* 112.

מֹסֵר
subst., v. s. r. יָסַר *p.* 501.

מָעַד
פעל נוסד, והעתיל יִמְעַד, והכיוכוי מוֹעֲדֵי רֶגֶל, ומכוון תתועטות ופקפוק ומזמס [וועכקען], ומתמוכות מֶזֶד, נדומס לפ מֶט, וכן מע נזפת סוזו [s. *math*], ומכוזפ לעיל. ומתמוכס מוֹעֲדָה לדעת רד"ק כיכוכי נקכי"ם זל נזכ"ם, נגריעת מס נתקלקל, ולדעת רז"י ורפ"ע כיכוכי קל, וכזכר נמפסק תמור קלס. ולד"ק זס מוסנע, ומוכרי זלו מזקק סוגר, ומכוון כדעת רד"ק.
סכוסף יונפ.
v. intr. (impf. יָמְעַד, part. מְמַעֲדֵי רֶגֶל), vacillare, labare, labi. Radix est מֶד (cogn. מָט, sanscr. *math*), injecto *Ghain* מָעַד, ex quo deinde verbum bisyllabum factum est. Forma מוֹעֲדָה (ut vult *Qimchi*) *fem. part. Pu.* est, abjecto *Mem* participiali. Alii, quorum sententia minus probabilis est, pro מוֹעֲדָה (a forma *part. Qal*), alii a m. מוֹעֵד ad s. f. סוֹגֵר dictum putant. *Hi.* labefacere, labefactare. LXX.

σαλεύειν, ὑποσκελίζειν, ἀσθενεῖν; *Pu.* מוּעָדָה, παράνομος; *Hi.* συγκάμπτειν.

3 *perf. pl.*: מָעֲדוּ
2 Sam. 22, 37. ולא מעדו קרסלי
Ps. 18, 37. ולא מעדו קרסלי
p. pl. constr.: לְמוֹעֲדֵי
Job. 12, 5. נכון למועדי רגל
1 *imperf.*: אֶמְעָד *p.*
Ps. 26, 1. בטחתי לא אמעד
Hif-il: הֵמְעִיד
2 *perf.*: *וְהֶעֱמַדְתָּ
Ez. 29, 7. *והעמדת להם כל־מתנים
imperat.: הַמְעֵד
Ps. 69, 24. ומתניהם תמיד המעד
2 *imperf.*: תַּמְעֵד
Ps. 37, 31. לא תמעד אשריו
Pu-al: מָעַד
part. fem.: *מוּעָדֶת *p.*
Prv. 25, 19. *שן רעה ורגל מועדת

מוֹעָד

subst., v. s. r. יָעַד *p.* 501.

מוֹעֲדָה

subst., v. s. r. יָעַד *p.* 501.

מוֹעָדָה

subst., v. s. r. יָעַד *p.* 501.

מְעָה

פעל ל״ע כ״ק נגזר מצא, ומשונן לד״ק כמו מאצ נלצון ישמעאל, וכמו מָה לעיל, אצל מעכו מיס, ווס זכ וכפלא כאין שעם וכיס. ולד״ק כמו מעא או מעך נערבי, שעניהו רכיכה, ונם וס שעוה, וכעלם מאכי לאחות סכוונם.

v. inus., quocum nonnulli arab. מאצ, hebr. מֶה (unde מַיִם) conferunt, insulse scilicet. Alii arab. מצא, מצא, vi *mollescendi*, conferunt, idque haud verisimilius. Nobis origo vocabuli incognita.

מֵעַי

ז״ו ע״ח שֵׁם, עֵץ, וכאלא אך נלכוב מֵעַיִם, או מֵעוֹת, ונגאלא סווני מֵעַיִם, ומסאן מֵעַי או מֵעוֹת. משונן קכא וכאס [לייכנעווייזע], וכולא אנכיס ספניאיס סדקין, ונצאלא על הלב ומנען והכאס וכדומס, ומכאני נקנס פצאלא על נאלאי סיס, ומס סדגיס, וכן פרצו הרלאזונים.

n. m. (ad s. f. שֵׁם, עֵץ, pl. מֵעִים, מֵעוֹת, gemar. du. מֵעַיִם, c. מֵעֵי, מְעוֹת), viscera, intestina, de partibus ventris interioribus, spec. de corde, de utero feminae, de partibus maris genitalibus, de ventriculo balaenae, trop. sicut σπλάγχνα de misericordia et caritate, quia tenerrimorum affectuum sedes est in visceribus. *Pl. f.* trop. de sobole maris h. e. piscibus, uti veteres interpretantur. At versiones veteres: ut lapilli ejus, de arena maris. LXX. κοιλία, καρδία, ἔλεος.

1 *pl. constr.*: בְּמֵעֵי
Jon. 2, 1. ויהי יונה במעי הדג
pl. constr.: מִמֵּעֵי
Jes. 49, 1. ממעי אמי הזכיר שמי
Jon. 2, 2. ממעי הדגה
Ps. 71, 6. ממעי אמי אתה גוזי
pl. c. suff.: מֵעַי *p.*
Job. 30, 27. מעי רתחו ולא־דמו
Ps. 22, 15. נמס בתוך מעי
Ps. 40, 9. ותורתך בתוך מעי
Jes. 16, 11. מעי למואב ככנור
Jer. 4, 19. מעי ׀ מעי ׀ אוחילה
Jer. 31, 20. המו מעי לו
Thr. 1, 20. מעי חמרמרו
Thr. 2, 11. חמרמרו מעי
pl. c. suff.: וּמֵעַי
Cant. 5, 4. ומעי המו עלי
pl. c. suff.: בְּמֵעַי
Ruth 1, 11. העוד־לי בנים במעי
pl. c. suff.: מִמֵּעַי
2 S. 16, 11. חנה בני אשר־יצא ממעי
pl. c. suff.: מֵעֶיךָ
2 Chr. 21, 15. במחלה מעיך
2 Chr. 21, 15. עד־יצאו מעיך
Jes. 48, 19. וצאצאי מעיך כמעותיו
Jes. 63, 15. המון מעיך ורחמיך
pl. c. suff.: וּמֵעֶיךָ
Ez. 3, 3. ומעיך תמלא
pl. c. suff.: מִמֵּעֶיךָ
Gn. 15, 4. כי־אם אשר יצא ממעיך
2 Sam. 7, 12. אשר יצא ממעיך
pl. c. suff.: בְּמֵעֶיהָ
Nu. 5, 22. המאררים האלה במעיך
pl. c. suff.: מִמֵּעֶיהָ
Gn. 25, 23. ממעיך יפרדו
pl. c. suff.: מֵעָיו
2 Sam. 20, 10. וישפך מעיו ארצה
2 Chr. 21, 19. יצאו מעיו עם־חליו
2 Chr. 32, 21 ומיצאו מעיו שם הפלהו
Cant. 5, 14. מעיו עשת שן
pl. c. suff.: בְּמֵעָיו
2 Chr. 21, 18. נגפו ה׳ במעיו לחלי
Job. 20, 14. לחמו במעיו נהפך
pl. c. suff.: וּמֵעֵיהֶם
Ez. 7, 19. ומעיהם לא ימלאו
2 *pl. c. suff.*: בְּמֵעֹתֵיו
Jes. 48, 19. מעיך כמעותיו

מַע

ז״ו נלאמי, ואן סידיעה מָעָא, ומכנוי מָעָן, ולפעמים מָעָן, וידיעת כנוי מַעָא, ועוד תמונס לאוכס מַעָנָן. ומשונן כמו נעכני.

n. m. aram. (def. מָעָא, pl. מָעָן, interdum מָעָן, forma productiori מַעָנָן, def. מַעֲנָא), viscera. LXX. κοιλία.

pl. c. suff.: מְעֹהִי
Dan. 2, 32. מעוהי וירכתה די נחש

מָעוֹג

sbst., v. s. r. עָגַג *p.* 795.

מָעוֹז

sbst., v. s. r. עָזַז *p.* 813.

מָעוֹן

sbst., v. s. r. עָוַן *p.* 801.

מְעֻנָה

sbst., v. s. r. עָוַן *p.* 801.

מָעוֹת

sbst., v. s. r. עָוַת *p.* 802.

מָעוֹר

sbst., v. s. r. עָוַר *p.* 810.

מָעַט

פעל נודד, ומשונן סיות ועיר ומצער [וועניג, נעריג ויין], ד״ם מעטוע סאכיס ומספר, ומכאכ מָעַט יונא, לומר מעיעת דבר, וכן כמוסף נתמוט. ולאכ לתקוף סאכא סאזו רניס אכא מַעֲטַ נערבי, שעניהו כמו מרע, וומס מסכנא עס פיקיא ונריעס. ולאכ פרצו מְעָטָה לענק כמו מרועס עוד נספק, כלאכ תקיא לנל עעס לקען, ומכא סאכא סוד.

v. intr., parum, parvum, minutum, exiguum esse, veluti de annorum quantitatumque numerabilium paucitate; *Pi. Hi.*, imminuere, diminuere. Errant, qui arab. *maghitha* (syn. מָרַט), vi *extergendi*, comparant. De f. v. מְרוּטָה, quod nonnulli sicut מְעֻטָה de ense polito seu acuto intelligunt, v. s. מָעַט. LXX. ἐλάσσονα γίνεσθαι, ὀλίγον, ὀλιγοστὸν εἶναι; *Hi.* ἐλαττοῦν, ἐλαττονεῖν, ὀλιγοστοὺς ποιεῖν, ὀλιγοῦν, σμικρύνειν; מְמֻעָט, ἐλάττων, ἥττων, ὀλίγος.

inf. constr.: מְעַט
Lev. 25, 16. ולפי מעט השנים
3 *imperf.*: יִמְעַט
Ex. 12, 4. ואם־ימעט הבית
Neh. 9, 32. אל־ימעט לפניך את כל
3 *imperf.*: יְמַעֵט *p.*
Prv. 13, 11. הון מהבל ימעט
2 *impf. pl.*: תְּמַעֲטוּ *p.*
Jer. 29, 6. ורבו־שם ואל־תמעטו
3 *impf. pl.*: יְמֻעָטוּ *p.*
Jes. 21, 17. גבורי בני־קדר ימעטו
Jer. 30, 19. והרבתים ולא ימעטו
3 *impf. pl.*: וַיְמֻעָטוּ
Ps. 107, 39. וימעטו וישחו
Pi-el: מִעֵט
3 *perf. pl.*: מִעֲטוּ *p.*
Eccl. 12, 3. ובטלו הטחנות כי־מעטו
Hif-il: הִמְעִיט
3 *perf. fem.*: וְהִמְעִיטָה
Lev. 26, 22. והמעיטה אתכם
1 *perf. c. suff.*: וְהִמְעַטְתִּים
Ez. 29, 15. והמעטתים לבלתי רדות
part.: הַמְמַעֵט
Num. 11, 32. הממעיט אסף
part.: וְהַמַּמְעִיט
Ex. 16, 17. המרבה והממעיט
Ex. 16, 18. והממעיט לא החסיר
2 *imperf.*: תַּמְעִיט
Lev. 25, 16. תמעיט מקנתו
Nu. 26, 54. 33, 54. תמעיט נחלתו
2 *impf. c. s. s.*: תַּמְעִטֵנִי
Jer. 10, 24. פן־תמעטני
2 *impf. fem.*: תַּמְעִיטִי
2 Rg. 4, 3. כלים רקים אל־תמעיטי
3 *imperf.*: יַמְעִיט
Ex. 30, 15. וחדל לא ימעיט
Ps. 107, 38. ובהמתם לא ימעיט
2 *impf. pl.*: תַּמְעִיטוּ
Nu. 35, 8. ומאת המעט תמעיטו

מְעַט

ז״ו, ופ״ח מְעָט, ומשונן מעוע ופקיפא ומצער [וועניגקייט], לכן נסמן לנסס פאכ, לנייון מעוטו ונכיכוסו, ד״ם מעט מיס, מעט אכל, או כסוסן, כמו מתי מעט, עוד מעט, ומוס כעמיי, לניון נכאכ פרט או פוכפא [וועניג], מן מעוט סוזן, מן מעוט המספר, וסכפל מעט מעט, סלמון נמיעוט ונמיעוט, לומר מעוט נסתיאל, ומעט מועב חזוק, וכתוקריי ג״כ סכנוי מְעַטִּים, ויותר מוס עי׳ נגו סמלין. נגזרת עוד מִמְעָט, מִמְעוּט, ומפעל אִתְמַעֵּיט, ונסקלר אִמְעָט.

n. m. (semel מְעָט), paucitas, exiguitas, sequente nomine, veluti מְעַט מַיִם, מְעַט אֹכֶל, מְעַט עֵזֶר, מְתֵי מְעַט, vel, antecedente constructivo, מְעַט מִזְעָר, valde parum, exiguum; מְעַט מְעַט, paullatim, pedententim (*peu à peu*). *Pl. adj.* מְעַטִּים, pauci. De usu hujus nominis adverbiascentis multimodo v. lexic. LXX. מְעַט, κατὰ μικρὸν μικρόν; בְּמְעַט, παρὰ βραχύ (παραβραχύ), βραχύ τι, ἐν τῷ μηδενί, μικροῦ, κατὰ μικρόν, παρὰ μικρόν, ὡς μικρόν, παρ᾽ ὀλίγον; בִּמְעַט רֶגַע, μικρὸν ὅσον ὅσον; מְעַט מִזְעָר, ὀλιγοστός.

בְּמֵעַט *semel*

Gn. 18, 4. יקח־נא מעט־מים
Gn. 24, 17. הגמאיני נא מעט־מים
Gn. 24, 43. השקיני־נא מעט־מים
Gn. 30, 30. כי מעט אשר־היה
Gn. 43, 2. 44, 25. שברו־לנו מעט־אכל
Gn. 43, 11. מעט צרי ומעט דבש
Gn. 47, 9. מעט ורעים היו ימי
Ex. 17, 4. עוד מעט וסקלני
Ex. 23, 30. מעט מעט אגרשנו
Lev. 25, 52. ואם־מעט נשאר בשנים
Dt. 26, 5. ויגר שם במתי מעט
Dt. 28, 62. ונשארתם במתי מעט
Jos. 7, 3. העם כי מעט המה
Jud. 4, 19. השקיני־נא מעט־מים
Ruth 2, 7. זה שבתה הבית מעט
1 Sam. 14, 29. טעמתי מעט דבש
1 S. 14, 43. מעט דבש הנני אמות
1 S. 17, 28. מעט הצאן ההנה במדבר
2 S. 12, 8. ואם מעט ואספה לך
2 S. 16, 1. ודוד עבר מעט מהראש
1 Rg. 17, 10. קחי־נא לי מעט־מים
2 Rg. 10, 18. עבד את־הבעל מעט
Esr. 9, 8. מחיה מעט בעבדתנו
Neh. 2, 12. ואנשים ׀ מעט עמי
Neh. 7, 4. והעם מעט בתוכה
Job. 10, 20. הלא־מעט ימי יחדל
Job. 10, 20. ממני ואבליגה מעט
Job. 24, 24. רמו מעט ׀ ואינגו
Ps. 8, 6. ותחסרהו מעט
Ps. 37, 10. ועוד מעט ואין רשע
Ps. 37, 16. טוב מעט לצדיק
Prv. 6, 10. מעט שנות
Prv. 6, 10. מעט תנומות
Prv. 6, 10. מעט ׀ חבק ידים
Prv. 15, 16. טוב־מעט ביראת יי
Prv. 16, 8. טוב מעט בצדקה
Prv. 24, 33. מעט שנות
Prv. 24, 33. מעט תנומות
Prv. 24, 33. מעט ׀ חבק ידים לשכב
Eccl. 5, 11. מעט ואם־הרבה יאכל
Eccl. 9, 14. ואנשים בה מעט
Eccl. 10, 1. סכלות מעט
Jes. 10, 7. גוים לא מעט
Jes. 10, 25. כי־עוד מעט מזער
Jes. 16, 14. ושאר מעט מזער
Jes. 29, 17. הלא־עוד מעט מזער
Jer. 42, 2. נשארנו מעט מהרבה
Jer. 51, 33. עוד מעט ובאה עת
Ez. 5, 3. ולקחת משם מעט
Ez. 11, 16. ואהי להם למקדש מעט
Dan. 11, 34. יעזרו עזר מעט
Hos. 1, 4. כי־עוד מעט ופקדתי
Hos. 8, 10. ויחלו מעט ממשא
Hag. 1, 6. והבא מעט
Hag. 2, 6. אחת מעט היא
Zach. 1, 15. אני קצפתי מעט

Dt. 7, 22. מִפְּנֶיךָ מְעַט מְעַט
הִכְלֶה
Gn. 43, 11. וּמְעַט דְּבַשׁ
1 Rg. 17, 12. וּמְעַט־שֶׁמֶן בְּצַפַּחַת
c. h int.: הַמְעַט
Gn. 30, 15. הַמְעַט קַחְתֵּךְ אִישִׁי
Num. 13, 18. הַמְעַט הוּא אִם־רַב
Nu. 16, 9. הַמְעַט מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיל
Num. 16, 13. הַמְעַט כִּי הַעֲלִיתָנוּ
Jos. 22, 17. הַמְעַט־לָנוּ אֶת־עֲוֹן
Job. 15, 11. הַמְעַט מִמְּךָ תַּנְחֻמוֹת
Jes. 7, 13. הַמְעַט מִכֶּם הַלְאוֹת
Ez. 16, 20. הַמְעַט מִתַּזְנוּתֵךְ
Ez. 34, 18. הַמְעַט מִכֶּם הַמִּרְעָה
הַמְעָט
Num. 35, 8. וּמֵאֵת הַמְעַט תַּמְעִיטוּ
Dt. 7, 7. הַמְעַט מִכָּל־הָעַמִּים
בְּמְעָט
1 S. 14, 6. לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אוֹ בְמְעָט
בְּמַעֲטֵ־
Dan. 11, 23. וְעָצַם בְּמְעַט־גּוֹי
בְּמָעַט
Gn. 26, 10. כִּמְעַט שָׁכַב אַחַד הָעָם
2 Sam, 19, 37. כִּמְעַט יַעֲבֹר עַבְדְּךָ
1 Chr. 16, 19. כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ
Esr. 9, 8. וְעַתָּה כִּמְעַט־רֶגַע
Job. 32, 22. כִּמְעַט יִשָּׂאֵנִי עֹשֵׂנִי
Ps. 2, 12. כִּי־יִבְעַר כִּמְעַט אַפּוֹ
Ps. 73, 2. כִּמְעַט נָטוּ רַגְלָי
Ps. 81, 15. כִּמְעַט אויביהם אכניע
Ps. 94, 17. כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי
Ps. 105, 12. כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ
Ps. 119, 87. כִּמְעַט כִּלוּנִי בָאָרֶץ
Prv. 5, 14. כִּמְעַט הָיִיתִי בְכָל־רָע
Cant. 3, 4. כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם
Jes. 26, 20. חֲבִי כִמְעַט־רָגַע
Ez. 16, 47. כִּמְעַט קָט וַתַּשְׁחֵתִי
בִּמְעָט *p.*
2 Chr. 12, 7. וְנִתַּתִּי לָהֶם כִּמְעַט
Prv. 10, 20. לֵב רְשָׁעִים כִּמְעָט
Jes. 1, 9. הוֹתִיר לָנוּ שָׂרִיד כִּמְעַט
לִמְעַט
Num. 26, 56. בֵּין רַב לִמְעָט
2 Chr. 29, 34. רַק־הַכֹּהֲנִים הָיוּ לִמְעָט
Hag. 1, 9. וְהִנֵּה־לִמְעָט
וְלִמְעָט
Nu. 26, 54. 33, 54. וּלְמִעַט תַּמְעִיט
adj. pl.: מְעַטִּים
Ps. 109, 8. יִהְיוּ־יְמָיו מְעַטִּים
Eccl. 5, 1. יִהְיוּ דְבָרֶיךָ מְעַטִּים

מְעַטָּה

part., v. s. r. עָטָה *p.* 845.

מְעִי

sbst., v. s. עֶרֶה *p.* 799.

מָעַךְ

פעל נודד, והמונן סעקה ובקיעה, כביסה ובקישה עצוי ותקיעה נדבר [כיעלערדיקקען, לעברפערעסענען, ש"י-], ד"ש ממעוך סביכיס ובקישען, ותקיעת הקנית בארץ, מעצוי סדדים וכדומה. תמונת השבע מָעַךְ, בדומה כפי סברקה לי עתה עם מָעַךְ לעיל, וכן נשפתי ערב מכביסה בדבר והעקה [קווּעלען, פלאַטען], במחוון ריזקי, ד"ש ביזכי וגרמני ותקלבי lett. *mâk-t;* po. *męk-* etc., gr.] *μόχ-θος, μόγ-ος, μόγ-ις;* ahd. *much*-en, müh-en.

v. tr., deprimere, comprimere, conterere, veluti de testiculorum compressione, de mammarum muliebrium meretricia contrectatione. Radix est מָעַךְ, מָךְ, quae etiam in linguis occidentalibus vi cruciandi et vexandi dicitur. LXX. *ἐμπηγνύναι, πίπτειν;* מָעִיךְ, *θλαδίας.*

part. pass.: מָעוּךְ *sg.*
Lev. 22, 24. וּמָעוּךְ וְכָתוּת
p. p. fem.: מְעוּכָה *sg.*
1 S. 26, 7. וְחֲנִיתוֹ מְעוּכָה בָאָרֶץ
Pu-al: מֹעָךְ
3 perf. pl.: מֹעֲכוּ
Ez. 23, 3. שָׁמָּה מֹעֲכוּ שַׁדֵּיהֶן

מָעַל

פעל נודד, נכפל סעתיד יִמְעַל, יִמְעֲלוּ, והמונן ע' עצוי וכסוי ותקוו פכי דבר לסיעס ועלוף ועטיפה [סומסיללען, לייזן-, -דעקקען], ומוס סגזר מֵעִיל, ומתנות סשבט מָעַל, ובמקס ג"כ לקל ספעל מָעַל־בְּ, וכפי סכרקס לי עתה ג"כ לקל אֶת־בְּ, נסשמל לקר, כמו עתה ועלף. כ' עתוף סתעטה וכפיסת סתכוון, לומר כיסה וכוונ, ועצות דבר נזלי ובמקטה [פֶּערדעקע, טערייללען סאַכדעלען], וכן סמשמל לקל בָּגַד לעיל, ובקשר כמו בגד לרוב עם ב. ולע שנהפסוק מָעַל מָעַל [דס"ב כ"ח י"ע] לדעת לקן-גבוה ענר, נפלה נְכָלִל, ובמקת סוס מקום. בעיקלה סשם.

v. tr. (impf. יִמְעַל, יְמַעֵל), velare, obtegere, involvere, unde מְעִיל, amiculum, pallium, a rad. מֵעַל (מָלַל), quae reperitur etiam in vv. compos. אֲ־מָ־לָ, שָׁ־מָ־לָ (syn. עָטָה, עָלָה). Hinc *trop.*, actiones suas involvere eorumque finem ac consilium celare, tecte, fallaciter, fraudulenter, dolose agere, c. pr. בְּ, eadem translatione eodemque usu, quo בָּגַד. Ad 2 Chr. 28, 19. מָעֹל מָעַל quod attinet, *Ibn-Ganah* מָעֹל 3 p. prf. esse dicit ad s. f. מָעֲלָה, at profecto *infin.* est *absol.* LXX. *λανθάνειν, ἀδικεῖν, ἀθετεῖν, ἁμαρτάνειν, ἀνομεῖν, ἀπειθεῖν, ἀσυνθετεῖν, ἀφιστάναι, παραπίπτειν, πλανᾶν, πλημμελεῖν, ὑπεριδεῖν; מָעַל בְּ *παριδόντα παριδεῖν.*

3 perf.: מָעַל
Jos. 22, 20. מָעַל מָעַל בַּחֵרֶם כ"ף
1 Chr. 2, 7. אֲשֶׁר מָעַל בַּחֵרֶם
1 Chr. 10, 13. אֲשֶׁר־מָעַל בַּיהוָה
Ez. 17, 20. מָעַל אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי
Ez. 18, 24. בְּמַעֲלוֹ אֲשֶׁר־מָעַל
3 perf.: וַיַּעֲלֶה
Lev. 5, 21. וּמָעֲלָה מָעַל בַּיהוָה
Num. 5, 12. וּמָעֲלָה בּוֹ מָעַל
2 perf.: מָעַלְתָּ
2 Chr. 26, 18. צָאמַן־הִמְקְדֵּשׁ כִּי מָעַלְתָּ
3 perf. pl.: מָעֲלוּ
Lev. 26, 40. בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי
2 Chr. 12, 2. כִּי מָעֲלוּ בַּיהוָה
2 Chr. 29, 6. כִּי־מָעֲלוּ אֲבוֹתֵינוּ
2 Chr. 30, 7. אֲשֶׁר מָעֲלוּ בַּיהוָה
Ez. 15, 8. יַעַן מָעֲלוּ מָעַל
Ez. 39, 23. עַל אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי
Ez. 39, 26. מְעָלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בִי
Dan. 9, 7. בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ־בָךְ
2 perf. pl.: מְעַלְתֶּם
Dt. 32, 51. אֲשֶׁר מְעַלְתֶּם בִּי
Jos. 22, 16. מְעַלְתֶּם בֵּאלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
Jos. 22, 31. לֹא־מְעַלְתֶּם בַּיהוָה
Esr. 10, 10. אַתֶּם מְעַלְתֶּם

1 perf. pl.: מָעַלְנוּ
Esr. 10, 2. אֲנַחְנוּ מָעַלְנוּ בֵּאלֹהֵינוּ
inf. abs.: הִמְעֵל
2 Chr. 28, 19. וּמָעוֹל מָעֹל בַּיהוָה
inf. constr.: לְמָעֲלָ
Num. 5, 6. לִמְעֹל מַעַל בַּיהוָה
2 Chr. 28, 22. וַיּוֹסֶף לִמְעֹל בַּיהוָה
Neh. 13, 27. לִמְעֹל בֵּאלֹהֵינוּ
inf. constr.: לְמַעַל־
2 Chr. 36, 14. הִרְבּוּ לִמְעֹל־מָעַל
Ez. 14, 13. לִמְעֹל־מָעַל
inf. c. suff.: בְּמַעֲלוֹ
2 Chr. 29, 19. בְּמַעֲלוֹ הִכְנוּ וְהִקְדַּשְׁנוּ
inf. c. suff.: בְּמַעֲלָם
Ez. 20, 27. בְּמַעֲלָם בִּי מָעַל
בָּעַל *p.*
Job. 21, 34. נִשְׁאַר־מָעַל
הַמַּעַל
Jos. 22, 16. מַה־הַמַּעַל הַזֶּה
Jos. 22, 31. בַּיהוָה הַמַּעַל הַזֶּה
בְּמַעַל
Jos. 22, 22. וְאִם־בְּמַעַל בַּיהוָה
בְּמַעַל הַזֶּה רִאשֹׁנָה
Esr. 9, 2. *cum suff.:* בְּמַעֲלוֹ
Ez. 17, 20. מָעַל אֲשֶׁר מָעַל־בִּי
cum suff.: וּבְמַעֲלוֹ
2 Chr. 33, 19. וְכָל־חַטָּאתוֹ וּמַעֲלוֹ
cum suff.: בְּמַעֲלוֹ
1 Chr. 10, 13. בְּמַעֲלוֹ אֲשֶׁר־מָעַל בַּיהוָה
Ez. 18, 24. בְּמַעֲלוֹ אֲשֶׁר־מָעַל
cum suff.: מְעָלָם
Ez. 39, 26. מְעָלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ
cum suff.: בְּמַעֲלָם
Lev. 26, 40. עוֹן אֲבֹתָם בְּמַעַל

מַעַל

sbst., v. s. r. עָלָה *p.* 828.

מִעַל

sbst., v. s. r. עָלָה *p.* 828.

מֵעַל

sbst., v. s. r. עָלָה *p.* 829.

מַעַן

sbst., v. s. r. עָנָה *p.* 847.

מַעַר

sbst., v. s. r. עָרָה *p.* 862.

מִתּ

ש"ם לקיים של מכיוס לחמניות, וכן *Mefi* תקיק נשפה נפעיל מ"ם

1 Chr. 9, 1. הִגְלוּ לְבָבֶל בְּמַעַלָם
Dan. 9, 7. בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ
מְעִיל
ש"ן, וסכנוי מְעִילִים, והמונן לנוע ככבד ועטוף [עפּלאָר], סכוון על הגוף כלי בתי-נכוע, וסוף מכוון ותכון. ותלמוד מעיל סנתולות, וכנכדיס וגבידים סו סכניסים, ונמנה ג"כ מעיל סתפוד.

n. m. (pl. מְעִילִים), amictus, amiculum (Talar), tunica super corpus extensa, sine manicis, ampla ac longa, quae est vestis virginum, principum, prophetarum, sacerdotis summi, *Efodo* superinducto (מְעִיל הָאֵפוֹד). LXX. *χιτών, ἐπενδύτης, ὑποδύτης, στολή, ποδήρης, διπλοΐς, μίτρα, ἱμάτιον;* מְעִיל וְצִנָּפֶת, *διπλοΐς.*

Ex. 28, 31. אֶת־מְעִיל הָאֵפוֹד
Ex. 39, 22. אֶת־מְעִיל הָאֵפֹד
1 Sam. 28, 14. וְהוּא עֹטֶה מְעִיל
Jes. 61, 10. מְעִיל צְדָקָה יְעָטָנִי
וּמְעִיל
Ex. 28, 4. חֹשֶׁן וְאֵפוֹד וּמְעִיל
1 Sam. 2, 19. וּמְעִיל קָטֹן תַּעֲשֶׂה
הַמְּעִיל
Ex. 28, 34. עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל סָבִיב
Ex. 39, 23. וּפִי־הַמְּעִיל בְּתוֹכוֹ
Ex. 39, 24. 25. 26. עַל־שׁוּלֵי הַמְּעִיל
Lev. 8, 7. וַיַּלְבֵּשׁ אֹתוֹ אֶת־הַמְּעִיל
1 S. 18, 4. אֶת־הַמְּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו
1 S. 24, 5. כָּנָף־הַמְּעִיל אֲשֶׁר־לְשָׁאוּל
בַּמְּעִיל
1 Chr. 15, 27. מְכֻרְבָּל בְּמְעִיל בּוּץ
כְּמְעִיל
Job. 29, 14. כַּמְעִיל וְצָנִיף מִשְׁפָּטִי
כַּמְּעִיל
Ps. 109, 29. וְיַעְטוּ כַמְּעִיל רִשְׁתָּם
Jes. 59, 17. וַיַּעַט כַּמְעִיל קִנְאָה
cum suff.: וּמְעִילִי
Esr. 9, 3. קָרַעְתִּי אֶת־בִּגְדִּי וּמְעִילִי
Esr. 9, 5. וּבְקָרְעִי בִגְדִּי וּמְעִילִי
cum suff.: מְעִילֶךָ
1 S. 24, 12. אֶת־כְּנַף מְעִילְךָ בְּיָדִי
1 Sam. 24, 12. אֶת־כְּנַף מְעִילֶךָ
cum suff.: מְעִילוֹ
1 Sam. 15, 27. וַיַּחֲזֵק בִּכְנַף־מְעִילוֹ
Job. 1, 20. וַיִּקְרַע אֶת־מְעִלוֹ
Job. 2, 12. וַיִּקְרְעוּ אִישׁ מְעִלוֹ
pl.: מְעִילִים
2 Sam. 13, 18. הַבְּתוּלֹת מְעִילִים
pl. c. suff.: מְעִילֵיהֶם
Ez. 26, 16. וְהִסִּירוּ אֶת־מְעִילֵיהֶם

[*Memfis*], וכזה הסכי קֹף, קקנכ מן מֹף, מֹף, וכי כן כלעזון יאמעפל, ולתעזות הסם יסוד כנפס גפעית, כלאכר תקפ כנו-סאלין.

n. pr. urbis Aegypti mediae, koptice *Mefi*, *Memfi*, injecto *Mem*, vel indito *Nun* מֻנֹף, מֻנֹף, cujus compendium est נֹף, kopt. *MENΦ*, *MENOTΦ*, *NOTΦ*.

Hos. 9, 6. מֹף תקברם

נֹף

Jes. 19, 13. נשאו שרי נף
Jer. 2, 16. בני־נף ותחפנס

מַפָּח, מַפֵּחַ

sbst., v.s.r. פּוּחַ *p.* 893.

מַפָּל

sbst., v. s. r. פּוּל *p.* 893.

מַפָּץ, מַפֵּץ

sbst., v. s. r. פּוּץ *p.* 894.

מַץ

sbst., v. s. r. מוּץ *p.* 623.

מָצָא

פעל כוזד, כמו בָּא לעיל, והעתיד יִמְצָא והכווי מְצָא והמקור מְצֹא. השוכן כיאָ והלוכס על מקום וכניסס סס [היקפעטן, אלכאנגען], ד״מ אלאָ עד-תכלית זדי [קיוב י״ח י׳], לומר כניסס וביאָ על מקום תכלית זדי, וכן כאָמ השכוון אל מָצָא כאלמי, והנפס כוב אלאָ כרכך אל נאָ. השכוון ליאָי זס תסתעפכס הכוווכת ביאָס והגעס על מקום והקלקות עליו [אלכ-לאנגען], ופניעס ופניסס, הסגס וביאָס אל דבר וקיקעו ואליקעו [עראלאנגען, הסלעטן], לכן הוס אליאָס בכללי [פֿיכ-לען]. והוס ענין סוד פסוקים לניס נתכ״ך, ד״מ אלאָ אאָס שעניס כ״ל הניאָ לניעו, אלאָ בזכס כ״ל הניאָ, אלאָ נכס וינון, הסגס והגס נהן, אלאָס י״ו, הסגס י״ו, אלאָ האָניס, לך וכוא על מקניס והסגס, כלוהס הלנס. ויעקר ליאָס להשכוון אל ניאָס והאליכס על מקום פנוג הכניכס, כשנוקר כנו סאלין. המעטת נקקור הלשון כהו בָּא, לומר הליכס והגיעס על מקום ועקיכ ניאָס והסגס, וכזכר כשכוון בזמני עכנ, ד״מ בזאָס סוזית ויוכית וכוזמית [gr. μοῦ, l. *mat.*, lit. *met.*, וכדומס, וע״כ סע׳ המעטות.

v. intr. (sicut בָּא, impf. יִמְצָא, imper. מְצָא), pervenire, attingere aliquem locum, veluti Iob. 11, 7. (c. pr. עַד, assequi, pertingere ad), aram. מְטָא, arab. et aeth. מצי; hinc: consequi, nancisci, apprehendere, *invenire*, id quod fit quaerendo et apprehendendo. Evidentius etiam, *veniendi* ac *perveniendi* vim ingenitam huic verbo esse, conjugationes ejus demonstrant, quas explicat *lex.*, linguarumque indicarum ac classicarum comparatio. LXX. ἀφικνεῖσθαι, τυγχάνειν, καταντγχάνειν, συναντᾶν, λαμβάνειν, καταλαμβάνειν, ἁλίσκειν, εὑρίσκειν; συμβαίνειν, ἀρκεῖν, αὐταρκεῖν, εὐπορεῖσθαι, ἀρέσκειν; ζητεῖν, ἔχειν, δύνασθαι, πράσσειν, ὑποφέρειν; *impf.* יִמְצָא, εὑρετής; *inf* מְצֹא, εὕθετος; *Ni.* εἶναι, ἐπιφαίνειν, ἀθετεῖν; *Hi.* προσφέρειν, παραδιδόναι, ἀυτομολεῖν.

3 imperf.: מָצָא

Gn. 2, 20. לא־מצא עזר כנגדו
Gn. 6, 8. ונח מצא חן בעיני יי׳
Gn. 19, 19. הנה־נא מצא עבדך חן
Gn. 31, 33. ולא מצא ויצא מאהל
Gn. 31, 34. את־כל־האהל ולא מצא
Gn. 31, 35. ולא מצא את־התרפים
Gn. 36, 24. אשר מצא את־הימם
Gn. 44, 16. מצא את־ען עבדיך
Lev. 5, 22. או־מצא אבדה
Lev. 5, 23. האבדה אשר מצא
Num. 31, 50. אשר מצא כלי־זהב
Dt. 24, 1. כי־מצא בה ערות דבר
1 S. 14, 30. משלל איביו אשר מצא
1 Sam. 16, 22. כי־מצא חן בעיני
2 Sam. 7, 27. על־כן מצא עבדך
2 Sam. 20, 6. מצא לו ערים בצרות
2 Reg. 10, 13. ויהוא מצא את־אחי
2 Reg. 23, 24. מצא חלקיהו הכהן
1 Chr. 17, 25. על־כן מצא עבדך
2 Chr. 34, 14. מצא חלקיהו הכהן
Prv. 3, 13. אדם מצא חכמה
Prv. 8, 35. כי מצאי מצא חיים
Prv. 18, 22. מצא אשה מצא טוב
Jer. 31, 2. מצא חן במדבר

3 perf.: וַיִּמְצָא

Lev. 25, 26. ומצא כדי גאלתו
Num. 11, 22. ישחט להם ומצא להם
Num. 11, 22. יאסף להם ומצא להם
Num. 35, 27. ומצא אתו גאל הדם
Dt. 19, 5. ומצא את־רעהו ומת
Eccl. 9, 15. ומצא בה איש מסכן

3 perf. c. s.: וַיִּמְצָאֵנוּ

2 Reg. 7, 9. ומצאנו ענן

3 perf. c. s.: כ״ת מְצָאוֹ

Job. 31, 29. כי־מצאו רע

3 perf. c. s.: מְצָאָהּ

Gn. 38, 20. האשה ולא מצאה
Dt. 22, 27. כי בשדה מצאה

3 perf. c. s.: וַיִּמְצָאֶהָ

Dt. 22, 23. ומצאה איש בעיר

3 perf. fem.: מָצְאָה

Gn. 8, 9. ולא־מצאה היונה
Lev. 25, 28. ואם־לא מצאה ידו
Job. 31, 25. וכי־כביר מצאה ידי
Ps. 84, 4. גם־צפור מצאה בית
Jes. 10, 10. כאשר מצאה ידי
Thr. 1, 3. לא מצאה מנוח

3 perf. fem.: וַיִּמְצְאָה

Ex. 22, 5. כי־תצא אש ומצאה קצים

3 perf. f. c. s.: מָצְאַתְנִי

Jud. 6, 13. ולמה מצאתנו כל־זאת
Neh. 9, 32 כל־התלאה אשר־מצאתנו *p.*

3 perf. f. c. s.: מָצְאַתְנִי

Num. 20, 14. התלאה אשר מצאתנו

3 perf. f. c. s.: מָצְאָתַם

Ex. 18, 8. אשר מצאתם בדרך

2 perf.: מָצָאתָ

Gn. 31, 37 מה־מצאת מכל כלי־ביתך
Ex. 33, 12. וגם־מצאת חן בעיני
Ex. 33, 17. כי־מצאת חן בעיני
1 Sam. 29, 8. ומה־מצאת בעבדך
Prv. 24, 14. אם־מצאת ויש אחרית
Prv. 25, 16. דבש מצאת אכל דיך

2 perf.: וּמָצָאתָ *p.*

Dt. 4, 29. את־יי׳ אלהיך ומצאת

2prf. masc.: וּמָצָאתָ

1 Sam. 10, 2. ומצאת שני אנשים
Neh. 9, 8. ומצאת את־לבבו נאמן

2 perf. c. s.: הַמְצָאתַנִי *cum h int.*

1 Reg. 21, 20. המצאתני אויבי

2 perf. c. s.: מְצָאתָהּ

Gn. 38, 23. ואתה לא מצאתה

2 perf. c. s.: וּמְצָאתָהּ

Dt. 22, 3. תאבד ממנו ומצאתה

2 perf. fem.: מָצָאת

Jes. 57, 10. חית ידך מצאת

1 perf. c. s.: מְצָאתִים

Jer. 2, 34. במחתרת מצאתים

1 perf.: מָצָאתִי

Gn. 18, 3. 33, 10. אם־נא מצאתי חן
Gn. 30, 27. 47, 29. מצאתי חן
Gn. 50, 4 אם־נא מצאתי חן בעיניכם
Ex. 33, 13. אם־נא מצאתי חן בעיניך
Ex. 33, 16. כי־מצאתי חן בעיניך
Ex. 34, 9. אם־נא מצאתי חן בעיניך
Num. 11, 15. אם־מצאתי חן בעיניך
Dt. 22, 14. ולא־מצאתי לה בתולים
Dt. 22, 17. מצאתי לבתך בתולים
Jud. 6, 17. מצאתי חן בעיניך
Ruth 2, 10. מדוע מצאתי חן
1 Sam. 20, 3. כי־מצאתי חן בעיניך
1 S. 20, 29. אם־מצאתי חן בעיניך
1 Sam. 27, 5. אם־נא מצאתי חן
1 Sam. 29, 3. ולא־מצאתי בו מאומה
1 Sam. 29, 6. כי לא־מצאתי בך רעה
2 Sam. 14, 22. כי־מצאתי חן בעיניך
1 Reg. 21, 20. ויאמר מצאתי
2 Reg. 22, 8. ספר התורה מצאתי
2 Chr. 34, 15. ספר התורה מצאתי
Esr. 8, 15. ומבני לוי לא־מצאתי
Esth. 5, 8. אם־מצאתי חן בעיני
Esth. 7, 3. אם־מצאתי חן בעיניך
Esth. 8, 5. ואם־מצאתי חן לפניו
Job. 33, 24. מצאתי כפר
Ps. 69, 21. ולמנחמים ולא מצאתי
Ps. 89, 21. מצאתי דוד עבדי
Eccl. 7, 27. מצאתי אמרה קהלת
Eccl. 7, 28. בקשה נפשי ולא מצאתי
Eccl. 7, 28. אדם אחד מאלף מצאתי
Eccl. 7, 28. בכל־אלה לא מצאתי
Eccl. 7, 29. לבד ראה־זה מצאתי
Jer. 23, 11. בביתי מצאתי רעתם
Jer. 45, 3. ומנוחה לא מצאתי
Ez. 22, 30. שחתה ולא מצאתי
Hos. 9, 10. במדבר מצאתי ישראל
Hos. 12, 9. מצאתי און לי

1 perf.: מָצָתִי

Num. 11, 11. לא־מצתי חן בעיניך

1 perf.: שֶׁמְּצָאַתְנִי

Cant. 3, 4. שמצאתי את שאהבה

1 perf.: מְצָאתִיו

Cant. 3, 1. 2. בקשתיו ולא מצאתיו

1 perf. c. s.: מְצָאתִיהָ

Cant. 5, 6. בקשתיהו ולא מצאתיהו

1 perf. c. s.: מְצָאתִיהָ

Gn. 38, 22. ויאמר לא מצאתיה

3 perf. pl.: מָצְאוּ *p.*

Ex. 15, 22. ולא־מצאו מים
Ex. 16, 27. ללקט ולא מצאו
Jos. 2, 22. בכל־הדרך ולא מצאו
Jud. 21, 14. ולא־מצאו להם כן
1 Sam. 9, 4. שלשה ולא מצאו
1 Sam. 9, 4. בארץ־ימיני ולא מצאו
1 Sam. 9, 11. והמה מצאו נערות
2 Sam. 17, 20. ויבקשו ולא מצאו
2 Reg. 9, 35. ולא־מצאו בה
2 Chr. 29, 16. אשר מצאו בהיכל
Neh. 5, 8. ולא מצאו דבר
Job. 32, 3. על אשר לא־מצאו
Ps. 76, 6. ולא־מצאו כל־אנשי־חיל
Ps. 107, 4. עיר מושב לא מצאו
Jer. 2, 5. מה־מצאו אבתיכם
Jer. 14, 3. לא־מצאו מים
Thr. 1, 6. לא־מצאו מרעה
Thr. 2, 9. לא־מצאו חזון מיי

3 perf. pl.: וַיִּמְצְאוּ

2 Chr. 32, 4. ומצאו מים רבים

3 perf. pl. c. s.: מְצָאוּנִי

Dt. 31, 17. מצאוני הרעות האלה
Ps. 116, 3. ומצרי שאול מצאוני
Ps. 119, 143. צר־ומצוק מצאוני
Cant. 3, 3. 5, 7. מצאוני השמרים

3 pl. c. s.: וּמְצָאוּךָ

Dt. 4, 30. בצר לך ומצאוך
1 Sam. 10, 3. ומצאוך שם שלשה

3 pl. c. s.: מְצָאֻהוּ

2 Reg. 2, 17. שלשה ימים ולא מצאהו

3 pl. c. s.: וּמְצָאֻהוּ

Dt. 31, 17. ומצאהו רעות רבות

2 perf. pl.: מְצָאתֶם

Jud. 14, 18. לא מצאתם חידתי
1 Sam. 12, 5. כי לא מצאתם בידי

2 perf. pl.: וּמְצָאתֶם

Jud. 14, 12. המשתה ומצאתם
2 Chr. 20, 16. ומצאתם אתם בסוף
Jer. 29, 13. ובקשתם אתי ומצאתם

1 perf. pl.: מָצָאנוּ

Gn. 26, 32. ויאמרו לו מצאנו מים
Gn. 37, 32. ויאמרו זאת מצאנו
Gn. 44, 8. הן כסף אשר מצאנו
Num. 32, 5. מצאנו חן בעיניך
Job. 32, 13. תאמרו מצאנו חכמה
Thr. 2, 16. מצאנו ראינו

1 pl. c. s.: מְצָאנֻהָ

Job. 37, 23. שדי לא־מצאנהו

1 pl. c. s.: מְצָאנוּהָ

Ps. 132, 6. מצאנוה בשדי־יער

1 part.: וּמוֹצֵא

Eccl. 7, 26. ומוצא אני מר ממות

2 part.: כְּמוֹצֵא

Ps. 119, 162. כמוצא שלל רב

part. c. s.: מֹצְאֵי

Gn. 4, 14. כל־מצאי יהרגני
Prv. 8, 35. מצאי מצא חיים

part. c. s.: מֹצְאוֹ

Gn. 4, 15. הכות־אתו כל־מצאו

part. pl.: הַמֹּצְאִים

Num. 15, 33. המצאים אתו מקשש

prt. pl. constr.: לְמֹצְאֵי

Prv. 8, 9. וישרים למצאי דעת

p. pl. c. s.: מֹצְאֵיהֶם

Jer. 50, 7. כל־מצאיהם אכלום

p. pl. c. s.: לְמֹצְאֵיהֶם

Prv. 4, 22. כי־חיים הם למצאיהם

part. fem.: מֹצֵאת *sg.*

2 Sam. 18, 22. אין־בשרה מצאת

part. fem.: כְּמֹצֵאת *sg.*

Cant. 8, 10. כמצאת שלום

part. f. pl.: הַמֹּצְאוֹת

Jos. 2, 23. כל־המצאות אותם

inf. constr.: מְצֹא

Ps. 32, 6. לעת מצא

inf. constr.: לְמָצְאוֹ

Gn. 19, 11. ויללו למצא הפתח
Gn. 27, 20. מה־זה מהרת למצא בני
Gn. 32, 6. למצא־חן בעיניך
Gn. 33, 8. ויאמר למצא־חן
Ps. 36, 3. למצא עונו לשנא
Prv. 19, 8. למצא־טוב
Eccl. 7, 27. לאחת למצא חשבון
Eccl. 8, 17. לא יוכל האדם למצוא
Eccl. 8, 17. לא יוכל למצא
Eccl. 12, 10. למצא דברי־חפץ

inf. constr.: מִמְּצוֹא

Jes. 58, 13. ממצוא חפצך

inf. c. suff.: בְּמֹצַאֲכֶם

Gn. 32, 19. במצאכם אתו

imperat.: מְצָא
מצא את־החצים 1 Sam. 20, 21.
מצא־נא את־החצים 1 Sam. 20, 36.
imperat.: וּמְצָא
ומצא־חן ושכל טוב Prv. 3, 4.
imprt. pl.: וּמְצָאוּ
ומצאו מרגוע לנפשכם Jer. 6, 16.
impf. pl. f.: וְתִמְצֶאנָה
ומצאן מנוחה Ruth 1, 9.
1 impf.: אֶמְצָא
אם־אמצא בסדם Gn. 18, 26.
אם־אמצא שם ארבעים Gn. 18, 28.
אם־אמצא שם שלשים Gn. 18, 30.
למה זה אמצא־חן Gn. 33, 15.
אמצא־חן בעיניכם Gn. 34, 11.
אמצא־חן בעיניך Ex. 33, 13.
לגור באשר אמצא Jud. 17, 9.
אשר אמצא־חן Ruth 2, 2.
אמצא־חן בעיניך Ruth 2, 13.
אם־אמצא חן בעיני יי 2 Sam. 15, 25.
אמצא־חן בעיניך אדני 2 Sam. 16, 4.
ולא־אמצא בכם Job. 17, 10.
צרה ויגון אמצא Ps. 116, 3.
אמצא מקום ליי Ps. 132, 5.
ודעת מזמות אמצא Prv. 8, 12.
1 imperf.: וְאֶמְצָא
ואמצא ספר Neh. 7, 5.
ואמצא כתוב Neh. 7, 5.
1 impf. c. suff.: וְאַמְצָאֶךָּ
אמצאך בחוץ אשקך Cant. 8, 1.
1 impf. c. suff.: וָאַבְצָאֶךָּ
לשחר פניך ואמצאך Prv. 7, 15.
1 impf. c. suff.: וָאֶמְצָאֵהוּ
מי־יתן ידעתי ואמצאהו Job. 23, 3.
2 imperf.: תִּמְצָא
עם אשר תמצא Gn. 31, 32.
כי תמצא־איש 2 Reg. 4, 29.
החקר אלוה תמצא Job. 11, 7.
תכלית שדי תמצא Job. 11, 7.
תדרוש־רשעו בל־תמצא Ps. 10, 15.
צרפתני בל־תמצא Ps. 17, 3.
ודעת אלהים תמצא Prv. 2, 5.
את אשר־תמצא אכול Ez. 3, 1.
2 impf. c. suff.: תִּמְצָאֵנִי
כי־ברב הימים תמצאנו Eccl. 11, 1.
2 impf. c. suff.: תִּמְצָאֵם
תבקשם ולא תמצאם Jes. 41, 12.
3 impf. pl.: יִמְצָא
אשר ימצא את־אבי Gn. 44, 34.
ימצא האיש את־הנער Dt. 22, 25.
כי־ימצא איש נער Dt. 22, 28.
לגור באשר ימצא Jud. 17, 8.
וכי־ימצא איש את־אויבו 1 S. 24, 20.
ברעה אשר־ימצא את־עמי Esth. 8, 6.
הן תנואות עלי ימצא Job. 33, 10.
נגע־דקלון ימצא Prv. 6, 33.
משכיל על־דבר ימצא־טוב Prv. 16, 20.
עקש־לב לא ימצא־טוב Prv. 17, 20.
ואיש אמונים מי ימצא Prv. 20, 6.
ימצא חיים צדקה וכבוד Prv. 21, 21.
אחרי חן ימצא Prv. 28, 23.
אשת־חיל מי ימצא Prv. 31, 10.
אשר לא־ימצא האדם Eccl. 3, 11.
שלא ימצא האדם אחריו Eccl. 7, 14.
לבקש ולא ימצא Eccl. 8, 17.
3 impf.: וַיִּמְצָא
וימצא בשנה ההוא Gn. 26, 12.
וימצא דודאים בשדה Gn. 30, 14.
וימצא יוסף חן בעיניו Gn. 39, 4.
וימצא לחי־חמור Jud. 15, 15.
וימצא הדד חן 1 Reg. 11, 19.
וימצא אתו אחיה 1 Reg. 11, 29.
וימצא את־נבלתו 1 Reg. 13, 28.
וימצא את־אלישע 1 Reg. 19, 19.
וימצא איש אחר 1 Reg. 20, 37.
וימצא גפן שדה 2 Reg. 4, 39.
וימצא את־יהונדב 2 Reg. 10, 15.
וימצא מלך־אשור 2 Reg. 17, 4.
וימצא את־מלך אשור 2 Reg. 19, 8.
וימצא בהם גבורי חיל 1 Chr. 26, 31.
וימצא את־שרי יהודה 2 Chr. 22, 8.
וימצא את־מלך אשור Jes. 37, 8.
וימצא אניה הבאה Jon. 1, 3.
3 impf. c. suff.: יִמְצָאֶהָ
הגוי כי לא ימצאכה 1 Reg. 18, 10.
3 imperf. c. s.: יִמְצָאֲךָ
ולא ימצאך והרגני 1 Reg. 18, 12.
3 impf. c. s.: יִמְצָאֵהוּ
ימצאהו בארץ מדבר Dt. 32, 10.
3 impf. c. s.: וַיִּמְצָאֵהוּ
וימצאהו איש והנה Gn. 37, 15.
וימצאהו ישב תחת 1 Rg. 13, 14.
וילך וימצאהו אריה 1 Reg. 13, 24.
וימצאהו האריה ויכהו 1 Rg. 20, 36.
3 impf. c. s.: יִמְצָאֵנִי
ועמק ימי ימצאנו Eccl. 7, 23.
בית־אל ימצאנו Hos. 12, 5.
3 impf. c. s.: וַיִּמְצָאֵהוּ
וימצאה מלאך יי Gn. 16, 7.
וימצאה משכל 1 Chr. 20, 2.
3 impf. c. s.: וַיִּמְצָאֵם
וימצאם בדתן Gn. 37, 17.
וימצאם שלש־מאות 2 Chr. 25, 5.
וימצאם עשר ידות Dan. 1, 20.
3 impf. fem.: תִּמְצָא
ואם־לא תמצא ידה Lev. 12, 8.
אשר תמצא אתכם Num. 32, 23.
אם־לא תמצא־חן בעיניו Dt. 24, 1.
כאשר תמצא ידך Jud. 9, 33.
תמצא שפחתך חן 1 Sam. 1, 18.
עשה לך אשר־תמצא ידך 1 S. 10, 7.
אשר תמצא ידך 1 Sam. 25, 8.
תמצא ידך לכל־אויביך Ps. 21, 9.
ימינך תמצא שנאיך Ps. 21, 9.
כל אשר תמצא ידך Eccl. 9, 10.
ונתיבותיה לא תמצא Hos. 2, 8.
ובקשתם ולא תמצא Hos. 2, 9.
3 impf. f.: וַתִּמְצָא
ותמצא כקן ידי Jes. 10, 14.
3 impf. f. c. s.: תִּמְצָאֵהוּ
כי לא תמצאך יד־שאול 1 S. 23, 17.
1 impf. pl.: נִמְצָא
נמצא־חן בעיני אדני Gn. 47, 25.
ולא נמצא נשים יפות Job. 42, 15.
2 imprf. pl.: תִּמְצְאוּ
אם־תמצאו את־דודי Cant. 5, 8.
צמכם תמצאו־חפץ Jes. 58, 3.
אם־תמצאו איש Jer. 5, 1.
2 impf. pl.: תִּמְצָאוּ *p.*
תבן מאשר תמצאו Ex. 5, 11.
2 impf. pl.: תִּמְצְאוּן
כן תמצאון אתי 1 Sam. 9, 13.
כהיום תמצאון אתו 1 Sam. 9, 13.
2 impf. pl. c. s.: תִּמְצָאֻהוּ
לא תמצאהו בשדה Ex. 16, 25.
3 impf. pl.: יִמְצְאוּ
הלא ימצאו יחלקו Jud. 5, 30.
ישישו כי ימצאו־קבר Job. 3. 21.
כל־יגיעי לא ימצאו־לי Hos. 12, 9.
3 imprf. pl.: יִמְצָאוּ *p.*
והצרתי להם למען ימצאו Jer. 10, 18.
לבקש את־יי ולא ימצאו Hos. 5, 6.
דבר־יי ולא ימצאו Am. 8, 12.
3 impf. pl.: וַיִּמְצָאוּ
וימצאו הנערים חן 1 Sam. 25, 8.
3 impf. pl.: וַיִּמְצְאוּ
וימצאו בקעה בארץ Gn. 11, 2.
וימצאו־שם באר מים Gn. 26, 19.
וימצאו איש מקשש Num. 15, 32.
וימצאו את־אדני בזק Jud. 1, 5.
וימצאו מירושבי יבש Jud. 21, 12.
וימצאו איש־מצרי 1 Sam. 30, 11.
וימצאו את־שאול 1 Sam. 31, 8.
וימצאו את־אבשג 1 Reg. 1, 3.
וימצאו מרעה שמן 1 Chr. 4, 40.
וימצאו את־שאול 1 Chr. 10, 8.
וימצאו בהם לרב 2 Chr. 20, 25.
וימצאו כתוב בתורה Neh. 8, 14.
וימצאו אתו אל־מים Jer. 41. 12.
3 impf. pl. c. s.: יִמְצָאֻנִי
ישחרנני ולא ימצאנני Prv. 1, 28.
ומשחרי ימצאנני Prv. 8, 17.
3 impf. pl. c. s.: יִמְצָאֻהוּ
יעוף ולא ימצאהו Job. 20, 8.
3 pl. c. suff.: וַיִּמְצָאֻהוּ
וימצאהו המורים 1 Sam. 31, 3.
וימצאהו בחלקת גבות 2 Rg. 9, 21.
וימצאהו המרים בקשת 1 Chr. 10, 3.
3 pl. c. s.: יִמְצָאוּנָהּ
בחדשה ימצאונה Jer. 2, 24.
3 pl fem.: תִּמְצֶאן
והיה כי־תמצאן אתו Dt. 31, 21.
Nif-al: נִמְצָא *3 perf.*
גם אשר־נמצא הגביע Gn. 44, 16.
אשר נמצא הגביע בידו Gn. 44, 17.
אשר־נמצא אתו Ex. 35, 23. 24.
ויאמר הנה נמצא בידי 1 S. 9, 8.
ויבקשוהו ולא נמצא 1 S. 10, 21.
ולא נמצא חרב וחנית 1 S. 13, 22.
אשר נמצא שם 2 Sam. 17, 12.
לא־נמצא שם גם־צרור 2 S. 17, 13.
יען נמצא־בו דבר טוב 1 Rg. 14, 13.
אולי נמצא חציר 1 Reg. 18, 5
אשר נמצא באצרותיו 2 Rg. 20, 13.
הספר אשר נמצא 2 Chr. 34, 21.
המתיחשים ולא נמצא Neh. 7, 64.
ושרש דבר נמצא־בי Job. 19, 28.
ואבקשהו ולא נמצא Ps. 37, 36.
עזרה בצרות נמצא Ps. 46, 2.
כל־הון יקר נמצא Prv. 1, 13.
אשר נמצא באוצרתיו Jes. 39, 2.
נמצא־קשר באיש Jer. 11, 9.
אם־בגבים נמצאתי Jer. 48, 27.
עד־נמצא עולתה Ez. 28, 15.
ולא נמצא מכלם Dan. 1, 19.
ממני פריך נמצא Hos. 14, 9.
לא־נמצא בשפתיו Mal. 2, 6.
3 prf. c. h int.: הֲנִמְצָא
הנמצא כזה איש Gn. 41, 38.
3 perf.: וְנִמְצָא
ומכרו ונמצא בידו Ex. 21, 16.
ונמצא כתוב בו Neh. 13, 1.
ונמצא ישלם שבעתים Prv. 6, 31.
2 perf.: נִמְצֵאת
נמצאת וגם־נחשבת Jer. 50, 24.
1 perf.: נִמְצֵאתִי
נמצאתי ללא בקשני Jes. 65, 1.
1 perf.: וְנִמְצֵאתִי
ונמצאתי לכם Jer. 29, 14.
3 perf. pl.: נִמְצְאוּ
לא־נמצאו בתולים Dt. 22, 20.
נמצאו חמשת המלכים Jos. 10, 17.
נמצאו האתנות 1 Sam. 10, 2.
כי נמצאו האתנות 1 Sam. 10, 16.
אשר נמצאו בעיר 2 Reg. 25, 19.
אשר נמצאו שמה 1 Chr. 4, 41.
דברים טובים נמצאו 2 Chr. 19, 3.
גם בכנפיך נמצאו Jer. 2, 34.
נמצאו בעמי רשעים Jer. 5, 26.
נמצאו דבריך ואכלם Jer. 15, 16.
הכשדים אשר נמצאו Jer. 41, 3.
ועשרה אנשים נמצאו Jer. 41, 8.
אשר־נמצאו בעיר Jer. 52, 25.
כי־בך נמצאו פשעי Mich. 1, 13.
3 perf. pl.: נִמְצָאוּ *p.*
לבד להם כי נמצאו 1 Sam. 9, 20.
המתיחשים ולא נמצאו Esr. 2, 62.
3 perf. pl.: הִנָּמְצְאוּ
עמך הנמצאו־פה 1 Chr. 29, 17.
3 perf. pl.: וְנִמְצָאוּ *p.*
ושכב עמה ונמצאו Dt. 22, 28.
part.: הַנִּמְצָא
הנמצא בארץ־מצרים Gn. 47, 14.
והיה כל־העם הנמצא Dt. 20, 11.
עד כל־הנמצא Jud. 20, 48.
והעם הנמצא עמם 1 Sam. 13, 16.
תנה בידי או הנמצא 1 Sam. 21, 4.
הכסף הנמצא בית־יי 2 Rg. 12, 11.
הנמצא באצרות 2 Reg. 12, 19.
החזק הנמצא בית יי 2 Rg. 16, 8.
הנמצא בית־יי 2 Reg. 18, 15.
הכסף הנמצא בבית 2 Rg. 22, 9.
דברי הספר הנמצא 2 Rg. 22, 13.
הנמצא בבית יי 2 Reg. 23, 2.
הנמצא לבית־המלך 2 Chr. 21, 17.
את־הכסף הנמצא 2 Chr. 34, 17.
הנמצא בית יי 2 Chr. 34, 30.
כל־הנמצא בירושלם 2 Chr. 34, 32.
כל־הנמצא בישראל 2 Chr. 34, 33.
לכל־הנמצא למספר 2 Chr. 35, 7.
יהודה וישראל הנמצא 2 Chr. 35, 18.
כל־הנמצא ידקר Jes. 13, 15.
הנמצא כתוב בספר Dan. 12, 1.
part.: וְהַנִּמְצָא
והנמצא אתו אבנים 1 Chr. 29, 8.
עשה והנמצא עליו 2 Chr. 36, 8.
part. pl.: הַנִּמְצָאִים
העם הנמצאים עמו 1 Sam. 13, 15.
הכלים הנמצאים 2 Reg. 14, 14.
הנמצאים בעיר 2 Reg. 25, 19.
הכהנים הנמצאים 2 Chr. 5, 11.
הנמצאים בבית־האלהים 2 Chr. 25, 24.
וכל־הנמצאים אתו 2 Chr. 29, 29.
הנמצאים בירושלם 2 Chr. 30, 21.
הנמצאים לערי יהודה 2 Chr. 31, 1.
ויעשר בני־ישראל הנמצאים 2 Chr. 35, 17.
הנמצאים בשושן הבירה Esth. 1, 5.
היהודים הנמצאים בשושן Esth. 4, 16.
הנמצאים בתוך העיר Jer. 52, 25.
part. pl.: הַנִּמְצָאִים
ישראל הנמצאים Esr. 8, 25.
pl. c. suff.: נִמְצָאֶיךָ
כל־נמצאיך אסרו Jes. 22, 3.
part. fem.: הַנִּמְצָאָה *sg.*
בעד השארית הנמצאה 2 Rg. 19, 4.
בעד השארית הנמצאה Jes. 37, 4.
part. f. pl.: הַנִּמְצָאֹת
שתי בנתיך הנמצאת Gn. 19, 15.
הערים הנמצאות Jud. 20, 48.
inf.: הִמָּצְא
אם־חמצא תמצא בידך Ex. 22, 3.
inf. c. suff.: בְּהִמָּצְאוֹ
דרשו יי בהמצאו Jes. 55, 6.
2 impf. f.: תִּמָּצְאִי
ותבקשי ולא־תמצאי Ez. 26, 21.
3 imperf.: יִמָּצֵא
ימצא אתו מעבריך Gn. 44, 9.
אשר ימצא אתו Gn. 44, 10.
והבהמה אשר־ימצא Ex. 9, 19.
שאר לא ימצא בבתיכם Ex. 12, 19.
אם־במחתרת ימצא Ex. 22, 1.
אם־זרחה השמש עליו ימצא Ex. 22, 6.
אם־לא ימצא הגנב Ex. 22, 7.
כי־ימצא בקרבך Dt. 17, 2.

לא־ימצא בך מעביר Dt. 18, 10.
כי־ימצא חלל Dt. 21, 1.
בכל אשר־ימצא לו Dt. 21, 17.
כי־ימצא איש שכב Dt. 22, 22.
כי־ימצא איש גנב נפש Dt. 24, 7.
לא־ימצא לנו הדר Jos. 17, 16.
וחרש לא ימצא 1 Sam. 13, 19.
אשר־ימצא שם בדק 2 Rg. 12, 6.
אם־תדרשנו ימצא לך 1 Chr. 28, 9.
ואם־תדרשהו ימצא 2 Chr. 15, 2.
ולא־ימצא במכתתו Jes. 30, 14.
ששון ושמחה ימצא בה Jes. 51, 3.
ימצא התירוש באשכול Jes. 65, 8.
כבשת גנב כי ימצא Jer. 2, 26.
ונפל ולא ימצא Dan. 11, 19.
ולא־ימצא בפיהם Zeph. 3, 13.
ולא ימצא להם Zach. 10, 10.

3 imperf.: וַיִּמְצָא
וימצא הגביע באמתחת Gn. 44, 12.
ויבקשהו וימצא להם 2 Chr. 15, 4.
בקשהו וימצא להם 2 Chr. 15, 15.
וימצא מבני הכהנים Esr. 10, 18.
ויבקש הדבר וימצא Esth. 2, 23.
וימצא כתוב Esth. 6, 2.

3 impf. f.: תִּמְצָא
תמצא בירדו Ex. 22, 3.
ורעה לא־תמצא בך 1 Sam. 25, 28.
אם־רעה תמצא־בו 1 Reg. 1, 52.
והחכמה מאין תמצא Job. 28, 12.
ולא תמצא בארץ החיים Job. 28, 13.
תמצא חכמה Prv. 10, 13.
בדרך צדקה תמצא Prv. 16, 31.
בל־יעלנה לא תמצא Jes. 35, 9.

3 impf fem.: וַתִּמְצָא
ותמצא לשאול 1 Sam. 13, 22.

3 impf. pl.: וַיִּמְצְאוּ
וימצאו בני־אלעזר 1 Chr. 24, 4.
וימצאו מאה וחמשים 2 Chr. 2, 16.

3 impf. pl.: יִמָּצְאוּן
ימצאון שם ארבעים Gn. 18, 29.
ימצאון שם שלשים Gn. 18, 30.
ימצאון שם עשרים Gn. 18, 31.
ימצאון שם עשרה Gn. 18, 32.

3 impf. pl. f.: תִּמָּצֶאנָה
ולא תמצאינה Jer. 50, 20.

Hif-il: הִמְצִיא

1 prf. c. suff.: הִמְצֵאתִיךָ
ולא המצאתך ביד דוד 2 S. 3, 8.

3 perf. pl.: הִמְצִיאוּ
ואת־העלה המציאו Lev. 9, 13.

part.: מַמְצִיא
ממציא את־האדם Zach. 11, 6.

3 imprf. c. s.: יַמְצִאֶנּוּ
וכארח איש ימצאנו Job. 34, 11.

3 imprf. c. s.: יַמְצִאֵהוּ
אם־לחסד ימצאהו Job. 37, 13.

3 impf. pl.: וַיִּמְצְאוּ
ויבאו בני אהרן Lev. 9, 12, 18.

מַצַּב, מַצֶּבֶת

v. s. r. נָצַב *p.* 483-4.

מַצֵּבָה, מִצֵּבֶת

v. s. r. נָצַב *p.* 384.

מְצַד, מָצוֹד

v. s. r. צוּד *p.* 943.

מְצָה

פעל כוד, וסמונן כמו עֵץ לעיל אכ״ג, לומר יכיקס וסקיעס [ווינענ, לוים-], ד״ס מצמיק דנכ עד תמו, מאכיכת לקות עס, וכנפעל פעולי״. ובענין מקקר וסזווי עי׳ לעיל עקק יון. נתכנוס פפעל לכוב, ומוס מַמְצוּיֵת, לומר מכשקע.

v. trans., sicut מָצַץ, q. v., sugere, exsugere, exsorbere, deinceps exhaurire aliquid liquidi, targ. מְצָה, unde מַמְצוּיֵת, succus extractus (Quintessenz), hinc: sensus, notio (Grundbedeutung). LXX. *στραγγίζειν, ἐκστραγγίζειν, καταστραγγίζειν, ἐκκενοῦν, ἀποῤῥυεῖν, εὑρίσκειν* (מָצָא).

2 perf. fem.: מָצְתָה
שתית מצית Jes. 51, 17.

2 prf. fem.: וּמָצִית
ושתית אותה ומצית Ez. 23, 34.

3 impf. ap.: וַיִּמָּץ
וימץ טל מן־הגזה Jud. 6, 38.

Nif-al: נִמְצָה

3 perf.: וְנִמְצָה
ונמצה דמו Lev. 1, 15.

3 imperf.: יִמָּצֶה
והנשאר בדם ימצה Lev. 5, 9.

3 impf. pl.: יִמָּצוּ
שמריה ימצו ישתו Ps. 75. 9.

3 impf. pl.: יִמָּצוּ
ומי מלא ימצו למו Ps. 73, 10.

מַצָּה

placenta, v. s. r.: מָצַץ *p.* 656.

מַצָּה

v. s. r. נָצָה *p.* 724.

מְצוּדָה

v. s. r. צָדָה *p.* 946.

מְצוּדָה

v. s. r. צוּד *p.* 947.

מַצּוֹת

v. s. r. נָצָה *p.* 724.

מָצָּה

פעל ל״ע כ״ח נגוד, וסמונן יזוע וסיכס ונסיכס [גלאָנענ], כי סקכן מָצָּה וסע׳ זנכס, וכן נָצָּה, נלקמי פָּצָּה מיזעיו. ומוס מסמלל על תופעס ודנכ סנכסס [סערפּאַלליִנען, -גלאָנענ], וכן עלוג מסמלס לקל יפע וכלוסס, ותכין נוס מסס סנכס. סקקר וסזווי עי׳ תקת נקס.

v. inus. compos., splendere, nitere (cogn. נָצַח, פָּצַח), elucere, enitere, profulgere, sicut יָצַע. De verbi similibus v. *v. simpl.* צָחַח.

מֶצַח

ז״ו וכנכוי מִצְחִי, מִצְחֲךָ, וסמונן כוס ותועמס מפניסוסכרקס נו, לו מפדקת [מאַ־, גלאָנען-פוונקט דעס נעזו־נעס], לכן קלק סילוע נכוזו [זעיקן], ומזלות רנות נו, להמאכת מקניסות ומעוות וכדומס.

n. m. (c. s. מִצְחִי, מִצְחֲךָ), pars vultus eminens seu prominens (Hoch-, Glanzpunkt des Gesichts), frons, in qua interiores animi affectus se repraesentant. LXX. *μέτωπον, ὄψις;* חֲזַק מֵצַח *φιλόνεικος.*

והיה על־מצח אהרן Ex. 28, 38.
חזקי־מצח וקשי־לב Ez. 3, 7.

הַמֵּצַח

ומצח אשה זונה Jer. 3, 3.

cum suff.: מִמִּצְחוֹ
על־מצחו תמיד Ex. 28, 38.
הפלשתי אל־מצחו 1 Sam. 17, 49.

cum suff.: בְּמִצְחוֹ
ותטבע האבן במצחו 1 S. 17, 49.
והצרעת זרחה במצחו 2 Chr. 26, 19.
מצרע במצחו 2 Chr. 26, 20.

cum suff.: מִצְחֲךָ
מצחך חזק Ez. 3, 8.

cum suff.: מִצְחֲךָ *p.*
חזק מצר נתתי מצחך Ez. 3, 9.

cum suff.: וּמִצְחֲךָ
ומצחך נחושה Jes. 48, 4.

cum suff.: מִצְחָם
לעמת מצחם Ez. 3, 8.

pl.: מִצְחוֹת
מצחות האנשים הנאנחים Ez. 9, 4.

מִצְחָה

ז״כ נויב מֵצַח סוכני, וסמונן מקס סרנל, לומר עס נקוסס נדמוס מקס [כ״ייִצוינע], ומשקל סנקנס לנלמי קי כנ סנכן.

n. f. (a m. מֵצַח), frons pedis, frontale, *ocrea.* LXX. *κνημίς.*

constr.: וּמִצְחַת
ומצחת נחשת על־רגליו 1 S. 17, 6.

מִצְלָה, מִצְלֹת

v. s. r. צָלַל *p.* 954.

מִצֻלָּת

v. s. r. צָלַל *p.* 954.

מַצָּע

v. s. r. יָצַע *p.* 485.

מָצָץ

פעל נוד, וסמונן כמו מקס, יונ, לומר יניקס [ווינענ], וספעל יזוע. ומוס מסמלל על דקיקס וסקיעס ועזוס דק [פרעסענ, דינ עמכענ], כי כן מסמלל לקל יונ, וסוס סכנון, לומר סיניקס קקוקס נסקוע ונעזיכס ווקת סדקיקס וכניסס. ועכין מקיקות לקר מעיליו מעדקדקים מקדמים סינ ותכל. ונוס תכין מסס סנס.

v. trans., sicut מָצָה, sugere, exsorbere, succum exhaurire, emaciare, exedere, vel potius facta a sugendo ad devorandum et *attenuandum* translatione. LXX. *ἐκθηλάζειν.*

2 impf. pl.: תֶּמְצוּ
למען תמצו והתענגתם Jes. 66, 11.

מַצָּה

ז״כ, וסמונן ענס דקס וקיקס [דינכער, נוזלמעכנאפפרעסענ קוכען], ווס קלס שלס מקיניכס, וז״כ מקיניס מסס מדקיקס וויכס ומיכס, לומר קלס סכנכנסס וכדקקס ודקס, מעסכרון מקמון וסכונפס מעסס, על כן מעכס נקניקס לקס עכי, ונלמכלס לוכר מדקק והלקן. וסמכלל ניכס ונין קלס, ענס, נפיקיס תכיר נקקרן מסס. נמרמ מסס מכס [נעין כ״נ ק׳, זנכ ע״ס ק׳] מזלל על עור לנל מליס ולנל קמיס, וכנלכס מן הַפְּתֻרָא, דמליס וקמיס ולנ עניך [διφθέρα], ומן חַפָּה, זכיל עור מליס ולנ קמיס.

n. f., placenta tenuis ac compressa, quae, deficiente fermento, non intumuit, h. e. *infermentata*, qua pauperculi vescuntur propter fermenti defectum; חַג הַמַּצּוֹת festum azymorum. Hoc nomen quomodo a synonymis עֻגָּה, חַלָּה צַפִּיחִית discrepet, ex radicibus diversis apparet. Gem. מַצָּה de pelli seu corio non subacto h. e. sale ac farina non temperato. LXX. *ἄζυμος;* מַצּוֹת, *τὰ ἄζυμα, ἐντολή* (מִצְוֹת).

בשמן מצה תהיה Lev. 2, 5.
חלת מצה אחת Lev. 8, 26.
מצה אחת מן־הסל Num. 6, 19.
ורקיק מצה Num. 6, 19.

pl.: מַצּוֹת
מצות תאכלו Ex. 12, 15.
בערב תאכלו מצת Ex. 12, 18.
תאכלו מצות Ex. 12, 20.
עגת מצות כי לא חמץ Ex. 12, 39.
שבעת ימים תאכל מצת Ex. 13, 6.
מצות יאכל את שבעת Ex. 13, 7.
תאכל מצות Ex. 23, 15. 34, 18.
ולחם מצות Ex. 29, 2.
וחלת מצת Ex. 29, 2.
ורקיקי מצות Ex. 29, 2.
חלות מצת Lev. 2, 4.
ורקיקי מצות Lev. 2, 4. 7, 12.
מצות תאכל במקום קדש Lev. 6, 9.
ואכלוה מצות Lev. 10, 12.
מצות תאכלו Lev. 23, 6.
וסל מצות סלת Num. 6, 15.
ורקיקי מצות Num. 6, 15.
על־מצות ומררים יאכלהו Nu. 9, 11.
שבעת ימים מצות יאכל Nu. 28, 17.
תאכל־עלו מצות Dt. 16, 3.
תאכל מצות Dt. 16, 8.
מצות וקלוי Jos. 5, 11.
ואיפת־קמח מצות Jud. 6, 19.
ותלש ותפחו מצות 1 Sam. 28, 24.
כי אם־אכלו מצות 2 Reg. 23, 9.
ויעשו הגי־מצות Esr. 6, 22.
מצות יאכל Ez. 45, 21.

pl.: וּמַצּוֹת
ומצות אפה ויאכלו Gn. 19, 3.
ומצות על־מררים Ex. 12, 8.

pl.: הַמַּצּוֹת
ושמרתם את־המצות Ex. 12, 17.
את־חג המצות Ex. 23, 15. 34, 18.
המצות אשר לפני ר״ Ex. 29, 23.
ואת סל המצות Lev. 8, 2.
ומסל המצות Lev. 8, 26.
חג המצות לר״ שבעת Lev. 23, 6.
על סל המצות Num. 6, 17.
בחג המצות Dt. 16, 16.
חבשר ואת־המצות Jud. 6, 20.
את־הבשר ואת־המצות Jud. 6, 21.
ולרקיקי המצות 1 Chr. 23, 29.
בחג המצות 2 Chr. 8, 13.
לעשות את־חג המצות 2 Chr. 30, 13.
את־חג המצות 2 Chr. 30, 21.

pl.: וְהַמַּצּוֹת
ויגע בבשר ובמצות Jud. 6, 21.

מֵצַר

פעל ל״ע כ״ח נגור פריעיס מָצוֹר, מְצָרִים, וסמונן לדעת רניס ענין הגלס ותקיפס [קוונרענגען, -גליעס-סען], וכן נאמת ענין הפעל בלעון יזמעאל, לאכר ממנו מֵצַר מסס, לסמיון נגול ותקוס, וכן מֵצַר, מְצָרִים נזפס רניכיס, ובנתרת יזוע בַּר־מְצָרָא, וכן מְצָרָן, מְצָרָיִם, מְצָרָיִם, ומזרס לפ״ו מָצַר, ומקמנות נסניכס לקרונס. קולס לע״פ זמסעל נעדני ותרמי ותלמודי על נכון כ״ל מקמנות נעדני כמו מָזַר לעיל, לומר ענין מתערנות ונלנול, וכן נאמת כזמס כמכון נזפתי ערנ.

v. inus. (unde nomen Aegypti),

terminare, determinare, finibus circumscribere unde arab., *mizr*, finis, terminus, rab. מֵצַר, מְצָרִים, gem. inde בַּר־מִצְרָא, מִצְרָנֵי, מִצְרָנוּתָא, a rad. צָר cum praepositione *ma* composita. Tametsi verbum hoc nobis verbo מָצַר q. v. cognatum videtur, vi miscendi ac confundendi.

מָצוֹר

זע״פ למצרים, והמונן לפי דעתי עם מעוז או עֲרֵב [מיצאלק], וכן נשפת מוזו [*miçra*], והוא משקל לעם נכרי, וחי״ב גם לחרן. ולדעת המדקדקים מן מצר ומלוד.

n. pr. Aegypti, populus mixtus h. e. עֵרֶב (syn. עֵרֶב, Mischvolk), sanscr. *miçra*, hinc: gens barbara vel pars terrae, quam incolit.

2 Reg. 19, 24.	כל יאורי מצור
Jes. 19, 6.	ודחרבי יאורי מצור
Jes. 37, 25.	כל יאורי מצור
Mich. 7, 12.	ועדי מצור
Mich. 7, 12.	ולמני מצור

מִצְרַיִם

זע״פ כמו מצור, ומיקיל מֵצֵר או מֵצַר, כדומה לל מצור, וסוונו נעצור קלון מארץ לב׳ חלקים, עליונה ותחתונה.

n. pr. du. (a sing. מֵצַר, מֵצֵר), sicut מָצוֹר, Aegyptus superior et inferior. LXX. נַחַל מִצְרַיִם, *Πανοκόρουρα.*

v. concord. part.

מְצוֹר

shst., v.s.r. צוּר *p.* 949.

מְצַר

shst., v.s.r. צָרַר *p.* 963.

מַק

shst., v.s.r. מָקַק *p.* 629.

מַקֶּבֶת, מַקֻּבֶת

v. s. r. נָקַב *p.* 727.

מָקַל

פעל ל״ע, והמונן לל״ק כמו בקל נשפת כוס, לומר למיקס, ולי נראה שענינו הכאה, וכן תבקל נשפת כוס, לו שהפעל תדיר נגוד מהנס, וח״כ הנס הנת שנת, כדומה לנס נרועי, ונחלוף מ׳ נכ׳.

v. inus., quocum nonnulli aeth. בקל, vi *germinandi*, contulerunt. At praestat, aeth. חבקל, vi caedendi seu verberandi comparare, nisi hoc verbum ab ipso nomine *baculi* est deducendum.

מַקֵּל

ז״ו ומסמן מַקֵּל או מַקָּל, ומרכני מַקְלוֹת, והמונן קושי ומעט [מעשקק], או למכאה או למליכה. ועפיס הקדמונים קוו נ״כ עפלי עתידות מקלות, כידוע מע״ו על חיונים, והוצע נכיח ל׳ סוכיח בוח עם ל׳ נחמרו עמי נעצו ישאל ומקלו יגיד לו.

n. m. (c. מַקַּל, מַטֵּה, pl. מַקְלוֹת, c. s. מַקְלֵכֶם), *baculus*, virga vel caedendo vel fulciendo inserviens. Veteres baculis ad oracula (*ῥαβδομαντείαν*) abutebantur. LXX. *βακτηρία, ῥάβδος, σκυτάλη.*

בְּמַקֵּל

Num. 22, 27.	ויך את־האתון במקל
constr.:	מַקַּל
Gn. 30, 37.	ויקח־לו יעקב מקל לבנה
constr.:	מַקַּל
Jer. 1, 12.	ואמר מקל שקד
Jer. 48, 17.	מקל תפארה
constr.:	וּבְמַקֵּל
Ez. 39, 9.	ובמקל יד
cum suff.:	מַקְלִי
Zach. 11, 10.	את־מקלי את־נעם
Zach. 11, 14.	ואגדע את־מקלי השני
cum suff.:	בְּמַקְלִי
Gn. 32, 10.	כי במקלי עברתי
cum suff.:	מַקְלוֹ
1 Sam. 17, 40.	ויקח מקלו בידו
cum suff.:	וּמַקְלוֹ
Hos. 4, 12.	ומקלו יגיד לו
cum suff.:	וּמַקְלֵכֶם
Ex. 12, 11.	ומקלכם בידכם
pl.:	מַקְלוֹת
Zach. 11, 7.	ואקח־לי שני מקלות
pl.:	הַמַּקְלוֹת
Gn. 30, 37.	אשר על־המקלות
Gn. 30, 38.	את־המקלות אשר פצל
Gn. 30, 39	ויחמו הצאן אל־המקלות
Gn. 30, 41.	ושם יעקב את־המקלות
pl.:	בַּמַּקְלוֹת
Gn. 30, 41.	ליחמנה במקלות
1S. 17, 43.	כי־אתה בא־אלי במקלות

מָקַק

לומר מק, פעל כודד, והמונן כחיפס וכיוס [מצענען], וכן נאמרו חפס וחמכון נכומי וגמיכי [mag-ern, l. *mac*-ere], וכדומה נשפתי ערב, שולם נפעל עָקַק הפעולי, לומר בלוי וקיבוס וכמיסה ל״מ מקבורות. מכוסף יולד וחווק. עי׳ מון, מכך, מעך. ואחר לתאוות חפס כ״ל מכוון מרחץ עכין עמילה ודקיקה, וכן נשפתי ערב [lett. *mak-t*, gr. *μογ-*, *μοχ-*], וח״כ עכין כחיפס חפלה.

h. e. מָק, *v. intr.*, *mac*-escere (magern), *μογεῖν, μοχ-θεῖν*, attenuari, *Ni.* sanie fluere, de tuberibus purulentis, tabefieri, viribus corporis animive privari. *Hi.* tabefacere. LXX. *τήκειν, ἐντήκεσθαι, ῥυεῖν, σήπειν, καταφθείρειν.*

Nif-al: נָמַק

3 *perf. pl.:*	נָמַקוּ
Ps. 38, 6.	נמקו חבורתי
3 *perf. pl.:*	וַנִּמַּקוּ
Jes. 34, 4.	ונמקו כל־צבא השמים
2 *perf. pl.:*	וּנְמַקְתֶּם
Ez. 24, 23.	ונמקתם בעונתיכם
part. pl.:	נְמַקִּים *masc.*
Ez. 33, 10.	ורבם אנחנו נמקים
2 *impf. fem.:*	תִּמַּק
Zach. 14, 12.	ולשונו תמק בפיהם
3 *impf. pl.:*	יִמַּקּוּ *p.*
Lev. 26, 39.	ימקו בעונם
Lev. 26, 39.	אתם ימקו
3 *impf. pl. fem.:*	תִּמַּקְנָה
Zach. 14, 12.	ועיניו תמקנה
Hif-il:	הֲמֵק
inf. constr.:	הָמֵק
Zach. 14, 12.	המק ׳ בשרו

מַק

ז״ו, והמונן הפסד וכלוי מיקים הנשר, וח״כ להיפך הנס שמקוק הנשר [מק-

מָקַק

דעת], נתכנוס ידוע הנס מַקֶּקֶת, ונגזרת מְקֵקָה, מַקָּק, שֶׁמֶק.

n. m., *mac*-ies, putredo, mucor a putredine. LXX. *χνοῦς, κονιορτός.*

Jes. 3, 24.	מק יהיה

בְּמַק

Jes. 5, 24.	כמק יהיה

מִקְשֶׁה, מִקְשָׁה

p קָשָׁה
v. s. r.

מִקְרֶה, מִקְרֵה

p. קָרָה
v. s. r.

מִקְרֶה

p. קָרַר
v. s. r.

מַר, מֹר

p. 660. מָרַר
v. s. r.

מְרָא

פעל נודד ול״ע כ״ף נגור, והמונן כמו מָלָא, אבל מעט נתסוות, ע״י חלוף למד נכ׳ם, והוקשו לע״ז פכיסה והעדף, נשאל על המליסה, ומן המליסה הסאל על הפעיסה והלעטה, וכן נמלא הנסת מְרָא נגזרת, בהכרח על חכיסה, לע׳ע׳ם, הלקטה וכדומה, וחס הפעולם נכוסף הַמְרָאָה. ומן מָרֶה נדמיון לל מרא נכנה הנס מְרִים נחוס׳ מס יופי, והכלון המיכיסה ומפועמת, וכן הפעיקוהו הערכים.

v. intr. inus., sicut v. מָלָא, ex quo liquidae permutatione ortum est, abundare, copiosum, trop. pinguem, opimum esse, arab. *maraa, marova*, gem. מְרָא, unde הַמְרָאָה, saginatio.

מֵרְאָה

ז״כ מסוכני מָרָא, והמונן ופק כתרגומו [קרשפף], ומרכז מרק, ונקרל הוסף כן, ע״ם המליסה נמלכל, וכן נלמון ישאל מדרי ניון הוסף, והוא הכוון. חולם לדעת הכל״ק שרשו רקה, מענין טנוף ולכלוך, וח״כ מרקה הוסף שנו טנוף ועני, וכן פרש ראי [נקוס ג׳], לומר נעולועכוף, וכן בַּאֲוָה לל״ק, וכן דקדק הרל״נע וכן״, ונלמת תלמודית רֵעֲי המעסה.

n. f. (a m. מְרָא), abundantia, ingluvies avis (Kropf), a v. מְרָא, vi saginandi vel multum vorandi, arab. *marjij-on*. Alii radicem v. רָאָה esse dicunt, vi *inquinandi*, unde רְאִי (Nahum 3.) et fortasse רֵעֲי; quos n. talmudicum in errorem induxit. LXX. *πρόλοβος.*

cum suff.:	מֵרְאָתוֹ
Lev. 1, 16.	והסיר את־מראתו

מְרֵיא

תוקפי וכר, והמכוון מפועם ומחוסם [נעמאסטעען, פעטען], ומוס נתסוס לנס, למסמנת נהסת מפועמת או עוף מפועם, ולנוד מענל מפועם, לכן נתכנת שור ונקר.

adj. m., saginatus, pinguis, opimus, hinc nominaliter pecus suginatum, avis pinguefacta (*σιτευτός*, מְפֻטָּם). LXX. *ἐστεατωμένος, ἀρήν, ταῦρος, ἐπιφάνεια* (a v. רָאָה).

וּמְרִיא

2 Sam. 6, 13.	וריזבח שור ומריא
1 Reg. 1, 9.	צאן ובקר ומריא
1 Rg. 1, 19. 25.	שור ומריא־וצאן לרב
Jes. 11, 6.	וכפיר ומריא יחדו
pl.:	מְרִיאִים
Jes. 1, 11.	וחלב מריאים
pl. constr.:	מְרִיאֵי
Ez. 39, 18.	פרים מריאי בשן כלם
pl. c. suff.:	מְרִיאֵיכֶם
Am. 5, 22.	ושלם מריאיכם

מְרָא

ז״ו נתכמי, ונתכנוס נ״כ מָרֵי או מָאֵרֵי, או הסקנר מֵר, מָאר, וכנוי מָרֵי, מָרוֹתַי או מָרֵיהּ, הכנוי מָרָנָן, כחלו תיקיל מָרָה, ומוס נכנוי מָרְתָּי, ונשפת רנכנית הנס עוד נסופי לחר מָרָנָן, מן מֵר, וכן רַבָּן מן רַב, וסידועם מָרְנָא, רַבָּנָא, ומסחכון הכנוי רַבָּנָן, לולם נכנוי מָרָנָן, רַבָּנָן. המונן לדון ולית [הפכר, מאכן], וכן נשפת סוכית, לבל תידועם מָרָיָא, וכן כלמון ישמעאל, שם מידועם מעט נתכנוס מָרָנָא או מָרָנָא, ומידועם מָרְוָתָא, ומסמך מָרְתָּן או מַרְתָּן, והכנוי מָרָנָן וכו׳. ולחר למוד הנכת לע׳ נהכני המדקדקים שמליכוהו מן מרח, למען פעוס, סיג ופעל, כי מס למחקה לת לדון, לכן כ״ל שהוח הנ רחני, וכן נחמת המחכת לית נשפת כוחית [*mar-is*] ונשפתי ערכ.

n. m. aram. (targ. etiam מָרֵי, מָאֵרֵי, vel per apocopen מָר, מָאר, c. s. מָרֵאי, מָרֵיהּ s. מָרֵיהּ; pl. מָרָנָן tanquam a sing. מָרָן, unde c. s. מָרָנְתֵּי; rab., alia forma מָרָן a מָר cf. 1 Cor. 16, 22., sicut רַבָּן a רַב; def. מָרָנָא, sicut רַבָּנָא, pl. רַבָּנָן; pl. c. s. מָרָנָן, sicut רַבָּנָן), dominus, mas (*mar-is*), vir, syr. *morjo*, arab. *mar'on*, unde *n. abstr.* targ. מָרְוָתָא, מָרְיָא, virtus, dominium. Errant vehementer, qui dominum a pinguedine (a v. מְרָא) dictum putant, siquidem eos hujus nominis primitivi similia ceteris e linguis occurrentia latuerunt. V. s. מָר. LXX. *κύριος.*

Dan. 5, 23.	ועל־מרא שמיא

וּמָרֵא

Dan. 2, 47.	ומרא מלכין
cum suff.:	מָרָאי
Dan. 4, 16.	ואמר מראי חלמא
Dan. 4, 21.	על־מראי מלכא

מֵרָא

פעל נודד, והמונן עיפס ופכיסה ועופפות [פליענען], וכן נאמרו מְרָא, נדומה לל פָּרַח, לכן נתכנין הכוסף מַמְרִיאֵי יוכיס כמו מַפְרִיחֵי יוכיס, וכן נחמת תמנות הנכת והמכוון נשפתי ערב, כחבר תיקה נלוח חקור הלעון. כנין הכוסף הַמְרֵא, עשות עיפס ועופפות [פליוג מעליען], וכוונת הפסוק נחיוב ל״ע, י״ק כעת נמכוס תמריים, כעת תנניס עוף נמכוס, וכן תיגם המחכנם מְרָאָא. ולחר לחמוכת מוֹרָאָה, שהיחס מֵרָה, עי׳ חחת מרס לקמן.

v. intr., volare, gemar. מְרָא (syn. פְּרַח); *Hi.* prt. מַמְרִיאֵי רוֹנְיִם, sicut מַפְרִיחֵי רוֹנְיִם, hebr. volatum facere, sursum se extollere. Targ. Job. 39, 18. (21.): בְּעִנָּן בְּמָרוֹמָא מְרִיהּ. De forma מוֹרָאָה (= מֵרָה) v. s. מָרָה. LXX. (*ἐν ὕψει*) *ὑψοῦν.*

Hif-il: הִמְרִיא
3impf.fem.: תַּמְרִיא
Job. 39, 18. כעת במרום תמריא

מֶרֶג

פעל ל"ע כ"ק נגוד, ומשונן לד"ק רעיסה ותנועה תכה וחכה. לכן גלילה וענילה [ויך דכעתען, כאָלאָנען], ומזוו הפעל להזכיר בָּרַג לקען, ולהפעל כרג בערבי. לומם לפי דעתי התמזות בָּרַג, ונסוד הפעל נתפת המכוון אל רתיקה וגלילה, כלומר רחיכו לעיל פתח חָרַג, ומכוון אל גלילה מזאל ג"כ על סרוב, כלומר קַרְקַע פתח סָרַג, וק"כ לפ"ז הזה מוֹרָג, כמו גלגל לדיסה [וואלצע]. ועוד יותר נכון שהתמזות בָּרַג, ענין רדיסה והכנסה והכאה ומנור [ניעדער-זעצעדען], וק"כ תמזותו נדומה לל חָרַג [עי' לעיל דף ל"ק], ודומה לו בלומי בָּרַג, לאלר מאכו בָּרְגָא, כאיל ונרון, וכן נתפת תמזות הזכרת נזכתי ערב. ויזות לפ"ז סוד הזה מורג, מענין הכאה ומנור.

v. inus., in gyrum se movere, vertere se, volvere, quocum nonnulli v. בָּרַג, arab. *nairag'a* contulerunt. Fortasse radix est *rag*, praefixa praepositione *ma*. Etenim huic radici vim movendi versandique inesse ostendit *v. comp.* חָרַג, et *v.* סָרַג, in quo vis movendi vel tornandi ad plectendum transfertur. Hinc מוֹרָג de cylindro ad triturandum, sicut גַּלְגַּל. Nisi radix *rag* hoc in verbo, sicut in v. חָרַג et בָּרַג (unde בָּרְגָא, securis, a *dispercutiendo*), vi contundendi, discutiendi (niederschmettern) dicitur, unde מוֹרָג, instrumentum, quo grana frumenti excutiuntur.

מוֹרָג

ז"ז, והכנוי מוֹרְגִים [ופ"ת מוֹרִיגִים נהפתת הדגת], ומשונן לפי הכוון רלזון זל הזכת ענוג וגלגל ולוזן [ווענלצע, רלאל], מהתמזות זל גלילה וענילה. וכד"ק פרטו נוה"ל קרזים נקונים ונהם יקדות זל עץ או זל נכול זדזין נהן התנוזה ולומה לל קרון, וק"כ מזכת מרג ענין מנור וקריכה, וכן פרט רז"ל כלי עזוי קריזים קריזים. ולזאל להכנת המזכל דע זהתפת הר לרי בעזור הגרוני, לכן נכנו נתתיק.

n. m. (pro מוֹרָג, propter *Res*, pl. pl. מוֹרָגִים, semel, soluto *Dages* (מוֹרְרִיגִים), cylindrus, rota, a volutando seu versando, vel a contundendo, tribula (syn. חָרִיץ, Dreschwalze, -schlitten). Sunt, qui v. בָּרַג, sicut חָרַץ, vim *secandi* seu *acuendi* habere dicant, unde glossema *Rashii* כְּלִי עָשׂוּי חֲרִיצִים חֲרִיצִים (instrumentum acuminatum). LXX. *ἄροτρον, τροχός.*

לְמוֹרָג
Jes. 41, 15. למורג חרוץ חדש
pl.: וְהַמֹּרָגִים
2 Sam. 24, 22. והמרגים וכלי הבקר
pl.: וְהַמֹּרִיגִים
1 Chr. 21, 23. והמוריגים לעצים

מָרַד

פעל כודד נתמזות, ומעתיד יִמְרֹד, ומשונן גניעה ומעתיה ומקלה [פעל-

θιστής; Hi. παραπικραίνειν, ἀπειθεῖν, ἀφιστάναι.

3 perf.: מָרָה
1 Rg. 13, 26. אשר מרה את־פי יי׳
3 prf.fem.: מָרְתָה
Hos. 14. 1. כי מרתה באלהיה
3 perf.fem.: מָרָתָה *p.*
Jer. 4, 17. אתי מרתה נאם יי׳
2 perf.: מָרִיתָ
1 Rg. 13, 21. יען כי מרית פי יי׳
1 perf.: מָרִיתִי
Jes. 50, 5. ואנכי לא מריתי
Thr. 1, 18. כי־פיהו מריתי
Thr. 1, 20. כי מרו מריתי
3 perf. pl.: מָרוּ
Ps. 5, 11. הדיחמו כי־מרו בך
Ps. 105, 28. ולא מרו את־דברו
Jes. 63, 10. והמה מרו ועצבו
2 perf. pl.: מְרִיתֶם
Num. 20, 24. מריתם את־פי
Num. 27, 14. כאשר מריתם פי
2 perf. pl.: וּמְרִיתֶם
1 Sam. 12, 15. ומריתם את־פי יי׳
Jes. 1, 20. ואם־תמאנו ומריתם
1 perf. pl.: וּמָרִינוּ
Thr. 3, 42. נחנו פשענו ומרינו
part.: מֹרֶה, מוֹרֵה
2 Reg. 14, 26. עני ישראל מרה
Job. 36, 22. כי כמהו מורה
part.: וּמוֹרֶה, וּמֹרֶה
Dt. 21, 18. בן סורר ומורה
Dt. 21, 20. בנו זה סורר ומרה
Ps. 78, 8. דור סורר ומרה
Jer. 5, 23. לב סורר ומורה
prt.f. sg.: מוֹרָה=מוֹרָאָה
Zeph. 3, 1. הוי מוראה ונגאלה
part. pl.: הַמֹּרִים *masc.*
Num. 20, 10 שמעו־נא המרים
inf. abs.: מָרוֹ
Thr. 1, 20. כי מרו מריתי
Hif-il: הִמְרָה
3 perf. pl.: הִמְרוּ
Ps. 106, 33. כי־המרו את־רוחו
Ps. 107, 11. כי־המרו אמרי־אל
part.: מַמְרִים
Dt. 9, 7. 24. ממרים הייתם עם־יי׳
Dt. 31, 27. ממרים הייתם
inf. constr.: לְהַמֵּ=כַּמְרוֹת
Ps. 78, 17. למרות עליון בציה
Jes. 3, 8. למרות עיני כבודו
inf. c. suff.: וּבְהַמְרוֹתָם
Job. 17, 2. ובהמרותם תלן עיני
3 impf. f.: וַתַּמֶר
Ez. 5, 6. ותמר את־משפטי
3 imperf.: יַמְרֶה
Jos. 1, 18. ימרה את־פיך
2 impf. pl.: תַּמְרוּ
1 S. 12, 14. ולא תמרו את־פי יי׳
2 impf. pl.: וַתַּמְרוּ
Dt. 1, 26. 43. 9, 23. ותמרו את־פי
3 impf. pl.: יַמְרוּ
Ps. 106, 43. והמה ימרו בעצתם
3 impf. pl.: וַיַּמְרוּ
Neh. 9, 26. וימרו וימרדו בך
Ps. 78, 56. וינסו וימרו את־אלהים
Ps. 106, 7. וימרו על־ים בים־סוף
Ez. 20, 8. וימרו־בי ולא אבו
Ez. 20, 13. וימרו־בי בית־ישראל
Ez. 20, 21. וימרו־בי הבנים
3 impf. pl. c. s.: יַמְרוּהוּ
Ps. 78, 40 כמה ימרוהו במדבר

ז"ז, והמוכן הפזיעה והמכילה [זאָלצ-פאָלצ, עמפאָרטראָנג], ונקמה נהפכת מעלה.

n. m., rebellio, apostasia (syn. מַעַל). LXX. *ἀπόστασις.*

בְּמֶרֶד
Jos. 22, 22. אם־במרד ואם־במעל

מַמְרָדוֹת
ז"ב מופזה, והמוכן פזיות וסורכות [ווידערזפענסטיגקייט], ונקנוס מזלמו מֶרְדוּ, מֶרֶד, וכדומה.
n. f. abstr., rebellio, animus rebellis et refractarius (Widersprechsüchtigkeit). LXX. *αὐτομολεῖν.*

הַמַּמְרָדוֹת
1 Sam. 20, 30. בן־נעות המרדות

מָרֵד
ת"ו נקמי, וסנקני מֶרְדָא והידוע מֶרְדָתָא, וסמכון ידוע.
adj. m. aram. (fem. מֶרְדָא, def. מֶרְדָתָא), rebellis, rebellator. LXX. f. *ἀποστάτις.*
adj. fem.: מֶרְדָא
Esr. 4, 15. קריתא דך קריא מרדא
def.: מֶרְדְתָא
Esr. 4, 12. קריתא מרדתא

מֶרֶד

פעל כודד, והמוכן נתמזות נכנוה ותלוכה [מוריצן], כי תוכן וקרן הזכת מֶרֶד, וכן נתפת נזכת נהכוון נזפתי ערב, ד"מ נכוזי [*mur-mur.* ומנכמי murr-en]. ומכנגות הפזכל על מוכרות ונעיזה, על הפנר והתנגות וכדומה [ווידער-זפענסטיג זיך]. מקור מָרוֹ. הכוסף תְּמָרָה והקנר הפיתד לַתֶּמֶר, לו קוזק זל קל, לו על הפנר ונזיעה נגד לזה [נעלייזענען], ונקמה לרוב כמו נקל נהקנר אֶת־פִּי, לו עיני ד', רוח ד'. והמקור נל' לַמְרוֹת. ודע קוזק זתמונת מוֹרָאָה נלפניה ג' ל' הלקך מן מוֹרֶה, והכינון מורֶדֶת ונועזת, וק"כ הזכת מרס, ועזו נוה התוכיס, וכן נהפסוק [מ"ב ל"ד כ"ו] כלפי ד' אֶת־עכי יִשְׂרָאֵל מוֹרֶה אֶתְכֶם. ניכוני קל מזכת מרס, כלומר פרט הר"ק, אע"פ שלא כוון נפרוזו, והכינון נהפכל על קזוי וכבד ונדול הענין, וכן נלמה הפעל מרד נגזרת, כלומר תלמה לעיל, ומכוון זה ג זהפ זיזי נלזוב ע"ז, וק"כ המכוון זל מרכ זוק ונקר.

v. intr. (inf. מָרוֹ), *mur-mur*-are, remurmurare (murr-en), hinc: repugnare, rebellare, contumacem, refractarium esse (sequente בְּ, רִיבַ ד', אֶת־פִּי ד'); *Hi.* הִמְרָה (impf. apoc. יַמֶּר), vel vi conjugationis intenta vel de offensione atque injuria (inf. לַהֲמָרוֹת = לְהַמְרוֹת). Forma מוֹרָאָה Zefan. III, 1. producta est ex מוֹרֶה h. e. rebellis, pervicax (syn. מֹרֶדֶת); forma מֹרֵה 2 Reg. 14, 26. participium activum est hujus ipsius verbi, vi intransitiva, de duritie, gravitate et magnitudine miseriae, minime de amaritudine (de qua ne מָרַר quidem). Ingens est enim verborum מָרָה et מָרַר (מָר) differentia. LXX. *ἀνθιστάναι, μηδὲ εἰσακούειν, ἀμελεῖν, ἀσεβεῖν, παραβαίνειν, ἐρετίζειν, ἐρίζειν, ἀλλάσσειν* (= מָזַר), *prt.* מוֹרֶה, *ἀπειθής, ἐρε-*

שְׁפַעֲנן, מיכלענן], ומוכן קוזיי הלקה ולכיפה, וכן נקמת בזכת כמכוון נזפתי ערב, ל"מ נזפה הכלקית ורומית [*s. mrid*; l. *mord*-ere] וכלומה. ומזה הפזכל על נעיזה נקיז, על מכלות והפנר [קוכגעהָרזוֹפענן, זיך עמפאָרענן], וכן מכל נלצון יפזעפל ונזפה קוכית.

v. tr. (impf. יָמְרֹד), contemnere, deminuere (trop. alicujus gloriam, facta a contundendo et conterendo translatione), sanscr. *mrid*, lat. *mord*-ere, deinde: non obedientem esse, rebellem, alienatum esse, aram. מָרַד, arab. *marada*. LXX. *ἀποστατεῖν, ἀποστάτην γίνεσθαι, ἀπειθεῖν, ἀθετεῖν, ἀφιστάναι, παραπικραίνειν*; מֹרֵד, *ἀσεβής.*

3 perf.: מָרַד *p.*
2 Chr. 36, 13. במלך נבוכדנצר מרד
2 perf.: מָרַדְתָּ
2 Reg. 18, 20. כי מרדת בי
Jes. 36, 5. כי מרדת בי
3 perf.: מָרְדוּ־
Ez. 2, 3. המורדים אשר מרדו־בי
3 perf. pl.: מָרְדָה *p.*
Gn. 14, 4. ושלש־עשרה שנה מרדו
1 perf.: מָרַדְנוּ
Dan. 9, 9. כי מרדנו בו
1 perf.: וּמָרַדְנוּ *p.*
Dan. 9, 5. והרשענו ומרדנו
part. pl.: מֹרְדִים
Neh. 2, 19. העל המלך אתם מרדים
part.: הַמֹּרְדִים, הַמֹּרְדִים
Ez. 2, 3. אל־גוים המורדים
Ez. 20, 38. המרדים והפושעים בי
p. pl. constr.: בְּמֹרְדֵי
Job. 24, 13. המה היו במרדי־אור
inf. constr.: רְדוֹד, לְמָרְדוֹ
Jos. 22, 29. למרד ביי׳
Neh. 6, 6. חשבים למרוד
inf. c. suff.: לְמָרְדְכֶם
Jos. 22, 16. למרדכם היום ביי׳
3 imperf.: יַמְרֹד
2 Reg. 18, 7. וימרד במלך־אשור
2 Reg. 24, 20. וימרד צדקיהו במלך
2 Chr. 13, 6. וימרד על־אדניו
Jer. 52, 3. וימרד צדקיהו במלך בבל
3 impf. ap.: וַיִּמְרָד־
2 Reg. 24, 1. וישב וימרד־בו
Ez. 17, 15. וימרד־בו לשלח מלאכיו
2 impf. pl.: תַּמְרְדוּ *p.*
Jos. 22, 18. אתם תמרדו היום
2 impf. pl.: תִּמְרְדוּ
Num. 14, 9. אך ביי׳ אל־תמרדו
Jos. 22, 19 ובי׳ אל־תמרדו
Jos. 22, 19. ואותנו אל תמרדו
3 impf. pl.: וַיִּמְרְדוּ
Neh. 9, 26. וימרו וימרדו בך

מֶרֶד
פעל נקמי כמו נעכי, נלי הזכת המכוון. נקנוס זת תמונת מֶרֶד, מֶרֶד לכוב, ונגמלת עוד מכוון לקצי וקוזיי, ל"מ הזכין והמכוה והקרן המורדין, ל"ל זנוזכים ומלכלים, וכן סנכת סה.

v. aram., vi tropica eadem, qua hebr., targ. מָרַד, מֶרֶד, gem. vi propria et primitiva conterendi vel *mor*-dendi. LXX. *ἀπόστασις.*

3 perf.: וְהִמְרַד *al. nom.*
Esr. 4, 19. *ומרד ואשתדור מתעבד
מֶרֶד

מָרָה

ז״ק, ומשק ממך בזוני מָרָתַיִם, כנוי לנבל, והמוכן המולכת ומועצת מלכים, וכן מל״ך, ומרגוס יוכתן על מרעת דעמת סרכן כמעט בדומה, ומרוב רע׳ ע״ש מאריכים בק״מ דלך רבים.

n. f. dualet. (מָרָתַיִם), *rebellio duplex*, cognomen civitatis Babel, refractariae illius Deoque pertinaciter adversantis. Targ. אַרְגָּא דְּעַמָּא סַרְבָּנָא. LXX. *πικρῶς.*

du.: *מָרָתַיִם

Jer. 50, 21. *על־הארץ מרתים

מָרָה

ז״ב ומפעל לב״ל, ובמעמוקו ביכוכי בקביי, ובמעך מָרָה, והמוכן מכוכך ובמעך כוך [מערן-ליילד], חולם לב״ל מן מרר ע״ב.

n. f. part. (c. מֹרַת), murmur, trop. angor, gemitus, cruciatus (Herzeleid), ex nonnullorum sententia a v. מָרַר, amarities. LXX. מֹרַת רוּחִי, *ἐρίζουσαι.*

constr.: מֹרַת

Gn. 26, 35. ותהיין מרת רוח מָרֵי

ז״ו, ובספסק מֵרִי, ובכנוי מְרִיָּה, בנסתגנות המס, לו גם בנתקוקות מְרִיָּם. המוכן בתמנות כרגנות ותלוכם [מורכען], ומוס סוללות ומעיפס, כתפר בפעל. ולפעמים המסמל על תקיפות והכאתם דבר, כמו לחל מרי זיקי בלוכ, ומעם המתרגם שפרצו מְרִיר מיסרי. לב״ל מכוון לחסוק גם סיום זיקי כמרי יקוכ. ולע שפס מרי לרוב נפרעיים, ל״מ מְרִי בַּעַל כדומה לב מְרִיב בַּעַל נפסוק, וכן מְרִיָּה, ומפס מְרִיָּם מן מרס=מרל, נתוספת יָם בסופי.

n. m. (in p. מְרִי, c. s. מִרְיָה, מְרִיָּם), murmuratio, hinc repugnatio, pertinacia, etiam de alicujus rei molestia, asperitate, injucunditate, Job. 23, 2. Trg. male: מְרִירָא מֵרִירָא. Alii explicant: an etiam hodie sermo meus pro pervicaci atque immerito adversante habetur? Habes hoc n. in nn. pr. quibusdam, veluti מְרִי בַּעַל (=מְרִיב בַּעַל), eodemque de verbo מְרִיָּה. LXX. *ἐρεθισμός, ἀντιλογία, ὀδύνη; ἀνήκοος, ἀπειθής, παραπικραίνειν;* בֵּית מְרִי, *ἀδικία.*

Job. 23, 2. גם־היום מרי שחי
Prv. 17, 11. אך מרי יבקש־רע
Jes. 30, 9. כי עם מרי הוא
Ez. 2, 5. כי בית מרי המה
6. 3, 9. 26. 27. 12, 3.
Ez. 2, 7. כי מרי המה
Ez. 12, 2. 3. כי בית מרי

p. מָרִי

Num. 17, 25. לאות לבני־מרי
1 Sam. 15, 23. כי חטאת־קסם מרי
Ez. 2, 8. אל־תהי־מרי
Ez. 44, 6. ואמרת אל־מרי

p. הַמָּרִי

Ez. 2, 8. כבית המרי
Ez. 12, 2. בתוך בית־המרי
Ez. 12, 9. בית ישראל בית המרי
Ez. 17, 12. אמר־נא לבית המרי
Ez. 24, 3. ומשל אל־בית־המרי

cum suff.: מָרְיָךְ

Dt. 31, 27. ידעתי את־מריך

cum suff.: בְּמָרִים

Neh. 9, 17. לעבדתם במרים

מוֹרָה

ז״ו, ולימנו מן מכס הכיכוכי נפעל שמוס וכרי, וגם לון דמיון לו בזכרי, והמוכן תעב ומסמרים [שרשעסמער], וכן להמתרגם מַסָּפֵר. והמעם לדעת רע׳ שמיר ושלין השער, ול״כ מן ירס, ובדרך בדר״ל למס בקרל תעב מוכם? ל״כ לחי לל תנוח שמס יכלת שמיר וזיק, מס מדין מוכם לל מדקיל לנלל מן פרולל, לף הדין שמרל לל מדקיל לנלל מן פרולל עכ״ל, ול״כ מן ירילם, וכ׳ כל׳ לל-עוכים. וכ״ל שמוכן מסס כמו מגלב ומקלף, לומר מעכין נויוס וכריתם, ושכמו מֵר מסכנוכים, לו שהשרש מָרָה, כמכוון גלילם וקלילם, ומלמת כסס כמכון ג׳ס נמפתי ערב, [*μάῤῥ-ον*, l. *marr-a*, gall. *marre*] וכן בנמרל מָרָא וקרוכל, ודוק.

n. m. (non *prt. v.* מָרָה, siquidem *m.* est et significatione plane diversum) novacula (trg. מַסְפֵּר). *Isaaki* hoc *n.* deducit a *jaciendo* (יָרָה), *Rabi Ami* *ἀλληγορητικῶς* a *verendo* (יָרֵא), alii a *mara* vi arabica *stringendi* s. *obstrigillandi* (*Schultens* ad Hariri p. 24.). Nisi radix est מר, *v.* cavum, vi tondendi secandive, aut מָרָה, cui cognata sunt gr. *μάῤῥ-ον*, lat. *marra*, gem. מָרָא (syn. חֲצִירָא). LXX. *ξυρόν, σίδηρος.*

Jud. 16, 17. מורה לא־עלה על־ראשי

וּמוֹרָה

Jud. 13, 5 ומורה לא־יעלה על־ראשי
1 S. 1, 11. ומורה לא־יעלה על־ראשי

מָרוּד

sbst., v. s. r. רוד *p.* 1046.

מַרְזֵחַ

sbst., v. s. r. רָזַח *p.* 1055.

מָרַח

פעל כולד, והמוכן זקיקס וסדקס ועקיכס [רייבען, נעי-] וכן כדומס מָרֵךְ לקמן, וכן מרס כלשון ישמעלי. וכלמר לל״ק משקיק ועיקל דבר, כמסמוק וימרלו על משקין, לכן כפי סכרלקס לי המכוון סדקס המקמס ועקיכמס לרכיכל משקין. ולקר לקמוע משרש הלל נמפתי ערב משלמו, ל״מ נכוזו ויוכי [*s. m.r.i*; gr. *ἀ-μεργ-ω*], lett. *mirk-t.* וכן נכומי ולקלבי [*marc.* in: *marc-ulus* = *martulus* וכדומס.

v. trans., terere, conterere, sicut מָרַךְ et arab. *marakha*, Jes. 38, 21. *ut ficus contritas ulceri imponerent*, non de infricando (*interendo*) aut oblinendo. Similia ceterarum linguarum parentheses *rabinici* textus tibi exhibent. LXX. *καὶ τρίψον καὶ κατάπλασαι.*

3 impf. pl.: וַיְמָרְחוּ

Jes. 38, 21. וימרחו על־השחין

מָרוֹחַ

ת״ו ומסמך מָרוֹחַ, ע״ם יזוע, והמוכן כמכך וכלוק [נעריעגען], וכלמר מעכך ולסוק ומסכל סניכים, וומו לשון, לשון נלוכ ולכ״ס.

n. m. (c. מְרוֹחַ), contritus, spec. attritus teste (אֶשְׁבָּל, rab. הַבִּיצִים). LXX. *μόνορχις.*

constr.: מְרוֹחַ

Lev. 21, 20. או מרוח אשך

מָרַט

פעל כולד, והמוכן הקלקס, ע״י זקיקס ולעוע [שנייבען, -שלייפען], וכלמר מלעוע ומיקיקת הקנכ, וומו קלוד ומכוע ומעכמת הקלוכם [פאליכען, אַרְפּאַנען], לו מזקיקת שער הקלת ומוקק, ומו מלילס ועקיכת מזער, לכן נכמוב מכע לי׳ וכלומס, וכלמך מרוע ע״י נזקיקת מזל. ומזר לקקור מפעל הנס נדומס לו כזכר כמכוון כהולו ויוכי [*s. m.r.id*; gr. *ἀ-μέρδ-ειν*], וכדומס. ודע קוכל שמקמוכם מוֹרָט [יעני׳ י״ק כ׳ וו׳] לל״ק כמר מְמֹרָט, נקלוק המקמל, כמו מֻעֶדֶת לעיל, ול״כ ביכוכי של כזכ״פ, ונדמיון לל מְמֻשֶּׁכֶת, ומכוכן עם מכולר ויפס, ולל מקליפס כלמר לסל״ק ומעדית, ומכנוכ שקיכו מס, ולל מן ירע. ונקמוכם מוֹרָטָה הע״ת לנוסס לקפלרת, ומ״ל ביכוכי׳.

v. tr., defricare, depolire (abreiben, abschleifen), acuere (ensem, aerugine detersa), depilare vel glabrare caput, evulsis pilis, aut humeros, onerum attritione, sanscr. *mṛid*, gr. *ἀ-μέρδ-ειν*. Forma מוֹרָט Jes. 18, 2. 4. pro מְמֹרָט *prt. Pu.* (ad s. f. מֻעֶדֶת = מְמֻשֶּׁכֶת, parall. מְמֻשֶּׁכֶת), populus ornatus ac dignitate praestans (a poliendo, non glabrando, uti placet *Saadjae* et *Qimchio*). *Dages* formae participialis מוֹרָטָה euphonicum (לְהַפְאֲרַת הַמְּשֻׁוֶּה). LXX. *μαδαροῦν, τίλλειν, σπᾶν; θυμοῦσθαι, ἑτοίμως;* prt. מֹרָט, *ἕτοιμον εἶναι* (a v. מָרַט).

part. pl.: לְמֹרָטִים

Jes. 50, 6. ולחיי למרטים

part. pass. f.: מְרוּטָה *sg.*

Ez. 21, 14. הוחדה וגם־מרוטה
Ez. 21, 33. מרוטה להכיל
Ez. 29, 18. וכל־כתף מרוטה

inf. constr.: לְמָרְטָה

Ez. 21, 16. ויתן אתה למרטה

1 imperf.: וָאֶמְרְטָה

Esr. 9, 3. ואמרטה משער

1 impf. c. suff.: וָאֲמָרְטֵם

Neh. 13, 25. ואמרטם ואשביעם

Nif-al: נִמְרַט

3 imperf.: יִמָּרֵט

Lev. 13, 40. ואיש כי ימרט ראשו
Lev. 13, 41. ימרט ראשו

Pu-al.: מֹרָט

part.: מְמֹרָט *sg.*

1 Reg. 7, 45. בית ה׳ נחשת ממרט

part.: ומֹרָט *sg.*

Jes. 18, 2. 7. ממשך ומורט

part. fem.: מֹרָטָה *p.*

Ez. 21, 15. היה־לה ברק מרטה
Ez. 21, 16. והיא מרטה

מֹרָט

נקרמי כמו נעבדי, מקלקת ועקיכת סנוגם, ונקרגוס לנוכ ומכוון רקמ, ומקן נוס הסנוכ נגמכת נ ג ד י ס מעוכעים, ועוכ נקרגוס הסס מְרָטָה מוס.

v. aram., sicut hebraicum, deterere, depilare, evellere, veluti pennas alarum, *gem.* vi primaria, veluti de vestibus detritis (מְגָרִים

מָרַךְ

פעל כולד, כדומס לל מָרַח לעיל, לומר שקיכס ומעכמת הקלוכם [שנייבען], ל״מ נקמת מְרוּכ וכדומס, לומר לעוע ומיכיס. הנמכ״ס מֹרֶךְ. הסווי נמפת: מעכך עי׳ מקת מרק.

v. tr., sicut מָרַח q. v., deterere, defricare, veluti de aere terso et polito, de hasta aerugine purgata, (מְמֹרָטִים), *targ. nom.* מָרָט. LXX. *ἐκτίλλειν.*

3 perf. pl.: מָרִיטוּ

Dan. 7, 4. עד דו־מריטו גפיה

מָרַךְ

פעל כולד, כמו מָרַח לעי׳ דעתי, ולל מן רָךְ, נעכוב וכוע המזקל מהכפולים נמס, ול״כ המכוון הדקס ומיכיס [נעכרייבען]. ומוס הנוכ. נמפס הנכית ילוע מְחַמְּכָה, והמס הַמְרָכָה וכדומס.

v. trans., sicuti מָרַח, conterere, *Nitpe. rab.* נִתְמַרְכָה, *n. f. hif.* הַמְרָכָה, contritio.

מֹרֶךְ

ז״ו, והמוכן המוכס ומיכיס והדקס, ומוס המזקל על מינס וכיכיס לב ופקידס [פייפהייע, פּוּכּטע].

n. m., contritio, trop. cordis h. e. timiditas, consternatio, non a v. רָכַךְ, tanquam *mollitio*. LXX. *δειλία.*

Lev. 26, 36. והבאתי מרך בלבבם

מֵרַע

v. s. r. רָעָה 1070.

מֵרָץ

פעל כולד, והמוכן לל״ק כמו פָּרַץ [כלקוף פל נמס], ענין קווק ותקפות [לייכלהינגען], לו מזומס לל מָרָס, כמזקל מעציעות וקליקס על המקוות, וכן קדד, עכז, ולע״ו יוכן הנפעל נִמְרָץ, והכוסף הַמְרֵיץ יוכל. לכן לל״ק המוכן מכיעות וקלים בעכני וקרמי יכיל לגזס תמכות של מכיעס ומיעס ופקפוק לכוזו [גלייעגן], ומוס המזקל לקדוד כמו לכל מכע, לו למיעס ופקפוק נכלל, ועוד מקום להתנדר.

v. trans., ex nonnullorum sententia, sicut פָּרַץ, permutata labiali, irrumpere (eindringen), vel, sicut מָרַט, politum, acutum esse (syn. חָדַד). *Ni* נִמְרָץ, de eo, quod politum, grave, vehemens est. *Hi.* הִמְרִיץ, *ὀξύνειν, παροξύνειν.* Alii, collato idiomate arabico et aramaico, primum de eo, quod laeve seu lubricum est, deinde de acuendo et vacillando (glatt, glätten, gleiten) dici arbitrantur. LXX. *Ni. φαῦλος, καταδιώκειν; prt. f.* (*κατάρα*) *ὀδυνηρά; Hi. παρενοχλεῖν.*

Nif-al: נִמְרָץ

3 perf. pl.: נִמְרְצוּ

Job. 6, 25. מה־נמרצו אמרי־ישר

prt. masc.: נִמְרָץ *sg.*

Mich. 2, 10. וחבל נמרץ

part. fem.: נִמְרֶצֶת *sg*

1 Reg. 2, 8. קללני קללה נמרצת

Hif-il: הִמְרִיץ

3 impf. c. suff.: יַמְרִיצֶנְךָּ

Job 16, 3. מה־ימריצך כי תענה

מָרַק

פעל כולד, כדומס לל מָרַח לעיל, לומר זקיקס ומעכמת הקלוכם [שנייבען], ל״מ נקמת מְרוּק וכדומס, לומר לעוע ומיכיס. הנמכ״ס מֹרֶק. הסווי נמפת: מעכך עי׳ מקת מרק.

v. tr., sicut מָרַח q. v., deterere, defricare, veluti de aere terso et polito, de hasta aerugine purgata,

ac proinde acuta. *Pu.* detergi. LXX. *ἐκτρίβειν, προβάλλειν;* מָרוּק, *καθαρός.*

part. pass.: מָרוּק
2 Chr. 4, 16. לבית ר׳ נחשת מרוק

imprt. pl.: מִרְקוּ
Jer. 46, 4. מרקו הרמחים

Pu-al: מֹרָק
3 *perf.:* הִמְרַק
Lev. 6, 21. ומרק ושטף במים

מָרוּק
ז״ו ע״מ גְּבוּשׁ, גְּמוּל, ובמ״ק תַּ מרוקים, לסמיכת המוצעות, לומר סלעט ומכיוצ, בסמ״ק על שיכור וזכוך הנצר ככלו.

n. m. pluralet. (ad s. f. גְּבוּשׁ, גְּמוּל, pl. מְרוּקִים, vi *abstr.*), politio, mundatio. LXX. *θεράπεια.*

pl. c. suff.: מְרוּקֵיהֶן
Esth. 2, 12. ימלאו ימי מרוקיהן

תַּמְרוּק
ז״ו ובמ״ק תַּ נכנו תַּמְרוּקים, ומשון לדעת כת״י לכך תמ״ק, בשן ערב ויכי סמכים ובשים המשכרין ומעדנין את הנצר, וכן להמתנם סַמְתַּר מֻשָּׁח, או סַמְתַּר רָבִּי, וכן תמר סרל״ק לפי שהוא ממרק וזומת הנצר ומקנקו, והוא קנוט כנ״ס. ולפי דעתי נכוזו מוצעין, ומעכין מריקה, ובמכוון רוקני בשבל, כלשון ערבי תקוטים.

n. m. pluralet. (תַּמְרֻקִּים), mundatio (מְרֻקָּה) annua, qua peracta pellices regum persicorum in Harem (אַרְמוֹן) admittebantur, deinde metonym. res, quibus quis se mundat, tergit ac nitidum reddit, veluti unguenta, olea, aromata, barbare *tersoria*, *fricatoria*, trop. (sing. *Qeri Prov.* 20, 30.), res ad corrigendam vitam idonea. LXX. *σμῆγμα.*

Prv. 20, 30. Q'ri. פצע תמרוק ברע
pl. constr.: הִבְתַּמְרוּקֵי
Esth. 2, 12. ובתמרוקי הנשים
pl. c. suff.: תַּמְרוּקֶיהָ
Esth. 2, 9. ויבהל את־תמרוקיה
pl. c. suff.: תַּמְרֻקֵיהֶן
Esth. 2, 3. ונתון תמרוקיהן

תַּבְרִיק
ז״ו ובמ״ק לך נכתיב, ומכוון כמו תַּמְרוּק.

n. m. Ketib, sicut תַּמְרוּק (*Qeri*), medicina morum, res, qua vita emendatur. LXX. *συνατᾶ* (*κακοῖς*).

Prv. 20, 30. פצע תמרוק ברע

מָרָק
ז״ו, ומוז לד״ק מר פְּרָק לקמן, שמוז רקוי, בחלוף ידוע [וכן מלע ופלע], וז״ל תמוות הנצר תריסם ונצול [קמ״ע, ויעצען], שבשלל מקריסים ככלם, כלשון לרוב, וכן בלמת נשבת סוזו s. *brag'*; lett. [ובשבתי מערב *brek-sti* etc. [נעקשבעם]. ולדעת הרל״ק דוקא רוטב שבתבשל בו בשר, לפי שים בו מריקת הבשר, ולי נראה שהנצר מרק כדומה אל מרק, תאלך מן מח ע״י סתמצעות הריס, ומשון תבשיל נלקק ובמרק, ובנצר במכוון ג״כ בשבתי ערב, במכוון רביכה ולקוק, בלשון הנצר כלות הנצרים.

n. m., ex nonnullorum sententia, sicut פְּרָק (labiali commutata, uti in פָּלַט — מָלַט), aliquid coctum, jus, a *coquendo* seu *bulliendo*, sanscr. *b'rag'*. Praestat autem, hoc *n.* ab *interendo* (brocken) derivare (פָּרַק = מָרַח, quod liquidae epenthesi ex *v. simpl.* מָחַק, factum est), ita ut sit jus, cui indita sunt carnis panisve frusta. Sunt, qui de jure explicent, in quo indita caro despumando *purgatur*, arab. *marak-on*, *marakat-on*. LXX. *ζωμός* (*ζωμᾶ*).

הַמָּרָק
Jud. 6, 20. ואת־המרק שפוך
וְהַמָּרָק
Jud. 6, 19. והמרק שם בפרור
constr.: וּמָרָק
Jes. 65, 4. ופרק פגלים כליחם

I. מָרַר

לומר מֵר, פעל נודד, ומסלסה נוילס וניפס ינילס ומינס [סליעסען], ומסלק הנצר כפי תצר הנצנתי ומסכתי לעיל לך דל״ת מָחַר, מָחַר, נמשלל מפכוי וניפס על ניכס ורסיעס, וכן נתעת קלן המכוון נשפס סכלקיס ויוכיק וכוזיע ונרמכיס - עתיקיס ומקלקניס וכדומס, כתצר תרתס נקוס הנצר. וכן בלצון ישמעתל מר, ומכבל יוצל, חולס ומסכס [ניכטען מאכען], ומשס מכרתס ניוכו שס נשס מתמיל, ומשס מאר סלסתו רסע וזוקק ומיכוז, ובעברי במכוון סוס מֵר עשס סכוולת, וכן מָר שלך הנוזף, ובעברי עוד המכוון של רסיעס, כלרך לרוב בשעלי סכוילס [סלנך, יבל, חול, רסע], ותמיל תשלמו תשל מסר לעיל (ווס תצר תמכתי לקקור s. *mar* [hinc: *mari* הנצר והזווי Meer; goth. *marei*; sl. *mor-e*; l. *mar-e*] gr. *μύ-ειν* — fliessen, red. *μορμύ-ειν* — rauschen). h. e. מָר *v. intr.*, fluere, manare, sicut מָחַר, מָחַר (translate vi *properandi*), sanscr. *mar* (unde *mari*, lat. *mare*), gr. *μύρειν*, *μορμύρειν*, arab. redupl. *marmara*, vi transitiva (facere, ut quid fluat), unde *marmara-t-on* de imbre perenni, *mamarr-on* de canali seu aquaeductu, *marra* (*v. trilit.*), significatione translata *eundi* seu *praeterlabendi* (sicut דָּחַם, אָזַל, הָלַךְ, מָחַר).

מֹר
ז״ו, ומשון עשס הכוולת [ערשעסען], ויוזוז לנצר. וכרוס כלתנו כו לנלך לכך.
n. m., gutta, stilla, a v. מָר (vi stillandi s. manandi). LXX. *σταγών.*

בְּמֹר
Jes. 40, 15. הן גוים כמר מדלי

מוֹר
זו מלש מוֹר, ז״ו, ולפני המ״ף מָר, ומשון ערך יקר ונעים הכוזף ונוזף מען שמ וכדומס [מירכע], ונקרל כן ככל הלזכוזות, והלשתו מעכין עשוף וסולס, ונלמר מר עובר זו מל דבור, מכוזל בתוזת ובכדכם.

vel plene מָוֹר *n. m.* (sequente *Maqef* מָר־), lacrima suave olens et amara arboris arabicae, quae est acaciae similis, ad suffitum adhiberi solita (Dioscor. I, 77.), myrrha, murrha, gr. *μύῤῥα*, *σμύρνα*, arab. *morr-on*; מֹר דְּרוֹר, מֹר עִבְרִי, *σμύρνα στακτή*, myrrha stillatitia, quae sponte ex arbore manat. LXX. *σμύρνα, στακτή, μύρινος, κρόκος.*

Ps. 45, 9. מר־ואהלות קציעות
Prv. 7, 17. נפתי משכבי מר
Cant. 3, 6. מקטרת מר ולבונה
Cant. 4, 14. מר ואהלות
Cant. 5, 5. וידי נטפר־מור
Cant. 5, 5. ואצבעתי מור עבר
Cant. 5, 13. נטפות מור עבר

seq. Maqef: מָרֿ־
Ex. 30, 23. בשמים ראש מר־דרור

הַמּוֹר, הַמֹּר
Esth. 2, 12. ששה חדשים בשמן המר
Cant. 1, 13. צרור המר דודי לי
Cant. 4, 6. אלך לי אל־הר המור

cum suff.: מוֹרִי
Cant. 5, 1. ארית מורי עם־בשמי

II. מָרַר

פעל רב סנכן, ומשון סיות נכעם ומר [נעריילט], ניטעער ויין], וסולו לנלך מרס לעיל, ומוס סעתיד נקל יִמַּר [ע״מ יַחַם, יַחַת, יַשַּׁם, יַרַע, יַרַח, יַקַל], וכולס מסכפולים, ופלס זס תריל לסמיכת נדילות הפעל ולי־כולדתו, כלשר תכיל לנלך ל ר ר, שמתוכס יָצַר נולדת, ומתוכס יַצַּר נולדת), ועתיל הכנד יָמַר נמכוון יולף, וכן סנוסף חֲמַר, ומקוור חֲמַר, ומס נעתיל חֲמַר כמר חֲמַר, ומסתפעל הִתְמַרְמֵר, וכלס נמכוונכס יסתפעו מקור על מ ר ס, נמשלל על מריס.

vrb. multis modis usitatum (impf. *Qal.* יָמַר; impf. *Pi.* יְמָרֵר, trans.; *Hi.* הֵמַר, inf. הָמֵר, impf. = תֵּמַר; *Hitpa.* הִתְמַרְמֵר), amarum, exacerbatum esse. Conjugationes faciles intellectu. LXX. *Ni.* נָמַר, *πικρὸν γίνεσθαι; Pi. κατοδυνᾶν, διαβουλεύεσθαι, πικρῶς; Hi. πικραίνειν, ὀδυνᾶσθαι, ὀδύνη, ἀπειθεῖν; Hitp. ἀγριαίνειν, ἐξαγριοῦν.*

3 *perf.:* מָר
Ruth 1, 13. כי־מר־לי מאד מכם
Thr. 1, 4. והיא מר־לה
Jes. 38, 17. לשלום מר־לי

3 *perf. f.:* מָרָה
1 Sam. 30, 6. מרה נפש כל־העם
2 Reg. 4, 27. נפשה מרה־לה

3 *imperf.:* יִמַּר *cf.* יֵחַם
Jes. 24, 9. ימר שכר לשתיו

Nif-al: נָמַר
v. s. r. מָוֹר
Pi-el: מֵרֵר
1 *imperf.:* אֲמָרֵר
Jes. 22, 4. אמרר בבכי

3 *impf. pl.:* וַיְמָרְרוּ
Ex. 1, 14. וימררו את־חייהם

3 *impf. c. suff.:* וַיְמָרְרֻהוּ
Gn. 49, 23. וימררהו ורבו

Hif-il: הֵמַר 3 *perf.*
Ruth 1, 20. כי־המר שדי לי
Job. 27, 2. ושדי המר נפשי

inf. constr.: וְהַמֵּר
Zach. 12, 10. והמר עליו

inf. constr.: כְּהַמֵּר
Zach. 12, 10. כהמר על־המכור

2 *imperf.:* תַּמֵּר *for. aram.*
Ex. 23, 21. אל־תמר בו

Hitpa-el: הִתְמַרְמֵר
3 *imperf.:* וַיִּתְמַרְמֵר
Dan. 8, 7. ויתמרמר אליו

3 *imperf.:* וַיִּתְמַרְמֵר
Dan. 11, 11. ויתמרמר מלך הנגב

מַר
ז״ו, ולנקניי מָרָה, ומשון לו נמכוון ענעי רקני, תמון ופל ויקיף [שלקף, ניעטעך], לו נמכוון כוזקי רקני, כולס ודומס ונעלס וכנעס, ותניו כוס תוכן ספסוקיס.

adj. m. (f. מָרָה), a-mar-us, acerbus, trop. de moerore ac tristitia, de ira et acerbitate animi, de violentia, crudelitate ac perniciositate. LXX. *πικρός, κατάπικρος, πικρία, πικρασμός; κατώδυνος, ὀδύνη; ἐλεγμός, μετέωρος* (מָרוֹם); מָרֵי נֶפֶשׁ, מָרֵי נֶפֶשׁ, *οἱ ἐν ὀδύναις.*

*Ruth 1, 13. כי־מר־לי מאד מכם
1 Sam. 15, 32. אכן סר מר־המות
1 Sam. 22, 2. וכל־איש מר־נפש
Ps. 64, 4. דרכו חצם דבר מר
Prv. 27, 7. ונפש רעבה כל־מר מתוק
Eccl. 7, 26. ומוצא אני מר ממות
Jes. 5, 20. שמים מר למתוק
Jes. 33, 7. מר יבכיון
Jes. 38, 15. על־מר נפשי
*Jes. 38, 17. הנה לשלום מר־לי מר
Jer. 4, 18. זאת רעתך כי מר
Thr. 1, 4. *נוגות והיא מר־לה
Ez. 3, 14. מר בחמת רוחי
Ez. 27, 31. מספד מר
Am. 8, 10. ואחריתה כיום מר
Zeph. 1, 14. קול יום יי מר צרח

וָמָר
Jer. 2, 19. רע ומר עזבך את־יי

הַמָּר
Hab. 1, 6. הגוי המר והנמהר

בָּמָר
Job. 7, 11. אשיחה במר נפשי
Job. 10, 1. אדברה במר נפשי
Ez. 27, 31. במר־נפש מספד מר

p. לְמָר
Jes. 5, 20. ומתוק למר

pl. masc.: מָרִים
Ex. 15, 23. כי מרים הם

pl.: הַמָּרִים
Nu. 5, 18. מי המרים המאררים
Num. 5, 19. הנקי ממי המרים
Num. 5, 23. ומחה אל־מי המרים
Num. 5, 24. את־מי המרים

pl.: לַמָּרִים
Nu. 5, 24. 27 המים המאררים למרים

pl. constr.: מָרֵי
Jud. 18, 25. אנשים מרי נפש

pl. constr.: וּמָרֵי
2 S. 17, 8. כי גברים המה ומרי נפש

pl. constr.: לְמָרֵי
Job. 3, 20. וחיים למרי נפש
Prv. 31, 6. ויין למרי נפש

adj. fem.: מָרָא *sg.*
Ruth 1, 20. קראן לי מרא

adj. fem.: מָרָה
1 S. 30, 6. *כי־מרה נפש כל־העם
2 Reg. 4, 27. *כי־נפשה מרה־לה
Job. 21, 25. וזה ימות בנפש מרה
Prv. 5, 4. ואחריתה מרה כלענה

adj. fem.: וּמָרָה
Gn. 27, 34. צעקה גדלה ומרה
Esth. 4, 1. זעקה גדולה ומרה

adj. constr.: מָרַת
1 Sam. 1, 10. והיא מרת נפש

מָרָה
ז״ל מופנע מן מרר, ומשון כעם ועלנון ומתמרמות סכנס, וזס כתצר נסוד הנרס.

n. f. abstr. (a v. מָרַר) a-*mar*-um esse), moeror, luctus. LXX. *λυπηρός.*

כי־מרה תהיה באחרונה 2 S. 2,26.
ריזעקו מרה Ez. 27, 30.

adj. f. constr.: מָרַת
לב יודע מרת נפשו Prv. 14, 10.

מְרֵרָה

ז״ק, ומסוכן כמו מָרֵה תלמודית [נפלטע], וכן מרקרס, מרס, נלזון ישמעלי, לומר המוכתת נכבד, לשון מוכר סחיבות, ואינו לה כ׳ דרכים לעומק סכנד ולמעים, ונקראת כן לפי דעתי מלשות קדה וקשוכה ומקריפות קשוסה, לכן נמרכת ונתרגום נ״ב מקרס ומקס, ע״ש קריפותם שעוברת ומתקרת, ולפ ע״ש נזילה, כאינו פרשו כעיס.

n. f., sicut מָרֵה talmudicum, fel, propter humorem acutum, acidum et amarum, quo est impletum, non a *manando*, ut neoterici finxerunt, arab. *mira-t-on*, *marara-t-on*, gemarice et targum. etiam de *veneno*, propter liquoris acritudinem et asperitatem. LXX. *χολή*.

cum suff.: מְרֵרָתִי
ישפך לארץ מררתי Job. 16, 13.

מְרֹרָה

ז״כ נדומס לא מְרֵרָה, לומר לו מרס [נפלטע], או מריכות וקריפות ומקריות נכלל [נישעדקייט, שרכינקייט], או סרס ומס [נידט], ד״מ מרכת פתכים, הרכון סרס אל מכנאי, והכל משרש קחד, מן מריות וקדות. ולדעת רש״י ורקט״ע נ״כ ענין סרכנות ומרי, ונלפ״ז נרך. ותרגום מְרִירָא, מָרַר, מְרֵרָה משלמו.

n. f., sicut מְרֵרָה, מָרָה, fel, aut in universum de amaritudine atque acerbitate, speciatim etiam de veneno, veluti מְרֹרַת פְּתָנִים, virus aspidum. Significatio *contumaciae* (= מְרִי), commentitia est. LXX. *χολή, δίαιτα* (מְדֵרָה).

constr.: מְרֹרַת
מרורת פתנים בקרבו Job. 20, 14.

cum suff.: מְמָּרֵרָתוֹ
וברק ממררתו Job. 20, 25.

pl.: מְרֹרוֹת, מְרֹרֹת
אשכלת מררת למו Dt. 32, 32.
כי־תכתב עלי מרורות Job. 13, 26.

מָרֹר

ז״ו,וכ״ק תך סרכוי מְרֹרִים, ומסוכן יכך סר, ולפעמים נזלוב לל לעכס, וכדר״ל סיכיל ידוע, ולרוב נסנדל פסס.

n. m. pluralet. (sing. in sermone *neohebraico*, crebro in *Hagada shel-Pesah*), herbae amarae (syn. חֲזֶרֶת), quae ex lege divina simul cum agno pashali atque azymis comedebantur. LXX. *πικρίδες*.

pl.: מְרֹרִים
על־מררים יאכלהו Ex. 12, 8.

pl.: וּמְרֹרִים
על־מצות ומררים יאכלהו Nu. 9, 11.

pl.: בַּמְּרוֹרִים
חשביעני במרורים Thr. 3, 15.

מְרִירִי

ת״ו, נזיר חסס מְרִיר, ומסוכן סרסי [נידטינ], ד״מ מקטנ, וסרק״נע לסר שסמכיוכות נלויר, ורכ׳ לסר חסס על מכיכי.

adj. m. (a n. מְרִיר), amarus, virulentus, veluti מֶרֶי (pestilentia, quae aëre, contagio, miasmate propagatur). LXX. *ἀνίατος*.

ורקטב מרירי Dt. 32, 24.

pl. constr.: מְרִירֵי
*ורבעתהו כמרירי רום Job. 3, 5.

מְרִירוּת

ז״כ ומופטע, נהסלל על כלינת נפש ולקיכת כוס.

n. f. abstr., amaritudo, metaph. moeror. LXX. *ὀδύνη*.

ובמרירות תאנח Ez. 21, 11.

מֶמֶר

ז״ו מן מרר, נמקל ילוע נפלס מכס, וסמוכן כעס ועכב לשנן ונכלינס [קומעכ], ול״כ נדומס על מכילות.

n. m. (a v. מָרַר, ad s. f. מֶכֶס), moeror, vel res, quae acerbitates efficit. LXX. *ὀδύνη*.

ממר ליולדתו Prv. 17, 25.

בַּמְּרֹר

ז״ו ולך נכנוי בַּמְּרֹרִים, נדנוס מס הסרס, ונכוסס הכ״ל נלי דנוס, והול סכנון, הסוכן כ״נל כמו מכוריס לעיל, לו שעניכו מכילות נכלל. ולסר לדנוס סמס הלל נמלל נ״ב לל בַּמְּגֹרָה.

n. m. pluralet. (בַּמְּרֹרִים, dagesato *Mem* radicali, ad s. n. בַּמְּגֹרִים; in codice Qimchii), acerbitates, res adversae. LXX. *πικρία*.

pl.: מַמְּרֹרִים
כי ישבעני ממררים Job. 9, 18.

תַּמְרוּר

ז״ו, ולך נכנוי תַּמְרוּרִים, וסמוכן כמו מרכיס, ד״ם נכי תעוכיס ולע ול תעוכיס מן תעל.

n. m. pluralet., amaritudo, contristatio, a v. מָרַר. Aliud תַּמְרוּר v. s. תָּמַר. LXX. *ὀδυρμός, οἰκτρός, παροργίζειν*.

pl.: תַּמְרוּרִים
מספד תמרורים Jer. 6, 26.
בכי תמרורים Jer. 31, 15.
הכעיס אפרים תמרורים Hos. 12, 15.

מַשָּׁא, מַשָּׂא

sbst., v. s. r. נָשָׂא *p.* 735.

מַשָּׂאָה, מַשְׂאֵת

sbst., v. s. r. נָשָׂא *p.* 735.

מַשְׂאֵת

v. s. r. שָׂאָה=שָׂוָא *p.* 1108.

מַשּׁוֹר

sbst., v. s. r. שׁוֹר *p.* 1122.

מַשּׂוֹכָה

sbst., v. s. r. שׂוֹךְ *p.* 1116.

מַשּׂוֹכָה II.

sbst., v. s. r. שָׂכַךְ *p.* 1138.

מַשּׂוֹרָה

sbst., v. s. r. שׂוֹר II. *p.* 1122.

מַשּׁוּשׁ

sbst., v. s. r. שׁוּשׁ *p.* 1126.

מַשּׂוֹכִית

sbst., v. s. r. שָׂכָה *p.* 1137.

מַשּׂוֹרָה

sbst., v. s. r. שָׂרָה I. *p.* 1208.

מַשְׂרֵת

sbst., v. s. r. שָׂרַת *p.* 1213.

מַשָּׂא

sbst., v. s. r. נָשָׂא *p.* 736.

מַשָּׁה

פעל נוזד, ומדבר נעדו נעבר עם כלוי מְשִׁיתָהוּ, סמוכן סמשכה והוכלס [ניע-סינן, סעבוים-], והכוסף יולף. ואינו לנקור הנרס לע ענכסס לנכן-סכוק נספכו המקנרת הניב לנשכו מָשָׁה, נמכוון כוזד, נדומס לל מָשׁ לעיל דל״ס שכוק כוזד, ולוקת לפ״ו מקנך הל, ולמעקנס שָׁחַל, ומנקל הוק הוקלס, ויסיס לין ניסיס כ״ל קנוי אלו לכל מנס ומכן. נקמי מָשָׁא מכעילת יסיס, נדומיס לל הָבָא, וומו הוקלס.

v. tr. (1 p. praet. c. s. מְשִׁיתָהוּ), trahere, extrahere; *Hi.* trans. *Menahem Ibn-Saruq* in lexico *Machberet* inscripto, *v. trans.* מָשָׁה ex *intr.* מָשׁ, addito *He*, prolongatum esse dicit. Certe quidem מָשָׁה et מָשַׁךְ ex hoc ipso induruisse censemus. Targ. vertit שְׁחַל, unde מִשְׁחָל, extractio, eductio (rab. הִדְצָאָה). Verbo autem מָשָׁא aramaicus sermo vi *lavandi* utitur (syn. נְטִירָת יָדַיִם). LXX. *ἑλκύειν, ἀναιρεῖν*; *Hi. προσλαμβάνειν*.

1 *perf. c. suff.:* מְשִׁיתָהוּ
כי מן־המים משיתהו Ex. 2, 10.

Hif-il: הָמְשָׁה

3 *impf. c. suff.:* יַמְשֵׁנִי
ימשני ממים רבים 2 Sam. 22, 17.
ימשני ממים רבים Ps. 18, 17.

מֶשִׁי

ז״ו סנולי״, ולך מְשִׁי, כלינר יקנו מדקדקים קדמים, כי נמלך כן נכנדל ומוכנל, וסמוכן לנעת סכלקנוכים מין לנל קולנת, ונמפס לנמוכים סְרִיק [ויידע-*sericum*], ונוכוסו מן מסס, לומר קוים נמסכים, וכוונו לוק ע״ קוכים דקים, ולנעת רש״י מס שסקולנת מוכך ומעתיק מנוסו. קולם לנעתי נכנדל לנקנ מקום מוכל המני, וומו אֶרֶץ סִינִים [כינא], כידוע נקוכות הסמלקות, ומס נלמת נמנס סינית נקנל המני שֵׁי, ול״כ מס סם שמוכ ולל שרש, וכן כ״ל המלס רומית מוס [*se-ricum*], ול״כ לינו ליך לשרש מסס.

n. m. segol. (neque enim scribendum est מְשִׁי, more neotericorum, cum מֶשִׁי et absolutivi et constructivi forma sit), sericum, ut veteres verterunt (talm. סְרִיק, *σηρικόν, σηρικὸν νῆμα*, apud Suidam), sic dictum, vel quia a seribus vermiculis ex ipsorummet corporibus in fila dicitur, vel quia horum telae artificiose ad luxum vestitumque texuntur. LXX. *τριχαπτόν*, verbum, ut ait Hieronymus, ab ipsis LXX. compositum. Hesychius: *Τριχαπτὸν βομβύκινον ὕφασμα ὑπὲρ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς ἀπτόμενον ἢ πολύτιμον*. Pollux II, 3. *τριχαπτὸν δέ φασι πλέγμα ἐκ τριχῶν*. At nobis n. מְשִׁי a loco quodam Chinae (אֶרֶץ סִינִים),

cultura bombycum insignis petitum videtur, cui conjecturae favet nomen serici sinicum *shi* (fortasse in *se-ricus*, *σηρικόν*). Propterea praefixum *Mem* ad radicem non pertinet, neque in verbo מָשָׁה nominis origo quaerenda est. Hieronymus: *Pro trichapto Aquila florido* (*ἄνθιμος*), *sive palpabili, Symmachus indumento* (*ἐπένδυμα*), *Theodotio ipsum verbum Ebraicum posuit Messi*.

ואכסך משי Ez. 16, 10.

מָשְׁיָי

ששי ומשי ורקמה Ez. 16, 13.

אֶמֶשׁ

ז״ו מן מסס לל״ק, ומכוונו הנכר, תוקר נלילה נעבר [פערנאנגענע כאכט], מלנון מסס וסכרס, ולך ליום, ונכרני עול ליום נעבר, ומוס יסיס הכאלל לנקמול [נעכטענין], או נלילה נכלל, כלינר נכאכוק לנקמ נוקס ומנוקס. לוקס נכלוק קלנה קרוב לנכלל, ומי יפרש לנקמ נוקס מן מסס, ומי יפקור סכנת הקכנוס רַמֶּשׁ כהונן, ומי יקקור על־מס הקכנוס רַמֶּשׁ הנעני. וגס דנת רש״פ לדכי רַמֶּשׁ הנעני. ע״ס שהולך כינר לנקמ נדרך לנלוכו נלך יפנע נמכנול שנדרכים, לך מכקנכי. וכ״ל שהנרס אֶמֶשׁ נדומס לל נרס הקרמי רֶמֶשׁ, וכהכנס נרנזית ויסודית קונע המכוון של רנזיכ [פֵּיכהנער, לוכנעל ויין], ולפנכנו כלוק הנרכים נסוף הסנכר, ול״כ מכוונו לילה וקנך ונרכ נכלנל, ומקקנכ שהמדנר ניום נלנון עבר לילה שנוכר לילה נענכר.

עי׳ לעיל קקע לעב.

n. m., tempus praeteritum, ut nonnulli volunt, a detrahendo vel removendo nominatum, spec. nox praeterita s. hesterna (arab. *amson*, dies praeterita; *amsi*, heri; *vrb. denom.* מִשֵּׁא, vesperi s. noctu aliquid agere), deinde univ. nox Job. 30, 3. Targ. אַרְעָא חֲשׁוֹכָא הֵוַת בְּרֵמְשָׁא, alias רְמִשָּׁא. At etymologia illa a v. מָשָׁה insulsa est; quin potius verbo hebraico אֶמֶשׁ, sicut aramaico רֶמֶשׁ, subest radix מָשׁ, obscurum, tenebricosum esse, quam radicem in *tabulis etymologicis*, instituta ceterarum linguarum collatione, illustrabimus, unde אֶמֶשׁ, syr. *amisho*, nox, et quia eum, qui interdiu tempore praeterito de nocte loquitur, noctem hesternam intelligere facile sequitur, nox hesterna, nox praeterita. LXX. *χθές, ἐχθές*.

הן שכבתי אמש את־אבי Gn. 19, 34.
אמש ׀ אמר אלי Gn. 31, 29.
ראה אלהים ויוכח אמש Gn. 31, 42.
ראיתי אמש נאם־יי 2 Reg. 9, 26.
אמש שוא ומשאה Job. 30, 3.

מַשֶּׁה

v. s. r. נָשָׁה *p.* 736.

מְשׁוּאָה

v. s. r. שׁוּא *p.* 1108.

מַשּׁוּאָה

v. s. r. שׁוּא *p.*

מְשׁוּבָּח

v. s. r. שׁוּב *p.* 1113.

מְשׁוּגָּה

v. s. r. שׁוּג *p.* 1113.

מְשׁוּט

v. s. r. שׁוּט *p.* 1115.

מָשַׁח

פעל נוד, והעתיד יִמְשַׁח, וזש הפעולם מָשֻׁחָה, והמונן סיכה ועיקה לדבר, סעם והענקה בכניעה ונגיכה על דבר [סיכעטיי־בען, נע־, זיכעג־], לבן מסיכה והענקה בכתב או הסכה בזמן, סעם עור המגן לעזותו חלק, או מציקה סיכת זמן על רחץ היה לקדשו, ל״מ מעזות כהן וכניה מלך וכגיד עם, או מקדוש בלתי חייס ע״י סיכה בזמן, ל״מ מנחת וכהן ובניה וכליס קדוזים, וכדומה מן הזקלוט. ויוצא מזה המכוון של מדיוק [מעסקען], לומר עיקה והמשכה, בהענקה על כמותו, וכן מצח נעבני וחיתי, בכפל המכוון. הבעבל הפעולי״. תמזות וקרן הזכרה מָשְׁחָה, וע״כ מס הזכרה, ודומה לו הָךְ לְקַמָּן, וכן אָ־הָ־, דָּ־הָ־ בזכרה, וקבל סָךְ תמיכת הקבל והמוי של הזכרה.

v. trans. compos. (impf. יִמְשַׁח, inf. nomin. מָשְׁחָה), linere (streichen, mit der Hand über etwas wegstreichen), oblinere vel oleo vel coloribus, veluti clypeum oleo, ut corium ad tela depellenda fiat aptior, hominem unguento, qui est consecrandi munerisque conferendi ritus, hinc de unctione sacerdotum, prophetarum, regum solemni ac divinitus mandata. Trop. *metiri*, quia baculo vel manu modus et ceterae mensurae aequantur, uti et v. arab. *masaha* et syr. *m'shach*, significationem hanc duplicem habent. *Ni.* ungi, unctum esse. Radix est מָשׁ, quam etiam repraesentant vv. סָךְ, אָ־סָךְ, בָּ־סָךְ q. v. LXX. ἀλείφειν, χρίειν, διαχρίειν, χριστός (מָשִׁיחַ), ἀνασπᾶν.

Num. 35, 25. אשר־משח אתו
Jes. 61, 1. יען משח יי׳ אתי

3 perf.: וַיִּמְשַׁח

1 Reg. 1, 34. ומשח אתו שם צדוק

3 perf. c. suff.: מְשָׁחֲךָ

1 Sam. 10, 1. הלא כי־משחך יי׳
Ps. 45, 8. על־כן משחך אלהים

3 perf. c. suff.: מְשָׁחוֹ

2 Chr. 22, 7. משחו יי׳ להכרית

2 perf.: מָשַׁחְתָּ

Gn. 31, 13. אשר משחת שם מצבה
Ex. 40, 15. משחת את־אביהם

2 perf.: מְשַׁחְתָּ

Ex. 28, 41. ומשחת אתם
Ex. 29, 7. ומשחת אתו
Ex. 29, 36. ומשחת אתו לקדשו
Ex. 30, 26. ומשחת בו את־אהל
Ex. 40, 9. ומשחת את־המשכן
Ex. 40, 10. ומשחת את־מזבח
Ex. 40, 11. ומשחת את־הכיר
Ex. 40, 13. ומשחת אתו וקדשת
Ex. 40, 15. ומשחת אתם
1 Sam. 16, 3. ומשחת לי
1 Rg. 19, 15. ומשחת את־חזאל למלך

2 perf. c. suff.: וּמְשַׁחְתּוֹ

1 S. 9, 16. ומשחתו לנגיד על־עמי

1 perf. c. suff.: מְשַׁחְתִּיךָ

2 Sam. 12, 7. אנכי משחתיך למלך
2 Reg. 9, 3. 6. 12. משחתיך למלך

1 perf. c. suff.: מְשַׁחְתִּיו

Ps. 89, 21. בשמן קדשי משחתיו

3 perf. pl.: מָשְׁחוּ

2 S. 2, 7. אתי משחו בית־יהודה
2 S. 5, 17. משחו את־דוד למלך
1 Reg. 5, 15. כי אתו משחו למלך

1 perf. pl.: מָשַׁחְנוּ

2 Sam. 19, 11. אשר משחנו עלינו

part. pl.: מְשֻׁחִים

Jud. 9, 15. אתם משחים אתי למלך

part. pass.: וּמְשׁוּחַ *sg*

2 S. 3, 39. ואנכי היום רך ומשוח

prt. pass. pl.: מְשֻׁחִים

Ex. 29, 2. מצות משחים בשמן
Lev. 2, 4. 7, 12. מצות משחים בשמן
Num. 6, 15. מצות משחים בשמן

pl.: הַמְּשֻׁחִים

Num. 3, 3. הכהנים המשחים

inf. abs.: מָשׁוֹחַ

Jer. 22, 14. ומשוח בששר

inf. constr.: לִמְשֹׁחַ

Jud. 9, 8. למשח עליהם מלך

inf. constr.: וְלִמְשֹׁחַ

Dan. 9, 24. ולמשח קדש קדשים

inf. c. suff.: לְמָשְׁחֵךָ

1 S. 15, 1. למשחך למלך על־עמו

inf. c. suff.: מָשְׁחוֹ

Lev. 7, 36, ביום משחו אתם

imprt. c. s.: מָשְׁחֵהוּ

1 S. 16, 12. קום משחהו כי־זה הוא

imprt. pl.: מִשְׁחוּ

Jes. 21, 5. קומו השרים משחו מגן

2 imperf.: תְּמַשַּׁח *p.*

Ex. 30, 30. ואת־בניו תמשח

2 imperf.: תִּמְשַׁח

1 Rg. 19, 16. תמשח למלך על־ישראל
1 Reg. 19, 16. תמשח לנביא

3 imperf.: יְמַשַּׁח

Lev. 16, 32. אשר־ימשח אתו

3 imperf.: וַיְמַשַּׁח

Lev. 8, 10. וימשח את־המשכן
Lev. 8, 11. וימשח את־המזבח
Lev. 8, 12. וימשח אתו
Num. 7, 1. וימשח אתו
1 S. 16, 13. וימשח אתו בקרב
1 Reg. 1, 39. וימשח את־שלמה

3 impf. c. suff.: וַיְמַשְּׁחֵהוּ

1 Sam. 15, 17. וימשחך יי׳ למלך

3 impf. c. suff.: וַיְמַשְּׁחֵם

Num. 7, 1. וימשחם ויקדש אתם

3 impf. pl.: וַיִּמְשְׁחוּ *p.*

Am. 6, 6. וראשית שמנים ימשחו

3 impf. pl.: וַיְמַשְּׁחוּ

2 S. 2, 4. וימשחו־שם את־דוד למלך
2 S. 5, 3. וימשחו את־דוד למלך
1 Rg. 4, 45. וימשחו אתו צדוק הכהן
2 Rg. 23, 30. וימשחו אתו וימליכו
1 Chr. 11, 3. וימשחו את־דויד למלך
1 Chr. 29, 22. וימשחו ליי׳ לנגיד

3 impf. pl. c. s.: וַיִּמְשְׁחֻהוּ

2 Rg. 11, 12. וימליכו אתו וימשחהו
2 Chr. 23, 11. וימשחהו יהוידע

Nif-al: נִמְשַׁח *3 perf.*

1 Chr. 14, 8. כי־נמשח דויד למלך

inf. constr.: הֵמָּשַׁח

Lev. 6, 13. ביום המשח אתו
Num. 7, 10. 84. ביום המשח אתו
Num. 7, 88. אחרי המשח אתו

מָשָׁה

ז״נ נזקיי, וסילועם מְשָׁחָא, וסילון זמן למציקה [אָל], ונקיק הזמן כן ע״ם שנגרר ויתמשך. נתקנוס יזוע עור מזמק, ניין למר סוזיס, וכבוזה לוס כנסו סנציק סר סמזמ״ת. נתקנוס עוד שם לחר מְשָׁחָן גויר מָשָׁח, נדמיון המכוון.

n. m. aram. (def. מְשָׁחָא), oleum, tanquam *unguen* seu linimen. Targ. מְשׁוּר מְשָׁחָא (paranom. הַר הַמִּשְׁחָה, 2 Reg. 23, 13., hebr. הַר הַזֵּיתִים), mons oliveti, hellen. ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ὄρος τοῦ καλουμένου ἐλαιῶνος. LXX. ἔλαιον.

Esr. 7, 22. בתין משח מאה ומשח
Esr. 6, 9. מלח חמר ומשח

מִשְׁחָה

ז״נ מופזמי, והמונן ניקיס ומציס [ומזמנונ], לבן נהקשר עס זמן, לניין מזמן לחר למציס, ומוס לדעת הרצ״נע מזמק לחרן ומזמק נכיו [קוסס כהכיס ו׳ ל״ם], לומר זכר מציס, או נגידות ומזיזות, קולם כפי הכרזה יסודו סס מחכון הסני של מזמק, לומר חלק הכמדד לחיס ומכס וגומל [מזמנה״ל], וכן נחמת מְשָׁחָא נתקנוס.

n. f. abstr., unctio; מִשְׁחַת שֶׁמֶן, oleum unctionis, chrisma, quo *Ibn-Ezra* etiam מִשְׁחַת אַהֲרֹן וּבָנָיו (Levit. 7, 35.) referendum censet h. e. pretium seu honos cum consecratione sacerdotali conjunctus. At meliori jure hoc *n.* a significatione radicis altera, *metiendi* dico, deducitur, ita ut fit *demensum* seu *portio* (Antheil), aram. מְשָׁחָא. LXX. χρίσις, χρίσμα, χριστός.

הַמִּשְׁחָה

Ex. 25, 6. בשמים לשמן המשחה
Ex. 29, 7. את־שמן המשחה
Ex. 29, 21. ומשמן המשחה
Ex. 31, 11. ואת שמן המשחה
35, 15. 39, 38.
Ex. 35, 8. ובשמים לשמן המשחה
Ex. 35, 28. ולשמן המשחה ולקטרת
Ex. 37, 29. 40, 9. את שמן המשחה
Lev. 8, 2. ואת שמן המשחה
Lev. 8, 10. את־שמן המשחה
Lev. 8, 12. ויצק משמן המשחה
Lev. 8, 30. משמן המשחה
Lev. 21, 10. על־ראשו שמן המשחה
Num. 4, 16. ושמן המשחה

constr.: מִשְׁחַת

Ex. 30, 25. 31. שמן משחת־קדש
Lev. 7, 35. משחת אהרן
Lev. 10, 7. שמן משחת יי׳ עליכם
Lev. 21, 12. שמן משחת אלהיו

constr.: וּמִשְׁחַת

Lev. 7, 35. ומשחת בניו

מָשְׁחָה

ז״נ, וסוס או סיקוי מן מצח הפעל, או מכוון מכס וקלק, כמכוון סנ׳ של מציק, וכן״ עעס שפכזו גדולס.

n. f. infin., unctio vel portio. Errat *Isaaki*, qui glossam גְּדֻלָּה exhibet. LXX. χρίσμα, γέρας.

לְמָשְׁחָה

Ex. 29, 29 לבניו אחריו למשחה בהם
Num. 18, 8. לך נתתים למשחה

cum suff.: מָשְׁחָתָם

Ex. 40, 15. להיות כהם משחתם

מִמְשַׁח

ז״נ, והמונן מדס ומפרס ומרקנס ושעוק והמפעוות [לוסדעסמונג], וכרוב מזמק לפ״נ כמו כרוב מדס, המפעזע ומפעזע כנפיו. ותוכניס כניס עעו כוס הזס, שלכ כנר מלך היזרס נגון הלזון כז״ר, שלמר כוס״ל מזמק לזון גודל, כמו לנצי מדות דמרנמיכן גנרי דמזמן.

n. m., expansio, extensio, distentio, unde כְּרוּב מִמְשַׁח, Cherub expansus h. e. expansis alis, vel gen. magnus. Paraphrasis enim, uti jam *Isaaki* adnotat אֲנַשֵּׂא מִדּוֹת reddit per גְּבִיר דְּמִשְׁחָן. Hieronymus: Tu Cherub *extentus* et protegens (sc. arcam et propitiatorium). LXX. אֶת־כְּרוּב legerunt et vocabula מִמְשַׁח חַסּוֹכֵךְ plane praetermiserunt

Ez. 28, 14. כרוב ממשח הסוכך

מָשִׁיחַ

ז״ז ע״מ פָּעִיל, נָסִיךְ, ותמזות המזקל תוקני פעולי, כי סוף מזכס לניכוי פעול מָשׁוּחַ, וזקיית התמזות נהסקוק מגן כלי מציק בזמן [כי מציק מגן, נתקנו וקלוקו, כדי שלא יתקוסו כלי ויין], וכן סכסן המציק, לומר כהן סרוזס, וכדומה. לוקס לרוב כעגס, ומוכנו נגיד ומלך וכהן שבמזח [נע־ שלכעבר], או מקודש ע״י מציקה בזמן, ולפעמים דרך כבוד למלך יסרלל או לכהן, וסרבוי כבוי לתמות לנרהם יקק ויעקב, ולפעמים ג״כ מלך גויס ל״ש מכוכז והדומה. ועכין ומכוון של מזיק לכל סיקרובים עי׳ נמדבר מלין תלמודי.

n. m. part. pass. (ad s. f. פָּעִיל, נָסִיךְ, quae sunt formae secundariae ff. מָשִׁיחַ etc.), primum *adj.* unctus, de clypeo 2 Sam. 1, 21., de sacerdote summo (חַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ = כֹּהֵן הָרֹאשׁ), deinde *subst.* de regibus, prophetis, sacerdotibus; deinde n. מָשִׁיחַ, unctus, per excellentiam Messias, qui est unctus Dei (h. e. regni divini caput) sensu eminentissimo. LXX. triginta sex locis: χριστός, nonnunquam: χρίσμα, χρίειν.

2 S. 1, 21. מגן שאול בלי משיח בשמן
Dan. 9, 25. עד־משיח נגיד
Dan. 9, 26. וכרת משיח ואין לו

הַמָּשִׁיחַ

Lev. 4, 3. אם־הכהן המשיח
Lev. 4, 5. ולקח הכהן המשיח
Lev. 4, 16. והביא הכהן המשיח
Lev. 6, 15. והכהן המשיח תחתיו

constr.: מְשִׁיחַ

1 Sam. 24, 7. כי־משיח יי׳ הוא
1 S. 24, 11. באדני כי־משיח יי׳ הוא
1 S. 26, 16. על־אדניכם על־משיח יי׳
2 Sam. 1, 14. לשחת את־משיח יי׳
2 S. 1, 16. אנכי מתתי את־משיח יי׳
2 Sam. 19, 22. כי קלל את־משיח יי׳
2 Sam. 23, 1. משיח אלהי יעקב
Thr. 4, 20. רוח אפינו משיח יי׳

constr.: בְּמְשִׁיחַ

1 S. 26, 9. כי מי שלח ידו במשיח יי׳
1 S. 26, 11. משלח ידי במשיח יי׳
1 S. 26, 23. לשלח ידי במשיח יי׳

constr.: לְמְשִׁיחַ

1 Sam. 24, 6. לאדני למשיח יי׳

cum suff.: מְשִׁיחִי

1 S. 2, 35. והתהלך לפני־משיחי

cum suff.: לְמְשִׁיחִי

Ps. 132, 17. ערכתי נר למשיחי

cum suff.: מְשִׁיחֲךָ *p.*
2 Chr. 6, 42. אל־תשב פני משיחך
Ps. 84, 10. וחבט פני משיחך
Ps. 89, 39. התעברת עם־משיחך
Ps. 89, 52. חרפו עקבות משיחך
Ps. 132, 10. אל־תשב פני משיחך
Hab. 3, 13. לישע את־משיחך
cum suff.: מְשִׁיחוֹ
1 Sam. 2, 10. וירם קרן משיחו
1 Sam. 12, 3. נגד יי׳ ונגד משיחו
1 S. 12, 5. עד יי׳ בכם ועד משיחו
1 S. 16. 6. ויאמר אך נגד יי׳ משיחו
Ps. 2, 2. על־יי׳ ועל־משיחו
Ps. 20, 7. הושיע יי׳ משיחו
Ps. 28, 8. ישועות משיחו הוא
cum suff.: לְמְשִׁיחוֹ
2 S. 22, 51. ועשה־חסד למשיחו
Ps. 18, 51. ועשה חסד למשיחו
Jes. 45, 1 כה־אמר יי׳ למשיחו לכורש
cum suff.: בְּמְשִׁיחָי *p.*
Ps. 105, 15. אל־תגעו במשיחי
1 Chr. 16, 22. אל־תגעו במשיחי

מָשַׁךְ

פעל נודד, ומעתיד יִמְשֹׁךְ, ומחוסן גזירה וכינוי הלשון [ניתמשן], וכן מצד נעכבי, ודומה לו נָגַד נתנוס, ונלמד למצד נוסף מהכתוב ונגירת לית לה מקום פלוגתי [הינגיעתן], מנגירת ומצירת לית בתוך דבר, כמו בנצח [הינקייב־], מסולקת ומחצלת מן דבר, כמחצלת מן הנור וסולקת, מצירת לויתן בחכה, מן היס לינצח, מצירת העון לעצמו לקנין נפשו בחבלים, וכדומה. מצירת הקצת הכלון מלוע ודגירת הקצת, וק״כ מָשַׁךְ קצת, הסלנת מחזק ומעזוי קצת מוכה לו קָשַׁת, וכן מצירת בקצת, ומצירת היובל לו בקלן היובל המוחזק הקול כדעת רש״י, וכן לאמר הכ״ד הסלכת התקיעה, וכן נלנ נערבי ענין מצירה, סוחלת על הרעה ותקיעה, ומצירת יל לת לוזלים הכלון פצועת והכתנת ידו עמס, לו התקנות נכלל, ומצירת זכיס על דבר ענין התמדה והלרכה [דויענן לנסמען], וק״כ מתיקת דבר בוחן, ומצירת חסד הציל חסד, ומצירת הנאצר ניין הכלון הכהנתו לו התמדתו, ולפעמים כמו תפיסה ולקיחה ותקיוה, מתחנות רחצית. ומצירת הוצ הכלון הכתנת ונגירת הוצ נתרונות. הכפעל נאחון התמד הוחן, וכן הנאצ״פ, והניכוני מָשְׁכֵנִי, הכלון לצד יתאכו יחיו, ול״ל ענינו כמו מצירת עניך מדה, לומר לכני מדה ומדון. ולצד לתקוב תחנות הנצח וסודו דע קוכח שהקין קָשֶׁת ודומה לו פָּתַח, וכנצח כאחון נ״כ נצחתי ערב, כלצד תמצת לנל פֶּתַח פֶּתַח לעיל.

v. trans. (impf. יִמְשֹׁךְ), trahere, arab. *masaka* (syn. targ. נְגַד), trahere aliquem aliquo, in aliquam rem, ex aliqua re; attrahere, protrahere, extrahere; מָשַׁךְ חֶשֶׁת, arcum intendere (syn. הָרָה חֶשֶׁת, prt. מוֹשֵׁךְ חֶשֶׁת (syn. מוֹרֶה), מָשַׁךְ כֹּבֶל, tanquam trahere vocem seu sonum in cornu Jobel (Isaaki: הַאֲרָכַת הַתְּקִיעָה, Qimchi: הַמְשָׁכַת הַקּוֹל), uti et in v. arab. جَلَبَ vis trahendi ad vociferandum tubaque clangendum transfertur; מָשַׁךְ יָדוֹ אֶת־, habere aliquem ad manum, tendere manus ad aliquem dataque manu una cum eo ambulare, h. e. dare se in consuetudinem alicujus; מָשַׁךְ שָׁנִים עַל facere vel sinere, ut aliqua res duret, tardetur, prorogetur, differatur; מָשַׁךְ חֶסֶד לְ (syn. נָשָׂה חֶסֶד), continuo alicui misericordiam atque gratiam impetiri; מָשַׁךְ בָּשָׂר, corpus tanquam durabile h. e. robustum ac validum facere potu vini; מָשַׁךְ זֶרַע, trahere h. e. tractim in sulcos inspergere semen; interdum, facta a *trahendo* translatione, vi prehendendi, arripiendi et propiendi. *Ni.* protrahi, produci, prorogari. *Pu.* longinquitate temporis productum esse; prt. מְמֻשָּׁךְ, diuturnus, durabilis, longaevus, vel, si מָשַׁךְ cum v. מָשַׁח comparaveris, de staturae proceritate (= אֲנָשִׁי מִדָּה). Ad radicem hujus verbi quod attinet, tolle praepositionem, remanebit שָׁךְ, quod, demto sibilo, habes etiam in v. מָדַח, quod et ipsum est praepositionale, et in vv. מָח, מָחָה, quorum unum epenthesi longae vocalis, alterum appendice *He* verbalis auctum est. LXX. ἑλκύειν, ἐφελκύειν, συνελκύειν; ἐπισπᾶν; διατείνειν, ἐκτείνειν, ἐντείνειν, παρατείνειν; ἄγειν, ἐπάγειν; καταστρέφειν, ἀπέρχεσθαι, πορεύεσθαι; ἑλίβειν, ἐνισχύειν, σαλπίζειν; *Ni.* μηκύνειν; מָשַׁךְ, מָשׁוֹךְ, σπόρος; מָשַׁךְ חֶסֶד, ἀντιλήπτωρ.

3 *perf.:* מָשָׁךְ
1 Rg. 22, 34. ואיש משך בקשת לתמו
2 Chr. 18, 33. ואיש משך בקשת לתמו
Hos. 7, 5. משך ידו את־לצצים
3 *perf.:* הִמְשִׁךְ
Job. 24, 22. ומשך אבירים בכחו
3 *perf. fem.:* מָשְׁכָה
Dt. 21, 3. אשר לא־משכה בעול
2 *perf.:* הִמְשַׁכְתָּ
Jud. 4, 6. לך ומשכת בהר תבור
1 *perf.:* וּמָשַׁכְתִּי
Jud. 4, 7. ומשכתי אליך אל־נחל
1 *prf. c. s.:* מְשַׁכְתִּיךְ
Jer. 31, 3. על־כן משכתיך חסד
part.: מֹשֵׁךְ
Ps. 109, 12. אל־יהי־לו משך חסד
part.: בְּמֹשֵׁךְ
Am. 9, 13. במשך הזרע
part. pl.: מְשָׁכִים
Jud. 5, 14. משכים בשבט ספר
p. pl. constr.: מְשֹׁכֵי, מוֹשְׁכֵי
Jes. 5, 18. הוי מושכי העון
Jes. 66, 19. ולוד משכי קשת
inf. constr.: בְּמָשְׁכָם
Ex. 19, 13. במשך היבל המה יעלו
Jos. 6, 5. והיה במשך בקרן היובל
inf. constr.: לְמָשְׁכָם
Eccl. 2, 3. למשוך ביין את־בשרי
inf. constr.: בְּמָשְׁכוֹ
Ps. 10, 9. במשכו ברשתו
imperat.: מְשֹׁךְ
Ps. 36, 11. משך חסדך לידעיך
impt. c. s.: מָשְׁכֵנִי
Cant. 1, 4. משכני אחריך נרוצה
impt. pl.: מְשְׁכוּ
Ex. 12, 21. משכו וקחו לכם צאן
impt. pl.: מָשְׁכוּ
Ez. 32, 20. משכו אותה וכל־המוניה
1 *impf. c. s.:* אֶמְשָׁכֵם
Hos. 11, 4. בחבלי אדם אמשכם
2 *imperf.:* תִּמְשֹׁךְ
Job. 40, 25. תמשך לויתן בחכה
Ps. 85, 6. תמשך אפך לדר ודר
2 *imperf.:* וַתִּמְשֹׁךְ
Neh. 9, 30. ותמשך עליהם שנים
2 *impf. c. s.:* תִּמְשְׁכֵנִי
Ps. 28, 3. אל־תמשכני עם־רשעים
3 *imperf.:* יִמְשֹׁךְ
Job. 21, 33. ואחריו כל־אדם ימשוך
3 *imperf.:* וַיִּמְשֹׁךְ
Jud. 20, 37. וימשך הארב
3 *impf. pl.:* וַיִּמְשְׁכוּ
Gn. 37, 28. וימשכו ויעלו את־יוסף
Jer. 38, 13. וימשכו את־ירמיהו
Nif-al: נִמְשַׁךְ
3 *impf. fem.:* תִּמָּשֵׁךְ
Ez. 12, 25. לא תמשך עוד
Ez. 12, 28. לא־תמשך עוד כל־דברי
3 *impf. pl.:* יִמָּשְׁכוּ *p.*
Jes. 13, 22. וימיה לא ימשכו
Pu-al: מֻשַּׁךְ
part.: מְמֻשָּׁךְ
Jes. 18, 2. 7. ממשך ומורט
prt. fem.: מְמֻשָּׁכָה
Prv. 13, 12. תוחלת ממשכה מחלה לֵב

מָשָׁךְ

ע״י, ומחוסן נסינה ותלוכה שמשכת פלאה ונגרלת [נוג], ומוס מָשָׁךְ סוחה, סלנון נגוד וכוס סוצ [מַשְׁמַעְנוֹג], לומר נדוד ולכת סוצ נתסלון ונגוד, וק״כ מָשָׁךְ פניכים לפ״ו כמו קנוו פניכים, נסוג וגוד על פניכים [פעל־לעגוג, -שגוד], ויוחס לפ״ו הסס לתחנות הסצת. לדעת הרל״ע מצך [כמו בתכנוס] סס לבלי [שלוך], לצך לומר כמו כלך עוזיי [שלוך], לצך נו סוצ לוזוע, ווחץ עטות, וכן דעת רל״ך עניך יקיות עטות. נתרמי יקר הפעל מָשָׁךְ, וגנוד בתלמודים ובכנית, הדמיון כוס כת המוצך, הַמְשָׁכָה, וכן משמות מִשְׁכֶּבָה, מִשְׁכְּנוֹ, הַמְשָׁכָה, חֲמָשָׁךְ, מֶשֶׁךְ [כמצך חומן] וכדומה. ובענין מצך סס לתומה, עי׳ תלך שכי סוס הספר.

n. m., tractus, tractio; מֶשֶׁךְ הַזֶּרַע, tractio s. jactus seminis (Samenzug), semen, quod tractim sulcis inspergitur; מֶשֶׁךְ פְּנִינִים, linea margaritarum, monile baccatum (syn. חָרוּז). *Ibn-Ezra* מֶשֶׁךְ utrem coriaceum esse dicit, quo semen spargendum geratur, Qimchi glossam הַקְרָקַת habet; utrumque errans est et vagum. LXX. verb. ἕλκύειν, μακρύνειν; מֶשֶׁךְ הַזֶּרַע, σπέρμα.

Ps. 126, 6. נשא משך־הזרע
יִמְשָׁךְ
Job. 28, 18. ומשך חכמה מפנינים
מוֹשֶׁכֶת

ע״כ, ולל כמצך נכ״ך כ״ך נסמן יכוי מוֹשֶׁכוֹת, ומחוסן כתנוסו אַשָּׁלָא, לומר קנל ועצות ומעלכה [ויי״ל נוג־, כמצך], ונקלף כן עיך מצירה נו, וכן נעכני מצכה, ולהפעל מצך סס ג״כ התכוון על עגול ונקוב. לדעת ע״ו כלנו נכתב מְשָׁכוֹת.

n. f. (unde solummodo *pl. constr.* מִשְׁכוֹת), funis tractorius (Zugseil, Schlepptau), vinculum, compedes, a trahendo vel violenter ducendo, arab. *masaka-t-on* (*masaka*, vincire). LXX. φραγμός (מִשְׁכוֹת).

prt. pl. fem.: מִשְׁכוֹת
Job. 38, 31. אזר־מושכות כסיל תפתח

מִשְׁכָּן

v. s. r שָׁכַן *p.*

מָשָׁל

פ״כ ומעתיד יִמְשֹׁל, ומחוסן שליטה ומלוכה שכיוה ופקידה [נעמערכתען], רענירתען], ונקצר עם ג׳ ו׳ על לניין הסלוטה על דבר, לכן מתנהוסה וחוקה [וועלטען], ד״מ וזעו מצלה לו, סלנון זכוזו נוכחת מתנכחת וזולטת עכוזו, ונקסר יקם הפעל לצ׳-יצל למכרס. נכין הכוסף יולל וקוזק, ומקום הַמֶּשֶׁל שם. ולצד לתקוב הסצת כ״ל שיס הנדל ופסצת כיכו וכין הפעל, לצד נהוב מסצס מָשָׁל, וכול הפעל סס כמו [*βασιλ.* כיוכי, נתלוף כית כמס, ולנצת וס המכוון של שליטה, ויותר מוס עי׳ נלוק הסצת׳ס נתקוס לתכ.

v. tr. (impf. יִמְשֹׁל), regnare, dominari, c. praep. בְּ vel עַל, interdum sequente dativo infinitivi. *Hi.* trans. et intens. *inf.* הַמְשֵׁל, dominatio, imperium. Diversum est verbum, unde n. מָשָׁל deduci oportet, siquidem verbum *dominandi* subest etiam graeco *βασιλεύς*, in quo liquida cum labiali commutata comparet. LXX. ἄρχειν, κατάρχειν; δεσπόζειν, δυναστεύειν, ἐξουσιάζειν, κυριεύειν, κατακυριεύειν, κύριον εἶναι; κρατεῖν, κραταιοῦν; τυραννεῖν; *inf.* מָשָׁל, κυρία; *prt.* מֹשֵׁל, *βασιλεύς*, δεσπότης, δυνάστης, ἄρχων, ἡγούμενος; מִמְשָׁלָה (= κυρία); *Hi.* ὑποτάσσειν.

3 *perf.:* מָשָׁל *p.*
Dan. 11, 4. כמשלו אשר משל
3 *perf.:* וּמָשַׁל *p.*
Dan. 11, 5. ויחזק עלוו ומשל
3 *perf.:* וּמָשָׁל
Dan. 11, 3. ומשל ממשל רב
Dan. 11, 43. ומשל במכמני הזהב
Zach. 6, 13. ומשל על־כסאו
3 *prf. fem.:* מָשְׁלָה *p.*
Ps. 103, 19. ומלכותו בכל משלה
2 *perf.:* מָשַׁלְתָּ
Jes. 63, 19. מעולם לא־משלת בם
3 *perf.:* וּמָשְׁלָה
Dt. 15, 6. ומשלת בגוים רבים
3 *perf. pl.:* מָשְׁלוּ
Jes. 3, 12. ונשים משלו בו
Thr. 5, 8. עבדים משלו בנו
part.: מוֹשֵׁל
Gn. 45, 26. וכי־הוא משל
Jos. 12, 2. מושל מעיר
2 Sam. 23, 3. מושל באדם צדיק
2 Sam. 23, 3. מושל יראת אלהים
1 Reg. 5, 1. ושלמה היה מושל
1 Chr. 29, 12. ואתה מושל בכל
2 Chr. 7, 18. לא־יכרת לך איש מושל
2 Chr. 9, 26 ויהי מושל בכל־המלכים
2 Chr. 20, 6. מושל בכל ממלכות
Ps. 59, 14. כי־אלהים משל ביעקב
Ps. 66, 7. משל בגבורתו עולם
Ps. 89, 10. מושל בגאות הים
Ps. 105, 20. משל עמים ויפתחהו
Prv. 23, 1. כי־תשב ללחום את־מושל
Prv. 28, 15. מושל רשע על עם־דל
Prv. 29, 12. משל משקיב על־דבר
Prv. 29, 26 רבים מבקשים פני־מושל
Eccl. 9, 17. מזעקת מושל בכסילים
Jes. 16, 1. שלחו־כר מושל־ארץ
וחמס בארץ משל על־

Jer. 51, 46. משל
Mich. 5, 1. להיות מושל בישראל
Hab. 1, 14. כרמש לא־משל בו
part.: וּמֹשֵׁל, הַמֹּשֵׁל
Gn. 45, 8 ומשל בכל־ארץ מצרים
Jos. 12, 5. ומשל בהר חרמון
Ps. 22, 29. ומושל בגוים
Ps. 105, 21. ומשל בכל־קנינו
Prv. 6, 7. אין־לה קצין שטר ומשל
Prv. 16, 32. ומשל ברוחו מלכד עיר
Jer. 22, 30. ומושל עוד ביהודה
Jer. 51, 46. ומשל על־משל
part.: הַמּוֹשֵׁל
Gn. 24, 2. המשל בכל־אשר־לו
Eccl. 10, 4. אם־רוח המושל
part. c. s.: וּמְשֹׁלוֹ
Jer. 30, 21. ומשלו מקרבו יצא
part. c. suff.: מֹשְׁלַי
Jud. 14, 4. פלשתים משלים בישראל
Jud. 15, 11. כי־משלים בנו פלשתים
Neh. 9, 37. ועל־גויתנו משלים
Jes. 14, 5. שבט משלים
Jes. 49, 7. לעבד משלים
Jer. 33, 26. משלים אל־זרע
Ez. 19, 11. אל־שבטי משלים
part. pl.: הַמּוֹשְׁלִים
2 Chr. 23, 20. ואת־המושלים בעם
pl. constr.: מֹשְׁלֵי
Jes. 28, 14. משלי העם הזה
pl. c. suff.: מֹשְׁלָיו
Jes. 52, 5. משלו יהילילו
part. fem.: מֹשֶׁלֶת *sg.*
Jes. 40, 10. וזרעו משלה לו
inf. abs.: מָשׁוֹל
Gn. 37, 8. אם־משול תמשל בנו
inf. constr.: מְשֹׁל
Jud. 9, 2. אם־משל בכם איש
Prv. 19, 10. לעבד ׀ משל בשרים
inf. constr.: וּבְמָשְׁלוֹ
Prv. 29, 2. ובמשל רשע יאנח עם
inf. constr.: לִמְשֹׁל
Ez. 19, 14. מטה עז שבט למשול
inf. c. suff.: לְמָשְׁלוֹ־ *s. M.*
Joel 2, 17. למשל־בם גוים
inf. constr.: וְלִמְשֹׁל
Gn. 1, 18. ולמשל ביום ובלילה
inf. c. hint.: הַמְשֹׁל
Jud. 9, 2. המשל בכם שבעים
imprt. s. M.: מָשְׁלָה־
Jud. 8, 22. משל־בנו גם־אתה
1 *imperf.:* אֶמְשֹׁל
Jud. 8, 23. לא־אמשל אני בכם
2 *impf. s. M.:* תִּמְשֹׁל־
Gn. 4, 7. ואתה תמשל־בו
2 *imperf.:* תִּמְשֹׁל
Gn. 37, 8. אם־משול תמשל בנו
3 *imperf.:* יִמְשֹׁל, שׁוֹל־
Ex. 21, 8. לא־ימשל למכרה
Jud. 8, 23. ולא־ימשל בני בכם
Jud. 8, 23. ה׳ ימשל בכם
Prv. 17, 2. ימשל בבן־מביש
Prv. 22, 7. עשיר ברשים ימשול
3 *impf. s. M.:* יִמְשֹׁל־
Gn. 3, 16. והוא ימשל־בך
Jes. 19, 4. ומלך עז ימשל־בם
3 *impf. fem.:* תִּמְשֹׁל
Prv. 12, 24. יד־חרוצים תמשול
3 *impf. pl.:* יִמְשְׁלוּ־
Ps. 19, 14. אל־ימשלו־בי אז איתם
Jes. 3, 4. ותעלולים ימשלו־בם
3 *impf. pl.:* יִמְשְׁלוּ *p.*
Dt. 15, 6. ובך לא ימשלו

3 *impf. pl.:* וַיִּמְשְׁלוּ
Ps. 106, 41. וימשלו בהם שנאיהם
Hif-il: הֶמְשִׁיל
3 *perf. c. s.:* וְהַמְשִׁילָם
Dan. 11, 39. והמשילם ברבים
inf. constr.: הַמְשִׁל *sbst.*
Job. 25, 2. המשל ופחד עמו
2 *impf. c. s.:* תַּמְשִׁילֵהוּ
Ps. 8, 7. תמשילהו במעשי ידיך ׀
מָשָׁל
ג״ז וכנוי מָשְׁלִי, ומיוחן שרוש זלזיעס [סעגרעזעס], וכן הַמֹּשֵׁל לעיל, וכן מעזל, מעזלת, ועניו רבים כוס, שזמזוזו לעיקוך.
n. m. (c. s. מָשְׁלוֹ, quod cave, ne cum infinitivo confundas), dominatio, imperium, sicuti חֶמְשֵׁל. LXX. κατάρξει.
cum suff.: וּמָשְׁלוֹ
Zach. 9, 10. ומשלו מים עד־ים
cum suff.: כְּמָשָׁלוֹ
Dan. 11, 4. ולא כמשלו אשר משל ממשל
ג״ז, וסמיך מִמְשַׁל, וסכנוי מִמְשָׁלִים, וסיוחן זלזיעס וזכרים [סעגרעזעס], וכקנון כתיעס לגיון סיוזלים.
n. m. (c. מִמְשַׁל, pl. מִמְשָׁלִים concr.), dominium, dominus (opp. *servitium*, concr.). LXX. κυρεία, semel πρωτότοκος.
Dan. 11, 3. 5. ומשל ממשל רב
pl.: הַמְמָשָׁלִים
1 Chr. 26, 6. המממשלים לבית אביהם
מֶמְשָׁלָה
ג״כ, וסמיך מֶמְשֶׁלֶת, וככנוי מֶמְשַׁלְתָּהּ, וסקנון נסמיכות מֶמְשְׁלוֹת ולו מַמְשָׁלוֹת. וסיוחן זלזיעס ועניכס, מלוכס וסכלקס [סעגרעזעס], וכזזל לסמין מזמר ופקודס מעלכת ופלך וכדומס.
n. f. (c. מֶמְשֶׁלֶת, c. s. מֶמְשַׁלְתָּהּ, pl. c. מֶמְשְׁלוֹת, מַמְשָׁלוֹת), dominium, imperium; dignitas regia, munus imperatorium; per metonym. objectum dominii, provincia, imperium. LXX. βασιλεία, δεσποτεία, δυναστεία, ἐξουσία, ἀρχή, οἰκονομία, στρατιά.
הַמֶּמְשָׁלָה
Mich. 4, 8. הממשלה הראשנה
constr.: מֶמְשֶׁלֶת
Jer. 34, 1. ארץ ממשלת ידו
constr.: לְמֶמְשֶׁלֶת
Gn. 1, 16. לממשלת היום
Gn. 1, 16. לממשלת הלילה
Ps. 136, 8. לממשלת ביום
cum suff.: וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
Ps. 145, 13. וממשלתך בכל־דור
Jes. 22, 21. וממשלתך אתן בידו
cum suff.: מֶמְשַׁלְתּוֹ
1 Reg. 9, 19. ובכל ארץ ממשלתו
2 Rg. 20, 13. בביתו ובכל־ממשלתו
2 Chr. 8, 6. ובכל ארץ ממשלתו
2 Chr. 32, 9. וכל־ממשלתו עמו
Ps. 103, 22. בכל־מקמות ממשלתו
Jes. 39, 2. בביתו ובכל־ממשלתו
Jer. 51, 28. ואת כל־ארץ ממשלתו
Dan. 11, 5. ממשל רב ממשלתו
pl. constr.: לְמַמְשְׁלוֹת
Ps. 136, 9. לממשלות בלילה
pl. c. suff.: מַמְשְׁלוֹתָיו
Ps. 114, 2. ישראל ממשלותיו

מָשָׁל
ג״ז, וסיוחן הכללים נכ״ק תזוזס ועכן

משלי שלמה בן־דוד Prv. 1, 1.
משלי שלמה בן חכם Prv. 10, 1.
גם־אלה משלי שלמה Prv. 25, 1.

מָשַׁל
פעל זמיי, גויר מָשַׁל, וסוף יונק, לומר עריכס ודבור אזל וסזתמזות כו [גלי־כ־ניסס נעגרוי־כען, פאַרגעגען], לו שרכזו כזיזת אזל ובניכס, וסניכוי מָשַׁל, כוזס אזל על פיו ומזוכר ומלין, כפעל מכוזו כזסוס וכדמס, מתמזות רקזיק של הזרס, ובנין סכנד קוזק של קל, לומר דבר מזליס, וכן סכוסף יונק, וסתפעל כמעט כפעל. נתרגוס נדומס לו חָתַל, וספעולי אִתְחַתַּל לו אִתְּחִיל, וסכוסף אַמְחַל, ומזס סס חָתַל (מַחְתָּא), מְחַל (מָחֲלָא), אַמְחַל.
v. denom. trans., collatione, comparatione, simili (מָשָׁל) uti, parabolam dicere, carmen edere; prt. מֹשֵׁל, *Pi.* מְמַשֵּׁל, paroemiasta, poeta. *Ni.* comparabilem, parem, similem esse. *Hitpa.* parem, consimilem fieri. Targ. חָתַל (*Itpe.* אִתְחִיל, אִתְּחִיל; *Af.* אַמְחַל) a nom. חָתַל (def. מְחָתָּא), חֵיל (def. מְחֵילָא), אַמְחַל. LXX. ἔπειν παραβολήν (ἐν παραβολῇ), ὅμοιον εἶναι; *inf.* παραβολή; *prt.* αἰνιγματιστής, παραβολή; *Ni.* ὁμοιοῦν, παρασυμβάλλειν, καταλογίζεσθαι; *Hi. inf.* προοίμιον; *Hitp.* μερίς.
part.: הַמֹּשֵׁל
Ez. 16, 44. כל־המשל עליך
part. pl.: מְשָׁלִים
Ez. 18, 2. אתם משלים את־המשל
part. pl.: הַמְּשָׁלִים
Nu. 21, 27. על־כן יאמרו המשלים
imperat.: מְשֹׁל
Ez. 18, 3. עוד משל המשל הזה
imperat.: וּמְשָׁל
Ez. 17, 2. ומשל משל
Ez. 24, 3. ומשל אל־בית־המרי
3 *imperf.:* יִמְשָׁל
Ez. 16, 44. ומשל לאמר
3 *impf. pl.:* יִמְשְׁלוּ
Ez. 12, 23. ומשלו אתו עוד
Nif-al: נִמְשָׁל 3 *perf.*
Ps. 49, 13. 21. נמשל כבהמות
2 *perf.:* נִמְשַׁלְתָּ *p.*
Jes. 14, 10. אלינו נמשלת
1 *perf.:* וְנִמְשַׁלְתִּי
Ps. 28, 1. ונמשלתי עם־יורדי בור
Ps. 143, 7. ונמשלתי עם־יורדי בור
Pi-el: מְמַשֵּׁל
part.: מְמַשֵּׁל
Ez. 21, 5. ממשל משלים הוא
Hif-il: הַמְשִׁיל
2 *impf. pl. c. s.:* וַתַּמְשִׁלֻנִי
Jes. 46, 5. ותמשלני ונדמה
Hitpa-el: הִתְמַשֵּׁל
1 *imperf.:* וְאֶתְמַשֵּׁל
Job. 30, 19. ואתמשל כעפר ואפר
מָשָׁל
ג״ז, וסוף סס כפעולס, וסכינון כיו מָשָׁל, לומר שכיכס, ויוצר נכיקס לי שמוף יצקל זמיי.
n. m. (formâ nominali, non infinit.), carmen, spec. satira (Spottlied). Targ. מְתַלָּא. LXX. θρύλλημα.
לַמָּשָׁל
Job. 17, 6. והציגני למשל עמים
מָשָׁל
ג״ז וככנוי מָשְׁלִי, וסמיכן דמיין וזוזי [סַעגרגלי־כוכן], לומר דכור מזוס ומעיניך כפלס דכניס קכוניס, ומפלס וזוקל לוסס כערך זס ככנד זס, כערך מזל לכמזל, מזוס לסוזוס, מעריך לכערך. ומוס מליכס וזיר כללנ, ככל לופן הזזלס, והזרס לפ״ז פָּשָׁל כדומס על פָּלָא, סָלָא, סָלַח, לזון זקילס ופליסס ובקרמי מְחַל כדומס. ומסערך ומזוסס כזפתי ערב, ולופני המכוון על הסס, עי׳ כספר [סכתוב כלזון מזכוני] דכני סימים לסכמת סזיר לכל סעניכס מלת סיכס דעלי״ע דף קל״ו. ודע שלפעמ לפקיס תמלת המכוון ומימס וזזוב, כלזר כזפת כוב, ווסו כלין סכרע.
n. m., comparatio, collatio, oratio, qua res duae (מָשָׁל) secum comparantur, duobus constans comparibus, quae sibi cum quadam symmetria respondent, hinc de poësi in universum, quae comparate loqui solet. Radix est מָשַׁל, aram. חָתַל, cui cognata sunt vv. סָלַל, סָלָא, סָלָה, vi tollendi, conferendi vel ponderandi. Plura de hujus vocabuli vi atque origine invenies in libro vernacule scripto *Francisci Delitzschii:* Zur Geschichte d. jüdischen Poësie p. 196., quo loco, linguis indogermanicis collatis, veram ejus nominis originem exposuit. LXX. παραβολή, παροιμία, ἴσος; ἀρῆνος; δουλεία, ἀφανισμός; שֵׁאת מָשָׁל προοίμιον; מָשָׁל (מְמַשָּׁל) λεγομένη παραβολή.
1 Sam. 24, 14. *יאמר משל הקדמני
1 Reg. 5, 12. שלשת אלפים משל
Ps. 44, 15. תשימנו משל בגוים
Prv. 1, 6. להבין משל ומליצה
Ez. 17, 2. חוד חידה ומשל משל
Ez. 24, 3. אל־בית־המרי משל
Mich. 2, 4. ישא עליכם משל
Hab. 2, 6. עליו משל ישאו
וּמָשָׁל
Prv. 26, 7. 9. ומשל בפי כסילים
הַמָּשָׁל
Jes. 14, 4. המשל הזה על־מלך בבל
Ez. 12, 22. מה־המשל הזה לכם
Ez. 12, 23. השבתי את־המשל הזה
Ez. 18, 2. את־המשל הזה
Ez. 18, 3. משל המשל הזה
בְּמָשָׁל
Ps. 78, 2. אפתחה במשל פי
לְמָשָׁל
Dt. 28, 37. למשל ולשנינה
1 Sam. 10, 12. על־כן היתה למשל
1 Reg. 9, 7. והיה ישראל למשל
2 Chr. 7, 20. ואתננו למשל ולשנינה
Ps. 49, 5. אטה למשל אזני
Ps. 69, 12. ואהי להם למשל
וְלִמָּשָׁל
Jer. 24, 9. ולמשל לשנינה
constr.: מְשַׁל
1 Sam. 24, 14. יאמר משל הקדמני
cum suff.: מְשָׁלוֹ
Num. 23, 7. 18. וישא משלו ויאמר
24, 3. 15. 20. 21. 23.
Job. 27, 1. ויסף איוב שאת משלו
29, 1.
pl.: מְשָׁלִים
Eccl. 12, 9. ואזן וחקר תקן משלים
Ez. 21, 5. ממשל משלים הוא
pl.: וְלִמְשָׁלִים
Ez. 14, 8. לאות ולמשלים
pl. constr.: מִשְׁלֵי
Job. 13, 12. זכרניכם משלי־אפר

[אֶתְכֶם־לְעַם, גַּם־לְעַם], תּוֹסֶ׳ לד״ק מעכין מאמלה, ולפ מתקוור.

n. m. (c. s. מָשְׁלוֹ), aliquid simile, comparabile (non *dominium*, = מָמְשָׁלָה, ut nonnulli volunt, veluti paraphr.: שָׁלְטָנָה). LXX. *ὅμοιον.*

c. suff.: מָשְׁלוֹ

Job. 41, 25. אין־על־עפר משלו

מְשַׁמָּה

v. s. r. שָׁמַם *p.* 1167.

מְשַׁנֶּה

v. s. r. שָׁנָה *p.* 1186.

מְשַׁסָּה

v. s. r. שָׁסַס *p.* 1187.

מְשַׁעֹל

v. s. r. שָׁעַל *p.* 1189.

מָשַׁע

פעל זה״נ מהקדקים למסס סנף מִשְׁעֵי, ולפכו שמסרש מָשַׁע בדומם לל מעע בעברי, וכן כתב כ׳ יוסף קמחי מעע שמס זס עסרס, כי בלשון ערבי לל-תמיע עסרס, ולפומיס עסר סקעסה למעע, ויתכן ס׳יסיס למעע לגלגם כמו למעק, שמוש לשון כשמר ימשק סגלעת עכ״ל, ול״כ בדומם לל נקה, וכן פרשו לפן-נכקף. תוסֶ׳ לדעת מכשק בן-סרוק המרש מָשַׁע, ענין נשעוע, ולדעת כ׳ יוסף קמחי ג״כ נשמר שמרש מע, ענין קלישה ועיקה, ולדעת הרד״ק שרשו מָשַׁע, כמו נלחמי, ענין קליקות, וכן דעת רש״י, ומכוון ע״פ הסקדוק שמרש מָשַׁה, ומס תמיע בלור המלם.

v. inus., unde grammatici nomen insequens מְשִׁעָה deduxerunt, comparato v. arabico משע, purgare, mundare. Sic jam *Josef Qimchi*, qui מְשִׁעָה, sicut arab. אל־תמשיע (unde et אמשע = טָהֵר הַמְּקָרָה, מָחָה הַצַּבַּחַת, Conj. II. secundum Abulwalid), puritatem significare ait. Etiam *Ibn-Ganah* מָשַׁע, sicut נָקָה, vim purgandi ingenitam habere dicit. At ex sententia *Menahemi ibn-Saruq* radix est nominis sequentis: מְשִׁעָה, vi mulcendi (שְׁעֲשַׁע), unde et verbum arab. מ־ש־ע, vi laevigandi, detergendi, expurgandi. *David Qimchi* et *Isauki* verbum שָׁע subesse dicunt, vi aramaica poliendi seu laevandi. Nos denique verbum שָׁעָה radicem esse putamus; quibus argumentis fulti, s. r. שָׁעָה invenies.

מִשְׁפָּח

v. s. r. שָׁפַח *p.* 1202.

מָשַׁק

פעל זה״נ כ״ק נגור מָשַׁק, מִמְשָׁק, ומכוון מורס ולפוס נקל ונכלס [נעויעך], ול״כ כמו מָשַׁךְ לעיל, ומכלור

בֶּן־מָשָׁק לפ״ז כמו בֶּן־מָשָׁךְ, כ״ל נעל ולפון סיורס ולקס ניתי, ונכתכס תמוכס ולפ עה״פ סדמיון עס מָשַׁק, ול״כ הפותיס לופו מן זקק עוגיס.

n. m., sicut מָשַׁךְ, occupatio, possessio; בֶּן־מָשָׁק, sicut בֶּן־מָשָׁךְ (paronomas. n. דַּמֶּשֶׂק), possessor, haeres, vel qui est opes alterius haereditatis jure accepturus. Errant, qui hoc n. a v. שָׁקַק, vi discursitandi, derivant. LXX. *μασέχ.*

Gn. 15, 2. ובן־משק ביתי הוא דמשק

מִמְשָׁק

ז״ן, ומסמך מִמְשָׁק, ומכוון מורסס ונכלס מזך ולפוס [נעויעלסוס], ומעמך קרוב לפ״ז כמו מורס וקרן, לומר סמוס שמוס לזך בו יעלו וילמדו קרובים וקמוכים, וגס נפרוש סוס עמו סתוכים קרלמוכים.

n. m. (c. מִמְשָׁק), possessio; trop. מִמְשָׁק חָרוּל, possessio urticae h. e. locus ab urtica, spinis, sentibus tanquam possessus atque occupatus, h. e. senticetum. LXX. *καῦμα.*

constr.: מִמְשַׁק

Zeph. 2, 9. ממשק חרול

מַשָּׁק

v. s. r. שָׁקַק *p.* 1206.

מִשְׁרָה

v. s. r. שָׁרָה I. *p.* 1208.

מָשַׁשׁ

לומר מָשׁ, וסוס פעל נודד, ומכוון נגיעה נזמית ופיסה ובדיקה בדבר [נעעמסעו, עמפענן], וכן בלמת ענין מס בעברי, וכן בזפתי ערב, ד״מ ביוכי [*μάσσ-ω*] וכדומס, ומסנדל מן גַּשׁ תביר מסרש לעיל דף רכ״ו, כי זס סוס הסרלוס לנקיסת ולקוס דבר. נגשלת ונקרנוס הפעל לרוב, וכפל סרש שס מַשְׁמֵשׁ, ומס מָמֵשׁ מרש מרש, כמו מָמֵל מן מלל, וכן שס מַמְשׁוּשׁ מום, וכדומס שוות לפרכס. ודע קולל שרש מוש נמכוון מזה, שרשינו מלקרוכים במרש מלין שלמן, הכל ורק, כי יקד כלס ליים להפעל מרש.

h. e. מָשׁ *v. trans.*, contrectare, palpare, arab. *massa*, gr. *μάσσειν* (syn. גָּשׁ, quaes-itare, trepidare consilio quaerendi aliquam rem). Gem. et targ. inde verbum reduplicatum מַשְׁמֵשׁ (unde מַמֵּשׁ, sicut מָמֵל a v. מָלַל) et *n.* מַמְשׁוּשׁ. V. מוּשׁ, vi *palpandi*, a grammaticis confictum est formasque ei adscriptas ad v. מָשַׁשׁ referri oportet. LXX. *ψηλαφᾶν, ἐρευνᾶν;* מֵשׁ, *ψηλαφητός.*

1 *impf. c. suff.:* וַאֲמַשְׁךָ

Gn. 27, 21. גשה־נא ואמשך בני

3 *impf. c. suff.:* וַיְמַשֻּׁהוּ

Gn. 27, 22. אל־יצחק אביו וימשהו

3 *impf. c. suff.:* יְמַשֵּׁנִי

Gn. 27, 12. אולי ימשני אבי

Pi-el: מִשֵּׁשׁ

2 *perf.:* מִשַּׁשְׁתָּ

Gn. 31, 37. ממשת את־כל־כלי

part.: מְמַשֵּׁשׁ

Dt. 28, 29. ממשש בצהרים

3 *imperf.:* יְמַשֵּׁשׁ

Dt. 28, 29. כאשר ימשש העור

3 *imperf.:* וַיְמַשֵּׁשׁ

Gn. 31, 34. וימשש לבן את־כל־האהל

3 *impf. pl.:* יְמַשְּׁשׁוּ

Job. 5, 14. וכלילה ימששו בצהרים

Job. 12, 25. ימששו־חשך ולא־אור

Hif-il: הֶמֵשׁ

imprt. c. suff.: וְהָמֵשֵׁנִי *K'tib.*

Jud. 16, 26 והימשני את־העמדים

impt. c. s.: וַהֲמִישֵׁנִי *Q're.*

Jud. 16, 26. והמישני את־העמדים

3 *impf. ap.:* וַיָּמָשׁ

Ex. 10, 21. וימש חשך

3 *impf pl.:* יָמִישׁוּן

Ps. 115, 7. ידיהם ולא ימישון

מַת

ז״ן, וכמלך לך נכנו מָתִים, מָתָם, וסמלך מָתֵי, ומכוון ל׳׳ם [מלכן], וסמלך מָתֵי מוכס לנדל מלכן מלכ״ל, וכנור לל״ק מן מָתָה, לנדל מדוד, ול״כ מוכן מרס ים מוכד ונדול [לוימנע-וונלכמענער], לולס יוכד מסמנר מלרש נלני נפעל, ועכינו כמו *mas* נרפס רוזים, ובעברי נקקשק הנין. נרפס כוזים מת מלכו, ומכלך נ״כ נפריעיים מָתָה, נולו הקנוי. ודע קוכלך, לפס תדמס לס שלנו עס מָר לעיל תמלך בעברי לת תמוכות מרס לחך.

n. m. pluralet. (מָתִים, מָתָם, c. מְתֵי), vir, homo, ex nonnullorum sententia, a v. מָתָה (= מָדַד), de homine *adulto* (erwachsen, ausgewachsen), non mortalis (zend. in Vedis *marta* = *martja*, *βροτός*), sed potius mas (gen. maris, zend. *mrita*), i. q. מָר q. v. s. quae est hujus nominis altera forma, aethiop. *met*, *constr.* in *nom. propr.* מְתוּ, veluti *Metuselah*, *Metusaël*, phoenic. *Metuastartus*. Comparatio nominis מְתוּ ridicula est. LXX. *ἀνήρ, υἱός, πολύς, ὀλίγος, ὀλιγοστός, βραχύς, οἶκος, ἴδιος, συνέδριον.*

pl.: מֵתִים, מָתָם

Dt. 2, 34. ונחרם את־כל־עיר מתם

Dt. 3, 6. כל־עיר מתם הנשים והטף

Job. 11, 3. בדיך מתים יחרישו

Job. 24, 12. מעיר מתים ינאקו

pl.: מִמֵּתִים

Ps. 17, 14. ממתים־ידך ה׳

Ps. 17, 14. ממתים מחלד

pl. constr.: מְתֵי

Gn. 34, 30. ואני מתי מספר

Dt. 4, 27. ונשארתם מתי מספר

1 Chr. 16, 19. בהיותכם מתי מספר

Job. 11, 11. כי־הוא ידע מתי־שוא

Job. 19, 19. תעבוני כל־מתי סודי

Job. 22, 15. אשר דרכו מתי־און

Job. 31, 31. אם־לא אמרו מתי אהלי

Ps. 26, 4. לא־ישבתי עם־מתי־שוא

Ps. 105, 12. בהיותם מתי מספר

Jes. 5, 13. מתי רעב

Jes. 41, 14. מתי ישראל

pl. constr.: בְּמֵתֵי

Dt. 26, 5. ויגר שם במתי מעט

Dt. 28, 62. ונשארתם במתי מעט

pl. c. suff.: מְתֶיךָ

Jes. 3, 25. מתיך בחרב יפלו

pl. c. suff.: מֵתָיו

Dt. 33, 6. ויהי מתיו מספר

מָתָם

טעמי, נויר מָה, וכמלך לך זופעים כ׳ מ״ק, וסמוכן כל-ליס ומעים [מלנעם, מלכנילין], וסמלך מפקל מפקם, שלשם וכדומס.

adv. (a *n.* מָת, ad s. f. מָתְאָם, שִׁלְשֹׁם), viritim, omnes (männiglich), semel Jud. 20, 48., ubi neutiquam מִתָּם legendum est. LXX. (*πόλις*) *Μεθλά.*

Jud. 20, 48. מערי מתם עד־בהמה

מָתַג

פעל ל״ע כ״ק נגור, וסמוכן לל״ק כמו מָתַח, לנדן מפיכס, לכן עוד סדנר נספק.

v. inus., quocum nonnulli מָתַח, vi *extendendi* vel *trahendi*, comparant.

מֶתֶג

ז״ן, וכנכוי מִתְּגִי, וסמכוון רסן [לוים], וסוס לדעת כל״ק סנכול סלכון שמשימין כפי סנסמס לסנסינס, וסוס שקוין לו בלעו סְרִין, וסוס כמו רסן, לפל שלינו עזוי בתכוכתו. ומוס סמשלל על סמשלס, ולפר לו סמנ סוס סוסנל, ול״כ נסמסוק ויקק דוד לת מנ סלמס מיל פלנמים כ״ל לקק מפלס סלמס מילס לילו, ולמס זס מיל ע׳כ [סוימנשלדע] ומלכת.

n. m. (c. s. מַתְגִּי), frenum, instrumentum ferreum brutorum ori indi solitum, quo coercentur et diriguntur; hinc trop. dominatio, regnum, veluti לָקַח מֶתֶג הָאַמָּה, regno metropoleos potiri. LXX. *χαλινός, κέντρον, κημός; ἡ ἀφωρισμένη.*

2 Sam. 8, 1. את־מתג האמה

Prv. 26, 3. שוט לסוס מתג לחמור

בְּמֶתֶג

Ps. 32, 9. במתג־ורסן עדיו לבלום

cum suff.: וּמֶתְגֵי

2 Reg. 19, 28. ומתגי בשפתיך

Jes. 37, 29. ומתגי בשפתיך

מָתָה

פעל ל״ע כ״ק נגור, וסמוכן לנדן מפיכס ומלוד [דעסנען, שעכעקקען], וכן מפי, מת בלנדן עכני, וקקוד סדנר וסנוויי כנר נלמכי כלל מד.

v. inus., pandere, tendere, arab. מתי, מתח, sicut מָד q. v.

מָתַי

ז״ן נמלוסוס, ע״פ שָׁבַר, שָׁמַר, וסמוכן סלככס ומזיכס וסמלודות [דעסנוכנ, שעכעקקוכנ], ומוס נמסוס כעכמי, לנין סדמלס נמלוד פעל ומזיכס סוכן [ווען?], וכן מפי בלנדן יזמעלל, וסכלכנות מוס לפפי, עד מפי, לפלי מפי וכדומס, וכן נמלמי.

n. m. (ad s. f. שָׁבַר, שָׁמַר), extensio, porrectio, hinc: *adv. interr.* de temporis dilatione, quando?; אַחֲרֵי, עַד־מָתַי, quousque? לְמָתַי, מָתַי, quanto post? LXX. *πότε, ἕως πότε, ἕως τίνος ἔτι.*

Gn. 30, 30. מתי אעשה גם־אנכי

Ex. 10, 3. עד־מתי מאנת לענת

Ex. 10, 7. עד־מתי יהיה זה לנו

Num. 14, 27. עד־מתי לעדה הרעה

1 Sam. 1, 14. עד־מתי תשתכרין

1 S. 16, 1. עד־מתי אתה מתאבל

1 Reg. 18, 21. עד־מתי אתם פסחים

Job. 7, 4. מתי אקום ומדד־ערב

Dan. 8, 13. עד־מתי החזון

Dan. 12, 6. עד־מתי קץ הפלאות

Neh. 2, 6. עד־מתי יהיה מהלכך

Ps. 6, 4. ואתה ה׳ עד־מתי

Ps. 41, 6. מתי ימות ואבד שמו
Ps. 42, 3. מתי אבוא ואראה
Ps. 74, 10. עד־מתי אלהים יחרף
Ps. 80, 5. עד־מתי עשנת בתפלת
Ps. 82, 2. עד־מתי תשפטו־עול
Ps. 90, 13. שובה יי עד־מתי
Ps. 94, 3. עד־מתי רשעים
Ps. 94, 8. וכסילים מתי תשכילו
Ps. 101, 2. מתי תבוא אלי
Ps. 119, 82. מתי תנחמני
Ps.119,84 מתי תעשה ברדפי משפט
Prv. 1, 22. עד־מתי פתים
Prv. 6, 9. עד־מתי עצל תשכב
Prv. 6, 9. מתי תקום משנתך
Prv. 23, 35. בל־ידעתי מתי אקיץ
Jes. 6, 11. ואמר עד־מתי אדני
Jer. 4, 14. עד־מתי תלין
Jer. 4, 21. עד־מתי אראה־נס
Jer. 12, 4. עד־מתי תאבל הארץ
Jer. 13, 27. אחרי מתי עד
Jer. 23, 26. עד־מתי היש בלב
Jer. 31, 22. עד־מתי תתחמקין
Jer. 47, 5. עד־מתי תתגודדי
Hos. 8, 5. עד־מתי לא יוכלו נקין
Am. 8, 5. מתי יעבר החדש
Hab. 2, 6. עד־מתי ומכביד
Zach.1,12. עד־מתי אתה לא־תרחם

adv. int.: מָתַי וּמָתַי
Neh. 2, 6. ומתי תשוב

adv. int.: לָמָתַי
Ex. 8, 5. למתי אעתיר לך

מָתַח

פעל נוד׳, נמכון מתח, קשׁוי שלו, לומר משכב ומתצוּת [סויסדעסכנען, צפלכנען], ד״מ מתדוד סרקיע, עי׳, יותר מוס תתח לָתַח לעיל דף סי״ח, נקוד לתח על משכב.

v. trans., sicut מָתַח, unde induruit, expandere, extendere, veluti coelos, instar tentorii. Cf. v. לָתַח. LXX. *διατείνειν.*

3 impf. c. suff.: וַיְמַתְּחֵם
Jes. 40, 22. וימתחם כאהל לשבת

אַמְתַּחַת

ג״כ, ומען הקנון אַמְתַּחוֹת, ומכון שׁק הכתפת ובתפצת [נתקק], ומשכב מת״ח. מזכרי מוס סוס אַמְתָּח, שכמלת נשפח עכריכית.

n. f. (c. pl. אַמְתְּחוֹת, masc. אַמְתָּח in sermone neohebraico), saccus, qui extenditur, cum impletur. LXX. *μάρσιππος.*

Gn.44,2. תשים בפי אמתחת הקטן
בְּאַמְתַּחַת
Gn. 44, 12. באמתחת בנימן

cum suff.: בְּאַמְתַּחְתִּי
Gn. 42, 28. וגם הנה באמתחתי

cum suff.: אַמְתַּחְתּוֹ
Gn.42,27. והנה־הוא בפי אמתחתו
Gn. 43, 21. כסף־איש בפי אמתחתו
Gn. 44, 1. איש בפי אמתחתו
Gn.44,11 ויורדו איש את־אמתחתו
Gn. 44, 11. וייפתחו איש אמתחתו

pl. constr.: אַמְתְּחֹת
Gn. 44, 1. את־אמתחת האנשים

pl. c. suff.: אַמְתְּחֹתֵינוּ
Gn.43, 21. ונפתחה את־אמתחתינו
Gn. 44, 8. מצאנו בפי אמתחתינו

pl. c suff.: בְּאַמְתְּחֹתֵינוּ
Gn. 43, 18. השב באמתחתינו
Gn.43, 22. שם כספנו באמתחתינו

pl. c. suff.: אַמְתְּחֹתֵיכֶם
Gn.43,12. המושב בפי אמתחתיכם

pl. c. suff.: בְּאַמְתְּחֹתֵיכֶם
Gn. 43, 23. מטמון באמתחתיכם

מַתְכֶּנֶת

sbst., v. s. r. תָּכַן *p.* 1224.

מַתְלָאָה

v. s. nom. תַּלְאָה *p.* 581.

מְתֹם

v. s. r. תָּמַם *p.* 1228.

מָתַן

פעל ל״ע כ״ף נגוד, ומשון נתמנותו מדוד ומעיכה, וכשלך מוס על הקוק ומגנוסה [שעשׂק, פעמע ויין], ומכוון רקשון עוד נגמק ונקלמי נעכין מתיכות, לומר לכיכות לפיס, וקרן משכם לפ״ו פָּרַתָּן, ודומס לו רָתַן לעיל דל״ס וסקקר ומשוי תמנע לקמן עתק תָּן.

v. inus. compos., tendere, protrahere, hinc durabilem, constantem, firmum esse, a rad. *tan* (unde et רָתַן), *τείν-ειν*. Inde rab. מְתֹן, de eo, qui non praecipiti celeritate, sed consulto agit (syn. אֲרֹךְ אַפַּיִם).

אֲמַתָּנִי

ת״ו, ולכנסס נכיך לסיות אֲמַתָּנִית, סכן נדכיכל ו׳ ו׳ נמנע סוכר תמוכ סכנסס. סמוכן כמו לִיתָן, לומר לכיך וכביר חוק ותקיף ונעל־כן [קרחפעיג], וכן תכבון.

adj. m. (f. אֲמַתָּנִית, cujus loco Dan. 7, 7. masc. invenitur), sicut אֵיתָן, firmus, validus, robustus. LXX. *ἔκθαμβος.*

adj. fem.: וַאֲמַתָּנִי
Dan. 7,7. דחילה ואמתני ותקיפא

מְתָן

לך כווני מָתְנַיִם, ומשון חלק העליון של היך, מקום שכוס וקנוב מלוי, מקום סכח ומגנוסה, מקום נסמכות כיכים על מקצה [מָתְנַיִם-סיעע], וכנוי משכם מתן לשון מסיכה ונכוסה, ויש משכם קצתי בן קלניס, מתכיס, יכיכים.

n. dualet. (מָתְנַיִם), lumbi, femora superiora et pars circa spinam dorsi carnosa, quae accingitur partusque doloribus distrahitur, a firmitate ac robore, cujus sedes sunt lumbi (cf. *elumbis*, *delumbatus*). Cf. synonyma paulum differentia יְרֵכַיִם, חֲלָצַיִם. LXX. *ὀσφύς, νῶτος, ἰσχύς.*

du.: מָתְנַיִם *p.*
Dt. 33, 11. מחץ מתנים קמיו
Prv. 30, 31. זרזיר מתנים או־תיש
Jer. 48, 37. ועל־מתנים שק
Ez. 21, 11. האנח בשברון מתנים
Ez. 29,7. והעמדת להם כל־מתנים
Ez. 47, 4. מר מתנים
Am. 8, 10. על־כל־מתנים שק
Nah. 2, 2. חזק מתנים
Nah. 2, 11. ורחלחלה בכל־מתנים

du.: מָתְנַיִם
Ex. 28, 42. ממתנים ועד־ירכים

du. constr.: מָתְנֵי
Jer. 13, 11. אל־מתני איש

du. constr.: מָתְנָי
Jes. 45, 1. ומתני מלכים אפתח

du. constr.: מָתְנֵי
1Reg. 12, 10. קטני עבה ממתני אבי
2Chr. 10, 10.

du. c. suff.: מָתְנַי *p.*
Jes. 21, 3. מלאו מתני חלחלה
Jer. 13, 2. ואשם על־מתני

du. c. suff.: בְּמָתְנֵינוּ
1 Reg. 20, 31. שקים במתנינו
Ps. 66, 11. מועקה במתנינו

du. c. suff.: מָתְנֶיךָ
2 Reg. 4, 29. לגיחזי חגר מתניך
2 Reg. 9, 1. חגר מתניך
Jes. 20, 2. השק מעל מתניך
Jer. 1, 17. ואתה תאזור מתניך
Jer. 13, 1. ושמתו על־מתניך
Jer. 13, 4. אשר על־מתניך

du. c. suff.: מָתְנֵיכֶם
Ex. 12, 11. מתניכם חגרים

du. c. suff.: מָתְנָיו
2 Sam. 20, 8. מצמדת על־מתניו
1 Reg. 18, 46. וישנס מתניו
Neh. 4, 12. אסורים על־מתניו
Jes. 11, 5. צדק אזור מתניו
Ez. 1, 27. ממראה מתניו
Ez. 1, 27. וממראה מתניו ולמטה
Ez. 8, 2. ממראה מתניו ולמטה

du. c. suff.: וּמָתְנָיו
Dan. 10, 5. ומתניו חגרים בכתם

du. c. suff.: בְּמָתְנָיו
Gn. 37, 34. וישם שק במתניו
1 Reg. 2, 5. בחגרתו אשר במתניו
2Reg.1, 8. ואזור עור אזור במתניו
Job. 40, 16. הנה־נא כחו במתניו
Ez. 9, 2. וקסת הספר במתניו
Ez. 9, 3. קסת הספר במתניו
Ez. 9, 11. אשר הקסת במתניו

du. c. suff.: וּמִמָּתְנָיו
Ez. 8, 2. וממתניו ולמעלה

du. c. suff.. מָתְנֶיהָ
Prv. 31, 17. חגרה בעוז מתניה

du. c. suff.: מָתְנֵיהֶם
Ez. 44, 18. על־מתניהם לא יחגרו

du. c. suff.: וּמָתְנֵיהֶם
Ps. 69, 24. ומתניהם תמיד המעד

du. c. suff.: בְּמָתְנֵיהֶם
1Rg. 20, 32. ויחגרו שקים במתניהם
Job. 12, 18. ויאסר אזור במתניהם
Ez. 23, 15. חגורי אזור במתניהם

מַתָּן

v. s. r. נָתָן *p.* 748.

מַתָּנָה

v. s. r. נָתָן *p.* 748.

מָתַק

פעל נוד, וגס נוד מָתֵק, ומכני תולדס מקשון, ומשון מכנג ועשיס נפס [קשׂמעען], והוס נוד. ומוס מכשׂס גמיס נסמפעלות מכעיס מתמוס נכנג, מלך מסעס ומסרנג [שעקקען], ות״כ מכון נוד, לעין פניקס ועדיכס נעכין מעס, סיוס נעשׂס משוכ נסקלע, מקנב למריות [ויסס ויין]. ותכין נוס נמכון נוד מקו כמס, מכלון רמס מעיכו, ות״כ מכני יקס מפעול. מכוסף יוע. ומשר לקוד מכנג לך מלקתי כעת חשר שוס לי.

v. trans. (et deinde intr. מָתֵק), *gustare* (Job. 24, 10. מְתָקוֹ רִמָּה, cum exsugit eum vermis h. e. cum vermibus esca fit), hinc sapere (schmecken), linguae vel palato gratum, dulce, suave, jucundum esse (opp. מַר, amarum esse). *Hi.* dulce reddere, *indulcare* (verführen). LXX. *γλυκερὸν πίνειν, γλυκαίνειν;* מָתוֹק, *γλυκύς, γλυκύτερος.*

3 perf. c. s.: מָתָק
Job. 24, 20. מתקו רמה

3 perf. pl.: מָתְקוּ
Job. 21, 33. מתקו־לו רגבי נחל

p. p. pl.: וּמְתוּקִים
Ps. 19, 11. ומתוקים מדבש

p. p. fem.: מְתוּקָה *sg.*
Eccl. 5, 11. מתוקה שנת העבד

3 impf. pl.: יִמְתָּקוּ *p.*
Prv. 9, 17. מים־גנובים ימתקו

3 impf. pl.: וַיִּמְתָּקוּ
Ex. 15, 25. וימתקו המים

Hif-il: הַמְתִּיק
3 imprf. f.: תַּמְתִּיק
Job.20,12. אם־תמתיק בפיו רעה

1 impf. pl.: נַמְתִּיק
Ps. 55, 15. יחדו נמתיק סוד

מֶתֶק

ג״ו, וכנסי מְתֶקִי, לומר סעכוות וסכעיוות נקוז סעכס [ויסס־נק״יע], ומוס כעיוות נכלל רוקניס.

n. m. (c. s. מְתֶקִי), dulcedo, jucunditas, veluti orationis vel amicitiae. LXX. *γλυκύς; καταῤῥηγνύναι.*

וּמֶתֶק

Prv.16,21. ומתק שפתים יסיף לקח
Prv.27,9. ומתק רעהו מעצת־נפש

מָתֶק

ג״ו נדומס לל מָתֶק נכוונס.

n. m., sicut מָתֶק, dulcedo, veluti ficus. LXX. *γλυκύτης.*

cum suff.: מָתְקִי
Jud. 9, 11. החדלתי את־מתקי

מָתוֹק

ת״ו, ולכנסס מְתוּקָה, וסכנוי לוכני מְתוּקִים, וסללס ענג ונעס [ויסס], ופעמיס ג״כ נמכון רוקני, ולפעמיס נעס נכלל.

adj. m. (f. מְתוּקָה, pl. m. מְתוּקִים), dulcis, jucundus, de cibis, de donis spiritualibus, de luce oculis suavissima, targ. מְתִיק, מְתִיקָא. LXX. *γλυκύς, γλυκύτερος, γλύκασμα, γλυκάζειν, γλυκαίνεσθαι.*

Jud. 14, 14. ומעז יצא מתוק
Jud. 14, 18. מה־מתוק מדבש
Prv. 16, 24. מתוק לנפש ומרפא
Prv. 24, 13. ונפת מתוק אל־חכך
Prv.27,7. ונפש רעבה כל־מר מתוק
Cant. 2, 3. ופריו מתוק לחכי

adj. masc.: וּמָתוֹק
Eccl.11,7 ומתוק האור וטוב לעינים
Jes. 5, 20. ומתוק למר

adj. masc.: לְמָתוֹק
Jes. 5, 20. מר למתוק ומתוק למר
Ez. 3, 3. ותהי בפי כדבש למתוק

מַמְתָּק

ג״ו, ונמלל לך נכנוי מַמְתָּקִים [כלגוג קוקי לסעמלק הפתק, וכן נכנוי לל שוות סכנס]. סמוכן מנעמי־טעס [ויסס־נק״יעען], וילוע ופפוכע מסגרס. נתלגוס מוס מסגרס מַתֶּקֶת, וגשפס נכנית מְתִיקָה, חַמְתָּקָה, וכדומס, לומס הפעל מתק נעכני יקרגס מעקרגס בְּסֶם.

n. m. pluralet. (מַמְתַּקִּים, dagesata radicali *tertia*, ad Patah retinendum, ut multis in nomm. fit), dulcedines. Eodem de verba descendunt *nomm. abstr. rab.*

תְּמוּרָה, חֲמָתָקָה (Versüssung). LXX. γλύκασμα, γλυκασμός.

pl.: מַמְתַּקִּים
Neh. 8, 10. ושתו ממתקים
Cant. 5, 16. חכו ממתקים

תַּמּוּ עֲרָבֵי יָם, תָּמָה חֲמַתֶּרֶת.
שֶׁבַח לַמַּאֲזַנַּי חֵילִי בִּנְחִיבוֹ הַרְשֵׁר לֵבָב:

נ

נָא

v. s. r. נוּא *p.* 686.

נָאַד

פעל ל״ע כ״פ נגור נָאַד, ומשונן לפי עניות דעתי היות נכון וקלוב [מַאֲמַל, נעמַאֲמַלע ויין], כי יפות פתרון סכניות למכנת המעמס, כאשר לוכות יוכו, שתאוכות אֵב, קניכת וקלילה, וכן נשפתי ערב הקשור סוס. ויפי מס, כאון לאשר תדפכו רוח קלף ומלך פתרון מתלקקים מקדאים, מתקכיים נָאַד הענבי לכלד מישמעלי, נמצוון הנעמ מים ומקכה, מים לפ כאתכו, וכן פרוש נעל יכישות שלמה כמו נָד, ענין כדילות, מכל וריק.

v. inus., cavum, cavatum esse (quam verbi significationem conjectura nos prospicere fatemur), unde נְאַד, uter, sicut אוֹב (v. אב), propter cavitatem et capacitatem. Ineptiunt certe, qui arab. *naʿada* (aqua scatere, aquas emittere) comparant, uti et insulsa est eorum opinio, qui radicem v. נָד esse putant, propterea quod utres ad circumferendum in itinere facti sint.

נְאַד

ג״ו וסכנוי נאדות [נכנוי נקניי כמו אבות], ומשקל משקל נְאַד, נלנוג מתנועה לקוב, כדרך נמשונני-לקף. מפתרון דבר קלוז וכנוב, ומוס לוב ומפת [שלוין], ד״מ כלף מקלב. ועל קוכ לסוב, שנאמת להפעל נָאַד עכין נכינים, וכן ניוכי הסכת [נחל], ומוס כלף נעכני ליון לנאמת לו לוב, מדמוני לפיקים [קמכשלמכיע], וכן ניוכי הסס [נחל-νύς] נמשנות, ומסס נְגִד נמרגוס, מן נָד, כדומה לל כלף.

n. m. (= נְאוֹד, retro tracta vocali, ut in nmm., *medio Alef*, fieri solet; pl. נאדות, forma muliebri, sicut אבות), uter, quo lac vel vinum asservatur (syn. אוֹב, חֵמֶת), propter formam canalis similem, a v. נָאַד (targ. נָד, unde *n.* נוֹד), gr. νηδ, unde νηδ-ύς (Bauchhöhle, syn. κοιλία). LXX. ἀσκός; βύβλος, ἐνώπιον.

Jud. 4, 19. את־נאוד החלב

וְנָאַד
1 Sam. 16, 20. ונאד יין וגדי עזים

בְּנָאַד
Ps. 119, 83. היתי כנאד בקיטור
cum suff.: בְּנָאדֶךָ *p.*
Ps. 56, 9. שימה דמעתי בנאדך

pl.: נְאָדוֹת
Jos. 9, 13. ואלה נאדות היין
pl.: וְנַאֲדוֹת
Jos. 9, 4. ונאדות יין בלים

נָאָה

פעל כוזד, ומשונן לימס וגימס ויזימס [ויאמנען], ולפ כיון מסתמש ומתדיכות כמקום כלנד, כי וס ענין לימס וגימס, לכן נקכן מאכוון יזימס וגימס שלום וכקס, ע״י דניקס שלמס ולווי למקום. וכוס תנין ומעכיל מכוון מפעל נכנין מכנד נָאָה [ע״מ שָׁחָה מן שָׁחָה, לשד מתפעל שלו הִשְׁתַּחֲוָה], שמכנסתר נרכוי נענר נָאוֹ [מכוונת מן נָאִיו], לומר זוים ומכון לנכנר, סיות כשר וככון רלוי ויויזב [מכנשעמען], כי לשד רלוי ויויזב מדונך דניקס שלמס וכלוס לווי כקמד, לולפ שמכוון זווי ויויזב מפולפ לקר. ולשד לקקור המצם דע שכאצם כמכוון ג״כ נשפס יוניק [*vaí-ω; νά-ω*], וכן נשלחי שפת ערב, וכענני נדומס לו רָאָה, נחלוף ילוע, וע״י עוד תקת כוס לקמן.

v. intr., habitare, commorari alicubi, sede aliqua cum voluptate se continere, aliquo loco acquiescere vitamque *tranquillam* et *quietam* transigere, qua adjuncta notione differt a synonymis נָוַר, דּוּר. Hinc *Pi.* נִוָּה (ad s. f. שְׁחָוָה, a v. שָׁחָה, cujus *Hitpa.* הִשְׁתַּחֲוָה; 3 p. pl. praet. נָאוּ, pro forma productiori נָאֲוּ), convenire alicui, aptum consentaneumque (anständig, gelegen) esse, vel de eo, quod jucundum ac decorum est, cui cum voluptate adhaerescimus. Cognatum est v. graec. *νά-ειν, ναί-ειν.* Plura invenies s. vv. רָאָה (= נָאָה, notissima literarum vicissitudine) et נָוָה (graviori consona cum leviori commutata). LXX. πρέπειν, συμφέρειν, ὥραιοῦν (ὡραῖος), ἡδύνειν.

Pi-el: נִאֲוָה 3 *perf.*
Ps. 93, 5. לביתך נאוה־קדש
3 *perf. pl.:* נָאוּ
Cant. 1, 10. נאוו לחריך בתורים
Jes. 52, 7. מה־נאוו על־ההרים

נָאֶה

ג״כ ע״מ שָׁנָה, ושוס סמך סרכוי נְאוֹת, ומשונן מגוסס ולימס [ויאמנען], פלפען ווץ עשוופס ווי״לע, ויפלע], ד״מ כלוס קמס, לימס לפלסים, וכלוס מדנר לפלסים, וכלוס מדנר נשפל על לימס ומקוסות מרעס, לומר כי ודונר מרעס וטוס, וכן כלוס דשפ [אכנגער, עכיפע], ודומס לו נָוֶה, נָוֶה לקמן.

n. f. (ad s. f. נָאוֹת, pl. c. נְאוֹת), sicut נָוֶה, נָוָה, commoratio, locus, ubi quidpiam manet seu considet, veluti נְאוֹת חֶמֶס, habitacula injustitiae, נְאוֹת אֱלֹהִים, domicilia, in quibus numen divinum resident, נ׳ מִדְבָּר, *mansiones deserti* h. e. agri compascui (syn. דְּבָר, בָּר, מִרְעֶה), נ׳ הַשֶּׂא, agri pabulo viridi consiti (Anger, Trift). LXX. κατάλυμα, νομή, τρίβος, τόπος, οἶκος; ὡραῖος, κατάλοιπος.

pl. constr.: נְאוֹת
Ps. 65, 13. ירעפו נאות מדבר
Ps. 74, 20. מחשכי־ארץ נאות חמס
Ps. 83, 13. את נאות אלהים
Jer. 9, 9. ועל־נאות מדבר קינה
Jer. 23, 10. ויבשו נאות מדבר
Jer. 25, 37. ונדמו נאות השלום
Thr. 2, 2. את כל־נאות יעקב
Joel 1, 19. אכלה נאות מדבר
Joel 1, 20. אכלה נאות המדבר
Joel 2, 22. כי דשאו נאות מדבר
Am. 1, 2. ואבלו נאות הרעים

pl. constr.: בְּנְאוֹת
Ps. 23, 2. בנאות דשא ירביצני

נָאוָה

ת״ו [כחוון מן נָאָה], ולנקניי נָאוָה [כמר נָאָה], ות״כ נזיר סכנד, ומשונן רלוי וככון כשר ויפס [נעניעמענד], אתן], וידוע מסנרס. ודע קוכ שלפי עכיות דעתי מיליות מפעל כלוס ע״י עכוב שתי תמונות רלזיות נלס עס כלו [*να, ναυ*], ונלמת גס נשפתי ערב נ׳ תמונות.

adj. m. pi-ël (pro נָאֲוֶה, f. נָאָוָה = נָאֲוֶה), decorus, jucundus, pulcher. Forma haec ex commistione duarum formarum primitivarum נאה, נאו (*να, ναυ*) orta nobis videtur. LXX. ὡραῖος, καλός; ἁρμόζειν.

Prv. 19, 10. לא־נאוה לכסיל תענוג
Prv. 26, 1. כן לא־נאוה לכסיל כבוד
Cant. 2, 14. ומראך נאוה
Cant. 4, 3. ומדברך נאוה

adj. fem.: נָאוָה
Ps. 33, 1. לישרים נאוה תהלה
Ps. 147, 1. כי־נעים נאוה תהלה
Prv. 17, 7. לא נאוה לנבל
Cant. 6, 4. נאוה כירושלם

adj. fem.: וְנָאוָה
Cant. 1, 5. שחורה אני ונאוה
אי

ג״ו, ונגוע נכנוי אִיִּים, לו נכנוי מפלכס אִיִּי, ומשונן מקנכ מן יָאֵי כמו הָי מקנכ מן יָהִי, ות״כ מנרס נָאָה. ומשונן לכן נוסנס לו מלך מישוב ככלל [ווימהכלמכד, מרמקקעכ-], ומפוכו מיס ומדנר, ויפות לנמכות של דיכס. ומוכ למסמן מקום מישוב לכלל מימים, לו מישובים רקוקים [קיסעעכלמכד], ולרוב מישובים מוקפי יס [לימועל], נמפוכו לנמכן ינמס. לכן לפ נמקנכס דפתי עוד נפרוש כוס, ונפלפ לי מנלוב כין דיכס נכללו ונין ישוב מוקף ימים וכסכות, ומספק על מקומו עומד נלין מפכן ומדקס לף לס כניב אָיָה לנרס, כלפד עזו מקדמים. לכן כ״ל שמפלכות נָאָה פס נמכוון קנומס מימים לכמ ולפכס, ות״כ נדומס לל נָיָה, ונלמת כמו כן מנרס נמפס יוניק, ומס מוס מנרס כגור מס לי [*νῆ-σος*], ונומת קניע לך נעמקי מנרמים, ועל נמקנומיס מפס מפתלפ.

n. m. (a v. נָאָה = נָאִי, sicut חֵי = נָחֵי; pl. אִיִּים, אִיִּן), terra habitabilis (Wohnland, Festland, opp. מַיִם, בַּיָּבָשָׁה), spec. mare adjacens, orae maritimae atque propter interjectum mare longinquissimae (Küstenland), plerumque de terra habitabili medio mari sita (Eiland). Neque vero intelligitur, quomodo haec notionum diversitas ex ingenita habitandi vi, sive radicem נָאָה, sive אָוָה (אִוִּי = אִי) dicas, existere possit. Quare sic existimamus, radicem נָאָה, quae huic nomini subest, sicut נָע (gr. *νη*, unde *νῆ-σος*), vi ultro citroque in aquis movendi dici; quam conjecturam si ulterius persequare, in radicis נָאָה pro variis cognationibus varia atque inter se diversa indicantis arcana penetrabis. LXX. *νῆ-σος, ἔθνος.*

Jes. 23, 2. דמו ישבי אי
Jes. 23, 6. הילילו ישבי אי
Jer. 47, 4. שאריתם אי כפתור

יָאי
Jes. 20, 6. ישב האי הזה
Jer. 25, 22. ואת מלכי האי

pl.: אִיִּים
Ps. 97, 1. ישמחו איים רבים
Jes. 40, 15. הן איים כדק ישול
Jes. 41, 1. החרישו אלי איים
Jes. 41, 5. ראו איים ויירארו
Jes. 42, 4 ולתורתו איים ייחלו
Jes. 42, 10. איים וישביהם
Jes. 49, 1. שמעו איים אלי
Jes. 51, 5. אלי איים יקוו
Jes. 60, 9 כי־לי ׳ איים יקוו
Ez. 27, 3. אל־איים רבים
Ez. 27, 15. איים רבים סחרת ידך

וְאִיִּים
pl.:
Ps. 72, 10. מלכי תרשיש ואיים

הָאִיִּים
pl:
Jes. 66, 19. האיים הרחקים
Ez. 26, 15. ירעשו האיים
Ez. 26, 18. ונבהלו האיים אשר־בים
Ez. 27, 35. כל ישבי האיים
Ez. 39, 6. ובישבי האיים לבטח

הָאַיִן
pl. aram.:
Ez. 26, 18. יחרדו האין

בְּאִיִּים
pl.:
Jes. 42, 12. ותהלתו באיים יגידו
Jer. 31, 10. והגידו באיים ממרחק

לָאִיִּים
pl.:
Jes. 42, 15. ושמתי נהרות לאיים
Jes. 59, 18. לאיים גמול ישלם

לָאִיִּים
pl.:
Dan. 11, 18. וישב פניו לאיים

אִיֵּי
pl. constr.:
Gn. 10, 5. מאלה נפרדו איי הגוים
Jer. 2, 10. עברו איי כתיים
Zeph. 2, 11. כל איי הגוים

וְאִיֵּי
pl. constr.:
Esth. 10, 1. ואיי הים

בְּאִיֵּי
pl. constr.:
Jes. 24, 15. כבדו ה׳ באיי הים

מֵאִיֵּי
pl. constr.:
Ez. 27, 6. מאיי כתים
Ez. 27, 7. מאיי אלישה

הַמֵּאִיֵּי
pl. constr.:
Jes. 11, 11. ומחמת ומאיי הים

נָאָם

פעל נוזד, והעתיד יִנְאַם, ומסלנס דנור ומיניס וניקס [שפיעכלען, רע-דען], ונלמר מדנור לנמי, לשד כגלס וכודע לנכני לשס על ידי נכניקים, ולנוב נמכוון סוס ניכוני פעולי נָאָם כמיך, שכאעלס לפעמים. ולשד לתמנות ולקוב מסנרס לל״ק מסוד בָּאָם, ומכנס לס כדומס לל מס נפעלי בָּהֶם, הֻמְדָּה, ות״כ קרן מכוונס כמיפס ומגיס. לולס לפי דעתי תכוכתו נָאָם, סולפת שפתים

והנעם ומלוכ, וכן נשפס סכדלפית כשרש במכוון [s. *nam*], ועוד משליס נשפתי ערכ.

v. intr. (impf. יִנְאַם), fari, eloqui, pronunciare; prt. pass. constr. נְאֻם (interd. ***substantive***), spec. de effato vel pronunciato per prophetas virosque theopneustos divina auctoritate promulgato omnisque mendacii et incertudinis experte (Jer. 23, 31.). Ad radicem quod attinet, nonnulli radicem esse dicunt נָאָם, cui cognata sunt vv. נָהַם, חָמְהָה, mussitandi fremendive, arab. *naâma*, gr. *μύειν*. At nobis Alef *epentheticum* videtur, ita ut radix sit נָאַם, sanscr. *nam*, loqui. LXX. *ἔπειν, λέγειν, φάναι; πιστός.*

part. pass.: נְאֻם *sg.*

Gn.22,16 ויאמר בי נשבעתי נאם־יי
Num. 14, 28. חי־אני נאם־יי
Num. 24, 3. 15. נאם בלעם בנו בער
Num. 24, 4. 16. נאם שמע אמרי־אל
1 S. 2, 30. לכן נאם יי אלהי ישראל
1 Sam. 2, 30. ועתה נאם־יי
2 Sam. 23, 1. נאם דוד בן־ישי
2 Reg. 9, 26. נאם־יי ושלמתי לך
2 Reg. 9, 26. בחלקה הזאת נאם־יי
2 Reg. 19, 33. לא יבא נאם־יי
2Rg.22,19. וגם אנכי שמעתי נאם־יי
2Chr. 34, 27. וגם־אני שמעתי נאם יי
Ps. 36, 2. נאם־פשע לרשע
Ps. 110, 1. נאם יי לאדני
Prv. 30, 1. נאם הגבר לאיתיאל
Jes. 1, 24. לכן נאם האדון
Jes. 3, 15. נאם־אדני יי צבאות
Jes. 14, 22. נאם יי צבאות
Jes. 14, 22. ונין ונכד נאם־יי
Jes. 14, 23. 17, 3. נאם יי צבאות
Jes. 17, 6. נאם־יי אלהי ישראל
Jes. 19, 4. נאם האדון יי צבאות
Jes. 22, 25. נאם יי צבאות תמוש היתד
Jes.30,1. הוי בנים סוררים נאם־יי
Jes. 37, 34. לא יבוא נאם־יי
Jes. 41, 14. אני עזרתיך נאם־יי
Jes. 43, 10. אתם עדי נאם־יי
Jes. 43, 12. ואתם עדי נאם־יי
Jes. 49, 18. חי־אני נאם־יי
Jes. 52, 5. מה־לי־פה נאם־יי
Jes. 52, 5. משלו יהילילו נאם־יי
Jes. 54, 17. וצדקתם מאתי נאם־יי
Jes.55, 8. ולא דרכיכם דרכי נאם יי
נאם אדני יי מקבץ נדחי ישראל
Jes. 56, 8. ולשבי פשע ביעקב
Jes. 59, 20. נאם יי
Jes. 66, 2. ויהיו כל־אלה נאם־יי
Jes. 66, 17. יחדו יספו נאם־יי
Jes. 66, 22. עמדים לפני נאם־יי
Jer. 1, 8. 15. 19. נאם־יי
2, 3. 9. 12. 29. 3, 1. 10. 13. 14. 16. 20. 4, 1. 9. 17. 5, 9. 11. 15. 18. 22. 29. 6, 12. 7, 13. 19. 30. 32. 8, 1. 3. 13. 17. 9, 2. 5. 8. 21. 23. 24. 12, 17. 13, 11. 14. 25. 15, 3. 6. 9. 20. 16, 5. 11. 14. 16. 17, 24. 18, 6. 19, 6. 12. 21, 7. 10. 13. 14. 22, 5. 16. 24. 23, 1. 2. 4. 5. 7. 11. 12. 23. 24 (bis). 28. 29. 31.
Jer.23,31. הנני על־הנביאים נאם־יי
Jer.23,31. *substantive* וינאמו נאם
Jer. 23, 32. 33. נאם־יי
25, 7. 9. 12. 29. 31. 27, 8. 11. 15. 22. 28, 4. 29, 9. 11. 14 (bis). 19 (bis). 23. 32. 30, 3. 8. 10. 11. 17. 21. 31, 1. 14. 16. 17. 20. 27. 28. 31. 32. 33. 34. 36. 37. 38. 32, 5. 30. 44. 33, 14. 34, 5. 17. 22. 35, 13. 39, 17. 18. 42, 11. 44, 29. 45, 5. 46, 5.
Jer. 46, 18. נאם־המלך יי צבאות 48, 15.
Jer. 46, 23. 26. 28. נאם יי 48, 12. 25. 30. 35. 38. 43. 44. 47. 49, 2. 6. 13. 16. 26. 30. 31. 32. 37. 38. 39. 50, 4. 10. 20. 21. 30. 35. 40. 51, 24. 25. 26. 39. 48. 52. 53.
Jer. 51, 57. נאם־המלך יי צבאות
Ez. 13, 6. 7. 8. נאם יי 16, 58. 24, 14. 37, 14.
Ez. 5, 11. 11, 8. 21. 12, 25. נאם אדני 28. 13, 16. 14, 11. 14. 16. 18. 20. 23. 15, 8. 16, 8. 14. 19. 23. 30. 43. 48. 58. 63. 17, 16. 18, 3. 9. 23. 30. 32. 20, 3. 31. 33. 36. 40. 44. 21, 12. 18. 22, 12. 31. 23, 34. 24, 14. 25, 14. 26, 5. 14. 21. 29, 20. 30, 6. 31, 18. 32, 8. 14. 16. 31. 32. 33, 11. 34, 8. 15. 30. 31. 35, 6. 11. 36, 14. 15. 23. 32. 38, 18. 21. 39, 5. 8. 10. 13. 20. 29. 43, 19. 27. 44, 12. 15. 27. 45, 9. 15. 47, 23. 48, 29.
Hos. 2, 15. ואותי שכחה נאם־יי
Hos. 2, 18. נאם־יי תקראי אישי
Hos. 2, 23. אענה נאם־יי
Hos. 11, 11. על־בתיהם נאם־יי
Joel 2, 12. וגם־עתה נאם־יי
Am. 2, 11. בני ישראל נאם־יי
Am. 2, 16. ביום־ההוא נאם־יי
Am. 3, 10. נכחה נאם־יי
Am. 3, 13. נאם־אדני יי
Am. 3, 15. וספו בתים רבים נאם־יי
Am. 4, 3. ההרמונה נאם־יי
Am. 4, 5. נאם אדני יי
Am. 4, 6. ולא־שבתם עדי נאם־יי 8. 9. 10. 11.
Am. 6, 8. בנפשו נאם־יי
Am. 6, 14. נאם־יי אלהי הצבאות
Am. 8, 3. נאם אדני יי רב הפגר
Am. 8, 9. 11. נאם אדני יי
Am. 9, 7. 8. 13. נאם־יי
Am. 9, 12. נאם־יי עשה זאת
Obad. 4. משם אורידך נאם־יי
Obad. 1, 8. ביום ההוא נאם־יי
Mich. 4, 6. 5, 9. ביום ההוא נאם־יי
Nah. 2, 14. 3, 5. הנני אליך נאם יי
Zeph. 1, 2. 3. 10. 2, 9. 3, 8. נאם־יי
Hag. 1, 9. 13. נאם־יי 2, 4. 8. 9. 14. 17. 23 (bis).
Zach. 1, 3. 4. 16. נאם יי 2, 9. 10 (bis). 14. 3, 9. 10. 5, 4. 8, 6. 11. 17. 10, 12. 12, 1. 4. 13, 2. 7. 8.
Mal. 1, 2. נאם־יי

part. pass.: נְאֻם *sg.*

Num. 24, 3. 15. ונאם הגבר שתם
2 Sam. 23, 1. ונאם הגבר הקם על

3 impf. pl.: וַיִּנְאָמוּ
Jer. 23, 31. הלקחים לשונם וינאמו

נְאֻם

ס״ז גויר סכנד ע״ס חֲרֶחֶר, וסמונן כמו נָאָף, לומר ולוכל נשר ונעיס, וכמלס נכ״ק לך סרנוי נמכוון קנוניי.

n. m. piël. pluralet. (ad s. f. חֲרֶחֶר), sicut נֹאֵף, moechationes, vi collectiva. LXX. *μοιχεία.*

pl. c. suff.: וְנַאֲפוּפֶיהָ
Hos. 2, 4. ונאפופיה מבין שדיה

נָאַץ

פעל כולד וסעתיד יִנְאַץ, וסמונן כפי סכרלפ לי כמו תריפ מרפקיקו, תליפס וקריעס וקריכס, נסשלפס על לעוג וגדוף [סְפַּרְסְטָעִן], ומוס נכללל על וניקס ומקיפס [סְפַּרְטְעִרְסְטָעִן], וסמלוכות לפי דעתי נָאַץ, כדומס לל נָצַח או נדמיון לל נָגַץ. סכנד נָאַץ וסעתיד יִנְאַץ, קוון סמעולס זל קל, ולמעמיס סנוכ ועלול לקריפס. וסמשונכ נָאַץ סשקד נקסלמ לד״ק: משונכ סוריית נמר נַנָּאֲצָן, ול״כ עתיד סנוסף סַהֲאָרֵץ, ול״כ סמכוון ימלס מסקד, ולל מתקוול. ולד״ק מן הַנֶּצַח [משרש כוץ], ונס וס לל מתקוול, וסכנוס שמוע סכנד נמר יְנָאֵץ. וסכיוכי מְנֹאָץ נמר מְהֻנֹּאָץ נכנין מתפעל, וסוס עכוכ סנשנ״ס עס מתפעל.

v. intr. (impf. יְנָאֵץ), pungere (cf. נָצַץ, נָצַחוּץ), trop. maledictis figere (cf. שִׁנְיָנָה dicterium, ab acumine), contumeliose tractare, de opprobrio et reprobatione. ***Pi.*** נָאַץ (impf. יְנָאֵץ), aspernari, rejicere, vel facere, ut quis contemnat, caussam esse contemnendi. Forma יְנָאֵץ (Qohel. 12, 5.) secundum nonnullorum sententiam impf. ***Hif.*** (יַהֲנִיאֵץ) syriacum est, pro יְנִיאֵץ, contemnet (= יְמָאֵס). Alii a ***Hif.*** v. נָץ, vi florendi (יַנֵּץ), deducunt. Utrumque non placet. Quidni poterit esse impf. ***Pi.***, pro יְנָאֵץ. Part. מְנָאֵץ, conjugationis ***Pual*** cum ***Hitpaël*** facta confusione, pro מִתְנָאֵץ dicitur. LXX. *ἀπωθεῖν, μυκτηρίζειν, ἐκκλίνειν, ἀθετεῖν, παροξύνειν; βλασφημεῖται.*

3 perf.: נָאַץ
Prv. 5, 12. ותוכחת נאץ לבי

3 perf. pl.: נָאֲצוּ
Prv. 1, 30. נאצו כל־תוכחתי

3 perf. pl.: נָאֲצוּ *p.*
Ps. 107, 11. ועצת עליון נאצו

Gersuni a v. נָאַם, significatione *oratoris* s. *rhetoris*, deduxere.

pl.: *לְנֹאֲמִים
Job. 12, 20. *מסיר שפה לנאמנים

נָאַף

פעל כולד, וסעתיד יִנְאַף, וסמונן כידס וכיעס לְנֹכְס וקְנֹכְס, סקנולדות וסקנוספות [ניך סין לוכד סעד נעוונענן, זוויי־פֶּעלן], סמסקנות וכעוס. ומוס סמשלל על ולוכל סנשר וכקיפס [לוּיסְזוויי־פֶּעלן], כי תמנות סכיקוף כדכול וזקיקס וכיעס וסיכס מדכך סלכיעות, ולכול נכנין סכנד. וקשר לקקור ותמנות סמשר סמעל נָאַף נכוולו נָאֵף, כדומס לל נָף לקעין, ומס קנין לך מסקר וסזוויי־נקנוס נפק נר מזלמו.

v. intr. (impf. יִנְאַף), se ultro citroque movere, vagari (schweifen), trop. evagari, immoderatius excurrere (ausschweifen), digredi a via pudicitiae et in voluptatibus libidinosis, obscoenis, venereis se volutare, fornicari, moechari, adulterium committere. Verbum נָאַף (= נָאֵף) cum v. נָף comparandum est. Targ. נְפַק בַּר, vagabundus, deinde fornicator; נָפְקָא בַּר, meretrix. LXX. *μοιχεύειν, μοιχᾶσθαι; inf.* נָאֹף, *μοιχεία; prt.* נֹאֵף, *μοιχός; f. μοιχαλίς; prt. Pi. μοιχός, μοιχαλίς.*

part.: נֹאֵף
Job. 24, 15. ועין נאף
Prv. 6, 32. נאף אשה חסר־לב

part. masc.: הַנֹּאֵף *sg.*
Lev. 20, 10. הנאף והנאפת

part. fem.: וְהַנֹּאֶפֶת *sg.*
Lev. 20, 10. הנאף והנאפת

p. pl. fem.: נֹאֲפוֹת
Ez. 16, 38. משפטי נאפות
Ez. 23, 45. משפט נאפות
Ez. 23, 45. כי נאפת הנה

inf. abs.: נָאוֹף
Jer. 23, 14 נאוף והלך בשקר

inf. abs.: וְנָאֹף
Hos. 4, 2. ורצח וגנב ונאף

2 imperf.: תִּנְאָף *p.*
Ex. 20, 14. לא תנאף
Dt. 5, 17. ולא תנאף

2 imperf.: וַתְּנָאֲפִי
Jer. 3, 9. ותנאף את־האבן

3 imperf.: יִנְאַף
Lev. 20, 10. ינאף את־אשת איש
Lev. 20, 10. ינאף את־אשת רעהו

3 impf. pl.: וַיִּנְאֲפוּ *p.*
Jer. 5, 7. ואשבע אותם וינאפו

Pi-el: נִאֵף

3 perf. fem.: נִאֲפָה
Jer. 3, 8. נאפה משבה ישראל

3 perf. pl.: נָאֲפוּ *p.*
Ez. 23, 37. כי נאפו ודם בידיהן
Ez. 23, 37. ואת גלוליהן נאפו

part.: מְנָאֵף *sg.*
Jes. 57, 3. זרע מנאף ותזנה

part. pl.: מְנָאֲפִים
Ps. 50, 18. ועם מנאפים חלקך
Jer. 9, 1. כלם מנאפים
Jer. 23, 10. כי מנאפים מלאה
Hos. 7, 4. כלם מנאפים כמו תנור

part. pl.: וּמְנַאֲפִים
Mal. 3, 5. במכשפים ובמנאפים

part. fem.: מְנָאֶפֶת *sg.*
Prv. 30, 20. כן דרך אשה מנאפת

part. fem.: וּמְנָאֶפֶת *p.*
Hos. 3, 1. אהבת רע ומנאפת

part. fem.: הַמְּנָאֶפֶת *p.*
Ez. 16, 32. האשה המנאפת

3 impf. pl.: וַיְנַאֲפוּ
Jer. 29, 23. וינאפו את־נשי

3 impf. pl. f.: תְּנַאֲפְנָה
Hos. 4, 13. וכלותיכם תנאפנה
Hos. 4, 14. כלותיכם כי תנאפנה

נֵאָף

ס״ז גויר סכנד, וסמונן ולוכל סנשר ע״י וכוס מסקר לים [עס־ענכוך], וסמשונכ קלס לסכין.

n. m. piël., adulterium, moechatio, trop. de idololatria. LXX. *μοιχεία, μοιχεύειν.*

pl.: נֵאָפִים
Ez. 23, 43. ואמר לבלה נאפים

pl. c. suff.: נֵאָפַיִךְ
Jer. 13, 27. נאפיך ומצהלותיך

נַאֲפוּף

ס״ז גויר סכנד ע״מ חֲרֶחֶר, וסמונן כמו נָאָף, לומר ולוכל נשר ונעיס, וכמלס נכ״ק לך סרנוי נמכוון קנוניי.

n. m. piël. pluralet. (ad s. f. חֲרֶחֶר), sicut נֹאֵף, moechationes, vi collectiva. LXX. *μοιχεία.*

pl. c. suff.: וְנַאֲפוּפֶיהָ
Hos. 2, 4. ונאפופיה מבין שדיה

נָאַץ

פעל כולד וסעתיד יִנְאַץ, וסמונן כפי סכרלפ לי כמו תריפ מרפקיקו, תליפס וקריעס וקריכס, נסשלפס על לעוג וגדוף [סְפַּרְסְטָעִן], ומוס נכללל על וניקס ומקיפס [סְפַּרְטְעִרְסְטָעִן], וסמלוכות לפי דעתי נָאַץ, כדומס לל נָצַח או נדמיון לל נָגַץ. סכנד נָאַץ וסעתיד יִנְאַץ, קוון סמעולס זל קל, ולמעמיס סנוכ ועלול לקריפס. וסמשונכ נָאַץ סשקד נקסלמ לד״ק: משונכ סוריית נמר נַנָּאֲצָן, ול״כ עתיד סנוסף סַהֲאָרֵץ, ול״כ סמכוון ימלס מסקד, ולל מתקוול. ולד״ק מן הַנֶּצַח [משרש כוץ], ונס וס לל מתקוול, וסכנוס שמוע סכנד נמר יְנָאֵץ. וסכיוכי מְנֹאָץ נמר מְהֻנֹּאָץ נכנין מתפעל, וסוס עכוכ סנשנ״ס עס מתפעל.

v. intr. (impf. יְנָאֵץ), pungere (cf. נָצַץ, נָצַחוּץ), trop. maledictis figere (cf. שִׁנְיָנָה dicterium, ab acumine), contumeliose tractare, de opprobrio et reprobatione. ***Pi.*** נָאַץ (impf. יְנָאֵץ), aspernari, rejicere, vel facere, ut quis contemnat, caussam esse contemnendi. Forma יְנָאֵץ (Qohel. 12, 5.) secundum nonnullorum sententiam impf. ***Hif.*** (יַהֲנִיאֵץ) syriacum est, pro יְנִיאֵץ, contemnet (= יְמָאֵס). Alii a ***Hif.*** v. נָץ, vi florendi (יַנֵּץ), deducunt. Utrumque non placet. Quidni poterit esse impf. ***Pi.***, pro יְנָאֵץ. Part. מְנָאֵץ, conjugationis ***Pual*** cum ***Hitpaël*** facta confusione, pro מִתְנָאֵץ dicitur. LXX. *ἀπωθεῖν, μυκτηρίζειν, ἐκκλίνειν, ἀθετεῖν, παροξύνειν; βλασφημεῖται.*

3 perf.: נָאַץ
Prv. 5, 12. ותוכחת נאץ לבי

3 perf. pl.: נָאֲצוּ
Prv. 1, 30. נאצו כל־תוכחתי

3 perf. pl.: נָאֲצוּ *p.*
Ps. 107, 11. ועצת עליון נאצו

2 *imperf.:* תִּנְאַץ
Jer. 14, 21. אל־תנאץ למען שמך
3 *imperf.:* יִנְאַץ
Prv. 15, 5. אויל ינאץ מוסר אביו
3 *imperf.:* וַיִּנְאַץ
Thr. 2, 6. וינאץ בזעם־אפו
3 *imperf.:* וַיִּנְאָץ *p.*
Dt. 32, 19. וירא ויי וינאץ
3 *imperf.:* יִנְאָצוּן *p.*
Jer. 33, 24. ואת־עמי ינאצון
Pi-el: נִאֵץ 3 *perf.*
Ps. 10, 3. ובצע ברך נאץ ויי
Ps. 10, 13. על מה־נאץ רשע
2 *perf.:* נִאַצְתָּ
2 Sam. 12, 14. כי־נאץ נאצת
3 *perf. pl.:* נִאֲצוּ
Num. 16, 30. כי נאצו האנשים
1 Sam. 2, 17. כי נאצו האנשים
Ps. 74, 18. ועם־נבל נאצו שמך
Jes. 1, 4. נאצו את־קדוש ישראל
3 *perf. pl.:* נָאֲצוּ *p.*
Jes. 5, 24. קדוש־ישראל נאצו
3 *perf. pl. c. s.:* וְנָאֲצָנִי
Dt. 31, 20. ונאצוני והפר
p. pl. c. suff.: מְנַאֲצַי
Nu. 14, 23. וכל־מנאצי לא יראוה
part.pl.c.s.: לְמְנַאֲצַי
Jer. 23, 17. למנאצי דבר יי
p.pl.c.suff.: מְנַאֲצֶיךָ
Jes. 60, 14. רגליך כל־מנאציך
inf.: נְאֹץ
2 S. 12, 14. נאץ נאצת את־איבי יי
3 *imperf.:* יְנַאֵץ
Ps. 74, 10. ינאץ אויב
3 *impf.:* וַיְנַאֵץ
Eccl. 12, 5. וינאץ השקד
3*impf. pl. c. s.:* יְנַאֲצֻנִי
Nu. 14, 11. עד־אנה ינאצני העם הזה
Hitpo-el: הִנָּאֵץ
part.: מִנָּאֵץ *p.*
Jes. 52, 5. כל־היום שמי מנאץ

נַאֲצָה

ג״כ, ומשון גדופה וקוף סכלפה וכעסם וסקלה [שמֿאכונג], ומשקל ידוע. נתקנוס נאֹ֫ץ.

n. f., contemtus, opprobrium (syn. שְׁנִינָה). LXX. *παροργισμός, ὀργή; βλασφημία.*

וְנַאֲצָה
2 Reg. 19, 3. ותוכחה ונאצה
Jes. 37, 3 צרה ותוכחה ונאצה

נְאָצָה

ג״כ וסרטני נְאָצוֹת, נָאצוֹת, ומשון כמו כעלפ סקוסס.

n. f. (pl. נְאָצוֹת), vi eadem, qua נַאֲצָה.

pl.: נְאָצוֹת
Neh. 9, 18. 26. ויעשו נאצות גדלות
pl. c. suff.: נְאָצוֹתֶיךָ
Ez. 35, 12. נאצותיך אשר אמרת

נָאַק

פעל נוד, ומשון קניפס וקניפס סתיפות וסגס [שׁלֿאגען], קלאגען], ותאוות סזכס לפ״ז כדומס לפ אָ֫נַק, אָ֫נָה, וכאלפ מסכסס ענעיפ.

v. intr., sicut אָ֫נַק, אָ֫נָה, quorum radici, si epenthesin tollas, par est, gemere, clamare cum gemitu. LXX. *προνομεύειν, ἐκβάλλειν.*

3 *perf.:* וְנָאַק
Ez. 30, 24. ונאק נאקות

3 *impf. pl.:* יִנְאָקוּ *p.*
Job. 24, 12. מעיר מתים ינאקו

נְאָקָה

ג״כ, וסטיק נְאָקָה, ומשון כמו אֲנָקָה, אֲנָחָה לעיל, לומר קול עכות סמילל וסלזוק [קלאגען, געשׁרֿי], וקל להכין.

n. f. (c. נַאֲקַת), sicut אֲנָקָה, אֲנָחָה, gemitus, clamor. LXX. *στεναγμός, προνομή.*

constr.: נַאֲקַת
Ex. 6, 5. את־נאקת בני ישראל
cum suff.: נַאֲקָתָם
Ex. 2, 24. וישמע אלהים את־נאקתם
cum suff.: מִנַּאֲקָתָם
Jud. 2, 18. כי־ינחם יי מנאקתם
pl. constr.: נַאֲקוֹת
Ez. 30, 24. ונאק נאקות חלל לפניו

נָאַר

פעל נוד, ול״ע כ״ף נכנין סכנד נֵאָרָה, וסכוכ נֵאָרָתָה, ומשון עכס מעס פניכס ומנוכ נכך ויכלת [כיעלעכ־וואלגינגן], לכן סניסס ופניכס ככלל וסתמונת בָּאָר, ודומס לו אָרָא לעיל ךפ קע״ו, לשון עניפס וקסיכס, וסכון מקנכ מוצג ונעמיי, כינון לאמס לו לארץ ולעפר [כיעלעכ], וכן ניון סכון אצל בָּאַל, בָּבֵל, נָבַל, בָּהֵם וכדומס, שכללס כון עמיי וקלך מוככ לזכס רקזי, כאזכ יפוכס ע״י קקוד וזווי הלשון.

v. intr. pi-ël. (2 p. נֵאַרְתָּה), prosternere, profligare (niederwältigen), abjicere, trop. detestari, abhorrere. Compositum est ex rad. אָרָה, quocum concinit v. אָרָה (potentem, validum esse), et praepositione *na* (nieder) h. e. deorsum, *κατά*, quam exhibent etiam vv. נָהַם, נָהַל, נָבַל, נָבַל. LXX. *κατα-στρέφειν, ἀποτινάσσειν.*

Pi-el: נֵאַר 3 *perf.*
Thr. 2, 7. נאר מקדשו
2 *perf.:* נֵאַרְתָּה
Ps. 89, 40. נארתה ברית עבדך

נָבָא

פעל ל״ע כ״ף נכנין כפעל נָבָא, ונכנין סתפעל הִתְנַבֵּא, הִנָּבֵא, ומשון נכפעל דבור נכוך אלסיס, נסיוס יד אלסיס על־פיס, לכן מדבור נביאי וקווי [ווייסזאגען], ועל כי דבור נביאי ע״י רוס אלסיס סרגש נפשי וסתפעלות רוסניס נכקר נכין נפעל, שדכרו נכתוביס אצל פעלים סמרמיס סמון־מעיס וסרגש פניאי וסתפעלות [ד״ס כיס, כאיס], וכן נפשי ערב תמוכס פעולים. וככיך סנפעל הוס, סן לסמין סתפת נכוזס וכשור וסזמעס מעכר לו מעתידות, סן לסמין מוסר וקוכסס ועקודס, סן מוסכס נביאית וזיריס, ומסלאס מלאס רוס אלסיס [נעגי־סטערעט רעדע, געוזאגט]. וככין סתפעל תעודתו לו ככנין נפעל, לו גס לכיון סזאגעות ע״י נעזל כסות סנפזיוס, וכקצר לרוב עס עזאגע, ומסזאל קל להכין. וזאצר לאקול סכזס לד״ס כמו נָבַע, ריכיס וניקס ומקיכס [סעלפֿאל־קוועלנען], כמזאל על גיאך אמריס, ווס כ״ל עעות. ומלאת לפי עכיות דעתי סזכזס דָּבָא [ומכון מקנכ מוצג ועעמיי], ומכוון סזכזס ענין דבור [רע־דען], וכן נלאת סזכזס נזפתי ערב, כאזכ תלאס נלוס סזכזיס נמקוס לאקר, ומכוון מפעל לפ״ו סוכיס נכך

1 Reg. 22, 12. הנביאים נבאים כן
2 Chr. 18, 11. נבאים כן
Jer. 14, 14. שקר הנביאים נבאים
Jer. 14, 16. והעם אשר־המה נבאים
Jer. 27, 10. שקר הם נבאים לכם
Jer. 27, 14. נבאים לכם
Jer. 27, 15. והם נבאים בשמי
Jer. 27, 16. שקר המה נבאים לכם
Jer. 29, 9. כי בשקר הם נבאים
part. pl.: הַנִּבְּאִים
Ez. 13, 2. נביאי ישראל הנבאים
part. pl.: הַנִּבְּאִים
Jer. 14, 15. 23, 25. הנבאים בשמי
Jer. 23, 16. 27, 15. הנבאים לכם
Jer. 27, 16. הנבאים לכם לאמר
Jer. 29, 21. הנבאים לכם בשמי
Ez. 13, 16. הנבאים על־ירושלם
Ez. 38, 17. הנבאים בימים ההם
p. pl. estr.: נְבִיאֵי
Jer. 23, 26. נביאי השקר
Jer. 23, 32 הנני על־נביאי חלמות
inf. constr.: לְהִתָּנַבְּא
Jer. 19, 14. שלחו יי שם להנבא
Jer. 26, 12. יי שלחני להנבא
Am. 7, 13. לא־תוסיף עוד להנבא
inf. c. suff.: כְּהִתָּנַבְּאִי
Ez. 11, 13. ויהי כהנבאי
Ez. 37, 7. קול כהנבאי
inf. c. suff.: בְּהִתָּנַבְּאוֹ
Zach. 13, 3. ואמו ילדוהו בהנבאו
impert.: הִתָּנָּבְא
Ez. 11, 4. לכן הנבא עליהם
Ez. 11, 4. הנבא בן־אדם
Ez. 13, 2. בן־אדם הנבא
Ez. 21, 14. בן־אדם הנבא ואמרת
Ez. 21, 19. הנבא והך כף אל־כף
Ez. 21, 33. 30, 2. 36, 3. הנבא ואמרת
Ez. 34, 2. הנבא על־רועי ישראל
Ez. 34, 2. הנבא ואמרת אליהם
Ez. 36, 1. הנבא אל־הרי ישראל
Ez. 37, 4. הנבא על־העצמות האלה
Ez. 37, 9. הנבא אל־הרוח
Ez. 37, 9. 38, 14. הנבא בן־אדם
Ez. 39, 1. הנבא על־גוג
Am. 7, 15. לך הנבא אל־עמי ישראל
impert.: וְהִתָּנָּבְא
Ez. 6, 2. והנבא אליהם
Ez. 13, 17. והנבא עליהן
Ez. 21, 2. והנבא אל־יער השדה
Ez. 21, 7. והנבא אל־אדמת ישראל
Ez. 25, 2. והנבא עליהם
Ez. 28, 21. והנבא עליה
Ez. 29, 2. 35, 2. 38, 2. והנבא עליו
2 *imperf.:* תִּנָּבֵא
Jer. 11, 21. לא תנבא בשם יי
Jer. 25, 30. ואתה תנבא אליהם
Am. 7, 12. ושם תנבא
Am. 7, 16. לא תנבא על־ישראל
3 *imperf.:* יִנָּבֵא
Jer. 28, 9. אשר ינבא לשלום
Am. 3, 8. אדני יי דבר מי לא ינבא
Zach. 13, 3. והיה כי־ינבא איש
3 *imperf.:* וַיִּנָּבֵא
Jer. 26, 20. וינבא על־העיר
2 *impf. pl.:* תִּנָּבְאוּ
Am. 2, 12. לא תנבאו
3 *impf. pl.:* וַיִּנָּבְאוּ
Jer. 28, 8. וינבאו אל־ארצות
Hitpa-el: הִתְנַבֵּא, הִנָּבֵא
2 *perf.:* וְהִתְנַבֵּיתָ
1 Sam. 10, 6. והתנבית עמם
1 *perf.:* וְהִנְּבֵאתִי
Ez. 37, 10. והנבאתי כאשר צוני
part.: מִתְנַבֵּא *sg.*

סדנור וסמזלס על ידו [כיעדער־, נע־וואלטיגעכד רעדען].

v. nifal. (נִבָּא) et *hitpaël.* (הִתְנַבֵּא), loqui impulsu et instinctu divino; prophetare, vaticinari, futura annunciare (weissagen); quia spiritus sanctus gignit in prophetae mente atque animo sensum motumque spiritualem, *Nifal* ad hoc inspirationis divinae genus adhibetur vel *Hitpaël*, quae conjugationes ad interiores animi affectus (*πάθη*) significandos adhibentur, veluti in vv. נָחַם, נֵאַת, quae de affectione doloris vel poenitentia vel calamitatibus excitati dicuntur. Etiam arabica lingua altera verbi נבא conjugatione vi prophetandi utitur. Dicitur autem hoc verbum tum de rerum praeteritarum futurarumve annunciatione ex afflatu divino facta, tum de oratione morali et elenchtica, aut de cantu prophetico instituto divinitus, vel si de falsis prophetis sermo est, daemonum inflatu. Hinc *Hitpa.*, quod significationes conjugationis *Nifal* participat, etiam vi *furendi* (*μαίνεσθαι*) dicitur, veluti de Saule, a spiritu malo, tanquam sublatis animi viribus, agitato, 1 Sam. 18, 10. Magnopere errant, qui נָבָא, sicut נָבַע, primum vim scaturiendi, proferendi, proloquendi habere dicunt. Compositum est verbum ex radice *ba*, gr. *φα*, l. *fa-ri*, vi *loquendi*, et praepos. *na* h. e. *κατά*, ex qua compositione ingenita ejus significatio conficitur: oratione *de*vincere seu convincere (niederreden, überwältigend reden). LXX. *προφητεύειν, ἀποφθέγγεσθαι, λαλεῖν; ἀνακρούεσθαι.*

Nif-al: נָבָא 3 *perf.*
1 Sam. 10, 11. עם־נבאים נבא
Jer. 20, 1. נבא את־הדברים האלה
Jer. 25, 13. נבא ירמיהו
Jer. 26, 11. כי נבא אל־העיר הזאת
Jer. 26, 18. היה נבא בימי
Jer. 29, 31. יען אשר נבא לכם
Ez. 12, 27. ולעתים רחוקות הוא נבא
3 *perf.:* הִנָּבֵא
1 Chr. 25, 2. הנבא על־ידי המלך
1 Chr. 25, 3. הנבא על־הודות והלל
2 *perf.:* נִבֵּאתָ
Jer. 20, 6. נבאת להם בשקר
Jer. 28, 6. דבריך אשר נבאת
2 *perf.:* נָבִיתָ
Jer. 26, 9. מדוע נבית בשם־יי
2 *perf.:* וְנִבֵּאתָ
Ez. 4, 7. וזרעך חשופה ונבאת עליה
1 *perf.:* וְנִבֵּאתִי
Ez. 37, 7. ונבאתי כאשר צויתי
3 *perf. pl.:* נִבְּאוּ
Jer. 37, 19. אשר־נבאו לכם
3 *perf. pl.:* נָבְאוּ *p.*
Jer. 23, 21. דברתי אליהם והם נבאו
3 *perf. pl.:* וַיִּנָּבְאוּ
Joel 3, 1. ונבאו בניכם ובנותיכם
part.: נָבִא *sg.*
Jer. 32, 3. מדוע אתה נבא לאמר
part. pl.: נְבִיאִים
1 Sam. 19, 20. הנביאים נבאים

כי אינו מתנבא עלי 2 Chr. 18, 7.
וגם־איש היה מתנבא Jer. 26, 20.
part.: מִתְנַבֵּא
משגע ומתנבא Jer. 29, 26.
part.: הַמִּתְנַבֵּא
המתנבא לכם Jer. 29, 27.
part. pl.: מִתְנַבְּאִים
מתנבאים במחנה Num. 11, 27.
והמה מתנבאים 1 Sam. 10, 5.
מתנבאים לפניהם 1 Reg. 22, 10.
מתנבאים לפניהם 2 Chr. 18, 9.
המה מתנבאים Jer. 14, 14.
prt. pl. f.: הַמִּתְנַבְּאוֹת
המתנבאות מלבהן Ez. 13, 17.
inf.: מֵהִתְנַבֹּות
ויכל מהתנבות 1 Sam. 10, 13.
inf. c. suff.: בְּהִנָּבְאָתוֹ
מחזינו בהנבאתו Zach. 13, 4.
imprt. pl.: הִנָּבְאוּ
הנבאו בבעל Jer. 23, 13.
3 imperf.: יִתְנַבֵּא
לא־יתנבא עלי טוב 1 Reg. 22, 8.
לוא־יתנבא עלי טוב 1 Rg. 22, 18.
אליך לא־יתנבא עלי 2 Chr. 18, 17.
3 imperf.: וַיִּתְנַבֵּא
ויתנבא בתוכם 1 Sam. 10, 10.
ויתנבא בתוך־הבית 1 S. 18, 10.
וילך הלוך ויתנבא 1 Sam. 19, 23.
ויתנבא גם־הוא לפני 1 Sam. 19, 24.
ויתנבא אליעזר 2 Chr. 20, 37.
3 impf. pl.: וַיִּתְנַבְּאוּ
ויתנבאו ולא יספו Num. 11, 25.
ויתנבאו במחנה Num. 11, 26.
ויתנבאו גם־המה. (bis) 1 S. 19, 20. 21
ויתנבאו עד לעלות המגחה 1 Reg. 18, 29.

נָבִיא

ז״ו וסמיך נָבִיא, ומיומן מדבר נכוח לאדם, רוֹאֶה [פרֹאֶה, ועסעך], ד״מ נביא לד׳, ולפעמים מכנים אי׳, ד״מ נביאי הבעל, נביאי האשרה, ולפעמים כמו אלין ומקומען [דאל־מעמן], או מודע ומוסר וכדומה, ובני הנביאים סתם התלמידים.

n. m. (c. נְבִיא), orator, vates (syn. רֹאֶה, חֹזֶה), qui, dono prophetiae divinitus instructus, Dei veri nuncius atque interpres est, interdum de pseudoprophetis, velut *Beli* et *Aserae*, qui instinctum divinum missionemque divinam mentiuntur, etiam vi gener. interpres (Dolmetsch) vel amicus Dei, propter intimam prophetarum cum Deo consuetudinem. Discipuli prophetarum בְּנֵי הַנְּבִיאִים appellantur. LXX. προφήτης, ψευδοπροφήτης; קֹשֶׁר נְבִיאִים, ἀφηγούμενος.

האיש כי־נביא הוא Gn. 20, 7.
כי־יקום בקרבך נביא Dt. 13, 2.
נביא מקרבך מאחיך Dt. 18, 15.
נביא אקים להם מקרב Dt. 18, 18.
ולא־קם נביא עוד בישראל Dt. 34, 10
איש נביא אל־בני ישראל Jud. 6, 8.
גם־אני נביא כמוך 1 Reg. 13, 18.
אני נותרתי נביא לי׳ 1 Reg. 18, 22.
והנה נביא אחד נגש 1 Rg. 20, 13.
הארן פה נביא לי׳ 1 Reg. 22, 7.
הארן פה נביא לי׳ 2 Reg. 3, 11.
וידע כי יש נביא בישראל 2 Rg. 5, 8.
הארן פה נביא לי׳ 2 Chr. 18, 6.
וישלח אליו נביא 2 Chr. 25, 15.
ושם היה נביא לי׳ 2 Chr. 28, 9.
אין־עוד נביא Ps. 74, 9.
נביא לגוים נתתיך Jer. 1, 5.
כי גם־נביא גם־כהן Jer. 14, 18.
גם־נביא גם־כהן Jer. 23, 11.
נביא היה בתוכם Ez. 2, 5.
כי נביא היה בתוכם Ez. 33, 33.
וכשל גם־נביא עמך Hos. 4, 5.
נביא פח יקוש Hos. 9, 8.
לא־נביא אנכי Am. 7, 14.
ולא בן־נביא Am. 7, 14.
ואמר לא נביא אנכי Zach. 13, 5.

וְנָבִיא

ונביא אחד זקן 1 Reg. 13, 11.
ונביא וקסם וזקן Jes. 3, 2.
ונביא מורה־שקר Jes. 9, 14.
כהן ונביא שגו בשכר Jes. 28, 7.
במקדש אדני כהן ונביא Thr. 2, 20.
ולחתם חזון ונביא Dan. 9, 24.

הַנָּבִיא

אל־דברי הנביא ההוא Dt. 13, 4.
אך הנביא אשר יזיד Dt. 18, 20.
ומת הנביא ההוא Dt. 18, 20.
אשר ידבר הנביא בשם י׳ Dt. 18, 22.
בזדון דברו הנביא Dt. 18, 22.
ויאמר גד הנביא אל־דוד 1 S. 22, 5.
ויאמר המלך אל־נתן הנביא 2 S. 7, 2.
וישלח ביד נתן הנביא 2 S. 12, 25.
ודבר־י׳ היה אל־גד הנביא 2 S. 24, 12
ונתן הנביא ושמעי ורעי 1 Rg. 1, 8.
ואת־נתן הנביא 1 Reg. 1, 10.
ונתן הנביא בא 1 Reg. 1, 22.
הנה נתן הנביא 1 Reg. 1, 23.
ולנתן הנביא ולבניהו 1 Rg. 1, 32.
ונתן הנביא למלך 1 Reg. 1, 34.
ונתן הנביא ובניהו 1 Reg. 1, 38.
ואת־נתן הנביא 1 Reg. 1, 44.
צדוק הכהן ונתן הנביא 1 Rg. 1, 45.
אחיה השילני הנביא 1 Rg. 11, 29.
אל־הנביא אשר השיבו 1 Rg. 13, 20.
אשר הנביא הזקן 1 Reg. 13, 25.
וישמע הנביא 1 Reg. 13, 26.
וישא הנביא את־נבלת 1 Rg. 13, 29.
ויבא אל־עיר הנביא 1 Reg. 13, 29.
הנה־שם אחיה הנביא 1 Rg. 14, 2.
ביד־עבדו אחיהו הנביא 1 Rg. 14, 18.
ביד יהוא בן־חנני הנביא 1 Rg. 16, 7.
ביד יהוא הנביא 1 Reg. 16, 12.
ויגש אליהו הנביא 1 Reg. 18, 36.
ויגש הנביא אל־המלך 1 Rg. 20, 22.
וילך הנביא ויעמד 1 Reg. 20, 38.
הנביא אשר בשמרון 2 Reg. 5, 3.
דבר גדול הנביא דבר 2 Reg. 5, 13.
כי־אלישע הנביא 2 Reg. 6, 12.
ואלישע הנביא קרא 2 Reg. 9, 1.
הנער הנביא רמת גלעד 2 Rg. 9, 4.
יונה בן־אמתי הנביא 2 Rg. 14, 25.
ישעיהו הנביא בן־אמוץ 2 Rg. 19, 2.
ישעיהו בן־אמוץ הנביא 2 Rg. 20, 1.
ויקרא ישעיהו הנביא 2 Rg. 20, 11.
ויבא ישעיהו הנביא 2 Rg. 20, 14.
עצמות הנביא אשר־בא 2 Rg. 23, 18.
ויאמר דויד אל־נתן הנביא 1 Chr. 17, 1.
ועל־דברי נתן הנביא 1 Chr. 29, 29.
על־דברי נתן הנביא 2 Chr. 9, 29.
ושמעיה הנביא בא 2 Chr. 12, 5.
בדברי שמעיה הנביא 2 Chr. 12, 15.
במדרש הנביא עדו 2 Chr. 13, 22.
והנבואה עדד הנביא 2 Chr. 15, 8.
מכתב מאליהו הנביא 2 Chr. 21, 12.
ויחדל הנביא ויאמר 2 Chr. 25, 16.
בן־אמוץ הנביא 2 Chr. 26, 22.
ונתן הנביא 2 Chr. 29, 25.
וישעיהו בן־אמוץ הנביא 2 Chr. 32, 20.
מימי שמואל הנביא 2 Chr. 35, 18.
ירמיהו הנביא מפי י׳ 2 Chr. 36, 12.
בבוא־אליו נתן הנביא Ps. 51, 2.
בן־אמוץ הנביא Jes. 37, 2.
ישעיהו בן־אמוץ הנביא Jes. 38, 1.
ויבא ישעיהו הנביא Jes. 39, 3.
את ירמיהו הנביא Jer. 20, 2.
הנביא אשר־אתו חלום Jer. 23, 28.
אר־הנביא או־כהן Jer. 23, 33.
כה תאמר אל־הנביא Jer. 23, 37.
אשר דבר ירמיהו הנביא Jer. 25, 2.
חנניה בן־עזור הנביא Jer. 28, 1.
ויאמר ירמיה הנביא Jer. 28, 5. 15.
אל־חנניה הנביא Jer. 28, 5. 15.
הנביא אשר ינבא Jer. 28, 9.
בבא דבר הנביא Jer. 28, 9.
יודע הנביא Jer. 28, 9.
ויקח חנניה הנביא Jer. 28, 10.
מעל צואר ירמיה הנביא Jer. 28, 10.
וילך ירמיה הנביא לדרכו Jer. 28, 11
חנניה הנביא את־המוטה Jer. 28, 12
מעל צואר ירמיהו הנביא Jer. 28, 12.
וימת חנניה הנביא Jer. 28, 17.
אשר שלח ירמיה הנביא Jer. 29, 1.
באזני ירמיהו הנביא Jer. 29, 29.
וירמיהו הנביא היה כלוא Jer. 32, 2.
וידבר ירמיהו הנביא Jer. 34, 6.
אשר־צוהו ירמיהו הנביא Jer. 36, 8.
ואת ירמיהו הנביא Jer. 36, 26.
ביד ירמיהו הנביא Jer. 37, 2.
אל־ירמיהו הנביא Jer. 37, 3.
6. 46, 1. 13. 47, 1. 49, 34.
את־ירמיהו הנביא Jer. 37, 13. 38, 10.
לירמיהו הנביא Jer. 38, 9.
ויקח את־ירמיהו הנביא Jer. 38, 14.
ויאמרו אל־ירמיהו הנביא Jer. 42, 2
ויאמר אליהם ירמיהו הנביא Jer. 42, 4.
ואת ירמיהו הנביא Jer. 43, 6.
אשר דבר ירמיהו הנביא Jer. 45, 1.
ביד ירמיהו הנביא Jer. 50, 1.
אשר־צוה ירמיהו הנביא Jer. 51, 59
ובא אל־הנביא Ez. 14, 4. 7.
אני י׳ פתיתי את הנביא Ez. 14, 9.
כעון הנביא יהיה Ez. 14, 10.
אל־ירמיה הנביא Dan. 9, 2.
אויל הנביא Hos. 9, 7.
אשר חזה חבקוק הנביא Hab. 1, 1.
תפלה לחבקוק הנביא Hab. 3, 1.
ביד־חגי הנביא Hag. 1, 1. 2, 1.
ביד־חגי הנביא לאמר Hag. 1, 3. 2, 10
דברי חגי הנביא Hag. 1, 12.
בן־עדו הנביא Zach. 1, 1.
ברכיהו בן־עדוא הנביא Zach. 1, 7.
את אליה הנביא Mal. 3, 23.

וְהַנָּבִיא

והנביא החוא או חלם Dt. 13, 6.
והנביא והכהן והעם Jer. 23, 34.
והנביא כי־יפתה Ez. 14, 9.

וּבְנָבִיא

ובנביא העלה י׳ Hos. 12, 14.
ממצרים ובנביא נשמר Hos. 12, 14.

לְנָבִיא

נאמן שמואל לנביא 1 Sam. 3, 20.
תמשח לנביא תחתיך 1 Rg. 19, 16.

לַנָּבִיא

כי לנביא היום 1 Sam. 9, 9.
לנביא אשר השיבו 1 Reg. 13, 23.

מִנָּבִיא

מנביא ועד־כהן Jer. 8, 10.
ודבר מנביא Jer. 18, 18.
ובקשו חזון מנביא Ez. 7, 26.

וּמִנָּבִיא

ומנביא ועד־כהן Jer. 6, 13.
cum suff.: נְבִיאֵךְ *p.*
אחיך יהיה נביאך Ex. 7, 1.
cum suff.: נְבִיאֵכֶם
אם־יהיה נביאכם י׳ Num. 12. 6.
pl.: נְבִיאִים, נְבֹאִים
כל־עם י׳ נביאים Num. 11, 29.
ופגעת חבל נביאים 1 Sam. 10, 5.
והנה חבל נביאים לקראתו 1 S. 10, 10
עם־נבאים נבא 1 Sam. 10, 11.
מאה נבאים 1 Reg. 18, 4.
וישלח בהם נביאים 2 Chr. 24, 19.
נביאים העמדת Neh. 6, 7.
ואם־נבאים הם Jer. 27, 18.
הקים לנו י׳ נביאים Jer. 29, 15.

הַנְּבִיאִים, הַנֹּבְאִים *pl.:*

להקת הנביאים נבאים 1 S. 19, 20.
ביד הנביאים גם בחלמות 1 S. 28, 15.
ויקבץ את־הנביאים 1 Rg. 18, 20.
את־כל־הנביאים בחרב 1 Rg. 19, 1.
ואיש אחד מבני הנביאים 1 Rg. 20, 35
הנביאים כארבע מאות 1 Reg. 22, 6.
וכל־הנביאים מתנבאים 1 Rg. 22, 10.
הנביאים נבאים כן 1 Reg. 22, 12.
דברי הנביאים פה־אחד 1 Rg. 22, 13.
ויצאו בני־הנביאים 2 Reg. 2, 3.
ויגשו בני־הנביאים 2 Reg. 2, 5.
וחמשים איש מבני הנביאים 2 Reg. 2, 7.
בני־הנביאים אשר־ביריחו 2 Reg. 2, 15.
מנשי בני־הנביאים 2 Reg. 4, 1.
ובני הנביאים ישבים 2 Rg. 4, 38.
ובשל נזיד לבני הנביאים 2 Rg. 4, 38.
מהר אפרים מבני הנביאים 2 Reg. 5, 22.
בני־הנביאים אל־אלישע 2 Rg. 6, 1.
לאחד מבני הנביאים 2 Reg. 9, 1.
דמי עבדי הנביאים 2 Reg. 9, 7.
ביד עבדי הנביאים 2 Reg. 17, 13.
ביד כל־עבדיו הנביאים 2 Rg. 17, 23.
ביד־עבדיו הנביאים 2 Reg. 21, 10.
ביד עבדיו הנביאים 2 Rg. 24, 2.
הנביאים בכנרות בנבלים 1 Chr. 25, 1.
מלך ישראל את־הנביאים 2 Chr. 18, 5.
וכל־הנביאים מתנבאים 2 Chr. 18, 9.
וכל־הנביאים נבאים כן 2 Chr. 18, 11.
דברי הנביאים־פה־אחד 2 Chr. 18, 12.
ביד עבדיך הנביאים Esr. 9, 11.
וליתר הנביאים Neh. 6, 14.
הנביאים ואת־ראשיכם Jes. 29, 10.
הנביאים נבאו בשקר Jer. 5, 31.
כל־עבדי הנביאים Jer. 7, 25. 44, 4.
ואת עצמות הנביאים Jer. 8, 1.
הכהנים ואת־הנביאים Jer. 13, 13.
הנה הנביאים אמרים Jer. 14, 13.
שקר הנביאים נבאים Jer. 14, 14.
על־הנביאים הנבאים Jer. 14, 15.
יתמו הנביאים Jer. 14, 15.
י׳ צבאות על־הנבאים Jer. 23, 15.
על־דברי הנביאים Jer. 23, 16.
לא־שלחתי את־הנביאים Jer. 23, 21.
הנביאים הנבאים בשמי Jer. 23, 25.
היש בלב הנבאים Jer. 23, 26.
הנני על־הנביאים Jer. 23, 30. 31.
כל־עבדיו הנבאים Jer. 25, 4.
עבדי הנבאים Jer. 26, 5.
אל־הכהנים ואל־הנביאים Jer. 26, 16
אל־דברי הנבאים Jer. 27, 13.
הנביאים אשר היו לפני Jer. 28, 8.
הנביאים ואל־כל־העם Jer. 29, 1.
את־עבדי הנביאים Jer. 29, 19.
עבדי הנביאים Jer. 35, 15.
חוי על־הנביאים הנבלים Ez. 13, 3.
הנביאים החזים שוא Ez. 13, 9.
עבדיך הנביאים Dan. 9, 6.
ביד עבדיו הנביאים Dan. 9, 10.
ודברתי על־הנביאים Hos. 12, 11.
וביד הנביאים אדמה Hos. 12, 11.
ועל־הנביאים צויתם Am. 2, 12.
אל־עבדיו הנביאים Am. 3, 7.
על־הנביאים המתעים Mich. 3, 5.

Mich.3,6 ובאה השמש על־הנביאים
Zach. 1, 4. הנביאים הראשונים
Zach. 1, 6. את־עבדי הנביאים
Zach. 7, 3. ואל־הנביאים לאמר
Zach.7,7.12 ביד הנביאים הראשנים
Zach. 8, 9. מפי הנביאים
הנביאים ואת־רוח
Zach. 13, 2. הטמאה
Zach. 13, 4. יבשו הנביאים
pl.: וְהַנְּבִיאִים
2 Reg. 23, 2. והכהנים והנביאים
Jer. 2, 8. והנביאים נבאו בבעל
Jer. 4, 9. והנביאים יתמהו
Jer. 5, 13. והנביאים יהיו לרוח
Jer. 26, 7. הכהנים והנביאים
Jer. 26, 8. הכהנים והנביאים
ויאמרו הכהנים
Jer. 26, 11. והנביאים
Jer. 27, 15. והנביאים הנבאים
Zach.1,5. והנביאים הלעולם יחיו
pl.: מֵהַנְּבִיאִים
1 Reg. 20, 41. כי מהנביאים הוא
pl.: אֶם, בַּנְּבִיאִים
1 S.10,11. 12. הגם שאול בנביאים
1 Sam. 19, 24. הגם שאול בנביאם
1 S.28, 6. גם באורים גם בנביאים
Hos. 6, 5. חצבתי בנביאים
pl.: לַנְּבִאִים
Jer. 23, 9. לנבאים נשבר לבי
pl.: לְנְבִאִים
Am. 2, 11. ואקים מבניכם לנבאים
pl. constr.: נְבִיאֵי
1 Reg. 18, 4. 13. את נביאי יי
1 Reg. 18, 19. ואת־נביאי הבעל
1Rg.18,40. תפשו את־נביאי הבעל
2 Reg. 3, 13. אל־נביאי אביך
2 Reg. 3, 13. ואל־נביאי אמך
2Rg.10,19. ועתה כל־נביאי הבעל
2Rg.17,13. ביד כל־נביאו כל־חזה
Jer. 23, 15. נביאי ירושלם
Ez. 13, 2. אל־נביאי ישראל
Ez. 13, 16. נביאי ישראל הנבאים
pl. constr.: וּנְבִיאֵי
1 Reg. 18, 19. ונביאי האשרה
1 Reg. 18, 22. ונביאי הבעל
Jer. 23, 26. ונביאי תרמת לבם
pl. constr.: וּבִנְבִיאֵי
Jer. 23, 13. ובנביאי שמרון
Jer. 23, 14. ובנביאי ירושלם
pl. constr.: לִנְבִיאֵי
1 Reg. 18, 25. לנביאי הבעל
Ez. 13, 2. ואמרת לנביאי מלבם
pl. constr.: מִנְּבִיאֵי
1 Reg. 18, 13. ואחבא מנביאי יי
pl. c. suff.: וּבִנְבִיאָי
1 Chr. 16, 22. ובנביאי אל־תרעו
pl. c. suff.: וְלִנְבִיאַי
Ps. 105, 15. ולנביאי אל־תרעו
pl. c. suff.: לְנְבִיאֵינוּ
Neh. 9, 32. ולכהנינו ולנביאינו
pl. c. suff.: נְבִיאֶיךָ
1Reg.19,10.14. נביאיך הרגו בחרב
1 Reg. 22, 23. בפי כל־נביאיך
2 Chr. 18, 22. בפי נביאיך אלה
Neh. 9, 26. ואת־נביאיך הרגו
Neh. 9, 30. ברוחך ביד־נביאיך
Ez.13,4. כשעלים בחרבות נביאיך
pl. c. suff.: נְבִיאֶיךָ
Thr. 2, 14. נביאיך חזו לך
pl. c. suff.: נְבִיאֵיכֶם
Jer.27,9. אל־תשמעו אל־נביאיכם
Jer. 27, 16. אל־דברי נביאיכם
Jer.29,8. אל־ישיאו לכם נביאיכם
Jer. 37, 19. ואיו נביאיכם
pl. c. suff.: נְבִיאָיו
1Rg.22,22. רוח שקר בפי כל־נביאיו
לרוח שקר בפי כל־
2 Chr. 18, 21. נביאיו
2 Chr. 29, 25. המצוה ביד נביאיו
pl. c. suff.: בְּנְבִיאָיו
2 Chr. 20, 20. האמינו בנביאיו
2 Chr. 20, 20. והצליחו
2 Chr. 36, 16. ומתעתעים בנביאיו
pl. c. suff.: נְבִיאֶיהָ
Thr.2,9. גם־נביאיה לא־מצאו חזון
Thr. 4, 13. מחטות נביאיה
Ez. 22, 25. קשר נביאיה בתוכה
Zeph. 3, 4. נביאיה פוחזים
pl. c. suff.: וּנְבִיאֶיהָ
Ez.22,28. ונביאיה טחו להם תפל
Mich. 3, 11. ונביאיה בכסף יקסמו
pl. c. suff.: וּנְבִיאֵיהֶם
Jer. 2, 26. וכהניהם ונביאיהם
Jer. 32, 32. כהניהם ונביאיהם
נְבִיאָה
ע"כ נויר נָבִיא, ומשונן אשם מדנכת נכוח אלפיס [פרשפעטין], ואך לפעמים עשוכת ונעלת מלילם, או אשת הכניף כנלל, ולפשוק לנועדים הכניאם כתב לנן-נכחף אשתמוכם נשר נכיף, וום לף יכהן, ונכחת נועדים אשם.
n. f. (m. נָבִיא), prophetissa, cantrix, uxor prophetae. LXX. *προφῆτις, προφήτης* (male, sicut *Ibn-'Ganah*, qui נְבִיאָה Neh. 6, 14. pro נָבִיא positum jactitat).
Jud. 4, 4. ודבורה אשה נביאה
הַנְּבִיאָה
Ex. 15, 20. ותקח מרים הנביאה
2 Reg. 22, 14. אל־חלדה הנביאה
2 Chr. 34, 22. אל־חלדה הנביאה
Neh. 6, 14. וגם לנועדיה הנביאה
Jes. 8, 3. ואקרב אל־הנביאה
נְבוּאָה
ע"כ ומוצפני, ומשונן אם אפעולם [פרשפעטיינונג], ולפעמים כתב אכנוקם.
n. f. abstr., prophetia, liber prophetae. LXX. *προφητεία, λόγος.*
הַנְּבוּאָה
Neh. 6, 12. כי הנבואה דבר עלי
וְהַנְּבוּאָה
2 Chr. 15, 8. והנבואה עדד הנביא
constr.: נְבוּאַת
2 Chr. 9, 29. ועל־נבואת אחיה
נָבָא
נקרמי כמו נעבדי, ואך נכנין פעולי אחנבי לף התנבי, ושנוד נתכנוס.
v. aram. (*Itpa.* הִתְנַבִּי, אִתְנַבִּי), prophetare. LXX. *προφητεύειν.*
Itpa-el: וְהִתְנַבִּי 3 *perf.*
Esr. 5, 1. והתנבי חגי נביאה
נָבִיא
נקרמי כמו נָבִיא נעבדי, נתכנוס מידועם נְבִיאָה לו נְבִיָּא, עי' נגו מלין אכרמי.
v. aram. (def. targ. נְבִיאָה, נְבִיָּא), propheta. LXX. *προφήτης;* pl. def. נְבִיאַיָּא (Codd. alii: נְבִיָּא), *προφητεία.*
def.: נְבִיאָה
Esr. 5, 1. והתנבי חגי נביאה
Esr. 6, 14. בנבואת חגי נביאה
def. pl.: נְבִיאַיָּא
Esr.5,1. וזכריה בר־עדוא נביאיא
Esr. 5, 2. נביאיא די־אלהא
נְבוּאָה
נקרמי כמו נעבדי, ומידועם נ.נכנוס

Jes. 5, 30. ונבט לארץ
Hif-il: הַבִּיט 3 *perf.*
Num.23,21. לא־הביט און ביעקב
Ps. 33, 13. משמים הביט יי
Ps.102,20. משמים אל־ארץ הביט
3 *perf.:* וְהַבִּיט
Num. 21, 9. והביט אל־נחש
2 *perf.:* וְהַבַּטְתָּ
1 Sam. 2, 32. והבטת צר מעון
3 *perf.:* הִבִּיטוּ
Job. 6, 19. הביטו ארחות תמא
Ps. 34, 6. הביטו אליו ונהרו
3 *perf. pl.:* וְהִבִּיטוּ
Ex. 33, 8. והביטו אחרי משה
Zach.12,10. והביטו אלי את אשר
2 *perf. pl.:* וְהַבַּטְתֶּם
Jes. 22, 11. ולא הבטתם אל־עשיה
part.: הַמַּבִּיט
Ps. 104, 32. המביט לארץ ותרעד
inf. constr.: הַבִּיט
Hab. 2, 15. הביט על־מעוריהם
inf.constr.: וְהַבִּיט
Hab.1,13. והביט אל־עמל לא תוכל
inf. constr.: לְהַבִּיט
Jon. 2, 5. אך אוסיף להביט
inf. constr.: מֵהַבִּיט
Ex.3,6. ירא מהביט אל־האלהים
inf.c.suff.: בְּהַבִּיטָ
Ps.119,6. בהביטי אל־כל־מצותיך
inf. c. suff.: לְהַבִּיטָם
Thr. 4, 16. לא יוסיף להביטם
imprt.: הַבֵּט
1 Reg. 18, 43. הבט דרך־ים
Job. 35, 5. הבט שמים וראה
Ps. 74, 20. הבט לברית
Ps. 80, 15. הבט משמים וראה
Jes. 63, 15. הבט משמים וראה
imprt.: הַבִּיטָ
Ps. 142, 5. הביט ימין וראה
imprt.: הַבֵּט־ *s. M.*
Gn. 15, 5. הבט־נא השמימה
Jes. 64, 8. הן הבט־נא עמך כלנו
imprt.: וְהַבֵּט
Ps. 84, 10. והבט פני משיחך
imprt.: הַבִּיטָה
Ps. 13, 4. הביטה ענני יי אלהי
Thr.3,63. שבתם וקימתם הביטה
Thr. 5,1. הביטָ וראה את־חרפתנו
imprt.: וְהַבִּיטָה
Thr. 1, 11. ראה יי והביטה
imprt. pl.: הַבִּיטוּ
Jes.42,18. והעורים הביטו לראות
Jes. 51, 1. הביטו אל־צור חצבתם
Jes.51,2. הביטו אל־אברהם אביכם
Thr. 1, 12 הביטו וראו
imprt. pl.: וְהַבִּיטוּ
Jes. 51, 6. והביטו אל־הארץ
Hab. 1, 5. ראו בגוים והביטו
1 *imperf.:* אַבִּיט
2 Reg. 3, 14. אם־אביט אליך ואם־
אראך

animi viribus intueri, c. ה nominis, אֶל, לְ, עַל, בְּ, אַחֲרֵי (similem a *videndo* ad *intelligendum* et *sciendum* translationem vid. in v. יָדַע). Radicis בַּט similia indogermanica supra invenies. LXX. *ὀδ-εῖν, ἐπιὀ-εῖν; βλέπειν, ἀναβλέπειν, ἐπιβλέπειν, ἐμβλέπειν, καταβλέπειν, κατανοεῖν; ἐφορᾶν, σκοπεύειν; ἀποστρέφειν, ἐπιστρέφειν, προσέρχεσθαι.*

נָבַב

פעל נוזד, ומשונן נקיכ ונקילפ [הסלנין, נשסרנין], ומוס ניטוכי פעולי נָבוּב, שנשלל ג"כ על ניקוק חיוק ונסק משכל, כלכך נשפתי ערכ. ונקר לתעלות משרש כ"ל מתעלות דָּבָב כדומה על בָּב לעיל לף קכ"ל, נטעמי כון, ומשם בָּבָה מן בָּב ולפ מן דָּבָב, כקשר נקיפ לעיל.
v. tr. compos., cavare, forare; prt. נָבוּב, excavatus, evacuatus, excors, *διάκενος, χαῦνος*, a rad. דָּבַב, quocum cf. v. בָּב, unde בָּבָה. LXX. *κοῖλος, κύκλῳ, ἄλλως.*
part. pass.: נָבוּב *sg.*
Job. 11, 12. ואיש נבוב ילבב
Jer. 52, 21. אצבעות נבוב
p. p. constr.: נְבוּב
Ex. 27, 8. נבוב לחת תעשה אתו
Ex. 38, 7. נבוב לחת עשה אתו

נִבְזְבֵחַ

v. s. r. בָּזַז *p.* 161.

נָבַח

פעל נוזד, ומשונן סנכת ומשמע קול מכלב [נעלנין], ומתמנות לניקס ומנכת קול. תוכן משרש דָּבַח, כי נסנכת נת תמנות נקיכ קול, וכן משרש נשפ מכלית [*s. bukk*], נאמנון נניקס, כקשר כנר מנעני נספני קרוני פניכים לף קע"ל, וכן משרש ניטי וכומי [gr. *βυκ., βηκ.*, l. *buc.*] וכדומס, ונתנגוס דָּבַח משלמו.
v. intr. compos., vociferari, latrare, a rad. דָּבַח, sanscr. *bukk*, gr. *βυκ, βηκ*, lat. *buc.* LXX. *ὑλακτεῖν.*
inf. constr.: לִנְבֹּחַ
Jes. 56, 10. לא יוכלו לנבח

נָבַט

פעל נוזד, ומשונן לכיס וקויס ושגיסס, נכנקת הסכל על דכר [ניעדעיועסען], תן עשוסם סיכנליקקען], ונמנל לף נכנין הכנד נשב קוון ספעולם, לומר סנעס לל דכר [סיכנליקקען], ודומס לו סנוסף הִבִּיט [וכן קְשֵׁה־הַקְשָׁה, חֲאַבְיד־אֲבַד, הֶחֱיָה־חָיָה נדמיון סמכון], נסשלות רנות, ונקשור עס עעמיים נגללים. ופשר לקקור משרש דע שסקען דָּבָב, וכן נשפס מכלית ויוכיל וכומיל ונרמנית כשרש כמכון s. *wid, budh*; gr. *Fιδ, οιδ, Fιδεῖν* [l. *vid-ere*, goth. *vit-an*, וכשלל], מרקיס ומשנקס על סידיעס, וכן אלוס מסכון לכל ידע לעיל.
v. intr. compos., deorsum spectare, despicere (niederblikken), intueri, unde solummodo *Ni.* נִבַּט et *Hi.* הִבִּיט (sicut הֶחֱיָה־חָיָה, חִקְשָׁה־קָשָׁה; חֲאַבְיד־אֲבַד), significatione pari atque aequali, diligenter atque intentis oculis vel animi viribus intueri, c. ה nominis, אֶל, עַל, בְּ, אַחֲרֵי (similem a *videndo* ad *intelligendum* et *sciendum* translationem vid. in v. יָדַע). Radicis בַּט similia indogermanica supra invenies. LXX. *ὀδ-εῖν, ἐπιὀ-εῖν; βλέπειν, ἀναβλέπειν, ἐπιβλέπειν, ἐμβλέπειν, καταβλέπειν, κατανοεῖν; ἐφορᾶν, σκοπεύειν; ἀποστρέφειν, ἐπιστρέφειν, προσέρχεσθαι.*

לא־אביט אדם עוד Jes. 38, 11.
ואל־זה אביט אל־עני Jes. 66, 2.
ושלם מריאיכם לא אביט Am. 5, 22.

1 imperf.: וְאַבִּיט
ואביט ואין עזר Jes. 63, 5.

1 imperf.: וְאַבִּיטָה
ואביטה ארחתיך Ps. 119, 15.
גל־עיני ואביטה Ps. 119, 18.
אשקוטה ואביטה במכוני Jes. 18, 4.

2 impf. ap.: תַּבֵּט
אל־תבט אל־מראהו 1 Sam. 16, 7.

2 imperf.: תַּבִּיט
אל־תביט אחריך Gn. 19, 17.
עמל וכעס תביט Ps. 10, 14.
רק בעיניך תביט Ps. 91, 8.
ועמל תביט Hab. 1, 3.
למה תביט בוגדים Hab. 1, 13.

2 impf. ap.: וַתַּבֵּט
ותבט ביום ההוא אל־נשק Jes. 22, 8.

3 imperf.: יַבִּיט
ותמנת רי יביט Num. 12, 8.
לקצות־הארץ יביט Job. 28, 24.
אנוש יביט מרחוק Job. 36, 25.
אם־יצר עין הלא יביט Ps. 94, 9.
ואל־ארץ יביט Jes. 8, 22.

3 impf. ap.: וַיַּבֵּט
ויבט הפלשתי וירא 1 S. 17, 42.
ויבט שאול אחריו 1 Sam. 24, 9.
ויעל ויבט 1 Reg. 18, 43.
ויבט והנה מראשתיו 1 Reg. 19, 6.
ויבט ארנן וירא את־ דויד 1 Chr. 21, 21.

3 impf. f.: וַתַּבֵּט
ותבט אשתו מאחריו Gn. 19, 26.
ותבט עיני בשורי Ps. 92, 12.

3 impf. pl.: יַבִּיטוּ
למרחוק עיניו יביטו Job. 39, 29.
יביטו יראי־בי Ps. 22, 18.
עיניך לנכח יביטו Prv. 4, 25.
לא יביטו Jes. 5, 12.

מַבָּט

ז״ז וכנוי מַבָּטִי, מַבָּטְנִי, נכתב־תוק סמ״ס, ופעם נכתב מַבָּטָה כמו מַבָּטֵהּ. סוכת מענן אצל יציע יקריו מלא, לומר תקוס ותוכלת [לויסו־טן].

n. m. (c. s. מַבָּטִי, מַבָּטְנִי, patahato *Mem*, semel segolato מַבָּטֵהּ), objectum, quod quis intuetur, ad quod respicit, objectum spei et exspectationis, exspectatio (Aussicht). LXX. *πεποιθότα εἶναι, παράπτωμα.*

cum suff.: מַבָּטָם
ובשו מכוש מבטם Jes. 20, 5.

cum suff.: מַבָּטְנוּ
חנה־כה מבטנו Jes. 20, 6.

cum suff.: מַבָּטֵהּ
כי־חובריש מבטה Zach. 9, 5.

נָבַךְ

פעל ל״ע כ״ף נגור, ומשון לדעת קנן־עורב כמו בָּכֶה, לומר הנרס ויניקס [ערגיעסטען], ומסס נָבַךְ יס לדעתו כמו בָּכִי נהר [איוב כ״ח י״ן], ולדעת המדקדק אלמס יקרקי סוכת מענין כמו בָּהּ לעיל דף קכ״ס, לומר ענין הסתכלות ומסתכלות [ערפודעל], וקשות מכעיו אֲבָנִים, סָבַךְ וכדומס. ולדעת המתרגם כדעת רס״י. ולדעת ר״ק וכיוס מסכאזוניס מזכיר נכון לפ סיס ולפ נכרק, ומתן מסס נִבְכֵי יס מסוכוכת נְבָכִים, ע״פ נְהָרִים, וק״כ ניכוני כפעל מן בָּהָה, ובקשת לכלס מתן נקבת הדקדוק ובקריה ושווי מלשון. ומכוון לדעתי שעניכו כמו בָּק לעיל וכמו בָּבָג בתרגום, וכן כזכיר כמכוון נכפתי עכ״ל.

v. inus. compos., quocum Ibn-Ezra v. בָּכֶה confert, phrasin נָבַךְ יָם (Job. 38, 16.) cum simili בְּכִי נָהָר (Job. 28, 11.) componens. *Isaaki*, assentiente Paraphrasta, נָבַךְ, sicut simplex בָּךְ et verba סָ־בַךְ, אָ־בַךְ aliis literis accidentalibus composita, vi *cito gyratimque se movendi* dici existimat, unde נְבָךְ, *vortex, gurges.* Alii radicem נָבַךְ fictam et commentitiam esse arbitrantur, in his *Qimchi*, qui עִבְכֵי (נ׳ יָם) constr. prt. pl. abs. נְבָכִים ad s. f. נִבְכָּרִם esse dicit, a conj. *Nifal* verbi בָּכָה. Nobis vero radix נָ־בַךְ cum vv. בָּךְ, נָ־בַךְ (targ.), vi *scaturiendi*, comparari oportere videtur.

נְבַךְ

ז״ז, וקן נסמן סכנוי נִבְכֵי נכ״ק, ומשון מצנר ומקום יקיק סמיס [קוועלקרע], ווסק סכנון. לדעת רס״י מסתכלות ומכוכת המיס ומצנר [צערוועלדע], ולפ מכריע, ולהמתרגם מְצַרְבֵּל כדעת רז״, ודעת ע׳ וקנים כדעת אלנו.

n. m. pluralet. (constr. נִבְכֵי), scaturigo, fons (Quellort), a v. compos. נָבַךְ, scatere. *Isaaki*, uti et Targ. מְצַרְבֵּל, de vortice (Strudel) intelligit. LXX. *πηγὴ θαλάσσης.*

pl. constr.: נִבְכֵי־
חבאת עד־נבכי־ים Job. 38, 16.

נָבַל

פעל נודר, ומעתיק יָבַל, יְבֹל, ומשון שמלוכ וכפילה לשכן, מעלים ופרקים [כיועדעוועלקען, -פֿאַללען], ומשמילת עלים ומכמילת יוק דשא. ונשתל על כפילה לשכן, כריעה וכזילה ומוסכות [כיועדעווינקען], או סועל ומוכוקת [כיועדעוועטצקע ויין], או נסשתל על כפילת ויכילת המעלה, על רפיון ושפלות [צולאפֿן, עסאַיכֿע סאַכטעלען], וכן מסשתל לשל לוג לעיל. סכנד יוצ כמוכנו, ולכוכו מסשלה וכוון סקלה ותעוג גלוג ותכוף [צאַכטען, בעזיצ-פֿען], וכן נָבַל בתרגום. ושכר לתמוכת נָבֵל [יעציס ס״ל ס׳] לד״ק נמר נָבַל מסכנד, לוכס סכנון שסוף מר נָבַל מעתיד קל יִבֹּל, ושולי כמו כן וַיִּשַּׁר מר וַיִּשֹּׁר מן נָשַׂר, וס לק שתשר שסוף מן בָּל, כדומס לל נבל. תמוכת מזכיר נָבֵל, ודומס לו מזכיר בפעלי אָבֵל, בָּלָה, אָגַל וכדומס, ומצוי בעתי בעכ כנר מלעתי.

v. intr. compos. (impf. יִבֹּל), *decidere* (niederfallen, niedersinken), prostratum, profligatum esse; spec. decidere propter flaccidi tatem et marcorem, sicut folia, flosculi, plantae, trop. debilem esse mente ac consilio, stulte agere (syn. אָוַל, translatione eadem). *Pi.* targ. נַבֵּל, vilipendere, nihil facere; contumelia, ignominia adficere. Cognata sunt radicis ejusdem communione vv. אָ־בַל, בָּלָה, אָ־גַל, q. v. LXX. *πίπτειν, ἀποπίπτειν, διαπίπτειν, ἐκπίπτειν; ἀποῤῥυεῖν, ἐκρυεῖν, καταῤῥυεῖν; ἀποβάλλειν, ἀποῤῥίπτειν; καταφθείρειν, παλαιοῦν, προϊέναι; inf. φθορά; Pi. ἀπολλύναι, ἀτιμάζειν, ἀφιστάναι;* 1 p. pr. נַבֹּלְתִּי, *ἀκαθαρσία.*

3 perf.: נָבַל
יבש חציר נבל ציץ Jes. 40, 7. 8.
והעלה נבל Jer. 8, 13.

3 perf. fem: נָבְלָה
אבלה נבלה הארץ Jes. 24, 4.
אמללה נבלה תבל Jes. 24, 4.

2 perf.: נָבַלְתָּ
אם־נבלת בהתנשא Prv. 30, 32.

prt. masc.: נֹבֵל
וציץ נבל צבי תפארתו Jes. 28, 1.
והיתה ציצת נבל Jes. 28, 4.

part. fem.: נֹבֶלֶת *sg.*
כאלה נבלת עלה Jes. 1, 30.

part. fem.: וְכֹלֶבֶלֶת
וכנבלת מתאנה Jes. 34, 4.

inf. abs.: נָבֹל
נבל תבל גם־אתה Ex. 18, 18.

inf. constr.: נְבֹל
כנבל עלה מגפן Jes. 34, 4.

2 imperf.: תִּבֹּל
נבל תבל גם־אתה Ex. 18, 18.

3 imperf.: יִבֹּל
ואולם הר־נופל יבול Job. 14, 18.
ועלהו לא־יבול Ps. 1, 3.
וכל־צבאם יבול Jes. 34, 4.
לא־יבול עלהו Ez. 47, 12.

3 impf. pl.: יִבְּלוּ *p.*
בני־נכר יבלו 2 Sam. 22, 46.
בני־נכר יבלו Ps. 18, 46.

3 impf. pl.: יִבֹּלוּן
וכירק דשא יבלון Ps. 37, 2.

3 impf. pl. ap.: וַיִּבֹּל
ונבל כעלה כלנו Jes. 64, 5.

Pi-el: נִבֵּל

1 perf. c. s.: וְנִבַּלְתִּיךְ
ונבלתיך ושמתיך Nah. 3, 6.

part.: מְנַבֵּל
כי־בן מנבל אב Mich. 7, 6.

2 imperf.: תְּנַבֵּל
אל־תנבל כסא כבודך Jer. 14, 21.

3 imperf.: וַיְנַבֵּל
וינבל צור ישעתו Dt. 32, 15.

נָבֵל

ז״ז, ומשון כסיל ושולי [עסאַר נאַרר], נכתב על סיס ריק ופוקו, על כופר ומכזים ישות שלמי, וכדומס מן מזתלות, ומתמות ידועס.

n. m., debilis mente, stultus, et deinde, metaphora psychologica gravissima, atheus (arab. *kâfir*, rab. כֹּפֵר, אֲפִיקוֹרוֹס), flagitiosus. LXX. *ἄφρων, μωρός, ἀσύνετος, ἀπαίδευτος.*

עם נבל ולא חכם Dt. 32, 6.
בגוי נבל אכעיסם Dt. 32, 21.
נבל שמו ונבלה עמו 1 Sam. 25, 25.
חכמות נבל ימות אבנר 2 S. 3, 33.
בני נבל גם־בני בלי־שם Job. 30, 8.
אמר נבל בלבו Ps. 14, 1. 53, 2.
חרפת נבל אל־תשימני Ps. 39, 9.
ועם־נבל נאצו שמך Ps. 74, 18.
מני־נבל כל־היום Ps. 74, 22.
ולא ישמח אבי נבל Prv. 17, 21.
כי נבל נבלה ידבר Jes. 32, 6.
ובאחריתו יהיה נבל Jer. 17, 11.

וְנָבָל
ונבל כי ישבע־לחם לנבל Prv. 30, 22.
לא־נאוה לנבל שפת יתר Prv. 17, 7.
לא יקרא עוד לנבל נדיב Jes. 32, 5.

לעיל וכמו בָּבָג בתרגום, וכן כזכיר כמכוון נכפתי עכ.

v. inus. compos., quocum Ibn-Ezra v. בָּכֶה confert, phrasin נָבַךְ יָם (Job. 38, 16.) cum simili בְּכִי נָהָר (Job. 28, 11.) componens. *Isaaki*, assentiente Paraphrasta, נָבַךְ, sicut simplex בָּךְ et verba סָ־בַךְ, אָ־בַךְ aliis literis accidentalibus composita, vi *cito gyratimque se movendi* dici existimat, unde נְבַךְ, *vortex, gurges.* Alii radicem נָבַךְ fictam et commentitiam esse arbitrantur, in his *Qimchi*, qui עִבְכֵי (נ׳ יָם) constr. prt. pl. abs. נְבָכִים ad s. f. נִבְכָּרִם esse dicit, a conj. *Nifal* verbi בָּכָה. Nobis vero radix נָ־בַךְ cum vv. בָּךְ, נָ־בַךְ (targ.), vi *scaturiendi*, comparari oportere videtur.

נְבַךְ

ז״ז, וקן נסמן סכנוי נִבְכֵי נכ״ק, ומשון מצנר ומקום יקיק סמיס [קוועלקרע], ווסק סכנון. לדעת רס״י מסתכלות ומכוכת המיס ומצנר [צערוועלדע], ולפ מכריע, ולהמתרגם מְצַרְבֵּל כדעת רז״, ודעת ע׳ וקנים כדעת אלנו.

n. m. pluralet. (constr. נִבְכֵי), scaturigo, fons (Quellort), a v. compos. נָבַךְ, scatere. *Isaaki*, uti et Targ. מְצַרְבֵּל, de vortice (Strudel) intelligit. LXX. *πηγὴ θαλάσσης.*

pl. constr.: נִבְכֵי־
חבאת עד־נבכי־ים Job. 38, 16.

נָבַל

פעל נודר, ומעתיק יָבַל, יְבֹל, ומשון שמלוכ וכפילה לשכן, מעלים ופרקים [כיועדעוועלקען, -פֿאַללען], ומשמילת עלים ומכמילת יוק דשא. ונשתל על כפילה לשכן, כריעה וכזילה ומוסכות [כיועדעוועטצקען ויין], או סועל ומוכוקת [כיועדעוועטצקע ויין], או נסשתל על כפילת ויכילת המעלה, על רפיון ושפלות [צולאפֿן, עסאַיכֿע סאַכטעלען], וכן מסשתל לשל לוג לעיל. סכנד יוצ כמוכנו, ולכוכו מסשלה וכוון סקלה ותעוג גלוג ותכוף [צאַכטען, בעזיצ-פֿען], וכן נָבַל בתרגום. ושכר לתמוכת נָבֵל [יעציס ס״ל ס׳] לד״ק נמר נָבַל מסכנד, לוכס סכנון שסוף מר נָבַל מעתיד קל יִבֹּל, ושולי כמו כן וַיִּשַּׁר מר וַיִּשֹּׁר מן נָשַׂר, וס לק שתשר שסוף מן בָּל, כדומס לל נבל. תמוכת מזכיר נָבֵל, ודומס לו מזכיר בפעלי אָבֵל, בָּלָה, אָגַל וכדומס, ומצוי בעתי בעכ כנר מלעתי.

v. intr. compos. (impf. יִבֹּל), *decidere* (niederfallen, niedersinken), prostratum, profligatum esse; spec. decidere propter flaccidi tatem et marcorem, sicut folia, flosculi, plantae, trop. debilem esse mente ac consilio, stulte agere (syn. אָוַל, translatione eadem). *Pi.* targ. נַבֵּל, vilipendere, nihil facere; contumelia, ignominia adficere. Cognata sunt radicis ejusdem communione vv. אָ־בַל, בָּלָה, אָ־גַל, q. v. LXX. *πίπτειν, ἀποπίπτειν, διαπίπτειν, ἐκπίπτειν; ἀποῤῥυεῖν, ἐκρυεῖν, καταῤῥυεῖν; ἀποβάλλειν, ἀποῤῥίπτειν; καταφθείρειν, παλαιοῦν, προϊέναι; inf. φθορά; Pi. ἀπολλύναι, ἀτιμάζειν, ἀφιστάναι;* 1 p. pr. נַבֹּלְתִּי, *ἀκαθαρσία.*

3 perf.: נָבַל
יבש חציר נבל ציץ Jes. 40, 7. 8.
והעלה נבל Jer. 8, 13.

3 perf. fem: נָבְלָה
אבלה נבלה הארץ Jes. 24, 4.
אמללה נבלה תבל Jes. 24, 4.

2 perf.: נָבַלְתָּ
אם־נבלת בהתנשא Prv. 30, 32.

prt. masc.: נֹבֵל
וציץ נבל צבי תפארתו Jes. 28, 1.
והיתה ציצת נבל Jes. 28, 4.

part. fem.: נֹבֶלֶת *sg.*
כאלה נבלת עלה Jes. 1, 30.

part. fem.: וְכֹלֶבֶלֶת
וכנבלת מתאנה Jes. 34, 4.

inf. abs.: נָבֹל
נבל תבל גם־אתה Ex. 18, 18.

inf. constr.: נְבֹל
כנבל עלה מגפן Jes. 34, 4.

2 imperf.: תִּבֹּל
נבל תבל גם־אתה Ex. 18, 18.

3 imperf.: יִבֹּל
ואולם הר־נופל יבול Job. 14, 18.
ועלהו לא־יבול Ps. 1, 3.
וכל־צבאם יבול Jes. 34, 4.
לא־יבול עלהו Ez. 47, 12.

3 impf. pl.: יִבְּלוּ *p.*
בני־נכר יבלו 2 Sam. 22, 46.
בני־נכר יבלו Ps. 18, 46.

3 impf. pl.: יִבֹּלוּן
וכירק דשא יבלון Ps. 37, 2.

3 impf. pl. ap.: וַיִּבֹּל
ונבל כעלה כלנו Jes. 64, 5.

Pi-el: נִבֵּל

1 perf. c. s.: וְנִבַּלְתִּיךְ
ונבלתיך ושמתיך Nah. 3, 6.

part.: מְנַבֵּל
כי־בן מנבל אב Mich. 7, 6.

2 imperf.: תְּנַבֵּל
אל־תנבל כסא כבודך Jer. 14, 21.

3 imperf.: וַיְנַבֵּל
וינבל צור ישעתו Dt. 32, 15.

נָבֵל

ז״ז, ומשון כסיל ושולי [עסאַר נאַרר], נכתב על סיס ריק ופוקו, על כופר ומכזים ישות שלמי, וכדומס מן מזתלות, ומתמות ידועס.

n. m., debilis mente, stultus, et deinde, metaphora psychologica gravissima, atheus (arab. *kâfir*, rab. כֹּפֵר, אֲפִיקוֹרוֹס), flagitiosus. LXX. *ἄφρων, μωρός, ἀσύνετος, ἀπαίδευτος.*

עם נבל ולא חכם Dt. 32, 6.
בגוי נבל אכעיסם Dt. 32, 21.
נבל שמו ונבלה עמו 1 Sam. 25, 25.
חכמות נבל ימות אבנר 2 S. 3, 33.
בני נבל גם־בני בלי־שם Job. 30, 8.
אמר נבל בלבו Ps. 14, 1. 53, 2.
חרפת נבל אל־תשימני Ps. 39, 9.
ועם־נבל נאצו שמך Ps. 74, 18.
מני־נבל כל־היום Ps. 74, 22.
ולא ישמח אבי נבל Prv. 17, 21.
כי נבל נבלה ידבר Jes. 32, 6.
ובאחריתו יהיה נבל Jer. 17, 11.

וְנָבָל
ונבל כי ישבע־לחם לנבל Prv. 30, 22.
לא־נאוה לנבל שפת יתר Prv. 17, 7.
לא יקרא עוד לנבל נדיב Jes. 32, 5.

pl.: הַנְּבָלִים
כאחד הנבלים בישראל 2 S. 13, 13.
על הנביאים הנבלים Ez. 13, 3.

נְבָלָה

ז״כ מסוכני נָבָל, וסוף מופעזי, ומשון לוילות וכסילות [עסאַרסייע], ומוס פתיקות וכעירות ושפלות וכדומס, לו עוכץ הכסילות ותכלית הלוילות, ולפעמים הנקנה נעצם, לומר לצד נבלה, ד״מ כהפסוק לצת הנבלות, וכדומס מן מזתלות.

n. f. (a m. נָבָל) *abstr.*, stultitia, impietas; flagitium, facinus rationi legique divinae repugnans, interdum concr. mulier scelesta, veluti אַחַת הַנְּבָלוֹת (Job. 2, 10.). LXX. *ἀφροσύνη (μωρός, ἀσχήμων), ἀνομία, ἀνόμημα;* פָּעָה נְבָלָה, semel: *ἀπολλύναι.*

כי נבלה עשה בישראל Gn. 34, 7.
כי־עשתה נבלה בישראל Dt. 27, 21.
וכי־עשה נבלה בישראל Jos. 7, 15.
לבלתי עשות עמכם נבלה Job. 42, 8.
נבל נבלה ידבר Jes. 32, 6.
עשו נבלה בישראל Jer. 29, 23.

וְנָבָלָה
כי עשו זמה ונבלה Jud. 20, 6.
ונבלה עמו 1 Sam. 25, 25.

הַנְּבָלָה
אל־תעשו את־הנבלה Jud. 19, 23.
דבר הנבלה הזאת Jud. 19, 24.
ככל־הנבלה אשר עשה Jud. 20, 10.
אל־תעשה את־הנבלה 2 S. 13, 12.

pl.: הַנְּבָלוֹת
כדבר אחת הנבלות Job. 2, 10.

נְבָלָה

ז״כ וסמיק נִבְלָת, ונכנוי לו נקיוס סלמי נִבְלָתִי, לו כלכן נִבְלָתוֹ, נִבְלָתָהּ. תיומן גויס מתס סכומלת [לייכנאַס], וכן מִפֶּלֶת מן נָפַל, לומר לצד סוכתקס לאכלס, וכנר פרצו יפס סרד״ק. סמצלת על לילי קל לסכין, וכי פֶּגֶר מצלמו. בתרגום נְבֵלָא מצלמו, ותירועס נְבֵלְתָּא בתרגום נמר עולתס.

n. f. (c. נִבְלַת), cadaver, tanquam corpus deciduum vel humi prostratum (syn. מַפֶּלֶת a. v. נָפַל), trop. de idolis, quae, cum Deo vivo comparata, cadavera sunt (syn. פֶּגֶר), targ. נְבֵלָא, def. נִבְלְתָא (=עוֹלָתָה hebr.). LXX. *θνησιμαῖον, σῶμα, νεκρός.*

וחלב נבלה וחלב טרפה Lev. 7, 24.
אשר תאכל נבלה וטרפה Lev. 17, 15.
נבלה וטרפה לא יאכל Lev. 22, 8.
לא־תאכלו כל־נבלה Dt. 14, 21.
כל־נבלה וטרפה Ez. 44, 31.

וּנְבֵלָה
ונבלה וטרפה לא־אכלתי Ez. 4, 14.

הַנְּבֵלָה
עמד אצל הנבלה 1 Reg. 13, 24.
וירא את־הנבלה משלכת 1 Reg. 13, 25.
עמד אצל הנבלה 1 Reg. 13, 25.
אצל הנבלה 1 Reg. 13, 28.
את־הנבלה 1 Reg. 13, 28.

constr.: נִבְלַת
את־נבלת איש־האלהים 1 Rg. 13, 29.
וחית נבלת איזבל 2 Reg. 9, 37.
נבלת עבדיך מאכל Ps. 79, 2.
נבלת העם הזה Jer. 7, 33.
ונפלה נבלת האדם Jer. 9, 21.

constr.: בִּנְבֵלַת
או בנבלת חיה טמאה Lev. 5, 2.
בהמה טמאה או בנבלת Lev. 5, 2.
בנבלת שקוציהם Jer. 16, 18.

cum suff.: נִבְלָתִי
Jes. 26, 19 נבלתי יקומון

cum suff.: נִבְלָתְךָ
Dt. 28, 26. והיתה נבלתך למאכל
1 Reg. 13, 22. לא־תבוא נבלתך

cum suff.: נִבְלָתוֹ
Dt. 21, 22. לא־תלין נבלתו על־העץ
Jos. 8, 29. ויורידו את־נבלתו
1 Reg. 13, 24. ותהי נבלתו משלכת
1 Reg. 13, 28. את־נבלתו משלכת
1 Rg. 13, 30. וינח את־נבלתו בקברו
Jer. 26, 23. וישלך את־נבלתו

cum suff.: וְנִבְלָתוֹ
Jer. 36, 30. ונבלתו תהיה משלכת

cum suff.: נִבְלָתָהּ
Lev. 11, 40. והנשא את־נבלתה

cum suff.: בְּנִבְלָתָהּ
Lev. 11, 39. הנגע בנבלתה יטמא

cum suff.: מִנִּבְלָתָהּ
Lev. 11, 40. והאוכל מנבלתה

cum suff.: נִבְלָתָם
Lev. 11, 11. ואת־נבלתם תשקצו
Lev. 11, 28. והנשא את־נבלתם
Jes. 5, 25. נבלתם כסרחה
Jer. 16, 4. והיתה נבלתם למאכל
Jer. 19, 7. ונתתי את־נבלתם
Jer. 34, 20. והיתה נבלתם למאכל

cum suff.: בְּנִבְלָתָם
Lev. 11, 24. 27. כל־הנגע בנבלתם
Lev. 11, 36. ונגע בנבלתם יטמא

cum suff.: וּבְנִבְלָתָם
Lev. 11, 8. ובנבלתם לא תגעו
Dt. 14, 8. ובנבלתם לא תגעו

cum suff.: מִנִּבְלָתָם
Lev. 11, 25. וכל־הנשא מנבלתם
Lev. 11, 35. וכל אשר־יפל מנבלתם
Lev. 11, 37. וכי יפל מנבלתם
Lev. 11, 38. ונפל מנבלתם עליו

נִבְלוּת

ע"נ וכנוי נִבְלָתָהּ, ומשונן כעיכות ושפלות ופחיתות וגנות, לכן כמו קלון וכלמה עכוס ונפת [צפת]. בתרגום ונגעת נִבְּזִיל בדומה, וכמלת נשפה רבנית ע"נ נקלות.

n. f. (c. s. נִבְלָתָהּ), turpitudo, humilitas, vilitas; spec. pars obscena (syn. עֶרְוָה, בֹּשֶׁת), targ. נִבְּזִיל.
LXX. *ἀκαθαρσία.*

cum suff.: נִבְלָתָהּ
Hos. 2, 12. אגלה את־נבלתה

נֵבֶל

ע"נ נשם נקודות, ויש ספרים נתעת נקודות, במשונן קמץ ונקל, לומר משונן כלי־זמר לרוב נתעת נקודות נֵבֶל, והרבוי נְבָלִים וסתם הרבוי נְבָלִי. הוסלת הענין כ"ל כלי נגון וקנון [סַאמלעם], ומוס' נתל ופתח [צוין], ע"ש נביוטו וכיוטו, לו מכל סיולר לסיס ולתלב ולין, נהשתל על הענים מלשים מיס. כ' שם לכלי כנון וזמר, כדמות עגלל לו כנור [לירא, סַאמפּא], ובקרא נ"כ ע"ש תלילות, וכן שם נשפה יוכית ורומית [*νάβλα, nablium*] וכ"ל שהשרש נב, וסטופי ל"ל תקען לו תוקעי מס כמו לתל תַּקָּל, ודוק.

n. m. (*sex quinqueve* punctis insignitum, pl. נְבָלִים; c. נִבְלֵי), aliquid cavum seu excavatum: 1) uter vel lagena, qua aqua, lac, vinum asservatur, trop. de nubibus aquarum pluviarum plenis; 2) instrumentum musicum, gr. *νάβλα, νάβλας, ναῦλα, ναῦλον*, lat. *nabla, naula, nablium.* Scito vero, risum movere eos, qui hoc n. ad v. נָבַל, h. e. decidere, flaccescere, referunt. LXX. *ἀσκός, ἀγγεῖον, κεράμιον; νέβελ, νάβλη, ναύλη; ὄργανον, κιθάρα, ψαλτήριον (ψαλμός), εὐφροσύνη, ἐπικρέμασθαι.*

1 Sam. 10, 3. ואחד נשא נבל־יין
Jes. 30, 14. כשבר נבל יוצרים
Jer. 13, 12 (bis). כל־נבל ימלא יין
Ps. 71, 22. אודך בכלי־נבל

p.
נֵבֶל

Ps. 81, 3. כנור נעים עם־נבל
Ps. 92, 4. עלי־עשור ועלי־נבל

וְנֵבֶל
1 Sam. 1, 24. קמח ונבל יין
2 Sam. 16, 1. ומאה קיץ ונבל יין

p.
וְנֵבֶל

Jes. 5, 12. והיה כנור ונבל

הַנֵּבֶל, הַנָּבֶל
Ps. 57, 9. 108, 3. עורה הנבל וכנור

p.
הַנָּבֶל

Am, 6, 5. הפרטים על־פי הנבל

בְּנֵבֶל
Ps. 33, 2. בנבל עשור זמרו־לו
Ps. 144, 9. בנבל עשור אזמרה־לך
Ps. 150, 3. הללוהו בנבל וכנור

pl.: נְבָלִים
1 Chr. 15, 16 נבלים וכנרות
1 Chr. 16, 5. בכלי נבלים ובכנרות
1 Chr. 25, 6. נבלים וכנרות
Neh. 12, 27. נבלים ובכנרות

pl.: וְנִבְלִים
1 Reg. 10, 12. וכנרות ונבלים לשרים
2 Chr. 9, 11. וכנרות ונבלים לשרים

pl.: הַנְּבָלִים
Jes. 22, 24. ועד כל־כלי הנבלים

pl.: בִּנְבָלִים
1 Chr. 15, 20. בנבלים על־עלמות
1 Chr. 15, 28 משמיעים בנבלים
1 Chr. 25, 1. בכנרות בנבלים
2 Chr. 20, 28. בנבלים ובכנרות 29, 25.

pl.: וּבִנְבָלִים
2 S. 6, 5. ובכנרות ובנבלים ובתפים
1 Chr. 13, 8. ובכנרות ובנבלים
2 Chr. 5, 12. במצלתים ובנבלים

pl constr.: נִבְלֵי־
1 Sam. 25, 18. ושנים נבלי־יין

pl. constr.: וְנִבְלֵי
Job. 38, 37. ונבלי שמים מי ישכיב

pl. constr.: לִנְבָלֵי־
Thr. 4, 2. נחשבו לנבלי־חרש

3 *pl. c. s.:* וְנִבְלֵיהֶם
Jer. 48, 12. ונבליהם ינפצו

pl. c. s.: נִבְלֶיךָ
Jes. 14, 11. המית נבליך
Am. 5, 23. וזמרת נבליך לא אשמע

מַבּוּל

v. s. r. יָבַל *p.* 461.

נָבַע

פעל נודד, וכניוטי נִבֵּב, ומשונן ג'תס ומקרס [הינסקודעלן], ונקל נבע לע"ו כסה, אבל יוסף ויצלק מימיו מלשס למלקשות. סטוסף חִבִּיעַ וסתיתיד יַבִּיעַ, ומשונן יונק, סגרס ומנקס מסשכס ומעתס [סוסנעסעסען, -שפוקודעלן], ונשלל על מנקת כוס ל', ד"ת נספסוק לכיעס לכס רוסי, וכן נשלל מפעל שפך, לו על ענין דנור וסוקעס נכלל [פַּעַרקינדען], וכן מסשלל לנקל כעף, ופי רשעים יכיע רעות מוס. ואלר למכוון מסמוק יבקיש יכיע, לתעת לכן־נבקש ענין דנור, לומר כלנו יכניו ויוליע נקנו לרנים, ווס סיג ועפל, וגס פרוס לכן־עורף מענין סוגלס נסמתל וכלי מפסק [פַּאַרצ־קוועלען] לס מתקוור. וכנוניס מכלס דנכי שלמס יקקי וי"ל סוף מנקיגו וסוף מעלס קנף [גאַהרונג], וכרלס נו כמין לכנענות עכ"ל, וכן פרס סתדקק יקק לכן־גקף עין דנור, לומר כלנו יכניו ויוליע נקנו לרנים, ווס סיג ועפל, וגס פרוס לכן־עורף מענין סוגלס נסמתל וכלי מפסק [פַּאַרצ־קוועלען] לס מתקוור. וכנוניס מכלס דנכי שלמס יקקי וי"ל סוף מנקיגו וסוף מעלס קנף [גאַהרונג], וכרלס נו כמין לכנענות עכ"ל, וכן פרס סתדקק יקק לכן־גקף, ופי רכנים נעשים כמלס. ומנלס סדגוס לרוס נפעלים כנוניס.

v. intr. compos. (prt. נִבָּע), scatere (hinsprudeln), velut de rivi scatebris; *Hi.* חִבִּיעַ (impf. יַבִּיעַ), ebullire, eructare, effundere, sicut de spiritus divini effusione; de elocutione, pronuntiatione ac sermone (syn. נָתַךְ). Ad Qohel. 10, 1. רַבְאִישׁ יַבִּיעַ quod attinet, *Ibn-'Ganah* vertit: *effudit* seu *debuccinat foetorem* multis; *Ibn-Ezra: ebullit foetorem*, insulse quidem. Bene *Isaak ibn-Ghajât* eoque praeeunte *Rashi* vi *fermentandi* explicant et n. אֲבִיבְעוֹת, cui subest v. simplex בָּעַע, unde נָבַע compositum est, comparant. Schol. *μυῶν θάνατος σήψει ἔλαιον εὐῶδες μυρεψοῦ.* LXX. *ἀναπηδᾶν. Hi. ἐρεύγεσθαι, ἐξερεύγεσθαι; φθέγγεσθαι, ἀποφθέγγεσθαι, ἀναγγέλλειν, ἀποκρίνεσθαι, προϊέναι; σκευασία.*

prt. masc.: נֹבֵעַ *sg.*
Prv. 18, 4. נבע מקור חכמה

Hif-il: הַבְּיִיעַ
1 *imperf.:* אַבִּיעָה
Ps. 78, 2. אביעה חידות מני־קדם
Prv. 1, 23. אביעה לכם רוחי

3 *imperf.:* יַבִּיעַ
Ps. 19, 3. יום ליום יביע אמר
Prv. 15, 2. ופי כסילים יביע אולת
Prv. 15, 28. ופי רשעים יביע רעות
Eccl. 10, 1. יביע שמן רוקח

3 *imprf. pl.:* יַבִּיעוּ
Ps. 94, 4. יביעו ידברו עתק
Ps. 145, 7. זכר רב־טובך יביעו

3 *impf. pl.:* יַבִּיעֻן
Ps. 59, 8. הנה יביעון בפיהם

3 *impf. pl. f.:* תַּבְּעֶינָה
Ps. 119, 171. תבענה שפתי תהלה

מַבְּיַע
ע"נ, ומכנוי מבוּעים, ומשונן מעין ומקור ונלס [קוועלע], ונקרס כן ע"ס מנקס וסקרס, ומשקל מסס מסנוסף. נקרמי מנוע מעלמו.

n. m. hifil. (pl. מַבּוּעִים), scatebra aquarum, scaturigo, fons. LXX. *πηγή (ὕδατος, ὑδάτων).*

הַמַּבּוּעַ
Eccl. 12, 6. ותשבר כד על־המבוע

pl. constr.: מַבּוּעֵי
Jes. 49, 10. ועל־מבועי מים ינהלם

pl. constr.: לְמַבּוּעֵי
Jes. 35, 7. וצמאון למבועי מים

נֵבֶר

פעל ל"ע נקרמי, כ"ל נגור מנע נִבְרָשָׁא, ומשל משקל וכרי שלו נִבְרָשׁ, וסטופי שׁ כשכר לנל נַרְגַּשׁ], לכן לתקותו נכוקס ומנוסס, וכל מתקדקים מכוקים לתקי שרשי מעות מודים נס, וגס נמונכו ומלנתו נסיכס ונכנון [גלאַנצען, לייכטען] מכל מודים, ולין מי שיסתפק, לנל נקקור מסרס ומשוי לל נכו מתקדקים. ולע קוכל מסשוי עס מסעל נִבֵּר סיג ועפל, כי קרן על קִבֵּר הוא עָר נערבי כתר, ולתל תמוכס קנכס מן נָהַר [נָהָר] כתשר לרוב [עי' נהר], ולתשר שהולו נלתי שרס לנל כור לל יתכן לפ"ז מקלוף נכ"ת. ול"ל שהרס נתכלו נְבֵר, ומלרך מסרס נספעל בְּהַר, ומקשוי פר, כמו חָפַר [ענין מלמס ולסוך], פַּחַר, ומסלרך פָּאַר, ונכלס תמנות תמכוון לסוך ונלנון ונסיכס, וכן כשרס כמכוון נשפתי ערב, ד"ת נשפס מכדלית ויוכית s. *bhâr;* gr. *πυρ, πορ* [l. *fer, fer*-veo, *fur*-vus], וכן נשתי שפתי ערב. עי' יותר תוס נלוס מקור מסרס נמקום תקוס תקר.

v. aram. inus., splendere, lucere, quocum grammatici perperam contulerunt v. נוּר (נָר). *Vav* enim hujus verbi non est radicale, uti vel arabicum *nâra* demonstrat, et forma hujus verbi productior נָהַר (נָר) q. v. Quare commutatio ista literae *Vav* cum litera *Bet*, legibus linguae ceteroqui consentanea, nulla est. Quin potius verbum compositum est ex praepositione *na* et radice בָּר, quam epenthesi literae *He* vulgari auctam exhibet v. בָּהַר. Eandem radicem paululum immutatam repraesentant vv. פָּאַר (פר), quod de splendore, majestate, gloria dicitur, et composita חָפַר, פָּחַר, quae *intransitive* de coloris rubri nitore dicuntur. Similia linguarum indogermanicarum supra collecta invenies.

נְבִרְשָׁא

ע"נ וסידועס נְבִרְשָׁתָא, נשפס רנכית נִבְרֶשֶׁת, וידועת סרנוי סתנוס נְבִרְשָׁתָא, ונגול מסוכני נְבִרָשׁ, נערבי נברנאש, וסנרס שׁ סופיי, כתשר כנר סוכתי נספרי קרווי פניניס קף ק"כ. סמונן מנוסס [לייכטער], וכן נערבי, ומוס פעל שמיי נתקרי אַתְנַבְרֵשׁ.

n. f. (def. נְבִרְשָׁתָא, a. *m.* נִבְרֵשׁ, quod ex v. comp. נְבִר, addita terminatione *as*, ad s. f. נַרְגַּשׁ ortum est, *Charuze Peninim* p. 150.), lychnuchus, lucerna, rab. נִבְרֶשֶׁת, targ. forma eadem (pl. def. נְבִרְשָׁתָא), syr. (def. sing.) *nebrashto*, arab. *nibrâs-on*, unde *v. denom. aram.* אִתְנַבְרֵשׁ, lucere, micare. LXX. *λαμπάς.*

def.: נְבִרְשָׁתָא
Dan. 5, 5. וכתבן לקבל נברשתא

נֶגֶב

פעל ל"ע כ"ף נגור, ומשונן לדעת רד"ק קריסס וקריסס ולקוס [טרַקְקען], דיכר ויין], וכן נתעת ספעל נָגֵב נקרמי ונגמרס, ומעתיל נמשכס רָגֵב, ולרוס כסיון יבוס ומקיס [סַנטערַקְקען], וסס סשמות נִיגֵב יובס וקוסב, נְגֵבּ מקיס ויבוס ומקרנס, ומקוקריי"ס נְגֵרֵב, נְגֵבּ. תמנות סשרס כ"ל נָגֵב [ומכון מקנב-מוגס כדלכו], ולף נקרן סשרס סמונן של קריסס.

v. inus. compos., siccum, aridum esse; arefieri, exarescere, aram. נְגֵב, misnice *impf.* רִגֵּב, unde in libris metabiblicis *nmm.* נִיגּוּב, נִגּוּב, siccitas, ariditas et *adj. part.* נָגֵב, נְגֵב, aridus, *siccaneus.*

נֶגֶב

נֶגֶב
ז״, וכסף התכלית נֶגְבָּה, ומשון כסף סדכום [ויל־, מישעֶגֶנגענעכט], ופתר סרל״ק כוס סלעון וסדכום עלמו נקרא על כן נגב, לפי ז״ש כסף דכום קכב הרכה, ופן כם ישוב כמו כשקר הסקום, מצרי הסתיות.

n. m. (c. *He finis* נֶגְבָּה), auster, meridies, tractus meridianus, plaga meridionalis, a. *v. comp.* נֶ֫גֶב, quia in terris ad meridiem sitis magna est *ariditas*, neque ita habitabiles sunt, ut ceterae orbis terrarum plagae, propter nimium aestum. Sic *David Qimchi*. LXX. *νότος, λίψ, ἀπηλιώτης, ἔρημος, ὀρεινή, ἀπέναντι, πρός* (נֶגֶד); נֶ֫גֶב, אֶל־נֶ֫גֶב, *ἀπέναντι, ἀπεναντίον*; נֶגְבָּה, *πρός*.

לפאת נגב־תימנה Ex. 27, 9. 36, 23. 38, 9.
והיה לכם פאת־נגב Num. 34, 3.
והיה לכם גבול נגב Num. 34, 3.
ואת־פאת־נגב אלפים Num. 35, 5.
נגב כנרות ובשפלה Jos. 11, 2.
נגב מקצה ים המלח Jos. 15, 2.
זה־יהיה לכם גבול נגב Jos. 15, 4.
זה גבול נגב Jos. 18, 19.
עד־בעלת באר ראמת נגב Jos. 19, 8.
על־נגב יהודה 1 Sam. 27, 10.
ועל־נגב הירחמאלי 1 Sam. 27, 10.
ואל־נגב הקיני 1 Sam. 27, 10.
אל־נגב ואל־צקלג 1 Sam. 30, 1.
פשטנו נגב הכרתי 1 Sam. 30, 14.
ועל־נגב כלב 1 Sam. 30, 14.
ולאשר ברמות־נגב 1 Sam. 30, 27.
אל־נגב יהודה באר שבע 2 S. 24, 7.
קדמה ממול נגב 1 Reg. 7, 39.
משא בהמות נגב Jes. 30, 6.
יער השדה נגב Ez. 21, 2.
שער נגב Ez. 46, 9.
והבא דרך־שער נגב Ez. 46, 9.
ופאת נגב תימנה Ez. 47, 19.
ופאת־נגב חמש Ez. 48, 16.
אל־פאת נגב תימנה Ez. 48, 28.
נגב ירושלם Zach. 14, 10.

הַנֶּגֶב
משם אברהם ארצה הנגב Gn. 20, 1.
והוא יושב בארץ הנגב Gn. 24, 62.
עמלק יושב בארץ הנגב Nu. 13, 29.
מלך־ערד ישב הנגב Num. 21, 1.
ואת־הנגב ואת־הככר Dt. 34, 3.
ההר ואת־כל־הנגב Jos. 11, 16.
כי ארץ הנגב נתתני Jos. 15, 19.
כי ארץ הנגב נתתני Jud. 1, 15.
ודוד קם מאצל הנגב 1 Sam. 20, 41.
ערי הנגב סגרו Jer. 13, 19.
ומן־החר ומן־הנגב Jer. 17, 26.
ובערי הנגב Jer. 32, 44. 33, 13.
ואמרת ליער הנגב Ez. 21, 3.
ותגדל־יתר אל־הנגב Dan. 8, 9.
ויחזק מלך־הנגב Dan. 11, 5.
ובא מלך־הנגב תבא Dan. 11, 6.
ובא במלכות מלך הנגב Dan. 11, 9.
ויתמרמר מלך הנגב רבים יעמדו על־מלך הנגב Dan. 11, 11. 14.
וזרעות הנגב לא יעמדו Dan. 11, 15.
מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה Dan. 11, 25.
יתנגח עמו מלך הנגב Dan. 11, 40.
ויירשו הנגב את־הר עשו Obad. 1, 19.
ירשו את ערי הנגב Obad. 1, 20.

וְהַנֶּגֶב
חחר והנגב והשפלה Jos. 10, 40.
יושב ההרוהנגב והשפלה Jud. 1, 9.
בערי השפלה והנגב 2 Chr. 28, 18.
והנגב והשפלה Zach. 7, 7.

בַּנֶּגֶב
מדבר יהודה אשר בנגב Jud. 1, 16.

בַּנֶּגֶב
עלו זה בנגב Num. 13, 17.
ויעלו בנגב Num. 13, 22.
והרא־ישב בנגב Num. 33, 40.
כאפיקים בנגב Ps. 126, 4.
כסוסות בנגב Jes. 21, 1.
ובא בנגב Dan. 11, 29.

וּבַנֶּגֶב
ובשפלה ובנגב Dt. 1, 7.
ובנגב החתי Jos. 12, 7.

מִנֶּגֶב
ויולך למסעי מנגב Gn. 13, 3.
ונסב לכם הגבול מנגב Num. 34, 4.
והיה תוצאתיו מנגב Num. 34, 4.
ויצא אל־מנגב Jos. 15, 3.
ועלה מנגב Jos. 15, 3.
אשר מנגב לנחל Jos. 15, 7.
אל־כתף היבוסי מנגב Jos. 15, 8.
יעמד על־גבלו מנגב Jos. 18, 5.
אשר מנגב Jos. 18, 13.
ופנע בזבולן מנגב Jos. 19, 34.
והאחד מנגב מול גבע 1 Sam. 14, 5.
מנגב צפונה Ez. 21, 3.
מנגב צפון Ez. 21, 9.
כמבנה־עיר מנגב Ez. 40, 2.
מנגב למזבח Ez. 47, 1.

וּמִנֶּגֶב
ומנגב ללבונה Jud. 21, 19,
c. h finis: נֶגְבָּה
לפאת נגבה תימנה Ex. 26, 18.
על ירך המשכן נגבה Ex. 40, 24.
נגבה מקצה תימן Jos. 15, 1.
הפנה נגבה Jos. 15, 2.
וירד הגבול נחלקנה נגבה Jos. 17, 9.
נגבה לאפרים וצפונה Jos. 17, 10.
נגבה היא בית אל Jos. 18, 13.
נגבה מן־החר Jos. 18, 14.
בית־חרון נגבה Jos. 18, 14.
ופאת־נגבה מקצה קרית Jos. 18, 15.
אל־כתף היבוסי נגבה Jos. 18, 16.
אל־קצה הירדן נגבה Jos. 18, 19.
ושלשה פנים נגבה 1 Reg. 7, 25.
לעבד אדם נגבה 1 Chr. 26, 15.
ושלשה פנים נגבה 2 Chr. 4, 4.
קדמה ממול נגבה 2 Chr. 4, 10.
תימנה נגבה Ez. 47, 19.
ופאת־נגבה חמש מאות Ez. 48, 33.
וחצור נגבה Zach. 14, 4.
c. h finis: נֶ֫גְבָּה
צפונה ונגבה וקדמה Gn. 13, 14.
ימה וקדמה וצפונה ונגבה Gn. 28, 14.
מזרח ימה צפונה ונגבה 1 Chr. 9, 24.
ונגבה ארך חמשה Ez. 48, 10.
ונגבה חמשים ומאתים Ez. 48, 17.
ימה וצפונה ונגבה Dan. 8, 4.
c. h finis: הַנֶּגְבָּה
חלוד ונסוע הנגבה Gn. 12, 9.
ולוט עמו הנגבה Gn. 13, 1.
c. h finis: בַּנֶּגְבָּה
אל־גבול אדום בנגבה Jos. 15, 21.
c. h finis: לַנֶּגְבָּה
לנגבה ליום ארבעה 1 Chr. 26, 17.

נָגַד

פעל נוגד, ומשון לנגד ולמיכס ונגוי שפתים [ושנען, לעדען], ושוס נכ״ק נכון מכוסף הַגִּיד [ומעתיק הַגִּיד ומשקור פ״ק נכתיב לַהַגִּיד תשור לָהַגִּיד], משמעה וגזר מלוי ופשור מוכיח ומגעה [פֿערקיכדען, מַנְכּיגען, עריֶאֶהלטען], נכל לפן משלש. ושוס פ״ק נמשלל מסתויות קידס ופיקוחס, לו משקרון קלוס, לו משנוח ומלול ע״י סשור גנוחות משמולע, לו מענין סוזלס ומוקס לשור ע״י דבור ומשור ומדומס, ופעולי שלו חֶפֶץ. ומשר לתמנות משרש לע שמקרן ומשרכו נָגַד, ולמשרכו ענין מיכס, וכן כשרש כמכוון נשמס מכלית s. *gad*; pol. *gad-ac*] ופולכיס ולישלית [litt. *gad*, ומכוון יוכל משמעס ומנוח ומשור, ומדומס נכ נשנוי קלני׳ של משרשים נשמס מכלית ומרמניס-עיתיק ונשמס נרמשיק ולמנליטיכלית s. *kath*, *katth*; goth. *guith-a* engl. *quoth*; franz. *quad-er*; ומוס סגול נָגַד, ע״מ פעולי׳, ולכוכו משנוח ומשמולע [דער מַסְגנעפרעסענער], ול״כ מתמות משעל ענין שנוח ומלול ומולעס נשער נת־רנים. וכן משס נָגַד מוס, כי לנוכו נעשמותו מכנלס ומכוולע נשמכוס [מַשְׁמַעְנקוכדינע], ול״כ נגד נשרשע, מַשְׁמַעְנקוכדינע], ול״כ נגד כל־ענין נתמות מכנלס ומולע ומשוכמס לעיכי כל נכי ענין, ולפ״כ סיס משס לשעיי.

v. intr., dicere, fari, loqui; *Hi.* הִגִּיד (*impf.* יַגִּיד, *inf.* semel לַהֲגִיד *Ketib* pro לְהַגִּיד), indicare, nunciare, narrare, c. *Dativo* personae vel elliptice, omisso vel personae vel objecti signo, speciatim de aenigmatis s. *scrupi* solutione, de somnii interpretatione, de laudatione publica seu praeconio, de confessione ac professione. *Ho.* חֻגַּד, passive. Radix hujus verbi *praepositionalis* est *gad*, sancr. *gad*, polon. *gad-ac*, litt. *gad*, quam significatione eloquendi, celebrandi, narrandi multimodis variante habes in *vv. kath*, *katth* Jndorum, *guith-a* Gothorum, *quad-er* Francorum, *quoth* Anglorum. Inde נָגִיד, celeber (der Hochgepriesene), sicut נָשִׂיא, elatus, summus (der Hocherhabene), et נֶגֶד, id quod manifestum, in conspectu omnium positum est, veluti נֶגֶד כָּל־עַמֶּךָ h. e. (foedus) in conspectu populi palam ictum atque sancitum, a vi *enunciandi ac celebrandi*, unde et verbi arabici *nag'ada* ingenita proficiscitur significatio. LXX. *ἐρεῖν, εἶπειν, λαλεῖν, προλέγειν; ἀναγγέλλειν, ἀπαγγέλλειν, ἀναπαγγέλλειν, ἐπαγγέλλειν; δεικνύναι, ὑποδεικνύναι; ἀποκαλύπτειν, σημαίνειν; μεγαλύνειν, ἀγαλλιᾶσθαι; γνώσκειν, ἐγκαθίζειν δόλῳ*; מַגִּיד *ἄγγελος, παροιμία*; *Ho. inf.* הָגֵד, *ἀπαγγελία*.

Hif-il: הִגִּיד 3 *perf.*

מי הגידלך כי ערום Gn. 3, 11.
על־בלי הגיד לו Gn. 31, 20.
הגיד לפרעה Gn. 41, 25.
ואת־שמו לא־הגיד לי Jud. 13, 6.
ולא־הגיד לאביו ולאמו Jud. 14, 6.
ולא־הגיד להם Jud. 14, 9.
כי־הגיד לה את־כל־לבו Jud. 16, 18.
כי־הגיד לה את־כל־לבו Jud. 16, 18.
הגד הגיד לנו 1 Sam. 10, 16.
לא־הגיד לו 1 Sam. 10, 16.
ולאביו לא הגיד 1 Sam. 14, 1.
הגיד נער־אחד 1 S. 25, 14.
ודוד הגיד לאמר 2 Sam. 15, 31.
אשר לא הגיד לה 1 Reg. 10, 3.
העלים ממני ולא הגיד לי 2 Rg. 4, 27.
אשר לא הגיד לה 2 Chr. 9, 2.
כי־הגיד להם Esth. 3, 4.
אשר הגיד מרדכי Esth. 6, 2.
כח מעשיו הגיד לעמו Ps. 111, 6.
מי־הגיד מראש Jes. 41, 26.
מי בהם הגיד את־אלה Jes. 48, 14.
כי הגיד להם Jon. 1, 10.
הגיד לך אדם מה־טוב Mich. 6, 8.

3 *perf.:* וַהַגֵּיד
והגיד לכהן לאמר Lev. 14, 35.
והגיד לנו את־דרכנו 1 Sam. 9, 8.
והגיד לך יי כי־בית 2 Sam. 7, 11.

3 *perf. c. s.:* הִגִּידָהּ
מאז הגידה Jes. 45, 21.

3 *perf. fem.:* הִגִּידָה
ולאישה נבל לא הגידה 1 S. 25, 19.
ולא־הגידה לו דבר 1 Sam. 25, 36.
לא־הגידה אסתר Esth. 2, 10.
כי־הגידה אסתר Esth. 8, 1.

3 *perf. fem.:* וַהַגִּידָה
והגידת להם והם ילכו 2 S. 17, 17.

2 *perf.:* הִגַּדְתָּ
למה לא־הגדת לי Gn. 12, 18.
וגם־אתה לא־הגדת לי Gn. 21, 26
ולא־הגדת לי Gn. 31, 27.
ולא־הגדת לי במה כחך Jud. 16, 15.
ואת הגדת היום 1 Sam. 24, 18.
כי־הגדת היום כי אין לך 2 S. 19, 7.
את־מי הגדת מלין Job. 26, 4.

2 *perf.:* הִגַּדְתָּה
ולי לא הגדתה Jud. 14, 16.

2 *perf.:* וַהַגַּדְתָּ
והגדת לבנך ביום ההוא Ex. 13, 8.
והגדת להם משפט המלך 1 S. 8, 9.

1 *perf.:* הִגַּדְתִּי
הגדתי היום ליי אלהיך Dt. 26, 3.
הגדתי לכם היום כי אבד Dt. 30, 18.
ולאמי לא הגדתי Jud. 14, 16.
ולא־הגדתי לאדם Neh. 2, 12.
עד־כן לא הגדתי Neh. 2, 16.
לכן הגדתי ולא אבין Job. 42, 3.
הגדתי לכם Jes. 21, 10.
אנכי הגדתי והושעתי Jes. 43, 12.
הראשנות מאז הגדתי Jes. 48, 3.

1 *perf.:* וַהַגַּדְתִּי
ודבר מה־יראני והגדתי לך Nu. 23, 3
והגדתי לו כי־שפט אני 1 S. 3, 13.
וראיתי מה והגדתי לך 1 S. 19, 3.
והגדתי ואתם עדי Jes. 44, 8.

3 *perf. pl.:* הִגִּידוּ
ולכל־העם הגידו 2 Sam. 19, 9.
כי־הגידו לו את־עם Esth. 3, 6.
הגידו השמים צדקו Ps. 97, 6.
כסדם הגידו Jes. 3, 9.

3 *perf. pl.:* וְהִגִּידוּ
והגידו לך את־דבר המשפט Dt. 17, 9.
והגידו לדוד לאמר 2 Sam. 17, 16.
והגידו למלך דוד 2 Sam. 17, 17.
והגידו את־כבודי Jes. 66, 19.

2 *perf. pl.:* וְהַגַּדְתֶּם
והגדתם לאבי Gn. 45, 13.

prt. masc.: מַגִּיד *sg.*
ואין מגיד לי Gn. 41, 24.
מגיד הרקיע Ps. 19, 2.
מגיד דברו ליעקב Ps. 147, 19.
אם אין־מגיד Jes. 41, 26.
וחדשות אני מגיד Jes. 42, 9.
מגיד מישרים Jes. 45, 19.
מגיד מראשית אחרית Jes. 46, 10.
כי קול מגיד מדן Jer. 4, 15.
ומגיד לקראת מגיד Jer. 51, 31.
היום מגיד משנה Zach. 9, 12.

part.: וּמַגִּיד
ומגיד לקראת מגיד Jer. 51, 31.
ומגיד לאדם מה־שחו Am. 4, 13.

part.: הַמַּגִּיד
2 S. 1, 5. 13. אל־הנער המגיד לו
ויאמר הנער המגיד לו 2 Sam. 1, 6.
כי המגיד לי לאמר 2 Sam. 4, 10.
ויבא המגיד אל־דוד 2 Sam. 15, 13.
לאיש המגיד לו 2 Sam. 18, 11.
p. pl. constr.: לְמַגִּידֵי
למגידי החידה Jud. 14, 19.
part. fem.: מַגֶּדֶת *sg.*
מגדת מולדתה ואת־עמה Esth. 2, 20
inf. abs.: הַגֵּד, הַגֵּד
הגד תגידו אותה לי Jud. 14, 12.
הגד הגיד לנו 1 Sam. 10, 16.
הגד יגיד לשאול 1 Sam. 22, 22.
הגיד נגיד למלך Jer. 36, 16.
pl. constr.: לְהַגִּיד
ואשלחה להגיד לאדני Gn. 32, 6.
להגיד לאיש העוד לכם Gn. 43, 6.
להגיד לכם את־דבר יי Dt. 5, 5.
ואם־לא תוכלו להגיד לי Jud. 14, 13.
ולא יכלו להגיד החידה Jud. 14, 14.
והאיש בא להגיד בעיר 1 S. 4, 13.
להגיד לו כי־מת היולד 2 S. 12, 18.
דבר מעמכם להגיד לי 2 S. 15, 28.
להגיד להם מי ישב 1 Reg. 1, 20.
ובאתי להגיד לאחאב 1 Rg. 18, 12.
ללכת להגיד *Qri.* 2 Reg. 9, 15.
ולא יכלו להגיד Esr. 2, 59.
ולא יכלו להגיד Neh. 7, 61.
להגיד לך Job. 4, 15. 16. 17. 19.
להגיד לאדם ישרו Job. 33, 23.
להגיד בבקר חסדך Ps. 92, 3.
להגיד כי־ישר Ps. 92, 16.
להגיד בציון את־נקמת Jer. 50, 28.
להגיד למלך בבל Jer. 51, 31.
להגיד למלך חלמתיו Dan. 2, 2.
באתי להגיד כי חמודות Dan. 9, 23.
להגיד ליעקב פשעו Mich. 3, 8.
inf. constr.: לַגֶּד *Ktib.*
ללכת לגיד בישראל 2 Reg. 9, 15.
inf. constr.: וְלְהַגִּיד
ולהגיד לה Esth. 4, 8.
inf. constr.: מֵהַגִּיד
מהגיד את־המראה 1 Sam. 3, 15.
imprt.: הַגֵּד *s. M.* הַגֵּד־
הגד־נא לעבדך 1 Sam. 23, 11.
מה־היה הדבר הגד־נא לי 2 S. 1, 4.
הגד למלך אשר ראיתה 2 S. 18, 21.
שקר הגד־נא לנו 2 Reg. 9, 12.
הגד אם־ידעת בינה Job. 38, 4.
הגד אם־ידעת כלה Job. 38, 18.
הגד־נא לנו איך כתבת Jer. 36, 17.
הגד־לנו ועשינו Jer. 42, 20.
הגד את־כל־אשר Ez. 40, 4.
הגד את־בית־ישראל Ez. 41, 10.
imperat.: וַהֲגֵד־ *s. M.* וְהַגֵּד
וחגד־נא לי מה עשית Jos. 7, 19.
וחגד לעמי פשעם Jes. 58, 1.
וחגד להן את־תועבותיהן Ez. 23, 36
imperat.: הַגִּידָה
הגידה לי מה־משכרתך Gn. 29, 15.
הגידה־נא שמך Gn. 32, 30.
הגידה־נא לי איפה הם Gn. 37, 16.
הגידה־נא לי במה כחך Jud. 16, 6.
הגידה־נא לי במה תאסר Jud. 16, 10.
הגידה לי במה תאסר Jud. 16, 13.
הגידה לי ואדע Ruth 4, 4.
ויאמר הגידה־נא לי 1 Sam. 9, 18.
הגידה־נא לי מה־אמר 1 Sam. 10, 15.
הגידה לי מה עשיתה 1 S. 14, 43.
הגידה לי שאהבה Cant. 1, 7.
הגידה־נא לנו Jer. 38, 25.
הגידה־נא לנו Jon. 1, 8.
imprt. f.: הַגִּידִי *sg.*
הגידי נא לי היש בית 2 Reg. 4, 2.
imprt. pl.: הַגִּידוּ, הַגִּידוּ־
הגידו לי ואם־לא הגידו לי Gn. 24, 49
הגדו בעמים עלילותיו Ps. 9, 12.
הגידו ונשימה לבנו Jes. 41, 22.
הגידו האתיות לאחור Jes. 41, 23.
הגידו והגישו Jes. 45, 21.
הגידו השמיעו Jes. 48, 20.
הגידו ביהודה Jer. 4, 5.
הגידו זאת בבית יעקב Jer. 5, 20.
הגידו ונגידנו Jer. 20, 10.
הגידו במצרים Jes. 46, 14
הגידו בארנון Jer. 48, 20.
הגידו בגוים והשמיעו Jer. 50, 2.
impt. pl.: וְהַגִּידוּ־
והגידו באיים ממרחק Jer. 31, 10.
1 *imperf.:* אַגִּיד
ולך אגיד Jud. 14, 16.
בלבבך אגיד לך 1 Sam. 9, 19.
ולא אתה אגיד לך 1 Sam. 20, 9.
כי־עוני אגיד Ps. 38, 19.
אגיד נפלאותיך Ps. 71, 17.
עד־אגיד זרועך לדור Ps. 71, 18.
ואני אגיד לעלם Ps. 75, 10.
צרתי לפניו אגיד Ps. 142, 3.
אני אגיד צדקתך Jes. 57, 12.
אגיד לך הלוא המת Jer. 38, 15.
אגיד לכם לא־אמנע Jer. 42, 4.
אגיד לך את־הרשום Dan. 10, 21.
ועתה אמת אגיד לך Dan. 11, 2.
1 *imperf.:* וָאַגִּיד
כל־אויביך ואגד לך 1 Chr. 17, 10.
ואגיד להם את־יד אלהי Neh. 2, 18.
ואגיד לך מאז Jes. 48, 5.
ואגד לכם היום Jer. 42, 21.
1 *imperf.:* אַגִּידָה
אגידה־נא לכם 2 Reg. 7, 12.
אגידה ואדברה Ps. 40, 6.
1 *imperf.:* וַאֲגִדָּה
אעלה ואגידה לפרעה Gn. 46, 31.
האספו ואגידה לכם Gn. 49, 1.
חרק ואגידה לך 1 Sam. 15, 16.
ואגידה לך גדלות Jer. 33, 3.
1 *impf. c. s. s.:* וַאֲגִדֶנָּה
מספר צעדי אגידנו Job. 31, 37.
2 *imperf.:* תַּגִּיד
בבקר בבקר הלוא תגיד לי 2 S. 43, 4.
תגיד לצדוק ולאביתר 2 S. 15, 35.
כי תגיד לעם הזה Jer. 16, 10.
הלוא־תגיד לנו Ez. 24, 19. 37, 18.
2 *imperf.:* וְתַגִּיד
ותגיד לבני ישראל Ex. 19, 3.
2 *impf. fem.:* תַּגִּידִי
ואם־תגידי את־דברנו Jos. 2, 20.
3 *imperf.:* יַגִּיד
אם־לוא יגיד ונשא Lev. 5, 1.
והוא יגיד לך Ruth. 3, 4.
אולי יגיד לנו את־דרכנו 1 S. 9, 6.
מי יגיד לי 1 Sam. 20, 10.
כי־הגד יגיד לשאול 1 Sam. 22, 22.
יגיד לך מה־יהיה לנער 1 Rg. 14, 3.
יגיד למלך ישראל 2 Reg. 6, 12.
לחלק יגיד רעים Job. 17, 5.
מי־יגיד על־פניו Job. 21, 31.
יגיד עליו רעו Job. 36, 33.
ופי יגיד תהלתך Ps. 51, 17.
יפיח אמונה יגיד צדק Prv. 12, 17.
אלה ישמע ולא יגיד Prv. 29, 24.
מי־יגיד לאדם Eccl. 6, 12.
מי יגיד לו Eccl. 8, 7.
מאחריו מי יגיד Eccl. 10, 14.
ובעל הכנפים יגיד דבר Eccl. 10, 20.
אשר יראה יגיד Jes. 21, 6.
מי בהם יגיד זאת Jes. 43, 9.
ומקלו יגיד לו Hos. 4, 12.
3 *impf. c. hint.:* הַגִּיד
הגיד אמתך Ps. 30, 10.
3 *imperf.:* וַיַּגֶּד־
ויגד־לנו את־החידה Jud. 14, 15.
ויגד־לך ותעלמות חכמה Job. 11, 6.
ויעוף השמים ויגד־לך Job. 12, 7.
ויגד־לנו יי אלהיך Jer. 42, 3.
3 *impf. ap.:* רַגֵּד־ *s. M.* רַגֵּד־
ויגד לשני־אחיו בחוץ Gn. 9, 22.
ויגד לאברם העברי Gn. 14, 13.
ויגד יעקב לרחל Gn. 29, 12.
יוסף חלום ויגד לאחיו Gn. 37, 5.
ויבא יוסף ויגד לפרעה Gn. 47, 1.
ויגד ליעקב ויאמר Gn. 48, 2.
ויגד משה לאהרן Ex. 4, 28.
ויגד משה את־דברי Ex. 19, 9.
וירץ הנער ויגד למשה Num. 11, 27.
ויגד לכם את־בריתו Dt. 4, 13.
ויעל ויגד לאביו Jud. 14, 2.
ויגד־לה כי הציקתהו Jud. 14, 17.
ויגד־לה את כל־לבו Jud. 16, 17.
ויגד־לו שמואל 1 Sam. 3, 18.
ויבא ויגד לעלי 1 Sam. 4, 14.
ויגד־לו יונתן 1 Sam. 14, 43.
ויגד יהונתן לדוד 1 Sam. 19, 2.
ויגד־לו יהונתן 1 Sam. 19, 7.
ויגד־לו את כל־אשר 1 S. 19, 18.
ויגד אביתר לדוד 1 Sam. 22, 21.
וישלח יואב ויגד לדוד 2 S. 11, 18.
ויבא ויגד לדוד 2 Sam. 11, 22.
אל־המלך ויגד־לו 2 Sam. 14, 33.
וירא אתם נער ויגד 2 Sam. 17, 18.
ויגד ליואב 2 Sam. 18, 10.
ויקרא הצפה ויגד למלך 2 S. 18, 25.
ויבא־גד אל־דוד ויגד־לו 2 S. 24, 13.
ויגד־לה שלמה 1 Reg. 10, 3.
לקראת אחאב ויגד־לו 1 Rg. 18, 16.
ויגד אחאב לאיזבל 1 Reg. 19, 1.
ויגד לאדניו לאמר 2 Reg. 5, 4.
ויגד הצפה 2 Reg. 9, 18. 20.
ויבא המלאך ויגד־לו 2 Rg. 10, 8.
ויגד שפן הספר למלך 2 Rg. 22, 10.
ויגד־לה שלמה 2 Chr. 9, 2.
ויגד שפן הסופר למלך 2 Chr. 34, 18.
ויגד לאסתר המלכה Esth. 2, 22.
ויגד־לו מרדכי Esth. 4, 7.
ויבא התך ויגד לאסתר Esth. 4, 9.
ויגד להם פלגם Job. 36 9.
ויגד לשאול ויאמר לו Ps. 52, 2.
ויגד להם מיכיהו Jer. 36, 13.
ויגד להם ככל־הדברים Jer. 38, 27.
3 *impf. c. s.:* וַיַּגֶּדְהָ
שאל אביך ויגדך Dt. 32, 7.
3 *impf. c. s.:* וַיַּגֶּדָהּ
ומי־כמוני יקרא ויגידה Jes. 44, 7.
3 *impf. c. s.:* וַיַּגִּדֶהָ
דבר פי־יי אליו ויגדה Jer. 9, 11.
3 *impf. fem.:* תַּגֵּד
אשר לא־תגיד Esth. 2, 10.
3 *impf. f.:* וַתַּגֶּד *s. M.* וַתַּגֶּד
ותגד לבית אמה Gn. 24, 28.
ותגד לאביה Gn. 29, 12.
ותרץ ותגד לאישה Jud. 13, 10.
ותגד החידה לבני עמה Jud. 14, 17.
ותגד לחמותה את אשר Ruth. 2, 19.
ותגד־לה את כל־אשר Ruth. 3, 16.
ותגד לדוד מיכל 1 Sam. 19, 11.
ותגד־לו אשתו 1 Sam. 25, 37.
ותשלח ותגד לדוד 2 Sam. 11, 5.
ותגד לאיש האלהים 2 Reg. 4, 7.
1 *impf. pl.:* נַגֵּד
הגיד נגיד למלך Jer. 36, 16.
1 *impf. pl.:* וַנַּגֶּד־ *s. M.*
וגגד־לו על־פי הדברים Gn. 43, 7.
וגגד־לו את דברי אדני Gn. 44, 24.
1 *impf. pl.:* וַנַּגִּידָה
וגגידה בית המלך 2 Reg. 7, 9.
1 *impf. pl. c. s. s.:* וְנַגִּידֶנּוּ
הגידו וגגידנו Jer. 20, 10.
2 *impf. pl.:* תַּגִּידוּ
אם לא תגידו את־דברנו זה Jos. 2, 14.
אם־הגד תגידו אותה לי Jud. 14, 12.
אל־תגידו בגת 2 Sam. 1, 20.
הלוא תגידו לי מי משלנו 2 Rg. 6, 11.
מה־תגידו לו Cant. 5, 8.
ואתם הלוא תגידו Jes. 48, 6.
בגת אל־תגידו Mich. 1, 10.
3 *impf. pl.:* יַגִּידוּ, יַגִּדוּ
על־פי הדבר אשר יגידו Dt. 17, 10.
אשר־יגידו לך ימין Dt. 17, 11.
פן־יגדו עלינו לאמר 1 S. 27, 11.
אשר חכמים יגידו Job. 15, 18.
וגבורתיך יגידו Ps. 145, 4.
ותהלתו באיים יגידו Jes. 42 12.
תבאנה יגידו למו Jes. 44, 7.
3 *impf. pl.:* וַיַּגִּידוּ
שאל את־נעריך ויגידו לך 1 S. 25, 8.
יבאו ויגידו צדקתו Ps. 22, 32.
ויגידו נא לך Jes. 19, 12.
ויגידו לנו את אשר Jes. 41, 22.
3 *impf. pl.:* וַיַּגִּידוּ
עבדי יצחק ויגדו לו Gn. 26, 32.
ויגידו לו את כל־הקרת Gn. 42, 29.
ויגידו לו לאמר Gn. 45, 26.
ויגידו למשה Ex. 16, 22.
ויגדו לסיסרא כי עלה Jud. 4, 12.
ויגידו ליותם וילך Jud. 9, 7.
ויגדו לאבימלך Jud. 9, 42.
ויגידו לאנשי יבישׁ 1 Sam. 11, 9.
ויגידו לשאול לאמר 1 Sam. 14, 33.
ויגדו לפני שאול 1 Sam. 17, 31.
ויגדו לשאול וישר 1 Sam. 18, 20.
ויגדו עבדי שאול 1 Sam. 18, 24.
ויגדו עבדיו לדוד 1 Sam. 18, 26.
ויגדו לשאול וישלח 1 S. 19, 21.
ויגידו לדוד לאמר 1 Sam. 23, 1.
ויגדו לדוד וירד הסלע 1 S. 23, 25.
ויגדו לו לאמר הנה 1 Sam. 24, 1.
ויבאו ויגידו לו 1 Sam. 25, 12.
ויגדו לדוד לאמר 2 Sam. 2, 4.
ויגדו ליואב לאמר 2 Sam. 3, 23.
ויגדו לדוד וישלח 2 Sam. 10, 5.
ויגדו לדוד לאמר 2 Sam. 11, 10.
וילכו ויגדו למלך דוד 2 S. 17, 21.
ויגידו למלך לאמר 1 Reg. 1, 23.
ויגידו לשמעי 1 Reg. 2, 39.
ויגידו לו לאמר 1 Reg. 20, 17.
ויגידו להם לאמר באנו 2 Rg. 7, 10.
ויגדו בית המלך 2 Reg. 7, 11.
המלאכים ויגדו למלך 2 Rg. 7, 19.
וישבו ויגידו לו 2 Reg. 9, 36.
ויגדו לו את דברי 2 Reg. 18, 37.
וילכו ויגידו לדויד 1 Chr. 19, 5.
ויבאו ויגידו ליהושפט 2 Chr. 20, 2.
ויגידו להמן Esth. 3, 4.
ויגידו לה ותתחלחל Esth. 4, 4.
ויגידו למרדכי את דברי Esth. 4, 12.
ויגידו שמים צדקו Ps. 50, 6.
ויראו כל־אדם ויגידו Ps. 64, 10.
ויגידו לו את דברי Jes. 36, 22.
ויגידו באזני המלך Jer. 36, 20.
Hof-al: הָגַד 3 *perf.:*
הגד הגד לעבדיך Jos. 9, 24.
הגד הגד לי כל Ruth. 2, 11.
ולשאול הגד כי־נמלט 1 S. 23, 13.
והנה לא־הגד־לי החצי 1 Rg. 10, 7.
הלא־הגד לאדני 1 Reg. 18, 13.
והנה לא הגד־לי חצי 2 Chr, 9, 6.
חזות קשה הגד־לי Jes. 21, 2.
הגד מראש לכם Jes. 40, 21.
3 *perf.:* וְהֻגַּד

והגד־לך ושמעת Dt. 17, 4.
inf.: הַגֵּד
כי הגד הגד לעבדיך Jos. 9, 24.
ויאמר לה הגד הגד לי Ruth 2, 11.
3 imperf.: וַיַּגֶּד
ויגד לאברהם לאמר Gn. 22, 20.
ויגד לרבקה את־דבר Gn. 27, 42.
ויגד־ללבן ביום השלישי Gn. 31, 22.
ויגד לתמר לאמר Gn. 38, 13.
ויגד ליהודה לאמר Gn. 38, 24.
ויגד למלך מצרים Ex. 14, 5.
ויגד ליהושע לאמר Jos. 10, 17.
ויגד לאבימלך Jud. 9, 25. 47.
ויגד לשמואל לאמר 1 Sam. 15, 12.
ויגד לשאול לאמר 1 Sam. 19, 19.
ויגד לשאול כי־בא דוד 1 S. 23, 7.
ויגד לשאול כי־ברח דוד 1 S. 27, 4.
ויגד למלך דוד לאמר 2 S. 6, 12.
ויגד לדוד ויאסף 2 Sam. 10, 17.
ויגד ליואב הנה המלך 2 S. 19, 2.
ויגד לדוד את אשר 2 Sam. 21, 11.
ויגד לשלמה לאמר 1 Reg. 1, 51.
ויגד למלך שלמה 1 Reg. 2, 29.
ויגד לשלמה כי־הלך 1 Reg. 2, 41.
ויגד־לו לאמר הנה בדתן 2 Rg. 6, 13.
ויגד־לו לאמר בא 2 Reg. 8, 7.
ויגד לדויד ויאסף 1 Chr. 19, 17.
ויגד לבית דוד Jes. 7, 2.

נָגִיד

ז״ו וכתיב נְגִידִים, ומשום תמטולג ומזוזת ומפוקר כין לקרים [עדעלעך], ומוס תמזקל על קלין וכדיב אר ומוזל פקיד וקזוב. ומכתיב נמצלי ק׳ ו׳ כמו מופצטי, ומשום דכתיב מזוזקים, וכן נעכתי נגיד, מכוון אל מסולג ומזוזק, ומוס אס פעל אמיי.

n. m. (pl. נְגִידִים), celebratus, celeber, nobilis; princeps, praefectus, praetor, dux; pl. נְגִידִים Prov. 8, 6. *coll.* de rebus laudabilibus seu laude dignis, arab. *nagid-on*, princeps; generosus, nobilis, unde *v. denom. nagoda*, generosum, fortem esse. LXX. *σεμνός, ἡγούμενος, ἄρχων, βασιλεύς, ἐπιστάτης; ἀπέναντι.*

לצות אתי נגיד 2 Sam. 6, 21.
נגיד על־עמי על־ישראל 2 S. 7, 8.
להיות נגיד על־ישראל 1 Rg. 1, 35.
נגיד על עמי ישראל 1 Rg. 14, 7. 16, 2.
נגיד היה עליהם 1 Chr. 9, 20.
תהיה נגיד על עמי 1 Chr. 11, 2.
והמאות לכל־נגיד 1 Chr. 13, 1.
להיות נגיד על עמי 1 Chr. 17, 7.
נגיד על־האצרות 1 Chr. 26, 24.
נגיד אליעזר בן־זכרי 1 Chr. 27, 16.
לחיות נגיד על־עמי 2 Chr. 6, 5.
ועליהם נגיד כלנגיהו 2 Chr. 31, 12.
כמו נגיד אקרבנו Job. 31, 37.
נגיד חסר תבונות Prv. 28, 16.
נגיד ומצוה לאמים Jes. 55, 4.
נגיד בבית יי Jer. 20, 1.
עד־משיח נגיד Dan. 9, 25.
עם נגיד הבא Dan. 9, 26.

וְנָגִיד

כל־גבור חיל ונגיד 2 Chr. 32, 21.

הַנָּגִיד

ויחוידע הנגיד 1 Chr. 12, 27.
ומקלות הנגיד 1 Chr. 27, 4.
הנגיד לבית־יהודה 2 Chr. 19, 11.

לְנָגִיד

ומשחתו לנגיד 1 Sam. 9, 16.
על־נחלתו לנגיד 1 Sam. 10, 1.
ויצוהו יי לנגיד על־עמו 1 S. 13, 14.
ויצוך לנגיד על־ישראל 1 S. 25, 30.
ואתה תהיה לנגיד 2 S. 5, 2.
וימשחו לו׳ לנגיד 1 Chr. 29, 22.
לנגיד באחיו 2 Chr. 11, 22.

וְלִנָּגִיד

ולנגיד ממנו 1 Chr. 5, 2.
constr.: נְגִיד, נָגִיד
חזקיהו נגיד עמי 2 Reg. 20, 5.
נגד בית האלהים 1 Chr. 9, 11.
עזריקם נגיד הבית 2 Chr. 28, 7.
נגיד בית־האלהים 2 Chr. 31, 13.
נגד בית האלהים Neh. 11, 11.
וגם נגיד ברית Dan. 11, 22.
constr.: לְנָגִיד
אמר לנגיד צר Ez. 28, 2.
pl.: נְגִידִים
ויתן בהם נגידים 2 Chr. 11, 11.
קול־נגידים נחבאו Job. 29, 10.
יבצר רוח נגידים Ps. 76, 13.
כי־נגידים אדבר Prv. 8, 6.
pl. constr.: נְגִידֵי
נגידי בית האלהים 2 Chr. 35, 8.

נֶגֶד

ז״ו וכתיב נֶגְדִּי, ומשום סתכלית נֶגְדָּה, ומשום סתפוקס ונודע [דאָס קונדיגע, אַפּענבאַרלעך], מתמזות מזרח מודעם ופכסוס. ומוס כתעמי לגיון לעמת וכתי [סאָק], לומר מפוקס ומול לית ולעכיו, ד״ם כנד מזרח, ומוזג סכוכיות ג״כ מוס [נעגען], ויותר מוס מכוון תעמי, עי׳ בחלק שני של מספר.

n. m. (c. s. נֶגְדִּי, c. *He finis* נֶגְדָּהּ), id quod est manifestum, apertum, ante omnium oculos positum, a *v. compos.* נָ־גַ־דְ, vi palam recitandi, in apertum referendi, manifestandi ac celebrandi. Hinc *adv.* in conspectu, ante oculos, coram; exadversus; adversus, contra. LXX. *ἐνώπιον, πρόσωπον, εἰς τὰ ὦτα, ἐν μέσῳ; ἔναντι, ἐναντίον, ἐξεναντίας, κατέναντι, κατεναντίον; τὰ πλήσιον, βλέπειν, προκεῖσθαι, εὐθύς, ἐπί, κατά, παρά; κῆπος*; מִנֶּגֶד semel *πύργος*; הַיָּשִׁיר נֶגֶד, *γεύειν δίκαια.*

נגד אחינו הכר־לך Gn. 31, 32.
שים כה נגד אחי ואחיך Gn. 31, 37.
ראו כי רעה נגד פניכם Ex. 10, 10.
ויחן־שם ישראל נגד ההר Ex. 19, 2.
נגד כל־עמך אעשה Ex. 34, 10.
לו׳ נגד השמש Num. 25, 4.
נגד כל־ישראל באזניהם Dt. 31, 11.
והעם עברו נגד יריחו Jos. 3, 16.
ויבאו נגד העיר Jos. 8, 11.
נגד הכהנים והלוים Jos. 8, 33.
נגד כל־קהל ישראל Jos. 8, 35.
נגד הישבים Ruth 4, 4.
חנני ערו בי נגד יי 1 Sam. 12, 3.
נגד־זקני עמו ונגד ישראל 1 S. 15, 30.
ויאמר אך נגד יי משיחו 1 S. 16, 6.
נגד כל־ישראל 2 Sam. 12, 12.
נגד כל־קהל ישראל 1 Reg. 8, 22.
את־נבות נגד העם 1 Reg. 21, 13.
נגד אחיהם 1 Chr. 8, 32. 9, 38.
נגד כל־קהל ישראל 2 Chr. 6, 12. 13.
ולשורת נגד הכהנים 2 Chr. 8, 14.
נגד ירושלם Dan. 6, 11.
עד־נגד קברי דויד Neh. 3, 16.
נגד ביתם אחריו Neh. 3, 23.
עד נגד שער המים Neh. 3, 26.
נגד ביתו ואחריו Neh. 3, 29.
נגד נשכתו Neh. 3, 30.
נגד שער המפקד Neh. 3, 31.
ואיש נגד ביתו Neh. 7, 3.
נגד האנשים והנשים Neh. 8, 3.
אתם לנים נגד החומה Neh. 13, 21.
מדרי אשלם נגד יראיו Ps. 22, 26.
נגד צרירי Ps. 23, 5.
נגד בני אדם Ps. 31, 20.
כי־טוב נגד חסידיך Ps. 52, 11.
נגד אבותם עשה פלא Ps. 78, 12.
יהוו נגד־יי תמיד Ps. 109, 15.
נגד מלכים ולא אבוש Ps. 119, 46.
נגד אלהים אזמרך Ps. 138, 1.
שאול ואבדון נגד יי Prv. 15, 11.
להלך נגד החיים Eccl. 6, 8.
נגד כל־הגוים Jes. 61, 11.
נגד פני עליון Thr. 3, 35.
פתח נגד פתח Ez. 40, 13.
נגד השער לצפון Ez. 40, 23.
נגד חסף שחוק עץ Ez. 41, 16.
אשר נגד הגזרה Ez. 42, 1.
ואשר־נגד הבנין Ez. 42, 1.
נגד העשרים Ez. 42, 3.
נגד פני היו Hos. 7, 2.
נגד עינינו אכל נכרת Joel 1, 16.

וְנֶגֶד

ונגד זקני עמי Ruth 4, 4.
ונגד משיחו 1 Sam. 12, 3,
ונגד ישראל 1 Sam. 15, 30.
ונגד השמש 2 Sam. 12, 12.
ונגד ביתו Neh. 3, 10.
ונגד פניהם נבונים Jes. 5, 21.
ונגד זקניו כבוד Jes. 24, 23.
ונגד רצפה אשר לחצר Ez. 42, 3.

לְנֶגֶד

כברי לנגד עיניו 2 Sam. 22, 25
על־ברכיו לנגד אליהו 2 Rg. 1, 13.
איש לנגד ביתו Neh. 3, 28.
הכעיסו לנגד הבונים Neh. 3, 37.
לנגד מלאכת בית Neh. 11, 22
תמונה לנגד עיני Job. 4, 16.
הוללים לנגד עיניך Ps. 5, 6.
כבר ידי לנגד עיניו Ps. 18, 25.
כי חסדך לנגד עיני Ps. 26, 3.
לנגד עיניו Ps. 36, 2.
לא אשית לנגד Ps. 101, 3.
לא־יכון לנגד עיני Ps. 101, 7.
ואין עצה לנגד יי Prv. 21, 30.

מִנֶּגֶד

ותלך ותשב לה מנגד Gn. 21, 16.
ותשב מנגד ותשא Gn. 21, 16.
מנגד סביב לאהל Num. 2, 2.
חייך תלאים לך מנגד Dt. 28, 66.
כי מנגד תראה את־הארץ Dt. 32, 52.
וישלך את־נפשו מנגד Jud. 9, 17.
ויבאו מנגד לגבעה Jud. 20, 34.
מנגד פני יי 1 Sam. 26, 20.
ואתה תתיצב מנגד 2 Sam. 18, 13.
ויעמדו מנגד מרחוק 2 Reg. 2, 7.
אשר־בירחו מנגד 2 Reg. 2, 15.
מנגד את־החמים 2 Reg. 3, 22.
האלהים אותה מנגד 2 Reg. 4, 25.
מנגד עלת הנשק Neh. 3, 19.
מנגד המקצוע Neh. 3, 25.
מנגד המגדל הגדול Neh. 3, 27.
נגרזתי מנגד עיניך Ps. 31, 23.
מנגד נגעי יעמדו Ps. 38, 12.
לך מנגד לאיש כסיל Prv. 14, 7.
מעללים מנגד עיני Jes. 1, 16.
ולא־נצפן עונם מנגד Jer. 16, 17.
ואם־יסתרו מנגד עיני Am. 9, 3.
ביום עמדך מנגד Obad. 1, 11.
נגרשתי מנגד עיניך Jon. 2, 5.
c. h finis.: נֶגְדָּהּ
נגדה־נא לכל־עמו Ps. 116, 14. 18.
cum suff.: נֶגְדִּי
תחדש עדיך נגדי Job. 10, 17.
ומכאובי נגדי תמיד Ps. 38, 18.
כל־היום כלמתי נגדי Ps. 44, 16.
וחטאתי נגדי תמיד Ps. 51, 5.
וכסאו כשמש נגדי Ps. 89, 37.
חומתיך נגדי תמיד Jes. 49, 16.
cum suff.: לְנֶגְדִּי
כי־ירט הדרך לנגדי Num. 22, 32.
כי כל־משפטו לנגדי 2 S. 22, 23.
שויתי יי לנגדי תמיד Ps. 16, 8.
כי כל־משפטיו לנגדי Ps. 18, 23.
בעוד רשע לנגדי Ps. 39, 2.
ועולתיך לנגדי תמיד Ps. 50, 8.
והנה עמד לנגדי Dan. 8, 15.
עמד לנגדי Dan. 10, 13.
העמד לנגדי Dan. 10, 16.
וחמס לנגדי Hab. 1, 3.
cum suff.: מִנֶּגְדִּי
הסבי עיניך מנגדי Cant. 6, 5.
cum suff.: נֶגְדֵּךְ *p.*
ולמה נמות נגדך Gn. 47, 15.
אדני נגדך כל־תאותי Ps. 38, 10.
וחלדי כאין נגדך Pr. 39, 6.
נגדך כל־צוררי Ps. 69, 20.
צעקתי בלילה נגדך Ps. 88, 2.
כי כל־דרכי נגדך Ps. 119, 168.
ועפעפיך יישירו נגדך Prv. 4, 25.
כי־רבו פשעינו נגדך Jes. 59, 12.
cum suff.: לְנֶגְדֵּךְ *p.*
נסעה ונלכה ואלכה לנגדך Gn. 33, 12.
שת עוונתינו לנגדך Ps. 90, 8.
cum suff.: לְנֶגְדְּכֶם
אדמתכם לנגדכם Jes. 1, 7.
cum suff.: נֶגְדּוֹ
ועלו העם איש נגדו Jos. 6, 5.
העירה איש נגדו Jos. 6, 20.
מנגה נגדו בערו 2 Sam. 22, 13.
בני־בליעל נגדו 1 Reg. 21, 10.
וישבו נגדו ויעדהו 1 Reg. 21, 13.
ערום שאול נגדו Job. 26, 6.
מנגה נגדו Ps. 18, 13.
השנים יעמדו נגדו Eccl. 4, 12.
כל־החגוים כאין נגדו Jes. 40, 17.
אור לשבת נגדו Jes. 47, 14.
קוה המדה נגדו Jer. 31, 39.
cum suff.: בְּנֶגְדּוֹ
אעשה־לו עזר כנגדו Gn. 2, 18.
ולאדם לא־מצא עזר כנגדו Gn. 2, 20.
cum suff.: לְנֶגְדּוֹ
והנה־איש עמד לנגדו Jos. 5, 13.
cum suff.: מִנֶּגְדּוֹ
מרום משפטיך מנגדו Ps. 10, 5.
cum suff.: נֶגְדָּהּ
תצאנה אשה נגדה Am. 4, 3.
cum suff.: נֶגְדָּם
ויחנו בני־ישראל נגדם 1 Rg. 20, 27.
מחצצרים נגדם 2 Chr. 7, 6.
cum suff.: וְנֶגְדָּם
ונגדם עלו על מעלות Neh. 12, 37.
cum suff.: לְנֶגְדָּם
ובני־גד לנגדם 1 Chr. 5, 11.
לנגדם למשמרות Neh. 12, 9.
ואחיהם לנגדם להלל Neh. 12, 24.
לא שמו אלהים לנגדם Ps. 54, 5.
ולא שמוד לנגדם Ps. 86, 14.

נָגַד

פעל כולד נאקעי, ולכוב נתקנוס וכנעתץ, וסלווי כנעתץ גֵּד, תמוכן ריוס וסתעזכות סלוס [ויך סַתְקִיע־נִיעסטן, -כעווענען], וכי נסכ מלזון נסיוס וכויוס [סַתְקִיעלַיעסטען -שפכוי־דעלן], ותמזות תזרח ד׳נַּד, וכן כזרח כתכוון נזשם סכללית וכומית [s. s- *kad*, l. *scat*-ere, וכדומס, ויותר] מוס עי׳ נתדרש מלין לקרמי.

v. intr. compos. aram. (imper. gem. גַּד), devenire, se promovere (sich hinziehen, hinbewegen), delabi, defluere (fortfliessen, fortsprudeln), a

rad. גַּד, sanscr. *s-kad*, l. *s-cat-ere*. LXX. *ἅλλεσθαι*.

part.: נָגֵד

Dan. 7, 10. נהר דין־נור נגד

נָגַהּ

פעל כודד, וסעתיד יִגַּהּ, וסמוכן לסיכם וסיכם וכיכיק קיכים וסופעם וכנכוכן כסיכם וסיכלם. [גלאסכעכן, לייבסעכן, שעשסעכן], ל״פ מכגיסת קור וכגיכי קת, וסכוסף חִגְּיַהּ יוכל, ל״פ יכת יגיס קוכו, ל׳ יגיס קשכך. תקוכת וסככו כשכש דְּגַהּ, וכן לדעת קכת גֶּהָה לעיל דף לל״ג, וכן כתעת ג״כ כשכש גֶּהָה כתכעי, וסוס גֶּהַה לומר כגמוכ, וס״כ סכוכן מקכב־מוצג וטעמיי, וסשכש שסעל גֶּהַר, קך סתכך מסכו.

v. intr. compos. (impf. יִגַּהּ), splendere, nitere, lucere, de splendore lucis, igniculorum, siderum; *Hif.* הִגְהִיר illustrare, illuminare, splendorem praebere. Praepositionem *na* si sustuleris, remanet radix גַּהּ, quocum convenit v. aram. גְּהַהּ (unde גְּהִיר, fulgor), et ex nonnullorum sententia הָגַהּ, q. v. p. 233. Fortasse v. גָּהַר, affixa liquida, eadem de radice productum est. LXX. *λάμπειν; αὐγή, φέγγος ἐστί; Hi. ἐκλάμπειν, φωτίζειν, διδόναι.*

3 *perf.*: נָגַהּ

Job 22, 28. ועל־דרכיך נגה אור

Jes. 9, 1. אור נגה עליהם

3 *imperf.*: יִגַּהּ

Job. 18, 5. ולא־יגה שביב

Hif-il: הֹגִּיהַ

3 *imperf.*: יַגִּיהַ

2 Sam. 22, 29. ויי יגיה חשכי

Ps. 18, 29. כי אלהי יגיה חשכי

Jes. 13, 10. וירח לא־יגיה אורו

נְגַהּ

ס״ו, וסמוכן לסכר ויפעם ניך וסכר [גלאסכן, ציאעכר], ל״פ מלסכב סשם וחור סשם מסוד מלסכב וכרך סקיכ וכדומס, וכן נִיגַהּ כקיכי, וכגיכל ג״כ לשם כוכב, וכתיב [שכת קכו ע״ש] סשי עלן דכסוכב כוגס יכי גכר עתיר וגכל׳, וכגיכל סשם נְגַהּ ככוי ליום.

n. m., splendor, nitor, de splendore fulgurum, ignis et siderum, de fulgore stricti gladii, de Dei apparentis gloria, majestate ac claritate, aram. *n.* נְהוֹרָא (syr. def. *nugho*), splendor, spec. stella Veneris; *adj.* נְגִיהִי, epitheton diei. LXX. *φέγγος, φῶς, αὐγή, ἀνατολή, τηλαύγησις; λαμπρός, λάμπειν.*

Prv. 4, 18. כאור נגה

Jes. 50, 10. ואין נגה לו

Ez. 10, 4. נגה כבוד יי׳

Am. 5, 20. ואפל ולא־נגה לו

וְנֹגַהּ

Jes. 4, 5. ונגה אש להבה

Ez. 1, 4. 27. ונגה לו סביב

Ez. 1, 13. ונגה לאש

Hab. 3, 4. ונגה כאור תהיה

הַנֹּגַהּ

Ez. 1, 28. כן מראה הנגה

בַּנֹּגַהּ

Jes. 62, 1. עד־יצא כנגה צדקה

לְנֹגַהּ

Jes. 60, 3. ומלכים לנגה זרחך

Hab. 3, 11. לנגה ברק חניתך

מְנֹגַהּ

2 Sam. 22, 13. מנגה נגדו בערו

2 Sam 23, 4. מנגה ממטר

Ps. 18, 13. מנגה נגדו

cum suff.: נְגָהָם

Joel 2, 10. וכוכבים אספו נגהם

Joel 4, 15. וככבים אספו נגהם

נְגֹהָה

נקראי כמו נעגבי, וסידועס נְגֹהָא, וכן נתרגום.

n. aram. (def. נְגֹהָא), hebraico par atque aequale. LXX. *φῶς.*

def.: בְּנַגְהָא

Dan. 6, 20. יקום בנגהא

נַגֵּהַּ

ס״כ ע״מ נְגֹהָה לדעת כל״ק, וסמוכן כמו נגס, עכין וכל׳.

n. f. (ad s. f. נְגֹהָה), lux. LXX. *αὐγή.*

pl.: לְנֻגְהוֹת

Jes. 59, 9. לנגהות באפלות

נָגַהּ

פעל כודד, וסעתיד יִגַּהּ, וסמוכן סלוס וכתוב דקיפס ולכדוכן עכוף וסדקס [שעשסעכן, אכ־, שלאגען], וסתאוות דְּגַהּ, וכומס לו גֶּהַ לעיל דף כלו, וכן כשכש כמכוון בשתפי עכב, ל״פ כמוהו [s. *kaç*] וכלומס. סכבל קווק ספעולס, בשאלס על לכלוך וסלוס ע׳ מלקמס, לומל נגיקת לכיס ולויכים, וכלכיקל בתמוכוקיו לרמיות סתפעל הִתְנַגַּהּ בשכוון זס.

v. tr. (impf. יִגַּהּ), ferire, impetere, percutere, ex praepos. *na* et rad. גַּהּ, cui par est v. גָּהּ (p. 236.), coagmentatum, sanscr. *v. simpl. kaç*. *Pi.* intens., spec. de victore populos adoriente ac prosternente. *Hitp.* (in visionibus danielitis aramaizantibus), mutuo se ferire, confligere armisque decertare. LXX. *κερατίζειν.*

3 *imperf.*: יְגַהּ *p.* יְגַהּ

Ex. 21, 28. וכי־יגח שור את־איש

Ex. 21, 31. או־בן יגח או־בת יגח

Ex. 21, 32. אם־עבד יגח השור

Pi-el: נִגַּהּ

part.: מְנַגְּהָ

Dan. 8, 4. ראיתי את־האיל מנגח

2 *imperf.*: תְּנַגֵּחַ

1 Rg. 22, 11. באלה תנגח את־ארם

2 Chr. 18, 10. תנגח את־ארם

3 *imperf.*: יְנַגַּח

Dt. 33, 17. יגח יחדו אפסי־ארץ

1 *imprf.pl.*: נְנַגֵּחַ

Ps. 44, 6. בך צרינו ננגח

2 *impf. pl.*: תְּנַגְּחוּ

Ez. 34, 21. תנגחו כל־הנחלות

Hitpa-el: הִתְנַגַּח

3 *imperf.*: יִתְנַגַּח

Dan. 11, 40. יתנגח עמו מלך הנגב

נַגַּהּ

ס״ו, שמשקל מכגל, וסמוכן נעל־דקיפס ומועד לכניקס [שעשסעכן], ומשקל יזוע לעיין תוקייס מועדים. כתכעי נַגַּהּ משלסו, וכן סס נִגְּחוֹ, נִגְּחֵיהָ, וכשפס לכניקת נְגִיחָה.

n. m. piël., cornupeta, petulcus, de bove. Aram. inde nmm. secundaria נִגְּחַן, נִגְּחָנִית, rab. נְגִיחָה, percussio. LXX. *κερατιστής.*

ואם שור נגח הוא

Ex. 21, 29.

או נודע כי שור נגח

Ex. 21, 36.

נָגַל

פעל כודד ול״ע, וסמוכן נקור ופניעס ומגור ונלוג [אֶנטסוויקלען, פֶּעלווִיקלען], וכן כגל בעכני, ותקוות סכשכ נָגַל, ודומס לו חָל לעיל דף שע״ג, וכן נֶחֱלַל לקמן, וסקיקור וסכווי כשפתי מעכב עי׳ גלוג קקור סלכזון נמקום לקר.

v. tr. inus. compos., sicut נֶחֱלַל (cujus simplex est חָלַל p. 399.), arab. *na-g'ala*, abscindere, vulnerare.

מַגָּל

ג״ו ומשפעו מַגְּלָל, וו״ל סכל״ק סדגש לקסכון סכון, וכן יקרא בעכני מכגל כגון. סמוכן קכמ לקטור [וויכעל], ויודע מסכשכ.

n. m. (pro מַגְּלָל), falx messoria, arab. *mingál-on*, syr. *maglo*. LXX. *δρέπανον.*

Jer. 50, 16. ותפש מגל בעת קציר

Joel 4, 13. שלחו מגל

נָגַן

פעל נודד נתפוכות, וסמוכן סמיכ כלי זמר וכיכיס [סשלעגען, עשעגען], ועס כון מקכב מוצג סענין סשמעת כיכיס וזמיכיס [סשלעגען, עשעגען לשסטעגען], כי תוכן סשכש נְגֹן [וסכיכ לקטוכס יסודס, ולא כמו שזשבו סקוקיים סקדשים], וכן כשכש כמכוון נשפס s. *kan*; l. *can* סכלקיס וכומיס [*cen*], וכדומס נשפתי עכב, וכן כדומס ספעול קֵן לקען. סכבל נִגֵּן יוכל וקווק, וקל לסכין. ותכיר כוס שקוות סמדקדקיס, נסיגוס סוכלס סרקיס׳. נתרגוס נְגוֹן ומר מוס, וכן נדקדוק.

v. intr. compos., sonare (hallen, tönen), quocum magno errore ducti nonnulli verba *pulsandi* contulerunt. Radix est enim נֵן, sanscr. *kan*, lat. *can*-ere, *cen*-, *cin*-, indidemque initium ducit v. קִן, unde קִינָה, nomen threni seu elegiae. *Pi.* נִגֵּן, trans. et intens., canere, fidibus canere, modulari, Inde targ. נְגִינָה, rab. נְגִינָה, melodia, grammatice: accentus. LXX. *ψάλλειν, κιθαρίζειν, εὐλογεῖν; μετρεῖν, εὐάρμοστος.*

part. pl.: נְגָנִים

Ps. 68, 26. שרים אחר נגנים

Pi-el: נִגֵּן

3 *perf.*: וַנְּגַן

1 Sam. 16, 16. ונגן בידו וטוב־לך

1 S. 16, 23. את־הכנור ונגן בידו

part.: מְנַגֵּן

1 Sam. 16, 16. איש ידע מנגן בכנור

1 Sam. 18, 10. ודוד מנגן בידו

1 Sam. 19, 9. ודוד מנגן ביד

2 Reg. 3, 15. ועתה קחו־לי מנגן

part. masc.: הַמְנַגֵּן *sg.*

2 Reg. 3, 15. כנגן המנגן

inf. constr.: נַגֵּן

1 Sam. 16, 18. ידע נגן וגבור חיל

Ps. 33, 3. היטיבו נגן

Jes. 23, 16. הטיבי נגן הרבי־שיר

Ez. 33, 32. יפה קול ומטב נגן

inf. constr.: כְּנַגֵּן

2 Reg. 3, 15. והיה כנגן המנגן

inf. constr.: לְנַגֵּן

1 Sam. 16, 17. איש מיטיב לנגן

1 *impf. pl.*: נְנַגֵּן

נָגַע

פעל כודד, וסעתיד יִגַּע, וסמוכן סכסמן נְגַע וגם גֵּעַ, וסכווי גֵּע. וסמוכן סרקיס דכיס ומשיס וכגיפס נדכר ע״י סכשפ כיל ומשוש וסשק [סשלאגען, כיס־ רען, שעשסעכן], וכקכר על סכשפ בכלל, כסכמכת סמשוש וסקרכות לשקיוס עס בְּ, עַל, אֶל. סמשלות על כגיעה לשסס ולרשוע, על כגיעת שפס ע״י כעילה, על כגיעת לב לסכיעו ולסכמר רשיים, על כגיעת רוס סקדיס שמיגע סכמיים, מכגיעס ומיליפ לדכר [שיכ־ לשגען], לכן כמו פגיעה ככלל [שכ־, וכדומס מן סמשלות. סכפעל סשעולי׳ משון רשוע. סכבל נעכן סכשפ וכגיפס, וסכזב״פ סשעולי׳. סכוסף יולף כמכוונות סמוקלות של קל, לומר עזות סשפס ומשוש [נעריסרען לשפ־ שען], ל״פ מסריסת כגיכיס להגיעה לארץ ועד עפר, או מסגעת דכר לדכר וקרכות שכי עכמיס, וכדומס מן מחלות כמכון יולף. ושפר לתשות ורקות סשכש דע קולף שכון כשפעל תשוש, ומדמיון לל נָגַע כוא נֶגַע, וכשכש כמכון גדומס לו נשפתי עכב, ל״פ נשפס סכדקיק וכומיק ויולק [lat. *nec, noc.* gr. *νεκ,* עי׳ ככס.

v. trans. (impf. יִגַּע, inf. constr. גַּעַת, נָגְעַ, impt. גַּע), allidere, impingere, pulsare; attingere, tangere, sequente בְּ, עַל, אֶל, spec. de inferenda injuria (antasten), de tactu venereo et libidinoso, de animi commotione (Rührung), de venti perniciosi adflatu, deinde vi attingendi, pertingendi, perveniendi, adveniendi. *Ni.* affligi, profligari. *Hi.* facere ut quid attingat s. pertingat, prosternere; admovere, conjungere, et simi-

נגען כלי־זמר חיריכו

Jes. 38, 20.

נְגִינָה

ג״כ, וסמוכן ג׳יכ וומכ [ליעל], ל״פ מוכרס נגיכתי בלילה, ומוס ג׳יכ סקול מו ג׳יכ לככור, מו סשלות מקכות.

n. f., cantus, cantilena, psalmodia. LXX. *ψαλμός (ψάλλειν), ψαλτήριον, κιθάρα; ᾠδή.*

constr.: נְגִינַת

Ps. 61, 1. למנצח על־נגינת

cum suff.: נְגִינָתִי

Ps. 77, 7. אזכרה נגינתי בלילה

cum suff.: נְגִינָתָם

Job. 30, 9. ועתה נגינתם היריתי

Thr. 3, 14. נגינתם כל־היום

cum suff.: מְנַגִּינָתָם

Thr. 5, 14. בחורים מנגינתם

pl.: וּנְגִינוֹת

Ps. 69, 13. ונגינות שותי שכר

־נֹת, בְּנִגִּינוֹת

Ps. 4, 1. למנצח בנגינות

6, 1. 54, 1. 55, 1. 67, 1. 76, 1.

pl. c. suff.: וּנְגִינֹתַי

Jes. 38. 20. ונגינותי ננגן

pl. c. suff.: בְּנִגִּינֹתַי *p.*

Hab. 3, 18. למנצח בנגינתי

מַנְגִּינָה

ג״כ כמו נְגִינָה, ע״מ יקר נכ״ק, וסמוכן יזוע.

n. f., sicut נְגִינָה, cantilena. LXX. *ὄφθαλμός.*

cum suff.: מַנְגִּינָתָם

Thr. 3, 63. אני מנגינתם

liter. *Nun* hujus verbi radicale est, ut similia linguarum indogermanicarum sanscr. *naç*, lat. *nec*, *noc*, gr. νεκ, et vv. hebraica נָכָה, נָכָא, quae eadem sunt origine, ostendunt. LXX. ἅπτεσθαι, ἐφάπτειν, ἀφάπτεσθαι, συνάπτειν, θίγειν, ἐγγίζειν, φθάνειν; βδελύσσεσθαι, μίσγειν, μαστιγοῦν, ἐτάζειν, παύεσθαι; נָגוּעַ, *ἐν πόνῳ εἶναι*; *Ni.* ἀναχωρεῖν; *Pi.* ἐλέγχειν; *Hi.* κολλᾶσθαι, ἐγκολλᾶν, προσπίπτειν, παραγίνεσθαι, ἀφικνεῖσθαι, καταβαίνειν, κατάγειν, καθίζειν; ἀναγγέλλειν; τιθέναι, ἐκτιθέναι; ἀναπληροῦν, ἰσχύειν; הַגִּיעַ לַמַּלְכוּת, *βασιλεύειν*.

3 perf.: נָגַע

Gn. 32, 33. כי נגע בכף־ירך יעקב
1 Sam. 10, 26. נגע אלהים בלבם
Jes. 6, 7. הנה נגע זה
Jer. 4, 18. כי נגע עד־לבך
Jer. 51, 9. כי־נגע אל־השמים
Mich. 1, 9. נגע עד־שער עמי

3 perf.: וְנָגַע

Hag. 2, 12. ונגע בכנפו אל־הלחם

3perf. fem.: נָגְעָה

Jud. 20, 41. כי־נגעה עליו הרעה
1 Sam. 6, 9. לא ידו נגעה בנו
Job. 19, 21. כי יד־אלוה נגעה בי
Dan. 10, 10. והנה־יד נגעה בי

3perf. fem.: וְנָגְעָה

Jer. 4, 10. ונגעה חרב עד־הנפש

3 perf pl.: נָגְעוּ *p.*

Jes. 16, 8. עד־יעזר נגעו
Jer. 48, 32. עד ים יעזר נגעו
Hos. 4, 2. ודמים בדמים נגעו

3 prf. pl. c. s.: נָגָעֻנוּךָ

Gen. 26, 29. כאשר לא נגעוך

part.: נוֹגֵעַ, נֹגֵעַ *sg.*

Num. 31, 19. וכל־נגע בחלל
1 Reg. 19. 5. זה מלאך נגע בו
Dan. 8, 5. ואין נוגע בארץ
Dan. 9, 21. נגע אלי כעת מנחה
Dan. 10, 16. נגע על־שפתי
Zach. 2, 12. נגע בבבת עינו

part.: וְנֹגֵעַ

Lev. 11, 36. ונגע בנבלתם יטמא

part.: הַנּוֹגֵעַ, הַנֹּגֵעַ

Gen. 26, 11. הנגע באיש הזה
Ex. 19, 12. כל־הנגע־בהר
Ex. 29,37. כל־הנגע במזבח יקדש
Ex. 30, 29. כל־הנגע בהם יקדש
Lev. 11, 24. 27. כל־הנגע בנבלתם
Lev. 11, 26. כל־הנגע בהם יטמא
Lev. 11, 31. כל־הנגע בהם במתם
Lev. 11, 39. הנגע בנבלתה יטמא
Lev. 15, 10. וכל־הנגע בכל
Lev. 15, 19 וכל־הנגע בה
Lev. 15, 21. וכל־הנגע במשכבה
Lev. 15, 22. וכל־הנגע בכל־כלי
Lev. 15, 27. וכל־הנוגע בם יטמא
Num. 19, 11. הנגע במת לכל־נפש
Num. 19, 13. כל־הנגע במת
Num. 19, 18. ועל־הנגע בעצם
Prv. 6, 29. לא ינקה כל־הנגע
Am. 9, 5. הנוגע בארץ ותמוג
Zach. 2, 12. כי הנגע בכם

part.: וְהַנּוֹגֵעַ, וְהַנֹּגֵעַ

Lev. 15, 7. והנגע בבשר הזב
Lev. 22, 4. והנוגע בכל־טמא־נפש
Num. 19, 21. והנוגע במי הנדה

part. pl.: הַנֹּגְעִים

Jer. 12, 14. הנגעים בנחלה

prt. fem.: נֹגַעַת *sg.*

כי־נגעת עליהם הרעה Jud. 20, 34.
נגעת בקיר השני 1 Reg. 6, 27.

part. fem.: הַנֹּגַעַת

והנפש הנגעת Num. 19, 22.

part f. pl.: נֹגְעוֹת

נגעת כנף אל־כנף 1 Reg. 6, 27.

part. pass.: נָגוּעַ

ואחי נגוע כל־היום Ps. 73, 14.
נגוע מכה אלהים Jes. 53, 4.

inf. constr.: הִנָּגַע

ונגע בקצהו Ex. 19, 12.

inf. constr.: לְהִנָּגַע, לְנָגְּעָ

לא־נתתיך לנגע Gn. 20, 6.
לא נוכל לנגע בהם Jos. 9, 19.
מאנה לנגע נפשי Job. 6. 7.

inf. constr.: כְּנָגַעַת

כנגעת בה רוח הקדים Ez. 17, 10.

inf. constr.: לָנָגַעַת

ולא־יוסיף עוד לנגעת 2 S. 14, 10.

inf. c. suff.: נָגְעֵךְ

לבלתי נגעך Ruth. 2, 9.

inf. c. suff.: בְּנָגְעוֹ

בנגעי־בו יטמא Lev. 15, 23.

imprt.: גָּע

גע בהרים ויעשנו Ps. 144, 5.

imprt.: וְגַע

וגע בכל־אשר־לו Job. 1, 11.
וגע אל־עצמו ואל־בשרו Job. 2, 5.

3 imperf.: יִגַּע

יגע בטמאת אדם Lev. 5, 3.
יגע בהם יקדש Lev. 6, 11.
יגע בבשרה יקדש Lev. 6, 20.
יגע בכל־טמא Lev. 7, 19.
אשר יגע במשכבו Lev. 15, 5.
וכל אשר יגע־בו הזב Lev. 15, 11.
אשר־יגע־בו הזב ישבר Lev.15,12.
אשר יגע בכל־שרץ Lev. 22, 5.
וכל אשר־יגע על־פני Num. 19,16.
וכל אשר־יגע־בו Num. 19, 22.
ואיש יגע בהם 2 Sam. 23, 7.
ובשבע לא־יגע בך רע Job. 5, 19.
יגע בהרים ויעשנו Ps. 104, 32.
אם־יגע טמא־נפש Hag. 2, 13.

3 imperf.: וַיִּגַּע

מכה יבוסי ויגע בצנור 2 S. 5, 8.

3 imperf.: וַיִּגַּע

ויגע בכף־ירכו Gn. 32, 26.
ויגע בבשר ובמצות Jud. 6, 21.
שנית ויגע־בו 1 Reg. 19, 7.
ויגע האיש בעצמות 2 Rg. 13, 21.
ויגע החדש השביעי Esr. 3, 1.
ויגע החדש השביעי Neh. 7, 73.
ויגע בארבע פנות Job. 1, 19.
ויגע־בי ויעמידני Dan. 8, 18.
ויסף ויגע־בי Dan. 10, 18.
ויגע הדבר אל־מלך Jon. 3. 6.

3 impf. f.: תִּגַּע *p.* תִּנָּגַע

לא־תגע בו יד Ex. 19, 13.
אשר תגע בכל־דבר Lev. 5, 2.
כי־תגע בכל־טמא Lev. 7, 21.
בכל־קדש לא־תגע Lev. 12, 4.
נפש אשר תגע־בו Lev. 22, 6.
תגע עדיך ותבהל Job. 4, 5.

3impf.fem.: וַתִּגַּע

ותגע כנף־האחד בקיר 1Rg. 6, 27.
ותגע בראש השרביט Esth. 5, 2.

2 impf. pl.: תִּגָּעוּ *p.*

ולא תגעו בו פן־תמותון Gn. 3, 3.
ובנבלתם לא תגעו Lev. 11, 8.
ואל תגעו בכל־אשר Num. 16, 26.
ובנבלתם לא תגעו Dt. 14, 8.
אל־תגעו במשיחי 1 Chr. 16, 22.
אל־תגעו במשיחי Ps. 105, 15.
טמא אל־תגעו Jes. 52, 11.

סורו סורו אל־תגעו Thr. 4, 15.

3 impf. pl.: יִגָּעוּ

ולא־יגעו אל־הקדש Num. 4, 15.
יגעו בלבשיהם Thr. 4, 14.

Nif-al: נִגַּע

3 impf. pl.: וַיִּוָּגְעוּ

וינגעו יהושע Jos. 8, 15.

Pi-el: נִגַּע

3perf. c. s.: נִגְּעוֹ

לצאת כי נגעו ר׳ 2 Chr. 26, 20.

3 imperf.: וַיְנַגַּע

וינגע ר׳ את־פרעה Gn. 12, 17.
וינגע ר׳ את־המלך 2 Reg. 15, 5.

Pu-al.: נֻגַּע

3 impf. pl.: יְנֻגָּעוּ *p*

ועם־אדם לא ינגעו Ps. 73, 5.

Hif-il: הִנְגִּיעַ *3 perf.*

עד לשמים הגיע 2 Chr. 28, 9.
הגיע דבר־המלך Esth. 9, 1.
ומה הגיע אליהם Esth. 9, 26.
עת הזמיר הגיע Cant. 2, 12.
הגיע לארץ עד־עפר Jes. 25, 12.
הגיע לארץ Thr. 2, 2.
בא העת הגיע היום Ez. 7, 12.

2 perf. f.: הִנַּעַתְּ

הגעת למלכות Esth. 4, 14.

1 perf. c. s.: וְהִנַּעְתִּיהוּ

והגעתיהו אל־הארץ Ez. 13, 14.

3 perf. pl.: הִנִּיעוּ

וסריסי המלך הגיעו Esth. 6, 14.
וחיי לשאול הגיעו Ps. 88, 4.

3 perf. pl.: וְהִנִּיעוּ

והגיעו שנים Eccl. 12, 1.

2 perf. pl.: וְהִנַּעְתֶּם

והגעתם אל־המשקוף Ex. 12, 22.

part.: מַגִּיעַ

וראשו מגיע השמימה Gn. 28, 12.
מגיע לכסף הכרוב 2 Chr. 3, 11.
מגיע לקיר הבית 2 Chr. 3, 12.
דבר־המלך ודתו מגיע Esth. 4, 3. 8, 17.
אשר מגיע אליהם Eccl. 8, 14.
מגיע אצל האיל Dan. 8, 7.

part.: שֹׁמֵגִּיעַ

ויש רשעים שמגיע Eccl. 8, 14.

pl. constr.: מַגִּיעֵי

חוי מגיעי בית בבית Jes. 5, 8.

part. fem.: מַגַּעַת *sg.*

מגעת לקיר הבית 2 Chr. 3, 11.

inf. constr.: וְהַגִּיעַ

ובהגיע תר נערה Esth. 2, 12.
ובהגיע תר־אסתר Esth. 2, 15.

inf. c. suff.: הַגִּיעֲנוֹ

עד־הגיענו אליכם 1 Sam. 14, 9.

3 imperf.: יַגִּיעַ

וראשו לעב יגיע Job. 20, 6.
ער־צואר יגיע Jes. 8. 8.
כי־יגיע גי־חרים Zach. 14, 5.

3 imperf.: וְיַגִּיעַ

אשרי המחכה ויגיע Dan. 12, 12.

3 impf. ap.: וַיַּגַּע

ויגע על־פי ויאמר Jes. 6, 7.
ויגע על־פי Jer. 1, 9.

3 impf. c. s.: יַגִּיעֲנָּה

יגיענה עד־עפר Jes. 26, 5.

3 impf. f.: תַּגִּיעַ

ואם־לא תגיע ידו Lev. 5, 7.

3 fem. ap.: וַתַּגַּע

ותגע לרגליו Ex. 4, 25.

3 impf. pl.: יַגִּיעוּ

אליו לא יגיעו Ps. 32, 6.
ומלאכיו חנם יגיעו Jes. 30, 4.

3 impf. pl.: וַיַּגִּיעוּ

ויגיעו עד־שערי־מות Ps. 107, 18.

נֶגַע

ז״ו וכנוי נִגְעוֹ, וסכנוי נְגָעִים וסמיך נִגְעֵי, וסיומן מקי וכי סלוס וכלפס [אלפא]ן, וכן מנף וכלפת ד׳ לפורענות, וום מיומן לקצי של סגרת, וסמלא על פצע, מצבר ולכתם וספחת, על קנוכה וכתק וכסכת וכדומס [אלף־ן גריכ׳, לוסיסוען].

n. m. (c. s. נִגְעוֹ, pl. נְגָעִים, c. נִגְעֵי), plaga, de suppliciis divinitus immissis, deinde spec. de plaga leprae (Schorf, Grind, Aussatz). LXX. ἁφή, πληγή, συνάντημα, μάστιξ, ὀδύνη, ἐτασμός, ἐγγίζειν.

עוד נגע אחד אביא Ex. 11, 1.
נגע צרעת הוא Lev. 13, 3.
נגע צרעת כי תהיה Lev. 13, 9.
נגע־צרעת הוא Lev. 13,20. 25. 27.
וטמא הכהן אתו נגע Lev. 13, 22.
כי־יהיה בו נגע Lev. 13, 29.
את־נגע הנתק Lev. 13, 31 (bis).
נגע לבן אדמדם Lev 13, 42.
כי־יהיה בו נגע צרעת Lev.13, 47.
נגע צרעת הוא Lev. 13, 49.
זאת תורת נגע־צרעת Lev. 13, 59.
נגע־הצרעת מן־הצרוע Lev.14,3.
אשר־בו נגע צרעת Lev. 14, 32.
ונתתי נגע צרעת Lev. 14, 34.
לכל־נגע הצרעת Lev. 14, 54.
ובין נגע לנגע Dt. 17, 8.
יהיה כל־ריב וכל־נגע Dt. 21, 5.
כל־נגע כל־מחלה 1 Reg. 8, 37.
ידעון איש נגע לבבו 1Reg. 8, 38.
כל־נגע וכל־מחלה 2 Chr. 6, 28.
נגע־וקלון ימצא Prv. 6, 33.

וְנֶגַע

ונגע לא־יקרב באהלך Ps. 91, 10.

הַנֶּגַע *p.* הַנָּגַע

את־הנגע בעור־הבשר Lev. 13, 3.
ומראה הנגע Lev. 13, 3.
והסגיר הכהן את־הנגע Lev.13,4.
והנה הנגע עמד בעיניו Lev.13,5.
לא־פשה הנגע Lev. 13, 5.
והנה כהה הנגע Lev. 13, 6.
ולא־פשה הנגע Lev. 13, 6.
את כל־עור הנגע Lev. 13, 12.
וטהר את־הנגע Lev. 13, 13.
נהפך הנגע ללבן Lev. 13, 17.
וטהר הכהן את־הנגע Lev. 13, 17.
וראה הכהן את־הנגע Lev.13,30.32.
הנגע לבנה אדמדמת Lev. 13, 43.
והצרוע אשר־בו הנגע Lev. 13,45.
כל־ימי אשר הנגע בו Lev. 13, 46.
והיה הנגע ירקרק Lev. 13, 49.
את־הנגע Lev. 13, 50.
והסגיר את־הנגע Lev. 13, 50.
וראה את־הנגע Lev. 13, 51.
כי־פשה הנגע Lev. 13, 51.
הנגע טמא הוא Lev. 13, 51.
אשר־יהיה בו הנגע Lev. 13, 52.
והנה לא־פשה הנגע Lev. 13, 53.
וכבסו את אשר־בו הנגע Lev.13,54.
את־הנגע Lev. 13, 55.
והנה לא־חפך הנגע Lev. 13, 55.
והנה כהה הנגע Lev. 13, 56.
את אשר־בו הנגע Lev. 13, 57.
וסר מהם הנגע Lev. 13, 58.
לראות את־הנגע Lev. 14, 36.
וראה את־הנגע Lev. 14, 37.
והנה הנגע Lev. 14, 37.
והנה פשה הנגע Lev. 14, 39. 44.
האבנים אשר בהן הנגע Lev.14,40.
ואם־ישוב הנגע Lev. 14, 43.
לא־פשה הנגע Lev. 14, 48.

Lev. 14, 48. כי נרפא הנגע
וְהִנֶּגַע
Lev. 13, 55. והנגע לא־פשה
בְּנֶגַע
Dt. 24, 8. השמר בנגע הצרעת
בַּנֶּגַע
Lev. 13, 3. ושער בנגע
בְּנֶגַע
Lev. 14, 35. כנגע נראה לי בבית
לַנֶּגַע
Lev. 13, 2. בעור־בשרו לנגע צרעת
לְנֶגַע
Dt. 17, 8. ובין נגע לנגע
cum suff.: נִגְעֵי
Ps. 38, 12. מנגד נגעי יעמדו
cum suff.: נִגְעֶיהָ *p.*
Ps. 39, 11. הסר מעלי נגעך
cum suff.: נִגְעוֹ
Lev. 13, 44. בראשו נגעו
2 Chr. 6, 29. אשר ידע איש נגעו
pl.: נְגָעִים
Gn. 12, 17. פרעה נגעים גדלים
pl.: וּבִנְגָעִים
Ps. 89, 33. ובנגעים עונם
pl. constr.: וּבִנְגָעֵי
2 Sam. 7, 14. ובנגעי בני אדם

נָגַת

פעל כודד, וסעתיד יִגֹּת, וכולתי סעכין דכלוך ועריפס כתיפס ודקיפס סלוס וגוף [זלעגען], ל"מ מכניפת ד' לו מכניפת סקויכיס, לו מכניפת נעלי סקכיס [זעסקסען], לו מכזילת סרגלים ע"י נגיקס וכדומס. סכפעל פעולי, וסספעל ידוע. ולפכ לפקטות וקקוב סזכר דע זסקכן נָגַּת, ודומס לו אָבַת, דָּחַת, נָקַת, נאכוון סלוס וסכלס, וכן כזכר כאכוון נזפתי ערב, כלפכ תקלס בלוק קקוב סזכרים נאקוס לפקכ. כתכנוס נָגַת מזלסו.

v. tr. compos. (impf. יִגֹּת), percutere, caedere, de plagis populo propter impietatem divinitus illatis, de bove cornupeta, de vehementiori pedis allisione. *Ni.* caedi, profligari. *Hitp.*, se impingere, allidere, offendere, de pedibus. Cognata sunt vv. אָבַת, דָּחַת, נָקַת, quae et ipsa sunt praepositionalia. LXX. *παίειν, πταίειν, πατάσσειν, τύπτειν; κόπτειν, προςκόπτειν; θραύειν, κερατίζειν, συντρίβειν, τροπoῦν*; *inf.* πληγή; *part. Ni.* νεγμένος, *κοπή.*

3 perf.: נָגַת
2 Chr. 13, 15. נגת את־ירבעם
3 perf.: וַיִּגְּתֵם
Jes. 19, 22. ונגף יי את־מצרים
3 prf. c. s.: נָגְפֵנִי
1 Sam. 4, 3. למה נגפנו יי היום
3 perf. c. s.: נָגְפוֹ
2 Chr. 21, 18. נגפו יי במעיו לחלי
3 perf. pl.: וַיִּגְּפוּ
Ex. 21, 22. ונגפו אשה הרה
part.: נֹגֵף
Ex. 7, 27. נגף את־כל־גבולך
2Chr. 21, 14. הנה יי נגף מגפה גדולה
inf. abs.: נָגֹף
Jes. 19, 22. נגף ורפוא
inf. constr.: לִנְגֹּף
Ex. 12, 23. ועבר יי לנגף את־מצרים
Ex. 12, 23. לבא אל־בתיכם לנגף
inf. c. suff.: בְּנָגְפוֹ

Ex. 12, 27. בנגפו את־מצרים
1 imperf.: אֶנְגֹּף
Ps. 89, 24. ומשנאיו אגוף
1 imperf.: וְאַנְּגֹף
Jos. 24, 5. ואגף את־מצרים
2 imperf.: תִּגֹּף
Ps. 91, 12. פן־תגוף באבן רגלך
Prv. 3, 23. ורגלך לא תגוף
3 imperf.: יִגֹּף
Ex. 21, 35. וכי־יגף שור־איש
Zach. 14, 12. 18. המגפה אשר יגף
3 imperf.: וַיִּגֹּף
Ex. 32, 35. ויגף יי את־העם
Jud. 20, 35. ויגף יי את־בנימן
1 S. 25, 38. ויגף יי את־נבל וימת
2 Sam. 12, 15. ויגף יי את־הילד
2 Chr. 14, 11. ויגף יי את־הכושים
3 impf. c. suff.: וַיִּגְּפֵהוּ
2 Chr. 13, 20. ויגפהו יי וימת
3 impf. c. suff.: יִגְּפֵנִי
1 Sam. 26, 10. כי אם־יי יגפנו
Nif-al: נִגַּף *3 perf.*
2 Sam. 10, 15. כי נגף לפני ישראל
3 impf. pl.: נִגָּפוּ
2 Sam. 10, 19. כי נגפו לפני ישראל
1 Chr. 19, 16. ויראו ארם כי נגפו
1 Chr. 19, 19. נגפו לפני ישראל
3 impf pl.: יִנָּגְפוּ *p.*
Jud. 20, 36. בני־בנימן כי נגפו
2 impf. pl.: וְנִגַּפְתֶּם
Lev. 26, 17. ונגפתם לפני איביכם
part. masc.: נִגָּף *sg.*
Dt. 28, 25. נגף לפני אויביך
Jud. 20, 39. נגף הוא לפנינו
part. pl.: נִגָּפִים
Dt. 28, 7. הנמים עליך נגפים
Jud. 20, 32 נגפים הם לפנינו
inf. abs.: נָגוֹף
Jud. 20, 39. נגוף נגף הוא לפנינו
inf. constr.: בְּהִנָּגְפָם
1 Reg. 8, 33. בהנגף עמך ישראל
3 imperf.: יִנָּגֵף
2 Chr. 6, 24. ואם־ינגף עמך ישראל
3 imperf.: וַיִּנָּגְפֵם
1 Sam. 4, 2. וינגף ישראל
1 Sam. 4, 10. וינגף ישראל
2 S. 2, 17. וינגף אבנר ואנשי ישראל
2Rg. 14, 12. וינגף יהודה לפני ישראל
2 Chr. 25, 22. וינגף יהודה
2 impf. pl.: תִּנָּגְפוּ
Num. 14, 42. ולא תנגפו לפני אויביכם
Dt. 1, 42. ולא תנגפו לפני אויביכם
3 impf. pl.: וַיִּנָּגְפוּ
1 Sam. 7, 10. וינגפו לפני ישראל
2 Sam. 18, 7. וינגפו שם עם ישראל
3 impf. pl.: וַיִּנָּגְפוּ *p.*
2 Chr. 20, 22. הבאים ליהודה ויונגפו
Hitpa-el: הִתְנַגֵּף
3 impf. pl.: יִתְנַגְּפוּ
Jer. 13, 16. ובטרם יתנגפו רגליכם

נֶגֶף

ע"ו, ומכוון סכפת ומלוס ל' לפועלות [פלעגען], וכן מכפ לקקן, ולרוב מתיקס קעופס נעס, וסספזל על מכזול.

נגמכ נְגִיפָה, הַנֶּגֶף מזלסו.

n. m., percussio, plaga, supplicium divinum; sicut מַכָּה; deinde offensio (Anstoss), *σκάνδαλον.* LXX. *πληγή, πτῶσις, θραῦσις, θραύειν*; אֶבֶן נֶגֶף *λίθος προςκόμματος* (Rom. 9, 33. 1 Ptr. 2, 7.).

Ex. 12, 13. ולא־יהיה בהם נגף
Ex. 30, 12. ולא־יהיה בהם נגף
Nu. 8, 19. ולא יהיה בבני ישראל נגף
Jes. 8, 14. ולאבן נגף ולצור מכשול
הַנֶּגֶף *p.*
Num. 17, 11. החל הנגף
הַנֶּגֶף
Num. 17, 12. והנה החל הנגף בעם
Jos. 22, 17. ויהי הנגף בעדת יי
מַּגֵּפָה

ע"כ וסמוכן כמעט כמו נֶגַף, לומר סכזקת ד' לפועלות ולזכזע, ונקמר מפכן ועכף נזלקמס, מפכן סדכר וכדומס. סזפזקל מזקל מַכָּה, מַפֵּלָה, מַשְׁבֵּרָה.

n. f. (ad s. f. מַכָּה, מַפֵּלָה, מַשְׁבֵּרָה), plaga, strages, de internecione vel pestilentia. LXX. *πληγή, πτῶσμα, συνάντημα, πτῶσις, θραῦσις, παράταξις, ἀπώλεια.*

1 S. 4, 17. וגם מגפה גדולה היתה
1 Sam. 6, 4. כי־מגפה אחת לכלם
2 S. 17, 9. ואמר היתה מגפה בעם
2 Chr. 21, 14. נגף מגפה גדולה
Ps. 106, 29. ותפרץ־בם מגפה
הַמַּגֵּפָה
Num. 17, 13. 25, 8. ותעצר המגפה
Num. 25, 18. המכה ביום־המגפה
Num. 25, 19. ויהי אחרי המגפה
Num. 31, 16. ותהי המגפה בעדת יי
2 Sam. 18, 7. שם המגפה גדולה
2 Sam. 24, 21. ותעצר המגפה
2 Sam. 24, 25. ותעצר המגפה
1 Chr. 21, 22. ותעצר המגפה
Ps. 106, 30. ותעצר המגפה
Zach. 14, 12. 18. יי המגפה אשר יגף
וְהַמַּגֵּפָה
Num. 17, 15. והמגפה נעצרה
בַּמַּגֵּפָה
Num. 14, 37. במגפה לפני יי
Nu. 17, 14. 25, 9 וירהיו המתים במגפה
Ez. 24, 16. מחמד עיניך במגפה
כַּמַּגֵּפָה
Zach. 14, 15. כמגפה הזאת
לַמַּגֵּפָה
1 Chr. 21, 17. ובעמך לא למגפה
constr.: מַגֵּפַת
Zach. 14, 15. מגפת הסוס הפרד
pl. c. suff.: מַגֵּפֹתָי
Ex. 9, 14. שלח את־כל־מגפתי

נֶגֶר

פעל כודד ל"ע נקל, ומוכנו כוילס וניפס סליכס סלפס וויפס [פליעפ-סען], וכי כן נאקמי נֶגֶר ענין כוילס, וסס נִגְרָא נקל נוזל, וסקעלות נֶגֶר ודומס לו גֶּר קף רפ"ו, נענין מעיכס וגריס, ומוס סגנס וכולס. ומוס סכפעל [ע"כ נֶגֶר, וסניכוי נכנוי נִגְרִים לוכקיי [קיוב כ' כ"ק], ל' י"ל], נִגְרוֹת לנקניי [קיוב כ' כ"ק], וסמוכן מעמוס ומגמוג וסמקס [נעכ-ניכען], -פלעגסען], נסזפזל על למיעת מעין נאין למי [עניכי נגנס ולפ קלמעג], מעיס שמקמעסיס וכולים [מיס נגניס לקלס], מסון ויכול ניס כי יקמוגנו [נגנות ניוס לפני], מפגנת ומקמוס ומקמוק מעכס [ילי לילס נגנס, ילי ולפ מכמי] כמו יכני זלגנותי. סכוסף סגֵּר מזפעכס וסולס, כמו סעכס, לכן סגיב על ילי קכ כמו סעכס לקכנ. עי' מגר לעיל. ונקמר ג"כ מגלגול ומגרת לפכנים.

v. intr. (cujus *Qal* non reperitur), fluere, manare, aram. נְגַר (unde נַהֲרָא, fluvius vel torrens), compos. ex praepositione *na* (h. e. de, deorsum, secundum), et radice *gar*, quam exhibet v. simplex גַּר (גָּרַר) et v. alia praepos. compositum מִנְגַּר q. v. *Ni.* נִגַּר (part. pl. m. נִגָּרִים 2 S. 14, 14., f. נִגָּרוֹת, Job. 20, 28.), diffluere, dilabi, de lacrimis indesinenter destillantibus, de aquis effusis et in terram defluentibus, de opibus instar aquarum diffluentibus, de manu seu supplicio divino tanquam super aliquem se effundente, *Ψ.* 77, 3. *Hi.* הַנְגִּיר, effundere ex summo ad imum, hinc etiam vi devolvendi ex praecipiti, et vi gener. tradendi (hingeben, preisgeben), veluti עַל־יְדֵי חֶרֶב (syn. מִן־גֵּר, הֶעֱבִיר), gladio tradere. LXX. *Ni.* καταπίνειν, ἐναντίον: *Hi.* κλίνειν, παραδιδόναι, κατασπᾶν, ἀθροίζειν; *Ho. pass.* καταφέρεσθαι.

Nif-al: נִגַּר
3 perf. f.: נִגְּרָה
Ps. 77, 3. ידי ׀ לילה נגרה
Thr. 3, 49. עיני נגרה ולא תדמה
part. pl.: הַנִּגָּרִים
2 Sam. 14, 14. וכמים הנגרים ארצה
part. f. pl.: נִגָּרוֹת
Job. 20, 28. נגרות ביום אפו
Hif-il: הַנְגִּיר
1 perf.: וְהַנְגַּרְתִּי
Mich. 1, 6. והנגרתי לגי אבניה
imprt. c. suff.: וַהֲנִגְּרֵם
Jer. 18, 21. והנגרם על־ידי־חרב
3 impf. ap.: וַיִּגַּר
Ps. 75, 9. מלא מסך ויגר מזה
2 imperf.: וְתַנְגֵּר
Ez. 35, 5. ותגר את בני־ישראל
3 impf. pl. c. s.: יַנְגִּירֻהוּ
Ps. 63, 11. יגירהו על־ידי־חרב
Hof-al: הֻגַּר
part. pl.: מֻגָּרִים
Mich. 1, 4. כמים מגרים במורד

גַּר

ג"ו ע"ע גָּרַר, ונסמסק גָּר, וע"כ סזכר נ"כ, וזייך לעיל, לולס כלפכ סזכר כנ"כ נקנון סמקלל. מוכנו מקום סכוילס וסנכס [פלוסמנעטע], וכן פכזו סמקלק שלמס יקקי מקום שמכזל נוצע וכוגר, וכן סמקנס אַתָּא דִּי מִזְדַּלַּח מַדְזַבְּנָא, ולפכי סלכתי כנעכנות ס"ל שמכינו ככת כנכ.

n. m. (ad s. f. גָּרָה; in p. גָּרִים), fluxus, alveus, a v. נָגַר, *Nun* per aphaeresin abjecto. Sic Isaaki et Paraphrasta. Nisi radix est גָּרַר, id quod similius veri est; nos tamen, *Qimchium* secuti, hoc nomen verbo נָגַר subjecimus. Alii aliter. *Gersuni* vertit: בְּמָקוֹם שֶׁהָיָה גֵּר בּוֹ חֲאָדָם. Syr. מִן־עַמָּא גִּיוֹרָא, h. e., ut Vulgatus transtulit, *a populo peregrinante* (quasi scriptum esset מֵעַם גֵּר). LXX. *διακοπὴ χειμάῤῥου ἀπὸ κονίας.*

Job. 28 4. פרץ נחל־מעם־גר

נָגַשׁ

פעל כודד וסעתיד יִגַּשׁ, וסמוכן לקיכס ודקיקס קליפס וסכפעל [דכלָּגַשׁ-נען], וכזפזל על סמקפ ודקיפס קיס לעגולס, לו על סעגדס [סכעריינען], וסכיכוכי, נִגַּשׁ סמקיפס וסמכל נעגולס

[פרקסכפֿגען], או מכיהונ סכהסת על מכהסת ודתיקס [פיעסטעי־ענען], או מסלוקן ולוזק סכוזס לפרעזון [מאס-כען], או מכנ׳יפֿת מסיס, או מדקיקס וסכלדאס כללנ [לכי־קקנען, סערדזענען], ומוס סכפעל נָגַשׂ הפעולי׳. ותאכ לתאלות וקקור סאדצ סקכן דָּגַשׁ [כון מקלנ־מוצג וטעמי׳], ומוס לו סקכן בפעלי לָחַץ, דָּחַק, ומאוי נצפתי מעכנ ע׳ נלוק קקור סאדצ׳יס נתקוס לקכ. נאלמי נָגַשׂ מצלסו, נאכ כנק מעכני, ומקוקי׳ נֹגְשָׂיו כמו נֹגֵחַ.

v. intr. compos. (impf. יִנְגַּשׁ, יִגַּשׁ), urgere, premere, instare, impellere ad opus faciendum, prt. נֹגֵשׂ, exactor operum, *ἐργοδιώκτης* (Frohnvogt), vel pastor s. magister pecoris, item ab adigendo, compellendo, stimulando, vel tributi, vectigalium, tributi flagitator seu coactor, hinc comm. afflictor, dominus (Zwingherr). *Ni.* נִגַּשׁ, urgeri vel recipr. se invicem premere, opprimi, oppressum, afflictum, defatigatum esse. Radix est גַּשׁ, quam paullulum immutatam repraesentant vv. praepos. לְחַץ, דָּחַק. LXX. *ἐξελαύνειν, ὑπονύσσειν, προσάγειν, κυριεύειν, ἀπαιτεῖν; ἐξερευνᾶν, πράσσειν, ἀφιστάναι, διδόναι; prt. ἐργοδιώκτης, φορολόγος, πράκτωρ, ἐπίσκοπος, ἐπιστάτης;* Jes. 3, 5. נִגַּשׂ, *συμπεσεῖται.*

3 *perf.:* נָגַשׂ

2 Reg. 23, 35. נגש את־החכסף

part.: נֹגֵשׂ, נוֹגֵשׂ

Job. 3, 18. לא שמעו קול נגש

Job. 39, 7. תשאות נוגש לא ישמע

Dan. 11, 20. מעביר נוגש

Zach. 9, 8. ולא־יעבר עליהם עוד נגש

Zach. 10, 4. ממנו יצא כל־נוגש

part.: הַנֹּגֵשׂ

Jes. 9, 3. שבט הנגש בו

part. pl.: הַנֹּגְשִׂים

Ex. 5, 6. את־הנגשים בעם

part. pl.: וְהַנֹּגְשִׂים

Ex. 5, 13. והנגשים אצים לאמר

prt. pl. constr.: נֹגְשֵׂי

Ex. 5, 10. ויצאו נגשי העם

Ex. 5, 14. שמו עליהם נגשי פרעה

part. pl. c. s.: וְנֹגְשֶׂיךָ

Jes. 60, 17. ונגשיך צדקה

part. pl. c. s.: נֹגְשָׂיו

Ex. 3, 7. שמעתי מפני נגשיו

Jes. 3, 12. נגשיו מעולל

part. pl. c. s.: בְּנֹגְשֵׂיהֶם

Jes. 14, 2. ורדו בנגשיהם

2 *imperf.:* תִּגֹּשׁ

Dt. 15, 3. את־הנכרי תגש

3 *imperf.:* יִגֹּשׁ

Dt. 15, 2. לא־יגש את־רעהו

3 *impf. pl.:* תִּנָּגַשְׁנָה *p.*

Jes. 58, 3. וכל־עצביכם תנגשו

Nif-al: נִגַּשׂ 3 *perf.*

1 Sam. 13, 6. כי נגש העם

1 Sam. 14, 24. נגש ביום ההוא

Jes. 53, 7. נגש והוא נענה

3 *perf.:* וַנִּגַּשׁ

Jes. 3, 5. ונגש העם

נֶגֶשׁ

פעל כוזד, ונענר סכם על נֶגֶשׁ, ונעתיד

וכווי ומקור סקל יִגַּשׁ, סכווי גַּשׁ, גֶּשׁ, גֶּשֶׁה, ומקור גֶּשֶׁת. תאכוס סאלצס [אכסעפֿגען], סאכוס לדכר וקוס [אכסעפֿגען], ומוס קכיכס ופגיאס לדכר [זיך כאפֿרען], כאזצלות רכוס. ותאכוס דכוס וקוס תאכס עוד נאיוס מ״ת ק׳, מדכוס וקוס לפיקי מנכיס ואסלכדוסס יקר. סכוסף יוכס וקל לאכין, וכזכ״פ מכוסף פעולי׳. סאסקעצל כנפעצל. קכן סאצס דָּגַשׁ [כון מקלנ־מוצג ועמי׳], ומאכ ג״כ אכל פָּגַשׁ [נאקלנ־מוצג אקר], ואלצס סקכן דכוס וקוס, וכן נזפתי מעכנ נאזצל על סכוציקס [אכסעפֿגען, קיסאכען], ל״ת נאזפס סכלקית וגרמנית ואנגלי־שילקית [s. *kus* ahd. *chus*-en, *kuss*-; engl. *kiss*; küss-en], וכי כן מאזצל אכל נָשַׁק [עי׳ לקמן ולעיל תקת חָשַׁק], ותכוס כוס קוכל כעיס עד תקכי סלצון.

v. intr. compos. (praet. *Ni.* נִגַּשׁ, imperf. *Qal* יִגַּשׁ, impt. *Qal* גַּשׁ, גֶּשָׁה, inf. *Qal* גֶּשֶׁת), affigere, adhaerere, hinc: appropinquare, translatione admodum varia. Significationem ingenitam exhibet Job. 41, 8. de testis crocodili cohaerentibus arcteque coagmentatis. Targ. חַד עִם־חַבְרֵהּ מִתְאַחְקָן. *Hi.* causative: admovere, adducere, sistere, offerre. *Ho.* pass. conj. *Hi.-Hitpa.* se propius admovere, accedere. Radicem hujus verbi *gash* participat v. praep. פְּגַשׁ. In linguis indogermanicis, uti supra textus rabb. docet, significatio affigendi, adhaerescendi, appingendi ad suaviandum s. basiandum transfertur, eodem modo, quo radix *shaq*, quae vim adjungendi s. conjungendi nativam habet, deinde de osculatione, complexu, amore dicitur. LXX. *κολλᾶσθαι; ἐγγίζειν, προσεγγίζειν, προσιέναι; προσπορεύεσθαι, πορεύεσθαι; προσέρχεσθαι, προσάγειν, καταλαμβάνειν, παραγίνεσθαι, τόπον ποιεῖν, παρατάσσειν, ἀποστρέφειν; Ni.* εἰσέρχεσθαι, *ἐπιστρέφειν; Hi. ἐφάπτειν, προσφέρειν, προσκυνεῖν, ἐγκαταπαίζειν; Hitp. βουλεύεσθαι.*

inf. constr.: בְּגֶשֶׁת

Num. 8, 19. בגשת בני־ישראל

inf. constr.: לְגֶשֶׁת

Jud. 20, 23. האוסיף לגשת למלחמה

Jer. 30, 21. לגשת אלי נאם־יי

inf. constr.: וְלָגֶשֶׁת

Ez. 44, 13. ולגשת על־כל־קדשי

inf. constr.: מְגֶשֶׁת

Ex. 34, 30. ויראו מגשת אליו

inf. c. suff.: גִּשְׁתּוֹ

Gn. 33, 3. עד־גשתו עד־אחיו

inf. c. suff.: בְּגִשְׁתָּם

Ex. 28, 43. 30, 20. בגשתם אל־המזבח

Num. 4, 19. בגשתם את־קדש

imprt.: גֶּשׁ *s. M.*

Gn. 19, 9. גש־הלאה

imprt.: גְּשׁ

2 Sam. 1, 15. ויאמר גש פגע־בו

imprt.: גְּשָׁה־ *s. M.*

Gn. 27, 21. גשה־נא ואמשך בני

Gn. 27, 26. גשה־נא ושקה־לי בני

Jes. 49, 20. גשה־לי ואשבה

impt. pl.: גְּשׁוּ־ *s. M.*

Gn. 45, 4. גשו־נא אלי ויגשו

1 Reg. 18, 30. גשו אלי ויגשו

imprt. pl.: גְּשׁוּ

Jos. 3, 9. אל־בני ישראל גשו

1 Sam. 14, 38. גשו הלם כל פנות

2 Chr. 29, 31. גשו והביאו זבחים

imprt. pl.: הִגָּשׁוּ

Jer. 46, 3. וגשו למלחמה

impt. f.: גְּשִׁי *sg.*

Ruth 2, 14. גשי הלם ואכלת

2 *imperf.:* תִּגַּשׁ־

Jes. 65, 5. אל־תגש־בי כי קדשתיך

3 *imperf.:* יִגַּשׁ *p.*

Ex. 24, 14. מי־בעל דברים יגש

Lev. 21, 21 (bis). לא יגש להקריב

Lev. 21, 23. ואל־המזבח לא יגש

Ps. 91, 7. אליך לא יגש

Jes. 50, 8. מי־בעל משפטי יגש

3 *imperf.:* וַיִּגַּשׁ

Gn. 18, 23. ויגש אברהם ויאמר

Gn. 27, 22. ויגש יעקב אל־יצחק

Gn. 27, 27. ויגש וישק־לו

Gn. 29, 10. ויגש יעקב ויגל

Gn. 44, 18. ויגש אליו יהודה

Jud. 9, 52. ויגש עד־פתח המגדל

1 S. 9, 18. ויגש שאול את־שמואל

1 S. 17, 16. ויגש הפלשתי השכם

1 Sam. 17, 40. ויגש אל־הפלשתי

1 Sam. 30, 21. ויגש דוד את־העם ויגש יואב והעם אשר עמו

2 Sam. 10, 13. ויגש אליהו אל־כל־העם 1Rg. 18, 21.

1 Reg. 18, 36. ויגש אליהו הנביא

1 Reg. 20, 22. ויגש הנביא אל־מלך

1 Reg. 20, 28. ויגש איש האלהים

1Rg. 22, 24. ויגש צדקיהו בן־כנענה

2 Reg. 4, 27. ויגש גיחזי להדפה

1 Chr. 19, 14. ויגש יואב והעם

2Chr. 18, 23. ויגש צדקיהו בן־כנענה

3 *imperf. f.:* וַתִּגַּשׁ

Gn. 33, 7. ותגש גם־לאה

2 *impf. pl.:* תִּגְּשׁוּ

Ex. 19, 15. אל־תגשו אל־אשה

2 *impf. pl.:* תִּגָּשׁוּ *p.*

Ez. 9, 6. אשר־עליו התו אל־תגשו

3 *impf. pl.:* יִגָּשׁוּ *p.*

Ex. 24, 2. והם לא יגשו

Job. 41, 8. אחד באחד יגשו

Jes. 41, 1. יגשו אז ידברו

Ez. 44, 13. ולא־יגשו אלי לכהן

Joel 4, 9. יגשו יעלו כל אנשי

3 *imperf.:* וַיִּגָּשׁוּ

Gn. 19, 9. ויגשו לשבר הדלת

Gn. 43, 19. ויגשו אל־האיש

Num. 32, 16. ויגשו אליו ויאמרו

Jos. 8, 11. ויגשו ויבאו נגד העיר

Jos. 14, 6. ויגשו בני־יהודה

Jos. 21, 1. ויגשו ראשי אבות

1 Reg. 18, 30. ויגשו כל־העם אליו

2 Reg. 2, 5. ויגשו בני־הנביאים

2 Reg. 5, 13. ויגשו עבדיו וידברו

Esr. 4, 2. ויגשו אל־זרבבל

Jer. 42, 1. ויגשו כל־שרי החילים

3 *imprf. pl.:* וַיִּגָּשׁוּ *p.*

Gn. 45, 4. גשו־נא אלי ויגשו

3 *impf. pl. fem.:* וַתִּגַּשְׁנָה

Gn. 33, 6. ותגשן השפחות

Nif-al: נִגַּשׁ 3 *perf.*

Gn. 33, 7. ואחר נגש יוסף

Ex. 20, 21. ומשה נגש אל־הערפל

1 Reg. 20, 13. נגש אל־אחאב מלך

Jes. 29, 13. יען כי נגש העם הזה

3 *perf.:* וַיִּגַּשׁ

Ex. 24, 2. ונגש משה לבדו

Dt. 20, 2. ונגש הכהן ודבר

Jer. 30, 21. והקרבתיו ונגש אלי

Am. 9, 13. ונגש חורש בקוצר

3 *perf. f.:* וְנִגְּשָׁה

Dt. 25, 9. ונגשה יבמתו אליו

3 *perf. pl.:* נִגְּשׁוּ

Ex. 34, 32. ואחרי־כן נגשו

1 Sam. 7, 10. נגשו למלחמה

Esr. 9, 1. נגשו אלי השרים

3 *perf. pl.:* וְנִגְּשׁוּ

Dt. 21, 5. ונגשו הכהנים בני לוי

Dt. 25, 1. ונגשו אל־המשפט

2 *perf. pl.:* נִגַּשְׁתֶּם

2 S. 11, 20. מדוע נגשתם אל־החיר

2 S. 11, 21. למה נגשתם אל־החומה

part. pl.: הַנִּגָּשִׁים

Ex. 19, 22. הנגשים אל־יי יתקדשו

Hif-il: הִגִּישׁ

3 *perf. c. s.:* וְהִגִּישׁוֹ

Ex. 21, 6. והגישו אדניו

Ex. 21, 6. והגישו אל־הדלת

3 *perf. c. s.:* וְהִגִּישָׁהּ

Lev. 2, 8. והגישה אל־המזבח

3 *perf. pl.:* הִגִּישׁוּ

2 Sam. 17, 29. ושפות בקר הגישו

2 *perf. pl.:* הִגַּשְׁתֶּם

Am. 5, 25. ומנחה הגשתם־לי

part.: מַגִּישׁ

Mal. 2, 12. ומגיש מנחה ליי

part. pl.: מַגִּישִׁים

1 Reg. 5, 1. מגשים מנחה ועבדים

2 Reg. 4, 5. הם מגישים אליה

Mal. 1, 7. מגישים על־מזבחי

p. p. constr.: מַגִּישֵׁי

Mal. 3, 3. והיו ליי מגישי מנחה

impt.: הַגִּשָׁה

Gn. 27, 25. ויאמר הגשה לי

impt.: הַגִּישָׁה

1 S. 14, 18. הגישה ארון האלהים

1 Sam. 23, 9. הגישה האפוד

1 S. 30, 7. הגישה־נא לי האפוד

2 Reg. 4, 6. הגישה אלי עוד כלי

impart. pl.: הַמַּגִּישׁוֹ

1 Sam. 13, 9. הגישו אלי העלה

1 S. 14, 34. הגישו אלי איש שורו

1 Sam. 15, 32. הגישו אלי את־אגג

Jes. 41, 22. הגישו עצמותיכם

impart. pl.: וְהַמַּגִּישׁוֹ

Jes. 45, 21. הגידו והגישו

3 *impf. fem.:* תַּגִּישׁ

Am. 9, 10. לא־תגיש ותקדים

3 *impf. m. ap.:* יַגֵּשׁ

Job. 40, 19. העשו יגש חרבו

3 *imperf.:* וַיַּגֵּשׁ־ *s. M.*

Gn. 27, 25. ויגש־לו ויאכל

3 *impf. ap.:* וַיַּגֵּשׁ

Gn. 48, 10. ויגש אתם אליו

Gn. 48, 13. מימין ישראל ויגש אליו

Lev. 8, 14. ויגש את פר החטאת

1 S. 30, 7. ויגש אביתר את־האפוד

3 *impf. ap.:* וַיַּגֵּשׁ *p.*

Jud. 6, 19. אל־תחת האלה ויגש

3 *impf. fem.:* וַתַּגֵּשׁ

1 Sam. 28, 25. ותגש לפני־שאול

2 Sam. 13, 11. ותגש אליו לאכל

2 *impf. pl.:* תַּגִּישׁוּ

Mal. 1, 8. וכי תגישו פסח

2 *impf. pl.:* תַּגִּישׁוּן

Mal. 1, 8. וכי־תגישון עור

2 *impf. pl.:* וַתַּגִּישׁוּן

Am. 6, 3. ותגישון שבת חמס

3 *impf. pl.:* יַגִּישׁוּ

Jes. 41, 22. יגישו ויגידו לנו

3 *impf. pl.:* וַיִּגְּשׁוּ, וַיִּגָּשׁוּ
Ex. 32, 6. ויגשו שלמים
1 Sam. 14, 34. ויגשו כל־העם
2 Chr. 29, 23. ויגישו את־שעירי
Hof-al: הָגַּשׁ
3 *perf. pl.:* הֻגָּשׁוּ
2 Sam. 3, 34. לא־לנחשתים הגשו
part.: מֻגָּשׁ
Mal. 1, 11. מקטר מגש לשמי
Hitpa-el: הִתְנַגֵּשׁ
imprt. pl.: הִתְנַגְּשׁוּ
Jes. 45, 20. התגשו יחדו פליטי

נֵד

v. s. r. נוּד *p.* 687.

נְדָא

פעל ל"ע כ"ק נכנין סכוסף וַיַּדֵּא נכתיב, ותמוהו לפקיין וַיַּדַּח, ופי הפעל כלכתיב מוכנו כמו נָדָה לקמן, ענין סרוקה [ענעפֿערנען], כאשר לפתרגם ולכל"ק. עי' כדס.

v. hif. (Ketib: וַיַּדֵּא; Qeri: וַיַּדַּח), sicut נָדָה, amovere (entfernen). LXX. ἐξέωσεν.

Hif-il: הֵדִיא
3 *impf. ap.:* וַיַּדֵּא *Ktib.*
2 Reg. 17, 21. וידא ירבעם

נָדַב

פעל נודד נתפשוטו, ומעתיד יִדְּבֵ, ומוקף סענין דקיפס ומחקף לדבר ומעיס [פֿכריינען, -טריינען], וכן כיפס מפעול, וכן כדב נעכרי, ונחמר סך מדקיפת עניו לעצות טוב, וגזור לרוב נכנין מתפעל למסחק מעית לב עניו לעשיית דבר [ויך פֿכטריבען, פֿריי־], ופים פֿכטריבע עסון]. ומחבר לחקור מסבס דע מסתמטות נָדָב, ודומס לו נָדַם, גָּדַם, הָפְרָה נתפשוטס, ופי מקפס פלס מכיר מסווי נפפתי מעכב. פומס עוד נכמלא מקור לחקר, לומר מסתמטות של נָדָב נדומס של זָב, ומענין מרומת הלחק נחקות [ויך פֿרייווילליג היכליעסטען], כלי לווי ומומכס. לחן מקור לחשון נגיב, ולו סימן.

v. trans. comp. (impf. יִדַּב), instigare, impellere, c. accus., arab. *na-daba*, spec. sua se voluntate impellere ac movere ad honesta ac laudabilia, vi verbi medii, sicut arab. *na-duba*. *Hitpa.* spontaneum se exhibere, sponte ac munifice dare et conferre. Poteris comparare v. simplex זָב, ita ut נָדַב primum de *sponte manando* dicatur. At probabilior est verborum נָדַב, נָדַם, הָפְרָה comparatio, qua evincitur significationem verbi nativam in *excitando, irritando*, impellendo positam esse. LXX. *φέρειν, δοκεῖν*; *Hitpa.* *ἐκουσιάζεσθαι, ἐκούσιον*; *προθυμοῦσθαι, προαίρεσις*; *δυνάστης* (נָדִיב).

3 *perf.:* נָדַב
Ex. 35, 29. אשר נדב לבם
3 *perf. fem.:* נָדְבָה
Ex. 35, 21. וכל אשר נדבה רוחו
3 *imperf. c. s.:* יִדְּבֶנּוּ
Ex. 25, 2. אשר ידבנו לבו
Hitpa-el: הִתְנַדֵּב
1 *perf.:* הִתְנַדַּבְתִּי
1 Chr. 29, 17. בישר לבבי התנדבתי
3 *perf. pl.:* הִתְנַדְּבוּ
1 Chr. 29, 9. התנדבו לוי
Esr. 2, 68. התנדבו לבית האלהים
part.: מִתְנַדֵּב
1 Chr. 29, 5. מתנדב למלאות ידו
Esr. 3, 5. ולכל מתנדב
part.: הַמִּתְנַדֵּב
2 Chr. 17, 16. בן־זכרי המתנדב לוי
part. pl.: הַמִּתְנַדְּבִים
Jud. 5, 9. המתנדבים בעם
Neh. 11, 2. המתנדבים לשבת
inf. constr.: הִתְנַדֵּב
Esr. 1, 6. לבד על־כל־התנדב
nif. constr.: בְּהִתְנַדֵּב
Jud. 5, 2. בהתנדב עם ברכו יי
inf. constr.: לְהִתְנַדֵּב
כי־נעצר כח להתנדב 1 Chr. 29, 14.
inf. constr.: לְהֻתְנַדֵּבְךָ *s. M.*
1 Chr. 29, 17. להתנדב־לך
inf. constr.: הִתְנַדֵּב
1 Chr. 29, 9. על־התנדבם כי בלב
inf. constr.: וַיִּתְנַדְּבוּ
1 Chr. 29, 6. ויתנדבו שרי האבות

נָדִיב

תוקפי, ולנקני נְדִיבָה, ומפעול כדקף מלנו לדבר [אַנגעעריענען, נעריי־וויללינג], ולרוב נקשה עס לב. וכן נמשלל על לְשׁוֹן וקולי ושוע, לו שנמענס למסמן מכניד ומשוגל [עד־לער, פֿיכסן], וכדומס מן מסלטות, ומפוכו נָבָל.

adj. (f. נְדִיבָה), suamet voluntate impulsus, spontaneus, voluntarius, hinc liberalis, munificus, ingenuus, etiam de generis nobilitate: generosus, princeps, et originis nulla ratione habita, tyrannus. LXX. *πρόθυμος, δίκαιος, εὐσεβής; ἡγεμονικός, ἄρχων, βασιλεύς, δυνάστης, τύραννος; ἄρχειν, καταδέχεσθαι, δοκεῖν; f. βουλή.*

1 Chr. 28, 21. לכל־נדיב בחכמה
Prv. 19, 6. רבים יחלו פני־נדיב
Prv. 25, 7. מהשפילך לפני נדיב
Job. 21, 28. איה בית־נדיב
Cant. 7, 2. בנעלים בת־נדיב
Jes. 32, 5. לא־יקרא עוד לנבל נדיב
וְנָדִיב
Jes. 32, 8. ונדיב נדיבות יעץ
לְנָדִיב
Prv. 17, 7. אף כי־לנדיב שפת־שקר
constr.: נְדִיב
Ex. 35, 5. כל נדיב לבו
Ex. 35, 22. כל נדיב לב
2 Chr. 29, 31. וכל־נדיב לב עלות
pl.: נְדִיבִים
1 Sam. 2, 8. להושיב עם־נדיבים
Job. 12, 21. שופך בוז על־נדיבים
Job. 34, 18. רשע אל־נדיבים
Ps. 107, 40. שפך בוז על־נדיבים
עם־נדיבים עם נדיבי עמו Ps. 113, 8.
Prv. 17, 26. להכות נדיבים על־ישר
Jes. 13, 2. ויבאו פתחי נדיבים
pl.: הִנְדִיבִים
Prv. 8, 16. ונדיבים כל־שפטי
pl.: בִּנְדִיבִים
Ps. 118, 9. מבטח בנדיבים
Ps. 146, 3. אל־תבטחו בנדיבים
pl. constr.: נְדִיבֵי
Num. 21, 18. כרוה נדיבי העם
Ps. 47, 10. נדיבי עמים נאספו
Ps. 113, 8. עם־נדיבי עמו
pl. c. suff.: נְדִיבֵמוֹ
Ps. 83, 12. שיתמו נדיבמו
adj. fem.: נְדִיבָה
Ps. 51, 14. ורוח נדיבה תסמכני

נְדִיבָה

ע"כ ונכנוי נְדִבָתִי, ומעון לפעל רל"ק כנפֿע סכניכס, כאשר נמקום אקר כוק כניכס, [אַלעל דעס נעמיעסס], וסוסס לו לוי גבעוי, וסס סיג, וגס פרוס אקן-עוכק מול סיג ועפל, וסנכון פרוס סמקנפ רַבָּנִי, לומר אס וכנוי וקניות [אַלעל, -זעצֿכן], וכן פרעו אפֿקמוניס.

n. m. (c. s. נְדִבָתִי), quod *Qimchi* et *Gersuni* de *nobilitate animi* (syn. רוּחַ נְדִיבָה) intelligunt; male quidem. Recte Targ. רַבָּנוּ h. e. nobilitas, generis ordinisque claritas, vertit. LXX. *ἐλπίς.*

cum suff.: נְדִבָתִי
Job. 30, 15. תרדף כרוח נדבתי
pl.: נְדִיבוֹת
Jes. 32, 8. ונדיב נדיבות יעץ
Jes. 32, 8. על־נדיבות יקום

נְדָבָה

ע"כ וסמן נְדָבַת וסכנוי נְדָבוֹת. סמון אקן כנפֿע ולנון סכוס וסקנכנות עניו לנכר נסכוס [נעריי־עוו־לליגקייט, פֿריי־], ומוס נכנכס טעמי, וסכנוי נכנות קנוני. סמשלס על סכמן נכנכס וסקן נכנפֿע, נסמן לל כנכר [וויללינג, פֿריי גפֿנען], וכן נכנוי מכניכת מקנכ נסמפֿעס ונכעקנות ועל־יקר. נקמי נְדָבָא וסידועס נְדָבָתָא וכן נִדְבוֹ מלמס, ונכמפֿס עכניכיס נַדְּבוֹ, נְדָבָנוּת, נְדִיבוּת, נְדִיבוּתַי וכדומס.

n. f. (c. נִדְבַת, pl. נְדָבוֹת), motus spontaneus, *spontaneitas* (Bereit-, Freiwilligkeit), *adv.* בִּנְדָבָה, sponte, voluntarie, libenter; נְדָבוֹת coll., epith. populi, qui prorsus ac summopere spontaneus est. Deinde: oblatio voluntaria, munus, donum, sacrificium voluntarium (opp. נֶדֶר), pl., epith. *imbris largiflui*, aram. נִדְבָּא, נִדְבוּתָא (def. נִדְבוּתָא, נַדְבוּתָא). LXX. *ἐκούσιος, δόμα; αἵρεσις, ἀφαίρεμα; ὁμολογία, ὁμολόγως; ἀρχή, σφάγιον, φέρειν*; נִדְבָה *καθ' ἑκούσιον, ἐκουσίως*; לִנְדָבָה מַטֵּה נְדָבָה *ἰσχύειν*; לְנָדָבָה *ἀπάρχεσθαι.*

Ex. 35, 29. נדבה לוי
Ex. 36, 3. נדבה בבקר בבקר
Lev. 7, 16. ואם־נדר או נדבה
Lev. 22, 23. נדבה תעשה אתו
Dt. 23, 24. נדבה אשר דברת
Esr. 3, 5. מתנדב נדבה לוי
Esr. 8, 28. והכסף והזהב נדבה
Ez. 46, 12. יעשה הנשיא נדבה
Ez. 46, 12. שלמים נדבה לוי
Hos. 14, 5. אהבם נדבה
הַנְּדָבָה
Esr. 1, 4 תנדבה לבית האלהים
בְּנְדָבָה
Num. 15, 3. לפלא־נדר או בנדבה
Ps. 54, 8. בנדבה אזבחה־לך
לִנְדָבָה
Lev. 22, 21. לפלא־נדר או לנדבה
2 Chr. 35, 8. ושריו לנדבה לעם
constr.: נִדְבַת
Dt. 16, 10. מסת נדבת ידך
pl: ־בוֹת, נְדָבוֹת
Ps. 68, 10. גשם נדבות תניף
Ps. 110, 3. עמך נדבת

Am. 4, 5. נדבות השמיעו
pl. constr.: נִדְבוֹת
2 Chr. 31, 14. על נדבות האלהים
Ps. 119, 108. נדבות פי רצה־נא
pl. c. suff.: נִדְבֹתֶיךָ
Dt. 12, 17. ונדבתיך ותרומת ידיך
pl. c. suff.: נִדְבֹתֵיכֶם
Lev. 23, 38. ומלבד כל־נדבתיכם
pl. c. suff.: נִדְבֹתֵיכֶם
Num. 29, 39. מנדריכם ונדבתיכם
Dt. 12, 6. ונדריכם ונדבתיכם
pl. c. suff.: נִדְבוֹתָם
Lev. 22, 18. ולכל־נדבותם

נָדַב

פעל לפרעי כדומס לעכרי, וכן נכנין לפעל אִתְנַדַּב, נמכוון עכרי.

v. aram. (*Itpa.* אִתְנַדַּב), significatione eadem, qua hebraicum. LXX. ἐκουσιασθῆναι; prt. ἑκουσιαζόμενος.

3 *perf. pl.:* הִתְנַדְּבוּ
Esr. 7, 15. התנדבו לאלה ישראל
part.: מִתְנַדֵּב
Esr. 7, 13. כל־מתנדב במלכותי
part. pl.: מִתְנַדְּבִין
Esr. 7, 16. מתנדבין לבית אלההם
inf.: *הִתְנַדָּבוּת
Esr. 7, 16. *עם התנדבות עמא
הִתְנַדָּבוּת
ע"כ, ומעון מפעל כדומס, כמו נעכרי נדנס.

n. f., donatio spontanea. LXX. ἑκουσιασμός.

Esr. 7, 16. עם התנדבות עמא

נְדַבְיָה

v. s. r. יְדַבְיָה *p.* 257.

נָדַד

לומר נָד [לכן נעכר נָדְדוּ ומקור נָדֹד], ומעתיד יִדַּד, יִדֹּד, ומוס פעל נודד, וגס יִשְׁעִי, יִ, יִ סמכון נודד, ומלנון ולפ סיס כנף נודד, וכן מזיג רל"ק, ונעפ נוס לְחֵן-עוכק שפרשו נודד. מפמלוס כמו נָד, נָט לקמן, לומר כיעפ ופקפוק ומפנענעות לפנס ופנס וכנפלות [נעוועגען, ויך־, זוויי־פֿען], וכן כזיג כמכון כזפפ סכלפית [s. *nat., nud*]. וכאלל על פוור דרך וכלקות, על מפמקות ומכוסכות ועכיקה, על כניקה ומעוה וכקוות [פֿלַיעפֿטען, לייכטען], ומוס מפרקקות לפ עניו. כנזכ"פ נוֹדֵד, וכן כתנו לְחֵן-גבעק, נמכוון פעולי יוזע, ומכוסף חֵנֵד, ומעתיד נכנוי יְנַדְּדֵהוּ, ופעולי שלו חֵנֵד, ומעתיד יָדֵד, לומס לְחֵן-קיוג סוק עתיד הקל, כי מלפ כְּקֵנֵן יְדֵד. ונמפמעל הלוק יזוע.

h. e. נָדַד *v. intr.* (3 p. perf. נָדְדוּ, inf. נְדֹד, impf. יִדַּד, יִדֹּד, יָדֹד), quod etiam Jes. 10, 14. *intransitive* (פָּנָם נָדַד = נוֹדֵד פָּנָם) dicitur, se movere, vagari, sicut נָד, נָם, sanscr. *nat, nud*, deinde vi *fugiendi, aufugiendi, evagandi* atque *errandi. Pu.* נוּדַד (sic scribit *Ibn-Ganah*), fugitari, effugere, avolare. *Hi.* הֵנֵד (impf. c. s. יְנַדְּחֶנּוּ), fugitare, depellere. *Ho.* pass. (impf. יִדַּד, cui *Ibn-Chajug* יִדַּד substituit), abjici, rejici, fugari. LXX. ὦπτασθαι, *ἀνίπτασθαι, πέτασθαι, καταπέτασθαι; φεύγειν, διαφεύγειν, φυγα-*

δεύειν; ἀποπηδᾶν, ἀποξενοῦσθαι; ἀφιστάναι, ἐξίστασθαι, καταβαίνειν, καταπατάσσειν, τρέμειν; יְהֹדֻתוּן, ἀγαπητός; נֹדֶד, ἀλώμενος, πλανήτης; נָדַד, ἀφάλλεσθαι; הֵנַד, μετοικίζειν; הִתְנַדֵּד, ταράσσειν, σείειν, πολεμεῖν.

3 *prf. fem.*: נָדְדָה
Esth. 6, 1. נדדה שנת המלך
Jes. 10, 31. נדדה מדמנה

3 *prf. pl.*: נָדְדוּ
Ps. 31, 12. ראי בחוץ נדדו ממני
Jes. 22, 3. כל־קציניך נדדו־יחד
Jes. 33, 3. נדדו עמים מרממתך
Jer. 9, 9 נדדו חלכו
Hos. 7, 13. כי־נדדו ממני

3 *prf. pl.*: נָדֲדוּ *p.*
Jes. 21, 15. כי־מפני חרבות נדדו
Jer. 4, 25. וכל־עוף השמים נדדו

part.: נוֹדֵד
Job. 15, 23. נדד הוא ללחם
Prv. 27, 8. כן איש נודד ממקומו
Jes. 10, 14. ולא היה נדד כנף
Jes. 16, 2. כעוף־נודד
Jes. 16, 3. נודד אל־תגלי
Jes. 21, 14. בלחמו קדמו נדד

part.: לָנֹדֵד
Jer. 49, 5. ואין מקבץ לנדד

part. pl.: נֹדְדִים
Hos. 9, 17. ויהיו נדדים בגוים

part. fem.: נוֹדֶדֶת *sg.*
Prv. 27, 8. כצפור נודדת מן־קנה

3 *imperf.*: יָנוֹד
Nah. 3, 7. כל־ראיך ידוד ממך

3 *impf. fem.*: תָּנֹדֵד
Gn. 31, 40. ותדד שנתי מעיני

3 *impf. pl.*: יְהֹדֻדוּן
Ps. 68, 13 (bis). יהדון יהדון

Pu-al: נֹדַד

3 *perf.*: נֻדַּד
Nah. 3, 17. שמש זרחה ונדד

Hif-il: הֵנֵד

3 *impf. pl. c. s.*: יְנַדֵּדוּהוּ
Job. 18, 18. ומתבל ינדדהו

Hof-al: הֻנַּד

prt. mase.: מֻנָּד *sg.*
2 Sam. 23, 6. כקוץ מנד כלהם

3 *imperf.*: וַיֵּדַד
Job. 20, 8. וידד כחזיון לילה

Hitpa-el: הִתְנוֹדֵד

3 *impf. f.*: וַתִּתְנוֹדְדֶה
Jes. 24, 20. והתנודדה כמלונה

2 *imperf.*: תִּתְנוֹדֵד *p.*
Jer. 48, 27. דבריך בו תתנודד

3 *impf. pl.*: יִתְנוֹדְדוּ
Ps. 64, 9. יתנודדו כל־ראה בם

נֹדֶד

ז״ו וכנוי נְדָדִים, ומיוחס פּוּר לדך [לוּסטערלייכוכ], ומסגל על מסטכות ומתנולות על מעכב כלין שכח [טעכוומוגלנוכ]. ומיוחד נככו מיתקדקים מתדשים, ומנוח נתרוק נדוד, ובכר קיימו דוד קמי נפ׳ מסדשים.

n. m. (pl. נְדָדִים), vagatio, jactatio (Herumwälzung), vagi et inquieti motus eorum, qui obdormire non possunt. Singularis *Ψ.* 55, 8. invenitur, id quod dudum Qimchi agnovit. Trg. Job. egregie: שְׁבַשְׁתָּ נְדָדֵיהּ שַׁנְתָּא עַד־עִקָּא. LXX. *Ψ.* (ἐμάκρυνα) *φυγαδεύων*; Job. (πλήρης γίνομαι) ὀδυνῶν.

Ps. 55, 8. הנה ארחיק נדד

pl.: נְדָדִים
Job. 7, 4. ושבעתי נדדים

מַנְדֵּד

ז״ו לדעת דוד קמתי, נתגלוחו מְנַדֵּד כפלם מתקל, וכן יוסף קמתי לכיו, קולם מכוכון לדעת יסולם קיוג, ומוח פעל ענר מכיו מכוכד, ומס מנגתיסו קמת מדד לך שו״ו.

n. m. (pro מְנֻדָּד, ad s. f. מְנֻדָּלָה, ex sententia *Davidis* et *Josefi Qimchii*), vagatio, decessus. At probabilior est *Judae Chajug* sententia, qui hanc formam 3 p. praet. *Pi.* verbi נָדַד esse dicit. Hunc secuti sumus, uti s. v. מַדַּד videbis p. 616.

constr.: *וּמַנְדַּד
Job. 7, 4. יומדד־ערב

נִדָּה

ז״כ ע״מ זָמָה, חִמָּה, מִדָּה, בְּצָה, גְּפָה, סְבָה, וכתפס ענכיכיס חִבָּה, ומיוחס סכיקס וכלוד ופכיס [ענטפערכוכג, מְנוּחָלעכוכג], וכן קרנס מתקנס רְחוּק. וכתלל על עומק ודבר מקועב שכיקקו מפקנכס, ד״מ סולין מכלס מן מקדש, כלת עמי מתלוט, לו על עומק מפס שמיקקק מפקס מקנכס, לו על ומס ודבר כתעב נכללו. וכבר פכיזוס כמו כן מקדמוניס, ומפסקוק מי כלס מתעכס מיס לכקוק לו לעסור מעומק. לתנס פתרון מתלס ומקוכס וס כ״ל שכול וגלמוד, וכמדומס לי שנכיזו נְדָה לקמן, ומ״כ נִדָּה ע״מ אֵבֶר, ומיוחס נמס לפ״ו מיסודל מכבד על מפעל, מלקס וגרוג, לכן סולקס ומולס מן דבר, מסתלל על סוכת דס ויסת ומנעס [סוּסְפַּלוֹסס, נלוג-], ומ״כ מסתלל על מפס מנעת דס, ומקכ על מכקקס נכללו ומולקס וגרוג, ולוק.

n. f. (ad s. f. נִדָּה, בִּדָּה, גִּדָּה, et n. neohebraici חִבָּה), recessio, separatio (targ. רְחוּק), deinde res propter impuritatem fugienda, veluti הוֹצִיא הַנִּדָּה מִן־הַמִּקְדָּשׁ, res propter immunditiem abominandas ex sanctuario tollere, נִדַּת עַמִּי, הָאַרְצוֹת, foedi populorum peregrinorum mores, propter quos separari ab iis oportet, spec. menstrua mulieris ipsaque etiam mulier menstruata; מֵי־נִדָּה, aqua, quae ad foeditatem tollendam adhibetur. At haec derivatio falsa nobis videtur atque commentitia. Radix, nisi prorsus fallimur, est נָדָה, unde *n. piël.* נִדָּה ad s. f. אִבֵּר, expulsio, ejectio, deinde exitus, effluvium, veluti sanguinis menstrui, vel gener. remotio, abominatio. Aliam interpretationem s. v. נָדָה dare sategimus. LXX. μετακίνησις, μετακινεῖν, χωρισμός, ἄφεδρος, ἀποκαθημένη, ἀκαθαρσία, ὀνείδισμα, ῥάντισμα, ἁγνισμός; נִדָּת, ἄφεδρος; חָיָה לְנִדָּה, ὑπερόπτεσθαι.

נָדָה

Lev. 20, 21. אשת אחיו נדה הוא
Ez. 18, 6. ואל־אשה נדה לא יקרב
Num. 19, 9. למי נדה חטאת הוא
Nu. 19, 13. 20. כי מי נדה לא־זרק
Num. 31, 23. במי נדה יתחטא
Esr. 9, 11. ארץ נדה היא

הַנְדָּה

Num. 19, 21. ומזה מי־הנדה
Num. 19, 21. והנגע במי הנדה
2 Chr. 29, 5. והציאו את־הנדה
Ez. 22, 10. טמאת הנדה ענו־בך
Ez. 36, 17. כטמאת הנדה

לְנִדָּה

Thr. 1, 17. היתה ירושלם לנדה
Ez. 7, 19. וזהבם לנדה יהיה
Ez. 7, 20. נתתיו להם לנדה

לִנְדָּה

Zach. 13, 1. לחטאת ולנדה

constr.: נִדַּת
Lev. 12, 2. כימי נדת דותה

constr.: בְּנִדַּת
Lev. 18, 19. בנדת טמאתה
Esr. 9, 11. בנדת עמי הארצות

cum suff.: נִדָּתָהּ
Lev. 15, 24. ותחי נדתה עליו
Lev. 15, 25. בלא עת־נדתה
Lev. 15, 25. כי־תזוב על־נדתה
Lev. 15, 25. כימי נדתה
Lev. 15, 26. כמשכב נדתה
Lev. 15, 26. כטמאת נדתה

cum suff.: בְּנִדָּתָהּ
Lev. 15, 19. תהיה בנדתה
Lev. 15, 20. תשכב עליו בנדתה
Lev. 15, 33. והדוה בנדתה

cum suff.: כְּנִדָּתָהּ
Lev. 12, 5. וטמאה שבעים כנדתה

נֵד

v. s. r. כִּיד *p.* 687.

נֹדֶד

כתרמי כמו נעכרי, ומסתרת נקנס נְגַד ומתלכר נעדו נְדָדֶת, ומכבד נְגִד ומכל כמוכן מעכרי, ונגתרת מוס מטמות נְדָנְדָה, נְדִידָה.

v. aram. (3 p. pr. נְגַד, 1 pers. נְדָדֶת, *Pa.* נְדֵד), vagari, fugere; recedere. LXX. ἀφίστασθαι.

3 *perf. f.*: נְדָה
Dan. 6, 19. ושנתה נדת עלוהי

נָדַד I.

כמו נַד נתמוט, לדעת רכיס מסקדמוניס, ומ״כ מסוכן כדוד, ומכיו סכבד נְדָה, לשון סרקקס ומפרכס, ומוס נְדוּי גמרלס. לכן לפי עכיוס דעתי מטכס נָדָה תמטוטו תעיכס ומכתס כתוך ומכול דבר [מפסקעו, פעכתנטייעו, -מַכְּטעו]. ומוס תמטוט לגזל מפעל, ומפס נְדָה מוס, לפס מתוגכת, ומן נְדוּי גמרלס, ומן כמכס כמכוון נתפתי ערכ, ד״מ נתפס מכדלית ויוכית וגרמכית [goth. *nait-jan*, deut. neid-en, ומכדומס. עי׳ עוד פכוס לקר תקת כדן לקמן.

v. trans. (minime, sicut נַד, vi vagandi fugiendive; *I i.*, removendi vel separandi), odisse, abominari, aspernari, sanscr. *nid*, gr. ὀ-νειδ, unde נִדָּה, fortasse de muliere propter menstruale sanguinis profluvium devitanda, et *n. gem.* נְדוּי, abominatio. LXX. βδελύσσεσθαι; ἔρχεσθαι.

Pi-el: נִדָּה

part. pl.: הַמְנַדִּים
Am. 6, 3. המנדים ליום רע

p. pl. c. s.: מְנַדֵּיכֶם
Jes. 66, 5. שנאיכם מנדיכם

נָדַד II.

פעל נודד, וע״ע כ״ף נגור נְדָה, ומיוחס כמו נדא נעכני, לומר נתיכס [נעכנן], ותמוטת מסכת נְדָה, נתנר מסכון מקנכ-מוגג כלכלו, ומסכת נָדָה כילוע כלגון נתיכס ג״כ נכל שפתי עכג, ד״מ נמפס מכדלית ויוכית ורומית ומקלכית s. *dà*; gr. δω [l. *da*-re; sl. *da*-jo; arm. *da*-m; ומסכת נָתַן לקמן מתכך תלו, כדומס לל נָתַן, וכי כן מסתכך נמפתי מעכג.

v. intr. inus. compos., sicut נדא arab., vi *dandi*, a radice sanscritosemitica *dà* (נָדָה) s. *dan* (נָדַן, נָתַן), quae est forma productior.

נְדָה

ז״ו, ולדעת מכד״ק נְדָה ע״מ חֻגָּה, פֻּסָּא, קֻצָּה, ומיוחס מתכס [גיפט, גמכנג], וכתלר מתכס [כוכלעכרגמכנג], וקל למכין. עי׳ כדן לקמן.

n. m. (Qimchi scribit נֵדָה ad s. f. חֻגָּה, פֻּסָּה, קֻצָּה), donum, munus, merces meretricia. LXX. μίσθωμα.

Ez. 16, 33. לכל זנות יתנו־נדה

נֶדֶן

v. s. r. נָדַן, *p.* 683.

נִדָּח

פעל נודד, ומעתיד יִדַּח, ומיוחס דתיפס ומנפס [מעתפסמן], ונכתל על מכמתס, ותמוטת מסכת נָדָה, הָדָה, ומיוחס מכוסס הִדִּיחַ יוכל ויקוק, לומר סלוס וכלוכל תגור ומעלס [מעירכנן], מכמתל על גרוג ומכלכס, ומיוחד ומתעפס ומפתס ומכלכס [פעכרפיס-כען] ומעיס מן מדכך ומעכנס מכפעל נִדָּח, ומוס מפעולי מכמוסף, ומוס מכיכוכי נִדָּח, וכמכל כנל מכתלות לל מכוסף. מכג״פ נִדָּח. ולע קולל מתעתיד יִדַּחַ מן מכפעל לל כדף, ומכי דפק מכל ומעות קוס. מפקר ומכווי עי׳ כלוס מסכתיס נמקום לפקר.

v. tr. compos. (impf. יִדַּח), pellere, trudere, detrudere, intrudere, sicut v. simplex הָדַח. *Hi.* intens. et trans., detrudere, deturbare, praecipitare; dispellere, dissipare; seducere, abducere ad nequitiam. *Ni.* נִדַּח, expelli, dispelli, seduci, impelli, immitti; part. נִדָּח, expulsus, extorris. Imperfectum יִדַּחְ ex *Nif-al* hujus verbi factum est; nam radix הָדַח commentum est neotericorum. LXX. ἐξώθειν, ἐκκρούειν, ἐπιβάλλειν, πλανᾶν, ἀπολλύναι, σπείρειν; *Ni.* ἀπεῖναι; *prt.* נִדָּח, διασπορά; *Pu.* μὴ βλέπειν; *Hi.* ἀποθεῖν, ἐκβάλλειν, ἐξοκέλλειν, ἐξάγειν, ἀφιστάναι, ἀποπλανᾶν; διασκορπίζειν, διασπείρειν.

inf. constr.: לְנַדֹּחַ
Dt. 20, 19. לנדח עליו גרזן

3 *imperf.*: יִדַּח
2 Sam. 14, 14. ידח ממנו נדח

Nif-al: נִדַּחְתָּה 3 *perf.*
Job. 6, 13. ותושיה נדחה ממני

3 *perf.*: נִדְּחָה
Dt. 19, 5. ונדחה ידו בגרזן

2 *perf.*: נִדַּחְתָּ

וּנְדִחֹת וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם Dt. 4, 19.
וּנְדַחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ Dt. 30, 17.
נָדָחוּ *3 perf. pl.:* Jer. 40, 12.
הַמַּקְמוֹת אֲשֶׁר־נִדַּחְתָּ
מִכֹּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נִדַּחְתָּ Jer. 43, 5.
וְכִי־הִדַּחְתֶּם *2 perf. pl.:*
וּנְדַחְתָּם אִישׁ לְפָנָיו Jer. 49, 5.
נִדָּח *prt. masc.:* *sg.*
לִבְלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח 2 S. 14, 14.
נִדָּחֲךָ *part. c. s. s.:*
אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲךָ Dt. 30, 4.
נִדָּחוֹ *part. c. s.:*
הֹמֵל אֶת־נִדָּחוֹ 2 Sam. 14, 13.
נִדָּחֵיכֶם *part. c. s. s.:*
אִם־יִהְיֶה נִדַּחֲכֶם Neh. 1, 9.
נִדָּחִים *part. pl.:*
אוֹ אֶת־שִׁיר נִדָּחִים Dt. 22, 1.
סְתָרַי נִדָּחִים Jes. 16, 3.
וְהַנִּדָּחִים *part.:*
וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם Jes. 27, 13.
נִדָּחֵי *prt. pl. constr.:*
נִדְחֵי עוֹלָם Jer. 49, 36.
נִדָּחַי *p. pl. c. s.:*
יִגְרוּ בְךָ נִדָּחַי Jes. 16, 4.
נִדָּחָה *part. fem.:* *sg.*
כִּי נִדָּחָה קָרְאוּ לָךְ Jer. 30, 17.
וְהַנִּדָּחָה *part. fem.:* *sg.*
וְהִנְדַּחְתָּה אַקְבִּיצָה Mich. 4, 6.
וְהִנְדַּחְתָּה אַקְבֵּץ Zeph. 3, 19.
הַנִּדָּחַת *part. fem.:* *sg.*
הִנְדַּחַת לֹא הָשִׁבְתֶּם Ez. 34, 4.
וְאֶת־הַנִּדָּחַת אָשִׁיב Ez. 34, 16.
יִדָּחוּ *3 imperf. pl.:*
יִדַּחוּ וְנִפְלוּ בָהּ Jer. 23, 12.
נִדַּח *Pu-al:*
מְנֻדָּח *part.:*
וְאַפְלָה מְנֻדָּח Jes. 8, 22.
הִדִּיחַ *Hif-il:*
וַיַּדִּיחֵם *3 perf.:*
וְחִדִּיחַ עָלֵינוּ אֶת־הָרָעָה 2 S. 15, 14.
הֲדִיחָנִי *3 perf. c. suff.:*
אֲשֶׁר הִדִּיחַךְ יְיָ אֱלֹהָיִךְ Dt. 30, 1.
הִדִּיחָם *3 perf. c. suff.:*
אֲשֶׁר הִדִּיחַם שָׁמָּה Jer. 16, 15.
הִדַּחְתָּם *2 perf. c. suff.:*
אֲשֶׁר הִדַּחְתָּם שָׁם Dan. 9, 7.
הִדַּחְתִּי *1 perf.:*
הִדַּחְתִּי אֶתְכֶם שָׁם Jer. 23, 3.
הִדַּחְתִּי אֶתְכֶם שָׁם Jer. 29, 14.
וַהֲדַחְתִּי *1 perf.:*
וְהִדַּחְתִּי אֶתְכֶם וַאֲבַדְתֶּם Jer. 27, 10.
הֲדַחְתִּיךְ *1 perf. c. suff.:*
אֲשֶׁר הִדַּחְתִּיךְ שָׁמָּה Jer. 46, 28.
וַהֲדַחְתִּיו *1 perf. c. suff.:*
וְהִדַּחְתִּיו אֶל־אֶרֶץ Joel 2, 20.
הִדַּחְתִּים *1 perf. c. suff.:*
הִדַּחְתִּים שָׁם נְאֻם יְיָ Jer. 8, 3.
אֲשֶׁר־הִדַּחְתִּים שָׁם Jer. 23, 8.
29, 18. 32, 37.
הִדִּיחוּ *3 perf. pl.:*
אֲרִיוֹת הִדִּיחוּ Jer. 50, 17
הִדַּחְתֶּם *2 perf. pl.:*
הִדַּחְתֶּם אֶת־כָּתֵנִי יְיָ 2 Chr. 13, 9.
לְהַדִּיחַ *inf. constr.:*
מְשַׁאתּוֹ יִעֲצוּ לְהַדִּיחַ Ps. 62, 5.
הַדִּיחִי *inf. c. suff.:*
לְמַעַן הַדִּיחִי אֶתְכֶם Jer. 27, 15.
לְהַדִּיחֲךָ *inf. c. suff.:*
לְהַדִּיחֲךָ מִן־הַדֶּרֶךְ Dt. 13, 6.
לְהַדִּיחֲךָ מֵעַל יְיָ אֱלֹהֶיךָ Dt. 13, 11.

הַדִּיחֻנִי *impt. c. suff.:*
בְּרֹב פִּשְׁעֵיהֶם הַדִּיחֵמוֹ Ps. 5, 11.
אַדִּיחֵם *1 impf. c. s.:*
הַמַּקְמוֹת אֲשֶׁר־אַדִּיחֵם Jer. 24, 9.
בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר אַדִּיחֵם Ez. 4, 13.
תַּדִּיחֶנּוּ *3 impf. f. c. s.:*
בְּחֵלֶק שְׂפָתַיִךְ תַּדִּיחֵנוּ Prv. 7, 21.
וַיַּדַּח *3 impf. ap.:*
וַיִּדַּח אֶת־יְהוֹדָה 2 Chr. 21, 11.
וַיִּדְּחֵם 2 Reg. 17, 21. Q're.
וַתַּדִּיחֻם *2 impf. pl. c. s.:*
אֶת־צֹאנִי וַתְּדַחֻם Jer. 23, 2.
וַיַּדִּיחוּ *3 impf. pl. c. s.:*
וַיְדִיחוּ אֶת־יוֹשְׁבֵי עִירָם Dt. 13, 14.
הָדַּח *Hof-al:*
מֻדָּח *part.:* *sg.*
וְהִיה כְּצִבְיִ מֻדָּח Jes. 13, 14.
מַדָּחַי
ז״ו, וסמוכן מכשלה וסעצה מזשה וסתעצה [פעכפ׳סכוונג], וס״כ מכין הכוסף של כדק, ע״מ מַדָּחַי. קולם כתפגר שהגרם הֵדָּח, ע״מ שהגעתי לעיל תפת מכול דף תס״ח.
n. m. hifil. (ad s. f. מַדִּיחָה, nisi a v. הֵדָּח ad s. f. מַבְּגֵל p. 461.), seductio. LXX. pl. *ἐξώσματα.*
pl.: וּמַדִּיחֵיהֶם
מִשְׁאוֹת שָׁוְא וּמַדִּוחִים Thr. 2, 14.

I. נָדַן

פעל ל״ע כ״ח גנוב, וסמוכן לנ״ק כמו נָדַן בְּעַזּוֹן יִשְׂעָשְׂכָר, הוּכְלְתָּו הֵיוּת כֵּן וְקַל לְנָפְיתָם, וּוּם פְּרוּז פְּתָיִים לְהַסַּח נָדַן בְּתִיקָם, וְגַם רְדוּפֵי תֹּעֵב לֹא יִסְמְכוּ לְהַמְנֵיעַ עַשׂ הַגְּרָה. אָכֵן נְתִקְרֵי קֵרֶן הַגְּרָה מִלְּתֵי שֶׁהַמְנוּת נָדָן, וְכֵן נָדָן בְּתִקְרֵי, וְהַמְכוּוֹן הֵיוּת נָכוֹן וְקַל לְקַטֵּל דֶּכֶר [הַשְׁמֵל, לוּיסְגְעַוִיעְגֵּע וִיין]. וְכֵן מִלְּתֵי הַגְּרָה כְּמְכוּוֹן נַהֲפֵּ רוּמִית וְכִפְתִּית וְאַנְגְלִישְׁיכְּית וְשַׁלְקִית וְסַבְּרִית נַהֲמוּת l. *tin-a;* sp. *ton*-el; it. *ton*-ello; angels. *tunne;* engl. *tun;* [dt. Tonn-e, כְּלֹם מְעִנֵן קָטוֹל וְכִיכֵּי. וְכֵן נַהֲפֵּתִי נְרְמִכִּיךְ הַזֶּה [עַתְּפָּ] מִן פְּעַל בְּמְכוּוֹן קְשִׁיכֵּ וְכִכִּיכֵּ [עִיעָפ וִיין] כִּיזּוּעַ. תְּמוּת הַגְּרָה עוֹד לְכָל הַזֶּה הָיָא נִגְמְרָת, בְּמְכוּוֹן קְנִית וְכִית קָטוֹל, ל״מ דְּכָל דְּקְמְרָת, דְּכָל דְּקְלָת, וְכֵן דְּ לְ״ן כְּלְעַזּוֹן פְּרְסִי, נִיין סְכְלִי.

vrb. inus., quocum nonnulli v. arab. *ladana* (mollem, tenerum, flexibilem esse) contulerunt, unde quomodo נֵדֶן (syn. תֵּעַר, vagina) deduci queat, nescio. Collatio linguarum accuratior docet, vv. נָדַן, aram. לְדַן, לְדַן composita esse et vim nativam τοῦ εἶναι cavum et profundum habere, unde gem. *n.* דָּנָא דְּמַרְתָּא, vas vinarium, דָּנָא דְּחַלָּא, pers. *dân,* vas (*tonello, tonneau, tunne,* Tonne, cf. Topf, tief sein).

נָדָן
ז״ו וסמוכן נרתיק ותעד [ז״יעד], מתמנות מזשה על נכיכה ועל-קנוט, ודומה לו מזשה לְדָן בְּתִקְרֵי, סִידּוּעַ לְדָנָא, בְּחָלוּם לוּתִיוּת בְּמְסוּת.
n. m., vagina, aram. לְדָן (def. לְדָנָא), a v. comp. נָדַן, aram. לְדַן, cavum, excavatum esse, syn. תֵּעַר, נַרְתֵּק (*νάρθηξ*). LXX. *κολεός.*
cum suff.: נָדָנָהּ
חרבו אל־נדנה 1 Chr. 21, 27.

נִדְנָה
ז״ו בְּתִקְרֵי, וּבְכְנוּי בְּתִקְרֵי נִדְנָהּ, וְהַמְכוּוֹן כְּמוֹ נַעֲנֵי, וְנִשְׁאַל עַל הַנּוֹף שְׁמוּת בֵּית קָטוֹל לְרוּם, וְכֵן מִשְׁתַּלְּמִ בְּגַעֲרַת. וְלֹא קוֹרֵת שֶׁהַמְנוּת לְכָל בֵּי־דָּן בְּתִקְרֵי, שֶׁעֲנִיכֵּ נוֹף [קְאֶרְפְּעֶר], וְכֵן דָּן בְּתִקְרֵי נוֹף [קְאֶרְפְּעֶר], מְזַכֵּ כְּדוּמֵ לוֹף.
n. m. aram. (c. s. נִדְנַהּ), vagina, trop. corpus, quod est quasi vagina h. e. receptaculum animae (comp. בֵּי־דָּן, cujus radix נָדָן huic cognata videtur). Eadem imagine utitur Plinius (H. N. 7, 52.): *donec cremato eo inimici remeanti animae velut vaginam ademerint.* LXX. ἕξις.
בגו נדנה Dan. 7, 15.

II. נָדָן

פעל נוזד נְתִמְנוּתוּ, וְהַמְכוּוֹן כְּמוֹ נָתָן לוּמֵ נְתִיכֵּ [נַעֲנֵי], וְתִמְנוּת מְזַכֵּ נָדָנוּ, וְקֵרֶן מְזַכֵּ נָדָן, תֵּו הַקְּרֵק מִן דָּגָה תְּקַע כְּדֵק, וְכֵן הַמְּקֵרֶן נְזַכֵּ הוֹס נְזַכְּפְתִּי מֵעֲכֵ [l. *don*-are], וְתִכְּנִי כּוֹס וְתִזְכִּיל מוֹנֵק הַזֶּה נָדָן, ע״מ דָּגָר, וְגַם הוֹנֵק עִכְּנוּ תְּמֵנֵק. וְלֹא קוֹרֵת כְּעִיס שֶׁהַזֶּה נָדָה לְעֵיל בְּמְכוּוֹן כֹּל קֵרֶן הַמְכוּוֹן הַפְּכֵּזֶה וְהַכְּלֵכֵּ וְקִפִּידֵּ [שֵׁם-שְׁנֵיידֶעֶן, -טְעֶעֶנְטְעֶן], וְהַתְּמוּת נָדָה s. *dâ*] נְדְמִיוֹן הַזֶּה וְהַמְכוּוֹן נְזַכְּפְתִּי עֵכֵּ [gr. *δαί-ειν, δαί-ζειν,* כְּמְזַכֵּ כְּדֵק, וְכְמוֹ נְתִקְרֵי מֵעֲכֵ נְקְצֵר מִקְרֵן הַזֶּה הַכְּפְרֵזֶה, וְכְקֵר מִקְרֵן הַזֶּה תְּמוּכֵּ נוֹסֵפֵּ וְתִכּוּכֵּ נָדָן, לוּמֵ הַסְּתֵּק ע״י, כּוֹן, כְּמוֹ כֵן כְּמֵנֵּ נְתִקְרֵי מִקְרֵן הַזֶּה נָדָה נְמְכוּוֹן קְפִידֵּ וְכִפִּיכֵּ תְּמוּכֵּ נוֹסֵפֵּת נָדָן, עִכְּנוּ כִּפִּיכֵּ וְנוּיכֵּ, וְמְכוּוֹן נָדָן כֵּיוֹן לְ כְּ כְּ יִל מִן לְכִכֵּכֵּ, ע״מ הַסְּלֵכֵּ, וְכֵן כְּזַכֵּ פְּעֵלִיכֵּ הַשְׁלֵכֵּ תְּמוּכֵּ לְמוּכֵּ נְמוּסֵף כּוֹן נְזַכְּפְתִּי עֵכֵּ, כְּלִי הַכְּלֵל הַמְכוּוֹן. עִי׳ כְּתֵן.
v. intr. compos., *don*-are (quae forma et ipsa ex verbo *da*-ndi prolongata est, sicut נָתַן, נָדַן in vv. נָדְדָה, נָדַן, נָדָן ex rad. הָדָה in v. נָדַד). Hoc loco monendum nobis arbitramur, quod v. נָדָה, vi *separandi* vel proprie *abscindendi* (sanscr. *dâ*, gr. *δαίειν, δαίζειν*), sicut v. נָדָה, quod vi *dandi* ab eo discerni oportet, in sermone aramaico in formam productiorem נָדַן transire, ex qua factum est נָדָן *n.* locustae herbas frugesque depascentis (syn. חָסִיל).

נָדָן
ז״ו וּבְכְנוּי נָדָנֵךְ, וְהַמְכוּוֹן כְּמוֹ נָדָה, לוּמֵ מְתִכְּנִי [נַעֲנֵי], וְכִתְּמֵ מְתִכְּנִי [נוֹסְלְעֶרְגַעֲנֵי]. נְגַמְרֵת מוּס הַזֶּה נְדוּנְיָא, סֵם לְכִכְּסִיס שֶׁהַכְּנִסְתּ הַתְּמֵ לְנַעֲלֵה [עִי׳ מְגִיעַ עַל ע״כ].
n. m. (ad s. f. נָדְבָּר, c. s. נָדְנַהּ), sicut נָדָה, donum, spec. id, quod scortator meretrici dat. Gemar. inde נְדוּנְיָא de opibus, quas uxor in mariti domum infert. LXX. *μίσθωμα.*
pl. cum suff.: נָדָנַיִךְ
וְאַת נָתַת אֶת־נְדָנַיִךְ Ez. 16, 33.

נוּן

v. s. נָהַן, *p.* 684.

נָדַת

פעל נוזד, וסעתיל הֻתַּת, ונכתב כדגוש

יְנַדֵּחַ, וסמוכן דקיפת ועלעול וספגם לְנַכֵּ וּלְכֵּ, כוּיכֵּ וכפוך וסעוך [וועג-עלייגען, נְעַרְעַרייען], ד״מ מספגת תמוך וסעוכו ע״י הכוך וכדומה. ומוס הכתשל על הכנסה, ד״מ לְל יִדְפְּנוּ. הכפעל נִדֵּחַ הִפְעוּלִי [פַּעֲרוּועֲפְנֵן], ומוס מתקור הֻנְדַּחַ לְדַעַת כת״י, שפרוו כהתכלף, ולדעת כד״ק אם הפעול על לוגעת הפוך כסף, וכן דעת לְנֵן-עוכל, ולֹל לְכְבִיע.
v. trans. (impf. יִדַּח, et dissoluto Dages יְנַדֵּחַ), dispellere, dissipare, de dispersione fumi, stipulae, glumae exsuccae atque levis, sementis, hinc de fugatione hostium et eversione impiorum. *Ni.* נִדַּח (inf. הִנָּדֵחַ, *Isauki:* = הִתְנַדֵּחַ, ex *Qimchii* et *Ibn-Ezrae* sententia *n. vrb.* ad s. f. הִנָּדְחָה Ez. 22, 22.), dissipari, veluti flatu venti. LXX. *ἐκρίπτειν, ἐξωθεῖν, κινεῖν, διώκειν, ἐκλείπειν, προστιθέναι; prt. ἀνεμόφθορος;* עֵלָה נִדָּח, *φύλλον φερόμενον.*
תְּנַדְּחֵם *2 imperf.:*
כְּהִנְדַּף עָשָׁן תְּנַדֵּף Ps. 68, 3.
יְנַדְּפֵנוּ *3 impf. c. s.:*
אִם יִדְפְּנוּ לֹא־אִישׁ Job. 32, 13.
תְּנַדְּפֵנוּ *3 impf. f. c. s.:*
אֲשֶׁר־תְּנַדְּפֶנּוּ רוּחַ Ps. 1, 4.
נָדַף *Nif-al:* 3 *perf.*
נִדַּף וְאֵינֶנּוּ Jes. 19, 7.
נִדָּף *part. masc.:*
קוֹל עֲלֵה נִדָּף Lev. 26, 36.
הָעֲלֵה נִדָּף תַּעֲרוֹץ Job. 13, 25.
הֶבֶל נִדָּף מִבַּקְשֵׁי־מוֹת Prv. 21, 6.
כְּקַשׁ נִדָּף קָשָׁתוֹ Jes. 41, 2.
הֲנַדְּפָם *inf.:*
כְּהִנְדַּף עָשָׁן תְּנַדֵּף Ps. 68, 3.

נָדַר

ad אָדַר, *v. s.* אָדַר *p.* 17.

נָדַר

פעל נוזד, וסעתיל הֻדַּר, יְדֻר, וסמוכן דכוו ותמיכ נְתִמְנוּ וּלְדָקְ [נוֹסְעֵי-לְסְסְנִיס פַּעֲרְעַבְּעֵן], ומוס כריתת כְּרִית לְתִים וּכְדִיכֵּ, שְׁמוּת דכוו נְתִמְנוּ [נַעֲלְתְּמֵנוּ], וסהפכת כיכו וכן לְסְכֵּ יְזוּעַ, שֶׁכְּדֵר לְעֲשׂוֹת דכוו, וּלְסְכֵּ שֶׁלְּ לְעֲשׂוֹת. וּלְשֵׁכֵּ לְתִקּוּר הַזֶּה כְּמוּמֵ לִי שֶׁהַתְּמוּת נָדַר, נְדוּמֵ לְל הֵר לְעֵיל דְּ רַ״כ, נְמְכוּוֹן הַמְּשֵׁכוּת וְקִיוּס קִיכּוֹת וְתוּוֹק וּתְדִיכוּת, שֶׁנִּשְׁאַל עַל הַכְּעֵכֵּ שֶׁלְּמֵ וּנְתִמְכֵּ, לוּמֵ הַנְּעֵכֵּ וּעֲשׂוֹת שֶׁכִּיכֵּ וְקִיכֵּ [פַּעֲכֵּ מְשֶׁכְּנִן], וְעִכְּן מִקְּתוּר וְהַשְׁוֵי-פַּעֲרְעַבְּעֵכֵּן], וְעִכְּן מִקְּתוּר וְהַשְׁוֵי לְפִ״ו לְעֵיל. בְּתִכְּנוּס הַפְּעֵל שָׁנוּר, וּנְמְרֵת הַלְּוֵי הֵר, וְנִמְלֵ שֵׁם הַנּוֹסֵף וְהַפְּעוּלִי הֻדַּר, וּתְדִיכוּת לְפִ״ו מְתִמְנוּת נְדוּמֵ.
vrb. intr. (impf. יִדַּר, יְדֻר), fidem dare, promittere, spondere, vovere, se quidpiam facturum (opp. אָסַר, se aliquid non facturum), votum suscipere, facere, nuncupare. Radix est *dar*, unde et *v.* דָּר, firmum, perpetuum esse vel facere, hinc firme ac certo spondere (fest machen, zuversichtlich versprechen), gem. יְדַר (imp. דַּר, *Hi.* הַדִּיר, *Ho.* הָדַּר). Cognatum est *v. compos.* תָּדַר, dur-abile, firmum esse. LXX. *εὔχεσθαι, εὐχή, ὁμολογεῖν.*
3 perf.: נָדַר

כִּי־נֵדֶר נָדַר עַבְדֶּךָ 2 Sam. 15, 8.
נֵדֶר לַאֲבִיר יַעֲקֹב Ps. 132, 2.
3 perf.: נָדַר p.
נָדְרוּ אֲשֶׁר נָדָר Jud. 11, 39.
3 perf. f.: נָדְרָה p.
וְאִם־בֵּית אִישָׁהּ נָדָרָה Num. 30, 11.
2 perf.: נָדַרְתְּ
אֲשֶׁר נָדַרְתְּ לִי שָׁם נֵדֶר Gn. 31, 13.
וַעֲשִׂית כַּאֲשֶׁר נָדַרְתְּ לִיהוָה Dt. 23, 24.
1 perf.: נָדַרְתִּי
נְדָרַי אֲשֶׁר־נָדַרְתִּי 2 Sam. 15, 7.
אֲשֶׁר נָדַרְתִּי אֲשַׁלְּמָה Jon. 2, 10.
3 perf. pl.: וְנָדָרוּ
וְנָדְרוּ־נֵדֶר לַיהוָה וְשַׁלְּמוּ Jes. 19, 21.
1 perf. pl.: נָדַרְנוּ
אֲשֶׁר נָדַרְנוּ לְקָטֵר Jer. 44, 25.
part. masc.: נֹדֵר sg.
וְנֹדֵר וְזֹבֵחַ מַשְׁחִית Mal. 1, 14.
part. masc.: הַנּוֹדֵר sg.
אֲשֶׁר תָּשִׂיג יַד הַנֵּדֶר Lev. 27, 8.
inf. constr.: לְנַדֵּר
לִנְדֹּר נֵדֶר נְזִיר Num. 6, 2.
וְכִי תַחְדֵּל לִנְדֹּר Dt. 23, 23.
imprt. pl.: נִדְּרוּ
נִדְרוּ וְשַׁלְּמוּ לַיהוָה Ps. 76, 12.
2 imperf.: תִּדֹּר
וְכֹל־נִדְרֵיךְ אֲשֶׁר תִּדֹּר Dt. 12, 17.
כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה Dt. 23, 22.
כַּאֲשֶׁר תִּדֹּר נֶדֶר Eccl. 5, 3.
אֲשֶׁר־תִּדֹּר שַׁלֵּם Eccl. 5, 3
טוֹב אֲשֶׁר לֹא־תִדֹּר Eccl. 5, 4.
מְשַׁתְּדֹּר
מִשְׁתַּדֵּר וְלֹא תְשַׁלֵּם Eccl. 5, 4.
3 imperf.: יִדֹּר
יִדֹּר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה Num. 6, 21.
כִּפְי נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר Num. 6, 21.
כִּי־יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה Num. 30, 3.
3 imperf.: וַיִּדֹּר
וַיִּדֹּר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר Gn. 28, 20.
וַיִּדֹּר יִשְׂרָאֵל נֶדֶר לַיהוָה Num. 21, 2.
וַיִּדֹּר יִפְתָּח נֶדֶר לַיהוָה Jud. 11, 30.
3 imprf. f.: תִּדֹּר
כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה Num. 30, 4.
3 impf. f.: וַתִּדֹּר
וַתִּדֹּר נֶדֶר וַתֹּאמַר 1 Sam. 1, 11.
2 imperf. pl.: תִּדֹּרוּ
נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדֹּרוּ Dt. 12, 11.
3 imprf. pl.: וַיִּדְּרוּ
וַיִּדְּרוּ נְדָרִים Jon. 1, 16.

נֶדֶר

ז׳ וְקִשַּׁר נֶפֶשׁ׳ נְקוּדוֹת נֶדֶר, וְסִכְנוּי נְדָרִים, סְמוּכִין לְאֵל סוֹגֵעַ בְּיִחוּן [נוֹפֶעלְאֶסְסִיג פְּעֶנְפְּרִיסֶעגֶעס, גע-לִיבְדע], וּמְקוֹם הַכֹּבֶד נִקְרָא שֶׁלֹּא וְעֶשֶׂה. וְעַל שְׁמוּרַת הַפֶּה לוֹ כְּשֶׁם שֶׁפֵּעוֹלָה, לוֹ בְּמַעֲנֶה סֶדֶר הַמּוּעָנָה, וְכַדָּם גַּלִּי הַנַּעֲשֶׂה. בְּתִכְנוּס נֶדֶר מֵאֵלּוּ, וְנִמְרָא נִמְלָא לְשֶׁם נְדָרִים, לוֹמַר שֶׁהַעֲשָׂת הַכֹּבֶד.

n. m. (quinquies נֶדֶר, pl. נְדָרִים), promissio ac pollicitatio, quam quis fide sua interposita facit (zuverlässiges Versprechen), votum (c. vv. נָדַר, עָשָׂה, שָׁלַם), deinde res voto promissa seu votiva (opp. נְדָבָה, munus vel sacrificium sponte, voto non facto, oblatum). LXX. *εὐχή* (*εὔχεσθαι, προσευχή*), *ὁμολογία, δῶρον.*

quinquies: נֶדֶר
כָּל־נֶדֶר וְכָל־שְׁבֻעַת אִסָּר Nu. 30, 14.
כִּי־נֵדֶר נָדַר עַבְדֶּךָ 2 Sam. 15, 8.
וְנִדְרֵי־נֶדֶר לַיהוָה Jes. 19, 21.
וְנֶדֶר Num. 30, 10.
וְלִנְדֹּר Lev. 22, 23.
נֶדֶר
וַיִּדֹּר יַעֲקֹב נֶדֶר Gn. 28, 20.
נִדְרֵת לִי שָׁם נֵדֶר Gn. 31, 13.
וְאִם־נֶדֶר אוֹ נִדְבָה Lev. 7, 16.
לִפְלֹא־נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה Lev. 22, 21.
כִּי יִפְלֶא נֶדֶר Lev. 27, 2.
לִנְדֹּר נֶדֶר נָזִיר Num. 6, 2.
כָּל־יְמֵי דִּבֶּר נָזְרוֹ Num. 6, 5.
לִפְלֹא־נֶדֶר אוֹ בִנְדָבָה Num. 15, 3.
לִפְלֹא־נֶדֶר אוֹ־שְׁלָמִים Num. 15, 8.
וַיִּדֹּר יִשְׂרָאֵל נֶדֶר Num. 21, 2.
כִּי־יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה Num. 30, 3.
כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה Num. 30, 4.
בֵּית יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְכָל־נִדְרֶךָ Dt. 23, 19.
כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה Dt. 23, 22.
וַיִּדֹּר יִפְתָּח נֶדֶר Jud. 11, 30.
וַתִּדֹּר נֶדֶר 1 Sam. 1, 11.
וְלֹךְ יְשַׁלְּמוּ־נֶדֶר Ps. 65, 2.
כַּאֲשֶׁר תִּדֹּר נֶדֶר Eccl. 5, 3.
cum suff.: נִדְרִי
וְאֶשַׁלֵּם אֶת־נְדָרַי 2 Sam. 15, 7.
cum suff.: נִדְרוֹ
כְּפִי נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר Num. 6, 21.
אֶת־נִדְרוֹ אֲשֶׁר נָדָר Jud. 11, 39.
זֶבַח הַיָּמִים וְאֶת־נִדְרוֹ 1 S. 1, 21.
cum suff.: נִדְרֶהָ
וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נִדְרָהּ Nu. 30, 5.
וְהֵפֵר אֶת־נִדְרָהּ Num. 30, 9.
pl.: נְדָרִים
וְאַחַר נְדָרִים לְבַקֵּר Prv. 20, 25.
וַיִּדְּרוּ נְדָרִים Jon. 1, 16.
pl. c. suff.: נְדָרַי *p.*
נִדְרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו Ps. 22, 26.
לְשַׁלְּמִי נְדָרַי יוֹם יוֹם Ps. 61, 9.
אֲשַׁלֵּם לְךָ נְדָרָי Ps. 66, 13.
נִדְרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם Ps. 116, 14. 18.
הַיּוֹם שִׁלַּמְתִּי נְדָרָי Prv. 7, 14.
וּמָה בְּרִי־נְדָרָי Prv. 31, 2.
pl. c. suff.: לִנְדָרַי *p.*
אֱלֹהִים שָׁמַעְתָּ לִנְדָרָי Ps. 61, 6.
pl. c. suff.: נִדְרֵינוּ
נַעֲשֶׂה אֶת־נִדְרֵינוּ Jer. 44, 25.
pl. c. suff.: נְדָרֶיךָ
נִדְרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדֹּר Dt. 12, 17.
וְשַׁלֵּם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ Ps. 50, 14.
עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ Ps. 56, 13.
pl. c. suff.: נִדְרֶיהָ
שַׁלְּמִי נְדָרֶיךָ Nah. 2, 1.
pl. c. suff.: נִדְרֶיהָ
וְנִדְרֶיךָ תַּשָּׂא וְבֵאתָ Dt. 12, 26.
וְנִדְרֶיךָ תְּשַׁלֵּם Job. 22, 27.
pl. c. suff.: נִדְרֵיכֶם
וּמִלְבַד כָּל־נִדְרֵיכֶם Lev. 23, 38.
נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדֹּרוּ Dt. 12, 11.
תַּקְרִימֻנָּה אֶת־נִדְרֵיכֶם Jer. 44, 25.
תַּעֲשֶׂינָה אֶת־נִדְרֵיכֶם Jer. 44, 25.
pl. c. suff.: וְנִדְרֵיכֶם
וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם Dt. 12, 6.
pl. c. suff.: מִנִּדְרֵיכֶם
לְבַד מִנִּדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם Nu. 29, 39.
pl. c. suff.: נִדְרֶיהָ
וְכָל־נִדְרָהּ וְכָל־שְׁבוּעַת אִסָּר Num. 30, 5. 12.
כָּל־נִדְרֶיהָ וְאֶסְרֶיהָ Num. 30, 6.
וְקָמוּ נִדְרֶיהָ וְאֶסְרֶיהָ Num. 30, 8.
וְהֵקִים אֶת־כָּל־נִדְרֶיהָ Nu. 30, 15.
pl. c. suff.: וְנִדְרֶיהָ
וְנִדְרֶיהָ עָלֶיהָ Num. 30, 7.
pl. c. suff.: לִנְדָרֶיהָ
כָּל־מוֹצָא שְׂפָתֶיהָ לִנְדָרֶיהָ Nu. 30, 13.
pl. c. suff.: נִדְרֵיהֶם
לְכָל נִדְרֵיהֶם Lev. 22, 18.
וְנִדַּר אַלְמָנָה וְגָרוּשָׁה Num. 30, 10.
וְלִנְדֹּר לֹא יִרְצֶה Lev. 22, 23.
נֶדֶר
וַיִּדֹּר יַעֲקֹב נֶדֶר Gn. 28, 20.
נִדְרֵת לִי שָׁם נֵדֶר Gn. 31, 13.
וְאִם־נֶדֶר אוֹ נִדְבָה Lev. 7, 16.
לִפְלֹא־נֶדֶר אוֹ לִנְדָבָה Lev. 22, 21.
כִּי יִפְלֶא נֶדֶר Lev. 27, 2.
לִנְדֹּר נֶדֶר נָזִיר Num. 6, 2.
כָּל־יְמֵי דִּבֶּר נָזְרוֹ Num. 6, 5.
לִפְלֹא־נֶדֶר אוֹ בִנְדָבָה Num. 15, 3.
לִפְלֹא־נֶדֶר אוֹ־שְׁלָמִים Num. 15, 8.
וַיִּדֹּר יִשְׂרָאֵל נֶדֶר Num. 21, 2.
כִּי־יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה Num. 30, 3.
כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה Num. 30, 4.
בֵּית יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְכָל־נִדְרֶךָ Dt. 23, 19.
כִּי־תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה Dt. 23, 22.
וַיִּדֹּר יִפְתָּח נֶדֶר Jud. 11, 30.
וַתִּדֹּר נֶדֶר 1 Sam. 1, 11.
וְלֹךְ יְשַׁלְּמוּ־נֶדֶר Ps. 65, 2.
כַּאֲשֶׁר תִּדֹּר נֶדֶר Eccl. 5, 3.
cum suff.: נִדְרִי
וְאֶשַׁלֵּם אֶת־נְדָרַי 2 Sam. 15, 7.
cum suff.: נִדְרוֹ
כְּפִי נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר Num. 6, 21.
אֶת־נִדְרוֹ אֲשֶׁר נָדָר Jud. 11, 39.
זֶבַח הַיָּמִים וְאֶת־נִדְרוֹ 1 S. 1, 21.
cum suff.: נִדְרֶהָ
וְשָׁמַע אָבִיהָ אֶת־נִדְרָהּ Nu. 30, 5.
וְהֵפֵר אֶת־נִדְרָהּ Num. 30, 9.
pl.: נְדָרִים
וְאַחַר נְדָרִים לְבַקֵּר Prv. 20, 25.
וַיִּדְּרוּ נְדָרִים Jon. 1, 16.
pl. c. suff.: נְדָרַי *p.*
נִדְרַי אֲשַׁלֵּם נֶגֶד יְרֵאָיו Ps. 22, 26.
לְשַׁלְּמִי נְדָרַי יוֹם יוֹם Ps. 61, 9.
אֲשַׁלֵּם לְךָ נְדָרָי Ps. 66, 13.
נִדְרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם Ps. 116, 14. 18.
הַיּוֹם שִׁלַּמְתִּי נְדָרָי Prv. 7, 14.
וּמָה בְּרִי־נְדָרָי Prv. 31, 2.
pl. c. suff.: לִנְדָרַי *p.*
אֱלֹהִים שָׁמַעְתָּ לִנְדָרָי Ps. 61, 6.
pl. c. suff.: נִדְרֵינוּ
נַעֲשֶׂה אֶת־נִדְרֵינוּ Jer. 44, 25.
pl. c. suff.: נְדָרֶיךָ
נִדְרֶיךָ אֲשֶׁר תִּדֹּר Dt. 12, 17.
וְשַׁלֵּם לְעֶלְיוֹן נְדָרֶיךָ Ps. 50, 14.
עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ Ps. 56, 13.
pl. c. suff.: נִדְרֶיהָ
שַׁלְּמִי נְדָרֶיךָ Nah. 2, 1.
pl. c. suff.: נִדְרֶיהָ
וְנִדְרֶיךָ תַּשָּׂא וְבֵאתָ Dt. 12, 26.
וְנִדְרֶיךָ תְּשַׁלֵּם Job. 22, 27.
pl. c. suff.: נִדְרֵיכֶם
וּמִלְבַד כָּל־נִדְרֵיכֶם Lev. 23, 38.
נִדְרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדֹּרוּ Dt. 12, 11.
תַּקְרִימֻנָּה אֶת־נִדְרֵיכֶם Jer. 44, 25.
תַּעֲשֶׂינָה אֶת־נִדְרֵיכֶם Jer. 44, 25.
pl. c. suff.: וְנִדְרֵיכֶם
וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם Dt. 12, 6.
pl. c. suff.: מִנִּדְרֵיכֶם
לְבַד מִנִּדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם Nu. 29, 39.
pl. c. suff.: נִדְרֶיהָ
וְקָמוּ כָּל־נִדְרֶיהָ Num. 30, 5. 12.
כָּל־נִדְרֶיהָ וְאֶסְרֶיהָ Num. 30, 6.
וְקָמוּ נִדְרֶיהָ וְאֶסְרֶיהָ Num. 30, 8.
וְהֵקִים אֶת־כָּל־נִדְרֶיהָ Nu. 30, 15.
pl. c. suff.: וְנִדְרֶיהָ
וְנִדְרֶיהָ עָלֶיהָ Num. 30, 7.
pl. c. suff.: לִנְדָרֶיהָ
כָּל־מוֹצָא שְׂפָתֶיהָ לִנְדָרֶיהָ Nu. 30, 13.
pl. c. suff.: נִדְרֵיהֶם
לְכָל נִדְרֵיהֶם Lev. 22, 18.

נָהַג

ז׳ לִנְעֹץ אֵלֶּמּוּ יִקְחֵי מִן נֶסֶס לִקְטֹן, וּכְ׳כ ע״ע קָטֹן נִמְר נָהָה, וְסִמְכוּן לִנְעֹץ נִעֲנוּעִין וְתָקוּם [וְעִכְוּוֹעֵן], לוֹמַר סְתָקוּם וּמְנַעֲנֵעַ לְקִטֵּי, וְכֵן פֶּרֶס וְיִכְסוּ כָּל בֵּית יִצְחָק לְקִטֵּי ל׳, וְיָסוּדוּ לִנְעֹץ רש״י לֹךְ סֶסֶס נָהָה, לוֹמַר כְּפִילוּ, כִּי סֵכֶל לִנְעֹץ יָסוּד נוֹפֵל. וְלִפְתּוּר סְכוּוֹנֵהּ מִכֵּיוָן לְקִיּוּם מִלְּשׁוֹן לְקִטֵּי אֶתְנָהָא, שֶׁנִּמְצָא נִמְכוּן קוּם. לוּלֵם לִנְעֹץ לְמַן-סִיּוּק סְמְכוּן יְלֵם, וְגַם כֵּן פְּתַר וְיִכְסוּ, וְגַם לִנְעֹץ כֵּן יָסוּד כּוֹפֵל, וְלִשְׁכִּיסַת לֵיךְ סְכֹרָא. וְלִנְעֹץ אֵלֶּמּוּ תְּקַח כְּסֶס וְיִקַּח, וְסֶסֶס נַהַ [שֶׁנִּמְצָא] לְפִ״ז סְכִקְמָד וְסִיפֶס [שֶׁנִּמְצָא].

n. m., quod, ut *Isaaki* ait, a v. נָהָה 1 Sam. 7, 2., cujus radix sit נָהַהּ, vi *desiderandi*, factum atque ex נָהָה breviatum est, *desiderium, cupido flagrans* (cf. aram. אִתְנְהָא). *Ibn-Saruq*, qui et ipse *Nun* accidentale (יְסוֹד נִסְפֶּל) esse dicit, de lugubri lamentatione fletuque moerenti explicat. Neutrum placet. Alii radicem esse dicunt נָהַ, vi eadem, qua נָאָה (p. 667), arab. *nàha*, eminere, splendidum et magnificum esse, unde נַהַּ, aliquid magnum, pulcrum, excelsum. Vulg. et Syr. legunt נָחַ (quies), quibuscum consentit *Gerson ben-Mose*, cujus editione, Bresciae 1494. in lucem emissa, usus est *Lutherus* (*B. W. D. Schulze* Kritik §. 36.), qui propterea נַהַּ, tanquam נַחַ, *solatium* vertit. LXX., ut videtur, *σπουδή.*

Ez. 7, 11. וְלֹא־נַהּ בָּהֶם

נָהַג

פְּעַל כּוֹדֵד, וְלֹךְ נִמְלַךְ כ״ף נִכְנִין סְכִנּוּד נָהָג, וְסִמּוּכִן כְּמוֹ הָג וְגַם הָגֵה לְעֵיל כ״ף, לוֹמַר לְסִיּוּם וְכִיּוּם [זַיְיפֶּלְגֶען], מִתְּמוֹנַת שֶׁל הִתְלַכְּדוּת וְדָבוּק לְעֵי״, כִּי סִתְמוֹנַת פֵּס נָהָג, וְסִקֵּר וְסִזּוּוּי עִי׳ תִּקַּח נָהָג לְךָ ך״כ., וְסִכְנַד לְפ״ז קוּוֹק, וְכֵן לְסִתְקִנֵּס נַהֵם, וְלִנְעֹץ קוֹנֵן, וְדוֹד קִמְצִי וְתָכֵן-עוֹכֵל טְעוֹ נוֹס. נִתְכְּמוּ כְּסֶג וְכִי כְּסֶג נְעֲכִי אֶשְׁלְמוּ.

v. intr. compos. piël., sicut הָגַּ, הָגַּה, gemere, ejulare, lamentari, a significatione clanculum submisseque loquendi vel mussitandi ingenita. Radix est, si praepositionem separaveris, נָהַג, cui cognatum est *v. praep.* לָהַג, aram. נְהַג (syn. targ. נְהֵם), arab. נ-ה-ג. LXX. male: *ἤγοντο*, itemque male eorum assecla Vulgatus: *minabantur.* Belle Lutherus: seufzen.

part. f. pl.: מְנַהֲגוֹת
Nah. 2, 8. וְאֻמְהוֹתֶיהָ מְנַהֲגוֹת

נָהַג

פְּעַל כּוֹדֵד, וְסִעְתִּיד יְנַהֵג, וְסִמּוּכִן סְכִעֵם וְסִכְלֵם סְלִיפֵּם לוֹ סְלַמּוּל [פַּאֲקְטְעֶרְיֶענְען, סִיכ־, -נְעוּוּעֶנְען, סִיכ־], ל״ם סִמִּיעֵת סְסוּסִים וְסִמְרְתֵּם [אֶנְטְעֶרְיֶענְען], כְּגִיעֵת וְדִפִּיק סְכִמְעֵם וְנִסִּיעֵת עֶגְלֵם לוֹ סוֹלֵכֶת שְׁוִיס וְכִדּוּמֵם, סְכֹל עֵינִן כְּדּוּד נְסַלִּיפֵם וְסַלְמוּל. וּמוֹס סְסַזְּקֵל עַל עֲזִית מְעַזֵּם, שׁוּתֵּת סְכִדּוּד נְתִכּוּנְתֵּם [שְׁטֵינְ, סְנֵכ־ דְּעֶלְן, עְרֵיְיעֶנְען], וּוֹס מְכוּוֹן סְזַקֵּל. סְכֹכֶד יוֹלֵךְ וְקוּוֹק סְפִעוּלֵם, וְקֹל לְסִנְיֵן. וּפְעַל לְתִמְכוֹת וְקִקּוֹר סְזַכֵּם דְּע קוֹרֵךְ כְּעִיס שְׁסְקִנְן נָהַג, וְכִזַּכֵּם כְּמִכּוּוֹן ג כ נְשִׁפְתִּי עֶרֶב, ל״ם נְשִׁפְתִּ סְכִדְּקִיתֵם וְיוֹכִיתֵם וְכוּוִיתֵם s. *ag*, *aj*; pers. *ag*-iten; וּפְכִסִים [gr. *ἄγ-ω*; l. *ag-o*; וְכִדּוּמֵם. נִקְרְמִי וְנִמְרֵךְ פִּפְעֵל סוּס כְּ סְנוּכֵן.

v. trans. compos. (imperf. יְנַהֵג), propellere, abigere, deducere, adducere, ducere, veluti equos, gregem, currum, captivos, trop. *agere* (handeln, treiben), versari in aliqua re, incumbere alicui rei. *Pi.* intensive. Radicem נָהַג, *ἄγ-ειν, ag*-ere, etiam linguarum indogermanicarum propriam esse, supra in textu rabb. evincitur. In sermone *aramaico* et *talmudico* usitatissimum est hoc verbum. LXX. *ἄγ-ειν, ἀνάγ-ειν, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ὁδ-ηγ-εῖν; ποιμαίνειν, αἰχμαλωτεύειν; παραλαμβάνειν, παρακαλεῖν; prt.* נָהֵג, *ἀγόμενος; Pi. ἄγεσθαι, ἐπάγειν.*

3 perf.: נָהַג
אוֹתִי נָהַג וַיֹּלֶךְ Thr. 3, 2.
3 perf. pl.: נָהֲגוּ
נָהֲגוּ לִפְנֵי חַמֹּנָה 1 Sam. 30, 20.
part. masc.: נֹהֵג sg.
נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף Ps. 80, 2.
וְלִבִּי נֹהֵג בַּחָכְמָה Eccl. 2, 3.
וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּם Jes. 11, 6.
part. pl.: נַהֲגִים
נֹהֲגִים אֶת־הָעֲגָלָה 2 Sam. 6, 3.
נֹהֲגִים בָּעֲגָלָה 1 Chr. 13, 7.
part. pass. pl.: נְהוּגִים
וּמַלְכֵיהֶם נְהוּגִים Jes. 60, 11.
imprt.: נְהַג
וְתֹאמֶר אֶל־נַעֲרָהּ נְהַג 2 Rg. 4, 24.
1 impf. c. suff.: אֲנַהֲגֵךְ
אֲנַהֲגֵךְ אֲבִיאֵךְ Cant. 8, 2.
3 imperf.: יְנַהֵג
כֵּן יְנַהֵג מֶלֶךְ־אַשּׁוּר Jes. 20, 4.
3 imperf.: יַנְהֵג p.
כִּי בְשִׁגָּעוֹן יִנְהֹג 2 Reg. 9, 20.
3 imperf.: וַיַּנְהֵג
וַיִּנְהַג אֶת־כָּל מִקְנֵהוּ Gn. 31, 18.
וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן Ex. 3, 1.
וַיִּנְהֲגוּ אֶת־מַקְנֵיהֶם 1 Sam. 23, 5.
וַיִּנְהַג יוֹאָב אֶת־חֵיל 1 Chr. 20, 1.
וַיִּנְהֲגוּ אֶת־עָמֹר 2 Chr. 25, 11.
3 impf. pl.: יְנַהֲגוּ p.
חָמוֹר יְתוֹמִים יִנְהָגוּ Job. 24, 3.
3 impf. pl.: וְיַנְהֲגוּ
וְאֶת־בָּנָיו וַיִּנְהָגוּ 1 Sam. 30, 22.
3 impf. pl.: וַיִּנְהֲגוּ
וַיִּנְהֲגוּ וַיֵּלְכוּ לְדַרְכָּם 1 Sam. 30, 2.
Pi-el: נָהֵג 3 perf.
וַיֹּלֶךְ רוּחַ־קָדְשׁוֹ בְּאָרְץ Ex. 10, 13.
2 perf.: נָהַגְתָּ
כֵּן נָהַגְתָּ עַמֶּךָ Jes. 63, 14.
2 imperf.: תַּנְהֵג
וְתַנְהֵג אֶת־בְּנֹתָי Gn. 31, 26.
3 imperf.: יַנְהֵג
אֲשֶׁר יִנְהַג יְיָ אֶתְכֶם שָׁמָּה Dt. 4, 27.
3 imperf.: וַיַּנְהֵג
וַיִּנְהַג בָּעֵזּ תֵּימָן Ps. 78, 26.
3 impf. c. suff.: יְנַהֲגֵנוּ
הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל־מוֹת Ps. 48, 15.

3 *impf. c. suff.:* יְנַהֲגֶךָּ
Dt. 28, 37. אשר־ינהגך יי

3 *impf. c. suff.:* וַיְנַהֲגֵהוּ
Ex. 14, 25. וינהגהו בכבדות

3 *impf. c. suff.:* יְנַהֲגֵם
Jes. 49, 10. כי־מרחמם ינהגם

3 *impf. c. suff.:* וַיְנַהֲגֵם
Ps. 78, 52. וינהגם כעדר במדבר

מְנַהֵג
ז״, ומסונ כמ״ק לך נהיגת סענלס [דשם פּאסרטען], לפי נתקנוס רב סנוכן כפעל.
n. m., ductus vehiculi, targ. et gemar. usu latissimo. LXX. *ἄγειν.*

וַהֲמַנְהֵג
2 Reg. 9, 20. והמנהג כמנהג יהוא
constr.: בְּמַנְהֵג
2 Reg. 9, 20. כמנהג יהוא

נָהָד

ad הָהַד, *v. s.* *p.* 293.

נָהָה

פעל כודד, ומסונ לפיקס וסגיס כסיפס וספידס קונכות וכיריקס [קלאגען, וועפ-], ד״ם כסה כפי. מוס כפעל נָהָה בחו סתסונן, וכן פרש מנקס לפי־סרוק. ולפעל רש״י נאסונן כתשבות, וז״כ נסה נאסונן כקס, לומר כתשבו לפני לבמים, לומס סכנון סאונן מצוי לפני רש״י לשון סתפסדות [זיך זשמעלן], וכן תרגם סתרגום ונקוו לפיס כל הגויס, וכי בזעק ג״כ מצוק סוס. ופשר לקסור מצוי כל סקרן נָהָה, ודומס לו אָנַח בקשוי, לומס לפעל מנקס ורש״י מצרס הה״.
v. intr., queri, conqueri, ejulare, veluti נָהָה נָהָה, in questus flebiles se profundere. *Ni.* נֶהֱה, conqueri, sicut תְּהֹאנֵן. Hoc modo 1 Sam. 7, 2. explicat *Menahem. Isaaki* duas interpretationes praebet, unam, qua verbum vi *desiderio sequendi*, sicut נִבְעֶה אַחֲרֵי dicitur, alteram, qua *convocari, se congregare* vertendum est. Targum. hoc verbo utitur Jer. 3, 17., ut hebraicum נְהָיָה reddat. Radix verbi *conquerendi* est נָהַר, unde induruit radix verbi אָנַח. At *Isaaki* et *Ibn-Saruq v. monosyllabum* הָהּ radicem esse arbitrantur. LXX. *θρηνεῖν, ἐπιβλέπειν.*

3 *perf.:* וְנָהָה
Mich. 2, 4. ונהה נהי נהיה

impt. sg.: נְהֵה
Ez. 32, 18. נהה על־המון מצרים

Nif-al: נֶהֱה
3 *impf. pl.:* וַיִּנָּהוּ
1 Sam. 7, 2. ויגהו כל־בית ישראל

נְהִי
ז״, ומסונ קינס ושלינ [קלאגעליעד, -וזנג], וידע כפי סוס סתסונן, היודע לשור זיכות וחכל. נשיר ענריני כמנס כפי על ד׳ לופנים, ציונית [קינס על ציון, ומסתקלת כמנס ציון], הִינָה, הַסְפֵּד. סמתקלת לפל מלס רסיסים], הֶסְפֵּד.
n. m. (in p. נְהִי), lamentum, elegia. Lingua neohebraica quatuor elegiarum genera distinguit צִיּוֹנִית (naenia de Zionis ruina), הִינָה,

חֲסַפֵּד (preces de mortuis), חֲזָפָרָה LXX. *θρῆνος, οἶκτος, οἰκτρός; κοπετός.*

נְהִי *v.* נָהָה
Jer. 9, 17. ותשנה עלינו נהי
Jer. 9, 18. נהי נשמע מציון
Jer. 9, 19. ולמדנה בנתיכם נהי
Jer. 31, 15. נהי בכי תמרורים
Am. 5, 16. אל־יודעי נהי
Mich. 2, 4. נהי נהיה

נַהֲמֵי
Jer. 9, 9. אשא בכי ונהי

נְהָיָה
ז״כ נויכ נָהִי, ומסונ כמוסו, ווסי דעת כד״ק, לפי לד״ק סמונ מן ה״ס, ומכאון עקב.
n. f. (a m. נְהִי), lamentatio, threnoi, naenia. LXX. *μέλος.*
Mich. 2, 4. נהי נהיה

נִי
ז״ לפעל סמסכת, סקנר מן נסי׳, ומסונ מצלמו:
n. m. (secundum *Masoram*, ex נְהִי mutilatum), ejulatus. Alii pro בְּנֵיהֶם legunt בְּנִיהֶם, in his LXX. Theod. Syr. Arabs et *Gerson ben-Mose*, cujus textum in translatione sua secutus est Lutherus.

cum suff.: בְּנֵיהֶם
Ez. 27, 32. ונשאו אליך בניהם קינה

חַי

v. p. 296.

נָהָל

פעל כודד, ומסונ פלינס וינילס קיכס וכוילס כלאס [פֿאלפעפֿרוענלען-פֿלייסס-סען, -וועלגען], וכאלל על סוילס וכלכול [פֿאלפעוועלגלען, -געסען], כדרך מצלס פֿעל לוול וכול, שמקוס כוילס וסלס. ונמלס לך נכנין ככנד נַחַל, כמכוון יולף, לומר סוכלס וכסוס כלאס [פֿאלפעוועלגלען מֵצַלְמֵנוּ, ער־ייבען, גע-לייעגען], לכן מדפיקס וכסוס, ונספסוק ויכולס מסגיר כמו ויכרגס, כי נכסול מעכין סוכלס כמצוק עין, וכן ויכולס כלקס, סלכון סעלס ותמכס [געלי-עגען]. מסתעל הִתְנַהֵל, לשון סוילס [ייכטעוועלגלען], כמו הסתלך, ולפ״ז מתכוון רקצי של מצרס, ועכין סולכס וסוכלס כלוס ג״כ לפל יכל. ומצר לקקור כמצרס לע שמקרן נָחַל, וכן כמרס כמכוון נשפס סכלקית ויוכיס וכוימיס וכדומס, נשכוק לוס סכשיפס s. *sal*, gr. *ἁλ-σειν*, l. *sal-*[ire, etc. לפעמים]. ולע קוכל שמתוכס נָחַל יפעי׳, ג׳ כ׳, לד״ק כמר נָחַל, מכנין סכוסף של כסל, נשלוג לול יכלוני, ולפ מתקוור.
v. intr. compos., scatere (fortsprudeln), defluere, delabi (fortwallen), procedere, abire (syn. הוֹבִיל, נָהַג, נָבַל, אָזַל, *fluere*, deinde ire). Hinc solummodo *Pi.* נִהֵל trans. facere, ut quis s. quid progrediatur, agere, ducere, deducere, trop. sustentare, tueri, providere (syn. הוֹבִיל, נָהַג). *Hitpa.* הִתְנַהֵל, sicut הִתְהַלֵּךְ, progredi, incedere (einherwallen). *Hi.* nonnulli in forma יַנְהֵל (= יְנַהֵל, parall. וַיַּרְבּוּצוּ) inveniunt. Radicis *hal* similia ex linguis indogermanicis collecta textus rabbin. exhibet. LXX. *Pi.* *ἄγειν, ἀντιλαμβάνεσθαι, διαβαστάζειν, διατρέφειν, ἐκτρέφειν, παρακαλεῖν;*
Hitpa. *ἐνισχύειν.*

Pi-el: נִהֵל
2 *perf.:* נִהַלְתָּ
Ex. 15, 13. נחלת בעזך אל־נוה קדשך
part. masc.: מְנַהֵל *sg.*
Jes. 51, 18. אין־מנהל לה
2 *impf. c. suff.:* וּתְנַהֲלֵנִי
Ps. 31, 4. תנחני ותנהלני
3 *impf.:* יְנַהֵל
Jes. 40, 11. עלות ינהל
3 *impf. c. suff.:* יְנַהֲלֵנִי
Ps. 23, 2. מי מנוחת ינהלני
3 *impf. c. suff.:* יְנַהֲלֵם
Jes. 49, 10. ועל־מבועי מים ינהלם
3 *impf. c. suff.:* וַיְנַהֲלֵם
Gn. 47, 17. וינהלם בלחם
2 Chr. 32, 22. וינהלם מסביב
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְנַהֲלוּם
2 Chr. 28, 15. וינהלום בחמרים
Hitpa-el: הִתְנַהֵל
1 *imperf.:* אֶתְנַהֵלָה
Gn. 33, 14 ואני אתנהלה לאטי

נַהַל

ז״ ע״מ נַצְצוּץ, נַאֲפוּס, נסקלס סתנועס, ומסונ מקוס לפל ינסגו שס הנסמס [ער־ינען], ופס ז׳ס״ם ע״פ ג״כ נקמונס נַחֲלַל, כן פרשוסו סתוכיס סתקרוכיס. סולס לדעת סתקרנס ורש״י מן הלל, ומסונ כית כניכות זוסי זכר, ולדעת רל״ק עץ פקות בדומס לל נעלון, מן הלל לשון נכנון ופריקס, ומלקסון קניכ.
n. m. (vel נַהֲלֵל in *n. pr.* Jos. 19, 15. cf. Jud. 1, 30. ad s. f. נַצְצוּץ, נַאֲפוּס), pascuum, quo pecus *ducitur* (syn. מִדְבָּר). *Targumista* et *Isaaki* de loco, ubi ebrii cantant (a v. הֲלַל) intelligunt. Qimchi de *spineto* intelligit (syn. נַצְצוּץ), a v. הָלַל, vi *florescendi*. LXX. *φάραγξ.*

pl.: הַנַּהֲלֹלִים
Jes. 7, 19. ובכל הנהללים

נָהַם

פעל כודד, ומעתיד יִנְהַם, ומסונ רעיפס וזעיגס ומסוס [זעפֿצכען], ונקמר מסמסוס גור לריס, לו מקריס לקרי לקוו עכפו, לו מזקון ועכז סיס נגליו, לו מזעקת מסוכוסים וכדומס. תמונת מסרש כמו נָאַר לעיל נקלוף ילוע, וגוס מכיר ג״כ צלגס אלי סכוונות, וגלגס עכין וכיכס נקרי נפעל סוס עי׳ נספרי קרוי [לפסיק, ס׳ תקל״ו] דף קמ״ל.
v. intr. significatione duplex: 1) manare, fluere, delabi, deinde, translatione eadem, quam vv. נָהַר אֶל, נָבַל, נָהַל exhibent, ire; נָהַר, confluere, coire in aliquem locum. Hinc נָהַר et ex nonnullorum sententia מְנָהָרָה. 2) sicut נָהַר (נוּר), splendere, nitere, lucere, translate, sicut אָזַר, צָהַל, vultu splendido, hilarem, laetum esse, unde נְהָרָה, aram. נְהוֹר (סַגְּי נְהוֹר per antiphrasin, caecus), נְהִיר,

כַּהַם
ז״, ומסונ קול כעיפת סקכיס [קנור-כען, עפֿנען], ומסס סנולי״. נקרנוס כדומס לו נְהוּם, נָהֲמָא [מסוכרי נַהֲמָם ע״מ רִיחַם, עי׳ קרוי פניכיס ל״ק], נַהֲמוּ, וגס פפעל עונר סס.
n. m. segol., fremitus leonum juvenum, targ. נְהִיתָם (ad s. f. רִיחַם, def. נָהֲמָא). LXX. *βρυγμός, θυμός.*
Prv. 19, 12. נהם ככפיר זעף מלך
Prv. 20, 2. נהם ככפיר אימת מלך

נְהָמָה
ז כ וסקמך נַהֲמַת, ומסונ זפון וכעז סיס [עפֿנען], לו לנקת סמדוכיס [נעפֿעפֿסן], וקל לסכין.
n. f. (c. נַהֲמַת), fremitus, veluti maris seu cordis, de spiritu et anhelitu, qui propter internos dolores ac cruciatus e pectore evadit. LXX. *στεναγμός, φωνή.*

constr.: כְּנַהֲמַת
Jes. 5, 30. כנהמת־ים

constr.: מִנַּהֲמַת
Ps. 38, 9. מנהמת לבי

נָהַק

פעל כודד ומעתיד יִנְהַק, ומסונ נריקס [זעריינן], ונלמר מכנור קמור כי יכעס, לו מריקת סרעיס נכללי. ופס סוס נדומס לל נלקס סתמונס סתיקסות וסגס, ומכון זרש, ומקרן נָהַק, לומס עוד נלקנר פרוס לקרי. נקרנוס נָהַק מצלמו, ומסס נְהִיקָא מכעיכת קמור.
v. intr. (impf. יִנְהַק), clamare, rudere, de asino hominibusque pauperculis ac famelicis, a rad. נָהַק, targ. נְהַק (unde נְהִיקָא, vox gravis asini). LXX. *βοᾶν, διακενῆς κράζειν.*

3 *impf. c. h int.:* הֵינִיקַ
Job. 6, 5. הינהק פרא על־ירשא

3 *imperf. pl.:* יְנַהֲקוּ *p.*
Job. 30, 7. בין־שיחים ינהקו

נָהַר

פעל כודד, ומסונ ל׳ כדוד סלפס וכולל, סליכס וויכס, פליגס וזעיפס [וועלגען, פֿאלכ-], וכאלל כלקר סלי׳ כס, וכן ל וויכל וכאל על סליכס, וכסר לל כמו סתפסדות לל [סיכ-וועלגען], ומוס נָהָר, ולל״ק ג״כ מִנְהָרָה. כ׳ כמו (נוּר) נָר לקמן, לומר נכנוץ וזריכס ומופעס [צימעלן, לייכטען], כמאלל כמו לוכ וכאל על סכאלת פכיס מצלפס [סייענר, פֿרלפֿס ויין], ומוס נָהָרָה, ונלקרי נָהוֹר, נָהִיר, מְנָהָרָה נענכי. תמונת מסרש כמו נָאַר לעיל נקלוף ילוע, וגוס מכיר ג״כ צלגס לתי סכוונות, וגלגס עכין וכיכס נקרי נפעל סוס עי׳ נספרי קרוי [לפסיק, ס׳ תקל״ו] דף קמ״ל.
v. intr. significatione duplex: 1) manare, fluere, delabi, deinde, translatione eadem, quam vv. נָהַר אֶל, נָבַל, נָהַל exhibent, ire; נָהַר, confluere, coire in aliquem locum. Hinc נָהַר et ex nonnullorum sententia מְנָהָרָה. 2) sicut נָהַר (נוּר), splendere, nitere, lucere, translate, sicut אָזַר, צָהַל, vultu splendido, hilarem, laetum esse, unde נְהָרָה, aram. נְהוֹר (סַגְּי נְהוֹר per antiphrasin, caecus), נְהִיר,

נְהָמוֹת באחריתך
Prv. 5, 11. ונהמת באחריתך

2 *perf. pl.:* נְהַמְתֶּם
Ez. 24, 23. ונהמתם איש אל־אחיו

part. masc.: נֹהֵם *sg.*
Prv. 28, 15. אריה־נהם ודב שוקק

3 *imperf.:* וַיְנַהֲמוּ
Jes. 5, 29. וינהם ויאחז טרף
Jes. 5, 30. וינהם עליו ביום ההוא

נְהִירָה, et, si veterum auctoritas plus valet, etiam n. hebr. מְנָהֲרָה. Cognatum est v. נָאַר, variantibus, ut crebro solet, literis. Aram. נְהַר, *Pa.* נַהֵר, facere ut quid alicui tanquam illucescat, in memoriam revocare. LXX. 1) *σπεύδειν, ἥκειν, συνάγειν*; 2) *φωτισθῆναι.*

2 perf. f.: וְנָהָרְתְּ
Jes. 60, 5. אז תיראי ונהרת

3 perf. pl.: וְנָהֲרוּ
Jes. 2, 2. ונהרו אליו כל־הגוים
Jer. 31, 12. ונהרו אל־טוב יי׳
Mich. 4, 1. ונהרו עליו עמים

3 perf. pl.: וְנָהֲרוּ *p.*
Ps. 34, 6. הביטו אליו ונהרו

3 perf. pl.: יִנָּהֲרוּ
Jer. 51, 44. ולא־ינהרו אליו עוד

נָהָר

ז״ר,נכסל סכרוי נְהָרִים, נְהָרוֹת, וסווגי נַהֲרִים. סימון יֹאור ויכל פלג ויובל [פלוסס, שטאָם], ופעמים כמופעם שנף ונסיכם [שטאָמוגג], וסכסר נסף סילועם,וס סכסר סגדול סוף פרת, ולפעמים נסכר סוף יאור מצרים וכילום. וסווגי כסוי לפרת וחדקל, נסצר עם פרס.

n. m. biplurale (נְהָרִים, נָהֳרַיִם, du. נַהֲרַיִם), fluvius, amnis, interdum fluentum, *ῥεῦμα* (Strömung); חַנָּהָר חַגָּדוֹל vel חַנָּהָר, Euphrates; נְהַר מִצְרַיִם, Nilus, interdum absolute; *du.* (c. אֲרַם) de Euphrate et Tigri. LXX. *ποταμός*; עֵשֶׂק נָהָר, *πλημμύρα γίνεται*; אֲרַם נַהֲרַיִם, *Μεσοποταμία.*

Num. 24, 6. כנגת עלי נהר
Job. 22, 16. נהר יוצק יסודם
Job. 40, 23. יעשק נהר לא יחפוז
Ps. 46, 5. נהר פלגיו ישמחו
Ps. 80, 12. ואל־נהר יונקותיה
Ps. 105, 41. חלכו בציות נהר
Jes. 7, 20. בעברי נהר במלך
Jer. 2, 18. לשתות מי נהר
Mich. 7, 12. ולמני מצור ועד־נהר

וְנָהָר

Gn. 2, 10. ונהר יצא מעדן
Job. 14, 11. ונהר יחרב ויבש
Jes. 19, 5. ונהר יחרב ויבש
Jon. 2, 4. ונהר יסבבני

הַנָּהָר

Gn. 2, 13. ושם־הנהר השני גיחון
Gn. 2, 14. ושם־הנהר השלישי
Gn. 15, 18. עד־הנהר הגדל
Gn. 31, 21. ויקם ויעבר את־הנהר
Ex. 23, 31. וממדבר עד־הנהר
Num. 22, 5. אשר על־הנהר ארץ
Dt. 1, 7. הנהר הגדל נהר־פרת
Dt. 11, 24. מן־הנהר נהר־פרת
Jos. 1, 4. הנהר הגדול נהר־פרת
Jos. 24, 2. בעבר הנהר ישבו
Jos. 24, 3. את־אברהם מעבר הנהר
Jos. 24, 14. בעבר הנהר ובמצרים
Jos. 24, 15. אשר בעבר הנהר
2 S. 10, 16. ארם אשר מעבר הנהר
1 Rg. 5, 1. מן־הנהר ארץ פלשתים
1 Ree. 5, 4. בכל־עבר הנהר
1 Reg. 5, 4. בכל־מלכי עבר הנהר
1 Chr. 5, 9. מדברה למן־הנהר ארת
1 Chr. 19, 16. אשר מעבר הנהר
2 Chr. 9, 26. מן־הנהר ועד־ארץ
Esr. 8, 15. אל־הנהר הבא אל־אהוא
Esr. 8, 21. על־הנהר אהוא
Esr. 8, 36. ופחוות עבר הנהר
Neh. 2, 7. על־פחוות עבר הנהר
Neh. 2, 9. אל־פחוות עבר הנהר
Neh. 3, 7. פחת עבר הנהר
Jes. 8, 7. מי הנהר העצומים
Jes. 11, 15. והניף ידו על־הנהר
Jes. 27, 12. יחבט יי׳ משבלת הנהר
Dan. 10, 4. על־יד הנהר הגדול

וַהַנָּהָר

Gn. 2, 14. והנהר הרביעי הוא פרת

בַּנָּהָר

Ps. 66, 6. בנהר יעברו ברגל

כַּנָּהָר

Jes. 48, 18. ויהי כנהר שלומך
Jes. 59, 19. כי־יבא כנהר צר
Jes. 66, 12. נוטה־אליה כנהר שלום

לַנָּהָר

1 Reg. 14, 15. וזרם מעבר לנהר

וּמִנָּהָר

Ps. 72, 8. ומנהר עד־אפסי־ארץ
Zach. 9, 10. ומנהר עד־אפסי־ארץ

cum suff.: נְהָר

Gn. 15, 18. נהר־פרת
Dt. 1, 7. 11, 24. נהר פרת
2 Rg. 17, 6. 18, 11. נהר גוזן וערי מדי
2 Reg. 23, 29. על־נהר פרת
2 Reg. 24, 7. עד־נהר פרת
Jer. 46, 2. היה על־נהר־פרת
Jer. 46, 6. על־יד נהר־פרת
Jer. 46, 10. אל־נהר פרת
Ez. 1, 1. 3. 3, 23. 10, 22. על־נהר כבר
Ez. 3, 15. הישבים אל־נהר־כבר
Ez. 43, 3. אל־נהר כבר

constr.: וּנְהַר

1 Chr. 5, 26. ונהר גוזן

constr.: בְּנְהַר

2 Sam. 8, 3. ידו בנהר־פרת
1 Chr. 18, 3. להצזיב ידו בנהר פרת
Ez. 10, 15. ראיתי בנהר־כבר
Ez. 10, 20. אלהי־ישראל בנהר כבר

constr.: מִנְּהַר

Gn. 15, 18. מנהר מצרים
Esr. 8, 31. ונסעה מנהר אהוא

du.: נַהֲרַיִם *p.*

Gn. 24, 10. אל־ארם נהרים
Dt. 23, 5. ארם נהרים לקללך
Jud. 3, 8. מלך ארם נהרים
Ps. 60, 2. בהצותו את ארם נהרים

1 pl.: נַהֲרִים

Jes. 18, 2. 7. בזאו נהרים ארצו
Jes. 33, 21. מקום־נהרים יאירים

pl.: בַּנְּהָרִים

Hab. 3, 8. בנהרים אפך

pl. c. h int.: הַבְּנְהָרִים

Hab. 3, 8. הבנהרים חרה יי׳

pl. constr.: נַהֲרֵי

Job. 20, 17. נהרי נחלי דבש

pl. constr.: לִנְהָרֵי

Jes. 18, 1. מעבר לנהרי־כוש
Zeph. 3, 10. מעבר לנהרי־כוש

2 pl.: נַהֲרוֹת

Job. 28, 11. מבכי נהרות חבש
Ps. 24, 2. ועל־נהרות יכוננה
Ps. 93, 3. נשאו נהרות יי׳
Ps. 93, 3. נשאו נהרות קולם
Ps. 93, 3. ישאו נהרות דכים
Ps. 107, 33. ישם נהרות למדבר
Jes. 19, 6. והאזניחו נהרות
Jes. 41, 18. על־שפיים נהרות
Jes. 42, 15. ושמתי נהרות לאיים
Jes. 43, 19. בישימון נהרות
Jes. 43, 20. נהרות בישימן
Jes. 47, 2. עברי נהרות
Jes. 50, 2. אשים נהרות מדבר
Hab. 3, 9. נהרות תבקע־ארץ

pl.: וְנַהֲרוֹת

Cant. 8, 7. ונהרות לא ישטפוה

pl.: בַּנְּהָרוֹת

Ex. 8, 1. על־הנהרת על־היארים
Nah. 1, 4. וכל־הנהרות החריב
Nah. 2, 7. שערי הנהרות נפתחו

pl.: וּבַנְּהָרוֹת

Ps. 89, 26. ובנהרות ימינו
Jes. 43, 2. ובנהרות לא ישטפוך

pl.: בַּנְּהָרוֹת

Ps. 78, 16. ויורד כנהרות מים

pl.: וְכַנְּהָרוֹת

Jer. 46, 8. וכנהרות יתגעשו מים

pl. constr.: נַהֲרוֹת

2 Reg. 5, 12. נהרות דמשק
Ps. 74, 15. נהרות איתן
Ps. 137, 1. על־נהרות בבל

pl. c. suff.: בְּנַהֲרוֹתֶיךָ

Ez. 32, 2. ותגח בנהרותיך

pl. c. suff.: וְנַהֲרֹתֶיהָ

Jes. 44, 27. ונהרתיך אוביש

pl. c. suff.: נַהֲרוֹתֶיהָ

Ez. 31, 4. את־נהרתיה הלך
Ez. 31, 15. ואמנע נהרותיה

pl. c. suff.: נַהֲרֹתָם

Ex. 7, 19. על־נהרתם על־יאריהם
Ez. 32, 2. ותרפש נהרתם

pl. c. suff.: וַנַּהֲרוֹתָם

Ez. 32, 14. מימיהם ונהרותם

נַהַר

ז״ו נסכמי נדוסס לעכבי, וסידועס בַּהַרָה, וסכינוס בַּהַרָא, וכסנוי בַּהֲרִין, וגס נַהֲרַיָן כאלו סיסיד נַהֲרוּ, וגמרסך כנויים רגיס לסקוסות מן נסכר ל״ע נַהֲרַדְגָּא, נְהַרְאֲבָא, נְהַרְבְּלָאר, נְהַרְפַּפְּרָא וכדומס.

n. m. aram. (def. נַהֲרָה, targ. נַהֲרָא; pl. נַהֲרִין atque etiam נַהֲרַיָן, tanquam a sing. נַהֲרַיָּא), fluvius, sicut נָהָר. LXX. *ποταμός.*

Dan. 7, 10. נהר די־נור נגד

definit.: נַהֲרָא, נַהֲרָה

Esr. 4, 10. ושאר עבר־נהרה
Esr. 4, 16. חלק בעבר נהרא
Esr. 4, 17. ושאר עבר־נהרה
Esr. 4, 20. בכל עבר נהרה
Esr. 5, 3. 6. 6, 6. פחת עבר־נהרה
Esr. 6, 8. די מדת עבר נהרה
Esr. 6, 13. פחת עבר־נהרה
Esr. 7, 21. 25. די בעבר נהרה

נָהֳרָה

ז״כ,וסמוגן לוד ווסכ סנסק [פַּרִיס־לִיכַע], מסכוגן סנכי של סנסנ.

n. f., lux, aurora (Frühlicht). Targ. שַׁפְרָפָרָא. LXX. *φέγγος.*

Job. 3, 4. ואל־תופע עליו נהרה

נְהוֹר

ז״ו נסכמי, וסידועס נְהוֹרָא, וסכינוי לוד ווסכ [לִיכַע], וכן לסקיין, לולס נככיב תיוסו נְהִיר. נסכוגס סנס סוס לרוב, וגמרסך יודע סכנוי סַגְּרָא נְהוֹר, וסנס עגס פרעי נְהָרָאר סוס כדמיון לל מלין וכנגד ולוכי וכ״נ.

n. m. aram. (def. נְהוֹרָא, *Qeri:* נְהִירָא), lux. Inde *n. pr.* נְהוֹרַאי (syn. מָאִיר, אוֹרִי, שַׁרְגָּא). LXX. *φῶς.*

definit.: וְנְהוֹרָא *Q're.*

Dan. 2, 22. ונהירא עמה שרא

נְהִיר

ז״ו נסכמי נככיב, נדוסס נמכוונו לל נְהוֹר, לסכר לסקיין, וגמרסך [נסנס קכ״ל ע״ל] נְהִיר תוקלי [ערלי־טעע], שעטו כו סמסוכזים. נסקגוס נ״כ סנסס נַהֲר

n. m. aram. Ketib, lux, sicut נְהוֹר, quod in textu scriptum est. Gem. Sabbat 156, a נְהִיר est adj., illuminatus (erleuchtet).

def.: וְנְהִירָא *K'tib.*

Dan. 2, 22. ונהירא עמה שרא

נַהֲרִירוּת

ז״כ וסמוגן נַהֲרִירוּת, וסמוגן לוד קכמס [עלי־כַּעוגן], וסנסק נסכוגס נדוסס לו נְהִיר, אַנְהֲרִי, אַנְהוֹרֵי וכדומס.

n. f. abstr. (c. נַהֲרִירוּת), illuminatio mentis, sapientia divinitus impertita. LXX. *χρηγόρησις.*

Dan. 5, 11. נהירו ושכלתנו

וַנַּהֲרִירוּ

Dan. 5, 14. ונהירו ושכלתנו

מַנְהֲרָה

ז״כ, וסמוגן לדעת שלמס יקסקי וו״ל על סס שעוגין נסן מלוד קעון כמקוס שקיגו ככר קוכין מכסכוכ לוייוכ״כים כלגעו, וכן דעת דוד קמקי ודעת לוי גרשוגי, וס״כ מן נסכר לשון לסיכס. קולס לדעת סמקובס מַטְמוֹרֵי נסמס, וכפלת כלשון ישמעלל מכסר לו מכסיס מקוס סכסר [פלוסס-נעטע-נרשענען], ויולת להמשך נדמיון לל מעכס, וס״כ כוכ סס שמיי מן נָהָר ולוק.

n. f., quo *Isaaki* et *Qimchi* antra intelliguntur, in montibus facta, in quae per occulta foramina lux immittitur. *Levi Gersuni* lampades (Pechstangen, Bergfeuer) intelligit, quas, appropinquante hoste, Israëlitae accenderint, ut res suas in antris et cavernis occulere possent. Targ. מַטְמוֹרֵיתָא. In lingua arabica nmm. *minhar-on, minhara-t-on* de fossis et cavernis *aquarum* impetu effossis dicitur; quare מְנָהֲרָה ex נָהָר, nomen ex nomine, ortum putamus. LXX. *μάνδρα.*

pl.: הַמְּנָהֲרוֹת

Jud. 6, 2. המנהרות אשר בהרים

נִיא

פעל ל״ע נקל כ״ק פ״ק נעתיד תְּנִיאוּן נכתיב, וגנוב נכנין סכוסק הֵנִיא וסעתיד יָנִיא, וסוכסק סעגין עגיכס וכליסק אלילס ומקיכס [פערכייכען-וו״יגעגען], וכגוסק יולל ויקוק, ד״ל מעגיעל סכלר, ולפעמים גס מסגלל על כלגין ולפיסק. ולסגר לסקוב מגרס ע״י יוסך סוס מקל מַקַּע דף סכ״כ.

v. trans. (*Qal* nonnisi semel in forma imperf. תְּנִיאוּן), negare, recusare; *Hi.* intens., pernegare, ad nihilum redigere; impedire, retinere, arab. *nânaà, nahnaha.* V. *v.* מָנַע. LXX. *ἀνανεύειν, ἀθετεῖν, ἀφιστάναι, διαστρέφειν; λιπαίνειν.*

2 imperf. pl.: תְּנִיאוּן *K'tib.*
Num. 32, 7. ולמה תניאון

Hif-il: הֵנִיא *3 perf.*
Nu. 30, 6. ואם־הניא אביה אתה
Num. 30, 6. כי־הניא אביה אתה
Num. 30, 12. לא הניא אתה
Ps. 33, 10. הניא מחשבות עמים

3 imperf.: יָנִיא
Nu. 30, 9. ואם ביום שמע אישה יניא

3 imperf.: יָנֵי

Ps. 141, 5. אל־יגי ראשי
2 *impf. pl.:* תְּנֹאֲנוּן *Q'ri.*
Num. 32, 7. ולמה תְּנִיאון
3 *impf. pl.:* יְנִיאוּ
Num. 32, 9. ויניאו את־לב בני
תְּנוּאָה
ז״ב, ומשון עגרס וכליפס וכוקוף [עכט־פַּרעמדוכג], ל״מ מסרקקת או סוכפת זכפס וחיכס נכללב.
n. f., abalienatio, aversio, veluti Dei ab hominibus, deinde gener. inimicitia, odium. LXX. *θυμός ὀργῆς, μέμψις.*
cum suff.: תְּנוּאָתִי
Num. 14, 34. וידעתם את־תנואתי
pl.: תְּנוּאוֹת
Job. 33, 10. חן תנואות עלי ימצא

נוּב

לומר נָבַב, וסעתיל יָנִיב, וסמון לדעת סיסדקקיס זגזוג ודציפס [זפרכפסעס, וופַכסעס], וכזפל על מרכית סעפר וזגזוג ציל [מכוופַכסעס], או בעכין סדכוך זסוף פרי סלגון. וסכנב נוֹכֵב יוכל מסכוון רפון, לומר סדפפס וסמיפס [זפרכפסעס וופַכסעס], גדול וחיוק [זרפכריעס], ולל״פ יכוכב כתולות מעכין דכוך, וכ״ל יכוכב תוכן זיריס וחיכות. וחזר לפקוד סזפב דע זסכזווי עס נָבִיב זפקר, כי לפל כנע הכון נלתי זכב עקרי, וסתיליו לו ז״ו נפכס סוכפת סכניעה. פולס סתמלות נפעל נדומס לל עָנַב סזפב, ועי׳ סקקר, ועי׳ עוד כין.
h. e. נָבַב (impf. יָנְבּוּב), germinare, pullulare, trop. de opibus instar fructuum abunde accrescentibus, et de sermone, qui est tanquam fructus s. proventus labiorum (aeth. נבב, loqui, eloqui). Pi. נוֹבֵב, efficere, ut quid progerminet, accrescat, vigeat (erfrischen), Sach. 9, 17., ubi alii vertunt: mustum faciet, ut loquantur seu cantent. V. עָנַב, cujus *Nun* praepositionale est, nulla cum nostro cognatione conjunctum est; grammatici v. עָנַס (sich verzweigen) comparare debebant. V. נָזַן. LXX. *ῥέειν, ἀποστάζειν* (perperam = נָבַע), *πληθύνειν; Pil. εὐοδιάζειν.*
3 *imperf.:* יָנוּבוּ
Prv. 10, 31. פי־צדיק ינוב חכמה
Ps. 62, 11. חיל ׀ כי־ינוב
3 *impf. pl.:* יִנְּבוּן
Ps. 92, 15. עוד ינובון בשיבה
Pi-el: נוֹבֵב
3 *imperf.:* יְנוֹבֵב
Zach. 9, 17. ינובב בתלות

נִיב

ז״ו ונכנוי נִיבוֹ, וסמון פרי וזמר [זכוכע] לומר חזר כזמר וכדפק [סעכפַרגעזפרכפסעס], לכן כ״ב זפרים כמו פרי זפרים, לומר סדנוב, וכן סמזפל ניוכי. פ״ל נכתיב נוֹב נאר כ״ב, וסמכוון לחקר.
n. m. (c. s. נִיבוֹ semel Ketib: נִיב ad s. f. קוּב), germen, proventus (Hervorgesprossenes), fructus; נִיב שְׂפָתַיִם, eloquium, tanquam germen labiorum. LXX. *τὰ ἐπιτιθέμενα;* Jes. 57, 19. phrasis tota neglecta est.
Jes. 57, 19. Q'ri. בורא נוב שפתים

cum suff.: נִיבוֹ
Mal. 1, 12. וניבו נבזה אכלו
תְּנוּבָה
ז״כ ע״מ תְּנוּאָה, תְּנוּמָה, תְּנוּפָה, וסמון פרי ותכוסס, יכול וקיל [פַּרוכע, עירעכפַן], וק״כ נדומס לל כ״ב, וכלמר מינול זלס. יותר מוס תקת ענף לקון.
n. f. (ad s. f. תְּנוּמָה, תְּנוּפָה), proventus, fructus agrorum (Fruchtertrag). LXX. *γέννημα, καρπός.*
Jes. 27, 6. ומלאו פני־תבל תנובה
constr.: תְּנוּבַת
Dt. 32, 13. ויאכל תנובת שדי
constr.: וּתְנוּבַת
Ez. 36, 30. ותנובת השדה
cum suff.: תְּנוּבָתִי
Jud. 9, 11. ואת־תנובתי הטובה
pl.: מְתֻנּוּבוֹת
Thr. 4, 9. מתנובות שדי

נוּד I.

לומר נָדַד, וסעתיל יָנִיד, ופעל נקולס נָדַד, סמון נעכוע ועלעול מקסוק וכלכוך, כמו נָדַד לעיל סס״ל [זוויי־פַּן, פלי־פַּרעיג ויי׳], נכמלמה כמו כדד על פוור דרך ועלעול, על נכיקס וכיסס וסתיקקות וסליכת תועס וכדומס, וכנכר סזויתי לעיל סזרכיס נפפס סכללית. וסוס סמזפל על נעכוע ומקסוק מקנס [וופַכסעו], על סכמקס [נעלוויערן], מכלכוך מרקס, ולפעמים סספדס נכללב [נעכזויכען]. וקולי סקקרון מעכס נָדַד, כיעס רקס וכוון [זעכקען], כקזר נמקת זרכ כוס נפפס סכללית וכזפתי מעכר [s. *nad*]. סנוסף הַנִּיד יולל, וסמון סדקס [פַּעכזי־כַּען־יפַּגען], או נעכוע מקוס נרקס. סמתפעל הִתְנוֹדֵד, סתכוכע לל עלמו וסתפקפק, ל״מ מכלכוך סמלוכס לזמר, או מכלכוך עלמו, לומר כלכוך רקס, או מעכין מספד נכללב. עי׳ יותר מוס תקת סזמות סנכוליס.
h. e. נָדַד (impf. יָנְדֹּד, semel יָדֹד), 1) vagari et errare, vagum et exulem errare, sicut נָדַח (נָדַד) q. v., palari, fugacem esse, fugere. *Hi.* הֵנִיד trans., ejicere, expellere; הֵנִיד בְּרֹאשׁ, quassare caput. 2) vacillare, demittere caput, sanscr. *nad*, hinc miserari, deplorare, consolari. LXX. 1) *κινεῖν, μεταναστεύειν, ἀλλοτριοῦσθαι, δειλιᾶν, ζωννύειν;* 2) *συλλυπεῖσθαι, πενθεῖν, στενάζειν, θρηνεῖν, παρακαλεῖν;* הִתְנוֹדֵד, *ὀδύρεσθαι.*
3 *perf. pl.:* נָדוּ
Jer. 50, 3. נדו הלכו
part. masc.: נָדֹד
Gn. 4, 12. נע ונד תהיה בארץ
Gn. 4, 14. והייתי נע ונד בארץ
inf constr.: לָנוּד
Prv. 26, 2. כצפור לנוד
Job. 2, 11. לנוד־לו ולנחמו
Ps. 69, 21. ואקוה לנוד ואין
imprt. pl.: נֻדוּ
Jer. 48, 17. נדו לו כל־סביביו
Jer. 49, 30. נסו נדו מאד
Jer. 50, 5. נדו מתוך בבל
impt. f. sg.: נוּדִי *Q'ri.*
Ps. 11, 1 נודו הרכם צפור
impt. pl.: נֹדוּ *K'tib.*
Ps. 11, 1. נודו הרכם צפור

2 *imperf.:* תָּנוּד
Jer. 4, 1. ולא תנוד
3 *imperf.:* יָנוּד
1 Reg. 14, 15. כאשר ינוד הקנה
Jes. 51, 19. מי ינוד לך
Jer. 15, 5. ומי ינוד לך
Nah. 3, 7. מי ינוד לה
2 *imperf.:* תָּנֹד
Jer. 16, 5. ואל־תנד להם
2 *impf. pl.:* תָּנֻדוּ
Jer. 22, 10. ואל־תנדו לו
3 *impf. pl.:* יָנֻדוּ
Job. 42, 11. וינדו לו וינחמו אתו
Hif-il: הֵנִיד
inf. constr.: לְהָנִיד
2 Reg. 21, 8. להניד רגל ישראל
2 *impf. c. s.:* תָּנִדִּי
Ps. 36, 12. ויד רשעים אל־תנדני
3 *imperf.:* וְיָנֵד
Jer. 18, 16. ישם ויניד בראשו
Hitpa-el: הִתְנוֹדֵד
part. masc.: מִתְנוֹדֵד
Jer. 31, 18. שמעתי אפרים מתנודד
נוֹד
ז״ו ע״מ קוֹל, אוֹת, וסמון גולס וכריקס וכלכוך [פַּלוֹפַע, לומפעכזווי־פַּונג], כן פרכו כניס סספוק נודי ספרת נפלים. לולס לפעת לקריס מלזון נפפס וכלכוקות [קלפַנגע], או מפקוק סספד וכלכוקות וקיוקים, נגזר סזפ קיר [וופַכל], וכן קוֹר לרג וקטור קוויס, וכן קוֹרָה מעכץ זס, ולומס קֹרָה, וכן חוֹמָה [עי׳ לעיל דף ק״ו] מענין קטור וכקוס, ועניו נמריכס יקר סנס ג״כ לל פָּתַל לעיל ד״פ, לזכר מתנו פָּתֵל. סספכץ נזכר נכר עפ״י.
n. m., acervus, cumulus, veluti נֵד קָצִיר, acervus messis (Garbenhaufen, syn. גָּדִישׁ). Sic jam *Isaaki*, at *Ibn-Ezra* et *Qimchi*, hoc ipsum נֵד verbaliter (= נָדוּד) interpretantes, vehementer errant. Deinde de aggere vel muro, et proprie et translate, arab. *nadd-on* (syn. קִיר, חוֹמָה, כָּתֵל, quae et ipsa significant opus nexu quodam continens vel molem, saxis terra aliisve rebus congestis, exstructam, a vv. קִיר cf. *n.* קוֹרָה, חוֹמָה, כָּתֵל q. v.). LXX. *πῆγμα, σωρός, τεῖχος, ἀσκός* (נֹאד).
Ex. 15, 8. נצבו כמו־נד נזלים
Jos. 3, 13. ויעמדו נד אחד
Jos. 3, 16. קמו נד־אחד
Ps. 78, 13. ויצב־מים כמו־נד
Jes. 17, 11. נד קציר ביום נחלה
בַּנֵּד
Ps. 33, 7. כנס כנד מי הים

נוֹד II.

לומר נָדַד פעל ל״ע, וסמון נכיכס יקר [נוופַכסעס דגיפס ועכיפס יקר [נוופַכסעכפַען], וסקמוס לקיוס יקר וסדנקס וקזור וסקנכוס, וכן כפכס כמכון נפפני עכ כמכון קזור, ל״מ s. *nadh*; gr. [נהוֹד ויוכי וכלומס *νήθ-*; l. *nod*-are, כ״ב]. וסוס פפס סכק נָד, וכנר יזוע שהקרן כמכק ג״כ לכל עָנָד.
h. e. נָדַד *v. inus.*, coacervare, cumulare, conjungere, sanscr. *nadh*, gr. *νήθ-ειν*, lat. *nod*-are. Eadem ex radice et praepositione *gha* compositum est v. עָנַד q. v.

נֵד

ז״ו וסמון נכנכר וכערס יקר וכגדס לגדים [סויפַען], ל״מ כד קניר כפרוס שלמס יקקי, וומו נדים של קניר, ועמו כוס לנן-עוכל ולוד קמני שפרכומו כפעל, יכול קניר. ומוס נפפלל על קיר וקומס מגזוגים ונכוכים [דפַמס, מויעכ], וכן פרכו לוד קמני עכין קנון ניקד כעכין גדים, וכי כן מפכרס קוֹר, נקמנות קציכס יקר וסקנכוכות וקיוקים, נגזר סזפ קיר [וופַכל], וכן קוֹר לרג וקטור קוויס, וכן קוֹרָה מעכץ זס, ולומס קֹרָה, וכן חוֹמָה [עי׳ לעיל דף ק״ו] מענין קטור וכקוס, ועניו נמריכס יקר סנס ג״כ לל פָּתַל לעיל ד״פ, לזכר מתנו פָּתֵל. סספכץ נזכר נכר עפ״י.
n. m., acervus, cumulus, veluti נֵד קָצִיר, acervus messis (Garbenhaufen, syn. גָּדִישׁ). Sic jam *Isaaki*, at *Ibn-Ezra* et *Qimchi*, hoc ipsum נֵד verbaliter (= נָדוּד) interpretantes, vehementer errant. Deinde de aggere vel muro, et proprie et translate, arab. *nadd-on* (syn. קִיר, חוֹמָה, כָּתֵל, quae et ipsa significant opus nexu quodam continens vel molem, saxis terra aliisve rebus congestis, exstructam, a vv. קִיר cf. *n.* קוֹרָה, חוֹמָה, כָּתֵל q. v.). LXX. *πῆγμα, σωρός, τεῖχος, ἀσκός* (נֹאד).
Ex. 15, 8. נצבו כמו־נד נזלים
Jos. 3, 13. ויעמדו נד אחד
Jos. 3, 16. קמו נד־אחד
Ps. 78, 13. ויצב־מים כמו־נד
Jes. 17, 11. נד קציר ביום נחלה
בַּנֵּד
Ps. 33, 7. כנס כנד מי הים

נוֹד

פעל נודד, וסמון לל״ק נָאָה לעיל סס״ל, כי כוס קטוי שלו, ול״כ סמכוון סמתל וניכס כמקום [ווי־לפַען, כלי־יגען]. וסדכוך נגכ יכ״כ ולל יכוס וכדקוס וניכס [סלי־כע־גקי־יע], וכן פרכו כיקס לכיכס, וכן תרגס סמקרגס טלְגְּזַל, וכן פרכ רמ״י גולס, ולפן-עוכל כמכו ו״ל לגעג כמו מכוך רקס, וכיל שפתי, וסוס מנוכל נע וכך. פולס סכנון לפרכו כמו נָזָה לזון שנקס.
n. f. (a m. נֵד), vagatio, agitatio, Targ. טַלְטוּל. Sic Isaaci: גּוֹלָה. Ibn-Ezra *quassationem capitis* h. e. contemtum et contumeliam vertit. Alii, in his *Sebast. Schmid*, qui *menstruam* vertit, pro נִדָּה dictum putant. LXX. *σάλος.*
Thr. 1, 8. על־כן לנידה היתה

נוּד II.

לומר נָדַד פעל ל״ע, וסמון נכיכס יקר [נוופַכסעס דגיפס ועכיפס יקר [נוופַכסעכפַען], וסקמוס לקיוס יקר וסדנקס וקזור וסקנכוכות, וכן כפכס כמכון נפפני עכ כמכון קזור, ל״מ s. *nadh*; gr. [נהוֹד ויוכי וכלומס *νήθ-*; l. *nod*-are, כ״ב]. וסוס פפס סכק נָד, וכנר יזוע שהקרן כמכק ג״כ לכל עָנָד.
h. e. נָדַד *v. inus.*, coacervare, cumulare, conjungere, sanscr. *nadh*, gr. *νήθ-ειν*, lat. *nod*-are. Eadem ex radice et praepositione *gha* compositum est v. עָנַד q. v.

נֵד

ז״ו וסמון נכנכר וכערס יקר וכגדס לגדים [סויפַען], ל״מ כד קניר כפרוס שלמס יקקי, וומו נדים של קניר, ועמו כוס לנן-עוכל ולוד קמני שפרכומו כפעל, יכול קניר. ומוס נפפלל על קיר וקומס מגזוגים ונכוכים [דפַמס, מויעכ], וכן פרכו לוד קמני עכין קנון ניקד כעכין גדים, וכי כן מפכרס קוֹר, נקמנות קציכס יקר וסקנכוכות וקיוקים, נגזר סזפ קיר [וופַכל], וכן קוֹר לרג וקטור קוויס, וכן קוֹרָה מעכץ זס, ולומס קֹרָה, וכן חוֹמָה [עי׳ לעיל דף ק״ו] מענין קטור וכקוס, ועניו נמריכס יקר סנס ג״כ לל פָּתַל לעיל ד״פ, לזכר מתנו פָּתֵל. סספכץ נזכר נכר עפ״י.
n. m., acervus, cumulus, veluti נֵד קָצִיר, acervus messis (Garbenhaufen, syn. גָּדִישׁ). Sic jam *Isaaki*, at *Ibn-Ezra* et *Qimchi*, hoc ipsum נֵד verbaliter (= נָדוּד) interpretantes, vehementer errant. Deinde de aggere vel muro, et proprie et translate, arab. *nadd-on* (syn. קִיר, חוֹמָה, כָּתֵל, quae et ipsa significant opus nexu quodam continens vel molem, saxis terra aliisve rebus congestis, exstructam, a vv. קִיר cf. *n.* קוֹרָה, חוֹמָה, כָּתֵל q. v.). LXX. *πῆγμα, σωρός, τεῖχος, ἀσκός* (נֹאד).
Ex. 15, 8. נצבו כמו־נד נזלים
Jos. 3, 13. ויעמדו נד אחד
Jos. 3, 16. קמו נד־אחד
Ps. 78, 13. ויצב־מים כמו־נד
Jes. 17, 11. נד קציר ביום נחלה
בַּנֵּד
Ps. 33, 7. כנס כנד מי הים

נוֹד

פעל נודד, וסמון לל״ק נָאָה לעיל סס״ל, כי כוס קטוי שלו, ול״כ סמכוון סמתל וניכס כמקום [ווי־לפַען, כלי־יגען]. וסדכוך נגכ יכ״כ ולל יכוס

ז״כ מן נוד לל״ק, וסמון עלעול

Jos. 23, 1. אחרי אשר־הניח יי׳
2 Sam. 7, 1. ויי׳ הניח־לו מסביב
1 Reg. 5, 18. הניח יי׳ אלהי לי
1 Chr. 23, 25. הניח יי׳ אלהי־ישראל
2 Chr. 14, 5. כי־הניח יי׳ לו
3 perf.: וַהֲנִיחָם
Dt. 12, 10. והניח לכם מכל־אויביכם
1 Chr. 22, 18. והניח לכם מסביב
1 perf.: וַהֲנִיחֹתִי, וַהֲנִיחֹתִי
Ex. 33, 14. והנחתי לך
2 S. 7, 11. והניחתי לך מכל־אויביך
1 Chr. 22, 9. והניחותי לו
Ez. 5, 13. והנחתי חמתי בם
Ez. 16, 42. והנחתי חמתי בך
Ez. 21, 22. והנחתי חמתי
3 perf. pl.: הֵנִיחוּ
Zach. 6, 8. הניחו את־רוחי
part. masc.: מֵנִיחַ *sg.*
Jos. 1, 13. יי אלהיכם מניח לכם
inf. constr.: הָנִיחַ
Jes. 14, 3. ביום הניח יי׳ לך
inf. constr.: בְּהָנִיחַ
Dt. 25, 19. בהניח יי׳ אלהיך
inf. constr.: לְהָנִיחַ
Ez. 44, 30. להניח ברכה אל־ביתך
inf. c. suff.: הָנִיחֲךָ
Ez. 24, 13. עד־הניחי את־חמתי
imprt. pl.: הָנִיחוּ
Jes. 28, 12. הניחו לעיף
3 imperf.: יָנִיחַ
Ex. 17, 11. וכאשר יניח ידו וגבר
Dt. 3, 20. יניח יי׳ לאחיכם ככם
Jos. 1, 15. יניח יי׳ לאחיכם
Jes. 30, 32. אשר יניח יי׳ עליו
3 impf. c. s.: וַיַּנִּיחֵנִי
Ez. 37, 1. ויניחני בתוך הבקעה
Ez. 40, 2. ויניחני אל־הר גבה
3 impf. c. s.: p. וַיַּנִּיחֵהָ
Prv. 29, 17. יסר בנך ויניחך
3 impf. f. c. s.: תַּנִּיחֵנִי
Jes. 63, 14. רוח יי׳ תניחנו
Hof-al: הוּנַח *3 perf.*
Thr. 5, 5. יגענו לא־הונח־לנו
2 Hif-il: הֵנַחְתָּ *3 perf. forma aramaizans.*
Jud. 3, 1. ואלה הגוים אשר־הניח יי׳
2 Sam. 16, 21. הניח לשמור הבית 20, 3.
1 Chr. 16, 21. לא־הניח לאיש לעשקם
Ps. 105, 14. לא־הניח אדם לעשקם
Jes. 28, 2. הניח לארץ ביד
Jer. 43, 6. אשר הניח נבוזראדן
3 perf.: הִנִּיחַ
1 Reg. 8, 9. אשר הניח שם משה
3 perf.: וַיַּנַּח
Num. 19, 9. והניח מחוץ למחנה
3 perf. c. s.: וְהִנִּיחוֹ
Dt. 26, 4. והניחו לפני מזבח יי׳
3 perf. c. s.: וְהִנִּיחָם
Lev. 16, 23. אל־הקדש והניחם שם
Jes. 14, 1. והניחם על־אדמתם
2 perf.: וְהִנַּחְתָּ
Dt. 14, 28. והנחת בשעריך
2 perf. c. s.: וְהִנַּחְתָּם
Nu. 17, 19. והנחתם באהל מועד
2 perf. c. s.: וְהִנַּחְתּוֹ
Dt. 26, 10. והנחתו לפני יי אלהיך
1 perf.: וְהִנַּחְתִּי
Jud. 6, 18. את־מנחתי והנחתי לפניך
Ez. 22, 20. והנחתי והתכתי אתכם
Ez. 37, 14. והנחתי אתכם
1 perf. c. s.: וְהִנַּחְתִּיו
Jer. 27, 11. והנחתיו על־אדמתו

nare, flectere (neig-en, sanscr. *naj*, gr. *νευ*, syn. חָנָה), se inclinare, se demittere; considere, discubare, quiescere (arab. *nakh*, de camelis subsidentibus, unde *monakh-on*, locus, ubi cameli in genua subsident), vi latissima de commorando, quiescendo, silendo. *Hi.* הֵנִיחַ vel, forma aramaizante, demittere, reclinare, sternere, sedare, requiem dare, quietem afferre. *Ho.* הוּנַח, הוּנַּח (prt. מֻנָּח), depositum, relictum (leergelassen) esse. LXX. ἀναπαύειν, ἀνάπαυσις, ἀνάπαυσιν διδόναι, ἐπαναπαύεσθαι, κατάπαυσις, καθίζειν; συμφωνεῖν, ἀναπηδᾶν; *Hi.* καταπαύειν, καθιέναι, ἀφιέναι, ἐναφιέναι, ἐπαφιέναι, τιθέναι; κατακληρονομεῖν, ὁδηγεῖν, πείθεσθαι, ἐμπλήθειν.

3 perf. fem.: נָחָה
2 Reg. 2, 15. נחה רוח אליהו
Jes. 7, 2. נחה ארם על־אפרים
Jes. 14, 7. נחה שקטה כל־הארץ
3 perf.: וַנָּחָה
Jes. 11, 2. ונחה עליו רוח יי׳
1 perf.: נָחָתִי
Job. 3, 25. ולא־שקטתי ולא־נחתי
3 perf. pl.: נָחוּ
Esth. 9, 22. אשר־נחו בהם היהודים
3 perf. pl.: וְנָחוּ
Jes. 7, 19. ובאו ונחו כלם
inf. constr.: כְּנוֹחַ
Num. 11, 25. כנוח עליהם הרוח
Jos. 3, 13. כנוח כפות רגלי
inf. constr.: הִכָּנֵחַ
Neh. 9, 28. וכנוח להם ישובו
inf. constr.: לָנוּחַ
2 Sam. 21, 10. עוף השמים לנוח
inf. c. suff.: הִבָּנְחָה
Num. 10, 36. ובנחה יאמר
1 imperf.: אָנוּחָה
Hab. 3, 16. אנוח ליום צרה
2 imperf.: וְתָנוּחִי
Dan. 12, 13. ותנוח ותעמד לגרלך
3 imperf.: יָנוּחַ
Ex. 23, 12. למען ינוח שורך וחמרך
Dt. 5, 14. למען ינוח עבדך ואמתך
Job. 3, 13. ישנתי אז ינוח לי
Ps. 125, 3. לא ינוח שבט הרשע
Prv. 21, 16. בקהל רפאים ינוח
Eccl. 7, 9. בחיק כסילים ינוח
Jes. 23, 12. גם־שם לא־ינוח לך
3 imperf. ap.: וַיָּנַח
Ex. 10, 14. וינח בכל גבול
Ex. 20, 11 וינח ביום השביעי
Jos. 21, 42. וינח יי׳ להם מסביב
2 Chr. 14, 6. וינח לנו מסביב
2 Chr. 15, 15. וינח יי׳ להם מסביב
2 Chr. 20, 30. וינח לו אלהיו מסביב
3 impf. f.: תָּנוּחַ
Prv. 14, 33. תנוח חכמה
Jes. 25, 10. כי־תנוח יד־יי׳
3 impf. f. ap.: וַתָּנַח
Gn. 8, 4. ותנח התבה בחדש
Num. 11, 26. ותנח עליהם הרוח
3 impf. pl.: יָנוּחוּ
Job. 3, 17. ושם ינוחו יגיעי כח
Jes. 57, 2. ינוחו על־משכבותם
3 impf. pl.: וַיָּנוּחוּ
1 Sam. 25, 9. בשם דוד וינוחו
1 Hif-il: הֵנִיחַ *3 perf.*
Jos. 22, 4. ועתה הניח יי׳ אלהיכם

Job. 5, 3. ואקוב נוהו פתאם
Job. 18, 15. יזרה על־נוהו גפרית
Ps. 79, 7. ואת־נוהו השמו
Jer. 10, 25. ואת־נוהו השמו
Jer. 25, 30. שאג ישאג על־נוהו
Jer. 50, 19. את־ישראל אל־נוהו
cum suff.: נָוֵהוּ
Jer. 49, 20. ישים עליהם נוהם
Ez. 34, 14. יהיה נוהם שם
pl. c. suff.: נְוֵיהֶן
Jer. 23, 3. והשיבתי אתהן על־נויהן

הַנָּוָה
Jer. 6, 2. הנוה והמעגנה

נָוֶת
constr.:
Job. 8, 6. ושלם נות צדקך

הַנָּוֶת
pl. fem.:
Ps. 68, 13. ונות בית תחלק שלל
נוֹת
Zeph. 2, 6. נות כרת רעים

Cf. נָאָה, *p.* 667.

נָא

adv. m. (c. נָא, נָא־, נְאָ־, נְאֵ־, נֶא־, נֹא־, נַא־, נֵא־, נָא־, נֹא־, נֵא־, נָא־, נֹא־, נֵא־, נָא־, נֹ

3 pl.: הֲנִיחוּ
1 Sam. 6, 18. אשר הניחו עליה
Am. 5, 7. וצדקה לארץ הניחו
3 pl.: וְהֵנִיחוּ
Ps. 17, 14. והניחו יתרם לעולליהם
Ez. 44, 19. והניחו אותם
3 pl. c. suff.: וְהִנִּיחוּהָ
Ez. 16, 39. והניחוך עירם ועריה
2 pl.: וְהִנַּחְתֶּם
Jos. 4, 3. והנחתם אותם במלון
Jes. 65, 15. והנחתם שמכם לשבועה
part. masc.: מַנִּיחַ sg.
Eccl. 5, 11. אינו מניח לו לישון
inf. c. suff.: לְהַנִּיחוֹ
Nu. 32, 15. ויסף עוד להניחו במדבר
inf. c. suff.: לְהַנִּיחָם
Esth. 3, 8. אין־שוה להניחם
imprt. sg.: הַנַּח
חבור עצבים אפרים
Hos. 4, 17. הנח־לו
imprt. sg.: וְהַנַּח
Ex. 16, 33. והנח אתו לפני יי
Jud. 6, 20. והנח אל־הסלע הלז
imprt.: הַנִּיחָה
Ex. 32, 10 ועתה הניחה לי
המחזיק בידו הניחה
Jud. 16, 26. אותי
imprt. pl.: הַנִּיחוּ
אחיכם האחד הניחו
Gn. 42, 33. אתי
Ex. 16, 23. הניחו לכם למשמרת
1 Reg. 13, 31. הניחו את־עצמתי
2 Rg. 23, 18. הניחו לו איש אל־ינע
imprt. pl.: הַנִּחוּ
2 Sam. 16, 11 הנחו לו ויקללֹ
1 impf. c. s.: שֶׁאַנִּיחַ
Eccl. 2, 18. שאניחנו לאדם
2 imperf.: תַּנַּח
Eccl. 7, 18. אל־תנח את־ידך
Eccl. 10, 4. מקומך אל־תנח
Eccl. 11, 6. ולערב אל־תנח ידך
2 impf. c. s.: תַּנִּיחֵנִי
Ps. 119, 121. בל־תניחני לעשקי
2 impf. c. s.: תַּנְחֵנוּ
Jer. 14, 9. אל־תנחנו
3 imperf.: יַנִּיחַ
Lev. 7, 15. לא־יניח ממנו עד־בקר
Eccl. 10, 4. יניח חטאים
3 imperf ap.: וַיַּנַּח
Num. 17, 22. וינח משה את־המטה
Jud. 2, 23. וינח יי את־הגוים האלה
1 Sam. 10, 25. וינח לפני יי
1 Rg. 7, 47. וינח שלמה את־כל־הכלים
1 Reg. 13, 30. וינח את־נבלתו בקברו
1 Reg. 19, 3. וינח את־נערו שם
2 Chr. 4, 8. וינח בהיכל חמשה מימין
3 impf. c. s.: וַיַּנִּיחֵהוּ
Ex. 16, 34. ויניחהו אהרן לפני העדת
1 Reg. 13, 29. וינחהו אל החמור
3 impf. c. s.: וַיְנִיחֵם
2 Chr. 1, 14. 9, 25. ויניחם בערי הרכב
3 impf. fem.: וַתַּנַּח ap.
Gn. 39, 16. ותנח בגדו אצלה
3 pl.: וַיְנִיחוּ
Ez. 42, 14. ושם יניחו בגדיהם
3 impf. pl.: וַיַּנִּיחוּ
Ez. 40, 42. ויניחו את־הכלים
3 pl.: וַיְנִיחוּ
Ex. 16, 24. ויניחו אתו עד־הבקר
Num. 15, 34. ויניחו אתו במשמר
2 Reg. 17, 29. ויניחו בבית הבמות
3 pl. c. suff.: וַיְנִיחוּהוּ
Jes. 46, 7. ויניחהו תחתיו ויעמד
3 pl. c. suff.: וַיַּנִּיחֻהוּ
Gn. 19, 16. וינחהו מחוץ לעיר
Lev. 24, 12. ויניחהו במשמר
3 pl. c. suff.: וַיַּנִּיחוּם
Jos. 4, 8. אל־המלון ויניחום שם
Jos. 6, 23. ויניחום מחוץ למחנה
Hof-al: הֻנַּח
3 perf. fem.: וְהֻנְּחָה
Zach. 5, 11. והניחה שם על־מכנתה
part. masc.: מֻנָּח sg.
Ez. 41, 9. ואשר מנח בית צלעות
part. masc: הַמֻּנָּח sg.
Ez. 41, 11. מקום המנח
part. masc.: לַמֻּנָּח sg.
Ez. 41, 11. ופתח הצלע למנח
נַחַ
ג״ז וכנכוי נוּחָךְ, וסמוכן זקע ודמי [כוסע], וקל לסכין.
n. m. (c. s. נוּחַ), reclinatio, quies, requies. LXX. κατάπαυσις.
וְנוֹחַ
Esth. 9, 16. ונוח מאויביהם
Esth. 9, 17. ונוח בארבעה עשר
Esth. 9, 18. ונוח בחמשה עשר
cum suff.: לְנוּחֲךָ p.
2 Chr. 6, 41. קומה יי אלהים לנחך
מָנוֹחַ
ג״ו, וסמוכן נקמלות מקוס סמכוסק [כוסעצ], לו מכוסק נככלל, ומככוי מְנוּחִים.
n. m. (pl. מְנוּחִים), locus, ubi decumbitur seu quiescitur, quies. LXX. ἀνάπαυσις.
Gn. 8, 9. ולא־מצאה היונה מנוח
Dt. 28, 65. ולא־יהיה מנוח לכף
Ruth 3, 1. הלא אבקש־לך מנוח
Jes. 34, 14. ומצאה לה מנוח
Thr. 1, 3. לא טצאה מנוח
constr.: מְמִנוֹחַ
1 Chr. 6, 16. ממנוח הארון
pl. c. suff.: לְמִנוּחֹתֵיכֶי
Ps. 116, 7. שובי נפשי למנוחיכי
מְנוּחָה
ג״כ גויכ מָנוּחַ, וסמוכן כמו מכוסק, לומכ זקע וזכיסק וכוסע [כוסע], וכאלל על מקוס סכוס וסמכוגעס, לו על לוזכ וויזועס וכוזכס וזלוס וסכלקס, וסמכוון אל זכ־מכוסק [ימיס כ״ף כ״ע] סכילון לדעת כל״ק כע סמלך, לאכר עס סמלך נעת מכוסקו, לקנכיס ולזוק ולסקוק עמו, לולס לדעת סמקנכס כמו מכסק, זקנכיס כ״ב קקכוגסק.
n. f. (a m. מָנוֹחַ), quies, requies, de animi acquiescentia, de conscientiae tranquillitate, de compositione, pace possessionisque securitate, metonym. de loco quietis, veluti de templo Dei tanquam thalamo et de sanctuario, ubi arca foederis posita erat; שֹׁר מְנוּחָה Jer. 51, 59. ut Qimchi existimat, intimus regis est, qui eum in cubiculum sequitur, ut cum eo confabuletur unaque requiescat, *princeps cubiculariorum*. Targ., quasi מְנָחָה scriptum esset: רַב תַּקְרוּבְתָּא, uti et Alexandrinus: ἄρχων δώρων. LXX. ἀνάπαυμα, ἀνάπαυσις (ἀναπαύεσθαι), κατάπαυσις; θυσία (מְנָחָה).
מְנֻחָה, מְנוּחָה
Gn. 49, 15. וירא מנחה כי טוב
Num. 10, 33. לתור להם מנוחה
Jud. 20, 43. מנוחה הדריכהו
Ruth 1, 9. ומצאן מנוחה אשה
1 Reg. 8, 56. נתן מנוחה לעמו
1 Chr. 22, 9. איש מנוחה
1 Chr. 28, 2. לבנות בית מנוחה
Jer. 51, 59. ושריה שר־מנוחה
יְמֻנוּחָה
Jer. 45, 3. ומנוחה לא מצאתי
הַמְּנוּחָה
Dt. 12, 9. עד־עתה אל־המנוחה
Jes. 28, 12. המנוחה הניחו לעיף
Mich. 2, 10. כי לא־זאת המנוחה
לַמְּנוּחָה
2 S. 14, 17. דבר־אדני המלך למנחה
cum suff.: מְנוּחָתִי
Ps. 95, 11. אם־יבאון אל־מנוחתי
Ps. 132, 14. זאת־מנוחתי עדי־עד
Jes. 66, 1. ואי־זה מקום מנוחתי
cum suff.: לִמְנוּחָתִי p.
Ps. 132, 8. קומה יי למנוחתך
cum suff.: מְנֻחָתוֹ
Jes. 11, 10. והיתה מנחתו כבוד
Zach. 9, 1. ודמשק מנחתו
pl.: מְנוּחוֹת
Ps. 23, 2. על־מי מנוחת ינהלני
וּבְמִנוּחֹת
Jes. 32, 18. ובמנוחת שאננות
הַמְּנוּחָה
ג״כ גויכ סכוסף הַמְּנוּחָה, סמוכן נקיכת מכוסק [כוסענצעצעטעוכג], לכן כסצקל על סצמעת מסיס וכקוי מאכו [עיכיכוטעצלצסס].
n. f. hif. (הֲנִיחָה), concessio quietis, spec. tributorum remissio seu abolitio. LXX. ἄφεσις.
וַהֲנָחָה
Esth. 2, 18. והנחה למדינות עשה
נִיחֹחַ
ג״ו ע״מ נִיצָץ, מסככל סמכוכע נוֹחַ, וסמוכן כלמן וקמן [וועהלנעפֿעלנען, נעכוסיכוגכ], וכקאכ עס כ״ק לנכיכן כ״ק כלנס ועכע וכנקכ, וקל לסכין. נקנגוס לענין מכוסק סצמוס נַחַ, נִיחַ, מָנֹחַ, וכדומס.
n. m. pilel. (נִיחֹחַ, ad s. f. נִיצוּץ a Pil. נִיצֵּץ), acquiescentia; רֵיחַ נִיחֹחַ, odor summe gratus et suavis. LXX. θυσία; ר׳ נ׳, ὀσμὴ εὐωδίας (Ephes. 5, 2.).
נִיחֹרַ, נִיחֹחַ
Ex. 29, 18. ריח ניחוח אשה ליי
Ex. 29, 25. לריח ניחוח לפני יי
Ex. 29, 41. לריח ניחח אשה ליי
Lev. 1, 9. 13. 17. ריח־ניחוח ליי
2, 2. 9. 3, 5. 6, 14. 23, 18.
Lev. 2, 12. לא־יעלו לריח ניחח
Lev. 3, 16. לחם אשה לריח ניחח
Lev. 4, 31. 17, 6. לריח ניחח ליי
Lev. 6, 8. ריח ניחח אזכרתה ליי
Lev. 8, 21. 28. לריח־ניחח אשה
Lev. 23, 13. אשה ליי ריח ניחח
Num. 15, 3. לעשות ריח ניחח
Num. 15, 7. 10. 13. 14. ריח־ניחח
28, 8. 24. 29, 36.
Num. 15, 24. לריח ניחח
18, 17. 28, 27. 29, 2.
Nu. 28, 6. 29, 6. לריח ניחח אשה ליי
Num. 28, 13. ריח ניחח אשה ליי
Num. 29, 8. עלה ליי ריח ניחח
Num. 29, 13. אשה ריח ניחח ליי
Ez. 6, 13. ריח ניחח לכל גלוליהם
Ez. 16, 19. לפניהם לריח ניחח
Ez. 20, 41. ברית ניחח ארצה אתכם
הַנִּיחֹחַ
וירח יי את־ריח הניחח
Gn. 8, 21. cum suff.: נִיחֹחִי
Num. 28, 2. ריח ניחחי תשמרו
cum suff.: נִיחֹחֲכֶם
Lev. 26, 31. בריח ניחחכם
pl. c. suff.: נִיחוֹחֵיהֶם
Ez. 20, 28. ריח ניחוחיהם
נִיחֹחַ
נקרמי כמו נעכרי מכיק עכע ומנוסס, וסכנוי נִיחוֹחִין, ונגמכק ג״כ נִיחוּחָא, סם לסקמכק סכלוי וסעכנוס.
n. aram. (pl. נִיחֹחִין, gem. def. נִיחוֹחָא), suavitas, jucunditas. LXX. pl. εὐωδία.
pl.: נִיחוֹחִין
Esr. 6, 10. מהקרבין ניחוחין לאלה
pl.: וְנִיחֹחִין
Dan. 2, 46. ומנחה וניחחין
נַחַת
ג״כ גויכ נָח לדעת לקכן-נכקק, וכפלס לדעתו ע״מ רָחַת מן רִיחַ, ונקמק סמזקלס חוזק לק תקנכד לדקוק. כי מזיכק סתנוגס נפעליס כנוגיס לק זכיק סגולקס לקיכוס עקיק ודקזיק, וכסקקיק סזמוק בקוסק ת״ו נקניק יקוכל סמכך, וסגולייס סגולייס יכנו, ד״מ שַׁחַת, בְּשֶׁת, נֶפֶת, חֶשֶׁת מן שִׁוחַ, בּוּשׁ, נוּם, קוּשׁ, לומכ שָׁחַת, בָּשׁ, נָם, קָשׁ, וכן סמכק יְשַׁנֵּק קלוכ סתנוגס נסזוזוק סלגוזוק. חולס לדעת דוד קמקי מן נָחַת, כמו בָּצַת מן יָצַע, וזס עזוק. כי פעל יכק מיס לכוב לק נקמן, וכולס לק פרגוזו ענכן מנוסק ניגעיס ל׳ ג׳ נקק וזיועו, וגס לככי לקיכסו סם לסקל סקמוק, וקנק נקק לקלר סכוונכס.
n. f., quod *Abulwalid* ex v. נָחַת, sicuti נַחַת ex רִיחַ, factum dicit. Neque repugnat haec conformatio linguae legibus; siquidem vocalis producta verborum cavorum, quae nec nativa nec fundamentalis est, in nomm. *segolatis* addito *Tav* feminini inde factis corripi solet, uti nmm. חֶשֶׁת, בֹּשֶׁת, נֹפֶת, שַׁחַת ex vv. שׁוּחַ, בּוּשׁ, נוּם, קוּשׁ, oriunda, luculente evincunt. Quin haec vocalis longae correptio etiam ceterarum linguarum collatione confirmatur. *David* autem *Qimchi* hoc nomen a v. נָחַת (quod merum commentum est), quemadmodum נַחַת a v. יָנַח initium ducere asserit. De significatione, non *quietis*, quam inesse veteres negant, v. s. v. נָחַת.
נָחַת p.
Job. 17, 16. אם־יחד על־עפר נחת
Prv. 29, 9. ורגז ושחק ואין נחת
Eccl. 4, 6. טוב מלא כף נחת
Eccl. 6, 5. נחת לזה מזה
וְנַחַת
Job. 36, 16. ונחת שלחנך מלא דשן
Jes. 30, 30. * ונחת זרועו יראה
וָנַחַת
Jes. 30, 15. בשובה ונחת תושעון
בְּנַחַת
Eccl. 9, 17. דברי חכמים בנחת

נוּט

לומכ נָט, פעל כודד ודומס לק נַד לפעל, וכן נסצס סכלקים, וסמוכן לפ״ו *nat* כיעס ודקסוק [וועהנקען], וכן כוד לפעל, ונאמכ מפקסוק סלקן. עי׳ מוט לפעל.

h. e. נָחַת *v. intr.*, sicut נָד, נָדַד, q. v., sanscr. *nat*, vacillare, *nutare* (syn. מָט, *mot*-itari). LXX. *σαλευθῆναι.*

3 *impf. fem.:* תָּנוּחַ
Ps. 99, 1. תנוט הארץ

נוּחַ I.

פעל ל"ע כ"ח נגור מנח תְּנוּחָה, מניח תכיסה תקוד ותקוע [שפיצטן, כו-], וקיטש תקוד ותקוע [שפיצטן, כו-], וכן תמוכות מכוון לעיל אֶל אֲנָחָה, כתיב תניח אם, וכן משערתי אלפניכם לפעל הֲנִיחָה [שאלחתיו אל"כ כמשערת אוזן], וכשרש כמכוון ג"כ בשפתי ערב, ל"ע בשפת מכלתית ויוכית וכומית ואקלנית וכדומה [s. *nakk*], כתיב יכוכח בלות משרשים בתוך אחר.

v. inus., acuere, exacuere, sanscr. *nakk.* Radicem eandem habes in v. אָנַח, in v. הֲנִיחָה, ut pridem conjeceramus, non item.

תְּנוּחָה

ז"ו ובמיכות תְּנוּחָה, וכתיב כ"ל כעת ע"פ תָּבוֹן, תֵּאוֹת [ומשקל תְּחוֹם אך מקנה], ולכוב תמוכות נקניות כמו תְּבוּאָה תְּבוּסָה בלשון. משון פתח וכף מלון ובדל [מהרשפיצען], ונקבל כן ע"פ עוקן, כי הקרן עוקן וקדוד.

n. m. (c. תְּנוּחַ, ad s. f. תֵּאוֹן et formae inde correptae תָּחוֹם, quorum loco femininae sunt crebriores, veluti תְּבוּאָה תְּבוּסָה): extremitas auris (Ohrspitze). Sifra: חַסְחוּס חַגָּדָר חַאֲמָצָעִי, Isaaki: חַסְחוּס חַאֲמָצָעִי, Targ., uti et Samaritanus: רֵיס אוּדְנָא. *Qimchi*, *Saadjam Fajumensem* sequens, explicat de *tenero*, quod est in extrema auricula. Sic etiam LXX. *λοβός.*

constr.: תְּנוּחַ
Ex. 29, 20. על־תנוך אזן אהרן
Ex. 29, 20 ועל־תנוך אזן בניו
Lev. 8, 23. תנוך אזן־אהרן
Lev. 8, 24. על־תנוך אזנם הימנית
Lev. 14, 14. על־תנוך אזן המטהר
17. 25. 28.

נוּחַ II.

פעל ל"ע כ"ח נגור נָחַ מנח, ומשון מכמלה ומכמלה כוללות ומפלות וקולות [שפקערן, כמקרמ"ט ערי"בען], וכן תמכה כלך בלשון ישמעאל, כמכוון חוס, ומכה כוך אם כלוות, ונקמת כמכה כמכוון ג"כ בשפתי ערב, ל"ע בשפת כוחית וכדומה [l. *nug*-ari] וכדומה, ובפעל חוס עשו מתוכיים מקדמונים.

v. inus., *nug*-ari, inepte seu stulte agere, arab. נאד, unde נִיד, *nug-ae*, stultitia.

נָחַ

ז"ו ע"פ נָד, מֵת, ונמנח לך נכנוי נִכְרִים, ומשון חולל וקוול בכל וכמיל נקקן ומכניל [כמקר, כונשטאך], וידוע מכמרש. ומכוח מכקם קנן-מרוק מענין נְכָאִים, לו מכוח שלמה ינקקי מענין ככה רגלים כ"ל עשות.

n. m. (ad s. f. נָד, מֵת, plurale tantum: נְכָאִים), nug-ator, nugax, sycophanta. *Menahem* נְכָאִים, *Isaaki:* נֶכֶח רַגְלַיִם comparat; utrumque a veritate longe aversum. Illi assentit *Theodotio*, qui *πλῆκται* (*Theodoretus:* percussores) vertit; huic *Lutherus*, qui transtulit: die Hinkenden. LXX. *μάστιγες.*

pl.: נְכֹחִים
Ps. 35, 15. נאספו עלי נכים

נָחַל

פעל כוד כמכי, ומשון כמו נָבַל דף סע"ג, לומר כפילה מעה ומוכות מוכמות ומפלות [כיעדעריכקן, -פַּלַל-לען, -וועלקען]. ומוס מכבד נָחַל, נמכוון יוכח וקווק, כמו נָבַל נעכרי, מפלה ומוכד מעלה וכוון ומקלה [מעכ-מנוענקען, עכיעדעכן]. מעמוח מפכה נָחַל, ומכמ ג"כ נפעלי אָחַל, נָבַל אָבַל וכדומה, ומפמוי נפפתי מעכ כנכ וכתי. נגמרת מקל נָחַל, ומכנד נָחַל ומפתעל הִתְנַחֵל, ולכוב מניכוכי מְנַחֵל, מְנַחֶלֶת, ל"ע מקום מופקר ומכוול, מיפה מכוולת וכדומה.

v. intr. compos. aram., sicut נָבַל, decidere, ex alto delabi, marcescere, fragile et caducum esse; *Pa.*, sicut נִבֵּל hebraicum: deprimere, demittere, humiliare. Radix נָחַל inest etiam hisce vv. compositis: אָחַל, אָבַל, נָבַל eorumque similibus.

נַחַל

ז"כ, ומפמך יפיס נַחֲלַת, ומשון תפפה ומלמכה, וולפ דעת כ"י יפוע"ה, מוכלת נפכוס מרפ"נע, ולדעת קנן-עזרי מכיכות וקרכה וזמה, ולדעת מעדיי קן יוסף כבור-שור כוס, קולם מכבון מכולם לפרשו מפפלה והעכה על יסול, כי כן תמות מפרש. נמכוונות מוזפלות נגזרת מפמות נָחַל, נַחֲלָה.

n. f. (c. נַחֲלַת), humiliatio, dirutio, eversio, sicut nmm. gemar. נַחֲלָה, נִחְלָה. *Jeshua* apud *Ibn-Ezram* et *Elija Askenazi:* אַשְׁפָּה h. e. sterquilinium, fimetum explicant. Propior veritati est *Ibn-Ezra*, qui de deletione seu ruina dictum arbitratur. LXX. *διαρπαγής.*

Dan. 2, 5. ובתיכון נולי ישתמון
Dan. 3, 29. וביתה נולי ישתוה

נַחֲלָה

ז"כ ומפמך נַחֲלַת, ומשון כמו כולי, כלי מכלל מכוון.

n. f. (c. נַחֲלַת), sicut נַחֲלַי, dejectio, destructio. LXX. *τὸ κατ' ἐμέ*, quod Oedipo eget.

Esr. 6, 11. וביתה נולו ישעבד

נָחַם

פעל כודד, ומפעיל הֵנִיחַם, ומוולפת מעכין רכיעת מכעי, ע"י כלפות וע"יפות [קי"כבלומעכן], וכנכל מן יע נמכוון חוק, וכלמון ישמעאל. מפפך [עי' לנקרקן מוכת ב', רכ"ן]. נקרמי כוס מעלמו, ומוס מכיכוכי נָאַם נרכוי נָחֲמִין ומעתיל נָחַם, ומכנין מכפול נִתְנַחֵם.

v. intrans. (impf. נָחַם), obdormiscere, dormitare ex lassitudine ac languore (einschlummern), qua vi a נָחַשׁ, verbo *dormiendi* differt. Arabice contra v. *nâma* significationem somni, v. *vasina* soporis habet: *Qoran*, Sura II, 256. LXX. *νυστάζειν*, *ὑπνοῦν.*

3-*perf. pl.:* נָמוּ
Ps. 76, 6. נמו שנתם
Nah. 3, 18. נמו רעיך מלך אשור
inf. constr.: לָנוּם
Jes. 56, 10. אהבי לנום
3 *imperf.:* יָנוּם
Ps. 121, 3. אל־ינום שמרך
Ps. 121, 4. הנה לא־ינום ולא יישן
Jes. 5, 27. לא ינום ולא יישן

נוּמָה

ז"כ ומשון יוע, מפפ ונמכוס לפני [מלומפער, ליעור מלפף], וכן נוּמָא, נוּמְתָא בכרגום, ועול מם הֵינַמָּא נדומה.

n. f., sopor, somnus levior, dormitatio, aram. נוּמָא, נוּמְתָא, הֵינַמָּא. LXX. *ὑπνώδης.*

Prv. 23, 21. וקרעים תלביש נומה

תְּנוּמָה

ז כ ע"פ תְּנוּמָה, ומשון כמו נומה, כלי מפרש מכוון.

n. f. (ad s. f. תְּנוּמָה), dormitatio, sopor, quies. LXX. *νύσταγμα*, *νυσταγμός*, *νυστάζειν*, *ἐπινυστάζειν*, *καθυπνοῦν.*

Ps. 132, 4. לעפעפי תנומה

וְתְנוּמָה

Prv. 6, 4. ותנומה לעפעפיך

pl.: תְּנוּמוֹת
Prv. 6,10. מעט שנות מעט תנומות

בְּתְנוּמוֹת

Job. 33, 15. בתנומות עלי משכב

נוֹן

פעל ל"ע כ"ח נעתיד מכפעל יָנוֹן, כתיב כתב כנכ מרפ"נע, ולדעתו חוק פעל שמי, נויר מפפ נוֹן, ותמוכת נָנַן נכתיב חוק מכוולף, וג כ מן נוֹן. וכן נכלמה לי ג כ מעמה לקר, כי לפ מכיכו נעכני נעל נמת חוקיות דומות, מם לפ זיכים מוככן, כתיב נכנ מנעתי נכלמוכם.

v. intr. denominat. (neque enim ulla *radix* extat bilitera, quae *eadem* litera iterata constet), sobolescere, a n. נֵן, soboles. Hinc solummodo impf. יִנֹּן (Ketib Hifil. יָנֵן). *Midras* vetus hoc vocabulum unum ex nmm. *Messiae* symbolicis esse tradit, quae fere sunt. חֲנִינָא, צֶמַח, שִׁילֹה, שַׁלְמָה, הָדֶר, חַזְרָא דְּבֵי רַבִּי, זְעֵיר אֲחוֹר, חֲנֻחָם, בַּר־נַפְלֵי (v. *Charuze-Pen.*), alia. LXX. (*πρὸ τοῦ ἡλίου*) *διαμενεῖ* (*τὸ ὄνομα αὐτοῦ*).

נֵן

ז"ו ונכנוי נִינָן, ומשון נמת מנ ויוכן נמנח ופני נמן [שפרמכם, נמכ-כ"י-], לכן מכפלל על יליד ווכע, נלי מכנל מיכוכות [כמכקמעמן], ונקבל מליך עם מֵנֵד, מעכינו מפרמם ומיוקם ומקוק מיכוכם [שפרמכמכן], כתיב מרמם לנקון. ומיב לנקוב מנכש דע קוכח נעים, מכפילת מלות לנדם ליכם בימוד מלמון לנכש, ומם מתמל מם לו פעל כוס מכיר, לם מקקוב בָּשׁוּי מלמון, כי מנכש מנוע, ומממ לק כ מוככנים [עי' נמ, ל"ח מנכ מעכו ל"ד, ל"ח מנכ מעכו לָמֶה, וכן מע לָל מי, נמ לָל נ', פם לָל פס, עם לָל מנמח, מם לָל מממח, מע לָל מעמע, וע לָל ועוע, מם לָל ס', פם לָל מי, וח לָל מנם וו, וח לָל ווי, וו, ועוח, וכדומה מכנכ], ומרנים כמלם נקרקים יכידי-חות. וכמעע מוס, כי גם פס מנכש כון לָך בכיל-מנכ, ויכוקמו פנוסם נָזִי, ומוס מכפעל נִיזִי, ונקבר לָל נֵזִי, וכי כן מנכש מֵרִים [ע"פ לָך ת"ו] מקבר מן מאבא. ומשון קדוס מכנכוס ומזנזוס [כ"יי, פרי"ס, יוכנ, נמלע יי"ן], וכן כנכש כמכוון נפפס מכדלית ויוכית וכוומית ופרמית ומנקלנית וגרמנית s. *nav*, p. *naw*, gr. *νε.*] וכדומה [l. *nov*, goth. *niv*-is, pol. *now.* ומוס מממלל על נמלע ונמע, ומעבכה לל יליד וכן ג"כ ניוכי. ועפס הכן לך מסוד.

n. m. (c. s. נִינָן), propago, soboles (Spross, Nachspross, Neusspross), trop. de prole seu posteris, sine gentilitatis discrimine, c. נֶכֶד, quod et ipsum a verbo *florescendi, pullulandi, gignendi* habet originem. Ad radicem quod attinet, iterum iterumque affirmamus, non inveniri in lingua hebraica radices biliteras litera eadem geminata coagmentatas. Quodsi igitur verbum nomenve una eademque litera inchoans ac finiens inveneris, compositum illud esse persuasum tibi esto. Idque si *compositum* in *simplex* mutaveris, linguarum collatio tibi confirmat, quemadmodum fit in hisce radicibus una consona constantibus: בָּא, (דָּד) הָה, (הָה) פָּה, (פֵּא) גָּא, (מֵר) מָא, (הֵד) דָּה, (שֶׁשְׁשֶׁשׁ) שָׁשׁ, (סָאסָא) סָא, (מָאמָא) מָא, (יָא) חָא, (שָׁר) שָׁא, (זָזָזָא) זָא, (זָאזָא, זָז, זָזִז) זָא. Sic etiam nominis נֵן radix simplex est נָן, unde fit v. *reduplicatum* נוּנָן, ex quo deinceps compendio ortum est נֵן (veluti עֵרֶם q. v. s., ex עַרְעֵם): *νέ-ον εἶναι, nov*-um esse, cujus verbi similia supra enumerata invenies. LXX. *σπέρμα*; נֵן, נֶכֶד, *σπέρμα*, *ἐπίγνωστος.*

Job. 18, 19. לא נין לו ולא־נכד

נִינָן

Jes. 14, 22. ונין ונכד

cum suff.: וְנִינָיִךְ
Gn. 21, 23. אם־תשקר לי ולניני

נוּן

פעל שמי, כפיל-מכדל נָן, וגויר נֵן, ומשון סיות כעל-נמ ויוכ ונקלת [שפרמכם נעקמעמן], וגוי כנפעל, וכמיר כמכוול על נס, וקל למכני.

v. denom. nif. (ex n. נֵן, cui subest v. reduplicati נוּנָן forma abbreviata נֵן oriundum), germinare, pullulascere (Sprossen bekommen). V. s. נֵן.

3 *imperf.:* יִנֹּן *Nif-al.*
Ps. 72,17. Q'ri. לפני־שמש ינון שמו

מְנֹנָן

ז"ו ומשון לנעת רמ"י מליט [יוכקער], לולם לנעת מרפ"נע כנכ, כדומה לל נֵן, ומוק מככון.

n. m., sicut נֵן, soboles, filius. Isaaki vertit: *princeps.* Belle Lutherus: Junker. LXX. *ὀδυᾶσθαι.*

Prv. 29, 21. ואחריתו יהיה מנון

נוֹס

לומר נָס, ומשון כתמנותו כמו נֵן לנקון, וכמו נֵן, עכין נכנון ונכיקס [נלישטן], פוכקעלן], מכמלל על נכיקס ופכיקס [פלישטן], לומר כמנוע ונכנוד כמכיכת מנכיקס, ומפמלל ג"כ לנל פכיק, כון, וכן כנרש כמכוון נפפס מכדלית ונרמנית

וכוּמית וכדומה נקשוי הסכיקה [s. *nad*
[l. *nit*-ere, goth. *nas*, הסכיקה של קויב וכיסה, על נכיקת הגלגלים וסגליס, על מסיכת הרכיבה וכיסה על סוס. הכנד נוֹסֵס לד״ק סוס, כמכוון יונץ וקוזק, לומר כדיפה וספנה [יאנען, ערייענען], ד״מ רוס ד׳ נוספה נו, קולם לד״ק כמכוון קקב. סנוסף חֵנֵיס יונץ כדרכו, ומסתפעל הִתְנוֹסֵס עי׳ ערך נסס.

h. e. נָס, *v. intr.*, sicut נָץ, נָן, fulgere, *nit*-ere, sanscr. *nad*, goth. *nas*; tropice, sicut פָּרַח, fugere, volare, de militibus fusis et fugatis, de iis, qui imminente calamitate fugam capessunt, de umbris vespertinis se extendentibus paullatimque evanescentibus, de vectatione equi rapidissima, et similiter. *Pil.* נוֹסֵס, ex nonnullorum sententia, vi pellendi vel agendi; alii, ut suo loco videbimus, aliter. *Hi.* הֵנִיס, fugare, fuga deportare ac servare. *Hitpa.* הִתְנוֹסֵס, fuga se subducere, v. s. נָסַס. LXX. φεύγειν, διαφεύγειν, καταφεύγειν (καταφυγή), φυγάδα εἶναι, φυγαδευτήριον; ἀναχωρεῖν, ἀποδιδράσκειν, διώκειν, κινεῖν; ἐμφράττειν, φθείρειν; *inf.* φυγή; *Hi.* ἐκφεύγειν, μετακινεῖν, συνάγειν.

3 perf.: נָס

עיר מקלטו אשר־נס Num. 35, 25.
ולא־נס לחה Dt. 34, 7.
אל־העיר אשר־נס Jos. 20, 6.
וסיסרא נס ברגליו Jud. 4, 17
נס ישראל לפני 1 Sam. 4, 17.
ודוד נס וימלט 1 Sam. 19, 10.
ויאמר אשר־נס העם 2 Sam. 1, 4.
ראו כי־נס ארם 2 Sam. 10, 14.
וישראל נס איש לאהליו 2 S. 19, 9.
והעם נס מפני פלשתים 2 S. 23, 11.
כי נס יואב אל־אהל יי׳ 1 Rg. 2, 29.
1 Reg. 20, 30. ובן־הדד נס ויבא
ראו כי־נס ארם 1 Chr. 19, 15.

3 perf.: וְנָס

ונס שמה רצח Num. 35, 11.
ונס אל־אחת Dt. 4, 42.
ונס אל אחת הערים האל Dt. 19, 11.
ונס אל־אחת מהערים Jos. 20, 4.
ונס כל־העם 2 Sam. 17, 2.
ונס ממרחק Jes. 17, 13.
ונס לו מפני־חרב Jes. 31, 8.

3 perf. fem.: נָסָה *p.*

גבעת שאול נסה Jes. 10, 29.

2 perf.: וְנַסְתָּה

ונסתה ולא תחכה 2 Reg. 9, 3.

1 perf.: נָסְתִּי

ואני מן־המערכה נסתי 1 S. 4, 16.

3 perf. pl.: נָסוּ

והנשארים חרה נסו Gn. 14, 10.
נסו לקלם Num. 16, 34.
כי־נסו פלשתים 1 Sam. 14, 22.
כי־נסו אנשי ישראל 1 Sam. 31, 7.
וכל־ישראל נסו 2 Sam. 18, 17.
כי נסו וכי־מתו 1 Chr. 10, 7.
נסו מפני פלשתים 1 Chr. 11, 13.
נסו ואין־רדף Prv. 28, 1.
נסו יגון ואנחה Jes. 51, 11.
הפנו נסו יחדיו Jer. 46, 21.

3 perf. pl.: וְנָסוּ

ונסו מנסת־חרב Lev. 26, 36.
ונסו הצללים Cant. 2, 17. 4, 6.
ונסו יגון ואנחה Jes. 35, 10.

2 perf. pl.: נַסְתֶּם

כאשר נסתם מפני Zach. 14, 5.
ונסתם ואין־רדף Lev. 26, 17.
ונסתם גיא־חרי Zach. 14, 5.
ונסתם כאשר נסתם 1 *perf. pl.:* נָסְנוּ

אשר נסנו שם לעזרה Jes. 20, 6.

1 perf. pl.: וְנָסָנוּ

ונסנו לפניהם Jos. 8, 5. 6.

part. masc.: נָס *sg.*

שאלי־נס ונמלטה Jer. 48, 19.
לא־ינוס להם נס Am. 9, 1.

part. masc.: הַנָּס *sg.*

והעם הנס המדבר Jos. 8, 20
הנס מקול הפחד Jes. 24, 18.
הנס מפני הפחד Jer. 48, 44. Q'ri.

part. pl.: נָסִים

ומצרים נסים לקראתו Ex. 14, 27.
נסים לפניהו Jos. 8, 6.
עמדו מלכ נסים Jer. 48, 45.
קול נסים ופלטים Jer. 50, 28
והמה נסים Nah. 2, 9.

inf. abs.: נוֹס

כי אם־נוס ינוס 2 Sam. 18, 3.

inf. constr.: לָנוּס, לָנָס

לנוס שמה והוא מצער Gn. 19, 20.
לנוס שמה הרצח Num. 35, 6.
לנוס שמה כל־מכה־נפש Num. 35, 15.
לנוס אל־עיר מקלטו Num. 35, 32.
לנס שמה רוצח Dt. 4, 42.
לנוס שמה כל־רצח Dt. 19, 3.
לנוס חנה והנה Jos. 8, 20.
לנוס שמה רוצח Jos. 20, 3.
לנוס שמה כל־מכה Jos. 20, 9
ויהי בחפזה לנוס 2 Sam. 4, 4.
במרכבה לנוס ירושלם 1 Kg. 12, 18
במרכבה לנוס ירושלם 2 Chr. 10, 18.
הפנתה לנוס Jer. 49, 24.

inf. c. suff.: נָסֶךָ

נסך לפני־צריך 2 Sam. 24, 13.

inf. c. suff.: בְּנוּסָם

ויהי בנוסם מפני ישראל Jos. 10, 11.
העם הנכלמים בנוסם 2 Sam. 19, 4.

impt. pl.: נֻסוּ

נסו מלטו נפשכם Jer. 48, 6.
נסו הפנו Jer. 49, 8.
נסו נדו מאד Jer. 49, 30.
נסו מתוך בבל Jer. 51, 6.

impt. pl.: וְנֻסוּ

ונסו מארץ צפון Zach. 2, 10.

1 imperf.: אָנוּסָה

אנוסה מפני ישראל Ex. 14, 25.

2 imperf.: תָּנוּס

ובשבעה דרכים תנוס Dt. 28, 25.
מה־לך הים כי תנוס Ps. 114, 5.

3 imperf.: יָנוּס

מקום אשר ינוס Ex. 21, 13.
עיר מקלטו אשר ינוס Num. 35, 26.
אשר־ינוס שמה Dt. 19, 4.
הוא ינוס אל־אחת Dt. 19, 5.
עד־בור ינוס Prv. 28, 17.
אל־ינוס הקל Jer. 46, 6.
ערום ינוס ביום־ההוא Am. 2, 16.
כאשר ינוס איש Am. 5, 19.
לא־ינוס להם נס Am. 9, 1.

3 imperf.: וַיָּנָס

וינס ויצא החוצה Gn. 39, 12. 15.
וינס החוצה Gn. 39, 13. 18.
וינס משה מפניו Ex. 4, 3.
וינס אדני בזק Jud. 1, 6.
וינס ברגליו Jud. 4, 15.
וינס המחנה Jud. 7, 22.
וינס יותם ויברח Jud. 9, 21.
וירדפהו אבימלך וינס Jud. 9, 40.
וינס ארם מפני ישראל 2 S. 10, 18.
וינס יואב אל־אהל 1 Reg. 2, 28.
וינס העם לאהליו 2 Reg. 8, 21.
וינס דרך בית הגן 2 Reg. 9, 27.
וינס מגדו 2 Reg. 9, 27.
וינס לכישה 2 Reg. 14, 19.
וינס אישׁ־ישׂראל 1 Chr. 10, 1.
וינס ארם מלפני ישראל 1 Chr. 19, 18.

3 imperf.: וַיָּנָס *p.*

ויפתח הדלת וינס 2 Reg. 9, 10.
וירהפך יהורם ידיו וינס 2 Rg. 9, 23.
הים ראה וינס Ps. 114, 3.

3 impf. fem.: וַתָּנָס *p.*

ותשאהו אמנתו ותנס 2 Sam. 4, 4.

3 impf. pl.: נָנוּס

כי אם־נוס ינוס 2 Sam. 18, 3.
על־סוס ינוסו Jes. 30, 16.

1 imperf. pl.: נָנוּסָה

אמרו ננוסה Jud. 20, 32.

2 impf. pl.: תָּנוּסוּ, תָּנֻסוּ

על־מי תנוסו לעזרה Jes. 10, 3.
מפני גערת חמשה תנוסו Jes. 30, 17.

2 impf. pl.: תְּנוּסוּן

על־כן תנוסון Jes. 30, 16.

3 imperf. pl.: יָנוּסוּ

ובשבעה דרכים ינוסו Dt. 28, 7.
ואיש אל־ארצו ינוסו Jes. 13, 14.
ואיש לארצו ינוסו Jer. 50, 16.

3 imperf. pl.: וְיָנוּסוּ, וְיָנֻסוּ

וינוסו משנאיך מפניך Nu. 10, 35.
וינוסו משנאיו מפניו Ps. 68, 2.

3 impf. pl.: וַיָּנוּסוּ, וַיָּנֻסוּ

וינוסו מלך־סדם Gn. 14, 10.
וינוסו לפני אנשי העי Jos. 7, 4.
וינוסו דרך המדבר Jos. 8, 15.
וינוסו חמשת המלכים Jos. 10, 16.
ויריעו וינוסו Q'ri. Jud. 7, 21.
וינוסו זבח וצלמנע Jud. 8, 12.
וינוסו שמה כל־האנשים Jud. 9, 51.
ויפנו וינוסו המדברה Jud. 20, 45. 47.
וינוסו איש לאהליו 1 Sam. 4, 10.
וינוסו מפניו ויוראו מאד 1 S. 17, 24.
כי־מת גבורם וינוסו 1 Sam. 17, 51.
וינוסו מפניו 1 Sam. 19, 8.
רכבו על־הגמלים וינוסו 1 S. 30, 17.
וינוסו אנשי ישראל 1 Sam. 31, 1.
ויעזבו את־הערים וינוסו 1 S. 31, 7.
למלחמה בארם וינוסו 2 S. 10, 13.
וינוסו מפני אבישי 2 Sam. 10, 14.
איש על־פרדו וינוסו 2 Sam. 13, 29.
וינוסו ארם וירדפם 1 Reg. 20, 20.
וינוסו הנותרים 1 Reg. 20, 30.
ויכו את־מואב וינוסו 2 Reg. 3, 24.
ויקומו וינוסו בנשף 2 Reg. 7, 7.
וינוסו אל־נפשם 2 Reg. 7, 7.
וינוסו איש לאהלו 2 Reg. 14, 12.
וינוסו ויבאו פלשתים 1 Chr. 10, 7.
וינוסו מפניו 1 Chr. 19, 14.
וינוסו גם־הם 1 Chr. 19, 15.

3 impf. pl.: יְנֻסוּן

מן־גערתך ינוסון Ps. 104, 7.

Hif-il: הֵנִיס *3 perf.*

הניס את־עבדיו Ex. 9, 20.

inf. constr.: לְהָנִיס

להניס מפני מדין Jud. 6, 11.

3 impf. pl.: יָנִיסוּ

ושנים יניסו רבבה בָּיִס Dt. 32, 30.

ת׳ נכתיב, ותמוהו להקרין נָס, וסמוכן כמו נכריך לעיל [פַּלִּיכְטִיר].

adj. m. Ketib (Qeri: נָס*),* fugiens, fugax, fugitivus. LXX. ὁ φεύγων.

K'tib: הַנָּס

הנס מפני הפחד Jer. 48, 44.

מָנוֹס

ע״ו, וכנכוי נזכוק הקלס מְנוּסָה, וסמוכן כוד וכריקה וסעוס [סַלוֹכַע], לו נסעלל מקסס ומסקוד [כוֹסַלוֹכַע].

n. m. (c. s. מְנוּסַי), fuga, perfugium. LXX. καταφυγή.

אבד מנוס ממני Ps. 142, 5.
ואבד מנוס Jer. 25, 35.
ואבד מנוס מקל Am. 2, 14.

הָמָנוֹס

ומנוס אבד מנהם Job. 11, 20.
ומנוס ביום צר־לי Ps. 59, 17.
ומנוס נסר ולא הפנו Jer. 46, 5.

cum suff.: הִמָּנוֹסִי

משגבי ומנוסי 2 Sam. 22, 3.
ומנוסי ביום צרה Jer. 16, 19.

מְנוּסָה

ב״כ גויר סוכרי מָנוֹס, וסמוכן מעלמו.

n. f. (a m. מָנוֹס), fuga. LXX. φυγή (φεύγειν).

וּבְמָנוּסָה

ובמנוסה לא תלכון Jes. 52, 12.

constr.: מְנַסַּת

מנסת־חרב Lev. 26, 36.

נוּעַ

פעל נודד, והעתיד יָנִיד, וסמוכן פקפוק ומיעס נעיסס וכניוס וקריגס [וועלקען], ונלמד מפקפוק הסכוך ומיעסת הטוך, מקנועת הטלים בכוך, ומכנסלות מעיסס וכדומס. לו נעכן כדכוך בכלל, ומוס הסמלל נהקשר עס על לגיון הסנרכה, לומר פליסס על דנר וכיקיפ עכן הסנרכות. הכוסף יונץ וקוזק, לומר הכעס וכלה, ד״מ מקנודת רקב וריל, מכדכוך הכנרכה וכדומס, ומכפעל הקין הסעוללי. ולהלן לתמונת הסנרכ הקין נָע [*nagh*], כנרכ כמכוון נ״כ נשפתי עכן. נהקנוס נָע מעלמו, ונשפה עכריכיס נָעֲנַע, הֻתְנוֹעֲעָ, ומלכה הסעות מַנְדֵּיעַ, נְעַנְּעָה, הֻנָּעָה, נָדֵעַ [כנוי לרוק], ונדקדוק תְּנִיעָה, דכוך סלות עס הקולי זיכוע ע״ו [נעוועגונג-שָׁקְלַיווינוג], וסמוכן קרמית וקנקרת יַן שְׁבָא [תמונס קרמית הסלות, כלי קול״י.

v. trans. (impf. יָנִיעַ), i. e. *nagh*, νεύ-ειν, nu-ere, nutare, de motione vaga atque instabili ebrii, caeci, foliorum flatu venti agitatorum, vel etiam ejus, qui metu perculsus est, gener. vi vacillandi, vagandi, tremendi, seq. עַל de motione pendula, trop. de imperio, quo quis alteri tanquam superimpendet. *Ni.* quassari, veluti de arbore frugifera, de vanno sive cribro. *Hi.* facere, ut quid nutet, vacillet, vagetur; quassare manum vel caput (רֹאשׁ), id quod faciunt ludificantes malisque aliorum gaudentes; motitare, agitare. LXX. σείειν, σφαλερός, μετανίστασθαι, ἐξίστασθαι, ἐπαίρειν, ἄρχειν, συναθροίζειν, στένειν; *Hi.* κινεῖν, σαλεύειν, λικμᾶν, κατωρύεμβεύειν, διασκορπίζειν, ἐγείρειν.

3 perf. pl.: נָעוּ

דלו מאנוש נער Job. 28, 4.
נער מעגלחיה Prv. 5, 6.
נער ולא שכר Jes. 29, 9.
נער ערים בחוצות Thr. 4, 14.
כי נצו גם־נער Thr. 4, 15.

3 perf. pl.: וְנָעוּ

ונעו אלילי מצרים Jes. 19, 1.

ונער שתים שלוש Am. 4, 8.
ונער מים עדים Am. 8, 12.
part. masc.: נָע *sg.*
נע ונד תהיה בארץ Gn. 4, 12.
והייתי נע ונד בארץ Gn. 4, 14.
part. pl. masc.: נָעִים*
*כי־נעים כי־תשמרם Prv. 22, 19.
part. pl. fem.: נָעוֹת
רק שפתיה נעות 1 Sam. 1, 13.
inf.: נוֹעַ
נוע תנוע ארץ כשכור Jes. 24, 20.
inf.: נְוֹעַ
ונוע ינוע בניו Ps. 109, 10.
inf. constr.: נְוֹעַ
כנוע עצי־יער Jes. 7, 2.
inf. constr.: לָנוּעַ
לנוע על־העצים Jud. 9, 9. 11. 13.
כן אהבו לנוע Jer. 14, 10.
3 *imperf. ap.:* וַיָּנַע
וינע לבבו Jes. 7, 2.
3 *imprf. fem.:* תָּנוּעַ
תנוע ארץ כשכור Jes. 24, 20.
1 *impf. c. s.:* אָנִיעָךְ *K'tib.*
והיום אנועך עמהו 2 Sam. 15, 20.
3 *imperf. pl.:* יָנוּעוּ
ונוע ינוע בניו Ps. 109, 10.
3 *impf pl.:* יְנִיעֻן *K'tib.*
המה ינועון לאכל Ps. 59, 16.
3 *imperf. pl.:* וַיָּנֻעוּ
יחוגו וינועו כשכור Ps. 107, 27.
3 *imperf. pl.:* וַיָּנֻעוּ
וירא העם וינעו Ex. 20, 18.
וינע אמות הספים Jes. 6, 4.
3 *imperf.:* יִנּוֹעַ *Nif-al.*
כאשר ינוע בכברה Am. 9, 9.
3 *impf. pl.:* יִנָּעוּ
אם־ינועו ונפלו Nah. 3, 12.
Hif-il: הֵנִיעַ
3 *perf. fem.:* הֵנִיעָה
אחריך ראש הניעה 2 Reg. 19, 21.
אחריך ראש הניעה Jes. 37, 22.
1 *perf.:* וַהֲנִיעֹתִי
והנעותי בכל־הגוים Am. 9, 9.
impt. c. suff.: הֲנִיעֵנִי
הניעמו בחילך Ps. 59, 12.
1 *imperf.:* וְאָנִיעָה
ואניעה עליכם במו ראשו Job. 16, 4.
1 *impf. c. s.:* אֲנִיעֶךָּ *Q're.*
אנועך עמהו ללכת 2 Sam. 15, 20.
3 *imperf.:* יָנִיעַ
ישרק יניע ידו Zeph. 2, 15.
3 *impf. c. suff.:* וַיְנִיעֵם
וינעם במדבר Num. 32, 13.
3 *impf. f. c. s.:* וַתְּנִיעֵנִי
ותניעני על־ברכי Dan. 10, 10.
3 *imperf. pl.:* יָנִיעוּ
יניעו ראש Ps. 22, 8.
3 *imperf. pl.:* וַיָּנִיעוּ
וינעו ראשם Thr. 2, 15.
3 *impf. pl.:* יְנִיעֻן
Ps. 59, 16. *Q're.* המה ינועון לאכל
יראנני וניעון ראשם Ps. 109, 25.

מְנַעְנְעִים

ז״ו, וכמ״ק לך נכרי מְנַעְנְעִים, וכפתח נעגור עין סגרוכי״, כי ען סרלוי מְנַעְנְעִים, גויר סכבד נְגַעֲנֵי, שבמ״ק נשפט עכריכ״ק. סמונן כלי זיר וומר, לזכר בו יקדוש, יכוצו בעת סכנון, לדעת סרל״ק, וזסו סכקרל [σείστρον] בלשון יון [משכת כדומס לל זָיִן]. ועל־מומו פך וכקוצ, וקעדי כרול קולבים כתוכו, וע״י כעכוע סמק שכיעי נכול יקנועצו, עי׳

כוסק כומי פלוטרכי מקיומי סימן ס״ג.

n. m. pluralet. מְנַעְנְעִים, *patahato* gutturali, pro מְנַעֲנְעִים, a Pi. נָעַנַע, quod servavit sermo *neohebr.*), instrumentum musicum, ex plurimorum sententia sistri Graecorum simile (*σεῖστρον* a v. *σεί-ειν* = זָיַע). *Joël Löwe* in prolegomenis ad Psalmos, descriptionem *Abrahami Mutinensis* (*Shilthe Giborim*) secutus, ejus instrumenti imaginem exhibuit (Imag. XXV.). LXX. *κύμβαλα.*

pl.: וּבְמְנַעְנְעִים ובמנענעים ובצלצלים 2 Sam. 6, 5.

נוּף

פעל כוזד, ומשוכ נמכוון נסקור סלשון: ל׳ סקכוזדות ונעכוע לכס וסכס, זקיקס וכיעס [זיך נעווענען, זוועגען, זוויפֿען], ומוס סכוזף חֲנִיף יוכל, סכעס לכס וסכס וספיכס וכלכול [זוויכגען], ד״מ מכעכוע נכפס וכבכס, מקכוזעת סיל לכקיכת קוק לו לגעיכס, מהגכסת סמשוב וכסיגתו ומסכפת שבע, ולכוב מכעכוע סקלכן וכתי קלכן לכס וסכס, וספעולי סוזקס. סכבד נזקס קווק וסגדל מכלכול סיל לגעוב. קלן סשבע קס, וזומס לו נָאַף סלכן סשבע, נמכוון משקפקוק וכעוס בסמך על כניעות [קויסזוויפען], ולדעת ע׳ וקכיס ג״כ לקל אָנַף נמשס אֲנַפָּה, שבשזומו עוף רע פי־סיס, מלשון כלכול סכס וסכס, וכעכי כגוב מוס תְּנוּפָה, נפֿה, וכן בספעל נקרכוס וכגמלא נָפַף, אֲנִיף, נִפְנֻף, הֻתְנַפֵּף, מְנִיפָה, וכשוות נָפָה, חֲנָפָה, נִפְנָפָה, מְנִיפָה, וכן בפעל זמיי נָפַה, נָפָה, וכבר מלעתי לעיל דף זכ״ע, שספעל דָּגַב כדומס לוס, וסזווי נסוף הספכי. כ׳ כוילס ועפעוף [פֿליעפֿענ], ומוס סכוסף יוכל, סולס וסכוזס ומזקפֿס ומזוס [נעעגעגען, -שפֿעגעגען, -פֿייכעגען], ולך פ״פ קל סקלר סספעיל נָפַח נמר חֵר, ונלמר מגשס מכוס לכן, וכן כשבע כמכוון נשפתי s. *niv*, *s-nav*, gr. *vav*, l. *niv*] ערב [dt. nipp-en = netz-en, מעגין כוילס ומכוזס זמוע של לק s. *nabh*-as, *νέφ-os*] וענן נשפתי ערב [*νεφ-έλη*, *nub-es*, *neb-ula*, כסוי וקניסס [נעצעקקען], ומשלל משבע לְגַב, חֲגַב, עֲגַב, צְגַב, פְּגַב נמכוון וס, וכבר סנגתי סקקל ומזווי לעיל, עי׳ כל לקס נדיוק נמלן, וכפי סכניסס לי סכוונס נמצלי נספתי מעכני מר מוס, ומלמון כסיתי משכני נמר וקנמון, ונלוכ ספסוק יפס לך כעיס. סס־לך קוד משבע.

v. intr. origine atque significatione triplum: 1) se movere, motitare de motu pendulo, tremulo, vago, unde *Hi.* הֵנִיף, ultro citroque movere, veluti vannum aut cribrum ad ventilandum ac purgandum, serram ad dissecandum, baculum ad caedendum, manum ad significandum vel minitandum, saepissime de rerum Deo oblatarum agitatione solemni (Luth. weben, Webopfer). *Ho.* הוּנַף agitari, de ritu illo solemni. *Pil.* נוֹפֵף, manum vibrare, qui est gestus comminantium. Radix est נָף, unde orta sunt etiam v. נָאַף, vi evagandi, heluandi, fornicandi, et *vv. praepositionalia* אֲנַף, ex sententia Alexandrinorum, qui n. אֲנָפָה *καραδρίον* (Strandläufer) verterunt, ac דָּגַב q. v. Hinc hebr. nmm. תְּנוּפָה, נָפָה, targ. et talm. formae *verbales* נָף, נִפְנֻף, אֲנִיף, נִפְנָפָה, מְנִיפָה, denique v. denom. נָפַף, נָפָה. 2) manare, fluere, unde *Hi.* הֵנִיף (1 p. sing. semel הֲנִפְתִּי pro הֲנִפֵּתִי), rigare, irrigare, de imbre, gratiae divinae simulacro. Similia hujus verbi, unde *nebulae nubiumque* nomina, ex linguis *indogermanicis* collecta, capitulum *rab.* large suppeditat. 3) tegere, operire, a radice *naf*, quam exhibent etiam *vv. praepositionalia* חֲנַף, גֲּנַף, כְּנַף, טֲנַף, צְנַף. Hinc, ut videtur Misle 7, 17. *contegi torum meum unguentis.* Syrus, tanquam a נִיף 2., vertit: רַסֵּי imbui, perfudi. Theodotio: *ἐκαλλώπισα.* LXX. 1) *αἴρειν, ἐπαίρειν, ἀφαιρεῖν; φέρειν, ἀναφέρειν, ἐπιφέρειν, προσφέρειν; ἐπιτιθέναι, ἀποδιδόναι, ἕλκειν, ἀφορίζειν, ἐπιβάλλειν, ταράσσειν; παρακαλεῖν.* 2) *διαῤῥαίνειν.*

1 *perf.:* נָפַתִּי
נפתי משכבי מור Prv. 7, 17.
Hif-il: הֵנִיף 3 *perf.*
חניף תנופת זהב Ex. 35, 22.
חניף אהרן תנופה Lev. 9, 21.
לא־חניף עליהן ברחל Jos. 8, 31.
3 *perf.:* וְהֵנִיף
והניף אתם תנופה Lev. 14, 12.
והניף אתם הכהן Lev. 14, 24.
והניף את־העמר Lev. 23, 11.
והניף הכהן אתם Lev. 23, 20.
והניף את־המנחה Num. 5, 25.
והניף אותם הכהן Num. 6, 20.
והניף אהרן את־הלוים Num. 8, 11.
והניף ידו אל־המקום 2 Reg. 5, 11.
והניף ידו על־הנהר Jes. 11, 15.
2 *perf.:* הֲנִפְתָּ
כי חרבך הנפת עליה Ex. 20, 25.
2 *perf.:* וַהֲנִפְתָּ
והנפת אתם תנופה Ex. 29, 24.
והנפת אתו Ex. 29, 26.
והנפת אתם תנופה Num. 8, 13. 15.
1 *perf.:* הֲנִיפוֹתִי
אם־הניפותי על־יתום Job. 31, 21.
part. masc.: מֵנִיף *sg.*
הוא מניף עליו Jes. 19. 16.
הנני מניף את־ידי Zach. 2, 13.
part. c. suff.: מְנִיפוֹ
המשור על־מניפו Jes. 10, 15.
inf. constr.: בְּהָנִיף
כהניף שבט את־מרימיו Jes. 10, 15.
inf. constr.: לְהָנִיף
להניף אתו תנופה Lev. 7, 30.
יביאו להניף Lev. 10, 15.
inf. constr.: לְהָנֵפָה
להנפה גוים בנפת Jes. 30, 28.
inf. c. suff.: הֲנִיפָכֶם
הניפכם את־העמר Lev. 23, 12.
imprt. pl.: הָנִיפוּ
הניפו יד ויבאו Jes. 13, 2.
2 *imperf.:* תָּנִיף
וחרמש לא תניף Dt. 23, 26.
לא־תניף עליהם Dt. 27, 5.
Ps. 68, 10. נשם נדבות תניף אלהים
3 *impf. ap.:* וַיָּנֶף
ויניף אתם תנופה Lev. 8, 27.
ויניף אהרן אתם Num. 8, 21.

כוסק כומי פלוטרכי מקיומי סימן ס״ג.

n. m. pluralet. מְנַעְנְעִים, *patahato* gutturali, pro מְנַעֲנְעִים, a Pi. נָעַנַע, quod servavit sermo *neohebr.*), instrumentum musicum, ex plurimorum sententia sistri Graecorum simile (*σεῖστρον* a v. *σεί-ειν* = זָיַע). *Joël Löwe* in prolegomenis ad Psalmos, descriptionem *Abrahami Mutinensis* (*Shilthe Giborim*) secutus, ejus instrumenti imaginem exhibuit (Imag. XXV.). LXX. *κύμβαλα.*

pl.: וּבְמְנַעְנְעִים ובמנענעים ובצלצלים 2 Sam. 6, 5.

נוּף

פעל כוזד, ומשוכ נמכוון נסקור סלשון: ל׳ סקכוזדות ונעכוע לכס וסכס, זקיקס וכיעס [זיך נעווענען, זוויפֿען], ומוס סכוזף חֲנִיף יוכל, סכעס לכס וסכס וספיכס וכלכול [זוויכגען], ד״מ מכעכוע נכפס וכבכס, מקכוזעת סיל לכקיכת קוק לו לגעיכס, מהגכסת סמשוב וכסיגתו ומסכפת שבע, ולכוב מכעכוע סקלכן וכתי קלכן לכס וסכס, וספעולי סוזקס. סכבד נזקס קווק וסגדל מכלכול סיל לגעוב. קלן סשבע קס, וזומס לו נָאַף סלכן סשבע, נמכוון משקפקוק וכעוס בסמך על כניעות [קויסזוויפען], ולדעת ע׳ וקכיס ג״כ לקל אָנַף נמשס אֲנַפָּה, שבשזומו עוף רע פי־סיס, מלשון כלכול סכס וסכס, וכעכי כגוב מוס תְּנוּפָה, נפֿה, וכן בספעל נקרכוס וכגמלא נָפַף, אֲנִיף, נִפְנֻף, הֻתְנַפֵּף, מְנִיפָה, וכשוות נָפָה, חֲנָפָה, נִפְנָפָה, מְנִיפָה, וכן בפעל זמיי נָפַה, נָפָה, וכבר מלעתי לעיל דף זכ״ע, שספעל דָּגַב כדומס לוס, וסזווי נסוף הספכי. כ׳ כוילס ועפעוף [פֿליעפֿענ], ומוס סכוסף יוכל, סולס וסכוזס ומזקפֿס ומזוס [נעעגעגען, -שפֿעגעגען, -פֿייכעגען], ולך פ״פ קל סקלר סספעיל נָפַח נמר חֵר, ונלמר מגשס מכוס לכן, וכן כשבע כמכוון נשפתי s. *niv*, *s-nav*, gr. *vav*, l. *niv*] ערב [dt. nipp-en = netz-en, מעגין כוילס ומכוזס זמוע של לק s. *nabh*-as, *νέφ-os*] וענן נשפתי ערב [*νεφ-έλη*, *nub-es*, *neb-ula*, כסוי וקניסס [נעצעקקען], ומשלל משבע לְגַב, חֲגַב, עֲגַב, צְגַב, פְּגַב נמכוון וס, וכבר סנגתי סקקל ומזווי לעיל, עי׳ כל לקס נדיוק נמלן, וכפי סכניסס לי סכוונס נמצלי נספתי מעכני מר מוס, ומלמון כסיתי משכני נמר וקנמון, ונלוכ ספסוק יפס לך כעיס. סס־לך קוד משבע.

v. intr. origine atque significatione triplum: 1) se movere, motitare de motu pendulo, tremulo, vago, unde *Hi.* הֵנִיף, ultro citroque movere, veluti vannum aut cribrum ad ventilandum ac purgandum, serram ad dissecandum, baculum ad caedendum, manum ad significandum vel minitandum, saepissime de rerum Deo oblatarum agitatione solemni (Luth. weben, Webopfer). *Ho.* הוּנַף agitari, de ritu illo solemni. *Pil.* נוֹפֵף, manum vibrare, qui est gestus comminantium. Radix est נָף, unde orta sunt etiam v. נָאַף, vi evagandi, heluandi, fornicandi, et *vv. praepositionalia* אֲנַף, ex sententia Alexandrinorum, qui n. אֲנָפָה *καραδρίον* (Strandläufer) verterunt, ac דָּגַב q. v. Hinc hebr. nmm. תְּנוּפָה, נָפָה, targ. et talm. formae *verbales* נָף, נִפְנֻף, אֲנִיף, נִפְנָפָה, מְנִיפָה, *nmm.* נָפָה, חֲנָפָה, מְנִיפָה, denique v. denom. נָפַף, נָפָה. 2) manare, fluere, unde *Hi.* הֵנִיף (1 p. sing. semel הֲנִפְתִּי pro הֲנִפֵּתִי), rigare, irrigare, de imbre, gratiae divinae simulacro. Similia hujus verbi, unde *nebulae nubiumque* nomina, ex linguis *indogermanicis* collecta, capitulum *rab.* large suppeditat. 3) tegere, operire, a radice *naf*, quam exhibent etiam *vv. praepositionalia* חֲנַף, גֲּנַף, כְּנַף, טֲנַף, צְנַף. Hinc, ut videtur Misle 7, 17. *contegi torum meum unguentis.* Syrus, tanquam a נִיף 2., vertit: רַסֵּי imbui, perfudi. Theodotio: *ἐκαλλώπισα.* LXX. 1) *αἴρειν, ἐπαίρειν, ἀφαιρεῖν; φέρειν, ἀναφέρειν, ἐπιφέρειν, προσφέρειν; ἐπιτιθέναι, ἀποδιδόναι, ἕλκειν, ἀφορίζειν, ἐπιβάλλειν, ταράσσειν; παρακαλεῖν.* 2) *διαῤῥαίνειν.*

1 *perf.:* נָפַתִּי
נפתי משכבי מור Prv. 7, 17.
Hif-il: הֵנִיף 3 *perf.*
חניף תנופת זהב Ex. 35, 22.
חניף אהרן תנופה Lev. 9, 21.
לא־חניף עליהן ברחל Jos. 8, 31.
3 *perf.:* וְהֵנִיף
והניף אתם תנופה Lev. 14, 12.
והניף אתם הכהן Lev. 14, 24.
והניף את־העמר Lev. 23, 11.
והניף הכהן אתם Lev. 23, 20.
והניף את־המנחה Num. 5, 25.
והניף אותם הכהן Num. 6, 20.
והניף אהרן את־הלוים Num. 8, 11.
והניף ידו אל־המקום 2 Reg. 5, 11.
והניף ידו על־הנהר Jes. 11, 15.
2 *perf.:* הֲנִפְתָּ
כי חרבך הנפת עליה Ex. 20, 25.
2 *perf.:* וַהֲנִפְתָּ
והנפת אתם תנופה Ex. 29, 24.
והנפת אתו Ex. 29, 26.
והנפת אתם תנופה Num. 8, 13. 15.
1 *perf.:* הֲנִיפוֹתִי
אם־הניפותי על־יתום Job. 31, 21.
part. masc.: מֵנִיף *sg.*
הוא מניף עליו Jes. 19. 16.
הנני מניף את־ידי Zach. 2, 13.
part. c. suff.: מְנִיפוֹ
המשור על־מניפו Jes. 10, 15.
inf. constr.: בְּהָנִיף
כהניף שבט את־מרימיו Jes. 10, 15.
inf. constr.: לְהָנִיף
להניף אתו תנופה Lev. 7, 30.
יביאו להניף Lev. 10, 15.
inf. constr.: לְהָנֵפָה
להנפה גוים בנפת Jes. 30, 28.
inf. c. suff.: הֲנִיפָכֶם
הניפכם את־העמר Lev. 23, 12.
imprt. pl.: הָנִיפוּ
הניפו יד ויבאו Jes. 13, 2.
2 *imperf.:* תָּנִיף
וחרמש לא תניף Dt. 23, 26.
לא־תניף עליהם Dt. 27, 5.
Ps. 68, 10. נשם נדבות תניף אלהים
3 *impf. ap.:* וַיָּנֶף
ויניף אתם תנופה Lev. 8, 27.
ויניף אהרן אתם Num. 8, 21.

3 *impf. c. s.:* וַיְנִיפֵהוּ
וינפהו תנופה Lev. 8, 29.
3 *impf. c. s.:* יְנִיפֵנּוּ
יניפנו הכהן Lev. 23, 11.
Hof-al: הוּנַף 3 *perf.*
אשר הונף Ex. 29, 27.
Pi-el: נִפֵּף
3 *imperf.:* יְנַפֵּף
ינפף ידו חר Jes. 10, 32.

נוֹף

ז״ו, וכמ״ק לכעת סגמרק וכמ״כ כלס, ווי״ל שכן קורין בכרכי סיס לכלס נכפי [νύμφη], ול״כ משכת נָף, נמכוון כפוי ועפוי, וכרקס שלוס כוון מתקרגס שפיר ירין ירקת. ולדעת דומס לנף־ לבית לשון כוף על לילן נתקיי, לומר כמו עכף, וכן נתקת נוף בתרגום [יחזקאל י״ט י״ג; ל״ז ג׳], וזיעיס ל״ז ל״ב: יחזקאל י״ט י״ג; ל״ז ג׳, וכן וק״כ משכת נָף, בדומס לל כָּנָף, וכן נָב לעיל סכ״ע [עי׳ תקת עכף], וק״כ כמכוון לעיר יפס [שתער ויפפעל]. ולדעת מכקס לנף־סרוק מעכין נפס לקלן, לומר ככר ומקוו [עי׳ תקת נפת], ומקלרון מניכ.

n. m., quod Gemara (*Rosh ha-Shana* 71, b.) *sponsam* vertit (a v. נָף vi contegendi seu *nub*-endi). Ex relatione *Simonis ben-Laqish* (*Λουκᾶς*): פְּשַׁהֲלַבְתִּי לְתוֹכוֹם קֵנֵי נִשְׁרַיָּא חֲוִיוּ קַרְיָן לְכַלָּה נִיעֲנֵי (*νύμφη*). Huc respicere videtur paraphrasta, qui שַׁפִּיר אִיתָךְ חַתְנָא transtulit. *Dunas Ibn-Librath* aramaicum נוֹף (Targ. Jes. 37, 31. Ez. 19, 10. 31, 3.) comparat, quod ad similitudinem verborum origine cognatorum עֳנָף (unde עָנָף) et עָב de fronde vel frondescente arboris cacumine dicitur. Sic etiam *Aquila:* καλῷ βλαστήματι χάρματι πάσης τῆς γῆς. *Theod.:* εὐρίτῳ. *V. edit.* εὐκλάδῳ. *Lutherus:* ein schön Zweiglein. Alii collatis, ut videtur, vv. נָוָה, נָפָה *pulcritudinem* vertunt. In his LXX. ἡ εὐπρέπεια. Sunt etiam, qui, comparato arab. *nauf on, gibbum, collem, locum elatum* vertunt. At praeplacet *Menahemi ibn-Saruq* sententia, quam sequitur etiam *Qimchi* (= פָּחוּז, פֻּלָּה). Radix est igitur = נָפַח, vi circumdandi seu cingendi (umwölben), ita ut *nof* sit ambitus vel terrae tractus (Umkreis, District).

יפה נוף משוש Ps. 48, 3.

תְּנוּפָה

ז״כ ומשוכ כלכול ונעכוע לכס וסכס [דמס סיכ־, סערכעווענגען], ולכוב מכופפות לכל מקרככות, ליין מקלוס [וועכע], ומלכמות תכופס, כ״ל מלכמס כנלכול ומלס [נעטיימעט]. *n. f.*, agitatio, plerumque sacrificiorum, veluti auri, aeris, manipuli, panis, pectoris victimarum et armorum: מִלֻּאִים תְּנוּפָה, proelia turbulenta. LXX. ἀπαρχή, ἀπόδομα, ἀφαίρεμα, ἀφόρισμα, δόμα, ἐπίθεμα.

תנופה לפני ה׳ Ex. 29, 24. 26.
תנופה לפני ה׳ Lev. 7, 30.
8, 27. 29. 9, 21. 10, 15. 14, 12. 24.
לחם תנופה שתים Lev. 23, 17.
הבכורים תנופה Lev. 23, 20.
תנופה לפני ה׳ Num. 6, 20. 8, 11. 21.

תנופה לרי״ Num. 8, 13.
תנופה לפני ר׳ Num. 8, 21.
ובמלחמות תנופה Jes. 30, 32.

הַתְּנוּפָה

את ׀ חזה התנופה Ex. 29, 27.
ויהי ׀ זהב התנופה Ex. 38, 24.
ונחשת התנופה שבעים Ex. 38, 29.
את־חזה התנופה Lev. 7, 34.
ואת חזה התנופה Lev. 10, 14.
וחזה התנופה Lev. 10, 15.
את־עמר התנופה Lev. 23, 15.
על חזה התנופה Num. 6, 20.
כחזה התנופה Num. 18, 18.

לְתְנוּפָה

לתנופה לכפר עליו Lev. 14, 21.

constr.: תְּנוּפַת

תנופת זהב לרי״ Ex. 35, 22.
תנופת יד־ר׳ צבאות Jes. 19, 16

pl.: תְּנוּפֹת

לכל־תנופת בני ישראל Nu. 18, 11.

נָפָה

ז״נ, ומסונן כנפה ורקח [ויעב, זוויב־נע], ונקלפה ע״ג כלכול וכעכוע, כגמרא בָּפוּי נכנוי נַפָּנָן, ומידועה נַפְוֵיתָא שלמה, ומוסף פעל שמי נגמרא נִפָּה סביע נכנפה, ופעולי נִפָּה.

n. f., vannus, cribrum, quo frumentum agitatur et ventilatur, ut palea inde secernatur, ab *ultro citroque movendo*, gem. נַפָּה *pl.* נַפָּנָן, *def.* נַפְוֵיתָא, unde v. denom. נִפָּה (pass. נָפָה), in ventilabro agitare, cribrare, ventilare.

LXX. πλάνησις.

constr.: בְּנָפַת

בנפת שוא Jes. 30, 19.

נֶפֶת

ז״מ מן נָפָה לדעת רכיס, ומסונן רמה [צַכְמַסְמַע], ופ״מ משרש נָפָה, סיום מנונן ומנוגע [ויך עמקאַרסענען, ווּאַלבענען], ומן מחת שרש מוס ג״כ נשפתי ערב, ומינו מסמות לציון המצור [s. *nabhi* pers. *nâf*, lett. *nabba*, dt. Nabel, עכין רמה, וכן נָפָה וגם נוֹף לדעת מעקקיס. לוּלם לפי דעתי מתמונת כמו ככר, גלילי, פלך, שלשה נעכין סנוב, ווס נעכין נעטוע וכככור, ועוד מקום להתגדר.

n. f., locus elatus, a v. נָפַם, quod vim se extollendi et concamerandi (wölben) habere, similia ex linguis aliis supra collecta demonstrant. Nisi potius, uti et נָפָה, נוֹף, *ambitus*, *regio* (Targ. מְחָוְזַרְתָּא, syn. כִּכָּר, גְּלִיל) vertendum est. LXX. (τὸ τρίτον) τῆς Μαφετά.

p. הַנֶּפֶת

שלשת הנפת Jos. 17, 11.

constr.: *נֶפַת

*כל־נפת דאר 1 Reg. 4, 11.

constr.: לְנֶפַת

מלך דור לנפת דור אחד Jos. 12, 23.

pl.: וּבְנָפוֹת

ובנפות דור מים Jos. 11, 2.

נָפַת

v. s. r. נָפָה *p.* 723.

נִיץ

לומר נֵץ, פעל כודד, ומסונן כמו כאץ כלשון ישמעאלי, וכמו נָסַם לעיל, וכמו נֵץ, נָסַם לקמן, ומיכם ונסיכם [זיש־מעכן, גלאַכלענען]. ומוס מסאל ק׳ על פריקם ונכנוע [כלימען], וכן אכל זֵד לעיל לף ז״ע, וכן אכל פָּרַח לקמן, ומכוסף חֵבֵץ כמכוון מוס. כ׳ על נכיסק ונכיסם [פּלייעסטען], וכן אכל פרק, וכן מסאלות כלשון ערבי ורומי. סכנוות נִיצוֹץ על פלס נִיחַם מן נוק, וכן נוֹצָה ע״מ קוֹמָה, כי טעו מסדקדקים כנוול מסמות. דקוד ושוי סלשוכות עי׳ כלוק דקוד מסרשים נסוף מספר. כתרגום נֵץ מאלמו, נכוסף אַצִּיץ, וכן סם נָצָא נמר פרק, נקלוף לגי נעין.

h. e. נָצַץ, *v. intr.*, sicut נָסַם, נֵץ, *nâça* arab., nitere, splendere, translate primum de *florendo* (*Hi.* חֵבֵץ), translatione eadem, quam vv. זָז, פָּרַח repraesentant, deinde de *fugiendo* (syn. פָּרַח, דָּבַר, *micare*) vel *volando*, targ. נָצַץ, Af. אַנְצֵץ, vel, pervulgata commutatione נָצָא (pro hebr. פָּרַח). Inde נִיצוֹץ ad s. f. נִיחַם (חָם), et נוֹצָה ad s. f. קוֹמָה (קָם).

LXX. ἀνθεῖν, ἐξανθεῖν.

Hif-il: הֵנֵץ

3 *perf. pl.:* הֵנֵצוּ

חנצו הרמנים Cant. 6, 11.
הנצו הרמונים Cant. 7, 13.

3 *imperf.:* וְיָנֵאץ

וינאץ השקד Eccl. 12, 5.

נוֹצָה

ז״נ גויר כוץ, ולפ מן כנס כשכר שנצו רכיס, ותמונתו נדוקס ומכוסס כמכוון כנף ותנף [פּליגעל], ופ״מ מענין פריקס אל מסרש, וכדלף אל אכרס. ומן סכללי סוסף מסס על מסרש, ושוב על סכללי, וכן נשמות אל כוסס כנף ותנף [פּליגעל] נשפתי ערב מענין פריקס, כשכר תקאס בלוס מסרשים נסוף. ומסתרגם עשם שסעתיק נִיצְרֵי שם עוף כן, וכן רש״י, וסכל ע״פ סדרש. ודע שיש עוד נוֹצָה כמר נוֹצָה מן יָצָה כדומס אל יָצָא, שלין ז״ין לכאן.

n. f. (a v. נֵץ vi volandi non a v. נָצַץ), penna, ala (syn. אֶבְרָה), unde probe discernendum est *n.* נוֹצָה (=נוֹצָה, a v. יָצָא=יָצָה).

LXX. νέσσα, πτερόν, ὄνυξ.

Ez. 17, 7. גדל כנפים ורב נוצה

וְנוֹצָה

Job. 39, 13. אם־אברה חסידה ונוצה

הַהֹדָרָה

Ez. 17, 3. מלא הנוצה

נִיצוֹץ

ז״ו ע״מ נִיחַם, ומרכוי נגמרת נְיצוֹצוֹת, ופ״מ שמוס וכרי, מסונן כירול ושכיב גן עוק לאכ יפעלע מלמוע [פונקע], וסיול פס לימס תמוך סדגוש, כי מסרש כוץ, כאשר כנר מרש יסודס שכן־קיוש ושדיכס שלו פעל מסרשים נוק, נגמרת ידוע נילון מפאס, לומר קרניס, נדומס אל כץ מפאס, ומוס סס נִצְרֵי מסופרע.

n. m. (ad s. f. נִיחַם), splendor, fulgor, scintilla, gem. pl. fem. נְיצוֹצוֹת, a v. נֵץ, uti dudum intellexit *Juda ibn-Chajug'* in lexico s. v. נוּחַ. LXX. σπινθήρ.

לְנִיצוֹץ

Jes. 1, 31. ופעלו לניצוץ

נֵץ

v. s. r. חֵבֵץ *p.* 730.

נְצַן, נְצָצָה

v. s. r. נָצַץ *p.* 730.

נִיק

ad וַתְּנַיְקֵהוּ, *v. s.* יָנַק *p.* 498.

נִיר

לומר נָר, פעל ל״ע נקל, כ״ף נכנוכות נֵר, מְנוֹרָה, נָיר, ומוס סכוסף נִיר, סקכי מן חֵנִיר, כדרך קכי־כוסף. ווס לשון סרמ״ק נוס נֵירוּ כמו הֵנֵירוּ, כמו שֵׁירְמוּ [מן] חֵשַׁירְמוּ, כי סף סכנין נופלת מפקל, וידע דוד קמ״ץ לפ״ז מקכי־כוסף. סמונן נפעל ק׳ כמו אָר לעיל, לשון נגיסס ונסיסס [לייכטען], וכן כאר נעכני, וכן מאלך שלו נָהַר. כ׳ ענין קריסס ונדילס שריעס וגוירס [שיינכיידען, פּפלייגען], ולין יסס וקכוות לשתי סכוונות. ומשר לשקור עניות מסרש, דע קורס כעיס, שאלת דכרתי ולא שמעת, שפעליס רכיס מורכניס מעלס שרש ועשיי, וגס סכון עשיי נפעליס רניס, כאשר סוריין אלת נָאַר, נָבָא, נָבַח, נָבַט, נָבַע, נָבַר, נָגַב, נָגַד, נָגַר, נָגַח, נָגַל, נָגַן, נָגַשׁ, נָגַשׁ, נָגַר, נָגַר, נָדַב, נָדָא (נְאֵה), נָדַד, נָדַח, נָדָה, נָדַן, נָדַף, נָהָה, נָהַל, נָהַם, וכדומס. וככל אלס אלת סרשי לשתע נמוסיס קוסכיס, ונקשור אלשון נעלמותו, ונשוי נשפתי קדס ועכר, כי סכון יסוד כופל, ואלתי ז״ין לשרש. ועלת כלתי לסודיען שגס נפעליס נכוניס סכון יסוד כופל, ויקומת ע״י תקור ושוי שלאתי ז״ין לשרש. וסכ נֵר [nâr] פס נלאמותו נָאַר, נָהַר, ונקען כון יסוד כופל נאות תכועי של מרש, ותכין כוס כפל סאלס ותקכיל. כי ענין קיוס נפעל אָר, וכן נשפתי קדס ועכר, וענין קיוש ג״כ נפעל לאלך אָר [ע׳ לעיל אלת מלוכס] ודומס לו עֵר לקמן, וכן נשפתי עכר.

יותר מוס לאמן אלת סכנוות.

h. e. נָר *v. inus.* (praeter *Hi.* הֵנִיר = חֵנִיר, unde imper. נֵירוּ Jer. 4, 3. Hos. 10, 12. per aphaeresin = הֵנִירוּ, ad s. f. שֵׁירְמוּ = חֵשַׁירְמוּ, uti jam Qimchi, formarum hifilicarum per aphaeresin amputatarum bene gnarus, animadvertit), 1) sicut אָר (אוֹר), *nâra* arab., et נָהַר inde prolongatum, lucere, splendere, unde נֵר 1., מְנוֹרָה; incidere, sulcare, arare, unde נִיר 2., novale, arvum recens subactum. Ad radicem quod attinet, rursus affirmamus, id quod dudum sub vv. supra enumeratis linguae cum semet ipsa ceterisque linguis collatione evicimus, verba plurima ex radice, quam *analysi* indagari oportet, et praepositione *na* composita esse. Quod qui vel nescit vel ignorare vult, in vocabulorum originibus investigandis caecutiet omnibusque orbatus luminibus ingenii abusu mira, ut multorum exempla docuerunt, portenta procreabit. Nunc vero hoc addimus, etiam in vv. *cavis Nun* interdum accidentale seu praepositionale esse, id quod linguarum comparatione confirmatur. En v. נָר, si vocalem subscriptam pro literae signo habeas, *triliterum* est (*nâr*) verborumque נָהַר simillimum, vel praepositione praefixa. Inde etiam intelliges, quo fiat, ut idem verbum iisdem literis scriptum duplicem eamque diversam significationem habere queat. Etenim vi *lucendi* subest radix *ar*, unde v. אָר (*ar*-ere, *ar*-d-ere, *ur*-ere, com-b-*urere*, *aur*-*or*-a); vi ar-andi radix *ar*, unde מְאוֹרָה, caverna (ab incidendo, excavando), et v. עֵר (מְעוֹרָה = מְאוֹרָה). LXX. φωτίζειν, νεοῦν (novellare).

impt. pl.: עֵירוּ

נירו לכם ניר Jer. 4, 3.
נירו לכם ניר Hos. 10, 12.

נֵר

ז״ו ומכנוי נֵרוֹת, ומסונן ספעלים סדולקת [לייכטען], ולפעמים סכלי שדולקת כו ספעלים [צאַמפען], וכשלת לסמכת מאלכות וכנגידות, לו סעוזר וסמלאקס וכדומס. תמנות סשרש נ״אר, וכשרש כמכוון ג״כ נשפתי עכע [l. *ar*-eo] עי׳ אָר לעיל.

n. m. (pl. נֵרוֹת), lumen, lucerna, lampas, a v. נָר = נָאַר, vi *ar*-d-endi. LXX. φῶς, λύχνος, λαμπτήρ.

להעלת נר תמיד Ex. 27, 20.
להעלת נר תמיד Lev. 24, 2.
ולא תכבה את־נר 2 Sam. 21, 17.
כמה ונר־רשעים ידעך Job. 21, 17.
נר־לרגלי דברך Ps. 119, 105.
ערכתי נר למשיחי Ps. 132, 17.
כי נר מצוה Prv. 6, 23.
נר ר׳ נשמת אדם Prv. 20, 27.
נר רשעים תכאה Prv. 21, 4.
נר רשעים ידעך Prv. 24, 20.
קול רחיים ואור נר Jer. 25, 10.

וְנֵר

נר אלהים טרם יכבה 1 Sam. 3, 3.
ונר רשעים ידעך Prv. 13, 9.

cum suff.: נֵרִי

כי־אתה תאיר נרי Ps. 18, 29.

cum suff.: נֵרוֹ

בהלו נרו עלי ראשי Job. 29, 3.
ידעך נרו באישון Prv. 20, 20.

cum suff.: וְנֵרוֹ

ונרו עליו ידעך Job. 18, 6.

cum suff.: נֵרָהּ

לא־יכבה בלילי נרה Prv. 31, 18.

pl.: נֵרוֹת

נרתיה נרת המערכה Ex. 39, 37.

pl.: הַנֵּרוֹת, הַנֵּרֹת

בהיטיבו את־הנרת Ex. 30, 7.
ובהעלת אהרן את־הנרת Ex. 30, 8.
ויעל הנרת לפני ר׳ Ex. 40, 25.
יערוך את־הנרות Lev. 24, 4.
בהעלתך את־הנרת Num. 8, 2.
ויאירו שבעת הנרות Num. 8, 2.
ויכבו את־הנרות 2 Chr. 29, 7.

pl.: נֵרֹת, וְהַנֵּרוֹת

והפרח והנרת 1 Reg. 7, 49.
והפרח והנרות 2 Chr. 4, 21.

pl.: בַּנֵּרוֹת

חפש את־ירושלם בנרות Zeph. 1, 12.

pl.: לַנֵּרוֹת

לנרות אשר על־ראשה Zach. 4, 2.

pl. cum suff.: נֵרֹתֶיהָ

ועשית את־נרתיה Ex. 25, 37.
והעלה את־נרתיה Ex. 25, 37.
ואת־נרתיה Ex. 35, 14.
ויעש את־נרתיה שבעה Ex 37, 23.
את־נרתיה נרת Ex 39, 37.

והעלית את־נרתיה Ex. 40, 4.
המאור ואת־נרתיה Num. 4, 9.
העלה נרתיה Num. 8, 3.
ושבעה נרתיה עליה Zach. 4, 2.
pl. c. suff.: וְנֵרֹתֶיהָ
ומנורה ונרתיה 1 Chr. 28, 15.
למנורה ונרתיה 1 Chr. 28, 15.
ונרתיה לבער 2 Chr. 13, 11.
pl. c. suff.: וְנֵרֹתֵיהֶם
ונרתיהם זהב 1 Chr. 28, 15.
המנרות ונרתיהם 2 Chr. 4, 20.

מְנוֹרָה

ז״כ, ומשון כלי סכך ונכרת [לייכ־עצ], ומס ניון סכלי, ומשקל משקל מְכוֹרָה, מְכוֹנָה. נתגנוס מְנֹרָא משלמו.

n. f. (praefixo *Mem* instrumentali, ad s. f. מְכוֹרָה, מְכוֹנָה), luminis instrumentum h. e. lychnuchus, candelabrum, targ. מְנֹרָא. LXX. *λυχνία*; מְנוֹרָה כֻּלָּהּ, *ὁλόλυχνία*.

Ex. 25, 32. שלשה קני מנרה מצדה
Ex. 25, 32. 37, 18. ושלשה קני מנרה
1Chr. 28, 15. במשקל־מנורה ומנורה
1 Chr. 28, 15. כעבדת מנורה

וּמְנוֹרָה

2 Reg. 4, 10. וכסא ומנורה
1 Chr. 28, 15 (bis). מנורה ומנורה

הַמְּנוֹרָה, הַמְּנֹרָה

Ex. 25, 31. מקשה תיעשה המנרה
Ex. 25, 33. 35. 37, 19. היוצאים מן־המנרה
Ex. 26, 35. ואת־המנרה נכח השלחן
Ex. 30, 27. ואת־המנרה ואת־כליה
Ex. 31, 8. ואת־המנרה הטהרה
Ex. 37, 17. ויעש את־המנרה
Ex. 37, 17. עשה את־המנרה
Ex. 39, 37. את־המנרה הטהרה
Ex. 40, 4. והבאת את־המנרה
Ex. 40, 24. וישם את־המנרה
Lev. 24, 4. על המנרה הטהרה
Num. 8, 2. 3. אל־מול פני המנורה
Num. 8, 4. וזה מעשה המנרה
Num. 8, 4. כן עשה את־המנרה
Zach. 4, 11. על־ימין המנורה

וְהַמְּנוֹרָה

Num. 3, 31. והמנרה והמזבחת
וּבַמְּנֹרָה
Ex. 25, 34. ובמנרה ארבעה גביעים 37, 20.

לַמְּנוֹרָה

1 Chr. 28, 15. במשקל למנורה
constr.: מְנֹרַת
Ex. 25, 31. ועשית מנרת זהב טהור
Ex. 35, 14. ואת־מנרת המאור
Num. 4, 9. את־מנרת המאור
Zach. 4, 2. והנה מנורת זהב כלה
constr.: וּמְנוֹרַת
2 Chr. 13, 11. ומנורת הזהב ונרתיה
pl.: מְנֹרוֹת
2 Chr. 4, 7. את־מנרות הזהב עשר
pl.: הַמְּנֹרוֹת
1 Reg. 7, 49. ואת־המנרות
2 Chr. 4, 20. ואת המנרות ונרתיהם
Jer. 52, 19. את־המנרות ואת־הכפות
pl.: לַמְּנֹרוֹת
1 Chr. 28, 15. למנרות הזהב
pl.: וְלַמְּנֹרוֹת
1 Chr. 28, 15. ולמנרות הכסף

נוּר

ז״ו נכרתי, ומיועד נוּרָא, ומשון לת [ליישע], ולמוד נתכנוס, ונגזרת ענד לת דכוכ עוכד לתצ, וכי־כוכ תקוס עכודת לתצ.

n. m. aram. (def. נוּרָא), ignis. Gemar. saepissime, veluti עַבְדָּא דְּנוּרָא, *calefactor*; בֵּי־נוּרָא, sanctuarium ignis; בְּהַר דִּינוּר in mythologia judaica: amnis igneus, *Phlegethon*. LXX. *πῦρ*.

Dan. 3, 27. וריח נור לא עדת
Dan. 7, 9. שביבין דיי־נור
Dan. 7, 9. גלגלוהי נור דלק
Dan. 7, 10. נהר דיי־נור נגד
def.: נוּרָא
Dan. 3, 6. 11. 15. 17. 23. אתון נורא יקידתא
Dan. 3, 20. לאתון נורא יקדתא
Dan. 3, 21. לגוא־אתון נורא יקידתא
Dan. 3, 22. שביבא די נורא
Dan. 3, 24. רמיגא לגוא־נורא
Dan. 3, 25. מהלכין בגוא־נורא
Dan. 3, 26. לתרע אתון נורא
Dan. 3, 26. מן־גוא נורא.
Dan. 3, 27. לא־שלט נורא בגשמהון

תַּנּוּר

ז״ו [כל״ק נסוסע ו׳ ל׳], ומכנוי תַּנּוּרִים, ומשון מקום שתופין לת פתם [שפעלן], ונכרת ע״ם פסכת, כי תצרת נור, כתו תצוגו, וכן תכור בלשון ישמעאל ולתם. ומתלקיס מקלניס נכתו כתעוכת, שצגנוס לעוכנת, ומלנוג לכוב לקני תשוג בגויים מפעלים כנוגים, עי׳ לעיל תקת יכל [מנוג] דף תל״ג, וכן כ״ל מתשקל תַּמּוּז מצת מְזוּז, עי׳ תמו לקמן.

n. m. (etiam Hos. 7, 4., ut evincit *Qimchi*, pl. תַּנּוּרִים), furnus, fornax, arab. *tannur-on*, a rad. נָוַר, ad s. f. מַבְוֶכֶת (בוּל), q. v., תַּמּוּז (מוּז), dagesata *prima* radicali, uti in derivatis vv. *cavorum* fieri solet. Male quidam pervulgatum errorem sequentes, formam vel ex אַתּוּן נוּרָא (Dan. 3, 6. 11.) vel ex נָהָם, vi fumandi, et נוּר, ignis, compositam esse putant. LXX. *κλίβανος, οἰκεῖος*.

Gn. 15, 17. והנה תנור עשן
Lev. 2, 4. מאפה תנור
Lev. 11, 35 תנור וכירים יתץ
Hos. 7, 4. כלם מנאפים כמו תנור

יַתַּנּוּר

Jes. 31, 9. ותנור לו בירושלם

בְּתַנּוּר

Lev. 7, 9. אשר תאפה בתנור
Lev. 26, 26. לחמכם בתנור אחד

כְּתַנּוּר

Ps. 21, 10. תשיתמו כתנור אש
Thr. 5, 10. עורנו כתנור נכמרו

כַּתַּנּוּר

Hos. 7, 6. כי־קרבו כתנור
Hos. 7, 7. כלם יחמו כתנור
Mal. 3, 19. היום בא בער כתנור
pl.: הַתַּנּוּרִים
Neh. 3, 11. ואת מגדל התנורים
Neh. 12, 38. מעל למגדל התנורים
pl. c. suff.: וּבְתַנּוּרֵיהֶ
Ex. 7, 28. ובתנוריך ובמשארותיך

נִיר

ז״ו ומשון כמו נֵר, נסלות יוד לת סקניתי.

n. m. (injecto *Jud*, matre lectionis), sicut נֵר, lumen, lucerna. LXX. *λύχνος*.

cum suff.: נִירִי
2 Sam. 22, 29. כי־אתה נירי יהוה

נֵיר

ז״ו נכתל תמכון, ת׳ כלי סכך ונכרת עלת כוד, ותעתיד יַנֵּל, ומשון ת׳ ליפת וויפת סליכת ומינת ולליפת תעת [כיעדערפליעסטען, -ליכנען, סיכ־], ונתל על תעפת תדכור, על כוול ריית תנוסס, על לניפת תדעוות וכדומת, ומוס תכיכוני נַזָּל, כמו לנתל ונסר ע״ת כוילותי. תנוסף חַזִּיל מוס ויוכל, לומר תגרת ותנפת [פליעסטען לנסטען], לכן נתתל על תוכלת כתף [s. *nas*], ומכוון נשפתי ערב, ות״כ סיוכל תתפוכר [נעדעפערנעגען], לומר יקבן תעמים תכת ותכת עליו, ולוס כוון תתקנס ותגלון פיומי ותכן עוכל, וכן נעכרי, לכן כפי תכ״ל גס תם תמכון תרתצ.

v. trans. (impf. יִנְזֶה, apoc. יִנֵּז, וַיִּנֵּט ad s. f. וַיִּנֵּז, rigare, irrigare (netz-en, näss-en, annetzen), inspergere, adspergere, imbuere; *Hif.* הִנְזָה trans., intenta significatione. Fuerunt, qui hoc v. Jes. 52, 15., sicut נזא arabicum (sanscr. *nas*), vim *saliendi* seu *exsultandi* habere dicerent, ita ut vertendum sit: *faciet, ut prae gaudio exsultent*, vel: *faciet, ut dissiliant* (zersprengen). In his *Saadja* et *Ibn-Ezra*. At vero nil impedit, quominus etiam hoc loco ingenitam verbi significationem retineamus. LXX. *ῥαντίζειν, ἐπιῤῥαντίζειν, κατάγειν*; *Hi. ῥαίνειν, περιῤῥαίνειν, προσραίνειν*; Jes. 52. *θαυμάσονται*.

3 imperf.: יַזֶּה
Lev. 6, 20. יזה מדמה על־הבגד
Lev. 6, 20. אשר יזה עליה
3 imperf. ap.: יַז
Jes. 63, 3. ויז נצחם על־בגדי
3 imperf. ap.: יַז
2 Reg. 9, 33. ויז מדמה אל־הקיר
Hif-il: וְהִזָּה *3 perf.*
Lev. 4, 6. והזה מן־הדם שבע
Lev. 4, 17. והזה שבע פעמים
Lev. 5, 9. והזה מדם החטאת
Lev. 14, 7. והזה על־המטהר
Lev. 14, 16. והזה מן־השמן
Lev. 14, 27. והזה הכהן באצבעו
Lev. 14, 51. והזה אל־הבית
Lev. 16, 14. והזה באצבעו
Lev. 16, 15. והזה אתו על־הכפרת
Lev. 16, 19. והזה עליו מן־הדם
Num. 19, 4. והזה אל־נכח פני
Num. 19, 18. והזה על־האהל
Nu. 19, 19. והזה הטהר על־הטמא
2 perf.: וְהִזֵּית
Ex. 29, 21. והזית על אהרן
part. constr.: הַמַּזֶּה
Num. 19, 21. ומזה מי־הנדה
imprt.: הַזֵּה
Num. 8, 7. הזה עליהם מי חטאת
3 imperf.: יַזֶּה
Lev. 16, 14. יזה שבע־פעמים
Jes. 52, 15. כן יזה גוים רבים
3 imperf. ap.: יַז
Lev. 8, 11. ויז ממנו על־המזבח
Lev. 8, 30. ויז על־אהרן על־בגדיו

נָזִיד

דן

v. s. r. זוד *p.* 348.

נְזִיר

דן

v. s. r. נָזַר *p.* 695.

נָזַל

פעל כוד, ותעתיד יַז

עי׳ ונל. ג׳ עכין הליכה נכלה [ונאל-לעין, וונאכדעלין], וום רק מאל מאכוון רחזון. ותאר לקוור מאכת דע שהקין דָּזַל, ונמצ ג״כ נאעלי זַל, אֲזַל לעיל, וכאכת כמכוון ג״כ נאפתי ערב [s. sal, gr. ἁλ-εω, sal-is, still-are, [stil-io, וכן דָּזַל נקטי׳.

v. compos. intr. (impf. יִזַּל), 1) de-still-are, defluere, deorsum manare (niederrinnen), de rore ex nubibus destillante, de sermone ex ore tanquam ex fonte se effundente, de suavitate odorum, quae afflantur e floribus, de lacrimis ubertim super genas manantibus, et similiter; prt. נוֹזֵל, fluens, fluentum, rivus, torrens. *Hi.* facere, ut defluat vel effluat, metaph. profundere pecuniam; v. יָזַל. 2) ire, vadere (gehen, wandeln, quae verbi significatio translatione alterius orta est. Radicem *sal* (sanscr. *sal*, gr. ἁλ, lat. *sal*-ire) habes etiam in v. זָל et compos. אֲזַל. LXX. ῥέειν, ῥυεῖν, ῥαίνειν, ῥοιζεῖν, σαλεύειν, τήκειν; φέρειν, ἐξέρχεσθαι, καταβαίνειν; *Hi.* ἐξάγειν.

*3 perf. pl.: נָזְלוּ

Jud. 5, 5. *הָרִים נזלו מפני יי׳

3 perf. pl.: נָזָלוּ p.

Jes. 63, 19. 64, 2. *מפניך הרים נזלו

part. pl.: נוֹזְלִים, נְזָלִים

Ex. 15, 8. נצבו כמו־נד נוזלים

Ps. 78, 16. ויוצא נוזלים מסלע

Jer. 18, 14. מים זרים קרים נוזלים

part. pl.: נְוֹזְלִים

Prv. 5, 15. ונוזלים מתוך בארך

Cant. 4, 15. ונוזלים מן לבנון

Jes. 44, 3. ונוזלים על־יבשה

p. pl. c. suff.: נְוֹזְלֵיהֶם

Ps. 78, 44. ונוזליהם בל־ישתיון

3 imperf.: יִזַּל

Num. 24, 7. יזל־מים מדליו

3 imperf. fem.: תִּזַּל

Dt. 32, 2. תזל כטל אמרתי

3 imperf. pl.: יִזְלוּ

Job, 36, 28. אשר־יזלו שחקים

Ps. 147, 18. ישב רוחו יזלו־מים

Cant. 4, 16. יזלו בשמיו

Jes. 45, 8. ושחקים יזלו־צדק

Jer. 9, 17. ועפעפינו יזלו־מים

Hif-il: הַזִּיל *3 perf.*

Jes. 48, 21. מים מצור הזיל למו

מַזָּל

ג״ו, וסכנוי מַזָּלוֹת, המוכן מחול ומולך [וואכדעלע], וכאכל על כוכב מול ומולך [וואכדעלע־, תירכזעתן], וכי כיו כן מסאכל נאפת רומית ויוכית ונאכנית, מכוכב מולך ומול ובלתי קבוע [πλανήτης-πλανᾶσθαι]. ותנין בוה, שיך מכסילו מתדקדקים מקדמים נאלה מאלה ותת, וגם רבים מהרחוקים לא דקדקו היטב. נאפת ענכיות מוה מתמזל.

n. m. (pl. מַזָּלוֹת), ambulans, vagans (Wandeler), spec. stella errans seu erratica, *planeta* (πλανᾶσθαι), a v. *sal*, gr. ἁλ (ἄλη, vagatio). Taedet nos, pueriles mendaciunculas affere, quibus complures hoc vocabulum, cujus ingenita significatio traditione antiquissima nobis servata est, explicare et ad sensum alium torquere conati sunt. LXX. μαζουρώθ (מַזָּרוֹת), μαζαλώθ.

pl.: וְלִמַּזָּלוֹת

2 Rg. 23, 5. לשמש ולירח ולמזלות

נָזָם

פעל לא עובר כ״פ בגוב, והמוכן לד״ק כמו זַם לעיל אכ״ו, לומר עכין קציכה וסכיתם, או ציכים הזכת בדומה לצבת נהפעל חָסַם לעיל, לומל עוד מקום לאתנדר.

v. compos. inus., quocum vel v. זַם, vi *ligandi*, vel סָם in v. חָסַם, vi obserandi, unde מַחְסוֹם, capistrum, comparandum est.

נֶזֶם

ג״ו וככנוי נִזְמִי וככנוי נְזָמִים, והמוכן חֹתֶם־ [שוע-] מלי וכתם נאון או נלף שמוקק, נאוע-], והיה כפי הכרלה נדמות מקסוס, ונלקחי ומפת מצלמו.

n. m. (c. s. נִזְמִי, pl. נְזָמִים), annulus, monile, ornamentum et aurium et nasi, syr. *zemamo*, annulus, qui ad ornatum appenditur naribus, זמאם aeth. et arab., circulus nasibus alligatus. LXX. ἐνώτιον, τετραδίδραγμος; נִזְמִי אַף, ἐμπλόκια ἐνώτια.

Gn. 24, 22. ויקח האיש נזם זהב

Jud. 8, 24. 25. איש נזם שללו

Job. 42, 11. ואיש נזם זהב אחד

Prv. 11, 22. נזם זהב באף חזיר

Prv. 25, 12. נזם זהב וחלי־כתם

Ez. 16, 12. ואתן נזם על־אפך

וָנֶזֶם

Ex. 35, 22. חח ונזם וטבעת

הַנֶּזֶם

Gn. 24, 30. הנזם ואת־הצמדים

Gn. 24, 47. ואשים הנזם על־אפה

cum suff.: נִזְמָהּ

Hos. 2, 15. ותעד נזמה וחליתה

pl.: הַנְּזָמִים

Gn. 35, 4. הנזמים אשר באזניהם

pl. constr.: נִזְמֵי

Ex. 32, 2. פרקו נזמי הזהב

Ex. 32, 3. את־נזמי הזהב

Jud. 8, 24. כי־נזמי זהב להם

Jud. 8, 26. וירהי משקל נזמי הזהב

pl. constr.: נִזְמֵי

Jes. 3, 21. ונזמי האף

נָזַק

פעל לקמי ונולד, והמוכן סיות כיוק [שלנען ליידען], ושוס ניטוי נָזַק מל נָזֵק, והכוסף חֲנִיזָק יוצא, וכא הכוכך פעפל סוס נתקנוס ונגמרא. נעכין סהכלל נגמרא כין נְזָקִים וכין נְזִירִים סיעיל לנבול סהקס רבינו נסים [ע׳, תוסס׳ ״ע ריש קמא], נלאמרו כל לשון נְזִירִים שעושין כוק, לומר שמוא תוקרי מהכפיל נָזִיר, ע״פ שֶׁלֹּא, אבל נְזָקִים אם סהיוק, לומר שמוא אם לבל מהכפיל נָזָק. ותאר לקוור מצרם עי׳ נלוש מצרים נמקום אקר.

v. aram. intr. (prt. act. נָזָק = נָזֵק), damnum pati; *Af.* הַזִּיק, damno afficere, targumice et gemarice usu latissimo. Discernendum est ibi inter נְזִירִים et נְזָקִים. Etenim נְזִירִים pl. est adj. נָזִיר, ad s. f. שְׁלִישׁ, is qui damnum infert, cacodaemon (syn. מַזִּיק); נְזָקִים pl. est subst. נָזָק, et de damno injuriisque ipsis, quae inferuntur, dicitur. Sic explicat *Nissim* (Tosefot Jom-Thob Qama, init.). LXX. ἐνοχλεῖν; *Af.* κακοποιεῖν; הַנְזָקַת, κακοποίησις.

part. masc.: נָזָק *sg.*

Dan. 6, 3. לאי־להוא נזק

Af-el: הַנְזָק

part. f. constr.: וּמְהַנְזָקַת

Esr. 4, 15. ומהנזקת מלכין

inf. constr.: לְהַנְזָקַת

Esr. 4, 22. להנזקת מלכין

2 imperf.: תְּהַנְזָק

Esr. 4, 13. ואפתם מלכים תהנזק

נָזָק

ג״ו, והמוכן אכל וכעב סכעס וקכוע [שלנען], ולכוב נגמרא. נקכנוס עוד מוס אַנְזִיק וכגמרא חֲנִזָּק, וסכס מִזָּק ככוי לנוק כעס.

n. m., damnum, gem. *n. hif.* חֲנִזָּק. LXX. mire: αὐλή.

בִּנְזָק

Esth. 7, 4. שוה בנזק המלך

נָזַר

פעל ל״ע כ״פ נכפעל וכנוסף, והמוכן כמו זָר לעיל אכ״ג, לו פעיכה וסליכה מדבר, נהשלל על סיכה וספרשה וסכלל [שלנאכדעלין], וספפרש לו לקדוש עלמו, לו לסתנוהל ולשכוע עלמו מדבר. ומוס סכוסף יוצא, לו גם כמכוון קשוב וכלוף כלוף ולקוב [לוקאכיספאן], ותמלשה נפכוטעוע תקף זוק, ועול תקף מוב לעיל דף ת״ר, ודוק.

v. inus. praeter Ni. et *Hi.*, sicut זָר, 1) recedere, separare se, veluti ab immunditie; abstinere, ex religione, sanctimonia atque voto; 2) ligare, circumligare. V. s. זֵר, מְזַר. LXX. ἀπαλλοτριοῦν, προσέχειν; *inf.* הַנְזֵר, ἁγίασμα; *Hi.* ἁγιάζειν, ἁγνίζειν, ἀφαγνίζειν, εὔχεσθαι, εὐλαβῆ ποιεῖν.

3 perf. pl.: נָזְרוּ *v.* זור

Jes. 1, 4. *נזרו אחור

Ez. 14, 5. *אשר נזרו מעלי

impt. sg.: הִנָּזֵר *Nif-al.*

Zach. 7, 3. הנזר כאשר עשיתי

3 imperf.: יִנָּזֵר

Ez. 14, 7. וינזר מאחרי ויעל

3 impf. pl.: וְיִנָּזְרוּ

Hos. 9, 10. וינזרו לבשת

3 impf. pl.: וְיִנָּזְרוּ

Lev. 22, 2. וינזרו מקדשי בני־ישראל

Hif-il: הַזִּיר

3 perf.: וְהִזְהִיר

Num. 6, 12. והזיר ליי׳

2 perf. pl.: וְהִזְהַרְתֶּם

Lev. 15, 31. והזהרתם את־בני־ישראל

inf. constr.: לְהַזְהִיר

Num. 6, 2. נזיר להזיר ליי׳

inf. c. suff.: הַזְהִירוֹ

Num. 6, 6. כל־ימי הזירו ליי׳

3 imperf.: יַזְהִיר

Num. 6, 3. מיין ושכר יזיר

Num. 6, 5. אשר־יזיר ליי׳

נְזִיר

ג״ו, וככנוי נִזְרִי, והמוכן ק׳ כמו זָר לעיל מן זָר, לומר מלכף ומסנכ, כהשלל על לוים ועשרה [קרחכא, קרחכן], כמו בֶּחֶר מן כתר. ד״ת מכתר ונפיכה על מלך, מעשרה של כהן מרחק, וחכמי כור סרטון חכניס של עשרה וכתר [דיחלעס-שעיינע], לומר שכמי יקר. ג׳ מאכוון רחזון של הזכת, לחזון ספרשה וסכלל וכוירות [שנוחכדעבוכ, חוים-, ווייסע], וכן רחק כוכו, חולם כהפסוק הקנלקו לת-כוכו, גוי כוכך, המוכן כתר הרחק, והוק שער הרחק, ותין לוכך לפרוש הרל״ק שכרחק שער הקיוק כן, לפי שהכויר לת יגלח שער רחזו.

n. m. (c. s. נִזְרוֹ), 1) sicut זֵר (זָר), corona, sertum, de corona regis sacerdotisque summi diademate; אַבְנֵי נֵזֶר, lapides pretiosi vel gemmae diadematis. Ex. 39, 30. Trg. נֵית־צִיצָא פְּלִילָא דְּקוּדְשָׁא; Samarit. נַת־טֵס פְּלִיל קוּדְשָׁא. Lev. 21, 12. Syrus: פְּלִילָא דְּמַשְׁחָא. Arab.: *tagu* (ar. תָּגָא Abot I, 13.) *maschi.* 2) separatio, dedicatio (Weihe) Num. 6, 9. 12. At Num. 6, 19. de *coma* naziraeorum intelligendum, quae honorifice corona appellatur. LXX. βασίλειον, πέταλον, κεφαλή; ἀφόρισμα, ἁγνισμός, ἁγνεία, καθαγιάζειν, ἅγιος, εὐχή (= נֵזֶר); παραδιδόναι.

Ex. 29, 6. ונתת את־נזר הקדש

Ex. 39, 30. את־ציץ נזר־הקדש

Lev. 8, 9. ציץ הזהב נזר הקדש

Lev. 21, 12. כי נזר שמן משחת אלהיו

Num. 6, 7. כי נזר אלהיו על־ראשו

Prv. 27, 24. ואם־נזר לדור ׳ דור

Zach. 9, 16. אבני־נזר מתנוססות

הַנֵּזֶר

28. 1, 10. ואקח הנזר אשר על־ראשו

2 Reg. 11, 12. ויתן עליו את־הנזר

2 Chr. 23, 11. ויתנו עליו את־הנזר

cum suff.: נִזְרֶךָ

Jer. 7, 29. גזי נזרך

cum suff.: נִזְרוֹ

Num. 6, 4. 8. כל־ימי נזרו

Num. 6, 5. כל־ימי נדר נזרו

Num. 6, 9. וטמא ראש נזרו

Num. 6, 12. והזיר ליי׳ את־ימי נזרו

Num. 6, 12. כי טמא נזרו

Num. 6, 13. מלאת ימי נזרו

Num. 6, 18. את־ראש נזרו

Nu. 6, 18. ולקח את־שער ראש נזרו

Num. 6, 19. אחר התגלחו את־נזרו

Num. 6, 21. קרבנו ליי׳ על־נזרו

Num. 6, 21. על תורת נזרו

Ps. 89, 40. חללת לארץ נזרו

Ps. 132, 18. ועליו יציץ נזרו

נָזִיר

ג״ו, וסכסין נָזִיר, והמוכן סמוכל וסמוכס ע׳ קוס וכוכר [שנעוחכדעבעבר, נע-וייסעבר], ונאמר מסכלל ונפכס לנלנים [כשוכחעבר], נסכאל ג״כ על מלך וכר וכגיד, שסוק נקדש וכמס נלנים, או על שסוק כנדל מאמר סמס. וכן כ״ל כויר לקיו. ותאר לפפסוק ענכי כויריך לד״ק ענכים כלתי נכסמים וכומרים, כמויר שלא יגלח שער רחזו; לומר דעת סרל״ק שסאס נָזִיר אם כמו נָזֵר כמכוון פריעות, והרלון סענכים שמרשת מסס, ולא סתעסקת נהס נעכולס.

n. m. (c. נְזִיר), separatus, Deo deditus, de Naziraeis, qui ex religione, sanctimonia vel voto a vino omnique potu inebriante, a novacula, quamdiu voto obstricti erant, atque ab omni mortui pollutione sibi cavebant, etiam de rege, qui unctione Deo tanquam separatus est vel a populi multitudine segregatus, selectus et prae ceteris eximius, unde et נְזִיר אֶחָיו h. e. delectus e fratribus iis-

que superior. Trop. epitheton vitum non cultarum, non putatarum, a quarum cultu possessor per annum *sabbaticum* vel *jubilaeum* abstinebat, metaphora sumta a *Naziraeis*. *Qimchi* נָזִיר hac in dictione pro נָזַר (h. e. separatio et ab omni cultu abstinentia) dictum putat; immerito certe. LXX. ἡγιασμένος, ναζηραῖος; ἁγνεία, ἁγνισμός, εὔχεσθαι (נָדַר), ἡγεῖσθαι: נְזִרִים, ἁγίασμα, τὰ ἡγιασμένα.

Num. 6, 2. נדר נזיר

הַנָּזִיר

Num. 6, 13. וזאת תורת הנזיר
Num. 6, 18. וגלח הנזיר
Num. 6, 19. הנזיר אחר התגלחו
Num. 6, 20. ישתה הנזיר יין
Num. 6, 21. זאת תורת הנזיר

constr.: נְזִיר

Gn. 49, 26. ולקדקד נזיר אחיו
Dt. 33, 16. ולקדקד נזיר אחיו
Jud. 13, 5. 7. כי־נזיר אלהים
Jud. 16, 17. כי־נזיר אלהים אני

pl.: הַנְּזִרִים

Am. 2, 12. ותשקו את־הנזרים יין

pl.: לְנְזִרִים

Am. 2, 11. ומבחוריכם לנזרים

pl. c. suff.: נְזִירֶיךָ

Lev. 25, 5. ואת־ענבי נזירך

pl. c. suff.: נְזִרֶיהָ, נְזִרֶיהָ

Lev. 25, 11. ולא תבצרו את־נזריה
Thr. 4, 7. זכו נזיריה משלג

מְנָזָּר

ע״ו וְלֹא נִכְנוּ מְנָזָּרִים, ומשונן כמו כזיר, לו כחצר יותר נכון שמוש מן כזר, ומשונן אר מעטר ומוכתר [נעקב אֶלְנַעַר, ל׳יסס], ולגד מנון לתפארת, כלגוז קוף קטן מק״ז, כחצר נכר מזיג מרד״ק.

n. m. pluralet. (מְנֻזָּרִים), coronatus, corona decoratus h. e. princeps, a v. נָזַר c. Dages euphonico, ad s. f. מְקֻדָּשׁ, uti dudum observavit *Qimchi*, qui glossam habet: עֲטָרוֹת בַּעֲלֵי שָׂרִים. LXX. ὁ συμμικτός (σου).

pl. c. suff.: מְנָזָּרֶיךָ

Nah. 3, 17. מנזריך כארבה

מַזָּרוֹת

v. s. r. מָזָר *p.* 628.

נָחַת

פעל כזדר, וכמוך לך בענב, ומעתיד נכנס מנכן סנוסף, וכן נפעלים נכים. המוכן סולכם ומכנסם [פֵּיסְכֶּען, לייפצג], ד״ת מסולכם בחענב נדק לו נדרך, ועוד נסחלוק. ולחצר לקרוב סזכיח עי׳ בלוח סזכיזים נסוף ספפר.

v. trans. (*praeteritum* ex conj. *Qal*, *impf.*, ut multis in *vv.* fieri solet, ex conj. *Hif.* desumitur): ducere, sensu amplissimo, vel proprie *viâ ducere* vel tropice de consilio, auxilio, providentia. Cognatum esse poterit נָחַג (= נָהַג), minime vero נָחַל. LXX. καθιζάνειν, δεικνύναι, εἶναι μετά τινος; נָחֵה בַּהֲרָךְ, εὐοδοῦν; *Hi.* ἄγειν, ἐπάγειν, ὁδηγεῖν, καθοδηγεῖν, εὐοδοῦν, παρακαλεῖν, τιθέναι.

3 *perf. c. s.:* וְנָחָה

Jes. 58, 11. ונחך ה׳ תמיד

3 *perf. c. s.:* נָחֵנִי

בדרך נחני ר׳ Gn. 24, 27.
מי נחני עד־אדום Ps. 60, 11. 108, 11.

3 *perf. c. s.:* נָחָם

ולא־נחם אלהים Ex. 13, 17.

2 *perf.:* נָחִיתָ

נחית בחסדך עם־זו Ex. 15, 13.
נחית כצאן עמך Ps. 77, 21.

imprt. sg.: נְחֵה

לך ונחה את־העם Ex. 32, 34.

impt. c. s.: נְחֵנִי

ה׳ נחני בצדקתך Ps. 5, 9.

imprt. c. s.: וְנַחֵנִי

ונחני בארח מישור Ps. 27, 11.
ונחני בדרך עולם Ps. 139, 24.

Hif-il: הַנְחָה

3 *perf. c. s.:* הַנְחֵנִי

אשר הנחני בדרך אמת Gn. 24, 48.

2 *perf. c. s.:* הַנְחִיתָם

הנחיתם יומם Neh. 9, 12.

inf. c. suff.: לְהַנְחֹתָם

להנחתם בהדרך Neh. 9, 19.

inf. c. suff.: לַנְחֹתָם

לנחתם הדרך Ex. 13, 21.

1 *impf. c. s.:* וְאַנְחֵהוּ

וארפאהו ואנחהו Jes. 57, 18.

1 *impf. c. s.:* אַנְחֶנָּה

ומבטן אמי אנחנה Job. 31, 18.

2 *impf. c. s.:* תַּנְחֵנִי

תנחני ותנהלני Ps. 31, 4.
ירום ממני תנחני Ps. 61, 3.
בעצתך תנחני Ps. 73, 24.
תנחני בארץ מישור Ps. 143, 10.

2 *impf. c. s.:* תַּנְחֵם

ועיש על־בניה תנחם Job. 38, 32.
ולאמים בארץ תנחם Ps. 67, 5.

3 *impf. c. s.:* יַנְחֵנִי

מן־ארם ינחני בלק Num. 23, 7.
ינחני במעגלי־צדק Ps. 23, 3.

3 *impf. c. suff.:* יַנְחֻנְהוּ

ה׳ בדד ינחנו Dt. 32, 12.
ולפני גדולים ינחנו Prv. 18, 16.

3 *impf. c. suff.:* יַנְחֵם

ובתבונות כפיו ינחם Ps. 78, 72.

3 *impf. c. suff.:* וַיַּנְחֵם

וינחם את־פני מלך מואב 1 S. 22, 4.
וינחם בערי הרכב 1 Reg. 10, 26.
וינחם בחלח ובחבור 2 Reg. 18, 11.
ששח לגוים וינחם Job. 12, 23.
וינחם בענן יומם Ps. 78, 14.
וינחם לבטח Ps. 78, 53.
וינחם אל־מחוז Ps. 107, 30.

3 *impf. fem.:* תַּנְחֶה

בהתהלכך תנחה אתך Prv. 6, 22.

3 *impf. f. c. suff.:* תַּנְחֵנִי

גם־שם ידך תנחני Ps. 139, 10.

3 *impf. f. c. s.:* תַּנְחֵם

תמת ישרים תנחם Prv. 11, 3.

3 *impf. pl. c. s.:* יַנְחֻנִי

המה ינחוני Ps. 43, 3.

I. נָחַל

פעל כודד, וכמוך לך בענב, ומעתיד יִנְחַל, ומשונן סניכם וסקיוס וסקוקס [פֹּאָם-סען, נעויען ענגרייפֶען], וכלכך לפ״ו על יָרַשׁ, אָחַז. לכן כמו יכש, מתפיסת כלכס ויכוסס, וכלכך יולפ וקוק, ומשונן כתיכס וסלוק לכלכס [נוס נעויען פֹּאנסעסיילען], ולפעמים גס כנין פקל כמכוון הוס, כלחצר כנר מצינו סקוכיס מקדמוניס. סנוסף הִנְחִיל נדומס לל סכנך, ונאלל על כתיכס, או על סלוק יכוסף [פֿאנערבען], ופעולי של סנוסף הִנְחִיל קל למכין. מסמפעל הִתְנַחֵל

Ps. 69, 37. וזרע עבדיו ינחלוה

3 *imperf. pl.:* יִנְחָלוּם

Zeph. 2, 9. ויתר גוי ינחלום

Pi-el: נִחֵל 3 *perf.*

Jos. 13, 32. אלה אשר־נחל משה

3 *perf. pl.:* נִחֲלוּ

Jos. 14, 1. אשר נחלו אותם
Jos. 19, 51. הנחלת אשר־נחלו

inf. constr.: לְנַחֵל

Num. 34, 29. לנחל את־בני־ישראל

Hif-il: הִנְחִיל

1 *perf.:* הִנְחַלְתִּי

Jer. 3, 18. הנחלתי את־אבותיכם
Jer. 12, 14. הנחלתי את־עמי

1 *perf.:* וְהִנְחַלְתִּי

Zach. 8, 12. והנחלתי את־שארית

2 *perf. pl.:* וְהִנְחַלְתֶּם

1 Chr. 28, 8. והנחלתם לבניכם

part. masc.: מַנְחִיל *sg.*

Dt. 12, 10. ה׳ אלהיכם מנחיל

inf. constr.: בְּהַנְחֵל

Dt. 32, 8. בהנחל עליון גוים

inf. constr.: לְהַנְחִיל

Prv. 8, 21. להנחיל אהבי יש
Jes. 49, 8. להנחיל נחלות

imprt. pl.: הַנְחִילוּ

Dt. 21, 16. ביום הנחילו את־בניו

2 *imperf.:* תַּנְחִיל

Jos. 1, 6. תנחיל את־העם

2 *impf. c. s.:* תַּנְחִילֶנָּה

Dt. 31, 7. ואתה תנחילנה אותם

3 *imperf.:* יַנְחִיל

Dt. 3, 28. והוא ינחיל אותם
Prv. 13, 22. טוב ינחיל בני־בנים

3 *imperf.:* יִנְחַל

Ez. 46, 18. מאחזתו ינחל את־בניו

3 *impf. c. suff.:* יַנְחִילֵךְ

Dt. 19, 3. אשר ינחילך ה׳ אלהיך

3 *impf. c. suff.:* יַנְחִלֶנָּה

Dt. 1, 38. ינחלנה את־ישראל

3 *impf. c. suff.:* יַנְחִלֵם

1 Sam. 2, 8. וכסא כבוד ינחלם

Hof-al: הָנְחַל

1 *perf.:* הָנְחַלְתִּי

Job. 7, 3. כן הנחלתי לי ירחי־שוא

Hitpa-el: הִתְנַחֵל

3 *perf. pl. c. s.:* וְהִתְנַחֲלוּם

Jes. 14, 2. והתנחלום בית־ישראל

2 *perf. pl.:* וְהִתְנַחַלְתֶּם

Lev. 25, 46. והתנחלתם אתם לבניכם
Num. 33, 54. והתנחלתם את־הארץ

inf. constr.: הִתְנַחֵל

Num. 32, 18. עד התנחל בני ישראל

2 *imperf. pl.:* תִּתְנַחֲלוּ

Num. 34, 13. תתנחלו אתה בגורל
Ez. 47, 13. תתנחלו את־הארץ

2 *impf. pl.:* תִּתְנַחֲלוּ *p.*

Nu. 33, 54. למטות אבתיכם תתנחלו

נַחֲלָה

ע״כ, ומשונן חלק ומנת לקוס ומורשה סנלס וקנין חנל ויסן [אֶלנֶעֶלַע, כע-ויענסוס, ערבע], ולפעמים לקיקס למורשה וכפילס נגזל לים, וכדומה מן מזחלות, ומוס ג״כ רב מכוך כמו חלק. קנין מזכה של כחל לד״ק ויכה ופריסה וקליקה [וֶעֶכדעקן, עטיילען], ומוס מכחל נשפה סוריה, לעיון כנכרה [וויעג], לוחס מכנון כחצר לחכנו.

n. f., possessio, haereditas, bonum haereditate vel sorte acceptum, etiam de occupatione et usurpatione possessionis. LXX. סיקוקת מכחלה לעצמו [פֵּיר ויך אַלֶס נעויגענסוס ערסֶאלענען]. ולחצר לקוכ מזכה כ״ל מתנוסת נָחַל נדומס לל חַל כ׳ לעיל תיו, וכמו אָבָל לעיל, ול״כ לזמן פדיס ומלוס וקניס [פֵייכלֶזונג], ולוחס סתנוסת למכוון של תפיסה ולקיוס ליכוסס, ומזוי נמפתי ערב ע׳ נלוח מזכה נמקום לקר.

v. tr. compos. (impf. יִנְחַל), prehendere, captare, capere, usucapere (syn. יָרַשׁ, אָחַז), spec. jure haereditario possidendum accipere vel distribuere. *Pi.* נִחֵל possidendum dare, possessionem vel patrimonium s. haereditatem distribuere, assignare. *Hi.* הִנְחִיל, facere, ut quis quid possideat, vel *dividendo* vel *legando*. *Ho.* pass. *Hitpa.* הִתְנַחֵל, aliquid in suum usum accipere vel possidere, hinc possidere. Radix est חַל, quacum comparari oportet v. חָלַל (p. 400.), גָּאַל, ex quibus vim redimendi seu vindicandi (einlösen) verbo huic ingenitam esse perspicies. LXX. κτᾶσθαι, κατέχειν; *Pi.* καταμετρεῖν, καταπαύειν. *Hi.* et cet. conj. κληρονομεῖν, κληροδοτεῖν, μερίζειν, διαμερίζειν, καταμερίζειν, ἀποδιαστέλλειν.

3 *perf.:* וַנָּחַל

Zach. 2, 16. ונחל ה׳ את־יהודה

2 *perf.:* וַנָּחַלְתָּ

Ex. 23, 30. ונחלת את הארץ

2 *perf. c. suff.:* וְנָחַלְתָּנוּ

Ex. 34, 9. ולחטאתנו ונחלתנו

1 *perf.:* נָחַלְתִּי

Ps. 119, 111. נחלתי עדותיך לעולם

3 *perf. pl.:* נָחֲלוּ

Jos. 14, 1. נחלו בני־ישראל
Jos. 17, 6. נחלו נחלה בתוך בניו
Prv. 14, 18. נחלו פתאים אולת
Jer. 16, 19. שקר נחלו אבותינו

3 *perf. pl.:* וַיִּנְחֲלוּ

Ex. 32, 13. לזרעכם ונחלו לעלם

2 *perf. pl.:* וְנִחַלְתֶּם

Ez. 47, 14. ונחלתם אותה

inf. constr.: לָנָחֲל

Nu. 34, 18. תקחו לנחל את־הארץ
Jos. 19, 49. ויכלו לנחל את־הארץ

2 *imperf.:* תִּנְחָל

Dt. 19, 14. אשר תנחל בארץ
Jud. 11, 2. לא־תנחל בבית־אבינו
Ps. 82, 8. כי־אתה תנחל בכל־הגוים

2 *imperf.:* תִּנְחָל *p.*

Num. 18, 20. בארצם לא תנחל

3 *imperf.:* יִנְחַל־

Prv. 11, 29. עכר ביתו ינחל־רוח
Jes. 57, 13. והחוסה בי ינחל־ארץ

1 *imperf.:* נִנְחָל

Num. 32, 19. כי לא ננחל אתם

3 *imperf. pl.:* יִנְחֲלוּ

Num. 18, 23. לא ינחלו נחלה
Num. 18, 24. וינחלו נחלה
Num. 34, 17. ינחלו לכם את־הארץ
Prv. 28, 10. ותמימים ינחלו־טוב

3 *imperf. pl.:* יִנְחָלוּ *p.*

Num. 26, 55. מטות־אבתם ינחלו
Num. 35, 8. נחלתו אשר ינחלו
Prv. 3, 35. כבוד חכמים ינחלו

3 *impf. pl.:* וַיִּנְחֲלוּ

Jos. 16, 4. וינחלו בני־יוסף
Jos. 19, 9. וינחלו בני־שמעון

3 *impf. c. suff.:* יִנְחָלֶנָּה

κτῆμα, κλῆρος, κληρονομία, μερίς, μέρος; κατάσχεσις, κληροδοσία, διαίρεσις; נָחֲלָה, κληρονομεῖν.

לא ינחלו נחלה Num. 18, 23. 24.
כי לא־נתן להם נחלה Num. 26, 62.
אחזת נחלה Num. 27, 7.
ולא־תסב נחלה Num. 36, 7. 9.
וכל־בת ירשת נחלה Num. 36, 8.
להיות לו לעם נחלה Dt. 4, 20.
נתן לך נחלה Dt. 4, 21.
את־ארצם נחלה Dt. 4, 38.
נתן־לך נחלה לרשתה Dt. 15, 4.
יי אלהיך נתן לך נחלה Dt. 19, 10. 20, 16. 21, 23.
נתן לך נחלה Dt. 20, 16. 24, 4. 25, 19. 26, 1.
לא נתן נחלה Jos. 13, 14.
לא־נתן משה נחלה Jos. 13, 33.
לא־נתן נחלה בתוכם Jos. 14, 3.
לתת־לנו נחלה Jos. 17, 4.
ויתן להם אל־פי יי נחלה Jos. 17, 4.
נחלה בתוך בניו Jos. 17, 6.
מדוע נתתה לי נחלה Jos. 17, 14.
ויתנו בני־ישראל נחלה Jos. 19, 49.
מבקש־לו נחלה Jud. 18, 1.
ולא נחלה־לנו בבן־ישי 2 S. 20, 1.
ולא־נחלה בבן־ישי 1 Reg. 12, 16.
ולא־נחלה בבן־ישי 2 Chr. 10, 16.
נחלה בתוך אחיהם Job. 42, 15.
ויפילם בחבל נחלה Ps. 78, 55.
ונתן ארצם נחלה Ps. 135, 12.
נחלה לישראל Ps. 135, 12. 136, 22.
ובתוך אחים ינחלך נחלה Prv. 17, 2.
נחלה מבהלת בראשונה Prv. 20, 21.
טובה חכמה עם־נחלה Eccl. 7, 11.
נחלה אל־חים הגדול Ez. 47, 19.
נחלה על־חים Ez. 48, 28.

נַחֲלָה

העוד לנו חלק ונחלה Gn. 31, 14.
ונחלה עם־אחיו Dt 10, 9.
כי אין לו חלק ונחלה Dt. 12, 12.
אין לו חלק ונחלה עמך Dt. 14, 27. 29.
חלק ונחלה עם־ישראל Dt. 18, 1.
ונחלה לא־יהיה־לו Dt. 18, 2.

הַנַּחֲלָה

אל־המנוחה ואל־הנחלה Dt. 12, 9.

בְּנַחֲלָה

בנחלה במספר שמות Num. 26, 53.
אשר תפל לכם בנחלה Num. 34, 2.
את־הארץ בנחלה Num. 36, 2.
הפלה לישראל בנחלה Jos. 13, 6.
את־הארץ הזאת בנחלה Jos. 13, 7.
בנחלה לשבטיכם Jos. 23, 4.
שבטי־ישראל בנחלה Jud. 18, 1.
את־הארץ בנחלה Ez. 45, 1.
אחזתם היא בנחלה Ez. 46, 16.
הארץ הזאת לכם בנחלה Ez. 47, 14.
תפלו אתה בנחלה Ez. 47, 22.
יפלו בנחלה Ez. 47, 22.

בְּנַחֲלָה

הנגעים בנחלה Jer. 12, 14.

לְנַחֲלָה

כל־מעשר בישראל לנחלה Nu. 18, 21.
ללוים לנחלה Num. 18, 24.
ונתנה לנחלה לראובני Dt. 29, 7.
ויתנה יהושע לנחלה Jos. 11, 23.
לך תהיה לנחלה Jos. 14, 9.
לכלב בן־יפנה לנחלה Jos. 14, 13.
בן־יפנה הקנזי לנחלה Jos. 14, 14.
ויהיו לבני־יוסף לנחלה Jos. 24, 32.
אשר־נתת לעמך לנחלה 1 Rg. 8, 36.
אתה הבדלתם לך לנחלה 1 Rg. 8, 53.
אשר־נתתה לעמך לנחלה 2 Chr. 6, 27.
העם ׳ בחר לנחלה לו Ps. 33, 12.
ונתן ארצם לנחלה Ps. 136, 21.
והיית להם לנחלה Ez. 36, 12.
והיתה להם לנחלה Ez. 44, 28.

מִנַּחֲלָה

מנחלה לשבטי ישראל Ez. 48, 29.

constr.: נַחֲלַת

נחלת שדה וכרם Num. 16, 14.
את־נחלת אביהן Num. 27, 7.
את־נחלת צלפחד Num. 36, 2.
ונוסף על נחלת המטה Num. 36, 3.
על נחלת המטה Num. 36, 4.
נחלת אבתיו Num. 36, 8.
נחלת בני־ראובן Jos. 13, 23.
זאת־נחלת בני־גד Jos. 13, 28.
נחלת שני המטות Jos. 14, 3.
נחלת מטה בני־יהודה Jos 15, 20.
נחלת מטה בני־אפרים Jos. 16, 8.
בתוך נחלת בני־מנשה Jos. 16, 9.
נחלת בני בנימן Jos. 18, 20. 28.
נחלת בני־יהודה Jos. 19, 1.
נחלת מטה בני־שמעון Jos. 19, 8.
נחלת בני שמעון Jos. 19, 9.
זאת נחלת בני־זבולן Jos. 19, 16.
נחלת מטה בני־ששכר Jos. 19, 23.
נחלת מטה בני־אשר Jos. 19, 31.
נחלת מטה בני־נפתלי Jos. 19, 39.
נחלת מטה בני־דן Jos. 19, 48.
שדה נחלת ישראל Jud. 20, 6.
למה תבלע נחלת יי 2 Sam. 20, 19.
וברכו את־נחלת יי 2 Sam. 21, 3.
מתתי את־נחלת 1 Reg. 21, 3.
את־נחלת אבותי 1 Reg. 21, 4.
לתת להם נחלת גוים Ps. 111, 6.
נחלת יי בנים Ps. 127, 3.
בית והון נחלת אבות Prv. 19, 14.
זאת נחלת עבדי יי Jes. 54, 17.
והאכלתיך נחלת יעקב Jes. 58, 14.
נחלת צבי צבאות גוים Jer. 3, 19.

constr.: נַחֲלַת

ונחלת אמרי מאל Job. 20, 29.
ונחלת עריצים משדי Job. 27, 13.
ונחלת שדי ממרומים Job. 31, 2.

בְּנַחֲלַת

בנחלת מטה אבתיו Num. 36, 7.
מהסתפה בנחלת יי 1 Sam. 26, 19.

לְנַחֲלַת

לנחלת בית־ישראל Ez. 35, 15.

מְנַחֲלַת

מנחלת אחזתם ערים Num. 35, 2.
מנחלת אבתינו Num. 36, 3.
מנחלת אלהים 2 Sam. 14, 16
מנחלת העם Ez. 46, 18.

וּמִנַּחֲלַת

ומנחלת מטה אבתינו Num. 36, 4.

נַחֲלָתִי cum suff.:

פן־אשחית את־נחלתי Ruth 4, 6.
חללתי נחלתי Jes. 47, 6.
נטשתי את־נחלתי Jer. 12, 7.
היתה־לי נחלתי כאריה Jer. 12, 8.
העיט צבוע נחלתי לי Jer. 12, 9.
מלאו את־נחלתי Jer. 16, 18.
שסי נחלתי Jer. 50, 11.

וְנַחֲלָתִי

ונחלתי ישראל Jes. 19, 25.
ונחלתי שמתם Jer. 2, 7.
על־עמי ונחלתי Joel 4, 2.

נַחֲלָתֵנוּ cum suff.:

כי באה נחלתנו Num. 32, 19.
ואתנו אחזת נחלתנו Num. 32, 32.
נחלתנו יגרע Num. 36, 3.
יבחר־לנו את־נחלתנו Ps. 47, 5.
נחלתנו נהפכה לזרים Thr. 5, 2.

נַחֲלָתְךָ cum suff.:

ותטעמו בהר נחלתך Ex. 15, 17.
נחלתך ונלאה Ps. 68, 10.
ואל־תתן נחלתך לחרפה Joel 2, 17.

נַחֲלָתְךָ p.

ואתנה גוים נחלתך Ps. 2, 8.
וברך את־נחלתך Ps. 28, 9.
גאלת שבט נחלתך Ps. 74, 2.
להתהלל עם־נחלתך Ps. 106, 5.
שבטי נחלתך Jes. 63, 17.
צאן נחלתך Mich. 7, 14.

נַחֲלָתְךָ cum suff.:

חלקך ונחלתך Num. 18, 20.
עמך ונחלתך Dt. 9, 26.
כי־עמך ונחלתך הם 1 Reg. 8, 51.
ונחלתך יעני Ps. 94, 5.

נַחֲלָתְךָ cum suff.: p.

והם עמך ונחלתך Dt. 9, 29.

בְּנַחֲלָתְךָ cum suff.:

בנחלתך אשר תנחל Dt. 19, 13.

בְּנַחֲלָתֶךָ cum suff.: p.

באו גוים ׳ בנחלתך Ps. 79, 1.

מְנַחֲלָתְךָ cum suff.:

מנחלתך אשר נתתי לך Jer. 17, 4.

נַחֲלָתְכֶם cum suff.:

חבל נחלתכם 1 Chr. 16, 18.
חבל נחלתכם Ps. 105, 11.

בְּנַחֲלָתְכֶם cum suff.:

מאתם בנחלתכם Num. 18, 26.

נַחֲלָתוֹ cum suff.:

לרב תרבה נחלתו Num. 26, 54.
ולמעט תמעיט נחלתו Num. 26, 54.
יתן נחלתו Num. 26, 54.
תחלק נחלתו Num. 26, 56.
והעברתם את־נחלתו Num. 27, 8.
ונתתם את־נחלתו לאחיו Num. 27, 9.
ונתתם את־נחלתו Num. 27, 10.
ונתתם את־נחלתו Num. 27, 11.
איש נחלתו Num. 32, 18.
תרבו את־נחלתו Num. 33, 54.
תמעיט את־נחלתו Num. 33, 54.
כפי נחלתו Num. 35, 8.
יי הוא נחלתו Dt. 10, 9. 18, 2.
יעקב חבל נחלתו Dt. 32, 9.
אלהי ישראל הוא נחלתו Jos. 13, 14.
כי־כהנת יי נחלתו Jos. 18, 7.
ויקברו אתו בגבול נחלתו Jos. 24, 30.
בגבול נחלתו Jud. 2, 9.
חמת על־נחלתו Ruth 4, 5. 10.
על־נחלתו לנגיד 1 Sam. 10, 1.
ובישראל נחלתו Ps. 78, 71.
ויתעב את־נחלתו Ps. 106, 40.
וישראל שבט נחלתו Jer. 10, 16.
ושבט נחלתו Jer. 51, 19.
נחלתו היא לבניו תהיה Ez. 46, 16.
אך נחלתו Ez. 46, 17.
שם תתנו נחלתו Ez. 47, 23.
לשאירית נחלתו Mich. 7, 18.
נחלתו לתנות מדבר Mal. 1, 3.

וְנַחֲלָתוֹ cum suff.:

אשר יי ונחלתו Dt. 18, 1.
ונחלתו לא יעזב Ps. 94, 14.
וראש ונחלתו Mich. 2, 2.

בְּנַחֲלָתוֹ cum suff:

איש בנחלתו Num, 36, 9.
איש בנחלתו Neh. 11, 20.

וּבְנַחֲלָתוֹ cum suff.:

ובנחלתו התעבר Ps. 78, 62.

לְנַחֲלָתוֹ cum suff.:

את־העם איש לנחלתו Jos. 24, 28.
איש לנחלתו לרשת Jud. 2, 6.
איש לנחלתו Jud. 21, 24.
איש לנחלתו Jer. 12, 15.

מְנַחֲלָתוֹ cum suff.:

יתן מתנה מנחלתו Ez. 46, 17.

נַחֲלָתָם cum suff.:

לקחו נחלתם Num. 34, 14. 15.
לקחו נחלתם Jos. 13, 8.
אלהי ישראל הוא נחלתם Jos. 13, 33.
בגורל נחלתם Jos. 14, 2.
גבול נחלתם מזרחה Jos. 16, 5.
לא־חלקו את־נחלתם Jos. 18, 2.
ויכתבו אותה לפי נחלתם Jos. 18, 4.
לקחו נחלתם Jos. 18, 7.
ויהי נחלתם Jos. 19, 1.
שמעון בתוך נחלתם Jos. 19, 9.
ויהי גבול נחלתם Jos. 19, 10. 41.
וישובו אל־נחלתם Jud. 21, 23.
אני נחלתם Ez. 44, 28.

נַחֲלָתָם cum suff.:

ונחלתם לעולם תהיה Ps. 37, 18.

בְּנַחֲלָתָם cum suff.:

יקראו בנחלתם Gn. 48, 6.
ויהי להם בנחלתם Jos. 19, 2.

מְנַחֲלָתָם cum suff.:

מנחלתם אל־פי יי Jos. 21, 3.

נַחֲלָתָן cum suff.:

ונגרעה נחלתן Num. 36, 3.
ונוספה נחלתן Num. 36, 4.
יגרע נחלתן Num. 36, 4.
ותהי נחלתן על־מטה Num. 36, 12.

נְחָלוֹת pl.:

נחלות שממות Jes. 49, 8.

הַנְּחָלֹת pl.:

הנחלת אשר־נחלו Jos. 19, 51.

נַחֲלָה

ז"ש זיירי, נדומה אל נַחֲלָה, ותזכר ענינן בסופי ע', נספרי מנכה זספתי אחרים דף כ"ח.

n. f. poët., sicut נַחֲלָה, affixa terminatione fem. antiqua ac poëtica, cf. עֲזָרָה et pros. מַחֲצָה.

אף־נחלה שפרה לי Ps. 16, 6.

II. נָחַל

פעל ל"ע כ"ף נגזר, ומשמעו כריה וניקוב [דומה־לנחשתים], כי מתחלת נַחַל, נדומה אל חל לעיל דף זעצ"ח, ויתן דומה לפ"ו עם נָחַל.

v. inus., perfodere, perforare, a rad. חָלַל (חָלַל p. 371.).

נַחַל

ז"ו, ובסמ"ך מוסמך נַחֲלָה, ומזוני נַחֲלַיִם, ומכנוי נְחָלִים, ומסמך נַחֲלֵי. משמעו מעלת ומקור ומציאה [נמצאנו], לכן נמשל על פרץ ומקר נמריס, מקום מתכת [זמצא], או על עסק מים נכללו [נמך, מסמל], ונערכי ואר, ומכל נכון לשרש. נקרוי משלמו.

n. m. (c. *He* parag. נַחֲלָה, du. נַחֲלַיִם, pl. נְחָלִים, c. נַחֲלֵי), fossa, hinc de fodina metallorum (Job. 28, 4.) et plerumque vel de rivo, propter alveum excavatum, vel de convalli rivis torrentibusve irrigata, arab. *wâd*. LXX. διώρυξ, χείμαρρος (χειμάρρους), ποταμός, φάραγξ, νάπη, νομή, παρεκτείνειν; נַחֲלִים, ἄφεσις, κῦμα; נַחַל מִצְרַיִם (Targ. נִילוּס דְמִצְרָאֵי), χείμαρρος Αἰγύπτου, Ῥινοκόρουρα; עֶרְבֵי נַחַל, κλῶνες ἄγνου, κλάδοι ἄγνου ἐκ χειμάρρου.

נַחַל p.

וערבי־נחל Lev. 23, 40.
ויבאו עד־נחל אשכל Num. 13, 23.
קרא נחל אשכול Num. 13, 24.
ויעלו עד־נחל אשכול Num. 32, 9.
ויבאו עד־נחל אשכל Dt. 1, 24.
ועברו לכם את־נחל זרד Dt. 2, 13.
ונעבר את־נחל זרד Dt. 2, 13.
עברנו את־נחל זרד Dt. 2, 14.
את־נחל ארנן Dt. 2, 24.
נחל ארנן והעיר Dt. 2, 36.
כל־יד נחל יבק Dt. 2, 37.
אשר־על־נחל ארנן Dt. 3, 12.
ועד־נחל ארנן Dt. 3, 16.

Dt. 4, 48. אשר על־שפת־נחל ארנן
Dt. 21, 4. העגלה אל־נחל איתן
Jos. 12, 2. על־שפת־נחל ארנן
Jos. 13, 9. 16. שפת־נחל ארנן
Jos. 15, 4. ויצא נחל מצרים
Jos. 15, 47. וחצריה עד־נחל מצרים
Jos. 16, 8. ימה נחל קנה
Jos. 17, 9. נחל קנה נגבה
Jud. 4, 7. ומשכתי אליך אל־נחל
Jud. 4, 13. אל־נחל קישון
Jud. 5, 21. נחל קישון גרפם
Jud. 5, 21. נחל קדומים נחל קישון
1 S. 30, 9. ויבאו עד־נחל הבשור
1 S. 30, 10. מעבר את־נחל הבשור
1 Rg. 2, 37. ועברת את־נחל קדרון
1 Reg. 8, 65. עד־נחל מצרים
ויורדם אליהו אל־נחל
קישון
1 Reg. 18, 40.
2 Reg. 10, 33. על־נחל ארנן
2 Reg. 23, 6. אל־נחל קדרון
2 Reg. 23, 12. עפרם אל־נחל קדרון
2 Chr. 7, 8. עד־נחל מצרים
Job. 6, 15. בגדו כמו־נחל
Job. 21, 33. מתקו־לו רגבי נחל
Job. 28, 4. פרץ נחל מעם־גר
Job. 40, 22. יסבהו ערבי־נחל
Prv. 18, 4. נחל נבע מקור חכמה
Prv. 30, 17. יקרוה ערבי־נחל
Jes. 15, 7. על נחל הערבים
Jes. 27, 12. עד־נחל מצרים
Jes. 57, 6. בחלקי־נחל חלקך
Jer. 31, 40. עד־נחל קדרון
Ez. 47, 5. נחל אשר לא־אוכל
Ez. 47, 5. נחל אשר לא־יעבר
Joel 4, 18. את־נחל השטים
Am. 6, 14. עד־נחל הערבה
cum h parag.: נַחְלָה
Num. 34, 5. מעצמון נחלה מצרים
Ps. 124, 4. נחלה עבר על־נפשנו
Ez. 47, 19. *נחלה אל־חים
וְנַחַל
Ps. 36, 9. ונחל עדניך תשקם
p. נָחַל
Ps. 74, 15. בקעת מעין ונחל
p. הַנְחַל
Gn. 32, 24. ויעברם את־הנחל
Dt. 3, 16. תוך הנחל וגבל
Dt. 3, 16. ועד יבק הנחל
Dt. 9, 21. אל־הנחל הירד
Jos. 12, 2. בתוך הנחל
Jos. 12, 2. ועד יבק הנחל
Jos. 13, 9. 16. ותוך־הנחל
Jos. 19, 11. ופגע אל־הנחל
1 S. 17, 40. חלקי אבנים מן־הנחל
2 S. 17, 13. וסחבנו אתו עד־הנחל
2 Sam. 24, 5. אשר בתוך־הנחל
1 Reg. 17, 6. ומן־הנחל ישתה
1 Reg. 17, 7. מקץ ימים ויבש הנחל
2 Rg. 3, 16. הנחל הזה גבים גבים
ומצאתם אתם בסוך
הנחל
2 Chr. 20, 16.
2 Chr. 32, 4. ואת־הנחל השוטף
Cant. 6, 11. לראות באבי הנחל
Ez. 47, 6. על־שפת הנחל
Ez. 47, 7. אל־שפת הנחל
Ez. 47, 9. אשר־יבוא שמה הנחל
Ez. 47, 12. ועל־הנחל יעלה על־שפתו
וְהַנַּחַל
2 Rg. 3, 17. והנחל החרוא ימלא מים
מֵהַנַּחַל
1 Reg. 17, 4. והיה מהנחל תשתה
בַּנַּחַל
Gn. 26, 17. ויחן בנחל־גרר
Num. 21, 13. ויחנו בנחל זרד
Jud. 16, 4. ויאהב אשה בנחל שורק
1 S. 30, 21. וישיבם בנחל הבשור

2 S. 15, 23. והמלך עבר בנחל קדרון
1 Reg. 15, 13. וישרף בנחל קדרון
1 Reg. 17, 3. ונסתרת בנחל כרית
1 Reg. 17, 5. וילך וישב בנחל כרית
2 Rg. 23, 6. וישרף אתה בנחל קדרון
2 Chr. 15, 16. וישרף בנחל קדרון
Ps. 83, 10. כיבין בנחל קישון
בַּנַּחַל *p.*
Gn. 26, 19 ויחפרו עבדי־יצחק בנחל
Dt. 2, 36. והעיר אשר בנחל
Dt. 21, 4. את־העגלה בנחל
Dt. 21, 6. על־העגלה הערופה בנחל
1 S. 15, 5. עד־עיר עמלק וירב בנחל
2 Chr. 33, 14. מערבה לגיחון בנחל
Neh. 2, 15. ואחי עלה בנחל
בְּנַחַל
Jes. 30, 28. ורוחו כנחל שוטף
Jes. 30, 33. כנחל גפרית בערה
Am. 5, 24. וצדקה כנחל איתן
כְּנַחַל
Thr. 2, 18. הורידי כנחל דמעה
וּכְנַחַל
Jes. 66, 12. וכנחל שוטף כבוד גוים
לַנַּחַל
2 Chr. 29, 16. להוציא לנחל־קדרון
2 Chr. 30, 14. וישליכו לנחל קדרון
Jer. 47, 2. והיו לנחל שוטף
p. לַנַּחַל
Jos. 15, 7. אשר מנגב לנחל
לַנַּחַל
Jos. 17, 9. נגבה לנחל
Jos. 17, 9. מצפון לנחל
מִנַּחַל
Dt. 3, 8. מנחל ארנן
Jos. 12, 1. מנחל ארנון
2 Reg. 24, 7. מנחל מצרים
Ps. 110, 7. מנחל בדרך ישתה
du.: נַחֲלַיִם
Ez. 47, 9. אשר־יבוא שם נחלים
pl.: נְחָלִים
Job. 6, 15. כאפיק נחלים יעברו
Job. 22, 24. ובצור נחלים אופיר
Job. 30, 6. בערוץ נחלים לשכן
Jes. 11, 15. לשבעה נחלים
pl.: וּנְחָלִים
Ps. 78, 20. ונחלים ישטפו
Jes. 35, 6. ונחלים בערבה
pl.: הַנְּחָלִים
Num. 21, 14. ואת־הנחלים ארנון
Num. 21, 15. ואשד הנחלים
1 Reg. 18, 5. ואל כל־הנחלים
Eccl. 1, 7. כל־הנחלים הלכים
pl.: שֶׁהַנְּחָלִים
Eccl. 1, 7. שהנחלים הלכים
pl.: בַּנְּחָלִים
Ps. 104, 10. מעינים בנחלים
Jes. 57, 5. שחטי הילדים בנחלים
pl.: וּבַנְּחָלִים
Lev. 11, 9. ובנחלים אתם תאכלו
Lev. 11, 10. בימים ובנחלים
pl.: כְּנַחֲלִים
Num. 24, 6. כנחלים נטיו
pl. constr.: נַחֲלֵי
Dt. 8, 7. ארץ נחלי מים
Dt. 10, 7. ארץ נחלי־מים
2 Sam. 22, 5. נחלי בליעל יבעתני
Job. 20, 17. נהרי נחלי דבש
Jer. 31, 9. אל־נחלי מים
Mich. 6, 7. ברבבות נחלי־שמן
pl. constr.: נַחֲלֵי
Ps. 18, 5. ונחלי בליעל יבעתוני
pl. constr.: בְּנַחֲלֵי
Jes. 7, 19. בנחלי הבתות

pl. c. suff.: נַחֲלֵיהָ
Jes. 34, 9. ונחפכו נחליה לזפת

נְחִילָה

ע"כ, וכמו לכלי נגון, ופרוש סימלה לדעת כי סיי נקון [נכסר סיעסף שלו] מלשון נָחִיל של דבוריס, רוסס לומר כי כנוסו סים דומס לעזיקת דבוריס, וס"כ סזכיר נַחַל ענין זעיקס, לפי שזה מקור לו סמך בקוף שלשון. ולדעת סמעכנס חֻנְּגָא, שהוא תרגום של מקולס וקליל. ולדעת מכקס לענין סרוק שם כלי ושר, ולפ תקנת פיוט כדעת סרמ"ע. קוסס סכסון לומר שעניכו כמו חָלִיל, כי גם סזכיר נדומס.

n. f., instrumentum musicum, quod *Haji Gaon* (in opere grammatico, quod *Measef* inscripsit), a sono, bombi apum (נָחִיל, arab. נחלה, apis) simili nominatum esse arbitratus est, scilicet a rad. נָחַל, vi *sibilandi* seu *strependi*. Paraphrasta, uti et nmm. חָלִיל et חֻנְּגָא (= חַג hebr.) reddit. Praeplaceat vocc. נְחִילָה et חָלִיל (fistula tibiae) comparatio. LXX., sicut A. Symm. Theod., *ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης.*

pl.: הַנְּחִילוֹת
Ps. 5, 1. למנצח אל־הנחילות

נָחַם

פעל נוחם, ונ"ע נקל, ומשמע כסימס וכעיסס שמיגס ומסוס ושמיסס [שעשמ-נעו, שוּעַשְׁמָעְנָן], ומזרס לפ"ז נדומס לל נָחָם, הֶמְיָה, נקשו קוס סכעס, ומכרסו סכנסס עצמס. ומוס כנפעל נעכ ונקלס על דכר, סמילס [יץ וקיכס, סיסת עץ ומשון מעס [יץ נעציעגעו], מיעלייד שָׁעַנְעו], וככון מזלוג עס סמכוון של סתנצמות, כלומ' נודע למאכיל. ונזקל על כל סמיס מעס ומתנגזות פנימיס, ד"מ על ענין נסמס, קו על נקיעס, קו על קרעס וכדומס. נגין מכנד נַחַם נמכוון כיסס לקיס ודבור על לבו, נמילס וקכיכס עליו שלו. נגין מתפעל הַתְנַחֵם קו נמקנר הִנָּחֵם כמעט כנפעל, נמכדל מקנין.

v. intr., suspirare, anhelare, sicut נָחַם, הֶמְיָה, arab. *na-hima*, quorum radix est syllaba *onomatopoët.* חֵם (forma duriori חֵם). *Ni.* perdolere, animi dolore angi, commiserari (Mitleid haben), et communiter de omnibus animi commotionibus, quarum testimonia sunt spiritus, anhelitus, suspiria, veluti de consolatione, vindicta, poenitentia. *Pi.* consolari; *Pu.* pass. *Hitpa.* הִתְנַחֵם, per syncopen הִנָּחֵם, fere, sicut *Nifal*, sine magno discrimine. LXX. *Ni.* μεταμέλεσθαι (μεταμέλεσθαι), μετανοεῖν; ἵλεων γίνεσθαι, ἱλάσκεσθαι; ἐνθυμοῦσθαι, ἡγεῖσθαι; παύεσθαι, ἀναπαύεσθαι, οὐκ ὀργίζεσθαι; נִלְאֵיתִי הִנָּחֵם, οὐκέτι ἀνιέναι; *Pi.* παράκλησις, παροργίζειν, διαναπαύειν, θαυμάζειν, ἐπισκέπτεσθαι; מְנַחֵם, παρακλήτωρ; *Hitpa.* ἀπειλεῖν, promiscue: ἐλεεῖν, παρακαλεῖν.

Nif-al: נֹחַם
3 *perf.:* נָחַם *p.*

2 S. 13, 39. כי־נחם על־אמנון כי־מת
Am. 7, 3. 6. נחם ה' על־זאת
1 Sam. 15, 35. וה' נחם כי־המלך
Jer. 20, 16. חפך ה' ולא נחם
3 *perf.:* וְנִחַם
Ez. 32, 31. ונחם על־כל־המונה
Jon. 3, 9. ישוב ונחם האלהים
3 *perf.:* וְנָחַם *p.*
Joel 2, 14. ישוב ונחם
1 *perf.:* נִחַמְתִּי
Gn. 6, 7. נחמתי כי עשיתם
1 Sam. 15, 11. נחמתי כי־המלכתי
Jer. 4, 28. זמתי ולא נחמתי
Jer. 31, 19. אחרי שובי נחמתי
Jer. 42, 10. כי נחמתי אל־הרעה
1 *perf.:* נִחַמְתִּי *p.*
Zach. 8, 14. ולא נחמתי
1 *perf.:* וְנֶחָמְתִּי
Job. 42, 6. על־כן אמאס ונחמתי
Jer. 18, 8. ונחמתי על־הרעה
Jer. 18, 10. ונחמתי על־הטובה
Jer. 26, 3. ונחמתי אל־הרעה
2 *perf. pl.:* וְנֶחָמְתֶּם
Ez. 14, 22. ונחמתם על־הרעה
part. masc.: נָחֵם *sg.*
Jud. 21, 15. והעם נחם לבנימן
Jer. 8, 6. נחם על־רעתו
part. masc.: וְנָחֵם
Joel 2, 13. ונחם על־הרעה
Jon. 4, 2. ונחם על־הרעה
inf. constr.: הָנָּחֵם
Ps. 77, 3. מאנה הנחם נפשי
Jer. 15, 6. נלאיתי הנחם
inf. constr.: לְהִנָּחֵם
1 Sam. 15, 29. לא אדם הוא להנחם
Jer. 31, 15. מאנה להנחם
impt.: וְהִנָּחֵם
Ex. 32, 12. והנחם על־הרעה
Ps. 90, 13. והנחם על־עבדיך
1 *imperf.:* אֶנָּחֵם
Jes. 1, 24. הוי אנחם מצרי
Jes. 57, 6. החל אלה אנחם
Ez. 24, 14. ולא־אחוס ולא אנחם
3 *imperf.:* יִנָּחֵם
Ex. 13, 17. פן־ינחם העם
Jud. 2, 18. כי־ינחם ה' מנאקתם
1 Sam. 15, 29. לא ישקר ולא ינחם
Ps. 110, 4. נשבע ה' ולא ינחם
3 *imperf.:* וַיִּנָּחֵם
Jer. 26, 13. וינחם ה' אל־הרעה
3 *impf.:* וַיִּנָּחֵם, וַיִּנָּחֵם
Gn. 6, 6. וינחם ה' כי־עשה
Gn. 24, 67. וינחם יצחק אחרי אמו
Gn. 38, 12 וינחם יהודה ויעל
Ex. 32, 14. וינחם ה' על־הרעה
2 Sam. 24, 16. וינחם ה' אל־הרעה
1 Chr. 21, 15. וינחם על־הרעה
Ps. 106, 45. וינחם כרב חסדו
Jon. 3, 10. וינחם האלהים על־הרעה
Jer. 26, 19. וינחם ה' אל־הרעה
3 *impf. pl.:* וַיִּנָּחֲמוּ
Jud. 21, 6. וינחמו בני ישראל
Ez. 31, 16. וינחמו בארץ תחתית
Pi-el.: נִחֵם 3 *perf.*
Jes. 49, 13. כי־נחם ה' עמו
Jes. 51, 3. כי־נחם ה' ציון
Jes. 51, 3. נחם כל־חרבתיה
Jes. 52, 9. כי־נחם ה' עמו
3 *perf.:* וְנִחֵם
Zach. 1, 17. ונחם ה' עוד את־ציון
2 *perf. c. s.:* נִחַמְתָּנִי
Ruth 2, 13. כי נחמתני
2 *perf. c. s.:* וְנִחַמְתָּנִי
Ps. 86, 17. עזרתני ונחמתני

1 *perf. c. s.:* וַנֶּחְמַתִּים
Jer. 31, 13. ונחמתים ושמחתים
3 *perf. pl.:* וְנֶחָמוּ
Ez. 14, 23. ונחמו אתכם
part. masc.: מְנַחֵם *sg.*
Eccl. 4, 1 (bis). ואין להם מנחם
אין־לה מנחם Thr. 1, 2.
אין מנחם לה Thr. 1, 9. 17.
כי־רחק ממני מנחם Thr. 1, 16.
part. c. suff.: מְנַחֲמְכֶם
Jes. 51, 12. אנכי הוא מנחמכם
part. pl.: מְנַחֲמִים
כי־שלח לך מנחמים 2 Sam. 10, 3.
כי־שלח לך מנחמים 1 Chr. 19, 3.
Nah. 3, 7. מאין אבקש מנחמים
part. pl.: וְלַמְנַחֲמִים
Ps. 69, 21. ולמנחמים ולא מצאתי
pt. pl. constr.: מְנַחֲמֵי
Job. 16, 2. מנחמי עמל כלכם
inf. constr.: לְנַחֵם
Jes. 61, 2. לנחם כל־אבלים
inf. c. suff.: לְנַחֲמֵנִי
יהי־נא חסדך לנחמני Ps. 119, 76.
Jes. 22, 4. אל־תאיצו לנחמני
inf. c. suff.: בְּנַחֲמָךְ
Ez. 16, 54. אשר עשית בנחמך
inf. c. suff.: לְנַחֲמוֹ
Gn. 37, 35. וכל־בניו לנחמו
2 Sam. 10, 2. וישלח דוד לנחמו
1 Chr. 7, 22. ויבאו אחיו לנחמו
1 Chr. 19, 2. לנחמו על־אביו
1 Chr. 19, 2. אל־חנון לנחמו
Jer. 16, 7 לנחמו על־מת
inf. c. suff.: וּלְנַחֲמוֹ
Job. 2, 11. לנוד־לו ולנחמו
impt pl.: נַחֲמוּ
Jes. 40, 1 (bis) נחמו נחמו עמי
1 *impf. c. s.:* אֲנַחֲמֵךְ
Jes. 51, 19. מי אנחמך
1 *impf. c. s.:* וַאֲנַחֲמֵךְ
Thr. 2, 13. מה אשוה־לך ואנחמך
1 *impf. c. s.:* אֲנַחֲמְכֶם
Jes. 66, 13. כן אנכי אנחמכם
2 *impf. c. s.:* תְּנַחֲמֵנִי
Ps. 71, 21. ותסב תנחמני
Ps. 119, 82. לאמר מתי תנחמני
2 *impf. c. s.:* וְתְנַחֲמֵנִי
Jes. 12, 1. ישב אפך ותנחמני
3 *imperf.:* יְנַחֵם
Job. 29, 25. כאשר אבלים ינחם
3 *imperf.:* וַיְנַחֵם
Gn. 50, 21. וינחם אותם וידבר
2 S. 12, 24. וינחם דוד את בת־שבע
3 *impf. c. s.:* יְנַחֲמֵנוּ
Gn. 5, 29. זה ינחמנו ממעשנו
3 *impf. f. c. s.:* תְּנַחֲמֵנִי
Job. 7, 13. תנחמני ערשי
3 *impf. c. s.:* תְּנַחֲמֵנִי
Jes. 66, 13. אשר אמו תנחמנו
2 *impf. pl.:* תְּנַחֲמוּנִי
Job. 21, 34. ואיך תנחמוני הבל
3 *impf. pl.:* וַיְנַחֲמוּ
Job. 42, 11. וינדו לו וינחמו אתו
3 *impf. pl.:* יְנַחֲמוּן *p.*
Zach. 10, 2. יבל ינחמון
3 *impf. pl. c. s.:* יְנַחֲמֵנִי
Ps. 23, 4. ומשענתך המה ינחמני
Pu-al: נֻחַם
3 *perf. fem.:* נֻחָמָה *p.*
Jes. 54, 11. עניה סערה לא נחמה
2 *impf. pl.:* תִּנָּחֲמוּ *p.*

ובירושלם תנחמו Jes. 66, 13.
Hitpa-el: הִתְנַחֵם, הִתְנַחֵם
1 *perf.:* וָאֶתְנַחֲמָה *p.*
חמתי בם והנחמתי Ez. 5, 13.
part. masc.: מִתְנַחֵם
מתנחם לך להרגך Gn. 27, 42.
inf. constr.: לְהִתְנַחֵם
וימאן להתנחם Gn. 37, 35.
1 *imperf.:* וָאֶתְנַחֵם
מעולם ה׳ ואתנחם Ps. 119, 52.
3 *imperf.:* יִתְנַחֵם
ועל־עבדיו יתנחם Dt. 32, 36.
ועל־עבדיו יתנחם Ps. 135, 14.
3 *imperf.:* וַיִּתְנַחֵם
ובן־אדם ויתנחם Num. 23, 19.

נֶחָם

ז״ו, ומשונן קטפ [כייע], וידוע מהצרפ.
n. m., poenitentia. LXX. *παράκλησις.*
נחם יסתר מעיני Hos. 13, 14.

נֶחָמָה

ז״כ, ומשונן תנקומף ונקוסף ודנור על-לנ [טרֶסטן], וכן בנאמף. ופכיטיים מצרפ סוס נֶחָמָה, נֶחָמֵנִי, נָחוּם, מְנַחֵם, חִנְּחֻמֵת, נֶחָם.
n. f., consolatio, consolatium, unde *nmm. pr.* supra enumerata. LXX. *παρακαλεῖν; τάφος.*
cum suff.: נֶחָמָתִי
ותהי עוד נחמתי Job. 6, 10.
זאת נחמתי בעניי Ps. 119, 50.

נְחוּם

ז״ו ונמצף לף נכנוי נֶחָמִים, ומשונן כיזם לצים ודנור על-לנ [טרֶסטנונג], או נהמצל על קטפ.
n. m. pluralet., consolatio, vel poenitentia (Reue, Busse). LXX. *παράκλησις, παρακλητικός; μεταμέλεια.*
pl.: נֶחָמִים
נחמים לו ולאבלו Jes. 57, 18.
דברים נחמים Zach. 1, 13.
pl. c. suff.: נֶחוּמַי *p.*
יחד נכמרו נחומי Hos. 11, 8.

תַּנְחוּם

ז״ו נכפל סכנוי, ומשונן כמו לנכיס נקמים וכיזם לצים ודנור על-לנ וכדומה, או המון מעיס ורגוז פניהי. נגמרף לנפס עכס פרטי ידוע כמו נקמן.
n. m. biplur., consolatio, sermones vel verba consolatoria. LXX. *παράκλησις.*
pl.: תַּנְחוּמִים
כוס תנחומים Jer. 16, 7.
pl. c. suff.: תַּנְחוּמֶיךָ
תנחומיך ישעשעו Ps. 94, 19.
pl. c. suff.: תַּנְחֻמֶיהָ
ושבעתם משד תנחמיה Jes. 66, 11.
2 pl. c. suff.: תַּנְחוּמֹתֵיכֶם
המעט ממך תנחומות Job. 15, 11.
2 pl. c. suff.: תַּנְחוּמֹתֵיכֶם
ותהי־זאת תנחומותיכם Job. 21, 2.

נָחַץ

פעל ל״ע כ״ץ נכיכוכי פעולי נָחוּץ, ומשונן כמו לָחַץ, לומר דקיקה ולקיפה וכיכיפה ועזיקה [דרֶנגען, קיילען], לכן על סמסיכם נהמצלה. קכן מצרפ נָחַץ, ודומה לף חָשׁ לעיל שפ״ת, ע״ש פקקה ומזוי. נפסה עכיכיה המופצתי נחיצה מוס.
v. intr. compos. (unde solummodo prt. pass. נָחוּץ), sicut לָחַץ, et v. simplex חָשׁ (variante *Sin* et *Zade*), urgere, instare, festinare; *prt.* ursus, festinus (syn. דָּחוּף, מְבֹהָל). LXX. *σπουδή.*
part. pass.: נָחוּץ
דבר־המלך נחוץ 1 Sam. 21, 9.

נָחַר

פעל ל״ע כ״ר נגוד, ומשונן נזיפה ולקיפה [שנויפען], שנוינען], וכן נקמף נָחֵר נקטרי, ותמונת מצרפ נָחַר, ודומה לו חָרַד לקמל״ר, וכן־חַר, נעכין קכיפה וולעוף וכהיכה, ומס תמכף מצוי. ודע קוכל כעיס שנקטרי נָחַר ומכנד נחֵר עכין קכיפה ומתקנות נלים ונעכיה, וקולי ספעל נָחַר כ מוס, שמנתי לעיל מקק קרכ.
v. compos. intr., spirare, *ronchissare* h. e. sonum per nares ducere, sicut aram. נְחַר et *vv.* simpl. חַר, חָרַר, quae omnia ad *irascendum* transferuntur. Fortasse a v. נָחַר deducendum est נַחַר, quod supra s. v. חָרַר posuimus.
Nif-al: נֶחַר
part. pl.: *הַנֶּחֱרִים
כל הנחרים בך Jes. 41, 11.*
וריבשו כל הנחרים בו Jes. 45, 24.*
Pi-el: נַחֵר
3 perf pl.: *נִחֲרוּ
בני אמי נחרו־בי Cant. 1, 6.*

נַחַר

ז״ו וכנכוי נָחֲרוֹ, ומשונן נזיפה ולקיפה סרוק נכיכוי [דמֶס אנויענען], ונכפסוק סוד נקרו כ״ל סוד נמשונן חֲד, עכין נמלת ועצ נקרו.
n. m. (*c. s.* נַחְרֵי), ronchus, anhelatio per nares (das Schnauben), Job. 39, 20. ubi חֹדֶ (= חֲד) de clamore seu strepitu dicitur. LXX. *στήθεα, ὀξύτης.*
cum suff.: נַחְרוֹ
הוד נחרו אימה Job. 39, 20.

נַחֲרָה

ז״כ גויכ נָחַר, ודומה לו נמשון, ונקמכ מנהלת הסוס. נגמרף מָנַחֲרוֹ מצלמו, ונצפה עכיכיה נְחִירָה.
n. f. (a m. נָחַר), ronchissatio seu fremitus equi, gem. מְנַחֲרוֹ, neohebr. נְחִירָה. LXX. *ὀξύτης.*
constr.: נַחֲרַת
נחרת סוסיו Jer. 8, 16.

נְחִיר

ז״ו, ולף נויני נְחִירַיִם, ומשונן שכי נקבי הלף, לפכ על ידיסם יכוסם [נמוע-לֶפען], וכן נקמרי. נגמרף מוס פעל שמי נָחַר, נמשונן עקיכת נקיבים.
n. m. dualet., nares, per quas ronchi eduntur, unde gem. *v. denom.* נָחַר, nares excidere. LXX. *μυκτήρ.*
pl. c. suff.: מִנְּחִירָיו
מנחיריו יצא עשן Job. 41, 12.

נָחַשׁ

פעל ל״ע כ״ש נגוד, כי לפכ נגמרף הוס שמי, וע״פ מאמון. ומשונן לד״ק כמו לָחַשׁ לעיל, עכין שריקה ונפוף ויקיפות [פַּיסיפען], וע״כ מקרן נָחָשׁ, נגמרף מפעל חָשׁ״ח, עכין דבור קצף. לכן כפי סכלפה לי תמונת הפרפ עכין ויולפ וזועוות ונלנוד, לכן כמו מלעוד ומקלפות [קריעפען, זיך כיענגען], וע״כ מתמונת לחש, תמונה שניה מן לָחַץ, נעמוד הפרוק וקנוי הפרוק, כלפכ נפפתי עכפ, ותמונת נקפ לף מוס. וע״כ יסוד של נקפ כמו יסוד של לויתן, וכמו יסוד של שלף, וכמו יסוד של זוקלי עפר, וכן יסוד של לף, וכמו יסוד של נקפ נפפתי עכפ, כלפ מעכין ויולפ ומסקלפות, וכן נקמת כפרפ כמכון sl. *liz-u* = kriechen [נפפתי עכפ ahd. *leis*, dt. Laus, עי׳ בלוח], עקיר הפרפיש נמקום לפקר.
v. compos. inus. (nam formae, quae inveniuntur verbales, *denominativae* sunt), quocum, si vis *submisse loquendi, susurrandi, mussitandi* insit, vv. לָחַשׁ, חָשַׁשׁ comparari oportet. At, si recte perspicimus, verbum לָחַשׁ gutturalis epenthesi sibilique permutatione amplificatum est ex v. לֵז (ahd. *leis*, slavice *liz-u*, german. *luz*, Laus), vi *rependi* s. *serpendi*, unde נָחָשׁ, nomen *serpentis*, cujus cetera nomina לִוְיָתָן, זָחַלִי עָפָר (*rep*-ere, *serp*-ere), שָׂרָף eadem de significatione radicis הָרַן proficiscuntur.

נָחָשׁ

ז״ו ומכנוי נְחָשִׁים, ומשונן זכף ותן [שלנגנען], ונקרף ע״פ ויולפ וסקלפות, וכן עָרָם מפעל שָׂרַם, עכין ויולפ [קריעפען] ע״פ, וכן נגרמכי עתיקי [*snaca*], ונפנגליכיקית [*snake*], מפעל [*snik-an*] ויולפ, וכן פפס [*serpens*] נפפס הודו, או [*sarpa*] נפפס רומית, וכן לויתן וכן וכדומה. הסכלל על תמונת קנון כוכבים יולוע.
n. m. (pl. נְחָשִׁים), serpens, a serpendo (שָׂרַם, *serp*, unde שָׂרָם, *serpens*), sanscr. *sarpa*, germ. *snaca*, angl. *snake*, item a rependo, trop. de sidere coelesti. LXX. *δράκων, ὄφις; ὄφις δάκνων.*
יהי־דן נחש עלי־דרך Gn. 49, 17.
נחש שרף ועקרב Dt. 8, 15.
חללה ידר נחש ברח Job. 26, 13.
כדמות חמת־נחש Ps. 58, 5.
שננו לשונם כמו־נחש Ps. 140, 4.
דרך נחש עלי־צור Prv. 30, 19.
Eccl. 10, 8. ופרץ גדר ישכנו נחש
כי־ממשרש נחש יצא צפע Jes. 14, 29.
נחש ברח Jes. 27, 1.
נחש עקלתון Jes. 27, 1.

וָנָחָשׁ

ונחש עפר לחמו Jes. 65, 25.

הַנָּחָשׁ

ותאמר האשה אל־הנחש Gn. 3, 2.
ויאמר הנחש אל־האשה Gn. 3, 4.
הנחש השיאני ואכל Gn. 3, 13.
ויאמר ה׳ אלהים אל־הנחש Gn. 3, 14.
ויסר מעלינו את־הנחש Num. 21, 7.
והיה אם־נשך הנחש Num. 21, 9.
ישך הנחש בלוא־לחש Eccl. 10, 11.
ונשכו הנחש Am. 5, 19.
משם אצוה את־הנחש Am. 9, 3.

וְהַנָּחָשׁ

והנחש היה ערום Gn. 3, 1.

כְּנָחָשׁ

אחריתו כנחש ישך Prv. 23, 32.

כַּנָּחָשׁ

קולה כנחש ילך Jer. 46, 22.
ילחכו עפר כנחש Mich. 7, 17.

לְנָחָשׁ

ויהי לנחש Ex. 4, 3.
אשר־נהפך לנחש Ex. 7, 15.
constr.: נְחַשׁ
נחש נחשת Num. 21, 9.
אל־נחש הנחשת Num. 21, 9.
וכתת נחש הנחשת 2 Reg. 18, 4.
pl.: נְחָשִׁים
נחשים צפענים Jer. 8, 17.
pl.: הַנְּחָשִׁים
הנחשים השרפים Num. 21, 6.

נָחַשׁ

פעל זעיי מן נָחַשׁ, ונמלא לך נכנין הכבד נְחַשׁ, ומשונן לפ״ו כשוף ולחישה כנחשים, או נכוכב נקב בניך ומול ותכין, או וקילה בקשתי ובלא כנקב, כי הנקב נהלוכו סימן הקסם [שלמה-נעכתיני ערצ״נען], סלניכם ונעילה נקש וחקילה [שלי״כען], וכן כ״ל פעף. לכן חקוים עקילות וילדיעם, לאוד דעת ומזעכה, ע״י קסימים וזניקה וכדומה. וום המכוון על נקצף, לומר קוקי וכיכוני [שמכנען, מערקען], ומכקוב נגניע היס ע״י הטפת זעוה נו, כילוע נקדמוניות כני־קדם. ונגמרת מנקב זה הקומר פתו נפלה עיניו, מקלו נפלה מידו, כמו קוכח לו מקסיוו, עוכב קוכח לו, לכי הסקיקו, נקב מיעיכו וזועל נזעמלנו, לל תקטיל נו זקניקי, הוק נקב קדש, הוק חוכלי זקנף. ועוד לאמרו לל תנקזו כנון לנו המנחשים נקולדה ונעופות וכבוכנים.

v. denom. piël., colubrinum esse vel se gerere, instar serpentis serpere (schleichen), syn. אָשַׁף, hinc de hariolationibus superstitiosis et divinatoriis, de rerum futurarum praesensione et scientia, augurari, conjectare, οἰωνίζεσθαι (ahnen, merken), veluti ex poculo, infusa cera, uti orientales populi consueverunt. Errant, qui de praesagiis ex serpentibus captis explicant, de quibus *Bochartus* in Hieroz. I, 3. *Hesychius:* οἰωνός, ὄφις· ἐπιεικῶς γὰρ λέγεται εἰς τὰς μαντείας τὰς ὄφεις ἔχειν, οὓς καὶ οἰωνοὺς ἔλεγον, id quod facit ad interpretationem versionis τῶν LXX. οἰωνίζεσθαι; *inf.* נַחַשׁ, οἰωνισμός; מְנַחֵשׁ, κληδονιζόμενος.

Pi-el: נִחֵשׁ
3 perf.: וְנִחֵשׁ
וענן ונחש ועשה אוב 2 Reg. 21, 6.
וענן ונחש וכשף 2 Chr. 33, 6.
1 perf.: נִחַשְׁתִּי
נחשתי ויברכני יי׳ Gn. 30, 27.
part.: וּמְנַחֵשׁ
מעונן ומנחש Dt. 18, 10.
inf. constr.: נַחֵשׁ
והוא נחש ינחש Gn. 44, 5.
כי־נחש ינחש איש Gn. 44, 15.
3 imperf.: יְנַחֵשׁ
נחש ינחש בו Gn. 44, 5.
נחש ינחש איש Gn. 44, 15.
2 impf. pl.: תְּנַחֲשׁוּ
לא תנחשו ולא תעוננו Lev. 19, 26.
3 impf. pl.: יְנַחֲשׁוּ
והאנשים ינחשו 1 Reg. 20, 33.
3 impf. pl.: וַיְנַחֲשׁוּ *p.*
ויקסמו קסמים וינחשו 2 Rg. 17, 17.

נָחַשׁ

ע״ו ומשונן קסימ׳ וכשוף וקזיפה, או סימן על כשוף [שמנען, טויבער, -יפ״ן], *est aes tuum.* Targ. נְחָתָא; Qimchi, veluti in talmudico נְחָשְׁתָּא שֶׁל־תַּחְתִּית (תַּחְתִּית),de parte inferiori h. e. pudendis muliebribus; Isaaki: שׁוּלַיִם. Nescio, qua verbi נָחַשׁ significatione haec interpretatio innitatur. Tropice de *numellis* seu compedibus aeneis. Aram. a v. נְחַשׁ conformatur n. נַחְשָׁל, non diminuta, sed intenta re significata. LXX. *χαλκός, χαλκοῦς; du. πέδαι χαλκεῖαι, πέδαι.*

כל־חרש נחשת וברזל Gn. 4, 22.
ועשית קרסי נחשת Ex. 26, 11.
חמשה אדני נחשת Ex. 26, 37.
וצפית אתו נחשת Ex. 27, 2.
לכל־כליו תעשה נחשת Ex. 27, 3.
רשת נחשת Ex. 27, 4.
טבעת נחשת Ex. 27, 4.
וצפית אתם נחשת Ex. 27, 6.
ואדניהם עשרים נחשת Ex. 27, 10. 11. 38, 10. 11.
ואדניהם נחשת Ex. 27, 17. 18.
וכל־יתדת החצר נחשת Ex 27, 19.
כיור נחשת וכנו נחשת Ex. 30, 18.
ויעש קרסי נחשת Ex. 36, 18.
ואדניהם חמשה נחשת Ex. 36, 38.
ויצק אתו נחשת Ex. 38, 2.
כל־כליו עשה נחשת Ex. 38, 3.
מעשה רשת נחשת Ex. 38, 4.
ויצק אתם נחשת Ex. 38, 6.
ויעש את הכיור נחשת Ex. 38, 8.
ואת כנו נחשת Ex. 38, 8.
והאדנים לעמדים נחשת Ex. 38, 17.
ואדניהם ארבעה נחשת Ex. 38, 19.
ולחצר סביב נחשת Ex. 38, 20.
ואם־בכלי נחשת בשלה Lev. 6, 21.
ויעש משה נחש נחשת Num. 21, 9.
ומחרריה תחצב נחשת Dt. 8, 9.
אשר על־ראשך נחשת Dt. 28, 23.
וכלי נחשת וברזל Jos. 6, 19.
וכובע נחשת 1 Sam. 17, 5.
שקלים נחשת 1 Sam. 17, 5.
ומצחת נחשת על־רגליו 1 S. 17, 6.
וכידון נחשתו 1 Sam. 17, 6.
קובע נחשת על־ראשו 1 S. 17, 38.
נחשת הרבה מאד 2 Sam. 8, 8.
וכלי־זהב וכלי נחשת 2 Sam. 8, 10.
שלש מאות משקל נחשת 2 S. 21, 16.
חומה ובריח נחשת 1 Reg. 4, 13.
חרש נחשת 1 Reg. 7, 14.
שני העמודים נחשת 1 Reg. 7, 15.
העמודים מצק נחשת 1 Reg. 7, 16.
המכונות עשר נחשת 1 Reg. 7, 27.
אופני נחשת 1 Reg. 7, 30.
וסרני נחשת 1 Reg. 7, 30.
ויעש עשרה כיורות נחשת 1 Rg. 7, 38.
בית יי׳ נחשת ממרט 1 Reg. 7, 45.
תחתם מגני נחשת 2 Reg. 14, 27.
וכתרת עליו נחשת 2 Reg. 25, 17.
סביב הכל נחשת 2 Reg. 25, 17.
במצלתים נחשת 1 Chr. 15, 19.
נחשת רבה מאד 1 Chr. 18, 8.
ויעש מזבח נחשת 2 Chr. 4, 1.
ודלתותיהם צפה נחשת 2 Chr. 4, 9.
לבית יי׳ נחשת 2 Chr. 4, 16.
עשה שלמה כיור נחשת 2Chr.6,13.
תחתיהם מגני נחשת 2 Chr. 12, 10.
וכלי נחשת מצחב Esr. 8, 27.
כי־שבר דלתות נחשת Ps. 107, 16.
ותחת העצים נחשת Jes. 60, 17.
ולחמות נחשת Jer. 1, 18.
נחשת וברזל כלם Jer. 6, 28.
לחומת נחשת בצורה Jer. 15, 20.
והבקר שנים־עשר נחשת Jer. 52,20.
וכתרת עליו נחשת Jer. 52, 22.
סביב הכל נחשת Jer. 52, 22.
בעין נחשת קלל Ez. 1, 7.
נחשת ובדיל וברזל Ez. 22, 17.
וכלי נחשת Ez. 27, 13.
מראהו כמראה נחשת Ez. 40, 3.
כעין נחשת קלל Dan. 10, 6.
והחרים הרי נחשת Zach. 6, 1.

וְנְחֹשֶׁת

זהב וכסף ונחשת Ex. 25, 3. 35, 5.
תרומת כסף ונחשת Ex. 35, 24.
ונחשת התנופה Ex. 38, 29.
ברזל ונחשת מנעלך Dt. 33, 25.
זהב וכסף ונחשת 1 Chr. 18, 10.
ונחשת לרב אין משקל 1 Chr. 22, 3.
ונחשת רבו ושמונת 1 Chr. 29, 7.
וגם לחרשי ברזל ונחשת 2Chr.24,12.
ברזל מצפון ונחשת Jer. 15, 12.
קבצת כסף ונחשת Ez. 22, 20.

הַנְּחֹשֶׁת

ואת־מכבר הנחשת Ex. 35, 16.
למכבר הנחשת Ex. 38, 5.
ואת מזבח הנחשת Ex.38,30.39,39.
ואת־מכבר הנחשת Ex.38,30.39,39.
את מחתות הנחשת Num. 17, 4.
והביט אל־נחש הנחשת Num.21,9.
את־הנחשת את־הברזל Num.31,22.
וכלי הנחשת והברזל Jos. 6, 24.
לא נחקר משקל הנחשת 1 Reg.7,47.
כי־מזבח הנחשת 1 Reg. 8, 44.
ואת מזבח הנחשת 2 Reg. 16, 14.
ומזבח הנחשת יהיה־לי 2Rg.16,15.
מעל הבקר הנחשת 2 Reg. 16, 17.
וכתת נחש הנחשת 2 Reg. 18, 4.
ואת־עמודי הנחשת 2 Reg. 25, 13.
ואת־ים הנחשת 2 Reg. 25, 13.
ואת כל־כלי הנחשת 2 Reg. 25, 14.
את־ים הנחשת 1 Chr. 18, 8.
ואת כלי הנחשת 2 Chr. 18, 8.
ומזבח הנחשת אשר עשה 2Chr.1,5.
על־מזבח הנחשת לפני 2 Chr. 1, 6.
לא נחקר משקל הנחשת 2 Chr.4,18.
כי־מזבח הנחשת 2 Chr. 7, 7.
תחת הנחשת אביא זהב Jes.60,17.
ואת־עמודי הנחשת Jer. 52, 17.
ואת־ים הנחשת Jer. 52, 17.
ואת כל־כלי הנחשת Jer. 52, 18.
אצל מזבח הנחשת Ez. 9, 2.

וְהַנְּחֹשֶׁת

והנחשת לנחשת 1 Chr. 29, 2.

בַּנְּחֹשֶׁת

מלאכה בנחשת 1 Reg. 7, 14.
בנחשת בברזל 2 Chr. 2, 13.

וּבַנְּחֹשֶׁת

ובכסף ובנחשת Ex. 31, 4. 35, 32.
ובנחשת ובברזל 2 Chr. 2, 6.

וּבַנְּחֹשֶׁת

בכסף ובזהב ובנחשת Jos. 22, 8.

לַנְּחֹשֶׁת

לנחשת כל־הכלים האלה 2Rg.25,16.

לַנְּחֹשֶׁת

והנחשת לנחשת 1 Chr. 29, 2.

וְלַנְּחֹשֶׁת

ולנחשת ולברזל 1 Chr. 22, 14.
לזהב לכסף ולנחשת 1 Chr. 22, 16.
cum suff.: נְחָשְׁתִּי
חכביד נחשתי Thr. 3, 7.
cum suff.: נְחָשְׁתָּהּ
והרה נחשתה Ez. 24, 11.
cum suff.: נְחָשְׁתָּם
יען השפך נחשתך Ez. 16, 36.
cum suff.: נְחָשְׁתָּם
וישאו את נחשתם 2 Reg. 25, 13.
את־כל־נחשתם Jer. 52, 17.
cum suff.: לְנְחָשְׁתָּם
לנחשתם כל־הכלים Jer. 52, 20.
du.: בְּנְחָשְׁתַּיִם
ויאסרוהו בנחשתים Jud. 16, 21.

וכנוס מן כקב הפעל. נתכנוס נְחַשׁ וכנסם עכיכיק נְחוּשׁ שלמו.

n. m. (a *v. denom.* נָחַשׁ), omen, augurium, quod quis captat; praestigiae, magia (Zauberei), targ. נְחַשׁ. LXX. *οἰωνός, οἰωνισμός* (neohebr. נְחוּשׁ).

כי לא־נחש ביעקב Num. 23, 23.
pl.: נְחָשִׁים
לקראת נחשים Num. 24, 1.

II. נָחַשׁ

פעל ל״ע כ״פ נגוד, ומשונן נסיכם ונכוב וסיכם ולכוב סכיכם וכוב [נלמכנען, פלמעמען], וכנדל נמקוכו מן כקב נמכוון רקצון. קכן הנקב נָחַשׁ, ולוס סמוכן על נסיכם, ולומם לו חֹשׁ לעיל תע״ל לל חשן ע״ם בְּשֶׁן [עי׳ תקע זעף], וכן נלמע נטפס סולית [s. *kâs*], עי׳ יותר מוס בל״ם נמקום לקב.

v. compos. inus., splendere, flammare, a rad. חָשַׁן, sanscr. *kâs*, quacum conferri oportet *v.* חָשַׁשׁ, unde חֶשֶׁן (Glanzschild), ad s. f. בְּשֶׁן. Hinc *n. aram.* נְחָשׁ, hebr. נְחֹשֶׁת, unde neohebraice fit *v. denom.* נְחַשׁ, *aere* obducere, sicut a n. נְחַשׁ *v. denom.* נְחַשׁ.

נְחָשׁ

ע״ו נלמי, ומיזועם נְחָשָׁא ומכנוי נְחָשִׁין, ומשונן מעכע נמוכם [נלמכ-נעכלעם מעעמלנ], מנכע כקב נעון נסיכם, וכן נשפתי עכע המעות של כקב [ענן], ענין נמוכ. ומוס הסנלל על מעכע כפעוכיק, שסיל לזמיכ ונמוכם [ניפי׳נעם ערן, קופמעכ], ולקב לע לך.

n. m. aram. (def. נְחָשָׁא, pl. נְחָשִׁין), metallum splendidum, aes, spec. aes *Cyprium* (נְחֹשֶׁת כַּפְתֹּרִית), germ. Kupfer. LXX. *χαλκός, χαλκοῦς.*

וירכתה די נחש Dan. 2, 32.
ושפרירה די נחש Dan. 7, 19.

וּנְחָשׁ

ובאסור דיי־פרזל ונחש Dan. 4, 20.
def.: נְחָשָׁא
פרזלא נחשא חספא Dan. 2, 45.
נחשא פרזלא אעא Dan. 5, 4. 23.

נְחָשַׁי

ע״ס ונכנוי נָחָשְׁתֵּי, נָחָשְׁתֵּךְ, ומוני נְחָשְׁתֵּיהֶם, ומשונן כמו כקב נלמי, מין מעכע לנומם ונמוכם [ענן], ומוס הסנלל הקווק, ע״ם זילעו לנוקם כנכיול, לנתון לו לקיוס. ומוס הסנלל על כסף ומעות [נעלד], ומנכור נשפך כקב סלמון מכסף סוגן ומוג [דפס נעלד לימע לוימנעמנען], ופנוע זה כנון נשבע. מולם לנעת המתנגם המוכן בְּנְחָתִי, או בית הנוזע ומוקפה, ולנל״ך תקתית כנוי לעכוס, שמניל רמים מסנמלת נדנור מנקבקו של-תנור לומר תקתית, וכן פנם רש״ זולים, ול״ם משבע כקב נמכוון לתקר, ולל ידעתי להלמו. הסנלל על כנל ומוסנים קל לסנין, ל״מ כקבקי, והוגי מנפנל הכנלים נידים וכרגלים. הסם נָחָשַׁל נלמי, מן נָחַשׁ נמכוון רקצון, נסופי ל, וסמופי הם למנדיל.

n. m. (c. s. נְחָשְׁתֵּךְ, du. נְחָשְׁתַּיִם), aes, a. splendore, *χαλκός*, spec. cuprum h. e. *aes Cyprium*, *χαλκὸς Κύπριος*, deinde, sicut *aes* inter Latinos, de pecunia, veluti Ez. 16, 36. Vulg.: *quia effusum*

2 Reg. 25, 7. וּיאַסְרֵהוּ בְּנְחשְׁתַּיִם
2Chr.33,11.36,6 וּיאַסְרֵהוּ בְּנְחשְׁתַּיִם
Jer.39,7.52,11. וּיאַסְרֵהוּ בְּנְחשְׁתַּיִם
du.: לְנְחָשְׁתַּיִם
2 Sam. 3, 34. לֹא־לְנְחשְׁתַּיִם הֻגַּשׁוּ

נָחוּשׁ

ת"ו ולנקבי נְחוּשָׁה, ומסוכן מנקבי [עפערן], ונקבים תמוכה נקבים לפי לניין נקבים, ל"מ לנקוב נקובים, ליקי נקובים, אלא נקבים נקובים. נמצא נקובים, אלא יוכל נקובים. נמצא עכשיו עול פעל שמי נָחַשׁ במסוכן כפים נקבים [מיט ערן לינעלינעמען]. ונמצין נקב נקבים עי' נְחָשְׁתָן.

adj. m. (*f.* נְחוּשָׁה, quod substantive, sicut נְחֹשֶׁת, usurpatur), aereus.

adj. masc.: נָחוּשׁ
Job. 6, 12. אִם־בְּשָׂרִי נְחוּשׁ

adj. fem.: נְחוּשָׁה
2 Sam. 22, 35. קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה זְרֹעֹתָי
Job. 20, 24. תְּחַלְּפֵהוּ קֶשֶׁת נְחוּשָׁה
Job. 28, 2. וְאֶבֶן יְצוּק נְחוּשָׁה
Job. 40, 18. עַצְמֵימוֹ אֲפִיקֵי נְחוּשָׁה
Job. 41, 19. כְּעֵץ רִקָּבוֹן נְחוּשָׁה
Ps. 18, 35. וְנִחֲתָה קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה
Jes. 45, 2. דַּלְתוֹת נְחוּשָׁה אֲשַׁבֵּר
Jes. 48, 4. וּמִצַּחְךָ נְחוּשָׁה
Mich. 4, 13. וְהַפַרְסְתִּיךְ אֲשִׁים נְחוּשָׁה

adj. fem.: נְחֹשֶׁת
Lev. 26, 19. וְאֶת־אַרְצְכֶם כַּנְּחֹשֶׁת

נְחֻשְׁתָּן

ת"ו נעצמותו מן נְחֹשֶׁת, כחצר לְיַהֲוֶה, ומסוכן לחצר מנקובים [עפערן], כמו לנקב מנקוב, וכמו נסוכי הֵן וזה שלמה יקקי ודוד קמחי ולוי גרשוני וכנים מסוכנים מלחצוכים.

adj. m. (a n. נְחֹשֶׁת, ad s. f. לַיְהוָה, a n. לַיְהוָה), aereus, epitheton serpentis ex aere confecti. LXX. *Νεεσθάν* (ὁ ὄφις ὁ χαλκοῦς).
2 Reg. 18, 4. וַיִּקְרָא־לוֹ נְחֻשְׁתָּן

נָחַת

פעל נודד ומעתיד יֵחַת, תֵּחָתֵת, יֵחַת, תֵּחַת נמר יֵחַת, תֵּחַת, נסחכן מתנועה מקדומה מקסכון מלגוג, לומר שם יֵחַתּוּ נחיוב כ"ג שיין לא יחת. מסלגה ירידה ומעיקה לשמה [כיעדערזשיינען, יין מעכזוענקען], ל"מ מירידת היל ומהכה על ה', מכניעת מגעכה במנין ונעים קכה, ומכל מגור ודקוי כמוכנו רקמון, לומר נודד, וכדומה מן מזלגות. מכנד נָחַת ונכנוי נֻחֲתוּ [זאיכנו מכפעל כאשר קמנו רבים], במסוכן יוכל מעכיה ומרכיה מקחת ע' מיה ומסגלה [כיעדערדריקקען], ממגור ודקוי ומזחקת גדולי שלה [כיעדערזוועגען], או מפרילה ומקריה בדבר [מייכדריבענען]. מכוסף מכחתה לאחר ומגור ומסגלה, וכן ממנו הנוי הַנָּחַת. ואשר לחקור מזכה מלא מקרן ילוע נָחַת [וכון עמיי, במכוון למעה ואל-לארן], ולומה לו בלשבר חַת לעיל לף שכ"ג, וכן חַת לעיל מומ, במכוון עריכה ופרילה ומגור עמו [בעזעילצ זיין, זעיליבען], ואל להבין, ועול לדבר מוס בלוח מזכיה.

v. compos. trans. (impf. יַנְחֵת, תֵּנְחֵת, יַנְחֵת, תַּנְחֵת = תֵּחַת, יַחַת, producta vocali propter Dages omissum; at forma יַחֲתוּ Job. 21, 13. ad v. חָתַת est referenda), descendere, se demittere, veluti de plaga, manu violenta, minis ac suppliciis. *Pi.* נִחֵת (pl. נַחֲתוּ, quod neoterici perperam pro conjug. Nif-al habuerunt), facere, ut quid descendat et deorsum aliquo veniat, veluti de arcu, qui deprimendo contenditur, de agris vel arvis, quae violentia inundantium aquarum diruuntur (niederschwemmen), de sagittis vel telis, quae in aliquem decidunt medioque in corpore fixa haerent *Hi.* (imper. הַנְחֵת), profligare (niederstrecken). Verbum hocce compositum est ex praepos. *na* (h. e. de, nie-der) et rad. *chat*, quam exhibent verba origine cognata חָת, חַת (consternatum esse, prosterni, ruere). LXX. *κοιμᾶσθαι, συντρίβειν, πτοεῖν, ἐπιστηρίζειν; Pi. πληθύνειν; Hi. πραΰς.*

3 *imperf.:* יֵחַת
Jer. 21, 13. מִי־יֵחַת עָלֵינוּ
3 *impf. fem.:* וַתֵּחָת
Ps. 38, 3. וַתִּנְחַת עָלַי יָדֶךָ
3 *impf. fem.:* תֵּחַת
Prv. 17, 10. תֵּחַת גְּעָרָה בְּמֵבִין
Nif-al: נֻחַת
3 *perf. pl.:* נֻחֲתוּ
Ps. 38, 3. כִּי־חִצֶּיךָ נְחֵתוּ בִּי
Pi-el: נִחֵת
3 *perf.:* וְנִחֵת
2 Sam. 22, 35. וְנִחֲתָה קֶשֶׁת־נְחוּשָׁה
3 *prf. f.:* וְנִחֲתָתָה
Ps. 18, 35. וְנִחֲתָה קֶשֶׁת
impt. sg.: נַחֵת
Ps. 65, 11. נְחֵת גְּדוּדֶיהָ
Hif-al: הַנְחִית
impt. sg.: הַנְחֵת
Joel 4, 11. הַנְחֵת יְיָ גִּבּוֹרֶיךָ

נָחַת

פעל נקבי כמו נעבר, וסביבוני נָחַת. סיבוף אַחַת ומעתיד יַחַת וסביבוני תְּחַתַּת, ומסוכן כמעה כמו נעבר מסגלות לקדות. נתקבוש מפעל לרוב, ומוסף שם שמות נכוכים נָחוֹת, נַחְתָּא, נָחֵיתָא, וכדומה מלכה.

v. aram. (prt. act. נָחֵת; *Af.* אַחֵת impf. יַחֵת, prt. מְחַחֵת), descendere, translationibus fere iisdem, qua hebr. נָחַת dici solet. LXX. *καταβῆναι; κατενεχθῆναι; Af. κεῖσθαι.*

part.: נָחֵת
Dan. 4, 10. מִן־שְׁמַיָּא נָחֵת
Dan. 4, 20. וּקְדִישׁ נָחֵת מִן־שְׁמַיָּא

Af-el: אַחֵת
part. pl.: מְהַחֲתִין
Esr. 6, 1. מֵהַחֲתִין תְּמַהּ בְּבָבֶל
impt. sg.: אַחֵת
Esr. 5, 15. שָׂא אֵזֶל־אַחֵת הָמוֹ
2 *imperf.:* וְתַחֵת
Esr. 6, 5. וְתַחַת בְּבֵית אֱלָהָא
Hof-al: הָנְחַת 3 *perf.*
Dan. 5, 20. הָנְחַת מִן־כָּרְסְיֵהּ

נֻחַת

ת"ו, ומסוכן מירידה ומזחקת [כיעדערלאסקומען, -ומנקומען], ל"מ נקת ומועי מלכון מכחקת ויכידת הזועה, לומר מסכלה, וכן נקיוב י"ו ל"מ לא-יקד על-עפר נקת, מלכון לא מירידה ומזחקת על עפר ומוסלה לנקב, ומופעה נמקום פעל. ומוס מזחל על המנוקה נכלל ומרנעה [רומע, כיעדערלאסקומען],

וּנְמַלֵּא הוֹסֵף לִיכוֹן מְכוּוָן עַל תַּעֲנוּג וּקְמַלֵּא.

n. m., descensus, veluti brachii, qui est gestus ferientium, epularum, quae mensae imponuntur, Job. 17, 16. ubi נֻחַת עַל־עָפָר, h. e. descensus in sepulcrum, conjungendum est, deinde requies (Niederlassung), quies, minime adjuncta voluptatis notione. LXX. *καταβαίνειν.*
Job. 17, 16. אִם־יֵרְדוּ עַל־עָפָר נֶחָת

וְנַחַת

Job. 36, 16. וְנַחַת שֻׁלְחָנְךָ מָלֵא דָּשֶׁן
Jes. 30, 30. וְנַחַת זְרוֹעוֹ יִרְאֶה

נָחַת

ת"ו, ומכנוי נְחָתִים, ול"כ מדנוג לנקמכת, לו מסיכיד נָחַת ונכנוי כפים, לומס עוד מקום למפנדב.

adj. m. (pl. נְחָתִים, injecto *Dages* euphonico, nisi sing. est נָחִית, ita ut Dages pluralis Jud ejectum recompenset), descendens. LXX. *κρύπτειν.*

pl.: *נְחָתִים
2 Reg. 6, 9. *כִּי־שָׁם אֲרָם נְחָתִים

נָטָה

פעל כודד, ומעתיד יַטֶּה, ומסקנכ יַט, וַיֵּט. ומסוכן הוסמ [לוסמעטעק-קען], ל"מ מסוסמ סיל, מעדוד קו, מסמכ ומלכן מכלנים [דעמנכען], ונמלל על מעיקס ומעיקס [לוסכנייי-מען, -מפמכנען], ל"מ מכעיל מיס וכדומס, לו על פנים ומקלפקות, לו על הכחקס וכמיכס ומקנלות וכדומס מן מזלגות. מכפעל הפעולי. ומכוסף חִפָּה יוכל ומוקוק. ומלכ לנקוב מזכה דע מסנקען נָטָה ודומס לו טָה, חָטָה מקנלו, ומכוון מקנב מוכן ומעמי, ומוסלקת מזכה עי' לעיל לנל מ ומעקס. נלכיי נְטֵה מזלגות.

v. tr. compos. (impf. יַטֶּה, apoc. יַט, וַיֵּט), extendere, veluti manum, decempedam ad aliquid permetiendum, expandere, veluti coelos, tentorium; inclinare, declinare, deflectere, deducere, et similiter. *Ni.* pass. *Hi.* הִטָּה extendere, intenta significatione. Radix נָטָה induruit in vv. נָטָה (נָטוּי), נָטָה nostroque in verbo cum praep. *na* coaluit, qua ex compositione omnes promanant ejus significationes. LXX. *ταννύειν, ἐκτείνειν, κλίνειν, ἄρειν, πηγνύειν, ποιεῖν, στερεοῦν, ἱστάναι, ἐκκλείπειν, ἐρεῖν, σαλεύειν; נָטֶה, τόπος; נָטוּי, ὑψηλός; Ni. σκιάζειν; Hi. ἀποκλίνειν, ἐκκλίνειν, ἐπικλίνειν; βάλλειν, παραβάλλειν; ἀφαιρεῖν, ἐπαίρειν; ἀποπλανᾶν, ἀφικνεῖσθαι, διαστρέφειν, διαστρωννύναι, ἐπάγειν, ἐπιβλέπειν, εὐθύνειν, καταχέειν, προπέτασμα ποιεῖν, πλαγιάζειν, ὑποτιθέναι.*

3 *perf.:* נָטָה
Gn. 33, 19. נָטָה־שָׁם אָהֳלוֹ
Num. 21, 15. נָטָה לְשֶׁבֶת עָר
Jos. 8, 26. אֲשֶׁר נָטָה בַכִּידוֹן
2 Sam. 2, 19. וְלֹא־נָטָה לְלֶכֶת
2 Sam. 6, 17. אֲשֶׁר נָטָה־לוֹ דָוִד
1 Reg. 2, 28. נָטָה אַחֲרֵי אֲדֹנִיָּה
1 Reg. 2, 28. אֲבְשָׁלוֹם לֹא נָטָה
1 Reg. 11, 9. כִּי־נָטָה לְבָבוֹ מֵעִם
1 Chr. 16, 1. נָטָה־לוֹ דָוִיד
2 Chr. 1, 4. כִּי נָטָה־לוֹ אֹהֶל

Job. 15, 25. כִּי־נָטָה אֵל־אֵל יָדוֹ
Job. 38, 5. מִי־נָטָה עָלֶיהָ קָו
Jes. 23, 11. יָדוֹ נָטָה עַל־הַיָּם
Jes. 44, 13. חָרַשׁ עֵצִים נָטָה קָו
Jer. 10, 12. 51, 15. וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה
Jer. 14, 8. וְכֹאַרְח נָטָה לָלוּן
Thr. 2, 8. נָטָה קָו

3 *perf.:* וְנָטָה
Ex. 33, 7. וְנָטָה־לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
Jes. 34, 11. וְנָטָה עָלֶיהָ קַו־תֹּהוּ
Jer. 43, 10. וְנָטָה אֶת שְׁפָרוֹרוֹ
Ez. 30, 25. וְנָטָה אוֹתָהּ

3 *perf. fem.:* נָטְתָה
Num. 22, 33. אוּלַי נָטְתָה מִפָּנַי

2 *perf.:* נָטִיתָ
Ex. 15, 12. נָטִיתָ יְמִינְךָ

1 *perf.:* נָטִיתִי
Ps. 119, 51. מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי
Ps. 119, 112. נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת
Ps. 119, 157. מֵעֵדוּתֶיךָ לֹא נָטִיתִי
Prv. 1, 24. נָטִיתִי יָדִי וְאֵין מַקְשִׁיב
Ez. 16, 27. וָאֶנְטֶה יָדִי עָלַיִךְ
Ez. 25, 7. וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עָלַיִךְ

1 *perf.:* וְנָטִיתִי
2 Reg. 21, 13. וְנָטִיתִי עַל־יְרוּשָׁלַם
Jer. 51, 25. וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עָלַיִךְ
Ez. 6, 14. וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עֲלֵיהֶם
Ez. 14, 9. וְנָטִיתִי אֶת־יָדִי עָלָיו
Ez. 14, 13. וְנָטִיתִי יָדִי עָלֶיהָ
Ez. 25, 13. וְנָטִיתִי יָדִי עַל־אֱדוֹם
Ez. 35, 3. וְנָטִיתִי יָדִי עָלָיִךְ
Zeph. 1, 4. וְנָטִיתִי יָדִי עַל־יְהוּדָה

3 *perf. pl.:* נָטוּ
Ps. 21, 12. כִּי־נָטוּ עָלַיִךְ רָעָה
Jes. 45, 12. יָדַי נָטוּ שָׁמָיִם

3 *perf. pl.:* נָטְיוּ *Q'ri.*
Ps. 73, 2. כְּמְעַט נָטוּ רַגְלָי

part. masc.: נוֹטֶה, נֹטֶה *sg.*
1 Chr. 21, 10. שָׁלוֹשׁ אֲנִי נֹטֶה עָלָיִךְ
Job. 9, 8. נוֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדּוֹ
Job. 26, 7. נוֹטֶה צָפוֹן עַל־תֹּהוּ
Ps. 104, 2. נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה
Jes. 44, 24. נוֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדִּי
Jes. 51, 13. נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיֹסֵד אָרֶץ
Jes. 66, 12. נוֹטֶה־אֵלֶיהָ כַּנָּהָר
Jer. 10, 20. אֵין־נֹטֶה עוֹד אָהֳלִי
Ez. 25, 16 נוֹטֶה יָדִי עַל־פְּלִשְׁתִּים
Zach. 12, 1. נְאֻם־יְיָ נוֹטֶה שָׁמַיִם

part. masc.: הַנּוֹטֶה *sg.*
Jes. 40, 22. הַנּוֹטֶה כַּדֹּק שָׁמַיִם

part. c. s.: וְנֹטֵיהֶם
Jes. 42, 5. בּוֹרֵא הַשָּׁמַיִם וְנוֹטֵיהֶם

part. pass.: נָטוּי *sg.:*
Ps. 62, 4. כְּקִיר נָטוּי
Ps. 102, 12. יָמַי כְּצֵל נָטוּי
Ez. 1, 22. נְטוּי עַל־רָאשֵׁיהֶם

part. pass.: נְטוּיָה *sg.*
Ex. 6, 6. אֶתְכֶם בִּזְרוֹעַ נְטוּיָה
Dt. 4, 34. וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
Dt. 5, 15. 26, 8. וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
2Rg. 17, 36. בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
1 Chr. 21, 16. נְטוּיָה עַל־יְרוּשָׁלַם
Ps. 136, 12. וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה
Jes. 5, 25. וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה
Jes. 9, 11. 16. 20. 10, 4. וְעוֹד יָדוֹ נְטוּיָה
Jer. 21, 5. בְּיָד נְטוּיָה
Jer. 32, 21. וּבְאֹזְרוֹעַ נְטוּיָה
Ez. 20, 33. 34. וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה

part. pass. f.: הַנְּטוּיָה *sg.*
Dt. 7, 19. וְהִזְרוֹעַ הַנְּטוּיָה
Dt. 9, 29. וּבִזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה
Dt. 11, 2. וְזִרְעוֹ הַנְּטוּיָה
1 Reg. 8, 42. וְזִרְעֲךָ הַנְּטוּיָה
2 Chr. 6, 32. וְזִרְעֲךָ הַנְּטוּיָה
Jes. 14, 26. וְזֹאת הַיָּד הַנְּטוּיָה

וידו הנטויה ומי ישיבנה Jes.14,27.
ובזרועי הנטויה Jer. 27, 5.
ובזרעך הנטויה Jer. 32, 17.
part. pl. fem.: נְטוּיוֹת
נטוות גרון Jes. 3, 16. Q'ri.
inf. constr.: נְטוֹת
עד־נטות היום Jud. 19, 8.
inf. constr.: בְּנָטוֹת
ויריצו כנטות ידו Jos. 8, 19.
inf. bonstr.: לִנְטֹת, לְנָטוֹת
לנטת אחרי רבים Ex. 23, 2.
אשר אין־דרך לנטות Num.22, 26.
לנטות עשר מעלות 2 Rg. 20, 10.
ישיתו לנטות בארץ Ps. 17, 11.
inf. c. suff.: בְּנָטֹתִי
בנטתי את־ידי Ex. 7, 5.
inf. c. suff.: כְּנָטוֹתוֹ
כצל כנטותו נהלכתי Ps. 109, 23.
impt. sg.: נְטֵה
נטה את־ידך Ex. 8, 1.
נטה את־מטך Ex. 8, 12.
נטה את־ידך על־השמים Ex. 9, 22.
נטה ידך על־ארץ מצרים Ex.10,12.
נטה ידך על־השמים Ex. 10, 21.
נטה את־ידך על־הים Ex. 14, 26.
נטה בכידון Jos. 8, 18.
נטה לך הנני עמך 1 Sam. 14, 7.
נטה לך על־ימינך 2 Sam. 2, 21.
impt. sg.: וְנֵטֵה
קח מטך ונטה־ידך Ex. 7, 19.
ונטה את־ידך על־הים Ex. 14, 16.
2 imperf.: תֵּט
ואל־תט מאמרי־פי Prv. 4, 5.
אל־תט ימין ושמאול Prv. 4, 27.
3 imperf.: יֵטֶה
ולא־יטה לארץ מנלם Job. 15, 29.
3 imperf.: וַיֵּט־, וַיֵּט *s. M.*
ויט אהלו בית־אל Gn. 12, 8.
ויט־שם אהלו Gn. 26, 25.
ויט אהלה מהלאה Gn. 35, 21.
ויט עד־איש עדלמי Gn. 38, 1.
ויט אליה אל־הדרך Gn. 38, 16.
ויט אליו חסד Gn. 39, 21.
ויט שכמו לסבל Gn. 49, 15.
ויט אהרן את־ידו Ex. 8, 2. 13.
ויט משה את־מטהו Ex.9,23.10,13.
ויט משה את־ידו Ex. 10, 22. 14, 21. 27.
ויט ישראל מעליו Num. 20. 21.
ויט יהושע בכידון Jos. 8, 18.
ויט אהלו עד־אלון Jud. 4, 11.
ויט לבם אחרי אבימלך Jud. 9, 3.
ויט בכח ויפל הבית Jud. 16, 30.
ויט שמים וירד 2 Sam. 22, 10.
ויט־לו אהל 1 Chr. 15, 1.
ויט שמים וירד Ps. 18, 10.
ויט אלי וישמע שועתי Ps. 40, 2.
ויט ידו עליו Jes. 5, 25.
3 imperf.: וְיֵט
ויט ידו על־צפון Zeph. 2, 13.
3 impf. fem.: תֵּטֶה
אם תטה אשורי Job. 31, 7.
3 imperf.: וַתֵּט
ותט האתון מן־הדרך Num.22, 23.
ותראני האתון ותט Num. 22, 33.
ותט אשרנו מני ארחך Ps. 44, 19.
1 impf. pl.: נֵטֶה
לא נטה ימין Num. 20, 17.
לא נטה בשדה ובכרם Nu. 21, 22.
3 impf. pl.: וַיִּטּוּ
ויטו אחרי הבצע 1 Sam. 8, 3.
Nif-al: נָטֹה
3 perf. pl.: נָטוּ *p.*
כנחלים נטוי Num. 24, 6.

3 imperf.: יִנָּטֶה
קוה ינטה על־ירושלם Zach. 1, 16.
3 impf. pl.: יִנָּטוּ
כי־ינטו צללי־ערב Jer. 6, 4.
Hif-il: הִטָּה *3 perf.*
ועלי הטה־חסד Esr. 7, 28.
כי־הטה אזנו לי Ps. 116, 2.
3 perf. c. suff.: הִטָּהוּ
לב הותל הטהו Jes. 44, 20.
3 perf. f. c. s.: הִטָּתָה
הטתו ברב לקחה Prv. 7, 21.
1 perf.: הִטֵּיתִי
לא־הטיתי אזני Prv. 5, 13.
3 perf pl.: הִטּוּ
נשוו הטו את־לבבו 1 Reg. 11, 4.
ערנותיכם הטו־אלה Jer. 5, 25.
ולא־הטו את־אזנם Jer. 7, 24. 26. 11, 8. 17, 23. 34, 14. 44, 5.
ואבוזים בשער הטו Am. 5, 12.
2 perf. pl.: הִטִּיתֶם
ולא־הטיתם את־אזנכם Jer. 25, 4. 35, 15.
part. masc.: מַטֶּה *sg.*
ארור מטה משפט Dt. 27, 19.
part. pl.: הַמַּטִּים
והמטים עקלקלותם Ps. 125, 5.
p. pl. constr.: הַמַּטֵּי
ומטי־נגר ולא יראוני Mal. 3, 5.
inf. constr.: לְהַטּוֹת, לַהֲטוֹת
אחרי־רבים להטת Ex. 23, 2.
להטות לבבנו אליו 1 Reg. 8, 58.
להטות ארחות משפט Prv. 17, 23.
להטות צדיק במשפט Prv. 18, 5.
להטות מדין דלים Jes. 10, 2.
להטות משפט־גבר Thr. 3, 35.
inf. c. suff.: לְהַטֹּתָהּ
להטתה הדרך Num. 22, 23.
impt. sg.: הַטֵּה
הטה יי׳ אזנך ושמע 2 Reg. 19, 16.
הטה אלי׳ אזנך Ps. 31, 3. 71, 2.
הטה־יי׳ אזנך Ps. 86, 1.
הטה אזנך לרנתי Ps. 88, 3.
הטה־אלי אזנך Ps. 102, 3.
הטה יי׳ אזנך ושמע Jes. 37, 17.
הטה אלהי׳ אזנך Dan. 9, 18.
impt. ap.: הַט *sg.*
הט־אזנך לי Ps. 17, 6.
הט־לבי אל־עדותיך Ps. 119, 36.
הט־שמיך ותרד Ps. 144, 5.
לאמרי הט אזנך Prv. 4, 20.
לתבונתי הט אזנך Prv. 5, 1.
הט אזנך ושמע Prv. 22, 17.
impt. fem.: הַטִּי *sg.*
הטי־נא כדך ואשתה Gn. 24, 14.
impt. fem.: הַטִּי
וראי והטי אזנך Ps. 45, 11.
impt. pl.: הַטּוּ *masc.*
הטו אזנכם לאמרי־פי Ps. 78, 1.
הטו מני־ארח Jes. 30, 11.
הטו אזנכם ולכו אלי Jes. 55, 3.
impt. pl.: וְהַטּוּ
והטו את־לבבכם אל־יי׳ Jos.24,23.
1 imperf.: אַטֶּה
אטה למשל אזני Ps. 49, 5.
כי־אטה את־ידי Jer. 6, 12.
1 imperf.: אֶט *p.*
דרכו שמרתי ולא־אט Job. 23, 11.
1 imperf.: וְאֶט
ואט אליו אוכיל Hos. 11, 4.
1 imperf.: וְאֶט
ואט את־ידי עליך Jer. 15, 6.
2 imperf.: תַּטֶּה

לא תטה משפט אביונך Ex. 23, 6.
לא־תטה משפט Dt. 16, 19. 24, 17.
תטה לבך לתבונה Prv. 2, 2.
2 impf. ap.: תַּט
אל־תט באף עבדך Ps. 27, 9.
אל־תט לבי׳ לדבר רע Ps. 141, 4.
3 imperf.: יַטֶּה
ויי׳ יטה ידו Jes. 31, 3.
3 impf. ap.: וַיֵּט
ויט את־לבב Ex. 9, 9.
ויט־עלינו חסד Esr. 9, 9.
3 impf. c. suff.: יַטֶּךָּ *p.*
ורב־כפר אל־יטך Job. 36, 18.
3 impf. c. suff.: יַטֵּנּוּ
אשר יחפץ יטנו Prv. 21, 1.
3 impf. c. suff.: וַיַּטֵּהוּ
ויטהו יואב אל־תוך 2 Sam. 3, 27.
ויטהו דוד ביות עבד 2 Sam. 6, 10.
ויטהו אל־בית־עבד 1 Chr. 13, 13.
3 impf. c. suff.: וַתַּטֵּהוּ
ותטהו לה אל־החצר 2 Sam. 21, 10.
3 impf. pl.: יַטּוּ
אכן יטו את־לבבכם 1 Reg. 11, 2.
יטו אביונים מדרך Job. 24, 4.
יטו אל־תחשכי Jes. 54, 2.
ודרך ענוים יטו Am. 2, 7.
ועל־בגדים חבלים יטו Am. 2, 8.
3 impf. pl.: וַיַּטּוּ
ויטו משפט 1 Sam. 8, 3.
ויטו לאבשלום האהל 2 S. 16, 22.
ויטו נשיו את־לבו 1 Reg. 11, 3.
ויטו בתחו צדיק Jes. 29, 21.

מַטֶּה

ז״ב ומעון יוע ומשכנ, לומר מקום הסמוך [לעקן-פלמען], לכן כמשל על מכון ועל ומקום מיסמכ, ומכל מקומות סכניס, וכן קליבי כיוני בשלוב וס.

n. f., κλίνη (Lehnplatz), lectus, pulvinar, recubitorium, feretrum (Tragbett, Todtenbahre). LXX. *κλίνη, δίφρος, ῥάβδος, φύλη* (מַטֶּה).

מטה ושלחן וכסא 2 Reg. 4, 10.
על־מטה כבודה Ez. 23, 41.
בפאת מטה Am. 3, 12.

הַמַּטֶּה

על־ראש המטה Gn. 47, 31.
וישב על־המטה Gn. 48, 2.
ויאסף רגליו אל־המטה Gn.49, 33.
ותשם אל־המטה 1 Sam. 19, 13.
והנה התרפים אל־המטה 1S.19,16.
וישב אל־המטה 1 Sam. 28, 23.
הלך אחרי המטה 2 Sam. 3, 31.
המטה אשר־עלית 2 Reg. 1, 4. 6. 16.
והמן נפל על־המטה Esth. 7, 8.

בַּמַּטֶּה

העלו אתו במטה אלי 1 Sam. 19, 15.

מִטַּת

constr.:
על־מטת איש האלהים 2 Reg. 4, 21.

מִטָּתִי

cum suff.:
אשחה בכל־לילה מטתי Ps. 6, 7.

מִטָּתְךָ

cum suff.: *p.*
משכבך ועל־מטתך Ex. 7, 28.

מִטָּתוֹ

cum suff.:
והוא־שכב על־מטתו 2 Sam. 4, 7.
וישכבהו על־מטתו 1 Reg. 17, 19.
וישכב על־מטתו 1 Reg. 21, 4.
מת משכב על־מטתו 2 Reg. 4, 32.
ויהרגהו על־מטתו 2 Chr. 24, 25.
ועצל על־מטתו Prv. 26, 14.
הנה מטתו שלשלמה Cant. 3, 7.

מִטּוֹת

pl.:
מטות זהב וכסף Esth. 1, 6.
השכבים על־מטות שן Am. 6, 4.

הַמִּטּוֹת

pl.:
בחדר המטות 2 Reg. 11, 2.
מניקתו בחדר המטות 2 Chr. 22, 11.

מַטֶּה

ז״ב [נמיכס ו׳ ע׳ נקניי כפי מסנת מכ״נע] ומסיון מַטֶּה, ומכנוי מַטּוֹת, ומעס נכנוי נכוי מַטָּיו מן מַטִּים. מיומן מעגן לנעת כל״ק, מעכס נעס, לגון שעיכס ומעילס נדכר [שעיטע, שעמכ], ל״ש מעס-לקס כמו מעגן לקס לסעוד סלך, ומפרוש סוס נכון, ולק מעכין נעיסס כמכר מקנו רכים. מוס מסגמלס על מעס-מלך שכעגן עליו סמלך, ומסו מסנע [נעפעטע], על שנע מקניס ומכומס וכלכיסס, נמופן שגם מלמס כמלנ בו, על שנע ליסר ולסוכיס, לו על שנע ונימ-לכ נעס [שעמס], לו מקל ושנע כמלנ וכדומס. ומפסוק שמעו ומי יעלס יפס פרס שלמס ימקי, הטו לון ושמעו מעס, מפוטעות מכר מרמס לקכס, ושמעו מי סוק מכר יעד מפוטעות, וכן סל״ק. ומפסוק לן סמעס סעכין לנעת לקן-נקוק כמו מוטס, עכין נעיס וסלוף דין, נשלוב לל פרק סודון, ונקוטו יוכלק נדקדוק. ועל קוכל שנכע סילס נמפגר מַטֶּה נדומס לל מַטּ, נמכוון מעילס ופקוק וכיעס [ווסקען, שוסקען], וכמלק עָמָשׁוּ קמי נקנק מפכיס נדנוס סעית, וכנכע כמכוון נמפתי עכע [s. *math* [l. *mot*-itare, ומוס מַטֶּה כמו מוֹט מן מַטּ נמכוון נל וכעיסס, מעכין נכנוד, וכן נקפנכ מַטֶּה מוס, לומר סככיעס וכקיס, ועוד מקוס למפגדי.

n. m. (*f.* Mich. 6, 9. ex sententia Ibn-Ezrae; c. מַטֵּה, pl. מַטּוֹת, semel c. s. pl. מַטָּיו a pl. מַטִּים), virga, scipio, baculus, in quem quis recumbit, a v. נָטָה, vi *fulciendi*, non extendendi, uti nonnulli, comparato n. נְטִישָׁה (נָטַשׁ), asseruerunt, hinc trop. מַטֵּה לֶחֶם (syn. מַשְׁעֵנֶת לֶחֶם) de alimento, quo hominis vita veluti fulcitur, reficitur et sustentatur, deinde de sceptro regum, de hasta ipsaque etiam veruti cuspide, de baculi ut instrumento castigationis, afflictionis et poenae, trop. de stirpe seu tribu (syn. שֵׁבֶט), metaphora petita ex ramis arborum, quibus genealogiae comparari solent, et similiter. Versum Mich. 6, 9. pulcre Isaaki interpretatus est: *audite virgam, qua puniemini et eum, qui poenam decrevit.* Ez. 7, 10. *Abulwalid* מַטֶּה, sicut מַטֶּה, de inclinatione juris s. injustitia (parall. דִּין) dictum arbitratur, id quod legibus grammaticis minime repugnat. Nam fortasse radix nominis est מָטַט, cogn. מָטָה (unde 3 p. Ni., uti aliquot in libris scribitur, נָמְטוּ, dagesato *Teth*), vi movendi seu motitandi (wanken, schwanken), sanscr. *math*, lat. *motum*, *mot*-itare, unde מַטֶּה, sicut מוֹט (מָטָה), virga, baculus, utpote flexibilis et vacillans, et fortasse etiam מִטָּה, ab inflectendo et decumbendo. LXX. *ῥάβδος, βακτηρία, σκῆπτρον, ζυγός* (מוֹט), *στήριγμα, σιτοδεία, πληγή, φυλή, ἔκστασις, θυμός, χείρ.*

Ex. 4, 2. מזה בידך ויאמר מטה

מטה מטה לבית אב Num. 17, 17.
כי מטה אחד Num. 17, 18.
מטה לנשיא אחד Num. 17, 21.
ממטה אל־מטה Num. 36, 7.
כהרים מטה לא־עץ Jes. 10, 15.
שמעו מטה ומי יעדה Mich. 6, 9.

וּמַטֶּה

ומטה־הוא בידם זעמי Jes. 10, 5.

הַמַּטֶּה

ואת־המטה הזה תקח Ex. 4, 17.
קח את־המטה Num. 20, 8.
את־המטה מלפני יי Num. 20, 9.
וחצי המטה Num. 34, 13. 15.
על נחלת המטה Num. 36, 3. 4.
וחצי המטה Jos. 14, 2. 3.
בקצה המטה אשר־בידי 1 S. 14, 43.
ממשפחת המטה 1 Chr. 6, 46.
צץ המטה Ez. 7, 10.

וְהַמַּטֶּה

וחפתילים והמטה Gn. 38, 25.
והמטה אשר־נחפך לנחש Ex. 7, 15.

בַּמַּטֶּה

חנה אנכי מכה במטה Ex. 7, 17.
ויהם במטה ויך את־המים Ex. 7, 20.
כי במטה יחבט קצח Jes. 28, 27.

לְמַטֶּה

ויהי למטה בכפי Ex. 4, 4.
ממטה למטה אחר Num. 36, 9.

לַמַּטֶּה

איש איש למטה Num. 1, 4.
אלף למטה אלף למטה Num. 31, 4.
מאלפי ישראל אלף למטה Nu. 31, 5.
אלף למטה לצבא Num. 31, 6.

מִמַּטֶּה

נשיא אחד ממטה תקחו Nu. 34, 18.
ממטה אל־מטה Num. 36, 7.
ממטה למטה אחר Num. 36, 9.

constr.: מַטֵּה

ויקח משה את־מטה Ex. 4, 20.
ויבלע מטה־אהרן Ex. 7, 12.
בשברי לכם מטה־לחם Lev. 26, 26.
אך את־מטה לוי Num. 1, 49.
מטה ישששכר Num. 2, 5.
מטה זבולן Num. 2, 7.
מטה שמעון Num. 2, 12.
ועליו מטה מנשה Num. 2, 20.
מטה אשר Num. 2, 27.
הקרב את־מטה לוי Num. 3, 6.
ועל־צבא מטה Num. 10, 15.
16. 19. 20. 23. 24. 26. 27.
על־מטה לוי Num. 17, 18.
והנה פרח מטה־אהרן Num. 17, 23.
חשב את־מטה אהרן Num. 17, 25.
מטה לוי שבט אביך Num. 18, 2.
מטה בני הראובני Num. 34, 14.
וחצי מטה מנשה Num. 34, 14.
מטה אבותיו Num. 36, 4.
כן מטה בני־יוסף דברים Nu. 36, 5.
למשפחת מטה אביהם Num. 36, 6.
בנחלת מטה אבתיו Num. 36, 7.
ממשפחת מטה אביה Num. 36, 8.
על־מטה משפחת אביהן Nu. 36, 12.
לחצי מטה בני־מנשה Jos. 13, 29.
מטה בני־יהודה Jos. 15, 20.
נחלת מטה בני־אפרים Jos. 16, 8.
מטה בני־בנימן Jos. 18, 11.
נחלת מטה בני־שמעון Jos. 19, 8.
מטה בני־ישששכר Jos. 19, 23.
זאת נחלת מטה בני־אשר Jos. 19, 31.
נחלת מטה בני־נפתלי Jos. 19, 39.
מטה בני־דן Jos. 19, 48.
מטה־אפרים Jos. 21, 5.
ומחצי מטה מנשה Jos. 21, 5. 6.
מטה־ישששכר Jos. 21, 6.
וממחצית מטה מנשה Jos. 21, 25.
מחצי מטה מנשה Jos. 21, 27.

מאת מטה זבולן Jos. 21, 34.
ולחצי מטה מנשה Jos. 22, 1.
ממחצית מטה 1 Chr. 6, 46.
וממחצית מטה מנשה 1 Chr. 6, 55.
חצי מטה מנשה 1 Chr. 6, 56.
ומחצי מטה מנשה 1 Chr. 12, 31.
כל־מטה־לחם שבר Ps. 105, 16.
מטה עזך ישלח יי Ps. 110, 2.
ואת מטה שכמר Jes. 9, 3.
שבר יי מטה רשעים Jes. 14, 5.
מעבר מטה מוסדה Jes. 30, 32.
איכה נשבר מטה־עז Jer. 48, 17.
הנני שבר מטה־לחם Ez. 4, 16.
ושברתי לכם מטה־לחם Ez. 5, 16.
ושברתי לה מטה־לחם Ez. 14, 12.
וישבו מטה עזה Ez. 19, 12.
ולא־היה בה מטה עז Ez. 19, 14.

constr.: וּמַטֵּה

ומטה האלהים בידי Ex. 17, 9.
ומטה גד Num. 2, 14.
ומטה בנימן Num. 2, 22.
ומטה נפתלי Num. 2, 29.
ומטה אהרן Num. 17, 21.
ומטה בני־הגדי Num. 34, 14.

constr.: לְמַטֵּה

בן־חור למטה יהודה Ex. 31, 2. 35, 30. 38, 22.
בן־אחיסמך למטה־דן Ex. 31, 6. 35, 34. 38, 23.
שלמית בת־דברי למטה־דן Lev. 24, 11.
פקדיהם למטה Num. 1, 21. 23. 25. 27. 29. 31. 33. 35. 37. 39. 41. 43.
והלוים למטה אבתם Num. 1, 47.
בן־עמיהוד למטה יהודה Nu. 7, 12.
למטה אבתיו תשלחו Num. 13, 2.
למטה ראובן Num. 13, 4.
למטה שמעון Num. 13, 5.
למטה יהודה Num. 13, 6.
למטה ישששכר Num. 13, 7.
למטה אפרים Num. 13, 8.
למטה בנימן Num. 13, 9.
למטה זבולן Num. 13, 10.
למטה יוסף למטה מנשה Nu. 13, 11.
למטה דן Num. 13, 12.
למטה אשר Num. 13, 13.
למטה נפתלי Num. 13, 14.
למטה גד Num. 13, 15.
למטה יהודה כלב Num. 34, 19.
למטה בנימן Num. 34, 21.
למטה בני־מנשה Num. 34, 23.
למטה אחר Num. 36, 9.
בן־זרח למטה יהודה Jos. 7, 18.
למטה בני־ראובן Jos. 13, 15.
וייתן משה למטה גד Jos. 13, 24.
למטה בני יהודה Jos. 15, 1.
מקצה למטה בני־יהודה Jos. 15, 21.
ויהי הגורל למטה מנשה Jos. 17, 1.
למטה בני בנימן Jos. 18, 21.
למטה בני־שמעון Jos. 19, 1.
למטה בני־אשר Jos. 19, 24.
למטה בני־דן Jos. 19, 40.
קם למטה־רשע Ez. 7, 11.

constr.: וְלַמַּטֶּה

ולמטה בני שמעון Num. 34, 20.
ולמטה בני־דן Num. 34, 22.
ולמטה בני־אפרים Num. 34, 24.
ולמטה בני־זבולן Num. 34, 25.
ולמטה בני־ישששכר Num. 34, 26.
ולמטה בני־אשר Num. 34, 27.
ולמטה בני־נפתלי Num. 34, 28.

constr.: בְּמַטֵּה

במישר ממטה ראובן Jos. 20, 8.
בגלעד ממטה גד Jos. 20, 8.
בבשן ממטה מנשה Jos. 20, 8.
ממטה יהודה Jos. 21, 4.

ממטה ראובן Jos. 21, 7.
ממטה בני יהודה Jos. 21, 9.
ערי גורלם ממטה אפרים Jos. 21, 20.
הוא ממטה נפתלי 1 Reg. 7, 14.
ממטה ישששכר 1 Chr. 6, 47.
ממטה ראובן 1 Chr. 6, 48.
ממטה בני־יהודה 1 Chr. 6, 50.
ערי גבולם ממטה אפרים 1 Chr. 6, 51.
ממטה זבולן את־רמונו 1 Chr. 6, 62.
ממטה ראובן את־בצר 1 Chr. 6, 63.
ותצא אש ממטה בדיה Ez. 19, 14.

constr.: וּמִמַּטֵּה

וממטה השמעני Jos. 21, 4.
וממטה בנימן בגורל Jos. 21, 4.
וממטה־דן Jos. 21, 5.
וממטה־אשר Jos. 21, 6.
וממטה נפתלי Jos. 21, 6.
וממטה־גד וממטה זבולן Jos. 21, 7.
וממטה בני שמעון Jos. 21, 9.
וממטה בנימן את־גבעון Jos. 21, 17.
וממטה־דן את־אלתקא Jos. 21, 23.
וממטה ישששכר Jos. 21, 28.
וממטה אשר Jos. 21, 30.
וממטה נפתלי Jos. 21, 32.
וממטה ראובן Jos. 21, 36.
וממטה גד Jos. 21, 36.
וממטה בנימן את־גבע 1 Chr. 6, 45.
וממטה אשר 1 Chr. 6, 47.
וממטה נפתלי 1 Chr. 6, 47.
וממטה מנשה 1 Chr. 6, 47.
וממטה־גד 1 Chr. 6, 48.
וממטה זבולן 1 Chr. 6, 48.
וממטה בני־שמעון 1 Chr. 6, 50.
וממטה בני בנימן 1 Chr. 6, 50.
וממטה ישששכר את קדש 1 Chr. 6, 57.
וממטה אשר 1 Chr. 6, 59.
וממטה נפתלי את־קדש 1 Chr. 6, 61.
וממטה־גד את־ראמות 1 Chr. 6, 65.

cum suff.: מַטֵּךְ

קח את־מטך Ex. 7, 9.
קח מטך ונטה־ידך Ex. 7, 19.
נטה את־מטך Ex. 8, 12.
ואתה הרם את־מטך Ex. 14, 16.

cum suff.: וּמַטְּךָ

חתמך ופתילך ומטך Gn. 38, 18.
ומטך אשר הכית בו Ex. 17, 5.

cum suff.: בְּמַטְּךָ *p.*

נטה את־ידך במטך Ex. 8, 1.

cum suff.: מַטֵּהוּ

וישלך אהרן את־מטהו Ex. 7, 10.
וישליכו איש מטהו Ex. 7, 12.
ויט משה את־מטהו Ex. 9, 23. 10, 13.
תכתב על־מטהו Num. 17, 17.
אשר אבחר־בו מטהו Num. 17, 20.
ויקחו איש מטהו Num. 17, 24.

cum suff.: וּמַטֵּהוּ

ומטהו ישא־עליך Jes. 10, 24.
ומטהו על־הים Jes. 10, 26.

cum suff.: בְּמַטֵּהוּ

את ידו במטהו Ex. 8, 13.
ויך את־הסלע במטהו Nu. 20, 11.

pl.: מַטּוֹת

נשיאי מטות אבותם Num. 1, 16.
שנים עשר מטות Num. 17, 17.
שנים עשר מטות Num. 17, 21.
לשמות מטות־אבתם Num. 26, 55.
לכל מטות ישראל Num. 31, 4.
ידבקו מטות Num. 36, 9.
שני מטות מנשה ואפרים Jos. 14, 4.
לכל מטות ישראל Jos. 22, 14.
ויהיו־לה מטות עז Ez. 19, 11.
שבעות מטות אמר סלה Hab. 3, 9.

pl.: הַמַּטּוֹת, דַּמַּטּוֹת

הם נשיאי המטת Num. 7, 2.
וינח משה את־המטת Num. 17, 22.
ויצא משה את־כל־המטת Nu. 17, 24.

אל־ראשי המטות Num. 30, 2.
ואת־ראשי אבות המטות Nu. 32, 28.
לתשעת המטות Num. 34, 13.
שני המטות וחצי המטה Nu. 34, 15.
וראשי אבות המטות Jos. 14, 1.
לתשעת המטות Jos. 14, 2.
נחלת שני המטות Jos. 14, 3.
ראשי אבות המטות Jos. 21, 1.
כל ראשי המטות 1 Reg. 8, 1.

pl.: לַמַּטּוֹת

למטות אבתיכם תתנחלו Nu. 33, 54.
וראשי האבות למטות Jos. 19, 51.

pl.: מִמַּטּוֹת

ממטות בני ישראל לאחד Nu. 36, 8.

pl. c. suff.: מַטֹּתָם

מטה־אהרן את־מטתם Ex. 7, 12.
אהרן בתוך מטותם Num. 17, 21.

2 pl. c. suff.: בְּמַטֵּיהֶן

נוקבת במטיו Hab. 3, 14.

מָטֶה

ז״ו ומשונן לדעת כל״ק דין מעט [רעכט-ניינוכנ], וכנוד מן כעס, ודומס לו מן חַמַּטֶּה לדעת לְמַטָּן-נכפ״ק, לולס נלמדכ שהזכיר מֵט, ומשונן כמו מס מסיר מקוכן מועס, לפ-ימן לעולס מוע לנדיק, לומר מעוד וסלוף.

n. m., inclinatio juris, injustitia, vel vacillatio, de eo, qui vario est animo atque mobili. LXX. *ἀδικία.*

והעיר מלאה מטה Ez. 9, 9.

מָטֶה

ז״כ נרכוי מְטוֹת, ונגוד לדעת יוסף קמתי מן נעס, נסכלעת כון, על פלס חֻפְּתֶה, ומשונן שלוס וכעוס ופריזס [לוויסדעסכוכנ, -נכייטוכנ]. לולס לדעת כל״ק נכלע סכס נדגש ומומר סלפס נשכק, ומלמון כמו מִטָּוֹת, ומול לק״כ לדעת לְמַטֵּיו נכיקוכו, ולדעת כז״י פרק קמן שנסוף סכנף קרוי מוע, ועוד מקום לסתנדל.

n. f. (pl. מְטוֹת), extensio, expansio, a v. נָטָה, inserto *Nun*, ad s. f. חֻפְּנֶה. Sic *Josef Qimchi. David Qimchi* pro מִטּוֹת dictum putat. *Isaaki* partem pusillam in extremis alis מוֹט nominari ait. LXX. *ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ.*

pl.: מָטוֹת

מטות כנפיו Jes. 8, 8.

מָט

ז״ו, ונמלל לך נכל סקכלית מָטָה, ומשונן סשקיס וסמספלס [ועכקונכ, עיעפע], ונסקוס לעעמיי לסמין סמוספל ומוכנק [סעכלפ, -וומקעס], ולנוב נקוקיות סשכוק לעטס, מלעטס וכדומס. ודע קוק שסיוקר כיכון לאנויכו מן מֵט סספל, ול״כ סשס ע״מ עָם, ונס נספעל סוס, שסוק סנוסל אל מֵט, מאכיון אל סספלס, ונכיך עיון.

n. m. (quod nonnisi affixo *He finis* invenitur: מָטָּה, ad s. f. עָם), demissio, inclinatio ad inferius vel depressius, profunditas (Senkung, Tiefe), hinc *adverb.* deorsum (herabwärts), inferne, infra, inferius, cum praepos. לְ, מָן, a v. מֵט, cogn. טָמַן, profundum, humilem esse. LXX. *σώζειν*; לְמַטָּה מַטָּה, *κάτω κάτω*; לַמַּטָּה מִלְמַטָּה, *κάτω, ὑποκάτω*; מִלְמַטָּה, *κάτωθεν.*

c. h finis: מָטָּה *p.*

ואתה תרד מטה מטה Dt. 28, 43.
למען סור־משאול מטה Prv. 15, 24.

לְמַטָּה *p.*
Dt. 28, 13. ולא תהיה למטה
2Chr.32,30. ויישרם למטה־מערבה
Esr. 9, 13, חשכת למטה מעונך
Eccl.3,21. הירדת חיא למטה לארץ
Jes. 37, 31. שרש למטה
Jer. 31, 37. מוסדי־ארץ למטה
וּלְמַטָּה *p.*
למבן עשרים שנה
1 Chr. 27, 23. ולמטה
Ez. 1, 27. וממראה מתניו ולמטה
Ez.8,2. ממראה מתניו ולמטה אש
מִלְּמַטָּה *p.*
Ex. 26, 24. ויהיו תאמם מלמטה
Ex. 27, 5. כרכב המזבח מלמטה
Ex. 28, 27. כתפות האפד מלמטה
Ex. 36, 29. והיו תואמים מלמטה
Ex. 38, 4. תחת כרכבו מלמטה
Ex. 39, 20. כתפת האפד מלמטה

מוֹטָה

ז״נ, ופֹס סוף גויר מֵט, קף נקוד ג, סכנון שוא [יתן], וחמר סרל״ק דמס דקפק סעניים וכנגס סופס, כלילו יגיעו עול ומועס על נוחקס. לוקס נסמסוק נוכקו רבעא. לכן כ״ל דעת אלמס יקק׳, שפרשו סעיק מעבעא, וכן פרש סתקנגס. וק״כ מוטה כדומס לל מֵטה, עכין סלוף דין ועוות מעבעא ועקולו, לומר כדומס לל מֵטה נסתר סלנוג, לו שמבעא מֵט נדומס לל מֵט לנמס מֵטה, וופ יכקן, וק״כ לגזות מועס סרלוי כנלי סלוף דין.

n. f. (a v. מֵט), jugum, vel etiam, sicut מַטֶּה, inclinatio juris (מֵישָׁר, soluto *Dages*, = מַטֶּה) aut vacillatio, a verbo *mot*-itandi. LXX. *κλοιός, σύνδεσμος, συνάλλαγμα, συγγραφὴ ἄδικος.*

Jes. 58, 6. התר אגדות מוטה
Jes. 58, 6 וכל־מוטה תנתקו
Jes. 58, 9. אם־תסיר מתוכך מוטה

נָטַל

פעל נוקד, וסעתיד יִטֹּל, וסמוקר נטיקס [סעבעגן, לויק־ עכ־, וועג־], ל״מ מדק לנמר ישול סכוק [וועגסבעגן], כן יעוג ויצל סלקוטן. וסוס נסקנמר עס על סלמכון נצל על רקק דכר כמצל, ל״מ לנכני כוטל עליך, כי כעל עליו. סכנד יוצל וקווק, נסקנמר עס נצל. ולנמר לקוור סלנמר דע כי שסקנן דָּבָר, ודומס לו טָל לעיל לף תכ״ג, הָלָה ל״פ, ומסקנה וסנווי עי׳ תחת תלם לקמן, ועי׳ עוד סכנוכות.

vrb. compos. trans. (impf. יִטֹּל), toll-ere, extollere, tollendo imponere. *Pi.* intens., a rad. *tal* (*tollere*), cogn. vv. טָל, הָלָה, תָּלָה q. v. LXX. *αἴρειν, ἀναλαμβάνειν, λογίζεσθαι.*

3 *perf.:* נָטַל
Thr. 3, 28. וידם כי נטל עליו
part. masc.: נוֹטֵל *sg.*
2 Sam. 24,12. שלש אנכי נוטל עליך
3 *imperf.:* יִטֹּל
Jes. 40, 15. הן איים כדק יטול
Pi-el: טִלֵּל
3 *impf. c. s.:* וַיְטַלְּלֵם
Jes. 63, 9. וינטלם וינשאם

נֵטֶל

ז״נ, וסמוקן כנד ומצל וסעתיד [לנמסע, זוועבע] וכן מן טָל לעיל תנד מְטִיל, עכין מצל, נתקנוס נְטִילָה, מְטִילָה, מַטָּל, מַטָּלָה, אַטְלֵי מצלסו, וכן

נָטַל *p.*
Jes. 33, 23. אז־נטל שלל רב
Jes. 53, 12. לכן אחלק־לו ברבים יחלק שלל
part. pass.: נָטוּל *sg.*
Ex. 29, 22. כי איל מלאים הוא
Lev. 8, 25. כי איל מלאים הוא
pl.: נְטוּלִים
Lev. 22, 23. ונטול וקלוט נדבה תעשה אתו
pl. constr.: נְטוּלֵי
Jes. 16, 12. ובא אל מקדשו ולא יוכל
pl. c. suff.: נְטוּלָיו
Jes. 16, 12. ונטוליו לא יכילו

נָטַע

פעל נוקד, וסעתיד יִטַּע, וסמוקר נָטְעַ וגס עָטַע, וסמוקן שתילס וכעיעס וסנגס [וועגסן] פַּסְגַּנְגַּן], ל״מ סכעיעת עץ או כרס, או כעיעת מקוס כנעיינות [נעפסגַּנְגַּן]. וסוס סמצל על כעיעת עס, סרלוי סכילו ניס נסען ומקוס, וכן מקקיעת יקד ומקיקס, וכן מקקיעת יקדי לסבל, וכדומס מן סהצלוס. סנסבל סמעולי, ולנמר לקקור סבעל דע קוכל שהקנין דָּבָק, כון עמיי, וכנכס כמכוון ג״כ כנסבתי עכע, ל״מ נצפס סנכלים ויוכיח ולעילים [litt. *dē t.* שימס.

v. compos. trans. (impf. יִטַּע, inf. עָטֹעַ, נְטֹעַ), ponere, plantare, veluti de horto *Eden*, de arboribus, de vitibus; conserere, veluti vineam; translate: sedem firmam dare populo, incutere in terram paxillos, quibus tabernaculum firmatur, *figere tentorium. Ni.* plantatum esse. Radix est עָט, *ϑῆ-ναι*, sanscr. *dhâ*. LXX. *ἱστάναι, φυτεύειν (φυτεία), καταφυτεύειν, πηγνύειν; πυροῦν.*

3 *perf.:* נָטַע
Num. 24, 6. כאהלים נטע יי׳
Dt. 20, 6. אשר נטע כרם
Jes. 44, 14. נטע ארן וגשם יגדל
3 *perf.:* נָטַע *p.*
Ps. 104, 16. ארזי לבנון אשר נטע

3 *perf. fem.:* נָטְעָה
Ps. 80, 16. וכנה אשר־נטעה
3 *perf. fem.:* נָטְעָה
Prv. 31, 16. כפיה נטע כרם
2 *perf.:* נָטַעְתָּ *p.*
Dt. 6, 11. וזתים אשר לא־נטעת
2 *perf. c. s.:* נְטָעָתָם
Jer. 12, 2. נטעתם גם־שרשו
1 *perf.:* נָטַעְתִּי
Eccl. 2, 4. נטעתי לי כרמים
Jer. 45, 4. נטעתי אני נתש
Ez. 36, 36. נטעתי הנשמה
1 *perf.:* וְנָטַעְתִּי
Eccl. 2, 5. ונטעתי בהם עץ
Jer. 42, 10. ונטעתי אתכם
1 *perf. c. s.:* נְטָעְתִיךָ
Jer. 2, 21. נטעתיך שורק
1 *perf. c. s.:* וְנָטַעְתִּיו
2 S. 7, 10. ונטעתיו ושכן תחתיו
1 *perf. c. s.:* וְנָטַעְתִּיהוּ
1 Chr. 17, 9. ונטעתיהו ושכן תחתיו
1 *perf. c. s.:* וְנָטְעָתִים
Jer. 24, 6. ונטעתים ולא אתרש
Jer. 32, 41. ונטעתים בארץ הזאת
Am. 9, 15. ונטעתים על־אדמתם
3 *perf. pl.:* נָטְעוּ
Jer. 31, 5. נטעו נטעים והללו
3 *perf. pl.:* וְנָטְעוּ
Jes. 65, 21. ונטעו כרמים
Ez. 28, 26. ונטעו כרמים
Am. 9, 14. ונטעו כרמים
Zeph. 1, 13. ונטעו כרמים
2 *perf. pl.:* נְטַעְתֶּם
Jos. 24, 13. אשר לא־נטעתם אתם
Am. 5, 11. כרמי־חמד נטעתם
2 *perf. pl.:* וּנְטַעְתֶּם
Lev. 19, 23. ונטעתם כל־עץ מאכל
part. c. h int.: הֲנָטַע *sg.*
Ps. 94, 9. הנטע אזן הלא ישמע
part. masc.: הַנּוֹטֵעַ
Jer. 11, 17. צבאות הנוטע אותך
part. pl.: נֹטְעִים
Jer. 31, 5. נטעו נטעים והללו
part. pass.: נָטוּעַ *sg.*
Eccl. 3, 2. ועת לעקור נטוע
p. pass. pl.: נְטוּעִים
Eccl. 12, 12. וכמשמרות נטועים
inf. constr.: לִנְטֹעַ
Jes. 51, 16. לנטע שמים
inf. constr.: וְלִנְטֹעַ
Jer.1,10.18,9.31,28. לבנות ולנטוע
inf. constr.: לְנָטַעַת
Eccl. 3, 2. עת לנטעת ועת לעקור
impt. pl.: וְנִטְעוּ
2 Reg. 19, 29. ונטעו כרמים ואכלו
Jes. 37, 30. וקצרו ונטעו כרמים
Jer. 29, 5. 28. ונטעו גנות
2 *imperf.:* תִּטַּע
Dt. 16, 21. לא־תטע לך אשרה
Dt. 28, 30. כרם תטע ולא תחללנו
Dt. 28, 39. כרמים תטע ועבדת
2 *impf. fem.:* תִּטָּעִי
Jes. 17, 10. תטעי נעמנים
Jer. 31, 5. עוד תטעי כרמים
2 *impf. c. s.:* וַתִּטָּעֵהוּ
Ps. 80, 9. תגרש גוים ותטעה
2 *impf. c. s.:* וְתִטָּעֵמוֹ
Ex. 15, 17. תבאמו ותטעמו
2 *impf. c. s.:* וַתִּטָּעֵם
Ps. 44, 3. הורשת ותטעם
3 *imperf.:* וַיִּטַּע
Dan. 11, 45. ויטע אהלי אפדנו

3 *imperf.:* וַיִּטַּע
Gn. 2, 8. ויטע יי׳ אלהים
Gn. 9, 20. ויטע כרם
Gn. 21, 33. ויטע אשל בבאר
3 *impf. c. s.:* וַיְטַעֲהוּ
Jes. 5, 2. ויטעהו שרק
2 *impf. pl.:* תִּטָּעוּ *p.*
Jer. 35, 7. וכרם־לא תטעו
3 *impf. pl.:* יִטָּעוּ
Jes. 65, 22. לא יטעו ואחר יאכל
3 *impf. pl.:* וַיִּטָּעוּ
Ps. 107, 37. ויטעו כרמים
Nif-al: נִטַּע
3 *perf. pl.:* נִטָּעוּ *p.*
Jes. 40, 24. אף בל־נטעו

נֶטַע

ז״נ ונסמסק נָטַע, וסמיך נָטַע מסמוקל סוס, וכי כמו כן נפלסים סמסיכיים סָחַר, חֶדֶר, זָרַע מן סמוכקתיים חֶדֶר, סָחַר, זָרַע, וגס חֶחָת [מ״ב ״ב ע׳] פלס סמיך, נמר קָחַת סעקור. סמונן לו סס סמעולס, לומר סכעיעס ויכיפס [דסס פסלַּגַּנְגַּן], לו נזוק סמעולס, לומר לסבר סוטע [פסלַּגַּנְגַּן], לו זסיל כך ויונק.

n. m. — in p. נֶטַע, c. נִטַּע ad s. f. (סָחַר, חֶדֶר, חֶחָת, זָרַע) 2 Reg. 12, 9.) — plantatio, plantarium, planta. LXX. *φύτευμα (φυτεύειν), νεόφυτον.*

נָטַע *p.*
Job. 14, 9. ועשה קצירו כמו־נטע
constr.: נְטַע
Jes. 5, 7. נטע שעשועיו
cum suff.: נִטָּעֲךָ
Jes. 17, 11. ביום נטעך תשגשגי
pl.: נְטָעִים *n. p.*
1 Chr. 4, 23. וישבי נטעים וגדרה
pl. constr.: נִטְעֵי
Jes. 17, 10. נטעי נאמנים

נְטַע

ז״נ ונמצל לך נרכוי נְטָעִים, וסמונן כמו נטע, לומר שתיל ויונק [פסלַּגַּנְגַּן].

n. m. pluralet. (נְטָעִים), plantatum, surculus, planta. LXX. *νεόφυτον.*
pl.: כְּנִטְעִים
Ps. 144, 12. בניו ככנטעים

מַטָּע

ז״נ וסקנון מַטָּעִים, וסמונן כמעט כמו נָטַע, לומר לו סכעיעס סמעולס, לו סכיעס.

n. m. (pl. מַטָּעִים), plantatio, plantarium. LXX. *φυτεία, φύτευμα, φυτόν.*
Ez. 34, 29. והקמתי להם מטע
constr.: מַטַּע
Jes. 61, 3. מטע יי׳ להתפאר
cum suff.: מַטָּעָה
Ez. 17, 7. מערגות מטעה
Ez. 31, 4. סביבת מטעה
pl. constr.: לְמַטָּעֵי
Mich. 1, 6. למטעי כרם
pl. c. suff.: מַטָּעַי *Q'ri.*
Jes. 60, 21. נצר מטעי

נָטָף

פעל נוקד, וסעתיד יִטֹּף, וסמונן כוילס וניפס, ויכס וויפס וכגיכס, רסוס ולוף רעיפס ופכוי [פליעפגן, עריעַּגן], כסוקלות רבות מכעיפת מר ועסים ומים וכפת, וסכוסף חֻמְרַת יונק וקווק,

3 *imperf.:* וַיִּטַּע
Gn. 2, 8. ויטע יי׳ אלהים
Gn. 9, 20. ויטע כרם
Gn. 21, 33. ויטע אשל בבאר
3 *impf. c. s.:* וַיְטַעֲהוּ
Jes. 5, 2. ויטעהו שרק
2 *impf. pl.:* תִּטָּעוּ *p.*
Jer. 35, 7. וכרם־לא תטעו
3 *impf. pl.:* יִטָּעוּ
Jes. 65, 22. לא יטעו ואחר יאכל
3 *impf. pl.:* וַיִּטָּעוּ
Ps. 107, 37. ויטעו כרמים
Nif-al: נִטַּע
3 *perf. pl.:* נִטָּעוּ *p.*
Jes. 40, 24. אף בל־נטעו

נֶטַע

ז״נ ונסמסק נָטַע, וסמיך נָטַע מסמוקל סוס, וכי כמו כן נפלסים סמסיכיים סָחַר, חֶדֶר, זָרַע מן סמוכקתיים חֶדֶר, סָחַר, זָרַע, וגס חֶחָת [מ״ב ״ב ע׳] פלס סמיך, נמר קָחַת סעקור. סמונן לו סס סמעולס, לומר סכעיעס ויכיפס [דסס פסלַּגַּנְגַּן], לו נזוק סמעולס, לומר לסבר סוטע [פסלַּגַּנְגַּן], לו זסיל כך ויונק.

n. m. — in p. נֶטַע, c. נִטַּע ad s. f. (סָחַר, חֶדֶר, חֶחָת, זָרַע, חֶדֶר) 2 Reg. 12, 9.) — plantatio, plantarium, planta. LXX. *φύτευμα (φυτεύειν), νεόφυτον.*

נָטַע *p.*
Job. 14, 9. ועשה קצירו כמו־נטע
constr.: נְטַע
Jes. 5, 7. נטע שעשועיו
cum suff.: נִטָּעֲךָ
Jes. 17, 11. ביום נטעך תשגשגי
pl.: נְטָעִים *n. p.*
1 Chr. 4, 23. וישבי נטעים וגדרה
pl. constr.: נִטְעֵי
Jes. 17, 10. נטעי נאמנים

נְטַע

ז״נ וסקנון מַטָּעִים, וסמונן כמעט כמו נָטַע, לומר לו סכעיעס סמעולס, לו סכיעס.

n. m. (pl. מַטָּעִים), plantatio, plantarium. LXX. *φυτεία, φύτευμα, φυτόν.*
Ez. 34, 29. והקמתי להם מטע
constr.: מַטַּע
Jes. 61, 3. מטע יי׳ להתפאר
cum suff.: מַטָּעָה
Ez. 17, 7. מערגות מטעה
Ez. 31, 4. סביבת מטעה
pl. constr.: לְמַטָּעֵי
Mich. 1, 6. למטעי כרם
pl. c. suff.: מַטָּעַי *Q'ri.*
Jes. 60, 21. נצר מטעי

נָטָף

פעל נוקד, וסעתיד יִטֹּף, וסמונן כוילס וניפס, ויכס וויפס וכגיכס, רסוס ולוף רעיפס ופכוי [פליעפגן, עריעַּגן], כסוקלות רבות מכעיפת מר ועסים ומים וכפת, וסכוסף חֻמְרַת יונק וקווק,

נטפלם על כוילת תמר ודכרים נכנוסף נכחזלם על כוילת תמר ודכרים נכנוסף [דיל דעלע שערחמען נשמסטען]. ותזר לחקור הסעל דע זסקרן דָּטָף, וכון הזנח, ודומס לו נ־נכ נזסף כוזע, דָּטָף נזסתי תכס, ונטף נעכני, וכן דַּטָּב נעיל. ונכוכון הסות זָטָף, זָב, וכדומס, כתזר תכיל נתסדך כל אלס, וכן צָטַף לקמן. נתכי זָטַף תזר מעכו הזסות טָהָם, טָרַף, טְהַפְנָא, טִפְטוּף, טִפְטְפוּף, וכן הסעל זָטַף זס, תזר מעכו הזסס טְפָא, וכדומס פעלים סרנס נעכני ותכי ועכני, וכזכס כמכון ג"כ נזסתי עכ, כתזר תכיס נלוס הזכזיס נתקוס לתכ.

v. compos. intr. (impf. יִטֹּף), manare, stillare, de imbre ac myrrha, de montibus vitium plenis et musto tanquam stillantibus, de sermone ejusque suavitate, de doctrina et prophetia, de beneficiorum coelestium copia atque abundantia. *Hi.* causative. Radix est נָטַף (aethiop. ነጠፈ), unde vv. simpl. טָף (טָפַף) et טָף (טָרַף, טְהַפְנָא, טִפְטוּף, טִפְטְפוּף). Cognata sunt, immutata paulum literarum radicalium priori, דָּב in *v. compos.* דָּבַב, נָדַב, זָב, זָף, צָף q. v. LXX. στάζειν, ἀποστάζειν, ἀποσταλάζειν; περιχαρῆ γίνεσθαι, ἀγαλλιᾶσθαι, ταράσσειν; *Hi.* σταλάζειν, δακρύειν, δάκρυσι κλαίειν, ἐπιβλέπειν; *part.* σταγών.

3 *perf. pl.:* נָטְפוּ *p.*
שמים נטפו Jud. 5, 4.
גם־עבים נטפו מים Jud. 5, 4.
אף שמים נטפו Ps. 68, 9.
וירדי נטפי־מור Cant. 5, 5.
part. f. pl.: נְטֻפוֹת
נטפות מור עבר Cant. 5, 13.
3 *impf. fem.:* תִּטֹּף
ועלימו תטף מלתי Job. 29, 22.
3 *impf. pl.:* יִטְפוּ
יטפו ההרים עסיס Joel 4, 18.
3 *impf. f. pl.:* תִּטֹּפְנָה
כי נפת תטפנה Prv. 5, 3.
נפת תטפנה שפתותיך Cant. 4, 11.
Hif-il: הַטִּיף
3 *perf. pl.:* וְהַטִּיפוּ
והטיפו ההרים עסיס Am. 9, 13.
part. masc.: מַטִּיף *sg.*
מטיף העם הזה Mich. 2, 11.
imprt.: וְהַטֵּף
והטף אל־דרום Ez. 21, 2.
והטף אל־מקדשים Ez. 21, 7.
1 *imperf.:* אַטִּף
אטף לך ליין ולשכר Mich. 2, 11.
2 *imperf.:* תַּטִּיפוּ
ולא תטיפו עכ־בית ישחק Am. 7, 16.
2 *impf. pl.:* תַּטִּפוּ
אל־תטיפו יטיפון Mich. 2, 6.
3 *impf. pl.:* יַטִּפוּ
לא־יטיפו לאלה Mich. 2, 6.
3 *impf. pl.:* יַטִּיפוּן
אל־תטיפו יטיפון Mich. 2, 6.

נָטָף

ז"ב, וסיף סרכוי נְטָפַי, ומסוכן לגל ומר ועסס [ערחפסען], וכזאל לסמען יין נרי, ע"ס זכוזס מעלי סקלף, וכן נעכני לל־נ"ף, וזוס סכלסמון, וככון סכנוי לעכס, ועל סעכוזעוע נסלקו סמערים. נתקוס נָטָף מלכוי, וכן נָטוּפָא נדמיון סמכון, וכן נָטוּפָן תזר רכוי זלו נָטוּפָן וכדומס.

n. m. (pl. c. נְטָפַי), stilla, hinc: resina suaviter olens, quae guttatim ex arbore emanat, syr. *nethafto.* Interpretes judaici *opobalsamum* intelligunt, quos sequitur *Lutherus;* alii, in his LXX. *stacten* h. e. myrrhae genus praestantius (syn. מֹר דְּרוֹר), *Plin.* XIII, 1. *Theophrast.* Histor. Plant. IX, 4. Hesychius: στακτή· τὸ ἐκ σμύρνης γινόμενον.
נטף ושחלת וחלבנה Ex. 30, 34.
pl. constr.: נְטָפֵי
כי יגרע נטפי־מים Job. 36, 26.

נְטִיפָה

ז"נ, ומסוכן לך נכוכי נְטִיפוֹת, יסודת סמוכן עסס, כמו נטף [ערחפסען], ומוס סמזאל על פכין ודל [פעלנע], ע"ס סמסלמות, וכי כן בְּרֹלַח נתסלוסו נטיפי קטנס, ומוזאל על פכין, כתזר תלאס זס לף קמ"ל. ולל"כ מוזאל על כתס־סלון [אָסכ־פעלנע, -זמוק], וכן נטפה כלזון יזמעאל, וכן סמזאל נטפי יוכיל [σταλάγμιον-σταλάζειν] נטפי יוכיל מעכין נטף, וכן נכלס לעלם ע פפרכים נכל"ק עכקים קטנים מתנכי נללק, על כי נקלק סכדלת סין נעכני לל־נטף. לדעת אלמס יקקי ע"ס זתלויות נזוכר ונוטפות על סקוס כמכנליות נקוטות ונכוווות, ולדעת דוד קמקי כלים זמכיקים נו נעני כרי, לין סכנע ולל כלוס.

n. f. pluralet., stilla, hinc, sicut בָּרֹלַח, margarita, propter guttae similitudinem (arab. *nithfat-on*), deinde de genere inaurium, arab. *nithafat-on* (Ohrperlen, Ohrschmuck), gr. σταλάγμιον (σταλάζειν). Leo Judae: *collaria.* Lutherus, sicut Qimchi: Ketten (Perlenschnüre). LXX. στραγγαλίδες, κάθεμα.

pl.: הַנְּטִיפוֹת
הנטפות והשרות Jes. 3, 19.
pl.: וְהַנְּטִפוֹת
השהרנים והנטיפות Jud. 8, 26.

נָטַר

פעל כודד, ומעתיל יִטֹּר ופ"ל יִנְטֹר, ומסוכן ל' נכיכס וזמיכס נפיכס וזיתל עין פקוקס על דנר, ולפעמים נפיכס ומכיעס מכלי לכל תוך לזיוס [וואסכען, כע-, וואכען, כע-], ודומס לו נָצַר לקמן. קרן סזכח נָטַר, ודומס לו טָר לעיל לף תכ"נ, ונזאל זס על תכוי, וכן כזכח כמכון נזסף סכלף"ק ויוכיל [s. *ṭrâ*; gr. τηρ-εῖν] וכ"ל כון מזנח, ומסס בַּטָּרָה נמכון בית מאסר מוס. כ' גויר מכמון סרלזון, מכן נפיכס מסנזקס וזיתל עין על דנר, מכעס וזגיקס [היכזוין, כע-אַנְטַאטען], ומוס מסמזאל לכל טָר על תוקלת כמו מכע, וכן נלמת נער נלזון יזמעאלי, ודומס לו טָר נלקרי, נלזון יזמעאלי, ודומס לו טָר נלקרי, לתזר מעכו בַּטָּר, ומסס בַּטָּר, וכזכס כמכון ג"כ נזסתי עכ נמכון סוס.

v. compos. trans. (impf. יִטֹּר, semel יִנְטֹר), 1) servare, observare, custodire, spec. iram (φυλάσσειν χόλον Il. 16, 30.), etiam vi *expectandi,* sicut sanscr. *trâ,* gr. τηρ-εῖν, quae, sicut hebr. טָר, verba sunt simplicia, praepositione carentia. Hinc בַּטָּרָה, carcer, ubi captivi *custodiuntur.* 2) translate, sicut טָר (טֵרָה, syn. בַּטָּב), arab. נטר, aram. טַטַּר (טָטַר), intueri, observare, ἐφορᾶν. LXX. τηρ-εῖν, διαμένειν, μηνίειν (suppl. ἐξαίρειν; *prt. f* נְטֻרָה, φυλάκισσα.

1 *perf.:* נָטַרְתִּי *p.*
כרמי שלי לא נטרתי Cant. 1, 6.
part masc.: וְנֹטֵר *sg.*
ונוטר הוא לאויביו Nah. 1, 2.
part. pl.: לַנֹּטְרִים
נתן את־הכרם לנטרים Cant. 8, 11.
part. pl.: לְנֹטְרִים
ומאתים לנטרים Cant. 8, 12.
part. fem.: נֹטְרָה *sg.*
נטרה את־הכרמים Cant. 1, 6.
1 *imperf.:* אֶטֹּר
לא אטור לעולם Jer. 3, 12.
2 *imperf.:* תִּטֹּר
ולא־תטר את־בני עמך Lev. 19, 18.
3 *impf. c. h int.:* הֵיטִיר
הינטור לעולם Jer. 3, 5.
3 *imperf.:* יִטֹּר
ולא לעולם יטור Ps. 103, 9.

מַטָּרָה

ז"נ, ומסוכן נככל, ל' כמו מִשְׁמָר, לומר מסקוס לתזר יזומר נו סלסיר [נע-פַּאסנגנישס], ול"כ מסכוון לקזי. כ' כמו מִצָּפָה, לומר מקוס סנפיס ומסנפיס, לכן נסלנס פעולית, לומר מקוס לתזר יכפו ויזניקו זסס [ווֹאכְטֶר מַכֶּן ויעטע ניעל], ומסזאל קל לסנין, וכי כן מנע.

n. f. (semel מַטָּרָא), 1) sicut מִשְׁמֶרֶת, custodia, carcer, a servando et custodiendo; 2) sicut מְצָפָה, objective seu passive, meta, scopus, qui a jaculantibus solicite observatur (σκόπος, σκέπτεσθαι), hinc translate, fere sicut מַטָּב. LXX. σκοπός, φυλακή.

הַמַּטָּרָה
אשר לחצר המטרה Neh. 3, 25.
ועמדו בשער המטרה Neh. 12, 39.
בחצר המטרה Jer. 32, 2. 12.
33, 1. 37, 21 (bis). 38, 6.
אל־חצר המטרה Jer. 32, 8.
וישב ירמיהו בחצר המטרה Jer. 38, 13. 28.
מחצר המטרה Jer. 39, 14.
עצור בחצר המטרה Jer. 39, 15.

כַּמַּטָּרָא
כמטרא לחץ Thr. 3, 12.

לַמַּטָּרָה
לשלח־לו למטרה 1 Sam. 20, 20.
ויקמני לו למטרה Job. 16, 12.

נֵטֶר

פעל נזכיי כמו נעכני, וגנוו נתכנוס מל זמכ וכלכ סעכני, וגס זגוו נמכוון כנ', ומוס זס מזמוע נָטוּר מזגיק ונופס נדכר, נָטִיר, נְטִירָה, מַטָּרָא, מַטָּרָה, עין זמיכס ומזמכ, וכדומס.

v. aram., quod duplicem hebraici verbi significationem participat, in paraphrasibus perquam crebrum. LXX. συν-τηρ-εῖν.

1 *perf.:* נְטַרְתִּ
ומלתא בלבי נטרת Dan. 7, 28.

נָטַשׁ

פעל כודד ומעתיל יִטֹּשׁ, ומסוכן מלככס ומדול מלמס, עפיכס ופניכס ומיכס, פריכס וזלוס וכלכוד ופריכס וכפוך [ערעקקען, כיכ-, לעכנכן, כיכ-, -כרייעכן, -זערייכען], ותכין כוס לין נְטִישָׁה נדומס לל שְׁלֹחָה, ולין נְטֻשִׁים נדומס לל נְצָצִים וכפוכיס ומזולכיס. וכלמר מכניכת מלמסמס, לומר זלמס זפעיכס ופריכס וזלוס מלכר. ומוס מסמזאל על עכין עויכס [לאסמען] וזמיכס, כלל לפן מסמזאלס, לומר זלוס מלמס [פַּעל-, לוריק-, ערלאסמען]. ולזאר מעכין כניכת מקכר כ"ל תמלוס מעכין לניכס נדומס לו נזכר. קרן סזכח נָטַשׁ, עכין עפיכס וזלוס, ודומס לו כזכח כמכון נזסתי ערב [gr. τάζ-ω, s. *tas*], וכדומס. ולזאר לכנין נפעל מומן מסנזכות והיות סכוך סנכס וכנכס, לו היות מעוגר וכפרן, לו מזמלוס מסנכניס וכדומס מן מזמלוס.

vrb. compos. trans. (impf. יִנְטֹשׁ), tendere, protendere, extendere (strecken), unde נְטִישָׁה (syn. שְׁלֹחָה), נְטֻשִׁים (syn. נְצָצִים), hinc de proelio se explicante seu dilatante, de tyranno in loca deserta projiciendo. Translate vi mittendi (lassen), dimittendi, omittendi, remittendi, relinquendi; prt. f. נְטֻשָׁה de gladio emisso h. e. stricto, nisi potius hac in dictione נָטַשׁ significatione eadem, qua נָטַל, dicitur. *Ni.* relaxatum, dimissum, desertum, diffusum, profusum, projectum esse. Radix נָטַשׁ occurrit etiam in vv. indogermanicis, veluti sanscr. *tas,* gr. τάζειν. LXX. ἐκτείνειν, ἀνιέναι, ἀφιέναι; ἀποτιθέναι, ἀποτινάσσειν, ἀπωθεῖν, ἀποσκορακίζειν, ἐγκαταλείπειν, ἐδαφίζειν; ἐκχύνειν, διαχύνειν; ἐπιβάλλειν, καταβάλλειν; ἐκρίπτειν, κλίνειν, ῥάσσειν, ῥηγνύναι, σφάλλειν, συμπίπτειν; ἀξιοῦν, ἀναβαίνειν.

3 *perf.:* נָטַשׁ
והנה נטש אביך 1 Sam. 10, 2.
3 *perf. c. s.:* נְטָשָׁנּוּ
ועתה נטשנו ר' Jud. 6, 13.
2 *perf.:* נָטַשְׁתָּ
ועל־מי נטשת 1 Sam. 17, 28.
2 *perf.:* נָטַשְׁתָּה
כי נטשתה עמך Jes. 2, 6.
2 *perf. c. s.:* נְטָשַׁתְנִי
ולא נטשתני לנשק לבני Gn. 31, 28.
2 *perf. c. s.:* וְנָטַשְׁתָּהּ
תשמטנה ונטשתה Ex. 23, 11.
2 *perf. fem.:* נָטַשְׁתְּ
את נטשת אתי נאם־ר' Jer. 15, 6.
1 *perf.:* נָטַשְׁתִּי
נטשתי את־נחלתי Jer. 12, 7.
1 *perf.:* וְנָטַשְׁתִּי
ונטשתי את שאירית 2 Reg. 21, 14.
ונטשתי אתכם Jer. 23, 33. 39.
1 *perf. c. s.:* וְנָטַשְׁתִּיךָ
ונטשתיך המדברה Ez. 29, 5.
ונטשתיך בארץ Ez. 32, 4.
p. p. pl.: נְטֻשִׁים
נטשים על־פני כל־הארץ 18. 30, 16.
p. p. fem.: נְטוּשָׁה *sg.*
מפני חרב נטושה Jes. 21, 15.
impt. sg.: נְטֹשׁ
ולפני התגלע הריב נטוש Prv. 17, 14.
2 *imperf.:* תִּטֹּשׁ
ואל־תטש תורת אמך Prv. 1, 8. 6, 29.
2 *impf. c. s.:* תִּטְּשֵׁנִי
אל־תטשני ואל־תעזבני Ps. 27, 9.

3 *imperf.:* יִטְּשׁ, יִטָּשׁ
כי לא־יטש יי את־עמו 1 S. 12, 22.
כי לא־יטש יי עמו Ps. 94, 14.
ודמיר עלוי יטוש Hos. 12, 15.
3 *imperf.:* וַיִּטֹּשׁ
ויטש על־המחנה Num. 11, 31.
ויטש אלוה עשהו Dt. 32, 15.
ויטש את־הצאן 1 Sam. 17, 20.
ויטש דוד את־הכלים 1 Sam. 17, 22.
ויטש משכן שלו Ps. 78, 60.
ויטש את־דור עברתו Jer. 7, 29.
3 *impf. c. s.:* יִטְּשֶׁנּוּ
אל־יעזבנו ואל־יטשנו 1 Reg. 8, 57.
3 *impf. fem.:* וַתִּטֹּשׁ
ותטש המלחמה 1 Sam. 4, 2.
1 *impf. pl.:* וְנִטֹּשׁ
ונטש את־השנה Neh. 10, 32.
3 *impf. pl.:* וַיִּטְּשֻׁהוּ
ויטשהו אל־החרים Ez. 31, 12.
כל־עמי הארץ ויטשהו Ez. 31, 12.
Nif-al: נִטַּשׁ
3 *perf. fem.:* נִטְּשָׁה
נטשה על־אדמתה Am. 5, 2.
3 *perf. pl.:* נִטְּשׁוּ
נטשו עברו ים Jes. 16, 8.
נטשו חבליך Jes. 33, 23.
3 *impf. pl.:* וַיִּנָּטְשׁוּ
ויינטשו בלחי Jud. 15, 9.
ויינטשו בעמק רפאים 2 S. 5, 18. 22.
Pu-al: נְטֻשׁ
3 *perf.:* נְטֻשׁ *p.*
כי־ארמון נטש Jes. 32, 14.

נְטִישָׁה

ז״נ, ומשון זלוסק וזלול זריג וזמרס [כאנקע, אסם], וכאמר מעניו כעוס וזסזלוחות, זסכעישות מסעסעות לסכ וזכמ.

n. f., palmes, propago, utpote in varias partes dimissa et diffusa. LXX. *κλίμα, κληματίς, ὑπο-στύριγμα.*

pl.: הַנְּטִישׁוֹת הסיר התז Jes. 18, 5.
pl. c. suff.: נְטִישֹׁתַיִךְ נטישתיך עברו ים Jer. 48, 32.
pl. c. suff.: נְטִישֹׁתֶיהָ הסירו נטישותיה Jer. 5, 10.

נִי

v. s. r. נָהָה, *p.* 685

נִיא

ad נָא, *v. p.* 688.

נִיב

v. s. r. נוּב, *p.* 687.

נִיד

v. s. r. נוּד, *p.* 687.

נִידֹחַ

v. s. r. נוּחַ, *p.* 689.

נִיל

v. s. r. נָלָה, *p.* 710.

נִין

v. s. r. נוּן, *p.* 690.

נִיס

Ketib, v. s. r. נוּס, *p.* 691.

נִיסָן

v. s. r. נָצַץ, *p.* 726.

נִיצָץ

v. s. r. נוּץ, *p.* 693.

נִיר

v. s. נִר, *p.* 694.

נְכָאִים

v. נָכֶה, *p.* 708.

נְכֹאָה

v. s. r. נָכָה, *p.* 709.

נְכוֹת

v. s. r. כּוּת, *p.* 551.

נְכֹאת

שם קצי סנכס, וסלכתו לדעת מצכס סכסן סספרדי דנר נקמד, וכן כית נְכָתָה כית קמקתו, וסלקף תעוכת ו סמצך, וסשם יקידי וכריי, מצכס נָכַת ע״מ חֲלוֹם, וכן דעת ר״ק, וזס שקל וכוזב. לדעת אקריס נכקת פרי אל עץ קכוב, וזס כלי מקוב. לדעת אלמס יקקי סמוכן בכוסי נצמיס, ועל כן סרכוי, וש״כ סיקיד נְכָאָה, וספרוש כלי סמך. וסכוכן לדעתי נעפי אל עץ קטוב [ערפאלנע-נוממ], וזלק כוזכת סיס קוזכיס פרי קרוב, וסקמוכס סיקידית נְכָאָה, וכן נערבי נכקה, נדומס אל נכצמ נעין, אלא מאדכת, לכן מצכס סוד. וכן כ״ל דעת סאקרכס שְׁטָה, נדומס אל שְׁטָה, לזכן כעס כרי״, ולא מעשה, כאשר קצכו רכים, ולקח כעס כרי״, לומר כעס שַׁעֲטָה סלכון שַׁעֲטָה, לומר כעס כרי״.

nom., difficile intellectu, quod *Mose Kohen* Hispanus de *re pulcra ac pretiosa* (= נְכֹאת, quod remansit in בֵּית נְכוֹת, gazophylacium, a v. נָכָה, ad s. f. חֲלוֹם) intelligit, in quam sententiam plane rejiciendam discedit etiam *Qimchi*. Alii fructum vel gummi arboris *nekôt* dici putant, in his Saadja, qui *siliquam* vertit. Aquila: *στύραξ* (arab. *nakât-on* = *nakâ at-on*, gummi, gummi tragacanthae). *Isaaki* pluralem (sing. נְכֹאָה) esse et aromata vel suaves odores significare arbitratur. Praeplacet Aquilae interpretatio, cui adstipulantur glossae veteres פֵּרֵי חֲרוּב, paraphrastae שְׁעָתָא (= שַׁעֲטָה, divers. a שַׁעֲטָה, cera) h. e. gummi s. resina, et lingua arabica, ex qua sing. vocabuli נְכֹאָה (= נְכֵאָה) esse perspicitur. Originem vero vocabuli incognitam nobis esse fatemur. LXX. *θυμίαμα.*

Gn. 37, 25. נכאת וצרי ולוט
Gn. 43, 11. נכאת ולט בטנים
cum suff.: נְכֹתָהּ* *v. s.* כּוּת
2Rg. 20, 13 ויראם את־כל־בית נכתה*
Jes. 39, 2. את־בית נכתה*

נָכַד

פעל ל״ע כ״פ נגול, וסמוכן כמו נגר נשפה כוזית, וכמו נהר, נתן נשפה יצעקלית, לומר נכנוס ולמיקס גדול וסתכזלוזת וצניס [שפאסקסען, וול-

סקען], ומעניו סקקר וסצווי עי׳ במקום אקר.

v. inus., pullulare, sobolescere, crescere, aethiop. נגד, arab. נהץ, נחר.

נֶכֶד

ז״ו ונכנוי נֶכְדִּי, וסמוכן יוכך ולמך וצרם [שפאסקסם], נשמלל על פרי בטן ובן־בטן, נקשור עם נֵין, לעיון ילד וורע [כאסקאמענ], ונשפה כוזית נֶגֶד יקסות וורע, וכן נשומכוכי, ול״כ סמוכן נדומס אל כין לעיל.

n. m. (c. s. נֶכְדִּי), soboles, c. נֵין de posteris, sicut *nagad* aethiopicum, quod de gente s. gentilitate dicitur. LXX. ὄνομα; נֵין, *σπέρμα, ἐπίγνωστος.*

Job. 18, 19. ולא־נכד בעמו

נָכֶד

Jes. 14, 22. ונין ונכד
cum suff.: וְלֶנֶכְדִּי
Gn. 21, 23. ולניני ולנכדי

נָכָה

פעל נוזד, ול״ע נקל, וסמוכן סיוס מקוס נלוזסוכן, כאנצ וסקוכל [פאלנעצ, פעלוזסוכן וויי], וזך נכנין סכוסף נוזד, וכאנצ כאמוכן נ״כ נאפאי עכצ, מן נאמוכן נוזד או כוזד, ל״א נאפאס סכקלית ויוכיך וכוזסיך [s. *naç*, gr. *νεκ.* l. *nec*-are, *noc*-ere, וסמקלוכ לפ״ו נֶכֶה, נדומס אל שֶׁה לעיל לך סנ״ל, וזס מזווי. סכוסף חַבָּה, וסעתיד יַכֶּה, וסמקלכ הַךְ, וכלווי חַבָּה, וסמקלכ חַךְ, סמלאס אמיכס וקניכס נדכר, סכאמ על סלאי, סכאמ כך אל כף, לסמין סזאמק או סכעם, נגיפה וגניעה, סכאמ נסכוכים, סכאמ סיס לנקוצו או לסמכו לדס, סכאמ סעיר ע״י נקיעה, נגיפת נקרנים, סכאמ נקיס ונאנכי קלע, מסכנר מכס סקנוזה, מסריגה וקעילה, מסכאמ זרעיס, לומר סמצוזה סכס וסכס, וכדומה מן מזלוזת. סמעולי או נכעכל נָכָה וסוס נכרוי נָכְאוּ, או נכעכ״ם נָכָה, או פעול סכוסף חֲבָה. נגעיל סכנר נָכָה עכין נגיעה וסמקה מוס.

v. intr., in conj. *Qal* inus., sicut נָשׁ, laesum, sauciatum esse, sanscr. *naç*, gr. *νεκ*, lat. *nec*-are. *Hi.* הַכָּה (impf. יַכֶּה, apoc. יַךְ; imper. הַכֵּה, apoc. הַךְ), trans. sauciare, percutere, ferire, veluti genis alicujus verbera infligere, manus concutere vel ad laetitiam vel ad aegritudinem et indignationem significandam; vulnerare aut occidere gladio, hasta, lapide; plagis et suppliciis, veluti caecitate, affligere; percutere *mare*, ut diffindatur ac viam praebeat pervadentibus, *aquas*, ut mutentur in sanguinem, *petram*, ut aquas emittat, *pulverem*, ut pediculus enascatur; fundere ac fugare hostes, capere atque invadere urbem; ferire cornubus; sternere h. e. corrumpere fruges terrae, vites, arbores; percutere h. e. alte immittere atque extendere radices, et similiter. Passiva verbi sunt tria; *Ni.* נֻכָּה (3 pl. נֻכּוּ = נֻכּוּ); *Pu.* נֻכָּה; *Ho.* הֻכָּה. Gemar. *Pi.* נִכָּה, vi *diminuendi*. LXX. *Ni. σβεννύναι; Hi. κόπτειν, ἐκκόπτειν, κατακόπτειν, συγκόπτειν; κροτεῖν, παίειν, πατάσσειν, πλήσσειν, τύπτειν; μαστιγοῦν, μαστίζειν; ἀναιρεῖν, ἀποκτείνειν, ἀπολλύναι, ἐξολοθρεύειν, θανατοῦν, φονεύειν, συντρίβειν, πολεμεῖν, ἐκπολεμεῖν, ἁλίσκειν, βάλλειν, ἐκπολιορκεῖν, παραδιδόναι; ἀδικεῖν, διασπείρειν, ἐπιβουλεύειν, καθιέναι, συγκαίειν, τρέπειν, λαμβάνειν; inf.* הַכּוֹת, *κοπή, πληγή; בֶּן־הַכּוֹת, ἄξιος πληγῶν; prt.* מַכֶּה, *μάστιξ, δόμα; Ho.* הֻכֶּה, *πονεῖν; prt. πληγή.*

Hif-il: הִכָּה 3 *perf.*
הכה הברד Ex. 9, 25.
ויך הכה כל־בכור Ex. 12, 29.
הארץ אשר הכה יי Num. 32, 4.
את אשר הכה יי בהם Num. 33, 4.
אשר הכה משה Dt. 4, 46.
ואת־מלכה הכה בחרב Jos. 11, 10.
אשר הכה יהושע Jos. 12, 7.
אשר הכה משה אתו Jos. 13, 21.
בבלי־דעת הכה את־רעהו Jos. 20, 5.
כי־הכה יי בעם 1 Sam. 6, 19.
הכה שאול את־נצוב 1 Sam. 13, 4.
אשר הכה יונתן 1 Sam. 14, 14.
גם־הדוב הכה עבדך 1 Sam. 17, 36.
הכה שאול באלפיו 1 Sam. 18, 7. 21, 12. 29, 5.
הכה לפי־חרב 1 Sam. 22, 19.
כי הכה דוד את כל־חיל 2 S. 8, 9.
שר־צבאו הכה וימת שם 2 S. 10, 18.
מי־הכה את־אבימלך 2 S. 11, 21.
הכה אבשלום 2 Sam. 13, 30.
אז הכה סבכי החשתי 2 S. 21, 18.
הוא הכה את־שני אראל והוא הכה את־איש 2 S. 23, 20.
מצרי 2 Sam. 23, 21.
הכה את־כל־בית ירבעם 1 Rg. 15, 29.
ועל אשר־הכה אתו 1 Reg. 16, 7.
הכה את־כל־בית בעשא 1 Rg. 16, 11.
וגם הכה את־המלך 1 Reg. 16, 16.
ומי הכה את־כל־אלה 2 Rg. 10, 9.
הוא־הכה את־אדום 2 Reg. 14, 7.
הכה את־פלשתים 2 Reg. 18, 8.
הכה את שני אריאל והוא הכה את־האיש 1 Chr. 11, 22.
המצרי 1 Chr. 11, 23.
כי הכה דויד את־כל־חיל 1 Chr. 18, 9.
הכה את־אדום בגיא 1 Chr. 18, 12.
אז הכה סבכי החשתי 1 Chr. 20, 4.
הכה־צור ויזובו מים Ps. 78, 20.
אנשי המלחמה הכה Jer. 41, 3.
פגרי האנשים אשר הכה Jer. 41, 9.
אחר הכה את־גדליה Jer. 41, 16.
כי־הכה ישמעאל Jer. 41, 18.
הכה נבוכדראצר Jer. 46, 2.
הכה נבוכדראצור Jer. 49, 28.
3 *perf.:* וְהִכָּה
והכה־איש את־רעהו Ex. 21, 18.
והכה בכיור או בדוד 1 Sam. 2, 14.
והכה דוד את־הארץ 1 Sam. 27, 9.
והכה העיר לפי־חרב 2 S. 15, 14.
והוא ירד והכה 2 Sam. 23, 20.
והכה יי את־ישראל 1 Reg. 14, 15.
והכה בארם 1 Reg. 20, 21.
והוא ירד והכה את־ האריי 1 Chr. 11, 22.
והכה־ארץ בשבט פיו Jes. 11, 4.
והכה את־ארץ מצרים Jer. 43, 11.
והכה הבית הגדול Am. 6, 11.
והכה בים חילה Zach. 9, 4.
והכה בים גלים Zach. 10, 11.
3 *perf.:* שֻׁהַכָּה
שהכה בכורי מצרים Ps. 135, 8.
שהכה גוים רבים Ps. 135, 10.
3 *perf. c. suff.:* וְהִכָּנִי
והכני אם על־בנים Gn. 32, 12.

3 perf. c. suff.: וְהַכָּנִי p.
והכנו והיינו לכם לעבדים 1 S. 17, 9.
3 perf. c. suff.: וְהַכָּהּ
והכך האריה 1 Reg. 20, 36.
3 perf. c. suff.: וְהַכָּהוּ
ואם־בכלי ברזל הכהו Num. 35, 16.
אשר־ימות בה הכהו Num. 35, 17.
אשר־ימות בו הכהו Num. 35, 18.
באיבה הכהו Num. 35, 21.
לא נודע מי הכהו Dt. 21, 1.
שלש פעמים הכהו 2 Reg. 13, 25.
הכמכת מכהו הכהו Jes. 27, 7.
3 perf. c. suff.: וְהַכָּהוּ
אל־המיחנה האחת והכהו Gn. 32, 9.
ירבה הדרך והכהו נפש Dt. 19, 6.
והכהו נפש ומת Dt. 19, 11.
והכהו לפניו Dt. 25, 2.
והכהו לשבעה נחלים Jes. 11, 15.
3 perf. c. suff.: הִכָּם
הכם אריה מיער Jer. 5, 6.
3 perf. c. suff.: וְהִכָּם
והכם בחרב Jer. 20, 4.
והכם לפי־חרב Jer. 21, 7.
והכם לעיניכם Jer. 29, 21.
2 perf.: הִכִּיתָ
ומטך אשר הכית בו Ex. 17, 5.
על־מה הכית את־אתנך Nu. 22, 32.
הכית בעמק האלה 1 Sam. 21, 10.
אוריה החתי הכית בחרב 2 S. 12, 9.
הכית את־אדום 2 Reg. 14, 10.
הנה הכית את־אדום 2 Chr. 25, 19.
כי־הכית את־כל־איבי Ps. 3, 8.
אשר־הכית רדפו Ps. 69, 27.
2 perf.: הִכִּיתָה
הכיתה אתם ולא־חלו Jer. 5, 3.
2 perf.: וְהִכִּית
והכית בצור Ex. 17, 6.
והכית את־כל־זכורה Dt. 20, 13.
והכית את־מדין Jud. 6, 16.
לך והכית בפלשתים 1 Sam. 23, 3.
והכית את־ארם באפק 2 Reg. 13, 17.
2 perf.: וְהִכִּיתָה
לך והכיתה את־עמלק 1 Sam. 15, 3.
והכיתה את־בית אחאב 2 Rg. 9, 7.
2 perf. c. suff.: הִכִּיתָנִי
הכיתני זה שלש Num. 22, 28.
2 perf. c. suff.: הִכִּיתָנוּ
הכיתנו ואין לנו מרפא Jer. 14, 19.
2 perf. c. suff.: הִכִּיתָן
ומדוע לא־הכיתן שם 2 Sam. 18, 11.
2 perf. c. s.: וְהִכִּיתָם
יי אלהיך לפניך והכיתם Dt. 7, 2.
1 perf.: הִכִּיתִי
בלחי החמור הכיתי Jud. 15, 16.
לשוא הכיתי את־בניכם Jer. 2, 30.
אשר־הכיתי באפי Jer. 33, 5.
הכיתי כפי אל־בצעך Ez. 22, 13.
הכיתי אתכם בשדפון Am. 4, 9.
הכיתי אתכם בשדפון Hag. 2, 17.
1 perf.: וְהִכִּיתִי
והכיתי את־מצרים Ex. 3, 20.
והכיתי כל־בכור Ex. 12, 12.
והכיתי אתכם גם־אני Lev. 26, 24.
האלך והכיתי בפלשתים 1 S. 23, 2.
והכיתי את־המלך לבדו 2 S. 17, 2.
והכיתי את־יושבי העיר Jer. 21, 6.
והכיתי קשתך Ez. 39, 3.
והכיתי בית־החרף Am. 3, 15.
והכיתי את־הארץ חרם Mal. 3, 24.
1 perf. c. s.: וְהִכִּיתִיךָ
יסגרך יי בידי והכתיך 1 S. 17, 46.
1 perf. c. s.: הִכִּיתִיךָ
כי בקצפי הכיתיך Jes. 60, 10.
מכת אויב הכיתיך Jer. 30, 14.

1 perf. c. s.: וְהִכִּיתִיו
ואם־אני אוכל־לו והכתיו 1 S. 17, 9.
ויצאתי אחריו והכיתיו 1 S. 17, 35.
והכיתיו והמיתיו 1 Sam. 17, 35.
3 perf. pl.: הִכּוּ
הכו בסנורים Gn. 19, 11.
רק את־כל־האדם הכו Jos. 11, 14.
אשר הכו בני־ישראל Jos. 12, 1.
ועבדי דוד הכו מבנימן 2 S. 2, 31.
וגם־אחלי מקנה הכו 2 Chr. 14, 14.
ואת־הנערים הכו Job. 1, 15. 17.
בחרפה הכו לחיי Job. 16, 10.
3 perf. pl.: וְהִכּוּ
והכו אתו Jer. 37, 15.
ויצאו והכו בעיר Ez. 9, 7.
2 perf. pl. c. s.: הִכּוּנִי
הכוני בל־חליתי Prv. 23, 35.
הכוני פצעוני Cant. 5, 7.
3 perf. pl. c. s.: וְהִכּוּנִי
ונאספו עלי והכוני Gn. 34, 30
3 perf. pl. c. s.: וְהִכּוּהוּ
עבדיו הכהו וימת 2 Reg. 12, 22.
וישראצר הכהו 2 Reg. 19, 37.
אשר הכהו ברמה 2 Chr. 22, 6.
בניו הכהו בחרב Jes. 37, 38.
3 perf. pl. c. s.: הִכּוּם
ולא הכום בני ישראל Jos. 9, 18.
ובני ישראל הכום Jos. 12, 6.
2 perf. pl.: הִכִּיתֶם
אם־החכיתם כל־חיל Jer. 37, 10.
2 perf. pl.: וְהִכִּיתֶם
והכיתם אותם Num. 25, 16.
והכיתם את־יושבי Jud. 21, 10.
והכיתם כל־עיר מבצר 2 Rg. 3, 19.
part. masc.: מַכֶּה g.
מכה איש־עברי מאחיו Ex. 2, 11.
הנה אנכי מכה במטה Ex. 7, 17.
בקשתך אתה מכה 2 Reg. 6, 22.
מכה עמים בעברה Jes. 14, 6.
כי אני יי מכה Ez. 7, 9.
part. constr.: מַכֵּה sg.
מכה איש ומת Ex. 21, 12.
מכת־נפש בשגגה Num. 35, 11. 15.
כל־מכת־נפש לפי עדים Nu. 35, 30.
ארור מכה רעהו Dt. 27, 24.
מכת־נפש בשגגה Jos. 20, 3.
כל־מכת־נפש בשגגה Jos. 20, 9.
כל־מכה יבוסי ויגע בצנור 2 S. 5, 8.
תני את־מכה אחיו 2 Sam. 14, 7.
מכה יבוסי בראשונה 1 Chr. 11, 6.
שוחט השור מכה־איש Jes. 66, 3.
part. constr.: וּמַכֵּה sg.
ומכה אביו ואמו מות Ex. 21, 15.
ומכה נפש־בהמה Lev. 24, 18.
ומכה בהמה Lev. 24, 21.
ומכה אדם יומת Lev. 24, 21.
part. masc.: הַמַּכֶּה sg.
המכה את־מדין Gn. 36, 35.
על־משענתו ונקה המכה Ex. 21, 19.
מות־יומת המכה Num. 35, 21.
בין המכה ובין גאל הדם Nu. 35, 24.
את־המלאך המכה בעם 2 S. 24, 17.
המכה את־מדין 1 Chr. 1, 46.
part. constr.: לַמַּכֵּה
למכה מצרים בבכוריהם Ps. 136, 10.
למכה מלכים גדלים Ps. 136, 17.
part. c. suff.: מַכֵּהוּ
נשבר שבט מכהו Jes. 14, 29.
part. c. suff.: מַכֵּהוּ
אישה מיד מכהו Dt. 25, 11.
להשען על־מכהו Jes. 10, 20.
הכמכת מכהו Jes. 27, 7.
part. c. suff.: הַמַּכֵּהוּ
לא־שב עד־המכהו Jes. 9, 12.

part. c. suff.: לְמַכֵּהוּ
יתן למכהו לחי Thr. 3, 30.
part. pl.: הַמַּכִּים
המכים את־מצרים 1 Sam. 4, 8.
המכים את־המלך 2 Reg. 14, 5.
ואת־בני המכים לא המית 2 Rg. 14, 6
כי המכים אשר הכהו 2 Chr. 22, 6.
המכים את־המלך אביו 2 Chr. 25, 3.
לאלהי דרמשק המכים 2 Chr. 28, 23.
part. pl.: לַמַּכִּים
גוי נתתי למכים Jes. 50, 6.
part. f. pl.: *מַכּוֹת
*נתתי חטים מכות 2 Chr. 2, 9.
inf. abs.: הַכֵּה
הכה תכה את־ישבי העיר Dt. 13, 16.
הכה ופצע 1 Reg. 20, 37.
הכה הכית את־אדום 2 Reg. 14, 10.
inf. constr.: הַכּוֹת
לבלתי הכות־אתו כל־מצאו Gn. 4, 16.
אחרי הכות־ו׳ את־היאר Ex. 7, 25.
והיה אם־בן הכות הרשע Dt. 25, 2.
ביום הכות פלשתים 2 Sam. 21, 12.
inf. constr.: וְהַכּוֹת
והכות את־מואב 2 Reg. 3, 24.
inf. constr.: בְּהַכּוֹת
*ויהי בהכות דוד 1 Reg. 11, 15.
inf. constr.: לְהַכּוֹת
להכות את־כל־חי Gn. 8, 21.
להכות נפש דם נקי Dt. 27, 25.
*להכות את כל ישבי העי Jos. 8, 24.
ויחלו להכות מהעם Jud. 20, 31.
להכות חללים Jud. 20, 39.
להכות בחנית 1 Sam. 19, 10.
להכות במחנה פלשתים 2 S. 5, 24.
ויאמר להכות את־דוד 2 S. 21, 16.
להכות חמש 2 Reg. 13, 19.
להכות את־מחנה 1 Chr. 14, 15.
להכות נדיבים על־ישר Prv. 17, 26.
להכות את־ארץ מצרים Jer. 46, 13.
inf. constr.: וּלְהַכּוֹת
ולהכות באגרוף רשע Jes. 58, 4.
inf. constr.: מֵהַכּוֹת
מהכות את־כדרלעמר Gn. 14, 17.
וכשוב דוד מהכות 1 Sam. 17, 57.
בשוב דוד מהכות 1 Sam. 18, 6.
דודך שב מהכות 2 Sam. 1, 1.
מהכות את־אדומים 2 Chr. 25, 14.
מהכות כסיל מאה Prv. 17, 10.
inf. c. suff.: הַכֹּתִי
ביום הכתי כל־בכור Num. 3, 13. 8, 17.
inf. c. s.: בְּהַכֹּתִי
בהכתי בארץ מצרים Ex. 12, 13.
בהכותי את כל־יושבי Ez. 32, 15.
inf. c. s.: לְהַכֹּתְךָ
להכתך נפש Jer. 40, 14.
inf. c. s.: הַכּוֹתְךָ p.
החליתי הכותך Mich. 6, 13.
inf. c. suff.: הַכֹּתוֹ
אחרי הכתו את סיחן Dt. 1, 4.
inf. c. s.: לְהַכֹּתוֹ, לְהַכּוֹתוֹ
פן־יסיף להכתו Dt. 25, 3.
את־החנית עליו להכתו 1 S. 20, 33.
וימאן האיש להכתו 1 Rg. 20, 35.
inf. c. s.: מֵהַכּוֹתוֹ
מהכותו את־ארם 2 Sam. 8, 13.
inf. c. suff.: לְהַכֹּתָהּ
ויסף להכתה Num. 22, 25.
inf. c. suff.: כְּהַכּוֹתָם
ויהי כהכותם Ez. 9, 8.
inf. c. suff.: לְהַכֹּתָם
להכתם מכה גדולה Jos. 10, 20.
ויבקש שאול להכתם 2 Sam. 21, 2.
imprt. sg.: הַכֵּה
הכה בכפך ורקע ברגלך Ez. 6, 11.
impt. ap.: הָךְ sg.
הך־נא את־הגוי־הזה 2 Rg. 6, 18.
הך ארצה 2 Reg. 13, 18.
הך הכפתור Am. 9, 1.
הך את־הרעה Zach. 13, 7.
impt. ap.: וְהָךְ sg.
והך את־עפר הארץ Ex. 8, 12.
והך כף אל־כף Ez. 21, 19.
impt. c. suff.: הַכִּינִי
הכיני נא 1 Reg. 20, 35.
ויאמר הכיני נא 1 Reg. 20, 37.
impt. pl.: הַכּוּ
הכו את־אמנון 2 Sam. 13, 28.
impt. pl.: וְהַכּוּ
וחנו עֹל־תחום עלינוכם Ez. 9, 5.
impt. pl. c. s.: הַכֻּהוּ
אתו הכהו אל־המרכבה 2 Rg. 9, 27.
pl. c. suff.: הַכִּים
באו הכום איש אל־יצא 2 Rg. 10, 25.
1 imperf.: אַכֶּה
ויאמר אכה בדוד 1 Sam. 18, 11.
האכה אכה אבי 2 Reg. 6, 21.
וגם־אני אכה כפי Ez. 21, 22.
אכה כל־סוס Zach. 12, 4.
אכה בעורון Zach. 12, 4.
1 imperf.: וְאַכֶּה
אלכה נא ואכה Jer. 40, 15.
1 imperf.: וְאַכֶּה
ואכה מהם אנשים Neh. 13, 25.
1 imperf.: וְאַכֶּה
האכה אכה אבי 2 Rg. 6, 21.
1 imperf.: וְאַךְ
ואך אותך ואת־עמך Ex. 9, 15.
1 impf. c. s.: אַכֶּנָּה
למה אככה ארצה 2 Sam. 2, 22.
1 impf. c. s.: וְאַכֶּנָּה
קצפתי ואכהו Jes. 57, 17.
1 impf. c. suff.: אַכֻּנּוּ
אכנו בדבר ואורשנו Num. 14, 12.
אכנו נא בחנית 1 Sam. 26, 8.
2 imperf.: תַּכֶּה
למה תכה רעך Ex. 2, 13.
תכה את־ישבי העיר Dt. 13, 16.
ויאמר לא תכה 2 Reg. 6, 22.
שלש פעמים תכה 2 Reg. 13, 19.
לץ תכה ופתי Prv. 19, 25.
תכה בחרב Ez. 5, 2.
2 impf. c. s.: תַּכֶּנּוּ
כי־תכנו בשבט Prv. 23, 13.
אתה בשבט תכנו Prv. 23, 14.
3 impf.: יַכֶּה
וכי־יכה איש את־עבדו Ex. 21, 20.
וכי־יכה איש את־עין Ex. 21, 26.
כי יכה כל־נפש אדם Lev. 24, 17.
יכה את־רעהו Dt. 19, 4.
יכה את־קריית־ספר Jos. 15, 16.
יכה את־קריית ספר Jud. 1, 12.
יכה את־הפלשתי 1 Sam. 17, 26.
אז יכה־מנחם 2 Reg. 15, 16.
אשור בשבט יכה Jes. 30, 31.
בטרם יכה פרעה Jer. 47, 1.
3 impf.: וַיַּכֶּה
ויכה יהושע את־כל־הארץ Jos. 10, 40.
ויכה את־מיכיהו 1 Reg. 22, 24.
ויכה את־מלך ישראל 1 Reg. 22, 34.
ויגלם ויכה את־המים 2 Reg. 2, 8.
ויכה את־המים ויאמר 2 Reg. 2, 14.
ויכה את־המים ויחצו 2 Reg. 2, 14.
ויכה את־אדום 2 Reg. 8, 21.
ויכה במחנה אשור Jes. 37, 36.
ויכה פשחור Jer. 20, 2.
ויכה אותם מלך בבל Jer. 52, 27.

3 *impf. ap.*: יַךְ
יד ויחבשנו Hos. 6, 1.

3 *impf. ap.*: וַיַּךְ
ויד שרשיו כלבנון Hos. 14, 6.

3 *impf. ap.*: וַיַּךְ
ויד את־המצרי Ex. 2, 12.
ויד את־החמים אשר ביאר Ex. 7, 20.
ויד את־עפר הארץ Ex. 8, 13.
ויד הברד Ex. 9, 25.
ויד את־הסלע במטהו Num. 20, 11.
ויד בלעם את־האתון Num. 22, 23.
ויד את־האתון במקל Num. 22, 27.
וילך ויד את־ישראל Jud. 3, 13.
ויד את־פלשתים Jud. 3, 31.
ויד את־החמתנה Jud. 8, 11.
ויד מהם שלשים איש Jud. 14, 19.
ויד אותם שוק על־ירך Jud. 15, 8.
ויד־בה אלף איש Jud. 15, 15
ויד את־כל־העיר Jud. 20, 37.
ויד אותם בעפלים 1 Sam. 5, 6.
ויד את־אנשי העיר 1 Sam. 5, 9.
ויד באנשי בית־שמש 1 Sam. 6, 19.
ויד בעם שבעים איש 1 Sam. 6, 19.
ויד יונתן את נציב 1 Sam. 13, 3.
ויד את־עמלק 1 Sam. 14, 48.
ויד שאול את־עמלק 1 Sam. 15, 7.
ויד את־הפלשתי 1 Sam. 17, 49.
ויד את־הפלשתי וימתהו 1 S. 17, 50.
ויד בפלשתים מאתים 1 Sam. 18, 27.
ויד את־הפלשתי 1 Sam. 19, 5.
ויד בהם מכה גדולה 1 Sam. 19, 8.
ויד את־החנית בקיר 1 Sam. 19, 10.
ויד בהם מכה גדולה 1 Sam. 23, 5.
ויד לב־דוד אתו 1 Sam. 24, 5.
ויד את־פלשתים 2 Sam. 5, 25.
ויד דוד את־פלשתים 2 Sam. 8, 1.
ויד את־מואב וימדדם 2 Sam. 8, 2.
ויד דוד את־הדדעזר 2 Sam. 8, 3.
ויד דוד בארם 2 Sam. 8, 5.
ויד את־הפלשתי וימתהו 2 S. 21, 17.
ויד אלחנן בן־יערי 2 Sam. 21, 19.
הוא קם ויד בפלשתים 2 Sam. 23, 10.
ויצילה ויד את־פלשתים 2 S. 23, 12.
ויד לב־דוד אתו 2 Sam. 24, 10.
ויד כל־זכר באדום 1 Reg. 11, 15.
ויד את־עיון ואת־דן 1 Reg. 15, 20.
ויד את־הסוס 1 Reg. 20, 21.
ויד את־יהורם 2 Reg. 9, 24.
ויד יהוא את כל־הנשארים 2 Reg. 10, 11.
ויד את־כל־הנשארים 2 Reg. 10, 17.
ויד שלש־פעמים 2 Reg. 13, 18.
ויד את־עבדיו 2 Reg. 14, 5.
ויד את־שלום בן־יבש 2 Reg. 15, 14.
ויד במחנה אשור 2 Reg. 19, 35.
ויד עם־הארץ 2 Reg. 21, 24.
ויד אתם מלך בבל 2 Reg. 25, 21.
ויד דויד את־פלשתים 1 Chr. 18, 1.
ויד את־מואב 1 Chr. 18, 2.
ויד דויד את־הדדעזר 1 Chr. 18, 3.
ויד דויד בארם 1 Chr. 18, 5.
ויד ויאב את־רבה 1 Chr. 20, 1.
ויד אלחנן בן־יעור 1 Chr. 20, 5.
ויד את־ישראל 1 Chr. 21, 7.
ויד את־מיכיהו על־חלחי 2 Chr. 18, 23.
ויד את־מלך ישראל 2 Chr. 18, 33.
ויד את־אדום הסובב 2 Chr. 21, 9.
ויד את־בני־שעיר 2 Chr. 25, 11.
וידד־בו מכה גדולה 2 Chr, 28, 5.
ויד את־איוב בשחין Job. 2, 7.
ויד את־אדום בגיא Ps. 60, 2.
ויד כל־בכור במצרים Ps. 78, 51.
ויד צריו אחור Ps. 78, 66.
ויד גפנם ותאנתם Ps. 105, 33,
ויד כל־בכור בארצם Ps. 105, 36.
ויד את־האיל Dan. 8, 7.

3 *impf.*: יַךְ *p.*
כי לא פתה ויך 2 Reg. 15, 16.

3 *impf. c. s.*: יַכֶּהָּ
ויכה יי׳ בשחפת Dt. 28, 22.
ויכה יי׳ בשחין מצרים Dt. 28, 27.
ויכה יי׳ בשגעון Dt. 28, 28.
ויכה יי׳ בשחין רע Dt. 28, 35.

3 *impf. c. s.*: יַכֶּה
יומם השמש לא־יככה Ps. 121, 6.
מאשור בשבט יככה Jes. 10, 24.
למה יככה נפש Jer. 40, 15.

3 *impf. c. s.*: וַיַּכְּ
ויכו האחד את־האחד 2 S. 14, 6.

3 *impf. pl. c. s.*: יַכֻּנּוּ
ארבעים יכנו Dt. 25, 3.
והיה האיש אשר־יכנו 1 S. 17, 25.
יעשה לאיש אשר יכנו 1 Sam. 17, 27.

3 *impf. c. s.*: וַיַּכֻּהוּ
ויכהו ישראל לפי־חרב Num. 21, 24.
ויכהו יהושע ואת־עמו Jos. 10, 33.
ויכהו ויפל ויתפכחו Jud. 7, 13.
גש פגע־בו ויכהו וימת 2 Sam. 1, 15.
ויכהו אבנר באחרי החנית 2 S. 2, 23.
ויכהו שם החמש 2 Sam. 3, 27.
ויכהו שם האלהים 2 Sam. 6, 7.
נלחם בהדדעזר ויכהו 2 Sam. 8, 10.
ויכהו בה אל־החמש 2 Sam. 20, 10.
ויכהו יהונתן בן 2 Sam. 21, 21.
ויכהו בעשא בגבתון 1 Reg. 15, 27.
ויבא זמרי ויכהו 1 Reg. 16, 10.
וימצאהו האריה ויכהו 1 Rg. 20, 36.
ויכהו האיש 1 Reg. 20, 37.
ויכהו קבל־עם וימיתהו 2 Rg. 15, 10.
ויכהו בשמרון בארמון 2 Rg. 15, 25.
ויכהו וימיתהו 2 Reg. 15, 30.
ויכהו על אשר־שלח ידו 1 Chr. 13, 10.
נלחם בהדרעזר ויכהו 1 Chr. 18, 10.
ויכהו יהונתן בן־שמעא 1 Chr. 20, 7.
ויט ידו עליו ויכהו Jes. 5, 25.
ויכהו בחרב Jer. 26, 23.

3 *impf. c. s.*: וַיַּכֶּהָ
ויכה לפי־חרב Jos. 10, 28.
ויכה לפי־חרב Jos. 10, 30. 32.

3 *impf. c. s.*: יַכֶּם
ולא־יכם שרב ושמש Jes. 49, 10.

3 *impf. c. s.*: וַיַּכֵּם
ויכם וירדפם עד־חובה Gn. 14, 15.
ויכם מכה־גדולה Jos. 10, 10.
ויכם עד־עזקה Jos. 10, 10.
ויכם יהושע אחרי־כן Jos. 10, 26.
ויכם יהושע מקדש Jos. 10, 41.
ויכם לפי־חרב Jos. 11, 12.
לכד ויכם וימיתם Jos. 11, 17.
ויכם משה וירשם Jos. 13, 12.
ויקם עליהם ויכם Jud. 9, 43.
ויכם מערוער Jud. 11, 33.
ויכם דוד מהנשף 1 Sam. 30, 17.
ויכם שם דוד 2 Sam. 5, 20.
ויכם בסגורים 2 Reg. 6, 18.
ויכם חזאל בכל־גבול 2 Reg. 10, 32.
ויכם שם דויד 1 Chr. 14, 11.

3 *impf. f. ap.*: וַתַּךְ
ותך את־החקיקון Jon. 4, 7.
ותך השמש על־ראש Jon. 4, 8.

1 *impf. pl.*: נַכֶּה־
אוכל נכה־בו Num. 22, 6.

1 *impf. pl.*: וְנַכֶּה
ונכה את־גבעון Jos. 10, 4.

1 *impf. pl. ap.*: נַכֵּהוּ
ונך אתו ואת־בנו Dt. 2, 33.

1 *impf. pl. c. s.*: נַכֶּנּוּ
ויאמר לא נכנו נפש Gn. 37, 21.

1 *impf. pl. c. s.*: וְנַכֵּהוּ
ונכהו עד־בלתי השאיר Dt. 3, 3.
לכו ונכהו בלשון Jer. 18, 18.

1 *pl. c. s.*: וְנַכֵּם
לקראתנו למלחמה ונכם Dt. 29, 7.

3 *impf. pl.*: יַכּוּ
בשבט יכו על־הלחי Mich. 4, 14,

3 *impf. pl.*: וַיַּכּוּ
ויכו את־העי Jos. 7, 3.

3 *impf. pl.*: וַיַּכּוּ
ויכו את־רפאים Gn. 14, 5.
ויכו את־כל־שדה Gn. 14, 7.
ויכו אתו ואת־בניו Num. 21, 35.
ויכו מהם אנשי העי Jos. 7, 5.
ויכו את־אנשי העי Jos. 8, 21.
ויכו אותם עד־בלתי Jos. 8, 22.
ויכו אתה לפי־חרב Jos. 8, 24.
ויכו את־כל־הנפש Jos. 11, 11.
ויכו אותה לפי־חרב Jos. 19, 47.
ויכו את־הכנעני Jud. 1, 5. 17.
ויכו את־ששי Jud. 1, 10.
ויכו את־העיר Jud. 1, 25.
ויכו את־מואב Jud. 3, 29.
ויכו אנשי גלעד Jud. 12, 4.
ויכו אותם לפי־חרב Jud. 18, 27.
ויכו ממנו אלפים Jud. 20, 45.
ויכו במערכה בשדה 1 Sam. 4, 2.
ויכו את־עמון עד־חם 1 Sam. 11, 11.
ויכו ביום ההוא 1 Sam. 14, 31.
ויכו את־צקלג 1 Sam. 30, 1,
ויכו פלשתים את־יהונתן 1 S. 31, 2.
ויכו את־אבשלום 2 Sam. 18, 15.
ויכו איש אישו ויגסו 1 Reg. 20, 20.
ויכו בני־ישראל 1 Reg. 20. 29.
ויכו איש את־רעהו 2 Reg. 3, 23.
ויכו את־מואב ויגסו 2 Reg. 3, 24.
ויבו־בה 2 Reg. 3, 24. Q'ri.
ויכו ארמים את־יורם 2 Reg. 8, 28.
ויכו־כף ויאמרו 2 Reg. 11, 12.
ויקשרו־קשר ויכו 2 Reg. 12, 21.
ויכו את־גדליהו וימת 2 Reg. 25, 25.
ויכו את־אהליהם 1 Chr. 4, 41.
ויכו את־שאירית הפלטה 1 Chr. 4, 43.
ויכו פלשתים את־יונתן 1 Chr. 10, 2.
ויצילוה ויכו 1 Chr. 11, 14.
ויכו את־מחנה פלשתים 1 Chr. 14, 16
ויכו בהם אביה ועמו 2 Chr. 13, 17.
ויכו את כל־הערים 2 Chr. 14, 13.
ויכו את־עיון ואת־דן 2 Chr. 16, 4.
ויכו הרמים את־יורם 2 Chr. 22, 5.
ויכו מהם שלשת אלפים 2 Chr. 25, 13.
ביד מלך ארם ויכו־בו 2 Chr. 28, 5.
ויכו ביהודה וישבו 2 Chr. 28, 17.
ויכו עם־הארץ 2 Chr. 33, 25.
ויכו היהודים Esth. 9, 5.
ויכו את־גדליהו Jer. 41, 2.

3 *impf. pl. c. s.*: יַכּוּךָ
חדל־לך למה יכוך 2 Chr. 25, 16.

3 *impf. pl. c. s.*: יַכֻּהוּ
אשר יכהו ארמים 2 Reg. 8, 29.
מן־המכים אשר יכהו 2 Reg. 9, 15.

3 *impf. pl. c. s.*: וַיַּכֻּהוּ
ויכהו אל־החמש 2 Sam. 4, 6.
ויכהו וימתהו 2 Sam. 4, 7.

3 *impf. pl. c. s.*: וַיַּכּוּהָ
ויכוה לפי־חרב Jud. 1, 8.
ויסבו הקלעים ויכוה 2 Reg. 3, 25.

3 *impf. pl. c. s.*: וַיַּכֻּם
ויכום ויכתום Num. 14, 45.
ויכום במורד Jos. 7, 5.
ויכום לפי־חרב Jos. 10, 39.
ויכום וירדפום Jos. 11, 8.
ויכם עד־בלתי השאיר Jos. 11, 8.
ויכום בבזק Jud. 1, 4.
כל־אשר בשדה ויכום Jud. 9, 44.
ביד ישראל ויכום Jud. 11, 21.
ויכום לפי חרב Jud. 20, 48.
ויכום עד־מתחת 1 Sam. 7, 11.
ויכום לפי־חרב 2 Reg. 10, 25.

וַיַּכְּתוּם

v. s. r. פָּתַח *p.* 580.

Hof-al: הֻכָּה, חֻכָּה 3 *prf.*
הכה את־המדינית Num. 25, 14.
הכה אפרים Hos. 9, 16,
הוכה כעשב Ps. 102, 5.

3 *perf.*: וְהֻכָּה
וימצא הגנב והכה Ex. 22, 1.

3 *prf. fem.*: הֻכְּתָה
הכתה העיר Ez. 33, 21.
אשר הכתה העיר Ez. 40, 1.

1 *prf.*: הֻכֵּיתִי
הכיתי בית מאהבי Zach. 13, 6.

3 *prf. pl.*: הֻכּוּ
הכו בעפלים 1 Sam. 5, 12.

part. masc.: מַכֶּה *sg.*
איש ישראל המכה Num. 25, 14.

part. constr.: מֻכֵּה
מכה אלהים ומענה Jes. 53, 4.

p. pl.: מֻכִּים
וחנה עבדיך מכים Ex. 5, 16.

p. pl. constr.: מֻכֵּי־
בחוריהם מכי־חרב Jer. 18, 21.

part. fem.: מַכָּה *sg.*
ושם האשה המכה Num. 25, 15.
המכה ביום־המגפה Num. 25, 18.

2 *impf. pl.*: תֻּכּוּ
על־מה תכו Jes. 1, 5.

3 *impf. pl.*: וַיֻּכּוּ
ויכו שטרי בני ישראל Ex. 5, 14.

Nif-al: נָכָה
3 *perf.*: וְנָכָה
ונכה ומת 2 Sam. 11, 15.

3 *perf. pl.*: *נִכְאוּ
*נכאו מן־הארץ Job. 30, 8.

Pu-al: נֻכָּה
3 *perf. fem.*: נֻכָּתָה *p.*
והפשתה והשערה נכתה Ex. 9, 31.

3 *perf. pl.*: נֻכּוּ *p.*
והחטה והכסמת לא נכו Ex. 9, 32.

נֶכֶה

ת׳׳ו וסמין נֶכֶה, וכן טֶלֶה, רֶפֶה וסמיכ״ם מן טֶלֶה, רָפֶה, וקוצרי נקני׳ מוס נְכָאִים, כהכלות הלף כחזר נכנו׳, והכנוי נְכָאִים, וכן רָפְאִים מן רָפֶה, ומן טֶלֶה כתמר טָלְאִים, כי סתעוכס הוקת נדוסס לל נְכֵר, טָלֵי, חָלֵי [חֲלָאִים], סהכנים מוס, וסכל ע״ל מעכל שנוי נקרמי [עי׳ רפס]. סמוכן מלוכן ומקוכל [פעכלעכע, פַּעכולעכוּ-דעע], ד״מ נכס רגלים מעכין קנוי, נכס רוח מעכין עכנות, וכן רוח נכלס, וכן נכלי׳ס, וקל להכין.

adj. m. (c. נְכֵה ad s. f. טֶלֶה, רֶפֶה, a nmm. טָלֶה, רָפֶה; fem. נְכֵאָה, apparente *Alef*, uti et in pl. נְכֵאִים, ad s. f. רָפְאִים, טָלְאִים, quorum omnium singularis correptus est נְכֵי, טֶלֵי, sicut חָלֵי, unde חֲלָאִים, flexione linguae aramaicae propria), laesus, saucius, veluti נְכֵה רַגְלַיִם, laesus pedibus h. e. claudus; נְכֵה רוּחַ, percussus spiritu h. e. animo fractus s. contritus. LXX. πεπληγώς (τοὺς πόδας), c. רוּחַ, ἡσύχιος; *f.* λυπηρός, ὀλιγόψυχος; רוּחַ נְכֵאָה, ἀνὴρ ὀλιγόψυχος, λυπηρός, σκυθρωπάζων; *pl.* verbal. ἐντρέπεσθαι.

constr.: נְכֵה
בן נכה רגלים 2 Sam. 4, 4.
עוד בן ליהונתן נכה רגלים 2 S. 9, 3.

constr.: וּנְכֵה

Jes. 66, 2. אל־עני ונכה־רוח
adj. fem.: *נְכֵאָה
Prv. 15, 13. ובעצבת לב רוח נכאה
Prv. 17, 22. ורוח נכאה תיבש גרש
Prv. 18, 14. ורוח נכאה מי ישאנה
adj. pl.: נְכֵאִים
Jes. 16, 7. תהגו אך־נכאים

מַכָּה

ע״נ, ומשון הסכתם והסלוס [דסתם שלגענן], וכתיב מכוף והכתיב ד׳, מפגיעה וקניכה וכלומם [פלשגע, ווחוכדע, כיעדעלשגענן], והדבור חֻשִּׁים מַכּוֹת [דס״נ נ׳ ע׳] פרש תכן־גבתם נכתשם שלשלוש, שזרזו כתיב, והעכין תעיס עקוכים, ויוסף קמיי פרזו שזרז נָכָה, לומר לעיסם, ול״כ הזם כמו מכולת. ודעת הרל״ק שהוא הקלר מן מַכָּלָה, ודעת שלשה יקקי שהוא תעיס בתותין לסוליקן מן הזבלת, והמשוכה לע״ז נמר חֻשַּׁר מַכּוֹת, והמקרון תנים. ותכר לתכני מַכִּים לתר כני יעקב שלעוני, שהוא מהיקיד מַכֶּה בשלם מַשֶּׁה, וכן דעת יוסף קמיי, קולם תכהן דעת תכן־גבתם שהוא מן מַשֶּׁה, כמו תעיס מן תעם.

n. f., percussio, plaga, de verberibus ac vulneribus, afflictione, calamitatibus, strage bellica, suppliciis denique divinitus immissis. Ad dictionem חֻשִּׁים מַכּוֹת (2 Paralip. 2, 9.) quod attinet, *Abu'lwalid* in lexico כתאב אלאצול radicem מָכַת esse dicit triticumque tritum seu molitum intelligit. *Josef Qimchi* a v. נָכַת vi mandendi seu manducandi deducit, et מַכּוֹת ex n. מַכּוֹלֶת (Inbiss, Aliment) compendio ortum esse arbitratur. *Paraphrasta* (*Targum shel-Dibre ha-Jamim*, ex Cod. Cantabrigiensi edid. *Dav. Wilkins*, Amst. 1715.) vertit: לְמִכַּשְׁעֵי חֻיְסִין וְהָבְרִית חֻשְׁרָן פַּרְנוּסִ, sicut *Josef Qimchi*, quem secutus est etiam nostrâ memoriâ *Samuël Detmold*. Praeplacet eorum sententia, qui, ut quidem Isaaki refert, triticum ex aristis excussum intelligunt. Lutherus: gestossener Weizen. Pluralis מַכִּים fit a f. מַכָּה, sicut חֻשִּׁים a חֻשָּׁה, id quod dudum intellexit Abulwalid. Quare non opus est, hunc pluralem utpote masculinum ad singul. מַכֵּה referre, id quod imprudenter *Jakob Elazari* et pater Qimchiorum fecerunt. LXX. πληγή, κοπή, σύντριψις, πατάσσειν, μάστιξ.

Lev. 26, 21. ויספתי עליכם מכה
Num. 11, 33. ויך יי׳ בעם מכה רבה
Dt. 25, 3. עלאלה מכה רבה
Dt. 28, 61. גם כל־חלי וכל־מכה
Jos. 10, 10. ויכם מכה־גדולה
Jos. 10, 20. מכה גדלה־מאד
Jud. 11, 33. מכה גדולה מאד
Jud. 15, 8. על־ירך מכה גדולה
1 Sam. 4, 8. בכל־מכה במדבר
1 Sam. 6, 19. בעם מכה גדולה
1 S. 14, 30. רבתה מכה בפלשתים
1 Sam. 19, 8. ויך בהם מכה גדולה
1 Reg. 20, 21. מכה גדולה
2 Chr. 13, 17. ועמו מכה רבה
Jer. 14, 17. מכה נחלה מאד

וּמַכָּה

Jes. 1, 6. ומכה טריה
Jer. 6, 7. תמיד חלי ומכה

Jer. 49, 17. וישרק על־כל־מכותה 50, 13.
Mich. 1, 9. כי אנושה מכותיה
pl. c. suff.: מַכּוֹתָם
Ps. 64, 8. חץ פתאם היו מכותם

נֶכִים

v. s. r. נוּךְ II., *p.* 690.

נָכַח

פעל כודד, ול״ע כ״ף נגויכים, ומשון קכוב והיות על־יד דבר ולעמתו [כתסע ויין], וו גם התקכות והתנגזות לעמת דבר [כתסען], ומכזו המשון לפ״ו הקשור והסדבק בדבר, ותן ש״יכות להזרז שלזו עם הפעל נָכָה לעיל דף של״ע, וקוכתי מהזווי זם נפעל הוסי, כי פת כון קלק הקכן, ותך כפילת תוקיות התיך הזענ, כי כזרז כמכוון ahd. *nah-jan* [ג״כ נזפתי עכע schw. *nük*, dt. nah-en,] כתזר תמיל נלוז הזרזיס נמקום תקר.

v. intr. inus., propinquum esse, appropinquare (nahen), adjuncturn, adjacentem esse, προσκεῖσθαι, cui v. נָכַח cognatum esse, nunc, meliora edocti, negamus. Siquidem *Nun* hujus verbi *radicale* est, uti aliarum linguarum similia, quae tibi ex textu rabinico occurrent, demonstrant.

נָכַח

ע״ו, ומשון קכוב ועמם [כתסע], כי נזרזו כמעע כמו אֶצֶל, עֻמָּה קנכיו, ויעמך לעמתי כמו לתוך מרעיו, לתסמיכ קכוב ועמק דבר, לו תסתקכות [כתסע כ״ף], ומוס נ׳יון לענכי, על־פני, כי זם תקכוב [פָּנֶה], לו גם נתקזר כוכך פנים, לומר נקכוב פנים ווזו לפני, לו גם כמו נגד ולנגד ומול, לומר תזר מעבר פנים נקכוב [פָּנֶה = נעגען], וכוב תנין תסתקזרות לל־נכך, לנכך, עד נכך.

n. m., propinquitas, vicinitas (syn. אֶצֶל, עֻמָּה). Hinc adverb. prope, propter, vicine (nahe bei); coram, e regione (vor, gegen, syn. לְפָנֵי, לְנֶגֶד, נֶגֶד, עַל־פְּנֵי, מִמּוּל). LXX. πρό, ἐνώπιον, ἀπέναντι, ἐξεναντίας, κατέναντι, ὀρθός; אֶל־נֹכַח לְנֹכַח, פְּנֵי, πρός, ἀπέναντι; περί, ἐνώπιον.

Ex. 26, 35. ואת־המנרה נכח השלחן
Ex. 40, 24. באהל מועד נכח השלחן
Nu. 19, 4. אל־נכח פני אהל־מועד
Jos. 15, 7. אשר־נכח למעלה אדמים
Jos. 18, 17. אשר־נכח מעלה אדמים
Jud. 18, 6. נכח יי׳ דרככם
Jud. 19, 10. עד־נכח יבוס
Jud. 20, 43. עד נכח הגבעה
1 Reg. 20, 29. ויחנו אלה נכח אלה
1 Reg. 22, 35. במרכבה נכח ארם
2 Chr. 18, 34. מעמיד במרכבה נכח
Esth. 5, 1. נכח בית המלך
Esth. 5, 1. נכח פתח הבית
Prv. 5, 21. כי נכח עיני יי׳ דרכי־איש
Jer. 17, 16. נכח פניך היה
Thr. 2, 19. נכח פני אדני
Ez. 14, 3. נתנו נכח פניהם
Ez. 14, 4. 7. ענני ישרים נכח פניו
Ez. 47, 20. עד־נכח לבוא חמת

לְנֹכַח

Gn. 25, 21. לנכח אשתו
Gn. 30, 38. לשתות לנכח הצאן
Prv. 4, 25. עיניך לנכח יביטו

נֹכַח

ע״ז כמו נֹכַח, ונמצא לך נכנוי נֹכְחוֹ, ומשון מצלמו.

n. m., sicut נֹכַח (tantummodo c. s. נֹכְחוֹ), e regione, exadversus. LXX. κατ᾽ εὐθὺ αὐτῆς, ἐνώπιον αὐτῶν.

cum suff.: נֹכָחוֹ
Ex. 14, 2. נכחו תחנו על־הים
Ez. 46, 9. כי נכחו יצאו

נְכֹחַ

ת״ו ונכנוי נְכֹחוֹ, ונקני נְכֹחָה ונכנוי נְכֹחוֹת, ומשון נתמנותו סקנוב ונעמק ומצלל [כתסע-תן, -תר, סַתַּר-סין], ומוס מהצלל על היסור נקנוב [נעגלדע-סַתַּר], וח על היסור נכללן, תן מיסור מדרך, תן מיסור מסוסר. מנקני ניקיד לנעמים כיוסנעגר, ונן רנוי שלו.

adj. m. (c. s. נְכֹחוֹ; *f.* נְכֹחָה, pl. נְכֹחוֹת), propinquus, ante oculos positus, rectus, trop. probus, justus, de eo qui neque ad dextram neque ad sinistram deflectit; *f.* vi abstracta, de eo quod jus fasque est. LXX. ἐναντίον, ἐνώπιον, ἀγαθός, εὔκολος; *f.* εὐθύς; עֵגֶל נְכֹחוֹת, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιεῖν.

cum suff.: נְכֹחוֹ
Jes. 57, 2. הלך נכחו
adj. fem.: נְכֹחָה *sg.*
Am. 3, 10. עשות נכחה נאם־יי׳
adj. fem.: וּנְכֹחָה
Jes. 59, 14. ונכחה לא־תוכל

נָכַל

פעל כודד, ומשון נסיכם והתנהם כתיכם וכסוי הסתכם והעתכם [סתעכלען], וזה הצלל על ומוס וכיכזם ומוי [נעגרינען, פַּעֲדעכטע סתכדעלן], וכי תכל בָּגַד, מֵעַל הסצלל בדומם. סכנד יונק ומוון. הסתעכל כנכיכו. תכר לתקור הזרז דע שהקרן בָּכַל, ומכתכ הסתקומם סמכוון של נסיכם והסנהם, וכן כזרז כמכוון נזעם סכדלית ויוכית ורומית ומרמכית וכלומם, כתכר עוד תנהר נתר הטיב נלו״ם נסוף s. *çal, hul*, gr. κλεί-ειν [κωλ-ύειν, κολ-ούειν, l. *cal-ere, clam = calam-, cel-are, occul-o*, dt. hel-an, hehl-en], וכן נעכני נדומם לו בָּלֵא לעיל דף ר״נ, וכן שֶׁכֶל, בַּל וכדומם.

v. tr. compos., cel-are, occulere, abscondere, simulare, simulate, occulte, fraudulente, fallaciter agere (syn. בָּגַד, מָעַל). *Pi.* int., machinari, insidiari. *Hitpa.* astu uti, dolos et fallacias commoliri. Cognata sunt vv. hebraica בָּלֵא, בָּלַל, et *praepos.* שֶׁכֶל, quibuscum concinunt verba indogermanica, quae in textu *rab.* recensita vides. LXX. prt. Qal נִכָּל, δυνατός; *Pi.* et *Hitp.* δολιοῦν, πονηρεύεσθαι.

part. masc.: נוֹכֵל *sg.*
Mal. 1, 14. וארור נוכל ויש בעדרו
Pi-el: נִכֵּל
3 *perf. pl.:* נִכְּלוּ
Num. 25, 18. אשר־נכלו לכם
Hitpa-el: הִתְנַכֵּל
inf. constr.: לְהִתְנַכֵּל
Ps. 105, 25. להתנכל בעבדיו
3 *impf. pl.:* וַיִּתְנַכְּלוּ
Gn. 37, 18. ויתנכלו אתו להמיתו

נֶכֶל

ע״ו, ומכנוי נְכָלִים, ומתן מכנוי נְכָלִי, ומוקת תעין עכתם ומוסם [מכת-לעסע], מקצתם רעם ונניכה.

n. m. (pl. נְכָלִים, c. נִכְלֵי), dolus, fallacia (Arglist). LXX. δολιότης.

pl. c. suff.: בְּנִכְלֵיהֶם
Nu. 25, 18. בנכליהם אשר־נכלו לכם

נָכַס

פעל ל״ע, ומוק הסמון של נָכָס, עכין קניכם ומקיפה, לדעת המדקדקים סחדשים. תכן כפי מכרקה לי תסמוכ נָכָס, נדומם לל בָּסַס, בָּתַּ, עכין נפיכם ומניקה ומצור, ומפעל כנם הסמון מתכו, ומכר לתקור הזרז עי׳ תקת פוס לעיל דף ר״ו.

v. inus., ex נָכָס, ut neoterici ajunt, transpositione ortum, vi colligendi s. coacervandi. At potius factum esse censendum est ex praep. *na* et rad. *kas*, quam habes etiam in vv. בָּכָס, בָּתַּ (κεύθειν), vi abscondendi seu asservandi, cui par est נָכָס, epenthesi literae *Nun* indidem oriundum.

נֶכֶס

ע״ו, ונמצא לך נכנוי נְכָסִים, ומשון

masc. pl.: נְכֹחִים
Prv. 8, 9. כלם נכחים למבין
fem. pl.: נְכֹחוֹת
Jes. 26, 10. בארץ נכחות יעול
Jes. 30, 10. לא־תחזו־לנו נכחות

כסוּ וקנין חיל ועזר [נוט, רייכטהום], ובנימק חסד לכוב.
n. m. pluralet. (נְכָסִים), opes, divitiae. LXX. *τὰ ὑπάρχοντα, χρῆμα.*

pl.: נְכָסִים
2 Chr. 1, 11. עשר נכסים וכבוד
pl.: וְנְכָסִים
2 Chr. 1, 12. ועשר ונכסים וכבוד
Eccl. 5, 18. 6, 2. עשר ונכסים
pl.: בְּנְכָסִים
Jos. 22, 8. בנכסים רבים שובו

נֶכֶס
ז״ו, וסכוני נְכָסִין, וסמונן כמו נעכרי.
n. m. (pl. נְכָסִין), potestate a hebraico non diversum. LXX. *βίος* (vita, facultates).

pl.: נְכָסִין
Esr. 7, 26. לענש נכסין ולאסורין
pl. constr.: וּמִנְּכָסֵי
Esr. 6, 8. ומנכסי מלכא

נָכַר

פעל נוזד, ול״ע נקל, וסמונן סיוק נכלל וסוכקק סופכש וסווב [עכע-פַּעכעע, פַּרעמע ויין], וסוס נכנין סכנד נְכַר, סכקק וסכש [פַּרעמע מקכען, עכעפַּרעמדען], כי עזוק לוב וסו סכקק ודיוו, וכן נאוק סמכוון נעכרי. לבן מדקיפס וסצלכס נסצאל [ל״ש נכר קאו מלכיס כי׳ל], או מאניק דבר סווב וסוכקק [פַּרעקעכטען], או סכעס נדבר כאלו סוא זר וסווב [צַרעפַּרע-רען], וסכל מלך תכיר סתמוק נמכוון נבלוק וכפרוס [פּוּיסנעזיצדען, -נע-וקַבדעכע ויין], וסקכן בֶּכֶר, סכמצל ג״כ אצל בֶּר [כור] נעכין נדילס, וסמצאל על וסוק כמו כן אצל וור קף ג״כון. סכוסף הַכִּיר יוצל ווסוק מסכוון סכקצי, לומר סנעס וביוס נדבר נסתרעק חלקי עצמותיו ונסבלל פרעוזיוו, ווצל סילישס על-יפי [ערקעכטען], וקול אל סכבת פנים הוק עצוק סבלל וסתרס בין קיצי לקיצי [צווישען פער-וקַבען זיידען], קולס בזיוות פנים הוק בזיבת קיצי קיצי תכני, וכצאל קל״ס על סילישס העוכס נסתרס כל סלקיס, או תביבת סלצון וכדומס. סנפעל וסתפעל או פעולים אל סנוסף, או נסכוון סתקלס וכ וכבכי. עי׳ עוד תמצרס נלו״ס נסקום קקר.
v. compos. intr. in conj. *Qal* inus., remotum, peregrinum, alienum esse; *Pi.* נִכֵּר, alienum reddere, alienare, abalienare, abjicere, rejicere, veluti 1 Sam. 23, 7.: abjudicavit, rejecit, aspernatus est eum Deus, ut in manum meam veniret; aliquid alienum s. ignotum habere, h. e. non agnoscere, ignorare (verkennen); intueri aliquid stupefactum, tanquam sit alienum quid (*to strange at some thing*). Quibus translationibus omnibus subest vis verbi ingenita, qua v. נָכַר (כּוּר) cognatum est, h. e. separandi, τοῦ εἶναι secretum, disjunctum, remotum (syn. זָר, זוּר). *Hi.* trans. et int., adspicere rem aliquam, cognoscere, agnoscere, id quod fit rei personaeve ab aliis separatione et distinctione vel speciali omnium notionis notarum (Merkmale eines Begriffs) agnitione, hinc הַכִּיר פָּנִים, de eo, qui discrimen facit inter personas alteriusque partibus favet (syn. נָשָׂא פָּנִים, deligere partes unius prae partibus alterius, partium cupidum seu studiosum esse), transl. de linguae cujuspiam peritia, de singulari animi inclinatione ad aliquem (syn. יָדַע). *Ni.* et *Hitp.* partim conjugationis *Hi.* mera sunt passiva, partim de eo dicuntur, qui alienum se ostendit vel ignotum se gerit dissimulando (verstellen). LXX. *Pi.* *ἀπαλλοτριοῦν, εἰδεῖν, πιπράσκειν, συνεπιτιθέναι; Hi.* *γινώσκειν, ἐπιγινώσκειν, γνωρίζειν, οὐκ αἰσχύνεσθαι, σπεύδειν; Ni.* *ἀπονεύειν ἀποκλαιόμενον; Hitp.* *ἀλλοτριοῦσθαι, ἀποξενοῦσθαι, ὑποσκελίζειν.*

Nif-al: נָכַר 3 *prf.*
Job. 34, 19. ולא נכר־שוע לפני דל
3 *prf. pl.:* נָכְרוּ
Thr. 4, 8. לא נכרו בחוצות
3 *impf.* יָנָכֵר
Prv. 26, 24. בשפתו ינכר שונא
Pi-el: נִכֵּר 3 *prf.*
1 Sam. 23, 7. נכר אתו אלהים בידי
2 *impf. pl.:* תְּנַכְּרוּ *p.*
Job. 21, 29. ואתתם לא תנכרו
3 *impf. pl.:* יְנַכְּרוּ
Dt. 32, 27. פן־ינכרו צרימו
3 *impf. pl.:* וַיְנַכְּרוּ
Jer. 19, 4. וינכרו את־המקום
Hif-il: הִכִּיר 3 *prf.*
Dt. 33, 9. ואת־אחיו לא הכיר
3 *prf. c. s.:* הִכִּירוֹ
Gn. 27, 23. ולא הכירו כי־היו
3 *prf. pl.:* הִכִּירוּ
Jud. 18, 3 הכירו את־קול
2 Sam. 3, 36. וכל־העם הכירו
Job. 24, 13. לא־הכירו דרכיו
3 *prf. c. s.:* הַכִּירָהוּ
Gn. 42, 8. לא הכרהו
Job. 2, 12. מרחוק ולא הכירהו
part. masc.: מַכִּיר *sg.*
Ps. 142, 5. ואין־לי מכיר
part. c. s.: מַכִּירֵךְ
Ruth 2, 19. יהי מכירך ברוך
part. pl.: מַכִּירִים
Esr. 3, 13. ואין העם מכירים
Neh. 13, 24. ואינם מכירים לדבר
inf. constr.: הַכֵּר־ *s. M.*
Prv. 24, 23. הכר־פנים במשפט
Prv. 28, 21. הכר־פנים לא־טוב
inf. c. s.: לְהַכִּירֵנִי
Ruth 2, 10. חן בעיניך להכירני
impt. sg.: הַכֵּר־ *s. M.*
Gn. 31, 32. הכר־לך מה עמדי
Gn. 37, 32. הכר־נא הכתנת בנך
Gn. 38, 25. הכר־נא למי החתמת
1 *impf.:* אַכִּיר
Job. 4, 16. ולא־אכיר מראהו
Jer. 24, 5. אכיר את־גלות
1 *impf.:* וְאַכִּירָה
Neh. 6, 12. ואכירה והנה
2 *imperf.:* תַּכִּיר
Dt. 16, 19. לא תכיר פנים
3 *imperf.:* יַכִּיר
Dt. 21, 17. בן־השנואה יכיר
Ruth 3, 14. בטרם יכיר איש
Job. 24, 17. כי יכיר בלהות צלמות
Job. 34, 25. לכן יכיר מעבדיהם
3 *imperf. ap.:* וַיַּכֵּר

Gn. 38, 26. ויכר יהודה ויאמר
Gn. 42, 8. ויכר יוסף את־אחיו
1 S. 26, 17. ויכר שאול את־קול דוד
1 Reg. 20, 41. ויכר אתו מלך ישראל
3 *impf. c. s.:* יַכִּירֵנוּ *p.*
Jes. 63, 16. וישראל לא יכירנו
3 *imprf. c. s.:* וַיַּפְרֵהוּ
1 Reg. 18, 7. ויכרהו ויפל על־פניו
3 *impf. c. s.:* יַכִּירֶנּוּ
Job. 7, 10. ולא יכירנו עוד מקומו
Ps. 103, 16. ולא־יכירנו עוד מקומו
3 *impf. c. s.:* וַיַּכִּירֵהוּ
Gn. 37, 33. ויכירה ויאמר
3 *impf. c. s.:* וַיַּכִּירֵם
Gn. 42, 7. את־אחיו ויכירם
2 *impf. pl.:* תַּכִּירוּ
Dt. 1, 17. לא־תכירו פנים
3 *impf. pl.:* יַכִּירוּם
Jes. 61, 9. כל־ראיהם יכירום
Hitpa-el: הִתְנַכֵּר
part. fem.: מִתְנַכֶּרֶת *p.*
1 Reg. 14, 5. כבאה והיא מתנכרת
1 Reg. 14, 6. למה זה את מתנכרת
3 *impf.:* יִתְנַכֵּר־ *s. M.*
Prv. 20, 11. גם במעלליו יתנכר־נער
3 *impf.:* וַיִּתְנַכֵּר
Gn. 42, 7. ויתנכר אליהם

נֵכֶר
ז״ו וסמיק נֵכֶר, וסמונן סנפרס וסכנדל ולי-גוזוק לקנו [דאס גע-זיצדענס, פַּרעמדע], ולפעמים נסצאל מקום סוכות ולי-גוזוק, ומוס סיוכבים בן-נכר כדומס לל זר, וכן לקמי סנכר כמו לקמים וכיס. ולקר לענין סמצאל לל יזוע עֵנֶב.
n. m. (ad s. f. נֵכֶר, c. נְכַר), id quod est separatum, remotum, alienum, interdum de terra extera seu peregrina (die Fremde), unde בֶּן־נֵכָר (Sohn der Fremde), alienigena; נֵכָר אֱלֹהֵי Dii peregrinitatis h. e. peregrini (syn. זָר). LXX. *ἀλλοτρίωσις, ἀλλότριος; ἀλλογενὲς ἔθνος, ἀλλογενές; ἀλλόφυλος.*
Gn. 17, 12. מכל בן־נכר
Gn. 17, 27. מאת בן־נכר נמלו אתו
Ex. 12, 43. כל־בן־נכר לא־יאכל
Lev. 22, 25. ומיד בן־נכר
Dt. 32, 12. ואין עמו אל נכר
Jos. 24, 20. ועבדתם אלהי נכר
2 Sam. 22, 45. בני נכר יתכחשו־לי
2 Sam. 22, 46. בני נכר יבלו
Neh. 9, 2. מכל בני נכר ויעמדו
Neh. 13, 30. ומהרתים מכל־נכר
Ps. 18, 45. בני נכר יכחשו־לי
Ps. 18, 46. בני־נכר יבלו
Ps. 81, 10. ולא תשתחוה לאל נכר
Ps. 137, 4. על אדמת נכר
Ps. 144, 7. 11. מיד בני נכר
Jes. 60, 10. ובני בני־נכר
Jes. 61, 5. ובני נכר אכריכם
Jes. 62, 8. ואם־ישתו בני־נכר
Jer. 5, 19. ותעבדו אלהי נכר
Jer. 8, 19. בהבלי נכר
Ez. 44, 7. בהביאכם בני־נכר
Ez. 44, 9. בן־נכר ערל לב
Ez. 44, 9. לכל־בן־נכר
Mal. 2, 11. ובעל בת־אל נכר

הַנָּכְרִי
Gn. 35, 2. הסירו את־אלהי הנכר
Jos. 24, 23. את־אלהי הנכר
Jud. 10, 16. ויסירו את־אלהי הנכר
1 Sam. 7, 3. את־אלהי הנכר מתוככם
2 Chr. 14, 2. ויסר את־מזבחות הנכר
2 Chr. 33, 15. ויסר את־אלהי הנכר
Jes. 56, 3. ואל־יאמר בן־הנכר
Jes. 56, 6. ובני הנכר הנלוים על־יי׳

constr.: נֵכַר
Dt. 31, 16. אלהי נכר־הארץ

נָכֶר
ז״ו, וסמונן סוכ ומווב [דאס פַּרעמדע], נסצאל על נכס וכס, וכן לסתקנס תְּחִבֻּרָא, וכן פרצו סתפרצים. ולקצר אסוק מסכוון לקצי אל סצבס נמונן סקבלסס, מקמוט אל פריסס, כי זס אלוב סמכוון לקל מופע, פלל, פרס.
n. m., id quod est alienum, hinc fortuna *aliena* (syn. צָרָה, זָרָה, targ. תְּבִרְיָא), vel fortuna *extraordinaria* a vi separandi verbo innata (syn. מוֹפֵת, פֶּלֶא, פֶּרֶשׁ). LXX. *ἀλλοτρίωσις.*

וָנֵכֶר
Job. 31, 3. ונכר לפעלי און

נָכְרִי
ז״ו כמו נֵכֶר, ומלל לך נכנוו נָכְרִי, וסמונן מצלמו, לבל דעת כ״ו׳ לפרצו כמקום, נמכוון סקנבו, וכן דעת כל״ק מלצון סתנכרות, זוק ועפל.
n. m. (tantummodo c. s. נָכְרִי), vi eadem, qua נֵכֶר. Isaaki tanquam *infin.* vertit; in die, quo in manus hostium *traditur* (חַסְגֵּר). LXX. *ἀλλότριος.*

cum suff.: נָכְרוֹ
Obad. 1, 12. ביום נכרו

נָכְרִי
ת״ו, וסנקני נָכְרִיָּה, וכנוי וכר נָכְרִים, ונכנס מן חסד נֵכֶר ע״י סופי תוקני. סמלנס זכ ונפרצ מקנוסס, לכן קי-חוק וכן לכן לקנק, לי׳ מעס לקר או מעצסק לקנק וכדומס [פַּרעמד], וסנקני נכנים מקסד זמיכס אלו ומופקק, וכן לכל זכ סמצאל. או סמנקני כמופצע, לומר סוב ומווב ולסמלים, ול״כ כמו פלגים, לומר סיוק קון לצעיס, וכן זכ ווכס, ל״מ זכ מעצסו, נכניים ענודתו, ומוס תנין משמות נֵכֶר, נָכְרִי.
adj. m. (f. נָכְרִיָּה, pl. m. נָכְרִים, factum ex n. נֵכֶר, addita terminatione *adjectiva*, separatus a societate h. e. alienus familia s. cognatione, extraneus gente s. peregrinus; *f.* de muliere, quae non est uxor tua, praecipue ratione concubitus illiciti (syn. זָרָה, אֵשֶׁת אִישׁ), vel abstr. de eo, quod insolens, inauditum, mirandum est (syn. זָרָה, פְּלִיאָה, זָר). LXX. *ἀλλότριος, ἀλλόφυλος, ἀλλογενής, ξένος; f. πονηρός.*
Ex. 21, 8. לעם נכרי לא־ימשל
Dt. 17, 15. איש נכרי אשר לא־אחיך
Jud. 19, 12. אל־עיר נכרי אשר לא
2 Sam. 15, 19. כי־נכרי אתה
Job. 19, 15. נכרי הייתי בעיניהם
Prv. 5, 10. ועצביך בבית נכרי
Prv. 27, 2. נכרי ואל־שפתיך
Eccl. 6, 2. כי איש נכרי יאכלנו
Zeph. 1, 8. הלבשים מלבוש נכרי

וָנָכְרִי
Ps. 69, 9. ונכרי לבני אמי

הַנָּכְרִי
Dt. 15, 3. את־הנכרי תגש
1 Reg. 8, 41. וגם אל־הנכרי
1 Reg. 8, 43. יקרא אליך הנכרי
2 Chr. 6, 32. וגם אל־הנכרי
2 Chr. 6, 33. אשר־יקרא אליך הנכרי

וְהַנָּכְרִי
Dt. 29, 21. והנכרי אשר יבא

לְנָכְרִי
Dt. 14, 21. או מכר לנכרי

לַנָּכְרִי
Dt. 23, 21. לנכרי תשיך

pl.: נָכְרִים
Jes. 2, 6. ובילדי נכרים ישפיקו

pl.: וְנָכְרִים
Obad. 1, 11. ונכרים באו שערו

pl.: לְנָכְרִים
Thr. 5, 2. בתינו לנכרים

adj. fem.: נָכְרִיָּה *sg.*
Ex. 2, 22. 18, 3. הייתי בארץ נכריה
Ruth 2, 10. להכירני ואנכי נכריה
Prv. 5, 20. ותחבק חק נכריה
Prv. 6, 24. מחלקת לשון נכריה
Prv. 20, 16. ובעד נכרים חבלהו
Prv. 23, 27. ובאר צרה נכריה
Prv. 27, 13. ובעד נכריה חבלהו
Jes. 28, 21. נכריה עבדתו
Jer. 2, 21. סורי הגפן נכריה

adj. fem.: מְנֻכָּרִיָּה *sg.*
Prv. 2, 16. מנכריה אמריה החליקה
Prv. 7, 5. מנכריה אמריה החליקה

pl. fem.: נָכְרִיּוֹת
Gn. 31, 15. הלא נכריות נחשבנו לו
1 Reg. 11, 1. אהב נשים נכריות
Esr. 10, 2. ונשב נשים נכריות
Esr. 10, 10. ותשיבו נשים נכריות
Esr. 10, 14. ההשיב נשים נכריות
Esr. 10, 17. ההשיבו נשים נכריות
Esr. 10, 18. השיבו נשים נכריות
Esr. 10, 44. נשאו נשים נכריות
Neh. 13, 27. להשיב נשים נכריות

pl. fem.: הַנָּכְרִיּוֹת
1 Reg. 11, 8. לכל־נשיו הנכריות
Esr. 10, 11. ומן־הנשים הנכריות
Neh. 13, 26. הנשים הנכריות

נֵכֶר

ג״ז ונכנוי מכתבי מֵכֶרְכֶם, ומיומן מודע ומכע מיודע ומולם יליד ומשכ [נעקשכנעער, פֿרייגד], ונגוד מכוסף סכיר, נגמכת לל״ק מַכִּיר מצלמו, ל״מ מכירי כסוסה.

n. m. (c. s. pl. מַכֶּרֵיהֶם), is quem novimus, *notus*, familiaris (a v. הִכִּיר), talm. מַכִּיר, vi eadem. LXX. πρᾶσις (מָכַר).

cum suff.: מָכָרוֹ
2 Reg. 12, 6. איש מאת מכרו

pl. c. suff.: מַכֶּרֵיכֶם
2 Reg. 12, 8. כסף מאת מכריכם

הַכָּרָה

ג״כ ע״מ חַכָּלָה, ומיומן כתקור כנוסף חִכִּיר, ול״כ נדומם לל חֵכֶר נגמכת [דשם עקענבען, קונעגכג״דען], והדגול סכרת פניהם, הכינן סכרת פניהם שלמם נדין, שמכיהם פניהם לו נוצמים פניהם, וכן פרש סתקנמג ונלמה יקחי נאון הלשון, ומיתי יוסף קמחי טעו רניהם שהקדמונים נפרוש המלה חוקת, ולהקמונים חתימת.

n. f. (ad s. f. חַכָּלָה, a conj. *Hi.* הִכִּיר, vi internoscendi), agnitio, distinctio; הַכָּרַת פָּנִים, distinctio personarum in jus vocatarum, h. e. partium studium (Parteilichkeit). Sic *Salomo Isaaki*, a cujus interpretatione inde a *Qimchio* plerique deflexerunt. LXX. αἰσχύνη.

constr.: הַכָּרַת
Jes. 3, 9. הכרת פניהם

נְכֹת

v. s. נָכְאַת *p.* 700.

נָלָה

פעל יקי וכולד נכ״ק, וכמקת מתכו נכין הכוסף הַגָּלָה, סמקום נככוי בַּגְּלָחָה, וסם הכגוד מְגֻלֶּה, וכנר הכוס שכימו סמקלק מכסם לנן־סכוק נמתנכתו, ולוד קמיי ונלמס יקסקי הלכו לקכיו. ולמכ לכוסלמ הכסכם המוכן כמו נאל נלגון יסמעלני, לומר הכלמס וכוק לל תכלית [כוס נימלע נעלבנגען], וכן נמכ קוקו הכל״ק, וכוכוסף לנ״ז לך הקווק, וסמתוכם בַּגְּלָחָה נמר בַּהַגְלָחָה, יקוד הכוסף נככוי. למוד הדעת שכוק נמר בַּגְּלָחָה כנר הכיל שלמס יקסקי.

v. trans. (unde *Hi.* הִגְלָה, et n. der. מַגְלֶה, quae dudum composuerunt *Menahem*, auctor lexici *Machberet*, *Qimchi* et *Isaaki*), uti arab. גאל *med. Je*, ad finem perducere, assequi, consequi. Forma, בַּגְּלָחָךְ, ejecto et recompensato *He* pro הַהַגְלָחָךְ dicitur. Conjecturam eorum, qui sine causa בְּכַגְּלָחָךְ legi volunt, dudum commemorat *Isaaki*. *Symm.* (ὅταν) κοπιασῇ (ἀθετῶν), quasi בְּגִלְאָחָךְ scriptum esset. Similiter *Hieronymus:* cum fatigatus desieris. *Luthe*rus egregie: wenn du ein Ende gemacht hast. LXX. mire: ὡς σῆς (ἐφ᾽ ἱματίου).

Hif-il: הַגְלָה

inf. c. suff.: בַּגְלָחָךְ
Jes. 33, 1. כנלחך לבגד יבגדו־בך

מַגָּלָה

ג״ז וכנכוי מְגִלָּם, מצכת כלס, וכנר לתר מכסם לנן־סכוק שמשם סרלמוכם נו יסוד נופל. סמוכן לדעת רניס קיל וככוג [פֿערשלגען], וכן נחמת מכלל נלגון יסמעלל, ווס הכנון.

n. m. (c. s. מְגִלַּת), opes, divitiae, arab. *manâl-on*, a v. נָלָה (arab. גאל, unde et *nâl-on*, *nail-on*, vis, facultas). LXX. σκιά (צֵל).

cum suff.: מְגִלָּם
Job. 15, 29. ולא־יטה לארץ מגלם

נְמִבְזֶה

v. מָבְזֶה, *s. v.* בָּזָה *p.* 160.

נָמֵךְ

v. s. v. מָמַךְ *p.* 630.

נָמֵל

v. s. מָגַל *p.* 722., מָגֵל *p.* 647.

נְמָלָה

ג״כ וכנכוי נְמָלִים, וסמתרון כמו כמלס נעכני, לומר נכיס קעכס מקעני לרן [שמייוע], ונתרגום שְׁוִיכְשָׁכָּא, מזגור נגמכת, ומוס סם קְנָא דְּשׁ׳ קן כמלים, ש׳ גַּמְלָא, כמלס גדולס וכדומס, וג״כ תוקר לתקילות. סגור מן כמל כ״ל נתין סכרע, ומולי הסתקן מן סם [נָמַל], לפר מתכו נְמָלָה לניון חיס קטנה, ומסת פס נקניה.

n. f. (pl. נְמָלִים), formica, arab. *namla-t-on*, propterea, ut quidem plerique sentiunt, ita dicta, quod spicas summas abscindat (נָמַל), ut grana inde eximat. Fortasse potius diminutivum est n. gm, unde נָמַל f. נְמָלָה, sicut נְמִיָּה ad bestiolam pusillam significandam factum esse potest. Targ. שְׁוִיכְשָׁכָּא, unde componuntur שְׁוִיכְשָׁכָּא, formica magna (Kamelameise), חַגָּא דְשׁ׳, formicetum. LXX. μύρμηξ.

נִמְלָה

Prv. 6, 6. לך אל־נמלה עצל

pl.: הַנְּמָלִים
Prv. 30, 25. הנמלים עם לא־עז

נָמֵר

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומיומן סיות נכוד וכקוד ומנומר [שעכיי־פֿיג, פֿלעקקיג ויין], וכ״ל מתמוכת דָּמֵר נדומס לל בר, נחלוף יהוג, שנמכת לכל חָבַר עי׳ לעיל, וכון עעמיי כחזר לכוג, וסם הקקר ומסוור. ולחר למכוון הסכת סיות נעל מיס כוולים תמוכת הסכת דָּמֵר נדומס לל מֵר, מֵר, ומכוון סרחני לנון כוולס.

v. compos. inus., vi duplici: 1) virgatum, variegatum esse, a rad. מֵר = בַּר, unde חָבַר (חֲבַרְבְּרוֹת). 2) fluere, aquas puras vivasque continere, a rad. מֵר = מֵר, מֵר.

נָמֵר

ג״ז וסכנוי נְמֵרִים, ומיומן קיס נעלת זכעוטים וגדולים, וכן לתר כל״ק קיס זעוכס כתיס כתיס, ווסו פֿלדעד, וכן נשפתי קלס. נגמכת נְמֵר לו נְמֵר מוס, ל״מ נגד מְנֻמָּר, לתכוג מכומר, מכומר ככל גוונין וכדומס, וכן מתוקני נְמוֹר נתכוגס מוס, ולולי הפעל נעכני גויר הסס.

n. m. (pl. נְמֵרִים), pardus, a pelle maculosa s. variegata (gestreift). Inde v. denom. gem. נִמֵּר, variegare instar pellis pardi, distinguere maculis versicoloribus; prt. מְנֻמָּר, striatus, virgatus. LXX. πάρδαλις.

נמר שקד על־עריהם
Jer. 5, 6.

נָמֵר
Jes. 11, 6. ונמר עם־גדי ירבץ
Jer. 13, 23. ונמר חברתיו

כְּנָמֵר
Hos. 13, 7. כנמר על־דרך אשור

pl.: נְמֵרִים
Cant. 4, 8. מהררי נמרים

pl.: מְנֻמָּרִים
Hab. 1, 8. וקלו מנמרים סוסיו

נָמֵר

נקרמי כמו נעכני, וסילועס נְמֵרָא וסכנוי נְמֵרִין. וכמלל כמו נעכני על עס לכוני ועיין, וכן יתר סעכני קוס לל״ל לנסוף לנקדיל נכמכוף [עס וס שלנגו סכמך יסיו כמכים].

n. aram. (def. נְמֵרָא, pl. נְמֵרִין), pardus, pardalis. LXX. πάρδαλις.

כְּנָמֵר
Dan. 7, 6. וארו אחרי כנמר

נָס

v. s. v. נָסַס *p.* 713.

נְסִבָּה

v. s. v. סָבַב *p.* 751.

נָסַג

פעל ל״ע נענר סקל כ״ל נעתיד יִסַּג וכמקור מוכנת נְסִיג, ומיומן סכקקת (נְסִיגָה), ועתוק [וועגרי־קקגען], ומקמנות נְסֵגָה, כון מקנב מוגג, ומתנת מקקר לנל סָג לקמן [עי׳ עוד לעיל יָד לך ל״כון], וכן פָּסַח לקמן] וכלות מסרכים נסוף הספר. ומוס סכוסף חַסֵּיג ופ״ל נעתיד יַשִּׂיגוּ נצין תמוך סמן. סמוכן מדקק לקוך וכגיפֿ מלנפֿ מעקקס וויעס מקוס [נוריק־, פֿאָרנ־, ענעריקקען], וכגלל על עקוך הגגוך. פעולי שלסכוסף חָסַג נמכוון פעולי. נגפֿס עכריכ׳ מוס נְסִיגָה מסס.

v. compos. trans. (in *praet. Qal* inus., impf. יִסַּג, inf. absol. נָסוֹג), removere (wegrücken), a rad. נָסַג = סָג, יָד, סָח in *v. compos.* פָּסַח. *Hi.* הֵסִיג (semel impf. יַשִּׂיגוּ), retroagere, removere, transmovere, spec. de remotione limitum s. terminorum. *Ho.* חָסַג, retro actum, repulsum esse. LXX. ἀπωθεῖν; *Hi.* μετακινεῖν, μετατιθέναι, μεταίρειν, καταλαμβάνειν.

inf. abs.: וָנָסוֹג
Jes. 59, 13. ונסוג מאחר אלהינו

3 *imperf.:* יִסַּג
Mich. 2, 6. לא יסג כלמות

Hif-il: הֵסִיג
part. masc.: מַסִּיג *sg.*
Dt. 27, 17. ארור מסיג גבול

p. pl. constr.: כְּמַסִּיגֵי
Hos. 5, 10. כמסיגי גבול

2 *imperf.:* תַּסִּיג
Dt. 19, 14. לא תסיג גבול רעך

2 *impf. ap.:* תַּסֵּג
Prv. 22, 28. 23, 10. אל־תסג גבול

2 *impf. ap.:* וְתַסֵּג
Mich. 6, 14. ותסג ולא תפליט

Hof-al: הָסַג
3 *perf.:* וְהָסַג
Jes. 59, 14. והסג אחור משפט

נָסָה

פעל ל״ע נקל, ומיומן לדעת קוכיס קדמים כמו נשא בלגון יסמעלני, נקיכ נקוג ריקי, וק״כ מתמוכת שלימס ונגימס, ומקקן נָסֵה נמקל נ״כ לקל בָּסָה, ונכגל מן בָּחַן, שמוכ נקיכ ע״י משוג. ומוס נִסָּה נכנין מכנד נקיכ נכלגל, לו נכוס לידי נסיון, לו נקור נין דנר לדנר, נהשלמות רנות. לכן נקקור הסכת עוד מקוס להתנדר, לע״פ שנמוכוקת הענין לנקו דנרי יכודה קיוג שהיל לקת, נגד לכן־נגקת. ולע קוכל שהכסה דנר נקיוג לל״ק כמו הִנָּשֵׂא, ווקת טעות.

v. tr. in *Qal* inus., quocum grammatici nostrae memoriae *v. arab.* נשא, h. e. olfactu probare, contulerunt, ita ut נָסָה cognatum sit v. composito בָּחַן (spiritum per *nas*-um trahere), discrepante v. בָּחַן, quod de examinatione, quae fit palpando, dicitur. Hinc *Pi.*, examinare, probare; tentare, documentum rei cujuspiam ex aliquo capere velle; periclitari, experiri. At vacillat haec vocabuli derivatio, quamquam recte observavit *Juda Chajug'* contra *Abulwalid*, uno de capite hujus verbi significata varia deducenda esse. Errat *Qimchi*, qui Job. 4, 2. (ubi recte vertit paraphrastes הֲנִסָּיוֹן תְּחַנָּא pro הֲנִשָּׂא dictum arbitratur. LXX. πειράζειν,

ἐκπειράζειν, πεῖραν λαμβάνειν; לֹא נָסָה, ἄπειρον εἶναι.

Pi-el: נִסָּה 3 *perf.*
Gn. 22, 1. והאלהים נסה
1 Sam. 17, 39. ללכת כי לא־נסה
3 *perf. c. h int.:* הֲנִסָּה
Dt. 4, 34. או הנסה אלהים
Job. 4, 2. הנסה דבר אליך
3 *perf. c. s.:* נִסָּהוּ
Ex. 15, 25. ושם נסהו
2 *perf. fem.:* נִסִּיתָה
Dt. 28, 56. אשר לא־נסתה כף־רגלה
2 *perf. c. s.:* נִסִּיתוֹ
Dt. 33, 8. אשר נסיתו במסה
1 *perf.:* נִסִּיתִי
1 Sam. 17, 39. כי לא נסיתי
Eccl. 7, 23. נסיתי בחכמה
2 *perf. pl. c. s.:* נִסִּיתֻנִי
Ps. 95, 9. נסוני אבותיכם
2 *perf. pl.:* נִסִּיתֶם
Dt. 6, 16. כאשר נסיתם במסה
part. masc.: מְנַסֶּה
Dt. 13, 4. מנסה יי אלהיכם
inf. constr.: לְנַסּוֹת
Ex. 20, 20. לבעבור נסות אתכם
Jud. 2, 22. למען נסות בם
inf. constr.: לְנַסּוֹת
Jud. 3, 1. 4. לנסות בם את־ישראל
2 Chr. 9, 1. ותבוא לנסות
inf. c. suff.: נַסֹּתָךְ *p.*
Dt. 8, 16. ענתך ולמען נסתך
inf. c. suff.: לְנַסֹּתֶךָ
Dt. 8, 2. למען ענתך לנסתך
inf. c. suff.: לְנַסֹּתוֹ
1 Reg. 10, 1. ותבא לנסתו בחידות
2 Chr. 32, 31. לנסותו לדעת
inf. c. suff.: נַסֹּתָם
Ex. 17, 7. ועל נסתם את־יי
impt. sg.: נַסֵּנִי
Dan. 1, 12. נסנא את־עבדיך
impt. c. suff.: וְנַסֵּנִי
Ps. 26, 2. בחנני יי ונסני
1 *imperf.:* אֲנַסֶּה
Jud. 6, 39. אנסה־נא רק־הפעם
Jes. 7, 12. ולא־אנסה את־יי
1 *impf. c. s.:* אֲנַסֶּנָּה
Eccl. 2, 1. אנסכה בשמחה
1 *impf. c. s.:* אֲנַסֶּנּוּ
Ex. 16, 4. למען אנסנו הילך
3 *impf. c. s.:* וַיְנַסֶּם
Dan. 1, 14. ויגסם ימים עשרה
2 *impf. pl.:* תְּנַסּוּ
Dt. 6, 16. לא תנסו את־יי
2 *impf. pl.:* תְּנַסּוּן
Ex. 17, 2. מה־תנסון את־יי
3 *impf. pl.:* וַיְנַסּוּ
Num. 14, 22. ויגסו אתי זה עשר
Ps. 78, 18. ויגסו־אל בלבבם
Ps. 78, 41. וישובו ויגסו אל
Ps. 78, 56. ויגסו וימרו את־אלהים
Ps. 106, 14. ויגסו־אל בישימון

נַסָּה

ג״כ ומשונן סנאם לידי נסיון [פֵּעֲרוּכוֹנ], ל״מ מאסת עמו ע״י סקנ״ס, ולפיכך הוא כמו תלונה וכיוצ״ב, ולפעמים יסודים ומאסם לידי נסיון מקנ״ס. בתגום שנה סכנד נפי אַנְסֵי, ובנוסח תפעולי״ תְּנַסֶּה, ומסם נָסָא כמו מסם, ועוד נִסָּיוֹן [סרבני נְסִיוֹנוֹת] נסתם עבריכית, ומתוקני״ נְסִיוֹנָי.

n. f., tentatio, et de Dei tentatione per homines naturam verbumque divinum diffidenter in dubium vocantes, et de tentatione hominum per Deum, qua homini humanarum virium imbecillitatem divinaeque gratiae necessitatem commonstrare vult. LXX. *πειρασμός, πεῖρα.*
Ex. 17, 7. שם המקום מסה
Ps. 95, 8. כיום מסה במדבר
בַּמַּסָּה
Dt. 6, 16. נסיתם במסה
בְּמַסָּה
Dt. 33, 8. אשר נסיתו במסה
וּבְמַסָּה
Dt. 9, 22. ובתבערה ובמסה
constr.: לְמַסַּת
Job. 9, 23. למסת נקים ילעג
pl.: ־וֹת, הַמַּסּוֹת
Dt. 7, 19. המסת הגדלת
Dt. 29, 2. המסות הגדלת
pl.: בְּמַסֹּת
Dt. 4, 34. במסת באתת

נָסַח

פעל נודד והעתיד יִסַּח, ומשונן עקיפ מדבר והעתק מפוקס [סיכ״, וועב״, העכוים־, פַּאַרעי״סקסען], ל״א עקיפ והעתק מניפ, גרוש ומלקס מלקן [פֵּעֲרנַאנסען] וכדומה ענין עקיפ. מכפעל פעולי״. בתגום שנה פעל למסמנת עקיפ ומוצלס מדבר, ומסם נגזרת חֶסַח, לומר עקיפ ומסטיס, ל״א מסק מלעת, וכן נשפס ענכיניפ נקלקס מסעתקס נְסִיחָה, וכזוף מסעתקס נָסַח, נלקחי נִיסָּח [עקסעת־פלאכ]. ופעל לקקור מדבר דע מסמנת נָסַג נדומס לו, ומענין מזווי עי׳ נמוקס לקנ.

v. compos. tr. (impf. יִסַּח), evellere, veluti e domicilio vel patria, h. e. extorrem expellere, convellere, veluti domum h. e. demoliri a rad. סָחַ, cui par est גָּזַל in v. compos. גָּסַג. *Ni.* evelli h. e. expelli, ejici, extorrem fieri. Aram. נָסַח, item vi exstirpandi violenteque amovendi vel transferendi, unde multa derivata, veluti חֶסַח הַדַּעַת de mentis quasi dimotione h. e. insania (syn. טֵרוּף הַדַּעַת); נוֹסַח (נָסַח), liber transscriptus, exemplum (neohebr. נְסִיחָה, transscriptio, syn. הַעְתָּקָה). LXX. *ἐξωθεῖν, ἐξαίρειν, μεταναστεύειν, καταστρᾶν.*
3 *imprf.:* יִסַּח
Prv. 15, 25. בית גאים יסח יי
3 *impf. c. s.:* וְיִסַּחַךְ
Ps. 52, 7. ויסחך מאהל
Nif-al: נִסַּח
2 *prf. pl.:* וְנִסַּחְתֶּם
Dt. 28. 63. ונסחתם מעל האדמה
3 *impf. pl.:* יִסָּחוּ
Prv. 2, 22. ובוגדים יסחו ממנה
בַּמַּסָּה

ג״כ ומשונן לנעת שלמס יקקי שמכוסו שלל תסיקו לעתכס, לשון יקוש, ומס יסוד כופל, לכן זס שקר, ופרוש מרל״ק סריסת המשמר גס זס ליקוש, וסכנון כפי מכ״ל היל מסמנס וקליפס משמר [שלכאוכנ], כי זס מסעתק.

n. m., quod Isaaki male mentis *diminutionem* h. e. *desperationem* vertit; Qimchi non melius de custodiae *demolitione* intelligit. Potius est vicissitudo intelligenda, qua alter in statione alterum excipit (Ablösung). LXX. *μεσσαῖ.*
2 Rg. 11, 6. את־משמרת הבית מסח
נָסָח
כלקמי כמו נענכי, כלי מפנס מכוון, והפקפעל אִתְנַסָּח מפעולי״.
v. aram., hebraici simillimum; pass. *Itpe.* אִתְנְסָח. LXX. *καθαιρεῖν.*
Itpa-el: אִתְנַסָּח
3 *imperf.:* יִתְנַסַּח
Esr. 6, 11. יתנסח אע מן־ביתה

נָסַךְ

פעל נודד, ומשונן יניקס וזפיכס, סגנס וניפס, וכיפס וכוויו [כיעצעכ־ניעצסעכן], ל״מ מיניקס לכנוד הקנ״ס לקנין נסוך, או מנסוך לשל כניקת נכיס וכדומס, או מיניקת מקבת, או מיניקס לעזוב. מכפעל פעולי״. מכנד ומנוסך יולס וקווק, ובזכ״פ מהנוסך כנפעל נמכוון פעולי״. וקשר לקקור הזכס דע שמקנן דָּסָךְ, ומכון הזכס, ודומס לו אָסַךְ, סָךְ, ועקת.
סן לקען תעלת הקקר ומזוי.
v. compos. trans., profundere (niedergiessen), de effusione libaminis Dei vel veri vel falsi, de libatione ad foedus sanciendum facta (*σπένδεσθαι σπονδήν*), de unctione regis h. e. divina ejus inauguratione, de metallorum liquefactione ac formatione, et similiter. *Ni.* pass., ungi. *Pi.* trans. et intens., libare. *Hi.* libamen effundere. Radicem verbi repraesentant etiam *vv.* נָסַךְ, אָסַךְ, סָךְ q. v. LXX. *σπένδειν, ποτίζειν, χωνεύειν; καθιστάναι, θεμελιοῦν, συνάγειν.*
3 *prf.:* נָסַךְ
Jes. 29, 10. כי־נסך עליהם יי
Jes. 40, 19. חפסל נסך חרש
3 *prf.:* נָסַךְ *p.*
Jes. 44, 10. יצר אל ופסל נסך
1 *prf.:* נָסַכְתִּי
Ps. 2, 6. ואני נסכתי מלכי
part. fem.: הַנְּסוּכָה *sg.*
Jes. 25, 7. והמסכה הנסוכה
inf. constr.: וְלִנְסֹךְ
Jes. 30, 1. ולנסך מסכה ולא רוחי
2 *impf. pl.:* תִּסְּכוּ
Ex. 30, 9. ונסך לא תסכו עליו
3 *impf. pl.:* יִסְּכוּ
Hos. 9, 4. לא־יסכו ליי יין
Nif-al: נִסַּךְ
1 *prf.:* נִסַּכְתִּי
Prv. 8, 23. מעולם נסכתי מראש
Pi-el: נִסֵּךְ
3 *impf.:* וַיְנַסֵּךְ
1 Chr. 11, 18. ויגסך אתם ליי
Hif-il.: הִסִּיךְ
3 *prf. pl.:* וְהִסְּכוּ
Jer. 32, 29. והסכו נסכים
inf. constr.: וְהַסִּיךְ, וְהַסֵּךְ
Jer. 7, 18. 19, 13. והסך נסכים לאלהים
Jer. 44, 17. והסיך־לה נסכים
Jer. 44, 18. 19. והסך־לה נסכים
inf. constr.: וּלְהַסֵּךְ
Jer. 44, 19. 25. ולהסך לה נסכים
impt. sg.: הַסֵּךְ
Num. 28, 7. הסך נסך שכר ליי

נָסַךְ

1 *impf.:* אֶסֹּךְ
Ps. 16, 4. בל־אסיך נסכיהם
3 *impf.:* וַיִּסֹּךְ
Gn. 35, 14. ויסך עליה נסך
2 Sam. 23, 16. ויסך אתם ליי
2 Reg. 16, 13. ויסך את־נסכו
3 *impf. pl.:* וַיַּסִּיכוּ
Ez. 20, 28. ויסיכו שם את־נסכיהם
Hof-al: הֻסַּךְ
3 *impf.:* יֻסַּךְ
Ex. 25, 29. ומנקיתיו אשר יסך בהן
Ex. 37, 16. אשר יסך בהן זהב
נֶסֶךְ

ונס נֶסֶךְ, ג״ו, וכנוי נִסְכִּי, והכנוי נְסָכִים ונסמיכות נִסְכֵּי. מסלסל קנין לשל יוסך על נגי מוצק לו קנין נסיכס [עלשנק־שפעפר], נמקשר עס מנסק, שסיל קנין מכשכל, ולפעמים מסשלל כמו נֶסֶךְ, לסמענת דבר מניסך מעתקת, כנון דמות ונלס, לו כדומס לל מַסֵּכָה, וענין מסתלס והקפלס של רל״ק הקפלת דנריס ועוצ רוס.
vel נֶסֶךְ *n. m.* (c. s. נִסְכִּי; pl. נְסָכִים, c. נִסְכֵּי), profusio, libatio, libamen (c. מִנְחָה, de sacrificio epulari), nonnunquam, sicut מַסֵּכָה, נֶסֶךְ, imago idoli ex metalla formata. LXX. *σπονδή (σπένδειν), πλανᾶν, συναγωγή; χωνευτόν (χωνεύειν).*
Gn. 35, 14. ויסך עליה נסך
Num. 28, 7. הסך נסך שכר
Jes. 57, 6. גם־להם שפכת נסך
וְנֶסֶךְ
Ex. 29, 40. ונסך רביעת ההין יין
Ex. 30, 9. ונסך לא תסכו עליו
וְנֶסֶךְ *p.*
Joel 1, 9. הכרת מנחה ונסך
Joel 1, 13. מנחה ונסך
Joel 2, 14. מנחה ונסך ליי
הַנֶּסֶךְ *p.*
Num. 4, 7. ואת קשות הנסך
וְהַנֶּסֶךְ
Ez. 45, 17. והמנחה והנסך
לַנֶּסֶךְ
Num. 15, 5. ויין לנסך רביעית ההין
Num. 15, 7. ויין לנסך שלשית
Num. 15, 10. ויין תקריב לנסך
c. suff.: וְנִסְכּוֹ
Jes. 48, 5. ופסלי ונסכי צום
c. suff.: נִסְכּוֹ
Num. 6, 17. את־מנחתו ואת־נסכו
2 Reg. 16, 13. ויסך את־נסכו
Jer. 10, 14. 51, 17. כי שקר נסכו
c. suff.: וְנִסְכָּהּ
Lev. 23, 13. ונסכה יין רביעית ההין
c. suff.: וְנִסְכּוֹ
Num. 15, 24. ומנחתו ונסכו כמשפט
Num. 28, 7. ונסכו רביעית ההין
Num. 28, 9. בלולה בשמן ונסכו
Num. 28, 15. 24. התמיד יעשה ונסכו
c. suff.: וּנְסָכָיו
Num. 28, 8. כמנחת הבקר וכנסכו
c. suff.: וְנִסְכֶּהָ
Num. 28, 10. על־עלת התמיד ונסכה
Num. 29, 16. 22. 25. 34. מנחתה ונסכה
Num. 29, 28. 38. ומנחתה ונסכה
c. suff.: וּנְסָכֶיהָ
Ex. 29, 41. וכנסכה תעשה־לה
pl.: נְסָכִים
Jer. 7, 18. 19, 13. והסך נסכים
Jer. 32, 29. והסכו נסכים
Jer. 44, 17. 18. 19. והסיך־לה נסכים
Jer. 44, 19. 25. ולהסך לה נסכים

pl.: וּנְסָכִים
Lev. 23, 37. זבח ונסכים דבר
pl.: וּבְנְסָכִים
2 Chr. 29, 35. השלמים ובנסכים
pl. c s.: וְנִסְכֶּיהָ
Num. 29, 31. מנחתה ונסכיה
pl. c. s.: נְסָכֵיהֶם
Ps. 16, 4. בל־אסיך נסכיהם
Jes. 41, 29. רוח ותהו נסכיהם
Ez. 20, 28. שם את־נסכיהם
pl. c. s.: וְנִסְכֵּיהֶם
Lev. 23, 18. ומנחתם ונסכיהם
Num. 6, 15. ומנחתם ונסכיהם
Num. 28, 14. ונסכיהם חצי ההין
Num. 28, 31. יהיו־לכם ונסכיהם
Num. 29, 6. 11. 19. ומנחתה ונסכיהם
Num. 29, 18. ומנחתם ונסכיהם
21. 27. 30. 33.
Num. 29, 24. 37. מנחתם ונסכיהם
2 Reg. 16, 15. ומנחתם ונסכיהם
1 Chr. 29, 21. אלף ונסכיהם
pl. c. s.: וְלִנְסָכֵיכֶם
Num. 29, 39. ולנסכיכם ולשלמיכם

נָסִיךְ

ז״ו וסכנוי נְסִיכִים, וסמוכן פעולי״, לומר סכיכך וסוכך לקיכן [ערבי־ סַפַּעַר], או אזר חוכך מאכת למאל [גוסס־נילא], או סכאזע נאזקת מאלכות [גענוגלענער], כהאזל על קניכות וגניזות. וכעיכן סגדלה ומקוימות גויי־סאז הַנָּסִיךְ נככין הכוסף לכל מפייעכים, זככוכו גו מקקוכים.

n. m. (pl. נְסִיכִים), passive, id quod funditur, h. e. vel libamen vel imago fusilis, etiam de eo, qui unctus est, h. e. princeps (unde Elazar Qalfri verbum illud secundarium הִנְסִיךְ formavit). LXX. *σπονδή*, pl. *χωνευτός*, *ἄρχων*, *δῆγμα* (= נָשִׁיךְ).

cum suff.: נְסִיכָם
Dt. 32, 38. ישתו יין נסיכם
pl. constr.: נְסִיכֵי
Jos. 13, 21. נסיכי סיחון
Ez. 32, 30. שמה נסיכי צפון
Mich. 5, 4. ושמנה נסיכי אדם
cum suff.: נְסִיכֵמוֹ
Ps. 83, 12. וכזאבמו כל־נסיכמו
pl. c. suff: נְסִיכֵיהֶם
Dan. 11, 8. אלהיהם עם־נסיכיהם

מַסֵּכָה

ז״כ ע״מ מַסֵּכָה, מַסֵּלָה, וסמוכן סכיסך מאתכת או סכיסיכה [גוסס], ל״מ אלהי מסכה, עגל מסכה, ומוס סמל סכיסך מאתכת נכלגל, כמו נסיך, או נסאלל על כיריות נכית ע״מ הכסיכה. נגאזל נִיסָּךְ תזיכת מאתכת ניסכת, כאזר יסורת נעיון.

n. f. (ad s. f. מַגֵּפָה, מַסֵּלָה), fusio, *fusura*, deinde absol. (sicut נָסָךְ), fusile, de simulacris ex aere conflatis, etiam de foederis sanctione, quae fit *libando*, *σπονδή*. Gemarice נִיסָּךְ de segmento metalli fusilis. LXX. *χώνευμα*, *χωνευτόν* (c. פֶּסֶל h. e. *γλυπτόν*), *λεπτὸν ποιεῖν*; *συνθήκη*.

Ex. 32, 4. ויעשהו עגל מסכה
Ex. 32, 8. עשו להם עגל מסכה
Ex. 34, 17. אלהי מסכה לא־תעשה
Lev. 19, 4. ואלהי מסכה לא תעשו
Dt. 9, 12. עשו להם מסכה
Dt. 9, 16. עשיתם להם עגל מסכה
2 Reg. 17, 16. ויעשו להם מסכה
Neh. 9, 18. עשו להם עגל מסכה
Jes. 30, 1. ולנסך מסכה
Hos. 13, 2. ויעשו להם מסכה
Hab. 2, 18. מסכה ומורה שקר

וּמַסֵּכָה

Dt. 27, 15. יעשה פסל ומסכה
Jud. 17, 3. לעשות פסל ומסכה
Jud. 17, 4. ויעשהו פסל ומסכה
Jud. 18, 14. ותרפים ופסל ומסכה
Nah. 1, 14. אכרית פסל ומסכה

הַמַּסֵּכָה

Jud. 18, 17. 18 התרפים ואת־המסכה

לְמַסֵּכָה

Ps. 106, 19. וישתחוו למסכה
Jes. 42, 17. האמרים למסכה
constr.: מַסֵּכַת
Jes. 30, 22. אפדת מסכת זהבך
pl.: מַסֵּכוֹת
2 Chr. 28, 2. מסכות עשה לבעלים
pl.: וּמַסֵּכוֹת
1 Reg. 14, 9. אלהים אחרים ומסכות
pl.: וְהַמַּסֵּכוֹת
2 Chr. 34, 3. 4. והפסילים והמסכות
pl. c. suff.: מַסֵּכֹתָם
Num. 33, 52. ואת כל־צלמי מסכתם

נָסַךְ

כאזרמי כמו נעגני, וכסאר לכוי נעגר נָסַכוּ או נָסִיכוּ, וכסגד נַסָּךְ וגס נַסָּךְ.

v. aram. (3 p. praet. נָסַכוּ, נָסִיכוּ, *Pa.* נַסָּךְ), fundere, libare. LXX. *σπένδειν*.

inf. constr.: לְנַסָּכָה
Dan. 2, 46. אמר לנסכה לה

נָסֶךְ

ז״ו כאזרמי כמו נַסָּךְ נעגני, וסילועס נִסְכָּא.

n. m. aram. (def. נִסְכָּא), hebraico נֶסֶךְ par atque aequale. LXX. *σπονδή*.

pl. c. suff.: וְנִסְכֵּיהֶן
Esr. 7, 17. ומנחתהון ונסכיהון

II. נָסַךְ

פעל כוזד, והפלגס ל׳ כמו נשג בעכני, קציכס יקד סניב וקליעס אסיכס וקליעס סלסול וקיכיג עוילס וקיאיס [קוסקניפַּעגן, -פַּלעַּעגן, -וועגען], וס״כ סקכן נָסַךְ, כזוסס לל נָסַךְ, שָׁךְ, שָׁךְ, סָגַ לקכן, וכן כזכר כאכוון לגל הזכר אֲשֶׁר־שָׁךְ לעיל לף קל״ג, וכן זָגַ לף סמ״ל, וכן הזכר זָגַ לעיל לף זמ״ן, וכן חָשַׁק לעיל לף קע״ד וגס נָשַׁק לקכן, וכן סקמוכת לל הזכר נָח, יסודת הזס בי־זָח לעיל לף סכ״ל, וכן פעלים סיכגס, וסקקוב וסזווי קאלל בקזכך כל לגלס, ונלוס הזכרים בקוס לקכן. כ׳ עכין כאזר וקאזי [דעקקען], וגס לוס סקמוכת נָסַךְ, כזוסס לל נָסַךְ לקכן, וכזכר כאכוון נ״כ בזספאי עכג, ל״ס s. *sku*] כזכאס סכלקית ויוכיג וכוזיג [gr. *στεγ-εῖν*, l. *teg.* כגרמכית וקלקלכיג, וקולי ולכסוך מסכס ניזציס סמוכן לקצון, לומר קצור קצר וכריג, ומסכס נסוכס סמוכן כ׳, וכלין ספך יס שלוב לזאזי סכוונוס.

v. compos. tr., quod pro originum varietate varie usurpatur: 1) sicut arab. *nasaka*, circumnectere, circumplectere, circumtexere Jes. 30, 1. Cognata sunt vv. simplicia נָזַךְ, נָשַׁךְ, נָסַךְ, נָגַךְ, נָחַךְ (unde מִזְחָ), זָגַךְ (unde חָשַׁךְ, אֲשֶׁר־שָׁךְ, quae conferas. 2) tegere Jes. 25, 7., sanscr. sine praepositione: *sku*, lat. (sibilo deposito) *teg*, gr. *στεγ-εῖν*, qua vi etiam hebraice dicitur v. סָךְ. Non dubium est, habere haec verba etiam in etymis quandam affinitatem. LXX. hanc significatorum differentiam, ut videtur, non intellexerunt

מַסֵּכָה

ז״כ גויר כסף, וסמוכן לקר וקליעס [געווענע], לו מכלל לקר קויעס [סַּפַּ־ דעכווערק], ויסוד סקר [לויסגוג], וגמאל כס לדבר סמקוכר מקלקים ופרקיס, לכן ספר, וכי חִבּוּר סס מזלסו, וכן מוס עִבָּא גמאל, כדיפורס נעריוך ערך קאר.

n. f., textura (Gewebe, Fädenwerk), hinc stamen (Aufzug), talm. per tropum de libro, ex partibus s. capitibus compluribus contexto (syn. חִבּוּר). LXX. *διασμα*.

הַמַּסֶּכֶת *p.*
Jud. 16, 13. ראשי עם־המסכת
Jud. 16, 14 היתד הארג ואת־המסכת

מַסֵּכָה

ז״כ וסמוכן מסך וכסוי וסיכוך [דעקקע], וקל להכיכ. וכ״ל זכזס מסך סוס על מזקל לקר.

n. f., tegmentum, a v. נָסַךְ I, 2., unde fortasse etiam מָסָךְ, formâ aliâ. LXX. ut videtur, *βουλή*.

וְהַמַּסֶּכָה
Jes. 25, 7. והמסכה הנסוכה
Jes. 28, 20. והמסכה צרה

נִסְמָן

v. s. r. סָמַן *p.* 770.

I. נָסַס

לומר נָסַס, פעל ל״ע כ״ך נגיכוכי שכתעגס נָסַס, וסמוכן לל״ך כמו נָשָׁא, לגזן קליס וקיכיס [קרעגך ויין], וכן נָסַךְ כסוכס, ומוס זס נסיסא קולריי, וכן נָשַׁשׁ בעכני [עי׳ עגר־לל־לעיף ק״ח ע״ב], וסקקר וסזווי עי׳ לעיל קקע כוג. כתכנוס כפעל לרוג, וכן קתולריי נְסִיס.

h. e. נָסַס *v. intr.*, sicut נָשָׁא q. v., aegrotum esse, *νοσ-εῖν*, syr. נְסַי (unde *nesiso*, aegrotus), arab. نَسَسَ (Abdollatif p. 118.). Hinc solummodo prt. נָסַס, aegrotus, morbo implicitus, valetudine affectus. LXX. *ὁ φεύγων* (נָס).

Po-el: נִסֵּס
Jes. 10, 18. כמסס נסס

II. נָסַס

לומר נָס נדומס לל נָס לעיל לף ס״כדי, לומר כלכוג וכריקר [ז״יפעגכן, גלַּאג־ כגן], וכן נָץ לעיל, נָץ לקכן. וגוס סקפעל הִתְנוֹסֵס, לומר קופעס והָפְוקות לגזקוך [ווייסכיג־גלַּאגכגן]. וגאכוון כריקס סקאזל על כגוס וכזיקס, כאזר תקקס סזאלוג לל׳ קועפות. עי׳ גָּס הזס.

h. e. נָס *v. intr.*, sicut נָץ, נָזַן q. v., nit-ere, micare; *Hitpa.* הִתְנוֹסֵס, radios longe lateque diffundere (weithin glänzen), trop. elatum esse, eminere (syn. תְּוֹעָפוֹת). V. n. נָס. LXX. *κυλίεσθαι*, *φυγεῖν*.

Po-el: נִסֵּס
3 perf. fem.: נִסְּסָה
Jes. 59, 19. רוח יי׳ נססה בו
Hitpa-el: הִתְנוֹסֵס
part. pl.: מִתְנוֹסְסוֹת *fem.*
Zach. 9, 16. אבני־נזר מתנוססות
inf. constr.: לְהִתְנוֹסֵס
Ps. 60, 6. נס להתנוסס

נָס

ז״ו, וככנוי נֵסֶר, וסמוכן סכיסך וסמתכוסס למכיקוך, וכן הְוֹעָפָה מן הְוֹעָפָה, לכן מדבר סמתומר למעלה [ערבאַסטעגס], או גס מפרש הספיכס [פַּלַּאגנגע], ודגל סמקכס וכדומס, וסזאר לפ״ו נסס לזגן הופעה למכיקוך. ולפזאר עוד שהזאר נֵס, נדומס לל נֶשֶׂא, לזגן סגנס וכיומס, ווס כילס לי מסקנכ, עי׳ נשׂא.

n. m. (c. s. נִסֵּי), id quod longe lateque lucet (syn. תְּוֹעָפָה = תְּוֹפָעָה), conspicuum est, eminet, hinc de velo nautico (Flagge), de signo militari (Panier), de pertica alta, ex qua pendebat serpens aeneus jussu divino erectus, de signo, ut cum Plinio loquar, *praenunciativo* (Warnungszeichen), a v. נָס, vi *splendendi*, nisi forte hoc verbum singularem habet extollendi significationem, qua verbo נָשָׂא cognatum videtur. LXX. *ἱστίον*, *σημεῖον*, *σύσσημον*, *σημείωσις*; *καταφυγή*, *φεύγειν*; *ἄρχειν*.

Num. 21, 8. ושים אתו על־נס
Ps. 60, 6. נתת ליראיך נס
Jes. 5, 26. ונשא־נס לגוים
Jes. 11, 12. ונשא נס לגוים
Jes. 13, 2. הר־נשפה שאו־נס
Jes. 18, 3. כנשא־נס ההרים תראו
Jes. 33, 23. בל־פרשו נס
Jes. 62, 10. הרימו נס על־העמים
Jer. 4, 6. שאו־נס ציונה
Jer. 4, 21. עד־מתי אראה־נס
Jer. 50, 2. והשמיעו ושאו־נס
Jer. 51, 12 חומת בבל שאו־נס
Jer. 51, 27. שאו־נס בארץ

הַנֵּס

Num. 21, 9. וישמהו על־הנס

וְכַנֵּס

Jes. 30, 17. וכנס על־הגבעה

לְנֵס

Num. 26, 10. ויהיו לנס
Jes. 11, 10 עמד לנס עמים
Ez. 27, 7. להיות לך לנס

מִנֵּס

Jes. 31, 9. ומחתו מנס שריו
cum suff.: נִסִּי
Ex. 17, 15. ויקרא שמו יי־נסי
Jes. 49, 22. עמים ארים נסי

נָסַע

פעל כוזד, וסמוכן כלגול ולקוף הלאה, כי סתאלות נָסַע, נדומס לל זָע כפעל זָעַז, ודומס לל סָא, נכפילו סאסא, ודומס לל זָח לעיל, וכן נָסַח וכן נזע לזגן עקיכ ולקוף הלאה כלגן יסעקלי. ומוס להסאכת עקיכת לבר מאקוו, ל״מ עקיכת סמוונות ויקלות הלאל, עקיכ מאקוס תאלות וסליכס לו, יליאס וכלגול מאקוס וכדומס. כנפעל הפעולי״. כסוסף יולף ויקוק, וכזאל על עקיכת לילגות וגפכיס, מקלוג תלכיס ועקיכיקן מאקוקן וכדומס. לקוב הזאר וסזווי עי׳ לעיל קקע פעלים הלאה.

v. compos. tr., promovere, protrudere (a radice סָע, cui propinqua cognatione conjuncta sunt זָע in v. redupl. זְעַזַּע et compos. arab. נ־זע, סָאָ in סַאסָא, זָח, סָח in compos. נָסָח, שָׁא in compos. arab. נשא), hinc: vi *evellendi*, veluti postes portarum, paxillos tentorii; *promovendi* se ac *proficiscendi*, de nomadibus, exercitu, tentorio, arca foederis, trop. de vento, qui flare incipit. *Ni.* evelli, transferri. *Hi.* extens. et causative. LXX. ἄἰρειν, ἀπαίρειν, ἐξαίρειν; ἐκσπᾶν, κινεῖν; ἀπέρχεσθαι, ἐξέρχεσθαι; προπορεύεσθαι, στρατοπεδεύειν, παρεμβάλλειν; ἀναζευγνύναι, ξηραίνειν; *Ni.* ἐμφυσᾶν; *Hi.* μεταίρειν, ἐκκόπτειν, ἀναβαστάζειν.

3 *prf.*: נָסַע
ויעקב נסע סכתה Gn. 33, 17.
ורוח נסע מאת יי׳ Num. 11, 31.
והעם לא נסע Num. 12, 15.
שמע כי נסע מלכיש 2 Reg. 19, 8.
כי נסע מלכיש Jes. 37, 8.
נסע יצא ממקמר Jer. 4, 7.

3 *prf.*: וְנָסַע
ונסע אהל־מועד Num. 2, 17.
ונסע דגל מחנה Num. 10, 18. 22. 25.

3 *prf. pl.*: נָסָעוּ
ויאמר האיש נסעו מזה Gn. 37, 17.
נסעו העם חצרות Num. 11, 35.
ואחר נסעו העם Num. 12, 16.
נסעו מבארת בני־יעקן Dt. 10, 6.
משם נסעו הגדגדה Dt. 10, 7.
נסעו כמו־צאן Zach. 10, 2.

3 *prf. pl.*: נָסָעוּ *p.*
וכן נסעו Num. 2, 34.
משם נסעו ויחנו Num. 21, 12.
משם נסעו Num. 21, 13.

3 *prf. pl.*: וְנָסָעוּ
ונסעו המחנות Num. 10, 5.
ונסעו המחנות Num. 10, 6.
ונסעו בני־גרשון Num. 10, 17.
ונסעו הקהתים Num. 10, 21.
ונסעו בעדר Jer. 31, 24.

3 *prf. pl.*: וְנָסָעוּ *p.*
בבקר ונסעו Num. 9, 21.
וגעלה הענן ונסעו Num. 9, 21.

part. masc.: נֹסֵעַ *sg.*
מצרים נסע אחריהם Ex. 14, 10.
נסע לפניהם Num. 10, 33.

part. pl.: נֹסְעִים
נסעים אנחנו Num. 10, 29.

inf. abs.: וְנָסֹעַ
הלוך ונסוע Gn. 12, 9.

inf. constr. בְּנָסְעַ
בנסע המחנה Num. 4, 5. 15.
ויהי בנסע הארן Num. 10, 35.
ויהי בנסע העם Jos. 3, 14.

inf. constr.: וּבְנָסְעַ
ובנסע המשכן Num. 1, 51.

inf. c. suff.: בְּנָסְעָם
ויהי בנסעם מקדם Gn. 11, 2.
בנסעם מן־המחנה Num. 10, 34.

impt. pl.: סְעוּ
קומו סעו ועברו Dt. 2, 24.

impt. pl.: וְסָעוּ
פנו וסעו לכם Num. 14, 25.
פנו וסעו לכם Dt. 1, 7.
פנו לכם וסעו Dt. 1, 40.

3 *imperf.*: יִסַּע
בל־יסע יתדתיו לנצח Jes. 33, 20.

3 *imperf.*: וַיִּסַּע
ויסע אברם הלוך Gn. 12, 9.
ויסע לוט מקדם Gn. 13, 11.
ויסע משם אברהם Gn. 20, 1.
ויסע ישראל ויט אהלה Gn. 35, 21.
ויסע ישראל Gn. 46, 1.
ויסע מלאך האלהים Ex. 14, 19.
ויסע עמוד הענן Ex. 14, 19.
ויסע דגל מחנה Num. 10, 14.
ויסע את־היתד הארג Jud. 16, 14.
ויסע וילך וישב 2 Reg. 19, 36.
ויסע וילך וישב Jes. 37, 37.

3 *impf. c. s.*: וַיִּסָּעֵם
ויסעם עם־הבריח Jud. 16, 3.

1 *impf. pl.*: וְנִסָּע
ונסע מחרב ונלך Dt. 1, 19.
ונפן ונסע המדברה Dt. 2, 1.

1 *impf. pl.*: נִסָּעָה
נסעה ונלכה ואלכה Gn. 33, 12.

1 *impf. pl.*: וְנִסָּעָה
ונסעה מנהר אהוא Esr. 8, 31.

2 *impf. pl.*: תִּסָּעוּ
ואתם תסעו ממקומכם Jos. 3, 3.

3 *impf. pl.*: יִסָּעוּ
יסעו בני ישראל בכל Ex. 40, 36.
ולא יסעו עד־יום העלתו Ex. 40, 37.
לאחרנה יסעו לדגליהם Num. 2, 31.
יסעו בני ישראל Num. 9, 17. 18.

3 *impf. pl.*: יִסָּעוּ *p.*
ראשנה יסעו Num. 2, 9.
ושנים יסעו Num. 2, 16.
כאשר יחנו כן יסעו Num. 2, 17.
ושלשים יסעו Num. 2, 24.
משמרת יי׳ ולא יסעו Num. 9, 19.
ועל־פי יי׳ יסעו Num. 9, 20. 23.
ולא יסעו Num. 9, 22.
ובהעלתו יסעו Num. 9, 22.

3 *imperf.*: וַיִּסָּעוּ
אל־בני־ישראל ויסעו Ex. 14, 15.

3 *imperf.*: וַיִּסָּעוּ
ויסעו מבית אל Gn. 35, 16.
ויסעו בני־ישראל Ex. 12, 37.
ויסעו מסכת ויחנו באתם Ex. 13, 20.
ויסעו מאילם Ex. 16, 1.
ויסעו כל־עדת Ex. 17, 1.
ויסעו מרפידים Ex. 19, 2.
ויסעו בני־ישראל Num. 10, 12.
ויסעו בראשנה Num. 10, 13.
ויסעו מהר יי׳ Num. 10, 33.
ויסעו מקדש Num. 20, 22.
ויסעו מהר ההר Num. 21, 4.
ויסעו בני ישראל Num. 21, 10. 22, 1.
ויסעו מאבת Num. 21, 11.
ויסעו מרעמסס Num. 33, 3.
ויסעו בני־ישראל Num. 33, 5.
ויסעו Num. 33, 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48.
ויסעו מהר־שפר Num. 33, 24.
ויסעו מהשטים Jos. 3, 1.
ויסעו בני־ישראל Jos. 9, 17.
ויסעו משם Jud. 18, 11.
ויסעו מעליו וישבו לארץ 2 Rg. 3, 27.

3 *impf. pl.*: וַיִּסָּעוּ *p.*
ויסעו ויהי חתת אלהים Gn. 35, 5.
לצבאתם ויסעו Num. 10, 28.

Nif-al: נָסַע 3 *perf.*
דורי נסע ונגלה Jes. 38, 12.
חלא־נסע יתרם בם Job. 4, 21.

Hif-il: הִסִּיעַ

part. masc. sg.: מַסִּיעַ
מסיע אבנים ועצב בהם Eccl. 10, 9.

2 *imperf.*: תַּסִּיעַ
גפן ממצרים תסיע Ps. 80, 9.

2 *impf. fem.*: תַּסִּיעִי
והמלא תסיעי 2 Reg. 4, 4.

3 *imperf. ap.*: יַסַּע
יסע קדים בשמים Ps. 78, 26.

3 *imperf.*: וַיַּסַּע
ויסע משה את־ישראל Ex. 15, 22.
ויסע כעץ תקותי Job. 19, 10.
ויסע כצאן עמו Ps. 78, 52.

3 *impf. pl.*: וַיַּסִּיעוּ
ויסעו אבנים גדלות 1 Reg. 5, 31.

מַסָּע
ז״ו ולפעמים מַסָּע, ומקום ע׳ מקום עקירת מכנים וקינוחן [שטייבכוך], ד״מ לקן שלמה מסע, וכן פרשומו שלמה ילקק׳ ולוד קמק׳, ומתקנק פרצו מַסָּקָה, שמוש סלור, ווס נלמי שייך לשרש. נ׳ העתקה ומסיעה מקום למקום [דשם קוישפנרעבען], ד״מ למסע לפני העם, למסע לפי־המקנות.
n. m. (senel מַסָּע): 1) lapidicina, latomia (Steinbruch). Targum, radice repugnante: מַסָּקָא, ordo, dispositio, τάξις. LXX. (λίθοις ἀκροτόμοις) ἀργοῖς. 2) profectio, iter, statio. LXX. ἔξαρσις (ἐξαίρειν), στρατιά, σταθμός, ἀναζυγή, ἀπαρτία.

לְמַסָּע
קום לך למסע לפני העם Dt. 10, 11.

וּלְמַסָּע
ולמסע את־המחנות Num. 10, 2.

מַסָּע
אבן שלמה מסע נבנה 1 Reg. 6, 7.

pl. constr.: מַסְעֵי
מסעי בני־ישראל Num. 10, 28.
אלה מסעי בני־ישראל Num. 33, 1.

pl. c. suff.: לְמַסָּעָיו
וילך למסעיו מנגב Gn. 13, 3.

pl. c. suff.: מַסָּעֵיהֶם
בכל מסעיהם Ex. 40, 36.
ישראל בכל־מסעיהם Ex. 40, 38.
ואלה מסעיהם Num. 33, 2.

pl. c. suff.: לְמַסְעֵיהֶם
למסעיהם על־פי יי׳ Ex. 17, 1.
יתקעו למסעיהם Num. 10, 6.
למסעיהם ממדבר סיני Nu. 10, 12.
למסעיהם על־פי יי׳ Num. 33, 2.

מַסָּע
telum, *v. s. r.* סוּעַ *p.* 759.

נָסַק
פעל כולד, ומעתיד יִסַּק, ומקום עליה [שטייגען], וכן נָסַק בתרגי. ופתר לתקון מכתב לע שמקבן נָסַק, ומכון מקנה מוצא, ופתר שמפעל סַלָּק פלמד ע׳ מתמצות מכתב, ומצוי עי׳ בלוח מכתבים במקום לתקן, ועוד פרוש לתק תקת סלק.
verb. compos. intr. (impf. יִסַּק), sca-ndere, aram. נְסַק vel סַלֵּק injecta liquida. LXX. ἀναβαίνειν.

1 *imperf.*: אֶסַּק
אם־אסק שמים שם אתה Ps. 139, 8.

נָסַק
בתרגי כמו בעברי, ובתרגום שנוי מתק, ומכוסף מוס חַסָּק יונק ותוק, ומתנו מיקור חַנְסָקָה, ופעולי שלו חַסָּק, וכל פלס בתרגי של כתבי קדש, ועל־יתר בתרגום.
v. aram., scandere; *Af.* חַסָּק (inf. חַנְסָקָה), sursum educere, sursum efferre; *Of.* חְסָּק pass. LXX. ἀνενέγκαι; *Of.* ἀνενεχθῆναι.

Af-el: הַסָּק

3 *perf. pl.*: הַסָּקוּ
די הסקו לשדרך Dan. 3, 22.

inf. constr.: לְהַנְסָקָה
להנסקה מן־גבא Dan. 6, 24.

Of-al: וְהָסָּק 3 *perf.*
וחסק דניאל מן־גבא Dan. 6, 24.

נָסַת
ad הָסִּית, *v. s. r.* סוּת *p.* 761.

נָעַל
פעל נודד, ומעתיד יִנְעַל, ומסלנם סנכסק ופתוו [פוטרינענלן], ומוסנסאל על עכין נכל מין סנכסק וגפיפס נדנר, ד״מ מסנבלים שנפוים וכנכסים נרגל ע׳ קשרים, ומכוסף חִנְעָל קווק של קל. תקוק הסרש סוד.
v. tr. (impf. יִנְעַל), circumcludere, sive sera, sive pessulo, sive corrigia h. e. calceare, qua vi etiam *Hi.* חִנְעִיל dicitur. LXX. σφηνοῦν, κλείειν, ἀποκλείειν; *Hi.* ὑποδύειν (beschuhen).

3 *perf.*: וְנָעַל
ונעל הדלת אחריה 2 Sam. 13, 18.

3 *perf.*: וְנָעֲלוּ *p.*
העליה בעדו ונעל Jud. 3, 23.

part. pass.: נָעוּל *sg.*
גן נעול אחתי כלה Cant. 4, 12.
גל נעול Cant. 4, 12.

p. p. pl.: נְעֻלוֹת
דלתות העליה נעלות Jud. 3, 24.

imprt.: וְנָעַל *sg.*
ונעל הדלת אחריה 2 Sam. 13, 17.

1 *imperf.*: וָאֶנְעֲלֵהּ *Qal*
ואנעלך תחש Ez. 16, 10.

Hif-il: הִנְעִיל

3 *impf. pl. c. s.*: וַיְנַעֲלוּם
ויולבשום וינעלום 2 Chr. 28, 15.

נַעַל
ס״נ וסוונ״י נַעֲלַיִם [כי כתכנות ונכנכות כוונ], וסרנוי נְעָלִים, נְעָלוֹת. תמונן סנכל ומסלנת, מנכיות סרגלים [סלנכ-דנלנע], וסוונ לנכך לית, ודמיון לדנר מועב ונלתי יקר, וזכוך סכעל סרנון ערקתך דמסלנת, או לנועת סכעל, שמנכת סנכל נרגל, ונסתפוק על לדום תלין נעל, סרנון מזלנת נעל לניון סכנוס, וכן סדרך לנל נכי־קדש.
n. f. (du. נַעֲלַיִם, pl. נְעָלִים, נְעָלוֹת), sandalium, calceus; du. calceorum par, trop. de re vili atque humili; שְׂרוֹךְ נַעַל, corrigia calcei, σφυρωτὴρ ὑποδήματος; חֲשֹׂךְ נַעַל, subjugare ac possidere. LXX. ὑπόδημα, σανδάλιον.

אם־מחוט ועד שרוך־נעל Gn. 14, 23.

הַנָּעַל *p.*
בית חלוץ הנעל Dt. 25, 10.

cum suff.: נַעֲלִי
על־אדום אשליך נעלי Ps. 60, 10. 108, 10.

cum suff.: נַעֲלְךָ
של־נעלך מעל רגלך Jos. 5, 15.

cum suff.: וְנַעֲלֶךָ
ונעלך לא־בלתה Dt. 29, 4.
ונעלך תחלץ Jes. 20, 2.

cum suff.: נַעֲלוֹ
וחלצה נעלו מעל רגלו Dt. 25, 9.

שלם איש נעלו Ruth 4, 7.
קנה־לך וישלף נעלו Ruth 4, 8.
cum suff.: וּבְנַעֲלוֹ
ובנעלו אשר ברגליו 1 Reg. 2, 5
du.: נַעֲלַיִם *p.*
ואביון בעבור נעלים Am. 2, 6. 8, 6.
pl.: בַּנְּעָלִים 1
מה־יפו פעמיך בנעלים Cant. 7, 2.
והדריך בנעלים Jes. 11, 15.
pl. c. suff.: וְנַעֲלֵינוּ
ואלה שלמותנו ונעלינו Jos. 9, 13.
pl. c. suff.: נְעָלֶיךָ
של־נעליך מעל רגליך Ex. 3, 5.
pl. c. suff.: וְנַעֲלֵךְ
ונעליך תשים ברגליך Ez. 24, 17.
pl. c. suff.: נַעֲלֵיכֶם
נעליכם ברגליכם Ex. 12, 11.
pl. c. suff.: וְנַעֲלֵיכֶם
ונעליכם ברגליכם Ez. 24, 23.
pl. c. suff.: נְעָלָיו
שרוך נעליו Jes. 5, 27.
2 pl.: וּנְעַלְתֶּם
ונעלות בלות ומטלאות Jos. 9, 5.

מַנְעָל

או מַנְעוּל, ז״ו וכתוב כריא [כיענעל], וכהל ובקמץ מכעליך מכלכן כריכיך. היו קוקים, ולפ״ז פשם שם מקום מכעל, לומר מקום סהלכן, ומכלכן מלכך רגליך יהיה נכול, שיהיו נקלקך מכי נכול, ומקשון קניכ.

vel מַנְעוּל, *n. m.*, sera, qua porta domus clauditur ac munitur. Alii perperam calceamentum vel locum, qui calceo conculcatur, vertunt. LXX. *ὑπόδημα.*

הַמַּנְעוּל

על כפות המנעול Cant. 5, 5.
cum suff.: בְּמַנְעָלָךְ *p.*
ברזל ונחשת מנעלך Dt. 33, 25.
pl. c. suff.: מַנְעָלָיו
מנעליו ובריחיו Neh. 3, 3. 13. 14. 15.
pl. c. suff.: וּמַנְעָלָיו
ומנעליו ובריחיו Neh. 3, 6.

נָעַם

פעל כולד, ומעתיד יִנְעַם, ומפלגם מעלפות נדנכ, עניכם ומתיקם ולכלו, ומיכם ומתיכם [שנעגעמם ויין], ומפתלות היות עכ ומקמל [שכגעמ-לין, שכגעמעגמוועדעם ויין], וזהו היות שפר וכקמד, לכן כמו עוב ככלל, ונעכני נעם משלהו. ומפר לקקור מפכם דע שפעמכהו לקיקם ומקיכם לו, רלוי נדנכ ומקילם [נעמעמן, שכגעמ-מען], וזהו היות רלוי לפקמל ומכם, וכן מפפלל נפפם רוחיק *accept-us* [גע-נעמם, שכ-נעמעגמכ], ומכפם נרמיק [נע-נעמם, שכ-נעמעגמכ], ומכפם כמכוון ג״כ נפפתי ערב, כלומר קרוב בלות מפכם לנות מפכם נמקום מקר, ומכון לע״ו יסוד.

v. intr. (impf. יִנְעַם), delectari aliqua re, arab. *na'ama;* jucundum, suave, bonum esse, arab. *na'ima, na'uma*, proprie: accipere, hinc acceptum, acceptabilem, *ἀποδέξιον* esse, a rad. *nam* (nehm-en, annehmen). LXX. *ἡδέως ἄπτεσθαι, ἡδύνειν; ὡραιοῦν, βελτίονα φαίνεσθαι, καλὸν εἶναι δοκεῖν, πίων;* נָעֵם, *εὐπρεπῶς.*

3 perf. fem.: נָעְמָה *p.*
הארץ כי נעמה Gn. 49, 15.
2 perf.: נָעַמְתָּ *p.*
נעמת לי מאד 2 Sam. 1, 26.
ממי נעמת Ez. 32, 19.
2 perf. f.: נָעַמְתְּ
מה־יפית ומה־נעמת Cant. 7, 6.
3 perf. pl.: נָעֲמוּ *p.*
אמרי כי נעמו Ps. 141, 6.
3 imperf.: יִנְעָם *p.*
ודעת לנפשך ינעם Prv. 2, 10.
ולחם סתרים ינעם Prv. 9, 17.
ולמוכיחים ינעם Prv. 24, 25.

נְעֹם

ז״ו, ומכון מתק ועכוכ שפר ועוב מתק ומעלן [שכגעמליכ״יע, שגכ-ליע], ל״מ לתמי נעם, ומוב כמו עוב לפסמכ מסק, שכוב הדר ל׳. נפביעי״ם נעם מגלהו, ומוב סנכקבי נעמה, ומן נעם הפביעי נעמ [מל נעמית].

n. m., jucunditas (Annehmlichkeit), suavitas; pulchritudo, amoenitas, veluti Dei (*Luther*: die schönen Gottesdienste des Herrn). Indidem nn. pr. נַעַם, f. נַעֲמָה, נַעֲמִי (=נַעֲמִית). LXX. *τερπνότης, λαμπρότης, κάλλος (καλός), σεμνός.*

ויהי נעם ה׳ אלהינו Ps. 90, 17.
דרכיה דרכי־נעם Prv. 3, 17.
ושהרים אמרי־נעם Prv. 15, 26.
צוף דבש אמרי נעם Prv. 16, 24.
לאחד קראתי נעם Zach. 11, 7.
את־מקלי את־נעם Zach. 11, 10.

בְּנֹעַם

לחזות בנעם־ה׳ Ps. 27, 4.

נַעֲמָן

ת״ו וכתוב נַעֲמָנִים, שכתעכם תפ״כ, ומכון שפר ועכ כקמד ויפ [שכ-נעמעלין, ליענלין], ל״מ כעני כעמכים. וכגור מפם נַעַם, שכמלת כפביעי״ם.

adj. m. (a n. נַעַם, pl. נַעֲמָנִים), jucundus, gratus, suavis, substant.: amoenitas. LXX. *ἄπιστος.*

pl.: נַעֲמָנִים
נטעי נעמנים Jes. 17, 10.

נְעִים

ת״ו וכתוב נְעִימִים, לנקבי נְעִימָה וכתוב נְעִימוֹת, ומכון נעל־קן וקמד ידיל ועוב נכקר ומתקבל עכ ופפר [נענעמם, ליענלין], כמפלות לכוב. הכתוב כעיקים מתקבלים כעיקים ומפלות קמלה, לו מפמוק נכלל, וכן הכתוב נעיוב. נפפם עכניכ׳ם המוענפי נְעִימָה, נתרגום נְעִימָא, מוס.

adj. m. (pl. נְעִימִים; f. נְעִימָה, pl. נְעִימוֹת), acceptus, gratus, amoenus, de personis: clemens, propitius; pl. נְעִימִים, regiones, possessiones amoenae. LXX. *τερπνός, ὡραῖος, εὐπρεπής, καλός, κράτιστος; τερπνότης, εὐπραγία.*

כנור נעים עם־נבל Ps. 81, 3.
הנה מה־טוב ומה־נעים Ps. 133, 1.
זמרו לשמו כי נעים Ps. 135, 3.
כי־נעים נאוה תהלה Ps. 147, 1.
כי־נעים כי־תשמרם Prv. 22, 18.
הנך יפה דודי אף נעים Cant. 1, 16.
adj. masc.: וְנָעִים
כל־הון יקר ונעים Prv. 24, 4.
constr.: וּנְעִים
ונעים זמרות ישראל 2 Sam. 23, 1.
adj. m. pl.: הַנְּעִימִים
ושחת דבריך הנעימים Prv. 23, 8.
pl.: וְהַנְּעִימִם
האהבים והנעימם 2 Sam. 1, 23.
adj. m. pl.: בַּנְּעִימִים

נָעַץ

פעל ל״ע כ״פ נגוד, ומכון קדיפ וכניכ עקיפ ודכיכ [שעגפען, שעפ-פעלן], וכן נפמ פוקפ נָעֵץ נקפי, וקכן פפכ נפכוס עָנֵץ, עֶנֶץ, וכן כפכ כמכון נפפ פכדפ׳ק [*s. an ç*], לעון עקיפ ודכיכ, וכדומפ נפפי עכ כלי כון, פפ׳ק פפמעגות, פפ לפ נמפמר פפכון פנפ לפכ עָנֵץ, נפוי לפפתי עכ כלי כון. נפפם ענכניכ׳ם פפם יְעִיצָה מוס.

v. compos. inus., pungere, stimulare, aram. עֲנַץ, vel, eadem ab radice, injecto *Nun* עָנַץ, sanscr. *an ç.*

נַעֲצוּץ

ז״ו ע״פ נַאֲפוּף, ומכון כפכוס יקפ׳ק, מקום פפכיכים [דפ׳כ׳ק, שפ׳פעלנוס], מלפון נכניפ ועקיפ, ומפדקק יפוד פקנן־קיוג כנכ פפוס מלפ נעלון נפכי, וזהו כמו נכפ, וסעדיה פ׳יוע׳ פכפו קוקים קדיפ ולכניפ, פכל מתקוות של עקיפ.

n. m. (ad s. f. נַאֲפוּפָה), vepretum, senticetum (Stachelbusch), quocum arab. *nu'çon* dudum contulit *Ibn-Chajug'*. *Fajumi* de sentibus acutis et albis intelligit (Weissdorn), eadem de radice. LXX. *στοιβή, φαγάς.*

הַנַּעֲצוּץ

תחת הנעצוץ Jes. 55, 13.
pl.: הַנַּעֲצוּצִים
ובכל הנעצוצים Jes. 7, 19.

נַעַר

ז״ו, וכתוב נְעָרִים, ומכון ילד וככיי, גדול מעלם, כנדפ עם נקול [יוכגלינג], וכפכ ג״כ מנקור כן־עכיפ שכפ, מעיפ קיל ומלקפם כך נפכיפ, מעכד ומעכפ פכוועיפ, לו מעכפ נכללם, וכפכידי עתיקי פלפון ג״כ נפכ נעכפ ונקולם, וכן נעכני שרוש, בעל, זוג ג״כ לנקנפ, לפפתן אֲרוּסָה, בְּעֻלָה, זוגה. ומפכ לקקול פפכ לע שפפ פכדפ׳ק רפפי, ומפ׳ק מגלהו נפפם פכדפ׳ק s. *nara*,] וכדפ׳ק פרפיק ויוכיק zend. *naere*, pers. *nâr, ner*, gr. *ἀ-νήρ*,] וען לו יסוד נפפל.

n. m. (pl. נְעָרִים), puer, etiam de eo, qui est aetate adultior, juvenis, adolescens, miles juvenis ac fortis; minister vel servus, etiam sine aetatis ratione, per archaismum vel de puella s. virgine (= Qeri: נַעֲרָה), quemadmodum arabice *'arûs-on* (=אַרוּסָה), *b'al-on* (=זוגה), *zaug'-on* (=בְּעָלָה). Hoc nomen unum est de antiquissimis, quae non habent radicem verbalem, certe non talem, quae inter radices nobis servatas inveniri queat, V. supra. LXX. *παῖς, παιδίον, παιδάριον, κοράσιον, νήπιος; νέος, νεώτερος, νεανίας, νεανίσκος; ποιμήν, γνωστός, πρέσβυς, ἑκτάττειν, σκορπίζειν* (נָעַר); אִישׁ נַעַר *παιδάριον.*

נָעַר *p.* נַעַר

והוא נער את־בני בלהה Gn. 37, 2.
ושם אתנו נער עברי Gn. 41, 12.
והנה־נער בכה Ex. 2, 6.
יהושע בן־נון נער Ex. 33, 11.
וילכדו־נער מאנשי סכות Jud. 8, 14.
ירא כי עודנו נער Jud. 8, 20.
ויהי־נער מבית לחם Jud. 17, 7.
*והנער נער 1 Sam. 1, 24.
ובא נער הכהן 1 Sam. 2, 13. 15.
נער חגור אפוד בד 1 Sam. 2, 18.
כי־נער אתה 1 Sam. 17, 33.
כי־היה נער ואדמני 1 Sam. 17, 42.
ויולקט נער יהונתן 1 Sam. 20, 38.
הגיד נער־אחד מהנערים 1 S. 25, 14.
ויאמר נער מצרי אנכי 1 S. 30, 13.
ארבע מאות איש־נער 1 Sam. 30, 17.
אל־ציבא נער שאול 2 Sam. 9, 9.
והנה ציבא נער מפיבשת 2 S. 16, 1.
וירא אתם נער ויגד 2 Sam. 17, 18.
ואנכי נער קטן 1 Reg. 3, 7.
והדד נער קטן 1 Reg. 11, 17.
כבשר נער קטן ויטהר 2 Rg. 5, 14.
ויאמר גיחזי נער אלישע 2 Rg. 5, 20.
אל־גחזי נער איש־ האלהים 2 Reg. 8, 4.
וצדוק נער גבור חיל 1 Chr. 12, 28.
שלמה בני נער ורך 1 Chr. 22, 5.
בחר־בו אלהים נער ורך 1 Chr. 29, 1.
היה נער ורך־לבב 2 Chr. 13, 7.
והוא עודנו נער 2 Chr. 34, 3.
נער הייתי גם־זקנתי Ps. 37, 25.
במה יזכה־נער את־ארחו Ps. 119, 9.
נער חסר־לב Prv. 7, 7.
במעלליו יתנכר־נער Prv. 20, 11.
אולת קשורה בלב־נער Prv. 22, 15.
ארץ שמלכך נער Eccl. 10, 16.
כי־נער אנכי Jer. 1, 6.
אל־תאמר נער אנכי Jer. 1, 7.
נער וזקן Thr. 2, 21.
כי נער ישראל Hos. 11, 1.

וְנַעַר

ונער לא יחן Dt. 28, 50.
ונער קטן עמו 1 Sam. 20, 35.
ונער משלה מביש אמו Prv. 29, 15.
ונער יכתבם Jes. 10, 19.
ונער קטן נהג בם Jes. 11, 6.

וְנַעַר *p.*

ונפצתי בך זקן ונער Jer. 51, 22.

הַנַּעַר *p.* הַנָּעַר

ויתן־אל הנער Gn. 18, 7.
אל־ירע בעיניך על־הנער Gn. 21, 12.
וישמע אלהים את־קול הנער Gn. 21, 17.
שמע אלהים את־קול הנער Gn. 21, 17
קומי שאי את־הנער Gn. 21, 18.
ותשק את־הנער Gn. 21, 19.
ויהי אלהים את־הנער Gn. 21, 20.
אל־תשלח ידך אל־הנער Gn. 22, 12.
ולא־אחר הנער לעשות Gn. 34, 19.
שלחה הנער אתי Gn. 43, 8.
לא־יוכל הנער לעזב Gn. 44, 22.
והיה כראותו כי־אין הנער Gn. 44, 31.
כי עבדך ערב את־הנער Gn. 44, 32.
ישב־נא עבדך תחת הנער Gn. 44, 33.
ושניהם בנעירים Job. 36, 11
נפלו־לי בנעימים Ps. 16, 6.
adj. f. pl.: נְעִמוֹת
נעמות בימינך נצח Ps. 16, 11.

מַנְעָם

ז״ו ומכון מַנְעַמִּים, ומכון נקפד ומתקבל [לינעלינעם], ומפמר מפקבל קמור, וכן כלמון, שמעלפי, ונעכין דנוג פפם כלפ מתקפ מעלהו לכל מַשְׁאַב ומכנם.

n. m. (pl. מַנְעַמִּים ad s. f. מַשְׁאַבִים), res jucundae, deliciae, cupediae. LXX. *ἐκλεκτός.*

pl. c. s.: בְּמַנְעַמֵּיהֶם
ובל־אלחם במנעמיהם Ps. 141, 4.

מְנִים

פעל ל״ע כ״פ נגוד, ומכון קדיפ וכניכ עקיפ ודכיכ [שעגפען, שעפ-פעלן], וכן נפמ פוקפ נָעֵץ נקפי, וקכן פפכ נפכוס עָנֵץ, עֶנֶץ, וכן כפכ כמכון נפפ פכדפ׳ק [*s. an ç*], לעון עקיפ ודכיכ, וכדומפ נפפי עכ כלי כון, פפ׳ק פפמעגות, פפ לפ נמפמר פפכון פנפ לפכ עָנֵץ, נפוי לפפתי עכ כלי כון. נפפם ענכניכ׳ם פפם יְעִיצָה מוס.

v. compos. inus., pungere, stimulare, aram. עֲנַץ, vel, eadem ab radice, injecto *Nun* עָנַץ, sanscr. *an ç.*

נַעֲצוּץ

ז״ו ע״פ נַאֲפוּף, ומכון כפכוס יקפ׳ק, מקום פפכיכים [דפ׳כ׳ק, שפ׳פעלנוס], מלפון נכניפ ועקיפ, ומפדקק יפוד פקנן־קיוג כנכ פפוס מלפ נעלון נפכי, וזהו כמו נכפ, וסעדיה פ׳יוע׳ פכפו קוקים קדיפ ולכניפ, פכל מתקוות של עקיפ.

n. m. (ad s. f. נַאֲפוּפָה), vepretum, senticetum (Stachelbusch), quocum arab. *nu'çon* dudum contulit *Ibn-Chajug'*. *Fajumi* de sentibus acutis et albis intelligit (Weissdorn), eadem de radice. LXX. *στοιβή, φαγάς.*

הַנַּעֲצוּץ

תחת הנעצוץ Jes. 55, 13.
pl.: הַנַּעֲצוּצִים
ובכל הנעצוצים Jes. 7, 19.

נַעַר

ז״ו, וכתוב נְעָרִים, ומכון ילד וככיי, גדול מעלם, כנדפ עם נקול [יוכגלינג], וכפכ ג״כ מנקור כן־עכיפ שכפ, מעיפ קיל ומלקפם כך נפכיפ, מעכד ומעכפ פכוועיפ, לו מעכפ נכללם, וכפכידי עתיקי פלפון ג״כ נפכ נעכפ ונקולם, וכן נעכני שרוש, בעל, זוג ג״כ לנקנפ, לפפתן אֲרוּסָה, בְּעֻלָה, זוגה. ומפכ לקקול פפכ לע שפפ פכדפ׳ק רפפי, ומפ׳ק מגלהו נפפם פכדפ׳ק s. *nara*,] וכדפ׳ק פרפיק ויוכיק zend. *naere*, pers. *nâr, ner*, gr. *ἀ-νήρ*,] וען לו יסוד נפפל.

n. m. (pl. נְעָרִים), puer, etiam de eo, qui est aetate adultior, juvenis, adolescens, miles juvenis ac fortis; minister vel servus, etiam sine aetatis ratione, per archaismum vel de puella s. virgine (= Qeri: נַעֲרָה), quemadmodum arabice *'arûs-on* (=אַרוּסָה), *b'al-*

וַיֵּרֵק הַנַּעַר וַיָּגֶד לְמֹשֶׁה Num. 11, 27.
וְלֹא־שָׁלַח הַנַּעַר חַרְבּוֹ Jud. 8, 20.
אֶל־הַנַּעַר נְשָׂא כֵלָיו Jud. 9, 54.
יְהִי הַנַּעַר מִן־הַבֶּטֶן Jud. 13, 5. 7.
מַה־יִּהְיֶה מִשְׁפַּט הַנַּעַר Jud. 13, 12.
וַיִּגְדַּל הַנַּעַר וַיְבָרְכֵהוּ יי Jud. 13, 24.
וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל־הַנַּעַר Jud. 16, 26.
וַיְהִי הַנַּעַר לוֹ כְּאֶחָד מִבְּנָיו Jud. 17, 11
וַיְהִי־לוֹ הַנַּעַר לְכֹהֵן Jud. 17, 12.
אֶת־קוֹל הַנַּעַר הַלֵּוִי Jud. 18, 3.
וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּית־הַנַּעַר Jud. 18, 15.
וַיֹּאמֶר הַנַּעַר אֶל־אֲדֹנָיו Jud. 19, 11.
הַנַּעַר הַנֹּצֵב עַל־הַקֻּצְרִים Ruth 2, 6.
עַד־יִגְמֹל הַנָּעַר 1 Sam. 1, 22.
וַיָּבִאוּ אֶת־הַנַּעַר אֶל־עֵלִי 1 Sam. 1, 25.
אֶל־הַנַּעַר הַזֶּה הִתְפַּלָּלְתִּי 1 S. 1, 27.
וַיִּגְדַּל הַנַּעַר שְׁמוּאֵל 1 Sam. 2, 21.
וְיֹסֶף הַנַּעַר לִנְמוֹת 1 Sam. 9, 8.
אֶל־הַנַּעַר נְשָׂא כֵלָיו 1 Sam. 14, 1. 6.
בֶּן־מִי־זֶה הַנַּעַר אַבְנֵר 1 Sam. 17, 55.
בֶּן־מִי אַתָּה הַנָּעַר 1 Sam. 17, 58.
וְהִנֵּה אִשְׁלַח אֶת־הַנַּעַר 1 Sam. 20, 21.
הַנַּעַר רָץ 1 Sam. 20, 36.
וַיָּבֹא הַנַּעַר עַד־מְקוֹם 1 Sam. 20, 37.
וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנָּעַר 1 Sam. 20, 37. 38.
אֶל־הַנַּעַר אֲשֶׁר־לוֹ 1 Sam. 20, 40.
הַנַּעַר בָּא וְדוֹד קָם 1 Sam. 20, 41.
וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַנַּעַר 2 S. 1, 5. 13.
וַיֹּאמֶר הַנַּעַר הַמַּגִּיד 2 Sam. 1, 6.
בְּעוֹד הַנַּעַר וַיִּצֶם דָּוִד צוֹם 2 S. 12, 16.
וַיִּשָּׂא הַנַּעַר הַצֹּפֶה אֶת־עֵינָיו 2 S. 13, 34
הַשֵּׁב אֶת־הַנַּעַר 2 Sam. 14, 21.
וַיַּרְא שְׁלֹמֹה אֶת־הַנַּעַר 1 Reg. 11, 28.
וַיֹּאמֶר אֶל־הַנַּעַר שָׁאוֹל 2 Reg. 4, 19.
מְשֹׁעֲנֶת עַל־פְּנֵי הַנַּעַר 2 Reg. 4, 29.
וַתֹּאמֶר אֵם הַנַּעַר חַי־יי 2 Reg. 4, 30.
עַל־פְּנֵי הַנַּעַר וְאֵין קוֹל 2 Reg. 4, 31.
לֹא הֵקִיץ הַנַּעַר 2 Reg. 4, 31.
וְהִנֵּה הַנַּעַר מֵת 2 Reg. 4, 32.
וַיִּזְרַר הַנַּעַר 2 Reg. 4, 35.
וַיִּפְקַח הַנַּעַר 2 Reg. 4, 35.
וַיִּפְקַח יי אֶת־עֵינֵי הַנַּעַר 2 Reg. 6, 17.
וַיֵּלֶךְ הַנַּעַר הַנָּבִיא 2 Reg. 9, 4.
יִרְחַב הַנַּעַר בְּזָקְנָהּ Jes. 3, 5.
בְּטֶרֶם יֵדַע הַנַּעַר Jes. 7, 16. 8, 4.
הַנַּעַר בֶּן־מֵאָה שָׁנָה Jes. 65, 20.
דִּבֶּר אֶל־הַנַּעַר חִלֵּץ Zach. 2, 8.

וְהַנַּעַר

וְאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד־כֹּה Gn. 22, 5.
וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ Gn. 44, 30.
וְהַנַּעַר יַעַל עִם־אֶחָיו Gn. 44, 33.
וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתִּי Gn. 44, 34.
וְהַנַּעַר נַעַר 1 Sam. 1, 24.
וְהַנַּעַר הָיָה מְשָׁרֵת אֶת־יי 1 S. 2, 11.
וְהַנַּעַר שְׁמוּאֵל 1 Sam. 2, 26. 3, 1.
וְהַנַּעַר לֹא־יָדַע מְאוּמָה 1 S. 20, 39.
בְּסֹף־הַבַּיִת וְהַנַּעַר מֵת 1 Reg. 14, 17.

בְּנַעַר

שִׁמְרוּ מִי בַנַּעַר בְּאַבְשָׁלוֹם 2 S. 18, 12.

כְּנַעַר

כְּנַעַר אִיבִי אַדֹנִי 2 Sam. 18, 32.

לְנַעַר

לְנַעַר דַּעַת וּמְזִמָּה Prv. 1, 4.

לְנַעַר p. לַנַּעַר

מַה־יֵּעָשֶׂה לְנַעַר הִיוֹלֵד Jud. 13, 8.
כִּי יי קֹרֵא לְנָעַר 1 Sam. 3, 8.
וְתִקְרָא לְנַעַר אִי כְבוֹד 1 Sam. 4, 21.
אֱמֹר לְנַעַר וְיַעֲבֹר 1 Sam. 9, 27.
אִם־אָמֹר אֹמַר לְנַעַר 1 Sam. 20, 21.
לְאַט־לִי לְנַעַר 2 Sam. 18, 5.
שָׁלוֹם לְנַעַר לְאַבְשָׁלוֹם 2 S. 18, 29.
לְנַעַר לְאַבְשָׁלוֹם 2 Sam. 18, 32.
הוּא יַגִּיד לְךָ מַה־יִּהְיֶה לְנָעַר 1 Reg. 14, 3.
חֲנֹךְ לְנַעַר עַל־פִּי דַרְכּוֹ Prv. 22, 6.

וְלַנַּעַר

וְלֹא־אַמְתְּךָ וְלַנַּעַר עַם־עַבְדֶּךָ Jud. 19, 19

מִנַּעַר

מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן Gn. 19, 4.
מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן Jos. 6, 21.
מִנַּעַר וְעַד־זָקֵן Esth. 3, 13.
אַל־תִּמְנַע מִנַּעַר מוּסָר Prv. 23, 13.

נַעֲרֵךְ cum suff.:

וּפָרָה נֹעֵרֶךְ אֶל־הַמַּחֲנֶה Jud. 7, 10.

נַעֲרוֹ cum suff.:

וַיֵּרֶד הוּא וּפֻרָה נַעֲרוֹ Jud. 7, 11.
וַיִּדְקְרֵהוּ נַעֲרוֹ Jud. 9, 54.
אֶת־שָׁאוּל וְאֶת־נַעֲרוֹ 1 Sam. 9, 22.
וְאֶל־נַעֲרוֹ אֵן הֹלְכִתָּם 1 Sam. 10, 14.
וַיִּקְרָא אֶת־נַעֲרוֹ מְשָׁרְתוֹ 2 S. 13, 17.
וַיֹּאמֶר אֶל־נַעֲרוֹ עֲלֵה־נָא 1 Rg. 18, 43.
וַיִּנַּח אֶת־נַעֲרוֹ שָׁם 1 Reg. 19, 3.
וַיֹּאמֶר אֶל־גֵּחֲזִי נַעֲרוֹ 2 Reg. 4, 12.
וַיֹּאמֶר אֶל־גֵּחֲזִי נַעֲרוֹ 2 Reg. 4, 25.
וַיֹּאמֶר נַעֲרוֹ אֵלָיו 2 Reg. 6, 15.
פַּעַם חֲמִישִׁית אֶת־נַעֲרוֹ Neh. 6, 5.

נַעֲרָהּ cum suff.:

וְנַעֲרוֹ עִמּוֹ Jud. 19, 3.
הוּא וּפִילַגְשׁוֹ וְנַעֲרוֹ Jud. 19, 9.
אִישׁ וְנַעֲרוֹ יִלֹּנוּ Neh. 4, 16.

לְנַעֲרוֹ cum suff.:

וַיֹּאמֶר בֹּעַז לְנַעֲרוֹ Ruth 2, 5.
וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ לָךְ וְנִקְרְבָה Jud. 19, 13.
וְשָׁאוּל אָמַר לְנַעֲרוֹ 1 Sam. 9, 5.
וַיֹּאמֶר שָׁאוּל לְנַעֲרוֹ 1 Sam. 9, 7. 10.
וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ 1 Sam. 20, 36.
וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ שְׁפֹת 2 Reg. 4, 38.

נַעֲרֶיהָ cum suff.:

אֶל־נַעֲרָה נְהַג וְלֵךְ 2 Reg. 4, 24.

נְעָרִים pl.:

דָּוִד עֶשְׂרֵה נְעָרִים 1 Sam. 25, 5.
וַיִּסְבֹּו עֲשָׂרָה נְעָרִים 2 Sam, 18, 15.
שְׁנֵי־נְעָרִים מֵהַר 2 Reg. 5, 22.
רְאוּנִי נְעָרִים וַיִּחְבָּאוּ Job. 29, 8.
זְקֵנִים עִם־נְעָרִים Ps. 148, 12.
וְנָתַתִּי נְעָרִים שָׂרֵיהֶם Jes. 3, 4.
וְקִשְׁוּת נְעָרִים תִּרְשָׁנָה Jes. 13, 18.
נְעָרִים וְזְקֵנִים עֵרֹם וְיַחַף Jes. 20, 4.
וְיָעֵפוּ נְעָרִים וְיִגְעוּ Jes. 40, 30.

וּנְעָרִים pl.:

וּנְעָרִים קְטַנִּים יֵצְאוּ 2 Reg. 2, 23.
וּנְעָרִים בָּעֵט כְּשָׁלוּ Thr. 5, 13.

הַנְּעָרִים pl.:

רַק אֲשֶׁר אָכְלוּ הַנְּעָרִים Gn. 14, 24.
וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים Gn. 25, 27.
יִבְרַךְ אֶת־הַנְּעָרִים Gn. 48, 16.
וַיִּבְאוּ הַנְּעָרִים הַמְרַגְּלִים Jos. 6, 23.
הַלְוֹא צִוִּיתִי אֶת־הַנְּעָרִים Ruth 2, 9.
מֵאֲשֶׁר יְשַׁאֲבוּן הַנְּעָרִים Ruth 2, 9.
עִם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי Ruth 2, 21.
וְתַחַי חַטַּאת הַנְּעָרִים 1 Sam. 2, 17.
חַטְּמוּ הַנְּעָרִים 1 Sam. 16, 11.
וְאֶת־הַנְּעָרִים יְדַעְתִּי 1 Sam. 21, 3.
אִם־נִשְׁמְרוּ הַנְּעָרִים 1 Sam. 21, 5.
וְיִהְיוּ כְלֵי־הַנְּעָרִים קֹדֶשׁ 1 Sam. 21, 6.
וַיִּמְצְאוּ הַנְּעָרִים 1 Sam. 25, 8.
יְקוּמוּ נָא הַנְּעָרִים 2 Sam. 2, 14.
וַיְצַו דָּוִד אֶת־הַנְּעָרִים 2 Sam. 4, 12.
כָּל־הַנְּעָרִים בְּנֵי־הַמֶּלֶךְ 2 Sam. 13, 32.
וְהַקֵּץ לְאֹכֶל הַנְּעָרִים 2 Sam. 16, 2.
אֶחָד מִן־הַנְּעָרִים 2 Reg. 4, 22.
וְאֶת־הַנְּעָרִים הַכֵּו Job. 1, 15. 17.
וַיִּפֹּל עַל־הַנְּעָרִים Job. 1, 19.

מֵהַנְּעָרִים pl.:

אֶת־אֶחָד מֵהַנְּעָרִים 1 Sam. 9, 3.
וַיִּתֵּן אֶחָד מֵהַנְּעָרִים 1 Sam. 16, 18.
נְעַר־אֶחָד מֵהַנְּעָרִים 1 Sam. 25, 14.
וַיַּעֲבֹר אֶחָד מֵהַנְּעָרִים 1 S. 26, 22.
וַיִּקְרָא דָוִד לְאֶחָד מֵהַנְּעָרִים 2 S. 1, 15.
וְאַחֵז לְךָ אֶחָד מֵהַנְּעָרִים 2 S. 2, 21.

וּבַנְּעָרִים pl.:

וְתִבְעַר בְּצֹאן וּבַנְּעָרִים Job. 1, 16.

לַנְּעָרִים pl.:

וַיֹּאמֶר דָּוִד לַנְּעָרִים 1 Sam. 25, 5.
וְנָתְנָה לַנְּעָרִים הַמִּתְהַלְּכִים 1 S. 25, 27.
עֹרְבָה לוֹ לְחֶם לַנְּעָרִים Job. 24, 5.

נַעֲרֵי pl. constr.:

וַיִּשְׁלַח אֶת־נַעֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל Ex. 24, 5
וּבֹאוּ נַעֲרֵי דָוִד 1 Sam. 25, 9.
וַיִּהְפְּכוּ נַעֲרֵי־דָוִד 1 Sam. 25, 12.
אֶת־נַעֲרֵי אֲדֹנֵי אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ 1 S. 25, 25.
וַיַּעֲשׂוּ נַעֲרֵי אַבְשָׁלוֹם 2 Sam. 13, 29.
וַיִּפְקֹד אֶת־נַעֲרֵי שָׂרֵי 1 Reg. 20, 15.
וַיֵּצְאוּ נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת 1 Rg. 20, 17
נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת 1 Reg. 20, 19.
גְּדֹפוּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ־אַשּׁוּר 2 Reg. 19, 6.
וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי־הַמֶּלֶךְ Esth. 2, 2.
נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו Esth. 6, 3.
וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ Esth. 6, 5.
גְּדֹפוּ נַעֲרֵי מֶלֶךְ־אַשּׁוּר Jes. 37, 6.

בְּנַעֲרֵי pl. constr.:

בִּנְעָרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת 1 Reg. 20, 14.

מִנַּעֲרֵי pl. constr.:

עָמַד עָלָיו מִנַּעֲרֵי יוֹאָב 2 S. 20, 11.

נַעֲרֵי pl. c. suff.:

חֲצִי נַעֲרֵי עָשִׂים בְּמַלְאָכָה Neh. 4, 10.
וְכֹל־נַעֲרֵי קְבוּצִים Neh. 5, 16.

נַעֲרֵי pl. c. suff. p.

סְבִיבוֹתֵי נְעָרֵי Job. 29, 5.

וְנַעֲרֵי pl. c. suff.:

וְאֵין אֲנִי וְאַחֵי וְנַעֲרָי Neh. 4, 17.
וְגַם־אֲנִי אַחַי וְנַעֲרָי Neh. 5, 10.

וּמִנַּעֲרַי pl. c. suff.:

וּמִנַּעֲרַי הָעֲמַדְתִּי עַל Neh. 13, 19.

בְּנַעֲרֵינוּ pl. c. suff.:

בְּנַעֲרֵינוּ וּבִזְקֵנֵנוּ נֵלֵךְ Ex. 10, 9.

נַעֲרֵיךָ pl. c. suff.:

שְׁאַל אֶת־נְעָרֶיךָ 1 Sam. 25, 8.

נַעֲרֶיהָ pl. c. suff.:

וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו Gn. 22, 3.
וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו Gn. 22, 5.
וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו Gn. 22, 19.
וּשְׁנֵי נְעָרָיו עִמּוֹ Num. 22, 22.
וַיָּצֵו בֹּעַז אֶת־נְעָרָיו Ruth 2, 15.
וַיָּצוּ אַבְשָׁלוֹם אֶל־נְעָרָיו 2 S. 13, 28.
וַיִּתֵּן אֶל־שְׁנֵי נְעָרָיו 2 Reg. 5, 23.

לְנַעֲרֶיהָ pl. cum suff.:

וַתֹּאמֶר לְנַעֲרֶיהָ עִבְרוּ לְפָנָי 1 S. 25, 19.

נַעֲרֵיהֶם pl. c. suff.:

גַּם נְעָרֵיהֶם שָׁלְטוּ Neh. 5, 15.

נַעֲרָה

ע"כ גויר נַעַר, ומשונן ילדה נכת נשכים ונקולם, ולפעמים ג"כ מכשוף נכת נשכים, קו משפקה ופתח, ולכוד כמו משלוח של נער על משכתי. ודע שמתיומם סכנכית קיוכם עתיקה וטוכם, כי נער כתוסף ג"כ לעיון נעמה.

n. f. (a m. נַעַר, quod antiquitus generis erat communis), puella, juvencula, adolescentula, plerumque de innupta, nonnunquam etiam de muliere juvene, transl. de serva, ministra, pedissequa. LXX. νεᾶνις, κοράσιον, παῖς, παιδίον, παιδίσκη, παρθένος; γυνή; θεράπαινα, θεράπων, δοῦλος, ἄβρα.

כִּי יִהְיֶה נַעַר בְּתוּלָה Dt. 22, 23.
וּמָצָא אִישׁ נַעַר בְּתוּלָה Dt. 22, 28.
נַעֲרָה מוֹאֲבִיָּה Ruth 2, 6.
לְאַדֹנִי הַמֶּלֶךְ נַעֲרָה בְתוּלָה 1 Rg. 1, 2.
וַיִּבְקְשׁוּ נַעֲרָה יָפָה 1 Reg. 1, 3.
וַיֵּשְׁבוּ מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נַעֲרָה 2 Rg. 5, 2.
כָּל־נַעֲרָה־בְתוּלָה Esth. 2, 3.
תֹּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה Esth 2, 12.

וְנַעֲרָה

תֹּר נַעֲרָה וְנַעֲרָה Esth. 2, 12.

הַנַּעֲרָה

וְהָיָה הַנַּעַר אֲשֶׁר אֹמַר Gn. 24, 14.
וַתָּרָץ הַנַּעַר וַתַּגֶּד לְבֵית Gn. 24, 28.
תֵּשֶׁב הַנַּעַר אִתָּנוּ Gn. 24, 55.
וַיֹּאהַב אֶת־הַנַּעַר Gn. 34, 3.
וַיְדַבֵּר עַל לֵב הַנַּעַר Gn. 34, 3.
וְתֶן־לִי אֶת־הַנַּעַר לְאִשָּׁה Gn. 34, 12.
וְלָקַח אֲבִי הַנַּעַר וְאִמָּהּ Dt. 22, 15.
וְהוֹצִיאוּ אֶת־בְּתוּלֵי הַנַּעַר Dt. 22, 15.
וְאָמַר אֲבִי הַנַּעַר אֶל־הַזְּקֵנִים Dt. 22, 16.
וְנָתְנוּ לַאֲבִי הַנַּעֲרָה Dt. 22, 19.
וְהוֹצִיאוּ אֶת־הַנַּעַר Dt. 22, 21.
אֶת־הַנַּעַר עַל־דְּבַר Dt. 22, 24.
אֶת־הַנַּעַר הַמְאָרֵשָׂה Dt. 22, 25.
צָעֲקָה הַנַּעַר הַמְאָרֵשָׂה Dt. 22, 27.
לַאֲבִי הַנַּעַר חֲמִשִּׁים כָּסֶף Dt. 22, 29.
וְיָרְאָהוּ אֲבִי הַנַּעֲרָה Jud. 19, 3.
חָתְנוּ אֲבִי הַנַּעֲרָה Jud. 19, 4.
אֲבִי הַנַּעֲרָה אֶל־חָתְנוֹ Jud. 19, 5.
אֲבִי הַנַּעֲרָה אֶל־הָאִישׁ Jud. 19, 6.
וַיֹּאמֶר אֲבִי הַנַּעֲרָה Jud. 19, 8.
חָתְנוּ אֲבִי הַנַּעֲרָה Jud. 19, 9.
אַרְבַּע מֵאוֹת נַעֲרָה Jud. 21, 12.
לְמִי הַנַּעֲרָה Ruth 2, 5.
יִתֵּן יי לָךְ מִן־הַנַּעֲרָה Ruth 4, 12.
וְכֹאשֶׁת דְּבָרָה הַנַּעֲרָה 2 Reg. 5, 4.
וְתִיטַב הַנַּעֲרָה Esth. 2, 9.
וּבְזֹה הַנַּעֲרָה בָּאָה Esth. 2, 13.
יִלְכּוּ אֶל־הַנַּעֲרָה Am. 2, 7.

וְהַנַּעֲרָה

וְהַנַּעַר טֹבַת מַרְאֶה Gn. 24, 16.
וְהַנַּעֲרָה יָפָה עַד־מְאֹד 1 Reg. 1, 4.
וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטַב Esth. 2, 4.
וְהַנַּעֲרָה יְפַת־תֹּאַר Esth. 2, 7.

לַנַּעֲרָה

וַיֹּאמְרוּ נִקְרָא לַנַּעַר Gn. 24, 57.
לֹא־נִמְצָאוּ בְתוּלִים לַנַּעַר Dt. 22, 20.
אֵין לַנַּעַר חֵטְא מָוֶת Dt. 22, 26.

וְלַנַּעֲרָה

וְלַנַּעַר לֹא־תַעֲשֶׂה דָּבָר Dt. 22, 26.

נְעָרוֹת pl.:

וְחֶמְדָּה מִצְאוּ נְעָרוֹת 1 Sam. 9, 11.
נְעָרוֹת בְּתוּלֹת Esth. 2, 2.
וּבְהִקָּבֵץ נְעָרִית רְבוּת Esth. 2, 8.

הַנְּעָרוֹת pl.:

וְאֵת שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת Esth. 2, 9.

נַעֲרוֹת pl. constr.:

נְעָרוֹת אַסְתֵּר וְסָרִיסֶיהָ Esth. 4, 4.

בְּנַעֲרוֹת pl. constr.:

וְתִדְבַּק בִּנְעָרוֹת בֹּעַז Ruth 2, 23.

נַעֲרֹתַי pl. c. suff. p.

תִּדְבְּקִין עִם־נַעֲרֹתָי Ruth 2, 8.

וְנַעֲרֹתָי pl. c. suff.:

אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אָצוּם Esth. 4, 16.

לְנַעֲרוֹתַיִךְ pl. c. suff.:

וְתַקְשִׁרְנִי לְנַעֲרוֹתָיִךְ Job. 40, 29.
וְחַיִּים לְנַעֲרוֹתָיִךְ Prv. 27, 27.

נַעֲרוֹתֶיהָ pl. c. suff.:

כִּי תֵצְאִי עִם־נַעֲרוֹתָיו Ruth 2, 22.
הֵיוֹת אֶת־נַעֲרוֹתָיו Ruth 3, 2.

נַעֲרוֹתֶיהָ pl. c. suff.:

וְחָמֵשׁ נַעֲרוֹתֶיהָ 1 Sam. 25, 42.
וַיִּשְׁנֵהוּ וְאֶת־נַעֲרוֹתֶיהָ Esth. 2, 9.
שִׁלְחָה נַעֲרוֹתֶיהָ Prv. 9, 3.

וְנַעֲרֹתֶיהָ pl. c. suff.:

וְתָקָם רִבְקָה וְנַעֲרֹתֶיהָ Gn. 24, 61.
וְנַעֲרֹתֶיהָ הָלַכְנָה Ex. 2, 5.

לְנַעֲרֹתֶיהָ pl. c. suff.:

וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ Prv. 31, 15.

נָעַר

ע"ו מופשטי מן נַעַר, לומר כעורת קו

נעוּרִים וּנְקוּת [יוּגעכד], וּמִנְעָרִים
שְׁנוּת גּוֹרִים כְּמוֹ וּמִ, ל״מ אַלְמָן מוּפְשָׁט
מִן אַלְמֵן. נִשְׁפַּט עִנְכִיכִית הַמּוּפְשָׁט
נַעֲרוּת מוּסִ.

n. m. abstr. (a n. נָעַר ad s. f. אַלְמָן
a n. אַלְמֵן), juventus; adolescentia,
neohebr. נַעֲרוּת). LXX. *νεότης,*
νήπιος.

בַּנָּעַר
Job. 36, 14. תְּמוֹת בְּנָעַר נַפְשָׁם

מִנָּעַר
Job. 33, 25. יָשֹׁב בְּיְמֵי נְעֻרָיו
Ps. 88, 16. נָגוּעַ מִנְּעוּר
Prv. 29, 21. מְפַנֵּק מִנָּעַר עַבְדּוֹ

נְעוּרִים
ז״ו רִבּוּי לְעֵין הַמּוּפְשָׁט כְּמוֹ נַעַר, לוֹ
עַת הִנְעוּרוֹת [יוּנגלינגסצַיִט, -אַלְטער],
וְלִנְעוּרִים כְּמוֹ יַלְדוּת וְעֶלוּמִים, וְנִשְׁמַר
ג״כ מֵעַת הִנְעוּרוֹת לְתֹכִי הַכְּשׁוּאִין, כְּמוֹ
אֵשֶׁת נְעוּרִיךְ, נְכִי הִנְעוּרִים, וְהִשְׁתַּמֵּשׁ
עַל יְמֵי נְקוּת עַל לוּמִס.

n. m. plural. abstr., sicut נַעַר,
juventus (Jugendlichkeit)
etiam post nuptias (אֵשֶׁת נְעוּרִים),
juvenilis vel etiam puerilis aetas
(syn. בְּחֻרוֹת, עֲלוּמִים), trop.
de regni initiis s. incrementis, de
populo isr. modo ex Aeg. liberato.
LXX. *νεότης, νηπιότης, ἡ παρθενία;*
γένεσις; ἐκτινάσσειν (a v. נָעַר).

Jes. 54, 6. וְאִשֶּׁת נְעוּרִים כִּי תִמָּאֵס
pl.: הַנְּעוּרִים
Ps. 127, 4. כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים
pl. c. s.: בְּנְעוּרָי *p.*
Job. 13, 26. וַתּוֹרִישֵׁנִי עֲוֹנוֹת נְעוּרָי
Ps. 25, 7. חַטֹּאות נְעוּרַי וּפְשָׁעַי
Jer. 3, 4. אַלּוּף נְעוּרַי אָתָּה
Jer. 31, 19. חֶרְפַּת נְעוּרָי
pl. c. s.: מִנְּעוּרָיו *p.*
1 Sam. 12, 2. מִנְעוּרַי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה
1 Reg. 18, 12. יָרֵא אֶת־יְ׳ מִנְּעוּרָיו
Job. 31, 18. כִּי מִנְּעוּרַי גְּדָלַנִי כְּאָב
Ps. 71, 5. יְ׳ מִבְטַחִי מִנְּעוּרָי
Ps. 71, 17. אֱלֹהִים לִמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרָי
Ps. 129, 1. 2. רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי
Ez. 4, 14. מִנְּעוּרַי וְעַד־עַתָּה
Zach. 13, 5. אָדָם הִקְנָנִי מִנְּעוּרָי
pl. c. suff.: מִנְּעוּרֵינוּ
Gn. 46, 34. מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה
Jer. 3, 24. אֲבוֹתֵינוּ מִנְּעוּרֵינוּ
Jer. 3, 25. מִנְּעוּרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה
pl. c. suff.: נְעוּרַיִךְ
Prv. 5, 18. וְשִׂמְחִ מֵאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ
Mal. 2, 14. בֵּינְ׳ אֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ
Mal. 2, 15. וְבָאִשֶּׁת נְעוּרֶיךָ אַל־יִבְגֹּד
pl. c. suff.: מִנְּעָרֶיהָ
2 S. 19, 8. אֲשֶׁר־בָּאָה עָלַיִךְ מִנְּעוּרֶיךָ
־ַיִךְ: נְעוּרַיִךְ *p.*
pl. c. s.:
Jer. 2, 2. חֶסֶד נְעוּרַיִךְ
Ez. 16, 22, 43. אֶת־יְמֵי נְעוּרַיִךְ
Ez. 16, 60. בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרַיִךְ
Ez. 23, 21. אֶת זִמַּת נְעוּרַיִךְ
Ez. 23, 21. לְמַעַן שְׁדֵי נְעוּרַיִךְ
־ַיִךְ: בְּנְעוּרַיִךְ *p.*
pl. c. s.:
Jes. 47, 12. בַּאֲשֶׁר יָגַעַתְּ מִנְּעוּרַיִךְ
Jes. 47, 15. סָחֲרֵיךְ מִנְּעוּרָיִךְ
Jer. 22, 21. זֶה דַּרְכֵּךְ מִנְּעוּרָיִךְ
pl. c. suff.: נְעוּרֶיהָ *p.*
Ps. 103, 5. תִּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרֶיכִי
pl. c. suff.: בְּנְעוּרֶיהָ
Thr. 3, 27. כִּי־יָשָׂא עֹל בִּנְעוּרָיו
pl. c. suff.: בְּנְעוּרֶיהָ
Gn. 8, 21. לֵב הָאָדָם רַע מִנְּעָרָיו
1 Sam. 17, 33. אִישׁ מִלְחָמָה מִנְּעָרָיו
Jer. 48, 11. שַׁאֲנַן מִיֹּאב מִנְּעוּרָיו

pl. c. suff.: נְעוּרֶיהָ
Prv. 2, 17. הָעֹזֶבֶת אַלּוּף נְעוּרֶיהָ
Ez. 23, 19. אֶת־יְמֵי נְעוּרֶיהָ
Hos. 2, 17. כִּימֵי נְעוּרֶיהָ
Joel 1, 8. עַל־בְּעַל נְעוּרֶיהָ
pl. c. suff.: בְּנְעוּרֶיהָ
Ez. 23, 8. אוֹתָהּ שָׁכְבוּ בִּנְעוּרֶיהָ
pl. c. suff.: בְּנְעָרֶיהָ
Num. 30, 4. בְּבֵית אָבִיהָ בְּנְעוּרֶיהָ
Num. 30, 17. בִּנְעוּרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ
pl. c. suff.: בְּנְעוּרֶיהָ
Lev. 22, 13. בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ
pl. c. suff.: בְּנְעוּרֵיהֶם
Ps. 144, 12. מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם
pl. c. suff.: בְּנְעוּרֵיהֶן
Ez. 23, 3. בִּנְעוּרֵיהֶן זָנוּ

נְעוּרוֹת
ז״כ נִכְנוֹ, לְעֵין הַמּוּפְשָׁט כְּמוֹ נְעוּרִים,
נִסְפָּח קְנָ׳.

n. f. abstr., sicut נְעוּרִים, pueritia,
juventus, adolescentia. LXX.
νεότης.

pl. c. suff.: מַנְעֻרוֹתֶיהָם
Jer. 32, 30. הָרַע בְּעֵינַי מִנַּעֲרוֹתֵיהֶם

I. נָעַר

פַּעַל יָקַל וּמְגוּדָד נִסְפָּסוֹק נָעֲרוּ
כְּגוֹנִי לְהִיוֹת, וְהַמּוֹנָן לְזוֹן שְׁלִיגָה
[נַכְיַלְגַּעַן], וּכְנִרְכָּךְ וּכְלִמְיֵי כְּלִמֵּד מְקוֹר
וְגַעַל, כְּלִשְׁבַּר כְּנֵר הִשְׁגִּיו וְהִ מְקוֹרוֹת
הִכְלְשׁוֹנִים, וְכִנּוּד מוּסִ שֶׁם נָעֲרוּ נִלְמְדִי
[קְרוּי פְּנִיכִים פ׳ כ׳]. וּלְדַעַת לְכֵן-
גִּכְלְשׁ וְיוֹסֵף קְמְדִי הִתְּמוּכִ נָעוּר
מְמַעַן קְלְשׁוֹ נ״כ מוּסִ, ע״ל ד׳ מִכְיוֹן
יִשְׂרָאֵל, וּוְלְשׁ נְעוּת, כִּי נְעוּר מִן שֶׁהוּ
לְקֵיוֹן. וּלְשׁ לְקוּר הִשְׁרִשׁ לְנ״ק נָחַר,
נִלְמְדִי נָחַר, שֶׁלְשׁוֹ, וּלִי נִכְלְשׁ שְׁמוּכוֹ
הִנְכִּשׁ עִנְעִית, וְכִן הִשְׁרִשׁ לְעֵל הִפְעַל
שֶׁ־נַר נִלְמְדִי.

v. intr., rugire, rudere, vociferari, de leone, gemar. etiam de camelo et asino, derivato inde nomine נַעֲרָה, rugitus, clamor. *Ibn-'Ganah et Josef Qimchi* male Zak. 2, 13. נָעוֹר מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ (syn. מִצִּיּוֹן יִשְׁאָג) huc referunt. Ad radicem quod attinet, sunt, qui v. נָחַר, aram. נְחַר conferant; nobis syllaba *nar*, quam habes etiam in verbo composito שֶׁ־נַר *onomatopoëticum* videtur. LXX. *ἐξεγείρειν.*

3 perf. pl.: נָעֲרוּ
Jer. 51, 38. נָעֲרוּ כַּגּוּרֵי אֲרָיוֹת

II. נָעַר

פַּעַל נוֹדַד, וּמְמוֹנוֹ נִמְנוֹעַ וּכְלִנּוּד כִּיעַ
וְנוּעַ [שִׁיטְעֶלְן], לוֹ הִכְלְקַ הִקְלַן
וּהִכְפִּיס [קוֹיס-], לוֹ הִשְׁלְכַ מְעֵלִיס
וְקִנִּיעַ וּכְמוֹסִ, הִכֹּל עִנְיָן כְּלִנּוּד
וְעִנְעוּר [רְעִנוּסְ וִיץ], כִּי הִתְּמוֹנוֹת
נָ״עַר, כֵּן מְקֹנַ מוּגַ וְנִכְ, וְדוּמִ
לוֹ הִפְעַל עֵר לְקַיֵּן ע״ג. הִכְפְעַל נִנְעַר
פְּעוֹלִי״, וְהִכְלוֹן הִתְּכְעַר עִנְמוֹ מְדֻכָּר, לוֹ
הִשְׁלְכַ מְעַל עִנְמוֹ [וִיץ הְעִרוּסְ-שִׁיטְעֶלְן,
אַכ-], ל״מ הִכְכְלִיס וּמְסֻכָּר, לְכֵן מְדוּקִי
וְגִרוּשׁ נִכְלְלַ, שְׁמוֹשׁ הִשְׁלַן, וְכֵן הִשְׁלְשׁ
לְעֵל כְּפֵן בְּלִשׁוֹן יִשְׂרְאֵל. הִכְכַל נָעַר
יוֹנַק וְקוּוִק, מְקוּרִי וְגִרוּשׁ וְדִקְיֵס בְּתוֹן
הִיס, לוֹ מְדִקְיֵס נִכְלְלַ. הִהְפְעַל
נִכְנִיכוּ הִשְׁתַּלַּךְ מְעִנְמוֹ [וִיץ לְשָׁוְוִיץ-
עֶלְן]. נִגְמְרַ נָעַר שֶׁלְשׁוֹ.

v. compos. trans., motitare, agitare (erregen, regsam sein), quatere, excutere, a rad. עָר, quae etiam sine praefixo usitata est. *Ni.* נֶעְרַר, excuti, h. e. expelli, deturbari; etiam reflexive: semet ipsum excutere h. e. liberare, veluti vinculis, evadere. *Pi.* נֵעֵר, pellere, praecipitare, veluti in mare. *Hitpa.* se excutere, veluti pulvere. LXX. *ἀποτινάσσειν, ἐκτινάσσειν, ἀποσείειν; φανερὸν εἶναι.*

1 perf.: נָעַרְתִּי
Neh. 5, 13. גַּם־חִנְּנִי נָעַרְתִּי
part. masc.: נֹעֵר *sg.*
Jes. 33, 15. נֹעֵר כַּפָּיו מֵחֲמָד
part. masc.: וְנֹעֵר *sg.*
Jes. 33, 9. וְנָעַר בָּשָׁן וְכַרְמֶל
part. pass.: נָעוֹר
Neh. 5, 13. וְכֹכָה יִהְיֶה נָעוֹר וְרֵק
Nif-al: נֶעֱנָר
1 perf.: נֶעֱנַרְתִּי
Ps. 109, 23. נֶעֱנַרְתִּי כָּאַרְבֶּה
1 imperf.: וְאֶנָּעֵר
Jud. 16, 20. כְּפַעַם בְּפַעַם וְאֶנָּעֵר
3 impf. pl.: וְיֵנָּעֲרוּ
Job. 38, 13. וְיִנָּעֲרוּ רְשָׁעִים מִמֶּנָּה
Pi-el: נֵעֵר
3 perf.: וְנֵעֵר
Ps. 136, 15. וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ
3 imperf.: יְנַעֵר
Neh. 5, 13. כֹּכָה יְנַעֵר הָאֱלֹהִים
3 imperf.: וַיְנַעֵר
Ex. 14, 27. וַיְנַעֵר יְ׳ אֶת־מִצְרַיִם
Hitpa-el: הִתְנַעֵר
impt. fem.: הִתְנַעֲרִי *sg.*
Jes. 52, 2. הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר
נְעָרַת
ז״כ וְהַמּוֹנָן כְּפְעוּל הִכְלְקַ מִס שְׁמִנְעַר
וּמִכְּנִ מִתְּקָן הִסְפְּתָן, וּוִסוֹ הִסְכְּלַת
[וּוְעִכְ, אֲכְוּוּסְוִךְ], מִלְּשׁוֹן נְעוּר, וְכֵן
כְּתִרְגּוּס, לְכֵיוָן מִס שְׁמִנּוּפְ.

n. f., stupa, quae ex lino *excutitur* (Abwurf, Werg). LXX. *στυππεῖον, καλάμη στυπείου.*

הַנְּעָרַת
Jud. 16, 9. וְנִתַּק פְּתִיל־הַנְּעָרַת
לְנַעֲרַת
Jes. 1, 31. וְהָיָה הַחֹסֶן לְנֹעֵרֶת

נַעַר
ז״ו, וְהַמּוֹנָן לְדַעַת הִמְתְּכְנֵס וְשִׁלְמִס
יִקְקִי הִמְשׁוֹלַעַל וְהִכּוֹנָן וְכִלְ [נְעַכ-
שְׁעֵיעִס, קוּמְסְעַרְגְּעוּוֹאָרְכְּסְנְעַס], כִּי
כְּשֶׁלְ מִס עַל נִקְן כְּלִקְס, וּוִס הִכְכּוֹן,
וּוְעִמְ כּוֹ דּוֹר קְמְקִי שְׁפְּכוּ עֲלֵס כֵּן
וְכִעְכ.

n. m., id quod dispersum est, errat ac vagatur, de grege sine pastore fuso ac disjecto. LXX. bene: *τὸ ἐσκορπισμένον.*

הַנַּעַר
Zach. 11, 16. הִנֵּה לֹא־יִבְקֹשׁ

נָפַח

v. s. r. פּוּחַ *p.* 693.

נָפַח

פַּעַל כּוֹדַד, וּמְמוֹנוֹ כְּמוֹ פּוּחַ, כְּשִׁיפִּס
[שַׁאכ-עֶן, אַכ-], ל״מ כְּשִׁיקִס וְכְשִׁיפִּס
כְּתִּ [שַׁאכְלַאכְוּוֹעֶן], לוֹ כְּשִׁיפִּס וְהִתְּקִס
הִלְשׁ [פַּאכְט-], לוֹ שְׁכִשְׁלַ עַל דְּקִיקִס,
ל״מ דּוֹר כְּפוּס, לְוּמִ שְׁכוּשׁ ע״י
רוּקְקוֹת וּמְעֻלִּס עֵזֶן וְלִ. הִכּוֹשׁ
יוֹנַק וְקוּוִק, וְהִכְּנִ״כִּ הִפְעוּלִי״. קְקוֹל
הִשְׁרִשׁ עִי׳ לְקַיֵּן קְקִי פּוּס.

v. tr., sicut פּוּחַ, flare, afflare, sufflare, *exsufflare* (fach-en, anfachen), vi latissima. LXX. *φυσᾶν, ἐκφυσᾶν, ἐμφυσᾶν; καίειν, ὑποκαίειν; ἀποκαίειν;* לֹא נָפַח *ἄκαυστος.*

3 perf. fem.: נָפְחָה
Jer. 15, 9. נָפְחָה נַפְשָׁהּ
1 perf.: וָאֶנְפָּחֵם
Ez. 22, 21. וְנָפַחְתִּי עֲלֵיכֶם
Hag. 1, 9. וְנָפַחְתִּי בּוֹ
part. masc.: נֹפֵחַ *sg.*
Jes. 54, 16. נָפִיחַ בְּאֵשׁ פֶּחָם
part. pass.: נָפוּחַ *sg.*
Job. 41, 12. כְּדוֹד נָפוּחַ וְאַגְמֹן
Jer. 1, 13. סִיר נָפוּחַ
inf. constr.: לָפַחַת
Ez. 22, 20. לָפַחַת עָלָיו־אֵשׁ
impt. fem.: הָפִיחִי *sg.*
Ez. 37, 9. וּפִחִי בֶּהָרוּגִים הָאֵלֶּה
3 imperf.: וַיִּפַּח
Gn. 2, 7. וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים
Pu-al: נֻפַּח *3 perf.*
Job. 20, 26. תְּאָכְלֵהוּ אֵשׁ לֹא־נֻפָּח
Hif-il: הִפִּיחַ
1 perf.: וְהַפְחֵתִי *p.*
Job. 31, 39. וְנֶפֶשׁ בְּעָלֶיהָ הִפָּחְתִּי
2 perf. pl.: וְהַפַּחְתֶּם
Mal. 1, 13. וְהִפַּחְתֶּם אֹתוֹ

מַפָּח

v. s. r. פּוּחַ *p.* 893.

מַפֵּחַ

v. s. r. פּוּחַ *p.* 893.

תַּפּוּחַ

v. s. r. פּוּחַ *p.* 893.

נָפָךְ

פַּעַל ל״ע כ״פ נִגּוֹר, וּמְמוֹנוֹ לְד״ק כְּמוֹ
פּוּךְ, פָּךְ הִשְׁרִשׁ לְקַיֵּן, לְזוֹן יְסוֹד וְהִדּוֹר
[שְׁמִיקְקַיֵּן], וּת״כ הִתְּמוֹנוֹת פִּס פָּכְפָּךְ,
וְכֵן הִשְׁרִשׁ כִּיוֹכִי וְכוּסִ [φυκ, l. *fuc*-are],
לְכֵן כְּפִי הִכְלְקַ לִי עִנְמוֹ הִתְּמוֹנוֹת שֶׁלְ
הִשְׁרִשׁ פּוּךְ, נְמוֹנוֹ לְקִיסִ
וְסִיוֹת מְנוֹסִ נִלְנִיעִס [פַּאכְנִיג וִיץ],
וְכֵן כְּשֶׁרִשׁ כְּמְכוּוֹן כְּשִׁפִּס הִכְלְקִית וְיוֹכִית
s. *pig*, gr. ποκ, [ποικ-ίλλειν, l. *pig*, *ping*-ere,
וְכוּסִ עִכְן לְקִיסִ כְּמִכְלְקַ מוּגַ כָּפָךְ, וּוִס כֹּל נְדוּק
וְמְכוּסִס.

vrb. compos. inus., quocum nonnulli *v. simplex* פָּךְ (פּוּךְ), gr. φυκ, lat. *fuc*, vi fuc-andi seu ornandi comparant. At, quantum nunc perspicimus, origo nominis פּוּךְ quaerenda est in rad. פָּךְ, coloratum, discolorem, versicolorem esse, sanscr. *pig'*, gr. ποικ, ποικ, lat. *pig*, et *Nun*, ut solet, injecto, (s. *pig'*), *ping*-ere.

נָפָךְ
ז״ו וְכִכּוֹי לְמִכְן יְקִכְ מְכוּמְכִת נִכְנִיעִס
זוֹכִיס וּמְכוּקְמִת, וְלִדְעַת הִמְתְּכְנֵס סִיכְ
לוֹמְכִנְגִ, וְלִדְעַת שְׁלִמִס יִכְקִי
לִיקְכִ״וּכְלְלַ כְּלִעוֹ, וְלִדְעַת סְעִדִיס
פִּיוּמִי לְמִכְן יְקִכְ זְקוּכִס, וְקְקִיכִס סְלִכְ
דּוֹד קְמִקִי, וְכוּלִס נִמְן הִכְכִיע.

n. m., gemma versicolor (farbig, farbenspielend), quam Fajumi et David Qimchi *nigram*, paraphrasta *smaragdum*, Isaaki *carbunculum* esse putant. *Abravaneli* (qui in Pent. f. 199, b. fuse de gemmis pectoralis agit) *rubi-*

num intelligit. Samarit.: חכים, Syrus: צדידא, Arabs: בחלו. LXX. ἄνθραξ (Hier. *carbunculus*).

Ex. 28, 18. 39, 11. נֹפֶךְ סָפִיר וְיָהֲלֹם
Ez. 28, 13. נֹפֶךְ וּבָרְקַת

בְּנָפֶךָ

Ez. 27, 16. בִּנְפַךְ אַרְגָּמָן

נָפַל

פעל נוֹדֵד, וְסַעְתִּיד יִפֹּל, וְהַמְקוֹר נָפֹל, וְהַמְּקוֹן נִתְיַקֵּם לִהְיוֹת וְיִהְיֶה מִעֵט [כִּיעֲדַעְרִיזַאלְעַן], דֹּ"מ מִכְשְׁרוֹת וּכְשֵׁמוֹת נִמְלְאוּ, מִכְסוּף נִכְסַף, מִכְּשׁוֹלִים עַל מִשְׁכָּב וְקָלִים, מִעִיקַּת הַנְּתִיכוֹת וְהַרְסוּתָם, מִקְטוֹמָה וְזִיקַּת ע"י כְּשׁוֹלֶת עִפְעָפַיִם, לוֹ מִכְשׁוֹלֶת חוֹלֵד וְלֵדָה נִכְלַל, לוֹ מִכְשׁוֹלִים וּמְעִילִים, מִכְשׁוֹלֶת סְגוֹלֵל וְסִכְלֵל, סִיוּת נִמְדְּכָה פְּתוּחָה נִמְשָׁךְ לְמַטָּה, לוֹ מִסְּעָקוֹיִס וְכִיעַס, וְכִמּוֹן מִן מְזֹלְטוֹת. סְכִיכִיס קְלִי סְכָנָה. וּכְנִין סְכָנַד נְפָלָל, נִכְפַּל חוֹת סְחִיכוֹן כְּקוֹל-סְזָג, לְסַמְּכָה הִתְמִידוּת וְהִתְדִּיכוּת, סוּת ע"י קָשֵׁבָן [דְּזִיסְ], שֶׁאֵבֶן [כִּיסְ וְזִקִּיסְ], וּמְעַט וּ לְכֵן-קִיוּנ זְפְרָזוּ מִן פְּלָל, זְסְלֵן לְקִרְיוּ זְלְמִים יִכְתְּבוּ.

v. comp. intr. (impf. יִפֹּל, inf. נָפֹל), *decidere, concidere* (niederfallen), velut bello, gladio, morbo, somno, exstasi, de aedificiis, quae diruuntur, de infante ex utero matris elabente, de eo, qui de camelo se demittit, qui pedibus offendit, labitur ac vacillat, de sorte, quae exit, evenit, obtingit, de re, quae tanquam humum cadit h. e. irrita fit, de statu, quo quis altero est humilior, de adoratione Dei gestuque supplicantium, et similiter. Conjug. faciles intellectu. Pil. נִפֵּל (ad s. f. רַחֲמִים, שְׁאֵנָן) de statu diuturniori, se prosternere, irruere in aliquem hostiliter. LXX. πίπτειν (δια-, ἐκ-, ἐμ-, ἐπι-, κατα-, περι-, προς-, συμ-), ἐπικεῖσθαι, κατακλίνειν, ταπεινοῦν, κατοικεῖν, παρεμβάλλειν; ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύεσθαι, ἄλογον, ἀσυνώτερον εἶναι, ἀφιστάναι, ἐμπλέκειν, ἐπέρχεσθαι, ἐπιστρέφειν, καταπηδᾶν, καταταράσσειν; φεύγειν, καταφεύγειν, πλήσσειν, προσπιθέναι, προσχωρεῖν; νάβαλ, φοβεῖσθαι; נָבֵל, ποιεῖν πεσεῖν; *prt.* נֹפֵל, ὕπνος; *Hi.* βάλλειν, ἐμβάλλειν, ἐπιβάλλειν, καταβάλλειν, ῥίπτειν, ἀποῤῥίπτειν; διαδιδόναι, διαμετρεῖν, ἐκκόπτειν, καθίζειν, κατέχειν, κληροδοτεῖν, στηρίζειν, παραπίπτειν, λιμβάνειν; *Hitpa.* ἐπιτιθέναι; δέεσθαι, προσεύχεσθαι.

3 perf.: נָפַל

Jos. 21, 43. לֹא־נָפַל דָּבָר
Jos. 23, 14. לֹא־נָפַל דָּבָר אֶחָד
Jos. 23, 14. לֹא־נָפַל מִמֶּנּוּ
Jud. 5, 27. כָּרַע נָפַל שָׁכָב
Jud. 5, 27. כָּרַע שָׁם נָפַל
2 Sam. 1, 4. הָרְבָה נָפַל מִן־הָעָם
2 Sam. 2, 23. נָפַל שָׁם עֲשָׂהאֵל
2 Sam. 3, 38. נָפַל חַיּוֹם הַזֶּה
2 Sam. 19, 19. נָפַל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
1 Reg. 8, 56. לֹא־נָפַל דָּבָר אֶחָד
2 Reg. 6, 5. חֲבֵרֵהוּ נָפָל
Esth. 8, 17. נָפַל פַּחַד־הַיְּהוּדִים
Esth. 9, 2. כִּי־נָפַל פַּחְדָּם
Esth. 9, 3. נָפַל פַּחַד־מָרְדְּכָי
Ps. 105, 38. נָפַל פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם
Jer. 46, 16. נָפַל אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
Ez. 13, 12. וְהִנֵּה נָפַל הַקִּיר
Ez. 24, 6. לֹא־נָפַל עָלֶיהָ גּוֹרָל
Zach. 11, 2. כִּי־נָפַל אָרֵז

3 perf.: נָפָל *p.*

Gn. 25, 18. עַל־פְּנֵי כָל־אֶחָיו נָפָל
Jud. 5, 27. בֵּין רַגְלֶיהָ כָּרַע נָפָל
2 Reg. 6, 6. אָנָה נָפָל
Jes. 3, 8. וִיהוּדָה נָפָל
Jes. 16, 9. הֵידֵד נָפָל
Jer. 48, 32. שֹׁדֵד נָפָל

3 perf.: וְנָפַל

Ex. 19, 21. וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב
Ex. 21, 18. וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב
Ex. 21, 33. וְנָפַל־שָׁמָּה שׁוֹר
Lev. 11, 38. וְנָפַל מִנִּבְלָתָם עָלָיו
Jud. 7, 13. וְנָפַל הָאֹהֶל
Ps. 10, 10. וְנָפַל בְּעֲצוּמָיו חַלְכָּאִים
Jes. 9, 7. וְנָפַל בְּיִשְׂרָאֵל
Jes. 31, 3. וְנָפַל עֵזֶר
Jes. 31, 8. וְנָפַל אָשׁוּר בְּחֶרֶב
Jer. 21, 9. וְנָפַל עַל־הַכַּשְׂדִּים
Jer. 50, 32. וְכָשַׁל זָדוֹן וְנָפַל
Ez. 6, 7. וְנָפַל חָלָל בְּתוֹכְכֶם
Dan. 11, 19. וְנָפַל וְלֹא יִמָּצֵא

3 perf. fem.: נָפְלָה

Gn. 15, 12. וְתַרְדֵּמָה נֹפֶלֶת
Jos. 2, 9. וְכִי־נָפְלָה אֵימַתְכֶם
Jud. 18, 1. כִּי לֹא־נָפְלָה לוֹ
1 Sam. 26, 12. כִּי תַרְדֵּמַת יְ נָפְלָה
2Rg. 2, 13. 14 אַדֶּרֶת אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר נָפְלָה
Job. 1, 16. נָפְלָה מִן־הַשָּׁמַיִם
Jes. 21, 9. נָפְלָה נָפְלָה בָּבֶל
Jer. 51, 8. פִּתְאֹם נָפְלָה בָּבֶל
Thr. 5, 16. נָפְלָה עֲטֶרֶת רֹאשֵׁנוּ
Dan. 10, 7. חֲרָדָה גְּדֹלָה נָפְלָה
Am. 5, 2. נָפְלָה לֹא־תוֹסִיף קוּם

3 perf. fem.: נָפָלָה *p.*

Jer. 51, 44. גַּם־חוֹמַת בָּבֶל נָפָלָה

3 perf. fem.: וְנָפְלָה

Num. 5, 27. וְנָפְלָה יָרֵכָהּ
Jes. 22, 25. וְנִגְדְּעָה וְנָפְלָה
Jes. 24, 20. וְנָפְלָה וְלֹא־תוֹסִיף קוּם
Jer. 9, 21. וְנָפְלָה נְבֵלַת הָאָדָם
Ez. 13, 14. וְנָפְלָה וּכְלִיתֶם בְּתוֹכָהּ
Ez. 47, 14. וְנָפְלָה הָאָרֶץ הַזֹּאת

2 perf.: נָפַלְתָּ *p.*

2 Sam. 3, 34. לִפְנֵי בְנֵי־עַוְלָה נָפַלְתָּ

2 perf.: נָפָלְתָּ

Jes. 14, 12. אֵיךְ נָפַלְתָּ מִשָּׁמַיִם

2 perf.: וְנָפַלְתָּ

2 Chr. 25, 19. וְנָפַלְתָּ אַתָּה וִיהוּדָה

2 perf.: וְנָפַלְתָּה

2 Rg. 14, 10. וְנָפַלְתָּה אַתָּה וִיהוּדָה

1 perf.: נָפַלְתִּי

Mich. 7, 8. כִּי נָפַלְתִּי קַמְתִּי

1 perf.: וְנָפַלְתִּי

Jud. 15, 18. וְנָפַלְתִּי בְּיַד הָעֲרֵלִים

3 perf. pl.: נָפְלוּ

Gn. 4, 6. וְלָמָּה נָפְלוּ פָנֶיךָ
2 Sam. 1, 12. כִּי נָפְלוּ בַּחֶרֶב
2 S. 1, 19. 25. 27. אֵיךְ נָפְלוּ גִבֹּרִים
2 Reg. 25, 11. אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל־הַמֶּלֶךְ
1 Chr. 12, 19. וּמְנַשֶּׁה נָפְלוּ עַל־דָּוִיד
1 Chr. 12, 20. נָפְלוּ עָלָיו מִמְּנַשֶּׁה
2 Chr. 15, 9. כִּי־נָפְלוּ עָלָיו מִיִּשְׂרָאֵל
2 Chr. 20, 18. נָפְלוּ לִפְנֵי יְ
2 Chr. 29, 9. וְהִנֵּה נָפְלוּ אֲבוֹתֵינוּ
Ps. 16, 6. חֲבָלִים נָפְלוּ
Ps. 36, 13. שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן
Ps. 55, 5. וְאֵימוֹת מָוֶת נָפְלוּ עָלָי
Ps. 57, 7. נָפְלוּ בְּתוֹכָהּ סֶלָה
Ps. 69, 10. וְחָרְפוֹת חוֹרְפֶיךָ נָפְלוּ
Jer. 38, 19. נָפְלוּ אֶל־הַכַּשְׂדִּים
Jer. 39, 9. אֲשֶׁר נָפְלוּ עָלָיו
Jer. 46, 12. יָחְדָּיו נָפְלוּ שְׁנֵיהֶם
Jer. 50, 15. נָפְלוּ אַשְׁוֹתֶיהָ
Jer. 51, 49. גַּם־לְבָבֶל נָפְלוּ
Jer. 52, 15. נָפְלוּ אֶל־מֶלֶךְ בָּבֶל
Thr. 2, 21. נָפְלוּ בַּחָרֶב
Ez. 31, 12. נָפְלוּ דֵּלְיוֹתָיו

3 perf. pl.: נָפָלוּ *p.*

1 Chr. 5, 22. כִּי־חֲלָלִים רַבִּים נָפָלוּ
Ps. 78, 64. כֹּהֲנָיו בַּחֶרֶב נָפָלוּ
Jes. 9, 9. לְבֵנִים נָפָלוּ
Ez. 27, 34. בְּתוֹכֵךְ נָפָלוּ
Hos. 7, 7. כָּל־מַלְכֵיהֶם נָפָלוּ

3 perf. pl.: וְנָפְלוּ

Lev. 26, 7. וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לַחָרֶב
Lev. 26, 8. וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם
Lev. 26, 36. וְנָפַלוּ וְאֵין רֹדֵף
Jes. 8, 15. וְנָפְלוּ וְנִשְׁבָּרוּ
Jer. 20, 4. וְנָפְלוּ בַּחֶרֶב אֹיְבֵיהֶם
Jer. 23, 12. יִדְחוּ וְנָפְלוּ בָהּ
Jer. 51, 4. וְנָפְלוּ חֲלָלִים
Ez. 30, 6. וְנָפְלוּ סְמָכֵי מִצְרַיִם
Ez. 38, 20. וְנָפְלוּ הַמַּדְרֵגוֹת
Dan. 11, 26. וְנָפְלוּ חֲלָלִים רַבִּים
Am. 3, 14. וְנָפְלוּ לָאָרֶץ
Am. 8, 14. וְנָפְלוּ וְלֹא־יָקוּמוּ עוֹד
Nah. 3, 12. וְנָפְלוּ עַל־פִּי אוֹכֵל

3 perf. pl.: וְנָפָלוּ *p.*

Ps. 20, 9. הֵמָּה כָּרְעוּ וְנָפָלוּ
Ps. 27, 2. הֵמָּה כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ
Jer. 46, 6. כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ

2 perf. pl.: וּנְפַלְתֶּם

Num. 14, 43. וְנָפַלְתֶּם בַּחָרֶב
Jer. 25, 34. וְנָפַלְתֶּם כִּכְלִי חֶמְדָּה

part. masc.: נֹפֵל *sg.*

Num. 24, 4. 16. נֹפֵל וְגֹלֵה עֵינָיִם
Dt. 21, 1. נֹפֵל בַּשָּׂדֶה לֹא נוֹדַע
Jos. 7, 10. אַתָּה נֹפֵל עַל־פָּנֶיךָ
Jud. 3, 25. אֲדֹנֵיהֶם נֹפֵל אַרְצָה
Jud. 4, 22. סִיסְרָא נֹפֵל מֵת
1 Sam. 5, 3. 4. דָּגוֹן נֹפֵל לְפָנָיו
Esth. 7, 8. וְהָמָן נֹפֵל עַל־הַמִּטָּה
Job. 12, 3. 13, 2. לֹא־נֹפֵל אֲנֹכִי מִכֶּם
Job. 14, 18. וְאוּלָם הַר־נוֹפֵל יִבּוֹל
Jes. 30, 13. כְּפֶרֶץ נֹפֵל נִבְעָה
Jer. 37, 13. אֶל־הַכַּשְׂדִּים אַתָּה נֹפֵל
Jer. 37, 14. אֵינֶנִּי נֹפֵל עַל־הַכַּשְׂדִּים

part. masc.: וְנֹפֵל *sg.*

2 Sam. 3, 29. וְנֹפֵל בַּחֶרֶב וְח�סֵר־לָחֶם

part. masc.: הַנֹּפֵל *sg.*

Dt. 22, 8. כִּי־יִפֹּל הַנֹּפֵל מִמֶּנּוּ
1 Reg. 20, 25. חֵיל כְּחֵיל הַנֹּפֵל

part. pl.: נֹפְלִים

Dt. 22, 4. שׁוֹרוֹ נֹפְלִים בַּדֶּרֶךְ
Jud. 7, 12. וְכָל־בְּנֵי־קֶדֶם נֹפְלִים
1 Sam. 31, 8. נֹפְלִים בְּהַר־הַגִּלְבֹּעַ
1 Chr. 10, 8. נֹפְלִים בְּהַר גִּלְבֹּעַ
2 Chr. 20, 24. נֹפְלִים אַרְצָה
Ez. 32, 23. חֲלָלִים נֹפְלִים בְּחָרֶב
Ez. 32, 27. גִּבּוֹרִים נֹפְלִים מֵעָרֵלִים

part. pl.: הַנֹּפְלִים

Jos. 8, 25. וַיְהִי כָּל־הַנֹּפְלִים
Jud. 20, 46. כָּל־הַנֹּפְלִים מִבִּנְיָמִן
2 Reg. 25, 11. וְאֵת־הַנֹּפְלִים
Ps. 145, 14. סוֹמֵךְ יְ לְכָל־הַנֹּפְלִים
Jer. 39, 9. הַנֹּפְלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ
Jer. 52, 15. וְאֵת הַנֹּפְלִים
Ez. 32, 22. 24. חֲלָלִים הַנֹּפְלִים

part. pl.: וְהַנֹּפְלִים

Jud. 8, 10. וְהַנֹּפְלִים מֵאָה וְעֶשְׂרִים

part. pl.: בַּנֹּפְלִים

Jer. 6, 15. 8, 12. יִפְּלוּ בַּנֹּפְלִים

part. fem.: נֹפֶלֶת *sg.*

Gn. 15, 12. נֹפֶלֶת עָלָיו
Num. 5, 21. אֶת־יְרֵכֵךְ נֹפֶלֶת
Jud. 19, 27. נֹפֶלֶת פֶּתַח הַבַּיִת

part. fem.: הַנֹּפֶלֶת *sg.*

Am. 9, 11. סֻכַּת דָּוִיד הַנֹּפֶלֶת

inf. abs.: נָפוֹל

Esth. 6, 13. נָפוֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו

inf. constr.: בִּנְפֹל

Job. 4, 13. 33, 15. בִּנְפֹל תַּרְדֵּמָה
Prv. 24, 17. בִּנְפֹל אוֹיִבֶךָ
Jes. 30, 25. בִּנְפֹל מִגְדָּלִים
Thr. 1, 7. בִּנְפֹל עַמָּהּ בְּיַד־צָר
Ez. 30, 4. בִּנְפֹל חָלָל בְּמִצְרַיִם

inf. constr.: בְּ, כִּנְפֹל

2 Sam. 3, 34. כִּנְפוֹל לִפְנֵי בְנֵי־עַוְלָה
2 Sam. 17, 9. וְהָיָה כִּנְפֹל בָּהֶם

inf. constr.: לִנְפֹל

Num. 14, 3. לִנְפֹל בַּחֶרֶב נְשִׁינוּ
Esth. 6, 13. אֲשֶׁר הַחֵלּוֹת לִנְפֹל
Ps. 118, 13. דָּחֹה דְּחִיתַנִי לִנְפֹל
Jer. 51, 49. גַּם־בְּבֶל לִנְפֹל

inf. c. suff.: נָפְלוֹ

1 Sam. 29, 3. מְיוֹם נָפְלוֹ

inf. c. suff.: נָפְלוֹ

2 Sam. 1, 10. אַחֲרֵי נָפְלוֹ

inf. c. suff.: נָפְלָם

Jer. 49, 21. מִקּוֹל נָפְלָם

impt. pl.: נִפְלוּ

Hos. 10, 8. וְלַגְּבָעוֹת נִפְלוּ עָלֵינוּ

impt. pl.: וְנִפְלוּ

Jer. 25, 27. וְנִפְלוּ וְלֹא תָקוּמוּ

1 imperf.: אֶפֹּל

1 Chr. 21, 13. וּבְיַד־אָדָם אַל־אֶפֹּל

1 imperf.: וְאֶפֹּל

Ez. 1, 28. 3, 23. 11, 13. וָאֶפֹּל עַל־פָּנַי
Ez. 43, 3. 44, 4. וָאֶפֹּל אֶל־פָּנַי

1 imperf.: אֶפֹּלָה *p.*

2 Sam. 24, 14. וּבְיַד אָדָם אֶל־אֶפְּלָה

1 imperf.: אֶפֹּלָה

1 Chr. 21, 13. אֶפְלָה־נָּא בְיַד־יְ

1 imperf.: וְאֶפֹּלָה

Ez. 9, 8. וָאֶפֹּלָה עַל־פָּנַי
Dan. 8, 17. וָאֶפְלָה עַל־פָּנַי

2 imperf.: תִּפֹּל, תִּפֹּול

Esth. 6, 13. נָפוֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו
Jer. 39, 18. וּבַחֶרֶב לֹא תִפֹּל
Ez. 29, 5. עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל
Ez. 39, 4. עַל־הָרֵי יִשְׂרָאֵל תִּפּוֹל
Ez. 39, 5. עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה תִּפּוֹל

3 imperf.: יִפֹּל, יִפֹּל

Lev. 11, 32. אֲשֶׁר־יִפֹּל עֲלֵיהֶן
Lev. 11, 33. אֲשֶׁר־יִפֹּל מֵהֶם
Lev. 11, 35. אֲשֶׁר־יִפֹּל מִנִּבְלָתָם
Lev. 11, 37. וְכִי יִפֹּל מִנִּבְלָתָם
Dt. 22, 8. כִּי־יִפֹּל הַנֹּפֵל מִמֶּנּוּ
Ruth 3, 18. אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר
1 Sam. 14, 45. אִם־יִפֹּל מִשְׂעַרַת רֹאשׁוֹ
1 Sam. 17, 32. אַל־יִפּוֹל לִבּ־אָדָם
1 Sam. 26, 20. אַל־יִפֹּל דָּמִי אַרְצָה
2 Sam. 14, 11. אִם־יִפֹּל מִשְׂעַרַת בְּנֵךְ
2 Sam. 17, 12. כַּאֲשֶׁר יִפֹּל הַטַּל
1 Reg. 1, 52. לֹא־יִפּוֹל מִשַּׂעֲרַתּוֹ
2 Reg. 10, 10. לֹא יִפֹּל מִדְּבַר יְ
1 Chr. 12, 19. יִפּוֹל אֶל־אֲדֹנָיו
Job. 13, 11. וּפַחְדּוֹ יִפֹּל עֲלֵיכֶם
Ps. 37, 24. כִּי־יִפֹּל לֹא יוּטָל
Ps. 91, 7. יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף
Prv. 11, 5. וּבְרִשְׁעָתוֹ יִפֹּל רָשָׁע
Prv. 11, 28. בְּוֹטְחוֹ בְעָשְׁרוֹ הוּא יִפֹּל
Prv. 13, 17. מַלְאָךְ רָשָׁע יִפֹּל בְּרָע
Prv. 17, 20 וְנֶהְפָּךְ בִּלְשׁוֹנוֹ יִפּוֹל בְּרָעָה
Prv. 24, 16. שֶׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק
Prv. 26, 27. כֹּרֶה שַׁחַת בָּהּ יִפֹּל
Prv. 28, 10. בְּשַׁחוּתוֹ הוּא־יִפּוֹל
Prv. 28, 14. קָשֶׁה לִבּוֹ יִפּוֹל בְּרָעָה
Prv. 28, 18. וְנֶעְקָשׁ דְּרָכָיו יִפּוֹל
Eccl. 10, 8. חֹפֵר גּוּמָּץ בּוֹ יִפֹּל

ואם־יפול עץ בדרום Eccl. 11, 3.
והלבנון באדיר יפול Jes. 10, 34.
הנספה יפול בחרב Jes. 13, 15.
יפל אל־הפחת Jes. 24, 18.
גר אתך עליך יפול Jes. 54, 15.
יפל אל־הפחת Jer. 48, 44.
והקרוב בחרב יפול Ez. 6, 12.
ולא־יפול צרור Am. 9, 9.
3 *imperf.:* יִפֹּל־ *s. M.*
בשואה יפל־בה Ps. 35, 8.
באין תחבלות יפל־עם Prv. 11, 14.
זעום יי יפול־שם Prv. 22, 14. Q'ri.
3 *imperf.:* וַיִּפֹּל
ויפל ברמת גלעד 1 Reg. 22, 20.
ויפל ברמת גלעד 2 Chr. 18, 19.
טחי תפל ויפל Ez. 13, 11.
3 *imperf.:* וַיִּפֹּל
ויפל אברם על־פניו Gn. 17, 3.
ויפל אברהם על־פניו Gn. 17, 17.
ויפל על־צואריו וישקהו Gn. 33, 4.
ויפל על־צוארי בנימן Gn. 45, 14.
ויפל על־צואריו Gn. 46, 29.
ויפל רכבו אחור Gn. 49, 17.
ויפל יוסף על־פני Gn. 50, 1.
ויפל מן־העם ביום Ex. 32, 28.
ויפל משה ואהרן Num. 14, 5.
ויפל על־פניו Num. 16, 4.
ויפל על־פניו ארצה Jos. 7, 6.
ויפל כל־מחנה Jud. 4, 16.
ויכהו ויפל ויהפכהו Jud. 7, 13.
ויפל בעת ההיא Jud. 12, 6.
ויפל הבית על־הסרנים Jud. 16, 30.
ויפל מישראל 1 Sam. 4, 10.
ויפל מעל־הכסא 1 Sam. 4, 18.
ויפל פחד־יי על־העם 1 Sam. 11, 7.
ויפל על־פניו ארצה 1 Sam. 17, 49.
ויפל ערם כל־היום 1 Sam. 19, 24.
ויפל לאפיו ארצה 1 Sam. 20, 41.
ויפל מלא־קומתו 1 Sam. 28, 20.
ויפל עליה 1 Sam. 31, 4.
ויפל גם־הוא על־חרבו 1 S. 31, 5.
ויפל ארצה וישתחו 2 Sam. 1, 2.
ויפל ויפסח ושמו 2 Sam. 4, 4.
ויפל על־פניו וישתחו 2 Sam. 9, 6.
ויפל מן־העם מעבדי דוד 2 S. 11, 17.
ויפל יואב אל־פניו ארצה 2 S. 14, 22.
ויכרהו ויפל על־פניו 1 Reg. 18, 7.
ויפל אחזיה בעד השבכה 2 Rg. 1, 2.
ויפל מעל המרכבה 2 Reg. 5, 21.
את־החרב ויפל עליה 1 Chr. 10, 4.
ויפל גם־הוא על־החרב 1 Chr. 10, 5.
ויפל מישראל שבעים אלף 1 Chr. 21, 14.
ויפל דויד והזקנים 1 Chr. 21, 16.
ויפל הגורל מזרחה 1 Chr. 26, 14.
ויפל מכושים לארץ 2 Chr. 14, 12.
ויפל על־הנערים Job. 1, 19.
ויפל ארצה וישתחו Job. 1, 20.
ויפל בשחת יפעל Ps. 7, 16.
ויפל הגורל על־יונה Jon. 1, 7.
3 *imperf.:* וַיִּפֹּל־ *s. M.*
ויפל־שם וימת 2 Sam. 2, 23.
3 *imperf.:* שִׁיפֹל
ואילו האחד שיפל Eccl. 4, 10.
מקום שיפול העץ Eccl. 11, 3.
3 *impf. f.:* תִּפֹּל, תִּפֹּל
תפל עליהם אימתה Ex. 15, 16.
תפל לכם בנחלה Num. 34, 2.
כתפי משכמה תפול Job. 31, 22.
אולי תפל תחנתם Jer. 36, 7.
ואחריתך בחרב תפול Ez. 23, 25.
חומה לארץ תפול Ez. 38, 20.
3 *impf. fem.:* תִּפֹּל־ *s. M.*
תפל־נא תחנתי לפניך Jer. 37, 20.
תפל־נא תחנתנו Jer. 42, 2.
3 *impf. fem.:* וְתִפֹּל

ותפל עליך הוה Jes. 47, 11.
3 *impf. fem.:* וַתִּפֹּל
ותפל מעל הגמל Gn. 24, 64.
ותפל בית־האיש Jud. 19, 26.
ותפל פתח בית־האיש Ruth 2, 10.
ותפל על־פניה ותשתחו 1 Sam. 25, 23.
ותפל לאפי דוד 1 Sam. 25, 24.
ותפל על־רגליו 2 Sam. 14, 4.
ותפל על־אפיה ארצה 2 Sam. 20, 8.
והוא יצא ותפל 1 Reg. 18, 38.
ותפל אש־יי ותאכל 1 Rg. 20, 30.
ותפל החומה על־עשרים 2 Reg. 4, 37.
ותבא ותפל על־רגלו Esth. 8, 3.
ותפל לפני רגליו Job. 1, 15.
ותפל שבא ותקחם Ez. 8, 1.
ותפל עלי שם יד אדני יי Ez. 11, 5.
ותפל עלי רוח יי 3 *f. c. h int.:* וַתִּפֹּל
החפול צפור על־פח Am. 3, 5.
3 *imperf.:* כְּשֶׁתִּפֹּל
כשתפול עליהם פתאם Eccl. 9, 12.
1 *impf. pl.:* נִפֹּלָה
נפלה־נא ביד־יי 2 Sam. 24, 14.
1 *impf. pl.:* וְנִפֹּלָה
ועתה לכו ונפלה 2 Reg. 7, 4.
2 *impf. pl.:* תִּפֹּלוּ *p.*
וכאחד השרים תפלו Ps. 82, 7.
בחרב תפלו Ez. 11, 10.
3 *impf. pl.:* יִפֹּלוּ
והימים הראשנים יפלו Nu. 6, 12.
במדבר הזה יפלו פגריכם Nu. 14, 29.
יפלו במדבר הזה Num. 14, 32.
יפלו ממעצותיהם Ps. 5, 11.
יפלו תחת רגלי Ps. 18, 39.
עמים תחתיך יפלו Ps. 45, 6.
יפלו במכמוריו Ps. 141, 10.
ובל־יפלו ישבי תבל Jes. 26, 18.
לכן יפלו בנפלים Jer. 6, 15. 8, 12.
יפלו בחרב ברעב Jer. 44, 12.
לכן יפלו בחוריה Jer. 49, 26. 50, 30.
חלליה יפלו בתוכה Jer. 51, 47.
בחרב יפלו סביבותיך Ez. 5, 12.
יפלו בלב ימים Ez. 27, 27.
בחרב יפלו־בה Ez. 30, 6.
חללי־חרב יפלו בהם Ez. 35, 8.
אתכם יפלו בנחלה Ez. 47, 22.
יפלו בחרב שריהם Hos. 7, 16.
3 *impf. pl.:* יִפְּלוּ *p.*
כי אם־יפלו Eccl. 4, 10.
מתיך בחרב יפלו Jes. 3, 25.
ותחת הרוגים יפלו Jes. 10, 4.
ברעב ובדבר יפלו Ez. 6, 11.
בכל־אגפיו בחרב יפלו Ez. 17, 21.
בחרב יפלו Ez. 24, 21. 25, 13.
בחרב יפלו Ez. 30, 5. 17.
בתוך חללי־חרב יפלו Ez. 32, 20.
בחרבות בחרב יפלו Ez. 33, 27.
בחרב יפלו Hos. 14, 1.
יפלו לא יבציע Joel 2, 8.
ובנתיך בחרב יפלו Am. 7, 17.
3 *impf. pl. c. h int.:* הַיִּפֹּלוּ
היפלו ולא יקומו Jer. 8, 4.
3 *imperf. pl.:* וַיִּפְּלוּ
ויפלו פניו Gn. 4, 5.
ועמרה ויפלו־שמה Gn. 14, 10.
ויפלו לפניו ארצה Gn. 44, 14.
וילכו גם־אחיו ויפלו Gn. 50, 18.
וירנו ויפלו על־פניהם Lev. 9, 24.
ויפלו על־פניהם Num. 16, 22. 17, 10. 20, 6.
ויפלו כלם לפי־חרב Jos. 8, 24.
ויפלו בהם Jos. 11, 7.
ויפלו חבלי־מנשה עשרה Jos. 17, 5.
ויפלו חללים רבים Jud. 9, 40.
ויפלו על־פניהם ארצה Jud. 13, 20.
ויפלו מבנימן Jud. 20, 44.
ויפלו לפני יונתן 1 Sam. 14, 13.

הפילו ביני ובין 1 Sam. 14, 42.
1 *imperf.:* אַפִּיל
לוא־אפיל פני בכם Jer. 3, 12.
אפיל המונך Ez. 32, 12.
מיד ימינך אפיל Ez. 39, 3.
2 *imperf. ap.:* תַּפִּיל
אל־תפל דבר Esth. 6, 10.
2 *imperf.:* תַּפִּיל
גורלך תפיל בתוכנו Prv. 1, 14.
וארץ רפאים תפיל Jes. 26, 19.
3 *imperf.:* יַפִּיל
או־שן אמתו יפיל Ex. 21, 27.
3 *imperf.:* וַיַּפֵּל
ויפל יי אלהים תרדמה Gn. 2, 21.
ויפל עליו וימת Num. 35, 23.
ויפל בקרב מחנהו Ps. 78, 28.
3 *impf. c. suff.:* יַפִּלֵם
באש יפלם Ps. 140, 11.
3 *imprf. c. s.:* וַיַּפִּילֵם
ויפילם בחבל נחלה Ps. 78, 55.
3 *imperf. ap.:* תַּפִּיל
עצלה תפיל תרדמה Prv. 19, 15.
3 *imperf fem.:* וַתַּפֵּל
ותפל ארצה מן־הצבא Dan. 8, 10.
1 *imperf. pl.:* וַנַּפִּילָה
ונפילה גורלות Jon. 1, 7.
2 *impf. pl.:* תַּפִּילוּ, תַּפִּילוּ
וככ־עץ טוב תפילו 2 Reg. 3, 19.
על־יתום תפילו Job. 6, 27.
תפלו אותה בנחלה Ez. 47, 22.
תפילו בנחלה Ez. 48, 29.
3 *imperf. pl.:* יַפִּילוּ
וכל עץ־טוב יפילו 2 Reg. 3, 25.
ועל־לבושי יפילו גורל Ps. 22, 19.
3 *imperf. pl.:* וַיַּפִּילוּ
ויפילו גם־הם גורלות 1 Chr. 24, 31.
ויפילו גורלות משמרת 1 Chr. 25, 8.
ויפילו גורלות ככתן 1 Chr. 26, 13.
ויפילו גורלות Jon. 1, 7.
3 *imperf. pl.:* יַפִּילוּן
ואור פניו לא יפילון Job. 29, 24.
Hitpa-el: הִתְנַפֵּל
1 *perf.:* הִתְנַפַּלְתִּי *p.*
אשר התנפלתי Dt. 9, 25.
part. masc.: וּמִתְנַפֵּל *sg.*
בכה ומתנפל Esr. 10, 1.
inf. constr.: וְלֶהְתְנַפֵּל
ולהתנפל עלינו Gn. 43, 18.
1 *imperf.:* וְאֶתְנַפֵּל
ואתנפל לפני יי Dt. 9, 18. 25.
Pi-el: 3 *prf.* וְנִפֵּל
ונפל חלל בתוכה Ez. 28, 23.

נִפֶל

נחרמי כמו נָפֵל נעברי, ומעתיד יִפֶל, ונזקק על סוית המעזה [מַפֵּלְעָזָה] אז על הזעקות, על נקיקי סלעים.

v. aram. (impf. יִפֶל), accidere, procidere in genua, prosterni.
LXX. πίπτειν, γίνεσθαι.

נפל על־אנפוהי Dan. 2, 46.
קל מן־שמיא נפל Dan. 4, 28.
3 *perf. pl.:* נָפְלוּ
נפלו לגוא־אתון Dan. 3, 23.
3 *perf. pl.:* וּנְפָלוּ
ונפלו מן־קדמיה Dan. 7, 20.
part. pl.: נָפְלִין *masc.*
נפלין כל־עממיא Dan. 3, 7.
3 *imperf.:* יִפֹּל
ומן־דיי־לא יפל Dan. 3, 6.
יפל ויסגד לצלם Dan. 3, 10.
דיי־לא יפל ויסגד Dan. 3, 11.

ויפלו חללי פלשתים 1 Sam. 17, 52.
ויפלו חללים בהר 1 Sam. 31, 1.
בצד רעהו ויפלו יחדו 2 Sam. 2, 16.
ויפלי שבעתים יחד 2 Sam. 21, 9.
ויפלו ביד־דוד 2 Sam. 21, 22.
ויפלו תחת רגלי 2 Sam. 22, 39.
ויפלו על־פניהם 1 Reg. 18, 39.
החגראים ויפלו בידם 1 Chr. 5, 10.
ויפלו חללים בהר 1 Chr. 10, 1.
ויפלו ביד־דויד 1 Chr. 20, 8.
ויפלו חללים מישראל 2 Chr. 13, 17.
ויפלו מאד בעיניהם Neh. 6, 16.
ויפלו בחרב כלם Ez. 39, 23.
3 *impf. pl. f.:* תִּפֹּלְנָה
אבני אלגביש תפלנה Ez. 13, 11.
וזרעות פרעה תפלנה Ex. 30, 25.
Hif-il: הַפִּיל 3 *perf.*
ולא־הפיל מכל־דבריו 1 Sam. 3, 19.
הפיל פור הוא הגורל Esth. 3, 7.
והוא־הפיל להן גורל Jes. 34, 17.
3 *perf.:* וְהִפִּיל
והפל פור הוא Esth. 9, 24.
3 *perf.:* וְהִפִּיל
והפיל רבאות Dan. 11, 12.
3 *prf. c. suff.:* וְהִפִּילוֹ
והפילו חשפט Dt. 25, 2.
3 *perf. fem.:* p. הִפִּילָה
רבים חללים הפילה Prv. 7, 26.
2 *prf. c. s.:* הִפַּלְתָּם
חפלתם למשואות Ps. 73, 18.
1 *perf.:* הִפַּלְתִּי
ראו הפלתי לכם Jos. 23, 4.
הפלתי עליה פתאם Jer. 15, 8.
1 *perf.:* וְהִפַּלְתִּי
והפלתי חלליכם Ez. 6, 4.
והפלתי את־החרב Ez. 30, 22.
1 *perf. c. s.:* וְהִפַּלְתִּיו
והפלתיו בחרב בארצו 2 Rg. 19, 7.
והפלתיו בחרב בארצו Jes. 37, 7.
1 *prf. c. s.:* וְהִפַּלְתִּים
והפלתים בחרב Jer. 19, 7.
3 *perf. pl.:* הִפִּילוּ
לא הפילו ממעלליהם Jud. 2, 19.
הפילו גורלות 1 Chr. 26, 14.
העם הפילו גרלות Neh. 11, 1.
3 *perf. pl.:* וְהִפִּילוּ
והפילו על־האש Jer. 22, 7.
3 *perf. c. s.:* הִפִּלְהוּ
שם הפלהו בחרב 2 Chr. 32, 21.
1 *perf. pl.:* הִפַּלְנוּ
והגרלות הפלנו Neh. 10, 35.
part. masc.: מַפִּיל *sg.*
מפיל הקורה 2 Reg. 6, 5.
מפיל־אני תחנתי Jer. 38, 26.
part. masc.: וּמַפִּיל *sg.*
ומפיל תחנתי לפני יי Dan. 9, 20.
part. pl.: מַפִּילִים
אנחנו מפילים תחנוניו Dan. 9, 18.
inf. constr.: לְהַפִּיל
להפיל את־דוד 1 Sam. 18, 25.
להפיל החומה 2 Sam. 20, 15.
להפיל עני ואביון Ps. 37, 14.
להפיל אותם במדבר Ps. 106, 26.
להפיל זרעם בגוים Jer. 42, 9.
inf. constr.: וְלַהֲפִיל
ולהפיל זרעם בגוים Ps. 106, 27
inf. constr.: וְלַנְפֵּל
ולנפל ירך Num. 5, 22.
inf. c. suff.: וּבְהַפִּילְכֶם
ובהפילכם את־הארץ Ez. 45, 1.
impt. c. suff.: הַפִּילָהּ
הפילה לישראל בנחלה Ez. 13, 6.
impt. pl.: הַפִּילוּ

3 *imperf.*: יִפֹּל־ *s. M.*
Esr. 7, 20. די יפל־לך למנתן

2 *impf. pl.*: תִּפְּלוֹן
Dan. 3, 5. תפלון ותסגדון לצלם
Dan. 3, 15. תפלון ותסגדון לצלמא

נֹפֶל

ז׳, ומשמ׳ עובר שמפלת מחזה, והוא מת [פֿעטגעבורט], וכן נערכי מחזקל קטן ז׳ק, נתכנוס נֹפֶל, נְפוֹל משלמו. *n. m.*, foetus, qui mulieri ex utero excidit instar immaturi ac decidui fructus, abortus, abortivum (syn. arab. *sigthon*), targ. נֹפֶל, נְפִיל. LXX. ἔκτρωμα, πίπτειν.

Ps. 58, 9. נפל אשת בל־חזו

הַנֹּפֶל *p.*
Eccl. 6, 3. טוב ממנו הנפל

בְּנֹפֶל
Job. 3, 16. כנפל טמון לא אהיה

בַּנֹּפֶל

ז׳, ומסתמ׳ בַּפֶּל ומסך סרכוי בַּפֶּלֵי, ומשמ׳ ק׳ לדעת כל״ק מס שכתלה נכנזרו וכופל וקופל משם תקיכות תקיכות [וויאמפע], וכן פרש לשון-עזרת מקומות משמ׳ שמס תלוייס על נזרו, וכן מתרגם שַׁלֵּל, ווס סכנון. כ׳ מס שכופל מן סנר [נעעריידע-שַׁכ-פַּאלֵן], לומר פסולת ומס שכופל ע״י כנרס, וכן פרש מתרגם הַחֵם [מיזועס חַמְּמָא], לחזר יעוקעט.

n. m. (c. בַּפֶּל, c. pl. מַפְלֵי), carnis torositas decidua, propendens ac laxa, partes turgidae et pinguedine abundantes, *palearia* (Wampen), targ. שַׁלֵּל; 2) *palea*, deciduum frumenti (Getreideabfall), targ. חֵם. LXX. σάρξ, πᾶς.

constr.: וּמַפַּל
Am. 8, 6. ומפל בר נשביר

pl. constr.: מַפְלֵי
Job. 41, 15. מפלי בשרו דבקו

מַפָּלָה

ז״כ, ומשמ׳ קרנס ונל מכנין נסרס כופל [נוטשמענגעפֿאלענעס, רוקיכע], ומשל נסקזר עס מָעָי, שלשמו מקום עי ונל וקרנס.

n. f., ruina (Zusammengefallenes), rudera (parall. מָעָי = מְקוֹם עֲיֵי, Trümmerhaufen) LXX. πτῶμα, πίπτειν.

Jes. 17, 1. מעי מפלה

מַפֶּלֶת

ז״כ כמו מַפָּלָה, נלי סרכס מסכוון, ומתרגמ יפס סתתיקו מַחֲמָרָא.

n. f., sicut מַפָּלָה, ruina, parietinae, rudera. LXX. πτῶσις.

לְמַפֶּלָה
Jes. 23, 13. שמה למפלה
Jes. 25, 2. קריה בצורה למפלת

מַפֶּלֶת

ז״כ, ומשמ׳ לו לקי וכשלמן ומלקס [פֿאלגלי = שוכגליק], לו עץ מעוכרת ומוסבל [נעפֿאלענעס], לו כלוי לכנלס מוצלכת נזלס, וכן כלומי ויוכי זס כנלס מעזרת מפעל על כפילס. כנעריך מזס מפלת נדעיין מסכוון של מפלס, ומזס מַפֶּלֶת כמעט כדומס.

n. f., ruina, casus, interitus; res caesa, veluti de arbore prostrata et dejecta; cadaver (a *cadendo*, sicut πτῶμα a v. πίπτειν). LXX. πτῶσις, πτῶμα.

Jud. 14, 8. את מפלת האריה

cum suff.: מַפַּלְתֵּךְ *p.*
Ez. 32, 10. ביום מפלתך

cum suff.: מַפַּלְתֵּךְ
Ez. 26, 15. מקול מפלתך
Ez. 26, 18. יום מפלתך
Ez. 27, 27. ביום מפלתך

cum suff.: מַפַּלְתּוֹ
Ez. 31, 13. על מפלתו ישכנו
Ez. 31, 16. מקול מפלתו

cum suff.: בְּמַפַּלְתָּם
Prv. 29, 16. וצדיקים במפלתם

נְפִיל

ז״ו, ומשמ׳ נכ״ק לן נכרוי נְפִילִים, ומסוגן ענק [כיעוג], ומסתמות לוס גנוב וקוק ותקיף [דער שטארקע], לומר מסכניע מעס וגוכר על לקקיס ומוריד ויזיפס תקת רגל [נעווֹלְטיגער], ומסתמות נָפַל על ענין סורדס וסכנסס נכס וקיל סגנכס ומתקפס [כיעדעכוֹלְטיגונג], וקרן מזרס פל לגוכו גניכס ותקיפס [שטארק ויין], ודומס לו מזרס בָּל לעיל לף קע״ו, וכן בָּעַל לעיל ומזוי כשמתי ערכ ע׳, תקת פּוּל לקמן. נתכנוס מזס נְפִלָא משלמו, מזרס נדומס.

n. m. pluralet., gigas (Riese), quod veteres perperam a v. נָפַל vi *cadendi* deducunt, ita ut vel de violentis evasoribus vel de apostatis et seductoribus (מַפִּילִים הַחֹשְׁלִם) dicatur. Sic Aq. ἐπιπίπτοντες. Quin potius de robusto, forte, potente dicitur, a v. נָפַל, robustum esse, cui cognatum est simplex פּוּל. Mollior hujus forma est בָּל, unde *v. epenthet.* בָּעַל. *Io. Simonis* comparat arab. فأل, incremento auctum esse, obesum esse vel fieri; פִּיל, nomen *elephantis* orientalium linguarum commune; *failon*, arab., vir multae carnis; pers. *nabil*, arab. *nubilaton*, magnus, corpore magno. Hieron.: Pro *cadentibus* sive *gigantibus violentos* interpretatus est Symmachus (βιαίους). LXX. γίγαντες.

pl.: הַנְּפִלִים, הַנְּפִלִים
Gn. 6, 4. הנפלים היו בארץ
Num. 13, 33. את־הנפילים בני ענק
Num. 13, 33. מן־הנפלים

נָפַץ

פעל נזרד, וסוס סלכן מן פֵּץ לקמן, ע׳ תוספת נון עמי״, ומסוגן כתיקס וכתילס, נקיעס ומניכס [נעריכלֵנגען, שטעטעריכן], ומשל על פזור לכל פנס, ונכנין סכנד ג״כ מרמיזס וכפוף לילדים על סלגי, ומסקור נָפַץ כזס, להסמיכת נכי ישרסל סכלקים ופזוריס. לחזר לסקור מזרס עי׳ לקמן תקת פּוּץ, ומס תמכ׳ ג״כ מזוי.

v. compos. trans., discutere, dispercutere, dissipare. *Pi.*, vi intenta, de vase et lagenis, quae collidendo franguntur, de infantibus, qui petrae alliduntur, de populi dispersione, unde *inf.* נְפֹץ, de Israëlitis in terris exteris dispersis viventibus, διασπορά (Jac. 1, 1. 1 Ptr. 1, 1.). De verbi origine ac similibus v. s. v. פּוּץ. LXX. κατακόπτειν, ἐκτινάσσειν, διασπείρειν; *Pi.* συγκόπτειν, συντρίβειν, ἐδαφίζειν, διασκορπίζειν; *inf.* διασκορπισμός.

3 *perf.*: נָפַץ
1 Sam. 13, 11. כי־נפץ העם מעלי

3 *perf. fem.*: נָפְצָה
Gn. 9, 19. ומאלה נפצה כל־הארץ

3 *perf. pl.*: נָפְצוּ
Jes. 33, 3. מרממתך נפצו גוים

part. pass.: נָפוּץ *sg*
Jer. 22, 28. העצב נבזה נפוץ

p. p. pl. f.: וּנְפֻצוֹת
Jes. 11, 12. ונפצות יהודה יקבץ

inf. abs.: וָנָפוֹץ
Jud. 7, 19. ונפוץ הכדים אשר בידם

Pi-el: נִפֵּץ
3 *perf.*: וְנִפַּץ
Ps. 137, 9. ונפץ את־עולליך

1 *perf.*: וְנִפַּצְתִּי
Jer. 51, 20. ונפצתי בך גוים
Jer. 51, 21. ונפצתי בך סוס
Jer. 51, 21. ונפצתי בך רכב
Jer. 51, 22. ונפצתי בך איש
Jer. 51, 22. ונפצתי בך זקן
Jer. 51, 22. ונפצתי בך בחור
Jer. 51, 23. ונפצתי בך רעה
Jer. 51, 23. ונפצתי בך אכר
Jer. 51, 23. ונפצתי פחות וסגנים

1 *prf. c. s.*: וְנִפַּצְתִּים
1 Reg. 5, 23. ונפצתים שם
Jer. 13, 14. ונפצתים איש אל־אחיו

inf. constr.: נַפֵּץ
Dan. 12, 7. וככלות נפץ יד־עם־קדש

2 *impf. c. s.*: תְּנַפְּצֵם
Ps. 2, 9. ככלי יוצר תנפצם

p.
3 *impf. pl.*: וְיִנַּפְּצוּ
Jer. 48, 12. ונבליהם ינפצו

Pu-al: נֻפַּץ
part. pl. f.: מְנֻפָּצוֹת
Jes. 27, 9. כאבני־גר מנפצות

נֵפֶץ

ז״ו, ומשמ׳ לדעת מקומיכ מרחזוניס שנול ומתילס, וכן לדעת מתרגמ מסעתקת בְּהִדּוֹר, לומר פוור ושנור. לכן יותר מסתנכר, שמוס מזחלמ על נזרס שוגס, כי גס מכוון מוס יוחס לנזרס. ע׳ פוץ.

n. m., quod veteres *dispersionem* vertunt, Targ. בְּהִדּוֹר. Alii collato aram. נְפַץ et arab. فاض *med. Je* (redundare, diffluere) *imbrem* inundantem intelligunt. LXX. κεραυνοῦν βιαίως.

Jes. 30, 30. נפץ וזרם ואבן ברד

מַפָּץ

v. s. r. פּוּץ *p.* 894.

מִפָּץ

v. s. r. פּוּץ *p.* 894.

נֶפֶק

פעל נזרד נמרמי, ומעתיד יִפַּק ומלוזי פֶּק. מיומן מלינכ מלמס ויניסס [וועגנעמען, מעכוים-], וכנכן נכל מזחלות על יגל נעגרי, ומוס מנוסף הַנְפֵּק, הַנְפֵּק יוגל ומוק, כמו מוניל נעגרי. לחזר לסקור מזרס דע מסקרן ומיסוד נָפַק, ודומס לו אָפַק נעגרי לשעלס קי״ל, וכזרס כמכוון ג״כ כשמתי ערכ, ל״מ כשמס מכדלית ויוכיס ומוסיף, כלחזר תניסס נלוס מזרכיס כמקום לחקר. ע׳ יוקר מוס תקת פוק לקמן.

v. comp. intr. aram. (impf. יִפַּק, impt. פֻּק), abire, exire, translationibus iisdem, quibus hebraicum suff.: מַפַּלְתֵּךְ *p.*
Ez. 32, 10. ביום מפלתך

cum suff.: מַפַּלְתֵּךְ
Ez. 26, 15. מקול מפלתך
Ez. 26, 18. יום מפלתך
Ez. 27, 27. ביום מפלתך

cum suff.: מַפַּלְתּוֹ
Ez. 31, 13. על מפלתו ישכנו
Ez. 31, 16. מקול מפלתו

cum suff.: בְּמַפַּלְתָּם
Prv. 29, 16. וצדיקים במפלתם

נְפִיל

ז״ו, ומשמ׳ נכ״ק לן נכרוי נְפִילִים, ומסוגן ענק [כיעוג], ומסתמות לוס גנוב וקוק ותקיף [דער שטארקע], לומר מסכניע מעס וגוכר על לקקיס ומוריד ויזיפס תקת רגל [נעווֹלְטיגער], ומסתמות נָפַל על ענין סורדס וסכנסס נכס וקיל סגנכס ומתקפס [כיעדעכוֹלְטיגונג], וקרן מזרס פל לגוכו גניכס ותקיפס [שטארק ויין], ודומס לו מזרס בָּל לעיל לף קע״ו, וכן בָּעַל לעיל ומזוי כשמתי ערכ ע׳, תקת פּוּל לקמן. נתכנוס מזס נְפִלָא משלמו, מזרס נדומס.

n. m. pluralet., gigas (Riese), quod veteres perperam a v. נָפַל vi *cadendi* deducunt, ita ut vel de violentis evasoribus vel de apostatis et seductoribus (מַפִּילִים הַחֹשְׁלִם) dicatur. Sic Aq. ἐπιπίπτοντες. Quin potius de robusto, forte, potente dicitur, a v. נָפַל, robustum esse, cui cognatum est simplex פּוּל. Mollior hujus forma est בָּל, unde *v. epenthet.* בָּעַל. *Io. Simonis* comparat arab. فأل, incremento auctum esse, obesum esse vel fieri; פִּיל, nomen *elephantis* orientalium linguarum commune; *failon*, arab., vir multae carnis; pers. *nabil*, arab. *nubilaton*, magnus, corpore magno. Hieron.: Pro *cadentibus* sive *gigantibus violentos* interpretatus est Symmachus (βιαίους). LXX. γίγαντες.

pl.: הַנְּפִלִים, הַנְּפִלִים
Gn. 6, 4. הנפלים היו בארץ
Num. 13, 33. את־הנפילים בני ענק
Num. 13, 33. מן־הנפלים

נָפַץ

פעל נזרד, וסוס סלכן מן פֵּץ לקמן, ע׳ תוספת נון עמי״, ומסוגן כתיקס וכתילס, נקיעס ומניכס [נעריכלֵנגען, שטעטעריכן], ומשל על פזור לכל פנס, ונכנין סכנד ג״כ מרמיזס וכפוף לילדים על סלגי, ומסקור נָפַץ כזס, להסמיכת נכי ישרסל סכלקים ופזוריס. לחזר לסקור מזרס עי׳ לקמן תקת פּוּץ, ומס תמכ׳ ג״כ מזוי.

v. compos. trans., discutere, dispercutere, dissipare. *Pi.*, vi intenta, de vase et lagenis, quae collidendo franguntur, de infantibus, qui petrae alliduntur, de populi dispersione, unde *inf.* נְפֹץ, de Israëlitis in terris exteris dispersis viventibus, διασπορά (Jac. 1, 1. 1 Ptr. 1, 1.). De verbi origine ac similibus v. s. v. פּוּץ. LXX. κατακόπτειν, ἐκτινάσσειν, διασπείρειν; *Pi.* συγκόπτειν, συντρίβειν, ἐδαφίζειν, διασκορπίζειν; *inf.* διασκορπισμός.

3 *perf.*: נָפַץ
1 Sam. 13, 11. כי־נפץ העם מעלי

3 *perf. fem.*: נָפְצָה
Gn. 9, 19. ומאלה נפצה כל־הארץ

3 *perf. pl.*: נָפְצוּ
Jes. 33, 3. מרממתך נפצו גוים

part. pass.: נָפוּץ *sg*
Jer. 22, 28. העצב נבזה נפוץ

p. p. pl. f.: וּנְפֻצוֹת
Jes. 11, 12. ונפצות יהודה יקבץ

inf. abs.: וָנָפוֹץ
Jud. 7, 19. ונפוץ הכדים אשר בידם

Pi-el: נִפֵּץ
3 *perf.*: וְנִפַּץ
Ps. 137, 9. ונפץ את־עולליך

1 *perf.*: וְנִפַּצְתִּי
Jer. 51, 20. ונפצתי בך גוים
Jer. 51, 21. ונפצתי בך סוס
Jer. 51, 21. ונפצתי בך רכב
Jer. 51, 22. ונפצתי בך איש
Jer. 51, 22. ונפצתי בך זקן
Jer. 51, 22. ונפצתי בך בחור
Jer. 51, 23. ונפצתי בך רעה
Jer. 51, 23. ונפצתי בך אכר
Jer. 51, 23. ונפצתי פחות וסגנים

1 *prf. c. s.*: וְנִפַּצְתִּים
1 Reg. 5, 23. ונפצתים שם
Jer. 13, 14. ונפצתים איש אל־אחיו

inf. constr.: נַפֵּץ
Dan. 12, 7. וככלות נפץ יד־עם־קדש

2 *impf. c. s.*: תְּנַפְּצֵם
Ps. 2, 9. ככלי יוצר תנפצם

p.
3 *impf. pl.*: וְיִנַּפְּצוּ
Jer. 48, 12. ונבליהם ינפצו

Pu-al: נֻפַּץ
part. pl. f.: מְנֻפָּצוֹת
Jes. 27, 9. כאבני־גר מנפצות

נֵפֶץ

ז״ו, ומשמ׳ לדעת מקומיכ מרחזוניס שנול ומתילס, וכן לדעת מתרגמ מסעתקת בְּהִדּוֹר, לומר פוור ושנור. לכן יותר מסתנכר, שמוס מזחלמ על נזרס שוגס, כי גס מכוון מוס יוחס לנזרס. ע׳ פוץ.

n. m., quod veteres *dispersionem* vertunt, Targ. בְּהִדּוֹר. Alii collato aram. נְפַץ et arab. فاض *med. Je* (redundare, diffluere) *imbrem* inundantem intelligunt. LXX. κεραυνοῦν βιαίως.

Jes. 30, 30. נפץ וזרם ואבן ברד

מַפָּץ

v. s. r. פּוּץ *p.* 894.

מִפָּץ

v. s. r. פּוּץ *p.* 894.

נֶפֶק

פעל נזרד נמרמי, ומעתיד יִפַּק ומלוזי פֶּק. מיומן מלינכ מלמס ויניסס [וועגנעמען, מעכוים-], וכנכן נכל מזחלות על יגל נעגרי, ומוס מנוסף הַנְפֵּק, הַנְפֵּק יוגל ומוק, כמו מוניל נעגרי. לחזר לסקור מזרס דע מסקרן ומיסוד נָפַק, ודומס לו אָפַק נעגרי לשעלס קי״ל, וכזרס כמכוון ג״כ כשמתי ערכ, ל״מ כשמס מכדלית ויוכיס ומוסיף, כלחזר תניסס נלוס מזרכיס כמקום לחקר. ע׳ יוקר מוס תקת פוק לקמן.

v. comp. intr. aram. (impf. יִפַּק, impt. פֻּק), abire, exire, translationibus iisdem, quibus hebrai-

cum יָצָא dici solet. *Af.* הַנְפֵּק, הַנְפֵּק, educere, exportare, hebr. הוֹצִיא. Radix est פָּק, quae invenitur etiam in v. hebr. אָפַק, quod alia prosthesi auctum est, et פּוּק, quod epenthesi longae vocalis, biliteram radicem complectentis, accrevit. LXX. ἐκπορεύεσθαι, ἐξέρχεσθαι, ἐπέρχεσθαι; הַנְפֵּק נָפֵק, τὸ δόγμα ἐξῆλθε (Luc. 2, 1.); *Af.* ἐκφέρειν.

3 *perf.*: נְפַק
Dan. 2, 14. די נפק לקטלה

3 *perf. fem.*: נְפָקַת
Dan. 2, 13. ודתא נפקת

3 *perf. pl.*: נְפָקוּ
Dan. 5, 5. נפקו אצבען

part. masc.: וְנָפֵק
Dan. 7, 10. ונפק מן־קדמוהי

part. pl.: נָפְקִין
Dan. 3, 26. נפקין שדרך מישך

impt. pl.: פּוּקוּ
Dan. 3, 26. פוקו ואתו

Af-el: הַנְפֵּק, הַנְפֵּק 3 *perf.*
Dan. 5, 2. די הנפק נבוכדנצר
Esr. 5, 14. 6, 5. די נבוכדנצר הנפק
Esr. 5, 14. הנפק המו כורש

3 *perf. pl.*: הַנְפִּיקוּ
Dan. 5, 3. די הנפיקו מן היכלא

נַפְקָא

ז״כ נתכמי, ומילועס נְפַקְתָּא, ומפתכון כמו הוֹצָאָה נזרס עכריכיס [פוים-גאבע], וכן מכוון מפעל נכוסף, לכן ערך מדבר ומוסקמו נכלל.

n. f. aram. (def. נַפְקָתָא), expensum, erogatio (Ausgabe, neohebr. הוֹצָאָה), sumtus, impensa. LXX. δαπάνη.

def.: נַפְקָתָא
Esr. 6, 8. נפקתא תהוא מתיהבא

def.: וְנַפְקָתָא
Esr. 6, 4. ונפקתא מן־בית מלכא

נָפַשׁ

פעל נזרד, ומסלנס נזימס וזפיפס [זעטמען], וכן כמס נלמן ישמעלי, ומוס מכמעל נָפַשׁ, מזיכ כמס עניו מכרניע מעזרס, ונתמות מתנזמות [זיך עריפֿאלען], וכן כל נוסף, כלחזר פרש שלמס יפקי, ונלמן ישמעלי מכנד יוכל ויקוק מוס, וכמפס עכריכיס זס נָפַשׁ מוס. וכזחל מלנס נזימס על מרקס ומוילס בֶּטֶס [דופֿעטען], כי מפתק כיס נזמיס מיל נזימען, ותנין נוס מכוון של נָפַשׁ כמו נזמס, מרוס מקייס לו מעתר-נזמיס [דופֿטען]. ולחזר לקוור מזרס דע מתמעות נָפַשׁ, ודומס לו כפי מרקס לי נָפַשׁ לחזר ממנו נָפֶשׁ, וכן נלקמי נָפַשׁ, נָפַשׁ, ועוד למרכס, וכן כזרס כמכוון נזמתי ערכ, מכוון של נזימס וזפיפס [סוי־כען], כלחזר תרקס נלוס מזרכיס נמקום לחקר. ע׳ יוקר מוס תקת פוק לקמן.

v. compos. intr., spirare, anhelare, arab. *nafasa* Conj. V., transl. exhalare, suaves odores afflare (duften), de rebus inanimatis (unde hebr. נֹפֶשׁ, odor suavis); *Ni.* נִפַּשׁ, respirare, animam recipere, recreare se, requiescere (unde neohebr. נֹפֶשׁ, recreatio, quies). Radix est נָפַשׁ, unde induruit, abjecto sibilo, נָפַת (נְפָתִי), aram. נְפַשׁ, נְפַשׁ, cujus similia ex linguis indogermanicis collecta

alio loco exhibebimus. LXX. *Ni.* ἀναψύχειν, ἀναπαύειν.

Nif-al: נִפַּשׁ

3 imperf.: וַיִּנָּפַשׁ

Ex. 23, 12. וינפש בן־אמתך והגר

3 imperf.: וַיִּנָּפֶשׁ

2 Sam. 16, 14. וינפש שם

3 imperf.: וַיִּנָּפַשׁ *p.*

Ex. 31, 17. שבת וינפש

נֶפֶשׁ

נ״פ, וסיומן נרחזיקו כחזר פרע סרך״ק, כזיפח וסכל סיוגף מפסף [חויך], ומוס כמו כזפח, ומן סריך כמו עקר־כזפיס [דופק], ומוס סמזחל על נזפח סחיות לו על כח סחיוני ככלל, וכי כן מזכח לל רוק, וכלרך נסחזכות רגות, כמו מלת נפש בזפר לזכוכות. עי׳ מדרש מלין.

n. comm., spiratio, flatus, halitus (syn. נְשָׁמָה), hic etiam de odoribus suavibus, qui afflantur ex unguentis ac floribus (בָּחֵי נֶפֶשׁ), trop. anima, qua animal vivit, tum hominis tum bruti, cujus in sanguine inesse dicitur, deinde de ipso animali et homine et bruto ac propterea vi pronominis reciproci: *ipse, ego;* denique de vita, quae animâ efficitur ac sustentatur, de corpore tum animato tum inanimato seu cadavere, de vitae naturalis functionibus hominisque voluntate atque affectibus. LXX. πνοή (ἐμπνεῖν); ψυχή, καρδία; ἀνήρ, ἐγώ; σῶμα, κεφαλή, βραχίων, χείρ; ἑνύπνιον; בְּנַפְשׁוֹ, καθ' ἑαυτοῦ, ὡς ἑαυτόν; בְּנַפְשֵׁךְ, σεαυτῇ; בְּעַל נֶפֶשׁ, ἁπλησιστέρους; בְּמֵרֵי נֶפֶשׁ, αἰτία φόνου; אֵלֶּה אֶת־נֶפֶשׁ, οἱ ἐν ὀδύναις; אֶת־נֶפֶשׁ, ἔχειν τὴν ἐλπίδα; עָמַד עַל־נֶפֶשׁ, βοηθεῖν; קָצַר נֶפֶשׁ, ὀλιγοψυχεῖν; נֶפֶשׁ, ἄπληστος.

נֶפֶשׁ *p.*

Gn. 1, 20. נפש חיה ועוף יעופף
Gn. 1, 21. נפש החיה הרמשת
Gn. 1, 24. תוצא הארץ נפש חיה
Gn. 1, 30. אשר־בו נפש חיה
Gn. 2, 19. האדם נפש חיה
Gn. 9, 5. אדרש את־נפש
Gn. 9, 10. ואת כל־נפש החיה
Gn. 9, 12. 15. 16. וברן כל־נפש חיה
Gn. 37, 21. וי׳אמר לא נכנו נפש
Gn. 46, 15. כל־נפש בניו ובנותיו
Gn. 46, 18. שש עשרה נפש
Gn. 46, 22. כל־נפש ארבעה עשר
Gn. 46, 25. כל־נפש שבעה
Gn. 46, 26. כל־נפש ששים ושש
Gn. 46, 27. נפש שנים
Ex. 1, 5. ויהי כל־נפש
Ex. 1, 5. שבעים נפש
Ex. 12, 16. יאכל לכל־נפש
Ex. 21, 23. ונתתה נפש תחת נפש
Ex. 23, 9. ידעתם את־נפש הגר
Lev. 4, 2. נפש כי־תחטא
Lev. 4, 27. ואם־נפש אחת תחטא
Lev. 5, 2. או נפש אשר תגע
Lev. 5, 4. או נפש כי תשבע
Lev. 5, 15. נפש כי־תמעל מעל
Lev. 5, 17. ואם־נפש כי תחטא
Lev. 5, 21. נפש כי תחטא
Lev. 7, 27. כל־נפש אשר־תאכל
Lev. 11, 10. ומכל נפש החיה
Lev. 11, 46. וכל נפש החיה
Lev. 11, 46. ולכל־נפש השרצת
כי נפש הבשר Lev. 17, 11.
נפש מכם לא־תאכל Lev. 17, 12.
כי־נפש כל־בשר Lev. 17, 14.
נפש כל־בשר דמו Lev. 17, 14.
וכל־נפש אשר תאכל Lev. 17, 15.
בכל־טמא־נפש Lev. 22, 4.
נפש אשר תגע Lev. 22, 6.
כי־ייקנה נפש Lev. 22, 11.
יכה כל־נפש אדם Lev. 24, 17.
ומכה נפש־בהמה Lev. 24, 18.
נפש תחת נפש Lev. 24, 18.
מכלות עינים ומדיבת נפש Lv. 26, 16
על־נפש מת לא יבא Num. 6, 6.
ואם־נפש אחת תחטא Num. 15, 27.
לכל־נפש אדם Num. 19, 11.
ותקצר נפש־העם בדרך Num. 21, 4.
אסר לענת נפש Num. 30, 14.
כל הרג נפש Num. 31, 19.
אחד נפש מחמש המאות Nu. 31, 28.
כל־נפש שנים Num. 31, 35.
ושלשים נפש Num. 31, 40.
מכה־נפש בשגגה Num. 35, 11. 15.
כל־מכה־נפש לפי עדים Nu. 35, 30.
בשבעים נפש ירדו אבתיך Dt. 10, 22.
כי־ירבה הדרך והכחו נפש Dt. 19, 6.
והכהו נפש ומת Dt. 19, 11.
נפש בנפש עין בעין Dt. 19, 21.
ורצחו נפש כן הדבר הזה Dt. 22, 26.
כי־נפש הוא חבל Dt. 24, 6.
גנב נפש מאחיו Dt. 24, 7.
להכות נפש דם נקי Dt. 27, 25.
וכליון עינים ודאבון נפש Dt. 28, 65.
ויחרימו את־כל־נפש אשר־בה Jos. 10, 39.
מכה־נפש בשגגה Jos. 20, 9.
אנשים מרי נפש Jud. 18, 25.
והיה לך למשיב נפש Ruth 4, 15.
והיא מרת נפש 1 Sam. 1, 10.
וכל־איש מר־נפש 1 Sam. 22, 2.
בכל־נפש בית אביך 1 Sam. 22, 22.
והיתה נפש אדני צרורה 1 S. 25, 29.
ואת נפש אויבך יקלענה 1 S. 25, 29.
כי־מרה נפש כל־העם 1 Sam. 30, 6.
העורים שנאו נפש דוד 2 Sam. 5, 8.
ולא־ישא אלהים נפש 2 Sam. 14, 14.
כי גברים המה ומרי נפש 2 S. 17, 8.
ואת נפש בניך ובנתיך 2 S. 19, 6.
ואת־נפש בנך 1 Reg. 1, 12.
ולא־שאלת נפש איביך 1 Rg. 3, 11.
תשב־נא נפש־הילד 1 Reg. 17, 21.
ותשב נפש־הילד 1 Reg. 17, 22.
בכל־לב ובכל־נפש 2 Reg. 23, 3.
ואת נפש שנאיך 2 Chr. 1, 11.
וחיים למרי נפש Job. 3, 20.
ותקותם מפחד־נפש Job. 11, 20.
אשר בידו נפש כל־חי Job. 12, 10.
משיבת נפש Ps. 19, 8.
פודה ה׳ נפש עבדיו Ps. 34, 23.
כי באו מים עד־נפש Ps. 69, 2.
אל־תתן לחית נפש תורך Ps. 74, 19.
נפש עבדך Ps. 86, 4.
יגודו על־נפש צדיק Ps. 94, 21.
השביע נפש שקקה Ps. 107, 9.
את־נפש בעליו רקח Prv. 1, 19.
נפש יקרה תצוד Prv. 6, 26.
לא־ירעיב ה׳ נפש צדיק Prv. 10, 3.
נפש־ברכה תדשן Prv. 11, 25.
יודע צדיק נפש בהמתו Prv. 12, 10.
כפר נפש־איש עשרו Prv. 13, 8.
נפש עמל עמלה לו Prv. 16, 26.
גם בלא־דעת נפש לא־טוב Prv. 19, 2.
נפש רשע אותה־רע Prv. 21, 10.
וקבע את־קבעיהם נפש Prv. 22, 23.
אם־בעל נפש אתה Prv. 23, 2.
מים קרים על־נפש עיפה Prv. 25, 25.
נפש שבעה Prv. 27, 7.
ומתק רעהו מעצת־נפש Prv. 27, 9.
אדם עשק בדם־נפש Prv. 28, 17.
רחב־נפש יגרה מדון Prv. 28, 25.
ויין למרי נפש Prv. 31, 6.
מהלך־נפש Eccl. 6, 9.
אגמי־נפש Jes. 19, 10.
ולזכרך תאות־נפש Jes. 26, 8.
להריק נפש רעב Jes. 32, 6.
לבזה־נפש למתעב גוי Jes. 49, 7.
והכלבים עזי־נפש Jes. 56, 11.
כי הצדל את־נפש אביון Jer. 20, 13.
ורויתי נפש הכהנים Jer. 31, 14.
חרויתי נפש עיפה Jer. 31, 25.
וכל־נפש דאבה מלאתי Jer. 31, 25.
להכתך נפש Jer. 40, 14.
למה יככה נפש Jer. 40, 15.
נפש שמנה מאות Jer. 52, 29.
נפש שבע מאות Jer. 52, 30.
כל־נפש ארבעת אלפים Jer. 52, 30.
להשיב נפש Thr. 1, 11.
על־נפש עוללין Thr. 2, 19.
נפש אכלו Ez. 22, 25.
במר־נפש מספד מר Ez. 27, 31
ותקח מהם נפש Ez. 33, 6.
בשאט נפש Ez. 36, 5.
כל־נפש חיה Ez. 47, 9.
אפפוני מים עד־נפש Jon. 2, 6.
אם־יגע טמא־נפש Hag. 2, 13.

וְנֶפֶשׁ

ונפש כי־תקריב Lev. 2, 1.
ונפש כי־תחטא Lev. 5, 1.
ונפש כי־תגע בכל־טמא Lev. 7, 21.
ונפש אדם מן־הנשים Num. 31, 35.
ונפש אדם Num. 31, 40. 46.
ונפש ביתך Jud. 18, 25.
ונפש יהונתן נקשרה 1 Sam. 18, 1.
ונפש נשיך 2 Sam. 19, 6.
ונפש פלגשיך 2 Sam. 19, 6.
תיקר־נא נפשי ונפש עבדיך 2 Rg. 1, 13
ונפש אדם מאה אלף 1 Chr. 5, 21.
ונפש־חללים תשוע Job. 24, 12.
ונפש בעליה הפחתי Job. 31, 39.
ונפש רעבה מלא־טוב Ps. 107, 9.
ונפש בגדים חמס Prv. 13, 2.
ונפש חרוצים תדשן Prv. 13, 4.
ונפש רמיה תרעב Prv. 19, 15.
ונפש אדניו ישיב Prv. 25, 13.
ונפש רעבה כל־מר Prv. 27, 7.
ונפש נענה תשביע Jes. 58, 10.

הַנֶּפֶשׁ *p.*

הנפש אשר־עשו Gn. 12, 5.
תן־לי הנפש Gn. 14, 21.
ונכרתה הנפש ההוא Gn. 17, 14.
כל־הנפש הבאה ליעקב Gn. 46, 26.
כל־הנפש לבית־יעקב Gn. 46, 27.
ונכרתה הנפש ההוא Ex. 12, 15.
ונכרתה הנפש ההוא Ex. 12, 19. 31, 14.
ונכרתה הנפש Lev. 7, 20. 21.
ונכרתה הנפש האכלת Lev. 7, 25.
ונכרתה הנפש ההוא Lev. 7, 27.
ונכרתה הנפש ההוא Lev. 19, 8. 22, 3.
הנפש אשר לא־תענה Lev. 23, 29.
הנפש אשר תעשה Lev. 23, 30.
והאבדתי את־הנפש Lev. 23, 30.
ואשמה הנפש ההוא Num. 5, 6.
מאשר חטא על־הנפש Num. 6, 11.
ונכרתה הנפש ההוא Num. 9, 13. 15, 30. 19, 13. 20.
על־הנפש חשגגת Num. 15, 28.
חכרת תכרת הנפש ההוא Nu. 15, 31.
הוא הנפש Dt. 12, 23.
ולא־תאכל הנפש Dt. 12, 23.
כל־הנפש אשר־בה Jos. 10, 28. 30. 32. 35. 37.
ויכו את־כל־הנפש Jos. 11, 11.
וגם־הנפש לא תמלא Eccl. 6, 7.
ובתי הנפש והלחשים Jes. 3, 20.
ונגעה חרב עד־הנפש Jer. 4, 10.
עשה־לנו את־הנפש Jer. 38, 16.
כל־הנפש אשר הניח Jer. 43, 6.
הנפש החטאת Ez. 18, 4. 20.

וְהַנֶּפֶשׁ

והנפש האכלת ממנו Lev. 7, 18.
והנפש אשר־תאכל Lev. 7, 20.
והנפש אשר תפנה Lev. 20, 6.
והנפש אשר־תעשה Num. 15, 30.
והנפש הנגעת תטמא Num. 19, 22.

בְּנֶפֶשׁ

בנפש האדם אשר־ימות Nu. 19, 13.
לא־יענה בנפש Num. 35, 30.
נפש בנפש Dt. 19, 21.
נקשרה בנפש דוד 1 Sam. 18, 1.
ונמתהו בנפש אחיו 2 Sam. 14, 7.
וזה ימות בנפש מרה Job. 21, 25.
אויבי בנפש יקיפו עלי Ps. 17, 9.
אל־תתנני בנפש צרי Ps. 27, 12.
ואל תתנהו בנפש איביו Ps. 41, 3.
ואתנך בנפש שנאתיך Ez. 16, 27.
בכל־שאטך בנפש Ez. 25, 6.
בשאט בנפש Ez. 25, 15.
בנפש אדם Ez. 27, 13.
בנפש האיש הזה Jon. 1, 14.

בַּנֶּפֶשׁ

בנפש האכלת Lev. 17, 10.
בנפש יכפר Lev. 17, 11.
בנפש ההוא Lev. 20, 6.

וּבְנֶפֶשׁ

ובנפש חפצה 1 Chr. 28, 9.

כְּנֶפֶשׁ

כנפש אחד מהם 1 Reg. 19, 2.
הנה כנפש האב Ez. 18, 4.

וּכְנֶפֶשׁ

וכנפש הבן לי Ez. 18, 4.

לְנֶפֶשׁ

האדם לנפש חיה Gn. 2, 7.
לנפש לא־יטמא Lev. 21, 1.
טמאים לנפש אדם Num. 9, 6. 7.
כפר לנפש רצח Num. 35, 31.
לנפש תדרשנו Thr. 3, 25.

לְנֶפֶשׁ *p.*

תערב לנפש Prv. 13, 19.

לַנֶּפֶשׁ

מתוק לנפש ומרפא Prv. 16, 24.

לָנֶפֶשׁ

ושרט לנפש Lev. 19, 28.
כי־יהיה טמא לנפש Num. 9, 10.

לָנֶפֶשׁ *p.*

וכל טמא לנפש Num. 5, 2.

מִנֶּפֶשׁ

מנפש ועד־בשר יכלה Jes. 10, 18.

cum suff.: נַפְשִׁי

וחיתה נפשי בגללך Gn. 12, 13.
להחיות את־נפשי Gn. 19, 19.
מצער הוא ותחי נפשי Gn. 19, 20.
תברכך נפשי Gn. 27, 4. 25.
ותנצל נפשי Gn. 32, 31.
אל־תבא נפשי Gn. 49, 6.
תמלאמו נפשי Ex. 15, 9.
ולא־תגעל נפשי Lev. 26, 11.
וגעלה נפשי אתכם Lev. 26, 30.
תמת נפשי מות Num. 23, 10.
תדרכי נפשי עז Jud. 5, 21.
ואישמה נפשי בכפי Jud. 12, 3.
תמת נפשי עם־פלשתים Jud. 16, 30.
ואשפך את־נפשי 1 Sam. 1, 15.
מבקש את־נפשי 1 Sam. 20, 1.
יבקש את־נפשי 1 Sam. 22, 23.
צדה את־נפשי 1 Sam. 24, 12.
אשר יקרה נפשי 1 Sam. 26, 21.
כן־תגדל נפשי 1 Sam. 26, 24.
ואשים נפשי בכפי 1 Sam. 28, 21.
כל־עוד נפשי בי 2 Sam. 1, 9.
פדה את־נפשי 2 Sam. 4, 9.
מבקש את־נפשי 2 Sam. 16, 11.

פדה את־נפשי 1 Reg. 1, 29.
קח נפשי 1 Reg. 19, 4.
ויבקשו את־נפשי 1 Reg. 19, 10. 14.
אמר תחי־נא נפשי 1 Reg. 20, 32.
תיקר־נא נפשי 2 Reg. 1, 13.
ועתה תיקר נפשי 2 Reg. 1, 14.
תנתן לי נפשי Esth. 7, 3.
מאנה לנגוע לפשי Job. 6, 7.
כי־אאריך נפשי Job. 6, 11.
אשיחה במר נפשי Job. 7, 11.
ותבחר מחנק נפשי Job. 7, 15.
לא־אדע נפשי Job. 9, 21.
נקטה נפשי בחיי Job. 10, 1.
במר נפשי Job. 10, 1.
נפשכם תחת נפשי Job. 16, 4.
עד־אנה תגיון נפשי Job. 19, 2.
ושדי המר נפשי Job. 27, 2.
עלי תשתפך נפשי Job. 30, 16.
עגמה נפשי לאביון Job. 30, 25.
שובה יי חלצה נפשי Ps. 6, 5.
פן־יטרף כאריה נפשי Ps. 7, 3.
ירדף אויב נפשי Ps. 7, 6.
כי לא־תעזב נפשי Ps. 16, 10.
פלטה נפשי Ps. 17, 13.
הצילה מחרב נפשי Ps. 22, 21.
נפשי ישובב ינחני Ps. 23, 3.
לא־נשא לשוא נפשי Ps. 24, 4. Q'ri.
אליך יי נפשי אשא Ps. 25, 1.
שמרה נפשי והצילני Ps. 25, 20.
אל־תאסף עם־חטאים נפשי Ps. 26, 9.
העלית מן־שאול נפשי Ps. 30, 4.
ידעת בצרות נפשי Ps. 31, 8.
נפשי ובטני Ps. 31, 10.
לקחת נפשי זממו Ps. 31, 14.
בי יי תתהלל נפשי Ps. 34, 3.
ויכלמו מבקשי נפשי Ps. 35, 4.
עניתי בצום נפשי Ps. 35, 13.
השיבה נפשי משאיהם Ps. 35, 17.
מבקשי נפשי Ps. 38, 13. 40, 15.
רפאה נפשי כי־חטאתי Ps. 41, 5.
כן נפשי תערג אליך Ps. 42, 2.
צמאה נפשי לאלהים Ps. 42, 3.
ואשפכה עלי נפשי Ps. 42, 5.
מה־תשתוחחי נפשי Ps. 42, 6. 12. 43, 5.
עלי נפשי תשתוחח Ps. 42, 7.
אך־אלהים יפדה־נפשי Ps. 49, 16.
ועריצים בקשו נפשי Ps. 54, 5.
אדני בסמכי נפשי Ps. 54, 6.
פדה בשלום נפשי Ps. 55, 19.
כאשר קוו נפשי Ps. 56, 7.
כי הצלת נפשי ממות Ps. 56, 14.
כי בך חסיה נפשי Ps. 57, 2.
נפשי בתוך לבאם Ps. 57, 5.
כפף נפשי Ps. 57, 7.
אל־אלהים דומיה נפשי Ps. 62, 2.
אך לאלהים דומי נפשי Ps. 62, 6.
צמאה לך נפשי Ps. 63, 2.
חלב ודשן תשבע נפשי Ps. 63, 6.
דבקה נפשי אחריך Ps. 63, 9.
לשוא יבקשו נפשי Ps. 63, 10.
ואבכה בצום נפשי Ps. 69, 11.
קרבה אל־נפשי Ps. 69, 19.
ויחפרו מבקשי נפשי Ps. 70, 3.
ושמרי נפשי נועצו Ps. 71, 10.
יכלו שטני נפשי Ps. 71, 13.
מאנה הנחם נפשי Ps. 77, 3.
וגם־כלתה נפשי Ps. 84, 3.
שמרה נפשי Ps. 86, 2.
אליך אדני נפשי אשא Ps. 86, 4.
והצלת נפשי משאול Ps. 86, 13.
ערימים בקשו נפשי Ps. 86, 14.
שבעה ברעות נפשי Ps. 88, 4.
למה יי תזנח נפשי Ps. 88, 15.
שכנה דומה נפשי Ps. 94, 17.
ישעשעו נפשי Ps. 94, 19.
ברכי נפשי את־יי Ps. 103, 1. 2. 22. 104, 1. 35.
והדברים רע על־נפשי Ps. 109, 20.

אנה יי מלטה נפשי Ps. 116, 4.
שובי נפשי למנוחיכי Ps. 116, 7.
חלצת נפשי ממות Ps. 116, 8.
גרסה נפשי לתאבה Ps. 119, 20.
דבקה לעפר נפשי Ps. 119, 25.
דלפה נפשי מתוגה Ps. 119, 28.
כלתה לתשועתך נפשי Ps. 119, 81.
נפשי בכפי תמיד Ps. 119, 109.
על־כן נצרתם נפשי Ps. 119, 129.
שמרה נפשי עדתיך Ps. 119, 167.
תחי־נפשי ותהללך Ps. 119, 175.
הצילה נפשי משפת Ps. 120, 2.
רבת שכנה־לה נפשי Ps. 120, 6.
קויתי יי קותה נפשי Ps. 130, 5.
נפשי לאדני Ps. 130, 6.
נפשי כגמל עלי אמו Ps. 131, 2.
כגמל עלי נפשי Ps. 131, 2.
אל־תער נפשי Ps. 141, 8.
הרציאה ממסגר נפשי Ps. 142, 8.
כי־רדף אויב נפשי Ps. 143, 3.
נפשי כארץ־עיפה Ps. 143, 6.
כי־אליך נשאתי נפשי Ps. 143, 8.
תוציא מצרה נפשי Ps. 143, 11.
כלי־צררי נפשי Ps. 143, 12.
הללי נפשי את־יי Ps. 146, 1.
הגידה לי שאהבה נפשי Cant. 1, 7.
בקשתי את שאהבה נפשי Cant. 3, 1.
אבקשה את שאהבה נפשי Cant. 3, 2.
שאהבה נפשי ראיתם Cant. 3, 3.
שמצאתי את שאהבה נפשי Cant. 3, 4.
נפשי יצאה בדברו Cant. 5, 6.
לא ידעתי נפשי שמתני Cant. 6, 12.
ומחסר את־נפשי Eccl. 4, 8.
בקשה נפשי ולא מצאתי Eccl. 7, 28.
שנאה נפשי Jes. 1, 14.
נפשי אויתך בלילה Jes. 26, 9.
על־מר נפשי Jes. 38, 15.
נפשי משחת בלי Jes. 38, 17.
בחירי רצתה נפשי Jes. 42, 1.
תגל נפשי באלהי Jes. 61, 10.
קול שופר שמעת נפשי Jer. 4, 19.
כי־עיפה נפשי להרגים Jer. 4, 31.
לא תתנקם נפשי Jer. 5, 9. 29. 9, 8.
פן־תקע נפשי ממך Jer. 6, 8.
את־ידדות נפשי Jer. 12, 7.
במסתרים תבכה נפשי Jer. 13, 17.
אין נפשי אל־העם הזה Jer. 15, 1.
בכל־לבי ובכל־נפשי Jer. 32, 41.
משיב נפשי Thr. 1, 16.
ותזנח משלום נפשי Thr. 3, 17.
ותשח עלי נפשי Thr. 3, 20.
חלקי יי אמרה נפשי Thr. 3, 24.
רבת אדני ריבי נפשי Thr. 3, 58.
נפשי לא מטמאה Ez. 4, 14.
ותקע נפשי מעליה Ez. 23, 18.
נקעה נפשי Ez. 23, 18.
בהתעטף עלי נפשי Jon. 2, 8.
קחנא את־נפשי Jon. 4, 3.
פרי בטני חטאת נפשי Mich. 6, 7.
בכורה אותה נפשי Mich. 7, 1.
ותקצר נפשי בהם Zach. 11, 8.
cum suff.: וְנַפְשִׁי
ונפשי אשים בכפי Job. 13, 14.
ונפשי נבהלה מאד Ps. 6, 4.
ונפשי תגיל ביי Ps. 35, 9.
ונפשי אשר פדית Ps. 71, 23.
ונפשי ידעת מאד Ps. 139, 14.
cum suff.: בְּנַפְשִׁי
מתנקש בנפשי להמיתני 1 S. 28, 9.
עשיתי בנפשו שקר 2 S. 18, 13. Q'ri.
אשית עצות בנפשי Ps. 13, 3.
תרהבני בנפשי עז Ps. 138, 3.
cum suff.: וּבְנַפְשִׁי
כאשר בלבבי ובנפשי 1 S. 2, 35.
cum suff.: לְנַפְשִׁי
רבים אמרים לנפשי Ps. 3, 3.

איך תאמרו לנפשי Ps. 11, 1.
אמר לנפשי ישעתך Ps. 35, 3.
חנם חפרו לנפשי Ps. 35, 7.
שכול לנפשי Ps. 35, 12.
הנה ארבו לנפשי Ps. 59, 4.
אשר עשה לנפשי Ps. 66, 16.
אין דורש לנפשי Ps. 142, 5.
כרו שוחה לנפשי Jer. 18, 20.
עיני עוללה לנפשי Thr. 3, 51.
cum suff.: נַפְשֵׁנוּ
נפשנו יבשה אין כל Num. 11, 6.
נפשנו תחתיכם למות Jos. 2, 14.
נפשנו חכתה לייי Ps. 33, 20.
האם נפשנו Ps. 35, 25.
כי שחה לעפר נפשנו Ps. 44, 26.
חשם נפשנו בחיים Ps. 66, 9.
רבת שבעה־לה נפשנו Ps. 123, 4.
נחלה עבר על־נפשנו Ps. 124, 4.
אזי עבר על־נפשנו Ps. 124, 5.
נפשנו כצפור נמלטה Ps. 124, 7.
עיניו נפשנו ולא תדע Jes. 58, 3.
cum suff.: וְנַפְשֵׁנוּ
ונפשנו קצה בלחם Num. 21, 5.
cum suff.: בְּנַפְשֵׁנוּ
בנפשנו נביא לחמנו Thr. 5, 9.
cum suff.: נַפְשֶׁךָ *p.*
ויאמר המלט על־נפשך Gn. 19, 17.
תברכני נפשך Gn. 27, 19. 31.
המבקשים את־נפשך Ex. 4, 19.
השמר לך ושמר נפשך Dt. 4, 9.
בכל־לבבך ובכל־נפשך Dt. 4, 29.
ובכל־נפשך ובכל־מאדך Dt. 6, 5.
בכל־לבבך ובכל־נפשך Dt. 10, 12. 26, 16. 30, 2. 10.
רק בכל־אות נפשך Dt. 12, 15.
כי־תאוה נפשך Dt. 12, 20.
בכל־אות נפשך Dt. 12, 20.
בשעריך בכל אות נפשך Dt. 12, 21.
בכל אשר־תאוה נפשך Dt. 14, 26.
ובכל אשר תשאלך נפשך Dt. 14, 26.
בכל־לבבך ובכל־נפשך Dt. 30, 6.
ואספתה נפשך Jud. 18, 25.
חי נפשך אדני 1 Sam. 1, 26.
וקחלך כאשר תאוה נפשך 1 S. 2, 16.
ולאדיב את־נפשך 1 Sam. 2, 33.
חי־נפשך המלך 1 Sam. 17, 55.
ממלט את־נפשך 1 Sam. 19, 11.
ואולם חי־יי וחי נפשך 1 Sam. 20, 3.
מה־תאמר נפשך 1 Sam. 20, 4.
יבקש את־נפשך 1 Sam. 22, 23.
לכל־אות נפשך 1 Sam. 23, 20.
חי־יי וחי־נפשך 1 Sam. 25, 26.
ולבקש את־נפשך 1 Sam. 25, 29.
גדלה נפשך היום 1 Sam. 26, 24.
אשר־תאוה נפשך 2 Sam. 3, 21.
אשר בקש את־נפשך 2 Sam. 4, 8.
חייך וחי נפשך 2 Sam. 11, 11.
חי נפשך אדני המלך 2 Sam. 14, 18.
הממלטים את־נפשך 2 Sam. 19, 6.
אשר־תאוה נפשך 1 Reg. 11, 37.
אשים את־נפשך 1 Reg. 19, 2.
אולי יחיה את־נפשך 1 Reg. 20, 31.
והיתה נפשך תחת נפשו 1 Reg. 20, 39. 42.
וחי־נפשך אם־אעזבך 2 Reg. 2, 2. 4. 6. 4, 30.
ישמר את־נפשך Ps. 121, 7.
אל־תשא נפשך Prv. 19, 18.
ונצר נפשך הוא ידע Prv. 24, 12.
ולאמים תחת נפשך Jes. 43, 4.
ותפק לרעב נפשך Jes. 58, 10.
בצחצחות נפשך Jes. 58, 11.
המבקשים את־נפשך Jer. 11, 21.
אם־בציון נעלה נפשך Jer. 14, 19.
ביד מבקשי נפשך Jer. 22, 25.
מבקשים את־נפשך Jer. 38, 16.
וחיתה נפשך Jer. 38, 17.

ותחי נפשך Jer. 38, 20.
והיתה לך נפשך לשלל Jer. 39, 18.
את־נפשך לשלל Jer. 45, 5.
את־נפשך החצלת Ez. 3, 19. 21.
ואתה נפשך הצלת Ez. 33, 9.
וחוטא נפשך Hab. 2, 10.
cum suff.: נַפְשֶׁךָ
ומלטי את־נפשך 1 Reg. 1, 12.
נפשך יבקשו Jer. 4, 3.
בגעל נפשך Ez. 16, 5.
נקעה נפשך מהם Ez. 23, 22. 28.
cum suff.: בְּנַפְשֶׁךָ
אל־תדמי בנפשך Esth. 4, 13.
cum suff.: כְּנַפְשֶׁךָ
או רעך אשר כנפשך Dt. 13, 7.
ואכלת ענבים כנפשך Dt. 23, 25.
c. suff.: לְנַפְשֶׁךָ *p.*
ודעת לנפשך יינעם Prv. 2, 10.
ויהיו חיים לנפשך Prv. 3, 22.
ולקחת מוקש לנפשך Prv. 22, 25.
כן דעה חכמה לנפשך Prv. 24, 14.
וייתן מעדנים לנפשך Prv. 29, 17.
cum suff.: לְנַפְשֶׁךָ
אשר־אמרו לנפשך Jes. 51, 23.
cum suff.: נַפְשְׁכֶם
יש את־נפשכם Gn. 23, 8.
משפטי תגעל נפשכם Lev. 26, 15.
לבבכם ובכל־נפשכם Dt. 11, 13. 13, 4.
על־לבבכם ועל־נפשכם Dt. 11, 18.
לבבכם ובכל־נפשכם Jos. 22, 5. 23, 14.
אם־יש נפשכם 2 Reg. 9, 15.
לי יש נפשכם תחת נפשי Job. 16, 4.
ותתענג בדשן נפשכם Jes. 55, 2.
וחחי נפשכם Jes. 55, 3.
נסו מלטו נפשכם Jer. 48, 6.
ומחמל נפשכם Ez. 24, 21.
cum suff.: וְנַפְשֹׁתֵיכֶם
תנו לבבכם ונפשכם 1 Chr. 22, 19.
cum suff.: לְנַפְשֹׁתֵיכֶם
ומצאו מרגוע לנפשכם Jer. 6, 16.
cum suff.: נַפְשׁוֹ
ותדבק נפשו בדינה Gn. 34, 3.
שכם בני חשקה נפשו Gn. 34, 8.
ראינו צרת נפשו Gn. 42, 21.
ונתן פדין נפשו Ex. 21, 30.
איש כפר נפשו Ex. 30, 12.
אסר על־נפשו Num. 30, 3.
ובא בכל־אות נפשו Dt. 18, 6.
הוא נשא את־נפשו Dt. 24, 15.
עם חרף נפשו למות Jud. 5, 18.
וישלך את־נפשו מנגד Jud. 9, 17.
ותקצר נפשו בעמל Jud. 10, 16.
ותקצר נפשו למות Jud. 16, 16.
וישם את־נפשו בכפו 1 Sam. 19, 5.
כי־אהבת נפשו אהבו 1 Sam. 20, 17.
לבקש את־נפשו 1 Sam. 23, 15.
ויקם וילך אל־נפשו 1 Reg. 19, 3.
וישאל את־נפשו למות 1 Reg. 19, 4.
נפשך תחת נפשו 1 Reg. 20, 39. 42.
נפשו תחת נפשו 2 Reg. 10, 24.
בכל־לבבו ובכל־נפשו 2 Rg. 23, 25.
בכל־לבבו ובכל־נפשו 2 Chr. 34, 31.
עמד לבקש על־נפשו Esth. 7, 7.
יתן בעד נפשו Job. 2, 4.
אך את־נפשו שמר Job. 2, 6.
טרף נפשו באפי Job. 18, 4.
כי ישל אלוה נפשו Job. 27, 8.
לשאל באלה נפשו Job. 31, 30.
על־צדקו נפשו מאלהים Job. 32, 2.
יחשך נפשו מני־שחת Job. 33, 18.
ותקרב לשחת נפשו Job. 33, 22.
פדה נפשו מעבר Job. 33, 28. Q'ri.
להשיב נפשו מני־שחת Job. 33, 30.
נפשו גחלים תלהט Job. 41, 13.
רשע על־תאות נפשו Ps. 10, 3.

חמס שנאה נפשו Ps. 11, 5.
נפשו בטוב תלין Ps. 25, 13.
כי־נפשו בחייו יברך Ps. 49, 19.
ימלט נפשו מיד־שאול Ps. 89, 49.
ברזל באה נפשו Ps. 105, 18.
להושיע משפטי נפשו Ps. 109, 31.
ושבע תרעבות נפשו Prv. 6, 16.
למלא נפשו כי ירעב Prv. 6, 30.
משחית נפשו הוא יעשנה Prv. 6, 32.
וחטאי חמס נפשו Prv. 8, 36.
גמל נפשו איש חסד Prv. 11, 17.
נצר פיו שמר נפשו Prv. 13, 3.
מתאוה ואין נפשו עצל Prv. 13, 4.
צדיק אכל לשבע נפשו Prv. 13, 25.
פורע מוסר מואס נפשו Prv. 15, 32.
שומר נפשו נצר דרכו Prv. 16, 17.
ושפתיו מוקש נפשו Prv. 18, 7.
קנה־לב אהב נפשו Prv. 19, 8.
שמר מצוה שמר נפשו Prv. 19, 16.
מתעברו חוטא נפשו Prv. 20, 2.
שמר מצרות נפשו Prv. 21, 23.
שומר נפשו ירחק מהם Prv. 22, 5.
וישירים יבקשו נפשו Prv. 29, 10.
חולק עם־גנב שונא נפשו Prv. 29, 23.
והראה את־נפשו טוב Eccl. 2, 24.
נפשו יראה לו Jes. 15, 4.
ורקה נפשו Jes. 29, 8.
ולא־יציל את־נפשו Jes. 44, 20.
אם־תשים אשם נפשו Jes. 53, 11.
מעמל נפשו יראה Jes. 53, 12.
הערה למות נפשו Jes. 53, 10.
יום ענות אדם נפשו Jes. 58, 5.
באות נפשׁוֹ K'tib. Jer. 2, 24.
והיתה־לו נפשו לשלל Jer. 21, 9. 38, 2.
וביד מבקשי נפשו Jer. 44, 30.
אויבו ומבקש נפשו Jer. 44, 30.
והגלעד תשבע נפשו Jer. 50, 19.
ומלטו איש נפשו Jer. 51, 6.
ומלטו איש את־נפשו Jer. 51, 45.
הוא את־נפשו יחיה Ez. 18, 27.
והוא נזהר נפשו מלט Ez. 33, 5.
ואל עונם ישאו נפשׁוֹ Hos. 4, 8.
לא־ימלט נפשו Am. 2, 14, 15.
וישאל את־נפשו למות Jon. 4, 8.
דבר הוח נפשו Mich. 7, 3.
לא־ישרה נפשו בו Hab. 2, 4.
הרחיב כשאול נפשו Hab. 2, 5.

cum suff.: רַנַּפְשׁוֹ

ונפשו קשורה בנפשו Gn. 44, 30.
ונפשו עלוי תאבל Job. 14, 22.
ונפשו אותה ויעש Job. 23, 13.
ונפשו מאכל תאוה Job. 33, 20.
ונפשו לא חיה Ps. 22, 30.
ונפשו משאול תציל Prv. 23, 14.
ונפשו לא־תשבע Eccl. 6, 3.
ונפשו שוקקה Jes. 29, 8.

cum suff.: בְּנַפְשׁוֹ

בשר בנפשו דמו Gn. 9, 4.
ונפשו קשורה בנפשו Gn. 44, 30.
דמו בנפשו הוא Lev. 17, 14.
בנפשו דבר אדניהו 1 Reg. 2, 23.
לאסר שריו בנפשו Ps. 105, 22.
ולא ידע כי־בנפשו Prv. 7, 23.
כי כמו־שער בנפשו Prv. 23, 7.
נשבע יי׳ צבאות בנפשו Jer. 51, 14.
נשבע אדני יי׳ בנפשו Am. 6, 8.

cum suff.: בְּנַפְשׁוֹ

ויאהבו יהונתן כנפשו 1 Sam. 18, 1.
באהבתו אתו כנפשו 1 Sam. 18, 3.

cum suff.: לְנַפְשׁוֹ

ואינו חסר לנפשו Eccl. 6, 2.
איש לנפשו Ez. 32, 10.

cum suff.: לְנַפְשָׁהּ

ויחי בצאת נפשה Gn. 35, 18.
אסרה על־נפשׁ Nu. 30, 5(bis). 6. 7. 8.
אסר על־נפשה בשבעה Num. 30, 11.
ולאסר נפשה לא יקום Num. 30, 13.

כי־נפשה מרה־לה 2 Reg. 4, 27.
באות נפשׁהּ Q'ri. Jer. 2, 24.
הרחיבה שאול נפשה Jes. 5, 14.
צדקה נפשה Jer. 3, 11.
נפחה נפשה Jer. 15, 9.
ותקע נפשה מהם Ez. 23, 17.

cum suff.: לְנַפְשָׁהּ

ושלחתה לנפשה Dt. 21, 14.

cum suff.: נַפְשָׁם

חקתי געלה נפשם Lev. 26, 43.
לבבם ובכל־נפשם 1 Rg. 2, 4. 8, 48.
וינסו אל־נפשם 2 Reg. 7, 7.
בכל־לבם ובכל־נפשם 2 Chr. 6, 38.
לבבם ובכל־נפשם 2 Chr. 15, 12.
ולעמד על־נפשם Esth. 8, 11.
ועמד על־נפשם Esth. 9, 16.
על־נפשם ועל־זרעם Esth. 9, 31.
תמת בנער נפשם Job. 36, 14.
להצויל ממות נפשם Ps. 33, 19.
ויקר פדיון נפשם Ps. 49, 9.
ומחמס יגאל נפשם Ps. 72, 14.
לא־חשך ממות נפשם Ps. 78, 50.
נפשם בהם תתעטף Ps. 107, 5.
כל־אכל תתעב נפשם Ps. 107, 18.
נפשם ברעה תתמוגג Ps. 107, 26.
לא־יצילו את־נפשם Jes. 47, 14.
ובשקוציהם נפשם חפצה Jes. 66, 3.
וביד מבקשי נפשם Jer. 19, 7.
ומבקשי נפשם Jer. 19, 9.
מבקשי נפשם Jer. 21, 7. 34, 20. 21.
מנשאים את־נפשם Jer. 22, 27.
נפשם כגן רוה Jer. 31, 12.
המה מנשאים את־נפשם Jer. 44, 14.
ונתתים ביד מבקשי נפשם Jer. 46, 26
ולפני מבקשי נפשם Jer. 49, 37.
וישיבו את־נפשם Thr. 1, 19.
בהשתפך נפשם Thr. 2, 12.
נפשם לא ישבעו Ez. 7, 19.
בצדקתם יצלו נפשם Ez. 14, 14.
בצדקתם יצילו נפשם Ez. 14, 20.
ואת־משא נפשם Ez. 24, 25.
נפשם בחלה בי Zach. 11, 8.

cum suff.: רַנַּפְשָׁם

ונפשם בשבי הלכה Jes. 46, 2.

cum suff.: בְּנַפְשָׁם

וישלח רזון בנפשם Ps. 106, 15.

cum suff.: לְנַפְשָׁם

לשאל־אכל לנפשם Ps. 78, 18.
אוי לנפשם Jes. 3, 9.
חפשים לנפשם Jer. 34, 16.
כי־לחמם לנפשם Hos. 9, 4.

1 pl.: נַפְשִׁים

מצדדות את־נפשים Ez. 13, 20.

2 pl.: נַפְשׁוֹת

במכסת נפשת Ex. 12, 4.
בערכך נפשת לי׳ Lev. 27, 2.
ולקח נפשות חכם Prv. 11, 30.
לצודד נפשות Ez. 13, 18.
להמית נפשות Ez. 13, 19.
ולחיות נפשות Ez. 13, 19.
להכרית נפשות רבות Ez. 17, 17.
לאבד נפשות Ez. 22, 27.

2 pl.: וְנַפְשׁוֹת

ונפשות לכנה תחיינה Ez. 13, 18.

2 pl.: הַנַּפְשׁוֹת

ונכרתו הנפשות Lev. 18, 29.
הנפשות אשר היו Num. 19, 18.
הנפשות תצודנה Ez. 13, 18.
מצדדות שם את־הנפשות Ez. 13, 20.
ושלחתי את־הנפשות Ez. 13, 20.
הן כל־הנפשות לי Ez. 18, 4.

pl. constr.: נַפְשׁוֹת

ואת־כל־נפשות ביתו Gn. 36, 6.
ועל כל־נפשת מת Lev. 21, 11.
איש כסח נפשות ערכו 2 Reg. 12, 5.
שמר נפשות חסידיו Ps. 97, 10.

דם נפשות אביונים Jer. 2, 34.

pl. constr.: וְנַפְשׁוֹת

ונפשות אביונים יושיע Ps. 72, 13.

pl. c. suff.: נַפְשׁוֹתֵינוּ

לכפר על־נפשתינו Num. 31, 50.
והצלתם את־נפשתינו Jos. 2, 13.
רעה גדולה על־נפשותינו Jer. 26, 19.

pl. c. suff.: לְנַפְשׁוֹתֵינוּ

ונירא מאד לנפשתינו Jos. 9, 24.

pl. c. suff.: נַפְשׁוֹתֵיכֶם

לגלגלת מספר נפשתיכם Ex. 16, 16.
לכפר על־נפשתיכם Ex. 30, 15. 16.
אל־תשקצו את־נפשתיכם Lv. 11, 43.
ולא תטמאו את־
נפשתיכם Lev. 11, 44.
תענו את־נפשתיכם Lev. 16, 29.
ועניתם את־נפשתיכם Lev. 16, 31. 23, 27. 32.
לכפר על־נפשתיכם Lev. 17, 11.
ולא־תשקצו את־
נפשתיכם Lev. 20, 25.
ועניתם את־נפשתיכם Num. 29, 7.
אל־תשאו נפשתיכם Jer. 37, 9.
רעה גדולה אל־נפשתכם Jer. 44, 7.

pl. c. s.: בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם

השמרו בנפשותיכם Jer. 17, 21.
כי התעלים בנפשותיכם Jer. 42, 20.

pl. c. suff.: לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם

את־דמכם לנפשתיכם Gn. 9, 5.
ונשמרתם מאד לנפשתיכם Dt. 4, 15.
ונשמרתם מאד לנפשתיכם Jos. 23, 11.

pl. c. suff.: שׁוֹתָם, בְּנַפְשׁוֹתָם

החטאים האלה בנפשתם Num. 17, 3.
ההלכים בנפשותם 2 Sam. 23, 17.
אשתה בנפשותם 1 Chr. 11, 19.
בנפשותם הביאים 1 Chr. 11, 19.

pl. c. suff.: לְנַפְשׁוֹתָם

ויצפנו לנפשתם Prv. 1, 18.

נָפַת

פעל נוקד, ל״ע כ״פ נגור נָפַת, ומוכנו סולת ריח, קן עוב קן רע [דופענן], וכן נָפַשׁ לעיל נאכזון סוס, ודומס לו נָפַשׁ, נָפַת נקטיי, וכלסו המפרגיס נסכנת וס מזכח על־קנס. מנקס קנן־סרוק פרגו כולס, ע״ש נפתי מזכני, נפת תעפנס, וסניס כוף לנזכח, וקקריו סלן יקקי ודוד קמיי, ולפעת יסולס קרקפנע רסי נספנו קלני יסולס [כלפס יעסניץ ס תע״ע, מרוכע] סתפוגות עניו כקנזות ונשוק, מזכח כוף סקרוסס, וסכנון כיו זנקמכו.

v. intr. inus., sicut נָפַשׁ, נָפַח, נָפַשׁ, arab. نفث, efflare, olere (duften). *Menahem* nomen insequens ad v. נוּחַ, vi stillandi s. manandi, collatis Prv. 7, 17. et 5, 3., refert. *Juda Carpentrasi* in libro *Ohole Juda* (Jesnitz, 1719.) n. נֹפֶת a v. נוּחַ, vi se extollendi s. eminendi, deducit.

נֹפֶת

ז״ו, ולפ נקטיי, כפזר סיינו תוכיס רניס, כי נפזר נקטוו עס תוקסיי נפת עקוק על־קכן, וופת לקיס כי לינכו ע״ס נפת. סמוכן סולת נפת וריס [קוסקוסטוכו]. ונקעלפ קפ״כ למסמכת דנר סמכיס [ריכענדעס]. לוכוקף למכקוק, נסמזכל גס על קוס סעעמיי, וסעקרנפ סעפיקו בְּבֶרִי, פִּבְרִי, מין זרף [סמכן], וסמזכוב לכל נופיס עי, תפת נוף לקען. וסגס נָפַשׁ [סילוועס נָפְטָא] נקטיי דומס נפזר על נָפַת, וסוס זמן סיי סכוקף [דוסענדעס נעכנגלן],

ומוס נגמכס סתוקסיי נָפְתָּר, ליס מוכר נָפַשׁ, ונילוזלמי נָפְתִי, ודוק.

n. m. (non *f.*, uti Prv. 24, 13. demonstrat, ac propterea minime ad s. f. בָּשֶׂת conformatum), odor, qui efflatur, hinc de re odores efflante, odorifera vel etiam dulci ac sapida; sq. צוּפִים qua significatione dicatur, v. s. צוּפִים. Targ. בַּבְרֵי, פִּבְרִי, *resina*, vertit. Nomen aram. נָפְטָא (def. נָפְטָא) ingenita vi par est nostro diciturque de oleo montano suaveolenti (duftendes Bergöl). Hinc talm. jerus. נָפְתִי, נָפְתָּר (Naftahändler). LXX. κηρίον, μέλι; נֹפֶת צוּפִים, κηρίον.

נפת תטפנה שפתי זרה Prv. 5, 3.
נפש שבעה תבוס נפת Prv. 27, 7.
נפת תטפנה Cant. 4, 11.

וְנֹפֶת

ונפת צופים Ps. 19, 11.
ונפת מתוק אל־חכך Prv. 24, 13.

נַפְתּוּל

v. s. r. פָּתַל *p.* 933.

נֵץ

v. s. r. נָצַץ *p.* 726.

נָצָא

פעל יקר, וסכנכו ספזוסס לדעת לכן־ סרוק ענין עיפס ופריקס [פליענען], וסזוס לוסו עס סזכס נסס כוכס, וכן דעת רז״י ורל״ק, וס״כ נדומס לל נֵץ לעיל דף סנ״ג, לוכס חִצָּא סס מן יצ, ולפ מל חִצָּא, כלפזר סזיג על־קנס סנל״ק.

v. intr., volare, cogn. נֵץ, Jer. 48, 9., quo in loco Qimchi חִצָּא (impf. וָאֶצָּא) pro תְּצָא (impf. נָצָא) dictum esse per errorem opinatur. LXX. ἄφῃ.

inf. abs.: נָצוֹא

כי נצא תצא Jer. 48, 9.

נָצַב

v. s. r. יָצַב *p.* 511.

נִצַּב, הִצִּיב, הִצַּב

v. s. r. יָצַב *p.* 511.

נִצַּב, נָצִיב

v. s. r. יָצַב *p.* 511.

מַצֵּב, מַצֵּבָה

v. s. r. יָצַב *p.* 511.

מַצֶּבֶת, מִצֵּבָה

v. s. r. יָצַב *p.* 515.

נִצְבָּא

v. s. r. יָצַב *p.* 512.

נָצַג

v. s. r. יָצַג *p.* 215.

נֹצָה

v. s. r. נָצַץ *p.* 693.

נָצָה

פעל נוקד, וסיוכן קריפס וקליפס קריעס וקריכס [פליקקען, לערפעפ־ רען], כפזלל על לעוג וגדוף [סאכפען],

ומכו סמכם צָדֶה, ועמיתו נָאץ לעיל ף סס״ת, וא״כ סלוק סכוונס כמו אצל ף סס״ת, גדף, ונמצא מסכוון אל קריסס ומריסס עוד נקל ונכנין כפעל נעגין קכנן. ומוס סכפעל נִצָּה, לומר סתקרפות ומתנדפות יקר [ויך נעגעכ-ויישיג רויפען], ולכוכ אגוב מסכוון סוס נכנין סכוסף הֲצָה, לומר עשות ריב ומדון על דכר [סאדערן], וקרן מסכוון סוס כדוק ומכוסס, ונעכרי ונקרמי עוד מקריעת נגדים, וכן נגרמכי נמלת סאדערן אלוב כוס. ופאכר לקוור קוכן מסכם דע קוכל נעיס, אמלכד שסכעל נָאץ קן סלכן מקרן מסכם עָדֶה, סלל עוד קכוכו ומידעו נָאץ לעיל ף פע״ו, שמכוכו לכיכס ועקיכס ודכיכס, ומס מקרן אל א״נס, נמכם טוכו, וכן מקרן אל א״נס, שתלטוכו סכרקס ודקידס, ויוקר מוס עי׳ כלוק מסכרגיס סנמקוס לקר.

v. trans., carpere, vastare, trop. ludificari, conviciari (syn. גָּדַף, חָרַף). *Ni.* se invicem conviciis carpere, rixari, contendere (sich raufen). *Hi.* rixas movere de aliqua re, etiam vi bellum inferendi (hadern), aram. etiam de discissione vestium. Radicem verbi hujus habes etiam in vv. *epentheticis* נאץ (conviciari, vexare, profanare), et נעץ (pungere, lacerare). Eadem, paullulum emollita, inest in v. *prosthetico* אנס (vi acuendi, instandi, urgendi). LXX. *καθαιρεῖν, ἀνάπτεσθαι; Ni. διαπληκτίζεσθαι, μάχεσθαι, ἐπισυνιστάναι; prt. μάχιμος; Hi. ἐμπυρίζειν; inf.* הַצּוֹת, *ἐπισύστασις.*

3 *perf. pl.:* נָצּוּ
Thr. 4, 15. כי נצו גם־נעו

Nif-al: נִצָּה

part. pl.: נִצִּים
Ex. 2, 13. שני־אנשים עברים נצים
2 Reg. 19, 25. גלים נצים ערים בצרות
Jes. 37, 26. להשאות גלים נצים

3 *impf. pl. f.:* תְּנַצֶּינָה
Jer. 4, 7. עריך תצינה מאין יושב

2 *imperf. pl.:* תְּנַצּוּ
Ex. 21, 22. וכי־ינצו אנשים
Dt. 25, 11. כי־ינצו אנשים יחדו

3 *imperf. pl.:* וַיְנַצּוּ
Lev. 24, 10. ויצו במחנה
2 Sam. 14, 6. ויצו שניהם בשדה

Hif-il: הִצָּה

3 *perf. pl.:* הִצּוּ
Num. 26, 9. אשר הצו

inf. c. suff.: בְּהַצּוֹתוֹ
Ps. 60, 2. בהצותו את ארם נהרים

inf c. suff.: בְּהַצֹּתָם
Num. 26, 9. בחצתם על־ד׳

מַצָּה

ס״כ מן נכס, ומסוכן ריב ומדון ומקוקף [כאנקן], ומסוקל מסקל מַסָּה, ומתנוסו קריסס וכקיסס.

n. f. (ad s. f. מַסָּה), jurgium, rixa, contentio. LXX. *μάχη, κακόν.*

Prv. 13, 10. רק־בזדון יתן מצה
Prv. 17, 19. אהב פשע אהב מצה

וּמַצָּדָה
Jes. 58, 4. לריב ומצה תצומו

מַצּוּת

ס״כ כמו מַצָּה, כלי מפעס מסכוון, ומקרנוס מַצּוּי מסלמו. ודע קוכל שמסעל נָזָא נקרמי דומס אל כנל מעכרי, ומוס סס נִזְרֵחִי, נִזָּהָא.

n. f., sicut מַצָּה, jurgium, a v. נָצָה, cui par est aram. נְזָא. LXX. *παραυομεῖν.*

cum suff.: מַצֶּתְךָ *p.*
Jes. 41, 12. אנשי מצתך

נֹצָה

ס״כ ומסוכן לפעל מכמי מקלסוד כמו מֹצָה, לומר כסוי סוסק ומסולסס, וכן פרס קנן-עוכק, וא״כ מן כוץ לעיל. ולפעל שלסס יקקי עכיכו דכר מקוס, מסכם נכס, וא״כ כוס מפרס, וכן למסרגס אוכֵל שמוק פרס, לומר כל אלס נקן יסוד. ומכמן שמוק מן יקל, ומקומכס נמר נוֹצָה, נוֹצָא [כיכוכי כפעל], ודומס אל נוקס, וא״כ ס״ך אל יקל, ומכמיס פס לסקל מקפוק.

n. f., quod talmudici doctores, sicut נוֹצָה, tegumentum ingluviei (oesophagi) vertunt (a v. נוּץ). *Isaaki* excrementum intelligit a v. נָצָה, vi abominandi s. rejiciendi; Targ. אוּכְּל (stercus, = פֻּרְשׁ). At id unum probabile est, נֹצָה (= נוֹצָא, נוֹצָא), sicut אֹצָה, ad v. יָצָא esse referendum.

cum suff.: הִלְצָתָהּ
Lev. 1, 16. והסיר את־מראתו בנצתה

נְצָח

v. s. r. נָצַץ *p.* 726.

נֶצַח

פעל נודד, ומסוכן היות תקיף ותוקף [נעוומלטיג ויין], ומוס סכנד כמכוון כודד נִצָּה, סודלס ומכנמס ונלוק [נעוומלטינגען], לכן נמסמל על לקיקת מתג דכר ודכיס נו [נעמייסטעריג-סעריזעגן], ד״מ מכלוק נעכין נסוג מדיכי, לו נקכימת כלי סכנון, וכמו זס מסוכן נמלת למכנק לפני כ״ס פרכיות שנקלים, לתאר סרומס נכלי סכנון ולוקק מתג עכב סקולות. נקרמי עכין כלוק ומכנמס גס נכנין סקל, וכן נעכרי מעכין לקיכות וקקיק ותאוכס, תמלוק מסוכן שתאכו, ומקן מסכם נָצַח, ולומס לו זק נמפעל חָזַק, ע״מ מקקר ומשוי, וא״כ סיסודס אל למיסיס כופלת. ותאר נקרמי עכין למיסיס ומופעס, וכן נעכרי נמס מלק, סוק מקכן נק, ותיכו שייך לכלן.

v. compos. intr., potentem, superiorem esse, unde *Pi.* נִצַּח, vi tr., superare (bewältigen), de eo, qui rem aliquam velut imperio regit s. gubernat (bemeistern); prt. מְנַצֵּחַ, praefectus; spec. praefectus musicus (Sangmeister), in epigraphis LV. psalmorum et Hab. 3, 19. Aqu. τῷ νικοποιῷ. Symm. ἐπινίκιος (ita ut unum de cantus generibus indicetur, quorum decem in psalmis esse traduntur: נְגִינוֹת, מִזְמוֹר, מַשְׂכִּיל, חֲלִלוּיָהּ, שִׁיר, נְצוּחַ, בְּרָכָה, תְּפִלָּה, תְּחִלָּה, הוֹדָאָה). Theod. εἰς τὸ νίκος. Radix est נָצַח (aram. *Qal*, vi vincendi), quocum componi oportet חָזַק; nam significatio *lucendi* (נֵצַח, נָצַח, unde מְנַצֵּחַ) cum sign. *vincendi* non cohaeret. LXX. νικοποιεῖν, ἐπινικᾶν, ἐνισχύειν, ἐπισκοπεῖν; *inf.* ἐργοδιώκτης, νικᾶν; לַמְנַצֵּחַ, εἰς τέλος.

Pi-el: נִצַּח

part.: לַמְנַצֵּחַ *sg.*
Ps. 4, 1. 6, 1. למנצח בנגינות
Ps. 5, 1. למנצח אל־הנחילות
Ps. 8, 1. למנצח על־הגתית
Ps. 9, 1. למנצח על־מות לבן
Ps. 11, 1. 14, 1. למנצח לדוד 68, 1. 70, 1. 139, 1.
Ps. 12, 1. למנצח על־השמינית
Ps. 13, 1. למנצח מזמור לדוד 19, 1. 65, 1. 140, 1.
Ps. 18, 1. למנצח לעבד ד׳
Ps. 20, 1. למנצח מזמור לדוד 21, 1. 31, 1. 41, 1. 51, 1. 64, 1.
Ps. 22, 1. למנצח על־אילת
Ps. 36, 1. למנצח לעבד־ד׳
Ps. 39, 1. למנצח לידיתון
Ps. 40, 1. 109, 1. למנצח לדוד מזמור
Ps. 42, 1. 52, 1. למנצח משכיל
Ps. 44, 1. 46, 1. למנצח לבני־קרח 47, 1. 49, 1. 85, 1.
Ps. 45, 1. 69, 1. למנצח על־ששנים
Ps. 53, 1. למנצח על־מחלת
Ps. 54, 1. למנצח בנגינות 55, 1. 67, 1. 76, 1.
Ps. 56, 1. למנצח על־יונת אלם
Ps. 57, 1. 58, 1. למנצח אל־תשחת 59, 1. 75, 1.
Ps. 60, 1. למנצח על־שושן
Ps. 61, 1. למנצח על־נגינת
Ps. 62, 1. למנצח על־ידותון
Ps. 66, 1. למנצח שיר מזמור
Ps. 77, 1. למנצח על־ידיתון
Ps. 80, 1. למנצח אל־ששנים
Ps. 81, 1. 84, 1. למנצח על־הגתית
Ps. 88, 1. למנצח על־מחלת
Hab. 3, 18. למנצח בנגינותי

part. pl.: מְנַצְּחִים
2 Chr. 2, 17. מנצחים להעביד

part. pl.: וּמְנַצְּחִים
2 Chr. 2, 1. ומנצחים עליהם
2 Chr. 34, 13. ומנצחים לכל עשה

inf. constr.: לְנַצֵּחַ
1 Chr. 15, 21. על־השמינית לנצח
1 Chr. 23, 4. לנצח על־מלאכת
2 Chr. 34, 12. מן־בני הקהתים לנצח
Esr. 3, 8. לנצח על־מלאכת בית־ד׳
Esr. 3, 9. לנצח על־עשה המלאכה

נֶצַח

נקרמי עכין סכנמס וסולסס [נעוומלטיגען], וכן מפעולי נמכוון סוס, ומנוכ לכוכ נקכנוס, וכנוכים מאכו מפעוכ נִצָּחוֹ, נִצָּחָהּ, ונמפס עכריכית נִצָּחוֹן, נִצָּחָן.

v. aram., superare, vincere; *Itpa.* victorem, superiorem esse vel se exhibere. LXX. *εἶναι ὑπέρ....*

Itpa-el: אִתְנַצָּח

part. sg.: מִתְנַצָּח
Dan. 6, 4. חזה מתנצח

נֶצַח

ול׳ נכרי נֶצַח, לפעל מפסרק, ע״ו, וכנוי נִצָּחִי, ומכנוי נְצָחִים, ומכנס כמזוסס ססולסס ומסכנס [נעוומלטיגוכג], כלומר לפמס נכס, לכן כמו גמיכס וכקיכס [ויעג], נמפעל על מפלס ומפלמת סלל וכר, מכלית סגכוכס, לו על אָמֵן וישמס ומיכר לעכס ולילכות, לומר סמכיל וקייס וככון [פעטינקייט, וועסרסייע], וום מוכן מפסוק לָנֶצַח תשמע, לומר לפי מלמת לָנֶצַח ילמד מפמע, ומוס ג״כ לציין מסכנמס וכעיקר כמו לילן, לו מילוכת ומלילות, וכנכיר נהכנת עמיי [עוויג, נעמעמלדיג], לו גס לציין מכלית ומכלול ומסלמס, ד״מ מפמכחי נכס, מסלון מכל וכל, וכן מפוחות נכס מסלון מרכנות ילד סכיב. נמפס עכריכית מוס סקוקלי נִצָּחַר ולנקני נִצָּחִית, ומפס נִצָּחִית, נִצָּחִיּוּת, נִצּוּחַ, נִצָּחִיּוּת ועוד למכנס.

n. m. (quater, ut Masora tradit, scriptum: נֶצַח, c. s. נִצְחִי, pl. נְצָחִים), devictio (Bewältigung), hinc victoria, *adorea*, gloria; firmitas, hinc veritas, sinceritas, fiducia; perpetuitas, constantia, unde adv. לָנֶצַח נְצָחִים, לְנֶצַח, נֶצַח, לָנֶצַח, לָנֶצַח נְצָחִים, לָנֶצַח נְצָחִים; לָנֶצַח, εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, διαπαντός, εἰς τέλος; לָנֶצַח נְצָחִים, εἰς χρόνον πολύν; עַד־נֶצַח, ἕως αἰῶνος.

1 Sam. 15, 29. נצח ישראל לא ישקר
Ps. 49, 20. עד־נצח לא יראו־אור

לְנֶצַח
Jes. 34, 10. תחרב לנצח נצחים

וְלַנֶּצַח
1 Chr. 29, 11 והתפארת והנצח וההוד

נֶצַח
Job. 34, 36. אבי יבחן איוב עד־נצח
Ps. 13, 2. עד־אנה ד׳ תשכחני נצח
Ps. 16, 11. נעמות בימינך נצח
Ps. 74, 3. למשאות נצח
Jer. 15, 18. למה היה כאבי נצח
Am. 1, 11. ועברתו שמרה נצח

לָנֶצַח
Job. 4, 20. מבלי משים לנצח יאבדו
Job. 14, 20. תתקפהו לנצח ויהלך
Job. 20, 7. כגללו לנצח יאבד
Job. 23, 7. ואפלטה לנצח משפטי
Job. 36, 7. וישיבם לנצח ויגבהו
Ps. 9, 6. תמו חרבות לנצח
Ps. 9, 19. כי לא לנצח ישכח אביון
Ps. 10, 11. בל־ראה לנצח
Ps. 44, 24. אל־תזנח לנצח
Ps. 49, 10. ויחי־עוד לנצח
Ps. 52, 7. יחתצך לנצח
Ps. 68, 17. אף־ד׳ ישכן לנצח
Ps. 74, 1. למה אלהים זנחת לנצח
Ps. 74, 10. ינאץ אויב שמך לנצח
Ps. 74, 19. אל־תשכח לנצח
Ps. 77, 9. האפס לנצח חסדו
Ps. 79, 5. עד־מה ד׳ תאנף לנצח
Ps. 89, 47. עד־מה ד׳ תסתר לנצח
Ps. 103, 9. לא־לנצח יריב
Prv. 21, 28. שמע לנצח ידבר
Jes. 13, 20. לא־תשב לנצח
Jes. 25, 8. בלע המות לנצח
Jes. 28, 28. לא לנצח אדוש ידרשנו
Jes. 33, 20. בל־יסע יתדתיו לנצח
Jes. 57, 16. ולא לנצח אקצוף
Jer. 3, 5. אם־ישמר לנצח
Jer. 50, 39. ולא־תשב עוד לנצח
Thr. 5, 20. למה לנצח תשכחנו
Am. 8, 7. לנצח כל־מעשיהם
Hab. 1, 4. ולא־יצא לנצח משפט

cum h int.: הַלָּנֶצַח
2 Sam. 2, 26. הלנצח תאכל חרב

cum suff.: נִצְחִי
Thr. 3, 18. אבד נצחי

pl.: נְצָחִים
Jes. 34, 10. תחרב לנצח נצחים

נִצָּחַ
ת״ו, ונמצא לך מקנקני נִצָּחַ [נפפע ע״ש מספסק], ומסוכן קוקס ומוקפדת [דוישרכד], לו גס נכיין מכלית ומלמס

[גִּנְצְנֵלִיךְ], וּקיכו כפעל כקְטֹל קְטָלוּ כניס, וכן כנר כניכו כרל"ך נסְפַר נסְפְּרוּ וכו׳.

adj. m. (f. נְצָחַת, patahato *Zade propter pausam*), perpetuus, durans; perfectus, *totalis*. Errant, qui *prt. Nif.* esse dicunt; id quod jam Qimchi intellexit. LXX. ἀναιδής.

adj. fem.: נְצָחַת *p.*
Jer. 8, 5. משבה נצחת

נֵצַח

ז׳, וסמוכן לדעת כל סקוכיכ סרשכוכיכ ענין נכוך, נסשכל על סדס, שסוף סוקף וכנוך אל סדס. קולס סככון דעת סקדמיס שמוכו לגד סעכניס, שכיקו ע״י דיכקס [וקפ״ע], וסשכש נקף כמו נעכי, לשון כיקו וסוקס, וכן נשפף כוס וכוף לעיל, כדומס לפ״ז אל כוף לעיל.

n. m., succus, humor, liquor, qui spargitur, a v. נָצַח, vi spargendi seu fundendi, sicut נָזָה, quae mollior forma est, arab. *naçaha*, *naçakha*, aethiop. *naseha*. Veteres de *sanguine* explicant, per *metonymiam effectus*, quia sanguis robur atque firmitatem in animalibus efficit. LXX. αἷμα.

cum suff.: נִצְחָם
Jes. 63, 3. ויז נצחם על־בגדי
Jes. 63, 6. ואוריד לארץ נצחם

נָצַל

פעל ל״ע נקל, וסמוכן נדילס ופריסס מדבר וגוילס [וועגריססען, אַב־, הינ־, וועג־], וסשכש נָצַל, וכמקס אֶל אֶצֶל לעיל דף ק״ו, וכן אֶל בָּצַל [בְּצַל סקנסס וקנ״ס], לעיל דף ל״ג, וכן נככוך אֶל בָּזַל לעיל דף ל״ח, ועוד לסרכס, וכי מקפף אלס מאֶל סקקר וסקוו. ומוס סכנך נָצַל, לומר גוילס ולקיסס מלים וקמיסס [וועגרייססען, עבע־], או ג״כ סוכסס משעבוד או מכרס [פוים עשוקס ריייססען], וכן סמכוון נככין סכוסף חָצַל, נקשור עס מלת מ״ד, מכף, וכוסף אס סמכוון נדילס וסנדלס נין לים לקים, ל״ת נין סלוקמים, או כמכוון סס׳ אל סכנך. סכפעל או כפעולי אל סכוסף, או נמכוון סתפרש עלמו מכרס וכיסס, וכזכ״פ סכוסף כפעולי אל סוליך. ססתפעל גוילס וקמיסס לת עלמו, או פרק מעל עלמו דכר [ויך עשוקס אַ־ ריייססען], ד״ת עדי וכוס. וגמרכ ס ת כ כ ל ענין סבעדקות עלמו, או סוכלת כפנו מקצד ווכוי עלמו, ומסס הִתְנַצֵּלְתִּי.

v. compos. trans. in conj. *Qal* inus., diripere, abripere, eripere, a rad. צָל, ex qua prognata sunt etiam *vv. prosthetica* בָּצַל, אָצַל, גָּזַל q. v. *Pi.* et *Hi.* הִצִּיל, diripere, dirimere, veluti litigantes; eripere, spoliare; servare, liberare, veluti homicidam e manu vindicis, titionem ex igne, capream e laqueis, hominem pravo vitae genere, e commercio meretricis, ex morte per justitiam, e periculo, terroribus, angustiis, et similiter. *Ni.* et *Ho.* נִצַּל, liberari, liberatum esse, vel *reflex.* eripere se ex periculo aliove damno, veluti per fugam. *Hitpa.* abripere a se, spoliare se (gem. se excusare, purgare, justificare).

LXX. *Pi.* σκυλεύειν, συσκευάζειν, ἀποσυσκευάζειν; *Hi.* ἐκσπᾶν, ἐξαιρεῖν, ἀφαιρεῖν, περιαιρεῖν, ῥύεσθαι, σώζειν, ἀπελαύνειν, σκιάζειν, ὑπολείπειν; *inf.* הַצֵּל, βοήθεια; *Ni.* σκεπάζειν, ἀπέχεσθαι, προστιθέναι.

Nif-al.: נִצַּל
1 perf. pl.: פתח נסקנ נִצַּלְנוּ
Jer. 7, 10. ואמרתם נצלנו
inf. constr.: לְהִנָּצֵל
Jes. 20, 6. להנצל מפני מלך
Hab. 2, 9. להנצל מכף רע
imprt.: הִנָּצֵל *sg.*
Prv. 6, 5. הנצל כצבי מיד
imprt.: וְהִנָּצֵל *sg.*
Prv. 6, 3. אפוא בני והנצל
1 imperf.: אִנָּצְלָה
Ps. 69, 15. אנצלה משנאי
2 imperf.: תִּנָּצֵל
2 Reg. 19, 11. להחרימם ואתה תנצל
Jes. 37, 11. ואתה תנצל
2 impf. f.: תִּנָּצְלִי *p.*
Mich. 4, 10. שם תנצלי
3 imperf.: יִנָּצֵל
Dt. 23, 16. אשר־ינצל אליך
Ps. 33, 16. לא־ינצל ברב־כח
3 imprf. f.: וַתִּנָּצֵל
Gn. 32, 31. ותנצל נפשי
3 imperf. pl.: יִנָּצְלוּ
Am. 3, 12. כן ינצלו
3 imperf. pl.: יִנָּצְלוּ *p.*
Ez. 14, 16. המה לבדם ינצלו
Ez. 14, 18. הם לבדם ינצלו
Pi-el: נִצֵּל
2 perf. pl.: וְנִצַּלְתֶּם
Ex. 3, 22. ונצלתם את־מצרים
3 imperf. pl.: יְנַצְּלוּ
Ez. 14, 14 המה בצדקתם ינצלו נפשם
3 imperf. pl.: וַיְנַצְּלוּ
Ex. 12, 36. ויצלו את־מצרים
3 imperf. pl.: וַיְנַצְּלוּ
2 Chr. 20, 25. וינצלו להם כארן משא
Hif-il: הִצִּיל *3 perf.*
Gn. 31, 16. אשר הציל אלהים
Ex. 12, 27. ואת־בתינו הציל
Ex. 18, 10. אשר הציל אתכם
Ex. 18, 10. אשר הציל את־העם
1 Sam. 30, 18. ואת־שתי נשיו הציל
2 Sam. 22, 1. ביום הציל יי אתו
Ps. 18, 1. ביום הצילו יי אותו
Jer. 20, 13. כי הציל את־נפש אביון
3 perf.: וְהִצִּיל
2 Sam. 20, 6. והציל עינינו
Jes. 31, 5. גנון והציל
Mich. 5, 5. והציל מאשור
3 prf. c. suff.: הִצִּילַנִי
1 Sam. 17, 37. יי אשר הצילני
3 perf. c. s.: הִצִּילָנִי *p.*
Ps. 34, 5. מכל־מגורותי הצילני
Ps. 54, 9. כי מכל־צרה הצילני
3 perf. c. s.: הִצִּילָנוּ
Ex. 2, 19. איש מצרי הצילנו
2 Sam. 19, 10. הצילנו מכף אויבנו
3 prf. c. suff.: הִצִּילוֹ
Ex. 18, 9. אשר הצילו מיד מצרים
3 prf. c. suff.: הִצִּילָם
Ps. 34, 18. ומכל־צרותם הצילם
3 perf. c. s.: וְהִצִּילָם
Jes. 19, 20. מושיע ורב והצילם
2 perf. masc.: הִצַּלְתָּ
Ex. 5, 23. לא־הצלת את־עמך
Ps. 56, 14. כי הצלת נפשי ממות
Ez. 3, 19. 21. את־נפשך הצלת
Ez. 33, 9. נפשך הצלת
2 perf.: וְהִצַּלְתָּ
Ps. 86, 13. והצלת נפשי משאול
1 perf.: וְהִצַּלְתִּי
Ex. 6, 6. והצלתי אתכם מעבדתם
1 Sam. 17, 35. והכתיו והצלתי מפיו
Ez. 13, 21. 23. והצלתי את־עמי
Ez. 34, 10. והצלתי צאני מפיהם
Ez. 34, 12. והצלתי אתהם
Hos. 2, 11. והצלתי צמרי ופשתי
1 perf. c. s.: הִצַּלְתִּיךָ
2 Sam. 12, 7. ואנכי הצלתיך
1 perf. c. s.: וְהִצַּלְתִּיךָ
Jer. 15, 21. והצלתיך מיד רעים
Jer. 39, 17. והצלתיך ביום־ההוא
1 perf. c. s.: וְהִצַּלְתִּים
Ez. 34, 27. והצלתים מיד העבדים
3 perf. pl.: הִצִּילוּ
2 Rg. 18, 33 ההצל הצילו אלהי הגוים
2 Reg. 18, 34. כי־הצילו את־שמרון
2 Rg. 18, 35. הצילו את־ארצם מידי
2 Chr. 25, 15. לא־הצילו את־עמם
2 Chr. 32, 17. אשר לא־הצילו
Jes. 36, 19. וכי־הצילו את־שמרון
Jes. 36, 20. אשר־הצילו
3 pl. c. h int.: הֲהִצִּילוּ
2 Reg. 19, 12. ההצילו אתם אלהי
Jes. 36, 18. ההצילו אלהי הגוים
Jes. 37, 12. ההצילו אותם אלהי
3 perf. pl.: וְהִצִּילוּ
Nu. 35, 25. והצילו העדה את־הרצח
2 perf. pl.: הִצַּלְתֶּם
Jos. 22, 31. אז הצלתם את־בני
Jud. 11, 26. ומדוע לא־הצלתם
2 perf. pl.: וְהִצַּלְתֶּם
Jos. 2, 13. והצלתם את־נפשותינו
1 perf. pl.: הִצַּלְנוּ
1 Sam. 30, 22. מהשלל אשר הצלנו
part. masc.: מַצִּיל *sg.*
Dt. 32, 39. ואין מידי מציל
Jud. 18, 28. ואין מציל כי רחוקה
2 Sam. 14, 6. ואין מציל ביניהם
Job. 5, 4. וירכאו בשער ואין מציל
Job. 10, 7. ואין מידך מציל
Ps. 7, 3. פרק ואין מציל
Ps. 35, 10. מציל עני מחזק ממנו
Ps. 50, 22. פן־אטרף ואין מציל
Ps. 71, 11. ותפשוהו כי־אין מציל
Prv. 14, 25. מציל נפשות עד אמת
Jes. 5, 29. ואין מציל
Jes. 42, 22. היו לבז ואין מציל
Jes. 43, 13. ואין מידי מציל
Dan. 8, 4. ואין מציל מידו
Dan. 8, 7. ולא־היה מציל לאיל מידו
Hos. 5, 14. אשא ואין מציל
Mich. 5, 7. וטרף ואין מציל
part. masc.: הַמַּצִּיל *sg.*
Jud. 8, 34. המציל אותם מיד
inf. abs.: הַצֵּל
2 Reg. 18, 30. לאמר הצל יצילנו יי
Jes. 36, 15. הצל יצילנו יי
inf. c. h int.: הַהַצֵּל
2 Rg. 18, 33 ההצל הצילו אלהי הגוים
inf.: וְהַצֵּל
Ex. 5, 23. והצל לא־הצלת את־עמך
1 Sam. 30, 8. תשיג והצל תצל
inf.: הַצִּיל
Gn. 37, 22. למען הציל אתו מידם
inf. constr.: לְהַצִּיל
Dt. 25, 11. להציל את־אישה
1 S. 14, 16. להציל את־אמתו מכף
2 Rg. 18, 29. לא יוכל להציל אתכם
2 Chr. 32, 13. להציל את־ארצם מידי
2 Chr. 32, 14. להציל את־עמו מידי
2 Chr. 32, 14. להציל אתכם מידי
2 Chr. 32, 15. להציל עמו מידי
Ps. 33, 19. להציל ממות נפשם
Jes. 36, 14. כי לא־יוכל להציל אתכם
Jes. 50, 2. ואם־אין־בי כח להציל
Jon. 4, 6. להציל לו מרעתו
inf. constr.: וּלְהַצִּיל
Jer. 42, 11. ולהציל אתכם מידו
inf. c. suff.: לְהַצִּילֵנִי
Ps. 40, 14. רצה יי להצילני
Ps. 70, 2. אלהים להצילני
inf. c. suff.: לְהַצִּילֶךָ
Dt. 23, 15. להצילך ולתת אויביך
Prv. 2, 12. להצילך מדרך רע
Prv. 2, 16. להצילך מאשה זרה
inf. c. s.: יֶלֶךְ, לְהַצִּלֶךָּ
Jer. 1, 8. להצלך נאם־יי
Jer. 1, 19. נאם־יי להצילך
inf. c. suff.: וּלְהַצִּילֵךְ *sg.*
Jer. 15, 20. להושיעך ולהצילך
inf. c. suff.: לְהַצִּילוֹ
Ex. 3, 8. וארד להצילו מיד
inf. c. suff.: לְהַצִּילָם
Ez. 7, 19. וזהבם לא־יוכל להצילם
Zeph. 1, 18. לא־יוכל להצילם
impt. sg.: הַצֵּל
Prv. 24, 11. הצל לקחים למות
impt.: הַצִּילָה
Ps. 22, 21. הצילה מחרב נפשי
Ps. 120, 2. הצילה נפשי משפת־שקר
impt. c. s.: הַצִּילֵנִי
Gn. 32, 12. הצילני נא מיד אחי
Ps. 31, 3. מחרה הצילני
Ps. 31, 16. הצילני מיד־אויבי
Ps. 39, 9. מכל־פשעי הצילני
Ps. 51, 16. הצילני מדמים אלהים
Ps. 59, 2. הצילני מאויבי אלהי
Ps. 59, 3. הצילני מפעלי און
Ps. 69, 15. הצילני מטיט
Ps. 109, 21. כי־טוב חסדך הצילני
Ps. 119, 170. כאמרתך הצילני
Ps. 142, 7. הצילני מרדפי
Ps. 143, 9. הצילני מאויבי
Jes. 44, 17. הצילני כי אלי אתה
impt. c. s.: וְהַצִּילֵנִי
Ps. 7, 2. הושיעני מכל־רדפי והצילני
Ps. 25, 20. שמרה נפשי והצילני
Ps. 144, 7. והצילני ממים רבים
Ps. 144, 11. והצילני מיד בני־נכר
impt. c. s.: הַצִּילֵנוּ
Jud. 10, 15. אך הצילנו נא היום הזה
1 Sam. 12, 10. הצילנו מיד איבינו
impt. c. s.: וְהַצִּילֵנוּ
1 Chr. 16, 35. והצילנו מן־הגוים
Ps. 79, 9. והצילנו וכפר
impt. pl.: הַצִּילוּ
Ps. 82, 4. מיד רשעים הצילו
impt. pl.: וְהַצִּילוּ
Jer. 21, 12. והצילו גזול מיד
22, 3.
1 imperf.: אַצִּיל
Zach. 11, 6. ולא אציל מידם
1 imperf.: אֶצָּל, וָאֶצֵּל
Jos. 24, 10. ואצל אתכם מידו
Jud. 6, 9. ואצל אתכם מיד מצרים
1 S. 10, 18. ואציל אתכם מיד מצרים
1 impf. c. s.: אַצִּילְךָ
2 Reg. 20, 6. ומכף מלך־אשור אצילך
Jes. 38, 6. ומכד מלך־אשור אצילך
2 imperf.: תַּצִּיל
1 Sam. 30, 8. והצל תציל
Prv. 19, 19. תציל ועוד תוסף
Prv. 23, 14. ונפשו משאול תציל

2 *impf. ap.:* תַּצֵּל
Ps. 119, 43. ואל־תצל מפי דבר
2 *impf. c. s.:* תַּצִּילֵנִי
2 Sam. 22, 49. מאיש חמסים תצילני
Ps. 18, 49. מאיש חמס תצילני
Ps. 71, 2. בצדקתך תצילני
2 *impf. c. s.:* תַּצִּילֶנּוּ
Ez. 33, 12. לא תצילנו ביום פשעו
2 *impf. c. s.:* וַתַּצִּילֵם
Neh. 9, 28. ותצילם כרחמיך
3 *imperf. c. s.:* יַצִּיל
2 Reg. 17, 39. יציל אתכם מיד
2 Reg. 18, 35. יציל יי את־ירושלם
2Chr. 32, 17. לא־יציל אלהי יחזקיהו
Ps. 72, 12. כי־יציל אביון משוע
Jes. 36, 20. כי־יציל יי
Jes. 44, 20. ולא־יציל את־נפשו
Am. 3, 12. כאשר יציל הרעה
3 *imperf. ap.:* וַיַּצֵּל
1 Sam. 7, 3. ויצל אתכם מיד
3 *imperf. ap.:* וַיְצַל
Gn. 31, 9. ויצל אלהים את־מקנה
Jos. 9, 26. ויצל אותם מיד
Jud. 9, 17. ויצל אתכם מיד מדין
1 S. 12, 11. ויצל אתכם מיד אויביכם
1 Sam. 14, 48. ויצל את־ישראל
1 Sam. 30, 18. ויצל דוד את כל
3 *impf. c. s.:* יַצִּילֵנִי
1 Sam. 17, 37. יצילני מיד הפלשתי
2 Sam. 22, 18. יצילני מאויבי עז
Ps. 18, 18. יצילני מאויבי עז
3 *impf. c. s.:* וַיַּצִּלֵנִי, וַיַּצִּילֵנִי
Ex. 18, 4. ויצלני מחרב פרעה
1 Sam. 26, 24. ויצילני מכל־צרה
3 *impf. c. s.:* יַצִּילֵנוּ
1 Sam. 4, 8. אוי לנו מי יצילנו
2 Reg. 18, 30. חצל יצילנו יי
2 Reg. 18, 32. לאמר יי יצילנו
2 Chr. 32, 11. יי אלהינו יצילנו
Jes. 36, 15. חצל יצילנו יי
Jes. 36, 18. לאמר יי יצילנו
3 *impf. c. s.:* וַיְצִילֵנוּ
Esr. 8, 31. ויצילנו מכף אויב
3 *impf. c. s.:* יַצִּילֶךָּ
Job. 5, 19. בשש צרות יצילך
3 *imperf. c. s.:* יַצִּילְךָ
Ps. 91, 3. יצילך מפח יקוש
3 *imperf. c. s.:* יַצִּילֵנוּ
Ps. 34, 20. ומכלם יצילנו יי
3 *impf. c. s.:* יַצִּילֵהוּ
Ps. 22, 9. יצילהו כי חפץ בו
3 *impf. c. s.:* וַיַּצִּילֵהוּ
Gn. 37, 21. ויצלהו מידם
3 *impf. c. s.:* וַיַּצִּילָהּ
2 S. 23, 12. ויצילה ויך את־פלשתים
3 *impf. c. s.:* יַצִּילֶנָּה
Hos. 2, 12. ואיש לא־יצילנה
3 *impf. c. s.:* יַצִּילֵם
Ps. 97, 10. מיד רשעים יצילם
Ps. 106, 43. פעמים רבות יצילם
Ps. 107, 6. ממצוקותיהם יצילם
Prv. 12, 6. ופי ישרים יצילם
3 *impf. c. s.:* וַיַּצִּילֵם
Ex. 18, 8. ויצילם יי
3 *impf. fem.:* תַּצִּיל
Prv. 10, 2. 11, 4. וצדקה תציל ממות
3 *impf. c. s.:* תַּצִּילֵם
Prv. 11, 6. צדקת ישרים תצילם
3 *imperf. pl.:* יַצִּילוּ
1 Sam. 12, 21. לא־יועילו ולא יצילו
2 Chr. 32, 15. אלהיכם לא־יצילו
Jes. 47, 14. לא־יצילו את־נפשם
Ez. 14, 16. ואם־בנות יצילו
Ez. 14, 18. לא יצילו בנים ובנות
Ez. 14, 20. אם־בת יצילו המה
Ez. 14, 20. בצדקתם יצילו נפשם
3 *pl. c. suff:* וַיַּצִּילוּהָ
1 Chr. 11, 14. ויצילוה ויכו
3 *impf. pl. c. s.:* יַצִּילֻךָ
Jes. 57, 13. בזעקך יצילך קבוציך
Hof-al: הָצַּל
part. masc.: מָצָּל
Am. 4, 11. כאוד מצל משרפה
Zach. 3, 2. אוד מצל מאש
Hitpa-el: הִתְנַצֵּל
3 *imprf. pl.:* וַיִּתְנַצְּלוּ
Ex. 33, 6. ויתנצלו בני־ישראל
הַצָּלָה
ג״כ מקויי, ומשון תשועה ומוצא ופלטה [בעשונג], וקל להבין.
n. f. inf. hif., ereptio, liberatio. LXX. σκέπη (a v. צָל).
וְהַצָּלָה
Esth 4, 14 רוח והצלה יעמד ליהודים
נָצַל
נקדמי כמו נעבר, וכן מנוסף הַצֵּל כמו מנוסף נעבר.
v. aram., hebraico aequale. *Af.* הַצִּיל = הַצֵּל
Af-el: הַצֵּל
part. masc.: הַמַּצִּיל *sg.*
Dan. 6, 28. משיזב ומצל
inf. constr.: לְהַצָּלָה
Dan. 3, 29. די־יכל להצלה כדנה
inf. c. suff.: לְהַצָּלוֹתָהּ
Dan. 6, 15. הוה משתדר להצלותה

נִצָּן

v. s. r. נָצַץ *p.* 726.

נָצַץ

לו נֵץ, פעל כודד, ומשון כמו נֵץ לעיל ס״צד, נס דף ס״נג, נס דף סס״ה, וכמו נקץ בנשון יפעפקו, לומר כריקס וסופעם [גלפֵנעו, יפעפענו], ומוס סביכוני נֵצֵץ מבריק ומופיע. ובפעל מענין נכנון על פריקס וסכנת פרקים [כליפענן], וכן זֵר לעיל דף זמ״ו, וכן פעל פרק לקען, לו על בריקס ונישס ופריקס ובדנוד ועיפס [פֵליענען], וכי כן פרק לקען, ובוס קנין סכנוכות. ודע קוקד שנפעל שמשרש בנן לף סיס ולף נכרף, וסביכוני נֵצֵץ נמר מִנֹּצֵץ, ומשס נֵץ ע״ס גֵּר, ומשמות נֵצָּה, נצה נמר נִיצָן, נִיצָה, נדגוש תמוד סכנ. ספקוד סשרש קפס נפעל רעיו ובלוף מסרגיס נמקום לפקר.
vel נֵץ, *v. intr.*, sicut נץ, נָס, נָץ, arab. נאץ, splendere, fulgere, nitere, unde prt. נָצֵץ, scintillans, micans, translate vel vi *florendi*, sicut נֵץ, פֶּרַח, vel *volandi*, uti etiam פָּרַח q. v. Est vero probabile, radicem נָצַץ nil nisi grammaticorum figmentum esse; prt. enim מְנֹצֵץ = נֹצֵץ (Pil. v. נֵץ), נִיצָן = נֵצָה, נִצָּן, גֵּר, נֵץ ad s. f. נִיצָה. Quare, nisi vulgarem consuetudinem sequi voluissemus, nn. insequentia s. v. נִיץ collocare debebamus. LXX. נֵצץ, σπινθήρ (= נִיצוֹץ).
part. pl.: וְנֹצְצִים
Ez. 1, 7. ונצצים כעין נחשת
3 *imperf.:* *וְיִנָּאֵץ
Eccl. 12, 5 *ויניאץ השקד

נִצָּן

ג״ז ומשון פרק [בלועט], וכון מסכי לעשקל, לו שסשעוכס סשוכס כיכן. ומסכי כון, נדגוש סשוכ סכנ, ולומס לו נִיסָן מכף, שמוף שם מקודש, עת מכנכיס נרלו נלקן.
n. m. (= נִיצָן, sicut נִיסָן, mensis *floralis*), flos. LXX. ἄνθος.
pl.: הַנִּצָּנִים
Cant. 2, 12. הנצנים נראו בארץ

נְצָה

ג״כ כמו נצן, ויפס תרגם סשרגם לַבְלַב, ובלשון ג״כ מכין ופרק [בליעטע].
n. f., flos (Blüthe, Blume), targ. לִבְלַב (germen). LXX. ἄνθος.
Jes. 18, 5. ובסר גמל יהיה נצה

נְצָהּ

Gn. 40, 10. עלתה נצה
cum suff.: נִצָּתוֹ
Job. 15, 33. וישלך כזית נצתו

נִיסָן

ג״ז ומוף כמו נִיצָן, וכמו לקודש, עת מכנכיס נרלו [בלועט-שֶׁנֶת], עי׳ לעיל ויו, ספכיר, ולקען סיון, ובשפע נקדש סוס יִעֲבֹר סשפל, ויולקקי זדי יפיון, עכפי תפוף נמרס יבנזו, ולפיכי תדסר יפמרו, נקרו נוסקופיפו מלקר שלג, ובכריס ונפכיס סקשמדנו.
n. m., sicut נִיצָן, mensis floridus s. florifer (Blumenmonat, syn. אָבִיב q. v.). In codice *Berakot* (*En-Jakob* I. p. 33.) hic mensis a נִיסִּי h. e. a miraculis magnalibusque Dei nomen accepisse dicitur (Wundermonat).
Neh. 2, 1 ויהי בחדש ניסן
Esth. 3, 7. הוא־חדש ניסן

נֵץ

ג״ז ומשון נכפל: ק׳ כמו נֵצָה, נִצָּן, לומר פרק [בלועט]. כ׳ מין עוף, מנכס נכון לנזון עיפה. ומוף לדעת מִנִּי-עזרף ע״ם שנוקפו סרנס, וכן דעת בעל-סעורים, ולדעת שלמס יקקי מפרס״ויר בלעו.
n. m., significatione duplex: 1) sicut נֵצָה, נִצָּן, flos; 2) *nis*-us, species accipitris, a volando (apud Homer. ὠκύστος, ἑλαφρότατος πετηνῶν, apud Hesiod. ὠκυπέτης). Targ. בַּר־נְצָצָא. LXX. ἱέραξ.
Job. 39, 26. המבינתך יאבר־נץ

הַנֵּץ

Lev. 11, 16. ואת־הנץ למינהו
Dt. 14, 15. ואת־הנץ למינהו

נָצַר

פעל כודד ומעתיד יִצֹּר, ולפעמים יִנְצֹר, ומלוני נִקְרָה כדנס לקפקפ סמוכן נעיפס ומעיפס [סיעען, נע-ועפֶען], ד״מ מכעיפס מסומיס על מנלל, לכן מנדל נוסיפס, ונפלל כמו נער על מסנעס מדבר ומלם [נעפסיעען], ד״מ נלוסי יִצְרֹאל, כמו שמוי יִצְרֹאל, לו על שמיפ ויוס דבר, ד״מ שמיפ מסד לפלפיס, שמיפ בריף ויוס, לו ג״כ על מסקיפ ומנפכ נכלל, לכן נלוסוף כמו מעלומוף, נכלוסיס כמו בפקומוף נסקפיס, לו על נכילס ושרפס, ענין מסנפכ מסמף, ווסו ד״מ נלוסך-לב, לו על מכיפ ומקיפ על פיס [נע-לויעען], סוס ענין שמיפ ומפיפ, לו מקכיס על עיר ולוך עליס [נעלפֶענען],

וכדומס מן מסנפלוף. ופנב לפקוך מנכס מלף יודעס מסמלוף בְּצַר, ודומס לו נְצֹר, ומס מקנר ומנוויו. ג״ם נְצָרָה, עיר נגליל מסקפון נפלק וזולן, כ״ל מנכס דומס נמכוונו לל ג״ם מִנַּצְּפָה, ומוס יפקי נְצָרִי פיס-נלרת מקכי נְצָרוֹת, נמפנל לף״כ למסמכ לשודי יהו, שני נכנלרת, ומפעל הִתְנַצֵּר מסמן לל הִתְנַהֵג.
v. trans. comp. praeter *Qal* non usit. (impf. יִצֹּר, nonnunquam יִנְצֹר; imp. נְצָרָה, injecto *Dages* euphonico), custodire, tueri, velut מִגְדָּל נְצָרִים, turris custodum (Wachtthurm); tutari, incolumem servare, velut נְצוּרֵי יִשְׂרָאֵל, syn. שְׁמוּרֵי יִשְׂרָאֵל; observare, veluti os, linguam, testimonia legemque Dei, amorem ac gratiam; asservare, abscondere, occulere, velut נְצוּרוֹת, res occultae, arcanae, בְּצוּרִים, in locis abditis; hinc fraudulentum, insidiosum esse, e. c. נְצוּרֵי לֵב, dolose et malitiose sentientes; insidias struere, obsessum tenere, obsidere, circumsidere. Radix est צָרַר, cui par est צַר, *tri*, τηρ-εῖν, *tuer-i* in צָרַר, arab. *na-thara*, *na-ṭhara*. Hoc a verbo originem habet nomen pagi illius in Galilaea inferiore s. in tribu *Zebulun* siti: *Nazaret* = נָצְרַת (Ναζαρέτ, Ναζαρέθ), *specula* (Warte), sicut n. p. מִצְפֶּה, quia, cum esset edito in colle collocatus, poterat inde longe lateque prospici. Hieron. (ep. XLVI. ad Marc.) Nazaret *florem* (נֵצֶר) significare dicit; belle sane, sed non vere. Inde gentil. נָצְרִי (f. נָצְרִיָּה), Ναζωραῖος, Ναζαρηνός (Mt. 4, 13.), quo nomine apud Judaeos Christiani nominantur. LXX. τηρεῖν, δια-, συν-; φυλάσσειν, δια-, φυλακή; περιέχειν, κολλᾶσθαι, πολιορκεῖν; ῥύεσθαι, ἐξαιρεῖν, ἀντιλαμβάνεσθαι, ἐκζητεῖν, ἐνισχύειν, ἐντέλλεσθαι, ἐξερευνᾶν, ποιεῖν ἐξίπτασθαι, ἐπίστασθαι, παύειν, πίπτειν, πλάσσειν, φυτεύειν (נֵצֶר); *impt.* נְצָרָה, περιοχή; *prt.* נֹצֵר, ἀπολογούμενος; *prt. dia-sporá*, σπήλαιον; נְצוּרוֹת, ἃ μέλλει γίνεσθαι.
3 *perf. f. c. s.:* נְצָרָתַם
Ps. 119, 129. על־כן נצרתם נפשי
3 *perf.:* נָצַרְתָּ *p.*
Ps. 119, 22. כי עדתיך נצרתי
Ps. 119, 56. 100. כי פקדיך נצרתי
3 *perf. pl.:* נָצָרוּ
Prv. 22, 12. עיני יי נצרו דעת
part. masc.: נֹצֵר *sg.*
Ex. 34, 7. נצר חסד לאלפים
Job. 7, 20. מה אפעל לך נצר האדם
Job. 27, 18. וכסכה עשה נצר
Ps. 31, 24. אמונים נצר יי
Prv. 13, 3. נצר פיו שמר נפשו
Prv. 16, 17. שומר נפשו נצר דרכו
Prv. 27, 18. נצר תאנה יאכל פריה
Prv. 28, 7. נוצר תורה בן מבין
part. masc.: וְנֹצֵר *sg.*
Prv. 24, 12. ונצר נפשך הוא ידע
part. c. s.: נֹצְרֵהּ
Jes. 27, 3. אני יי נצרה
part. pl.: נֹצְרִים
2 Reg. 17, 9. 18, 8. ממגדל נוצרים

Jer. 4, 16. נוצרים באים מארץ
Jer. 31, 6. יום קראו נוצרים
p. pl. constr.: נֹצְרֵי
Ps. 119, 2. אשרי נוצרי עדתיו
p. pl. constr.: לְנֹצְרֵי
Ps. 25, 10. לנוצרי בריתי ועדתיו
part. pass.: וְהַנָּצוּר *sg.*
Ez. 6, 12. והנצור ברעב ימות
p. pass. pl.: וְהַנְּצוּרִים
Jes. 65, 4 ובנצורים ילינו
p. pl. constr.: וְנִצְיֵרֵי *Q'ri.*
Jes. 49, 6. ונצירי ישראל להשיב
p. p. fem.: נְצוּרָה
Jes. 1, 8. כעיר נצורה
p. f. constr.: וְנִצְרַת *sg.*
Prv. 7, 10. שית זונה ונצרת
p. p. pl. f.: וְנִצְרוֹת
Jes. 48, 6. ונצרות ולא ידעתם
inf. abs.: *נָצוֹר
Nah. 2, 2. *נצור מצורה
inf. constr.: לִנְצֹר
Prv. 2, 8. לנצר ארחות משפט
impt. sg.: *צוֹר
Jes. 8, 16. *צור תעודה
impt. sg.: נְצֹר
Ps. 34, 14. נצר לשונך מרע
Prv. 3, 21. נצר תושיה ומזמה
Prv. 4, 23. מכל־משמר נצר לבב
Prv. 6, 20. נצר בני מצות אביך
impt.: נְצָרָה
Ps. 141, 3. נצרה על־דל שפתי
impt. c. suff.: נְצָרֶנָּה
Prv. 4, 13. נצרה כי־היא חייך
1 imperf.: אֶנְצֹר
Ps. 119, 69. בכל־לב אנצר פקודיך *p.*
1 imperf.: אֶנְצְרָה
Ps. 119, 145. חקיך אנצרה
1 imperf.: וְאֶנְצְרָה
Ps. 119, 34. חבינני ואנצרה תורתך
Ps. 119, 115. ואנצרה מצות אלהי
1 impf. c. s.: וְאֶנְצְרֶנָּה
Jes. 42, 6. ואצרך ואתנך לברית
1 impf. c. s.: אֶנְצְרֶנָּה
Jes. 27, 3. לילה ויום אנצרנה
1 impf. c. s.: וְאֶנְצְרֶנָּה
Ps. 119, 33. ואנצרנה עקב
2 imperf.: תִּנְצֹר
Ps. 64, 2. מפחד אויב תנצר חיי
Jes. 26, 3. תנור שלום שלום
2 impf. c. s.: תִּנְצְרֵנִי
Ps. 140, 2. 5. מאיש חמסים תנצרני
2 impf. c. s.: תִּצְּרֵנִי
Ps. 32, 7. מצר תצרני
2 impf. c. s.: תִּצְּרֵנִי
Ps. 12, 8. תצרני מן־הדור זו
3 imperf.: יִצֹּר
Prv. 3, 1. ומצותי יצר לבך
3 impf. c. s.: יִצְּרֶנְהוּ
Dt. 32, 10. יצרנהו כאישון עינו
3 imperf. f.: תִּצֹּר
Prv. 13, 6. צדקה תצר תם־דרך
3 impf. f. c. s.: תִּנְצְרֶנָּה
Prv. 2, 11. תבונה תנצרכה
3 fem. c. s.: וְתִצְּרֶךָּ
Prv. 4, 6. אהבה ותצרך
3 imperf. pl.: יִנְצְרוּ *p.*
Dt. 33, 9. ובריתך ינצרו
Ps. 78, 7. ומצותיו ינצרו
Ps. 105, 45. ותורותיו ינצרו
Prv. 5, 2. ודעת שפתיך ינצרו
3 imperf. pl.: יִצְּרוּ *s. M.*
Prv. 20, 28. חסד ואמת יצרו־מלך
3 impf. pl. c. s.: יִצְּרוּנִי
Ps. 25, 21. תם־וישר יצרוני
Ps. 40, 12. תמיד יצרוני
3 impf. pl. c. s.: יִנְצְּרֻהוּ
Ps. 61, 8. חסד ואמת מן ינצרהו
3 pl. fem.: תִּנְצֹרְנָה
Prv. 23, 26. ועיניך דרכי תצרנה

נָצַר

פעל כותב, ול״ע נכ״ק, ומשונן דזיפס ופריפס ונכנון [ספֿאסטענן], ומפתפות סופעות [גלאַטטענן], וקען מסגס נָצֵר, ודומס לו חֵיצֵר לעיל דף תכ״ק, ומפתפות סופעות לכל צָחַר מלמ אלס, ומס תמלמ מקקר ומסווי.

vrb. comp. intr. inus., splendere, nitere, a rad. נצץ, quam habes praepositione auctam in v. חֵיצֵר et epenthesi productam in v. צָהַר; hinc transl.: florere, germinare, quia herbescens surculorum viriditas florumque pulcri colores cum lucis nitore comparantur.

נֵצֶר

ג״ו ומשונן יונק ונמק [זאַפּסלינג], ולפעמים מכוונו ענף, ונגוד מסגס נָצֵר. נקנוס נְצֶר מלמס, ונגמלק יולוע נְצָרִים, ככוי לענפים דקים, וכן מס צָרִים נקנון סנון נכלק.

n. m., surculus, frons, soboles, trop. de זֶרַע דָּוִד, utpote ex domo Davidica quasi ex trunco (גֶּזַע) progerminante. Targ. נֵצֶר, gem. נְצָרִים (apocopato Nun, צָרִים) de frondibus teneris, lentis ac flexibilibus. LXX. *ἄνθος; νεκρός, φυλάσσειν.*

Jes. 60, 21. נצר מטעי

וְנֵצֶר

Jes. 11, 1. ונצר משרשיו יפרח

כְּנֵצֶר

Jes. 14, 19. כנצר נתעב

מִנְּצֶר

Dan. 11, 7. ועמד מנצר שרשיה

נָצַת

v. s. r. צוּת *p.* 951

נָקָא

v. s. r. נָקָה *p.* 729.

נָקַב

פעל כודד, ומפתיל יִקֹּב, יִנְקֹב, ומשונן קעור וקניפס קלילס וכויוס [כיעדער-טיכנאַפּרען], כי מתפוסת דָּקַב ודומס לו מסגס נפעלי קָב, קֹב, רָקַב, בּוּ רָקָב, וכמוסס. ומפכונן רקפ כנקך מסגאלות רבות, ל״ס מנקינת כיס ומנקינת רקפ, מגויסס ומניפת דכך ומכללתו [ג״יידען, טויסגייניכדיגער-] לכן פניפת מסגס ודכוונו, נסכך ג״יכדל מפאך [נעגוי״ס נעגעגנען], ל״ס מקניפת אכך [נעגעי״ימען], ומוס נָקוּב מנקנק וידוע כגס, לומר כגיד ומפוכסס, וכן נעגני נקינ, ומוס לל״ק ג״כ נקינת מסגס, לומר דכוונו ופריפתו. קולס לל״ס מכנון אל נָקָב פס כמו קָב לומר מניכס וקלילס [פֿגרווי״ניגען], וום סכנון. מכפעל נָקַב מלגון פניפת מסגס, וכן לקנ נעגני.

v. comp. tr. (impf. יִקֹּב, יִנְקֹב), perforare, efforare, veluti manum, maxillam, januam, crumenam, caput; metaph. secernere, distinguere, praecise designare, expresse nominare, distincte definire, veluti mercedem; prt. נָקוּב, *ὀνομαστός* (namhaft), nobilis, arab. نقيب. Hinc nominare in malum, execrare, maledicere, sicut קב. Cognata enim sunt huic verbo *vv. simpl.* קב, קָב, בּוּ et *compos.* רָקַב, רָקָב, arab. vulg. *la-quba*, quibus omnibus vis *fodiendi* seu *forandi*, multimodis deinceps translata, ingenita est. *Ni.* נִקַּב, expresse nominari, fixo notatoque esse nomine. LXX. *τιτρᾶν, τρυπᾶν; διακόπτειν, διαστέλλειν; ὀνομάζειν, ἐπονομάζειν; ἀνακαλεῖν, ἐπικαλεῖν; καταρᾶσθαι; βρώσκειν, ἀνατρυγᾶν, συνάγειν, ὑπολείπειν.*

3 *perf. c. s.:* וְנָקַבָה
2 Reg. 18, 21. ובא בכפו ונקבה
Jes. 36, 6. ובא בכפו ונקבה
2 *perf.:* נָקַבְתָּ
Hab. 3, 14. נקבת במטיו
part. masc.: וְנֹקֵב
Lev. 24, 16. ונקב שם־יי
p. p. pl. constr.: נְקֻבֵי
Am. 6, 1. נקבי ראשית הגוים
part. pass.: נָקוּב *sg.*
Hag. 1, 6. משתכר אל־צרור נקוב
inf.: *קֹב
Num. 23, 25. *קב לא תקבנו
inf. c. suff.: בְּנָקְבוֹ
Lev. 24, 16. בנקבו שם יומת
impt. sg.: נָקְבָה
Gn. 30, 28. נקבה שכרך עלי
1 *imperf.:* אֶקֹּב
Num. 23, 8. אקב לא קבה אל
1 *imperf.:* וָאֶקֹּוב
Job. 5, 3. ואקוב נוהו פתאם
2 *imperf.:* תִּקֹּב
Job. 40, 26. ובחוח תקב לחיו
2 *impf. c. s.:* תְּקֻבֶּנּוּ
Num. 23, 25. גם־קב לא תקבנו
3 *imperf.:* יִנְקֹב־ *s. M.*
Job. 40, 24. במוקשים ינקב־אזן
3 *imperf.:* יַנְקֹב
Lev. 24, 11. ויקב בן־האשה
2 Reg. 12, 10. ויקב חר בדלתו
3 *impf. c. s.:* יְנֻקְּבוּ
Jes. 62, 2. אשר פי יי יקבנו
3 *impf. pl. c. s.:* יְנֻקְּבוּהוּ
Job. 3, 8. יקבהו ארורי־יום
Prv. 11, 26. מנע בר יקבהו לאום
Prv. 24, 24. יקבהו עמים
Nif-al: נִקַּב
3 *perf. pl.:* נִקְּבוּ
Num. 1, 17. אשר נקבו בשמות
1Chr. 12, 31. 16, 41. אשר נקבו בשמות
2Chr. 28, 15. 31, 19 אשר־נקבו בשמות
Esr. 8, 20. כלם נקבו בשמות

נֶקֶב

ג״ו, ומשונן עמק ומכתפ ונקעכור [פֿערטיעפֿונג], ומוס כלי גגון לל״ק, מעגוי נקנים נקניס, ולל״ק מין מגנו אגר קלגול סוק ונקעכור, ומקפגון כנון. *n. m.*, foramen (Vertiefung), hinc instrumentum musicum multiforum, vel, uti alii volunt, pala gemmarum (Ringkasten). LXX. *ἀποθήκη.*

pl. cum suff.: וְנִקְּבֶיהָ
Ez. 28, 13. תפיד ונקביך בד

נָקֹד

ג״ו ומשונן יונק ונמק [זאַפּסלינג], ולפעמים מכוונו ענף, ונגוד מסגס נָצֵר. נקנוס נְצֶר מלמס, ונגמלק יולוע נְצָרִים, ככוי לענפים דקים, וכן מס צָרִים נקנון סנון נכלק.

n. m., surculus, frons, soboles, trop. de זֶרַע דָּוִד, utpote ex domo Davidica quasi ex trunco (גֶּזַע) progerminante. Targ. נֵצֶר, gem. נְצָרִים (apocopato Nun, צָרִים) de frondibus teneris, lentis ac flexibilibus. LXX. *ἄνθος; νεκρός, φυλάσσειν.*

נְקֵבָה

ג״כ, סימן ענמות סיפוס כמיכס, ומפמוכס כית נפפס ומוכפס, וספוכס וככ. נפפס ענכיכית מוס סמוקכי״ נְקֵבֵי, ומיוסנע נְקֵבוֹת, ומקקלקים סנפמנו ג״כ כפעל נקב לסמנת יפס נקנ״ נדקדוק.

n. f., femina, femella (a membri genitalis forma distinctionis causa sic dicta, opp. זָכָר), et de hominibus et de brutis. LXX. *θῆλεια, θῆλυ, θηλυκός.*

Lev. 3, 1. אם־זכר אם־נקבה
Lev. 3, 6. זכר או נקבה תמים
Lev. 4, 28. עזים תמימה נקבה
Lev. 4, 32. נקבה תמימה יביאנה
Lev. 5, 6. נקבה מן־הצאן כשבה
Lev. 12, 5. ואם־נקבה תלד
Lev. 27, 4. ואם־נקבה הוא
Num. 5, 3. מזכר עד־נקבה תשלחו
Num. 31, 15. החייתם כל־נקבה
Dt. 4, 16. תבנית זכר או נקבה
Jer. 31, 22. נקבה־תסובב גבר

וּנְקֵבָה

Gn. 1, 27. זכר ונקבה ברא אתם
Gn. 5, 2. זכר ונקבה בראם
Gn. 6, 19. זכר ונקבה יהיו
Gn. 7, 3. שבעה שבעה זכר ונקבה
Gn. 7, 9. אל־התיבה זכר ונקבה
Gn. 7, 16. והבאים זכר ונקבה

לַנְּקֵבָה

Lev. 12, 7. לזכר או לנקבה

וְלַנְּקֵבָה

Lev. 15, 33. לזכר ולנקבה
Lev. 27, 5. ולנקבה עשרת שקלים
Lev. 27, 6. ולנקבה ערכך
Lev. 27, 7. ולנקבה עשרה־שקלים

מַנְקֶבֶת

ג״כ מן נקנ, ומשונן לנעפת מקן-עוסק כלי עוסק נקנ, לומר כלי נוגנ וזוקר [נאַהרנעל], וע״כ לימנו פעים, ולנעפת דוד קמתי כלי זפוסלין גו מנגניס וזוקניס קוסק גו, וסוק ספעים שלקנו סקקד קל לנקוב ולפסול גו, ונכלקנו סקקד מכיס וסולמים גו נמלאכת סנכול וכקוסק, וכן כתב רצ״י מכ״ל כלעגי. כתכגוס מַקֵּבֶת מאלסו, וכן מַקֵּבָה, ולקנר לממו קוקיס קדגיס שמנכוי לי׳יוסדס מאפפתק סיפגמקיס סוק מַקֵּבֶת, וכגוד סוס, נכוי על עפות, כי נכוי שלו מַכָּבֶת, ודומס לל מַכָּבָאי [ע׳ נלקפית רנס י׳פ], ודומס לל מַגָּבָאי, מַגְּבֵי נגמלק, כלפנר מקלס נספר ג׳סוק ס׳יסודס מסקנס לוכו [לפסיק ס מקנ״ו] דף ק׳.

n. f., secundum Ibn-Ezram: *terebra* (a perforando), sec. Qimchium: *malleus* (lapicidarum). Isaaki: marteau, targ. et neohebr. מַקּוּבָה, מַקָּבָה. Quod plerique dixerunt, nomen *Makabaeorum* h. e. Hasmonaeorum hoc a nomine deducendum esse, falsum est. Primus huic commentitiae derivationi meliorem verique simillimam substituit *Fr. Delitschius* in libro saepius laudato p. 28, 1. Eam vero, quae *unice* vera est, invenit *Zunzius* (Namen der Juden p. 8.), qui cum nn. מַכְבֵּאי, מַכְבַּנַּי rectissime contulit מַכְבַּנַּי (1 Chr. 12, 13.), מַגְבֵּי, מַגְבָּאי, מַחְבָּאי, quae in talmudicis scriptis crebro inveniuntur. LXX. v. s. מַקֶּבֶת.

pl.: וּמַקְּבוֹת
1 Reg. 6, 7. ומקבות והגרזן

pl.: וּבְמַקֵּבוֹת
Jes. 44, 12. ובמקבות יצרהו
pl.: וּבְמַקֻּבוֹת
Jer. 10, 4. במסמרות ובמקבות
בְּמַקֶּבֶת
ז״נ כמו מַקֵּבָה, לומר עוסק נקב, או גם למסמכת נקיק נקרה וקעור [פֶּעֶרעשע-פוכג], מקום מקנה מתנכים.
n. f., sicut מַקֵּבָה, malleus, vel etiam foramen, caverna (Vertiefung), a v. נָקַב ex-*cav*-are.
LXX. τέρετρον, σφῦρα, ἦλος, βόθυνος.
Jes. 51, 1. ואל מקבת בור נקרתם
הַמַּקֵּבֶת
Jud. 4, 21. ותשם את־המקבת

נֹקֵבָה

v. s. r. נָקַב *p.* 979.

I. נָקַד

פעל ל״ע כ״ק נגזרים ונספח עברי׳ית, והמונן כיום נקנקנוט דקות ונכיות כתיות ועזית זומם זומם [פונקעע פֿלעקקע פֿלעכען], וכן נקט בלשון ישמעאלי, ומכרב נקד שם נמכון פֿלעקת והכלת דבר, ע״כ בעית נקודות נו, ונגוד מכוון הוא לד״ק מהשלמה היות רועה או המעמקות בגלון, ובלשון פֿרופיים לאות אלוה בין שתי הכוונות. אלן הכנון אחוז פעל נאבי עלמו, כאשר תקף לקען, ומכוון פעל אלנו כך עין כתיב ומוב. ולקקוד מכרב דע אקונה מכרב נָקַד, ומוכן היסוד הערבי ועריפה וקריקה, גליפה וקעקוע, קריכה ועקיכה [קי״נזעכען-אכי״דען], ולומה ליסוד גַּד, גָּד, חָד, בָּד, וכבל אלה מאלן מזוי נאבי עכב. ומוה עזית נקוה בכרים ובדיק, וכן נאבי׳ עכב אלוך מאכון נמלת נקודה אם כמו וה, אנגוד אם מן פעל נמוכן [pung-ere, punct-um] עקיכה.
v. inus. (in lingua neohebr. creberrimum), punctis insignire, maculis distinguere, arab. נקד, vi distinguendi s. enotandi (unde lexicographi n. נַקֵּד, arab. *naqâd*, h. e. pastor, violente coagmentata *excellendi pascendique* significatione, deducere conati sunt). Radix est נָקַד, in-*cid*-ere, infigere (cui cognata sunt vv. נָגַד, נָגַד, חָד, בָּד), deinde *punctis* notare (*punctum* a *pungendo*). Inde neohebr. סֵפֶר נְקוּד, codex signis diacriticis instructus, et נָקַד, נִקְּדוּ, נְקוּדָה, nomen eorum, qui textu biblico punctis vocalibusque distinguendo dabant operam (a quibus multum differunt בַּעֲלֵי מָסוֹרֶת, *Masoretae*), hinc nomen familiae, cujus majores ejus artis peritia praestiterunt, veluti *Berekja ha-Naqdan*, *Jequtiël Bohemus ha-Naqdan*.

נְקֻדִּים
ת״נ ומוה סרנוי נְקֻדִּים, וספקות מכוער ומכוקד וכספס [נעפֿלעקקע], וה״כ בכוון פשוטי, וכן תכונת פשקנם, וכוונתו ולפ יסודו תכנם פשקנם נָמוֹר, לומר מכוער. כספס עבריכית פשעל כקד בכוון עזית נקודות לפכתב, ד״ם סֵפֶר נְקוּד, ומפושט נְקוּד, וכן שם פשות נָקַד, נִקְּדוּ, נוֹקְדָן ליין פשנים לפל עזית נקודות לפשרים מלפכתם, ונכרנות פשלפכתם סיס נקדן כנוי לפשפקם, ונקדכין כמו סופרים, כמו יס״כי פנקדן.
adj. m. pass. (pl. נְקֻדִּים), punctis distinctus, maculosus, targ. נְמוֹר (hebr. מְנֻמָּר), de ovibus et capreis.
LXX. ποικίλος, ῥαντός.
adj. masc.: נָקֹד
Gn. 30, 32. שה־נקד וטכוא
Gn. 30, 33. כל אשר־אינגו נקד וטלוא
adj. masc.: וְנָקֹד
Gn. 30, 32. וטלוא ונקד בעזים
adj. pl. masc.: נְקֻדִּים
וחלדן הצאן עקדים
Gn. 30, 39. נקדים
Gn. 31, 8. נקדים יהיה שכרך
Gn. 31, 8. וילדו כל־הצאן נקדים
Gn. 31, 10. 12. עקדים נקדים וברדים
adj. f. pl.: הַנְּקֻדוֹת
Gn. 30, 35. הנקדות והטלאת
נְקֻדָּה
ז״כ, ומוכנו ליור וקנכנור כמור ורוסם [פונקע], וקל להכין. כלקקוק נקולם ליין לקולי׳ נספתי קלם, שנקפ ג״כ תְּנוּדָה, הפך על שְׁבָא, וכן אגור נקבת סמלוד שם וס.
n. f., punctum, stigma, quo quid ornatus causa distinctum est, neohebr. gramm., *vocalis* (syn. חְטִיפָה, opp. שְׁבָא). LXX. στίγμα.
pl.: נְקֻדוֹת
Cant. 1, 11. עם נקדות הכסף
נְקוּד
ז״ו וכמלן לך נכנוי נְקֻדִּים, והמונן סלפאון לנעת לוי גרגוזי פת יכ׳ת שתפכר מלך יכ׳ת לפכוים לקים [קכוסע], וע״כ מן נקד לשון גוירה ופכור, וכן מכרב להמלה בלשון משכנוי. ולנעת שלמה יקקי לשון מוקד או יקילה, לומר פת קניר [קכוסע], וע״כ מן נקד לשון יקילה, וכן מכרב בשלה גרמנית, וכן נעת שתקנם פְּסָן, וזהו פת קכוי. לולם סכנון נעת ס״ים שפכרים השוכלים בנקור ס״ר ק״ר, לקם מעופ, כי יש בלקם שעופ נקולים [זיימעליגעם נכקן], וכוף ג״כ כמו שלה שסגכנזית מן נְקֵד נקי לשיה [זיימעגען], וכן שפעל נָקַד בשפה ערביכית, נשכון נקוי וסלקרים, ושם נְנַקְּדוּ בנשרת נקיון, נְקֵדִי נקרי׳ שר של עזון, לשון נקיות, וכרכב כשכון נשפתי קדם ועכב. ג׳ לנעת שלשה יקקי שקוין לו שְׁתֵּיתָא בלשון תלמודי, מן קליות מיוכזין נתכור שעוזין לוכן קשת, ולנעת לוי גרגוזי פת יכ׳ת שתוכל נתכלין, לולם סכנון שכוח מין עוגה ופקיכה, שנכרב יקילה, וכן כ״ל נְקֻדִּים בנשרת תכוונת פ״ם.
n. m. pluralet., ex *Levi Gersuni* sententia: micae (Krume), in quas panis arefactus facile frangitur (a v. נָקַד, vi discindendi, diffringendi), secundum *Isaaki* (רש״י): panis adustus (a. v. נָקַד = נָקַד), h. e. crusta panis (Brotrinde, Kruste), Targ. פִּסְכָּא, vi eadem. Praestat eorum sententia, qui de pane mucido s. punctis maculisve mucoris notato (schimmelig = schimmerig) intelligunt, a v. נָקַד, vi *micandi*, unde neohebr. נָקִי, splendidum, purum facere, purgare; gem. מְנַקְּיָה, purgatio; נְקִיד, princeps ciborum (glossa: שַׂר שֶׁל־מָזוֹן). LXX. (ἄρτος) βεβρωμένος, ἄρτοι (βεβρωμένοι). 2) genus placentarum in furno coctarum s. torrefactarum, a v. נָקַד (= נָקַד), cand-efacere. *Isaaki* cibum ex aristis in furno torrefactis et in farinam friatis, talm. שְׁתֵּיתָא, intelligit LXX. κολλυρίδες (κολλυρια).
Vulg. *crustula*.
pl.: נְקֻדִּים
Jos. 9, 5. ויבש היה נקדים
Jos. 9, 12. והיה נקדים
pl.: וְנִקֻּדִּים
1 Reg. 14, 3. ונקדים ובקבק דבש

II. נָקַד

פעל ל״ע כ״ק בכינוני נוֹקֵד, נְקֻדִּים, והמונן סנגה וקפיפה על דבר, כלישה וכיפה, נסגלל על רעית לאן [פיעהן], זיכמען], ואין דמיון לשרש נקד לעיל, כי פה מתמלות נָקַד עכין קפיפה וכיפה, ונשרש כמכוון ג״כ נשפתי קדם s. *kut*, *kud*, gr. κυθ, κευθ [ועכב dt. hüt-en.]
v. comp. trans., *cond*-ere, κεύθειν, contegere, custodire, pascere (hüt-en), sanscr. *kut*, *kud*, unde solummodo prt. נוֹקֵד (pl. נְקֻדִּים), pastor, pecuarius. LXX. Reg. Νωκήδ; Am. Ἀκκαρεία.
part. masc.: נֹקֵד sg.
2Rg. 3, 4 ומישע מלך־מואב היה נקד
part. pl.: בַּנְּקְדִים
Am. 1, 1. אשר־היה בנקדים מתקוע

I. נָקַד

לומר נקר, פעל ל״ע כ״ק נגוד מְנַקֵּדוֹת, והמונן נסיכה וזיקה הלקם [סיכ׳ן שפענדען, -זיעשען, -ניעספען], ויקן מכרב נָקַד [קד], וכן כמכרב כמכוון נשפה כנלקית ויוכית וכומית וכדומה, כאשר קלקם יותר מוה נלוך מסרבים s. *c'i*, gr. χέ-ειν, l. *cu-o* כמקום שקר *ci-o*, unde: *hiems* = *chiems*, *ciems* = χειμών, χεῖμα, Regen-, zeit], וכן מכוון מכרב נשפה סוכית, לשון נסיכה.
h. e. נקר (arab. נַקַּר), *v. compos. trans. inus.*, profundere, libare, a radice קַד (quae, separata praepositione, remanet), sanscr. *c'i*, gr. χέ-ειν, lat. *cu-o*, *ci-o*, syr. נְקָא
Pa., vi eadem.
מְנַקִּית
ס״כ ומכנוי מְנַקִּיוֹת, והמונן ספל לזיקה ומגעגל [פֿפֿפֿעכרעכפֿלפ], ונסוכסי נקף לשון נסיכה, ונוה תנין עשר יוסף כמן, והמוכנים מקדמונים עמו נפרוש המלה סוזקת.
n. f. (pl. מְנַקִּיּוֹת), libatorium, patera, ex qua libamina effunduntur (Opferschüssel). Veteres Judaei *calamos* intelligunt, inter panes interpositos, ne mucorem contrahant. Arabs Erp. et Walt. למאעקאה, cochlearia. LXX. κύαθοι.
pl.: מְנַקִּיּוֹת, הַמְנַקִּיּוֹת
Num. 4, 7. הכפת ואת־המנקית
Jer. 52, 19. הכפות ואת־המנקיות
pl. cum suff.: מְנַקִּיֹּתָיו
Ex. 37, 16. ואת מנקיתיו
pl. c. suff.: וּמְנַקִּיֹּתָיו
Ex. 25, 29. וקשותיו ומנקיתיו

II. נָקָה

פעל ל״ע נקל כ״ק נמקור נָקֹה, והמונן סיות עכוס לי־לנוס [נלאסם, כלקע ויין], כי תמוכות וקכן מסרב נְקֵבָה, וכרב כמכוון ג״כ נשפתי עכב, ד״ם נספס רומית ונשפתי גרמנית inde: *nudus* = *nuc-idus*, goth. [*naqu-aths*, pol. *nag*. ומוה נככין נפעל נִקָּה, סיות קף מדבר [כיין ויין], לומר סיות עכוס, ונשלל על נקית הלב וכרב וקפיס מפרע, על כקיס מעוכ ופרעכות, על רקות ולדיות מלכן, ועוד לסרכה. סכבד נִקָּה יוכל וקווק, לומר הפרעה מלאשה לו מעוכ, לכן כמו גלולה ופדיס, ועוד כהלולות רכות.
v. intr. (*Qal* nonnisi נָקָה), purum, nudum esse, cujus similia indogermanica supra invenies. *Ni.* purum, mundum factum esse, vacuum esse a sordibus, a crimine, a poena et reatu (impunem esse), inanem, evacuatum, vastatum esse. *Pi.* נִקָּה tr. et intens., mundare, insontem declarare, absolvere, impunitum dimittere. LXX. ἀθωοῦσθαι; *Ni.* ἀθωοῦσθαι, ἀθῶον εἶναι, καθαρόν, ἀτιμώρητον εἶναι, ἐκδικεῖν, καταλείπειν; הַנָּקָה, κάθαρσις; *Pi.* καθαρίζειν, ἀθῶον ἐᾶν, — ποιεῖν, ἀθωοῦν; *inf.* נָקֹה, ἔνοχος; נָקֹה נָקָה, ἀθῶον ἀθωοῦν, ἀθῶον ποιεῖν.
inf. abs.: נָקֹה
Jer. 49, 12. נקה תנקה לא תנקה
Nif-al: נִקָּה 3 *perf.*
Zach. 5, 3. הגנב מזה כמוה נקה
Zach. 5, 3. הנשבע מזה כמוה נקה
3 *perf.*: וְנִקָּה
Ex. 21, 19. ונקה המכה
Num. 5, 31. ונקה האיש מעון
1 Sam. 26, 9. במשיח יי׳ ונקה
3 *perf. fem.*: וְנִקְּתָה
Num. 5, 28. ונקתה ונזרעה זרע
3 *perf. fem.*: וְנִקָּתָה *p.*
Jes. 3, 26. ונקתה לארץ תשב
2 *perf.*: וְנָקִית
Gn. 24, 8. ונקית משבעתי זאת
1 *perf.*: נָקִיתִי
Jud. 15, 3. נקיתי הפעם מפלשתים
Jer. 2, 35. ותאמרי כי נקיתי
1 *perf.*: וְנָקִיתִי
Ps. 19, 14. ונקיתי מפשע רב
inf. constr.: הַנָּקֵה
Jer. 25, 29. ואתם הנקה תנקו
impt. fem.: הַנָּקִי *sg.*
Num. 5, 19. הנקי ממי המרים
2 *imperf.*: תִּנָּקֶה
Gn. 24, 41. אז תנקה מאלתי
Jer. 49, 12. נקה תנקה לא תנקה
3 *imperf.*: יִנָּקֶה
Prv. 6, 29. לא ינקה כל־הנגע בה
Prv. 11, 21. 16, 5. יד ליד לא־ינקה
Prv. 17, 5. שמח לאיד לא ינקה
Prv. 19, 5. 9. עד שקרים לא־ינקה
Prv. 28, 20. ואץ להעשיר לא ינקה
2 *perf. pl.*: תְּנַקּוּ
Jer. 25, 29 (bis). תנקו לא תנקו
Pi-el: נִקָּה
1 *perf.*: וְנִקֵּיתִי
Joel 4, 21. ונקיתי דמם לא־נקיתי
1 *perf.*: נִקֵּיתִי
Joel 4, 21. ונקיתי דמם לא־נקיתי
inf.: וְנַקֵּה
Ex. 34, 7. ונקה לא ינקה
Num. 14, 18. ונקה לא ינקה
Jer. 30, 11. 46, 28. ונקה לא אנקך
Nah. 1, 3. ונקה לא ינקה

ctum, violatum, ruptum vel fractum sumpta. LXX. ἐκδίκησις, δίκη, κρίσις, ἀνταπόδοσις.

לי נקם ושלם Dt. 32, 35.
אשיב נקם לצרי Dt. 32, 41.
ישמח צדיק כי־חזה נקם Ps. 58, 11.
ולא יחמול ביום נקם Prv. 6, 34.
כי יום נקם לה׳ Jes. 34, 8.
נקם יבוא גמול אלהים Jes. 35, 4.
נקם אקח Jes. 47, 3.
בגדי נקם תלבשת Jes. 59, 17.
ויום נקם לאלהינו Jes. 61, 2.
כי יום נקם בלבי Jes. 63, 4.
לנקם נקם Ez. 24, 8.
נקם לבית יהודה Ez. 25, 12.
ורנקמו נקם Ez. 25, 15.
נקם את־הגוים Mich. 5, 14.

וָנָקֶם

ונקם ישיב לצריו Dt. 32, 43.

constr.: נְקֹם

נקמת נקם־ברית Lev. 26, 25.
נקם־אחת משתי עיני Jud. 16, 28.

נְקָמָה

ז״ל נכנוי נְקָמָתִי, וסכנוי נְקָמוֹת, ופתנין כמו נקם, ונאמר סז״נ, לקק, עשה, כתן נקמה.

n. f. (c. s. נְקָמָתִי, pl. נְקָמוֹת), sicut נֶקֶם, ultio, vindicta, cum vv. חֵשִׁיב, נָתַן, עָשָׂה, לָקַח. LXX. ἐκδίκησις.

לעשות נקמה בגוים Ps. 149, 7.
יום נקמה להנקם מצריו Jer. 46, 10.
כי עת נקמה היא לה׳ Jer. 51, 6.

בִּנְקָמָה

עשות פלשתים בנקמה Ez. 25, 15.

constr.: נִקְמַת

נקמת בני ישראל Num. 31, 2.
לתת נקמת־ה׳ במדין Num. 31, 3.
נקמת דם־עבדיך Ps. 79, 10.
כי נקמת ה׳ היא Jer. 50, 15.
נקמת ה׳ אלהינו Jer. 50, 28.
נקמת היכלו Jer. 50, 28.
נקמת ה׳ היא Jer. 51, 11.
נקמת היכלו Jer. 51, 11.

cum suff.: נִקְמָתִי

ונתתי את־נקמתי באדם Ez. 25, 14.
וידעו את־נקמתי Ez. 25, 14.
בתתי את־נקמתי בם Ez. 25, 17.

cum suff.: נִקְמָתֵנוּ

ונקחה נקמתנו ממנו Jer. 20, 10.

cum suff.: נִקְמָתְךָ

Jer. 11, 20. 20, 12. אראה נקמתך מהם

cum suff.: נִקְמָתָהּ

ונקמתי את־נקמתך Jer. 51, 36.

cum suff.: נִקְמָתָם

ראיתה כל־נקמתם Thr. 3, 60.

pl.: נְקָמוֹת

עשה לך ה׳ נקמות Jud. 11, 36.
נקמות היום הזה 2 Sam. 4, 8.
האל הנתן נקמות לי 2 Sam. 22, 48.
חניתן נקמות לי Ps. 18, 48.
אל־נקמות ה׳ Ps. 94, 1.
אל נקמות הופיע Ps. 94, 1.
ועשיתי בם נקמות Ez. 25, 17.

נָקַע

v. s. r. קוּץ *p.* 988.

I. נָקַף

פעל כודד ול״ע כ״פ נכנין סכבד [נִקְּפוּ ליוב י״ע כ״ו], ונכנין סכוסף [תַּקִּפוּ תוכף-כסכיס י״ע כ״ו לל״ק] וכגזר נָקוּף, וכן סכפעל נִקַּף. וסוכלת סעכין סלוס וסכלס לכלוך ועריפס [אלפֿגען, אפֿגען-סעכן], ויוסוס גויכס וכריפס לומר חכיעס וסכרס [אכניידען, אפּ-], כי

*stáva*ι; *inf.* δίκη; *Ni.* κρίσιν ποιεῖν, ἀθωοῦν; *Pi.* ἐκδίκησιν ποιεῖν; *Hitpa.* ἐκδιώκειν; *prt.* ἐκδικητής.

3 perf. c. s.: וַיִּנָּקֶם

ונקמני ה׳ ממך 1 Sam. 24, 13.

part. masc.: נֹקֵם *sg.*

נקם ה׳ ובעל חמה Nah. 1, 2.
נקם ה׳ לצריו Nah. 1, 2.

part. masc.: וְנֹקֵם *sg*

ונקם על־עלילותם Ps. 99, 8.
אל קנוא ונקם ה׳ Nah. 1, 2.

part. fem.: נֹקֶמֶת *sg.*

חרב נקמת נקם־ברית Lev. 26, 25.

inf. abs.: נָקֹם

נקם ינקם Ex. 21, 20.

inf. constr.: בְּנָקְמָם

בנקם נקם לבית יהודה Ez. 25, 12.

inf. constr.: לְנָקְמָם

לנקם נקם Ez. 24, 8.

impt. sg.: נְקֹם

נקם נקמת בני ישראל Num. 31, 2.

2 imperf.: תִּקֹּם

לא־תקם ולא־תטר Lev. 19, 18.

3 imperf.: יִקֹּם, יִקֹּום

דם־עבדיו יקום Dt. 32, 43.
עד־יקם גוי איביו Jos. 10, 13.

Nif-al: נִקַּם

1 perf.: נִקַּמְתִּי

כי אם־נקמתי בכם Jud. 15, 7.

1 perf.: וְנִקַּמְתִּי

ונקמתי מאויבי 1 Sam. 14, 24.

3 perf. pl.: וַיִּנָּקְמוּ

אשם ונקמו בהם Ez. 25, 12.

inf. constr.: לְהִנָּקֵם

להנקם באיבי המלך 1 Sam. 18 25.
להנקם מאויביהם Esth. 8, 13.
יום נקמה להנקם Jer. 46, 10.

impt. sg.: כ״פ וְהִנָּקֵם

והנקם לי מרדפי Jer. 15, 15.

impt. pl.: הִנָּקְמוּ

הנקמו בה Jer. 50, 15.

1 imperf.: וְאִנָּקְמָה

ואנקמה נקם־אחת Jud. 16, 28.
ואנקמה מאויבי Jes. 1, 24.

3 imperf.: יִנָּקֵם

נקם ינקם Ex. 21, 20.

3 imperf. pl.: וַיִּנָּקְמוּ

וינקמו נקם Ez. 25, 15.

Pi-el: נִקֵּם

1 perf.: וְנִקַּמְתִּי

ונקמתי דמי עבדי 2 Reg. 9, 7.
ונקמתי את־נקמתך Jer. 51, 36.

Pu-al: נֻקַּם

3 imperf.: יֻקַּם

כי שבעתים יקם־קין Gn. 4, 24.
לא יקם כי כספו Ex. 21, 21.

3 imperf.: יְקֻקַּם *p.*

שבעתים יקם Gn. 4, 15.

Hitpa-el: הִתְנַקֵּם

part.: וּמִתְנַקֵּם *sg.*

להשבית אויב ומתנקם Ps. 8, 3.
מפני אויב ומתנקם Ps. 44, 17.

3 imperf. fem.: תִּתְנַקֵּם

לא תתנקם נפשי Jer. 5, 9. 29. 9, 8.

נֶקֶם

ז״ל וסמיכות נְקַם, וסמלגם ילועם נקמ וסתנקמות [רמֿכע], ונמצא לון כסקצר עם נ״ת, ופעולו כפרוש עלמס יקקי נקמת נכריתי לצר ענכרס.

n. m. (c. נְקַם), vindicta, ultio, c. בְּרִית h. e. propter foedus neglectum, violatum, ruptum vel fractum sumpta. LXX. ἐκδίκησις, δίκη, κρίσις, ἀνταπόδοσις.

לי נקם ושלם Dt. 32, 35.
אשיב נקם לצרי Dt. 32, 41.
ישמח צדיק כי־חזה נקם Ps. 58, 11.
ולא יחמול ביום נקם Prv. 6, 34.
כי יום נקם לה׳ Jes. 34, 8.
נקם יבוא גמול אלהים Jes. 35, 4.
נקם אקח Jes. 47, 3.
בגדי נקם תלבשת Jes. 59, 17.
ויום נקם לאלהינו Jes. 61, 2.
כי יום נקם בלבי Jes. 63, 4.
לנקם נקם Ez. 24, 8.
נקם לבית יהודה Ez. 25, 12.
ורנקמו נקם Ez. 25, 15.
נקם את־הגוים Mich. 5, 14.

וָנָקֶם

ונקם ישיב לצריו Dt. 32, 43.

constr.: נְקֹם

נקמת נקם־ברית Lev. 26, 25.
נקם־אחת משתי עיני Jud. 16, 28.

נְקָמָה

ז״ל נכנוי נְקָמָתִי, וסכנוי נְקָמוֹת, ופתנין כמו נקם, ונאמר סז״נ, לקק, עשה, כתן נקמה.

n. f. (c. s. נְקָמָתִי, pl. נְקָמוֹת), sicut נֶקֶם, ultio, vindicta, cum vv. חֵשִׁיב, נָתַן, עָשָׂה, לָקַח. LXX. ἐκδίκησις.

לעשות נקמה בגוים Ps. 149, 7.
יום נקמה להנקם מצריו Jer. 46, 10.
כי עת נקמה היא לה׳ Jer. 51, 6.

בִּנְקָמָה

עשות פלשתים בנקמה Ez. 25, 15.

constr.: נִקְמַת

נקמת בני ישראל Num. 31, 2.
לתת נקמת־ה׳ במדין Num. 31, 3.
נקמת דם־עבדיך Ps. 79, 10.
כי נקמת ה׳ היא Jer. 50, 15.
נקמת ה׳ אלהינו Jer. 50, 28.
נקמת היכלו Jer. 50, 28.
נקמת ה׳ היא Jer. 51, 11.
נקמת היכלו Jer. 51, 11.

cum suff.: נִקְמָתִי

ונתתי את־נקמתי באדם Ez. 25, 14.
וידעו את־נקמתי Ez. 25, 14.
בתתי את־נקמתי בם Ez. 25, 17.

cum suff.: נִקְמָתֵנוּ

ונקחה נקמתנו ממנו Jer. 20, 10.

cum suff.: נִקְמָתְךָ

Jer. 11, 20. 20, 12. אראה נקמתך מהם

cum suff.: נִקְמָתָהּ

ונקמתי את־נקמתך Jer. 51, 36.

cum suff.: נִקְמָתָם

ראיתה כל־נקמתם Thr. 3, 60.

pl.: נְקָמוֹת

עשה לך ה׳ נקמות Jud. 11, 36.
נקמות היום הזה 2 Sam. 4, 8.
האל הנתן נקמות לי 2 Sam. 22, 48.
חניתן נקמות לי Ps. 18, 48.
אל־נקמות ה׳ Ps. 94, 1.
אל נקמות הופיע Ps. 94, 1.
ועשיתי בם נקמות Ez. 25, 17.

נָקַע

v. s. r. קוּץ *p.* 988.

I. נָקַף

פעל כודד ול״ע כ״פ נכנין סכבד [נִקְּפוּ ליוב י״ע כ״ו], ונכנין סכוסף [תַּקִּפוּ תוכף-כסכיס י״ע כ״ו לל״ק] וכגזר נָקוּף, וכן סכפעל נִקַּף. וסוכלת סעכין סלוס וסכלס לכלוך ועריפס [אלפֿגען, אפֿגען-סעכן], ויוסוס גויכס וכריפס לומר חכיעס וסכרס [אכניידען, אפּ-], כי

והייתם נקים מיי׳ Num. 32, 22.
נקים אנחנו משבעתך Jos. 2, 17.
ואנחנו נקים Jos. 2, 19.
והיינו נקים משבעתך Jos. 2, 20.
למסת נקים ולעג Job. 9, 23.
אבירונים נקיים Jer. 2, 34.
דם נקים Jer. 19, 4.

נְקִיּוֹן

ז״ל וסמיכן נְקִיּוֹן, וסיוכן עכיוות וקציפות [כלֿאסס״ע], ל״ע קציפות יכיס וקפיס סעצע, נסצפל על וכות סמעצס, לו על סיס נכלכל [קוסצוכל], וכקיון זככיס סכלכון כקצר פרצ דוד קע״פ: יסקר לקס, כי ע״י שקכל סצכיס מלצות [מלוכצות], וסמתכגס עמס שפכיצו אַקְהָיְהוּ, כקלו נכקיס נְקְהָיוֹן.

n. m. (c. נְקִיּוֹן), nuditas, mundities, veluti manuum a sordibus facinorum, hinc de munditie morali s. innocentia; נְקִיּוֹן שִׁנַּיִם, dentium puritas h. e. inedia, fames, quia dentes, cum habent, quod manducent, cibis inducuntur (belegt werden). Sic *Qimchi*; at Paraphrasta male vertit: אַקְהָיְהוּ, quasi scriptum esset נְקְהָיוֹן, *hebetudo*. LXX. καθαρίζειν, ἀθῶος, δικαιοσύνη; γομφιασμός (= נְקְהָיוֹן).

לא יוכלו נקין Hos. 8, 5.

בְּנְקִיּוֹן

ארחץ בנקיון כפי Ps. 26, 6.
וארחץ בנקיון כפי Ps. 73, 13.

constr.: נְקִיּוֹן

נקיון שנים בכל־עריכם Am. 4, 6.

constr.: וּבְנִקְיוֹן

בתם־לבבי ובנקין כפי Gn. 20, 5.

נָקַד

v. s. r. לָקַח *p.* 605.

נָקַט

v. s. r. קוּט *p.* 980.

נָקַם

פעל כודד נקמטון, ופעיל יְקַם, ומקור נְקֹם, וסיוכן נקיסס וכקיסס נכנוס פכיסי, סמקצוות לנכנית וסקכנוות מעיס וסיוכס [נעווענע, קוסענערענע ויין], ותוכן סמעל קצוי יץ נָחַם, וכן נערכי נקס עכין נעיכס, סמקמצוס זל נקיסס וכקיסס. וכזל סוס על סתנגזות פכיסיס ורגיוס וכעיסס [זכוינען, ניכבען], לו סתנקסות ולקיקת נקסס [כלֿצען], ועכ״ס סנקיסס נקצר עס נָץ, אֶצֶל, נִיצֵל, ל, ועס יקס סמצוע. נכין כמעל נְקַם, כסעזכס על סכוזל, לומר שסנקסס לץ לנכזוי לקכ. סכנד קווק, וכזל״ם סכוסף סמצוע״, וכין סתמעל כנמעל.

vrb. intr. (impf. יִקֹּם, inf. נְקֹם), commotum, concitatum esse perturbatione animi vehementiori; induruit enim ex formis molliori bus נָחַם, נָחַם, arab. نقم, iratum esse, increpare, castigare, a vi primitiva anhelandi vel fremendi. Hinc vi *ulciscendi*, addito objecto, ex quo ultio petitur s. vindicta sumitur, c. בְּ, מִן, מֵאֵת, מִיַּד, לְ, vel sine praepos. per *accusativum*. *Ni.* נִקַּם, semet ipsum ulcisci. *Pi.* intens. *Pu.*, vindicari. *Hitpa.*, se ulcisci, vindictam sibi sumere. LXX. ἐκδικεῖν, ἐκδικάζεσθαι, ἀμύνεσθαι, πολεμεῖν, ἐξανι-

impt. cum suff.: נָקְנִי

מנסתרות נקני Ps. 19, 13.

1 imperf. c. s.: אֶנָּקֶה *p.*

ונקה לא אנקך Jer. 30, 11. 46, 28.

2 imperf. c. s.: תְּנַקֶּנִּי

ידעת כי־לא תנקני Job. 9, 28.
ומעוני לא תנקני Job. 10, 14.

2 imperf. c. s.: תְּנַקֶּהוּ

ועתה אל־תנקהו 1 Reg. 2, 9.

3 imperf.: יְנַקֶּה

כי לא ינקה ה׳ Ex. 20, 7
ונקה לא ינקה Ex. 34, 7.
ונקה לא ינקה Num. 14, 18.
כי לא ינקה ה׳ Dt. 5, 11.
ונקה לא ינקה Nah. 1, 3.

נָקָא

נאמרי כמו נָקֶה, כלי ספרצ סאכון.

v. trans. aram., sicut נָקָה, purum esse. LXX. נָקָא עֲמַר, ἔριον καθαρόν.

part. pass.: נָקָא

כעמר נקא Dan. 7, 9.

נָקִי

ת״ו, ולפעמים נָקְיָא, נתוספת לְלָף, ולכנסס נְקִיָּה, וסכנוי נְקִיִּים, וסיוכן יך ויף [כיין], לכן כמצל על כל-כפיס ותס לנ וכל סדומס לוס.

adj. m. (interdum נָקְיָא, *f.* נְקִיָּה, pl. נְקִיִּים), mundus, purus; innocens, innoxius; immunis, impunis. LXX. καθαρός, ἀθῶος, ἀναίτιος, ἄμεμπτος, ἀληθινός, δίκαιος.

adj. masc.: נָקְיָא

אשר־שפכו דם־נקיא Joel 4, 19.
ואל־תתן עלינו דם נקיא Jon. 1, 14.

adj. masc.: נָקִי

והייתי נקי מאלתי Gn. 24, 41.
ובעל השור נקי Ex. 21, 28.
ולא ישפך דם נקי Dt. 19, 10.
ואל־תתן דם נקי Dt. 21, 8.
נקי יהיה לביתו Dt. 24, 5.
לחכות נפש דם נקי Dt. 27, 25.
ולמה תחטא בדם נקי 1 Sam. 19, 5.
נקי אנכי וממלכתי 2 Sam. 3, 28.
והמלך וכסאו נקי 2 Sam. 14, 9.
את־כל־יהודה ארן נקי 1 Rg. 15, 22.
דם נקי שפך מנשה 2 Reg. 21, 16.
ירושלם דם נקי 2 Reg. 24, 4.
מי הוא נקי אבד Job. 4, 7.
ימלט איי־נקי Job. 22, 30.
וכסף נקי יחלק Job. 27, 17.
במסתרים יהרג נקי Ps. 10, 8.
ושחד על־נקי Ps. 15, 5.
ודם נקי ירשיעו Ps. 94, 21.
וישפכו דם נקי Ps. 106, 38.
וידים שפכות דם־נקי Prv. 6, 17.
וימהרו לשפך דם נקי Jes. 59, 7.
ודם נקי אל־תשפכו Jer. 7, 6. 22, 3.
כי־דם נקי אתם נתנים Jer. 26, 15.

adj. masc.: וְנָקִי

ונקי וצדיק אל־תהרג Ex. 23, 7.
ונקי על־חנף יתעורר Job. 17, 8.
ונקי ילעג־למו Job. 22, 19.

adj. masc.: הַנָּקִי

ובערת דם הנקי Dt. 19, 13.
תבער דם הנקי Dt. 21, 9.
דם־הנקי אשר שפך 2 Reg. 24, 4.
דם־הנקי לשפוך Jer. 22, 17.

adj. masc.: לָנָקִי

נצפנה לנקי חגם Prv. 1, 11.

adj. constr.: נְקִי

נקי כפים וברי־לבב Ps. 24, 4.

pl.: נְקִיִּם, נְקִיִּים

ואתם תהרו נקים Gn. 44, 10.

תמנות הזכר נָקֵב, ודומה לו אָבֵב, נָגֵב, דָּהַב, וכי תפקד נכל אלף פלג נָקֵב הקקר וסזוי. בעכין לפ תקפו פקף רפצכם כגר לאמתי זום לד"ק מעכין גליקם וכריקם, קולם לדעת אלמם יקקי עכיכו זוי לדעו לקקורי לוכו ולפדקת, וע"כ מעכין עגול, וכן תרגם סומכום נכתב ולזון יכי, וזקף היקם תגלקת נכי-קלם [עקנוור]. נתרגום וכסורית הפעל לכוב, ועוד נתרגום ונגזרת הזמות נָקוּף, נָקוּף, נְקוּפִים וכדומה.

v. compos. trans., unde tantummodo ad nonnullorum arbitrium *Pi.* נִקֵּף Job. 19, 26. et *Hi.* הִקִּיף Levit. 19, 27.), caedere, tundere, decidere, desecare, a rad. נָקַף, quam, varie mutatam, habes etiam in vv. נָגַף, אָגַף, דָּהַף. Targ. Job.: מִן־בָּתַר דְּאִתְקַף מַשְׁכִּי תְּהֵי דָּא. LXX. *ἀναστήσει δὲ μου τὸ σῶμα τὸ ἀνατλοῦν ταῦτα.* Ad locum Levit. 19, 27. quod attinet, multi sunt, qui הִקִּיף vi *tondendi* s. *rasitandi* intelligunt; alii, in his *Isaaki*, de discriminatione capillorum, eorumque pone aures ac tempora compositione (a v. נָקַף, vi *cingendi*) explicant. Aq. *οὐ περικυκλώσεις τὸ κλίμα τῆς κεφαλῆς σου*; Theod. *οὐ κυκλώσετε τὸ φαὼθ τῆς κεφαλῆς*, ad quae explicanda faciunt haec *Isychii* verba I. VI.: *Insuper nec comam in rotundum tondere i. e. non radere in rotundum adspectum capitis, sicut et Symmachus edidit, quemadmodum etiam hi facere consueverunt, qui barbaricas student comas.* Alius: *οὐ περιξυρήσετε κύκλῳ τὴν πρόσοψιν τῆς κεφαλῆς ὑμῶν.* LXX. *οὐ ποιήσετε συσόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν.*

Nif-al: נָקַף

3 perf.: וְנִקַּף סבכי היער — Jes. 10, 34.

Pi-el: נִקֵּף

3 perf. pl.: נִקְּפוּ־ *s. M.* — Job. 19, 26. ואחר עורי נקפו־זאת

Hif-il: הִקִּיף

3 perf. pl.: *הִתְקִפּוּ — Lev. 19, 27. *לא תקפו פאת

נָקַף

ז"ו, ומחוכן מכתם וקכיפם מעם ונקיפם [שקכיפנוכג, שקכיי־נוכג], ונאמר לך מויכים, ולפתקנם בקיר.

n. m., percussio arboris, quae fit fuste, ut fructus decidant; decussio olivarum (Abschlagung, Abkneifung). LXX. *ῥώξ, καλαμᾶσθαι.*

כִּנְקֻף זית — Jes. 17, 6. 24, 13.

II. נָקַף

פעל כודד, ופעתיד יִנְקֹף, ופסלפם סבוב וקנוב [קכייעכ], מסתמעות של מקפה ועינם, וכן קֹף לקמן, ובאמר מקנים, לם יהוכו לוקם כני לדם תקופה לאחר תקופה, כלי מפסק וכעול. ומזה מכוסף חִקּוּף, לומר מכתים וסבוב, או עשות קנוב ומקפה [לומכיכנעכ], ובלרך לרוב בכ"ק נקשור עם סכיב לחוק, ולרוב עוד מפעל הוס נאקרי [שבאקעבו כו מוקיים כנים, ומיכיו יקף לזכר],

Alii de verberum vicibus ac vulneribus intelligunt, *Gemaram* (Sabbat f. 62, b.) sequentes. Sic etiam *Uzïëli:* וְהַשְׁחֵת הַמַּכָּה, a v. נָקַף, vi tundendi s. percutiendi. Lutherus priorem expt. praetulit: ein loses (schlechtes) Band.

Jes. 3, 24. ותחת חגורה נקפה

נָקַק

לומר נָק, פעל ל"ע כ"פ נגוב, ומחוכן כמו נָקַב, אָ־נָקַב, קיכים קדוד וקכיכם [לוחפיעלעכן], ותקת לכך וכוך תמנת הקקר וסזוי. ומזה הסם נְקִיק עוכן וקדוד וכן [שפיעלע], כלומר בחמת פרכו תוכנים קדמוכים. לד"ל מחוכן נקוב ופלוח [שפלעלע], וכקיקי סלע כמו נקיעי סלע, ול"כ הכוכן פם מקנב מוכג וכנם, וקכן הזרע תכוטה שלפני הקוף, ומקוף עלמם, וכן נזפת סודו וכפם רומית ויוכית קכיב. [gr. ἀκ.

h. e. נָק *v. inus.*, sicut נָקַב אָ־נָקַב, acuere (zuspitzen), unde נְקִיק, acumen, cacumen, culmen. Alii *fissuram* s. *foramen* vertunt (syn. נְקָרִים); quod si verum sit, נָק non est *v. simplex*, sed *compos.*, cujus radix est *n'-ak*, sanscr. *aç*, gr. ἀκ, lat. *ac*.

נְקִיק

ז"ו, וכמלם לך כסיכ נְקִיק, ומחוכן מן־ סמלע [נלמקקע], וכן למתקנם שְׁקָרִים [מלמון אקיפם, מתנסוסמות למקוק] ודומה במכוון שְׁשִׁיעָה, כמעמקמו במקום לפקר, לומם לל"ל מוכנו קור וכקנם [שפלעלע], ומכלמון קכיב.

n. m. (unde solummodo constr. נְקִיק), cacumen, dens rupis (Felszacke, syn. שֶׁן־הַסֶּלַע). Targ. שְׁקָרִים (a longe prospiciendo, syn. שְׁשִׁיעָה). LXX., praelata altera significatione: *τρώγλη, τρυμαλία.*

constr.: בְּנִקִּיק

Jer. 13, 4. בנקיק הסלע

pl. constr.: וּבְנִקְיֵי

Jes. 7, 19. ובנקיקי הסלעים

pl. constr.: וּמִנְּקִיקֵי

Jer. 16, 16. ומנקיקי הסלעים

נָקַר

פעל כודד, ופעתיד יִקֹּר, מפתכון נקיכם וקכיה, כעיכם ודקיקם, לפיעם וגלוף [כיעדערכאהכען, וועגזעעכען], וכאמר מקליעת עיכים וקעקוכן [מויסזעעכען], או ע"י מלכת לאוזית, או ע"י עכבי-כאל, וכזעל ג"כ על מפעיר, שמפקר עמומת נגר. נכין מכבד כיוצ"ל גו, וחוזק מפעולם. מכזע"כ מפעולי, כתרגומו אִתְּמַסַּל, ונזעל למסיעת מוצ"ל ומכוזם. מרכזו הזרע נָקֵר, וכן הזרע ויסוד כופל, ודומה לו חָר לקמן, ובמצ"ל הזרע ג"כ לאל בָּ־קַר, דָּ־קַר, תָּ־קַר, עָ־קַר וזוזיסם, וכזרע כמכוון ג"כ בזרע עכ, כלפי תקפה בלות הזרע מפעיל בסוף הספר. בתרגום בלמך הפעל לרוב בבכין מכבד נָקַר, וכן מבוסף אַקֵּר, ומפעולי אִתְּמַסַּר, ומזה כגור שם נְקִירָא כמו נְקָרָה בעבי, ובגזרת תיופזע נְקוּר [ל"ל נקור עיכים, בקור מפרות, ע' תולעים וכקזים], וכן שם מסם תיופזע נְקָרָה [בקרת מתכגולין], וכן נְקִירוּת, ומזכר זכתעמם נְקָרוֹ, נְקֻדָּה [מזלם מתקר], נְקוּר [לים מבקר ריסים לו לבכיים, ומכבוי בגזרת נְקוּרוֹת, בקמרייסעבר], ומסם נִקּוּר כלי

וגוביי זמות סם הֻקַּף, הַתָּקָפָה, אַקְפָּה, מַקָּפָנָא וכקלם מרכם. ומזכר לקקור מזכרת, דע מזקכן נָקֵב, ודומה לו הֻקַּם לקמן, וכזרע כמכוון ג"כ בזפתי ערב, ל"ל נסודו ויוכי וכומי [s. *kup*, *kub*], ויוקר מאכו עי' נלוק מקורי מזכרים.

v. comp. trans. (impf. יְנַקֵּף), circuire, circulare, in gyrum versari (kreisen), sicut *simplex* נָקַף, veluti de solemnibus, quae pompis, quarum una alteram indesinenter excipit (תְּקוּפָה אַחַר תְּקוּפָה), celebrantur, Jes. 29, 1. *Hi.* הַקִּיף, circumdare, cingere, cum סָבִיב, quod gravitatis ergo adjicitur. Hoc modo etiam aramaice אַקֵּף dicitur, quod, sicut hebr. a v. commentitio נָקַף grammatici deducere soliti sunt. Inde nmm. neohebr. et talm. הַקָּפָה, הַקָּפָה (de pompa solenni, quae festo scenopegiae olim circa altare, templo diruto, circa *Almanbar* inter *Hosianarum* cantum fiebat), אַקְפָּה, מַקָּפָנָא. Radix est נָקַף, sanscr. *kup*, *kub*, cujus similia e linguis classicis et germanicis sponte se offerunt. LXX. *Hi. κυκλοῦν, περικυκλοῦν, περιέχειν, συνάπτειν, ἀνιστάναι, ὑψοῦν.*

3 impf. pl.: יִנָּקְפוּ *p.*

Jes. 29, 1. הגים ינקפו

Hif-il: הֵקִיפוּ *3 perf.*

Job. 19, 6. ומצודו עלי הקיפו

3 perf. fem.: הֵקִיפָה

Jes. 15, 8. כי־הקיפה הזעקה

3 perf. pl.: הֵקִיפוּ

Job. 1, 5. הקיפו ימי המשתה

Ps. 88, 18. הקיפו עלי יחד

3 perf. pl.: וְהִקִּיפוּ

2Chr. 23, 7 והקיפו הלוים את־המלך

3 prf. pl. c. s.: הִקִּיפוּנִי

Ps. 22, 17. עדת מרעים הקיפוני

2 perf. pl.: וַהֲקִפְתֶּם

2Rg. 11, 8. והקפתם אל־המלך סביב

part. pl.: מַקִּיפִים, מְקִפִּים

1Reg. 7, 24. מקפים את־הים סביב

2 Chr. 4, 3. מקיפים את־הים סביב

inf. constr.: הַקִּיף

Jos. 6, 3 הקיף את־העיר פעם אחת

Jos. 6, 11. הקף פעם אחת

impt. pl. c. s.: וַהֲקִיפֻהָ

Ps. 48, 13. סבו ציון והקיפוה

3 imperf. ap.: וַיַּקֵּף

Thr. 3, 5. ויקף ראש ותלאה

2 imperf. pl.: *תַּקִּפוּ

Lev. 19, 27. *לא תקפו פאת ראשכם

3 imperf. pl.: יַקִּיפוּ

Ps. 17, 9. בנפש יקיפו עלי

3 imperf. pl.: וַיַּקִּפוּ

2 Reg. 6, 14. ויקפו על־העיר

נְקַפָּה

ז"כ, גויר נָקַף סזכרי, ומסלפם לדעת הזכעים וקכים מין קנוכם וקצור רע, ל"ת קכל [שעייקק], וע"כ הזרע כקף לזמן מכתכם וקנירם. קולם לדעת אלמם יקקי וקכן-עוכל ודוד קמ"י ומתקנם גויכו מן כקף במכוון מכלם, ומוכנו רוזמין דמקף, או כנפעל, וכל אלם לדעת הגאלף [שנת ס"כ ע"כ], ומכלמון קכיב.

n. f. (a m. נָקַף), secundum LXX. (*σχοινίῳ ζωννύναι*), funis, quo lumbi accinguntur. Vulg. *funiculus.*

נָקַשׁ

פעל כוֹדֵד, וכינוּכוֹ נוֹקֵשׁ, מְמוּכָן תָּכוּר וּמְמוּם לְכוֹם וְקָשׁוּר [קְנִיפְּעֶן, שְׁלִיכְּעֶן מְאֻכָּעֶן], וְדוֹמֶה לוֹ נָקַשׁ לְעִיל לָךְ דָּעַ"ז, וּמְלֹא תִּכְרֹת ג"כ כְּפִעַל נָכַס לְקַמָּן, וְכִכְרֹת לְכָל נָקֵשׁ לְקַמָּן, וְכֵן הִקְקֵר וְכִשְׁוּוּי. וּכְשֶׁלֹּא קָ"כ עַל קְרִיכָה וְלִכְילָה וּנְיֵלָה [פַּאֲקְנֶעֶן], וְכִפְשׁוּט כּוֹקֵף רִצְעָ לְדַעַת רַ"י הִכְפִּעַל, לְזֹאת נִכְשַׁל הִכְשִׁיעַ, קוֹלֵט הִכְכִּין לְדַעַת לְכֵן-עוֹרֵךְ וְרֹל"ק שְׁכוֹל פּוֹעֵל. הִכְפִּעַל הִפְעִילִי, נִכְשַׁלְתָּה עַל הִשּׁוֹמֶךְ וְהִשּׁוֹדֵק. הִכְכֹּר יוֹצֵק וְחָזוּק, וְהִסְתַּפְּעַל כִּכְפִּעַל. נִכְשַׁם עִבְרִיכִית מְצֻכְּרָת וְהִ כְּנוֹסַף הַקָּשִׁישׁ, לְזֹאת קְשׁוּר לְכֵר כְּדֵבֶר וְהִשּׁוֹפֵט, ל"מ מְקִ"ם לְכֵר לְדַבֵּר, לְכֵן נִמְשַׁל עַל הִשְׁפִּעַת [שְׁלִיפְּעֶסְעֶן], וּמְשַׁם הִעְבִרִיכִית הוֹנֵךְ לְתִכְנוּס לְכָל הִקְרוּכִים, וּפְעוּלִי שֶׁלּוֹ הָקֵשׁ, וְהִכְנוּוֹת הַקְּשָׁה, הָקֵשׁ, הָקְשׁוּת וּכְדוֹמֶה.

vrb. compos. trans. (prt. נוֹקֵשׁ), nectere, laqueos facere, sicut קָשַׁר, כָּבַס et simplex קָשׁ, hinc illaqueare, aucupari, capere. *Ni.* irretiri, seduci. *Pi.* laqueos, retia tendere, illaqueando capere. *Hitpa.* laqueum ponere, insidiari. Neohebr. הִקְקֵשׁ, connectere ac comparare, concludere (pass. הָקַשׁ), unde הַקָּשָׁה, conclusio; הָקֵשׁוּת, ratiocinatio per syllogismos; הָקֵשׁ, syllogismus, arab. قِيَاسٌ (comparatio, deinde ratiocinatio). LXX. *συλλαμβάνειν, ἐξερευνᾶν; Ni. ἐκζητεῖν; Pi. ἐκβιάζεσθαι; Hitpa. παγιδεύειν.*

part.: נוֹקֵשׁ
Ps. 9, 17. בְּפֹעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע

Nif-al: נִקַּשׁ
2 *imperf.:* תִּנָּקֵשׁ
Dt. 12, 30. פֶּן־תִּנָּקֵשׁ אַחֲרֵיהֶם

Pi-el: נִקֵּשׁ
3 *imperf.:* יְנַקֵּשׁ
Ps. 109, 11. יְנַקֵּשׁ נוֹשֶׁה לְכֹל

3 *imperf. pl.:* וַיְנַקְּשׁוּ
Ps. 38, 13. וַיְנַקְּשׁוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי

Hitpa-el: הִתְנַקֵּשׁ
part. masc.: מִתְנַקֵּשׁ *sg*
1 Sam. 28, 9. וְלָמָּה אַתָּה מִתְנַקֵּשׁ

נָקֵשׁ

פעל זכרי, וְהִמּוּכָן דְּקִיפָּה וְלִכִילָה [זְוִיסְטֶעֶן, שְׁלִיפְּעֶן], וְגַם פֹּה הִכְרַע נָקֵשׁ נִכּוֹן עִבְרִי, וְקִקּוּר הִכְרַע וְהִשּׁוּוּי קְלוֹט נְלוּט הִכְרַעִים בְּמָקוֹם לְקֹט.

v. comp. aram. (ab hebraico diversum), tundere, caedere, v. onomatop. (cf. talm קִישׁ, קָשַׁשׁ, הָקֵשׁ. נָקִישׁ).
LXX. *συγκροτεῖν.*

p. f. pl.: נָקְשָׁן
Dan. 5, 6. דִּי לְדָא נִקְשָׁן

נֵר

v. s. r. נוּר *p.* 693.

נָרַג

פעל ל"ע כ"ף נִגּוֹר נִרְגֶּה, וְהִמּוּכָן דְּכוּר נִכְלִילָה וּפְעוּמוּ נִכְלִילִים [זְוִיסְטֶעֶן, קְלִיפְּעֶן], וְהִכֹּל מִתְעוֹתֵי שֶׁל נְלוּי סוֹד וְקִרְיֵפָה [זְוִיסְטֶעֶרְוִיכְּעֶן], כִּי הִתְעוֹתֵי נָרַג, וְדוֹמֶה לוֹ רָגַל נִכְעַ"ם רִכְנֵס, שְׁוּוּת הִתְכֹּן שֶׁלּוֹ, וְכֵן רָכַל, כָּרַג נַעֲרִי, וְכִכְרַע כְּמִכּוּן ג"כ נִכְעַתִּי עֲרֵב, ל"מ נִכְשַׁם הִכְלִילִית וְיוֹכִיחַ וְדוֹמִית וְגַרְמִכִית וְעוֹד לְהַרְכִּים [s. *râç* gr. ῥοῖ-, ῥοιζ-, ῥογ-, 1 *rug*-ire, goth. *ruk*, litt. *rêk*].

v. compos. trans. inus., garrire, blatire, blaterare, aliquid foras effutire (klatschen, ausposaunen), sicut רָגַל, arab. رَجَّمَ, quod ex rad. *rag* epenthesi ortum est, sanscr. *râç*, gr. ῥοῖ-, ῥοιζ-, lat. *rug*-ire, goth. *ruk*, litt. *rêk*.

נִרְגָּן

ע"ז מִשְׁכִּית כְּרֹג, וְהִמּוּכָן מִפְעִיל כְּדַכְּרִים וּמְדַבֵּר נִכְלִילוֹת [זוּוְעֶלְעֶר], וְהִסּוֹפִי דָּן זָגוּר לְהַסְמִיךְ הִמְשָׁקֵל, וְכִפְרוּשׁ הִמְלֵא הוֹזֵק עַיִן הִעוֹכְרִים הִקְלְקוּלִים. *n. m.* (a v. נָרַג, addita terminatione nominali, formatum), garro, blatero, susurro, calumniator, arab. *nirag'-on.* LXX. *κέρκωψ, ὀξύθυμος, λαμπτῆρα δόλου πυρσεύειν.*

Prv. 18, 8. 26, 22. דִּבְרֵי נִרְגָּן
Prv. 26, 20. וּבְאֵין נִרְגָּן יִשְׁתֹּק מָדוֹן

וְנִרְגָּן

Prv. 16, 28. וְנִרְגָּן מַפְרִיד אָלוּף

נִרְגָּל

ע"פ וְכִרִי, לְשׁוֹן לְגִיל מִם שֶׁל כּוֹתִים, וְתִקְנוּתוֹ נָרַג, כְּסוֹפִי כָּל כִּשְׁכֵּר נִמְשַׁל לְכוֹג, וְהִשֵּׁם נָרַג תְּעוּדָתוֹ מוּל מִקְדִּים [מְאַכְּרִים], וּנְקִרְמִי נִירְגָּל מְצֻלְּמוֹ, וְקִקּוּר שֶׁרְשׁוֹ נִמְלָא מְאֹכִי.

n. pr. m. idoli *Kutaeorum*, comp. ex terminatione *al* et *n.* נֶרֶג (aram. נִירְגַ), Mars planeta (מַאְדִּים), quem etiam Zabii נִרְגַּל nuncupant (*Norberg* Onomast. Cod. Adami p. 105 sqq.). Sunt etiam, qui illud formam galli habuisse, collato n. תַּרְתָּנָל, dicant. LXX. Vatic. *Ἐργέλ.*
2Rg. 17, 30 וְאַנְשֵׁי־כוּת עָשׂוּ אֶת־נִרְגַל

נֶרֶד

ע"ו, תְּמוּכִי רִקְמִית לְמִשְׁקֵל נָרֵד, וְכִכְנוּי נְרָדִים, וְהִמּוּכָן לְדַעַת יוֹכִיחַ מִמֶּנּוּ נִכְשַׁם נִקְמִית נְלוּמִית שֶׁלּוֹ מִן וְכִי [רְשׁוּת], וְהִכִּיל ג"כ דַּעַת הִקּוֹמְכִים שֶׁהוּא מְיֻשָּׁקוּ [מְאֻשָּׁם], וּלְדַעַת מִמֶּנּוּ-עוֹכֵךְ הוּא נוֹשֵׂא דּוֹמֶה לְכָל כִּכְנוּס, וְהִכְנוּן שֶׁהוּא מִן עֵצֶם נִשְׁמֵי שֶׁכִּיקוּ כּוֹלֵף, וְכִשֵּׁם כִּמְכוּן ג"כ נִשְׁמְתִּי קֶרֶס וְנֵרְדְּ [s. *nard*].

n. m. (primitivum formae נֶרֶד; c. s. נִרְדִּי, pl. נְרָדִים), ex sententia *Abu'lwalidi* in Lexico: genus *rosae* (וֶרֶד) vel, ut alii dicunt, *moschus* (מְיֻשָּׁקוּ). Potius est gramen quoddam indicum (sanscr. *nard*), *barbatum* illud ac suave olens.
LXX. *νάρδος.*

Cant. 4, 14. נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן

cum suff.: נִרְדִּי
Cant. 1, 12. נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ

pl.: נְרָדִים
Cant. 4, 13. כְּפָרִים עִם־נְרָדִים

נָשָׂא

פעל כוֹדֵד, וְהִעְתִּיד יִשָּׂא, וְהִמְקוֹר הִכְרֵךְ נְשׂוֹא וְהִסְמִיךְ שְׂאֵת, וְכִקּוּת הִשְׁוּוּ לְשֵׂאת, וְלִפְעָמִים הִמְקוֹר נְשׂא. הִמּוּכָן נְעִילָה וְלִיס [הִפְעֶנְעֶן, עִר-, קוּד-], ל"מ מְכִשְׁקִי הִיד לְזִכְּוּעַ [לָכֵן ג"כ זִכְּוּעַ נִכְלַל], וּמִן לְנַקֵּשׁ וְלִתְפֹּשׂ, לְנְעִירָה וּלְרִיוּק, מְכִשְׁקִי הִרְקִי הִסְמֵךְ עַל כְּמִיכַת רֶקַע, לְהַסְמִיךְ הִרְיוּק, וּכְשִׁקִי רֶקַע פְּלוּגִי הִרְכּוֹן הִנְלְמוּ מִכְרַע וְהִרְכִּים וְהִסְמִיךְ עִכִּים לְהַסְמִיךְ נִקְדַּת סֶלַע וְיוֹצֵר הִרְכּוֹת, מְכִשְׁקִי עִכִּים לְהַסְמִיךְ הִכְרַע, וְעוֹד נְהַשְׁקוֹת הִרְכֹּם, וְתִמְשֹׁךְ נְגוּ הִמְלִין. וְכֵן הִמְכּוֹן שֶׁל נְעִילָה וְהִכִּילָה מִשְׁךְ וְהִמְכּוֹן שֶׁל לְקִיחַ כְּלֵיס וְהִנְגַּשׁ נְגִכִּים נְהַשְׁקוֹת רְכוּת. הִכְכִּיכִים קְלִי הִכְכֹּם. וְשֹׁרֶשׁ לְקַוֵּר הִשְׁרֵךְ דַּע שִׁמְכוֹ נָשֵׂא וְהִשְׁוּוּי תְּמִיךְ נְלוּ"ם כִּסְפֵּר נִפְכִּי עִנְיָנוֹ.

v. trans. comp. (impf. יִשָּׂא, inf. absol. נָשׂוֹא, constr. שְׂאֵת, c. praep. לָשֵׂאת), tollere, extollere, elevare, veluti *manum* (id quod est adorientis, *jurantis*, supplicantis, adorantis, innuentis); *caput* (h. e. hilarem ac laetum esse, potentiorem fieri, רֹאשׁ פ' מִבֵּית־הַכֶּלֶא, vinculis aliquem levare, e custodia emittere); *vultum* (de justo et innocente, opp. הַפִּיל פָּנִים, scil. conscientiâ mali); c. אֶל, intueri aliquem, speranti ac confidente potissimum animo); *oculos* (h. e. adspicere, seq. אֶל, לְ, cum amore vel desiderio); *vocem* (de lacrimante, vocante, ovante atque exultante), etiam sine קוֹל: canere, eloqui; *animam*, veluti ad Deum (h. e. spem et fiduciam in eo reponere eumque sincero amore complecti); c. עַל, imponere, onerare; ommisso מֹאזְנַיִם, ponderare, aliquid statera examinare. נָשָׂא בְּ פ' LXX. *ἐκουσίως βούλεσθαι.* Hinc vi *ferendi*, veluti infantem, vestes, fructus, *auferendi*, *conferendi* (beitragen), *luendi* (c. עָוֹן, חֵטְא, זִמָּה), *deferendi*, *vehendi* ac *portandi*, veluti de vento aut navigio. Denique vi *sumendi*, veluti ducere uxorem (syn. לָקַח אִשָּׁה); donis corruptum partes (פָּנִים) amplecti (opp. הֵשִׁיב פָּנִים), vel etiam aestimare, gratum et acceptum habere, unde נָשׂוּא פָּנִים (der Angesehene). LXX. *θαυμαστός*; c. עָוֹן, tollere, suscipere, expiare peccatum, absol. condonare, quia condonans culpam atque reatum ab altero *tollit* atque aufert; c. רֹאשׁ, מִסְפָּר, numerare, metiri. Conjugationes intellectu haud difficiles. LXX. *αἴρειν, ἐξ-, ἐπ-, ὑπερ-, ἀρετίζειν; ἀναιρεῖν, ἀφ-, ἐξ-, σκυλεύειν; φέρειν, ἀνα-, ἀπο-, ἐκ, ὑπο-, τροφοφορεῖν; λαμβάνειν, ἀνα-, ἀντιεσθαι, κατα-, συναντι-εσθαι; βάλλειν, ἀνα-, ἐμ-, ἐπι-; τιθέναι, ἐπι-; δέχεσθαι, παρα-, προς-; ὕψοῦν; βαστάζειν, κομίζειν, μετεωρίζειν, ἀντλεῖν; ἔχειν, ὑπ-; ἀναβλέπειν, ἀναλάμπειν, εὐφραίνειν, θαυμάζειν, ἴλεων γίνεσθαι, ἐπαισχύνεσθαι; βοᾶν, ἀνα-, λαλεῖν; ἀναστέλλειν, ἀνιέναι, ἀνταλάττειν, ἀξιοῦν, ἐκτείνειν, ἐξεγείρειν, εὐρίσκειν, καταδυναστεύειν; ἔδεσθαι, καταφάγειν; μνᾶσθαι, λήθην ποιεῖν; γέμειν, πληροῦν, χωρεῖν; στρέφειν, τάσσειν, συνυφαίνειν; inf. ἀπαρχή; prt. εὐλατος; c. μάγ, πελταστής, c. θυρεοφόρος, c. רַמַח, δορατοφόρος. Ni. αὐξάνεσθαι, δοξάζεσθαι; prt. ὑψηλός, μετέωρος. Pi. τιμᾶν, δοξάζειν, εὔχεσθαι, ἡγεῖσθαι, ἐλπίζειν, διδόναι. Hitpa. γαυροῦσθαι, κατανιστάναι; inf. εὐφροσύνη; prt. ἔπαρσις.*

3 *perf.:* נָשָׂא
Gn. 13, 6. וְלֹא־נָשָׂא אֹתָם הָאָרֶץ
Ex. 10, 13. נָשָׂא אֶת־הָאַרְבֶּה
Ex. 35, 26. אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָנָה
2 Sam. 20, 21. נָשָׂא יָדוֹ בְּמֶלֶךְ בְּדָוִד
1 Reg. 10, 11. נָשָׂא זָהֹב מֵאוֹפִיר
2 Reg. 9, 25. נָשָׂא עָלִיר אֶת־הַמִּשָׂא
2 Reg. 25, 27. נָשָׂא אֱוִיל מְרֹדַךְ
1 Chr. 18, 11. וְהַזָּהָב אֲשֶׁר נָשָׂא
1 Chr. 27, 23. וְלֹא־נָשָׂא דָּוִיד מִסְפָּרָם
2Chr. 11, 21 נָשִׁים שְׁמוֹנָה־עֶשְׂרֵה נָשָׂא
Ps. 15, 3. וְחֶרְפָּה לֹא־נָשָׂא עַל־קְרֹבֵו
Ps. 24, 4. אֲשֶׁר־לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי
Job. 34, 19. אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא פְנֵי שָׂרִים
Jes. 22, 6. וְעֵילָם נָשָׂא אַשְׁפָּה
Jes. 53, 4. אָכֵן חֳלָיֵנוּ הוּא נָשָׂא
Jes. 53, 12. חֵטְא־רַבִּים נָשָׂא
Jer. 52, 31. נָשָׂא אֱוִיל מְרֹדַךְ
Ez. 18, 6. 15. וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא
Ez. 18, 12. וְאֶל־הַגִּלּוּלִים נָשָׂא עֵינָיו
Ez. 18, 19. מַדּוּעַ לֹא־נָשָׂא הַבֵּן
Joel 2, 22. כִּי־עֵץ נָשָׂא פִרְיוֹ
Hos. 13, 1. נָשָׂא הוּא בְּיִשְׂרָאֵל
Hab. 3, 10 רוּם יָדָיו נָשָׂא
Hag. 2, 19. וְעֵץ הַזַּיִת לֹא נָשָׂא
Zach. 2, 4. אָדָם לֹא־נָשָׂא רְאָשֵׂר

3 *perf.:* וְנָשָׂא
Ex. 28, 12. וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹתָם
Ex. 28, 29. וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־שְׁמוֹת
Ex. 28, 30. וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־מִשְׁפַּט
Ex. 28, 38. וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת־עֲוֹן
Lev. 5, 1. אִם־לֹוא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ
Lev. 5, 17. וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ
Lev. 16, 22. וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו
Lev. 17, 16. וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ
Lev. 24, 15. יְקַלֵּל אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֶטְאוֹ
Num. 30, 16. וְנָשָׂא אֶת־עֲוֹנָהּ
1 Sam. 17, 34. וְנָשָׂא זֶה מֵהֶעָדֵר
1 Reg. 8, 31. וְנָשָׂא־בוֹ אָלָה
2 Reg. 23, 4. וְנָשָׂא אֶת־עַפְרָם
Jes. 5, 26. 11, 12. וְנָשָׂא־נֵס לַגּוֹיִם
Ez. 17, 23. וְנָשָׂא עָנָף וְעָשָׂה פֵרִי
Ez. 29, 19. וְנָשָׂא הֲמוֹנָהּ
Mal. 2, 3. וְנָשָׂא אִתְּכֶם אֵלָיו

3 *perf. c. s.:* נָשָׂא
Dt. 1, 31. נָשָׂאֲךָ יְ אֱלֹהֶיךָ

3 *perf. c. suff.:* וְנָשָׂאֲךָ
הִכְרִית אֶת־אָדוֹם וְנָשָׂאֲךָ לִבָּךְ
2 Reg. 14, 10.
2 Chr. 25, 19. וְנָשָׂאַתָּ לִבְּךָ לְהַכְבִּיד

3 *perf. c. s.:* נָשָׂאוֹ
Ex. 35, 21. כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־נְשָׂאוֹ לִבּוֹ
Ex. 36, 2 כָּל אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ
2 Reg. 2, 16. פֶּן־נְשָׂאוֹ רוּחַ יְ

3 *perf. c. suff.:* וְנָשָׂאוֹ
Jes. 10, 26. וְנָשָׂאוֹ בְדֶרֶךְ מִצְרַיִם
Am. 6, 10. וְנָשָׂאוֹ דּוֹדוֹ וּמְסָרְפוֹ

3 *perf. fem.:* נָשְׂאָה
Esth. 5, 2. נָשְׂאָה חֵן בְּעֵינָיו

3 *perf. f. c. s.:* נָשְׂאָתְנִי
Ez. 3, 14. וְרוּחַ נְשָׂאָתְנִי וַתִּקָּחֵנִי
Ez. 11, 24. וְרוּחַ נְשָׂאָתְנִי וַתְּבִאֵנִי

2 *perf.:* נָשָׂאתָ
1 Reg. 2, 26. כִּי־נָשָׂאתָ אֶת־אָרוֹן
Ps. 32, 5. נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי
Ps. 85, 3. נָשָׂאתָ עֲוֹן עַמֶּךָ
Neh. 9, 15. אֲשֶׁר־נָשָׂאתָ אֶת־יָדְךָ

2 *prf.:* נָשָׂאתָה
Nu. 14, 19. כַּאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה

2 *perf.:* וְנָשָׂאתָ
נְשָׂאת תְּפִלָּה 2 Reg. 19, 4.
Jes. 14, 4. וְנָשָׂאתָ הַמָּשָׁל הַזֶּה
Jes. 37, 4. וְנָשָׂאתָ תְּפִלָּה
Ez. 4, 5. וְנָשָׂאתָ עֲוֹן בֵּית־יִשְׂרָאֵל
Ez. 4, 6. וְנָשָׂאתָ אֶת־עֲוֹן בֵּית־יְהוּדָה

2 *perf. c. s.:* נָשָׂאתָ
Ps. 102, 11. כי נשאתני ותשלכני
2 *perf. c. s.:* וְנָשָׂאתָ
Gn. 47, 30. ונשאתני ממצרים
2 *perf. f. c. s.:* נָשָׂאת
Ez. 16, 58. תועבותיך את נשאתים
1 *perf.:* נָשָׂאתִי
Gn. 19, 21. הנה נשאתי פניך
Ex. 6, 8. אשר נשאתי את־ידי
Num. 14, 30. אשר נשאתי את־ידי
Num. 16, 15. אחד מהם נשאתי
Ps. 69, 8. עליך נשאתי חרפה
Ps. 88, 16. נשאתי אמיך אפונה
Ps. 123, 1. אליך נשאתי את־עיני
Ps. 143, 8. כי־אליך נשאתי נפשי
Jer. 31, 19. כי נשאתי חרפת נעורי
Ez. 12, 7. על־כתף נשאתי
Ez. 20, 6. ביום ההוא נשאתי ידי
Ez. 20, 15. 44, 12. נשאתי ידי
Ez. 20, 23. 28. 42. נשאתי את־ידי
Ez. 36, 7 אני נשאתי את־ידי
Ez. 47, 14. אשר נשאתי את־ידי
Job. 34, 31. כי אל־אל האמר נשאתי
1 *prf.:* וְנָשָׂאתִי
Gn. 18, 26. ונשאתי לכל־המקום
3 *perf. pl.:* נָשָׂאוּ
Nu. 31, 49. עבדיך נשאו את־ראש
2 Sam. 18, 28. אשר־נשאו את־ידם
Esr. 9, 2. כי־נשאו בבנותיהם להם
Esr. 10, 44. Q'ri. נשאו נשים נכריות
Cant. 5, 7. נשאו את־רדידי
Ps. 83, 3. ומשנאיך נשאו ראש
Ps. 93, 3. נשאו נהרות ה׳ נשאו נהרות
Job. 24, 10. ורעבים נשאו עמר
Jes. 52, 8. קול צפיך נשאו קול
3 *perf. pl.:* נָשָׂאוּ *p.*
Thr. 4, 16. פני כהנים לא נשאו
Thr. 5, 13. בחורים טחון נשאו
3 *perf. pl.:* וְנָשָׂאוּ
Ez. 26, 17. ונשאו עליך קינה
Ez. 27, 32. ונשאו אליך בניהם
Esr. 8, 36. ונשאו את־העם
3 *prf. pl.:* וְנָשָׂאוּ *p.*
Mich. 2, 2. ורבתים ונשאו
3 *perf. pl.:* לד״ק נָשׂוּא
Ps. 139, 20. *נשוא לשוא עריך
3 *perf. pl.:* קמר לְנָשׂוּא וְנָשׂוּ
Ez. 39, 26. ונשו את־כלמתם
3 *perf. pl.:* וְנָשָׂאוּ
Ex. 18, 22. והקל מעליך ונשאו אתך
Num. 4, 25. ונשאו את־יריעת
Num. 11, 17. ונשאו אתך במשא
Num. 14, 33. ונשאו את־זנותיכם
Ez. 14, 9. ונשאו עונם בעון
Ez. 44, 10, 12. ונשאו עונם
Ez. 44, 13. ונשאו כלמתם
3 *perf. pl. c. s.* וְנָשָׂאוּם
2 Chr. 12, 14. באו הרצים ונשאום
2 *perf. pl.:* נְשָׂאתֶם
Ez. 36, 6. כלמת גוים נשאתם
2 *perf. pl.:* וְנְשָׂאתֶם
Gn. 45, 19. ונשאתם את־אביכם
Am. 5, 26. ונשאתם את סכות
part. masc.: נֹשֵׂא *sg*
Ex. 34, 7. נשא עון ופשע
Num. 14, 18 נשא עון ופשע
Dt. 24, 15. נשא את־נפשו
Jud. 9, 54. אל־הנער נשא כליו
1 S. 10, 3. אחד נשא שלשה גדיים
1 S. 10, 3. ואחד נשא שלשת ככרות
1 Sam. 10, 3. ואחד נשא נבל־יין
1 Sam. 14, 1. 6. אל־הנער נשא כליו
1 S. 14, 3. כהן ה׳ בשלה נשא אפוד
1 Sam. 14, 7. ויאמר לו נשא כליו
1 Sam. 14, 12. יונתן׳ ואת־נשא כליו
1 S. 14, 12. ויאמר יונתן אל־נשא כליו
1 Sam. 16, 21. ויחזי־לו נשא כלים
1 S. 17, 41. והאיש נשא הצנה לפניו
1 Sam. 22, 18. נשא אפוד בד
1 Sam. 31, 4. ולא אבה נשא כליו
1 Sam. 31, 5. וירא נשא־כליו
2 S. 23, 37. נשאי׳ כלי יואב בן־צרויה
1 Rg. 5, 29. שבעים אלף נשא סבל
2 Reg. 3, 14. מלך־יהודה אני נשא
1 Chr 10, 4 ויאמר שאול אל־נשא כליו
1 Chr. 10, 4. ולא אבה נשא כליו
1 Chr. 10, 5. וירא נשא־כליו
1 Chr. 11, 39 נשא כלי יואב בן־צרויה
2 Chr. 14, 7. נשא צנה ורמח
Ps. 99, 8. אל נשא היית להם
Ps. 126, 6. נשא משך־הזרע
Ps. 126, 6. נשא אלמתיו
Prv. 19, 19. גדל־חמה נשא ענש
Dan. 1, 16. נשא את־פתבגם
Am. 5, 1. נשא עליכם קינה
Mich. 7, 18. נשא עון ועבר על פשע
part. masc.: נוֹשֵׂא *sg.*
1 Sam. 14, 13. ונשא כליו אחריו
1 Sam. 14, 13. ונשא כליו ממותת
1 Sam. 14, 14. חכה יונתן ונשא כליו
1 Sam. 14, 17. אין יונתן ונשא כליו
1 Sam. 17, 7. ונשא הצנה הלך לפניו
1 Sam. 31, 6. ושלשה בניו ונשא כליו
part. masc.: הַנּוֹשֵׂא *sg.*
Lev. 11, 25. וכל־הנשא מנבלתם
part. masc.: וְהַנּוֹשֵׂא *sg.*
Lev. 11, 28. והנשא את־נבלתם
Lev. 11, 40. והנשא את־נבלתה
Lv. 15, 10 והנושא אותם יכבס בגדיו
part. masc.: לְנוֹשֵׂא *sg.*
1 Sam. 31, 4. ויאמר שאול לנשא כליו
part. m. pl.: נוֹשְׂאִים
Gn. 37, 25. וגמליהם נשאים
Gn. 45, 23. נשאים מטוב מצרים
Jos. 3, 3. והכהנים הלוים נשאים
Jos. 6, 8. נשאים שבעה שופרות
2 Sam. 15, 24. הלוים אתו נשאים
1 Reg. 10, 2. גמלים נשאים בשמים
2 Chr. 9, 1. וגמלים נשאים בשמים
Neh. 5, 7. איש־באחיו אתם נשאים
part. pl.: וְנוֹשְׂאִים
Mal. 2, 9. ונשאים פנים בתורה
part. pl.: הַנּוֹשְׂאִים
Dt. 31, 9. הנשאים את־ארון
1 Chr. 15, 27. וכל־הלוים הנשאים
Jes. 45, 20. הנשאים את־עץ פסלם
Zach. 2, 4. הנשאים קרן אל־ארץ
part. pl.: וְהַנּוֹשְׂאִים
Neh. 4, 11. והנשאים בסבל
p. pl. constr.: נְשׂוֹאֵי, נְשֹׂאֵי
Num. 10, 17. נשאי המשכן
Num. 10, 21. נשאי המקדש
Dt. 31, 25. נשאי ארון ברית־ה׳
Jos. 3, 8. 13. נשאי ארון
Jos. 3, 14. נשאי הארון הברית
Jos. 3, 15. וכבא נשאי הארון
Jos. 3, 15. ורגלי הכהנים נשאי הארון
Jos. 3, 17. נשאי הארון ברית־ה׳
Jos. 4, 9. נשאי ארון הברית
Jos. 4, 10. והכהנים נשאי הארון
Jos. 4, 16. נשאי ארון העדות
Jos. 4, 18. 8, 33. נשאי ארון ברית־ה׳
Jud. 3, 18. העם נשאי המנחה
2 Sam. 6, 13. כי צעדו נשאי ארון־ה׳
2 Sam. 8, 2. 6. לעבדים נשאי מנחה
2 Sam. 18, 15. נשאי כלי יואב
1 Chr. 5, 18. אנשים נשאי מגן וחרב
1 Chr. 12, 24. נשאי צנה ורמח
1 Chr. 15, 26. נשאי ארון ברית־ה׳
1 Chr. 18, 2 עבדים לדויד נשאי מנחה
1 Chr. 18, 6. עבדים נשאי מנחה
2 Chr. 14, 7. נשאי מגן
Jes. 52, 11. נשאי כלי ה׳
part. fem.: נְשֹׂאֹת *sg.*
1 Reg. 10, 22. נשאת זהב וכסף
part. fem.: נְשֹׂאֹת *sg.*
Esth. 2, 15. ותהי אסתר נשאת חן
p. fem. pl.: נְשֹׂאוֹת, ־אֹת
Gn. 45, 23. נשאת בר
2 Chr. 9, 21. נשאות זהב וכסף
p. pass. constr.: נְשׂוּי
Ps. 32, 1. אשרי נשוי־פשע
p. p. constr.: נְשׂוּא
Jes. 33, 24. העם היושב בה נשוא עון
p. p. constr.: נְשׂוּא, הַנְּשׂוּא
2 Reg. 5, 1. לפני אדונו ונשוא פנים
Job. 22, 8. ונשוא פנים ישב בה
Jes. 3, 3. 9, 14. ונשוא־פנים
p. pass. pl.: הַנְּשָׂאִים *masc.*
Jes. 46, 3. הנשאים מני־רחם
p. p. pl. c. suff.: *נְשׂוּאֵיכֶם *fem.*
Jes. 46, 1. *נשאתיכם עמוסות
inf. abs.: נָשׂוֹא, נָשׂוֹא
Num. 4, 2. 22. נשא את־ראש
Jer. 10, 5. נשוא ינשוא כי־לא יצעדו
Hos. 1, 6. כי־נשא אשא להם
inf. constr.: נְשׂוֹא
Jes. 1, 14. נלאיתי נשא
inf. constr.: בְּנָשְׂאֹ־
Jes. 18, 3. כנשא־נס הרים
inf. constr.: *בְּנָשׂוֹא
Ps. 89, 10. *בשוא גליו אתה תשבחם
inf. constr.: בְּנָשְׂאוֹ
Gn. 4, 13. גדול עוני מנשוא
inf. constr.: שְׂאֵת
Gn. 4, 7. הלוא אם־תיטיב שאת
Gn. 44, 1. כאשר יוכלון שאת
Gn. 49, 3. יתר שאת ויתר עז
Dt. 1, 9. לבדי שאת אתכם
Prv. 18, 5. שאת פני־רשע לא־טוב
Prv. 30, 21. לא־תוכל שאת
Jer. 17, 27. ולבלתי׳ שאת משא
Job. 27, 1. 29, 1. ויסף איוב שאת משלו
inf. constr.: בְּשֵׂאת
Ex. 27, 7. בשאת אתו
inf. constr.: וּבְשֵׂאת
Ez. 10, 16. ובשאת הכרובים
Ez. 20, 31. ובשאת מתנתיכם
inf. constr.: לָשֵׂאת
Gn. 36, 7. לשאת אתם מפני מקניהם
Gn. 45, 27. שלח יוסף לשאת אתו
Gn. 46, 5. שלח פרעה לשאת אתו
Ex. 25, 14. לשאת את־הארן בהם
Ex. 25, 27. לשאת את־השלחן
Ex. 30, 4. לשאת אתו בהמה
Ex. 37, 5. לשאת את־הארון
Ex. 37, 14. 15. לשאת את־השלחן
Ex. 37, 27. לבדים לשאת אתו בהם
Ex. 38, 7. המזבח לשאת אתו בהם
Lev. 10, 17. לשאת את־עון העדה
Num. 4, 15. בני־קהת לשאת
Num. 11, 14. לשאת את־כל־העם
Num. 18, 22. לשאת חטא למות
Dt. 10, 8. לשאת את־ארון
Jud. 8, 28. ולא יספו לשאת ראשם
1 Sam. 2, 28. לשאת אפוד לפני
1 Chr. 15, 2. לשאת את־ארון
1 Chr. 15, 2. כי־בם בחר ה׳ לשאת
1 Chr. 23, 26. אין־לשאת את־המשכן
Jer. 44, 22. ולא־יוכל ה׳ עוד לשאת
Ez. 38, 13. לשאת כסף וזהב
Ez. 45, 11. לשאת מעשר החמר
inf. constr.: וְלָשֵׂאת
Eccl. 5, 18. ולשאת את־חלקו
Ez. 17, 8. לעשות ענף ולשאת פרי
inf. c. suff.: שְׂאֵתִי
Ps. 89, 51. שאתי בחיקי
Jer. 15, 15. שאתי עליך חרפה
inf. c. suff.: שְׂאֵתוֹ
Dt. 14, 24. כי לא תוכל שאתו
Job. 13, 11. חלא שאתו תבעת אתכם
inf. c. suff.: וּשְׂאֵתוֹ
Hab. 1, 7. ממנו משפטו ושאתו
inf. c. suff.: מַשָּׂאֵתוֹ
Ps. 62, 5. אך משאתו יעצו להדיח
inf. c. suff.: *מַשְׂאֵתוֹ
Job. 41, 17. *משתו יגורו אילים
inf. c. suff.: *וּמַשָּׂאֵתוֹ
Job. 31, 23. *ומשאתו לא אוכל
inf. c. suff.: בְּנָשְׂאִי
Ps. 28, 2. בנשאי ידי אל־דביר קדשך
impt. sg.: שָׂא
Gn. 13, 14. שא נא עיניך
Gn. 27, 3. ועתה שא־נא כליך
Gn. 31, 12. שא־נא עיניך וראה
Gn. 50, 17. אנא שא נא לפשע אחיך
Gn. 50, 17. שא נא לפשע עבדי
Ex. 10, 17. שא נא חטאתי אך הפעם
Num. 31, 26. שא את ראש מלקוח
1 S. 15, 25. ועתה שא נא את־חטאתי
1 Sam. 25, 28. שא נא לפשע אמתך
2 Reg. 9, 25. 26. שא השלכהו
Ez. 8, 5. שא־נא עיניך
Ez. 19, 1. שא קינה אל־נשיאי
Ez. 27, 2. שא על־צור קינה
Ez. 28, 12. שא קינה על־מלך צור
Ez. 32, 2. שא קינה על־פרעה
Zach. 5, 5. שא נא עיניך
impt. sg.: נְשָׂא
Ps. 10, 12. אל נשא ידך
impt. sg.: לד״ק נְסָה
Ps. 4, 7. נסה־עלינו אור פניך
impt. sg.: וְשָׂא
Dt. 3, 27. ושא עיניך ימה וצפונה
Num. 3, 40. ושא את מספר שמתם
Ps. 25, 18. ושא לכל־חטאתי
impt. c. suff.: שָׂאֵהוּ
Num. 11, 12. שאהו בחיקך
2 Reg. 4, 19. שאהו אל־אמו
impt. fem.: שְׂאִי *sg.*
Gn. 21, 18. קומי שאי את־הנער
2 Reg. 4, 36. ויאמר שאי בנך
Jes. 49, 18. 60, 4. שאי־סביב עיניך
Jer. 3, 2. שאי עיניך על־שפים
Thr. 2, 19. שאי אליו כפיך
Ez. 16, 52 וגם־את בושי שאי כלמתך
Ez. 23, 35. שאי זמתך
impt. fem.: וּשְׂאִי *sg.*
Jer. 7, 29. ושאי על־שפים קינה
Ez. 16, 52. בושי ושאי כלמתך
impt. pl.: שְׂאוּ
Lev. 10, 4. קרבו שאו את־אחיכם
Num. 1, 2. 26, 2. שאו את־ראש
Jos. 3, 6. שאו את־הארון
Jos. 4, 3. שאו־לכם מזה
Jos. 6, 6. שאו את־ארון הברית
1 Chr. 16, 29. שאו מנחה ובאו
Ps. 24, 7. שאו שערים ראשיכם
Ps. 24, 9. שאו שערים ראשיכם
Ps. 81, 3. שאו־זמרה ותנו־תף
Ps. 96, 8. שאו־מנחה ובאו
Ps. 134, 2. שאו־ידכם קדש
Jes. 13, 2. על הר־נשפה שאו־נס
Jes. 40, 26. שאו־מרום עיניכם
Jes. 51, 6. שאו לשמים עיניכם
Jer. 4, 6. שאו־נס ציונה
Jes. 6, 1. *ועל־בית הכרם שאו
Jer. 13, 20. שאו עיניכם
Jer. 51, 12. חומת בבל שאו־נס

שאו־נס בארץ Jer. 51, 27.
impt. pl.: שְׂאוּ
ושאו פתחי עולם Ps. 24, 9.
והשמיעו ושאו־נס Jer. 50, 2.
impt. pl. c. s.: שָׂאוֹנִי
שאוני ואנכי אדבר Job. 21, 3.
שאוני והטילני אל־הים Jon. 1, 12.
1 *imperf.:* אֶשָּׂא
איכה אשא לבדי Dt. 1, 12.
כי־אשא אל־שמים ידי Dt. 32, 40.
ואיך אשא פני אל־יואב 2 S. 2, 22.
אשר־תתן עלי אשא 2 Reg. 18, 14.
כי לא־אשא אשר־לך 1 Chr. 21, 24.
וצדקתי לא־אשא ראשי Job. 10, 15.
על־מה אשא בשרי בשני Job. 13, 14.
אל־נא אשא פני־איש Job. 32, 21.
אשא דעי למרחוק Job. 36, 3.
כי אם־פניו אשא Job. 42, 8.
ובל־אשא את־שמותם Ps. 16, 4.
אליך יי נפשי אשא Ps. 25, 1.
בשמך אשא כפי Ps. 63, 5.
כי אליך אדני נפשי אשא Ps. 86, 4.
כוס־ישועות אשא Ps. 116, 13.
אשא עיני אל־ההרים Ps. 121, 1.
אשא כנפי־שחר Ps. 139, 9.
אני עשיתי ואני אשא Jes. 46, 4.
אשא אל־גוים ידי Jes. 49, 22.
אשא בכי ונהי Jer. 9, 9,
כי־נשא אשא להם Hos. 1, 6.
אשא ואין מציל Hos. 5, 14.
זעם יי אשא Mich. 7, 9.
1 *imperf.:* וְאֶשָּׂא
ואשא עיני וארא Gn. 31, 10.
ואשא אתכם על־כנפי Ex. 19, 4.
שמעתי בקולך ואשא פניך 1 S. 25, 35.
ואשא עיני וארא Dan. 8, 3.
ואשא את־עיני וארא Dan. 10, 5.
ואשא את־חיין Neh. 2, 1.
ואשא עיני דרך Ez. 8, 5.
ואשא ידי לזרע Ez. 20, 5.
ואשא ידי להם Ez. 20, 5.
ואשא (את) עיני Zach. 2, 1. 2, 5. 5, 9
ואשא עיני וארא Zach. 5, 1. 6, 1.
1 *imperf.:* וָאֶשָּׂא
כי לא־אויב יחרפני ואשא Ps. 55, 13.
ואשא כפי אל־מצותיך Ps. 119, 48.
1 *imperf. c. s.:* אֶשָּׂאֵנּוּ
על־שכמי אשאנו Job. 31, 36.
1 *impf. c. s.:* וְאֶשָּׂאֵנּוּ
אך זה חלי ואשאנו Jer. 10, 19.
2 *impf.:* תִּשָּׂא *semel:* וְתִשָּׂא
ולא־תשא למקום Gn. 18, 24.
לא תשא את־שם־יי Ex. 20, 7.
לא תשא שמע שוא Ex. 23, 1.
כי תשא את־ראש Ex. 30, 12.
ועתה אם־תשא חטאתם Ex. 32, 32.
לא־תשא פני־דל Lev. 19, 15.
ולא־תשא עליו חטא Lev. 19, 17.
ואת־ראשם לא תשא Num. 1, 49.
ולא־תשא אתה לבדך Num. 11, 17.
ופן־תשא עיניך Dt. 4, 19.
לא תשא את־שם־יי Dt. 5, 11.
תשא ובאת אל־המקום Dt. 12, 26.
ונפצתים שם ואתה תשא 1 Rg. 5, 23.
ולצת לבדך תשא Prv. 9, 12.
אל־תשא נפשך Prv. 19, 18.
ומה לא־תשא פשעי Job. 7, 21.
כי־אז־תשא פניך ממום Job. 11, 15.
ותשא אל־אלהי פניך Job. 22, 26.
ואל־תשא להם Jes. 2, 9.
ואל־תשא בעדם רנה Jer. 7, 16. 11, 14.
תשא את־עונם Ez. 4, 4.
על־כתף תשא Ez. 12, 6.
כל־תשא עון Hos. 14, 3.
2 *imperf.:* תִּשָּׂא
יתשא מרום עיניך 2 Reg. 19, 22.
ותשא מרום עיניך Jes. 37, 23.
ותשא ברית עלי־פיך Ps. 50, 16.
2 *impf. c. s.:* תְּשָׂאֵנִי
תשאני אל־רוח תרכיבני Job. 30, 22.
2 *impf. fem.:* תִּשָּׂאִי
למען תשאי כלמתך Ez. 16, 54.
ולא־תשאי עיניך Ez. 23, 27.
לא תשאי־עוד Ez. 36, 15.
3 *imperf.:* יִשָּׂא
אולי ישא פני Gn. 32, 21.
ישא פרעה את־ראשך Gn. 40, 13.
אשר־ישא את־שמו Ex. 20, 7.
כי לא ישא לפשעכם Ex. 23, 21.
ואכלוו עונו ישא Lev. 19, 8.
עונו ישא Lev. 20, 17.
ישא יי פניו אליך Num. 6, 26.
חטאו ישא האיש Num. 9, 13.
כאשר ישא האמן Num. 11, 12.
ישא־איש את־בנו Dt. 1, 31.
אשר־ישא את־שמו Dt. 5, 11.
אשר לא־ישא פנים Dt. 10, 17.
ישא יי עליך גוי Dt. 28, 49.
ישא מדבריתיך Dt. 33, 3.
לא־ישא לפשעכם Jos. 24, 19.
ולא־ישא אלהים נפש 2 Sam. 14, 14.
לא־ישא פני כל־כפר Prv. 6, 35.
ישא בשיחי משכבי Job. 7, 13.
ישא ברכה מאת יי Ps. 24, 5.
לא־ישא בעמלו Eccl. 5, 14.
כי־ישא על בעוריו Thr. 3, 27.
לא־ישא גוי אל־גוי Jes. 2, 4.
ישא ביום ההוא לאמר Jes. 3, 7.
ישא את־חיל דמשק Jes. 8, 4.
ומטהו ישא־עליך Jes. 10, 24.
ובחיקו ישא Jes. 40, 11.
לא יצעק ולא ישא Jes. 42, 2.
ואת־כלם ישא־רוח Jes. 57, 13.
אל־כתף ישא Ez. 12, 12.
בן לא־ישא בעון האב Ez. 18, 20.
לא ישא בעון הבן Ez. 18, 20.
ישא עליכם משל Mich. 2, 4.
ריב ומדון ישא Hab. 1, 3.
ישא־איש בשר־קדש Hag. 2, 12.
והוא־ישא חוד Zach. 6, 13.
3 *impf. c. hint.:* הַיִּשָּׂא
הישא פניך Mal. 1, 8.
הישא מכם פנים Mal. 1, 9.
3 *imperf.:* וַיִּשָּׂא
וישא־לוט את־עיניו Gn. 13, 10.
וישא עיניו Gn. 18, 2. 24, 63. 43, 29.
וישא אברהם את־עיניו Gn. 22, 4. 13.
וישא עשו קלו ויבך Gn. 27, 38.
וישא יעקב רגליו Gn. 29, 1.
וישא את־קלו ויבך Gn. 29, 11.
וישא את־בניו ואת־נשיו Gn. 31, 17.
וישא יעקב עיניו וירא Gn. 33, 1.
וישא את־עיניו וירא Gn. 33, 5.
וישא את־ראש שר Gn. 40, 20.
וישא משאות מאת פניו Gn. 43, 34.
וישא את־האבנ Ex. 10, 19.
וישא העם את־בצקו Ex. 12, 34.
וישא אהרן את־ידו Lev. 9, 22.
וישא משלו ויאמר Num. 23, 7.
18. 24, 3. 15. 20. 21. 23.
וישא בלעם את־עיניו Num. 24, 2.
וישא עיניו Jos. 5, 13.
וישא קולו ויקרא Jud. 9, 7.
וישא עיניו וירא Jud. 19, 17.
וישא וילך כאשר צוהו 1 Sam. 17, 20.
וישא שאול קלו ויבך 1 S. 24, 17.
וישא דוד והעם אשר־אתו 1 S. 30, 4.
וישא המלך את־קולו 2 Sam. 3, 32.
וישא הנער הצפה 2 Sam. 13, 34.
וישא את־עיניו וירא 2 Sam. 18, 24.
וישא הנבוא את־נבלת 1 Rg. 13, 29.
וישא פניו אל־החלון 2 Reg. 9, 32.
וישא דוד את־עיניו 1 Chr. 21, 16.
וישא־לו נשים 2 Chr. 13, 21.
וישא־לו יהוידע נשים 2 Chr. 24, 3.
וישא יי את־פני איוב Job. 42, 9.
וישא ויתן אל־הפני לבש Ez. 10, 7.
וישא ידו להם Ps. 106, 26.
3 *impf. c. s.:* יִשָּׂאֵךְ
ורוח יי ישאך 1 Reg. 18, 12.
3 *impf. c. s.:* יִשָּׂאֵהוּ
ישאהו על־אברתו Dt. 32, 11.
ישאהו קדים וילך Job. 27, 21.
3 *impf. c. s.:* וַיִּשָּׂאֵהוּ
וישאהו ויבאהו 2 Reg. 4, 20.
3 *impf. c. s.:* וַיִּשָּׂאֶהָ
ויכרת שוכת עצים וישאה Jud. 9, 48.
3 *impf. c. s.:* יִשָּׂאֶנּוּ
ורוח נכאה מי ישאנה Prv. 18, 14.
3 *impf. c. s.:* יִשָּׂאֵנִי
כמעט ישאני עשני Job. 32, 22.
3 *impf. c. s.:* וַיִּשָּׂאֵם
וישאם דוד ואנשיו 2 Sam. 5, 21.
3 *imperf. fem.:* תִּשָּׂא
האכלת ממנו עונה תשא Lev. 7, 18.
תשא את־עונה Num. 5, 31.
3 *impf. fem.:* וַתִּשָּׂא
ותשא את־קלה ותבך Gn. 21, 16.
ותשא רבקה את־עיניה Gn. 24, 64.
ותשא אשת־אדניו Gn. 39, 7.
ותשא כל־העדה Num. 14, 1.
ותשא ותבוא העיר Ruth 2, 18.
ותשא את־בנה ותצא 2 Rg. 4, 37.
ותשא חסד לפניו Esth. 2, 9.
ותשא־חן וחסד לפניו Esth. 2, 17.
ותשא אתי רוח Ez. 8, 3. 11, 1.
ותשא הארץ מפניו Nah. 1, 5.
3 *impf. fem.:* וַתִּשָּׂאֵנִי
ותשאני רוח Ez. 3, 12.
ותשאני רוח ותבאני Ez. 43, 5.
3 *impf. f. c. s.:* וַתִּשָּׂאֵהוּ
ותשאהו אמנתו ותנס 2 Sam. 4, 4.
3 *impf. c. s.:* תִּשָּׂאֵם
וסערה נקש תשאם Jes. 40, 24.
ורוח תשאם Jes. 41, 16.
1 *impf. pl.:* נִשָּׂא
נשא לבבינו אל־כפים Thr. 3, 41.
2 *imperf. pl.:* תִּשָּׂאוּ
תשאו את־עונתיכם Num. 14, 34.
תשאו את־עון המקדש Num. 18, 1.
תשאו את־עון כהנתכם Num. 18, 1.
ולא־תשאו עליו חטא Num. 18, 32.
ואל־תשאו משא Jer. 17, 21.
תשאו אל־גלוליכם Ez. 33, 25.
ופריכם תשאו Ez. 36, 8.
ופני רשעים תשאו Ps. 82, 2.
ובנתיהם אל־תשאו Esr. 9, 12.
ואם־תשאו מבנתיהם Neh. 13, 25.
2 *imperf. pl.:* תִּשָּׂאוּ *p.*
וחרפת עמי תשאו Mich. 6, 16.
2 *impf. f. pl.:* תִּשָּׂאֶינָה
וחטאי גלולינכן תשאינה Ez. 23, 49.
2 *impf. pl.:* תִּשָּׂאוּן
חפניו תשאון Job. 13, 8.
אם־בסתר פנים תשאון Job. 13, 10.
3 *imperf. pl.:* יִשָּׂאוּ
ולא־ישאו עון ומתו Ex. 28, 43.
ולא־ישאו עליו חטא Lev. 22, 9.
המה ישאו את־המשכן Num. 1, 50.
והם ישאו עונם Num. 18, 23.
ישאו שבעה שופרות Jos. 6, 4. 6.
במאזנים ישאו־יחד Job. 6, 2.
ישאו בתך וכנור Job. 21, 12.
כי־בול הרים ישאו־לו Job. 40, 20.
ישאו הרים שלום לעם Ps. 72, 3.
ישאו נהרות דכים Ps. 93, 3.
חמה ישאו קולם Jes. 24, 14.
ישאו על־כתף עוללים Jes. 30, 6.
ישאו דבלת תאנים Jes. 38, 21.
ישאו מדבר ועריו Jes. 42, 11.
וגמליהם ישאו להם Jer. 49, 29.
ולא־ישאו עוד כלמת Ez. 34, 29.
ולא־ישאו עצים מן־השדה Ez. 39, 10.
ואל־עונם ישאו נפשו Hos. 4, 8.
לא־ישאו גוי אל־גוי Mich. 4, 3.
3 *imperf. pl.:* יִשָּׂאוּ *p.*
עונם ישאו Lev. 20, 19.
חטאם ישאו Lev. 20, 20.
בכתף ישאו Num. 7, 9.
זהב ולבונה ישאו Jes. 60, 6.
חמה כלמתם ישאו Ez. 36, 7.
עליו משל ישאו Hab. 2, 6.
3 *imperf. pl.:* וַיִּשָּׂאוּ
וישאו את־התיבה Gn. 7, 17.
וישאו עיניהם Gn. 37, 25.
וישאו את־שברם Gn. 42, 26.
וישאו בני ישראל Gn. 46, 5.
וישאו אתו בניו ארצה Gn. 50, 13.
וישאו בני־ישראל Ex. 14, 10.
וישאו את־ארון Jos. 3, 6.
וישאו שתי־עשרה אבנים Jos. 4, 8.
וישאו הכהנים את־ארון Jos. 6, 12.
וישאו העם את־קולם Jud. 2, 4.
וישאו אתו Jud. 16, 31.
וישאו קולם ויבכו Jud. 21, 2.
וישאו נשים למספרם Jud. 21, 23.
וישאו להם נשים מאבירות Ruth 1, 4.
וישאו משם את ארון 1 Sam. 4, 4.
וישאו את־עיניהם ויראו 1 S. 6, 13.
וישאו כל־העם את־קולם 1 S. 11, 4.
וישאו את־עשהאל 2 Sam. 2, 32.
וישאו קולם ויבכו 2 Sam. 13, 36.
וישאו ויבאו אל־דוד 2 Sam. 23, 16.
וישאו הכהנים את־הארון 1 Rg. 8, 3.
וישאו את־אבני הרמה 1 Rg. 15, 22.
נעריו וישאו לפניו 2 Reg. 5, 23.
וישאו משם כסף וזהב 2 Reg. 7, 8.
וישאו משם וילכו ויטמנו 2 Rg. 7, 8.
וישאו אתו על־הסוסים 2 Rg. 9, 20.
וישאו את־נחשתם בבלה 2 Rg. 25, 13.
וישאו את־ראשו ואת־כליו 1 Chr. 10, 9.
וישאו את־גופת שאול 1 Chr. 10, 12.
וישאו ויבאו אל־דויד 1 Chr. 11, 18.
וישאו בני־הלוים 1 Chr. 15, 15.
וישאו הלוים את־הארון 2 Chr. 5, 4.
וישאו שלל הרבה מאד 2 Chr. 14, 12.
וישאו את־אבני הרמה 2 Chr. 16, 6.
וישאו את־כל־נחשתם Jer. 52, 17.
וישאו את־עיניהם מרחוק Job. 2, 12.
וישאו קולם Job. 2, 12.
וישאו הכרובים את־כנפיהם Ez. 10, 19. 11, 22.
וישאו כלמתם Ez. 32, 24. 25. 30.
וישאו את־יונה Jon. 1, 15.
3 *impf. pl. c. s.:* וַיִּשָּׂאֻהוּ
וישאהו וישיבהו 2 Chr. 24, 11.
3 *pl. c. suff.:* וַיִּשָּׂאֻהוּ
וישאהו במוט בשנים Num. 13, 23.
וישאהו מבית אבינדב 2 S. 6, 3. 4.
וישאהו על־הסוסים 2 Chr. 25, 28.
3 *impf. pl. c. s.:* יִשָּׂאוּם
ישאום הרצים והשיבום 1 Rg. 14, 28.
על נחל הערבים ישאום Jes. 15, 7.
3 *impf. pl. c. s.:* יִשָּׂאֻם, וַיִּשָּׂאוּם
וישאם בכתפם Lev. 10, 5.
וישאום בני־קיש 1 Chr. 23, 22.
3 *impf. pl. c. s.:* יִשָּׂאֻנִי
ועוננו כרוח ישאנו Jes. 64, 5.
3 *impf. pl. c. s.:* יִשָּׂאוּנְךָ
על־כפים ישאונך Ps. 91, 12.

3 pl. c. suff.: יְשָׂאֻהוּ
Jes. 46, 7. ישאהו על־כתף וסבלהו
3 impf. pl. f.: וַתְּשֶׂאנָה
Ruth 4, 9. ותשאנה קולן ותבכינה
3 pl. fem.: וְתָשֶׂנָה
Jer. 9, 17. ותשנה עלינו נהי
3 pl. f.: וַתְּשֶׂנָה
Ruth 1, 14. ותשנה קולן
3 impf. f. pl.: וַתְּשֶׂנָה
Zach. 5, 9. ותשנה את־האיפה
Nif-al: נִשָּׂא
2 Sam. 19, 43. נשאת נשא לנו
3 prf.: וְנִשָּׂא
Ex. 25, 28. ונשא־בם את־השלחן
2 Rg. 20, 17. ונשא כל־אשר בביתך
Jes. 39, 6. ונשא כל־אשר בביתך
3 perf. fem.: נִשְּׂאַת
Zach. 5, 7. ככר עפרת נשאת
part.: נָשֻׂא
Jes. 2, 12. ועל־כל נשא ושפל
part.: וְנִשָּׂא
Jes. 2, 2. ונשא מגבעות
Jes. 6, 1. רם ונשא
Jes. 52, 13. ירום ונשא וגבה
Jes. 57, 7. על הר־גבה ונשא
Jes. 57, 15 כי כה אמר רם ונשא
Jer. 51, 9. ונשא עד־שחקים
Dan. 11, 12. ונשא ההמון ירום לבבו
Mich. 4, 1. ונשא הוא מגבעות
part. pl. וְהַנְּשָׂאִים
Jes. 2, 13. הרמים והנשאים
part. fem.: נְשָׂאָה sg.
Jes. 30, 25. ועל כל־גבעה נשאה
part. fem.: נְשָׂאוֹת sg.
1 Chr. 14, 2. כי־נשאת למעלה מלכותו
part. f. pl.: הַנְּשָׂאוֹת
Jes. 2, 14. הגבעות הנשאות
inf. constr.: וּבְהָנָּשְׂא
Ez. 1, 19. ובהנשא החיות
inf. c. suff.: וּבְהִנָּשְׂאָם
Ez. 1, 21. ובהנשאם מעל הארץ
impt. sg.: הִנָּשֵׂא
Ps. 7, 7. הנשא בעברות צוררי
Ps. 94, 2. הנשא שפט הארץ
impt. pl.: וְהִנָּשְׂאוּ
Ps. 24, 7. והנשאו פתחי עולם
1 imperf.: אֶנָּשֵׂא
Jes. 33, 10. עתה ארומם עתה אנשא
3 imperf.: יִנָּשֵׂא
Jes. 40, 4. כל־גיא ינשא
3 imperf.: וַיִּנָּשֵׂא
2 Chr. 32, 23. וינשא לעיני כל־הגוים
2 impf. pl.: תִּנָּשֵׂאוּ
Jes. 66, 12. על־צד תנשאו
3 imperf. pl.: יִנָּשְׂאוּ p.
Prv. 30, 13. ורעפיו ינשאו
3 imperf. pl.: יִנָּשְׂאוּ
Ez. 1, 19. ינשאו האופנים
Ez. 1, 20. והאופנים ינשאו לעמתם
Ez. 1, 21. ינשאו האופנים
3 impf. pl.: יִנָּשְׂאוּ
Jer. 10, 5. נשוא ינשוא
3 impf. f. pl.: תִּנָּשֶׂאנָה
Jes. 49, 22. על־כתף תנשאנה
Pi-el: נִשֵּׂא 3 perf.
2 Sam. 5, 12. וכי נשא ממלכתו
3 perf.: נִשֵּׂא
1 Reg. 9, 11. נשא את־שלמה
3 perf.: וְנִשָּׂא
Am. 4, 2. ונשא אתכם בצנות
3 perf. c. s.: נִשְּׂאוֹ
Esth. 5, 11. נשאו על־השרים

part. pl.: מְנַשְּׂאִים
Esth. 9, 3. מנשאים את־היהודים
Jer. 22, 27. 44, 14. מנשאים את־נפשם
impt. c. s.: וְנַשֵּׂאֵם
Ps. 28, 9. ורעם ונשאם
3 impf. c. s.: וַיְנַשְּׂאֵהוּ
Esth. 3, 1. וינשאהו וישם את־כסאו
3 impf. c. s.: וַיְנַשְּׂאֵם
Jes. 63, 9. וינשאם כל־ימי עולם
3 impf. pl. c. s.: וַיְנַשְּׂאוּהוּ
Esr. 1, 4. ינשאוהו אנשי מקמו
Hif-il: הִנְשִׂיא
3 perf. pl.: וְהִנְשִׂיאוּ
Lev. 22, 16. והשיאו אותם עון
2 Sam. 17, 13. והשיאו כל־ישראל
Hitpa-el: הִתְנַשֵּׂא
part.: מִתְנַשֵּׂא
1 Rg. 4, 5. מתנשא לאמר אני אמלך
part.: וַהֲמִתְנַשֵּׂא
1 Chr. 29, 11. והמתנשא לכל־לראש
inf.: הִתְנַשֵּׂא
Ez. 17, 14. לבלתי התנשא
inf. constr.: בְּהִתְנַשֵּׂא
Prv. 30, 32. אם־נבלת בהתנשא
3 imperf.: יִתְנַשֵּׂא p.
Num. 23, 24. וכארי יתנשא
2 imperf.: תִּתְנַשֵּׂא
Ez 29, 15. ולא־תתנשא עוד
3 impf. fem.: וְתִנַּשֵּׂא
Num. 24, 7. ותנשא מלכתו
2 imperf. pl.: תִּתְנַשְּׂאוּ
Num. 16, 3. ומדוע תתנשאו
3 imperf. pl.: יִנָּשְׂאוּ
Dan. 11, 14. וינשאו להעמיד חזון
נָשֻׂא

ע"ו נויר ניכוכי פעולי", ומשונן נתעלות מנעלה ומכוסף מכל [ערפתנעכל], לכן נהשקלן: ק' לגיון כנגד וכי מנעלה על העם [פיכסע], כן יאמלך לו מכניד עם ונגע ומעפקת, לכן ג"כ נגיף העלה. כ' הכעות מן הקכן כוחם, לוחר לך עולם מן הקכן [דוכסע], לכן ענן שנתכוה מוח, ומכוונן הקקיכון נס נעכני, ונקפנד שהשם שׂ"א לקען קן הקלב מן נָשֻׂא, נקנון הסתקל. נשפה עכניכית המופעת יְשֻׂאוֹת כגוב מוח, ד"ת נגיעות שפתים, נגיעות כפים, ולפעמים כמו גְּדֻדוֹת, קְצִינוּת, שָׂרֵרָה, דְּרִיכוּת, רַבָּנוּת, גְּאוֹנוּת, הַיְקָרוּת נמכוון. *n. m. part. pass.*, quidquid elatum, evectum, excelsum est, hinc: 1) princeps, dignitate super populum elatus, de rege, de principe *tribûs*, gentis, ecclesiae, populi. 2) vapores, a terra in aërem elevati et in nubes congregati, arab. *nashaʾa*, *nash*, (de vapore in altum adscendente vel nube modo coorta). Fortasse n. שִׂיא, quod sequitur, ex hoc ipso נָשׂוֹא per literae praepositionalis apocopen ortum est. Neohebr. נְשִׂיאוּת, elatio, veluti labiorum (eloquium), manuum (lotio), interdum vi dignitatis *archonticae*, sicut גְּאוֹנוּת, רַבָּנוּת, הַיְקָרוּת, et cetera synonyma supra enumerata. LXX. ἄρχων, ἀρχηγός; ἡγεμών, ἡγούμενος, ἀφηγούμενος; βασιλεύς; ἔθνος; νέφος, νεφέλη; הִשְׁתִּית נָשִׂיא ἀντιτάσσεσθαι.

Lev. 4, 22. אשר נשיא יחטא
Num. 7, 11 (bis). נשיא אחד ליום
Num. 7, 24. ביום השלישי נשיא
Num. 7, 30. ביום הרביעי נשיא
Num. 7, 36. ביום החמשי נשיא
Num. 7, 42. ביום הששי נשיא
Num. 7, 48. ביום השביעי נשיא
Num. 7, 54. ביום השמיני נשיא
Num. 7, 60. ביום התשיעי נשיא
Num. 7, 66. ביום העשירי נשיא
Nu. 7, 72. ביום עשתי עשר יום נשיא
Nu. 7, 78. ביום שנים־עשר יום נשיא
Num. 13, 2. תשלחו כל נשיא בהם
Num. 34, 18. נשיא אחד ממטה
Num. 34, 22. נשיא בקי בן־יגלי
Num. 34, 23. נשיא חניאל בן־אפד
Num. 34, 24. נשיא קמואל בן־שפטן
Num. 34, 25. נשיא אליצפן בן־פרנך
Num. 34, 26. נשיא פלטיאל בן־עזן
Num. 34, 27. נשיא אחיהוד בן־שלמי
Nu. 34, 28. נשיא פדהאל בן־עמיהוד
Jos. 22, 14. נשיא אחד נשיא אחד
1 Reg. 11, 34. כי נשיא אשתנו
1 Chr. 5, 6. הוא נשיא לראובני
2 Chr. 1, 2. ולכל נשיא לכל־ישראל
Ez. 34, 24. דוד נשיא בתוכם
Ez. 37, 25. נשיא להם לעולם
Ez. 44, 3. את־הנשיא נשיא הוא
וְנָשִׂיא
Ex. 22, 27. ונשיא בעמך לא תאר
Num. 2, 3. 5. 7. 10. 12. 14. 18. 20. 22. 25. 27. 29. ונשיא לבני
Num. 34, 18. ונשיא אחד
Ez. 7, 27. ונשיא ילבש שממה
Ez. 30, 13 ונשיא מארץ־מצרים
הַנָּשִׂיא
Esr. 1, 8. לששבצר הנשיא ליהודה
Ez. 12, 10. הנשיא המשא הזה
Ez. 44, 3. את־הנשיא נשיא הוא
Ez. 45, 17. ועל־הנשיא יהיה
Ez. 45, 22. ועשה הנשיא ביום ההוא
Ez. 46, 2. ובא הנשיא דרך אולם
Ez. 46, 4. אשר־יקרב הנשיא ליי
Ez. 46, 8. ובבוא הנשיא
Ez. 46, 12. וכי־יעשה הנשיא נדבה
Ez. 46, 16. כי־יתן הנשיא מתנה
Ez. 46, 18. ולא־יקח הנשיא
וְהַנָּשִׂיא
Ez. 12, 12. והנשיא אשר־בתוכם
Ez. 46, 10. והנשיא בתוכם
לַנָּשִׂיא
Num. 17, 21 (bis). מטה לנשיא אחד
לַנָּשִׂיא
Ez. 45, 16. התרומה הזאת לנשיא
Ez. 46, 17. ושבת לנשיא
Ez. 48, 21. והנותר לנשיא מזה
Ez. 48, 21. לעמת חלקים לנשיא
Ez. 48, 22. בתוך אשר לנשיא
Ez. 48, 22. לנשיא יהיה
וְלַנָּשִׂיא
Ez. 45, 7. ולנשיא מזה ומזה
constr.: נְשִׂיא
Gn. 23, 6. נשיא אלהים אתה
Gn. 34, 2. החוי נשיא הארץ
Num. 7, 18. נשיא יששכר
Num. 25, 14. נשיא בית־אב לשמעני
Num. 25, 18. בת־נשיא מדין אחתם
1 Chr. 2, 10. נחשון נשיא בני יהודה
Ez. 21, 30. רשע נשיא ישראל
Ez. 38, 2. 3. 39, 1. נשיא ראש משך
constr.: וּנְשִׂיא
Num. 3, 24. ונשיא בית־אב לגרשני
Num. 3, 30. 35. ונשיא בית־אב
Num. 3, 32. ונשיא נשיאי הלוי
pl.: נְשִׂיאִים
Gn. 17, 20. שנים־עשר נשיאים
Gn. 25, 16. שנים־עשר נשיאם
Jos. 22, 14. ועשרה נשיאים עמו
1 Chr. 4, 38. נשיאים במשפחותם
Ps. 135, 7. מעלה נשאים

Prv. 25, 14. נשיאים ורוח וגשם אין
Jer. 10, 13. ויעלה נשאים
Jer. 51, 16. ויעל נשאים
pl.: הַנְּשִׂיאִם
Ex. 34, 31. וכל־הנשיאים בעדה
Num. 7, 3. עגלה על־שני הנשאים
Num. 7, 10 (bis). ויקריבו הנשאים
Num. 10, 4. וניעדו אליך הנשיאם
Nu. 27, 2. ולפני הנשיאם וכל־העדה
Nu. 36, 1. לפני משה ולפני הנשאים
Jos. 9, 18. כל־העדה על־הנשיאים
Jos. 9, 19. ויאמרו כל־הנשיאים
Jos. 9, 21. ויאמרו אליהם הנשיאים
Jos. 9, 21. כאשר דברו להם הנשיאים
Jos. 17, 4. ולפני הנשיאים לאמר
1 Chr. 7, 40. ראשי הנשיאים
pl.: וְהַנְּשִׂיאִם
Ex. 35, 27. והנשיאם הביאו
Jos. 22, 32. הכהן והנשיאים
pl. constr.: נְשִׂיאֵי
Ex. 16, 22. ויבאו כל־נשיאי העדה
Num. 1, 16. נשיאי מטות אבותם
Num. 3, 32. ונשיא נשיאי הלוי
Num. 7, 2. ויקרבו נשיאי ישראל
Num. 7, 2. הם נשיאי המטת
Num. 7, 84. מאת נשיאי ישראל
Num. 16, 2. נשיאי עדה קראי מועד
Nu 31, 13 וכל־נשיאי העדה לקראתם
Num. 32, 2. ואל־נשיאי העדה לאמר
Jos. 9, 15. וישבעו להם נשיאי העדה
Jos. 9, 18. נשבעו להם נשיאי העדה
Jos. 13, 21. ואת־נשיאי מדין
1 Rg. 8, 1. נשיאי האבות לבני ישראל
2 Chr. 5, 2. נשיאי האבות לבני ישראל
Ez. 21, 17. היא בכל־נשיאי ישראל
Ez. 22, 6. נשיאי ישראל איש לזרעו
Ez. 26, 16. כל נשיאי הים
Ez. 27, 21. וכל־נשיאי קדר
Ez. 39, 18. ודם־נשיאי הארץ תשתו
Ez. 45, 9. רב־לכם נשיאי ישראל
pl. constr.: וּנְשִׂיאֵי
Nu. 1, 44 משה ואהרן ונשיאי ישראל
Num. 4, 34. ונשיאי העדה את־בני
Nu. 4, 46 משה ואהרן ונשיאי ישראל
Jos. 22, 30. הכהן ונשיאי העדה
pl. constr.: נְשִׂיאֵי
Ez. 45, 8. ולא־ינוו עוד נשיאי
pl. c. suff.: נְשִׂיאֶיהָ
Ez. 32, 29. מלכיה וכל־נשיאיה
pl. c. suff.: נְשִׂיאֵיהֶם
Num. 17, 17. מאת כל־נשיאהם
Nu. 17, 21. ויתנו אליו כל־נשיאיהם
נְשׂוּאָה

ע"ג, נויר ניכוכי, ומפתרון לד"ק פסלים מכוזים נהקפה, ע"ד הפסוק מכוזים את־עץ פסלם, ונזהקם את מכות מלכהם, ולדעת לקן־עורך קוקר לנפשה נוזקת עצת, ומכוון שהוח עכם מעצת מכוזת [לעפטע]. כנפש עכניכית נְשׂוּאָה כנוי לקפה נעולת נעל, אבל הפוכה פְּנוּיָה, כעכם נלתי מקוכפה, ומוכני נָשׂוּא, פָּנוּי.

n. f. prt., secundum nonnullos: simulacra idolorum, quae pompa solemni circumferuntur, cf. Am. 5, 26. *Abulwalid* de ipso jumento, onus portante, intelligit; melius ipsum *onus*, quod portatur, sic appellari dixeris. Neohebr. נְשׂוּאָה de muliere in matrimonium ducta (opp. פְּנוּיָה, puella nondum desponsata). LXX. perverse: αἴρετε αὐτά.

pl. c. suff.: נְשׂוֹאֵיכֶם
Jes. 46, 1. נשאתיכם עמוסות

נְשֹׂאֵת

ז״כ, וסכם לדעת יזעיס די־ערגכי נפרוזו סקנכ סוס מקור כפעל, וכתעכס לסמיכת סמעכס, וק״כ לך תמוכס זכיס מסמזקל נגלה, נקרא, נכסף. לדעת דוד קמץ׳ סס גויר סכנד, ע״מ מַשָּׂאת, ומזקל סוכרי שלו נזמות חֶשֶׁך, שֶׁבֶּם, ומכוונו דומס לל סמס מַשָּׂאת. לוסס סכנון לי שמוס סס ניכוכי זל כפעל, לגיין סתמוכס ומסנכס [נגכנע, נענעגעכס], מזרס כמך לגון כתיכס.

n. f., ex Jesajae Tranensis sententia: *infin. Nif'al* (forma secundar. inf. נִגְלָה, נִקְרָא, נִכְסָף, qui deinde substantive de *dono* s. *munere* dicatur. *David Qimchi* formam *pi'elicam* esse censet, sicut מְשַׂאת (quibus respondent nmm. msc. קֶשֶׁב, שֶׁבֶּם), ut proinde nomini מַשָּׂאת par sit atque aequalis. At quid impedit, quominus *prt. Nif.* esse dicas, ita ut sit *datum, donatum*, h. e., donum, donativum, *congiarium*. LXX. *δόμα*

2 Sam. 19, 43. אם־נשאת נשא לנו

מַשָּׂא

ז״ו, וסמקכוכיס קלימות, לו כמקור עמיסס וסכילס עמיכס וכעילס [דסס סעכעו, ערגענן], ד״מ לעבד ולמזק, לגיין מזק, לו זכמעכס לסמיכת כנד וכעל מעכסס וכנל ערך ועמל [לסמס], לו שמוכנו כמו נַשָּׂאת, לגון מתכס ומקוזס ומכקס [נעזענק], לומר כניזק ומזר יחוכ לגיס [דערגענרעסענ], לו כגיזק סקול לדבור [לוימסמרעסענ], לו כעילת סדבור על הלגון [׳עי, שמות כ׳ ו׳; תלים ע״ו ג׳; יקוק, ל״ו ג׳]. לכן דבור וכלום נכנלל [לוימסמכיון], לו ג״כ זיר ומר והנסתם קול, ד״מ זר מזק, זר נמזק, נספר דברי הימים, ומ לגון זלמס יקקי סס כגיזות סזיר, כנון כעיזות סזיר, סס להכיס קול סס לסזפילו, כגיזק סכנון.

n. m., significatione multiplex: 1) gestatio, portatio, vel *concretive* ipsum *onus;* 2) sicut מַשָּׂאת, donum, munus, congiarium, vectigal; 3) elatio vocis ad pronunciandum vel, ut ita dicam, sumtio rei pronunciandae super linguam s. labia, hinc ipsum illud, quod profertur s. enunciatur (Ausspruch), oraculum (adjuncta notione vaticinii *minacis* concionisque *durae*, quae in ipso vocabulo non inest, sed per dilogiam infertur), cantus, veluti שַׁר בַּמַּשָּׂא, חַשָּׁר חַמַּשָּׂא, praefectus cantus (Gesangmeister), tropo ab elatione s. *modulatione* vocis desumto. LXX. *ἄρσις, ἔπαρσις, ἀναφορά, βάσταγμα, γόμος, φορτίον; λῆμμα, δόμα; ῥῆμα, ᾠδή; ὁρμή, πόλεμος, ὑπόστασις; ἀφηγούμενος, δόξα; ὅραμα, ὅρασις.*

Num. 4, 15. משא בני־קהת
Nu. 4, 47. ועבדת משא באהל מועד
Num. 11, 11. משא כל־העם הזה
2 Reg. 5, 17. משא צמד־פרדים
2 Reg. 8, 9. משא ארבעים גמל
2 Chr. 17, 11. מנחה וכסף משא
2 Chr. 20, 25. ויבצלו להם לארן משא
2 Chr. 35, 3. אין־לכם משא בכתף
Prv. 31, 1. *למואל מלך משא
Neh. 5, 7. ואמרה להם משא
Neh. 13, 15. ותאנים וכל־משא
Neh. 13, 19. לא־יבוא משא ביום
Jes. 13, 1. משא בבל
Jes. 15, 1. משא מואב
Jes. 17, 1. משא דמשק
Jes. 19, 1. משא מצרים
Jes. 21, 1. משא מדבר־ים
Jes. 21, 11. משא דומה
Jes. 21, 13. משא בערב
Jes. 22, 1. משא גיא חזיון
Jes. 23, 1. משא צר
Jes. 30, 6. משא בהמות נגב
Jes. 46, 1. משא לעיפה
Jes. 46, 2. לא יכלו מלט משא
Jer. 17, 21. ואל־תשאו משא
Jer17,22 ולא־תוציאו משא מבתיכם
Jer. 17, 24. לבלתי הביא משא
Jer. 17, 27. ולבלתי־שאת משא
Jer. 23, 33. מה־משא ה׳
Jer. 23, 33. את־מה־משא
Jer. 23, 34. אשר יאמר משא ה׳
Jer. 23, 38. ואם־משא ה׳ תאמרו
Jer. 23, 38. הדבר הזה משא ה׳
Jer. 23, 38. לא תאמרו משא ה׳
Ez. 24, 25. ואת־משא נפשם
Nah. 1, 1. משא נינוה
Zach. 9, 1. 12, 1. משא דבר־ה׳
Mal. 1, 1 משא דבר ה׳

הַמַּשָּׂא

Jer. 23, 36. ומשא ה׳ לא תזכרו־עוד

הַמַּשָּׂא

2 Reg. 9, 25. את־המשא הזה
1 Chr. 15, 27. וכנניה השר המשא
2 Chr. 24, 27. ורב המשא עליו
Neh. 5, 10. נעזבה־נא את־המשא
Prv. 30, 1. בן־יקה המשא
Jes. 14, 28. היה המשא הזה
Jes. 22, 25. המשא אשר־עליה
Jer. 23, 36. כי המשא יהיה
Ez. 12, 10. הנשיא המשא הזה
Hab. 1, 1. המשא אשר חזה

בְּמַשָּׂא

Num. 11, 17. אתך במשא העם
1 Chr. 15, 22. שר־הלוים במשא

בַּמַּשָּׂא

1 Chr. 15, 22. במשא יסר במשא

בְּמַשָּׂא

Ps. 38, 5. כמשא כבד יכבדו ממני

לְמַשָּׂא

2 Sam. 15, 33. והית עלי למשא
2 S. 19, 36. יהיה עבדך עוד למשא
Job. 7, 20. ואהיה עלי למשא

וּלְמַשָּׂא

Num. 4, 24. לעבד ולמשא

מִמַּשָּׂא

Hos. 8, 10. ממשא מלך שרים
cum suff.: מִמַּשָּׂאֲכֶם
Dt. 1, 12. טרחכם ומשאכם
cum suff.: מַשָּׂאוֹ
Nu. 4, 19. 49. על־עבדתו ועל־משאו
cum suff.: מַשָּׂאָם
Num. 4, 27. לכל־משאם
Num. 4, 27. את כל־משאם
Num. 4, 31. 32. משמרת משאם
pl.: מַשָּׂאוֹת
Thr. 2, 14. משאות שוא ומדוחים

מַשָּׂא

ז״ו מתכון סמעל נזמ פניס, ונקזר סמס ג״כ עס פניס, ומוכנו מכרת פניס [פאכטיי־לקייט], וקל למנין.

n. m. (a v. נָשָׂא = נָשִׂיא, partium studium (Parteilichkeit). LXX. *θαυμάζειν.*

וּמַשָּׂא

2 Chr. 19, 7. ומשאפנים ומקח־שחד

שָׂיא

ז״ו, וסוף לל״ק מר נְשִׂיא, נקנון סמתקל, ומוכנו כוס וגולל [סאסמע, גלאסמע], לולס יותר מסקנר זמוס מזרס שֶׂא, יסודס עקיית זל נָשָׂא, כי נקקוד הלגון יחוע זסכנון מקנכ-מוגן, ומזרס שֶׂא ג״כ זע״פ שְׂאוֹן, וכן מזמות שׂוא, עֶשֶׂת, שֶׂח, ומכני לגיניס ג״כ תקת שֶׂא לקמן.

n. m., altitudo, sublimitas, *fastigium*, a v. נָשָׂא, apocopato *Nun*, ut plurimi dicunt. At potius a verbo *simplici* שָׂא derivandum est, quod deinceps augmento praepositionis accrevit. Indidem (non a compos. נְשָׂא) nmm. supra enumerata, quae infra s. v. שָׂא (שׂוא) collocabimus. LXX. *δῶρον.*

cum suff.: שִׂיאוֹ
Job. 20, 6. אם־יעלה לשמים שיאו

שְׂוֹא

ז״ו ומכוונו דומס לל גְּאוֹת זלונו, לומר כוס [סאסמע], ומיכנו סמקור כתזר תנכו לניס; ולגיניו ג״כ תקת שֶׂא לקמן.

n. m. non inf., sublimitas, celsitudo (syn. גְּאוֹת), a v. שָׂא, cui infra subjiciemus.

inf. constr.: *בְּשׂוֹא
*בשוא גליו אתה תשבחם. Ps.89,10.

מַשָּׂאָה

ז״כ, וספקוד עזן מקפלך ומולס, מכעילס ולגיס זל סזכס [עמקבוולגלעכדער כוין], וככר ערך לו סספר לנן-עזרל סזס מזמק, לל כן זלמס יקקי ודול קמץ׳ והמתקנס, ספרזוסו מעכין מזמ, נמכוון כעל ומעמסס, ולגיסס מספרים קלמוכים, זנוכסין מַשָּׂאָה נמניק, לוסס המקר רמס, ומכוונס כתזר תמכנו. נמזרל מַשׂוֹאָה [מזמק-עזן], נהמזלס על מועד ונס-לק [סייעלי״כען], ונתמר נקזור עס מפעל חַשָּׂיא, ועטו המרכזים נכוכר הזס ומפעל מעכין זרימס. ומספסוק וימק דול סלנון הסיעס ומוליכס [מעכנים], וכן לין למספסוק ומזמ המרץ מפכניו, ימ נמיקי מזכני, עכין זרימס ולגיכס.

n. f., fumus, propterea sic dictus, quia in altum se attollit vel sursum se effert (emporwallender Rauch). Sic, collato *n.* מַשָּׂאת, מַשָּׂךְ, *Ibn-Ezra*. Alii *onus* vertunt, syn. מַשָּׂא, quod ipsum antiqua lectione מַשָּׂאָה in textum infertur. Gem. מַשּׂוֹאָה, signum, quod, accensis ignibus, datur (Feuerzeichen), c. *v.* חִשָּׂיא, quod vi efficiendi, ut quid amoveatur, non incendendi dicitur. LXX. *πυρσός, λόγιον* (משאת שפרתיו).

Jes. 30, 27. בער אפו וכבד משאה

מַשָּׂאת

ז״כ כלי לנוס סמיין, וסמקוכס תמוכת מַשָּׂאת ע״י כויכת סקולייס, וסמיך מַשָּׂאת, ומכני מַשָּׂאוֹת. סמוכן כמו מַשָּׂא נכל מעמוקיו, וכמו מַשָּׂאָה, לומר לליל כפיס ונגיזק ימיס, כגיזק סקול ונגילת סדבור על הלגון ונקיזת כלוס, ככל ומעמסס סכל וערך, תמוכס ומן סכיכן כמקכס תמוכס וקוקבן לפכי לוס, עזן מקלכך ומקנלגל רומס, מס סכון כמקכס, לכוזקס נכקרס נגזק לפכי לוס גיזי סקרוזיס, ועוד לסכנס.

ואזר כיקוקלל י״ו ע׳ הוק מקור לרמי, כמס סמקלל, וסמופיי יוד כמו לכל סמקור מַלְאוֹת.

n. f. (sine *Dages*, pro מַשָּׂאת; c. מַשַּׂאַת, pl. מַשָּׂאוֹת), sicut מַשָּׂא, מַשָּׂאָה, significatione longe lateque diffusa, elevatio, veluti manuum, vocis, orationis, quae lingua effertur; onus, quod tollitur atque imponitur; donum, munus, quod cui offertur, *ἀνάθημα;* fumus, qui gyratim sursum se effert; vectigal, quod muneris instar penditur; portio, ferculum, majus illud ac conquisitius, quod convivae honorando apponitur. Ad Ez. 17, 9. quod attinet, מַשְּׂאוֹת infinitivus aramaicus est, praefixo *Mem*, et addita terminatione *ot*, quam etiam inf. מַלְאוֹת exhibet. LXX. *δῶρον, σημεῖον, σύσσημον, λαμβάνειν.*

Jer. 6, 1. בית הכרם שאו משאת
Jer.6,1 *ועל־בית הכרם שאו משאת
Esth. 2, 18. ויתן משאת כיד המלך
Zeph. 3, 18. משאת עליה חרפה

וּמַשַּׂאת

Jer. 40, 5. ארחה ומשאת וישלחהו

וְהַמַּשָּׂאת

Jud. 20, 40. והמשאת החלה לעלות
constr.: מַשַּׂאת
Gn. 43, 34. משאת בנימן
Jud. 20, 38. משאת העשן מן־חעיר
28. 11, 8. ותצא אחריו משאת המלך
Ps. 141, 2. משאת כפי מנחת־ערב
2Chr.24,6. את־משאת משה עבד־ה׳
משאת משה עבד־ האלהים
2 Chr. 24, 9.
constr.: וּמַשַּׂאת
Am. 5, 11. ומשאת־בר תקחו
pl.: מַשָּׂאוֹת
Gn. 43, 34. וישא משאות מאת פניו
pl.: *לְמַשָּׂאוֹת
Ez.17,9. *למשאות אותה משרשיה
constr. pl.: מִמַּשָּׂאוֹת
Gn. 43, 34. ממשאות כלם
pl. c. suff.: מַשָּׂאוֹתֵיכֶם
Ez. 20, 40. ראשית משאותיכם

מַשּׂוֹאָה

ז״כ לל״ק נזין זמקלית, לוסס סנכסס סכנכוסס נזין יסכית, עי׳ תקת שָׂאָה ותקת שׂוא.

n. f., quod rectius per *Shin* scribitur, quapropter v. s. vv. שָׂאָה, שׂוֹא.

שְׂאֵת

ז״כ סקנר שֵׂאת, נכנוי שְׂאֵתִי, ופ״ק שְׂחוֹ נסנר סקלף, סמוכן ק׳ סלי״ס וסכילס וסמנכסס רומס [דסס ער-סענען], ד״מ זתק פניס, זסמכוכו כפילת פניס, לכן נגיזות ורוס כנוד וגלון [ערכסנענסייע], לו דבור נכגיזק קול, לו כעילת סדבור על הלגון, כתזר תפעל כגזק, לכן כמו מזק. נ׳ מוס ונקנכור [מקל, סלגק], ולדעת סגמרק גס זס מעכין סגכסס, ולל מעכין זרימס וכניכס. כתזר קצכו כניס. עי׳ עוד תקת שָׂא, וזס תמלל ג״כ שׂוא שֵׂיא, שְׂרֵאוֹן.

n. f. (= שַׂאֲתִי, c. s. שְׂאֵתִי, semel שְׂתוֹ), 1) elevatio, hinc sublimitas, excellentia, qua quis super alios eminet vel ceteris praestat, et sicut מַשָּׂא, sublatio vocis, pronunciatio, pronunciatum. 2) ma-

cula, pustula, tanquam elatio s. tumor cutis, uti tradit Gemara, vel, ut alii fingunt, ab ustulatione. V. s. v. שְׂאֵת, שְׂאֵת, שְׂאוֹר.

Lev. 13, 2. שְׂאֵת אוֹר־סַפַּחַת
Lev. 13, 10. וְהִנֵּה שְׂאֵת־לְבָנָה בְּעוֹר
Lev. 13, 10. בְּשַׂר חַי בְּשְׂאֵת
Lev. 13, 19. שְׂאֵת לְבָנָה אוֹ בַהֶרֶת
Lev. 13, 28. שְׂאֵת הַמִּכְוָה הִוא
Lev. 13, 43. וְהִנֵּה שְׂאֵת־הַנָּגַע

וְלַשְּׂאֵת

Lev. 14, 56. וּלְשְׂאֵת וְלִסַּפַּחַת

נְשָׂא

פעל לחמי, כמכוון מעבני, וכ״ק גם אִתַּנְשָׂא מִתְפַּעֵל.

v. aram. (*Itpa.* אִתַּנְשָׂא), vi eadem, qua hebr. נָשָׂא. LXX. ἐξαίρειν; *Itpa.* ἐπαίρεσθαι.

3 *perf.*: וְנִשָּׂא

Dan. 2, 35. וְנִשְׂא הַמּוֹן רוּחָא

impt. sg.: שָׂא

Esr. 5, 15. שָׂא אִזְלִי־אֲחַת הָמוֹ

Itpa-el: אִתְנַשָּׂא

part. fem.: מִיתְנַשָּׂאָה *sg.*

Esr. 4, 19. עַל־מַלְכִין מִתְנַשְּׂאָה

I. נָשָׂא

דָּגוּשׁ

פעל נודד נפתכון סתעם והטעלם, ומתנו נָשָׂא המקום, והענב נָשְׂאֵתִי כלכן ל״ם. ומום הכוסף הַשְּׂיָא, לגון הטעלם [פיכרע פיסכען], כלומר פרצו מתנכם ויכקקי, וכן נכוכית תסם נָשְׂאָה תעוק [פיכרעטוס]. והכפעל נָשָׂא כמו נִתְּכָה לדעתם, וק״כ מכתו תסבם והקכן נָשָׂא [נכון טעמי], ודומם לו תִּכָּה, נלכוף יכוע, וסם כלם תמלא תקוכו, וכן פרצו כל-תלאם נבסוביכם. נעכין הַשֵּׂר תוך פרם לכן-נקעילין הסספרדי מן נָשָׂה, לקיקת הלואם, והכוסף הַשָּׂה לפ״ו עצות כבוסם, והכלכון ציכים תמות בוסם לסם, ציקת לת נפסם, ומבכם לכן-סרוך פרצו מלגון יפ, לומר יכיכ תוך עליהו, ווס נלמלם. קולם הכבון שהבכם כ-שת, נקליכת קלף סופית, והמוכן יעבם תמות ויעשם, שלם ידעו עת יבוך עליהם.

v. in c. Qal (נָשִׂיתִי, נָשָׂא) trans., ut placet *Qimchio; Hi.* הַשִּׂיא, facere ut quis erret, in errorem inducere (irre führen). Sic *Isaaki* et *Paraphrastes*. Conferre poteris n. syr. *nushjo*, error, et *Ni.* נִשָּׂה, quod glossemate נְחָשָׁה explicatur. Radix hujus verbi *praepositionalis* est נָשָׂה, cui par est תָּעָה, vulgari illud more variatum. Inde impf. *Hif.* יַשֵּׂר (*Qeri* Ψ. 55, 16.), abjecto *Alef*, vi improviso opprimendi atque auferendi, minime vi debitum exigendi, ut vult *Chiquitilla*, neque a v. subst. יֵשׁ (sit super illos), quae est *Ibn-Saruqi* sententia.

1*prf.sg.*: וְנָשָׂאתִי = וְנָשִׂיתִי

Jer. 23, 39. ונשיתי אתכם נשא

inf. abs.: נָשׂוֹא

Jer. 23, 39. ונשיתי אתכם נשא

Nif-al: נִשָּׂא

3 *perf. pl.*: נִשְּׂאוּ

Jes. 19, 13. נשאו שרי נף

Hif-il: הִשִּׂיא 3 *perf.*

Jer. 49, 16. תפלצתך השיא אתך

3 *perf. s. c. s.*: וְהִשְׂיאַנִי

Gn. 3, 13. הנחש השיאני

3 *perf. s. c. s.*: וְהִשִּׂיאָךְ *p.*

Obad. 1, 3. זדון לבך השיאך

2 *perf. masc.*: הִשִּׂיאָתְ

Jer. 4, 10. השא השאת לעם הזה

3 *pf. pl. c. s.*: וְהִשִּׂיאוּךְ

Obad. 1, 7. השיאוך יכלו לך

inf. abs.: הַשִּׂיא

Jer. 4, 10. השא השאת לעם הזה

3 *imperf.*: יַשִּׂיא *ap.*

2 Rg. 18, 29. אל־ישיא לכם חזקיהו
2 Chr. 32, 15. אל־ישיא אתכם חזקיהו
Ps. 89, 23. לא־ישיא אויב בו
Jes. 36, 14. אל־ישא לכם חזקיהו

*3 *imperf.*: יִשָּׂא

*ישׂא מות ׀ עלימו
Ps. 55, 16.

3 *impf. c. s. s.*: יִשָּׂאֵךְ

2 Reg. 19, 10. אל־ישאך אלהיך
Jes. 37, 10. אל־ישאך אלהיך

2 *impf. pl.*: תִּשָּׂאוּ

Jer. 37, 9. אל־תשאו נפשתיכם

3 *impf. pl.*: יִשָּׂאוּ

Jer. 29, 8. אל־ישיאו לכם נביאכם

מַשָּׂאוֹן

ע״ו ומכון מעלם [פיכרעפיכונע], גויך הכוסף, לכן נסשלל כללי על כתם ונקב כוב ומלמם, ווס יקוק לפנוע סכתוב.

n. m., error, syr. *nushjo* idem.

בְּמַשָּׂאוֹן

Prv. 26, 26. תכסה שנאה במשאון

II. נָשָׂא

דָּגוּשׁ

פעל נודד נתמנותו, וכניכוני נָשָׂא נסגול, כלומ סופו סת, ולגוב קליפות כלומ בין ל״ם ול״ת. תמוכן נכיעם [כועמען], ע״י מלואם נכתך ונכיע ונסכם [וואוכעען], לכן מלואם ומעגם נכללו, למען נגוע נגע [לויף וואוכעב לייסען], ומלואם נכתך סוף נָשָׂא, מלואם לעצות פרי ויקרון [וואוכעב], ומתמנות נכיעם ומועלם ולקיקת פרי מלכך [נע-כיעסען, נע-וויכענן], ומככו מסגם נָשָׂא, ודומם לו נְשָׂה לקמן, וכסגם כמכוון ג״כ נסתפי ערב, כלומ תקלה לגוף קקוב מסגלים נתכוב מיוקר וכן מסשלל נשפם גניעכיך. תכוסף חִשָּׂיא יולת וקוק, ומוכנו נכיעת נכע וכניכם נתיס, ולת יביל לויב נו [תליס פ״ע כ״ג], תכלון כפרוש משם כתן מספרדי, לת יללוע נו כנוסם, וכן פרצו שלמם ילקי. ולע קולת נפרצו ולת קנין שלונו עם נ שע׳ תקיכם ולת קנין שלונו עם נ תסוום, כי כל פעל שמכוונו סועלה וכניעה [כועמען] נשלב כוס.

v. intr. (prt. נֹשֶׂה = נֹשֶׂה), lucrari, quaestum facere, foenerari, mutuum dare, seq. בְּ, uti in vv. utilitatem capiendi solet; *prt.* foenerator. De radice נָשָׂא, נָשָׂה (vi fruendi s. lucrandi) cf. v. נָשַׁשׁ, non נָשַׁף. *Hi.* הִשִּׂיא trans. et intens. LXX. part. *δανειστής, δάνειον, ὑπόχρεως*; *Hi.* *ὠφελεῖν*.

3 *perf.*: וְנָשָׂא לד״ק

1 Reg. 8, 31. ונשא־בו אלה

part. masc.: נֹשֶׂא

1 Sam. 22, 2. וכל־איש אשר לו נשא
Jes. 24, 2. כאשר נשא בו

part. pl.: נֹשְׂאִים *K'tib.*

Neh. 5, 7. איש־באחיו אתם נשאים

3 *imperf.*: *יִשָּׂא

Ps. 89, 23. *לא־ישא אויב בו

3 *imperf.*: *יִשָּׂא

Ps. 55, 16. *ישׂא מות עלימו

מַשָּׂא

ע״ו, ומכון כניכם כנך וכניית כניכ [ווואוכעכן], ווחק סכוונם של מַשָּׂא אישׁ־בַּאֲחֵיהוּ אַתֶּם נֹשְׂאִים, לומר לוקקיס תקם כנך [ווואוכעכן], לכן כמו הלואם נכללו, ל״ת נעונם-כת תק-תסבל סוס, ומבל כל-יד, ונלקיכון עעם ילקי, שפרצו תסעת עלום נשניעית. *n. m.*, foeneratio, foenus, creditum. LXX. ἀπαίτησις (ἀπαιτεῖν).

Neh. 5, 7. משא איש־באחיו
Neh. 5, 10. נעזבה־נא את־המשא

וּמַשָּׂא

Neh. 10, 32. ומשא כליד

מַשָּׂאָה

ע״כ וסמין מַשָּׂאָה, וכנכוי מַשָּׂאוֹת, ומכוכן כמו מַשָּׂא לגון קוב [שולב]. עי׳ עוד תקת כשם.

n. f. (c. מַשְׂאַת, pl. מַשָּׂאוֹת), sicut מַשָּׂא, creditum, aes alienum, a v. נָשָׂא = נָשָׂה q. v. LXX. *ὀφείλημα, πρόςωπον*.

constr.: מַשְׂאַת

Dt. 24, 10. משאת מאומה

pl.: מַשָּׂאוֹת

Prv. 22, 26. בערבים משאות

שְׂאֵת

v. s. r. שְׂאָה *p.* 1100.

נָשַׁב

פעל נודד, ומוק לכוך מן נָשַׁף לקמן, ומתמנות נָשַׁב, ודומם לו שָׁאַף לקמן. תמוכן נתיפם וכניתם [מויכ־לען], ווועטען], מכניכת תכוק, והכוסף הַשְׁרֵב יולת וקוק, כמשלם על תכלם ומדקם [פערטייכ־לען]. כתכוסם נָשַׁב, תכנל נָשַׁב, תכוסף אַשֵּׁב מעלמו, ומשוק סת מַשָּׁב [מפוק], ועוד תכמם. תקוב תשכת עי׳ תקת שתף.

v. compos. intr., sicut נָשַׁם (unde emollitum est), שָׁאַף, spirare, halare, flare, de flatu venti, targ. נְשַׁב (Pa. נַשֵּׁב, *Af.* אַשֵּׁב), unde n. מִשְׁבָּא (syn. מַשְׁוָא), flatus, flamen. De verbi origine ac similibus v. s. v. שָׁאַף. LXX. *πνέειν*.

3 *perf. fem.*: נָשְׁבָה

Jes. 40, 7. כי רוח יי נשבה

Hif-il: הִשִּׁיב

3 *impf. ap.*: יַשֵּׁב

Ps. 147, 18. ישב רוחו יזלו־מים

3 *impf. ap.*: וַיִּשֹּׁב

Gn. 15, 11. וישב אתם אברם

נָשַׂג

פעל ל״ע נקל כ״ק נכנין תכוסף חִשִּׂיג, ומתון ק׳ תריקה ועקוק תדקם ונציקם [ויקקען], ודומם לו נָסַג לעיל, ומפעל סָגַג לקמן. ומום תכוסף חִשִּׂיג יולת וקוק, ל״ת מסכנת גכולות ומדקת היל לפם וכדומם [פערייקקען, לו-], ולמכוון תם תתמנות נָשַׂג, ודומם לו זָחַל לעיל, ולקל סָגַל תמלא תקקר ומתוי. ג׳ תציסם ולקיוק וקוקם נדכר [ערפַּסם-סען, -נרי־פען], לכן מקוקת כוען ומכנתו, תככיסם ולגילת כון וכלומם תן תכלולת, ודמיון תכרם בתכוון תכני נתכלו של חָזַק לעיל. נשפם עכיניק נויכיס רכיס תפעל וס נתכוון תציסם נשכל ונקוק, תלמיון כוס הַשָּׂגָה, הֻשַּׂג, מַשִּׂיג, מֻשָּׂג, הַשָּׂגִיר, מֻשָּׂגִיר, מַשִּׂיגִיר, הַשָּׂגוּתִי, הַשָּׂגוּתִי, ועוד לסכנם.

v. in *Qal inus. hif.*, cujus significatio duplex est: 1) removere, admovere (rücken), de terminorum dimotione, a rad. שָׂג, cui cognata sunt vv. simpl. חָזַק et סָגַל, unde compos. נָסַג; 2) captare, attingere, assequi; acquirere opes; apprehendere aliquem, ne elabatur, de peccatis, maledictionibus, benedictionibus, terroribus, quibus quis comprehenditur ac tanquam obruitur, a rad. *sag*, quae paulum durior facta exstat in v. חָזַק. Derivata ejus verbi, quae *neohebraica* lingua frequentat, v. supra. LXX. *ἐπιστρέφειν; καταλαμβάνειν, ἀφικνεῖσθαι, συναντᾶν, συλλαμβάνειν, εὑρίσκειν; ἐκποιεῖν, εὐπορεῖσθαι, ἰσχύειν, ὑπερβαίνειν, καταμέμφεσθαι*.

Hif-il: הִשִּׂיג

3 *perf.*: וְהִשִּׂיג

Lev. 26, 5. והשיג לכם דיש

3 *perf. c. s.*: וְהִשִּׂיגָהוּ

2 Sam. 15, 14. פן־ימהר והשגני

3 *perf. c. s.*: וְהִשִּׂיגוֹ

Dt. 19, 6. והשיגו כי־ירבה הדרך

3 *perf. fem.*: הִשִּׂיגָה

Lev. 25, 49. או־השיגה ידו ונגאל

3 *perf. fem.*: וְהִשִּׂיגָה

Lev. 25, 26. והשיגה ידו ומצא

2 *perf. c. s.*: וְהִשַּׂגְתָּם

Gn. 44, 4. והשגתם ואמרת אלהם

3 *perf. pl.*: הִשִּׂיגוּ

Gn. 47, 9. ולא השיגו את־ימי שני

Zach. 1, 6. הלוא השיגו אבתיכם

3 *perf. pl. c. s.*: הִשִּׂיגוּנִי

Ps. 40, 13. השיגוני עונתי

3 *pf. pl. c. s.*: וְהִשִּׂיגֻךָ

Dt. 28, 2. הברכות האלה והשיגוך

3 *pf. pl. c. s.*: וְהִשִּׂיגוּךָ

Dt. 28, 15. הקללות האלה והשיגוך

Dt. 28, 45. ורדפוך והשיגוך

3 *pf. pl. c. s.*: הִשִּׂיגוּהָ

Thr. 1, 3. כל רדפיה השיגוה

part. masc.: מַשִּׂיג *sg.*

1 S. 14, 26. ואין־משיג ידו אל־פיו

part. c. suff.: מַשִּׂיגָהוּ *sg.*

Job. 41, 18. משיגהו חרב בלי תקום

part. fem.: מַשֶּׂגֶת *sg.*

Lev. 14, 21. ואין ידו משגת

part. fem.: לְמַשֶּׂגֶת *sg.*

1 Chr. 21, 12. וחרב אויבך למשגת

inf. abs.: הַשֵּׂג

1 Sam. 30, 8. השג תשיג

1 *imperf.*: אַשִּׂיג

Ex. 15, 9. ארדף אשיג אחלק שלל

1 *impf. c. s.*: וַאַשִּׂיגֵם *c. h int.*

1 Sam. 30, 8. האשיגנו ויאמר לו

1 *impf. c. s.*: וְאַשִּׂיגֵם

Ps. 18, 38. ארדף אויבי ואשיגם

2 *imperf.*: תַּשִּׂיג

1 S. 30, 8. השג תשיג והצל תציל

3 *imperf.*: יַשִּׂיג

Lev. 26, 5. ובציר ישיג את־זרע

3 *impf. ap.*: וַיַּשֵּׂג

Ps. 7, 6. וישג וירמס לארץ חיי

3 *impf. ap.*: וַיַּשֵּׂג

Gn. 31, 25. וישג לבן את־יעקב

3 *impf. c. s.:* יַשִּׂיגֵם
Ps. 69, 25. וחרון אפך ישיגם
3 *impf. c. s.:* וַיַּשִּׂגֵם
Gn. 44, 6. וישגם וידבר אלהם
3 *impf. fem.:* תַּשִּׂיג
Lev. 5, 11. ואם־לא תשיג ידו
Lev. 14, 22. אשר תשיג ידו
Lev. 14, 30. מאשר תשיג ידו
Lev. 14, 31. את אשר־תשיג ידו
Lev. 14, 32. אשר לא־תשיג ידו
Lev. 25, 47. וכי תשיג יד גר
Lev. 27, 8. אשר תשיג יד הנדר
Num. 6, 21. מלבד אשר־תשיג ידו
שם תשיג אתכם
Ez. 46, 7. כאשר תשיג ידו
Hos. 2, 9. ולא־תשיג אתם
3 *impf. c. s.:* תַּשִּׂיגֵנִי
Jes. 59, 9. ולא תשיגנו צדקה
3 *impf. c. s.:* תַּשְׁכִּיחֵהוּ
Job. 27, 20. תשיגהו כמים בלהות
2 *impf. c. s.:* תַּשִּׂיגֵם
Hos. 10, 9. לא־תשיגם בגבעה
2 *impf. pl.c.s.:* תַּשִּׂיגוּם
Jos. 2, 5. מהר אחריהם כי תשיגום
3 *impf. pl.:* יַשִּׂיגוּ
Job. 24, 2. גבולת ישיגו
Prv. 2, 19. ולא ישיגו ארחות חיים
Jes. 35, 10. ששון ושמחה ישיגו
3 *impf. pl.:* יַשִּׂיגֻן
Jes. 51, 11. ששון ושמחה ישיגון
3 *impf. pl.:* וַיַּשִּׂיגוּ, וַיַּשְׂגוּ
Ex. 14, 9. וישיגו אותם חנים
2 Reg. 25, 5. וישגו אותו בערבות
Jer. 39, 5. וישגו את־צדקיהו
Jer. 52, 8. וישיגו את־צדקיהו

I. נָשָׂה

פעל נודד, וסמוכ נָשֹׂא, כלפ תמוכ תלל״ק, סמוכן שכיחי לדעת המפרשים [פערגעסטען], ומוכ כתיבי עוכ, ונגדל מן כתיבי בסמוכן שלופי, כאשר תצלי המסרת, כתיבי נתני ליזן, וכן וכתיבי לתכי כתפ נפקוכ מכל״ק. וכקוכ שכיח מצינ ילקי שהוי מתמלוי של מרקפי ועתוי ומלקפי, ומפסוקי וכתיבי לתכי כתפ כתרגומוי, עלעול מתקוכ למקוכ וכתיבי, וענין שכתפ השלמ, וכן כתמי כתיבי הפעל בערבי, וכן מצי נָשֵׂה לדעת הנמרפ כוכ. מכפעל נָשֵׂה תֵּן בפסוק לפ הִנָּשֵׂנִי, ופרשוהו מרל״ק ורצ״י ולקן־ עוכל לפ תכפ מתכי, ולקריס לפ תכפ לי, כולפ מכוון שמכפעל נָשֵׂה בתכוין עוכד פועלי, כלפי שלפ נפעל בשכר, נקפ, נתפ ומרכפ. מכפל נָשֹׂה לפ בתמוכ נִשָּׂנִי, ועליס לתכ יסודפ לקן־קיוכ שפיל ע״פ תכני, כולפ מכוון כוכ לדעת מצפ כתן מספרדי שהיל כמו נִשָּׂנִי תן כפפ, ותמוכן בכתיכ מנוכ תפסוק מפכוקוי. מכוסף הִשָּׂה ומעתיד יַשֶּׂה, ותמוכן בתיכ לנפקפ ותמוכפ [לפ׳ פערגעסטענייב נרינגען] לפ׳ פערגעסטענייב נרינגען], ווס פרוס תפסוק כי־ יפפ לך מלפי תעוכך, לוכ יכפר ויזכיל רני עוכיל, כלפי פרפ תתקנפ ולוי נרצוכי, ולדעת שלפ ילקי תענין קוכ עתוי. ולפי לתלת הֻשָּׂוי [מצפכ מוקפ ל״כ י״ק] כתכ לקן־עוכל כוס״ל תצי כמו לפ תכפ, ומכיל מכעלפ תתק מתו תתוכ לדגפ, שהוי מלפ מכלוש, ליוד תתק לפ], וכן פרצו לרלפוכיס, לולפ וס ילקוי, ותתלוקו ב״ל שָׂהָה ומתמוכפ בתילוקי חֻשָּׂרי, ותתק פפס תתלפ פרוס תפסוק.

v. intr. (inf. נָשֹׂא), oblivisci, divers. a v. *mutuo dandi*, ut tradit jam Masoret: נְשִׂיתִי בְתֹרֶר לְיַשֵּׁן, Eka. 3, 17. et, ut *Qimchi* censet, Jer. 23, 39., quo loco *primariam* verbi significationem, h. e. *removendi* et *procul abjiciendi*, quam *Uzïĕli* expressit, inveniri existimat *Isaaki*, id quod collatione arabici نَسَّ et nominis نَسْء confirmari videtur. *Ni.* נִשָּׂה, nonnisi semel תִּנָּשֵׂינִי, quod nonnulli per glossam תִּנָּשֶׂה מִמֶּנִּי vel תִּנָּשֶׂה לִי explicabant, cum potius *Ni.* נִשָּׂה vim habeat *medii*, ad s. vv. נִשָּׂא, נִשְׁבַּר, נִתְבַּר, נִתְפַּשֵּׁט. *Pi.* נִשָּׂה, unde solummodo שִׁנֵּי, non ad s. f. חִנֵּי, ut vult *Ibn-Chajug'*, sed potius, ut jam perspexit *Chiquitilla*, pro נִשֵּׁנִי, vi *obliviscendi* intenta. *Hi.* הִשָּׂה (impf. יַשֶּׂה), oblivioni tradere, memoriam rei cujuspiam delere; praeterire, ultro non recordari, veluti de peccatorum per justificationem abolitione. Ad f. תֵּשׁ (Deut. 32, 18.) quod attinet, *Ibn-Ezra* et veterum plurimi pro תְּנָשֶׁל dictum putant; at potius a v. שָׁהָה q. v. pro תְּשַׁהֵּל conformatum videtur. LXX. ἐπιλανθάνεσθαι, καταπιωπᾶν, ἐκβάλλειν.

1 *perf.:* נָשִׂיתִי
Thr. 3, 17. נשיתי טובה
1 *perf.:* וָאֶנָּשֵׂיתִי
*Jer. 23, 39. *ונשיתי אתכם נשא
inf. abs.: נָשֹׂא
*Jer. 23, 39. *ונשיתי אתכם נשא
2 *impf. ap.:* תֵּשִׁי
*Dt. 32, 18. *צור ילדך תשי
Nif-al: נָשָׂה
3 *impf. c. s.:* תִּנָּשֵׂנִי
Jes. 44, 21. אתה ישראל לא תנשני
Pi-el: נִשָּׂה
3 *perf. c. suff.:* נִשַּׁנִי
Gn. 41, 51 נשני אלהים את־כל־עמלי
Hif-il: הִנְשָׁה 3 *perf. c. s.*
Job. 39, 17. כי־הנשה אלוה חכמה
3 *imperf.:* יַנְשֶׁה
Job. 11, 6. כי־נשה לך אלוה מעונך
נְשׁוּאָה
ז״נ מוכני ל״ע נָשִׂי, וספקור שכתפ וסעופ ורעיפ [פערגעסטענייב], ווס ככוי לתכדון וצלול, תצי סס סתעיס נשכתיס תתלק. ספציי״ס יַשִּׂיאָה, מְנַשֵּׂאת מוס.
n. f. (a *m.* נָשִׂי), oblivio; c. אֶרֶץ, de domicilio mortuorum terrestri (syn. אַבַּדּוֹן, שְׁאוֹל). LXX. ἐπιλανθάνεσθαι.
Ps. 88, 13. וצדקתך בארץ נשיה

II. נָשָׂה

כמו נָשֵׂא לעיל, ומוכנו לוס [לייפען, אפ־] ולפוי [וועגלייפען], לין שיפיס תמצ ומסוגיל, ותפ שפתכוכו לויפ נפעל כלי סוס יפפ, ותפ פלוחפ כיקפ בָּה, ותך לפעמיס יקפ תכיל לכוכו מקיר תפ, לומר נכצך, וכשפ כ פלטן כשפ נתקיר לו נכצך. מכוסף יוכל כתצר לפעמיס תקל. לדעת המתרגם כשיפ תצלו כו [יעני ג׳] חוס, שמעתיק וכמרי חוכל שלינו כיפ, ווצל עעות, וכן פרצו רכיפ חוס כי יפפ לך חלפי, וכשפ כו חלפ, לל יפיל לויב נו, יפי חות, ולכלפ לין תכרע.

Gn. 32, 33. בגיד הנשה

נְשִׁים

v. s. r. אֲנֹשׁ *p.* 108.

I. נָשַׁךְ

פעל נודד וסעתיד יִשֹּׁךְ וגפ יִשֹּׁךְ, וסמוכן קתיכפ ומכרת בשכיס [כפער־ שניידען], לכן קריפ נכלל [כיי־סען], ד״מ מכתפ ולפס, ומוס כשפל על עכוי וכגיפס סלקפ ועזיקפ לו פלחיכת מכשפ ע״י לקיקת רכית ורליפ [קווץ־ לען], וווסכערן]. מכנכ נֹשֵׁךְ חוק תפעולפ. מכוסף יוכל לפסמן פעולפ, לומר מסנפ לפלפ לתעון עזוחי כוזך, וכוונת הפסוק לנככרי תצ״ך מרנון לנככרי תגנפ לפיותו כוזך, לומר לך לו תוכל תת כזך וככית, קולפ לתיך לת תגנפ לעזותו כוזך, לומר לך כתון לת תתן לו, ווכל כוונת רו״ל שמוסף תוכיח עלוס. ויפצ לתקור הפצפ תקלן נֶשֶׁךְ, ולוחפ לו שֹׁךְ לעל לפל חֲשָׁךְ ולקמן לפל שְׁבָרָה, ויותר מוס ע׳, כלו״פ נתכור מיוכ. נתכתי נֶכֶת לך הפכוס מוס בדמיון המכוון.

v. comp. tr. (impf. יִשֹּׁךְ, יִשֹּׂךְ), dissecare, mordere, morsu vexare, hinc de illatione dolorum, de oppressione ac spoliatione, spec. de foeneratione. *Pi.* int., morsu acri impetere. *Hi.*, pecuniam foenori s. in usuram dare, foenus iniquissimum facere, usuras justo majores, quibus debitoris facultates corroduntur, imponere. Vel, si traditioni fidem habemus, efficere, causam esse, ut quis foenus faciat. Unde Deut. 23, 21. vertendum est: A peregrino pecuniam sub usuris s. foenore justo majori sumere licet; ab Israelita non licet, quia foenerationis ei ansam praebere nefas est. Radix verbi est *shak*, *sak* quam habes etiam in vv. שַׁכָּה, חֲשָׂכָה, et simplici שָׂךְ, aram. *tak*, abjecto sibilo in v. נְתַךְ = נְשַׁךְ. LXX. δάκνειν, πεπληγότα ἐκτείνεσθαι, ἐκδανείζειν; *Hi.* ἐκτοκίζειν.

3 *perf.:* נָשַׁךְ
Num. 21, 9. והיה אם־נשך הנחש
3 *perf. c. suff.:* נְשָׁכוֹ
Am. 5, 19. ונשכו הנחש
3 *perf. c. s.:* נְשָׁכָם
Am. 9, 3. אצוה את־הנחש ונשכם
part. masc.: נוֹשֵׁךְ
Gn. 49, 17. הנשך עקבי־סוס
part. pl.: נוֹשְׁכִים
Mich. 3, 5. הנשכים בשניהם
p. pl. c. suff.: נֹשְׁכֶיךָ
Hab. 2, 7. פתע יקומו נשכיך
part. pass.: נָשׁוּךְ *sg.*
Num. 21, 8. והיה כל־הנשוך
3 *imperf.:* יִשֹּׁךְ *p.*
Dt. 23, 20. כל־דבר אשר ישך
Prv. 23, 32. אחריתו כנחש ישך
3 *imperf.:* יִשֹּׂךְ
Eccl. 10, 11. אם־ישך הנחש
3 *impf. c. suff.:* יְשֻׁכֶּנּוּ
Eccl. 10, 8. ופרץ גדר ישכנו נחש
Pi-el: נִשֵּׁךְ
3 *perf. pl.:* נִשְּׁכוּ
Jer. 8, 17. ונשכו אתכם נאם־יי
3 *impf. pl.:* וַיְנַשְּׁכוּ
Num. 21, 6. וינשכו את־העם

תקור תצרע ע׳ כלוס תצנעיס נקטור מיוכ.
v. trans., verbi נָשָׂא geminum, mutuum sumere, *mutuari*; c. בְּ vel personae, cui quid commodatur, vel foeneris, quo quid commodatur, mutuum dare, *mutuare*; prt. נֹשֶׁה, creditor, foenerator. *Hi.* trans., uti et Qal, dare mutuum, c. בְּ personae. LXX. ὀφείλειν.

3 *perf.:* וְנָשָׁה
*1 Reg. 8, 31. *ונשה־בו אלה
1 *imperf.:* נֶשֶׁה
Jer. 15, 10. לא־נשיתי ולא־נשו־בי
3 *perf. pl.:* נָשׁוּ
Jer. 15, 10. ולא־נשו־בי
part. masc.: נוֹשֶׁה *sg.*
Dt. 24, 11. והאיש אשר אתה נשה
Ps. 109, 11. ינקש נושה לכל־אשר־לו
part. masc.: וַהֲנֹשֶׁה
2 Reg. 4, 1. והנשה בא לקחת
part. masc.: כְּנֹשֶׁה
Ex. 22, 24. לא־תהיה לו כנשה
part. masc.: כַּנֹּשֶׁה
Jes. 24, 2. ככשה כאשר נשא בו
part. pl.: נֹשִׁים *masc.*
Neh. 5, 7. Q'ri. באחיו אתם נשים
Neh. 5, 10. נשים בהם כסף
Neh. 5, 11. אשר אתם נשים בהם
pl. c. suff.: מַנְשֵׁיהֶם
Jes. 50, 1. או מי מנושי אשר־מכרתי
Hif-il: הַנְשָׁה
2 *imperf.:* תַּנְשֶׁה
Dt. 24, 10. כי־תשה ברעך
3 *imperf.:* יַנְשֶׁה
Dt. 15, 2. אשר ישה ברעהו
Job. 11, 6. *כי־ישה לך אלהי
3 *impf.:* *יַנְשִׁיא
*Ps. 89, 23. *לא־ישיא אויב בו
3 *impf.:* *יַנְשֵׁי
*Ps. 55, 16. *ישי מות ׀ עלימו
נְשֵׁי
ז״נ וסמוכן קוב [שולל], וכן תצפ תצפס לעיל כוס.
n. m., id quod quis mutuo accepit, debitum. LXX. τόκος.
cum suff. נְשִׁיכְךָ *K'tib.*
2 Reg. 4, 7. ושלמי את נשיכי
מַנְשֶׁה
ז״נ וכוס כמו תצפ לעיל, ומוכנו כפי וקוב.
n. m., sicut נָשֶׁא, id quod alteri mutuo datum est, debitum. LXX. χρέος.
constr.: מַנְשֵׁה
Dt. 15, 2. כל־בעל משה ידו
נְשֶׁה
ז״נ, וכוס כנוי לגיל מס, ונלתפ כצפ כלצון ישמעלל ג׳ל, ולשמ ילקי יפרצמו מלצון קפיכס, וכן נגמרל, ולדעת מרל״ק ג׳ל שנפסק, ולשמ עול סול.
n. m., nervus, tendo; arab. نَسَا, nervus, qui per femur et crus ad talos defertur, gr. *ischion* (*nervus ischiaticus*), h. e., teste *Polluce*, nervus ille sive articulus, qui coxendicem femori committit. Plerique veterum גִּיד הַנָּשֶׁה de nervo luxato vel e loco proprio moto (Gem. שֶׁנָּשָׁה מִמְּקוֹמוֹ; Qimchi: נִסְתַּלֵּק) explicant. Sic etiam LXX. τὸ νεῦρον, ὃ ἐνάρκησεν.
הַנָּשֶׁה
Gn. 32, 33. את־גיד הנשה

Hif-il: הִשְׁיךְ
2 *imperf.:* תַּשִּׁיךְ
Dt. 23, 20. לֹא־תַשִּׁיךְ לְאָחִיךָ נֶשֶׁךְ
Dt. 23, 21. לַנָּכְרִי תַּשִׁיךְ
Dt. 23, 21. וְלַאֲחִיךָ לֹא תַשִׁיךְ
נֶשֶׁךְ
ז״, וכמונן רכיס ומשקס [ווּאוכּעך], וכאמר ז׳ס כּאך עכ, לכּסאכּת סלוסק נרכיס, וּוומס לו ניכּת נאכּיכי, וככל מקמנות של כּאיכּס. נגאכּת עוד נַשְׁכָּנוּת סוס.
n. m., datio in usuram, foeneratio, foenus; שָׂם נֶשֶׁךְ עַל, usuras iniquas imponere. Aram., vi simili, מַשְׁכְּנְתָּא, gem. inde נַשְׁכָּן, mordax. LXX. τόκος.
Ex. 22, 24. לֹא־תַשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ
Lev. 25, 36. אַל־תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ
Dt. 23, 20. נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֹכֶל
Dt. 23, 20. נֶשֶׁךְ כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ
Ez. 18, 17. נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית לֹא לָקָח
Ez. 22, 12. נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית לָקַחְתְּ
בְּנֶשֶׁךְ
Lev. 25, 37. לֹא־תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ
Ps. 15, 5. כַּסְפּוֹ ׀ לֹא־נָתַן בְּנֶשֶׁךְ
Prv. 28, 8. מַרְבֶּה הוֹנוֹ בְּנֶשֶׁךְ
בְּנֶשֶׁךְ
Ez. 18. 8. בְּנֶשֶׁךְ לֹא־יִתֵּן
Ez. 18, 13. בְּנֶשֶׁךְ נָתָן

נָשַׁךְ II.

פעל נוד וע״ע כ״ף נגוד, וכמונן מסכּכּה וכּכּף [ניעכּעך לעגעך, -לע-נעכּן, -וועכּעגן], וכן לְשׁוֹנָם לְעוֹלָם, וּוומס לו שֶׁהֵ לְקָמָן, וּוועו מקומיכּ שכוף מסכּוס מן שָׁבָה, כּי לְמַקְּכָן אֵךְ נקמת מכּוון של מסכּכּה וכּוסכּה, וכן עוו רכיס מסמקדקים, שקסו שכוף ככּרי מקכּן פכּס. וכּסווי נסקפי מעכּכ עי׳ פקפ אֵךְ.
v. comp. tr. inus., deponere, desidere, sicut שָׁהַ, לְשׁוֹנָם. Errant, qui v. שָׁבַן, ex quo, literis trajectis, sit ortum, aut pers. *nischasten* (sedere) comparant.

נִשְׁכָּה
ז״, וכמונן מקום מסכּכּן וכּסרכּן [ויען, לגעגר], לכן מסכּקל על קדר [ניצלע, ניימער], וכן מסכּקל נרומי ויוכי, כאכּר תקפ לעיל מקל לִשְׁכָּה. וכּקומיכּ שכוף כּאר שְׁכֻנָּה, לו שכוף מעלם מסכּכּק נסקפ, סכו מדכּך מעגרי.
n. f., sedes, diaeta, cella, conclave, *λέσχη*, quocum neque שְׁכֻנָּה, neque pers. *nischach* (sedes) cohaeret. LXX. *γαζοφυλάκιον*.
Neh. 13, 7. נָשְׂכָה בְּחַצְרֵי בֵית
cum suff.: נִשְׁכָּתוֹ
Neh. 3, 30. נֶגֶד נִשְׁכָּתוֹ
pl.: הַנְּשָׁכוֹת
Neh. 12, 44. אֲנָשִׁים עַל־הַנִּשְׁכוֹת

נָשַׁל

פעל כוד וכוד, וכעקיל יִשַּׁל, כעקכון מסכּכּה מעס וכּפּסכּס, ל״ע כעל [אֵכּ-סוסכּן, -וועכּאגן], לו כרכּקק וכּסלכּק עס מקכן מגוכו [וועגוועכּדגן], לכן נכּסלכּל מכּפילכּ כּויכּים מעך, מכּוון כּכּכּד כוד נקדיכות. מעכּוס מכּכּס שְׁלִישׁ, ולכּקכן מכּכו מסכּוון של עלילס וקליכּס ולילס, כּאכּר קכּאס לעיל עקפ אֵכּל, נכּל גוכ, נכּל, ולקמן עקפ אֵכּל, אֵכּס וכּכּוסס, ויוכּר כלו״אס נקו״פ.
v. comp. intr. et trans. (impf. יִשַּׁל), exuere, veluti calceos, excalceare; ejicere, excutere, veluti gentem e patria; excuti, de ferro ex manubrio excidente; decidere, de baccis oleae. Radix *shal*, vi demendi, exuendi, segregandi praedita, patulis illa diffusa ramis, conspicitur in vv. אָצַל, בָּצַל, בָּצַל, בָּזַל, שָׁלַל q. v. LXX. *ἐκπίπτειν, ἐξαίρειν, λύειν, οὐκ ἐκρυεῖν, καταναλίσκειν, σώζειν* (נָצַל).
3 perf.: וְנָשַׁל
Dt. 7, 1. וְנָשַׁל גּוֹיִם־רַבִּים מִפָּנֶיךָ
Dt. 7, 22. וְנָשַׁל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם
Dt. 19, 5. וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן־הָעֵץ
impt. sg.: שָׁל
Ex. 3, 5. שַׁל־נְעָלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶךָ
Jos. 5, 15. שַׁל־נְעָלְךָ מֵעַל רַגְלֶךָ
3 imperf.: יִשַּׁל
Dt. 28, 40. כִּי יִשַּׁל זֵיתֶךָ
Pi-el: נִשֵּׁל
3 imperf.: וַיְנַשֵּׁל
2 Reg. 16, 6. וַיְנַשֵּׁל אֶת־הַיְהוּדִים

נָשַׁם

פעל ל״ע נכ״ק, כי סעתיד אֶשֹּׁם [יעשיס מ״כ י״ל] מן זשס, וקנכו שלף יעיד עליו, וכן יקוקל ל׳ו ג׳ שס וזלף יקנכו. סמונן נשיפס וכיקוק כויקס וכיפס [סויכּען, שטאמען], וסקמנות נָשָׁם, וּוומס לו שָׁם נעכּני, שנכיכו כליקת כיק [לופטען] וכיפיס, וכן סָם סקעל נעכּני, וכן סקכן לְנֶגֶד נָשָׁם לעיל, וכן שָׁם לקמן, לְנֶגֶד שמנו שוֹם, וגויר מסס שָׁהֵם, וסשווי נשקי מעכּכ עי׳ כלו״סס נק״ם.
v. comp. inus. (nam forma אֶשֹּׁם Jes. 62, 14., ubi ex parall. שָׁאַם apparet, a v. שָׁמַם exit; cf. Ez. 36, 3.), halare, flare, efflare, quocum cohaerent arab. שׁם; hebr. סָם, שָׁם in comp. בְּשָׂם; שָׁם in n. שׁוֹם, et v. denom. שָׁהַם.

נְשָׁמָה
ז״כ, וסקכון מכּל-פס וכיפס [סויך], וכאמר מכיקס לף וזקיקת קמס, לו מכיקס קיוכיק, נדמיון לל כפס [לעטעס], לו מכּ קיוכי כללל ומקיוק, ולפעמים כמו זכל. נשפס עכריכיק מפעל נָשַׁם, הִתְנַשֵּׁם, ומס נְשִׁימָה, ומוס נקקוק אוֹתִיּוֹת הַנָּשִׁרְמָה, כמוי לקס״ו [קוטיות כלמו אוֹתִיּוֹת ניקיל].
n. f., halitus, spiritus, hinc de anima hominis afflatu divino ei impertita, etiam de anima vitali brutorum (Gen. 7, 22.), de flamine irae vel gratiae divinae, synecdochice de toto animato. LXX. *πνοή, πνεῦμα, ἀναπνοή, ἔμπνευσις, θυμός, πρόσταγμα*; נִשְׁמַת רוּחַ, *πνοή*.
Dt. 20, 16. לֹא תְחַיֶּה כָּל־נְשָׁמָה
Jos. 11, 11. לֹא נוֹתַר כָּל־נְשָׁמָה
Jos. 11, 14. לֹא הִשְׁאִירוּ כָל־נְשָׁמָה
1 Rg. 15, 29. לֹא־הִשְׁאִיר כָּל־נְשָׁמָה
1 Reg. 17, 17. לֹא־נוֹתְרָה־בּוֹ נְשָׁמָה
Jes. 2, 22. אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ
Jes. 42, 5. נֹתֵן נְשָׁמָה לָעָם עָלֶיהָ
וְנִשְׁמָה
Dan. 10, 17. וְנְשָׁמָה לֹא נִשְׁאֲרָה־בִּי
הַנְּשָׁמָה
Jos.10,40. וְאֵת כָּל־הַנְּשָׁמָה הֶחֱרִים
Ps. 150, 6. כֹּל־הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ
constr.: נִשְׁמַת
Gn. 2, 7. וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים
Gn. 7, 22. כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים
Prv. 20, 27. נֵר יְיָ נִשְׁמַת אָדָם
Jes. 30, 33. נִשְׁמַת יְיָ כְּנַחַל גָּפְרִית
constr.: וְנִשְׁמַת
Job. 26, 4. וְנִשְׁמַת־מִי יָצְאָה מִמֶּךָּ
Job. 32, 8. וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּבִינֵם
Job. 33, 4. וְנִשְׁמַת שַׁדַּי תְּחַיֵּנִי
constr.: מִנִּשְׁמַת
2 Sam. 22, 16. מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפּוֹ
Job. 4, 9. מִנִּשְׁמַת אֱלוֹהַּ יֹאבֵדוּ
Job. 37, 10. מִנִּשְׁמַת־אֵל יִתֵּן־קֶרַח
Ps. 18, 16. מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ
cum suff.: נִשְׁמָתִי
Job. 27, 3. כִּי־כָל־עוֹד נִשְׁמָתִי בִי
cum suff.: וְנִשְׁמָתוֹ
Job.34,14. רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו יֶאֱסֹף
pl.: וּנְשָׁמוֹת
Jes. 57, 16. וְנִשְׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי
נִשְׁמָא
ז״כ נקרמי כמו נעכרי, וכמונן מקכּסו. סילוסס נקרנוס נִשְׁמָתָא וכרכוי נִשְׁמָתָא, ונגאכּת סרכוי נִשְׁמָתִין.
n. f. aram. (*def.* targ. נִשְׁמְתָא, *pl.* נִשְׁמָתָא, gemar. נִשְׁמָתִין), spiritus vitae, vita. LXX. *πνοή*.
cum suff.: נִשְׁמָתֶךָ
Dan. 5, 23. דִּי־נִשְׁמָתְךָ בִידֵהּ
תְּנִשְׁמֶת
ז״כ, ל׳ ככוי לעוף עמק, וקאר שלמס יקרקי סיק קל״כס שו״רון, ודומס לעכּכר סקוכּק נלילס, וסכל״נ כּוסק ליק כל רוקמו יוסס, וכן דעת סמקרנס בַּתְּנִשְׁמֶת [נמל״כּעס־נגעל], ולק בַּיּוֹתָא כאכּר נכוסקקוס סרכּס. קולס לפ׳ סיעך קוק עוף-סיס [וועסקעס־נגעל], וכי כן תרנומ ע׳ וקכיס תרכּנלת-יס [וועעמעוע], לו יַרְנְקָא [זוועלן], כאכּר נדולנסנס. כ׳ מין ציס נעלל תרכּנע רנלים, וזייכּת לְמִין הקסעיס, וקוק לדעת סמקרנס אַשּׁוּהּ לו אִשָּׁה, לומר שלפ״ק [מויוועקוך], וכן דעת הדולנסנס, ולדעת הנלון סעדיק ס׳יומי קוס [קיידעלסע], ואכּכון שקוק ציק כּאמלנסנס, שכּיס מכּכּיק הקדמוכיס שכיס מכּכּיק הקויר.
n. f. 1) avis impurae, de quo non convenit inter glossatores. *Isaaki* vespertilionem intelligit, *Ibn-Ezra* eam ab admiratione (שֵׁם) spectantium nominatam ait. *Targ.* vertit בַּיּוֹתָא (non בַּוְיָתָא, ut habent multa exemplaria) h. e. avis nocturna. At e contextu scripturae apparet, avem aquaticam eo nomine appellari; unde LXX. *ἶβις, πορφυρίων* verterunt, Vulgata: cycnus. 2) nom. reptilis impuri quadrupedis e genere lacertarum. Trg. אַשְׁוָא, h. e. *talpa*, assentientibus LXX. (*ἀσπάλαξ*) et Vulg.; *Fajumi:* lacerta. Simillima veri est Bocharti sententia, qui *chamaeleontem* sic nominari censet, propter continuam aurae captationem, quia os hiatu perpetuo diducit atque spiritu aerem ducit, quapropter solo eum aere vesci putabantur, uti innuit ille Ovidii versus: *Id quoque quod ventis animal nutritur et aura.*
הַתְּנִשְׁמֶת
Lev. 11, 18. הַתִּנְשֶׁמֶת וְאֶת־הַקָּאַת
וְהַתִּנְשֶׁמֶת *p.*
Dt. 14, 16. הַיַּנְשׁוּף וְהַתִּנְשֶׁמֶת
Lev. 11, 30. וְהַחֹמֶט וְהַתִּנְשֶׁמֶת

נָשַׁת

פעל נוד, וכמונן כמו נָשַׁב לעיל, לומר כזיפס וכזיכס וכפיקס וכפיפס [סויכּען, כלאומען], וכן לאמר רז״ל לשון ספקס, ומוס כזפס נכוק, ולק כפכוס לקכן-עוק, זאקר זכוק פעל שזי״, וסכלון סנפק רוק כזף, וכן כזף כסס. קכן הַזְכֵּר נָשַׁף וכוסס לו שֶׁאַהּ לקמן, וכן שָׁהּ, נגאכּל נָשַׁף מזלמו, וספעולי׳ אֲשָׁהּ, וכן מוס נְשׁוּהּ סכקזיס, נְשׁוּפָה עון לקכר כזכ מכוק.
v. comp. intr., halare, flare. Cognata sunt huic verbo, quod denominativum esse comminiscitur *Ibn-Ezra*, vv. נָשַׁב, שָׁאַף; נָשַׁב ex radice eadem emollita constructum. Gem. נְשַׁף, Itpe. אִנְשַׁף, neohebr. nom. נְשׁוּפָה etc. LXX. *πνεῖν, ἀποστέλλειν*.
3 perf.: נָשַׁף
Jes. 40, 24. וְגַם נָשַׁף בָּהֶם וַיִּבָשׁוּ
2 perf.: נָשַׁפְתָּ
Ex. 15, 10. נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם
נָשָׁף
ז״ו וכּכוי נְשָׁפִי, וכמונן עס-כזיכּ רוק סיוס כעכּכ, לו גס עס כזיכּ רוק נכקר, לכן עס פכוס סכקר וכּכוס סעכּכ [מאָבּענכּ-, אָבּעכּדנאָמעכּוכּנ], לומר מקלק סלילס וקקלק סיוס, וכן נגאכּל מכי כּפיס סווו, וכּפס עכּריכיק נְשָׁפִים מכּקס בוקר ולילס. וכּכּל סכס לקכ״ס על לילס וקכּ נככלו. וקכּל לקקור סכס,לע קוכּל שכקקיכּס מעכּין כזיכּ רוק מקפוקיס רכיס, כי ל׳ כזיכּ רוק סיוס לך לְפְנוֹת עכּכ, וכּכוון כזף ל״כ פכוס סנקר, וכ׳ לְיָךְ יפוכּ בו עכּין קאך ולילס. לכן כ״ל שלאכּ כזף סאכוון של עשו וכּעיפס וקכיס [סילללן, לוומלימעכּן], וכן נקמת סוד סכס שלא נָשַׁף [עי׳ נְשַׁף] ודוק.
n. m. (c. s. נְשַׁף), tempus, quo aura frigidior flare solet,et vespertinum et matutinum, hinc crepusculum (Abenddämmer) vel diluculum (Morgendämmer) h. e. dici noctisve initium. Hinc gem. *pluraliter* dicitur: תְּרֵי נְשַׁפֵּי, neohebr. *dualiter* נְשַׁפַּיִם. Transfertur hoc nom. ad *tenebras* universe significandas; quo adducimur, ut potius a v. נָשַׁף vi obtegendi, obvelandi, offundendi caliginem (umdüstern) deducendum arbitremur (cf. צָעֲפָה). LXX. *ψυχή, ἑωσφόρος, πρωΐ, ἀωρία, μεσονύκτιον, νύξ, σκότος, σκοτεινός*; בַּנֶּשֶׁף, *ὀψέ*.
Job. 24, 15. וְעֵין נֹאֵף ׀ שָׁמְרָה נֶשֶׁף
Jes. 21, 4. אֶת נֶשֶׁף חָשְׁקִי
נֶשֶׁף *p.*
Job. 7, 4. וְשָׁבַעְתִּי נְדָדִים עַד־נֶשֶׁף
Jer. 13, 16. עַל־הָרֵי נָשֶׁף
בְּנֶשֶׁף
Prv. 7, 9. בְּנֶשֶׁף־בָּעֶרֶב־יוֹם
בַּנֶּשֶׁף
2 Reg. 7, 5. וַיָּקוּמוּ בַנֶּשֶׁף לָבוֹא
2 Reg. 7, 7. וַיָּקוּמוּ וַיָּנוּסוּ בַנֶּשֶׁף
Ps. 119, 147. קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה
Jes. 5, 11. מְאַחֲרֵי בַנֶּשֶׁף
כַּנֶּשֶׁף
Jes.59,10. כַּנֶּשֶׁף בָּאַשְׁמֻנִּים כְּמֵתִים
מֵהַנֶּשֶׁף
1 Sam. 30, 17. מֵהַנֶּשֶׁף וְעַד־הָעָרֶב
cum suff.: נִשְׁפּוֹ
Job. 3, 9. יְחַשְּׂכוּ כוֹכְבֵי נִשְׁפּוֹ

יַנְשׁוּף
זו נַשְׁהּ, ז׳, וכוס ע״מ יַחְמוּר, יַלְקוּט, וכל עשק כוס גויר סעיד, וסזרק זו חלס נעבור וס. סרכון לדעת סר״ק עוף שכוס עף בלילס, זו שכועק בלילס [כאבעיילע], וכן דעת סאתרגם שסעיקו חֻפּוֹת, ולדעת סרש״בע עוף יעופף בכנף, כי לץ ילפה ניוס, מפני לפע זור סזאב.
n. m. (nonnunquam יַנְשׁוּף, ad sim. nmm. *imperfectivorum* יַחְמוּר, יַלְקוּט), avis immunda, *bubonis* species. Targ. קְפוֹדָא (noctua). LXX. ἴβις, κύκνος.

וְיַנְשׁוּף
Jes. 34, 11. וירשוף וערב ישכנו־בה

הַיַּנְשׁוּף
Lev. 11, 17. חשלך ואת־הינשוף
Dt. 14, 16. הינשוף והתנשמת

נָשַׁק
פעל ל״ע נקל, וספתרון נִשֵּׁק ונִשֵּׁק [נלישען, דיריגיר], ושוס נכפעל סתקדק וסתלסע ונכוחות [זיך עניעריגירן], וכוסף הַשִּׁיק, סלקס וסקדס סנעלס וסכוסף הַשִּׁיק, סלקס וסקדס סנעלס [אַנְיְיקלען], וכן ולכוע תקוט וסוקדס [אַנְיְיקלען], וכן נָסַק נקרי, לפר מכו אַסַּק נכוסף, וסצוולי אַתַּסַּק. ולפר לקוט סזכס דע קוכ סהקין נָשַׁק [כון מקנֵּב-מוב וזנב], ודומס לו צָח לקען, וכן זַק לעיל, נמכוון אריפס וקריכס ולריכס, לפר מכו זַק שניב וכילוד, וכן סזכס לפל בָּזַק לעיל, וסצוו נשפתי מעכ עי׳ תקע וקק, ויוקר נלוס״ב נק״מ.
v. comp. in c. Qal inus., candere, torrere, unde *Ni.* ignem concipere, inflammari, exardescere. *Hi.* הַשִּׁיק, accendere, succendere, aram. נָסַק, *Af.* אַסֵּק, pass. אִתַּסַּק. Radici *saq* cognata sunt זַק, צַח q. v. (unde זֵק, torris, titio), *compos.* בְּזַק. LXX. *Ni.* ἀνάπτεσθαι; *Hi.* καίειν; בְּצַר וְהַשִּׁיק, ἐκκαίειν.

Nif-al: נִשַּׁק
3 *perf. fem.:* Ps. 78, 21. נִשְּׁקָה ראש נשקה ביעקב

Hif-il: הִשִּׁיק
3 *perf. pl.:* Ez. 39, 9. וְהִשִּׁקוּ רבערו והשיקו בנשק
3 *imperf.:* Jes. 44, 15. יַשִּׁיק אף־ישיק ואפה לחם

נָשַׁר
ad מָשׁוֹר, *v. s. r.* שׁוֹר *p.* 1100.

נָשַׁק
פעל כותב, ופעתיד יִשַּׁק, יִשֹּׁק, וסהלפס דנוק וקנוב יקוק ולקוו [אַבְּהָאנגען] -נלישען, -סעפֿענען], לכן לו סהדקס ולקיוס נדנכר, סס נפס, לו כדומס [קיסענען], לו סוכוו וכשוק נכלי עלקסס [ריסענען], לומר סדנקת כלי עלקסס נגופו, ומוס וכוו נכללן, וכשקי קצת סרלון כצקי רוש-קצת. סכנב מעכין כשיקס [קיסענען], וסכוסף הַשִּׁיק מעכין סלקוס דנר נדנר וקצור. קקוי סזכס עי׳ תקע וקק ולקע קצת לעיל, וכס מסנֵּב ג״כ סזווי.
v. comp. trans. (impf. יִשַּׁק, יִשֹּׁק), appendere, applicare, affigere, veluti os ori, h. e. *osculari*, arma corpori h. e. armare (rüsten). *Hi.* הַשִּׁיק, complecti, contingere (an einander stossen). De etymo v. s. חָשַׁק. LXX. δράσσεσθαι, φιλεῖν, καταφιλεῖν, προσκυνεῖν, ὑπακούειν, ἐκλείπειν; *Hi.* πτερύσσεσθαι.

3 *perf.:* Ps. 85, 11. נָשְׁקוּ צדק ושלום נשקו
part. pl.: 1 Chr. 12, 2. נֹשְׁקֵי נשקי קשת מימינים
2 Chr. 17, 17. ועמו נשקי־קשת ומגן
Ps. 78, 9. נוֹשְׁקֵי נושקי רומי־קשת
inf. constr.: לִנְשֹׁק־
2 Sam. 20, 9. בזקן עמשא לנשק־לו
impt. sg.: הִשָּׁקֵהּ־
Gn. 27, 26. ושקה־לי בני
1 *imperf.:* אֶשָּׁקָה־
1 Reg. 19, 20. אשקה־נא לאבי ולאמי
1 *impf. c. s.:* אֶשָּׁקְ
Cant. 8, 1. אמצאך בחוץ אשקך
3 *imperf.:* יִשַּׁק
Gn. 41, 40. ועל־פיך ישק כל־עמי
3 *imperf.:* יִשֹּׁק *p.*
Prv. 24, 26. שפתים ישק
3 *imperf.:* וַיִּשַּׁק־, וַיִּשֹּׁק־ *s. M.*
Gn. 27, 27. ויגש וישק־לו
Gn. 29, 11. וישק יעקב לרחל
Gn. 48, 10. וישק להם ויחבק לחם
Gn. 50, 1. ויבך עליו וישק־לו
Ex. 4, 27. בהר האלהים וישק־לו
Ex. 18, 7. וישתחו וישק־לו
2 Sam. 14, 33. וישק המלך לאבשלום
2 Sam. 19, 40. וישק המלך לברזלי
3 *imperf.:* יִשָּׁקֵנִי
Cant. 1, 2. ישקני מנשיקות פיהו
3 *impf. c. s.:* וַיַּשֶּׁקֵהוּ
Gn. 33, 4. ויפל על־צווארו וישקהו
1 Sam. 10, 1. ויצק על־ראשו וישקהו
3 *impf. fem.:* תִּשַּׁק
Ruth 1, 9. וחשק להן ותשאנה קולן
Ruth 1, 14. ותשק ערפה לחמותה
Job. 31, 27. וחשק ידי לפי
3 *imperf. pl.:* וַיִּשְּׁקוּ
1 Sam. 20, 41. וישקו איש את רעהו
3 *imperf. pl.:* יָשָּׁקוּן *p.*
Hos. 13, 2. עגלים ישקון

Pi-el: נַשֵּׁק
inf. constr.: לְנַשֵּׁק
Gn. 31, 28. לנשק לבני ולבנתי
impt. pl.: נַשְּׁקוּ־
Ps. 2, 12. נשקו־בר פן־יאנף
3 *imperf.:* וַיְנַשֵּׁק
Gn. 32, 1. וינשק לבניו ולבנותיו
Gn. 45, 15. וינשק לכל־אחיו
3 *imperf.:* וַיְנַשֵּׁק־ *s. M.*
Gn. 29, 13. ויחבק־לו וינשק־לו

Hif-il: הִשִּׁיק
part. pl. f.: Ez. 3, 13. מְשִׁיקוֹת אשה אל־אחותה

נְשִׁיקָה
ז״כ ומוכנו יוזע, קצוק סמס על־דנר [קוסס], ומתנוסו סס סמעולס, ומענין כציקס כלמר נרגל, רגל ס׳ ע׳ כוס״ל: כל־כציקס לתפלות ׳ נר מן תלת ׳ כציקס של־נדולס ׳ כ׳ תכוסוק לתר כציקס של־פריצות ׳ כ׳ תכוסוק לתר לף כציקס של־קרכוס. נתרגום נוֹשְׁקָא מעלמו, וכמסס מעכיכית נְשִׁיקָה.
n. f., osculatio, osculum, targ. נְשִׁיקָא, neohebr. נְשִׁיקוּת. LXX. φίλημα.

pl.: Prv. 27, 6. ונעתרות נשיקות שונא
pl.: Cant. 1, 2. מִנְּשִׁיקוֹת ישקני מנשיקות פיהו

נֶשֶׁק
ז״ו, ולוד קעני מלל מסרס לפת כל כשק נשם נקוזות, לכן נכוסקפות שלנו נמלל נֶשֶׁק נסספסוקים כשק כיל סיעכ, יבכ מכשק ככול, וכשק וכשמ״ס, וכן נמסרת סנדולס. ספפכון כתכנוס עו׳ לני זֵנֶן, לפמר עכן עכון לפלפמס סכלוזר וסמוכלן מכבכ וכלי מלפמס, לו מנכיס וכלי־קרכ [ריסענ״נ, וועפֿפֿע], לכן כיל־כשק, לו כשק לכדול, נדומס כיל יעכ סלנכנון, וסס סמנכיס, וספמכוס כשכש.
n. m. (sex punctis notatum idque semper ex *Masorae* apud *Qimchium* sententia; at nostris in exemplaribus, acclamante Masora magna, Jes. 22, 8. Neh. 3, 19. Job. 20, 21. 1 Reg. 10, 25.), apparatus bellicus, armatura, quae induitur (Rüstzeug, Rüstung); ommisso בַּיִת, armamentarium (Arsenal, Rüsthaus), de domo Salomonis Libanontica. LXX. ὅπλα, βέλος, πόλεμος, συνάπτειν; χείρ, ἐκλεκτός, στακτή.

2 Chr. 9, 24. נשק ובשמים סוסים
בָּנֶשֶׁק
Jes. 22, 8. נשק בית היער
p.
Job. 39, 21. יצא לקראת־נשק
Ps. 140, 8. סכותה לראשי ביום נשק
וְנֶשֶׁק
1 Reg. 10, 25. ונשק ובשמים
הַנֶּשֶׁק
Neh. 3, 19. מנגד עלת הנשק
וְהַנֶּשֶׁק
2 Reg. 10, 2. ועיר מבצר והנשק
בְּנֶשֶׁק
Ez. 39, 10. כי בנשק יבערו־אש
בְּנֶשֶׁק
Ez. 39, 9. וחשיקו בנשק ומגן
מִנֶּשֶׁק
Job. 20, 24. יברח מנשק ברזל

נָשַׁר
פעל ל״ע כ״ף נסמס נֶשֶׁר, ולדעת סמלקדיס ענינו כמו נסכ בערבי, לומר כמו נֶשֶׁר בערבי נְסַר בקרמי, שמוכנו עריפס ועמיסס, לכן יותר מסתנכ לי, שקבן סמכוון נָשַׁ, דומס לל נָץ, נַס, נָץ, כמוכן עפעוף, לכן מזס הכת עוף נככלל, נסופי רָ, וכן פֶּגֶר, נסופי זס, וכוס תנין מזס מכת ויסולו.
v. inus., unde *aquilae* nomen, ex grammaticorum sententia arabico *nasara* (rostro vellicare) cognatum, ac proinde hebr. נָשַׁר, aram. נְסַר, *serr*-are, comparandum. At nobis נָשׁ primit. cum verbis נָץ, נָס, *volare*, conferri oportere videtur, ut proinde vi *volandi*, et נֶשֶׁר volatile, volucer, dicetur.

נָשָׁר
ז״ו וסוס ככוי לעוף יעוף רוס ויעקוף לעכוב מעס [אלבער], וסוס עס כולל, כי כלמר ג״כ מלים ולפס. סעור של סעלידן פֵּיוסי מסכזר, זעולה על-פני רקיע לעזר זכיס, ויקרב לקוס סזמן, ויפיל עלמו ניס לרוב סקוס, וימרע ויקרקד ויעלה לפר ויזוב ליסי עלומיס, וכן כל עזר זכיס, וכזכר סמקס יעלה כמכסגו ויפל ניס ויסוע זס, סלל יזוע.
מספר סזכריס לרל״ק.
n. m., aquila, quo nomine totum avium rapacium genus comprehenditur, cf. arab. *nisr* (aquila et vultur, kopt. *nosher*). Radix nominis: נֶשֶׁר, addita terminatione er, a. s. f. נֶפֶר a. v. נֵפֶ, a. v. נֶפֶר. LXX. ἀετός.

Ez. 1, 10. ופני־נשר לארבעתן
Ez. 17, 7. ויהי נשר־אחד גדול
p.
Job. 39, 27. אם־על־פיך יגביה נשר
Prv. 30, 17. ויאכלוה בני־נשר
Ez. 10, 14. והרביעי פני־נשר
הַנָּשֶׁר
Lev. 11, 13. את־הנשר ואת־הפרס
Dt. 14, 12. הנשר והפרס והעזניה
Prv. 30, 19. דרך הנשר ׳ בשמים
Ez. 17, 3. הנשר הגדול
p.
Dt. 28, 49. כאשר ידאה הנשר
כַּנָּשֶׁר
Dt. 32, 11. כנשר יעיר קנו
Job. 9, 26. כנשר יטוש עלי־אכל
Prv. 23, 5. כנשר יעופ השמים
Hab. 1, 8. כנשר חש לאכול
כַּנֶּשֶׁר
Ps. 103, 5. תתחדש כנשר נעוריכי
Jer. 48, 40. כנשר ידאה
Jer. 49, 16. כי־תגביה כנשר קנך
Jer. 49, 22. הנה כנשר יעלה
Hos. 8, 1. כנשר על־בית י״י
Obad. 1, 4. אם־תגביה כנשר
Mich. 1, 16. הרחבי קרחתך כנשר
pl.: נְשָׁרִים
Ex. 19, 4. על־כנפי נשרים
pl.: כַּנְּשָׁרִים
Jes. 40, 31. יעלו אבר כנשרים
pl.: מִנְּשָׁרִים
2 Sam. 1, 23. מנשרים קלו
Jer. 4, 13. קלו מנשרים סוסיו
pl. constr.: מִנִּשְׁרֵי
Thr. 4, 19. מנשרי שמים
נָשָׁר
נקרמי כמו נֶשֶׁר נעכרי, וסכנוי נְשָׁרִין.
n. m. aram. (pl. נְשָׁרִין), aquila. LXX. pl. λέων.
Dan. 7, 4. וגפין דיר־נשר לה
pl.: כְּנִשְׁרִין
Dan. 4, 30. שערה כנשרין רבה

נָשַׁת
ad נָשָׁתִי, נָשָׁתָה, נָשָׁתָה *v. s.* שָׁתַת

נִשְׁתָּן
ז״ו ונמלל רק נסמס עורל, וסוכנו לדעת לכן-עורל קוסס, וכקב סנמלון כמעע כמו כקב נקסס וקוסס, ולדעת לכן-לכולל לכן-נמלל נכקסס לכלקוע שלו סוס סס מכוכע, וענינו מפורס, וכן דעת סקמ״י, לולס סכסון שסוס לשוכל לעכריס מלרן פרסי, ומוכנו לנרת וכקב, כי כוזמן נלזון פרסי כקיבה, וכנר פרשו כמו כן תוכיס קדמונים. נשסס עכריית סקולרי נָשְׁתָּנֵי כמו כתבי, ל״מ נֵיר נָשְׁתָּנֵי [שרייב-פֿע-

פיעל], אֵצֶל תְּנוּחָתוֹ לְתַגְרוּת וּלְיוֹפְלַח [וּנְכִיעַתְעַן אוֹכֵל לְיִשְׁתְּעַן], וְכֵן כְּתִיב נַתָּר פִּתּוּסֵי [לְכוּק-], נַתָּר פִּוּרְלֵי [פַּעְלִין-].

n. m., ex Ibn-Ezrae sententia: obsignatio; c. כְּתָב, scriptio obsignata. *Abulwalid et Qimchi* nomen quadriliterum esse dicunt, de scriptione perspicue omnibusque facili intellectu. At potius per mutuationem ex lingua persica receptum, et, ut recte vidit *Simonis*, a v. *nobish-ten*, *novish-ten* s. *nevish-ten* pro נְוִשְׁתֶּן de *scriptione* s. *epistola* dicitur. LXX. διάταγμα, φορολόγος.

הַנִּשְׁתְּוָן

Esr. 4, 7. וְכָתֹב הַנִּשְׁתְּוָן
Esr. 7, 11. וְזֶה ׀ פַּרְשֶׁגֶן הַנִּשְׁתְּוָן

definit.: נִשְׁתְּוָנָא

Esr. 4, 18. נִשְׁתְּוָנָא דִּי־שְׁלַחְתּוּן
Esr. 4, 23. פַּרְשֶׁגֶן נִשְׁתְּוָנָא ׀
Esr. 5, 5. וְאִדְּרִין יְתִבוּן נִשְׁתְּוָנָא

נָתַב

פעל כודד ונ״ע כ״פ נגוד, ומסלגס דליכס ולכלוך מעס ופיליכס [כיעדער-טרעטען, -טעמפּפּען, -דאָמפּען], וקלן מסגס דָּבָר [כון היל מסגס, למסמכ מסמכלפּ לעמס] , וכווסכ מקלן דליכס ולכלוך. וע״כ כדומי מכס דָּבָר, אֵצֶל מעמו דָּבָר, וכן אֵתֶר כלקמי, אֵצֶל מעמו אֵתֶר מסגס, או דּוּכְתָּא, אֵצֶל מעמו דּוּכְתָּא, נאָצֶל לכלס מלכו המוכן של מנוסס ודליכס, וכמכס כמכוון ג״כ נסמפּי עכג, ד״מ נסמפּ מכדלפּיל ויוכיל ורוצל s. *stabh*, *stubh* [ונרמנית ולקלנדית gr. στειβ, l. *stip*, pol. *stap-ać* etc.], כאָצֶל מקלפּ נאָל היעב דעמי קלן מפעל של דָּשֶׁא ג״כ נקנוכ מיוקל. ולפי לומל דעמי קלן מפעל של דָּשֶׁא ג״כ, נדמיון מאכוון, כי יניכ היל מככיכס על דנכ ומכנן, ודוק.

v. comp. trans. inus., deculcare, supplodere (niedertreten), hinc sicut דָּבָךְ (דָּרַךְ), אֵתֶר (n. אַתָּר), דּוּכְתָּא (הִדְּכְתָּא), vi pedibus usurpandi s. ingrediendi. Similia linguarum indogermanicarum v. in textu *rab*. Fortasse etiam שָׁב in v. רָשַׁב affine est, vi procumbendi in aliquam rem s. considendi.

נָתִיב

ס״ו, ומכוי נָתִיבִים, ומסוכן דלך כדלכס [כעדעדעטער וועג], כי סוק על מצלל כיכוכו צעול, ולפעמים כקוקלי נקמל, ל״מ דלך כקיכס, מלכון דלך כדלכס. ודע קוכל שמלה ג׳יליס, כי נדנוב ספּוכי נקמר דלך.

n. m. part. pass. poët. (pl. נְתִיבִים), via conculcata et pedibus usurpata, interd. adj. דֶּרֶךְ נְתִיבָה (= דֶּרֶךְ נְדֻרָכָה). LXX. τρίβος.

Job. 18, 10. וּמִלְכֻדָּתוֹ עָלָיו נָתִיב
Job. 28, 7. נָתִיב לֹא־יְדָעוֹ עָיִט
Job. 41, 24 אַחֲרָיו יָאִיר נָתִיב
Ps. 78, 50. יְפַלֵּס נָתִיב לְאַפּוֹ

בְּנָתִיב

Ps. 119, 35. הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ

adj. fem.: נְתִיבָה

Prv. 12, 28. וְדֶרֶךְ נְתִיבָה אַל־מָוֶת

נְתִיבָה

ס״ג, ומוכנו דומס לל נָתִיב.

n. f., sicut נָתִיב, via. LXX. τρίβος, ἀτραπός; πρόςωπον, μνησίκακος.

Jes. 43, 16. וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה

cum suff.: נְתִיבָתִי

Job. 30, 13. נִתְסוּ נְתִיבָתִי
Ps. 142, 4. וְאַתָּה יָדַעְתָּ נְתִיבָתִי

cum suff.: לְנָתִיבָתִי

Ps. 119, 105. וְאוֹר לִנְתִיבָתִי

cum suff.: מְנָתִיבָתָם

Prv. 1, 15. מְנַע רַגְלְךָ מִנְּתִיבָתָם

pl.: נְתִיבוֹת

Jud. 5, 6. וְחָלְכוּ נְתִיבוֹת
Job. 38, 20. וְכִי תָבִין נְתִיבוֹת בֵּיתוֹ
Prv. 8, 2. בֵּית נְתִיבוֹת נָצָבָה
Prv. 8, 20. בְּתוֹךְ נְתִיבוֹת מִשְׁפָּט
Jes 58, 12. מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת
Jer. 18, 15. לְלֶכֶת נְתִיבוֹת

pl.: בִּנְתִיבוֹת

Jes. 42, 16. בִּנְתִיבוֹת לֹא־יָדָעוּ

pl.: לִנְתִבוֹת

Jer. 6, 16. וְשַׁאֲלוּ ׀ לִנְתִבוֹת עוֹלָם

pl. c. suff.: נְתִיבוֹתַי

Jer. 6, 16. וְעִל־נְתִיבוֹתַי חָשָׁךְ יְשִׁים
Job. 19, 8. נְתִיבוֹתַי עִוָּה
Thr. 3, 9.

pl. c. suff.: בִּנְתִיבֹתָיו

Job. 24, 13. וְלֹא יָשֻׁבוּ בִּנְתִיבֹתָיו

pl. c suff.: נְתִיבֹתֶיהָ

Prv. 3, 17. וְכָל־נְתִיבֹתֶיהָ שָׁלוֹם

pl. c. suff.: וְנְתִיבוֹתֶיהָ

Hos. 2, 8. וְנְתִיבוֹתֶיהָ לֹא תַמְצֵא

pl. c. suff.: בִּנְתִיבֹתֶיהָ

Prv. 7, 25. אַל־תֵּט בִּנְתִיבֹתֶיהָ

pl. c. suff.: נְתִיבוֹתֵיהֶם

Jes. 59, 8. נְתִיבוֹתֵיהֶם עִקְּשׁוּ לָהֶם

נָתַח

פעל ל״ע כ״פ נתנכית סכנב נָתַח, וסמצב נתוק ונקוט פלוק וגויכ [כיעדעזכיי-לענגען, -אָפּשניידן], אָנכי נסמפ שקוטס, וכמצב ענכיכית מוס סמס נְתוּחִים, ד״מ קכמת סכקוק, כעלי נתוק, כלי נקוק, ימי סכקוק, וסמ כתנכס נָתַח ע״מ מָשַׁח, ועוד סכנכ. ואָצֶל לְנקוט מסגס לע קוכל, שנפעל נְשָׁךְ נאָכוון עלמוקי נדמפ לו, או ג״כ נָסַח, ומקוכס שלכו נאָנכס, וכן נְתוּךְ לְקמן אָל מאָנכס של נָסַךְ, וכן נָתַךְ אָל נָסַךְ מאָנכס.

v. comp. trans. pi-ĕl. נִתַּח, dissecare, in frusta dividere (zerlegen), unde neohebr. חֲכָמַת הַנִּתּוּחִים, anatomia. Cognatum est v. נָסַךְ, atque etiam נָסַח (cf. v. נָסַע = נָתַע; נָסַךְ = נָתַךְ). LXX. διαιρεῖν, διχοτομεῖν, μελίζειν, κρεανομεῖν.

Pi-el: נִתַּח 3 *perf.*

Lev. 8, 20. וְאֶת־הָאַיִל נִתַּח
3 *perf.:* וְנִתַּח

Lev. 1, 6. וְנִתַּח אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ
Lev. 1, 12. וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו

1 *impf. c. s.:* וַאֲנַתְּחָהּ

Jud. 20, 6. וָאֲחַז בְּפִילַגְשִׁי וָאֲנַתְּחָהּ

2 *imperf.:* תְּנַתֵּחַ

Ex. 29, 17. וְאֶת־הָאַיִל תְּנַתֵּחַ

3 *imperf.:* וַיְנַתַּח

1 Reg. 18, 33. וַיְנַתַּח אֶת־הַפָּר

3 *impf. c. s.:* וַיְנַתְּחֵהוּ

1 Sam. 11, 7. צֶמֶד בָּקָר וַיְנַתְּחֵהוּ

3 *impf. c. s.:* וַיְנַתְּחֶהָ

Jud. 19, 29. וַיְנַתְּחָהּ לְעַצְמֶיהָ

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְנַתְּחֻהוּ

1 Reg. 18, 23. הַפָּר הָאֶחָד וְיְנַתְּחֻהוּ

נְתָח

ס״ו, נכנוי נְתָחִים, ומפעזון כמו גוד [פעיקק], לומל לְלָק מכנוד ומכנכית, וכן אֵבֶר נפּפּ ענכיכית, מפּצפּ אֵבֶר נמכוון בְּדֶרֶךְ, לְפון כתיקס וגויכס ונקיכס, ולְפון כתיקס לְפעמים מפּצוס נְתָחִים [בְּתַח], וכן מלְפּ נכנפּלפּ מתפּוכפּ [בְּתַח], וכן מלְפּ נכנפּזפּוכפּ.

n. m. (*Qimchi* נֶתַח scribit; pl. נְתָחִים), frustum, segmentum; membrum, sicut neohebr. אֵבֶר, artus, a v. בָּתַר = אָבַר, dividere. LXX. διχοτόμημα, μέλος, μερίς.

Ex. 24, 4. כֹּל־נֶתַח טוֹב יֶרֶךְ

pl.: נְתָחִים

Jud. 19, 29. לִשְׁנֵים עָשָׂר נְתָחִים

pl.: הַנְּתָחִים

Lev. 1, 8. הִנְתְּחִים אֶת־הָרֹאשׁ
Lev. 8, 20. וְאֶת־הַנְּתָחִים

pl. cum suff.: נְתָחָיו

Ex. 29, 17. וְנִתַּח עַל־נְתָחָיו

pl cum suff.: נְתָחֶיהָ

Ex. 24, 4. אֶסֹּף נִתְּחֵיהוּ אֵלֶיהָ

pl. cum suff.: לְנְתָחָיו

Ex. 29, 17. הָאֵיל תְּנַתַּח לְנִתְּחָיו
Lev. 1, 12. וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו
Lev. 8, 20 הָאֵיל נִתַּח לְנִתְּחָיו

pl. cum suff.: לְנְתָחֶיהָ

Lev. 1, 6. וְנִתַּח אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ
Lev. 9, 13. לִנְתְּחֵיהוּ וְאֶת־הָרֹאשׁ
Ez. 24, 6. לִנְתְּחֵיהָ הוֹצִיאָהּ

נָתַךְ

פעל כודד, וסמעיל נְתֵּךְ, וסמצב לנמע שלמס יפקי כניכס ויכילס [כמכנוס נָתַז], נסמקל על שפיכס מעס [כיעדער-גיעסען], ויכילס לְלָס וקלנס לו שפּצוס, ולוכן סמפּוק ויכמו כמיס שקנוע׳, כמיס אָצֶל יכמו כן שקנוע׳, ומעלוי סמצב נָסַךְ נדומס אָל נָסַךְ, וסמ, ומס פּפּק סון סקקר ומכווי, סמפּעל נְתֵּךְ כרלף אָל נָגַר, וכלמר מפּיס, כלמצב נכנין הקל, לו מקמס ומפּוס [נעד-פּלגיסען, -שמעלגען]. סכנוסף הְתֵּךְ יולף ומוון, ומקור הִנָּתֵךְ נסכלוס עכלוס סכנון של יסוד סכנופל, ומעולי שלו הְתֵּךְ. נלכמי אַתֵּיךְ נמקום נסיכס ונכליפס ויליקס נעכלי, ומעכו מפּס מִתֵּךְ ומכנקיי מִתֵּכָא, ומכנכס, ונפּפּס עכלינית מפּס מִתֶּכֶת, ליון לנכוול סכנף.

v. comp. intr. (impf. תֵּךְ), defluere (targ. נְתַךְ, eadem praepositione praefixa), se desuper effundere, veluti de gravissima Dei ira et excandescentia, a rad. *tak* (τήκ-ειν), cui par est *sak* in vv. נָסַךְ, סָךְ q. v. *Ni.* נִתַּךְ (syn. נִגַּר), effundi, se effundere; diffluere, liquefieri. *Hi.* הַתִּיךְ (inf. הַנְתִּיךְ), profundere, veluti aquas, nummos; metalla liquefacta fundere (pass. הֻתַּךְ), aram. אַתִּיךְ, unde n. מַתְּכָא; f. מַתְּכָא, neohebr. מַתֶּכֶת, metallum. LXX. χέειν, τήκειν, στάζειν, χωνεύειν, δακρύειν, ἐπέρχεσθαι, ἐκκαίειν; *Hi.* semel: ἀμέλγειν.

3 *imperf. fem.:* תֵּתֵךְ

2 Chr. 12, 7. וְלֹא־תֵתֵךְ חֲמָתִי
Jer. 42, 18. כֵּן תֵּתֵךְ חֲמָתִי
Dan. 9, 27. תֵּתֵךְ עַל־שׁוֹמֵם

3 *imperf. fem.:* וַתִּתַּךְ

2 Chr. 34, 25. וַתִּתַּךְ חֲמָתִי בַּמְּקוֹם
Jer. 44, 6. וַתִּתַּךְ חֲמָתִי וְאַפִּי
Dan. 9, 11. וַתִּתַּךְ עָלֵינוּ הָאָלָה

3 *imperf. pl.:* וַיִּתְּכוּ

Job. 3, 24. וַיִּתְּכוּ כַמַּיִם שַׁאֲגָתִי

Nif-al: נִתַּךְ 3 *perf.*

Ex. 9, 33. וּמָטָר לֹא־נִתַּךְ אָרְצָה

נָתַךְ נָתָן

2 Sam. 21, 10. עַד נִתַּךְ־מַיִם עֲלֵיהֶם
Jer. 42, 18. כַּאֲשֶׁר נִתַּךְ אַפִּי

3 *perf. fem.:* נִתָּכָה

2 Chr. 34, 21. חֲמַת־יְי׳ אֲשֶׁר נִתְּכָה בָּנוּ
Nah. 1, 6. חֲמָתוֹ נִתְּכָה כָאֵשׁ

3 *perf. fem.:* וְנִתְּכָה

Ez. 24, 11. וְנִתְּכָה בְתוֹכָהּ טֻמְאָתָהּ

2 *perf. pl.:* וְנִתַּכְתֶּם

Ez. 22, 21. וְנִתַּכְתֶּם בְּתוֹכָהּ

part. fem.: נִתֶּכֶת *sg.*

Jer. 7, 20. נִתֶּכֶת אַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה

Hif-el: הַתִּיךְ

1 *perf.:* וְהַתַּכְתִּי

Ez. 22, 20. וְהִתַּכְתִּי אֶתְכֶם

3 *perf. pl.:* הִתִּיכוּ

2 Rg. 22, 9. הִתִּיכוּ עֲבִידְךָ אֶת־הַכֶּסֶף

inf. constr.: לְהַתִּיךְ

Ez. 22, 20. אֵשׁ לְהִנָּתִיךְ

2 *impf. c. s.:* תַּתִּיכֵנִי

Job. 10, 10. הֲלֹא כֶחָלָב תַּתִּיכֵנִי

3 *imperf. pl.:* וַיַּתִּיכוּ

2 Chr. 34, 17. וַיִּתִּיכוּ אֶת־הַכֶּסֶף

Hof-al: הֻתַּךְ

2 *imperf. pl.:* תֻּתַּכוּ

Ez. 22, 22. כֵּן תֻּתַּכוּ בְּתוֹכָהּ

הֻתּוּךְ

ס״ו גויכ סנוסף, וסמוכן כמו הֻתָּכָה נפּפּ ענכיכית, לומל מסמקום ומכיקות [דאָס שמעלצען].

n. m. hif., sicut neohebr. הֻתָּכָה, fusio, liquatio. LXX. χωνεύειν.

כְּהִתּוּךְ

Ez. 22, 22. כְּהִתּוּךְ כֶּסֶף בְּתוֹךְ כּוּר

נָתָן

פעל כודד כנ-סנוכך, ופ״ח תָּתָה נקנוכ סכנוכ ליקנית, ועתידו יִתֵּךְ ולפני מקף יִתֵּךְ, ופ״ח נְתֵן [כמ׳ תֵּן], ומלוי תֵּן נקנוכ נון של יסוד נופל לו תֵּנָה, לפיקוכ סמוכלת נָתְנוֹ ומיכותו תֵּת [מקנכ של תֵּנָה], אֵצֶל נכנוי תִּתֵּךְ, ומסמך נָתַן תמוכס יקנכ. סמוכן כמו נָתַן לעיל, לומל מעליל דנכ לל פלוני ומנפּס אליו [היגענגען], סיכי״כען], ומעכו נָתַן, וכנפּס כמכוון נפּפּתי עכג, כאָצֶל תליפּ לקמן תקת תֻּכֶּה. לוכך מפּאל של כתיכס נעכני, ד״מ מלמוד מכמס לקפּלמוד, ואָצֶל יקנל יקנל לקנ, מפּכפּאפּס דנכ מגופו, ד״מ מפּפּת כיית, ומפּעת קול. וכן כתיב עכן כתיכס על יכיפּס ומעכפּס ומפּעמלס, ד״מ מככיתי נכית ועתיכס פּת, ומפּיכס סולפּס ועכיכס לנ, לו נכתלך לעפּיס וזיקס וזיפּס, ד״מ מכתיכס מופּס, ונקאָנ עס עמפּיס נמפּאלוס נכנוס.

מכפּעל נִתֵּן ספּעולי׳, וכן הִתֵּן.

v. comp. trans. (semel per aphaeresin praepositionis נָתָה = תָּתָה; impf. יִתֵּן, c. *Maqef* יִתֵּךְ, semel נְתֵן = נָתַן; imprt. תֵּן, תְּנָה; inf. abs. נָתוֹן; constr. תֵּת = תֶּתֶן, c. s. תִּתִּי, raro נְתוֹן), tradere, porrigere (hingeben, hinreichen), sicut נָדַן, a rad. *tan*, quam insitam habet etiam v. תָּנָה. Significatio *dandi* multiplici modo transfertur, veluti ad docendum (opp. לָקַח, discere), permittendum et concidendum, exhibendum et prae se ferendum (veluti נָתַן רֵיחַ, efflare dulces odores; נָתַן קוֹל, edere vocem, clamare); deinde dicitur vi ponendi, collocandi, constituendi, apponendi, dispo-

nendi, praeponendi, vel etiam vi faciendi, veluti miraculum (מוֹפֵת), et similiter, sequentibus adverbiis, sensu amplissimo. *Ni.* נִתַּן et *Ho.* הֻתַּן pass. LXX. διδόναι, ἀπο-, δια-, ἐκ-, ἐπι-, παρα-, προς-, δωρεῖσθαι; τιθέναι, δια-, ἐκ-, ἐπι-, παρα-, περι-, προς-, ὑπο-; ἱστάναι, ἐφ-, καθ-; στέλλειν, ἀπο-; ἀφιέναι, προ-, προς-; ἐμβάλλειν, ἐπι-, κατα-; τάσσειν, κατα-; φέρειν, προεκφέρειν; ἄγειν, συν-; αἰτεῖσθαι (αἴτημα); ἀποτίειν, ἐκτίειν; πράσσειν, ποιεῖν, γίνεσθαι; δεικνύναι; ἐᾶν, ἐγκαταλείπειν; ἐκχέειν, ἐπιχέειν, ἐπιχύειν; ἐλεεῖν, ἐπαίρειν, ἐρεῖν, εὐοδοῦν, κατακαλύπτειν, κατακληρονομεῖν, κρεμᾶν, οἰκεῖν, ὀχύρωμα, παραλύειν, στηρίζειν, τρυπᾶν. De phrasium ex v. נָתַן compositarum apud LXX. translatione v. *Abr. Trommii* Concordantias Graecas.

3 *perf.*: נָתַן

נתן אברהם מתנת Gn. 25, 6.
ויעקב נתן לעשו לחם Gn. 25, 34.
נתן אלהים לאברהם Gn. 28, 4.
נתן אלהים שכרי Gn. 30, 18.
וכל־יש־לו נתן בידו Gn. 39, 4.
וכל אשר־יש־לו נתן בידו Gn. 39, 8.
נתן בתוכה Gn. 41, 48.
נתן לכם מטמון Gn. 43, 23.
לכלם נתן לאיש Gn. 45, 22.
ולבנימן נתן Gn. 45, 22.
אשר־נתן לבן Gn. 46, 18, 25.
אשר נתן להם פרעה Gn. 47, 22.
אשר־נתן־לי אלהים בזה Gn. 48, 9.
ויי נתן קלת וברד Ex. 9, 23.
ויי נתן את־חן העם Ex. 12, 36.
הוא הלחם אשר נתן יי Ex. 16, 15.
נתן לכם השבת Ex. 16, 29.
ולחורות נתן בלבו Ex. 35, 34.
אשר נתן יי חכמה Ex. 36, 1. 2.
ראתה, נתן לכם לשאת Lev. 10, 17.
כי מזרעו נתן למלך Lev. 20, 3.
אשר נתן יי בינו Lev. 26, 46.
נתן לבני גרשון Num. 7, 7.
נתן לבני מררי Num. 7, 8.
ולא־נתן סיחן את־ישראל Nu. 21, 23.
נתן בניו פליטם Num. 21, 29.
אשר־נתן להם יי Num. 32, 7. 9.
ראה נתן יי אלהיך Dt. 1, 21.
אשר־נתן יי להם Dt. 2, 12.
את־הכל נתן יי אלהינו Dt. 2, 36.
נתן לכם יי את־הארץ Dt. 3, 18.
הארץ הטבה אשר נתן־לך Dt. 8, 10.
נתן יי אלי את־שני לחת Dt. 9, 11.
אשר נתן יי אלהי אבתיך Dt. 12, 1.
אשר נתן־לך בכל־שעריך Dt. 12, 15.
ומצאנך אשר־נתן יי לך Dt. 12, 21.
אשר נתן־לך Dt. 16, 17.
נתן לך יי אלהיך Dt. 18, 14.
אשר נתן יי אלהיך לך Dt. 20, 14. 28, 52.
אשר נתן־לך יי אלהיך Dt. 26, 11. 28, 53.
ולא־נתן יי לכם לב לדעת Dt. 29, 3.
אשר נתן לכם משה Jos. 1, 14. 15.
כי־נתן יי לכם את־הארץ Jos. 2, 9.
כי־נתן יי בידינו Jos. 2, 24.
כי־נתן יי לכם את־העיר Jos. 6, 16.
אשר נתן להם משה Jos. 13, 8.
כאשר נתן להם משה Jos. 13, 8.
רק לשבט הלוי לא נתן Jos. 13, 14.
לא־נתן משה נחלה Jos. 13, 33.
כי־נתן משה Jos. 14, 3.
וללויים לא־נתן Jos. 14, 3.
נתן חלק בתוך בני־יהודה Jos. 15, 13
אשר נתן לכם יי Jos. 18, 3.
אשר נתן להם משה Jos. 18, 7.
את כל־אוריהם נתן יי בידם Jos. 21, 42.
אשר נתן לכם משה Jos. 22, 4.
נתן משה בבשן Jos. 22, 7.
ולחציו נתן יהושע Jos. 22, 7.
וגבול נתן־יי בנינו Jos. 22, 25.
אשר נתן לכם יי אלהיכם Jos. 23, 13. 15.
הארץ הטובה אשר נתן לכם Jos. 23, 16.
נתן יי את־איביכם Jud. 3, 28.
אשר נתן יי את־סיסרא Jud. 4, 14.
נתן האלהים בידו את־מדין Jud. 7, 14.
כי־נתן יי בידכם Jud. 7, 15.
בידכם נתן אלהים Jud. 8, 3.
נתן אלהינו בידינו Jud. 16, 24.
שר־השערים האלה נתן Ruth 3, 17.
נתן יי על־כם מלך 1 Sam. 12, 13.
וצידה נתן לו 1 Sam. 22, 10.
חרב גלית הפלשתי נתן 1 S. 22, 10.
ושאול נתן את־מיכל בתו 1 S. 25, 44.
את אשר־נתן יי לנו 1 Sam. 30, 23.
נתן ביד אבשי אחיו 2 Sam. 10, 10.
הכל נתן ארונה 2 Sam. 24, 23.
נתן היום ישב על־כסאי 1 Reg. 1, 48.
צדוק הכהן נתן המלך 1 Reg. 2, 35.
נתן לדוד בן חכם 1 Reg. 5, 21.
ושלמה נתן לחירם 1 Reg. 5, 25.
ויי נתן חכמה לשלמה 1 Reg. 5, 26.
כי מגרעות נתן לבית 1 Reg. 6, 6.
ואת־חים נתן מכתף 1 Reg. 7, 39.
נתן באצרות בית יי 1 Reg. 7, 51.
ברוך יי אשר נתן מנוחה 1 Reg. 8, 56.
הערים אשר נתן־לו 1 Reg. 9, 12.
ומבני ישראל לא־נתן 1 Reg. 9, 22.
והמלך שלמה נתן 1 Reg. 10, 13.
מלבד אשר נתן־לה 1 Reg. 10, 13.
אשר־נתן אלהים בלבו 1 Rg. 10, 24.
ואת הארזים נתן 1 Reg. 10, 27.
וארץ נתן לו 1 Reg. 11, 18.
ומעלו הכבד אשר־נתן 1 Reg. 12, 4.
אשר־נתן אביך עלינו 1 Reg. 12, 9.
ואת־האחד נתן בדן 1 Reg. 12, 29.
כמופת אשר נתן 1 Reg. 13, 5.
אשר נתן לאבותיהם 1 Reg. 14, 15.
נתן יי אלהיו 1 Reg. 15, 4.
את־הפר אשר־נתן להם 1 Rg. 18, 26.
הנה נתן יי רוח שקר 1 Rg. 22, 23.
כי־בו נתן־יי תשועה 2 Reg. 5, 1.
ספר נתן לו חלקיה 2 Reg. 22, 10.
נתן יהויקים לפרעה 2 Reg. 23, 35.
ויי נתן את־פחדו 1 Chr. 14, 17.
אז נתן דויד בראש להדות 1 Chr. 16, 7.
נתן ביד אבשי אחיו 1 Chr. 19, 11.
כי נתן בידי את ישבי הארץ 1 Chr. 22, 18.
כי רבים בנים נתן לי יי 1 Chr. 28, 5.
נתן כשקמים אשר־בשפלה 2 Chr. 1, 15.
אשר נתן לדויד המלך 2 Chr. 2, 11.
ואת־הים נתן מכתף הימנית 2 Chr. 4, 10.
ואת־כל־הכלים נתן באצרות 2 Chr. 5, 1.
שני הלחות אשר־נתן משה 2 Chr. 5, 10.
אשר נתן חורם לשלמה 2 Chr. 8, 2.
לא־נתן שלמה לעבדים 2 Chr. 8, 9.
והמלך שלמה נתן 2 Chr. 9, 12.
אשר־נתן האלהים בלבו 2 Chr. 9, 23.
נתן כשקמים 2 Chr. 9, 27.
אשר־נתן עלינו ונעבדך 2 Chr. 10, 4.
מן־העל אשר־נתן אביך 2 Chr. 10, 9.
נתן ממלכה לדויד 2 Chr. 13, 5.
מלבד אשר־נתן המלך 2 Chr. 17, 19.
ויהוה הנה נתן יי 2 Chr. 18, 22.
נתן יי מארבים על־בני עמון 2 Chr. 20, 22.
ואת־הממלכה נתן ליהורם 2 Chr. 21, 3.
ויי נתן בידם חיל 2 Chr. 24, 24.
ומופת נתן לו 2 Chr. 32, 24.
כי נתן־לו אלהים ספר נתן לי חלקיהו הכהן 2 Chr. 32, 29. 34, 18.
זקן וישש הכל נתן בידו 2 Chr. 36, 17.
נתן לו יי אלהי השמים 2 Chr. 36, 23.
ממלכות הארץ נתן לי יי Err. 1, 2.
בתורת משה אשר־נתן יי Esr. 7, 6.
הנשתון אשר נתן המלך Esr. 7, 11.
נתן כזאת בלב המלך Esr. 7, 27.
נתן אל־לבי לעשות Neh. 2, 12.
התרשתא נתן לאוצר Neh. 7, 70.
להשמידם נתן לו Esth. 4, 8.
נתן המלך אחשורוש Esth. 8, 1.
אשר נתן המלך Esth. 8, 11.
יי נתן וייי נתן לקח Job. 1, 21.
ולא־נתן תפלה Job. 1, 22.
או מי־נתן לשכוי בינה Job. 38, 36.
כספו, לא־נתן בנשך Ps. 15, 5.
נתן בקולו תמוג ארץ Ps. 46, 7.
ולא־נתן למוט רגלנו Ps. 66, 9.
ודגן־שמים נתן למו Ps. 78, 24.
חרפת עולם נתן למו Ps. 78, 66.
וחק נתן־למו Ps. 99, 7.
נתן גשמיהם ברד Ps. 105, 32.
טרף נתן ליראיו Ps. 111, 5.
פזר, נתן לאביונים Ps. 112, 9.
והארץ נתן לבני־אדם Ps. 115, 16.
חק־נתן ולא יעבור Ps. 148, 6.
כי־נתן מלחמו לדל Prv. 22, 9.
נתן אלהים לבני האדם Eccl. 1, 13.
נתן חכמה ודעת Eccl. 2, 26.
נתן עניו לאסף ולכנוס Eccl. 2, 26.
נתן אלהים לבני האדם Eccl. 3, 10.
גם את־העלם נתן בלבם Eccl. 3, 11.
אשר־נתן־לו האלהים Eccl. 5, 17. 18. 8, 15.
אשר נתן־לך תחת השמש Eccl. 9, 9.
נרדי נתן ריחו Cant. 1, 12.
נתן את־החכרם לנטרים Cant. 8, 11.
והילדים אשר נתן־לי יי Jes. 8, 18.
מי־נתן למשוסה יעקב Jes. 42, 24.
נתן לי לשון למודים Jes. 50, 4.
אשר נתן יי לכם Jer. 25, 5.
נתן מלך־בבל שארית Jer. 40. 11.
להפר בריתי והנה נתן Ez. 17, 18.
בנשך נתן ותרבית לקח Ez. 18, 13.
נתן להם האלהים מדע Dan. 1, 17.
אשר־נתן לפניו Dan. 9, 10.
נתן קולו לפני חילו Joel 2, 11.
כי־נתן לכם את־המורה Joel 2, 23.
נתן תהום קולו Hab. 3, 10.

3 *perf.*: שָׁפַתָּן

ומן־הנתינים שנתן Esr. 8, 20.

3 *perf.*: נָתַן *p.*

ולבני קהת לא נתן Num. 7, 9.
לחמו לרעב נתן Ez. 18, 16.

3 *perf.*: וְנָתַן

ונתן־לו לחם לאכל Gn. 28, 20.
ונתן בפלגים Ex. 21, 22.
ונתן פדין נפשו Ex. 21, 30.
ונתן עליה לבנה Lev. 2, 1.
ונתן הכהן מן־הדם Lev. 4, 7.
ונתן על־קרנת מזבח Lev. 4, 25. 30. 34.
ונתן אתו לכהן Lev. 5, 16.
ונתן הכהן Lev. 14, 14. 28.
ונתן על־תנוך Lev. 14, 25.
ונתן אחרן על־שני השעירם Lev. 16, 8.
ונתן את־הקטרת Lev. 16, 13.
ונתן על־קרנות המזבח Lev. 16, 18.
ונתן אתם על־ראש השעיר Lev. 16, 21.
ונתן לכהן את־הקדש Lev. 22, 14.
ונתן את־הערכך Lev. 27, 23.
ונתן לאשר אשם לו Num. 5, 7.
ונתן אל־החמים Num. 5, 17.
ונתן על־כפיה Num. 5, 18.
ונתן על־האש Num. 6, 18.
ונתן על־כפי הנזיר Num. 6, 19.
ונתן יי לכם בשר Num. 11, 18.
ונתן עלו מים חיים Num. 19, 17.
לעיניהם ונתן מימיו Num. 20, 8.
ונתן מלכיהם בידיך Dt. 7, 24.
ונתן אליך אות Dt. 13, 2.
ונתן־לך רחמים וירחמך Dt. 13, 18.
ונתן לכהן הזרע Dt. 18, 3.
ונתן לך את־כל־הארץ Dt. 19, 8.
ונתן האיש השכב Dt. 22, 29.
ונתן בידה ושלחה Dt. 24, 1. 3.
ונתן על ברזל Dt. 28, 48.
ונתן יי לך שם לב רגז Dt. 28, 65.
ונתן יי אלהיך Dt. 30, 7.
ונתן לכם את־הארץ Jos. 1, 13.
ונתן יי אותם לפני Jud. 11, 9.
נעלו ונתן לרעהו Ruth 4, 7.
ונתן לפנינה אשתו 1 Sam. 1, 4.
יקח ונתן לעבדיו 1 Sam. 8, 14.
ונתן לסריסיו ולעבדיו 1 Sam. 8, 15.
ונתן קובע נחשת 1 Sam. 17, 38.
ונתן אתכם בידנו 1 Sam. 17, 47.
ונתן ברום ההוא מופת 1 Rg. 13, 3.
ונתן יי ביד המלך 1 Reg. 22, 12. 15.
ונתן את־מואב בידכם 2 Reg. 3, 18.
ונתן יי ביד המלך 2 Chr. 18, 11.
ונתן ארצם נחלה Ps. 135, 12.
ונתן ארצם לנחלה Ps. 136, 21.
ונתן לכם אדני לחם צר Jes. 30, 20.
ונתן מטר זרעך Jes. 30, 23.
ונתן זרע לזרע Jes. 55, 10.
ונתן עליך דיק Ez. 26, 8.
ונתן עץ השדה את־פריו Ez. 34, 27.
ונתן אל־מזוזת.הבית Ez. 45, 19.

3 *prf. c. suff.*: נָתָנַנִי *p.*

ולמות לא נתנני Ps. 118, 18.

3 *prf. c. suff.*: נָתָנֻנִי

נתנני שוממה Thr. 1, 13.
נתנני אדני בידי לא־אוכל Thr. 1, 14.

3 *prf. c. suff.*: נָתָנוּנִי

שלא נתנו טרף Ps. 124, 6.

3 *perf. c. suff.*: נָתָנְךָ

אשר־נתנך יי היום 1 S. 24, 11. 26, 23.
נתנך עליהם מלך 2 Chr. 2, 10.
יי נתנך כהן Jer. 29, 26.

3 *perf. c. suff.*: וְנָתָנְךָ

ונתנך יי אלהיך עליון Dt. 28, 1.
ונתנך יי לראש Dt. 28, 13.

3 *perf. c. suff.*: נָתָנוֹ

ולא־נתנו אלהים להרע Gn. 31, 7.
כי־לא נתנו לרדת לעמק Jud. 1, 34.
ולא־נתנו אביה לבוא Jud. 15, 1.
ולא נתנו לשוב 1 Sam. 18, 2.
ולא־נתנו אלהים בידו 1 Sam. 23, 14.

3 *perf. c. suff.*: וְנָתָנוֹ

ונתנו יי אלהיך בידך Dt. 21, 10.

3 *perf. c. suff.*: נָתָנָהּ

כי־נתנה אלהים בידכם Jud. 18, 10.
אל־האלהים אשר נתנה Eccl. 12, 7.

3 *perf. c. suff.*: וְנָתָנָהּ

ונתנה לך Ex. 13, 11.
ונתנה לנו Num. 14, 8.
ונתנה יי אלהיך בידך Dt. 20, 13.
ונתנה יי אלהיכם בידכם Jos. 8, 7.
ונתנה לרעך הטוב ממך 1 S. 15, 28.

3 *perf. c. suff.*: נָתָנָם

נתנם יי אלהיכם Jos. 10, 19.
ולא נתנם ביד יהושע Jud. 2, 23.
כי־נתנם יי בידנו 1 Sam. 14, 10.
כי־נתנם יי ביד ישראל 1 Sam. 14, 12.

ולא נתנם לקום אל־שאול 1 S. 24, 8.
ובהשענך על־י״י נתנם
בידך 2 Chr. 16, 8.
נתנם בידכם 2 Chr. 28, 9.
נתנם לטבח Jes. 34, 2.
חרשעים נתנם Jer. 25, 31.

וְנָתָנָם 3 perf. c. suff.:
ונתנם אל־הכהן Lev. 15, 14.
ונתנם י״י אלהיך לפניך Dt. 7, 2.
ונתנם בכל־שנאיך Dt. 7, 15.
ונתנם י״י אלהיך לפניך Dt. 7, 23.
ונתנם י״י לפניכם Dt. 31, 5.

נָתְנָה 3 perf. fem.:
הוא נתנה־לי Gn. 3, 12.
ולא־נתנה עוֹ השמים 2 S. 21, 10.
אשר־נתנה מלכת־שבא 1 Rg. 10, 10.
נתנה מלכת־שבא 2 Chr. 9, 9.
ארץ נתנה יבולה Ps. 67, 7.
וחגור נתנה לכנעני Prv. 31, 24.
נתנה עלי בקולה Jer. 12, 8.
נתנה ידה Jer. 50, 15.

נָתְנָה 3 perf. fem. p.
מים שאל חלב נתנה Jud. 5, 25.

וְנָתְנָה 3 perf. fem.:
ונתנה הארץ פריה Lev. 25, 19.
ונתנה הארץ יבולה Lev. 26, 4.

נָתַתָּה, נָתַתְּ 2 perf. m.:
אשר נתתה עמדי Gn. 3, 12.
הן לי לא נתתה זרע Gn. 15, 3.
אשר־נתתה לי י״י Dt. 26, 10.
האדמה אשר נתתה לנו Dt. 26, 15.
מדוע נתתה לי נחלה Jos. 17, 14.
אתה נתת בידד־עבדך Jud. 15, 18.
אל־האדמה אשר נתת 1 Reg. 8, 34.
אשר־נתתה לעמך 1 Reg. 8, 36.
אשר נתתה לאבתינו 1 Reg. 8, 40.
אשר־נתתה לאבותם 1 Reg. 8, 48.
הערים האלה אשר־נתתה 1 Rg. 9, 13.
האדמה אשר־נתתה להם 2 Chr. 6, 25.
אשר־נתתה לעמך 2 Chr. 6, 27.
האדמה אשר נתתה
לאבתינו 2 Chr. 6, 31.
דרך ארצם אשר־נתתה 2 Chr. 6, 38.
לא־נתתה לישראל 2 Chr. 20, 10.
ולחם משמים נתתה Neh. 9, 15.
ורוחך הטובה נתת
להשכילם Neh. 9, 20.
ומים נתתה להם לצמאם Neh. 9, 20.
ובטובך הרב אשר־נתתה Neh. 9, 35.
והשמנה אשר נתתה Neh. 9, 35.
והארץ אשר־נתת Neh. 9, 36.
למלכים אשר־נתתה Neh. 9, 37
נתתה שמחה בלבי Ps. 4, 8.
נתתה לי ערף Ps. 18, 41.
תאות לבו נתתה לו Ps. 21, 3.
חיים שאל ממך נתתה לו Ps. 21, 5.
חנה טפחות נתתה ימי Ps. 39, 6.
נתתה ליראיך נס להתנוסס Ps. 60, 6.
נתת ירשת יראי שמך Ps. 61, 6.
נתת את־לבך להבין Dan. 10, 12.

תָּתָּה 2 perf.:
ואיבי תתה לי ערף 2 Sam. 22, 41.

וְנָתַתָּה, וְנָתָתְּ 2 perf.:
ונת כוס־פרעה בידו Gn. 40, 13.
ונתתה נפש תחת נפש Ex. 21, 23.
ונתתה על ארבע Ex. 25, 12.
ונתת אל־הארן Ex. 25, 16.
ונתת את־הכפרת Ex. 25, 21.
ונתת את־התבעת Ex. 25, 26.
ונתת על־השלחן Ex. 25, 30.
ונתתה אתה Ex. 26, 32.
ונתתה את־הפרכת Ex. 26, 33.
ונתת את־הכפרת Ex. 26, 34.
ונתתה אתה תחת כרכב Ex. 27, 5.
ונתתה את־שרשרת Ex. 28, 14.
ונתת את־שתי השבעות Ex. 28, 23.
ונתתה את־שתי עבתת Ex. 28, 24.
ונתתה על־כתפות האפד Ex. 28, 25.
ונתתה אתם על־שתי
כתפות Ex. 28, 27.
ונתת אל־חשן המשפט Ex. 28, 30.
ונתת אותם על־סל אחד Ex. 29, 3.
ונתת את־נזר הקדש Ex. 29, 6.
ונתתה על־קרנת המזבח Ex. 29, 12.
ונתת על־נתחיו Ex. 29, 17.
ונתתה על־תנוך אזן אהרן Ex. 29, 20
ונתתה אתו לפני הפרכת Ex. 30, 6.
ונתת אתו על־עבדת Ex. 30, 16.
ונתת אתו Ex. 30, 18.
ונתת שמה מים Ex. 30, 18.
ונתתה ממנה לפני העדת Ex. 30, 36.
ונתתה את־מזבח הזהב Ex. 40, 5.
ונתתה את מזבח העלה Ex. 40, 6.
ונתת את־הכיר Ex. 40, 7.
ונתת את־מסך Ex. 40, 8.
ונתת עליה שמן Lev. 2, 15.
ונתת על־המערכת Lev. 24, 7.
ונתתה את־הלוים Num. 3, 9.
ונתתה הכסף לאהרן Num. 3, 48.
ונתתה אותם אל־הלוים Num. 7, 5.
ונתת מהודך עליו Num. 27, 20.
ונתתה לאלעזר הכהן Num. 31, 29.
ונתתה אתם ללוים Num. 31, 30.
ונתתה את־הברכה Dt. 11, 29.
ונתתה בכסף וצרת הכסף Dt. 14, 25.
ונתתה הכסף Dt. 14, 26.
ונתתה באזנו ובדלת Dt. 15, 17.
ונתתה ללוי לגר Dt. 26, 12.
ונתתה לי גלת מים Jos. 15, 19.
ונתתה לי גלת מים Jud. 1, 15.
ונתתה לאמתך זרע 1 Sam. 1, 11.
ונתת לעבדך לב שמע 1 Reg. 3, 9.
ונתתה מטר על־ארצך 1 Reg. 8, 36.
ונתת לאיש ככל־דרכיו 1 Rg. 8, 39.
ונתתה מטר על־ארצך 2 Chr. 6, 27.
ונתתה לאיש ככל־דרכיו 2 Chr. 6, 30.
ונתתה לנו פליטה כזאת Esr. 9, 13.
ונתתה אתו אל־המהפכת Jer. 29, 26.
ונתתה אתה לפניך Ez. 4, 1.
ונתתה עליה מצור Ez. 4, 2.
ונתתה עליה מחנות Ez. 4, 2.
ונתתה אותה קיר ברזל Ez. 4, 3.
ונתתה אותם בכלי אחד Ez. 4, 9.
ונתתה אל־הכהנים Ez. 43, 19.
ונתתה על־ארבע קרנותיו Ez. 43, 20.

נָתַתָּנִי 2 perf. c. s.:
כי ארץ הנגב נתתני Jos. 15, 19.
ארץ הנגב נתתני Jud. 1, 15.

וְנָתָתָם 2 perf. c. s.:
ונתתם לפני אויב 1 Reg. 8, 46.
ונתתם לרחמים 1 Reg. 8, 50.
ונתתם בידי 1 Chr. 14, 10.
ונתתם לפני אויב 2 Chr. 6, 36.
ונתתם על־צואר 2 Jer. 27, 2.
ונתתם בכלי־חרש Jer. 32, 14.

נָתַתִּי, נָתָתִּי 2 perf. fem.:
וקטרתי נתתי לפניהם Ez. 16, 18.
ואת נתת את־נדניך Ez. 16, 33.
וכדמי בניך אשר נתתי Ez. 16, 36.

וְנָתַתִּיהוּ 2 perf. c. s.:
ונתתיהו בידך Jud. 4, 7.
ונתתיהו לבניהם Ez. 16, 19.

נָתַתִּי 1 perf.:
הנה נתתי לכם Gn. 1, 29.
כירק עשב נתתי Gn. 9, 3.
את־קשתי נתתי בענן Gn. 9, 13.
לזרעך נתתי את־הארץ Gn. 15, 18.
נתתי שפחתי בחיקך Gn. 16, 5.
וגם נתתי ממנה לך בן Gn. 17, 16.
נתתי אלף כסף לאחיך Gn. 20, 16.
חשדה נתתי לך והמערה Gn. 23, 11.
נתתי כסף השדה Gn. 23, 13.
אחיו נתתי לו לעבדים Gn. 27, 37.
נתתי שפחתי לאישי Gn. 30, 18.
אשר נתתי לאברהם Gn. 35, 12.
ראה נתתי אתך Gn. 41, 41.
ואני נתתי לך שכם אחד Gn. 48, 22.
ואני הנה נתתי אתו Ex. 31, 6.
ובלב כל־חכם־לב נתתי
חכמה Ex. 31, 6.
חלקם נתתי אתה Lev. 6, 10.
ואני הנה נתתי לך Num. 18, 8.
נתתי לך ולבניך Num. 18, 19.
נתתי כל־מעשר Num. 18, 21.
נתתי ללוים לנחלה Num. 18, 24.
אשר נתתי לכם מאתם Num. 18, 26.
הארץ אשר־נתתי להם Num. 20, 12.
אשר נתתי לבני ישראל Num. 20, 24.
כי בידך נתתי אתו Num. 21, 34.
אשר נתתי לבני ישראל Num. 27, 12.
לכם נתתי את־הארץ Num. 33, 53.
ראה נתתי לפניכם Dt. 1, 8.
נתתי את־הר שעיר Dt. 2, 5.
נתתי את־ער ירשה Dt. 2, 9.
נתתי בידך את־סיחן Dt. 2, 24.
כי בידך נתתי אתו Dt. 3, 2.
ועיריו נתתי לראובני Dt. 3, 12.
נתתי לחצי שבט המנשה Dt. 3, 13.
ולמכיר נתתי את־הגלעד Dt. 3, 15.
ולגדי נתתי מן־הגלעד Dt. 3, 16.
בעריכם אשר נתתי לכם Dt. 3, 19.
אשר נתתי לכם Dt. 3, 20.
ורשו את־הארץ אשר נתתי Dt. 9, 23.
את־בתי נתתי לאיש הזה Dt. 22, 16.
ולא־נתתי ממנו למת Dt. 26, 14.
הברכה והקללה אשר נתתי Dt. 30, 1.
ראה נתתי לפניך היום Dt. 30, 15.
החיים והמות נתתי לפניך Dt. 30, 19.
ראה נתתי בידך Jos. 6, 2.
ראה ׀ נתתי בידך Jos. 8, 1.
נתתי את־הארץ בידך Jud. 1, 2.
אשר נתתי לך 1 Sam. 9, 23.
נתתי לבן־אדניך 2 Sam. 9, 9.
הנה ׀ נתתי לך לב חכם 1 Reg. 3, 12.
אשר לא־שאלת נתתי לך 1 Rg. 3, 13.
אשר נתתי לפניכם 1 Reg. 9, 6.
האדמה אשר נתתי להם 1 Rg. 9, 7.
מן־האדמה אשר נתתי 2 Reg. 21, 8.
נתתי הבקר לעלות 1 Chr. 21, 23.
נתתי לבית־אלהי למעלה 1 Chr. 29, 3.
נתתי חטים ׀ מכות 2 Chr. 2, 9.
ומצותי אשר נתתי לפניכם 2 Chr 7, 19
מעל אדמתי אשר־נתתי
להם 2 Chr. 7, 20.
אשר נתתי לגדוד ישראל 2 Chr. 25, 9.
בית־המן נתתי לאסתר Esth. 8, 7.
ולא־נתתי לחטא חכי Job. 31, 30.
כי לקח טוב נתתי לכם Prv. 4, 2.
כאשר נתתי את־לבי Eccl. 8, 16.
כל־זה נתתי אל־לבי Eccl. 9, 1.
נתתי רוחי עליו Jes. 42, 1.
נתתי כפרך מצרים Jes. 43, 3.
כי־נתתי במדבר מים Jes. 43, 20.
גוי נתתי למכים Jes. 50, 6.
נתתי דברי בפיך Jer. 1, 9.
אשר נתתי לאבותיכם Jer. 7, 7.
ולמקום אשר־נתתי לכם Jer. 7, 14.
אשר נתתי לפניהם Jer. 9, 12.
נתתי את־ידידות נפשי Jer. 12, 7.
אשר נתתי לאבותם Jer. 16, 15.
מנחלתך אשר נתתי לך Jer. 17, 4.
העיר אשר־נתתי לכם Jer. 23, 39.
אשר־נתתי לכם Jer. 24, 10.
אשר נתתי לפניכם Jer. 26, 4.
נתתי את־כל־הארצות Jer. 27, 6.
נתתי לו לעבדו Jer. 27, 6.
על ברזל נתתי Jer. 28, 14.
חית השדה נתתי לו Jer. 28, 14.
אשר־נתתי לאבתם Jer. 30, 3.
נתתי את־תורתי Jer. 31, 33.
האדמה אשר־נתתי לכם Jer. 35, 15.
אשר־נתתי לפניכם Jer. 44, 10.
כאשר נתתי את־צדקיהו Jer. 44, 30.
נתתי את־פניך חזקים Ez. 3, 8.
חזק מצר נתתי מצחך Ez. 3, 9.
נתתי לך את־שני ערנם Ez. 4, 5.
נתתי עליך עבותים Ez. 4, 8.
ראה נתתי לך Ez. 4, 15.
דרכם בראשם נתתי Ez. 11, 21.
ומכספי אשר נתתי לך Ez. 16, 17.
ולחמי אשר־נתתי לך Ez. 16, 19.
הא דרכך ׀ בראש נתתי Ez. 16, 43.
את־שבתותי נתתי להם Ez. 20, 12.
הארץ אשר־נתתי Ez. 20, 15.
נתתי להם חקים Ez. 20, 25.
נתתי אבחת־חרב Ez. 21, 20.
דרכם בראשם נתתי Ez. 22, 31.
נתתי את־דמה Ez. 24, 8.
אשר נתתי לעבדי Ez. 28, 25.
אשר־עבד בה נתתי לו Ez. 29, 20.
כי־נתתי את־חתיתו Ez. 32, 32.
אשר נתתי לאבתיכם Ez. 36, 28.
נתתי לעבדי ליעקב Ez. 37, 25.
נתתי פני ארצה Dan. 10, 15.
נתתי לה הדגן Hos. 2, 10.
נתתי לכם נקיון שנים Am. 4, 6.
אדמתם אשר־נתתי להם Am. 9, 15.
נתתי לפני יהושע Zach. 3, 9.
נתתי אתכם נבזים Mal. 2, 9.

נָתַתִּי 1 perf. p.
הכל נתתי 1 Chr. 21, 23.
דרכם בראשם נתתי Ez. 9, 10.

וְנָתַתִּי 1 perf.:
ונתתי לך ולזרעך אחריך Gn. 17, 8.
ונתתי לזרעך את כל־
הארצת Gn. 26, 4.
ונתתי את־הארץ הזאת Gn. 48, 4.
ונתתי את־חן העם־הזה Ex. 3, 21.
ונתתי אתה לכם Ex. 6, 8.
ונתתי את־ידי במצרים Ex. 7, 4.
ונתתי את־כל־איביך Ex. 23, 27.
ונתתי נגע צרעת Lev. 14, 34.
ונתתי פני בנפש Lev. 17, 10.
ונתתי את־פני בנפש Lev. 20, 6.
ונתתי גשמיכם בעתם Lev. 26, 4.
ונתתי שלום בארץ Lev. 26, 6.
ונתתי משכני בתוככם Lev. 26, 11.
ונתתי פני בכם Lev. 26, 17.
ונתתי את־שמכם כברזל Lev. 26, 19.
ונתתי את־פגריכם Lev. 26, 30.
ונתתי את־עריכם חרבה Lev. 26, 31.
ונתתי מכרם Num. 20, 19.
ונתתי מטר־ארצכם Dt. 11, 14.
ונתתי עשב בשדך Dt. 11, 15.
ונתתי דברי בפיו Dt. 18, 18.
ונתתי לו את־עכסה Jos. 15, 16.
ונתתי לו את־עכסה Jud. 1, 12.
ונתתי את־מדין Jud. 7, 7.
ונתתי לכם שלשים סדינים Jud 14, 12.
ונתתי לאיש האלהים 1 Sam. 9, 8.
ונתתי פגר מחנה 1 Sam. 17, 46.
ונתתי לאנשים אשר לא 1 S. 25, 11.
ונתתי לרעיך 2 Sam. 12, 11.
ונתתי לך את עשרה 1 Reg. 11, 31.
ונתתי לך את־ישראל 1 Rg. 11, 38.
ונתתי את־ביתך 1 Reg. 16, 3.
ונתתי על־העצים 1 Reg. 18, 23.
ונתתי את־כל־ההמון 1 Rg. 20, 28.
ונתתי את־ביתך כבית 1 Rg. 21, 22.
ונתתי את־בית אחאב 2 Reg. 9, 9.
ונתתי להם כמעט 2 Chr. 12, 7.
ונתתי את־לבי Eccl. 1, 13.
ונתתי נערים שריהם Jes. 3, 4.
ונתתי מפתח בית־דוד Jes. 22, 22.
ונתתי לך אוצרות Jes. 45, 3.
ונתתי בציון תשועה Jes. 46, 13.
ונתתי להם בביתי Jes. 56, 5.
ונתתי פעלתם באמת Jes. 61, 8.

Jer. 3, 15. ונתתי לכם רעים
Jer. 9, 10. ונתתי את־ירושלם לגלים
Jer. 19, 7. ונתתי את־נבלתם
Jer. 20, 5. ונתתי את־כל־חסן העיר
Jer. 23, 40. ונתתי עליכם חרפת עולם
Jer. 24, 7. ונתתי להם לב לדעת
Jer. 26, 6. ונתתי את־הבית
Jer. 29, 17. ונתתי אותם כתאנים
Jer. 32, 39. ונתתי להם לב אחד
Jer. 34, 17. ונתתי אתכם לזועה
Jer. 34, 18. ונתתי את־האנשים
Jer. 34, 20 ונתתי אותם ביד אויביהם
Jer. 45, 5. ונתתי לך את־נפשך לשלל
Ez. 3, 20. ונתתי מכשול לפניו
Ez. 6, 5. ונתתי את־פגרי
Ez. 6, 14. ונתתי את־הארץ שממה
Ez. 7, 3 ונתתי עליך את כל־תועבותיך
Ez. 7, 8. ונתתי עליך את כל־
Ez. 11, 9. ונתתי אתכם ביד־זרים
ונתתי לכם את־אדמת
ישראל
Ez. 11, 17. ונתתי להם לב אחד
Ez. 11, 19. ונתתי להם לב בשר
Ez. 14, 8. ונתתי פני באיש ההוא
Ez. 15, 7. ונתתי את־פני בהם
Ez. 15, 8. ונתתי את־הארץ שממה
Ez. 16, 39. ונתתי אותך בידם
Ez. 16, 61. ונתתי אתהן לך לבנות
Ez. 23, 24. ונתתי לפניהם משפט
Ez. 23, 25. ונתתי קנאתי בך
Ez. 23, 31. ונתתי כוסה בידך
Ez. 25, 5. ונתתי את־רבה לנוה
Ez. 25, 14. ונתתי את־נקמתי באדם
Ez. 26, 4. ונתתי אותה לצחיח סלע
Ez. 26, 20. ונתתי צבי בארץ חיים
Ez. 29, 4. ונתתי חחיים בלחייך
Ez. 29, 10. 12. ונתתי את־ארץ
Ez. 30, 12. ונתתי יארים חרבה
Ez. 30, 13 ונתתי יראה בארץ מצרים
Ez. 30, 14. ונתתי אש בצען
Ez. 30, 16. ונתתי אש במצרים
Ez. 30, 24. ונתתי את־חרבי בידו
Ez. 32, 5. ונתתי את־בשרך
Ez. 32, 8. ונתתי חשך על־ארצך
Ez. 33, 28. ונתתי את־הארץ שממה
Ez. 34, 26. ונתתי אותם
Ez. 35, 7. ונתתי את־הר שעיר
Ez. 36, 26. ונתתי לכם לב חדש
Ez. 36, 26. ונתתי לכם לב בשר
Ez. 37, 6. ונתתי עליכם גידים
Ez. 37, 6. ונתתי בכם רוח
Ez. 37, 14. ונתתי רוחי בכם
Ez. 37, 19. ונתתי אותם עליו
Ez. 37, 26. ונתתי את־מקדשי בתוכם
Ez. 38, 4. ונתתי חחים בלחייך
Ez. 39, 21. ונתתי את־כבודי בגוים
ונתתי אותם שמרי
משמרת
Ez. 44, 14. ונתתי לה את־כרמיה
Hos. 2, 17. ונתתי מופתים בשמים
Joel 3, 3. ונתתי לך מהלכים
Zach. 3, 7. וְנָתַתִּי *1 perf.:* p.
Ez. 17, 22. הארז הרמה ונתתי
נָתַתִּיךָ *1 perf. c. s.:*
כי אב־חמון גוים נתתיך Gn. 17, 5.
לא־נתתיך לנגע אליה Gn. 20, 6.
נתתיך אלהים לפרעה Ex. 7, 1.
נביא לגוים נתתיך Jer. 1, 5.
הנה נתתיך היום Jer. 1, 18.
בחון נתתיך Jer. 6, 27.
קטן נתתיך בגוים Jer. 49, 15.
צפה נתתיך לבית ישראל Ez. 3, 17.
כי־מופת נתתיך Ez. 12, 6.
לפני מלכים נתתיך Ez. 28, 17.
נתתיך לאכלה Ez. 29, 5.
צפה נתתיך לבית ישראל Ez. 33, 7.
נתתיך לאכלה Ez. 39, 4.
הנה קטן נתתיך בגוים Obad. 1, 2.
וְנָתַתִּיךָ *1 perf. c. s.:*
ונתתיך לגוים ומלכים Gn. 17, 6.
ונתתיך לקהל עמים Gn. 48, 4.
ונתתיך לאור גוים Jes. 49, 6.
ונתתיך לעם הזה Jer. 15, 20.
ונתתיך ביד מבקשי נפשך Jer. 22, 25.
ונתתיך להר שרפה Jer. 51, 25.
ונתתיך לבג Ez. 25, 7.
ונתתיך שממה Ez. 35, 3.
נָתַתִּיךָ *1 perf. c. s.:*
כצמח השדה נתתיך Ez. 16, 7.
על־כן נתתיך חרפה Ez. 22, 4.
וְנָתַתִּיךָ *1 perf. c. s.:*
ונתתיך דם חמה וקנאה Ez. 16, 38.
ונתתיך ביד אנשים בערים Ez. 21, 36
ונתתיך לצחיח סלע Ez. 26, 14.
ונתתיך בהר קדש Ez. 28, 14.
נָתַתִּיךָ *1 perf. c. s.:*
נתתיו לכם על־המזבח Lev. 17, 11.
וגם נתתיו ללוי Dt. 26, 13.
לכם נתתיו כאשר דברתי Jos. 1, 3.
כי נתתיו בידך Jud. 7, 9.
הן עד לאומים נתתיו Jes. 55, 4.
יום לשנה נתתיו לך Ez. 4, 6.
נתתיו להם לנדה Ez. 7, 20.
נתתיו לאש לאכלה Ez. 15, 6.
נתתיו לאכלו Ez. 33, 27.
וְנָתַתִּיו *1 perf. c. s.:*
ונתתיו לגוי גדול Gn. 17, 20.
ונתתיו לי׳ 1 Sam. 1, 11.
ונתתיו ביד־הזרים Ez. 7, 21.
ונתתיו בראשו Ez. 17, 19.
אשר־לו המשפט ונתתיו Ez. 21, 32.
נָתַתִּיהָ *1 perf. c. s.:*
לך נתתיה Gn. 23, 11.
לעיני בני־עמי נתתיה לך Gn. 23, 11.
כי על־כן לא־נתתיה Gn. 38, 26.
נתתיה ירשה Dt. 2, 19.
נתתיה ביד־מאהביה Ez. 23, 9.
וְנָתַתִּיהָ *1 perf. c. s.:*
ונתתיה לעבדך 1 Reg. 11, 11.
ונתתיה לך 1 Reg. 11, 35.
ונתתיה לאשר ישר בעיני Jer. 27, 5.
ונתתיה למורשה Ez. 25, 10.
ונתתיה חרבה מתימן Ez. 25, 13.
נָתַתִּים *1 perf. c. s.:*
נתתים למשמרת Num. 18, 8.
לך נתתים Num. 18, 11. 12.
כי בידיך נתתים Jos. 10, 8.
וְנָתַתִּים *1 perf. c. s.:*
ונתתים ביד אויביהם 2 Rg. 21, 14.
עלה ונתתים בידך 1 Chr. 14, 10.
ונתתים לזועה Jer. 15, 4. 24, 9. 29, 18.
ונתתים ביד מבקשי
נפשם Jer. 46, 26.
ונתתים והרביתי אותם Ez. 37, 26.
נָתְנוּ *3 perf. pl.:*
נתנו על־שתי המשבצת Ex. 39, 18.
נתני אוצר בית־י״י Jos. 6, 24.
ולא־נתנו חלק ללוים Jos. 14, 4.
על־פי י״י נתנו לו Jos. 19, 50.
נתנו את־בצר במדבר Jos. 20, 8.
נתנו לכלב בן־יפנה Jos. 21, 12.
נתנו את־עיר מקלט Jos. 21, 13.
בנותיהם נתנו לבניהם Jud. 3, 6.
ולא־נתנו איש Jud. 3, 28.
נתנו לדוד רבבות 1 Sam. 18, 8.
ולו נתנו האלפים 1 Sam. 18, 8.
אשר נתנו מלכי יהודה 2 Rg. 23, 5. 11.
נתנו לכלב בן־יפנה 1 Chr. 6, 41.
נתנו את־ערי המקלט 1 Chr. 6, 42.
נתנו לאוצר בית־י״י 1 Chr. 29, 8.
נתנו יד תחת שלמה
המלך 1 Chr. 29, 24.
לכהנים נתנו לפסחים 2 Chr. 35, 8.
נתנו לאוצר המלאכה Esr. 2, 69.
נתנו למלאכה Neh. 7, 70.
נתנו לאוצר המלאכה Neh. 7, 71.
ואשר נתנו שאירית העם Neh. 7, 72.
קול נתנו שחקים Ps. 77, 18.
נתנו את־נבלת עבדיך Ps. 79, 2.
נתנו רשעים פח לי Ps. 119, 110.
סמדר נתנו ריח Cant. 2, 13.
הדודאים נתנו־ריח Cant. 7, 14.
נתנו קולם Jer. 2, 15.
נתנו את־חלקת חמדתי Jer. 12, 10.
ולא־נתנו אתו בית הכלוא Jer. 37, 4.
כי־נתנו את־ירמיהו אל־
הבור Jer. 38, 7.
עד־יהץ נתנו קולם Jer. 48, 34.
נתנו מחמודיהם Thr. 1, 11.
קול נתנו בבית־י״י Thr. 2, 7.
נתנו עליך עבותים Ez. 3, 25.
אשר נתנו־שם ריח ניחח Ez. 6, 13.
עונם נתנו נכח פניהם Ez. 14, 2.
אשר־נתנו תחיתם Ez. 26, 17. 32, 24.
המה נתנו הדרך Ez. 27, 10.
נתנו עזבוניך Ez. 27, 12. 14. 22.
נתנו מערבך Ez. 27, 13. 17.
נתנו בעזבוניך Ez. 27, 16.
נתנו חתיתי Ez. 32, 23.
נתנו משכב לה Ez. 32, 25.
נתנו חתיתם בארץ חיים Ez. 32, 26.
נתנו את־ארצי להם Ez. 36, 5.
ולא־נתנו עליו חוד
מלכות Dan. 11, 21.
אתנה המה לי אשר נתנו לי Hos. 2, 14
תאנה וגפן נתנו חילם Joel 2, 22.
וְנָתַתִּי *2 perf. pl.:*
ונתנו על־שתי המזוזת Ex. 12, 7.
ונתנו איש כפר נפשו Ex. 30, 12.
ונתנו בני אהרן הכהן Lev. 1, 7.
ונתנו עליו כסוי עור Num. 4, 6.
ונתנו עליו את־הקערת Num. 4, 7.
נתנו אתה ואת־כל־כליה Num. 4, 10.
ונתנו על־החמוט Num. 4, 10. 12.
ונתנו אל־בגד תכלת Num. 4, 12.
ונתנו עליו את־כל־כליו Num. 4, 14.
ונתנו על־ציצת הכנף Num. 15, 38.
ונתנו ללוים מנחלת Num. 35, 2.
ונתנו אתו ביד גאל הדם Dt. 19, 12.
ונתנו לאבי הנערה Dt. 22, 19.
ונתנו־לו מקום Jos. 20, 4.
ונתנו לך שתי־לחם 1 Sam. 10, 4.
ונתנו־שמה 2 Reg. 12, 10.
ונתנו את־הכסף המתכן 2 Rg. 12, 12.
ונתנו את־אלהיהם באש 2 Rg. 19, 18.
ונתנו איש כסאו Jer. 1, 15.
ונתנו אותו בית האסור Jer. 37, 15.
ונתנו זמתכנה עליכן Ez. 23, 49.
ונתנו בך משכניהם Ez. 25, 4.
ונתנו אתו להם לצפה Ez. 33, 2.
ונתנו השקוץ משמם Dan. 11, 31.
נְתַתֶּם *2 perf. pl.:*
כי לא אתם נתתם להם Jud. 21, 22.
נתתם אותי אל־בית הכלא Jer. 37, 18
וּנְתַתֶּם *2 perf. pl.:*
ונתתם חמישית לפרעה Gn. 47, 24.
ונתתם עליהם קטרת Num. 16, 17.
ונתתם ממנו את־תרומת Nu. 18, 28.
ונתתם אתה אל־אלעזר Num. 19, 3.
ונתתם את־נחלתו Num. 27, 9. 10. 11.
ונתתם להם את־ארץ Num. 32, 29.
ונתתם לי אות אמת Jos. 2, 12.
ונתתם אתם לי Jud. 14, 13.
ונתתם לאלהי ישראל כבוד 1 S. 6, 5.
ונתתם אתו אל־העגלה 1 Sam. 6, 8.
נָתַתִּי *1 perf. pl.:*
ומידך נתני לך 1 Chr. 29, 14.
מצרים נתנו יד Thr. 5, 6.
בעזבוניך נתנו Ez. 27, 19.
וְנָתַתִּי *1 perf. pl.:*
ונתנו את־בנתינו Gn. 34, 16.
נָתַתִּיהָ *1 perf. pl. c. s.:*
הלויעץ למלך נתנוך 2 Chr. 25, 16.
וּנְתַתִּיהָ *1 pl. c. suff.:*
אסר נאסרך ונתנוך בידם Jud. 15, 13.
נֹתֵן *part. sg.:*
אשר־אני נתן ביני וביניכם Gn. 9, 12.
אינני נתן לכם תבן Ex. 5, 10.
נתן לכם ביום הששי Ex. 16, 29.
אשר־י״י אלהיך נתן לך Ex. 20, 12.
נתן לכם לאחזה Lev. 14, 34.
אני נתן לכם Lev. 23, 10. 25, 2.
אשר־אני נתן לבני ישראל Nu. 13, 2.
אשר אני נתן לכם Num. 15, 2.
הנני נתן לו את־בריתי Num. 25, 12.
י״י אלהינו נתן לנו Dt. 1, 20. 25. 2, 29.
אשר י״י אלהיכם נתן להם Dt. 3, 20.
אלהי אבתיכם נתן לכם Dt. 4, 1.
אשר אנכי נתן לפניכם היום Dt. 4, 8.
אשר י״י אלהיך נתן לך נחלה Dt. 4, 21.
אשר י״י אלהיך נתן לך Dt. 4, 40.
י״י אלהיך נתן לך Dt. 5, 16. 7, 16.
נתן להם לרשתה Dt. 5, 28.
י״י אלהיך נתן לך את־הארץ Dt. 9, 6.
אשר י״י נתן לכם Dt. 11, 17.
ראה אנכי נתן Dt. 11, 26.
י״י אלהיכם נתן לכם Dt. 11, 31.
אשר אנכי נתן לפניכם Dt. 11, 32.
אשר־י״י אלהיך נתן לך Dt. 12, 9. 13, 13. 15, 7. 16, 5. 18. 20. 17, 2. 14. 21, 1.
נתן־לך נחלה לרשתה Dt. 15, 4.
נתן לך את־ארצם Dt. 19, 1.
י״י אלהיך נתן לך נחלה Dt. 19, 10. 20, 16. 21, 23. 24, 4. 25, 19. 26, 1.
אשר־י״י אלהיך נתן Dt. 27, 3. 28, 8.
נתן לבני ישראל Dt. 32, 49. 52.
אשר אנכי נתן לחם Jos. 1, 2.
י״י אלהיכם נתן לכם Jos. 1, 11.
י״י אלהיכם נתן להם Jos. 1, 15.
אנכי נתן את־כלם הללים Jos. 11, 6.
ארור נתן אשה לבנימין Jud. 21, 18.
כי־אני נתן את־פלשתים 1 S. 23, 4.
הנה אנכי נתן את־אביך 1 S. 24, 5.
ויהי חירום נתן לשלמה 1 Rg. 5, 24.
כי־אתה נתן את־עבדך 1 Rg. 18, 9.
הנני נתן בו רוח 2 Reg. 19, 7.
נתן זמרות בלילה Job. 35, 10.
נתן באוצרות תהומות Ps. 33, 7.
נתן ׳ עז ותעצמות Ps. 68, 36.
נתן לחם לכל־בשר Ps. 136, 25.
נותן־להם את־אכלם Ps. 145, 15.
נתן לחם לרעבים Ps. 146, 7.
נותן לבהמה לחמה Ps. 147, 9.
נתן לעשיר אך למחסור Prv. 22, 16.
כן־נותן לכסיל כבוד Prv. 26, 8.
נותן לרשע אין מחסור Prv. 28, 27.
הנני נותן בו רוח Jes. 37, 7.
נתן ליעף כח Jes. 40, 29.
נתן נשמה לעם עליה Jes. 42, 5.
הנני נתן דברי בפיך Jer. 5, 14.
הנני נתן אל־העם הזה Jer. 6, 21.
הנני נתן לפניכם Jer. 21, 8.
הנני ׳ נתן אתם Jer. 29, 21.
נתן שמש לאור יומם Jer. 31, 35.
נתן את־העיר הזאת Jer. 32, 3.
הנני נתן את־העיר Jer. 32, 28. 34, 2.
הנני נתן את־פרעה Jer. 44, 30.
אשר־אני נתן אליך Ez. 2, 8. 3, 3.
נתן לנבוכדראצר Ez. 29, 19.
נֹתְנֶיהָ *part. masc. sg.*
וצדיק חונן ונותן Ps. 37, 21.
ונתן להם זרעים Dan. 1, 16.

part. masc.: הַנּוֹתֵן, הַנֹּתֵן
Gn. 49, 21. הנתן אמרי־שפר
Dt. 8, 18. כי הוא הנתן לך כח
2 Sam. 22, 48. האל הנתן נקמות לי
Job. 5, 10. הנתן מטר על־פני ארץ
Ps. 18, 48. הנתן נקמות לי
Ps. 144, 10. הנותן תשועה למלכים
Ps. 147, 16. הנתן שלג כצמר
Jes. 40, 23. הנותן רוזנים לאין
Jes. 43, 16. הנותן בים דרך
Jer. 5, 24. הנתן גשם יורה
part. c. suff.: נֹתְנָךְ
Jer. 20, 4. הנני נתנך למגור
part. c. suff.: נֹתְנֵךְ
Ez. 23, 28. נתנך ביד אשר שנאת
Ez. 25, 4. הנני נתנך לבני־קדם
part. c. suff.: נֹתְנוֹ
1 Reg. 20, 13. הנני נתנו בידך היום
part. pl.: נֹתְנִים
Neh. 12, 47. נתנים מניות המשררים
Neh. 13, 5. לפנים נתנים את־המנחה
Jer. 26, 15. דם נקי אתם נתנים
part. pl. הַנֹּתְנִים
2 Chr. 11, 16. הנתנים את־לבבם
p. pl. constr.: נֹתְנֵי
Hos. 2, 7. נתני לחמי ומימי
p. pass.: נָתוּן *sg.*
2 Chr. 1, 12. וחמדע נתון לך
Neh. 13, 4. נתון בלשכת בית־אלהינו
Esth. 3, 11. הכסף נתון לך
p. pass. pl.: נְתוּנִים
Num. 3, 9. נתונם נתונם המה
Num. 8, 16. נתנים נתנים המה לי
Num. 8, 19. את־הלוים נתנים
Num. 18, 6. לכם מתנה נתנים לי׳
Dt. 28, 32. בניך ובנתיך נתנים
1 Chr. 6, 32. ואחיהם הלוים נתונים
p. pass. f. pl.: נְתֻנוֹת
Dt. 28, 31. צאנך נתנות לאיביך
inf. abs.: נָתוֹן , נָתֹן
Num. 21, 2. אם־נתן תתן את־העם
Num. 27, 7. נתן תתן להם אחזת
Dt. 15, 10. נתן תתן לו
Jud. 8, 25. ויאמרו נתן נתן
נתון תתן את־בני עמון
Jud. 11, 30. בידי
2 Sam. 5, 19. נתן אתן את־הפלשתים
inf. abs.: וְנָתוֹן
Gn. 41, 43. ונתון אתו על כל־ארץ
Esth. 2, 3. ונתון תמרוקיהן
Esth. 6, 9. ונתון הלבוש והסוס
Eccl. 8, 9. ונתון את־לבי
Jes. 37, 19. ונתן את־אלהיהם באש
Jer. 37, 21. ונתן לו ככר־לחם ליום
Ez. 23, 46. ונתן אתהן לזעוה ולבז
inf. constr.: נָתְנ
Num. 20, 21. נתן את־ישראל עבר
inf. constr.: נָתֵן *s. M.*
Gn. 38, 9. לבלתי נתן־זרע לאחיו
לד״ק תִּתָּה
inf.:
Ps. 8, 2. תנה הודך על־השמים
inf. constr.: תֵּת
Gn. 4, 12. לא־תסף תת־כחה
Dt. 2, 25. אחל תת פחדך
Dt. 2, 31. החלתי תת לפניך
Jos. 10, 12. ביום תת יי׳ את־האמרי
Jud. 21, 7. לבלתי תת־להם
1 Sam. 18, 19. בעת תת את־מרב
1 Reg. 5, 17. עד תת־יי׳ אתם
1 Reg. 15, 17. לבלתי תת יצא ובא
1 Reg. 17, 14. Q'ri. עד יום תתן־יי׳
2 Chr. 16, 1. לבלתי תת יוצא ובא
Ps. 78, 20. הגם־לחם יוכל תת
Jer. 26, 24. לבלתי תת־אתו

Jer. 43, 3. למען תת אתנו
Dan. 8, 13. והפשע שמם תת
inf. constr.: בְּתֵת
Ex. 16, 8. בתת יי׳ לכם
Num. 5, 21. בתת יי׳ את־ירכך נפלת
Jos. 2, 14. והיה בתת יי׳ לנו
Jud. 8, 7. בתת יי׳ את־זבח
inf. constr.: לָתֵת *s. M.*
Gn. 15, 7. לתת לך את־הארץ
לתת הצעירה לפני
הבכירה
Gn. 29, 26.
Gn. 34, 14. לתת את־אחתנו
Gn. 42, 27. לתת מספוא לחמרו
Ex. 5, 7. לא תאספון לתת תבן
Ex. 5, 21. לתת־חרב בידם
Ex. 6, 4. לתת להם את־ארץ כנען
Ex. 6, 8. לתת אתה לאברהם
Ex. 13, 5. נשבע לאבתיך לתת לך
Ex. 30, 15. לתת את־תרומת יי׳
Ex. 39, 31. לתת על־המצנפת
Lev. 7, 36. צוה יי׳ לתת להם
Lev. 25, 38. לתת לכם את־ארץ כנען
Num. 11, 13. לתת לכל־העם
Num. 31, 3. לתת נקמת־יי׳ במדין
Num. 34, 13. לתת לתשעת המטות
Num. 36, 2. לתת את־הארץ בנחלה
Num. 36, 2. לתת את־נחלת צלפחד
Dt. 1, 8. לתת להם ולזרעם
Dt. 1, 27. לתת אתנו ביד האמרי
Dt. 1, 35. נשבעתי לתת לאבתיכם
Dt. 4, 38. לתת־לך את־ארצם
Dt. 6, 10. ליצחק וליעקב לתת לך
Dt. 6, 23. לתת לנו את־הארץ
Dt. 7, 13. נשבע לאבתיך לתת לך
Dt. 10, 11. נשבעתי לאבתם לתת להם
Dt. 10, 18. לתת לו לחם ושמלה
Dt. 11, 9. 21. לאבתיכם לתת להם
Dt. 17, 15. לתת עליך איש נכרי
Dt. 19, 8. לתת לאבתיך
Dt. 21, 17. יכיר לתת לו פי שנים
Dt. 26, 3. לאבתינו לתת לנו
Dt. 28, 11. נשבע יי׳ לאבתיך לתת לך
Dt. 28, 12. לתת את מטר־ארצך
Dt. 30, 20. ליצחק וליעקב לתת להם
Dt. 31, 7. לאבתם לתת להם
Jos. 1, 6. לאבתם לתת להם
Jos. 5, 6. לאבותם לתת לנו
Jos. 7, 7. את־הירדן לתת אתנו
Jos. 9, 24. לתת לכם את־כל־הארץ
Jos. 17, 4. לתת־לנו נחלה
Jos. 21, 2. לתת־לנו ערים לשבת
Jos. 21, 41. נשבע לתת לאבותם
Jud. 21, 18. לתת־להם נשים
Ruth 1, 6. לתת להם לחם
2 Sam. 18, 11. לתת לך עשרה כסף
1 Reg. 5, 23. לתת לחם ביתי
1 Reg. 7, 16. לתת על־ראשי העמודים
1 Reg. 8, 32. לתת דרכו בראשו
1 Reg. 8, 32. לתת לו כצדקתו
1 Reg. 21, 15. מאן לתת־לך בכסף
2 Rg. 3, 10. 13. לתת אותם ביד־מואב
2 Reg. 8, 19. לתת לו ניר לבניו
2 Reg. 12, 16. לתת לעשי המלאכה
2 Reg. 15, 20. לתת למלך אשור
2 Rg. 18, 23. אם־תוכל לתת לך רכבים
2 Reg. 23, 35. לתת לפרעה נכה
2 Reg. 23, 35. לתת את־הכסף
2 Chr. 6, 23. לתת דרכו בראשו
2 Chr. 6, 23. לתת לו כצדקתו
2 Chr. 21, 7. לתת לו ניר ולבניו
2 Chr. 25, 9. יש ליי׳ לתת הרבה מזה
2 Chr. 30, 12. לתת להם לב אחד
2 Chr. 31, 4 לתת מנת הכהנים והלוים
2 Chr. 31, 14. לתת תרומת יי׳
2 Chr. 31, 15 לתת לאחיהם במחלקות
2 Chr. 31, 19. לתת מנות לכל־זכר
2 Chr. 32, 11. לתת אתכם למות ברעב

Esr. 9, 9. לתת־לנו מחיה
Neh. 9, 8. לתת את־ארץ הכנעני
Neh. 9, 8. לתת לזרעו
Neh. 10, 33. לתת עלינו שלישית
Esth. 2, 9. ואת־מנותה לתת לה
Esth. 2, 9 לתת־לה מבית המלך
Esth. 5, 8. לתת את־שאלתי
Ps. 10, 14. לתת בידך
Ps. 104, 27. לתת אכלם בעתו
Ps. 111, 6. לתת להם נחלת גוים
Prv. 1, 4. לתת לפתאים ערמה
Eccl. 2, 26. לתת לטוב לפני האלהים
Jes. 36, 8. תוכל לתת לך רכבים
Jes. 61, 3. לתת להם פאר
Jer. 11, 5. לתת להם ארץ
Jer. 25, 18. לתת אתם לחרבה
Jer. 29, 11. לתת לכם אחרית
Jer. 32, 19. לתת לאיש כדרכיו
Jer. 32, 21. לאבותם לתת להם
Ez. 17, 15. לתת־לו סוסים
Ez. 20, 28. לתת אותה להם
Ez. 20, 42. לתת אותה לאבותיכם
Ez. 21, 16. לתת אותה ביד־הורג
Ez. 21, 34. לתת אותך אל־צוארי
Ez. 30, 21. לתת רפאות
Mal. 2, 2. לתת כבוד לשמי
inf. constr.: וְלָתֵת *s. M.*
Gn. 42, 25. ולתת להם צדה לדרך
Ex. 32, 29. ולתת עליכם היום ברכה
Dt. 23, 15. ולתת אויבך לפניך
Esr. 9, 8. ולתת־לנו יתד
Esr. 9, 9. ולתת־לנו גדר
Jer. 17, 10. ולתת לאיש כדרכו
Jer. 19, 12. ולתת את־העיר הזאת
Dan. 12, 11. ולתת שקוץ שמם
inf. constr.: מִתֵּת
Dt. 28, 55. מתת לאחד מהם
Eccl. 4, 17. מתת הכסילים זבח
inf. c. suff.: תִּתִּי
Gn. 29, 19. טוב תתי אתה לך
Jer. 32, 16. תתי את־ספר המקנה
Mich. 6, 16. למען תתי אתך
inf. c. suff.: בְּתִתִּי
Ez. 25, 17. בתתי את־נקמתי
Ez. 26, 19. בתתי אתך עיר נחרבת
Ez. 30, 8. בתתי־אש במצרים
Ez. 30, 25. בתתי חרבי ביד מלך־בבל
Ez. 32, 15. בתתי את־ארץ מצרים
inf. c. suff.: לְתִתִּי
Num. 22, 13. לתתי להלך עמכם
2 Sam. 4, 10. אשר לתתי־לו בשרה
inf. c. suff.: מִתִּתִּי
Gn. 29, 19. מתתי אתה לאיש אחר
Jud. 7, 2. מתתי את־מדין בידם
1 Rg. 21, 3. מתתי את־נחלת אבתי
inf. c. suff.: וְלִתִּתֵנִי
Esr. 9, 8. ולתתנו מחיה מעט
inf. c. suff. תִּתְּךָ
Ez. 28, 6. יען תתך את־לבבך
inf. c. suff.: בְּתִתְּךָ
Dt. 15, 10. ולא־ירע לבבך בתתך
1 Sam. 22, 13. בתתך לו לחם וחרב
inf. c. suff.: וּבְתִתֵּךְ
Ez. 16, 34. ובתתך אתנן
inf. c. suff.: לְתִתְּךָ
Jud. 15, 12. לתתך ביד פלשתים
1 Reg. 10, 9. לתתך על־כסא
2 Chr. 9, 8. לתתך על־כסאי
inf. c. suff.: וְלִתִּתְךָ
Dt. 26, 19. ולתתך עליון
inf. c. suff.: תִּתּוֹ
Dt. 2, 30. למען תתו בידך
Jer. 10, 13. 51, 16 לקול תתו המון מים
inf. c. suff.: בְּתִתּוֹ
Lev. 20, 4. בתתו מזרעו למלך

inf. c. suff.: לְתִתָּהּ
Ex. 22, 16. ימאן אביה לתתה לו
Ez. 47, 14. לתתה לאבתיכם
inf. c. suff.: תִּתָּם
2 Chr. 25, 20. למען תתם ביד
inf. c. suff.: בְּתִתָּם
Ez. 43, 8. בתתם ספם את־ספי
inf. c. suff.: לְתִתָּם
2 Chr. 35, 12. לתתם למפלגות
inf. c. suff.: *לְתִתָּן
*1 Rg. 6, 19 *לתתן שם את־ארון בריח
impt. sg.: תֵּן־ *s. M.*
Gn 14, 21 תן־לי הנפש והרכש קח־לך
2 Rg. 4, 42. ויאמר תן לעם ויאכלו
2 Reg. 4, 43. תן לעם ויאכלו
1 Chr 29, 19 ולשלמה בני תן לבב שלם
2 Chr. 1, 10. עתה חכמה ומדע תן־לי
Ps. 28, 4 (bis). תן־להם
Ps. 72, 1. משפטיך למלך תן
Ps. 115, 1. כי־לשמך תן כבוד
Prv. 9, 9. תן־לחכם ויחכם עוד
Eccl. 11, 2. תן חלק לשבעה
Jer. 18, 21. תן את־בניהם לרעב
Hos. 9, 14. תן־להם יי׳ מה־תתן
impt. sg.: וְתֵן־ *s. M.*
Gn. 47, 19. ותן־זרע ונחיה
Ex. 16, 33. ותן־שמה מלא־העמר
Num. 17, 11. ותן־עליה אש
Jos. 7, 19. ותן־לו תודה
impt sg.: תְּנָה
Gn. 30, 26. תנה את־נשי ואת ילדי
Gn. 42, 37. תנה אתו על־ידי
Num. 11, 13. תנה־לנו בשר
Num. 27, 4. תנה־לנו אחזה
Jos. 14, 12. תנה־לי את־ההר
Jos. 15, 19. תנה־לי ברכה
1 Sam. 2, 15. תנה בשר לצלות
1 S. 8, 6. כאשר אמרו תנה־לנו מלך
1 Sam. 9, 23. תנה את־המנה
1 Sam. 21, 4. חמשה־לחם תנה בידי
1 S. 25, 8. תנה־נא את אשר תמצא
2 Sam. 3, 14. תנה את־אשתי
1 Reg. 21, 2. 6. תנה־לי את־כרמך
2 Rg. 5, 22. תנה־נא להם ככר־כסף
2 Rg. 10, 15. תנה את־ידך ויתן ידו
2 Reg. 14, 9. תנה את־בתך לבני
1 Chr. 21, 22. תנה־לי מקום
2 Chr. 25, 18. תנה את־בתך לבני
*Ps. 8, 2. *תנה הודך על־השמים
Ps. 69, 28. תנה־עון על־עונם
Ps. 86, 16. תנה־עזך לעבדך
Prv. 23, 26. תנה בני לבך לי
Hos. 13, 10. תנה־לי מלך ושרים
impt. c. suff.: תְּנֵהוּ
1 Chr. 21, 22. בכסף מלא תנהו לי
impt. c. suff.: וּתְנֵהוּ
Neh. 1, 11. ותנהו לרחמים
impt. c. suff.: תְּנֶנָּה
1 Sam. 21, 10. אין כמוה תנה לי
impt. c. suff.: וּתְנֵם
Neh. 3, 36. ותנם לבזה בארץ
impt. fem.: תְּנִי *sg.*
Gn. 30, 14. תני־נא לי מדודאי בנך
2 Sam. 14, 7. תני את־מכה אחיו
1 Reg. 17, 19. תני־לי את־בנך
2 Rg. 6, 28. 29. תני את־בנך ונאכלנו
Jer. 22, 20. ובבשן תני קולך
impt. fem.: *p.* תְּנִי
Jes. 43, 6. אמר לצפון תני
impt. pl.: תְּנוּ
Gn. 23, 4. תנו לי אחזת־קבר
Gn. 34, 8. תנו נא אתה לו לאשה
Ex. 7, 9. תנו לכם מופת
Ex. 17, 2. תנו־לנו מים
Jos. 20, 2. תנו לכם את־ערי

תנו־נא ככרות לחם Jud. 8, 5.
תנו את־האנשים Jud. 20, 13.
תנו האנשים ונמיתם 1 S. 11, 12.
תנו־לי איש ונלחמה 1 Sam. 17, 10.
תנו־אתו לבדו 2 Sam. 20, 21.
תנו־לה את־הילוד 1 Rg. 3, 26. 27.
עתה תנו לבבכם 1 Chr. 22, 19.
תנו־יד לה׳ 2 Chr. 30, 8.
תנו את־ארון־הקדש 2 Chr. 35, 3.
ועתה תנו תודה לה׳ Esr. 10, 11.
תנו עז לאלהים Ps. 68, 35.
תנו־שכר לאובד Prv. 31, 6.
תנו־לה מפרי ידיה Prv. 31, 31.
תנו לי׳ אלהיכם כבוד Jer. 13, 16.
בנותיכם תנו לאנשים Jer. 29, 6.
תנו־ציץ למואב Jer. 48, 9.

impt. pl.: הִתְּנוּ

ותנו־לי את־חנעך לאשה Gn. 34, 12.
ותנו בהן ׀ אש Num. 16, 7.
ותנו־לי איש נזם שללו Jud. 8, 24.
ותנו את־החצי לאחת 1 Rg. 3, 25.
שאו־זמרה ותנו־תף Ps. 81, 3.

1 imperf.: אֶתֵּן *s. M.*
לזרעך אתן את־הארץ Gn. 12, 7. 24, 7.
כי־לך ולזרעך אתן Gn. 26, 3.
ויאמר מה אתן־לך Gn. 30, 31.
ואשר תאמרו אלי אתן Gn. 34, 11.
ולזרעך אחריך אתן Gn. 35, 12.
מה הערבון אשר אתן Gn. 38, 18.
את־אחיכם אתן לכם Gn. 42, 34.
ואני אתן את־שכרך Ex. 2, 9.
כי ׀ אתן בידכם Ex. 23, 31.
אשר אתן אליך Ex. 25, 16.
והעדת אשר אתן אליך Ex. 25, 21.
אתן לזרעכם ונחלו לעלם Ex. 32, 13.
אתן את־פני Lev. 20, 3.
אתו אתן לכם לכה אתנו Nu. 10, 29.
בשר אתן להם Num. 11, 21.
ולו־אתן את־הארץ Dt. 1, 36.
כי לא־אתן לכם מארצם Dt. 2, 5.
כי לא־אתן לך מארצו Dt. 2, 9.
לא־אתן מארץ בני־עמון Dt. 2, 19.
אתן־לך עשרת כסף Jud. 17, 10.
אתה אתן־לך לאשה 1 Sam. 18, 17.
אתן את־הפלשתים בידך 2 S. 5, 19.
ויאמר המלך אני אתן 2 S. 21, 6.
שאל מה אתן־לך 1 Reg. 3, 5.
בנך אשר אתן תחתיך 1 Rg. 5, 19.
ושכר עבדיך אתן לך 1 Reg. 5, 20.
שבט אחד אתן לבנך 1 Rg. 11, 13.
ולבנו אתן שבט־אחד 1 Rg. 11, 36.
לא־אתן לך 1 Reg. 21, 4.
ויאמר לא־אתן 1 Reg. 21, 6.
אתן לך את־כרם נבות 1 Rg. 21, 7.
מה אתן זה 2 Reg. 4, 43.
לך אתן את ארץ־כנען 1 Chr. 16, 18.
ושקט אתן על־ישראל 1 Chr. 22, 9.
מה אתן־לך 2 Chr. 1, 7.
ונכסים וכבוד אתן־לך 2 Chr. 1, 12.
ולפעלי אתן־צדק Job. 36, 3.
לך אתן את־ארץ כנען Ps. 105, 11.
אם־אתן שנת לעיני Ps. 132, 4.
ומחר אתן ויש אתך Prv. 3, 28.
שם אתן את־דודי לך Cant. 7, 13.
וממשלתך אתן בידו Jes. 22, 21.
אתן במדבר ארז Jes. 41, 19.
ולירושלם מבשר אתן Jes. 41, 27.
וכבודי לאחר לא־אתן Jes. 42, 8. 48, 11.
שם עולם אתן־לו Jes. 56, 5.
אם־אתן את־דגנך עוד Jes. 62, 8.
אתן את־נשיהם לאחרים Jer. 8, 10.
ערי יהודה אתן שממה Jer. 9, 10.
כי־שלום אמת אתן לכם Jer. 14, 13.
ושאריתם לחרב אתן Jer. 15, 9.
וארצתיך לבז אתן Jer. 15, 13.
לא־אתן לכם חנינה Jer. 16, 13.
כל־אוצרותיך לבז אתן Jer. 17, 3.

אתן ביד מלך־בבל Jer. 20, 4.
אתן ביד אויביהם Jer. 20, 5.
אתן את־צדקיהו Jer. 21, 7.
כן אתן את־צדקיהו Jer. 24, 8.
העיר הזאת׳ אתן לקללה Jer. 26, 6.
וכל־בזזיך אתן לבז Jer. 30, 16.
יראתי אתן בלבבם Jer. 32, 40
אתן ביד אויביהם Jer. 34, 21.
אתן שממה Jer. 34, 22.
דרכיך עליך אתן Ez. 7, 4.
כדרכיך עליך אתן Ez. 7, 9.
ורוח חדשה אתן Ez. 11, 19.
אתן פתחון־פה Ez. 29, 21.
ורוח חדשה אתן Ez. 36, 26.
ואת־רוחי אתן בקרבכם Ez 36, 27.
ולא־אתן עליכם רעב Ez. 36, 29.
אתן לגוג׳ מקום־שם קבר Ez. 39, 11.
אתך־לך מלך באפי Hos. 13, 11.
ולא־אתן אתכם עוד Joel 2, 19.
לחרב אתן Mich. 6, 14.
אתן אתכם לשם Zeph. 3, 20.
ובמקום הזה אתן שלום Hag. 2, 9.

1 impf. c. h int.: הַאֶתֵּן
האתן בכורי פשעי Mich. 6, 7.

1 impf.: וְאֶתֵּן *s. M.*
ואתן אדם תחתיך Jes. 43, 4.
ואתן־לך ארץ חמדה Jer. 3, 19.
ואתן לכם רחמים Jer. 42, 12.

1 impf.: וָאֶתֵּן *s. M.*
ואתן את־חכוס על־כפך Gn. 40, 11.
ואתן אתם לאהרן הכהן Lev. 7, 34.
ואתן אותם ראשים Dt. 1, 15.
ואתן־לו את־יצחק Jos. 24, 3.
ואתן ליצחק את־יעקב Jos. 24, 4.
ואתן לעשו את־הר שעיר Jos. 24, 4.
ואתן אותם בידכם Jos. 24, 8. 11.
ואתן לכם ארץ Jos. 24, 13.
ואתן עליהם קהלה Neh. 5, 7.
ואתן את־ספר כריתתיה Jer. 3, 8.
ואתן להם יעברום Jer. 8, 13.
ואתן את־הספר Jer. 32, 12.
ואתן לפני ׀ בני Jer. 35, 5.
ואתן נזם על־אפך Ez. 16, 12.
ואתן להם את־חקתי Ez. 20, 11.

1 impf.: אֶתְּנָה־ *s. M.*
אתנה־לך כסף 1 Reg. 21, 2.
אתנה־לך כרם 1 Reg. 21, 6.

1 impf.: וְאֶתְּנָה
ואתנה בריתי ביני ובינך Gn. 17, 2.
ואתנה כאשר תאמרו Gn. 34, 12.
ואתנה לכם את־טוב Gn. 45, 18.
ואתנה לכם במקניכם Gn. 47, 16.
ואתנה לך את־לחת Ex. 24, 12.
ואתנה להם מים Num. 21, 16.
ואתנה את־בשרך 1 Sam. 17, 44.
ואתנה לך מתת 1 Reg. 13, 7.
ואתנה מטר על־פני האדמה 1 Reg. 18, 1.
ואתנה לך תחתיו 1 Reg. 21, 2.
ואתנה לך אלפים סוסים 2 Rg. 18, 23.
שאל ממני ואתנה Ps. 2, 8.
ואתנה לך אלפים סוסים Jes. 36, 8.
ואתנה לחרם יעקב Jes. 43, 28.

1 impf.: וְאֶתְּנָה *p.*
נקבה שכרך עלי ואתנה Gn. 30, 28.
כי׳ לא־תחפץ זבח ואתנה Ps. 51, 18.

1 impf.: וְאֶתְּנָה
ואתנה את־הלוים נתנים Num. 8, 19.
ואתנה לכם את־ארצם Jud. 6, 9.
ואתנה לבית אביך 1 Sam. 2, 28.
ואתנה לך את־בית אדניך 2 S. 12, 8.
ואתנה לך את־בית ישראל 2 S. 12, 8.
ואתנה למלך Neh. 2, 1.
ואתנה לו זמן Neh. 2, 6.
ואתנה להם את אגרות Neh. 2, 9.
ואתנה לבושי שק Ps. 69, 12.

ואתנה לבי Eccl. 1, 17.
ואתנה צמידים על־ידיך Ez. 16, 11.
ואתנה את־פני אל־אדני Dan. 9, 3.

1 impf. c. s.: אֶתְּנֶךָּ
ואם־אתנך ביד האנשים Jer. 38, 16.
שממות עולם אתנך Ez. 35, 9.
ארך אתנך אפרים Hos. 11, 8.
איך אתנך כאדמה Hos. 11, 8.

1 impf. c. s.: וְאֶתְּנֶךָּ
ואתנך לברית עם Jes. 42, 6. 49, 8.

1 impf. c. s.: וְאֶתֶּנְךָ
ואתנך נגיד 1 Reg. 14, 7. 16, 2.
ואתנך לאפר Ez. 28, 18.

1 impf. c. s.: אֶתְּנֵךְ
בלהות אתנך ואינך Ez. 26, 21.

1 impf. c. s.: וְאֶתְּנֵךְ
ואתנך לחרבה Ez. 5, 14.

1 impf. c. s.: וְאֶתְּנֵךְ
ואתנך בנפש שנאתיך Ez. 16, 27.

1 impf. c. s.: אֶתְּנֵהוּ
אף־אני בכור אתנהו Ps. 89, 27.

1 impf. c. s.: וְאֶתְּנֵהוּ
ואתנהו ביד אל גוים Ez. 31, 11.

1 impf. c. s.: אֶתְּנֶנּוּ
כי מחר אתננו בידך Jud. 20, 28.

1 impf. c. s.: וְאֶתְּנֶנּוּ
2 Chr. 7, 20. ואתננו למשל ולשנינה

1 impf. c. s.: אֶתְּנָה
לך אתננה ולזרעך Gn. 13, 15.
כי לך אתננה Gn. 13, 17.
לך אתננה ולזרעך Gn. 28, 13.
לך אתננה Gn. 35, 12.
לאמר לזרעך אתננה Ex. 33, 1.
אתננה לכם לרשת Lev. 20, 24.
ולהם אתננה Dt. 1, 39.
לאמר לזרעך אתננה Dt. 34, 4.
כי בידך אתננה Jos. 8, 18.
אתננה לו 1 Sam. 18, 21.

1 impf. c. s.: וְאֶתְּנָה
ואתננה למרעך Jud. 15, 2.

1 impf. c s.: וְאֶתְּנָה
ואתנה לך 1 Reg. 14, 8.

1 impf. c. s.: וְאֶתְּנֵם
ואתנם בידך Jes. 47, 6.
ואתנם ביד צריהם Ez. 39, 23.
ואתנם־לו מורא Mal. 2, 5.

2 impf.: תִּתֵּן *s. M.*
אדני י״י מה־תתן־לי Gn. 15, 2.
וכל אשר תתן־לי עשר Gn. 28, 22.
לא־תתן־לי מאומה Gn. 30, 31.
מה־תתן־לו כי תבוא אלי Gn. 38, 16.
אם־תתן ערבון Gn. 38, 17.
גם־אתה תתן בידנו Ex. 10, 25.
בכור בניך תתן־לי Ex. 22, 28.
תתן את־הדדות Ex. 25, 21.
והשלחן תתן על־צלע Ex. 26, 35.
תתן על־שתי חמשבצות Ex. 28, 25.
לא־תתן שכבתך לזרע Lev. 18, 20.
לא־תתן להעביר למלך Lev. 18, 21.
לא־תתן שכבתך Lev. 18, 23.
לא תתן מכשל Lev. 19, 14.
לא־תתן לו בנשך Lev. 25, 37.
לא־תתן אכלך Lev. 25, 37.
אם־נתן תתן Num. 21, 2.
תתן להם אחזת Num. 27, 7.
ומים בכסף תתן־לי Dt. 2, 28.
בתך לא־תתן לבנו Dt. 7, 3.
באחיך האביון ולא תתן לו Dt. 15, 9.
נתון תתן לו Dt. 15, 10.
ברכך י״י אלהיך תתן־לו Dt. 15, 14.
מסת נדבת ידך אשר תתן Dt. 16, 10.
תתן־לך בכל־שעריך Dt. 16, 18.
גז צאנך תתן־לו Dt. 18, 4.
ואל־תתן דם נקי Dt. 21, 8.
ואל־כליך לא־תתן Dt. 23, 25.
ביומו תתן שכרו Dt. 24, 15.
תתן את־בני עמון בידי Jud. 11, 30.
אל־תתן את־אמתך 1 Sam. 1, 16.
ואמר׳ לו׳ כי עתה תתן 1 Sam. 2, 16.
אם־תתן־לי את־חצי ביתך 1 Rg. 13, 8
ונשיך ובניך לי תתן 1 Reg. 20, 5.
אשר־תתן עלי אשא 2 Reg. 18, 14.
תתן להם מושיעים Neh. 9, 27.
אם־צדקת מה־תתן־לו Job. 35, 7.
לא־תתן חסידיך Ps. 16, 10.
בבן־אמך תתן־דפי Ps. 50, 20.
אל־תתן לחית נפש Ps. 74, 19.
וישעך תתן־לנו Ps. 85, 8.
תתן להם ילקטון Ps. 104, 28.
אל־תתן י״י מאויי Ps. 140, 9.
לתבונה תתן קולך Prv. 2, 3.
פן־תתן לאחרים הודך Prv. 5, 9
אל־תתן שנה לעיניך Prv. 6, 4.
ראש ועשר אל־תתן־לי Prv. 30, 8.
אל־תתן לנשים חילך Prv. 31, 3.
אל־תתן את־פיך Eccl. 5, 5.
אל־תתן לבך Eccl. 7, 21.
תתן להם מגנת־לב Thr. 3, 65.
תן־להם י׳ מה־תתן Hos. 9, 14.
ואל־תתן נחלתך לחרפה Joel 2, 17.
ואל־תתן עלינו דם נקיא Jon. 1, 14.
תתן אמת ליעקב Mich. 7, 20.

2 impf. c. h int.: הַתִּתֵּן
התתן לסוס גבורה Job. 39, 19.

2 imperf.: תִּתֵּן *s. M.* וַתִּתֵּן־
ותתן־לנו נחלת Num. 16, 14.
ותתן־לי מגן ישעך 2 Sam. 22, 36.
ותתן־לו בן ישב 1 Reg. 3, 6.
ותתן את־עמך ישראל 1 Chr. 17, 22.
ותתן אתה ומפתים Neh. 9, 10.
ותתן להם משפטים Neh. 9, 13.
ותתן להם ממלכות Neh. 9, 22.
ותתן־לי מגן ישעך Ps. 18, 36.
ותתן להם את־הארץ Jer. 32, 22.
ותתן לבך כלב אלהים Ez. 28, 2.

2 imperf. c. s.: תִּתְּנֵנִי
אל־תתנני בנפש צרי Ps. 27, 12.

2 imperf. c. s.: תִּתְּנֵנוּ
תתנו כצאן מאכל Ps. 44, 12.

2 imperf. c. s.: תִּתְּנֵנּוּ
ביום השמיני תתנו־לי Ex. 22, 29.

2 imperf. c. s.: תִּתְּנֶנּוּ
ואל תתנהו בנפש איביו Ps. 41, 3.

2 impf. c. s.: וַתִּתְּנֵהוּ
ותתנהו לצורף Jud. 17, 4.

2 imperf. c. s.: תִּתְּנֶנּוּ
תתנו מאכל Ps. 74, 14.

2 imperf. c. s.: תִּתְּנֶנָּה
בשעריך תתננה Dt. 14, 21.

2 imperf. c. s.: וַתִּתְּנֵהוּ
ותתנה לזרע אברהם 2 Chr. 20, 7.

2 imperf. c s.: הַתִּתְּנֵם *c. h int.*
התתנם ביד ישראל 1 Sam. 14, 37.
התתנם בידי 2 Sam. 5, 19.

2 imperf. c. s.: וַתִּתְּנֵם
ותתנם בידם Neh. 9, 24.
ותתנם ביד צריהם Neh. 9, 27.
ותתנם ביד עמי הארצת Neh. 9, 30.

2 impf. fem.: תִּתֵּנִי
אל־תתני פוגת לך Thr. 2, 18.
וגם־אתנן לא תתני־עוד Ez. 16, 41.
לכן תתני שלוחים Mich. 1, 14.

2 impf. f. c. s.: וַתִּתְּנֵם
ותתנים בהעביר אותם Ez. 16, 21.

3 imperf: יִתֵּן *s. M.*
יתן לכם רחמים Gn. 43, 14.
יתן מעדני־מלך Gn. 49, 20.
לא־יתן אתכם מלך Ex. 3, 19.
ולא יתן המשחית Ex. 12, 23.

אשר יתן י״י לכם Ex. 12, 25.
מי־יתן מותנו בידי־י״י Ex. 16, 3.
אם־אדניו יתן־לו אשה Ex. 21, 4.
רק שבתו יתן Ex. 21, 19.
שלשים שקלים יתן לאדניו Ex.21,32
כי־יתן איש אל־רעהו Ex. 22, 6. 9.
יתן תרומת י״י Ex. 30, 14.
ואשר יתן ממנו Ex. 30, 33.
יתן ׀ על־קרנת המזבח Lev. 4, 18.
ולא־יתן עליה לבנה Lev. 5, 11.
אשר על־כפו יתן הכהן Lev.14,17.
יתן על־ראש המטהר Lev.14,18.29.
אשר יתן מזרעו למלך Lev. 20, 2.
אשר יתן שכבתו בבהמה Lev.20,15.
כי־יתן מום בעמיתו Lev. 24, 19.
יתן מום באדם Lev. 24, 20.
ועץ השדה יתן פריו Lev. 26, 4.
לא יתן פריו Lev. 26, 20.
כל אשר יתן ממנו לי״י Lev. 27, 9.
איש אשר־יתן לכהן Num. 5, 10.
ולא־יתן עליו לבנה Num. 5, 15.
יתן י״י אותך Num. 5, 21.
ומי יתן את כל־עם י״י נביאים Num. 11, 29.
כי יתן י״י את רוחו עליהם Num. 11, 29
אם־יתן־לי בלק מלא ביתו Num. 22, 18. 24, 13.
יתן מעריו Num. 35, 8.
מי־יתן והיה לבבם Dt. 5, 26.
יתן ׀ י״י אלהיכם Dt. 11, 25.
יתן י״י את־אויביך Dt. 28, 7.
יתן י״י את־מטר ארצך Dt. 28, 24.
מי־יתן ערב Dt. 28, 67.
מי־יתן בקר Dt. 28, 67.
ומי יתן את־העם הזה Jud. 9, 29.
איש ממנו לא־יתן בתו Jud. 21, 1.
יתן י״י לכם ומצאן Ruth 1, 9.
יתן י״י את־האשה Ruth 4, 11.
אשר יתן י״י לך Ruth 4, 12.
ולחנה יתן מנה אחת 1 Sam. 1, 5.
יתן את־שלתך 1 Sam. 1, 17.
ואת־בתו יתן־לו 1 Sam. 17, 25.
גם־לכלכם יתן בן־ישי 1 Sam. 22, 7.
יתן י״י ביד פלשתים 1 Sam. 28, 19.
מי־יתן מותי אני תחתיך 2 S. 19, 1.
ועליון יתן קולו 2 Sam. 22, 14.
כה־יתן שלמה לחירם 1 Reg. 5, 25.
אז יתן המלך שלמה 1 Reg. 9, 11.
אך יתן־לך י״י שכל 1 Chr. 22, 12.
אשר יתן־לי עצים Neh. 2, 8.
ומלכותה יתן המלך Esth. 1, 19.
יתן בעד נפשו Job. 2, 4.
למה יתן לעמל אור Job. 3, 20.
מי־יתן תבוא שאלתי Job. 6, 8.
ותקותי יתן אלוה Job. 6, 8.
ואולם מי־יתן אלוה דבר Job. 11, 5.
מי־יתן החרש תחרישון Job. 13, 5.
מי־יתן טהור מטמא Job. 14, 4.
מי יתן ׀ בשאול תצפנני Job. 14, 13.
מי־יתן אפו ויכתבון מלי Job. 19, 23.
מי־יתן בספר ויחקו Job. 19. 23.
מי־יתן ידעתי ואמצאהו Job. 23, 3.
יתן־לו לבטח וישען Job. 24, 23.
מי־יתן מבשרו לא נשבע Job. 31, 31.
מי יתן־לי ׀ שמע לי Job. 31, 35.
ומשפט עניים יתן Job. 36, 6.
יתן־אכל למכביר Job. 36, 31.
מנשמת־אל יתן־קרח Job. 37, 10.
אשר פריו ׀ יתן בעתו Ps. 1, 3.
מי יתן מציון ישועת ישראל Ps. 14, 7. 53, 7.
ועליון יתן קלו Ps. 18, 14.
יתן־לך כלבבך Ps. 20, 5.
י״י עז לעמו יתן Ps. 29, 11
לא־יתן לאלהים כפרו Ps. 49, 8.
מי־יתן־לי אבר כיונה Ps. 55, 7.
לא־יתן לעולם מוט Ps. 55, 23.
אדני יתן־אמר Ps. 68, 12.
הן יתן בקולו Ps. 68, 34.
הן וכבוד יתן י״י Ps. 84, 12.
גם־י״י יתן הטוב Ps. 85, 13.
מה־יתן לך ומה־יסיף Ps. 120, 3.
אל־יתן למוט רגלך Ps. 121, 3.
כן יתן לידידו Ps. 127, 2.
כי־י״י יתן חכמה Prv. 2, 6.
ולעניים יתן־חן Prv. 3, 34.
את־כל־הון ביתו יתן Prv. 6, 31.
קרץ עין יתן עצבת Prv. 10, 10.
ותאות צדיקים יתן Prv. 10, 24.
ושרש צדיקים יתן Prv. 12, 12.
רק־בזדון יתן מצה Prv. 13, 10.
שכל־טוב יתן־חן Prv. 13, 15.
וצדיק יתן ולא יחשך Prv. 21, 26.
כי־יתן בכיס ענו Prv. 23, 31.
ותוכחת יתן חכמה Prv. 29, 15.
חרדת אדם יתן מוקש Prv. 29, 25.
יתן־לו האלהים עשר Eccl. 6, 2.
והחי יתן אל־לבו Eccl. 7, 2.
אם־יתן איש את־כל־הון Cant. 8, 7.
יתן אדני הוא לכם אות Jes. 7, 14.
יתן לפניו גוים Jes. 41, 2.
יתן כעפר חרבו Jes. 41, 2.
מי־יתן ראשי מים Jer. 8, 23.
ופעלו לא יתן־לו Jer. 22, 13.
וממעון קדשו יתן קולו Jer. 25, 30.
אשר לא־יתן את־צוארו Jer. 27, 8.
יתן בעפר פיהו Thr. 3, 29.
יתן למכהו לחי Thr. 3, 30.
לחמו לרעב יתן Ez. 18, 7.
בנשך לא־יתן Ez. 18, 8.
ומחיר קבלו יתן בחמותיך Ez. 26, 9.
כי־יתן הנשיא מתנה Ez. 46, 16.
וכי־יתן מתנה מנחלתו Ez. 46, 17.
יתן־לו להשחיתה Dan. 11, 17.
ומירושלם יתן קולו Joel 4, 16.
ומירושלם יתן קולו Am. 1, 2.
ואשר לא־יתן על־פיהם Mich. 3, 5.
משפטו יתן Zeph. 3, 5.
ומטר־גשם יתן להם Zach. 10, 1.

3 *impf.c.h int.:* הֵיתֵן

היתן כפיר קולו Am. 3, 4.

3 *imperf.:* יִתֵּן *s. M.* וַיִּתֵּן

ויתן אתם אלהים Gn. 1, 17.
ויתן־לו מעשר מכל Gn. 14, 20.
ויתן איש־בתרו Gn. 15, 10.
ויתן אל־הגער Gn. 18, 7.
ויתן לפניהם והוא־עמד Gn. 18, 8.
ויתן לאברהם Gn. 20, 14.
ויתן אל־הגר Gn. 21, 14.
ובקר ויתן לאבימלך Gn. 21, 27.
ויתן חבן ומספוא Gn. 24, 32.
ויתן־לו צאן ובקר Gn. 24, 35.
ויתן־לו את־כל־אשר־לו Gn. 24, 36.
ויתן לרבקה Gn. 24, 53.
ויתן אברהם את־כל Gn. 25, 5.
ויתן לבן לה את־זלפה Gn. 29, 24.
ויתן־לו את־רחל בתו Gn. 29, 28.
ויתן לבן לרחל בתו Gn. 29, 29.
ויתן־לי גם־את־זה Gn. 29, 33.
ויתן־לי בן Gn. 30, 6.
ויתן ביד־בניו Gn. 30, 35.
ויתן פני הצאן אל־עקד Gn. 30, 40.
מקנה אביכם ויתן־לי Gn. 31, 9.
ויתן ביד־עבדיו Gn. 32, 17.
ויתן־לה ויבא אליה Gn. 38, 18.
ויהי בלדתה ויתן־יד Gn. 38, 28.
ויתן חנו בעיני שר Gn. 39, 21.
ויתן שר בית־הסהר Gn. 39, 22.
ויתן אתם במשמר Gn. 40, 3.
ויתן חכוס על־כוס פרעה Gn. 40, 21.
ויתן אתי במשמר Gn. 41, 10.
ויתן אתה על־יד יוסף Gn. 41, 42.
ויתן־לו את־אסנת Gn. 41, 45.
ויתן־אכל בערים Gn. 41, 48.
ויתן אתנו כמרגלים Gn. 42, 30.
ויתן־מים וירחצו Gn. 43, 24.
ויתן מספוא לחמריהם Gn. 43, 24.
ויתן את־קלו בבכי Gn. 45, 2.
ויתן להם יוסף Gn. 45, 21.
ויתן להם צדה לדרך Gn. 45, 21.
ויתן להם אחזה Gn. 47, 11.
ויתן להם יוסף לחם Gn. 47, 17.
ויתן את־צפרה בתו Ex. 2, 21.
ויתן י״י את־חן העם Ex. 11, 3.
ויתן אתם ראשים Ex. 18, 25.
ויתן אל־משה ככלתו Ex. 31, 18.
ויתן על־פניו מסוה Ex. 34, 33.
ויתן את־הטבעת Ex. 37, 13.
ויתן את־אדניו Ex. 40, 18.
ויתן את־בריחיו Ex. 40, 18.
ויתן את־העדת Ex. 40, 20.
ויתן את־הכפרת Ex. 40, 20.
ויתן את־השלחן Ex. 40, 22.
ויתן שמה מים Ex. 40, 30.
ויתן את־מסך שער Ex. 40, 33.
ויתן עליו את־הכתנת Lev. 8, 7.
ויתן עליו את־האפד Lev. 8, 7.
ויתן אל־החשן Lev. 8, 8.
ויתן על־קרנות המזבח Lv.8,15.9,9.
ויתן על־תנוך אזן־אהרן Lev. 8, 23.
ויתן משה מן־הדם Lev. 8, 24.
ויתן את־החכ על כפי Lev. 8, 27.
ויתן משה את־כסף Num. 3, 51.
ויתן איש בד את־שכבתו Num.5,20.
ויתן אותם אל־הלוים Num. 7, 6.
ויתן על־שבעים איש Num. 11, 25.
ויתן את־התקטרת Num. 17, 12.
ויתן את־הכנעני Num. 21, 4.
ויתן משה את־מכס Num. 31, 41.
ויתן אתם ללוים Num. 31, 47.
ויתן להם ׀ משה לבני־גד Nu. 32, 33.
ויתן משה את־הגלעד Num. 32, 40.
ויתן י״י אלהינו בידנו Dt. 3, 3.
ויתן י״י אותת ומפתים Dt. 6, 22.
ויתן י״י אלי את־שני לוחת Dt.9,10.
ויתן־לנו את־הארץ Dt. 26, 9.
ויתן י״י גם־אותה ביד Jos. 10, 30.
ויתן י״י את־לכיש ביד Jos. 10, 32.
ויתן משה למטה Jos. 13, 15. 24.
ויתן משה לחצי שבט Jos. 13, 29.
ויתן את־חברון לכלב Jos. 14, 13.
ויתן־לו את־עכסה בתו Jos. 15, 17.
ויתן־לה את גלת Jos. 15, 19.
ויתן להם אלהי י״י Jos. 17, 4.
ויתן י״י לישראל Jos. 21, 41.
ויתן י״י את־הכנעני Jud. 1, 4.
ויתן־לו את־עכסה בתו Jud. 1, 13.
ויתן־לה כלב Jud. 1, 15.
ויתן י״י בידו את־כושן Jud. 3, 10.
ויתן שופרות ביד־כלם Jud. 7, 16.
ויתן י״י אלהי ישראל Jud. 11, 21.
ויתן להם ויאכלו Jud. 14, 9.
ויתן החליפות Jud. 14, 19.
ויתן י״י לה הריון Ruth 4, 13.
ויתן י״י לי את־שאלתי 1 S. 1, 27.
ויתן להם מקום בראש 1 S. 9, 22.
ויתן י״י קלת ומטר 1 Sam. 12, 18.
ויתן־לו שאול את־מיכל 1 S. 18, 27.
ויתן יהונתן את־כלין 1 Sam. 20, 40.
ויתן־לו הכהן קדש 1 Sam. 21, 7.
ויתן־לו אכיש ביום ההוא 1 S. 27, 6.
ויתן את־הגדוד 1 Sam. 30, 23.
ויתן י״י לאדני המלך 2 Sam. 4, 8.
ויתן את־אוריה אל־המקום 2 S 11, 16.
ויתן י״י את־המלוכה 2 Sam. 16, 8.
ויתן יואב את־מספר 2 Sam. 24, 9.
ויתן י״י דבר בישראל 2 S. 24, 15.
ויתן דמי מלחמה 1 Reg. 2, 5.
ויתן המלך את־בניהו 1 Rg. 2, 35.
ויתן אלהים חכמה 1 Reg. 5, 9.
ויתן את־הכרובים 1 Reg. 6, 27.
ויתן את־המכונות 1 Reg. 7, 39.
ויתן המלך את־הכסף 1 Rg. 10, 27.
ויתן־לו בית ולחם 1 Reg. 11, 18.
ויתן־לו אשה 1 Reg. 11, 19.
ויתן לעם ויאכלו 1 Reg. 19, 21.
ויתן לפניהם ויאכלו 2 Reg. 4, 44.
ויתן אל־שני נעריו 2 Reg. 5, 23.
ויתן־לה המלך סריס 2 Reg. 8, 6.
ויתן ידו ויעלהו 2 Reg. 10, 15.
ויתן הכהן לשורי המאות 2Rg.11,10
ויתן עליו את־הנזר 2 Reg. 11, 12.
ויתן אתו אצל המזבח 2 Rg. 12, 10.
ויתן י״י לישראל מושיע 2 Rg. 13, 5.
ויתן מנחם לפול 2 Reg. 15, 19.
ויתן אתו על־ירך 2 Reg. 16, 14.
ויתן אתו על מרצפת 2 Rg. 16, 17.
ויתן חזקיה את־כל־הכסף 2Rg18,15
ויתן חלקיה את־הספר 2 Rg. 22, 8.
ויתן־ענש על־הארץ 2 Reg. 23, 33.
ויתן את־כסאו 2 Reg. 25, 28.
ויתן ששן את־בתו 1 Chr. 2, 35.
ויתן לפני ארון י״י 1 Chr. 16, 4.
ויתן יואב את־מספר 1 Chr. 21, 5.
ויתן י״י דבר בישראל 1 Chr. 21, 14.
ויתן דויד לארנן 1 Chr. 21, 25.
ויתן האלהים להימן 1 Chr. 25, 5.
ויתן דויד לשלמה בנו 1Chr. 28, 11.
ויתן עלון הוד מלכות 1 Chr. 29, 25.
ויתן המלך את־הכסף 2 Chr. 1, 15.
ויתן על־ראש העמדים 2 Chr. 3, 16.
ויתן בשרשרות 2 Chr. 3, 16.
ויתן חמשה מימין 2 Chr. 4, 6.
ויתן בהיכל חמש מימין 2 Chr. 4, 7.
ויתן המלך את־הכסף 2 Chr. 9, 27.
ויתן בהם נגידים 2 Chr. 11, 11.
ויתן להם המזון לרב 2 Chr. 11, 23.
ויתן־חיל בכל־ערי יהודה 2Chr.17,2
ויתן נציבים 2 Chr. 17, 2.
ויתן יהושפט את־פניו 2 Chr. 20, 3.
ויתן להם ׀ אבותיהם מתנות 2Chr.21,3.
ויתן יהוידע הכהן 2 Chr. 23, 9.
ויתן למלך אשור 2 Chr. 28, 21.
ויתן שרי מלחמות 2 Chr. 32, 6.
ויתן חלקיהו את־הספר 2Chr.34,15.
ויתן־לו המלך Esr. 7, 6.
ויתן־לי המלך Neh. 2, 8.
ויתן אלהי אל־לבי Neh. 7, 5.
ויתן משאת כיד המלך Esth. 2, 18.
ויתן להם אביהם נחלה Job. 42, 15.
ויתן תמים דרכי Ps. 18, 33.
ויתן בפי ׀ שיר חדש Ps. 40, 4.
ויתן לחסיל יבולם Ps. 78, 46.
ויתן לשבי עזו Ps. 78, 61.
ויתן להם ארצות גוים Ps. 105, 44.
ויתן להם שאלתם Ps. 106, 15.
ויתן אותם לרחמים Ps. 106, 46.
ויתן את־רשעים קברו Jes. 53, 9.
ויתן אתו על־המהפכת Jer. 20, 2.
ויתן להם כרמים Jer. 39, 10.
ויתן־לו רב־טבחים Jer. 40, 5.
ויתן את־כסאו ממעל Jer. 52, 32.
ויתן אל־חפני Ez. 10, 7.
ויתן אתה למרטה Ez. 21, 16.
ויתן צמרתו Ez. 31, 10.
ויתן אדני בידו Dan. 1, 2.
ויתן האלהים את־דניאל Dan. 1, 9.
ויתן שכרה וירד בה Jon. 1, 3.

3 *imperf.:* וַיִּתֵּן *s. M.* וַיִּתֵּן

ויתן־לי את־מערת Gn. 23, 9.
ויתן־לך האלהים Gn. 27, 28.
ויתן־לך את־ברכת אברהם Gn.28,4.
ויתן־עז למלכו 1 Sam. 2, 10.
ויתן קלות ומטר 1 Sam. 12, 17.
ויתן י״י גם את־ישראל 1 S. 28, 19.
ויתן־לי את־אבישג 1 Reg. 2, 17.
ויתן את־ישראל בגלל חטאות 1 Reg. 14, 16.
ויתן אדני ביד המלך 1 Rg. 22, 6.
ויתן האלהים ביד המלך 2Chr.18,5.

ויתן־לך משאלות לבך Ps. 37, 4.
ויתן־לו מזהב שבא Ps. 72, 15.
ויתן מעדנים לנפשך Prv. 29, 17.
3 impf. c. s.: יִתֵּן
לא־יתנני השב רוחי Job. 9, 18.
מי־יתנני כירחי־קדם Job. 29, 2.
יתנני שמיר שית Jes. 27, 4.
מי־יתנני במדבר Jer. 9, 1.
3 impf. c. s.: וַיִּתֵּן
ויתנו בכח מדין Jud. 6. 13.
3 impf. c. suff.: יִתְּנֶךָּ
יתנך ה׳ נגף לפני איביך Dt. 28, 25.
מי יתנך כאח לי Cant. 8, 1.
3 impf. c. s.: וַיִּתְּנֵהוּ
ויתנך עליהם למלך 2 Chr. 9, 8.
3 impf. c. s.: וַיִּתְּנֵהוּ
ויתנהו אל־בית הסהר Gn. 39, 20.
ויתנהו ה׳ אלהינו Dt. 2, 33.
ויתנהו לדוד 1 Sam. 18, 4.
ויתנהו ה׳ לאריה 1 Reg. 13, 26.
ויתנהו לאמו 1 Reg. 17, 23.
ויתנהו בתוך העזרה 2 Chr. 6, 13.
ויתנהו בית המהפכת 2 Chr. 16, 10.
ויתנהו המלך ויהוידע 2 Chr. 24, 12.
ויתנהו ה׳ אלהיו ביד 2 Chr. 28. 5.
ויתנהו אלהים מלך Neh. 13, 26.
ויתנהו בבית־הפקדת Jer. 52, 11.
ויתנהו בשדה־זרע Ez. 47, 5.
3 impf. c. s.: יִתְּנֵהוּ
לאשר הוא לו יתננו Lev. 5, 24.
יתננו חלקו Eccl. 2, 21.
3 impf. c. s.: יִתְּנֶנָּה
בכסף מלא יתננה לי Gn. 23, 9.
3 impf. c. s.: וַיִּתְּנֶהָ
ויתנה אל־הכהנים Dt. 31, 9.
ויתנה יהושע לנחלה Jos. 11, 23.
ויתנה משה עבד־ה׳ Jos. 12, 6.
ויתנה יהושע לשבטי Jos. 12, 7.
ויתנה למרעהו Jud. 15, 6.
ויתנה לרעך לדוד 1 Sam. 28, 17.
ויתנה שלחים לבתו 1 Reg. 9, 16.
ויתנה לחמן בן־המדתא Esth. 3, 10.
ויתנה למרדכי Esth. 8. 2.
ויתנה אל־ברוך Jer. 36, 32.
3 imperf. c. s.: יִתֵּנֶם
יתנם עד־עת יולדה Mich. 5, 2.
3 imperf. c. s.: וַיִּתְּנֵם
לחת אבנים ויתנם אלי Dt. 5, 19(22).
ויתנם ה׳ אלי Dt. 10, 4.
ויתנם יהושע ביום Jos. 9, 27.
ויתנם ה׳ ביד־ישראל Jos. 11, 8.
ויתנם ביד שסים Jud. 2, 14.
ויתנם ה׳ ביד־מדין Jud. 6, 1.
ויתנם ה׳ בידו Jud. 11, 32. 12, 3.
ויתנם ה׳ ביד־פלשתים Jud. 13, 1.
ויתנם בית־משמרת 2 Sam. 20, 3.
ויתנם ביד הגבעונים 2 Sam. 21, 9.
ויתנם המלך בית יער 1 Rg. 10, 17.
ויתנם ביד עבדיך 1 Reg. 15, 18.
ויתנם ביד חזאל 2 Reg. 13, 3.
ויתנם ביד שסים 2 Reg. 17, 20.
ויתנם למלך אשור 2 Reg. 18, 16.
ויתנם בראשי הגדוד 1 Chr. 12, 18.
ויתנם המלך בבית יער 2 Chr. 9, 16.
ויתנם אלהים בידם 2 Chr. 13, 16.
ויתנם לזועה לשמה 2 Chr. 29, 8.
ויתנם לשמה 2 Chr. 30, 7.
ויתנם בהיכלו בבבל 2 Chr. 36, 7.
ויתנם בבית אלהיו Esr. 1, 7.
ויתנם ביד־גוים Ps. 106, 41.
3 impf. fem.: תִּתֵּן
ולא־תתן ארצכם Lev. 26, 20.
לא תתן את־יבולה Dt. 11, 17.
וארצנו תתן יבולה Ps. 85, 13.
ברחבות תתן קולה Prv. 1, 20.
תתן לראשך לויתיחן Prv. 4, 9.
ותבונה תתן קולה Prv. 8, 1.
והארץ תתן יבולה Ez. 34, 27.
הגפן תתן פריה Zach. 8, 12.
והארץ תתן את־יבולה Zach. 8, 12.
3 impf. fem.: וַתִּתֵּן *s. M.*
ותתן גם לאישה עמה Gn. 3, 6.
ותתן אתה לאברם אישה Gn. 16, 3.
ותתן את־המטעמים Gn. 27, 17.
ותתן־לו את־בלהה Gn. 30, 4.
ותתן אתה ליעקב לאשה Gn. 30, 9.
ותתן־לה את אשר־ הותרה Ruth 2, 18.
ותתן למלך 1 Reg. 10, 10.
ותתן למלך מאה 2 Chr. 9, 9.
ותתן אתו ואת־מניקתו 2 Chr. 22, 11.
ותתן־טרק לביתה Prv. 31, 15.
ותתן תזנותיה עליהם Ez. 23, 7.
1 imperf. pl.: נִתֵּן
ואת־בנתינו נתן להם Gn. 34, 21.
כי־נתן לצבאך לחם Jud. 8, 6.
כי נתן לאנשיך היעפים Jud. 8, 15.
ויאמרו נתון נתן Jud. 8, 25.
לא־נתן להם מהשלל 1 Sam. 30, 22.
ואשר לא־נתן בנתינו Neh. 10, 31.
1 imperf. pl.: נָתֵּן־ *s. M.*
ואנחנו נתן־לך איש Jud. 16, 5.
1 imperf. pl.: נִתְּנָה
נתנה ראש ונשובה Num. 14, 4.
1 imperf. pl.: וְנִתְּנָה
ונתנה לך גם־את־זאת Gn. 29, 27.
1 impf. pl. c. s.: וַנִּתְּנָה
ונתנה לנחלה לראובני Dt. 29, 7.
2 imperf. pl.: תִּתְּנוּ
בנתיכם תתנו־לנו Gn. 34, 9.
תתנו תרומה לכהן Lev. 7, 32.
לא תתנו בבשרכם Lev. 19, 28.
לא תתנו בכם Lev. 19, 28.
ואשה לא־תתנו מהם Lev. 22, 22.
אשר תתנו לה׳ Lev. 23, 38.
גאלה תתנו לארץ Lev. 25, 24.
לא תתנו בארצכם Lev. 26, 1.
תתנו לה׳ תרומה Num. 15, 21.
תתנו ללוים Num. 35, 2.
אשר תתנו ללוים Num. 35, 4. 6. 7.
אשר תתנו לנכם Num. 35, 6.
ועליהם תתנו ארבעים Num. 35, 6.
והערים אשר תתנו Num. 35, 8.
תתנו מעבר לירדן Num. 35, 14.
תתנו בארץ כנען Num. 35, 14.
בנותיכם אל־תתנו לבניהם Esr. 9, 12.
אם־תתנו בנתיכם לבניהם Neh 13, 25
ואל־תתנו דמי לו Jes. 62, 7.
ואחזה לא־תתנו להם Ez. 44, 28.
תתנו לכהן להניח ברכה Ez. 44, 30.
ואחזת העיר תתנו Ez. 45, 6.
שם תתנו נחלתו Ez. 47, 23.
2 imperf. pl.: תִּתְּנוּ *p.*
ותכן לבנים תתנו Ex. 5, 18.
והערים אשר תתנו Num. 35, 13.
ענפכם תתנו Ez. 36, 8.
2 impf. pl. c. s.: תִּתְּנֻהוּ
לבדק הבית תתנהו 2 Reg. 12, 8.
2 impf. pl. c. s.: תִּתְּנוּם
אל־תתנום לבוא Jos. 10, 19.
3 impf. pl.: יִתְּנוּ־ *s. M.*
ואם־לא יתנו לך Gn. 24, 41.
זה יתנו כל־העבר Ex. 30, 13.
אשר־יתנו לה׳ Num. 18, 12.
יתנו־לי מקום 1 Sam. 27, 5.
יתנו את־הכסף 2 Reg. 12, 16.
אגרות יתנו־לו Neh. 2, 7.
יתנו יקר לבעליהן Esth. 1, 20.
מבין עפאים יתנו־קול Ps. 104, 12.
יתנו את־אל־ידע־ספר Jes. 29, 11.
יתנו עדיהם ויצדקו Jes. 43, 9.
ותנו רביבים Jer. 14, 22
פן־יתנו אתי בידם Jer. 38, 19.
לכל־זנות יתנו־נדה Ez. 16, 33.
ולא־יתנו את־צמרתם Ez. 31, 14.
והארץ יתנו לבית־ישראל Ez. 45, 8.
לא יתנו מעליהם Hos. 5, 4.
והשמים יתנו טלם Zach. 8, 12.
3 imperf. pl.: יִתֵּנוּ *p.*
ויאמר ירמיהו לא יתנו Jer. 38, 20.
3 impf. pl.: וַיִּתְּנוּ *s. M.*
ויתנו־לנו שנים פרים 1 Reg. 18, 23.
ויתנו אתו לעשי המלאכה 2 Rg. 22, 5.
ויתנו לנו מן־הזרעים Dan. 1, 12.
3 imperf. pl.: וַיִּתְּנוּ
ויתנו אל־יעקב את־כל Gn. 35, 4.
ויתנו־לו ואשלכהו באש Ex. 32, 24.
ויתנו את־שתי הטבעת Ex. 39, 16.
ויתנו שתי הטבעת Ex. 39, 17.
ויתנו את־הפעמנים Ex. 39, 25.
ויתנו עליו פתיל תכלת Ex. 39, 31.
ויתנו בהן אש Lev. 10, 1.
ויתנו את־קולם ויבכו Num. 14, 1.
ויתנו עליהם אש Num. 16, 18.
ויתנו אליו כל־נשיאיהם Nu. 17, 21.
ויתנו עליו עבדה קשה Dt. 26, 6.
ויתנו את־הכנעני למס Jos. 17, 13.
ויתנו בני־ישראל נחלה Jos. 19, 49.
ויתנו בני־ישראל ללוים Jos. 21, 3. 8.
ויתנו ממטה בני יהודה Jos. 21, 9.
ויתנו להם את־קרית Jos. 21, 11.
ויתנו להם את־עיר מקלט Jos. 21, 21.
ויתנו לכלב את־חברון Jud. 1, 20.
ויתנו־לו שבעים כסף Jud. 9, 4.
ויתנו איש־ישראל מקום Jud. 20, 36.
ויתנו להם הנשים Jud. 21, 14.
ויתנו־לו לחם ויאכל 1 Sam. 30, 11.
ויתנו־לו פלח דבלה 1 Sam. 30, 12.
ויתנו להם את־חברון 1 Chr. 6, 40.
ויתנו בני־ישראל ללוים 1 Chr. 6, 49.
ויתנו בגורל 1 Chr. 6, 50.
ויתנו להם את־ערי המקלט 1 Chr. 6, 52.
ויתנו לעבודת בית־ האלהים 1 Chr. 29, 7.
ויתנו כל־יהודה מנחה 2 Chr. 17, 5.
ויתנו עליו את־הנזר 2 Chr. 23, 11.
ויתנו־קול ביהודה 2 Chr. 24, 9.
ויתנו העמונים מנחה 2 Chr. 26, 8.
ויתנו־לו בני־עמון 2 Chr. 27, 5.
ממשכן ה׳ ויתנו־ערק 2 Chr. 29, 6.
ויתנו ערמות ערמות 2 Chr. 31, 6.
ויתנו את־הכסף המובא 2 Chr. 34, 9.
ויתנו על־יד עשה 2 Chr. 34, 10.
ויתנו אתו עושי המלאכה 2 Chr. 34, 10.
ויתנו לחרשים ולבנים 2 Chr. 34, 11.
ויתנו־כסף לחצבים Esr. 3, 7.
ויתנו את־דתי המלך Esr. 8, 36.
ויתנו ידם להוציא Esr. 10, 19.
ויתנו־ראש לשוב Neh. 9, 17.
ויתנו כתף סוררת Neh. 9, 29.
ויתנו־לו איש קשיטה Job. 42, 11.
ויתנו בברותי ראש Ps. 69, 22.
ויתנו על־ערי יהודה Jer. 4, 16.
ויתנו אתו אל־נדליהו Jer. 39, 14.
ויתנו עלינו גוים Ez. 19, 8.
ויתנו־שם כעס קרבנם Ez. 20, 28.
ויתנו צמידים אל־ידיהן Ez. 23, 42.
ויתנו את־חרבותם Ez. 32, 27.
ויתנו חילד בזונה Joel 4, 3.
ויתנו כתף סוררת Zach. 7, 11.
3 impf. pl. c. s.: יִתְּנֻהוּ
לעשי המלאכה יתנהו 2 Rg. 12, 15.
3 pl. c. suff.: וַיִּתְּנֵהוּ
ויתנה על־יד עשי 2 Reg. 22, 5.
3 pl. c. suff.: וַיִּתְּנֵהוּ
ויתנהו על־יד עשי 2 Reg. 22, 9.
ויתנהו בשער בית ה׳ 2 Chr. 24, 8.
ויתנהו בסוגר בחחים Ez. 19, 9.
3 pl. c. suff.: וַיִּתְּנֻהוּ
ויתנוהו על־יד 2 Chr. 34, 17.
3 pl. c. suff.: וַיִּתְּנֵם
ויתנם על־כתפת Ex. 39, 18.
ויתנם על־שתי כתפת Ex. 39, 20.
3 pl. c. suff.: וַיִּתְּנֻם
ויתנום לחק על־ישראל 2 Chr. 35, 25.

Nif-al: נִתַּן *3 perf.*

חפשה לא נתן־לה Lev. 19, 20.
לא־נתן להם נחלה Num. 26, 62.
נתן־לו בהר אפרים Jos. 24, 33.
אשר־נתן ביד עבדיך 2 Chr. 34, 16.
אשר־נתן בשושן Esth. 4, 8.
ואשר נתן כתר מלכות Esth. 6, 8.
נתן הסכל במרומים Eccl. 10, 6.
בן נתן־לנו Jes. 9, 5.
ככוד הלבנון נתן־לה Jes. 35, 2.
איה העדר נתן־לך Jer. 13, 20.
נתן שאון קולם Jer. 51, 55.
לאש נתן לאכלה Ez. 15, 4.
ואתנן לא נתן־לך Ez. 16, 34.
כי־נתן חתיתם Ez. 32, 25.
3 perf.: וְנִתַּן
ונתן הספר Jes. 29, 12.
ונתן ההמון בידו Dan. 11, 11.
3 perf. fem.: נִתְּנָה
והוא לא־נתנה לו לאשה Gn. 38, 14.
והיא נתנה Sam. 18, 19.
נתנה־לו מאת המלך 2 Reg. 25, 30.
נתנה בכרתו לבני יוסף 1 Chr. 5, 1.
אשר נתנה ביד משה Neh. 10, 30.
ותדת נתנה בשושן Esth. 3, 15. 8, 14.
ארץ נתנה ביד־רשע Job. 9, 24.
להם לבדם נתנה הארץ Job. 15, 19.
נתנה ביד הכשדים Jer. 32, 24. 25. 43.
נתנה ביד מלך־בבל Jer. 32, 36.
נתנה ביד עם־צפון Jer. 46, 24.
ארחת תמיד נתנה־לו Jer. 52, 34.
נתנה הארץ למורשה Ez. 11, 15.
33, 24.
3 perf. fem.: נִתְּנָה *p.*
מנוות הלוים לא נתנה Neh. 13, 10.
חרב נתנה Ez. 32, 20.
3 perf. fem.: וְנִתְּנָה
ונתנה לנערים 1 Sam. 25, 27.
ונתנה העיר הזאת Jer. 38, 18.
3 perf. pl.: נִתְּנוּ
נתנו מזבחי שלמי Lev. 10, 14.
נתנו מרעה אחד Eccl. 12, 11.
כי כלם נתנו למות Ez. 31, 14.
אשר נתנו קברתיה Ez. 32, 23.
אשר־נתנו בגבורתם Ez. 32, 29.
לנו נתנו לאכלה Ez. 35, 12.
3 perf. pl.: נִתְּנוּ *p.*
בידכם נתנו Gn. 9, 2.
למלח נתנו Ez. 47, 11.
2 perf. pl.: וְנִתַּתֶּם
ונתתם ביד־אויב Lev. 26, 25.
1 perf. pl.: נִתַּנּוּ
ובעונתינו נתנו אנחנו Esr. 9, 7.
part.: נֹתֵן *sg.*
תבן אין נתן לעבדיך Ex. 5, 16.
וגם בירד־מלך ישראל נתן 2 Chr. 28, 5.
לחמו נתן מימיו נאמנים Jes. 33, 16.
בתוך חללים נתן Ez. 32, 25.
part.: הַנֹּתֵן *sg.*
הכסף הנתן על־ידם 2 Reg. 22, 7.
inf. abs.: הָנָתוֹן
הנתן ינתן ביד Jer. 32, 4.
הנתן תנתן העיר הזאת Jer. 38, 3.

inf. constr.: לְהַפְתֵּן
Esth. 3, 14. לתנתן דת בכל־מדינה
8, 13.
2 imperf.: תִּפְתֵּן
Jer. 34, 3. ובידו תנתן
Jer. 37. 17. ביד־מלך בבל תנתן
Jer. 39, 17. ולא תנתן ביד האנשים
3 imperf.: יִפְתֵּן *s. M.*
Ex. 5, 18. ותבן לא־ינתן לכם
Lev. 24, 20. כן ינתן בו
2 Chr. 2, 13. ינתן־לו עם־חכמיך
Esth. 2, 13. אשר תאמר ינתן לה
Esth. 9, 13. ינתן גם־מחר
Jes. 51, 12. ומבן־אדם חציר ינתן
Jer. 32, 4. ינתן ביד מלך־בבל
3 imperf.: וַיִּפְתֵּן
Esth.5,3. עד־חצי המלכות ויינתן לך
Esth. 5, 6. מה־שאלתך ויינתן לך
Esth. 9, 12. ומה־שאלתך ויינתן לך
3 impf.f.: תִּפְתֵּן כ׳ תִּפָּתֵן
Jes. 36, 15. לא תנתן העיר הזאת
Jes. 37, 10. לא תנתן ירושלם
Jer. 21, 10. ביד מלך־בבל תנתן
Jer. 38, 3. תנתן העיר הזאת
2 Reg. 18, 30. ולא תנתן את־העיר
2 Reg. 19, 10. לא תנתן ירושלם
Esth. 7, 3. תנתן לי נפשי
Dan. 8, 12. וצבא תנתן על־התמיד
3 impf. fem.: וְתִפְתֵּן
Esth. 7, 2. ותנתן לך
Dan. 11, 6. ותנתן היא ומביאיה
3 impf. fem.: וַתִּפְתֵּן
Esth. 9, 14. ותנתן דת בשושן
3 impf. pl.: וַיִּפְתְּנוּ
1 Chr. 5, 20. ויינתנו בידם ההגריאים
3 impf. pl.: וְיִפְתְּנוּ
2 Chr. 18, 14. ויינתנו בידכם
Hof-al: הֻתַּן
3 imperf.: יֻתַּן
Lev. 11, 38. וכי יתן־מים על־זרע
Num. 26, 54. לפי פקדיו יתן נחלתו
Num. 32, 5. יתן את־הארץ הזאת
2 Sam. 21, 6. Q'ri. יִתֶּן־לנו שבעה
1 Reg. 2, 21. יתן את־אבישג
2 Reg. 5, 17. יתן־נא לעבדך
Job. 28, 15. לא־יתן סגור תחתיה
3 imperf.: וַיִּתֵּן
2 Sam. 18, 9. ויתן בין השמים
נָתָן
נלקחי כמו נענכי, ועתידו יִתֵּן, ומקור מַתָּן, וגנוז תמוהו פעל יָהַב בתרגום.
v. aram. (impf. יִנְתַּן, inf. מִתַּן), dare, qua vi etiam crebrius יְהַב dicitur. LXX. *δοῦναι.*
inf.: לְמִנְתַּן
Esr. 7, 20. די יפל־לך למנתן
2 imperf.: תִּנְתַּן
Esr. 7, 20. תנתן מן־בית גנזי
3 imperf.: יִנְתַּן־
Dan. 2, 16. די זמן ינתן־לה
3 impf. c. s.: יְהַב יִתְנַנְּהִי
Dan. 4, 14. 22. 29. די יצבה יתננה
3 impf. pl.: יִנְתְּנוּן
Esr. 4, 13. וחלך לא ינתנון
נָתִין
ז׳ וכמוהו קְ נתיני יְתִינִים, ומפקיון אשר כתן וקדש לקדש [נעזענקעזער, נעזוי־סענעזער], לבן כמשקל על ענד בית מקדש. כמשקל משקל כיוצא פעולי׳.
n. m. part. pass. pluralet., donati, dedicati (die Geweihten), h. e. servi tabernaculi, ministri templi, qui Levitis additi erant, ut iis opem ferrent. LXX. *Ναθινίμ.*
pl.: נְתִינִים
Esr. 8, 20. נתינים מאתים
pl.: הַנְּתִינִים
Esr. 2, 43. הנתינים בני־ציחא
Esr. 2, 58. כל־הנתינים ובני עבדי
Esr. 8, 17. הנתונים בכספיא המקום
Esr. 8, 20. ומן־הנתינים שנתן דויד
Neh. 3, 31. עד־בית הנתינים
Neh. 7, 46. הנתינים בני־צחא
Neh. 7, 60. כל־הנתינים ובני עבדי
Neh. 10, 29. המשררים הנתינים
Neh. 11, 21. וגשפא על־הנתינים
pl.: וְהַנְּתִינִים
1 Chr. 9, 2. הכהנים הלוים והנתינים
Esr. 2, 70. 7, 7. והשוערים והנתינים
Neh. 3, 26. והנתינים היו ישבים
Neh. 7, 73. ומן־העם והנתינים
Neh.11,3. הכהנים והלוים והנתינים
Neh. 11, 21. והנתינים ישבים בעפל
נָתוּן
ז״ נלקחי כמו נענכי, ומוסף כמו נְתִינִים, וכמשקלו. כתיב.
n. m. pluralet., נְתוּנִים *Ketib* = נְתִינִים.
pl.: הַנְּתוּנִים
Esr. 8, 17. הנתונים בכספיא המקום
נָתִין
ז״ נלקחי כמו נענכי, כלי מפרש מכוון.
n. m., def. pl. נְתִינֵיָא, plane hebraico aequale.
def. pl.: נְתִינֵיָא
Esr. 7, 24. תרעיא נתיניא
מַתָּן
ז״ ומכונו מכשף ומשכר ונוד מעוכה ובלה [נעזענק], לכן ל׳׳ז מתן כמו ל׳׳ז מכשף.
n. m., donatio, donum; אִישׁ מַתָּן, sicut אִישׁ מַתָּנָה, homo, qui muneribus corrumpere studet. Inde nn. pr. מַתַּנְיָה, מַתְּנִי. LXX. *δόσις, δόμα, δνειδος.*
2 Reg. 11, 18. ואת מתן כהן הבעל
Prv. 18, 16. מתן אדם ירחיב לו
Prv. 19, 6. וכל־הרע לאיש מתן
Prv. 21, 14. מתן בסתר יכפה־אף
וּמַתָּן
Gn. 34, 12. מאד מהר ומתן
cum suff.: מַתָּנָם
Num. 18, 11. וזה־לך תרומת מתנם
מַתָּנָה
ז״ נויר מַתָּן, ומוכנו משלטו, נמשלל ג״כ על מכשף וקרבן. ומפשם מתן חוכרי נמצ״פ מתוקניי מַתְּנִי, ונמוך ג״כ נפרטי מַתָּנָה.
n. f. (a m. מַתָּן), donum, largitio ad corrumpendum, sacrificium. LXX. *δόμα, δῶρον, δώρων λῆψις; δόγμα, εὐγένεια.*
Num. 18, 6. מתנה נתנים לי׳׳ר
Num. 18, 7. עבדת מתנה
Eccl. 7, 7. ויאבד את־לב מתנה
Ez. 46, 16. כי־יתן הנשיא מתנה
Ez. 46, 17. וכי־יתן מתנה
constr.: בְּמַתְּנַת
Dt. 16, 17. איש כמתנת ידו
pl.: מַתָּנוֹת, בְּמַתָּנֹת
Gn. 25, 6. נתן אברהם מתנת
2Chr.21,3. ויתן להם אביהם מתנות
Ps. 68, 19. לקחת מתנות באדם
Prv. 15, 27. ושונא מתנת יחיה
pl.: וּמַתָּנוֹת
Esth. 9, 22. ומתנות לאבינים
pl. constr.: מַתְּנֹת
Ex. 28, 38. לכל־מתנת קדשיהם
pl. c. suff.: מַתְּנֹתֵיכֶם
Lev. 23, 38. ומלבד מתנותיכם
Num. 18, 29. מכל מתנתיכם תרימו
Ez. 20, 31. ובשאת מתנתיכם
pl. c. suff.: בְּמַתְּנוֹתֵיכֶם
Ez. 20, 39. במתנותיכם ובגלוליכם
pl. c. suff.: בְּמַתְּנֹתָם
Ez. 20, 26. ואטמא אתם במתנותם
מַתָּא
ז״ נלקחי כמו נענכי מתכש, כלי מפרש מכוון.
n. f. aram., ab hebr. מַתָּנָה non diversum. LXX. *δόμα.*
pl.: מַתָּנֵן
Dan. 2, 6. מתנן ונבזבה ויקר
pl.: וּמַתָּנָן
Dan. 2, 48. ומתנן רברבן שגיאן
pl. c. suff.: מַתְּנָתָךְ
Dan. 5, 17. מתנתך לך להוין
מַתָּת
ז״ס מקנכ של מַתָּנָה, ומוכנו כמו מתן ומתכש, ומפרישי מַתַּתְיָה מוס.
n. f. (ex מַתָּנָה abbreviatione), donatio, donum, unde n. pr. מַתַּתְיָה. LXX. *δόσις, δόμα, ἐκποιεῖν.*
1 Reg. 13, 7. ואתנה לך מתת
constr.: מַתַּת
Eccl. 3, 13. מתת אלהים היא
Eccl. 5, 18. זה מתת אלהים היא
Ez. 46, 5 מנחה מתת ידו
Ez. 46, 11. ולכבשים מתת ידו
constr.: בְּמַתַּת־
Prv. 25, 14. מתהלל במתת־שקר

נָתַס

פעל נודד, נדמיון אל נָתַץ, נָתַשׁ לקמן, מפקיון פריכס ומריסס מתפוררות ולכלוך כתיסס ומיסס [נעזעלאגענן, -טריימערן, -טרעטענן], ונלמד מכשיסס מכתיכס ומכנכס, וקרן מזרח נָתַס, ודומס פָּתַשׁ, נָתַץ, נָתַשׁ [נמקנסי־מוצג זוכים], ומזוי עי׳ נלוס״ב.
v. comp. trans., discutere, diruere, proterere, sicut נָתַץ, נָתַשׁ, פָּתַשׁ, quae eandem habent originem. LXX. *ἐκτρίβειν.*
3 perf. pl.: נָתְסוּ
Job. 30, 13. נתסו נתיבתי

נָתַע

פעל ל״ע כ״פ נכפעל נִתַּע, ומכונן לפי דעתי כמו נָסַע, נקנזי מזריקס, וכן נָהַג מקנזי אל נָסַג לעיל, ול״כ לנון מפקוק מלקוטת כפיכס נקטו ונעקתו, ולדעת רניס סוף מזכת אל פעל נָתַץ, ונס זס יכון, כי כמכת [מלכים כ״ק ו׳] מלקוטת כפיכיס כתוכן. דעת מכן־נכקת שזכזו נָתַץ, ומתמוכס נִתַּע כמר נִלְחָץ, ול״כ משכת לקד עס מלקוטת, לו דעת מכן־מלך שזכזו מעכס, נדמיון, תעוכנלי תוכל, זוס וכיוצא בוס. עי׳ לקמן לעיל.
v. nif. נִתַּע, quod, indurato sibilo, ex v. נָסַע (sicut נָהַג ex נָסַג) h. e. ex sua sede *dimoveri, depelli, elidi*, ortum videtur. *Abulwalid* radicem נָתַע esse dicit, unde *Ni.* מִלְּתָעוֹת = נִלְחָץ, et n. נַתַּע. Syr.: נתע = שנא דאריותא אתחברי dentes leonum *fracti* sunt. LXX. (*γαυρίαμα δρακόντων*) *ἐσβέσθη.*
Nif-al: נִתַּע
perf. pl.: נָתְעוּ *p.*
Job. 4, 10. ושני כפירים נתעו

נָתַץ

פעל כודד ומעתיל יִתֹּץ, ומכונן כתרגומו תְּרַע, תֵּרַע, לומר סריסס ועקירס וזמידס, ל״מ מסריסת נכין ומכנס ומונס, ול נס מוכוי נכי לדס, ול נס מכתילת מזכיס [נעזעתֶּרען, -ריסטען, כיעדעי-]. סכנד קוון זל קל, ומכפעל ומכזל״פ ומכזל״פ זל סכוסף סיס מפעולי״ס. עי׳ נָתַשׁ.
v. comp. trans. (impf. יִתֹּץ), sicut נָתַשׁ q. v., diruere, demoliri, de aedificiis, altaribus, statuis, etiam de dentium elisione totalique hominum excidio. *Pi.* intens. *Ni. Pu. Ho.* pass. Targ. vertere solet: תְּרַע, תֵּרַע. LXX. *κατασκάπτειν, καθαιρεῖν, καταστρέφειν, κατασπᾶν, διασπᾶν, συνθλᾶν, διαθρύπτειν, ἀφανίζειν, ἐμπρήθειν.*
Jud. 6, 30. נתץ את־מזבח הבעל
Jud. 6, 31. 32. כי נתץ את־מזבחו
2 Reg. 23, 12. בית־י״י נתץ המלך
3 perf.: נָתַץ *p.*
Jud. 8, 17. ואת־מגדל פנואל נתץ
2 Reg. 23, 15. ואת הבמה נתץ
3 perf.: וְנָתַץ
Lev. 14, 45. ונתץ את־הבית
2 Reg. 23, 8. ונתץ את־במות
2 perf. pl.: נְתַצְתֶּם
2 Rg. 25, 10. נתצו כל־חיל כשדים
Jer. 52, 14. נתצו כל־חיל כשדים
3 perf. pl.: נָתְצוּ *p.*
Jer. 39, 8. חומת ירושלם נתצו
p. p. pl.: הַנְּתָצִים
Jer. 33, 4. הנתצים אל־הסללות
inf. constr.: וְלִנְתֹּץ
Jer.1,10.18,7.31,28. לנתוש ולנתוץ
impt. sg.: נְתֹץ
Ps. 58, 7. מלתעות כפירים נתוץ
1 imperf.: אֶתֹּץ
Jud. 8, 9. אתץ את־המגדל הזה
3 imperf.: יִתֹּץ
Ez. 26, 9. ומגדלתיך יתץ
3 imperf.: וַיִּתֹּץ
Jud. 9, 45. ויתץ את־העיר
2 Rg. 23, 7. ויתץ את־בתי הקדשים
3 impf. c. s.: יְתַצֵּנִי
Job. 19, 10. יתצני סביב ואלך
3 impf. c. s.: יְתַצְּהָ
Ps. 52, 7. גם־אל יתצך לנצח
2 impf. pl.: תְּתַצּוּ *p.*
Dt. 7, 5. מזבחתיהם תתצו
2 impf. pl.: תְּתַצֻּן
Ex. 34, 13. מזבחתם תתצון
Jud. 2, 2. מזבחותיהם תתצון
2 impf. pl.: וַתְּתַצּוּ
Jes. 22, 10. ותתצו הבתים
3 impf. pl.: יְתַצּוּ *p.*
Ez. 26, 12. ובתי חמדתך יתצו
3 impf. pl.: וַיְתַצּוּ
2 Rg.10,27. ויתצו את מצבת הבעל
3 impf. pl. c. s.: וַיְתַצְּהוּ
2 Reg. 11, 18. בית הבעל ויתצהו
2 Chr. 23, 17. בית־הבעל ויתצהו
Nif-al: נִתַּץ
3 perf. pl.: נָתְצוּ
Jer. 4, 26. וכל־עריו נתצו
Nah. 1, 6. והצרים נתצו ממנו

3 perf. pl.: וְנִתְּצוּ
Ez. 16, 39. ונתצו רמתיך

Pi-el: נָתַץ 3 perf.
2 Chr. 33, 3. אשר נתץ יחזקיהו אביו
2 perf. pl.: וְנִתַּצְתֶּם
Dt. 12, 3. ונתצתם את־מזבחתם
3 imperf.: וַיְנַתֵּץ
2 Chr. 34, 7. ויגתץ את־המזבחות
3 impf. pl.: וַיְנַתְּצוּ
2 Chr. 31, 1. וינתצו את־הבמות
2Chr.34,4 ויגתצו לפניו את מזבחות
2 Chr. 36, 19. וינתצו את חומת

Pu-al: נָתֻץ 3 perf.
Jud. 6, 28. והנה נתץ מזבח הבעל

Hof-al: הָנְתַץ
3 imperf.: יִנָּתֵץ p.
Lev. 11, 35. תנור וכירים יתץ

נָתַק

פעל כותב, וסעתיד אֶתֹּק, ומוסכ נכנוי ע״פ אֶתְּקֶנּוּ [כדגש קל נכף] נמוסף כון, וכן וַיְנַתְּקֵהוּ [תליס ע״כ ט״ו], וַיְנַתְּקֵנִי [תליס כ׳ כ״ג], וַיְנַתְּקֵנוּ [שופטים ס׳ ז׳], וַיְנַתְּקֵהוּ [שמב״ם ס׳ ז׳], וַיְנַתְּקֵנִי [שמב״ם ס׳ כ״ק] ולומיסס, וככר מסג׳ תמוסס יגתק על תמוסס ולפ, וגמיפ דכמוס, ונעבר נַתַּקְתִּיהוּ [שופטים כ׳ ל״ב] נדגוש מקוף לתפלפת, נאר נְתַקְתִּיהוּ, וכן אֲפַרְּכֶה [פוסע ג׳ כ׳]. מסגר מתפ ומעתפק עקיפ תמקום ומסרתפ [וועג-, שֶׁג-, סיכיקקען, -שֶׁתְּסען, -ריי״סען], ד״מ עקיפת נכי-מלקתפ תמקום לתקוס, מככתפ ומעתפק תקען מקי״ס, מכרתפת לאך שֶׁג-נכיס, לכן נָתוּק מוכרת נלקכיו וסכיס, ודמיון מגרש אֶתֶק לעיל, ומגרש נָתֻק לקמן, כי כלפ נאיכו מגרש יגלכו ולפ יפגרו. מכנך קוק תפעולפ, מעקיפת מגרש״ס, וזנור מכנליס, ומכרת מעול ומרכפ״ס, וכן מכוסף יולפ וקוק. מכפעל ונזכ״פ שֶׁל מכוסף מפעולי״ס [נָתֻק, הִנָּתֵק]. נלקמי נָתֵק נכל מכניכיס משלמו, ונגפפ עכניכיק נְתוּקָה מגמות.

v. comp. trans. (impf. אֶתֹּק, c. s. semel אֶתְּקֶנּוּ, litera extrema leniter dagesata injectoque *Nun*, ad s. f. וַיְנַתְּקֵנִי, וַיְנַתְּקֵנוּ, וַיְנַתְּקֵהוּ, וַיְנַתְּקֵנִי et similium; 1 p. pr. c. s. נַתַּקְתִּיהוּ, cujus *Dages*, sicuti formae אֲפַרְּכֶה Hos. 3, 2., euphonicum est), amovere, dimovere; avellere, abrumpere; divellere, disrumpere, veluti de funibus Simsonis, de filo triplicato, de corrigia calcei; locum exercitui intercludere (abschneiden); morte ex vita abripere; testiculos avellere, unde נָתוּק, genus castratorum. *Pi.* intens., evellere radices, disrumpere vincula, excutere jugum. Ceterae conjug. faciles intellectu. Radix est עֶתֶק, quod, alia praepositione auctum, habes in v. אָתַק. LXX. *διαῤῥηγνύναι, ἀποῤῥηγνύναι; ἀποσπᾶν, δια-, ἐκ-; ἀποστρέφειν, ἐξελκύειν; ἐγκρατεῖν, τήκειν, ἀπαλότης, τιθέναι;* נָתוּק, *ἐκτομίας; Ni. ἀφιστάναι; Hi. ἀθροίζειν.*

1 pf. pl. c. s.: וְנִתַּקְנוּהוּ
Jud. 20, 32. ונתקנוהו מן־העיר
part. pass.: נָתוּק sg.
Lev. 22, 24. ונתוק וכרות
4 impf. c. s.: אֶתַּקֵּהוּ
Jer. 22, 24. כי משם אתקנך

Nif-al: נָתַק 3 perf.
Jes. 5, 27. ולא נתק שרוך נעליו
3 perf. pl.: נִתְּקוּ
Jos. 4, 18. נתקו כפות
Job. 17, 11. נתקו מורשי לבבי
3 perf. pl.: נָתֻקוּ p.
Jer. 6, 29. ורעים לא נתקו
Jer. 10, 20. וכל־מיתרי נתקו
3 imperf.: יִנָּתֵק
Jud. 16, 9. כאשר ינתק פתיל
Job. 18, 14. ינתק מאהלו מבטחו
Eccl. 4, 12. לא במהרה ינתק
3 impf. pl.: יִנָּתְקוּ p.
Jes. 33, 20. וכל־חבליו בל־ינתקו
3 impf. pl.: וַיִּנָּתְקוּ
Jos. 8, 16. וינתקו מן־העיר

Pi-el: נִתֵּק
1 perf.: נִתַּקְתִּי
Jer. 2, 20. נתקתי מוסרותיך
3 perf. pl.: נִתְּקוּ
Jer. 5, 5. נתקו מוסרות
1 imperf.: אֲנַתֵּק
Jer. 30, 8. ומוסרותיך אנתק
Nah. 1, 13. ומוסרתיך אנתק
2 impf. fem.: תְּנַתְּקִי p.
Ez. 23, 34. ושדיך תנתקי
3 imperf.: יְנַתֵּק
Ps. 107, 14. ומוסרותיהם ינתק
Ez. 17, 9. שרשיה ינתק
3 imperf.: וַיְנַתֵּק
Jud. 16, 9. וינתק את־הזיתרים
3 impf. c. s.s.: וַיְנַתְּקֵם
Jud. 16, 12. וינתקם מעל זרעתיו
1 impf. pl.: נְנַתְּקָה
Ps. 2, 3 ננתקה את־מוסרותימו
2 impf. pl.: תְּנַתְּקוּ p.
Jes. 58, 6. וכל־מוטה תנתקו

Hif-il: הַתִּיק
inf. c. suff.: הַתִּיקֵנִי
Jos.8,6. עד התיקנו אותם מן־העיר
impt. c. suff.: הַתִּיקֵם
Jer. 12, 3. התיקם כצאן לטבחה

Hof-al: הָנְתַּק
3 perf. pl.: הָנְתְּקוּ
Jud. 20, 31. הנתקו מן־העיר

נֶתֶק

ע״ו, ומסוכן לגעת לכן-עוכק מין נגע נמקום שער, וכקיק ע״פ כקוק מגעי ולגיפתו, וכן נרפה לגעת כל מסוכניס מקדמוכים. לכן נקפגר שמכוון מגרש לפגם עגין כסוי וסכיכה [נעלענגן, -דעקקען], וכי כן מגלמו נזפתי ערב. *n. m.*, porrigo, scabies, psora, isque, qui hoc ipso scabiei genere est affectus, a capillis defluentibus, nisi נָתֶק, hujus nominis radix, potius vi *obtegendi*, obducendi dicitur. LXX. *θραῦσμα.*

Lev.13,30. נתק הוא צרעת הראש

הַנֶּתֶק
Lev. 13, 31 (bis). את־נגע הנתק
Lev. 13, 32. לא־פשה הנתק
Lev. 13, 32. ומראה הנתק
Lev. 13, 33. ואת־הנתק לא יגלח
Lv. 13, 33. והסגיר הכהן את־הנתק
Lev. 13, 34. וראה הכהן את־הנתק
Lev. 13, 34. לא־פשה הנתק
Lev. 13, 35. ואם־פשה תפשה הנתק
Lev. 13, 36. והנה פשה הנתק בעור
Lev. 13, 37. ואם־בעיניו עמד הנתק
Lev. 13, 37. נרפא הנתק
p.
Lev. 14, 54. לכל־נגע הצרעת ולנתק

I. נָתַר

פעל כותב ומעתיד יִתַּר, ומסוכן כתרגומו טְפַּף, לומר רעוד וקרוב ורקוד [נעצען, ניטעטרן], ותמצותו כלכוד נכעצם כעיפת ורקידם, ורקן מגרש נָתֵר, וכגרש כמכוון ג״כ נשפת [gr. τρέ-ω; l. *terr*-eo], רומיק ויוכיק וכן נשפת מכלליק נקוסקפת זכוק נסוף [s. *tra-s*], וכרקפ לי שגם מגרש סָתַר לשפת סוֹדִי [סוכי סגנן] תוס, נמכוון דלגדול וסלסול ע״פ. מכנך מקרוג ורקוד מקיכם, נמכוון יולפ, ולפ כיו נקל נמכוון קריקת מלב, וכן מכוסף יולפ וקוק. ומכוון מל וַיִּתַּר גויס מרגון מרעיליס ומרקיליס.

v. comp. intr. (impf. יִתַּר), tremere, τρέειν, τρέμ-ειν, terrore ultro citroque moveri, subsilire. *Pi.* trans., de motu locustae saliente. *Hi.* tremefacere, terrefacere (syn. הֶחֱרִיד, חֵרִיד). Conveniens ac congruum est sanscr. *tra-s*, cum paragoge sibili. Fortasse v. סוּר (unde סוּרִי גֶּפֶן, palmites vitis) vi eadem motitandi, vacillandi, de tremulo motu (syn. זָלַל, סָלַל) dicitur. LXX. *πηδᾶν, ἀποῤῥύειν, Hi. τήκειν.*

3 imperf.: וַיִּתַּר
Job. 37, 1. ויתר ממקומו

Pi-el: נִתֵּר
inf. constr.: לְנַתֵּר
Lev. 11, 21. לנתר בהם על־הארץ

Hif-il: הֵתִּיר
3 impf. ap.: וַיֹּתֶר
Hab. 3, 5. *ראה ויתר גוים

II. נָתַר

פעל כותב, ומסוכן מכיכם ופקוק [כרע-כען, לעזען], ומקמצות נָתֹר, ולומס לו שֶׁרֶה לקמן, שֶׁרְאָ נקמי. ומוס נכוסף כמו שֶׁרֶה, לומר פקוק קנוכס ומסכר, ד״מ מקיל לסוכיס, יכר יולפ [יפקק יולפ מפסוכ], ולפן שלוב לפכוון שלנו עס הקדס. מסוי עי׳ נלוס ג״כ.

v. comp. tr., frangere, solvere, sicut *v. simplex*, ex quo radix induruit, שֶׁרֶה, aram. שְׁרָא. *Hi.*, sicut שֶׁרֶה, solvere vincula s. compedes. Grammatici hoc v. cum superiori stolide confuderunt.

LXX. *λύειν, διαλύειν.*

Hif-il: הַתִּיר
part. m. sg.: מַתִּיר
Ps. 146, 7. ר״ו מתיר אסורים
inf. constr.: הַתֵּר
Jes. 58, 6. התר אגדות מוטה
3 imperf. ap.: יֹתַר
Job. 6, 9. יתר ידו ויבצעני
3 imperf. ap.: וַיֹּתֶר
2 Sam. 22, 33. ויתר תמים דרכו
Hab. 3, 5. *ראה ויתר גוים
3 impf. c. s.: וַיְתִירֵהוּ
Ps. 105, 20. שלח מלך ויתירהו

נֶתֶר

ע״ו ומסוכן מין מלק-דומפי [מיכערלעל-ווֹלְנ] לעסור כנגדים, וכנדל מן בקרית ע״ב, ומגרש ג״כ כיוכי וכומי *vitr-ov*], וכן ע״פ כתב שסוף מין לדמס שתפין ומפין כס מת הכנגדים, ודעת ר״מ כרב״ק סוף שקוכין לו מלוי כלעו. ומתמצות לי סול. נגעיק נֶתֶר גם נקניי, ד״מ נֶתֶר אַלְכַּסַנְדְּרִיָּה, אַנַטְרַפַּתְרִיָּת וכדומס.

n. m., nitr-um, *vitr-ov, litr-ov*, sal fossilis (Mineralsalz, opp. בְּרִית, vegetabilisches Laugensalz), Alkali, quod alias *niter*, *sal niter*, *sal petrosus*, *sal lucidus*, *sal Alexandrinus* (cf. supra nmm. gemarica) appellatur.

LXX. *νίτρ-ον, ἀσύμφορος.*

Prv. 25, 20. חמץ על־נתר

בַּנֶּתֶר
Jer. 2, 22. אם־תכבסי בנתר

נָתֶר
פעל לרמי, הקשוי שֶׁל נָשַׁר, ומסוכן כגילס מעלים ופכות ומסלכס מעס [אַכְּפַּאלְטען], וכסוסף יולפ, וגנור נתגוס. ונערכי תר מסלמו.

v. comp. intr., quod ex v. נָשַׁר induruit, decidere; *Af.* אַתֵּר, decutere, arab. *tarra* (de foliis cadentibus). LXX. *ἐκτινάσσειν.*

impt. pl.: אַתְּרוּ
Dan. 4, 11. אתרו עפיה

נָתַשׁ

פעל כותב, ומעתיד יִתַּשׁ, ומסוכן דקיפס מעס [כיעלערצעשֶׁלסען], כי מתמצות נָתֹשׁ, נדומס לֶל נָשַׁשׁ לעיל כנזכרו, ולֶל נָתַשׁ, לס תקרל מעכו מתקנכ מוגן, לכן מוס מסלשלס על רמיסת כעיס ועקיפת, על מכנן ערים וקריות, על מזמל וכריפת עניים, על לנוס ופוור עמים, מספן שֶׁל כעג, וכנפעל ג״כ מיניפת מיס וכוינס. מכפעל ונזכ״פ שֶׁל כוסף מפעולי״ס. נלקמי נָתֹשׁ מזלמו.

v. comp. tr. (impf. יִתַּשׁ), detrudere, arietare (niederstossen), hinc de plantarum conculcatione et exstirpatione, de urbium destructione, populorum devictione ac ruina, regnorum denique abolitione ac deletione (opp. נָטַע). *Ni.* etiam de aquis exsiccatis atque exarescentibus. Cognata sunt *v. simplex* נָשַׁשׁ et comp. כָּתַשׁ. LXX. *ἐκτίλλειν, ἐκριζοῦν; ἐκσπᾶν, ἀπο-; ἐξαίρειν, καθαιρεῖν; ἐκκόπτειν, ἐκβάλλειν, κατακλᾶν; inf.* ἔξαρσις; *Ni. ἐκκλίνειν.*

3 perf.: וַיִּתַּשׁ
1 Reg. 14, 15. ונתש את־ישראל
2 perf.: נָתַשְׁתָּ
Ps. 9, 7. וערים נתשת
1 perf.: וְנָתַשְׁתִּי
Jer.12,17. ונתשתי את־הגוי ההוא
Mich.5,13. ונתשתי אשיריך מקרבך
1 perf. c. s.: וּנְתַשְׁתִּים
2 Chr. 7, 20. ונתשתים מעל אדמתי
part. m. sg.: נֹתֵשׁ
Jer. 45, 4. אשר־נטעתי אני נתש
part. c. suff.: נֹתְשָׁם
Jer.12,14. הנני נתשם מעל אדמתם
inf. abs.: נָתוֹשׁ
Jer. 12, 17. נתוש ואבד
inf. constr.: לְנָתוֹשׁ
Jer.1,10.18,7.31,28. לנתוש ולנתוץ
inf. c. suff.: נָתְשִׁי
Jer. 12, 15. אחרי נתשי אותם
1 imperf.: אֶתּוֹשׁ
Jer. 12, 14. בית־יהודה אתוש
Jer. 24, 6. ונטעתים ולא אתוש
Jer.42,10. ונטעתי אתכם ולא אתוש
3 impf. c. s.: וְיִתְּשֵׁם
Dt. 29, 27. ויתשם יי׳ מעל אדמתם

Nif-al: נִתַּשׁ

3 imperf.: יִנָּתֵשׁ

Jer. 31, 40. לֹא־יִנָּתֵשׁ וְלֹא־יֵהָרֵס

3 impf. fem.: תִּנָּתֵשׁ

Dan. 11, 4. כִּי תִנָּתֵשׁ מַלְכוּתוֹ

3 imperf.: יִנָּתֵשׁוּ

Jer. 18, 14 אִם־יִנָּתְשׁוּ מִים זָרִים קָרִים

Am. 9, 15. וְלֹא יִנָּתְשׁוּ עוֹד

Hof-al: הָנְתַּשׁ

3 imperf.: וְהִנְתַּשׁ

Ez. 19, 12. וְיִתַּשׁ בְּחֵמָה לָאָרֶץ

חֲמֵשׁ עֶרְכִים עֶשֶׂר · עֵבֶר־אַרְבַּע פְּרִי־יִחְבְּרוּ
שִׁפַּת קֹדֶשׁ פֶּרֶץ נָחַל · הֲלִיכֵיהֶם לֹא־יִתְחַקְּרוּ
לָכֵן חֲשֹׁאֲרֵתִי אַחֲרֵי בְּרָכָה · רָבְאוּ וְזֶהֶב יִפְרְצוּ
אֲנִכִי בְּמִשְׁתִּי סוֹד כָּל־שֹׁרֶשׁ · אֵיךְ בְּשָׁעָמִים יִקְשְׁרוּ
סִבּוּ אַחֲרֵי חִקְקֵי־לֵב · וּרְאוּ אֵיךְ בְּבָאוּרִים יִתְשָׁרְשׁוּ
מַה־תִּרְהוּ וּמַה־תִּפְחֲדוּ · אִם־עֹלְעִים עֵינֵיהֶם יִקְלְצוּ

ס

סָאָה

פעל נודד, וכמשׁ לך בנויכו שמיי סָאָה, ופקוכו בקיעה ופקול ופלוח וסקיעה [שפּאלטען], גוירם ופכיסם קליקם ופלוג [עם־לען], ויך מוס מסשלקם למדילם נכקל [מעסקען]. ועכין גווכ ופלוג גם כפעל פקפ מיפעקלי, לם תקפה כמדכם מלין לל־קמוט, וקכן ומככו מסכם סָאָה, ודומס לו מפעל δα, δαί-ω] מיוכי כמוכן זס ונקשוי [δαΐ-ζειν, סמוס פקכן לכנוכות רכוס], וכן מפעל נסמס מכלקים נמכוון קלוק ופלוג, ומסשלק על מדילם נכל הלשוכות, ואולי מפעל שָׂטָא נקרמי, לשר מעכו שָׂטָא, קלק ומכי ופלוג עקיי, מכרם כמשל לל פקפ.

v. tr. inus. (unde n. סָאָה), findere, dividere, metiri, arab. שאא, vi eadem, uti ex lexico *Al-Qamus* apparet. Radix est סָאַה, gr. *δα, δαΐ-ειν, δαΐ-ζειν*, sanscr. *dâ, dô.* Fortasse comparandum est v. aram. שָׂטָא, unde שָׂטָא (neohebr. שָׁטָה), particula temporis, hora.

סָאָה

ס״ב, וסכלים סוגי סָאָתָם, וכן מילועה סָאָתָא נקרמי, ומשקלו מפקל שכם, וסכלים מפקל סָאָה, שמשל דוד קמקי ס״כ ו׳ י״ק, וסכלי סָאִים, כמו שכים יון שכם׳ סמוכן מדם ליכ, ל״ם לכגן, וסיל לשלם מקכלם שלים לימס [מפּאפּם], ומשוכם לכמיל סָאָה כמכוס ע׳ וקכים ומכפל יוסיפוס, ומפס כמשקם לפפס יון וכוס. ומפר לשלם מפקפם סיכמים לכד. כמכנוס סָאָה מפלמו, וסוגי סָאָתָן, וסכלי נכקל, ולו וכלי סָאִין, סָאִיוָן, סָיִין

[כשלמו סיקיל סָאוּן], ולו נקלי סָאוּן.

n. f. (ut perspicur ex du. סָאָתַיִם ad s. f. מָאתַיִם et ex def. aram. סָאתָא; factum est autem סָאָה ad s. f. שָׂתָה = סָאָה, id quod in Codd. invenit *Qimchi* 2 Reg. 7, 18., unde pl. סָאִים, ad s. f. שָׂתִים), mensura aridorum, tertia, ut traditur, pars *Efae*, tricesima *Kori* s. *Chomer*, continens sex *Qabos*, vel, ut refert *Hieronymus* ad Mt. 13, 33., *unum et dimidium modium* capiens. Forma aramaica סָאתָא in linguam hellenisticam (Josef. et N. T. *σάτα*) et latinam (*sata*) transiit. Targ. סָאָה, du. סָאתָן, plur. vel סָאִין, סָאִיָן, סָיִין (quasi a sing. סָאוּ), vel *fem.* סָאָן. LXX. *μέτρον, μετρητής, οἶφι*; du. *δίμετρον.*

2 Reg. 7, 1. 16. סאה־סלת בשקל וסָאָה־

2 Reg. 7, 18. וסאה־סלת בשקל

pl.: סְאִים

Gn. 18, 6. מהרי שלש סאים קמח

1 Sam. 25, 18. וחמש סאים קלי

du.: סָאתַיִם

1 Reg. 18, 32. כבית סאתים זרע

2 Rg. 7, 18. סאתים שערים בשקל

du.: וְסָאתַיִם

2 Reg. 7, 1. 16. וסאתים שערים

סַאסָאָה

ס״כ, וסוס לדעת מכנוס עקילם וסומכוס סוכי וקכמי סקכר מן סָאָה סָאָה שכפל, וסמוכן לפי סמדם לו כמדם, וסמכנס מכיכ סמשל קכמי לסכעקס בסָאתָא סהַהוּיתָא בָּאל בָּה יְכִילוּן לָךְ, וסקמק ולפן-עזרא ויפקפי סלכו קפקי סמסכנס. לפן כפיל-סס כוס קוס ולל נשלל נעכני, לכן לפכשכו כשקוב סכנד סָאסָא, מקל סוס לקמן. ולפר מכנו קלל, שמשס פָּשָׂה סקכר מן פָּשָׂה, ומייל לל מקפ, סוס עעות, ומקל עם מעלל פקכוכו.

n. f., quod ex aliquot interpretum sententia ex סָאָה סָאָה abbreviatum est. Sic Aq. Symm. Theod. Hier. Syr. Paraphrasta, qui per proverbium illud vulgare transtulit: בְּסָאתָא דַהֲוֵיתָא בָּאל בָּה יְכִילוּן לָךְ (Mt. 7, 2. Mrc. 4, 24. Luc. 6, 38.). Sequuntur paraphrastam *Qimchi, Ibn-Ezra* et *Isaaki.* At ejus modi forma composita abhorret a linguae hebraicae legibus. Quapropter infinitivus verbi redupl. סַאסָא censendus est, cujus simplex est סוּא q. v. Erant etiam, qui n. סָאסָא tanquam ex contractum huc referrent; falso, ut s. v. סַס videbis. LXX. *μάχεσθαι.*

*בְּסַאסָאָה בשלחה

Jes. 27, 8. *בסאסאה בשלחה

סָאָן

פעל ל״ע כ״ם נכיכוכי סָאָן, ומקכוכו כמו נָעָל, וכמו שָׁוַן לקמן, כי סמילכו סָאָן, סָן, כדכך לכוכ כמוכוכי לפָן, לומר שכיכם וסדילם ודקיכם [שפיעלטען], שעפלען], ומן נָעָל מפס זָהָן, זֵהָן, לפסמן כלי מלקפס [וועפּפּען], וכן פס סָאוּן דקר ווין, ומוכן מפסוק לפ״ו כל כלי-ין וכל דקר ומקיכ דוקר נכיעס, ולעיל שכס אָזֵן ג״כ נמכוון סוס, ומן סָאָה מפלמו, וסוגי סָאתָן, וסכלי נכקל, ולו וכלי סָאִין, סָאִיוָן, סָיִין

[כשלמו סיקיל סָאוּן].

n. f. (ut perspicitur ex du. סָאָתַיִם ad s. f. מָאתַיִם et ex def. aram. סָאתָא; factum est autem סָאָה ad s. f. שָׂתָה = סָאָה, id quod in Codd. invenit *Qimchi* 2 Reg. 7, 18., unde pl. סָאִים, ad s. f. שָׂתִים), mensura aridorum, tertia, ut traditur, pars *Efae*, tricesima *Kori* s. *Chomer*, continens sex *Qabos*, vel, ut refert *Hieronymus* ad Mt. 13, 33., *unum et dimidium modium* capiens. Forma aramaica סָאתָא in linguam hellenisticam (Josef. et N. T. *σάτα*) et latinam (*sata*) transiit. Targ. סָאָה, du. סָאתָן, plur. vel סָאִין, סָאִיָן, סָיִין (quasi a sing. סָאוּ), vel *fem.* סָאָן. LXX. *μέτρον, μετρητής, οἶφι*; du. *δίμετρον.*

2 Reg. 7, 1. 16. סאה־סלת בשקל וסָאָה־

2 Reg. 7, 18. וסאה־סלת בשקל

pl.: סְאִים

Gn. 18, 6. מהרי שלש סאים קמח

1 Sam. 25, 18. וחמש סאים קלי

du.: סָאתַיִם

1 Reg. 18, 32. כבית סאתים זרע

2 Rg. 7, 18. סאתים שערים בשקל

du.: וְסָאתַיִם

2 Reg. 7, 1. 16. וסאתים שערים

סַאסָאָה

ס״כ, וסוס לדעת מכנוס עקילם וסומכוס סוכי וקכמי סקכר מן סָאָה סָאָה שכפל, וסמוכן לפי סמדם לו כמדם, וסמכנס מכיכ סמשל קכמי לסכעקס בסָאתָא סהַהוּיתָא בָּאל בָּה יְכִילוּן לָךְ, וסקמק ולפן-עזרא ויפקפי סלכו קפקי סמסכנס. לפן כפיל-סס כוס קוס ולל נשלל נעכני, לכן לפכשכו כשקוב סכנד סָאסָא, מקל סוס לקמן. ולפר מכנו קלל, שמשס פָּשָׂה סקכר מן פָּשָׂה, ומייל לל מקפ, סוס עעות, ומקל עם מעלל פקכוכו.

n. f., quod ex aliquot interpretum sententia ex סָאָה סָאָה abbreviatum est. Sic Aq. Symm. Theod. Hier. Syr. Paraphrasta, qui per proverbium illud vulgare transtulit: בְּסָאתָא דַהֲוֵיתָא בָּאל בָּה יְכִילוּן לָךְ (Mt. 7, 2. Mrc. 4, 24. Luc. 6, 38.). Sequuntur paraphrastam *Qimchi, Ibn-Ezra* et *Isaaki.* At ejus modi forma composita abhorret a linguae hebraicae legibus. Quapropter infinitivus verbi redupl. סַאסָא censendus est, cujus simplex est סוּא q. v. Erant etiam, qui n. סָאסָא tanquam ex contractum huc referrent; falso, ut s. v. סַס videbis. LXX. *μάχεσθαι.*

*בְּסַאסָאָה

Jes. 27, 8. *בסאסאה בשלחה

סָאָן

פעל ל״ע כ״ם נכיכוכי סָאָן, ומקכוכו כמו נָעָל, וכמו שָׁוַן לקמן, כי סמילכו סָאָן, סָן, כדכך לכוכ כמוכוכי לפָן, לומר שכיכם וסדילם ודקיכם [שפיעלטען], שעפלען], ומן נָעָל מפס זָהָן, זֵהָן, לפסמן כלי מלקפס [וועפּפּען], וכן פס סָאוּן דקר ווין, ומוכן מפסוק לפ״ו כל כלי-ין וכל דקר ומקיכ דוקר נכיעס, ולעיל שכס אָזֵן ג״כ נמכוון סוס, ומן

סָאָן סָבָא

לעוקר יגעו ועכקו סקוכיס סקלמוכיס. וסמלקיס סקלגיס, עקודים וקיגיס, שמקיכו קוגיס, וקכלו כקגיס, כדעת כגיס, וסוכו שמוכן מגכס עיע כן-נעל, לכן מכעל וכעל, לפלס הן קקיוות בלועל.

v. trans. (unde solummodo part. act. סָאֵן), acuere (spitzen, schärfen), sicut נָעַן, שָׁן, quibuscum radix verbi סָאַן, סָן concinit. Indidem *v. comp.* אָרְסָן q. v. supra. Deductum est ab hoc v. n. זִיזִין, זָיִן de telis, hastis, cuspide dicitur. Quare Jes. 9, 14. vertendum est: *Omne telum* (*perforat, transfigit*) *in tumultu bellico.* Symm. *πᾶσα βία ἐβιάσθη ἐν σεισμῷ.* Neoterici, qui de *caliga*, a *luto* dicta interpretantur, caecutiunt. LXX. *πᾶσαν στολὴν ἐπισυνηγμένην δόλῳ.*

part.: סָאֵן

Jes. 9, 4. כל־סאון סאן ברעש

סָאוֹן

ע״ו ע״י מָלוֹא, שָׁחוֹר, שָׁכוֹל, ומשוכן גכו ומככיס וכלי מלקפס [וועפּפּען], ומפמלות מעכין קדילם וכיכיס כלפכ סלכעת, וכן כלקס דעת סומכוס.

n. m. (ad s. f. מָלוֹא, שָׁחוֹר, שָׁכוֹל), telum (Waffe), ab *acumine* dictum. LXX. *στολή.*

Jes. 9, 4. כל־סאון סאן ברעש

סָבָא

פעל נודד, ומשוכן שקיכס ושקיפס ויכיקס מקפס נגכון [שייכשפּפּען, וויגען], וויפּען], כי סכלקו מקפיס שקיכס עם שָׁאָב, ומכרס כמוכון ג״כ נשפּתי עכב, ל״מ נשפּס יוכיס [σπά-ω] נגיכיס angels. *sap-an*, schwed.] נגיכיס [*sap-a*, ahd. *suf-an*, ומוס סכיכוכי סָבָא, לים שוקס רכ לסשפכי, וספעולי סָבָיָא, כמעכ נדמיון לל שכוכי. נקגוס סָבָא מקלמו, ונשפס עככיכיס סָבָאי או סָבוּי, לים מוכך יין לסכיקס וללככות, ומכקכי מְסוֹבְיָא, ולפעמים מכוון לל סכוק נעכין לקלוק בכלל, וול מכוון רקוי שלו, ל״מ עקוקיי סנויין, ר״ל שלוקלקין.

v. intr., haurire, potare, ingurgitare, absorbere, helluari, sicut שָׁבָא et similia linguarum indogermanicarum supra enumerata. Inde part. act. סוֹבֵא, potor, helluo, qui ad ebrietatem usque bibit; pass. סָבוּא, potus, ebrius (syn. שְׁכוּר). Targ. סָבָא, neohebr. סַבָּאי, סַבָּר, caupo, qui vinum vendit popinantibus, fem. מְסוֹבְיָא. Dicitur etiam vi inundandi s. irrigandi, quae est primaria, veluti עַצְמוֹתֶיהָ סְבוּרִין, ossa ejus irrigua h. e. vegeta ac robusta sunt. LXX. *οἰνοφλυγεῖν, περιπλέκειν, σμίλαξ*; סוֹבֵא, *μέθυσος*; יַיִן סָבָא, *οἰνοπότης.*

part. sg.: סוֹבֵא

Prv. 23, 21. כי־סבא וזולל יורש

part. sg.: וְסֹבֵא

Dt. 21, 20. זולל וסבא

part. pl.: סוֹבְאִים *K'tib.*

Ez. 23, 42. מובאים סובאים

p. pl. constr.: בְּסֹבְאֵי־

Prv. 23, 20. אל־תהי בסבאי־יין

p. p. pl.: סְבוּאִים

Nah. 1, 10. וכסבאם סבואים

inf. c. suff.: וּכְסָבְאָם

Nah. 1, 10. וכסבאם סבואים

1 imperf.: וְנִסְבְּאָה

Jes. 56, 12. ונסבאה שכר

סָבָא

ע״ו נקכי, ומשוכמו נככיס סוֹבֵא, ומוככו לדעת מעקכגס ושלמס יקקי כקלו יין סנכ, ולדעת דוד קמקי כקלו יין ע״ס סָבָא, וכל לקס רשות רוס. וסככון שהוס נקכי שס ע״ס קכס, רשע, מפסעל סנכ, ומשוכן כמו סוכס.

n. m. Qeri (*Ketib:* סוֹבֵא), potor, vinolentus, ad s. f. רָשָׁע, חָכָם.

LXX. *σαβαείμ.*

pl.: סָבָאִים *Q'ri.*

Ez. 23, 42. מובאים סובאים

סָבָא

ע״ו וככוכי סָבָאָם, סָבְאָה, וספשב מעקס יין [עכיכק-נעלשב], וכמעמוכו מוספשע, כלוכס ספגוליים ע״ס קכס.

n. m. (c. s. סָבָאָם, סָבְאָה, ad s. f. קֹדֶשׁ), compotatio, potus. LXX. *οἶνος.*

cum suff.: סָבְאָךְ

Jes. 1, 22. סבאך מהול במים

cum suff.: סָבְאָם

Hos. 4, 18. סר סבאם

סָבַב

לומר סָב, נעכר סַבּוֹתַי, ומעקור סָב, ומעתיל סָבַב, ולל יִסָּב, ומכרוי סָבּוּג, ולפעמים כמקכת מדגוש סָבְּבוּ, ומעקור סָבַב שלל כמכשג, לפל מפמעות פעל נעל שני לוחיות סָב, כלשב מקור משכם יוכיק. מפשכון מעיקס ומקפס מכמקס ועעיכס ולפיפס [לוחשעכען, כ״יכען, -שלייעכען], ווס מוכן מכמוון, ל״ם מעיגס ולילס וכככור ומקפס מכיב לעיר [לוחשגעכען], מעקיכס על-עיר כמקף מכמיב ומפיפס מכמיב, לו כיעיכס לו נעמילס לו נמכיכס, כמו מילכס לו משמיב מכיב לשלוכן לכעולס. ומוס מכמשל ל׳ על פכיכ ומפיכס [ויך וועכדען, לוח-], לומר עשוס מקפס כגופו ע״י מפמפכות ומגולגלות מדבר לדבר, כי מעמעות של מעיקס כשלר לך לפעמים מכמוון של גלגול ומקכס, לכן בקשוי עס מעל, מן, כי על, מסיפך של קשוכו עס מעל, מן, כי מיכוד מפכיכ ומקמיקס מעקוס מכמב לעקוס לקר, לו שמשל על שכוי מלוכך כבלב. כ׳ מפכעת ומכעת דבר מכיב מכיב מכל וכל [עשוקס וועכדען], ומשל מוס מן מלכך ב-מעין ע״י נכן מכבד לו מכוסף, וכן בקעת בעכני ולמני וכמפס עכביכיס, לכן כמעל בכ״ק ס״ל גס נקל. מכפעל נָסַב, וסעיקיד נִסַּב, מפעולי של קל, נמעיכס על פי מדבר [רעפּיפּקן], לומר מעיגב מקפס על דבר [ויך לוחקייעכד שעשלדען], לומר מקפס, ולפעמים מפעולי מפשלל. מכבד סוֹבֵב יוכל ולוול, ועוד נמכוון של גכיכס. מכוסף חֲסַב, ועקידו נִסַּב וגס כלוכס מככיך, ופעולי שלו הוּסַּב. ולפר לקוכר מכיב דע קוכל שמעמות סָב, נעכיך מעיקס, ובכיב כמכוון ג״כ נמפס יוכיק וכוומיק [gr. *στέφ-ειν*], נעכיך מכיכס ומקפס, [l. *sep-ire*, וכן מכיב נמפס מכלקיק [s. *sap*], נמשלל לפ״כ על מקוק ע״י מגוק, ומכיב אָב לעיל לף ק״ל כדומס לוס, נלכוך מכליקס, וכן כיוכי כלי שליקס, וכן אָב מכיב מעכו אוֹפֵן, לוק ומעכל, וכוס יקנלר לך סוד מכיב.

h. e. סָבַב *v. trans.* (pr. סָבַתִּי, inf. סְבֹב; impf. יָסֹב, וַיָּסָב, *non* וַיָּסֹב, pl. וַיָּסֻבּוּ; interdum soluta dagesatione וַיָּסַבּוּ, inf. סָבֵב, quibus formis anomalis minime subest v. סָבַב, quod merum, uti omnia vv. ע״ע, grammaticorum est figmentum), *sep-ire, stip-are*, circumdare, circumcludere, vi latissima, veluti in urbe circumcirca pervagari, oppidum circumvallare s. obsidere, et omnino de omni, ut ita dicam, cinctione, quae fit vel stando vel sedendo et accumbendo. Hinc: 1) vertere se, invertere se, quia actus vertendi se, circumacto corpore, perficitur, c. אֶל, עַל de appropinquatione, c. מֵעַל, מִן de remotione, vel simpliciter de formae mutatione; 2) aliquid vertere, movere, alicujus rei causam vel occasionem praebere, quae significatio, formae conj. *Qal* nonnisi semel inhaerens (1 Sam. 22, 22.) transitivarum conjugg. propria est, et in lingua arabica (*sabbaba*), aram. et neohebr. pervulgaris. *Nif.* נָסַב (impf. יִסַּב), *pass. Qal* et reciproce, facere se circumstipantem, circumdare, circumvenire, vel deflectere, se alio convertere. *Pi.* סִבֵּב vel סִבֵּב trans. et int., etiam vi circumcirca tegendi s. tuendi. *Hi.* הֵסֵב (impf. יָסֵב vel יְסֵב), causat., ut solet. *Ho.* הוּסַב, pass. conj. *Hi.* Radix סָב, uti semitica, etiam iapetica est, sanscr. *sap*, gr. *στέφ-ειν*, lat. *stip-are, sep-ire*. Mollito sibilo, inde ortum est סַב, אַב, unde אֹפֶן, circuitus, rota. LXX. *κυκλοῦν, κατα-, περι-; περιέρχεσθαι, δι-, μετ-, παρ-; στρέφειν, ἀπο-, ἐπι-, μετα-, περι-; κατακλίνειν, μεταφέρειν, προσάγειν, ῥεμβεύειν, συμπορπᾶν; Ni. κυκλοῦ, ἐκκλίνειν, ἐκπεριπορεύεσθαι; Pi.* סַבֵּב, *κύκλος; Hi. περιάγειν, συγκρύπτειν, ἐπιτιθέναι; Ho.* prt. מְסֻבָּב, *στροφωτός*.

3 perf.: סָבַב
Ez. 42, 19. סבב אל־רוח הים

3 perf.: וְסָבַב
1 Sam. 7, 16. וסבב בית־אל
2 Chr. 33, 14. וסבב לעפל
Eccl. 9, 14. מלך גדול וסבב אתה

1 perf.: סַבּוֹתִי, סַבֹּתִי
1 Sam. 22, 22. אנכי סבתי בכל־נפש
Eccl. 7, 25. סבותי אני ולבי

1 perf.: וְסַבּוֹתִי
Eccl. 2, 20. וסבותי אני ליאש

3 perf. pl.: סָבְבוּ
Jos. 6, 15. סבבו את־העיר

3 perf. pl.: וְסָבְבוּ
Eccl. 12, 5. וסבבו בשוק הסופדים

3 perf. pl. c. s.: סְבָבוּנִי
Ps. 17, 11. K'tib. סבבוני עיניהם
Ps. 18, 6. חבלי שאול סבבוני
Ps. 22, 13. סבבוני פרים רבים
Ps. 22, 17. כי סבבוני כלבים
Ps. 109, 3. ודברי שנאה סבבוני
Ps. 118, 10. כל־גוים סבבוני
Ps. 118, 11. סבבוני גם־סבבוני

3 pl. c. suff.: סְבָבֻנִי
Hos. 12, 1. סבבני בכחש אפרים

3 pl. c. suff.: סַבּוּנִי
Ps. 88, 18. סבוני כמים
Ps. 118, 11. סבוני גם־סבבוני
Ps. 118, 12. סבוני כדברים

3 pl. c. suff.: סַבֻּנִי
2 Sam. 22, 6. חבלי שאול סבני

3 pl. c. suff.: סָבֻבוּנִי *Q'ri.*
Ps. 17, 11. סבבוני עיניהם

3 prf. pl. c. suff.: סְבָבוּהוּ
1 Reg. 5, 17. המלחמה אשר סבבהו

3 perf. pl. c. s.: סְבָבוּם
Hos. 7, 2. סבבום מעלליהם

2 perf. pl.: וְסַבּוֹתֶם
Jos. 6, 3. וסבתם את־העיר

part. m.: סֹבֵב, סוֹבֵב
2 Reg. 6, 15. חיל סובב את־העיר
Eccl. 1, 7 (bis). סובב ׀ סבב הולך

part. m.: וְסוֹבֵב
Eccl. 1, 7. וסובב אל־צפון

part. m.: סֻבֵּב, סַבָּב
Gn. 2, 11. הוא הסבב את כל
Gn. 2, 13. הסובב את כל־ארץ כוש
ויכה את־אדום הסביב
2 Reg. 8, 21. אליו
ויך את־אדום הסובב
2 Chr. 21, 9. אליו

part. pl.: סֹבְבִים
1 Reg. 7, 24. סביב סבבים אתו
2 Chr. 4, 3. סביב סובבים אתו

part. pl.: הַסֹּבְבִים
Cant. 3, 3. 5, 7. הסבבים בעיר

inf. constr.: סָב
Dt. 2, 3. רב־לכם סב את־ההר

inf. constr.: לְסָבֵב
Num. 21, 4. לסבב את־ארץ אדום

impt. sg.: סָב
1 S. 22, 18. סב אתה ופגע בכהנים
2 Sam. 18, 30. סב התיצב כה
2 Reg. 9, 18. 19. סב אל־אחרי
Cant. 2, 17. סב דמה־לך דודי

impt. fem.: סֹבִּי *sg.*
Jes. 23, 16. סבי עיר זונה נשכחה

impt. m. pl.: סֹבּוּ
1 S. 22, 17. סבו והמיתו ׀ כהני ר״י
Ps. 48, 13. סבו ציון והקיפוה

impt. m. pl.: וְסֹבּוּ
Jos. 6, 7. עברו וסבו את־העיר

3 imperf.: יָסֹב
1 Reg. 7, 15. יסב את־החמוד השני
1 Reg. 7, 23. יסב אתו סביב
2 Chr. 4, 2. יסב אתו סביב

3 imperf. ap.: וַיָּסָב
Jud. 11, 18. ויסב את־ארץ אדום

3 impf. c. s.: יְסֹבְבֵנִי
Ps. 49, 6. עון עקבי יסבני

3 impf. c. s.: יְסֻבֵּנִי
Jer. 52, 21. שתים־עשרה אמה יסבנו

1 imperf. pl.: נָסֹב
1 Sam. 16, 11. כי־לא נסב עד־באו

1 imperf. pl.: וְנָסַב
Dt. 2, 1. ונסב את־הר־שעיר

2 impf. pl.: תְּסֹבּוּ
Jos. 6, 4. תסבו את־העיר

3 imperf. pl.: יָסֹבּוּ
Job. 16, 13. יסבו עלי ׀ רביו

3 imperf. pl.: וַיָּסֹבּוּ
Jos. 6, 14. 15. ויסבו את־העיר
Jud. 16, 2. ויסבו ויארבו־לו
Jud. 20, 5. ויסבו עלי את־הבית
2 Sam. 18, 15. ויסבו עשרה נערים
2 Rg. 3, 9. ויסבו דרך שבעת ימים
2 Reg. 3, 25. ויסבו הקלעים ויכוה
2 Chr. 17, 9. ויסבו בכל־ערי יהודה
2 Chr. 18, 31. ויסבו עליו להלחם
2 Chr. 23, 2. ויסבו ביהודה
Jer. 41, 14 ויסבו כל־העם

3 pl. c. suff.: יְסֹבְבֻהוּ
Job. 40, 22. יסבהו ערבי־נחל

3 pl. fem.: תְּסֹבֵבְנָה
Gn. 37, 7. תסבינה אלמתיכם

Nif-al: נָסַב

3 perf.: וְנָסַב
Num. 34, 4. ונסב לכם הגבול מנגב
Num. 34, 5. ונסב הגבול מעצמון
Jos. 15, 3. ונסב הקרקעה
Jos. 15, 10. ונסב הגבול מבעלה ימה
Jos. 16, 6. ונסב הגבול מזרחה
Jos. 18, 14. ונסב לפאת־ים נגבה
Jos. 19, 14. ונסב אתו הגבול
Jer. 31, 39 ונסב גלתה

3 perf. fem.: נָסַבָּה *p.*
Ez. 26, 2. דלתות העמים נסבה

3 perf. fem.: וְנָסַבָּה
Ez. 41, 7. ורחבה ונסבה למעלה

3 perf. pl.: נָסַבּוּ
Gn. 19, 4. נסבו על־הבית
Jud. 19, 22. נסבו את־הבית

3 perf. pl.: וְנָסַבּוּ
Jos. 7, 9. ונסבו עלינו
Jer. 6, 12. ונסבו בתיהם לאחרים

2 imperf.: תִּסַּב
Ps. 114, 5. הירדן תסב לאחור

2 imperf.: וְתִסַּב
Ps. 71, 21. ותסב תנחמני

3 imperf.: יִסַּב, יִסֹּב
1 Sam. 5, 8. ויאמרו גת יסב
2 Sam. 14, 24. יסב אל־ביתו
Ps. 114, 3. הירדן יסב לאחור
Zach. 14, 10. יסוב כל הארץ כערבה

3 imperf.: וַיִּסַּב
Gn. 42, 24. ויסב מעליהם ויבך
1 S. 15, 12. ויסב ויעבר וירד הגלגל
1 Sam. 15, 27. ויסב שמואל ללכת
1 Sam. 17, 30. ויסב מאצלו אל־מול
1 Sam. 18, 11. ויסב דוד מפניו פעמים
1 Sam. 22, 18. ויסב דואג האדמי
2 S. 14, 24. ויסב אבשלום אל־ביתו
2 Sam. 18, 30. ויסב ויעמד
1 Chr. 16, 43. ויסב דויד לברך

3 impf. f.: תִּסַּב, תִּסֹּב
Num. 36, 7. 9. ולא־תסב נחלה
Prv. 26, 14. הדלת תסוב על־ציריה
Hab. 2, 16. תסוב עליך כוס ימין ר׳

3 impf. fem.: וַתִּסַּב
1 Reg. 2, 15. ותסב המלוכה

3 imperf. pl.: יִסַּבּוּ
Ez. 1, 9. 12. 17. לא־יסבו בלכתן
Ez. 10, 11 (bis). לא יסבו בלכתם
Ez. 10, 16. לא־יסבו האופנים

Pi-el: סִבֵּב

inf. constr.: סַבֵּב
2 Sam. 14, 20. לבעבור סבב את־פני
Po-el: סוֹבֵב

1 imperf.: וַאֲסֹבְבָה
Ps. 26, 6. ואסבבה את־מזבחך ר׳
Cant. 3, 2. ואסובבה בעיר

2 impf. c. s.: תְּסֹבְבֵנִי
Ps. 32, 7. תסובבני סלה

3 impf. c. s.: יְסֹבְבֵנִי
Jon. 2, 4. ונהר יסובבני
Jon. 2, 6. תהום יסובבני

3 impf. c. s.: יְסֹבֵבֶנְהוּ
Dt. 32, 10. יסובבנהו יבוננהו יצרנהו

3 impf. c. s.: יְסוֹבְבֶנּוּ
Ps. 32, 10. חסד יסובבנו

3 impf. fem.: תְּסוֹבֵב
Jer. 31, 22. נקבה תסובב גבר

3 fem. c. s.: תְּסוֹבְבֶךָּ
Ps. 7, 8. ועדת לאמים תסובבך

וַיְסֹבְבוּ *3 imperf. pl.:*
Ps. 59, 7. 15. ויסובבו עיר

יְסוֹבְבֶהָ *3 pl. c. suff.:*
Ps. 55, 11. יסובבה על־חומתיה

Hif-il: הֵסֵב *3 perf.*
2 Reg. 16, 18. הסב בית ר׳
2 Chr. 13, 13. הסב את־החמארב
2 Chr. 35, 22. ולא־הסב יאשיהו

3 perf.: וְהֵסֵב
Esr. 6, 22. והסב לב מלך־אשור

2 perf.: הֲסִבֹּתָ
1 Rg. 18, 37. ואתה הסבת את־לבם

1 perf.: וַהֲסִבֹּתִי
Ez. 7, 22. והסבתי פני מהם

3 perf. pl.: הֵסַבּוּ
1 Sam. 5, 9. ויהי אחרי הסבו אתו
1 Sam. 5, 10. הסבו אלי את־ארון

part masc.: מֵסֵב *sg.*
Jer. 21, 4. מסב את־כלי המלחמה

inf. constr.: לְהָסֵב
2 S. 3, 12. להסב אליך את־כל־ישראל
1 Chr. 12, 23. להסב מלכות שאול

impt. m.: הָסֵב *sg.*
2 Sam. 5, 23. הסב אל־אחריהם
1 Chr. 14, 14 הסב מעליהם ובאת להם

impt. fem.: הָסֵבִּי *sg.*
Cant. 6, 4. הסבי עיניך מנגדי

3 impf. ap.: וַיָּסֵב
Ex. 13, 18. ויסב אלהים את־העם
Jos. 6, 11. ויסב ארון־י״י את־העיר
2 Sam. 20, 12. ויסב את־עמשא
1 Reg. 8, 14. ויסב המלך את־פניו
1 Rg. 21, 4. ויסב את־פניו ולא־אכל
2 Rg. 20, 2. ויסב את־פניו אל הקיר
2 Rg. 23, 34. ויסב את־שמו יהויקים
2 Rg. 24, 17. ויסב את־שמו צדקיהו
1 Chr. 10, 14. ויסב את־המלוכה
2 Chr. 6, 3. ויסב המלך את־פניו
2 Chr. 36, 4. ויסב את־שמו יהויקים
Jes. 38, 2. ויסב חזקיהו פניו

3 impf. c. s.: וַיְסֹבְבֵנִי
Ez. 47, 2. ויסבני דרך חוץ

1 impf. pl.: וְנָסֵב
2 Chr. 14, 6. ונסב חומה

1 impf. pl.: וְנָסֵבָה
1 Chr. 13, 3. ונסבה את־ארון אלהינו

3 impf. pl.: וַיָּסֵבּוּ
Jud. 18, 23. ויסבו פניהם
1 Sam. 5, 8. ויסבו את־ארון
2 Chr. 29, 6. ויסבו פניהם ממשכן

Hof-al: הוּסַב

part. m. sg.: *מְמוּסָב
Ez. 41, 7. *מוסב־הבית למעלה

part. f. pl.: מְסֻבֹּת
Ex. 28, 11. מסבת משבצות זהב
Ex. 39, 6. מסבת משבצת

part. f. pl.: מְסֻבַּת
Ex. 39, 13. מוסבת משבצת זהב
Nu. 32, 38. מוסבת שם ואת־שבמה

part. f. pl.: *מְסֻבּוֹת
Ez. 41, 24. *מוסבות דלתות

3 imperf.: יוּסַב *p.*
Jes. 28, 27. על כמן יוסב

נָסַבָּה

ז״ל, וסוף ניכוני כפעל שנתעלם, וסיפור שגזר יוסף מסק״ם, לו שגזר יסגב [פעל־סַבְּגְנִיסְס, ז׳יקקונג], וכפי הכתוב לי משם סַבָּה לקמן לך מקנה מעכו, נקלון מספקל.

n. f. prt. Ni. (unde n. insequens סַבָּה abbreviatum est), id, cujus caussa Deus est, divinitus definitum et in aliquem immissum (Ver-

hängniss, Schickung). LXX. *μεταστροφή.*

2 Chr. 10, 15. נסבה מעם האלהים

סִבָּה

ז״נ ומובנו כמו נסיבה, וכפי שכ״ל נתסוף ע״י קנוץ הסתקל, או נתפעל שסוף ע״מ מיוקד כלשון מִפָּה, חִתָּה, גִּבָּה. נוסף ענייני סיבה וכ-סיבוך, ל״מ סִבַּת חֻפָּה [חוב-חובופֹבע], וכן סיבה רפשוכה, סיבה פועלת, סיבה זוכית, סיבה תכליתית, סיבה חומרית, ומשם מְסוּבָּב סיבעוב ע״י סיבה, ל״מ נסוב הסיבה יסוד סיסובוב. ועל קולם שיבעל סיבה שלהו בגוב עוד נשעיל סיש סָב, לשל שגוב לך נהנוי סָבִין, שלהולו מפל-כל וגי׳ ומן [קליע], ועשו כעיס גֵּבָא, ניין חיון נחכמי, ע׳ ספרי חזוני פניניס קל״ס. תוקפי חוס עוד

סִבָּן

n. f. (vel ex נְסִבָּה decurtatum vel ad s. f. מִפָּה, חִתָּה, גִּבָּה conformatum), id quod a Deo constitutum et designatum est, ut eveniat, fatum, *εἱμαρμένη*, sensu sancto. LXX. *μεταστροφή.*

1 Reg. 12, 15. היתה סבה מעם ר׳

סָבִיב

ז״ז נכפל סכנוי סְבִיבִים, סְבִיבוֹת, וסמוכן קמוך וסקפס וסכוב [חוב-קניי], ומוס כעמיי סקיף ומסני לכל [כיכנס, -חוס], נעניכיו פעס לו פעמיים, לו לס שסמוש יקדמיו לו זיסוב לקניו, ל״מ סניב ל, מסניב, וכן סכנוי כעמיי, ל״מ סניניו נשעיס מלך, סניבות הסחל, לו גם נכנוי ל״מ סניבוף. סהשלס מעכין קמוך וסקף נאלס נכ״ק על זוכן סניב לו לכל [כלסנעלס], על גבול וכבר ופלן סקניב לעקום [קומנעגעכ], על לוכן סקפיי [קליילוף], וכמוהן. נוסף ענייניף סיבעוב סְבִיבוֹ, ומוקפיי שלו סְבִיבָה. וגם סשעולס סְבִיבָה.

n. m. biplur., circuitus, ambitus, hinc *adverb.* vel semel vel bis positum, aut praecedente praepositione aut sequente (מִסָּבִיב, לְסָבִיב), singul. et pluraliter (סְבִיבוֹת), etiam cum suffixo (סְבִיבוֹתַי), circumcirca, circumquaque. Substantive et speciatim dicitur de vicino s. accola, de regione finitima et circa alteram hinc et inde sita, de conversione s. circulatione (Kreislauf). LXX. *περικύκλῳ, ἡ περίοικος, ἐπιστρέφειν, μεταβάλλειν, σμίλαξ; ס׳, ס׳, מָפָּ, κύκλῳ, κυκλόθεν, περικύκλῳ;* שָׂרִים סָבִיב, *περιτιθέναι; סְבִיבִים, סְבִיבוֹת, κύκλος, κύκλωμα, κυκλοῦν, κύκλῳ* et sim.

Gn. 23, 17. בכל־גבלו סביב
Ex. 16, 13. שכבת הטל סביב
Ex. 19, 12. והגבלת את־העם סביב
Ex. 25, 24. זר־זהב סביב
Ex. 25, 25. מסגרת טפח סביב
Ex. 25, 25. למסגרתו סביב
Ex. 27, 17. עמודי החצר סביב
Ex. 28, 32. שפה יהיה לפיו סביב
Ex. 28, 34. על שוליו סביב
Ex. 28, 34. בתוכם סביב
Ex. 28, 34. על־שולי המעיל סביב
Ex. 29, 16. 20. על־המזבח סביב
Ex. 30, 3. ואת־קירותיו סביב
Ex. 30, 3. זר זהב סביב
Ex. 37, 2. 11. ויעש לו זר זהב סביב
Ex. 37, 12. מסגרת טפח סביב
Ex. 37, 12. למסגרתו סביב
Ex. 37, 26. קירותיו סביב
Ex. 37, 26. זהב סביב
Ex. 38, 16. כל־קלעי החצר סביב
Ex. 38, 20. ולחצר סביב נחשת
Ex. 38, 31. ואת־אדני החצר סביב
Ex. 38, 31. יתדת החצר סביב
Ex. 39, 23. שפה לפיו סביב
Ex. 39, 25. 26. על־שולי המעיל סביב
Ex. 40, 8. ושמת את־החצר סביב
Ex. 40, 33. סביב למשכן ולמזבח
Lev. 1, 5. 11. 3, 2. 8. 13. 7, 2. 8, 19. 24. 9, 12. 18. על־המזבח סביב
Lev. 8, 15. 16, 18. על־קרנות המזבח סביב
Lev. 14, 41. יקצע מבית סביב
Lev. 25, 31. אין־להם חמה סביב
Num. 1, 53. סביב למשכן העדת
Num. 2, 2. סביב לאהל־מועד
Nu. 3, 26. 4, 26. ועל־המזבח סביב
Nu. 3, 37. 4, 32. ועמדי החצר סביב
Num. 34, 12. הארץ לגבלתיה סביב
Num. 35, 4. אלף אמה סביב
Jos. 15, 12 בני־יהודה סביב
Jos. 18, 20 סביב למשפחתם
Jud. 7, 21. איש תחתיו סביב
Jud. 20, 29. ארבים אל־הגבעה סביב
1 S. 14, 21. עלו עמם במחנה סביב
1 S. 14, 47. ויולחם סביב: בכל־אויביו
1 Sam. 31, 9. בארץ־פלשתים סביב
2 Sam. 5, 9. ויבן דוד סביב
1 Reg. 3, 1. חומת ירושלם סביב ויהי־שמו בכל־הגוים סביב
1 Reg. 5, 11. סביב
1 Reg. 6, 5. ויצוע סביב
1 Reg. 6, 5. את־קירות הבית סביב
1 Reg. 6, 5. ויעש צלעות סביב
1 Reg. 7, 12. וחצר הגדולה סביב ושני טורים סביב על־
1 Reg. 7, 18. השבכה
1 Reg. 7, 20. סביב על הכתרת השנית
1 Reg. 7, 23. עגל: סביב
1 Reg. 7, 23. יסב אתו סביב
1 Reg. 7, 24. סביב סבבים אתו
1 Reg. 7, 24. מקפים את־הים סביב
1 Reg. 7, 35. קומה עגל סביב
1 Reg. 7, 36. כמער־איש ולוות סביב
1 Reg. 18, 32. כבית סאתים זרע סביב
1 Reg. 18, 35. המים סביב למזבח
2 Reg. 11, 8. והקפתם על־המלך סביב
2 Rg. 11, 11. ולבית על־המלך סביב
2 Rg. 25, 1. ויבנו עליה דיק סביב
2 Rg. 25, 4. וכשדים על־העיר סביב
2 Reg. 25, 10. חומת ירושלם סביב
2 Reg. 25, 17. על־הכתרת סביב
1 Chr 10, 9. בארץ־פלשתים סביב
1 Chr. 28, 12. ולכל־הלשכות סביב
2 Chr. 4, 2. עגול: סביב
2 Chr. 4, 2. יסב אתו סביב
2 Chr. 4, 3. סביב: סביב סובבים
2 Chr. 4, 3. מקיפים את־הים סביב
2 Chr. 23, 7. את־המלך סביב
2 Chr. 23, 10. על־המלך סביב
2 Chr. 34, 6. בחרבתיהם סביב
Job. 10, 8. יחד סביב ותבלעני
Job. 18, 11. סביב בעתתו בלהות
Job. 19, 10. ויתצני סביב ואלך
Job. 19, 12. ויחנו סביב לאהלי
Ps. 3, 7. אשר סביב שתו עלי
Ps. 12, 9. סביב רשעים יתהלכון
Ps. 34, 8. חנה מלאך־י׳ סביב
Ps. 78, 28. סביב למשכנותיו
Ps. 97, 3. ותלהט סביב צריו
Ps. 125, 2. ההרים סביב לה
Ps. 125, 2. וי׳ סביב לעמו
Ps. 128, 3. סביב לשלחנך
Cant. 3, 7. ששים גברים סביב לה
Jes. 49, 18. 60, 4. שאי־סביב עיניך
Jer. 1, 15. כל־חומותיה סביב
Jer. 6, 3. תקעו עליה אהלים סביב
Jer. 12, 9. העיט סביב עליה
Jer. 25, 9. כל־הגוים האלה סביב
Jer. 50, 14. ערכו על־בבל: סביב
Jer. 50, 15. הריעו עליה סביב
Jer. 50, 29. חנו עליה סביב
Jer. 52, 4. ויבנו עליה דיק סביב
Jer. 52, 7. וכשדים על־העיר סביב
Jer. 52, 14. כל־חומת ירושלם סביב
Jer. 52, 22. על־הכותרת סביב
Jer. 52, 23. על־השבכה סביב
Thr. 2, 3. אכלה סביב
Ez. 1, 4. ונגה לו סביב
Ez. 1, 18. סביב לארבעתן
Ez. 1, 27. בית־לה סביב
Ez. 1, 27. ונגה לו סביב
Ez. 1, 28. כן מראה הנגה סביב
Ez. 4, 2. ושים־עליה כרים סביב
Ez. 8, 10. על־הקיר סביב: סביב
Ez. 10, 12. סביב לארבעתם
Ez. 19, 8. סביב ממדינות
Ez. 23, 24. ישימו עליך סביב
Ez. 27, 11. על־חומותיך סביב
Ez. 27, 11. תלו על־חומותיך סביב והעבירני עליהם סביב:
Ez. 37, 2. סביב
Ez. 40, 5. לבית סביב: סביב
Ez. 40, 14. השער סביב: סביב
Ez. 40, 16. לשער סביב סביב
Ez. 40, 16. וחלונות סביב: סביב
Ez. 40, 17. סביב: סביב שלשים
Ez. 40, 25. ולאולמו סביב: סביב
Ez. 40, 29. סביב: סביב חמשים אמה
Ez. 40, 30. ואלמות סביב: סביב
Ez. 40, 33. ולאולמו סביב: סביב
Ez. 40, 36. וחלונות לו סביב: סביב
Ez. 40, 43. בבית סביב: סביב
Ez. 41, 5. סביב: סביב לבית סביב
Ez. 41, 6. לצלעות סביב: סביב
Ez. 41, 7. למעלה סביב
Ez. 41, 8. גבה סביב: סביב
Ez. 41, 10. סביב לבית סביב: סביב
Ez. 41, 11. חמש אמות סביב: סביב
Ez. 41, 12. רחב סביב: סביב
Ez. 41, 16. והאתיקים: סביב
Ez. 41, 16. עץ סביב: סביב
Ez. 41, 17. ואל־כל־החוץ סביב: סביב
Ez. 41, 19. אל־כל־הבית סביב: סביב
Ez. 42, 15. ומדדו סביב: סביב
Ez. 42, 16. 17. בקנה המדה סביב
Ez. 42, 20. חומה לו סביב: סביב
Ez. 43, 12. כל־גבלו סביב: סביב
Ez. 43, 13. סביב זרת האחד
Ez. 43, 17. והגבול סביב
Ez. 43, 17. לה אמה סביב
Ez. 43, 20. ואל־הגבול סביב
Ez. 45, 1. בכל־גבולה סביב
Ez. 45, 2. מרבע סביב
Ez. 45, 2. מגרש לו סביב
Ez. 46, 23. וטור סביב בהם סביב
Ez. 46, 23. מתחת הטירות סביב
Ez. 48, 35. סביב שמנה עשר אלף
Obad. 1, 16. *ישתו כל הגוים סְבִיבוֹ
Nah. 3, 8. מים סביב לה
Zach. 2, 9. חומת אש סביב
Zach. 12, 2. לכל־העמים סביב
Zach. 12, 6. כל־העמים סביב
Zach. 14, 14. חיל כל־הגוים סביב

הַסָּבִיב

1 Chr. 11, 8. מן־המלוא ועד־הסביב

וְסָבִיב

Num. 1, 50. וסביב למשכן יחנו
2 Sam. 24, 6. וסביב אל־צידון

מִסָּבִיב

Num. 16, 24. העלו מסביב למשכן
Num. 16, 27. דתן ואבירם מסביב
Dt. 12, 10. מכל־אויביכם מסביב
Dt. 25, 19. מכל־איביך מסביב
Jos. 21, 42. וינח י״י להם מסביב
Jos. 23, 1. מכל־איביהם מסביב
Jud. 2, 14. ביד אויביהם מסביב
Jud. 8, 34. מיד כל־איביהם מסביב
1 Sam. 12, 11. מיד איביכם מסביב
2 Sam. 7, 1. וי״י הניח־לו מסביב
1 Reg. 5, 4. מכל־עבדיו מסביב
1 Rg. 5, 18. הניח י״י אלהי לי מסביב
1 Chr. 11, 8. ויבן העיר מסביב
1 Chr. 22, 9. מכל־אויביו מסביב
1 Chr. 22, 18. והניח לכם מסביב
2 Chr. 14, 6. וינח לנו מסביב
2 Chr. 15, 15. וינח י״י להם מסביב
2 Chr. 20, 30. וינח לו אלהיו מסביב
2 Chr. 32, 22. וינהלם מסביב
Job. 1, 10. ובעד כל־אשר־לו מסביב
Ps. 31, 14. מגור מסביב
Jes. 42, 25. ותלהטהו מסביב
Jer. 4, 17. היו עליה מסביב
Jer. 6, 25. 20, 10. מגור מסביב
Jer. 20, 3. כי אם־מגור מסביב
Jer. 46, 5. מגור מסביב נאם־י״י
Jer. 49, 29. מגור מסביב
Jer. 51, 2. היו עליה מסביב
Thr. 2, 22. מגורי מסביב
Ez. 16, 33. לבוא עליך מסביב
Ez. 16, 37. וקבצתי אתם עליך מסביב
Ez. 16, 57. השאטות אותך מסביב
Ez. 23, 22. והבאתים עליך מסביב
Ez. 28, 23. בחרב עליה מסביב
Ez. 36, 3. ושאף אתכם מסביב לשארית הגוים אשר מסביב
Ez. 36, 4. הגוים אשר־לכם מסביב
Ez. 36, 7. ונקבצתי אתם מסביב
Ez. 37, 21. האספו מסביב
Ez. 39, 17. כל־הגוים מסביב
Joel. 4, 11. 12.

וּסְבִיב

constr.:

Am. 3, 11. צר וסביב הארץ

וּבְסָבִיבֵי

pl. constr.:

Jer. 32, 44. 33, 13. ובסביבי ירושלם

סְבִיבֶיהָ

pl. c. suff.:

Jer. 46, 14. כי־אכלה חרב סביביך

סְבִיבֶיהָ

pl. c. suff.:

Jer. 49, 5. מכל סביביך

סְבִיבָיו

pl. c. suff.:

Ps. 76, 12. ליי״י אלהיכם כל־סביביו
Ps. 89, 8. ונורא על־כל־סביביו
Ps. 97, 2. ענן וערפל סביביו
Jer. 48, 17. נדו לו כל־סביביו
Jer. 48, 39. ולמחתה לכל־סביביו
Thr. 1, 17. סביביו צריו

וְסָבִיבָיו

pl. c. suff.:

Ps. 50, 3. וסביביו נשערה מאד

סְבִיבֶיהָ

pl. c. suff.:

Jer. 21, 14. ואכלה כל־סביביה

סְבִיבֹת, סְבִיבוֹת

2 *pl.:*

Ex. 7, 24. סביבת היאר מים
Num. 11, 24. סביבת האהל
Num. 11, 31. 32. סביבות המחנה
Dt. 21, 2. סביבת החלל
Jos. 19, 8. החצרים אשר סביבות
Jud. 7, 18. סביבות כל המחנה
2 Rg. 6, 17. וירכב אש סביבת אלישע
1 Chr. 4, 33. אשר סביבות הערים
2 Chr. 14, 13. את כל־הערים סביבות
2 Chr. 17, 10. הארצות אשר סביבות
Neh. 12, 28. הככר סביבות ירושלם
Neh. 12, 29. סביבות ירושלם
Job. 41, 6. סביבות שניו אימה
Ps. 79, 3. סביבות ירושלם
Ez. 6, 5. 13. סביבות מזבחותיכם
Ez. 31, 4. סביבת מטעה
Ez. 32, 23. 24. סביבות קברתה

2 *pl.:* וְסִבִּיבוֹת

1 Chr. 9, 27. וסביבות בית־האלהים

Ez. 34, 26. וסביבות גבעתי ברכה

2 *pl.:* וּמְסִבִּיבוֹת

Jer. 17, 26. ומסביבות ירושלם

pl. c. suff.: ־תַי סְבִיבוֹתַי *p.*

Dt. 17, 14. ככל־הגוים אשר סביבתי

Job. 29, 5. סביבותי נערי

Ps. 27, 6. על איבי סביבותי

pl. c. suff.: סְבִיבֹתֵינוּ

Num. 22, 4. את־כל־סביבתינו

Neh. 5, 17. הגוים אשר־סביבתינו

Neh. 6, 16. כל־הגוים אשר סביבתינו

Dan. 9, 16. לחרפה לכל־סביבתינו

pl. c. suff.: לְסִבִיבוֹתֵינוּ

Ps. 44, 14. לעג וקלס לסביבותינו

79, 4.

pl. c. suff.: סְבִיבוֹתֶיךָ

Job. 22, 10. על־כן סביבותיך פחים

Ps. 89, 9. ואמונתך סביבותיך

pl. c. suff.: סְבִיבוֹתֶיהָ

Ez. 5, 12. בחרב יפלו סביבותיך

Ez. 5, 14. בגוים אשר סביבותיך

Ez. 5, 15. לגוים אשר סביבותיך

pl. c. suff.: סְבִיבוֹתֵיכֶם

Lev. 25, 44. הגוים אשר סביבותיכם

Dt. 6, 14. העמים אשר סביבותיכם

Dt. 13, 8. העמים אשר סביבתיכם

Ez. 5, 7. הגוים אשר סביבותיכם

Ez. 11, 12. הגוים אשר סביבותיכם

Ez. 36, 36. ישארו סביבותיכם

pl. c. s.: סְבִיבוֹתָיו, סְבִיבֹתָו

1 Sam. 26, 5. והעם חנים סביבתו

1 Sam. 26, 7. והעם שכבים סביבתו

2 Sam. 22, 12. וישת חשך סביבתיו

Ps. 18, 12. סביבותיו סכתו

Eccl. 1, 6. ועל־סביבותיו שב הרוח

Jer. 50, 32. ואכלה כל־סביבותיו

Ez. 12, 14. אשר סביבתיו עזרה

Ez. 32, 22. סביבותיו קברתו

Ez. 32, 25. סביבותיו קברתה

Ez. 32, 26. סביבותיו קברותיה

pl. c. suff.: סְבִיבוֹתֶיהָ

Gn. 41, 48. אשר סביבתיה

Jos. 21, 40. ומגרשיה סביבתיה

1 Chr. 6, 40. ואת־מגרשיה סביבתיה

Ez. 5, 2. תכה בחרב סביבותיה

Ez. 5, 6. הארצות אשר סביבותיה

Ez. 16, 57. סביבותיה בנות פלשתים

Zach. 7, 7. ועריה סביבותיה

pl. c. suff.: וְסִבִיבוֹתֶיהָ

Ez. 5, 5. וסביבותיה ארצות

pl. c. suff.: סְבִיבֹתָם

2 Reg. 17, 15. הגוים אשר סביבתם

Ez. 28, 24. סביבתם השאטים

pl. c. suff.: מְסִבִיבֹתָם

Ez. 28, 26. השאטים אתם מסביבתם

pl. c. suff.: סְבִיבוֹתֵיהֶם

Gn. 35, 5. העירם אשר סביבותיהם

Num. 16, 34. ישראל אשר סביבתיהם

Nu. 35, 2. ומגרש לערים סביבתיהם

Jud. 2, 12. העמים אשר סביבותיהם

Esr. 1, 6. וכל־סביבתיהם חזקו

מְסָבִּ֫

ז׳ וסכנוי מְסִבּוֹת, ונעלמותו כיכוני שנתעכם. משון תקפה וכרכוב סנוב לרכי [קומנשכנ, דשם קומענעכדע, קומשלשנ-שעיקק], ויקל להכיני. נשפה עכיניכית סִבּוּב כדומה לו.

n. m. part. (pl. מְסִבּוֹת), circuitus, id quod ambit s. circumdat, cinctura (Umschlagstück), neohebr. similiter: סוֹבֵב. LXX. τὸ πρόσθεμα.

מְסַבֵּב

Ez. 41, 7. מוסב־הבית למעלה

pl.: מְסֻבּוֹת

Ez. 41, 24. מוסבות דלתות

מֵסַב

ז״ו, וגם חוש כיכוני שנתעכם, וסיק סכנוי מְסִבָּב, ופתכוכו ככר ופלך סכיב [קומקכיין], ד״מ מסכי יכוסלים, וחוש ג״כ הסשלל על הַסִּבָּה לסעודם, כלשון כזוכם, לו כעצמי ככלל.

n. m. part. (pl. c. מְסִבֵּי), circuitus, de regionibus circumcirca assitis (Umgegend), de tabula rotunda et accubatione epulari (Divan, Tafelrunde), etiam *adverb.*, circum, circumcirca. LXX. κύκλωμα, ἀνάκλισις, κύκλῳ, περικύκλῳ.

1 Reg. 6, 29. מסב ו קלע

cum suff.: בְּמִסְבֵּי

Cant. 1, 12. עד־שהמלך במסבו

pl. constr.: וּמִסְבֵּי

2 Reg. 23, 5. ומסבי ירושלם

pl. c. suff.: מְסִבָּי *p.*

Ps. 140, 10. ראש מסבי

מְסִבָּה

ז״כ כשכוון מֵסֵב, שנגוד משכו, וכיכוי מְסִבּוֹת, לומר תקף כקנוג [קרייענשכנ], ודומס לי לקרוש עקלקלות, ולדעת סלקכוכים דשם חוש כמו סבך.

n. f. (pl. מְסִבּוֹת), sicut מֵסֵב, unde factum est, orbis, circulus (Kreisgang, syn. אֲרֻחוֹת עֲגֻלָּגוֹת). LXX. (αὐτός) κυκλώματα (διαστρέψει).

pl.: מְסִבּוֹת

Job. 37, 12. והוא מסבות מתחפך

סָבַךְ

פעל נודד, ופפתר קציכם וזכיכם לכיכם וקוו [כיכלכן, פלעפעלן, וו״קק-ענן], ד״מ מסכיכת עכפים, וכן שְׂבַךְ נלשון ישמעלי. קכן משכש סָבָךְ, ופלל בָּךְ [כוך] לעיל ופלל אֲבַךְ שכילו, וכשכש כמוכן ג״כ כשפתי ערב, ד״מ נשפה הכלקית ויוכיק ורומיק ופלקלכית ונכמכית [s. *vaç*, gr. παγ-ω, πηγ-νύω, lat. *pag-o, pang-o* etc.], כלשון תריקה נלוח תקור משכשים נקטור מיוקד. נקכוסס סָבָךְ משלסו, ונשפה עכיכיות ככל הכניכים. ודע שגם פפעל שְׂבַךְ [נדומס לערכי] נלשוי דומס לל סבך, ומוס שׂוּבָּה [נשפה עכיכית שָׂבָּה], כלוג יוכים מעכפים סנוטים, וכי כלוג ג״כ משכש כלב, עכן כמוך סנכניכים. עי׳ עוד שָׂבָךְ לקמן.

v. comp. tr. complicare, plectere, volvere, veluti de frondibus implicatis, arab. שׂ־ב־ך. Radix est *bak*, quam exhibent etiam vv. בּוּךְ, אָבַךְ q. v. supra, et vv. indogermanica supra allata. Aram. שְׂבַךְ et שְׂכַךְ (sicut *arab.*), unde שׂוּבָּךְ (neohebr. שְׂבָכָה), cavea columbarum viminea (syn. כְּלוּב, κλωβός, item a plectendo). LXX. χερσοῦσθαι, κοιμᾶσθαι.

part. pass. pl.: סְבֻכִים *masc.*

Nah. 1, 10. עד־סירים סבכים

Pu-al: סֻבַּךְ

3 impf. pl.: וְיִסְבְּכוּ *p.*

Job. 8, 13. על־גל שרשיו יסבכו

סֹבֶךְ

ז״ו, כיוס משון סכמיכות בָּסֻבַּךְ לשעת כל״ק, וששלל לחכ סֹבֶךְ, ומשון קוכ עכ המסוכך כעכפיו [דיקקיכע, גע-

veluti onus, *bajulare*, a rad. *bal*, sanscr. *val*, *vall*, cui praefixa est praepositio sanscriticosemitica *sa*. Indidem gemar. יְבַל, ex quo factum est *n.* מַיְבְּלָא, onus. Trop. dicitur de iis, qui injurias sustinent (syn. נָשָׂא). *Pu-al:* oneratum h. e. gravidum esse, onus uteri gestare, de brutis. Tropo eodem usitata sunt apud Arabes حمل, הַחְמִיל, apud Judaeos aramaice scribentes ac Syros סְבַל. *Hitp.* הִסְתַּבֵּל, *se portari facere*, molestum fieri. LXX. ἀναλαμβάνειν; ἀνέχεσθαι, ὑπέχειν; ἀναφέρειν, ποιεῖν; סְ׳ מַבָּאוֹב, ὀδυνᾶσθαι; *Pu. prt.* παχύς.

3 *perf. c. suff.:* סְבָלָם

Jes. 53, 4. ומכאבינו סבלם

1 *perf. pl.:* סָבַלְנוּ *p.*

Thr. 5, 7. אנחנו עונותיהם סבלנו

inf. constr.: לִסְבֹּל

Gn. 49, 15. ויט שכמו לסבל

1 *imperf.:* אֶסְבֹּל

Jes. 46, 4. ועד־שיבה אני אסבל

Jes. 46, 4. ואני אסבל ואמלט

3 *imperf.:* יִסְבֹּל

Jes. 53, 11. ועונתם הוא יסבל

3 *pl. c. suff.:* יְסַבְּלֻהוּ

Jes. 46, 7. יסבלהו ויניחהו תחתיו

Pu-al: סֻבַּל

part. pl.: מְסֻבָּלִים

Ps. 144, 14. אלופינו מסבלים

Hitpa-el: הִסְתַּבֵּל

3 *imperf.:* וַיִּסְתַּבֵּל

Eccl. 12, 5. ויסתבל החגב

סֶבֶל

ז״ו, וסשוכן כעל ועעשה [לעשע].

n. m., onus, quod *portatur*. LXX. ἄρσις, ἀρτήρ.

1 Reg. 11, 28. לכל־סבל בית יוסף

בַּסֶּבֶל

Neh. 4, 11. והנשאים בסבל עמשים

מַסֶּבֶל

Ps. 81, 7. הסירותי מסבל שכמו

סֵבֶל

ז״ו וכסכוי סִבְלוֹ [כדגוש הכית לעפקית כמו לכל סִבְּכוֹ], וסשוכן כמו סֶבֶל, לומר הכישף. נשפה עכיכית משכש סוס סַבָּלוּת, לוס מקריך נשפו וסוכל כעל סדקשס, וסמופעשי סַבָּלְנִית.

n. m. (c. s. סִבְלוֹ, ad s. f. סִבְלָהּ, injecto *Dages* euphonico), sicut סֶבֶל, id quod portatur, onus. Inde neohebr., סַבָּל, homo onere aerumnarum oppressus (Leidträger). LXX. ζυγός, κῦδος, κεῖσθαι.

cum suff.: סִבְלוֹ

Jes. 9, 3. את־על סבלו

Jes. 10, 27. יסור סבלו מעל שכמך

cum suff.: וְסִבְלוֹ

Jes. 14, 25. וסבלו מעל שכמו יסור

סִבְלָה

ז״כ ושופשע, וכשלש לך נסשיכות סיכוי סִבְלוֹת, ופפתיון עוכך סשלפכת, וסעשיקה [שנשיסוכן, פרעסהכדיעכסע], וכשפה עכיכית סִבְלוֹת משלסו.

n. f. (unde solummodo *pl. c.* סִבְלוֹת), servitus molestissima et gravissima, velut operariorum hominum (Frohndienst), neohebr. item *abstractive* סִבְלוּת. LXX. כ״ע], וספתיוכות עכין הסתככות. כשפה עכיכית סִבָּךְ, ככוי לעכף לק מסוכך [כוגיעכר כוויינ] חוש, וכפכגוס סָבָךְ, פשפ מין עכשיש וקשור וכשוף [כוכה, שלייף].

n. m. (c. *Qamez* impuro, c. סֹבֶךְ, ex *Qimchii* sententia; forma alia סָבֶךְ), locus frondibus, arbustis, virgultis interclusus vel densis arboribus consitus (Dickicht). LXX. δασύ, ὑψηλός.

בַּסֹּבֶךְ

Gn. 22, 13. נאחז בסבך בקרניו

constr.: בְּסֻבַּךְ

Ps. 74, 5. בסבך־עץ קרדמות

pl. constr.: סִבְכֵי

Jes. 10, 34. ונקף סבכי היער

pl. constr.: בְּסִבְכֵי

Jes. 9, 17. בסבכי היער

סֹבֶךְ

ז״ו, וכסכוי סְבֻכִּי [כדגוש הכית לעפקית וכ״כ של ד״ק סֻבְּכִי, וכן לעיל סיק סכוכי, ולכד״ק סִבְכֵי, וסשוכן כמו סֶבֶךְ שנפכרו. נשפ שָׂבֶךְ לקמן חוש חוש.

n. m. (c. s. סִבְכּוֹ, c. *Dages* euphonico, in Codd. Qimchii: סֻבְּכוֹ; sicut pl. c. סִבְכֵי, Qimchi: סֻבְּכֵי), sicut סֶבֶךְ, locus incultus et propter implicatos frondes invius, neohebr. שְׂבָךְ. LXX. δρόμος, μάνδρα.

cum suff.: מִסְּבְכוֹ

Jer. 4, 7. עלה אריה מסבכו

סַבְּכָא

ז״כ לקמי, ולפעמים שַׂבְּכָא, וחוש כנוי לשון כלי זמר כעל ג׳ קלכוש, שנקרא כאו כן נשפה יוכית סַמְבוּכָה [סַמְבּוּכָה], ולל תדשה נכשנך שנרשו יוכי, כי לדעת סיוכים נעלמה חוש מלקמי [ע׳ לעטעב׳ שנק ד׳ ס׳ כ״נ], לשון חוש מצרש סשון, סמעיכ מסתככות המתיכים.

n. f. aram. (quod et שַׂבְּכָא scribitur), instrumentum musicum, *harpae* simile ac triangulum, imparibus longitudine fidibus, *plexis* illis atque implicatis, gr. σαμβύκη, hispan. *campona*, ital. *harpicordo*. Errant vehementer, qui hoc vocabulum de Graecis mutuatum censent, quibus ipsis assentientibus radix ejus in lingua aramaica est quaerenda (Athen. IV, 23.). LXX. σαμβύκη.

Dan. 3, 5. סבכא פסנתרין סומפניה

Dan. 3, 7. 10. 15. שבכא פסנתרין

סָבַל

פעל נודד, והעתיד יִסְבֹּל, וספתיון תפיפה וחקיוה [הפלעפעלן], וחוש כיכוי ועמיכם [טרשנען] ד״מ משל, ומכשש סָבַל, וכן יִסְבַּל נגלגל, לשון מלכו יוכי, ומכל מקומ כולל, ונלשון עכרי נמשל, ולכל ומשל, וכשש כמכוון ג״כ נשפה סכלקית [s. *val*, *vall*] וכשלשי שפתי ערב. המשלל על כשלת מכלוס וסכילת יסוריס, על כשלת קעליס כמו כשל. סנשכ״ם עכין עגול וסכיס, לומר סיוס מקומ כולל, ונלשון עכרי נמשל, וסכל מעכין כשיפה, וכן המשלמה לכל קמל או תקל נלשון ישמעלי, וחלל עכין נשפה קרמית. המתפעל הִסְתַּבֵּל כמוכן סכניכ. נתכנוס סָבַל משלסו, וגכול להעתקת כשל.

v. comp. trans. (impf. יִסְבֹּל), tenere (halten), hinc portare,

πόνος, ἔργον; δυναστεία, κατα-δυναστεία.

pl. constr.: ־וֹת, סַבְלֹת
Ex. 6, 6. מתחת סבלת מצרים
Ex. 6, 7. מתחת סבלות מצרים
pl. c. suff.: לְסַבְלֹתֵיכֶם
Ex. 5, 4. לכו לסבלתיכם
pl. c. suff.: בְּסִבְלֹתָם
Ex. 1, 11. למען ענתו בסבלתם
Ex. 2, 11. וירא בסבלתם
pl. c. suff.: מִסִּבְלֹתָם
Ex. 5, 5. והשבתם אתם מסבלתם

סַבָּל

ז׳ ע״מ יחוע, וסיומן ם׳ לית נוסף מצ׳ [צַפְּטְעָנְע], ב׳ כמו סָבָל, לומר מצ׳ כאחד כנר הצ׳ן מכל ד״ק.

n. m. (ad s. f. סַבָּה, חֻמָּשׁ), 1) bajulus, operarius; 2) sicut סָבָל, onus, id quod dudum animadvertit Qimchi. LXX. ναυτοφόρος, ἐχθρός; ἄρσις.

1 Rg. 5, 29. שבעים אלף נשא סבל
2 Chr. 2, 1. שבעים אלף איש סבל
2 Chr. 2, 17. שבעים אלף סבל

הַסַּבָּל

Neh. 4, 4. כשל כח הסבל

pl.: הַסַּבָּלִים
2 Chr. 34, 13. הסבלים ומנצחים

סָבַל

נאחרי כמו נענרי, נלי ספרש סאכון.
v. trans. aram., plane hebraico aequale.

Po-al: סוֹבֵל
part. pl.: מְסוֹבְּלִין *masc.*
Esr. 6, 3. ואשוהי מסובלין

סִבֻּלְתָּ

v. s. שִׁבֻּלְתָּ *p.* 1093.

סָבַר

פעל כודד, וסעתיד יִסְבֹּר, וסיומן כמו שָׁבַר נענרי, לומר יקולם ותקום תמיסם ויקוכ [סְאָפְּטָן, ווייכטן], נקצור עם סתקום. נתרנום שנור סיעל סום תמור חָזָה, בָּטַח, חָפֵץ נענרי, ומום שם סְבַּר תוקלת ותקום, וכדומם. ונאר לקקור סנרש לע קורץ שנרש כאכון נ״כ נשפתי ענרי, ל״א נשפש סנקלית [s. *sparh*] ורומיסן ודומיסן.
[*sper-o*]

v. intr. aram. (impf. יִסְבַּר), sicut שָׁבַר hebr., sperare, optare, sequente inf. Targum. pro hebraicis חָפֵץ, בָּטַח, חָזָה dicitur, pluraque inde nmm. initium ducunt. Verbum hocce, plane eodem modo compositum, est etiam indicae (*sparh*) latinaeque linguae (*sper*-are) proprium. LXX. ὑπονοεῖν.

3 *imperf.:* וַיִּסְבַּר
Dan. 7, 25. יבלא וישבר

סַד

v. s. r. סָגַר *p.* 757.

סָגַד

פעל כודד, וסעתיד יִסְגֹּד, וסיומן כניעס ונקים [ויך ניקקען, כיעדער-], ונכרך סתעל סגד לסמסנת סכניעס וסכניסלס לע״ו. קולם מנכיכס וסכניעס לְאֱלֹהֵי קֶמֶץ נכרך הִשְׁתַּחֲוָיָה, לפי שנעל סָגַד נאחרי שגד נענרי מנכיכס לאלילים, ולסנדיל נין קודש לקול עזו

πόνος, ἔργον; δυναστεία, κατα-δυναστεία.

pl. constr.: ־וֹת, סַבְלֹת
Ex. 6, 6. מתחת סבלת מצרים
Ex. 6, 7. מתחת סבלות מצרים
pl. c. suff.: לְסַבְלֹתֵיכֶם
Ex. 5, 4. לכו לסבלתיכם
pl. c. suff.: בְּסִבְלֹתָם
Ex. 1, 11. למען ענתו בסבלתם
Ex. 2, 11. וירא בסבלתם
pl. c. suff.: מִסִּבְלֹתָם
Ex. 5, 5. והשבתם אתם מסבלתם

סַבָּל

ז׳ ע״מ יחוע, וסיומן ם׳ לית נוסף מצ׳ [צַפְּטְעָנְע], ב׳ כמו סָבָל, לומר מצ׳ כאחד כנר הצ׳ן מכל ד״ק.

n. m. (ad s. f. סַבָּה, חֻמָּשׁ), 1) bajulus, operarius; 2) sicut סָבָל, onus, id quod dudum animadvertit Qimchi. LXX. ναυτοφόρος, ἐχθρός; ἄρσις.

1 Rg. 5, 29. שבעים אלף נשא סבל
2 Chr. 2, 1. שבעים אלף איש סבל
2 Chr. 2, 17. שבעים אלף סבל

הַסַּבָּל

Neh. 4, 4. כשל כח הסבל

pl.: הַסַּבָּלִים
2 Chr. 34, 13. הסבלים ומנצחים

סָבַל

נאחרי כמו נענרי, נלי ספרש סאכון.
v. trans. aram., plane hebraico aequale.

Po-al: סוֹבֵל
part. pl.: מְסוֹבְּלִין *masc.*
Esr. 6, 3. ואשוהי מסובלין

סִבֻּלְתָּ

v. s. שִׁבֻּלְתָּ *p.* 1093.

סָבַר

פעל כודד, וסעתיד יִסְבֹּר, וסיומן כמו שָׁבַר נענרי, לומר יקולם ותקום תמיסם ויקוכ [סְאָפְּטָן, ווייכטן], נקצור עם סתקום. נתרנום שנור סיעל סום תמור חָזָה, בָּטַח, חָפֵץ נענרי, ומום שם סְבַּר תוקלת ותקום, וכדומם. ונאר לקקור סנרש לע קורץ שנרש כאכון נ״כ נשפתי ענרי, ל״א נשפש סנקלית [s. *sparh*] ורומיסן ודומיסן.
[*sper-o*]

v. intr. aram. (impf. יִסְבַּר), sicut שָׁבַר hebr., sperare, optare, sequente inf. Targum. pro hebraicis חָפֵץ, בָּטַח, חָזָה dicitur, pluraque inde nmm. initium ducunt. Verbum hocce, plane eodem modo compositum, est etiam indicae (*sparh*) latinaeque linguae (*sper*-are) proprium. LXX. ὑπονοεῖν.

3 *imperf.:* וַיִּסְבַּר
Dan. 7, 25. יבלא וישבר

סַד

v. s. r. סָגַר *p.* 757.

סָגַד

פעל כודד, וסעתיד יִסְגֹּד, וסיומן כניעס ונקים [ויך ניקקען, כיעדער-], ונכרך סתעל סגד לסמסנת סכניעס וסכניסלס לע״ו. קולם מנכיכס וסכניעס לְאֱלֹהֵי קֶמֶץ נכרך הִשְׁתַּחֲוָיָה, לפי שנעל סָגַד נאחרי שגד נענרי מנכיכס לאלילים, ולסנדיל נין קודש לקול עזו

דיר הקירמת לא סגדין
Dan. 3, 12.
דיר הקמת לא־סגדין
Dan. 3, 14.
3 imperf.: וַיִּסְגֹּד
דור־לא יפל ויסגד
Dan. 3, 6.
יפל ויסגד לצלם
Dan. 3, 10.
דור־לא יפל ויסגד
Dan. 3, 11.
3 impf. pl.: נִסְגְּדוּ
דיר הקירמת לא נסגד
Dan. 3, 18.
2 impf. pl.: תִּסְגְּדוּן
והן לא תסגדון
Dan. 3, 15.
2 impf. pl.: וְתִסְגְּדוּן
ותסגדון לצלם דהבא
Dan. 3, 5.
ותסגדון לצלמא
Dan. 3, 15.
3 impf.: יִסְגְּדוּן
ולא־יסגדון לכל־אלה
Dan. 3, 28.

סָגַל

פעל ל״ע כ״ת נגנור סְגֻלָּה, וספתרון כפי עניות דעתי כליפת וסניכם כל כד וקתימם [לומפלינסען, ליי־], לכן נסקל על רכיפת ולניכם לסיות עזר שמור לנעליו [ליינגען, ליינלינסען], ומיכו סנרש סָגַל מקנב מוצג לסקמנת תקנור ומדנוק], וכן גַּל, גֶּל, בָּלַל, בָּלֵא וכדומם לעיל, וכן כנרש כמכון נשפתי מענרי, כלום״ם נק״מ.

v. tr. comp. inus., undique includere s. complecti, hinc asservare aliquid, quod comparaveris vel possideas, a rad. *gal* (cui praefixa est praepositio *sa*, conjunctionis arctaeque cohaerentiae nota), quae radix comparet etiam in vv. גַּל, בָּלַל, בָּלֵא, *κλεί-ειν, κωλ-ύειν, cel*-are.

סְגֻלָּה

ז״כ ע״מ יחוע, וסיומן נקלם וקנין [ליינענסום], ונסגלת ל׳ עס יִסְגֹּל, וכולע מסנרש. נתרנום סְגוּלָא, סְגוּלָא, סְגוּלָא מצלמו, ונשפש ענרינית סְגֻלָּה כמו פרשית, ושם סגולם כמו פריטי, ומשם סגולם סשעל גויר־משם סְגֻלָּה ופעולי שלו סְגֻלָּה.

n. f., peculium, quod reservatur, de bonis omnibus, quae acquisita reponi solent, sive rebus peculiariter caris ac pretiosis, quae acquisitae in thesauris haberi ac solicite servari solent, metaph. de populo Dei, tanquam possessione ejus perpetua. LXX. περιουσιασμός, περιούσιος; περιποίησις, ποιεῖν.

Ex. 19, 5. והייתם לי סגלה
Dt. 7, 6. להיות לו לעם סגלה
14, 2. 26, 18.
1 Chr. 29, 3. ישר־לי סגלה זהב וכסף
Mal. 3, 17. אשר אני עשה סגלה
constr.: וּסְגֻלַּת
Eccl. 2, 8. וסגלת מלכים והמדינות
cum suff.: לְסְגֻלָּתוֹ
Ps. 135, 4. ישראל לסגלתו

סָגַן

פעל ל״ע כ״ת נגור סְגֹן, ומוכן כ״ל כמו סָגַן לקמן, נמכון לקמון, וכן מחלוף נין סָגַר = סָכַר, לומר סגיכס והועלם ועזות פני ויתרון [נעווינסען, נועגען אַפְּגעפֿאַלען], לכן סתקיות וכתכות נכוח ונכנות על דכר [פֿאַרווּאַלטען, פֿאַרוואַלטען], שמוש סכלכול וסחזוק וסנסילה, ול״כ סָגַן כמו סָגַן פקיד ומנור. תקור סנרש עי׳ תתק סכן.

v. tr. comp. inus., sicut סָגַן (cf. סָגַר — סָכַר), lucrum praebere, utilitati esse, hinc providum esse rei cujuspiam, administrare, praeesse, unde סָגַן = סֹכֵן.

סָגָן

ז״ן, וכ״ק לך נכנוי סְגָנִים, וסמוכן כתמנותו פקיד וסוכן [פֿאַגט, פֿאַרוואַלטער], לכן כתזקל על פקס ותקדכקן [אַפּאַטהעקאַלער], לו כניל ונוטר כניב ופקיד נכלל, ובי כן מסקל מסוכן לנוב. ותאר תזנו קנת שהוש נכבי ופרסי מכל וניק.

n. m. pluralet., antistes, praefectus (Vogt, Verwalter), spec. de satrapis regum Babyloniae, de tribunis populi Hierosolymitanis, Ezrae et Nehemiae temporibus, et, addito כֹּהֵן, de vicario sacerdotis summi. Errant, qui in lingua *pehlvica* ejus nominis fontes quaerunt. LXX. στρατηγός, ἄρχων.

pl.: סְגָנִים
Jes. 41, 25. ויבא סגנים כמו־חמר

pl.: וְהַסְּגָנִים
Jer. 51, 23. ונתצתי בך פחות וסגנים
Ez. 23, 6. 12. 23. פחות וסגנים

pl.: הַסְּגָנִים
Neh. 4, 8. 13. הסגנים ואל־יתר העם
Neh. 5, 7. החרים ואת־הסגנים
7, 5.
Neh. 12, 40. וחצי הסגנים עמי
Neh. 13, 11. ואריבה את־הסגנים

pl.: וְהַסְּגָנִים
Esr. 9, 2. ויד השרים והסגנים
Neh. 2, 16. והסגנים לא ידעו
Neh. 5, 17. והסגנים מאה וחמשים

pl.: וְלַסְּגָנִים
Neh. 2, 16. ולחרים ולסגנים

pl. c. suff.: סְגָנֶיהָ
Jer. 51, 28. ואת־כל־סגניה

pl. c. suff.: וְסְגָנֶיהָ
Jer. 51, 57. פחותיה וסגניה

סָגַן

ז״ן תרמי, ומוכנו כמו סָגַן נענרי, ומכנו סְגָנַן, וגנור סשם סום נתרנום וגנמכ. נשפש ענרינית סמופעל סָגַן לומר פקידות ונכנות על קריאת סתוכח [פֿערוואַלטען דער גאוועלטיגע־לעוונג].
n. m. aram. (pl. סְגָנִין), sicut סָגַן, סֹכֵן, praetor, procurator (Statthalter). Inde neohebr. סָגַן, administratio muneris anagnostae legis. LXX. στρατηγός.

pl.: סְגָנִין
Dan. 2, 48. ורב־סגנין על כל־חכימי

def. pl.: סְגָנַיָּא
Dan. 3, 2. 27. סגניא ופחותא
Dan. 6, 8. סגניא ואחשדרפניא

סָגַר

פעל כודד, וסעתיד יִסְגֹּר, וסמוכן תקיפת נעל וגפיפס וסקיכס [לוי־פֿליעסען], סן נקצור עם בָּצַר, לו סתתי, לו עס צַל וכדומס, ומום סתזקל על סגפס נכלל [פֿערפֿליעסען]. ותאר לקקור סנרש לע קורץ נעיס שסעל סָגַר נדומס לְעֵל בָּצַר, לומר סגפס נתלוף גמל נכף, כמו לְעֵל סגר וסכן, ומיכו סנרש סָגַר [לסעעמי עכין לפיפס וסקיכס] ומכל ג״כ לְעֵל חָגַר, נמקנב מוצג לקר, וכן כפי סל״ל לְעֵל גֵּר סשעל, לְאַר מיכו סשם [פרץ כלל מעם] גֵּר, שעניכו מסגרת סיס [לוי־פֿליסוסס, -לוי־פֿערוכג], וכן כנרש כמכון נשפתי ענרי, ל״א כשפס סנדלוק ונשלחי נשפתי מענרי.

[*s. gâr, garh*]

וּשְׁאַר לְהַכְנִיס וְסִכּ סְגוֹר סִלּוֹן וְסִכּ מְווּקָק כָּל כָּךְ, עַד שֶׁמְּסוּדָק וּמְווּקָק [לְווּקָה פְּתִיחָתוֹ גָּמוּר], וּלְווּלֵי כֵּן מִצַּלְמוֹ, וְכוּס תָּנִין לְיָךְ שֶׁכּוֹס סָגוֹר יָקִר מִכּוֹס פְּתִיחָה. הַכְנָסָה עַל הַפְּעוּלִיי, וְכֵן הַכְנָסָ"פ. הַכְנָסָ וְהַכְנוֹסָף יְוּלָף וְקוּוּק.

v. comp. tr. (impf. יִסְגֹּר), circumcludere, cingere, sequ. *accus.* vel *praepos.* עַל, בְּעַד, hinc concludere, includere (verschliessen), a rad. *gar, kar* (praefixa circumdandi *com*plectendive nota), quam repraesentant etiam vv. חָ־גַר, סָ־כַּר, גֵּר (unde n. גֵּר, cinctura, de litoribus circumcirca assitis, germ. Umuferung), sanscr. *gâr, garh.* Aurum, quod סָגוּר dicitur, est purgatum illud ac densatum (unporöses Gold, syn. בָּצָר). Conjugationes faciles intellectu. LXX. *κλείειν, ἐγ-, ἀπο-, συγ-; ἀφορίζειν, ὀχυροῦν, ἀναπληροῦν, προσοίγειν; prt. pass. συγκλειστός, καθαρός, σύνδεσμος, καταλαμβάνειν; Hi. συγκλείειν, συντρίβειν, παραδιδόναι, ἐξαίρειν.*

3 perf.: סָגַר

Gn. 19, 6. וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו

Ex. 14, 3. סָגַר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר

1 Sam. 1, 5. וַי״י סָגַר רַחְמָהּ

1 Sam. 1, 6. כִּי־סָגַר וַי״י בְּעַד רַחְמָהּ

1 Rg. 11, 27. סָגַר אֶת־פֶּרֶץ עִיר דָּוִד

Job. 3, 10. כִּי לֹא סָגַר דַּלְתֵי בִטְנִי

3 perf.: וְסָגַר

Jes. 22, 22. וְסָגַר וְאֵין פֹּתֵחַ

Ez. 46, 12. וְיָצָא וְסָגַר אֶת־הַשַּׁעַר

2 perf.: וְסָגַרְתָּ

2 Reg. 4, 4. וְסָגַרְתְּ הַדֶּלֶת בְּעַדֵךְ

3 perf. pl.: סָגְרוּ

2 Chr. 29, 7. גַּם סָגְרוּ דַּלְתוֹת הָאוּלָם

Ps. 17, 10. חֶלְבָּמוֹ סָגָרוּ פִּימוֹ

3 perf. pl.: סָגָרוּ *p.*

Gn. 19, 10. וְאֶת־הַדֶּלֶת סָגָרוּ

Jos. 2, 7. וְהַשַּׁעַר סָגָרוּ

part. masc.: סֹגֵר *sg.*

Jes. 22, 22. וּפָתַח וְאֵין סֹגֵר

part. fem.: סֹגֶרֶת *sg*

Jos. 6, 1. וִירִיחוֹ סֹגֶרֶת וּמְסֻגֶּרֶת

part. pass.: סָגוּר *sg.*

1 Reg. 6, 20. וַיְצַפֵּהוּ זָהָב סָגוּר

1 Reg. 6, 21. מִפְּנִימָה זָהָב סָגוּר

1 Rg. 7, 49. לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר

1 Reg. 7, 50. הַמְּחִתּוֹת זָהָב סָגוּר בֵּית־יֵעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוּר

1 Reg. 10, 21. לִפְנֵי הַדְּבִיר זָהָב סָגוּר

2 Chr. 4, 20. וְהַמְּחִתּוֹת זָהָב סָגוּר

2 Chr. 4, 22. יֵעַר הַלְּבָנוֹן זָהָב סָגוּר

2 Chr. 9, 20. סָגוּר חוֹתָם צֵר

Job. 41, 7. הִפְנָה קְדִים וְהוּא סָגוּר

Ez. 44, 1. סָגוּר יִהְיֶה לֹא יִפָּתֵחַ

Ez. 44, 2. וְהָיָה סָגוּר

Ez. 46, 1. יִהְיֶה סָגוּר

inf. constr.: לְסָגֹּר

Jos. 2, 5. הַשַּׁעַר לִסְגוֹר בַּחֹשֶׁךְ

imprt. sg.: וְסָגֹר

Ps. 35, 3. *וְסָגֹר לִקְרַאת רֹדְפָי

Jes. 26, 20. וְסָגֹר דְּלָתֶיךָ בַּעֲדֶךָ

3 imperf.: יִסְגֹּר

Job. 12, 14. יִסְגֹּר עַל־אִישׁ וְלֹא יִפָּתֵחַ

3 imperf.: וַיִּסְגֹּר

Mal. 1, 10. וְיִסְגֹּר דְּלָתַיִם

3 imperf.: וַיִּסְגֹּר

Gn. 2, 21. וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה

Gn. 7, 16. וַיִּסְגֹּר יְיָ בַּעֲדוֹ

Jud. 3, 22. וַיִּסְגֹּר הַחֵלֶב בְּעַד הַלַּהַב

Jud. 3, 23. וַיִּסְגֹּר דַּלְתוֹת הָעֲלִיָּה

2 Reg. 4, 33. וַיָּבֹא וַיִּסְגֹּר הַדֶּלֶת

2 Chr. 28, 24. וַיִּסְגֹּר אֶת־דַּלְתוֹת

3 impf. fem.: וַתִּסְגֹּר

2 Rg. 4, 5. וַתֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ וַתִּסְגֹּר הַדֶּלֶת

2 Reg. 4, 21. וַתִּסְגֹּר בְּעַדוֹ וַתֵּצֵא

1 impf. pl.: וְנִסְגְּרָה

Neh. 6, 10. וְנִסְגְּרָה דַלְתוֹת הַהֵיכָל

3 impf. pl.: וַיִּסָּגְרוּ

Jud. 9, 51. וַיִּסְגְּרוּ בְעַדָם

Nif-al: נִסְגַּר *3 perf.*

1 Sam. 23, 7. נִסְגַּר לָבוֹא בְעִיר

impt. sg.: הִסָּגֵר

Ez. 3, 24. הִסָּגֵר בְּתוֹךְ בֵּיתֶךָ

3 imperf.: יִסָּגֵר

Ez. 46, 2. לֹא־יִסָּגֵר עַד־הָעֶרֶב

3 impf. fem.: תִּסָּגֵר

Num. 12, 14. תִּסָּגֵר שִׁבְעַת יָמִים

3 impf. fem.: וַתִּסָּגֵר

Num. 12, 15. וַתִּסָּגֵר מִרְיָם מִחוּץ

3 impf. pl.: יִסָּגְרוּ *p.*

Jes. 45, 1. וּשְׁעָרִים לֹא יִסָּגֵרוּ

Jes. 60, 11. יוֹמָם וְלַיְלָה לֹא יִסָּגֵרוּ

3 impf. pl.: וַיִּסָּגְרוּ

Neh. 13, 19. וַיִּסְגְּרוּ הַדְּלָתוֹת

Pu-al: סֻגַּר *3 perf.*

Jes. 24, 10. סֻגַּר כָּל־בַּיִת מִבּוֹא

3 perf. pl.: סֻגְּרוּ

Jer. 13, 19. סֻגְּרוּ וְאֵין פֹּתֵחַ

3 perf. pl.: וְסֻגְּרוּ

Eccl. 12, 4. וְסֻגְּרוּ דַלְתַיִם בַּשּׁוּק

Jes. 24, 22. וְסֻגְּרוּ עַל־מַסְגֵּר

part. fem.: וּמְסֻגֶּרֶת *sg.*

Jos. 6, 1 וִירִיחוֹ סֻגֶּרֶת וּמְסֻגֶּרֶת

Hif-il: הִסְגִּיר *3 perf.*

Lev. 14, 46. כָּל־יְמֵי הִסְגִּיר אֹתוֹ

3 perf.: וְהִסְגִּיר

Lev. 13, 4. וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנָּגַע

Lev. 13, 31. וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע

Lv. 13, 33. וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּתָּק

Lev. 13, 50. וְהִסְגִּיר אֶת־הַנָּגַע

Lev. 14, 38. וְהִסְגִּיר אֶת־הַבַּיִת

3 perf. c. s.: וְהִסְגִּירוֹ

Lev. 13, 5. 26. וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן

Lev. 13, 54. וְהִסְגִּירוּ שִׁבְעַת־יָמִים

3 impf. c. s.: יַסְגִּירֶנּוּ

Lev. 13, 11. לֹא יַסְגִּירֶנּוּ כִּי טָמֵא הוּא

סֹגֵר

ע״ו, וּמְסוּגָן כְּלַפֵּי לְמַעְלָה [קַפְּיוֹ], וְיֵשׁ ק״ו קוֹלֵר, וְקַל לְהָבִין מִתְּמוּנַת מַסְגֵּר. וְאֵצֶל לְהַכְנִיס מִשְׁקַל כָּל שְׁמוֹדוֹ נִקְרָא, וְדוֹמֶה לוֹ מִשְׁקַל קֹדֶשׁ בְּעִבְרִי.

n. m. (forma aramaica קוֹדֵשׁ, cui hebr. קֹדֶשׁ respondet), cavea. Trg. belle: קוֹלֵר, *collare.* LXX. *κημός.*

בְּסוּגֵר

Ez. 19, 9 וַיִּתְּנֻהוּ בְּסוּגַר

מַסְגֵּר

ע״ו, וּמְסוּגָן ק׳ עוֹסֵק סְגִירוֹת [אַלְפֵּי־סְעִיר], וּמִשְׁקַל נָקוּד עַל קְרֵס. כ׳ כְּמוֹ סוֹגֵר, לְמוֹ כָּל מַסְגִּיר לְסוּרִים [קְעֶרְקְעֶר].

n. m., 1) claustrarius (Schlosser), apposito חֹרֵשׁ; Targ. תַּרְעָא סוֹגֵר, janitores. 2) sicut סוֹגֵר, *claustrum*, carcer. LXX. *συγκλείειν, δεσμώτης, δεσμός, φυλακή, ὀχύρωμα.*

Jes. 24, 22. וְסֻגְּרוּ עַל־מַסְגֵּר

מַסְגֵּר

Ps. 142, 8. הוֹצִיאָה מִמַּסְגֵּר נַפְשִׁי

Jes. 42, 7. לְהוֹצִיא מִמַּסְגֵּר אָסִיר

הַמַּסְגֵּר

Jer. 24, 1. וְאֶת־הַחֹרֵשׁ וְאֶת־הַמַּסְגֵּר

וְהַמַּסְגֵּר

2 Reg. 24, 14. וְכָל הַחֹרֵשׁ וְהַמַּסְגֵּר

2 Rg. 24, 16. וְהַחֹרֵשׁ וְהַמַּסְגֵּר אֶלֶף

Jer. 29, 2. וְהַחֹרֵשׁ וְהַמַּסְגֵּר

סָגַר

נִקְרָא כְּמוֹ נַעֲנִי, גַּל פְּעָלִים הַמְכוּוָן, וּמוֹסִיף נִקְרָא מַסְגֵּרָא, וְמַסְגִּיר סוֹגֵר כְּמוֹ נַעֲנִי, וּמִשְׁקַל נ״כ כְּגוֹן סוֹגֵר נִקְמַת מִקְדָּשׁ [עַל־הַמַּעֲמִיסְעִין].

v. aram., hebraico par atque aequale, unde מַסְגְּרָא carcer; סוֹגֵר, claustrum; סוֹגֵר, hemistichium versiculi bipartiti posterius. LXX. *ἐμφράττειν* (cf. Hebr. 11, 33.).

3 perf.: וְסַגַּר

Dan. 6, 23. וְסָגַר פֶּם אֲרְיָוָתָא

מְסֻגֶּרֶת

ע״נ, וּמְכוּוָן מְסֻגָּרוֹת, וְלֹא מְסֻגָּרוֹת כְּאִלּוּ קָטָן מִקָּטָן, וּמְמוּזָן דְּכֹר מִמַּסְגִּיר מַסְגִּיר, לְכֵן לֹא כְּמוֹ מִסְגַּר וְכָלֹא וְסוֹכֵר [גַּעֲפֶּאנְגִּיסִים] מִמַּסְגִּיר לְסוּרִים מַסְגִּיר. נ׳ זֹ וְכַכְּנָת וְעוֹקוֹת [לַיְיפְּצִיגִּסְטוֹנֶ־ פוּנְ־צֶלְיעְסְטוֹנֶ], וְנִכְיסִים כְּלִפְנֵי מְמוּזָן לְפִיכָךְ יִכְלוּ. וְאֵצֶל לְקוּוּל מִסְגֶּרֶת עֵינִין מִסְגֶּרֶת נִסְפָּר מַלְכִים מְקוֹמוֹת הַמְּוּזִיקִים, לְהַעֲצִים [מֵאֵצֶל מְדוֹת] מִסְגְּרוֹת כְּמוֹ עַלְלוֹת מְרוּכָּעוֹת [פִּיעֶלְגְּעֶעְקְעֵט שִׁילְ־דֶעֶר, פְּעֶלְדֶעֶר], וְכֵן דַּעַת יִקָּקִי, וְנִקְלוּ כֵּן ע״פ שֶׁמְּקוֹמוֹת הַמְכוּוָנוֹת, וְלִקְיִים פְּרוּשׁוֹ נַעֲנִין לְחֵק, וְסִלְיוֹן כְּלִפְנֵי לִי, וְכֵן דַּעַת הַמְּתֻרְגָּם אַמּוּק כְּכַכְּנָת נִכְלָל.

n. f. (pl. מְסֻגָּרוֹת, non מְסֻגָּרוֹת), aliquid ambiens, circumcludens, circumscribens: 1) claustrum, carcer, custodia, in quam vincti inclusi s. conditi sunt; 2) clausura, cinctura, h. e. taenia, *cymatium*, quo quid ornatus causa cingitur (Einfassung). In libro Regum hoc nomine appellantur cervices quadratae (*Misna Midot:* מַגְבָּלְאוֹת מְרֻבָּעוֹת) s. clypei (syr. *sakro*), qui bases laterum ambiebant (viereckige Schilder, Seitenfelder). Targ. non male: גְּדָנָא h. e. cingulum s. corona ornans. LXX. *σύγκλεισμα, συγκλεισμός, συγκλειστός, διάπηγμα, στεφάνη*; pl. *τρίβος.*

Ex. 25, 25. וְעָשִׂית לוֹ מִסְגֶּרֶת

Ex. 37, 12. מִסְגֶּרֶת טֶפַח סָבִיב

הַמִּסְגֶּרֶת

Ex. 25, 27. לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶיךָ

Ex. 37, 14. לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ

cum suff.: לְמִסְגַּרְתּוֹ

Ex. 25, 25. 37, 12. זֵר־זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ

pl.: מְסִגְּרוֹת

1 Reg. 7, 28. מִסְגְּרוֹת לָהֶם

pl.: וּמְסִגְּרֹת

1 Rg. 7, 28. וּמִסְגֶּרֶת בֵּין הַשִּׁלְבִים

pl.: הַמְּסִגְּרוֹת

1 Reg. 7, 29. וְעַל־הַמִּסְגְּרוֹת אֲשֶׁר

2 Rg. 16, 17. אֶת־הַמִּסְגְּרוֹת הַמְכֻנוֹת

pl.: לַמִּסְגְּרוֹת

1 Reg. 7, 32. לְמִתַּחַת לַמִּסְגְּרוֹת

pl. c. suff.: וּמִסִּגְּרֹתֵיהֶן

1 Rg. 7, 35. 36 *Ktib* יְדֹתֵיהָ וּמִסְגְּרֹתֵיהָ

pl. c. s.: וּמִסִּגְּרֹתֵיהֶם

1 Reg. 7, 31. וּמִסִּגְּרֹתֵיהֶם מְרֻבָּעוֹת

pl. c. s.: מִמִּסִּגְּרֹתֵיהֶם

Ps. 18, 46. וַיַּחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם

Mich. 7, 17. יִרְגְּזוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם

pl. c. suff.: מִמִּסְגְּרוֹתָם

2 Sam. 22, 46. וַיַּחְגְּרוּ מִמִּסְגְּרוֹתָם

סָגוֹר

ע״ו, וּמְשׁוּלָּשׁ כְּמוֹנוֹ. ק׳ מְקוֹם שֶׁהֵלֵךְ מוֹסְגֵר, לוֹ מִסְגַּר סְלֵךְ [סְעֶרְן־פַּעְר־ שְׁלָאסְס], וְסוֹ מְקוֹם שֶׁסּוֹגֵר הֵלֵךְ, וּוּלָף כְּווֹנֵת הַפְּסוּק לְפִגְשָׁם כְּדַ שֶׁכּוֹל וּמְקֹרָע סָגוּר לָנֶס, כִּי סְדֵ יִכְעַן נִסְכְּיוֹ נְקוֹם, וְיִקְרְעֵנוּ עַל הֵלֵךְ. ג׳ שֶׁם לוֹסֵ מְווּקָק וּלְיָן נְדַמְיִין לוֹסֵ סָגוּר, וְכֵן דַּעַת מִתְרְגֵם דָּהָב סָגִין. ג׳ נִסְפְּסוּק וְסִרְ קִנְיָן וְסָגוּר, וּמוֹנוֹ לְדַעַת הַתְּרְגוּס סְתִימָה לוֹ נֶסֶף [שְׁלָא] כִּי תִּרְגוּס עֲגִילֵי, תִּרְגוּס שֶׁל סְתִימָה וְנֶסֶף, וְכֵן נִתְמָא סַכְּרָא נִסְפְּס סוּרִית, וְהַתְּרְגוּמ נ״כ עֵינִין סְנוֹכ, וְלֹא״ת כְּמוֹ שֶׁגֹּאר בְּעִבְרִי, מִין קִנְיָן וְדִקְ [שְׁפִיעֶס, לְשַׁכְּנֵעַ], מִצַּד סָגֵר עֵינִין כְּרִיסָה, וְכֵן נִתְמָא סָגֵר נִתְמֵי, וְכֵן נִכְלָ שְׁפָתַי עֵרֶב, וּלְדַעַת יִקָּקִי וְלֵכֵן־עוֹכְ סָגוּר סוּם סְנוּוֹי, לְוֹמֶס סְכוֹנִין דַּעַת הַתְּרְגוּס.

n. m., significatu triplex: 1) clausura cordis, pericardium, praecordia; 2) aurum purgatum ac *solidum*, ignibus exploratum ac recoctum, sicut סָגוּר. Targ. דְּהַב סָגִין, aurum percolatum h. e. purum; 3) scutum, Targ. עֲגִיל (= סַחֲרָה), syr. סְכָרָא Alii cuspidem s. lanceam intelligunt, arab. *shig'aron*, armen. *sacr.*, gr. *τάγαρις* (Herod. 7, 64.), a v. סָגַר, vi perfodiendi, sicut aram. סְכַר. Isaaki et Ibn-Ezra, qui סָגוֹר *Ψ.* 35, 3. imperativum esse censent, vehementer errant. LXX. *συγκλεισμός; σύγκλεισον.*

Hos. 13, 8. וְאֶקְרַע סְגוֹר לִבָּם

Job. 28, 15. לֹא־יִתֵּן סְגוֹר תַּחְתֶּיהָ

וְסֻגַּר

Ps. 35, 3. וְסָגֹר לִקְרַאת רֹדְפָי

II. סָגַר

פְּעַל כּוֹוֵד, וּל״ע כ״ף נִנּוֹר סַגְּרִיר, וּמוֹנוֹ וּפְתְכּוֹנוֹ כּוֹוֵלָ וְלִיסָ וּנְזִימָ [פַּלִיעְסְעֶן, סְעֶרְזַכ־, רְעֶנְעֶן], וְכֵן שְׁגֹר כְּלִפְנֵי שְׁמְעֵלִי עֵינִין כּוֹוֵלָ, וְהִתְכּוֹ סַגֵּר [הַסְּתֵם מְקֹכְ מוֹזֵג], וְכֵן לְגֹל נָגַר לְעֵיל הַזֶּכְ [נְמְקֹכְ מוֹזֵג לְקַח] ע״כ, וְיוֹתֵר מוֹזֵ נְעֵינִין מִזּוֹוֵי עִי כְּלוּק הַזְּכְרִיס נְקִכּוֹר מִיוּקְ. וְדַע קוֹלְ נְעִיס זֶרֶק מְתְּמוּת מְכוּוֵן זֵ נֵינִין הַכְּנָד סַגֵּר, שְׁמוּזְגֵל עַל הַזֶּכְ וְהַעֲכְ [קוּוּס־ נִיעְסְעֶן], עֵינִין מְנוּן וְהִתְּמוּת לְכֵן כִּיד פְּלְמוּכִי [קִיעֲכְלְ־עֶפְעֶרְן, ־נְעֶנְעֶן], וְכִי כֵּן מִסְתְּלֵכ לְגֹל הַשֵּׁרָה, עַל מְכוֹר וּכְתִיכְ כִּיל, מְתְּמוּת שֶׁל הַזֶּכְ, וְכֵן חַגֵּיר, וְכֵן מִגֵּר לְעֵיל נְזְלוּכ וְהִתְּכְ זֵ, וְכֵן נְעֵינִי אֲשֶׁאל כְּפְּ [הַזֶּכְ כְּפְּ], סְלוֹן מְנוּן, וְכֵן שְׁדֵא נִקְרָא. וְכֵן נְנֵינִין הַכּוֹסֵף הַסַּגֵּיר מוֹסְ, כְּמוֹ סַגִּיר, וְנוֹסְ תְּנוֹסְ עַד קְקִי סְלוֹן.

v. comp. intr. inus., fluere, defluere, pluere, arab. שגר (de pluvia fecundante, qua fructus intumescunt), a rad. *gar*, quam cum praepos. *na* compositam habes in v. נָ־גַר. Huc, ut videtur, referri oportet Piël סִגֵּר et Hi. הִסְגִּיר, vi effundendi, tropice tradendi, translatione plane eadem, qua vv. שְׁדֵא, מִגֵּר, הִגִּיר, הִטְעֵרָה aram. (syr. שְׁדֵא נַפְשֵׁיהּ, *παραβάλλεσθαι ψυχήν*), אשאל arab. (*asâla nafsahu*, profundere vitam) dicuntur.

Pi-el: סִגֵּר 3 *perf.*
1 Sam. 26, 8. סגר אלהים היום
2 Sam. 18, 28. סגר את האנשים
3 *perf. c. s.:* סִגְּרָנִי
1 Sam. 24, 19. אשר סגרני ה׳ בידך
3 *impf. c. s.:* יַסְגִּרֵהָ
1 S. 17, 46. היום הזה יסגרך ה׳ בידי
Hif-il: הִסְגִּיר 3 *perf.*
Ps. 78, 50. וחיתם לדבר הסגיר
Thr. 2, 7. הסגיר ביד־אויב
3 *perf. c. s. s.:* הִסְגִּירָם
Dt. 32, 30. וי״י הסגירם
2 *perf. c. s. s.:* הִסְגַּרְתָּנִי
Ps. 31, 9. ולא הסגרתני ביד אויב
1 *perf.:* וְהִסְגַּרְתִּי
Am. 6, 8. והסגרתי עיר ומלאה
inf. constr.: לַהֲסְגִּיר
Am. 1, 6. להסגיר לאדום
inf. c. suff.: הַסְגִּירוֹ
1 S. 23, 20. ולנו הסגירו ביד המלך
inf. c. suff.: הַסְגִּירָם
Am. 1, 9. על־הסגירם גלות שלמה
2 *imperf.:* תַּסְגִּיר
Dt. 23, 16. לא־תסגיר עבד
2 *impf. ap.:* תַּסְגֵּר
Obad. 1, 14. ואל־תסגר שרידיו
2 *impf. c. s. s.:* תַּסְגְּרֶנִּי
1 Sam. 30, 15. ואם־תסגרני ביד
3 *imperf.:* וַיַּסְגֵּר
Job. 11, 10. אם־יחלוף ויסגיר
3 *impf. ap.:* וַיִּסְגֹּר
Ps. 78, 48. ויסגר לברד בעירם
Ps. 78, 62. ויסגר לחרב עמו
3 *impf. c. s. s.:* יַסְגִּרֶנִּי
Job. 16, 11. יסגירני אל אל עויל
3 *impf. pl.:* יַסְגִּירוּ
Jos. 20, 5. ולא־יסגרו את־הרצח
1 Sam. 23, 12. ויאמר ה׳ יסגרו
3 *pl. c. h int.:* הֲיַסְגִּירוּ
1 Sam. 23, 12. היסגרו בעלי קעילה
3 *pl. c. suff.:* הֲיַסְגִּרֻנִי *c. h int.*
1 Sam. 23, 11. היסגירני בעלי קעילה

סַגְרִיר

ז״ו ע״מ עֲבָטִים, שַׁפְרִיר, חֲבָלִיל, נכפל לות הזכר נסוף, ומוכנו מער וגזם [רענגען], וכן פרצו כל הסוכרים הקדמונים, מכלי דעת סוד הזכר, וכקושט שומכוני כלאר אֶסְגֵּר תמור גזם [ויקלא כ״ו ד׳], כלי כפל לות, וקל להבין.

n. m. (ad s. f. שַׁבְּרִיר, חֲבָלִיל), imber, pluvia, samarit. אֶסְגֵּר (Lev. 26, 4.). LXX. *χειμερινός.*

Prv. 27, 15. דלף טורד ביום סגריר

סָדַד

פעל ל״ע כ״ק נגוד סָד, והמונן לד״ק סגידם סכיב [לומעלי־עפען], וכן נערבי. ולפעל ג״כ שהזכר לסם סד לות סָדָה, כלאר נלות הזכר לומי סָדֵי [סָדָיָא], סָהֵן יוכיחו, שסם מן סָדָא, ולפעל שסם סד לא נמנע נכבוי יתכן שלות ע״מ יָד, ולפעל ג״כ שסם ג׳ שרצים נעכין לקד סָד, סָד, סָדָה, ועכין כולם לפעל שדומים לל צָד, לולם היולד לקוף דעת הזכר נוקע עניים ולולך לגוויס, כי קלר מלא הקוקר שסזקרע.

v. inus., quod nonnulli, sicut arab. *sadda*, vim circumcludendi habere dicunt. Poterit etiam סָדָה radix esse insequentis nominis סַד (ad s. f. יָד), quemadmodum nmm. aram. סְדֵי (def. סַדְיָא), סָדָן a v. סָדָא descendunt. Et vv. סַד, סָד, סָדָה tres formae ejusdem verbi esse videntur, significatione verbi צָד consimili.

סַד

ז״ו וכנוי למסכת [נלאקק], וכן נלקמי סַדָיָא, וכן סָדָן מלכת זה, ונלאל על כלי לומנות כלמות לקנים [עי׳ קנווי פניכים ע״ן], ונמקום לקר לדבר יולר מוה.

n. m., cippus, compes, quo pedes constringuntur et ligantur, aram. סָדָן, origine adhuc non satis explorata. Lutherus bene: Stock. LXX. *κώλυμα, ξύλον.*

בַּסַּד
Job. 13, 27. ותשם בסד ׀ רגלי
Job. 33, 11. ישם בסד רגלי

סָדִין

ז״ו ומוכנו מין לקון הנקרל סכדו, ווהו כמו סכדו, כי זה לקון סכדלי, וכן נזכר סודו ויון [*s. sindu, σινδών*], ולל״כ דין סמוסיי, כלי ל״יכות לזכר. ומוס המזלל על נגד סנדלי, והוא כמו כתנת. נתלנום שלמלו, נספרי קנווי פניכים דף קמ״ה. ומנוויס הזה מן פעל סדן לל פנלו ולל נגלו נקר לתתי, ונקרקי־לון עיני תלמידים יסנוורו.

n. m., linum Indicum (= אֲטָזִין סָדָנִי, אֲטָזִין הִנְדִּי), ab origine Indica s. Hindostanica, sanscr. *sindu*, gr. *σινδών*, c. terminatione דִין, quae ad radicem accessit. Deinde de veste ex lino Indico confecta, syr. *senduno* (pro *σουδάριον* Luc. 19, 20., *λέντιον* Joh. 13, 4.). Oculis capti sunt, qui originem hujus nominis in arabico *sadana* (vestem laxare) quaerunt, quod ipsum factum est ex nn. *sadinon, sadànon, sadanon*, nostri similibus. LXX. *σινδών, βύσσος.*

סָדִין
Prv. 31, 24. סדין עשתה ותמכר
pl.: סְדִינִים
Jud 14, 12 ונתתי לכם שלשים סדינים
Jud. 14, 13. שלשים סדינים
pl.: וַחֲסָדִינִים
Jes. 3, 23. והסדינים והצניפות

סָדַר

פעל ל״ע כ״ק נגוכים, והמונן עניכם ותיכם ולניפם [נוועמעען־אָרדנען, כייסען], ונתקנום שגור מכנד סַדֵּר, ופעולי שלו אִסְתַּדֵּר נמכונן הזה, ונזכם מנייכים נכל המנוכים. ולזכר לקוק הזכר דע שמסכנו סִדֵּר [מען מקנב־מוזג לחסמכת סמלי־לם], וכן נמכונן עניכם וסדיכם דֵּר, תֵּר, טָר, ומפעל שָׁדַר לקמן לך המקקם של סָדַר, ומוויו נזכתי מעכ עי׳ נלוח הזכרים נק״ם.

v. comp. inus., coordinare, *con*serere, ordine *con*jungere. Aram. inde Pi. סַדַּר et Itpa. אִסְתַּדַּר, neohebraice omnes conjugationes frequentantur. Cognatum est שָׁדַר, praefixo שׁ = ס h. e. *σύν*; radicem ex vv. simplicibus שָׁר, תַּר, דַּר perspicies.

מַסְדְּרוֹן
ז״ו, שכיי מן מְסַדֵּר, נסוסיי יְוֹן, וכוונת מסדר מקום עמודים סדוכים [ויילעג־ריימע־פלאַטען], ורל״ק פרצו מקום עזוי סדכים סדכיס לזכת, ול״כ מקום ריקן ומפוזו נכקוקות מקודכות [ויען־ריימען], ווה נלקה ג״כ דעת המתרגם אַבַסְדָּרָא [ἐξέδρα]. נתרגום תסה סַדֵּר סיזועה סַדָּרָא, ונספה מנייכית סָדֵּר מוה, וכן נתרגום ונספה מנייכית סְדוּר, ועוד נספה מנייכית סַדַּר, סַדְרָן, סִדְרָה, סַדְרָה וכדומה.

n. m. (a n. מְסַדֵּר secundarium), series columnarum, locus columnis ornatus (Säulenreihe, Säulenplatz), porticus. Qimchi: locus, ubi scabella sedesque ad considendum ordinatim disposita sunt. Sic etiam Targ. אַבַסְדְּרָה h. e. ἐξέδρα (Gesellschaftszimmer). LXX. *προστάς* (Vorgemach).

cum h finis: הַמְּסַדְּרוֹנָה
Jud. 3, 23. ויצא אהוד המסדרונה

סֶדֶר

ז״ו, ולל סֶדֶר כלאר סנינו רנים מסמלקלים, ונמלל לך נרכני סְדָרִים, ומסונן עכנים ושוים [רייסען], לומר מעכנת וסדור מיוסר.

n. m. pluralet. (non סֶדֶר; pl. סְדָרִים), series, ordo (syn. שָׁדְרָה, טְדֵרָה, עֶרֶךְ), syr. *sedro*. LXX. *φέγγος.*

pl.: סְדָרִים
Job. 10, 22. צלמות ולא־סדרים

סָדָר

פעל ל״ע כ״ק נגוד, והמונן לד״ק כמו סָתַר, לומר הסנם והקפם וסניכם נעד [קומענעז־צוֹיעפען], וכן נלקת נזכם שומכוניכ מלקי סלאחר מעמיי, נמכוון סָחוֹר נלקמי. ולפ גם שהמכוון נדוק ומכוסם לל סקר לל פגע ולל נגע, כי תלקוסת סָהר [סָר] כדרך לרוב נמקומני סיל, וכן שֶׁר לקמן, לזכר מלכו שׁוֹר קומס, ונגמרל סָהַר נדר מסניב, וכן נזכתי מעכ.

v. inus., quocum nonnulli componunt, vi circumdandi s. complectendi. Et revera *samaritice* סאהר, sicut סָחוֹר, adverbialiter dicitur: circa, circumcirca. Attamen סָהַר nullo modo cohaeret cum v. סָהַר = סָהַר (סָר), quocum conferri potius oportet שָׁר, unde שׁוֹר, murus. Gem. סָהַר, sepes, qua quid stipatur.

סָהַר
ז״ו, וכתב לכן־עזרל לל נדע לם הוה לשון הקדש לו לשון מלכים, נעבור זכרם לקריו ולמר לם הוה, כמו לתקתרכים זהוה לשון פרס, ופרס זכם כני הרכים, ולדעת דוד קמ״ז משכם מן סָהַר ימ, לומר כדמות ימ וענול. לולם כלאר שבטוסף שומכוני כלמר תמוכו סָהַר, ונספה סוריל סְהָרָתָא בימים ונכרון, ונלאר זגם תמלות הזכרת ילוע, וכן סָהַר נגמרל, לכן יותר מסתבר, שכלוכו מקום נכרון [נוויכגעבר, נורג].

n. m., quod *Ibn-Ezra* propter additam interpretationem aegyptiacum esse conjicit. Qimchi a סָהַר forma secundaria factum esse et de turri instar *lunae rotundae* dici censet. At cum textus samaritanus habeat סהר (syr. *sechorto*, arx, turris) et similiter gemarice סָהֲרָא dicatur, non est dubium, quin de circulari loco, spec. de carcere dicatur. LXX. *ὀχύρωμα, δεσμωτήριον*; שׁוֹר, בֵּית־סֹהַר, *ἀρχιδεσμοφύλαξ.*

הַסֹּהַר
Gn. 39, 20. ויתנהו אל־בית הסהר
Gn. 39, 20. ויהי־שם בבית הסהר
Gn. 39, 21. חנן בעיני שר בית־הסהר
Gn. 39, 22. ויתן שר בית־הסהר
Gn. 39, 22. אשר בבית הסהר
Gn. 39, 23. ׀ שר בית־הסהר
Gn. 40, 3. אל־בית הסהר
Gn. 40, 5. אסורים בבית הסהר

סַהַר

ז״ו, שכתבו לכן־עזרל מלשון ירק, ע״ד לקרי ועכני, לולם שפרוס סום לימו מלימב, כענוד שהשוו עם ירק לסמן הענול לל כמלל נעכרי. לכן כ״ל מסתבר פרוס שלמ ילקק, שגלר לגן הסהר לגן הענול [כוכלונג], וו״ל שם עכוך כלגן של מים גלולים, שרוקים כהן, וסול עשוי מלבני זיס, ובלשון עכרי קרוי סהר, ע״ש שהעבור כמו נקב ענול משלו כלגן ענול. ולזכר עכין ירק דע קולל שזכרו סהיר עכין לסירה, ולימו זיין לפ״ו לכלון.

n. m., secundum Ibn-Ezram *luna*, quae hebraice nunquam a forma rotunda appellatur. Et vel nomina lunae arabica et aramaica, quae similiter sonant, non a rotundositate, sed a luce splendida (צָהַר, זָהַר = סָהַר) desumta sunt. Praeplacet igitur Isaaci glossa, qui אֲגַן הַסַּהַר de cratere rotundositatis h. e. rotundo interpretatur, ita ut umbilicus sponsae cum cratere marmoreo, aquis pellucidis, quibus manus lavantur, pleno (arab. סהר) comparetur. LXX. *τορευτός.*

הַסַּהַר
Cant. 7, 3. שררך אגן הסהר

סוּא

פעל ל״ע כ״ק נגכין הכנד סָאַא, ומוכנו כמו סָאַא, זָעַזָ, וכולם נעכיכ לקד, לומר גריפס וזעיפס הדק וסלק וסלכס [ערייזען, פֶּגֶרע־], ומוס סמקור נכיכוי בְּסַאסָאָה כמו בְּזַעְזָעָה, לומר נסלק לוסס, ונלאר תפלס לוסס [בְּשַׁלָּחָה] תריכנס, וספרוס סוס יוסל לנפע סכתוב ולסמך. קכן מזכס סָא נמכוון ריכס הלקס, וכן שָׁא נעכיכ, לו טעלת זס, וכן שָׁא לעיל, וסמעל סָע לקמן, והזווי נזכתי מעכ עי׳ נלו״ם נק״ם.

vrb. inus., praeter *Pi-el* redupl. סָאַא, quod, sicut סָאַא, זָעַזָ, vi agendi et abigendi, pellendi et depellendi dicitur, unde בְּסַאסָאָה = בְּזַעְזָעָה h. e. *expulsione* (et ablegatione puniebas eam). Radix סָא, sicut סָא, סָע, arab. שאא, vim *currendi* habet, gr. *σέ-ειν*, dorice *σέ-ειν*, unde *σεύ-ειν*. LXX. *μαχόμενος καὶ ὀνειδίζων.*

Pi-el: סִאֵּא
inf. c. s. s.: בְּסַאסָאָהּ
Jes. 27, 8. בסאסאה בשלחה תריבנה

סוֹא

זע״ם לתלך נוועכי כתלכים התתקוכם

[עתניע׳עתר קתניג], והוא המלך המקנין [Ζήτ: אתקיק] למלך המספר מתניעו [אתקיק] שמלך ל״ת שנה, ומלך הירודוט [נ׳ קע״ח] נקרא Σεθώς, שערך מלחמה לת׳ סנחריב, ומלך פליני נקרא ווניס, ונוה תנין, שהשם סוא הקנר מן סוה, כמו זו מן זאת ודוק.

n. pr. regis *Tanitici* (in Aegypto inferiori), aequalis Hoseae, regis Israëlitici (2 Reg. 17, 4.), Ζήτ apud Manethonem, Σεθώς apud Herodotum (2, 141.), *Sothis* apud Plinium, unde colligere potes, n. סוא ex סוה, sicut זו ex זאת esse per apocopen factum.

סוג I.

לומר סג, ופעתיד יסוג, ומסונן עתוק להרקק ונסיגה [ווייכען, לוריק-], ל״מ ריקות המלא מהקנ״ם, וזהו כלו סג יקדו, ולא נסוג ממך, ככל לשון תשיס וזעיס מדבר, כתרגומו זוד״. לוקח עוד נחשבר שלחת סג [תליס כ״ג ד׳] כמו סרג שם, וכן פרשו יקוקי, ועכין סוג לב כדעת הלב״ג שאר נו סג, כי כלאר סיגם לקוור מלב [תליס ט״ל י׳]. הנפעל נסוג אנור יותר מכנין הקל, הן נקשור עם אחור, מאחרי, הן כלי קשור וכודר. ויאמר לקוור השרש דע שהקטן סג ג״כ נהפעל נסג, נסח לעיל, ונקל פסח לקמן, ושרש זח לעיל ג״כ נדומה לו, ומשוי נשפתי מערב ע׳, כלוח השרשים נק״מ.

h. e. סג (impf. יסוג), cedere, recedere, de recessione, qua quis ex metu, pavore, confusione ac pudore retrocedit, plerumque de recessione, qua quis Deum deserit et a verbo ejus desciscit, veluti Ψ. 53, 4. LXX. *πάντες ἐξέκλιναν* (Rom. 3, 12.). *Isaaki:* סרג = סג, sine causa. Is, cujus animus est a Deo abalienatus, סוג לב dicitur (cf. Ψ. 43, 19.). *Ni.* נסוג (quod conjugatione *Qal* est usitatius), vel absolut., vel seqq. מאחרי, אחור. Verbo סג par est v. זח; eademque radice praepositionibus aucta comparet in vv. בפ״ח, נ״סח, נ״סג. LXX. *ἀφιστάναι, ἐκκλίνειν, φράσσειν;* סוג *φρασυκάρδιος; Ni. ἀποχωρεῖν* לב *ἀναστρέφειν, κενὸν ἀποστρέφειν, ἀντιλέγειν.*

3 perf.: סג
Ps. 53, 4. כלו סג יחדו
part. pass.: סוג *sg.*
Prv. 14, 14. מדרכיו ישבע סוג לב
1 impf. pl.: נסוג
Ps. 80, 19. ולא־נסוג ממך
Nif-al: נסוג *3 perf.*
Ps. 44, 19. לא־נסוג אחור לבינו
2 Sam. 1, 22. לא נשוג אחור
1 perf.: נסוגתי
Jes. 50, 5. אחור לא נסוגתי
3 perf. pl.: נסוגו
Jes. 42, 17. נסוגו אחור יבשו בשת
Jer. 38, 22. נסוגו אחור
part. pl.: נסוגים
Jer. 46, 5. חתים נסוגים אחור
part. pl.: הנסוגים
Zeph. 1, 6. הנסוגים מאחרי ה׳
3 impf. pl.: יסוגו
Ps. 35, 4. יסוגו אחור
Ps. 40, 15. 70, 3. יסוגו אחור ויכלמו
3 impf. pl.: ויסוגו
Ps. 129, 5. יבשו ויסוגו אחור

סוג II.

לומר סג, ומוכנו כמו שך, שוך לקמן, לומר נדיכה ומסכה נעד וסכיכה [לומכייכען], ומוה סוגה כשושנים, ולקמי סג מצלמו, ומוה סביכוני סגר, וכן סככך סגר, ונשפה עבריית סגר, ופעולי אלו סגו, ושמות נקמי סגר וכן סגוי, ומשם סגו להמסמך כולל דבריה [נעמעוכנ] ג״כ מוה השרש.

h. e. סג, *v. tr.*, sepire (umzäunen), sicut שך, שוך, unde in Cantico סוגת בשושנים de acervo tritici liliis septo, terminato s., ut Hieron. habet, vallato, aram. סגא, סגיג, סגי, סגיא, סגיגא, neohebr. סיג, סייג, et nn. סגג (Complex der Vorbauungsgesetze), סוגיה logice: *genus* (div. מין, *species*), alia. LXX. belle: (*θημωνία σίτου*) *πεφραγμένη ἐν κρίνοις.*

p. p. fem.: סוגה *sg.*
Cant. 7, 3. סוגה בשושנים

סוד

לומר סד, פעל ל״ע כ״ת נגוריס, ותמורו שגור דסד לעיל, והמכוון יציב [ויעצען], וכן נתת כשרש כמכוון נפעל ערבי ר״סד, וכן נשפה הכלאים ויוכיח ורומיח נוסלית ולעלית נרמיה ונקבליעיכית וכדומה, כלאר תקלה בגלגי נסקר המיוקד לנרגיש. ולע שמפעולם נודלת יפלה הפעולם הכודלת, לומר ג״ת והנכה כניכה וסנגה הערמה ויסידה הכקה והערכה, וכן נשפתי מערב הלוך וה, וכוה תנין לין שת כדומה של סד, ולין שהשרש נהפעל חסד תרקה לעיל תקת השרש.

h. e. סד, *v. inus.*, pro quo *v. comp.* יסד (arab. ו־س־د) usitatum est, ἓζ-εσθαι (futur. ἕδεῖσθαι), ἵζ-ειν, dorice ἵσδ-ειν, *sed*-ere, sanscr. *sad*, goth. *satjan*, angl. *to sed.* Hinc *trans.* ponere, collocare (sitzen — setzen), qua vi sola dicitur חסד = שת, סד in חי־סד.

3 impf. pl.: ויסבו
Ps. 78, 57. ויסגו ויבגדו

סיג

ג״ו, והכנוי סיגים [ונקיוס נוסקקות סגים, כלגוע תמור הכנ], והמונן הכפרת ומורקן ונעתק וכנלל וכלאר [שנגעציע-לעכעס, -נעריקעעס], וכשלל על הכנרקן מעתכת וכפרת ע״י זקוק [שנגעכן, שלשקקע], לכן פסולת ומעכת רעת ופקומה כנלל, והתמונת נהפסוק סגו סגים מכסף, ועשו הפוחיים שעניכו תעכוכות.

n. m. (pl. סיגים, aliquot in Codd. סגים), recedanea, scoria, quae a metallis *recessit* s. *separatur* (non quae iis admixta est). LXX. *ἀδόλιμος, ἀπειθῶν; ἀναμιγνύναι, σύγκρασις; παραβαίνειν.*

לסיג
Ez. 22, 18. Q're. בית־ישראל לסוג
pl.: סיגים
Ps. 119, 119. סיגים השבת
Prv. 25, 4. הגר סיגים מכסף
Prv. 26, 23. כסף סיגים מצפה
Ez. 22, 18. כור סיגים כסף היו
pl.: לסגים
Jes. 1, 22. כספך היה לסגים
Ez. 22, 19. יען היות כלכם לסגים
pl. c. suff.: סגיך
Jes. 1, 25. ואצרף כבר סגיך

סוג

ג״ו נכתיב כמו סיג, ולין הפרש נמכוון.
n. m. Ketib (= סיג *Qeri*), scoria.
K'tib: לסוג
Ex. 22, 18. בית־ישראל לסוג

סוד

לומר סד, ומוכנו כמו שך, שוך לקמן, לומר נדיכה ומסכה נעד וסכיכה [לומכייכען], ומוה סוגה כשושנים, ולקמי סג מצלמו, ומוה סביכוני סגר, וכן סככך סגר, ונשפה עבריית סגר, ופעולי אלו סגו, ושמות נקמי סגר וכן סגוי, ומשם סגו להמסמך כולל דבריה [נעמעוכנ] ג״כ מוה השרש.

כסיס
h. e. סג, *v. tr.*, sepire (umzäunen), sicut שך, שוך, unde in Cantico סוגת בשושנים de acervo tritici liliis septo, terminato s., ut Hieron. habet, vallato, aram. סגא, סגיג, סגי, סגיא, סגיגא, neohebr. סיג, סייג, et nn. סגג (Complex der Vorbauungsgesetze), סוגיה logice: *genus* (div. מין, *species*), alia. LXX. belle: (*θημωνία σίτου*) *πεφραγμένη ἐν κρίνοις.*

p. p. fem.: סוגה *sg.*
Cant. 7, 3. סוגה בשושנים

סוד

לומר סד, פעל ל״ע כ״ת נגוריס, ותמורו שגור דסד לעיל, והמכוון יציב [ויעצען], וכן נתת כשרש כמכוון נפעל ערבי ר״סד, וכן נשפה הכלאים ויוכיח ורומיח נוסלית ולעלית נרמיה ונקבליעיכית וכדומה, כלאר תקלה בגלגי נסקר המיוקד לנרגיש. ולע שמפעולם נודלת יפלה הפעולם הכודלת, לומר ג״ת והנכה כניכה וסנגה הערמה ויסידה הכקה והערכה, וכן נשפתי מערב הלוך וה, וכוה תנין לין שת כדומה של סד, ולין שהשרש נהפעל חסד תרקה לעיל תקת השרש.

h. e. סד, *v. inus.*, pro quo *v. comp.* יסד (arab. ו־س־د) usitatum est, ἓζ-εσθαι (futur. ἕδεῖσθαι), ἵζ-ειν, dorice ἵσδ-ειν, *sed*-ere, sanscr. *sad*, goth. *satjan*, angl. *to sed.* Hinc *trans.* ponere, collocare (sitzen — setzen), qua vi sola dicitur חסד = שת, סד in חי־סד.

מסד

ג״ו נויר סד, ומוכנו כמו יסוד לעיל, לומר קקוע ומעמד דנר [נכוכר, -לשנע]. ולאר לעכין המשקל הלח נמשך לקל מבנול מן בנול, וכן מושוט מן שוט, כלגוע לקר מס השמוע, וכן לקר תו משמוע הלגוע, ל״מ המנור, המנוזו מן כור, מוו. ולע קוכ שהשם יסוד ג״כ כ״ל משרש סור, ע״מ יהום, הלקוט, לומר מן הטעיליים, ומוכנו לאר יכון ויכון, וכוה תרקה לעכב משרש.

n. m. (a v. סד, sicut מבול a v. בול, משוט a v. שוט, מנור a v. נור, חמוזו a v. מוז), fundamentum, basis. Fortasse etiam n. יסוד *imperfectivum* est et a v. סוד ad s. f. הלקוט, יהום deducendum. LXX. *Θεμέλιον.*

ומממסד
1 Reg. 7, 9. וממסד עד הטפחות

סוד

ג״ו ע״מ קול, משרש סד, ולמ הקנר מן יסוד, והמונן נהמשול מוכנ [זיען], וכן וסלד נעדני, ולאמר מהלנ וכהמ [פלל-הלטען, פלימל], לכן נהשלם על מהנ תנרה נקוניס, סול מזקקים, סול עס, סול מנעיס, סול קלוזים, סול ישרים, סול הלמי, סול ד׳. ומן מהנ הנרה לתעוה המשקל על יעיה נכלל [נערמשטוכנ], כשרש לנן-עוכל, וכן מעניס, המתיק סול, ומתי סודי כמו לכני עלמי, ולפעמים כמו עלה נהשקל על רו [נעהיימניסס].

n. m. (ad s. f. קול, a rad. סד, ac proinde non ex יסוד per aphaeresin ortum), *sed-es*, arab. *visàda*, pulvinar, ἀνακλιντήριον, hinc de *consessu* s. coetu, *circulo*, corona colloquentium, veluti juvenum, cavillatorum, populi, sodalium, sanctorum piorumque, etiam de consilio, quo Deus cum semet ipso incomprehenso modo deliberat, general. de omni *deliberatione* familiarique colloquio, indeque de secreto s. *mysterio*, quod *eliminare* nefas est (גלה סוד). LXX. *συνέδριον* (*συνεδριάζειν*), *συναγωγή; βουλή, γνώμη, σύνταγμα; ὑπόστασις, ὑπόστημα, κραταίωμα, παιδεία, ἐπισκοπὴν ποιεῖν, συστροφή; ἕδεσμα;* מתי סודי *οἱ ἰδόντές με.*

סוד ה׳ ליראיו
Ps. 25, 14.
יחדו נמתיק סוד
Ps. 55, 15.
על־עמך יערימון סוד
Ps. 83, 4.
הולך רכיל מגלה־סוד
Prv. 11, 13.
הפרמחשבות באין סוד
Prv. 15, 22.
גולה־סוד הולך רכיל
Prv. 20, 19.
סוד בחורים יחדו
Jer. 6, 11.

וסוד
וסוד אחר אל־תגל
Prv. 25, 9.

בסוד
בסוד אלוה עלי אהלי
Job. 29, 4.
נערץ בסוד־קדשים
Ps. 89, 8.
בסוד ישרים ועדה
Ps. 111, 1.
בסוד־משחקים
Jer. 15, 17.
מי עמד בסוד ה׳
Jer. 23, 18.
בסוד עמי לא־יהיו
Ez. 13, 9.

c. h int.: הבסוד
Job. 15, 8. הבסוד אלוה תשמע

מסוד
Ps. 64, 3. תסתירני מסוד מרעים

cum suff.: סודי
Job. 19, 19. תעבוני כל־מתי סודי

cum suff.: בסודי
Jer. 23, 22. ואם־עמדו בסודי

cum suff.: סודו
Prv. 3, 32. ואת־ישרים סודו
Am. 3, 7. כי אם־גלה סודו

cum suff.: בסדם
Gn. 49, 6. בסדם אל־תבא נפשי

סוה

פעל ל״ע כ״ת נגור בסוה, סות [משר כבר השום שכימו לתן-עורך], והמונן עניים וקשיים מסביב נכיסם ועשוי [לומס־ילנען, -כיכלען, -קכיסנען, ל״ת מהנעשם נלעיף. תמות השרש סוה, s. *su*] וכן כשרש כמכוון נשפתי ערב [*siv*, l. *su*, goth. *siv*, lett. *suw*, ודומס להשרש וב נהפעל בוב, נב נהפעל חבב תקת קרנוב, וכדומס הרנה, לם תקפש ותשביל כל תלה, ונלוח השרשים נק״מ לתקר לך לתקדים.

v. inus. (unde מסוה, סות, quae duo nmm. dudum comparavit *Ibn-Ezra*), velare, circumnectere, circumplectere, de amictu atque velamine, sanscr. *su*, *siv*, lat. *su*-ere, goth. *siv*, lett. *suv*, quae radix inest etiam *vv. compos.* בוב (connectere, hinc comminisci), חבב (unde, injecta liquida, חבצוב, vinculum).

מסוה

ג״ו ומסמך מסוה, ומסונן נעיף ונמס [שלייער] על הפניס, וכן פרשו המתנגם בית־האפא, ומשרש סוס לשון נעיפה, כלאר סוכתי. ולעת יסוד ס קרנכע רשפי לפ״ו שרשם סוס כמו סמה, ענין הנגה ומסתופפות, הכל וכיק.

n. m. (c. מסוה), tegumentum, velum (Schleier), a v. סוה, *du*-ere, velare. Targ. בית־האפא (Gesichtshülle). Errat *Juda Carpentrasi*, qui סוה pro סמה vi tegendi et amiciendi, dictum opinatur. LXX. *κάλυμμα.*

מסוה
Ex. 34, 33. ויתן על־פניו מסוה

המסוה
Ex. 34, 34. יסיר את־המסוה
Ex. 34, 35. והשיב משה את־המסוה

סות

ג״כ, הקנר מן סוות, משרש סוס, והמונן מעשה ונעיף [הילנען], נהשקל על נגד נכללן, וק״כ קיכנו הקנר מן בסותת, כלאר תשבו קנת, וכן דעת תנן-עורך שכתב והכנון שהוא מנזרת מסוס, ודוק.

n. f. (abbrev. ex סותת, a rad. סוה), velamen, amictus, vestis. Jam *Ibn-Ezra* intellexit, falli eos, qui ex בסות, abjecta prima radicali, ortum censerent. LXX. *περιβολή.*

cum suff.: סותה
Gn. 49, 11. ובדם־ענבים סותה

סין

v. s. סיר *p.* 763.

סוּדָה

v. s. r. סָדָה *p.* 761.

סוּךְ

לומר סָךְ, וסעיף יָסוּךְ, ומשונן מכיוסק על דבר בזמן [קייכרייבען], וכן מזבח בשפם יוכיח [σώχ-ω] לשון מכיסה, ומוסכ הקיסה וכסיכה [קייכולבען], וכנוסף הכלון הקיסה זמן על שמלה [דיא קלייד־עד קייכרייבען], וק"כ לין זייכות להפעלים שהנכנו לעיל תסה יָסָךְ, לו זיש שלוב בין שני הכוונות עי' עוד ילק. הכיוכוכי מַסָּךְ כמר מַסָּךְ, לן סכך.

h. e. סָךְ (impf. יָסוּךְ), infricare (einreiben), gr. σώχ-ειν, hinc delibuere, ungere, perfundere. *Hi.* ungere se sive corpus sive vestes. Ergo origine differt a v. כָּסַךְ, רָצַק q. v., nisi est inter eorum radices latens quaedam communio. Part. מָסִיךְ = מֵסֵךְ ad v. סָכַךְ oportet referri. LXX. ἀλείφειν, χρίειν; inf. ἄλειμμα.

2 perf. f.: וָתָּסָךְ וסכת ורחצת Ruth 3, 3.

1 perf.: סָכְתִּי *p.* וסוך לא־סכתי Dan. 10, 3.

inf. abs.: וָסוֹךְ יסוך לא־סכתי Dan. 10, 3.

1 impf. c. s.: וָאֶסֶךְ ואסכך בשמן Ez. 16, 9.

2 imperf.: תָּסוּךְ ושמן לא תסוך Dt. 28, 40. ולא־תסוך שמן Mich. 6, 15.

2 impf. fem.: תָּסוּכִי ואל־תסוכי שמן 2 Sam. 14, 2.

3 imperf.: יָסֵךְ על־בשר אדם לא ייסך Ex. 30, 32.

3 impf. pl. c. s.: וַיְסָכֻם וישקום ויסכום 2 Chr. 28, 15.

Hif-il: הֵסִיךְ

3 imperf. ap.: וַיָּסֶךְ ויחץ ויסך 2 Sam. 12, 20.

אָסוּךְ

ז"ו, ומשונן לדעת שלמה יקפקי כלי סיכת זמן, וקלף יון סיסוד, קולם לדעת רל"ק לגין ז"ש כו זמן [וצלבעב-צלצבע], וק"כ קלף לזיכוכ יסוד, וכבר קויתי לדעתי לעיל תקת לסכן.

n. m., lecythus (Salbfläschchen, Flacon), praefixo *Alef*, quod dicitur, *heëmantico.* LXX. ἀλείφειν.

2 Reg. 4, 2. כי אם־אסוך שמן

סִימְפּוֹנְיָה

ז"כ וסוף ככוי לעין כלי כנון, וקשה סעדיק בכור־שור סוף שמשיעין בו סכועים, כעין כוד תפוק, ודונעתו לכיק הסמפכות, וק"כ סִימְפּוֹן לדעתו כמו סַמְפּוֹנֵי בנמרק, לעיון קכה וקלילי [קאסכע], וכמו ὀργάνα סיוכיק סיוכי, כוזה סכבון כי סוף כמו סיפון בנמרק, וכן לשפה רוסית, והשם כלקוח לרום סיך תקתלעות. ועי' סוס נספר שלשי הנגוסים.

n. f., instrumentum musicum, quo, teste *Saadja ha-Parshan*, pastores utuntur, *utriculi* simile. Est igitur סִימְפּוֹן par gemarico סַמְפּוֹן, h. e. fistula, gr. σύφων, lat. *sipho*, ita ut non sit necesse, originem ejus vocis in Graecia quaerere. Plerique vero nomen hoc de Graeco *συμφωνία* mutuatum censent, quod et ipsum de instrumento musico dicitur. *Isidorus* symphoniam describit ut *lignum ex utraque parte cavum, pelle extensa, quod virgulis hinc inde musici feriunt fitque in ea ex concordia gravis et acuti gratissimus sonus.* Ergo nomen ejus instrumenti non a similitudine tibiae, sed a concentu musico petitum censet. *Servius* ad Virgil. Aeneid. XI. *tibiam obliquam* esse dicit (*σύμφων* = *σύφων* = gemar. סַמְפּוֹן). Et etiam nunc inter Syros instrumentum musicum ex arundine confectum *Sambonja* (*Sombonja*) dicitur, inter Graecos et Italos *Sampogna* (*Zampogna*).

LXX. *συμφωνία.*

Dan. 3, 5. פסנתרין סומפניה וְסוּמְפּוֹנְיָה

Dan. 3, 15. פסנתרין וסומפניה וְסִיפַנְיָה

Dan. 3, 10. פסנתרין וסיפניה

סוּס

ז"ו וסכנו סוסים, ומשונן פרש [ריטם], ומקורו לך נמוך נפעל, כן נענבי כן נעבני או נקמי, וכן למלת פָּרָשׁ לך נמוך מקור פעולי נעבני ונפתי קלס. ונספני קרוי פניכים דף קע"ח כנר קקרתי על וה, ומנלתי שרוכי זמוק של סוס ממקום מולסם, ובוס סוס פס מן קכית סוסם, וכן פרש מן פרס לרון פרס, וכן הלמת נפתי עבר, לוך ותבכת.

n. m. (pl. סוּסִים), equus, cujus nominis, ut et ceterorum equi, non inveniri potest origo verbalis. Initium ducunt prope omnia a nominibus regionum earum, ex quibus equi alio transportari solebant. Sic *Sus* ab urbe *Susorum*, פָּרָשׁ a *Persia* oportet deduci. V. *Charuze-Peninim* p. 148. LXX. ἵππος, ἱππεύς; רֹכֵב סוּס, ἱππεύς.

Gn. 49, 17. הנשך עקבי־סוס

Ex. 14, 9. כל־סוס רכב פרעה

Ex. 14, 23. כל סוס פרעה

Ex. 15, 1. 21. סוס ורכבו רמה

Ex. 15, 19. כי בא סוס פרעה

Dt. 17, 16. למען הרבות סוס

Dt. 20, 1. וראית סוס ורכב

Jud. 5, 22. אז הלמו עקבי־סוס

1 Reg. 18, 5. ונחיה סוס ופרד

1 Reg. 20, 20. מלך ארם על־סוס

2 Reg. 7, 6. קול רכב קול סוס

2 Reg. 9, 49. וישלח רכב סוס שני

Prv. 21, 31. סוס מוכן ליום מלחמה

Jes. 30, 16. לא־כי על־סוס ננוס

Jer. 51, 21. ונפצתי בך סוס ורכבו

Jer. 51, 27. העלו־סוס כילק סמר

Ez. 39, 20. סוס ורכב

Hos. 14, 4. על־סוס לא נרכב

Zach. 1, 8. רכב על־סוס אדם

Zach. 12, 4. כל־סוס בתמהון

Zach. 12, 4. וכל סוס העמים

וְסוּס

Jos. 11, 4. וסוס ורכב רב־מאד

1 Rg. 10, 29. וסוס בחמשים ומאה

1 Rg. 20, 1 ושנים מלך אתו וסוס ורכב

1 Reg. 20, 25. וסוס־כסוס ורכב

1 Reg. 6, 15. וסוס ורכב

2 Chr. 1, 17. וסוס בחמשים ומאה

Esth. 6, 8. וסוס אשר רכב עליו

Nah. 3, 2. וסוס דהר

Zach. 9, 10. וסוס מירושלם

וַסּוּס

Ps. 76, 7. נרדם ורכב וסוס

Jes. 43, 17. רכב־וסוס

הַסּוּס

1 Reg. 20, 21. הסוס ואת־הרכב

2 Reg. 7, 10. הסוס אסור

2 Reg. 9, 18. וילך רכב הסוס

Esth. 6, 9. והרכיבהו על־הסוס

Esth. 6, 10. הלבוש ואת־הסוס

Esth. 6, 11. את־הלבוש ואת־הסוס

Ps. 33, 17. שקר הסוס לתשועה

Ps. 147, 10. לא בגבורת הסוס יחפץ

Am. 2, 15. ורכב הסוס לא ימלט

Zach. 14, 15. הסוס הפרד הגמל

Zach. 14, 20. מצלות הסוס קדש לה'

וְהַסּוּס

Esth. 6, 9. ונתון הלבוש והסוס בְּסוּס

Ez. 26, 7. בסוס וברכב ובפרשים בַּסּוּס

1 Reg. 20, 25. וסוס־כסוס

Jes. 63, 13. כסוס במדבר לא יכשלו בְּסוּס

Ps. 32, 9. כסוס כפרד

Jer. 8, 6. כסוס שוטף במלחמה

Zach. 10, 3. כסוס הודו במלחמה לַסּוּס

Job. 39, 18. תשחק לסוס ולרכבו

Job. 39, 19. התתן לסוס גבורה

Prv. 26, 3. שוט לסוס מתג לחמור

pl.: סוּסִים

Dt. 17, 16. רק לא־ירבה־לו סוסים

1 Rg. 5, 6 ארבעים אלף ארות סוסים

1 Reg. 5, 6 סוסים ופרדים

1 Reg. 10, 25. וישלח שמה סוסים ורכב

2 Rg. 6, 14. והנה ההר מלא סוסים

2 Rg. 6, 17. ויקחו שני רכב סוסים

2 Rg. 7, 14. ואתנה לך אלפים סוסים

2 Rg. 18, 23. ובחצר סוסים

1 Chr. 4, 31. סוסים ופרדים

2 Chr. 9, 24. אריות סוסים

2 Chr. 9, 25. ומוציאים סוסים

2 Chr. 9, 28. ראיתי עבדים על־סוסים

Eccl. 10, 7. ותמלא ארצו סוסים

Jes. 2, 7. ועל־סוסים ישענו

Jes. 31, 1. ואתנה לך אלפים סוסים

Jes. 36, 8. סוסים מוזנים

Jer. 5, 8. ועל־סוסים ירכבו

Jer. 6, 23. 50, 42. לתת־לו סוסים ועם־רב

Ez. 17, 15. פרשים רכבי סוסים

Ez. 23, 6, 12. וזרמת סוסים זרמתם

Ez. 23, 20. רכבי סוסים כלם

Ez. 23, 23. 38, 15. סוסים ופרשים

Ez. 27, 14. 38, 4. כמראה סוסים מראהו

Joel 2, 4. בסלע סוסים

Am. 6, 12. וירדו סוסים ורכביהם

Hag. 2, 22. ואחריו סוסים אדמים

Zach. 1, 8. סוסים אדמים

Zach. 6, 2. סוסים שחרים

Zach. 6, 2. סוסים לבנים

Zach. 6, 3. סוסים ברדים

Zach. 6, 3. והבישו רכבי סוסים

pl.: וְסֻסִים

Zach. 10, 5. מרכבה וססים

pl.: הַסּוּסִים

2 Sam. 15, 1. ומוצא הסוסים

1 Reg. 10, 28. חמשה מן־הסוסים

2 Reg. 7, 13. ואל־הסוסים וירמסנה

2 Reg. 9, 33. דרך־מבוא הסוסים

2 Reg. 11, 16. וישאו אתו על־הסוסים

2 Rg. 14, 20. וישבת את־הסוסים

2 Reg. 23, 11. ומוצא הסוסים

2 Chr. 1, 16. אל־מבוא שער־הסוסים

2 Chr. 23, 15. וישאהו על־הסוסים

2 Chr. 25, 28. מעל ו שער הסוסים

Neh. 3, 28. תתחרה את־הסוסים

Jer. 12, 5. שער הסוסים

Jer. 31, 40. אסרו הסוסים

Jer. 46, 4. עלו הסוסים

Jer. 46, 9 הסוסים השחרים

pl.: וַהֲסוּסִים

2 Rg. 10, 2. ואתכם הרכב והסוסים

pl.: בַּסּוּסִים

Gn. 47, 17. לחם בסוסים

Ex. 9, 3. בסוסים בחמרים בגמלים

Esth. 8, 10. בסוסים רכבי הרכש

Ps. 20, 8. ואלה בסוסים

Jes. 66, 20. בסוסים וברכב

pl.: בְּסוּסִים

Hos. 1, 7. בסוסים ובפרשים

pl.: וּבַסּוּסִים

Jer. 17, 25. 22, 4. ברכב ובסוסים

pl.: לַסּוּסִים

1 Rg. 5, 8. והשערים והתבן לסוסים

pl. constr.: וְסוּסֵי

2 Rg. 2, 11. והנה רכב־אש וסוסי אש

pl. c. suff.: בְּסוּסַי

1 Reg. 22, 4. כסוסי כסוסיך

2 Reg. 3, 7. כסוסי כסוסיך

pl. c. suff.: סוּסֶיךָ

Mich. 5, 9. והכרתי סוסיך מקרבך

Hab. 3, 8. כי תרכב על־סוסיך

Hab. 3, 15. דרכת בים סוסיך

pl. c. suff.: בְּסוּסֶיךָ

1 Reg. 22, 4. כסוסי כסוסיך

2 Reg. 3, 7. כסוסי כסוסיך

pl. c. suff.: סוּסֵיכֶם

Am. 4, 10. עם שבי סוסיכם

pl. c. suff.: סוּסָיו

Jes. 5, 28. פרסות סוסיו כצר נחשבו

Jer. 8, 16. נחרת סוסיו

Jer. 50, 37. חרב אל־סוסיו

Ez. 26, 10. משפעת סוסיו

Ez. 26, 11. בפרסות סוסיו ירמס

Hab. 1, 8. וקלו מנמרים סוסיו

pl. c. suff.: בְּסוּסָיו

2 Rg. 5, 9. ויבא נעמן בסוסו וברכבו

pl. c. suff.: לְסוּסָיו

Dt. 11, 4. לסוסיו ולרכבו

pl. c. suff.: סוּסֵיהֶם

Jos. 11, 6. את־סוסיהם תעקר

Jos. 11, 9. את־סוסיהם עקר

2 Reg. 7, 7. סוסיהם ואת חמוריהם

Esr. 2, 66. סוסיהם שבע מאות

pl. c. suff.: וְסוּסֵיהֶם

Jes. 31, 3. וסוסיהם בשר ולא־רוח

סוּסָה

ז"כ, מן סוס סוככיי, ומונכו סוס נקנס [שוועב], וכן פרס לכן־עוכל נקנת הסוס, ווס יותר מסתבר מדעת שלמה יקפקי, שפרשו קנוכת סוסים [רייטערייך].

n f., equa. Isaaki male: equitatus. LXX. ἡ ἵππος.

cum suff.: לְסַסָתִי לססתי ברכבי פרעה Cant. 1, 9.

סוּס

ז"ו ככוי לנסור, וסוף לדעת שלמה יקפקי כתרגומו קוּרְבָּא בלעז *grue* [קרסכין], ועכור לדעתו כתרגומו סַנוּנֵי, שפרש הפי נתון כתלף בערבי, לומר סיכולין בלעז [שוואלבע]. לוסלם כפי הערתת שנעים וקיים הפס סוס סוף סכוכית [שוואלבע], ויסיס לין זיסיס הפס להסתין עוף־מסע [לוג־פאגעל]. ולפי לקוק פפרש דע קוסף כעים שכבר הזענתי לך, שבערבי לא נמצא

זכר רק משׂוטיות דומות, וכן נקבת ג״כ פס, ומתמונות עי׳ תקת זְוִז לעיל, וכנפס תלמודית לך והדמיה זְוִיז.

n. m., avis, ex sententia Trecassini: *grus*, div. ab עָגוּר, quocum *Haji Gaon* comparat arab. כחאכ h. e. hirundo. Jes. 38, 14. כְּסוּס עָגוּר Targ. vertit: כְּסוּסְיָא הֲאַחִיד h. e. sicut hirundo capta. Syr. סְנוּנִיתָא, quo vocabulo, *hirundinis* nomine, utitur etiam Arabs. Jer. 8, 7. paraphrasta judaicus et syriacus pro *Sus* habent כּוּרְבָּיָא h. e. *grus*, pro *Agur* סְנוּנִיתָא. Certum est, significari eo nomine volucrem vagam (Zugvogel). Radix non potest esse v. סוּס, quia, ut pluries jam confirmavimus, nulla radix ex una eademque litera repetita constat. De v. סא v. s. v. זוז (זא), unde זְוִיז. LXX. *χελιδών*.

כְּסוּס

Jes. 38, 14. כסוס עגור כן אצפצף

Ktib.: וְסֹס

Jer. 8, 7. ותור וסוס

סִיס

ז״ו, ונמצא נקבי תמור סוּס, מין עוף. *n. m. avis*, Qeri pro סוּס Ketib.

Qri. וְסִיס

Jer. 8, 7. ותור וסוס ועגור

סוּעַ

פעל ל״ע וכודד, ומובנו כמו סא דף נכ״ו, לומר סיפּ וסדף גכיפס ומדף הכלס ומדך [עריינען, פֿאָלט-] וקצוי של הזכר תלך סא לעיל, ונאופן לקר הוק תקת זְיִ, ומקפּ שלו נכפעל נָסַע, וגם תנין קוד הזפּס.

h. e. סָעַ, *v. inus. trans.*, sicut סָא, pellere, propellere, projicere. Cognata sunt simplicia סָא, זָע et *v. comp.* נָסַע, quae omnia indidem prognata esse apparebit.

מַסָּע

ז״ו ע״מ מַצָּע, מַצָּב, מַסֵּד, מְשׁוֹט, מַבּוֹל, שכולם מפעלים נכונים. מהלכם [נעזאמֿטס], מתמונת של סיפּ, שלך [נעזאמֿטס], וכן דעת המתרגם קַלְעָא.

n. m. (ad s. f. מַשּׁוֹט, מַסֵּד, מַצָּב, מַצָּע, מַבּוֹל, quae omnia, cum a vv. *cavis* descendant, per dagesationem cum praefixo nominali coaluerunt), telum (Geschoss), Targ. קַלְעָא (funda). LXX. *ἡνία, δόρυ*.

Job. 41, 18. חנית מסע ושריה

סוּף

לומר סָה, פעל נודד ומעתיד יָסוּף, נמיכה ותפיסם קדילם ושניקם ודמיס [סויפֿסאָלטען, עכלען], ובכין מכוסף הֵסִיף יכוף מוס. ותצר לנקור הזכר לע קוקף שמפעל סָפָה לנקון, וכן אסף לעיל דומים להפעל סף, נמכוון הרגעה ושניקם, אכן נשכיפס המכוון ג״כ נודד, וכל זס ככר מכנף תקת הפעלים הסלנם. אבל בנקבן כל המקבלות ומכנויים תרפּס שמלבד הלנת שניקם וקדילם להפעל הזס עוד מכוון לאחר הממך של שניקם, לומר מעוד [שעיר-מען], ונאמת לשתי הכוונות מקור נכלל זס זוס וע״ל מקבם נודמכו יקר. ולקוק כוונם רמאוכם לך והדמיה סָה לל שב נהפעל יִשַׁב, כפי תצר כמלך כאורו תקת כתב, ולקוק הכוונם הזכיה הכיעה קנף וועף ותמלכה.

h. e. סָקַ, *v. intr.* (impf. יָסוּף), desinere, cessare, finire. Hi. הֵסִיף, finem imponere, consumere, funditus delere. Cognata sunt vv. אָסַף, סָפָה, quae et *intrans.* et *trans.* dicuntur. Investigatio accuratior docet, his verbis praeter vim *cessandi* ac *quiescendi* etiam vim *tumultuandi* (stürmen) inesse, quae ex alia verborum origine manat. Verbum סוּף (סָפַ״ה, אָסַף) I. cohaeret cum שָׁבַב, תָּבַב in vv. יָשַׁב, נָתַב, verbum idem II. (quod fortuito iisdem de literis constat) cum vv. זָמַם, זָקַף.

3 prf. pl.: סָפוּ

Ps. 73, 19. ספו תמו מן־בלהות

3 imperf.: יָסוּף

Esth. 9, 28. וזכרם לא־יסוף מזרעם

3 impf. pl.: יָסֻפּוּ

Jes. 66, 17. יספו נאם־יי

Hif-il: הֵסִיף

1 impf. ap.: אָסֵף

Zeph. 1, 2. אסף אסף כל

Zeph. 1, 3. אסף אדם ובהמה

Zeph. 1, 3. אסף עוף־השמים

1 impf. c. s.: וְאַסִּיפֵם

Jer. 8, 13. אסף אסיפם נאם יי

סוֹף

ז״ו, ומפתיון לפס וקן [עכלע], לומר לזכר יגמר ויכלה, לכן קנס מיקתיון ומקום הגמיכם נדנכ.

n. m., finis, terminus, de conclusione orationis, de extremo agmine, et similiter. LXX. *τέλος, πέρας, ὀπίσω, τὸ ἄκρον, ἀρχή; עַד־סוֹף, μέχρι τέλους.*

Eccl. 3, 11. מראש ועד־סוף

Eccl. 7, 2. באשר הוא סוף כל־האדם

Eccl. 12, 13. סוף דבר הכל נשמע

בְּסוֹף

2 Chr. 20, 16. חנחל פני ודברבסוף

cum suff.: וְסֹפוֹ

Joel 2, 20. וספו אל־הים האחרון

סוּף

לומר סָה, נקרמי כמו נעכרי, ונזאל על סיות נגמר, ל״ע תגמור מהנעקפ. ומכוסף כמו הכוסף נעכרי.

h. e. סָף, *v. aram.*, completum, impletum esse, de promissionibus divinis; *Af.* trans. LXX. *συντελεσθῆναι*; Af. אַסֵּף, *λικμᾶν*.

3 perf. fem.: סָפַת

Dan. 4, 30. מלתא ספת

Af-el: אַסֵּף

2 imperf.: וְתַסֵּף

Dan. 2, 44. ותסף כל־אלין מלכותא

סוּף

נקרמי כמו נעכרי, ומילועס סוֹפָא. ועוד נקבנוס מקמונס סָפָה זמילועס סָפָא לו סֵיפָא, וכן סִיוּפִין מפכות לקוזות, ונמזכס מקמונס סָפוֹת.

n. m. aram. (def. סוֹפָא), finis, targ. סֵיפָא (def. סֵיפָא, סֵיפָא), unde סִיוּפִין (סָפוֹת), fructus serotini (misnice Spätobst). LXX. *πέρας*, עַד־סוֹפָא *ἕως τέλους* (1 Cor. 15, 24.).

לְסוֹף

Dan. 4, 8. לסוף כל־ארעא

Dan. 4, 19. ושלטנך לסוף ארעא

def.: סוֹפָא

Dan. 6, 27. ושלטנה עד־סופא

Dan. 7, 26. ולהובדה עד־סופא

Dan. 7, 28. עד־כה סופא די־מלתא

סוּפָה

ז״נ, ונמת מכלית סוֹפָה. מפקר מעכ ומעכה ונוק מעם [שעוכס, שעיל-מעכדער וויכל], ומעכוכו נמכוון מכ׳ אל הזכר.

n. f. (c. *he* finis סוֹפָה), tempestas, procella, a v. סָף II. LXX. *καταιγίς, λαῖλαψ, γνόφος, ὀργή, ὀδύνη, συντέλεια*; סוּפָה וְסַעֲרָה, *καταιγὶς φερομένη*; סוֹפָה, *καταστροφή*.

Job. 21, 18. וכמץ גנבתו סופה

Job. 27, 20. לילה גנבתו סופה

Job. 37, 9. מן־החדר תבוא סופה

Prv. 10, 25. כעבור סופה ואין רשע

Jes. 17, 13. וכגלגל לפני סופה

Jes. 29, 6. סופה וסערה

Am. 1, 14. בסער ביום סופה

בְּסוּפָה

Num. 21, 14. את־והב בסופה

Nah. 1, 3. בסופה ובשערה דרכו

בַּ־, בְּסוּפָה

Prv. 1, 27. ואידכם כסופה יאתה

Jes. 5, 28. וגלגליו כסופה

וְכַסּוּפָה

Jes. 66, 15. וכסופה מרכבתיו

Jer. 4, 13. וכסופה מרכבותיו

c. h finis.: וְסוּפָתָה

Hos. 8, 7. וסופתה יקצרו

cum suff.: וּבְסוּפָתָהּ

Ps. 83, 16. ובסופתך תבהלם

pl.: כְּסוּפוֹת

Jes. 21, 1. כסופות בנגב

סוּף

ז״ו, וסוף לפעל תקן-עזאל ככוי לתין נמת תן סיזור [כיל-זילף], וכ״ו פכזו כמו תקם נתקמוד [זילף], נתכנוס תרגמו גוֹמֶא, וסף סוף, כי זס נגמלת גֹּמֶא, ונעלם מתכי סוד הזכר.

n. m., juncus, alga, papyrus, syn. גוֹמֶא, אָגְמוֹן, gemar. גְּמִי (Nilschilf). Radix incognita est. LXX. *ἕλος, ἐρυθρὰ θάλασσα*. Etenim ab Aethiopibus herba quaedam *Supho* appellatur, quae in profundo maris rubri crescit, quae rubra est rubrumque colorem continet, pannis tingendis inservientem, teste Hieronymo de qualitate maris rubri p. 47 ss.

Ex. 10, 19. ויתקעהו ימה סוף

Ex. 13, 18. דרך המדבר ים־סוף

Ex. 15, 4. טבעו בים־סוף

Ex. 15, 22. את־ישראל מים־סוף

Ex. 23, 31. מים־סוף ועד־ים פלשתים

Num. 14, 25. דרך ים־סוף

Num. 21, 4. דרך ים־סוף

Num. 33, 10. ויחנו על־ים־סוף

Num. 33, 11. ויסעו מים־סוף

Dt. 1, 1. במדבר בערבה מול סוף

Dt. 1, 40. 2, 1. המדברה דרך ים־סוף

Dt. 11, 4. את־מי ים־סוף על־פניהם

Jos. 2, 10. את־מי ים־סוף מפניכם

Jos. 4, 23. יי אלהיכם לים־סוף

Jos. 24, 6. ובפרשים ים־סוף

Jud. 11, 16. עד־ים־סוף ויבא קדשה

1 Reg. 9, 26. על־שפת ים־סוף

Jer. 49, 21. בים־סוף נשמע קולה

Jon. 2, 6. סוף חבוש לראשי

Ps. 106, 7. וימרו על־ים בים־סוף

Ps. 106, 9. ויגער בים־סוף

Ps. 106, 22. נוראות על־ים־סוף

Ps. 136, 13. לגזר ים־סוף לגזרים

Ps. 136, 15. פרעה וחילו בים־סוף

Neh. 9, 9. זעקתם שמעת על־ים־סוף

וְסוּף

Jes. 19, 6. קנה וסוף קמלו

הַסּוּף

Ex. 2, 5. את־התבה בתוך הסוף

בַּסּוּף

Ex. 2, 3. ותשם בסוף

סוּר

לומר סָר, ומעתיד יָסוּר, ופתכונו כמו זָר לעיל, לומר פעיכס מדכר ומליכס, נסינס ומיזס [וועגנעמען, ווייכען, לאָסמען], ומוס נקזור עס מעמייס מן, מעל, מאקרי, פעיכס מדכר, ל״מ מדלך ישרס, מדכרי ד׳, אן גס בלי קזור פעיכת ומליכת עס מעלכו ע״י מכיכס [אונטערלאָזען], וכדומס מתוכס ומוק, מדלך המוכיח ומוסר, ולהיפך סור לל, על, כמו הליכס ופניכס לל, ולפעמים בלי מעמיי. ככנד סוֹרֵר ומנוף יֵסִיר יוכיס זוניס, כתזר יכוף כמדכר מלין. מקור מתלת לְסוּר זְוִר.

h. e. סָר, *v. intr.* (impf. יָסוּר), abire, cedere, deserere, sqq. praepos. מִן, מֵעַל, מֵאַחֲרֵי; declinare, discedere, veluti a via recta, a Deo, a peccato; *absol.* deficere, descisere; c. pr. אֵל, עַל, se ad aliquem convertere, etiam *absolute*. Pi. סוֹרֵר et Hi. הֵסִיר, facere, ut quis recedat, removere, amovere. Plura in lexicis. De origine et similibus v. s. v. זוּר. LXX. *ἀπέρχεσθαι, παρ-; ἐκκλίνειν, ἐκνεύειν, ἀναχάμπτειν, προσάγειν, ἀποσχίζειν, ἐκπίπτειν, ἐκλείπειν, ἐκφεύγειν, παραβαίνειν, κινεῖν, κυκλοῦν; αἱρετίζειν, ὄκυρον ποιεῖν, ἀπέρχεσθαι, ἄρχειν* (שָׂר), *συντρίβειν, ὑπάρχειν; סָרָה, κακοφρων; Pi. καταδιώκειν; Hi. ἀποστρέφειν; ἀποστέλλειν, δια-, ἐξαπο-; ἀπαλλάττειν, δια-; αἴρειν, ἐξ-, μετ-; καθαιρεῖν, ἀφ-, περι-; ἀφιστάναι, μεθ-, ἀνθ-; διαχωρίζειν; ἐκσπᾶν, κατα-; ἀθετεῖν, ἀποκαλύπτειν, ἑτοιμάζειν, μετάγειν, λαμβάνειν, περιτέμνειν, σαλεύειν, συνδέειν, ὑπολείπειν. Ho. חוּסַר, παράλλαξις.*

3 perf.: סָר

Ex. 3, 4. וירא יי כי סר לראות

Num. 12, 10. והענן סר מעל האהל

Num. 14, 9. סר צלם מעליהם

Jud. 16, 20. לא ידע כי יי סר מעליו

1 Sam. 15, 32. אכן סר מר־המות

1 Sam. 18, 12. ומעם שאול סר

1 Sam. 28, 15. ואלהים סר מעלי

1 Sam. 28, 16. ויי סר מעליך

1 Rg. 15, 5. ולא־סר מכל אשר צוהו

1 Reg. 20, 39. והנה־איש סר

1 Reg. 22, 43. לא־סר ממנו לעשות

2 Reg. 3, 3. דבק לא־סר ממנה

2 Rg. 10, 29. לא־סר יהוא מאחריהם

2 Reg. 10, 31. לא־סר מעל חטאות ירבעם

15, 18.

2 Rg. 13, 2. ישראל לא־סר ממנה

2 Reg. 13, 11. לא סר מכל־חטאת

14, 24. 15, 9. 24.

2 Rg. 15, 28 לא סר מן־חטאות ירבעם

2 Rg. 18, 6 וידבק ביי לא־סר מאחריו

2 Reg. 22, 2. ולא סר ימין ושמאול

2 Chr. 20, 32. ולא־סר ממנה

2 Chr. 25, 27. אשר־סר אמציהו

2 Chr. 34, 2. ולא־סר ימין ושמאול

Neh. 9, 19. עמוד הענן לא־סר

Ps. 14, 3. *הכל סר יחדו נאלחו

Ez. 6, 9. אשר־סר מעלי

Hos. 4, 18. *סר סבאם חזנה הזנו

3 perf.: וַיָּסַר
וסר הערב מפרעה Ex. 8, 25.
וסר מהם הנגע Lev. 13, 58.
אם־גלחתי וסר ממני כחי Jud. 16, 17.
וסר אל־משמעתך 1 Sam. 22, 14.
וסר עונך וחטאתך תכפר Jes. 6, 7.
יסר מעליהם עלן Jes. 14, 25.
וסר מרע משתולל Jes. 59, 15.
וסר מרזח סרוחים Am. 6, 7.
3 perf. fem.: סָרָה
ורוח יי סרה 1 Sam. 16, 14.
3 perf. fem.: וְסָרָה
וסרה מעליו רוח הרעה 1 S. 16, 23.
וסרה קנאת אפרים Jes. 11, 13.
וסרה קנאתי Ez. 16, 42.
1 perf.: סָרָתִי p.
ממשפטיך לא־סרתי Ps. 119, 102.
3 perf. pl.: סָרוּ
סרו מהר מן־הדרך Ex. 32, 8.
סרו מהר מן־הדרך Dt. 9, 12.
סרו מהר מן־הדרך Jud. 2, 17.
ולא־סרו ימין ושמאל 1 Sam. 6, 12.
והבמות לא־סרו 1 Reg. 15, 14.
אך הבמות לא־סרו 1 Reg. 22, 44.
רק הבמות לא־סרו 2 Reg. 12, 4.
14, 4. 15, 4. 35.
לא־סרו מחטאת 2 Reg. 13, 6.
אשר עשה לא־סרו ממנו 2 Reg. 17, 22.
ולא סרו מצות המלך 2 Chr. 8, 15.
והבמות לא־סרו 2 Chr. 15, 17.
כי סרו מעליהם 2 Chr. 20, 10.
אך הבמות לא־סרו 2 Chr. 20, 33.
לא סרו מאחרי יי 2 Chr. 34, 33.
על־כן סרו מאחריו Job. 34, 27.
סרו וילכו Jer. 5, 23.
3 perf. pl.: וְסָרוּ
וסרו הצפרדעים ממך Ex. 8, 7.
2 perf. pl.: סַרְתֶּם
סרתם מהר מן־הדרך Dt. 9, 16.
ואתם סרתם מן־הדרך Mal. 2, 8.
למימי אבתיכם סרתם מחקי Mal. 3, 7.
2 perf. pl.: וְסַרְתֶּם
וסרתם ועבדתם Dt. 11, 16.
וסרתם מן־הדרך Dt. 11, 28. 31, 29.
part. masc.: סָר sg.
וירא אלהים וסר מרע Job. 1, 1. 8. 2, 3.
ירא וסר מרע Prv. 14, 16.
inf. abs.: סוֹר
וסור ממצותיך Dan. 9, 5.
וסור לבלתי שמוע Dan. 9, 11.
inf. constr.: וְסוּר
וסור מרע בינה Job. 28, 28.
inf. constr.: סוּר
ולבלתי סור מן־המצוה Dt. 17, 20.
לבלתי סור ממנו Jos. 23, 6.
ותועבת כסילים סור מרע Prv. 13, 19.
למען סור משאול מטה Prv. 15, 24.
וביראת יי סור מרע Prv. 16, 6.
מסלת ישרים סור מרע Prv. 16, 17.
למיום סור־אפרים Jes. 7, 17.
לבלתי סור מעלי Jer. 32, 40.
inf. constr.: לָסוּר
ולא־אבה עשהאל לסור 2 Sam. 2, 21.
וימאן לסור ויכהו אבנר 2 Sam. 2, 23.
לסור מעל עבדתם 2 Chr. 35, 15.
לסור ממקשי מות Prv. 13, 14. 14, 27.
inf. c. suff.: *בְּשׁוּרִי
*אוי להם בשורי מהם Hos. 9, 12.
impt. sg.: סוּר
סור לך מאחרי 2 Sam. 2, 22.
ויאמרו לאל סור ממנו Job. 21, 14.
האמרים לאל סור ממנו Job. 22, 17.
סור מרע ועשה־טוב Ps. 34, 15. 37, 26.

impt. sg.: וְסוּר
ירא את־יי וסור מרע Prv. 3, 7.
עלע סוּרָה
סורה אדני סורה אלי Jud. 4, 18.
סורה שבה־פה Ruth 4, 1.
impt. pl.: סוּרוּ
הנה נא־אדני סורו Gn. 19, 2.
סורו נא מעל אהלי Num. 16, 26.
סרו רדו מתוך עמלקי 1 Sam. 15, 6.
סורו ממני כל־פעלי Ps. 6, 9.
סורו ממני מרעים Ps. 119, 115.
ואנשי דמים סורו מני Ps. 139, 19.
סורו מני־דרך Jes. 30, 11.
סורו סורו צאו משם Jes. 52, 11.
סורו טמא קראו למו Thr. 4, 15.
סורו סורו אל־תגעו Thr. 4, 15.
1 imperf.: אָסוּר
לא אסור ימין ושמאל Dt. 2, 27.
לא־אסור ממנה 2 Sam. 22, 23.
1 imperf.: אָסָרָה
אסרה־נא ואראה Ex. 3, 3.
2 imperf.: תָּסוּר
לא תסור מן־הדבר Dt. 17, 11.
ולא תסור מכל־הדברים Dt. 28, 14.
אל־תסור ממנו ימין Jos. 1, 7.
3 imperf.: יָסַר , יָסֵר
לא־יסור שבט מיהודה Gn. 49, 10.
ולא יסור לבבו Dt. 17, 17.
וחסדי לא־יסור ממנו 2 Sam. 7, 15.
יסר שמה לאכל־לחם 2 Reg. 4, 8.
בבאו אלינו יסור שמה 2 Reg. 4, 11.
לא־יסור מני־חשך Job. 15, 30.
לבב עקש יסור ממני Ps. 101, 4.
מי־פתי יסר הנה Prv. 9, 4. 16.
לא־יסור ממנה Prv. 22, 6.
יסור סבלו מעל שכמך Jes. 10, 27.
וסבלו מעל שכמו יסור Jes. 14, 25.
ומי יסור לשאל לשלם Jer. 15, 5.
ומן־יי יסור לבו Jer. 17, 5.
ושבט מצרים יסור Zach. 10, 11.
3 imperf.: וַיָּסַר
ויסור ברוח פיו Job. 15, 30.
3 impf. ap.: וַיָּסַר
ויסר הערב מפרעה Ex. 8, 27.
ויסר אליה Jud. 4, 18.
ויסר לראות Jud. 14, 8.
ויסר כחו מעליו Jud. 16, 19.
ויסר וישב Ruth 4, 1.
ויסר קני מתוך עמלק 1 Sam. 15, 6.
ויסר אל־העליה וישכב 2 Reg. 4, 11.
3 impf. fem.: תָּסוּר
לא־תסור ידו מכם 1 Sam. 6, 3.
לא־תסור חרב 2 Sam. 12, 10.
לא־תסור מעליו אולתו Prv. 27, 22.
1 impf. pl.: נָסוּר
לא נסור אל־עיר נכרי Jud. 19, 12.
ולא נסור איש לביתו Jud. 20, 8.
1 impf. pl.: וְנָסוּרָה
ונסורה אל־עיר־היבוסי Jud. 19, 11.
2 impf. pl.: תָּסֻרוּ
לא תסרו ימין ושמאל Dt. 5, 29.
2 impf. pl.: תָּסוּרוּ
אל־תסורו מאחרי יי 1 Sam. 12, 20.
ולא תסורו כי־אחרי התהו 1 S. 12, 21.
ואל־תסורו מאמרי־פי Prv. 5, 7.
3 impf. pl.: יָסֻרוּ
לא יסרו ממנו Ex. 25, 15.
3 impf. pl.: יָסוּרוּ
ופן־יסורו מלבבך Dt. 4, 9.
יתגוררו יסורו בי Hos. 7, 14.
3 impf. pl.: וַיָּסוּרוּ
ויסורו שם ויאמרו Jud. 18, 3.
ויסורו שמה ויבאו Jud. 18, 15.
3 impf. pl.: וַיָּסֻרוּ
ויסרו אליו ויבאו אל־ביתו Gn. 19, 3.
ויסרו שם לבוא ללון Jud. 19, 15.
ויסרו עליו להלחם 1 Reg. 22, 32.
Hif-il: הֵסִיר 3 perf.
לא־הסיר דבר מכל Jos. 11, 15.
ושאול הסיר את־האבות 1 S. 28, 3.
עד אשר־הסיר יי 2 Reg. 17, 23.
הוא הסיר את־הבמות 2 Reg. 18, 4.
אשר הסיר חזקיהו 2 Reg. 18, 22.
להכעיס הסיר ישאיהו 2 Reg. 23, 19.
ולא־הסיר דויד 1 Chr. 13, 13.
ועוד הסיר את־הבמות 2 Chr. 17, 6.
הסיר את־במותיו 2 Chr. 32, 12.
חי־אל הסיר משפטי Job. 27, 2.
ואל הסיר משפטי Job. 34, 5.
לא־הסיר תפלתי Ps. 66, 20.
הסיר התז Jes. 18, 5.
ואת־דבריו לא הסיר Jes. 31, 2.
אשר הסיר חזקיהו Jes. 36, 7.
הסיר יי משפטיך Zeph. 3, 15.
3 perf.: וְהֵסִיר
והסיר את־מראתו Lev. 1, 16.
והסיר יי ממך כל־חלי Dt. 7, 15.
והסיר חרפה מעל ישראל 1 S. 17, 26.
3 perf. c. s.: הֵסִירָה
הסירה מגבירה 2 Chr. 15, 16.
3 perf. fem.: וְהֵסִירָה
והסירה את־שמלת שביה Dt. 21, 13.
2 perf.: וַהֲסִירֹתָ
והסירת דמי חנם 1 Reg. 2, 31.
1 perf.: הֲסִרֹתִי
כאשר הסרתי מעם שאול 2 S. 7, 15.
אשר הסרתי מלפניך 2 Sam. 7, 15.
הסירותי את־ישראל 2 Reg. 23, 27.
כאשר הסירותי 1 Chr. 17, 13.
הסירותי מסבל שכמו Ps. 81, 7.
1 perf.: וַהֲסִרֹתִי, וְהֲסִרֹתִי
והסרתי מחלה מקרבך Ex. 23, 25.
והסרתי את־כפי Ex. 33, 23.
והסרתי את־ראשך 1 Sam. 17, 46.
והסירותי לב האבן Ez. 11, 19.
והסרתי את־לב האבן Ez. 36, 26.
והסרתי את־שמות Hos. 2, 19.
והסרתי דמיו מפיו Zach. 9, 7.
3 perf. pl.: הֵסִירוּ
המקטרות הסירו 2 Chr. 30, 14.
3 perf. pl.: וְהֵסִירוּ
והסירו את־כל־שקוציה Ez. 11, 18.
והסירו את־מעיליהם Ez. 26, 16.
והסירו התמיד Dan. 11, 31.
part. masc.: מֵסִיר
מסיר שפה לנאמנים Job. 12, 20.
מסיר לבראשי עם־הארץ Job. 12, 24
מסיר אזנו משמוע Prv. 28, 9.
מסיר מירושלם Jes. 3, 1.
inf. abs.: הָסֵר
הסר משם כל־שה Gn. 30, 32.
הסר משוכתו והיה לבער Jes. 5, 5.
כל־פרי הסר חטאתו Jes. 27, 9.
inf. constr.: לְהָסִיר
להסיר אתה מעל ראש Gn. 48, 17.
להסיר אליו את־ארון יי 2 S. 6, 10.
להסיר את־ראשי 2 Reg. 6, 32.
ביהודה להסיר מעל פניו 2 Rg. 24, 3.
ולא אוסיף להסיר Jes. 8, 8.
להסיר אדם מעשה Job. 33, 17.
inf. constr.: וּלְהָסִיר
ולהסיר שקו מעליו Esth. 4, 4.
inf. c. suff.: הֲסִירֵךְ
כי אם־הסירך העורים 2 Sam. 5, 6.
inf. c. suff.: הֲסִירָכֶם
עד־הסירכם החרם Jos. 7, 13.
inf. c. suff.: לְהָסִירָהּ
להסירה מעל פני Jer. 32, 31.

impt. sg.: הָסֵר
הסר המלכים 1 Reg. 20, 24.
הסר מעלי נגעך Ps. 39, 11.
דרך־שקר הסר ממני Ps. 119, 29.
הסר ממך עקשות פה Prv. 4, 24.
הסר רגלך מרע Prv. 4, 27.
הסר מעלי המון שריך Am. 5, 23.
impt. sg.: הָסֵר
הסיר המצנפת Ez. 21, 31.
impt. sg.: וְהָסֵר
והסר כעס מלבך Eccl. 11, 10.
impt. sg. f.: הָסִירִי
הסירי את־יוגך מעליך 1 S. 1, 14.
impt. pl.: הָסִירוּ, הָסֵרוּ
הסרו את־אלהי הנכר Gn. 35, 2.
הסירו את־אלהי הנכר Jos. 24, 23.
הסירו את־אלהי הנכר 1 Sam. 7, 3.
הסירו רע מעלליכם Jes. 1, 16.
הסירו נטישותיה Jer. 5, 10.
חמס ושד הסירו Ez. 45, 9.
הסירו הבגדים הצאים Zach. 3, 4.
impt. pl.: וְהָסִירוּ, וְהָסֵרוּ
והסירו את־אלהים Jos. 24, 14.
והסרו ערלות לבבכם Jer. 4, 4.
1 imperf.: אָסִיר
אסיר מעל פני 2 Reg. 23, 27.
לא־אסיר מעמו 1 Chr. 17, 13.
לא־אסיר תמתי ממני Job. 27, 5.
וחקתיו לא־אסיר מני Ps. 18, 23.
אסיר מקרבך Zeph. 3, 11.
1 imperf.: וְאָסִיר
ואסיר גבולת עמים Jes. 10, 13.
1 imperf.: וְאָסִיר
ואסיר אתהן Ez. 16, 50.
1 imperf.: וְאָסִירָה
ואסירה את־אבימלך Jud. 9, 29.
ואסירה את־ראשו 2 Sam. 16, 9.
ואסירה כל־בדילך Jes. 1, 25.
2 imperf.: תָּסִיר
אם־תסיר מתוכך מוטה Jes. 58, 9.
ואם־תסיר שקוציך Jer. 4, 1.
imperf.: יָסִיר
יסיר את־המסוה Ex. 34, 34.
יסיר כאשר הוסר חלב Lev. 4, 31.
יסיר כאשר יוסר חלב Lev. 4, 35.
כי־יסיר את־בנך Dt. 7, 4.
ולא־יסיר פנים מכם 2 Chr. 30, 9.
יסיר אדני את תפארת Jes. 3, 18.
יסיר מעל כל־הארץ Jes. 25, 8.
3 impf. ap.: יָסַר
יסר מעלי שבטו Job. 9, 34.
3 impf. ap.: וַיָּסַר
ויסר הצפרדעים ממני Ex. 8, 4.
ויסר מעלי רק את־המות Ex. 10, 17.
ויסר מעלינו את־הנחש Num. 21, 7.
3 impf. ap.: וַיָּסַר
ויסר נח את־מכסה Gn. 8, 13.
ויסר ביום ההוא Gn. 30, 35.
ויסר פרעה את־טבעתו Gn. 41, 42.
ויסר את אפן מרכבתיו Ex. 14, 25.
ויסר את־כל־הגללים 1 Rg. 15, 12.
ויסר את־האפר 1 Reg. 20, 41.
ויסר את־מצבת הבעל 2 Reg. 3, 2.
ויסר מעליהם ואת־הכיר 2 Rg. 16, 17.
ויסר את־מזבחות הנכר 2 Chr. 14, 2.
ויסר מכל־ערי יהודה 2 Chr. 14, 4.
ויסר את־אלהי הנכר 2 Chr. 33, 15.
ויסר יאשיהו 2 Chr. 34, 33.
ויסר המלך את־טבעתו Esth. 3, 10. 8, 2.
ויסר עטרת ראשי Job. 19, 9.
3 impf. c. s.: וַיְסִרֵהוּ
ויסרהו שאול מעמו 2 Sam. 18, 13.

3 *impf. c. s.:* וַיְסִירֵהוּ
1 Chr. 36, 3. ויסירהו מלך מצרים
3 *impf. c. s.:* וַיְסָרֵהוּ
1 Reg. 15, 13. ויסרה מגבירה
3 *impf. c. s.:* יְסִירֶנָּה
Lev. 3, 4. 10. 15. 4, 9. 7, 4. על־הכליות יסירנה
Lev. 3, 9. לעמת העצה יסירנה
3 *impf. c. s.:* וַיְסָרֵם
1 Sam. 17, 39. ויסרם דוד מעליו
2 Reg. 17, 18. ויסרם מעל פניו
3 *impf. fem.:* וְתָסֵר
Hos. 2, 4. ותסר זנוניה מפניה
3 *impf. fem.:* וַתָּסַר
Gn. 38, 14. ותסר בגדי אלמנותה
Gn. 38, 19. ותסר צעיפה מעליה
3 *impf. pl.:* יָסֻרוּ
Jes. 5, 23. יסירו ממנו
Ez. 23, 25. אפך ואזניך יסירו
3 *impf. pl.:* וַיָּסִרוּ
Job. 34, 20. ויסירו אביר לא ביד
3 *impf. pl.:* וַיָּסִירוּ
Jud. 10, 16. ויסירו את־אלהי הנכר
1 Sam. 7, 4. ויסירו בני ישראל
2 Sam. 4, 7. ויסירו את־ראשו
2 Chr. 30, 14. ויסירו את־המזבחות
2 Chr. 35, 12. ויסירו העלה
Hof-al: הוּסַר 3 *perf.*
Lev. 4, 31. כאשר הוסר חלב
Dan. 12, 11. ומעת הוסר התמיד
part. masc.: מוּסָר
Jes. 17, 1. חנה דמשק מוסר מעיר
part. m. pl.: הַמּוּסָרִים
1 Sam. 21, 7. לחם הפנים המוסרים
3 *imperf.:* יוּסַר
Lev. 4, 35. כאשר יוסר חלב
Pi-el: סוֹרֵר 3 *prf.*
Thr. 3, 11. דרכי סורר

סָרָה

ג״כ ע״מ סָמָה, ומשקון תווכח מן תעוֹם ושיח תעוכ [ווי״כוכ], לכן סעיס ושגיפ ומשוגפ [פַּעַרְעַטְעַן], קולם נכשלפ עוד נמכוון רפיי עויכם ופעיכם.

n. f. (ad s. f. סָמָה, בָּמָה), cessatio, intermissio; recessio, apostasia a Deo ejusque verbo; declinatio, error, delictum, targ. סַטְיָא. LXX. *ἀποστασία, πλανᾶν; ἀνομία* (*ἄνομος*), *ἀσέβεια, ἀπειθεῖν*; בְּלִי־סָרָה, *ἀνίατος.*

Dt. 13, 6. דבר־סרה על־י״י
Dt. 19, 16. לענות בו סרה
Jes. 1, 5. עוד תוסיפו סרה
Jes. 14, 6. מכת בלתי סרה
Jes. 31, 6. לאשר העמיקו סרה
Jer. 28, 16. כי־סרה דברת אל־י״י
Jer. 29, 32. כי־סרה דבר על־י״י

וְסָרָה

Jes. 59, 13. דבר־עשק וסרה

סֹרֵר

ת״ו, ולנקני סוֹרֵרָה, כפשר כנר סכיל סרל״ק, ומרמון פער ומלך לו [פַּאֲרְטְ־נעוועכלעטע, ענטוויכלען], וכן סורי, נפרץ יכתנו נקרי, לומר הסרים מל, ופשר עונו תותו.

adj. m. (f. סוֹרֵרָה, uti pridem intellexit auctor libri *Shorashim*), qui procul recessit s. se subduxit, recedens, abalienatus, fugitivus, non: expulsus, detrusus, siquidem de actu arbitrii humani, non supplicii divini dicitur. LXX. Jer. Qeri: סורי bene: *ἀφεστηκότες.* *Theodot.* Jes. סוֹרֵרָה וְסוֹלָה, *παροικὸς καὶ ἐγκεκλεισμένη.*

adj. fem.: וְסוֹרֵרָה *sg.*
Jes. 49, 21. גלה ׀ וסורה
pl. m. c. suff.: וְסוֹרְרַי *Q'ri.*
Jer. 17, 13. יסורי בארץ יכתבו

סִיר

ג״ו, ומשון לדעת דוד קמץ הכר הרע, שמסיר לוקו מן הגפן, שלין בו לוכך [ווילדע רפלקע], וכקיק כן ע״ם הסכה, לולם לכבי כבר לפרקי לעיל קמץ בתי ק׳ דעתי מעניו הזכרש, ועתם לקוך דעי עוד נפנוש מלת סור פם ומלת סִיר הכת, נלוטן פזוני ומקבל. נהפסוק סורי הגפן נכריס כ״ל שהרוש ליכנו נמלת סור כ״ף גפן נכריס, ומלת סוּר כדמם לל סִיר, ולשניפס הזכרש סִיר נדומם לל דָּר, נמלת דרדר, ומכוון שכימו עוקן. ולפשר שנהפסוק וסורי נלרץ יכתנו מוס.

n. m., ex sententia Qimchii: palmes, sarmentum, h. e. *praelonga*, uti *Columella* loquitur, *luxuriantis vitis virga*, a v. סוּר (הֵסִיר) h. e. pampinare, cacumina defringere, coles enatos e sarmento s. frondium luxuriem tollere. At, quae sit nostra de hoc nomine sententia, jam s. v. נָתַר I. indicavimus. Nomen enim סוּר, sicut סִיר, de palmitibus (Zweig, non adjuncta degenerationis notione, quae, adjecto גֶּפֶן נְבָרְיָה accedit), vel frondibus spinosis dicitur, a v. סִרְסֵר, unde דַּרְדַּר, spina, sentis. = דָּר. LXX. *πικρία.*

pl. constr.: סִירֵי
Jer. 2, 21. סורי הגפן נכריה
pl. c. suff.: וְסִירֵי *Q'ri.*
Jer. 17, 13. וסורי בארץ יכתבו

סִיר

ג״ו ומכנוי סירים, וע״ק סירות [קלים כ״ק י׳], ומשון קון ודקר [דַּאקן], וכן פכשוסו סלשכוכים ומקקוכים. ומוס קק ל״דק.

n. m. (pl. סִירִים, semel סִירוֹת), spina, sentis, minime a fermentando s. luxuriando. LXX. *ἄκανθα, σκόλοψ*, pl. *ἀκάνθινα ξύλα; ἕως θεμελίου.*

pl.: סִירִים
Jes. 34, 13. ארמנתיה סירים
Nah. 1, 10. כי עד־סירים סבכים
pl.: סִירִים
Eccl. 7, 6. כקול הסירים תחת הסיר
pl.: בַּסִּירִים
Hos. 2, 8. הנני־שך את־דרכך בסירים
2 *pl.:* בְּסִירוֹת
Am. 4, 2 *בסירות דוגה
pl. c. suff.: סִירֹתֵיכֶם
Ps. 58, 10. בטרם יבינו סירותיכם

יְסוֹד

ג״ו עתידי ע״מ יָרִיב, ומוכנו לים סר נסתמר ותדיכות מקב״ס, ווסו רצע ופוצע [גאטטלאָזער], ונמלל לך נכתיב נככוי סכנוי, ונקני תמוכו וסְוֹרֵר מן סור סתוקני.

n. m. impf. (ad s. f. יָרִיב), homo, qui in defectione a deo perseverat, Ketib: יְסוֹרֵי, cui per Qeri substituitur: וְסוֹרְרֵי (n. prt.). LXX. *ἀφεστηκότες.*

pl. c. suff.: יְסוֹרֵי *Ktib.*
Jer. 17, 13. יסורי בארץ

סֵר

ת״ו מכיכוי, וע״ק סֵר נפקת, ומשלל כן מכנוכים, ולנקניי סָרָה וכסמך סָרַת. פפעל היוק נפלל וכקק וזכ [ווי״כעכד, פֿרעמד], ומוס פפעזל על סג וכלל כמו זכ עמיקו. וכוס תנין פפסוק פכל פכ יקדו נפלקו, וכן פדנור סֵר פנפס, כדעת פקפק׳ לשון נפיפ וכלקוק [עכפּלעטע], ועל פפסוק סֵר וועף כתב לפן־נכקק שמוק מפעלי פכפל, וכלייקו שמוק פתק, וקלו פיפ מפעלי העין פיפ קיזן, ועל וס פזיב פכד״ק שמיכו מכנוכים נפתק.

adj. m. prt. (semel סָר, pro perpetua verborum *cavorum* et *duplicatorum* vicissitudine; f. סָרָה, c. סָרַת), cedens, alienus, abalienatus, rebellis (syn. סג, זר), veluti *Ψ.* 143. Rom. 3, 12. *πάντες ἐξέκλιναν*; Hos. 4, 18. de vino foetido s. putida vinolentia. LXX. *ἀνήκοος.* Hos. mire: *ῥῥέτεσε Χαναναίους.*

adj. m.: סָר
Ps. 14, 3, הכל סר יחדו נאלחו
Hos. 4, 18. סר סבאם
adj. m.: סַר
1 Rg. 20, 43. 21, 4. אל־ביתו סר וזעף
adj. fem.: סָרָה
1 Reg. 21, 5. מה־זה רוחך סרה
adj. f. constr.: וְסָרַת
Prv. 11, 22. נזם זהב באף אשה יפה וסרת טעם

סוּת

לומר סָת, ומשון דנור ונעוי [רעדען, זוועלעז-ען], וכן נפעת פזכש נפפת עכנ, ל״מ נפפס רומיס [*suad.*], ומוס מכוסף חֵסִית ופעתיד יָסִית, לו ע״ל תכמי חָפִית ופעתיד יָפִית ומכינוי [פִּי־ פָּסִית, לומר פתו ופעיס נדכנים [פִּי־ נעררעדען], וכן פפלון נפפס רומיס, ולוסני פפזלפ קלי מנגפ. נפפס ענכיניס מוס פפס חָסָתָה.

h. e. סָת *v. trans.*, loqui, fari, garrire, lat. *suad*-ere (*suad-a*). *Hi.* הֵסִית (impf. יָסִית) vel, forma aramaizante, הַסִּית (impf. יַסִּית, prt. מַסִּית), *persuadere* h. e. impellere, incitare, instigare. Neohebr. הֲסָתָה, suasio, persuasio. LXX. *ἐπισείειν, παρακαλεῖν, πεποιθέναι ποιεῖν, συμβουλεύειν, ἀπατᾶν, ἀποστρέφειν, μετατιθέναι, συμβάλλειν, ἀγαπᾶν, τὰ ὑπάρχοντα.*

Hif-il: הֵסִית, הַסִּית
3 *perf. c. s.:* וַיַּסִּיתֵהוּ
1 Sam. 26, 19. אם־י״י הסיתך בי
3 *perf. c. s.:* הֵסִיתָךְ
Job. 36, 16. ואף הסיתך ׀ מפי־צר
2 *perf.:* הֲסִיתָה
1 Reg. 21, 25. אשר־הסתה אתו
3 *pf. pl. c. s.:* הֲסִיתוּךְ
Jer. 38, 22. הסיתוך ויכלו לך
part. masc.: מַסִּית *sg.*
2 Chr. 32, 11. יחזקיהו מסית אתכם
Jer. 43, 3. מסית אתך בנו
2 *impf. c. s.:* וַתַּסִּיתֵנִי
Job. 2, 3. ותסיתני בו לבלעו חנם
3 *imperf.:* יַסִּית
2 Rg. 18, 32. כי־יסית אתכם לאמר
2 Chr. 32, 15. ואל־יסית אתכם כזאת
Jes. 36, 18. פן־יסית אתכם חזקיהו
3 *impf. ap.:* וַיָּסֶת
2 Sam. 24, 1. ויסת את־דוד בהם
1 Chr. 21, 1. ויסת את־דויד למנות

סָחַב

פעל כוזד, ופתוכו מזיכם פלפה וסולכם פכם וכנם [נעררען, שלעפּ־ פען], וכן פרש פרל״ק גריכים ומזיכם נקרקע, ומוס קריעם פכם וכנם לו שסיפם. ולפר לקוק הזכרש ע׳ כלום״ נק״מ.

v. trans., trahere, verrere, gr. *σαβ-άζειν.* LXX. *σύρειν, συνυφᾶν, διαφθείρειν, σήπειν*; סָחַב, *διασπασμός.*

1 *perf. pl.:* וְסָחַבְנוּ
2 Sam. 17, 13. וסחבנו אתו אל־הנחל
inf. abs.: סָחוֹב
Jer. 22, 19. סחוב והשלך
inf. constr.: לְסָחֹב
Jer. 15, 3. ואת־הכלבים לסחב
3 *impf. c. s.:* יִסְחֲבוּם
Jer. 49, 20. יסחבום צעירי הצאן

סְחָבָה

ג״כ ומוכזע, ומשון קריעם פכם וכנם [נעררייסכוכנ], ומוס כלוי פסמכוע, נגדים נגריס ומזיכם נקרקע וכנם.

n. f., distractio, unde בִּלְיֵי הַסְּחָבוֹת, panni humi ultro citroque *σεσαρωμένοι*, partes vestium *trahendo* per terram laceratae et attritae (Lappen, Lumpen). LXX. *ῥάκος.*

pl.: סְחָבוֹת
Jer. 38, 11 בלוי סחבות ובלוי מלחים
pl.: הַסְּחָבוֹת
Jer. 38, 12. בלואי הסחבות

סָחָה

פעל ל״ע כ״ף נכנין מכנד סָחָה, ומשון לדעת דוד קמץ פקיכם ומזלכם פלפה וגכיכם עפר ועיע מעקום לעקום, ול״כ פכם סָחַב פל סָחָה מזלפו. קולם מכנוכי לדעת זלפם יקקי, זלומם לזכרש נפפעל סָחָה, ול״כ ענין עקיכם פלפה, וגם וס כנוד ועפעוף, ומזכרש וס סְחוֹתָא נסוכיס מעפעף, ולקר הזכרש סס.

v. trans. piël. סָחָה, vergere, detergere, sicut סָחַב, סָחַף, arab. *sachâ*; vel, sicut סָחַח, amovere et deinde: *everrere*, unde syr. סְחוֹתָא, scopa. LXX. *λικμᾶν.*

Pi-el: סָחָה
1 *perf.:* וְסָחִיתִי
Ez. 26, 4. וסחיתי עפרה ממנה

סָחִי

ג״ו, ומשון לדעת לנן-עוכף פלעול, וום ככון למכוון עקיכם של הזכרש, וכן למפתנפס. קולם לזלפה יקקי קוף כ״ע [לומר רוק], ומניף רקיס מלמון מזכם כיקו וניעו שניפס מתוך ריפה, וום נקפזר, פס לף זקפזר זמוכנו כמו פקיקף נקרקע, לומר דומן ועיע.

n. m., purgamentum, quisquiliae, sordes, quae everruntur. *Isaaki* glossam habet: גֵּרֵשׁ (h. e. גֵּרֶשׁ), excrementa pulmonis purulenta, a v. סָחָה = סָחַח, *exscreare*. Cognatum est aramaicum סְחִיתָא h. e. stercus, lutum. LXX. *καμμύσαι με*.

Thr. 3, 45. סחי ומאוס תשימנו

סְחָחָה

ז"כ, נדושה על סְחַר, וכן פרטו רז"ל בכתובות פרק [קוסוטוקוף], ורפ"ע ורפ"ק עשו בפרוש המלות הזה.

n. f., purgamentum, quod everritur. Isaaki: exscreatio (Auswurf). Targ. כְּסְחִיתָא. LXX. ὡς *κοπρία* (Vulg. *quasi stercus*).

כְּסוּחָה

Jes. 5, 25. כסרחה בקרב חצות

סָחַף

פעל נודד, ומובנו לדעת רד"ק גזילה והולכה הדשה ודוחפה [פֿאָרטראַגען], ר"א מנגיפה ע"י, וכן אתר. ומן הלשת נתרגום הפעל סָחַף תמור דקף, דקה נענבי, ונגחת משעיתא הדדה ונידפה [פֿאַרשוועמען], ר"א כסתיפה דהה, וכן דעת אלמה יצחקי שבתא כמו כן הנפעל נסחף נירמיה. אכן לדעת הלל"נ הנ עניהו סחינה, לומר שליפה הכה וסנה [פֿוסטרעלערען], ומכתם אבן-סחוק נספר המקנאת אלו פרוז לשון כליון, מן הדמיון אל סנף, ודומה אבן-לבחף פרוז נדמיון אל סנף, ומער סוחף סרטון מער סוער ומתפזר [פֿוי־סנענגיי־עפעל רענען], לומר מכל אלה נכוכה דעת מקחק הספרדי, ונבחי פי קכה קן.

v. trans., secundum *Qimchium:* propellere, abripere, targ. = דָּחַף, de torrente (arab. *sochafon*), vel pluvia vehementiori (arab. *sachîfaton*), gemar. vi inundandi *Ni.* prosterni, Ibn-Ezra: ultro citroque trahi (= נִסְחָב). *Menahem* in *Sefer Machberet*, v. סָחַף, sicut סָגַף, vim consumendi habere dicit. *Ibn-Librat* v. סָחַף comparat pluviamque cum violentia se diffundentem intelligit. Praestat Qimchii Hispani sententia. LXX. φάγειν; סָחַף, *λάβρος*.

part. masc.: סֹחֵף *sg.*

Prv. 28, 3. מטר סחף ואין לחם

Nif-al: נִסְחַף 3 *perf.*

Jer. 46, 15. מדוע נסחף אביריך

סָחַר

פעל נודד וסעתיל סְחָר, ומובנו נכילה וסניפה [פֿאָרטראַגען], לכן כמו תמיקה ונכזוב, או עניפה וניעה נאכן וסניפה. ומזה משמשלה על זוע נאכן וסניפה לעבוד מעבר, הן לאחר הן לאחר, וכן נאחת משמשלה נשפה יוכית [*ἐμπορεύεσθαι*], מלשון נלכוד וסניפה, וכי כאומו רָכַל לקחן ענין תמיקה ונלכוד. ואמנו רָכַל, רְכֻלָּה, מֵרַכֶּלֶת, וכן לכל משעל תְּחַר לקחן, ותבני תתרים [מ"פ ו' ע"ו] כמו סוחרים, ומשם תֵּחֶר כמו סוחר, וכן להרנה. ונלשר מסובני ארן לעבוד מערב נכל לוחן, הן מסובני יס או יבשה. ומזה נכון הנפול סְחַרְחַר, ומובנו לדעת שלמה יסקי סיוח מוקף מכל לד [ינון ומונה], ומתרנם נרנם לפי מענין צַמַרְמֶר, וזה מתרשר. לכן הפרוש

n. m. (c. סֹחַר), mercatus (Handel, Handelsplatz), nundinae, emporium, veluti de Tyro, quo gentium ceterarum venalitii mercatoresque confluebant, de emporio s. foro Aethiopiae. LXX. *ἐμπορία, μετάβολος*.

constr.: סְחַר

Jes. 23, 3. ותהי סחר גוים

constr.: וְסַחְרֵי

Jes. 45, 14. יגיע מצרים וסחר־כוש

constr.: מִסַּחְרֵי

Prv. 3, 14. כי טוב סחרה מסחר־כסף

סָחַר

ז"ו, וכנוי סַחְרִי, המובן נכע ופרי המסוחה יגע ועזבון, [נעווינן, ערווערנג], ולל להנין מסחרה.

n. m. (c. s. סַחְרִי), negotiatio, quaestus vel lucrum, quod fit *negotiando*. LXX. *ἐμπορία, ἐργάζεσθαι, ἐμπορεύεσθαι*.

cum suff.: סַחְרָהּ

Prv. 3, 14. כי טוב סחרה

Prv. 31, 18. טעמה כי־טוב סחרה

Jes. 23, 18. והיה סחרה ואתננה

Jes. 23, 18. לפני יי יהיה סחרה

סָחֳרָה

ז"כ, ומובנו כמו סחר ומענה וכלה [מֹאַנגעל], ומשל ג"כ לרוב נתנוסה ונמסה ענייני.

n. f., negotiatio, emendi vendendique mercatura, neohebr. de mercatu ac mercibus. LXX. *ἐμπορία*.

constr.: סְחֹרַת

Ez. 27, 15. סחרת ידך

cum suff.: סַחְרָתֵךְ

Ez. 27, 12. תרשיש סחרתך

Ez. 27, 16. ארם סחרתך

Ez. 27, 18. דמשק סחרתך

מַסְחֵר

ז"ו, ומובנו מכלת [מֹאַנגעל], וענין דמי להסחרת הענה לחר נשל ונתן עליו.

n. m., negotiatio, coëmtio, res coëmtae. LXX. *ἔμπορος*.

constr.: וּמַסְחַר

1 Reg. 10, 15. ומסחר הרכלים

סָחֳרָה

ז"כ, ומובנו לדעת רש"י נכה מקפת הלדם מלמעלה רוקופיו, מענין סקור סקור [רונדער צילל], וכן דעת הרלב"ע, וכן לפתרנם צָגִיל. לכן עוד נלחר שהוא סָחַר פה עניהו כמו סָחַר לעיל, והוא סָחֳרָה כמו סָחַר, ונשפה סוהית סָחְרָא, לומר מלוסה וניכה ונקן, ועוד מקום להתנדל נוסף.

n. f. (a v. סָחַר, circumdare), ex sententia Rashii: clypeus, qui hominem omni ex parte ambit ac circumtegit. Targ. תְּרִיסָא) נַעֲנִילָא, *θυρεός*), h. e. et parma, quae teste *Polybio* in libro VI. est *περιφερὴς τῷ σχήματι, τρίπεδον ἔχουσα τὸν διάμετρον*. Syrus: זַרְנָא נַחֲדָדָה, h. e. *armorum* instar (veritas ejus te cinget). Alii *παντοπλίαν* intelligere malunt. Nisi forte סָחַר consimilis est verbo סוּס לְךָ מסתכר, כי מם לנכנוס לְךָ הלב, לכן כ"ל שהפעל סְחַרְתָּר לְךָ נכין נוסף מן חַרְתָּר, ומענין לני מקרוב נכמר ונקדם. ואמר לתקוב מצרם דע שהמכוו סָחַר [ולמתך כוונת לפיפה], ודומה לו פָּר לעיל, וכן דָּבָר נתרגמי שכוונתם תמיקה וכלכוד, וכוח תמצא מצווי נשפתי ערבי.

v. comp. intr. (impf. יִסְחַר), circuire, obire, vagari, huc et illuc proficisci, spec. *negotiandi* causa, ad *mercatum* proficisci, mercaturam facere, mercari, nundinari, sicut graecum *ἐμπορεύεσθαι*, quod eadem metaphora a peregrinando ad vitam hominum negotia gerentium transfertur. Eadem denominatio fit in vv. רָכַל (unde רֹכֵל, רְכֻלָּה, רַכָּלֶת), תּוּר (unde אַנְשֵׁי תַּרְתָּנֶיהָ 1 Reg. 10, 15., negotiatores), quae vim longe lateque eundi s. peregrinandi, sive terra sive mari, insitam habent. Hinc forma *reduplicata* סַחְרַחַר, quod Isaaki explicat: *undique cinctus* (intell. calamitatibus et miseriis). Similiter Targ. צְמַרְמַר (= סַמְרַמַּר), h.e., cor meum *horret*. Quae explicatio, a verbo *cingendi* desumta, utcunque eam versare voles, non quadrat. Quidni סַחְרַחַר ex חַרְחַר (Pi. redupl. verbi חָרַר), praefixo spiritu, qui dicitur, *dentali* ortum judicamus, ita ut de animo aerumnis tanquam adusto ac paene conflagrato dicatur? Radix autem verbi nostri (ad quod סַחְרַחַר neque vi cingendi neque vi *palpitandi* pertinet) est סְ־חַר (praefixo *sa*, circuitionis nota), cui cognata sunt חַר, בָּר, זָקַר, vi complectendi s. comprehendendi. LXX. *ἐμπορεύεσθαι; ἑταράχθη*.

3 perf. pl.: סָחֲרוּ

Jer. 14, 18. סחרו אל־ארץ ולא ידעו

3 perf. pl. c. s.: וְסָחֲרוּהָ

Gn. 34, 10. וסחרוה והאחזו בה

2 impf. pl.: תִּסְחָרוּ *p.*

Gn. 42, 34. ואת־הארץ תסחרו

3 impf. pl.: וְיִסְחָרוּ

Gn. 34, 21. ויסחרו אתה

part. masc.: סֹחֵר, סוֹחֵר

Prv. 31, 14. היתה כאניות סוחר

Jes. 23, 2. סחר צידון עבר ים

part. masc.: לַסֹּחֵר *sg.*

Gn. 23, 16. שקל כסף עבר לסחר

part. pl.: סֹחֲרִים

Gn. 37, 28. אנשים מדינים סחרים

Ez. 27, 36. סחרים בעמים

part. pl.: וְהַסֹּחֲרִים

2 Chr. 9, 14. והסחרים מביאים

part. pl. constr.: סֹחֲרֵי, סַחְרֵי

1 Reg. 10, 28. ומקוה סחרי המלך

2 Chr. 1, 16. ומקוא סוחרי המלך

Ez. 27, 21. המה סחרי ידך

pl. constr.: וְסַחְרֵי

Ez. 38, 13. וסחרי תרשיש

pl. c. s.: רֻכְלָהּ *p.*

Jes. 47, 15. סחריך מנעוריך

Ez. 27, 21. בם סחריך

pl. c. suff.: סַחְרֶיהָ

Jes. 23, 8. אשר סחריה שרים

Pi-el: סִחֲרַחַר

3 perf.: סִחֲרַחֲרוּ*

Ps. 38, 11. *לבי סחרחר

סָחַר q. v. s., et סֹחֲרָה, sicut סָחַר (syr. *sechoro*) de arce ac propugnaculo dicitur. LXX. *κυκλοῦν*.

וְסֹחֲרָה

Ps. 91, 4. צנה וסחרה אמתו

סְחֹרֶת

ז"כ, וכנוי למין זיע יקר, ונקרא כן לפעת יסודם קרבערלאָס׳ נספרו לפלי יסודם מענין סנילה, כדמיון לל מכתם, ולפעת לקריס כמו סְחוֹרֶתָא נקרמי, שעניהו זיע יקור [והוא נמר זקור קן נזין]. ולי נראה שהשם סְחֹרֶת כמו סָגֹרֶת, מין לבן זיע יקרם ויקרומם, ונקמת נלרך הזיע המקום לניליפה [או פֿאַנייענטען], או שהנאי סקר נדומם לל סקי.

n. f., genus marmoris pretiosi, quod, ut plurimis interpretibus, in his *Judae Carpentrasi* (in lexico *Ohole Juda*), videtur, ad similitudinem nominis מִכְתָּם a occulendo, vel, ut alii putant, a rotunditate appellatum est, utpote quod circulis s. vorticibus rotundis variegatum sit, quale marmor fuit *Augustum* illud, *undatim crispum in vortices* (Plin. XXXVI, 7.). Vel marmor nigrum, maculis venisque albis destinctum (*Biancho e nigro anticho*) intelligitur, uti, collato arabico שחאר (albedo rei nigrae inducta) vult *Io. Simonis*, arabice linguae studiosior. Alii סְחֹרֶת marmor atrum vertunt (= שְׁחֹרֶת, cf. syr. סָחִירְתָא, lapis niger tinctorius). Nobis סְחֹרֶת (= סָגֹרֶת) de marmore pretioso ac *rubro* intelligendum videtur, quale solebat ad aedes *pavimentandas* adhiberi: sive in nomine literae permutationem sive in ipso verbo ejus vicissitudinem (סָגַר = סָחַר) comparere censes. LXX. *Πάριος λίθος*.

וְסֹחֶרֶת *p.*

Esth. 1, 6. ודר וסחרת

סָחַשׁ

פעל ל"ע כ"ש נגור סָחִישׁ, ומובנו לד"ק כמו שחיק נערבי, וכמו שָׁחַק נעברי, לומר התעלה והתרומה [זיך ערהעבען], שכאשל לת"כ על הכנסון [אפֿרחסטען], וום הכל וניק, כי הפעל שחק נאחר מסכמת קול וכשיפת עיכים ולפ מן נמיקה. וכ"ל שהתאוות סָחַשׁ, ולומה לו חַשׁ לעיל, לאר מתנו חָשַׁשׁ, או הקשוי קָשַׁשׁ לקמן, לאר כאשל ג"כ אל הפעל לְ־קָשַׁשׁ, ומובנו היות נלי רעוב ולחוש [וחפֿאלגען זיין], לכן כמו נלקח להסכמת לחור הכשול, או דשיפה לחרי ענור עת הסשלקה והכיסים נמיקים והכעוי ולשות נדשים [כחפֿאפֿאסען-סען, אפֿחע-], ולאר כאשל ג"כ שָׁחַס, הוא הקרוב, כי פה היסוד המוסד, ולחה דע לך.

v. inus., arbitratu nonnullorum, sicut שָׁחַק, arab. שחש, se extollere s. efferre, hinc progerminare, et florescere. Scilicet inepte; siquidem שָׁחַק de elatione vocis atque oculorum, non germinis dicitur. Radix est חַשׁ (si praepositionem secreveris), cui, si vv. חָשַׁשׁ, חַשְׁשַׁשׁ, קָשַׁשׁ, לְ־קָשַׁשׁ contuleris, vim status *exsuccolenti*, *aridi* atque *serotini* inesse intelliges. Deinde dicitur de fructibus, qui sero maturuerunt, vel de frugibus, quae,

cum succus ac pinguedo plantarum jam paene exaruit, progerminant (nachsprossen, spätsprossen).

סָחִישׁ

זו נסרום שָׂחִיס ז׳, ומוכנו לומ לקני הסחקס [נשׂחַשׂרשׂסם], וסוק כדשות קשׂש זו קש, כלי רשוב ולקוק דשלים, נכוס ודק [דיכיכעם, ונשׂעלשׂוקעם נע-ווּשׂכם]. ודע שׂחלם לכמית נקכנוס בָּת זו קָת זו בְּתֻבַּת סוק כמו חָשׁ [קשׂש נשׂכשׂו, וכוונקו נמק נכוס ולק, וסכל כלשׂר דנכנו.

n. m. (transposite שָׂחִים), planta serotina, quae, tempore succositatis praeterito, germinat (Nachspross), sicut שׂק, חָשִׁישׁ, quae de plantis macris atque exsuccis dicuntur. Intelliguntur fruges, sponte natae, sine nova aratione atque sementi facta, anno tertio, ex quo sementis facta est. Jes. Aq. Theod. *αὐτοφυῆ* h. e. suapte sponte provenientia. Symm. *ἀπὸ δένδρων*. LXX. *τὰ ἀνατέλλοντα, τὰ αὐτόματα; שָׂחִים, κατάλειμμα.*

2 Reg. 19, 29. ובשנה השנית סחיש

שָׂחִים

Jes. 37, 30. ובשנה השנית שחים

סִיר

שׂם כמו זִיו [זָיו] לעיל, לומר הופעות [גלגלים], ומוס נגוד הסם הכל נסופיי יָן.

n. m., sicut זִיו (זָיו), splendor, nitor

סִיוָן

ז׳ו, וכנוי לקדם לקר לייר, וכגוד יו סִיו = זִיו נסופי יָן, ומלקי קלוקם הסכם לנ׳ קלקים, וקלק ק׳ סקיב, וכו יק קדר, כימן, לייר זו ויו, סיון, וקלק סנ׳ קמוו, קנ, קלול, קשרי, וקלק סנ׳ מרקשון, כסליו, עבם, שבע.

n. m. (a n. זִיו = סִיו), splendor, mensis splendidus (Glanzmond, Lenzmond), h. e. mensis, cui *Ijar* praecedit, Majo nostro ex parte respondens. Dividitur annus tres in partes quarum prima est verna, menses *Adar, Nisan, Ijar, Sivan* complectens; altera menses *Tamuz, Ab, Elul, Tisri* continet; tertiam menses *Marchesvan, Kislev, Thebet* et *Shebath* conficiunt, quae nomina, si eorum etyma noveris, mirifice pulchella esse et *veri, aestati, autumno* s. hiemi respondere senties. LXX. perverse: *Νισάν.*

Esth. 8, 9. הוא־חדש סיון

סִיס

v. s. סוּס *p.* 758.

סִיר

פעל ל״ע כ״ל נגוד סִיר, ומקקר ז׳ילעכו שׂכל הסשות נפלם קים מן קם, סכם גס פס סלל גלוי ומשוכסס שסשכס סָר ולל סִיר, ומקלקים שקכו נמלכו כשׂר שׂקכו נשׂקכוכו. פקכוכו כ״ל כמו עָר, חֵר, בָּר, זו כמו אֲר לעיל תקת מקוכס [לף כ״ס], עי׳ כל קלם, וכן כמעש נשׂכם צָר לקמן, וק״כ סקשׂוס עכן קניכס וגניכס וקעיכס [לוימסלמלגן, -טיעגלגן], וכן סקשׂוס

cum suff.: וַיִּסְּכוּ 3 *impf. pl.*: ויסכו הכרבים 1 Reg. 8, 7.

cum suff.: יְסֻבְּבוּהוּ 3 *impf. pl. c. s.*: יסכהו צאלים צללו Job. 40, 22.

Po-el: שִׂכֵּךְ

cum suff.: תְּשַׂכְּכֵנִי 2 *impf. c. s.*: ובעצמות וגידים תשככני Job. 10, 11

Hif-il: הֵסֵךְ

part. masc.: מֵסִךְ = מַסִּיךְ: מסיך הוא את־רגליו Jud. 3, 24.

inf. constr.: לְהָסֵךְ: להסך את־רגליו 1 Sam. 24, 4.

2 *imperf.:* וְתָסֵךְ: ותסך עליהו Ps. 5, 12.

3 *imperf.:* יָסֵךְ: באברתו יסך לך Ps. 91, 4.

3 *impf. ap.:* וַיָּסֶךְ: ויסך על ארון העדות Ex. 40, 21.

2 Sam. 12, 20. ויחלף ויסך

Job. 3, 23. ויסך אלוה בעדו

Job. 38, 8. ויסך בדלתים ים

Hof-al: הָסַךְ

3 *imperf.:* יָסַךְ: אשר יסך בהן Ex. 25, 29. 37, 16.

סָךְ

ז׳ו, ומסוכן לנעת יקקי גדודי נכי לנסס, מן סך לשון ישנון [מסנסנע, וומעע], ונקמת כנשרש הפעל לשון מכיס. לכן יותר מסנכר שסוק כמו סָךְ לקמן, ופתכוכו לקוו סנככים וקוכש [דיקיכע], וכשל על סהמון, או שלכוכו קנר ולגודם מקשׂוס רקשׂית.

n. m., numerus, multitudo, *summa*. Sic *Isaaki*, qui idioma *gemaricum* solet prope semper conferre. Potius sicut סָךְ, de virgulto, quod e frondibus complicatis constat (Dickicht), ad multitudinem hominum densam translato, intelligendum est. LXX. *τόπος σκηνῆς.*

בְּסַךְ

Ps. 42, 5. כי אעבור ׀ בסך

סֹךְ

ז׳ו וכנוי סָכּוֹ, והמוכן נכפל, או כמו סֻכָּה, לסל מסוכן נגן [לוימכיעע], או לסל נכלל, או ג״כ נדמיון לל סָךְ ענין סנן ויוכש [דיקיכע], וכשיס נקוקים לשׂש.

n. m. (c. s. סֹכּוֹ): 1) sicut סֻכָּה, tentorium ex frondibus contextis factum (Laubhütte), vel gen. tentorium; 2) sicut סָךְ, virgultum (Dickicht), utrumque a vi plectendi verbo insita. LXX. *σκηνή, μάνδρα, κατάλυμα.*

cum suff.: סֻכּוֹ: ויהי בשלם סכו Ps. 76, 3.

cum suff.: סֻכּוֹ: עזב ככפיר סכו Jer. 25, 38.

cum suff.: שֻׂכּוֹ: ויחמס כגן שכו Thr. 2, 6.

cum suff.: בְּסֻכָּה: כאריה בסכה Ps. 10, 9.

Ps. 27, 5. יצפנני ׀ בסכה

סֻכָּה

ז״כ, נויר סוכני סָךְ, והמוכן או לסל מסוכן מסנכים נגן [לויכע], או לסל ומלוכס נכלל [סיעטע], או גדכס [נע-טענ], או קשׂש [דיקיכע], וקל לסנין מקשׂכש, ומוס קנ הסכות, ופניעיים רגיס נעיים נרכנו נשׂם וס.

n. f. (a m. סָךְ), tugurium ex frondibus factum vel frondibus tectum,

3 *impf. pl.*: וַיִּסְּכוּ: ויסכו הכרבים 1 Reg. 8, 7.

3 *impf. pl. c. s.*: יְסֻבְּבוּהוּ: יסכהו צאלים צללו Job. 40, 22.

Po-el: שִׂכֵּךְ

2 *impf. c. s.*: תְּשַׂכְּכֵנִי: ובעצמות וגידים תשככני Job. 10, 11

Hif-il: הֵסֵךְ

part. masc.: מֵסִךְ = מַסִּיךְ: מסיך הוא את־רגליו Jud. 3, 24.

inf. constr.: לְהָסֵךְ: להסך את־רגליו 1 Sam. 24, 4.

2 *imperf.:* וְתָסֵךְ: ותסך עליהו Ps. 5, 12.

3 *imperf.:* יָסֵךְ: באברתו ׀ יסך לך Ps. 91, 4.

3 *impf. ap.:* וַיָּסֶךְ: ויסך על ארון העדות Ex. 40, 21.

2 Sam. 12, 20. ויחלף ויסך

Job. 3, 23. ויסך אלוה בעדו

Job. 38, 8. ויסך בדלתים ים

Hof-al: הָסַךְ

3 *imperf.:* יָסַךְ: אשר יסך בהן Ex. 25, 29. 37, 16.

סָךְ

ז״ו, ומסוכן לנעת יקקי גדודי נכי לנסס, מן סך לשון ישנון [מסנסנע, וומעע], ונקמת כנשרש הפעל לשון מכיס. לכן יותר מסנכר שסוק כמו סָךְ לקמן, ופתכוכו לקוו סנככים וקוכש [דיקיכע], וכשל על סהמון, או שלכוכו קנר ולגודם מקשׂוס רקשׂית.

n. m., numerus, multitudo, *summa*. Sic *Isaaki*, qui idioma *gemaricum* solet prope semper conferre. Potius sicut סָךְ, de virgulto, quod e frondibus complicatis constat (Dickicht), ad multitudinem hominum densam translato, intelligendum est. LXX. *τόπος σκηνῆς.*

בְּסַךְ

Ps. 42, 5. כי אעבור ׀ בסך

סֹךְ

ז״ו וכנוי סָכּוֹ, והמוכן נכפל, או כמו סֻכָּה, לסל מסוכן נגן [לויכע], או לסל נכלל, או ג״כ נדמיון לל סָךְ ענין סנן ויוכש [דיקיכע], וכשיס נקוקים לשׂש.

n. m. (c. s. סֹכּוֹ): 1) sicut סֻכָּה, tentorium ex frondibus contextis factum (Laubhütte), vel gen. tentorium; 2) sicut סָךְ, virgultum (Dickicht), utrumque a vi plectendi verbo insita. LXX. *σκηνή, μάνδρα, κατάλυμα.*

cum suff.: סֻכּוֹ: ויהי בשלם סכו Ps. 76, 3.

cum suff.: סֻכּוֹ: עזב ככפיר סכו Jer. 25, 38.

cum suff.: שֻׂכּוֹ: ויחמס כגן שכו Thr. 2, 6.

cum suff.: בְּסֻכָּה: כאריה בסכה Ps. 10, 9.

Ps. 27, 5. יצפנני ׀ בסכה

סֻכָּה

ז״כ, נויר סוכני סָךְ, והמוכן או לסל מסוכן מסנכים נגן [לויכע], או לסל ומלוכס נכלל [סיעטע], או גדכס [נעגן], או קשׂש [דיקיכע], וקל לסנין מקשׂכש, ומוס קנ הסכות, ופניעיים רגיס נעיים נרכנו נשׂם וס.

n. f. (a m. סָךְ), tugurium ex frondibus factum vel frondibus tectum,

v. s. r. סָכַךְ *p.*

סָכַךְ, סָכוֹת

v. s. סָכַךְ *p.* 763. *d.*

סָכַךְ

לומר סָךְ, ופ״ע שָׂךְ, פעל כוזד, ופתכוכו נכנעל, כפי שׂשר הנעתי לעיל תקת כסן, לומר עכין כסוי וקפוי [דעקקען], שׂנשׂקל שׂק״כ על סגנס וקניפס [ז׳יטנען, ז׳יטעען], וסקקר וסזוי תקת כסך ותקת פעלים שקכיס. או ג״כ עכין קנ׳יכס מסניב ולנוס ולסור לניגס ועולם [קניפסען, וו׳ע-כעו], וולת סכוונס של תסככי נכעו לעי, לומר כמו רקמתי נתקתיות, וכן נכנין סכנל שׂנָּךְ לקמן, מלכוג סגוגס כמתי סס, ד״ם ונעצמות וגידים תשוככני, ולמכוון כסוי ז׳יך כמוג מעש הסוכך וכדומס. סכוסף הֵסֵךְ יוכל וקוק מכ׳ סכוונות, ונכ״ג של סוסף הפעולי. כנין כפיל הנשׂכ הָסַךְ לכ״ק מעכ של שְׂפָּיִם, לומר כלי זין [וועפֿפֿען], ולכוגו יסנס נכלי זין [ניסעטען], לוגס לנעת התוכיס הקדשוניס ענין נלנוג, מהמכוון רקשׂי של סכוג, וכן נתקת הפעל נשׂפס עכניכית, והנס סָכָּךְ מוס.

h. e. סָךְ (semel שָׂךְ), *v. tr.*, significatione duplex: 1) tegere, contegere, tueri (schützen, schirmen), v. c. de alis Cherubim super aram foederis expansis, sicut נָסַךְ q. v.; 2) circumnectere, — plectere, tenere, tropice de embryonis in utero matris tanquam contextione. Sic Qal *Ψ.* 139, 13. et *Pi.* verbi שָׂךְ Job. 10, 11. *Hi.* הִסֵּךְ *tr.* vi et *protegendi* et *stipandi*. *Ho.* contegi. Conj. *redupl.* סְכַכְתָּךְ, secundum nonnullos a radice n. שְׂכָכִים (sentes, tela), armis instruere (wappnen), at antiquitas fere unanimis ei verbo vim *confundendi* (quae est a *plectendo* desumta atque etiam in lingua neohebraica pervulgaris) attribuit. Inde neohebr. סְכָסוּךְ, confusio, commixtio, perturbatio. LXX. *σκεπάζειν, ἀπο-, ἐπι-; σκιάζειν, ἐπι-, συ-; καλύπτειν, περι-; συγκλείειν, ἀντιλαμβάνεσθαι; σπένδειν; שָׂךְ, ἐνείρειν, περιφράσσειν, σκεπάζειν; prt. προφύλαξ; Hi. φράσσειν, καθῆσθαι;* הֵסֵךְ רִגְלַיִם, *παρασκενάζειν.*

2 *perf. m.*: סַכּוֹתָה: סכותה לראשי Ps. 140, 8.

Thr. 3, 43. סכותה באף ותרדפנו

Thr. 3, 44. סכתה בענן לך

2 *perf. m.*: וַתְּסַכְתָּ: וסכת על־הארן Ex. 40, 3.

1 *perf.*: וָאֲשַׂכֵּךְ: ושכתי כפי Ex. 33, 22.

part. masc.: הַסּוֹכֵךְ *sg.*

Ez. 28, 14. כרוב ממשח הסוכך

Ez. 28, 16. כרוב הסוכך

Nah. 2, 6. והכן הסכך

part. pl.: סֹכְכִים: סככים בכנפיהם Ex. 25, 20.

Ex. 37, 9. סככים בכנפיהם

part. pl.: וְסֹכְכִים: וסככים על־ארון בריח 1 Chr. 28, 18.

2 *impf. c. s.*: תְּסֻכְּנִי: תסכני בבטן אמי Ps. 139, 13.

3 *impf. pl.*: וַיְסַכּוּ: ויסכו הכרבים 1 Reg. 8, 7.

3 *impf. pl. c. s.*: יְסֻבְּבוּהוּ: יסכהו צאלים צללו Job. 40, 22.

Po-el: שִׂכֵּךְ

2 *impf. c. s.*: תְּשַׂכְּכֵנִי: ובעצמות וגידים תשככני Job. 10, 11

Hif-il: הֵסֵךְ

part. masc.: מֵסִךְ = מַסִּיךְ: מסיך הוא את־רגליו Jud. 3, 24.

inf. constr.: לְהָסֵךְ: להסך את־רגליו 1 Sam. 24, 4.

2 *imperf.:* וְתָסֵךְ: ותסך עליהו Ps. 5, 12.

3 *imperf.:* יָסֵךְ: באברתו ׀ יסך לך Ps. 91, 4.

3 *impf. ap.:* וַיָּסֶךְ: ויסך על ארון העדות Ex. 40, 21.

2 Sam. 12, 20. ויחלף ויסך

Job. 3, 23. ויסך אלוה בעדו

Job. 38, 8. ויסך בדלתים ים

Hof-al: הָסַךְ

3 *imperf.:* יָסַךְ: אשר יסך בהן Ex. 25, 29. 37, 16.

סָךְ

ז״ו, ומסוכן לנעת יקקי גדודי נכי לנסס, מן סך לשון ישנון [מסנסנע, וומעע], ונקמת כנשרש הפעל לשון מכיס. לכן יותר מסנכר שסוק כמו סָךְ לקמן, ופתכוכו לקוו סנככים וקוכש [דיקיכע], וכשל על סהמון, או שלכוכו קנר ולגודם מקשׂוס רקשׂית.

n. m., numerus, multitudo, *summa*. Sic *Isaaki*, qui idioma *gemaricum* solet prope semper conferre. Potius sicut סָךְ, de virgulto, quod e frondibus complicatis constat (Dickicht), ad multitudinem hominum densam translato, intelligendum est. LXX. *τόπος σκηνῆς.*

בְּסַךְ

Ps. 42, 5. כי אעבור ׀ בסך

סֹךְ

ז״ו וכנוי סָכּוֹ, והמוכן נכפל, או כמו סֻכָּה, לסל מסוכן נגן [לויכע], או לסל נכלל, או ג״כ נדמיון לל סָךְ ענין סנן ויוכש [דיקיכע], וכשיס נקוקים לשׂש.

n. m. (c. s. סֹכּוֹ): 1) sicut סֻכָּה, tentorium ex frondibus contextis factum (Laubhütte), vel gen. tentorium; 2) sicut סָךְ, virgultum (Dickicht), utrumque a vi plectendi verbo insita. LXX. *σκηνή, μάνδρα, κατάλυμα.*

cum suff.: סֻכּוֹ: ויהי בשלם סכו Ps. 76, 3.

cum suff.: סֻכּוֹ: עזב ככפיר סכו Jer. 25, 38.

cum suff.: שֻׂכּוֹ: ויחמס כגן שכו Thr. 2, 6.

cum suff.: בְּסֻכָּה: כאריה בסכה Ps. 10, 9.

Ps. 27, 5. יצפנני ׀ בסכה

סֻכָּה

ז״כ, נויר סוכני סָךְ, והמוכן או לסל מסוכן מסנכים נגן [לויכע], או לסל ומלוכס נכלל [סיעטע], או גדכס [נעגן], או קשׂש [דיקיכע], וקל לסנין מקשׂכש, ומוס קנ הסכות, ופניעיים רגיס נעיים נרכנו נשׂם וס.

n. f. (a m. סָךְ), tugurium ex frondibus factum vel frondibus tectum,

veluti in horto (Laube), hinc *gener.* tentorium, tugurium; sepimentum, virgultum, veluti de lustro leonum. Hinc חַג הַסֻּכּוֹת, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ἡ σκηνοπηγία Joh. 7, 2. LXX. σκηνή, σκηνοπηγία; ὕλη, ἀράχνη (סָךְ = אָרַג).

Jon. 4, 5. וייעש לו שם סכה
וְסֻכָּה
Jes. 4, 6. וסכה תהיה לצל־יומם
בְּסֻכָּה
Ps. 31, 21. תצפנם בסכה
בַּסֻּכָּה
Job. 38, 40. ישבו בסכה למו־ארב
בְּסֻכָּה
Jes. 1, 8. כסכה בכרם
וְכִסֻּכָּה
Job. 27, 18. וכסכה עשה נצר
constr.: סֻכַּת
Am. 9, 11. את־סכת דויד הנפלת
cum suff.: סֻכָּתוֹ
Job. 36, 29. תשאות סכתו
Ps. 18, 12. סביבותיו סכתו
pl.: סֻכֹּת, סֻכּוֹת
Gn. 33, 17. ולמקנהו עשה סכת
2 Sam. 22, 12. סביבותיו סכות
Neh. 8, 15. לעשת סכת ככתוב
Neh. 8, 16. ויעשו להם סכות
Neh. 8, 17. מן־השבי סכות
־כּוֹת, הַסֻּכּוֹת pl.:
Lev. 23, 34. חג הסכות שבעת ימים
Dt. 16, 13. חג הסכת תעשה לך
Dt. 16, 16. ובחג הסכות
Dt. 31, 10. שנת השמטה בחג הסכות
2 Chr. 8, 13. ובחג הסכות
Esr. 3, 4. ויעשו את־חג הסכות
Zach. 14, 16. ולחג את־חג הסכות
Zach. 14, 18. 19. לחג את־חג הסכות
בְּסֻכּוֹת, בַּסֻּכּוֹת
Lev. 23, 42. בסכת תשבו
Lev. 23, 42. ישבו בסכת
Lev. 23, 43. כי בסכות הושבתי
2 Sam. 11, 11. ישבים בסכות
1 Rg. 20, 12. הוא והמלכים בסכות
1 Reg. 20, 16. שתה שכור בסכות
Neh. 8, 14. וישבו בני־ישראל בסכות
Neh. 8, 17. וישבו בסכות
מָסָךְ

ז״ו, ולפ שלפתי שזקל דומס, ומסמן מָסָךְ. ופסגר כסוי ומכנך [דעקקע], לכסות על דבר ולהעליתו, וכלך למסמן מקלע וסיכיעם לפני פתח לאהל מועד, או נתקלועו פרכת המסך, או למסמת כסוי על־עיניס [לוינגער־דעקקע], ותנין נוס וינל לת מסך יהודם ותנע [יצעי׳ כ״ב ק׳], כי ע׳ גלית וקיקת סכסוי יניע לל נשק. ולפגר למסך דע ז׳זכס נ׳ משקליס מכפולים כפי ג׳ קוליים רקציים, מָסָךְ מָגֵן, מָגֵּן, ולכך המנועה המסופית יתקלר נסמיכות או נכנוי [מָגִנֵּי], וס״כ לפ״ו יסים מָסָךְ נכנוי מָסַכִּי, וכן נלמת נזפס ענכיניס.

n. m. (cujus forma rarissima est; c. מָסָךְ), tegumentum, quo quid velatur, spec. aulaeum, de velamine ostii tabernaculi (plene: פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ), etiam de velo, quo facies tegitur, quo sublato latius prospici potest, Jes. 22, 8. Ad formam quod attinet, scito, a verbis *duplicatis* tres formas secundum vocalium originalium triadem effingi: מָסָךְ, מָגֵן, מָגֵּן, מָגִנֵּי, quarum vocalis in exitu longa in constructivo vel, accedentibus suffixis, corripitur: מָסָךְ, מָגֵנִּי, מָגִנֵּי. Hinc etiam מָסָךְ in lingua *neohebraica* cum suff. מַסַּכִּי effertur. LXX. σκέπη, καταπέτασμα, ἐπίσπαστρον; κάλυμμα, ἐπικατα-; πύλη, συσκιάζειν; פָּרֹכֶת מָסָךְ, καταπέτασμα.

Ex. 26, 36. ועשית מסך לפתח
Ex. 27, 16. מסך ׀ עשרים אמה
Ex. 36, 37. מסך לפתח האהל
הַמָּסָךְ
Ex. 35, 12. 39, 34. פרכת המסך
Ex. 39, 40. ואת־המסך לשער החצר
Ex. 40, 21. פרכת המסך
Num. 4, 5. פרכת המסך
2 Sam. 17, 19. ותפרש את־המסך
וְהַמָּסָךְ
Num. 3, 31. והמסך וכל עבדתו
לַמָּסָךְ
Ps. 105, 39. פרש ענן למסך
לַמָּסָךְ
Ex. 26, 37. ועשית למסך חמשה
constr.: מָסַךְ
Ex. 35, 15. מסך הפתח
Ex. 35, 17. מסך שער החצר
Ex. 39, 38. ואת מסך פתח האהל
Ex. 40, 5. ושמת את־מסך
Ex. 40, 8. 33. את־מסך שער החצר
Ex. 40, 28. את־מסך הפתח
Num. 3, 26. ואת־מסך פתח החצר
Num. 4, 25. 26. ואת־מסך פתח
Jes. 22, 8. ויגל את מסך יהודה
constr.: וּמָסַךְ
Ex. 38, 18. ומסך שער החצר
Num. 3, 25. ומסך פתח אהל מועד
מָסֵךְ

ז״כ, ומוס מן מזוכיי מָסֵךְ, ע״מ מָתֹם, כי לילו היס משקל מָזֵּנוּ לפ היפס סיפס נזפס. ותפר לפעת מפפר מוכנו כמו מָסֵךְ.

n. f. (a m. מָסֵךְ ad s. f. מָתֹם; nam si מָסֵךְ ad s. f. מָזֵּנוּ esset *m.*, *Mem* non esset *shebatum*), sicut מָסָךְ, tegumentum, tegmen. LXX. ἐνδέδεσαι.

cum suff.: מְסַכָּתָךְ p.
Ez. 28, 13. כל־אבן יקרה מסכתך
מוֹסָךְ

ז״ו ומסמך מוֹסָךְ, ע״מ מוסכ, ומסונן לפעת אלאס יפקי גנ אסל עצוי לפל לפפת תפקיו נעוסס ניוס משנת [נפ־דעקעער גפכנ], וכן פעת מעקנפ שקוס, ומוס מסקפ. ודוד קמקי כתפ עניכו נכנן שפזו לפכני מפשמר לפסות תפקיו, ונסמכו לוקו לפנת נראס כי למשמר סיולפ עזו לוקו, שסיל יולפ נפנת, וכנון סוק.

ולע שנכתיב תקוכו מִרְסָךְ, לומר מָסָךְ.

n. m. (c. מוֹסַךְ, ad s. f. מוֹסָכ; *Ketib:* מִרְסָךְ = מָסָךְ), secundum *Salomonem Isaaki:* tectum opertum s. umbraculum, sub quo diebus festis recumbitur. Sic etiam Targ. מִקּוּס (τάξις, = מָסְדָּר). *Qimchi* explicat de aede, qua ephemeria sacerdotum custodiens (אֲשֶׁר הַמִּשְׁמָר) conveniebat, fortasse tantummodo in usum eorum, qui *sabato* munere suo functi discedebant (הַיּוֹצֵא מִשְׁמָר), exstructa, uti ex adjecto שַׁבָּת colligendum videtur. LXX. insulse: τὸ θεμέλιον τῆς καθέδρας (h. e. מוֹסַד הַשַּׁבָּת).

constr.: מוֹסַךְ *Q're.*
2 Reg. 16, 18. מוֹסַד הַשַּׁבָּת
constr.: מֵיסַךְ = מֵסַךְ *K'tib.*
2 Reg. 16, 18. מיסד השבת
סְכוּכִית

ז״כ כמו סְכָכָה, וסוס כנוי לפין סוכס לפ״ו, לפכר נלפו נכי ישקל נמדנר. וכן קנפוסו פזנעים וסומכוס ופקילס הנר, סולס לפעת לפנן־עוכל וכנן־נכלפ מפנין הסכת וזפע, ולפ עקקווכ.

n. f., sicut סְכָכָה, tabernaculum cultui Deorum superstitioso inserviens. *Abulwalid* auscultationem et obedientiam, quae idolatriae praestatur, *Seforno* imaginem s. simulacrum intelligit. Etiam *Ibn-Ezra* v. arabicum سَكِينَة comparat, quo utantur ii, qui auditorem benevolum facere velint. Hieronymus: *Rursum pro* סכוכית *Aquila* συσκιασμούς; *Symm. et* LXX. τὴν σκηνήν, *tabernaculum.*

Am. 5, 26. את סכות מלככם

סָכַל

פעל ל״ע נקל, ופתכוכו כוסלות ופפלות לוילס וסנזפ [עסאָלכיכע ויין], וכן סָכֵל נקפי. ומוס נפנין סכפל סָכַל יולפ, עזות לפנל וסונפס [נור עסאָ־סייע עזאָנען], וסכוסף הָסְכִּיל כמו הֶחֱבִיל, לומר עזות סנל וסכלות [עסאָלסייע עזאָנען], ומכפעל כפניכו הסתכל וסתפול [זיך עסאָלכע נ׳יגען]. ולזר לקקור פזנס כנר לפתפי לעיל ופקת בָּסַל, שסזפל מעכין פקפוק ודלזול, ול״כ סכל קי הסכוס ין כסל, לולס כעת לין לעתי נוסף נוס. *v. in conj. Qal inus.*, ultro citroque vacillare, sicut בָּסַל (ex quo literarum trajectione ortum esse possit), hinc stolidum esse; *Pi.* סִכֵּל, infatuare, in stultitiam convertere, irritum facere (zur Thorheit machen). *Ni.* נִסְכַּל, sicut הִסְתַּכֵּל, stolide agere. *Hi.* הִסְכִּיל, sicut הֶחֱבִיל, stultitiam prae se ferre s. exequi. LXX. μωραίνειν, ματαιοῦν, ἀφρόνως; *Pi.* semel: διασκεδάζειν.

Nif-al: נִסְכַּל
2 *perf.:* נִסְכַּלְתָּ־ p.
2 Chr. 16, 9. נסכלת על־זאת
1 Sam. 13, 13. אל־שאול נסכלת
1 *perf.:* נִסְכַּלְתִּי
2 Sam. 24, 10. כי נסכלתי מאד
1 Chr. 21, 8. כי נסכלתי מאד
Pi-el: סִכֵּל
impt. sg.: סַכֵּל־ *s. M.*
2 S. 15, 31. סכל־נא את־עצת אחיתפל
3 *imperf.:* יְסַכֵּל
Jes. 44, 25. ודעתם יסכל
Hif-il: הִסְכִּיל
2 *perf.:* הִסְכַּלְתָּ
Gn. 31, 28. עתה הסכלת עשו
1 *perf.:* הִסְכַּלְתִּי
1 Sam. 26, 21. הנה הסכלתי ואשגה
סֵכֶל

ז״ו, ומסונן מסולל ולויל לים־תפלה ולים־סכל ונעל־סולות ונן־תפסוכות [עסאָלכ], ולל לפנין מזפס, וכן נלפקי.

n. m., stolidus, insipiens, *σαρκικός.* LXX. ἄφρων, μωρός, σκληρός; ἀφροσύνη.

Eccl. 2, 19. החכם יהיה או סכל
Eccl. 7, 17. ואל־תהי סכל
Eccl. 10, 3. ואמר לכל סכל הוא
Jer. 5, 21. עם־סכל ואין לב
וְהַסָּכָל
Eccl. 10, 14. והסכל ירבה דברים
Q're. בְּשֶׁהַסָּכָל
Eccl. 10, 3. כשהסכל מהלך לבו חסר
K'tib.: בְּשֶׁהַסָּכָל
Eccl. 10, 3. כשהסכל הלך
pl.: סְכָלִים
Jer. 4, 22. בנים סכלים המה
סֵכֶל

ז״ו מופפי, וסלפן לוילות ופפלות והולנות [עסאָלכייע].

n. m. abstr., stultitia, fluctuans illa ac vacillans (opp. אֱמוּנָה, adjuncta firmitatis immotae notione). LXX. ἄφρων.

הַסֵּכֶל
Eccl. 10, 6. נתן הסכל במרומים
סִכְלוּת

ז״כ וזומס לל סֵכֶל, וענינו לוילות [עסאָלכייע], ופ״ל שִׁכְלוּת נזפן.

n. f. (semel שִׁכְלוּת), sicut סֵכֶל, stultitia. LXX. ἀφροσύνη, σκληρία.

Eccl. 10, 1. סכלות מעט
Eccl. 10, 13 תחלת דברי־פיהו סכלות
וְסִכְלוּת
Eccl. 2, 12. חכמה והוללות וסכלות
הַסִּכְלוּת
Eccl 2, 13 יתרון לחכמה מן־הסכלות
וְהַסִּכְלוּת
Eccl. 7, 25. והסכלות הוללות
בְּסִכְלוּת
Eccl. 2, 3. ולאחז בסכלות
וְשִׁכְלוּת
Eccl. 1, 17. ודעת הללות ושכלות

I. סָכַן

פעל נודד, וסעתיד יִסְכֹּן, וסמונן סוענס סעזות פני ויתנון [נוענען עזאָפּען], ודומס לו מָגֵן לעיל, ומוס פקילס וסניכוני כלכול ויקוק [פּעגוואָלענען]. וסניכוני סֹכֵן לפ״ו כמו מָגֵן, לומר פקיל ופקס נגיל וזוער וניכ [פּעגוואָלעער, פּעוויל], וכן סֹכֶנֶת, לומר מכולכת וכסכס [פּעגוואָלענין], וולפ סכוונס על לֹא יִסְכֹּן, לומר לפ יועיל ולפ יעז פני, וכן מלפל יסכן־נגר. ונוס תנין נגין סנוסף הִסְכִּין, ד״ס כל־דכני הסכנת, לומר כל־דכני סדנת ופקלת, וכן הסכן הסכנת, סולון פלס מכיכוני דכני וקקני קק לעזות כס, וכן נלפס מכוון אֶל־הַמָּקֹם תכוסס, סכלון סעופקד, לומר לים לפר סופקד לו תכוסס, ומסככות נית לוגר מוס, כפזר תלפס קפת פזפ. לוגס לפזר ענין מכנס סוק גויר לפקר, ונוס תכיל קקני הפעל לאדי. מזלוג נזפתי ענג ע׳ נלו״ס נפכוכ מיוקד. *v. intr.* (impf. יִסְכֹּן), utilitati esse, utilitatem adferre, hinc administrare, gubernare (verwalten), sicut מָגֵן; prt. סֹכֵן, sicut מָגֵן, procurator (Verwalter, Wezir); f. סֹכֶנֶת, administra, ministra. Sic interpretari debes לֹא יִסְכֹּן (syn. לֹא־יוֹעִיל), non prodest, nullam praebet utilitatem s. fructum, et Job. 22, 2. *Num Deo homo quid profuerit?* Hi. הִסְכִּין, veluti Ψ. 139, 3. *omnes vias meas dispasuisti ac gubernas;* Num. 22, 30. *num ego incessum meum di-*

rigo meaque sponte haec tibi affero? Prt. Pual. מְסֻפָּן, adj. תְּרוּמָה, de eo, cui *Terumae* concreditae sunt (syn. מְיֻפְקָד). Indidem n. מִסְפָּנָה, *ἀποθῆκαι.* LXX. *ἐπισκοπή ἐστι, θάλπειν, διδάσκειν, δεῖ, συμβάλλειν. Hi. προείδειν, ὑπερ-; σκληρὸν γίνεσθαι; inf. ὑπερόρασις.*

part. masc.: הַסֹּבֵן
Jes. 22, 15. לֵךְ־בֹּא אֶל־הַסֹּכֵן הַזֶּה

part. fem.: סֹבֶנֶת *sg.*
1 Reg. 1, 2. וְתִהְיֶה־לּוֹ סֹכֶנֶת
1 Reg. 1, 4. וַתְּהִי לַמֶּלֶךְ סֹכֶנֶת

3 impf.: יִסְפֹּן *s. M.*
Job. 15, 3. הוֹכֵחַ בְּדָבָר לֹא יִסְכֹּן
Job. 22, 2. הֶאָל יִסְכֹּן־גָּבֶר
Job. 22, 2. כִּי־יִסְכֹּן עָלָימוֹ
Job. 34, 9. כִּי־אָמַר לֹא יִסְכַּן־גָּבֶר
Job. 35, 3. כִּי־תֹאמַר מַה־יִּסְכָּן־לָךְ

Pu-al: סֻכַּן
part. sg.: הַמְסֻכָּן
Jes. 40, 20. *הַמְסֻכָּן תְּרוּמָה

Hif-il: הִסְכִּין
2 perf.: הִסְכַּנְתָּ
Ps. 139, 3. וְכָל־דְּרָכַי הִסְכַּנְתָּ

1 perf.: הִסְכַּנְתִּי
Num. 22, 30. הַסָּכֹנְתִּי לַעֲשׂוֹת

impt. sg.: הַסְכֵּן *s. M.*
Job. 22, 21. הַסְכֵּן־נָא עִמּוֹ וְשָׁלֵם

inf. c. h int.: הַהַסְכֵּן
Num. 22, 30. הַהַסְכֵּן הִסְכַּנְתִּי

מִסְכֶּנֶת

ז״כ, וכמ״ק כ״ק לְךָ נִכְנֵי מִסְכֶּנוֹת, וּמְזוֹן לְכוֹם וְסִכְיִם [דְּמֶם עִוְעוּמֶךָ-נְעִנְע], וּמוֹם קְמ״כ מְקוֹם הַכְּכוֹם וְקִנְיָן [פְּמַרְכְּמְסְמֶכְרָע, מְגַגְמִיזִין]. וּמְכְרָם סְ כֵן לְמֶךָ לְמֶם לְיִכְּנוֹ הַסְּכוֹם שֶׁל כֶּכֶם, כְּמֶךָ קְמֶנוּ רְנִיס, כִּי הַסְּמֶר שֶׁל סְכֵן לוֹ קְנִיס יְקֵד סְכִיב [נוּוּמְמְעֵן-זְמֶמֶמְעֵן], וּמוֹם לוֹ כְּכִיסֶם וְלִנִיס יְקֵד [עְוְוּועֲרְנְעֵן], כְּכִיסֶם וְעִוּת פְּרִי וּמוּעֲלֶם [כּוּעֲנְעֵן זְמֶמֶמְעֵן, נְעִזְמְעֲלֶ-לְעֵן], אוֹ כְּמְכּוּוֹן לְכְּמֶךָ שֶׁל קְנִיס, לוֹמֵר כְּנִיכֶם וְפְקִידֵם [זְמֶמֶמְעֵן, וּוּזְמְעֲלֶעֵן, פְּעֲר-], וְקִכְן מְכְּכֶם סָ״בֵּן, וְדוֹמֶם לוֹ בֵּן, קְנֵיָה, מְסֵיִן מְקְנֵ מוֹנֶ וְעִמְיִי, וּמְכְּוִי נְמֶמְיִ עֲכְ עִ״ תְּמְ קְכֶם וּמְכְּוִי נְמֶמְיִ עֲכְ עִ״ תְּמְ קְכֶם לְקְעֵן, וְכוֹם קְכוֹמְ עַד קְכוֹכְ הְמֶעֵל. נְקְרִמְי מְכְּכֶם מְזֶמְלְכוֹ נְנְכְּנִיכִים סְרְכֶם.

n. f. pluralet., lucrifactio, acquisitio (das Erwerben), hinc locus, in quo res comparatae reponuntur, penuarium, promptuarium (Magazin). Magnopere errant ii, qui סָבַן ex בָּנַס per metathesin ortum existimant, cum potius *v. comp.* סִ״כֵּן (cogn. בֵּן, כָּנַיָּה) vi *colligendi* s. coacervandi, deinde vi *comparandi*, lucrifaciendi et proficiendi; procurandi et *administrandi* dicatur. LXX. *ὀχυρός; ἡ περίχωρος.*

pl.: מִסְכְּנוֹת
Ex. 1, 11. וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת
2 Chr. 16, 4. כָּל־מִסְכְּנוֹת עָרֵי נַפְתָּלִי
2 Chr. 17, 12. בִּירָנִיּוֹת וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת

pl.: הַמִּסְכְּנוֹת
2 Chr. 32, 28. וּמִסְכְּנוֹת לְתַבוּאַת דָּגָן

pl.: הַמִּסְכְּנוֹת
1 Reg. 9, 19. כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת
2 Chr. 8, 4. כָּל־עָרֵי הַמִּסְכְּנוֹת

II. סָבַן

פעל נוד, ומוכנו כתמנות קיילם מדבר ומיוסם [שכיידען, וווקוכדען], ומוס קנילם ומסיכם נכנלנ [נעפֿאַהרלען], ומכם לְךָ לְמוקב לְקוות דעת שכן פתקון הסעל נאקמי ונקפם ענכיכיק, כמכוון קנילם ומסיכם. ומסופת על קוטב פתכוכו קכילם ומסיכם מקב שכאו, כי מקכן סָ״בֵּן, נדומם לְל בָּנָה כ׳, ווס מסוד אל כפל מכוון. ועוד לכב לי לְלִיךְ קוכְל, ומכלם לך אלמלת פתקון מעכן קנילם ומסיכם על עכיות ומפלות, לך ודמם מזכם אל בַּל ומזכם אל עֵבֶר, ונכלם מתמל שכוויי סדל מעכן מכמקסות ונמצקות בנופו [נעפֿאַהרלעע ויין], וכן נמתל נמפתי עכב. ועתם תנין לך מנפעל נָסְבָּן לומר כתכל ונסלמן נקכן וכתסם [נב-שכיעמן, פְּעֲכוווּוכלעע, נעפֿאַהרלעע וועכדעמן], וכן פרמו רניס מנמ״פ סָבֵּן, נהמלל על כתסמות ונדכתות ודלות ומפלות, וכיוכי מָסְכֵּן כמו מִסְכֵּן מזכם, וומל דעת סרל״ק.

v. tr., secare, vulnerare; periculum creare, in periculum ac discrimen vocare (gefährden). Haec verbi significatio in idiomate tum neohebraico tum aramaico regnat estque ipsa verbi origine stabilita. Etenim *v. comp.* סִ״כֵּן et *parag.* בָּנַיָּה gemina sunt. Ex radicis diversitate duplex consequitur significatio. Ab hoc verbo petitum est pauperis nomen, quod, sicut in nmm. חֵל, עָנִי, angustias et periculum vitae innuit, in quo perpetuo versatur. Hinc *Ni.* נִסְכַּן, secari, vulnerari, in periculum adduci, periculum subire, periclitari. Sic multi etiam *Pu.* סֻכַּן (unde prt. מְסֻכָּן = מְסֻכָּן) interpretantur, in his Qimchi. LXX. *Ni. κινδυνεύειν.*

Nif-al: נִסְכַּן
3 imperf.: כ״ק יִסָּכֵן
Eccl. 10, 9. בּוֹקֵעַ עֵצִים יִסָּכֵן בָּם

Pu-al: סֻכַּן
part. sg.: הַמְסֻכָּן
Jes. 40, 20. הַמְסֻכָּן תְּרוּמָה

מְסֻכָּן

ז״ל, וּמְזוֹן לְל וְעִכִי [מְרְמֶעֵר], וּמְקְמְלוֹת מְמְלוֹכ וּמְכְּנְכֵל מְכְלְכֵל וּמְלְן, וְכֵן מְזֶם נְעֲרְכִי וּלְרְמִי, וְכ״ כ פְּרְמְקִיו קְקְ מְזֶם. מְמְזְקֵל מְזְקֵל מְמוּפְזְעִים וְלְ מְלְקְעְמִים, לָכֵן נְרְמְקְ זְכְקְמְעֲם קְקְ״כ.

n. m. (primum *abstr.*, deinde *concr.*), periculosus, is qui augusta pauperie premitur, cui periculum vitae, varii casus ac discrimina rerum imminent. LXX. *πένης.*

Eccl. 4, 13. טוֹב יֶלֶד מִסְכֵּן וְחָכָם
Eccl. 9, 15. אִישׁ מִסְכֵּן חָכָם

הַמִּסְכֵּן

Eccl. 9, 15. הָאִישׁ הַמִּסְכֵּן הַהוּא
Eccl. 9, 16. וְחָכְמַת הַמִּסְכֵּן בְּזוּיָה

מְסֻכֶּנֶת

ז״כ גּוֹיִל מְסֻכֶּנֶת, וְעִכְיוֹ דֶּרֶךְ מְסֻכֶּנֶת, לוֹ עְכִיוֹת וְלְכִיוֹכוֹת [מְרְמוּעֵם].

n. f. (a n. מְסֻכָּן), status paupertatis periculosae. LXX. *πτωχεία.*

בְּמִסְכֶּנֶת

Dt. 8, 9. אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֶּנֶת

סָבַר

פעל נוד, ומוכן קְמְיֵם כעל וגפיכם סגיכם וקפיכם [פְּעֲרְזְלִיכְסְכְּעֵן], וכוס לְךָ מְמְקְכ אֶל סָבֵּר לְעִיל, וכְעֲרְכִי וכוכי ג״כ כְּכֹל מְכְּכִיכִים, וקְקוּכ מזכם וכזוי נזכְמִי עכ כְּכֹר מְכְּגְמִי לְעִיל. מְכְּכֹר סָבֵּר כְּמוֹ סָבֵּר כ׳ עִין קְמוּכ וּמְגְכִם לְלְכֹר.

v. tr., concludere, occludere, obturare, sicut סָגַר I., syr. *s'kar*, arab. سَكَرَ. *Pi.* סִבֵּר, sicut סִגֵּר et חִסְגִּיר, vi tradendi (in Jemandes Hand hingeben). LXX. *Ni. ἀποκαλύπτειν; Pi. ἐμφραγῆναι, παραδιδόναι.*

Nif-al: נִסְבַּר
3 imperf.: יִסָּבֵר
Ps. 63, 12. יִסָּבֵר דּוֹבְרֵי־שָׁקֶר

3 impf. pl.: וַיִּסָּבְרוּ
Gn. 8, 2. וַיִּסָּכְרוּ מְעִינֹת תְּהוֹם

Pi-el: סִבֵּר
1 perf.: וְסִבַּרְתִּי
Jes. 19, 4. וְסִכַּרְתִּי אֶת־מִצְרַיִם

סָבַת

ad Esr. 4, 5. *v.* שָׂכַר

סָבַת

פעל ל״ע כ״ק נכנין סכוסף הִסְבִּית, ופתכוכו לל״ק כמו שָׂקַק, לומר שתיקם ודמיס לְמֶעֵן הקְמֶכ [שוו״יגען], וחֶכר כְּמֶכ שומכוכית עכין הקְמֶכ הוֹק סוֹק. נְמֶסְמ מְכְּכִיכִים הסעל סָבָה מכין הקְמֶכ, ל״מ קוֹלָם הִסְבִּיתָ מְמְעוֹכ, וּמְכְּכִין שְׁמוֹק נְדוֹמֶם לְל שְׁקֵט.

v. hif., sicut שָׂקַט, arab. سَكَتَ, silere, hinc, sicut samarit., attendere. Neohebr. סָבָה, vi attendendi eadem. LXX. הַסְפֵּת, *σιώπα;* Vulg. *attende.*

Hif-il: הַסְבִּית
impt. sg.: הַסְבֵּת
Dt. 27, 9. הַסְכֵּת וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל

סַל

v. s. r. סָלַל *p.* 767.

סָלָא

פעל נוד, ומוכן לליס וקליס וכזיקס סגנסס וכעלס [קויסמעגען], ומוס לסמסכת פליסס וקויכס קקלס וכעלס [וויעגען], וּמְכְּכִיכִים סָבָא מְסְעוֹלִי, ודומס לו סָבָה כְּמְכ, וכקמר מְקְלִיס מקיר לכר נערך [קויסוויעגען]. וקכר לעגין מזכם הכיקס סלל, סלס, וכדומס.

v. tr., *toll*-ere, in trutina elevare, pendere, appendere (wägen); *Pu.* סֻלָּא (= סֻבָּה), appendi (aufgewogen werden), aequiparari. De radice v. סָלַל, סֻלָּה. LXX. *ἐπῃρμένος.*

Pu-al: סֻלָּא
part. pl.: הַמְסֻלָּאִים
Thr. 4, 2. הַמְסֻלָּאִים בְּפַז

סָלַד

פעל נוד, ומוכנו לדעת סמתכגס וע׳ וקכיס ציסס וציקס עליס ועליכס [ויך פְּרייען, פְּרְמְסְלְמְקְקְעֵן], כְּמְכגוס כוע, ומן קמְמְ מכ מְכְּכִיכִים עכין מְמְקְס סֶלֶד וכְּמְכ עכיכיק עכין מְמְקְס ועליוס, וכְּמְכ סֶלֶד מְמְקְס, וכן כמכ כמכוון נמְכְּס סוזו [*hlad*], וכְּמְקִי מְכְּמִי עכ, כְּמְכוס מְמוּר מזכוק. וקְכְּמְכ מוֹקְס כוּוכְס סְיִי כן מְכִילְק גְּמוֹן, מְכְּמְכו נְמְכְּכו סמְקְס לְמֶעֵן הגנסס, מְמוֹכְ נְמְכוס לְמֶךָ-עוֹכְ, לוֹמֵר הגנסס מְמְמְקְס. לוֹלְס לְפִי פְּרוּס וס לְמ יִדְמְעִי לְיִךְ יְסוּכְ סכנכ סֶלֶד נְמְכְּסוּק, כִּי מכוון יוֹנְק מְמְמְקְס לְמ יְקוּת לְמְמְכֶךָ. וכן לְמ מְקְמְכֶךָ פְּרוּס וקכ״ע וכלכ״ג וכל״ק וְלְכֶן-גְּכְקְמ, מְפְקְכו הְכְּכְס ע״ל לְכְּמִי וְלְכֶן כויס [כְּרְמְכְּכְעֵן], כִּי גם כוס לְמ יְקוּת כְּכִין הְכְּכֶל. וּמְכְּכִין דְּמְמ כְּ״ יְקוּת לְמְמְכֶךָ. וכן לְמ יִקוּת לְמְמְכֶךָ. וכן לְמ מְקְמְכֶךָ פְּרוּס וקכ״ע וכלכ״ג וכל״ק

סָלַד סָלָה

מְמְמְקְס לְמ יְקוּת לְמְמְכֶךָ. וכן לְמ יִקוּת לְמְמְכֶךָ. וכן לְמ מְקְמְכֶךָ פְּרוּס וקכ״ע וכלכ״ג וכל״ק

Nif-el: נִסְלָח

3 perf.: וְנִסְלַח

Lev. 4, 20. הכהן ונסלח להם
Lev. 4, 26. מחטאתו ונסלח לו
Lev. 4, 26. מחטאתו ונסלח לו
Lev. 4,35. 5,10. אשר־חטא ונסלח לו
Lev. 5,13. מאחת מאלה ונסלח לו
Lev. 5, 16. 18. 19, 22. ונסלח לו
Num. 15, 25. ונסלח להם כי־שגגה
Num. 15, 26. ונסלח לכל־עדת
Num. 15, 28. לכפר עליו ונסלח לו

סַלָּח

ז״ו ע״פ ידוע, ומוכנו מסולף תדיר לפעמים ומכפר על קעל וכוסס על עון [פֿעלגענעכ], נעכריכיק חַסַּלָּח עכיכו ג״כ מאזר עוסק אירי סליחות ל״ף מכ׳ מסק לכן־עזרת.

n. m., condonator, de Deo, qui, modo peccator viam poenitentiae ineat, semper ad peccata remittenda est paratus. LXX. ἐπιεικής.

וְסַלָּח

Ps. 86, 5. כי־אתה אדני טוב וסלח

סְלִיחָה

ז״נ ומופעל, ומחוכן מכפור ונזיקת עון [פֿעלגענוג], ונגור לכוב נפסק נעכריכיק, ונקאכ אס מיין אירי, קאר תאטוקו נקפת סליסק מסקנ״ס, ומלר מכקפות כאו זס נקרק סְלִיחוֹת, לכן יאי מסליקות. ועוד נגאכק ונפסק נעכריכיק מאופעט סְלִיחוּת, סַלַּח ומכנס מן מסכט מוס.

n. f. abstr., condonatio, remissio, qua Deus peccatoribus poenitentiam agentibus tum culpam tum poenam peccatorum pro gratia sua remittit, gem. סְלִיחוּת. Neoh. סְלִיחוֹת de cantionibus ad petendam suppliciter remissionem peccatorum factis. LXX. ἱλασμός, ἄφιεναι.

הַסְּלִיחָה

Ps. 130, 4. כי־עמך הסליחה

pl.: סְלִיחוֹת

Neh. 9, 17. ואתה אלוה סליחות

pl.: וְהַסְּלִיחוֹת

Dan. 9, 9. הרחמים והסלחות

I. סָלַל

לומר סָלַל, ומעתיד יִסְלֹל, ומוק רק מכנון מן תֵּל. ומחוכן נפיקת כוחם ומפיכם ומנגסם [עכסענען, -סְאַסענען], ות״כ נדומם לא סָלְלָה, סָלְלָה, סָלַל, דָּסַל, תֵּל, תְּלֵלָה, דְּלֵלָה, שנכולם עכין מנגסם ומכחם, וכן כשכם כאכוון נשפתי עכ s. *tul.*, gr. ταλ-άω, l. *toll-*, *tul-i*]. ומוק ל׳ מכחם דכך ע״י נפיכת עפר ומנגסם קכק ע״י שפיכת עפר עליו [דען וועג עכסאַסענען], ונפיכת עפר על דכך סיס מנגסם, ופלוסם [נאַסענען]. וכן נאחת נפכך מפעל רֶם, להסשיכ מלילת סדכך, ד״ם ומסלתי יכשון, וכן מכם סדכ״ק, ות״כ מוס דכך לא סלולה, ויסלו עלי דרכם, קכוק. ופאר כיחים סָלְלוּהָ כאו עכחים סדלון כדעת יוסף קפיקי עשוק תלים תלים. ג׳ כאו סְלֻלָּה מכת לדעת אכן־עזרת, לומר סלול ופקוד וזמוק, ומסילות רוֹמֵם [כיסענען], פרייזען], וזסו סלו לרכב נעכנות, וכ׳ אינ כאן מספרדי גם זס פרש אינן סלילת אסלה, ודעת מכת״נ נכוונה. מכנד סְלֻלָּה יוכל וקוזק, לומר כוחוק והנגסם עשוק כנוד וזיסס נאילת הנגסם [הַסְּ-

Hab. 3, 13. עד־צואר סלה

סְלוֹן, סַלּוֹן

v. s. r. סָלַל *p.* 768.

סֶלָה

פעל נוגד, ומעתיד יִסְלַח, ומחוכן נזיקת פנא וקעתם כפור וכסוי על קעתת [פֿעלגענעכן, -לייסען], ונקאכ עס לְ כמו נָשָׂא נאחוכן זה, ומכפעל נִסְלַח מפעולי מוס. ואינ לתקון מאכא כ״ל דעת מאדקיק, שלומם לל סֶלָה ענין נזיקת, נקסוי מה׳, לכן סלק ל כמו נשק ג מכפור על קעתת, ומכן. נאחוכוס שגור ג״כ מכנד סַלַּח.

v. tr. (impf. יִסְלַח), condonare, remittere, propitium esse, seq. לְ (syn. נָשָׂא). *Ni.* condonari, de peccatis, quae tum ratione *culpae* tum ratione *poenae* gratia divina remittuntur. Induruisse videtur ex v. סָלַח, vi tollendi, ita ut סָלַח לְ plane eodem sensu, quo נָשָׂא לְ dicatur. LXX. ἀφαιρεῖν, ἀφιέναι, ἵλεων εἶναι (*γίνεσθαι*), ἱλάσκεσθαι, εὐϊλατεῖν, καθαρίζειν, οὐ μνᾶσθαι.

2 perf.: סָלַחְתָּ *p.*

Thr. 3, 42. אתה לא סלחת

2 perf.: וְסָלַחְתָּ

Ex. 34, 9. וסלחת לעוננו ולחטאתנו
1 Reg. 8, 30. ושמעת וסלחת
1 Reg. 8, 34. וסלחת לחטאת עמך
1 Rg. 8, 36. וסלחת לחטאת עבדיך
1 Reg. 8, 39. וסלחת ועשית ונתת
1 Reg. 8, 50. וסלחת לעמך
2 Chr. 6, 21. ושמעת וסלחת
2 Chr. 6, 25. וסלחת לחטאת עמך
2 Chr. 6, 27. וסלחת לחטאת עבדיך
2 Chr. 6, 30. מכון שבתך וסלחת
2 Chr. 6, 39. וסלחת לעמך
Ps. 25, 11. וסלחת לעוני כי רב־הוא

1 perf.: סָלַחְתִּי

Nu. 14, 20. ויאמר יי׳ סלחתי כדברך

1 perf.: וְסָלַחְתִּי

Jer. 33, 8. וסלחתי לכל עונותיהם
Jer. 36, 3. וסלחתי לעונם

part. masc.: הַסֹּלֵחַ

Ps. 103, 3. הסלח לכל־עוניכי

inf. constr.: סְלֹחַ

Dt. 29, 19. לא־יאבה יי׳ סלח לו

inf. constr.: לִסְלֹחַ, לְסָלְחָהּ

2 Reg. 24, 4. ולא־אבה יי׳ לסלח
Jes. 55, 7. כי־ירבה לסלוח

impt. sg.: סְלַח

Num. 14, 19. סלח־נא לעון העם הזה
Am. 7, 2. אדני יי׳ סלח־נא

impt. sg: סְלָחָה

Dan. 9, 19. אדני שמעה אדני סלחה

1 imperf.: אֶסְלַח

Jer. 5, 7. Q'ri. אי לזאת אסלוח־לך
Jer. 31, 34. כי אסלח לעונם
Jer. 50, 20. אסלח לאשר אשאיר

1 imperf.: אֶסְלוֹחַ *Ktib.*

Jer. 5, 7. אי לזאת אסלוח־לך

1 imperf.: וְאֶסְלַח

2 Chr. 7, 14. ואסלח לחטאתם
Jer. 5, 1. מבקש אמונה ואסלח לה

3 imperf.: יִסְלַח

Num. 30, 6. וויי יסלח־לה כי־הניא
Num. 30, 9. 13. וויי יסלח־לה
2 Reg. 5, 18. יסלח יי׳ לעבדך
2 Reg. 5, 18. יסלח־נא יי׳ לעבדך

semper, cujus interpretationem in epistola ad *Marcellam* prae ceteris probat *Hieronymus*, judaicae antiquitatis haud mediocris existimator. LXX. Theod. Symm.: διάψαλμα.

Ps. 3, 3. באלהים סלה
Ps. 3, 5. מהר קדשו סלה
Ps. 3, 9. על־עמך ברכתך סלה
Ps. 4, 3. תבקשו כזב סלה
Ps. 4, 5. ודמו סלה
Ps. 7, 6. לעפר ישכן סלה
Ps. 9, 17. הגיון סלה
Ps. 9, 21. אנוש חמה סלה
Ps. 20, 4. וידשנה סלה
Ps. 21, 3. בל־מנעת סלה
Ps. 24, 6. מבקשי פניך יעקב סלה
Ps. 24, 10. הוא מלך הכבוד סלה
Ps. 32, 4. בחרבוני קיץ סלה
Ps. 32, 5. עון חטאתי סלה
Ps. 32, 7. תסובבני סלה
Ps. 39, 6. כל־אדם נצב סלה
Ps. 39, 12. הבל כל־אדם סלה
Ps. 44, 9. לעולם נודה סלה
Ps. 46, 4. וירעשו־הרים בגאותו סלה
Ps. 46, 8. 12. אלהי יעקב סלה
Ps. 47, 5. אשר־אהב סלה
Ps. 48, 9. עד־עולם סלה
Ps. 49, 14. בפיהם ירצו סלה
Ps. 49, 16. כי יקחני סלה
Ps. 50, 6. שפט הוא סלה
Ps. 52, 5. מדבר צדק סלה
Ps. 52, 7. מארץ חיים סלה
Ps. 54, 5. אלהים לנגדם סלה
Ps. 55, 8. אלין במדבר סלה
Ps. 55, 20 וישב קדם סלה
Ps. 57, 4. חרף שאפי סלה
Ps. 57, 7. נפלו בתוכה סלה
Ps. 59, 6. בל־בגדי און סלה
Ps. 59, 14. לאפסי הארץ סלה
Ps. 60, 6. מפני קשט סלה
Ps. 61, 5. בסתר כנפיך סלה
Ps. 62, 5. ובקרבם יקללו־סלה
Ps. 62, 9. אלהים מחסה־לנו סלה
Ps. 66, 4. יזמרו שמך סלה
Ps. 66, 7. אל־ירוממו למו סלה
Ps. 66, 15. עם־עתודים סלה
Ps. 67, 2. יאר פניו אתנו סלה
Ps. 67, 5. בארץ תנחם סלה
Ps. 68, 8. בצעדך בישימון סלה
Ps. 68, 20. האל ישועתנו סלה
Ps. 68, 33. זמרו אדני סלה
Ps. 75, 4. תכנתי עמודיה סלה
Ps. 76, 4. ומלחמה סלה
Ps. 76, 10. כל־ענוי ארץ סלה
Ps. 77, 4. ותתעטף רוחי סלה
Ps. 77, 10. באם רחמיו סלה
Ps. 77, 16. בני־יעקב ויוסף סלה
Ps. 81, 8. על־מי מריבה סלה
Ps. 82, 2. ופני רשעים תשאו־סלה
Ps. 83, 9. לבני־לוט סלה
Ps. 84, 5. עוד יהללוך סלה
Ps. 84, 9. אלהי יעקב סלה
Ps. 85, 3. כסית כל־חטאתם סלה
Ps. 87, 3 עיר האלהים סלה
Ps. 87, 6. זה ילד־שם סלה
Ps. 88, 8. וכל־משבריך ענית סלה
Ps. 88, 11. יקומו יודוך סלה
Ps. 89, 5. לדר־ודור כסאך סלה
Ps. 89, 38. ועד בשחק נאמן סלה
Ps. 89, 46. התעית עלינו בושה סלה
Ps. 89, 49. מיד־שאול סלה
Ps. 140, 4. תחת שפתימו סלה
Ps. 140, 6. מקשים שתו־לי סלה
Ps. 140, 9. אל־תפק ירוממו סלה
Ps. 143, 6. כארץ־עיפה לך סלה
Hab. 3, 3. מהר־פארן סלה
Hab. 3, 9. מטות אמר סלה

וענינו רימיסק סגוו הפעל סלל מענין מסלה, וכוונתנו נקאק נכוונה מפסק. סנפכ״פ סֶלָה כמו סָלֵא לעיל, נפקלות וענרכות [קוי־פנעוועגען וועדלען].

v. tr., sicut סָלָא, סָלַל, tollere, pendere (wiegen); tollere e medio (fortheben, cf. *v.* טָלַל, *tollere*), rejicere, in conj. *Qal* et *Piel*. Veteres, qui vim *sternendi* s. *prosternendi* inesse dicunt, comparant סָלַל, unde מְסִלָּה, via strata. *Pu.*, *librari* (aufgewogen werden), de re, quae cum in altera librae lance ponitur atque examinatur, ejusdem vel majoris ponderis esse invenitur. LXX. ἐξαίρειν, ἐξουδενοῦν; *Pu.* συμβασταχθῆναι.

2 perf.: סָלִיתָ

Ps. 119, 118. סלית כל־שוגים

Pi-el: סִלָּה *3 perf.*

Thr. 1, 15. סלה כל־אבירי

Pu-al: סֻלָּה

3 impf. fem.: תְּסֻלֶּה

Job. 28, 16. לא תסלה בכתם אופיר
Job. 28, 19. בכתם טהור לא תסלה

סֶלָה

ז״ו, ועליו כתב הכל״ק וכסכון ומיפר כעיכי זוו המלה אין לה ענין דנק כעכין אלא הוא עליו, לך הוא אלת נגון כך, שהיו המנגנים משליכים בתקופות הנגון כן, והכלים כי לא תמצא ואת המלה נתקבל כ״ק בתורה וכגון. ואלא למלה לדעתו סלל, והסיק נוסקת, לכן מלעיל, והענין הרימה והנגסה, לומר נקוטו תקוסו היא הנגסת הקול בנגון. לכן נתכוון הוא יתכן להגור מן סָלַל, ויסודו סֶלֶה סגולי, ונקט״פ סֶלָה. לדעת אחרים הוא מן סלק תמוך שָׁלָה, והתוכן שהיק [תויוע] נכגון, ועוד תקוס להתגדר בוס.

n. m., signum musicum, ab ipso textu discretum, quo musici admonebantur, ut cantum *elevarent*, et propter leges musicas et propter argumenti verborum, quibus appositum est, gravitatem. Factum est ex v. סָלַל, addito *He* paragogico, eaque de causa *Mil'el* est. Sic *Qimchi*; at, si haec vocabuli esset significatio, est potius a v. סָלָה derivandum, ita ut sit nominis segolati סֶלָה forma pausalis סֶלָה. *Paulus Burgensis* notam *encliticam* poetis ad expletionem versus usitatam esse dicit. Sic neohebraicis in carminibus usurpatur (veluti in *M. Vitae Luzzatti Migdal-Oz*, quod drama nuper edendum curavit *Fr. Delitschius*. Lipsiae, 1837. 8.), in antiquis, quorum divina est origo, non item. *Lutherus* symbolum adhibendae attentionis ac devotionis esse dicit, consimile illud noto isti ὁ ἀναγινώσκων νοείτω. Alii a v. סָלָה = שָׁלָה, arab. שלא, vi silendi s. quiescendi deducunt, ita ut sit pausae musicae signum. Qui compendium scripturae esse dicunt, in quo ingenium suum exercere possint, egregie falluntur. Judaica denique traditio סֶלָה *aeternitatem* vertit. Sic Targ., qui constanter לָעָלְמִין transfert, V. edit. διαπαντός, VI. εἰς τέλος, Aquila:

que moveri; vel potius vi *implicandi, connectendi* ac *frondescendi;* gem. סְלָסֵל, plectere, comere capillos, plane uti hebr. גָּדַל, חָלַל, unde הַגָּלָה, תַּלְתַּל, nmm. cincinnorum h. e. tortorum in plexum crinium. Fortasse etiam זָלַל q. v. s. potius vi *plectendi*, quam τοῦ σαλεύειν est explicandum. *Ibn-Librat* inde סְלָסֵל Prv. 4, 8. repetit, tanquam de intermisso atque indesinenter repetito studio dictum, quem sequitur, ut vidimus, *Isaaki.*

Pi-el סִלְסֵל

impt. c. s.: *סַלְסְלֶהָ

Prv. 4, 8. *סלסלה ותרוממך

סַל

ג"ז ע"ע סַם, וסִכְנוּי סַלִּים, וסִמּוּכָן עכ"פ וכ"ש [קַל־וָחֹמֶר], ע"ש סִכּוּךְ וּסְכוֹךְ סִכְּתִילִים לו [קַל־וָחֹמֶר, פַּלְעַכְט-], וכן הִתְסַכְּלוּת לְעֵיל לְעֵל סֵגֶא, וּק"כ לִיכְנוֹ מִן כִּסּוּל וּכְפִיוֹן, כִּי קַף לֹא נִסְתַּלְּקָה רוּחַ הִיסּוּס דָּלִית לְהוֹן סְלִיקָא וּמַעֲשִׂים טוֹבִים מְסַיְּעִים לְאָלָם לְהַעֲלוֹת קַף הַעִנְיָן. נִשְׁמַעְנִי שִׁפָּה [סַפָּה] מִשְׁלְמוֹ, וּמִזֶּה שֵׁם שְׁאוֹל [סַלָּל] עוֹשֵׂה סְלִיס, נִגְמַרְתָּ סַפָּא וּסִילּוּעַ סַפָּתָא כְּמוֹ סַל.

n. m. (ad s. f. סַלָּה, pl. סַלִּים), canistrum, corbis, e viminibus s. frondibus arborum contexta, a plectendo, sicut צַנָּא, *κάνεον, κάναστρον* (*κάνη*), minime a vacillando s. frondium vento agitatorum motitatione, arab. *sallaton* (unde *sallâl*, neohebr. סַלָּל, fiscellarum textor), zab. *selat*, gem. סַפָּא (def. סַפְּתָא). LXX. *κανοῦν.*

Ex. 29, 3. ונתת אותם על־סל אחד

Lev. 8, 2. ואת סל המצות

Num. 6, 17. על סל המצות

וְסַל

Num. 6, 15. וסל מצות סלת

הַסַּל

Gn. 40, 17. אכל אתם מן־הסל

Nu. 6, 19. וחלת מצה אחת מן־הסל

בְּסַל

Lev. 8, 31. אשר בסל המלאים *p.*

Ex. 29, 3. והקרבת אתם בסל

Ex. 29, 32. ואת־הלחם אשר בסל

בַּסַּל

Jud. 6, 19. הבשר שם בסל

וּבַסַּל

Gn. 40, 17. ובסל העליון

מִסַּל

Ex. 29, 23. מסל המצות אשר

וּמִסַּל

Lev. 8, 26. ומסל המצות אשר

pl.: סַלִּים

Gn. 40, 18. שלשת הסלים

pl. constr.: סַלֵּי

Gn. 40, 16. שלשה סלי חרי

סַלְסָל

ג"כ, וסִכְנוּי סַלְסָלוֹת, וּמִּוּכָנוּ כְּדַעַת מִכְּשׁ לְגָן־סְרוּק כְּמוֹ סַל [קַל־וָחֹמֶר], וכן לְעֵת ע' וְקִיכִּים וּתְרָגוּם דּוֹלְגַּאטִי, וכן פִּרְזוֹ הַיְרֵ"ק, וּמִזֶּה הִסְכִּיל מִן סַל. נִתְרַגֵּם סַלְסָל מְשָׁלְמוֹ, וכן סַלְסָלָה נִמְצָא לוֹ סְלוֹלָה מְצֻיָּרֶת וְכוּ׳.

n. m. (pl. סַלְסָלוֹת), sicut סַל, corbis ex viminibus contexta, targ. סַלְסָל, misnice: סַלְסָלָה, סְלוֹלָה. LXX. *κάρταλλος;* Vulg. *cartallus.*

strassen); quae viae semper iis obversabantur, quorum oblectamenta erant sacra veri Dei. 2 Chr. 9, 11. sunt, qui *scalas* intelligunt; sunt etiam, qui מְסִלָּה, vocabulum parallelum in l. Regum, conferant. LXX. *ὁδός, δίοδος, τρίβος, ὄρος, ἀνάβασις; τάξις, ὅπλα, ὠμος.*

Jes. 11, 16. והיתה מסלה לשאר עמו

Jes. 19, 23. ביום ההוא תהיה מסלה

Jes. 40, 3. מסלה לאלהינו

הַמְּסִלָּה

28. 20, 12. מתגלגל בדם בתוך המסלה

ויסב את־עמשא מן־

המסלה

2 Sam. 20, 12.

2 S. 20, 13. כאשר הגה מן־המסלה

Jes. 62, 10. סלו סלו המסלה

בְּמְסִלָּה

1 Sam. 6, 12. במסלה אחת הלכו

בַּמְּסִלָּה

Num. 20, 19. במסלה נעלה

1 Chr. 26, 16. במסלה העלה

לְמִסְלָּה

Jud. 21, 19. למסלה העלה מבית־אל

1 Chr. 26, 18. למערב ארבעה למסלה

Jer. 31, 21. שתי לבך למסלה

constr.: מְסִלַּת

Prv. 16, 17. מסלת ישרים סור מרע

Jes. 7, 3. אל־מסלת שדה כובס

constr.: בְּמִסְלַּת

2 Reg. 18, 17. במסלת שדה כובס

Jes. 36, 2. במסלת שדה כובס

constr.: בְּמִסְלָתוֹ

Joel 2, 8. גבר במסלתו ילכון

pl.: מְסִלּוֹת

2 Chr. 9, 11. מסלות לבית־י"י

Ps. 84, 6. מסלות בלבבם

Jes. 33, 8 נשמו מסלות

pl.: הַמְּסִלּוֹת

Jud. 20, 32. מן־העיר אל־המסלות

pl.: בְּמִסְלוֹת

Jud. 20, 31. כפעם בפעם במסלות

Jud. 20, 45. ויעלהו במסלות

pl. c. suff.: וּמְסִלֹּתַי

Jes. 49, 11. ומסלתי ירמון

pl. c. suff.: בְּמִסְלוֹתָם

Jes. 59, 7. שד ושבר במסלותם

pl. c. suff.: מִמְּסִלּוֹתָם

Jud. 5, 20. הכוכבים ממסלותם

II. סָלַל

לוּמִר סַל, וּמִּוּכָנוּ כְּמוֹ זַל, לְשׁוֹן מְמֻכּוּ זַלְזַל, חַל לְשׁוֹן מְמֻכּוּ חַלְחַל, גַּל. סִכְנוֹן לַל"ק כְּלִכּוּד וּכְפִיוֹן [זוּשְׁקִינְקַן], וּמִזֶּה סִלְסֵל, סַל, סִלּוֹן, וְכֵן נִלְקַח מִלְּעֵיל לְשׁוֹן זַל לְעֵיל. וְלִי נִרְאֶה שֶׁעִנְיָנוֹ סְכִיכָה וְלִיכָה הִתְּלַכְּדוּת וְהִשְׁתַּכְּנוּת [פַּעֲרוֹ־וַיְיקְקִינְקַן, קִינִיפְּסְעַן, גּוּוִי־נֶעֶן], וּק"כ סַל נִדְמֶה לְכָל פְּעַל נִשְׁמְעִי מֵעֵרֶב, וּמִן הַלְּקִיחַת לְכָל מְסִבַּת מַסַּל נִגְמַרְתָּ וְנִשְׁמַר עֲבָרִיּוֹת, מִלְּרַע הֶעֱרֵב וְסִמּוּכוֹ נְקוּדוֹת, וְכֵן נִרְאֶה חַל נַעֲנִי, לְשׁוֹן מְמֻכּוּ חַלְחַל לְמַ רִאשׁ וְקוֹנֵס [לְמַקְטֵן], וְכֵן נִרְאֶה חַל, לְשׁוֹן מְמֻכּוּ חָפָה, לְמִסְמֵךְ קוֹנֵס רִאשׁ וְתַלְתַּל, וְכוּס תִּכֵּן הֶעֱשׂ סַל, סַלְסֶל הִכְנִיס, וּלְוֹלִי גַּם זַל לְעֵיל מוּס. וְעִתָּה כִּכְנִיס לָךְ הִתְכַּוְּנוּ הֶעֱרֵב זַל הֶעֱרֵב. וְדַע קוֹנֵס שֶׁלְּמַעַת דּוֹגֵס לְגָן־לְגַרְשֵׁת סִכְנוּד סַלְסֶל לְעֵיל מוּס, לוֹמַר הֶסְוֵן כִּי וְהֶסְוֵן כִּי, וְכִינִים מְתוֹכְכִים הִקְדִּמוּנִים מִלְּמַ הִתְכַּוְּנוּ הוּס גַּם נֶאֱרֵב סְנִינִים, לוּמַ סִכְנוּן כְּלִשְׁוֹן נִקְרְנוּ.

h. e. סָלַל, *v. intr.* זָלַל (זַלְזַל), חָלַל (תַּלְתַּל), vacillare, ultro citroque moveri; vel potius vi *implicandi, connectendi* ac *frondescendi;* gem. סְלָסֵל, plectere, comere capillos, plane uti hebr. גָּדַל, חָלַל, unde הַגָּלָה, תַּלְתַּל, nmm. cincinnorum h. e. tortorum in plexum crinium. Fortasse etiam זָלַל q. v. s. potius vi *plectendi*, quam τοῦ σαλεύειν est explicandum. *Ibn-Librat* inde סְלָסֵל Prv. 4, 8. repetit, tanquam de intermisso atque indesinenter repetito studio dictum, quem sequitur, ut vidimus, *Isaaki.*

Pi-el סִלְסֵל

impt. c. s.: *סַלְסְלֶהָ

Prv. 4, 8. *סלסלה ותרוממך

וְשִׁפְכַת עֲלֵיהּ סַלְּתָה

Ez. 4, 2.

בְּשֶׁפֶךְ סַלְּתָה וּבְבָנוֹת דְּיִךְ

Ez. 17, 17.

לְשֶׁפֶךְ סַלְּתָה

Ez. 21, 27.

וְשֶׁפֶךְ עָלֵיךְ סַלְּתָה

Ez. 26, 8.

וְיִשְׁפֹּךְ סַלְּתָה

Dan. 11, 15.

הַסְּלֻלוֹת

pl.:

הַסְּלֻלוֹת בְּאֹר הָעֹרֵר

Jer. 32, 24.

אֶל־הַסְּלֻלוֹת וְאֶל־הַחֹרֵב

Jer. 33, 4.

סֶלֶם

ג"ז, וסִכְנוּי נִגְמַךְ סֻלָּמוֹת, וּפְתִיחָתוֹ מֵעֲלֵהּ וּמִדְּגֵ [זַעֲיִנְגֶ, לַיְיעֵר], וְזִכְרוֹ לְדַעַת רְגִישׁ סֵלֶג נְסוּפִי סֶם, כְּמוֹ לְגֵל הֶעֱשִׂיס יוֹמָם, רֵיחָם, חֵפֶם, אֲמָתָם, שֶׁגֶם, מֻחֲרָחָם, וּמִזֶּה כְּמוֹ סְסוּפִי סֶם, ל"ע פְּתָאֹם, שְׁלֻשֹׁם, חֲלֹם, מָחֳרָת, וּכְשֵׁמוֹת חַרְטֹם, סֻלָּגֹם, קַרְקֹם. לוֹמַ הֶרְאוּכִים הֵגִינוּ כֹּלֶס יִקֵּד סֻלָּם לְזִכְרֵ, וּמִסּוּפִי סֶם נִקְמַת לְךָ מִנְּקַמְתִּי נְשׁוּמַת, לָכֵן עִי, עוֹד תִּקַּת סֻלָּם לְקַמֵּן, לְעֵ"פ שֶׁעֵינוֹ מְסִלָּה כְּלוּמַ לוֹ [לְמַ"כ ע', י"ק].

n. m. (pl. gem. סֻלָּמוֹת, a v. סָלַל, adjecta terminatione *âm* factum, ad s. f. רֵיחָם, חֵפֶם, אֲמָתָם, חַרְטֹם, חֲלֹם vel formae מֻחֲרָחָם, שֶׁגֶם etc., in qua pervulgari commutatione *Cholem* positum est pro *Qamez*, de cujus sono antiquo v. *Ibn-Ezram* in l. *Zahot*), scala, elevata illa ac sursum tendens, sicut מְסִלָּה 2 Chr. 9, 11. et *mesläl* amharicum. Veteres unanimi consensu v. סֻלָּם subesse dicunt. Neque negare possumus, terminationem *âm* nonnisi ad adverbia formanda adhiberi esse solitam. V. s. v. סֻלָּם. LXX. *κλίμαξ.*

Gn. 28, 12. והנה סלם מצב ארצה

מַסְלוֹל

ג"ז, וּמִּוּכָן מִסְלַּהּ וּנְקִינִיהּ מֵעֲנָל וּמִדְּרָךְ [נְתָהָן], וּמִתְּמוֹת דֶּרֶךְ סְלוֹלָה וּמְסוּכָה וּמְסוּלָּס [מְתָאוּוָעֵ, נְתָסְכֵ-], וּמִמִּזְקָל מִזְקָל מִנְּעִיגִּיל, מַלְבּוּשׁ.

n. m. (ad s. f. מַעֲגִיגִּיל, שִׁ), via aggesta ac munita, angl. *highway* (Hochweg) LXX. *ὁδός.*

Jes. 35, 8. והיה־שם מסלול ודרך

מְסִלָּה

ג"כ ע"ע מְסִבָּה, וּמִּוּכָן דֶּרֶךְ סְלוֹלָה [מְתָאוּוָעֵ, נְתָסְכֵ-*highway*], מִן סֵלֶג הֶעֱרֵב, וּק"כ כְּמוֹ מִסְלוֹל. וּמִכְּלִ"ק כְּתֹב לְפִרּוּשׁ מִסְלַּהּ לְפִי רוּחַ הִיגְלוּת נִמְסְרַת הַלְּכִיִּים וּמִרְמַת הֶעֱבוֹדוֹת מִן מִדְרָךְ נִקְרְאַת סִדְרַךְ עִנְיָן מְסִלָּה. וְיוֹסֵף קְמִי פִּרְשׁוּ סְלוֹלָה שֶׁכֵּיוָן סִדְרַךְ נִתְכַּוְּנִים שֶׁכֵּיוָן נַם. וּמִפְּסוּק מְסִלּוֹת בַּלְּבָבָם פִּרַשׁ רַ"ש הַקּוֹנְסִים יְשׁוּר דַּרְכֵּם, וּכְלִ"ק פִּרְשׁוּ עִנְיָן סְלוֹל וּמִתְרוֹמְמוֹת וְנָטוּשׁ, לוֹמַר שֶׁכֵּן רוֹמְמוֹת לְכָל נִלְבָּבָם, לוֹמַ הִכְכֵּן שֶׁעֵינוֹ מְסִלּוֹת הֶעֱלוֹת לְיִרְמְלָם [וּוּזַלְעֵמְהֶרְעָסְוּוּעֵ-עֵ], לוֹמַר שֶׁכֵּן נִלְבָּבוֹ יוֹכִיר הַמְסִלּוֹת הֶעֱלוֹת עִיר הַקֹּדֶשׁ. וּמִכֵּן נִדְמַ"כ ע' י"ק מְסִלּוֹת לְגַיְ ל' סִלְסֵלוּ לַל"ק כְּמוֹ סְלוֹלוֹת וּמְעֻלּוֹת [שֶׁרְעֶפְּעֵן], וּלַל"ק כְּמוֹ סְלוֹעַ נִמְלְכִים תְּמוֹכוֹ, וּסִכְנוּן קְנִינוֹ.

n. f. (ad s. f. מְסִבָּה), via aggesta terra vel lapidibus stratis elatior, trita atque exaggerata, deinde *gen.* via. Ad Ψ. 84, 6. quod attinet, *Isaaki* מְסִלּוֹת de vita dirigenda, *Qimchi* (a v. סָלַל, 2.) de laudationibus Dei intelligit; at probabile est, intendi vias, quae ineundae erant iis, qui ad sacra solemnia obeunda Hierosolyma proficiscebantur (Wallfahrts-

עֲרֵעֲנַע, וּוּעֲרֵעֲסְלַעֲנַע], וְכֵן סִרְקַ"נַע וּסִ"דְּק, וְעַיִן יִקְקִי שֶׁנִּכְרְזוּ מֵעֲנִין סְלִסּוּל נִשְׁמַע. סִסְתַּעֲבֵל הִסְתּוֹלֵל וּסְכִיכוּתִי מִסְתּוֹלֵל, מוּכָנוּ לְדַעַת סִרְקַ"ק סִתְכּוּסְס וּסִתְגַּלְּס, וּפְרוּשׁ לְכֵן־נִכְלַף עֵנִין מִתְקוֹשֵׁק, וּפְרוּשׁ מִתְכַּנֵּס וּיִלְקְקִי עֵנִין כְּנוּשׁ, נִלְקִין יְסוֹד.

h. e. סָלַל *v. tr.* (impf. יְסֻלַּל), extollere, elevare, exaltare, emollitum illud ex חָלַל, et multis formis, quas in textu *rab.* enumeratas invenies, linguarum tum semiticarum tum indogermanicarum proprium: 1) exaggerare, munire viam (bahnen), quia munitiones viarum fiunt aggesta terra (syn. רָמַם Jes. 49, 11.). Dicitur etiam de urbe diruta, cujus rudera coacervantur s. *contumulantur* Jer. 50, 26. 2) efferre, extollere laudibus, sicut רוֹמֵם, סִלְסֵל; celebrare, praedicare. Sic interpretandum videtur Ψ. 68, 5., quamquam Chiquitilla hoc quoque loco v. סָלַל vi sternendi s. muniendi viam vertit. *Pi.* סִלְסֵל intens., summis evehere laudibus, maximi aestimare, magnum honorem tribuere. Male *Isaaki:* comere capillos, inde indesinenter repetere. *Hitpa.* הִסְתּוֹלֵל, semet ipsum aggeris instar efferre, acriter et constanter resistere (sich entgegendämmen). *Abulwalid* vi *se roborandi* explicat. LXX. *ὁδοποιεῖν, ἐρευνᾶν, τύπτειν, καθαρίζειν; Pi. χαρακοῦν; Pilp. περιχαρακοῦν; Hitp. ἐμποιεῖσθαί τινι.*

part. pass. f.: סְלֻלָה

Prv. 15, 19. וארח ישרים סלולה

p. p. fem.: סְלוּלָה

Jer. 18, 15. דרך לא סלולה

impt. pl.: סִלּוּ

Ps. 68, 5. סלו לרכב בערבות

Jes. 57, 14 (bis). ואמר סלו־סלו

Jes. 62, 10. סלו סלו המסלה

impt. pl. c. s.: סִלּוּ־ *a*

Jer. 50, 26. סלוה כמו־ערמים

3 impf. pl.: וַיְסֹלּוּ

Job. 19, 12. ויסלו עלי דרכם

Job. 30, 12. ויסלו עלי ארחות אידם

Pi-el: סִלְסֵל

impt. c. s.: סַלְסְלֶהָ

Prv. 4, 8. סלסלה ותרוממך

Hitpa-el: הִסְתּוֹלֵל

part. masc.: מִסְתּוֹלֵל *sg.*

Ex. 9, 17. עודך מסתולל בעמי

סְלֻלָה

ג"כ, וּמִּוּכָנוּ לְדַעַת ת' נְכִיחַ תְּלִי עֵבֶר סְנִיכ הֶעֱיִר, כִּי תִּרְגַּם וְנִכְנוּ מְלִיקַּת [וּוּזַלְנֵ], וְכֵן פִּרַשׁ יִקְקִי, וְנִלְמַד שֶׁכֵּן סוֹלְלָה. וּמִכֵּן סְסוּלּוֹת נִלְנוּ הֶעֱיִר סִלְסוֹל יִגְיעוּ הֶעֱיִר, וּמִכְתּוּבִים לְלַ סְסוּלּוֹת סִלְסוֹן לְכָנֵי הֶעֱיִר הָיוּ נוֹתְנִים הִכְתִּים וּעוֹשִׂים מִתְּנִים תְּלִים תְּלִים מְשׁוּכִים לְמוּתָם.

n. f., aggesta moles s. cumulus terrae, agger, qui aggeritur ad urbem obsessam capiendam, Trg. מְלֵירְתָא; שָׁקַד סְלֻלָה, jacere aggerem. LXX. *πρόσχωμα, πρόχωμα, χῶμα; χάραξ; ὀχλός;* שָׁקַד סְלֻלָה, *χαρακοβολία.*

2 S. 20, 15. וישפכו סללה אל־העיר

2 Rg. 19, 32. ולא־ישפך עליה סללה

Jes. 37, 33. ולא־ישפך עליה סללה

Jer. 6, 6. ושפכו על־ירושלם סללה

maeus vertere solet חָלַע, quadriliterum verbi לָעַב = בָּלַע, interdum etiam עִלְּעֵל h. e. projicere, facere, ut quis vagus atque exulerret. LXX. *Pi.* καταστρέφειν, ἐξαίφειν, λυμαίνεσθαι, φαυλίζειν, φαῦλον ποιεῖν.

Pi-el: סִלֵּחַ

part. masc.: מְסַלֵּחַ *sg.*

Prv. 21, 12. מסלח רשעים לרע

3 imperf.: וְיִסְלַח

Job. 12, 19. ואיתנים יסלח

3 imperf.: וַיְסַלַּח

Ex. 23, 8. ויסלח דברי צדיקים

Dt. 16, 19. ויסלח דברי צדיקם

3 imperf.: וַיְסַלַּח

Prv. 22, 12. ויסלח דברי בגד

3 impf. fem.: תְּסַלַּח

Prv. 13, 6. ורשעה תסלח חטאת

Prv. 19, 3. אולת אדם תסלח דרכו

סֶלַח

ז״י, והמוכן קלקול וקלקלה ומדקה [גלאטטעם, שליפפיגעם], וקל להבין מהנזכר. ובתרגום נמר עקשות, ע״ל מהנזלה.

n. m., mores lubrici ac laeves h. e. blanditia, assentatio, targ. pro hebr. עִקְּשׁוּת (perversitas). LXX. ὑποσκελισμός, συντηρεῖν.

וְסֶלַח

Prv. 11, 3. וסלח בגדים ושדם

Prv. 15, 4. וסלח בה שבר ברוח

סֶלֶק

לו סָלֵק, פעל לרמי, לכן נרכוי סָלְקוּ, והמוכן עליה [שטייגען], וכן נָסַק לעיל נאמרו זה, וכן נשפה סורית ושומרונית, ולועזות הנזוי נכוונה לאמרנו לעיל שהלאד פה מתאנות, לכן כפי הנראה לי עתה הדמיון של סָלֵק הוא סָלַע ולזק.

s. שָׁלֵק *v. epenthet. intr. aram.* (3 p. pl. סָלְקוּ), sicut נָסַק, *scandere*, injecta liquida *n*, quemadmodum in v. hebr. (syr samarit. zab.) injectum est *Lamed.* At, ut quidem nobis nunc videtur, cum v. סָלֵק v. סָלַע componi oportet. LXX. ἀναβαίνειν.

3 perf. fem.: סְלָקַת

Dan. 7, 8. זעירה סלקת ביניהון

3 perf. fem.: סַלָּקַת

Dan. 7, 20. ואחרי די סלקת

3 perf. pl.: סַלָּקוּ

Dan. 2, 29. על־משכבך סלקו

Esr. 4, 12. די סלקו מן־לותך

part. f. pl.: סַלְּקָן

Dan. 7, 3. סלקן מן־ימא

סָלַת

פעל ל״ע כ״ח נגור סָלַת, והמוכן כפי הנזוי נשפה ערבית עכין קזיפה ופלוה [זאלצען], כי כן שלת בערבי, ומזה זה שלת [סָלַת] שערה מפוזלת [גרויפע], לכן הפעוז הזה לא מתכוון לכוונת סלת אלנו, ועוד מקום להתגדר.

v. inus., quocum neoterici v. arab. שׁלח, desecare, decorticare, denudare (unde *solt-on*, hordeum sine folliculis, ptisanae, ἄλφιτα) comparavere. At haec derivatio ad n. insequens non quadrat, et adhuc sub judice lis est.

סָלֶת

ז״ם, כי נמצא כוכבי בנקבי, ובכוי

Ps. 18, 3 רי׳ סלעי ומצודתי

Ps. 31, 4. סלעי ומצודתי אתה

Ps. 42, 10. אומרה ׀ לאל סלעי

cum suff.: וְסַלְעוֹ

Jes. 31, 9. וסלעו ממגור יעבור

pl.: סְלָעִים

1 Reg. 19, 11. ומשבר סלעים לפני רי׳

Ps. 104, 18. סלעים מחסה לשפנים

Jes. 33, 16. מצדות סלעים משגבו

pl.: הַסְּלָעִים

Jes. 2, 21. ובסעפי הסלעים

Jes. 7, 19. ובנקיקי הסלעים

Jes. 57, 5. תחת סעפי הסלעים

Jer. 16, 16. ומנקיקי הסלעים

Jer. 51, 25. וגולגלתיך מן־הסלעים

pl.: וּבַסְּלָעִים

1 Sam. 13, 6. ובסלעים ובצרחים

סֶלַע II.

פעל ל״ע, ומזנו לישע ולכלים לבלול ולישע [נאכן פרעגעטרען], ומרכו הזרע סֶלַע [הסתן מקלע מזנו ועמיי], ודומה לו לָעַע לעיל, ומשל ג״כ אכל בָּלַע, וכל אלה משל מקור והזוי נזכרתי ערב. ולזר בתרגום סַלְּעֵם הפעל הכה הוא גויר סָלַע ודוק.

v. comp. inus. tr., de-*glu*-tire, devorare, sicut לָעַע, בָּלַע. Targumice frequens est v. סַלְּעֵם, ex סָלַע forma secundaria.

סָלְעָם

ז״ו, וכוי לתנה [סיי־זמעקען], ונקרא ע״ש סליעה, תמזנתו כמר סָלְעָם, ומזמת לרוב נמה נוסף זה בתרגום.

n. m. (= סָלְעָם, ad s. f. in Targg. frequentatae), species locustae mundae, a *voracitate* nominatae. LXX. ἀττάκης.

הַסָּלְעָם

Lev. 11, 22. ואת־הסלעם למינהו

סָלַת

פעל ל״ע נקל, ומזנו תמזנתי עיסה וגיעה בדבר, ומזה מקבלות ומקבולדות נסקיבה על דבר [אלי־פענען], ומסכזו סָלַת, ודומה לו הזרע נמפעל אָלַת, חָלַת, שָׁלַת, כלזר תלקה אם. מזה מכבד סַלָּה ומעתיד יִסְלֶה יולק ומזוק, לומר המלעה ומכלה נעיסה על דבר, סענרה ומיזה [פאזה־נלי־עען, -שליפפען לאסמען], ל״א המלעה ומדת דבר לדיקים, לכן כמו דקוי נכנכ [אינרינען], ל״א כשעה מסלף מעלת, או עזות מלקלק [אלי־ספציר מאכען]. מקור הזרע ומזוי כבר מנעתי לעיל עתק מלף ומלף ולזר בתרגום חָלֶה, מרומנ מזרע לְעֵב, נמזון לף אלנו, ולעדי זה מרגם מתקנם שָׁלֶה.

v. in conj. Qal inus. comp. et intr., allinere, agglutinare, hinc elabi, se subducere s. subtrahere (schlüpfen, sich an etwas hindrücken), a rad. *lap*, quam vv. שׁ־לַ־ם, שָׁ־לַ־ה, חָ־לַ־ה, אָ־לַ־ה arab. sementem esse dudum evicimus. *Pi.* סִלֵּם (impf. יְסַלֵּם) *tr.* et *int.*, facere, ut quis in lubrico labatur et procumbat (fortgleiten, fortschlüpfen lassen), hinc gener. subvertere, veluti causam justorum, praecipitare, de improbitate peccatorem pessumdante Prv. 13, 6.; lubricum facere, veluti viam praecipitem et periculosam. Ara-

סָלַע, significationem *altitudinis* involvere dicunt. Quin potius, sicut סָלָא (סָלָה) – cf. סָקַל (שָׁקַל), unde per metathesin = עָסַל ortum esse possit – vim *gravitatis* ac *ponderositatis* habet.

סֶלַע

ז״ו, נכנוי סָלְעֵי, ומזנו לזן וגור [פעלנו], ונלזר מענין נעל ומעמס ונקילה, ועיר מלכת לדום נקלזת ג״כ סלע, ע״ש שמזכנות זם נסלעים. נתרגום סַלַּע נמר שָׁקֵל נעבני, ונזת רלים לתקור הזרע זדנכנו ממנו.

n. m. (c. s. סַלְעֵי), onus, pondus, lapis, petra; targ. סַלְּע = שָׁקֵל hebr. Est etiam n. pr. capitis Edomitici (postea: *Petra*, nunc *Wadi Musa*), quae urbs sita erat in valle petris ingentibus undique cincta ac domicilia habebat in petris incisa. LXX. πέτρα, κρημνός, στερέωμα, κραταίωμα, ἀντιλήπτωρ; צֶלַע סֶלַע, λεωπετρία; צַחִיחַ סֶלַע ποταμός φερόμενος.

סֶלַע *p.*

Jud. 15, 8. בסעיף סלע עיטם

Jud. 15, 11. אל־סעיף סלע עיטם

Jud. 20, 47. אל־סלע הרמון

1 Sam. 23, 28. סלע המחלקות

Job. 39, 1. עת לדת יעלי־סלע

Job. 39, 28. סלע ישכן ויתלנן

Job. 39, 28. על־שן־סלע

Ps. 40, 3. ויקם־על־סלע רגלי

Ps. 141, 6. נשמטו בידי־סלע

Jes. 32, 2. כצל סלע־כבד

Jes. 42, 11. ירנו ישבי סלע

Jer. 23, 29. וכפטיש יפצץ סלע

Ez. 24, 7. 8. על־צחיח סלע

Ez. 26, 4, 14. לצחיח סלע

Obad. 1, 3. שכני בחגוי־סלע

הַסֶּלַע *p.*

Num. 20, 8. ודברתם אל־הסלע

Num. 20, 8. מים מן־הסלע

Num. 20, 10. המן הסלע

Num. 20, 10. אל־פני הסלע

Num. 20, 11. ויך את־הסלע במטהו

Jud. 6, 20. והנח אל־הסלע הזה

Jud. 15, 13. ויעלוהו מן־הסלע

1 Sam. 14, 4. ושן־הסלע מהעבר

1 Sam. 14, 4. ושן־הסלע

1 Sam. 23, 25. ויגידו לדוד וירד הסלע

2 Reg. 14, 7. ותפש את־הסלע

2 Chr. 25, 12. ויביאום לראש הסלע

2 Chr. 25, 12. וישליכום מראש הסלע

Ps. 137, 9. עולליך אל־הסלע

Cant. 2, 14. יונתי בחגוי הסלע

Jer. 13, 4. בנקיק הסלע

Jer. 49, 16. שכני בחגוי הסלע

מֵהַסֶּלַע

Jud. 1, 36. מהסלע ומעלה

בְּסֶלַע

Jud. 20, 47. בסלע רמון

בַּסֶּלַע

Num. 24, 21. ושים בסלע קנך

Prv. 30, 26. וישימו בסלע ביתם

Jes. 22, 17. חקקי בסלע משכן

Jer. 48, 28. ושכני בסלע

Am. 6, 12. חירצון בסלע סוסים

מִסֶּלַע *p.*

Dt. 32, 13. וינקהו דבש מסלע

Neh. 9, 15. ומים מסלע הוצאת להם

Ps. 78, 16. ויוצא נוזלים מסלע

Jes. 16, 1. *מסלע מדברה

Jer. 5, 3. חזקו פניהם מסלע

cum suff.: סַלְעִי

2 Sam. 22, 2. רי׳ סלעי ומצדתי

pl.: סְלָעוֹת

Jer. 6, 9. כבוצר על־סלסלות

סַלְּעוֹן

זו נ״כ סַלְּעוֹן ז״ו, והמוכן קוץ [דאכן], ונעכני שלאל קוץ של סתמר. ולזר לקור הזרע דעת סנוכים מכלכוד ונפנוף הכל ונעות קוץ, וכן דעת יוכף לקן־נכלף אקר, שהניה לו הזרע סַלְּעוֹן, ורלים על זקרותו הזה סַלְּוָא נקרמי, שדומה לל סַלְּעוֹן נעכני, והזרע סלוק הוא סָלָא. לתקות מתכוון הוא קניעה ושסוע [רייסען], וכן לדרך סתמנות, ונמלא הזרע לכל הָדֶרֶךְ סתמנות, וזם תמלא לקוות מרעיו.

v. סַלְעוֹן *n. m.*, sentis, spina, arab. *solâlon*, aculeus rami dactyli, neque a vacillando, neque a nectendo, sed potius a *pungendo* et *lacerando* (syn. הָרַהַר, δείρ-ειν), quae significatio inest v. סָלַל, sicut סָלָא aram., unde סַלְוָא, spina, et חָלַל, v. compositum, evincunt. *Abulwalid*, qui v. סָלַל comminiscitur, arabizat atque ineptit. Est igitur, ut demonstravimus, v. סָלַל significatione tripertiendum; siquidem inest ei vis tollendi, complicandi ac lacerandi. LXX. σκόλοψ, ἐπισυνιστάναι.

סַלּוֹן

Ez. 28, 24. סלון ממאיר

pl.: וְסַלּוֹנִים

Ez. 2, 6. סרבים וסלונים

סֻלָּם

פעל ל״ע, והמוכנים הקלמונים סניבוסו לזרע לל סֻלָּם, ומזה נ״כ נערבי שלם [יעון רייזקי לל הזניים סערניים המועלות], ומכוון הזרע לל ידעו יקר. והקרובים שהניבו סלל לזרע, סופי זר לזה תזנו לשו, נתין הכרע. וכ״ל שהזרע נדומה לל שָׁבַב הזר מתכו [תיי־שלאפרם, והמעות עכין קנור [תיי־קייכהדער נשפטען], וח״כ המעות סֻלָּם, הזר נמלא נ״כ לזל אָלָם לעיל, וזה מקור.

v. inus., unde nonnulli n. סֻלָּם (arab. سلم *Qor'an* 52, 37. Reisk. ad *Mu'allakât*) deducunt. Alii סָלַל q. v. radicem esse dicunt. Verisimillimum est, v. סֻלָּם, sicut אָלָם (syn. שָׁלַב, unde שְׁלַבִּים) vi contignandi seu *subscudes adindendi* (ineinanderzapfen) dici.

סֻלָּם

ז״ו, ונפ״ו כמו שָׁבַב לקון, והרכוי נמרכ סָלְמוֹת.

n. m., sicut שְׁלַב, scala e gradibus, qui lignis duobus perpendicularibus inditi sunt, constans; pl. gem. סַלְּמוֹת.

Gn. 28, 12. והנה סלם מצב ארצה

סָלַע I.

פעל ל״ע כ״ח נגור, ומזנו לל״ק כמו סָלֵק, לזן נעלות [הָאֲך ויין], ולי נרלה שהפעל דומה לל סָלָא [סָלַח], לומר כנילה ונעילה ונזילה ועמיסה [צוועי־נינג ויין], ודומה לו נעכני שקל [סקל], ומזה סָלַע נשל ומכן [לאסטע־נען ויין], וכן נרלה שֶׁקֶל סתמנותו, כלזר סָלַל יוכיח. ולו ל״כ שהזרע סָלַע מסרום מן סָלַל נדומה לל סָלַל, לכן הרלזנו נכון.

v. inus., quod nonnulli, collato v.

סָלְתִּי, וסמונן קמץ דק [פייכעם מעסל], ולפעת רפ"ק קמץ זסוף עתון עיכם נסס, ולפ"יתו מתם זכתאר נתצמם כפס זסיח סונ"ם לת סקמץ וקולפת לת הסולת. לכן מסמדכם ויקרא כנס כרפס הסמך, זסס נפתר קמץ דקמץ"ת סלת. וספעל סָלַת נגזרת ונזפס עכריכית נתכוון כפס לסלת סוף גויר הסס, ויסיס לין זיסיס תלמ לין רפיס על תכוכתו. נתכוון סולת מזלמו.

n. comm. (c. s. סָלְתִּי), simila, farina purrissima, *flos farinae*, targ. סוּלְתָּא. Qimchi, comparata dictione misnica: נֶפֶה שֶׁהִרָא מְוֹצְרָאָה אֶת־הַחֲשֻׁבָה וְקִלֵּטָה אֶת־הַסֹּלֶת (h. e. cribrum, quod egerit farinam, et retinet *Solet*) male de farina *crassius* molita interpretatur. Repugnat *Vajikra Rabba*, ubi deserte dicitur: סֹלֶת דְּקֶמְחִית סֹלֶת, et v. *gem.* et *neohebr.* סָלַת, cribrare farinam, ita ut restet simila. Est igitur simila (סֹלֶת) purior quam farina (קֶמַח). LXX. constanter: *σεμίδαλις*; קֶמַח סֹלֶת *σεμίδαλις*.

Gn. 18, 6.	שלש סאים קמח סלת
Ex. 29, 2.	סלת חטים תעשה
Ex. 29, 40.	ועשרן סלת בלול
Lev. 2, 1.	סלת יהיה קרבנו
Lev. 2, 4.	סלת חלות מצת
Lev. 2, 5.	סלת בלולה בשמן
Lev. 2, 7.	סלת בשמן תעשה
Lev. 5, 11. 6, 13.	עשירת האפה סלת
Lev. 14, 10.	סלת מנחה בלולה
Lev. 14, 21.	ועשרון סלת אחד
Lev. 23, 13. 17.	שני עשרנים סלת
Lev. 24, 5.	ולקחת סלת ואפית אתה
Num. 6, 15.	וסל מצות סלת חלת
Nu. 7, 13.	סלת בלולה בשמן למנחה
Nu. 7, 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.	סלת בלולה בשמן למנחה
Num. 8, 8.	ומנחתו סלת
Num. 15, 4.	מנחה סלת עשרון
Num. 15, 6.	סלת שני עשרנים
Num. 15, 9.	סלת שלשה עשרנים
Num. 28, 5.	האיפה סלת למנחה
Num. 28, 9.	ושני עשרנים סלת
Num. 28, 12.	ושלשה עשרנים סלת
Num. 28, 12.	ושני עשרנים סלת
Num. 28, 13.	ועשרון עשרון סלת
Num. 28, 28. 29, 3. 9. 14.	ומנחתם סלת
1 Reg. 5, 2.	שלשים כר סלת
2 Reg. 7. 1.	סאה־סלת בשקל
2 Reg. 7, 16.	ויהי סאה־סלת בשקל
2 Reg. 7, 18.	וסאה־סלת בשקל
Ez. 16, 13.	סלת ודבש ושמן
Ez. 16, 19.	סלת ושמן ודבש
Lev. 7, 12.	וְסֹלֶת
	וסלת מרבכת
Lev. 7, 12.	הַסֹּלֶת
1 Chr. 9, 29.	ועל־הסלת והיין
Ez. 46, 14.	את־הסלת מנחה לוי
1 Chr. 23, 29.	וְלִסֹלֶת
	ולסלת למנחה
Lev. 6, 8.	מִסֹּלֶת
	מסלת המנחה ומשמנה
cum suff.:	מִסָּלְתָהּ
Lev. 2, 2.	מסלתה ומשמנה

סֹם

v. s. r. סָמַם *p.* 770.

סְמַדַּר

פעל ל"ע כ"ש נגזר, וסוף לפעת קבפנערצאס סרכבב מן סָם הָדַר, מוצלל על ויו ובלגון הכן [דופטעבב בלייסטען], לכן זס לצקר נקלו לבו סמדקדיס.

v. inus., quod grammatice ex סָם הָדַר, vi *suave oleuter florendi*, compositum jactant. Alii n. insequens a v. סמר contrahere, corrugare, descendere ajunt (die Weinblüthe als die Aufstarrende)!

סָמְדָר

ע"ו, עמ"פ צָלְצַל, וכתפ"פ ל"ל סָמְדָר, וכן צְלָצַל, וש"כ הסמך סָמְדַר [ע"א הסמך צְלָצַל], והכנוי לפ"ו סָמְדָּרִים, וסמיך סָמְדְרֵי [וכן בלגלים, בלגלין], וכתפ"פ הכנוי בנפס ענכיכית, ל"א נזיר פסוכי קילף לסנים [ע' ע"ב] של בלפס ד'-לוליוילם וְעַד־בֹּא חֲנֻצַּת סְמָדְרֵי שַׁנְתָּיו עֹדְנוֹ בְּאָבְוֹ רַקָּחָם. המוכן בנפס [בלייסטען], ובתפ"פ בתכוגוס בתר בלפס, וכן כמעט כל התוכיים הקדמונים.

n. m. (in p. סָמְדָר, ad s. f. צְלָצַל, in p. צְלָצַל; c. סָמְדַר, sicut צְלָצַל, pl. סָמְדָרִים, c. סָמְדְרֵי, quae formae in lingua neohebr. conservatae sunt, ad s. f. צְלָצְלֵי, צְלָצְלֵי, veluti in Abrahamitide *Salomonis de Oliveyra*, *Ajelet Ahabim* inscripta f. 9. b.), flos (targ. pro נֵצָה). Symm.: *καὶ τῶν ἀμπέλων ἡ οἰνάνθη*. Lex. vetus: *Οἰνάνθη· τὸ ἄνθος τοῦ ἀμπέλου*. Plin. XII. ult. *Eodem oenanthe pertinet; est autem vitis labruscae uva. Isaaki* vitem eo tempore *Semadar* dici tradit, quo flores decidant primaeque post florem uvulae discerni queant. *Ibn-Ezra*, sicut Symm., glossema praebet: צִיץ; vitium autem pubescentium odori nullam suavitatem praeferri notum est. Lutherus: Die Weinstöcke haben Augen gewonnen. Samuel de Casseres: *Las vides encierne dieron olor.* LXX. ὁ κυπρισμός (Weinblüte), *κυπρίζειν*.

Cant. 2, 13.	והגפנים סמדר
Cant. 2, 15.	וכרמינו סמדר
Cant. 7, 13.	הַסְּמָדַר
	פתח הסמדר

סָמַךְ

פעל נודד ופעתיד יִסְמֹךְ, הפתרון הדנקס וחקוו כדבר [אבדרי־קקצן], ומתפוגות סָ־מַךְ, ודומס לזכר מַךְ, מַךְ־מַךְ [ומסמיך גיון הפעל ועל־נדו]. ודומס הסמזפל זעיכס ומעידס [לעתכעו, זעיעגען], נכל לפון הסמזפלה, ל"א סמיך ידו לקוו בדבר בידו והדבק בו וזעיכס, או זסוך כמו מך לעיל עכין הצקס וכיתיס, כמו עלי סמכס קמתך, מתמוגות אל כביזס וכיקס בדבר, וכן יבר סמון, סלגון סיבר נזעגן ועומד בקוקו ובסמך, והזפל על סעילס וקוק הלב יזוע. הנפעל הפעולי, והכבד מקוק ופעול הלב והזעגתו, וזגול הפעל הוס נקרעי ובזפס עכריכיס עד להתכס, בתכוון קלגות וכזעגות, והזעות ל"א סָמְרוּהוּ, סָמְכָה, הַסְמָכָה, וזס קלות סָמְכֵהוּ.

v. comp. trans. (impf. יִסְמֹךְ), *apprimere* (andrücken), acclinare, fulcire ad aliquid (radix est enim *mak*, quam habes etiam in vv. מָךְ, מָכַךְ, מָכַךְ, et praepos. *sa* vertenda est: juxta, ad latus), usu patente latissime, vi primaria *premendi* s. opprimendi (*Ψ.* 88, 8.), incumbendi et *innitendi*, fulciendi et *firmandi* (prt. סָמִיךְ), *sustentandi* et auxiliandi, denique accedendi et *appropinquandi*. *Ni.* pass. et med. *I i.* suffulcire, sustentare, roborare. Frequentissimum est hoc v. in lingua aram. et neohebr., vi fulciendi et appropinquandi, multorumque nominum seminarium, velut gramm. סְמִיכוּת, status constructus; סְמִיכָה, n. constructum; dialect. סֶמֶךְ, comprobatio; אַסְמַכְתָּא, argumentatio, quae scripturae versu fulcitur (anlehnender Beweis). LXX. *ἀπερείδειν, -εσθαι; στηρίζειν, ἐπι-, ἀντι-, ὑπο-, ἐπιτιθέναι, ἐφιστάναι; Ni. κατα-θαρσεῖν*.

3 perf.:	סָמַךְ
Dt. 34, 9.	כי־סמך משה את־ידיו
Ez. 24, 2.	סמך מלך־בבל
3 perf.:	וְסָמַךְ
Ex. 29, 10. 19.	וסמך אהרן
Lev. 1, 4.	וסמך ידו על ראש העלה
Lev. 3, 2.	וסמך ידו על־ראש
Lev. 3, 8.	וסמך את־ידו על־ראש
Lev. 3, 13. 4, 4. 29. 33.	וסמך את־ידו
Lev. 4, 24	וסמך ידו על־ראש השעיר
Lev. 16, 21.	וסמך אהרן את־שתי ידו
Am. 5, 19.	וסמך ידו על־הקיר
3 perf. fem.:	סָמְכָה
Ps. 88, 8.	עלי סמכה חמתך
3 fem. c. s.	סְמָכַתְנִי
Jes. 63, 5.	וחמתי היא סמכתני
3 prf. f. c. s.:	סְמָכָתְהוּ
Jes. 59, 16.	וצדקתו היא סמכתהו
2 perf.:	וְסָמַכְתָּ
Num. 27, 18.	וסמכת את־ידך
1 perf. c. s.:	סְמַכְתִּיו
Gn. 27, 37.	ודגן ותירש סמכתיו
3 perf. pl.:	וְסָמְכוּ
Ex. 29, 15.	וסמכו אהרן ובניו
Lev. 4, 15.	וסמכו זקני העדה
Lev. 24, 14.	וסמכו כל־השמעים
Num. 8, 10.	וסמכו בני־ישראל
part. masc.:	סוֹמֵךְ
Ps. 37, 24.	כי־יו סומך ידו
Ps. 145, 14.	סומך יי לכל־הנפלים
Jes. 63, 5.	ואשתומם ואין סומך
part. masc.:	וְסוֹמֵךְ
Ps. 37, 17.	וסומך צדיקים יי
p. pl. constr.:	סְמֻכֵי
Ez. 30, 6.	ונפלו סמכי מצרים
p. pl. constr.:	בְּסִמְכֵי
Ps. 54, 6.	אדני בסמכי נפשי
part. pass.:	סָמוּךְ *sg.*
Ps. 112, 8.	סמוך לבו לא ייראא
Jes. 26, 3.	יצר סמוך תצר שלום
p. p. pl.:	סְמוּכִים
Ps. 111, 8.	סמוכים לעד לעולם
impf. c. suff.:	סְמָכֵנִי
Ps. 119, 116.	סמכני כאמרתך
3 imperf.:	וַיִּסְמֹךְ
Lev. 8, 14.	ויסמך אהרן ובניו
Num. 27, 23.	ויסמך את־ידיו עליו
3 impf. c. s.:	יִסְמְכֵנִי
Ps. 3, 6.	הקיצותי כי יי יסמכני
2 impf. c. s.:	תִּסְמְכֵנִי
Ps. 51, 14.	ורוח נדיבה תסמכני
3 impf. pl.:	יִסְמְכוּ
Nu. 8, 12.	והלוים יסמכו את־ידיהם
3 impf. pl.:	וַיִּסְמְכוּ
Lev. 8, 18. 22.	ויסמכו אהרן ובניו
2 Chr. 29, 23.	ויסמכו ידיהם עליהם
Nif-al:	נִסְמַךְ
1 perf.:	נִסְמַכְתִּי
Ps. 71, 6.	עליך נסמכתי מבטן
3 perf. pl.:	נִסְמְכוּ *p.*
Jes. 48, 2.	ועל־אלהי ישראל נסמכו
3 imperf.:	יִסָּמֵךְ
2 Rg. 18, 21.	אשר יסמך איש עליו
Jes. 36, 6.	אשר יסמך איש עליו
3 imperf.:	וַיִּסָּמֵךְ
Jud. 16, 29.	ויסמך עליהם אחד
3 impf. pl.:	וַיִּסָּמְכוּ
2 Chr. 32, 8.	ויסמכו העם
Pi-el:	סִמֵּךְ
impt. pl. c. s.:	סַמְּכוּנִי
Cant. 2, 5.	סמכוני באשישות

סַמָּל

פעל ל"ע, ופרעתיו לפי מוצכל רפצון הסכום מן סָלַם, נדומס לל צָלַם, וכ"כ זסס סָמַל כמו סָלַם, צָלַם, וכנר לנר מוס יסודס קרעפערצאס. תולס כני סיזוע לנו זכס צָלַם נכל וכעוס רוח, על כי זסס צָלַם נכנס מן צֵל, וכן חָלַם מן חֵל, כתצר כנר פרצו נתר סיעו המקדק הגדול שלמס פרעפערס, נסמכו יכיעות שלמס [בעבלסיס, ס תקנ"ח, מכומע] ח"נ דף נ', ולפ מסתכר ז'סיס סמל סכום שלו. וכ"ל לפקני עיון כי זזכס סמל לפ סיס ולפ נכנף, ותעפ סיסוד לכל הסס.

v. inus., quod primo obtutu ex v. צָלַם = סָלַם literarum trajectione ortum videtur. Proinde סֶמֶל tanquam צֶלֶם idem esset, quod צֶלֶם; id quod jam *Juda Carpentrasi* suspicatus est. At v. צָלַם nil est nisi merum grammaticorum figmentum; quandoquidem n. צֶלֶם forma secundaria factum est ex צֵל, sicut חֵלֶם ex חֵל, quae est jam *Salomonis Papenheimii*, auctoris libri *Jeri'ot Salomo*, sententia. Multa investigatione defatigati intelleximus tandem, v. סָמַל, ut multa, e cerebello grammaticorum exsiliisse. De nominis origine v. s. סֶמֶל.

סֶמֶל

ונס סֶמֶל, ז"ו, ומוכנו נוכס מס מסומכת, לו נוכס כעתקת מנוכס, לו נוכס רקצוכס נסמכת ע' ניוכ נוקני [ניי־כנוכ, ניעלדניי־כנוכ], והתמוגות מענין סמיכה [ניי־כנען], וזס סם זרפ"י, זעכוכו רצוס הסמן [ניי־כנוכ], מן סם, שם זרפ, וכן שם לקמן, וספעל סִמֵּל ל"ק תלכן זלו, וספופי ־ל. ונתפ סופי זס לכל סֶפֶל מן סָם, אֶשֶׁל מן אֵשׁ [כתצר הזכזתי לעיל], וכן כתכמי הֶבֶל מן הָבַל כתצר נגרמני עתכנע מן עתן לצון דקוק, והסופי סוס לכל חֶבְקֶל מן חֹבֶק, בֶּרְכֶּל מן בֶּרֶךְ, חֶבְצֶל מן חָבֵץ, עֶרְבֶּל מן עָרַב וכנר סוכתי ככל הזמות מלמס. ותכין כוס הדנור תמונת כל סמל כ"ל תמונס מכל ניוכ וכצוס וסמיכס מס, ועכס דע לך.

et סֶמֶל *n. m.*, adumbratio, delineatio, graphis, simulacrum artificiosa lineamentorum conforma-

tione factum, quod n. secundarium ortum est ex primario סַם, cui cognatum est שֵׂם (a vv. סָם, שָׂם, quorum productior seu *paragogica* forma est סָמָן), adjecta terminatione לָ, creberrima illa et sanscritica aeque ac semitica, quae exstat in nmm. סֶלַע (סָלָה), חֶלֶל (אָשֵׁל) אֶשֶׁל aram. (חֵיל), sicut german. *Tanne*, a *Tan*, quod vim habet proceritatis et gracilitatis), חֲבַצֶּלֶת (כֶּרֶם) כַּרְמֶל, (חֹרֶק) חֹרְחֵל (עָרָב) עַרְבָּל qu. nmm. v. Hinc vides, תַּמּוּנַת כָּל־סַמָּל quid sit; scilicet simulacrum, qualiscunque est lineamentorum atque formarum ejus conformatio. LXX. *εἰκών, γλυπτόν.*

סמל הקנאה — Ez. 8, 3.
סמל הקנאה הזה — Ez. 8, 5.

סֶמֶל *p.*

פסל תמונת כל־סמל — Dt. 4, 16.

הַסֶּמֶל

פסל הסמל אשר עשה — 2 Chr. 33, 7.
ואת־הסמל מבית י״י — 2 Chr. 33, 15.

סַמִּים

לומר סַם, פעל נודד ולפ״ע כ״ף נגזר, סימון עצמותי כ״ל כפיסה וכיוצ״ב [לוֹסוּיכַּען, -שׂטֶמְעַן], כפיקות וכויקה [לוֹסוּיכַּען, -שׂטֶמְעַן], ומזה כליפת ריח וכיוצ״ב [דוּפְטען, וויילכען], סרקה וקטור וכולת כשמים, וכן שֵׂם בערבי, וכמלת כשרה כמכוון לכל בָּשֵׂם לעיל, וכן בקרמי בֻּסְם, וכן לכל נֶשֶׁם וכדומה סרכה.

h. e. סָם, *v. intr. inus.*, efflare, exspirare, hinc suave olere, condire (würzen), arab. *shamna*. Cognata sunt vv. compos. בָּשַׂם, בֶּשֶׂם. נָשַׂם, בֹּסֶם

סָם

ג״ו, וכמלת לך נכנוי סַמִּים, וסימון כשם [וואַסלגעריך, -דופט], ומזה לבר מיכשה [וויילכע], ובתרגום ובגמרא מיכשה סכולף ריח עוב לו בע קיים לו מות, לו מסה מסיק שכח, ועוד בתרגום סַמָּן לו סַמְבִּינָן, בשקל על מיכי לנעים. ולפר בתרגום סתוקי סַמּוֹקְרֵי הוא שכיכ מן סַמּוֹק, סוֹקְרֵי שכיסה לדום ולפ מן סס.

n. m. pluralet., odor suavis, aliquid odoriferum, aroma (Würze), targ. et talm. de odoribus recreantibus, mortiferis, soporiferis. De verbo Dei egregie Gemara (*Sabat*, Rabbi Akiba): לַמַּיִם דְּחַיֵּי לַמַּשְׁאַלִּים בֵּהּ סַמָּא דְּחַיֵּי לַמַּשְׁאַלִּים בֵּהּ סַמָּא דְּמַוְתָא (cf. Targ. 1 Chr. 1, 20. et 2 Cor. 2, 16. *ὀσμὴ ζωῆς, ὀσμὴ θανάτου.*). LXX. *ἥδυσμα, ἡδυσμός, ἄρωμα, θυμίαμα; σύνθεσις, σύνθετον λεπτόν; ἔργον.*

pl.: סַמִּים

קטרת סמים בבקר — Ex. 30, 7.
קחלך סמים — Ex. 30, 34.
סמים ולבנה — Ex. 30, 34.
ויקטר עליו קטרת סמים — Ex. 40, 27.
קטרת סמים דקה — Lev. 16, 12.
קטרת־סמים — 2 Chr. 2, 3.
וקטרת־סמים — 2 Chr. 13, 11.

pl.: הַסַּמִּים

ולקטרת הסמים — Ex. 25, 6.
קטרת הסמים לקדש — Ex. 31, 11.
ולקטרת הסמים — Ex. 35, 8. 28.
קטרת הסמים — Ex. 35, 15. 37, 29. 39, 38.
קטרת הסמים לפני י״י — Lev. 4, 7.
וקטרת הסמים — Num. 4, 16.

סָמָן

פעל כודד ולפ עובר נקל, ומוכנו בתמלות סתוקה וקוק לוקה וקרוב [נייכַּענען], כלשון הפעל נכנד סַמָּן בשפה ערבריות, ומשם סַמָּן שם, ומרכש נגזרת יוכיקו. ומזה סַמְּעל נְסַמָּן בקקק וגנגל הדשה [שַׂמְּענְשְׂטקע וועל-דען], וכן דעת כל מקומכים הקדמוכים, ולפ ז״יכות לו לל הפעל נָמָן, שדומה לל מָנָה, לשון מכים ויעידה. ודע קוטל שפעל הרלפי סָמַן, וכן מלכך, לו שפעל כנין נויב משם סַמָּן, ותמלות הדרש סם כמו שם ונערבי שָׂם, וכן ניוכי *σημ-ά*, וכמלת ג״כ נפעל רַשָּׂם, ועוד בתרגום שדרש זס סִיָּמָא, סִמָּנוֹן), וכן נמלת סם הדשה לפל שם מסקנן סַמֵּל, ומשקול זס נעשה סַמָּן נסופי הָן, ומזה פעל שכיי סָמַן וכנוכים לפלים, כלשון מן שם נעשו נערבי הפעלים וכס, שמי וכדומה.

v. trans. in c. Qal inus., incidere, sculpere, delineare, designare (zeichnen), quemadmodum neohebr. סְמַן (unde סִמָּן, sine vocal. סימן, *σημ-εῖον*). Ni. נִסְמַן, designatum, signis distinctum esse, de agro (abgesteckt sein). Sic *Uzïeli, Fajumi, Qimchi* veterumque prope omnes. Qui verbum דָּמַן comparant, cognatum illud potius verbo מָנָה, vi numerandi s. definiendi, ac praepositionale, vehementer errant. Etenim v. סָמַן aut est *paragogicum* aut ex n. סָמָן *denominativum*. Radicem verbi habes in n. inus. סַם (unde סַמְּרָן, ex quo v. denom. סַמֵּל), pro quo usitatum est hebr. שֵׂם, arab. *ism-on* (unde vv. denom. שַׂמַּר, וישם), syr. *shem* (unde denom. שָׁמָה). Ex n. primario *sem* aramaice fiunt nmm. סִימָא, סִימוֹן in paraphrasibus vulgaria. Radicis formam alteram *sham* repraesentat v. comp. רְשָׂם.

LXX. Aq. Theod. *κέγχρος*; Vulg. milium (armenice: *samar*).

Nif-al: נִסְמָן

part. masc.: נִסְמָן *sg.*

ושערה נסמן — Jes. 28, 25.

סַמָּר

פעל כודד, ומוכנו כפי שכר הנעתי לעיל תקת אֲסַמָּר, כיכה רומה ותמור לחכוה [עמעזאַרזעצען], ולפ״ם סקקן סַמָּר ודומה לו אָסַמָּר [עי׳ שמיר], תַּסְמֵר, וכן פרע רפ״ו עמידת השער רומה, ודומה לו צָמַר בקרמי, שכר כפילו צַמְרִמָּרָה, ושכר תרגם המקרגם צַלְהֲבוּ [צַלְיִיעזען], רוח לפי הענין. לומה עוד פרוש לקר, כשכר תרקה לשכ השם.

vrb. comp. intr., arrectum esse (emporstarren), sicut אָסַמָּר, cacumen), תְּסַמֵּר, צְסַמְּרוּת (redupl. צַמְרִמָּרָה, unde *n.* צַמְרִמָּרוּת), spec. *horripilare*, horrescere. Targ. צַלְהֲבוּ, liberius. LXX. *φρίττειν.* Symm. *ὀρθοτριχεῖν.*

3 perf.: סָמַר

סמר מפחדך בשרי — Ps. 119, 120.

Pi-el: סִמֵּר

3 impf. fem.: תְּסַמֵּר

תסמר שערת בשרי — Job. 4, 15.

סָמָר

ת״ו וסמונן כמו שָׂעִיר, לומר סמור [נכַּרסטיג, סטַּחליג]. ולפר לקקור הדרש כ״ל שפקוף סַמָּר [הסמין מקנע מוגג ועמיי], ודומה לו סָמַר לעיל, לו מָאַר, לשון עקיפה [שטַּכעלן], שעטכען], לכן מסמור הדשר שמוף כמסמר לו מסמר, ודומה לו כפי הכ״ל צָמַר לקמן, לפר ממנו צֶמֶר, צַמֶּרֶת ודוק.

adj. m., sicut שָׂעִיר, horripilans, *ὀρθόθριξ*, setosus, pilosus, a rad. *mar*, quae continetur etiam vv. מָרַר, מָאַר (stimulare, aculeis pungere), צָמַר (unde צֶמֶר, צַמֶּרֶת), quare dicitur de pilis clavi instar erectis et quasi aculeatis, quales habent animantes spinis hirsutae.

LXX. (*ὡς ἀκρίδων*) *πλῆθος.*

העלר־סוס כילק סמר — Jer. 51, 27.

בַּסְּמָר

לו מְסַמֵּר, ג״ו, וסרכוי נכפל מְסַמְּרִים, מַסְמְּרִים, מַסְמְּרוֹת, ומזכו וו ויפ [כַּפְּגעלן], ונקלף כן ע״פ עקיפה ומיקוק נדבר [פייכטעכען]. ולדעת פלי׳ נלון הכנך סַמֵּר נויב הדשר מַסְמֵר, וסכלון תעשה נזרי מסמר, כי סכלך מסמר נשוע.

s. מַסְמֵר *n. m.* (pl. מַסְמְּרִים, מַסְמְּרוֹת), clavus, paxillus, arab. مَسْمَار, a v. סָמַר, quod, sicut v. aethiopicum, quod respondet, vi *infigendi* s. *configendi* dicitur. *Haji Ibn-Sherira* סַמֵּר hebr. (Job. 4, 15.), sicut aram., denominativum esse censet et vertit: *pili carnis meae* clavi facti sunt; dolor est enim instar clavi infixi.

LXX. *ἧλος; σφῦρα.*

pl.: בְּמַסְמְּרִים

ויחזקהו במסמרים — Jes. 41, 7.

pl.: לַמַּסְמְּרִים

למסמרים לדלתות — 1 Chr. 22, 3.

2 pl.: לְמַסְמְּרוֹת

ומשקל למסמרות — 2 Chr. 3, 9.

2 pl.: בְּמַסְמְּרוֹת

במסמרות ובמקבות — Jer. 10, 4.

2 pl.: וּכְמַשְׁמְּרוֹת

וכמשמרות נטועים — Eccl. 12, 11.

סָנָה

פעל ל״ע כ״ף נגזר, ומתמלות סָגֵה, ודומה לו שָׂן, גָּן [נעכין כלי יין] אָגָן, לומר עקיפה ודכיפה לדיפה ולכיפה [אַעטַּעכען, אַעטַּעלען], וכן שׂן בערבי, ומזוי נשפתי אעכה עי׳ כלות הדשרש נתכות מיוקד.

v. parag. inus., sicut גָּן (זָהַר), שָׂן, אָגָן, arab. *sanna*, pungere, aculeis vulnerare.

סֶנֶה

ג״ו (ומסמך סֶנֶה ומרכוי סְנֵאִים רש״י, ישעי׳ ל״ל). מימונן קדק ויקוול ונעלון [דַּאָרְנְבּוּשׁ, -כוּג], ומזה זס דשר סְנֶה ע״פ שָׁנָה נשפה ערביות מין עץ קוצי [וענכעם-שטויפל], וכן זוס דשרש סָנֶה לסמך אן סלג, שנמלת נפריש׳ [פַּעלג-נַאקקע], ולפר לפסוק שֹׁכְנִי סְנֶה סרכון לדעת סעדים סיומי כמו לשם הנכנד, כי שכן נשנה, וכן סר סִינַי לדעת סרש״נע זוס, ולולי הכנון.

n. m. (c. סְנֵה, neoh. pl. סְנָאִים), rubus, senticetum, syr. *sanjo*, a pungendo; שְׁכִנִי סְנֶה, cognomen dei, utpote qui Mosi in rubo montis *Choreb* comparuit. Neohebr. eadem de stirpe סָנֶה (ad s. f. שָׁנָה), n. arboris spinosae, colutea, *senna* (Senesbaum), arab. *sanâ, sunâ*. Indidem n.pr. סְנֵה, dens rupis, scopulus, et סִינַי (*Ibn-Ezra*), nisi potius = ad desertum סִין pertinens (i. q. סִינַי). LXX. *ὁ, ἡ βάτος.*

ורצון שכני סנה — Dt. 33, 16.

הַסְּנֶה

מתוך הסנה — Ex. 3, 2 4.
והנה הסנה בער באש — Ex. 3, 2.
מדוע לא־יבער הסנה — Ex. 3, 3.

וְהַסְּנֶה

והסנה אינגו אכל — Ex. 3, 2.

סָנָן

לומר סָן, פל״ע, ומסונן כ״ל כמו טָנָא, לומר סנוך [פַּלעכטען], וכבר דנכנו נתלוכה זוס הדשרש.

h. e. סָן *v. inus.*, sicut טָנָא, צָנָא, plectere (flechten), volvere.

סַנְסָן

ג״ו, סרכוי סְנַסְּנִים, סימון סנוך [גענוי״נ]. *n. m.* (pl. סַנְסִנִּים), rami *complicati* (Gezweig), sec. nonnullos: spathae palmarum. LXX. *ὕψος.* Symm. *τῶν βαΐων.*

pl. c. suff.: בְּסַנְסִנָּיו

אחזה בסנסניו — Cant. 7, 9.

סָנַת

פעל נודד, ומסונן כמו זָנַב, לומר סנפה ומכעה וכדומה [וועדלען, זוועכקען], ומתמלות סַנָּה, דַּנָּב, וזומה לו זָנָה, נָאַף, וכולם עכין כדמוד [עי׳ פעלים ללם].

v. comp. trans. inus., motitare, vibrare, jactare, agere (caudam), a rad. *naf*, ex qua coorta sunt etiam vv. זָנַב, נָאַף, זָנָה, quae omnia vi τοῦ *πάλλειν ἢ τινάσσειν* dicuntur.

סְנַפִּיר

ג״ו נויב סָנַף, לומר סְנַפִּיר, וסכופי יר [עי׳ שכת עכב כ׳], וק״כ תעוקתו ומתקופ ומתקוכע, כמו וכב, לכן כתכוכו כיץ לשוב [פַּלעסקספּעדער].

n. m. (a n. primit. סָנַף, adjecta terminatione *ir*, de qua v. s. עָכַב II.), id quod vibratur s. agitur, h. e. cauda, pinna piscis. Targ. צִיץ. LXX. *πτερύγιον.*

סנפיר וקשקשת — Lev. 11, 9. 10.
סנפיר וקשקשת — Dt. 14, 9.
אין־לו סנפיר — Dt. 14, 10.

סָנַר

ג״כ, ומוכנו כקיפה וקלילה וכקיפה [כַּפּעלען], וכן צָנַר לקמן, לפר מתנו צִנּוֹר [קַאנַאל], ומזה כנין הכבר סָנוּר כלקי, וכן שַׁחְוֵה מן שפה, כולם כהתלכעות ולפ. ומוכן הכבר כקור עין [אוּיסגעכעכן, כלעכדען], וכן התמלות לכל עִוֵּר לף תק״ל, והקקר עי׳ תקת נכר.

v. trans. inus., forare, cavare, sicut צָנַר, unde צִנּוֹר, canalis, aquaeductus. Inde *aram.* v. piël סַנְוֵר, ad s. f. שַׁחְוֵה (שָׁחָה), מַחְוֵה (מָחָה), injecto *Vav*, vi *excavandi, expungendi*. Similiter עִוֵּר dicitur q. v.

סַכְנֵר

ג״ו, וכנ״ק לף סרכוי סַנְוֵרִים, סרכון עוכון וסמיות [בלינדהייט], ומתמלות מכוקרות עיכים.

n. m. pluralet., excaecatis, caecitas. LXX. ter: *ἀνρασία.*

הכו בסנורים — Gn. 19, 11.
את־הגוי־הזה בסנורים — 2 Rg. 6, 18.
ויכם בסנורים — 2 Reg. 6, 18.

סָס

ע״ו, ומובנו מין תולעת לוכלת בגד, וכן שמו ביוכי, σής, ועוד סקקר סול. ולדעת נעל יכיעות שלמה כאר נָסָס, ותצודקו כמו כאסוס נוסס, ווס יכון.

n. m. (ex sententia Papenheimii: = נָסָס, liquescens, tabescens, cito periens, *fluxus*), tinea, gr. σής. LXX. σής (Mt. 6, 19.).

Jes. 51, 8. וכצמר יאכלם סס

סָעַד

פעל נודד, וסעתיד יִסַּעֵד, ומובנו כניסה ויחיסה [פֶּעסטיגען, צעיעלען], לכן נסשלל על סיכה וצניכה קווק ונלילה קווק סלב ויים, וכשופס מן הסלולות. סתעלות סָעַד, ודומה לו עֵד לקמן, לשר ממנו עֵדֶר סכבד, לשון קווק וכניכה. נתלגוס ונשפס ענכיכית הפעל להכיכה

v. comp. tr. (impf. יִסְעַד), firmare, fulcire; sustentare, auxiliari; reficere, recreare, a rad. *ghad*, quae superest in v. עֵד, unde עוֹדֵד, roborare, firmare. LXX. στηρίζειν, ἀντιλαμβάνεσθαι, βοηθεῖν, περικυκλοῦν, ἀριστᾶν; סָעַד לֵב, φάγεσθαι.

3 *perf.:* וְסָעַד
Prv. 20, 28. וסעד בחסד כסאו

inf. c. suff.: וְלִסְעָדָהּ
Jes. 9, 6. להכין אתה ולסעדה

impt. sg.: סְעָד
Jud. 19, 5. סעד לבך פת־לחם
Jud. 19, 8. סעד־נא לבבך

impt. sg.: p. וְהִסְעָדָה
1Rg.13,7. באה־אתי הביתה וסעדה

impt. c. suff.: סְעָדֵנִי
Ps. 119, 117. סעדני ואושעה

impt. pl.: וְסָעֲדוּ
Gn. 18, 5. וסעדו לבבכם אחר תעברו

3 *imperf.:* יִסְעָד p.
Ps. 104, 15. ולחם לבב־אנוש יסעד

3 *impf. c. s.:* יִסְעָדֵנִי
Ps. 94, 18. חסדך י״י יסעדני

3 *impf. c. s.:* יִסְעָדֶנּוּ
Ps. 20, 3. ומציון יסעדך

3 *impf. c. s.:* יִסְעָדֵנְהוּ
Ps. 41, 4. י״י יסעדנו על־ערש

3 *impf. f. c. s.:* תִּסְעָדֵנִי
Ps. 18, 36. ויומינך תסעדני

סָעָד

נלקמי כמו נעכרי, נלי ספרס סיכוון, ונגוע יותר נקרנוס, ומוס שם סָעָד, סַעֲדָא, סָעִיד סשמות, וכן סְעוּדָה מוס.

v. aram., ejusdem, qua hebr., significationis, in Targg. frequentatum, unde nn. סַעֲדָא, סָעָד (ס׳ דִּשְׁמָיָא), סְעִיד, sustentatio, auxilium; סְעוּדָה, *fulcimentum*, epulum. LXX. βοηθεῖν.

Pa-el: סָעֵד

part. m. pl.: מְסַעֲדִין
Esr. 5, 2. מסעדין להון

מִסְעָד

ע״ו, ומובנו לדעת יקקי לשון לפס, על כי נד״ס תמוכו מסלה, וסכוון דעת נרשוכי, שמוש כדמות מעקה לסלולות ולמעלות, ווס יותר מסמנר מצרוס סקמקי, שלמר שסס עמודים לסמיכת סתקרות.

n. m., fulcimentum, spec. *lorica scalae* (Treppengeländer), unde ejus loco מִסְעָד 2 Chr. 9, 11. Sic *Gersuni*. *Isaaki* pavimentum (= מִסְעֶדֶת, stratum, syn. רִצְפָּה intelligit). *Qimchi* columnas suffulcientes intelligit. LXX. ὑποστηρίγματα.

1 Reg. 10, 12. מסעד לבית־י־י

סָעָה

פעל נודד, ומובנו כמו סָעַר לעיל [סוע], לומר סילוס ודלך ונרילס, סלילה ועוועו [פֶּאַרעריסען, -טרייבען, -צעיעלען], ונלמר מכוס, ל״מ רוּחַ סְעָרָה, וכן נלמר שאי נערכי, ועוד נדומס שָׁא, זֶה לעיל. נשפס ענכיכית סוס סְעָרָה סשס, ומובנו סער נוכס, לשר נרעס גבוכתו יעד רועל עפילס כרעל שכוכים, ונרעס יכיעל כרעלת עלמס נסקולות.

לכן יכיעל כרעלת עלמס נסקולות.

v. trans., sicut סָעַר (סוּעַ), prorripere, prorumpere, propellere, proruere, de vento s. procella, veluti רוּחַ סְעָרָה, neohebr. סְעָרָה, *turbo*, qui repentinis flabris prosilit atque universa perturbat. Cognata sunt etiam vv. זָעָה, שָׁאָה, arab. שאי (rapido cursu ferri). LXX. רוּחַ סְעָרָה, ὀλιγοψυχία.

part. fem.: סֹעָרָה *sg.*
Ps. 55, 9. מרוח סעה מסער

סָעַף

פעל נודד ול״ע, ומובנו כלכוך ופכיכס דביכס ונעיכס [גרייבען, בלייבען], וסקכן סָעֵף, ודומס לו סזכר עָפֵה לקמן, לשר ממנו עָפָר כמו סעיף, וכן עָפָא נלקמי, עפר נערכי, וכן נדומס לזכר סעפל לעיל לף ס׳, ושס סעלף ג״כ סזווי נשפתי ענב, וק״כ סמעך מקנב מוצג פס ועמעיי, ובלמי זיין לשרכו סזכר.

v. intr. comp. inus., virere, florere, cui, si praepositionem sejunxeris, aequalia sunt vv. עָפָה (unde עָפָא, עֲפִי q. v.

סָעִיף

ע״ו, וסרכוי סְעִפִּים, וספקר שֵׁב וסעיל כך עפי וכלר [צווייג], ובקיל כן ע״ש לקלוף לסוגו כמו עפי, ולל״ק סדגוס נרכוי סעור סכף.

n. m. (pl. סְעִפִּים), sicut עֲפִי, אֵב, frons tener ac virescens, arab. שִׁעְבָּה, ramus arboris, שעפה, ramus palmae. LXX. χλωρός, κλάδος.

pl. c. suff.: סְעִפֶּיהָ
Jes. 27, 10. ושם ירבץ וכלה סעפיה

pl. c. suff.: בְּסַעֲפֹתֶיהָ
Jes. 17, 6. בסעפיה פריה

סַעַת

כנין סכנד, גויר סזס סָעִיף, ומובנו סספת סספיף [אַבגיוייגען], וכן זַעַב סספת סוזכ, וכמעט גס יֶשֶׁן, סְבֶּכֶל מעלמו, ומעכוכת סספעל סוס ע׳ נקקוק.

v. denom. piël. (a n. סָעִיף), *colluere*, ramos auferre s. amputare. *Pi.* non *privative*, sed de occupatione et elaboratione in quapiam re dicitur, uti in vv. זָעַב, יֶשֶׁן, סְבֶּכֶל. LXX. συνταράσσειν.

Pi-el: סַעֵת

part. masc.: מְסַעֵת *sg.*
Jes. 10, 33. מסעת פארה

סַעֲפָה

ג״כ מן סָעַף, ע״מ חָסֵן סוזכי, וכן שס סדגוס נסתכנסוס. ספקרון כמו סעיף [צווייג], וכ״ק לף נרכוי סְעִפּוֹת.

n. f. (a *m.* סָעָף ad s. f. סָעֵף, *f.* חֲסַעֲפָה; *pl.*, qui solus in S. S. invenitur, סְעִפּוֹת), frons. LXX. παραφυάς.

pl. c. suff.: סַעֲפֹתָיו
Ez. 31, 8. לא דמו אל־סעפתיו

pl. c. suff.: בְּסַעֲפֹתָיו
Ez. 31, 6. בסעפתיו קננו

סַרְעַפָּה

ג״כ, נסתעכעות ריס, סמור סעפס, וכן סתעכעות סריס לעל בָּרְגָל סמור בַּזָּגָל, חַרְצָב סמור חַצָּב, בָּרְכָּב סמור בַּקָּבָב, בָּרְמָא סמור בָּקָא, בָּרְבֶּל סמור בַּרְבֶּל, בָּרְמֶשֶׁק סמור בַּמֶּשֶׁק, בָּרְסָם סמור בַּסֶּם, סִרְבָּד סמור סָבָד, שַׁרְבִּיט סמור שַׁבִּיט, ועוד סרכס. סמוכן כמו סעפס.

n. f. (injecta liquida, = סְעַפָּה), frons, ramus. Formas similes recenset textus *rabin.* LXX. κλάδος.

pl. c. suff.: סַרְעַפֹתָיו
Ez. 31, 5. ותרבינה סרעפתיו

סָעַר

פעל נודד ול״ע כ״ף נכנוכיס, וספקרון נקוע ושנוי פלוף וסשיעס [צפאַלטען], נעכר־, -טרייבען], ודומס לו שֹׁעֶב נלמן [סָהַם] יסשעלי, וקכן סזכר סָעַף סזס סתעכעות סעיף, ודומס לו שָׁעֵב, לזכר שמעו שָׁבָב, וכן נסשעל שָׁסַם לקמן סזכר, וסס תשלף סקקר וסזווי.

v. tr. inus., findere, diffindere, dividere, sicut סָהַם, *Ghain* injecto, quemadmodum in *v. arab.* שעב. Consimilia sunt *v. simplex* שֵׁב (unde שָׁבָב), et *comp.* שָׁסַם q. v.

סָעִיר

ג״ם וספקר סְעָרָה, וספק סרכוי סְעִפִּי כלף דגוס, וסמוכן כשלוכו נקרס [צפאַלטען, כיסס, קלופ], וכן פרשו יקקי, וסתרגס תרגמו שָׁקִיק, מזכר שָׁסַם לגוך זסיעס. לוכס כזיכיס סרכוי סְעִפִּים תכוכתו קלוקס ופלוג ופרילס וסזכר [צייטוכג, וֶאַכצעוכג, צפאַלטוכג], פשרט״י], ווקל סכוכוס של על־זתי סעפיס, כתקגוסו פלגו, וסקוסיס שסוק עכין מקזכס וס לא קזכו.

n. m. (c. סְעִיף, pl. c. סְעִפֵּי), fissura, rima, de praeruptis montium, Targ. שְׁקִיק, a v. שָׁקַק, vi discindendi. Pl. סְעִפִּים, separatio, discessio, factio, partes (Partei), Targ. פַּלְגוּת. LXX. (ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς) ἰγνύαις (poplitibus).

constr.: סְעִיף
Jud. 15, 11. אל־סעיף סלע עיטם

בְּסָעִיף
Jud. 15, 8. וישב בסעיף סלע עיטם

pl.: הַסְּעִפִּים
1 Reg. 18, 21. על־שתי הסעפים

pl. constr.: סְעִפֵּי
Jes. 57, 5. תחת סעפי הסלעים

pl. constr.: וּבְסַעְפֵּי
Jes. 2, 21. ובסעפי הסלעים

סַעַר

ג״ו מכנין הדגוס, וסכנוי סָעָפִים, ופקרו לים פוסק על־זתי סעפיס ומסתפק [צווייפאַלטיגען], וקל להכין מזכר. סרקזוכיס פרשוסו נעזעת מעכין קוזכי מקזכס.

n. m. (pl. סְעָפִים), homines animo nunc huc, nunc illuc *divisi* vel utriusque partis studiosi (zweispältig), ancipites s. ambigui. Lutherus: Flattergeister. Aramaeus male: דְּחָשְׁבָן מְחָשְׁבָן סְרִיקָן. LXX. παράνομοι.

pl.: סְעָפִים
Ps. 119, 113. סעפים שנאתי

סָעַר

פעל נודד, ומובנו כמו שָׁעַר לקמן [וסס סקקר וסזווי], לומר נערזות וסיסיס רגיוס וכניסס רסיכס וכיעיס [צעיכען, עפַּכען], ל״מ מסמיך גלים וכיסיס לריס וכנרזות מקולקס. סיבעל כמו סקל מכרזות ע״י פקד ופיס, וסכבד כלמר מגרזת סגלות ודקוי ובדפות, וסכזכ״פ מעכין דקוי ובדפות כמון.

v. intr., sicut שָׁעַר q. v., fremere, tumultuari, de mari ventorum vi agitato et turbato, de hostium tumultu, de synagoga misere jactata atque afflicta. *Ni.*, agitatum, metu commotum esse. *Pi.* ultro citroque jactare. *Pu.* turbine dissipari, de palea. LXX. σείειν, φυσᾶν, ἐκκινεῖν, ἐκβάλλειν, ἐξεγείρειν; סַעַר, κλύδων; סְעָרָה, ἀκατάστατος.

part.: וְסֹעֵר
Jon. 1, 11. 13. כי הים הולך וסער

part. fem.: סֹעֲרָה *sg.*
Jes. 54, 11. עניה סערה לא נחמה

3 *impf. pl.:* יִסְעֲרוּ
Hab. 3, 14. יסערו להפיצני

Nif-al: נִסְעַר

1 *impf. c. s.:* וְאֶסָּעֲרָם
Zach. 7, 14. ואסערם על כל־הגוים

3 *imperf.:* וַיִּסְעַר
2 Reg. 6, 11. ויסער לב מלך־ארם

Pu-al: סֹעַר

3 *imperf.:* יְסֹעַר
Hos. 13, 3. כמץ יסער מגרן

סַעַר

ג״ו, וסמוכן זוסס וסוסס [זטורס], וקל להכין מסזכר.

n. m., turbo, procella, tempestas. LXX. συσσεισμός, καταιγίς, λαίλαψ, κλύδων, ὀργή.

Jer. 30, 23. סער מתגורר
Jon. 1, 4. ויהי סער־גדול בים

וְסַעַר
Jer. 23, 19. וסער מתחולל
Jer. 25, 32. וסער גדול יעור

הַסַּעַר
Jon. 1, 12. כי בשלי הסער הגדול

בְּסַעַר
Am. 1, 14. בסער ביום סופה

p. מְסַעֲרַי
Ps. 55, 9. מרוח סעה מסער

cum suff.: בְּסַעֲרֶךָ *p.*
Ps. 83, 16. כן תרדפם בסערך

סַעֲרָה

ג״כ כמו סער, נלי ספרס סיכוון, נקרנוס ג״כ סמעל, ועוד שס סזס אַסַּעֲרֵי, כמו סערס.

n. f. (a m. סַעַר), tempestas, procella, targ. אַסַּעֲרוּ. LXX. σεισμός, συσσεισμός, καταιγίς, λαίλαψ, σάλος, ὀργή, νέφος, ἐξαίρειν; סוּפָה, יְסַעֲרֶנָּה, καταιγὶς φερομένη.

Ps. 107, 25. ויעמד רוח סערה
Ps. 107, 29. יקם סערה לדממה

רוח סערה עשה דברו Ps. 148, 8.
רוח סערה באה Ez. 1, 4.

סְעָרָה

סופה וסערה ולהב אש Jes. 29, 6.
יסערה כקש תשאם Jes. 40, 24.
וסערה תפיץ אתם Jes. 41, 16.

הַסְּעָרָה

איוב מן הסערה Job. 38, 1. 40, 6.

בַּסְּעָרָה

את־אליהו בסערה השמים 2Rg.2,1.
ויעל אליהו בסערה 2 Reg. 2, 11.

constr.: סַעֲרַת

סערת רוּ חמה יצאה Jer. 23, 19. 30, 23.

pl.: סְעָרוֹת

ורוח סערות תבקע Ez. 13, 11.
ובקעתי רוח־סערות Ez. 13, 13.

pl. constr.: בְּסַעֲרוֹת

והלך בסערות תימן Zach. 9, 14.

סָף

v. s. r. סָפַף *p.* 773.

סְפָא

פעל ל״ע כ״ק גנוב סְפָפוּא, ומוכנו סְפִיפּוּם יקד וקניכם וקניכם [נוּסְפּוּ-סְעִכְּסְפָּעֶן], ונאמר מקוף תנוקם לאכל נסמם ונלבולה, ודומם לו סָפָה סנט, ולפעל רכ״ק מענין כלוי כמו אכל מענין כלוי.

v. inus., corripere (zusammenraffen), sicut סָפָה, de pabuli collectione ac commistione.

מִסְפּוֹא

ז״ן, ומוכנו נלגל ומוכל נסמם [פּוּע-עָעֶר], ונקנק כן מקוף וקנון תנוקת זנוכו.

n. m., pabulum, quod variis e frumentis colligitur. LXX. *χόρτασμα.*

גם־תבן גם־מספוא Gn. 24, 25.
לתת מספוא לחמור Gn. 42, 27.
ויתן מספוא לחמוריהם Gn. 43, 24.
וגם־תבן גם־מספוא Jud. 19, 19.

וּמִסְפּוֹא

ויתן תבן ומספוא Gn. 24, 32.

סָפַד

פעל נודד, ומעתיד יִסְפֹּד, ומימון קניכם נכנד ועקיכם [זעעכֶּעֶן], לכן נסמזל על דקיקם ומכקם לנסי [זעכֶּ-נען], ועניך דקיקם ומכקם נתמנות לקיכם ועקון נפנו [זעכֶּעֶלן, לכֶּנענן], ונקמת נמנל כזכם כמכון סום נזפם מכנדקית ויוכית [*s. sphuṯh*] *sphud*, σπεύδ-ειν, σφύδ, σφύζ-ειν; [σφαδ-άζειν, על לכיכ ועקיכם [עכויעכן] נכנלל. מכפעל הפעולי מעכון מסזמל, לפזר יסנדו לו [נעעכויעכע וועכדען]. נתכנוס סָפַד כנ מלוכך.

v. tr. (impf. יִסְפֹּד), pungere, stimulare; verberare, affligere, vehementissimis doloribus afficere; vexare et cruciare, de animi adflictatione, sanscr. *sphuṭh*, *sphud*, trop., sicut σφαδ-άζειν, dolentius deplorare, pectus planctibus verberare, de ploratu lamentisque et plangorbus. *Ni.*, plangi, complorari. Targ. סָפַד, v. pervulgatum. LXX. *κόπτειν, κλαίειν, θρηνεῖν, ἐπιληπτεύεσθαι.*

3 perf. fem.: וְסָפְדָה
וספדה הארץ Zach. 12, 12.

3 perf. pl.: וְסָפְדוּ
וספדו־לו כל־ישראל 1 Reg. 14, 13.
וספדו עליו כמספד Zach. 12, 10.

part. pl.: סֹפְדִים *m.*
על־שדים ספדים Jes. 32, 12.

part. pl.: הַסּוֹפְדִים
וסבבו בשוק הסופדים Eccl. 12, 5.

inf. abs.: וָסָפוֹד
כי־צמתם וספוד בחמישי Zach.7,5.

inf. constr.: סְפוֹד
עת ספוד ועת רקוד Eccl. 3, 4.

inf. constr.: לְסָפֹד
לספד לשרה ולבכותה Gn. 23, 2.
הנביא הזקן לספד 1 Reg. 13, 29.
ואל־תלך לספוד Jer. 16, 5.

impt. pl.: סִפְדוּ
ספדו והילילו Jer. 4, 8.

impt. pl.: וְסִפְדוּ
וספדו לפני אבנר 2 Sam. 3, 31.
וספדו הכהנים Joel 1, 13.

impt. pl. f.: סִפְדְנָה
ספדנה והתשוטטנה Jer. 49, 3.

1 imperf.: אֶסְפְּדָה
על־זאת אספדה Mich. 1, 8.

2 imperf.: תִּסְפֹּד
ולא תספד ולא תבכה Ez. 24, 16.

3 impf. fem.: וַתִּסְפֹּד
ותספד על־בעלה 2 Sam. 11, 26.

2 impf. pl.: תִּסְפְּדוּ
לא תספדו ולא תבכו Ez. 24, 23.

3 impf. pl.: יִסְפְּדוּ
ולא־יספדו להם Jer. 16, 6.
לא־יספדו לו הוי אחי Jer. 22, 18.
לא יספדו לו הוי אדון Jer. 22, 18.
והוי אדון יספדו־לך Jer. 34, 5.

3 impf. pl.: וַיִּסְפְּדוּ
ויספדו ויבכו 2 Sam. 1, 12.
ויספדו־שם מספד גדול Gn. 50, 10.
וישראל ויספדו־לו 1 Sam. 25, 1.
ויספדו־לו כל־ישראל 1 Sam. 28, 3.
ויספדו עליו הוי אחי 1 Rg. 13, 30.
ויספדו־לו כל־ישראל 1 Rg. 14, 18.

Nif-al: נִסְפַּד

3 impf. pl.: יִסָּפְדוּ
לא יספדו ולא יקברו Jer. 16, 4.
לא יספדו ולא יאספו Jer. 25, 33.

מִסְפֵּד

ז״ן, ומימן מִסְפֵּד, וכנכוי מְסַפְּדֵי, וסקקין לכל ועכיכ זיק ומנם נסכקם על סלכ [עכויעכ, קלנגע], וקל לסנין מזכם. נתכמי מִסְפֵּד, סָפְדָא, אַסְפְּדָא, וכזפם עכניכית חַסְפֵּד מזלמו, ומוס נ״כ סָפְדָן לוּם-מספד.

n. m. (c. מִסְפַּד, c. s. מִסְפְּדֵי), planctus, luctus, lugubris lamentatio, aram. מִסְפַּד, סַפְדָא, אַסְפְּדָא, neohebr. הַסְפֵּד, unde סַפְדָן, סַפְדָנוּת, lamentator, lessorum s. naeniarum cantor, *ἐλεγοποιός.* LXX. *κοπετός (κόπτειν).*

מספד גדול וכבד מאד Gn. 50, 10.
וברחבתיה כלה מספד Jer. 48, 38.
מספד מר Ez. 27, 31.
בכל־רחבות מספד Am. 5, 16.
ובכל־כרמים מספד Am. 5, 17.
מספד כתנים Mich. 1, 8.

וּמִסְפֵּד

ושבר ובכי ומספד Esth. 4, 3.
ומספד אל־יודעי נהי Am. 5, 16.

הַמִּסְפֵּד

חמספד בירושלם Zach. 12, 11.

וּבַמִּסְפֵּד

ובצום ובבכי ובמספד Joel 2, 12.

בְּמִסְפֵּד

כמספד על־היחיד Zach. 12, 10.

וּלְמִסְפֵּד

לבכי ולמספד ולקרחה Jes. 22, 12.

constr.: מִסְפַּד

מספד תמרורים Jer. 6, 26.
מספד בית האצל Mich. 1, 11.

constr.: כְּמִסְפַּד

כמספד הדדרמון Zach. 12, 11.

cum suff.: מִסְפְּדִי

הפכת מספדי למחול לי Ps. 30, 12.

סַרְפַּד

ז״ן, נסתעכעות כ״ק תעוכ סַרְפַּד, וכן בַּרְזֶל תעוכ בַּזֶּל, ומוכנו קון ודכדר ועוקן [דאָכֶן, נעסכעל], ונקנק כן ע״ם עקיכם ודכיכם, כי מזכם סכם, ועוק.

n. m. epenthet. (= סַפְּד, ad s. f. סְעָפָה = סַרְעָפָה; בְּזֶל = בַּרְזֶל) sentis, urtica in desertis crescens, vulgo paliurus, Aegyptius ille et spinis maxime abundans, a v. סָפַד, vi pungendi. Symm. *xvίς* (*xvίδη*), quem Vulg. sequitur: *urtica.* LXX. Aq. Theod. *κόνυζα* (Flöhkraut).

הַסַּרְפַּד

תחת הסרפד Jes. 55, 13.

סְפָה

פעל נודד ונודד, ומעתיד יִסְפֶּה ומימון מכסמן סָפוּת, ומלמנו ס׳ כמו סָסַף לעיל או כמו יסף, לסיכם לל דכר ומוסנם וכנו [סיכנוסמן, מעכיכן], ד״מ סמו זכם על זכם, עולניכם סמו על ובקיכם, סמות מעמת על מעמת, ובכולם מתמנות מוסנת ויתכון. כ׳ כמו סִפָּה, וזמו סָה לעיל, לומר קדילם וזניכם ודמיכ [לוּיפּסְתָּרען, עכדען], וכן סמנם נסמם, לו נמכוון יולל כמו מנסם לדיק, לת סוקן מנסם [מתעכ] ענין כליון. מזמוי נזמני מעכ עי׳ נלוק מזכוזים. מכפעל הפעולי מזני מכוונות, ומכוסף יולל וקוק.

v. intr. et tr. (impf. יִסְפֶּה, inf. c. סָפוֹת): 1) sicut אָסַף, addere, addi, seq. עַל; 2) sicut סָמַם (סוּם), desinere, finire; consumere, perdere, veluti de sublatione piorum per insidias malorum, de improborum consumtione subita, de absumtione barbae per novaculam. *Ni.* se colligere h. e. recipere; consumi, pessumdari, interire. *Hi.* congregare, cumulare. LXX. *προστιθέναι, συνάγειν, συμπαραλαμβάνειν; ἀφαιρεῖν, ἐξαίρειν; ἀπολλύναι, συναπολλύναι; Ni.* semel: *φεύγειν.*

3 perf. fem.: סָפְתָה
ספתה בהמות רעוק Jer. 12, 4.

3 perf. pl.: וְסָפוּ
וספו בתים רבים Am. 3, 15.

inf. constr.: סְפוֹת
למען ספות הרוה Dt. 29, 18.
למען ספות חטאת Jes. 30, 1.

inf. constr.: לְסָפוֹת
לספות עוד על חרון Num. 32, 14.

inf. c. suff.: לְסָפוֹתָהּ
מבקשי נפשו לספותה Ps. 40, 15.

impt. pl.: סְפוּ
ספו שנה על־שנה Jes. 29, 1.
עליתיכם ספו על־זבחיכם Jer. 7, 21.

2 imperf.: תִּסְפֶּה
האם תספה צדיק עם־רשע Gn.18,23
האם תספה ולא־תשא Gn. 18, 24.

3 impf. fem.: תִּסְפֶּה
את־חזקן תספה Jes. 7, 20.

Nif-al: נִסְפֶּה

3 perf.: וְנִסְפָּה
או במלחמה ירד ונספה 1 S. 26, 10.

part.: נִסְפֶּה
נספה מפני־צריך 1 Chr. 21, 12.
ויש נספה בלא משפט Prv. 13, 23.

part.: הַנִּסְפֶּה
וכל־הנספה יפול בחרב Jes. 13, 15.

1 imperf.: אֵסָּפֶה
עתה אספה יום־אחד 1 Sam. 27, 1.

2 imperf.: תִּסָּפֶה
פן־תספה בעון העיר Gn. 19, 15.
החרה המלט פן־תספה Gn. 19, 17.

2 impf. pl.: תִּסָּפוּ
פן־תספו בכל־חטאתם Nu. 16, 26.
גם־אתם גם־מלככם תספו 1S. 12,25.

Hif-il: הִסְפֶּה

1 imperf.: אַסְפֶּה
*אספה עלימו רעות Dt. 32, 23.

I. סָפַח

פעל נודד, ומימון לויס וסתענכות [ויך סְנַלְיעסְסען, נעועלנען], ומוס לדעת סיכוכיס סקדמוניס המכון של ספקני כף לל לקק הכהנות, לומר קנכני וזיס לוזי [נעועלנע מיך זען], ומוס מכפעל נִסְפֶּה, ומסתפעל הִסְתַּפֵּחַ נמכוון סוס. וכן לפי דעת רכ״י ורל״נע המכון של נזכ״פ נקיוב סָפַח, לומר יסופו ויקוכנו תקת קכולים. ולדעת סנרנזוכי מענין כניפה, כמו סָפַק לקען, ומוס נ״כ לדעתו מזם סקפק, ומכלמון קניב. וכן לדעת רכ״י וכל״ק מכנד מקפק קמקן, לולם זם נכון דעת מתקנם זְבֻלָּה עכין זפיכה, ונקמת זם סָפַח נכלס נדומס לל שָׁפַח, שָׁפַךְ, ונלקי ז״ין למכוון סקפ זלנו.

v. intr., se adjungere, applicare; sociare, unde סָפַחְנִי, adscribe me socium, adopta me in collegium. *Ni.* consociari, societate adjungi s. conjungi. *Hitpa.*, se adjungere ad aliquid, adhaerere. Huc pertinet etiam *Pu.* סָפַח (Job. 30, 7.), vi *se congregandi.* Targ. תְּחוֹת חֵרְגֵי מִתְחַבְּרִין. *Gersuni* סָפַח hoc in v. pro סָפַק dictum arbitratur indeque etiam *n.* סַפַּחַת deducit. *Pi.* סִפַּח (Hab. 2, 15.), vi effundi, sicut שָׁפַח, שָׁפַךְ, a verbo *associandi* plane diversum est. LXX. *προστιθέναι, παρῤῥαπτειν; Pu. διασπᾶσθαι; Hitp. στηρίζειν; Pi. prt. ἀνατροπή.*

impt. c. s.: סַפְּחֵנִי
ספחני נא אל־אחת הכהנות 1S.2,36.

Nif-al: נִסְפַּח

3 perf. pl.: וְנִסְפְּחוּ
ונספחו על־בית יעקב Jes. 14, 1.

Pi-el: סִפַּח

part. masc.: מְסַפֵּחַ
מספח חמתך Hab. 2, 15.

Pu-al: סֻפַּח

3 impf. pl.: יְסֻפָּחוּ
תחת חרול יספחו Job. 30, 7.

Hitpa-el: הִסְתַּפֵּחַ

inf. constr.: מֵהִסְתַּפֵּחַ
מהסתפח בנחלת יי 1 Sam. 26, 19.

II. סָפַח

פעל כודד, והמוכן עפיקס וכפיקס זעיקס והכפדס על דכר [סיכבייעטן, קוים-], ודומס לו סָפַח לעיל, וכן צָפַח לקמן, ופקח כפח קיקס סקקר והזווי, וכן כזפח כוג שָׁפַח, ודומ תכין הכגוכיס הנקיס.

v. tr. inus., sicut סָפַח, צָפַח, aethiop. *safaha*, pandere, se extendere super aliquam rem.

סַפַּחַת

ז״כ, ומוכנו מין כרעב מזעטקת על הרקח [זאָרְקְ], מזכז ספח עכין זעוק, ולדעת קכן-עורק מזכז ספח כמכוון הרקטון, ולכונו קלי ז׳יקעכר לל מקוס לקר.

n. f., scabies, porrigo, a v. סָפַח, vi extendendi longiusque serpendi, non: tenaciter adhaerendi. LXX. *σημασία.*

Lev. 13, 2. אר־ספחת או בהרת
וְלַסַּפַּחַת
Lv. 14, 56. ולשאת ולספחת ולבהרת
מִסַּפַּחַת

ז״כ, ומוכנו כמו פקפת, כלי מזכז המכוון.

n. f., vi eadem, qua סַפַּחַת, scabies. LXX. *σημασία.*

Lev. 13, 6. ושהרו הכהן מספחת הרא
הַמִּסַּפַּחַת
Lv. 13, 7. ראם־פשה תפשה המספחת
Lev. 13, 8. והנה פשתה המספחת
שָׁפַח

פעל נכנין הכנכ, נויר הזכ קפקת, ומוכנו כסוי פקפת [נעזאָפַּען].

v. piël. denom. (סַפַּחַת), scabie afficere (beschorfen). LXX. *ταπεινοῦν.*

3 *perf.*: וְשָׁפַח
Jes. 3, 17. ושפח אדני קדקד
מְסָפַּחַת

ז״כ, והמוכן כמו מְטָפַּחַת, לומר מין קפת נדומס לל עפת, והכלון מלכוש לאר יזעטת על דכר [ווייעט קליי־ל], וכלרך פס להסמכת מרכב תקת הרקח, ווס מכוון. לדעת הכל״ק כמו למעזקות זאת כלבקות וכמלוות על רקח, מזכז ספח עכין דבוק וקכור, וכניאוכו זס פרכז עכין כסוי, ולל מתקוור.

n. f., vestis ampla atque extensa, peplum, sicut מְטָפַּחַת, a v. סָפַח = פָּשַׁח, transl. de culcitris, cervicalibus s. *προςκεφαλαίοις*. Symm.: *ὑπαυχένια* (*πρὸς κεφαλῆς πάσης ἡλικίας*). LXX. *ἐπιβόλαια.* Vulg. *cervicalia.*

pl.: הַמִּסְפָּחוֹת
Ez. 13, 18. ועשות המספחות
pl. c. s.: מִסְפַּחְתֵּיכֶם
Ez. 13, 21. וקרעתי את־מספחתיכם

סְפִיחַ

ז״ו וסכנוי סְפִיחִים, ומוכן לדעת יקקי מס שלל כורע, ונומע מן סוכע שכפל נעת הקניר [נייוווקנס], ונזכז לדעת לכן-עורק קפת מעכין דבוק, ולדעת לקריס מעכין זעיקס לו אפיכס, ועוד מזכז לי קוד. עי׳ יכיעות שלמס ק״נ ל׳ ע״כ.

n. m. (pl. סְפִיחִים), frumentum, quod anno secundo sine nova satione ex granis frugum anno proximo demessarum sponte nascitur, sec. nonnullos tanquam *associatum* et accessorium ad sementem superioris anni, vel a v. סָפַח = שָׁפַח, tanquam *effusum* h. e. sponte sine semente crescens. At etiamnunc radix hujus *n. ἐν αἰνίγμασι.* LXX. *αὐτόματα; σπείρειν, ὕδατα ὕπτια.*

2 Reg. 19, 29. אכול השנה ספיח
Jes. 37, 30. אכול השנה ספיח
constr.: סְפִיחַ
Lev. 25, 5. את ספיח קצירך
pl. c. suff.: סְפִיחֶיהָ
Lev. 25, 11. ולא תקצרו את־ספיחיה
Job. 14, 19. תשטף ספיחיה

סְפֶל

ad סֶפֶל, *v. s. r.* סָפַח *p.* 773.

סָפַן

פעל כודד, והעתיד יִסְפֹּן, והמוכן לדעת הכל״ק עכין כסוי, ומוס כמו צָפַן, וזס זקר, כי נסכתוב ויסמון לת סניח לין עכין כפיקס ולל כלוס. וכתב נעל יכיעות שלמס [ק״כ כ״ו ע״ב] שכז ספן סכתתו על הסטיאכס המסורסת, סעזיס על סלר זורות זורות, לל כזקר סעטוח הפזזוות, שהלכר מזוקב כמו שהוף שלל כסלר, וגם כל זס פרוש עפל. וכ״ל שהקמן סָפָן, ונמלל הזכז נכסוך ג״כ לקל גָּבַן, בָּנָה, ועכין כלס סרקעס ולגוד וכניס ע׳ קמוק ונכון וגביכ [נעווֹאָלבען, כייכיג לומכוישן], לכן עקרוי נקמיקס [לומעזאָפּעלן], ומלמל כזכז נמכוון ג״כ נזפתי ערב, כלקר תרקס בלוס קלוך הזכז״ס נקנור מיוקד. ולקר למכוון הפסוק קלקת מקוקק ספון, לדעת רש״י ספון עכין עמון, ונמלך שלל כמוגן לל קלקה, ולדעת הכל״ק הכלון ספון כמו זס, לומר שזס הכפון לו לקמוגים קפוגים קלקת מקוקק ומוזל, כקלך גד קלקים נכבדים. לכן לי נרקס שהמכוון זס מקוקק ומגודר מסביב הקלקה לקר רקק ורקן המקוקק. ומלי מורי לקי שמעתי הכלון של ספן כמו סָפַן נקרגוס, נעכין יסיבת גדולס ופלור ונקיבת כבוד והדור, וק״כ סָפַן נמלך לל מקוקק, והכלון זס קלקת מקוקק נכבד ומפולס, ונקמת נגמרת מלס ולת סָפַן נעצמס נמכוון הוס.

v. comp. tr. (impf. יִסְפֹּן), concamerare, fornicare, contabulare (bewölben, umtäfeln), a rad. *pan*, *ban* (praefixa praepositione *sa*, con-), cujus radicis significationem jam in vv. בָּנָה, גָּבַן exposuimus. *Qimchi*, qui huic verbo vim *tegendi* (= צָפַן) tribuit, *Papenheimius*, qui vim *ordinatim ac disposite recondendi*, nescio unde, augurantur. Ad Deut. 33, 21. quod attinet, nos vertendum censemus: Ibi enim portio est ejus *undique circumscripta*, quam legislator ei assignavit. *Isuaki* סָפוּן adjective, sicut צָפוּן, *absconditus*, vertit; *Qimchi* nominaliter *palatium* (אַרְמוֹנִים, a contabulando). Erat, qui סָפָן hoc loco, sicut targ. סָפַן, vi honorandi, decorandi, *glorificandi* dici arbitrabatur, ita ut סְפוּן epitheton esset legislatoris illustris ac gloriandi. LXX. *κοιλοσταθμεῖν, φατνοῦν, ξυλοῦν*; Deut. (*γῆ ἀρχόντων*) *συνηγμένων.*

part. pass.: סָפוּן
Dt. 33, 21. חלקת מחקק ספון
part. pass.: וְסָפֻן
Jer. 22, 14. וספון בארז
part. pass.: סָפֻן *sg.*
1 Reg. 7, 3. וספן בארז ממעל
1 Reg. 7, 7. וספן בארז מהקרקע
part. pass. pl.: סְפוּנִים
Hag. 1, 4. בבתיכם ספונים
3 *imperf.*: וַיְסָפֵן
1 Reg. 6, 9. ויספן את־הבית גבים
סָפָן

ז״ו, והמוכן יקוע נקמיקס [לומוועלכ-נוכג], ונקל להכין מסזכז.

n. m., contabulatio, laquear (Umwölbung). LXX. *δοκός.*

הַסְּפָן
1 Reg. 6, 15. עד־קירות הספן
סְפִינָה

ז״כ, ותמלוקו כלי מקופן ומנוכן [וועלכנע], ונכלל על לכיס [זיפ], זסיל כלי מנוכן, ומסכלל כיכס וכין לכיס תמלל נזכז זכיכן. וכן כיוכ תמלוקו כלי מנוכן. נתרנוס סְפִינָא מזלמו, נכפל סרכוי סְפִינָן, סְפִינָן, ומוס עוד הכגוב סָפָן נוסג מקפיכס [זיפּפּעכר], ועוד מוס הזס סָפִינָא, קלר מנוכן ומנולר ומקופן [קאָנקלאָבּע].

n. f., vas tabulatum s. ventrosum (ausgewölbt, bäuchig), vannus, deinde navis, gr. *σκάφη* (Trog, Nachen, a v. *σκάπτειν*), targ. סְפִינָא (pl. סְפִינָן, סְפִינַיָּן). LXX. *πλοῖον.*

הַסְּפִינָה
Jon. 1, 5. אל־ירכתי הספינה

סָפַת

לומר סָתַם, ול״ע כ״ף כנוכ, והמלכס קכוכ ולקוף לעזמו הכלס וכלכול [פאָסטען, לויס־, -נעמען], ולל הזכז סָתַם קולי כדומס המכוו על שָׁפְכָה, כלזכ תרלס לקמן, והוס הקמוכ על אֶת־סָתַם, ודומ תכין הגוכ קף וסמל, והמעל נויר הזס הסקופף. ולע קולף זמקמוכ על קכוכ וכלכס לף ס״כ הסמלל על הקמס ולקוק נלכנ, ולוף דרך הלזון נעכיי לכיכס.

h. e. סָתַם *v. inus.*, sicut אֶת־סָתַם et forte שָׁפְכָה q. v., capere, excipere, *χωρεῖν*, deinde, translatione pervulgata, circumdare, cingere.

סֶתֶם

ז״ו, וככוי סְתָרִי סְתָרִים לו סְפוֹת, והמלכס ל׳ כלי זכוף סופף נעל סמזקק זכמוכו ומקנכל [נעקקען], וכי כלי ג״כ מן הכלס. כ׳ מקום פכי הכית לקכול, לומר מקום כפקת ככלי לזסוף הכלים [זיינגאָנגאָרט], לו זדומס לל זפס עכין הקף, ומוכנו הקוני׳ של הכית, ודוק.

n. m. (c. s. סְתָרֵי, pl. סְתָרִים, סְפוֹת): 1) pelvis, quae res liquidas capit ac continet, sicut בְּלִי (a v. בָּלַח, *cel*-are); 2) locus vestibuli *excipiens*, locus, per quem introeunt, *limen*, vel a cingendo, id, quod extra domum est et domum januamve extrinsecus circumdat, syr. *sefo* (Vorplatz). LXX. *λέβης; πρόπυλον, πρόθυρον, πυλών, θύρα; εἴςοδος, ὁδός; σταθμός, φυλακή, φατνοῦν; ἄμμοι* חַסְפִּים; *ὑπερθυρον; σῶμα* סָתָם, *ἀρχισωματοφύλαξ.*

Zach. 12, 2. סתרעל
Ez. 40, 6. וומד ׀ את־סתם השער
Ez. 40, 6. ואת סתם אחד

וָסָתָם

Ez. 40, 7. וסתם השער מאצל אולם
הַסָּתָם *p.* הַסָּתָם
Jud. 19, 27. וידיה על־הסתם
2 Reg. 12, 10. הכהנים שמרי הסתם
2 Reg. 22, 4. 23, 4. שמרי הסתם
2 Rg. 25, 18. ואת־שלשת שמרי הסתם
2 Chr. 34, 9. הלוים שמרי הסתם
Esth. 2, 21. 6, 2. משמרי הסתם
Jer. 35, 4. שמר הסתם
Jer. 52, 24. שלשת שמרי הסתם
Ez. 41, 16. נגד הסתם שחוק עץ
בַּסָּתָם *p.* בַּסָּתָם
Ex. 12, 22. בדם אשר־בסתם
Ex. 12, 22. מן־הדם אשר בסתם
Zeph. 2, 14. חרב בסתם
בְּסַתֵּר
1 Rg. 14, 17. היא באה בסתר־החבית
cum suff.: סִתְרִי
Ez. 43, 8. ספם את־ספי
cum suff.: סָתָם
Ez. 43, 8. בתתם ספם את־ספי
pl.: הַסְּתָמִים
1 Chr. 9, 19. שמרי הספים לאהל
2 Chr. 3, 7. הקרות הספים
2 Chr. 23, 4. וללוים לשערי הספים
Jes. 6, 4. וינער אמות הספים
Jer. 52, 19. הספים ואת־המחתות
Ez. 41, 16. הספים והחלונים
Am. 9, 1. וירעשו הספים
pl.: בַּסְּתָמִים
1 Chr. 9, 22. לשערים בספים
2 *pl.*: סְתוֹת
2 Reg. 12, 14. ספות כסף
2 *pl.*: וְסִתְוֹת
2 S. 17, 28. משכב וספות וכלי יוצר
2 *pl.*: וְהַסְּתוֹת
1 Reg. 7, 50. והספות והמזמרות
סָתָם

פעל נויר־הזס קף נמכוון כ׳, ומלמל לן נסתפעל הִסְתּוֹתֵף, והמוכן נור ולימ על קף הכיכ׳.

v. denom. hitpaël., ad limen manere, in limine commorari.

inf.: הִסְתּוֹתֵף
Ps. 84, 11. הסתופף בבית אלהי
סֻפָּל

ז״ו, ודוף הסקען מן סָתָם נסופיי דָּל כלזכ לנוך, והכלון קף קען [זעפּעל].

n. m. diminut. (a n. סָתָם, addita term. *el*), simpulum, pelvis parva. LXX. *λεκάνη.*

הַסֻּפָּל
Jud. 6, 38. מלוא הספל מים
בַּסֻּפָּל
Jud. 5, 25. בספל אדירים הקריבה

סַפַּק I.

פעל נודד, והעתיד יִסְפֹּק, ופקרוכו לקיכס ודקיקס יקל סכיב [נוועמעכ-דיקקען, -זעלפּנען], והזכז סָפֵק, ודומס לו דָּפַק, וכן אָסַף לעיל, ודומס לו הזכז נזפתי מעכז *σφίγγ-ω* [zwing-en], וכן כפק, זפק כעכי. ומוס על כניזס ומכלס על יכך נלקנלוס, מסכלת כפיס יקל, מיסור הקנ״ס *σφύκ*, ועוד נדומס לו כיוכי *σφίζ-ω* כהפעל לזען הכלס, וכן שָׁפַק לקען לזכז מעכו שָׁפַק ל״ק, וככולס עכין דקיקס ומכלס [זעפּסנען, דכלכ-נען, זלפּנען]. וכפי סנכלס לי כעת עכין כלכול וכעכוע והומס זכזלל לו

על סלוך כמו קוֹל, קו על כוילם כמו
סָפַק, פק, משוֹלֵח שֶׁקֶר שֶׁל מְצִיצָה.
נתקנוס מְצִיצָה סָפַק נמכוון סוֹס,
וכשם ענכיכית כגוֹל מוֹס מְצִיצָה סְפִיקָה
יֵיס, ונס מְצִיצָה סָפַק.

v. comp. tr. (impf. יִסְפֹּק), compingere, comprimere, complodere, origine eadem, qua vv. אָסַף, שׁסַף (סָפַק), arab. סַפַּק, זָעַק, צִפְצֵף, gr. *σφίγγ-ειν* (z w i n g - e n), *σφύζειν* (*σφύξω*, *σφάκ-ελος*), hinc de percussione femorum h. e. planctu s. indignatione, de complosione manuum, qui est gestus stomachantium et irridentium (explodentium), de plaga s. castigatione divina. Significatio labandi ac vacillandi, quae, sicut in v. אָזַל, ad *eundum*, vel, sicut in אָסַף, ad *fluendum* transfertur, alia ex fibra ejusdem radicis diffunditur, et in *neohebraica* lingua gignit vocabula, quae ad *dubitationem* pertinent, veluti סָפֵק, סְפֵקוֹת, סָפֵק, סְפֵקוֹת h. e. dubium, ambiguum, anceps, amphibolon. Ab nostra radicis significatione proficiscuntur nmm. neohebr. סִפּוּק, סָפָק, complosio (manuum). LXX. *συγκροτεῖν*, *κροτεῖν*, *ἐπικρούειν*; *στενάζειν*, *λογίζεσθαι*, *σβεννύναι*.

3 *perf. c. s.:* סָפְקָם
Job. 34, 26. תחת־רשעים ספקם
1 *perf.:* סָפַקְתִּי
Jer. 31, 19. ספקתי על־ירך
3 *perf. pl.:* סָפְקוּ
Thr. 2, 15. ספקו עליך כפים
impt. sg.: סְפָק
Ez. 21, 17. ספק אל־ירך
3 *imperf.:* יִסְפֹּק
Job. 27, 23. ישפק עליו כפיו
3 *imperf.:* יִסְפּוֹק
Job. 34, 37. בינינו יספוק וירב
3 *imperf.:* וַיִּסְפֹּק
Num. 24, 10. ויספק את־כפיו

סָפַק II.

פעל נודד, יקר ומקנודד, ומסוכך כלנוד
ונעגוע [וונְקנען, זונְקנען], ודומס
לו פָּק לקמן, דָּפַק לעיל, ומקם שלם
מקלק מקקר ומסווי. ומוס פכס מרל״ק
ומפק נקיקו, לומר מקמכן ומקנודד
מכם ומנם מלד שלם לל כלכך מזכוכים.
נמצם מוכיח סָפַק מזקם ומריכם יכיכם
ומניעם עכיכם וכויס [לייגערלייענען],
ווס כפי מכרקם מוזלל מעכין כוילם,
ומוס מזם סָפַק מנל. ולע קוכל
שמפעל סָפַק שנלרך על־יקר נמצם
עכריכית כוּל מעכין כלנוד ונעגוע,
לומר פסיקם על מתי מעציס [וונְקנען, לוייגענען].

v. comp. intr. rarissimum, vacillare, nutare, sicut סָפָה, דָּפַק q. v. Hinc Jer. 48, 26., ubi *Qimchi* bene vertit: *Volutabitur et jactabit se Moab in vomitu suo.* Syr. סַפַּק a *fluendo* ad *superfluendum* s. redundandum transfertur, sicut in n. insequenti סְפֵק; neohebr., ut ad jam indicavimus, ad *dubitationem*, qua quis incertus haeret s. in contrarias sententias distrahitur. LXX. insipienter: *καὶ ἐπικρούσει Μωὰβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ.*

3 *perf.:* וַיָּסָפֵק
Jer. 48, 26. וספק מואב בקיאו
סְפֵק
ס״ו ומוכנו יקר ומוסנע עמקת ומצמע
[לייגערלוסקם], וקל להמין מצכם.
n. m., abundantia, redundantia, diffluentia. LXX. *δοκεῖν*.
cum suff.: סְפֵקוֹ
Job. 20, 22. במלאות ספקו יצר לו

סָפַר

פעל כוזד, ומוכנו מזוכם, ק׳ קריקם
וג׳לם פליקם וזריעם קקיק וקעקוע
קכיכם וקניכם [קייכנייזען, -שעכנען,
גניצנען, -ליינכען, -ריעטען]. ומוס
גליפם וקריקם וכתיכם [קייגנרצנען,
צרייבען], וכן בָּתַב לעיל כדמיונו לל
חָצַב, קָצַב, נתקנותו גליפם וקריקם.
ולל מזכם מפר נמכוון סוס לך ומדמם
צָפַר לקמן, ולכר מתנו צִפּוֹר, ומכינן
קכיכם כדבר, ונפכן סוס לקן וזוכע,
וכן נקרמי סֹפֵר ונעגיי מֹפֵר מצלמו.
סקקן כ״ל סָפַר, ודומס לו פָּר [פּוּר]
לקמן ענין גדילם נקרן וקריכם, לכן
פָּר נמזם קוכזם, ודומס לו עוד פָּרַר
לעיל, וכדומס הרנם, וכזכם כמכוון ג״כ
נזפתי ערב. ומוס כ׳ ענין מכים [נְפֹּה-
לען], וסוף נתקנוקו עצום רזמים
רזמים ומפכים מקכים גדודים גדודים
[מעלקע, לייכזכיטעע מְצַכְּעִן], לומר
רזוס פרע ופרע וגנול נפרוערוע, לכן
הנכלם וקניכת דבר מדבר [מְנַגְרעִכְּ-
נען], עי׳ סִפֵּרָה. ומוס ג׳ לזון הנדם
נפרוערוע [עַל־נְפֹּלְעִן], כתיכת רזמים
ונדודים לעכי פלמוכי, וסדור מלוס
מפוכעות קתת לל קתת [מעלקע גע-
נען]. ומוס תניכ ותכיכ כל הכנוכות
הנלוס, ותנוס עד נככי סוכקוסיס.

v. comp. intr., significatione triplex: 1) incidere, infigere, insculpere, inscribere, *scribere* (id quod antiquitus fiebat stylo acuto s. graphio incidente), sicut בָּתַב (cui cognata sunt חָצַב, קָצַב, verba *fodiendi* et *exscalpendi*), צָפַר (unde צִפֹּרֶן, *ὄνυξ*, Grabstift, Griffel), סָפַר (syr. ספרא, *adamas*), סִפֹּר arab. (*ṯhufr-on*, ungula, unguis). Radix est סָ־פָ־רָ, unde et פָּר (פּוּר), arare, solum aratro perstringere (*prt.* deinde *nom.* פָּר, bos arator, juvencus agrestis), בָּרֹה, lat. *for*-are, et simil. 2) numerare, propr. notas, incisuras facere (Merke, Einschnitte machen), speciatim recensere, sigillatim computare, hinc certis finibus circumscribere (abgrenzen, abmarken), v. סְפִירָה. 3) enumerare, enarrare (erzählen), de speciali singularum rerum notatione (Merke geben) atque expositione. Hac significatorum radicis analysi facta, conjugationes ac derivata sine difficultate ipse interpretabere. LXX. *ἀριθμεῖν*, *ἐξ-*; *ἀφηγεῖσθαι*, *δι-*; *συνάγειν*; נִסְפָּר, *ἀναρίθμητος*; *Pi.* *ἀναγγέλλειν*, *ἀπ-*, *δι-*; *ἐκδιηγεῖσθαι*, *ἐξ-*; *λέγειν*, *ὑποδεικνύναι*; *προςτιθέναι*, *ἐπιστρέφειν*.

3 *perf.:* סָפַר
2 S. 24, 10. אחרי־כן ספר את־העם
3 *perf.:* וַיִּסְפֹּר
Lev. 15, 13. וספר לו שבעת ימים
3 *perf. c. s.:* סִפְּרָם
2 Chr. 2, 16. אשר ספרם דויד אביו
3 *perf. fem.:* וַתִּסְפֹּרְנָה
Lev. 15, 28. וספרה לה שבעת ימים
2 *perf.:* סָפַרְתָּה
Ps. 56, 9. נדי ספרתה
2 *perf.:* וְסָפַרְתָּ
Lev. 25, 8. וספרת לך שבע שבתת
2 *perf. pl.:* סְפַרְתֶּם
Jes. 22, 10. ואת־בתי ירושלם ספרתם
2 *perf. pl.:* וּסְפַרְתֶּם
Lev. 23, 15. וספרתם לכם
part. masc.: סֹפֵר *sg.*
Jes. 33, 18. ספר את־המגדלים
inf. constr.: לִסְפֹּר
Gn. 15, 5. אם־תוכל לספר אתם
Gn. 41, 49. חדל לספר
Dt. 16, 9. תחל לספר
impt. sg.: וּסְפֹר
Gn. 15, 5. וספר הכוכבים
impt. pl.: סִפְרוּ
1 Chr. 21, 2. לכו ספרו את־ישראל
Ps. 48, 13. ספרו מגדליה
1 *impf. c. s.:* אֶסְפְּרֵם
Ps. 139, 18. אספרם מחול ירבון
2 *imperf.:* תִּסְפֹּר־ *s. M.*
Dt. 16, 9. שבעה שבעת תספר־לך
2 *imperf.:* תִּסְפְּרוּ
Job. 14, 16. כי־עתה צעדי תספור
Job. 39, 2. תספר ירחים תמלאנה
3 *imperf.:* יִסְפֹּר
Job. 31, 4. וכל צעדי יספור
Ps. 87, 6. ר״י יספר בכתוב עמים
3 *imperf.:* וַיִּסְפֹּר
2 Chr. 2, 1. ויספר שלמה שבעים אלף
2 Chr 2, 16. ויספר שלמה כל־האנשים
3 *impf. c. s.:* וַיְסַפְּרֵם
Esr. 1, 8. ויספרם לששבצר הנשיא
2 *impf. pl.:* תִּסְפְּרוּ
Lev. 23, 16. תספרו חמשים יום
3 *impf. pl.:* יִסְפְּרוּ
Ez. 44, 26. שבעת ימים יספרו־לו
Nif-al: נִסְפַּר
3 *imperf.:* יִסָּפֵר
Gn. 16, 10. ולא יספר מרב
Gn. 32, 13. אשר לא־יספר מרב
1 Reg. 3, 8. ולא יספר מרב
Jer. 33, 22. לא־יספר צבא השמים
Hos. 2, 1. אשר לא־ימד ולא יספר
3 *impf. pl.:* יִסָּפְרוּ
2 Chr. 5, 6. אשר לא־יספרו
1 Reg. 8, 5. אשר לא־יספרו
3 *impf. pl.:* וַיִּסָּפְרוּ
1 Chr. 23, 3. ויספרו הלוים
Pi-el: סִפֵּר
1 *perf.:* סִפַּרְתִּי
Ps. 119, 13. בשפתי ספרתי
Ps. 119, 26. דרכי ספרתי
3 *perf. pl.:* סִפְּרוּ
Jud. 6, 13. ספרו לנו אבותינו
Ps. 44, 2. אבותינו ספרו־לנו
Ps. 75, 2. ספרו נפלאותיך
Ps. 78, 3. ואבותינו ספרו־לנו
part. masc.: מְסַפֵּר *sg.*
Jud. 7, 13. מספר לריעהו חלום
2 Rg. 8, 5. ויהי הוא־מספר למלך
part. pl.: מְסַפְּרִים
Ps. 19, 2. השמים מספרים
Ps. 78, 4. מספרים תהלות י״י
inf. constr.: סַפֵּר
Ex. 9, 16. ולמען ספר שמי
inf. constr.: לְסַפֵּר
Ps. 50, 16. מה־לך לספר חקי
Ps. 73, 28. לספר כל־מלאכותיך
Ps. 102, 22. לספר בציון שם י״י
inf. constr.: וְלְסַפֵּר
Ps. 26, 7. ולספר כל־נפלאותיך
inf. constr.: מְסַפֵּר
Ps. 40, 6. עצמו מספר
impt. sg.: סַפֵּר
Jes. 43, 26. ספר אתה למען תצדק
impt. sg.: סַפְּרָה־
2 Reg. 8, 4. ספרה־נא לי את־כל־הגדלות
impt. pl.: סַפְּרוּ
Gn. 40, 8. ספרו־נא לי
1 Chr. 16, 24. ספרו בגוים את־כבודו
Ps. 96, 3. ספרו בגוים כבודו
impt. pl.: סַפְּרוּ *p.*
Joel 1, 3. עליה לבניכם ספרו
1 *imperf.:* אֲסַפֵּר
Ps. 22, 18. אספר כל־עצמותי
1 *imperf.:* וַאֲסַפֵּר
Ps. 118, 17. ואספר מעשי יה
1 *imperf.:* אֲסַפְּרָה
Ps. 2, 7. אספרה אל־חק
Ps. 9, 2. אספרה כל־נפלאותיך
Ps. 9, 15. למען אספרה כל־תהלתיך
Ps. 22, 23 אספרה שמך לאחי
Ps. 73, 15. אם־אמרתי אספרה כמו
1 *imperf.:* וַאֲסַפְּרָה
Ps. 66, 17. ואספרה כל־יראי אלהים
1 *imperf.:* וַאֲסַפְּרָה *p.*
Job. 15, 17. וזה־חזיתי ואספרה
1 *impf. c. s.:* אֲסַפְּרֵנָּה
Ps. 145, 6. וגדלותיך אספרנה
2 *imperf.:* תְּסַפֵּר
Ex. 10, 2. ולמען תספר באזני בנך
3 *imperf.:* יְסַפֵּר
Job. 38, 37. מי־יספר שחקים
Ps. 71, 15. פי יספר צדקתך
Jer. 23, 28. יספר חלום
3 *impf.:* וַיְסַפֵּר־ *ap.*
Gn. 24, 66. ויספר העבד ליצחק
Gn. 29, 13. ויספר ללבן
Gn. 37, 9. ויספר אתו לאחיו
Gn. 37, 10 ויספר אל־אביו ואל־אחיו
Gn. 40, 9. ויספר שר־המשקים
Gn. 41, 8. ויספר פרעה להם
Ex. 18, 8. ויספר משה לחתנו
1 Reg. 13, 11. ויבוא בנו ויספר־לו
Esth. 5, 11. ויספר להם המן
Esth. 6, 13. ויספר המן לזרש
3 *impf. c. s.:* וַיְסַפְּרֵהוּ
Job. 28, 27. אז ראה ויספרה
3 *impf. fem.:* וַתְּסַפֵּר־
2 Reg. 8, 6. ותספר־לו
1 *imperf. pl.:* נְסַפֵּר
Ps. 79, 13. נספר תהלתך
1 *imperf. pl.:* וַנְסַפֵּר־
Gn. 41, 12. ונספר־לו
1 *imperf. pl.:* וְנִסְפְּרָה
Jer. 51, 10. באו ונספרה בציון
2 *imperf. pl.:* תְּסַפְּרוּ
Ps. 48, 14. תספרו לדור אחרון
3 *imperf. pl.:* יְסַפְּרוּ
Ps. 64, 6. יספרו לטמון מוקשים
Jer. 23, 27. בחלומתם אשר יספרו
יספרו את־כל
Ez. 12, 16. תועבותיהם
3 *imperf. pl.:* יְסַפְּרוּ *p.*
Ps. 59, 13. ומאלה ומכחש יספרו
Ps. 69, 27. ואל־מכאוב חללין יספרו
Jes. 43, 21. תהלתי יספרו
3 *imperf. pl.:* וְיִסְפְּרוּ
Job. 12, 8. ויספרו לך דגי הים

יקמו ויספרו לבניהם Ps. 78, 6.
ויספרו מעשיו Ps. 107, 22.
3 imperf. pl.: וַיְסַפְּרוּ
ויספרו לו ויאמרו Num. 13, 27.
ויספרו־לו את־כל המצאות Jos. 2, 23
ויספרו לו את־דברי 1 Sam. 11, 5.
2 impf. pl. c. s.: וַיְסַפְּרוּם
ויספרם לאביהם 1 Reg. 13, 11.
ויספרום ויתעו את־עמי Jer. 23, 31.
Pu-al: סֻפַּר *3 perf.*
אשר לא־ספר להם ראו Jes. 52, 15.
3 imperf.: יְסֻפַּר
יספר לאדני לדור Ps. 22, 31.
3 imperf.: יִסָּפֵר *p.*
לא תאמינו כי־יספר Hab. 1, 5.
3 impf. c. h int.: הֲיִסָּפֵר, הֲיִסָּפֵר
היספר־לו כי אדבר Job. 37, 20.
היספר בקבר חסדך Ps. 88, 12.

סֵפֶר

ס״ו, ובכתבי סְפָרִי ובכתבי סְפָרִים, ופעמים כתובים [שכיפא], לועז נוטות לתוית כתיבת ובגליפות בדבר [-לוגע]. לכן כמו שכתב, לועז יפה בכתב, ד״מ ספר ולשון כשדים, סלמון כתב ולשון, וכן יודע ספר בישעיה. ומוסף ק״כ כמו שכתב, יפה בו קנון לתות קדושת [נון], ד״מ ספר תקוסה ותוס קדושת, ולפעמים כמו תגרת [נכיעף], ולפעמים מגלת ספר בקצור. וכפרים ניזועה תמה הקדושים. ומוסף כל״ל נגוד הביבוני סֵפֶר, סלמון יודע ספר [שכיי־נעל], שמוסף תוקר לתים ככה [שכיפא־געלעסרעעבר].

n. m. (c. s. סִפְרֵי, pl. סְפָרִים), χαρακτήρ, scriptura, de formis literarum incisis, insculptis s. inscriptis, syr. *sefro*, arab. *sifr-on*, veluti Dan. 1, 4. סֵפֶר וְלָשׁוֹן, *scriptura* et *lingua*. Deinde de *scripto*, quod constat literis sculptis s. scriptis; liber, veluti סֵפֶר תּוֹרָה de pentateucho (חוּמָשׁ); epistola, syngrapha, tabula (syr. אִגַּרְתָּא); סֵפֶר מִקְנַת סֵפֶר et סֵפֶר absol. de volumine librorum sanctorum (sicut arab. *el-Kitâb*). Inde prt. verbi denom. סִפֵּר, scriba, γραμματεύς. LXX. γράμματα, γραμματική; βίβλος, βιβλίον; λόγος, ἐπιστολή, μνημόσυνον; בֶּתֶב סֵפֶר, συγγραφή.

זה ספר תולדת אדם Gn. 5, 1.
ויקח ספר הברית Ex. 24, 7.
התורה הזאת על־ספר Dt. 17, 18. 31, 24.
וכתב לה ספר כריתת Dt. 24, 1. 3.
לקח את ספר התורה הזה Dt. 31, 26.
לא־ימוש ספר התורה הזה Jos. 1, 8.
כתובה על־ספר הישר Jos. 10, 13.
לשבעה חלקים על־ספר Jos. 18, 9.
הנה כתובה על־ספר הישר 2 S. 1, 18.
ויכתב דוד ספר אל־יואב 2 S. 11, 14.
על־ספר דברי שלמה 1 Reg. 11, 41.
על־ספר דברי הימים 1 Rg. 14, 19. 29. 15, 7. 23. 31. 16, 5. 14. 20. 27. 22, 39. 46.
על־ספר דברי הימים 2 Reg. 1, 18. 8, 23. 10, 34. 12, 20. 13, 8. 12. 14, 15. 18. 28. 15, 6. 11. 15. 21. 26. 31. 36. 16, 19. 20, 20. 21, 17. 25. 23, 28. 24, 5.
ואשלחה ספר 2 Reg. 5, 5.
ויכתב אליהם ספר שנית 2 Rg. 10, 6.
ספר התורה מצאתי 2 Reg. 22, 8.
ספר נתן לי 2 Reg. 22, 10.
את־דברי ספר התורה 2 Rg. 22, 11.
את־כל־דברי ספר הברית 2 Rg. 23, 2.
ככתוב על ספר הברית 2 Rg. 23, 21.
על־ספר מלכי ישראל 1 Chr. 9, 1.
כתובים על־ספר המלכים 2 Chr 16, 11
ועמהם ספר תורת יי 2 Chr. 17, 9.
על־ספר מלכי ישראל 2 Chr. 20, 34.
על־מדרש ספר המלכים 2 Chr. 24, 27.
על־ספר מלכי 2 Chr. 27, 7. 35, 27. 36, 8.
ספר תורת־יי ביד־משה 2 Chr. 34, 14.
ספר התורה מצאתי 2 Chr. 34, 15.
ספר נתן לי 2 Chr. 34, 18.
כל־דברי ספר הברית 2 Chr. 34, 30.
ואמצא ספר חיחש Neh. 7, 5.
את־ספר תורת משה Neh. 8, 1.
כל־העם אל־ספר התורה Neh. 8, 3.
על־ספר דברי הימים Neh. 12, 23.
את־ספר הזכרונות Esth. 6, 1.
על־ספר דברי הימים Esth. 10, 2.
במגלת־ספר כתוב עלי Ps. 40, 8.
אתו אל־יודע הספר Jes. 29, 11.
על אשר לא־ידע ספר Jes. 29, 12.
לא ידעתי ספר Jes. 29, 12.
החרשים דברי־ספר Jes. 29, 18.
ועל־ספר חקה Jes. 30, 8.
דרשו מעל־ספר יי Jes. 34, 16.
ספר כריתות אמכם Jes. 50, 1.
ספר כריתתיה אליה Jer. 3, 8.
אשר־דברתי אליך אל־ספר Jer. 30, 2.
ספר המקנה Jer. 32, 11.
את ספר המקנה Jer. 32, 14.
ואת ספר הגלוי Jer. 32, 14.
את־ספר המקנה Jer. 32, 16.
קח־לך מגלת־ספר Jer. 36, 2.
על־מגלת־ספר Jer. 36, 4.
הדברים האלה על־ספר Jer. 45, 1.
אל־ספר אחד Jer. 51, 60.
והנח־בו מגלת־ספר Ez. 2, 9.
ספר ולשון כשדים Dan. 1, 4.
בכל־ספר וחכמה Dan. 1, 17.
ספר חזון נחום Nah. 1, 1.
ויכתב ספר זכרון לפניו Mal. 3, 16.

וְסֵפֶר

וספר כתב איש ריבי Job. 31, 35.

הַסֵּפֶר

ויבא הספר 2 Reg. 5, 6.
כבוא הספר 2 Reg. 5, 6.
נקרא מלך־ישראל את־הספר 2 Reg. 5, 7.
ועתה כבא הספר הזה 2 Reg. 10, 2.
ויהי כבא הספר אליהם 2 Reg. 10, 7.
ויתן חלקיה את־הספר 2 Reg. 22, 8.
דברי הספר הנמצא הזה 2 Rg. 22, 13.
על־דברי הספר הזה 2 Reg. 22, 13.
את כל־דברי הספר 2 Reg. 22, 16.
הכתבים על־הספר 2 Rg. 23, 3. 24.
ויתן חלקיהו את־הספר 2 Chr. 34, 15.
ויבא שפן את־הספר 2 Chr. 34, 16.
דברי הספר אשר נמצא 2 Chr. 34, 21.
ככל־הכתוב על־הספר 2 Chr. 34, 21.
הכתובות על־הספר 2 Chr. 34, 24.
הכתובים על־הספר 2 Chr. 34, 31.
ויפתח עזרא הספר Neh. 8, 5.
אמר עם־הספר Esth. 9, 25.
כדברי הספר החתום Jes. 29, 11.
ונתן הספר Jes. 29, 12.
ואלה דברי הספר Jer. 29, 1.
את־הספר הזה Jer. 29, 29.
ואתן את־הספר Jer. 32, 12.
דברי יי מעל־הספר Jer. 36, 11.
ואני כתב על־הספר Jer. 36, 18.
כל־דברי הספר Jer. 36, 32.
לקרא את־הספר הזה Jer. 51, 63.
וחתם הספר Dan. 12, 4.

בַּסֵּפֶר

בספר מלחמת יי Num. 21, 14.
בספר התורה הזאת Dt. 28, 61.
הכתובה בספר Dt. 29, 21. 30, 10.
ככתוב בספר תורת Jos. 8, 31
הכתוב בספר התורה Jos. 8, 34.
כל־הכתוב בספר Jos. 23, 6.
בספר תורת האלהים Jos. 24, 26.
ככתוב בספר תורת־משה 2 Rg. 14, 6.
בספר משה אשר־צוה יי 2 Chr. 25, 4.
ככתוב בספר משה 2 Chr. 35, 12.
בספר תורת האלהים Neh. 8, 18.
ויקראו בספר תורת Neh. 9, 3.
נקרא בספר משה Neh. 13, 1.
בספר דברי הימים Esth. 2, 23.
הכתבים בספר המקנה Jer. 32, 12.

בְּסֵפֶר

כתב זאת זכרון בספר Ex. 17, 14.
הכהן בספר Num. 5, 23.
הכתבים בספר הזה Dt. 28, 58.
הכתובה בספר Dt. 29, 20. 26.
ויכתב בספר וינח לפני יי 1 S. 10, 25.
ויכתב בספר לאמר 2 Sam. 11, 15.
ויקראו בספר Neh. 8, 8.
ונכתב בספר Esth. 9, 32.
מי־יתן בספר ויחקו Job. 19, 23.
כל־הכתוב בספר הזה Jer. 25, 13.
ואכתב בספר Jer. 32, 10.
וכתוב בספר וחתום Jer. 32, 44.
לקרא בספר Jer. 36, 8.
ויקרא ברוך בספר Jer. 36, 10.
בקרא ברוך בספר Jer. 36, 13.
כל־הנמצא כתוב בספר Dan. 12, 1.

בַּסֵּפֶר

ונגלו כספר השמים Jes. 34, 4.

מִסֵּפֶר

ימחו מספר חיים Ps. 69, 29.
cum suff.: מִסִּפְרֵי
אמחנו מספרי Ex. 32, 33.
cum suff.: סִפְרְךָ
ועל־ספרך כלם יכתבו Ps. 139, 16.
cum suff.: מִסִּפְרְךָ
מחני נא מספרך Ex 32, 32.
pl.: סְפָרִים
ותכתב ספרים בשם 1 Reg. 21, 8.
ותשלח הספרים 1 Reg. 21, 8.
ויכתב יהוא ספרים 2 Reg. 10, 1.
ספרים ומנחה 2 Reg. 20, 12.
וישלח ספרים Esth. 1, 22. 8, 10.
ונשלוח ספרים Esth. 3, 13.
וישלח ספרים Esth. 9, 20. 30.
עשות ספרים Eccl. 12, 12.
ספרים ומנחה אל־חזקיהו Jes. 39, 1.
ספרים אל־כל־העם Jer. 29, 25.
pl.: וְסִפְרִים
וספרים כתב לחרף ליי 2 Chr. 32, 17.
pl.: הַסְּפָרִים
ויקח חזקיהו את־הספרים 2 Reg. 19, 14.
להשיב את־הספרים Esth. 8, 5.
הספרים מיד המלאכים Jes. 37, 14.
לקוח את־הספרים Jer. 32, 14.
pl.: בַּסְּפָרִים
ותכתב בספרים לאמר 1 Rg. 21, 9.
כאשר כתוב בספרים 1 Rg. 21, 11.
בינתי בספרים Dan. 9, 2.
part. sg.: סוֹפֵר, סֹפֵר *denom.*
משכים בשבט ספר Jud. 5, 14.
כהנים ושריה סופר 2 Sam. 8, 17.
ושיא ספר וצדוק 2 Sam. 20, 25.
ויעל ספר המלך 2 Reg. 12, 11.
ושושא ספר 1 Chr. 18, 16.
ובא סופר המלך 2 Chr. 24, 11.
סופר מחיר בתורת משה Esr. 7, 6.
ספר דברי מצות־יי Esr. 7, 11.
לשוני עט סופר מהיר Ps. 45, 2.
איה ספר איה שקל Jes. 33, 18.
ואת ספר שר צבא Jer. 52, 25.

וְסֹפֵר

איש־מבין וסופר הוא 1 Chr. 27, 32.

הַסּוֹפֵר, הַסֹּפֵר

ושבנא הסופר 2 Reg. 19, 2.
בן־משלם הסופר בית יי 2 Rg. 22, 3.
על־שפן הסופר 2 Reg. 22, 8.
ויבא שפן הסופר 2 Reg. 22, 9.
ויגד שפן הסופר 2 Reg. 22, 10.
ואת ׀ שפן הסופר 2 Reg. 22, 12.
ואת הספר שר הצבא 2 Reg. 25, 19.
שמעיה בן־נתנאל הסופר 1 Chr. 24, 6.
ויאמר אל־שפן הסופר 2 Chr. 34, 15.
ויגד שפן הסופר למלך 2 Chr. 34, 18.
ואת ׀ שפן הסופר 2 Chr. 34, 20.
לעזרא הכהן הספר Esr. 7, 11.
ויאמרו לעזרא הספר Neh. 8, 1.
ויעמד עזרא הספר Neh. 8, 4.
ועזרא הכהן ׀ הספר Neh. 8, 9.
אל־עזרא הספר Neh. 8, 13.
ועזרא הכהן הסופר Neh. 12, 26.
ועזרא הסופר לפניהם Neh. 12, 36.
וצדוק הסופר Neh. 13, 13.
ושבנא הספר Jes. 36, 3.
ואת ׀ שבנא הסופר Jes. 37, 2.
בן־שפן הספר Jer. 36, 10.
על־לשכת הספר Jer. 36, 12.
אלישמע הספר Jer. 36, 12. 20. 21.
בחצר הספר Jer. 36, 23.
לקחת את־ברוך הספר Jer. 36, 26.
בן־נריהו הספר Jer. 36, 32.
בית יהונתן הספר Jer. 37, 15. 20.
וקסת הספר במחניו Ez. 9, 2.
אשר קסת הספר במתניו Ez. 9, 3.
pl.: סְפָרִים
בני שישא ספרים 1 Reg. 4, 3.
ומשפחות סופרים 1 Chr. 2, 55.
ומהלוים סופרים 2 Chr. 34, 13.
עט שקר ספרים Jer. 8, 8.
pl. constr.: סִפְרֵי
ויקראו ספרי־המלך Esth. 3, 12. 8, 9.

סֵפֶר

נקרמי כמו סֵפֶר נענני, ומכנני סְפָרִין. ונקין נוס משמוע של סמיס סְפָרָא פרוש מדכתי על קוסת כהניס, סְפָרֵי הקנוי מן סְפָרִין, פרוש כוס על שכי קלקים מקוומת.

n. aram. (pl. סְפָרִין), liber. Inde desumta sunt nmm. סְפָרָא de Midrasch super Leviticum (*Torat Kohanim*), סִפְרֵי (=סְפָרִין) Midrasch super IV. et V. Pentateuchi librum. LXX. βίβλος; בֵּית־סְפָרֵיָא βιβλιοθήκη.

ככתב ספר משה Esr. 6, 18.
constr.: בְּסֵפֶר
יבקר בספר דכרניא Esr. 4, 15.
ותחשכח בספר דכרניא Esr. 4, 15.
pl.: וְסִפְרִין
וספרין פתיחו Dan. 7, 10.
def. pl.: סְפָרַיָּא
ובקרו ׀ בבית ספריא Esr. 6, 1.

סֵפֶר

ס״ו נקרמי, ומוס כמו סֵפֶר נענני, כי גם זה ניכוני, ונקמר כמו נענני מקים כתנן, לו מספר המלך לו מקכס.

n. m. prt. aram., sicut סָפַר, scriba, scripturae sanctae interpres. LXX. γραμματεύς.

constr.: סֵפֶר
ספר דתא די־אלה שמיא Esr. 7, 12. 21.
definit.: סְפָרָא
ושמשי ספרא Esr. 4. 8. 9. 17. 23.

סִפֶּר

ס״ו יקר ומקנוכד, ומוכנו סגיכס ומכיס [נְסְתַּלוּנג], ומוס כנכמס ע״מ בְּתֵב. נגמכמ ג״כ סגס סוס, ד״מ סמנוכע כימי ספיו, ועוד גס משמוע נענין מכיס וגגמס ענכיכיס סְפִירָה, סְפִיר.

n. m. (ad s. f. סְפָרָה), numeratio, crebro in Gemara, qua vi eadem nmm. neohebr. סֵפֶר, סִפְרָה cumulantur. LXX. *ἀριθμός*.

הַסֵּפֶר
2 Chr. 2, 16. אחרי הספר

מִסֵּפֶר
ז״ן, וסמיך מִסִּפַּר, ומוכנו מכין [נִסְפָּל], ולכוב כטעמיי׳ ניקודי, ד״מ מספר כפשוטיכם, ולכוב נכתב כשם מספר לקחי מלות המספר, ד״מ עשרים ולכנע מספר. וקשוריס לטעמיים על לשין מספר, לין מספר, ולפעמים מספר כמו בעל-מספר, ד״מ לכני מספר, מני מספר, שכמין כשם לוי, לו גם בלי סיון ימים מספר, ולפעמים כמו מִסְפַּר כשכ עכיכיק, בהסקום כשמוש גדעון לת מספר הקלוס.

n. m. (c. מִסְפַּר), numerus, absol et adverb., sicut gr. *ἀριθμός*, *ἀριθμῷ*, veluti נִפְשֹׁתֵיכֶם מִסְפַּר, quotquot estis, secundum numerum, pro numero; epexeget. post numeralia, c. יַד־אַיִן, אֶלֶף, אַיִן, innumerabiliter. Interdum constructive ad significandas res, quae, cum numerari possint, paucae sunt, veluti אַנְשֵׁי מִסְפָּר, מִתֵּי מִסְפָּר, יָמִים מִסְפָּר, מִסְפָּר. Nonnunquam dicitur etiam de narratione, quemadmodum סִפּוּר in lingua neohebraica. LXX. *ἀριθμός*, *ἀριθμητός*, *ἀριθμεῖν*, *κατ-*, *ἐξ-*; *βιβλίον*, *ἀναγινώσκειν*; *διήγησις*, *ὄνομα*, *παρέλκυσις*, *πλῆθος*; אַיִן מִסְפָּר, *ἀναρίθμητος*; מִסְפַּר שָׁנִים, *ἔτος ἐξ ἔτους*.

Gn. 34, 30. ואני מתי מספר
Gn. 41, 49. כי־אין מספר
Num. 9, 20. ימים מספר על־המשכן
Dt. 4, 27. ונשארתם מתי מספר
Dt. 33, 6. ויהי מתיו מספר
Jud. 6, 5. 7, 12. ולגמליהם אין מספר
2 Sam. 21, 20. עשרים וארבע מספר
1 Chr. 16, 19. בהיותכם מתי מספר
1 Chr. 22, 4. ועצי ארזים לאין מספר
1 Chr. 22, 16. ולברזל אין מספר
2 Chr. 12, 3. ואין מספר לעם
Esr. 2, 2. מספר בגוי
Job. 5, 9. נפלאות עד־אין מספר
Job. 9, 10. ונפלאות עד־אין מספר
Job. 16, 22. כי־שנות מספר יאתיו
Job. 21, 33. ולפניו אין מספר
Job. 25, 3. היש מספר לגדודיו
Ps. 40, 13. עד־אין מספר
Ps. 104, 25. שם־רמש ואין מספר
Ps. 105, 12. בהיותם מתי מספר
Ps. 105, 34. וילק ואין מספר
Ps. 147, 4. מונה מספר לכוכבים
Ps. 147, 5. לתבונתו אין מספר
Cant. 6, 8. ועלמות אין מספר
Jes. 10, 19. מספר יהיו
Jes. 21, 17. ושאר מספר
Jer. 2, 32. ימים אין מספר
Jer. 44, 28. מתי מספר
Jer. 46, 23. ואין להם מספר
Ez. 12, 16. אנשי מספר
Joel 1, 6. עצום ואין מספר

וּמִסְפַּר
Num. 23, 10. ומספר את־רבע ישראל

הַמִּסְפָּר
1 Chr. 27, 24. ולא עלה המספר

בְּמִסְפַּר
Dt. 25, 2. כדי רשעתו במספר
2 Sam. 2, 15. ויקמו ויעברו במספר
1 Chr. 9, 28. במספר יביאום
1 Chr. 23, 31. במספר כמשפט עליהם
Esr. 3, 4. במספר כמשפט
Esr. 8, 34. במספר במשקל
Jes. 40, 26. המוציא במספר צבאם
Ez. 5, 3. ולקחת משם מעט במספר

וּבְמִסְפָּר
1 Chr. 9, 28. ובמספר יוציאום

בַּמִּסְפָּר
Num. 15, 12. כמספר אשר תעשו

מִסְפַּר
constr.:
Ex. 16, 16. מספר נפשתיכם
Ex. 23, 26. את־מספר ימיך אמלא
Lev. 25, 16. כי מספר תבואת
Num. 3, 40. את מספר שמתם
Num. 31, 36. מספר הצאן שלש
Jud. 7, 6. ויהי מספר המלקים
Jud. 7, 15. את־מספר החלום
1 Sam. 6, 4. מספר סרני פלשתים
1 Sam. 6, 18. מספר כל־ערי פלשתים
1 Sam. 27, 7. ויהי מספר הימים
2 Sam. 2, 11. מספר הימים אשר היה
2 Sam. 24, 2. וידעתי את מספר העם
2 Sam. 24, 9. את־מספר מפקד־העם
1 Chr. 11, 11. ואלה מספר הגבורים
1 Chr. 21, 5. את־מספר מפקד־העם
1 Chr. 23, 27. המה מספר בני־לוי
2 Chr. 26, 12. כל מספר ראשי האבות
2 Chr. 29, 32. ויהי מספר העלה
Esr. 2, 2. מספר אנשי עם־ישראל
Neh. 7, 7. מספר אנשי עם־ישראל
Esth. 9, 11. בא מספר ההרוגים
Job. 1, 5. עלות מספר כלם
Job. 14, 5. מספר־חדשיו אתך
Job. 31, 37. מספר צעדי אגידנו
Job. 36, 26. מספר שניו ולא־חקר
Eccl. 2, 3. מספר ימי חייהם
Eccl. 5, 17. מספר ימי־חיו
Eccl. 6, 12. מספר ימי־חיי הבלו
Jer. 2, 28. מספר עריך היו אלהיך
Jer. 11, 13. כי מספר עריך
Ez. 4, 4. מספר הימים אשר תשכב
Ez. 4, 9. מספר הימים אשר־אתה
Dan. 9, 2. מספר השנים
Hos. 2, 1. והיה מספר בני־ישראל
constr.:
Job. 15, 20 ומספר שנים נצפן לעריץ
Job. 21, 21. ומספר חדשיו חצוצו
Job. 38, 21. ומספר ימיך רבים
Jer. 11, 13. ומספר חצות ירושלם
constr.:
Lev. 25, 15. במספר שנים
Lev. 25, 15. במספר שני־תבואת
Lev. 25, 50. במספר שנים
Num. 1, 2. 18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 3, 43. במספר שמות
Num. 3, 22. 28. 34. במספר כל־זכר
Num. 14, 34. במספר הימים
Num. 26, 53. בנחלה במספר שמות
1 Chr. 23, 24. במספר שמות לגלגלתם
1 Chr. 27, 24. במספר דברי הימים
2 Chr. 26, 11. במספר פקדתם
Job. 3, 6. במספר ירחים אל־יבא
constr.:
2 Rg. 18, 31. כמספר שבטי בני־יעקב
constr.:
Dt. 32, 8. למספר בני ישראל
Jos. 4, 5. 8. למספר שבטי בני־ישראל
2 Chr. 35, 7. למספר שלשים אלף
Ez. 4, 5. למספר ימים שלש־מאות
cum suff.:
Num. 14, 29. פקדיכם לכל מספרכם
cum suff.:
1 Chr. 7, 2. מספרם בימי דויד עשרים
1 Chr. 7, 40. מספרם אנשים עשרים
1 Chr. 21, 2. ואדעה את־מספרם
1 Chr. 23, 3. ויהי מספרם לגלגלתם
1 Chr. 25, 1. מספרם אנשי מלאכה
1 Chr. 25, 7. מספרם עם־אחיהם
1 Chr. 27, 23. ולא־נשא דויד מספרם
Esr. 1, 9. ואלה מספרם
cum suff.:

בְּמִסְפָּרָם
Num. 29, 18. 21. במספרם כמשפט 24. 27. 30. 33. 37.
cum suff.:

בְּמִסְפָּרֶם
Num. 15, 12. תעשו לאחד כמספרם
cum suff.:

לְמִסְפָּרָם
Jud. 21, 23. וישאו נשים למספרם
1 Chr. 27, 1. ובני ישראל למספרם
pl. constr.:

מִסְפְּרֵי
1 Chr. 12, 23. מספרי ראשי החלוץ

סִפְרָה
ז״נ, גזיר הוכרי סֵפֶר, ומוכנו לטעת סקדמונים משלמו, חולס לטעת לקחים ענינו כמו סֵפֶר, לומר מניס, והכינן לקח ספטעמו. פרוש הרקוק הוק זל מכסק לנן-סרוק, וסנני זל שלמס יקקי וחנן-עוקי.
n. f. (a m. סֵפֶר), liber, commentarius, sec. *Ibn-Saruk*; ex ceterorum sententia: numeratio.
LXX. *ἐπαγγελία*.
cum suff.: בְּסִפְרָתֵךְ *p.*
Ps. 56, 9. הלא בספרתך

סִפְרָה
ז״נ ומטלק לן נכנוי סְפָרוֹה, ומשונן לטעת המתנגס מנין, וכן פרש לנן-עוקי, וסוס לשר שמשס ע״מ גמולס נקלוף שורק נקלס. חולס לטעת ענינו גמול ומכלית וקן, ומשמוסו הגמלס [שכ-נעכנוכו], וזס יסוס לקוק משנס זלכנינו מעמו קקת מספער, וסלק גס ענין מספר כמשמוסו הגמלס.
n. f. pluralet., definitio, circumscriptio (Abgrenzung), a v. סָפַר, incidere, transl. certos fines terminosque constituere. Plerique, in his *Ibn-Ezra* (qui סִפְרָה ad s. f. גְּבוּרָה formatum dicit), *numerum* s. *numerationem* vertunt. LXX. *πραγματεία*.

סִפְרוֹת
Ps. 71, 15. כי לא ידעתי ספרות

סַפִּיר
ז״ן וכנוי לטין לקן יקר שכקלק כמו כן נכלל בזוכוק [זַפְּפִיר], ובלמי כסקמעטת מס לו כון סַנְוִיר, סַנְוִיר, וכנסס סוכית כקלוף כיש נלמד סַפִּילָא, ויסודו סֵפֶר נדומס לל שֵׁ־פַר ע״ס.
n. m. lapidis pretiosi, *sapphirus*, targ. סַנְוִיר, סַנְוִיר, proprie: *κυανῆ, χρυσῆ*, a rad. שֵׁ־פַר = סֵפֶר q. v. LXX. (*λίθος*) *σάπφειρος*.

Ex. 28, 18. 39, 11. נפך ספיר ויהלם
Job. 28, 6. מקום־ספיר אבניה
Thr. 4, 7. ספיר גזרתם
Ez. 1, 26. כמראה אבן־ספיר
Ez. 10, 1. כאבן ספיר
Ez. 28, 13. ספיר נפך וברקת

וְסַפִּיר
Job. 28, 16. בשחם יקר וספיר

הַסַּפִּיר
Ex. 24, 10. כמעשה לבנת הספיר
pl.:

סַפִּירִים
Cant. 5, 14. מעלפת ספירים
pl.:

בַּסַּפִּירִים
Jes. 54, 11. ויסדתיך בספירים

סָקַל
פעל נוזד, ומוכנו כמו שָׁקַל, לומר כנידס ונטילס [זוועך, נעווי־לטיג ווין], ע״ס סקקר ומזוויי. ומוס סָקַל זס סכנקנד כמו שָׁקַל, לומר נטל וכנד לקן [נעווי־לט, לפסט, זעיין], ומסזס סוס כנוך מפעל סָקַל כמוי ויכיס נקנכיס וכגיעס [זעייכיגען, וועדפען], וכקנר לפעמים עס נקנכיס ולפעמים נלף עיקס. סכפעל מפעוליי, ומכנד לו מקוק זל קל, לומר רגיעס, לו ענין עס־קס נקנכיס ומכנקף גן מסן ומהכת מזדות ממפקידי חזכיעס, כדכך מעף, וכך. ומכנכ״ף כמו מכפעל. ומקר לקקוק מזכש לך ומדמס עוד פעל חיוני σκύλλ-ω, זעכיכו מכנכדס וכגיעס [נַסְטיגען, זעייכיגען]. נזפס עכיכיק מוס מיוסזש סְקִילָה, וכן סְקוּל.
v. intr., sicut שָׁקַל, grave, ponderosum esse, unde סָקַל (= שָׁקַל), pondus, onus, lapis. Hoc a nomine deduci oportet *v. denom.* סָקַל, lapides jacere, lapidibus obruere, *lapidare*. *Ni.* lapidari (gesteinigt werden). *Pi.* vel *intens.*, sicut *Qal*, lapides jacere, vel *iterative*, sicut נָזַב, סָתַם, in lapidibus, scilicet evacuandis, esse occupatum, lapidibus hortum vel agrum purgare. Cognatum est v. gr. *σκύλλειν* (lästigen, steinigen). LXX. *λιθάζειν*, *λιθοβολεῖν*, *κατα-*; *χωννύειν*; *Pi.* *διαῤῥίπτειν* (*τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ*).

2 *perf. c. s.:* וְסָקַלְתּוֹ
Dt. 13, 11. וסקלתו באבנים ומת
2 *perf. c. s.:* וְסָקַלְתָּם
Dt. 17, 5. וסקלתם באבנים ומתו
3 *perf. pl. c. s.:* וְסָקָלֻנִי
Ex. 17, 4. עוד מעט וסקלני
3 *perf. pl. c. s.:* וְסָקְלוּהָ
Dt. 22, 21. וסקלוה אנשי עירה
2 *perf. pl.:* וְסְקַלְתֶּם
Dt. 22, 24. וסקלתם אתם באבנים
inf. abs.: סָקוֹל
Ex. 19, 13. כי־סקול יסקל
Ex. 21, 28. סקול יסקל השור
inf. c. suff.: לְסָקְלוֹ
1 Sam. 30, 6. כי־אמרו העם לסקלו
impf. pl. c. s.: וְסָקָלְהוּ
1 Rg. 21, 10. והוציאהו וסקלהו וימת
3 *impf. pl.:* וַיְסָקְלוּ
Jos. 7, 25. ויסקלו אתם באבנים
3 *impf. pl. c. s.:* יְסָקְלֻנִי
Ex. 8, 22. ולא יסקלנו
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְסָקְלֻהוּ
1 Rg. 21, 13. ויסקלהו באבנים וימת
Nif-al: נִסְקַל
3 *imperf.:* יִסָּקֵל
Ex. 19, 13. כי־סקול יסקל
Ex. 21, 28. סקול יסקל השור
Ex. 21, 29. השור יסקל וגם־בעליו
Ex. 21, 32. והשור יסקל
Pi-el: סִקֵּל
impt. pl.: סַקְּלוּ
Jes. 62, 10. סקלו מאבן
3 *imperf.:* וַיְסַקֵּל
2 Sam. 16, 6. ויסקל באבנים־את דוד
2 Sam. 16, 13. ויסקל באבנים לעמתו
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְסַקְּלֻהוּ
Jes. 5, 2. ויעזקהו ויסקלהו
Pu-al: סֻקַּל 3 *perf.*
1 Reg. 21, 14. 15. סקל נבות וימת

סָרַב
פעל נוזד ול״ע, ומוכנו לטעת דוד קשי כמו כקכי, לשון מסכקה ומקון

[ווידערשפּענען], וח"כ הקען סָרַב, נדומה לְהָרַב, וסמיך מקנב מוסג, כי כ"ב תתמנות, ומונן הסה סָרַב ממען וממלא, כתרגומו סרכן. לכן לדעת דונב לבן-לבראָט עניכו עקילא וכיכב נדכר [מן עשוקם נערבען], וחמנוהו סָרַב נדומה לְהָרַב לקמן, וזכיכם נכוכים נקקור מלמון.

v. comp. intr. inus., ex sententia Qimchii: repugnare, refractarium, rebellem esse; quod si verum est, radix *rab* cognatum est verbo רָהַב indeque n. סָרָב (Targ. סַרְבָּן), homo durus ac refractarius. At *Dunash Ibn-Librat* vim trahendi, distrahendi, diripiendi inesse dicit; si recte, conferri oportet v. רָב q. v. infra. Neutra interpretatio legibus linguae hebr. et analogiae ceterarum repugnat.

סָרָב

ז"ו, ומסמך לך נרכוי סָרָבִים, ומוכו לדעת כ"י מופסט, וענכו מרדות [ווידערוועטלי־כ־ייט]. ולדעת ר"ק עניכו מממן ומסרב, כמו סרכן נקרמי [ווידערשפּענסטיגער], ולדעת לכן-לבראָט עניכו עוקן כמו סלון עמיתו וזה הקען תקת הסמך.

n. m. pluralet., rebellis, refractarius. Isaaki substantive vertit: rebellis, perduellio; *Ibn-Librat* spinas s. fruticem pungentem (syn. סִלּוֹן) intelligit. LXX. παροιστρεῖν.

pl.: סָרָבִים

Ez. 2, 6. סרבים וסלונים

סַרְבָּל

ז"ו נקרמי, ומסמך לך נרכוי סַרְבָּלִין, ומוכו נתמנות נתי זקים גדולים ורקנים, כלאר מתנסג נקרן קדם, ומוס לק"ב שאלם רקנס עליוסם נכלל, וכן נערכי שְׂרְוָלִין נקרמי או סַרְבָּלָא נתכוין זה, ומסמך הסה ג"כ נשפתי לרן מערכ. הפעל נקרמי וערכי נזיר הסה, ולינו יסור.

n. m. aram. pluralet., braccae amplae et longae, quales Persae aliaeque gentes orientales habebant, vel gener. vestis ampla, chlamys, pallium, arab. *sirwâl-on*, pers. transp. שִׁלְוָאר, aram. שַׂרְוָלִין, gr. σαράβαρα, σαράβαλλα, σαράπαραι, romaice σαρβάριδες, lat. *sarabara, saraballa*, hisp. *ceroulas*, slav. *schalwary, scharmvari*. LXX. τὰ σαράβαρα (σαράβαλλα).

pl. c. s.: סַרְבָּלֵיהֶם

Dan. 3, 27. וסרבליהון לא שנו

pl. c. s.: בְּסַרְבָּלֵיהֶם

Dan. 3, 21. כפתו בסרבליהון

סִרְיוֹן

v. s. שִׁרְיוֹן *ad*

סָרַח I.

פעל כוזד, והעתיק יְסָרֵחַ, ומוכו לדעת יקקי שעיקה ומלרכה [היבשערעקקען־נרייטען], ד"מ סרק על ערב, וסרוחים הם הסחנויים המשתחים ומתיכים נתעוג, וכל זה נמכוון כוזד, וכן נתעוג, וכל זה נמכוון כוזד, לומר גפן סורקת נדליותים. ומוס הסחל על יתיכה והעדפה [היבשערהענגען־ניי־כען], וכל מלמון שעיקה והתפשטות

ז"ו והיזועה סָרְחָא או סַרְבָּא, והכוני סַרְחָן או סַרְבִּין, וזגור למהכה נתרגום. הסוכן פקיד ושוער שר וכוון כליב ומכור סגן וסוכן [פּאָרשטעהער], ודומה לו הסה סָרְבָּן נקרמי, שעניכו פקיד וסוכן. ולפי לקוק הסרס נקצו המלקדים לרן מכוסו נהכן פרס, כי לפעמי שנתקלר מן שֹׂר גַּאה, שעניכו שר הכנוד נפרסי, או שנתקלר מן

ויכה [היבשעקקען]. ולפי להפסוק סרוסי ענולים סלכון כדעת הקמקי נכיפים עודפים ותלוים לרס מלקריסם, ולפי נהפעל נסרכה קכיתה ציין לא סרק נמכוון כ'. קכן הסרס סָרַח וכמלת הסרס ג"כ לא אָרַח, בָּרַח, אָרַךְ ודומיהם, ולא הפעלים הלה תלת הקקר ומסוי.

v. intr. (impf. יִסְרַח), prostratum, humi extensum esse, in longum se exporrigere, de hominibus luxuria diffluentibus et delicate viventibus, de vite luxuriante et late fusa, hinc superfluere, redundare, propendulum esse, veluti סְרוּחֵי טְבוּלִים, redundantes mitris, quae in tergum dependunt. Radix est סָרַח (hinrecken), quam habes etiam in vv. אָרַח, בָּרַח, אָרַךְ varie variatam. LXX. ἐπικαλύπτειν, συγ-; καταspαταλᾶν (1 Tim. 5, 6.), ἀσθενεῖν, ὑποτιθέναι; סָרְחָה, τιάρα.

part. fem.: סְרוּחָה *sg.*

Ez. 17, 6. ויהי לגפן סרוחה

p. pass. m.: סָרוּחַ *sg.*

Ex. 26, 13. סרוח על־צדי המשכן

p. p. pl.: סְרוּחִים

Am. 6, 7. וסר מרזח סרוחים

p. p. pl.: סְרֻחִים

Am. 6, 4. וסרחים על־ערשתם

pl. constr.: סְרוּחֵי

Ez.23,15. סרוחי טבולים בראשיהם

3 impf. fem.: תִּסְרַח

Ex. 26, 12. תסרח על אחרי

סֶרַח

ז"ו, והמוכן סעודפת ויותרת המזעתקת ומתלרכת קולם [ה'יבשערהענגענדעם-רעקקענדעם].

n. m., id, quod longe extensum est, quod superabundat et dependet. LXX. τὸ πλεονάζον.

וְסֶרַח

Ex. 26, 12. וסרח העדף

סָרַח II.

פעל ל"ע כ"ק נכפעל נְסָרַח, ומוכו כמו סָרַח נקרמי, לגון כלים [נחוש, היבשעל-ייכ־עכ ויין], וסוף הקוי מן סָרָה נקרמי סָרָא לגון נלים, ולנרב זה סנגון לתך נקקוו, כי דומה לל שָׂאַר, או לל הסרס של בָּסַר ודוק.

v. inf., sicut סָרַח aram., *foetere*. Induruit ex v. סָרָה (ar. סָרָא) neque cum v. סָרַח ullo modo cohaeret. Radix est enim *sar* (ita ut ס *radicale* sit, non *praepositionale*), quam exhibent, ut videntur, etiam vv. שָׂאַר epenthesi et praefixo auctam. LXX. ᾤχετο

Nif-al: נִסְרַחָה

3 perf. fem.: נִסְרְחָה

Jer. 49, 7. נסרחה חכמתם

סֹרֵךְ

ז"ו וסידועה סָרְבָא או סַרְבָּא, והכוני סָרְבִּין או סַרְבִּין, וזגור למהכה נתרגום. הסוכן פקיד ושוער שר וכוון כליב ומכור סגן וסוכן [פּאָרשטעהער], ודומה לו הסה סָרְבָּן נקרמי, שעניכו פקיד וסוכן. ולפי לקוק הסרס נקצו המלקדים לרן מכוסו נהכן פרס, כי לפעמי שנתקלר מן שֹׂר גַּאה, שעניכו שר הכנוד נפרסי, או שנתקלר מן

וחמשה סרני־פלשתים 1 S. 6, 16.
ויעלו סרני־פלשתים 1 Sam. 7, 7.
בעיני סרני פלשתים 1 Sam. 29, 7.
שלחהו סרני פלשתים 1 Chr. 12, 19.

pl.: constr.: וְסַרְנֵי

וסרני פלשתים נאספו Jud. 16, 23.
וסרני פלשתים הלכים 1 Sam. 6, 12.
וסרני פלשתים עברים 1 Sam. 29, 2.
וסרני נחשת 1 Reg. 7, 30.

pl. constr.: לְסַרְנֵי

ותקרא לסרני פלשתים Jud. 16, 18.

pl. c. suff.: וּלְסַרְנֵיהֶם

ככלם ולסרניכם 1 Sam. 6, 4.

סָרַס

פעל ל"ע כ"ק נגוד, והמוכן לל"ק כמו שֵׁרַשׁ, לומר עקירת מניכים [קאַסטרי־רען], ונמכוון הוס סָרַס נקרמי. לכן זה גזיר הסה, וגס זה תימה לפ"ו שכמלת [רקשית ל"ו ל"ו] שלהסריס תקה וכיכ. ועוד כי הסה סריס לרוב מזרת ועבד המלך וסוכן [קאַמערלינג, הפֿפֿדיענער], וכן סָרַס, סַרְסְיָא נגזרת ענד נכלל, ועוד הסרס לי סוד כמוס.

v. inus., quod vim castrandi s. testiculos excidendi habere, collato v. שֵׁרַשׁ, multi dixerunt fortasse confidentius. Siquidem n. סָרִיס, aram. סָרַס, סַרְסְיָא in universum de ministris, spec. aulicis (Kämmerling, Höfling) dicitur, et quod mirum est, Gen. 37, 36. *Pothifar* eo nomine appellatur, quem uxorem, ex qua liberos genuit, habuisse constat.

סָרִיס

ז"ו, ומסמך סָרִיס, והכוני סָרִיסִים ומסמך סָרִיסֵי או סָרִיסֵי, ותוכף מסלנס מסוכס כיניו ולינו מוליד וסוף עקר [פענזכיטעענער, קק-סעריפט], והיולים כיעיים ולל יפיר מסריס הן לכי עץ יבש, לומר לל"כ על מזרת ועל זומר כית מכניס [הפֿיעוועלכענער], או על מזרת המלך ומזכה ופקיד נכלל, ומוכן שלמסריס תמה, כמו פוטיפר סריס פרעה.

n. m. (c. סָרִיס, pl. סָרִיסִים, c. סָרִיסֵי, pl. סְרִיסֵי), eunuchus, castratus, cui exsecti sunt testiculi (quam etymologiam confirmare videtur Jes. 56, 3. 4.), hinc custos gynaecei, et gener. aulicus, minister regius. LXX. εὐνοῦχος, σπαδών, δυνάστης; רַב שֶׂר הַסָּרִיסִים, ἀρχιευνοῦχος.

מלך ישראל אל־סריס

אחד 1 Reg. 22, 9.
ויתן־לה המלך סריס אחד 2 Rg. 8, 6.
ומן־העיר לקח סריס 2 Rg. 25, 19.
אל־סריס אחד 2 Chr. 18, 8.
איש סריס Jer. 38, 7.
לקח סריס אחד Jer. 52, 25.

הַסָּרִיס

נתן־מלך הסריס 2 Reg. 23, 11.
ואל־יאמר הסריס Jes. 56, 3.

constr.: סְרִיס

סריס פרעה Gn. 37, 36. 39, 1.
הגא סריס המלך Esth. 2, 3.
שעשגז סריס המלך Esth. 2, 14.
הגי סריס־המלך Esth. 2, 15.

pl.: סָרִיסִים

שנים שלשה סריסים 2 Reg. 9, 32.
והיו סריסים בהיכל 2 Reg. 20, 18.
והיו סריסים בהיכל Jes. 39, 7.

pl.: וְסָרִסִים

ונשים וטף וסרסים Jer. 41, 16.

pl.: הַסָּרִיסִים
1 Chr. 28, 1. ולבניו עם־הסריסים
Esth. 1, 10. שבעת הסריסים
Esth. 1, 12. אשר ביד הסריסים
Esth. 1, 15. ביד הסריסים
Esth. 7, 9. אחד מן־הסריסים
Jer. 34, 19. הסריסים והכהנים
Dan. 1, 7. וישם להם שר הסריסים
Dan. 1, 8. ויבקש משר הסריסים
Dan. 1, 9. לפני שר הסריסים
Dan. 1, 10. ויאמר שר הסריסים
Dan. 1, 11. אשר מנה שר הסריסים
Dan. 1, 18. ויביאם שר הסריסים
pl.: וְהַסָּרִיסִים
Jer. 29, 2. והגבירה והסריסים
pl.: לַסָּרִיסִים
Jes. 56, 4. לסריסים אשר ישמרו
pl. constr.: סְרִיסֵי
Gn. 40, 7. וישאל את־סריסי פרעה
pl. constr.: סְרִיסֵי
Esth. 2, 21. 6, 2. שני־סריסי המלך
pl. constr.: וְסָרִיסֵי
Esth. 6, 14. וסריסי המלך
pl. constr.: מְסָרִיסֵי
Esth. 4, 5. מסריסי המלך
pl. c. suff.: סְרִיסָיו
Gn. 40, 2. על שני סריסיו
2Reg. 24, 15. נשי־המלך ואת־סריסיו
Dan. 1, 3. לאשפנז רב סריסיו
pl. c. suff.: וְסָרִיסָיו
2Reg. 24, 12. ועבדיו ושריו וסריסיו
pl. c. suff.: לְסָרִיסָיו
1 Sam. 8, 15. לסריסיו ולעבדיו
pl. c. suff.: וְסָרִיסֶיהָ
Esth. 4, 4. נערות אסתר וסריסיה

סַרְעָפָה

v. s. r. סָעַף *p.* 771

סִרְפָּד

v. s. r. סָפַד *p.* 772.

סָרַק

v. s. r. שָׂרַק *p.*

סָרַר

לומר סָר, ומשון מרים ולגיעם הסגיעם ומרידם [ווידערספענסטיגען], ד״מ מפיעם קומרם ומנעשעת, מכן סומר ומומם, מקשם מומדת וכומנת ומועשת, מפרידת העם נגד ד׳ ועוד למרמה. ומדמור נתן כתף סרכת הלמון הסקת תעול ומסבל מעל השכם, כדרך עכות הסומכות, ונתפסוק סָרֵי סָרָרִים לדעת מתקנם ומכד״ק סָרֵי כמו שָׂרֵי, ומפשר ג״כ דעת רס״ג שהוא כמו הסכים מל׳, ומשר לקחור השכם הלק קכוכו וונשלו סָר, זָר, כי פעיהם ומליכם מדבר תעלות המרידם.

h. e. סָר, *v. intr.*, refractarium esse, refragari, de juvenca indomita ac resiliente, de filio inobediente, de muliere praefracta ac contumaci, de populo rebelle, qui a Deo defecit; נָתַן כָּתֵף סוֹרֶרֶת, jugum excutere, instar vaccae indomitae, quae petulanter exultat et discurrit. Jes. 6, 28. סָרֵי סֹרְרִים sunt, qui *superlative*, sunt etiam, qui *principes* rebellium (= שָׂרֵי) vertant. Cognata sunt vv. זָר, סָר, quae primum vi *recedendi*, deinde *desciscendi* dicuntur. LXX. ἀπειθεῖν, παροιστρεῖν, παραφρονεῖν; ἀπειθής, ἀνήκοος, ἀποστάτης, ἄσωτος, σκολιός, παραπικραίνειν.

3 *perf.:* סָרַר
Hos. 4, 16. סרר ישראל
part. masc.: סוֹרֵר
Dt. 21, 18. בן סורר ומורה
Dt. 21, 20. בננו זה סורר ומרה
Ps. 78, 8. דור סורר ומרה
Jes. 65, 2. אל־עם סורר
Jer. 5, 23. לב סורר ומורה
Thr. 3, 11. דרכי סורר
part. pl.: סוֹרְרִים *m.*
Ps. 68, 7. סוררים שכנו צחיחה
Ps. 68, 19. ואף סוררים לשכן
Jes. 1, 23. שריך סוררים
Jes. 30, 1. הוי בנים סוררים
Jer. 6, 28. כלם סרי סוררים
Hos. 9, 15. כל־שריהם סוררים
part. pl.: הַסּוֹרְרִים
Ps. 66, 7. הסוררים ׀ אל־ירוממו
part. fem.: סוֹרֶרֶת *sg.*
Hos. 4, 16. כפרה סוררה סרר ישראל
part. fem.: סוֹרֵרֶת
Neh. 9, 29. ויתנו כתף סוררת
Zach. 7, 11. ויתנו כתף סוררת
part. fem.: וְסוֹרֶרֶת *p.*
Prv. 7, 11. המיה היא וסוררת

סָתָה

פעל ל״ע נעבדי, ומשון עמידת מלוי מים נעת הגשמים נגרכות ומנמים [זעטען, פֶּלֶן ט״כען], וכן נתלן קדם נעת הגשמים, שהנרכות נמלוות מים, ומתגמים מפם לפח, וכן תעלות השבע נפתי מעבע, כלשר השבעתי נספרי תלמוד זפתי לכם נאר היעב נתקר וזוי תלשוכות. ומשר נעבדי ונתמי הפעל, הוא גויר הסם.

v. inus., sta-re, stag-nare, de lacubus s. lacunis, quibus, magnis adsiduisque imbribus defluentibus, prata arvaque inundantur. V. arab. שׁתא et syr. אֲסְתִּי (hiemare) *denominativa* sunt.

סְתָו

ג״כ ולת וכרי, והוא נאר סְתָו, ובקרי תמוכו סְתָיו נאר סְתָיו, וכי מלת סְתָוָא נתקרי ג״כ מן סְתָו, כילוע נדקדוק, עי׳ תלמוד זפתי לכם. משון עת עמידת הנרכות ומתגמים נעת הגשמים [נע-נעבניי״], וזהו משר לשלנו עת הקיץ [ווינטער], וילוע מהשרש.

n. f. (non *m.*), tempus magnorum adsiduorumque imbrium, quo lacunae stant in pratis, hiems. Ad formam quod attinet, סְתָו, sicut aram. סְתָוָא, pro סְתָו, Qeri סְתָיו pro סְתָיו. LXX. χειμών.

K'tib: הַסְּתָיו *Q're:* הַסְּתָו
Cant. 2, 11. כי־הנה הסתו עבר

סָתַם

פעל נודד, ומעתיד יִסְתַּם, ומשון מתיעם ומניעם, ומגפם ומלוק דנר ומתיעם [פֶּרשטאפֶּן, -זלייפספען], ד״מ נתר ומקר, ומקרי סְתָם, ומתיעם [פֶּרשטאפֶּן, -זלייפספען], נתפרש נמלוע מתקר ומשוי נזפתי עכע.

v. comp. tr., claudere, abscondere; celare, occultare, dissimulare, ab oculis removere; contegere, protegere, tutari. *Ni.* pass. et, sicut *Hitpa.* recipr. *Pi.* trans. et intens. *Hi.* vi occulendi, nonnunquam: defendendi et in tuto locandi. Radix est *tar* (lat. *tuer-i*), ex qua prognata sunt vv. סָתַר, דָּתַר, חָתַר, גָּדַר, אָטַר, praepositionibus variis aucta. LXX. καλύπτειν, κρατωῶς παιδεύεσθαι; *Ni.* οὐκ ἀναβαίνειν, ἀφιστάναι, καταδύνειν; *prt.* κρυπτός, κρύφιος. *Pi.* φείγειν, ῥήσσειν; *Hi.* καλύπτειν, obturatione scaturiginum et puteorum, de muri labe reparata; de rebus occultis, abstrusis, reconditis. Cognata sunt vv. סָתַם, חָתַם, gr. στείβ-ειν, stipare, commutata liquida cum labiali. LXX. ἀναῤῥάττειν, ἐμ-; σῤῥαγίζειν; סָתוּם, κρύφιος.

3 *perf.:* סָתַם
2 Chr. 32, 30. סתם את־מוצא
3 *perf.:* שָׁתַם
Thr. 3, 8. שתם תפלתי
part. pass.: סָתוּם *sg.*
Ez. 28, 3. כל־סתום לא עמוך
part. pass.: וּבְסָתָם *sg.*
Ps. 51, 8. ובסתם חכמה תודיעני
part. p. pl.: סְתֻמִים
Dan. 12, 9 כי־סתמים וחתמים
inf. constr.: לְסָתוֹם
לסתום את־מימי העינות
2 Chr. 32, 3.
impt. sg.: סְתָם
Dan. 8, 26. ואתה סתם החזון
Dan. 12, 4. סתם הדברים וחתם
2 *imperf. pl.:* תִּסְתְּמוּ *p.*
2 Reg. 3, 19. מעיני־מים תסתמו
3 *imperf. pl.:* יִסְתְּמוּ *p.*
2 Reg. 3, 25. וכל־מעין־מים ישתמו
3 *impf. pl.:* וַיִּסְתְּמוּ
ויסתמו את־כל־ המעינות
2 Chr. 32, 4.
Nif-al: נִסְתָּם
inf. constr.: לְהִסָּתֵם
Neh. 4, 1. כי־החלו הפרצים להסתם
Pi-el: סִתֵּם
3 *prf. pl. c. s.:* סִתְּמוּם
Gn. 26, 15. סתמום פלשתים
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְסַתְּמוּם
Gn. 26, 18. ויסתמום פלשתים

סָתַר

פעל נודד, ומשון סניעם וסגדעם סיון ותעיעם [פֶּרשטיעספען, -נעבען], ונמלע לך נכפבל נמכוון פעולי״, ונכנין מכנד ומנוסף נמכוון יולע, ומהמעבל כדרך נניון. לכן מנגיעם ומעלמם מסגיעם ומעלמם מכתידם וכסוי מפני [מיימלי־כען, פעשטעקען, אבזיידען]. ונאלל נהפעיל על תפיעם וכסוי וגניעם [זיכמען, זיטצען], ווה סגיעם וניוע מסגיע, ומתיעת עמל מעין מלוני מרנון סגיעתו מלפניו ומלמלו ממנו, ומתיעת פניע מפרת מזגפם. ואלל לנקור מזרע דע קוכל זהקוכף סָתֹר, ונמלע ג״כ לשל פפעל אֲשֶׁר, נֶגֶר, ונמלע ג״כ לשל בָּדָד, חֶדֶר, ומזרע לנד לשל עֵר [עור], ותם תקבע נלמלם תמלע תקקר ומשוי נזפתי עכע.

v. comp. tr., claudere, abscondere; celare, occultare, dissimulare, ab oculis removere; contegere, protegere, tutari. *Ni.* pass. et, sicut *Hitpa.* recipr. *Pi.* trans. et intens. *Hi.* vi occulendi, nonnunquam: defendendi et in tuto locandi. Radix est *tar* (lat. *tuer-i*), ex qua prognata sunt vv. סָתַר, דָּתַר, חָתַר, גָּדַר, אָטַר, praepositionibus variis aucta. LXX. καλύπτειν, κραταιῶς παιδεύεσθαι; *Ni.* οὐκ ἀναβαίνειν, ἀφιστάναι, καταδύνειν; *prt.* κρυπτός, κρύφιος. *Pi.* φείγειν, ῥήσσειν; *Hi.* καλύπτειν, ἀποκρύπτειν, κατα-; σκεπάζειν, ἀπαλλάττειν, ἀποστρέφειν; *inf.* ἀποστροφή; לַסְתִּיר (= לְהַסְתִּיר), ἐν κρυφῇ; *Hitpa.* οὐκ ἰδεῖν.

3 *imperf.:* וַיִּסְתָּר *p. K'tib.*
Prv. 22, 3. ערום ראה רעה ויסתר
Nif-al: נִסְתַּר
3 *perf. fem.:* נִסְתָּרָה
Jes. 40, 27. נסתרה דרכי מיי׳
3 *perf. fem.:* נֶסְתָּרָה *p.*
Job. 3, 23. לגבר אשר־דרכו נסתרה
Job. 28, 21. ומעוף השמים נסתרה
Ps. 38, 10. ואנחתי ממד לא־נסתרה
3 *perf. fem.:* וְנִסְתָּרָה
Num. 5, 13. ונסתרה והיא נטמאה
2 *perf.:* נִסְתַּרְתָּ
1 Sam. 20, 19. אשר־נסתרת שם
2 *perf.:* וְנִסְתַּרְתָּ
1 Reg. 17, 3. ונסתרת בנחל כרית
1 *perf.:* וְנִסְתַּרְתִּי
1 Sam. 20, 5. ונסתרתי בשדה
2 *perf. pl.:* נִסְתַּרְתֶּם
Jes. 65, 16. וכי נסתרו מעיני
Jer. 16, 17. לא נסתרו מלפני
1 *perf. pl.:* נִסְתַּרְנוּ *p.*
Jes. 28, 15. ובשקר נסתרנו
part. sg.: נִסְתָּר *m.*
Ps. 19, 7. ואין נסתר מחמתו
Prv. 27, 12. ערום ראה רעה נסתר
part. masc. sg.: וְנִסְתָּר *Q're.*
Prv. 22, 3. ערום ראה רעה ונסתר
part. pl.: וְהַנִּסְתָּרִים *masc.*
Dt. 7, 20. הנשארים והנסתרים
p. pl. fem.: הַנִּסְתָּרוֹת
Dt. 29, 28. הנסתרת ליי׳ אלהינו
p. pl. fem.: מִנִּסְתָּרוֹת
Ps. 19, 13. מנסתרות נקני
inf. constr.: לְהִסָּתֵר
Job. 34, 22. להסתר שם פעלי און
impt. sg.: הִסָּתֵר
Jer. 36, 19. לך הסתר
1 *imperf.:* אֶסָּתֵר
Gn. 4, 14. ומפניך אסתר
Job. 13, 20 אז מפניך לא אסתר
1 *imperf.:* וְאֶסָּתֵר
Ps. 55, 13. ואסתר ממנו
2 *imperf.:* תִּסָּתֵר
Ps. 89, 47. תסתר לנצח
3 *imperf.:* יִסָּתֵר
Jer. 23, 24. אם־יסתר איש במסתרים
Hos. 13, 14. נחם יסתר מעיני
3 *imperf.:* וַיִּסָּתֵר
1 Sam. 20, 24. ויסתר דוד בשדה
1 *impf. pl.:* נִסָּתֵר
Gn. 31, 49. כי נסתר איש מרעהו
2 *impf. pl.:* תִּסָּתְרוּ
Zeph. 2, 3. תסתרו ביום אף יי׳
3 *impf. pl.:* יִסָּתְרוּ
Am. 9, 3. ואם־יסתרו מנגד עיני
Pi-el: סִתֵּר
impt. fem.: סַתְּרִי *sg.*
Jes. 16, 3. סתרי נדחים
Pu-al: סֻתַּר
part. fem.: מְסֻתֶּרֶת *p.*
Prv. 27, 5. מאהבה מסתרת
Hif-il: הִסְתִּיר 3 *perf.*
Ps. 10, 11. הסתיר פניו בל־ראה לנצח
Ps. 22, 25. ולא־הסתיר פניו ממנו
3 *perf. c. s.:* הִסְתִּירֵנִי *p.*
Jes. 49, 2. באשפתו הסתירני

2 *perf.*: חָסְתָּרָתָ
Ps. 30, 8. הסתרת פניך
Jes. 64, 6. כי־הסתרת פניך ממנו
1 *perf.*: חָסְתַּרְתִּי
Jes. 50, 6. פני לא הסתרתי
Jes. 54, 8. הסתרתי פני רגע
Jer. 33, 5. ואשר הסתרתי פני
1 *perf.*: וְחָסְתַּרְתִּי
Dt. 31, 17. והסתרתי פני מהם
3 *perf. pl.*: הָסְתִּירוּ
Jes. 59, 2. הסתירו פנים מכם
part. sg.: הַמַּסְתִּיר
Jes. 8, 17. המסתיר פניו מבית יעקב
part.: וּמַסְתִּיר* *al. sbst.*
Jes. 53, 3. וכמסתר פנים ממנו*
inf. abs.: הַסְתֵּר
Dt. 31, 18. הסתר אסתיר פני
Prv. 25, 2. כבוד אלהים הסתר דבר
Jes. 57, 17. ואכהו הסתר
inf. constr.: לַסְתֵּר
Jes. 29, 15. לסתר עצה
impt. sg.: הַסְתֵּר
Ps. 51, 11. הסתר פניך מחטאי
1 *imperf.*: אַסְתִּיר
Dt. 31, 18. ואנכי הסתר אסתיר פני
Ez. 39, 29. ולא־אסתיר עוד פני
1 *imperf.*: וְאַסְתִּיר
Ez. 39, 23. 24. ואסתיר פני מהם
1 *imperf.*: אַסְתִּירָה
Dt. 32, 20. ויאמר אסתירה פני
2 *impf.*: תַּסְתִּיר *ap.*
Job. 13, 24. למה־פניך תסתיר
Ps. 13, 2. תסתיר את־פניך ממני
Ps. 27, 9. אל־תסתר פניך ׀ ממני
Ps. 44, 25. למה־פניך תסתיר
Ps. 69, 18. ואל־תסתר פניך
Ps. 88, 15. תסתיר פניך ממני
Ps. 102, 3. אל־תסתר פניך ׀ ממני
Ps. 104, 29. תסתיר פניך יבהלון
Ps. 119, 19. אל־תסתר ממני מצותיך
Ps. 143, 7. אל־תסתר פניך ממני
2 *impf. c. s.*: תַּסְתִּירֵנִי
Job. 14, 13. תסתירני עד־שוב אפך
Ps. 17, 8. בצל כנפיך תסתירני
Ps. 64, 3. תסתירני מסוד מרעים
2 *impf. c. s.*: תַּסְתִּירֵם
Ps. 31, 21. תסתירם ׀ בסתר פניך
3 *imperf.*: יַסְתִּיר
1 Sam. 20, 2. יסתיר אבי ממני
3 *impf. ap.*: וַיַּסְתֵּר
Job. 34, 29. וסתר פנים ומי ישורנו
Mich. 3, 4. ויסתר פניו מהם
3 *impf. ap.*: וַיִּסְתֵּר
Ex. 3, 6. ויסתר משה פניו
Job. 3, 9. ויסתר עמל מעיני
3 *impf. c. s.*: יַסְתִּרֵנִי
Ps. 27, 5. יסתרני בסתר אהלו
3 *impf. m. c. s.*: וַיִּסְתָּרֵם
Jer. 36, 26. ויסתרם ׳י
3 *impf. f. c. s.*: וַתַּסְתִּירֵהוּ
2 Chr. 22, 11. ותסתירהו יהושבעת
3 *impf. pl.*: וַיַּסְתִּרוּ
2 Rg. 11, 2. ויסתרו אתו מפני עתליהו
Hitpa-el: הִסְתַּתֵּר
part. masc.: מִסְתַּתֵּר *sg.*
1 S. 23, 19. הלוא דוד מסתתר עמנו
1 S. 26, 1. הלוא דוד מסתתר בגבעת
Ps. 54, 2. הלא מסתתר עמנו
Jes. 45, 15. אכן אתה אל מסתתר
3 *impf. f.*: תִּסְתַּתֵּר *p.*
Jes. 29, 14. ובינת נבניו תסתתר

סֵתֶר
זו סֵתֶר, ז״ו, וכנוי סְתָרֵי, וסכנוי סְתָרִים וסמיך סִתְרֵי, ותוך הכוונה סיוג ושעור [קוועלומס, הילגע], ל״מ נסתר רעס, לומר נסכין ומעשה וסיוג של רעס, ווסו סענכיס. ומזה סמשלה על המופלא והכעלם וסמכוסה [פערבארגענעם, סייעלכעם], ל״מ סתר סהר, זו על כל שלינו נפומני ונפרסקיל, ל״מ דבר סתר, לחש סתריס, ולפעמים כמו מגן וכסוי כלומר בית הסתרים הוא ניח נשמש, ועוד שם השמוש הסתר, הסתרה.
n. m. (c. s. סִתְרֵי, pl. סְתָרִים, c. סִתְרֵי), *circumclusio* (Umschluss), tegumentum, integumentum, involucrum, veluti de nubibus, tonitru involucris; hinc de eo, quod est reclusum, retrusum, absconditum, e. c. de verbo secreto, de pane clam comeso, de calumnia occulta; nonnunquam de tutela, latebra, profugio, asylo. Neohebr. בֵּית־הַסְּתָרִים (syn. בֵּית־הַבְּשֶׁת, הַתְּרָמָה), ἄφοδος, ἀπόπατος. LXX. ἀποκρυφή, ἀπόκρυφον, σκέπη; βοήθεια, βοηθός; καταφυγή, δόλος; בְּסֵתֶר, κρυβῇ, κρυφαίως, κρυφῇ, ἐν κρυφῇ, λάθρα, λαθραίως.
Jud. 3, 19. דבר־סתר לי אליך המלך
Job. 22, 14. עבים סתר־לו
Ps. 32, 7. אתה ׀ סתר לי
Jes. 16, 4. מואב הוי־סתר כמו
וָסֵתֶר
Job. 24, 15. וסתר פנים ישים
Jes. 28, 17. וסתר מים ישטפו
Jes. 32, 2. וסתר זרם
בְּסֵתֶר
1 Sam. 25, 20. וירדת בסתר ההר
Ps. 27, 5. יסתירני בסתר אהלו
Ps. 31, 21. תסתירם ׀ בסתר פניך
Ps. 61, 5. אחסה בסתר כנפיך
Ps. 81, 8. אענך בסתר רעם
Ps. 91, 1. ישב בסתר עליון
בַּסֵּתֶר
Dt. 13, 7. אשר כנפשך בסתר
1 Sam. 19, 2. וישבת בסתר ונחבאת
Job. 13, 10. אם־בסתר פנים תשאון
Job. 31, 27. ויפת בסתר לבי
Ps. 101, 5. מלשני בסתר ׀ רעהו
Ps. 139, 15. אשר־עשיתי בסתר
Prv. 21, 14. מתן בסתר יכפה־אף
Jes. 45, 19. לא בסתר דברתי
Jes. 48, 16. לא מראש בסתר דברתי
Jer. 37, 17. בביתו בסתר ויאמר
Jer. 38, 16. בסתר לאמר
Jer. 40, 15. אמר אל־גדליהו בסתר
בַּסֶּתֶר *p.*
Dt. 27, 15. ושם בסתר
Dt. 27, 24. מכה רעהו בסתר
Dt. 28, 57. בחסר־כל בסתר
2 Sam. 12, 12. כי אתה עשית בסתר
cum suff.: סִתְרִי
Ps. 119, 114. סתרי ומגני אתה
cum suff.: סִתְרוֹ
Ps. 18, 12. ישת חשך ׀ סתרו
pl.: סְתָרִים
Prv. 9, 17. ולחם סתרים ינעם
סְתָרָה
ז״נ, נויר סֵתֶר לוכרי, והמוכן מגן וכסוי [זיכס], כמו סתר. משקל משקל סְפָרָה.
n. f. (a m. סֵתֶר, ad s. f. סְפָרָה), quae sunt *duo*, in unum conglutinaverunt. LXX. bene: καταλύειν.
3 *prf. c. s.*: סִתְּרָה
Esr. 5, 12. וביתה דנה סתרה

בְּאֶבֶן שֹׁאֲבֶת שְׁאֲפַת נֶפֶשׁ חֲלֻמֵיהֶם חֲמוּדִים
לָבַשַׁת מוֹרַעַת לָשׁוֹן מֵרֹאשׁוֹן וְשָׁפָה יָפְרָפָה;
חִתְאַפָּקְתִּי וְהִתְרַפַּקְתִּי עַל־כֵּן עַמֵּיהֶם צְמֵדִים
לַעֲרֹךְ לָשׁוֹן בְּלָשׁוֹן לְחָבֵר שָׂפָה בְּנָפָה:

הֲגוֹ סְלֻת מִפְסֹלֶת חַשֵּׂג זְבָים מִסְגֵּים
הֲרָעֵב אִם יִתְעַב הַשָּׂאֵף אִם יִתְאַב?
הַצָּפֶא מֹצֵא אִם־יֵחָי חֲיַמְצִיא פְּגָים אֹו
סְבָים?
זֹאת בְּקָרְתִּי בָּטוּחַ וְרוּחַ־לִי חִפַּרְתִּי
סָעָף:

חַכּוֹב עֵזֵב כָּל־חֶשֶׁב וָלוּ חַמַּטְרָא לְזָרָא
חָחְכְּמָה נְעִימָה פְּנִימָה לְשָׂרִים סָרִים
מָרָה
אַמְצִיא חִקְרֵי לִבְחֵרִי וְשִׁשְׁחֵרִי כָּל־בַּקָּרָה
וָקָרָה:

ע

עֹב, עָב
v. s. r. עוּב *p.* 795.

עָבַד
פעל כולל, וסעתיד יַעֲבֹד, וסמוכן עזיב דבר ולזיכה [עטבן], מעבען], ומוס עזות מלאכה [אַרבייטען], ומוס שריקה [דינבען], וכל מכוון ומכוון מעשלוח כנות. מעזות מלאכה בשלל המוצג על שמיכה ויניכה [בעשרבייטען], מדמיון כוס כרס ושדם לו מעוור בשלאכה, ומעין שריקה מסשלל על היות עבד, לו היות לאם ונכבש, לו כבוד ומשתקוקה, ועוד סרכה. הכפעל הפעולי מוס, וכן מבוצ״פ. ומכוסף כדרך בניכו, ובצ״פ מכוסף הפעולי ממנו. משקל עוד לי סוד.
v. tr. (impf. יַעֲבֹד), facere, exequi, hinc vi operam faciendi, laborandi atque elaborandi, vi operandi pro altero vel auxiliandi in operando h. e. serviendi, de ministerio, servitute totoque Dei Deorumve cultu; c. pr. בְּ, operam imponere alicui, in servitutem adducere aliquem. *Ni.*, elaborari, coli, de cultione agrorum, etiam de veneratione s. observantia regis. *Pu.* de re, in quam multum operae labo-

tutamentum, tutela. LXX. σκεπαστής.
Dt. 32, 38. יהי עליכם סתרה

מִסְתָּר
ז״ו, ומוכנו מקום משמר, מסתר, מחבוא [פערשטעקק, שלופווינקעל].
n. m., latebra, latibulum, veluti insidiantium, se occultentium, lacrimantium, ferarum, opum. LXX. κρυπτός, κρυφαῖος, ἀπόκρυφος, ἀόρατος; בְּמַסְתָּרִים, λάθρα; מִסְתָּר, κεκρυμμένως.
בְּמִסְתָּר
Ps. 10, 9. יארב במסתר ׀ כאריה
Hab. 3, 14. לאכל עני במסתר
pl.: מִסְתָּרִים
Jes. 45, 3. ומטמני מסתרים
pl.: בְּמִסְתָּרִים
Ps. 17, 12. וככפיר ישב במסתרים
Jer. 13, 17. במסתרים תבכה נפשי
Thr. 3, 10. אריה במסתרים
pl.: בַּמִּסְתָּרִים
Ps. 10, 8. במסתרים יהרג נקי
Ps. 64, 5. לירות במסתרים תם
Jer. 23, 24. יסתר איש במסתרים
pl. c. suff.: מִסְתָּרֶיהָ
Jer. 49, 10. גליתי את־מסתריו
מִסְתָּוֹר
ז״ו כמו מִסְתָּר, גלי מגדל מכוון, וקל למבין.
n. m., sicut מִסְתָּר, latibulum, asylum, de protectione divina. LXX. ἀπόκρυφος.
וּלְמִסְתָּוֹר
Jes. 4, 6. ולמחסה ולמסתור
סָתָר
נקרבי כמו סָתָר בענבי, גלי מגדל מכוון.
v. pa. ar., sicut hebr., abscondere, prt. pass. pl. f. מְסַתָּרְתָּא, res secretae s. mysteriosae. LXX. τὰ ἀπόκρυφα.
Pa-el: סַתָּר
part. f. def.: וּמְסַתָּרְתָּא
Dan. 2, 22. עמיקתא ומסתרתא

סְתַר
פעל קרבי, מגדל מן סָתַר, שדמכו מחבו, ומוכנו כפון ומוסם פרוד ונקור [קוויסלייכמבער וועדפען, נעדשטעק-רען], וגזור פעל סוס נקרנוס גם נכנין מכבד, ומגזרת סוסר ונלקי סוקר, סוקרים דבדי סורס, ומשמוש סָתַר, סְתִירָה נמכוון סוס, ועול להדגים שם. ופזר לנקור בדבר לע שכבדם s. *stri* [כמכוון ג״כ נשפה מכלקים *stri*, gr. *στορ-*] ונשפה יוכיח ורומיק [*νύναι*, l. *ster-no*, ערב, וק״כ מדמיון לל סקר נמכוון סקנלה זוק ויק.
v. aram. (quocum cave, ne v. סָתַר, de quo modo diximus, confundas), disjicere, destruere, gr. *στορνύναι, στορεννύναι*, lat. *sternere*, verbum in paraphrasibus, etiam *paëlice*, frequentatum, cujus *Qal* in sermone neohebr. crebro vi demoliendi et trop. *contradicendi* invenitur. Inde nmm. סְתַר, סְתִירָה, repugnantia, *contrarietas*, et dictio perusitata: סָתַר דִּבְרֵי תּוֹרָה, verbis legis divinae repugnare. Grammatici male verba *abscondendi* et *delendi*,

risque positum est, vel, seq. בְּ, de eo, cui laborum tanquam jugum impositum est. *Hi.* facere, ut quis serviat, ad serviendum s. laborem suscipiendum cogere, servitute s. duris laboribus premere s. *defatigare;* in servitutem, ditionem s. potestatem redigere; ad cultum Deo praestandum adigere. *Ho.* ad falsorum Deorum adorationem sponte vel invitum adduci. LXX. ἐργάζεσθαι, κατ-; ποιεῖν, δουλοῦν, κατα-; λατρεύειν, λειτουργεῖν, προσκυνεῖν, θύειν (θυμιᾶν); עֶבֶד לָרֶשֶׁת, κατοίκιμον εἶναι; *prt.* δοῦλος; אֲחֻזָּה, עֹבֵד אֲדָמָה, γεωργός; *Hi.* καταδουλοῦν, δουλούειν ποιεῖν, καταδυναστεύειν.

3 perf.: עָבַר

אחאב עבד את־הבעל 2 Rg. 10, 18.
אשר־עבד אביו 2 Reg. 21, 21.
אשר־עבד עליה Ez. 29, 18.
פעלתו אשר־עבד בה Ez. 29, 20.

3 perf.: וְעָבַד

ועבד הלוי Num. 18, 23.

3 perf. c. s.: עֲבָדָהּ

משנה שכר שכיר עבדך Dt. 15, 18.

3 perf. c. s.: וַעֲבָדָהּ

ועבדך שש שנים Dt. 15, 12.
ועבדך שש שנים Jer. 34, 14.

3 perf. c. s.: עָבָדוֹ

במלך־אשור ולא עבדו 2 Rg. 18, 7.
לאשר לא עבדו Mal. 3, 18.

3 perf. c. s.: וַעֲבָדוֹ

במרצע ועבדו לעלם Ex. 21, 6.
ועבדו וחנחתיו Jer. 27, 11.

3 perf. c. s.: וַעֲבָדָהּ

ועבדה וישב בה Jer. 27, 11.

2 perf.: עֲבַדְתָּ

תחת אשר לא־עבדת Dt. 28, 47.

2 perf.: וְעָבַדְתָּ

ועבדת את־העבדה הזאת Ex. 13, 5.
ועבדת שם Dt. 28, 36. 64.
ועבדת את־איביך Dt. 28, 48.
ועבדת לו את־האדמה 2 S. 9, 10.

2 perf.: וְעָבַדְתָּ *p.*

כרמים תטע ועבדת Dt. 28, 39.

2 perf. c. s.: וַעֲבַדְתָּנִי

ועבדתני חנם Gn. 29, 15.

2 perf. pl.: וַעֲבַדְתֶּם

והשתחויתם להם ועבדתם Dt. 4, 19.
ועבדתם והשתחויתם להם Dt. 8, 19.
לאלהים אחרים ועבדתם Dt. 30, 17.
עבד לעם הזה ועבדתם 1 Rg. 12, 7.

1 perf.: עָבַדְתִּי

הלא ברחל עבדתי עמך Gn. 29, 25.
אשר עבדתי אתך בהן Gn. 30, 26.
בכל־כחי עבדתי Gn. 31, 6.
כאשר עבדתי לפני אביך 2 S. 16, 19.

1 perf.: וְעָבַדְתִּי

ועבדתי את־י״י 2 Sam. 15, 8.

1 perf. c. s.: עֲבַדְתִּיךָ

עבדתי אשר עבדתיך Gn. 30, 26.
ידעת את אשר עבדתיך Gn. 30, 29.
עבדתיך ארבע־עשרה Gn. 31, 41.

3 perf. pl.: עָבְדוּ

עבדו את־כדרלעמר Gn. 14, 4.
אשר־עבדו בהם Ex. 1, 14.
אשר עבדו־שם הגוים Dt. 12, 2.
עבדו אבותיכם Jos. 24, 14. 15.
כאשר עבדו לכם 1 Sam. 4, 9.
עבדו־בם גם־המה Jer. 25, 14.

3 perf. pl.: וְעָבְדוּ

ועבדו אלהים אחרים Dt. 7, 4.
ועבדו זבח ומנחה Jes. 19, 21.
ועבדו מצרים את־אשור Jes. 19, 23.
ועבדו הגוים האלה Jer. 25, 11.
ועבדו אתו כל־הגוים Jer. 27, 7.
ועבדו בו גוים רבים Jer. 27, 7.
ועבדו את י״י אלהיהם Jer. 30, 9.

3 perf. pl.: וְעָבְדוּ *p.*

יעשה להם ועבדו Num. 4, 26.

3 prf. pl. c. s.: עֲבָדוּהָ

לא עבדוך ולא־שבו Neh. 9, 35.

3 pl. c. s.: וַעֲבָדוּךָ

והיו לך למס ועבדוך Dt. 20, 11.

3 pl. c. s.: עֲבָדוּהוּ

ולא עבדוהו Jud. 10, 6.

3 pl. c. s.: וְעָבְדוּהוּ

מלך־בבל ועבדהו Jer. 28, 14.

3 pl. c. suff.: עֲבָדוּם

אשר אהבום ואשר עבדום Jer. 8, 2.

3 pl. c. s.: וְעָבְדוּם

ועבדום וענו אתם Gn. 15, 13.
אלהים אחרים ועבדום Dt. 31, 20.

2 perf. pl.: וַעֲבַדְתֶּם

ועבדתם את י״י Ex. 23, 25.
ועבדתם את־י״י Num. 18, 7.
ועבדתם־שם אלהים Dt. 4, 28.
וסרתם ועבדתם Dt. 11, 16.
והלכתם ועבדתם Jos. 23, 16.
ועבדתם אלהי נכר Jos. 24, 20.
ועבדתם אתו 1 Sam. 12, 14.
ועבדתם את־י״י בכל־לבבכם 1 S. 12, 20
ועבדתם אתו 1 Sam. 12, 24.
ועבדתם אתנו 1 Sam. 17, 9.
ועבדתם אלהים אחרים 1 Rg. 9, 6.
ועבדתם אלהים אחרים 2 Chr. 7, 19.
ועבדתם־שם את־אלהים Jer. 16, 13.

part. masc.: עֹבֵד *sg.*

וקין היה עבד אדמה Gn. 4, 2.
ויהי למס עבד Gn. 49, 15.
ויהי למס־עבד Jos. 16, 10.
ויעלם שלמה למס־עבד 1 Rg. 9, 21.
עבד אדמתו ישבע־לחם Prv. 12, 11. 28, 19.
עבד אדמה אנכי Zach. 13, 5.
בין עבד אלהים Mal. 3, 18.

part. masc.: הָעֹבֵד *sg.*

כל־העבד באהל מועד Nu. 4, 37. 41.
מתוקה שנת העבד Eccl. 5, 11.
על־בנו העבד אתו Mal. 3, 17.

part. masc.: וְהָעֹבֵד *sg.*

והעבד העיר יעבדוהו Ez. 48, 19.

part. pl.: עֹבְדִים

אשר־הם עבדים Num. 18, 21.
אלהיהם היו עבדים 2 Reg. 17, 33.
פסיליהם היו עבדים 2 Rg. 17, 41.

part. pl.: וְעֹבְדִים

ועבדים את־שלמה 1 Reg. 5, 1.

part. pl.: הָעֹבְדִים

מיד העבדים בהם Ez. 34, 27.

pl. constr.: עֹבְדֵי

עבדי הבעל Jer. 2, 23.
ישבו ׀ כל־עבדי פסל Ps. 97, 7.
עבדי פשתים שריקות Jes. 19, 9.
עבדי האדמה Jes. 30, 24.

p. pl. constr.: לְעֹבְדֵי

ויאמר לעבדי הבעל 2 Reg. 10, 23.
ללחם לעבדי העיר Ez. 48, 18.

p. pl. c. suff.: עֹבְדֶיךָ

כל־עבדיו וכל־כהניו 2 Rg. 10, 19.

p. pl. c. s.: לְעֹבְדֶיהָם

שלל לעבדיהם Zach. 2, 13.

inf. constr.: עֲבֹד

עבד את־מצרים Ex. 14, 12.
שוא עבד אלהים Mal. 3, 14.

inf. constr.: עֲבָד *s. M.*

לבלתי עבד־בם Jer. 34, 9. 10.

inf. constr.: לַעֲבֹד, לַעֲבָד

לעבד את־האדמה Gn. 2, 5. 3, 23.
לעבד את־י״י אלהינו Ex. 10, 26.
לעבד את־עבדת המשכן Nu. 3, 7. 8.
לעבד עבדה באהל Num. 4, 23.
לעבד ולמשא Num. 4, 24.
לעבד את־עבדת אהל Num. 4, 30.
לעבד עבדת עבדה Num. 4, 47.
והיו לעבד את־עבדת אהל Nu. 7, 5.
והיו לעבד את־עבדת י״י Num. 8, 11.
לעבד את־אהל מועד Num. 8, 15.
לעבד את־עבדת Num. 8, 19.
לעבד את־עבדתם Num. 8, 22.
לעבד את־עבדת Num. 16, 9.
לעבד את־עבדת Num. 18, 6.
לעבד את־אלהי הגוים Dt. 29, 17.
לעבד את־עבדת י״י Jos. 22, 27.
לעבד את־י״י Jos. 24, 15.
לעבד אלהים אחרים Jos. 24, 16.
לא תוכלו לעבד את־י״י Jos. 24, 19.
לעבד אותו Jos. 24, 22.
לעבוד את־י״י אלהי 2 Chr. 33, 16.
לעבד את־י״י אלהיהם 2 Chr. 34, 33.
וממלכות לעבד את־י״י Ps. 102, 23.
לעבד את־נבוכדנאצר Jer. 28, 14.
לעבד לאלהים אחרים Jer. 44, 3.

inf. constr.: וְלַעֲבֹד

ולעבד את־י״י אלהיך Dt. 10, 12.
ולעבד עבדתו Jes. 28, 21.

inf. constr.: מֵעֲבֹד

מעבוד הכשדים Jer. 40, 9.

inf. c. suff.: עֲבָדֶךָ

היאבה רים עבדך Job. 39, 9.

inf. c. suff.: לְעָבְדוֹ

נתתי לו לעבדו Jer. 27, 6.
לעבדו שכם אחד Zeph. 3, 9.

inf. c. suff.: וּלְעָבְדוֹ

ולעבדו בכל־לבבכם Dt. 11, 13.
ולעבדו בכל־לבבכם Jos. 22, 5.

inf. c. suff.: לְעָבְדָהּ

לעבדה ולשמרה Gn. 2, 15.

inf. c. suff.: לְעָבְדָם

אלהים אחרים לעבדם Dt. 28, 14.
לעבדם להשתחות להם Jud. 2, 19.
אלהים אחרים לעבדם Jer. 11, 10. 13, 10.
לעבדם ולהשתחות Jer. 25, 6.
אלהים אחרים לעבדם Jer. 35, 15.

inf. c. suff.: מֵעָבְדֵנוּ

שלחנו את־ישראל מעבדנו Ex. 14, 5.

impt. sg.: עֲבֹד

עבד אלהים אחרים 1 Sam. 26, 19.

impt. c. s.: וְעָבְדֵהוּ

דע את־אלהי אביך 1 Chr. 28, 9.
ועבדהו

impt. pl.: עִבְדוּ

ועתה לכו עבדו Ex. 5, 18.
לכו עבדו את־י״י אלהיכם Ex. 10, 8.
ויאמר לכו עבדו את־י״י Ex. 10, 24.
עבדו את־י״י כדברכם Ex. 12, 31.
עבדו את־אנשי חמור Jud. 9, 28.
עבדו את־י״י אלהיכם 2 Chr. 35, 3.
עבדו את־י״י בריאה Ps. 2, 11.
עבדו את־י״י בשמחה Ps. 100, 2.
עבדו את־מלך בבל Jer. 27, 17.

impt. pl.: עִבְדוּ *p.*

איש גלוליו לכו עבדו Ez. 20, 39.

impt. pl.: וְעִבְדוּ

ועבדו את־י״י Ex. 10, 11.
ועבדו אתו בתמים Jos. 24, 14.
ועבדו את־י״י Jos. 24, 14.
ועבדו את־מלך בבל 2 Reg. 25, 24.
ועבדו את־י״י אלהיכם 2 Chr. 30, 8.
ועבדו את־י״י וכתפו אחת Zeph. 3, 9.
ועבדו את־עגל בבשן Am. 4, 1.
ועבדו את־י״י בגילה Hos. 12, 12.
ועבדו את־ישראל באשה Hos. 12, 13.

3 impf. c. s.: וַיַּעֲבֹד

שלח את־בני ויעבדני Ex. 4, 23.

3 impf. c. s.: יַעַבְדֵנִי

והוא יעבדנו הרבה 2 Reg. 10, 18.
זרע יעבדנו Ps. 22, 31.

3 impf. c. s.: וַיַּעַבְדֵם

זבח אמון ויעבדם 2 Chr. 33, 22.

1 impf. pl.: נַעֲבֹד

מה־נעבד את־י״י Ex. 10, 26.
וביתי נעבד את־י״י Jos. 24, 15.
אנחנו נעבד את־י״י Jos. 24, 18.
לא כי את־י״י נעבד Jos. 24, 21.
את־י״י אלהינו נעבד Jos. 24, 24.

1 impf. pl.: וַנַּעֲבֹד

ונעבד את־הבעלים Jud. 10, 10.
ונעבד את־הבעלים 1 Sam. 12, 10.

1 impf. pl.: וְנַעַבְדָה

ונעבדה את־מצרים Ex. 14, 12.
נלכה ונעבדה Dt. 13, 7. 14.

1 impf. pl. c. s.: וְנַעַבְדֶךָּ *p.*

כרת־לנו ברית ונעבדך 1 S. 11, 1.
מיד איבינו ונעבדך 1 Sam. 12, 10.
אשר־נתן עלינו ונעבדך 1 Rg. 12, 4.
אשר־נתן עלינו ונעבדך 2 Chr. 10, 4.

1 impf. c. s.: נַעַבְדֵנוּ

כי נעבדנו Jud. 9, 28.
ומדוע נעבדנו אנחנו Jud. 9, 28.
מי אבימלך כי נעבדנו Jud. 9, 38.
מה־שדי כי־נעבדנו Job. 21, 15.

1 impf. pl. c. s.: *וְנַעַבְדֵם

*אשר לא־ידעתם ונעבדם Dt. 13, 3.

2 impf. pl.: תַּעַבְדוּ *p.*

לעלם בהם תעבדו Lev. 25, 46.

ואתו תעבדו Dt. 13, 5.
2 *impf. pl.:* תַּעַבְדוּ
תעבדו לעבדו 1 Sam. 4, 9.
כן תעבדו זרים Jer. 5, 19.
לא תעבדו את־מלך Jer. 27, 9. 14.
2 *impf. pl.:* תַּעַבְדוּ
ותעבדו אלהים אחרים Jud. 10, 13.
ותעבדו אלהי נכר Jer. 5, 19.
2 *impf. pl.:* תַּעַבְדוּן
תעבדון את־האלהים Ex. 3, 12.
2 *impf. pl.:* תַּעַבְדֻנִי *p.*
את־מי תעבדון Jos. 24, 15.
2 *impf. pl.:* תַּעַבְדוּם
ולא תעבדום Jos. 23, 7.
ולא תעבדום 2 Reg. 17, 35.
3*impf. pl.:* יַעַבְדוּ *paus.*
אשר יעבדו דן אנכי Gn. 15, 14.
איכה יעבדו הגוים Dt. 12, 30.
אשר לא־יעבדו אתו Jer. 27, 8.
ולא־יעבדו־בו עוד זרים Jer. 30, 8.
3 *impf. pl.:* וַיַּעַבְדוּ
ויעבדו את־י״י אלהיהם Ex. 10, 7.
3 *impf. pl.:* וַיַּעַבְדוּ *p.*
אם־ישמע ויעבד Job. 36, 11.
3 *impf. pl.:* וַיַּעַבְדוּ
וילכו ויעבדו Dt. 29, 25.
ויעבדו אלהים אחרים Jos. 24, 2.
ויעבדו העם את־י״י Jud. 2, 7.
ויעבדו את־הבעלים Jud. 2, 11.
3, 7. 10, 6
ויעבדו לבעל Jud. 2, 13.
ויעבדו את־אלהיהם Jud. 3, 6.
ויעבדו בני ישראל Jud. 3, 8. 14.
ויעבדו את־י״י Jud. 10, 15.
ויעבדו את י״י לבדו 1 Sam. 7, 4.
ויעבדו אלהים אחרים 1 Sam. 8, 8.
ויעבדו הגללים 2 Reg. 17, 12.
ויעבדו את־הבעל 2 Reg. 17, 16.
ויעבדו את־האשרים 2 Chr. 24, 18.
ויעבדו את־עצביהם Ps. 106, 36.
3 *impf. pl. c. s.:* יַעַבְדֻנִי, יַעַבְדוּנִי
עם לא־ידעתי יעבדני 2 S. 22, 44.
עם לא־ידעתי יעבדוני Ps. 18, 44.
יעבדני כל־בית ישראל Ez. 20, 40.
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּעַבְדֻנִי
ויעבדני במדבר Ex. 7, 16.
שלח את־עמי ויעבדני Ex. 7, 26.
9, 1. 13.
שלח עמי ויעבדני Ex. 8, 16. 10, 3.
3 *impf. pl. c. s.:* יַעַבְדוּךָ
יעבדוך עמים Gn. 27, 29.
אשר לא־יעבדוך יאבדו Jes. 60, 12.
3 *impf. pl. c. s.:* יַעַבְדוּהוּ
כל־גוים יעבדוהו Ps. 72, 11.
והעבד העיר יעבדוהו Ez. 48, 19.
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּעַבְדֻהוּ
עם־דויד ויעבדהו 1 Chr. 19, 19.
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּעַבְדוּם
את־ישראל ויעבדום 2 Sam. 10, 19.
וישתחו לו 1 Rg. 9, 9.
וישתחוו להם ויעבדום 2 Chr. 7, 22.
וישתחוו להם Jer. 16, 11.
לאלהים אחרים ויעבדום Jer. 22. 9.
Nif-al: נֶעֱבַד *p.*
מלך לשדה נעבד Eccl. 5, 8.
2 *perf. pl.:* וְנֶעֱבַדְתֶּם
וגעבדתם ונזרעתם Ez. 36, 9.
3 *imperf.:* יֵעָבֵד
אשר לא־יעבד בו Dt. 21, 4.
3 *impf. fem.:* תֵּעָבֵד
והארץ הנשמה תעבד Ez. 36, 34.
Pu-al: עֻבַד 3 *perf.*
אשר לא־עבד בה Dt. 21, 3.

אשר עבד־בד Jes. 14, 3.
Hif-il: הֶעֱבִיד 3 *perf.*
העביד את־חילו Ez. 29, 18.
2 *prf. c. s.:* הֶעֱבַדְתָּנִי
העבדתני בחטאותיך Jes. 43, 24.
1 *perf. c. s.:* הֶעֱבַדְתִּיךָ
לא העבדתיך במנחה Jes. 43, 23.
1 *prf. c. s.:* וָהַעֲבַדְתִּיךָ
והעבדתיך את־איביך Jer. 17, 4.
part. pl.: מַעֲבִדִים
אשר מצרים מעבדים Ex 6, 5.
inf. constr.: לְהַעֲבִיד
להעביד את־העם 2 Chr. 2, 17.
3 *imperf.:* וַיַּעֲבֵד
ויעבד את־כל־הנמצא 2 Chr. 34, 33.
3 *impf. pl.:* וַיַּעֲבִדוּ
ויעבדו מצרים Ex. 1, 13.
Hof-al: הָעְבַד
2 *impf. c. s.:* תָּעָבְדֵם
להם ולא תעבדם Ex. 20, 5.
לאלהיהם ולא תעבדם Ex. 23, 24.
להם ולא תעבדם Dt. 5, 9.
1 *impf. pl. c. s.:* וַנַּעַבְדֵם
לא־ידעתם ונעבדם Dt. 13, 3.

עֶבֶד

נלקמי כמו נענני, לכן יותר מעצים נכלג [שמון], ועבד קרב כמו עשק מלקמי, וספעוליי אֶתְעַבַּד. נתרגום אגור ספעל עד לסרכם.

v. tr. aram., facere (vi latiori, quam hebr. עָבַד), veluti קְרַב, bellum gerere; c. בְּ, tractare, agere, versari cum aliquo quopiam modo; *Itpe.* confici, fieri, evenire. LXX. *ποιεῖν.*

עבד צלם דר־דהב Dan. 3, 1.
דר עבד עמי אלהא Dan. 3, 32.
עבד לחם רב Dan. 5, 1.
2 *perf.:* עֲבַדְתְּ
ויאמר לה מה עבדת Dan. 4, 32.
1 *perf.:* עֲבַדֶת
לצלמא דר־עבדת Dan. 3, 15.
חבולה לא עבדת Dan. 6, 23.
3 *perf. pl.:* עֲבַדוּ
וארקא לא עבדו Jer. 10, 11.
כנמא אספרנא עבדו Esr. 6, 13.
3 *perf. pl.:* וַעֲבַדוּ
ועבדו בני־ישראל Esr. 6, 16.
part. masc.: עָבֵד *sg.*
עבד בחיל שמיא Dan. 4, 32.
כל־קבל דר־הוה עבד Dan. 6, 11.
עבד דתא דר־אלהך Esr. 7, 26.
part. masc.: וְעָבֵד *sg.*
ועבד אתין ותמהין Dan. 6, 28.
part. fem.: עָבְדָא *sg.*
עבדא קרב עם־קדישין Dan. 7, 21.
part. pl.: עָבְדִין *masc.*
ואשתדור עבדין בגוה Esr. 4, 15.
inf. constr.: לְמֶעְבַד
למעבד על־דנה Esr. 4, 22.
כספא ודהבא למעבד Esr. 7, 18.
2 *impf. pl.:* תַּעַבְדוּן
דר־תעבדון עם־שבי Esr. 6, 8.
כרעות אלהכם תעבדון Esr. 7, 18.
Itpe-el: אִתְעֲבַד
part.: מִתְעֲבַד־ *s. M.*
ואשתדור מתעבד־בה Esr. 4, 19.
part.: מִתְעֲבַד
להוא מתעבד מנה Esr. 7, 26.
part.: מִתְעֲבְדָא
אספרנא מתעבדא Esr. 5, 8.
3 *impf.:* יִתְעֲבַד

הדמין יתעבד Dan. 3, 29.
ובירתה נולי יתעבד Esr. 6, 11.
אספרנא יתעבד Esr. 6, 12. 7, 21.
יתעבד אדרזדא Esr. 7, 23.
2 *impf. pl.:* תִּתְעֲבְדוּן
הדמין תתעבדון Dan. 2, 5.

עֶבֶד

ע״ו, וכנכוי עֲבְדֵי וסרכוי עֲבָדִים, וסיומן נער לו לים עומד לת לחלומו וכן־לחם [קנעגע, סקלחל. ל״נת״נעגעג], ועבד עבדים סעלידים. סגם עבד כתלל על עס נכנע ועומד תוללו נכנע ונדקק מכומגו ועכילו, על מזרתי סחלך ופקידיו וסנגיו וסוכניו ומשולחיו, לו שמוע כמו למדבר דרך כבוד לל מול נוכח, ועול סרבה מן סמשלות. ומאר מעגין ענד ל׳ הכם נתאר מעובד ל׳, ומכבדו ומשתחוה לו, וכבוי זס לפ״ו כמו כבוד, וכן יכוכו לחבוי סם כמו לחנרסם ויסומע לימ ודול, ונתאר ג״כ מעשולח ל׳, ולחלחו ומזרתו עומד לכומו, ועול סרבה.

n. m. (c. s. עַבְדִּי, pl. עֲבָדִים), minister, servus, servitium, sensu amplissimo, de gente subdita et in alicujus ditionem ac potestatem redacta, de ministris aulicis, legatis, centurionibus, militibus, in sermonibus collocutionibusque epitheton loquentis, quo semet ipsum propter ejus, quem alloquitur, observantiam nominat., seq. *Dei* nomine, de hominibus Deum pie colentibus, velut de Abrahamo (Jac. 2, 23. *φίλος θεοῦ*, arab. חליל אללה), de angelis omnibusque, quicunque mandata Dei exsequuntur. LXX. *δούλος, δούλη, δουλεύων, δουλεία; οἰκέτης, οἶκος; παῖς, παιδάριον; υἱός; ὑπερέτης, θεραπεία; ἄγγελος, ἐργασία; ἔθνος, λαός; πάροδος* (עבר).

עֶבֶד *p.*

עבד עבדים יהיה לאחיו Gn. 9, 25.
ויהי כנען עבד למו Gn. 9, 26. 27.
עבד אברהם אנכי Gn. 24, 34.
כאשר שמע עבד אברהם Gn. 24, 52.
ואת־עבד אברהם Gn. 24, 59.
נער עברי עבד לשר Gn. 41, 12.
יהיה־לי עבד Gn. 44, 10. 17.
הנער עבד לאדני Gn. 44, 33.
עבד איש מקנת־כסף Ex. 12, 44.
כי תקנה עבד עברי Ex. 21, 2.
אם־עבד יגח השור Ex. 21, 32.
לא־תעבד בו עבדת עבד Lev. 25, 39.
לא ימכרו ממכרת עבד Lev. 25, 42.
מהם תקנו עבד ואמה Lev. 25, 44.
וזכרת כי־עבד היית Dt. 5, 15. 15, 15.
והיה לך עבד עולם Dt. 15, 17.
וזכרת כי־עבד היית Dt. 16, 12. 24, 18. 22.
לא־תסגיר עבד Gn. 23, 16.
וימת שם משה עבד־י״י Gn. 34, 5.
אחרי מות משה עבד י״י Jos. 1, 1.
משה עבד־י״י לאמר Jos. 1, 13.
נתן לכם משה עבד י״י Jos. 1, 15.
כאשר צוה משה עבד־י״י Jos. 8, 31. 33.
ולא־יכרת מכם עבד Jos. 9, 23.
משה עבד־י״י ובני ישראל Jos. 12, 6.
ויתנה משה עבד־י״י Jos. 12, 6.
נתן להם משה עבד י״י Jos. 13, 8.
בשלח משה עבד־י״י Jos. 14, 7.
אשר־נתן להם משה עבד י״י Jos. 18, 7.
צוה אתכם משה עבד י״י Jos. 22, 2.
נתן לכם משה עבד י״י Jos. 22, 4.
משה עבד־י״י Jos. 22, 5.
יהושע בן־נון עבד י״י Jos. 24, 29.

וימת יהושע בן־נון עבד י״י Jud. 2, 8.
הלוא־זה דוד עבד שאול 1 S. 29, 3.
עבד לאיש עמלקי 1 Sam. 30, 13.
ולבית שאול עבד 2 Sam. 9, 2.
עבד אביך ואני מאז 2 Sam. 15, 34.
את־עבד המלך יואב 2 Sam. 18, 29.
לא־נתן שלמה עבד 1 Reg. 9, 22.
עבד לשלמה 1 Reg. 11, 26.
תהיה־עבד לעם הזה 1 Reg. 12, 7.
ויהי־לו הושע עבד 2 Reg. 17, 3.
אשר צוה משה־עבד י״י 2 Rg. 18, 12.
ואת עשיה עבד־המלך 2 Rg. 22, 12.
ויהי־לו יהויקים עבד 2 Reg. 24, 1.
עבד מלך־בבל 2 Reg. 25, 8.
ולשפחת עבד מצרי 1 Chr. 2, 34.
משה עבד האלהים 1 Chr. 6, 34.
משה עבד־י״י במדבר 2 Chr. 1, 3.
עבד שלמה בן־דויד 2 Chr. 13, 6.
את־משאת משה עבד־י״י 2 Chr. 24, 6.
משה עבד־האלהים 2 Chr. 24, 9.
ואת עשיה עבד־המלך 2 Chr. 34, 20.
בית משה עבד־האלהים Neh. 10, 30.
עבד משכיל ימשל Prv. 17, 2.
בדברים לא־יוסר עבד Prv. 29, 19.
אל־תלשן עבד אל־אדניו Prv. 30, 10.
תחת עבד כי ימלוך Prv. 30, 22.
יצרתיך עבד־לי Jes. 44, 21.
מהיותך לי עבד Jes. 49, 6.
עבד־מלך הכושי Jer. 38, 7. 12.
ויצא עבד־מלך Jer. 38, 8.
את עבד־מלך הכושי Jer. 38, 10.
ויקח עבד־מלך Jer. 38, 11.
משה עבד־האלהים Dan. 9, 11.
והיך יוכל עבד אדני זה Dan. 10, 17.

וָעֶבֶד

צאן ועבד ושפחה Gn. 32, 6.
ועבד חפשי מאדניו Job. 3, 19.
ועבד אויל לחכם־לב Prv. 11, 29.
טוב נקלה ועבד לו Prv. 12, 9.
ועבד לוה לאיש מלוה Prv. 22, 7.
ועבד אדניו Mal. 1, 6.
c. h int.: הָעֶבֶד
העבד ישראל Jer. 2, 14.

הָעֶבֶד

ויאמר אליו העבד Gn. 24, 5.
וישם העבד את־ידו Gn. 24, 9.
ויקח העבד עשרה גמלים Gn. 24, 10.
וירץ העבד לקראתה Gn. 24, 17.
ויוצא העבד כלי־כסף Gn. 24, 53.
ויקח העבד את־רבקה Gn. 24, 61.
ותאמר אל־העבד Gn. 24, 65.
העבד הוא אדני Gn. 24, 65.
ויספר העבד ליצחק Gn. 24, 66.
בא אלי העבד העברי Gn. 39, 17.
ואם־אמר יאמר העבד Ex. 21, 5.
העבד העמני Neh. 2, 10.
העבד העמוני Neh. 2, 19.

כְּעֶבֶד

כעבד ישאף־צל Job. 7, 2.
ועור כעבד י״י Jes. 42, 19.

כַּעֲבֶד

כעבד כאדניו Jes. 24, 2.

לְעֶבֶד

ויהי לו לעבד עולם 1 Sam. 27, 12.
תקחנו לעבד עולם Job. 40, 28.
למנצח לעבד י״י Ps. 18, 1.
למנצח לעבד י״י Ps. 36, 1.
לעבד נמכר יוסף Ps. 105, 17.
רצון־מלך לעבד משכיל Prv. 14, 35.
לעבד ׀ משל בשרים Prv. 19, 10.
יצרי מבטן לעבד לו Jes. 49, 5.
לעבד משלים Jes. 49, 7.
לעבד־מלך הכושי Jer. 39, 16.
cum suff.: עַבְדִּי
בעבור אברהם עבדי Gn. 26, 24.
לא־כן עבדי משה Num. 12, 7.

משה עבדי מת Jos. 1, 2.
אשר צוך משה עבדי Jos. 1, 7.
כי חקים בני את־עבדי עלי 1 S. 22, 8.
ביד־דוד עבדי הושיע 2 Sam. 3, 18.
אל־עבדי אל־דוד 2 Sam. 7, 5.
אדני המלך עבדי רמני 2 Sam. 19, 27.
למען דוד עבדי 1 Reg. 11, 13. 34.
למען עבדי דוד 1 Reg. 11, 32.
לדויד־עבדי כל־הימים 1 Reg. 11, 36.
כאשר עשה דוד עבדי 1 Reg. 11, 38.
את־נעמן עבדי 2 Reg. 5, 6.
ולמען דוד עבדי 2 Reg. 19, 34. 20, 6.
צוה אתם עבדי משה 2 Reg. 21, 8.
לך ואמרת אל־דויד עבדי 1 Chr. 17, 4.
אל־עבדי איוב Job. 1, 8. 2, 3.
אם־אמאס משפט עבדי Job. 31, 13.
ולבו על־עבדי איוב Job. 42, 8.
ואיוב עבדי יתפלל Job. 42, 8.
נשבעתי לדויד עבדי Ps. 89, 4.
מצאתי דוד עבדי Ps. 89, 21.
הלך עבדי ישעיהו Jes. 20, 3.
ולמען דוד עבדי Jes. 37, 35.
ואתה ישראל עבדי Jes. 41, 8.
ואמר לך עבדי־אתה Jes. 41, 9.
הן עבדי אתמך־בו Jes. 42, 1.
כי אם־עבדי Jes. 42, 19.
שמע יעקב עבדי Jes. 44, 1.
אל־תירא עבדי יעקב Jes. 44, 2.
כי עבדי־אתה Jes. 44, 21.
למען עבדי יעקב Jes. 45, 4.
ויאמר לי עבדי־אתה Jes. 49, 3.
הנה ישכיל עבדי Jes. 52, 13.
יצדיק צדיק עבדי לרבים Jes. 53, 11.
מלך־בבל עבדי Jer. 25, 9. 27, 6.
אל־תירא עבדי יעקב Jer. 30, 10. 46, 27. 28.
את־דוד עבדי Jer. 33, 21.
זרע דוד עבדי Jer. 33, 22.
זרע יעקוב ודוד עבדי Jer. 33, 26.
מלך־בבל עבדי Jer. 43, 10.
עבדי דויד הוא ירעה Ez. 34, 23.
ודוד עבדי נשיא להם Ez. 37, 25.
בן־שאלתיאל עבדי Hag. 2, 23.
מביא את־עבדי צמח Zach. 3, 8.
תורת משה עבדי Mal. 3, 22.

cum suff.: עַבְדִּי

ועבדי כלב עקב היתה Num. 14, 24.
ועבדי אשר בחרתי Jes. 43, 10.
ועבדי דוד נשיא Ez. 34, 24.
ועבדי דוד מלך עליהם Ez. 37, 24.

cum suff.: בְּעַבְדִּי

לדבר בעבדי במשה Num. 12, 8.

cum suff.: כְּעַבְדִּי

ולא הית כעבדי דוד 1 Reg. 14, 8.
נכונה כעבדי איוב Job. 42, 7. 8.

cum suff.: לְעַבְדִּי

תאמר לעבדי לדוד 2 Sam. 7, 8.
תאמר לעבדי לדויד 1 Chr. 17, 7.
לעבדי קראתי ולא יענה Job. 19, 16.
לעבדי לאלקים Jes. 22, 20.
אשר נתתי לעבדי Ez. 28, 25.
לעבדי ליעקב Ez. 37, 25.

cum suff.: *p.* עַבְדְּךָ

אל־נא תעבר מעל עבדך Gn. 18, 3.
הנה־נא מצא עבדך חן Gn. 19, 19.
כה אמר עבדך יעקב Gn. 32, 5.
אשר עשית את־עבדך Gn. 32, 11.
עבדך יעקב אחרינו Gn. 32, 21.
חנן אלהים את־עבדך Gn. 33, 5.
עשה לי עבדך Gn. 39, 19.
ידבר־נא עבדך דבר Gn. 44, 18.
כי עלינו אל־עבדך אבי Gn. 44, 24.
ויאמר עבדך אבי אלינו Gn. 44, 27.
ועתה כבאי אל־עבדך אבי Gn. 44, 30.
את־שיבת עבדך Gn. 44, 31.
כי עבדך ערב את־הנער Gn. 44, 32.
ישב־נא עבדך Gn. 44, 33.

מאז דברת אל־עבדך Ex. 4, 10.
עבדך ואמתך Ex. 20, 10.
להראות את־עבדך Dt. 3, 24.
למען ינוח עבדך Dt. 5, 14.
אתה נתת ביד־עבדך Jud. 15, 18.
דבר יי כי שמע עבדך 1 Sam. 3, 9.
דבר כי שמע עבדך 1 Sam. 3, 10.
עבדך ילך ונלחם 1 Sam. 17, 32.
רעה היה עבדך 1 Sam. 17, 34.
גם־הדוב הכה עבדך 1 Sam. 17, 36.
בן־עבדך ישי 1 Sam. 17, 58.
ועשית חסד עבדך 1 Sam. 20, 8.
חבאת את־עבדך עמך 1 Sam. 20, 8.
לא־ידע עבדך בכל־זאת 1 S. 22, 15.
שמע עבדך 1 Sam. 23, 10.
כאשר שמע עבדך 1 Sam. 23, 11.
ולמה ישב עבדך 1 Sam. 27, 5.
את אשר־יעשה עבדך 1 Sam. 28, 2.
אל־בית־עבדך למרחוק 2 S. 7, 19.
ואתה ידעת את־עבדך 2 S. 7, 20.
לחודיע את־עבדך 2 Sam. 7, 21.
אשר דברת על־עבדך 2 Sam. 7, 25.
ובית עבדך דוד יהיה נכון 2 S. 7, 26.
גליתה את־אזן עבדך 2 Sam. 7, 27.
על־כן מצא עבדך 2 Sam. 7, 27.
ותדבר אל־עבדך 2 Sam. 7, 28.
וברך את־בית עבדך 2 Sam. 7, 29.
יברך בית־עבדך 2 Sam. 7, 29.
ויאמר עבדך 2 Sam. 9, 2.
ויאמר הנה עבדך 2 Sam. 9, 6.
וישתחו ויאמר מה עבדך 2 S. 9, 8.
כן יעשה עבדך 2 Sam. 9, 11.
גם עבדך אוריה החתי מת 2 S. 11, 21.
וגם עבדך אוריה 2 Sam. 11, 24.
המלך ועבדיו עם־עבדך 2 S. 13, 24.
כדבר עבדך כן היה 2 Sam. 13, 35.
כי־עבדך יואב הוא צוני 2 S. 14, 19.
עשה עבדך יואב 2 Sam. 14, 20.
חיום ידע עבדך 2 Sam. 14, 22.
את־דבר עבדך 2 Sam. 14, 22. Q'ri.
נדר עבדך 2 Sam. 15, 8.
כי־שם יהיה עבדך 2 Sam. 15, 21.
עבדך אני המלך אהיה 2 Sam. 15, 34.
ואני עבדך 2 Sam. 15, 34.
יואב ואת־עבדך 2 Sam. 18, 29.
את אשר־העוה עבדך 2 Sam. 19, 20.
כי ידע עבדך 2 Sam. 19, 21.
כי־אמר עבדך 2 Sam. 19, 27.
כי פסח עבדך 2 Sam. 19, 27.
ותשת את־עבדך 2 Sam. 19, 29.
אם־יטעם עבדך 2 Sam. 19, 36.
ולמה יהיה עבדך 2 Sam. 19, 36.
כמעט יעבר עבדך 2 San. 19, 37.
ישב־נא עבדך 2 Sam. 19, 38.
והנה עבדך 2 Sam. 19, 38.
העבר־נא את־עון עבדך 2 S. 24, 10.
ולשלמה עבדך לא קרא 1 Rg. 1, 19.
ולי אני־עבדך 1 Reg. 1, 26.
ולשלמה עבדך 1 Reg. 1, 26.
ולא הודעת את עבדיך 1 Rg. 1, 27.
כן יעשה עבדך 1 Reg. 2, 38.
עם־עבדך דוד אבי 1 Reg. 3, 6.
אתה המלכת את־עבדך 1 Rg. 3, 7.
אל־תפלת עבדך 1 Reg. 8, 28.
אשר עבדך מתפלל לפניך 1 Rg. 8, 28.
אשר יתפלל עבדך 1 Reg. 8, 29.
תחנת עבדך 1 Reg. 8, 30.
אל־תחנת עבדך 1 Reg. 8, 52.
דברת ביד־משה עבדך 1 Rg. 8, 53.
כי־אתה נתן את־עבדך 1 Rg. 18, 9.
ואני עבדך 1 Reg. 18, 36.
כל אשר־שלחת אל עבדך 1 Rg. 20, 9.
ויאמרו עבדך בן־הדד 1 Rg. 20, 32.
עבדך יצא בקרב־ 1 Reg. 20, 39.
והנה עבדך עשה הנה 1 Rg. 20, 40.
עבדך אישר מת 2 Reg. 4, 1.
כי עבדך היה ירא 2 Reg. 4, 1.
ברכה מאת עבדך 2 Reg. 5, 15.

לוא־יעשה עוד עבדך 2 Reg. 5, 17.
ויאמר לא־הלך עבדך 2 Rg. 5, 25.
כי מה עבדך הכלב 2 Reg. 8, 13.
לאמר עבדך ובנך אני 2 Reg. 16, 7.
ותדבר על־בית־עבדך 1 Chr. 17, 17.
לכבוד את־עבדך 1 Chr. 17, 18.
ואתה את־עבדך ידעת 1 Chr. 17, 18.
בעבור עבדך 1 Chr. 17, 19.
אשר דברת על־עבדך 1 Chr. 17, 23.
ובית־דויד עבדך נכון 1 Chr. 17, 24.
גלית את־אזן עבדך 1 Chr. 17, 25.
על־כן מצא עבדך 1 Chr. 17, 25.
ותדבר על־עבדך הטובה 1 Chr. 17, 26.
לברך את־בית עבדך 1 Chr. 17, 27.
העבר־נא את־עון עבדך 1 Chr. 21, 8.
ופניח אל־תפלת עבדך 2 Chr. 6, 19.
עבדך מתפלל לפניך 2 Chr. 6, 19.
אשר יתפלל עבדך 2 Chr. 6, 20.
ושמעת אל־תחנוני עבדך 2 Chr. 6, 21.
זכרה לחסדי דויד עבדך 2 Chr. 6, 42.
לשמע אל־תפלת עבדך Neh. 1, 6.
צויית את־משה עבדך Neh. 1, 7. 8.
אל־תפלת עבדך Neh. 1, 11.
ואם־ייטב עבדך לפניך Neh. 2, 5.
ביד משה עבדך Neh. 9, 14.
גם־עבדך נזהר בהם Ps. 19, 12.
גם מזדים חשך עבדך Ps. 19, 14.
אל־תט באף עבדך Ps. 27, 9.
האירה פניך על־עבדך Ps. 31, 17.
הושע עבדך אתה אלהי Ps. 86, 2.
שמח נפש עבדך Ps. 86, 4.
נארת בריית עבדך Ps. 89, 40.
אנה יי כי־אני עבדך Ps. 116, 16.
אני עבדך Ps. 116, 16.
גמל על־עבדך אחיה Ps. 119, 17.
עבדך ישיח בחקיך Ps. 119, 23.
טוב עשית עם־עבדך Ps. 119, 65.
כמה־ימי־עבדך Ps. 119, 84.
ערב עבדך לטוב Ps. 119, 122.
עשה עם־עבדך כחסדך Ps. 119, 124.
עבדך־אני הביניני Ps. 119, 125.
כשה אבד בקש עבדך Ps. 119, 176.
בעבור דוד עבדך Ps. 132, 10.
במשפט את־עבדך Ps. 143, 2.
כי אני עבדך Ps. 143, 12.
לא־תשמע את־עבדך Eccl. 7, 21.
אל־תפלת עבדך Dan. 9, 17.

cum suff.: וְעַבְדְּךָ

ועבדך ואמתך Lev. 25, 44.
ועבדך ואמתך Dt. 5, 14. 12, 18. 16, 11.
ובנך ובתך ועבדך Dt. 16, 14.
ועבדך בתוך עמך 1 Reg. 3, 8.
ועבדך ירא את־יי 1 Reg. 18, 12.
ועבדך ישמח Ps. 109, 28.
ועבדך אהבה Ps. 119, 140.

c. suff.: *p.* בְּעַבְדְּךָ

ואל־יחר אפך בעבדך Gn. 44, 18.
ומה־מצאת בעבדך 1 Sam. 29, 8.
וירגל בעבדך 2 Sam. 19, 28.
פניך האר בעבדך Ps. 119, 135.

cum suff.: בְּעַבְדֶּךָ

ואל־תסתר פניך מעבדך Ps. 69, 18.

c. suff.: *p.* לְעַבְדְּךָ

אתה הכחת לעבדך Gn. 24, 14.
ואמורת לעבדך ליעקב Gn. 32, 19.
שלום לעבדך לאבינו Gn. 43, 28.
למה הרעת לעבדך Num. 11, 11.
טוב שלום לעבדך 1 Sam. 20, 7.
הגד־נא לעבדך 1 Sam. 23, 11.
הנה־נא גזזים לעבדך 2 Sam. 13, 24.
ונתת לעבדך לב שמע 1 Reg. 3, 9.
אשר שמרת לעבדך 1 Reg. 8, 24.
שמר לעבדך דוד אבי 1 Reg. 8, 25.
לעבדך דוד אבי 1 Reg. 8, 26.
מעליך ונתתיה לעבדך 1 Rg. 11, 11.
יתן־נא לעבדך 2 Reg. 5, 17.

וסלח יי לעבדך 2 Reg. 5, 18.
וסלח נא יי לעבדך 2 Reg. 5, 18.
אשר שמרת לעבדך 2 Chr. 6, 15.
שמר לעבדך דויד אבי 2 Chr. 6, 16.
אשר דברת לעבדך לדויד 2 Chr. 6, 17.
והצליחה־נא לעבדך Neh. 1, 11.
תנה־עז לעבדך Ps. 86, 16.
חקם לעבדך אמרתך Ps. 119, 38.
זכר־דבר לעבדך Ps. 119, 49.
כאמרתך לעבדך Ps. 119, 76.

cum suff.: וּלְעַבְדֶּךָ

לך ולעבדך ולאמתך Lev. 25, 6.

cum suff.: עַבְדֵּכֶם

עברתם על־עבדכם Gn. 18, 5.
סורו נא אל־בית עבדכם Gn. 19, 2.

cum suff.: עַבְדּוֹ

אל־עבדו זקן ביתו Gn. 24, 2.
יעבר־נא אדני לפני עבדו Gn. 33, 14.
ויאמינו ביי ובמשה עבדו Ex. 14, 31.
וכי־יכה איש את־עבדו Ex. 21, 20.
וכי־יכה איש את־עין עבדו Ex 21, 26
ואם־שן עבדו Ex. 21, 27.
את־משה עבדו Jos. 9, 24.
צוה יי את־משה עבדו Jos. 11, 15.
ואת־עבדו חשך מרעה 1 S. 25, 39.
אדני רדף אחרי עבדו 1 S. 26, 18.
את דברי עבדו 1 S. 26, 19.
ויצוה אדני המלך את־עבדו 2 S. 9, 11.
את־דבר עבדו K'tib. 2 Sam. 14, 22.
בא אדני־המלך אל־עבדו 2 S. 24, 21.
ירמי את־עבדו בחרב 1 Rg. 1, 51.
דבר ביד משה עבדו 1 Reg. 8, 56.
לעשות משפט עבדו 1 Reg. 8, 59.
עשה יי לדוד עבדו 1 Reg. 8, 66.
ביד־עבדו אחיהו 1 Reg. 14, 18.
ביד־עבדו אחיה 1 Reg. 15, 29.
ויקשר עליו עבדו 1 Reg. 16, 9.
למען דוד עבדו 2 Reg. 8, 19.
ביד־עבדו אליהו 2 Reg. 9, 36.
אשר דבר ביד עבדו 2 Reg. 10, 10.
ביד עבדו יונה בן־אמתי 2 Rg. 14, 28.
לירחע עבדו לאשה 1 Chr. 2, 35.
זרע ישראל עבדו 1 Chr. 16, 13.
ועל יחזקיהו עבדו 2 Chr. 32, 16.
החפץ שלום עבדו Ps. 35, 27.
ויבחר בדוד עבדו Ps. 78, 70.
זרע אברהם עבדו Ps. 105, 6.
שלח משה עבדו Ps. 105, 26.
את־אברהם עבדו Ps. 105, 42.
נחלה לישראל עבדו Ps. 136, 22.
דוד עבדו מחרב רעה Ps. 144, 10.
מפנק מנער עבדו Prv. 29, 21.
מקים דבר עבדו Jes. 44, 26.
גאל יי עבדו יעקב Jes. 48, 20.
שמע בקול עבדו Jes. 50, 10.
לשלח איש את־עבדו Jer. 34, 9. 10.
ותשבו איש את־עבדו Jer. 34, 16.

cum suff.: וַעֲבָדוֹ

ועבדו ואמתו ושורו Ex. 20, 17.
ועבדו ואמתו שורו Dt. 5, 18.

cum suff.: בְּעַבְדּוֹ

אל־יחטא המלך בעבדו 1 S. 19, 4.
אל־ישם המלך בעבדו דבר 1 S. 22, 15.

pl.: עֲבָדִים

עבד עבדים יהיה לאחיו Gn. 9, 25.
חנגו עבדים לאדני Gn. 44, 16.
אנחנו ואדמתנו עבדים Gn. 47, 19.
והיינו עבדים לפרעה Gn. 47, 25.
ממצרים מבית עבדים Ex. 13, 3.
מבית עבדים Ex. 13, 14.
מבית עבדים Ex. 20, 2.
לי בני־ישראל עבדים Lev. 25, 55.
מחית לחם עבדים Lev. 26, 13.
מבית עבדים Dt. 5, 6. 6, 12.
עבדים היינו לפרעה Dt. 6, 21.
ויפדך מבית עבדים Dt. 7, 8.

מארץ מצרים מבית עבדים Dt.8,14
והפדך מבית עבדים Dt. 13, 6.
מבית עבדים Dt. 13, 11.
מבית עבדים Jos. 24, 17.
ואוציא אתכם מבית עבדים Jud.6,8
ואתם עבדים לשאול 1 Sam. 17, 8.
רבו עבדים המתפרצים 1 S. 25,10.
ויהי כל־אדום עבדים 2 Sam. 8,14.
ועשרים עבדים 2 Sam. 9, 10.
עבדים למפיבשת 2 Sam. 9, 12.
ויברחו שני־עבדים 1 Reg. 2, 39.
והיו לך עבדים 1 Reg. 12, 7.
ויהיו מואב עבדים 1 Chr. 18, 2.
ויהי ארם לדויד עבדים 1 Chr.18, 6.
כל־אדום עבדים לדויד 1 Chr.18, 13.
לך עבדים כל־הימים 2 Chr. 10, 7.
כי־עבדים אנחנו Esr. 9, 9.
אנחנו היום עבדים Neh. 9, 36.
עבדים עליה Neh. 9, 36.
חנה כעיני עבדים Ps. 123, 2.
עבדים ושפחות Eccl. 2, 7.
עבדים על־סוסים Eccl. 10, 7.
מבית עבדים Jer. 34, 13.
עבדים משלו בנו Thr. 5, 8.
ומבית עבדים פדיתיך Mich. 6, 4.

pl.: עֲבָדִים, עֲבָדֵם

ועבדים ושפחת Gn. 12, 16.
צאן ובקר ועבדים Gn. 20, 14.
ועבדם ושפחת Gn. 24, 35.
ועבדים וגמלים Gn. 30, 43.
אין לך שרים ועבדים 2 Sam.19,7.
וצאן ובקר ועבדים 2 Reg. 5, 26.
ועבדים יודעי ים 2 Chr. 8, 18.

pl.: הָעֲבָדִים

לא תצא כצאת העבדים Ex. 21, 7.
וישיבו את־העבדים Jer. 34, 11.
על־העבדים ועל־השפחות Joel3, 2.

pl.: כְּעֲבָדִים

הלכים כעבדים Eccl. 10, 7.

pl.: לַעֲבָדִים

נתתי לו לעבדים Gn. 27, 37.
ולקחת אתנו לעבדים Gn. 43, 18.
נהיה לאדני לעבדים Gn. 44, 9.
חנני לך לעבדים Gn. 50, 18.
לעבדים ולשפחות Dt. 28, 68.
ואתם תהיו־לי לעבדים 1 Sam.8,17.
והיינו לכם לעבדים 1 Sam. 17, 9.
והיית לנו לעבדים 1 Sam. 17, 9.
ותהי מואב לדוד לעבדים 2 S. 8, 2.
ותהי ארם לדוד לעבדים 2 Sam.8, 6.
שני ילדי לו לעבדים 2 Reg. 4, 1.
כלם לאדני לעבדים 1 Chr. 21, 3.
נתן שלמה לעבדים 2 Chr. 8, 9.
כי יהיו־לו לעבדים 2 Chr. 12, 8.
אמרים לכבש לעבדים 2 Chr. 28,10.
ויהיו־לו ולבניו לעבדים 2Chr.36,20.
ואת־בנתינו לעבדים Neh. 5, 5.
ואלו לעבדים ולשפחות Esth.7, 4.
לעבדים ולשפחות Jes. 14, 2.
להיות לו לעבדים Jes. 56, 6.
ויכבשום לעבדים Jer. 34, 11.
להיות לכם לעבדים Jer. 34, 16.

pl. constr.: עַבְדֵי

גזלו עבדי אבימלך Gn. 21, 25.
אשר חפרו עבדי אביו Gn. 26, 15.
ויחפרו עבדי־יצחק Gn. 26, 19.
ויכרו־שם עבדי־יצחק Gn. 26, 25.
ויבאו עבדי יצחק Gn. 26, 32.
ויעלו אתו כל־עבדי פרעה Gn.50, 7.
לפשע עבדי אלהי אביך Gn. 50, 17.
ויאמרו עבדי פרעה Ex. 10, 7.
בעיני עבדי־פרעה Ex. 11, 3.
ויאמר אל־עבדי בלק Num. 22, 18.
ויאמרו עבדי־שאול 1 Sam. 16, 15.
וגם בעיני עבדי שאול 1 Sam.18, 5.
וידברו עבדי שאול 1 Sam. 18, 23.
ויגדו עבדי שאול 1 Sam. 18, 24.

שכל דוד מכל עבדי שאול 1 S.18,30.
ויאמרו עבדי אכיש אליו 1 S. 21, 12.
והרא נצב על־עבדי־שאול 1 S. 22, 9.
ולא־אבו עבדי המלך 1 Sam. 22, 17.
ויען נבל את־עבדי דוד 1 Sam.25, 10.
ויבאו עבדי דוד אל־
אביגיל 1 Sam. 25, 40.
לרחץ רגלי עבדי אדני 1 Sam.25, 41.
לפני עבדי דוד 2 Sam. 2, 17.
והנה עבדי דוד ויואב 2 Sam.3, 22.
היו אל עבדי הדדעזר 2 Sam. 8, 7.
ויבאו עבדי דוד 2 Sam. 10, 2.
ויקח חנון את־עבדי דוד 2 S. 10, 4.
עבדי הדרעזר 2 Sam. 10, 19.
את כל־עבדי אדניו 2 Sam. 11, 9.
במשכבו עם־עבדי אדניו 2 S.11, 13.
ויראו עבדי דוד 2 Sam. 12, 18.
ויציתו עבדי אבשלום 2 S. 14, 30.
ויאמרו עבדי־המלך 2 Sam.15, 15.
כל־עבדי המלך דוד 2 Sam. 16, 6.
ויבאו עבדי אבשלום 2 Sam.17, 20.
לפני עבדי דוד 2 Sam. 18, 7. 9.
קח את־עבדי אדניך 2 Sam. 20, 6.
אנשי יהודה עבדי המלך 1 Rg. 1, 9.
את־עבדי אדניכם 1 Reg. 1, 33.
וגם־באו עבדי המלך 1 Reg. 1, 47.
עם־עבדי שלמה 1 Reg. 9, 27.
ודמי כל־עבדי יו׳ 2 Reg. 9, 7.
אל־עבדי אדניו 2 Reg. 9, 11.
עבדי אדני הקטנים 2 Reg. 18, 24.
ויבאו עבדי המלך חזקיהו 2Rg.19,5
ויקשרו עבדי־אמון עליו 2Rg.21,23.
עלה עבדי נבוכדנצר 2 Reg. 24, 10.
על־עבדי הדרעזר 1 Chr. 18, 7.
ויבאו עבדי דויד 1 Chr. 19, 2.
ויקח חנון את־עבדי דויד 1Chr.19,4
ויראו עבדי הדרעזר 1 Chr. 19, 19.
ויבאו עם־עבדי שלמה 2 Chr. 8,18.
עבדי חורם ועבדי שלמה 2Chr.9,10
עם עבדי חורם 2 Chr. 9, 21.
בני עבדי שלמה Esr. 2, 55.
ובני עבדי שלמה Esr. 2, 58.
בני עבדי שלמה Neh. 7, 57.
ובני עבדי שלמה Neh. 7, 60.
ובני עבדי שלמה Neh. 11, 3.
וכל־עבדי המלך Esth. 3, 2.
ויאמרו עבדי המלך Esth. 3, 3.
כל־עבדי המלך Esth. 4, 11.
הללו עבדי יו׳ Ps. 113, 1. 135, 1.
כל־עבדי יו׳ Ps. 134, 1.
עבדי אדני הקטנים Jes. 36, 9.
עבדי המלך חזקיהו Jes. 37, 5.
זאת נחלת עבדי יו׳ Jes. 54, 17.

pl. constr.: וַעֲבָדֵי

ועבדי אדניך אשר־באו 1 S. 29,10.
ועבדי איש־בשת 2 Sam. 2, 12.
ועבדי דוד יצאו 2 Sam. 2, 13.
ועבדי דוד הכו מבנימן 2 S. 2, 31.
ועבדי אדני על־פני 2 Sam. 11, 11.
ועבדי מלך־ארם 1 Reg. 20, 23.
ועבדי המלך Esth. 5, 11.
ועבדי שלמה 2 Chr. 9, 10.

pl. constr.: מֵעַבְדֵי

מעבדי פרעה Ex. 9, 20.
ושם איש מעבדי שאול 1 Sam.21,8.
ויפקדו מעבדי דוד 2 Sam. 2, 30.
ויפל מן־העם מעבדי דוד 2 S.11, 17.
מעבדי המלך וגם עבדך 2 S.11, 24.
מעבדי אביו אתו 1 Reg. 11, 17.
מעבדי מלך־ישראל 2 Reg. 3, 11.
פח עמכם מעבדי יו׳ 2 Reg. 10, 23.
אל־תיראו מעבדי 2 Reg. 25, 24.

pl. c. suff.: עֲבָדַי

כי־עבדי הם Lev. 25, 42.
עבדים עבדי הם Lev. 25, 55.
עבדי ירדו מן־הלבנון 1 Reg. 5, 23.
אשלח את־עבדי אלך 1 Reg. 20, 6.
ולכו עבדי עם־עבדיך 1 Reg. 22, 50.
ונקמתי דמי ׳ עבדי 2 Reg. 9, 7.
ביד עבדי הנביאים 2 Reg. 17, 13.
והנה עבדי עם־עבדיך 2 Chr. 2, 7.
הנה עבדי ׳ יאכלו Jes. 65, 13.
הנה עבדי ישתו Jes. 65, 13.
הנה עבדי ישמחו Jes. 65, 13.
הנה עבדי ירנו Jes. 65, 14.
כל־עבדי הנביאים Jer. 7, 25. 44, 4.
עבדי הנבאים Jer. 26, 5.
עבדי הנביאים Jer. 29, 19. 35, 15.
עבדי נביאי ישראל Ez. 38, 17.
את־עבדי הנביאים Zach. 1, 6.

pl. c. suff.: וַעֲבָדַי

ועבדי יהיו עם־עבדיך 1 Reg.5,20.
ועבדי ישכנו־שמה Jes. 65, 9.

pl. c. suff.: עֲבָדֶיךָ

לא־היו עבדיך מרגלים Gn. 42,11.
את־עון עבדיך Gn. 44, 16.
ותאמר אל־עבדיך Gn. 44, 21. 23.
והורידו עבדיך Gn. 44, 31.
היו עבדיך מנעורינו Gn. 46, 34.
רעה צאן עבדיך Gn. 47, 3.
ישבו־נא עבדיך Gn. 47, 4.
עבדיך מכים Ex. 5, 16.
ובבית עבדיך ובעמך Ex. 7, 28.
ובעמך ובכל־עבדיך Ex. 7, 29.
ובתי כל־עבדיך Ex. 10, 6.
וירדו כל־עבדיך אלה אלי Ex.11, 8.
ליצחק ולישראל עבדיך Ex.32, 13.
עבדיך נשאו Num. 31, 49.
עבדיך יעשו כאשר Num. 32, 25.
אל־עבדיך כן נעשה Num. 32, 31.
עבדיך אנחנו Jos. 9, 8.
מארץ רחוקה מאד באו עבדיך Jos. 9, 9.
ולנער עם־עבדיך Jud. 19, 19.
התפלל בעד־עבדיך 1 Sam. 12, 19.
יאמר־נא אדנינו עבדיך לפניך 1 Sam. 16, 16.
ומי בכל־עבדיך כדוד נאמן 1 Sam. 22, 14.
ויראו המוראים אל־ עבדיך 2 Sam. 11, 24.
למה הציתו עבדיך 2 Sam. 14, 31.
שבטי־ישראל עבדיך 2 Sam. 15, 2.
הנה עבדיך 2 Sam. 15, 15.
את־פני כל־עבדיך 2 Sam. 19, 6.
ודבר על־לב עבדיך 2 Sam. 19, 8.
שוב אתה וכל־עבדיך 2 Sam.19, 15.
הנה עבדיך בגת 1 Reg. 2, 39.
ועבדי יהיו עם־עבדיך 1 Reg.5,20.
ושכר עבדיך אתן לך 1 Reg. 5, 20.
ושפטת את־עבדיך 1 Reg. 8, 32.
וסלחת לחטאת עבדיך 1 Rg. 8, 36.
אשרי עבדיך אלה 1 Reg. 10, 8.
ואת בתי עבדיך 1 Reg. 20, 6.
עבדי עם־עבדיך 1 Reg. 22, 50.
ונפש עבדיך אלה 2 Reg. 1, 13.
ישׂא־את־עבדיך 2 Reg. 2, 16.
הואל נא ולך את־עבדיך 2 Rg. 6, 3.
לאמר עבדיך אחנו 2 Reg. 10, 5.
דבר־נא אל־עבדיך ארמית 2 Reg. 18, 26.
התיכו עבדיך את־הכסף 2 Rg.22,9.
אשר עבדיך יודעים 2 Chr. 2, 7.
והנה עבדי עם־עבדיך 2 Chr. 2, 7.
ושפטת את־עבדיך 2 Chr. 6, 23.
וסלחת לחטאת עבדיך 2 Chr. 6, 27.
ואשרי עבדיך אלה 2 Chr. 9, 7.
אשר־נתן ביד־עבדיך 2 Chr. 34, 16.
ביד עבדיך הנביאים Esr. 9, 11.
על־בני ישראל עבדיך Neh. 1, 6.
והם עבדיך ועמך Neh. 1, 10.
ואל־תפלת עבדיך Neh. 1, 11.
נבלת עבדיך מאכל Ps. 79, 2.
דם־עבדיך השפוך Ps. 79, 10.
זכר אדני חרפת עבדיך Ps. 89, 51.
והנחם על־עבדיך Ps. 90, 13.
יראה אל־עבדיך פעלך Ps.90, 16.
כי־רצו עבדיך את־אבניה Ps.102, 15
בני־עבדיך ישכונו Ps. 102, 29.
כי הכל עבדיך Ps. 119, 91.
אל־עבדיך ארמית Jes. 36, 11.
ביד עבדיך חרפת Jes. 37, 24.
שוב למען עבדיך Jes. 63, 17.
נס־נא את־עבדיך Dan. 1, 12.
עשה עם־עבדיך Dan. 4, 13.
ולא שמענו אל־עבדיך Dan. 9, 6.

pl. c. suff.: וַעֲבָדֶיךָ

ועבדיך באו Gn. 42, 10.
ואתה ועבדיך ידעתי Ex. 9, 30.
ועבדיך יעברו Num. 32, 27.
אתה ובניך ועבדיך 2 Sam. 9, 10.
אתה ועבדיך ועמך Jer. 22, 2.

pl. c. suff.: וּבַעֲבָדֶיךָ

משליח בך ובעבדיך Ex. 8, 17.
ובעבדיך ובעמך Ex. 9, 14.

pl. c. suff.: לַעֲבָדֶיךָ

חלילה לעבדיך Gn. 44, 7.
לצאן אשר לעבדיך Gn. 47, 4.
למה תעשה כה לעבדיך Ex. 5, 15.
תבן אין נתן לעבדיך Ex. 5, 16.
לעבדיך לאחזה Num. 32, 5.
זכר לעבדיך לאברהם Dt. 9, 27.
הגד הגד לעבדיך Jos. 9, 24.
לעבדיך ההלכים לפניך 1 Reg. 8, 23.
חטים ׳ מכות לעבדיך 2 Chr. 2, 9.
לעבדיך ההלכים לפניך 2 Chr. 6, 14.

pl. c. suff.: וְלַעֲבָדֶיךָ

אעתיר לך ולעבדיך Ex. 8, 5.
ולעבדיך מקנה Num. 32, 4.
ולעבדיך ולעם הזה Jer. 37, 18.

pl. c. suff.: מֵעַבְדֶיךָ

אשר ימצא אתו מעבדיך Gn. 44, 9.
אל־תרק ידיך מעבדיך Jos. 10, 6.

pl. cum suff.: וּמֵעַבְדֶיךָ

ממך ומבתיך ומעבדיך Ex. 8, 7.

pl. c. suff.: עַבְדֵיכֶם

עבדיכם אנחנו Jos. 9, 11.
ואת־עבדיכם 1 Sam. 8, 16.

pl. c. suff.: וַעֲבָדֵיכֶם

ועבדיכם ואמהתיכם Dt. 12, 12.

pl. c. suff.: עֲבָדָיו

ויקרא לכל־עבדיו Gn. 20, 8.
ויאמר אל־עבדיו Gn. 32, 17.
ויתן ביד־עבדיו עדר Gn. 32, 17.
משתה לכל־עבדיו Gn. 40, 20.
שר האפים בתוך עבדיו Gn. 40, 20.
פרעה קצף על־עבדיו Gn. 41, 10.
ובעיני כל־עבדיו Gn. 41, 37.
ויאמר פרעה אל־עבדיו Gn.41, 38.
אדני שאל את־עבדיו Gn. 44, 19.
ובעיני עבדיו Gn. 45, 16.
ויצו יוסף את־עבדיו Gn. 50, 2.
בעיני פרעה ובעיני עבדיו Ex.15,21.
לפני פרעה ולפני עבדיו Ex. 7, 10.
לעיני פרעה ולעיני עבדיו Ex.7, 20.
ביתך פרעה ובית עבדיו Ex. 8, 20.
הגיס את־עבדיו Ex. 9, 20.
ויעזב את־עבדיו Ex. 9, 21.
הכבדתי את־לבו ואת־לב עבדיו Ex. 10, 1.
הוא וכל־עבדיו Ex. 12, 30.
לפרעה ולכל־עבדיו Dt. 29, 1.
ועל־עבדיו יתנחם Dt. 32, 36.
כי דם־עבדיו יקום Dt. 32, 43.
ולכל־עבדיו ולכל־ארצו Dt. 34, 11.
ויאמר שאול אל־עבדיו 1 S. 16, 17.
ויצו שאול את־עבדו 1 Sam. 18, 22.
עבדיו אהבוך 1 Sam. 18, 22.
ויגדו עבדיו לדוד 1 Sam. 18, 26.
ואל־כל־עבדיו להמית 1 Sam.19,1.

1Sam.21,15. ויאמר אכיש אל־עבדיו
1 Sam. 22, 6. וכל־עבדיו נצבים עליו
1 Sam. 28, 7. ויאמרו עבדיו אליו
1 Sam. 28, 23. ויפרצו־בו עבדיו
1 Sam. 28, 25. ולפני עבדיו ויאכלו
2 S. 3, 38. ויאמר המלך אל־עבדיו
2 Sam. 6, 20. לעיני אמהות עבדיו
2 Sam. 10, 2. ביד עבדיו אל־אביו
2 S. 10, 3. שלח דוד את־עבדיו אליך
2 Sam. 11, 1. ואת־עבדיו עמו
2 Sam. 12, 19. כי עבדיו מתלחשים
2 Sam. 12, 19. ויאמר דוד אל־עבדיו
2 Sam. 12, 21. ויאמרו עבדיו אליו
2 S. 13, 31. עבדיו נצבים קרעי בגדים
2 Sam. 13, 36. וגם־המלך וכל־עבדיו
2 Sam. 14, 30. ויאמר אל־עבדיו
2 Sam. 15, 14. לכל־עבדיו אשר־אתו
2 Sam. 15, 18. וכל־עבדיו עברים
2 Sam. 16, 11. ואל־כל־עבדיו
2 Sam. 19, 18. ועשרים עבדיו אתו
2 Sam. 21, 22. ביד־דוד וביד עבדיו
2 S. 24, 20. ואת־עבדיו עברים עליו
1 Reg. 1, 2. ויאמרו לו עבדיו
1 Reg. 2, 40. לבקש את־עבדיו
1 Reg. 2, 40. ויבא את־עבדיו מגת
1 Rg. 3, 15. ויעש משתה לכל־עבדיו
1 Rg. 5, 15. את־עבדיו אל־שלמה
1 Reg. 9, 27. באני את־עבדיו
1 Reg. 10, 5. ומושב עבדיו
1 Reg. 15, 18. ויתנם ביד עבדיו
1 Rg. 20, 12. ויאמר אל־עבדיו שימו
1 Reg. 20, 31. ויאמרו אליו עבדיו
ויאמר מלך־ישראל אל־
עבדיו
1 Reg. 22, 3. ויגשו עבדיו וידברו אליו
2 Rg. 5, 13. ויועץ אל־עבדיו
2 Reg. 6, 8. ויקרא אל־עבדיו
2 Reg. 6, 11 ויאמר אל־עבדיו
2 Reg. 7, 12. ויריכבו אתו עבדיו
2 Reg. 9, 28. ויקומו עבדיו ויקשרו־
קשר
2 Reg. 12, 21. עבדיו הכהו וימת
2 Reg. 12, 22. ויך את־עבדיו המכים
2 Rg. 14, 5. ביד כל־עבדיו הנביאים
2 Rg. 17, 23. ביד־עבדיו הנביאים
2 Rg. 21, 10. ויריכבהו עבדיו מת
2 Reg. 23, 30. ביד עבדיו הנביאים
2 Reg. 24, 2. באו עבדיו אליך
1 Chr. 19, 3. ביד־דויד וביד־עבדיו
1 Chr. 20, 8. ביד־עבדיו אלנוית
2 Chr. 8, 18. ומושב עבדיו
2 Chr. 9, 4. התקשרו עליו עבדיו
2 Chr. 24, 25. ויהרג את־עבדיו
2 Chr. 25, 3. עבדיו ירושלימה
2 Chr. 32, 9. דברו עבדיו
2 Chr. 32, 16. ויקשרו עליו עבדיו
2 Chr. 33, 24. ויעבירהו עבדיו
2 Chr. 35, 24. ואחנו עבדיו
Neh. 2, 20. ובכל־עבדיו ובכל־עם
Neh. 9, 10. ארצו
Ps. 34, 23. פודה יי נפש עבדיו
Ps. 69, 37. וזרע עבדיו ינחלוה
Ps. 135, 9. בפרעה ובכל־עבדיו
Ps. 135, 14. ועל־עבדיו יתנחם
Jes. 66, 14. ונודעה יד־יי את־עבדיו
Jer. 21, 7. ואת־עבדיו ואת־העם
Jer. 25, 4. כל־עבדיו הנבאים
Jer. 25, 19. ואת־עבדיו ואת־שריו
Jer. 36, 24. חמלך וכל־עבדיו
Jer. 36, 31. ועל־זרעו ועל־עבדיו
Jer. 46, 26. וביד עבדיו
Dan. 9, 10 ביד עבדיו הנביאים
Am. 3, 7. אל־עבדיו הנביאים

pl. c. suff.: עֲבָדָיו

Gn. 14, 15. הוא ועבדיו ויכם
Ex. 9, 34. ויכבד לבו הוא ועבדיו
Ex. 14, 5. לבב פרעה ועבדיו
Jud. 3, 24. ועבדיו באו
2 S. 13, 24. וילך־נא המלך ועבדיו
2 S. 21, 15. וירד דוד ועבדיו עמו
1 Rg. 9, 22. אנשי המלחמה ועבדיו
2 Reg. 24, 11. ועבדיו צרים עליה
2 Reg. 24, 12. הוא ואמו ועבדיו
Esth. 1, 3. 2, 18. לכל־שריו ועבדיו
Jer. 22, 4. הוא ועבדו ועמו
Jer. 37, 2. שמע הוא ועבדיו

pl. c. suff.: בְּעֲבָדָיו

Job. 4, 18. הן בעבדיו לא יאמין
Ps. 105, 25. להתנכל בעבדיו

pl. c. suff.: לַעֲבָדָיו

1 Sam. 8, 14. ונתן לעבדיו
1 Sam. 22, 7. לעבדיו הנצבים
1 Sam. 28, 7. ויאמר שאול לעבדיו
2 Chr. 2, 14. ישלח לעבדיו
2 Chr. 35, 23. ויאמר המלך לעבדיו

pl. c. suff.: וְלַעֲבָדָיו

1 S. 8, 15. ונתן לסריסיו ולעבדיו
Jes. 65, 15. ולעבדיו יקרא שם אחר

pl. c. suff.: מֵעֲבָדָיו

Ex. 8, 25. מפרעה מעבדיו
Ex. 8, 27. מפרעה מעבדיו ומעמו
Jud. 6, 27. עשרה אנשים מעבדיו
2 Reg. 6, 12. ויאמר אחד מעבדיו
2 Rg. 7, 13. ויען אחד מעבדיו ויאמר
Ez. 46, 17. מנחלתו לאחד מעבדיו

pl. c. suff.: וַעֲבָדֶיהָ

ותלך לארצה היא
ועבדיה
1 Reg. 10, 13. ותלך לארצה היא
יעבדיה
2 Chr. 9, 12.

pl. c. suff.: עֲבָדֵיהֶם

Esr. 2, 65. מלבד עבדיהם
Neh. 7, 67. מלבד עבדיהם

pl. c. suff.: *לְעַבְדֵיהֶם

Zach. 2, 13. *ויחיו שלו לעבדיהם

עֶבֶד

כתרגומי כמו עֶבֶד נענכי, וסיזועט עַבְדָּא וסרכוני עַבְדִּין, ועגב אלפס כמו ענד אלפס, לומר עונד קוטו.

n. m. aram. (def. עַבְדָּא, pl. עַבְדִּין), sicut עֶבֶד אֲלָהָא; servus; (arab. *Abdalla*), Deo addictus. LXX. *δοῦλος, παῖς.*

Dan. 6, 21. דניאל עבד אלהא

pl. cum suff.: עַבְדָּךְ

Esr. 4, 11. עבדיך אנש עבר־נהרה

cum suff.: לַעֲבָדֵיהּ

Dan. 2, 4. אמר חלמא לעבדיך

pl. c. suff.: עַבְדּוֹהִי

Dan. 3, 26. עבדוהי די־אלהא עליא
Esr. 5, 11. עבדוהי די־אלה שמיא

pl. c. suff.: לְעַבְדּוֹהִי

Dan. 2, 7. חלמא יאמר לעבדוהי
Dan. 3, 28. ושזיב לעבדוהי

עֲבֹדָה

ג"כ, וסמיך עֲבַדְתָּ, וספתוי מלאכה ומעשה [אלכנייש], ד"ת ענוגת ענד כמו מלאכת ענד, והספרא כין מלאכה וכין עגוגה כקופן סמעשה, כי מלאכה משלח מה וקצן וענין ופקדה [ועכדוכג, גע־אפסע], ועגוגה מעשה יד וזכות ועמילה, וכן מעגוגת לדמה וזכיתך סמלך ולכיכות גופיה, ומלאכת עגודה לפ"ו ענין אחר נו עגוגה ומעשה יד וזכות [אלכנייש־נעאפסע, דיענסע־], ולך יקר סהשלח כמו מלאכה. כתקנוס עוֹבֵד, עֲבִיד מעלמו.

עי' יציעות שלמה ק"ג קף כ'.

n. f. (c. עֲבֹדַת, מְלֶאכֶת, *missio*, negotium), de cultione agrorum, de cultu Dei, laboribus, quos subditus a superiori jussus peragit, de ministerio in tabernaculo vel templo obeundo, unde neohebr.! חֲעֲבוֹדָה, jurisjurandi formula (cf. Mt. 5, 35.), et *Aboda*, quo nomine descriptio solemnium diei *Kippurim* poetica appellatur. Interdum dicitur de rebus ad laborem operamque pertinentibus, velut instrumentis Num. 3, 26. LXX. *δουλεία; ἐργασία, ἔργον, κάτεργον, ἐργαλεῖον, ἐργάζεσθαι; θεράπων, θεραπεύειν; λατρεία; λειτουργία, λειτούργημα, λειτουργικός, λειτουργεῖν; τέχνη, παρασκευή, σύνταξις; σαπρία; מְלֶאכֶת עֲבֹדָה, ἔργον λατρευτόν; צְבָא עֲבֹדָה, λειτουργία.*

עֲבֹדָה, עֲבוֹדָה

Ex. 1, 14. ובכל־עבדה בשדה
כל־מלאכת עבדה לא
Lev. 23, 7. 8. 21. 35. 36. תעשו
Num. 4, 23. עבדה באהל מועד
Num. 4, 47. לעבד עבדת עבדה
Nu. 28, 18. 25. 26. כל־מלאכת עבדה
29, 1. 12. 35.
Dt. 26, 6. ויתנו עלינו עבדה קשה
1 Chr. 28, 14 (bis). לכל־כלי עבודה
1 Chr. 28, 21. בחכמה לכל־עבודה
Thr. 1, 3. מעני ומרב עבדה
Ez. 29, 18. את־חילו עבדה גדלה

וַעֲבֹדָה, וַעֲבוֹדָה

Num. 8, 26. ועבדה לא יעבד
1 Chr. 28, 14. עבודה ועבודה
1 Chr. 28, 14. כלי עבודה ועבודה
2 Chr. 34, 13. לעבודה ועבודה

הָעֲבוֹדָה

Ex. 2, 23. מן־העבדה ויזעקו
Ex. 2, 23. אל־האלהים מן־העבדה
Ex. 5, 9. תכבד העבדה על־האנשים
ושמרתם את־העבדה
Ex. 12, 25.
Ex. 12, 26. מה העבדה הזאת לכם
Ex. 13, 5. ועבדת את־העבדה
Ex. 35, 24. לכל־מלאכת העבדה
Ex. 36, 5. מדי העבדה למלאכה
Ex. 39, 42. את כל־העבדה
Num. 8, 25. מצבא העבדה
1 Chr. 9, 19. על מלאכת העבדה
1 Chr. 9, 28. ומהם על־כלי העבדה
2 Chr. 35, 10. ותכון העבודה
Neh. 5, 18. כי־כבדה העבדה
Jes. 14, 3. ומן־העבדה הקשה
Ez. 29, 18. על־העבדה אשר־עבד

בַּעֲבֹדָה

Gn. 29, 27. בעבדה אשר תעבד עמדי
Ex. 1, 14. בעבדה קשה

לַעֲבוֹדָה

Nu. 4, 35. 39. 43. לעבדה באהל מועד
1 Chr. 25, 1. לעבדה לבני אסף
1 Chr. 26, 8. איש־חיל בכח לעבדה
2 Chr. 34, 13. לעבודה ועבדה

וּמֵעֲבֹדָה

Ex. 6, 9. ומעבדה קשה

constr.: עִבֹּדַת, עֲבֹדַת

Ex. 30, 16. על־עבדת אהל מועד
Ex. 36, 1. מלאכת עבדת הקדש
Ex. 36, 3. למלאכת עבדת הקדש
Ex. 38, 21. על־פי משה עבדת הלוים
Ex. 39, 32. עבדת משכן אהל מועד
Ex. 39, 40. כל־כלי עבדת המשכן
Lev. 25, 39. עבדת עבד
Num. 3, 7. 8. את־עבדת המשכן
Num. 4, 4. זאת עבדת בני־קהת
Num. 4, 24. זאת עבדת משפחת
Num. 4, 27. כל־עבדת בני הגרשני
Nu. 4, 28. עבדת משפחת בני הגרשני
Num. 4, 30. את־עבדת אהל מועד
Num. 4, 33. זאת עבדת
Num. 4, 47. לעבד עבדת עבדה
Num. 7, 5. עבדת אהל מועד
Num. 7, 9. כי־עבדת הקדש עלהם
Num. 8, 11. לעבד את־עבדת יי
Num. 8, 19. את־עבדת בני־ישראל
Num. 16, 9. את־עבדת משכן יי
Num. 18, 4. לכל עבדת האהל
Num. 18, 6. את־עבדת אהל מועד
Num. 18, 7. ועבדתם עבדת מתנה
Nu. 18, 21. 23. את־עבדת אהל מועד
Jos. 22, 27. את־עבדת יי לפניו
1 Chr. 6, 33. לכל־עבדת משכן
1 Chr. 9, 13. עבודת בית־האלהים
1 Chr. 23, 28. עבדת בית האלהים
1 Chr. 28, 13. עבדת בית־יי
1 Chr. 28, 13. ולכל־כלי עבדת בית־יי
1 Chr. 28, 20. מלאכת עבודת בית־יי
1 Chr. 28, 21. עבודת בית האלהים
2 Chr. 24, 12. מלאכת עבודת בית־יי
2 Chr. 29, 35. ותכון עבודת בית־יי
2 Chr. 35, 16. ותכון כל־עבודת יי

constr.: וַעֲבֹדַת

Num. 4, 47. ועבדת משא
2 Chr. 12, 8. ועבודת ממלכות
Jes. 32, 17. ועבדת הצדקה השקט

constr.: בַּעֲבֹדַת

Num. 8, 24. בעבדת אהל מועד
2 Chr. 31, 21. בעבדת בית־האלהים
Neh. 3, 5. בעבדת אדניהם

constr.: כַּעֲבוֹדַת

1 Chr. 28, 15. כעבודת מנורה ומנורה

constr.: לַעֲבֹדַת

1 Chr. 23, 24. 32. לעבדת בית יי
1 Chr. 23, 28. לעבודת בית יי
1 Chr. 25, 6. לעבדת בית האלהים
1 Chr. 27, 26. לעבדת האדמה
1 Chr. 29, 7. לעבודת בית־האלהים
2 Chr. 35, 2. ויחזקם לעבודת בית יי
Esr. 8, 20. והשרים לעבדת הלוים
Neh. 10, 33. לעבדת בית אלהינו
Ps. 104, 14. ועשב לעבודת האדם

constr.: וְלַעֲבֹדַת

1 Chr. 26, 30. ולעבדת המלך

constr.: מֵעֲבֹדַת

1 Reg. 12, 4. מעבדת אביך הקשה
2 Chr. 10, 4. הקל מעבודת אביך

cum suff.: עֲבֹדָתִי

Gn. 30, 26. עבדתי אשר עבדתיך
2 Chr. 12, 8. וידעו עבודתי

cum suff.: עֲבֹדָתֵנוּ

Neh. 10, 38. בכל ערי עבדתנו

cum suff.: עֲבֹדַתְכֶם

Num. 18, 31. חלף עבדתכם

cum suff.: מֵעֲבֹדַתְכֶם

Ex. 5, 11. אין נגרע מעבדתכם

cum suff.: עֲבוֹדָתוֹ

Ex. 27, 19. בכל עבודתו
Ex. 35, 21. ולכל־עבדתו
Num. 3, 26. מיתריו לכל עבדתו
Num. 3, 31. והמסך וכל עבדתו
Num. 3, 36. וכל־כליו וכל עבדתו
Num. 4, 19. עבדתו ואל־משאו
Num. 4, 49. על־עבדתו ועל־משאו
Num. 7, 5. איש כפי עבדתו
2 Chr. 31, 2. איש כפי עבדתו
Jes. 28, 21. ולעבד עבדתו
Jes. 28, 21. נכריה עבדתו
Ez. 44, 14. לכל עבדתו

cum suff.: לַעֲבֹדָתוֹ

1 Chr. 23, 26. כל־כליו לעבדתו

cum suff.: וְלַעֲבֹדָתוֹ

Ps. 104, 23. ולעבדתו עד־ערב

cum suff.: עֲבֹדָתָם

Ex. 1, 14. את כל־עבדתם

Num. 4, 26. כל־כלי עבדתם
Num. 4, 27. ולכל עבדתם
Num. 4, 31. לכל־עבדתם באהל מועד
Num. 4, 32. לכל־כליהם ולכל עבדתם
Num. 4, 33. לכל־עבדתם
Num. 7, 7. 8. כפי עבדתם
Num. 8, 22. לעבד את־עבדתם
Num. 18, 21. חלף עבדתם
1 Chr. 6, 17. כמשפטם על־עבדתם
2 Chr. 8, 14. הכהנים על־עבדתם
2 Chr. 35, 15. לסור מעל עבדתם

cum suff.: בַּעֲבֹדָתָם

1 Chr. 24, 3. לפקדתם בעבדתם

cum suff.: לַעֲבֹדָתָם

1 Chr. 24, 19. פקדתם לעבדתם
1 Chr. 25, 1. אנשי מלאכה לעבדתם
2 Chr. 31, 16. לעבדתם במשמרותם

cum suff.: מַעֲבָדָתָם

Ex. 6, 6. והצלתי אתכם מעבדתם עבד

ז״ע ע״מ בְּחֵב, וסימון מעשה וזרוע [סְחַבלונג, וועפן], וזוג נענה ע״ל לחרי.

n. m. aram. (ad s. f. בְּחֵב), opus, actio. LXX. *ἐργασία.*

pl. c. suff.: וַעֲבָדֵיהֶם

Eccl. 9, 1. ועבדיהם ביד האלהים

עֲבָדָה

ז״ק מן סוכני עָבַד, וספעה לשה לזכריק [דיעצערבַּפּן, נעוינדע], ולסוופעה עמע וגס ליקס נקני. ודע שגם ענודם לפעמים נק״ק על דנכיס הזייכיס לעבודם ד״ם כלים, עי׳ נאדנר ג׳ כ״ו.

n. f. (a m. עָבַד), *familia*, operae, servorum servarumque copia (Dienerschaft, Gesinde). LXX. *ὑπηρεσία, γεώργιον.*

וַעֲבָדָה

Gn. 26, 14. ומקנה בקר ועבדה רבה
Job. 1, 3. יעבדה רבה מאד

עַבְדָּת

ז״ב ומופעה, וספעזון הזכיקות והעשיס ועפלות [קנעבַּפּעה, סקלַפּעריי״ן], והסשקל יקר נכ״ק, וסוף מפקרס.

n. f. abstr. (forma perrara in S.), servitus. LXX. *δουλεία.*

cum suff.: בַּעֲבָדָתֵנוּ

Esr. 9, 8. מעט בעבדתנו

cum suff.: וּבְעַבְדָתֵנוּ

Esr. 9, 9. ובעבדתנו לא עזבנו

cum suff.: לַעֲבֹדָתָם

Neh. 9, 17. לשוב לעבדתם

עֲבִידָא

ז״ב, וסידועס עֲבִידָתָא, ומופנו כמו עֲבָדָה נעכיר, מפלַפּכה ועפשה, ולפעמים מקצן וענין ועפלק יד ופקדה, ולפעמים תמורו מלאכה.

n. f. aram. (def. עֲבִידְתָא), sicut עֲבָדָה, labor, opus; negotium, munus, velut administrationis. LXX. *ἔργον, δουλεία.*

definit.: עֲבִידְתָא

Dan. 2, 49. עבידתא די מדינת בבל

definit.: וַעֲבִידְתָא

Esr. 5, 8. ועבידתא דך אספרנא

constr.: עֲבִידַת

Dan. 3, 12. עבידת מדינת בבל
Esr. 4, 24. עבידת בית־אלהא
Esr. 6, 18. על־עבידת אלהא

constr.: לַעֲבִידַת

Esr. 6, 7. לעבידת בית־אלהא

מַעֲבָד

ז״ו, וכזנו סעזיס [דשם עסון], וסוף סופעה, ותפנוסו כמו עטולם.

n. m. abstr., actio (das Thun). LXX. *ἔργον.*

pl. c. suff.: מַעֲבָדֵיהֶם

Job. 34, 25. יכיר מעבדיהם

מַעְבָּד

נקרמי כמו נעכיר, כלי ספרש מפכוון, וסכנוזות נשפה עכיניק ונקרמי יזועות.

n. m. abstr. aram., actio, sicut hebr. LXX. *ἔργον.*

pl. c. suff.: מַעְבָּדוֹהִי

Dan. 4, 34. כל־מעבדוהי קשוט

עֵבֶה

פעל נודד, וסימון סיוע מנוכח ונעל כשר, שען וליען, נן־פיפס ופקולב, מוון ונעל־קמוק גדול, כדאן וקיס מעשן [פַּעטע, דיקק, וווֹסלגעגַּפּסרט, אַכּ־טעכליך ויין], ותפנות סשרש עָבֶה, ודומס לו נקמן. ונקפע כשרש כמכוון ג״כ נשפתי ערב, ד״ם נשפה רומיק [*op-s, op-imus, op-ulentus*], ונשקרי לשוזות ערב, ונשלל פס כמו נשפה רומיק עם דבר המעונק ומסוגר ומקוזר ומסודק [דיכט], ד״ם מענות מלליס, וכן נרומי [*op-acus*], ודוק. נשפה עכיניק הֶחְעַבֶּה מן סנוזק, לומר נסיס עבס, ונעבני נַעֲבֵה נדומס.

v. intr., pinguem, crassum, obesum, *op-imum* esse, sicut עָבֶה, aeth. *abeja* (grandem esse, crescere), lat. *op*, hinc *op-acum* esse, de densa frondium complicatione. Inde arab. *v. comp.* رَعْبَى, neohebr. hitpa. הִתְעַבֶּה crassescere. LXX. *παχύνειν, παχύτερος.*

3 prf.: עָבָה

1 Reg. 12, 10. קטני עבה ממתני אבי
2 Chr. 10, 10. קטני עבה ממתני אבי

2 perf. masc.: עָבִית

Dt. 32, 15. שמנת עבית כשית

עֲבִי

ז״ו, ומוכנו עוני ונסוס [דיקקע, דיכט־סייע], ומוס עני סקשה סרנון נסולם קרקע, או מקום לשר סלשה ענס ונלפי תקוסה וקשה [דיכט, סשרש, נאַסע], וכן עני מנכיס סרנון מנניס ענים ונסיס. נסנוזס עֹבִי מלנו.

n. m., crassitudo, densitas, velut umbonum, clypeorum; עֲבִי הָאֲדָמָה terra densa, dura, glutinosa. Vulg. *in terra argillosa.* LXX. *ἐν τῷ πάχει τῆς γῆς.*

בַּעֲבִי

Job. 15, 26. בעבי גבי מגניו
2 Chr. 4, 17. בעבי האדמה

עֲבִי

ז״ו, ונכנוי עָבִיו, וסימון כמו עֲבֵה, ונקמנות סמכוון לין ספרש.

n. m. (c. s. עָבְיוֹ), vi eadem, qua עֲבִי. LXX. *πάχος.*

cum suff.: וְעָבְיוֹ

1 Reg. 7, 26. ועביו טפח ושפתו
2 Chr. 4, 5. ועביו טפח ושפתו
Jer. 52, 21. ועביו ארבע אצבעות

מַעֲבֶה

ז״ו, וספמן מַעֲבֶה, וסימון לנעל סקפף עוני לנמש, לומר יש סכלים נעני נמנמש שקפרו, כי מגולל סכלים לש נספיקו כוריס, ולש תקן תקנס שס. ולנעל נלן־גכף היו סכוריס מן סמשונק שנקומר ומן סעב שנו, ולר״ק סכנון. ולשר נעל סמקרגס שקרגס עֹבִי גַּרְגְּשָׁתָא הוש כמו עוני סנמש.

עָבַט עָבַט עָבַט

Dt. 15, 6. ואתה לא תעבט

Hif-il: הַעֲבִיט

2 perf.: וְהַעֲבַטְתָּ

Dt. 15, 6. והעבטת גוים רבים

inf. constr.: וְהַעֲבֵט

Dt. 15, 8. והעבט תעבירנו

2 impf. c. s.: תַּעֲבִיטֶנּוּ

Dt. 15, 8. והעבט תעבירנו

Pi-el: עִבֵּט

3 impf. pl.: יְעַבְּטוּן

Joel 2, 7. ולא יעבטון ארחותם

עֵבֶט

ז״ו, וסימון מעכון ועכנון [פפַּאכן], וסמשקל משקל עֵבֶט.

n. m. (ad s. f. עֵבֶת), pignus, hypotheca. LXX. *ἐνέχυρον.*

חֲעֵבוֹט

Dt. 24, 11. יוציא אליך את־העבוט
Dt. 24, 13. השב תשיב לו את־העבוט

cum suff.: עֲבֹטוֹ

Dt. 24, 10. לעבט עבטו

cum suff.: בַּעֲבֹטוֹ

Dt. 24, 12. לא תשכב בעבטו

עֲבִיטִים

ז״ו, וסימון כמכוונו תְּקוּף חוֹבִין [זוֹל־דעכלַפּסע], וכנכס מן ענע ע״מ סַגְּרִיר, כְּמְרִיר, שַׁפְרִיר, חַכְלִיל.

n. m. (a v. עָבַט, ad s. f. סַגְּרִיר, כְּמְרִיר, שַׁפְרִיר, חַכְלִיל), onus aeris alieni. Bene Par. תְּקוּף חוֹבִין (Verschuldung). Male Vulg. et Syr. de luto denso (עֲבִיטִים). LXX. *κλοιός.*

Hab. 2, 6. ומכביד עליו עבטים

עֵבֶר

פעל נודד, ופעתיד יַעֲבֹר, וספתיון קליפס על־פני וסליכס לפני, או סליכס ועניכס דבר על שעזו [פַּאַרלויבענעגעעבן, לויבער־], ד״ם ענכר לש־נכל מיס [לויבערוועלטן], ענכר לש לייס [לויבערפַּאַרטרען], מסרוס כי יעבור על־דבר, או מסיס כי יעבור על נדוסס, ופיל כי ישוף כשף מיס כניכיס. וסמשלות ענכרו יין לומר נכלו ועכר עליו, כלרך נכלס ענכר על כשמנו, וכן ענכר קק, לומר ענכר עליו ועזנו, ומור עוכר כלעת יקקי ריח מור עוכר ומפשט לכל לד. ולפעמים ג״כ סנכרס נתון וסלוך [דורכגענומן], או סנכרס וסליכס נמקום או בעיר, ועכור תפלס סלמון שתלך עד סקב״ס, וכסף עוכר או עוכר לסוחר, סלמון עוכר וסולך נכל מקום [גַּעגענַּאַך ויין], ועכר על פני מסקב״ס שמלך ויענר ולש יקום לרחוק מפנע. ולפעמים ענר כמכוון קמיפס וכלין, לומר חול וכלך, ד״ם ענר כשלך וסרכס. עי׳ בנו־סלין. סנפעל מכקל כי יעבור. סכנך עֹבֵר כמו סנכיך, לומר עזות שיעבור דבר נתון דבר [ריענעלן], וסרלים עֹבֵר נקרמי, וגס עִבְרָא כמו נכיך, ומוס סמפוק ויענר נרקוקות וסב, ולמפך סמרנגס קרגס סנכיך נענני נפעל ענר. וכשלל מוס על ענין סריון, לומר סזור סוכר יעבר סמרס ויכיך עמו עמס וירכיעס ויימס [נעשפריגענן, גַּעשעעגן], וכן פרש רש״י זורו ענר לש סנכנס. סנוסף יולש וקוזק מכולן. סמפעל הֶחֱעֵבִיר כמו סנפעל משוף סנסר נשלל על שלף סוטס [לויבער־ארייעגן], ועוד לדבר מוס נקש סשמוע. ולקר לקרוס סשרש סתמוע עֹבֵר ולומס לו סשרש נשפתי מענר, ד״ם נשפה סנדלקים וונכיך [*z. pere*] יונק

n. m. (c. מַעֲבֵה), crassities, densitas; c. אַרְמָה, ex sententia *Qimchii* de cavernis in terra factis s. formis terrenis, quibus, cum catinus propter magnitudinem vasum non satis esset capax, metallum ad ea formanda infundebatur. Targ. עוֹבֵי גַּרְגְּשָׁתָא (quibus verbatim hebraica expressa sunt). *Abulwalid* catinos ex argilla densissima h. e. optima constructos intelligit. LXX. *πάχος.*

constr.: בְּמַעֲבֵה

1 Reg. 7, 46. במעבה האדמה

עָבַט

פעל נודד וסעתיד יַעֲבֹט, וסהלפה לל״ק כמו עָבַר, עָוַת, סכון וקשור יקד וס נוס וקשו [פַּעגרייפען, -קניספפען, -ווייקקעלן]. ווס נשלל על עניכ מעכ וסמשק לנר נדנר נקמוס [עוירזען], לו עניכ ומשכנות [פַּעגרפַּאַכטנדען]. ויפה לשר כ״ם נסקרו יכיעות שלמה ק״ל דף מ״ל ע״ב: עכע לזון עכוע ומכון שהוק לזון קעכוסה, שסלוה ולוה מעכנין רשויותיס, ונקפע עכ ג״כ נוס נעכוע עכוע ומשכנות מעקוח תעכוסה לשויות, וכן קכל מעכון וס. ונמלק כ״כ לך נמכוון כתיכ קנלה ועכנון ועכסה [לייסען נעגען לין פפַּאכן], ונקל מסלוה שכוקן מזכון תמור כסף, וכנכין הכוסף מסלוה כתיכ כסף ע״י לקיקת עכנון ומשכון. וכין שכנב עֵבֶט ניולל, סלוך שכווכס לנשע כ״ם, לש יעשון לרקוקס כ״ל יעשלו כל לשל נקו תכוועתו, ולש יעכנו וס כוס נסלוכס, וע״כ מעמנוס עכין עריכס, ולנשע כניס מסרלשוניס עכין עקול, כמו עוש נסשוקס לשפה ישמעלין, לשן לרב״ם סככון, ולפ״ו עכין עכוג ופקיפס נשרש לש פנע ולש נגע. לשקול סשרש לע שסקעוקס עֲבֵטִים, ולן ומלשס עָבֶת, אַפַּד, צָפַד, רָפַד, בַּד, בָּפַת [לשר מעכו בַּפַּתְרֹן], פָּת [לשר מעכו סהקעק פַּתְדִּיל, ומוס סמעל פַּחָל], לְבַט, לְפַת ועוד סכנכ.

v. tr. compos. (impf. יַעֲבֹט), sec. nonnullos, sicut עָבַת, עָתַת, commiscere, connectere, complicare, trop. commutare, mutuari (tauschen), spec. dato pignore, oppignerare (verpfänden), sicut חָבַל (in quibus eadem obtinet translatio), propterea quod qui pignus *dat* et qui *capit*, mutuas sibi dant concessiones (הַשְׁוָאוֹת). *Qal*, pignori ponere, *oppignerare*, opposita hypotheca mutuari. *Hi.* pignus capere, *pignerari*, de pigneratore, qui pro securitate rei creditae pignus accipit. *Pi.*, sicut עָתַת, incurvare, inclinare, vel potius, ut jam *Papenheimius* sensit, mutare, de iis, qui non modo huc, modo illuc eunt, sed recta pergunt. Verba, quae cum nostro eandem radicem participant, velut פַּת (unde, adjecto *il* diminutivo, פַּתְדִּיל), כָּפַת (unde בַּפַּתְרֹן, adjecta terminatione indogermanica aeque ac semitica *or*), *rabb.* textus numerat. LXX. *ἐγχυράζειν; Hi. δανείζειν; Pi. ἐκκλίνειν.*

inf. constr.: לַעֲבֹט

Dt. 24, 10. לעבט עבטו

2 impf. m.: תַּעֲבֹט

[περ-ᾶν] וכדומה, כְּעֹבֵר תַּכְעֹס נלוס״ם כתכוב מיוחד.

v. comp. intr. (impf. יַעֲבֹר), transire, praeterire, veluti de iis, qui aquas trajiciunt vel in insulas transvehuntur, de vento flores herbasque suo flatu transeunte, de aquis redundantibus, de exercitu terras quasi inundante, de vino potantem superante, de odoribus myrrhae, qui longe lateque se propagant, et similiter. Hinc vi *transgrediendi*, migrandi, addito *acc.* legis, mandati, pacti, quod quis violat, et latissime vi *permeandi*, *penetrandi*, etiam de re pervagata usuque trita, veluti פֶּסַח עֹבֵר (gangbare Münze), vi *praetergrediendi*, praetereundi, evanescendi, de interitu ac pernicie. Porro vi procedendi, incedendi, abeundi, *peragrandi* (עֹבֵר וְשָׁב, Pilger), intrandi, ineundi (foedus), praecedendi (לְפָנֶיךָ –), insequendi (אַחֲרֵי –). obveniendi s. contingendi (עַל —). *Ni.* de amne, quem transgrediuntur. *Pi.*, sicut עִבֵּר aram., *repagulare*, pessulo transeunte (syn. בָּרִיחַ, הִבְרִיחַ aram. = בְּרֵיחַ 1 Reg. 6, 21.), vel *impraegnare*, ab immissione genitalis vel membri vel seminis, de bove, aram. gener. de qualibet animante. *Hi.* omnes conjugationis *Qal* significationes vi *transitiva* et *intensiva* assumit. *Hitpa.* ira redundare, excandescere, insolenter se gerere. Radix est עָבַר, zend. *péré*, gr. περ-αιοῦν, περ-ᾶν, πέρα, lat. *super* (cui respondet sanscriticum *upari*, über). LXX. ἔρχεσθαι, ἀπ-, δι-, εἰς-, ἐξ-, ἐπ-, παρ-, περι-, προ-; πορεύεσθαι, δια-, εἰς-, ἐκπερι-, ἐκ-, ἐπι-, παρα-, προ-; ἀναβαίνειν, δια-, παρα-, ὑπερ-; διοδεύειν, παρ-; ἀπαίρειν, ὑπερ-; ἱστάναι, ἀφ-, προ-; διεκβάλλειν, ἐπι-; διαπερᾶν, διατιθέναι; ἐγκαταλείπειν, κατα-; ἐκκλίνειν, ἥκειν, καταλύειν, οἴχεσθαι, παραλλάττειν, παριέναι, πέραν, συνέχειν; *inf.* διάβασις; מֵעֶבֶר, ἔνεκεν; *prt.* πάροδος, δόκιμος, πλήρης, ἄνθρωπος, συντίμησις, φόβος. *Hi.* ἀναβιβάζειν, δια-, παρα-; ἐξαίρειν, περιαιρεῖν, περικαθαίρειν, καθαρισμὸν ποιεῖν; διάγειν, ἐξ-, περι-, ἐπ-, παρ-; ἀναφέρειν, παρα-; ἀποστρέφειν, -τροπιάζειν, ἀφανίζειν, -ορίζειν, διαγγέλλειν, παρ-; κομίζειν, ἐκβάλλειν, καταδουλοῦν (הָעֲבִיד), περιτιθέναι; *inf.* ἀφορισμός; seq. לְ, κηρύσσειν, παραγγέλλειν κηρύξαι, σημαίνειν ἐν σάλπιγξι. *Hitp.* ἀναβάλλειν, μιγνύναι ἀνόμῳ, παροξύνειν, ὑπεριδεῖν..

3 *perf.*: עָבַר *p.*

עבר בין הגזרים Gn. 15, 17.
כאשר עבר את־פנואל Gn. 32, 32.
והוא עבר לפניהם Gn. 33, 3.
עבר עליו רוח־קנאה Num. 5, 14.
ביבשה עבר ישראל Jos. 4, 22.
כי עבר את־ברית יי Jos. 7, 15.
ומשם עבר קדמה Jos. 19, 13.
עבר את־הפסילים Jud. 3, 26.
עבר בני עמון Jud. 11, 29.

ודוד עבר מעט 2 Sam. 16, 1
אשר לא־עבר את־הירדן 2 S. 17, 22.
ואבשלום עבר את־הירדן 2 S. 17, 24.
והפרד אשר־תחתיו עבר 2 S. 18, 9.
והמלך עבר 2 Sam. 19, 40.
וכמהן עבר עמו 2 Sam. 19, 41.
עבר כל־איש אחרי יואב 2 S. 20, 13.
עבר רוח־יי מאתי 1 Reg. 22, 24.
וגחזי עבר לפניהם 2 Reg. 4, 31.
עבר רוח־יי מאתי 2 Chr. 18, 23.
ולא־עבר זר בתוכם Job. 15, 19.
נחלה עבר על־נפשנו Ps. 124, 4.
אזי עבר על־נפשנו Ps. 124, 5.
כי־חנה הסתו עבר Cant. 2, 11.
ודודי חמק עבר Cant. 5, 6.
עבר במגרון Jes. 10, 28.
לא־עבר בה איש Jer. 2, 6.
עבר קציר Jer. 8, 20.
אם־עבר ורמס Mich. 5, 7.
זרם מים עבר Hab. 3, 10.
כמוץ עבר יום Zeph. 2, 2.

3 *perf.*: וַיַּעֲבֹר *p.*

ועבר יי לנגף את־מצרים Ex. 12, 23.
ועבר עליו רוח־קנאה Num. 5, 14.
ועבר לכם כל־חלוץ Num. 32, 21.
ועבר צינה Num. 34, 4.
ועבר עצמנה Num. 34, 4.
ועבר צינה Jos. 15, 3.
ועבר חצרון Jos. 15, 3.
ועבר עצמונה Jos. 15, 4.
ועבר מצפון לבית Jos. 15, 6.
ועבר הגבול Jos. 15, 7.
ועבר אל־כתף Jos. 15, 10.
ועבר תמנה Jos. 15, 10.
ועבר חר הבעלה Jos. 15, 11.
ועבר אל־גבול Jos. 16, 2.
ועבר אותר ממזרח Jos. 16, 6.
ועבר משם הגבול לוזה Jos. 18, 13.
ועבר אל־כתף מול Jos. 18, 18.
ועבר הגבול אל־כתף Jos. 18, 19.
שכם ועבר Jes. 8, 8.
ועבר בה נקשה ורעב Jes. 8, 21.
ושכם ועבר Dan. 11, 10. 40.
וכן נגזו ועבר Nah. 1, 12.
ועבר בים צרה Zach. 10, 11.

3 *perf. c. s.*: עָבְרוֹ

וכגבר עברו יין Jer. 23, 9.

3 *perf. fem.*: עָבְרָה

והמלחמה עברה 1 Sam. 14, 23.
וכעב עברה ישעתי Job. 30, 15.
ורוח עברה ותטהרם Job. 37, 21.
רוח עברה־בו ואיננו Ps. 103, 16.
על־מי לא־עברה רעתך Nah. 3, 19.

וַעֲבָרָה

ועברה העברה 2 Sam. 19, 19.

2 *perf.*: עָבַרְתָּ

עברת להלחם Jud. 12, 1.
אם עברת אתי 2 Sam. 15, 33.

וַעֲבַרְתָּ

ועברת את־נחל קדרון 1 Rg. 2, 37.

1 *perf.*: עָבַרְתִּי

כי במקלי עברתי Gn. 32, 11.
לא־עברתי ממצותיך Dt. 26, 13.
כי־עברתי את־פי־יי 1 Sam. 15, 24.
על־שדה איש־עצל עברתי Prv. 24, 30.
עברתי על־טוב צוארה Hos. 10, 11.

1 *perf.*: וְעָבַרְתִּי

ועברתי בארץ־מצרים Ex. 12, 12.

1 *perf.*: שֶׁעָבַרְתִּי

כמעט שעברתי מהם Cant. 3, 4.

3 *perf. pl.*: עָבְרוּ

והעם עברו נגד ירחו Jos. 3, 16.
עברו לפני יי Jos. 4, 13.
עברו ותקעו Jos. 6, 8.
וגם עברו את־בריתי Jos. 7, 11.
אשר עברו הגוי הזה Jud. 2, 20.
עברו את־הירדן 1 Sam. 13, 7.
עברו מיכל החמים 2 Sam. 17, 20.
אשר עברו את־הירדן 1 Chr. 12, 15.
אשר עברו עליו 1 Chr. 29, 30.
כמים עברו תזכר Job. 11, 16.
ימי עברו זמותי Job. 17, 11.
עבור עברו Ps. 18, 13.
כי ענתני עברו ראשי Ps. 38, 5.
עברו יחדו Ps. 48, 5.
עברו משכיות לבב Ps. 73, 7.
עלי עברו חרוניך Ps. 88, 17.
ופחדיים עברו ונענשו Prv. 22, 3.
פתאים עברו ונענשו Prv. 27, 12.
עברו מעברה Jes. 10, 29.
נטשו עברו ים Jes. 16, 8.
כי־עברו תורת Jes. 24, 5.
גם עברו דברי־רע Jer. 5, 28.
נטישתיך עברו ים Jer. 48, 32.
עברו את־תורתך Dan. 9, 11.
כאדם עברו ברית Hos. 6, 7.
יען עברו בריתי Hos. 8, 1.

3 *perf. pl.*: עָבְרוּ *p.*

וגלידך עלי עברו Ps. 42, 8.
וגלידך עלי עברו Jon. 2, 4.

3 *perf. pl.*: וְעָבְרוּ

ועברו גוים רבים Jer. 22, 8.
ועברו העברים בארץ Ez. 39, 15.

2 *perf. pl.*: עֲבַרְתֶּם

כי־על־כן עברתם Gn. 18, 5.
אשר עברתם Dt. 29, 15.
כי לא עברתם בדרך Jos. 3, 4.

2 *perf. pl.*: וַעֲבַרְתֶּם

ועברתם את־הירדן Dt. 12, 10.

1 *perf. pl.*: עָבַרְנוּ

הארץ אשר עברנו Num. 13, 32. 14, 7.
עברנו את־נחל Dt. 2, 14.
ואת אשר־עברנו Dt. 29, 15.
אשר עברנו בקרבם Jos. 24, 17.

2 *perf. pl.*: וְעָבַרְנוּ

ועברנו עד־גבעה Jud. 19, 12.

part. masc.: עֹבֵר, עוֹבֵר

שקל כסף עבר לסחר Gn. 23, 16.
אתה עבר היום Dt. 2, 18.
אתה עבר שמה Dt. 3, 21.
עבר את־הירדן Dt. 4, 22.
עבר היום את־הירדן Dt. 9, 1.
האדמה אשר אתה עבר Dt. 30, 18.
יי אלהיך הוא עבר Dt. 31, 3.
יהושע הוא עבר לפניך Dt. 31, 3.
עבר לפניכם בירדן Jos. 3, 11.
עבר הוא ושלש־מאות Jud. 8, 4.
והנה גואל עבר Ruth 4, 1.
עבר בנחל קדרון 2 Sam. 15, 23.
כל־עבר עליו ישם 1 Reg. 9, 8.
והנה יי עבר 1 Reg. 19, 11.
ויהי המלך עבר 1 Reg. 20, 39.
עבר עליהו תמיד 2 Reg. 4, 9.
עבר על־החמה 2 Reg. 6, 26.
והוא עבר על־החמה 2 Reg. 6, 30.
בית־יי כסף עבר 2 Reg. 12, 5.
לכל־עבר עליו ישם 2 Chr. 7, 21.
מדוע אתה עובר Esth. 3, 3.
עבר ארחות ימים Ps. 8, 9.
ימיו כצל עובר Ps. 144, 4.
עבר בשוק אצל פנת Prv. 7, 8.
עבר מתעבר Prv. 26, 17.
ואצבעתי מור עבר Cant. 5, 5.
נטפות מור עבר Cant. 5, 13.
עבר ים מלאוך Jes. 23, 2.
וכמץ עבר Jes. 29, 5.
שבת עבר ארח Jes. 33, 8.
אין עבר בה Jes. 34, 10.
ושנואה ואין עובר Jes. 60, 15.
מבלי־איש עובר Jer. 9, 9.
כמדבר מבלי עבר Jer. 9, 11.
ואפיצם כקש עובר Jer. 13, 24.
כל עובר עליה ישם Jer. 18, 16.
כל עבר עליה ישם Jer. 19, 8. 49, 17.
עבר על־בבל ישם Jer. 50, 13.
לעיני כל־עובר Ez. 5, 14.
שממה מבלי עובר Ez. 14, 15.
על־כל־עובר לו־יהי Ez. 16, 15.
רגליך לכל־עובר Ez. 16, 25.
מאין עובר Ez. 33, 28.
עבר ושב Ez. 35, 7.
לעיני כל־עובר Ez. 36, 34.
ובשתך עבר Nah. 1, 8.
כל עובר עליה ישרק Zeph. 2, 15.
חוצותם מבלי עובר Zeph. 3, 6.

part. masc.: וְעֹבֵר *sg.*

ועבר על־פשע Mich. 7, 18.

part. masc.: מֵעֹבֵר

מעבר ומשב Zach. 9, 8.

part. masc.: הָעֹבֵר *sg.*

העבר אל־הפקודים Ex. 30, 13. 14.
העבר על־הפקדים Ex. 38, 26.
הוא־העבר לפניך Dt. 9, 3.

part. m. pl.: עֹבְרִים

למה זה אתם עברים Num. 14, 41.
עברים את־הירדן Nu. 33, 51. 35, 10.
עברים בגבול אחיכם Dt. 2, 4.
אשר אתם עברים שמה Dt. 4, 14. 6, 1. 11, 8. 11.
ואתם עברים Dt. 4, 22.
עברים את־הירדן Dt. 4, 26.
כי אתם עברים את־הירדן Dt. 11, 31.
אתם עברים את־הירדן Dt. 31, 13.
עברים את־הירדן Jos. 1, 11.
וכל־ישראל עברים בחרבה Jos. 3, 17.
עברים אנחנו מבית־לחם Jud. 19, 18.
עברים אל־האנשים 1 Sam. 14, 8.
עברים למאות ולאלפים 1 S. 29, 2.
ודוד ואנשיו עברים 1 Sam. 29, 2.
וכל־עבדיו עברים על־ידו 2 S. 15, 18.
עברים על־פני המלך 2 Sam. 15, 18.
וכל־העם עברים 2 Sam. 15, 23 (bis).
ואת־עבדיו עברים עליו 2 S. 24, 20.
והנה אנשים עברים 1 Reg. 13, 25.
אתם עברים את־מצות 2 Chr. 24, 20.
ויהיו הרצים עברים 2 Chr. 30, 10.
ושכר כסיל ושכר עברים Prv. 26, 10.
עברים בארץ Ez. 39, 14.

part. m. pl.: הָעֹבְרִים

ולא אמרו העברים Ps. 129, 8.
העברים את־בריתי Jer. 34, 18.
העברים בין בתרי העגל Jer. 34, 19.
גי העברים Ez. 39, 11.
וחסמת היא את־העברים Ez. 39, 11.
מקברים את־העברים Ez. 39, 14.
העברים בארץ Ez. 39, 15.

part. m. pl.: לַעֹבְרִים

וכחוץ לעברים Jes. 51, 23.

part. m. pl.: מֵעֹבְרִים

מעברים בטח Mich. 2, 8.

p. pl. constr.: עֹבְרֵי, עוֹבְרֵי

עוברי דרך Job. 21, 29.
וארוה כל־עברי דרך Ps. 80, 13.
עברי בעמק הבכא Ps. 84, 7.
שסחו כל־עברי דרך Ps. 89, 41.
כל־עברי דרך Thr. 1, 12.
כפים כל־עברי דרך Thr. 2, 15.

p. pl. constr.: לְעֹבְרֵי

לקרא לעברי־דרך Prv. 9, 15.

inf. abs.: עָבוֹר

וגם עבור תעבור 2 Sam. 17, 16.

inf. constr.: עֲבוֹר, עֲבֹר

עבר בגבלו Num. 20, 21.
את־ישראל עבר בגבלו Nu. 21, 23.
ויסף מלאך־יי עבור Num. 22, 26.
את־ישראל עבר בגבלו Jud. 11, 20.
ותפארתו עבר על־פשע Prv. 19, 11.

לא־אוסיף עוד עבור Am. 7, 8. 8, 2.
inf. constr.: בְּעָבְרֹ
בעבר כבדי Ex. 33, 22.
inf. constr.: ־בְּוֹר, בַּעֲבֹר
ויהי כעבר הצהרים 1 Reg. 18, 29.
כעבור סופה Prv. 10, 25.
inf. constr.: ־בְּוֹר, לַעֲבֹר
לעבר את־פי יי אלהי Num. 22, 18.
לעבר את־פי יי Num. 24, 13.
לעבר בריתו Dt. 17, 2.
לעבר את־הירדן Jos. 3, 14.
לעבור את־הירדן Jos. 3, 17.
תמו כל־הגוי לעבור Jos. 4, 1.
כל־העם לעבור Jos. 4, 11.
ולא־נתנו איש לעבר Jud. 3, 28.
בקש יהונתן לעבר 1 Sam. 14, 4.
עד־תם כל־העם לעבור 2 S. 15, 24.
את־הארץ לעבר בה 1 Reg. 18, 6.
לעבר תחתי Neh. 2, 14.
דרך לעבר גאולים Jes. 51, 10.
לעבר אל־בני עמון Jer. 41, 10.
אשר לא־אוכל לעבר Ez. 47, 5.
inf. constr.: לַעֲבֹר־ *s. M.*
לעבור־בך בליעל Q'ri Nah. 2, 1.
inf. constr.: ־בְּוֹר, מֵעֲבֹר
מעבר אל־הארץ Num. 32, 7.
מעבר את־נחל 1 Sam. 30, 10.
מעבר המקום הזה 2 Reg. 6, 9.
רחיתו מעבר בשלח Job. 33, 18.
פדה נפשו מעבר בשחת Job. 33, 28.
מעבר מי־נח עוד Jes. 54, 9.
מעבור תפלה Thr. 3, 44.
inf. c. suff.: עָבְרִי
כפי עליך עד־עברי Ex. 33, 22.
לבלתי עברי את־הירדן Dt. 4, 21.
inf. c. suff.: עָבְרֵנוּ
מפנינו עד־עברנו Jos. 4, 23.
עד־עברנו K'tib. Jos. 5, 1.
inf. c. suff.: בְּעָבְרֶךָ
התורה הזאת בעברך Dt. 27, 3.
inf. c. suff.: לְעָבְרְךָ
לעברת בברית יי אלהיך Dt. 29, 11.
inf. c. suff.: עָבְרְכֶם
מפניכם עד־עברכם Jos. 4, 23.
inf. c. suff.: בְּעָבְרְכֶם
בעברכם את־הירדן Dt. 27, 4. 12.
בעברכם את־ברית Jos. 23, 16.
inf. c. suff.: עָבְרוֹ
ויהי מדי עברו יסר שמה 2 Rg. 4, 8.
מדי עברו יקח אתכם Jes. 28, 19.
cum suff.: בְּעָבְרוֹ
בריתי־יי בעברו בירדן Jos. 4, 7.
בעברו בירדן 2 Sam. 19, 19.
cum suff.: בְּעָבְרָם
ויהי כעברם ואליהו 2 Reg. 2, 9.
impt. sg.: עֲבֹר
עבר לפני העם Ex. 17, 5.
קום עבר את־הירדן Jos. 1, 2.
אתה עבר אתי 2 Sam. 19, 34.
עבר בתוך העיר Ez. 9, 4.
impt. sg.: וַעֲבֹר
לך ועבר 2 Sam. 15, 22.
שטה מעליו ועבר Prv. 4, 15.
impt. pl.: עִבְרוּ
ויאמר אל־עבדיו עברו Gn. 32, 17.
עברו ושובו משער Ex. 32, 27.
עברו בקרב המחנה Jos. 1, 11.
עברו לפני ארון יי Jos. 4, 5.
עברו וסבו את־העיר Jos. 6, 7.
עברו לכם אל־ארץ אחזת Jos. 22, 19.
ותאמר לנעריה עברו לפני 1 S. 25, 19.
עברו תרשישה Jes. 23, 6.
עברו עברו בשערים Jes. 62, 10.
עברו איי כתיים Jer. 2, 10.

עברו בעיר אחריו Ez. 9, 5.
עברו כלנה Am. 6, 2.
impt. pl.: וְעִבְרוּ
ועברו לכם את־נחל זרד Dt. 2, 13.
ועברו את־נחל ארנן Dt. 2, 24.
ועברו לפני העם Jos. 3, 6.
קומו ועברו מהרה 2 Sam. 17, 21.
impt. f.: עִבְרִי *sg.*
עברי ארצך כיאר Jes. 23, 10.
עברי נהרות Jes. 47, 2.
עברי לכם ישבת שפיר Mich. 1, 11.
impt. f.: עִבְרִי *p.*
כתיים קומי עברי Jes. 23, 12.
1 impf.: אֶעֱבֹר
אעבר בכל־צאנך היום Gn. 30, 32.
אם־אני לא־אעבר אליך Gn. 31, 52.
אעבר את־הירדן Dt. 2, 29.
כי אעבר בסך Ps. 42, 5.
כי־אעבר בקרבך Am. 5, 17.
1 impf.: אֶעְבֹּר
ארחי גדר ולא אעבור Job. 19, 8.
יחד אנכי עד־אעבור Ps. 141, 10.
ותאמרי לא אעבוד Q'ri Jer. 2, 20.
1 impf.: וְאֶעְבֹּר
ואעבר אל־שער Neh. 2, 14.
ואעבר עליך Ez. 16, 6. 8.
1 imperf.: אֶעְבְּרָה
אעברה בארצך Num. 21, 22.
אעברה בארצך Dt. 2, 27.
רק אעברה ברגלי Dt. 2, 28.
אעברה־נא ואראה Dt. 3, 25.
אעברה־נא בארצך Jud. 11, 17.
אעברה־נא ואסירה 2 Sam. 16, 9.
1 impf.: אֶעֱבְרָה *p.*
ברגלי אעברה Num. 20, 19.
בלוטי אפרים אעברה Jud. 12, 5.
1 impf.: וְאֶעְבְּרָה
ואעברה אל־בני עמון Jud. 12, 3.
2 impf.: תַּעֲבֹר
אל־נא תעבר מעל עבדך Gn. 18, 3.
ואם־אתה לא־תעבר אלי Gn. 31, 52.
איש אשר תעבר עליו Num. 5, 30.
לא תעבר בי פן־בחרב Num. 20, 18.
ויאמר לא תעבר Num. 20, 20.
כי־לא תעבר את־הירדן Dt. 3, 27.
אמר אלי לא תעבר Dt. 31, 2.
ושמה לא תעבר Dt. 34, 4.
וגם עבור תעבור 2 Sam. 17, 16
כי־תעבר במים Jes. 43, 2.
2 impf.: תַּעְבְּרִי *s. M.*
אל־תעבר־בי Prv. 4, 15.
2 impf. f.: תַּעֲבוֹרִי
וגם לא־תעבורי מזה Ruth 2, 8.
3 impf.: יַעֲבֹר־ *s. M.*
יעבר־נא אדני לפני עבדו Gn. 33, 14.
עד־יעבר עמך יי Ex. 15, 16.
עד־יעבר עם־זו Ex. 15, 16.
יעבר תחת השבט Lev. 27, 32.
תער לא־יעבר על־ראשו Num. 6, 5.
כי־הוא יעבר לפני העם Dt. 3, 28.
ולא־יעבר עליו לכל־דבר Dt. 24, 5.
מי יעבר־לנו Dt. 30, 13.
יעבר לפני ארון יי Jos. 6, 7.
כל־אשר־יעבר עליהם Jud. 9, 25.
כמעט יעבר עבדך 2 Sam. 19, 37.
עבדך כמהם יעבר 2 Sam. 19, 38.
אתי יעבר כמהם 2 Sam. 19, 39.
ולא יעבור אשר לא־תבא Esth. 1, 19.
ולא יעבור להיות עשים Esth. 9, 27.
הן יעבר עלי ולא אראה Job. 9, 11.
חקו עשית ולא יעבר Job. 14, 5.
בל־יעבר־פי Ps. 17, 3.
עד־יעבר חוות Ps. 57, 2.
כיום אתמול כי יעבר Ps. 90, 4.
חק־נתן ולא יעבור Ps. 148, 6.

עד־יעבור־זעם Jes. 26, 20.
שוט שוטף כי יעבר Jes. 28, 15.
שוט שוטף כי יעבר Jes. 28, 18.
בבקר בבקר יעבר Jes. 28, 19.
וסלעו ממגור יעבור Jes. 31, 9.
ומאלהי משפטי יעבור Jes. 40, 27.
ירדפם יעבור שלום Jes. 41, 3.
ולא־יעבר בהן בן־אדם Jer. 51, 43.
ודבר ודם יעבר־בך Ez. 5, 17.
מתי יעבר החדש Am. 8, 5.
ולא־יעבר עליהם Zach. 9, 8.
3 impf.: וַיַּעֲבֹר
ויעבר לפנינו 1 Sam. 9, 27.
ויעבר אחד מהנערים 1 S. 26, 22.
ויעבר עלי מה Job. 13, 13.
3 impf.: וַיַּעְבֹּר
ויעבר אברם בארץ Gn. 12, 6.
ויקם ויעבר את־הנחר Gn. 31, 20.
ויעבר את מעבר יבק Gn. 32, 23.
ויעבר בכל־ארץ מצרים Gn. 41, 46.
ויעבר יי על־פניו Ex. 34, 6.
ויעבר ארון־יי Jos. 4, 11.
ויעבר יהושע Jos. 10, 29. 31. 34.
ויעבר את־הגלעד Jud. 11, 29.
ויעבר את־מצפה Jud. 11, 29.
ויעבר יפתח Jud. 11, 32.
ויעבר צפונה Jud. 12, 1.
ויעבר בהר־אפרים 1 Sam. 9, 4.
ויעבר בארץ־שלשה 1 Sam. 9, 4.
ויעבר בארץ־ימיני 1 Sam. 9, 4.
ויעבר לפנינו ויעבר 1 Sam. 9, 27.
ויסב ויעבר וירד הגלגל 1 S. 15, 12.
ויעבר דוד העבר 1 Sam. 26, 13.
ויקם דוד ויעבר הוא 1 Sam. 27, 2.
ויעבר את־הירדן 2 Sam. 10, 17.
ויעבר האבל וישלח דוד 2 S. 11, 27.
ויעבר אתי הנחי 2 Sam. 15, 22.
ויעבר את־הכושי 2 Sam. 18, 23.
ויעבר את־המלך הירדן 2 S. 19, 32.
ויעבר כל־העם את־הירדן 2 S. 19, 40.
ויעבר המלך הגלגלה 2 Sam. 19, 41.
ויעבר בכל־שבטי ישראל 2 S. 20, 14.
ויעבר אליהו אלישע 1 Reg. 19, 19.
ויעבר הרנה במחנה 1 Reg. 22, 36.
ויעבר אלישע 2 Reg. 2, 14.
ויעבר אלישע אל־שונם 2 Rg. 4, 8.
ויעבר יורם צעירה 2 Reg. 8, 21.
ויעבר הירדן ויבא 1 Chr. 19, 17.
ויעבר יהורם עם־שריו 2 Chr. 21, 9.
ויעבר מרדכי ויעש Esth. 4, 17.
ויעבר והנה איננו Ps. 37, 36.
ויעבר מלכם Mich. 2, 13.
ויעבר ואשם Hab. 1, 11.
3 impf. c. s.: יַעֲבְרֵנִי
וצי אדיר לא יעברנו Jes. 33, 21.
לא־יעברנו טמא Jes. 35, 8.
3 impf. c. s.: יַעַבְרֻנְהוּ
חק־עולם ולא יעברנהו Jer. 5, 22.
3 impf. fem.: תַּעֲבֹר
וחרב לא־תעבר בארצכם Lev. 26, 6.
חרב תעבר בארץ Ez. 14, 17.
3 impf. fem.: תַּעֲבְרִי־ *s. M.*
גם־עליך תעבר־כוס Thr. 4, 21.
לא תעברבה רגל אדם Ez. 29, 11.
ורגל בהמה לא תעבר־בה Ez. 29, 11.
3 impf. fem.: וַתַּעֲבֹר
ותעבר המנחה על־פניו Gn. 32, 22.
ותעבר חית השדה 2 Reg. 14, 9.
ותעבר חית השדה 2 Chr. 25, 18.
1 impf. pl.: נַעֲבֹר
לא־נעבר בשדה Num. 20, 17.
עד אשר־נעבר גבלך Num. 20, 17.
עד אשר־נעבר Num. 21, 22.
נחנו נעבר חלוצים Num. 32, 32.
1 impf. pl.: וְנַעֲבֹר
ונעבר מאת אחינו Dt. 2, 8.

ונפן ונעבר דרך Dt. 2, 8.
ונעבר את־נחל זרד Dt. 2, 13.
1 impf. pl.: נַעֲבְרָה־ *s. M.*
נעברה־נא בארצך Num. 20, 17.
נעברה־נא בארצך Jud. 11, 19.
1 impf. pl.: וְנַעֲבְרָה
ונעברה אל־מצב פלשתים 1 S. 14, 1.
ונעברה אל־מצב הערלים 1 S. 14, 6.
1 impf. pl.: וְנַעֲבְרָה *p.*
שחו ונעברה Jes. 51, 23.
2 impf. pl.: תַּעַבְרוּ
חלוצים תעברו Dt. 3, 18.
והיה ביום אשר תעברו Dt. 27, 2.
ואתם תעברו חמשים Jos. 1, 14.
2 impf. pl.: תַּעֲבְרוּ *p.*
אחר תעברו Gn. 18, 5.
ובאר שבע לא תעברו Am. 5, 5.
2 impf. pl.: וַתַּעַבְרוּ
ותעברו את־הירדן Jos. 24, 11.
3 impf. pl.: יַעַבְרוּ
ועבדיך יעברו כל־חלוץ Num. 32, 27.
אם־יעברו בני־גד Num. 32, 29.
ואם־לא יעברו חלוצים Nu. 32, 30.
לא יעברו מתוך היהודים Esth. 9, 28.
בנהר יעברו ברגל Ps. 66, 6.
ומים לא יעברו־פיו Prv. 8, 29.
ובשר־קדש יעברו מעליך Jer. 11, 15.
זדים לא־יעברו־בה Joel 4, 17.
3 impf. pl.: יַעַבְרוּ *p.*
וילינו שם טרם יעברו Jos. 3, 1.
כאפיק נחלים יעברו Job. 6, 15.
בשלח יעברו Job. 36, 12.
עליך יעברו Jes. 45, 14.
בזקים יעברו Jes. 45, 14.
3 impf. pl.: וְיַעַבְרוּ *p.*
יגעשו עם ויעברו Job. 34, 20.
3 impf. pl.: וַיַּעַבְרוּ
ויעברו אנשים מדינים Gn. 37, 28.
ויעברו ימי בכיתו Gn. 50, 4.
ויעברו בתוך־הים Num. 33, 8.
וירדו מהחר ויעברו Jos. 2, 23.
ויעברו השטרים Jos. 3, 2.
ויעברו בני־ראובן Jos. 4, 12.
ויעברו בארץ Jos. 18, 9.
ויעברו ויחנו בעמק Jud. 7, 33.
ויעברו בשכם Jud. 9, 26.
ויעברו בני־עמון Jud. 10, 9.
ויעברו משם הר־אפרים Jud. 18, 13.
ויעברו וילכו Jud. 19, 14.
ויעברו בארץ־שעלים 1 Sam. 9, 4.
ויעברו במספר 2 Sam. 2, 15.
ויעברו את־הירדן 2 Sam. 2, 29. 17, 22. 24, 5.
ויעברו שניהם בחרבה 2 Reg. 2, 8.
ויעברו את־בריתו 2 Reg. 18, 12.
ויעברו בתוך־הים Neh. 9, 11.
ויעברו בין בתריו Jer. 34, 18.
3 impf. pl.: וַיַּעַבְרוּ *p.*
וימהרו העם ויעברו Jos. 4, 10.
פרצו ויעברו Mich. 2, 13.
3 impf. pl.: יַעֲבְרוּן *p.*
גבול־שמת בל־יעברון Ps. 104, 9.
3 impf. pl. c. s.: יַעַבְרֻנְהוּ
והמו גליו ולא־יעברנהו Jer. 5, 22.
3 impf. pl. c. s.: יַעַבְרוּם
ואתן להם יעברום Jer. 8, 13.
3 impf. pl. f.: תַּעֲבֹרְנָה
כפיו מדוד תעברנה Ps. 81, 7.
עד תעברנה חצאן Jer. 33, 13.
Nif-al: נֶעֱבַר
3 imperf.: יֵעָבֵר
אשר לא־יעבר Ez. 47, 5.

Pi-el: עִבֵּר
3 perf.: עִבֵּר
Job. 21, 10. שׁוֹרוֹ עִבֵּר וְלֹא יִגְעָל
3 impf. ap.: וַיְעַבֵּר
1 Reg. 6, 21. וַיְעַבֵּר בְּרִתּוֹקוֹת זָהָב
Hif-il: הֶעֱבִיר *3 perf.*
Gn. 47, 21. וְאֶת־הָעָם הֶעֱבִיר אֹתוֹ
2 Sam. 12, 13. גַּם־יְיָ הֶעֱבִיר חַטָּאתֶךָ
2 Reg. 16, 3. בְּנוֹ הֶעֱבִיר בָּאֵשׁ
2 Chr. 33, 6. וְהוּא הֶעֱבִיר אֶת־בָּנָיו
Esth. 8, 2. אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מֵהָמָן
Jer. 46, 17. הֶעֱבִיר הַמּוֹעֵד
3 perf.: וְהֶעֱבִיר
2 S. 12, 31. וְהֶעֱבִיר אוֹתָם בַּמַּלְבֵּן
2 Reg. 21, 6. וְהֶעֱבִיר אֶת־בְּנוֹ בָּאֵשׁ
Ps. 136, 14. וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
3 perf. c. s.: וְהֶעֱבִירַנִי
Ez. 37, 2. וְהַעֲבִירַנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב
2 perf.: הֶעֱבַרְתָּ
Jos. 7, 7. לָמָּה הַעֲבַרְתָּ הָעֲבִיר
2 perf.: וְהֶעֱבַרְתָּ
Ex. 13, 12. וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר רֶחֶם
Lev. 25, 9. וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה
Num. 27, 7. וְהַעֲבַרְתָּ אֶת־נַחֲלַת
Ez. 5, 1. וְהַעֲבַרְתָּ עַל־רֹאשֶׁךָ
1 perf.: הֶעֱבַרְתִּי
Zach. 3, 4. הַעֲבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֲוֹנֶךָ
1 perf.: וְהֶעֱבַרְתִּי
Jer. 15, 14. וְהַעֲבַרְתִּי אֶת אֹיְבֶיךָ
Ez. 20, 37. וְהַעֲבַרְתִּי אֶתְכֶם
3 perf. pl.: הֶעֱבִירוּ
2 Sam. 19, 41. הֶעֱבִירוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ
Ez. 23, 37. הֶעֱבִירוּ לָהֶם לֶאֱכֹלָה
3 perf. pl.: וְהֶעֱבִירוּ
Nu. 8, 7. וְהַעֲבִירוּ תַעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם
2 perf. pl.: וְהַעֲבַרְתֶּם
Num. 27, 8. וְהַעֲבַרְתֶּם אֶת־נַחֲלָתוֹ
Jos. 4, 3. וְהַעֲבַרְתֶּם אוֹתָם עִמָּכֶם
part. masc.: מַעֲבִיר *sg.*
Dt. 18, 10. מַעֲבִיר בְּנוֹ־וּבִתּוֹ בָּאֵשׁ
Dan. 11, 20. מַעֲבִיר נֹגֵשׂ
part. m. pl.: מַעֲבִרִים
1 Sam. 2, 24. מַעֲבִרִים עַם־יְיָ
inf. constr.: הַעֲבִיר
Jos. 7, 7. הַעֲבִיר אֶת־הָעָם הַזֶּה
inf. constr.: בְּהַעֲבִיר
Ez. 16, 21. בְּהַעֲבִיר אוֹתָם לָהֶם
Ez. 20, 26. בְּהַעֲבִיר כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם
Ez. 20, 31. בְּהַעֲבִיר בְּנֵיכֶם בָּאֵשׁ
inf. constr.: לְהַעֲבִיר
Lev. 18, 21. לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ
2 Sam. 3, 10. לְהַעֲבִיר הַמַּמְלָכָה
2 Sam. 19, 16. לְהַעֲבִיר אֶת־הַמֶּלֶךְ
2 Reg. 23, 10. לְהַעֲבִיר אִישׁ אֶת־בְּנוֹ
2 Chr. 30, 5. לְהַעֲבִיר קוֹל בְּכָל־יִשְׂרָאֵל
Esth. 8, 3. לְהַעֲבִיר אֶת־רָעַת הָמָן
Jer. 32, 35. לְהַעֲבִיר אֶת־בְּנֵיהֶם
inf. constr.: לְעַבִּיר
2 Sam. 19, 19. לְעַבִּיר אֶת־בֵּית הַמֶּלֶךְ
inf. c. suff.: הַעֲבִרְנִי
Dt. 2, 30. מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַעֲבִרְנִי בּוֹ
inf. c. suff.: לְהַעֲבִרְנִי
1 Sam. 20, 36. יָרֹה הַחֵצִי לְהַעֲבִרֵנִי
impt. sg.: הַעֲבֵר־
2 S. 24, 10. הַעֲבֵר־נָא אֶת־עֲוֹן עַבְדֶּךָ
1 Chr. 21, 8. הַעֲבֵר־נָא אֶת־עֲוֹן עַבְדֶּךָ
impt. sg.: הַעֲבֵר
Ps. 119, 37. הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא
Ps. 119, 39. הַעֲבֵר חֶרְפָּתִי
impt. sg.: וְהַעֲבֵר
Eccl. 11, 10. וְהַעֲבֵר רָעָה מִבְּשָׂרֶךָ
impt. pl. c. s.: הַעֲבִירוּנִי
2 Chr. 35, 23. הַעֲבִירוּנִי כִּי חָלִיתִי

1 imperf.: אֶעֱבֹר
Ex. 33, 19. אֲנִי אַעֲבִיר כָּל־טּוּבִי
Ez. 14, 15. חַיָּה רָעָה אַעֲבִיר בָּאָרֶץ
Zach. 13, 2. אַעֲבִיר מִן־הָאָרֶץ
2 imperf.: וְתַעֲבֹר
Job. 7, 21. וְתַעֲבִיר אֶת־עֲוֹנִי
2 impf. c. s.: תַּעֲבְרֵנוּ
Num. 32, 5. אֶל־תַּעֲבִרֵנוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן
3 imperf.: יַעֲבִיר
Ez. 48, 14. וְלֹא יַעֲבֹר רֵאשִׁית הָאָרֶץ
3 impf. ap.: וַיַּעֲבֵר
Gn. 8, 1. וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ
Gn. 32, 23. וַיַּעֲבֵר אֶת־אֲשֶׁר־לוֹ
1 Sam. 16, 9. וַיַּעֲבֵר יִשַׁי שִׁמָּה
1 Sam. 16, 10. וַיַּעֲבֵר יִשַׁי שִׁבְעַת בָּנָיו
1 Reg. 15, 12. וַיַּעֲבֵר הַקְּדֵשִׁים
2 Chr. 15, 8. וַיַּעֲבֵר הַשִּׁקּוּצִים
Jon. 3, 6. וַיַּעֲבֵר אַדַּרְתּוֹ מֵעָלָיו
3 impf. ap.: וַיַּעֲבֵר־ *s. M.*
2 Chr 36, 22 וַיַּעֲבֵר־קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ
Esr. 1, 1. וַיַּעֲבֵר־קוֹל בְּכָל־מַלְכוּתוֹ
3 impf. ap.: וַיַּעֲבִרֵנִי
Ez. 46, 21. וַיַּעֲבִרֵנִי אֶל־אַרְבַּעַת
Ez. 47, 3. וַיַּעֲבִרֵנִי בַּמַּיִם מֵי אַפְסִים
Ez. 47, 4. וַיַּעֲבִרֵנִי בַּמַּיִם מֵי בִרְכַּיִם
Ez. 47, 4 וַיַּעֲבִרֵנִי מֵי מָתְנַיִם
3 impf. c. s.: וַיַּעַבְרֵהוּ
1 Sam. 16, 8. וַיַּעֲבִרֵהוּ לִפְנֵי שְׁמוּאֵל
2 Sam. 2, 8. וַיַּעֲבִרֵהוּ מַחֲנָיִם
3 impf. c. s.: וַיַּעַבְרֵם
Gn. 32, 24. וַיַּעֲבֵרֵם אֶת־הַנָּחַל
Ps. 78, 13. בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם
2 impf. pl.: תַּעֲבִרוּ
Lev. 25, 9. תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר
Num. 31, 23. תַּעֲבִירוּ בָאֵשׁ וְטָהֵר
Num. 31, 23. תַּעֲבִירוּ בַּמָּיִם
3 impf. pl.: וַיַּעֲבִרוּ
Neh. 8, 15. וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל־עָרֵיהֶם
3 impf. pl.: וַיַּעֲבִרוּ
Ex. 36, 6. וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה
2 S. 19, 41. 42. וַיַּעֲבִרוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ
2 Reg. 17, 17. וַיַּעֲבִירוּ אֶת־בְּנֵיהֶם
Esr. 10, 7. וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בִּיהוּדָה
3 impf. pl. c. s.: יַעֲבִרוּנִי
Neh. 2, 7. אֲשֶׁר יַעֲבִרוּנִי
3 impf. pl. c. s.: וַיַּעַבִרוּהָ
2 Chr. 35, 24. וַיַּעֲבִרוּהוּ עֲבָדָיו
3 impf. pl. c. s.: וַיַּעַבְרוּם
Jos. 4, 8. וַיַּעַבְרוּם עִמָּם אֶל־הַמָּלוֹן
Hitpa-el: הִתְעַבֵּר
3 perf.: הִתְעַבָּר *p.*
Ps. 78, 62. וּבְנַחֲלָתוֹ הִתְעַבָּר
2 perf.: הִתְעַבַּרְתָּ
Ps. 89, 39. הִתְעַבַּרְתָּ עִם־מְשִׁיחֶךָ
part. masc.: מִתְעַבֵּר
Prv. 14, 16. וְכֹסֵל מִתְעַבֵּר וּבוֹטֵחַ
Prv. 26, 17. מִתְעַבֵּר עַל־רִיב לֹא־לוֹ
part. m. c. s.: מִתְעַבְּרֵי
Prv. 20, 2. מִתְעַבְּרוֹ חוֹטֵא נַפְשׁוֹ
3 imperf.: וַיִּתְעַבֵּר
Dt. 3, 26. וַיִּתְעַבֵּר יְיָ בִּי לְמַעַנְכֶם
3 imperf.: וַיִּתְעַבָּר *p.*
Ps. 78, 21. שָׁמַע יְיָ וַיִּתְעַבָּר
Ps. 78, 59. שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְעַבָּר

עֶבְרָה

ז״ק וְסִימָן עֶבְרָה וְכִכּוּי עֶבְרָתוֹ וְסִרְכּוּי עֲבָרוֹת וְסִימָן עֲבָרוֹת נִפְתָּח עַיִן,וּפ״ק עֲבָרוֹת נִקּוּד לְפִעַל בֵּין־נִפְתָּלִי. מְשׁוֹן תִּפְתַּח נִכָּנִין הִתְפַּעֵל אֵל הִפְעִיל, כִּי מִלַּפְתּוֹ קַלְּפּוֹ עוֹבֵר הִגְעוֹל וְסִזּוֹם פִּיו וְנִתְּפוֹ תָּמִיד [נִתְכַּוִּין בְּעֶבְרַת־יְיָ־עוֹנָג־שַׁבָּתוֹנָג], וְנִקּוּד עִם קַף ל״מ עֲבָרוֹת אֲפַף. לָכֵן יוֹם עֲבָרָה כְּמוֹ יוֹם חֵמָה וְקֶצֶף גְּדוֹל. וְזֶה הִמְלִיצָה פִּיו וְנִתְּפוֹ וְעֵינִיהָ הִגְעוֹל וְסִזּוֹם מִלַּת תִּפְתַּח נִיצְּנִים ע״ו׳,וְנִקּוּדוֹ וְעֵנְיָתוֹ,וְכֵן תָּלִיס ו׳,וְיֵשׁ לְהַעֲיִר יְסוֹד קְרִיאַת־שֵׁם, שֶׁנִּקַּף עָנוֹר עַל כִּי מוֹרֵעַ וְזוֹעַ כְּתִיאַת הַתַּרְן, כִּי הַתַּרְן עֲנָכָה הְעָנִיר לְפִי הַיֶּדֶס מִכְּלוֹן שֶׁנֶּעֱנוּ הְמוּנָה לְפִי הַכְּנִיסָה כּוֹעַ הְמוּנָה. כְּתִיאַת הַתַּרְן הַיֶּדֶס שֶׁנִּלְכְּדוּ.

n. f. (c. עֶבְרַת, c. s. עֶבְרָתוֹ; pl. עֲבָרוֹת, c. עֲבָרוֹת, semel עֶבְרוֹת, prout scribit *Ben-Naftali*), redundantia irae, modum mensuramque excedentis, seq. אַף, tanquam status temperati atque moderati transgressio, vel absolute, plerumque de ira Dei gravissima, instar ignis vel aquae se effundente, qua Deus supplicia de peccatoribus sumit. Vis modum mensuramque transeundi inest verbo עָבַר Jes. 16, 10. Ψ. 7, 7.; vis irascendi conjugationis *Hitpa'el* est propria. Sic *Juda Carpentrasi.* LXX. θυμός, μῆνις, ὀργή, ὅρμημα, εὐστροφία, πέρας, ἀπολλύναι, ἄγγελος; עֶשֶׂה בְּעֶבְרָה, μνησικακεῖν.

Ps. 78, 49. עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה
Prv. 11, 4. לֹא־יוֹעִיל הוֹן בְּיוֹם עֶבְרָה
Prv. 11, 23. תִּקְוַת רְשָׁעִים עֶבְרָה
Zeph. 1, 15. יוֹם עֶבְרָה הַיּוֹם הַהוּא

וָעֶבְרָה

Jes. 13, 9. וְעֶבְרָה וְחָרוֹן אָף

בְּעֶבְרָה

Jes. 14, 6. מַכַּת עַמִּים בְּעֵבְרָה
constr.: עֶבְרַת
Ez. 7, 19. בְּיוֹם עֶבְרַת יְיָ
Zeph. 1, 18. בְּיוֹם עֶבְרַת יְיָ
constr.: בְּעֶבְרַת
Prv. 21, 24. עוֹשֶׂה בְּעֶבְרַת זָדוֹן
Jes. 9, 18. 13, 13. בְּעֶבְרַת יְיָ צְבָאוֹת
cum suff.: עֶבְרָתִי
Jes. 10, 6. וְעַל־עַם עֶבְרָתִי אֲצַוֶּנּוּ
Ez. 21, 36. 22, 21. 31. 38, 19 בְּאֵשׁ עֶבְרָתִי
Hos. 5, 10. אֶשְׁפּוֹךְ כַּמַּיִם עֶבְרָתִי
cum suff.: בְּעֶבְרָתִי
Hos. 13, 11. וָאֶתֵּן בְּעֶבְרָתִי
cum suff.: עֶבְרָתֶךָ
Ps. 85, 4. אָסַפְתָּ כָּל־עֶבְרָתֶךָ
Ps. 90, 11. וְכִירְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ
Hab. 3, 8. אַם־בַּיָּם עֶבְרָתֶךָ
cum suff.: בְּעֶבְרָתֶךָ *p.*
Ps. 90, 9. כָּל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעֶבְרָתֶךָ
cum suff.: עֶבְרָתוֹ
Prv. 22, 8. וְשֵׁבֶט עֶבְרָתוֹ יִכְלֶה
Jer. 7, 29. אֶת־דּוֹר עֶבְרָתוֹ
Jer. 48, 30. עֶבְרָתוֹ וְלֹא־כֵן
Thr. 3, 1. בְּשֵׁבֶט עֶבְרָתוֹ
cum suff.: וְעֶבְרָתוֹ
Prv. 14, 35. וְעֶבְרָתוֹ תִּהְיֶה מֵבִישׁ
Jes. 16, 6. וְעֶבְרָתוֹ לֹא־כֵן בַּדָּיו
Am. 1, 11. וְעֶבְרָתוֹ שָׁמְרָה נֶצַח
cum suff.: בְּעֶבְרָתוֹ
Thr. 2, 2. הָרַס בְּעֶבְרָתוֹ
pl.: עֲבָרוֹת
Job. 21, 30. לְיוֹם עֲבָרוֹת יוּבָלוּ
pl. constr.: עֶבְרוֹת
Job. 40, 11. הַפֵּץ עֶבְרוֹת אַפֶּךָ
pl. constr.: בַּעֲבָרוֹת
Ps. 7, 7. הִנָּשֵׂא בַּעֲבְרוֹת צוֹרְרָי

עָבוּר

ז״ו וְסִימָן עָבוּר, וְסִימָן לְפִעַל רל״ק סִדְּנָן מְשֻׁכָּח שֶׁעֲנָכִים, כִּי לְשֶׁד מְשֻׁכָּח סִנְּפָם נִקַּף תְּנוּפָה, וְכוּס תְּנִין סִדְּרָם שֶׁהֻכְלוּ מִן סִיוָּן, ע״ב שֶׁהֻדְּקוּ נִכְפָּר לִפְנֵי הָעוּמֶר, לָכֵן הִפְרִיחַ הוּם נִלַּף מִתְקַוֵּר. וכ״ל לְפִעַל יְסוֹד קְרִיאַת־שֵׁם, שֶׁנִּקַּף עָנוֹר עַל כִּי מוֹרֵעַ וְזוֹעַ כְּתִיאַת הַתַּרְן, כִּי הַתַּרְן

ponte. Targ. מְגִיזָא (Fähre). LXX. διάβασις.

הָעֲבָרָה

2 Sam. 19, 19. וְעִבְרָה הָעֲבָרָה
pl. constr.: *בְּעַבְרוֹת
2 Sam. 15, 28. *בְּעַבְרוֹת הַמִּדְבָּר

מַעֲבָרָה

ז״כ וְדוֹמֶה מְכוֹנוֹ לְעַל עִנְיָנָם, וְסִיּוּם סְפִיכָה מְשֻׁעְנָךְ [פּוּרָע], וְלִפְעָמִים מְקוֹם הָעֲנָכָה, לְזֹאת מְעַכֵּב וְמִשְׁעָל לְכָל [עִנְגְּפָסְקָם].

n. f., navis trajectoria, deinde locus, ubi trajicitur (Furth), de angustiis fretorum et itineris in universum (Engpass). LXX. διάβασις, φάραγξ.

Jes. 10, 29. עִבְרוּ מַעְבָּרָה לַ״ק

מַעְבָּרָה

לוֹ מַעְבָּרָה וְסִכְנוּי מַעְבָּרוֹת לוֹ מַעְבָּרוֹת, וְסִמְכוּן כְּמוֹ מַעֲבָרָה לְעֵיל. כְּתִיאַת מַעְבָּרָא תָּמִיד מַעֲבָרָא נִיזְן סְפִיכָה לְעִבּוּר, וְנִמְצָא ג״כ נִסְכּוּן גְּשֶׁר, וְכֵן כְּמִנְיַן מַבּוּרָא תָּמִיד מַעְבּוּרָא נִסְכּוּן סוּס, וְנִמְצָא ג״כ כְּתִיאַת מַעְבּוּרָה, מַעְבָּרָה כְּדַמְיוֹן מְכוֹנוֹ.

s. מַעְבָּרָה, *n. f.* (pl. מַעְבָּרוֹת, מַעְבָּרִיּוֹת), sicut מַעֲבָרָה, vadum, locus, ubi fluvius commode trajici potest, targ. et gem. de *pontone* vel *ponte.* LXX. διάβασις.

pl.: מַעְבָּרוֹת
Jes. 16, 2. מַעְבָּרוֹת לְאַרְנוֹן
pl.: הַמַּעְבָּרוֹת
Jos. 2, 7. דֶּרֶךְ הַיַּרְדֵּן עַל הַמַּעְבָּרוֹת
1 Sam. 14, 4. וּבֵין הַמַּעְבָּרוֹת
pl.: וְהַמַּעְבָּרוֹת
Jer. 51, 32. וְהַמַּעְבָּרוֹת נִתְפָּשׂוּ
pl. constr.: מַעְבְּרוֹת
Jud. 3, 28. אֶת־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן
Jud. 12, 5. מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן לְאֶפְרַיִם
Jud. 12, 6. אֶל־מַעְבְּרוֹת הַיַּרְדֵּן

מֵעֵבֶר

ז״ו וְסִימָן מֵעֵבֶר, וְסִמּוּכִן כְּמוֹ סְפִיעָה, סְלִיכָה וְקוֹרְסָה וּמְלֵא [דְּמֵי סְיִיכְעִי־סְפִיכְעִין], ל״מ מֵעֵבֶר מֵעַם מוֹסֵד כ״ל עֲנִיכָה מֵעַם סִיּוּסֵד מִלּוֹ, זִיּוּף כְּמִתְּכָלְכוֹ נִתְפָּס,וּמוֹסֵד לְפִ״כ נִשְׁקֵל עַל מְקוֹם סְעָנָכָה הֵן כְּמוֹ הֵן סֵכֶר, לוֹ ג״כ נִסְכּוּן מִשְׁעוֹל לְךָ כְּמוֹ מְעָנָכָה.

n. m. (c. מֵעֵבֶר), vibratio (das Einherfahren), velut flagri, quo supplicium divinitus *decretum* vel in aliquem *constitutum* peragitur (Jes. 30, 32.), deinde locus, ubi trajicitur (Furth), vel transscenditur (Gebirgsengpass). LXX. διάβασις, πέραν, κυκλόθεν.

constr.: מֵעֵבֶר
Gn. 32, 23. אֵת מַעֲבַר יַבֹּק
1 Sam. 13, 23. אֶל־מַעֲבַר מִכְמָשׂ
Jes. 30, 32. מַעֲבַר מַטֵּה מוּסָדָה

עֶבְרָה

ז״כ, וְסִימָן עֶבְרָה וְכִכּוּי עֶבְרָתוֹ וְסִרְכּוּי עֲבָרוֹת וְסִימָן עֲבָרוֹת נִפְתָּח עַיִן,וּפ״ק עֲבָרוֹת נִקּוּד לְפִעַל בֵּין־נִפְתָּלִי. מְשׁוֹן תִּפְתַּח נִכָּנִין הִתְפַּעֵל אֵל הִפְעִיל, כִּי מִלַּפְתּוֹ קַלְּפּוֹ עוֹבֵר הִגְעוֹל וְסִזּוֹם פִּיו וְנִתְּפוֹ תָּמִיד [נִתְכַּוִּין בְּעֶבְרַת־יְיָ־עוֹנָג־שַׁבָּתוֹנָג], וְנִקּוּד עִם קַף ל״מ עֲבָרוֹת אֲפַף. לָכֵן יוֹם עֲבָרָה כְּמוֹ יוֹם חֵמָה וְקֶצֶף גְּדוֹל. וְזֶה הִמְלִיצָה פִּיו וְנִתְּפוֹ וְעֵינִיהָ הִגְעוֹל וְסִזּוֹם מִלַּת תִּפְתַּח נִיצְּנִים ע״ו׳,וְנִקּוּדוֹ וְעֵנְיָתוֹ,וְכֵן תָּלִיס ו׳,וְיֵשׁ לְהַעֲיִר יְסוֹד קְרִיאַת־שֵׁם,

כרקס, וגוס תנין מדוע נקרמי עִבּוּר, סס קצר כנקר ג"כ לסקין ולר, וק"כ קצר סולידס סקדמס ודוק, וכן תגוקס קצר ע"ע כ'קס.

n. m. (c. עִבּוּר), foetus terrae, frumentum (quod ex terrae tanquam utero, per immissa semina impraegnato, nascitur), sicut חֲבוּאָה, quod a v. בּוּא, vi *gignendi* et producendi deducendum videtur. *Qimchi* ingeniosius, quam verius עִבּוּר de frumento ex semente anni *superioris* nato (*περύσινος*), חֲבוּאָה de frugibus anni *insequentis* explicat (*τήτινος*). Nos, *Judam Carpentrasi* secuti, aramaicum potius עִבֵּר *ingravidare* (unde עִבּוּר, embryo, foetus, infans) comparandum duximus. LXX. *σῖτος.*

מֵעִבּוּר

Jos. 5, 11. וַיֹּאכְלוּ מֵעִבּוּר הָאָרֶץ
Jos. 5, 12. בְּאָכְלָם מֵעִבּוּר הָאָרֶץ

עִבּוּר

ג"ו ומוכנו עניכס וסענכס [ניכעכר-גאנג], וכנכך רק כעצמי נקצור עס כ'ית סקנג בְּעִבּוּר, לסקסמת סתכלית, לומר כסענכס [אין ניכעגאנג], וומק סתכלית, וכדומיו נגלג ולמען, ולמעמים ג"כ נלמד לְבַעֲבוּר וסיק סיק, לומר קנג ענכו [ניכעכס, דמאיע], כן פרזו סמפרשים. ולי נרקס שסמס פס מסצעל עכר לזון גמיכס ופקסס סתעס וסגלמס [עכדען], כקצר נקמת נמקק לרוב, ומוס סמס עכור כמו תכלית, לומר קפיסס וסגמר, ונעכור לפ"ו כמו נתכלית.

n. m, finis, terminus, meta, ad quam quid tendit (syn. תַּכְלִית), a v. עָבַר, sicut גְּמַר, vi *absolvendi* s. *finiendi*. Inde בַּעֲבוּר, לְבַעֲבוּר *adv.* et *conj.*, *propter, ad*; quia, *ut*, non de *transitione* causae ad effectum sive de transitu h. e. relatione effecti ad causam, uti grammatici hallucinantur, sed de causa *finali*, propter quam aliquid fit. LXX. *ἕνεκα, ὅτι, ὅπως, ἕτι.*

בַּעֲבוּר

Gn. 8, 21. בַּעֲבוּר הָאָדָם
Gn. 18, 29. בַּעֲבוּר הָאַרְבָּעִים
Gn. 18, 31. בַּעֲבוּר הָעֶשְׂרִים
Gn. 18, 32. בַּעֲבוּר הָעֲשָׂרָה
Gn. 21, 30. בַּעֲבוּר תָּעִידִי־לִי לְעֵדָה
Gn. 26, 24. בַּעֲבוּר אַבְרָהָם עַבְדִּי
Gn. 27, 4. בַּעֲבוּר תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי
Gn. 27, 19. בַּעֲבוּר תְּבָרְכַנִי נַפְשֶׁךָ
Gn. 46, 34. בַּעֲבוּר תֵּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן
Ex. 9, 14. בַּעֲבוּר תֵּדַע כִּי אֵין כָּמֹנִי
Ex. 9, 16. בַּעֲבוּר זֹאת הֶעֱמַדְתִּיךָ
Ex. 9, 16. בַּעֲבוּר הַרְאֹתְךָ אֶת־כֹּחִי
Ex. 13, 8. בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְ־הוָ־ה לִי
Ex. 19, 9. בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם
1 Sam. 1, 6. בַּעֲבוּר הַרְעִמָהּ
1 Sam. 12, 22. בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל
2 Sam. 5, 12. בַּעֲבוּר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
2 Sam. 6, 12. בַּעֲבוּר אֲרוֹן הָאֱלֹהִים
2 Sam. 7, 21. בַּעֲבוּר דְּבָרְךָ
2 Sam. 9, 1. 7. בַּעֲבוּר יְהוֹנָתָן
2 Sam. 10, 3. בַּעֲבוּר חֲקֹר אֶת־הָעִיר
2 Sam. 12, 21. בַּעֲבוּר הַיֶּלֶד חַי
2 Sam. 12, 25. בַּעֲבוּר יְ־דִידְיָה
2 Sam. 13, 2. בַּעֲבוּר תָּמָר אֲחוֹתוֹ
2 Sam. 18, 18. בַּעֲבוּר הַזְכִּיר שְׁמִי
Jer. 14, 4. בַּעֲבוּר הָאֲדָמָה
Am. 2, 6. 8, 6. בַּעֲבוּר נַעֲלַיִם
Mich. 2, 10. בַּעֲבוּר טָמְאָה
Ps. 105, 45. בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו
Ps. 132, 10. בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ
1 Chr. 14, 2. בַּעֲבוּר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
1 Chr. 17, 19. בַּעֲבוּר עַבְדֶּךָ
1 Chr. 19, 3. בַּעֲבוּר לַחְקָר וְלַהְפֵךְ
2 Chr. 28, 19 בַּעֲבוּר אַחַז מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל

בְּעֵבֶר

Gn. 27, 10. בְּעֵבֶר אֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ
Gn. 27, 31. בְּעֵבֶר תְּבָרְכֵנִי נַפְשֶׁךָ

לְבַעֲבוּר

Ex. 20, 20. כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם
2 S 14, 20 לְבַעֲבוּר סֹבֵב אֶת־פְּנֵי הַדָּבָר
2 Sam. 17, 14. לְבַעֲבוּר הָבִיא יְ־הוָ־ה

וּבַעֲבוּר

Ex. 20, 20. וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ
Job. 20, 2. וּבַעֲבוּר חוּשִׁי בִי

cum suff.:

בַּעֲבוּרִי

1 Sam. 23, 10. לְשַׁחֵת לָעִיר בַּעֲבוּרִי

cum suff.: בַּעֲבוּרְךָ *p.*

Gn. 3, 17. אֲרוּרָה הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ

cum suff.:

בַּעֲבוּרֵךְ

Gn. 12, 13. לְמַעַן יִיטַב־לִי בַּעֲבוּרֵךְ

cum suff.:

בַּעֲבוּרָהּ

Gn. 12, 16. וּלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ

cum suff.:

בַּעֲבוּרָם

Gn. 18, 26. לְכָל־הַמָּקוֹם בַּעֲבוּרָם
Ps. 106, 32. וַיֵּרַע לְמֹשֶׁה בַּעֲבוּרָם

עֵבֶר

ג"ו ונכנוי עֲבָרוֹ, וסכנוי עֲבָרִים, וסמיע עֲבָרֵי. סכוונס מקוס מוכן ומוכצר לעגור עליו גסס מס, ווס קצר נענניכיע שעת [פַּלָּאכַע], לקפוקי תכניות סגסס, שקין נסן מעגר, ולקפוקי קודו וקלו של גסס ושוקלו ופנקו שקין נקל לעגור עליכן. כן פרזו נעל יכיעות שלמס, ווס סכנון. ותנין נוס וסלנוקות מצני ענכיסס, כי היו נקרכס ונכרקנס שסס ונעונין ג', וק"כ סענניכיס סמנורכיס שנסס עֲנֵי הפניס ותקוור, ונכניכע ג' מסעקיס נקלו מסקר נדדין, לוקס גסס רנוע שוס נמעוקנ לו שס ענכיס, וכן לכל נסר כ' ענכיס קו מעקיס לעגור מוס ומוס, וענר תמיד נסקס קו סענר שסמספר עומד נו קו סענר נכל מסני נקין קפידות, לכן מלא מענר תדיר ענר כנגל, וסכן עקס.

n. m. (c. s. עֲבָרוֹ, pl. עֲבָרִים, c. עֲבָרֵי), superficies corporis, super quam corpus aliud facile transire potest (Fläche, neohebr. שָׁטַח), exclusis angulis, acumine, extremitatibus, veluti de parte tabularum duarum anteriori et posteriori, de regione fluvii ulteriori et citeriori, sing. de regione *trans* fluvium sita, de latere lateri alteri opposito, prout collocatus est is, qui loquitur, adverb. אֶל־עֵבֶר, ex-adversus, e regione, versus regionem; לְעֵבֶר פְּנֵי, עַל, *prorsum* (vorwärts); מֵעֵבֶר לְ, *trans* aliquam rem. LXX. *πέρας, πέραν, τὸ ἄκρον, μέρος;* אֶל־עֵבֶר, *κατά, κατέναντι;* לְעֵבֶר, *παρά;* לְעֵבְרוֹ, *καθ' ἑαυτόν;* מֵעֵבֶר, *ἐπέκεινα, παρά, ἀπό.*

Ex. 25, 37. וְהֵאִיר אֶל־עֵבֶר פָּנֶיהָ
Ex. 28, 26. 39, 19. אֶל־עֵבֶר הָאֵפוֹד
Dt. 4, 49. עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה
Dt. 30, 13. אֶל־עֵבֶר הַיָּם
Jos. 13, 27. עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה
Jos. 22, 11. אֶל־עֵבֶר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
1 Reg. 5, 4. בְּכָל־עֵבֶר הַנָּהָר
1 Reg. 5, 4. מַלְכֵי עֵבֶר הַנָּהָר
Esr. 8, 36. וּפַחְוֹת עֵבֶר הַנָּהָר
Neh. 2, 7. עַל־פַּחְוֹת עֵבֶר הַנָּהָר
Neh. 2, 9. אֶל־פַּחְוֹת עֵבֶר הַנָּהָר
Neh. 3, 7. פַּחַת עֵבֶר הַנָּהָר
Jes. 8, 23. עֵבֶר הַיַּרְדֵּן
Ez. 1, 9. 12. אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יֵלֵכוּ

הָעֵבֶר

1 Sam. 26, 13. וַיַּעֲבֹר דָּוִד הָעֵבֶר

מֵהָעֵבֶר

1 Sam. 14, 4 (bis). מֵהֵעֵבֶר מִזֶּה

בְּעֵבֶר

Gn. 50, 10. 11. אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
Dt. 1, 1. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּמִּדְבָּר
Dt. 1, 5. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ מוֹאָב
Dt. 3, 8. אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
Dt. 3, 20. נָתַן לָהֶם בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
Dt. 3, 25. אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
Dt. 4, 41. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה
Dt. 4, 46. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּגֵיא
Dt. 4, 47. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָח
Dt. 11, 30. הֲלֹא־הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
Jos. 1, 15. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָח
Jos. 2, 10. 5, 1. אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
Jos. 7, 7. וַנֵּשֶׁב בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
Jos. 9, 1. הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
Jos. 9, 10. אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
Jos. 12, 1. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה
Jos. 12, 7. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה
Jos. 13, 8. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה
Jos. 22, 4. עֵבֶר יְ־הוָ־ה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן
אֲבוֹתֵיכֶם
Jos. 24, 2. הַיֹּשְׁבוּ בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
Jos. 24, 8. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וּבְמִצְרַיִם
Jos. 24, 14. בְּעֵבֶר הַנָּהָר וּבְמִצְרַיִם
Jos. 24, 15. אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַנָּהָר
Jud. 5, 17. גִּלְעָד בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
Jud. 10, 8. אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
Jud. 11, 18. וַיַּחֲנוּ בְּעֵבֶר אַרְנֹן
1 Sam. 31, 7. בְּעֵבֶר הָעֵמֶק
1 Sam. 31, 7. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
Jer. 25, 22. אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיָּם

לְעֵבֶר

1 Sam. 14, 40. תִּהְיוּ לְעֵבֶר אֶחָד
1 Sam. 14, 40. וַיְהִי לְעֵבֶר אֶחָד
1 Reg. 7, 20. אֲשֶׁר לְעֵבֶר שְׁבֻכָּה

מֵעֵבֶר

Num. 21, 13. וַיַּחֲנוּ מֵעֵבֶר אַרְנֹן
Num. 22, 1. 34, 15. מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ
Num. 32, 19. 32. מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן
Num. 32, 19. מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה
Num. 35, 14. תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן
Dt. 30, 13. וְלֹא־מֵעֵבֶר לַיָּם הוּא
Jos. 13, 32. מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ
Jos. 14, 3. וַחֲצִי הַמַּטֶּה מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן
Jos. 17, 5. אֲשֶׁר מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן
Jos. 18, 7. מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן מִזְרָחָה
Jos. 22, 7. מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן יָמָּה
Jos 24, 3. אַבְרָהָם מֵעֵבֶר הַנָּהָר
Jud. 7, 25. אֶל־גִּדְעוֹן מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן
1 Sam. 14, 1. אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַלָּז
2 Sam. 10, 16. אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנָּהָר
1 Reg. 4, 12. מֵעֵבֶר לְיָקְמְעָם
1 Reg. 7, 30. מֵעֵבֶר אִישׁ לְיָרֵךְ
1 Reg. 14, 15. וְזָרָם מֵעֵבֶר לַנָּהָר
1 Chr. 19, 16. אֲשֶׁר מֵעֵבֶר הַנָּהָר
1 Chr. 26, 30. מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן מַעֲרָבָה
2 Chr. 20, 2. הֲמוֹן רַב מֵעֵבֶר לַיָּם
Job. 1, 19. וְהִנֵּה מֵעֵבֶר הַמִּדְבָּר
Jes. 18, 1. מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי־כוּשׁ
Zeph. 3, 10. מֵעֵבֶר לְנַהֲרֵי־כוּשׁ

וּמֵעֵבֶר

Jos. 20, 8. וּמֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרִיחוֹ
1 Chr. 6, 63. וּמֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יְרֵחוֹ
וּמֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן מִזְּרָחָה
1 Chr. 12, 37. הָרְאוּבֵנִי

cum suff.:

לְעֶבְרוֹ

Jes. 47, 15. אִישׁ לְעִבְרוֹ תָּעוּ

pl.: עֲבָרִים. *n. p.*

Num. 21, 11. וַיַּחֲנוּ בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים
Num. 27, 12. אֶל־הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה
Num. 33, 44. בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים בִּגְבוּל
Num. 33, 47. בְּהָרֵי הָעֲבָרִים לִפְנֵי נְבוֹ
Num. 33, 48. וַיִּסְעוּ מֵהָרֵי הָעֲבָרִים
Dt. 32, 49. אֶל־הַר הָעֲבָרִים הַזֶּה

מֵעֲבָרִים

Jer. 22, 20. וְצַעֲקִי מֵעֲבָרִים

pl. constr.:

בְּעֲבָרֵי

Jes. 7, 20. בְּעִבְרֵי נָהָר בְּמֶלֶךְ אַשּׁוּר
Jer. 48, 28. בְּעִבְרֵי פִי־פַחַת

pl. c. suff.:

עֲבָרֶיךָ

1 Reg. 5, 4. הָיָה לוֹ מִכָּל־עֲבָרֶיךָ
Jer. 49, 32. וּמִכָּל־עֲבָרָיו אָבִיא

pl. c. suff.:

עֲבָרֵיהֶם

Ex. 32, 15. כְּתֹבִים מִשְּׁנֵי עִבְרֵיהֶם

עִבְרִי

סס יקסי זכרי, וסכנוי עִבְרִים לו עִבְרִיִּים, ולנקני עִבְרִיָּה וסכנוי עִבְרִיּוֹת. ומוכנו לד"ק מונקת נפרוש קנן-עונק [שמות כ"ק נ'] מן עבר סנסר, ולפ"ו נתקוטת כל סנקים מענר סנסר לו מקסס נסיס לקכן כנען, ולדעת קקיס נכי ענר, ונניסס תקס קנן-עונק, ולכקצון שנקק ענכי הוק קנרסס. ועוד סינס לנכר הוק. ודע שמוס נגנס עִבְרִית לסמין סמפס של סענריס, לומר שפת קודש, ומוס נכיתי סמס עִבְרָנִית לסמינת שפס ענכית סקדמס, קקכי סצלמת ספרי קדש וקתימס, ווס נגנס ע"ע יהוע.

n. m. gent. (pl. עִבְרִים, עִבְרִיִּים; f. עִבְרִיָּה, pl. עִבְרִיּוֹת), quod alii interpretantur de iis, qui Euphratem *trajecerunt* et ex Mesopotamia in Canaanitidem *transierunt*, alii de *Eberi* posteris (בְּנֵי עֵבֶר). Luculente hoc de nomine, variis ea de re sententiis congestis, disseruit jam *Ibn-Ezra*, q. v. l. l. Primus inter eos, qui *Ebraei* vocantur, est *Abrahamus*, et deinceps saepius invenitur hoc nomen, quo *Israëlitae* a populis peregrinis discernuntur. Inde n. f. עִבְרִית, lingua hebraica, quae alias לְשׁוֹן עֵבֶר, שְׂפַת קֹדֶשׁ, חַקְּקָדֶשׁ s. חַמִּקְרָא vocatur. Hallucinantur, qui עִבְרִי vel aperte loquentem (sec. arab. *'abara* insignire, explanare) vel unum de gente magna (חֶבֶר=עֵבֶר) denotare ajunt. LXX. *περάτης, διαβαίνων, διαπορεύεσθαι, Ἑβραῖος, —α.*

Gn. 39, 14. אִישׁ עִבְרִי לְצַחֵק בָּנוּ
Gn. 41, 12. וְשָׁם אִתָּנוּ נַעַר עִבְרִי
Ex. 2, 11. מַכֶּה אִישׁ־עִבְרִי מֵאֶחָיו
Ex. 21, 2. כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי
Jon. 1, 9. עִבְרִי אָנֹכִי

n. m. gent.:

הָעִבְרִי

Gn. 14, 13. וַיַּגֶּד לְאַבְרָם הָעִבְרִי
Gn. 39, 17. בָּא אֵלַי הָעֶבֶד הָעִבְרִי
Dt. 15, 12. אָחִיךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה
Jer. 34, 9. הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה הַחָפְשִׁים
Jer. 34, 14. אֶת־אָחִיו הָעִבְרִי

n. m. gent. pl.:

עִבְרִים

Ex. 2, 13. שְׁנֵי־אֲנָשִׁים עִבְרִים נִצִּים
1 Sam. 14, 11. עִבְרִים יֹצְאִים

n. m. gent. pl.:

וְעִבְרִים

1 S. 13, 7. וְעִבְרִים עָבְרוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן

pl.:

הָעִבְרִיִּים

Ex. 3, 18 אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים נִקְרָה עָלֵינוּ

pl.:

הָעִבְרִים

Gn. 40, 15. גֻּנֹּב גֻּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים

Gn. 43, 32. לֶאֱכָל אֶת־הָעִבְרִים לָחֶם
Ex. 2, 6. מִיַּלְדֵי הָעִבְרִים זֶה
Ex. 5, 3. אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא
Ex. 7, 16. רִ׳ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלָחַנִי
Ex. 9, 1. אֱלֹהֵי הָעִבְרִים
1 Sam. 4, 6. בְּמַחֲנֵה הָעִבְרִים
1 Sam. 13, 3. לֵאמֹר יִשְׁמְעוּ הָעִבְרִים
1 Sam. 13, 19. פֶּן יַעֲשׂוּ הָעִבְרִים חֶרֶב
1 Sam. 29, 3. מַה הָעִבְרִים הָאֵלֶּה
pl.: *וְהָעִבְרִים
*1 S. 14, 21. *וְהָעִבְרִים הָיוּ לִפְלִשְׁתִּים
pl.: לָעִבְרִים
1 Sam. 4, 9. פֶּן תַּעַבְדוּ לָעִבְרִים
gent. sg. f.: הָעִבְרִיָּה
Dt. 15, 12. הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה
sg. fem.: וְהָעִבְרִיָּה
Jer. 34, 9. הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה חָפְשִׁים
pl.: הָעִבְרִיּוֹת
Ex. 1, 15. לַמְיַלְּדוֹת הָעִבְרִיֹּת
Ex. 1, 16. בְּיַלֶּדְכֶן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת
Ex. 1, 19. הַמְצְרִיּוֹת הָעִבְרִיֹּת
Ex. 2, 7. מֵינֶקֶת מִן הָעִבְרִיֹּת

עֵבֶר

נקחי׳ כמו עֵבֶר נעכרי, וכמ״ק נקשור עֵבֶר נַהֲרָא.

n. aram., hebraico עֵבֶר consimile, unde עֵבֶר נַהֲרָא, *regio transeuphratana*, quae, si in Persico imperio te esse cogites, ad occasum sita erat. LXX. *πέραν τοῦ ποταμοῦ.*

Esr. 4, 10. וְשִׁאַר עֵבֶר־נַהֲרָה
Esr. 4, 11. אַנְשֵׁי עֵבֶר־נַהֲרָה
Esr. 4, 20. בְּכָל עֵבֶר נַהֲרָה
Esr. 5, 3. 6. 6, 13. פַּחַת עֵבֶר־נַהֲרָה
Esr. 6, 8. מִדַּת עֵבֶר נַהֲרָה

בְּעֵבֶר

Esr. 4, 16. חֶלְקְךָ בְּעֵבֶר נַהֲרָא
Esr. 6, 6. 7, 21. 25. דִּי בְעֵבֶר נַהֲרָה

עֵבֵשׁ

פעל יקר ומקנוד, ומשונן לדעת מקדמונים כמו עָבַשׁ נקחי׳, מסתעפות נגנבי סוכע [פעבדולען, פעבדומען], ומתמזגת נסכיסם לדעת עָבַן-נכקף עָבֵשׁ, עָבֵשׁ לשון לחות וקרימס, כי תעפוס מקמת מקמימות נקכן, כמזר מקר מסכסם פלי׳כי נקוכות מעכע שלו ״ל כ״ל, וכנר משום עָבַן-נכקף פעל עָבַשׁ נעכני, שדומס עם של רבש, ות״כ מזרם של עָבֵשׁ כמי מקוכו נדומס לו, שמלקח ג״כ כזרם כמכוון נזמתי עכנ ד״מ נזמס מכדקית ורומית [s. *ush*, l. *bus*-*to*, *fus-co*, *put-iscere*, *πύθ-ομαι*]. לומס עוד נמזר פרוס למר, לומר שמתמזגת של עָבֵשׁ נדומס של בָּאֵשׁ, נמכוון מזרם ומקלקל ומסכיון ורוע מסוע, לכן מסעלה קלודם, וגם נמכוון מזם נמלח כזרם כמכוון נרומי ויוכי, *put-iscere*, *πύθ-ομαι*], ורוק. נזמס עכניכים מעפל עָבַשׁ רכ מלוק, ד״מ לַחֶם מְעֻבָּשׁ, חֲבוּאָה מִתְעַבֶּשֶׁת, וכן מזם עָבוּשׁ.

v. comp. intr. perrarum, computrescere, exarescere, emori (*aestu vanescere*, de granis frumenti sub terra propter solis fervorem mucescentibus, Plin. H. N. XIV, 24.). *Abulwalid* dudum comparavit vv. עָבַשׁ, arab. عَبَسَ (= ע־בֹ־ר, hebr. עָבַר), vi *urendi*, siccescendi et arescendi, quam habes etiam in *vv.* indogermanicis *ush* (sanscr.), *bust-are*, *fusc-are*, quae indidem ortum habent. Nisi potius cum v. עָבַשׁ comparandum sit *v. epentheticum* בָּאֵשׁ, ita ut, sicut *vv. πύθ-εσθαι*, *put-iscere*, de corruptione, putrefactione, mucore atque aerugine dicatur. Neohebr. מְעֻבָּשׁ, panis mucidus, אֲוִיר מְעֻבָּשׁ, aër diris vaporibus aeger, שִׁעְבּוּשׁ putrefactio, mucor. LXX. mire: *ἐσκίρτησαν δαμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις ἑαυτῶν.*

3 perf. pl.: עָבְשׁוּ
Joel 1, 17. עִבְּשׁוּ פְרֻדוֹת

עֵבֶת

פעל כודד ומעתיק כזמס מכרכים יַעֲבֹת, ומסתכון סנוך וקשור יקר וקחוו זס כוס [פַּעֲבַעְתֶּן, פַּעֲר-, -קְכִיפַּעְתֶּן], ודומס לו עָבַט לעיל לו עָתַק לנקמן. ומוס נכין מכנך עָבֹת, עשות קלישס לו סלוף ומקשות ועוות [פַּעֲרְדְרַעְתֶּן, -פַּלַעְתֶּן], ומכקנוס ירושלמי זמכיק זלמס יִפְקֵי [זנכמנך מקמנו נעתק כמו וס. מקקוב ע׳ קקק עגט.

v. tr. (impf. neohebr. יַעֲבֹת), plectere, complectere, connectere, sicut עָבַט q. v., עָתַק. *Pi.* עִבֵּת, contorquere, complicare, trop. nequitiam animi. Sic Targ. Hierosol., quem, nobis non conservatum, adducit *Isaaki*. LXX. *ἐξαιρεῖν.*

Pi-el: עִבֵּת
3 impf. pl. c.: וַיְעַבְּתוּהָ
Mich. 7, 3. הוֹא וַיְעַבְּתוּהָ

עָבוֹת, עֲבֹת

ת״ו, ולנקני עֲבֹתָה, מפזר נקלע ונעגע ומסוכן ומקוקו זס כוס [פַּעֲרַפַּלַעְתֶּן], ד״מ מקמו מסנכים ומעגמים, לכן מעגמים מעזס מנסנכים זס כוס מכוכס, על כי לעגכים ומלומכים מזם, ד״מ עץ עגוט, קלס ענזס, ומנין כוס סלכע לין עגוט קשוט מזלזס.

נסוכית עֲבֹת מזלמו.

adj. m. (f. עֲבֹתָה), connexus, consertus, de implicatis arborum frondibus ac ramusculis, syr. עֲבִיט. LXX. *δασύς, σύσκιος, κατάσκιος.*

Lev. 23, 40. וַעֲנַף עֵץ־עָבֹת
Neh. 8, 15. וְעֵלֵי־עֵץ עָבֹת
Ez. 20, 28. וְכָל־עֵץ עָבוֹת
adj. fem.: עֲבֹתָה
Ez. 6, 13. וְתַחַת כָּל־אֵלָה עֲבֹתָה

עֲבֹת

ג״ם, ומכנוי נכעל עֲבֹתִים זו עֲבֹתוֹת, ומפזרון דנר מנסנך ומקולע ומסולף [נעפַלַעְטעם, פַּעֲר-], לכן כמו קבל וקלישס זו מאסר [פַּעֲרִיקְן, נַפַּלְתֶּן] זו כמו לכנ ומכנר [פַּלַעְטעם, פַּלַעְטע-וועקן], זו כמו עֲבֹת, מעגמים מסוככים [זוי״נגעפַלַעְטע].

n. m. (pl. עֲבֹתִים, עֲבֹתוֹת), contortum, tortile, de *funibus vinculisque* contortis (syn. אֲגַף, מַכְבֵּר), de rebus ex funiculis complicatis artificiose coagmentatis (Flechtwerk), de ramis frondosae arboris implexis (Zweiggeflecht). LXX. *ἐμπλόκιον, πλοκή, δεσμός, ἁμὰς ζυγοῦ, ζυγός, καλώδιον, κρωσσός, ἀλυσιδωτός; στέλεχος, αὐχήν, νεφέλη; πλέκειν, πυκάζειν.*

Ex. 28, 14. מַעֲשֵׂה עֲבֹת
Ex. 28, 22. 39, 15. מַעֲשֵׂה עֲבֹת
Ps. 129, 4. קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים
וְכַעֲבוֹת
Jes. 5, 18. וְכַעֲבוֹת הָעֲגָלָה
cum suff.: עֲבֹתוֹ
Job. 39, 10. הֲתֹאמֵן רֵים בַּחֲבָלוֹ עֲבֹתוֹ
1 pl.: עֲבֹתֵינוּ, עֲבוֹתֵינוּ
Jud. 15, 13. בְּשְׁנֵים עֲבֹתִים חֲדָשִׁים
Jud. 16, 12. וְתָקַח דְּלִילָה עֲבֹתִים
Ez. 3, 25. נִתְּנוּ עָלַיִךְ עֲבוֹתִים
Ez. 4, 8. נָתַתִּי עָלַיִךְ עֲבוֹתִים
Ez. 19, 11. עַל־בֵּין עֲבֹתִים
Ez. 31, 3. וּבֵין עֲבֹתִים הָיְתָה צַמַּרְתּוֹ
Ez. 31, 10. 14. אֶל־בֵּין עֲבֹתִים
pl.: הָעֲבֹתִים
Jud 15, 14 הָעֲבֹתִים אֲשֶׁר־עַל זְרוֹעֹתָיו
בַּעֲבֹתִים
pl.: Jud. 16, 11. אִסְרוּנִי בַּעֲבֹתִים
Ps. 118, 27. אִסְרוּ־חַג בַּעֲבֹתִים
pl. c. suff.: עֲבֹתֵימוֹ
Ps. 2, 3. וְנִנַּתְּקָה מֵמֶנּוּ עֲבֹתֵימוֹ
2 pl.: עֲבֹתֵיכֶם
Ex. 28, 24. שְׁתֵּי עַבְתֹת הַזָּהָב
pl.: הָעֲבֹתֹת
Ex. 28, 14. שַׁרְשֹׁרֹת הָעֲבֹתֹת
Ex. 28, 25. 39, 18. שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת
Ex. 39, 17. שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת הַזָּהָב
pl.: בַּעֲבֹתוֹת
Hos. 11, 4. בַּעֲבֹתוֹת אַהֲבָה

עָגַב

פעל כודד ומעתיק יַעְגֹּב, ומפזר כמו אָהַב זו כמו חָב לעיל, לומר מקיקס וקיימס [מיכנען, ליעכנען], וכנכך כ״ק לך מקמנת וונכ ומעקס זו מקנק עו וגדול סולך וכועב, לכן לסכנ מקמנס פמס וכנס, גס כלי כוות כדולים נזכו. מסמקל על נעימס ומקימס נכלל [מַכ-נעגעמס, ליעגלין ויין], וכזמר כמכון ג״כ נזמס יוכיח [*ἀγαπ-ᾶν*] וכזמלי זמתי עכנ, כקמר מקלס נלו״מס נקנוב מיוקר.

v. trans. (impf. יַעְגַּב), sicut אָהַב, חָב, *ἀγαπᾶν*, adamare (minnen, lieben), de amore impuro, meretricio ac libidinoso (div. a *v.* אָהַב), deinde jucundum, volupe, suave esse. LXX. *ἐπιτιθέναι; ἐρᾶν, ἐραστής*

3 perf. pl.: עָגֲבָה
Ez. 23, 7. וּבְכָל אֲשֶׁר־עָגְבָה
Ez. 23, 9. אֲשֶׁר עָגְבָה עָלֵיהֶם
3 perf. fem.: עָגְבָה *p.*
Ez. 23, 12. אֲשׁוּר עָגְבָה
part. pl.: עֹגְבִים
Jer. 4, 30. מְאַסְרוּ־בְךָ עֹגְבַיִךְ
3 impf. fem.: וַתַּעְגֹּב
Ez. 23, 5. וַתַּעְגֹּב עַל־מְאַהֲבֶיהָ
3 impf. fem.: וַתַּעְגְּבָהּ
Ez. 23, 16. וַתַּעְגֹּב עֲלֵיהֶם לְמַרְאֶה
Ez. 23, 20. וַתַּעְגֹּב עַל פִּלַגְשֵׁיהֶם

עֲגָבָה

ג״כ, ומפזר למכנ נקי תומ ונלי-נכס [לומנקי״עג, נומלעריעג לינעג], לכן נעגמותו למכנ ומקק נכללי, כמזר קקק וגוי מלמון יוכיח. וכתב מקכס יוסף קמיתי וו״ל כל מכמלת נלמון סוס, נלמון ענג, סוס נעכין מקק סומות, על כן עשו מפ״יעכים, שגמו מילס סוקם נמקק מקל יתנך עכ״ל. וקני לומר שעשה מפ״ק, כי עכין מקק סומות נפעל סוס רק לומך מקרי׳ נלמון מקדש, ולימו מומך נזכר עגמו, ומלומך ומסתעפות נעכני לק ימי קוק ומומס לזמס עכניכים, מיל זמס עכניכ מקדש, ולרומ כללים זמלס לימס כללים זל מלו. מתקקס רקמי וקדמוני ילמס מזכית כדמותו כעומל מסכ נמלו מומני זמת נכתו. זמס עכניכ

cum suff.: עֲגָבֶיהָ
Ez. 23, 11. וּבְעֶגְבֶּיהָ מִמֶּנָּה
עֶגֶב
ג״ו, ומלמלן לך נרנו עֲגָבִים, ומפתר למכנ ונעימות ומלמס [ליעגלי׳כ״י, נעגַלַגְלִינק״ע]; ותכין כוס ז׳יר עגכים כיקוקלן, כמו ז׳יר למכנ, ולק כדעת סרל״ק, זמכת ז׳יר זקוק ומקק. לדעת מתקנס עֲגָבִים זס כמו עֲגָבִים, זתקנס זְמַר אַבּוּבִין, וכן דעת רס״י, לכן נעעות. ועל מסמוך כי עגכים נפיסס פרמו כל מתוכיס מקדמונים מעכין זקוק ונעג, וכן פרוש מתקנס חוּלְעָבָא, לכן לגוף, כי מרגון נעעות ומלמס, לומר נפיסס מס עוזס נעימות ל׳ לכל לק נלנס.

n. m. pluralet., suavitas, jucunditas, dulcedo; unde עִיר עֲגָבִים, cantilena suavis et jucunda, vel amatoria, *ἐρωτική*, uti interpretatur Qimchi: שִׁיר שְׁחוֹק וְחֶשֶׁק. Trg. זְמַר אַבּוּבִין (Flötengetön, עֲגָבִים = עֲגָבִים), assentiente *Isaaki*. Ez. 33, 31. vertendum est: ore blando magnum Dei amorem simulant, sed animi eorum etc. Nisi etiam hoc in loco praeferri oportet veterum sententiam, qui עֲגָבִים *jocum* ac *ludibrium* vertunt. *Qimchi:* לַצָּג. Targum. תַּלְעוּבָא (frivoler Scherz, Caressen). LXX. (*φωνὴ*) *ψαλτηρίου; ψεῦδος.*

pl.: עֲגָבִים
Ez. 33, 31. כִּי־עֲגָבִים בְּפִיהֶם
Ez. 33, 32. כְּשִׁיר עֲגָבִים

עוּגָב

ג״ו, ופעמ עֻגָּב זו לל״ק עֻגָּב, ומוכנו מין קלל וכלי ומר [פַּלַאֲעט], וכקלק כן ע״מ נעימת קול, וכי כן מְעֻגָּם תמיר מְנֻגָּנִים, ע״מ נעימת קול, ומתפרמים נקלקו נפרע מומר.

n. m. (semel עֻגָּב vel, ut alii legunt עֻגָּב), instrumentum musicum, quod a suavitate soni, sicut מְעֻגָּם = מְנֻגָּנִים nomen accepit, et a Calmeto his verbis Virgilianis describitur: *Fistula disparibus septem compacta cicutis.* V. *Joel Löwe*, Prolegomm. ad Psalmos II. LXX. *κιθάρα, ὄργανον, ψαλμός.*

Job. 21, 12. וְיִשְׂמְחוּ לְקוֹל עוּגָב וְעֻגָב
Gn. 4, 21. כָּל־תֹּפֵשׂ כִּנּוֹר וְעוּגָב וְעֻגָב
Ps. 150, 4. הַלְלוּהוּ בְמִנִּים וְעוּגָב
cum suff.: וְעֻגָבִי
Job. 30, 31. וְעֻגָבִי לְקוֹל בֹּכִים

עֶגֶל, עֵגֶל

v. s. r. עוּג *p.* 795.

עָגַל

פעל כותד וכ"ע כ"ק נגוכיס, וספצר גלגול וסכוב כככור וקגוג [קכ״יעגן, לכעסגן, וווֹאלגען], ותמטותו עָגֵל כדומס לָל גָּל, גַּל, וכן כזכצ כאכוון נצפתי עגב [*s. hwal, l. cell-o,* gr. *κέλλ-ω, κυλ-ίω,* לעיל, חָל, חַל, דָּחַל, וכן כדומס לו אָגֵל, גָּלַ״ח, גָּלַל, וועד סכנס. נצפס עכריכיס מן סכוך עִגֵּל, הֶעֱגִיל, הִתְעַגֵּל.

v. comp. tr. inus. (unde neohebr. conj. עִגֵּל, הֶעֱגִיל, הִתְעַגֵּל), circulare, gyrare, volvere. Affinia sunt *vv. simplicia* גָּל, גָּל; חָל, חָל, et *composita* אַ־גָּל, דָּחַל, גָּלַ״ח, קָלַ״ח, sanscr. *hwal*, gr. *κυλ-ίειν, κέλλ-ειν*, lat. *cell-ere.*

עָגֹל

ת״, ולכקכי עֲגָלָה, וספצר מקוגג ומוקף, מצכצ לצון סקצס וקגוג [נעכוכצעכן] ויוקר צגוכ תוקפי וס נצפס עכריכיק. וועד צס מצמוע עִגּוּל, עֲגַלְגַּל, עֲגַלְגַּלָּת, עֲגַלְגַּלֹּת וועד סכנס.

adj. m. (f. עֲגֹלָה), rotundus, orbicularis, gr. *κυλ-ιστός, κυλ-ινδρικός.* LXX. *στρογγύλος(-οῦν),μόσχος*(עֵגֶל).

adj. masc.: עֵגֶל, עָגוֹל

1 Reg. 7, 23. עד־שפתו עגל סביב
1 Reg. 7, 31. ופיה עגל
1 Reg. 7, 35. קומה עגל סביב
1 Reg. 10, 19. וראש עגול לכסא
2 Chr. 4, 2. משפתו על־שפתו עגול

adj. f. pl.: עֲגֹלוֹת

1 Reg. 7, 31. מרבעות לא־עגלות

עָגִיל

ז״, וככוי למין תכציע עגול, מן כוס מין או עוקף [כ״יק], וכקכי ע״ס סגלגלוקו. נצמכ עגיל דפוס עגולי של־דדין, ונתכנוס עֲגִיל מין נכס וסוכסכ סמסכנת.

n. m., orbiculus, annulus, a forma rotundosa, gemar. ornamentum muliebre, quo mammae continentur (הִפּוּס שֶׁל־הַדְּדִין). Gemara hieros. glossema: קִדְּשַׁיָּא, *inaures*, exhibet. Targ. *scutulum* s. *parma* eo nomine propter figuram orbicularem nominatur. LXX. *τροχίσκος, τὸ περιδέξιον.*

Num. 31, 50. טבעת עגיל וכומז

pl.: עֲגִילִים

Ez. 16, 12. ועגילים על־אזניך

עֲגָלָה

ז״כ וככוי עֲגָלָתוֹ, ומכצוי עֲגָלוֹת. ספתכון מין רכב [וועגען], ונקרא כן ע״ס נלגול גלגלו או ע״ס כרכוב ככלל [כאלגען], ודומס לו תמצ לצל גלגל, וענלס נכ״ק או לדיסס או למלמס או לנסיעס.

n. f. (c. s. עֲגָלָתוֹ, pl. עֲגָלוֹת), plaustrum, ad triturandum, pugnandum aut iter faciendum, vel a rotunditate rotarum (עֲגַל), vel a *volutatione* (rollen), quia rotarum motu volvitur.

Num. 7, 3. עגלה על־שני הנשיאים
1 Sam. 6, 7. עגלה חדשה
2 Sam. 6, 3. אל־עגלה חדשה
1 Chr. 13, 7. על־עגלה חדשה
Jes. 28, 27. ואופן עגלה על־כמן

pl. c. suff.: בְּעֲגָלֹתֶם

Prv. 2, 15. ונלוזים במעגלותם
Jes. 59, 8. ואין משפט במעגלתם

עֶגְלָה

ז״ו וככוי עֶגְלֵי והכוי עֶגְלַיִם וסמך עֶגְלֵי. ספתכון לס סוס נגוד מצכצ עגל סוס כמו כָּר מן כרר, וכי נצאל נ״כ נפסוק עגלי עמים כמו כרים ועתודים על רצוי סומס וזכיס. לכן עוד נתצכר זכגוד מן עגלס, לומר מוצן עגלס, לו סוסל כמו כָּר נפסס כְּרִכָּר מן ריכס, ועוד לסתגדר נדכר. נתוכף תעודתו זוב כן נזכיס ונער [קאלגן], ולפעמיס גס על לני ק׳, ל״מ עגל מסכס, ולפעמיס כמו זוב ועפוד נפסאל על קנין וזכר, ד״מ עגלי עמיס.

n. m. (c. s. עֶגְלִי; pl. עֲגָלִים, c. עֶגְלֵי), vitulus, vitula, a v. עָגַל, sicut a כָּרַר (salire): כָּר, cujus simillimum est עֵגֶל *Ψ.* 68, 31., ubi de ducibus principibusque populorum dicitur. Alii tanquam denom. a *n.* עֲגָלָה de jumento *plaustrum trahente* explicant. At potius עָגַל, sicut כָּר (unde כִּרְכֵּר), vi *currendi*, radix est. LXX. *μόσχος, μοσχάριον, δάμαλις, ποιμνίον*; מְרִבַּק, עֵגֶל, *μόσχος σιτευτός* (Luc. 15, 27.).

Ex. 32, 4. ויעשהו עגל מסכה
Ex. 32, 8. עשו להם עגל מסכה
Lev. 9, 2. עגל בן־בקר לחטאת
Lev. 9, 8. עגל החטאת אשר־לו
Dt. 9, 16. עשיתם לכם עגל מסכה
1 Sam. 28, 24. ולאשה עגל־מרבק
Neh. 9, 18. עשו להם עגל מסכה
Ps. 29, 6. וירקידם כמו־עגל
Ps. 106, 19. ישתחוו לעשו־עגל בחרב
Jes. 27, 10. שם ירעה עגל
Ez. 1, 7. ככף רגל עגל
Hos. 8, 6. יהיה עגל שמרון

pl.: עֵגֶל

Lev. 9, 3. ועגל וכבש בני־שנה
Jes. 11, 6. ועגל וכפיר ומריא

הָעֵגֶל

Ex. 32, 19. וירא את־העגל ומחלת
Ex. 32, 20. העגל אשר עשו
Ex. 32, 24. ויצא העגל הזה
Ex. 32, 35. העגל אשר עשה אהרן
Dt. 9, 21. את־העגל לקחתי
Jer. 34, 18. העגל אשר כרתו לשנים
Jer. 34, 19. בין בתרי העגל

בְּעֵגֶל

Jer. 31, 18. כעגל לא למד

cum suff.: עֶגְלָהּ

Hos. 8, 5. זנח עגלך שמרון

pl.: עֲגָלִים

2 Reg. 17, 16. מסכה שנים עגלים
Hos. 13, 2. עגלים ישקון

pl.: וְעֶגְלִים

Am. 6, 4. ועגלים מתוך מרבק

pl.: בְּעֶגְלִים

Mich. 6, 6. בעגלים בני שנה

pl.: לְעֶגְלִים

1Rg.12,32. לזבח לעגלים אשר־עשה

pl.: וְלָעֲגָלִים

2 Chr. 11, 15. ולעגלים אשר עשה

pl. constr.: עִגְלֵי

1 Reg. 12, 28. ויעש שני עגלי זהב
2Rg.10,29. עגלי הזהב אשר בית־אל
2 Chr. 13, 8. ועמכם עגלי זהב

pl. constr.: בְּעֶגְלֵי

Ps. 68, 31. בעגלי עמים

pl. constr.: כְּעִגְלֵי

Jer. 46, 21. כעגלי מרבק
Mal. 3, 20. כעגלי מרבק

עֶגְלָה

ז״כ נויר עֶגֶל, ומוסק סנקניי של עגל, לומר פרס ככס ונערס [קיינע קאלבער, יונגע קוס], ולפעמיס נ״כ לתכיסס, ד״מ לומק קרצסס כעגלתי, ועגלת שלשים לד״ק נת נ׳ אמים, כדכך עגלה משולשת, ולד״ק סס עגס פרעי, לומר מקוס שמוו עגלס, וסס מן סקמק, וכקרסס שלשים להבדילס מסס עגלה נשלתי זתי עריס, ודוק.

n. f. (a m. עֶגֶל), vitula, juvenca, ad arandum; עֶגְלָה שְׁלִשִׁיָּה, sec. nonnullos: juvenca *triennis* (= מְשֻׁלֶּשֶׁת), rectius *n. pr.* urbis, quae hoc epitheto a duabus aliis ejusdem nominis discernitur. LXX. *μόσχος, δάμαλις, βοΐδιον; ἀγγελία* (אֲגוּדָּא).

Gn. 15, 9. קחה לי עגלה משלשת
Jer. 46, 20. עגלה יפי־פיה
Hos. 10,11. ואפרים עגלה מלמדה

הָעֶגְלָה

Dt. 21, 4. את־העגלה אל־נחל איתן
Dt. 21, 4. וערפו־שם את־העגלה
Dt. 21, 6. על־העגלה הערופה בנחל

בָּעֶגְלָה

Jer. 50, 11. כעגלה דשה

constr.: עֶגְלַת

Dt. 21, 3. עגלת בקר
1 Sam. 16, 2. עגלת בקר תקח בידך
Jes. 7, 21. עגלת בקר ושתי־צאן
Jes. 15, 5. עגלת שלשיה
Jer. 48, 34. עגלת שלישיה

cum suff.: בְּעֶגְלָתִי

Jud. 14, 18. לולא חרשתם בעגלתי

pl.: לָעֲגָלוֹת

Hos. 10, 5. לעגלות בית און

עֵגֶם

פעל יקר ומתנוגד נכ״ק, וסתמטות סתיסוק וסתכצמות תכיסס וסכיק וסתיסס [סעסאכצען, קויסאסטעמען], לכן נסאל נעגב וכקלס על דכר [נעעריגע, עכויכיג ויין]. ותמטות סאכצ עֵגֶם, ודומס לו אֵגֶם לעיל, ויסודס סאכצ כיסוד מכוונו סלס תמצ ג״כ נסאעל גָּמָא, גֵּם, נתרמי גַּאֲם, ועוד נעכרי לְגַל גָּחַם, כי כולס נסודס שתיסס ויציק, וכן כאכצ כיאכוון נצפתי [l. *gem-o*], נתמטות שתיסס ויציק, ועוד סכנס. נצפס עכריכיק סאמות סוס עֵגֶמָה [ד״מ ענמת כצפ], עֵגֶם וכדומס.

v. comp. intr., *gem-ere*, spiritus et anhelitus e pectore ducere, de fletu cum singultu et suspiriis, quae e pectore dolore cruciatuque compresso evadunt. Est hoc verbum amplissima cognatione, uti vv. גָּמָא, גֵּם, גַּאֲם, et compp. גָּחַם, אֲגֵם ostendunt, in quibus omnibus ab anhelitu, gemitu et ululatu ad dolorem, contristationem atque ejulationem fit translatio. Targ., retento eodem voc., עֲגִימַת נַפְשִׁי לַחֲשִׁיבָא. LXX. *στενάζειν.*

3 *perf. fem.:* עָגְמָה

Job. 30, 25. עגמה נפשי לאביון

p. pl. constr.: * עָגְמֵי

Jes. 19, 10. עשי שכר אגמי־נפש

עָגַן

פעל ל״ע כ״ק נכפעל עֻגַּן, וסמלוס נגיכס וגליכס וקסוס מסכיג [קוס-

הִתְעַנֵּן, -אַלְיִתְעַסְּקִין], וּמִקְּרֵי עָנַן, וּדוֹמֶה לוֹ נָזַן לְעֵיל. וּמִזֶּה מְכֻפָּעַל מְפֻעָלִיי, נְדִירַת עִנְּמוֹ מְכִיב [וְיִךְ לְיִיב-אַלְיִתְעַסְּקִין], וּזֶה לְזוּרַת מְכַוֵּין לְשׁוֹר עֲנוּכוֹת עַל כַּעַל, וּבְתַכְנוּס עָנַן נִשְׁתַּת תָּמוּר מְכִיאָה וּמְקִיפָה, וְזָנוּר אַסְ, וּבְשַׁפ עֲכִיכִית עֲגוּדָה כְּמוֹ גַּלְמוּדָה, מְסְתּוֹגֶלֶת לְמִתּוֹן עַל כַּעֲלָה, וּמְשַׁ עֲנָנָה כְּמוֹ בֵּית אֲסוּרִים, וּמְוּמְבָּעַ עִנְּדוֹן. וּלְשׁוֹר לְנְקוֹר מְתְּמוּכָה תֲּעֻגָּנָה, כְּלִי דְּנוּג מְכוּן, לָךְ וּמְשַׁ תַּאֲמָנָה כִּיעֲנִי׳, ס׳, מִן לְמִן, אוּלַם מְסוּר מוּזָ סוּף מְפְסוֹק לוֹ מְתְּכַנְּתָ, וְכֵן חֲחָלוּ [ז״ל ג׳, כ׳] מִר חֲחַפְּ, וּכְלִי אַסְ״ם מְלְגוּזָ, ד״מ תְּקוּעֻנָּה.

v. praeter Ni. inus., comp. et *intr.*, sepire, circumcludere, sicut v. simpl. נָזַן (unde nomen *horti*). *Ni.* includere se, vitam solitariam agere, de viduis obitum maritorum deplorantibus, targ. עֲנַן vi latiori *occulendi* atque *prohibendi*. Neohebr. עֲגֻנָּה de muliere ab hominum societate remota, quae mariti absentis desiderio angitur atque aestuat; עֲנָנָה, carcer, custodia; עִנּוּן, *detentio*, inclusio. Ad formam תֲּעֻגָּנָה Ruth 1, 13. (Codd. et Edd. aliquot: תֲּעֻגָּנָה, v. *Minchat-Shaj* ad hunc l.) quod attinet, pro תְּקוּעֻנָּה (ad s. f. תְּקוּעֻנָּה), sicut חֲחַלוּ 1 Sam. 3, 2. (= חֲחַלוּ), תַּאֲמָנָה Jes. 60, 4. (= תַּאֲמָנָה), *propter pausam* dicitur. LXX. *κατασχεθήσεσθε.*

Nif-al: נֶעֱנַן

3 *impf. pl. f.:* תֵּעָגֵנָה

Ruth 1, 13. הלהן תעגנה

עָנַר

פעל ל״ע כ״ח כנוד עָנוּר, ומוכנו קיימ וכמילת קול נעימ וכיוצ [שריי״ען], והוא לפ״ו לְךָ מסכום אל בָּעַר, ודומ לו קָרְצָא, ומזוי נזפתי מעכב כנר הִנַּחְתִּי לעיל תקת נעכ, וכוא תנין סנוכ.

v. compos. inus., clamare, vociferari, a rad. *gar*, *qar*, quam in v. עָרַב *epenthesi*, in v. קָרְצָא paragoge auctam habes.

עָנוּר

ז״ו, וכנוי לעוף כוכו וקוכ ומצפף, וכתמנותו לפ״ו כמו קְרָא, ומפסוק כסום ענוב סרנון כסום כענוב, וכתב יפקי אסוק עוף סְנוּנִית, שפכ חיי תכן-שריכ גלון כתלף בעכני, וזה סיכוכו בלעו [שוואלנע]. ולדעת יש מפרשים שאינ הכד״ק בס׳ מזכרים אלו הוא עוף שאינו אוכל בלעון אל נכי לדם כשאלדין לוקו, גאנם בלעו, ולדעת לקרים כרוכי׳ל [קנ-גין], ועוד סדבר נספק, ולך מזכר מפורסם.

n. m., hirundo, a *pipiendo* (syn. קְרָא), quo cum nomine dudum contulere interpretes arab. خطاف, aram. סְנוּנִיתָא, lat. *hirundo*. *Qimchi* avem intelligit, qui condocefactus loquelam hominum aliquatenus imitatur. Alii *gruem*, arm. ברուտ sic dici arbitrantur; alii collato ar. *ʿaǵara* separare, avertere, avem adventitiam et remeantem (Zugvogel) intelligunt. LXX. *στρουθία ἀγροῦ*; פְּסוֹס עֲגוּר (= פְּסוֹס עֲגוּר), *χελιδών*. כסוס עגור כן אצפצף Jes. 38, 14.

וַעֲגוּר

Jer. 8, 7. וחור וסוס ועגור

עַד

praep., v. concord. partt.

עֵד

sbst., v. s. r. עָדַד *inseq.*

עַד

v. s. r. עוד *et* עָדַד *p.* 795.

עַדַד

לומ עֵד, ומוכנו מכיס ומצימ וכסיסס וכסיסס [נְאַהֲלִנְן, רְעַכְּנְן], ומתקוכ הנגלס וקתון וגוור, וכי כן מסמאל לְמִכְּס, ולְמִכְּל כְּפַר ע״ג, וכן עֵד נעכני לְזוֹן מכיס ומצימ. מקרן הטעמס ויסיס וקיקון וקתון דכר [נטצטימען], פְּעַסְט וטעלנן], ולומ לפ״ו מסכם עֵד פס לְמִכְּן על קרן על יָדָיו, וכלאכ נרקס לי עמס גס מכם עֵד לְזַקְּמִן מומ. וכנוד מזכם זס עֵד, וְהֵנָּה נְאַקְּמִי, עַדְלִן נעכני, עֲדָעָדָא קנ נסוכיק, כמו מועד מן יעד, וטוד לְמִכְּמִי. מזוי נזפתי מעכב עי׳ נלו״ם נק״מ. מכנד עוֹדֶד ז״ין לְמִ עוד מפעל.

h. e. עָדַד *v. tr.*, numerare, computare, a vi primaria *finiendi* et *decidendi* (syn. כָּפַר, סָפַר), arab. *ghadda*, hinc definire, constituere (unde v. comp. יָסַד, stirps nominis מוֹעֵד), quemadmodum et v. עָדַד, de quo v. infra. Inde n. hebr. עֵדָן, aram. עִדָּן, tempus, arab. *ghaddan*, *ghiddan*, *ghidda* (de *mensibus* mulierum), syn. עַדְעָדָא, festum (zab. עַדְרָדָא, solemnia cebrans). *Po.* עוֹדֵד ad v. עִוֵּד q. v. referri oportet.

עָדַד

ז״ו, סיכיד לְמִ סכנוי מכמצ׳ עֲדָדִים, ולְמִ עֲדָדָה ע״מ יוכס ביכס כנכס, מע״פ זיסוד מסס ניכיד נעכני עֲדָדָה, וומְמ מסקנכ יוקר מאס סמציכו מסקכוכיס עֲדָדָה סיכיד. מפנכ ומן ומועד קנוע, כתמנות מספר מוגבל נימים, וכזמל על עת ויסק קנוע לכנים [מסכמס-ניי״ע], וומְמ כוונת מסמוק כנד עדים, לומר נגד מל עת ויסק ויימ כידע דוות מכנים, לומר מעוכף ומלוכלן, וכן פנאו מקדמונים. ולע קוכל זיב לומר שמצמצ עכין כמוי ועשוי, ומכלים אֲדָ לעיל, ומוס עֵד נגד מאנטוע, וכן נמצמ מסס מן מלוכן נגאנמ, ד״מ מאמצמ נעדים, עֵד אסוק נתון תמת מכנ וכאנמ עליו לס, פנוס מאנטוע של נגד, שמסמ מקנמת נו וכוזקת.

n. m. (sing. gemarice usitatus ad pl. עֲדָדִים, non עֲדָה, ad s. f. בְּנָדָה, יְרִיעָה, בְּרִיצָה, quamquam arab. *ghidda* significationem eandem habet), tempus definitum, spec. menstruum, de menstruo sanguinis muliebris profluvio, quod certo tempore redit. Hinc: בֶּגֶד עֲדָדִים, vestis menstruis inquinata, sordida, impura. Poterit etiam עֵד (sicut gemar.) a contegendo deduci et de panno s. linteo, quo ad abstergendum utimur, dictum esse. LXX. *ἀποκαθημένη.*

pl.: עֲדָדִים

Jes. 64, 5. וכבגד עדים כל-צדקתינו

עֵד

ז״ו, וכסקנכ עֵד, כוזו מאנכך לְעוֹלָם וָעֶד לעצמי׳, וכן מתנל מסקנכ אֲחֵים מר אֲחֵיהֶם, בָּתִּים מר בָּתִּים [מן כוח], אֶת מר אֹתָ וכדומס. מזוכן כ״ל עת עזוכ

Ps. 145, 2. ואהללה שמך לעולם ועד
Ps. 145, 21. שם קדשו לעולם ועד
Dan. 12, 3. ככוכבים לעולם ועד
Mich. 4, 5. לעולם ועד

לָעַד

1 Chr. 28, 9. ואם-תעזבנו יזניחך לעד
Job. 19, 24. לעד בצור יחצבון
Ps. 9, 19. תקות ענוים תאבד לעד
Ps. 19, 10. טהורה עומדת לעד
Ps. 21, 7. כי-תשיתהו ברכות לעד
Ps. 22, 27. יחי לבבכם לעד
Ps. 37, 29. וישכנו לעד עליה
Ps. 61, 9. אזמרה שמך לעד
Ps. 89, 30. ושמתי לעד זרעו
Ps. 111, 3. 112, 3. וצדקתו עמדת לעד
Ps. 111, 8. סמוכים לעד לעולם
Ps. 111, 10. תהלתו עמדת לעד
Ps. 112, 9. צדקתו עמדת לעד
Ps. 148, 6. ויעמידם לעד לעולם
Prv. 12, 19. שפת-אמת תכון לעד
Prv. 29, 14. כסאו לעד יכון
Jes. 30, 8. לעד עד-עולם
Jes. 64, 8. ואל-לעד תזכר עון
Am. 1, 11. ויטרף לעד אפו
Mich. 7, 18. לא-החזיק לעד אפו

עֵדֶן

ז״ו נאמי וסכנוי עֲדָנִין, וסמוכן ומן ועת [נ״ע], מלזון מכיס וספיסס ויעוד, מכוון ק׳, על זכס. וזוס מסמאל כמו מועד וימים על עת מוקפת כמו זכס [יאסר], וכנוד מן עֵד נסופי ד״ן, אסוק לכוב נאמי׳ ל״מ אֲחֲנָן, אילָן [ק״ל]. נגמיכ מוס אֲדָנָא נמכוון עתס, תמוך עֲדָנָא.

n. m. m. aram. (pl. עֲדָנִין, a n. עֵד, adjecta term. *an*, ad s. nmm. aram. אֵילָן, אֲחֵינָן a n. אִיל), tempus, a v. עָדַד I, vi numerandi, computandi, definiendi, spec. annus, gem. עֲדָנָא (= עִדָּנָא), adverb. nunc, modo (hebr. עַתָּה a n. עֵת). LXX. *καιρός*, *ὥρα.*

Dan. 7, 25. עד-עדן ועדנין ופלג עדן

וְעִדָּן

Dan. 7, 12. עד-זמן ועדן

def.: עִדָּנָא

Dan. 2, 8. די עדנא אנתון זבנין
Dan. 2, 9. עד די עדנא ישתנא

def.: בְּעִדָּנָא

Dan. 3, 5. 15. בעדנא די-תשמעון

pl.: עִדָּנִין

Dan. 4, 13. ושבעה עדנין יחלפון
Dan. 4, 20. שבעה עדנין יחלפון
Dan. 4, 22. 29. ושבעה עדנין יחלפון

pl.: וְעִדָּנִין

Dan. 7, 25. עד-עדן ועדנין

def. pl.: עִדָּנַיָּא

Dan. 2, 21. מהשנא עדניא וזמניא

עֶדֶה

פעל כוזד וסצימ יַעֲדֶה, וסמקנכ יַעֵד, וסימוכן ק׳ כמו עָשָׂה, לומר עשוי וכנוף [סילנלן], דעקנין], לכן נגרף על נכנ, ד״מ עדם-נת גלון, עדם עדי ועדם תפיס וכדומס, כי תפי-יד קצוני מקולנות, ודומס לו עוד עֵד סעיל לעיל ע״ב. כ׳ קליפס ועניכ על דכר וסלון, וכן עדת נעכני, וסוף נדמיון אל עָשָׂה לקמן, אבל לתמוכות וַיַּעַט, וַתַּעַט, ויתן לו לזוכ עם עדם נמכוון ק׳, עי׳ תקת עשם כ׳. וזוס לֹא עדם עליו אחל, כתרגומו לָא זַאֲל, לָא סָטָא, וכתיי׳ אגור ספעל נמכוון סוס. מכוסף חֲמִדָּה אם מתכוון מכ׳ לזון מעבכס ומסכם, כאבל אגור מכוסף נתרגום, או מכוסף מתכוון ק׳,

Ps. 83, 18. ויבהלו עדי-עד
Ps. 92, 8. להשמדם עדי-עד
Ps. 132, 12. גם-בניהם עדי-עד
Ps. 132, 14. זאת-מנוחתי עדי-עד
Jes. 26, 4. בטחו בה׳ עדי-עד
Jes. 65, 18. וגילו עדי-עד

adv.: וָעַד

Ex. 15, 18. ה׳ ימלך לעלם ועד
Ps. 9, 6. לעולם ועד
Ps. 10, 16. ה׳ מלך עולם ועד
Ps. 21, 5. ארך ימים עולם ועד
Ps. 45, 7. כסאך אלהים עולם ועד
Ps. 45, 18. יהודוך לעלם ועד
Ps. 48, 15. אלהינו עולם ועד
Ps. 52, 10. בחסד-אלהים עולם ועד
Ps. 104, 5. בל-תמוט עולם ועד
Ps. 119, 44. לעולם ועד
Ps. 145, 1. ואברכה שמך לעולם ועד

וכשוכס נסתכס וכמוסס [סעכס-לנעע, -כאַלגענע, -אַלייענע נייע], לכן נמצמל על סעתיד וסעלות ותי-קן [עוונקייע], וכן סלוך סכוונכ אל חֶלֶד מן קלל ע״מ, וכן עוֹלָם מן עלס ע״ב. ולפ״ו מזכס אלו עֵד, עכין עשוי וכסוי ונעיפס וסעמכס [סַעכדעקקען, -סילנלן], ומוס עֵד סיכיד לְמִכְּס עֲדָדִים, עשוי וכסוי וסנעף, ודומס לו עֲדָדָה לקמן, עכין סנעפס וכסיס וגביסס, ומתמות נ״כ אל מפעל בָּ־גַּד ע״ב, וכן עֲטָדָה, ומדמיון נזפתי מעכ [s. *guth*, gr. *κυθ* (*κευθ*)]. ולמכוון מכיס וכסיסס וסניכס נזכס סלוך דומס אל יָצַק, יְצַעַ לעיל, וסנגון אל לקח לו, ודומס לו שָׁת לקמן, ועתס הכן לך. ומפלָ כמכוון עולמות עולמי עד, אל עד, עדי-עד [עדי מן עד סעמיי, אשיכו זייך לכאן], הכרי עד, הורי עד, ובקשור עולם ועד.

n. m. (corrept. עֶד, sicut אֶתֶם compendio factum est ex אַתֶּם, בְּהֵמוֹת ex בְּהֵמִים a sing. בְּהֵמ, אֶת ex אֵת, sq. *Vav* copulat. לְעוֹלָם וָעֶד), tempus obtectum, occultum et quasi velatum, de tempore *futuro*, quo quaenam eventura sint, homo ex semet ipso scire nequit et de *aeternitate*, cujus infinitas incomprehensa est tanquam velo obtenta (synn. חֶלֶד, עוֹלָם, quae et ipsa a verbis tegendi et celandi deducenda sunt). Radix est v. עָדַד, obducere, involvere, vestire, unde עֵד (pl. עֲדָדִים) gemar. atque, ut videtur, etiam hebr. *pannus*. Ejusdem verbi formam productiorem habes in v. עָדָה, עָטָה et comp. in בָּ־גַּד (*gad* = *ghad*), sanscr. *guth*, gr. *κυθ*, *κευθ*. Vi *numerandi* et *computandi* conferri oportet vv. יָסַד, יָצַק, יָעַט, quae omnia ab alia radicis nativa significatione proficiscuntur. Invenitur hoc *n.* hisce in dictionibus עַד = עֲדֵי־עַד, עֲדֵי־עַד, אֲבִי־עַד, עוֹלְמֵי עַד particula a stirpe pronominali oriunda est, quae huc neutiquam pertinet), עוֹלָם, הוֹרֵי עַד, הֲרְרֵי עַד (עֵד). LXX. *αἰών*, *ἔτι*; *μάρτυς* (עֵד).

Gn. 49, 26 *ברכת הורי עד
Job. 20, 4. הזאת ידעת מני-עד
Ps. 141, 10. יחד אגבי עד-אעבור
Jes. 9, 5. אבי-עד שר-שלום
Jes. 45, 17. עד-עולמי עד
Jes. 57, 15. שכן עד וקדוש שמו
Hab. 3, 5. ויתפצצו הררי-עד

עֲדֵי־עַד

Ps. 83, 18. ויבהלו עדי-עד
Ps. 92, 8. להשמדם עדי-עד
Ps. 132, 12. גם-בניהם עדי-עד
Ps. 132, 14. זאת-מנוחתי עדי-עד
Jes. 26, 4. בטחו בה׳ עדי-עד
Jes. 65, 18. וגילו עדי-עד

adv.: וָעַד

Ex. 15, 18. ה׳ ימלך לעלם ועד
Ps. 9, 6. לעולם ועד
Ps. 10, 16. ה׳ מלך עולם ועד
Ps. 21, 5. ארך ימים עולם ועד
Ps. 45, 7. כסאך אלהים עולם ועד
Ps. 45, 18. יהודוך לעלם ועד
Ps. 48, 15. אלהינו עולם ועד
Ps. 52, 10. בחסד-אלהים עולם ועד
Ps. 104, 5. בל-תמוט עולם ועד
Ps. 119, 44. לעולם ועד
Ps. 145, 1. ואברכה שמך לעולם ועד

לזון סלנשם. ופֿעל נתכנוס נכבד וכוסף עכין סכיון [עמפֿאַנגען, שוואַנגער ווין], סוף הזשלמ תכוון סרלפֿזון, מענין קנוי וווג ודוק.

v. tr. (impf. יַעֲדֶה, apoc. יַעַד): 1) velare, tegere, sicut עָטָה I. (syn. לָבַשׁ), עָד II., transl. vi ornandi et induendi. 2) sicut עָטָה II. (unde impf. apoc. וַיַּעַט, וַתַּעַט), arab. *ghadâ*, transire, praeterire, praetergredi. *Hi.* vel vi induendi, vestiendi, ornandi, vel vi exuendi, removendi (syn. הֶעֱבִיר). Targ. *Pi.* עַדֵּי, concipere, gravidum esse, a vi contegendi et coeundi nativa. LXX. *περιτιθέναι; κοσμεῖν, κατα-; λαμβάνειν, ἀνα-; παρέρχεσθαι.*

3 *perf.*: עָדָה
Job. 28, 8. לֹא־עָדָהּ עָלּוֹ שָׁחַל

2 *perf. fem.*: עָדִית
Ez. 23, 40. כָּחֳלַת עֵינַיִךְ עָדִית עֲדִי

impt. sg.: עֲדֵה
Job. 40, 10. עֲדֵה־נָא גְאוֹן וְגָבַהּ

1 *impf. c. s.*: וְאֶעֱדֶה
Ez. 16, 11. וְאַעְדֵךְ עֲדִי

2 *impf. fem.*: תַּעֲדִי
Jer. 4, 30. כִּי־תַעֲדִי עֲדִי־זָהָב
Jer. 31, 4. עוֹד תַּעֲדִי תֻפַּיִךְ

2 *impf. fem.*: וַתַּעֲדִי
Ez. 16, 13. וַתַּעֲדִי זָהָב וְכֶסֶף

3 *f. imperf.*: תַּעֲדֶה
Jes. 61, 10. וּכְכַלָּה תַּעֲדֶה כֵלֶיהָ

3 *impf. f. ap.*: וַתַּעַד
Hos. 2, 15. וַתַּעַד נִזְמָהּ

Hif-il: הֶעֱדָה
part. masc.: מַעֲדֶה
Prv. 25, 20. מַעֲדֵה־בֶגֶד בְּיוֹם קָרָה

עֵד

ז״ו, [סקנר מן עָדָה, וסמופעם שם לרמי עָדָא]. סתקרון אלנ [נייעג], וסקומיס כלמו למוף תוכן סזוכס לסמשכ סמלנ, ולמ מלמ סמעכס, וסכנון שסזכס עָדָיָה פס נמכנו סמכוון של הָדָה, וסוף למ סמקס אלו, ווס תפיפ וסקוקס [עכ-פֿאסטען, ערגרייפֿען], וח״כ עד אלנ כמו מלקוף מן לקס. וכוס יפיפ סנכן סכוף סזס על כנון. וסמכ שכנכן סכוף הָעֲדָה נמאלי מזכס עָדָה נמכוון וס.

n. m. (abbrev. ex עֲדָה, aram. עֲדָא), exuviae, praeda, a v. עָדָה III., sicut הָדָה, vi prehendendi, capiendi, arripiendi (syn. לָקַח, unde מַלְקָחַיִם). Mirabile est, quanto opere grammatici significata verbi עָדָה confuderint, et quanto ingenio quodlibet ex significatione radicis una duabusve extorquere sategerint. Fortasse *Hi.* הֶעֱדָה Misle 25, 20. ab hoc v. עָדָה III. deduci oportet. LXX. perverse: *μαρύριον, ἔτι, εἰς.*

בבקר יאכל עד
Gn. 49, 27.
אז חלק עד־שלל
Jes. 33, 23.
*לֶעַד נל״ק
Zeph. 3, 8. *לרום קומי לעד

עֵדִי

ז״ו, ונסמ״פ עֲדִי וכנכוי עֲדָיִי וסרכוי עֲדָיִם. סרכון קנוג וסלים [שמוקק], מסמנות של עגוי, ל״מ ומעכך עדי, עדי עדיים. וסנכ למסנוק נמסנ וכמן עדיו לנלנוס, סרכון קנוג סנוס וסלים, ומסנכיג נטוב עדיך לרמי סרל״נע נפֿג, כי סנפֿע כנוד ועדי סמלנ, וח״כ כמו מעכיג נטוב נפֿעך, ולרמי סמתרגם עדי פס לזון וקנס, לומר שיעור ומדה, כמו ויעד לך מועד, ויעד לו אות, ועוד רבים. ומלת עֲדִי מורה על הנוי והתכשיט, כמו עֲדִי וְצָעִיף, עֲדִי וְתַכְשִׁיט, עֲדִי וְרָאשׁ, עֲדִי וְשִׁרְיוֹן, עֲדִי וְתִפְאֶרֶת, עֲדִי וְנֶזֶם, עֲדִי וְנֵזֶר, עֲדִי וְשַׁרְבִּיט, עֲדִי וְשַׁלְשֶׁלֶת, עֲדִי וְצָמִיד, עֲדִי וְחָגוֹר, עֲדִי וְכוֹבַע, עֲדִי וְכֹתֶנֶת, עֲדִי וְאַבְנֵט, עֲדִי וְעִטָּרָה, עֲדִי וְנִזְמָה, עֲדִי וְטַבַּעַת, עֲדִי וְחַלְיָה, עֲדִי וְכִסֶּה, עֲדִי וְכֶתֶם, עֲדִי וְכֶלִי, עֲדִי וְכֵלִים, עֲדִי וְרָכוּשׁ, עֲדִי וְהוֹן, עֲדִי וְנִכְסֵי, עֲדִי וְנִכְסֵי צֹאן וּבָקָר, עֲדִי וְנִכְסֵי מִקְנֶה וְקִנְיָן, עֲדִי וְנִכְסֵי מִקְנֶה וְקִנְיָן וְכָל־הַחַיָּה אֲשֶׁר לוֹ, עֲדִי וְנִכְסֵי מִקְנֶה וְקִנְיָן וְכָל־הַחַיָּה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לוֹ, עֲדִי וְנִכְסֵי מִקְנֶה וְקִנְיָן וְכָל־הַחַיָּה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָאָדָם אֲשֶׁר לוֹ, עֲדִי וְנִכְסֵי מִקְנֶה וְקִנְיָן וְכָל־הַחַיָּה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָאָדָם אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לוֹ, עֲדִי וְנִכְסֵי מִקְנֶה וְקִנְיָן וְכָל־הַחַיָּה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָאָדָם אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ, עֲדִי וְנִכְסֵי מִקְנֶה וְקִנְיָן וְכָל־הַחַיָּה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָאָדָם אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָרוּחַ אֲשֶׁר לוֹ, עֲדִי וְנִכְסֵי מִקְנֶה וְקִנְיָן וְכָל־הַחַיָּה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָאָדָם אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָרוּחַ אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ, עֲדִי וְנִכְסֵי מִקְנֶה וְקִנְיָן וְכָל־הַחַיָּה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָאָדָם אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָרוּחַ אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ, עֲדִי וְנִכְסֵי מִקְנֶה וְקִנְיָן וְכָל־הַחַיָּה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָאָדָם אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָרוּחַ אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ, עֲדִי וְנִכְסֵי מִקְנֶה וְקִנְיָן וְכָל־הַחַיָּה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָאָדָם אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָרוּחַ אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ, עֲדִי וְנִכְסֵי מִקְנֶה וְקִנְיָן וְכָל־הַחַיָּה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָאָדָם אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הָרוּחַ אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ וְכָל־הַנְּשָׁמָה אֲשֶׁר לוֹ

חלנ, וסענין המזכיע נטוב חלנך, נדמיון לא עד, ולנעת ע׳ וקכיס רוח וכח [מוטע], ולא ידעתי שכח לסס, וסכוכר יבקר, ודי נקר.

n. m. (in p. עֲדֵי, c. s. עֲדִי, pl. עֲדָיִם), involucrum, integumentum, ornamentum, ornatus, spec. caballi, phalerae (Geschirr). Ψ. 103, 5. ex sententia Ibn-Ezrae de anima, utpote hominis praestantissima parte (syn. כָּבוֹד) dicitur; Targ. *senectutem* vertit (= עֵד, חֶלֶד, a v. *occulendi*). LXX. *τὴν ἐπιθυμίαν σου.* Alias vertunt: *κόσμος; σιαγών* (maxilla).

2 Sam. 1, 24. עֲדִי זָהָב עַל לְבוּשְׁכֶן
Jer. 4, 30. כִּי־תַעֲדִי עֲדִי־זָהָב
p. עֲדִי
Ez. 16, 11. וְאַעְדֵךְ עֲדִי
Ez. 23, 40. עֵינַיִךְ וְעָדִית עֲדִי בְּעָלֶיהָ
Ez. 16, 7. וַתִּבְאִי בְּעֲדִי עֲדָיִים כַּעֲדֵי
Jes. 49, 18. כֻּלָּם כָּעֲדִי תַלְבָּשִׁי
cum suff.: עֲדִיֵּךְ
Ex. 33, 5. הוֹרֵד עֲדְיְךָ מֵעָלֶיךָ
cum suff.: עֲדְיָם
Ps. 103, 5. הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֶךָ
cum suff.: עֶדְיוֹ
Ex. 33, 4. וְלֹא־שָׁתוּ אִישׁ עֶדְיוֹ
Ps. 32, 9. עֶדְיוֹ לְבֶלּוֹם
Ez. 7, 20. וְצֶבִי עֶדְיוֹ לְגָאוֹן שָׂמוּהוּ
cum suff.: עֶדְיָהּ
Jer. 2, 32. הִתִּשְׁכַּח בְּתוּלָה עֶדְיָהּ
cum suff.: עֶדְיָם
Ex. 33, 6. אֶת־עֶדְיֵי מֵחֹרֵב
pl.: עֲדָיִים
Ez. 16, 7. וַתִּבְאִי בְּעֲדִי עֲדָיִים

עֲדָוָת

ז״כ, וסוף לנעת דוד קמ״ע כמו עֲדִי, נכפסוק ויתן עליו [על נן סמלך] קט-כוכ וקת-סעדות [קקֶ״נגעסטוקק], וכן עדות מין נוסף פיוע נתליס, וכנכ מוכתך דעת וו לנל כרמ״נע, וכפכוס כוס לפעכי. לר״ק עדות נתליס מן עוד לזון ומוכ, כי עוד שם נעכיכי ענין כלי ומכ.

n. f., ex sent. *Qimchii*, sicut עֲדִי, ornatus regius 2 Reg. 11, 12. In Psalmis (LX. LXXX.) de melodia musica, uti dudum observavit *Ibn-Ezra*. Alii a v. עוּד vi *canendi* (unde arab. عود, lyra) deducunt, ita ut vertendum sit: carmen, cantilena. LXX. *τὸ μαρτύριον*; שׁוֹשַׁן עֵדוּת, perverse: *ἀλλοιωθησόμενος* (quo mire abusi sunt patres *Latini*).

Ps. 60, 1. לַמְנַצֵּחַ עַל־שׁוֹשַׁן עֵדוּת
Ps. 80, 1. אֶל־שְׁשַׁנִּים עֵדוּת
הָעֵדוּת
2 Reg. 11, 12. חֻנְזַר וְאֶת־הָעֵדוּת

עָדָה

ז־ח

זו עָדָא, וסעתיל הָעֲדָה, הֶעֱדָא, וסמוכן כמו עדס נמכוון כ׳ נעכני, סליכס וסליפֿס, נמזנל על סיכס, וסכוסף יונל, לומר סמכס וסעכיכס.

s. עָדָא, *v. intr. aram.* (impf. יֶעֱדֵה, יֶעֱדֵא), ire, transire, perire; *Af.* transferre, auferre, tollere (regnum) s. dejicere. LXX. *παρέρχεσθαι*; *Af.* *μεθιστάναι, καθ-; ἀφαιρεῖν.*

3 *perf. fem.*: עָדָת
Dan. 3, 27. וְרֵיחַ נוּר לֹא עָדָת בְּהוֹן

מלכותא עדת מנך
Dan. 4, 28.

3 *imperf.*: יֶעֱדֶה
Dan. 7, 14. שָׁלְטָן עָלַם דִּי־לָא יֶעְדֶּה

3 *impf. fem.*: תֶּעְדֵּא
Dan. 6, 9. 13. דִּי־לָא תֶעְדֵּא

Haf-el: הַעְדֵּי
3 *perf. pl.*: הַעְדִּיוּ
Dan. 5, 20. וִיקָרָה הַעְדִּיוּ מִנֵּהּ

part.: מְהַעְדֵּה
Dan. 2, 21. מְהַעְדֵּה מַלְכִין וּמְהָקִים

3 *impf pl.*: יְהַעְדּוּן
Dan. 7, 26. וְשָׁלְטָנֵהּ יְהַעְדּוּן

עֵדָה

v. s. r. עוּד *p.* 796.

עֵדוּת

testimonium, v. s. r. עוּד *p.* 797.

עֲדִי

v. s. r. עָדָה *p.* 793.

עֵדָן

v. s. r. עָדַן *p.* 794.

עֶדֶן

פעל ל״ע כ״ף נסתפעל חִתְעַדֵּן, ומסוכן כ״ל סוכס וסעכנס נסכוכס סרנקס ופעוס סרנעס ולחלוף [כאָסרעגן, עכ-פֿרייגן, וואָסטינגן]. ועכין סכוכס ועכנות עוכנ ותפכוך שעזוע ותעכנו פסכל מעכין רוים וסוכס כלי פסוק, וסתפתעל כדכך סכנין. קין פסזכס לפ״ו עֶדֶן, ולומס לו זֶה לעיל, אלנ לו נ״כ נקוטנו תרעכס ולחלוף תוכן אל סוכס, ולולי נ״כ שֶׁכֵּן לקין, אלנ מתנו שֶׁכֵּן [דנר סמוך ומוכיע ולא] מוס, ועוד נוס מקום לתנדכ.

v. comp. tr. hitpa., facere, ut quid riguum fiat atque succulentum, nutrire, nutricare, exsaturare, hinc *Hitpa.* bene nutritum esse, laute, delicate, molliter, luxuriose vivere, de vita plena et conferta voluptatibus. Radix est עָדַן, cum qua congruit v. זָנַן (irrigare, nutrire) et forsitan עָנַן (unde עֶדֶן de eo, quod bene nutritum, succosum et riguum est). LXX. *τροφᾶν.*

Hitpa-el: הִתְעַדָּנָה
3 *impf. pl.*: וַיִּתְעַדְּנוּ
Neh. 9, 25. וַיִּשְׁמִינוּ וַיִּתְעַדְּנוּ

עֲדָנִים

ז״ו וסרכוי עֲדָנִים, וסיכיל כלמ על נן, לו על ככר מוקס ומכוסס ומוכיע עכ לנוף ולכפֿע [לוסטנאכיגען, -פֿלפֿע, -נענעגע], וסעתקנו פֵּרְדֵּס, וקנין כוס לין קיית נ״ת-עדן סמוך לנכנכן [עמוס ז׳, ס׳] אלנ תלמ כקכלס. *Παράδεισος*. וכסיס נן-עדן מעל לא לכן מוזקלת ומכוסקת, ל״מ ויפֿס מדכיס כעדן [יפֿעי׳ כ״ף נ׳], עני-עדן אלנ נגן-פֿלסיס [יוקקל ל״ף י׳], כגן עדן סלכן [יוזל ג׳ נ׳], ומלקום סעדן עי׳ נקלנ שני אל זס מספר. סכוכי עדנים כמו מקמדים וכעיפים.

n. m. (pl. עֲדָנִים), locus aquis irrigatus, fecundus, amoenus, voluptarius (Lustgegend), targ. פַּרְדֵּס (hellen. *παράδεισος*). Inde n. pr. urbis in Libano exstructae, quae propter nemoris undique assiti amoenitatem בֵּית־עֵדֶן vocatur (Am. 1, 5.), gr. *Παράδεισος* apud Ptolem. V, 15. Speciatim dicitur de protoplastorum habitaculo utpote quatuor amnibus irrigato ac deliciarum voluptatumque plenissimo, quocum regiones, quarum pingue solum crebri fontes rigant, comparantur. Pl. de deliciis et oblectationibus; עִם־עֲדָנִים, jucunde, belle. LXX. *τρυφή, κόσμος, ἑδέμ.*

עֵדֶן

Gn. 2, 15. וַיְנִיחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן
Gn3,23 וַיְשַׁלְּחֵהוּ יְיָ אֱלֹהִים מִגַּן־עֵדֶן
Gn. 3, 24. וַיַּשְׁכֵּן מִקֶּדֶם לְגַן־עֵדֶן
Gn. 4, 16. קִדְמַת־עֵדֶן
Ez. 31, 9. וַיְקַנְאֻהוּ כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן
Ez. 31, 16. כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן
Ez. 31, 18. בְּעֲצֵי־עֵדֶן
Ez. 31, 18. וְהוּרַדְתָּ אֶת־עֲצֵי־עֵדֶן
Ez. 36, 35. הַנְּשַׁמָּה הִיתָה כְּגַן־עֵדֶן
Joel 2, 3. כְּגַן־עֵדֶן הָאָרֶץ לְפָנָיו

n. p. עֵדֶן
2 Reg. 19, 12. וּרְצֶף וּבְנֵי־עֵדֶן
Jes. 37, 12. וּרְצֶף וּבְנֵי־עֵדֶן
Am. 1, 5. וְתוֹמֵךְ שֵׁבֶט מִבֵּית עֵדֶן

n. p. בְּנֵי עֵדָן
Ez. 27, 23. חָרָן וְכַנֵּה וְעֵדֶן

בְּעֵדֶן
Gn. 2, 8. וַיִּטַּע יְיָ אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן
Ez. 28, 13. בְּעֵדֶן גַּן־אֱלֹהִים הָיִית

בְּעֵדֶן
Jes. 51, 3. וַיָּשֶׂם מִדְבָּרָהּ כְּעֵדֶן

מֵעֵדֶן
Gn. 2, 10. וְנָהָר יֹצֵא מֵעֵדֶן

pl.: עֲדָנִים
2 Sam. 1, 24. שַׁנִּי עִם־עֲדָנִים

pl. c. suff.: עֲדָנֶיךָ
Ps. 36, 9. וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַּשְׁקֵם

עֲדָנָה

ז״כ, גזיר סוכני עֶדֶן, ומוכנו כפרוש לקן-עוכ לעדן ועכנו סכוער [יונעגכ-לוסן], או כפרוש יקקי לקוק כזר, כלשון מעכס מעדן הכנר [פֿרייע, ופֿאַסטינגעקייע]. ופֿעל לקכו קנת מסקלמוכיס מעכין עֶדֶן ומן ויסת, נקין סכנע.

n. f. (a m. עֶדֶן), vigor et quasi succositas corporis (צְחֻצְחוּת בָּשָׂר sec. *Isaaki*). Ibn-Ezra: voluptas juvenilis (Jugendlust). Qui, sicut עֵדֶן, de menstruis dictum volunt, ineptiunt. LXX. *ἕως τοῦ νῦν* (עַד־הֵנָּה = עַד־הֵנָּה).

Gn. 18, 12. הֶיְתָה־לִּי עֶדְנָה

עֲדֹנָי

ת״ו, ולנקכי עֲדֹנָיָה, ומוכן מפוכך ומעוכנ [ווייכלין, פעכסאַרטעלט], ומנלף נכ״ק לך נקכי, וסתמוכס תמוכ עֲדֹנָיָה.

adj. m. (f. עֲדֹנָה), molliculus, luxuriosus, delicatus. LXX. *τρυφερός.*

adj. fem.: עֲדֹנָיָה
Jes. 47, 8. עֲדֹנִיָּה הַיּוֹשֶׁבֶת לָבֶטַח

עֲדֹרָן

ז״ו פרטי לנעת סקדמוכיס, וסוף לקד מאכי דוד ונכוכיו, ומנלמו עֲדֹרָנָא נד״ס י״ף מ״כ, לקד מאכי דוד, ותמוכת עֲדֹרִינוֹ כמר עֲדֹרִינוֹן כלכן, וכן עֲצִינוּ לפ״ו ככוי פרטי כמר עֲצִינוֹן או לנעת סקכי הֶעֱצִינוּ, לומר מעזנקת עֲצָנוֹ, ומכוון סמסוך נסקר סנעל עוכר לת-כיכו, שנמלם נד״ס, ורוף סמלנ מסכוכס כלו כנוד יוזב סוף סוף סמכוכס כלו כנוד יוזב נזנת תקכמוכי.

n. m., ex sententia veterum *propr.* unius de Davidis primoribus, qui 1 Chr. 11, 42. עֲדִינָא nominatur. Est autem עֲדִינָא ex עֲדִינוֹ apocopatum, uti n. pr. עֶצְנִי (quocum conjunctum legitur) ex עֶצְנוֹ, nisi est, id quod Qeri חָעֶצְנִי significat, n. patronymicum = ex familia עֶצֶן). *Verbum* in loco illo 2 Sam. 23, 8., qui multis sine causa corruptus videtur, omissum est et in Paralipomenis per illud: עוֹרֵר אֶת־חֲנִיתוֹ (quod neutiquam nominum, quae explicuimus, glossema est) suppletur. LXX. egregie: Ἀδινὼν ὁ Ἀσωναῖος (οὗτος ἐσπάσατο τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπί.....).

2 Sam. 23, 8. הוּא עֲדִינוֹ הָעֶצְנִי

מַעֲדָן

ג״ו, וסכנוי מַעֲדָנִים, מַעֲדָנֵיהֶם, ומחוכן חמוריס ומכעס [ליעגלי־כעס, אכנעמע־ליכעס], וכנחל על תפכוניס ומחכליס ערכים וכעימים [לעקקעכי״ח]. וסכנוי מַעֲדָנוֹת עמיי, לח״ק כתעכוג [פֹּעֵר־נגינע], חולס סככון דעת דוד קמ״ו, שלנך חלו נקאוריס ונכלבלוחת, לומר כרגליס מעדנות [נעגעסקעלע], ות״כ כמו מעדנות כימס.

n. m. (pl. מַעֲדָנִים, מַעֲדַנִּים), deliciae, voluptas, spec. cupediae, deliciae epularum, cibi exquisiti. *Plur. f.* מַעֲדָנוֹת 1 Sam. 15, 32. a nonnullis *hilariter*, *laete* vertitur; rectius *vincula* et *compedes*, quibus *Agag* erat constrictus (= מַעֲדַנּוֹת), intelliguntur. LXX. τρυφή, τροφή, κοσμός; תו״ת —, δεσμός, τρέμειν.

pl.: מַעֲדָנִים

Prv. 29, 17. וייתן מעדנים לנפשך

pl.: לְמַעֲדַנִּים

Thr. 4, 5. האכלים למעדנים

pl. constr.: מַעֲדַנֵּי

Gn. 49, 20. והוא יתן מעדני־מלך

pl. c. suff.: מַעֲדַנָּיו *p.*

Jer. 51, 34. מלא כרשו מעדני

pl.: מַעֲדַנּוֹת *adv.*

1 Sam. 15, 32. וילך אליו אגג מעדנות

מַעֲדַנָּה

pro מַעֲנָה, *v. s. r.* עָנַד *p.* 845.

עִדּוֹ

v. s. r. עָדַד *p.* 792.

עָדָה

פעל נוד״, וסעתיד יַעֲדֶה נכ״ע, ומוכנו סאכנה וסכיאס יכיכס ומסעכוגות [לינעגכייעגן, -נעקקען, -סאַגנגן], ומסעכוגות עָדָה, ומקוגע על עֲדָה נכסה עגכיניס מעלמו, וכן עָפָא נאכיס, סכל לגון מסעכוגות ויכיכס [לינעגסלינעס-סען, -סלינעסניג ויין]. סכוסף יוגף. נאכנוס עֲדָה מעלמו, נאשלה יכיון ונדולס, וכסה עגכיניס מעכוגות עֲדִיפָה, חֲמֻדָּה וכדומס.

v. comp. intr. (neoh. impf. יַעֲדֶה), longiuscule extendere, superpendere, superfluum esse, redundare, sicut neohebr. עָדַף, aram. עֲדָא, עֲפָא, quae indidem oriunda, vi *abundandi* vel modum excedendi dicuntur. *Hi.* facere, ut redundet, superfluum sumere, accipere. LXX. πλεονάζειν, ὑπολείπειν.

part. masc.: הָעֹדֵף *sg.*

Ex. 16, 23. כל־העדף הניחו

Ex. 26, 12. וסרח העדף

Lev. 25, 27. והשיב את־העדף

part. masc.: בָּעֹדֵף

Ex. 26, 13. והאמה מזה בעדף

part. pl.: הָעֹדְפִים

Num. 3, 46. העדפים על־הלוים

Num. 3, 48. פדויי העדפים בהם

Num. 3, 49. מאת העדפים

part. fem.: הָעֹדֶפֶת *sg.*

Ex. 26, 12. היריעה העדפת

Hif-il: הֶעְדִּיף 3 *perf.*

Ex. 16, 18. ולא החדיף המרבה

עָדָר

פעל נוד״, וסעתיד נַעְדֹּר, ומעכוכ עכיכית נַעֲדֶר. סכעכ עוגס וגכיקס פעיכס מלכך וסליכס נסגיכ וגכיקס [פֹּעֵר־לגסכעגן, וועג־, נוכיק־, וועגגעסעגן], ומעלות מעכוכ נ״כ נעכיכ, וסקכן עֲדָר, ודומס לו מעכוכ נכעכ סכלקית וכוגית [*s. sxi*, l. *ser-ere*], וכן זָר לעיל. ומוס נככיכ נפעל נָעְדַּר, כעוג ונפעל וכפקד [פֹּעֵרלגסכעגן, פֹּעֵרמיקס ויין], לומר קכיכס וגליכס לככר, כלגכ מככך לקח כעוג לו וכפעל מעכו, וככין סכבד עֲדַר סלכון סקסכס וסקסקס. נכעכ עכיכיכית סכפעל עכל נמכוגן סוס לכ סלוכך, ומעכו מס פעכ סוכס חָעֲדַר נקכעת סקסיכס, מפעוכו סויס.

v. comp. intr. (impf. neohebr. יֶעְדַּר), de-*ser*-ere, relinquere, praetermitere, abire, a rad. עָדַד, quam propinqua cognatione contingunt v. זָר, sanscr. *sxi*, lat. *ser-ere*. *Ni.* נֶעְדַּר, derelictum, missum factum esse, abesse, deesse, desiderari (vermisst werden). *Pi.* עִדֵּר, facere, ut deficiat, deesse sinere. Inde neohebr. philos. *n.* הֶעְדֵּר, privatio, negatio (opp. הֶחְזֵיר). LXX. οἴχεσθαι, λανθάνειν, διαφωνεῖν, ἀπολλύναι; חָדַל נֶעְדַּר; αἴρεσθαι; *Pi.* παραλλάττειν.

Nif-al: נֶעְדַּר 3 *perf.*

1 S. 30, 19. ולא נעדר־להם מן־הקטן

3 *perf.:* נֶעְדָּר *p.*

2 Sam. 17, 22. עד־אחד לא־נעדר

Jes. 40, 26. איש לא נעדר

Zeph. 3, 5. לאור לא נעדר

3 *perf. fem.:* נֶעְדְּרָה *p.*

Jes. 34, 16. אחת מהנה לא נעדרה

part. f. sg.: נֶעְדֶּרֶת *p.*

Jes. 59, 15. ותהי האמת נעדרת

Pi-el: עִדֵּר

3 *impf. pl.:* יְעַדְּרוּ

1 Reg. 5, 7. לא יעדרו דבר

I. עֶדֶר

פעל יקר וכודל, ומוכנו עכיכס וכיכיפס וסליכס [לְכֶלכען], ווס סמכוון על עֲדָרֶיךָ מעכוכס, לעכר כלג־לכ וכ״ל, לומר נקקנות, לומר עכין סלוך מעכוכ סמלכמס, ומוס סגוך עֵדֶר. תעלות וקכן מעכוכ עֲדָר, ומעלת סקכן נ״כ לגל סָדַר וגגוך לכוך ע״ג.

v. comp. tr. perrarum, sicut סָדַר, ordinare, disponere, spec. aciem instruere. Inde n. עֵדֶר series, grex. LXX. עֲדָרִי מַלְחָמָה παρατασσόμενοι παράταξιν.

p. pl. constr.: עֶדְרֵי

1 Chr. 12, 38. עדרי מערכה בלבב

inf. constr.: וְלַעְדֹּר

1 Chr. 12, 33. ולעדר בלא־לב ולב עָדָר

ג״ו, וסעכוכ נעתלותו סלכך [כ״יסע], וסעסוק עלכי״ס לעוכות, סלכון מעככיס, כלעכר כנכ פעכ לוך קמ״ו, ומוס מעככיכ סגלן נכללע [סעעלעע], ועלכ ל׳ עס יגלכל. עֲדַר נקעגוס מזלמו.

n. m., sicut סֶדֶר, series, ordo, velut in v. עֲדָרִים לַאֲוִרוֹת (= מַעֲרָכִים), plerumque ordo pecudis, grex; עֲדַר ה׳ grex Domini, de Israele (Joh. 10, 16.). LXX. ποίμνη, ποιμνίον (ποιμήν), ἀγέλη, βουκόλιον.

Gn. 32, 17. עדר עדר לבדו

Gn. 32, 17. בין עדר ובין עדר

Job. 24, 2. עדר גזלו וירעו

Jer. 13, 17. כי נשבה עדר ה׳

Mich. 4, 8. *n. p.* ואתה מגדל־עדר

הָעֲדָה

Jer. 13, 20. איה העדר נתן־לך

מֵהָעֲדָר

1 Sam. 17, 34. ונשא זאב מהעדר

בָּעֲדָר

Jer. 31, 24. ונסעו בעדר

כְּעֵדֶר

Mich. 2, 12. כעדר בתוך הדברו

Cant. 4, 1. 6, 5. שערך כעדר העזים

Cant. 4, 2. שניך כעדר הקצובות

Cant. 6, 6. שניך כעדר הרחלים

כָּעֲדָר

Ps. 78, 52. וינהגם כעדר במדבר

cum suff.: עֲדָרוֹ

Jes. 40, 11. כרעה עדרו ירעה

Jer. 31, 10. ושמרו כרעה עדרו

Ez. 34, 12. כבקרת רעה עדרו

Zach. 10, 3. פקד יי צבאות את־עדרו

cum suff.: וַעֲדָרָהּ

Jer. 51, 23. ונפצתי בך רעה ועדרו

cum suff.: בְּעֶדְרוֹ

Mal. 1, 14. ויש בעדרו זכר

pl.: עֲדָרִים

Gn. 30, 40. וישת לו עדרים לבדו

Jud. 5, 16. לשמע שריקות עדרים

Jes. 32, 14. מרעה עדרים

Zeph. 2, 14. ורבצו בתוכה עדרים

pl.: הָעֲדָרִים

Gn. 29, 2. ישקו העדרים

Gn. 29, 3. ונאספו־שמה כל־העדרים

Gn. 29, 8 עד אשר יאספו כל־העדרים

ההלכים אחרי העדרים

Gn. 32, 20.

pl.: הָעֲדָרִים

2 Chr. 32, 28. ועדרים לאורות

pl.: לָעֲדָרִים

Prv. 27, 23. שית לבך לעדרים

Jes. 17, 2. לעדרים תהרינה

pl. constr.: עֶדְרֵי

Gn. 29, 2. שלשה עדרי־צאן

Cant. 1, 7. על עדרי חבריך

Joel 1, 18. נבכו עדרי בקר

Joel 1, 18. עדרי הצאן נאשמו

pl. constr.: בְּעֶדְרֵי

Mich. 5, 7. ככפיר בעדרי־צאן

pl. c. suff.: וַעֲדָרֵיהֶם

Jer. 6, 3. ירבאו רעים ועדריהם

II. עֶדֶר

פעל נוד״, וסעכוכ עפיכס וגליפס נדנך [קייככייעגן], וכלפל מעכוכך סלקיפס, וכן עֲדַר נקכעי, וסקכן עֶדֶר ודומס לו הֵדֶר לעיל לף ע״ס, וגס כנכ סלכנתי סגוי נגפתי מעכנ. ומוס סכפעל עֲדַּבֵּר, סכלכון נקכפוך וכפקד [זוככ-גלגלעגן, -פפֿלינג וועדעלע]. וגגוך מפעל פוס נגמרק, ל״מ עוזר ומוסק, מוכלין ומעדכין, עזור עמי וקעזור עמן.

v. comp. tr., incidere, sarrire, aram. עֲדַר (syr. עֲדָרָא, aratrum), a rad. *dar*, quam repraesentat etiam v. דָּר q. v. *Ni.* נֶעְדַּר, sarculo effodi, aratro subigi. LXX. σκάπτειν, ἀροτριοῦσθαι.

Nif-al: נֶעְדָּר

3 *imperf.:* יֵעָדֵר

Jes. 5, 6. ולא יעדר

3 *impf. pl.:* יֵעָדְרוּן

Jes. 7, 25. אשר במעדר יעדרון

מַעְדֵּר

ג״ו, ומוכנו כלי לקכיפס וקפיכס [נגעפ-סלפקקע], וקל להכין מפעדש. נפעפ עגכיניס עִקֵּר מעופעע, מַעְדֵּר מקופר ומקוכס כמו מכקר.

n. m., ligo, pastinum, sarculum (Gäthacke). LXX. ἀροτριώμενος (מַעְדֵּר, neohebr. arator).

בְּמַעְדֵּר

Jes. 7, 25. במעדר יעדרון

עֶדֶשׁ

פעל ל״ע, ומפעוכ לפי קקוכ סלגון עכין נככוכ וגגוכ [פפֿכלפֿעגן], ומקכן עֲדַשׁ נדמיון לל חֲדַשׁ, חָשָׂא, לכן עוד מקום להתגדל, כי עוד נלפפר פפֿעוכות כמו גריפות, לומר עגילה וסרפוף, וכן דָּגַשׁ נגמרל עכין כיפות, כפי סכרלפ מפכפ וס.

v. comp. inus., quod, sicut חָדַשׁ, vim *germinandi* habet. Nisi forte significationem habet verbo חָמַס consimilem, unde חֵימוֹת, gemar. (ut videtur, a v. דָּס = עֲדָשׁ): דֵּגֶס, grana deglumata ac *rotundosa*, pulmentum triticeum.

עֲדָשָׁה

ג״ס, וכן סיקיד נגמרל, וכ״ק לף סכנוי עֲדָשִׁים, וסמוכן מין קטכית קטכה [ליכוע]. *n. f.* (non עֲדָשׁ, עֲדָשׁ, quem sing. recentiores, sicut בֵּרִיל, commenti sunt), lens, arab. ʿ*adas*. Aegyptiaca *arshin* (Theb. et Memph.), *archin* (Memph.) casu similia. LXX. φακός.

pl.: עֲדָשִׁים

Gn. 25, 34. לחם ונזיד עדשים

2 Sam. 23, 11. מלאה עדשים

pl.: וַעֲדָשִׁים

2 Sam. 17, 28. ופול ועדשים וקלי

Ez. 4, 9. ופול ועדשים ודחן

עוֹב

לומר עֵב, וסמוכן מזוגם: ל׳ כמו עֵהָ לקמן, וכמו חֵבָא, חֵב, חֵפָא, חֵהָ, גֵּהָ, גֵּהָ, בֵּהָ, בֵּהָ, בָּפַח לעיל, לומר עשוי וכסוי וסלפכה [ליללגן, נעדעק-קען], ומוס מסם עֵב כמוי לעגן. ג׳ כמו עֵבֵה לעיל, לגון עוני ומכוכף וגס, ומוס מסם עֵב, כמוי לאדן נככיך, וכן עֵיב מוס מזלמו. ג׳ כמו אָב לעיל לאר סלגתי קתת אֵיב ע״ס, לומר קכוכ וקיכיפ וסכלפה [פֹּעֵרלעגסגן, נע-זיפפֿגן], וכן מזכה עיב נעכיני וגפפה סוכית עֵבֵב נדומה, וכן פתר סתקנגס לִיכס יעיב יקוץ, וכן פרשו מפעל נמדנ לִיכס.

h. e. עֵב *v. significatu triplex:* 1) sicut גֵּהָ, חֵהָ, חֵפָא, חֵב, חֵבָא, עֵבֵה, גֵּהָ, בֵּהָ, בָּפַח, velare, tegere,

unde עָבֵה, nubis; 2) sicut עָבֵה, crassum, opimum esse, unde עָב, עוּב, de crassis trabibus s. tignis; 3) sicut אָב (אוּב), arab. עוב *med. Je*, syr. עֲבַב, laedere, ignominia afficere. Sic Thren. 2, 1. *Targum* et *Midrash* unanimi consensu explicant. LXX. *ἐγνόφωσεν* (Vulg. *caligine obtexit*).

Hif-il: הֶעֱיב

3 imperf.: יַעֲיִב

Thr. 2, 1. אינה יעיב באפו

עָב

ז״ם, וסמיך עֲבֵי, וסכנוי עֲבִים ופעם עֲבוֹת. פתקין ל׳, כמו עֲרָפָה מן עוף, לומר כסוי מקצך [דוקעל], לכל כתפוסת ענן [ויאלקע] מעכין כסוי [הילגע], ולפעמים נקשור עב ענן. כ׳ עוני היער וסנך [דיקיכט], מלשון נסות ועוני של סוסים. ג׳ מין לחן לכנין ע״ם נסותו וספרע סוד.

n. m. (c. עֲבֵי, pl. עֲבִים, עָבוֹת), *nubis* utpote coeli velamentum, hinc, sicut עֲרָפָה (קְדָח), *caligo*, vel coeli vel sylvae arbustis dense implicabis inviae (Wolkendunkel, Walddunkel); architectonice, de trabe crassiori, limini s. loricae faciendae inserviente. LXX. *νεφέλη, νέφος, σπήλαιον; πάχος;* וְרָמָה עֲבוֹת, *πλῆθος ἠχοῦς*.

עָב

1 Rg. 18, 44. הנה־עב קטנה ככף־איש

Job. 36, 29. אם־יבין מפרשי־עב

Job. 37, 11. אף־ברי יטריח עב

Job. 37, 16. התדע על־מפלשי־עב

Jes. 14, 14. על־במתי עב

Jes. 19, 1. רכב על־עב קל

Jes. 25, 5. חרב בצל עב

פָּעָב

Prv. 16, 15. ורצונו כעב מלקוש

Jes. 18, 4. כעב טל בחם קציר

פָּעַב

Jes. 44, 22. מחיתי כעב פשעיך

Jes. 60, 8. מי־אלה כעב תעופינה

וּכְעָב

Job. 30, 15. וכעב עברה ישעתי

לָעָב

Job. 20, 6 וראשו לעב יגיע

Job. 38, 34. החרים לעב קולך

וָעָב

1 Reg. 7, 6. ועמדים ועב על־פניהם

Ez. 41, 25. ועב עץ

constr.: בְּעַב

Ex. 19, 9. בא אליך בעב הענן

pl.: עֲבִים

Jud. 5, 4. גם־עבים נטפו מים

1 Rg. 18, 45. והשמים התקדרו עבים

Job. 22, 14. עבים סתר־לו

Ps. 104, 3. השם עבים רכובו

pl.: הָעֲבִים

Eccl. 11, 3. אם־ימלאו העבים גשם

Eccl. 12, 2. ושבו העבים אחר הגשם

Jes. 5, 6. ועל העבים אצוה

pl.: בְּעָבִים

Ps. 147, 8. המכסה שמים ׀ בעבים

בֶּעָבִים

Eccl. 11, 4. וראה בעבים לא יקצור

Jer. 4, 29. באו בעבים

pl. constr.: עָבֵי

2 S. 22, 12. חשרת־מים עבי שחקים

Ps. 18, 12. עבי שחקים

pl. c. suff.: עָבָיו

Ps. 18, 13. עביו עברו

pl. c. suff.: בְּעָבְיוֹ

Job. 26, 8. צרר־מים בעביו

2 pl.: עָבוֹת

2 Sam. 23, 4. בקר לא עבות

Ps. 77, 18. זרמו מים ׀ עבות

עוּב

ז״ו כמו עֵב במכוון ג׳, ומעלה לך נכנוי עֲבִים, נדגוש תמור סכך, וכנר סכיר וס הקמץ. נגמלה נקשר עוכים מן מכשול, לומר קוכות גדולות.

n. m. (pl. עֲבִים = עֲבִים, ut dudum agnovit *Qimchi*), tignum crassius, architectonice de liminis vel loricae genere. LXX. *ἔγκυφα, γωμένα*.

pl.: וְהָעֲבִים

Ez. 41, 26. וצלעות חבית והעבים

עוּג

לומר עֻג, ומוכנו כמו חֻג, וכן זיך לוס חַג הפעל, ומכלון כנכול וכליכס הקפס ומכוב [קרייזן, כוכלען], וכן עלג נעכני לו קג, וכן כל עֻק לו עֻקָּה לקלון, לשר מאנו מעקס, ולפרשנו נלוס מזרזים נקנוי מיוקל.

h. e. עֻג, *v. intr. inus.*, gyrare, circulare, rotundosum esse. Cognata hujus verbi sunt חֻג, חַג, arab. وَجَّ, حَجّ, atque, ut videtur, עֻק, עָקָה (unde מַעֲקֶה, das Rundgeländer).

עֻגָה

ז״כ, לו נדגוש עֻגָּה תמור סכך, ומסוכן קלס וכפיקס עגולה ומגולגלת [נעכוכדעעל קוכען], ומעוגה לפוים על הגחלים וכשלכנה הסוכה לכיכה לפוים לחלת מלד לחד, ותכין כוס עֻגֹת רְצָפִים, לומר עוגה לפוים על גבי גחלים, וכן תכין כוס עוגה בלי הפוכה.

s. עֻגָּה *n. f.*, genus placentae *rotundatae*, quae instar panis sub favilla fervente coquebatur, et, ut utraque ab parte torreretur, vertebatur. Hinc intelliges dictiones istas עֻגַּת בְּלִי, עֻגַּת רְצָפִים, h. e. collyra sub cinere ardescente cocta, c. non conversa ac proinde nonnisi una ab parte cocta, etc. LXX. bene: *ἐγκυφίας*.

1 Rg. 17, 13. עשה־לי משם עגה קטנה

Hos. 7, 8. עגה בלי הפוכה

constr.: עֻגַּת

1 Rg. 19, 6. עגת רצפים וצפחת מים

constr.: וְעֻגַּת

Ez. 4, 12. ועגת שערים תאכלנה

pl.: עֻגֹת, עֻגוֹת

Gn. 18, 6. לושי ועשי עגות

Ex. 12, 39. עגת מצות כי לא חמץ

Num. 11, 8. ועשו אתו עגות

מָעוֹג

ז״ו וסמוכן כמו עוגם, לומר נפיקס, ומוס לענני מעוג סלכלן כמו לכלכן קלכן [קוכעכוויטעלינגע], וכנר פרזו נגמלס מעוג ע״י מלת עוגם נקמלס מעוג לשון עוגם, וטעו סמקדקים סקדמוס שקמזו שלשון עוגם נגמלס סוא כלילות. ועול לפעל שענין מעוג ועוגם כמוכן זס מסכוון רפוי לל סזרע, ענין עקום, ודוק.

n. m., placenta, unde trop. מְעֻגֵי, עִיעוּג, parasiti, gnathones, sycophantae (Kuchenwitzlinge).

Nisi his in phrasibus radix in primaria verbi עוג significatione quaerenda est, significationem *incurvandi* et *distorquendi* dico.

LXX. *ἐγκυφίας, μυκτηρισμός*.

1 Reg. 17, 12. אם־יש־לי מעוג

Ps. 35, 16. בחנפי לעגי מעוג

עוּד

לומר עֵד, ודומס לו אֵד לף כ״ף, וכן עלד נלשון ישמעלי, לומר סכיכס וכפיכס סמיכס וקויכס [קרייזען, וועכדען], ועכין קלף נשפת כוס עֵדָה, וסכוסף אשאר לשון סכלכס, ומוס פשס עוד כלשון קלף שס, וכנין סכנד עֵדָה סכלכס וסקפס ולפיכס [לוס־ענענן], ומוס קכלי רשעים עודוני. כן פרשו סקוכיס סקדמיס. מכפס לשון־סרוק מלך עֵדָה פס ענין אלילה וכוויס, ודומס לו עֵד ענין אלל, ולפיכי דוד קמץ נס״ם. ולדעת י׳לקי ענין פשע סוספס וכפוי, ומוס עוֹד כוספ, וכן נכנד, וכלין סמפוק קנלי רשעים כוספו וכפו עלי, ולדעת המתנגם עֵדָה עכיכו כמו וַעֲדָה לפיכס וכניכס. לוכס כוכס לא נתנו מופת על פרושס, ולפד פיאלע ולפד המפתפל לא ידע לאקרי לשון. ולי נרפה שמכוון עֵד הפעל קויקס ועויוס [פֿעסטע, שאלרע ויין], ול״כ נדומס לו שאת נעכני וג״כ עד שס נמכוון זס, ומוס עוֹד שס שנעשה לעשמי, נקמלת קוק ועו [שעאלק, פֿעסטע], ומוס נפלוד פלד וכפקמד [ועסר, דויעכיכד], וכל פשר פשלי. ומוס סכנד עֵדָה מלקויס ופיפיס וסקוקס [ערנייפֿען], כלשר לנלן קוק, ומפקל נמלת כנקיע פעיד אֶעֱוַד נמכוון סכוסף, וכנין סכוסף הֶעֵיד לכוכו יעוד וקיוס לנר ונפיכס וסקמס [פֿעסטע, שאלרע מפֿען, נעשטייעכן], לכן מעדות [נייגען], וכן סלוך סכוונכס לנלן לקן מענין קוק לקף, ולפן נוכן לפניף כל פשלות נפכוטעוט. ומוס כנין כנד לקר עוֹדֵד, לשון קמיכס וקקפס נכור ויווק, וכן פסקפעל הֶתְעוֹדֵד, לשון עוכס וסמיכות, וכנר פשוס יוסף קמץ פעל עדד נעכני נמכוון סוס, וגס תריסס נכל לנלס שתמונת דָּשֵׁד, דָּשֵׁן, דָּשֵׁשׁ לעיל ג״כ נדומס.

h. e. עֵד, *v. trans.*, circulare, cingere, vertere, arab. *ghâda*, aeth. *ghawîd* (trans. *ghaâda*). Inde n. עוֹד q. v. et *Pi.* עִוֵּד, vi circumdandi s. stipandi (*Ψ.* 119, 61.), quod *Menahem ben-Saruk*, discedens a sententia neotericorum, convenienter nomini עֵד, significationem *praedandi* s. *expilandi* habere dicit, assentiente *Qimchio*. *Isaaki* vim addendi augendique nativam esse contendit, unde עוֹד, additio, additum, et *Pi.* עִוֵּד, congregare se adversus aliquem. Sic etiam Paraphrasta, qui עִוֵּד tanquam וַיַּעַד, vi conveniendi coetumque faciendi, dictum arbitratus est. At haec omnia nil habent argumenti aut rationis, sed merae sunt augurantium conjecturae. Quin potius v. simpl. עֵד, sicut arab. شَهِدَ, شَاهِدٌ, quod dudum Qimchi contulit, et vv. comp. עֵדָה, עֵדָן, עֵדָשׁ, potestatem habet *τοῦ εἶναι* firmum, constans ac robustum. Hinc עוֹד, n. deinde adverbiascens, *firmus, validus; valde*, constanter, perenniter, etc. *Pi.* עִוֵּד, firmum tenere, capessere, prehendere (syn. חָזַק). Conjugationis *Qal* nonnisi *impf.:* אֶעְוַד (Ketib Thren. 2, 13.), vi *hifilica*, invenitur. *Hi.* הֶעֱיד, firmum, validum facere, confirmare, adseverare, testimonium dare (syn. אָמַן, cujus translationes eadem de significatione primaria proficiscuntur). *Po.* עוֹדֵד, firmare, solidare, munire, restituere, erigere. *Hitpo.* הִתְעוֹדֵד, fultum, erectum esse. LXX. *Hi. μαρτυρεῖν, κατα-; διαμαρτύρεσθαι, ἐπι-, συμ-; ἐκκλίνειν; inf. διαμαρτυρία; Pi. περιπλέκειν; Po. ἀναλαμβάνειν; Hitpo. ἀνορθωθῆναι.*

1 *impf. c. s.:* אֶעְוַדְךָ *Ktib.*

Thr. 2, 13. מה־אעודך

Pi-el: עִוֵּד

3 perf. pl. c. s.: עִוְּדֻנִי

Ps. 119, 61. חבלי רשעים עודני

Hif-il: הֶעֱלִיד *3 perf.*

Gn. 43, 3. העד העד בנו האיש

2 Reg. 17, 15. אשר העיד בם

Mal. 2, 14. כי־ה׳ העיד בינך

2 perf.: הֶעֱרַתָּ

Neh. 9, 34. אשר העדת בהם

2 perf.: הֶעֱלַתָּה

Ex. 19, 23. כי־אתה העדתה בנו

1 perf.: הֶעֱלַתִּי

Dt. 4, 26. העידתי בכם היום

Dt. 8, 19. העדתי בכם היום

Dt. 30, 19. חעדתי בכם

Jer. 11, 7. העד העדתי

Jer. 42, 19. העידתי בכם היום

2 perf. pl.: הֶעֱרַתֶּם

Neh. 9, 26. אשר־העידו בם

part. masc.: מֵעִיד

Dt. 32, 46. אשר אנכי מעיד בכם

inf. abs.: הָעֵד

Gn. 43, 3. העד העד בנו האיש

1 Sam. 8, 9. כי־העד העיד בהם

Jer. 11, 7. כי העד העדתי

inf. abs.: וָהָעֵד

Jer. 11, 7. השכם והעד

inf. abs.: וָהָעֵד

Jer. 32, 25. בכסף והעד עדים

Jer. 32, 44. וחתום והעד עדים

impt.: הָעֵד

Ex. 19, 21. רד העד בעם

impt. pl.: וְהָעִידוּ

Am. 3, 13. והעידו בבית יעקב

1 imperf.: וָאָעִיד

Neh. 13, 15. ואעיד ביום מכרם ציד

1 imperf.: וָאָעֵד

1 Reg. 2, 42. ואעד בך לאמר

Jer. 32, 10. ואחתם ואעד עדים

1 imperf.: וָאָעִידָה

Dt. 31, 28. ואעידה בם את־השמים

Ps. 50, 7. ישראל ואעידה בך

Ps. 81, 9. שמע עמי ואעידה בך

Jes. 8, 2. ואעידה לי עדים

Jer. 6, 10. על־מי אדברה ואעידה

1 imperf.: וָאָעִידָה

Neh. 13, 21. ואעידה בהם ואמרה

1 impf. c. s.: אָעִידָךְ *Q'ri.*

Thr. 2, 13. מה־אעודך

2 imperf.: תָּעִיד

1 Sam. 8, 9. כי־העד תעיד בהם

2 imperf.: וַתָּעַד

Neh. 9, 29. ותעד בהם להשיבם

Neh. 9, 30. ותעד בם ברוחך

3 *imperf.:* וַיַּעַד
וּיעד יי בישראל 2 Reg. 17, 13.
וּיעד מלאך יי Zach. 3, 6.
3 *impf. c. s.:* יְעִידֵנִי
מי כמוני ומי יועידני Jer. 49, 19. 50, 44.
3 *impf. c. s.:* וַתָּעֵד
ועין ראתה ותעידני Job. 29, 11.
3 *impf. c. s.:* וַיְעִדֵהוּ
1 Rg. 21, 10. ויעדהו לאמר ברכת יי
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּעִידוּהָ
1 Reg. 21, 13. ויעדהו אנשי הבליעל
Hof-al: הוּעַד
3 *perf.:* וְהוּעַד
Ex 21, 29 והועד בבעליו ולא ישמרנו
Po-el: עִדֵּד
3 *imperf.:* יְעִדֵּד
Ps. 146, 9. יתום ואלמנה יעדד
part.: מְעוֹדְדֵי
Ps. 147, 7. מעודד עניים יי
Hitpo-el: הִתְעוֹדֵד
1 *impf. pl.:* נִתְעוֹדֵד *p.*
Ps. 20, 9. קמנו ונתעודד

עֵדָה

ז״נ, לו מנלי קיום סלכי נסמך וכנכוי, ד״מ עֵדָתִי, עֵדָתִי, לו נקיום סלכי, וצכוי סתשוכם כשנוי תיכוון שמוכלל: ף׳ מופנע כמו עֵדוּת, נכל משלוח של עדות [ניינגיסס], ד״מ מקיום וקוק נכיון, ומכוון סוס קיום סלכי. ג׳ כמו עֵדָה נגעכף, משכח ועד, עֵוֹמל שפעם- ומשון וקנוסם [נעמייכע, פערוזאמע- לוכג], ולפעמים כמו חנכם ותנדם, משכח עוד עניו תסיפם וקניכם ותגידם, סלוק תיכוון מעניו קווק, וכן קלל חֵיל, ותקע עֵדָה ודוק. וכשלל ג״כ על קנוסת דכוריס.

n. f. (c. עֵדַת, c. s. עֵדָתִי; pl. עֵדוֹת, retento *Zere*, cum significationis discrimine): 1) sicut עֵדוּת, testimonium, monumentum, etiam de legibus divinitus revelatis, a *firmitate*, retento *Zere*; 2) sicut עֲדָא gemar. (a v. יַעַד), concio, coetus, examen, ecclesia, a v. עוּד, significatione congregandi, quae a primaria firmandi exiit (cf. חֵיל, עֵדָה). LXX. *μαρτύριον; συναγωγή, ἐπισύστασις, παρεμβολή, ποιμνίον, συστροφή, βουλή, πᾶς.*

נשיאי עדה קראי מועד Num. 16, 2.
ודעי עדה את־אשר־בם Jer. 6, 18.

וְעֵדָה

*Gn. 34, 52. ועדה המצבה
Ps. 111, 1. בסוד ישרים ועדה
Prv. 5, 14. בתוך קהל ועדה

הָעֵדָה

ויבאו כל־נשיאי העדה Ex. 16, 22.
וכסף פקודי העדה Ex. 38, 25.
וסמכו זקני העדה Lev. 4, 15.
ואת כל־העדה הקהל Lev. 8, 3.
ותקהל העדה Lev. 8, 4.
ויאמר משה אל־העדה Lev. 8, 5.
ויקרבו כל־העדה Lev. 9, 5.
ויגל כל־העדה ויקצף Lev. 10, 6.
לשאת את־עון העדה Lev. 10, 17.
ורגמו אתו כל־העדה Lev. 24, 14.
ירגמו־בו כל־העדה Lev. 24, 16.
אלה קראי העדה Num. 1, 16.
ואת כל־העדה הקהילו Num. 1, 18.
משמרת כל־העדה Num. 3, 7.
ונשיאי העדה Num. 4, 34.
והיו לך למקרא העדה Num. 10, 2.
ונועדו אליך כל־העדה Num. 10, 2.
ואת כל־העדה Num. 13, 26.
ותשא כל־העדה Num. 14, 1.
ויאמרו אלהם כל־העדה Nu. 14, 2.
ויאמרו כל־העדה Num. 14, 10.
לכל־העדה הרעה הזאת Nu. 14, 35.
וילונו עליו את־כל־העדה Nu. 14, 36.
והיה אם מעיני העדה Num. 15, 24.
ועשו כל־העדה Num. 15, 24.
ואל־אהרן ואל־כל־העדה Nu. 15, 33.
באבנים כל־העדה Num. 15, 35.
ויוציאו אתו כל־העדה Num. 15, 36.
כי כל־העדה כלם קדשים Nu. 16, 3.
לפני העדה Num. 16, 9.
קרח את־כל־העדה Num. 16, 19.
כבוד־יי אל־כל־העדה Num. 16, 19.
הבדלו מתוך העדה Num. 16, 21.
ועל כל־העדה תקצף Num. 16, 22.
דבר אל־העדה לאמר Num. 16, 24.
וידבר אל־העדה לאמר Nu. 16, 26.
ויהי בהקהל העדה Num. 17, 7.
הרמו מתוך העדה Num. 17, 10.
והולך מהרה אל־העדה Nu. 17, 11.
כל־העדה מדבר־צן Num. 20, 1.
והקהל את־העדה Num. 20, 8.
והשקית את־העדה Num. 20, 8.
ותשת העדה ובעירם Num. 20, 11.
כל־העדה הר ההר Num. 20, 22.
לעיני כל־העדה Num. 20, 27.
ויקם מתוך העדה Num. 25, 7.
קרואי העדה Num. 26, 9.
במות העדה באכל האש Nu. 26, 10.
וכל־העדה פתח אהל Num. 27, 2.
בתוך העדה הנועדים Num. 27, 3.
במריבת העדה Num. 27, 14.
איש על־העדה Num. 27, 16.
ולפני כל־העדה Num. 27, 19. 22.
בני־ישראל אתו וכל־העדה Num. 27, 21.
נשיאי העדה לקראתם Num. 31, 13.
וראשי אבות העדה Num. 31, 26.
ובין כל־העדה Num. 31, 28.
ותהי מחצת העדה Num. 31, 43.
ואל־נשיאי העדה לאמר Nu. 32, 2.
לפני העדה למשפט Num. 35, 12.
ושפטו העדה בין המכה Nu. 35, 24.
והצילו העדה את־הרצח Nu. 35, 25.
והשיבו אתו העדה Num. 35, 25.
וישבעו להם נשיאי העדה Jos. 9, 15.
נשבעו להם נשיאי העדה Jos. 9, 18.
וילנו כל־העדה Jos. 9, 18.
ויאמרו כל־הנשיאים Jos. 9, 19.
אל־כל־העדה Jos. 9, 19.
ושאבי־מים לכל־העדה Jos. 9, 21.
עד־עמדו לפני העדה Jos. 20, 6. 9.
ונשיאי העדה Jos. 22, 30.
ותקהל העדה כאיש אחד Jud. 20, 1.
וישלחו־שם העדה Jud. 21, 10.
וישלחו כל־העדה Jud. 21, 13.
ויאמרו זקני העדה Jud. 21, 16.
ויקראו אתו אל־העדה 1 Rg. 12, 20.

בָּעֵדָה

וכל־הנשאים בעדה Ex. 34, 31.

לָעֵדָה

עד־מתי לעדה הרעה Num. 14, 27.
ולא־היה מים לעדה Num. 20, 2.
ושאבי מים־לעדה Jos. 9, 27.

לְעֵדָה

בעבור תהיה־לו לעדה Gn. 21, 30.
תהיה־בנו לעדה Jos. 24, 27.
והיתה בכם לעדה Jos. 24, 27.

constr.: עֲדַת
דברו אל־כל־עדת ישראל Ex. 12, 3.
אתו כל קהל עדת־ישראל Ex. 12, 6.
כל־עדת ישראל יעשו Ex. 12, 47.
ויבאו כל־עדת בני־ישראל Ex. 16, 1.
וילונו כל־עדת בני־ישראל Ex. 16, 2.
אל־כל־עדת בני ישראל Ex. 16, 9. 10.
ויסעו כל־עדת בני־ישראל Ex. 17, 1.
אל־כל־עדת בני־ישראל Ex. 35, 4.
ויצאו כל־עדת בני־ישראל Ex. 35, 20
ואם כל־עדת ישראל ישגו Lev. 4, 13.
ומאת עדת בני ישראל Lev. 16, 5.
אל־כל־עדת בני־ישראל Lev. 19, 2.
עדת בני־ישראל Nu. 1, 2. 13, 26. 26, 2.
על־עדת בני ישראל Num. 1, 53.
את־כל־עדת בני ישראל Num. 8, 9.
וכל־עדת בני־ישראל Num. 8, 20.
קהל עדת בני ישראל Num. 14, 5.
אל־כל־עדת בני־ישראל Num. 14, 7.
כל־עדת בני ישראל Nu 15, 25. 26. 17, 6
ולעיני כל־עדת בני־ישראל Nu. 25, 6.
ולא תהיה עדת יי Num. 27, 17.
כל־עדת בני ישראל Num. 27, 20.
ואל־עדת בני־ישראל Num. 31, 12.
לפני עדת ישראל Num. 32, 4.
ויקהלו כל־עדת בני־ישראל Jos 18, 1
ויקהלו כל־עדת בני־ישראל Jos. 22, 12.
כה אמרו כל־עדת יי Jos. 22, 16.
אל־כל־עדת ישראל יקצף Jos. 22, 18.
ועל־כל־עדת ישראל היה קצף Jos. 22, 20.
והנה עדת דברים Jud. 14, 8.
וכל־עדת ישראל 1 Reg. 8, 5.
וכל־עדת ישראל 2 Chr. 5, 6.
כי־עדת חנף גלמוד Job. 15, 34.
עדת מרעים הקיפוני Ps 22, 17.
עדת אבירים Ps. 68, 31.
ותכס על־עדת אבירם Ps. 106, 17.

constr.: וַעֲדַת
ועדת לאמים תסובבך Ps. 7, 8.
ועדת עריצים בקשו נפשי Ps. 86, 14.

בְּעֲדַת

בעדת־קרח Num. 26, 9. 27, 3.
ותהי המגפה בעדת יי Num. 31, 16.
ויהי הנגף בעדת יי Jos. 22, 17.
וחטאים בעדת צדיקים Ps. 1, 5.
אלהים נצב בעדת־אל Ps. 82, 1.

לַעֲדַת

והיתה לעדת בני־ישראל Nu. 19, 9.

מֵעֲדַת

מעדת ישראל Ex. 12, 19.
מעדת ישראל Num. 16, 9.

cum suff.: עֲדָתִי
חשמות כל־עדתי Job. 16, 7.

cum suff.: עֲדָתְךָ
אתה וכל־עדתך Num. 16, 11.
אתה וכל־עדתך היו לפני Nu. 16, 16.
עדתך קנית קדם Ps. 74, 2.

cum suff.: עֲדָתוֹ
אל־קרח ואל כל־עדתו Num. 16, 5.
קרח וכל־עדתו Num. 16, 6.

cum suff.: וַעֲדָתוֹ
ועדתו לפני תכון Jer. 30, 20.

cum suff.: וְכַעֲדָתוֹ
ולא־יהיה כקרח וכעדתו Nu. 17, 5.

cum suff.: בַּעֲדָתָם
ותבער־אש בעדתם Ps. 106, 18.

cum suff.: לַעֲדָתָם
כשמע לעדתם Hos. 7, 12.

pl.: הָעֵדוֹת
אלה העדת והחקים Dt. 4, 45.
מה העדת והחקים Dt. 6, 20.

pl. cum suff.: וְעֵדֹתַי
ועדתי זו אלמדם Ps. 132, 12.

pl. cum suff.: עֵדֹתֶיךָ
עדתיך ׳ נאמנו מאד Ps. 93, 5.
כי עדתיך נצרתי Ps. 119, 22.
גם־עדתיך שעשעי Ps. 119, 24.
ואשיבה רגלי אל־עדתיך Ps. 119, 59.
ויודעי עדתיך Ps. 119, 79.
עדתיך אתבונן Ps. 119, 95.
צוית צדק עדתיך Ps. 119, 138.
ואשמרה עדתיך Ps. 119, 146.
שמרה נפשי עדתיך Ps. 119, 167.

cum suff.: וְעֵדֹתֶיךָ
שמרתי פקודיך ועדתיך Ps. 119, 168.

cum suff.: בְּעֵדֹתֶיךָ
ואדברה בעדתיך Ps. 119, 46.

cum suff.. מֵעֵדֹתֶיךָ
קדם ידעתי מעדתיך Ps. 119, 152.

cum suff.: עֵדֹתָיו
שמרו עדתיו Ps. 99, 7.
אשרי נצרי עדתיו Ps. 119, 2.

c. suff.: דּוֹדָתָיו, וְעֵדֹתָיו
ועדתיו וחקיו Dt. 6, 17.
לנצרי בריתו ועדתיו Ps. 25, 10.
ועדותיו לא שמרו Ps. 78, 56.

תְּעוּדָה

ז״כ ע״י תְּנוּפָה, תְּנוּמָה, ומשון סכתוך וכנול נעלם ולעת, לכל שניכ וקוק ויליכ, לחת ולמון מיועד ונקנכ [נע- שטיימעלם, פעלטנעועלטעלם, נתְּכם], לכן מתוכם ולוק ונכיית ומכנג כמוס ולת, לו נכנדף לל תוכם ונכית, לו כמו לחת ולמונם ולוניס, וגם עלם ל׳ לפעמים נמכוון וס.

n. f. (ad s. f. תְּרוּמָה, תְּקוּמָה), id quod est firmiter decretum ac stabilitum, sancitum atque confirmatum, norma, lex, institutum; veritas immota, verbum divinum. LXX. *μαρτύριον, βοήθεια, φανερὸν εἶναι.*

צור תעודה Jes. 8, 16.

הַתְּעוּדָה

ותאמר התעודה בישראל Ruth 4, 7.

וְלָתְעוּדָה

לתורה ולתעודה Jes. 8, 20.

עֵד

ז״ו כיכוכי, ולכנקני עֵדָה, ומוככו סתפתין ומקוק ומקיים לנכ [ניינג], לכן עֵד לפעמים משלל על מקוק ומנגיד מקים ומכוסם ומכין ומוסן, כמו נסמסוק עד לנומים כתקיו, ולפעמים כמוסנג עדם לו עדות, ל״מ נסמוכלכ גלעד, לו נדכור ענם על כמו ענם עדות, ומתמלות ענין תוקף ונגוכם כ״ל נסמסוק תקדם עדין נגד׳, סלכון תוקפן ונגוכותיך [פוסענותיך], ותכין כוס פכוג סקלמוכים. וכן מענין זס כ״ל מכוון מסמוק נתלים סמשניע נעוג עדין נאל עֵדָתֵךְ כוקותיך ועלוותיך.

n. m. part. (f. עֵדָה), is qui firmat, roborat, comprobat, testis, etiam de duce, qui imperio suo stabilit et auctoritate roborat (Jes. 55, 4.), interdum *abstractive*, sicut עֵדָה, עֵדוּת, testimonium, monumentum, veluti עֲלָיָה עֵד, et in n. pr. עֵלְעָד. Significatio *roboris* ac *firmitatis* superstes est Job. 10, 17. (renovas in me *vires* tuas h. e. gravia tua supplicia), et, uti videtur, Ψ. 103, 5. עֶדְרֵךְ = עֵדְרֵךְ h. e. vires, nervos, robora (quo spectant veterum glossemata). LXX. *μάρτυς; μαρτύριον, μαρτυρία, θήρα, ἔτασις,* לְעֵד perverse: *εἰς τὸν αἰῶνα.*

*קרא לו גלעד Gn. 31, 47.
הגל הזה עד ביני וביניך Gn. 31, 48.
אלהים עד ביני וביניך Gn. 31, 50.
עד הגל הזה Gn. 31, 52.
לא־תענה ברעך עד שקר Ex. 20, 16.
ויבואהו עד Ex. 22, 12.
להית עד חמס Ex. 23, 1.
והוא עד או ראה Lev. 5, 1.
ולא־תענה ברעך עד שוא Dt. 5, 18.

לא יומת על־פי עד אחד Dt. 17, 6.
לא־יקום עד אחד Dt. 19, 15.
כי־יקום עד־חמס באיש Dt. 19, 16.
והנה עד־שקר Dt. 19, 18.
כי עד הוא בינינו Jos. 22, 27. 28.
כי־עד הוא בינתינו Jos. 22, 34.
עד ר׳ בכם ועד משיחו 1 Sam. 12, 5.
ויאמר עד 1 Sam. 12, 5.
יפיח כזבים עד שקר Prv. 6, 19.
עד אמונים לא יכזב Prv. 14, 5.
ויפיח כזבים עד שקר Prv. 14, 5.
מציל נפשות עד אמת Prv. 14, 25.
עד שקרים לא ינקה Prv. 19, 5. 9.
עד בליעל יליץ משפט Prv. 19, 28.
עד־כזבים יאבד Prv. 21, 28.
אל־תהי עד־חנם Prv. 24, 28.
בריעהו עד שקר Prv. 25, 18.
הן עד לאומים נתתיו Jes. 55, 4.
והייתי׳ עד ממהר Mal. 3, 5.

וָעֵד

ועד אין בה Num. 5, 13.
ועד אחד לא־יענה Num. 35, 30.
ועד משיחו 1 Sam. 12, 5.
ועד בשחק נאמן Ps. 89, 38.
ועד שקרים מרמה Prv. 12, 17.

וָעֵד

ואנכי חיודע ועד Jer. 29, 23.

הָעֵד

עד־שקר העד Dt. 19, 18.

לָעֵד

והיה לעד ביני וביניך Gn. 31, 44.
לעד בבני ישראל Dt. 31, 19.
השירה הזאת לפניו לעד Dt. 31, 21.
והיה־שם בך לעד Dt. 31, 26.
ותקמטני לעד היה Job. 16, 8.
ויהי ר׳ בנו לעד אמת Jer. 42, 5.
ויהי אדני ר׳ בכם לעד Mich. 1, 2.

וְלָעַד

והיה לאות ולעד Jes. 19, 20.

cum suff.: עֲדֶךָ

הנה בשמים עדי Job. 16, 19.

pl.: עֵדִים

נפש לפי עדים Num. 35, 30.
על־פי ׀ שנים עדים Dt. 17, 6.
או שלשה עדים Dt. 17, 6.
עדים אתם בכם Jos. 24, 22.
ויאמרו עדים Jos. 24, 22.
וכל־העם עדים אתם Ruth 4, 9.
עדים אתם היום Ruth 4, 10.
והזקנים עדים Ruth 4, 11.
עדים נאמנים Jes. 8, 2.
יאחתם ואעד עדים Jer. 32, 10.
בכסף והעד עדים Jer. 32, 25.
וחתום והעד עדים Jer. 32, 44.

pl.: הָעֵדִים

יד העדים תהיה־בו Dt. 17, 7.
ולעיני העדים Jer. 32, 12.

pl. constr.: עֵדֵי

כי קמו־בי עדי־שקר Ps. 27, 12.
יקומון עדי חמס Ps. 35, 11.

pl. c. suff.: עֵדַי

אתם עדי נאם־ר׳ Jes. 43, 10.

pl. c. suff.: עֵדָיו *p.*

והגדתי ואתם עדי Jes. 44, 8.

pl. c. suff.: עֵדֶיךָ

תחדש עדיך ׀ נגדי Job. 10, 17.

pl. c. s.: *עֵדֶיךָ = עֵדֶיךָ

*המשביע בטוב עדיך Ps. 103, 5.

pl. c. suff.: עֵדֵיהֶם

יתנו עדיהם ויצדקו Jes. 43, 9.

pl. c. suff.: וְעֵדֵיהֶם

ועדיהם הֵמָּה Jes. 44, 9.

adj. fem.: וְעֵדָה *sg.*

ועדה המצבה Gn. 31, 52.

עֵדוּת

ז״ל ד״ק ע״מ קוֹל, ולד״ק סיקור, וסיגר לדעת כד״ק סיקדס וזען ותדיכות [דויער, ל״יי-], וע״כ כמו עֵד לעיל. ולדעת יקדקי עניכו מוסיף וכנוי [מעסכונג], מסיקדות כניכס וחקוק וקוק, שדנכנו מעכו, ווס סכנון. פיגר הסס לפ״ז מוסיף נקוק וסנגיס [שעקנכוג, קרעפֿשינונג], ועניין סיקדס וסנגיס וסיכות לך סיקדק על זס, וכעגיס לפ״כ לטעמיי לניין סיסיקד וסיתוסיף וכזאלי סיזאלוס, כלגיר תליקס נקלק שני מוס ססיפר נקלק סמלוס.

n. m. (vel *inf.*, vel ad s. f. קוֹל conformatum), quod *Qimchi* tempus durans, diuturnitatem indicare ait; *Isaaki* additamentum, augmentum vertit. At potius a v. *firmandi* descendit estque de accretione per confirmationem et roborationem intelligendum, uti supra demonstravimus s. v. עוד. Ex hac sola significatione proficiscitur *durandi multiplicandique* significatio. De usu ejus adverbiali v. Lexica. LXX. πλείων; עוֹד, ἔτι ἅπαξ; נוֹסָף, πλείονα ποιεῖν.

עוֹד, עָד

וידע אדם עוד את־אשתו Gn. 4, 25.
כי לימים עוד שבעה Gn. 7, 4.
ויחל עוד שבעת ימים Gn. 8, 10.
לא אסף לקלל עוד Gn. 8, 21.
עד כל־ימי הארץ Gn. 8, 22.
ולא־יכרת כל־בשר עוד Gn. 9, 11.
ולא־יהיה עוד המים Gn. 9, 15.
ולא־יקרא עוד את־שמך Gn. 17, 5.
ויסף עוד לדבר אליו Gn. 18, 29.
עד מי־לך פה חתן Gn. 19, 12.
ותרץ עוד אל־הבאר Gn. 24, 20.
הן עוד היום גדול Gn. 29, 7.
עוד שבע־שנים אחרות Gn. 29, 27.
עוד שבע־שנים Gn. 29, 30.
ותהר עוד ותלד בן Gn. 29, 33. 35.
ותהר עוד ותלד בלהה Gn. 30, 7.
לא יעקב יאמר עוד שמך Gn. 32, 29.
וירא אלהים אל־יעקב עוד Gn. 35, 9.
לא־יקרא שמך עוד יעקב Gn. 35, 10.
ויוספו עוד שנא אתו Gn. 37, 5. 8.
ויחלם עוד חלום Gn. 37, 9.
ויבך על־צואריו עוד Gn. 46, 29.
ויאמר עוד אלהים Ex. 3, 15.
עוד הבא־נא ידך Ex. 4, 6.
והברד לא יהיה־עוד Ex. 9, 29.
לא אסף עוד ראות פניך Ex. 10, 29.
עוד נגע אחד אביא Ex. 11, 1.
אל־יעשה עוד מלאכה Ex. 36, 6.
אם־עוד רבות בשנים Lev. 25, 51.

עֵדוּת

ז״כ וסיכני עֵדוּת, נסיקוס סוקו ע״ד קיכי, כי סתמנוס על סופיי תת סוק ת, לכן לפעמים נכתוב סוקו. סמוכן כמו עֵדֵי וסעולס מפקד ומנוס קוק ולקץ תוכס ופקוד [פֿאַרזיכיפֿע, גע-וועלן], וסתמנוס מן יעוד ופקוד וסגוד [נעזעטימונג], וכן קוק ופקוד מלשון יעוד, ותכין נוסס לקין אָהֶל הָעֵדוּת [תס״פ ע׳ ע״ו, ״ג כ״ג, ״ק נ׳] נלמיון לֹא אָהֶל מוֹעֵד, כי לקץ מכנקס, וכוס תכוס עד נככי מזכי.

n. f. (pl. עֵדוֹת, consonascente *Vav*, ad modum linguae aramaicae, nam terminatio ות — pro ו — dicitur; illa in sermone aram. *constructiva*, haec *absolutiva* esse solet), definitio, decretum (Bestimmung), consultum, scitum, lex, praescriptum, *δόγμα* (syn. פֻּקָּדָה, חֹק). Hinc אֲרוֹן הָעֵדוּת, arca legis; אֹהֶל הָעֵדוּת (syn. אֹהֶל מוֹעֵד, הַמּוֹעֵד, quod eandem habet originem), tabernaculum legis. LXX. *μαρτύριον, μαρτυρία; διαθήκη; κρίμα.*

עדות ר׳ נאמנה Ps. 19, 8.
*על־שושן עדות Ps. 60, 1.
ויקם עדות ׀ ביעקב Ps. 78, 5.
*עדות לאסף מזמור Ps. 80, 1.
עדות ׀ ביהוסף שמו Ps. 81, 6.
ואשמרה עדות פיך Ps. 119, 88.
עדות לישראל Ps. 122, 4.

הָעֵדוּת, הָעֵדֻת

לפני העדת למשמרת Ex. 16, 34.
ונתת אל־הארן את העדת Ex. 25, 16.
ואל־הארן תתן את־העדת Ex. 25, 21.
אשר על־ארון העדת Ex. 25, 22.
את ארון העדות Ex. 26, 33.
על־ארון העדת Ex. 26, 34.
אשר על־העדת Ex. 27, 21.
אשר על־ארן העדת Ex. 30, 6.
אשר על־העדת Ex. 30, 6.
ואת ארון העדת Ex. 30, 26.
ונתת ממנה לפני העדת Ex. 30, 36.
שני לחת העדת Ex. 31, 18.
ושני לחת העדת Ex. 34, 29.
משכן העדת Ex. 38, 21.
את־ארון העדת Ex. 39, 35. 40, 3.
לפני ארון העדת Ex. 40, 5.
ויתן את־העדת אל־הארן Ex. 40, 20.
ויסך על ארון העדות Ex. 40, 21.
על־העדות ולא ימות Lev. 16, 13.
מחוץ לפרכת העדת Lev. 24, 3.
על־משכן העדת Num. 1, 50.
למשכן העדת Num. 1, 53.
משכן העדות Num. 1, 53.
את ארן העדת Num. 4, 5.
אשר על־ארן העדת Num. 7, 89.
לאהל העדת Num. 9, 15.
מעל משכן העדת Num. 10, 11.
לפני העדות אשר ארעד Num. 17, 19.
באהל העדת Num. 17, 22.
אל־אהל העדות Num. 17, 23.
לפני העדות למשמרת Num. 17, 25.
לפני אהל העדת Num. 18, 2.
נשאי ארון העדות Jos. 4, 16.
*את־החנזר ואת־העדות 2 Rg. 11, 12.
*את־החנזר ואת־העדות 2 Chr. 23, 11.
לאהל העדות 2 Chr. 24, 6.

לָעֵדֻת

ואת־הארן לעדת Ex. 31, 7.

pl. c. suff.: עֵדוֹתֶיךָ

מצותיך עדותיך וחקיך 1 Chr. 29, 19.
בדרך עדותיך ששתי Ps. 119, 14.
הט־לבי אל־עדותיך Ps. 119, 36.
כי עדותיך שיחה לי Ps. 119, 99.
נחלתי עדותיך לעולם Ps. 119, 111.
פלאות עדותיך Ps. 119, 129.
צדק עדותיך לעולם Ps. 119, 144.

pl. c. suff.: בְּעֵדוֹתֶיךָ

דבקתי בעדותיך Ps. 119, 31.

pl. c. suff.: מֵעֵדוֹתֶיךָ

מעדותיך לא נטיתי Ps. 119, 156.

pl. c. suff.: וּלְעֵדוֹתֶיךָ

אל־מצותיך ולעדותיך Neh. 9, 34.

pl. c. suff.: עֵדֹתָיו

עדותיו אשר העיד 2 Reg. 17, 15.
ואת־עדותיו ואת־חקתיו 2 Rg. 23, 3.

pl. c. suff.: וְעֵדֹתָיו

ומשפטיו ועדותיו 1 Reg. 2, 3.
את־מצותיו ועדותיו 2 Chr. 34, 31.

pl. c. suff.: בְּעֵדֹתָיו

ובחקותיו ובעדותיו Jer. 44, 23.

עוֹד

ז״ל ד״ק ע״מ קוֹל, ולד״ק סיקור, וסיגר לדעת כד״ק סיקדס וזען ותדיכות [דויער, ל״יי-], וע״כ כמו עֵד לעיל. ולדעת יקדקי עניכו מוסיף וכנוי [מעסכונג], מסיקדות כניכס וחקוק וקוק, שדנכנו מעכו, ווס סכנון. פיגר הסס לפ״ז מוסיף נקוק וסנגיס [שעקנכוג, קרעפֿשינונג], ועניין סיקדס וסנגיס וסיכות לך סיקדק על זס, וכעגיס לפ״כ לטעמיי לניין סיסיקד וסיתוסיף וכזאלי סיזאלוס, כלגיר תליקס נקלק שני מוס ססיפר נקלק סמלוס.

n. m. (vel *inf.*, vel ad s. f. קוֹל conformatum), quod *Qimchi* tempus durans, diuturnitatem indicare ait; *Isaaki* additamentum, augmentum vertit. At potius a v. *firmandi* descendit estque de accretione per confirmationem et roborationem intelligendum, uti supra demonstravimus s. v. עוד. Ex hac sola significatione proficiscitur *durandi multiplicandique* significatio. De usu ejus adverbiali v. Lexica. LXX. πλείων; עוֹד, ἔτι ἅπαξ; נוֹסָף, πλείονα ποιεῖν.

עוֹד, עָד

וידע אדם עוד את־אשתו Gn. 4, 25.
כי לימים עוד שבעה Gn. 7, 4.
ויחל עוד שבעת ימים Gn. 8, 10.
לא אסף לקלל עוד Gn. 8, 21.
עד כל־ימי הארץ Gn. 8, 22.
ולא־יכרת כל־בשר עוד Gn. 9, 11.
ולא־יהיה עוד המים Gn. 9, 15.
ולא־יקרא עוד את־שמך Gn. 17, 5.
ויסף עוד לדבר אליו Gn. 18, 29.
עד מי־לך פה חתן Gn. 19, 12.
ותרץ עוד אל־הבאר Gn. 24, 20.
הן עוד היום גדול Gn. 29, 7.
עוד שבע־שנים אחרות Gn. 29, 27.
עוד שבע־שנים Gn. 29, 30.
ותהר עוד ותלד בן Gn. 29, 33. 35.
ותהר עוד ותלד בלהה Gn. 30, 7.
לא יעקב יאמר עוד שמך Gn. 32, 29.
וירא אלהים אל־יעקב עוד Gn. 35, 9.
לא־יקרא שמך עוד יעקב Gn. 35, 10.
ויוספו עוד שנא אתו Gn. 37, 5. 8.
ויחלם עוד חלום Gn. 37, 9.
ויבך על־צואריו עוד Gn. 46, 29.
ויאמר עוד אלהים Ex. 3, 15.
עוד הבא־נא ידך Ex. 4, 6.
והברד לא יהיה־עוד Ex. 9, 29.
לא אסף עוד ראות פניך Ex. 10, 29.
עוד נגע אחד אביא Ex. 11, 1.
אל־יעשה עוד מלאכה Ex. 36, 6.
אם־עוד רבות בשנים Lev. 25, 51.
דבר אלי עוד בדבר הזה Dt. 3, 26.
אין עוד Dt. 4, 39.
לא תוסיף עוד Dt. 13, 17.
לא־אוכל עוד לצאת Dt. 31, 2.
ולא־קם נביא עוד Dt. 34, 10.
ולא־קמה עוד רוח באיש Jos. 2, 11.
עוד העם רב Jud. 7, 4.
ויסף עוד געל לדבר Jud. 9, 37.
יבואנא עוד אלינו Jud. 13, 8.
ויבא מלאך האלהים עוד Jud. 13, 9.
ולא־יסף עוד מלאך ר׳ Jud. 13, 21.
עוד שמנת עשר אלף Jud. 20, 25.
האוסף עוד לצאת Jud. 20, 28.
ופניה לא היו־לה עוד 1 Sam. 1, 18.
ולא־יספו עוד לבוא 1 Sam. 7, 13.
וישאלו־עוד בי״ר 1 Sam. 10, 22.
עוד שאר הקטן 1 Sam. 16, 11.
לרא מפני דוד עוד 1 Sam. 18, 29.
וישבע עוד דוד 1 Sam. 20, 3.
ויוסף עוד דוד לשאול ר״ר 1 S. 23, 4.
ויסף עוד אבנר לאמר 2 Sam. 2, 22.
ולא ירדפו־עוד 2 Sam. 2, 28.
ויקח דוד עוד פלגשים 2 Sam. 5, 13.
ומה־יוסיף דוד עוד לדבר 2 S. 7, 20.
עוד איש לבית שאול 2 Sam. 9, 3.
האוכל להשיבו עוד 2 Sam. 12, 23.
טוב לי עד אני־שם 2 Sam. 14, 32.
ומה־יש־לי עוד צדקה 2 Sam. 19, 29.
למה תדבר עוד דבריך 2 Sam. 19, 30.
ולמה יהיה עבדך עוד 2 Sam. 19, 36.
לא־תצא עוד אתנו 2 Sam. 21, 17.
ותהי־עוד המלחמה בנוב 2 S. 21, 19.
ר׳ הוא האלהים אין עוד 1 Rg. 8, 60.
ולא־היה בה עוד רוח 1 Rg. 10, 5.
לכר־עד שלשה ימים 1 Reg. 12, 5.
האין פה נביא לר׳ עוד 1 Rg. 22, 7.
עוד איש־אחד 1 Reg. 22, 8.
אין עוד כלי 2 Reg. 4, 6.
לוא־יעשה עוד עבדך עלה 2 Rg. 5, 17.
עוד העם מזבחים 2 Reg. 14, 4.
ולא־הסיף עוד מלך 2 Reg. 24, 7.
עלי־מה תכו עוד תוסיפו Jes. 1, 5.
ולא־ילמדו עוד מלחמה Jes. 2, 4.
מה־לעשות עוד לכרמי Jes. 5, 4.
ובחר עוד בישראל Jes. 14, 1.
לא־תוסיפו עוד לעלוז Jes. 23, 12.
ולא־תכסה עוד Jes. 26, 21.
ולא יכנף עוד מוריך Jes. 30, 20.
אביט אדם עוד Jes. 38, 11.
אני ר״י ואין עוד Jes. 45, 6.
ואין עוד אפס אלהים Jes. 45, 14.
ואין־עוד אלהים Jes. 45, 22. 46, 9.
אני ואפסי עוד Jes. 47, 11.
מעבור מי־נח עוד Jes. 54, 9.
לא־יאמר לך עוד Jes. 62, 4.
עוד הם מדברים Jes. 65, 24.
לכן עד אריב אתכם Jer. 2, 9.
הישוב אליה עוד Jer. 3, 1.
אחרי מתי עד Jer. 13, 27.
עוד חי־ר״י Jer. 16, 14.
זכר אזכרנו עוד Jer. 31, 20.
ויעשה לא תמשך עוד Ez. 12, 25.
לא־תמשך עוד Ez. 12, 28.
ולא־יהיו עוד Ez. 13, 21.
לא־תקסמנה עוד Ez. 13, 23.
עוד זאת גדפו Ez. 20, 27.
ותהר עוד ותלד בת Hos. 1, 6.
ויאמר ר״י אלי עוד Hos. 3, 1.
ויהודה עד רד עם־אל Hos. 12, 1.
ולא־אתן אתכם עוד Joel 2, 19.
עוד ארבעים יום Jon. 3, 4.
עוד אכלם בפיהם Ps. 78, 30.
עוד יהללוך סלה Ps. 84, 5.
ותשנח קולן ותבכינה עוד Ruth 1, 14
ועוד ראיתי תחת השמש Eccl. 3, 16.
לא־ידע להזהר עוד Eccl. 4, 13.
ואין־עוד להם שכר Eccl. 9, 5.
עוד למד־דעת Eccl. 12, 9.

ומה־בקשתך עוד ותעש Esth. 9, 12.
עוד מלתא בפם Dan. 4, 28.
הנה־עוד שלשה מלכים Dan. 11, 2.
ולא־נהיה עוד חרפה Neh. 2, 17.
לא ישוב עוד לביתו Job. 7, 10.
ולא יכירנו עוד מקומו Job. 7, 10.
עוד לא־יזכר Job. 24, 20.
חתו לא־ענו עוד Job. 32, 15.
עמדו לא־ענו עוד Job. 32, 16.
על־איש ישום עוד Job. 34, 23.
ויקח דויד עוד נשים 1 Chr. 14, 3.
להושיע את־בני־עמון
עוד 1 Chr. 19, 19.
עוד שלשת ימים 2 Chr. 10, 5.
האין פה נביא לי״י עוד 2 Chr. 18, 6.
עוד איש־אחד 2 Chr. 18, 7.
עוד העם זבחים 2 Chr. 33, 17.

פּוֹד בְּמַעַט

עוד מעט וסקלני Ex. 17, 4.
כי־עוד מעט מזער Jes. 10, 25.
הלא־עוד מעט מזער Jes. 29, 17.
עוד מעט ובאה עת Jer. 51, 33.
כי־עוד מעט ופקדתי Hos. 1, 4.

וָעוֹד מְעַט

ועוד מעט ואין רשע Ps. 37, 10.

כָּל־עוֹד

כל־עוד נשמתי בי Job. 27, 3.

וְעוֹד

ועוד לו אך המלוכה 1 Sam. 18, 8.
ועוד ידו נטויה Jes. 5, 25.
ועוד בחרים חיתם Ez. 7, 13.
ועוד מעט ואין רשע Ps. 37, 10.
ועוד אני מדבר ומתפלל Dan. 9, 20.
ועוד אני מדבר בתפלה Dan. 9, 21.
ועוד ראיתי תחת השמש Eccl. 3, 16.
אם־יכרת ועוד יחלים Job. 14, 7.
ועוד הסיר את־הבמות 2 Chr. 17, 6.

וּבְעוֹד

ובעוד ששים וחמש שנה Jes. 7, 8.

בְּעֹד, בְּעוֹד

בעוד שלשת ימים Gn. 40, 13. 19.
בעוד כברת־ארץ Gn. 48, 7.
כי בעוד שלשת ימים Jos. 1, 11.
בעוד ׳ הילד חי 2 Sam. 12, 22.
בעוד שנה כשני שכיר Jes. 20, 16.
באה שמשה בעד יומם Jer. 15, 9.
בעוד ׳ שנתים ימים Jer. 28, 3. 11.
בעוד שדי עמדי Job. 29, 5.
בעוד רשע לנגדי Ps. 59, 2.
ותקם בעוד לילה Prv. 31, 15.
את־הגשם בעוד שלשה חדשים Am. 4, 7.

cum h int.: הָעוֹד

העוד לנו חלק ונחלה Gn. 31, 14.
העוד לכם אח Gn. 43, 6.
העוד אבי חי Gn. 45, 3.
העוד־לי בנים Ruth 1, 11.
העוד הזרע במגרה Hag. 2, 19.
בירכתי הבית העוד עמך Am. 6, 10.

cum suff.: הַעוֹדֶנּוּ *c. h int.*

העודנו חי Gn. 43, 27.
העודנו חי אחי הוא 1 Rg. 20, 32.

cum suff.: עוֹדֶנִּי

עודני חיום חזק Jos. 14, 11.
ולא אם־עודני חי 1 Sam. 20, 14.

cum suff.: עוֹדְכֶם

עודנו עמד לפני י״י Gn. 18, 22.
עודנו חי Gn. 43, 28.
הבשר עודנו בין שניהם Num. 11, 33.
עד היום הזה עודנו Jud. 6, 24.
כי עודנו נער Jud. 8, 20.
ושאול עודנו בגלגל 1 Sam. 13, 7.
עודנו מדבר 1 Reg. 1, 42.
עודני מדבר עמם 2 Reg. 6, 33.
והוא עודנו עצור Jer. 33, 1.
עדני באבו לא יקטן Job. 8, 12.
והוא עודנו נער 2 Chr. 34, 3.

cum suff.: וְעֹדֶנּוּ

ועודנו לא־ישוב Jer. 40, 5.
ועדנו מחזיק בתמתו Job. 2, 3.

cum suff.: עוֹדֶךָּ

הנה עודך מדברת שם 1 Rg. 1, 14.

c. s.: עוֹדֶבָּה

והנה עודנה מדברת 1 Reg. 1, 22.
עודינה תכלינה עינינו Thr. 4, 17.

cum suff.: עוֹדָם

עודם מדברים עמו Esth. 6, 14.

cum suff.: הָעוֹדָם *c. h. int.*

ואראה העודם חיים Ex. 4, 18.

cum suff.: עוֹדְךָ

כי עודך חי Gn. 46, 30.

cum suff.: בְּעוֹדִי

אזמרה לאלהי בעודי Ps. 104, 33. 146, 2.

cum suff.: בְּעוֹדֶנִּי

הן בעודני חי עמכם Dt. 31, 27.

cum suff.. בְּעוֹדֶכֶם

בעודנו חי קדמה Gn. 25, 6.

cum suff.: מֵעוֹדִי

מעודי עד־היום הזה Gn. 48, 15.

cum suff.: מֵעוֹדְךָ

מעודך עד־היום הזה Num. 22, 30.

עָוָה

דזה

פעל כודד, ולכנקט עָוָהּ חוס, וסחוכן עקיפת וסלוף וכפיפה [קריימען, ביי־גען], וחוס סמזאלה על סלוף מדרך יושר, על מרידה וזגיפה [קרוסה, פעל־קעסיע סמכידעלן], ובעברי עוי עמלסו, וכחכוון סמזאל שיר. מכפעל נָעֲוָה, וחוס נַעֲוֵיתִי סמדבר נענר, נָעֲוָה סניטוני, וסמיכות ניטוני נקני נָעֲוָת סמדוח. פתרוכו סיוח עקוס וסקולף לו סתעקס וסמסלף, לכן נעקוח שֹׁגֶה ונלוות וכמבוכות נדרכים. מכנכד שְׁגֵה יולף ויקוק, נמזאל על פסוך וסמר. וכחוסף מסלוף דין לו מעקוס דרך, לו מעקוח ונלוות נכלב. ולמר לקוור סמדס ומדמס חָיָה כ׳, נחכוון לפיקס וסלוף, וכן גֵּב, גֵּב לעיל, וסמוי נמפני מעבר עי׳ נלוף מזכיס נקכור מיוקר. *v. tr.* (3 p. pr. f. תְּעַוֶּה), incurvare, deflectere, trop. inique, perverse, perperam agere, peccare, arab. شوى, trop. شور. *Ni.* נֶעֱוָה (1 p. pr. נֶעֱוֵיתִי; prt. נֶעֱוָה, c. f. נֶעֱוָת), incurvatum, inflexum esse, veluti corporis cruciatibus; perversum esse. *Pi.* עִוָּה tr., *non* int., pervertere, conturbare. *Hi.*, curvum, perversum facere; perverse agere. Cognata sunt vv. חָיָה II., גֵּב, גֵּב q. v. LXX. ἀδικεῖν, ἀνομεῖν; נֶעֱוָה, γωθροκάρδιος; *Pi.* διαστρέφειν, ταράσσειν, ἀνακαλύπτειν; *Hi.* κακοποιεῖν, ἀδικία.

3 perf. fem.: עָוְתָה

עותה ושתי המלכה Esth. 1, 16.

1 perf. pl.: וְעָוִינוּ

חטאנו ועוינו והרשענו Dan. 9, 5.

Nif-al: נֶעֱוָה

1 perf.: נֶעֱוֵיתִי

נעויתי שחותי עד־מאד Ps. 38, 7.
נעויתי משמע Jes. 21, 3.

part. constr.: וְנֶעֱוָה

נעוה־לב יהיה לבוז Prv. 12, 8.

Pi-el: עִוָּה *3 perf.*

נתיבותי עוה Thr. 3, 9.

3 perf.: וְעִוָּה

ועוה פניה והפיץ ישביה Jes. 24, 1.

Hif-il: הֶעֱוָה *3 perf.*

את אשר העוה עבדך 2 Sam. 19, 20.

1 perf.: הֶעֱוֵרְתִּי

ואנכי העויתי 2 Sam. 24, 17.
וישר העויתי Job. 33, 27.

3 perf. pl.: הֶעֱוּ

כי העו את־דרכם Jer. 3, 21.

1 perf. pl.: הֶעֱוֵינוּ

העוינו הרשענו Ps. 106, 6.

1 perf. pl.: וְהֶעֱוֵינוּ

חטאנו והעוינו רשענו 1 Reg. 8, 47.
חטאנו העוינו ורשענו 2 Chr. 6, 37.

inf. abs.: הַעֲוָה

העוה נלאו Jer. 9, 4.

inf. c. suff.: בְּהַעֲוֹתוֹ

בהעותו והכחתיו 2 Sam. 7, 14.

עָוֹן

ע״ו, ויקד נוקו סימן עָוֹן, סימן עָוֹן וסכנוי עֲוֹנִים, עֲוֹנוֹת, ולפנק סכד״ק עסוק נפלס גְּאוֹן, שָׁאוֹן, ופ״ע עוקו סימן נעדכת. סיפקון עקשות ותפסוכס וסלף [פערקעסרעט״ין], וכשלל על חטא ומרי כמו פלס פשוח [ויכלע, זולד, פערנכרעבט], ולפעמים עוכס חטא, ד״מ גדול עוכי מכשול, לפ פלס עון לחמורי, תקס עון על עוכס, לו פועכות נכלב. ועון פלילים סרכון חטא ועכסה לחד יענכו הפלילים, עון חרב חטא לחד יעוכו נקבה, עון קן, רצע לחד יעוכו קטן וסקטכה.

יפ׳ קטן וסקטכה.

n. m. (raro עָוֹן, c. עֲוֹן, pl. עֲוֹנִים, עֲוֹנוֹת; ex sent. Qimchii ad s. f. שָׁאוֹן, גְּאוֹן), perversitas, deflexio moralis, pravitas tum congenita tum actualis; peccatum, culpa, facinus, interdum de poena peccati (Gen. 4, 13. 15, 16.), h. e. suppliciis divinitus immissis. Hinc prases: עֲוֹן פְּלִילִים, facinus, quod ad judices oportet deferri; עֲוֹנָה חֶרֶב, peccata capite vel ense multanda; עֲוֹן קֶרֶן, pravitas, quae *finem* h. e. perniciem et interitum adducit. LXX. ἀδικία, ἀδίκημα; ἁμαρτία, ἁμάρτημα; ἀνομία, ἀνόμημα, παρανομία, κακία, ἀσέβεια, αἰτία; ὀργή, πτωχεία, ἀπαρχή.

ולא־ישאו עון ומתו Ex. 28, 43.
נושא עון ופשע Ex. 34, 7.
מנחת זכרון מזכרת עון Num. 5, 15.
נשא עון ופשע Num. 14, 18.
לכל־עון ולכל־חטאת Dt. 19, 15.
ואם־יש־בי עון המיתני 1 S. 20, 8.
אם־יקרך עון בדבר הזה 1 S. 28, 10.
ואם־יש־בי עון והמיתני 2 S. 14, 32.
אל־יחשב־לי אדני עון 2 S. 19, 20.
והיא עון פלילים Job. 31, 11.
גם־הוא עון פלילי Job. 31, 28.
חָם אנכי ולא עון לי Job. 33, 9.
לא יחשב יי לו עון Ps. 32, 2.
על עון ׳ יסרת איש Ps. 39, 12.
בלי־עון ירוצון Ps. 59, 5.
תנה־עון על־עונם Ps. 69, 28.
והוא רחום ׳ יכפר עון Ps. 78, 38.
בחסד ואמת יכפר עון Prv. 16, 6.
עם כבד עון Jes. 1, 4.
הישב בה נשא עון Jes. 33, 24.
ואל־לעד תזכר עון Jes. 64, 9.
למכשול עון Ez. 18, 30.
והוא־מזכיר עון Ez. 21, 28.
מזכיר עון Ez. 29, 16.
למכשול עון Ez. 44, 12.
ולכפר עון Dan. 9, 24.
לא ימצאו־לי עון Hos. 12, 9.
כל־תשא עון Hos. 14, 3.
נשא עון Mich. 7, 18.

עָוֹן

אור הבקר ומצאני עון 2 Reg. 7, 9.

הָעָוֹן

בי־אני אדני העון 1 Sam. 25, 24.
עלי אדני המלך העון 2 Sam. 14, 9.
הוי משכי העון Jes. 5, 18.
אם־יכפר העון הזה לכם Jes. 22, 14.
יהיה לכם העון הזה Jes. 30, 13.

בָּעָוֹן

הן־בעוון חולתי Ps. 51, 7.

בָּעֲוֹן

ואצבעותיכם בעון Jes. 59, 3.

מֵעָוֹן

ונקה האיש מעון Num. 5, 31.
ורבים השיב מעון Mal. 2, 6.

constr.: עֲוֹן

כי לא־שלם עון האמרי Gn. 15, 16.
מצא את־עון עבדיך Gn. 44, 16.
פקד עון אבת Ex. 20, 5.
את־עון הקדשים Ex. 28, 38.
פקד ׳ עון אבות Ex. 34, 7.
לשאת את־עון העדה Lev. 10, 17.
והשיאו אותם עון אשמה Lev. 22, 16
ואת־עון אבתם Lev. 26, 40.
פקד עון אבות Num. 14, 18.
תשאו את־עון המקדש Num. 18, 1.
תשאו את־עון כהנתכם Num. 18, 1.
פקד עון אבות על־בנים Dt. 5, 9.
המעט־לנו את־עון פעור Jos. 22, 17.
אם־יתכפר עון בית־עלי 1 S. 3, 14.
ותפקד עלי עון האשה 2 Sam. 3, 8.
העבר־נא את־עון עבדך 2 S. 24, 10.
עון חטאתי סלה Ps. 32, 5.
עון עקבי יסבני Ps. 49, 6.
נשאת עון עמך Ps. 85, 3.
יזכר ׳ עון אבתיו Ps. 109, 14.
לפקד עון ישב־הארץ Jes. 26, 21.
בזאת יכפר עון־יעקב Jes. 27, 9.
הפגיע בו את עון כלנו Jes. 53, 6.
עון אבותינו Jer. 14, 20.
ומשלם עון אבות Jer. 32, 18.
יבקש את־עון ישראל Jer. 50, 20.
ויגדל עון בת־עמי Thr. 4, 6.
עון בית־ישראל עליו Ez. 4, 4.
ונשאת עון בית־ישראל Ez. 4, 5.
ונשאת את־עון Ez. 4, 6.
עון בית־ישראל ויהודה Ex. 9, 9.
עון סדם אחותך Ez. 16, 49.
בעת עון קץ Ez. 21, 30. 34. 35, 5.
וגלה עון אפרים Hos. 7, 1.
צרור עון אפרים Hos. 13, 12.
את־עון הארץ־ההיא Zach. 3, 9.

constr.: עֲוֹן

העבר־נא את־עון עבדך 1 Chr. 21, 8.

constr.: בַּעֲוֹן

פן־תספה בעון העיר Gn. 19, 15.
1 Sam. 3, 13.
בעון אשר־ידע Jes. 14, 21.
בעון אבתם Jes. 57, 17.
בעון בצעו קצפתי Ez. 18, 17.
לא ימות בעון אביו Ez. 18, 19.
לא־נשא הבן בעון האב Ez. 18, 20.
בן לא־ישא ׳ בעון האב Ez. 18, 20.
ואב לא ישא בעון הבן

constr.: כַּעֲוֹן

כעון הדרש Ez. 14, 10.
כעון הנביא Ez. 14, 10.

constr.: לַעֲוֹן

סלח־נא לעון העם הזה Num. 14, 19.

cum suff.: עֲוֹנִי

גדול עוני מנשוא Gn. 4, 13.
מה עשיתי מה־עוני 1 Sam. 20, 1.
להזכיר את־עוני 1 Reg. 17, 18.
ותעביר את־עוני Job. 7, 21.
ותטפל על־עוני Job. 14, 17.
לטמון בחבי עוני Job. 31, 33.

Ps. 38, 19. כִּי־עֲוֹנִי אַגִּיד
cum suff.: וַעֲוֹנִי
Ps. 32, 5. וְעֲוֹנִי לֹא־כִסִּיתִי
cum suff.: בַּעֲוֹנִי
Ps. 31, 11. כָּשַׁל בַּעֲוֹנִי כֹחִי
cum suff.: לַעֲוֹנִי
Job. 10, 6. כִּי־תְבַקֵּשׁ לַעֲוֹנִי
Ps. 25, 11. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי
cum suff.: מֵעֲוֹנִי
2 Sam. 22, 24. וָאֶשְׁתַּמְּרָה מֵעֲוֹנִי
Ps. 18, 24. וָאֶשְׁתָּמֵר מֵעֲוֹנִי
Ps. 51, 4. כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי
suff.: וּמֵעֲוֹנִי
Job. 10, 14. וּמֵעֲוֹנִי לֹא תְנַקֵּנִי
cum suff.: עֲוֹנֵנוּ
Jer. 16, 10. וּמָה עֲוֹנֵנוּ וּמָה חַטָּאתֵנוּ
cum suff.: לַעֲוֹנֵנוּ
Ex. 34, 9. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וְלְחַטָּאתֵנוּ
cum suff.: מֵעֲוֹנֵנוּ
Esr. 9, 13. חָשַׂכְתָּ לְמִטָּה מֵעֲוֹנֵנוּ
cum suff.: עֲוֹנֵךְ
Job. 15, 5. כִּי־יְאַלֵּף עֲוֹנֵךְ פִּיךָ
Hos. 9, 7. עַל רֹב עֲוֹנֵךְ
cum suff.: עֲוֹנֵךְ p.
Jes. 6, 7. וְסָר עֲוֹנֵךְ
Zach. 3, 4. הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלַיִךְ עֲוֹנֵךְ
cum suff.: בַּעֲוֹנֵךְ
Hos. 14, 2. כִּי כָשַׁלְתְּ בַּעֲוֹנֵךְ
cum suff.: מֵעֲוֹנֵךְ
Job. 11, 6. יַשַּׁה לְךָ אֱלוֹהַּ מֵעֲוֹנֵךְ
cum suff.: עֲוֹנֵךְ
Jer. 2, 22. נִכְתָּם עֲוֹנֵךְ לְפָנַי
Jer. 3, 13. אַךְ דְּעִי עֲוֹנֵךְ
Jer. 13, 22. בְּרֹב עֲוֹנֵךְ נִגְלוּ שׁוֹלַיִךְ
Jer. 30, 14. 15. עַל רֹב עֲוֹנֵךְ
Thr. 2, 14. וְלֹא־גָלוּ עַל־עֲוֹנֵךְ
Thr. 4, 22. תַּם־עֲוֹנֵךְ בַּת־צִיּוֹן
Thr. 4, 22. פָּקַד עֲוֹנֵךְ בַּת־אֱדוֹם
cum suff.: עֲוֹנָם
Ez. 21, 29. יַעַן הַזְכַּרְכֶם עֲוֹנְכֶם
cum suff.: עֲוֹנוֹ
Lev. 5, 1. אִם־לוֹא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ
Lev. 5, 17. וְאָשַׁם וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ
Lev. 17, 16. וְנָשָׂא עֲוֹנוֹ
Lev. 19, 8. וְאֹכְלָיו עֲוֹנוֹ יִשָּׂא
Lev. 20, 17. עֲוֹנוֹ יִשָּׂא
Job. 20, 27. יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ
Ps. 36, 3. לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא
Ez. 14, 4. 7. עֲוֹנוֹ יִשְׁרַם נֹכַח פָּנָיו
cum suff.: בַּעֲוֹנוֹ
Jos. 22, 20. לֹא גוֹעַ בְּעֲוֹנוֹ
Jer. 31, 30. אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת
Ez. 3, 18. 19. בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת
Ez. 7, 13. וְאִישׁ בַּעֲוֹנוֹ חַיָּתוֹ
Ez. 7, 16. הֲמוֹת אִישׁ בַּעֲוֹנוֹ
Ez. 18, 18. וְהִנֵּה־מֵת בַּעֲוֹנוֹ
Ez. 33, 6. הוּא בַּעֲוֹנוֹ נִלְקָח
Ez. 33, 8. הוּא רָשָׁע בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת
Ez. 33, 9. הוּא בַּעֲוֹנוֹ יָמוּת
cum suff.: עֲוֹנָהּ
Lev. 7, 18. הָאֳכְלַת מִמֶּנּוּ עֲוֹנָהּ תִּשָּׂא
Lev. 18, 25. וָאֶפְקֹד עֲוֹנָהּ עָלֶיהָ
Num. 5, 31. וְנָשָׂא אֶת עֲוֹנָהּ
Num. 30, 16. וְנָשָׂא אֶת עֲוֹנָהּ
Jes. 40, 2. כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ
כפ cum suff.: עֲוֹנָהּ
Num. 15, 31. הַנֶּפֶשׁ הַהִוא עֲוֹנָהּ בָּהּ
cum suff.: בַּעֲוֹנָהּ
Jer. 51, 6. אַל־תִּדְמוּ בַּעֲוֹנָהּ
cum suff.: עֲוֹנָם
Lev. 20, 19. עֲוֹנָם יִשָּׂאוּ
Lev. 26, 40 את־עֲוֹנָם וְאֶת־עֲוֹן אֲבֹתָם
Lev. 26, 41. וְאָז יִרְצוּ אֶת־עֲוֹנָם
Lev. 26, 43. וְהֵם יִרְצוּ אֶת־עֲוֹנָם
Num. 18, 23. וְהֵם יִשְׂאוּ עֲוֹנָם
Neh. 3, 37. וְאַל־תְּכַס עַל־עֲוֹנָם
Ps. 69, 28. תְּנָה־עָוֹן עַל־עֲוֹנָם
Ps. 89, 32. וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם
Jes. 13, 11. וְעַל־רְשָׁעִים עֲוֹנָם
Jer. 14, 10. עַתָּה יִזְכֹּר עֲוֹנָם
Jer. 16, 17. וְלֹא־נִצְפַּן עֲוֹנָם
Jer. 16, 18. מִשְׁנֶה עֲוֹנָם
Jer. 18, 23. אַל־תְּכַפֵּר עַל־עֲוֹנָם
Jer. 25, 12. נְאֻם־ר׳ אֶת־עֲוֹנָם
Jer. 33, 7. וְטִהַרְתִּים מִכֹּל־עֲוֹנָם
Jer. 36, 31. וְעַל־עַבְדּוֹ אֶת־עֲוֹנָם
Ez. 4, 4. תִּשָּׂא אֶת־עֲוֹנָם
Ez. 4, 5. שְׁנֵי עֲוֹנָם לְמִסְפַּר יָמִים
Ez. 7, 19. כִּי־מִכְשׁוֹל עֲוֹנָם הָיָה
Ez. 14, 2. וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנָם נָתַנּוּ
Ez. 14, 10. וְנָשְׂאוּ עֲוֹנָם
Ez. 44, 12. וְנָשְׂאוּ עֲוֹנָם
Hos. 4, 8. וְאֶל־עֲוֹנָם יִשְׂאוּ נַפְשׁוֹ
Hos. 8, 13. עַתָּה יִזְכֹּר עֲוֹנָם
Hos. 9, 9. יִזְכֹּר עֲוֹנָם
cum suff.: בַּעֲוֹנָם
Lev. 26, 39. יִמַּקּוּ בַּעֲוֹנָם
Ps. 106, 43. וַיִּמָּכְרוּ בַּעֲוֹנָם
Ez. 4, 17. וְנָמַקּוּ בַּעֲוֹנָם
Ez. 39, 23. כִּי בַעֲוֹנָם גָּלוּ
Hos. 5, 5. יִכָּשְׁלוּ בַּעֲוֹנָם
cum suff.: לַעֲוֹנָם
Jer. 31, 34. כִּי אֶסְלַח לַעֲוֹנָם
Jer. 36, 3. וְסָלַחְתִּי לַעֲוֹנָם
pl. cum suff.: עֲוֹנֵינוּ
Jes. 64, 6. וּתְמוֹגֵגֵנוּ בְיַד־עֲוֹנֵינוּ
Jer. 14, 7. אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ
pl. cum suff.: וַעֲוֹנֹתֵינוּ
Jes. 64, 5. וַעֲוֹנֹתֵינוּ כָּרוּחַ יִשָּׂאֻנוּ
pl. cum suff.: מֵעֲוֹנֵינוּ
Dan. 9, 13. לְשׁוּב מֵעֲוֹנֵינוּ
pl. cum suff.: עֲוֹנֶיךָ
Ez. 28, 18. מֵרֹב עֲוֹנֶיךָ
pl. cum suff.: עֲוֹנֹתָי
Ps. 103, 3. הַסֹּלֵחַ לְכָל־עֲוֹנֹתָי
2 pl.: עֲוֹנוֹת, עֲוֹנֹת
Lev. 16, 21. עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
Job. 13, 23. כַּמָּה לִי עֲוֹנוֹת וְחַטֹּאוֹת
Job. 13, 26. וַתּוֹרִישֵׁנִי עֲוֹנוֹת נְעוּרָי
Job. 19, 29. כִּי־חֵמָה עֲוֹנוֹת חָרֶב
Ps. 65, 4. דִּבְרֵי עֲוֹנוֹת גָּבְרוּ מִנִּי
Ps. 79, 8. אַל־תִּזְכָּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשֹׁנִים
Ps. 130, 3. אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר־יָהּ
Jer. 11, 10. שָׁבוּ עַל־עֲוֹנוֹת אֲבוֹתָם
Thr. 4, 13. עֲוֹנוֹת כֹּהֲנֶיהָ
pl.: וַעֲוֹנוֹת
Neh. 9, 2. וַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵיהֶם
Jes. 65, 7. וַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵיכֶם
pl.: בַּעֲוֹנֹת
Lev. 26, 39. וְאַף בַּעֲוֹנֹת אֲבֹתָם
pl.: וּבַעֲוֹנֹת
Dan. 9, 16. וּבַעֲוֹנֹת אֲבוֹתֵינוּ
pl. c. suff.: עֲוֹנֹתַי
Ps. 38, 5. כִּי עֲוֹנֹתַי עָבְרוּ רֹאשִׁי
Ps. 40, 13. הִשִּׂיגֻנִי עֲוֹנֹתַי
Ps. 51, 11. וְכָל־עֲוֹנֹתַי מְחֵה
pl. c. suff.: עֲוֹנֹתֵינוּ
Esr. 9, 6. כִּי עֲוֹנֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעְלָה
Ps. 90, 8. שַׁתָּ עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ
Mich. 7, 19. יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ
pl. c. suff.: וַעֲוֹנֹתֵינוּ
Jes. 59, 12. וַעֲוֹנֹתֵינוּ יְדַעֻנִם
pl. c. suff.: וּבַעֲוֹנֹתֵינוּ
Esr. 9, 7. וּבַעֲוֹנֹתֵינוּ נִתְּנוּ אֲנַחְנוּ
pl. c. suff.: בַּעֲוֹנֹתֵינוּ
Ps. 103, 10. וְלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל
pl. c. suff.: מֵעֲוֹנֹתֵינוּ
Jes. 53, 5. מְדֻכָּא מֵעֲוֹנֹתֵינוּ
pl. c. suff.: בַּעֲוֹנֹתֶיהָ
Jes. 43, 24. הִגְעַתַּנִי בַּעֲוֹנֹתֶיךָ
pl. c. suff.: לַעֲוֹנֹתֶיהָ
Job. 22, 5. וְאֵין־קֵץ לַעֲוֹנֹתֶיךָ
pl. c. suff.: עֲוֹנֹתֵיכֶם
Num. 14, 34. תִּשְׂאוּ אֶת עֲוֹנֹתֵיכֶם
Jes. 59, 2. עֲוֹנֹתֵיכֶם הִיוּ מַבְדִּלִים
Jes. 65, 7. עֲוֹנֹתֵיכֶם וַעֲוֹנֹת אֲבוֹתֵיכֶם
Jer. 5, 25. עֲוֹנֹתֵיכֶם הִטּוּ־אֵלֶּה
Ez. 36, 31. עֲוֹנֹתֵיכֶם וְלֹא תּוֹעֲבֹתֵיכֶם טְהֹרִי אַתְכֶם מִכֹּל
Ez. 36, 33. עֲוֹנֹתֵיכֶם
Am. 3, 2. אֶת כָּל־עֲוֹנֹתֵיכֶם
pl. c. suff.: בַּעֲוֹנֹתֵיכֶם
Jes. 50, 1. הֵן בַּעֲוֹנֹתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם
Ez. 24, 23. וְנִמַּקְתֶּם בַּעֲוֹנֹתֵיכֶם
pl. c. suff.: עֲוֹנֹתָיו
יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו
Ps. 130, 8.
pl. c. suff.: עֲוֹנוֹתָיו
Prv. 5, 22. עֲוֹנוֹתָיו יִלְכְּדֻנוּ
pl. c. suff.: עֲוֹנָם
Lev. 16, 22. עָוֹנֹתָם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה
Ez. 32, 27. עֲוֹנֹתָם עַל־עַצְמֹתָם
pl. c. suff.: וַעֲוֹנָתָם
Jes. 53, 11. וְעֲוֹנֹתָם הוּא יִסְבֹּל
pl. c. suff.: עֲוֹנֹתֵיהֶם
Jer. 33, 8. וְסָלַחְתִּי לְכֹל־עֲוֹנֹתֵיהֶם
Thr. 5, 7. אֲבֹתֵינוּ חָטְאוּ אֵינָם וַאֲנַחְנוּ עֲוֹנֹתֵיהֶם סָבָלְנוּ
pl. c. suff.: מַעֲלוֹתֵיהֶם
Ez. 43, 10. וְיִכְלְמוּ מֵעֲוֹנֹתֵיהֶם
pl. c. suff.: וּמַעֲוֹנֹתֵיהֶם
Ps. 107, 17. וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ

עָוָה

ע״פ וכמוהו לדעת אֵיזֶן-סִירוּק כמו עִוֵּן, לומר עוכ ופועלו [נִיסְעִיגוּכָן], וכן אֶעְקְרֵם. ולדעת אַלְמָה יִפְקְדֵי כמו עֲיֵי לְקִמָן, לומר קוֹרֵכָה וּמְאַמֵּה [רוּפִיכָא, טְרִיאֲמְעַרְסוּיפֵּן], ומכוון שְׁעִיכוּ מִסְפַּכָה, כי סוֹף גּוֹיִי סְכַבַּד עֲוֵיהָ סִתְכָן, שְׁדוֹמֵה לִשׁ חֲפָכָה [ע״כ י׳, ג׳].

n. f., poena perversitatis, supplicium, castigatio. Sic *Uziëli* et *Menahem Ibn-Saruk*. *Isaaki* vertit: ruina, ruderum acervus. Vertendum est potius: perversio, eversio, a v. piel. עִוָּה (syn. הָפַךְ, 2 Sam. 10, 3.). LXX. ἀδικία.

Ez. 21, 32. עָוָה עָוָה אֲשִׂימֶנָּה

עָוָה

ע״ן, לְךָ נִכְנוּ עֲוֵיהֶם נִכְפִּילַת הַפֹּעַל לדעת כל״ק, וע״כ לִיכְנוּ תְּמוּר עֲיֵיהֶם כאשר תְּצִנּוּ קְנַת. תימון עוות וסלוף ונעוותות [סְפַּרְקְעַסְרְעַיִן], לו כדעת רס״י עִוְּתָה דעת וזענון, לומר גוֹם טעם שְׁסִלִּיכ לְזִכְּנוּ עֲיֵיכֶ, כי מעולם לֹא נִמְצָא פעל כדמיון פ׳, ול׳, לֹא לֹא יִיסִיכ כפול.

n. m. pluralet. (duplicata prima radicali, ex sent. Qimchii; ergo non pro עֲוֵיהֶם, uti nonnulli arbitrati sunt), perversitas, insania, a v. עָוָה, non עָוַת (uti Isaaki, formam v. abnormem comminiscens, asserit). LXX. πλάνησις (Vulg. *vertigo*).

Jes. 19, 14. רוּחַ עִוְעִים

עִי

ע״ו וכמוהו עִיִּין, עֲיֵיהֶם, וכמוכם לדעת כמדקדקים תְּמוּר עֲיֵי, וכמוכן לדעת יִפְקְדֵי קוֹכָם וגל [עִרְיִמְעַרְסוּיפֵּן], ומוֹם עֲיֵי הָעֲנִיִּים נִשְׁעָ״פ, ולדעת סִר״ק מִן עִיִּים, וסִרְאָזוֹן לְמַעַן. ומוֹם נְיוּכוֹ לָךְ לֹא בְּעֵי כ״ל עִי קְנִי, כאשר פְּרַט רס״י וכ״ע ור״ק, ולֹא כדעת רלב״ג שעניכו תפלה, כמו בָּאוּ עִכְיוּ מִפְלָה. (עיים), ruderum acervus, a v. עִוָּה, evertere (= עָוַי, uti grammatici volunt). Hinc Job. 30, 24. בְּעִי (h. e. in tumulo, sepulcro), ubi Gersuni, בָּאוּ = בְּעִי esse ratus, *nil possunt preces* vertit. LXX. quater: ὀπωρο-φυλάκιον.

בְּעִי

Job. 30, 24. אַךְ לֹא־בְעִי יְשַׁלַּח־יָד
לְעִי
Mich. 1, 6. לְעִי הַשָּׂדֶה
pl.: עִיִּים
Jer. 26, 18. וִירוּשָׁלַם עִיִּים תִּהְיֶה
pl.: לְעִיִּים
Ps. 79, 1. שָׂמוּ אֶת־יְרוּשָׁלַם לְעִיִּים
pl.: מֵעִיִּים n. p.
Num. 33, 45. וַיִּסְעוּ מֵעִיִּים
pl.: עִיִּין
Mich. 3, 12. וִירוּשָׁלַם עִיִּין תִּהְיֶה
pl. constr.: בְּעִיֵּי n. p.
Num. 21, 11. וַיַּחֲנוּ בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים
Num. 33, 44. בְּעִיֵּי הָעֲבָרִים בִּגְבוּל
מְעִי
ע״ו כמו עִי נמ׳ מקום.
n. m. plane ut עִי.
Jes. 17, 1. מְעִי לְמִפְלָה
עֲנִיָּא
ע״כ וכמוהו עֲנִיָּתֵךְ וסכמוהו לע״ו עֲנֵיָּן והמוכן כמו עוֹן נעכמי.
n. f. plane ut עָוֹן hebr.
pl. c. suff.: וַעֲנִיָּתָךְ
Dan. 4, 24. וְעִוְיָתָךְ בְּמִחַן עֲנִין

עִוֵּז

לומר עָז, פעל כודד, והמוכן כמו גָּזַז, חָשַׁשׁ, שָׁשׁ, לומר סתגודדות ותכוסס סתכוססות ועיפס [סַלִּיעַסְעַן, עַנְעַשְׁ-עַן], וסמלגם נדוקס נזווי לפעלים סלגם, וכן סמעל נעכני. ומוס נקל לד״ק לעוו נמעוו פרעס, לומר לכוס נמעוסדת פרעס, לכן פרוז זס נגד כל סתוכיכים סקדמונים. סכוסף חֲדֵי חוק, כאשר תגם חָגֵם-עוקל חֲדֵי וסכניק, לכן אסיפס, כי נתמוכו פועל יוּפַל, ועמו סקומיכ שְׁאֵיפִיס שְׁכַז. ופעזר שכנור מוס מסם שֶׁנֶּאֱזַל לקמן.
h. e. עָזַז, *v. intr.*, sicut גָּזַז, חָשַׁשׁ, שָׁשׁ, fugere, evolare, effugere, cito evadere, arab. *ghâdsa*. Repugnant antiquorum constanti sententiae, qui Jes. 30, 2. לָעוּז (= לָגוּם) Inf. conj. *Qal* esse dicunt. *Hi.* הֵעִיז (syn. הֵנִיס, הִבְרִיחַ, הַנִּיס), fuga subtrahere, in asylum *conferre* (ita tamen, ut sign. congregandi non sit nativa). Hinc deducendum videtur n. עֲנָזֵל, hircus *fugatus*, q.v. LXX. confuse: σπεύδειν, συνάγειν, ἐνισχύειν, παρακαλεῖν.

Hif-il: הֵעִיז
3 *perf. pl.:* הֶעֱזוּ
Jes. 10, 31. יְשֹׁבֵי הַגֵּבִים הֵעִיזוּ
impt. sg.: הָעֵז
Ex. 9, 19. שְׁלַח הָעֵז אֶת־מִקְנְךָ
impt. pl.: הָעִיזוּ
Jer. 4, 6. הָעִיזוּ אַל־תַּעֲמֹדוּ
impt. pl.: הָעֲזוּ
Jer. 6, 1. הָעֲזוּ בְנֵי בִנְיָמִן

עִיט

לומר עָט, ומוכנו קכיפס וקעקוע נליפס וקקיפס [סְיִיכְּסְעַכְּעַן, -נְכַּ-

כעגן], וכן אֶת לעיל, אֶצֶר מאזנו אוֹתוֹ, סיון סגלוף וכקקך, אֶת כלי לקריסה, וכן אֶת כפעל לעיל, וכן חֵץ מוֹט, וכאחרי עָם מצלמו, כדומה לֹא עֵץ, רַבָּץ, וכן רַבָּם כקרסי, ומוֹט סכנוסות עָם, עֵרֶס וכאחרי עֻבָּא.

h. e. עָט *v. tr.*, infigere, incidere, insculpere, sicut אָת (אוֹת, אֶת, אַת, חֵץ. Aram. indidem עָט (arab. plene: עאט), comp. רַבָּם, quae sunt vv. hebraicis עֵץ, רַבָּץ aequanda.

עָט

ג״ו, ומכאן לדעת אבן אלנוליד אבן-גנאח עטם, ודומה לו עטו על נתן בתלמוד, לומר קולמוס שכתבת בו סיומ, ולדעת רל״ק שכאן עיט, ומניחם שקר, כי שכאן עוט כאשר אחרכו. סיומן מצרע ואבן וקרע לקריאה ויקיקס [גריפֿפֿעל], ד״ח עט נרזל, עט סופר.

n. m., stilus, a fodiendo et exarando. *Abulwalid* radicem עָטַט esse dicit (collato rab. שַׁלְשֶׁלֶת שֶׁל־עֲטָטִין), et calamum, quo supplicium mortis scribatur, intelligit. *Qimchi* v. עיט subesse dicit. Uterque ineptit. LXX. *γραφίς, γραφεῖον, κάλαμος, σχοῖνος.*

עָט

Ps. 45, 2. עט סופר מהיר
Jer. 8, 8. עט שקר סופרים

בְּעָט

Job. 19, 24. בעט־ברזל ועפרת
Jer. 17, 1. כתובה בעט ברזל

עֵיט

ג״ו ע״ט בַּיִת אבן בֹּוהַ, וסכלון עוף קומס [רויבפֿאגעל], מצכח חמיסס כחצלל, וכן חסצלל לכל חקמס ככ״ל. לדעת יקקי אן עט לצון עיסס ועיפס, וכן לדעתו ויעט על הצלם, ולין זיסיס ככוי לבוכס יפרצנו ג״כ מלצון עטס ועטס, כדעת אבן סרוק, וחלקרון נלין סכרע.

n. m. (a v. עוט, vi rostrum s. ungulas injiciendi), avis rapax (syn. תַּחְמָס). *Isaaki* ab impellendo s. involando in praedam (cf. 1. S. 15, 19.) dictum arbitratur (Stoss-, Raubvogel). LXX. *τὸ πετετινόν, ὄρνεον; σπήλαιον.*

עֵיט

Jes. 46, 11. קרא ממזרח עיט

p. עָיִט

Job. 28, 7. נתיב לא־ידעו עיט

הָעַיִט

Jer. 12, 9. חעיט צבוע נחלתי לי
Jer. 12, 9. חעיט סביב עליה

הָעָיִט

Gn. 15, 11. וירד העיט
Jes. 18, 6. וקץ עליו העיט

constr.: לְעֵיט

Jes. 18, 6. יעזבו יחדו לעיט חרים
Ez. 39, 4. לעיט צפור כל־כנף

עֻבָּא

ג״כ נחקרי אן עָט, כמו עֻצָּה נעבדי אן עֵזֶן, וסיומן לע״ו ידוע.

n. f. aram., a hebr. עֵצָה (עֵץ) non diversum, consilium. LXX. *βουλή.*

Dan. 2, 14. החיב עטה וטעם

עָוַל

פעל ל״ע נקל, ומוכנו כמו אָוַל לעיל, לומר נחמנותו רפיון ונפלות כלים וחקילה נכילה וכפילה [צלפֿחף ויין], ויוס כמו לכל חול, מסצחל על רפיון לב וכחיכת רוח על רצעות וכסילות [ויכדיג, גפֿעטלאן ויין], עי׳ מקקר וסתמנות לכל מפעלים אָבַל, אָבַל, נָבַל, נְבַל. סכנב עָוֵל עשות חולת והכלים ורצעה, וקל להכין מצכע.

v. in c. Qal inus., comp. et intr., languidum, depressum, caducum, marcidum esse, transl., sicut אָבַל, animo languere, flaccescere, debilitatum esse, inertem, stolidum, improbum esse. De origine v. s. vv. נְבַל, אָבַל, נָבַל, נָבַל, אָבַל, נְבַל. *Pi.* עִוֵּל, stolide, improbe, injuste agere. LXX. *παρανομεῖν*; נָבַל נָבְלוּת, *ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιεῖν.*

Pi-el: עִוֵּל

part. masc.: מְעַוֵּל

Ps. 71, 4. מכף מעול וחומץ

3 imperf.: יְעַוֵּל

Jes. 26, 10. בארץ נכחות יעול עַוָּל

ג״ו, ומוכנו עוסס עולס ועולת וכעפס [פֿוכגעראפֿעגר, ויכדיגער], גויב נכין סכנב. נתרגוס עַוָּל מצלמו, או סתוקרי׳ ממנו עַוְלָאר, ונפפס ענריכית עַוְלָן.

n. m. piel. ac proinde *habitualiter* intelligendum, injustus, peccator. Targ. inde adj. עַוְלָאי, neohebr. עַוְלָן. LXX. *ἄδικος, παράνομος.*

Job. 18, 21. אך־אלה משכנות עול
Job. 29, 17. ואשברה מתלעות עול
Zeph. 3, 5. ולא־ידע עול בשת

לְעַוָּל

Job. 31, 3. הלא־איד לעול

בְּעַוָּל

Job. 27, 7. ומתקוממי כעול

עָוֶל

ג״ו, תמוכס עתיקית תמור עָוֶל, וכנכוי עַוְלָן. ובמלת קך פ״ע עָוֶל ניקוקלל. חפצר חולת וכסילות נכלה וכעג [ויכדיפֿצפֿינקייע, חוכרעפֿע], וחיס עול כמו חיס־נכלה, ועול במצפע חוס סלוף ד״ן וכסכת פנים, וכפוכו לתוכס.

n. m. (semel עָוֶל Ez. 28, 18., cujus est forma vetustior, c. s. עַוְלוֹ), injustitia, pravitas, velut in judiciis vel negotiatione (opp. אֱמוּנָה, syn. נְבָלָה, תְּפִלּוּת). LXX. *ἀδικία, ἀνομία, παράπτωμα, πλημμέλημα, ταράττειν τὸ δίκαιον.*

Lv. 19, 15. 35. לא־תעשו עול במשפט
Dt. 25, 16. כל עשה עול
Dt. 32, 4. אל אמונה ואין עול
Ps. 7, 4. אם־יש־עול בכפי
Ps. 53, 2. והתעיבו עול
Ps. 82, 2. עד־מתי תשפטו־עול
Prv. 29, 27. תועבת צדיקים איש עול
Job. 34, 32. אם־עול פעלתי לא אסיף
Jer. 2, 5. מה־מצאו אבותיכם בי עול
Ez. 3, 20. 18, 24. ועשה עול
Ez. 18, 26. ועשה עול ומת עליהם
Ez. 33, 13. ועשה עול
Ez. 33, 15. לבלתי עשות עול
Ez. 33, 18. ועשה עול ומת בהם

לד״ק בְּעַוְלָה

Ez. 28, 18. בעול רכלתך

מֵעַוְלָה

Job. 34, 10. ושדי מעול
Ez. 18, 8. מעול ישיב ידו

cum suff.: בַּעַוְלוֹ

Ez. 18, 26. בעולו אשר־עשה ימות

cum suff.: וּבַעַוְלָתוֹ

Ez. 33, 13. ובעולו אשר־עשה

עַוְלָה

ג״כ גויב עָוֶל סוכרי׳, ונפפס סנוספת תכליתית עַוְלָתָה, לו נתנוסק סוגו עַוְלָתָה, ונכנוי תדירס סתנוסק שוֹלְלוֹת. סמונן כמו עָוֶל, וסוף מופצע כמוסו, וכן שַׁוְלָא נתכנוס. וחצר לחמו קנק שנפפס עוֹלָה ניצניס ס״ק ר׳ כמו שַׁוְלָה נלין סכנק, וגפ לק סכיוסו סתוכיס.

n. f. (a m. עָוֶל, c. *He* parag. עַוְלָתָה, vel, quiescente *Vav*, עַוְלָתָה; pl. עוֹלוֹת), vi eadem, qua עָוֶל, targ. עַוְלָא. Errant et veterum consensui repugnant, qui Jes. 61, 8. עוֹלָה = עַוְלָה esse censent. LXX. *ἀδικία, ἀνομία; ἄδικος, ἄνομος, δόλιος, φαῦλος*; parag. *ἀδικία, ἀδίκημα, ἀνομία.*

2 Sam. 3, 34. כנפול לפני בני־עולה
2 Sam. 7, 10. ולא־יסיפו בני־עולה
1 Chr. 17, 9. ולא־יוספו בני־עולה
2 Chr. 19, 7. עולה ומשא פנים
Job. 6, 29. שובו נא אל־תהי עולה
Job. 6, 30. היש־בלשוני עולה
Job. 11, 14. ואל־תשכן באהליך עולה
Job. 13, 7. הלאל תדברו עולה
Job. 15, 16. איש־שתה כמים עולה
Job. 22, 23. תרחיק עולה מאהליך
Job. 24, 20. ותשבר כעץ עולה
Job. 27, 4. אם־תדברנה שפתי עולה
Job. 36, 23. ומי־אמר פעלת עולה
Prv. 22, 8. זורע עולה יקצור־און
Ps. 37, 1. אל־תתקנא בעשי עולה
Ps. 89, 23. ובן־עולה לא יענה
Ps. 107, 42. וכל־עולה קפצה פיה
Ps. 119, 3. אף לא־פעלו עולה
Jes. 59, 3. לשונכם עולה תהגה
Zeph. 3, 5. לא יעשה עולה
Zeph. 3, 13. לא־יעשו עולה

וַעֲוָלָה

Ps. 43, 1. מאיש מרמה ועולה
Mal. 2, 6. ועולה לא־נמצא בשפתיו

בַּעֲוָלָה

Mich. 3, 10. ויירושלם בעולה
Hab. 2, 12. וכונן קריה בעולה

c. h finis.: עַוְלָתָה

Ps. 92, 15. צורי ולא־עולתה בו
Ez. 28, 15. עד־נמצא עולתה בך
Hos. 10, 13. עולתה קצרתם

c. h finis.: בַּעַוְלָתָה

Ps. 125, 3. בעולתה ידיהם

c. h finis.: וְעַוְלָתָה

Job. 5, 16. ועולתה קפצה פיה

pl.: עוֹלוֹת

Ps. 58, 3. אף־בלב עולות תפעלון
Ps. 64, 7 יחפשו־עולת

עָוִיל

ג״ו, לך נחיוב י״ו י״ל, ועכיכו כמו לויל [כת״], וומו עקבן [נלנג״], ותוכף סתכונן עי׳ תחת לויל.

n. m. solitarium, sicut אֲוִיל q. v., injustus, mendax. LXX. *ἀσεβής.*

Job. 16, 11. יסגירני אל אל עויל

עֲלוּמָה

ג״כ ומוס מסכוס ין עֲוֵלָה, נדמיון סתכונן, ודומס עלמה ועלם כפג ובכפ.

n. f. (metathes. ex עַוְלָה, ad s. f. מַבֻּשׁ, מֶבֶשׁ; שַׁלְמָה, שַׁמְלָה), injustitia, improbitas. LXX. (*τὰ τέκνα*) *ἀδικίας.*

Hos. 10, 9. על־בני עלוה

עוּל

לומר עֵל, פ״כ, וסמונן סיכוות [ויינגן, ערפֿאנקען], ותמכותו כ״ל נוזל עכין כוילה ומקרס ופכוי ועפיס [איכענר־פֿליעסמען], כמו גֵּל, אֶרֶג מתוך מכוונכ, ומוס עפיס וגמיפס [אלידפֿמען], ומלון סתכונן נדומס ג״כ נפעלים לפקכיס, ויכיכס מי שלמע עין שכלו לנקוב נקי סדקדוק סדקיס. ומפעל סכנד עפֿע מוס, סקנר מן עָפֵל, תוכן עָפֵל, ולפ כאשר קשנו רכיס סקנר מן לְעַלֵּע. וכשלל נענכי על חויס רעיכות ולקות כגוף [פֿריס, יוכג, ושפֿעיג, נאפֿעיג, ויין], ומוס סנכך נכיכוי קל, ומס תפסע תמלל שכלל מקוס שהעתיקו סיכקס כשפֿשר שמכוכו סיות כער ורך נעל לקות ורעוב [יוכג, פֿריס ויין], ומכוין סנוזל כוזל ולך סנוזל כוזל. כשקוי סשרש לך ומלמס שפס al-ere] רומיס ונרמכית עתיקית [alem. *ala.*

h. e. עָל *v. tr.*, sugere, potare, primum, ut videtur, *intr.*, vi manandi, stillandi, superfluendi, redundandi, sicut גֵּל, אֶרֶג, deinde vi sorbiendi ac bibendi. Inde *v. piel.* עִלַּע (corrept. ex לְעַלֵּע, quod est ex hoc ipso עָל redupl.), deglutire, helluari, sorbire, minime ex לְעַלֵּע, uti neoterici finxerunt, abbreviatum. Ex significatione *redundandi* emanat altera, *vegetum, juvenem, succulentum, tenerum* esse, unde *prt. Qal* עָל de ove tenello. Grammatici sugentem intelligunt; at, si omnes locos, quibus grammatici significationem *sugendi* invenisse sibi visi sunt, perlustraveris, etiam alteram (juvenem, recentem esse) quadrare intelliges. Quare cf. *al*-ere, alem. *ala.* LXX. *ἐν γαστρὶ ἔχειν, λοχεύεσθαι, πρωτοτοκεῖν; χωλεύειν.*

part. f. pl.: עָלוֹת

Gn. 33, 13. והצאן והבקר עלות עלי
1 Sam. 6, 7. ושתי פרות עלות
1 S. 6, 10. ויקחו שתי פרות עלות
Ps. 78, 71. מאחר עלות הביאו
Jes. 40, 11. עלות ינהל

Pi-el: עִלַּע

3 impf. pl.: יְעַלְּעוּ־

Job. 39, 30. ואפרחו יעלעו־דם

עָוֵל

ג״ו ע״ט סוֹר, לומר ע״ט ניכוכי פעולי״, וסמונן יכוקס ותיכוק [נעוי״נעמס, ויי״נליכג], וכן שַׁוְלָא נפפס סוכית, שאיל כלצון ישמעאלי, ודומס לו עָוֵל סכל. ועול ימיס יפס פרס רס״ו קען נצניס, ולפ כמו שפרצו סקדמיס שלימו קי כ״ף ימיס מספר.

n. m. part. pass. (ad s. f. סוֹר), infans, qui adhuc lactatur, infantulus sugens (Säugling), syr. עַוְלָא, neoarab. עאיל (= hebr. עָוֵל). Hinc עוּל יָמִים, *tenellus aetate*, non: anniculus. LXX. *παιδίον*; עוּל יָמִים, *ἄωρος.*

Jes. 65, 20. עול ימים ויקן

cum suff.: עוֹלָהּ

Jes. 49, 15. התשכח אשה עולה

עָיִל

ג״ו, וכמנך לך נרכוי עֵילִים, ע״ט ניכוכי פעולי לקר, ומוס לך לקרך על עָוֵל, נתוספת יי פעולי לקר, סרכב מן עָוֵל, עֵיל, ולפ תפעס מוס לומר שפעל כסריאות ולו. סמונן מצלמו, ומתרגס נָעַק, ולקן־עוכל נעכ.

n. m. pluralet. (a part. pass., more aram., ortum; prt. autem *ghavil* ex *ghul, ghil* productum est, moto *Vav*, quod in ipso v. quiescit), infantulus, Targ.: נָעַק, sugens. LXX. *αἰώνιος, τὸν αἰῶνα.*

pl.: עֲוִילִים
גם־עוילים מאסר בי Job. 19, 18.
pl. c. suff.: עֲוִילֵיהֶם
ישלחו כצאן עוילהם Job. 21, 11.

עֻלָּם

ז״ו גויר עֻלָּם [ניכוכי של פעל עָלַל], וכן עֻלָּם שכיי מן צֵל, חֻלָּם שכיי מן חָלַל, בֻּרָם שכיי מן בָּר, טֻרָם מן טֶרֶם, וכלל לֹמַד הסופיי ם, תמונת פה לנכות שם שכיי. ופיכסה הגדול פיקוד שלמה פפכסיי״ם כנר סכיר סופיי זה נשמות, ולדעתו ג״כ לֻחָם מן לֶחֶם, מוזן שכותן לקות נגוף הכיון, והמלכלך לת הגוף [י״ם ק״ג ס״ע], וכן נאפשר עֻזָּם, בֻּחָם קזי־מוזן, ונסופיי הוה נכרו המדקדקיס, ומניהו פעל גויהו ליסודו. פפשר כער כער [יונגלינג], לומר לפר בו סכת ולקות קיוכית לכוב, וכן עֻלָּמִים, עֲלָמִים נערני, ופס פעל שמי עֻלָּמִים היות עלם ונער, ונפפס סוכיס אֶתְעַלַּם היות עלם. נלקחי הוס עֻלָּם פעל, נמכוון קויקס ועויס ותקיפס, ומוס תוקפיי עֲלָמִים.

n. m. (ex n. primario עֻ, quod est verbi עָלַם prt., ortum, ad s. f. עֻלָּם, עֻלָּם, בֻּרָם, חֻלָּם h. e. alimentum, quo succositatem accipit corpus, et, ut videtur, בֻּחָם, בֻּזָם, quae nn. omnia, addita terminatione *ĕm*, ex formis primariis צַל, חַל, בָּר etc. orta sunt), puer, juvenis, primo aetatis flore pubescens viriumque robore insignis, a v. עֻ, tenerum, vegetum, nervosum esse, arab. *ġhulâm*, *ġhulaim* (unde v. denom. *ġhalima*, juvenem, puberem esse, coëundi cupiditatem habere, cf. syr. אֶתְעַלַּם, adolescere, adolescentem esse). Aram. inde v. עֻלַּם, robustum, ferocem esse, adj. עֻלַּיִם. LXX. *νεανίσκος*.

בֶּן־מי־זה העלם *p.* 1 Sam. 17, 56.

לָעֻלָּם
ראם־כה אמר לעלם 1 Sam. 20, 22.

עַלְמָה

ז״כ מן עֻלָּם סוכיי, וסמונ נערה [אֶתְעַלַּענן], ופתמונת נת לכות הסכיס נכח ופוק סנעוית, ונפעמים ג״כ נשוף ונעולם, כמו נספסוק דלך נגר נעלמה. נלקחי עֻלָּמָא הוכר עֻלָּמָא לנקני כוס. ופשר למין נועה פיוע עַל־עֲלָמוֹת לד״ק נכנון עלמות ונעוית, ומכוון זשוף שם כלי זיי.

n. f. (a m. עֻלָּם), puella, virgo, nubilis illa vel nupta, tenera et florens aetate, valens ac vegeta, aram. עֲלָמָא (עֻלָּם). Ad phrasin עַל־עֲלָמוֹת quod attinet, probabile est, vel melodiam vel cantus modum (virginalem = *Discant*) significari. LXX. *νεᾶνις, παρθένος, νεότης*.

הָעַלְמָה

הנה העלמה הרה Gn. 24, 43.
ותלך העלמה ותקרא Ex. 2, 8.
Jes. 7, 14.

בְּעַלְמָה

ודרך גבר בעלמה Prv. 30, 19.

pl.: עֲלָמוֹת
עלמות תופפות Ps. 68, 26.
על־כן עלמות אהבוך Cant. 1, 3.
*בנבלים על־עלמות 1 Chr. 15, 20.
*על־עלמות שיר Ps. 46, 1.

pl.: וַעֲלָמוֹת
ועלמות אין מספר Cant. 6, 8.

עֲלוּמִים

ז״ו נכנוי גויר עֻלָּם, וסוף ע״מ זְקֵנִים, בְּחוּרִים, נְעוּרִים, וסמזר עת נעוריס לו סכוער, לומר תוקף וכח סכעות [יונגכדַלטער, -קרַפט], ומכוון לפקרון למתנגס סוף קיל. נקרגוס עֲלָמוּת הילדות וסנערות, עֲלֻמִּין תוקף וכח סכעות.

n. m. pluralet. (a n. עֻלָּם secundarium, ad s. f. בְּחוּלִים, זְקוּנִים, a nn. בָּחוּר, זָקֵן, נַעַר), aetas puerilis vel juvenilis, robur juvenile, vigor virium (Jugendkraft, Mannigkeit), targ. עֲלֻמוּתָא, juventus; עֲלֻמִּין, vires adolescentiae. LXX. *νεότης, χρόνος, αἰών, -ιος; λήμαι βρίθουσιν, ἀνδρωθεὶς ἐν ἀνθρώποις*.

pl. c. suff.: עֲלוּמָיו
עלמנו למאור פניך לד״ק Ps. 90, 8.
pl. c. suff.: עֲלוּמֶיךָ
כי בשת עלומיך תשכחי Jes. 54, 4.
pl. c. suff.: עֲלוּמֶיהָ
עצמותיו מלאו עלומו Job. 20, 11.
ישוב לימי עלומיו Job. 33, 25.
הקצרת ימי עלומיו Ps. 89, 46.

עוּלָל

ז״ו, ומכוי עוֹלְלִים, ומוס הקנר של מְעוֹלָל [יעני, ג׳, י״כ], וכן עֵרֵב [קיוס ג׳ ק׳] תמור מְעֹרָר, וכן אֹרֵרִי [סם] נמר מְאֹרָרִי, וכן עֻנֵּה [יעני, כ״ו ג׳] תמור מְעֻנֶּה, כלפר כנר סנעני נתק״ת לף ק״ת, וק״כ הוס תמונס ניכוכית, וכנוי מן עוּל נכנין סכנד, ומדקדקיס סקדמיס סקדיכו למעניתס לריק ולשקר. סמונ כמו עֻלָּל נער [קיכ, קנפנע], ונמצא לו נקנית יונק, מנער וילד מזנחק נקטונת ומוזל לנקס, לו מנער נזוז על זכוב, כמו עולל עפונים, לו מנער סכולל [קיוס ג׳], ומוס תרמס למדי, שכוונת פת ולעונ ול לענגס של מדקדקיס.

n. m. (pl. עוֹלְלִים, abbrev. ex מְעוֹלָל Jes. 3, 12., quemadmodum עֵרֵב Job. 3, 8. = מְעֹרָר, אֹרֵרִי ib. = מְעֻנֶּה, עֻנֵּה Jes. 51, 3. = מְאֹרָרִי; igitur hoc n., in quo gramm. mirifice ineptiunt, participiale ex *prt. Piël* verbi עוּל oriundum), sicut עוּל, infans, puerulus, de parvulo sugente vel puero, qui in ulnis gestatur (ע׳ עֹפְפִים) aut ludit in platea, etiam de puerulo nondum in lucem edito (Job. 3, 16.). Significatum lasciviendi, quam nonnulli subesse dicunt, ipsi confinxerunt. LXX. *νήπιον, τέκνον, ὑποτίττιον*.

אישׁ־ראשה עולל ויונק Jer. 44, 7.
עולל ויונק Thr. 2, 11.

מְעוֹלָל

מעולל ועד־יונק 1 S. 15, 3. 22, 19.

pl.: עוֹלְלִים
מפי עוללים ויונקים Ps. 8, 3.

pl.: בְּעֹלְלִים
בעללים לא־ראו אור Job. 3, 16.

pl. constr.: עֹלְלֵי
עללי טפחים Thr. 2, 20.

pl. c. suff.: עֹלְלֵיהֶם
Hos. 14, 1.
עלליהם ירטשו

pl. c. suff.: וְעֹלְלֵיהֶם
ועליהם תרטש 2 Reg. 8, 12.
ועליהם ירטשו Jes. 13, 16.

pl. c. suff.: לְעוֹלְלֵיהֶם
והניחו יתרם לעוללויהם Ps. 17, 14.

מְעוֹלָל

ז״ו רמוי מְעֻלָּל על עוֹלָל, ומוסו מזנחו, ומיכו מן עלל לקמן, ועכיו לקיקס סכל ומיק.

n. m. (unde עוֹלָל per apocopen factum est), puer tenellus, infans, a v. עָלַל, tenerum, recentem esse viribus. LXX. *καλαμῶντα ὑμᾶς*.

נגשיר מעולל Jes. 3, 12.

עוֹלָל

ז״ו, תמור מְעֻלָּל מן עול, ומוסו של מְעֻלָּל, נלמיין מכוון. וכנר סזוס סנר״ק כל סזמות סלנו נקת עול. פשס תַּעֲלָל גויר נכין סקפעל הִתְעַלֵּל, ומוס מופנע כמו הִתְעַלָּלוּת, ומכוון יונק ועכס לק סיס ולק נכרך נו, ויעיל על וס [יעני, ס״ו ל׳].

n. m. (pro מְעֻלָּל), vi eadem, qua מְעֻלָּל. N. m. תַּעֲלָל, quod est a conj. *Hitpa.* הִתְעַלֵּל, vi abstractiva, sicut הִתְעַלְּלוּת, deducendum, nunquam *puerum* vel *infantem* significat, uti jam Jes. 66, 4. demonstrat. Ergo a grammaticis sine causa huc relatum est. LXX. *νήπιον, ἐπιτήδευμα*.

שפך על־עולל בחוץ Jer. 6, 11.
להכרית עולל מחוץ Jer. 9, 20.

pl.: עוֹלָלִים
עוללים שאלו לחם Thr. 4, 4.
אספו עוללים Joel 2, 16.

pl. c. suff.: עוֹלָלַיִךְ
ונפץ את־עולליך Ps. 137, 9.
על־נפש עולליך Thr. 2, 19.

pl. c. suff.: עוֹלָלֶיהָ
עוללית הלכו שבי Thr. 1, 5.
מעל עלליה תקחו הדרי Mich. 2, 9.
גם עלליה ירטשו Nah. 3, 10.

עוֹן

לומר עָוַן, ול״ע כ״ת נגול, ומוכנו סזכן ותגוסס ולימ [ווֹלְקנען], ופתמונת כ״ל כמו לְעֻבָּה, חֻנֵּה, לזמן כריעס וכפיפס ולכפתות נעיס וזקיקס, שנשלנ על סרנן ולימ, וכוס גלוייס לך לפוני פעל.

h. e. עָנַן *v. inus.*, inclinare, decumbere, considere, domicilium figere, commorari, sicut עֻבָּה, חֻנֵּה.

מָעוֹן

ז״ו וספון מָעוֹן ע״מ מָקוֹם, למכוני מְעוֹנִים, נשרק תמור קלס. פשר מזכן וקיס ומנוכ [ווֹלְקכונ], כמשלנ על כל מזכן ומנוכ ולימ, ומן פמכוון של מנוכ ומזכן פמשלנ על מזנג ומכוקס, נפזפוק מעון לתק סיים לכו.

n. m. (ad s. f. מָקוֹם, c. מְעֹנִי, pl. מְעוֹנִים), habitaculum, sensu latissimo, veluti de templo coeloque majestatis, trop. locus quietis, receptaculum, asylum *Ψ.* 90, 1. LXX. *κατοίκησις, κατοικητήριον, οἰκητήριον, οἶκος; διατριβή, τόπος, κοίτη, καταφυγή; ναός, ἁγίασμα, εὐπρέπεια, νεφέλη, ὀφθαλμός* (עַיִן).

אשר צורית מעון 1 Sam. 2, 29.
והבטח צר מעון 1 Sam. 2, 32.
היה לי לצור מעון Ps. 71, 3.
אדני מעון אתה Ps. 90, 1.

constr.: מְעוֹן
אהבתי מעון ביתך Ps. 26, 8.
מעון תנים Jer. 9, 10, 10. 22.
לגלים מעון־תנים Jer. 51, 37.
איה מעון אריות Nah. 2, 12.

constr.: בְּמְעוֹן
אלהים במעון קדשו Ps. 68, 6.
למעון קדשו לשמים 2 Chr. 30, 27.
למעון תנים Jer. 49, 33.

constr.: מִמְּעוֹן
השקיפה ממעון קדשך Dt. 26, 15.
נער ממעון קדשו Zach. 2, 17.

constr.: וּמִמְּעוֹן
וממעון קדשו יתן קולו Jer. 25, 30.

cum suff.: מְעוֹנְךָ *p.*
עליון שמת מעונך Ps. 91, 9.

cum suff.: מְעוֹנוֹ
על־עמו ועל־מעונו 2 Chr. 36, 15.

cum suff.: מְעוֹנָהּ
ולא־יכרת מעונה Zeph. 3, 7.

pl.: הַמְּעוֹנִים
אהליהם ואת־המעונים 1Chr. 4, 41.

מְעֻנָּה

ז״כ גויר עֻנָּה, ומוכן מזנלסו, נכל לוכן סמזנלות.

n. f. (a m. עָוֹן), significatione eadem, qua מָעוֹן. LXX. *κοίτη, κατοικητήριον; μάνδρα, σκεπάζειν*.

מעונה אלהי קדם Dt. 33, 27.

cum suff.: וּמְעֻנָתוֹ
ומעונתו בצירון Ps. 76, 3.

cum suff.: מִמְּעֻנָתוֹ
היתן כפיר קולו ממעונתו Am. 3, 4.

cum suff.: מְעֻנֹתָם
ואל־מעונתם ירבצון Ps. 104, 22.

pl.: בַּמְּעֻנוֹת
כי־ישחו במעונות Job. 38, 40.

pl.: מִמְּעֻנוֹת
ממענות אריות Cant. 4, 8.

pl. c. suff.: בְּמַעֲנוֹתֵינוּ
ומי יבוא במעונותינו Jer. 21, 13.

pl. c. suff.: וּמְעֻנֹתֵיו
ומעונתיו טרפה Nah. 2, 12.

pl. c. suff.: וּבְמַעֲנוֹתֶיהָ
ובמעונותיה תשכן Job. 37, 8.

עֻבָּה

ז״כ, ומוכנו כריעס על לְעֻבָּה ומזכנ וכיקס ותקיס של מזכנ, ומוס וכיקס מתמונת ריקיק של מזכנ, ולקנס כלקנו מתפרנים נפכוזו.

n. f., inclinatio, spec. super mulierem, concubitus. LXX. *ὁμιλία*.

cum suff.: וְעֻבָּתָהּ
שארה כסותה ועונתה Ex. 21, 10.

עוֹת

לומר עָתָה, ומוכן ל׳ עיסס [סַלִּיענען], וכן כזכנ כמכון נזפס רומיק [*av-ere*] לפנ מתכו זס עוף [*av-is*] וגס פזס [*ala* = *avila*]. ותניו כוס כלכול לעוף, מקן יעוף, ועפו נכקף פלנתיס, מי לנס כעב תעופיכ, ומכנס. מכנד שׁוֹפָה קוון פפעולה, ופעולי של תִּתְעוֹפָה, ומיולנ מנוסף חֲעָרָה נקני. וכנול מוס שׁוֹחַ נעכני ונלקמי עַפְעָפָיו. ג׳ כמו אֲרַגָּם, חָפַא, עֵב, לזון כסוי ועשו עלוף וכנוף [דעקקען, סילנען], מן סתמונת של עוני וגסוס [דיסנ, ליקק ויין], וסוס נדומס לק עֵבֶר, שנשלנ לק״כ כמו עב על סקנכס. וכפי סכלקס לי עתה לין לו עסק נמכוון ל׳ נתמונת מזנג, רק סתקקס של עֵב לעיל נקנוי קנק, ותניו כוס מזמות תַּעֲתּוּה, יַעֲפֶה, מֵעֲתָה, מֵעִתָּה. ולקנ עכיו קולנות כוס לן עָתָם נדומס לק עָתָה, ולפרנכו כלוס מזנק.

מזנגים נפכוו מיוקד.

h. e. עָתַם, *v. intr.*, volare, lat. *avere*, verbum obsoletum, unde n. *av-is* et *alae* (*ala* = *avila*). *Pi.*

עוּפָה (pass. תְּעֻפֶּה), intens., volare, evolare, evanescere. *Hi.* הָעִיף, facere, ut involet, celeriter aliquo dirigere. Hinc n. עוֹף, volucris, hebr. et aram., atque עֲפָפָה; 2) sicut אָפַף, חָפָא, חָפַף; עָב, tegere, velare; proprie: densum, crassum esse, vi eadem, qua v. עָבֵה, translate, sicut עָב, de tenebris crassis ac spissis. Non cohaeret hoc v. *tegendi*, ut nobis visum est antehac, cum *volandi* verbo, sed potius nil est nisi verbi עָב forma durior. Gemarice עָבָה, sicut עָבֵה, vi *duplicandi* et *densandi* dicitur, quae est verbi propria ac nativa. Inde nmm. עֲפִיפָה, מִעְפֶּה, מְעָפָה q. v. Ad significationem *lassitudinis defectionisque* animi quod attinet, v. עָיָה hac potestate verbo רָיָה est comparandum, cujus radix nuper עי = עיה falso dicta est. LXX. *πετεσθαι, ἐπιπέτασθαι; ἀποστέλλειν, παιδεύειν; Hi. ἐφιστάναι.*

3 perf. pl.: וְעָפוּ
Jes. 11, 14. ועפו בכתף פלשתים

part. fem.: עָפָה *sg.*
Zach. 5, 1. והנה מגלה עפה
Zach. 5, 2. אני ראה מגלה עפה

part. f. pl.: עָפוֹת
Jes. 31, 5. כצפרים עפות

inf. constr.: עוֹף
Job. 5, 7. ובני רשף יגביהו עוף

inf. constr.: לָעוּף
Prv. 26, 2. כדרור לעוף

1 imperf.: אָעוּפָה
Ps. 55, 7. אעופה ואשכנה

3 imperf. m.: יָעִיף
Job. 20, 8. כחלום יעוף ולא ימצאהו
Ps. 91, 5. מחץ יעוף יומם
Prv. 23, 5. כנשר יעוף בשמים

3 imperf. ap.: * וַיָּעָפוּ
1 Sam. 14, 28. *ויעף העם
Jud. 4, 21. *ויעף וימת

3 impf. ap.: וַיָּעֻפוּ
Jes. 6, 6. ויעף אלי

3 imperf.: וַיָּעָף *p.*
2 Sam. 22, 11. ויירכב על־כרוב ויעף
Ps. 18, 11. ויירכב על־כרוב ויעף
Nah. 3, 16. ילק פשט ויעף

3 impf. fem.: תָּעוּף
Dt. 4, 17. אשר תעוף בשמים

3 f. c. h int.: הַתָּעוּף *K'tib.*
Prv. 33, 5. התעוף עיניך

1 impf. pl.: נָעֻפָה
Ps. 90, 10. כי־גז חיש ונעפה

3 impf. pl.: יָעֻפוּ
Hab. 1, 8. יעפו כנשר חש לאכול

3 impf. pl. f.: תָּעוּפֶינָה
Jes. 60, 8. מי־אלה כעב תעופינה

Po-el: עוֹפֵף
part.: מְעוֹפֵף
Jes. 14, 21. שרף מעופף
Jes. 30, 6. ושרף מעופף

inf. c. suff.: בְּעוֹפְפִי
Ez. 32, 10. בעופפי חרבי על־פניהם

3 imperf.: יְעוֹפֵף
Gn. 1, 20. ועוף יעופף על־הארץ
Jes. 6, 2. ובשתים יעופף

Hif-il: הֵעִיף
3 impf. f.: תָּעֵיף *Q're.*
Prv. 23, 5. התעוף עיניך ואינו

Hof-al: הוּעַף
part.: * מֻעָף
Dan. 9, 21. מעף בי־עף נגע אלי

Hitpa-el: הִתְעוֹפֵף
3 imperf.: יִתְעוֹפֵף
Hos. 9, 11. כעוף יתעופף כבודם

עוֹף

ז״ו, וסמוכן נעל כנף [פַּתְגַּעל], ע״ת עיפת וקעופפות, ובזקל ע״ל קנוני״ לסמיכת נעלי־כנף [נעפֿלי־נעל]. נשפֿט ענכיכית מוס פזכת עֵיפָה, עֲפִיפָה, עֲפִיפוּת, עוֹפְפוּת, ולעיין תקרוס לפעמיס בֶּן־עוֹף.

n. m., volucer, ales, avis, collect. volatile (Geflügel); בֶּן־עוֹף neohebr., pullus avis. LXX. *ὄρνεον, τὸ πετεινόν.*

Gn. 1, 21. כל־עוף כנף למינהו
Gn. 1, 30. ולכל־עוף השמים
Gn. 2, 19. ואת כל־עוף השמים
Gn. 6, 7. ועד־עוף השמים
Gn. 7, 23. עד־רמש ועד־עוף
Gn. 9, 2. ועל כל־עוף השמים
Lev. 17, 13. ציד חיה או־עוף
Dt. 14, 20. כל־עוף טהור תאכלו
Dt. 28, 26. לכל־עוף השמים
2 S. 21, 10. ולא־נתנה עוף השמים
1 Reg. 14, 11. יאכלו עוף השמים
16, 4. 21, 24.
Ps. 50, 11. ידעתי כל־עוף הרים
Ps. 78, 27. וכחול ימים עוף כנף
עליהם עוף־השמים
Ps. 104, 12. ישכנן
Eccl. 10, 20. כי עוף השמים יוליך
Jer. 4, 25. וכל־עוף השמים נדדו
Jer. 5, 27. ככלוב מלא עוף
Jer. 15, 3. ואת־עוף השמים
Ez. 31, 6. קננו כל־עוף השמים
Ez. 31, 13. ישכנו כל־עוף השמים
Ez. 32, 4. כל־עוף השמים
Hos. 2, 20. ועם־עוף השמים
Zeph. 1, 3. אסף עוף־השמים

וָעוֹף

Gn. 1, 20. ועוף יעופף על־הארץ
Job. 12, 7. ועוף השמים ויגד לך
Ez. 38, 20. ועוף השמים

הָעוֹף

Jer. 12, 4. ספתה בהמות ועוף

הָעוֹף

Gn. 7, 8. ומן־העוף וכל אשר־רמש
Gn. 7, 14. וכל־העוף למינהו
Gn. 8, 19. כל־הרמש וכל־העוף
Gn. 8, 20. ומכל העוף הטהור
Gn. 40, 19. ואכל העוף את־בשרך
Lev. 1, 14. מן־העוף עלה
Lev. 11, 13. תשקצו מן־העוף
Lev. 11, 20. כל שרץ העוף
Lev. 11, 21. מכל שרץ העוף
Lev. 11, 23. וכל שרץ העוף
Lev. 20, 25. ובין־העוף הטמא
Dt. 14, 19. וכל שרץ העוף
1 Rg. 5, 13. על־הבהמה ועל־העוף
Ez. 44, 31. מן־העוף ומן־הבהמה

וְהָעוֹף

Gn. 1, 22. והעוף ירב בארץ
Gn. 40, 17. והעוף אכל אתם
Lev. 11, 46. תורת הבהמה והעוף

מֵהָעוֹף

Gn. 6, 20. מהעוף למינהו

בָּעוֹף

Gn. 7, 21. חרמש על־הארץ בעוף
Gn. 8, 17. בעוף ובבהמה
Gn. 9, 10. בעוף בבהמה

וּבָעוֹף

Lev. 20, 25. בבהמה ובעוף
Gn. 1, 26. 28. ובעוף השמים
Hos. 4, 3. ובעוף השמים

כְּעוֹף

Jes. 16, 2. כעוף־נודד
Hos. 7, 12. כעוף השמים אורידם

כָּעוֹף

Hos. 9, 11. כעוף יתעופף כבודם

לָעוֹף

Lev. 7, 26. לעוף ולבהמה

לְעוֹף

1 S. 17, 44. לעוף השמים ולבהמת
1 S. 17, 46. הירם הזה לעוף השמים
Ps. 79, 2. מאכל לעוף השמים
Jer. 7, 33. למאכל לעוף השמים
16, 4. 19, 7. 34, 20.

וּלְעוֹף

Gn. 2, 20. ולעוף השמים
Ez. 29, 5. ולעוף השמים

מֵעוֹף

Gn. 7, 3. גם־מעוף השמים
Jer. 9, 9. מעוף השמים ועד־בהמה

וּמֵעוֹף

Job. 28, 21. ומעוף השמים נסתרה
Job. 35, 11. ומעוף השמים יחכמנו

עֹוף

נזקמי כמו נענני, גלי סמכת סמכון, ונתקנוס מידועס עוֹפָא ומכתבי עוֹפָן.

n. ar. (def. targ. עוֹפָא, pl. עוֹפָן), avis, volatile. LXX. *πετεινός.*

Dan. 7, 6. גפין ארבע די־עוף

וְעוֹף

Dan. 2, 38. ועוף־שמיא יהב בידך

עֲפָפָם

ז״כ, כי נמנק לך בווני עֲפָפִים וסמיך עֲפָפַי. סמוכן כתרגומו גלגלי עינא, לומר כנפי העין [פוינעכלי־נעגל, ווייפענען], וע״כ מן עוף, ובזקל על כנפי שחק. סתמוכ לל״ק עֲפָפָיו, סלכון עוף הכס וסכס [פלאטעכן], ומוס עפעפים כנפים מעופפות הכס וסכס, ונמכוון וס לל״ק ג״כ נכין הקל נספסוק כנפיים עפות, לומר נודדות ככף.

n. f. dual. (עֲפָפַי, c. עֲפָפֵי), palpebrae (targ. גַּלְגַּלֵּי עֵינָא), a v. עֲפָפָה (cf. עָפוֹת, alas motitantes, Jes. 31, 5.), propter celerem earum motum ac vibrationem continuam, trop. de aurorae tanquam alis, cujus radii ultro citroque vibrant. LXX. *βλέφαρον, εἶδος, ἀνατέλλειν.*

du. constr.: בְּעַפְעַפֵּי
Job. 3, 9. בעפעפי־שחר

du. constr.: כַּעַפְעַפֵּי־
Job. 41, 10. ועיניו כעפעפי־שחר

du. c. suff.: עַפְעַפַּי
Job. 16, 16. ועל עפעפי צלמות

du. c. suff.: לְעַפְעַפַּי
Ps. 132, 4. לעפעפי תנומה

du. c. suff.: וְעַפְעַפֵּינוּ
Jer. 9, 17. ועפעפינו יזלו־מים

du. c. suff.: וְעַפְעַפֶיךָ
Prv. 4, 25. ועפעפיך יישרו נגדך

du. c. suff.: לְעַפְעַפֶיךָ
Prv. 6, 4. ותנומה לעפעפיך

du. c. suff.: עַפְעַפֶיהָ
Ps. 11, 4. עפעפיו יבחנו בני אדם

du. c. suff.: וַעֲפָעַפָיו
Prv. 30, 13. ועפעפיו ינשאו

du. c. suff.: בַּעַפְעַפֶיהָ
Prv. 6, 25. ואל־תקחך בעפעפיה

עוּץ

ז״ו ע״ת חָזוּק, חָזוֹן, חָאוּן מן זוּק, אָזוֹן, בָּזוּן, וע״כ פס סזכת זוּזוּ, וכזלל לך כסס נוספת חָעָפָה שלישכס נקניס, כי סכנישס מלעיל, וכן סס נוספת לכל לַבְלָה, לכן ע״ל לקמי כשתכזכ סס סס, וכזלכ סכס ניקס נקניי, לע״פ שקיוס סקמן מקנגד, ותקיזכ כוס קוזיס כז״ו ע״ל שפֿס סוף לזון לופל סיס לו לומר חָשוּפָה נקוד נשנל כמו חָנוּפָה, חָרוּמָה ע״כ״ל, יסוד סחלוקת יקוסת סחשוכס סוזכיס. סמוכן עוני עכן ומקנך [דוכ־קעל], כמו עֻפָּה, ווס סכנון. נגזכל ונקיגוס לסכעל עֻפָּה עכיכו כפילה ועזות עכס [דיכֿע מֹפֿכען], כמו עָבָה, ומוס סכזלל עטוי וכסוי לו מקנך.

n. m. (ad s. f. חָאוּן, חָבוּן, חָנוּף, a vv. אָזוֹן, בָּזוּן, נָזוּף; nonnisi, addito *He*, חָעָפָה ad s. f. לַבְלָה, quae cum masculina sint, tamen, assumta in radicem paragogâ, femininorum instar conjunguntur ac flectuntur. Nam de *masculino* nominis genere testimonium est Qamez retentum, quod in forma mere fem., veluti חָרוּמָה, חָנוּפָה, חָשׁוּפָה intercidit), sicut עֻפָּה, caligo densa ac spissa. LXX. *εὐχή.*

c. h finis: חָעָפָה
Job. 11, 17. תעפה לבקר תהיה

עִיפָה

ז״כ ע״ת צִידָה, וסמוכן כמו חָזוּק, לומר מקנך ועוכי קלכות [דיכֿעס״ט, פֿיכ־סעעכיכסס], ומוס נסף נוספת עֲפָפָתָה.

n. f. (ad s. f. צִידָה; c. *He* parag. עֲפָפָתָה), sicut חָזוּק, densitas, tenebrae. LXX. *ὀμίχλη, σκότος, αἰώνιος.*

Am. 4, 43. עשה שחר עיפה

cum h finis: עֲפָפָתָה
Job. 10, 22. ארץ עפתה כמו־אפל

מָעוּף

ז״ו, וסמיך מָעוּף, וסמוכן קוזך זל נכס ומנוקס [דוכקעל דעכ נעדלֶכֿנ־כיסס], ומקמוכס יקכס, כי לרוב מקלס.

n. m. (c. מְעוּף), caligo, trop. afflictio, angustiae, miseria. LXX. *ἀπορεῖσθαι.*

constr.: מְעוּף
Jes. 8, 22. מעוף צוקה

מוּעָפָם

ז״ו נדוסס לל מָעוּף, נלי סנדל סמכוון. כמו מוזק ומנוק, וסכזכ לינכוו יעף כלאכ קצנו כניס.

n. m., caligo, sors nebulosa ac caliginosa, angustiae. LXX. perverse.

Jes. 8, 23. כי לא מועף

עִיר

ומר עֵץ, ומוכנו כמו יָעַץ, יְעַץ, עֵט, לומר יעילס ועקיקס וסיעוד [פֿעסט־מֹכֿען], לכן יסיכת עלס, כי נעלס יוכן דנכ ויופקק, ונעכור זסקמוכס זל יָעַץ לך עוץ לין מן סנוכך לומר, זסקמוכס לל עלס סיל יעץ.

h. e. עֵץ, *v. tr.*, sicut יָעַץ, יְעַץ, cf. עָצַץ, figere, deindestatuere; consulere, consilium inire, capere. Inde, non a v. עָצָה, n. עֵצָה. LXX. *βουλεύεσθαι, βουλή.*

impt. pl.: עֲצוּ
Jud. 19, 30. עצו ודברו
Jes. 8, 10. עצו עצה ותפר

עֵצָה

ז״כ, וסמיך עֲצַת וסכזכי עֲצוֹת, ומוכנו מועלס וסוד ומקזכס [כֹּעֲסֿה], ל״ת לים

עצה, ולעצים מקצה ומקצוע וקכיפה, ל״מ עשה עלה, גדל העלה. ופיר לקוץ סיעקל דע שהקרן עֵץ פעל כנוס, וכן לֹא תֵרֶה הקרן עֵד, קע״פ שהקלה הקבועה נסיעך וככוי, ולע יע כאשר קשנו קלע. ולפי שהיפה לי גם מועלה מוסי.

n. f. (a v. עֵץ ad s. f. עֵדָה a v. עֵד, c. עֲצַת, pl. עֲצוֹת), consilium, decretum, deliberatio; etiam de qualitate consilii h. e. prudentia et solertia. LXX. *βουλή, συμβουλία, ἔργον, σύμπτωμα;* אִישׁ עֵצָה *σύμβουλος;* אֲשֶׁר עֵצָה *συμβουλία.*

2 S. 16, 20.	הבו לכם עצה מה־נעשה
1 Reg. 1, 12.	איעצך נא עצה
2 Reg. 18, 20.	עצה וגבורה למלחמה
Job. 12, 13.	לו עצה ותבונה
Job. 38, 2.	מי זה ׀ מחשיך עצה
Job. 42, 3.	מעלים עצה בלי־דעת
Prv. 8, 14.	לי־עצה ותושיה
Prv. 19, 20.	שמע עצה וקבל מוסר
Prv. 20, 5.	עצה בלב־איש
Prv. 21, 30	ואין עצה לנגד י״י
Jes. 8, 10.	עצו עצה ותפר
Jes. 11, 2.	רוח עצה וגבורה
Jes. 16, 3.	הביאו עצה
Jes. 19, 11.	עצה נבערה
Jes. 28, 29.	הפלא עצה
Jes. 29, 15.	לסתר עצה
Jes. 30, 1.	לעשות עצה ולא מני
Jes. 36, 5.	עצה וגבורה למלחמה
Jer. 49, 7.	אבדה עצה מבנים
Jer. 49, 30.	מלך־בבל עצה
	וְעֵצָה
Jud. 20, 7.	דבר ועצה הלם
Jer. 18, 18.	ועצה מחכם
Ez. 7, 26.	ועצה מזקנים
	הָעֵצָה
2 Sam. 17, 7.	לא־טובה העצה
Jes. 14, 26.	העצה היעוצה
Jer. 32, 19.	גדל העצה
	בְּעֵצָה
1 Chr. 12, 19.	כי בעצה שלחוהו
Prv. 20, 18.	מחשבות בעצה תכון
	לְעֵצָה
Prv. 12, 15.	ושמע לעצה חכם
constr.:	עֲצַת
2 S. 15, 31. 34. 16, 23	עצת אחיתפל
2 Sam. 17, 14.	עצת חושי הארכי
1 Reg. 12, 8. 13.	את־עצת הזקנים
2 Chr. 10, 8. 13.	את־עצת הזקנים
Job. 10, 3.	ועל־עצת רשעים הופעת
Job. 21, 16.	עצת רשעים רחקה מני
Ps. 14, 6.	עצת־עני תבישו
Ps. 33, 10.	י״י הפיר עצת־גוים
Ps. 33, 11.	עצת י״י לעולם תעמד
Jes. 5, 19.	עצת קדוש ישראל
Jes. 19, 17.	מפני עצת י״י צבאות
Jer. 19, 7.	ובקתי את־עצת יהודה
Jer. 49, 20.	שמעו עצת־י״י
Jer. 50, 45.	עצת־י״י אשר יעץ
Ez. 11, 2.	עצת־רע בעיר הזאת
constr.:	וַעֲצַת
2 Sam. 16, 23.	ועצת אחיתפל
Job. 5, 13.	ועצת נפתלים נמהרה
Job. 22, 18.	ועצת רשעים רחקה מני
Ps. 107, 11.	ועצת עליון נאצו
Prv. 19, 21.	ועצת י״י היא תקום
Jes. 44, 26.	ועצת מלאכיו ישלים
Zach. 6, 13.	ועצת שלום תהיה
constr.:	בַּעֲצַת
Esr. 10, 3.	בעצת אדני והחרדים
Ps. 1, 1.	לא הלך בעצת רשעים
constr.:	כְּעֲצַת
1 Reg. 12, 14.	כעצת הילדים
2 Chr. 10, 14.	כעצת הילדים
Esr. 10, 8.	בעצת השרים והזקנים
constr.:	מֵעֲצַת
2 Sam. 17, 14.	מעצת אחיתפל
Prv. 27, 9.	ומתק רעהו מעצת־נפש
cum suff.:	עֲצָתִי
Job. 29, 21.	וידמו למו עצתי
Ps. 119, 24.	אנשי עצתי
Prv. 1, 25.	ותפרעו כל־עצתי
Jes. 46, 10.	אמר עצתי תקום
Jes. 46, 11.	איש עצתו Q'ri.
cum suff.:	לַעֲצָתִי
2 Chr. 25, 16.	ולא שמעת לעצתי
Prv. 1, 30.	לא־אבו לעצתי
cum suff.:	עֲצָתְךָ
Ps. 20, 5.	וכל־עצתך ימלא
cum suff.:	בַּעֲצָתְךָ
Ps. 73, 24.	בעצתך תנחני
cum suff.:	עֲצָתוֹ
2 Sam. 17, 23.	כי לא־נעשתה עצתו
Job. 18, 7.	ותשליכהו עצתו
Jes. 40, 13.	ואיש עצתו יודיענו
Mich. 4, 12.	ולא הבינו עצתו
cum suff.:	וַעֲצָתוֹ
Jes. 19, 3.	ועצתו אבלע
cum suff.:	לַעֲצָתוֹ
Ps. 106, 13.	לא־חכו לעצתו
cum suff.:	מֵעֲצָתוֹ
Hos. 10, 6.	ויבוש ישראל מעצתו
cum suff.:	עֲצָתָם
Esr. 4, 5.	להפר עצתם
Neh. 4, 9.	ויפר האלהים את־עצתם
Jer. 18, 23.	כל־עצתם עלי למות
cum suff.:	בַּעֲצָתָם
2 Chr. 22, 5.	גם בעצתם הלך
Ps. 106, 43.	והמה ימרו בעצתם
pl.:	עֲצוֹת
Dt. 32, 28.	כי־גוי אבד עצות המה
Ps. 13, 3.	אשית עצות בנפשי
Jes. 25, 1.	עצות מרחק אמונה אמן
pl. cum suff.:	עֲצָתֶיךָ *p.*
Jes. 47, 13.	נלאית ברב עצתיך

עֵץ

ע״ו, ופ״ח תמוכו חֵץ נקצוי ס ע״ן, סכנוי עֲצִים וסמין עֲצֵי. סימון שנע וקנפס קנס וכנכ [שנפע, שעפקק], ונקיק כן ע״פ מנפע וקיוס וקוון, ובעבני עצא מקל ושנע, ונקמר מלניכם סכוקפס כהשקל, ופ מקליל דומס מעץ, וגס קס נקמר שנרשו עֲצֵהָ, תמנוחו כמו עֵד, עֵדָה, נמכוון עֵד, וסרקים שתמנוחו ענין קווק עפס סעבני, שמוכנו ג״כ עפס, עי׳ שרש עלה לקמן.

n. m. (semel חֵץ, in quo *Ghain* induruit; pl. עֲצִים, c. עֲצֵי), caudex, baculus (Schaft, Stock), arab. عصا; arbos vel collect. arbustum, univ. de omnibus lignis, arbustis ac fruticibus, quorum caulis altius excrevit et ramos ex caulice producit; etiam de ligno arido, spec. patibulum (Pfahl, Galgen), a v. עָד = עָץ, עַד, עֵדָה, durum, firmum, validum esse, arab. *ghazza*, unde et n. עֲצֻמִּים, d. q. v. infra. LXX. *δένδρον; ξύλον, ξυλάριον, ξυλοφορία; ῥάβδος, φυλή, σχίδαξ, σύμβολον;* עֲצֵי בְרָשִׁים *ὄργανα ἡρμοσμένα;* חֹטֶב עֵץ *ξυλοκόπος;* עֵץ שִׁטִּים *ξύλον ἄσηπτον.*

Gn. 1, 11.	עץ פרי עשה פרי
Gn. 1, 29.	אשר־בו פרי־עץ
Gn. 2, 9.	כל־עץ נחמד למראה
Gn. 2, 16. 3, 1.	מכל עץ־הגן
Gn. 3, 2.	מפרי עץ־הגן נאכל
Gn. 3, 8.	בתוך עץ הגן
Gn. 3, 24.	דרך עץ החיים
Gn. 40, 19.	ותלה אותך על־עץ
Ex. 9, 25.	ואת־כל־עץ השדה שבר
Ex. 15, 25.	ויורהו י״י עץ
Ex. 31, 5. 35, 33.	ובחרשת עץ
Lev. 11, 32.	מכל־כלי־עץ
Lev. 14, 6. 51.	עץ הארז
Lev. 15, 12.	וכל־כלי־עץ
Lev. 19, 23.	ונטעתם כל־עץ מאכל
Lev. 23, 40.	פרי עץ הדר
Lev. 23, 40,	וענף עץ־עבת
Num. 13, 20.	היש בה עץ אם־אין
Num. 19, 6.	עץ ארז ואזוב
Num. 31, 20.	וכל־כלי־עץ תתחטאו
Num. 35, 18.	או בכלי עץ־יד
Dt. 4, 28.	ידי אדם עץ ואבן
Dt. 10, 1.	ועשית לך ארון עץ
Dt. 12, 2.	ותחת כל־עץ רענן
Dt. 20, 19.	כי האדם עץ השדה
Dt. 20, 20.	רק עץ אשר־תדע
Dt. 20, 20.	כי לא־עץ מאכל הוא
Dt. 21, 22.	ותלית אתו על־עץ
Dt. 22, 6.	בכל עץ ׀ או על־הארץ
Dt. 28, 36. 64. 29, 16.	עץ ואבן
2 Sam. 5, 11.	ועצי ארזים וחרשי עץ
1 Reg. 6, 15.	צפה עץ מבית
1 Reg. 14, 23.	ותחת כל־עץ רענן
2 Reg. 3, 19. 25.	וכל־עץ טוב
2 Reg. 6, 6.	ויקצב־עץ וישלך
2 Rg. 16, 4. 17, 10.	ותחת כל־עץ רענן
2 Reg. 19, 18.	עץ ואבן ויאבדום
2 Chr. 28, 4.	ותחת כל־עץ רענן
Neh. 8, 4.	מגדל־עץ אשר־עשו
Neh. 8, 15.	ועלי־עץ שמן
Neh. 8, 15.	ועלי עץ עבת
Neh. 10, 36.	ובכורי כל־פרי כל־עץ
Neh. 10, 38.	ופרי כל־עץ
Esth. 2, 23.	ויתלו שניהם על־עץ
Esth. 5, 14.	יעשו־עץ גבה חמשים
Ps. 74, 5.	בסבך־עץ קרדמות
Ps. 105, 33.	וישבר עץ גבולם
Ps. 148, 9.	עץ פרי וכל־ארזים
Prv. 3, 18.	עץ־חיים היא למחזיקים
Prv. 11, 30.	פרי צדיק עץ חיים
Prv. 15, 4.	מרפא לשון עץ חיים
Eccl. 2, 5.	עץ כל־פרי
Eccl. 11, 3.	ואם־יפול עץ בדרום
Jes. 10, 15.	כהרים מטה לא־עץ
Jes. 10, 19.	ושאר עץ יערו
Jes. 37, 19.	עץ ואבן ויאבדום
Jes. 40, 20.	עץ לא־ירקב
Jes. 44, 19.	לבול עץ אסגוד
Jes. 44, 23.	יער וכל־עץ בו
Jes. 45, 20.	הנשאים את־עץ פסלם
Jes. 56, 3.	הן אני עץ יבש
Jes. 57, 5.	תחת כל־עץ רענן
Jer. 2, 20. 3, 6. 13.	כל־עץ רענן
Jer. 7, 20.	ועל־עץ השדה
Jer. 10, 3.	כי־עץ מיער כרתו
Jer. 10, 8.	מוסר הבלים עץ הוא
Jer. 11, 19.	נשחיתה עץ בלחמו
Jer. 17, 2.	על־עץ רענן
Jer. 28, 13.	מוטת עץ שברת
Ez. 6, 13.	ותחת כל־עץ רענן
Ez. 15, 2.	מה־יהיה עץ־הגפן
Ez. 15, 2.	מכל־עץ הזמורה
Ez. 15, 3.	עץ לעשות למלאכה
Ez. 15, 6.	כאשר עץ־הגפן
Ez. 17, 24.	השפלתי ׀ עץ גבה
Ez. 17, 24.	הגבהתי עץ שפל
Ez. 17, 24.	הובשתי עץ לח
Ez. 17, 24.	והפרחתי עץ יבש
Ez. 20, 28.	וכל־עץ עבות
Ez. 20, 32.	עץ ואבן
Ez. 21, 3.	כל־עץ־לח
Ez. 21, 3.	וכל־עץ יבש
Ez. 21, 15.	מאסת כל־עץ
Ez. 31, 8.	כל־עץ בגן־אלהים
Ez. 34, 27.	ונתן עץ השדה את־פריו
Ez. 37, 16.	קח־לך עץ אחד
Ez. 37, 16.	ולקח עץ אחד
Ez. 37, 16.	עץ אפרים
Ez. 37, 19.	אני לקח את־עץ יוסף
Ez. 37, 19.	את־עץ יהודה
Ez. 41, 16.	שחוק עץ סביב
Ez. 41, 22.	חמזבח עץ
Ez. 41, 22.	וקירתיו עץ
Ez. 41, 25.	ועב עץ אל־פני האולם
Ez. 47, 7.	עץ רב מאד
Ez. 47, 12.	כל־עץ־מאכל
Joel 2, 22.	כי־עץ נשא פריו
Hag. 1, 8.	והבאתם עץ
	*וְחֵץ
1 Sam. 17, 7.	*וחץ חניתו
	וְעֵץ
Gn. 1, 12.	ועץ עשה־פרי
Gn. 2, 9.	ועץ החיים בתוך הגן
Gn. 2, 9.	ועץ הדעת טוב ורע
Lev. 14, 4. 49.	ועץ ארז ושני תולעת
Lev. 26, 4.	ועץ השדה יתן פריו
Lev. 26, 20.	ועץ הארץ לא יתן פריו
2 S. 21, 19.	ועץ חניתו כמנור ארגים
2 Sam. 23, 7.	ברזל ועץ חניח
1 Chr. 20, 5.	ועץ חניתו כמנור ארגים
Neh. 9, 25.	ועץ מאכל לרב
Prv. 13, 12.	ועץ חיים תאוה באה
Jes. 41, 19.	והדס ועץ שמן
Hag. 2, 19.	ועץ הזית לא נשא
	וָעֵץ
1 Chr. 22, 15.	וחרשי אבן ועץ
	הָעֵץ
Gn. 1, 29.	ואת־כל־העץ
Gn. 3, 3.	ומפרי העץ אשר בתוך־הגן
Gn. 3, 6.	כי טוב העץ
Gn. 3, 6.	ונחמד העץ
Gn. 3, 11.	המן־העץ אשר צויתיך
Gn. 3, 12.	הוא נתנה־לי מן־העץ
Gn. 3, 17.	ותאכל מן־העץ
Gn. 18, 4. 8.	תחת העץ
Gn. 23, 17.	וכל־העץ אשר־בשדה
Ex. 10, 5.	את־כל־העץ הצמח
Ex. 10, 15.	ואת כל־פרי העץ
Lev. 27, 30.	מזרע הארץ מפרי העץ
Dt. 19, 5.	לכרת העץ
Dt. 19, 5.	ונשל הברזל מן־העץ
Dt. 21, 23.	נבלתו על־העץ
Jos. 2, 6.	ותטמנם בפשתי העץ
Jos. 8, 29.	תלה על־העץ
Jos. 8, 29.	נבלתו מן־העץ
2 Rg. 12, 12.	ויוציאהו לחרשי העץ
Esth. 5, 14.	ויעש העץ
Esth. 6, 4. 10.	על־העץ אשר־הכין
Esth. 7, 9.	העץ אשר־עשה המן
Esth. 8, 7.	ואתו תלו על־העץ
Esth. 9, 13.	יתלו על־העץ
Esth. 9, 25.	ואת־בניו על־העץ
Eccl. 11, 3.	שיפל העץ שם יהוא
Jes. 65, 22.	כי כימי העץ ימי עמי
Jer. 3, 9.	האבן ואת־העץ
Ez. 36, 30.	והרביתי את־פרי העץ
	בְּעֵץ
Ez. 15, 6.	בעץ היער
	בָּעֵץ
Ez. 10, 15.	כל־ירק בעץ
Thr. 5, 13.	ונערים בעץ כשלו
	וּבָעֵץ
Lev. 14, 52.	ובעץ הארז ובאזב
	כָּעֵץ
Ps. 1, 3.	והיה כעץ שתול
Jer. 17, 8.	כעץ ׀ שתול על־מים
	בָּעֵץ
Job. 19, 10.	ויסע כעץ תקותי
Job. 24, 20.	ותשבר כעץ עולה
Thr. 4, 8.	יבש היה כעץ
	לָעֵץ
Job. 41, 18.	לעץ רקבון נחושה

Ez. 37, 17. לְךָ לְעֵץ אֶחָד
Ez. 37, 19. וְעֵשִׂיתָם לְעֵץ אֶחָד
לָעֵץ
Job. 14, 7. כִּי יֵשׁ לָעֵץ תִּקְוָה
Jer. 2, 27. לָעֵץ אָבִי אָתָּה
Hab. 2, 19. הוֹי אֹמֵר לָעֵץ הָקִיצָה
מֵעֵץ
Gn. 3, 22. וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים
Hab. 2, 11. וְכָפִיס מֵעֵץ יַעֲנֶנָּה
הַמֵּעֵץ
Gn. 2, 17. וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע
cum suff.: עֵצָהּ
Dt. 28, 42. כָּל־עֵצְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ
cum suff.: בְּעֵצָו
Hos. 4, 12. עַמִּי בְעֵצוֹ יִשְׁאָל
cum suff.: עֵצָהּ
Dt. 20, 19. לֹא־תַשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ
pl.: עֵצִים
Lev. 1. 7. וְעָרְכוּ עֵצִים עַל־הָאֵשׁ
Lev. 4, 12. וְשָׂרַף אֹתוֹ עַל־עֵצִים
Lev. 6, 5. עֵצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
Num. 15, 32. 33. מְקֹשֵׁשׁ עֵצִים
Dt. 19, 5. לַחֹטֵב עֵצִים
Jos. 9, 21. וַיִּהְיוּ חֹטְבֵי עֵצִים
Jos. 9, 23. וְחֹטְבֵי עֵצִים
Jos. 9, 27. חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי־מָיִם
Jos. 10, 26. וַיִּתְלֵם עַל חֲמִשָּׁה עֵצִים
Jud. 9, 48. וַיִּכְרֹת שׁוֹכַת עֵצִים
1 Reg. 5, 20. אִישׁ יֹדֵעַ לְכָרֹת־עֵצִים
1 Reg. 17, 10. מְקֹשֶׁשֶׁת עֵצִים
1 Reg. 17, 12. מְקֹשֶׁשֶׁת שְׁנֵים עֵצִים
וְלָקַטְתִּי עֵצִים וְאָבִיאָ
2 Reg. 12, 13. 22, 6. מְחֹצֵב
1 Chr. 14, 1. וְחָרָשֵׁי עֵצִים
2 Chr. 2, 8. וְלַהֲכִין לִי עֵצִים לָרֹב
2 Chr. 2, 15. וְאֲנַחְנוּ נִכְרֹת עֵצִים
Neh. 2, 8. אֲשֶׁר יִתֵּן־לִי עֵצִים
Prv. 26, 20. בְּאֶפֶס עֵצִים תִּכְבֶּה־אֵשׁ
Eccl. 2, 6. יַעַר צוֹמֵחַ עֵצִים
Eccl. 10, 9. בּוֹקֵעַ עֵצִים יִסָּכֵן בָּם
Jes. 44, 13. חָרַשׁ עֵצִים נָטָה קָו
Jer. 5, 14. וְהָעָם הַזֶּה עֵצִים
Jer. 7, 18. הַבָּנִים מְלַקְּטִים עֵצִים
Jer. 46, 22. כַּחֹטְבֵי עֵצִים
Ez. 39, 10. וְלֹא־יַשְׂאוּ עֵצִים
pl.: וְעֵצִים
1 Chr. 22, 14. וְעֵצִים וְאֲבָנִים הֲכִינוֹתִי
2 Chr. 34, 11. וְעֵצִים לַמְחַבְּרוֹת
Prv. 26, 11. וְעֵצִים לָאֵשׁ
Jes. 30, 33. אֵשׁ וְעֵצִים הַרְבֵּה
pl.: הָעֵצִים
Gn. 22, 9. וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים
Lev. 1, 8. 12. 17. הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ 3, 5.
Jos. 10, 26. תְּלוּיִם עַל־הָעֵצִים
Jos. 10, 27. וַיַּרְדוּם מֵעַל הָעֵצִים
Jud. 9, 8. חָלוֹךְ הָלְכוּ הָעֵצִים
Jud. 9. 9. 13. וְהָלַכְתִּי לָנוּעַ עַל־הָעֵצִים
Jud. 9, 10. וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לְתְאֵנָה
Jud. 9, 11. וְהָלַכְתִּי לָנוּעַ עַל־הָעֵצִים
Jud. 9, 12. וַיֹּאמְרוּ הָעֵצִים לַגֶּפֶן
Jud. 9, 14. וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעֵצִים
Jud. 9, 15. וַיֹּאמֶר הָאָטָד אֶל־הָעֵצִים
1 Reg. 5, 13. וַיְדַבֵּר עַל־הָעֵצִים
1 Rg. 5, 32. וַיְכִינוּ הָעֵצִים וְהָאֲבָנִים
1 Reg. 18, 23. וְיָשִׂימוּ עַל־הָעֵצִים
1 Reg. 18, 23. וְנָתַתִּי עַל־הָעֵצִים
1 Reg. 18, 33. וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים
1 Reg. 18, 33. וַיָּשֶׂם עַל־הָעֵצִים
וַיְצַו עַל־הָעֹלָה וְעַל־
הָעֵצִים
1 Reg. 18, 34. אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הָעֵצִים
1 Rg. 18, 38. וַיְגַזְּרוּ הָעֵצִים
2 Reg. 6, 4. לַחֹטְבִים לִכְרֹתֵי הָעֵצִים
2 Chr. 2, 9. עַל־כֵּרֶן הָעֵצִים
Neh. 10, 35. וְלִקְרֹבֶן הָעֵצִים
Neh. 13, 31.

Jes. 60, 17. וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת
Ez. 24, 10. הַרְבֵּה הָעֵצִים
Ez. 37, 20. הָעֵצִים אֲשֶׁר תִּכְתֹּב
pl.: וְהָעֵצִים
Gn. 22, 7. הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים
1 Chr. 29, 2. וְהָעֵצִים לָעֵצִים
pl.: בְּעֵצִים
Zach. 12, 6. כְּכִיּוֹר אֵשׁ בְּעֵצִים
pl.: וּבְעֵצִים
Ex. 7, 19. בְּעֵצִים וּבְאֲבָנִים
2 Chr. 2, 13. בְּאֲבָנִים וּבְעֵצִים
pl.: לָעֵצִים
Gn. 22, 9. מִמַּעַל לָעֵצִים
2 Sam. 24, 22. וּכְלֵי הַבָּקָר לָעֵצִים
1 Chr. 21, 23. וְהַמּוֹרִיגִים לָעֵצִים
1 Chr. 29, 2. וְהָעֵצִים לָעֵצִים
pl. constr.: עֲצֵי
Gn. 6, 14. תַּבַת עֲצֵי־גֹפֶר
Gn. 22, 3. וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה
Gn. 22, 6. אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה
Ex. 25, 10. 13. 23. 28. עֲצֵי שִׁטִּים 26, 15. 27, 1. 6. 30, 1. 5. 35, 24. 36, 20. 31. 37, 1. 4. 10. 15. 25. 28. 38, 1. 6.
1 S. 6, 14. וַיִּבְקַע אֶת־עֲצֵי הָעֲגָלָה
2 Sam. 6, 5. לִפְנֵי יְיָ בְּכָל עֲצֵי בְרוֹשִׁים
עֲצֵי אַרְזִים וּבִכְלֵי עֲצֵי בְרוֹשִׁים
1 Rg. 5, 24.
1 Reg. 6, 23. שְׁנֵי כְרוּבִים עֲצֵי־שָׁמֶן
1 Rg. 6, 31. עֲשָׂה דַלְתוֹת עֲצֵי־שָׁמֶן
1 Rg. 6, 32. וַיַּעַשׂ דַּלְתוֹת עֲצֵי־שָׁמֶן
מְזוּזוֹת עֲצֵי־שָׁמֶן
1 Reg. 6, 33.
1 Rg. 6, 34. וּשְׁתֵּי דַלְתוֹת עֲצֵי בְרוֹשִׁים
1 Rg. 10, 11. עֲצֵי אַלְמֻגִּים הַרְבֵּה מְאֹד
1 Reg. 10, 12. אֶת־עֲצֵי הָאַלְמֻגִּים
1 Reg. 10, 12. עֲצֵי אַלְמֻגִּים
1 Chr. 16, 33. אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר
1 Chr. 22, 4. עֲצֵי אַרְזִים לָרֹב
2 Chr. 2, 7. וְשִׁלַּח־לִי עֲצֵי אֲרָזִים
2 Chr. 2, 7. יוֹדְעִים לְכְרוֹת עֲצֵי לְבָנוֹן
2 Chr. 3, 5. חָפָה עֲצֵי בְרוֹשִׁים
2 Chr. 9, 10. הֶבִיאוּ עֲצֵי אַלְגֻּמִּים
2 Chr. 9, 11. אֶת־עֲצֵי הָאַלְגֻּמִּים
Esr. 3, 7. לְהָבִיא עֲצֵי אֲרָזִים
Ps. 96, 12. אָז יְרַנְּנוּ כָּל־עֲצֵי־יָעַר
Ps. 104, 16. יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ
Cant. 4, 14. כָּל־עֲצֵי לְבוֹנָה
Jes. 7, 2. כְּנוֹעַ עֲצֵי־יָעַר
Jes. 55, 12. וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ
Ez. 17, 24. וְיָדְעוּ כָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה
Ez. 31, 4. אֶל כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה
Ez. 31, 5. מִכֹּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה
Ez. 31, 9. וַיְקַנְאֻהוּ כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן
Ez. 31, 14. כָּל־עֲצֵי־מָיִם
Ez. 31, 15 וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה עֲלֵיו עֲלָפָה
Ez. 31, 16. כָּל־עֲצֵי־עֵדֶן
Ez. 31, 18. אֶת־עֲצֵי־עֵדֶן
Joel 1, 12. כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יָבֵשׁ
Joel 1, 19. כָּל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה
pl. constr.: וַעֲצֵי
Ex. 25, 5. 35, 7. וְעֵצֵי שִׁטִּים
2 Sam. 5, 11. וְעֵצֵי אֲרָזִים וְחָרָשֵׁי עֵץ
1 Rg. 5, 25. עֲצֵי אַרְזִים וַעֲצֵי בְרוֹשִׁים
1 Chr. 14, 1. וְעֵצֵי אַרְזִים
1 Chr. 22, 4. וַעֲצֵי אַרְזִים לְאֵין מִסְפָּר
pl. constr.: בְּעֲצֵי
Jud. 6, 26. בְּעֲצֵי הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר תִּכְרֹת
1 Reg. 5, 22. 9, 11. בְּעֲצֵי אַרְזִים
וַיֹּאחֶז אֶת־חִבְרַת בְּעֲצֵי
1 Reg. 6, 10. אַרְזִים
Cant. 2, 3. כְּתַפּוּחַ בְּעֲצֵי הַיָּעַר
Jes. 44, 14. וַיֹּאמֶץ־לוֹ בְּעֲצֵי־יָעַר
Ez. 15, 2. אֲשֶׁר הָיָה בְּעֲצֵי הַיָּעַר
Ez. 31, 18. וּבְגַדְּלְךָ בְּעֲצֵי־עֵדֶן
pl. constr.: וּבְעֲצֵי
1 Reg. 5, 22. 9, 11. וּבְעֲצֵי בְרוֹשִׁים

pl. constr.: מֵעֲצֵי
Cant. 3, 9. מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן
pl. c. suff.: עֲצֵינוּ
Thr. 5, 4. עֲצֵינוּ בִּמְחִיר יָבֹאוּ
pl. c. suff.: עֲצֵיךָ
Dt. 29, 10. מְחֹטֵב עֵצֶיךָ
pl. c. suff.: וְעֵצֶיהָ
Ez. 26, 12. וְעֵצֶיךָ וַעֲפָרֵךְ
pl. c. suff.: עֵצָיו
Lev. 14, 45. אֶת־אֲבָנָיו וְאֶת־עֵצָיו
Zach. 5, 4. וְאֶת־עֵצָיו וְאֶת־אֲבָנָיו
pl. c. suff.: עֲצֵיהָ
1 Reg. 15, 22. וְאֶת־עֲצֵיהָ אֲשֶׁר בָּנָה
2 Chr. 16, 6. הָרָמָה וְאֶת־עֵצֶיהָ

עֵצָה

ס״נ, מִקְנוֹנִי מִן עֵץ, וּמִשְׁכּוֹן כְּדוֹמֶה.
n. f. coll., ligna, materia (Bauholz). LXX. *ξύλον.*
Jer. 6, 6. כָּרְתוּ עֵצָה

עוּק

פֹּעַל ל״ע כ״ק נִכְנָכִין סְכוֹסֵף, וּמְשׁוֹנֵן כְּמוֹ צוּק לְקַמָּן, אֵילִים וְלִיכִים דְּקִיקִים וְעַלִּילִים וְכִיּוֹצֵא [דְּכַתְּגִנָּן, דְּכִיקְקָנָן]. וּמוּסְ סְכוֹסֵף הֶעֱשִׁיק יוֹנֵק וְחָזוּק, וְנִקְצַר עַם תָּקֵף מֵעֲשִׁיקוּת סְכוֹסֵף עִי׳ תָּקֵף לְוּק לְקַמָּן.
v. hif., sicut צָק, urgere, premere. *Hi.* caus. et int. הֵעִיק, deprimere, *καταθλίβειν*, seq. תַּחַת. LXX. *κυλίειν.*
Hif-il: הֵעִיק
part. masc.: מֵעִיק
Am. 2, 13. אָנֹכִי מֵעִיק תַּחְתֵּיכֶם
3 impf. f.: תָּעִיק
Am. 2, 13. כַּאֲשֶׁר תָּעִיק הָעֲגָלָה עָמֶר

עָקָה

ס״נ, וּמְשׁוֹנֵן לְקַן וְדוֹקָק וְנִגְעָס וּמְלוּקָס [נְעַלְדִּיקְקוֹנָן], ע״מ יְלוּעַ.
n. f. (ad s. f. מָקָה), oppressio, oppugnatio. LXX. *θλῖψις.*
constr.: עָקַת
Ps. 55, 4. מִפְּנֵי עָקַת רָשָׁע

מְזִעָקָה

ס״נ מִן עָק, וְכֵן מוֹצָק מִן לוּק, מוֹקֵשׁ מִן עוּף, מְשׁוֹנֵן כְּנוּס וְעִזִּיקָס [דְּכִיקְקָנָן] וְקֹל לְמִכְּנִי מְסֻכָּס. סִכְּלֵק עִמּוֹ סְמִיכָה עִי׳ כְּמִכְּנִי.
n. f. ad s. f. מוֹצָק, מוֹקֵשׁ, a vv. צָק, קָשׁ), id quod premit, quo quid oneratur ac praegraevatur. LXX. *θλῖψις.*
Ps. 66, 11. שַׂמְתָּ מוּעָקָה בְּמָתְנֵינוּ

עִיר

פֹּעַל ל״ע כ״ק נִכְנוּכוֹת, וּמְשׁוֹנֵן כְּמוֹ חֹזֶר, כָּזֹר, קֹזֵר, קְזִיכִים וְכִיכִים וְנִקְיכִים קְלִילִים וְנִקְיכִים וּפְרִיכִים [נְאַסְכָּנָן, סְאַסְלָנָן], וְכִבֵּר סְנַבְּטִי זְוִוי סְכְּכָם נִסְפְּתִי קְלֵס וְעִכֵּב נִמְקוֹם לְפָקֵד. וְתִנֵּן נוֹס סְנוֹר מְעֻרָה, עִזָּרוֹן, עֲזָרָה.
v. inus., sicut חָר, כָּר, חָרַר, כָּרַר, forare, cavare.

מְעָרָה

ס״נ וְסִסְמָן מְעָרָה וְסִכְנוּי מְעָרוֹת, וּמְשׁוֹנֵן מְקֻלָּס וּמְקוֹרָס [סְאַסְלָנָן], וְכֵן לְעֵיל מְאוֹרָה, מִן אוֹר בִּמְשׁוֹנֵן עִזָּר, מְעִכָּן נְקִיכִים.
n. f. (c. מְעָרַת, pl. מְעָרוֹת), sicut מָאוֹרָה (עִזָּר = אוֹר), foramen, caverna. LXX. constanter: *σπήλαιον.*
1 Sam. 24, 4. עַל־הַדֶּרֶךְ וְשָׁם מְעָרָה
הַמְּעָרָה
Jos. 13, 4. וּמְעָרָה אֲשֶׁר לְצִידנִים

הַמְּעָרָה
Gn. 49, 29. הַמְּעָרָה אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה
Jos. 10, 18. עַל־פִּי הַמְּעָרָה
Jos. 10, 22. פִּתְחוּ אֶת־פִּי הַמְּעָרָה
Jos. 10, 22. הָאִלָּה מִן־הַמְּעָרָה
Jos. 10, 27. וַיַּשְׁלִיכוּם אֶל־הַמְּעָרָה
Jos. 10, 27. עַל־פִּי הַמְּעָרָה
1 Sam. 24, 4. בֵּירַכְתֵּי הַמְּעָרָה
1 Sam. 24, 9. וַיֵּצֵא מִן־הַמְּעָרָה
1 Rg. 19, 9. וַיָּבֹא־שָׁם אֶל־הַמְּעָרָה
1 Rg. 19, 13. וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הַמְּעָרָה
וְהַמְּעָרָה
Gn. 23, 11. וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ
Gn. 23, 17. הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה
Gn. 23, 20. וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ
Gn. 49, 32. מִקְנֵה הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה
בַּמְּעָרָה
Gn. 19, 30. וַיֵּשֶׁב בַּמְּעָרָה הוּא
Gn. 49, 30. בַּמְּעָרָה אֲשֶׁר בִּשְׂדֵה
Jos. 10, 16. וַיִּחְבְּאוּ בַּמְּעָרָה בְּמַקֵּדָה
Jos. 10, 17. נִחְבָּאִים בַּמְּעָרָה בְּמַקֵּדָה
1 Sam. 24, 11. הַיּוֹם בִּידִי בַּמְּעָרָה
1 Rg. 18, 4. 13. חֲמִשִּׁים אִישׁ בַּמְּעָרָה
Ps. 57, 1. מִפְּנֵי־שָׁאוּל בַּמְּעָרָה
Ps. 142, 1. בִּהְיוֹתוֹ בַּמְּעָרָה תְּפִלָּה
מֵהַמְּעָרָה
1 Sam. 24, 8. וַיָּקָם שָׁאוּל מִן־הַמְּעָרָה
constr.: מְעָרַת
Gn. 23, 9. אֶת־מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה
Gn. 23, 19. מְעָרַת שְׂדֵה הַמַּכְפֵּלָה
Gn. 25, 9. מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה
1 S. 22, 1. וַיִּמָּלֵט אֶל־מְעָרַת עֲדֻלָּם
2 Sam. 23, 13. אֶל־מְעָרַת עֲדֻלָּם
1 Chr. 11, 15. אֶל־מְעָרַת עֲדֻלָּם
constr.: הַמְּעָרַת *c. h int.*
Jer. 7, 11. הַמְעָרַת פָּרִצִים
constr.: בְּמְעָרַת
Gn. 50, 13. וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בִּמְעָרַת שְׂדֵה
pl.: מְעָרוֹת
Jes. 32, 14. בְּעַד מְעָרוֹת עַד־עוֹלָם
pl.: הַמְּעָרוֹת
Jud. 6, 2. הַמְּעָרוֹת וְאֶת־הַמִּצְדוֹת
pl.: בַּמְּעָרוֹת
1 Sam. 13, 6. בַּמְּעָרוֹת וּבַחוֹחִים
pl.: בְּמְעָרוֹת
Jes. 2, 19. בִּמְעָרוֹת צֻרִים
pl.: וּבַמְּעָרוֹת
Ez. 33, 27. בַּמְּצָדוֹת וּבַמְּעָרוֹת

עִוֵּר

פֹּעַל זכ״י, גּוֹיֵר עִוֵּר, נִמְשׁוֹן נְקִיכִים, וּמוֹכְנוֹ נִכְנָכִין סְכַכְּד נְקוּר עַיִן [קוֹיס-שְׁעִכְּנָן, נְאַסְכָּנָן], וְכֵן נִמְשָׁל נְקֵר מְעֵכִים, וְכֵן עִוֵּר נִמְרִי, וּפ״כ סְקוֹמְכִיס שְׁסְתְּמוּכָם תְּמוּר עֵפֶר סְגֵל וְרִיק. עי׳ עוֹד בְּלוּק סְזְכִיס שְׁסוּק נְגוּד מְיוּקָד.
v. secundarium a v. עֵר, *forare*, oriundum, spec. effodere, exsculpere oculos (syn. נָקַר). Ineptiunt, qui עִוֵּר pro עִפֵּר dictum putant. LXX. *τυφλοῦν, ἐκτυφλοῦν.*
Pi-el: עִוֵּר 3 *perf.*
2 Reg. 25, 7. וְאֶת־עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עִוֵּר
Jer. 39, 7. עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עִוֵּר
Jer. 52, 11. וְאֶת־עֵינֵי צִדְקִיָּהוּ עִוֵּר
3 imperf.: יְעַוֵּר
Ex. 23, 8. כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר
Dt. 16, 19. הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים
עִוֵּר
ת״ו וּמְשׁוֹנֵן נְקוּר עַיִן [קוֹיגְדוֹכְּשְׁעִכְּנָן], וּמְכִנְּנִי לְפ״ו עִוֶּרֶת, שְׁכִּמְעָן נִשְׁפָּח עֲנִיכִיס.
adj. m. (fem. neohebr. עִוֶּרֶת), is cujus oculi effosi sunt, excaecatus, caecus. LXX. *τυφλός, ἐγρήγορος.*
Ex. 4, 11. אוֹ פִקֵּחַ אוֹ עִוֵּר

Lev. 19,14. ולפני עור לא תתן מכשל
Lev. 21, 18. איש עור או פסח
Dt. 15, 21. פסח או עור
Dt. 27, 18. ארור משגה עור בדרך
2 Sam. 5, 8. על־כן יאמרו עור ופסח
Jes. 42, 19. מי עור כי אם־עבדי
Jes. 42, 19. מי עור כמשלם
Jes. 43, 8. עם־עור ועינים יש
Jer. 31, 8. עור ופסח
Mal. 1, 8. וכי־תגישון עור לזבח

עִוֵּר

Jes. 42, 19. ועור כעבד ר״י

הָעִוֵּר

Dt. 28, 29. כאשר ימשש העור

לָעִוֵּר

Job. 29, 15. עינים היתי לעור

pl.: עִוְרִים

Ps. 146, 8. ר״י פקח עורים
Jes. 29, 18. ועיני עורים תראינה
Jes. 35, 5. אז תפקחנה עיני עורים
Jes. 42, 16. והולכתי עורים
Jes. 56, 10. צפיו עורים כלם לא ידעו
Thr. 4, 14. נעו עורים בחוצות

pl.: הָעִוְרִים

2 Sam. 5, 6. כי אם־הסירך העורים
2 Sam. 5, 8. הפסחים ואת־העורים

pl.: וְהָעִוְרִים

Jes. 42, 18. והעורים הביטו לראות

pl.: כָּעִוְרִים

Jes. 59, 10. נגששה כעורים קיר
Zeph. 1, 17. והלכו כעורים

pl. fem.: עִוְרוֹת

Jes. 42, 7. לפקח עינים עורות

עִוָּרוֹן

ג״ו, וסמוכן נקידות עיכים וסמיות [בלילכלייע], ובנכח סגם מן עִוֶּר, דומם לו סכוריס. וכפי סכ״ל גם סם תעמות מעכין נקיכם ונקלילה, כי קוטנו סנֶר נדומם לל צֶנֶר ע״ג, ומלוע סוקו כמו נלל עור, שפרעכו נמקום נפקח.

n. m. (a b adj. עִוֵּר), effossio oculorum, excaecatio, caecitas, (syn. סַנְוֵרִים, a v. סָנֵר = צָנֵר). LXX. *ἀποτύφλωσις, ἀορασία.*

בְּעִוָּרוֹן

Zach. 12, 4. אכה בעורון

וּבְעִוָּרוֹן

Dt. 28, 28. בשגעון ובעורון

עַוֶּרֶת

ג״כ נדומם לל שִׁפְרָה, נלי סנלל סמכון.

n. f. ejusdem, qua עִוָּרוֹן, significationis. LXX. *τυφλόν.*

Lev. 22, 22. עורת או שבור

עוֹר

ג״ו וסכנוי עוֹרוֹת, וסמוכן גלל [פעלנ], וסוא כם נקשיי נלי פעל, וכן כשנש כמכון נשפתי מעכנ, ד״מ נשפס רומים ונלקלנית [*cor*-ium, *scor*-tum] וכדומם. ונלכך מעור לקם [*skorr*-a] ונסמס, או מכל דנר כמוי ומעוי ונעוף, ד״מ עור שניס. ודוק.

n. m. (pl. עוֹרוֹת), cutis vel gener. tegumentum, veluti dentium (gingiva), pellis. lat. *cor*-ium, nomen, ut videtur, primitivum. LXX. *χρώς, δέρμα* (*δερμάτινος*), *βύρσα; αἰσχημοσύνη;* בְּנֵי עוֹר, *κλῶνες ποδῶν.*

Gn. 3, 21. כתנות עור וילבשם
Ex. 34, 29. כי קרן עור פניו
Ex. 34, 35. כי קרן עור פני משה
Lev. 4, 11. ואת־עור הפר
Lev. 7, 8. עור העלה אשר הקריב
Lev. 11, 32. או בגד או־עור או שק
Lev. 13, 12. את כל־עור הנגע
Lev. 13, 43. כמראה צרעת עור בשר
Lev. 13, 48. או בכל־מלאכת עור
Lev. 13, 49. 53. 57. 59. או בכלי־עור
Lev. 15, 17. וכל־בגד וכל־עור
Num. 4, 6. 14. כסוי עור תחש
Num. 4, 8. 11. 12. במכסה עור תחש
Num. 4, 10. אל־מכסה עור תחש
Num. 31, 20. וכל־בגד וכל־כלי־עור
2 Rg. 1, 8. ואזור עור אזור במתניו
Job. 2, 4. עור בעד־עור
Job. 10, 11. עור ובשר תלבישני
Ez. 37, 6. וקרמתי עליכם עור
Ez. 37, 8. ויקרם עליהם עור

הָעוֹר

Lev. 9, 11. ואת־הבשר ואת־העור
Lev. 13, 4. אין־מראה מן־העור
Lev. 13, 20. מראה שפל מן־העור
Lev. 13, 21. ושפלה אינה מן־העור
Lev. 13, 25. ומראה עמק מן־העור
Lev. 13, 30. 31. 32. 34. עמק מן־העור
Lev. 13, 51. לכל אשר־יעשה העור
Lev. 13, 52. או את־כלי־העור
Lev. 13, 56. מן־הבגד או מן־העור
Lev. 13, 58. או־כל־כלי העור

בָּעוֹר

Lev. 13, 5. לא־פשה הנגע בעור
Lev. 13, 6. ולא־פשה הנגע בעור
Lev. 13, 6. תפשה המספחת בעור
Lev. 13, 10. והנה שאת־לבנה בעור
Lev. 13, 12. פרוח תפרח הצרעת בעור
Lev. 13, 22. ואם־פשה תפשה בעור
Lev. 13, 27. אם־פשה תפשה בעור
Lev. 13, 28. לא־פשתה בעור
Lev. 13, 34. לא־פשה הנתק בעור
Lev. 13, 35. יפשה הנתק בעור
Lev. 13, 36. והנה פשה הנתק בעור
Lev. 13, 39. פרח בעור טהור הוא
Lev. 13, 49. בבגד או בעור
Lev. 13, 51. או־בערב או בעור

בְּעוֹר

Lev. 13, 2. כי־יהיה בעור בשרו
Lev. 13, 2. והיה בעור־בשרו
Lev. 13, 3. הנגע בעור־הבשר
Lev. 13, 4. בעור בשרו
Lev. 13, 11. נושנת הוא בעור בשרו
Lev. 13, 38. כי־יהיה בעור־בשרם
Lev. 13, 39. והנה בעור־בשרם
Lev. 13, 48. או בעור או בכל
Job. 19, 20. ואתמלטה בעור שני

מֵעוֹר

Lev. 13, 3. מעור בשרו

cum suff.: עוֹרִי

Job. 7, 5. עורי רגע וימאס
Job. 19, 26. ואחר עורי נקפו־זאת
Job. 30, 30. עורי שחר מעלי

cum suff.: וְעוֹרִי

Thr. 3, 4. בלה בשרי ועורי

cum suff.: בְּעוֹרִי

Job. 19, 20. בעורי ובבשרי

cum suff.: עוֹרֵנוּ

Thr. 5, 10. עורנו כתנור נכמרו

cum suff.: עוֹרוֹ, עֹרוֹ

Ex. 29, 14. ואת־ערו ואת־פרשו
Lev. 8, 17. ואת־ערו ואת־בשרו
Job. 18, 13. יאכל בדי עורו
Job. 40, 31. התמלא בשכות עורו
Jer. 13, 23. היהפך כושי עורו

cum suff.: בְּעֹרוֹ

Lev. 13, 18. כי־יהיה בו־בעורו
Lev. 13, 24. או בשר כי־יהיה בעורו

cum suff.: לְעֹרוֹ

Ex. 22, 26. היא שמלתו לערו

cum suff.: עֹרָהּ

Num. 19, 5. את־ערה ואת־בשרה

cum suff.: עוֹרָם

Thr. 4, 8. צפד עורם על־עצמם
Mich. 3, 2. גזלי עורם מעליהם

cum suff.: וְעוֹרָם

Mich. 3, 3. ועורם מעליהם הפשיטו

pl.: עוֹרוֹת, עֹרֹת

Gn. 27, 16. ואת ערת גדיי העזים
Ex. 26, 14. ערת אילם מאדמים
Ex. 26, 14. ומכסה ערת תחשים
Ex. 36, 19. ערת אילם מאדמים
Ex. 36, 19. ומכסה ערת תחשים
Ex. 39, 34. ערות האילם
Ex. 39, 34. ערת התחשים

pl.: וְעֹרֹת

Ex. 25, 5. וערת אילם מאדמים 35, 7. 23.
Ex. 25, 5. 35, 7. 23. וערת תחשים

pl. cum suff.: עֹרֹתָם

Lev. 16, 27. את־ערתם ואת־בשרם

II. עִיר

לומל עֵר, ומוכנו כמו בַּר לעיל, סקפס וקגוג וכלכול [קומגענען, -קלייוען], ולפנל גם קָרֵיָה ספעל מאנו, לנל מאנו קְרֵיָה, וסקקל ומקוול כלל סלנפי תקק כלל, ועי׳ עול קלס.

h. e. עֵר, *v. tr. inus.*, sicut בַּר q. v., circuire, circumdare, cingere. Forsitan cognatum est etiam קָרֵיָה, unde קְרֵיָה, oppidum.

עִיר

ג״כ ומכנוי עָרִים [כשלנו סיקיד עֵר, ומשלנ סיקיד עָר קומש ספקודים כ״ף ע״ו, משנש קומס נ׳ ע׳, ולנומ נקבול עֵר מוֹאָב], וכנוי יקר עֲדָיִים, מסנש לשון כופל על לשון]. סמוכן קיים וקלק [שעשע], ותעטופו מוקף קומס לו מקום מוקף, ל״מ מענגל ונכנוס ומקוס קנים סמקנות נמלמש מקוף. ויושלים נקרלף עיר סקדש, עיר קלסים, עיר יסודס, לו סעיר נמף ידועה, לו עיר סמס, ועיר גם עיר מולדת לנעמיס, לו מקלך מס מסעיר, ל״מ עיר סמיס, ולפעמים עיר קלך סמכנכ, ל״מ עיר סמלק, עיר נקש, עיר שעש, עיר סתמיים [יקום]. נשמס ענכיקים מוס עֵירָנֵי כמו ניקני [שעשעים], וכן עֵירָנֵי, ועוד כלקס.

n. f. (pl. עָרִים, a sing. עֵר, Num. 21, 15. Dt. 2, 9. et in n. pr. עֵר־מוֹאָב, *Ἀρεόπολις* Num. 21, 28. Jos. 15, 1.; עֵירָנֵי, propter paronomasiam Jud. 10, 4.), locus munitus s. moenibus cinctus, de oppido, castris, specula, et similiter; plerumque: urbs, elative, addito per emphasin vel omisso articulo, de Hierosolymis, *urbe sancta*, *urbe Dei s. Judae*; interdum urbs *patria* (cf. Luc. 2, 4. 39.), etiam de parte urbis (*τέμενος*, Stadttheil), veluti עִיר הַמַּיִם, quae est pars urbis *Rabba*. Saepissime invenitur in nmm. pp., e. c. עִיר הַתְּמָרִים (*Jeriho*). Neohebr. inde adj. עִירָנִי, urbanus. LXX. *τεῖχος, πόλις, κώμη, οἶκος, πύλη, συναγωγή; χώρα, φάραγξ, ὄρος, δρυμός, γῆ; πολέμιος, τρόμος;* מַעֲלֵה עֲדֻמִּים, *μητρόπολις;* עִיר הַמְּסִבְּנִיּוֹת עֲרָיִם, *πεῖχωρος;* עֲרֵי עֲרֵי, *εἰς τὸν αἰῶνα.*

Gn. 4, 17. ויהי בנה עיר
Gn. 11, 4. נבנה־לנו עיר
Gn. 24, 10. אל־עיר נחור
Gn. 33, 18. ויבא יעקב שלם עיר שכם
Lev. 25, 29. בית־מושב עיר חומה
Num. 20, 16. בקדש עיר קצה גבולך
Num. 21, 26. כי חשבון עיר סיחן
Nu. 21, 27. תבנה ותכונן עיר סיחון
Nu. 22, 36. לקראתו אל־עיר מואב
Num. 35, 6. ארבעים ושתים עיר
Num. 35, 7. ארבעים ושמנה עיר
Num. 35, 25. אל־עיר מקלטו
Num. 35, 26. את־גבול עיר מקלטו
Nu. 35, 27. מחוץ לגבול עיר מקלטו
Num. 35, 32. לנוס אל־עיר מקלטו
Dt. 2, 34. את־כל־עיר מתם
Dt. 3, 4. ששים עיר כל־חבל ארגב
Dt. 3, 6. החרם כל־עיר מתם
Dt. 20, 10. כי־תקרב אל־עיר להלחם
Dt. 20, 19. כי־תצור אל־עיר ימים
Dt. 34, 3. עיר התמרים עד־צער
Jos. 10, 2. כי עיר גדולה גבעון
Jos. 11, 19. עיר אשר השלימה
Jos. 13, 30. אשר בבשן ששים עיר
קריית יערים עיר בני יהודה
Jos. 18, 14.
Jos. 19, 29. ועד־עיר מבצר־צר
Jos. 21, 13. את־עיר מקלט הרצח 21. 27. 32. 36.
Jos. 21, 33. שלש־עשרה עיר
Jos. 21, 40. עיר עיר ומגרשיה
Jud. 1, 26. ויבן עיר ויקרא שמה לוז
Jud. 3, 13. ויירשו את־עיר התמרים
ועד־בואך מנית עשרים עיר
Jud. 11, 33.
Jud. 19, 11. ונסורה אל־עיר היבוסי
Jud. 19, 12. לא נסור אל־עיר נכרי
1 S. 15, 5. ויבא שאול עד־עיר עמלק
1 Sam. 22, 19 נב עיר־הכהנים הכה
2 Sam. 5, 7. היא עיר דוד
2 Sam. 5, 9. ויקרא־לה עיר דוד
2 S. 6, 10. את־ארון י״י על־עיר דוד
2 Sam. 6, 12. עיר דוד בשמחה
2 S. 6, 16. והיה ארון י״י בא עיר דוד
2 S. 12, 26. וילכד את־עיר המלוכה
2 S. 12, 27. גם־לכדתי את־עיר המים
2 Sam. 15, 2. אי־מזה עיר אתה
2 Sam. 17, 13. ואם־אל־עיר יאסף
2 S. 20, 19. להמית עיר ואם בישראל
1 Reg. 3, 1. ויביאה אל־עיר דוד
1 Rg. 9, 11. עשרים עיר בארץ הגליל
1 Reg. 11, 27. פרץ עיר דוד אביו
1 Rg. 13, 29 ויבא אל־עיר הנביא הזקן
2 Reg. 3, 19. 18, 8. כל־עיר מבצר
2 Reg. 3, 19. וכל־עיר מבחור
2 Rg. 10, 25. וילכו עד־עיר בית־הבעל
2 Reg. 17, 9. עד־עיר מבצר
1 Chr. 2, 23. ואת־בנותיה ששים עיר
כל־עריהם שלש־עשרה
1 Chr. 6, 45. עיר
1 Chr 11, 5. מצדת ציון היא עיר דויד
1 Chr. 11, 7. על־כן קראו־לו עיר דויד
1 Chr 13, 13 הארון אליו אל־עיר דויד
1 Chr. 15, 29. בא עד־עיר דויד
2 Chr. 11, 12. ובכל־עיר ועיר צנות
2 Chr. 28, 15. וירחו עיר־התמרים
2 Chr. 28, 25. ובכל־עיר ועיר ליהודה
2 Chr. 31, 19. בכל־עיר ועיר
2 Chr. 32, 5. את־המלוא עיר דויד
Esr. 10, 14. זקני־עיר ועיר ושפטיה
Neh. 2, 5. אל־עיר קברות אבתי
Neh 11, 1. בירושלם עיר הקדש
Neh. 12, 37. על־מעלות עיר דויד
Esth. 8, 11. אשר בכל־עיר־ועיר
Ps. 46, 5. ישמחו עיר־אלהים
Ps. 59, 7. 15. ויסובבו עיר
Ps. 60, 11. מי יובלני עיר מצור
Ps. 87, 3. עיר האלהים סלה
Ps. 107, 4. עיר מושב לא מצאו
Ps. 107, 7 ללכת אל־עיר מושב
Ps. 107, 36. ויכוננו עיר מושב

מי יבלני עיר מבצר Ps. 108, 11.
אם־י־י לא־ישמר־עיר Ps. 127, 1.
ומשל ברוחו מלכד עיר Prv. 16, 32.
עיר גברים עלה חכם Prv. 21, 22.
עיר פרוצה אין חומה Prv. 25, 28.
עיר קטנה Eccl. 9, 14.
לא־ידע ללכת אל־עיר Eccl. 10, 15.
זעקי־עיר Jes. 14, 31
עיר בעיר Jes. 19, 2.
עיר ההרס Jes. 19, 18.
עיר הומיה קריה עליזה Jes. 22, 2.
ואת בקיעי עיר־דוד Jes. 22, 9.
סבי עיר זונה נשכחה Jes. 23, 16.
עיר עדלנו ישועה ישית Jes. 26, 1.
כי עיר בצורה בדד Jes. 27, 10.
המון עיר עזב Jes. 32, 14.
ירושלם עיר הקדש Jes. 52, 1.
וקראו לך עיר י־י Jes. 60, 14.
עיר לא נעזבה Jes. 62, 12.
וישבי בה Jer. 8, 17.
*עיר ובהלות Jer. 15, 8.
ונבנתה עיר על־תלה Jer. 30, 18.
עיר וישבי בה Jer. 46, 8. 47, 2.
שדד אל־כל־עיר ועיר Jer. 48, 8.
איך לא־עזבה עיר תהלה Jer. 49, 25.
ברחבות עיר Thr. 2, 12.
וחקות עליה עיר Ez. 4, 1.
בראש־דרך עיר Ez. 21, 24.
את־עיר הדמים Ez. 22, 2.
עיר שפכת דם Ez. 22, 3.
אוי עיר הדמים Ez. 24, 6. 9.
כמבואי עיר מבקעה Ez. 26, 10.
עיר נחרבת Ez. 26, 19.
וגם שם־עיר המונה Ez. 39, 16.
ועלו כמבנה־עיר Ez. 40, 2.
על־עמך ועל־עיר קדשך Dan. 9, 24.
ולכד עיר מבצרות Dan. 11, 15.
והמטרתי על־עיר אחת Am. 4, 7.
ועל־עיר אחת לא אמטיר Am. 4, 7.
אל־עיר אחת Am. 4, 8.
והסגרתי עיר ומלאה Am. 6, 8.
עיר־גדולה לאלהים Jon. 3, 3.
חוי עיר דמים Nah. 3, 1.
בנה עיר בדמים Hab. 2, 12.
ירושלם עיר האמת Zach. 8, 3.

הָעִיר

ועיר אחזתו ביבל Lev. 25, 33.
ועיר־המלח ועין גדי Jos. 15, 62.
ועיר מבצר והנשק 2 Reg. 10, 2.
גוי־בגוי ועיר בעיר 2 Chr. 15, 6.
ועיר ועיר Esth. 9, 28.
כל־עיר ועיר Jer. 48, 8.

הָעִיר

ובכל־עיר ועיר צנות 2 Chr. 11, 12.
לעיר ועיר 2 Chr. 19, 5.
ובכל־עיר ועיר ליהודה 2Chr. 28, 25.
בכל־עיר ועיר 2 Chr. 31, 19.
זקני־עיר ועיר ושפטיה Esr. 10, 14.
אשר בכל־עיר־ועיר Esth. 8, 11.
ועיר ועיר Esth. 9, 28.

הָעִיר

ויקרא שם העיר Gn. 4, 17.
הוא העיר הגדלה Gn. 10, 12.
לראת את־העיר Gn. 11, 5.
ויחדלו לבנת העיר Gn. 11, 8.
חמשים צדיקם בתוך העיר Gn. 18, 24. 26.
בחמשה את־כל־העיר Gn. 18, 28.
ואנשי העיר אנשי סדם Gn. 19, 4.
כי־משחית י־י את־העיר Gn. 19, 14.
פן־תספה בעון העיר Gn. 19, 15.
הנה־נא העיר הזאת קרבה Gn. 19, 20
לבלתי הפכי את־העיר Gn. 19, 21.
על־כן קרא שם־העיר צוער Gn. 19, 22
ובנות אנשי העיר Gn. 24, 13.
על־כן שם־העיר Gn. 26, 33.
ואולם לוז שם־העיר Gn. 28, 19.
ויחן את־פני העיר Gn. 33, 18.
ויבאו על־העיר בטח Gn. 34, 25.
ויבזו העיר Gn. 34, 27.
אכל שדה־העיר Gn. 41, 48.
הם יצאו את־העיר Gn. 44, 4.
כצאתי את־העיר Ex. 9, 29.
מעם פרעה את־העיר Ex. 9, 33.
מקיר העיר וחוצה Num. 35, 4.
את־ישבי העיר ההוא Dt. 13, 16.
ושרפת באש את־העיר Dt. 13, 17.
על־העיר אשר־הוא עשה Dt. 20, 20.
והיה העיר הקרבה Dt. 21, 3.
ולקחו זקני העיר Dt. 21, 3.
והורדו זקני העיר ההוא Dt. 21, 4.
וכל זקני העיר ההוא Dt. 21, 6.
אל־זקני העיר השערה Dt. 22, 15.
לפני זקני העיר Dt. 22, 17.
ולקחו זקני העיר־ההוא Dt. 22, 18.
אל־שער העיר ההוא Dt. 22, 24.
הרחק מאד מאדם העיר Jos. 3, 16.
וסבתם את־העיר Jos. 6, 3.
חקיף את־העיר Jos. 6, 3.
תסבו את־העיר Jos. 6, 4.
ונפלה חומת העיר Jos. 6, 5.
עברו וסבו את־העיר Jos. 6, 7.
ויסב ארון־י־י את־העיר Jos. 6, 11.
ויסבו את־העיר ביום השני Jos. 6, 14.
ויסבו את־העיר Jos. 6, 15.
סבבו את־העיר Jos. 6, 15.
והיתה העיר חרם Jos. 6, 17.
וילכדו את־העיר Jos. 6, 20.
את־העיר הזאת את־ירחו Jos. 6, 26
מאחרי העיר Jos. 8, 4.
אל־תרחיקו מן־העיר Jos. 8, 4.
נקרב אל־העיר Jos. 8, 5.
עד התיקנו אותם מן־העיר Jos. 8, 6.
והורשתם את־העיר Jos. 8, 7.
כתפשכם את־העיר Jos. 8, 8.
תציתו את־העיר באש Jos. 8, 8.
ויבאו נגד העיר Jos. 8, 11.
אנשי־העיר לקראת־ישראל Jos 8, 14
אורב לו מאחרי העיר Jos. 8, 14.
וינתקו מן־העיר Jos. 8, 16.
ויעזבו את־העיר פתוחה Jos. 8, 17.
אל־העיר Jos. 8, 18.
בכידון אשר־בידו אל־העיר Jos. 8, 18.
ויבאו העיר וילכדוה Jos. 8, 19.
ויציתו את־העיר באש Jos. 8, 19.
עלה עשן העיר השמימה Jos. 8, 20.
כי־לכד הארב את־העיר Jos. 8, 21.
וכי עלה עשן העיר Jos. 8, 21.
ויצאו מן־העיר לקראתם Jos. 8, 22.
רק הבהמה ושלל העיר Jos. 8, 27.
אל־פתח שער העיר Jos. 8, 29.
את־העיר אשר שאל Jos. 19, 50.
ויבנה את־העיר Jos. 19, 50.
ועמד פתח שער העיר Jos. 20, 4.
ודבר באזני זקני העיר Jos. 20, 4.
אל־העיר אשר־נס משם Jos. 20, 6.
שדה העיר ואת־חצריה Jos. 21, 12.
ואת־העיר שלחו באש Jud. 1, 8.
ויקרא את־שם־העיר חרמה Jud 1, 17
ושם־העיר לפנים לוז Jud. 1, 23.
איש יוצא מן־העיר Jud. 1, 24.
את־מבוא העיר Jud. 1, 24.
את־מבא העיר Jud. 1, 25.
ויכו את־העיר Jud. 1, 25.
ואת־אנשי העיר Jud. 6, 27.
וישכימו אנשי העיר Jud. 6, 28.
ויאמרו אנשי העיר Jud. 6, 30.
ויקח את־זקני העיר Jud. 8, 16.
ויהרג את־אנשי העיר Jud. 8, 17.
וישמע זבל שר העיר Jud. 9, 30.
והנם צרים את־העיר Jud. 9, 31.
ופשטת על־העיר Jud. 9, 33.
ויעמד פתח שער העיר Jud. 9, 35.
העם יצא מן־העיר Jud. 9, 43.
ויעמדו פתח שער העיר Jud. 9, 44.
וילכד את־העיר Jud. 9, 45.
ויתץ את־העיר Jud. 9, 45.
ומגדל־עז היה בתוך־העיר Jud. 9, 51
וכל בעלי העיר Jud. 9, 51.
אנשי העיר ביום השביעי Jud. 14, 18
כל־הלילה בשער העיר Jud. 16, 2.
ויאחזו בדלתות שער־העיר Jud. 16, 3
ואת־העיר שרפו באש Jud. 18, 27.
ויבנו את־העיר Jud. 18, 28.
ויקראו שם־העיר דן Jud. 18, 29.
ואולם ליש שם־העיר Jud. 18, 29.
ויבא וישב ברחב העיר Jud. 19, 15.
הארח ברחוב העיר Jud. 19, 17.
והנה אנשי העיר Jud. 19, 22.
ויאספו כל־איש ישראל אל־העיר Jud. 20, 11.
הנתקו מן־העיר Jud. 20, 31.
מן־העיר אל־המסלות Jud. 20, 32.
ויך את־כל־העיר לפי־חרב Jud. 20, 37.
משאת העשן מן־העיר Jud. 20, 38.
לעלות מן־העיר Jud. 20, 40.
והנה עלה כליל־העיר Jud. 20, 40.
ותהם כל־העיר עליהן Ruth 1, 19.
ותשא ותבוא העיר Ruth 2, 18.
וישת עליה ויבא העיר Ruth 3, 15.
עשרה אנשים מזקני העיר Ruth 4, 2.
ותזעק כל־העיר 1 Sam. 4, 13.
ויך את־אנשי העיר 1 Sam. 5, 9.
מהומת־מות בכל־העיר 1 S. 5, 11.
ותעל שועת העיר 1 Sam. 5, 12.
וילכו אל־העיר אשר־שם 1 S. 9, 10.
המה עלים במעלה העיר 1 S. 9, 11.
כבאכם העירה כן תמצאון 1 S. 9, 13.
ויעלו העיר 1 Sam. 9, 14.
המה באים בתוך העיר 1 S. 9, 14.
וירדו מהבמה העירה 1 Sam. 9, 25.
המה יורדים בקצה העיר 1 S. 9, 27.
ויהי כבאך שם העיר 1 Sam. 10, 5.
ויחרדו זקני העיר לקראתו 1 S. 16, 4.
לך חביא העיר 1 Sam. 20, 40.
ויהונתן בא העיר 1 Sam. 21, 1.
דוד ואנשיו אל־העיר 1 Sam. 30, 3.
בעבור חקר את־העיר 2 Sam. 10, 3.
מפני אבישי ויבאו העיר 2 S. 10, 14.
בשמור יואב אל־העיר 2 Sam. 11, 16.
ויצאו אנשי העיר 2 Sam. 11, 17.
מדוע נגשתם אל־העיר 2 Sam. 11, 20.
החזק מלחמתך אל־העיר 2 S. 11, 25.
ואחנה על־העיר ולכדה 2 Sam. 12, 28.
פן־אלכד אני את־העיר 2 S. 12, 28.
ושלל העיר הוצא הרבה 2 S. 12, 30.
והכה העיר לפי־חרב 2 Sam. 15, 14.
לעבור מן־העיר 2 Sam. 15, 24.
את־ארון האלהים העירה 2 S. 15, 25.
שבה העיר בשלום 2 Sam. 15, 27.
ואם־העיר תשוב 2 Sam. 15, 34.
ויבא חושי רעה דוד העירה 2 S. 15, 37.
אל־העיר החיא 2 Sam. 17, 13.
ביום ההוא לבוא העירה 2 Sam. 19, 4.
וישפכו סללה אל־העיר 2 S. 20, 15.
אשה חכמה מן־העיר 2 Sam. 20, 16.
ואלכה מעל העיר 2 Sam. 20, 21.
ויפצו מעל־העיר 2 Sam. 20, 22.
ויחנו בערוער ימין העיר 2 S. 24, 5.
דרך העיר אשר בחרת בה 1 Rg. 8, 44.
העיר אשר בחרת 1 Reg. 8, 48.
העיר אשר בחרתי בה 1 Reg. 11, 32.
העיר אשר בחרתי לי 1 Reg. 11, 36.
העיר אשר־בחר י־י 1 Reg. 14, 21.
כי־נלכדה העיר 1 Reg. 16, 18.
ויקרא את־שם העיר 1 Reg. 16, 24.
ויבא אל־פתח העיר 1 Reg. 17, 10.
וישימו על־העיר 1 Reg. 20, 12.
ואלה יצאו מן־העיר 1 Reg. 20, 19.
אפקה אל־העיר ותפל 1 Rg. 20, 30.
ויבא אל־העיר חדר 1 Reg. 20, 30.
אל־אמן שר־העיר 1 Reg. 22, 26.
ויאמרו אנשי העיר 2 Reg. 2, 19.
הנה־נא מושב העיר טוב 2 Rg. 2, 19.
ונערים קטנים יצאו מן־העיר 2 Reg. 2, 23.
ויקיפו אל העיר 2 Reg. 6, 14.
והנה־חיל סובב את־העיר 2 Rg. 6, 15.
לא־זה הדרך ולא־זה העיר 2 Rg. 6, 19
אם־אמרנו נבוא העיר 2 Reg. 7, 4.
ויקראו אל־שער העיר 2 Rg. 7, 10.
כי־יצאו מן־העיר 2 Reg. 7, 12.
ואל־העיר נבא 2 Reg. 7, 12.
אל־יצא פליט מן־העיר 2 Rg. 9, 15.
ואשר על־העיר והזקנים 2 Rg. 10, 5.
את־גדלי העיר 2 Reg. 10, 6.
לא תתנן את־העיר הזאת 2 Rg. 18, 30
לא יבוא אל־העיר הזאת 2 Rg. 19, 32.
ואל־העיר הזאת לא יבא 2 Rg. 19, 33.
וגנותי אל־העיר הזאת 2 Rg. 19, 34.
ואת העיר הזאת 2 Reg. 20, 6.
וגנותי על־העיר 2 Reg. 20, 6.
העיר אשר־על־שמאול 2 Rg. 23, 8.
איש בשער העיר 2 Reg. 23, 9.
ויאמרו אלו אנשי העיר 2 Rg. 23, 17.
ומאסתי את־העיר 2 Reg. 23, 27.
ותבא העיר במצור 2 Reg. 24, 10.
מלך־בבל על־העיר 2 Reg. 24, 11.
ותבקע העיר 2 Reg. 25, 4.
על־העיר סביב 2 Reg. 25, 4.
ומן העיר לקח סריס 2 Rg. 25, 19.
ואת־שדה העיר ואת־חצריה 1 Chr. 6, 41.
ויבן העיר מסביב 1 Chr. 11, 8.
ויואב יחיה את־שאר העיר 1 Chr. 11, 8.
ושלל העיר הוציא 1 Chr. 20, 2.
דרך העיר הזאת 2 Chr. 6, 34.
העיר אשר־בחר י־י 2 Chr. 12, 13.
והשיבהו אל־אמון שר־העיר 2 Chr. 18, 25.
ויאסף את שרי העיר 2 Chr. 29, 20.
אל־רחוב שער העיר 2 Chr. 32, 6.
למען ילכדו את־העיר 2 Chr. 32, 18.
מעשיהו שר־העיר 2 Chr. 34, 8.
העיר בית־קברות אבתי Neh. 2, 3.
אשר לביתי ולחומת העיר Neh. 2, 8.
על־העיר משנה Neh. 11, 9.
כל־הרעה הזאת ועל העיר Neh 13, 18
אל־רחוב העיר Esth. 4, 6.
ברחוב העיר Esth. 6, 9. 11.
ומלט־הוא את־העיר Eccl. 9, 15.
ובשפלה תשפל העיר Jes. 32, 19.
העיר הזאת ברוד מלך אשור Jes 36, 15
לא יבוא אל־העיר Jes. 37, 33.
ואל־העיר הזאת לא יבוא Jes. 37, 34.
וגנותי על־העיר הזאת Jes. 37, 35.
ואת העיר הזאת Jes. 38, 6.
וגנותי על־העיר הזאת Jes. 38, 6.
ברחת כל־העיר Jer. 4, 29.
כל־העיר עזובה Jer. 4, 29.
היא העיר הפקד כלה Jer. 6, 6.
ואם באתי העיר Jer. 14, 18.
בשערי העיר הזאת Jer. 17, 24.
ובאו בשערי העיר הזאת Jer. 17, 25.
וישבה העיר הזאת לעולם Jer. 17, 25.
העיר הזאת לשמה Jer. 19, 8.
את־העם־הזה ואת־העיר Jer. 19, 11.
העיר הזאת כתפת Jer. 19, 12.
אל־העיר הזאת Jer. 19, 15.
חסן העיר הזאת Jer. 20, 5.
אל־תוך העיר הזאת Jer. 21, 4.
ישבי העיר הזאת Jer. 21, 6.
גוים רבים על העיר Jer. 22, 8.
ואת־העיר אשר־נתתי Jer. 23, 39.
ואת העיר הזאת Jer. 26, 6.
כי נבא אל־העיר הזאת Jer. 26, 11.
אל־הבית הזה ואל־העיר Jer. 26, 12.
העיר הזאת ואל־ישביה Jer. 26, 15.

ויבא על־העיר הזאת Jer. 26, 20.
העיר הזאת חרבה Jer. 27, 17.
ודרשו את־שלום העיר Jer. 29, 7.
ונבנתה העיר לי׳ Jer. 31, 38.
נתן את־העיר הזאת Jer. 32, 3.
הסללות באו העיר Jer. 32, 24.
הנני נתן את־העיר הזאת Jer. 32, 28. 34, 2.
הגלחמים על־העיר Jer. 32, 29.
והציתו את־העיר Jer. 32, 29.
היתה לי העיר הזאת Jer. 32, 31.
אל־העיר הזאת Jer. 32, 36.
על־בתי העיר הזאת Jer. 33, 4.
והשבתים אל־העיר Jer. 34, 22.
ונלחמו על־העיר הזאת Jer. 37, 8.
ושרפו את־העיר הזאת Jer. 37, 10.
כל־הלחם מן־העיר Jer. 37, 21.
התן תנתן העיר הזאת Jer. 38, 3.
ונתנה העיר הזאת Jer. 38, 18.
העיר הזאת תשרף באש Jer. 38, 23.
חבקעה העיר Jer. 39, 2.
ויצאו לילה מן־העיר Jer. 39, 4.
דברי אל־העיר הזאת Jer. 39, 16.
כבאם אל־תוך העיר Jer. 41, 7.
ותבא העיר במצור Jer. 52, 5.
ותבקע העיר Jer. 52, 7.
וכשדים על־העיר Jer. 52, 7.
ומן־העיר לקח Jer. 52, 25.
הנמצאים בתוך העיר Jer. 52, 25.
העיר רבתי עם Thr. 1, 1.
העיר שיאמרו כלילת יפי Thr. 2, 15.
קיר ברזל בינך ובין העיר Ez. 4, 3.
תבעיר בתוך העיר Ez. 5, 2.
קרבו פקדות העיר Ez. 9, 1.
עבר בתוך העיר Ez. 9, 4.
וזרק על־העיר Ez. 10, 2.
מעל תוך העיר Ez. 11, 23.
העיר החללה Ez. 26, 17.
הכתה העיר Ez. 33, 21.
אשר הכתה העיר Ez. 40, 1.
בבאי לשחת את־העיר Ez. 43, 3.
ואחזת העיר תתנו Ez. 45, 6.
ולאחזת העיר Ez. 45, 7.
ואל־פני אחזת העיר Ez. 45, 7.
והיתה העיר בתוכה Ez. 48, 15.
ללחם לעבדי העיר Ez. 48, 18.
והעבד העיר יעבדוהו Ez. 48, 19.
אל־אחזת העיר Ez. 48, 20.
ולאחזת העיר Ez. 48, 21.
ומאחזת העיר Ez. 48, 22.
ואלה תוצאת העיר Ez. 48, 30.
ושערי העיר Ez. 48, 31.
ושם־העיר מיום Ez. 48, 35.
העיר היצאת אלף Am. 5, 3.
נינוה העיר הגדולה Jon. 1, 2. 3, 2.
ויצא יונה מן־העיר Jon. 4, 5.
על־נינוה העיר הגדולה Jon. 4, 11.
זאת העיר העליזה Zeph. 2, 15.
העיר היונה Zeph. 3, 1.
ורחבות העיר ימלאו Zach. 8, 5.
ונלכדה העיר Zach. 14, 2.
ויצא חצי העיר Zach. 14, 2.
לא יכרת מן־העיר Zach. 14, 2.

c. h finis.: הָעִירָה

וישבו העירה Gn. 44, 13.
ויעל העם העירה Jos. 6, 20.
ואספו אתו העירה אליהם Jos. 20, 4.
2 S. 17, 17. להראות לבוא העירה
1 Rg. 14, 12. בבאה רגלך העירה
אל־אחאב מלך־ישראל
1 Reg. 20, 2. העירה
2 Rg. 20, 20. ויבא את־המים העירה
1 Chr. 19, 15. ויבאו העירה

הָעִיר

Num. 35, 5. והעיר בתוך
Dt. 2, 36. והעיר אשר בנחל
Jos. 13, 9. 16 והעיר אשר בתוך־הנחל
כל־עם־הארץ והעיר שקטה 2 Reg. 11, 20.
והעיר אשר בחרת 2 Chr. 6, 38.
כל־עם־הארץ והעיר שקטה 2 Chr. 23, 21.
והעיר רחבת ידים Neh. 7, 4.
והעיר שושן נבוכה Esth. 3, 15.
והעיר שושן צהלה Esth. 8, 15.
והעיר הזאת תחרב Jer. 26, 9.
והעיר נתנה ביד הכשדים Jer. 32, 25.
והעיר הזאת לא תשרף Jer. 38, 17.
והעיר מלאה חמס Ez. 7, 23.
והעיר מלאה מטה Ez. 9, 9.
והעיר אשר־נקרא שמך Dan. 9, 18.
והעיר והקדש ישחית Dan. 9, 26.

מֵהָעִיר

וילך האיש מהעיר Jud. 17, 8.
פני מהעיר הזאת Jer. 33, 5.
ויצאו מהעיר לילה Jer. 52, 7.

בָּעִיר

כי בעיר מקלטו ישב Num. 35, 28.
לבוא בעיר דלתים וברית 1 S. 23, 7.
בעיר המלכה עמך 1 Sam. 27, 5.
שני אנשים היו בעיר אחת 2 S. 12, 1.
ויקבר בעיר דוד 1 Reg. 2, 10. 11, 43.
לא־בחרתי בעיר 1 Reg. 8, 16.
עם־אבתיו בעיר דוד 1 Reg. 14, 31. 15, 24.
ויקברו אתו בעיר דוד 1 Rg. 15, 8.
ויקבר עם־אבתיו בעיר דוד 1 Reg. 22, 51.
עם־אבתיו בעיר דוד 2 Rg. 8, 24. 15, 38. 16, 20.
עם־אבתיו בעיר דוד 2 Reg. 9, 28. 12, 22. 14, 20. 15, 7.
ויעש־לו בתים בעיר דויד 1 Chr. 15, 1.
לא־בחרתי בעיר 2 Chr. 6, 5.
ויקברהו בעיר דויד 2 Chr. 9, 31.
ויקבר בעיר דויד 2 Chr. 12, 16.
ויקברו אתו בעיר דויד 2 Chr. 13, 23.
גוי־בגוי ועיר בעיר 2 Chr. 15, 6.
אשר כרה־לו בעיר דוד 2 Chr. 16, 14.
ויקבר עם־אבתיו בעיר דויד 2 Chr. 21, 1.
ויקברהו בעיר־דויד 2 Chr. 21, 20. 24, 16. 25.
עם־אבתיו בעיר יהודה 2 Chr. 25, 28.
ויקברו אתו בעיר דויד 2 Chr. 27, 9.
כל־הלוים בעיר הקדש Neh. 11, 18.
בעיר מצור Ps. 31, 22.
בעיר אלהינו הר־קדשו Ps. 48, 2.
בעיר־י״י צבאות בעיר אלהינו Ps. 48, 9.
עיר בעיר Jes. 19, 2.
בעיר רכלים שמו Ez. 17, 4.
*ולא אבוא בעיר Hos. 11, 9.
בעיר ישקו Joel 2, 9.
אם־יתקע שופר בעיר Am. 3, 6.
אם־תהיה רעה בעיר Am. 3, 6.

בָּעִיר

וכל אשר־לך בעיר Gn. 19, 12.
ואת־אשר בעיר Gn. 34, 28.
וקם הבית אשר־בעיר Lev. 25, 30.
וכל אשר יהיה בעיר Dt. 20, 14.
ומצאה איש בעיר ושכב Dt. 22, 23.
אשר לא־צעקה בעיר Dt. 22, 24.
ברוך אתה בעיר Dt. 28, 3.
ארור אתה בעיר Dt. 28, 16.
כל־העם אשר בעיר Jos. 8, 16. K'tib.
וישב ׀ בעיר ההיא Jos. 20, 6.
ואבימלך נלחם בעיר Jud. 9, 45.
להגיד בעיר 1 Sam. 4, 13.
ותהי יד־י״י בעיר 1 Sam. 5, 9.
איש־אלהים בעיר הזאת 1 Sam. 9, 6.
זבח משפחה לנו בעיר 1 S. 20, 29.
הכנעני הישב בעיר הרג 1 Rg. 9, 16.
ויבאו וידברו בעיר 1 Reg. 13, 25.
המת לירבעם בעיר 1 Reg. 14, 11.
המת לבעשא בעיר 1 Reg. 16, 4.
המת לאחאב בעיר 1 Reg. 21, 24.
והרעב בעיר 2 Reg. 7, 4.
ויחזק הרעב בעיר 2 Reg. 25, 3.
העם הנשארים בעיר 2 Rg. 25, 11.
אשר־נמצאו בעיר 2 Reg. 25, 19.
הנמצאים בעיר 2 Reg. 25, 19.
ויקברהו בעיר בירושלם 2 Chr. 28, 27
חמס וריב בעיר Ps. 55, 10.
*בעיר ׀ צלמם תבזה Ps. 73, 20.
בעיר אמריה תאמר Prv. 1, 21.
שליטים אשר היו בעיר Eccl. 7, 19.
וישתכחו בעיר אשר Eccl. 8, 10.
ואסובבה בעיר Cant. 3, 2.
הסבבים בעיר Cant. 3, 3. 5, 7.
נשאר בעיר שמה Jes. 24, 12.
ואת־הנשארים בעיר Jer. 21, 7.
הישב בעיר הזאת Jer. 21, 9.
שמתי פני בעיר הזאת Jer. 21, 10.
בעיר אשר־נקרא שמי Jer. 25, 29.
הנותרים בעיר הזאת Jer. 27, 19.
הישב בעיר הזאת Jer. 29, 16.
הישב בעיר הזאת Jer. 38, 2.
הנשארים ׀ בעיר הזאת Jer. 38, 4.
אין הלחם עוד בעיר Jer. 38, 9.
הנשארים בעיר Jer. 39, 9.
ויחזק הרעב בעיר Jer. 52, 6.
הנשארים בעיר Jer. 52, 15.
אשר־נמצאו בעיר Jer. 52, 25.
בעיר גוֹעו Thr. 1, 19.
ואשר בעיר רעב ודבר Ez. 7, 15.
עברו בעיר אחריו Ez. 9, 5.
ויצאו והכו בעיר Ez. 9, 7.
עצת־רע בעיר הזאת Ez. 11, 2.
הרביתם חלליכם בעיר הזאת Ez. 11, 6.
אשתך בעיר תזנה Am. 7, 17.
ויחל יונה לבוא בעיר Jon. 3, 4.
יראה מה־יהיה בעיר Jon. 4, 5.

בְּעִיר

כעיר שחברה־לה יחדו Ps. 122, 3.
כעיר נצורה Jes. 1, 8.

לְעִיר

לעיר ועיר 2 Chr. 19, 5.
מערבה לעיר דויד 2 Chr. 32, 30.
חומה חיצונה לעיר דויד 2 Chr 33, 14
לעיר מבצר Jer. 1, 18.

לָעִיר

ויניחהו מחוץ לעיר Gn. 19, 17.
ויברך הגמלים מחוץ לעיר Gn 24, 11
אל־מחוץ לעיר Lev. 14, 40. 41. 45. 53.
ומדתם מחוץ לעיר Num. 35, 5.
שים־לך ארב לעיר Jos. 8, 2.
אתם ארבים לעיר Jos. 8, 4.
מצפון לעיר Jos. 8, 13.
מים לעיר Jos. 8, 13.
כי היום בא לעיר 1 Sam. 9, 12.
לשחת לעיר בעבורי 1 Sam. 23, 10.
ויציאהו מחוץ לעיר 1 Reg. 21, 13.
עברים מעיר ׀ לעיר 2 Chr. 30, 10.
אשר מחוץ לעיר ויעזרהו 2 Chr. 32, 3
וישלך חוצה לעיר 2 Chr. 33, 15.
ומלך לעיר ספרוים Jes. 37, 13.
לעיר הגדולה הזאת Jer. 22, 8.
מקדם לעיר Ez. 11, 23.
חלי־הוא לעיר למושב Ez. 48, 15.
והיה מגרש לעיר Ez. 48, 17.
וישב מקדם לעיר Jon. 4, 5.
קול י״י לעיר יקרא Mich. 6, 9.

מֵעִיר

והאביד שריד מעיר Num. 24, 19.
עלו מעיר התמרים Jud. 1, 16.
מעיר מתם עד־בהמה Jud. 20, 48.
הסרנים מעיר מבצר 1 Sam. 6, 18.
כי־התהיה־לנו מעיר 2 Sam. 18, 3.
מעיר דוד היא ציון 1 Reg. 8, 1.
עלתה מעיר דוד 1 Reg. 9, 24.
מעיר דויד היא ציון 2 Chr. 5, 2.
העלה שלמה מעיר דויד 2 Chr. 8, 11.
הרצים עברים מעיר ׀ לעיר 2 Chr. 30, 10.
היורדות מעיר דויד Neh. 3, 15.
מעיר מתים ׀ ינאקו Job. 24, 12.
ויצירצו מעיר כעשב השדה Ps. 72, 16.
להכריית מעיר־י׳ Ps. 101, 8.
מוסר מעיר Jes. 17, 1.
כי שמת מעיר לגל Jes. 25, 2.
ארמון זרים מעיר Jes. 25, 2.
מעיר הקדש נקראו Jes. 48, 2.
קול שאון מעיר Jes. 66, 6.
אחד מעיר Jer. 3, 14.
*ישבות מעיר Hos. 7, 4.

cum suff.: עִירִי

הוא־יבנה עירי Jes. 45, 13.
מכל בנות עירי Thr. 3, 51.

cum suff.: בְּעֵירִי

ואמת בעירי 2 Sam. 19, 38.

cum suff.: עִירְךָ

על־עירך ועל־עמך Dan. 9, 19.

cum suff.: מֵעִירְךָ

מעירך ירושלם Dan. 9, 16.

cum suff.: עִירוֹ

לכל באי שער־עירו Gn. 23, 10.
בכל באי שער־עירו Gn. 23, 18.
כל־יוצאי שער עירו Gn. 34, 24.
כל־יוצאי שער עירו Gn. 34, 24.
ושם עירו דנהבה Gn. 36, 32.
ושם עירו עוית Gn. 36, 35.
ושם עירו פעי Gn. 36, 39.
ושלחו זקני עירו Dt. 19, 12.
אל־זקני עירו Dt. 21, 19. 20.
וגמהו כל־אנשי עירו Dt. 21, 21.
וקראו־לו זקני־עירו Dt. 25, 8.
ואת־עירו ואת־ארצו Jos. 8, 1.
ובא אל־עירו ואל־ביתו Jos. 20, 6.
לרוץ בית־לחם עירו 1 Sam. 20, 6.
וילך אל־ביתו אל־עירו 2 Sam. 17, 23.
אנשי עירו הזקנים 1 Reg. 21, 11.
איש אל־עירו 1 Reg. 22, 36.
ושם עירו דנהבה 1 Chr. 1, 43.
ושם עירו עוית 1 Chr. 1, 46.
ושם עירו פעי 1 Chr. 1, 50.
כי־נלכדה עירו מקצה Jer. 51, 31.

cum suff.: בְּעִירוֹ

ויצג אתו בעירו Jud. 8, 27.
החרים אשר בעירו 1 Reg. 21, 8.
אשר הישבים בעירו 1 Reg. 21, 11.

cum suff.: וּבְעִירוֹ

ויקברהו ברמה ובעירו 1 S. 28, 3.

cum suff.: לְעִירוֹ

לכו איש לעירו 1 Sam. 8, 22.
איש לעירו Esr. 2, 1.
איש לעירו Neh. 7, 6.

cum suff.: מֵעִירוֹ

ועלה האיש ההוא מעירו 1 S. 1, 3.
מעירו מגלה 2 Sam. 15, 12.

cum suff.: עִירָהּ

וסקלוה אנשי עירה Dt. 22, 21.

cum suff.: עִירָם

אל־שער עירם Gn. 34, 20.
וידברו אל־אנשי עירם Gn. 34, 20.
וידיחו את־ישבי עירם Dt. 13, 14.

forma antiqua: עִיר *pro* עִיר

נטה שבת ער Num. 21, 15.
*אכלה ער מואב Num. 21, 28.
נתתי את־ער ירשה Dt. 2, 9.
*שדד ער מואב Jes. 15, 1.

pl.: (עֵר) עָרִים

בנו־לכם ערים Num. 32, 24.
אחזתם ערים לשבת Num. 35, 2.
והקריתם לכם ערים Num. 35, 11.

ערים גדלת ובצרת Dt. 1, 28.
כל־אלה ערים בצרת Dt. 3, 5.
יבדיל משה שלש ערים Dt. 4, 41.
ערים גדלת וטבת Dt. 6, 10.
ערים גדלת ובצרת Dt. 9, 1.
שלש ערים תבדיל לך Dt. 19, 7.
ויספת לך עוד שלש ערים Dt. 19, 9.
כי אם־ערים לשבת Jos. 14, 4.
ערים עשרים ותשע Jos. 15, 32.
ערים ארבע־עשרה Jos. 15, 36.
ערים שש־עשרה Jos. 15, 41. 19, 22.
ערים תשע וחצריהן Jos. 15, 44. 55.
ערים אחת־עשרה Jos. 15, 51.
ערים עשר וחצריהן Ps. 15, 57.
ערים שש וחצריהן Jos. 15, 59.
ערים שתים וחצריהן Jos. 15, 60.
ערים שש וחצריהן Jos. 15, 62.
ערים האלה לאפרים Jos. 17, 9.
ערים שתים־עשרה Jos. 18, 24. 19, 15.
ערים ארבע־עשרה Jos. 18, 28.
ערים שלש־עשרה Jos. 19, 6.
ערים ארבע וחצריהן Jos. 19, 7.
ערים עשרים ושתים Jos. 19, 30.
ערים תשע־עשרה Jos. 19, 38.
לתת־לו ערים לשבת Jos. 21, 2.
ערים שלש עשרה Jos. 21, 4. 6.
ערים עשר Jos. 21, 5.
ערים שתים עשרה Jos. 21, 7.
ערים תשע Jos. 21, 16.
מגרשה ערים ארבע Jos. 21, 18. 22. 24.
שלש־עשרה ערים Jos. 21, 19.
ערים שתים Jos. 21, 25.
כל־ערים עשר Jos. 21, 26.
ערים שתים Jos. 21, 27.
ערים ארבע Jos. 21, 29. 31. 35. 37.
ערים שלש Jos. 21, 32.
ערים שתים עשרה Jos. 21, 38.
ערים ארבעים Jos. 21, 39.
מצא לו ערים בצרות 2 Sam. 20, 6.
ששים ערים גדלות 1 Reg. 4, 13.
גלים נצים ערים בצרות 2 Rg. 19, 25.
עשרים ושלוש ערים 1 Chr. 2, 22.
ערים חמש 1 Chr. 4, 32.
בגורל ערים עשר 1 Chr. 6, 46.
ערים שלש עשרה 1 Chr. 6, 47.
ערים שתים עשרה 1 Chr. 6, 48.
ויבן ערים למצור 2 Chr. 11, 5.
וילכד ממנו ערים 2 Chr. 13, 19.
ויבנה ערים באשדוד 2 Chr. 26, 6.
וילכדו ערים בצרות Neh. 9, 25.
וישכון ערים נכהדות Job. 15, 28.
אם־שאו ערים Jes. 6, 11.
*ומלאו פני־תבל ערים Jes. 14, 21.
יהיו חמש ערים Jes. 19, 18.
ערים לא חשב אנוש Jer. 33, 8.
ערים בצרות Jes. 37, 26.
ערים לוא נושבה Jer. 22, 6.
עזבו ערים Jer. 48, 28.
בתוך ערים מחרבות Ez. 29, 12.
בתוך־ערים נחרבות Ez. 30, 7.
חרבה ערים בצרות Hos. 8, 14.
שתים שלש ערים Am. 4, 8.
ובנו ערים נשמות Am. 9, 14.
וישבי ערים רבות Zach. 8, 20.

(עִיר) עֲיָרִים 2 *pl.*:
ושלשים עירים להם Jud. 10, 4.

עָרִים *pl.*:
וערים לטפנו Num. 32, 16.
וערים גדלות בצרות Jos. 14, 12.
וערים אשר לא־בניתם Jos. 24, 13.
וערים בנה בהר יהודה 2 Chr. 27, 4.
וערים עשה לו 2 Chr. 32, 29.
וערים נתשת Ps. 9, 7.
וערים נשמות וישיבו Jes. 54, 3.

הֶעָרִים *pl.*:
ויהפך את־הערים Gn. 19, 25.
ואת כל־ישבי הערים Gn. 19, 25.
בהפך את הערים Gn. 19, 29.
ויהי ׀ בחת אלהים על־הערים Gn. 35, 5.
ומה הערים אשר Num. 13, 19.
את כל־הערים Num. 21, 25.
את־שמות הערים Num. 32, 38.
והיו הערים להם לשבת Num. 35, 3.
ומגרשי הערים Num. 35, 4.
הערים אשר תתנו Num. 35, 6.
כל־הערים Num. 35, 7.
והיו לכם הערים Num. 35, 12.
את ׀ שלש הערים Num. 35, 14.
ואת שלש הערים Num. 35, 14.
שש־הערים האלה למקלט Nu. 35, 15.
ואת הערים אשר נבא Dt. 1, 22.
ושלל הערים אשר לכדנו Dt. 2, 35.
ושלל הערים בזונו לנו Dt. 3, 7.
אל־אחת מן־הערים Dt. 4, 42.
אל־אחת הערים־האלה Dt. 19, 5.
ונס אל־אחת הערים האל Dt. 19, 11.
לכל־הערים הרחקת ממך Dt. 20, 15.
ומדדו אל־הערים Dt. 21, 2.
רק כל־הערים העמדות Jos. 11, 13.
וכל שלל הערים האלה Jos. 11, 14.
הערים וחצריהן Jos. 13, 23.
הערים וחצריהם Jos. 13, 28.
ויהיו הערים מקצה Jos. 15, 21.
כל־הערים וחצריהן Jos. 16, 9.
להוריש את־הערים האלה Jos. 17, 12.
והיו הערים למטה בני בנימן Jos. 18, 21.
סביבות הערים האלה Jos. 19, 8.
הערים האלה וחצריהן Jos. 19, 16. 31. 48.
למשפחתם הערים Jos. 19, 23. 39.
הערים האלה ואת־מגרשיהן Jos. 21, 3. 8.
את הערים האלה Jos. 21, 9.
כל־הערים לבני מררי Jos. 21, 38.
תהיינה הערים האלה Jos. 21, 40.
כן לכל־הערים Jos. 21, 40.
הערים אשר על־ידי ארנון Jud. 11, 26.
מן־הערים הגבעתה Jud. 20, 14.
גם כל־הערים הנמצאות Jud. 20, 48.
ויבנו את־הערים Jud. 21, 23.
ותשבנה הערים 1 Sam. 7, 14.
ויעזבו את־הערים 1 Sam. 31, 7.
לראות את־הערים 1 Reg. 9, 12.
ויאמר מה הערים האלה 1 Rg. 9, 13.
הערים אשר־לקח־אבי 1 Rg. 20, 34.
וכל־הערים אשר־בנה 1 Reg. 22, 39.
ויקח את־הערים 2 Reg. 13, 25.
אשר סביבות הערים 1 Chr. 4, 33.
את־הערים ואת־מגרשיהם 1 Chr. 6, 49.
את הערים האלה 1 Chr. 6, 50.
נבנה ׀ את־הערים האלה 2 Chr. 14, 6.
ויכו את כל־הערים 2 Chr. 14, 13.
ויבזו את־כל־הערים 2 Chr. 14, 13.
ומן־הערים אשר לכד 2 Chr. 15, 8.
ויתן על־הערים הבצרות 2 Chr. 32, 1.
בכל־הערים הבצרות 2 Chr. 33, 14.
לכנוס בהם לשדי הערים Neh. 12, 44.
הערים תחרבנה Ez. 6, 6.
ונושבו הערים Ez. 36, 10.
והושבתי את־הערים Ez. 36, 33.
על הערים הבצרת Zeph. 1, 16.

הֶעָרִים *pl.*:
והערים בצרות גדלת Num. 13, 28.
והערים אשר תתנו Num. 35, 8. 13.
והערים המבדלות Jos. 16, 9.
והערים אשר בנה 1 Reg. 15, 23.
והערים יהרסו 2 Reg. 3, 25.
והערים אשר נתן חורם 2 Chr. 8, 2.
והערים הנושבות Ez. 12, 20.
והערים החרבות Ez. 36, 35. 38.

מֵהֶעָרִים *vl.*:
אל־אחת ׀ מהערים האלה Jos. 20, 4.
מהערים עשרים וששה אלף Jud. 20, 15.
ואשר מהערים משחיתים Jud 20, 42
כתף מואב מהערים Ez. 25, 9.

בֶּעָרִים *pl.*:
אכל בערים ושמרו Gn. 41, 35.
ויתן־אכל בערים Gn. 41, 48.
בשדה בערים ובכפרים 1 Chr. 27, 25.
ובני ישראל בערים Esr. 3, 1.
הידות בערים Neh. 11, 1.

כְּעָרִים *pl.*:
כערים אשר־הפך י״י Jer. 20, 16.
עיר נחרבת כערים Ez. 26, 19.

לֶעָרִים *pl.*:
העביר אתו לערים Gn. 47, 21.
ומגרש לערים Num. 35, 2.
ויכתבוה לערים לשבעה Jos. 18, 9.

וְלָעָרִים *pl.*:
ולערים הנעזבות Ez. 36, 4.

עָרֵי *pl. constr.*:
בשחת אלהים את־ערי הככר Gn. 19, 29.
ויבן ערי מסכנות Ex. 1, 11.
בתי ערי אחזתם Lev. 25, 32.
כי בתי ערי הלוים Lev. 25, 33.
בכל־ערי האמרי Num. 21, 25.
ערי הארץ סביב Num. 32, 33.
ערי מבצר וגדרת צאן Num. 32, 36.
את שש־ערי מקלט Num. 35, 6.
ערים ערי מקלט Num. 35, 11.
שש־ערי מקלט Num. 35, 13.
ערי מקלט תהיינה Num. 35, 14.
כל ׀ ערי המישר Dt. 3, 10.
ערי ממלכת עוג Dt. 3, 10.
כאחת ערי הממלכה Jos. 10, 2.
ויבאו אל־ערי המבצר Jos. 10, 20.
ואת־כל־ערי המלכים Jos. 11, 12.
וכל ערי סיחון Jos. 13, 10.
וכל ערי המישר Jos. 13, 21.
וכל־ערי הגלעד Jos. 13, 25.
ערי ממלכות עוג Jos. 13, 31.
ויצא אל־ערי הר־עפרון Jos. 15, 9.
בתוך ערי מנשה Jos. 17, 9.
תנו לכם את־ערי המקלט Jos. 20, 2.
אלה היו ערי המועדה Jos. 20, 9.
כל־ערי בני־אהרן הכהנים Jos. 21, 19.
ויהי ערי גורלם Jos. 21, 20.
כל־ערי הגרשני Jos. 21, 33.
כל ערי הלוים Jos. 21, 39.
מספר כל־ערי פלשתים 1 S. 6, 18.
מכל־ערי ישראל לשור 1 Sam. 18, 6.
באחת ערי השדה 1 Sam. 27, 5.
האעלה באחת ערי יהודה 2 S. 2, 1.
ומבתי ערי הדדעזר 2 Sam. 8, 8.
ובעד ערי אלהינו 2 Sam. 10, 12.
לכל ערי בני־עמון 2 Sam. 12, 31.
וכל־ערי החוי 2 Sam. 24, 7.
כל־ערי המסכנות 1 Reg. 9, 19.
ואת ערי הרכב 1 Reg. 9, 19.
ואת ערי הפרשים 1 Reg. 9, 19.
אשר־לו על־ערי ישראל 1 Rg. 15, 20.
וישב את־ערי ישראל 2 Reg. 13, 25.
על כל־ערי יהודה הבצרות 2 Reg. 18, 13.
נתנו את־ערי ׳ המקלט 1 Chr. 6, 42.
ויתר ערי גבולם 1 Chr. 6, 51.
ויתנו להם את־ערי המקלט 1 Chr. 6, 52.
ערי הדרעזר 1 Chr. 18, 8.
ובעד ערי אלהינו 1 Chr. 19, 13.
לכל ערי בני־עמון 1 Chr. 20, 3.
ואת כל־ערי המסכנות 2 Chr. 8, 4.
ערי מצור חומות דלתים 2 Chr. 8, 5.
ואת כל־ערי המסכנות 2 Chr. 8, 6.
ואת כל־ערי הרכב 2 Chr. 8, 6.
ואת ערי הפרשים 2 Chr. 8, 6.
ובבנימן ערי מצורות 2 Chr. 11, 10.
לכל ערי המצרות 2 Chr. 11, 23.
וילכד את־ערי המצרות 2 Chr. 12, 4.
ויסר מכל־ערי יהודה 2 Chr. 14, 4.
ויבן ערי מצורה ביהודה 2 Chr. 14, 5.
אל־ערי ישראל 2 Chr. 16, 4.
מסכנות ערי נפתלי 2 Chr. 16, 4.
בכל־ערי יהודה הבצרות 2 Chr. 17, 2.
ויסבו בכל־ערי יהודה 2 Chr. 17, 9.
בכל־ערי יהודה הבצרות 2 Chr. 19, 5.
מכל־ערי יהודה באו 2 Chr. 20, 4.
עם־ערי מצורות ביהודה 2 Chr. 21, 3.
את־הלוים מכל־ערי יהודה 2 Chr. 23, 2.
בכל ערי עבדתנו Neh. 10, 38.
בכל־ערי יהודה Neh. 11, 20.
ויבנה ערי יהודה Ps. 69, 36.
עזבות ערי ערער Jes. 17, 2.
יהיו ׀ ערי מעוז Jes. 17, 9.
על־כל־ערי יהודה הבצרות Jes. 36, 1
וחדשו ערי חרב Jes. 61, 4.
ערי קדשך היו מדבר Jes. 64, 9.
ועל כל־ערי יהודה Jer. 1, 15.
ונבואה אל־ערי המבצר Jer. 4, 5.
על־ערי יהודה Jer. 4, 16.
ירשש ערי מבצריך Jer. 5, 17.
אל־ערי המבצר Jer. 8, 14.
ערי יהודה אתן שממה Jer. 9, 10.
ערי יהודה שממה Jer. 10, 22.
והלכו ערי יהודה Jer. 11, 12.
ערי הנגב סגרו Jer. 13, 19.
ואת־ערי יהודה Jer. 25, 18.
על־כל־ערי יהודה Jer. 26, 2.
ועל כל־ערי יהודה Jer. 34, 7.
בערי יהודה ערי מבצר Jer. 34, 7.
ערי יהודה אתן שממה Jer. 34, 22.
ועל כל־ערי יהודה Jer. 44, 2.
כל־ערי ארץ מואב Jer. 48, 24.
ישבי ׀ ערי ישראל Ez. 39, 9.
ירשו את ערי הנגב Obad. 1, 20.
והכרתי ערי ארצך Mich. 5, 10.
ערי יהודה אשר זעמתה Zach. 1, 12.

וְעָרֵי *pl. constr.*:
וערי הלוים Lev. 25, 32.
וערי החר Dt. 2, 37.
וערי מבצר Jos. 19, 35.
נהר גוזן וערי מדי 2 Reg. 17, 6. 18, 11.
ברינות וערי מסכנות 2 Chr. 17, 12.
למני אשור וערי מצור Mich. 7, 12.

בְּעָרֵי *pl. constr.*:
ולוט ישב בערי הככר Gn. 13, 12.
וישב טפנו בערי המבצר Num. 32, 17
יהיו־שם בערי הגלעד Num. 32, 26.
ויקבר בערי גלעד Jud. 12, 7.
ולאשר בערי הירחמאלי 1 S. 30, 29.
ולאשר בערי הקני 1 Sam. 30, 29.
וישבו בערי חברון 2 Sam. 2, 3.
וינחם בערי הרכב 1 Reg. 10, 26.
הישבים בערי יהודה 1 Rg. 12, 17.
הבמות אשר בערי שמרון 1 Rg. 13, 32
וישב בערי שמרון 2 Reg. 17, 24.
ותושב בערי שמרון 2 Reg. 17, 26.
בערי יהודה 2 Reg. 23, 5.
אשר ׀ בערי שמרון 2 Reg. 23, 19.
והלוים בערי מגרשיהם 1 Chr. 13, 2.
ויניחם בערי הרכב 2 Chr. 1, 14.
הישבים בערי יהודה 2 Chr. 10, 17.
ללמד בערי יהודה 2 Chr. 17, 7.
היה לו בערי יהודה 2 Chr. 17, 13.
בערי המבצר 2 Chr. 17, 19.
ויפשטו בערי יהודה 2 Chr. 25, 13.
בערי השפלה והנגב 2 Chr. 28, 18.
היושבים בערי יהודה 2 Chr. 31, 6.
בערי הכהנים באמונה 2 Chr. 31, 15.
בערי הפרזות Esth. 9, 19.

בערי יהודה ובחוצות Jer. 7, 17. 11, 6.
בערי יהודה Jer. 33, 10.
בערי ההר בערי השפלה Jer. 33, 13.
בערי יהודה ערי מבצר Jer. 34, 7.
בערי יהודה Jer. 40, 5. 44, 17. 21.
ותבער בערי יהודה Jer. 44, 6.
בחלת בערי יהודה Thr. 5, 11.
pl. constr.: וּבְעָרֵי
ובערי אפרים אשר לכד 2 Chr. 17, 2.
ובערי מנשה ואפרים 2 Chr. 34, 6.
ובערי יהודה ישבו Neh. 11, 3.
ובערי יהודה ובערי ההר Jer. 32, 44.
ובערי השפלה Jer. 32, 44.
ובערי הנגב Jer. 33, 13.
ובערי הנגב Jer. 33, 13.
ובערי יהודה Jer. 33, 13.
pl. constr.: לְעָרֵי
צאו לערי יהודה 2 Chr. 24, 5.
הנמצאים לערי יהודה 2 Chr. 31, 1.
אמרו לערי יהודה Jes. 40, 9.
pl. constr.: וְלָעָרֵי
ולערי יהודה תבנינה Jes. 44, 26.
pl. constr.: מֵעָרֵי
לבד מערי הפרזי Dt. 3, 5.
אשר לא־מערי הגוים Dt. 20, 15.
רק מערי העמים Dt. 20, 16.
הכהנים מערי יהודה 2 Reg. 23, 8.
והשבתי ׀ מערי יהודה Jer. 7, 34.
ובאו מערי־יהודה Jer. 17, 26.
הבאים מערי יהודה Jer. 36, 9.
pl. c. suff.: עָרָי
תפוצנה ערי מטוב Zach. 1, 17.
pl. c. suff.: בְּעָרֵינוּ
וכל ׀ אשר בערינו Esr. 10, 14.
pl. c. suff.: עָרֶיךָ
כי תשמע באחת עריך Dt. 13, 13.
מספר עריך היו אלהיך Jer. 2, 28. 11, 13.
עריך חרבה אשים Ez. 35, 4.
ויושיעך בכל־עריך Hos. 13, 10.
והשמדתי עריך Mich. 5, 13.
pl. c. suff.: עָרֶיךָ
עריך תצינה מאין יושב Jer. 4, 7.
שבי אל־עריך אלה Jer. 31, 21.
pl. c. suff.: וְעָרֶיךָ
ועריך לא תשבנה Ez. 35, 9.
pl. c. suff.: עָרֵיכֶם
ונאספתם אל־עריכם Lev. 26, 25.
ונתתי את־עריכם חרבה Lev. 26, 31.
ערים שרפות אש Jes. 1, 7.
נקיון שנים בכל־עריכם Am. 4, 6.
pl. c. suff.: וְעָרֵיכֶם
ועריכם יהיו חרבה Lev. 26, 33.
pl. c. suff.: בְּעָרֵיכֶם
בעריכם אשר נתתי לכם Dt. 3, 19.
ושבו בעריכם Jer. 40, 10.
pl. c. suff.: עָרָיו
ונלכד את־כל־עריו Dt. 2, 34. 3, 4.
עריו נצתה Jer. 2, 15.
וכל־עריו נתצו Jer. 4, 26.
וכל־עריו יחדו Jer. 31, 24.
ובכל־עריו נוה רועים Jer. 33, 12.
pl. c. suff.: וְעָרָיו
וחצי הר־הגלעד ועריו Dt. 3, 12.
ועריו חרס Jes. 14, 17.
ישאו מדבר ועריו Jes. 42, 11.
ועריו בתוך־ערים נחרבות Ez. 30, 7.
pl. c. suff.: בְּעָרָיו
ועמו בעריו ישב Jer. 49, 1.
וחצתי אש בעריו Jer. 50, 32.
ושלחתי אש בעריו Hos. 8, 14.
וחלה חרב בעריו Hos. 11, 6.
pl. c. suff.: וּבְעָרֶיהָ
באדץ יהודה ובערין Jer. 31, 23.
pl. c. suff.: בֻּעָרֶיהָ
יתך מעריו ללוים Num. 35, 8.
מעריו מקצחו Ez. 25, 9.
pl. c. suff.: עָרֶיהָ
מלכה ואת־כל־עריה Jos. 10, 37. 39.
חשבון וכל־עריה Jos. 13, 17.
ועל־כל־עריה Jer. 19, 15.
על־ירושלם ועל־כל־עריה Jer. 34, 1.
עריה תהיינה לחרבות Jer. 49, 13.
היו עריה לשמה Jer. 51, 43.
pl. c. suff.: וְעָרֶיהָ
ועריה לשמה תהיינה Jer. 48, 9.
שדד מואב ועריה עלה Jer. 48, 15.
ועריה בתוך ערים Ez. 29, 12.
ועריה סביבותיה Zach. 7, 7.
pl. c. suff.: בְּעָרֶיהָ
וישבו בעריה 2 Reg. 17, 24.
pl. c. suff.: לְעָרֶיהָ
לעריה בגבלות Num. 32, 33.
pl. c. suff.: עָרֵיהֶם
ושדה מגרש עריהם Lev. 25, 34.
והחרמתי את־עריהם Num. 21, 2.
ויחרם אתהם ואת־עריהם Nu. 21, 3.
כל־עריהם במושבתם Num. 31, 10.
ויבאו אל־עריהם Jos. 9, 17.
לבוא אל־עריהם Jos. 10, 19.
עם־עריהם החרימם יהושע Jos. 11, 21.
בכל־עריהם ממגדל 2 Reg. 17, 9.
אלה עריהם עד־מלך 1 Chr. 4, 31
כל־עריהם שלש עשרה עיר 1 Chr 6, 45
ויעזבו עריהם וינסו 1 Chr. 10, 7.
בשדה מגרש עריהם 2 Chr. 31, 19.
ויעבירו קול בכל־עריהם Neh. 8, 15.
נמר שקד על־עריהם Jer. 5, 6.
נצדו עריהם Zeph. 3, 6.
pl. c. suff.: וְעָרֵיהֶם
ועריהם גבעון Jos. 9, 17.
ועריהם החריב Ez. 19, 7.
וישבת בעריהם ובבתיהם Dt. 19, 1.
גוי גוי בעריהם 2 Reg. 17, 29.
אשר באחזתם בעריהם 1 Chr. 9, 2.
מאחיכם ׀ הישבים בעריהם 2 Chr. 19, 10.
והנתינים בעריהם Esr. 2, 70.
וכל־ישראל בעריהם Esr. 2, 70.
והנתינים וכל־ישראל בעריהם Neh. 7, 73.
ובני ישראל בעריהם Neh. 7, 73.
איש באחזתו בעריהם Neh. 11, 3.
נקהלו היהודים בעריהם Esth. 9, 2.
cum suff.: לְעָרֵיהֶם
איש לאחזתו לעריהם 2 Chr. 31, 1.
cum suff.: מֵעָרֵיהֶם
ובני עמון נאספו מעריהם 1 Chr 19, 7
הבאים מעריהם Jer. 36, 6.

III. עִיר

לומר עֵר, וסעיף עָיִר, נתמזגו סקנס וזקיפ [וזאק, רענע ויין], וסקוכו יזן, ל״מ עֵר ועכס, הללון סתקין ועומד על מזאקתו ושוכס לעמיקו. ובזאל על קי סכך סתת שהוק כיזן, וכנר פתר כן סרל״ק, וכן קכי יזכס ולבי ער. ומוק נסיס עֵר וקימס מזאס ותכלמס [קויסווזאכען], ל״מ עורי עורי דכרי זיב וכלומס, ואך פ״ת יונק נסספוק לק קכור כי יעורנו נקרי, וסחתק אק סכתיב מנגין סנוסף. סכעל נָעִיר וסעתיד יָעִיר, ולמתו סוקן מזכס ונתהוס שקד ויקין, לומר קוס נוריוס וזקידס [ערווועקע, ער־רענע וויערדענן]. לכן נסזאל על סתקוממות נוריוס, מד׳ כי נעור מעטן קדזאן, מאלכיס לו עמיס כי יעורו, ולכן־ נגחק עטה שפרט נעור מן נעור. סכנכד עוֹרֵר יונק, סקנס מזכת תרדמס וגרס מדון, נוסף נגוסס וכך ופוערנות וסנכפת קנית וכדומס מן מזאלות. ומוק עֹרְרוּ קרמנוסיק ניזעיס [כ״ג׳ג], סרלון סרגות וסעור סתקמוטות [לויפֿשטֶרנען] ע״י מנוכת סתנוסס. וכנוסף חֵעִיר ג״כ יונק, מסער סרוח וסרגות לנכר, מכנכד כי יעיר קנו וכדומס, וגס לעיכס מזאק פעל יונק, כלאנ כנר פרט מזאס סכנסן, וגס נסספוק כי עתה יעיר עלין, סרלון יזגיק עלין. סמתפעל חֶתְעוֹרֵר כדרך סכנין, נסזאלק על סתעוררות מזאמק [ין לויפ־ נענען], וין לויט פֿרייען], וסכנד עֻרְרָה כמו עוֹרֵר, וסמתפעל חֶתְעָרֶר כמו חֶתְעוֹרֵר, כלאנ כנר פרט אנן־נגחק, וסרלון תתגעש ותקנו מתמת סתנוסס, ורוק, וגוס קלע שהמעל ערב לק היס ולק נכרק. וקאנ לקקור מזרט דע שכזרט כמכוון נזפתי ערב, ל״מ נזפס סכדלקית ויונית [*g.ri* s. *á-γερ.* gr. *é-γειρ-ω*] וכדומס.

h. e. עֵר, *v. intr.* (impf. Qeri: יָעִיר), vigilem, exsomnem, acrem esse (opp. יָשֵׁן), sanscr. *g.ri*, gr. *é-γείρ-ειν*, *é-γερ-εῖν*, *γρη-γορ-έναι* (unde v. hellenisticum *γρηγορεῖν*). Hinc עֵר וְעִירֵהוּ, is, qui ad munus suum obeundum acriter vigilat et alteri sciscitanti respondet, transl. vivus (opp. mortuus, qui *dormienti* comparatur). Hieron. ex traditione, ut videtur: *magister et discipulus*. Hinc: *vigilem fieri*, expergisci, excitari; impt. עִירָה *f.* עִירִי, expergiscere! Nonnisi semel Qal trans. legitur Job. 41, 2., ubi *Ketib* bene habet: וְעֵירֵנִי (Hif.). *Ni.* נֵעוֹר, de somno excitari, exsuscitari, expergefieri; se extollere, de vento, de populo, surgere ad aliquid prompte exsequendum, de Deo. *Abulwalid* hoc *Nif.* male a v. נָעַר deducit. *Pi.* עוֹרֵר, trans. somno excitare, ex somno exciere, de excitatione fortitudinis hactenus non exercitae vel rixarum per odium, de agitatione hastae et flagelli. Hinc Jes. 23, 13. עֹרְרָהּ h. e. excitant, oppugnant, urgent obsidione. *Hi.* הֵעִיר, trans., excitare, exacerbare, de aquila nidum suum h. e. pullos *ad volandum provocante* (Hieronym.), de eo qui, sopore primo mane discusso, auroram nondum ortam tanquam excitat, nunquam *intr. Hitpa.* הִתְעוֹרֵר, se excitare, veluti ad zelum, ad gaudium, de gestientis animi elatione. *Pi.* redupl. עִרְעֵר, vi eadem, qua simplex. *Hitpalp.* הִתְעַרְעֵר, uti jam *Abulwalid* observavit, sicut הִתְעוֹרֵר, excitatum, commotum esse propter obsessionis augustias. Namque v. עָרַר nullum est, neque עָר et עָרַר cohaerent. LXX. *ἐγείρειν*, *ἐξ-*; *ἐξυπνίζειν*; *Ni. ἐκπορεύεσθαι*; *Pi. συνεγείρειν*, *σπᾶν*, *χειροῦν*; *Hi. ἐπεγείρειν*, *ἑτοιμάζειν*; *ἐκκαίειν*, *φλόξ*; *προστιθέναι*, *σκεπάζειν*; *Hitp. ἐπανιστάναι*, *μνᾶσθαι*.

part. m.: עֵר *sg.*
Cant. 5, 2. אני ישנה ולבי ער

ער ועגה מאהלי יעקב Mal. 2, 12.
impt.: עוּרָה *sg.*
עורה ולמה תישן אדני Ps. 44, 24.
עורה כבודי Ps. 57, 9.
עורה הנבל וכנור Ps. 57, 9.
עורה לקראתי וראה Ps. 59, 5.
עורה הנבל וכנור Ps. 108, 3.
impt.: וְעוּרָה
ועורה אלי משפט צויתה Ps. 7, 7.
impt. fem.: עוּרִי *sg.*
עורי עורי דבורה Jud. 5, 12.
עורי עורי Jud. 5, 12.
עורי צפון Cant. 4, 16.
עורי עורי לבשי־עז Jes. 51, 9.
זרוע ל׳ עורי כימי קדם Jes. 51, 9.
עורי לבשי עזך Jes. 52, 1.
עורי לאבן דומם Hab. 2, 19.
עורי על־רעי Zach. 13, 7.
3 *impf. c. s.:* יְעוֹרְרֶנּוּ *Q'ri.*
לא־אכזר כי יעירנו Job. 41, 2.
Nif-al: נֶעְוָר 3 *perf.*
כי נעור ממעון Zach. 2, 17.
3 *imperf.:* יֵעוֹר
יעור מירכתי־אדץ Jer. 6, 22.
וסער גדול יעור Jer. 25, 32.
אשר־יעור משנתו Zach. 4, 1.
3 *impf. pl.:* יֵעֹרוּ, יֵעָרוּ
ולא יערו משנתם Job. 14, 12.
יערו מירכתי־ארץ Jer. 50, 41.
יערו ויעלו הגוים Joel 4, 12.
Pi-el: עוֹרֵר 3 *perf.*
והוא עורר את־חניתו 2 S. 23, 18. 1 Chr. 11, 11. 20.
עורר את־חניתו Jes. 14, 9.
עורר לך רפאים 3 *perf.:* וְעוֹרֵר
ועורר עליו לי צבאות Jes. 10, 26.
1 *perf.:* וְעוֹרַרְתִּי
ועוררתי בניך ציון Zach. 9, 13.
1 *prf. c. s.:* עוֹרַרְתִּיךָ
תחת התפוח עוררתיך Cant. 8, 5.
3 *perf. pl.:* עוֹרְרוּ
עוררו ארמנותיה Jes. 13, 13.
inf. constr.: עֹרֶר
התעתידים ערר לויתן Job. 3, 8.
impt.: עוֹרְרָה
עוררה את־גבורתך Ps. 80, 3.
3 *impf. fem.:* תְּעֹרֵר
שנאה תערר מדנים Prv. 10, 12.
2 *impf. pl.:* תְּעוֹרְרוּ
ואם־תעוררו Cant. 2, 7. 3, 5.
ומה־תעוררו Cant. 8, 4.
Pi-el: עִרְעֵר
3 *imperf. pl.:* יְעַרְעֲרוּ *p.*
זעקת־שבר יעערו Jes. 15, 5.
Pi-el: *עַרְעֵר
inf.: *עַרְעֵר
*ערער תתערער Jer. 51, 58.
Hitpa-el: הִתְעַרְעֵר
3 *impf. f.:* *תִּתְעַרְעֵר
*ערער תתערער Jer. 51, 58.
Hitpa-el: הִתְעָרֵר
1 *perf.:* וְהִתְעָרַרְתִּי
והתערותי כי מצאו רע Job. 31, 29.
part. masc.: מִתְעוֹרֵר
מתעורר להחזיק בך Jes. 64, 6.
impt. fem.: הִתְעוֹרְרִי *sg.*
התעוררי התעוררי קומי Jes. 51, 17.
3 *imperf.:* יִתְעָרֵר *p.*
ונקי על־חנם יתערר Job. 17, 5.
Hif-il: הֵעִיר 3 *perf.*
העיר ו״י את־רוח כורש 2 Chr. 36, 22.
העיר ו״י את־רוח כרש Esr. 1, 1.

Esr. 1, 5. הָעִיר הָאֱלֹהִים אֶת־רוּחוֹ
Jes. 41, 2. מִי הֵעִיר מִמִּזְרָח
Jer. 51, 11. הֵעִיר ר״ו אֶת־רוּחַ
1 *perf.*: הֶעֱרוֹתִי
Jes. 41, 25. הֵעִירוֹתִי מִצָּפוֹן וַיֵּאֶת
1 *perf. c. s.*: הֶעֱרֵתָהּ
Jes. 45, 13. אֲנִי הֵעֲרֵתִהוּ בְצֶדֶק
part. masc. sg.: מֵעִיר
Jes. 13, 17. מֵעִיר עֲלֵיהֶם אֶת־מָדָי
Jer. 50, 9. אֲנִי מֵעִיר וּמַעֲלֶה
Jer. 51, 1. הִנְנִי מֵעִיר עַל־בָּבֶל
Ez. 23, 22. הִנְנִי מֵעִיר אֶת־מְאַהֲבַיִךְ
Hos. 7, 4. *יִשְׁבַּת מֵעִיר מִלּוּשׁ בָּצֵק
part. c. suff.: מְעִירָם
Joel 4, 7. הִנְנִי מֵעִירָם מִן־הַמָּקוֹם
inf. constr.: בְּהָעִיר = בַּעֲיִר
Ps. 73, 20. *בְּעִיר ׀ צַלְמָם תִּבְזֶה
impt.: הָעִירָה
Ps. 35, 23. הָעִירָה וְהָקִיצָה לְמִשְׁפָּטִי
impt. pl.: הָעִירוּ
Joel 4, 9. הָעִירוּ הַגִּבּוֹרִים
1 *imperf.*: אָעִירָה
Ps. 57, 9. אָעִירָה שָׁחַר
Ps. 108, 3. אָעִירָה שָׁחַר
3 *imperf.*: יָעִיר
Dt. 32, 11. כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ
Job. 8, 6. כִּי־עַתָּה יָעִיר עָלֶיךָ
Ps. 78, 38. וְלֹא־יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ
Jes. 42, 13. יָעִיר קִנְאָה
Jes. 50, 4. יָעִיר ׀ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
Jes. 50, 4. יָעִיר לִי אֹזֶן
Dan. 11, 2. בְּעָשִׁרִי יַעְיר הַכֹּל
3 *imperf. ap.*: וַיְעַר
Dan. 11, 25. וְיֵעַר כֹּחוֹ וְלִבּוֹ
3 *imperf. ap.*: וַיַּעַר
1 Chr. 5, 26. וַיָּעַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
2 Chr. 21, 16. וַיָּעַר ר״ה עַל־יְהוֹרָם
Hag. 1, 14. וַיָּעַר ר״ה אֶת־רוּחַ
3 *impf. c. s.*: וַיְעִירֵנִי
Zach. 4, 1. וַיָּעַר כְּאִישׁ
2 *impf. pl.*: תָּעִירוּ
Cant. 2, 7. 3, 5. אִם־תָּעִירוּ
Cant. 8, 4. מַה־תָּעִירוּ

עִיר

ג״ז נִקְרִי, וּמוּכָן נִקְמָנוּת כְּמוֹ עֵר [דְּעֵר וּנְקַבְּעֵהוּ, וּוַקַּבְּעֵהוּ] וּמוּסָב לְמַלְאַךְ עֵר עַל הַכְּשׁוּת, לוֹ שְׁמוֹר כְּמוֹ שׁוֹמֵר, וּכְעֵין עֵר וּעוֹכֵן.

n. m. aram., sicut עֵר, vigilans, vigil, custos. Conf. n. ἐγρήγοροι apud Patres Graecos. LXX. εἷς, ἄγγελος.

Dan. 4, 10. וְאֵלּוּ עִיר וְקַדִּישׁ
Dan. 4, 20 מַלְכָּא עִיר וְקַדִּישׁ
pl.: עִירִין
Dan. 4, 14. בִּגְזֵרַת עִירִין פִּתְגָמָא

עִיר

ג״ז, וְהַמּוּכָן רוּנוּ וְסִתְנַעֲנוּת מִקְשָׁה [נִקְשֶׁה־לוֹ פְּרִעְנוּנִי], וּמוּסָב לְל״ק לְשׁ תְּסוּת בְּעִיר, וְכֵן לְל״ק לְמַכִּי בְּעִיר בַּלַּיְלָה תָּנוּס. לוֹלֵס לְדַעַת סְעָדְיָה יְיוּעִי מְכוּוָנִים בְּהוֹצִיא עִיר מִעֵז, וְלִדְעַת י״ם מִפְרָשִׁים בְּרַע״ז לְשׁוֹן זְכוּת, וּל״כ אֵין לְךָ לְכַוֵּן.

n. m., effervescentia irae, aestus odii, Hos. 11, 9., ubi *Fajumi* urbem intelligit, et, ex sententia nonnullorum, Ψ. 73, 20. LXX. Hos. οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν; Ψ. 73, 20. ἐν τῇ πόλει σου.

בֵּעִיר

Hos. 11, 9. לֹא אָבוֹא בְּעִיר

בָּעִיר

Ps. 73, 20. אֲדֹנָי בָּעִיר

IV. עוּר

כְּמוֹ צוּר לְקָמֵץ ע״ז, נִקְלוֹף שָׁנוֹר, וּמוּסָב סִכְנוּכוֹת עֵיר, כְּדוּמֶה לְצִיר, וְכֵן מְעִכּוֹ סְכִיכוּכֵי עֵר כְּמוֹ צֵר, וּלְדִבְרֵי מְעִכּוֹ לְמַלֵּל נוּר לְקָמֵץ.

v. intr., sicut צוּר (commutato, ut solet, *Zade* et *Ghain*), coarctare, urgere, affligere; prt. עָר (= צָר), hostis, et n. deriv. עִיר (= צִיר). LXX. ἐχθρός.

part. c. suff.: עָרֶהָ
1 Sam. 28, 16. וַיְהִי עָרֵךְ
p. pl.: עָרִים
Jes. 14, 21. פְּנֵי־תֵבֵל עָרִים
part. pl.: *וְעָרִים
Ps. 9, 7. *וְעָרִים נִתַּשְׁתָּ
p. pl. c. suff.: עָרֶיךָ
Ps. 139, 20. נְשׂוּא לְשָׁוְא עָרֶיךָ
Mich. 5, 13. וְהִשְׁמַדְתִּי עָרֶיךָ
p. pl. c. suff.: לְעָרֶיךָ *aram.*
Dan. 4, 16. וּפִשְׁרָה לְעָרְיִךְ

עִיר

ג״ו, וְהַמּוּכָן כְּמוֹ צִיר, כְּדוּמֶה לְצִיר כְּרֵס [לְכִנּוֹסֶת], וּמוּסָב עִיר וְסִלְעוֹת.

n. m., sicut צִיר, צָרָה, angor, angustiae. LXX. τρόμος.

עִיר

Jer. 15, 8. פִּתְאֹם עִיר וּבְהָלוֹת

V. עוּר

לוֹמַר עֵר, וּמוּכָן כְּמוֹ עָרָה לְקָמֵץ, וְהַמְכוּוָן הִיתּוּךְ כּוֹדֶל, לוֹמַר גִּלּוּחַ וְגִרִיעָה וְקִרִיחָה [לְכִלְאֵם, כְּקַעְכֵּד וְיֵן], וּדוּמֶה לוֹ גָּרַע, גֵּר לְעִיל, וְכֵרַס כְּמִכְוָן כְּשִׁפְתֵי עֵכֶב, אוֹ כּוֹדֵל אוֹ כּוֹדֵד [l. *car*-ere *car*-ēre s. *çrî*; κάρ-ω κείρ-ω]; וְכֵן הַכֶּרֶס לְשׁוֹן יִשְׁעְאֵל. וּמוּסָב נִכְיָן כְּפֹעַל עֲיוֹר וְסִעְתִּיד יָעִיר, כְּדֶרֶךְ סִכְיָן [עִנְטְלַאְסְט וְיֵן]. נִכְיָן סִכְכֵד עִוֵּרְתִּיו יוֹנָה וְחָזוּק, לוֹמַר סִפְקְתִּי וְגִרַעְתִּי, כְּהַשְׁאֵל עַל הַשְׁמֵט נְגִלּוּי יְסוֹד, וְכֵן נִקְשַׁר הִכְנִין עֵרְיָה, וְסִפְעוּלֵי הִתְעָרְעָר. וְקִשַּׁר לְסִלּוּוֵי עֵרָה [יְשַׁעְיָ׳ כ״ג י״ג] נִקְשַׁר דּוּמֶה לְל עֵרָה, וּל״כ תְּמוּנָתוֹ עֵר.

h. e. עֵר *v. intr.*, sicut גָּרַע, עָרְרָה, detonsum, calvum, detectum, nudum esse, arab. *ghâr*, unde *ghâr-on*, *ghaura-t-on* (nuditas, pudenda). *Ni.* נֶעְוַר (impf. יֵעָוֵר), renudatum, integumentis evolutum esse. *Pi.* עִוֵּר, trans. et intens., detondere, abradere, nudare, trop. funditus delere, evertere, detectis aedificiorum fundamentis. Sic fortasse etiam *Pi.* redupl. עִרְעֵר ejusque pass. הִתְעָרְעֵר. Imper. עֲרֵה Jes. 32, 11. pro עָרֵה a. v. עָרָה originem ducere videtur. Similia cetera rum linguarum v. supra. LXX. Hab. ἐντείνων ἐνέτεινας.

impt. sg.: וְעָרֵה = וְעֲרֵה
Jes. 32, 11. פְּשֹׁטָה וְעָרֵה
3 *impf. fem.*: תָּעֹר
Hab. 3, 9. עֵרָיָה תָּעוֹר קַשְׁתֵּךְ
Pi-el: עִוֵּרוּ
3 *perf. pl.*: עִוְּרוּ
Jes. 23, 13. עוֹרְרוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ
Pi-el: עֵרְעֵר
inf. abs.: עָרְעֵר
Jer. 57, 58. עָרֹעַ תְּעָרְעֵר

Hitpa-el: הִתְעָרְעֵר
3 *impf. f.*: תִּתְעָרְעֵר
Jer. 51, 58. עָרֹעַ תִּתְעָרְעֵר

מָעוֹר

ג״ו ע״מ מָקוֹם, וּמִכְנוּי מְעוֹרִים, וּמִכְוּוּנִים כְּיִת הַכּוֹזֵת וּמְקוֹם סְתוּמֵי [צְפֹנִי], וְכֵן פֶּרֶס סִרְטֵ״ק וְכַ״ז לְשׁוֹן עִכּוּס.

n. m. (ad s. f. מָקוֹם, pl. מְעוֹרִים), nuditas, pudenda. LXX. τὰ σπήλαια.

pl. c. suff.: מְעוֹרֵיהֶם
Hab. 2, 15. הַבִּיט עַל־מְעוֹרֵיהֶם

עֵירֹם

ג״ו, לוֹ עֵרֹם, וּמִכְנוּי עֵירֻמִּים, וּמִסְלַסְלֵי עִכּוּס וְעִכּוּס וְתִקְנִיתִי מִעֵל וְכוֹזֵת [כְּלִלְאֵם, כְּקַעְכֵּד וְיֵן], וּלְפָעִים כְּתוֹלְדֵי, וְגוֹזֵר מִן עֵר כְּסוּפֵי רֵ״ם, וְכִי כֵן עֵרֹם, חֲרֻטִּים, קָרֻחִים, מֻחָים, פְּתוּאִים, שְׁלֻשִׁים, חֲלֻקִּים, וּמִכְוּוּנִים לְג״ז עֵר, וְלֹא עֵרֹם כְּמוֹ תִּקְנִיתִי, וְכֵן הַגִּין כּוֹזֵת נְעֵל יְרִיעוֹת שְׁלֹמֹה ק״ק דָּף ל״ג. וּמוּסָב נְעִכְּנִי מְפֹעָל עֲכֹז גּוֹזֵר מְסֹז סוֹף, וְסֹז פְּעָלִים שְׁכִיס מִמֶּנּוּ, סְכוֹד עֲרַם (עֵרֹם) תְּזִיפָה, וְסִכּוֹד עֲרֵם (עֵרֹם).

n. m. (defect. עֵרֹם, pl. עֵרֻמִּים), nuditas, *adj.* nudus, a nom. primitivo עֵר, adjecta terminatione *om*, quam habes in sat multis et nominibus et adverbiis. V. arab. ערם denominativum est, et vel *intr.* (gharima), nudum, impudentem esse, vel *tr.* (gharama), vi nudandi, dicitur. LXX. γυμνότης, γυμνός.

Gn. 3, 10. כִּי־עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא
Gn. 3, 11. מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה
Ez. 16, 7. וְאֵת עֹרֶם וְעֶרְיָה
Ez. 16, 22. בְּהיוֹתֵךְ עֵירֹם וְעֶרְיָה
Ez. 16, 39. וְהִיכִּיחוּ עֵירֹם וְעֶרְיָה
Ez. 23, 29. וְיַעַזְבוּ עֵרֹם וְעֶרְיָה
וְיֵעָרֵם
Ez. 18, 7. וְעֵרֹם יְכַסֶּה־בָגֶד
Ez. 18, 16. וְעֵרֹם יְכַסֶּה־בָגֶד
וּבְעֵירֹם
Dt. 28, 48. בְּרָעָב וּבְצָמָא וּבְעֵירֹם
pl.: עֵירֻמֵּם
Gn. 3, 7. וַיִּדְּעוּ כִּי עֵירֻמִּם הֵם
עֵרֹם
ת״ו, וּמִכְנוּי עֲרֻמִּים, וּכְקִנְיֵי עֲרֻמָּה, וּמְכוּוָן קְצוּף אֶת וּפִי־מְלוּכָּה [כְּקַעְכֵּד, כְּלִלְאֵם], נִכְשָׁלִים עַל מְלוּכָּה נְגִידִים סְתוּמִים, אוֹ עַל פְּשׁוּט הַמְעִיל וְכִדּוּמֶה. הַתְּמוּכָה שֶׁכְּיִים מִן עִיכּוּס, וְגַם לֹא הִסְרִיס עֵר, וְלֹא עֵרֹם.

adj. m. (f. עֲרֻמָּה, pl. עֲרֻמִּים), nudus, detectus, etiam de nuditate partiali, male vestitus. Forma a n. עֵירֹם conformatione secundaria orta est. LXX. γυμνός.

וַיְפַל עֵרֹם כָּל־הַיּוֹם הַהוּא 1 S. 19, 24.
Job. 1, 21. עֵרֹם יָצָאתִי
Job. 24, 7. עֵרוֹם יָלִינוּ מִבְלִי לְבוּשׁ
Job. 24, 10. עֵרוֹם הָלְכוּ בְלִי לְבוּשׁ
Job. 26, 6. עֵרוֹם שְׁאוֹל נֶגְדּוֹ
Eccl. 5, 14. עֵרֹם יָשׁוּב לָלֶכֶת
Jes. 20, 2. הַלֵּךְ עֵרוֹם וְיָחֵף
Jes. 20, 3. יְשַׁעְיָהוּ עֵרוֹם וְיָחֵף
Jes. 20, 4. עֵרוֹם וְיָחֵף וְחַשׂוּפֵי שֹׁת
Jes. 58, 7. כִּי־תִרְאֶה עֵרֹם וְכִסִּיתוֹ
Am. 2, 16. עֵרוֹם יָנוּס בַּיּוֹם־הַהוּא
וְעֵרֹם
Job. 1, 21. וְעֵרֹם אָשׁוּב
וְעֵרֹם
Mich. 1, 8. אֵילֵכָה שׁוֹלֵל וְעֵרוֹם

עֲרֻמִּים

pl.: עֲרֻמִּים
Gn. 2, 25. וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוֹמִים
Job. 22, 6. וּבְגְדֵי עֲרוֹמִים תַּפְשִׁיט

עֲרֻמָּה

adj. f. sg.: עֲרֻמָּה
Hos. 2, 5. פֶּן־אַפְשִׁיטֶנָּה עֲרֻמָּה

מְעֻרָם

ג״ו כְּדוּמֶה לְל עִיכּוּס, וּכְמוֹ לְךָ כִּכְנוּי מְעֻרָמִּים, לוֹמַר קְצִיפוּת וְעִכּוּס.

n. m. pluralet., sicut עֵירֻם, nuditas. LXX. γυμνός.

pl. c. suff.: מְעֻרֻמֵּיהֶם
2 Chr. 28, 15. וְכָל מְעֻרְמֵיהֶם הִלְבִּישׁוּ

עוּר

ג״ו נִקְרִי, וּמוּכָן מוּן [שְׁפַרְיִ״ח], וְכֵן נִסּוּכִים וְעִכְּיִת. וּמוּסָב לְקוּר תְּמוּנָתוֹ תִּסְבְּכוּ כִּמְקוֹם לְקַח.

n. m. aram., palea, qualis solet ab areis avolare, arab. *ghuvar-on*, *ghajir-on*, syr. עוּרא. LXX. κονιορτός.

בְּעוּר

Dan. 2, 35. כְּעוּר מִן־אִדְּרֵי־קַיִט

עַרְעָר

v. s. r. עָרַר *p.* 866.

עַרוֹעֵר

v. s. r. עָרַר *p.* 866.

עֲרִירִי

v. s. r. עָרַר *p.* 866.

עוּשׁ

פֹּעַל כּוֹדֵד, יָקִיר וּמְקוֹדָד, וּמוּכָן כְּמוֹ עוּז, גּוּז, חוּשׁ, תְּכוּסֹס וּמְכוּדָּדוֹת, סְתוּעְפוֹת וְיֵיסִם [עִנְטְלַאְיְ״לְעֵן], וְכֵן סְכִיזִתִּי קוֹטְנוֹ, וְכֵן עַל מְסִיכִים נְכֵלַּי, וְכֵן עַל נְעָרֵנִי.

v. intr., sicut עוּז, גּוּז, חוּשׁ, effugere, cito abire, properare, arab. ghasha. LXX. συναθροίζειν.

impf. pl.: עֻשׁוּ
Joel 4, 11. עֻשׁוּ וּבֹאוּ כָּל־הַגּוֹיִם

עֶרֶת

פֹּעַל כּוֹדֵד, וְנִכְיוֹ הִיתּוּךְ מְעוֹקֵס וּמְסוֹלָף וּמְעוֹקָל [קְרוּמֵס, נְעִנְטְנֵעֵן וְיֵן], וּמְתְעֻלּוֹת עֶרְיָה וְדוּמֶה לוֹ לָפָה, וּפְעָלִים סְכִיכִים סְכִיכְתִּי תִּקְתִּי עִכְּיִת. וּמוּסָב נִכְיָן סְכִיכַד עִוֶּרֶת, סְלוֹף וְעִקּוּס מְעִכְּיִת וְיֵן, אוֹ מְעִקּוּל דֶּרֶךְ, וְכִכְּיִ״פ וּמְסִתְפְּעָל כְּלִכְלוּ. נִתְכַּנּוּס סְכִיכַד עֶרֶת מְעִכְּיִתָן, וְכִנְגוֹדוֹת עִוֶּרֶת כְּמִכְסֵי עִכְּיִתָן, שֶׁהֵתֵן נִתְכַּנּוּס.

v. comp. intr., curvum, inflexum esse, sicut לָפַת q. v. *Pi.* עִוֵּת, incurvare, moraliter: jus h. e. justam causam inique inclinare, vel viam alicujus h. e. in errores inducere, seducere. *Pu.* et *Hitp.*, pro harum conjugg. significatione innata. LXX. καταδικάζειν, ἀφανίζειν; *Pu.* διαστραφῆναι; *Hitp.* διαστρέφεσθαι.

Pi-el: עִוֵּת
3 *perf. c. s.*: עִוְּתַנִי *p.*
Job. 19, 6. דְּעוּ־אֹפוֹ כִּי־אֱלוֹהַּ עִוְּתָנִי
3 *perf. c. s.*: עִוְּתוֹ
Eccl. 7, 13. אֵת אֲשֶׁר עִוְּתוֹ
3 *perf. pl. c. s.*: עִוְּתוּנִי
Ps. 119, 78. כִּי־שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי
inf. constr.: לְעַוֵּת
Thr. 3, 36. לְעַוֵּת אָדָם בְּרִיבוֹ

inf. constr.: הַלְעַוֹּת
Am. 8, 5. ולעות מאזני מרמה
3 imperf.: יְעַוֵּת
Job. 8, 3. האל יעות משפט
Job. 8, 3. ואם־שדי יעות־צדק
Job. 34, 12. ושדי לא־יעות משפט
Ps. 146, 9. ודרך רשעים יעות
Pu-el: עֻוַּת
part. masc.: מְעֻוָּת *sg.*
Eccl. 1, 15. מעות לא־יוכל לתקן
Hitpa-el: הִתְעַוֵּת
3 perf. pl.: וַיִּתְעַוְּתוּ
Eccl. 12, 3. והתעותו אנשי החיל
עַוָּתָה
ז״ב ע״ת בַּפָּרָה, והמונן סלוף ועקוש ועקלקול, נמשל על כרס, ובתרגום שם כוס נמר גלו. ופעל לתקוע תמוכתו סלע חוץ שם מקורי ע״ל קרמי.
n. f. (ad s. f. inf. aram. בַּפָּרָה), perversio, oppressio, de calamitatibus, quibus quis affligitur. LXX. ταραχή.
cum suff.: עַוָּתִי
Thr. 3, 59. ראיתה י״י עוותתי

עוּת

פעל יקר, ומשמ אך בתמונת לדעת לעוות את יעף, ופרשו מכשם שכן־סרוך מלשון עת ויען, לומר דבור בעתו, וכן פרשו סרד״ק וכש״י. ולר״ש מלשון הוצמת ומחיות כפש, ע״ל עלת בעבדי, וכן תרגמו עקילס וסולגשמ. ולדעת י״ם לומרים תעודתו שם מן לָעֲוָה ענין דבור ולומר בעבדי, ומזה לָעוּת ע״ש גְּלוּת לומר ודבור, וסרלון לדעת לומר ודבריס את יעף, ומבוקר יכאר.
v. monad., quod complures, praeeunte *Menahem*, vi opportune et commode loquendi, quasi *tempestivandi* (denom. a n. עֵת) dictum putant (Luth. zu rechter Zeit reden). Alii significationem *recreandi* s. reficiendi inesse arbitrati sunt (arab. أعات Conj. IV.). Aq. ὑποστηρίσαι. Vulg. *sustentare*. Sunt etiam, qui לָעֲוָה ad s. f. גְּלוּת a v. לָעָה (*loqui*, arab. لعا, לעי, unde לְעִיָּה, loquela) factum censeant, id quod ad sensum versus bene quadrat. LXX. τοῦ γνῶναι ῥῆμα δεῖ εἰπεῖν λόγον.

לָעוּת
Jes. 50, 4. לדעת לעות את־יעף דבר

עֻז

ז״ב, וסרבוי עֻזִּים, ומובנו נמשם דקס ידועם, ליקס השעיר [ניענע], ובפרשו לדעת דוד קמתי עכו, ע״ל שפס ישמעלים, והדגוש תשלום נון. וזה שוש ושקר, כי השם ניקי ויסור, ונמשל נשפס סכללים ויוכיס וגרמניס עתיקים [s. *ag'a*, *ag'â*; goth. *gaits-a*, dt. Geis; gr. *αἴγ-ός*,] וכדומס מקצוי השמים. ודע שלשעמים נמקלו עוים תמור שער עוים.
n. f. (pl. עִזִּים), primitivum illud atque etiam indogermanicarum linguarum commune, capra, *αἴξ*, s. *ag'-a*, arab. *ghanz*, quae forma *Qimchium* decepit, ut originem vocabuli in verbo fictitio עָנַז quaereret; pl. עִזִּים, interdum de filis caprinis (שְׂעַר עִזִּים). LXX. *αἴξ, αἰγός; ἔριφος, σκύτινος*; pl. *αἰγεῖαι τρίχες, αἴγειος, τρίχινος*; גְּדִי עִזִּים, *ἔριφος*: חֲלֵב עִזִּים, *φήσεις σεμνά.*

Lev. 3, 12. ואם־עז קרבנו
Lev. 17, 3. 22, 27. שור או־כשב או־עז
Num. 15, 27. עז בת־שנתה לחטאת
Nu. 18, 17. או בכור־כשב או־בכור עז
וָעֵז
Gn. 15, 9. ועז משלשת
וָעֵז
Lev. 7, 23. שור וכשב ועז
pl.: עִזִּים
Gn. 27, 9. שני גדיי עזים
Gn. 32, 15. עזים מאתים
Gn. 37, 31. וישחטו שעיר עזים
Gn. 38, 17. אנכי אשלח גדי־עזים
Ex. 26, 7. ועשית יריעת עזים
Ex. 36, 14. ויעש יריעת עזים
Lev. 4, 23. שעיר עזים זכר תמים
Lev. 4, 28. שעירת עזים תמימה
Lev. 5, 6. אר־שעירת עזים לחטאת
Lev. 9, 3. קחו שעיר־עזים לחטאת
Lev. 16, 5. שני־שעירי עזים לחטאת
Lev. 23, 19 שעיר־עזים אחד לחטאת
Nu. 7, 16. שעיר־עזים אחד לחטאת
22. 28. 34. 40. 46. 52. 58. 64.
70. 76. 82.
Num. 7, 87. ושעירי עזים שנים עשר
Nu. 15, 24. ושעיר־עזים אחד לחטאת
Nu. 28, 15. ושעיר עזים אחד לחטאת
Nu. 28, 30. שעיר עזים אחד לכפר
Num. 29, 5. 16. 19. 25. ושעיר־עזים
Nu. 29, 11. שעיר־עזים אחד חטאת
Num. 31, 20. וכל־מעשה עזים
Dt. 14, 4. שה כשבים ושה עזים
Jud. 6, 19. וירש גדי־עזים
Jud. 13, 15. ונעשה לפניך גדי עזים
Jud. 15, 1. את־אשתו בגדי עזים
1 S. 16, 20. ונאד יין וגדי עזים אחד
1 Sam. 25, 2. ואלף עזים
1 Reg. 20, 27. כשני חשפי עזים
2 Chr. 29, 21. ויצפירי עזים שבעה
2 Chr. 35, 7. צאן כבשים ובני־עזים
Prv. 27, 27. ודי חלב עזים ללחמך
Ez. 43, 22. שעיר־עזים תמים
Ez. 45, 23. וחטאת שעיר עזים
pl.: וְעִזִּים
Ex. 25, 4. 35, 6. 23. ושש ועזים
pl.: הָעִזִּים
Gn. 27, 16. ערת גדיי העזים
Gn. 30, 35. ואת כל־העזים הנקדות
Gn. 38, 20. את־גדי העזים
Ex. 12, 5. ומן־העזים תקדו
Ex. 35, 26. טוו את־העזים
Lev. 1, 10. או מן־העזים לעלה
Jud. 13, 19 ויקח מנוח את־גדי העזים
1 Sam. 19, 13. ואת כביר העזים
1 S. 19, 16. וכביר העזים מראשתיו
Cant. 4, 1. 6, 5. שערך כעדר העזים
Dan. 8, 5. והנה צפיר־העזים בא
Dan. 8, 8. וצפיר העזים הגדיל
pl.: בָּעִזִּים
Gn. 30, 32. וטלוא ונקד בעזים
Gn. 30, 33. ארגיע נקד וטלוא בעזים
Num. 15, 11. בכשבים או בעזים
pl.: הָעִזִּים
Lev. 22, 19. בבקר בכשבים ובעזים
pl. c. suff.: וְעִזֶּיךָ
Gn. 31, 38. רחליך ועזיך לא שכלו
עֵז
נלמיי כמו נענני, נלי סנלל המכוון. נתרגום מַעֲזָי, שער עוים לו נמר עוים, ונמתורגמן הגרסק מְעַזָּא, וכנולס פקטוק.
n. aram. hebraico par, unde מַעֲזָי (Meturg. מְעַזָּא), lana caprina. LXX. *αἴξ*.
pl.: עִזִּין
Esr. 6, 17. וצפירי עזין לחטא

עֻז

v. s. r. עָזַז *p.* 813.

עֲזָאזֵל

ז״ו, ומשר סעדיס שלמפיומי סנשון שמוש כמו לסר ע״ש תקיפות [מן עוז], וכן כלקס דעת הפיינן משלש נר קלוניומוס נסלר עמולס שלו, נמשמו סגריל לשם גבוס ולנוך, וכן דעת שלמס יקיקי, סר עוקשס לוך גבוס וזו עוקול, וכנר דקו כל זס מדקדקי ספרד. לדעת לקן־עוקש וו״ל ופס יכלת הסול שלקר שלע עוקול תלע סודו וסול שמו, ומכי לקלס לך קלת הסול נרמו, נהיותך בן שלמים ושלוש ותלעמו עכ״ל. וכוונתו נמשלס שלקר עוקול על מדבר, וברמו שלו בן ל״ג לשונו ל״ג פסוקים לקריו, ושם נמשר מוניקס לשעירים, ולעתו שעוקול שעיר מדברי, ולל לדע מקומו בלשון. וגם לעת הכל״ק שסול הרכב מן עז וקול, כפי הענקת סומכוס, נלין הכרע. לדעת לקריס הסרע עֲזָל, נמכוון הכרקס שנערבי, ותקומכס כסול של חֲצוֹצְרָ. לולס הכוון שהסרע עֵז לעיל, נכפל הסרע, וסלופי ״ל סופי שמי ודוק.
n. m., ex sententia nonnullorum, mons altus et proclivis, praeruptum (a v. עָזַז). Sic *Fajumi*, *Kalonymos* (in Aboda: חִגְרִיל לָשֵׁם גָּבוֹהַּ וְלַצְּוִיק), et *Isaaki*, qui praebet glossema: הַר עֵז וְקָשֶׁה צְוִיק גָּבוֹהַּ. *Ibn-Ezra* multa circuitione atque anfractu (id quod dudum vituperaverit *Nachmani*) significat, עֲזָאזֵל *daemonem sylvestrem* (שָׂעִיר מִדְבָּרִי) denotare; cui interpretamento assentiunt multi, Satanam (n. fortasse a gentilibus petito) sic appellari (*robur Dei*) perhibentes. Qimchi ex עֵז et אָזַל compositum censet. Sic Symm. *ἀπερχόμενος, ἀπολελυμένος*; Vulg. *hircus emissarius*. Alii v. עָזַל (arab.) subesse putant, quod si recte, forma ad modum f. חֲצוֹצְרָ facta est. Fortasse radix est עֵז, quod, adjecta terminatione לֵל, reduplicatum est. LXX. varie: λαζαήλ, τῷ *Ἀποπομπαίῳ, εἰς τὴν ἀποπομπήν, εἰς ἄφεσιν.*

לַעֲזָאזֵל
Lev. 16, 8. וגורל אחד לעזאזל
Lev. 16, 10. הגורל לעזאזל
Lev. 16, 10. לשלח אתו לעזאזל
Lev. 16, 26. את־השעיר לעזאזל

I. עָזַב

פ״ב נכרכו, והעתיק בַּעֲזָב, ומובנו זכיקס וטעיסס כדקות וזכיקס סקנודדות ונמלטות מסקום [פעל לשמטען], ל״מ עוינת מקום לו לים, וכיקס הקט״ס ונטיעת נכריו, והסובו עליכס. ונשלל על וכיקס ונמלטות, כיון סדבור וסקרות, לכן עֲזָב תעודתו בן־קורין, וסבובו עֲצָרִי ענד, לו משלוח מידו ליל לקר וסכיק לו, לו כתיבת דבר לפלוני, לו מנלילת דכרו על פלוני, כי נכלס סתמונות שלו וכיקס, ולן מכוון שלו שליכס מוס. ופעל לתקון השרש כ״ל סתמונות עֲזָב, לשון כדילס וסעור שניקס ופטון, כמו עֲזָב לעיל, ושם סקקר ומשווי, ועכין נטיעת קנוכס נערבי ג״כ לך השלל מוס. ומשמ לד״ק נסמסוק עוב תעוב עמו, סרלון קפקת לנודות סנסמס למען סקיומס, לכן לפי דעתי מכוון סמסוק לל תקדל מעוב לו רק עמו [עם נעליו] תוכל לעזב סקיומי, לומר לקרי נוק נעל סקיומי ולקרי סקיומי. ונוס תכין כל סכוונות, לו סיכס מדבר ונטיעס ומשלס, לו סכקס נמקומו וסתכקות ממנו ופרידס וכדומס. וכנוב משרש זס עֲזוּבָה.
v. comp. tr. usitatissimum (impf. יַעֲזֹב), linquere, relinquere, deserere aliquem, veluti locum, Deum, legem, foedus (opp. עָצַר); missum facere, *di*mittere aliquid, *com*mittere alicui al.; sibimet ipsi aliquem relinquere, unde עָזוּב, liber (opp. עָבַד = עָצוּר); haereditate cuipiam relinquere; *inter*mittere; *re*mittere. Radix est זַב q. v., vi vagandi ac longe lateque palandi seque extendendi. Significatio solvendi vinculum, veluti jumenti alligati, quae est in sermone arabico perusitata, minime est primaria, sed una de multis hujus verbi translationibus. Versum autem, de quo ambigunt interpretes, Ex. 23, 5. nos vertendum judicamus: cave, ne eum (asinum) deseras; *deserere poteris eum nonnisi cum eo* h. e. cum possessore, cum ille venit eumque erexit. LXX. *ἀπολείπειν, ἐγκατα-, ἐκ-, κατα-, ὑπο-; ἐγκαταλιμπάνειν, κατα-; ἀφιέναι, ἐπαφ-; ἐπιτρέπειν, ὑπεριδεῖν, ὑπερόπτεσθαι, διαρπάζειν, συγκύπτειν, γνωρίζεσθαι*; עָזֹב, חֲדַל מֵעֲזֹב, *οὐ παρέρχεσθαι*; עָזֵב, *ἀνεξέλεγκτος*, עֲזוּב, *ἔλεγχος*; עֲזוּב, *παρειμένος.*

Gn. 24, 27. אשר לא־עזב חסדו
Gn. 39, 13. כראותה כי־עזב בגדו
Jud. 2, 21. אשר־עזב יהושע
Ruth 2, 20. אשר לא־עזב חסדו
2 Chr. 12, 1. וכחזקתו עזב
2 Chr. 21, 10. כי עזב את־יי אלהי
Job. 20, 19. כי־רצץ עזב דלים
Jer. 25, 38. עזב ככפיר סכו
Ez. 8, 12. 9, 9. עזב י״י את־הארץ
3 perf.: עָזַב *p.*
Jes. 58. 2. ומשפט אלהיו לא עזב
3 perf.: וְעָזַב
Gn. 44, 22. ועזב את־אביו
3 perf. c. s.: עֲזָבַנִי
Ps. 38, 11. עזבני כחי
Jes. 49, 14. ותאמר ציון עזבני י״י
3 perf. c. s.: עֲזָבָנִי *p.*
Ps. 40, 13. ולבי עזבני
3 perf. c. s.: וַיַּעַזְבֵנִי
Dt. 31, 16. ועזבני והפר את־בריתי
3 perf. c. suff.: עֲזָבוֹ
Ps. 71, 11. לאמר אלהים עזבו
2 Chr. 32, 31. עזבו האלהים לנסותו
3 perf. fem.: עָזָבָה *p.*
Ez. 23, 8. ממצרים לא עזבה
2 perf.: עָזַבְתָּ
Ps. 9, 11. כי לא־עזבת דרשיך
2 perf. c. s.: עֲזַבְתַּנִי
Dt. 28, 20. רע מעלליך אשר עזבתני
Ps. 22, 2. אלי אלי למה עזבתני
2 perf. c. s.: עֲזַבְתָּם
Neh. 9, 17. ורב־חסד ולא עזבתם
Neh. 9, 19. לא עזבתם במדבר
Neh. 9, 31. כלה ולא עזבתם
1 perf.: עָזַבְתִּי
2 Chr. 12, 5. עזבתי אתכם ביד־שישק
Ps. 119, 87. ואני לא־עזבתי פקדיך

עזבתי את־ביתי Jer. 12, 7.
עֲזַבְתִּיךָ *1 perf. c. s.:* Jes. 54, 7. ברגע קטן עזבתיך
עֲזַבְתִּים *1 perf. c. s.:* Jes. 42, 16. עשיתם ולא עזבתים
וְעֲזַבְתִּים *1 prf. c. s.:* Dt. 31, 17. ועזבתים והסתרתי
עָזְבוּ *3 perf. pl.:* Gn. 50, 8. ובקרם עזבו בארץ גשן
Dt. 29, 24. ואמרו על אשר עזבו
1 Reg. 9, 9. על אשר עזבו את־י״ה
1 Reg. 19, 10. 14. עזבו בריתך בני
2 Chr. 7, 22. אשר עזבו את־י״ה
2 Chr. 11, 14. כי־עזבו הלוים
2 Chr. 24, 24. כי עזבו את־י״ה אלהי
2Chr. 24,25. כי־עזבו אתו במחלליים
Jes. 1, 4. עזבו את־י״ה
Jes. 17, 9. אשר עזבו מפני
Jer. 2, 13. עזבו מקור ׀ מים חיים
Jer. 16, 11. על אשר־עזבו
Jer. 17, 13. עזבו מקור מים־חיים
Jer. 22, 9. על אשר עזבו
Hos. 4, 10. כי־את־י״ה עזבו לשמור
עָזָבוּ *3 perf. pl.:* *p.* Jer. 16, 11. ואתי עזבו
Ez. 20, 8. גלולי מצרים לא עזבו
וְעָזְבוּ *3 perf. pl.:* Ps. 49, 11. ועזבו לאחרים חילם
עֲזָבוּנִי *3 prf. pl. c. s.:* 1 Reg. 11, 33. יען אשר עזבוני
2 Reg. 22, 17. עזבוני ויקטרו
2 Chr. 34, 25. עזבוני ויקטרו
Ps. 27, 10. אבי ואמי עזבוני
Jer. 1, 16. ויעתם אשר עזבוני
Jer. 5, 7. בניך עזבוני
Jer. 19, 4. יען ׀ אשר עזבני
וַיַּעְזְבוּךָ *3 perf. c. s.:* Ez. 23, 29. ועזבוך ערם ועריה
עֲזַבְתֶּם *2 perf. pl.:* Jos. 22, 3. לא־עזבתם את־אחיכם
Jud. 10, 13. ואתם עזבתם אותי
2 Chr. 12, 5. אתם עזבתם אתי
2 Chr. 13, 11. ואתם עזבתם אתו
2 Chr. 24, 20. כי־עזבתם את־י״ה
Jer. 5, 19. כאשר עזבתם אותי
Ez. 24, 21. ובנותיכם אשר עזבתם
וַעֲזַבְתֶּם *2 perf. pl.:* Ruth 2, 16. ועזבתם ולקטה
2 Chr. 7, 19. ועזבתם חקותי ומצותי
עֲזַבְתֶּן *2 perf. pl. f.:* Ex. 2, 20. למה זה עזבתן
עָזַבְנוּ *1 perf. pl.:* Jud. 10, 10. וכי עזבנו את־אלהינו
1 Sam. 12, 10. חטאנו כי עזבנו את־י״ה
Esr. 9, 10. כי עזבנו מצותיך
Jer. 9, 18. כי־עזבנו ארץ
עֲזַבְנוּהוּ *1 perf. pl. c. s.:* 2 Chr. 13, 10. וי״ אלהינו ולא עזבנהו
עֹזֵב *part. masc.:* *sg.* Prv. 10, 17. ועזב תוכחת מתעה
Prv. 28, 13. ימודה ועזב ירחם
לָעֹזֵב *part. masc.:* *sg.* Prv. 15, 10. מוסר רע לעזב ארח
עָזְבֵי *part. constr.:* *sg.* Zach. 11, 17. עזבי הצאן
הָעֹזְבִים *part. pl.:* Prv. 2, 13. העזבים ארחות ישר
עָזְבֵי *p. pl. constr.:* Ps. 119, 53. עזבי תורתך
Prv. 28, 4. עזבי תורה יהללו רשע
Jes. 65, 11. ואתם עזבי י״ה
Dan. 11, 30. על־עזבי ברית קדש
וְעָזְבֵי *p. pl. constr.:* Jes. 1, 28. ועזבי י״ י יכלו

עָזְבָיו *p. pl. c. suff.:* Esr. 8, 22. ואפו על כל־עזבו
עָזְבֵיהָ *p. pl. c. suff.:* Jer. 17, 13. כל־עזביך יבשו
הָעֹזֶבֶת *part. fem.:* *sg.* Prv. 2, 17. העזבת אלוף נעוריה
עָזוּב *p. pass.:* *sg.* 2 Reg. 14, 26. ואפס עזוב
וַעֲזוּב *p. pass.:* *sg.* Dt. 32, 36. ואפס עצור ועזוב
1 Reg. 14, 10. עצור ועזוב בישראל
1 Reg. 21, 21. ועצור ועזוב בישראל
2 Reg. 9, 8. ועצור ועזוב בישראל
עֲזוּבָה *part. pass. f.:* *sg.* Jes. 54, 6. כי־כאשה עזובה
Jes. 60, 15. תחת היותך עזובה
Jes. 62, 4. לא־יאמר לך עוד עזובה
Jer. 4, 29. כל־העיר עזובה
Zeph. 2, 4. עזה עזובה תהיה
עֲזֻבוֹת *p. p. f. pl.:* Jes. 10, 14 וכאסף ביצים עזבות
Jes. 17, 2. עזבות ערי ערער
עָזֹב *inf. abs.:* Ex. 23, 5. עזב תעזב עמו
עָזוֹב *inf. abs.:* Jer. 14, 5. ילדה ועזוב
לַעֲזֹב *inf. constr.:* Gn. 44, 22. לעזב את־אביו
מֵעֲזֹב *inf. constr.:* Jos. 24, 16. חלילה לנו מעזב את־י״ה
עָזְבְךָ *inf. c. suff.:* Jer. 2, 17. עזבך את־י״ אלהיך
Jer. 2, 19. רע ומר עזבך את־י״
לַעֲזָבְךָ *inf. c. suff.:* Ruth 1, 16. לעזבך לשוב מאחריך
בְּעָזְבָכֶם *inf. c. suff.:* 1 Rg. 18, 18. בעזבכם את־מצות י״
עָזְבָהּ *inf. c. suff.:* 2 Rg. 8, 6. מיום עזבה את־הארץ
עָזְבָם *inf. c. suff.:* Jer. 9, 12. על־עזבם את־תורתי
בְּעָזְבָם *inf. c. suff.:* 2 Chr. 28, 6. בעזבם את־י״ אלהי
עֲזֹב *impt. sg.:* Ps. 37, 8. ועזב חמה
עָזְבָה *impt. sg.:* Jer. 49, 11. עזבה יתמיך
עִזְבוּ *impt. pl.:* Prv. 9, 6. עזבו פתאים וחיו
Jer. 48, 28. עזבו ערים
עִזְבוּהָ *impt. pl. c. s.:* Jer. 51, 9. עזבוה ונלך
אֶעֱזֹב *1 imperf.:* 1 Reg. 6, 13. ולא אעזב את־עמי
אֶעֱזְבָה *1 imperf.:* Job. 9, 27. אעזבה פני ואבליגה
Job. 10, 1. אעזבה עלי שיחי
וְאֶעֱזְבָה *1 imperf.:* Jer. 9, 1. ואעזבה את־עמי
אֶעֱזְבָךְ *1 impf. c. s.:* Gn. 28, 15. כי לא אעזבך
אֶעֱזָבְךָ *1 impf. c. s.:* Jos. 1, 5. לא ארפך ולא־אעזבך
וחי־נפשך אם
2 Reg. 2, 2. 4. 6. 4, 30. אעזבך
אֶעֱזֹבֵם *1 impf. c. s.:* Jes. 41, 17. אלהי ישראל לא אעזבם
תַּעֲזֹב *2 imperf.:* Ex. 23, 5. עזב תעזב עמו
Lev. 19, 10. 23, 22. ולגר תעזב אתם
Num. 10, 31. אל־נא תעזב אתנו
Dt. 12, 19. פן־תעזב את־הלוי

כי ׀ לא־תעזב נפשי Ps. 16. 10.
ורשה אביך אל־תעזב Prv. 27, 10.
תַּעְזֹב *2 imperf.:* Job. 39, 11. ותעזב אליך יגיעך
תַּעַזְבֵנִי *2 impf. c. s.:* Ps. 27, 9. ואל־תעזבני אלהי ישעי
Ps. 38, 22. אל־תעזבני י״
Ps. 71, 9. ככלות כחי אל־תעזבני
Ps. 71, 18. אלהים אל־תעזבני
Ps. 119, 8. אל־תעזבני עד־מאד
תַּעַזְבֵנוּ *2 impf. c. s.:* Thr. 5, 20. תעזבנו לארך ימים
תַּעַזְבֵם *2 impf. c. s.:* Neh. 9, 28. ותעזבם ביד איביהם
תַּעַזְבִי *2 impf. c. s.:* Dt. 14, 27. בשעריך לא תעזבנו
1 Chr. 28, 9. ואם־תעזבנו ינזיחך
תַּעַזְבֶהָ *2 impf. c. s.:* Prv. 4, 6. אל־תעזבה ותשמרך
תַּעֲזֹבִי *2 impf. fem.:* Ruth 2, 11. ותעזבי אביך ואמך
יַעֲזֹב, יַעְזֹב *3 impf.:* Job. 6, 14. ויראת שדי יעזוב
Ps. 10, 14. עליך יעזב חלכה
Ps. 37, 28. ולא־יעזב את־חסידיו
Ps. 94, 14. ונחלתו לא יעזב
Jes. 55, 7. יעזב רשע דרכו
Mal. 3, 19. לא־יעזב להם שרש
יַעֲזָב *3 imperf.:* *s. M.* Gn. 2, 24. על־כן יעזב־איש
וַיַּעֲזָב *3 imperf.:* Gn. 39, 6. ויעזב כל־אשר־לו
Gn. 39, 12. ויעזב בגדו בידה
Gn. 39, 15. 18. ויעזב בגדו אצלי
Ex. 9, 21. ויעזב את־עבדיו
2 Sam. 15, 16. ויעזב חמלך
1 Rg. 12, 8, 13. ויעזב את־עצת הזקנים
1 Rg. 19, 20. ויעזב את־הבקר וירץ
2 Reg. 21, 22. ויעזב את־י״ אלהי
2 Chr. 10, 8. ויעזב את־עצת הזקנים
2 Chr. 10, 13. ויעזב המלך רחבעם
2 Chr. 24, 20. ויעזב אתכם
2 Chr. 28, 14. ויעזב החלוץ
וַיַּעְזָב־ *3 imperf.:* *s. M.* 1 Chr. 16, 37. ויעזב־שם לפני ארון
יַעְזָב *3 impf. c. hint.:* 1 Chr. 26, 4. היעזב מצור שדי
וַיַּעַזְבֵנִי *3 impf. c. s.:* Jer. 18, 14. ויעזבני אדני כי חליתי
1 S. 30, 13.
יַעַזְבֵנוּ *3 impf. c. s.:* 1 Rg. 8, 57. אל־יעזבנו ואל ישטנו
יַעַזְבֶךָּ *3 impf. c. s.:* Dt. 31, 6. 8. לא ירפך ולא יעזבך
1 Chr. 28, 20. לא ירפך ולא יעזבך
יַעַזְבֵנִי *3 impf. c. s.:* Ps. 37, 33. י״ לא־יעזבנו בידו
Jer. 17, 11. בחצי ימו יעזבנו
יַעַזְבֶהָ *3 impf. c. s.:* Job. 20, 13. יחמל עליה ולא יעזבנה
תַּעְזֹב *3 impf. fem.:* Job. 39, 14. כי־תעזב לארץ ביציה
תַּעֲזָבְנוּ *1 impf. pl.:* Neh. 10, 40. ולא נעזוב את־בית
נַעֲזָבֶךָּ *1 impf. pl.:* *s. M.* Neh. 5, 10. נעזבה־נא את־המשא
תַּעַזְבוּ *2 impf. pl.:* Jos. 24, 20. כי תעזבו את־י״
Jes. 10, 3. ואנה תעזבו כבודכם
תַּעֲזֹבוּ *2 impf. pl.:* *p.* Prv. 4, 2. תורתי אל־תעזבו
תַּעַזְבוּהוּ *2 impf. pl. c. s.:* 2Chr. 15, 2. ואם־תעזבהו יעזב אתכם

יַעַזְבוּ *3 impf. pl.:* Ps. 89, 31. אם־יעזבו בניו תורתי
יַעֲזֹבוּ *3 impf. pl.:* *p.* Jon. 2, 9. חסדם יעזבו
וַיַּעַזְבוּ *3 impf. pl.:* Jos. 8, 17. ויעזבו את־העיר פתוחה
ויעזבו את־י״ ׀ אלהי אבותם
Jud. 2, 12.
Jud. 2, 13. 10, 6. ויעזבו את־י״
1 S. 31, 7. ויעזבו את־הערים וינסו
2 S. 5, 21. ויעזבו שם את־עצביהם
2 Reg. 7, 7. ויעזבו את־אהליהם
2Rg. 17, 16. ויעזבו את־כל־מצות י״
1 Chr. 10, 7. ויעזבו עריהם וינסו
1Chr. 14, 12. ויעזבו־שם את־אלהיהם
2 Chr. 24, 18. ויעזבו את־בית י״
יַהֲעָזְבוּ *3 impf. pl.:* *c. h int.* Neh. 3, 34. היעזבו להם הזבחו
וַיַּעַזְבֵנִי *3 impf. pl. c. s.:* 1 Sam. 8, 8. ויעזבני ויעבדו
יַעַזְבֵךְ *3 impf. pl. c. s.:* Prv. 3, 3. חסד ואמת אל־יעזבך
וַיַּעַזְבֻהוּ *3 impf. pl. c. s.:* 2Chr. 29, 6 בעיני י״ אלהינו ויעזבהו

עָזַב *Nif-al:* *3 perf.*
Neh. 13, 11. מדוע נעזב בית־האלהים
נֶעֱזָבָה *3 perf. fem.:* *p.* Jes. 62, 12. עיר לא נעזבה
נֶעֱזָב *part. masc.:* *sg.* Ps. 37, 25. ולא ראיתי צדיק נעזב
וְנֶעֱזָב *part. masc.:* Jes. 27, 10. משלח ונעזב כמדבר
הַנֶּעֱזָבוֹת *p. f. pl.:* Ez. 36, 4. ולעירים הנעזבות
תֵּעָזֵב *3 impf. fem.:* Lev. 26, 43. והארץ תעזב מהם
Jes. 7, 16. תעזב האדמה
תֵּעָזֵב *3 impf. fem.:* כ״ף Job. 18, 4, חלמענך תעזב ארץ
יֵעָזְבוּ *3 impf. pl.:* Jes. 18, 6. יעזבו יחדו

עָזַב *Pu-al:* *3 perf.*
Jes. 32, 14. חמון עיר עזב
עֲזֻבָה *3 perf. fem.:* Jer. 49, 25. איך לא־עזבה עיר תהלה
עֲזוּבָה
ע״כ, כנוי לקריה עזובה מיושביה, לכן כמו קרנה [רוקינען־שטאדט], וכן נאמר עיר לא נעזבה, תעזב מלאמה, קיך לא עזובה עיר, וע״כ קך השלמה.
n. f., urbs ab incolis deserta (Ruinenstadt). LXX. οἱ ἐγκαταλειφθέντες, ἐγκαταλελειμμένοι.
הֲעָזוּבָה
Jes. 6, 12. ורבה העזובה
כַּעֲזוּבַת *constr.:* Jes. 17, 9. כעזובת החרש והאמיר

II. עָזַב

ס״כ, ומובנו עטול וכסוס וקשר ועכוס, רתיקס ותגוד [קניפפען, קומפיכירען], ומוס כמו חוס, כהשלם על רסוף שנכי קומס, או מקוום לכל, ל״ת ויעזבו יכוזלים על המומס המתקנים, וכן לך קך לא עזבם עיר [מוכח בגל״ך], לומר קך לא נכנסה ולא נתקוקה, ובנאמרם מוס מעזיבה, לומר מקום מתקרות ומקבר לוחן. ומצא לחקור הטעם שמכנו עזיב, ומקרן ג״כ קצל קזיב, ומס מתקר ומצוי.
v. comp. tr., sicut כָּזַב, nectere, circumligare, hinc, sicut חוּס, consuere, instaurare ruinas muri, Neh.

cum suff.: עֻזֶּךָ *p.*
2 Chr. 6, 41. אתה וארון עזך
Ps. 59, 17. ואני ׀ אשיר עזך
Ps. 63, 3. לראות עזך וכבודך
Ps. 66, 3. ברב עזך יכחשו לך
Ps. 68, 29. צוה אלהיך עזך
Ps. 77, 15. חדעת בעמים עזך
Ps. 86, 16. תנה־עזך לעבדך
Ps. 89, 11. בזרוע עזך פזרת איביך
Ps. 110, 2. מטה עזך ישלח י״י
Ps. 132, 8. אתה וארון עזך

cum suff.: עֻזֵּךְ
Jes. 52, 1. לבשי עזך ציון
Ez. 26, 11. ומצבות עזך
Am. 3, 11. והוריד ממך עזך

cum suff.: בְּעֻזֶּךָ
Ex. 15, 13. נהלת בעזך אל־נוה
Ps. 21, 2. י״י בעזך ישמח־מלך
Ps. 74, 13. פוררת בעזך ים

cum suff.: בְּעֻזֶּךָ *p.*
Ps. 21, 14. רומה י״י בעזך

cum suff.: עֻזְּכֶם
Lev. 26, 19. ושברתי את־גאון עזכם
Ez. 24, 21. גאון עזכם

cum suff.: עֻזּוֹ
Job. 37, 6. וגשם מטרות עזו
Ps. 59, 10. עזו אליך אשמרה
Ps. 78, 61. ויתן לשבי עזו
Ps. 150, 1. הללוהו ברקיע עזו
Prv. 10, 15. הון עשיר קריית עזו
Prv. 18, 11. הון עשיר קריית עזו
Jes. 62, 8. בימינו ובזרוע עזו

cum suff.: עֻזָּהּ
Hab. 3, 4. ושם חביון עזה

cum suff.: וְעֻזּוֹ
1 Chr. 16, 11. דרשו י״י ועזו
Esr. 8, 22. ועזו ואפו על כל־עזביו
Ps. 68, 35. ועזו בשחקים
Ps. 105, 4. דרשו י״י ועזו

cum suff.: בְּעֻזּוֹ
Ps. 78, 26. וינהג בעזו תימן

cum suff.: עֻזָּמוֹ
Ps. 89, 18. כי־תפארת עזמו אתה

cum suff.: עֻזָּהּ
Jer. 51, 53. וכי תבצר מרום עזה
Ez. 19, 12. ויבשו מטה עזה
Ez. 30, 6. וירד גאון עזה
Ez. 30, 18. ונשבת־בה גאון עזה
Ez. 33, 28. ונשבת גאון עזה

עָזּוּז
ת״ו, וסמוכן כמו עֹז, תקיף וחוק [שטארק, מֶֽכטיג], וליכנו סס.
adj. m., sicut עֹז, robustus, validus, potens. LXX. *ἰσχυρός, κραταιός.*
Ps. 24, 8. י״י עזוז וגבור

וְעָזּוּז
Jes. 43. 17. חיל ועזוז יחדו

עֱזוּז
ע״ו, וסמוכן חוק ותקיפות, וכאמר מכוכ מלחמה.
n. m., robur, vis, veluti Dei, belli. LXX. *δύναμις, δυναστεία, κατισχύειν.*

וַעֲזוּז
Ps. 145, 6. ועזוז נוראותיך יאמרו
Jes. 42, 25. ועזוז מלחמה

cum suff.: וַעֲזוּזוֹ
Ps. 78, 4. ועזוז ונפלאותיו

מָעוֹז
ע״ו, וכאמי מָעֻזִּי וסרמי מָעֻזִּים, ומוכנו מצור או מגרון, טירה וביצרית [פעסטע], ולפעמים נקשור עם עריס, ל״ש ערי מעוז, וסמשלות מעוז רחב, מעוז

(עִזִּנִי, עֻזָּהּ, עֻזִּי), robur, vis, potentia; firmitas, veluti de turri alta et munita, hinc propugnaculum, profugium, asylum, interdum de majestate, gravitate, gloria, laude; עִזָּרִים, impudentia; *concr.* et *coll.* (= חֲזָקִים), fortes, heroes. LXX. *δύναμις, ἰσχύς; κράτος, κραταίωμα; ὀχύρωμα; δυναστεία, ἀντίληψις, βοήθεια; τιμή, δόξα, ὑπερηφανία, ἁγίασμα; ἀναιδής*, et sic crebro adjective; כְּלֵי־עֹז *ὄργανα ἡρμοσμένα.*

עֹז, עֻז
Jud. 5, 21. תדרכי נפשי עז
Jud. 9, 51. ומגדל־עז היה בתוך־
1 Sam. 2, 10. ויתן־עז למלכו
2 Sam. 6, 14. ודוד מכרכר בכל־עז
1 Chr. 13, 8. לפני האלהים בכל־עז
1 Chr. 16, 27. עז וחדוה במקמו
2 Chr. 30, 21. והכהנים בכלי עז לי״י
Job. 12, 16. עמו עז ותושיה
Job. 26, 2. הושעת זרוע לא־עז
Job. 41, 14. בשוארו ילין עז
Ps. 8, 3. יסדת עז למען צורריך
Ps. 28, 8. י״י עז למו
Ps. 29, 11. י״י עז לעמו יתן
Ps. 30, 8. העמדתה להררי עז
Ps. 61, 4. מגדל־עז מפני אויב
Ps. 62, 12. כי עז לאלהים
Ps. 68, 34. יתן בקולו קול עז
Ps. 68, 35. תנו עז לאלהים
Ps. 68, 36. נתן ׀ עז ותעצמות
Ps. 71, 7. ואתה מחסי־עז
Ps. 84, 6. אשרי אדם עזד־לו בך
Ps. 90, 11. מי־יודע עז אפך
Ps. 93, 1. לבש י״י עז התאזר
Ps. 96, 6. עז ותפארת במקדשו
Ps. 138, 3. תרהבני בנפשי עז
Ps. 140, 8. י״י אדני עז ישועתי
Prv. 14, 26. ביראת י״י מבטח־עז
Prv. 18, 10. מגדל־עז שם י״י
Prv. 18, 19. אח נפשע מקריית־עז
Prv. 21, 22. וירד עז מבטחה
Prv. 31, 25. עוז־והדר לבושה
Jes. 51, 9. עורי לבשי־עז
Jer. 48, 17. איכה נשבר מטה־עז
Ez. 19, 11. ויהיו־לה מטות עז
Ez. 19, 14. ולא־היה בה מטה עז

s. M. עֲזֹ־
Jes. 26, 1. עיר עז־לנו ישועה

וְעֹז
Ps. 99, 4. ועז מלך משפט אהב
Eccl. 8, 1. ועז פניו ישנא

וַעֹז
1 Chr. 16, 28. חבו לי״י כבוד ועז
Ps. 29, 1. 96, 7. חבו לי״י כבוד ועז
Ps. 46, 2. אלהים לנו מחסה ועז
Jes. 45, 24. צדקות ועז עדיו יבוא

בְּעֹז
Prv. 31, 17. חגרה בעוז מתניה
Mich. 5, 3. וראה בעז י״י

בְּעֻזּוֹ
Prv. 24, 5. גבר־חכם בעוז

cum suff.: עֻזִּי
Ex. 15, 2. עזי וזמרת יה
Ps. 118, 14. עזי וזמרת יה
Jes. 12, 2. כי עזי וזמרת יה

cum suff.: עֻזִּי
ר״ו ׀ עזי ומגני
Ps. 28, 7.
Ps. 59, 18. עזי אליך אזמרה
Ps. 62, 8. צור־עזי מחסי
Jes. 49, 5. ואלהי היה עזי
Jer. 16, 19. ר״י עזי ומעזי ומנוסי

cum suff.: עֻזָּמוֹ
Ps. 81, 2. הרנינו לאלהים עזנו

יַעַז, יַעֹז *3 imperf.:*
קומה י״י אל־יעז אנוש
Ps. 9, 20.
Ps. 52, 9. יעז בהוותו
Dan. 11, 12. רבאות ולא יעוז

תָּעֹז *3 impf. fem.:*
Ps. 89, 14. תעז ידך תרום ימינך
Eccl. 7, 19. החכמה תעז לחכם

וַתָּעֹז *3 impf. ap. f.:*
Jud. 3, 10. ותעז ידו על כושן
Jud. 6, 2. ותעז יד־מדין על־ישראל

Nif-al: נָעַז
נָעֹז = נוֹעָז *part. m.:*
Jes. 33, 19. עם נועז לא תראה

Hif-il: הֶעֱז *3 perf.*
Prv. 21, 29. העז איש רשע בפניו

3 perf. fem.: הֶעֱזָה
Prv. 7, 13. העזה פניה ותאמר לו

עַז
ת״ו, ולנקבי עַזָּה, וכנוי זכרי עַזִּים, ומנקבי עַזּוֹת כמועצע. ומשונן עצום ותקיף וחוק [שטארק, קרעפטיג], ד״מ מעט, נמשלל על עוז רוח סערה וגולל מקלף וכדומה, לו מעיר נלוהס וכשנאה, מקיפות ועריצות. ויקר תעודתו כאס. נתקנוס עַז גס עֲזִיז מאלמו.
adj. m. (f. עַזָּה, pl. m. עַזִּים), robustus, validus, vegetus, de populo, de leone, undis, procella, amore, ira; munitus, de urbe; crudelis, durus, de rege, et similiter, raro substantive: robur, potentia. LXX. *κραταιός, ἰσχυρός, σφοδρός, βίαιος, σκληρός, θρασύς, αὐθάδης, ἀναιδής, πτωχός.*

עַז *p.*
Gn. 49, 3. יתר שאת ויתר עז
Gn. 49, 7. ארור אפם כי עז
Num. 13, 28. אפס כי־עז העם
Num. 21, 24. כי עז גבול בני עמון
Dt. 28, 50. גוי עז פנים
Jud. 14, 18. ומה עז מארי
2 Sam. 22, 18. יצילני מאויבי עז
Ps. 18, 18. יצילני מאויבי עז
Prv. 30, 25. הנמלים עם לא־עז
Jes. 19, 4. ומלך עז ימשל־בם
Jes. 25, 3. יכבדוך עם־עז
Dan. 8, 23. מלך עזי־פנים
Am. 5, 9. המבליג שד על־עז

וּמֵעָז
Jud. 14, 14. ומעז יצא מתוק

עַזִּים *pl.:*
Neh. 9, 11. כמו־אבן במים עזים
Ps. 59, 4. יגורו עלי עזים
Jes. 43, 16. ובמים עזים נתיבה
Ez. 7, 24. והשבתי גאון עזים

עֲזֵי *pl. constr.:*
Jes. 56, 11. והכלבים עזי־נפש

עַזָּה *adj. fem.:*
ברוחקדים עזה כל־הלילה *Ex.* 14, 21
Prv. 21, 14. ושחד בחק חמה עזה
Cant. 8, 6. כי־עזה כמות אהבה

עַזּוּת *fem. pl.: abstr.*
Prv. 18, 23. ועשיר יענה עזות

עָז
ע״ו, ולפכי מקיף עָזּ־, וכנכוי עֻזּוֹ או עֻזָּהּ, עֻזִּנִי, ותעודתו תוקף וכח עצם וחוזק נמוכ וסכיכות [קרעפט, שטארקקע], כעיכות ותיכות [פעסטיגקייט], ד״מ ממנדל וסר, לכן משנב ומכוס, ולפעמים נמשלל כמו תפלרת וסלר וכח וכנוד וכדומה [כוסס, מאכט], ולפעמים מקיפות ועריצות, כאשר נעו פניס, ולפעמים כמתעצם, לומר הטוס.
n. m. (seq. Maqef עֹז־, c. s. עֻזִּי s. 3, 8. et, ex nonnullorum sententia, 4, 2. LXX. male: *καταλιπεῖν.*

עָזֹב *inf. abs.:*
Ex. 23, 5. *עזב תעזב עמו

אֶעֱזָבָה *1 imperf.:*
Job. 10, 1. *אעזבה עלי שיחי

תַּעְזָב *2 imperf.:*
Ex. 23, 5. *עזב תעזב עמו

וַיַּעַזְבוּ *3 impf. pl.:*
Neh. 3, 8. ויעזבו ירושלם עד החומה

עֲזָבוֹן
ע״ו, וכרכוי עֲזָבוֹנִים, ומוכנו לו מעבר [עוויסמכלעל], לו מקום המעבר, והמזרח לע״ו עוב כמכוון המכני, שהוא דומה לכל עבר, כאשר ראיכו.
n. m. (pl. עֲזָבוֹנִים), commutatio mercium (Tauschhandel), deinde locus nundinationis, ubi fit mercatura, emporium, a v. עָזַב, vi nectendi (syn. עֲרֵב). LXX. *μισθός, ἀγορά.*

pl. c. suff.: עֲזָבוֹנֵךְ
Ez. 27, 33. בצאת עזבוניך מימים *p.*

pl. c. suff.: עֲזָבוֹנָיִךְ
Ez. 27, 12. 14. 22. נתנו עזבוניך

pl. c. suff.: וְעֲזָבוֹנַיִךְ
Ez. 27, 27. הוכך ועזבוניך

pl. c. suff.: בְּעֲזָבוֹנַיִךְ
Ez. 27, 19. בעזבוניך נתנו

pl. c. suff.: בְּעֲזָבוֹנָיִךְ *p.*
Ez. 27, 16. נתנו בעזבוניך

עָזּוּז
לומר עַז, ומעתיק עָזִּי, ומקור עֻזּוֹ. משונן מוכן כוזד, מיות עצום וחסון, עז ותקיף לתיך וחוק [שטארק, פעסט זיין], לו מתקף כתיך וחוק. וגם כמסוס מחכמה תעז לחכם משונן מחכמה כוזד, ומכלון החכמה תחקף עצמה תקיפה וחוקה לחכם, וכקשור עם על מעמיי מכלון מחקף כתקיף על דבר, ומסמוק בעוזו עיכות תכיך לס תוכוך מיס עוים. מכפעל נוֹזֵז כמר עָזַז כניכוכי, ומוכנו כמו עֻז פָּנִים. מכוסף חֻזַּז יוסף וחזוק, לומר מקשה פכיס לו מחכ, לו עשות תקיף [מֶֽרעטען], לכן מקניפה [פרעכן מֶֽכלעלכן], וקל להכיכ. תקוף וחזוי מעזז עי׳ בלוף מעזיז נמכור מיוקד.
h. e. עָזַז, *v. intr.* (impf. יָעֹז, inf. עָזוּז), robustum, firmum esse, fortem, potentem se praebere, veluti Qoh. 7, 19. *sapientia validam se ostendit sapienti* (neutiquam vi trans.); c. praep. בְּ, rei personaeve alicujus praepotentem esse, transl. de fluctuum venientium et consurgentium vi ac fragore, Prov. 8, 28. (syn. מַיִם עֲזָזִים). *Ni.* prt. נוֹעָז (= עָזָז), audax, impudens, de ore ferreo ac fronte perfricata (syn. עַז פָּנִים). *Hi.* הֶעֱז, roborare, indurare, obfirmare, veluti faciem, frontem h. e. petulanter agere, impudenter facere. LXX. *κραταιοῦν, κατισχύειν; δυναμοῦν, ἐν-; βοηθοῦν, ἀσφαλῆ τιθέναι; Hi. ἀναιδῶς ὑφιστάναι, ἀναιδής.*

inf. constr.: בְּעַזּוֹז
Prv. 8, 28. בעזוז שיחום חהום

inf. constr.: לָעֹז
Jes. 30, 2. לעוז במצרים פרעה

impt. sg.: עוּזָּה
Ps. 68, 29. עוזה אלהיכ

סיס, ולשׁי מעוּיס סכסון לל סכיכיות. ולשׁכ לסתמוכס בֶּעָזָּזָתָהּ כלוכס כמו מֶעָזֵּיהָ.

n. m. (c. s. מֶעָזּוֹ, pl. מְעָזִּים), munimentum, arx, veluti de galea, capitis tanquam fortalitio, de *Tyro*, maris propugnaculo; עָרֵי מְעָזִּים, urbes castellis munitae; אֱלֹהֵי מְעָזִּים, Deus arcium s. castellorum. Forma מָעָזְּנָה (= מְעָזִּיהָ) epenthetica est. LXX. *ἰσχύς; κράτος, κραταίωμα, κραταίωσις; ὀχύρωμα, ὑποστήριγμα, δυνασ-τεία, βοήθεια, ἀντίληψις; κατα-φυγή, σκέπη, στάσις; ὑπερασπιστής; κέρας, ῥύστης, βοηθός.*

מָעוֹז

ר״ח מעוז־חיי
Ps. 27, 1.

היה לי ׀ לצור מעוז
Ps. 31, 3.

ואפרים מעוז ראשי
Ps. 60, 9. 108, 9.

מעוז לתם דרך ר״י
Prv. 10, 29.

מעוז הים לאמר
Jes. 23, 4.

כי־חיית מעוז לדל
Jes. 25, 4.

מעוז לאביון
Jes. 25, 4.

והיה לכם מעוז פרעה
Jes. 30, 3.

סין מעוז מצרים
Ez. 30, 15.

תבקשי מעוז מאויב
Nah. 3, 11.

וּמָעוֹז

ומעוז ישועות
Ps. 28, 8.

ומעוז לבני ישראל
Joel 4, 16.

הַמָּעוֹז

על ראש המעוז הזה
Jud. 6, 27.

וחללו המקדש המעוז
Dan. 11, 31.

בְּמָעוֹז

לעוז במעוז פרעה
Jes. 30, 2.

במעוז מלך הצפון
Dan. 11, 7.

לְמָעוֹז

למעוז ביום צרה
Nah. 1, 7.

וְלַמָּעוֹז

עמדי למחזיק ולמעוז
Dan. 11, 1.

cum suff.: מָעֻזִּי

האל מעזי חיל
2 Sam. 22, 33.

כי אתה מעזי
Ps. 31, 5.

כי־אתה ׀ אלהי מעזי
Ps. 43, 2.

cum suff.: מָעֻזָּךְ

ר׳ עזי ומעזי ומנוסי
Jer. 16, 19.

cum suff.: בְּמָעֻזָּךְ

אר יחזק במעזי
Jes. 27, 5.

cum suff.: מָעֻזֶּךָ

וצור מעזך לא זכרת
Jes. 17, 10,

cum suff.: מָעֻזְּכֶם

חדות ר׳ היא מעזכם
Neh. 8, 10.

cum suff.: מָעֻזֵּכֶן

כי שדד מעזכן
Jes. 23, 14.

cum suff.: מָעוּזָּהּ

יהיו ׀ ערי מעזו
Jes. 17, 9.

cum suff.: מָעֻזּוֹ

לא ישים אלהים מעזו
Ps. 52, 9.

cum suff.: מָעֻזָּהּ

ויתגדל עד־מעזה
Dan. 11, 10.

cum suff.: מָעֻזָּם

מעזם בעת צרה
Ps. 37, 39.

cum suff.: מָעֻזָּם

מעזם משוש תפארתם
Ez. 24, 25.

pl.: מָעֻזִּים

ולאלה מעזים על־כנו
Dan. 11, 38.

ועשה למבצרי מעזים
Dan. 11, 39.

pl. constr.: לְמָעֻזֵּי

למעוזי ארצו
Dan. 11, 19.

pl. c. s.: מְעֻזֵּיהָ = מָעֻזֶּיהָ

לשמד מעזניה
Jes. 23, 11.

עָזַל

ad עָזְאזֵל *v. s. h. nom.*

עָזַן

פעל ל״ע כ״ל כנוד, ופעולתו כמו אָזַן, עכין אזיכס וקלידס [אזלרף ויין], מלעוז כס סכיות. ומוס עוכ״ס אס עוף. וקאר לדעת רל״ק הפעל לל סיס ולל נכרל. ותוכן הזס לדעתו מעכין עו, לתמו ולזקר.

v. inus., sicut אָזַן, acuere, acutum esse, de visu, perspicacem esse.

עָזְנִיָּה

ג״כ, וכמו לאין נאר, וקרלל כן ע״ש קלוד וקריפות קוס רלותו, כלאר כלמר נקיוס, שהנאר לתרקוק עיניו יניטו.

n. f., aquilae species, a visus perspicacitate (Job. 30, 29.). LXX. *ἀλιαίετος.*

הָעָזְנִיָּה

הפרס ואת העזניה
Lev. 11, 13.

וְהָעָזְנִיָּה

והפרס והעזניה
Dt. 14, 12.

עָזַק

פעל כוזד [ומעתיד נעביכית יַעֲזֹק], ומסלנס גדילס וגליפס קריפס ופליקס כריס ופריכס [מתקקנן, גרלנען, תייכ-], ומוס הכנד עֵזֶק יוצל וקוזק, מקפיכ כרס, וכן שׁוּבַ נערני [נמעתק סעדיס פיומיי פס נפסוק], ומוס נעכני מֵעֲזָק כלי לקפיכס, מעלל לו אֶת, וכן נגמלל [מכקוס פ״ס] סלך נזדס ומלל יוצל יְעֵזֶק תקת סויתיס, פרוס קופר, ולל תזלכת אכניס, וכן נתקלוס סעוזק נית הפרס, וכן זס הזס עֲזָקָה, עכיכו קריאס, ד״ל פרוסת של עוקס, סרנון פרוס של זדס שכתקס, ולל של זדס כור, ונאפס סוכית עֵזֶק קריכס וקקיקס ועכיעס וקתיאס נדכר, ומוס עֵזְקָא נאכלי קוסס ועכעת, מלגון קקיקס. וקאר לקקור הזכס דע שהקועס עֲזַק [סעין מקלב מוזג ועעמיי], ולוסס לו שֵׁזֶף, חֲשַׁזֶּף, בָּשַׂח, שכקולס סמיכה, וכן נאפס יוסיס וקלקלנית [l. *sec-are* וכלוסס.

v. comp. tr. (impf. neohebr. יַעֲזֹק), sicut שֵׁזֶף, חֲשַׁזֶּף, בָּשַׂח, *sec-are*, incidere, pastinare, fodere, unde *Pi.* עִזֵּק intens., perfodere, pastinare vineam, arab. *ghazaqa* (quod habet eo ipso loco Jes. 5, 2. *Saadja Fajumi*), unde n. arab. *mighzaqon*, ligo, pastinum, ad solum subigendum (syn. מַעְדֵּר). Sic *v.* עֵזֵק in Gemara, vi *fodiendi*, unde עֲזֵקָה, fossio, pastinatio, veluti פֵּרוֹת שֶׁל־עֲזֵקָה, fructus soli repastinati s. subacti, non agrestis atque inculti, et syr. *ghăzaq*, incidere, insculpere, unde *ghezqeto*, עֲזֵקָא, annulus signatorius. LXX. *φραγμόν περιτιθέναι.*

Pi-el: עִזֵּק

3 *impf. c. s.:* וַיְעַזְּקֵהוּ

ויעזקהו ויסקלהו
Jes. 5, 2.

עֲזֵקָא

ג״כ נקיפי, וסמוכן קוסס ונטעת [ויע-נעלניכן], וכקרל ע״ש עניעס.

n. f. aram., annulus signatorius, ab insculpendo s. imprimendo. LXX. *δακτύλιος.*

constr.: וּבְעֲזֵקַת

ובעזקת רברבנוהי
Dan. 6, 18.

cum suff.: בְּעֲזֵקָתֵהּ

וחתמה מלכא בעזקתה
Dan. 6, 18.

עָזַר

ג״כ נתמכוסו, וסעתיד יַעְזֹר וסכנוי בַּעְזָרֵהּ, ונתכוכו סיגס וקיסיקס סקפס וקפיפס [כוסלי־עפען], וגוילו עֲזָרָה סוס, ודומס לו אָזַר, עָצַר נמכוון וס, וכן נמפתי מעכו. ומן המתוכות של סקפס וקיסיקס סמשלס על הסכס וסגנס [נעשיעגען], וכן מכלו של גגן וסכך, ומוס סעילס וסוצעס וסולעלס נכללס [העלצען], נמלוג עס יסק הפעול, לו עס הטעמיים עס ולקרי, וכן עוד נסוכיות וערכית. סכפעל עֲזַר הפעולי, סרנון כוצע, וכקאר עס על, סרנון נעצס הסכס וסגנס על לית. סכוסף הֶעְזִיר יולל וקוזק, וסכיכוכי מַעְזְרִים וסיקוס לַעֲזָרֵר, ותקנוות של עוכ לכוכ סימן.

v. comp. tr. (impf. יַעְזֹר, pl. רַיַּעְזְרוּ), circumdare, cingere, stipare, unde עֲזָרָה, vestibulum circumseptum, qua vi primaria concinunt vv. עָזַר, אָצַר, עָצַר. Hinc vi tuendi, protegendi, metaphora frequentissima, auxiliari, sustentare, c. acc. pers. vel cum praepp. עִם, אַחֲרֵי, plane uti in lingua tum arabica tum syriaca. *Ni.* נֶעְזַר, juvari, adjuvari, c. לְ personae, cui tutela s. auxilium praestatur. *Hi.* הֶעְזִיר (part. מַעְזִירִים, inf. לַהֲעְזִיר = לְהַעְזִיר), opem ferre, auxilio esse. LXX. *βοηθεῖν, ἀντιλαμβάνεσθαι, συμμαχεῖν; ἰσχύειν, κατ-, συνεπ-; ἐξαιρεῖν, ῥύεσθαι, ὠφε-λεῖν, ἀνιστάναι, συνεπιτιθέναι; ἐπαρκεῖν, βοηθός, συμ-; βοήθεια, κρείσσων; κέτη τὰ ὑπ᾽ οὐρανόν.*

3 *perf. c. s.:* עֲזָרַנִי

ור״ח עזרני
Ps. 118, 13.

3 *perf. c. s.:* עֲזָרֻנִי

עד־הנה עזרנו ר״י
1 Sam. 7, 12.

3 *perf. c. s.:* עֲזָרָךְ

כי עזרך אלהיך
1 Chr. 12, 18.

3 *perf. c. s.:* עֲזָרוֹ

ויזעק יהושפט ור״ח עזרו
2 Chr. 18, 31.

2 *perf.:* עֲזַרְתָּ

מה־עזרת ללא־כח
Job. 26, 2.

2 *perf. c. s.:* עֲזַרְתָּנִי

עזרתני ונחמתני
Ps. 86, 17.

1 *prf. c. s.:* עֲזַרְתִּיךָ

אמצתיך אף־עזרתיך
Jes. 41, 10.

אל־תירא אני עזרתיך
Jes. 41, 13.

וביום ישועה עזרתיך
Jes. 49, 8.

1 *perf. c. s.:* עֲזַרְתִּיךָ

אני עזרתיך נאם־ר״י
Jes. 41, 14.

3 *perf. pl.:* עָזָרוּ

והמה עזרו עם־דויד
1 Chr. 12, 21.

עזרו איש ברעהו
2 Chr. 20, 23.

והמה עזרו לרעה
Zach. 1, 15.

3 *perf. pl. c. s.:* עֲזָרֻם

למלחמה ולא עזרם
1 Chr. 12, 19.

ושבתי הלוו עזרם
Esr. 10, 15.

2 *perf. pl.:* וַעֲזַרְתֶּם

ועזרתם אותם
Jos. 1, 14.

part. masc.: עוֹזֵר, עֹזֵר

מלך עזר אתו
1 Reg. 20, 16.

ואין עזר לישראל
2 Reg. 14, 26.

ויתום ולא־עזר לו
Job. 29, 12.

לא עזר למו
Job. 30, 13.

יתום אתה ׀ היית עזר
Ps. 10, 14.

כי־אין עוזר
Ps. 22, 12.

ר״י היה־עזר לי
Ps. 30, 11.

הנה אלהים עזר לי
Ps. 54, 6.

ועני ואין־עזר לו
Ps. 72, 12.

כשלו ואין עזר
Ps. 107, 12.

וכשל עזר ונפל עזר
Jes. 31, 3.

ואביט ואין עזר
Jes. 63, 5.

כל שריך עזר
Jer. 47, 4.

ואין עוזר לה
Thr. 1, 7.

ואין עוזר לו
Dan. 11, 45.

pl. constr.: עֻזְרֵי

בגבורים עזרי המלחמה
1 Chr. 12, 1.

תחתו שחחו עזרי רהב
Job. 9, 13.

p. pl. c. suff.: בְּעֻזְרֵי *p.*

ר״ח לי בעזרי
Ps. 118, 7.

p. pl. c. suff.: לְעֻזְרֶיךָ

ושלום לעזריך
1 Chr. 12, 18.

p. pl. c. suff.: עֻזְרֵיהוּ

שאול את־עזריו
Ez. 32, 21.

p. pl. c. suff.: עֻזְרֶיהָ

ונשברו כל־עזריה
Ez. 30, 8.

p. pass.: עָזוּר *sg.*

וכשל עזור ונפל עזר
Jes. 31, 3.

inf. constr.: בְּעֶזְרָה

ויהי בעזר האלהים
1 Chr. 15, 26.

inf. constr.: לַעְזוֹר, לַעְזֹר

מלך גזר לעזר את־לכיש
Jos. 10, 33.

לעזר להדד־עזר
2 Sam. 8, 5.

מעיר לעזור
2 Sam. 18, 3. Q'ri.

לעזור להדרעזר
1 Chr. 18, 5.

לעזר לשלמה בנו
1 Chr. 22, 17.

אין־עמך לעזר
2 Chr. 14, 10.

הלרשע לעזר ולשנאי ר״י
2 Chr. 19, 2.

ישׂכה באלהים לעזור
2 Chr. 25, 8.

לעזר למלך על־האויב
2 Chr. 26, 13.

מלכי אשור לעזר לו
2 Chr. 28, 16.

inf. c. suff.: לְעָזְרֵנִי

באתם אלי לעזרני
1 Chr. 12, 17.

תהי־ידך לעזרני
Ps. 119, 173.

הראשונים בא לעזרני
Dan. 10, 13.

inf. c. suff.: לְעֻזָּרֵנוּ

ועמנו ר׳ אלהינו לעזרנו
2 Chr. 32, 8.

לעזרנו מאויב בדרך
Esr. 8, 22.

inf. c. suff.: לְעֻזָּרוֹ

ובאו על־דויד לעזרו
1 Chr. 12, 22.

impt. c. suff.: עָזְרֵנִי

עזרני ר״י אלהי
Ps. 109, 26.

שקר רדפוני עזרני
Ps. 119, 86.

impt. c. suff.: עָזְרֵנוּ

עזרנו ר״י אלהינו
2 Chr. 14, 10.

עזרנו ׀ אלהי ישענו
Ps. 79, 9.

impt. c. suff.: וַעֲזָרֵנוּ

והושיעה לנו ועזרנו
Jos. 10, 6.

impt. pl. c. s.: וַעֲזָרֻנִי

עלו־אלי ועזרני
Jos. 10, 4.

3 *imperf.:* יַעְזָר־ *s. M.*

ואדני ר״י יעזר־לי
Jes. 50, 7.

אדני ר״י יעזר־לי
Jes. 50, 9.

3 *imperf.:* וַיַּעְזָר־ *s. M.*

ויעזר־לו אבישי בן־צרויה
2 S. 21, 17.

3 *impf. c. s.:* יַעְזָרֵךְ

ויצרך מבטן יעזרך
Jes. 44, 2.

3 *impf. c. s.:* וַיַּעְזְרֵךְ

מאל אביך ויעזרך
Gn. 49, 25.

3 *impf. c. s.:* וַיַּעְזְרֵהוּ

ויעזרהו האלהים
2 Chr. 26, 7.

3 *impf. c. s.:* יַעְזְרֶהָ

יעזרה אלהים לפנות
Ps. 46, 6.

3 *impf. c. s.:* וַיַּעְזְרֵם

ויעזרם ר״י ויפלטם
Ps. 37, 40.

3 *impf. pl.:* יַעְזְרוּךָ *p.*

הבל וריק יעזרו
Jes. 30, 7.

איש את־רעהו יעזרו
Jes. 41, 6.

3 *impf. pl.:* וַיַּעְזְרוּהוּ

ויעזרו אחרי אדניהו
1 Reg. 1, 7.

3 *impf. pl. c. s.:* יַעְזְרֻנִי

ומשפטיך יעזרני
Ps. 119, 175.

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְעַזְרוּנִי
2 Chr. 28, 23. לָהֶם אזבח ויעזרוני
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּעְזְרֻכֶם
Dt. 32, 38. יקומו ויעזרכם
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּעְזָרֵהוּ
2 Chr. 32, 3. מהרוץ לעיר ויעזרהו
Nif-al: נֶעְזַר
1 *perf.:* וַנֵּעָזֵרְתִּי
Ps. 28, 7. בו בטח לבי ונעזרתי
inf. constr.: לְהֵעָזֵר
2 Chr. 26, 15. כי־הפליא להעזר
3 *impf. pl.:* יֵעָזֵרוּ
Dan. 11, 34. ובהכשלם יעזרו עזר
3 *impf. pl.:* וַיֵּעָזְרוּ
1 Chr. 5, 20. ויעזרו עליהם
Hif-il: הֶעְזִיר
part. pl.: מַעְזְרִים
2 Chr. 28, 23. הם מעזרים אתם
inf. constr.: לַעְזֹר
2 Sam. 18, 3. K'tib. מעיר לעזר

עֶזֶר

ז״ו, וכנוי עֶזְרִי, עֶזְרֵהּ, ותעודתו מסכה וסגנס על פלוני, יצ וסעוד ותצועה [הילפא], וגם כמסמוק עזר כנגדו מסס מופעני.

n. m. (c. s. עֶזְרַת), protectio, defensio, auxiliatio, auxilium, *nunquam* metonym. de persona auxiliante. LXX. *βοήθεια, βοηθός, ἀντιλαμβανόμενοι.*

Gn. 2, 18. אעשה־לו עזר כנגדו
Gn. 2, 20. ולאדם לא־מצא עזר
Ps. 89, 20. שויתי עזר על־גבור
Dan. 11, 34. ובהכשלם יעזרו עזר

וְעֶזֶר

Dt. 33, 7. ועזר מצריו תהיה

לְעֶזֶר

Jes. 30, 5. לא לעזר ולא להועיל
cum suff.: עֶזְרִי
Ps. 70, 6. עזרי ומפלטי אתה
Ps. 121, 1. מאין יבוא עזרי
Ps. 121, 2. עזרי מעם ר״י
cum suff.: בְּעֶזְרִי
Ex. 18, 4. כי־אלהי אבי בעזרי
cum suff.: עֶזְרֵנוּ
Ps. 33, 20. עזרנו ומגננו הוא
Ps. 124, 8. עזרנו בשם ר״י
cum suff.: עֶזְרֶךָ
Ps. 20, 3. ישלח־עזרך מקדש
cum suff.: עֶזְרֶךָ *p.*
Dt. 33, 29. עם נושע בר״י מגן עזרך
cum suff.: בְּעֶזְרֶךָ *p.*
Dt. 33, 26. רכב שמים בעזרך
Hos. 13, 9. כי־בי בעזרך
cum suff.: עֶזְרָה
Ez. 12, 14. אשר סביבותיו עזרה
cum suff.: בְּעֶזְרוֹ
Ps. 146, 5. שאל יעקב בעזרו
cum suff.: עֶזְרָם
Ps. 115, 9. 10. 11. עזרם ומגנם הוא

עֶזְרָה

ז״כ, ומובנו כמו עֵזֶר, גלי סגלל המכוון.

n. f., vi eadem, qua עֵזֶר. LXX. *ἀντίληψις, βοήθεια, ἐλπίς.*

Ps. 46, 2. עזרה בצרות

לְעֶזְרָה

2 Chr. 28, 21. ולא לעזרה לו
Jes. 10, 3. על־מי תנוסו לעזרה
Jes. 20, 6. לעזרה להנצל מפני מלך
Jes. 31, 1. היורדים מצרים לעזרה
Jer. 37, 7. היצא לכם לעזרה

constr.: עֶזְרַת
Jes. 31, 2. ועל־עזרת פעלי און

לְעֶזְרַת

constr.:
Jud. 5, 23. כי לא־באו לעזרת י״י
Jud. 5, 23. לעזרת י״י בגבורים
cum suff.: עֶזְרָתִי
Job. 6, 13. האם אין עזרתי בי
Job. 31, 21. כי־אראה בשער עזרתי
Ps. 27, 9. עזרתי היית
Ps. 40, 18. עזרתי ומפלטי
cum suff.: בְּעֶזְרָתִי
Ps. 35, 2. וקומה בעזרתי
cum suff.: לְעֶזְרָתִי
Ps. 22, 20. 40, 14. לעזרתי חושה
Ps. 38, 23. חושה לעזרתי
Ps. 70, 2. י״י לעזרתי חושה
Ps. 71, 12. אלהי לעזרתי חישה
cum suff.: עֶזְרָתֵנוּ
Thr. 4, 17. אל־עזרתנו הבל
cum suff.: בְּעֶזְרָתֵךְ
Nah. 3, 9. ולובים היו בעזרתך

עֶזְרָת

ז״כ, תמוסה יקרס מן עֶזְרָה, כמוסמס תו, וכן זִמְרָת, וסודו יסדתי בתלמוד שפתי תרסס קף ל״ק, כמס המקלית עֶזְרָחָה. תעודתו כמו עזרס.

n. f. (cujus forma, sicut nominis זִמְרָת *absolutiva* et perrara est; c. *He* finis: עֶזְרָתָה), auxilium. LXX. *βοήθεια, βοηθός, βοηθεῖν.*

Ps. 60, 13. 10. 8, 13. חבה־לנו עזרת
cum h finis: עֶזְרָתָה
Ps. 44, 27. קומה עזרתה לנו
Ps. 63, 8. כי־היית עזרתה לי
Ps. 94, 17. לולי י״י עזרתה לי

עֲזָרָה

ז״כ, ומובנו מקום מוקף ומקומק, ודומס לו מלכ בשרש ומכוון [חָצֵר], ובעבני מסכום עלמס מצלמו, ונס ביקוקלל מכוון כוס. ומעשס מצרש עור עכין תמיקס ומקף, ולס כמו שרש נתן יקילני בעל־מעוך ומקמיקי מעכין תצועה.

n. f., locus circumseptus et undique cinctus, vestibulum (syn. חָצֵר), arab. per metathesin: *gharçaton*, a v. עָזַר, vi nativa concludendi s. complectendi. LXX. *αὐλή, τὸ ἱερόν, ἱλαστήριον.*

הָעֲזָרָה

2 Chr. 6, 13. ויתנהו בתוך העזרה
Ez. 43, 14. ער־העזרה התחתונה
Ez. 43, 14. ער־העזרה הגדולה
Ez. 43, 20. 45, 19. ארבע פנות העזרה

וְהָעֲזָרָה

2 Chr. 4, 9. והעזרה הגדולה
Ez. 43, 17. והעזרה ארבע עשרה

לָעֲזָרָה

2 Chr. 4, 9. ודלתות לעזרה

וּמֵהָעֲזָרָה

Ez. 43, 14. ומהעזרה הקטנה

עַט

v. s. r. עוט *p.* 800.

עֵטָא

v. s. r. עוט *p.* 800.

I. עָטָה

פעל נודד ונודד, ומעתיד וַיַּעַט, ופתרונו כסוי לו מתכסות, נעיפס ועטיפס [דעקקען, יין —, ה׳ללענן, יין —] ל״ש מתכסות שלמס ונגד, מתכסות לור מסק״נס, ולוגן לקר נזלוג עס על. ולמעמים עכיגו מקילס ומגלמס [נוזאַמענווי־קלעלן], ד״מ מעגן מעמ, ומזלמס על מזמד ומסכמס, וכן ועמ לת לקן מלכים, כלמר יעמ, ולמעמים כמו עוף ולף ועמף, כמזלמס לגון לוזלוגת ולוגלמס [פעלצמאַכעוכג], ומוס לל״ק כעוטים, ולל״ת עכין כסוי לתכלות, ומכלון קודקד ומתלכלת, ולל״ק מזר מתכסס פניס לגוגת. מכוסף חֶעֱטָה יוצ ולוגן, ל״מ מסמסון נרכוגת יעמ מוכס, מכלון מיוכס [ומו מוכס] יעמ נרכוגת. מכגב״ס עֲטָה, ומוס מְעֻטָּה לדעמ, ולמר לתעוגת יעגכי, דע מזיל ערוג ענר ועת״ד מקל, ולפרגכו נמקוס לקר.

v. intr. et tr. (impf. יַעֲטֶה), tegere, se contegere; velare, se operire, amicire, induere, interdum vi convolvendi, tropice: delendi, et, sicut עִוֵּם, עָלַם, עָמַם, vi elanguendi et viribus deficiendi, de animi deliquio, *σκοτοῦσθαι. Hi.* tegere, cum acc. rei, qua quid tegitur, et praep. עַל de eo, quod tegitur, Ps 89, 46. (יוֹרֶה = מוֹרֶה). *Pu.* עֻטָּה) unde, ut videtur prt. מְעֻטָּה Ez. 21, 20.), contegi, de gladio, qui ad mactandum manu est apprehensus. De forma יְעֻטֶּנִּי Jes. 61, 10., qua praet. et imp. conj. *Qal* mixtum est, alio loco exponemus. LXX. *περιβάλλειν, ἀνα-; ἀφαιρεῖν, φθειρίειν;* inf. *στολή;* prt. f. מְעֻטָּה, *εὐγέγονεν; Hi. καταχέειν, παρακαλεῖν.*

3 *perf.:* וְעָטָה
Jer. 43, 12. ועטה את־ארץ מצרים
3 *perf. c. s.:* יְעָטָנִי
Jes. 61, 10. מעיל צדקה יעטני
3 *perf. pl.:* וְעָטוּ
Mich. 3, 7. ועטו על־שפם כלם
part. masc.: עֹטֶה
1 Sam. 28, 14. והוא עטה מעיל
Ps. 104, 2. עטה אור כשלמה
part. c. suff.: וְעֹטֶךָ
Jes. 22, 17. ועטך עטה
part. fem.: עֹטָיָה *sg.*
Cant. 1, 7. שלמה אהיה כעטיה
inf. abs.: עָטֹה
Jes. 22, 17. ועטך עטה
2 *imperf.:* תַּעֲטֶה
Ez. 24, 17. ולא תעטה על־שפם
3 *imperf.:* יַעֲטֶה
Lev. 13, 45. ועל שפם יעטה
Ps. 84, 7. ברכות יעטה מורה
Ps. 109, 19. כבגד יעטה
Jer. 43, 12. כאשר־יעטה הרעה
3 *impf. ap.:* וַיַּעַט
Jes. 59, 17. ויעט כמעיל קנאה
2 *impf. pl.:* תַּעֲטוּ
Ez. 24, 22. על־שפם לא תעטו
3 *impf. pl.:* יַעֲטוּ
Ps. 71, 13. יעטו חרפה וכלמה
3 *impf. pl.:* וַיַּעֲטוּ
Ps. 109, 29. ויעטו כמעיל בשתם
Pu-al: עֻטָּה
part. fem.: מְעֻטָּה *sg.*
Ez. 21, 20. מעטה לטבח
Hif-il: הֶעֱטָה
2 *perf.:* הֶעֱטִיתָ
Ps. 89, 46. העטית עלו בושה
part. constr.: מַעֲטֵה *sbst.*
Jes. 61, 3. מעטה תהלה

II. עָטָה

פעל ל״ע כ״ק נגנין סנוסף, נתמוגות וַיַּעַט, וַתַּעַט, ומובנו כמו עָדָה נמכוון כ׳ לעיל, לומר קליפס ועגירס על דבר ומלוך [לוף עמוסס לאוגעסען], ולימו מן עֵיט, כלמר חזקו קנק. ולמר לקור מזרס הלף מזלמו נזפס מכלקים ויונית [s. *at*; gr. *ἀτεῖν*].

v. hif. (impf. apoc. וַיַּעַט, וַתַּעַט, minime a v. עיט), sicut עָדָה II., contendere, incurrere, invehi, impetum facere in aliquid, sanscr. *at*, gr. *ἀτεῖν* (*ἄτη*). LXX. *ὁρμᾶν, ἐκκλίνειν.*

Hif-il: הֶעֱטָה
2 *imperf.:* וַתַּעַט
1 Sam. 15, 19. ותעט אל השלל
3 *imperf. ap.:* וַיַּעַט
1 Sam. 14, 32. ויעט העם אל־שלל
3 *impf. ap.:* וַיַּעַט
1 Sam. 25, 14. ויעט בהם

עֲטַלֵּף

ז״ו וכנוי לעוף. ומוס לדעת מכן־עזרס עוף קטן מסוגר בליל [פלעדערמויז], ונגוד לל״ק מן עָטָה לגון קוגף, ומסס עָתָם, ומכלון עוף מקוגף, וספרום כוס לס מתקוור לי. וכ״ל מתלגותו מין זכר דומס לל עכגר, לכן נמלס כיגיס מקגרת מפרפרות, ומלגות שרשו עַ־טַלַּף ומולי שרשו עָטַף נדמיון לל עגף נעדגי כתעלעות סלגף וכן נכלס.

n. m. secundum *Ibn Ezram*, vespertilio, avis tempore crepusculi s. noctu volitans (comp. ex עָטָה = עָלָה et עָתַם = עָוַם). Alii v. עָטַם obvelare, caliginosum esse (arab. עצם IV.) subesse dicunt, unde Pi. עִטֵּם, dissoluta dagess.: עַטְלָם, transpos. עָטְלָם, *noctuam* intelligentes. LXX. *νυκτερίς.*

הָעֲטַלֵּף

Lev. 11, 19. הדוכיפת ואת־העטלף

וְהָעֲטַלֵּף

Dt. 14, 18. והדוכיפת והעטלף
pl.: וְלָעֲטַלֵּפִים
Jes. 2, 20. לחפרפרות ולעטלפים

עָטָן

פעל ל״ע כ״ק נגוז, ומובנו לדעת מכן־נגלס כמו עגן מיגעלן, כריכס על מיס, מזר מוס סס עָטָן לו מֵעָטָן מקום כריכת המגלים על מיס, וכן פרשו מכן־עוכ״ל. לדעת שבעים וקיס ותרגום רומי סומנגעט עכיגו כמו עָטָם נלקיי, לזר מיכו עִטְמָא, לולס מלגתי בלתי נכוגיס גס שכיסס. ומפזר שרש עָטָן נדומס לל אָטָן לעיל, למר קשור וכיקוק לגוד ומסור, וכן משרש לל גִּיד לעיל, ומוס מגוד עָטֶן גיד ומיקר ועורק [ומכגע], ומקקר ומשווי מקק לגן וכדומס, ווקק דעת כן־זקן נמס״ם שלו. עי׳ מסס.

v. inus., quocum *Abulwalid* arabicum *ghathana* contulit, vi procumbendi ad aquas, unde *ghathanon*, *mighthan-on*, locus, in quo cameli vel oves ad aquas bibendas decumbunt. Versio Alex. et Vulg. ad analogiam aramaici עָטָם spectat, unde אַטְמָא, אִטְמָא, latus (LXX. עֲטִינֵי, *ἔγκατα*; Vulg. viscera; Syr. *latera*). At nobis v. עָטָן, sicut אָטָן, vi nectendi et

lior est sententiae *Saadjae*, ex qua, cum Jes. 11, 15. arabice *shuchun* vertat, עָם, sicut arab. *gham*, *g'ham*, hebr. חָם, vi fervendi s. candendi dicitur. Arabice *ghajam* (secundum *Al-Qamus* = נהאר) de luce s. candore.

עֵים

ז' ו וסמיך עֵימַ, ומוכנו סכוך ולעוף [גלועם], ועיס רוק לפ"ו בדומס לל קמץ לף וקרון לף, וסתוכיס סקדמוניס כלקנו כו.

n. m. (c. עֵימַ), candor, aestus, ardor, effervescentia (syn. חֵמָה, חָרוֹן). Sic *Saadja*, et egregie quidem. LXX. (*ἐν πνεύματι*) *βιαίῳ*.

constr.: בְּעֵימַ

Jes. 11, 15. בעים רוחו

עִין

פעל ל"ע, ומוכנו לדעת רגיס כמו עלן בערבי, כוילס וסקרס [סליעסען, קווילען], ומוס עֵין מקור, וגס מקוס סלקוס, מקור דמע, לוכס עוד מקוס להתגדר. *v. inus.*, sicut נאן *med. Je* arab., manare, scatere, unde עָיִן, fons aquarum, et lacrimarum h. e. oculus.

עַיִן

ס"ס, וכסכוי עֵינֵי, עֵינוֹ, וסווני עֵינַיִם וסמיכותו עֵינֵי, וכמוכן מקור סכסוי עֵינוֹת וסמיך עֵינוֹת. סספקיון ל' קוס ומקוס סרקוס [קויעג], ונקמר מרקיס רקס לעין, וזלוכיס רגיס עס עין, ד"ס לעיני, בעיני, מעיני פלוני, זיס עין על, עיניס רשות, רוס עיניס, עין בעין. ולפעמיס מקלק סכרקס, כמו עין סארץ, ועוד סרבים, שתוצ בתרבץ תלין. כ' כמו עֲיָנָן, לומר מקור [קוועלע] וכן בלשונוס רבות לקדוס המוגג של מקור ועין, וכמוכן הוס סרבוי עֵינוֹת וסמיך עֵינוֹת, וזגור הסם הוס בהרכב ספרשיים, ד"ס עין רוגל, עין תניס, עין תפוק, עין גדי, עין גניס, עין דלה, עין קדם, עין קרוד, עין חצבה, עין עגליס, עין שמש, עין ריימון.

n. f. (c. s. עֵינוֹ, עֵינָהּ; du. עֵינַיִם, c. עֵינֵי; pl. עֲיָנוֹת, c. עֵינוֹת, fontes): 1) *oculus*, de organo visus externo et tropice de mente quasi animi oculo, de cujus vocabuli metaphoris et junctu ris multis ac variis in lexicis luculentius exponitur; 2) sicut עֲיָנָן, *fons*, *πηγή*, multis in nmm. pr. LXX. *ὄμμα*, *ὄρασις*, *ὀφθαλμός*, *ὄψις*, *πρόσωπον*, *καρδία*, *εἶδος*; *πηγή*; בְּעֵינֵי, *ἐνώπιον*, *ἔναντι*, *ἐναντίον*, *παρά*, *φαίνεσθαι*; c. suff. *ἐν ἑαυτοῖς*, *ἑαυτόν*, *παῤ ἐμαυτῷ*, *παρὰ σεαυτῷ*; לְעֵינֵי, *ἔναντι*, *ἐναντίον*; בְּעֵין, *ὡς*; רָשַׁר בְּעֵינֵי, *ἀρέσκειν*, *ἀρεστός*, *δοκεῖν*, *θέλειν*; רַע, רַע בְּעֵינֵי, *μὴ ἀρέσκειν*, *βαρὺ καταφαίνεσθαι*; חָמַר בְּעֵינֵי, *βαρέως φέρειν*, *σκληρόν φαίνεσθαι*; רַע עֵין, רַע, *βάσκανος*; רוֹם עֵינַיִם, רוּם, *μεγαλόφρων*; שָׁוְא עֵין, *ἀληθινῶς ὀρῶν*; עֵינֵי רֹאֶה, עֵינֵי חַי, *ἄνθρωπος*; לְעֵינַיִם, מָרְאָה עֵינַיִם, *δόξα*; *πρεσβύτης*.

עַיִן *p.* עַיָן

Gn. 49, 22. בן פרת עלי־עין

Ex. 21, 24. עין תחת עין

Lev. 24, 20. עין תחת עין

Num. 14, 14. אשר־עין בעין נראה

Dt. 19, 21. עין בעין שן בשן

constr.: עֵינַיִם

2S.12,30.n.p. ויקח את־עטרת מלכם ויקח דויד את־עטרת־

1 Chr. 20, 2. n. p. מלכם

Job. 19, 9. ויסר עטרת ראשי

Ps. 21, 4. עטרת פז

Prv. 4, 9. עטרת תפארת תמגנך

Prv. 12, 4. אשת חיל עטרת בעלה

Prv. 14, 24. עטרת חכמים עשרם

Prv. 16, 32. עטרת תפארת שיבה

Prv. 17, 6. עטרת זקנים בני בנים

Jes. 28, 1. הוי עטרת גאות

Jes. 28, 3. עטרת גאות

Jes. 62, 3. והיית עטרת תפארת

Jer. 13, 18. עטרת תפארתכם

Thr. 5, 16. נפלה עטרת ראשנו

constr.: וַעֲטֶרֶת

Esth. 8, 15. ועטרת זהב גדולה

Ez. 16,12. ועטרת תפארת בראשך

Ez. 23, 42. ועטרת תפארת

constr.: לַעֲטֶרֶת

Jes. 28. 5. לעטרת צבי

pl.: עֲטָרוֹת

Job. 31, 36. אענדנו עטרות לי

Zach. 6, 11. ועשית עטרות

pl.: וְהָיֻעֲטָרוֹת

Zach. 6, 14. והעטרת תהיה לחלם

עָטַשׁ

פעל ל"ע בערבי, כ"ס נגור עֲטַשָׁה, וסמוגן פויכ וגור מכקיס [כיעסען], וכן עטש בערבי, וגמכ"ן וגספ עכריכיס שגור הספעל הוס, וכגור סס מוס עְטוּשׁ. וחצר לקור הסצם דע שסקיכן עָטַשׁ, ודומס לו טָשׁ לעיל, וכן נְתָז נחרי, וסוד הסצם תמצ בהעתקת המקנכם.

v. comp. intr. inus., cujus radix inest etiam verbis טָשׁ, נְתָז, sternutare, propter particulas pituitae dispersas ac volitantes.

עֲטִישָׁה

ז"כ, ומוכנו הטעוז וגוור מכקיס [דעסם כיעסען], וקל לסכין.

n. f., sternutatio, sicut neohebr. עֲטִישָׁה, arab. *'atsah*. LXX. *πταρμός*.

pl. c. s.: עֲטִישׁוֹתָיו

Job. 41, 10. עטישתיו תהל אור

עִי

v. s. r. עָוָה *p.* 799.

עִיט

v. s. r. עָוָה II. *p.* 815.

עַיִט

v. s. r. עוט *p.* 800.

עִים

פעל עתיקי וכוגן, ופרצתיכו לעיל דף מ"ע כמו אִים, לומר רגיוס וכסילס כפנוף וועווע [עטענען], וכחצר סס סגור סָעָם, נסרכות ס'יוד, כן זסס אָיָם. סולם נרכותי סס הטעתק סעדים סיועי חוקתי משוני וס, כי הגתון הוס הטעתיקו שָׁחוּן, לומר תרייכ [גלועם, סיעטע], והצרט לפ"ו עָם, וכן בערבי עאם לו יאם חָם, וכלשון יטעתל עַיאם ודומס לו חָם, וכלשון יטעתל עַיאם לפי הטעתק לקלקוט נסתר, לומר יום ונגם ותרייכ. וכוס די לך.

v. obsolet., sicut אִים, tumultuari, fremere, furere (toben), unde עָם (sicut אָם a v. אִים, moto *Jud*), tumultus, fremitus. Nisi probabi-

3 *impf. fem.:* תִּתְעַטָּף *p.*

Ps. 107, 5. נפשם בהם תתעטף

3 *impf. fem.:* וְתִתְעַטֵּף

אשיחה ותתעטף רוחי Ps. 77, 4.

3 *impf. fem.:* וְתִתְעַטָּף

Ps. 143, 4. ותתעטף עלי רוחי

Hif-il: הֶעֱטִיף

inf. constr.: וּבְהַעֲטִיף

Gn. 30, 42. ובהעטיף הצאן

מַעֲטָפָה

ז"כ, ומוכנו לך נכרוי מַעֲטָפוֹת, סמוגן כמו כתוכ פסיס [ז"כ ו"ג ו"ק], לומר גלוס ועיל שסולך על פס רגל [עקסעל], וכן בערבי מעטף לו עטף. נספס עגליכיס עִטּוּף, עֲטָפָה, עֲטָפִים סוס, וכן עֲטָרָה שק נתגוס סוס, לומר כמו חֹב.

n. f. pluralet., pallium, tunica, qua totum corpus contegitur (syn. פֻּחָיָה פַּפִּים), arab. *ghithaf-on*, *maghthaf-on*. LXX. *μεσοπόρφυρον* (Purpurmischkleid).

pl.: וְהַמַּעֲטָפוֹת

Jes. 3, 22. המחלצות והמעטפות

עָטַר

פעל כודד, ומוכנו סכוב וקגוב לפיפס וסקפס כתיכס ועיכס [קומענעו, -אליעסען], ון מסקפס ליעיעס ולסקוט, כן מסקפס לסיוכיס. ומוס כשקל על לפיפס וסכוב נכוב ונפיכס [קרעֶנען, קרעֶנעלן]. סכוסף הֶעֱטִיר כתיכת עטרות וקלוף מחלכות לרכיס. בלתי עָטַר מצלמו, וגס כתר עכת בערבי, וקלל מחדקדקיס נָן עִטֵּרַת, כמו וקו סקבוב. וחצר לקור הסצם דע שסתעוט עָטַר, ודומס לו בָּתַר, אָטַר, בָּדַר.

v. comp. trans., circumdare, cingere, ad obsidendum aut propugnandum. *Pi.* et *Hi.*, coronare, coronas impertire. Radix est *tar*, unde et vv. comp. בָּתַר, אָטַר, בָּדַר. LXX. *περιβάλλειν*, *στεφανοῦν*; prt. *Hi. ἤσσων*.

part. pl.: עֹטְרִים

1 Sam. 23, 26. עטרים אל־דוד

3 *impf. f. c. s.:* תַּעַטְרֶנּוּ

Ps. 5, 13. כצנה רצון תעטרנו

Pi-el: עִטֵּר

3 *perf. fem.:* שֶׁעִטְּרָה *s. M.*

Cant. 3, 11. שעטרה־לו אמו

2 *perf.:* עִטַּרְתָּ

Ps. 65, 12. עטרת שנת טובתך

part. c. s.: מְעַטֵּרְכֶי

Ps. 103, 4. המעטרכי חסד ורחמים

3 *impf. f. c. s.:* תְּעַטְּרֶהוּ

Ps. 8, 6. וכבוד והדר תעטרהו

Hif-il: הֶעֱטִיר

part. fem.: הַמַּעֲטִירָה *sg.*

Jes. 23, 8. על־צר המעטירה

עֲטָרָה

ז"כ, וסמיך עֲטֶרֶת, וסכוי עֲטָרוֹת, וסווכו כול וגפיכס כתר ווכ [קרעֶנע], ולפעמיס ג"כ נסכוון סצלל וסכפיכס ועפר דכר.

n. f. (c. עֲטֶרֶת, pl. עֲטָרוֹת), corona, sertum, diadema, trop. de honore, dignitate, gloria. LXX. constanter: *στέφανος*.

הֶעֱטָרָה

Ez. 21, 31. והרים העטרה

בַּעֲטָרָה

Cant. 3, 11. בעטרה שעטרה־לו

copulandi, dici videtur, unde עֲטָרָן (syn. גִּיד), nervus (Sehne).

עֲטָרָן

ז"ו, וכמצ לך נככוי עֲטָרָנִים, ומוכנו לדעת לסכן־נכסף ולסכן־עוכל וכיס מסקדמוכיס מקום נכיכת הגמלים על המים [לַאגעראפלאַצן]. ולדעת לסקיס כלי עשולכין כו, ע"כ כשור המלס נגמכל [מיילגעפֵאס], ולדעת המעתיקים כמו עַטְמָא בקרמי. לולס הככון עשוק כמו גיד ויתיר [ועסכע, אַדער]. ולסצר תרגס המתרגס בֵּיז לומר זד, וכן סלכ"ג דדיס, סלגון מן עֲטָנָן, בדומס לל זָן, סיוס מוסקס ומכוצב.

n. m. pluralet., funis, nervus (Sehne), non procubitus camelorum (Abulwalid, Ibn-Ezra), neque ut, collato gemarico vocabulo, alii sentiunt: *mulctrale* (Milchgefäss). Targ. בֵּיז (= שַׁד), mamma, a v. עֲטָנָן = זָן, riguum, succulentum esse. LXX. *ἔγκατα*.

pl. c. suff.: עֲטָרֶיהָ

Job. 21, 24. עטיניו מלאו חלב

עָטַף

פעל כודד, וספעיל הֶעֱטִיף, ומוכנו עכוד וכסוי מסכיס, נכוע וקשור וקפול [צוי־סילעגן, -קלייד־גן], ופתלוס משכע עֲטָפָם, בדומס לל תָּם לעיל, לסצר מכפילו טוֹעֲטָפָת, וכן עטף בערבי, עֲטָפָם נסוכי. וסמשלה נספסוק עתיקי יעשעו כר, יעטף ימין, וכיו עטף ועלף על קולמות ולפלגן [פֵּרצעטאַלטען], וגגור הוס. מכפעל מעכן לפלגן וקולפה, וכן סכוסף וסמקפעל, וסוזו מכם לפרפכו נמקום לפקי.

v. comp. tr. (impf. יַעֲטֹף), circumvelare, obvolvere, operire, arab. *ghathafa* IV., syr. עֲטָף, a rad. *thaf*, quam exhibet etiam v. טָף (redupl. in טוֹעֲטָפָת), metaphorice contegere, de abundantia frugum, et, sicut עָלַף, contabescere, animo linqui. *Ni.*, elanguescere, animo deficere. *Hi.* et *Hitpa.*, deliquium pati, debilem esse (de ovibus autumno natis, Targ. לְהַקְשָׁה). LXX. *περιβάλλειν*, *πληθύνειν*, *ἐξέρχεσθαι*; *ἐκλύειν*, *ἀκηδιάζειν*; prt. pass. *ἄσημος*; *Hi. τίκτειν* (spec. Spätlinge gebären); *Hitp. ἐκλείπειν*, *ὀλιγοψυχεῖν*.

p. pass. pl.: הֶעָטוּפִים

Gn. 30, 42. והיה העטפים ללבן

Thr. 2, 19. העטופים ברעב

inf. constr.: בַּעֲטֹף

Ps. 61, 3. אקרא בעטף לבי

3 *imperf.:* יַעֲטֹף

Job. 23, 9. יעטף ימין ולא אראה

Ps. 102, 1. תפלה לעני כי־יעטף

Jes. 57, 16. כי־רוח מלפני יעטוף

3 *imperf.:* יַעֲטָף *s. M.*

Ps. 73, 6. יעטף־שית חמס למו

3 *impf. pl.:* יַעֲטְפוּ

Ps. 65, 14. יעמקים יעטפו־בר

Nif-al: נֶעֱטַף

inf. constr.: בֵּעָטֵף

Thr. 2, 11. בעטף עולל ויונק

Hitpa-el: הִתְעַטֵּף

inf. constr.: בְּהִתְעַטֵּף

Ps. 142, 4. בהתעטף עלי רוחי

Jon. 2, 8. בהתעטף עלי נפשי

inf. c. suff.: בְּהִתְעַטְּפָם

Thr. 2, 12. בהתעטפם כחלל

עין שזפתו ולא תוסיף Job. 20, 9.
לא־תשורני עין Job. 24, 15.
כאישון בת־עין Ps. 17, 8.
יקרצו־עין Ps. 35, 19.
אם־יצר עין הלא יביט Ps. 94, 9.
קרץ עין יתן עצבת Prv. 10, 10.
טוב־עין הוא יברך Prv. 22, 9.
את־לחם רע עין Prv. 23, 6.
נבהל להון איש רע עין Prv. 28, 22.
עין ׀ תלעג לאב Prv. 30, 17.
לא־תשבע עין לראות Eccl. 1, 8.
כי עין בעין יראו Jes. 52, 8.
עין לא־ראתה Jes. 64, 3.
כל מחמדי־עין Thr. 2, 4.
לא־חסה עליך עין Ez. 16, 5.

וְעַיִן
אגוע ועין לא־תראני Job. 10, 18.
ועין ראתה ותעידני Job. 29, 11.
אזן שמעת ועין ראה Prv. 20, 12.

הָעַיִן *p.*
על־העין בדרך שור Gn. 16, 7.
החוצה אל־העין Gn. 24, 29.
על־הגמלים על־העין Gn. 24, 30.
ואבא היום אל־העין Gn. 24, 42.
ונאם הגבר שתם העין Num. 24, 3. 15.
ואעבר אל־שער העין Neh. 2, 14.
ואת שער העין Neh. 3, 15.
ועל שער העין Neh. 12, 37.

בָּעַיִן
אשר־עין בעין נראה Num. 14, 14.
עין בעין שן בשן Dt. 19, 21.
כי עין בעין יראו Jes. 52, 8.
בעין אשר בירזעאל 1 Sam. 29, 1.

לָעַיִן
אשר לא־יראה לעין Ez. 12, 12.

לָעַיִן *p.*
חרבלה מקדם לעין Num. 34, 11.

c. h finis.: הָעַיְנָה
ותרר העינה Gn. 24, 16.
ותרד העינה ותשאב Gn. 24, 45.

constr.: עֵין
עין משפט הוא מדבר Gn. 14, 7.
על־עין חמים במדבר Gn. 16, 7.
אנכי נצב על־עין המים Gn. 24, 13. 43.
וכסה את־עין הארץ Ex. 10, 5.
ויכס את־עין כל־הארץ Ex. 10, 15.
עין עבדו או את־עין Ex. 21, 26.
כסה את־עין הארץ Num. 22, 5.
ויכס את־עין הארץ Num. 22, 11.
בטח בדד עין יעקב Dt. 33, 28.
עין הקורא אשר בלחי Jud 15, 19. n. p.
בנקר לכם כל־עין ימין 1 S. 11, 2.
אשר־אצל עין רגל 1 Reg. 1, 9. n. p.
לא־תשורני עין ראי Job. 7, 8.
ולא שזפתו עין איה Job. 28, 7.
עין י״י אל־יראיו Ps. 33, 18.
ואל־פני עין התנין Neh. 2, 13. n. p.
בכרמי עין גדי Cant. 1, 14. n. p.
ועד־עין עגלים Ez. 47, 10. n. p.
כי לי׳ עין אדם Zach. 9, 1.
ועל־עין ימינו Zach. 11, 17.

constr.: בְּעֵין־
עמדים בעין־רגל 2 Sam. 17, 17. n. p.
נשמדו בעין־דאר Ps. 83, 11. n. p.

constr.: הָעֵין
ובעין רמון Neh. 11, 29. n. p.

constr.: עֵין
וזנוח ועין גנים Jos. 15, 34. n. p.
ועיר מלח ועין גדי Jos. 15, 62. n. p.
ורמת ועין־גנים Jos. 19, 21. n. p.
ועין חדה בית פצץ Jos. 19, 21. n. p.
ואדרעי ועין חצור Jos. 19, 37. n. p.
ועין נאם ׀ שמרה נשתּ Job. 24, 15.
ועין אכחהם Esr. 5, 5.
ועין ימיני כהה תכהה Zach. 11, 17.

constr.: כְּעֵין
ועינו כעין הבדלח Num. 11, 7.
כעין החשמל Ez. 1, 4.
כעין נחשת קלל Ez. 1, 7.
כעין תרשיש Ez. 1, 16.
כעין הקרח הנורא Ez. 1, 22.
וארא ׀ כעין חשמל Ez. 1, 27.
כעין החשמלה Ez. 8, 2.
כעין אבן תרשיש Ez. 10, 9.
כעין נחשת קלל Dan. 10, 6.

constr.: מֵעֵין
מעין גדי Ez. 47, 10. n. p.

cum suff.: עֵינָי
ואשימה עיני עליו Gn. 44, 21.
לא־תשוב עיני לראות Job. 7, 7.
הן־כל ראתה עיני Job. 13, 1.
אל־אלוה דלפה עיני Job. 16, 20.
ובהמרותם תלן עיני Job. 17, 2.
ותכה מכעש עיני Job. 17, 7.
ועתה עיני ראתך Job. 42, 5.
עששה מכעס עיני Ps. 6, 8.
עששה בכעס עיני Ps. 31, 10.
אועצה עליך עיני Ps. 32, 8.
ובאיבי ראתה עיני Ps. 54, 9.
עיני דאבה מני־עני Ps. 88, 10.
ותבט עיני בשורי Ps. 92, 12.
את־עיני מן־דמעה Ps. 116, 8.
ותרד עיני דמעה Jer. 13, 17.
ושמתי עיני עליהם Jer. 24, 6.
ואשים את־עיני עליך Jer. 40, 4.
עיני ׀ עיני ירדה מים Thr. 1, 16.
פלגי־מים תרד עיני Thr. 3, 48.
עיני נגרה Thr. 3, 49.
עיני עוללה Thr. 3, 51.
ולא־תחוס עיני Ez. 5, 11. 7, 4. 9.
לא־תחוס עיני Ez. 8, 18. 9, 10.
ותחס עיני עליהם Ez. 20, 17.
ושמתי עיני עליהם Am. 9, 4.

cum suff.: וְעֵינַי
ועיני מקור דמעה Jer. 8, 23.

cum suff.: * בְּעֵינַי
* אולי יראה י״י בעוני 2 Sam. 16, 12.

cum suff.: עֵינֵנִי
והציל עינני 2 Sam. 20, 6.
האח ראתה עינני Ps. 35, 21.

cum suff.: עֵינֶךָ
לא־תחוס עינך עליהם Dt. 7, 16.
ולא־תחוס עינך עליו Dt. 13, 9.
ורעה עינך באחיך Dt. 15, 9.
לא־תחוס עינך עליו Dt. 19, 13.

cum suff.: עֵינֶךָ *p.*
ולא תחוס עינך Dt. 19, 21.
לא תחוס עינך Dt. 25, 12.

cum suff.: עֵינֵךְ
אל־תדם בת־עינך Thr. 2, 18.

cum suff.: עֵינֵיכֶם *Qri.*
על־תחוס עיניכם Ez. 9, 5.

cum suff.: וְעֵינֵיכֶם
ועינכם אל־תחס Gn. 45, 20.

cum suff.: עֵינוֹ
ישלחנו תחת עינו Ex. 21, 26.
לא־תפך חנגע את־עינו Lev. 13, 55.
תרע עינו באחיו Dt. 28, 54.
יצרנהו כאישון עינו Dt. 32, 10.
לא־כהתה עינו Dt. 34, 7.
וכל־יקר ראתה עינו Job. 28, 10.
כי־יתן בכוס עינו Prv. 23, 31.
גם־עיניו לא־תשבע עשר Eccl. 4, 8.
נגע בבבת עינו Zach. 2, 12.

cun. suff.: וְעֵינוֹ
ועינו כעין הבדלח Num. 11, 7.

cum suff.: בְּעֵינוֹ
או תבלל בעינו Lev. 21, 20.

cum suff.: עֵינָהּ
תרע עינה באיש חיקה Dt. 28, 56.

cum suff.: עֵינָם
לא־תחוס עינם Jes. 13, 18.
זאת עינם בכל־הארץ Zach. 5, 6.

cum suff.: עֵינֵמוֹ
יצא מחלב עינמו Ps. 73, 6.

du.: עֵינַיִם *p.*
הרא־לך כסות עינים Gn. 20, 16.
ותשב בפתח עינים Gn. 38, 14.
חכלילי עינים מיין Gn. 49, 12.
מכלות עינים Lev. 26, 16.
נפל וגלוי עינים Num. 24, 4. 16.
וכליון עינים Dt. 28, 65.
יפה עינים וטוב ראי 1 Sam. 16, 12.
ושח עינים יושע Job. 22, 29.
עינים היריתי לעור Job. 29, 15.
מאירת עינים Ps. 19, 9.
גבה־עינים ורחב לבב Ps. 101, 5.
עינים להם ולא יראו Ps. 115, 5. 135, 16
עינים רמות Prv. 6, 17.
מאור־עינים ישמח־לב Prv. 15, 30.
רום עינים ורחב־לב Prv. 21, 4.
למי חכלולות עינים Prv. 23, 29.
טוב מראה עינים Eccl. 6, 9.
ומשקרות עינים Jes. 3, 16.
לפקח עינים עורות Jes. 42, 7.
וכאין עינים נגששה Jes. 59, 10.
עינים להם ולא יראו Jer. 5, 21.
מלאת עינים סביב Ez. 1, 18.
והאופנים מלאים עינים Ez. 10, 12.
עינים להם לראות Ez. 12, 2.
טהור עינים מראות Hab. 1, 13.
שבעה עינים Zach. 3, 9.

du.: וְעֵינַיִם
ועינים לראות Dt. 29, 3.
ועינים רמות תשפיל Ps. 18, 28.
עם־ערי ועינים יש Jes. 43, 8.

du.: בָּעֵינַיִם
הקדשה היא בעינים Gn. 38, 21.

du.: לָעֵינַיִם *p.*
והיית לנו לעינים Num. 10, 31.

du.: עֵינַיִם *p.*
וכי תאוה־הוא לעינים Gn. 3, 6.
כי האדם יראה לעינים 1 Sam. 16, 7.
וכעשן לעינים Prv. 10, 26.
ומתוק האור וטוב לעינים Eccl. 11, 7

du. constr.: עֵינֵי
ותפקחנה עיני שניהם Gn. 3, 7.
לכל־מראה עיני הכהן Lev. 13, 12.
ויגל י״י את־עיני בלעם Num. 22, 31.
עיני י״י אלהיך בה Dt. 11, 12.
יעור עיני חכמים Dt. 16, 19.
עיני כל־ישראל עליך 1 Reg. 1, 20.
ויפקח י״י את־עיני הנער 2 Rg. 6, 17.
י״י פקח את־עיני־אלה 2 Rg. 6, 20.
ואת־עיני צדקיהו עור 2 Rg. 25, 7.
עיני י״י אל־צדיקים Ps. 34, 16.
עיני־כל אליך ישברו Ps. 145, 15.
כי נכח ׀ עיני י״י Prv. 5, 21.
בכל־מקום עיני י״י Prv. 15, 3.
עיני י״י נצרו דעת Prv. 22, 12.
מאיר ׀ עיני שניהם י״י Prv. 29, 13.
עיני גבהות אדם שפל Jes. 2, 11.
* למרות עין כבודו Jes. 3, 8.
עיני עורים תראינה Jes. 29, 18.
ולא תשעינה עיני ראים Jes. 32, 3.
אז תפקחנה עיני עורים Jes. 35, 5.
את־עיני מלך־בבל Jer. 34, 3.
עיני צדקיהו עור Jer. 39, 7.
ואת־עיני צדקיהו עור Jer. 52, 11.
הנה עיני ׀ אדני י״י Am. 9, 8.
שבעה־אלה עיני י״י Zach. 4, 10.

du. constr.: הָעֵינַי *c. h int.*
העיני האנשים ההם תנקר Nu. 16, 14
העיני בשר לך Job. 10, 4.

du. constr.: וַעֵינֵי
ועיני לאה רכות Gn. 29, 17.
ועיני אחי בנימין Gn. 45, 12.
ועיני ישראל כבדו מזקן Gn. 48, 10.
ועיני אדני־המלך ראות 2 S. 24, 3.
ועיני רשעים תכלינה Job. 11, 20.
ועיני בניו תכלנה Job. 17, 6.
ועיני אלמנה אכלה Job. 31, 16.
ועיני כסיל בקצה־ארץ Prv. 17, 24.
ועיני האדם לא תשבענה Prv. 27, 20.
ועיני גבהים תשפלנה Jes. 5, 15.

du. constr.: בְּעֵינֵי
ונח מצא חן בעיני י״י Gn. 6, 8.
כמצחק בעיני החניו Gn. 19, 14.
וירע הדבר מאד בעיני אברהם Gn. 21, 11.
בעיני יצחק אביו Gn. 28, 8.
אל־יחר בעיני אדני Gn. 31, 35.
למצא־חן בעיני אדני Gn. 33, 8.
אמצא־חן בעיני אדני Gn. 33, 15.
בעיני חמור ובעיני שכם Gn. 34, 18.
רע בעיני י״י Gn. 38, 7.
וירע בעיני י״י Gn. 38, 10.
חנו בעיני שר בית־הסהר Gn. 39, 21.
בעיני פרעה ובעיני כל־עבדיו Gn. 41, 37.
בעיני פרעה ובעיני עבדיו Gn. 45, 16
נמצא־חן בעיני אדני Gn. 47, 25.
חן העם־הזה בעיני מצרים Ex. 3, 21.
בעיני פרעה ובעיני עבדיו Ex. 5, 21.
בעיני מצרים Ex. 11, 3.
בעיני עבדי־פרעה Ex. 11, 3.
את־חן העם בעיני מצרים Ex. 12, 36.
אם־רעה בעיני אדניה Ex. 21, 8.
הייטב בעיני י״י Lev. 10, 19.
אולי יישר בעיני Num. 23, 27.
בעיני י״י לברך את־ישראל Nu. 24, 1.
העשה הרע בעיני י״י Num. 32, 13.
בעיני י״י־אלהיך להכעיסו Dt. 4, 25.
הישר והטוב בעיני י״י Dt. 6, 18.
לעשות הרע בעיני י״י Dt. 9, 18.
כי־תעשה הישר בעיני י״י Dt. 12, 25.
הטוב והישר בעיני י״י Dt. 12, 28.
לעשות הישר בעיני י״י Dt. 13, 19.
בעיני י״י אלהיך לעבר Dt. 17, 2.
כי־תעשה הישר בעיני י״י Dt. 21, 9.
כי־תעשו את־הרע בעיני י״י Dt. 31, 29.
אחל גדלך בעיני Jos. 3, 7.
יהושע בעיני כל־ישראל Jos. 4, 14.
ויטב הדבר בעיני בני ישראל Jos 22, 33.
הרע בעיני י״י Jud. 2, 11. 3, 7. 12. 4, 1. 6, 1. 10, 6. 13, 1.
לעשות הרע בעיני י״י Jud. 3, 12.
את־הרע בעיני י״י Jud. 3, 12.
ותישר בעיני שמשון Jud. 14, 7.
וירע הדבר בעיני שמואל 1 S. 8, 6.
אשר עשיתם בעיני י״י 1 S. 12, 17.
ותעש הרע בעיני י״י 1 Sam. 15, 19.
וגם בעיני עבדי 1 Sam. 18, 5.
בעיני כל־העם 1 Sam. 18, 5.
וישר הדבר בעיני דוד 1 Sam. 18, 26.
כן־תגדל נפשי בעיני יי׳ 1 Sam. 26, 24.
בעיני סרני פלשתים 1 Sam. 29, 7.
טוב בעיני ישראל 2 Sam. 3, 19.
בעיני כל־העם 2 Sam. 3, 36.
אשר־עשה דוד בעיני י״י 2 S. 11, 27.
ויפלא בעיני אמנון 2 Sam. 13, 2.
ויישר הדבר בעיני אבשלם 2 S. 17, 4.
ויטב הדבר בעיני 1 Reg. 3, 10.
ויעש שלמה הרע בעיני י״י 1 Rg. 11, 6.
וימצא הדד חן בעיני פרעה 1 Reg. 11, 19.
יהודה הרע בעיני י״י 1 Reg. 14, 22.
הישר בעיני י״י 1 Reg. 15, 5. 11.
ויעש הרע בעיני י״י 1 Rg. 15, 26. 34. 22, 53.
בעיני י״י להכעיסו 1 Reg. 16, 7.
לעשות הרע בעיני י״י 1 Reg. 16, 19.

עמרי הרע בעיני ר׳ 1 Reg. 16, 25.
בן־עמרי הרע בעיני ר׳ 1 Rg. 16, 30.
לעשות הרע בעיני 1 Rg. 21, 20. 25.
לעשות הישר בעיני ר׳ 1 Rg. 22, 43.
ויעש הרע בעיני ר׳ 1 Reg. 22, 53.
ויעש הרע בעיני ר׳ 2 Rg. 3, 2. 13, 11.
ונקל זאת בעיני ר׳ 2 Reg. 3, 18.
ויעש הרע בעיני ר׳ 2 Rg. 8, 18. 27. 13, 2. 14, 24. 15, 9. 18. 24. 28. 17, 2. 21, 2. 20. 23, 32. 37. 24, 9. 19.
הישר בעיני ר׳ כל־ימיו 2 Rg. 12, 3.
ויעש הישר בעיני ר׳ 2 Reg. 14, 3. 15, 3. 18, 3. 22, 2.
ולא־עשה הישר בעיני ר׳ 2 Rg. 16, 2.
לעשות הרע בעיני ר׳ 2 Rg. 17, 17.
לעשות הרע בעיני ר׳ 2 Rg. 21, 6. 16.
רע בעיני ר׳ וימיתהו 1 Chr. 2, 3.
ישר הדבר בעיני כל־העם 1 Chr. 13, 4.
וירע בעיני האלהים 1 Chr. 21, 7.
הטוב והישר בעיני ר׳ 2 Chr. 14, 1.
לעשות הישר בעיני ר׳ 2 Chr. 20, 32.
ויעש הרע בעיני ר׳ 2 Chr. 21, 6. 22, 4. 33, 2. 22. 36, 5. 9. 12.
ויעש יואש הישר בעיני ר׳ 2 Chr. 24, 2.
ויעש הישר בעיני ר׳ 2 Chr. 25, 2. 26, 4. 27, 2. 29, 2. 34, 2.
ולא־עשה הישר בעיני ר׳ 2 Chr. 28, 1.
ויעש הרע בעיני ר׳ 2 Chr. 29, 6.
בעיני המלך ובעיני כל־הקהל 2 Chr. 30, 4.
הרבה לעשות הרע בעיני ר׳ 2 Chr. 33, 6.
ויטב הדבר בעיני המלך Esth. 1, 21.
אשר תיטב בעיני המלך Esth. 2, 4.
ויטב הדבר בעיני המלך Esth. 2, 4.
בעיני כל־ראיה Esth. 2, 15.
חן בעיני המלך Esth. 5, 8.
יקר בעיני ר׳ Ps. 116, 15.
בעיני כל־בעל כנף Prv. 1, 17.
בעיני אלהים ואדם Prv. 3, 4.
אבן־חן השחד בעיני בעליו Prv 17, 8.
ואכבד בעיני ר׳ Jes. 49, 5.
כאשר ישר בעיני היוצר Jer. 18, 4.
ויעש הרע בעיני ר׳ Jer. 52, 2.
טוב ׀ בעיני ר׳ Mal. 2, 17.

du. constr.: וּבְעֵינֵי

בעיני חמור ובעיני שכם Gn. 34, 18.
ובעיני כל־עבדיו Gn. 41, 37.
בעיני פרעה ובעיני עבדיו Gn. 45, 16
בעיני פרעה ובעיני עבדיו Ex. 5, 21.
עברי־פרעה ובעיני העם Ex. 11, 3.
ובעיני משה רע Num. 11, 10.
ובעיני חסרנים 1 Sam. 29, 6.
ובעיני כל־בית בנימן 2 Sam. 3, 19.
ובעיני כל־זקני ישראל 2 Sam. 17, 4.
ובעיני כל־הקהל 2 Chr. 30, 4.

du. constr.: כְּעֵינֵי

כעיני עבדים Ps. 123, 2.
כעיני שפחה Ps. 123, 2.

du. constr.: לְעֵינֵי

לעיני בני־עמי נתתיה Gn. 23, 11.
לעיני בני־חת Gn. 23, 18.
לעיני הצאן ברחטים Gn. 30, 41.
ויעש האתת לעיני העם Ex. 4, 30.
לעיני פרעה ולעיני עבדיו Ex. 7, 20.
השמימה לעיני פרעה Ex. 9, 8.
ירד ר׳ לעיני כל־העם Ex. 19, 11.
בראש ההר לעיני בני ישראל Ex. 24, 17.
לעיני כל־בית־ישראל Ex. 40, 38.
ונכרתו לעיני בני עמם Lev. 20, 17.
לעיני הגוים Lev. 26, 45.
להקדישני לעיני בני ישראל Num. 20, 12.
לעיני כל־העדה Num. 20, 27.
לעיני משה ולעיני Num. 25, 6.
לעיני כל־מצרים Num. 33, 3.
לעיני העמים Dt. 4, 6.
לעיני הזקנים Dt. 25, 9.
ויאמר אליו לעיני כל־ישראל Dt. 31, 7.
עשה משה לעיני כל־ישראל Dt. 34, 12.
ויאמר ׀ לעיני ישראל Jos. 10, 12.
לעיני אמהות עבדיו 2 Sam. 6, 20.
לעיני השמש הזאת 2 Sam. 12, 11.
לעיני כל־ישראל 2 Sam. 16, 22.
ועתה לעיני כל־ישראל 1 Chr. 28, 8.
לעיני כל־הקהל 1 Chr. 29, 10.
וינשא לעיני כל־הגוים 2 Chr. 32, 23.
לעיני כל־העם Neh. 8, 5.
לעיני הגוים גלה צדקתו Ps. 98, 2.
לעיני כל־הגוים Jes. 52, 10.
לעיני האנשים Jer. 19, 10.
לעיני הכהנים Jer. 28, 1. 8.
לעיני כל־העם Jer. 28, 11
לעיני חנמאל דדי Jer. 32, 12.
לעיני כל־היהודים Jer. 32, 12.
לעיני אנשים יהודים Jer. 43, 9.
משפטים לעיני הגוים Ez. 5, 8.
לעיני כל־עובר Ez. 5, 14.
לעיני נשים רבות Ez. 16, 41.
לעיני הגוים Ez. 20, 9. 14.
לבלתי החל לעיני הגוים Ez. 20, 22.
לעיני הגוים Ez. 20, 41.
ונחלת בך לעיני גוים Ez. 22, 16.
לעיני כל־ראיך Ez. 28, 18.
לעיני הגוים Ez. 28, 25.
לעיני כל־עובר Ez. 36, 34.
ונודעתי לעיני גוים רבים Ez. 38, 23.
לעיני הגוים רבים Ez. 39, 27.
לעיני מאהביה Hos. 2, 12.

du. constr.: וְלְעֵינֵי

לעיני פרעה ולעיני עבדיו Ex. 7, 20.
ולעיני כל־עדת Num. 25, 6.
ולעיני כל־העם Jer. 28, 5.
ולעיני העדים הכתבים Jer. 32, 12.

du. constr.: מֵעֵינֵי

ונעלם דבר מעיני הקהל Lev. 4, 13.
ונעלם מעיני אישה Num. 5, 13.
והיה אם מעיני העדה Num. 15, 24.
ונעלמה מעיני כל־חי Job. 28, 21.

du. c. suff.: עֵינָי *p.* עֵיכָי

ואשא עיני וארא בחלום Gn. 31, 10.
משתי עיני מפלשתים Jud. 16, 28.
ואעלים עיני בו 1 Sam. 12, 3.
ראו־נא כי־ארו עיני 1 Sam. 14, 30.
וחזו עיני ולבי שם 1 Reg. 9, 3.
ותראינה עיני 1 Reg. 10, 7.
עתה עיני יהיו פתחות 2 Chr. 7, 15.
וחזו עיני ולבי שם 2 Chr. 7, 16.
ותראינה עיני 2 Chr. 9, 6.
תמונה לנגד עיני Job. 4, 16.
ואחר עיני הלך לבי Job. 31, 7.
האירה עיני Ps. 13, 4.
עיני תמיד אל־י׳ Ps. 25, 15.
כי חסדך לנגד עיני Ps. 26, 3.
ואור־עיני גם־הם Ps. 38, 11.
כלו עיני מיחל לאלהי Ps. 69, 4.
אחזת שמרות עיני Ps. 77, 5.
לנגד עיני דבר־בליעל Ps. 101, 3.
עיני ׀ בנאמני־ארץ Ps. 101, 6.
לא־יכון לנגד עיני Ps. 101, 7.
גל־עיני ואביטה Ps. 119, 18.
העבר עיני מראות שוא Ps. 119, 37.
כלו עיני לאמרתך Ps. 119, 82.
עיני כלו לישועתך Ps. 119, 123.
פלגי־מים ירדו עיני Ps. 119, 136.
קדמו עיני אשמרות Ps. 119, 148.
אשא עיני אל־ההרים Ps. 121, 1.
אליך נשאתי את־עיני Ps. 123, 1.
ולא־רמו עיני Ps. 131, 1.
כי אליך ׀ י׳ אדני עיני Ps. 141, 8.
וכל אשר שאלו עיני Eccl. 2, 10.
אעלים עיני מכם Jes. 1, 15.
מעללים מנגד עיני Jes. 1, 16.
י׳ צבאות ראו עיני Jes. 6, 5.
דלו עיני למרום Jes. 38, 14.
תרדנה עיני דמעה Jer. 14, 17.
עיני על־כל־דרכיהם Jer. 16, 17.
ולא־נצפן עוֹם מנגד עיני Jer. 16, 17.
כלו בדמעות עיני Thr. 2, 11.
ואשא עיני דרך צפונה Ez. 8, 5.
ואשא עיני ואראה Dan. 8, 3.
ואשא את־עיני וארא Dan. 10, 5.
ואם־יסתרו מנגד עיני Am. 9, 3.
עיני תראנה בה Mich. 7, 10.
ואשא את־עיני וארא Zach. 2, 1.
ואשא עיני וארא Zach. 2, 5. 5, 9.
ואשא עיני וארא Zach. 5, 1. 6, 1.
אפקח את־עיני Zach. 12, 4.

du. c. suff.: וְעֵינַי

ועיני ראות 2 Reg. 1, 48.
ועיני ראו ולא־זר Job. 19, 27.

du. c. s.: בְּעֵינַי *p.*

וגם־מצאת חן בעיני Ex. 33, 12.
כי־מצאת חן בעיני Ex. 33, 17.
ויטב בעיני הדבר Dt. 1, 23.
כי־היא ישרה בעיני Jud. 14, 3.
כי־מצא חן בעיני 1 Sam. 16, 22.
נפשך היום הזה בעיני 1 S. 26, 24.
וטוב בעיני צאתך 1 Sam. 29, 6.
כי טוב אתה בעיני 1 Sam. 29, 9.
והייתי שפל בעיני 2 Sam. 6, 22.
*לעשות הרע בעיני 2 Sam. 12, 9.
לעשות הישר בעיני 1 Reg. 11, 33.
ועשית הישר בעיני 1 Reg. 11, 38.
לעשות רק הישר בעיני 1 Rg. 14, 8.
לעשות הישר בעיני 2 Reg. 10, 30.
אשר עשו את־הרע בעיני 2 Rg. 21, 15.
עמל הוּא בעיני Ps. 73, 16.
מאשר יקרת בעיני Jes. 43, 4.
ותעשו הרע בעיני Jes. 65, 12.
ויעשו הרע בעיני Jes. 66, 4.
הרע בעיני נאם־י׳ Jer. 7, 30.
ועשה הרעה בעיני Jer. 18, 10.
לאשר ישר בעיני Jer. 27, 5.
אך עשים הרע בעיני Jer. 32, 30.
את־הישר בעיני Jer. 34, 15.
כי יפלא בעיני Zach. 8, 6.
גם־בעיני יפלא Zach. 8, 6.
עתה ראיתי בעיני Zach. 9, 8.

du. c. suff.: לְעֵינַי *p.*

ברית כרתי לעיני Job. 31, 1.
אם־אתן שנת לעיני Ps. 132, 4.
וזרק על־העיר ויבא לעיני Ez. 10, 2.

du. c. suff.: לְעֵינֵי

ועשתה לעיני את־הבריה 2 S. 13, 5.
ותלבב לעיני שתי לבבות 2 S. 13, 6.
וירומו מן־הארץ לעיני Ez. 10, 19.

du. c. suff.: מֵעֵינֵי *p.*

ותדד שנתי מעיני Gn. 31, 40.
ויסתר עמל מעיני Job. 3, 10.
וכי נסתרו מעיני Jes. 65, 16.
נחם יסתר מעיני Hos. 13, 14.

du. c. suff.: עֵינֵנוּ

בלתי אל־המן עינינו Num. 11, 6.
כי עליך עינינו 2 Chr. 20, 12.
להאיר עינינו אלהינו Esr. 9, 8.
כן עינינו אל־י׳ Ps. 123, 2.
ותרדנה עינינו דמעה Jer. 9, 17.
עודינה תכלינה עינינו Thr. 4, 17.
על־אלה חשכו עינינו Thr. 5, 17.
חלא נגד עינינו Joel 1, 16.
ותחז בציון עינינו Mich. 4, 11.

du. c. suff.: וְעֵינֵינוּ

ועינינו לא ראו Dt. 21, 7.

pl. c. suff.: בְּעֵינֵיהֶם

בעיניהם כחגבים Num. 13, 33.
היא נפלאת בעיניהם Ps. 118, 23.

du. c. suff.: לְעֵינֵיכֶם

ובכל־ביתו לעיניהם Dt. 6, 22.
ואשר עשה לעיניהם Jos. 24, 17.
יודע בגוים לעיניהם Ps. 79, 10.

du. c. suff.: עֵינֶיךָ

שא נא עיניך וראה Gn. 13, 14.
שא־נא עיניך וראה Gn. 31, 12.
ישית ידו על־עיניך Gn. 46, 4.
ולזכרון בין עיניך Ex. 13, 9.
ולטוטפת בין עיניך Ex. 13, 16.
עיניך הראת Dt. 3, 21.
ושא עיניך ימה Dt. 3, 27.
הדברים אשר־ראו עיניך Dt. 4, 9.
ופן־תשא עיניך Dt. 4, 19.
לטטפת בין עיניך Dt. 6, 8.
הגדלת אשר־ראו עיניך Dt. 7, 19. 29, 3.
האלה אשר ראו עיניך Dt. 10, 21.
ממראה עיניך Dt. 28, 34.
וממראה עיניך Dt. 28, 67.
לכלות את־עיניך 1 Sam. 2, 33.
היום הזה ראו עיניך 1 Sam. 24, 11.
להיות עיניך פתחת 1 Reg. 8, 52.
והיה כל־מחמד עיניך 1 Rg. 20, 6.
פקח י׳ עיניך וראה 2 Reg. 19, 16.
ותשא מרום עיניך 2 Reg. 19, 22.
ולא־תראינה עיניך 2 Reg. 22, 20.
להיות עיניך פתוחות 2 Chr. 6, 20.
יהיו־נא עיניך פתחות 2 Chr. 6, 40.
ולא־תראינה עיניך 2 Chr. 34, 28.
עיניך בי ואינני Job. 7, 8.
ומה־ירזמון עיניך Job. 15, 12.
הוללים לנגד עיניך Ps. 5, 6.
עיניך תחזינה מישרים Ps. 17, 2.
נגרזתי מנגד עיניך Ps. 31, 23.
גלמי ׀ ראו עיניך Ps. 139, 16.
עיניך לנכח יביטו Prv. 4, 25.
ותורתי כאישון עיניך Prv. 7, 2.
פקח עיניך שבע־לחם Prv. 20, 13.
התעוף עיניך ׀ בו Prv. 23, 5.
עיניך יראו זרות Prv. 23, 33.
אשר ראו עיניך Prv. 25, 7.
ובמראות עיניך Eccl. 11, 9.
עיניך ראות את־מוריך Jes. 30, 20.
תחזינה עיניך Jes. 33, 17.
עיניך תראינה ירושלם Jes. 33, 20.
ותשא מרום עיניך Jes. 37, 23.
י׳ עיניך הלוא לאמונה Jer. 5, 3.
כי אין עיניך ולבך Jer. 22, 17.
אשר־עיניך פקחות Jer. 32, 19.
כאשר עיניך ראות Jer. 42, 2.
שא־נא עיניך Ez. 8, 5.
מחמד עיניך Ez. 24, 16.
פקחה עיניך וראה Dan. 9, 18.
נגרשתי מנגד עיניך Jon. 2, 5.
שא נא עיניך Zach. 5, 5.

du. c. suff.: עֵינֵךְ

להיות עינך פתחת 1 Reg. 8, 29.
אם־על־זה פקחת עינך Job. 14, 3.
פקח י׳ עינך וראה Jes. 37, 17.

du. c. suff.: וְעֵינֵיךְ

ועיניך ראות וכלות Dt. 28, 32.
ועיניך על־רמים תשפיל 2 S. 22, 28.
ועיניך פתוחות Neh. 1, 6.
ועיניך דרכי תרצנה Prv. 23, 26.
ועיניך ראות Jer. 20, 4.
ועיניך את־עיני מלך־בבל Jer. 34, 3.
ועיניך שים עליו Jer. 39, 12.

du. c. suff.: בְּעֵינֵיךְ

אם־נא מצאתי חן בעיניך Gn. 18, 3.
מצא עבדך חן בעיניך Gn. 19, 19.
בטוב בעיניך שב Gn. 20, 15.
אל־ירע בעיניך Gn. 21, 12.
אם־נא מצאתי חן בעיניך Gn. 30, 27.
למצא־חן בעיניך Gn. 32, 6.
אם־נא מצאתי חן בעיניך Gn. 33, 10.
אם־נא מצאתי חן בעיניך Gn. 47, 29.
מצאתי חן בעיניך Ex. 33, 13.

Ex. 33, 13. אמצא־חן בעיניך
Ex. 33, 16. כי־מצאתי חן בעיניך
Ex. 34, 9. אם־נא מצאתי חן בעיניך
Num. 11, 11. לא־מצתי חן בעיניך
Num. 11, 15. אם־מצאתי חן בעיניך
Nu. 22, 34. אם־רע בעיניך אשובה לי
Num. 32, 5. אם־מצאנו חן בעיניך
Dt. 3, 27. וראה בעיניך
Dt. 34, 4. הראיתיך בעיניך
Jos. 9, 25. כטוב וכישר בעיניך
Jud. 6, 17. אם־נא מצאתי חן בעיניך
Jud. 10, 15. ככל־הטוב בעיניך
Ruth 2, 10. מצאתי חן בעיניך
Ruth 2, 13. אמצא־חן בעיניך אדני
1 S. 1, 18. תמצא שפחתך חן בעיניך
1 Sam. 14, 36. הטוב בעיניך עשה
1 Sam. 14, 40. הטוב בעיניך עשה
1 Sam. 15, 17. אם־קטן אתה בעיניך
1 Sam. 20, 3. 29. מצאתי חן בעיניך
1 Sam. 24, 5. כאשר יטב בעיניך
1 Sam. 25, 8. הנערים חן בעיניך
1 Sam. 26, 21. יקרה נפשי בעיניך
1 S. 27, 5. אם־נא מצאתי חן בעיניך
2 S. 7, 19. ותקטן עוד זאת בעיניך
2 Sam. 10, 3. את־אביך בעיניך
2 S. 11, 25. אל־ירע בעיניך את־הדבר
2 Sam. 14, 22. כי־מצאתי חן בעיניך
2 Sam. 16, 4. אמצא־חן בעיניך
2 Sam. 19, 7. כי־אז ישר בעיניך
2 Sam. 19, 28. ועשה הטוב בעיניך
2 Sam. 19, 38. אשר־טוב בעיניך אעשה־לו את־הטוב בעיניך
2 Sam. 19, 39. אם טוב בעיניך
1 Reg. 21, 2. עבדיך אלה חמשים בעיניך
2 Reg. 1, 13. ויתה תיקר נפשי בעיניך
2 Rg. 1, 14. הנכה ראה בעיניך
2 Reg. 7, 2. הנך ראה בעיניך
2 Reg. 7, 19. הטוב בעיניך עשה
2 Reg. 10, 5. והטוב בעיניך עשיתי
2 Reg. 20, 3. ותקטן זאת בעיניך
1 Chr. 17, 17. את־אביך בעיניך
1 Chr. 19, 3. כטוב בעיניך
Esth. 3, 11. אם־מצאתי חן בעיניך
Esth. 7, 3. וכר חייתי בעיניך
Job. 11, 4. והרע בעיניך עשיתי
Ps. 51, 6. כי אלף שנים בעיניך
Ps. 90, 4. רק בעיניך תביט
Ps. 91, 8. אל־תהי חכם בעיניך
Prv. 3, 7. והטוב בעיניך עשיתי
Jes. 38, 3. אם־טוב בעיניך
Jer. 40, 4. ואם־רע בעיניך לבוא
Jer. 40, 4. הישר בעיניך
Jer. 40, 5. או אל־כל־הישר בעיניך
Ez. 40, 4. ראה בעיניך
Ez. 40, 5. וראה בעיניך

du. c. suff.: בְּעֵינֶיךָ
Dt. 15, 18. לא־יקשה בעינך

du. c. suff.: לְעֵינֶיהָ
Gn. 47, 19. למה נמות לעיניך
Lev. 25, 53. לא־ירדנו בפרך לעיניך
Dt. 4, 34. י״ אלהיכם במצרים לעיניך
Dt. 25, 3. ונקלה אחיך לעיניך
Dt. 28, 31. שורך טבוח לעיניך
2 Sam. 12, 11. את־נשיך לעיניך
Ps. 50, 21. ואערכה לעיניך
Prv. 6, 4. אל־תתן שנה לעיניך

du. c. suff.: מֵעֵינֶיךָ
Prv. 3, 21. בני אל־ילזו מעיניך
Prv. 4, 21. אל־ילזו מעיניך

du. c. suff.: עֵינֶיהָ
Ruth 2, 9. עיניך בשדה אשר־יקצרון
Cant. 1, 15. 4, 1. עיניך יונים
Cant. 6, 5. הסבי עיניך מנגדי
Cant. 7, 5. עיניך ברכות בחשבון
Jes. 49, 18. 60, 4. שאי־סביב עיניך

Jer. 3, 2. שאי עיניך על־שפים
Jer. 4, 30. כי־תקרעי בפוך עיניך
Ez. 23, 27. ולא־תשאי עיניך אליהם
Ez. 23, 40. כחלת עיניך

du. c. suff.: וְעֵינַיִךְ
Jer. 31, 16. ועיניך מדמעה

du. c. suff.: בְּעֵינָיִךְ
1 Sam. 1, 23. עשי הטוב בעיניך

du. c. suff.: p. בְּעֵינָיִךְ
Gn. 16, 6. עשי־לה הטוב בעיניך

du. c. suff.: מֵעֵינָיִךְ
Cant. 4, 9. לבבתני באחד מעיניך

du. c. suff.: עֵינֵיכֶם
Gn. 3, 5. ונפקחו עיניכם
Gn. 45, 12. והנה עיניכם ראות
Num. 15, 39. לבבכם ואחרי עיניכם
Dt. 4, 3. עיניכם הראות
Dt. 11, 7. כי עיניכם הראת
Dt. 11, 18. והיו לטוטפת בין עיניכם
Dt. 14, 1. בין עיניכם למת
Jos. 24, 7. ותראינה עיניכם
Jes. 29, 10. ויעצם את־עיניכם
Jes. 40, 26. שאו־מרום עיניכם
Jes. 51, 6. שאו לשמים עיניכם
Jer. 13, 20. *שאי עיניכם
Ez. 24, 21. מחמד עיניכם

du. c. suff.: וְעֵינֵיכֶם
Ez. 33, 25. ועיניכם תשאו
Mal. 1, 5. ועיניכם תראינה

du. c. suff.: בְּעֵינֵיכֶם
Gn. 19, 8. ועשו להן כטוב בעיניכם
Gn. 34, 11. אמצא־חן בעיניכם
Gn. 45, 5. ואל־יחר בעיניכם
Gn. 50, 4. מצאתי חן בעיניכם
Num. 33, 55. לשכים בעיניכם
Jos. 23, 13. ולצננים בעיניכם
Jos. 24, 15. ואם רע בעיניכם
Jud. 19, 24. הטוב בעיניכם
1 Sam. 11, 10. ככל־הטוב בעיניכם
1 S. 18, 23. הנקלה בעיניכם התחתן
2 Sam. 18, 4. אשר־ייטב בעיניכם
2 Chr. 29, 8. אתם ראים בעיניכם
Esth. 8, 8. כטוב בעיניכם
Job. 18, 3. נטמינו בעיניכם
Jer. 7, 11. נקרא שמי־עליו בעיניכם
Jer. 26, 14. וכישר בעיניכם
Hag. 2, 3. כמהו כאין בעיניכם
Zach. 11, 12. אם־טוב בעיניכם

du. c. suff.: לְעֵינֵיכֶם
Dt. 1, 30. במצרים לעיניכם
Dt. 9, 17. ואשברם לעיניכם
Dt. 29, 1. אשר עשה י״ לעיניכם
1 Sam. 12, 16. אשר י״ עשה לעיניכם
Jer. 16, 9. לעיניכם ובימיכם
Jer. 29, 21. והכם לעיניכם
Jer. 51, 24. לעיניכם נאם י״
Ez. 36, 23. בהקדשי בכם לעיניכם
Zeph. 3, 20. לעיניכם אמר י״

du. c. suff.: עֵינָיו, עֵינָיִן
Gn. 13, 10. וישא־לוט את־עיניו
Gn. 18, 2. וישא עיניו וירא
Gn. 22, 4. 13. וישא אברהם את־עיניו
Gn. 24, 63. וישא עיניו וירא והנה
Gn. 27, 1. ותכהין עיניו מראת
Gn. 33, 1. וישא יעקב עיניו
Gn. 33, 5. וישא את־עיניו וירא
Gn. 43, 29. וישא עיניו וירא
Lev. 14, 9. ואת גבת עיניו
Num. 24, 2. וישא בלעם את־עיניו
Jos. 5, 13. וישא עיניו וירא
Jud. 16, 21. ויגקרו את־עיניו
Jud. 19, 17. וישא עיניו וירא
1 Sam. 14, 27. ותראנה עיניו
2 Sam. 13, 34. הנער הצפה את עיניו
2 Sam. 18, 24. וישא את־עיניו וירא
2 Sam. 22, 25. כבריו לנגד עיניו

1 R. 20, 38. ויתחפש באפר על־עיניו
2 Reg. 4, 34. ועיניו על־עיניו
2 Rg. 4, 35. ויפקח הנער את־עיניו
2 Reg. 6, 17. פקח־נא את־עיניו
1 Chr. 21, 16. וישא דויד את־עיניו
2 Chr. 16, 9. כי י״ עיניו משטטות
Job. 16, 9. צרי ילטוש עיניו לי
Job. 21, 20. יראו עינו כידו
Job. 27, 19. עיניו פקח ואינגנו
Job. 34, 21. כי־עיניו על־דרכי־איש
Job. 36, 7. לא־יגרע מצדיק עיניו
Job. 39, 29. למרחוק עיניו יביטו
Ps. 10, 8. עיניו לחלכה יצפנו
Ps. 11, 4. עיניו יחזו
Ps. 18, 25. כבר ידי לנגד עיניו
Ps. 36, 2. לנגד עיניו
Ps. 66, 7. עיניו בגוים תצפינה
Prv. 16, 30. עצם עיניו לחשב
Prv. 28, 27. ומעלים עיניו רב־מארות
Prv. 30, 13. דור מה־רמו עיניו
Eccl. 2, 14. החכם עיניו בראשו
Eccl. 5, 10. כי אם ראית עיניו
Cant. 5, 12. עיניו כיונים
Jes. 10, 12. ועל־תפארת רום עיניו
Jes. 11, 3. ולא־למראה עיניו ישפוט
Jes. 33, 15. ועצם עיניו מראות ברע
Jer. 32, 4. את־עיניו תראינה
Ez. 18, 12. ואל־הגלולים נשא עיניו
Ez. 20, 7. שקוצי עיניו השליכו
Dan. 8, 5. קרן חזות בין עיניו
Dan. 8, 21. הגדולה אשר־בין־עיניו

du. c. suff.: וְעֵינָהּ, וְעֵינֶיהָ
1 Sam. 3, 2. ועינו החלו כהות
1 Sam. 4, 15. ועיניו קמה
2 Reg. 4, 34. ועיניו על־עיניו
Job. 41, 10. ועיניו כעפעפי־שחר
Jes. 6, 10. ועיניו השע
Jes. 17, 7. ועינו אל־קדוש ישראל
Jer. 32, 4. ועינו את־עיניו תראינה
Ez. 18, 6. 15. ועיניו לא נשא אל־גלולי
Dan. 10, 6. ועיניו כלפידי אש
Zach. 14, 12. ועיניו תמקנה בחריהן

du. c. suff.: בְּעֵינָיו
Gn. 27, 12. והייתי בעיניו כמתעתע
ויהיו בעיניו כימים אחדים
Gn. 29, 20. וימצא יוסף חן בעיניו
Gn. 39, 4. וירע בעיניו ויתמך
Gn. 48, 17. והישר בעיניו תעשה
Ex. 15, 26. וישמע משה וייטב בעיניו
Lev. 10, 20. והנה הנגע עמד בעיניו
Lev. 13, 5. ואם־בעיניו עמד הנתק
Lev. 13, 37. איש כל־הישר בעיניו
Dt. 12, 8. אם־לא תמצא־חן בעיניו
Dt. 24, 1 Jud. 17, 6. 21, 25. הישר בעיניו יעשה
Ruth 2, 2. אשר אמצא־חן בעיניו
1 Sam. 3, 18. הטוב בעינו יעשה
1 S. 18, 8. וירע בעיניו הדבר הזה
1 Sam. 18, 20. וישר הדבר בעיניו
2 Sam. 4, 10. היה כמבשר בעיניו
2 S. 10, 12. ויי׳ עשה הטוב בעיניו
2 Sam. 15, 26. כאשר טוב בעיניו
2 Sam. 19, 19. ולעשות הטוב בעינו
ויעל אדני המלך הטוב בעיניו
2 Sam. 24, 22. בעינו
1 Reg. 9, 12. ולא ישרו בעיניו
1 Chr. 19, 13. ויי׳ הטוב בעיניו יעשה
1 Chr. 21, 23. המלך הטוב בעיניו
Esth. 2, 9. ותיטב הנערה בעיניו
Esth. 3, 6. ויבז בעיניו לשלח יד
Esth. 5, 2. נשאה חן בעיניו
Esth. 8, 5. וטובה אני בעיניו
Job. 15, 15. ושמים לא־זכו בעיניו
Job. 25, 5. לא־כזו בעיניו
Job. 32, 1. כי הוא צדיק בעיניו
Job. 40, 24. בעיניו יקחנו

Ps. 15, 4. נבזה בעיניו נמאס
Ps. 36, 3. כי־החליק אליו בעיניו
Ps. 72, 14. ויקר דמם בעיניו
Prv. 6, 13. קורץ בעינו
Prv. 12, 15. דרך אויל ישר בעיניו
Prv. 16, 2. כל־דרכי־איש זך בעיניו
Prv. 20, 8. מזרה בעיניו כל־רע
Prv. 21, 2. דרך איש ישר בעיניו
Prv. 21, 10. לא־יחן בעיניו רעהו
Prv. 24, 18. פן־יראה י״ ורע בעיניו
Prv. 26, 5. פן־יהיה חכם בעיניו
Prv. 26, 12. ראית איש חכם בעיניו
Prv. 26, 16. חכם עצל בעיניו
Prv. 28, 11. חכם בעיניו איש עשיר
Prv. 30, 12. דור טהור בעיניו
Eccl. 8, 16. שנה בעיניו אינגו ראה
Cant. 8, 10. הייתי בעיניו כמוצאת
Jes. 6, 10. פן־יראה בעיניו
Jes. 59, 15 וירע בעיניו כי־אין משפט

du. c. suff.: לְעֵינָיו
Num. 19, 5. ושרף את־הפרה לעיניו
2 Sam. 13, 8. ותלוש ותלבב לעיניו
2 Reg. 25, 7. שחטו לעיניו
Jer. 39, 6. ברבלה לעיניו
Jer. 52, 10. את־בני צדקיהו לעיניו

du. c. suff.: מֵעֵינָיו
Jud. 6, 21. ומלאך י״ הלך מעיניו

du. c. suff.: וּמֵעֵינֶיהָ
Job. 24, 23. ועיניהו על דרכיהם

du. c. suff.: עֵינֶיהָ
Gn. 21, 19. ויפקח אלהים את־עיניה
Gn. 24, 64. ותשא רבקה את־עיניה
Gn. 39, 7. את־עיניה אל־יוסף
2 Reg. 9, 30. ותשם בפוך עיניה
Ez. 23, 16. למראה עיניה

du. c. suff.: בְּעֵינֶיהָ
Gn. 16, 4. ותקל גברתה בעיניה
Gn. 16, 5. ואקל בעיניה

du. c. suff.: עֵינֵיהֶם
Gn. 37, 25. וישאו עיניהם וירא
Ex. 14, 10. בני־ישראל את־עיניהם
Lev. 20, 4. עם הארץ את־עיניהם
1 S. 6, 13. וישאו את־עיניהם ויראו
2 Rg. 6, 20. ויפקח י״ את־עיניהם
Job. 2, 12. וישאו את עיניהם
Ps. 17, 11. סבבונו עיניהם
Ps. 69, 24. תחשכנה עיניהם מראות
Jes. 44, 18. כי טח מראות עיניהם
Jer. 14, 6. כלו עיניהם
Ez. 6, 9. ואת עיניהם הזנות
Ez. 20, 8. שקוצי עיניהם לא השליכו
Ez. 20, 24. היו עיניהם
Ez. 22, 26. העלימו עיניהם
Ez. 24, 25. מחמד עיניהם

du. c. suff.: בְּעֵינֵיהֶם
Num. 13, 33. וכן היינו בעיניהם
Num. 36, 6. לטוב בעיניהם תהיינה
Jos. 22, 30. וייטב בעיניהם
1 Sam. 21, 14. את־טעמו בעיניהם
2 Sam. 3, 36. וייטב בעיניהם
Esr. 3, 12. בסדו זה הברית בעיניהם
Neh. 6, 16. ויפלו מאד בעיניהם
Job. 19, 15. נכרי הייתי בעיניהם
Jes. 5, 21. חוי חכמים בעיניהם
Ez. 21, 28. כקסם־שוא בעיניהם

du. c. suff.: לְעֵינֵיהֶם
Gn. 42, 24. ויאסר אתו לעיניהם
Ex. 8, 22. לעיניהם ולא יסקלנו
Num. 20, 8. לעיניהם ונתן מימיו להקדישני במים לעיניהם
Num. 27, 14. וצויתה אתו לעיניהם
Num. 27, 19. וצאצאיהם לעיניהם
Job. 21, 8. וצאצאיהם לעיניהם
Jes. 13, 16. וירטשו לעיניהם
Jer. 32, 13. את־ברוך לעיניהם
1 Reg. 14, 4. כי קמו עיניו משיבו

Ez. 4, 12. תעגנה לעיניהם
Ez. 12, 3. וגלה יומם לעיניהם
Ez. 12, 3. אל־מקום אחר לעיניהם
Ez. 12, 4. ככלי גולה יומם לעיניהם
Ez. 12, 4. בערב לעיניהם
Ez. 12, 6. לעיניהם חתר־לך
Ez. 12, 6. לעיניהם על־כתף תשא
Ez. 12, 7. על־כתף נשאתי לעיניהם
Ez. 20, 9. אליהם לעיניהם
Ez. 20, 14. הוצאתים לעיניהם
Ez. 20, 22. הרצאתי אותם לעיניהם
Ez. 21, 11. תאנח לעיניהם
Ez. 37, 20. בידך לעיניהם
Ez. 38, 16. בהקדשי בך לעיניהם
Ez. 43, 11. וכתב לעיניהם

pl. c. suff.: בְּעֵינֵיהֶן
Esth. 1, 17. להבזות בעליהן בעיניהן

pl.: עֵינוֹת
Dt. 8, 7. עינת ותהמת

pl.: הָעֵינוֹת
2Chr. 32, 3. לסתום את־מימי העינות

constr. pl.: עֵינֹת
Ex. 15, 27. שתים עשרה עינת מים
Num. 33, 9. שתים עשרה עינת מים
Prv. 8, 28. בעזזו עינות תהום

עֵין

נקרתי כמו נעבדי, גלי סגדל משכוון, ולפעמים כמו קוקר.

n. c., plane hebraico aequale.

constr.: וְעֵין
Esr. 5, 5. ועין אלההם הות

pl.: עֵינַיִן
Dan. 7, 8. עינין כעיני אנשא

pl.: וַעֲיַנַיִן
Dan. 7, 20. וקרנא דכן ועינין לה

pl. constr.: כְּעֵינֵי
Dan. 7, 8. כעיני אנשא בקרנא־דא

pl. c. suff.: עֵינֵי
Dan. 4, 31. עיני לשמיא נטלת

עַיִן

פעל גויר משם, ומשל אך בכיכוי עַיִן, ומכלון שניקה על דבר נעיון דק ומכון [נעכוי שכועפען], וככ"ק משניקה נקנאת לב, וכשפה עכיניכ משניקה נעיון דק נכללן, וכן נתרגוס, ונקין נוסף שם עַיִן, עֵיהֵן, עֵיהֵיך וכדומה.

v. denom. (prt. עָיִן), oculis observare, accurate considerare, spec. malevolis oculis persequi (rab. עַיִן רַע, invidia, fascinus).

LXX. *ὑποβλέπεσθαι.*

part. sg.: עָיִן *Ktib.*
1 S. 18, 9. ויהי שאול עָיִן את־דוד

מַעְיָן

ז"ו, ומשם מַעְיָן [ומשך עתיקי מַעְיָנוֹ], וככוי מַעְיָנֵי, ומכוי לו מַעְיָנִים ומשם מַעְיָנֵי, לו מַעְיָנוֹת ומשם מַעְיָנוֹת. משון מכוע ומקור נכך וגלה [קוועלע-קעכ], נא' מקום מן עין, ומזה מעין יִשְׂרוֹאֵל, כלומר כנכר פרט שרש"ע כמעין, וכן כל מעיני כך לל"ק, לולם לפי תרגום ע"ו כלמו כמוב מַעְיָנֵי [κατοικία], ולדעת רכים מקדמונים מן עין, ומלמון קניב.

n. m. (c. מַעְיַן, construct. arch. מַעְיְנֵי, c. s. מַעְיָנוֹ, plur. vel מַעְיָנִים, c. s. מַעְיְנוֹת, c. מַעְיְנֵי, vel מַעְיָנוֹת), locus, unde aqua fontis s. fontium profluit (Quellort), Ψ. 84, 7. vallem lacrimarum mutant in locum fontium gelidis perennitatibus rigatum (*Ibn-Ezra*), Ψ. 87, 7. omnes fontes mei h. e. fundamenta gratiae ac laudis. Aliquot veterum eo loco מַעְיָן (denom. a nom. עַיִן vel verbale a v. denom. עָיַן), *cogitationes* (neohebr. עִיּוּן) vertunt, et Paraphrasta מַעְיָנַי = מְעוֹנִי (κατοικία) *domicilia* transfert. LXX. *πηγή, τόπος; κατοικία* (= מָעוֹן).

Lev. 11, 36. אך מעין ובור
Ps. 74, 15. בקעת מעין ונחל
Ps. 84, 7. מעין ישיתוהו
Prv. 25, 26 מעין נרפש ומקור משחת
Cant. 4, 12. מעין חתום

הַמַּעְיָן

Joel 4, 18. ומעין מבית י"י יצא

constr.: מַעְיַן
Jos. 15, 9. 18, 15. אל־מעין מי נפתוח
2 Reg. 3, 25. וכל־מעין־מים יסתמו
Cant. 4, 15. מעין גנים

constr. arch.: לְמַעְיַנוֹ
Ps. 114, 8. חלמיש למעינו־מים

cum suff.: מַעְיָנוֹ
Hos. 13, 15. ויחרב מעינו

pl.: מַעְיָנִים
Ps. 104, 10. המשלח מעינים בנחלים

pl. constr.: מַעְיְנֵי
1 Reg. 18, 5. אל־כל־מעיני המים
2 Reg. 3, 19. וכל־מעיני־מים תסתמו

pl. constr.: מִמַּעְיְנֵי
Jes. 12, 3. ממעיני הישועה

pl. c. suff.: מַעְיְנֵי
Ps. 87, 7. כל־מעיני בך

2 *pl.:* מַעְיְנוֹת
Prv. 8, 24. באין מעינות נכבדי־מים
Jes. 41, 18. ובתוך בקעות מעינות

2 *pl.:* הַמַּעְיְנוֹת
2 Chr. 32, 4 ויסתמו את־כל־המעינות

2 *pl. constr.:* מַעְיְנֹת, מַעְיְנוֹת
Gn. 7, 11. כל־מעינות תהום רבה
Gn. 8, 2. ויסכרו מעינת תהום

2 *pl. c. suff.:* מַעְיְנֹתַיִךְ
Prv. 5, 16. יפצו מעינתיך חוצה

עָיַת

פעל כודד, ומשון כמו יָגַע, עָיַף, יגיעה ולאות וכפיה [מידע, מאָעט ויין], ולאכר לקוכר משכש קפרשכו כלות משרעש נקכור מיוקר.

v. intr., sicut יָגַע, יָגֵעַ, languere, defatigatum, delassatum esse, viribus deficere. LXX. *ἐκλείπειν.*

3 *prf. fem.:* עָיְתָה
Jer. 4, 31. כי־עיפה נפשי

עָיֵף

ת"ו, ולנקני עֲיֵפָה, ומוכנו כלאָה ויגע רפה וכלה [מאָטע, מידע], ל"א מרעב או מדרך או מאָמף. ומזה כפש עיפה, ארץ עיפה, ופעמים הנקני כמנה, להסמיכת נסמה עיפה. נשפה עכיניה מוה עֲיֵפוּת, עֲיֵפָה.

adj. m. (f. עֲיֵפָה), fessus, defessus, languens, veluti fame sitive, de anima et terra sitibunda, fem. interdum subst. de pecoribus defessis. LXX. *ἐκλείπειν, ἐκλύειν, ὀλιγοψυχεῖν, πεινᾶν, διψᾶν; ἄνυδρος, ἄβατος.*

Gn. 25, 29. מן־השדה והוא עיף
Gn. 25, 30. כי עיף אנכי
Dt. 25, 18. ואתה עיף ויגע
Job. 22, 7. לא־מים עיף תשקה
Jes. 5, 27. אין־עיף ואין־כושל
Jes. 29, 8. והקיץ והנה עיף

adj. masc.: וְעַיֵּם
Ez. 23, 42. ריעב ועיף וצמא במדבר
Ps. 63, 2. ועיף בלי־מים

adj. masc.: לֶעָיֵם
Jes. 28, 12. הניחו לעיף

adj. m. pl.: עֲיֵפִים
Jud. 8, 4. אשר אתו עיפים ורדפים
Jud. 8, 5. אשר ברגלי כי־עיפים הם
2 S. 16, 14. וכל־העם אשר־אתו עיפים

adj. m. pl.: הָעֲיֵפִים
Jud. 8, 15. כי נתן לאנשיך היעפים

adj. fem.: עֲיֵפָה
Ps. 143, 7. נפשי ׀ כארץ־עיפה
Prv. 25, 25. על־נפש עיפה
Jes. 32, 2. בארץ עיפה
Jer. 31, 25. הרויתי נפש עיפה

adj. fem.: לָעֲיֵפָה *sbst.*
Jes. 46, 1. עמוסות משא לעיפה

עֵיפָה

v. s. r. עוֹף *p.* 802.

עִיר

ז"ו, ונכנוי עִירָה, ומכנוי עֲיָרִים, משון יונק וכך וגור [פּילגען], ונלמד מגור קשון [עוגל-], וח"כ משכש עֵר נדומה לל גֶּר, לאכר מאכו גּוֹר, ומכנו משכון לפ"ז מיכקה ומקשקה. ודע שלפעמים משון קשון כעד נכנלג, וכן נלקח נשפה מעכנ, ל"א נשפה מכללית ופרכסית [p. *kher*, afg. *char*, s. *khara*], וכן עיר נעבני.

n. m. (c. s. עִירָה, pl. עֲיָרִים), pullus sugens, qui uberibus alitur, spec. pullus asini, asellus, *lalisio*, sanscr. *khara*, pers. *kher*, afg. *char*, a v. עֵר = גֶּר (עִיר = גּוֹר), sugere, rigare, potare. LXX. *πῶλος, ὄνος, βοῦς.*

Zach. 9, 9. עיר בן־אתנות

וַעַיִר

Job. 11, 12. ועיר פרא אדם יולד

cum suff.: עִירָהּ
Gn. 49, 11. אסרי לגפן עירה

pl.: עָרִים
Jud. 10, 4. על־ששלשים עירים
Jud. 12, 14. על־שבעים עירם
Jes. 30, 6. על־כתף עורים חילהם

pl.: וַעֲיָרִים
Gn. 32, 16. ועירים עשרה

pl.: וְהָעָרִים
Jes. 30, 24. והאלפים והעירים

עִיר

urbs, *v. s. r.* עוּר *p.* 805.

עִיר

vigilans, *v. s. r.* עוּר *p.* 810.

עִיר

angor, *v. s. r.* עוּר *p.* 810.

עֵירִם

v. s. r. עוּר *p.* 810.

עֵישׁ

v. s. עָשׁ *p.* 877.

עָכַב I.

פעל ל"ע כ"פ נגור, ומוכנו כמו עָקַב לקמן, וגם עכין כרכור ומתעגלות [קרייזען, דרעהען] נערכי לך משלח כמו לגל קגל, קול, וגוש די לך. מכגור עַכָּבְרִישׁ ע"ש.

v. comp. inus., texere, nere, plectere, nectere. Cognata sunt vv. eadem de radice prognata עָקַב, חָגַב, et vv. simpl. קוּר (קָוָה), קָגַב. Arab. ع-ك-ب, vi eadem torquendi et gyrandi, sed metaph., sicut חָגַל, חוּל, de celeritate ac promptitudine.

עַכָּבִישׁ

ז"ו, גויר עַכָּב [קורג וקוול וגורג נקדיכות], נסופי דִּישׁ ע"מ חַפַּמְדִישׁ, וכמלת סופי וס כשמות, ל"מ גָּבְרִישׁ [גָּב], סָחִישׁ [סָח], גָּדִישׁ [גָּד], חַרְשִׁישׁ [חָרָשׁ], חֶרְמֵשׁ כמו חָרְמִישׁ [חָרָם], פַּפְגֵשׁ כמו פַּפְגִישׁ [פַּפְגִּי], וכן הפרישים חַרְגִּישׁ [חָרָגַל כמו חָרְגַל], בַּעֲלִישׁ [בַּעַל]. משון מולעת קעכש נקלוגג לרג לעכוף וזוגים נקלוגות, לאכר פרש הכל"ק [שפיכנע], וכן נקרלת נשפה רוחית ויוכית וגרמכית עכיכן לריגב [עי' לרג], ולפ"ז הסם נלתי מרוגע, לאכר קשגו הקדמונים, וגם נלתי מוככ, כאכר קשגו הקדמים. נלרמי עַכּוּבִי או עַכּוּבִיתָא משלהו, מתמלות של עכב, ונסמך לקרלן נערכי [ז' כ"ע מ'] עַנָּבוּחַ נסופי נקבי, וגם שמש תו נלתי שכש.

n. m. (a n. prim. עַכָּב, *piël.*, textor, telas exercens, arab. *ghakbon*, promptus, agilis), aranea, quae ingeniose ac studiose quasi rete texit, ut si quid inhaeserit, arripiat idque consumat, a v. עָכַב, telas texere, stamen ducere, fila deducere, gr. *ἀράχνη* (*aran-ea*), a v. אָרַג (*ὑφαίνειν*, Spinne a v. spinnen). Errant, qui hoc n. quadriliterum et compositum esse dicunt; nam דִּישׁ finale haud rara est nominum terminatio, quae abjecta est in nmm. aram. עַכּוּבֵי, עַכּוּבִיתָא (def. עַכּוּבִיתָא), et n. arab. *ghankabut-on* (Qoran XXIX, 40.).

LXX. *ἀράχνη.*

Job. 8, 14. ובית עכביש מבטחו
Jes. 59, 5. וקורי עכביש יארגו

II. עָכַב

פעל ל"ע כ"פ נגור, ומוכנו קפיפה ושקיקה קיפה וכזיכה [כאָגען], ומתמלות עָכֵב, ודומה לו דָּקַק, קָב, חָם, נָגַף וכדומה, ונגדל מאכנו השרש של עכב נמכוון ק', וכגור מזה עַכָּבָר הסם ע"ש.

v. comp. inus., rodere, comminuere, a rad. *kab*, quam exhibent item vv. דָּקַק, קָב, חָם, נָגַף, quae origine multum differunt a v. עָכַב I. Hinc nomen muris, adjecta terminatione sanscritosemitica *ar.*

עַכְבָּר

ז"ו, ומשם מרגוי עַכְבְּרֵי, ומוכנו מין ארץ כוגן וכוקף נדבר [כאָגענדעם עסיעל, מויז], וכן עכבר נערכי, ומתמלות עָכֵב נסופי דָּר, וכמלת תמור הסם שלנו ג"כ עַכְבָּר, נסופי דָּר, וכמלת סופי זס לגל פַּפְתּוֹר, צַפְּחַר מן כָּפָה, לָהָם, וסופי דָּר לגל סַנְגָּם [מן סָגַם], וסופי דָּר עוד לגל סַנְדָּר מן סָמַד.

n. m. (pl. עַכְבְּרֵי), animaculum rodens, mus, edax ille et omnia corrodens, arab. *akbar-on* (mus

jaculus Linn.). Factum est hoc n. *secundarium* a n. *primitivo* עָכֶב, addita terminatione *ar* s. *or* (עַכְבָּר) ad s. nmm. סַמָּדָר (סַמָּד), סַנְגִּיר (צָפָּר), צִפּוֹר (פֶּתֶת), זַנָּב = (זָנָב). Agnosces inde grammaticorum de eorum nominum compositione insomnia. LXX. *μῦς.*

וְהָעַכְבָּר

Lev. 11, 29. החלד והעכבר

Jes. 66, 17. והשקץ והעכבר

pl. constr.: עַכְבְּרֵי

1 Sam. 6, 4. וחמשה עכברי זהב

1 Sam. 6, 11. ואת עכברי הזהב

pl. constr.: וְעַכְבְּרֵי

1 Sam. 6, 18. ועכברי הזהב

pl. c. suff.: עַכְבְּרֵיכֶם

1 Sam. 6, 5. וצלמי עכבריכם

עָכַס

פעל ל״ע כ״ס נגוד עָכֶס, ומובנו קשירה וחיקה וקשור מסגיר וכבול [גיבדען, פֿעסטמאכען], וכן עכב נעבכי, ומתפעל עָכַס, ודומה לו רָכַס לקמן, וכן חָשַׁשׁ, ותפך רכס חקר ומשוי.

v. comp. inus., colligare, adstringere, vincire, a rad. *kas*, ex qua progerminaverunt etiam vv. רָכַס q. v., חָשַׁשׁ, רָכַשׁ.

עֶכֶס

ז״ו, ומובנו זק וכבל הרגל [פֿוסטפֿעסטעל], ודומה לו עכאש נעבכי, והכוונה בשלי [ו׳ כ״ג] וכעכס על-מוסרי חויל הלמון על כעכס כמו כנעכס [החויל יוכסג על מוסר], וכן כחלוס [ישעי׳ כ״ע ו׳] כמו כנחלוס, כמו לבוז [חיוב ל״ח י״ד], דומה על נלבוז. חולם הרח״נע פרשו כאם שאסה להסיר החויל על עכס כך על מוסר. הרבוי עֲכָסִים, היכי כבלים נרגלים לתכשיט, כאשר הדרך לכבל נכות קדם, ומזה פעל שמי עָכַס, בלבול נעכסים [מיט פוסטפֿעסטגען קלירען], וקשוב הזה דרך זכות, עי׳ לקרחן [שורה כ״ל ל״ג].

n. m., compes, periscelis, arab. *ghikas-on* (vinculum, funis, quo pedes camelorum constringuntur), Prv. 7, 22. (כְּעֶכֶס = בְּעֶכֶס cf. Jes. 29, 7. כַּחֲלוֹם = בְּחָלוֹם; Job. 38, 14. לְבוּשׁ = בִּלְבוּשׁ). Pl. עֲכָסִים, periscelides, quibus pedes ornant mulieres (v. Qoran XXIV, 32.), unde *v. denom.* עָכַס, strepitum compedibus edere. LXX. *ἱματισμός, κύων;* verb. *παίζειν.*

וּכְעֶכֶס

Prv. 7, 22. וכעכס אל-מוסר

pl.: הָעֲכָסִים

Jes. 3, 18. תפארת העכסים

Pi-el: עִכֵּס *denom.*

3 *impf. f. pl.:* תְּעַכַּסְנָה

Jes. 3, 16. וברגליהם תעכסנה

עָכַר

פעל נוגד, ומשונן הכעסה והקנאה [בעזירגען], לכן נסחל מסדת רעה על פלוני או על דבר, ל״ת עכר את-ארץ, וכן עוכר ביתו, ומתפעל כמו רגע ועורר [פֿירשטענען] ימים, וכן בעבני. הכעיל הפעולי׳ מתפעלות, סוכלה והומלה מציר וקבל, ומציוכי כאם לדעת אדם-נפלא, לומר נכעלות. נתקנוס עֲכַר אשלהו, ונאמר מעכירות מים, ומאם עֲכִירוּת.

(cf. *coll-*is, *cul-*men, *coll-*um, *cell-*ere, *κολ-ώνη, κολ-ωνός*, quae ad unum omnia indidem initium ducunt), arab. עַלָא, hinc se efferre, sursum tendere, ascendere, assurgere, de herbis de terra nascentibus, quae crescendo in altum tendunt (unde עֹלָה poët. = צֶמַח Job. 36, 33.), de fumo evolante, qui atris verticibus ad aethera volvitur, et de ira exardescente, quae fumo comparatur, de aurora, quae oriens supra horizontem ascendit, de via sursum tendente et ex locis depressioribus ad altiora ducente, de sorte ex urna s. galea tracta, de aquis super ripas diffluentibus et Nili instar inundantibus. Hinc, sqq. praepp. עַל, אֶל, לְ, vi *ascendendi* (opp. יָרַד), vel *consurgendi*, seq. acc. (Gen. 49, 4.), ex regione inferiore ad elatiorem contendere, veluti ex *Aegypto* in *Kanaanitidem* vel eodem ex *Assyria*, *Babylonia* cunctisque orbis terrarum partibus, quae terra sancta, qui est orbis umbilicus in medio situs, inferiores cogitantur, de peregrinatione ad templum s. sanctuarium, quod erat terrae columen excelsissimum (cf. syr. סְלַק, proficisci ad monasterium, quae in montibus locisve editis aedificari solebant), vel de itinere ad urbem in universum, ad principem et judicem (quorum est, in arcibus habitare), in desertum (quod, sicuti mare ex portu, altitudine praeminere videtur, Act. 27, 2. 4. 12. 21. 28, 10. 11.). Trop. sublimem, potentem viribus, auctoritate, divitiis fieri s. esse (opp. יָרַד, devenire, delabi, in inopiam et indigentiam adigi); עָלָה עַל, superiorem esse aliqua re, eminere, praestare. Saepe de rebus inanimatis dicitur et passive vertendum est, veluti de vestibus, quae induuntur, de novacula, quae stringitur et barbae inducitur, de fascia, qua vulnus obligatur; saepe etiam sicut נָשָׂא, e medio tolli, auferri, abripi. *Ni.* נֶעֱלָה, vel excelsum, sublimem esse, de Deo, vel ex inferiori loco adduci, expelli, deduci. *Hi.* הֶעֱלָה, educere, producere, de luminum s. lampadum accensione, de sacrificiorum oblatione, de relatione in tabulas (cf. Qal 1 Chr. 27, 24.), de auri super clypeum inductione, et similiter vi tollendi, auferendi *causativa*. Ceterae conjugg. ex ipsarum natura intellectu sunt faciles. Radix verbi hujus *paragogice* amplificati *ghal* sanscritosemitica est. LXX. *ἀναβαίνειν, ἐκ-, ἐπι-, προςανα-, συνανα-; ἔρχεσθαι, εἰς-, ἐξ-, ἐπ-, παρ-; πορεύεσθαι, εἰς-; ἀναχωρεῖν, καταχωρίζειν; ἱστάναι, ἀν-, ἀφ-; ἀναβοᾶν, ἀναγγέλλειν; ἀναλαμβάνειν, ἀντι—εσθαι; ἀνάπτεσθαι; ἀναφύειν, φύεσθαι; ἀποπηδᾶν, ἀποτρέχειν, διεκβάλλειν, ἐνδύειν, ἥκειν, θερίζειν, συγκομίζειν, συμπλέκειν, τροποῦν, ὑπερκεῖσθαι; עָלָה אֲבַר, πτεροφυεῖν; עָלָה בְּחָתוּ, χερσοῦσθαι; עָלָה בְּמַשּׂוֹרֹת, ξυρᾶσθαι; עָלָה בְּקֶרֶב, ἐνοικεῖν; עָלָה בְּרִית, διαθήκην τίθεσθαι; עָלָה בְּרָכָה, εὐλογεῖν; עָלָה בְּשֵׂעָר, τρίχας ἔχειν; עָלָה גֶּפֶן, ἄμπελον φυτεύειν; עָלָה דֶּשֶׁא, χόρτον ἐκφύειν; עָלָה הַר, ὄρος ἀναβαίνειν; עָלָה חֲרוֹן, ὀργίζεσθαι; עָלָה חֵרֶם, ἀναθεματίζειν; עָלָה חָרָה, ὀργίζεσθαι; עָלָה חָרוֹן, ὀργίζεσθαι; עָלָה חָרִיץ, ἀροτριᾶν; עָלָה חָרָשׁ, ἀροτριᾶν; עָלָה יָד, χεῖρα ἐπαίρειν; עָלָה יָרֵחַ, νουμηνίαν ἄγειν; עָלָה כֶּתֶם, χρυσίον ἐκφέρειν; עָלָה לֵב, ἐπιβουλεύειν; עָלָה מַחֲרֵשָׁה, ἀροτριᾶν; עָלָה מַעֲרֶכֶת, παρατάσσειν; עָלָה מַעֲרָכָה, παρατάσσειν; עָלָה מַעֲרָכוֹת, παρατάσσειν; עָלָה מַעֲרָכוֹת מִלְחָמָה, παρατάσσειν πόλεμον; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָב, παρατάσσειν πόλεμον; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה, παρατάσσειν πόλεμον; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל, παρατάσσειν πόλεμον ἐπί τινα; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτήν; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτήν; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρί; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ וְאֶת כָּל בִּזָּתָהּ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ וְאֶת כָּל בִּזָּתָהּ וְאֶת כָּל מַחֲנֶיהָ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ στρατόπεδα αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ וְאֶת כָּל בִּזָּתָהּ וְאֶת כָּל מַחֲנֶיהָ וְאֶת כָּל רְכוּשָׁהּ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ στρατόπεδα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ וְאֶת כָּל בִּזָּתָהּ וְאֶת כָּל מַחֲנֶיהָ וְאֶת כָּל רְכוּשָׁהּ וְאֶת כָּל אוֹצְרוֹתֶיהָ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ στρατόπεδα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ θησαυροφυλάκια αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ וְאֶת כָּל בִּזָּתָהּ וְאֶת כָּל מַחֲנֶיהָ וְאֶת כָּל רְכוּשָׁהּ וְאֶת כָּל אוֹצְרוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִגְדָּלֶיהָ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ στρατόπεδα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ θησαυροφυλάκια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ πύργια αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ וְאֶת כָּל בִּזָּתָהּ וְאֶת כָּל מַחֲנֶיהָ וְאֶת כָּל רְכוּשָׁהּ וְאֶת כָּל אוֹצְרוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִגְדָּלֶיהָ וְאֶת כָּל חֹמוֹתֶיהָ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ στρατόπεδα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ θησαυροφυλάκια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ πύργια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ τείχη αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ וְאֶת כָּל בִּזָּתָהּ וְאֶת כָּל מַחֲנֶיהָ וְאֶת כָּל רְכוּשָׁהּ וְאֶת כָּל אוֹצְרוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִגְדָּלֶיהָ וְאֶת כָּל חֹמוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִבְצָרֶיהָ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ στρατόπεδα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ θησαυροφυλάκια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ πύργια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ τείχη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ וְאֶת כָּל בִּזָּתָהּ וְאֶת כָּל מַחֲנֶיהָ וְאֶת כָּל רְכוּשָׁהּ וְאֶת כָּל אוֹצְרוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִגְדָּלֶיהָ וְאֶת כָּל חֹמוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִבְצָרֶיהָ וְאֶת כָּל מַחֲנוֹתֶיהָ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ στρατόπεδα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ θησαυροφυλάκια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ πύργια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ τείχη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ παρεμβολὰ αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ וְאֶת כָּל בִּזָּתָהּ וְאֶת כָּל מַחֲנֶיהָ וְאֶת כָּל רְכוּשָׁהּ וְאֶת כָּל אוֹצְרוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִגְדָּלֶיהָ וְאֶת כָּל חֹמוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִבְצָרֶיהָ וְאֶת כָּל מַחֲנוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ στρατόπεδα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ θησαυροφυλάκια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ πύργια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ τείχη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ παρεμβολὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ וְאֶת כָּל בִּזָּתָהּ וְאֶת כָּל מַחֲנֶיהָ וְאֶת כָּל רְכוּשָׁהּ וְאֶת כָּל אוֹצְרוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִגְדָּלֶיהָ וְאֶת כָּל חֹמוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִבְצָרֶיהָ וְאֶת כָּל מַחֲנוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ וְאֶת כָּל בְּגָדֶיהָ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ στρατόπεδα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ θησαυροφυλάκια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ πύργια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ τείχη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ παρεμβολὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ἱμάτια αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ וְאֶת כָּל בִּזָּתָהּ וְאֶת כָּל מַחֲנֶיהָ וְאֶת כָּל רְכוּשָׁהּ וְאֶת כָּל אוֹצְרוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִגְדָּלֶיהָ וְאֶת כָּל חֹמוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִבְצָרֶיהָ וְאֶת כָּל מַחֲנוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ וְאֶת כָּל בְּגָדֶיהָ וְאֶת כָּל תַּכְשִׁיטֶיהָ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ στρατόπεδα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ θησαυροφυλάκια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ πύργια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ τείχη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ παρεμβολὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ κοσμήματα αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ וְאֶת כָּל בִּזָּתָהּ וְאֶת כָּל מַחֲנֶיהָ וְאֶת כָּל רְכוּשָׁהּ וְאֶת כָּל אוֹצְרוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִגְדָּלֶיהָ וְאֶת כָּל חֹמוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִבְצָרֶיהָ וְאֶת כָּל מַחֲנוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ וְאֶת כָּל בְּגָדֶיהָ וְאֶת כָּל תַּכְשִׁיטֶיהָ וְאֶת כָּל מַחֲנוֹתֶיהָ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ στρατόπεδα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ θησαυροφυλάκια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ πύργια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ τείχη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ παρεμβολὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ κοσμήματα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ἐνδύματα αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ וְאֶת כָּל בִּזָּתָהּ וְאֶת כָּל מַחֲנֶיהָ וְאֶת כָּל רְכוּשָׁהּ וְאֶת כָּל אוֹצְרוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִגְדָּלֶיהָ וְאֶת כָּל חֹמוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִבְצָרֶיהָ וְאֶת כָּל מַחֲנוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ וְאֶת כָּל בְּגָדֶיהָ וְאֶת כָּל תַּכְשִׁיטֶיהָ וְאֶת כָּל מַחֲנוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל אוֹצְרוֹתֶיהָ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ στρατόπεδα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ θησαυροφυλάκια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ πύργια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ τείχη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ παρεμβολὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ κοσμήματα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ἐνδύματα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὑποδήματα αὐτῆς; עָלָה מַעֲרָכוֹת קְרָבָה עַל עִיר לְהִלָּחֵם בָּהּ וְלִתְפְּשָׂהּ וְלַהֲכוֹתָהּ לְפִי חָרֶב וְלִשְׂרֹף אֶת הָעִיר בָּאֵשׁ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ וְאֶת כָּל בִּזָּתָהּ וְאֶת כָּל מַחֲנֶיהָ וְאֶת כָּל רְכוּשָׁהּ וְאֶת כָּל אוֹצְרוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִגְדָּלֶיהָ וְאֶת כָּל חֹמוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִבְצָרֶיהָ וְאֶת כָּל מַחֲנוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ וְאֶת כָּל בְּגָדֶיהָ וְאֶת כָּל תַּכְשִׁיטֶיהָ וְאֶת כָּל מַחֲנוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל אוֹצְרוֹתֶיהָ וְאֶת כָּל מִגְדָּלֶיהָ, παρατάσσειν πόλεμον ἐπὶ πόλιν πολεμεῖν αὐτὴν καὶ λαβεῖν αὐτὴν καὶ πατάξαι αὐτὴν στόματι μαχαίρας καὶ τὴν πόλιν κατακαῦσαι πυρὶ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ κτήνη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ προνόμια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ στρατόπεδα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ θησαυροφυλάκια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ πύργια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ τείχη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς καὶ πάντα τὰ παρεμβολὰ αὐτῆς καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ πάντα τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ πάντα τὰ κοσμήματα αὐτῆ

ἀπολλύναι; *inf.* ἀνάβασις; הַ֫עֲלָה, εἰς τέλος; עֲלוֹת שַׁחַר, πρωΐ; *Ni.* ἐπαίρεσθαι, ὑπερυψοῦν; *Hi.* ἄγειν, ἀν-, ἐξ-; φέρειν, προς-, συνανα-; ἅπτειν, ἐξ-, καίειν; ἀνασπᾶν, ἐγείρειν, ἐπισκευάζειν, ποιεῖν, προσανατάττειν, τιθέναι, σχάζειν; γλύφειν, ὑφαίνειν; הַעֲלָה גָרָה, μηρυκισμὸν μηρυκᾶσθαι; *Ho.* καταγράφεσθαι, et promiscue: ἀναβιβάζειν, -φέρειν; ἐπάγειν, -εἶναι, -βάλλειν, -τιθέναι.

3 perf.: עָלָה

Gn. 19, 15. וכמו השחר עלה
Gn. 19, 28. והנה עלה קיטר הארץ
Gn. 32, 27. שלחני כי עלה השחר
Gn. 49, 4. אז חללת יצועי עלה
Ex. 12, 38. ערב רב עלה אתם
Ex. 19, 3. ומשה עלה אל־האלהים
Lev. 16, 9. 10. עלה עליו הגורל
Num. 19, 2. לא־עלה עליה על
Jos. 8, 20. 21. עלה עשן העיר
Jos. 10, 9. עלה מן־הגלגל
Jos. 10, 33. עלה הרם מלך גזר
Jud. 4, 12. עלה ברק בן־אבינעם
Jud. 16, 17. מורה לא־עלה על־ראשי
Jud. 20, 40. עלה כליל־העיר
Jud. 21, 5. מי אשר לא־עלה בקהל
Jud. 21, 5. לא־עלה אל־יי
Jud. 21, 8. לא עלה אל־יי המצפה
Ruth 4, 1. ובעז עלה השער
1 Sam. 6, 7. לא־עלה עליהם על
1 Sam. 15, 34. ושאול עלה אל־ביתו
2 Sam. 22, 9. עלה עשן באפו
1 Rg. 9, 16. פרעה מלך־מצרים עלה
1 Rg. 14, 25. עלה שושק מלך־מצרים
1 Rg. 18, 42. ואליהו עלה אל־ראש
2 Reg. 1, 6. איש ׀ עלה לקראתנו
2 Reg. 1, 7. אשר עלה לקראתכם
2 Reg. 17, 3. עליו עלה שלמנאסר
2 Reg. 18, 9. עלה שלמנאסר
2 Rg. 18, 13. עלה סנחריב מלך־אשור
2 Reg. 19, 28. ושאנכך עלה באזני
2 Rg. 23, 29. בימיו עלה פרעה נכה
2 Rg. 24, 1. בימיו עלה נבכדנאצר
1 Chr. 27, 24. ולא עלה המספר
2 Chr. 12, 2. עלה שישק מלך־מצרים
2 Chr. 16, 1. עלה בעשא מלך־ישראל
2 Chr. 24, 23. עלה עליו חיל ארם
2 Chr. 35, 20. עלה נכו מלך־מצרים
2 Chr. 36, 6. עליו עלה נבוכדנאצר
Esr. 7, 6. הוא עזרא עלה מבבל
Ps. 18, 9. עלה עשן ׀ באפו
Ps. 47, 6. עלה אלהים בתרועה
Ps. 78, 21 וגם־אש עלה ביעקב
Ps. 78, 31. ואף אלהים ׀ עלה בהם
Prv. 21, 22. עיר גבורים עלה חכם
Prv. 24, 31. עלה כלו ׀ קמשונים
Prv. 26, 9. חוח עלה ביד־שכור
Prv. 30, 4. מי עלה־שמים ׀ וירד
Jes. 7, 1. עלה רצין מלך־ארם
Jes. 15, 2. עלה הבית ודיבון
Jes. 36, 1. עלה סנחריב
Jes. 37, 29. ושאנכך עלה באזני
Jer. 4, 7. עלה אריה מסבכו
Jer. 9, 20. עלה מות בחלונינו
Jer. 48, 15. שדד מואב ועריה עלה
Jer. 48, 18. שודד מואב עלה בך
Jer. 50, 3. כי עלה עליה גוי מצפון
Jer. 51, 42. עלה על־בבל הים
Ez. 37, 8. ובשר עלה
Joel 1, 6. כי־גוי עלה על־ארצי
Mich. 2, 13. עלה הפרץ לפניהם
Nah. 2, 2. עלה מפיץ

3 perf.: וַיַּעַל

Ex. 1, 10. ועלה מן־הארץ
Jos. 15, 3. ועבר צינה ועלה מנגב
Jos. 15, 3. ועלה אדרה
Jos. 15, 6. ועלה הגבול בית חגלה
Jos. 15, 6. ועלה הגבול אבן בהן
Jos. 15, 7. ועלה הגבול ׀ דברה
Jos. 15, 8. ועלה הגבול גי בן־הנם
Jos. 15, 8. ועלה הגבול
Jos. 18, 12. ועלה הגבול אל־כתף
Jos. 18, 12. ועלה בהר ימה
Jos. 19, 11. ועלה גבולם ׀ לימה
Jos. 19, 12. ועלה יפיע
Jud. 6, 3. ועלה מדין ועמלק
1 S. 1, 3. ועלה האיש ההוא מעירו
Jes. 5, 6. ועלה שמיר ושית
Jes. 8, 7. ועלה על־כל־אפיקיו
Dan. 11, 23. ועלה ועצם במעט־גוי
Joel 2, 20. ועלה באשו ותעל צחנתו

3 perf. fem.: עָלְתָה

Gn. 40, 10. כפרחת עלתה נצה
Jos. 2, 8. עלתה עליהם על־הגג
1 Reg. 9, 24. אך בת־פרעה עלתה
Neh. 4, 1. כי־עלתה ארוכה
Jer. 7, 31. 32, 35. ולא עלתה על־לבי
Jer. 8, 22. לא עלתה ארכת בת־עמי
Jer. 19, 5. ולא עלתה על־לבי
Jon. 1, 2. כי־עלתה רעתם

3 perf. fem.: עָלָתָה *p.*

1 Sam. 1, 22. וחנה לא עלתה
Jer. 14, 2. וצעקת ירושלם עלתה

3 perf. fem.: וְעָלְתָה

Dt. 25, 7. ועלתה יבמתי השערה
Jes. 34, 13. ועלתה ארמנתיה סירים
Am. 8, 8. ועלתה כאור כלה
Am. 9, 5. ועלתה כיאר כלה
Zach. 14, 13. ועלתה ידו על־יד רעהו

2 perf.: עָלִיתָ

Gn. 49, 4. כי עלית משכבי אביך
Gn. 49, 9. מטרף בני עלית
2 Rg. 1, 4. 6. 16. חמטה אשר־עליתשם
Ps. 68, 19. עלית למרום

2 perf.: וְעָלִיתָ

Ex. 19, 24. ועלית אתה ואהרן
Ex. 34, 2. ועלית בבקר
Dt. 17, 8. וקמת ועלית אל־המקום
Ez. 38, 9. ועלית כשואה תבוא
Ez. 38, 16. ועלית על־עמי

2 perf. fem.: עָלִית

Prv. 31, 29. ואת עלית על־כלנה
Jes. 22, 1. כי־עלית כלך לגגות
Jes. 57, 7. שם עלית לזבח

1 perf.: עָלִיתִי

2 Rg. 18, 25. עליתי על־המקום הזה
2 Rg. 19, 23. אני עליתי מרום הרים
Jes. 36, 10. עליתי על־הארץ הזאת
Jes. 37, 24. עליתי מרום הרים

1 perf.: וְעָלִיתִי

2 Rg 20, 8. ועליתי ביום השלישי

3 perf. pl.: עָלוּ

Ex. 13, 18. וחמשים עלו בני־ישראל
Ex. 17, 10. עלו ראש הגבעה
Nu. 13, 31. והאנשים אשר־עלו עמו
Jos. 4, 19. והעם עלו מן־הירדן
Jos. 8, 11. עלו ויגשו ויבאו נגד העיר
Jos. 14, 8. ואחי אשר עלו עמי
Jud. 1, 16. עלו מעיר התמרים
Jud. 20, 3. ועלו בני־ישראל המצפה
1 S. 14, 21. אשר עלו עמם במחנה
1 Sam. 24, 23. וידוד ואנשיו עלו
1 S. 29, 11. ופלשתים עלו יזרעאל
2 Rg. 3, 21. עלו המלכים להלחם בם
2 Rg. 24, 10. עלה עבדי נבוכדנאצר
Neh. 12, 1. אשר עלו עם־זרבבל
Neh. 12, 37. ועלו על־מעלות עיר דויד
Ps. 122, 4. ששם עלו שבטים
Jer. 4, 29. ובכפים עלו
Thr. 1, 14. עלו על־צואריי
Hos. 8, 9. כי־חמה עלו אשור

3 perf. pl.: וְעָלוּ

Ex. 7, 28. ועלו ובאו בביתך
Jos. 6, 5. ועלו העם איש נגדו
Jud. 6, 3. ועלו עליו
Jud. 16, 18. ועלו אליה
2 Sam. 15, 30. ועלו עלה ובכה
Hos. 2, 2. ועלו מן־הארץ
Obad. 1, 21. ועלו מושיעים בהר ציון
Zach. 14, 16. ועלו מדי שנה בשנה

3 perf. pl.: שָׁעָלוּ

Cant. 4, 2. 6, 6. שעלו מן־הרחצה

2 perf. pl.: עֲלִיתֶם

Dt. 5, 5. ולא־עליתם בהר לאמר
Jud. 12, 3. ולמה עליתם אלי היום
Jud. 15, 10. למה עליתם עלינו
Ez. 13, 5. לא עליתם בפרצות

2 perf. pl.: וַעֲלִיתֶם

Num. 13, 17 ועליתם את־ההר
1 Reg. 1, 35. ועליתם אחריו ובא

1 perf. pl.: עָלִינוּ

Gn. 44, 24. כי עלינו אל־עבדך אבי
Jud. 15, 10. לאסור את־שמשון עלינו

1 perf. pl.: וְעָלִינוּ

Num. 14, 40. הננו ועלינו
1 Sam. 14, 10. ועלינו כי־תתנם יי בידנו

part. masc.: עֹלֶה, עוֹלֶה

Gn. 38, 13. הנה חמיך עלה תמנתה
Dt. 32, 50. בהר אשר אתה עלה
Jos. 16, 1. המדבר עלה מיריחו
1 Sam. 17, 23. איש הבנים עולה
1 S. 17, 25. לחרף את־ישראל עלה
1 Sam. 28, 14. ותאמר איש זקן עלה
2 Sam. 15, 30. עלה במעלה הזיתים
2 Sam. 15, 30. עלה ׀ ובוכה
1 Rg. 20, 22. מלך ארם עלה עליך
2 Reg. 2, 23. והוא ׀ עלה בדרך
Neh. 2, 15. ואהי עלה בנחל
Job. 36, 33. sbst. מקנה אף על־עולה
Ps. 74, 23. שאון קמיך עולה תמיד
Ez. 8, 11. ענן־הקטרת עלה
Hos. 13, 15. רוח יי ממדבר עלה

part. masc.: הָעֹלֶה

Lev. 6, 2. התלה על מוקדה
Jos. 11, 17. 12, 7. החלק העלה
1 Sam. 17, 25. האיש העלה הזה

part.: וְהָעוֹלֶה

Jes. 24, 18. והעולה מתוך הפחת
Jer. 48, 44. והעלה מן־הפחת

part. pl.: עֹלִים

Gn. 28, 12. עלים וירדים בו
Dt. 1, 28. אנה ׀ אנחנו עלים
1 Sam. 9, 11. עלים במעלה העיר
1 Sam. 10, 3. עלים אל־האלהים
1 S. 28, 13. ראיתי עלים מן־הארץ
2 Chr. 20, 16. הנם עלים במעלה
Jer. 47, 2. מים עלים מצפון

part. pl.: הָעֹלִים

Gn. 31, 10. 12. התעדים העלים
Gn. 50, 14. וכל־העלים אתו לקבר
Num 32, 11. העלים ממצרים
Esr. 2, 1. בני המדינה העלים
Esr. 2, 59. ואלה העולים מתל מלח
Esr. 8, 1. העלים עמי במלכות
Neh. 7, 5. העולים בראשונה
Neh. 7, 6. העלים משבי הגולה
Neh. 7, 61. ואלה העולים מתל מלח
Jer. 34, 21. העלים מעליכם

part. fem.: עֹלָה *sg.*

Jud. 20, 31. אשר אחת עלה בית־אל
1 Reg. 18, 44. ככתף־איש עלה מים
Cant. 3, 6. מי זאת עלה מן־המדבר 8, 5.
Dan. 8, 3. והגבהה עלה באחרנה

part. fem.: הָעֹלָה

Jud. 21, 19. למסלה העלה מבית־אל
1 Chr. 26, 16. במסלה העולה

Eccl. 3, 21. העלה היא למעלה

part. fem.: וְהָעֹלָה *sg.*

Ez. 20, 32. והעלה על־רוחכם

part. fem. pl.: עֹלוֹת

Gn. 41, 2. עלת שבע פרות
Gn 41, 3 פרות אחרות עלות אחריהן
Gn. 41, 22. עלת בקנה אחד

part. pl. fem.: הָעֹלֹת

Gn. 41, 27. העלת אחריהן

inf. abs.: עָלֹה

Gn. 46, 4. ואנכי אעלך גם־עלה
2 Sam. 15, 30. ועלו עלה ובכה
Num. 13, 30. עלה נעלה

inf. constr.: עֲלוֹת, עֲלֹת

Gn. 32, 25. עד עלות השחר
Ex. 19, 12. עלות בהר ונגע בקצהו
Jud. 19, 30. למיום עלות בני־ישראל
2 Chr. 36, 16. עד עלות חמת־יי
Neh. 3, 19. מנגד עלת הנשק
Am. 7, 1. בתחלת עלות הלקש

inf. constr.: בַּעֲלוֹת

Jud. 13, 20. ויהי בעלות הלהב
1 Rg. 11, 15. בעלות יואב שר הצבא
1 Rg. 18, 36. ויהי ׀ בעלות המנחה
Jer. 35, 11. בעלות נבוכדראצר
Jon. 4, 7. בעלות השחר למחרת

inf. constr.: כַּעֲלוֹת

Jos. 4, 18. ויהי בעלות הכהנים
Jos. 6, 15. וישכמו כעלות השחר
Jud. 19, 25. וישלחוה כעלות השחר
1 Sam. 9, 26. ויהי כעלות השחר
2 Rg. 3, 20 ויהי בבקר כעלות המנחה
Job. 5, 26. כעלות גדיש בעתו

inf. constr.: לַעֲלוֹת, לַעֲלֹת

Ex. 19, 23. לא־יוכל העם לעלת
Ex. 19, 24. יהרסו לעלות אל־יי
Num. 13, 31. לא נוכל לעלות
Num. 14, 44. לעלות אל־ראש ההר
Dt. 1, 26. ולא אביתם לעלת
Dt. 1, 41. ותהינו לעלת ההרה
Jos. 8, 3. עם המלחמה לעלות
Jos. 22, 12. 33. לעלות עליהם לצבא
Jud. 20, 40. לעלות מן־העיר
1 Sam. 2, 28. לעלות על־מזבחי
1 Sam. 9, 14. לעלות הבמה
2 S. 5, 22. ויסיפו עוד פלשתים לעלות
1 Rg. 12, 18. התאמץ לעלות במרכבה
1 Reg. 18, 29. לעלות המנחה
2 Reg. 12, 18. לעלות על־ירושלם
2 Chr 10, 18 התאמץ לעלות במרכבה
2 Chr. 18, 2. לעלות אל־רמת גלעד
Esr. 1, 5. לעלות לבנות את־בית יי
Esr. 7, 28. ראשים לעלות עמי
Job. 36, 20. לעלות עמים תחתם
Ps. 62, 10. במאזנים לעלות
Hab. 3, 16. לעלות לעם יגודנו

inf. constr.: מַעֲלוֹת

1 Rg. 12, 28. רב־לכם מעלות ירושלם
Neh. 4, 15. מעלות השחר

inf. c. suff.: בַּעֲלֹתִי

Dt. 9, 9. בעלתי ההרה

inf. c. suff.: בַּעֲלֹתְךָ

Ex. 34, 24. בעלתך לראות את־פני יי

inf. c. suff.: עֲלֹתוֹ

Jes. 11, 16. ביום עלתו מארץ מצרים

inf. c. suff.: בַּעֲלֹתוֹ

Jud. 11, 13. בעלותו ממצרים
1 Sam. 15, 2. בדרך בעלתו ממצרים

inf. c. suff.: עֲלוֹ־, עֲלֹתָהּ

Hos. 2, 17. וכיום עלותה מארץ־
1 Sam. 1, 7. מדי עלתה בית יי

inf. c. suff.: בַּעֲלֹתָהּ

1 Sam. 2, 19. בעלותה את־אישה

inf. c. suff.: בַּעֲלוֹתָם

Jud. 11, 16. כי בעלותם ממצרים

בעלותם ממצרים 1 Sam. 15, 6.

impt. sg.: עֲלֵה *masc.*

קום עלה בית־אל Gn. 35, 1.
עלה וקבר את־אביך Gn. 50, 6.
אמר עלה אל־י״י Ex. 24, 1.
עלה אלי ההרה Ex. 24, 12.
עלה מזה Ex. 33, 1.
עלה אל־הר העברים Num. 27, 12.
עלה ראש כאשר דבר י״י Dt. 1, 21.
עלה ׀ ראש הפסגה Dt. 3, 27.
עלה אל־הר העברים Dt. 32, 49.
וקום עלה העי Jos. 8, 1.
עלה אלינו מהרה Jos. 10, 6.
עלה לך היערה Jos. 17, 15.
עלה אתי בגרלי Jud. 1, 3.
עלה לפני הבמה 1 Sam. 9, 19.
עלה אחרי כי־נתנם 1 Sam. 14, 12.
ויאמר י״י אלינו עלה 2 Sam. 2, 1.
י״י אל־דוד עלה 2 Sam. 5, 19.
עלה הקם לי״י מזבח 2 Sam. 24, 18
עלה אכל ושתה 1 Reg. 18, 41.
עלה־נא הבט דרך 1 Reg. 18, 43.
ויאמר עלה אמר 1 Reg. 18, 44.
ויאמרו עלה ויתן אדני 1 Rg. 22, 6.
עלה רמת גלעד והצלח 1 Rg. 22, 12.
ויאמר אליו עלה והצלח 1 Rg. 22, 15.
קום עלה לקראת 2 Reg. 1, 3.
עלה קרח עלה קרח 2 Reg. 2, 23.
עלה והושעני 2 Reg. 16, 7.
י״י אמר אלי עלה 2 Reg. 18, 25.
עלה אל־חלקיהו הכהן 2 Reg. 22, 4.
ויאמר לו י״י עלה 1 Chr. 14, 10.
עלה ויתן האלהים 2 Chr. 18, 5.
עלה רמת גלעד והצלח 2 Chr. 18, 11.
טוב אמר־לך עלה Prv. 25, 7
י״י אמר אלי עלה Jes. 36, 10.
מרתים עלה עליה Jer. 50, 21.

impt. sg.: וְעֲלֵה *masc.*

ועלה אלי ההרה Dt. 10, 1.

impt. fem.: עֲלִי *sg.*

עלי באר ענו־לה Num. 21, 17.
עלי לשלום לביתך 1 Sam. 25, 35.
עלי עילם צורי מדי Jes. 21, 2.
על הר־גבה עלי־לך Jes. 40, 9.
עלי הלבנון וצעקי Jer. 22, 20.
עלי גלעד וקחי צרי Jer. 46, 11.

impt. pl.: עֲלוּ *masc.*

ואתם עלו לשלום Gn. 44, 17.
עלו זה בנגב Num. 13, 17.
עלו ורשו את־הארץ Dt. 9, 23.
עלו מן־הירדן Jos. 4, 17.
עלו ורגלו את־הארץ Jos. 7, 2.
עלו־אלי ועזרני Jos. 10, 4.
עלו חפעם Jud. 16, 18.
עלו אליו Jud. 20, 23.
ויאמר י״י עלו Jud. 20, 28.
ועתה עלו כי־אתו כהיום 1 S. 9, 13.
עלו עלינו ועלינו 1 Sam. 14, 10.
עלו אלינו 1 Sam. 14, 12.
עלו כרמלה ובאתם אל־נבל 1 S. 25, 5.
ויאמר עלו והצליחו 2 Chr. 18, 14.
עלו בשרותיה Jer. 5, 10.
עלו חסוסים Jer. 46, 9.
קומו עלו אל־קדר Jer. 49, 28.
קומו עלו אל־גוי שליו Jer. 49, 31.
עלו החר Hag. 1, 8.

impt. pl.: וְעֲלוּ *masc.*

מהרו ועלו אל־אבי Gn. 45, 9.
ועלו חפרשים Jer. 46, 4.

1 imperf.: אֶעֱלֶה

כי־איך אעלה אל־אבי Gn. 44, 34.
אעלה ואגידה לפרעה Gn. 46, 31.
ועתה אעלה־נא ואקברה Gn. 50, 5.
ועתה אעלה אל־י״י Ex. 32, 30.
כי לא אעלה בקרבך Ex. 33, 3.
רגע אחד אעלה בקרבך Ex. 33, 5.

ויאמר דוד אנה אעלה 2 S. 2, 1.
כי־אעלה את־המלך 2 Sam. 19, 35.
ויאמר אעלה כמני כמוך 2 Rg. 3, 7.
אם־אעלה על־ערש Ps. 132, 3.
אמרתי אעלה בתמר Cant. 7, 9.
אעלה ממעל לכרכבי Jes. 14, 13.
אעלה על־במתי עב Jes. 14, 14.
כי אעלה בית י״י Jes. 38, 22.
אעלה על־ארץ פרזות Ez. 38, 11.

1 imperf.: הַאֲעֲלֶה *c. h int.*

האעלה באחת ערי 2 Sam. 2, 1.
האעלה אל־פלשתים 2 Sam. 5, 19.
האעלה על־פלשתים 1 Chr. 14, 10.

1 impf. ap.: וְאַעַל

ואעל ההרה ושני הלחת Dt. 10, 3.

2 imperf.: תַּעֲלֶה

ולא־תעלה במעלת Ex. 20, 26.
ויאמר לא תעלה 2 Sam. 5, 23.
ביום השלישי תעלה 2 Reg. 20, 5.
לא תעלה אחריהם 1 Chr. 14, 14.

2 impf. fem.: וְתַעֲלִי

כי מאתי גלית ותעלי Jes. 57, 8.

3 imperf.: יַעֲלֶה

ואד יעלה מן־הארץ Gn. 2, 6.
ואיש לא יעלה עמך Gn. 34, 3.
שעטנז לא יעלה עליך Lev. 19, 19.
יעלה עליך מעלה Dt. 28, 43.
ולא־יעלה בה כל־עשב Dt. 29, 22.
מי יעלה־לנו השמימה Dt. 30, 12.
מי־יעלה־לנו אל־הכנעני Jud. 1, 1.
ויאמר י״י יהודה יעלה Jud. 1, 2.
ומורה לא־יעלה Jud. 13, 5.
מי יעלה־לנו בתחלה Jud. 20, 18.
ומורה לא־יעלה על־ראשו 1 S. 1, 11.
אם־דרך גברו יעלה 1 Sam. 6, 9.
ואל־מי יעלה מעלינו 1 Sam. 6, 20.
בטרם יעלה הבמתה 1 Sam. 9, 13.
לא־יעלה עמנו במלחמה 1 S. 29, 9.
אם־יעלה העם הזה 1 Reg. 12, 27.
אשר יעלה על לב־איש 2 Rg. 12, 5.
אז יעלה חזאל 2 Reg. 12, 18.
אז יעלה רצין מלך־ארם 2 Rg. 16, 5.
כי ׀ יעלה דויד 1 Chr. 21, 18.
אשר יעלה ביתי״י 2 Chr. 9, 4.
אם־יעלה שועל ופרץ Neh. 3, 35.
כן יורד שאול לא יעלה Job. 7, 9.
אם־יעלה לשמים שיאו Job. 20, 6.
מי יעלה בהר־י״י Ps. 24, 3.
כאבק יעלה Jes. 5, 24.
לא־יעלה חכרת עלינו Jes. 14, 8.
בבכי יעלה־בו Jes. 15, 5.
ופגריהם יעלה באשם Jes. 34, 3.
לעולם יעלה עשנה Jes. 34, 10.
יעלה ברוש Jes. 55, 13.
יעלה הדס Jes. 55, 13.
ולא יעלה על־לב Jer. 3, 16.
הנה ׀ כענגים יעלה Jer. 4, 13.
מצרים כיאור יעלה Jer. 46, 8.
בבכי יעלה Jer. 48, 5.
כארוה יעלה Jer. 49, 19.
הנה כנשר יעלה Jer. 49, 22.
הנה כאריה יעלה Jer. 50, 44.
התחתונה יעלה Ez. 41, 7.
ולא־יעלה עליהם צמר Ez. 44, 17.
יעלה על־שפתו Ez. 47, 12.
יעלה על־מזבחותם Hos. 10, 8.
והיה אשר לא־יעלה Zach. 14, 17.

3 impf. c. h int.: הַיַּעֲלֶה

היעלה־פח מן־האדמה Am. 3, 5.

3 imperf.: וַיַּעֲלֶה

ויעלה מעלי 1 Reg. 15, 19.
ויעלה מעלי 2 Chr. 16, 3.
ויעלה מעלינו Jer. 21, 2.

3 imperf.: וַיַּעֲלֶה

ויעלה עמרי וכל־ישראל 1 Rg. 16, 17.
ויעלה אחאב 1 Reg. 18, 42.

3 imperf. ap.: יַעַל

והנער יעל עם־אחיו Gn. 44, 33.
אל־יעל כל־העם Jos. 7, 3.

3 impf. ap.: וַיַּעַל

ויעל על־ארץ מצרים Ex. 10, 12.
יקח ויעל אדני המלך 2 Sam. 24, 22.
ויעל ויפל ברמת גלעד 1 Rg. 22, 20.
ויעל ויפל ברמת גלעד 2 Chr. 18, 19.
ויעל לירושלם Esr. 1, 3.
ויעל גלוליו Ez. 14, 7.

3 impf. ap.: וְיַעַל *p.*

י״י אלהיו עמו ויעל 2 Chr. 36, 23.

3 impf. ap.: וַיַּעַל

ויעל אברם ממצרים Gn. 13, 1.
ויעל אלהים מעל Gn. 17, 22.
ויעל לוט מצוער Gn. 19, 30.
ויעל משם באר שבע Gn. 26, 23.
ויעל מעלין אלהים Gn. 35, 13.
ויעל על־גזזי צאנו Gn. 38, 12.
ויעל לקראת־ישראל Gn. 46, 29.
ויעל יוסף לקבר Gn. 50, 7.
ויעל עמו גם־רכב Gn. 50, 9.
ויעל הארבה Ex. 10, 14.
ויעל עשנו כעשן Ex. 19, 18.
ויעל משה Ex. 19, 20.
ויעל משה Ex. 24, 13. 15.
ויעל אל־ההר Ex. 24, 18.
ויעל אל־הר סיני Ex. 34, 4.
ויעל אהרן הכהן Num. 33, 38.
ויעל משה מערבת Dt. 34, 1.
ויעל העם העירה Jos. 6, 20.
ויעל הוא וזקני ישראל Jos. 8, 10.
ויעל יהושע מן־הגלגל Jos. 10, 7.
ויעל יהושע וכל־ישראל Jos. 10, 36.
ויעל משם אל־ישבי דביר Jos. 15, 15.
ויעל גורל מטה בני־בנימן Jos. 18, 11
ויעל הגורל השלישי Jos. 19, 10.
ויעל יהודה ויתן י״י Jud. 1, 4.
ויעל מלאך־י״י מן־הגלגל Jud. 2, 1.
ויעל ברגליו Jud. 4, 10.
ויעל משם פנואל Jud. 8, 8.
ויעל גדעון דרך Jud. 8, 11.
ויעל אבימלך הר־צלמון Jud. 9, 48.
ויעל מלאך־י״י Jud. 13, 20.
ויעל ויגד לאביו Jud. 14, 2.
ויעל בית אביהו Jud. 14, 19.
ויעל האיש אלקנה 1 Sam. 1, 21.
ויעל נחש העמוני 1 Sam. 11, 1.
ויעל מן־הגלגל גבעת 1 S. 13, 15.
ויעל יונתן על־ידיו 1 Sam. 14, 13.
ויעל שאול מאחרי פלשתים 1 S 14, 46
ויעל דוד משם 1 Sam. 24, 1.
ויעל דוד ואנשיו 1 Sam. 27, 8.
ויעל שם דוד 2 Sam. 2, 2.
ויעל אביתר 2 Sam. 15, 24.
ויעל על־עלית השער 2 Sam. 19, 1.
ויעל כל־איש ישראל 2 Sam. 20, 2.
ויעל דוד כדבר־גד 2 Sam. 24, 19.
ויעל בניהו בן־יהוידע 1 Reg. 2, 34.
ויעל על־המזבח 1 Reg. 12, 32 (bis).
ויעל על־המזבח 1 Reg. 12, 33.
ויעל בעשה מלך־ישראל 1 Rg. 15, 17.
ויעל ויבט 1 Reg. 18, 43.
ויעל ויצר על־שמרון 1 Reg. 20, 1.
ויעל אפקה למלחמה 1 Rg. 20, 26.
ויעל מלך־ישראל 1 Reg. 22, 29.
ויעל אליו והנה ישב 2 Reg. 1, 9.
ויעל ויבא שר־החמשים 2 Rg. 1, 13.
ויעל אליהו בסערה 2 Reg. 2, 11.
ויעל משם בית־אל 2 Reg. 2, 23.
ויעל וישכב על־הילד 2 Reg. 4, 34.
ויעל ויגהר עליו 2 Reg. 4, 35.
ויעל ויצר על־שמרון 2 Reg. 6, 24.
ויעל ספר המלך 2 Reg. 12, 11.
ויעל מעל ירושלם 2 Reg. 12, 19.
ויעל יהואש מלך־ישראל 2 Rg. 14, 11
ויעל מנחם בן־גדי 2 Reg. 15, 14.

ויעל מלך אשור 2 Reg. 16, 9.
ויעל מלך־אשור 2 Reg. 17, 5.
ויעל שמרון 2 Reg. 17, 5.
ויעל בית י״י ויפרשהו 2 Rg. 19, 14.
ויעל המלך בית־י״י 2 Reg. 23, 2.
ויעל בראשונה יואב 1 Chr. 11, 6.
ויעל דויד וכל־ישראל 1 Chr. 13, 6.
ויעל דויד בדבר־גד 1 Chr. 21, 19.
ויעל שישק מלך־מצרים 2 Chr. 12, 9.
ויעל מלך־ישראל 2 Chr. 18, 28.
ויעל יואש מלך־ישראל 2 Chr. 25, 21.
ויעל בית י״י 2 Chr. 29, 20.
ויעל המלך בית־י״י 2 Chr. 34, 30.
ויעל בית י״י Jes. 37, 14.
ויעל כיונק לפניו Jes. 53, 2.
ויעל כבוד י״י Ez. 11, 23.
ויעל מעלי המראה Ez. 11, 24.
ויעל במעלתו Ez. 40, 6.
ויעל ׀ מעל ליונה Jon. 4, 6.

3 impf. ap.: וַיַּעַל *p.*

מוריד שאול ויעל 1 Sam. 2, 6.

3 impf. c. s.: יַעֲלֵנָּה

ופריץ חיות בל־יעלנה Jes. 35, 9.

3 impf. fem.: תַּעֲלֶה

אם־תעלה חמת המלך 2 S. 11, 20.
רוח המושל תעלה Eccl. 10, 4.
קוץ שמיר תעלה Jes. 32, 13.
תעלה על־לבבכם Jer. 51, 50.
כי־תעלה בבל השמים Jer. 51, 53.
תעלה חמתי באפי Ez. 38, 18.
מצרים לא־תעלה Zach. 14, 18.

3 impf. fem.: וַתַּעֲלֶה

ותעלה ותצא מרכבה 1 Rg. 10, 29.
ותעלה המלחמה 1 Reg. 22, 35.
ותעלה על־לבו Jer. 44, 21.

3 impf. f. ap.: וְתַעַל

ותעל צחנתו Joel 2, 20.

3 impf. fem. ap.: וְתַעַל *p.*

ותמלא כדה ותעל Gn. 24, 16.

3 impf. fem. ap.: וַתַּעַל

ותעל שועתם אל־האלהים Ex. 2, 23.
ותעל הצפרדע ותכס Ex. 8, 2.
ותעל השלו ותכס Ex. 16, 13.
ותעל שכבת הטל Ex. 16, 14.
ותעל עמו דבורה Jud. 4, 10.
ותעל האש מן־הצור Jud. 6, 21.
ותעל שועת העיר 1 Sam. 5, 12.
ותעל ותשכבהו 2 Reg. 4, 21.
ותעל המלחמה 2 Chr. 18, 34.
ותעל ארוכה למלאכה 2 Chr. 24, 13.

1 impf. pl.: נַעֲלֶה

ויאמרו לא נעלה Num. 16, 12.
תנקר לא נעלה Num. 16, 14.
במסלה נעלה Num. 20, 19.
הדרך אשר נעלה Dt. 1, 22.
אנחנו נעלה ונלחמנו Dt. 1, 41.
ולא נעלה אליהם 1 Sam. 14, 9.
ארזה הדרך נעלה 2 Reg. 3, 8.
נעלה ביהודה ונקיצנה Jes. 7, 6.

1 impf. pl.: וְנַעֲלֶה

ונקומה ונעלה בית־אל Gn. 35, 3.
קומה ונעלה עליהם Jud. 18, 9.
לכו ׀ ונעלה אל־הר־י״י Jes. 2, 3.
קומו ונעלה בצהרים Jer. 6, 4.
קומו ונעלה בלילה Jer. 6, 5.
קומו ונעלה ציון Jer. 31, 6.
לכו ׀ ונעלה אל־הר־י״י Mich. 4, 2.

1 impf. pl.: נַעֲל *ap.*

ונפן ונעל דרך הבשן Dt. 3, 1.

2 iuipf. pl.: תַּעֲלוּ

אל־תעלו כי אין י״י Num. 14, 42.
לא תעלו ולא־תלחמו Dt. 1, 42.
כה אמר י״י לא־תעלו 1 Rg. 12, 24.
כה אמר י״י לא־תעלו 2 Chr. 11, 4.
ואל־תעלו בית און Hos. 4, 15.

2 impf. pl.: וַתַּעֲלוּ
Dt. 1, 43. ותזדו ותעלו ההרה
3 impf. pl.: יַעֲלוּ
Ex. 7, 29. יעלו הצפרדעים
Ex. 19, 13. המה יעלו בהר
Ex. 24, 2. והעם לא יעלו עמו
Lev. 2, 12. לא־יעלו לריח ניחח
Jos. 7, 3. יעלו ויכו את־העי
Jud. 6, 5. כי הם ומקניהם יעלו
1 Rg. 6, 8. ובלולים יעלו על־התיכנה
2 Rg. 23, 9. אך לא יעלו כהני הבמות
Job. 6, 19. יעלו בתחו ויאבדו
Ps. 104, 8. יעלו הרים ירדו בקעות
Ps. 107, 26. יעלו שמים
Jes. 40, 31. יעלו אבר כנשרים
Jes. 60, 7. יעלו על־רצון מזבחי
Ez. 38, 10. יעלו דברים על־לבבך
Ez. 40, 22. ובמעלות שבע יעלו־בו
Ez. 40, 49. אשר יעלו אליו
Joel 2, 7. יעלו חומה
Joel 2, 9. בבתים יעלו
Joel 4, 9. יעלו כל אנשי המלחמה
Am. 9, 2. ואם־יעלו השמים
Zach. 14, 18. אשר לא יעלו לחג
Zach. 14, 19. לא יעלו לחג
3 impf. pl.: וַיַּעֲלוּ
Jos. 4, 16. ויעלו מן־הירדן
Joel 4, 12. יערו ויעלו הגוים
3 impf. pl.: וַיַּעֲלוּ
Gn. 45, 25. ויעלו ממצרים
Gn. 50, 7. ויעלו אתו כל־עבדי
Num. 13, 21. ויעלו ויתרו את־הארץ
Num. 13, 22. ויעלו בנגב
Num. 14, 40. ויעלו אל־ראש־ההר
Num. 20, 27. ויעלו על־הר ההר
Num. 21, 33. ויפנו ויעלו דרך הבשן
Num. 32, 9. ויעלו עד־נחל אשכול
Dt. 1, 24. ויפנו ויעלו ההרה
Jos. 7, 2. ויעלו האנשים
Jos. 7, 4. ויעלו מן־העם שמה
Jos. 10, 5. ויעלו חמשת מלכי
Jos. 19, 47. ויעלו בני־דן וילחמו
Jud. 1, 22. ויעלו בית־יוסף גם־הם
Jud. 4, 5. ויעלו אליה בני ישראל
Jud. 6, 35. ויעלו לקראתם
Jud. 9, 51. ויעלו על־גג המגדל
Jud. 15, 9. ויעלו פלשתים ויחנו
Jud. 16, 5. ויעלו אליה סרני פלשתים
Jud. 16, 8. ויעלו־לה סרני פלשתים
Jud. 16, 31. ויעלו ויקברו אותו
Jud. 18, 12. ויעלו ויחנו בקרית יערים
Jud. 18, 17. ויעלו חמשת האנשים
Jud. 20, 18. ויקמו ויעלו בית־אל
Jud. 20, 23. 30. ויעלו בני־ישראל
Jud. 20, 26. ויעלו כל־בני ישראל
1 Sam. 7, 7. ויעלו סרני־פלשתים
1 Sam. 9, 14. ויעלו העיר
1 Sam. 13, 5. ויעלו ויחנו במכמש
1 S. 23, 19. ויעלו זפים אל־שאול
1 Sam. 25, 13. ויעלו אחרי דוד
2 Sam. 5, 17. ויעלו כל־פלשתים
2 Sam. 17, 21. ויעלו מהבאר
2 Sam. 23, 9. ויעלו איש ישראל
1 Rg. 1, 40. ויעלו כל־העם אחריו
1 Reg. 1, 45. ויעלו משם שמחים
2 Rg. 18, 17. ויעלו ויבאו ירושלם
2 Reg. 18, 17. ויעלו ויבאו ויעמדו
1 Chr. 14, 8. ויעלו כל־פלשתים לבקש
1 Chr. 14, 11. ויעלו בבעל־פרצים
2 Chr. 1, 17. ויעלו ויצאו
2 Chr. 21, 17. ויעלו ביהודה ויבקעוה
Esr. 7, 7. ויעלו מבני־ישראל
Jer. 26, 10. ויעלו מבית־המלך
Jer. 37, 5. ויעלו מעל ירושלם
3 impf. pl. f.: וַתַּעֲלֶינָה
Jes. 65, 17. ולא תעלינה על־לב

3 impf. pl. f.: וַתַּעֲלֶינָה
Dan. 8, 8. ותעלינה חזות ארבע
Nif-al: נַעֲלָה 3 perf.
Num. 10, 11. נעלה הענן
2 S. 2, 27. כי אז מהבקר נעלה העם
Ps. 47, 10. מגני־ארץ מאד נעלה
Ez. 9, 3. נעלה מעל הכרוב
3 perf.: וַנַּעֲלָה
Num. 9, 21 (bis). ונעלה הענן
2 perf.: נָעַלְתָּ
Ps. 97, 9. נעלית על־כל־אלהים
inf. constr.: הֵעָלוֹת
Num. 9, 17. העלות הענן
Esr. 1, 11. עם העלות הגולה
inf. constr.: בְּהַעֲלוֹת
Jer. 37, 11. בהעלות חיל הכשדים
inf. constr.: וּבְהַעֲלוֹת
Ez. 40, 36. ובהעלות הענן
inf. c. suff.: הַעֲלָתוֹ
Ez. 40, 37. עד־יום העלתו
inf. c. suff.: וּבְהַעֲלֹתוֹ
Num. 9, 22. ובהעלתו יסעו
impt. pl.: הַעֲלוּ
Num. 16, 24. העלו מסביב
3 imperf.: יַעֲלֶה
Ex. 40, 37. ואם־לא יעלה הענן
3 impf. pl.: וַיַּעֲלוּ
Num. 16, 27. ויעלו מעל משכן
Jer. 37, 5. ויעלו מעל ירושלם
2 impf. pl.: וַתַּעֲלוּ
Ez. 36, 3. ותעלו על־שפת לשון
Hif-il: הֶעֱלָה 3 perf.
Num. 8, 3. העלה נרתיה
1 Sam. 12, 6. העלה את־אבותיכם
2 Sam. 2, 3. העלה דוד איש וביתו
1 Reg. 9, 15. העלה המלך שלמה
2 Reg. 17, 4. ולא־העלה מנחה
2 Rg. 17, 36 כי אם־את־יי אשר העלה
2 Chr. 1, 4. העלה דויד מקרית ערים
2 Chr. 8, 11. בת־פרעה העלה שלמה
2 Chr. 8, 12. אז העלה שלמה עלות
Esr. 1, 11. העלה ששבצר
Jer. 16, 14. 15. העלה את־בני ישראל
Jer. 23, 7. 8. חי־יי אשר העלה
Hos. 12, 14. ובנביא העלה יי
3 perf.: הֶעֱלָה
Hab. 1, 15. כלה בחכה העלה
3 perf.: וְהֶעֱלָה
Gn. 50, 24. והעלה אתכם מן הארץ
Ex. 25, 37. והעלה את־נרתיה
Lev. 14, 20. והעלה הכהן את־העלה
1 Reg. 9, 25. והעלה שלמה שלש
Job. 1, 5. והעלה עלות מספר כלם
3 perf. c. s.: הֶעֱלָנוּ
Ex. 32, 1. 23. העלנו מארץ מצרים
Jud. 6, 13. ממצרים העלנו יי
3 perf. c. s.: הֶעֱלָךְ
Neh. 9, 18. זה אלהיך אשר העלך
3 prf. fem.: וְהַעֲלָתָה
1 S. 2, 19. והעלתה לו מימים ימימה
3 prf. f. c. s.: הֶעֱלָתַם
Jos. 2, 6. ויא העלתם הגגה
2 perf. masc.: הֶעֱלִית
Ex. 32, 7. העלית מארץ מצרים
2 perf.: הֶעֱלִיתָ
Ez. 33, 1. העלית מארץ מצרים
Num. 14, 13. כי־העלית בכחך
Ps. 30, 4. העלית מן־שאול נפשי
2 perf.: וְהֶעֱלִיתָ
Ex. 40, 4. והעלית את־נרתיה
2 perf.: וְהַעֲלִיתָ
Dt. 27, 6. והעלית עליו עלות לי״י
Jud. 6, 26. והעלית עולה

Jer. 38, 10. והעלית את־ירמיהו
2 perf. c. s.: הֶעֱלִיתָנוּ
Ex. 17, 3. למה זה העליתנו
Num. 16, 13. המעט כי העליתנו
2 perf. fem.: הֶעֱלִית
Jes. 57, 6. העלית מנחה
1 perf.: הֶעֱלֵיתִי
Jud. 6, 8. אנכי העליתי אתכם
1 Sam. 10, 18. העליתי את־ישראל
1 Chr. 17, 5. מן־היום אשר העליתי
Am. 2, 10. ואנכי העליתי אתכם
Am. 3, 1. העליתי מארץ מצרים
Am. 9, 7. את־ישראל העליתי
1 perf.: וְהַעֲלֵיתִי
Ez. 26, 3. והעליתי עליך גוים רבים
Ez. 37, 6. והעליתי עליכם בשר
Ez. 37, 12. והעליתי אתכם
Am. 8, 10 שק והעליתי על־כל־מתנים
1 perf. c. s.: הֶעֱלָתִיךָ
Mich. 6, 4. כי העלתיך
1 prf. c. s.: וְהַעֲלִיתִיךָ
Ez. 29, 4. והעליתיך מתוך יאריך
Ez. 39, 2. והעליתיך מירכתי צפון
1 prf. c. s.: וְהַעֲלִיתִיהוּ
Jud. 11, 31. והעליתיהו עולה
1 prf. c. s.: וְהַעֲלֵיתִים
Jer. 27, 22. והעליתים והשבותים
3 perf. pl.: הֶעֱלוּ
Jos. 24, 32. אשר־העלו בני־ישראל
1 Sam. 6, 14. העלו עלה לי״י
1 Sam. 6, 15. העלו עלות
2 Chr. 5, 5. העלו אתם הכהנים
2 Chr. 29, 7. ועלה לא־העלו בקדש
Thr. 2, 10. העלו עפר על־ראשם
Ez. 14, 3. העלו גלוליהם על־לבם
3 perf. pl.: וְהֶעֱלוּ
Ez. 16, 40. והעלו עליך קהל
Ez. 43, 24. והעלו אותם עלה לי״י
3 pf. pl. c. s.: הֶעֱלוּךָ
Ex. 32, 4. 8. העלוך מארץ מצרים
1 Reg. 12, 28. אשר העלוך מארץ
3 pf. pl. c. s.: וְהֶעֱלוּךָ
Ez. 32, 3. והעלוך בחרמי
2 pf. pl.: וְהַעֲלִיתֶם, וְהַעֲלֵתֶם
Gn. 50, 25. והעלתם את־עצמתי
Ex. 13, 19. והעליתם את עצמתי
1 Chr. 15, 12. והעליתם את ארון יי
Job. 42, 8. והעליתם עולה בעדכם
2 prf. pl. c. s.: הֶעֱלִיתֻנוּ
Num. 20, 5. ולמה העליתנו ממצרים
Num. 21, 5. למה העליתנו ממצרים
part. masc.: מַעֲלֶה
1 Sam. 7, 17. שמואל מעלה העולה
Ps. 135, 7. מעלה נשאים
Jes. 8, 7. הנה אדני מעלה עליהם
Jer. 33, 6. הנני מעלה־לה ארפה
Jer. 33, 18. מעלה עולה ומקטיר
Jer. 48, 35. מעלה במה
Nah. 3, 3. פרש מעלה
part. constr.: מַעֲלֵה
Lev. 11, 4. 5. כי־מעלה גרה הוא
Dt. 14, 7. מעלה גרה המה
Jes. 66, 3. מעלה מנחה דם־חזיר
part. masc.: וּמַעֲלֵה
Jer. 50, 9. אנכי מעיר ומעלה
part. masc.: הַמַּעֲלֶה
Lev. 11, 45. כי אני יי המעלה אתכם
Jos. 24, 17. הוא המעלה אתנו
2 Sam. 1, 24. המעלה עדי זהב
2 Reg. 17, 7. המעלה אתם מארץ
Esr. 4, 2. המעלה אותנו פה
Jer. 2, 6. המעלה אתנו מארץ
prt m. c. s.: הַמַּעֲלֵךְ
Dt. 20, 1. המעלך מארץ מצרים

Ps. 81, 11. המעלך מארץ מצרים
part. c. s.: הַמַּעֲלֵם
Jes. 63, 11. איה המעלם מים
part. pl.: מַעֲלִים
2 Sam. 6, 15. בית ישראל מעלים
1 Chr. 15, 28. וכל ישראל מעלים
2 Chr. 24, 14. מעלים עלות בבית־יי
prt. pl. constr.: מַמַּעֲלֵי
Lev. 11, 4. ממעלי הגרה
Dt. 14, 7. ממעלי הגרה
part. fem.: מַעֲלָה sg.
Lev. 11, 26. וגרה איננה מעלה
p. f. constr.: מַעֲלַת
Lev. 11, 3. מעלת גרה בבהמה
Lev. 11, 6. כי־מעלת גרה הוא
Dt. 14, 6. מעלת גרה בבהמה
inf. abs.: הַעֲלֵה
Ez. 23, 46. העלה עליהם קהל
inf. constr.: הַעֲלוֹת
1 Chr. 23, 31. ולכל העלות עלות לי״י
inf. constr.: וְהַעֲלוֹת
1 Chr. 21, 24. והעלות עולה חנם
2 Chr. 35, 16. והעלות עלות על מזבח
inf. constr.: בְּהַעֲלוֹת
2 Rg. 2, 1. בהעלות יי את־אליהו
2 Chr. 35, 14. בהעלות העולה
Ez. 26, 19. בהעלות עליך את־התהום
inf. constr.: וּבְהַעֲלֹת
Ex. 30, 8. ובהעלת אהרן
inf. constr.: כְּהַעֲלוֹת
Ez. 26, 3. כהעלות הים
inf. constr.: לְהַעֲלוֹת
Ex. 27, 20. להעלת נר תמיד
Lev. 24, 2. להעלת נר תמיד
Jos. 22, 23. להעלות עליו עולה
1 S. 10, 8. ירד אליך להעלות עלות
1 S. 13, 10. ככלתו להעלות העלה
1 S. 28, 15. למה הרגזתני להעלות
2 Sam. 6, 2. מבעלי יהודה להעלות
1 Reg. 8, 1. להעלות את־ארון
1 Chr. 13, 6. להעלות משם את ארון
1 Chr. 15, 3. 14. להעלות את־ארון יי
1 Chr. 15, 25. להעלות את־ארון
1 Chr. 16, 40. להעלות עלות לי״י
2 Chr. 5, 2. להעלות את־ארון
2 Chr. 8, 13. להעלות כמצות משה
2 Chr. 23, 18. להעלות עלות יי ככתוב
2 Chr. 29, 21. להעלות על־מזבח יי
2 Chr. 29, 27. להעלות העלה להמזבח
2 Chr. 29, 29. וככלות להעלות כרעו
Esr. 3, 2. להעלות עליו עלות
Esr. 3, 6. החלו להעלות
Ez. 24, 8. להעלות חמה
Ez. 43, 18. להעלות עליו עולה
inf. constr: מֵהַעֲלוֹת
2 S. 6, 18. ויכל דוד מהעלות העולה
1 Chr. 16, 2. מהעלות העלה
inf. c. s.: הַעֲלֹתִי
1 Sam. 8, 8. מיום העלתי אותם
2 S. 7, 6 למיום העלתי את־בני ישראל
Jer. 11, 7. ביום העלותי אותם
inf. c. s.: וּבְהַעֲלֹתִי
Ez. 37, 13. ובהעלותי אתכם
inf. c. s.: בְּהַעֲלֹתְךָ
Num. 8, 2. בהעלתך את־הנרת
inf. c. s.: וְלַהַעֲלֹתוֹ
Ex. 3, 8. ולהעלתו מן־הארץ ההוא
inf. c. suff.: לְהַעֲלוֹתָם
Jud. 20, 38. להעלותם משאת העשן
impt. sg.: הַעַל
Ex. 33, 12. העל את־העם הזה
impt. sg.: וְהַעַל
Ex. 8, 1. והעל את־הצפרדעים
Num. 20, 25. והעל אתם הר ההר

impt. c. s.: וְהַעֲלֵהוּ *masc.*
Gn. 22, 2. והעלהו שם לעלה
impt. pl.: הַעֲלוּ *masc.*
1 Sam. 6, 21. רדו העלו אתו אלינו
1 Sam. 19, 15. העלו אתו במטה
Jer. 51, 27. העלו־סוס כילק סמר
impt. fem.: הַעֲלִי *sg.*
1 Sam. 28, 11. שמואל העלי־לי
impt. fem.: וְהַעֲלִי *sg.*
1 S. 28, 8. והעלי לי את אשר־אמר
1 *imperf.:* אַעֲלֶה
Ex. 3, 17. אעלה אתכם מעני
Jud. 2, 1. אעלה אתכם ממצרים
1 Sam. 28, 11. את־מי אעלה־לך
2 Sam. 24, 24. ולא אעלה ליהוה אלהי
Ps. 66, 15. עלות מחים אעלה־לך
Ps.137,6. אם־לא אעלה את־ירושלם
Jer. 30, 17. כי אעלה ארכה לך
Jer. 46, 8. אעלה אכסה־ארץ
1 *imperf.:* וְאַעֲלֶה
1 S. 13, 12. ואתאפק ואעלה העלה
Neh. 12, 31. ואעלה את־שרי יהודה
Am. 4, 10. ואעלה באש מחניכם
1 *imperf. ap.:* וָאַעַל
Num. 23, 4. ואעל פר ואיל במזבח
1 *impf. c. s.:* אַעֲלֵהָ
Gn. 46, 4. ואנכי אעלך
2 *imperf.:* תַּעֲלֶה
Dt. 12, 13. פן־תעלה עלתיך
Dt. 12, 14. שם תעלה עלתיך
2 Chr. 2, 15. תעלה אתם ירושלם
2 *imperf. ap.:* וַתַּעַל
Jon. 2, 7. ותעל משחת חיי
2 *impf. c. s.:* תַּעֲלֵנִי
Ps. 71, 20. Q'ri. תשוב תעלני
Ps. 102, 25. אל־תעלני בחצי ימי
2 *impf. c. s.:* תַּעֲלֵנוּ
Ex. 33, 15. אל־תעלנו מזה
2 *impf. c. s.:* תַּעֲלֵהָ
Jud. 13, 16. לי״י תעלנה
3 *imperf.:* יַעֲלֶה
Lev. 17, 8. אשר־יעלה עלה
1 Sam. 2, 14. אשר־יעלה המזלג
1 Reg. 3, 4. אלף עלות יעלה
1 Reg. 10, 5. אשר יעלה בית יי
1 Rg. 10, 16. יעלה על־הצנה האחת
1 Rg. 10, 17. יעלה על־המגן האחת
2 Chr. 9, 15. יעלה על־הצנה האחת
2 Chr. 9, 16. יעלה על־המגן האחת
Prv. 15, 1. ודבר־עצב יעלה־אף
Ez. 14, 4. יעלה את־גלוליו
3 *imperf.:* וַיַּעַל
Jer. 10, 13. ויעלה נשאים
3 *imperf.:* וַיַּעַל
Gn. 8, 20. ויעל עלת במזבח
Ex. 40, 25. ויעל הנרת לפני יי
Ex 40, 29. ויעל עליו את־העלה
Num. 23, 2. ויעל בלק ובלעם
Num. 23, 14. 30. ויעל פר ואיל
Jud. 13, 19. ויעל על־הצור
2 S. 6, 12. ויעל את־ארון האלהים
2 S. 6, 17. ויעל דוד עלות לפני יי
2 S. 21, 13. ויעל משם את־עצמות
1 Rg. 3, 15. ויעל עלות ויעש שלמים
1 Rg. 5, 27. ויעל המלך שלמה מס
2 Rg. 16, 12. על־המזבח ויעל עליו
1 Chr. 21, 26. ויעל עלות ושלמים
2 Chr. 1, 6. ויעל שלמה שם על־מזבח
2 Chr. 1, 6. ויעל עליו עלות אלף
2 Chr. 3, 5. ויעל עליו תמרים
2 Chr. 3, 14. ויעל עליו כרובים
2 Chr. 32, 5. ויעל על־המגדלות
2 Chr. 36, 17. ויעל עליהם את־מלך
Esr. 3, 3. ויעל עליו עלות
Jer. 51, 16. ויעל נשאים
3 *impf. c. s.:* וַיַּעֲלֵנִי
Ps. 40, 3. ויעלני ׀ מבור שאון
3 *impf. c. s.:* וַיַּעֲלֵהוּ
Gn. 22, 13. ויעלהו לעלה תחת בנו
Num. 22, 41. ויעלהו במות בעל
1 Sam. 7, 9. ויעלה עולה כליל לי׳
1 Reg. 17, 19. ויעלהו אל־העליה
1 Rg. 20, 33. ויעלהו על־המרכבה
2 Rg. 3, 27. ויעלהו עלה על־החמה
2Rg 10,15 ויעלהו אליו אל־המרכבה
3 *impf. c. s.:* יַעֲלֵם
Dt. 28, 61. יעלם יי עליך
3 *impf. c. s.:* וַיַּעֲלֵם
Jud. 16, 3. ויעלם אל־ראש ההר
1 Reg. 9, 21. ויעלם שלמה למס
2 Chr. 8, 8. ויעלם שלמה למס
3 *impf. fem.:* וַתַּעַל
Ez. 19, 3. ותעל אחד מגריה
3 *impf. f. c. s.:* וַתַּעֲלֵהוּ
1 Sam. 1, 24. ותעלהו עמה
2 *impf. pl.:* תַּעֲלוּ
Ex. 30, 9. לא־תעלו עליו קטרת
Am. 5, 22. אם־תעלו לי עולות
3 *impf. pl.:* יַעֲלוּ
Neh. 10, 39. והלוים יעלו את־מעשר
Ps. 51, 21. אז יעלו על־מזבחך
Jer. 14, 12. וכי יעלו עלה ומנחה
3 *impf. pl.:* וְיַעֲלוּ
Ez. 27, 30. ויעלו עפר על־ראשיהם
3 *impf. pl.:* וַיַּעֲלוּ
Gn. 37, 28. וימשכו ויעלו את־יוסף
Ex. 8, 3. ויעלו את־הצפרדעים
Ex. 24, 5. ויעלו עלת ויזבחו
Ex. 32, 6. ויעלו עלת וינשו שלמים
Jos. 7, 6. ויעלו עפר על־ראשם
Jos. 7, 24. ויעלו אתם עמק עכור
Jos. 8, 31. ויעלו עליו עלות לי״י
Jud. 16, 18. ויעלו חכסף
Jud. 20, 26. ויעלו עלות ושלמים
Jud. 21, 4. ויעלו עלות ושלמים
1 Sam. 7, 1. ויעלו את־ארון יי
1 Reg. 8, 4. ויעלו את־ארון יי
1 Reg. 8, 4. ויעלו אתם הכהנים
2 Rg. 25, 6. ויעלו אתו אל־מלך בבל
1 Chr. 29, 21. ויעלו עלות לי״י
2 Chr. 5, 5. ויעלו את־הארון
Jer. 38, 13. ויעלו אתו מן־הבור
Jer. 52, 9. ויעלו אתו אל־מלך בבל
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּעֲלוּהוּ
Jud. 15, 13. ויעלוהו מן הסלע
Jer. 39, 5. ויעלהו אל־נבוכדנאצר
Hof-al: הָעֳלָה 3 *perf.*
Jud. 6, 28. העלה על־המזבח הבנוי
2 Chr. 20, 34. העלה על־ספר מלכי
3 *prf. fem.:* הָעֳלְתָה *p.*
Nah. 2, 7. גלתה העלתה
Hitpa-el: הִתְעַלֶּה
3 *impf. ap.:* יִתְעַל
Jer. 51, 3. ואל־יתעל בסריניו

עַל

חו עֲל, ז״ו, ומוכנו כוס ונונס [סְחָפָא], לכן סקס עֲל, לומר סוקס נגוס, וכן בְּעֲל מוס, ונזקל לקחי סתעניו על עלין נכללו, ד״ת חל על יקרקוסו, וסרכב לא־עֲל [קלין] כמו לא־אֵל, ודוק.

s. עַל *n. m.*, altitudo, sublimitas (2 Sam. 23, 1. sublimiter elatus), metonym. de numine supremo (Hos. 11, 7.); מֵעַל, de altitudine, desuper; לֹא עֲלֵיוֹן (= לֹא־עַל), idolum. LXX. לא־עַל, εἰς οὐδέν.

2 Sam. 23, 1. ונאם הגבר הקם על
Hos. 7, 16. ישובו ׀ לא על
Hos. 11, 7. ואל־על יקראהו

מֵעַל

Gn. 27, 39. ומטר השמים מעל
Gn. 49, 25. ברכת שמים מעל
Ps. 50, 4. יקרא אל־השמים מעל

עוֹלָה

ז״כ, וסרכוי עֲלוּת, ומוכנו חו עזר עולם על סמונה, חו כתזר מסתכר לי יותר, חזר כזרף כלי׳ ועולם לשרסף נגזות עזן, לכן קרבן כלי׳ חף [כרתכתי חסעטר]. ולפעמים עֹלָה כמו מַעֲלָה לקטן, לומר מדרגה לעליה [שייגע]. נתרגוס עֲלָא וסידועה עֲלָתָא מזלמו, וסרכוי עֲלָנָן, כלומר היקיד עֲלָה.

n. f. (pl. עֹלוֹת), id quod ascendit h. e. ardet ac fumat, holocaustum, victima, quae tota igne absumta sursum ascendit, non tanquam oblatio (הֶעֱלָה, ἀνατιθέναι). Interdum, sicut מַעֲלֶה, ascensus, scala. LXX. ὁλοκαύτωμα, ὁλοκαύτωσις; κάρπωσις, ὁλο-; κάρπωμα, ὁλο-; θυσία, ἀναφορά; ἀνάβασις.

עֹלָה, עוֹלָה

Gn. 22, 3. ויבקע עצי עלה
Ex. 18, 12. עלה וזבחים לאלהים
Ex. 29, 18. עלה הוא לי״י
Lev. 1, 3. אם־עלה קרבנו
Lev. 1, 9. עלה אשה ריח־ניחוח ליי
Lev. 1, 13. 17. עלה הוא אשה
Lev. 1, 14. מן־התור עלה קרבנו
Lev. 5, 10. יעשה עלה כמשפט
Lev. 8, 21. עלה הוא לריח־ניחח
Lev. 14, 22. 15, 30. והאחד עלה
Lev. 14, 31. 15, 30. ואת־האחד עלה
Lev. 17, 8. אשר־יעלה עלה
Lev. 23, 18 ואילם שנים יהיו עלה
Lev. 23, 37. עלה ומנחה זבח ונסכים
Num. 8, 12. ואת־האחד עלה לי״י
Num. 15, 3. 8. עלה או־זבח
Num. 28, 3. שנים ליום עלה תמיד
Num. 28, 11. תקריבו עלה לי״י
Num. 28, 13. עלה ריח ניחח
Num. 28, 19. אשה עלה לי״י
Num. 28, 27. והקרבתם עולה לריח
Nu. 29, 2. ועשיתם עלה לריח ניחח
Num. 29, 8. והקרבתם עלה לי״י
Nu. 29, 13. 36. והקרבתם עלה אשה
Jos. 22, 23. ואם־להעלות עליו עולה
Jud. 6, 26. והעלית עולה
Jud. 11, 31. והעליתיהו עולה
Jud. 13, 16. ואם־תעשה עלה
Jud. 13, 23. לא־לקח מידנו עלה
1 Sam. 6, 14. העלו עלה לי״י
1 Sam. 7, 9. ויעלה עולה
2 Reg. 3, 27. ויעלהו עלה
2Rg. 5, 17. עלה וזבח לאלהים
2 Reg. 16, 15. וכל־דם עלה
1 Chr. 21, 24. והעלות עולה חנם
2 Chr. 29, 35. וגם־עולה לרב
Esr. 8, 35. הכל עולה לי״י
Job. 42, 8. והעליתם עולה
Ps. 40, 7. עולה וחטאה לא שאלת
Ps. 51, 18. עולה לא תרצה
Ps. 51, 21. עולה וכליל
Jes. 40, 16. וחיתו אין די עולה
Jer. 7, 22. על־דברי עולה וזבח
Jer. 14, 12. יעלו עלה ומנחה
Jer. 17, 26. עלה וזבח ומנחה
Jer. 33, 18. מעלה עולה ומקטיר
Ez. 43, 18. להעלות עליו עולה
Ez. 43, 24. והעלו אותם עלה
Ez. 45, 23. יעשה עולה לי״י
Ez. 46, 12. עולה או־שלמים
Ez. 46, 13. תעשה עולה ליום לי״י

וְעֹלָה

Ex. 30, 9. קטרת זרה ועלה
2 Chr. 29, 7. ועלה לא־העלו בקדש

הָעֹלָה, הָעוֹלָה

Gn. 22, 6. את־עצי העלה
Ex. 29, 25. המזבחה על־העלה
Ex. 30, 28. 31, 9. ואת־מזבח העלה
Ex. 35, 16. את ׀ מזבח העלה
38, 1. 40, 6. 10.
Ex. 40, 29. ואת מזבח העלה
Ex. 40, 29. ויעל עליו את־העלה
Lev. 1, 4. על ראש העלה
Lev. 1, 6. והפשיט את־העלה
Lev. 3, 5. על־העלה אשר על־העצים
Lev. 4, 7. 18. אל־יסוד מזבח העלה
Lev. 4, 10. על מזבח העלה
Lev. 4, 24. 33. אשר־ישחט את־העלה
Lev. 4, 25. על־קרנת מזבח העלה
Lev. 4, 25. אל־יסוד מזבח העלה
Lev. 4, 29. החטאת במקום העלה
Lev. 4, 30. 34. על־קרנת מזבח העלה
Lev. 6, 2. זאת תורת העלה
Lev. 6, 3. את־העלה על־המזבח
Lev. 6, 5. וערך עליה העלה
Lev. 6, 18 במקום אשר תשחט העלה
Lev. 7, 2. אשר ישחטו את־העלה
Lev. 7, 8. עור העלה
Lev. 8, 18. ויקרב את איל העלה
Lev. 8, 28 ויקטר המזבחה על־העלה
Lev. 9, 12. וישחט את־העלה
Lev. 9, 13. ואת־העלה המציאו אליו
Lev. 9, 14. ויקטר על־העלה
Lev. 9, 16. ויקרב את־העלה
Lev. 9, 24. את־העלה ואת־החלבים
Lev 14, 13 ואת־העלה במקום הקדש
Lev. 14, 19. ואחר ישחט את־העלה
Lev. 14, 20. והעלה הכהן את־העלה
Num. 15, 5. על־העלה או לזבח
1 Sam. 7, 10. מעלה העולה
1 Sam. 13, 9. הגשו אלי העלה
1 Sam. 13, 9. ויעל העלה
1 Sam. 13, 10. להעלות העלה
1 Sam. 13, 12. ואעלה העלה
2 Sam. 6, 18. מהעלות העולה
1 Reg. 8, 64. כי־עשה שם את־העלה
1 Rg. 8, 64. את־העלה ואת־המנחה
1 Reg. 18, 34. ויצקו על־העלה
1 Reg. 18, 38. ותאכל את־העלה
2 Rg. 10, 25. ככלתי ׀ לעשות העלה
1 Chr. 6, 34. על־מזבח העולה
1 Chr. 16, 2 ויכל דויד מהעלות העלה
1 Chr. 16, 40. על־מזבח העלה
1 Chr. 21, 26. על מזבח העלה
1 Chr. 21, 29 ומזבח העלה בעת ההיא
2 Chr. 4, 6. את־מעשה העולה
2 Chr. 7, 1. ותאכל העלה והזבחים
2 Chr. 7, 7. להכיל את־העלה
2 Chr. 29, 18. ואת־מזבח העולה
2 Chr. 29, 24. העולה והחטאת
2 Chr. 29, 27. להעלות העלה למזבח
2 Chr. 29, 27. ובעת החל העולה
2 Chr. 29, 28. עד לכלות העלה
2 Chr. 29, 32. ויהי מספר העלה
2 Chr. 35, 12. ויסירו העלה
2 Chr. 35, 14. בהעלות העולה
Ez. 40, 38. שם ידיחו את־העלה
Ez. 40, 39. העולה והחטאת והאשם
Ez. 40, 42. אשר ישחטו את העולה
Ez. 44, 11. ישחטו את־העולה
Ez. 45, 17. העולה ואת־השלמים

וְהָעֹלָה

Lev. 9, 22. והעלה והשלמים
Ez. 46, 4. והעלה אשר־יקרב

בְּעוֹלָה

Jes. 61, 8. שנא גזל בעולה

כָּעֹלָה

Ez. 45, 25. כחטאת כעלה

לְעֹלָה
Gn. 22, 2. והעלהו שם לעלה
Gn. 22, 7. ואיה השה לעלה
Gn. 22, 8. יראה־לו השה לעלה
Gn. 22, 13. ויעלהו לעלה
Lev. 1, 10. או מן־העזים לעלה
Lev. 5, 7. אחד לחטאת ואחד לעלה
Lev. 9, 2. ואיל לעלה תמימם
Lev. 9, 3. בני־שנה תמימם לעלה
Lev. 12, 6. כבש בן־שנתו לעלה
Lev. 12, 8. אחד לעלה
Lev. 16, 3. ואיל לעלה
Lev. 16, 5. ואיל אחד לעלה
Lev. 22, 18. אשר יקרבו ליי לעלה
Lev. 23, 12. בן־שנתו לעלה ליי
Num. 6, 11. אחד לחטאת ואחד לעלה
Num. 6, 14. תמים אחד לעלה
Num. 7, 15. 21. 33. בן־שנתו לעלה
39. 45. 51. 57. 63. 69. 75. 81.
Num. 15, 24. אחד לעלה לריח ניחח
Jos. 22, 26. 28. לא לעולה ולא לזבח
Jos. 22, 29. לעלה למנחה ולזבח
1 Chr. 22, 1. מזבח לעלה לישראל
2 Chr. 29, 32. לעלה ליי
2 Chr. 31, 2. לעלה ולשלמים

לְעוֹלָה
Lev. 7, 37. זאת התורה לעלה
Num. 7, 87. כל־הבקר לעלה
2 Sam. 24, 22. ראה הבקר לעלה
2 Chr. 29, 35. ובנסכים לעלה
Ez. 40, 42. וארבעה שלחנות לעולה

וְלְעוֹלָה
Ez. 45, 15. ולעולה ולשלמים

עוֹלַת, עֹלַת *constr.*
Ex. 29, 42. עלת תמיד לדרתיכם
Lev. 7, 8. המקריב את־עלת איש
Lev. 9, 17. מלבד עלת הבקר
Lev. 16, 24. עלתו ואת־עלת העם
Num. 28, 6. עלת תמיד העשיה
Num. 28, 10. עלת שבת בשבתו
Num. 28, 10. על־עלת התמיד
Num. 28, 14. זאת עלת חדש
Num. 28, 15. על־עלת התמיד
Num. 28, 23. מלבד עלת הבקר
Num. 28, 24. על־עלת התמיד
Num. 28, 31. מלבד עלת התמיד
Num. 29, 6. מלבד עלת החדש
Num. 29, 16. מלבד עלת התמיד
19. 22. 25. 28. 31. 34. 38.
2 Reg. 16, 15. את־עלת הבקר
2 Reg. 16, 15. ואת־עלת המלך
2 Reg. 16, 15. ואת עלת כל־עם
Esr. 3, 5. ואחריכן עלת תמיד
Ez. 46, 15. בבקר עולת תמיד

עֹלַת *constr.*
Num. 29, 6. ועלת התמיד ומנחתה
Num. 29, 11. ועלת התמיד
Esr. 3, 4. ועלת יום ביום

לְעֹלַת *constr.*
Num. 28, 23. אשר לעלת התמיד

וְלְעוֹלַת *constr.*
Neh. 10, 34. ולעולת התמיד

עֹלָתְךָ *cum suff.* *p.*
Lev. 9, 7. את־חטאתך ואת־עלתך
Num. 23, 3. התיצב על־עלתך
Num. 23, 15. התיצב כה על־עלתך

וְעוֹלָתְךָ *cum suff.*
Ps. 20, 4. ועולתך ידשנה סלה

עוֹלָתוֹ *cum suff.*
Lev. 16, 24. עלתו ואת־עלת העם
Num. 6, 16. את־חטאתו ואת־עלתו
Num. 23, 6. והנה נצב על־עלתו
Num. 23, 17. והנו נצב על־עלתו
2 Reg. 16, 13. ויקטר את־עלתו
Ez. 46, 2. עולתו ואת־שלמיו
Ez. 46, 12. ועשה את־עלתו

וְעֹלָתוֹ *cum suff.*
1 Reg. 10, 5. ומשקיו ועלתו

עֹלָתָם *cum suff.*
Lev. 10, 19. ואת־עלתם לפני ייי

עֹלֹת, עוֹלוֹת *pl.*
Gn. 8, 20. ויעל עלת
Ex. 24, 5. ויעלו עלת ויזבחו
Ex. 32, 6. ויעלו עלת ויגשו
Jos. 8, 31. ויעלו עליו עלות
Jud. 20, 26. ויעלו עלות
Jud. 21, 4. ויעלו עלות ושלמים
1 Sam. 6, 15. העלו עלות ויזבחו
1 Sam. 10, 8. להעלות עלות
2 Sam. 6, 17. עלות לפני ייי
2 Sam. 24, 24. עלות חנם
2 Sam. 24, 25. ויעל עלות ושלמים
1 Reg. 3, 4. אלף עלות יעלה
1 Reg. 3, 15. ויעל עלות
1 Reg. 9, 25. בשנה עלות ושלמים
1 Chr. 16, 1. ויקריבו עלות ושלמים
1 Chr. 16, 40. והעלות עלות
1 Chr. 21, 26. ויעל עלות ושלמים
1 Chr. 23, 31. העלות עלות ליי
1 Chr. 29, 21. ויעלו עלות ליי
2 Chr. 1, 6. ויעל עליו עלות אלף
2 Chr. 8, 12. אז העלה שלמה עלות
2 Chr. 13, 11. ומקטרים ייי עלות
2 Chr. 23, 18. להעלות עלות ליי
2 Chr. 24, 14. מעלים עלות בבית־יי
2 Chr. 29, 31. וכל־נדיב לב עלות
2 Chr. 30, 15. ויביאו עלות בית ייי
2 Chr. 35, 16. עלות על מזבח ייי
Esr. 3, 2. להעלות עליו עלות
Esr. 3, 3. ויעל עליו עלות ליי
Esr. 3, 3. עלות לבקר
Esr. 3, 6. החלו להעלות עלות ליי
Esr. 8, 35. הקריבו עלות
Job. 1, 5. והעלה עלות
Ps. 66, 15. עלות מחים
Jes. 1, 11. שבעתי עלות אילים
Jer. 19, 5. עלות לבעל
Am. 5, 22. אם־תעלו־לי עלות

וְעֹלֹת *pl.*
Ex. 10, 25. תתן בידינו זבחים ועלת
2 Rg. 10, 24. לעשות זבחים ועלות
2 Chr. 2, 3. ועלות לבקר ולערב

הָעֹלוֹת *pl.*
2 Chr. 7, 7. כי־עשה שם העלות
2 Chr. 29, 34. להפשיט את־כל־העלות
Ez. 45, 17. ועל־הנשיא יהיה העולות

וְהָעֹלוֹת *pl.*
2 Chr. 31, 3. והעלות לשבתות

בְּעֹלוֹת *pl.*
1 Sam. 15, 22. החפץ ליי בעלות
Ps. 66, 13. אבוא ביתך בעולות
Mich. 6, 6. האקדמנו בעולות

לָעֹלוֹת *pl.*
1 Chr. 21, 13. נתתי הבקר לעלות
2 Chr. 31, 3. מן־רכושו לעלות

לְעֹלוֹת *pl.*
2 Chr. 31, 3. לעלות הבקר והערב

מֵעֹלוֹת *pl.*
Hos. 6, 6. ודעת אלהים מעלות

בְּעֹלֹתֵינוּ *pl. c. suff.*
Jos. 22, 27. בעלותינו ובזבחינו

עֹלָתֵךְ *pl. c. suff.*
Ex. 20, 24. עלתיך ואת־שלמיך
Dt. 12, 13. פן־תעלה עלתיך
Dt. 12, 14. שם תעלה עלתיך
Dt. 12, 27. ועשית עלתיך הבשר
Jes. 43, 23. לא־הביאת לי שה עלתיך

וְעֹלֹתַיִךְ *pl. c. suff.*
Ps. 50, 8. ועולתיך לנגדי תמיד

עוֹלֹתֵיכֶם *pl. c. suff.*
Num. 10, 10. בחצצרת על עלתיכם
Dt. 12, 6. והבאתם שמה עלתיכם
Dt. 12, 11. עולתיכם וזבחיכם
Jer. 6, 20. עלותיכם לא לרצון
Jer. 7, 21. עלותיכם ספו
Ez. 43, 27. עולותיכם ואת־שלמיכם

לְעֹלֹתֵיכֶם *pl. c. suff.*
Num. 29, 39. לעלתיכם ולמנחתיכם

עֹלָתָן *pl. c. suff.*
Ez. 40, 26. ומעלות שבעה עלותו

עוֹלֹתֵיהֶם *pl. c. suff.*
Jes. 56, 7. עולתיהם וזבחיהם

עֲלָה
ע״כ נחתמי כמו עֲלָה נענבי, נלי ספרד המכוון.
n. f. aram., hebraico עֹלָה congruens. LXX. ὁλοκάυτωμα.

pl.: לַעֲלָוָן
Esr. 6, 9. לעלון ׀ לאלה שמיא

עִלָּוֹן
ת״, ולנקבי עִלָּוֹנָה, ומסונן כס ומכוסס נגוס וכתב [סתם, עכתענען], ד״ת אלף ד׳, אלהים עליון, ולפעמים עליון לגד המסמת הכס והגנוסה, ולפעמים אלת עליון ניון לגבר המכוסה לשופת, ד״ת והכינ הזה ימים עליון. ונכתב קרת קדמת עליונים ועליונות הכלון אלים ואלות, ונסרכב פריעיס כמלת שם עַבְדַעֲלוֹנִים [*Abdalonim*], וכן אלך פילון הגבלי, כאשר תראה נהכמכת אלמוניי ת׳ ׳.

adj. m. (f. עֲלִיוֹנָה), excelsus, supremus, quacunque ratione, situ (spec. de eo, quod ad exemplum propositum est) vel dignitate, de templo, hominibus et elative, saepe absol., de Deo. Etiam punice Ἑλιοῦν = ὕψιστος (Philo-Bybl., v. Eus. Praep. I, 10.), *Alonim valonut* (h. e. עֲלוֹנִים וְעֲלִיוֹנוּת Poenulus V. 1, 1.). *Abdalonim*, n. pr. (= עַבְדַ עֲלוֹנִים). LXX. ἀνώτερος, ἄνω-, ἐπ-, ὑπερ-; ὑψηλός, ὕψιστος; ὑπερῶον; πατρῶος.

adj. masc.: עֶלְיוֹן
Gn. 14, 18. והוא כהן לאל עליון
Gn. 14, 19. ברוך אברם לאל עליון
Gn. 14, 20. וברוך אל עליון
Gn. 14, 22. אל עליון קנה שמים
Num. 24, 16. וידע דעת עליון
Dt. 26, 19. ולתתך עליון
Dt. 28, 1. ונתנך יי אלהיך עליון
Dt. 32, 8. בהנחל עליון גוים
Jos. 16, 5. עד־בית חרון עליון
1 Rg. 9, 8. והבית הזה יהיה עליון
2 Chr. 7, 21. אשר־היה עליון
Ps. 7, 18. ואזמרה שם־יי עליון
Ps. 9, 3. אזמרה שמך עליון
Ps. 21, 8. ובחסד עליון בל־ימוט
Ps. 46, 5. קדש משכני עליון
Ps. 47, 3. כי־יי עליון נורא
Ps. 57, 3. אקרא לאלהים עליון
Ps. 77, 11. שנות ימין עליון
Ps. 78, 17. למרות עליון בציה
Ps. 78, 35. ואל עליון גאלם
Ps. 78, 56. את־אלהים עליון
Ps. 82, 6. ובני עליון כלכם
Ps. 83, 19. עליון על־כל־הארץ
Ps. 87, 5. והוא יכוננה עליון
Ps. 89, 28. עליון למלכי־ארץ
Ps. 91, 1. ישב בסתר עליון
Ps. 91, 9. עליון שמת מעונך
Ps. 92, 2. ולזמר לשמך עליון
Ps. 97, 9. כי־אתה יי עליון
Ps. 107, 11. ועצת עליון נאצו
Thr. 3, 35. נגד פני עליון
Thr. 3, 38. מפי עליון לא תצא

adj. masc.: עֲלֵי
2 Sam. 22, 14. ועליון יתן קולו
Ps. 18, 14. ועליון יתן קלו

adj. masc.: הָעֲלִיוֹן
Gn. 40, 17. ובסל העליון
2 Rg. 15, 35. את־שער בית־יי העליון
1 Chr. 7, 24. התחתון ואת־העליון
2 Chr. 8, 5. את־בית חורון העליון
2 Chr. 23, 20. בתוך־שער העליון
2 Chr. 27, 3. את־שער בית־יי העליון
2 Chr. 32, 30. מימי גיחון העליון
Neh. 3, 25. מבית המלך העליון
Jer. 20, 2. בשער בנימן העליון
Jer. 36, 10. בחצר העליון
Ez. 9, 2. מדרך־שער העליון

adj. masc.: בָּעֲלִיוֹן
Ps. 73, 11. ויש דעה בעליון

adj. masc.: לָעֲלִיוֹן
Ps. 50, 14. ושלם לעליון נדריך
Jes. 14, 14. אדמה לעליון

adj. fem.: הָעֲלִיוֹנָה
2 Reg. 18, 17. הברכה העליונה
Jes. 7, 3. 36, 2. הברכה העליונה
Ez. 41, 7. יעלה על־העליונה

adj. f. pl.: הָעֲלִיוֹנֹת
Ez. 42, 5. והלשכות העליונות

עֲלָה
ע״ו, ומסיון עֲלָה ונכנוי עֲלֵהוּ, סרנוי עֲלֵים ומסיון עֲלֵי. מסונן ערף לילן עולם נענפיס, לומר מס שעולם ולומר כירק דק ספוגי מן מלילן [נלמעט], כי לשרש עלם ג״כ מסכון של נמיקה. לכן אלת עלם ג״כ כמס מיון, לומר כל ירק עולם ולומר [נלמעטעדוערק], ונכדל לדעתי מן עֵרֶה [מן ערף נמכון נ׳] שעכינו עלם כן ולקל אלם לשון לשון שאשר מעגן סלוך דע שלמעת דוד קמתי מספוק ומעליו לילם עוב מוס, ולמעת יוסף קמתי ג״כ סלית לשׁ עליס, לומר נעליס, ולמעת לכן לנמלמע ג״כ כן יסקוד עליס.

n. m. (c. עֲלֵה, c. s. עֲלֵהּ; pl. עֲלִים, c. עֲלֵי), folium molle illud ac tenerum, quidquid ex arbore progerminat, etiam si emarcuerit, (syn. עָרֶה, folium recens ac succulentum), a v. עָלָה, crescendo in altum tendere, progerminare. LXX. φύλλον, στέλεχος, ἀνάβασις.

Lev. 26, 36. קול עלה נדף
Jes. 34, 4. כנבל עלה מגפן

c. h int.: הֶעָלֶה
Job. 13, 25. העלה נדף תערוץ

וְהֶעָלֶה
Jer. 8, 13. והעלה נבל

בֶּעָלֶה
Jes. 64, 5. ונבל כעלה כלנו

וְכֶעָלֶה
Prv. 11, 28. וכעלה צדיקים יפרחו

עֲלֵה *constr.*
Gn. 3, 7. ויתפרו עלה תאנה
Gn. 8, 11. והנה עלה־זית טרף

עָלֵהוּ *cum suff.*
Jer. 17, 8. והיה עלהו רענן
Ez. 47, 12. לא־יבול עלהו ולא־יתם

וְעָלֵהוּ *cum suff.*
Ps. 1, 3. ועלהו לא־יבול
Ez. 47, 12. ועלהו לתרופה

עֲלֵי *constr. pl.:*
Neh. 8, 15. והביאו עלי־זית
Job. 30, 4. *הקטפים מלוח עלי־שיח
וַעֲלֵי *constr. pl.:*
Neh. 8, 15. ועלי־עץ שמן
Neh. 8, 15. ועלי הדס ועלי תמרים

Neh. 8, 15. ועלי עץ עבת

pl. c. suff.: *עֲלֵיהֶם

Ez. 17, 7. *שרשיה עליו

pl. c. suff.: *וּמֵעֲלָיו

Prv. 14, 14. *ומעליו איש טוב

pl. c. suff.: עֲלָהּ

Jes. 1, 30. כאלה נבלת עלה

pl. c. suff.: *עֲלֶיהָ

Jes. 27, 3. *פן יפקד עליה

Jer. 11, 16. *התצית אש עליה

עֲלִי

ז״ו, ומוכנו לימי נוכחם שנת נכחה, כ״פ יד מחכתי [ואתערערילע], לפי שמעתין לותו כשכותעין נו. ולדעת יוסף קמחי רנוטו כמו עֲלִיל, לומר מכתב שכותעין בתוכו, ויהיה שנת עֲלֵיהָ נדומה לפ גֵּל, אבר מתנו גֵּל או גַּבָּה, או נדומה לפ התעוות של בַּלִּים. והכנוי לד״ק עֲלוֹת נד״ס, לומר גולה לשחוק, ועוד מקום למתגדל נוסף.

n. m., pistillum (Mörserkeule), a v. עָלָה (tollere), inde dictum, quod inter *tundendum* ascendit et attollitur. Ex sententia *Josefi* Qimchi = עֲלִיל (ipsum mortarium, in quo contunditur), a rad. עֲלֵ״ה = גֵּל (unde גֵּל, גַּבָּה), vel = כַּל in n. כֵּלִים. Huc referunt nonnulli etiam עֲלוֹת 2 Chr. 24, 14., quo loco potius vasa ad hauriendum sunt intelligenda. LXX. בְּעֲלֵי, *ἀτιμάζειν.*

בְּעֲלֵי

Prv. 27, 22. בתוך הריפות בעלי

pl.: *וַעֲלָלוֹת

2 Chr. 24, 14. *והעלות וכפות

עֲלִי

ת״ו, ולנקבי עֲלִית, ומשונן כמו עלין [שנטרעם], וכגוד שכנין שכבד של שנת עלם, ולפ מן עלל כשבר קשר שנד סרד״ק. ודע שיש מן המפרשים שפרשו השוקלי משונק ונכשר, ע״ד שגמרק ישלם מן חֲשִׁבָּיה, שולם שלונו לפ תפת יוכיח על תקלתו.

adj. m. piel. (fem. עֲלִית), superior, a v. עָלָה, non עָלַל (opp. תַּחְתִּי, quare non est vertendum: eximius, dignitate eminens, sicut gemar. חֲשִׁיבָה, id quod optimum est). LXX. *μετέωρον, ἄνω.*

adj. fem.: עֶלְיִת

Jud. 1, 15. ויתן־לה כלב את גלת עלית

adj. fem. pl.: עִלִּיּוֹת

Jos. 15, 19. ויתן־לה את גלת עלית עֶלְיוֹן

נשרשי כמו נעברי, גלי ספרש סמכוון.

adj. m., plane hebr. עֶלְיוֹן congruens.

pl.: עֶלְיוֹנִים

Dan. 7, 18. קדישי עליונין

Dan. 7, 22. לקדישי עליונין

Dan. 7, 25. ולקדישי עליונין

Dan. 7, 27. לעם קדישי עליונין

עֲלָי

ת״ו נשרשי, דומה לפ עֲלֵי נעברי, ומוה סידועה עֲלָאה [ונכתיב עֲלָא], ומכוני עֲלָאין, ולנקבי עֲלָאה, וסידועה עִלָּיתָא לו עִלָּיתָא, וגנוד נתרגום. סמונן כמו עליון נעברי. סמועדע ממנו נתרגום עִלָּאי וסידועה עִלָּיתָא.

adj. m. aram. (def. עִלָּאָה, Ketib עִלָּיָא) pl. עִלָּאִין; fem. עִלָּאָה, def. עִלַּיְתָא), sicut עֲלֵי, עֶלְיוֹן hebr., superior, supremus. LXX. ὁ ὕψιστος.

definit.: עִלָּיָא *K'tib.*

Dan. 3, 26. עבדוהי דר־אלהא עלי׳

Dan. 3, 32. עבד עמי אלהא עלי׳

Dan. 4, 14. דר־שליט עלי׳ במלכות

Dan. 4, 21. וגזרת עלי׳ היא

Dan. 4, 22. 29. שליט עלי׳ במלכות

Dan. 5, 18. אנתה מלכא אלהא עלי׳

Dan. 5, 21. דר־שליט אלהא עלי׳

Dan. 7, 25. ומלין לצד עלי׳ ימלל

definit.: וְלִעִלָּיָא *K'tib.*

Dan. 4, 31. ולעלי׳ ברכת

עֲלִיָּה

ז״כ, וסמען עֲלִיָּתוֹ, וכנוני עֲלִיּוֹתָיו וכרכוי עֲלִיּוֹת. סמונן כשכר כעלין שנת כגו [ואתלנער], ובן עלית נערכי, ונאמר מעלות שמים ע״ל מסלקה, או נ״כ תמוך מעלם ומלכנם, על כי מעלה ועלים מקוקדים כשכם. בתכנום ובנמרק עלים מעלמו, ובמסלק שם כני־עלים. *n. f.* (c. עֲלִיַּת, c. s. עֲלִיָּתוֹ, pl. עֲלִיּוֹת), pars domus superior, *ὑπερῷον* (Söller), trop. de coeli quasi conclavibus, arab. *ghilija-t-on, ghulija-t-on*, etiam gradus, per quos adscenditur, sicut עֲלֵה מַעֲלֵה. Gemar. trop. בְּנֵי־עֲלִיָּה de iis, qui auctoritate ac doctrina praestant. LXX. *ὑπερῷον, ἀνάβασις, ὁλοκαύτωμα.*

הָעֲלִיָּה

Jud. 3, 23. דלתות העליה בעדו ונעל

Jud. 3, 24. דלתות העליה נעלות

Jud. 3, 25. איננו פתח דלתות העליה

1 Reg. 17, 19. ויעלהו אל־העליה

1 Reg. 17, 23. וירדהו מן־העליה

2 Reg. 4, 11. ויסר אל־העליה

constr.: עֲלִיַּת

2 Sam. 19, 1. על־עליית השער ויבך

2 Reg. 4, 10. נעשה־נא עליית־קיר

2 Reg. 23, 12. על־הגג עליית אחז

Neh. 3, 31. ועד עליית הפנה

Neh. 3, 32. ובין עליית הפנה

constr.: בְּעֲלִיַּת

Jud. 3, 20. והוא ישב בעליית המקרה

cum suff.: וַעֲלִיָּתוֹ

2 Chr. 9, 4. ועליתו אשר יעלה בית יי׳

cum suff.: בַּעֲלִיּוֹתָיו

2 Reg. 1, 2. בעליתו אשר בשמרון

pl.: וַעֲלִיּוֹת

Jer. 22, 14. ועליות מרוחים

pl.: וְהָעֲלִיּוֹת

2 Chr. 3, 9. והעליות חפה זהב

pl. c. suff.: עֲלִיּוֹתָיו

Ps. 104, 3. המקרה במים עליותיו

pl. c. suff.: וְעֲלִיּוֹתֶיהָ

1 Chr. 28, 11. ועליתיו וחדריו

Jer. 22, 13. ועליותיו בלא משפט

pl. c. suff.: מַעֲלִיּוֹתָיו

Ps. 104, 13. משקה הרים מעליותיו

עֹלָה

ז״ו, ומוכנו כמו מַעֲלָה, כשכר פרש הר״ק, וכי כמנק נ״כ נמכוון וס עֹלָה נפרשם סוסק כ״ו.

n. m., id quod מַעֲלָה, adscensus, scala. LXX. *ἀνάβασις.*

לְעוֹלָה

Ez. 40, 40. חכתף מחוצה לעולה

עֶלְיָת

ז״כ נשרשי, מסוכרי עֶלִי, ומוכנו כמו עֲלִיָּה נעברי, גלי ספרש סמכוון.

n. f. aram. (a m. עֶלִי), significatione eadem, qua עֲלִיָּה. LXX. *τὰ ὑπερῶα.*

cum suff.: בְּעֶלְיָתָהּ

Dan. 6, 11. וכרין פתיחן לה בעליתה

מַעֲלֶה

ז״כ, וסרכון ק׳ כמופנע, עליס ונסיקס [דשם מוסנע־נען], ל״מ מַעֲלוֹת רוקסס, לומר כל העולם על מקנוותיכם ועל רוקסס. ג׳ קשר מתנע העליס וסכסיקס, מדנגס שלשס שולס נס [שמופנע], ולפעמים כמו כנס וסולס נכללן [ערעפ-פע], וניותר נשפס עכריכיס. ומוס לד״ק ז״ר סמעלות, או ניון מליסס וכועס פיוע מס, או קשר כוזר על מעלות בית המקדש. ג׳ כמו עליס, לומר קדר עליוכי נכוי על שנת וגנ סכנין [ואתלנער], כשכר שנשס כדומס לל עליס. ל׳ נוגס וכומס בכלל [השתע], לומר גוגס וכומות מוסריס, כשלל על מזוכות וגולל, על מקוקדות בתדות בימות, וכן בתת כשפס עכריכית מַעֲלוֹת, ככוי למדות מוכללות ומקוכות, ודומס בעניו וס מַעֲלֶה נעכריכיס, לומר משוכת נמעלות. ס׳ ניון לדריגת מזעות, שכל כוזס וכוזס כורנ וכולך דנג לפך, ווזת מעלס [גרצך], וכן פרשוהו סמתרגס וסומכוס וסתוכיס מקדמונים. קולס לדעת הע׳ וקניס ותרגום סורי ויוסף נקדמוניות שלו מעלס ומדרגס פתס. נקבמת מחקר ספר מחעלות כמו ספר מוסר [עשיק].

n. f. 1) abstr., adscensio, pl. de rebus iis, quae in mentem veniunt, cogitationes animi (cf. עֲלֵה עַל־לֵב); 2) gradus h. e. locus, per quem adscenditur, scala (syn. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, סֻלָּם, גֶּבֶשׁ, מַדְרֵגָה, unde ex sententia talmud., nisi potius cantilenae proficiscentibus Hierosolyma (Esr. 7, 9.) usitatae significantur. 3) conclave supremum, in tecto aedis exstructum, *ὑπερῶον* (Söller), sicut עֲלִיָּה; 4) altitudo, sublimitas, de dignitate et excellentia ejus, qui eximiis virtutibus (neoh. מַעֲלוֹת) ornatus est (neoh. מַעֲלָה); 5) gradus gnomonis (Targ., Symm.), vel, ut LXX. Syr. et Josef. Antiqu. volunt, ipsi scalae gradus. LXX. *ἀνάβασις; ἀναβαθμός, ἀναβαθμίς; κλίμαξ, κλιμακτήρ; ὑψοῦν, διαβούλιον, ἀριθμός.*

הַמַּעֲלָה

1 Chr. 17, 17. כתור האדם המעלה

Esr. 7, 9. הוא יסד המעלה בבבל

pl.: מַעֲלוֹת

1 Reg. 10, 19. שש מעלות לכסה

2 Reg. 20, 9. הלך חצל עשר מעלות

2 Reg. 20, 9. אם־ישוב עשר מעלות

2 Reg. 20, 10. לנטות עשר מעלות

2 Rg. 20, 10. 11. אחרנית עשר מעלות

Neh. 12, 37. עלו על־מעלות

2 Chr. 9, 18. ושש מעלות לכסא

Jes. 38, 8. אחרנית עשר מעלות

Jes. 38, 8. השמש עשר מעלות

Ez. 40, 34. 37. ושמנה מעלות מעלָיו

pl.: הַמַּעֲלוֹת

Ez. 11, 5. ומעלות רוחכם

Ez. 40, 26. ומעלות שבעה

Ez. 40, 31. ומעלות שמנה

pl.: הַמַּעֲלוֹת

1 Reg. 10, 20. על־שש המעלות

2 Reg. 9, 13. אל־גרם המעלות

2 Chr. 9, 19. על־שש המעלות מזה

Neh. 3, 15. המעלות היורדות

Ps. 120, 1. 121, 1. 122, 1. שיר המעלות 123, 1. 124, 1. 125, 1. 126, 1. 127, 1. 128, 1. 129, 1. 130, 1. 131, 1. 132, 1. 133, 1. 134, 1.

Jes. 38, 8. את־צל המעלות

pl.: בַּמַּעֲלוֹת

2 Reg. 20, 11. במעלות אשר ירדה

Jes. 38, 8. במעלות אשר ירדה

pl.: בְּמַעֲלוֹת

Ex. 20, 26. ולא־תעלה במעלת

2 Reg. 20, 11. במעלות אחז

Jes. 38, 8. ירדה במעלות אחז

pl.: וּבְמַעֲלוֹת

Ez. 40, 22. ובמעלות שבע

pl.: וּבְמַעֲלוֹת

Ez. 40, 49. ובמעלות אשר יעלו אליו

pl. c. suff.: מַעֲלוֹתָו

Am. 9, 6. הבונה בשמים מעלותו

pl. c. suff.: בְּמַעֲלֹתָיו

Ez. 40, 6. ויעל במעלתו

pl. c. suff.: וּמַעֲלֹתֶיהָ

Ez. 43, 17. ומעלתהו פנות קדים

מַעֲלֶה

ז״ו, ויסוד לפ תסס שנת לנכנו ממנו, והמונן ק׳ מקוס עליס וסיקס [קויס-נאנג], ומס׳ מס מקוס. ג׳ מקוס הולך מעלס מעלה, מסמן לפ מורד, לומר למעלס מסר [שכתאמע], וכוס תנין מעלס העיר, מעלס עקרבים. ג׳ מקוס מכוס ומונס [ערמאמעער פלאנץ], כדנך סדונן.

n. m. (cujus *Mem* locale est), 1) locus per quem adscenditur; 2) locus elatus atque editus, qui sursum se extollit (opp. מוֹרָד), unde מַעֲלֵה עֲקַרְבִּים, מַעֲלֵה חָדִיר; 3) suggestus (syn. הוּבָן, *Pulpet*). LXX. *ἀνάβασις, πρός-, προςανά-.*

בַּמַּעֲלֶה

Neh. 12, 37. במעלה לחומה

constr.: מַעֲלֵה

Jos. 10, 10. דרך מעלה בית־חורן

Jos. 18, 17. אשר־נכח מעלה אדמים

Neh. 9, 4. ויקם על־מעלה הלוים

Jes. 15, 5. כי מעלה הלוחית

Jer. 48, 5. כי מעלה הלחות

constr.: בְּמַעֲלֵה

1 Sam. 9, 11. במעלה העיר

2 Sam. 15, 30. במעלה הזיתים

2 Reg. 9, 27. במעלה־גור

2 Chr. 20, 16. עלים במעלה הציץ

2 Chr. 32, 33. במעלה קברי בני־דויד

constr.: לְמַעֲלֵה

Num. 34, 4. מנגב למעלה עקרבים

Jos. 15, 3. למעלה עקרבים

Jos. 15, 7. למעלה אדמים

constr.: מִמַּעֲלֵה

Jud. 1, 36. ממעלה עקרבים

pl. c. suff.: מַעֲלָיו

Ez. 40, 31. ומעלות שמנה מעלָיו

Ez. 40, 34. 37. ושמנה מעלות מעלָיו

מֵעַל

ז״ו, סקנר מן מַעֲלֶה, ומוכנו מעלהו, קולס נסקנרס הוסק נתקוום כעצמי [אנגן], ומוס נתכור עס שמוסיס מַמַּעַל לְ־, ל״מ נשמים מעל, או נתכוון קלק עליוכי [אנערסקלנ], ממעל לעציס, ממעל למימי, ונתכוון הוס נ״כ ניעיס ממעל לו. נסק התכלית בַּעֲלֶה, לומר סנסקס על [קויסוואדעס], ל״מ מעלס מעלס, משכמו ומעלס [דריגער], נתשלל נ״כ על הוזן. ומוס לְמַעֲלֶה, למעלס מן, עד למעלס, מלמעלס.

n. m. (abbrev. ex מַעֲלֶה, et hac abbreviata formâ adverbialiter usitatum), supra, cum praefixo מִמַּעַל, desuper, superne, seq. לְ (Jes. 6, 2.,

ubi LXX. liberius κύκλῳ αὐτοῦ vertunt), addito *He* finis מְעֵלָה (*Milel*), sursum, ulterius, deinceps; cum praep. לְמַעְלָה, sursum, ultra, insuper, amplius; מִלְּמַעְלָה (von oben her). LXX. ἐπάνω, ἄνω, ὑπερ-, ἐπ-; ἄνωθεν, ἐπ-; ἀνώτερον; מַעֲלָה semel: ἐπέκεινα, sexies: ὕψος; c. לְ semel: ἕως σφόδρα; c. מִלְ semel: εἰς τὸ ὑστέρημα.

בְּמַעַל *p.*

Gn. 22, 9. ממעל לעצים
Ex. 20, 4. אשר בשמים ׀ ממעל
Ex.28,27.39,20. ממעל לחשב האפד
Lev. 11, 21. כרעים ממעל לרגליו
Dt. 4, 39. 5, 8. בשמים ממעל
Jos. 2, 11. בשמים ממעל
1 Reg. 7, 3. וספן בארז ממעל
1Rg. 7, 20. גם־ממעל למעמת הבטן
1Rg. 7, 29. ועל־הלבים כן ממעל
1 Rg. 8, 23. אלהים בשמים ממעל
Job. 3, 3. אל־ידרשהו אלוה ממעל
Job. 31, 2. ומה ׀ חלק אלוה ממעל
Job. 31, 28. כי־כחשתי לאל ממעל
Ps. 78, 23. ויצו שחקים ממעל
Prv. 8, 28. באמצו שחקים ממעל
Jes. 6, 2. עמדים ממעל לו
Jes. 14, 13 ממעל לכוכבי־אל
Jes. 45, 8. הרעיפו שמים ממעל
Jer. 4, 28. וקדרו השמים ממעל
Jer. 35, 4. ממעל ללשכת מעשיהו
Jer. 43, 10. ממעל לאבנים
Jer. 52, 32. ממעל לכסא ׀ מלכים
Dan. 12, 6. 7. ממעל למימי היאר
Am. 2, 9. ואשמיד פריו ממעל וְשָׁרָשָׁיו ממעל
Job. 18, 16. וממעל ימל קצירו
Ez. 1, 26. וממעל לרקיע

cum h finis: מַעְלָה

Dt. 28, 43. יעלה עליך מעלה מעלה

c. h finis: וּמַעְלָה *p.*

Ex. 30, 14. מבן עשרים שנה ומעלה 38, 26.
Lev. 27, 7. ששים שנה ומעלה
Num. 1, 3. מבן עשרים שנה ומעלה 18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 45. 14, 29. 26, 2. 4.
Num. 3, 15. 22. מבן־חדש ומעלה 28. 34. 39. 40. 43. 26, 62.
Num. 4, 3. מבן שלשים שנה ומעלה 23. 30. 35. 39. 43. 47.
Num. 8, 24. ועשרים שנה ומעלה
Nu.32,11. מבן עשרים שנה ומעלה
Jud. 1, 36. מהסלע ומעלה
1 Sam. 9, 2. משכמו ומעלה גבה
1 Sam. 10, 23. משכמו ומעלה
1 S. 16, 13. מהיום ההוא ומעלה
1S.30,25. ויהי מהיום ההוא ומעלה
1 Reg. 7, 31. מבית לכתרת ומעלה
2 Reg. 3, 21. חגר חגרה ומעלה
1Chr. 23, 3. מבן שלשים שנה ומעלה
1Chr.23,24. מבן עשרים שנה ומעלה
2Chr.25,5. למבן עשרים שנה ומעלה
2Chr.31,16. מבן שלוש שנים ומעלה
Esr. 3, 8. מבן עשרים שנה ומעלה
Hag. 2, 15. 18. מן־היום הזה ומעלה

c. h finis: לְמַעְלָה *p.*

Ex. 25, 20. פרשי כנפים למעלה
Ex. 37, 9. פרשי כנפים למעלה
Dt. 28, 13. והיית רק למעלה
Jud. 7, 13. ויהפכהו למעלה
2 Reg. 19, 30. ועשה פרי למעלה
1 Chr. 14, 2. נשאת למעלה מלכותו
1Chr.22,5. לבנות ליי להגדיל למעלה
1Chr.23,17. ובני רחביה רבו למעלה
1 Chr. 29, 3. לבית־אלהי למעלה

ויגדל י״י את־שלמה למעלה
1 Chr. 29, 25.
ויגדלהו למעלה
2 Chr. 1, 1.
עד־למעלה חלין
2 Chr. 16, 12.
הלך וגדל עד־למעלה
2 Chr. 17, 12.
בקול גדול למעלה
2 Chr. 20, 19.
כי החזיק עד־למעלה
2 Chr. 26, 8.
אשר־למעלה מעליהם
2 Chr. 34, 4.
ערנתינו רבו למעלה
Esr. 9, 6.
יודע כמביא למעלה
Ps. 74, 5.
ארח חיים למעלה
Prv. 15, 24.
העלה חיא למעלה
Eccl. 3, 21.
או הגבה למעלה
Jes. 7, 11.
ופנה למעלה
Jes. 8, 21.
ועשה פרי למעלה
Jes. 37, 31.
למעלה למעלה לצלעות
Ez. 41, 7.
מוסב־הבית למעלה למעלה
Ez 41,7
רחב־לבית למעלה
Ez. 41, 7.

וּלְמַעְלָה *p.*

עשרים שנה ולמעלה
1 Chr. 23, 27.
מבן עשרים שנה ולמעלה
2Chr 31,17
ממראה מתניו ולמעלה
Ez. 1, 27.

וּלְמַעְלָה

וממתניו ולמעלה
Ez. 8, 2.
ומהארא״ל ולמעלה
Ez. 43, 15.

מִלְּמַעְלָה *p.*

תכלנה מלמעלה
Gn. 6, 16.
חמש עשרה אמה מלמעלה
Gn.7,20
על־הארון מלמעלה
Ex. 25, 21.
ערת תחשים מלמעלה 36, 19.
Ex. 26, 14.
על־המצנפת מלמעלה מכסה האהל עליו
Ex. 39, 31.
מלמעלה
Ex. 40, 19.
על הארן מלמעלה
Ex. 40, 20.
כלול תכלת מלמעלה
Num. 4, 7.
התחש אשר־עליו מלמעלה
Nu.4,25
המים הירדים מלמעלה
Jos.3,13.16
מלמעלה החרס
Jud. 8, 13.
והים עליהם מלמעלה
1 Rg. 7, 25.
ועל־בדיו מלמעלה
1 Reg. 8, 7.
והים עליהם מלמעלה
2 Chr. 4, 4.
ועל־בדיו מלמעלה
2 Chr. 5, 8.
אם־ימדו שמים מלמעלה
Jer.31,37.
מלמעלה לאיש
Ez. 1, 11.
על־ראשיהם מלמעלה
Ez. 1, 22.
אדם עליו מלמעלה
Ez. 1, 26.
אלהי־ישראל עליהם מלמעלה
Ez. 10, 19.
מלמעלה ורוח אין
Ez. 37, 8.

וּמִלְּמַעְלָה

ומלמעלה אבנים יקרות
1 Rg. 7, 11.

מִמַּעַל

ש״ן, ושמונו נעילם ונעזיקם ומגפסם, סגפם והמיסם [דאָם קויפּסענען], וקל להכין מהצרם.

n. m., elatio, elevatio. LXX. ἐπαίρειν.

בְּמַעַל

Neh. 8, 6. אמן ׀ אמן במעל ידיהם

הָעֲלָה

ש״ב ע״ח הֶעָלֵה, ושמונו לקוכם וקנוז עולם על המכם [פּפלאַסטער, פּעפּנאַכט], ע״ד מעלם לקוכם. ודע קוכן שהצם תעלם, ענין נכתב מיס, מן תעל נדומם על שעל ע״ב.

n. f. (ad s. f. חֶלְאָה), emplastrum, ligamen vulneris, a v. עָלָה (חֶעֱלָה) אַרוּכָה), div. a תְּעָלָה, canalis, aquaeductus, cujus fundamentum est v. עָלַל q. v. = שָׁעַל. LXX. ὠφέλεια.

Jer. 30, 13. רפאות תעלה אין לך
Jer. 46, 11. תעלה אין לך

עֵל

ש״ן נלקחי, כמו מֵעַל נעבדי, ומידועם עֵבֶא, ועלץ מן כמו למעלם מן, ונתרנוס תמוהו עֵילֵל ומידועם עֵילֵא, תמוה מֵעַל נעבדי, ומוה נדקדוק מְעֵלָיו, אצר נוכחו מֵעֵבֶר.

n. m. (def. עֵלָּא, targumice: עֵילָּ, def. עֵילָּא, unde מְעֵילָּ apud grammaticos), plane hebraico מַעַל aequale.

definit.: וְעֵלָּא

Dan. 6, 3. ועלא מנהון סרכין

עַל

praep. v. concord. partt.

תְּעָלָה

canalis, v. s. r. תָּעַל *p.* 1232.

עִלָּה

v. s. r. עָלַל *p.* 829.

עָלַז

פעל נודד, ודומם לו עָלַץ, ומונכו נסיכם ונסילם [נייכטען, גלאַנצען], ומוסם הסצלל על שמסם [זיך פרייען], ותעלות הסצם עֲלָזִי, וכן נצפם סכלקית ורומית [s. *las*, l. *laet.*]. ויוסד מקקור הסצם תעלץ נספר קורות סציר להסכם דעליעש דף ר״ח, ועי׳ עוד לזן לעיל, ושם עלן לקמן.

v. comp. intr., sicut עֲלַץ, lucere, splendere, metaph. hilarem esse, gaudere, laetari, a rad. *laz*, sanscr. *las*, lat. *laet*-ari. V. *Delitsch*, Zur G. d. j. P. p. 201. LXX. ἀγαλλιᾶσθαι, χαίρειν, καταπέρπεσθαι; καυχᾶσθαι, κατα-; ὑβρίζειν, ὑψοῦν, καροῦν, ἀναθάλλειν; εὐλαβεῖσθαι, ἐνδιατρίβειν, καταφεύγειν.

inf. constr.: לַעְלוֹז

Jes. 23, 12. לא־תוסיפי עד לעלוז

impt. fem.: מַלְכִּי *cf.* וַעֲלָזִי

Zeph. 3, 14. ועלזי בכל־לב

impt. pl.: וְעִלְזוּ

Ps. 68, 5. ועלזו לפניו

1 imperf.: וָאֶעְלֹזָה

Jer. 15, 17. בסוד־משחקים ואעלז

1 imperf.: אֶעֱלְזָה *p.*

Ps. 60, 8. 108, 8. בקדשו אעלזה
Hab. 3, 18. ואני בי״י אעלזה

2 impf. fem.: תַּעֲלְזִי *p.*

Jer. 11, 15. רעתכי אז תעלזי

2 impf. f.: תַּעֲלֹזִי *Ktib.*

Jer. 50, 11. תשמחי כי תעלזי

3 imperf.: יַעֲלֹז

Ps. 96, 12. יעלז שדי וכל־אשר־בו

3 imperf.: וַיַּעֲלֹז

Ps. 28, 7. ויעלז לבי

2 impf. pl.: תַּעֲלְזוּ *Q're.*

Jer. 50, 11. תשמחי כי תעלזי

3 impf. pl.: יַעֲלְזוּ

Ps. 149, 5. יעלזו חסידים בכבוד

3 impf. pl.: יַעֲלֹזוּ *p.*

Ps. 94, 3. עד־מתי רשעים יעלזו
Jer. 51, 39. והשכרתים למען יעלזו

3 impf. pl. f.: תַּעֲלֹזְנָה

2 S. 1, 20. פן־תעלזנה בנות הערלים

3 f. pl.: וְתַעֲלֹזְנָה

Prv. 23, 16. ותעלזנה כליותי

עֶלֶז

ת״ו, ושמונו שמח נלבר ומתעלם נו [פרחלקקעכט], ונלכן כישני, תמור עלם.

adj. m., *laet*-abundus, gaudio triumphans, subst. Jes. 5, 14. LXX. οἱ λοιμοὶ αὐτῆς.

adj. m.: וְעֶלֶז

Jes. 5, 14. ועלז בה

עַלִּיז

ת״ו, ושמונו שנור לעלוז ולמתעלם, אצר יעלון נתצירות ונמתעד [פרחלכיעד], ונלכן נמשלות רנות. נצפם ענריות מוס עֲלִיזָה, עֲלִזוּת.

adj. m. piël., continuo vel abunde laetus, de laetitia luxuriosa, lascivibundus. LXX. χαίρειν, ἀσεβής, πλούσιος, φαύλισμα; fem. ὕβρις, φαυλίστρια.

adj. masc. pl.: עֲלִיזִים

Jes. 24, 8. חדל שאון עליזים

adj. pl. constr.: עַלִּיזֵי

Jes. 13, 3. עליזי גאותי
Zeph. 3, 11. עליזי גאותך

adj. f.: עֲלִיזָה *sg.*

Jes. 22, 2. 32, 13. קריה עליזה
Jes. 23, 7. הזאת לכם עליזה

adj. f.: הָעֲלִיזָה *sg.*

Zeph. 2, 15. העיר העליזה

עָלַט

פעל נודד, ול״ע כ״ף נגור, ומונכו כמיסה ומעלאם עשיפה ומעאכה ומסקה [פּעכּעלן, -נלייענן], ומוס מקצכה [דונקעלן], וכן מסכום שלו עצל נערני, אצר מאכו לד״ק עלף לעיל. ותעלות הצצם נפ״ו עָלַט, ודומם לו לָט, לָאַט לעיל, ושם מלוש תעלף מקקר ומצווי נצפתי מעכה.

v. comp. intr. inus., velare, trop. obscurare, arab. per metathesin: عطل, caliginosum esse, unde ex nonnullorum sententia עֲטַלֵּף, nomen *vespertilionis*. Radix est *lath*, quam exhibent vv. simpl. לָטָא, לָט q. v.

עֲלָטָה

ש״כ, ושמונו מקצך ועשוף לילם [דונקעל, פינסטערניסס], וקל להכין מהצרם.

n. f., caligo, tenebrae, quibus quid circumfusum est, nubes spissae, quae se intendunt. LXX. κρύπτειν, φλόξ.

וַעֲלָטָה

Gn. 15, 17. ועלטה היה

בַּעֲלָטָה

Ez. 12, 6. בעלטה תוציא פניך
Ez. 12, 7. בעלטה הוצאתי על־כתפו
Ez. 12, 12. ישא בעלטה ויצא

עָלַל

פעל נודד, ומונכו כמו גָּלַל לעיל, לומר גלילם ועגילם סצצם ומפיכם פליכם וכרכור [ווּאַלצען], וכן נצפם מאכונן נצפתי מעכה. [*vol*-vo, ἕλ-ω, κέλλ-ω] ומוס נצנין סכנד עוֹלָל, עזית מלאכה ויקון ומצלן יד ומתעסקות [מַצְ-לעלן, עסון, נעטריינען], כי מתיר מעלאכה לזון מפיכם, לכן נגרלף על עצם וזית, ד״מ לזי עולצת כס, ומפעולי עוֹלָל, ד״מ אצר עולל לי, ומאכונן ריקי ענין גלילם נמפסוק עולללתי נעפר קרני. וכן נמכוסף חֲעַלְלִיל, אצר מאכו מאקור בָּעֲלָלִיל כמו בְּחַעֲלָלִיל, לומר נגלגול ומסנת עוצ ויקוכם לזקן. וכן מהתעלל חִתְעוֹלֵל, ענין עזים וזיתם, לכן חִתְעַלֵּל נאכונן חִתְעוֹלֵל, נקצור עם כ׳, לומר קמיסה וכגיסה נחים, נתקוות עזית מעצם נתדיכם נחים [מן יעמלכד מוסקיכען,

adj. m.: וְעָלֵל

Jes. 5, 14. ועלז בה

עֲלִילִי

ת״ו, ושמונו שנור לעלוז ולמתעלם, אצר יעלון נתצירות ונמתעד [פרחלכיעד], וכלכן נמשלות רנות. נצפם ענריות מוס עֲלִילִי, עֲלִזוּת.

adj. m. piël., continuo vel abunde laetus, de laetitia luxuriosa, lascivibundus. LXX. χαίρειν, ἀσεβής, πλούσιος, φαύλισμα; fem. ὕβρις, φαυλίστρια.

adj. masc. pl.: עֲלִילִים

Jes. 24, 8. חדל שאון עלילים

adj. pl. constr.: עֲלִילֵי

Jes. 13, 3. עלילי גאותי
Zeph. 3, 11. עלילי גאותך

adj. f.: עֲלִילָה *sg.*

Jes. 22, 2. 32, 13. קריה עלילה
Jes. 23, 7. הזאת לכם עלילה

adj. f.: הָעֲלִילָה *sg.*

Zeph. 2, 15. העיר העלילה

עָלַם

פעל נודד, ול״ע כ״ף נגור, ומונכו כמיסה ומעלאם עשיפה ומעאכה ומסקה [פּעכּעלן, -נלייענן], ומוס מקצכה [דונקעל, פינסטערניסס], וקל להכין מהצרם.

n. f., caligo, tenebrae, quibus quid circumfusum est, nubes spissae, quae se intendunt. LXX. κρύπτειν, φλόξ.

וַעֲלָמָה

Gn. 15, 17. ועלמה היה

בַּעֲלָמָה

Ez. 12, 6. בעלמה תוציא פניך
Ez. 12, 7. בעלמה הוצאתי על־כתפו
Ez. 12, 12. ישא בעלמה ויצא

עָלַס

פעל נודד, ומונכו כמו גָּלַס לעיל, לומר גלילם ועגילם סצצם ומפיכם פליכם וכרכור [ווּאַלצען], וכן נצפם מאכונן נצפתי מעכה. [*vol*-vo, ἕλ-ω, κέλλ-ω] ומוס נצנין סכנד עוֹלָל, עזית מלאכה ויקון ומצלן יד ומתעסקות [מַצְ-לעלן, עסון, נעטריינען], כי מתיר מעלאכה לזון מפיכם, לכן נגרלף על עצם וזית, ד״מ לזי עולצת כס, ומפעולי עוֹלָל, ד״מ אצר עולל לי, ומאכונן ריקי ענין גלילם נמפסוק עולללתי נעפר קרני. וכן נמכוסף חֲעַלְלִיל, אצר מאכו מאקור בָּעֲלָלִיל כמו בְּחַעֲלָלִיל, לומר נגלגול ומסנת עוצ ויקוכם לזקן. וכן מהתעלל חִתְעוֹלֵל, ענין עזים וזיתם, לכן חִתְעַלֵּל נאכונן חִתְעוֹלֵל, נקצור עם כ׳, לומר קמיסה וכגיסה נחים, נתקוות עזית מעצם נתדיכם נחים [מן יעמלכד מוסקיכען,

פַּעֲלַיְהִרְעָן], ויקות נזרש. ומעין גלילה וענילה והסיכה והסנה נזרש הסזשלה על קוטת ותקוטת והסנות הסעשה, ומוסכנד עוֹלֵל הסנות הלקישה [כַּעֲלַעוּעָן], וכן עֲלָלָה נקרש, וכן על נערכי, ומוס עֲלָלוֹת הנוכ.

v. trans., sicut עָלַל, *vol*-vere, *ἐλίσσειν, κέλλ-ειν*; *Pi.* עִוֵּלָל, tractare aliquid, versari circa aliquam rem (etwas betreiben), agere, facere (syn. עָשָׂה, שִׁית), *Eka* 1, 22. 2, 20. *Pu.* עוֹלַל, affici, affligi *Eka* 1, 12. Significatio nativa superest *Job* 16, 15. *volvi* in pulvere cornu meum h. e. *volutavi* in luto, non vi male habendi vel immittendi. Eodem modo dicitur *Hi.* הֶעֱלִיל, unde infin. cum praep. בְּהַעֲלִיל = בַּעֲלִיל *Ψ.* 12, 7.: cum supplicium exercet in terram poenamque suam eo demittit. LXX. *δοκίμιον τῇ γῇ; neohebraico* ejus dictionis sensu, cf. Mishna Rosch ha-Schana f. 21, b. Sabbat 133, b. Sanhedr. f. 14, b. בַּעֲלִיל, Glossa: בְּגַלְגּוֹי. Aquila: *χωφοῦν τῇ γῇ*. Chrysostomus: *τὸ δὲ Ἑβραῖος· τὸ ῥέον ἐν τῇ γῇ*. *Hitpa.* הִתְעוֹלֵל, perficere, proructare; at altera ejusdem conjugationis forma הִתְעַלֵּל, sicut הִתְגּוֹלֵל, seq. בְּ, volvere super aliquem, h. e. iterum iterumque facere aliquid in aliquo, male habere aliquem (de *continua* vexatione), facta a *volvendo* ad *perseverationem* et *continuationem* rei cujuspiam metaphora. Inde *Pi.* עוֹלֵל, iterare uvarum collectionem, *racemare*, aram. עְבַל, simil. *ghalla*, arab., sitim repetitis haustibus exstinguere. LXX. *Pi.* *ἐπαναστρυγᾶν, ἐπιφυλλίζειν, ἐπιφυλλίδα ποιεῖν, καλαμᾶσθαι, σβεννύναι, φθέγγεσθαι*; *Pu.* *γίνεσθαι*; *Hitpa.* *ἐμπαίζειν, καταμωκᾶσθαι, προφασίζειν.*

Po-el: עוֹלֵל

3 *perf. f.:* עוֹלְלָה
Thr. 3, 51. עיני עוללה לנפשי

2 *perf.:* עוֹלָלְתָּ
Thr. 1, 22. כאשר עוללת לי
Thr. 2, 20. למי עוללת כה

1 *perf.:* וְעוֹלָלְתִּי
Job. 16, 15. ועללתי בעפר קרני

inf.: עוֹלֵל
Jer. 6, 9. עולל יעוללו כגפן

impt. sg.: וְעוֹלֵל
Thr. 1, 22. ועולל למו

2 *imperf.:* תְּעוֹלֵל
Lev. 19, 10. וכרמך לא תעולל
Dt. 24, 21. לא תעולל אחריך

3 *impf. pl.:* יְעוֹלְלוּ
Jer. 6, 9. יעוללו כגפן

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְעוֹלְלֻהוּ
Jud. 20, 45. ויעללהו במסלות

Pu-al: עוֹלַל 3 *perf.*
Thr. 1, 12. אשר עולל לי

Hif-il: הֶעֱלִיל

inf. constr.: בְּהַעֲלִיל = בַּעֲלִיל
Ps. 12, 17. *כסח צרוף בעלל לארץ

Hitpa-el: הִתְעַלֵּל 3 *prf.*
1 Sam. 6, 6. כאשר התעלל בהם

2 *perf.:* הִתְעַלָּלְתָּ
Num 22, 29. כי התעללת בי

1 *perf.:* הִתְעַלָּלְתִּי
Ex. 10, 2. אשר התעללתי במצרים

3 *perf. pl.:* וְהִתְעַלְלוּ־
1 Sam. 31, 4. ודקרני והתעללו־בי

הערלים האלה והתעללו־
1 Chr. 10, 4. בי
Jer. 38, 19. והתעללו־בי

3 *impf. pl.:* וַיִּתְעַלְּלוּ־
Jud. 19, 25 וידעו אותה וירתעללו־בה

Hitpa-el: הִתְעוֹלֵל

inf. constr.: לְהִתְעוֹלֵל
Ps. 141, 4. להתעולל עלולות ברשע עלילי

ז״, וסמן עֲלִיל, ונמוכו כנוכו סתורנים סקלמונים וסקתרונים. לנעת סתקרנם ענינו כוח, שתיכין נו סכסף, ולנעת יוסף קמץ׳ סוח דומס לסן עֲלִיל, ולנעת שלמס יקקי ענינו כמו נעלל נגמרת, לומר נגלו ונפרסוס, ולנעת סקריס ענינו כמו נסנטות, נשלוב לסן שנעתיס, או סוכרי מן עלילה, וכל סלסה נסין יסוד. לוסס סכנון שמלת בְּהַעֲלִיל סקנר מן בְּהַעֲלִיל, מקור סנוסף מן עלל, ומוכנו כמו בְּהָסֵב, לומר נשלמו מסנותיו לסרץ, או כמו עולל נקשור עס ל, נסנסנוק למי עוללת כס, לומר נענשו לסרץ, ול״כ סשס לך סיס ולך נכנך.

n. m. (c. עֲלִיל), sec. *Targ.*, *catinus*, in quo liquefaciunt argentum (syn. כּוּר), sec. *Josefum Qimchi*, sicut עֲלִי, *pistillum* ad contundendum in mortario. *Isaaki*, sicut gemaricum בַּעֲלִיל, *palam*, aperte vertit. Alii de *iteratione* (paral. שִׁבְעָתַיִם), alii, sicut עֲלִילָה de *tractatione* s. operatione dictum volunt. Fortasse בַּעֲלִיל vulgari elisione pro בְּהַעֲלִיל dicitur (syn. בְּהָסֵב), h. e. cum mittit *fati volumina* in terram, vel, sicut seq. לְ, cum miseriis affligit et usque ad terram deprimit.

V. s. עָלַל.

*בַּעֲלִיל
Ps. 12, 7. *כסח צרוף בעלל לארץ

עֲלִילָה

ז״נ, ומוכו מעשה ופעולה לסכנ תכלית סס, או לסכנ דבר, כסשר תקוס סס תשוס עֲלָה, שדומס לל סנס. וסתכלית לו לעומס לו לרעס, כי סתמנות כסשר תסיתי, לשון גלילה וסנסנה [סערביית פירסין]. נשפס ענריות ענינו גלגול דנרים נעקיפין ונלנול, לומר סנות וגרימות ותוקנה לסנכ דנר [פערווירקעלונג].

n. f., actio, factum ad *volvendum* s. *causandum* aliquid (bezwecken, verursachen, cf. עֲלָה = סִבָּה), neohebr. convolutio rerum (Verwickelung). LXX. *ἔργον, θέλημα, ἐνθύμημα, βουλή, ἐπιτήδευμα, πρόφασις* (*προφαστικός*), *εὐεργεσία*; *ἁμαρτία, ἐπιφυλλίς, ἔνδοξος.*

Ps. 14, 1. השחיתו התעיבו עליל
Ps. 66, 5. נורא עליל על־בני אדם

pl.: עֲלִלוֹת, עֲלִילוֹת
Dt. 22, 14. ושם לה עלילות דברים
Dt. 22, 17. שם עלילת דברים
1 Sam. 2, 3. ולא נתכנו עלוות
Ps. 141, 4. עלוות ברשע

pl. c. suff.: וּבְעֲלִילוֹתֶיךָ
Ps. 77, 13. ובעלילותיך אשיחה

pl. c. suff.: עֲלִילוֹתֶיךָ
Zeph. 3, 11 לא תבושי מכל עלילותיך

pl. c. s.: וְכַעֲלִילוֹתֶיהָ
Ez. 24, 14. וכעלילותיך שפטוך

pl. c. suff.: עֲלִילוֹתֵיכֶם
Ez. 20, 43. כל־עלילותיכם
חטאותיכם בכל
Ez. 21, 29. עלילותיכם

pl. c. s.: וְכַעֲלִילוֹתֵיכֶם
Ez. 20, 44. וכעלילותיכם הנשחתות

pl. c. suff.: עֲלִילֹתָיו
1 Chr. 16, 8. הודיעו בעמים עלילתיו
Ps. 9, 12. הגידו בעמים עלילותיו
Ps. 78, 11. וישכחו עלילותיו
Ps. 103, 7. לבני ישראל עלילותיו
Ps. 105, 1. הודיעו בעמים עלילותיו
Jes. 12, 4. הודיעו בעמים עלילתיו

pl. c. suff.: עֲלִילוֹתָם
Ps. 99, 8. ונקם על־עלילותם
Ez. 14, 22. 23. דרכם ואת־עלילותם
Zeph. 3, 7. השחיתו־כל עלילותם

pl. c. s.: וּבְעֲלִילוֹתָם
Ez. 36, 17. בדרכם ובעלילותם

pl. c. s.: וְכַעֲלִילוֹתָם
Ez. 36, 19. וכעלילותם שפטתים

עֲלִילִיָּה

ז״נ נדומס לל עלילה, נסשלה על נסנס, ותסמונה נקניה מן עֲלִילָה, ולל נסרנסנ עס יס כסשר קשנו קנף.

n. f. (f. a עֲלִילִי, et neutiquam compos.), sicut עֲלִילָה, facinus, res gesta. LXX. רב עֲלִילִיָּה, *δυνατὸς τοῖς ἔργοις.*

הֲעֲלִילִיָּה

Jer. 32, 19. ורב העליליה

מַעֲלָל

ז״נ ומרנוי מַעֲלָלִים, ומוכו כמו עלילה, או שמוש שס פשעולה, לומר פעולה תכליות [נוועק-עסצע], ונקשר או מעשה ל׳, שמוש לתכלית נרנסה, או מעשי נני לדס, לסרע או לסטיב.

n. m. (pl. מַעֲלָלִים), actio, vel pass. factum, quo finem certum consectamur, de rebus a Dei gestis ad finem arbitrarium, de facinoribus hominum, sive est eorum finis bonus, sive malus. LXX. *ἔργον, πρᾶγμα, ἐπιτήδευμα, διαβούλιον, ἀνομία.*

pl.: מַעֲלָלִים
1 S. 25, 3. ורע מעללים והוא כלבו

pl. constr.: מַעַלְלֵי־ *s. M.*
Ps. 77, 12. אזכיר מעללי־יה
Ps. 78, 7. ולא ישכחו מעללי־אל

pl. c. s.: וּמַעַלְלֵינוּ
Zach. 1, 6. כדרכינו וכמעלליגו

pl. c. suff.: מַעַלְלֶיךָ
Dt. 28, 20. מפני רע מעלליך

pl. c. suff.: וּמַעַלְלֶיךָ
Jer. 4, 18. דרכך ומעלליך עשו

pl. c. suff.: מַעַלְלֵיכֶם
Jes. 1, 16. הסירו רע מעלליכם
Jer. 4. 4. מפני רע מעלליכם
Jer. 7, 5. דרכיכם ואת־מעלליכם
Jer. 21, 14. כפרי מעלליכם
Jer. 23, 2. את־רע מעלליכם
Jer. 25, 5. ומרע מעלליכם
Jer. 35, 15. והטיבו מעלליכם
Jer. 44, 22. מפני רע מעלליכם

pl. c. suff.: וּמַעַלְלֵיכֶם
Jer. 7, 3. 26, 13. דרכיכם ומעלליכם
Jer. 18, 11. דרכיכם ומעלליכם
Ez. 36, 31 ומעלליכם אשר לא־טובים
Zach. 1, 4. Q'ri. ומעלליכם הרעים

pl. c. suff.: מַעַלְלָיו
Jer. 17, 10. כפרי מעלליו
Jer. 32, 19. וכפרי מעלליו
Mich. 2, 7. אם־אלה מעלליו

pl. c. suff.: וּמַעַלָלָיו
Hos. 4, 9. ומעלליו אשיב לו

pl. c. suff.: בְּמַעַלָלָיו
Prv. 20, 11. במעלליו יתנכר־נער

pl. c. suff.: בְּמַעַלָלָיו
Hos. 12, 3. כמעלליו ישיב לו

pl. c. suff.: מַעַלְלֵיהֶם
Ps. 28, 4. וכרע מעלליהם
Jes. 3, 10. פרי מעלליהם יאכלו
Jer. 11, 18. הראיתני מעלליהם
Jer. 21, 12. רע מעלליהם
Jer. 23, 22. ומרע מעלליהם
Jer. 26, 3. מפני רע מעלליהם
Hos. 5, 4. לא יתנו מעלליהם
Hos. 7, 2. סבבום מעלליהם
Hos. 9, 15. על רע מעלליהם
Mich. 3, 4. כאשר הרעו מעלליהם
Mich. 7, 13. מפרי מעלליהם

pl. c. suff.: וּמַעַלְלֵיהֶם
Jes. 3, 8. ומעלליהם אל־י״י

pl. c. suff.: בְּמַעַלְלֵיהֶם
Ps. 106, 29. ויכעיסו במעלליהם

pl. c. suff.: מִמַּעַלְלֵיהֶם
Jud. 2, 19. ממעלליהם ומדרכם
Neh. 9, 35. ולא־שבו ממעלליהם

מֵעֲלָל

ז״נ נכתינ, דומס לל מַעֲלָל, נלי הפרש סימנון.

n. m. Ketib, sicut מַעֲלָל, sine significationis discrimine. LXX. *ἐπιτήδευμα.*

pl. c. suff.: וּמֵעֲלֵיכֶם *K'tib.*
Zach. 4, 4. ומעלליכם הרעים

תַּעֲלוּל

ז״ו, ומוכו מסנס ותסנכס, נסשלה על לכוריות, ווזל דעת סכתוב ועעלולים ימלו נס, ומרלים הפקוס נס לני לנקר נתעלוליס, וסעניו כמו כזשר סתעלו נסס [ז״ל ו׳], וכוס תניו שמפרשים מעניו עולל ויוכך עוניס.

n. m., primum conversio, actio ad certum finem directa, spec. crudelitas, concret. de crudelibus (Jes. 3, 4., ubi nullo modo *pueri* intelligendi sunt). Subest dictio verbalis: הִתְעַלֵּל בְּ. LXX. *ἔμπαιγμα, ἐμπαίκτης.*

pl. c. suff.: בְּתַעֲלוּלֵיהֶם
Jes. 66, 4. גם־אני אבחר בתעלוליהם

עֲלָה

ז״נ נזרני, וסמן עֲלָתָא ומרועה עֲלָתָא ומרנוי עֲלָוָן. סמוכן תוקנה ועלילה [פַּעֲלוּעָנ], וכן עלה נערני, ונזשה ענריות עוד כמו סנה נכנך, ל״ע עלת סעלות מקנ״ס, כמו סנת סנסנות, וכן שם עֲלוּל, סְעָלָה וכלוסס. ולע קורת שמנרת עלל נמכון נגלל נזרני עוד נכין הכנד עֲלֵלָל, נמוכן סעור ולקלול, לומר גלגול, וכן מוס פשס עֲלָעוֹל נמכון סער.

n. f. aram. (c. עֲלָתָא, def. עֲלָתָא, pl. עֲלָוָן), causa, praetextus, syr. עֲלָתָא, arab. *'ila-t-on*, neohebr. de *causa* in universum, sicut סִבָּה, veluti הָעִלָּה הָעֶלְיוֹנָה, causa suprema h. e. Deus. LXX. *πρόφασις.*

Dan. 6, 5. חוו בזין עלה
Dan. 6, 6. לדניאל דנה כל־עלה

עֲלוּת

ז״נ נרנוי, וסמן עֲלוּת, ומוכו מסנות תלקוע לסרי תלקע [כַּעֲלַעוּעָן], מזכר על עזית מעשה פעם לסך פעם [וויעדערהאלט עסון], כסשר רניו

part. masc.: וּמַעֲלִים *sg.*
Prv. 28, 27 ומעלים עיניו רב־מארות
inf.: הַעְלֵם
Lev. 20, 4. ואם העלם יעלימו
1 imperf.: אַעְלִים
Jes. 1, 15. אעלים עיני מכם
וְאַעְלִים
1 Sam. 12, 3. ואעלים עיני בו
2 imperf.: תַּעְלִים
Ps. 10, 1. תעלים לעתות בצרה
2 impf. ap.: תַּעְלֵם
Thr. 3, 57. אל־תעלם אזנך
3 impf. pl.: יַעְלִימוּ
Lev. 20, 4. ואם העלם יעלימו
Hitpa-el: הִתְעַלֵּם
2 perf.: וְהִתְעַלַּמְתָּ
Dt. 22, 1. 4. והתעלמת מהם
inf. constr.: לְהִתְעַלֵּם
Dt. 22, 3. לא תוכל להתעלם
2 imperf.: תִּתְעַלָּם
Ps. 55, 2. ואל־תתעלם מתחנתי
2 imperf.: תִּתְעַלָּם *p.*
Jes. 58, 7. ומבשרך לא תתעלם
3 imperf.: יִתְעַלַּם־ *s. M.*
Job. 6, 16. עלימו יתעלם־שלג

עוֹלָם

ז״ו והכוי עוֹלָמִים, ומוכנו מלפונה והעתונה מכמוסה והנסתרה [דשם פּעלג״עלג, פּעלג״יעלע], לכן כמו חֶלֶד, על עת וזמן מכמוס, נלין קדם וגבול, לכן לו העתיד לו העבר [עווינק״יע], לו זמן לחוק נכלל, ד״ל ימות עולם, תעולם, עם עולם, קדמות עולם, עבד עולם, שחת עולם, וכלך מסה נחשלות רבות כאשר תלאם בנו מאלן, ואן אלל מלחקוכים כמו תבל.
מכוו המכוון עי׳ אלל מלך לעיל.

n. m. (pl. עוֹלָמִים), id quod est obvolutum, obnuptum, opertum, occultum, spec. tempus, cujus finis adopertus h. e. incognitus est et definiri nequit (syn. נֶצַח, חֶלֶד), tum de praeterito (graue Urzeit), tum de futuro (unbegrenzte Zukunft), spec. *aeternitas*, cujus extremitates velatae h. e. nullae sunt, etiam de tempore longinquiori ac diuturniori. Semel, ut plurimis videtur, de *mundo* (Eccl. 3, 11.), quae notio in sermone neoh. et arab. (عالم) invaluit. Ceterum de usu ejus v. vario v. lexica; de notionum conjunctione v. s. חֶלֶד. LXX. *αἰών, αἰώνιος, ἀένναος, δι' αἰῶνος, εἰς τὸν αἰῶνα, διαπαντός*, vel plural. *οἱ αἰῶνες* (Vulg. *secula*).

עוֹלָם, עֹלָם
Gn. 9, 12. אתכם לדרת עולם
Gn. 9, 16. לזכר ברית עולם
Gn. 13, 15. ולזרעך עד־עולם
Gn. 17, 7. לדרתם לברית עולם
Gn. 17, 8. לאחזת עולם
Gn. 17, 13. בבשרכם לברית עולם
Gn. 17, 19. בריתי אתו לברית עולם
Gn. 21, 33. בשם י״י אל עולם
Gn. 48, 4. אחריך אחזת עולם
Gn. 49, 26. עד תאות גבעת עולם
Ex. 12, 14. חקת עולם תחגהו
Ex. 12, 17. לדרתיכם חקת עולם
Ex. 12, 24. להק־לך ולבניך עד־עולם
Ex. 14, 13. לראתם עוד עד־עולם
Ex. 27, 21. חקת עולם לדרתם
Ex. 28, 43. חקת עולם לו ולזרעו
Ex. 29, 9. כהנה לחקת עולם
Ex. 29, 28 לאהרן ולבניו לחק־עולם

עוֹלֵל

v. s. r. עוֹל *p.* 801.

מְעוֹלֵל

v. s. r. עוֹל *p.* 801.

עוֹלֵל

v. s. r. עוֹל *p.* 801.

עָלֵם

פעל כולל, ומוכנו עשוי ונעוף העתן ומסתר כחיסס וחנים [לוחס״לענן, נעלגען], לכן לחיעס וקניפס [ס״יי־ליכען], ומוס עֲלָמִים, כמו עוונות נסתרות לנ״ק [תליס נ׳ ק׳]. כפעל נֶעֱלָם כמו נסתר וקנוץ ונלען ומכוסס [פּעלגאָלגען ויין], ובלאר עס יון, מעיני׳, ומוס נעלמים כמו לכניס נעלמים. הכוסף הֶעֱלִים יולע מאכוון עאיכס, לו מאכוון לקצי עעוף ועלוף, ולפעמים כמו הקשכס נאכוון הסלל אל סקלס ונכוון. הסתפעל כדרכו. ונגזר מאנס זס עוֹלָם, עֵילוֹם, תַּעֲלֻמָה, עֲלָם נאקמי. ואלר לקוכר מאנס דע שקקכן עֲלָמִים, ודומס לו מאנס אָלֵם לנעיל, נאכוון עעוף, וכן אלל בָּלַם, בָּלָם הסתנוכ, ומסנוי כנר לאקמי.

v. comp. trans., obvelare, celare, abscondere, hinc dissimulare, unde, ut quidem aliquot sentiunt, עֲלָמִים (*Ψ.* 90, 8.), delicta occulta (syn. נִסְתָּרוֹת *Ψ.* 19, 13.). *Hi.* הַעְלִים occulere, seq. עֵינַיִם (oculos, vel ut ne auxiliare aut animadvertas, vel propter contemtum ac despicientiam), אָזֶן (aurem, ne audias), semel vi obscurandi, trop. reprehendendi. *Ni.* נֶעְלַם, abditum, occultum, ignotum esse, latere, seq. מִן, מֵעֵינֵי; prt. pl., homines *occulti*, *obscuri* h. e. subdoli, insidiosi. *Hitp.*, se occultare, subtrahere, *ὑποστέλλεσθαι*. Cognata sunt vv. בָּלַם, אָלַם, בָּלַע, involvere, contegere. LXX. *Ni. λανθάνειν, παροραῖν, παρέρχεσθαι, παρανομεῖν*; *Hi. κρύπτειν, ἀποπαρακαλύπτειν, ὑπεροραῖν, ὑπεριδεῖν, ἀποστρέφειν*; *inf. ὑπέροψις*; *Hitp. ὑπερόπτεσθαι, ἐπιπίπτειν.*

p. pass. c. s.: עֲלָמְנוּ
Ps. 90, 8. עלמנו למאור פניך
Nif-al: נֶעֱלָם *3 perf.*
2 Chr. 9, 2. ולא־נעלם דבר
3 perf.: וַנֶּעֱלָם
Lev. 4, 13. ונעלם דבר מעיני הקהל
Lev. 5, 2. ונעלם ממנו והוא טמא
Lev. 5, 3. 4. ונעלם ממנו והוא־ידע
Num. 5, 13. ונעלם מעיני אישה
3 prf. fem.: וַנֶּעֶלְמָה
Job. 28, 21. ונעלמה מעיני כל־חי
part. masc.: נֶעְלָם
1 Reg. 10, 3. לא־חיה דבר נעלם
Eccl. 12, 14. במשפט על כל־נעלם
part. pl.: נֶעְלָמִים *sbst.*
Ps. 26, 4. ועם נעלמים לא אבוא
part. fem.: נֶעֱלָמָה *sg.*
Nah. 3, 11. תהי נעלמה
Hif-il: הֶעְלִים *3 perf.*
2 Reg. 4, 27. וי״י העלים ממני
3 perf. pl.: הֶעֱלִימוּ
Ez. 22, 26. ומשבתותי העלימו
part. masc.: מַעְלִים *sg.*
Job. 42, 3. מי זה ׀ מעלים עצה

cum suff.: עֲלֶךָ
Jes. 47, 6. הכבדת עלך מאד
Jer. 2, 20. שברתי עלך
cum suff.: עֲלֵכֶם
Lev. 26, 13. ואשבר מטת עלכם
1 Reg. 12, 11. ואני אסיף על־עלכם
1 Rg. 12, 14. אבי הכביד את־עלכם
1 Rg. 12, 14. ואני אסיף על־עלכם
2 Chr. 10, 11. ואני אסיף על־עלכם
2 Chr. 10, 14. אבי הכביד את־עלכם
cum suff.: עָלָיו
Gn. 27, 40. ופרקת עלו מעל צוארך
Jes. 14, 25. וסר מעליהם עלו
Jer. 30, 8. אשבר עלו
cum suff.: וְעָלָיו
Jes. 10, 27. ועלו מעל צוארך
cum suff.: וּמֵעָלָיו
1 Rg. 12, 4. ומעלו הכבד אשר־נתן
2 Chr. 10, 4. ומעלו הכבד
cum suff.: עֲלֵהֶם
Ez. 34, 27. בשברי את־מטות עלם

עָלַל

פעל קרמי, לומר עָל, ולנקניי נעבר עַבָּת וכתיב עֲלָלַת, וכניכוני עֲלָלִין וכתיב עֲלָלִין. הסתכון סור לל נית ונוף, נסב ונוף [פ״יינקעהענן, לוף-], שעינו כמו גלל עניו לקיפס, ומוס לסיסס לל נית, לכן ג״כ מקסיפת הקנוקס, ומסס עֲלָלָא כמו קנוקס, ומסזלל על נוף מסזס. הכוסף הֵעֲלָל, נסקעלנוע הכון קעוכ הדגוע נעיון, יולע וקוק, לומר סוגלס וכנלקס ניקס. h. e. עַל, *v. aram.* (3 p. f. praet. עֲלַת), involvere, devertere, sicut בָּלַל, de ingressione in domum et importatione in horreum (unde חֲבוּאָה = עֲלָלָה), trop. de occasu solis. *Af.* הֲנְעֵל (injecto *Nun* propter dagesandum *Ghain*), introducere. LXX. *εἰσέρχεσθαι, εἰσπορεύεσθαι*; *Af. εἰσάγειν.*

3 perf.: עָל
Dan. 2, 16. ודניאל על ובעא
Dan. 2, 24. קבל דנה דניאל על
3 perf. fem.: עַלַת *Qri:*
Dan. 5, 10. לבית משתיא עלת
part. pl.: עָלְלִין *Ktib:*
Dan. 4, 4. באדין עללין חרטמיא
p. pl.: עָלַלִין *Ktib:*
Dan. 5, 8. אדין עללין כל חכימי
Af-el: הַנְעֵל *3 perf.*
Dan. 2, 25. הנעל לדניאל קדם מלכא
Dan. 6, 19. ודחוף לא־הנעל קדמוהי
impt. c. s.: הַעֲלִנִי
Dan. 2, 24. העלני קדם מלכא
inf. constr.: לְהַעֲלָה
Dan. 5, 7. להעלה לאשפיא
inf. constr.: לְהַנְעֲלָה
Dan. 4, 3. להנעלה קדמי
Hof-al: הָעַל *3 perf.*
Dan. 5, 13. דניאל העל קדם מלכא
3 perf. pl.: הָעֲלוּ
Dan. 5, 15. וכען העלו קדמי

מֵעַל

ז״ו נקרמי, והכוני מֵעֲלִין, ומוס סס עקוני, ומוכנו נוס סמסס [לייינקעס־רוכן דער וָאכנע], וקל להכין מסמכס. נתכנוס מֵעֲלָן כמו מנוף.

n. m. infin. aram. (pl. מֵעֲלִין), deversio, degressio h. e. occasus solis. LXX. *ἑσπέρα* (cf. gemar. מַעֲלֵי שַׁבָּתָא).

pl. constr.: מַעֲלֵי
Dan. 6, 15. ועד מעלי שמשא

והיתה להם חק־עולם Ex. 30, 21.
לדרתם ברית עולם Ex. 31, 16.
לכהנת עולם לדרתם Ex. 40, 15.
חקת עולם לדרתיכם Lev. 3, 17.
חק־עולם לדרתיכם Lev. 6, 11.
חק־עולם לי״י כליל Lev. 6, 15.
ולבניו לחק־עולם Lev. 7, 34.
חקת עולם לדרתם Lev. 7, 36.
חקת עולם לדרתיכם Lev. 10, 9.
ולבניך אתך לחק־עולם Lev. 10, 15.
והיתה לכם לחקת עולם Lev. 16, 29.
נפשתיכם חקת עולם Lev. 16, 31.
לכם לחקת עולם Lev. 16, 34.
חקת עולם תהיה־זאת Lev. 17, 7.
חקת עולם לדרתיכם Lev. 23, 14.
31. 41. 24, 3.
בני־ישראל ברית עולם Lev. 24, 8.
מאישי י״י חק־עולם Lev. 24, 9.
גאלת עולם תהיה ללוים Lev. 25, 32.
כי־אחזת עולם הוא להם Lev. 25, 34.
לחקת עולם לדרתיכם Num. 10, 8.
חקת עולם לדרתיכם Num. 15, 15.
18, 23.
ולבניך לחק־עולם Num. 18, 8.
אתך לחק־עולם Num. 18, 11.
לחק־עולם Num. 18, 19
ברית מלח עולם Num. 18, 19.
הגר בתוכם לחקת עולם Num. 19, 10.
והיתה להם לחקת עולם Num. 19, 21
ברית כהנת עולם Num. 25, 13.
ולבניך אחריך עד־עולם Dt. 12, 28.
והיתה תל עולם Dt. 13, 17.
והיה לך עבד עולם Dt. 15, 17
בקהל י״י עד־עולם Dt. 23, 4.
ובזרעך עד־עולם Dt. 28, 46.
לנו ולבנינו עד־עולם Dt. 29, 28.
זכור ימות עולם Dt. 32, 7.
וממגד גבעות עולם Dt. 33, 15.
ומיתחת זרעת עולם Dt. 33, 27.
לבני ישראל עד־עולם Jos. 4, 7.
וישימה תל־עולם Jos. 8, 28.
ולבניך עד־עולם Jos. 14, 9.
וישב שם עד־עולם 1 Sam. 1, 22.
יתהלכו לפני עד־עולם 1 S. 2, 30.
שפט אני את־ביתו עד־עולם 1 S. 3, 13.
בזבח ובמנחה עד־עולם 1 S. 3, 14.
ממלכתך אל־ישראל עד־
עולם 1 Sam. 13, 13.
מעם ביתי עד־עולם 1 Sam. 20, 15.
ובין זרעך עד־עולם 1 Sam. 20, 42.
והיה לי לעבד עולם 1 Sam. 27, 12.
וממלכתי מעם י״י עד־עולם 2 S. 3, 28.
כסא ממלכתו עד־עולם 2 S. 7, 13.
עד־עולם לפניך 2 Sam. 7, 16.
כסאך יהיה נכון עד־עולם 2 S. 7, 16.
לך לעם עד־עולם 2 Sam. 7, 24.
הקם עד־עולם 2 Sam. 7, 25.
ויגדל שמך עד־עולם 2 Sam. 7, 26.
חרב מביתך עד־עולם 2 S. 12, 10.
לדוד ולזרעו עד־עולם 2 S. 22, 51.
כי ברית עולם שם לי 2 Sam. 23, 5.
שלום עד־עולם מעם י״י 1 Rg. 2, 33.
לפני י״י עד־עולם 1 Reg. 2, 45.
לשום שמי־שם עד־עולם 1 Rg. 9, 3.
ולשרתו עד־עולם 1 Chr. 15, 2.
לישראל ברית עולם 1 Chr. 16, 17.
וכנגתי את־כסאו עד־
עולם 1 Chr. 17, 12.
יהיה נכון עד־עולם 1 Chr. 17, 14.
לך לעם עד־עולם 1 Chr. 17, 22.
יאמן עד־עולם 1 Chr. 17, 23.
ויגדל שמך עד־עולם 1 Chr. 17, 24.
על־ישראל עד־עולם 1 Chr. 22, 10.
הוא־ובניו עד־עולם 1 Chr. 23, 13.
ולברך בשמו עד־עולם 1 Chr. 23, 13.
לבניכם אחריכם עד־עולם 1 Chr. 28, 8.
אבינו מעולם ועד־עולם 1 Chr. 29, 10.
לחזות שמי שם עד־עולם 2 Chr. 7, 16.

שלמם וטובתם עד־עולם Esr. 9, 12.
והורשתם לבניכם עד־עולם Esr. 9, 12
בקהל האלהים עד־עולם Neh. 13, 1.
הארח עולם תשמור Job. 22, 15.
תקחנו לעבד עולם Job. 40, 28.
י״י מלך עולם ועד Ps. 10, 16.
לדוך ולזרעו עד־עולם Ps. 18, 51.
ארך ימים עולם ועד Ps. 21, 5.
והנשאו פתחי עולם Ps. 24, 7.
ושאו פתחי עולם Ps. 24, 9.
כסאך אלהים עולם ועד Ps. 45, 7.
עד־עולם סלה Ps. 48, 9.
אלהינו עולם ועד Ps. 48, 15.
בחסד־אלהים עולם ועד Ps. 52, 10.
ישב עולם לפני אלהים Ps. 61, 8.
משל בגבורתו עולם Ps. 66, 7.
ושלוי עולם השגו־חיל Ps. 73, 12.
חרפת עולם נתן למו Ps. 78, 66.
חסדי י״י עולם אשירה Ps. 89, 2.
עולם חסד יבנה Ps. 89, 3.
עד־עולם אכין זרעך Ps. 89, 5.
כירח יכון עולם Ps. 89, 38.
עד־עולם אתה אל Ps. 90, 2.
מעולם ועד־עולם Ps. 103, 17.
בל־תמוט עולם ועד Ps. 104, 5.
לישראל ברית עולם Ps. 105, 10.
לדר ודר עד־עולם Ps. 106, 31.
לזכר עולם יהיה צדיק Ps. 112, 6.
מעתה ועד־עולם Ps. 113, 2. 115, 18.
מעתה ועד־עולם Ps. 121, 8. 125, 2.
131, 3.
ונחני בדרך עולם Ps. 139, 24.
כמתי עולם Ps. 143, 3.
וצדיק יסוד עולם Prv. 10, 25.
אל־תסג גבול עולם Prv. 22, 28. 23, 10.
מעתה ועד־עולם Jes. 9, 6.
הפרו בריית עולם Jes. 24, 5.
לעד עד־עולם Jes. 30, 8.
בעד מערות עד־עולם Jes. 32, 14.
חשקט ובטח עד־עולם Jes. 32, 17.
מי־גור לנו מוקדי עולם Jes. 33, 14.
עד־עולם יירשוה Jes. 34, 17.
ושמחת עולם על־ראשם Jes. 35, 10.
אלהי עולם י״י Jes. 40, 28.
משומי עם־עולם Jes. 44, 7.
ושמחת עולם על־ראשם Jes. 51, 11.
ובחסד עולם רחמתיך Jes. 54, 8.
ואכרתה לכם בריית עולם Jes. 55, 3.
לאות עולם לא יכרת Jes. 55, 13.
שם עולם אתן־לו Jes. 56, 5.
כי לא לעולם אריב Jes. 57, 16.
ובנו ממך חרבות עולם Jes. 58, 12.
מעתה ועד־עולם Jes. 59, 21.
ושמתיך לגאון עולם Jes. 60, 15.
והיה־לך י״י לאור עולם Jes. 60, 19.
כי י״י יהיה־לך לאור עולם Jes. 60, 20.
ובנו חרבות עולם Jes. 61, 4.
שמחת עולם תהיה להם Jes. 61, 7.
וברית עולם אכרות להם Jes. 61, 8.
וינשאם כל־ימי עולם Jes. 63, 9.
ויזכר ימי־עולם Jes. 63, 11.
לעשות לו שם עולם Jes. 63, 12.
עולם ונושעה Jes. 64, 4.
חק־עולם ולא יעברנהו Jer. 5, 22.
ושאלו לנתיבות עולם Jer. 6, 16.
למן־עולם ועד־עולם Jer. 7, 7. 25, 5.
אלהים חיים ומלך עולם Jer. 10, 10.
עד־עולם תוקד Jer. 17, 4.
שבולי עולם Jer. 18. 15.
שרוקת עולם Jer. 18, 16.
כלמת עולם לא תשכח Jer. 20, 11.
ורחמה הרת עולם Jer. 20, 17.
חרפת עולם וכלמות עולם Jer. 23, 40.
ולחרבות עולם Jer. 25, 9.
לשממות עולם Jer. 25, 12.
ואהבת עולם אהבתיך Jer. 31, 3.
וכרתי להם ברית עולם Jer. 32, 40.
אתם ובניכם עד־עולם Jer. 35, 6.

תהיינה לחרבות עולם Jer. 49, 13.
שממה עד־עולם Jer. 49, 33.
נדחי עולם Jer. 49, 36.
ברית עולם לא תשכח Jer. 50, 5.
שממות עולם תהיה Jer. 51, 26.
וישנו שנת־עולם Jer. 51, 39. 57.
כי־שממות עולם תהיה Jer. 51, 62.
כמתי עולם Thr. 3, 6.
והקימותי לך ברית עולם Ez. 16, 60.
אבת עולם Ez. 25, 15.
אל־עם עולם Ez. 26, 20.
ואינך עד־עולם Ez. 27, 36. 28, 19.
היות לך אבת עולם Ez. 35, 5.
שממות עולם אתנך Ez. 35, 9.
ובמות עולם למורשה Ez. 36, 2.
ובני בניהם עד־עולם Ez. 37, 25.
כרית עולם יהיה אותם Ez. 37, 26.
חקות עולם תמיד Ez. 46, 14.
אלה לחיי עולם Dan. 12, 2.
לדראון עולם Dan. 12, 2.
ובניתיה כימי עולם Am. 9, 11.
מעתה ועד־עולם Mich. 4, 7.
מקדם מימי עולם Mich. 5, 1.
כימי עולם Mich. 7, 14.
שחו גבעות עולם Hab. 3, 5.
הליכות עולם לו Hab. 3, 5.
ושממה עד־עולם Zeph. 2, 9.
אשר־זעם י״י עד־עולם Mal. 1, 4.
כימי עולם וכשנים
קדמניות Mal. 3, 4.

הָעוֹלָם, הָעֹלָם

מן־העולם ועד־העלם 1 Chr. 16, 36.
עד־העולם וכסאו 1 Chr. 17, 14.
מן־העולם עד־העולם Neh. 9, 5.
ורעם ונשאם עד־העולם Ps. 28, 9.
ועד העולם אמן Ps. 41, 14.
מן־העולם ועד העולם Ps. 106, 48.
חיים עד־העולם Ps. 133, 3.
גם את־העולם נתן בלבם Eccl. 3, 11.
ולפניך מן־העולם Jer. 28, 8.
וישבע בחי העולם Dan. 12, 7.
לא נהיה מן־העולם Joel 2, 2.

מֵהָעוֹלָם

מהעולם ועד העולם אמן Ps. 41, 14.

לְעוֹלָם, לְעֹלָם

ואכל וחי לעלם Gn. 3, 22.
לא־ידון רוחי באדם לעלם Gn. 6, 3.
זה־שמי לעלם Ex. 3, 15.
י״י ימלך לעלם ועד Ex. 15, 18.
וגם־בך יאמינו לעולם Ex. 19, 9.
במרצע ועבדו לעלם Ex. 21, 6.
אות הוא לעלם Ex. 31, 17.
לזרעכם ונחלו לעולם Ex. 32, 13.
לעלם בהם תעבדו Lev. 25, 46.
להם ולבניהם לעלם Dt. 5, 26.
וטבתם כל־ימיך לעולם Dt. 23, 7.
חי אנכי לעלם Dt. 32, 40.
בריתי אתכם לעולם Jud. 2, 1.
להיות לעולם לפניך 2 Sam. 7, 29.
בית־עבדך לעולם 2 Sam. 7, 29.
יחי אדני המלך דוד לעלם 1 Rg. 1, 31.
ובראש זרעו לעלם 1 Reg. 2, 33.
ממלכתך על־ישראל לעלם 1 Rg. 9, 5.
באהבת י״י את־ישראל
לעלם 1 Reg. 10, 9.
תדבק־בך ובזרעך לעולם 2 Rg. 5, 27.
אשים את־שמי לעולם 2 Rg. 21, 7.
זכרו לעולם בריתו 1 Chr. 16, 15.
כי טוב כי לעולם חסדו 1 Chr. 16, 34.
כי לעולם חסדו 1 Chr. 16, 41.
להיות לעולם לפניך 1 Chr. 17, 27.
ברכת ומברך לעולם 1 Chr. 17, 27.
וישכן בירושלם עד־
לעולם 1 Chr. 23, 25.
למלך על־ישראל לעולם 1 Chr. 28, 4.
את־מלכותו עד־לעולם 1 Chr. 28, 7.
שמורה־זאת לעולם 1 Chr. 29, 18.

לעולם זאת על־ישראל 2 Chr. 2, 3.
כי לעולם חסדו 2 Chr. 5, 13. 7, 3.
כי־לעולם חסדו 2 Chr. 7, 6.
להעמידו לעולם 2 Chr. 9, 8.
לדויד על־ישראל לעולם 2 Chr. 13, 5.
אברהם אהבך לעולם 2 Chr. 20, 7.
הודו לי״י כי לעולם חסדו 2 Chr. 20, 21
אשר הקדיש לעולם 2 Chr. 30, 8.
יהיה־שמי לעולם 2 Chr. 33, 4.
כי־לעולם חסדו Esr. 3, 11.
המלך לעולם יחיה Neh. 2, 3.
מאסתי לא־לעלם אחיה Job. 7, 16.
לעולם ירגנו Ps. 5, 12.
לעולם ועד Ps. 9, 6.
וי״י לעולם ישב Ps. 9, 8.
מן הדור זו לעולם Ps. 12, 8.
לא ימוט לעולם Ps. 15, 5.
וישב י״י מלך לעולם Ps. 29, 10.
בל־אמוט לעולם Ps. 30, 7.
י״י אלהי לעולם אודך Ps. 30, 13.
אל־אבושה לעולם Ps. 31, 2.
עצת י״י לעולם תעמד Ps. 33, 11.
ונחלתם לעולם תהיה Ps. 37, 18.
ושכן לעולם Ps. 37, 27.
חסידיו לעולם נשמרו Ps. 37, 28.
ותציבני לפניך לעולם Ps. 41, 13.
ושמך לעולם נודה סלה Ps. 44, 9.
ברכך אלהים לעולם Ps. 45, 3.
עמים יהודוך לעלם ועד Ps. 45, 18.
ויחדל לעולם Ps. 49, 9.
קרבם בתימו לעולם Ps. 49, 12.
אודך לעולם כי עשית Ps. 52, 11.
לא־יתן לעולם מוט לצדיק Ps. 55, 23.
אל־אבושה לעולם Ps. 71, 1.
יהי שמו לעולם Ps. 72, 17
וברוך שם כבודו לעולם Ps. 72, 19.
וחלקי אלהים לעולם Ps. 73, 26.
ואני אגיד לעלם Ps. 75, 10.
כארץ יסדה לעולם Ps. 78, 69.
נודה לך לעולם Ps. 79, 13.
ויהי עתם לעולם Ps. 81, 16.
ואכבדה שמך לעולם Ps. 86, 12.
לעולם אשמור־לו חסדי Ps. 89, 29.
זרעו לעולם יהיה Ps. 89, 37.
ברוך י״י לעולם Ps. 89, 53.
ואתה מרום לעלם י״י Ps. 92, 9.
כי־טוב י״י לעולם חסדו Ps. 100, 5.
ואתה י״י לעולם תשב Ps. 102, 13.
ולא לעולם יטור Ps. 103, 9.
יהי כבוד י״י לעולם Ps. 104, 31.
זכר לעולם בריתו Ps. 105, 8.
כי לעולם חסדו Ps. 106, 1. 107, 1.
אתה־כהן לעולם Ps. 110, 4.
יזכר לעולם בריתו Ps. 111, 5.
סמוכים לעד לעולם Ps. 111, 8.
צדה לעולם בריתו Ps. 111, 9.
כי־לעולם לא־ימוט Ps. 112, 6.
ואמתי־י״י לעולם Ps. 117, 2.
כי לעולם חסדו Ps. 118, 1. 2. 3. 4 29.
לעולם ועד Ps. 119, 44.
לעולם י״י Ps. 119, 89.
לעולם לא־אשכח פקדיך Ps. 119, 93.
כי לעולם היא־לי Ps. 119, 98.
נחלתי עדותיך לעולם Ps. 119, 111.
לעולם עקב Ps. 119, 112.
צדקתך צדק לעולם Ps. 119, 142.
צדק עדותיך לעולם Ps. 119, 144.
כי לעולם יסדתם Ps. 119, 152.
לעולם ישב Ps. 125, 1.
י״י שמך לעולם Ps. 135, 13.
כי לעולם חסדו Ps. 136, 1. 2. 3.
4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13.
14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21.
22. 23. 24. 25. 26.
י״י חסדך לעולם Ps. 138, 8.
ואברכה שמך לעולם ועד Ps. 145, 1.
ואהללה שמך לעולם ועד Ps. 145, 2.
שם קדשו לעולם ועד Ps. 145, 21.

Ps. 146, 6 השמר אמת לעולם
Ps. 146, 10. ימלך י״י ׀ לעולם
Ps. 148, 6. ויעמידם לעד לעולם
Prv. 10, 30. צדיק לעולם בל־ימוט
Prv. 27, 24. כי לא לעולם חסן
Eccl. 1, 4. והארץ לעולם עמדת
עם־הכסיל לעולם Eccl. 2, 16.
Eccl. 3, 14. הוא יהיה לעולם
Eccl. 9, 6. וחלק אין־להם עוד לעולם
Jes. 14, 20. לא־יקרא לעולם
Jes. 25, 2. לעולם לא יבנה
Jes. 34, 10. לעולם ועד תשבה
Jes. 40, 8. ודבר אלהינו יקום לעולם
Jes. 47, 7. לעולם אהיה גברת
Jes. 51, 6. וישועתי לעולם תהיה
Jes. 51, 8. וצדקתי לעולם תהיה
Jes. 60, 21. לעולם יירשו ארץ
Jer. 3, 5. הינטור לעולם
Jer. 3, 12. לא אטור לעולם
Jer. 17, 25 וישבה העיר הזאת לעולם
Jer. 31, 40. ולא־יהרס עוד לעולם
Jer. 33, 11. כי־לעולם חסדו
Thr. 3, 31. כי לא יזנח לעולם אדני
Thr. 5, 19. אתה י״י לעולם תשב
Ez. 26, 21. ולא־תמצאי עוד לעולם
Ez. 37, 25. נשיא להם לעולם
Ez. 37, 26. את־מקדשי בתוכם לעולם
Ez. 37, 28. מקדשי בתוכם לעולם
Ez. 43, 7. בתוך בני־ישראל לעולם
Ez. 43, 9. ושכנתי בתוכם לעולם
Dan. 12, 3. ככוכבים לעולם ועד
Hos. 2, 21. וארשתיך לי לעולם
Joel 2, 26. 27. ולא־יבשו עמי לעולם
Joel 4, 20. ויהודה לעולם תשב
Obad. 1, 10. ונכרת לעולם
Jon. 2, 7. ברחיה בעדי לעולם
Mich. 2, 9. תקחו הדרי לעולם
Mich. 4, 5 בשם־י״י אלהינו לעולם ועד

וּלְעוֹלָם

Ps. 119, 160 ולעולם כל־משפט צדקך
c. h int.: הַלְעוֹלָם
Ps. 85, 6. הלעולם תאנף־בנו
Zach. 1, 5. והנבאים הלעולם יחיו

מֵעוֹלָם

Gn. 6, 4. מעולם אנשי השם
Jos. 24, 2. ישבו אבותיכם מעולם
1 Sam. 27, 8 הארץ אשר מעולם
Ps. 25, 6. וחסדיך כי מעולם המה
Ps. 93, 2. מעולם אתה
וחסד י״י ׀ מעולם ועד־ Ps. 103, 17.
עולם
Ps. 119, 52. וכרתי משפטיך מעולם
Prv. 8, 23. מעולם נסכתי מראש
Jes. 42, 14. החשיתי מעולם
Jes. 46, 9. זכרו ראשנות מעולם
Jes. 63, 16. גאלנו מעולם שמך
Jes. 63, 19. מעולם לא־משלת בם
Jer. 2, 20. כי מעולם שברתי עלך
Jer. 5, 15. גוי מעולם הוא
Ez. 26, 20. בחרבות מעולם

וּמֵעוֹלָם

Ps. 90, 2. ומעולם עד־עולם אתה אל
Jes. 57, 11. אני מחשה ומעולם
Jes. 64, 3. ומעולם לא־שמעו

cum suff.: עָלְמוֹ

Eccl. 12, 5 הלך האדם אל־בית עלמו

pl.: עֹלָמִים

1 Reg. 8, 13. מכון לשבתך עולמים
2 Chr. 6, 2. ומכון לשבתך עולמים
Ps. 61, 5. אגורה באהלך עולמים
Ps. 77, 6. שנות עולמים
Ps. 145, 13. מלכות כל־עלמים
Jes. 26, 4. צור עולמים
Jes. 45, 17. תשועת עולמים
Jes. 51, 9. כימי קדם דורות עולמים
Dan. 9, 24. ולהביא צדק עלמים

pl.: לְעֹלָמִים

Eccl. 1, 10. כבר היה לעלמים

pl. c. h int.: הַלְעוֹלָמִים

Ps. 77, 8. הלעולמים יזנח ׀ אדני

pl. constr.: עֹלְמֵי

Jes. 45, 17. ולא־תכלמו עד־עולמי עד

עֵילוֹם

ז״ו, ומוכנו כמו עולם, נלי הפרש המכוון.
n. m., sicut עוֹלָם, sine significationis discrimine.

לֶעֱלוּם

2 Chr. 33, 7. אשים את־שמי לעולם

תַּעֲלֻמָה

ז״כ, ומוכנו יחזר נסתר ונעזן, לכן כמו כו [נעפיימיסם], והפיזקל מזקל תַּעֲצֻמָה, וקל להבין מהזכיר.
n. f. (a s. f. תַּעֲצֻמָה), id quod est obvolutum, obnuptum, occultum, unde sicut נִסְתָּרוֹת, etiam delicta occulta.

וְתַעְלֻמָה

Job. 28, 11. ותעלמה יצא אור

pl.: תַּעֲלֻמוֹת

Job. 11, 6. ויגד־לך תעלמות חכמה
Ps. 44, 22. ידע תעלומות לב

עֶלֶם

ז״ו נחמי, כמו עוֹלָם נעבי, וסילועס עֶלְמָא וסכוי עָלְמִין.
n. m. aram., sicuti עוֹלָם hebr. q. v.
Dan. 3, 33. מלכותה מלכות עלם
Dan. 4, 31. די שלטנה שלטן עלם
Dan. 7, 18. ועד עלם עלמיא
Dan. 7, 27. מלכותה מלכות עלם

def.: עָלְמָא

Dan. 2, 20. מן־עלמא ועד־עלמא
Dan. 4, 31. ולחי עלמא שבחת
Dan. 7, 18. מלכותא עד־עלמא
Esr. 7, 15. מן־יומת עלמא

pl.: לְעָלְמִין

Dan. 2, 4. מלכא לעלמין חיי
Dan. 2, 44. די לעלמין לא תתחבל
Dan. 3, 9. 5, 10. 6, 7. 22. מלכא לעלמין חיי
Dan. 6, 27. חיא וקים לעלמין

def. pl.: עָלְמַיָּא

Dan. 7, 18. ועד־עלם עלמיא

def. pl.: לְעָלְמַיָּא

Dan. 2, 44. והיא תקום לעלמיא

עַלְמוּת

ז״כ כמו עולם נלי הפרש המכוון, ונמצא לך בקיום י״ק ע״ו.
n. f., sicut עוֹלָם, sine significationis discrimine.
Ps. 48, 15. *הוא ינהגנו על־מות

עֶלֶם

v. s. r. עוֹל *p.* 801.

עַלְמָה

v. s. r. עוֹל *p.* 801.

עֲלוּמִים

v. s. r. עוֹל *p.* 801.

עָלַס

פעל נוזד, ומוכנו כמו עָגַל, עָלַץ, שמיקס וגילס כניכס ועליוס ושיסס [פרחסלקקנען], יך פרייען], והתעוות נסיכים ונסיכים, כלאזר כנר פרצתי, מוס הנפעל נֶעֱלַס, נהפסוק כנף נכניס כעלמס, כ״ל כנף על עוף נכניס כפרצת בעלים. להתפעל הִתְעַלֵּס כנכיכו, לומר עליוס ושמיקס. נשפס עכריכית מוס עָלַס, עִלְסוּת, הִתְעַלְסוּת, נֶעֱלָסוּת.
v. comp. intr., sicut עָגַל, עָלַץ, laetitia *splendere*, gaudio triumphare, exsultare. *Ni.* נֶעֱלַס Job. 39, 13. ala struthionis effert se laetabunde. Targ. מְשַׁבְחָא וּמְקַלְקָא. *Hitpa.* הִתְעַלֵּס, delectare se amoribus. LXX. לἀνατάποτος; *Ni.* νεῖλασσα; *Hi.* ἐγκυλιεῖν.

3 imperf.: יַעֲלֹס

Job. 20, 18. תמורתו ולא יעלס

Nif-al: נֶעֱלַס

3 prf. f.: נֶעֱלָסָה *p.*

Job. 39, 13. כנף־רננים נעלסה

Hitpa-el: הִתְעַלֵּס

1 impf. pl.: נִתְעַלְּסָה

Prv. 7, 18. נתעלסה באהבים

עָלַע

v. s. r. לוּעַ *p.* 568.

עָלַע

ז״ו נחמי, כמו צָלַע נעבי, נקלוף כ״ד נעין, ומוכנו כ״ד לו גבי מזדרס [כיספע], ומקור זכזו עי׳ לעלע.
n. m. aram., sicut צֶלַע hebr., costa. LXX. πλευρά.

pl.: עֲלָעִין

Dan. 7, 5. ותלת עלעין בפמה

עָלַף

פעל כוזד, ומוכנו עטיפס ועטוי וכסוף, וקזור מסכיב [מומיללען, -דעקקען], וכן עֲלַס נעבי, וכאזל על קולאס כמו עטף [שמלכטען]. מכז״כ פסעולי״, כן במכוון עטוף, כן במכוון קולאס ועיפות ויגיעס וכבלבול, וכן לבכין התפעל ג׳ לופכיס.
v. comp. trans., obtegere, velare, arab. *ghalafa*, trop., sicut עָטַף, elanguescere. *Pu.* obtectum esse, enervatum procumbere, deliquium pati. *Hitp.* contegere se, animo deficere. LXX. ἀπορεῖσθαι; *Hitp.* ἐκλείπειν, ὀλιγοψυχεῖν, καλλωπίζεσθαι.

Pu-al: עֻלַּף

3 prf. pl.: עֻלְּפוּ

Jes. 51, 20. עלפו שכבו

part. fem.: מְעֻלֶּפֶת *sg.*

Cant. 5, 14. מעלפת ספירים

Hitpa-el: הִתְעַלֵּף

3 imperf.: וַיִּתְעַלָּף *p.*

Jon. 4, 8. על ראש יונה ויתעלף

3 impf. f.: וַתִּתְעַלָּף *p.*

Gn. 38, 14. ותכס בצעיף ותתעלף

3 impf. f. pl.: תִּתְעַלַּפְנָה

Am. 8, 13. תתעלפנה הבתולות

עֲלָפָה

ז״ו, תמור עֲלָפָה, וכן אֲפֵיָה, זוהרת, פְּשִׁיטָה, לְבֵנָה, ומכוון סתכנלות ויגיעות [פערצאכטעכהעם].
n. m. (pro עֲלָפָה, ad s. f. supra enumerat.), id quod elanguescit s. deficit. LXX. ἐκλύειν.
Ez. 31, 15. עצי השדה עליו עלפה

עָלַץ

פ״כ, והעתיד יַעֲלֹץ, וכוזכותו כמו עלס, עלז לעיל, לומר שמיקס [פרחסלקקנען], ועלץ ג׳ סרכזן כמו שחק כ׳, לוזס נקזור עס ל׳ מוכנו מעניין נחיקס ולילס ל׳. נשפס עכריכית מוס עָלַץ, עִלְּסוּת, הִתְעַלְּסוּת, נֶעֱלָסוּת.
v. comp. intr., sicut עָגַל, עָלַז, laetitia *splendere*, gaudio triumphare, exsultare. *Ni.* נֶעֱלַס Job. 39, 13. ala struthionis effert se laetabunde. Targ. מְשַׁבְחָא וּמְקַלְקָא. *Hitpa.* הִתְעַלֵּס, delectare se amoribus. LXX. לἀνατάποτος; *Ni.* νεῖλασσα; *Hi.* ἐγκυλιεῖν.

3 imperf.: יַעֲלֹס

Job. 20, 18. תמורתו ולא יעלס

Nif-al: נֶעֱלַס

3 prf. f.: נֶעֱלָסָה *p.*

Job. 39, 13. כנף־רננים נעלסה

Hitpa-el: הִתְעַלֵּס

1 impf. pl.: נִתְעַלְּסָה

Prv. 7, 18. נתעלסה באהבים

עָלַע

v. s. r. לוּעַ *p.* 568.

עָלַע

ז״ו נחמי, כמו צָלַע נעבי, נקלוף כ״ד נעין, ומוכנו כ״ד לו גבי מזדרס [כיספע], ומקור זכזו עי׳ לעלע.
n. m. aram., sicut צֶלַע hebr., costa. LXX. πλευρά.

pl.: עֲלָעִין

Dan. 7, 5. ותלת עלעין בפמה

עָלַף

פעל כוזד, ומוכנו עטיפס ועטוי וכסוף, וקזור מסכיב [מומיללען, -דעקקען], וכן עֲלַס נעבי, וכאזל על קולאס כמו עטף [שמלכטען]. מכז״כ פסעולי״, כן במכוון עטוף, כן במכוון קולאס ועיפות ויגיעס וכבלבול, וכן לבכין התפעל ג׳ לופכיס.
v. comp. trans., obtegere, velare, arab. *ghalafa*, trop., sicut עָטַף, elanguescere. *Pu.* obtectum esse, enervatum procumbere, deliquium pati. *Hitp.* contegere se, animo deficere. LXX. ἀπορεῖσθαι; *Hitp.* ἐκλείπειν, ὀλιγοψυχεῖν, καλλωπίζεσθαι.

Pu-al: עֻלַּף

3 prf. pl.: עֻלְּפוּ

Jes. 51, 20. עלפו שכבו

part. fem.: מְעֻלֶּפֶת *sg.*

Cant. 5, 14. מעלפת ספירים

Hitpa-el: הִתְעַלֵּף

3 imperf.: וַיִּתְעַלָּף *p.*

Jon. 4, 8. על ראש יונה ויתעלף

3 impf. f.: וַתִּתְעַלָּף *p.*

Gn. 38, 14. ותכס בצעיף ותתעלף

3 impf. f. pl.: תִּתְעַלַּפְנָה

Am. 8, 13. תתעלפנה הבתולות

עֲלָפָה

ז״ו, תמור עֲלָפָה, וכן אֲפֵיָה, זוהרת, פְּשִׁיטָה, לְבֵנָה, ומכוון סתכנלות ויגיעות [פערצאכטעכהעם].
n. m. (pro עֲלָפָה, ad s. f. supra enumerat.), id quod elanguescit s. deficit. LXX. ἐκλύειν.
Ez. 31, 15. עצי השדה עליו עלפה

עָלַץ

פ״כ, והעתיד יַעֲלֹץ, וכוזכותו כמו עלס, עלז לעיל, לומר שמיקס [פרחסלקקנען], ועלץ ג׳ סרכזן כמו שחק כ׳, לוזס נקזור עס ל׳ מוכנו מעניין נחיקס ולילס ל׳. נשפס עכריכית מוס עָלַץ, עִלְּסוּת, הִתְעַלְּסוּת, נֶעֱלָסוּת.
v. comp. intr., sicut עָלַז, עָלַץ, laetitia *splendere*, gaudio triumphare, exsultare. *Ni.* נֶעֱלַץ Job. 39, 13. ala struthionis effert se laetabunde. Targ. מְשַׁבְחָא וּמְקַלְקָא. *Hitpa.* הִתְעַלֵּץ, delectare se amoribus. LXX. לἀνατάποτος; *Ni.* νεῖλασσα; *Hi.* ἐγκυλιεῖν.

3 imperf.: יַעֲלֹץ

Job. 20, 18. תמורתו ולא יעלץ

Nif-al: נֶעֱלַץ

3 prf. f.: נֶעֱלָצָה *p.*

Job. 39, 13. כנף־רננים נעלצה

Hitpa-el: הִתְעַלֵּץ

1 impf. pl.: נִתְעַלְּצָה

Prv. 7, 18. נתעלצה באהבים

עָלַץ

v. s. r. לוּעַ *p.* 568.

עָלַץ

ז״ו נחמי, כמו צָלַע נעבי, נקלוף כ״ד נעין, ומוכנו כ״ד לו גבי מזדרס [כיספע], ומקור זכזו עי׳ לעלע.
n. m. aram., sicut צֶלַע hebr., costa. LXX. πλευρά.

pl.: עֲלָעִין

Dan. 7, 5. ותלת עלעין בפמה

עָלַף

פעל כוזד, ומוכנו עטיפס ועטוי וכסוף, וקזור מסכיב [מומיללען, -דעקקען], וכן עֲלַס נעבי, וכאזל על קולאס כמו עטף [שמלכטען]. מכז״כ פסעולי״, כן במכוון עטוף, כן במכוון קולאס ועיפות ויגיעס וכבלבול, וכן לבכין התפעל ג׳ לופכיס.
v. comp. trans., obtegere, velare, arab. *ghalafa*, trop., sicut עָטַף, elanguescere. *Pu.* obtectum esse, enervatum procumbere, deliquium pati. *Hitp.* contegere se, animo deficere. LXX. ἀπορεῖσθαι; *Hitp.* ἐκλείπειν, ὀλιγοψυχεῖν, καλλωπίζεσθαι.

Pu-al: עֻלַּף

3 prf. pl.: עֻלְּפוּ

Jes. 51, 20. עלפו שכבו

part. fem.: מְעֻלֶּפֶת *sg.*

Cant. 5, 14. מעלפת ספירים

Hitpa-el: הִתְעַלֵּף

3 imperf.: וַיִּתְעַלָּף *p.*

Jon. 4, 8. על ראש יונה ויתעלף

3 impf. f.: וַתִּתְעַלָּף *p.*

Gn. 38, 14. ותכס בצעיף ותתעלף

3 impf. f. pl.: תִּתְעַלַּפְנָה

Am. 8, 13. תתעלפנה הבתולות

עֲלָפָה

ז״ו, תמור עֲלָפָה, וכן אֲפֵיָה, זוהרת, פְּשִׁיטָה, לְבֵנָה, ומכוון סתכנלות ויגיעות [פערצאכטעכהעם].
n. m. (pro עֲלָפָה, ad s. f. supra enumerat.), id quod elanguescit s. deficit. LXX. ἐκλύειν.
Ez. 31, 15. עצי השדה עליו עלפה

עָלַץ

פ״כ, והעתיד יַעֲלֹץ, וכוזכותו כמו עלס, עלז לעיל, לומר שמיקס [פרחסלקקנען], ועלץ ג׳ סרכזן כמו שחק כ׳, לוזס נקזור עס ל׳ מוכנו מעניין נחיקס ולילס ל׳. נשפס עכריכית מוס עָלַץ, עִלְּסוּת, הִתְעַלְּסוּת, נֶעֱלָסוּת.
v. comp. intr., sicut עָלַז, עָלַץ, laetitia *splendere*, gaudio triumphare, exsultare. *Ni.* נֶעֱלַץ Job. 39, 13. ala struthionis effert se laetabunde. Targ. מְשַׁבְחָא וּמְקַלְקָא. *Hitpa.* הִתְעַלֵּץ, delectare se amoribus. LXX. לἀνατάποτος; *Ni.* νεῖλασσα; *Hi.* ἐγκυλιεῖν.

3 imperf.: יַעֲלֹץ

Job. 20, 18. תמורתו ולא יעלץ

Nif-al: נֶעֱלַץ

3 prf. f.: נֶעֱלָצָה *p.*

Job. 39, 13. כנף־רננים נעלצה

Hitpa-el: הִתְעַלֵּץ

1 impf. pl.: נִתְעַלְּצָה

Prv. 7, 18. נתעלצה באהבים

עֲלִיצוּת

ז״כ, ומוכנו שמיקס וגיל עליסס וקדוס נסל וזמון [יוכעל], וקל להבין משמס.
n. f., exsultans gestiensque laetitia (Jubel). LXX. χαλινός.

cum suff.: עֲלִיצָתָם

Hab. 3, 14. עליצתם כמו־לאכל

עָלַק

פעל ל״ע כ״ק נגוד, ומוכנו לדעת יסודס קרפנטר שֶׁסַּי לקיקס ויכיקס ומיכיס [זוינגען, לוים-, לעקקען], וסתמוכות עָלַק נדומס לל לָק, לָעַ [הטין מקנפת מוזג], ולל״ק מוכנו כתפס וכתלס בדבר [שׁכּחגנען], וכן עלק נעבי, וזס פרוש מכיקס שׁכּן-סרוק. ומוס שס הזיכיס סכתליס נכוכתלי היכל נשס ולתפקרת מועלקת, לומר שיכס כתלה, ומוס ג״כ מין כתיכה עכרית שקורין כתנ שַׁעֲלָק [תשבי דף ל״ח תקת משקיע], שתותיותיו כתלו זס נוסף. לכן פרוש ל׳ תכיכ.
v. comp. tr. inus., sec. *Jehudam Carpentrasi*, sugere, exsugere, delingere, circumlambere, a rad. *laq* = לָק, לָעַ. Non tam verisimilis est *Menahemi Ibn Saruk* sententia, qui arab. עלק עלק, adhaerere, infigere, appendere, confert, unde nomen carminum *Mu'allakât*, utpote in parietibus Kaabae Meccensis appensorum, et genus scripturae hebraicum *Muallaq*, propter literas implexas (v. *Tishi* s. v. משקיט).

עֲלוּקָה

ז״כ, ומוכן כפרוש רל״ק תולעת הגדלה בנהרות, ונתפשת בגלי הלדס ובגלי הנחושת בעכנס בנהרות, ושולחת לשס, עד שתמלא ותכעס ונופלת. וזהו שרץ יוכקת ומוכנת דס [בלוטיגעל], וכן עלוק בערבי, כלאזר פרוש לעלקוס לעל-שוב, מן עול יניקס, ומוס קל״כ מין לילית מוכנת דס תילדיס, ומכוון רקזי סכנת עלוקס בגמרא.
n. f., sec. *Qimchium:* hirudo, sanguisuga (unde gemarice: סָנְגָנָה), arab. עَلَقَة, syr. עַלְקָא, sive a sugendo sive ab adhaerescendo. At *al-Ghalûqu* sec. lexicon *Qamus* inscriptum *Ghulam*

significat, spectrum monstrosum, muliebre, homines opprimens ac discerpens, quod in desertis ac sepulcretis degit, cadavera effodit et clandestinis magicarum artium ludis incumbit. LXX. *βδέλλα*.

לַעֲלוּקָה
Prv. 30, 15. לעלוקה ׀ שתי בנות

עַם

ז״ס, וונ״כך עָם, נכנוי עַמִּי, ונכנוי עַמִּים. סימון נתמנותו לזיזי מיוחד וכנדל [לזיכיליוחום], וכזאר עוד תכנון הוס נגזרת נדנור עַם הָאָרֶץ, לומר לזיז הדיוט, וכן נתכנון לזיזי נערכי, וככדאם נ״כ נתכנכ הפזיעיים עַמִּיאֵל, עַמְּרָנָב, עַמִּיהוּד, עַמִּישַׁדַּי, עַמְּזָבָד, וכדאת כזרע נתכנון נ״כ נזפתי מערנ, ד״מ נזפס רוזית וגרמנית [l. *hom.*, *hem.*, ahd. *kom.*] וכלומס. ומזס לזיזי מזפזקס מס ויזיד [פַּחֲמִילִיעכנגליעד], לו זנע מיוחד ומזפזקס מיוחדת, מקנון לזיזיים לפחדות [זעחמס, פַּחֲמִילִיע], ולכוב מיוחדת, נתנור עס תוזכיס, ד״מ עס ד׳, עס קדוש, עס נכלס, מזומס ולזוס, מכני לרע לחת, ולפעמים כנוי לכל זי, לו לכל בני הדס, ולכון כוס הלח נ״כ הכל מלח גּוֹי, זעמזוטו עכס ולזיי נכדל. סרכוי לפעמים מקדס עַמִּים, ונסמך עַמְּמֵי, ונמנח לו נמזוקי קדש לו נזיכי. לפ״ו תכיר קולח נעיס שהפס רחני ועתיקי, וכפי הנכלס לי כעת עתס עמיתו ורעו אַם לעיל, לחנ מחנו הנקני אֵמָּה, וספעל עָמַם, אֲמַם לפ״ו נלפי זיך לנפס, ומקולו נמקום לחנ. ולחנ להפס לָאַם, וכוס תנקר לת לחנ נזכרתי זיסודתו רחזית לָא, לעיל דף פ׳.

n. comm. (c. עַם, c. s. עַמִּי, pl. עַמִּים), *hom-o* (germ. *kom*), individuum, quae nativa vocabuli significatio superest in gemarico עַם הָאָרֶץ (idiota, unus de plebe), in arabico *ghamm-on* (patruus, avunculus), et in nmm. pr. hebraicis supra enumeratis. Hinc membrum familiae, gentilis, vel tribus, gens singularis, quatenus a ceteris discernitur et collectionem s. comprehensionem complurium individuorum in totum significat, saepissime de Israele (additis יִשְׂרָאֵל, קָדוֹשׁ, נַחֲלָה), de populo s. unius terrae incolis, nonnunquam de hominum universitate, plane eodem usu, quo גּוֹי (cf. *Abulwalid* ad Gn. 20, 4). Plur. redupl. עַמְּמִים (c. עַמְּמֵי) in libris *historicis* posterioribus, verum etiam in *poesi* antiquissima. Ex his intelliges, hoc *n.*, sicut אֵם (f. אֻמָּה, quocum non cohaeret לְאֻמִּים, *λα-ός*, *λε-ώς*), primitivum esse, quare ejus origo nullo in verbo, veluti אָמַם, quaerenda est. LXX. *ἄνθρωπος*, *ἀνήρ*, *ἄλλος*, *δοῦλος*, *παῖς*, *ἀδελφός*, *αὐτόχθων*; *γενεά*, *γένος*, *ἔθνος*, *ὄχλος*, *πλῆθος*, *συναγωγή*; בֶּן־עַם, *πολίτης*; גְּלוּי לְכָל־עַמִּים, *ὀφθαλμοφανῶς*; עַם מִלְחָמָה, עַם צָבָא *ἀνὴρ πολεμιστής*, *λαὸς πολεμιστής*.

Gn. 11, 6. ויאמר ר״י הן עם אחד
Gn. 23, 12. לפני עם־הארץ
Gn. 23, 13. באזני עם־הארץ
Gn. 42, 6. המשביר לכל־עם הארץ
Gn. 50, 20. להחית עם־רב
Ex. 1, 9. הנה עם בני ישראל
Ex. 5, 5. רבים עתה עם הארץ
Ex. 15, 13. בחסדך עם־זו גאלת
Ex. 15, 16. עד־יעבר עם־זו קנית
Ex. 32, 9. והנה עם־קשה־ערף
Ex. 33, 3. כי עם־קשה־ערף אתה
Ex. 33, 5. אתם עם־קשה־ערף
Ex. 34, 9. כי עם־קשה־ערף הוא
Lev. 16, 33. ועל־כל־עם הקהל יכפר
Lev. 20, 2. עם הארץ ירגמהו באבן
Lev. 20, 4. ועלימו עם הארץ
Num. 11, 29. כל־עם ר״ נביאים
Nu. 14, 9. אל־תיראו את־עם הארץ
Nu. 17, 6. אתם המתם את־עם ר״י
Num. 21, 6. וימת עם־רב
Num. 21, 29. אבדת עם־כמוש
Num. 22, 5. עם יצא ממצרים
Num. 31, 32. בזזו עם הצבא
Dt. 1, 28. עם גדול ורם ממנו
Dt. 2, 10. 21. עם גדול ורב ורם
Dt. 4, 6. רק עם־חכם ונבון
Dt. 7, 6. עם קדוש אתה
Dt. 9, 2. עם־גדול ורם בני ענקים
Dt. 9, 6. עם־קשה־ערף אתה
Dt. 9, 13. והנה עם־קשה־ערף
Dt. 14, 2. 21. כי עם קדוש אתה
Dt. 20, 1. עם רב ממך
Dt. 26, 19. ולהיותך עם־קדוש
Dt. 28, 33. עם אשר לא־ידעת
Dt. 32, 6. עם נבל ולא חכם
Dt. 33, 29. עם נושע בי״ מגן עזרך
Jos. 8, 1. כל־עם המלחמה
Jos. 8, 3. 11, 7. וכל־עם המלחמה
Jos. 10, 7. הוא וכל־עם המלחמה
Jos. 11, 4. עם־רב כחול
Jos. 17, 14. ואני עם ר״ב
Jos. 17, 15. אם־עם־רב אתה
Jos. 17, 17. עם־רב אתה
Jud. 5, 11. ירדו לשערים עם־י״ר
Jud. 5, 18. זבולן עם חרף נפשו
כבאכם תבאו ׀ אל־עם
Jud. 18, 10. בטח
Jud. 18, 27. על־עם שקט ובטח
Jud. 20, 2. בקהל עם האלהים
Ruth 2, 11. אל־עם אשר לא־ידעת
1 Sam. 2, 24. מעברים עם־י״ר
2 Sam. 1, 12. ועל־עם ר״י ועל־בית
2 Sam. 6, 21. נגיד על־עם ר״י
2 Sam. 13, 34. והנה עם־רב הלכים
2 Sam. 14, 13. כזאת על־עם אלהים
2 Sam. 18, 7. ויגפו שם עם ישראל
2 Sam. 19, 41. וכל־עם יהודה
2 Sam. 19, 41. חצי עם ישראל
2 Sam. 22, 28. ואת־עם עני תושיע
2 Sam. 22, 44. עם לא־ידעתי
1 Rg. 3, 8. עם־רב אשר לא־ימנה
2 Reg. 9, 6. אל־עם ר״י אל־ישראל
2 Reg. 11, 14. וכל־עם־הארץ שמח
2 Reg. 11, 18. ויבאו כל־עם הארץ
2 Rg. 11, 19. הרצים ואת־כל־עם הארץ
2 Rg. 11, 20. וישמח כל־עם־הארץ
2 Rg. 14, 21. ויקחו כל־עם יהודה
2 Reg. 15, 5. שפט את־עם הארץ
2 Reg. 16, 15. עלת כל־עם הארץ
2 Reg. 21, 24. ויד עם־הארץ
2 Reg. 21, 24. וימליכו עם־הארץ
2 Reg. 23, 30. ויקח עם־הארץ
2 Reg. 23, 35. את־עם הארץ לתת
2 Reg. 24, 14. זולת דלת עם־הארץ
2 Rg. 25, 19. המצבא את־עם הארץ
1 Chr. 16, 20. וממלכה אל־עם אחר
2 Chr. 1, 9. על־עם רב כעפר הארץ
2 Chr. 23, 13. וכל־עם הארץ שמח
2 Chr. 23, 20. ואת ׀ כל־עם הארץ
2 Chr. 23, 21. וישמחו כל־עם־הארץ
2 Chr. 26, 1. ויקחו כל־עם יהודה
2 Chr. 26, 21. שופט את־עם הארץ
2 Chr. 30, 13. ויאספו ירושלם עם־רב
2 Chr. 32, 4. ויקבצו עם־רב
2 Chr. 32, 18. על־עם ירושלם
2 Chr. 33, 25. ויכו עם־הארץ
2 Chr. 33, 25. וימליכו עם־הארץ
2 Chr. 36, 1. ויקחו עם־הארץ
Esr. 2, 2. אנשי עם־ישראל
Esr. 4, 4. ויהי עם הארץ
Esr. 4, 4. מרפים ידי עם־יהודה
Neh. 7, 7. מספר אנשי עם־ישראל
Neh. 9, 10. ובכל־עם ארצו
Neh. 13, 24. וכלשון עם ועם
Esth. 1, 22. ואל־עם ועם כלשונו
Esth. 3, 6. את־עם מרדכי
Esth. 3, 6. עם מרדכי
Esth. 3, 8. ישנו עם־אחד מפזר
Esth. 3, 12. ואל־שרי עם ועם
Esth. 8, 11. את־כל־חיל עם ומדינה
Job. 12, 24. לב ראשי עם־הארץ
Ps. 18, 28. עם־עני תושיע
Ps. 18, 44. עם לא־ידעתי
Ps. 95, 6. ואנחנו עם מרעיתו
Ps. 95, 10. עם תעי לבב
Ps. 105, 13. מממלכה אל־עם אחר
Ps. 148, 14. לבני ישראל עם קרבו
Prv. 28, 15. מושל רשע על עם־דל
Prv. 30, 25. הנמלים עם לא־עז
Prv. 30, 26. שפנים עם לא־עצום
Jes. 10, 6. ועל־עם עברתי
Jes. 13, 4. דמות עם־רב
Jes. 18, 2. עם־נורא מן־הוא והלאה
Jes. 18, 7. עם ממשך ומורט
Jes. 25, 3. יכבדוך עם־עז
Jes. 27, 11. כי לא עם־בינות הוא
Jes. 30, 5. על־עם לא־יועילו למו
Jes. 30, 6 על־עם לא יועילו
Jes. 30, 9. כי עם מרי הוא
Jes. 30, 19. כי־עם בציון ישב
Jes. 33, 19. עם נועז לא תראה
Jes. 33, 19. עם עמקי שפה
Jes. 34, 5. ועל־עם חרמי למשפט
Jes. 42, 22. והוא עם־בזוז ושסוי
Jes. 43, 8. הוציא עם־עור
Jes. 43, 21. עם־זו יצרתי לי
Jes. 44, 7. משומי עם־עולם
Jes. 51, 7. עם תורתי בלבם
Jes. 62, 12. עם־הקדש גאולי ר״י
Jes. 63, 18. ירשו עם־קדשך
Jes. 65, 2. אל־עם סורר
Jer. 5, 21. עם־נבל ואין לב
Jer. 6, 22. עם בא מארץ צפון
Jer. 25, 1. 2. כל־עם יהודה
Jer. 26, 18. ויאמר אל־כל־עם יהודה
Jer. 34, 19. וכל עם הארץ
Jer. 46, 24. נתנה ביד עם־צפון
Jer. 48, 46. אבד עם־כמוש
Jer. 50, 41. הנה עם בא מצפון
Jer. 52, 25. המצבא את־עם הארץ
Ez. 3, 5. אל־עם עמקי שפה
Ez. 7, 27. וידי עם־הארץ תבהלנה
Ez. 12, 19. ואמרת אל־עם־הארץ
Ez. 22, 29. עם הארץ עשקו עשק
Ez. 26, 20. אל־עם עולם
Ez. 33, 2. ולקחו עם־הארץ
Ez. 36, 20. עם־י״ אלה ומארצו יצאו
Ez. 38, 12. עם מאסף מגוים
Ez. 39, 13. וקברו כל־עם הארץ
Ez. 45, 22. ובעד כל־עם הארץ
Ez. 46, 3. והשתחוו עם־הארץ
Ez. 46, 9. ובבוא עם־הארץ
Dan. 9, 6. כל־עם הארץ
Dan. 9, 26. עם נגיד הבא
Dan. 12, 7. נפץ יד־עם־קדש
Joel 2, 2. עם רב ועצום
Am. 1, 5. וגלו עם־ארם קירה
Jon. 1, 8. ואי־מזה עם אתה
Zeph. 1, 11. נדמה כל־עם כנען
Zeph. 2, 10. ויגדלו על־עם ר״י
Zeph. 3, 12. עם עני ודל
Hag. 2, 4. וחזק כל־עם הארץ
Zach. 7, 5. אל־כל־עם הארץ

עָם
Num. 23, 9. עם לבדד ישכן
Num. 23, 24. עם כלביא יקום
Dt. 4, 33. השמע עם קול אלהים
Dt. 32, 21. ואני אקניאם בלא־עם
Dt. 33, 5. בהתאסף ראשי עם
Dt. 33, 21. ויתא ראשי עם
Jud. 5, 2. בהתנדב עם ברכו ר״י
Jud. 5, 13. לאדירים עם
Jud. 9, 36. הנה־עם יורד
Jud. 9, 37. הנה־עם ירדים
2 Rg. 13, 7. לא השאיר ליהואחז עם
2 Reg. 15, 10. ויכהו קבל־עם
1 Chr. 17, 21. לפדות לו עם
Esth. 3, 8. שנות מכל־עם
Job. 12, 2. אמנם כי אתם־עם
Job. 34, 20. יגעשו עם ויעברו
Job. 34, 30. ממקשי עם
Ps. 3, 7. לא־אירא מרבבות עם
Ps. 18, 44. מריבי עם
Ps. 22, 7. ובזוי עם
Ps. 45, 13. יחלו עשירי עם
Ps. 62, 9. עם שפכו־לפניו
Ps. 72, 4. ישפט ׀ עניי־עם
Ps. 107, 32. וירוממוהו בקהל עם
Prv. 11, 14. באין תחבלות יפל־עם
Prv. 14, 28. ברב־עם הדרת־מלך
Prv. 29, 2. ובמשל רשע יאנח עם
Prv. 29, 18. בארן חזון יפרע עם
Jes. 26, 11. יחזו ויבשו קנאת־עם
Jes. 42, 6. 49, 8. ואתנך לברית עם
Thr. 1, 1. העיר רבתי עם
Ez. 33, 31. כמבוא־עם
Ez. 36, 3. ודבת־עם
Dan. 11, 33. ומשכילי עם יבינו
Joel 2, 16. אספו־עם

וְעַם
Esth. 3, 12. 8, 9. ועם ועם כלשונו
Esth. 4, 11. ועם מדינות המלך
Ps. 74, 18. ועם־נבל נאצו שמך
Ps. 102, 19. ועם נברא יהלל־יה
Jer. 37, 2. ועבדיו ועם הארץ
Jer. 44, 21. ושריכם ועם הארץ
Ez. 17, 15. סוסים ועם־רב
Ez. 26, 7. וקהל ועם־רב
Dan. 8, 24. עצומים ועם־קדשים
Dan. 11, 15. ועם מבחריו
Dan. 11, 32. ועם ידעי אלהיו

וְעָם
1 Sam. 13, 5. ועם כחול
Hos. 4, 14. ועם לא־יבין ילבט
Am. 3, 6. ועם לא יחרדו

וָעָם
Neh. 13, 24. וכלשון עם ועם
Esth. 1, 22. ואל־עם ועם כלשונו
Esth. 3, 12. ואל־שרי עם ועם
Esth. 3, 12. ועם ועם כלשונו
Esth. 8, 9. ועם ועם כלשנו

הָעָם
Gn. 14, 16. וגם את־הנשים ואת־העם
Gn. 19, 4. כל־העם מקצה
Gn. 26, 10. כמעט שכב אחד העם
Gn. 26, 11. ויצו אבימלך את־כל־העם
Gn. 32, 8. ויחץ את־העם אשר־אתו
Gn. 33, 15. מן־העם אשר אתי
Gn. 35, 6. הוא וכל־העם אשר־עמו
Gn. 41, 55. ויצעק העם אל־פרעה
Gn. 47, 21. ואת־העם העביר אתו
Gn. 47, 23. ויאמר יוסף אל־העם
Ex. 1, 20. ויטב העם ויעצמו
Ex. 3, 12. בהוציאך את־העם
Ex. 3, 21. ונתתי את־חן העם־הזה
Ex. 4, 16. והדבר־הוא לך אל־העם
Ex. 4, 21. ולא ישלח את־העם
Ex. 4, 30. ויעש האתת לעיני העם

ויאמן העם וישמעו Ex. 4, 31.
תפריעו את־העם ממעשיו Ex. 5,4.
נגשי העם ושטריו Ex. 5, 10.
ויאמרו אל העם Ex. 5, 10.
ויפץ העם בכל־ארץ Ex. 5, 12.
מאן לשלח העם Ex. 7, 14.
ואשלחה את־העם Ex. 8, 4.
לבלתי שלח את־העם Ex. 8, 25.
ולא שלח את־העם Ex. 8, 28. 9, 7.
את־חן העם Ex. 11, 3.
ובעיני העם Ex. 11, 3.
צא אתה וכל־העם Ex. 11, 8.
ויקד העם וישתחו Ex. 12, 27.
על־העם למהר לשלחם Ex. 12, 33.
וישא העם את־בצקו Ex. 12, 34.
וי״י נתן את־חן העם Ex. 12, 36.
ויאמר משה אל־העם Ex. 13, 3.
בשלח פרעה את־העם Ex. 13, 17.
פן־ינחם העם Ex. 13, 17.
ויסב אלהים את־העם Ex. 13, 18.
לילה לפני העם Ex. 13, 22.
כי ברח העם Ex. 14, 5.
ועבדיו אל־העם Ex. 14, 5.
ויאמר משה אל־העם Ex. 14, 13.
ויראו העם את־י״י Ex. 14, 31.
וילנו העם על־משה Ex. 15, 24.
ויצא העם ולקטו Ex. 16, 4.
יצאו מן־העם ללקט Ex. 16, 27.
וישבתו העם ביום Ex.16,30.
ואין מים לשתת העם Ex. 17, 1.
וירב העם עם־משה Ex. 17, 2.
ויצמא שם העם למים Ex. 17, 3.
וילן העם על־משה Ex. 17, 3.
עבר לפני העם Ex. 17, 5.
מים ושתה העם Ex. 17, 6.
אשר הציל את־העם Ex. 18, 10.
לשפט את־העם Ex. 18, 13.
ויעמד העם Ex. 18, 13.
וכל־העם נצב Ex. 18, 14.
כי־יבא אלי העם Ex. 18, 15.
גם־העם הזה אשר עמך Ex.18,18.
ואתה תחזה מכל־העם Ex. 18, 21.
ושפטו את־העם בכל־
עת Ex. 18, 22. 26.
כל־העם הזה על־מקמו Ex. 18, 23.
ראשים על־העם Ex. 18, 25.
ויקרא לזקני העם Ex. 19, 7.
ויענו כל־העם יחדו Ex. 19, 8.
וישב משה את־דברי העם Ex.19,8.
בעבור ישמע העם Ex. 19, 9.
ויגד משה את־דברי העם Ex.19,9.
לך אל־העם וקדשתם Ex. 19, 10.
ירד י״י לעיני כל־העם Ex. 19, 11.
והגבלת את־העם סביב Ex.19,12.
מן־ההר אל־העם Ex. 19, 14.
ויקדש את־העם Ex. 19, 14.
ויאמר אל־העם Ex. 19, 15.
ויחרד כל־העם Ex. 19, 16.
ויוצא משה את־העם Ex. 19, 17.
לא־יוכל העם לעלת Ex. 19, 23.
וירד משה אל־העם Ex. 19, 25.
וכל־העם ראים את־
הקולת Ex. 20, 18.
וירא העם וינעו Ex. 20, 18.
ויאמר משה אל־העם Ex. 20, 20.
ויעמד העם מרחק Ex. 20, 21.
והמתי את־כל־העם Ex. 23, 27.
ויען כל־העם קול אחד Ex. 24, 3.
ויקרא באזני העם Ex. 24, 7.
ויזרק על־העם Ex. 24, 8.
וירא העם כי־בשש משה Ex.32,1.
ויקהל העם על־אהרן Ex. 32, 1.
ויתפרקו כל־העם Ex. 32, 3
וישב העם לאכל Ex. 32, 6.
ראיתי את־העם הזה Ex. 32, 9.
את־קול העם ברעה Ex. 32, 17.
מה־עשה לך העם הזה Ex. 32, 21.
את־העם כי ברע הוא Ex. 32, 22.

וירא משה את־העם Ex. 32, 25.
ויפל מן־העם ביום ההוא Ex.32,28.
ויאמר משה אל־העם Ex. 32, 30.
אנא חטא העם הזה Ex. 32, 31
לך ׀ נחה את־העם Ex. 32, 34
ויגף י״י את־העם Ex. 32, 35.
וישמע העם את־הדבר Ex. 33, 4.
יקומו כל־העם Ex. 33, 8.
וראה כל־העם Ex. 33, 10.
וקם כל־העם Ex. 33, 10.
העל את־העם הזה Ex. 33, 12.
אני ועמך מכל־העם Ex. 33, 16.
וראה כל־העם Ex. 34, 10.
מרבים העם להביא Ex. 36, 5.
ויכלא העם מהביא Ex. 36, 6.
יחטא לאשמת העם Lev. 4, 3.
בעדך ובעד העם Lev. 9, 7.
ועשה את קרבן העם Lev. 9, 7.
את קרבן העם Lev. 9, 15.
את־ידו אל־העם ויברכם Lev.9,22.
ויברכו את־העם Lev. 9, 23.
וירא כבוד־י״י אל־כל־העם Lev.9,23.
וירא כל־העם וירנו Lev. 9, 24.
ועל־פני כל־העם אכבד Lev. 10, 3.
ואת־עלת העם Lev. 16, 24.
בעדו ובעד העם Lev. 16, 24.
ויהי העם כמתאננים Num. 11, 1.
ויצעק העם אל־משה Num. 11, 2.
שטו העם ולקטו Num. 11, 8.
וישמע משה את־העם Num. 11,10.
את־משא כל־העם הזה Num. 11,11.
את כל־העם הזה Num. 11, 12.
לתת לכל־העם הזה Num. 11, 13.
לשאת את־כל־העם Num. 11, 14.
זקני העם ושטריו Num. 11, 16.
ונשאו אתך במשא העם Num.11,17.
ואל־העם תאמר Num. 11, 18.
העם אשר אנכי בקרבו Num. 11, 21.
וידבר אל־העם Num. 11, 24.
שבעים איש מזקני העם Num.11,24.
ויקם העם כל־היום
ההוא Num. 11, 32.
את־העם המתאוים Num. 11, 34.
נסעו העם חצרות Num. 11, 35.
ואחר נסעו העם Num. 12, 16.
ואת־העם הישב עליה Num. 13, 18.
אפס כי־עז העם Num. 13, 28.
ויהס כלב את־העם Num. 13, 30.
לעלות אל־העם Num. 13, 31.
וכל־העם אשר־ראינו
בתוכה Num. 13, 32.
ויבכו העם בלילה ההוא Num. 14, 1.
ינאצני העם הזה Num. 14, 11.
את־העם הזה מקרבו Num. 14, 13.
בקרב העם הזה Num. 14, 14.
והמתה את־העם הזה Num. 14, 15.
להביא את־העם הזה Num. 14, 16.
סלח־נא לעון העם הזה Num. 14, 19.
ויתאבלו העם מאד Num. 14, 39.
כי לכל־העם בשגגה Num. 15, 26.
ויכפר על־העם Num. 17, 12.
וישב העם בקדש Num. 20, 1.
וירב העם עם־משה Num. 20, 3.
תתן את־העם הזה בידי Num. 21, 2.
ותקצר נפש־העם בדרך Num. 21, 4.
וידבר העם באלהים
ובמשה Num. 21, 5.
וינשכו את־העם וימת עם־
רב Num. 21, 6.
ויבא העם אל־משה Num. 21, 7.
ויתפלל משה בעד העם Num. 21, 7.
אסף את־העם Num. 21, 16.
כרוה נדיבי העם Num. 21, 18.
מפני העם מאד Num. 22, 3.
ארה־לי את־העם הזה Num. 22, 6.
העם היצא ממצרים Num. 22, 11.
לא תאר את־העם Num. 22, 12.
קבה־לי את העם הזה Num. 22, 17.

וירא משם קצה העם Num. 22, 41.
יעשה העם הזה Num. 24, 14.
ויחל העם לזנות Num. 25, 1.
לזבחי אלהיהן ויאכל
העם Num. 25, 2.
קח את־כל־ראשי העם Num. 25, 4.
וידבר משה אל־העם Num. 31, 3.
ושחתם לכל־העם הזה Num. 32, 15.
ואת־העם צר לאמר Dt. 2, 4.
למות מקרב העם Dt. 2, 16.
יעבר לפני העם Dt. 3, 28.
הקהל־לי את־העם Dt. 4, 10.
את־קול דברי העם הזה Dt. 5, 25.
אל־תפן אל־קשי העם Dt. 9, 27.
למסע לפני העם Dt. 10, 11.
ויד כל־העם באחרנה Dt. 13, 10.
ושפטו את־העם Dt. 16, 18.
ויד כל־העם באחרנה Dt. 17, 7.
וכל־העם ישמעו ויראו Dt. 17, 13.
ולא־ישוב את־העם
מצרימה Dt. 17, 16.
משפט הכהנים מאת העם Dt. 18, 3.
ונגש הכהן ודבר אל־העם Dt. 20, 2.
ודברו השטרים אל־העם Dt. 20, 5.
לדבר אל־העם Dt. 20, 8. 9.
צבאות בראש העם Dt. 20, 9.
כל־העם הנמצא־בה Dt. 20, 11.
וזקני ישראל את־העם Dt. 27, 1.
ויצו משה את־העם Dt. 27, 11.
לברך את־העם Dt. 27, 12.
וענו כל־העם ואמרו אמן Dt. 27, 15.
ואמר כל־העם אמן Dt. 27, 16. 17.
18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26.
כי אתה תבוא את־העם Dt. 31, 7.
הקהל את־העם Dt. 31, 12.
וקם העם הזה וזנה Dt. 31, 16.
השירה־הזאת באזני העם Dt.32,44.
אתה וכל־העם הזה Jos. 1, 2.
אתה תנחיל את־העם Jos. 1, 6.
את־שטרי העם לאמר Jos. 1, 10.
וצוו את־העם לאמר Jos. 1, 11. 3, 3.
ויאמר יהושע אל־העם Jos. 3, 5.
ועברו לפני העם Jos. 3, 6.
וילכו לפני העם Jos. 3, 6.
בנסע העם מאהליהם Jos. 3, 14.
הארון הברית לפני העם Jos. 3, 14.
קחו לכם מן־העם Jos. 4, 2.
לדבר אל־העם Jos. 4, 10.
וימהרו העם ויעברו Jos. 4, 10.
תם כל־העם לעבור Jos. 4, 11.
והכהנים לפני העם Jos. 4, 11.
כל־העם היצא ממצרים Jos. 5, 4.
כל־העם היצאים Jos. 5, 5.
וכל־העם Jos. 5, 5.
וירעו כל־העם Jos. 6, 5.
ועלו העם איש נגדו Jos. 6, 5.
ויאמרו אל־העם Jos. 6, 7.
כאמר יהושע אל־העם Jos. 6, 8.
ואת־העם צוה יהושע Jos. 6, 10.
ויאמר יהושע אל־העם Jos. 6, 16.
וירע העם ויתקעו Jos. 6, 20.
ויהי כשמע העם Jos. 6, 20.
ויריעו העם Jos. 6, 20.
ויעל העם Jos. 6, 20.
אל־יעל כל־העם Jos. 7, 3.
אל־תיגע שמה את־כל־העם Jos.7,3.
ויעלו מן־העם Jos. 7, 4.
וימס לבב־העם ויהי למים Jos.7,5.
העברת העביר את־העם Jos. 7, 7.
קם קדש את־העם Jos. 7, 13.
ואני וכל־העם אשר אתי Jos. 8, 5.
בלילה ההוא בתוך העם Jos. 8, 9.
ויפקד את־העם Jos. 8, 10.
לפני העם העי Jos. 8, 10.
וכל־העם המלחמה Jos. 8, 11.
וישימו העם את־כל־
המחנה Jos. 8, 13.
ויזעקו כל־העם Jos. 8, 16.

לברך את־העם ישראל Jos. 8, 33.
וישבו כל־העם Jos. 10, 21.
המסיו את־לב העם Jos. 14, 8.
ויאמר יהושע אל־כל־
העם Jos. 24, 2. 27.
ויען העם ויאמר חלילה Jos.24,16.
ויאמר יהושע אל־העם Jos.24,19.22
ויאמר העם אל־יהושע Jos.24,21.24.
וישלח יהושע את־העם Jos.24,28.
וילך וישב את־העם Jud. 1, 16.
וישאו העם את־קולם Jud. 2, 4.
וישלח יהושע את־העם Jud. 2, 6.
ויעבדו העם את־י״י Jud. 2, 7.
וישלח את־העם Jud. 3, 18.
ואת־כל־העם אשר אתו Jud. 4, 13.
וכל־העם אשר אתו Jud. 7, 1.
רב העם אשר אתך Jud. 7, 2.
קרא נא באזני העם Jud. 7, 3.
וישב מן־העם Jud. 7, 3.
עוד העם רב Jud. 7, 4.
ויורד את־העם אל־המים Jud. 7, 5.
וכל יתר העם כרעו Jud. 7, 6.
וכל העם ילכו איש למקמו Jud. 7, 7.
ויקהו את־צדה העם בידם Jud.7,8.
ומי יתן את־העם הזה
בידי Jud. 9, 29.
וכל־העם אשר־עמו לילה Jud. 9, 34.
וירא־געל את־העם Jud. 9, 36.
העם אשר־מאסתה בו Jud. 9, 38.
ויצא העם השדה Jud. 9, 42.
ויקח את־העם Jud. 9, 43.
והנה העם יצא Jud. 9, 43.
ואת־העם אשר־בה הרג Jud. 9, 45.
הוא וכל־העם אשר־אתו Jud. 9, 48.
ויאמר אל־העם אשר־עמו Jud. 9, 48.
ויכרתו גם־כל־העם איש
שוכה Jud. 9, 49.
ויאמרו העם Jud. 10, 18.
וישימו העם אותו עליהם Jud. 11, 11.
ויראו אתו העם Jud. 16, 24.
ועל־כל־העם אשר־בו Jud. 16, 30.
ויראו את־העם אשר־
בקרבה Jud. 18, 7.
ויבא בקרב העם Jud. 18, 20.
פנות כל־העם Jud. 20, 2.
ויקם כל־העם כאיש אחד Jud. 20, 8.
מכל־העם הזה שבע מאות Jud. 20, 16.
ויתחזק העם איש ישראל Jud. 20, 22.
ויעלו כל־בני ישראל וכל־
העם Jud. 20, 26.
בני־בנימן לקראת העם Jud. 20, 31.
ויבא העם בית־אל Jud. 21, 2.
ממחרת וישכימו העם Jud. 21, 4.
ויתפקד העם Jud. 21, 9.
והעם נחם לבנימן Jud. 21, 15.
לזקנים וכל־העם Ruth 4, 9.
ויאמרו כל־העם אשר־
בשער Ruth 4, 11.
ומשפט הכהנים את־העם 1 S. 2, 13.
מאת כל־העם אלה 1 Sam. 2, 23.
ויבא העם אל־המחנה 1 Sam. 4, 3.
וישלח העם שלה 1 Sam. 4, 4.
ויתאבלו העם 1 Sam. 6, 19.
שמע בקול העם 1 Sam. 8, 7.
אל־העם השאלים 1 Sam. 8, 10.
וימאנו העם לשמע 1 Sam. 8, 19.
וישמע שמואל את כל־דברי
העם 1 Sam. 8, 21.
ומעלה גבה מכל־העם 1 Sam. 9, 2.
כי לא־יאכל העם 1 Sam. 9, 13.
לאמר העם קראתי 1 Sam. 9, 24.
ויאמר העם איש אל־רעהו 1 S. 10, 11.
את־העם אל־יי המצפה 1 S. 10, 17.
ויתיצב בתוך העם 1 Sam. 10, 23.
ויגבה מכל־העם 1 Sam. 10, 23.
ויאמר שמואל אל־כל־העם 1 S. 10, 24.
כי אין כמהו בכל־העם 1 S. 10, 24.
ויריעו כל־העם 1 Sam. 10, 24.

וידבר שמואל אל־העם 1 S. 10, 25.
שמואל את־כל־העם 1 S. 10, 25.
באזני העם וישאו כל־העם 1S. 11, 4.
ויפל פחד־יי על־העם 1 Sam. 11, 7.
וישם שאול את־העם 1 Sam. 11, 11.
ויאמר העם אל־שמואל 1 S. 11, 12.
ויאמר שמואל אל־העם 1 S. 11, 14.
12, 6. 20.
וילכו כל־העם הגלגל 1 Sam. 11, 15.
ויירא כל־העם מאד 1 Sam. 12, 18.
ויאמרו כל־העם אל
שמואל 1 Sam. 12, 19.
ויתר העם שלח איש 1 Sam. 13, 2.
ויצעקו העם אחרי שאול 1 S. 13, 4.
כי נגש העם ויתחבאו העם 1S. 13, 6.
וכל־העם חרדו אחריו 1 Sam. 13, 7.
ויפץ העם מעליו 1 Sam. 13, 8.
כי־נפץ העם מעלי 1 Sam. 13, 11.
ויפקד שאול את־העם 1 S. 13. 15.
ביד כל־העם 1 Sam. 13, 22.
בשדה ובכל־העם 1 Sam. 14, 15.
ויזעק שאול וכל־העם 1 S. 14, 20.
ויאל שאול את־העם 1 Sam. 14, 24.
ולא־טעם כל־העם לחם 1 S. 14, 24.
ויבא העם אל־היער 1 Sam. 14, 26.
כי־יורא העם 1 Sam. 14, 26.
בהשביע אביו את־העם 1 S. 14, 27.
את־העם לאמר 1 Sam. 14, 28.
ויעף העם 1 Sam. 14, 28.
כי לוא אכל אכל היום
העם 1 Sam. 14, 30.
ויעף העם מאד 1 Sam. 14, 31.
ויעש העם אל שלל 1 Sam. 14, 32.
ויאכל העם 1 Sam. 14, 32.
הנה העם חטאים ליי 1 S. 14, 33.
ויגשו כל־העם איש שורו 1S. 14, 34.
גשו־חלם כל פנות העם 1 Sam. 14, 38.
ואין ענהו מכל־העם 1 Sam. 14, 39.
ויאמרו העם אל־שאול 1 S. 14, 40.
ויאמר העם אל־שאול 1 S. 14, 45.
ויפדו העם את־יונתן 1 Sam. 14, 45.
וישמע שאול את־העם 1 S. 15, 4.
ואת־כל־העם החרים 1 Sam. 15, 8.
אשר חמל העם 1 Sam. 15, 15.
ויקח העם מהשלל 1 Sam. 15, 21.
כי יראתי את־העם 1 Sam. 15, 24.
ויאמר לו העם כדבר הזה 1S. 17, 27.
וישבהו העם דבר 1 Sam. 17, 30.
וייטב בעיני כל־העם 1 Sam. 18, 5.
ויצא ויבא לפני העם 1 Sam. 18, 13.
וישמע שאול את־כל־העם 1 S. 23, 8.
אל־העם לילה 1 Sam. 26, 7.
ויקרא דוד אל־העם 1 Sam. 26, 14.
כי־בא אחד העם 1 Sam. 26, 15.
אמרו העם לסקלו 1 Sam. 30, 6.
מרה נפש כל־העם 1 Sam. 30, 6.
ולקראת העם אשר־אתו 1 S. 30, 21.
ויגש דוד את־העם 1 Sam. 30, 21.
לבשר בית עצביהם ואת־
העם 1 Sam. 31, 9.
אשר־נס העם 2 Sam. 1, 4.
נפל מן־העם 2 Sam. 1, 4.
כי אז מהבקר נעלה העם 2 S. 2, 27.
ויעמדו כל־העם 2 Sam. 2, 28.
ויקבץ את־כל־העם 2 Sam. 2, 30.
ואל־כל־העם אשר־אתו 2 S. 3, 31.
ויבכו כל־העם 2 Sam. 3, 32.
ויספו כל־העם לבכות 2 Sam. 3, 34.
ויבא כל־העם להברות 2 Sam. 3, 35.
וכל־העם הכירו 2 Sam. 3, 36.
בעיני כל־העם 2 Sam. 3, 36.
וידעו כל־העם 2 Sam. 3, 37.
וילך דוד וכל־העם 2 Sam. 6, 2.
ויברך את־העם 2 Sam. 6, 18.
ויחלק לכל־העם 2 Sam. 6, 19.
וילך כל־העם 2 Sam. 6, 19.
ואת יתר העם נתן 2 Sam. 10, 10.
ולשלום העם 2 Sam. 11, 7.

ויפל מן־העם 2 Sam. 11, 17.
אסף את־יתר העם 2 Sam. 12, 28.
ויאסף דוד את־כל־העם 2 S. 12, 29.
ואת־העם אשר־בה הוציא 2S. 12, 31.
וישב דוד וכל־העם 2 Sam. 12, 31.
כי יראני העם 2 Sam. 14, 15.
ויצא המלך וכל־העם 2 Sam. 15, 17.
וכל־העם עברים 2 Sam. 15, 23.
עד־תם כל־העם לעבור 2 S. 15, 24.
וכל־העם אשר־אתו 2 Sam. 15, 30.
וכל־העם וכל־הגברים 2 Sam. 16, 6.
וכל־העם אשר־אתו עיפים 2S. 16, 14.
ואבשלום וכל־העם 2 Sam. 16, 15.
ונס כל־העם אשר־אתו 2 S. 17, 2.
ואשיבה כל־העם אליך 2 S. 17, 3.
כל־העם יהיה שלום 2 Sam. 17, 3.
ולא ילין את־העם 2 Sam. 17, 8.
ולכל־העם אשר אתו 2 S. 17, 16. 22.
העם רעב ועיף 2 Sam. 17, 29.
ויפקד דוד את־העם 2 Sam. 18, 1.
וישלח דוד את־העם 2 Sam. 18, 2.
ויאמר המלך אל־העם 2 Sam. 18, 2.
ויאמר העם לא תצא 2 Sam. 18, 3.
וכל־העם יצאו למאות 2 S. 18, 4.
וכל־העם שמעו בצות המלך 2S. 18, 5
ויצא העם השדה 2 Sam. 18, 6.
וישב העם מרדף אחרי
ישראל 2 Sam. 18, 16.
כי־חשך יואב את־העם 2 S. 18, 16.
לאבל לכל־העם 2 Sam. 19, 3.
כי־שמע העם 2 Sam. 19, 3.
ויתגנב העם ביום ההוא 2 S. 19, 4.
כאשר יתגנב העם 2 Sam. 19, 4.
ולכל־העם הגידו 2 Sam. 19, 9.
ויבא כל־העם 2 Sam. 19, 9.
ויהי כל־העם נדון 2 Sam. 19, 10.
ויעבר כל־העם את־הירדן 2S. 19, 40.
כי־עמד כל־העם 2 Sam. 20, 12.
וכל־העם אשר את־יואב 2 S. 20, 15.
ותבא האשה אל־כל־העם 2S. 20, 22.
ופקדו את־העם 2 Sam. 24, 2.
וידעתי את מספר העם 2 S. 24, 2.
ויוסף יי אלהיך אל־העם 2 S. 24, 3.
לפקד את־העם 2S. 24, 4.
מפקד־העם אל־המלך 2 Sam. 24, 9.
אחרי־כן ספר את־העם 2 S. 24, 10.
ויומת מן־העם 2 Sam. 24. 15.
ותעצר המגפה מעל העם 2 S. 24, 21.
ויאמרו כל־העם 1 Reg. 1. 39.
ויעלו כל־העם אחריו 1 Rg. 1, 40.
רק העם מזבחים בבמות 1 Rg. 3, 2.
בן חכם על־העם הרב 1 Rg. 5, 21.
ביום השמיני שלח את־
העם 1 Reg. 8, 66.
כל־העם הנותר מן־האמרי 1Rg 9, 20
וילכו העם 1 Reg. 12, 5.
להשיב את־העם־הזה דבר 1Rg. 12, 6
ונשיב דבר את־העם 1 Rg. 12, 9.
ויבוֹ ירבעם וכל־העם 1 Rg. 12, 12.
ויען המלך את־העם 1 Rg. 12, 13.
ולא־שמע המלך אל־העם 1Rg. 12, 15
וישבו העם את־המלך 1 Rg. 12, 16.
ויתר העם לאמר 1 Reg. 12, 23.
אם יעלה העם הזה 1 Reg. 12, 27.
ושב לב העם הזה 1 Rg. 12, 27.
וילכו העם לפני האחד 1 Rg. 12, 30.
ויעש כהנים מקצות העם 1Rg. 12, 31.
מקצות העם כהני במות 1Rg. 13, 33.
למלך על־העם הזה 1 Reg. 14, 2.
הרמתיך מתוך העם 1 Reg. 14, 7.
וישמע העם החנים 1 Reg. 16, 16.
אז יחלק העם ישראל 1 Rg. 16, 21.
חצי העם היה 1 Reg. 16, 21.
ויחזק העם 1 Reg. 16, 22.
את־העם אשר אחרי 1 Rg. 16, 22.
ויגש אליהו אל־כל־העם 1Rg. 18, 21.
ולא־ענו העם אתו דבר 1 Rg. 18, 21.
ויאמר אליהו אל־העם 1 Rg. 18, 22.

ויען כל־העם ויאמרו 1 Rg. 18, 24.
ויאמר אליהו לכל־העם 1Rg. 18, 30.
ויגשו כל־העם אליו 1 Reg. 18, 30.
וידעו העם הזה 1 Reg. 18, 37.
וירא כל־העם ויפלו 1 Reg. 18, 39.
כל־החזקנים וכל־העם 1 Reg. 20, 8.
לשעלים לכל־העם 1 Reg. 20, 10.
פקד את־כל־העם 1 Reg. 20, 15.
את־נבות בראש העם 1 Rg. 21, 9. 12.
נבות נגד העם לאמר 1 Reg. 21, 13.
עוד העם מזבחים 1 Reg. 22, 44.
וירא העם ותנה חשך 2 Reg. 6, 30.
ויצא העם ויבזו 2 Reg. 7, 16.
וירמסהו העם בשער 2 Reg. 7, 17.
וירמסו אתו העם בשער 2 Rg. 7, 20.
ויגש העם לאהליו 2 Reg. 8, 21.
ויאמר אל־כל־העם צדקים
אתם 2 Reg. 10, 9.
ויקבץ יהוא את־כל־העם 2Rg. 10, 18
הרצין העם 2 Reg. 11, 13.
ותבא אל־העם 2 Reg. 11, 13.
ובין העם להיות לעם 2 Rg. 11, 17.
ובין המלך ובין העם 2 Reg. 11, 17
עוד העם מזבחים 2 Reg. 12, 4.
14, 4. 15, 4. 35.
קחת־כסף מאת העם 2 Reg. 12, 9.
באזני העם אשר על־
החמה 2 Reg. 18, 26.
והחרישו העם ולא־ענו
אתו 2 Reg. 18, 36.
שמרי חסף מאת העם 2 Reg. 22, 4.
בעדי ובעד־העם 2 Reg. 22, 13.
וכל־העם למקטן 2Rg. 23, 2.
ויעמד כל־העם בברית 2 Rg. 23, 3.
אל־קבר בני העם 2 Reg. 23, 6.
ויצו המלך את־כל־העם 2Rg. 23, 21.
ואת יתר העם הנשארים 2Rg. 25, 11.
ויקמו כל־העם 2 Reg. 25, 26.
עצביהם ואת־העם 1 Chr. 10, 9.
כי־ישר הדבר בעיני כל־
העם 1 Chr. 13, 4.
ויברך את־העם בשם יי 1 Chr. 16, 2.
ויאמרו כל־העם אמן 1 Chr. 16, 36.
וילכו כל־העם 1 Chr. 16, 43.
ואת יתר העם נתן 1 Chr. 19, 11.
העם אשר־בה הוציא 1 Chr. 20, 3.
וישב דוד וכל־העם 1 Chr. 20, 3.
אל־יואב ואל־שרי העם 1 Chr. 21, 2.
מספר מפקד־העם 1 Chr. 21, 5.
ותעצר המגפה מעל העם 1Chr. 21, 22
והשרים וכל־העם 1 Chr. 28, 21.
וישמחו העם 1Chr 29, 9.
ואצאה לפני העם 2 Chr. 1, 10.
להעביד את־העם 2 Chr. 2, 17.
והמלך וכל־העם זבחים 2 Chr. 7, 4.
המלך וכל־העם 2 Chr. 7, 5.
שלח את־העם לאהליהם 2Chr. 7, 10.
כל־העם הנותר מן־החתי 2Chr. 8, 7.
ושובו אלי וילך העם 2 Chr. 10, 5.
ונשיב דבר את־העם הזה 2Chr. 10, 9.
ויבא ירבעם וכל־העם 2 Chr. 10, 12.
ולא־שמע המלך אל־
העם 2 Chr. 10, 15.
וישיבו העם את־המלך 2Chr. 10, 16.
וירץ אסא מן־העם 2 Chr. 16, 10.
ויועץ אל־העם 2 Chr. 20, 21.
ועוד העם לא־הכינו 2 Chr. 20, 33.
וכל־העם בחצרות בית יי 2Chr. 23, 5.
וכל־העם ישמרו משמרת
יי 2 Chr. 23, 6.
ויעמד את־כל־העם 2 Chr. 23, 10.
את־קול העם הרצים 2 Chr. 23, 12.
ותבוא אל־העם בית יי 2 Chr. 23, 12
ובינו ובין כל־העם 2 Chr. 23, 16.
ויבאו כל־העם בית־
הבעל 2 Chr. 23, 17.
כל־השרים וכל־העם 2 Chr. 24, 10.
וישחיתו את־כל־שרי

העם 2 Chr. 24, 23.
את־אלהי העם 2 Chr. 25, 15.
ויעד העם משחיתים 2 Chr. 27, 2.
וישמח יחזקיהו וכל־
העם 2 Chr. 29, 36.
מרבית העם רבת 2 Chr. 30, 18.
ויורפא את־העם 2 Chr. 30, 20.
ויברכו את־העם 2 Chr. 30, 27.
ויתן שרי מלחמות על־
העם 2 Chr. 32, 7.
ויסמכו העם על־דברי 2 Chr. 32, 8.
עוד העם זבחים בבמות 2Chr. 33, 17.
וכל־העם מגדול 2 Chr. 34, 30.
לאחיכם בני העם 2 Chr. 35, 5.
ויירם יאשיהו לבני העם 2 Chr. 35, 7.
לבית־אבות לבני העם 2 Chr. 35, 12.
ויריצו לכל־בני העם 2 Chr. 35, 13.
והלוים ומן־העם Esr. 2, 70.
ויאספו העם כאיש אחד Esr. 3, 1.
וכל־העם הריעו Esr. 3, 11.
ואין העם מכירים Esr. 3, 13.
לקול בכי העם Esr. 3, 13.
כי העם מריעים Esr. 3, 13.
ונשאו את־העם Esr. 8, 36.
לא־נבדלו העם Esr. 9, 1.
בכו העם הרבה בכה Esr. 10, 1.
וישבו כל־העם ברחוב Esr. 10, 9.
אבל העם רב Esr. 10, 13.
ואעמיד את־העם Neh. 4, 7.
הסגנים ואל־יתר העם Neh. 4, 8. 13.
ותהי צעקת העם Neh. 5, 1.
ויעש העם כדבר הזה Neh. 5, 13.
הכבידו על־העם Neh. 5, 15.
נעריהם שלטו על־העם Neh. 5, 15.
כעבדה העבדה על־העם Neh. 5, 18.
אשר־עשיתי על־העם Neh. 5, 19.
הסגנים ואת־העם Neh. 7, 5.
ואשר נתנו שארית העם Neh. 7, 72.
ומן־העם והנתינים Neh. 7, 73.
ויאספו כל־העם Neh. 8, 1.
ואזני כל־העם אל־ספר Neh. 8, 3.
לעיני כל־העם Neh. 8, 5.
כי־מעל כל־העם Neh. 8, 5.
ויענו כל־העם אמן אמן Neh. 8, 6.
והלוים מבינים את־העם Neh. 8, 7.
המבינים את־העם לכל־
העם Neh. 8, 9.
בוכים כל־העם Neh. 8, 9.
והלוים מחשים לכל־העם Neh. 8, 11.
וילכו כל־העם לאכל Neh. 8, 12.
ראשי האבות לכל־העם Neh. 8, 13.
ויצאו העם ויביאו Neh. 8, 16.
ראשי העם פרעש Neh. 10, 15.
ושאר העם הכהנים Neh. 10, 29.
וישבו שרי־העם בירושלם Neh. 11, 1
ושאר העם הפילו גרלות Neh. 11, 1.
ויברכו העם לכל־האנשים Neh. 11, 2.
ויטהרו את־העם Neh. 12, 30.
וחצי העם מעל להחומה Neh. 12, 38.
בספר משה באזני העם Neh. 13, 1.
עשה המלך לכל־העם Esth. 1, 5.
העם ׀ בחר לנחלה לו Ps. 33, 12.
אשרי העם ידעי תרועה Ps. 89, 16.
ואמר כל־העם אמן Ps. 106, 48.
אשרי העם שככה לו Ps. 144, 15.
אשרי העם שיי אלהיו Ps. 144, 15.
ברבות צדיקים ישמח העם Prv 29, 2
אין־קץ לכל־העם Eccl. 4, 16.
למד־דעת את־העם Eccl. 12, 9.
אשר יאמר העם הזה Jes. 5, 12.
העם ההלכים בחשך Jes. 9, 1.
וידעו העם כלו Jes. 9, 8.
מאשרי העם־הזה מתעים Jes. 9, 15.
ויהי העם כמאכלת אש Jes. 9, 18.
זה העם לא היה Jes. 23, 13.
ידבר אל־העם הזה Jes. 28, 11.
משלי העם הזה Jes. 28, 14.
כי נגש העם הזה Jes. 29, 13.

להפליא את־העם־הזה Jes. 29, 14.
העם הישב בה נשא עון Jes. 33, 24.
העם אשר על־התומה Jes. 36, 11.
אכן חציר העם Jes. 40, 7.
פנו דרך העם Jes. 62, 10.
העם המכעסים אתי Jes. 65, 3.
מבריא רעה אל־העם הזה Jer. 6, 19.
אל־העם הזה מכשלים Jer. 6, 21.
אל־תתפלל ׀ בעד־העם Jer. 7, 16.
נבלת העם הזה Jer. 7, 33.
שובבה העם הזה Jer. 8, 5.
את־העם הזה לעגה Jer. 9, 14.
העם הזה הרע Jer. 13, 10.
אין נפשי אל־העם הזה Jer. 15, 1.
מאת העם הזה Jer. 16, 5.
בשער בני ׳ עם Jer. 17, 19.
ומזקני העם Jer. 19, 1.
אשבר את־העם הזה Jer. 19, 11.
ויאמר אל־כל־העם Jer. 19, 14.
ואת־עבדיו ׀ ואת־העם Jer. 21, 7.
ואל־העם הזה תאמר Jer. 21, 8.
וכי־ישאלך העם הזה Jer. 23, 33.
לדבר אל־כל־העם Jer. 26, 8.
והנביאים וכל־העם Jer. 26, 8.
ויקהל כל־העם Jer. 26, 9.
ואל־כל־העם לאמר Jer. 26, 12.
ויאמרו השרים וכל־העם Jer. 26, 16.
אל־כל־קהל העם Jer. 26, 17.
אל־קברי בני העם Jer. 26, 23.
לבלתי תת־אתו ביד־העם Jer. 26, 24.
ואל־כל־העם הזה דברתי Jer. 27, 16.
לעיני הכהנים וכל־העם Jer. 28, 1.
ולעיני כל־העם Jer. 28, 5.
ובאזני כל־העם Jer. 28, 7.
לעיני כל־העם Jer. 28, 11.
הבטחת את־העם Jer. 28, 15.
העם אשר הגלה Jer. 29, 1.
העם הישב בעיר Jer. 29, 16.
העם אשר בירושלם Jer. 29, 25.
ישב ׀ בתוך־העם הזה Jer. 29, 32.
הבאתי אל־העם הזה Jer. 32, 42.
מה־העם הזה דברו Jer. 33, 24.
העם אשר בירושלם Jer. 34, 8.
כל־השרים וכל־העם Jer. 34, 10.
באזני העם בית ר׳׳י Jer. 36, 6.
דבר ר׳׳י אל־העם־הזה Jer. 36, 7.
כל־העם בירושלם Jer. 36, 9.
וכל־העם הבאים Jer. 36, 9.
באזני כל־העם Jer. 36, 10.
באזני העם Jer. 36, 13. 14.
ויצא בתוך העם Jer. 37, 4.
לחלק משם בתוך העם Jer. 37, 12.
אל־כל־העם לאמר Jer. 38, 1.
ואת ידי כל־העם Jer. 38, 4.
ואת־בית העם Jer. 39, 8.
ומן־העם הדלים Jer. 39, 10.
וישב בתוך העם Jer. 39, 14.
ושב אתו בתוך העם Jer. 40, 5.
וישב אתו בתוך העם Jer. 40, 6.
כל־שארית העם Jer. 41, 10.
כל־העם הנשארים Jer. 41, 10.
ויהי כראות כל־העם Jer. 41, 13.
ויסבו כל־העם Jer. 41, 14.
כל־שארית העם Jer. 41, 16.
וכל־העם מקטן Jer. 42, 1.
ולכל־העם למקטן Jer. 42, 8.
לדבר אל־כל־העם Jer. 43, 1.
שרי החילים וכל־העם Jer. 43, 4.
קהל גדול וכל־העם Jer. 44, 15.
אל־כל־העם Jer. 44, 20.
ועל־כל־העם Jer. 44, 20.
אל־כל־העם ואל כל־הנשים Jer. 44, 24.
ומדלות העם Jer. 52, 15.
ואת־יתר העם Jer. 52, 15.
העם אשר הגלה Jer. 52, 28.
שרי העם Ez. 11, 1.
ואדבר אל־העם בבקר Ez. 24, 18.
ויאמרו אלי העם Ez. 24, 19.
והזהיר את־העם Ez. 33, 3.
אל־העם יפשטו Ez. 44, 19.
ולא־יקדשו את־העם Ez. 44, 19.
כל העם הארץ יהיו Ez. 45, 16.
מנחלת העם Ez. 46, 18.
לקדש את־העם Ez. 46, 20.
את־זבח העם Ez. 46, 24.
והיה מטיף העם הזה Mich. 2, 11.
העם הזה אמרו Hag. 1, 2.
וכל ׀ שארית העם Hag. 1, 12.
ויראו העם Hag. 1, 12.
כל שארית העם Hag. 1, 14.
ואל־שארית העם Hag. 2, 2.
ויאמר כן העם־הזה Hag. 2, 14.
שארית העם הזה Zach. 8, 6, 12.
לשארית העם הזה Zach. 8, 11.
ויתר העם לא יכרת Zach. 14, 2.
ושפלים לכל־העם Mal. 2, 9.
וְהָעָם
והעם אל־יהרסו Ex. 19, 24.
והעם לא יעלו עמו Ex. 24, 2.
אתה והעם אשר העלית Ex. 33, 1.
והעם לא נסע Num. 12, 15.
והעם עברו נגד יריחו Jos. 3, 16.
והעם עלו מן־הירדן Jos. 4, 19.
והעם הנס המדבר Jos. 8, 20.
והעם אשר־אתך Jud. 9, 32.
הוא והעם אשר־אתו Jud. 9, 33.
והעם אשר־אתו Jud. 9, 35.
והעם הנמצא עמם 1 Sam. 13, 16.
והעם אשר עמו 1 Sam. 14, 2.
והעם לא ידע כי הלך 1 Sam. 14, 3.
ושאול והעם יצאו 1 Sam. 14, 41.
ויחמל שאול והעם 1 Sam. 15, 9.
והעם חנים סביבתו 1 Sam. 26, 5.
והעם שכבים סביבתו 1 Sam. 26, 7.
וישא דוד והעם אשר־אתו 2 S. 30, 4.
ויגש יואב והעם 2 Sam. 10, 13.
והעם הולך ורב 2 Sam. 15, 12.
והעם הזה 2 S. 16, 18.
והעם ישבו אחריו 2 Sam. 23, 10.
והעם נס מפני פלשתים 2 S. 23, 11.
והעם מחללים בחללים 1 Rg. 1, 40.
והעם חנים על־גבתון 1 Reg. 16, 15.
והעם הנשאר בארץ 2 Reg. 25, 22.
והעם נסו מפני פלשתים 1 Chr. 11, 13.
יואב והעם אשר־עמו 1 Chr. 19, 14.
אסא והעם אשר־עמו 2 Chr. 14, 12.
והעם לא־נאספו 2 Chr. 30, 3.
כל־שרי הכהנים והעם 2 Chr. 36, 14.
והעם מעט בתוכה Neh. 7, 4.
והעם על־עמדם Neh. 8, 7.
הכהנים הלוים והעם Neh. 10, 35.
והעם לעשות בו כטוב Esth. 3, 11.
והעם לא־שב עד־המכהו Jes. 9, 12.
והעם הזה עצים Jer. 5, 14.
והעם אשר־המה נבאים Jer. 14, 16.
והנביא והכהן והעם Jer. 23, 34.
והעם הזה לא שמעו Jer. 35, 16.
והעם לא־נזהר Ez. 33, 6.
והעם אשר־זעם ר׳׳י Mal. 1, 4.
לָהָעָם
לטוב להעם הזה 2 Chr. 10, 7.
מֵהָעָם
להכות מהעם Jud. 20, 31.
ויען איש מהעם 1 Sam. 14, 28.
בָּעָם
בעם כבד וביד חזקה Num. 20, 20.
בעם עצום אהללך Ps. 35, 18.
בָּעָם
את־הנגשים בעם Ex. 5, 6.
רד העד בעם Ex. 19, 21.
ואף ר׳׳י חרה בעם Num. 11, 33.
ויך ר׳׳י בעם Num. 11, 33.
החל הנגף בעם Num. 17, 12.
וישלח ר׳׳י בעם Num. 21, 6.

המתנדבים בעם Jud. 5, 9.
מגפה גדולה היתה בעם 1 S. 4, 17.
ויך בעם שבעים איש 1 Sam. 6, 19.
כי־הכה ר׳׳י בעם 1 Sam. 6, 19.
ויאמר שאול פצו בעם 1 Sam. 14, 34.
היתה מגפה בעם 2 Sam. 17, 9.
וירב היער לאכל בעם 2 Sam. 18, 8.
למלאך המשחית בעם 2 S. 24, 16.
את־המלאך ׀ המכה בעם 2 S. 24, 17.
הרדים בעם 1 Reg. 5, 30. 9, 23.
אמרתי למנות בעם 1 Chr. 21, 17.
הרדים בעם 2 Chr. 8, 10.
וילמדו בעם 2 Chr. 17, 9.
וישב ויצא בעם 2 Chr. 19, 4.
המושלים בעם 2 Chr. 23, 20.
ואבינה בעם ובכהנים Esr. 8, 15.
בינו בעירים בעם Ps. 94, 8.
וּבָעָם
ולא־בזרוע גדולה ובעם רב Ez. 17, 9.
כְּעָם
כעם עצום ערוך מלחמה Joel 2, 5.
כָּעָם
כעם ככהן Jes. 24, 2
והיה כעם ככהן Hos. 4, 9.
לָעָם
וישתחו לעם־הארץ Gn. 23, 7.
והיינו לעם אחד Gn. 34, 16.
להיות לעם אחד Gn. 34, 22.
לעם נכרי לא־ימשל Ex. 21, 8.
להיות לו לעם נחלה Dt. 4, 20.
להיות לו לעם סגלה Dt. 7, 6. 14, 2. 26, 18.
יקימך ר׳׳י לו לעם קדוש Dt. 28, 9.
נתנים לעם אחר Dt. 28, 32.
ולא־היה לחם לעם הארץ 2 Rg. 25, 3.
לעם נולד כי עשה Ps. 22, 32.
לעם לציים Ps. 74, 14.
ולא־היה לחם לעם הארץ Jer. 52, 6.
לעלות לעם יגודנו Hab. 3, 15.
לָעָם
גם־הוא יהיה־לעם Gn. 48, 19.
ולקחתי אתכם לי לעם Ex. 6, 7.
ואתם תהיו־לי לעם Lev. 26, 12.
נחיית לעם לי׳׳י אלהיך Dt. 27, 9.
חקים־אתך היום לו לעם Dt 29, 12.
לעשות אתכם לו לעם 1 S. 12, 22.
לפדות־לו לעם 2 Sam. 7, 23.
את־עמך ישראל לך לעם 2 S. 7, 24.
להיות לעם לי׳׳י 2 Reg. 11, 17.
לך לעם עד־עולם 1 Chr. 17, 22.
להיות לעם לי׳׳י 2 Chr. 23, 16.
ואתם תהיו־לי לעם Jer. 7, 23.
והייתם לי לעם Jer. 11, 4.
לעם ולשם ולתהלה Jer. 13, 11.
והיו־לי לעם Jer. 24, 7. 32, 38.
והייתם לי לעם Jer. 30, 22.
והמה יהיו־לי לעם Jer. 31, 1.
והיו־לי לעם Ez. 11, 20. 14, 10.
והייתם לי לעם Ez. 36, 28.
והיו־לי לעם Ez. 37, 23.
והמה יהיו־לי לעם Ez. 37, 27.
והיו לי לעם Zach. 2, 15.
והיו־לי לעם Zach. 8, 8.
לָעָם
לתת תבן לעם Ex. 5, 7.
למח הרעתה לעם הזה Ex. 5, 22.
הרע לעם הזה Ex. 5, 23.
מה אעשה לעם הזה Ex. 17, 4.
אשר־הוא עשה לעם Ex. 18, 14.
אשר אתה עשה לעם Ex. 18, 14.
היה אתה לעם Ex. 18, 19.
ויספר לעם את כל־דברי Ex. 24, 3.
שעיר החטאת אשר לעם Lev. 9, 15.
זבח השלמים אשר לעם Lev. 9, 18.
שעיר החטאת אשר לעם Lev. 16, 15.
נשאתה לעם הזה Num. 14, 19.

ותקראן לעם Num. 25, 2.
מים לעם לשתות Num. 33, 14.
ברית לעם ביום ההוא Jos. 24, 25.
לעם אשר ברגלי Jud. 8, 5.
לקחת צדה לעם Jud. 20, 10.
כי זבח היום לעם בבמה 1 S. 9, 12.
ויאמר שאול מה־לעם 1 Sam. 11, 5.
ויאמר שאול לעם 1 S. 14, 17.
ועד־מתי לא־תאמר לעם 2 S. 2, 26.
תהיה־עבד לעם הזה 1 Reg. 12, 7.
כה־תאמר לעם הזה 1 Rg. 12, 10.
ויתן לעם ויאכלו 1 Reg. 19, 21.
ויאמר צק לעם ויאכלו 2 Rg. 4, 41.
ויאמר תן לעם ויאכלו 2 Rg. 4, 42. 43.
להשיב לעם־הזה דבר 2 Chr. 10, 6.
לעם אשר־דברו אליך 2 Chr. 10, 10.
לעם אשר־באו עמו 2 Chr. 12, 3.
ויעמד מעל לעם 2 Chr. 24, 20.
ההכין האלהים לעם 2 Chr. 29, 36.
לעם לישובי ירושלם 2 Chr. 31, 4.
ויהי לב לעם לעשות Neh. 3, 38.
בעת ההיא אמרתי לעם Neh. 4, 16.
ליד המלך לכל־דבר לעם Neh. 11, 24.
נותן ׀ עז ותעצמות לעם Ps. 68, 36.
ישאו הרים ׀ שלום לעם Ps. 72, 3.
נתן נשמה לעם עליה Jes. 42, 5.
חשא השאת לעם הזה Jer. 4, 10.
ויאמר לעם־הזה Jer. 4, 11.
כה־אמר ר׳׳י לעם הזה Jer. 14, 10.
ונתתיך לעם הזה Jer. 15, 20.
כי תגיד לעם הזה Jer. 16, 10.
לא־יועילו לעם־הזה Jer. 23, 32.
לשלום לעם הזה Jer. 38, 4.
וקרבו אל־אשר לעם Ez. 42, 14.
ואת־החזבח לעם Ez. 44, 11.
במלאכות ר׳׳י לעם Hag. 1, 13.
וְלָעָם
לכהניה ולעם הארץ Jer. 1, 18.
וְלָעָם
ולעם אשר־אתו 2 Sam. 17, 29.
ולעם אשר־עמו 2 Chr. 18, 2.
ולעם הזה היה לב סורר Jer. 5, 23.
ולעבדיך ולעם הזה Jer. 37, 18.
וּבָעָם
תחטא בשגגה מעם הארץ Lev. 4, 27.
איש מעם הארץ 2 Reg. 25, 19.
מעם לעז Ps. 114, 1.
וששים איש מעם הארץ Jer. 52, 25.
מֵעָם
את־כל־שרי העם מעם 2 Chr. 24, 23.
הרימותי בחור מעם Ps. 89, 20.
ונשמד מואב מעם Jer. 48, 42.
וּמֵעָם
ומעם נורא מן־הוא Jes. 18, 7.
cum suff.: עַמִּי
ותקרא שמו בן־עמי Gn. 19, 38.
לעיני בני־עמי נתתיה לך Gn. 23, 11.
ועל־פיך ישק כל־עמי Gn. 41, 40.
אני נאסף אל־עמי Gn. 49, 29.
עני עמי אשר במצרים Ex. 3, 7.
והוצא את־עמי בני־ישראל Ex. 3, 10.
שלח את־עמי ויחגו לי Ex. 5, 1.
את־עמי בני־ישראל Ex. 7, 4.
שלח את־עמי ויעבדני Ex. 7, 16. 26. 9, 1. 13.
שלח עמי ויעבדני Ex. 8, 16. 10, 3.
משלח את־עמי Ex. 8, 17.
אשר עמי עמד עליה Ex. 8, 18.
ושמתי פדת בין עמי Ex. 8, 19.
לשלח את־עמי Ex. 10, 4.
קומו צאו מתוך עמי Ex. 12, 31.
אם־כסף ׀ תלוה את־עמי Ex. 22, 24.
בבנות אחיך ובכל־עמי Jud. 14, 3.
החידה חדתה לבני עמי Jud. 14, 16.
עמך עמי ואלהיך אלהי Ruth 1, 16.

כי יודע כל־שער עמי Ruth 3, 11.
ונגד זקני עמי Ruth 4, 4.
להמיתני ואת־עמי 1 Sam. 5, 10.
ולא־ימית אתי ואת־עמי 1 S. 5, 11.
לנגיד על־עמי ישראל 1 Sam. 9, 16.
והושיע את־עמי 1 Sam. 9, 16.
כי ראית את־עמי 1 Sam. 9, 16.
נגד־זקני עמי 1 Sam. 15, 30.
הושיע את־עמי ישראל 2 Sam. 3, 18.
את־עמי את־ישראל 2 Sam. 5, 2.
לרעות את־עמי את־ישראל 2 S. 7, 7.
להיות נגיד על־עמי 2 Sam. 7, 8.
שפטים על־עמי ישראל 2 S. 7, 11.
ותפלטני מריבי עמי 2 Sam. 22, 44.
ולא אעזב את־עמי ישראל 1 Rg. 6, 13
אשר הוצאתי את־עמי 1 Rg. 8, 16.
להיות על־עמי ישראל 1 Rg. 8, 16.
ואתנך נגיד על עמי 1 Reg. 14, 7.
ואתנך נגיד על עמי ישראל 1 Rg. 16, 2
ותחטא את־עמי ישראל 1 Rg. 16, 2.
בתוך עמי אנכי ישבת 2 Rg. 4, 13.
אל חזקיהו ׀ נגיד עמי 2 Rg. 20, 5.
תרעה את־עמי 1 Chr. 11, 2.
נגיד על עמי ישראל 1 Chr. 11, 2.
לרעות את־עמי לאמר 1 Chr. 17, 6.
להיות נגיד על עמי ישראל 1 Chr. 17, 7
אשר צויתי שפטים על־
עמי 1 Chr. 17, 10.
וכי מי אני ומי עמי 1 Chr. 29, 14.
תשפוט את־עמי 2 Chr. 1, 11.
אשר הוצאתי את־עמי 2 Chr. 6, 5.
נגיד על־עמי 2 Chr. 6, 5.
להיות על־עמי 2 Chr. 6, 6.
ויכנעו עמי 2 Chr. 7, 14.
וכעמך עמי 2 Chr. 18, 3.
ימצא את־עמי Esth. 8, 6.
אכלי עמי אכלו לחם Ps. 14, 4. 53, 5.
שמעה עמי ׀ ואדברה Ps. 50, 7.
פן־ישכחו עמי Ps. 59, 12.
האזינה עמי תורתי Ps. 78, 1.
שמע עמי ואעידה בך Ps. 81, 9.
ולא־שמע עמי לקולי Ps. 81, 12.
לו עמי שמע לי Ps. 81, 14.
הרדד עמי תחתי Ps. 144, 2.
עמי נגשרו מעולל Jes. 3, 12.
ולגזל משפט עניי עמי Jes. 10, 2.
אל־תורא עמי Jes. 10, 24.
ברוך עמי מצרים Jes. 19, 25.
על־שד בת־עמי Jes. 22, 4.
לך עמי בא בחדריך Jes. 26, 20.
על אדמת עמי Jes. 32, 13.
וישב עמי בנוה שלום Jes. 32, 18.
נחמו נחמו עמי Jes. 40, 1.
להשקות עמי בחירי Jes. 43, 20.
קצפתי על־עמי Jes. 47, 6.
הקשיבו אלי עמי Jes. 51, 4.
ולאמר לציון עמי אתה Jes. 51, 16.
מצרים ירד־עמי Jes. 52, 4.
כי־לקח עמי חנם Jes. 52, 5.
לכן ידע עמי שמי Jes. 52, 6.
מפשע עמי נגע למו Jes. 53, 8.
הרימו מכשול מדרך עמי Jes. 57, 14.
ויאמר אך־עמי המה Jes. 63, 8.
כי כימי העץ ימי עמי Jes. 65, 22.
שתים רעות עשה עמי Jer. 2, 13.
אמרו עמי רדנו Jer. 2, 31.
דרך בת־עמי Jer. 4, 11.
כי ׀ אויל עמי Jer. 4, 22.
שבר בת־עמי Jer. 6, 14. 8, 11.
בת־עמי חגרי־שק Jer. 6, 26.
רעת עמי ישראל Jer. 7, 12.
שועת בת־עמי Jer. 8, 19.
על־שבר בת־עמי Jer. 8, 21.
ארכת בת־עמי Jer. 8, 22.
את־חללי בת־עמי Jer. 8, 23.
ואעזבה את־עמי Jer. 9, 1.
מפני בת־עמי Jer. 9, 6.
הנחלתי את־עמי Jer. 12, 14.
ילמדו את־דרכי עמי Jer. 12, 16.
כאשר למדו את־עמי Jer. 12, 16.
ונבנו בתוך עמי Jer. 12, 16.
נשברה בתולת בת־עמי Jer. 14, 17.
אבדתי את־עמי Jer. 15, 7.
כי שכחני עמי Jer. 18, 15.
הרעים את־עמי Jer. 23, 2.
ויחתו את־עמי Jer. 23, 13.
וישמיעו דברי את־עמי Jer. 23, 22.
להשכיח את־עמי Jer. 23, 27
ויחתו את־עמי Jer. 23, 32.
ושבתי את־שבות עמי Jer. 30, 3.
ואת־עמי ינאצון Jer. 33, 24.
צאן אבדות היה עמי Jer. 50, 6.
צאו מתוכה עמי Jer. 51, 45.
על־שבר בת־עמי Thr. 2, 11. 3, 48.
היית שחוק לכל־עמי Thr. 3, 14.
בת־עמי לאכזר Thr. 4, 3.
ויגדל עון בת־עמי Thr. 4, 6.
בשבר בת־עמי Thr. 4, 10.
בסוד עמי לא־יהיו Ez. 13, 9.
הטעו את־עמי לאמר Ez. 13, 10.
ותחללנה אתי אל־עמי Ez. 13, 19.
והצלתי את־עמי Ez. 13, 21. 23.
והכרתיו מתוך עמי Ez. 14, 8.
והשמדתיו מתוך עמי Ez. 14, 9.
אל־חרב הוו את־עמי Ez. 21, 17.
ביד עמי ישראל Ez. 25, 14.
וישבו לפניך עמי Ez. 33, 31.
והמה עמי בית ישראל Ez. 34, 30.
אדם את־עמי ישראל Ez. 36, 12.
מקברותיכם עמי Ez. 37, 13.
בשבת עמי ישראל Ez. 38, 14.
ועליתי על־עמי Ez. 38, 16.
אודיע בתוך עמי Ez. 39, 7.
ואת־עמי יורו Ez. 44, 23.
נשיאי את־עמי Ez. 45, 8.
הרימו גרשתיכם מעל עמי Ez. 45, 9.
לא־יפצו עמי Ez. 46, 18.
וחטאת עמי ישראל Dan. 9, 20.
לא עמי Hos. 1, 9.
כי אתם לא עמי Hos. 1, 9.
לא־עמי אתם Hos. 2, 1.
אמרו לאחיכם עמי Hos. 2, 3.
ואמרתי ללא־עמי עמי־
אתה Hos. 2, 25.
נדמו עמי מבלי הדעת Hos. 4, 6.
חטאת עמי יאכלו Hos. 4, 8.
עמי בעצו ישאל Hos. 4, 12.
בשובי שבות עמי Hos. 6, 11.
ולא־יבשו עמי Joel 2, 26. 27.
עמי ונחלתי Joel 4, 2.
ועל־עמי ידו גורל Joel 4, 3.
בקרב עמי Am. 7, 8.
לך הנבא אל־עמי Am. 7, 15.
בא הקץ אל־עמי Am. 8, 2.
כל חטאי עמי Am. 9, 10.
ושבתי את־שבות עמי Am. 9, 14.
אל־חבוא בשער־עמי Obad. 1, 13
נגע עד־שער עמי Mich. 1, 9.
חלק עמי ימיר Mich. 2, 4.
ואתמול עמי לאויב Mich. 2, 8.
נשי עמי תגרשון Mich. 2, 9.
ואשר אכלו שאר עמי Mich. 3, 3.
המתעים את־עמי Mich. 3, 5.
עמי מה־עשיתי לך Mich. 6, 3.
עמי זכר־נא מה־יעץ Mich. 6, 5.
וחרפת עמי תשאו Mich. 6, 16.
אשר חרפו את־עמי Zeph. 2, 8.
שארית עמי יבזום Zeph. 2, 9.
הנני מושיע את־עמי Zach. 8, 7.
אמרתי עמי הוא Zach. 13, 9.

cum suff.: רַעֲמִי

ואני ועמי הרשעים Ex. 9, 27.
אני ועמי ובני־עמון Jud. 12, 2.
שמעוני אחי ועמי 1 Chr. 28, 2.
ועמי בבקשתי Esth. 7, 3.
כי נמכרנו אני ועמי Esth. 7, 4.
ועמי המיר כבודו Jer. 2, 11.
ועמי שכחוני Jer. 2, 32.
ועמי אהבו כן Jer. 5, 31.
ועמי לא ידעו Jer. 5, 7.
ועמי את־טובי ישבעו Jer. 31, 14.
ועמי תלואים Hos. 11, 7.

cum suff.: בְּעַמִּי

מסתולל בעמי Ex. 9, 17,
זה יעצר בעמי 1 Sam. 9, 17.
אשלח דבר בעמי 2 Chr. 7, 13.
וששתי בעמי Jes. 65, 19.
נמצאו בעמי רשעים Jer. 5, 26.
בתוך נתתיך בעמי Jer. 6, 27.
כי־היא חיתה בעמי Ez. 21, 17.

cum suff.: כְּעַמֶּי

כעמי כעמך 1 Reg. 22, 4.
כעמי כעמך כסוסי כסוסיך 2 Rg. 3, 7.

cum suff.: לְעַמִּי

הנני הולך לעמי Num. 24, 14.
מנחת ישראל לעמי 1 Sam. 2, 29.
ושמתי מקום לעמי 2 Sam. 7, 10.
ושמתי מקום לעמי 1 Chr. 17, 9.
והגד לעמי פשעם Jes. 58, 1.
לעמי אשר דרשוני Jes. 65, 10.
אני עשה־לעמי Jer. 29, 32.
תצודדנה לעמי Ez. 13, 18.
לעמי שמעי כזב Ez. 13, 19.
ופריכם תשאו לעמי Ez. 36, 8.

cum suff.: וּמֵעַמִּי

הצפרדעים ממני ומעמי Ex. 8, 4.

cum suff.: עַמְּנוּ

ונתחזק בעד עמנו 2 Sam. 10, 12.
ונתחזקה בעד־עמנו 1 Chr. 19, 13.
ונשבה אל־עמנו Jer. 46, 16.

c. suff.: עַמְּךָ *p.*

וחטאת עמך Ex. 5, 16.
הצלת את־עמך Ex. 5, 23.
פדות בין עמי ובין עמך Ex. 8, 19.
ואך אותך ואת־עמך Ex. 9, 15.
עד־יעבר עמך י״י Ex. 15, 16.
ואכלו אביני עמך Ex. 23, 11.
כי שחת עמך Ex. 32, 7.
וראה כי עמך הגוי Ex. 33, 13.
נגד כל־עמך אעשה Ex. 34, 10.
ולא־תטר את־בני עמך Lev. 19, 18.
כי שחת עמך Dt. 9, 12.
אל־תשחת עמך Dt. 9, 26.
והם עמך ונחלתך Dt. 9, 29.
בקרב עמך ישראל Dt. 21, 8.
וברך את־עמך Dt. 26, 15.
מפני עמך 2 Sam. 7, 23.
את־עמך ישראל 2 Sam. 7, 24.
בתוך עמך אשר בחרת 1 Rg. 3, 8.
לשפט את־עמך 1 Reg. 3, 9.
מי יוכל לשפט את־עמך 1 Rg. 3, 9.
בהנגף עמך ישראל 1 Reg. 8, 33.
וסלחת לחטאת עמך 1 Reg. 8, 34.
לכל עמך ישראל 1 Reg. 8, 38.
כי־יצא עמך למלחמה 1 Rg. 8, 44.
כי־עמך ונחלתך הם 1 Reg. 8, 51.
ואל־תחתת עמך ישראל 1 Rg. 8, 52.
לגרש מפני עמך 1 Chr. 17, 21.
ותתן את־עמך ישראל 1 Chr. 17, 22.
ועתה עמך הנמצאו־פה 1 Chr. 29, 17.
ליצר מחשבות לבב עמך 1 Chr. 29, 18
את־עמך הזה הגדול 2 Chr. 1, 10.
ואם־ינגף עמך ישראל 2 Chr. 6, 24.
וסלחת לחטאת עמך 2 Chr. 6, 25.
ולכל עמך ישראל 2 Chr. 6, 29.
כי־יצא עמך למלחמה 2 Chr. 6, 34.
מלפני עמך ישראל 2 Chr. 20, 7.
ולאבתינו ולכל־עמך Neh. 9, 32.
על־עמך ברכתך סלה Ps. 3, 9.
הושיעה ׀ את־עמך Ps. 28, 9.
תמכר־עמך בלא־הון Ps. 44, 13.
הראית עמך קשה Ps. 60, 5.
בצאתך לפני עמך Ps. 68, 8.
ידין עמך בצדק Ps. 72, 2.
גאלת בזרוע עמך Ps. 77, 16.
נחית כצאן עמך Ps. 77, 21.
ואנחנו עמך Ps. 79, 13.
עשנת בתפלת עמך Ps. 80, 5.
על־עמך יערימו סוד Ps. 83, 4.
נשאת עון־עמך Ps. 85, 3.
עמך י״י ידכאו Ps. 94, 5.
זכרני י״י ברצון עמך Ps. 106, 4.
עמך נדבת Ps. 110, 3.
אם־יהיה עמך ישראל Jes. 10, 22.
עמך הרגת Jes. 14, 20.
כן נהגת עמך Jes. 63, 14.
הן הבט־נא עמך כלנו Jes. 64, 8.
הושע י״י את־עמך Jer. 31, 7.
ותצא את־עמך Jer. 32, 21.
אל־בני עמך Ez. 3, 11.
בנות עמך המתנבאות Ez. 13, 17.
דבר אל־בני־עמך Ez. 33, 2.
אמר אל־בני־עמך Ez. 33, 12.
ואמרו בני עמך Ez. 33, 17.
בני עמך הנדברים בך Ez. 33, 30.
בני עמך לאמר Ez. 37, 18.
הוצאת את־עמך Dan. 9, 15.
על־עירך ועל־עמך Dan. 9, 19.
נחתך על־עמך Dan. 9, 24.
ובני ׀ פריצי עמך Dan. 11, 14.
העמד על־בני עמך Dan. 12, 1.
ובעת ההיא ימלט עמך Dan. 12, 1.
חוסה י״י על־עמך Joel 2, 17.
רעה עמך בשבטך Mich. 7, 14.
נפשו עמך Nah. 3, 18.
יצאת לישע עמך Hab. 3, 13.

c. suff.: וְעַמְּךָ *p.*

אני ועמך Ex. 33, 16.
ונפליני אני ועמך Ex. 33, 16.
ועמך ישראל אשר יתפללו 1 Rg. 8, 30
לחטאת עבדיך ועמך 1 Reg. 8, 36.
ועמך תחת עמו 1 Reg. 20, 42.
תחנוני עבדך ועמך 2 Chr. 6, 21.
לחטאת עבדיך ועמך 2 Chr. 6, 27.
והם עבדיך ועמך Neh. 1, 10.
ועמך ישמחו בך Ps. 85, 7.
אתה ועבדיך ועמך Jer. 22, 2.
למה תמותו אתה ועמך Jer. 27, 13.
ירושלם ועמך לחרפה Dan. 9, 16.
ועמך כמריבי כהן Hos. 4, 4.

cum suff.: בְּעַמֶּךָ

ונשיא בעמך לא תאר Ex. 22, 27.

cum suff.: בְּעַמֶּךָ *p.*

יחרה אפך בעמך Ex. 32, 11.
בעמך ובבניך ובנשיך 2 Chr. 21, 14.

cum suff.: וּבְעַמֶּךָ

ובכה ובעמך Ex. 7, 29.
ובעמך ובבתיך את־הערב Ex. 8, 17.
ובעמך לא למגפה 1 Chr. 21, 17.

cum suff.: וּבְעַמֶּךָ *p.*

ובבית עבדיך ובעמך Ex. 7, 28.
אל־לבך ועבדיך ובעמך Ex. 9, 14.

cum suff.: כְּעַמֶּךָ

ומי כעמך כישראל 2 Sam. 7, 23.
ליראה אתך כעמך 1 Reg. 8, 43.
ומי כעמך ישראל 1 Chr. 17, 21.
וליראה אתך כעמך 2 Chr. 6, 33.

cum suff.: כְּעַמֶּךָ *p.*

כמוך כעמי כעמך 1 Reg. 22, 4.
כעמי כעמך כסוסי כסוסיך 2 Rg. 3, 7.

cum suff.: וּכְעַמֶּךָ

וכעמך עמי 2 Chr. 18, 3.

c. suff.: לְעַמֶּךָ *p.*

על־הרעה לעמך Ex. 32, 12.
לעמך באחרית הימים Num. 24, 14.
כפר לעמך ישראל Dt. 21, 8.
נתת לעמך לנחלה 1 Reg 8, 36.

וסלחת לעמך 1 Reg. 8, 50.
לעמך לנחלה 2 Chr. 6, 27.
וסלחת לעמך 2 Chr. 6, 39.
אשר־יקרה לעמך Dan. 10, 14.
cum suff.: וּלְעַמֶּךָ
ולעבדיך ולעמך Ex. 8, 5.
cum suff.: בְּעַמֶּךָ
לא־מעמך ישראל 1 Reg. 8, 41.
אשר לא־מעמך הוא 2 Chr. 6, 32.
cum suff.: וּמֵעַמֶּךָ *p.*
ומעבדיך ומעמך Ex. 8, 7.
cum suff.: עַמֶּךָ
ולשבעה בתוך עמך Num. 5, 21.
עמך עמי ואלהיך אלהי Ruth 1, 16.
ושכחי עמך ובית אביך Ps. 45, 11.
עמך בחרב יהרג Ez. 26, 11.
עמך נשים בקרבך Nah. 3, 13.
cum suff.: וְעַמֶּךָ
ועמך כלם צדיקים Jes. 60, 21.
cum suff.: לְעַמֶּךָ
כי־אתך נשוב לעמך Ruth 1, 10.
cum suff.: עַמּוֹ
דן ידין עמו Gn. 49, 16.
ויאמר אל־עמו Ex. 4, 9.
ויצו פרעה לכל־עמו Ex. 1, 22.
ואת־עמו לקח עמו Ex. 14, 6.
את־עמלק ואת־עמו Ex. 17, 13.
למשה ולישראל עמו Ex. 18, 1.
מקרב עמו Lev. 17, 4.
והכרתי אתו מקרב עמו Lev. 20, 3. 6.
ויאסף סיחן את־כל־עמו Nu. 21, 23.
הוא וכל־עמו למלחמה Nu. 21, 33.
ואת־כל־עמו ואת־ארצו Nu. 21, 34.
ואת־בניו ואת־כל־עמו Nu. 21, 35.
ארץ בני־עמו Num. 22, 5.
וכל־עמו למלחמה Dt. 2, 32. 3, 1.
בנו ואת־כל־עמו Dt. 2, 33.
ואת־כל־עמו ואת־ארצו Dt. 3, 2.
מלך־חשבון ואת־כל־עמו Dt. 3, 3.
כי חלק י״י עמו Dt. 32, 9.
ידין י״י עמו Dt. 32, 36.
הרנינו גוים עמו Dt. 32, 43.
וכפר אדמתו עמו Dt. 32, 43.
ואל־עמו תביאנו Dt. 33, 7.
ואת־עמו ואת־עירו Jos. 8, 1.
הוא וכל־עמו למועד Jos. 8, 14.
ויכהו יהושע ואת־עמו Jos. 10, 33.
ויאסף סיחון את־כל־עמו Jud. 11, 20
את־סיחון ואת־כל־עמו Jud. 11, 21.
מפני עמו ישראל Jud. 11, 23.
כי־פקד י״י את־עמו Ruth 1, 6.
לא־טש י״י את־עמו 1 Sam. 12, 22.
לנגיד על־עמו 1 Sam. 13, 14.
למלך על־עמו 1 Sam. 15, 1.
בעבור עמו ישראל 2 Sam. 5, 12.
וצדקה לכל־עמו 2 Sam. 8, 15.
ומשפט עמו ישראל 1 Reg. 8, 59.
לדוד עבדו ולישראל עמו 1 Rg. 8, 66.
ועמד תחת עמו 1 Reg. 20, 42.
בעבור עמו ישראל 1 Chr. 14, 2.
וצדקה לכל־עמו 1 Chr. 18, 14.
מלך מעכה ואת־עמו 1 Chr. 19, 7.
יוסף י״י על־עמו כהם 1 Chr. 21, 3.
לפני י״י ולפני עמו 1 Chr. 22, 18.
באהבת י״י את־עמו 2 Chr. 2, 10.
ולשלמה ולישראל עמו 2 Chr. 7, 10.
ויגהג את־עמו 2 Chr. 25, 11.
ואת עמו ישראל 2 Chr. 31, 8.
כי י״י ברך את־עמו 2 Chr. 31, 10.
להציל את־עמו 2 Chr. 32, 14.
להציל עמו מידי 2 Chr. 32, 15.
עמו מידי 2 Chr. 32, 17.
אל־מנשה ואל־עמו 2 Chr. 33, 10.
ואת עמו ישראל 2 Chr. 35, 3.
על־עמו ועל־מעונו 2 Chr. 36, 15.
מי־בכם מכל־עמו 2 Chr. 36, 23.

מי־בכם מכל־עמו Esr. 1, 3.
ומדבר כלשון עמו Esth. 1, 22.
בשוב י״י שבות עמו Ps. 14, 7.
את־עמו בשלום Ps. 29, 11.
ואל־הארץ לדין עמו Ps. 50, 4.
ישוֹב עמו הלם Ps. 73, 10.
ויסע כצאן עמו Ps. 78, 52.
ויסגר לחרב עמו Ps. 78, 62.
לרעות ביעקב עמו Ps. 78, 71.
ידבר שלום אל־עמו Ps. 85, 9.
כי לא־יטש י״י עמו Ps. 94, 14.
עמו וצאן מרעיתו Ps. 100, 3.
ויפר את־עמו מאד Ps. 105, 24.
חפד לבם לשנא עמו Ps. 105, 25.
ויוצא עמו בששון Ps. 105, 43.
עם נדיבי עמו Ps. 113, 8.
נגדה־נא לכל־עמו Ps. 116, 14. 18.
נחלה לישראל עמו Ps. 135, 12.
כי־ידין י״י עמו Ps. 135, 14.
למוליך עמו במדבר Ps. 136, 16.
לקנות את־שאר עמו Jes. 11, 11.
מסלה לשאר עמו Jes. 11, 16.
איש אל־עמו יפנו Jes. 13, 14.
ובה יחסו עניי עמי Jes. 14, 32.
וחרפת עמו יסיר Jes. 25, 8.
תפארה לשאר עמו Jes. 28, 5.
את־שבר עמו Jes. 30, 26.
כי־נחם י״י עמו Jes. 49, 13.
ואלהיך יריב עמו Jes. 51, 22.
כי־נחם י״י עמו Jes. 52, 9.
ובדילני י״י מעל עמו Jes. 56, 3.
ימי־עולם משה עמו Jes. 63, 11.
ואת־שריו ואת־כל־עמו Jer. 25, 19.
איש אל־עמו יפנו Jer. 50, 16.
כי־אבל עליו עמו Hos. 10, 5.
ויחמל על־עמו Joel 2, 18.
כי ריב לי״י עם־עמו Mich. 6, 2.
ביום ההוא כצאן עמו Zach. 9, 16.
cum suff.: וְעַמּוֹ
ויכו בהם אביה ועמו 2 Chr. 13, 17.
ויבא יהושפט ועמו 2 Chr. 20, 25.
הוא ועבדו ועמו Jer. 22, 4.
ועבדו אתו ועמו Jer. 27, 12.
ועמו בעריו ישב Jer. 49, 1.
הוא ועמו אתו Ez. 30, 11.
cum suff.: בְּעַמּוֹ
הבאש הבאיש בעמו 1 Sam. 27, 12.
עלות חמת־י׳ בעמו 2 Chr. 36, 16.
ולא־נכד בעמו Job. 18, 19.
ויחר־אף י״י בעמו Ps. 106, 40.
כי־רוצה י״י בעמו Ps. 149, 4.
cum suff.: לְעַמּוֹ
אשר דבר לעשות לעמו Ex. 32, 14.
אשר נתן מנוחה לעמו 1 Rg. 8, 56.
אלהי־ישראל לעמו 1 Chr. 23, 25.
דרש טוב לעמו Esth. 10, 3.
י״י עז לעמו יתן Ps. 29, 11.
כח מעשיו הגיד לעמו Ps. 111, 6.
פדות שלח לעמו Ps. 111, 9.
וי״י סביב לעמו Ps. 125, 2.
ויורם קרן לעמו Ps. 148, 14.
ויאמר לעמו Joel 2, 19.
וי״י מחסה לעמו Joel 4, 16.
cum suff.: וּמֵעַמּוֹ
מעבדיו ומעמו Ex. 8, 25.
מפרעה מעבדיו ומעמו Ex. 8, 27.
cum suff.: עַמָּהּ
והכרתי אתה מקרב עמה Lv. 17, 10.
מקרב עמה Lev. 23, 30.
בקרב עמה Num. 5, 27.
הנפש ההוא מקרב עמה Num. 15, 30.
ותגד החידה לבני עמה Jud. 14, 17.
אל־עמה ואל־אלהיה Ruth 1, 15.
את־עמה ואת־מולדתה Esth. 2, 10.
מולדתה ואת־עמה Esth. 2, 20.
ולבקש מלפניו על־עמה Esth. 4, 8.
בנפל עמה ביד־צר Thr. 1, 7.

כל־עמה נאנחים Thr. 1, 11.
cum suff.: וְעַמָּהּ
ועמה משוש Jes. 65, 18.
cum suff.: עַמָּם
מקרב עמם Lev. 18, 29. 20, 5. 18.
ונכרתו לעיני בני עמם Lev. 20, 17.
לא־הצילו את־עמם 2 Chr. 25, 15.
לא־הצילו עמם מידי 2 Chr 32, 17.
pl.: עַמִּים
מלכי עמים ממנה יהיו Gn. 17, 16.
יעבדוך עמים Gn. 27, 29.
והיית לקהל עמים Gn. 28, 3.
ונתחיך לקהל עמים Gn. 48, 4.
ולו יקהת עמים Gn. 49, 10.
שמעו עמים ירגזון Ex. 15, 14.
ויצב גבלת עמים Dt. 32, 8.
אף חבב עמים Dt. 33, 3.
בהם עמים ינגח יחדו Dt. 33, 17.
עמים הר־יקראו Dt. 33, 19.
ומריד עמים תחתני 2 Sam. 22, 48.
שמעו עמים כלם 1 Reg. 22, 28.
חבו לי״י משפחות עמים 1 Chr. 16, 28.
שמעו עמים כלם 2 Chr. 18, 27.
והציגני למשל עמים Job. 17, 6.
לעלות עמים תחתם Job. 36, 20.
כי־בם ידין עמים Job. 36, 31.
י״י ידין עמים Ps. 7, 9.
וידבר עמים תחתי Ps. 18, 48.
מחשבות עמים Ps. 33, 10.
עמים תחתיך יפלו Ps. 45, 6.
על־כן עמים יהודוך Ps. 45, 18.
ידבר עמים תחתינו Ps. 47, 4.
נדיבי עמים ׀ נאספו Ps. 47, 10.
באף עמים ׀ הורד Ps. 56, 8.
ברכו עמים ׀ אלהינו Ps. 66, 8.
יודוך עמים Ps. 67, 4. 6.
עמים כלם Ps. 67, 4. 6.
כי־תשפט עמים מישר Ps. 67, 5.
בעגלי עמים Ps. 68, 31.
בזר עמים Ps. 68, 31.
י״י יספר בכתוב עמים Ps. 87, 6.
בחיקי כל־רבים עמים Ps. 89, 51.
חבו לי״י משפחות עמים Ps. 96, 7.
י״י מלך ירגזו עמים Ps. 99, 1.
בהקבץ עמים יחדו Ps. 102, 23.
משל עמים ויפתחהו Ps. 105, 20.
יקבהו עמים Prv. 24, 24.
והלכו עמים רבים Jes. 2, 3.
ואסיר ׀ גבולת עמים Jes. 10, 13.
עמד לנס עמים Jes. 11, 10.
ולקחום עמים Jes. 14, 2.
מכה עמים בעברה Jes. 14, 6.
עמים רבים Jes. 17, 12.
על לחיי עמים Jes. 30, 28.
נדדו עמים מרממתך Jes. 33, 3.
עמים משרפות שיד Jes. 33, 12.
ואל־עמים ארים נסי Jes. 49, 22.
לאור עמים ארגיע Jes. 51, 4.
וזרעי עמים ישפטו Jes. 51, 5.
ואבוס עמים באפי Jes. 63, 6.
ויגעו עמים בדי־ריק Jer. 51, 58.
עמים רבים עמקו שפה Ez. 3, 6.
ובקהל עמים Ez. 23, 24.
השבעת עמים רבים Ez. 27, 33.
בקהל עמים רבים Ez. 32, 3.
עמים רבים Ez. 32, 9. 10.
וחרפת עמים לא תשאי Ez. 36, 15.
עמים רבים אתך Ez. 38, 6.
ועל־עמים רבים Ez. 38, 22.
ואספו עליהם עמים Hos. 10, 10.
מפניו יחילו עמים Joel 2, 6.
שמעו עמים כלם Mich. 1, 2.
ונהרו עליו עמים Mich. 4, 1.
ושפט בין עמים רבים Mich. 4, 3.
והדקות עמים רבים Mich. 4, 13.
בקרב עמים רבים Mich. 5, 6. 7.
כל־יתר עמים Hab. 2, 8.

קצות־עמים רבים Hab. 2, 10.
ויגיעו עמים בדי־אש Hab. 2, 13.
אל־עמים שפה ברורה Zeph. 3, 9.
עד אשר־יבאו עמים Zach. 8, 20.
ובאו עמים רבים Zach. 8, 22.
pl.: וַעֲמִּים
ועמים באמונתו Ps. 96, 13.
ועמים במישרים Ps. 98, 9.
ועמים רבים אתך Ez. 38, 9. 15.
ועמים אשר אתך Ez. 39, 4.
pl.: הָעַמִּים
סגלה מכל־העמים Ex. 19, 5.
הבדלתי אתכם מן־העמים Lv. 20, 24
ואבדל אתכם מן־העמים Lev. 20, 26
על־פני העמים Dt. 2, 25.
לעיני העמים אשר ישמעון Dt. 4, 6.
לכל העמים Dt. 4, 19.
מאלהי העמים Dt. 6, 14.
סגלה מכל העמים Dt. 7, 6.
לא מרבכם מכל־העמים Dt. 7, 7.
המעט מכל־העמים Dt. 7, 7.
ברוך תהיה מכל־העמים Dt. 7, 14.
ואכלת את־כל־העמים Dt. 7, 16.
לכל־העמים אשר־אתה ירא Dt. 7, 19
מכל־העמים כיום הזה Dt. 10, 15.
מאלהי העמים Dt. 13, 8.
לעם סגלה מכל העמים Dt. 14, 2.
רק מערי העמים האלה Dt. 20, 16.
בכל העמים אשר־ינחגך Dt. 28, 37.
והפיצך י״י בכל־העמים Dt. 28, 64.
ושב וקבצך מכל־העמים Dt. 30, 3.
ובכל העמים אשר עברנו Jos. 24, 17.
ויגרש י״י את־כל־העמים Jos. 24, 18.
מאלהי העמים Jud. 2, 12.
ויבאו מכל־העמים 1 Reg. 5, 14.
ולשניה בכל־העמים 1 Reg. 9, 7.
בכל־העמים נפלאתיו 1 Chr. 16, 24.
כל־אלהי העמים אלילים 1 Chr. 16, 26
ולשניה בכל־העמים 2 Chr. 7, 20.
להראות העמים והשרים Esth. 1, 11.
השרים ועל־כל־העמים Esth. 1, 16.
ומפרד בין העמים Esth. 3, 8.
גלוי לכל־העמים Esth. 3, 14. 8, 13.
על־כל־העמים Esth. 9, 2.
כל־העמים תקעו־כף Ps. 47, 2.
שמעו־זאת כל־העמים Ps. 49, 2.
בכל־העמים נפלאותיו Ps. 96, 3.
אלהי העמים אלילים Ps. 96, 5.
וראו כל־העמים כבודו Ps. 97, 6.
ורם הוא על־כל־העמים Ps. 99, 2.
לא־השמידו את־העמים Ps. 106, 34.
לחיל העמים Jes. 10, 14.
לכל־העמים בחר Jes. 25, 6.
הלוט על־כל־העמים Jes. 25, 7.
יקרא לכל־העמים Jes. 56, 7.
וצאצאיהם בתוך העמים Jes. 61, 9
נס על־העמים Jes. 62, 10.
חקות העמים הבל Jer. 10, 3.
וכל־העמים נלחמים Jer. 34, 1.
שמעו נא כל־עמים Thr. 1, 18.
בקרב העמים Thr. 3, 45.
וקבצתי אתכם מן־העמים Ez. 11, 17
והוצאתי אתכם מן־העמים Ez. 20, 34.
אל־מדבר העמים Ez. 20, 35.
בהוציאי אתכם מן־העמים Ez. 20, 41.
והכרתיך מן־העמים Ez. 25, 7.
דלתות העמים Ez. 26, 2.
רכלת העמים Ez. 27, 3.
העמים אשר נפצו Ez. 28, 25. 29, 13.
והוצאתים מן־העמים Ez. 34, 13.
בשוברי אותם מן־העמים Ez. 39, 27.
כי כל־העמים ילכו Mich. 4, 5.
ויקבץ אליו כל־העמים Hab. 2, 5.
כרתי את־כל־העמים Zach. 11, 10.
לכל־העמים סביב Zach. 12, 2.

מעמסה לכל־העמים Zach. 12, 3.
סוס העמים אכה בעורון Zach. 12, 4.
כל־העמים סביב Zach. 12, 6.
כל־העמים אשר צבאו Zach. 14, 12.

1 pl.: בָּעַמִּים

והפיץ ר׳ אתכם בעמים Dt. 4, 27.
הודיעו בעמים עלילתיו 1Chr. 16, 8.
אני אפיץ אתכם בעמים Neh. 1, 8.
הגדו בעמים עלילותיו Ps. 9, 12.
אודך בעמים ׳ אזמרך Ps. 57, 10.
הודיעת בעמים עזך Ps. 77, 15.
הודיעו בעמים עלילותיו Ps. 105, 1.
אודך בעמים ׳ ר׳ Ps. 108, 4.
הודיעו בעמים עלילותיו Jes. 12, 4.
סחרים בעמים Ez. 27, 36.
כל־יודיעך בעמים Ez. 28, 19.
בעמים הוא יתבולל Hos. 7, 8.
למה יאמרו בעמים Joel 2, 17.
ואזרעם בעמים Zach. 10, 9.

1 pl.: בָּעַמִּים

אל־גיל כעמים Hos. 9, 1.

1 pl.: מֵעַמִּים

מקבצת מעמים רבים Ez. 38, 8.
והיא מעמים הוצאה Ez. 38, 8.

1 pl.: הֵמָּעַמִּים

ומעמים אין־איש אתי Jes. 63, 3.

pl. constr.: עַמֵּי

וראו כל־עמי הארץ Dt. 28, 10.
דעת כל־עמי הארץ Jos. 4, 24.
ידעון כל־עמי הארץ 1 Reg. 8, 43.
מכל עמי הארץ 1 Reg. 8, 53.
דעת כל־עמי הארץ 1 Reg. 8, 60.
עמי־הארץ אשר־השמיד 1Chr. 5, 25.
ידעו כל־עמי הארץ 2 Chr. 6, 33.
לכל עמי הארצות 2 Chr. 32, 13.
כעל אלהי עמי הארץ 2 Chr. 32, 19.
בגדת עמי הארצות Esr. 9, 11.
ותתם ביד עמי הארצות Neh. 9, 30.
וירדו מצלו כל־עמי הארץ Ez. 31, 12
בכל עמי הארץ Zeph. 3, 20.

pl. constr.: וְעַמֵּי

ועמי הארץ המביאים Neh. 10, 32.

pl. constr.: בְּעַמֵּי

הקדש בעמי הארצות Esr. 9, 2.
ולהתחתן בעמי התעבות Esr. 9, 14.

pl. constr.: כְּעַמֵּי

כהנים כעמי הארצות 2 Chr. 13, 9.

pl. constr.: לְעַמֵּי

בנתינו לעמי הארץ Neh. 10, 31.

pl. constr.: מֵעַמֵּי

עליהם מעמי הארצות Esr. 3, 3.
והלוים מעמי הארצות Esr. 9, 1.
נכריות מעמי הארץ Esr. 10, 2.
והבדלו מעמי הארץ Esr. 10, 11.
הנבדל מעמי הארצות Neh. 10, 29.
ורבים מעמי הארץ Esth. 8, 17.

pl. c. suff.: עַמֶּיךָ

ונאספת אל־עמיך Num. 27, 13.
אחר תאסף אל־עמיך Num. 31, 2.
והאסף אל־עמיך Dt. 32, 50.

pl. c. suff.: p. בַּעַמֶּיךָ

לא־תלך רכיל בעמיך Lev. 19, 16.
וקאם שאון בעמיך Hos. 10, 14.

pl. c. suff.: עַמָּיו

ויאסף אל־עמיו Gn. 25, 8. 17. 35, 29. 49, 33.
יאסף אהרן אל־עמיו Num. 20, 24.
ויאסף אל־עמיו Dt. 32, 50.
לא־טוב עשה בתוך עמיו Ez. 18, 18.

pl. c. suff.: בְּעַמָּיו

לנפש לא־יטמא בעמיו Lev. 21, 1.
לא יטמא בעל בעמיו Lev. 21, 4.
ולא־יחלל זרעו בעמיו Lev. 21, 15

pl. c. suff.: מֵעַמָּיו

ונכרת מעמיו Ex. 31, 14. Lv. 17, 9.
כי אם־בתולה מעמיו Lev. 21, 14.

pl. c. suff.: עַמֶּיהָ

הנפש ההוא מקרב עמיה Ex. 31, 14.

pl. c. suff.: מֵעַמֶּיהָ

ונכרתה הנפש ההוא מעמיה Gn. 17, 14.
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה Lev. 7, 20. 21. 27. 19, 8.
הנפש האכלת מעמיה Lev. 7, 25.
ונכרתה מעמיה Lev. 23, 29.
הנפש ההוא מעמיה Num. 9, 13.

2 pl. aram.: וַעֲמַמִּים

ממלכות ועממים Neh. 9, 22.

pl. c. aram.: עַמְמֵי

ואת־עממי הארץ Neh. 9, 24.

pl. c. suff.: בְּעַמְמֵיהֶם aram.

אחריך בנימן בעמיך Jud. 5, 14.

עַם

ז״ס נזכרי כאו נענני, ומילועם עַמָּא, ומכוני עַמְמִין, ומסתין עַמְמֵי, ולין ספרא נאכון.

n. comm. aram. (def. עַמָּא; pl. עַמְמִין; c. עַמְמֵי), a hebraico plane non diversum. Bene glossa: קבוץ מיוחד לראש מיוחד. LXX. λαός.

Dan. 3, 29. כל־עם אמא ולשן

pl.: וְעַמִּים

Esr. 6, 12. ועם די ׳ ישלח ידה לְעַם

Dan. 2, 44. לעם אחרן לא תשתבק
Dan. 7, 27. כעם קדישי עליונין

def.: עַמָּא

Esr. 7, 16. עם התנדבות עמא
Esr. 7, 25. די־להן דאנין לכל־עמא

def.: עַמָּא

Esr. 7, 13. מן־עמא ישראל

def.: וְעַמָּה

Esr. 5, 12. ועמה הגלי לבבל

def. pl.: עַמְמַיָּא

Dan. 3, 4. עממיא אמיא ולשניא
Dan. 3, 7. כדי שמעין כל־עממיא
Dan. 3, 7. נפלין כל־עממיא
Dan. 3, 31. מלכא לכל־עממיא
Dan. 5, 19. כל עממיא אמיא ולשניא
Dan. 6, 26. כתב לכל־עממיא
Dan. 7, 14. עממיא אמיא ולשניא

עִם

v. concord. partt.

I. עָמַד

פעל נוד, ומכל אן נכנין מנוף החַמְשִׁיד [יקוקל כ״ע ו׳], ומוף מסרוס יַן מָעַד לעיל, ומוכו מיעם ופקוק ומזעם [ווֹעַנקען], ומקק ומזוי ע׳ לעיל תקק מעד.

v. comp. intr., sicut מָעַד q. v., vacillare, unde solummodo Hi. הֶעֱמִיד, labefacere. LXX. συγκλάζειν.

Hif-il: הֶעֱמִיד

2 perf.: וְהֶעֱמַדְתָּ

Ez. 29, 7. והעמדת להם כל־מתנים

II. עָמַד

פעל נוד, ומעתיל יַעֲמֹד, ומסלסה סיום מעוד ומעוזק ויווקף [נע־שערעקט ווין], ומכלים עָמוּד, דנר מעוד מעלם וקוף הקומם, וכן יעיד על זה מרכו מזכר עָמֹד, אמר נדומם לו מָד לעיל, וכן מַד, מַתֵּה וכדומם. ויווס עמילה נקומם וקופם וקנועם [נעשתען], הן מאלם הן מלי־מדנר ודומם, כל מכנ מעוד ומוקף, ונוס לו נמלילת מכמנות ומסכינם ומילמוט, לו נמלילת מכמנות ומסכינם ומילינם, ומעולם מימוקו לימם כמו לגל ילנ ענין ילידות ולימקוט. מסמאל על נמלמות נעניכו כלי מסמקות, נמאר אמל אמוי הוק מקוטם, לו על מפסק מתקוטם ומילמוט ונוק למעמד [נעילגל־נעשתען], ד״מ עמידם מלדק, לומר מפסקם, וכן וימעד מסמן, יום לו יומים יעמוד, עמד מכמק, מלכן עמלק, לומר מעמד כלי אמוי ונכמנות, לו על קיום ומקיעות [נעשתען נלייכען], כדרך למען יעמדו ימים רבים, ישען על כיתו ולק יעמד, לו על סוים קדשם ומציקות, נמאמל על מעמד מאוקר לק על מעמד הקדוש, לו כמו קימם [לוים־נעשתען], לומם כל מלה מתעודם רמית אדבכיכו מעכם. ותכין נוס מאלוקק נגמרת [ומכים ׳ע], מם נמכנות ין מלד כעמידם לעכין עכודם, ווס כי מעמידם מדוד ומעמד נוקיפם. מכניכים על דרך מכוכתם. ומוס נקבמת מדקוק פָּעַל עָמַד, לומר מקוכו מעמתי נדכור פָּעַל בִּדַּד, וכן מִלָּה עִמָּדָת, מסמך של נְסִמָּכֶת לומל לוכן־עוכל.

v. comp. intr. (impf. יַעֲמֹד), porrectum, erectum esse, recta sursum tendere (unde n. *columnae*), a rad. עָ־מָ־דְ, quacum componi oportet vv. מָדַד (unde מִדָּה, erectio, אִישׁ מִדָּה, homo staturâ elevata h. e. procera), מָתַח, מָדַד et simil. Hinc: *stare*, de animantibus rebusque inanimatis, de statu elato s. elevato, quo vel *motus ac vagatio*, vel *incubatio* et *inclinatio* negatur; nunquam enim, sicut צָבַב, significationem *firmitatis* habet adjunctam (fest, steif sein), sed in universum de statu sive *moto* sive *immoto* dicitur, plerumque ejus, qui nulla re innixus s. fultus est (cf. עֲמִידָה, *Zebachim* f. 19.). Propterea dicitur etiam vi *manendi*, sine mutatione loci, quae sine *motu* fieri nequit, vel *subsistendi* ac cessandi veluti a pariendo, de sole, de mari placato, perstandi et *perseverandi*, surgendi atque *exsistendi*, *statuendi* ac praeficiendi. *Hi.* statuere, stabilire; praeficere, constituere; conservare, confirmare. *Ho.*, sisti, statui. LXX. ἀνθιστάναι, ἀφ-, ἐπαν-, ἐφ-, συν-, ὑφ-; ὀρθοῦν, στηλοῦν; μένειν, παρα-, δια-; κτίζειν, εἶναι, γίνεσθαι, χρηγορεῖν; ἀναβαίνειν, διέρχεσθαι, παραπορεύεσθαι, ἥκειν, νέμειν; inf. στάσις, στύλος; ἑστηκέναι, βοηθεῖν; ἑστάναι, χωματίζεσθαι; *Hi.*, uti et *Qal*: ἱστάναι, ἀν-, καθ-, παρ-; ἄγειν, διατηρεῖν, διδόναι, παρέχειν, πιστοῦν, στεγάζειν; συνθλᾶν, τάσσειν.

3 perf.: עָמַד

Gn. 19, 27. אשר־עמד שם את־פני ר׳
Gn. 45, 1 ולא־עמד איש אתו
Lev. 13, 5. הנגע עמד בעיניו
Lev. 13, 37. ואם־בעיניו עמד הנתק
Jos. 21, 42. ולא־עמד איש בפניהם
Jos. 23, 9. לא־עמד איש בפניכם
2 S. 20, 11. עמד עליו מנערי יואב
2 Sam. 20, 12. כי־עמד כל־העם
2 Reg. 15, 20. ולא־עמד שם בארץ
2 Chr. 20, 20. ובבאתם עמד יהושפט
Esth. 7, 7. עמד לבקש על־נפשו
Esth. 9, 2. ואיש לא־עמד בפניהם
Ps. 106, 23. עמד בפרץ לפניו
Jer. 23, 18. מי עמד בסוד ר׳
Jer. 46, 15. לא עמד כי ר׳ הדפו
Jer. 48, 11. על־כן עמד טעמו בו
Jer. 52, 12. עמד לפני מלך־בבל
Ez. 21, 26. כי־עמד מלך בבל
Hab. 3, 5. עמד ויימדד ארץ
Hab. 3, 11. ירח עמד זבלה

3 perf.: p. עָמֹד

Jos. 10, 13. וידם השמש וירח עמד
Ps. 1, 1. ובדרך חטאים לא עמד

3 perf.: וַעֲמַד

Ex. 33, 9. ועמד פתח האהל
Dt. 25, 8. ועמד ואמר
Jos. 20, 4. ועמד פתח שער העיר
2 S. 15, 2. והשכים אבשלום ועמד
2 Reg. 5, 11. ועמד וקרא בשם־ר׳
Ez. 46, 2. ועמד על־מזוזת השער
Dan. 11, 3. ועמד מלך גבור
Dan. 11, 7. ועמד מנצר שרשיה
Dan. 11, 20. 21. ועמד על־כנו
Mich. 5, 3. ועמד וראה בעז ר׳

3 perf.: p. וְעָמֹד

2 Sam. 20, 12. כל־הבא עליו ועמד

3 perf. fem.: עָמְדָה

Gn. 30, 9. כי עמדה מלדת
2 Rg. 13, 6. האשרה עמדה בשמרון
Ps. 26, 12. רגלי עמדה במישור
Eccl. 2, 9. אף חכמתי עמדה לי

3 perf. fem.: וְעָמְדָה

1 Reg. 1, 2. ועמדה לפני המלך

2 perf.: עָמַדְתָּ

Dt. 4, 10. יום אשר עמדת

2 perf.: וְעָמַדְתָּ

1 Reg. 19, 11. ועמדת בהר לפני ר׳
Jer. 17, 19. הלוך ועמדת בשער

1 perf.: עָמַדְתִּי

Dt. 10, 11. ואנכי עמדתי בהר
1 Reg. 17, 1. אשר־עמדתי לפניו
1Rg. 18, 15 חיר׳ צבאות אשר עמדתי
2 Reg. 3, 14. אשר עמדתי לפניו
2 Reg. 5, 16. חי־ר׳ אשר־עמדתי
Job. 30, 20. עמדתי ותתבונן בי
Dan. 10, 11. עמדתי מרעיד

1 perf.: וְעָמַדְתִּי

1 Sam. 19, 3. ועמדתי ליד־אבי

3 perf. pl.: עָמְדוּ

Jud. 6, 31. אשר־עמדו עליו
2 Reg. 2, 7. עמדו על־הירדן
2 Reg. 10, 4. לא עמדו לפניו
Esr. 10, 15. עמדו על־זאת
Neh. 8, 5. עמדו כל־העם
Job. 32, 16. עמדו לא־ענו עוד
Ps. 119, 91. למשפטיך עמדו היום
Jer. 14, 6. עמדו על־שפים
Jer. 23, 22. ואם־עמדו בסודי
Jer. 48, 45. עמדו מכח נסים
Ez. 47, 10. ועמדו עליו

3 perf. pl.: וְעָמְדוּ p.

1 Sam. 30, 9. והנחלים עמדו
Job. 29, 8. וישישים קמו עמדו
Ps. 38, 12. וקרובי מרחק עמדו
Jer. 46, 21. נסו יחדיו לא עמדו
Hos. 10, 9. שם עמדו

3 perf. pl.: וַיַּעַמְדוּ

Dt. 19, 17. ועמדו שני־האנשים
Neh. 12, 39. ועמדו בשער המטרה
Jes. 61, 5. ועמדו זרים
Ez. 44, 15. ועמדו לפני להקריב לי
Zach. 14, 4. ועמדו רגליו ביום־ההוא

3 perf. pl.: עָמְדָתֶם

Ez. 33, 26, עמדתם על־חרבכם

2 perf. pl.: וַעֲמַדְתֶּם

Jer. 7, 10. ובאתם ועמדתם לפני

1 *perf. pl.:* וַעֲמַדְנוּ
1 Sam. 14, 9. ועמדנו תחתינו

part.: עֹמֵד, עוֹמֵד
Gn. 18, 8. והוא־עמד עליהם
Gn. 18, 22. ואברהם עודנו עמד
Gn. 24, 30. והנה עמד על־הגמלים
Gn. 41, 1. והנה עמד על־היאר
Gn. 41, 17. בחלמי הנני עמד
Ex. 3, 5. המקום אשר אתה עומד
Ex. 8, 18. עמי עמד עליה
Ex. 17, 6. הנני עמד לפניך
Ex. 33, 10. עמד פתח האהל
Num. 14, 14. וענך עמד עליהם
Dt. 5, 5. אנכי עמד בין־י״י
Dt. 29, 14. עמנו עמד היום
Jos. 5, 13. איש עמד לנגדו
Jos. 5, 15. המקום אשר אתה עומד עליו
Jud. 20, 28. לפניו בימים ההם
1 Sam. 19, 20. ושמואל עמד נצב
1 Rg. 7, 25. עמד על־שני עשר בקר
1 Rg. 8, 14. וכל־קהל ישראל עמד
1 Rg. 13, 1. וירבעם עמד על־המזבח
1 Reg. 13, 24. והחמור עמד אצלה
1 Rg. 13, 24. והאריה עמד אצל הנבלה
1 Rg. 13, 25. האריה עמד אצל הנבלה
1 Rg. 22, 19. צבא השמים עמד עליו
2 Rg. 9, 17. והצפה עמד על־המגדל
2 Rg. 11, 14. המלך עמד על־העמוד
1 Chr. 21, 15. והמלאך י״י עמד
1 Chr. 21, 16. ויראו את־מלאך י״י עמד
2 Chr. 4, 4. עומד על־שנים עשר בקר
2 Chr. 6, 3. וכל־קהל ישראל עומד
2 Chr. 23, 13. עומד על־עמודו במבוא
Esth. 6, 5. הנה המן עמד
Esth. 7, 9. עמד בבית המן
Cant. 2, 9. עומד אחר כתלנו
Jes. 11, 10. אשר עמד לנס עמים
Jes. 21, 8. אנכי עמד תמיד יומם
Jer. 35, 19. עמד לפני כל־הימים
Ez. 3, 23. שם כבוד־י״י עמד
Ez. 8, 11. בן־שפן עמד בתוכם
Ez. 40, 3. והוא עמד בשער
Ez. 43, 6. ואיש היה עמד אצלי
Dan. 8, 3. 6. עמד לפני האבל
Dan. 8, 15. והנה עמד לנגדי
Dan. 10, 13. ושר־מלכות פרס עמד
Dan. 11, 16. ואין עומד לפניו
Zach. 1, 8. עמד בין ההדסים
Zach. 3, 1. עמד לפני מלאך
Zach. 3, 1. והשטן עמד על־ימינו
Zach. 3, 5. ומלאך י״י עמד
Zach. 14, 12. והוא עמד על־רגליו

part.: וְעֹמֵד
Jes. 3, 13. ועמד לדין עמים
Ez. 22, 30. ועמד בפרץ לפני
Zach. 3, 3. ועמד לפני המלאך

part.: הָעֹמֵד
Dt. 1, 38. יהושע בן־נון העמד
Dt. 17, 12. העמד לשרת שם
1 Chr. 6, 24. ואחיו אסף העמד
Dan. 10, 16. ואמרה אל־העמד לנגדי
Dan. 12, 1. העמד על־בני עמך
Zach. 1, 10. 11. העמד בין־ההדסים
Mal. 3, 2. ומי העמד בהראותו

part. pl.: עֹמְדִים
Ex. 26, 15. 36, 20. עצי שטים עמדים
Jos. 4, 10. עמדים בתוך הירדן
Jos. 8, 33. עמדים מזה ומזה
1 Sam. 17, 3. ופלשתים עמדים
1 Sam. 17, 3. וישראל עמדים
2 Sam. 17, 17. ואחימעץ עמדים
1 Rg. 10, 19. ושנים אריות עמדים
1 Reg. 10, 20. אריים עמדים
1 Reg. 12, 6. אשר־היו עמדים
1 Reg. 13, 28. עמדים אצל הנבלה
2 Chr. 3, 13. והם עמדים על־רגליהם
2 Chr. 5, 12. עמדים מזרח למזבח
2 Chr. 7, 6. על־משמרותם עמדים
2 Chr. 7, 6. וכל־ישראל עמדים
2 Chr. 9, 18. ושנים אריות עמדים
2 Chr. 9, 19 אריות עמדים שם
2 Chr. 10, 6. עמדים לפני שלמה
2 Chr. 18, 18. עמדים על־ימינו
2 Chr. 20, 13. עמדים לפני י״י
Neh. 7, 3. ויעד הם עמדים
Jes. 6, 2. שרפים עמדים ממעל
Jes. 66, 22. עמדים לפני נאם־י״י
Ez. 8, 11. עמדים לפניהם
Ez. 10, 3. והכרבים עמדים מימין
Dan. 11, 2. שלשה מלכים עמדים
Dan. 12, 5. שנים אחרים עמדים

part. pl.: הָעֹמְדִים
Num. 7, 2. העמדים על־הפקדים
Dt. 18, 7. העמדים שם לפני י״י
Jud. 3, 19. כל־העמדים עליו
1 S. 17, 26. אל־האנשים העמדים עמו
1 Rg. 10, 8. העמדים לפניך תמיד
1 Reg. 12, 8. אשר העמדים לפניו
1 Chr. 6, 18. ואלה העמדים
2 Chr. 9, 7. העמדים לפניך תמיד
2 Chr. 10, 8. גדלו אתו העמדים לפניו
Neh. 12, 44. ועל־הלוים העמדים
Ps. 134, 1. העמדים בבית־י״י
Jer. 28, 5. העמדים בבית י״י
Jer. 36, 21. העמדים מעל המלך
Zach. 3, 4. ויאמר אל־העמדים
Zach. 3, 7. מהלכים בין העמדים
Zach. 4, 14. העמדים על־אדון

part. pl.: שָׁעְמְדִים
Ps. 135, 2. שעמדים בבית י״י

part. fem.: עֹמֶדֶת *sg.*
Esth. 5, 2. עמדת בחצר
Ps. 19, 10. טהורה עמדת לעד
Ps. 111, 3. וצדקתו עמדת לעד
Ps. 112, 3. וצדקתו עמדת לעד
Ps. 112, 9. צדקתו עמדת לעד
Hag. 2, 5. ורוחי עמדת בתוככם

part. fem.: עֹמָדֶת *p.*
Eccl. 1, 4. והארץ לעולם עמדת

part. f. pl.: עֹמְדוֹת
Ps. 122, 2. עמדות היו רגלינו

part. f. pl.: הָעֹמְדוֹת
Jos. 11, 13. העמדות על־תלם
Jer. 44, 15. וכל־הנשים העמדות

inf. abs.: וְעָמֹד
Esth. 9, 16. ועמד על־נפשם

inf. constr.: עֲמֹד *sg.*
Ex. 18, 23. וצוך אלהים ויכלת עמד
Esr. 2, 63. עד עמד כהן לאורים
Neh. 7, 65. עד עמד הכהן

inf. constr.: לַעֲמֹד
Ex. 9, 11. לעמד לפני משה
Ex. 9, 28. ולא תספון לעמד
Dt. 10, 8. לעמד לפני י״י לשרתו
Dt. 18, 5. לעמד לשרת בשם־י״י
Jud. 2, 14. לעמד לפני אויביהם
1 Sam. 6, 20. מי יוכל לעמד לפני י״י
1 Reg. 8, 11. לעמד לשרת מפני
2 Chr. 5, 14. לעמוד לשרת מפני
2 Chr. 29, 11. לעמד לפניו לשרתו
Esr. 9, 15. כי אין לעמוד לפניך
Esr. 10, 13. ואין כח לעמוד בחוץ
Jes. 10, 32. עוד היום בנב לעמד
Jer. 40, 10. לעמד לפני הכשדים
Ez. 13, 5. לעמד במלחמה
Dan. 1, 4. לעמד בהיכל המלך
Dan. 8, 7. כח באיל לעמד לפניו
Dan. 11, 15. ואין כח לעמד

inf. constr.: וְלַעֲמֹד
Num. 16, 9. ולעמד לפני העדה
1 Chr. 23, 30. ולעמד בבקר בבקר
Esth. 8, 11. ולעמד על־נפשם

inf. c. suff.: עָמְדִי
Jer. 18, 20. זכר עמדי לפניך
Dan. 11, 1. עמדי למחזיק

inf. c. suff.: *עָמְדְךָ *p.*
Dan. 10, 11. *ועמד על־עמדך

inf. c. suff.: עָמְדָהּ
Obad. 1, 11. ביום עמדך מנגד

inf. c. suff.: עָמְדָן
Num. 35, 12. עד־עמדו לפני העדה
Jos. 20, 6. 9. עד־עמדו לפני העדה

inf. c. suff.: בְּעָמְדוֹ
Gn. 41, 46. בעמדו לפני פרעה

inf. c. suff.: וּבְעָמְדוֹ
Dan. 11, 4. וכעמדו תשבר מלכותו

inf. c. suff.: לְעָמְדָהּ
Ez. 17, 14. לשמר את־בריתו לעמדה

inf. c. suff.: עָמְדָם
2 Chr. 30, 16. ויעמדו על־עמדם
2 Chr. 35, 10. הכהנים על־עמדם
Neh. 8, 7. והעם על־עמדם
Neh. 9, 3. ויקומו על־עמדם
Neh. 13, 11. ואעמדם על־עמדם

inf. c. suff.: בְּעָמְדָם
Ez. 1, 24. 25. בעמדם תרפינה כנפיהן
Ez. 10, 17. בעמדם יעמדו

inf. c. suff.: וּבְעָמְדָם
Ez. 1, 21. ובעמדם יעמדו

impt. sg.: עֲמֹד
Dt. 5, 28. ואתה פה עמד עמדי
Jud. 4, 20. עמד פתח האהל
1 Sam. 9, 27. ואתה עמד כיום
2 Sam. 20, 4. ואתה פה עמד
Job. 37, 14. עמד והתבונן נפלאות
Jer. 7, 2. עמד בשער בית י״י
Jer. 26, 2. עמד בחצר בית־י״י
Ez. 2, 1. עמד על־רגליך

impt. sg.: עֲמֹד־ *s. M.*
2 Sam. 1, 9. עמד־נא עלי ומתתני

impt. sg.: וְעֲמֹד
Dan. 10, 11. ועמד על־עמדך

impt. fem.: עִמְדִי *sg.*
Jes. 47, 12. עמדי־נא בחבריך
Jer. 48, 19. אל דרך עמדי ודעפי

impt. pl.: עִמְדוּ
Num. 9, 8. עמדו ואשמעה
2 Chr. 20, 17. עמדו וראו את־ישועת
Jer. 6, 16. עמדו על־דרכים
Nah. 2, 9. עמדו עמדו

impt. pl.: עֲמֹדוּ *p.*
Nah. 2, 9. עמדו עמדו

impt. pl.: וְעִמְדוּ
2 Chr. 35, 5. ועמדו בקדש

1 *imperf.:* וְאֶעֱמֹד
2 Sam. 1, 10. ואעמד עליו

1 *imperf.:* אֶעֱמְדָה *p.*
Hab. 2, 1. על־משמרתי אעמדה

2 *imperf.:* תַּעֲמֹד
Gn. 19, 17. ואל־תעמד בכל־הככר
Gn. 24, 31. למה תעמד בחוץ
Gn. 45, 9. רדה אלי אל־תעמד
Lev. 19, 16. לא תעמד על־דם
Dt. 24, 11. בחוץ תעמד
1 Sam. 20, 38. חושה אל־תעמד
Ps. 10, 1. למה י״י תעמד ברחוק
Ps. 102, 27. המה יאבדו ואתה תעמד
Prv. 25, 6. ובמקום גדלים אל־תעמד
Eccl. 8, 3. אל־תעמד בדבר רע
Jer. 15, 19. לפני תעמד
Obad. 1, 14. ואל־תעמד על־הפרק

2 *imperf.:* וְתַעֲמֹד
Dan. 12, 13. ותעמד לגרלך

3 *imprf.:* יַעֲמֹד־ *s.M.*
Nu. 27, 21. ולפני אלעזר הכהן יעמד

3 *imperf.:* יַעֲמֹד
Esth. 4, 14. יעמוד ליהודים
Job. 14, 2. ויברח כצל ולא יעמוד
Nah. 1, 6. לפני זעמו מי יעמוד

3 *impf. c. h int.:* הֵיעָמֹד
Ez. 22, 14. היעמד לבך

3 *imperf.:* וַיַּעֲמֹד
Jes. 46, 7. ויניחהו תחתיו ויעמד
Dan. 11, 16. ויעמד בארץ־הצבי

3 *imperf.:* וַיַּעֲמֹד
Ex. 14, 19. ויעמד מאחריהם
Ex. 18, 13. ויעמד העם על־משה
Ex. 20, 21. ויעמד העם מרחק
Ex. 32, 26. ויעמד משה בשער
Num. 12, 5. ויעמד פתח האהל
Num. 17, 13. ויעמד בין־המתים
Num. 22, 24. ויעמד מלאך י״י
Num. 22, 26. ויעמוד במקום צר
Dt. 31, 15. ויעמד עמוד הענן
Jos. 10, 13. ויעמד השמש
Jud. 9, 7. ויעמד בראש
Jud. 9, 35. ויעמד פתח שער
1 Sam. 16, 21. שאול ויעמד לפניו
1 Sam. 17, 8. ויעמד ויקרא
1 Sam. 17, 51. וירץ דוד ויעמד
1 Sam. 26, 13. ויעמד על־ראש־ההר
2 Sam. 18, 4. ויעמד המלך
2 Sam. 18, 30. ויסב ויעמד
1 Reg. 3, 15. ויעמד לפני ארון ויעמד שלמה לפני מזבח י״י
1 Reg. 8, 22.
1 Reg. 8, 55. ויעמד ויברך
1 Reg. 19, 13. ויעמד פתח המערה
1 Rg. 20, 38. ויעמד למלך על־הדרך
1 Reg. 22, 21. ויצא הרוח ויעמד
2 Reg. 2, 13. ויעמד על־שפת
2 Reg. 4, 6. ויעמד השמן
2 Reg. 5, 9. ויעמד פתח־הבית
2 Rg. 5, 15. 8, 9. ויבא ויעמד לפניו
2 Reg. 5, 25. ויעמד אל־אדניו
2 Rg. 10, 9. ויהי בבקר ויצא ויעמד
2 Rg. 13, 18. ויך שלש־פעמים ויעמד
2 Rg. 18, 28. ויעמד רבשקה ויקרא
2 Rg. 23, 3. ויעמד המלך על־העמוד
2 Rg. 23, 3. ויעמד כל־העם בברית
1 Chr. 21, 1. ויעמד שטן על־ישראל
2 Chr. 6, 12. ויעמד לפני מזבח י״י
2 Chr. 6, 13. ויעמד עליו ויברך
2 Chr. 18, 20. ויצא הרוח ויעמד
2 Chr. 20, 5. ויעמד יהושפט
2 Chr. 24, 20. ויעמד מעל לעם
Jos. 10, 8. לא־יעמד איש מהם
Jos. 18, 5. יהודה יעמד על־גבלו
1 Sam. 16, 22. יעמד־נא דוד לפני
2 Reg. 6, 31. אם־יעמד ראש אלישע
Job. 4, 16. יעמד ולא־אכיר מראהו
Job. 8, 15. ישען על־ביתו ולא יעמד
Ps. 76, 8. ומי־יעמד לפניך
Ps. 109, 6. ושטן יעמד על־ימינו
Ps. 109, 31. יעמד לימין אביון
Ps. 130, 3. אדני מי יעמד
Ps. 147, 17. לפני קרתו מי יעמד
Prv. 12, 7. ובית צדיקים יעמד
Prv. 27, 4. ומי יעמד לפני קנאה
Eccl. 4, 15. אשר יעמד תחתיו
Jes. 66, 22. כן יעמד זרעכם
Jer. 15, 1. אם־יעמד משה
Jer. 49, 19. 50, 44. אשר יעמד לפני
Dan. 8, 23. ויעמד מלך עז־פנים
Dan. 8, 25. ועל שר־שרים יעמד
Dan. 10, 17. לא־יעמד־בי כח
Dan. 11, 6. כוח הזרוע ולא יעמד
Dan. 11, 8. והוא שנים יעמד
Dan. 11, 25. ולא יעמד כי־יחשבו
Dan. 12, 1. יעמד מיכאל השר הגדול
Hos. 13, 13. כי־עת לא־יעמד
Am. 2, 15. ותפש הקשת לא יעמד

3 *imperf.:* יְעֻמַּד
Esth. 4, 14. יעמוד ליהודים
Job. 14, 2. ויברח כצל ולא יעמוד
Nah. 1, 6. לפני זעמו מי יעמוד

3 *impf. c. h int.:* הֵיעָמֹד
Ez. 22, 14. היעמד לבך

3 *imperf.:* וַיַּעֲמֹד
Jes. 46, 7. ויניחהו תחתיו ויעמד
Dan. 11, 16. ויעמד בארץ־הצבי

3 *imperf.:* וַיַּעֲמֹד
Ex. 14, 19. ויעמד מאחריהם
Ex. 18, 13. ויעמד העם על־משה
Ex. 20, 21. ויעמד העם מרחק
Ex. 32, 26. ויעמד משה בשער
Num. 12, 5. ויעמד פתח האהל
Num. 17, 13. ויעמד בין־המתים
Num. 22, 24. ויעמד מלאך י״י
Num. 22, 26. ויעמוד במקום צר
Dt. 31, 15. ויעמד עמוד הענן
Jos. 10, 13. ויעמד השמש
Jud. 9, 7. ויעמד בראש
Jud. 9, 35. ויעמד פתח שער
1 Sam. 16, 21. שאול ויעמד לפניו
1 Sam. 17, 8. ויעמד ויקרא
1 Sam. 17, 51. וירץ דוד ויעמד
1 Sam. 26, 13. ויעמד על־ראש־ההר
2 Sam. 18, 4. ויעמד המלך
2 Sam. 18, 30. ויסב ויעמד
1 Reg. 3, 15. ויעמד לפני ארון ויעמד שלמה לפני מזבח י״י
1 Reg. 8, 22.
1 Reg. 8, 55. ויעמד ויברך
1 Reg. 19, 13. ויעמד פתח המערה
1 Rg. 20, 38. ויעמד למלך על־הדרך
1 Reg. 22, 21. ויצא הרוח ויעמד
2 Reg. 2, 13. ויעמד על־שפת
2 Reg. 4, 6. ויעמד השמן
2 Reg. 5, 9. ויעמד פתח־הבית
2 Rg. 5, 15. 8, 9. ויבא ויעמד לפניו
2 Reg. 5, 25. ויעמד אל־אדניו
2 Rg. 10, 9. ויהי בבקר ויצא ויעמד
2 Rg. 13, 18. ויך שלש־פעמים ויעמד
2 Rg. 18, 28. ויעמד רבשקה ויקרא
2 Rg. 23, 3. ויעמד המלך על־העמוד
2 Rg. 23, 3. ויעמד כל־העם בברית
1 Chr. 21, 1. ויעמד שטן על־ישראל
2 Chr. 6, 12. ויעמד לפני מזבח י״י
2 Chr. 6, 13. ויעמד עליו ויברך
2 Chr. 18, 20. ויצא הרוח ויעמד
2 Chr. 20, 5. ויעמד יהושפט
2 Chr. 24, 20. ויעמד מעל לעם

2Chr. 34, 31. ויעמד המלך על־עמדו
Esr. 3, 9. ויעמד ישוע
Neh. 8, 4. ויעמד עזרא הספר
Neh. 8, 4. ויעמד אצלו מתתיה
Ps. 33, 9. הוא צוה ויעמד
Ps. 106, 30. ויעמד פינחס ויפלל
Jes. 36, 2. ויעמד בתעלת הברכה
Jes. 36, 13. ויעמד רבשקה
Jer. 19, 14. ויעמד בחצר בית־י״י
Ez. 10, 6. ויעמד אצל האופן
Ez. 10, 18. ויעמד על־הכרובים
Ez. 10, 19. ויעמד פתח שער בית־י״י
Ez. 11, 23. ויעמד על־ההר
Jon. 1, 15. ויעמד הים מזעפו

3 impf. fem.: תַּעֲמֹד

Lv. 13, 23. 28. תחתיה תעמד הבהרת
Lev. 18, 23. לא־תעמד לפני בהמה
Ps. 33, 11. עצת י״י לעולם תעמד
Jes. 59, 14. וצדקה מרחוק תעמד
Dan. 11, 17. להשחיתה ולא תעמד

3 impf. f.: תַּעֲמֹד

Gn. 29, 35. ותעמד מלדת
Ruth 2, 7. ותעמוד מאז הבקר
1 Sam. 6, 14. בית־השמשי ותעמד
2 Sam. 20, 15. ותעמד בחל
1 Reg. 1, 28. ותעמד לפני המלך
2 Reg. 4, 12. ותעמד לפניו
2 Reg. 4, 15. ותעמד בפתח
1 Chr. 20, 4. ותעמד מלחמה בגזר
Esth. 5, 1. ותעמד בחצר בית־המלך
Esth. 8, 4. ותעמד לפני המלך
Ps. 119, 90. כוננת ארץ ותעמד

1 impf. pl.: נַעֲמֹד

2 Reg. 10, 4. ואיך נעמד אנחנו

1 impf. pl.: נַעֲמְדָה

2Chr. 20, 9. נעמדה לפני הבית
Jes. 50, 8. נעמדה יחד

2 impf. pl.: תַּעֲמְדוּ *p.*

Jos. 3, 8. מי הירדן בירדן תעמדו
Jos. 10, 19. ואתם אל־תעמדו
Jer. 4, 6. העיזו אל־תעמדו
Jer. 51, 50. הלכו אל־תעמדו

2 impf. pl.: תַּעֲמְדוּן

Dt. 4, 11. ותקרבון ותעמדון

3 impf. pl.: יַעַמְדוּ

Num. 1, 5. אשר יעמדו אתכם
Dt. 27, 12. אלה יעמדו לברך
Dt. 27, 13. יעמדו על־הקללה
Jos. 18, 5. יעמדו על־גבולם
Esr. 10, 14. יעמדו־נא שרינו
Ps. 104, 6. על־הרים יעמדו־מים
Eccl. 4, 12. השנים יעמדו נגדו
Jes. 47, 13. יעמדו־נא ויושיעך
Jes. 48, 13. יעמדו יחדו
Jer. 32, 14 למען יעמדו ימים רבים
Ez. 31, 14. ולא־יעמדו אליהם
Ez. 44, 11. והמה יעמדו לפניהם
Ez. 44, 24. ועל־ריב המה יעמדו
Dan. 1, 5. יעמדו לפני המלך
Dan. 8, 4 וכל־חיות לא־יעמדו לפניו
Dan. 11, 14. יעמדו על־מלך הנגב

3 impf. pl.: יַעַמְדוּ *p.*

Ps. 38, 12. מנגד נגעי יעמדו
Jes. 44, 11. יתקבצו כלם יעמדו
Ez. 1, 21. ובעמדם יעמדו
Ez. 10, 17. בעמדם יעמדו
Ez. 27, 29. אל־הארץ יעמדו
Dan. 11, 15. וזרעות הנגב לא יעמדו
Dan. 11, 31. וזרעים ממנו יעמדו

3 impf. pl.: וַיַּעַמְדוּ

Jos. 3, 13. ויעמדו נד אחד

3 impf. pl.: וַיַּעַמְדוּ

Gn. 43, 15. ויעמדו לפני יוסף
Ex. 9, 10. ויעמדו לפני פרעה
Ex. 20, 18. ויעמדו מרחק
Lev. 9, 5. ויעמדו לפני י״י
Num. 16, 18. ויעמדו פתח אהל
Jos. 3, 16. ויעמדו המים הירדים
Jos. 3, 17. ויעמדו הכהנים
Jud. 7, 21. ויעמדו איש תחתיו
Jud. 9, 44. ויעמדו פתח שער העיר
1 Sam. 30, 10. ויעמדו מאתים איש
2 Sam. 2, 25. ויעמדו על־ראש
2 Sam. 2, 28. ויעמדו כל־העם
2 Sam. 15, 17. ויעמדו בית המרחק
2 Reg. 2, 7. ויעמדו מנגד מרחוק
2 Reg. 3, 21. ויעמדו על־הגבול
2 Reg. 11, 11. ויעמדו הרצים
2 Rg. 18, 17. ויעמדו בתעלת הברכה
1 Chr. 6, 17. ויעמדו כמשפטם
2 Chr. 20, 23. ויעמדו בני עמון
2Chr. 26, 18 ויעמדו על־עזיהו
2 Chr. 29, 26. ויעמדו הלוים
2 Chr. 30, 16. ויעמדו על־עמדם
ויעמדו הכהנים על־עמדם
2 Chr. 35, 10.
Neh. 9, 2. ויעמדו ויתודו
Ez. 9, 2. ויעמדו אצל מזבח
Ez. 37, 10. ויעמדו על־רגליהם
Dan. 1, 19. 2, 2. ויעמדו לפני המלך

3 impf. pl.: וַיַּעַמְדוּ *p.*

2 Sam. 2, 23. וימת ויעמדו

3 impf. pl.: וַיִּתְיַצְּבוּ *c. h int.*

Esth. 3, 4 היעמדו דברי מרדכי

3 pl. fem.: וַתַּעֲמֹדְנָה

Gn. 41, 3. ותעמדנה אצל הפרות
Num. 27, 2. ותעמדנה לפני משה
1 Reg. 3, 16. ותעמדנה לפניו
Neh. 12, 40. ותעמדנה שתי התודות
Dan. 8, 22. ותעמדנה ארבע תחתיה

3 pl. fem.: יַעֲמֹדְנָה *forma rara.*

Dan. 8, 22. מגוי יעמדנה

Hif-il: הֶעֱמִיד *3 perf.*

1 Chr. 6, 16. אשר העמיד דויד
Esth. 4, 5. אשר העמיד לפניה
2 Chr. 19, 8. וגם בירושלם העמיד

3 perf.: וְהֶעֱמִיד

Lev. 14, 11. והעמיד הכהן המטהר
Lev. 16, 7. והעמיד אתם לפני י״י
Lev. 27, 11. והעמיד את־הבהמה
Num. 5, 18. והעמיד הכהן
Num. 5, 30. והעמיד את־האשה
1 Reg. 12, 32. והעמיד בבית אל
2 Chr. 33, 19. והעמיד האשרים
Dan. 11, 11. 13. והעמיד המון רב

3 perf. c. s.: וְהֶעֱמִידוֹ

Lev. 27, 8. והעמידו לפני הכהן

3 perf. c. s.: וְהֶעֱמִדָהּ

Num. 5, 16. והעמדה לפני י״י

2 perf.: הֶעֱמַדְתָּ *prima forma.*

Neh. 6, 7. וגם נביאים העמדת
Ps. 31, 9. העמדת במרחב רגלי

2 perf.: הֶעֱמַדְתָּה *sec. forma.*

Ps. 30, 8. העמדתה להררי עז

2 perf.: וְהַעֲמַדְתָּ

Num. 3, 6. והעמדת אתו לפני אהרן
Num. 8, 13. והעמדת את־הלוים
Nu. 27, 19. והעמדת אתו לפני אלעזר

1 perf.: הֶעֱמַדְתִּי

2 Chr. 33, 8. העמדתי לאבתיכם
Neh. 6, 1. דלתות לא־העמדתי
Neh. 13, 19. ומנערי העמדתי

1 prf. c. s.: הֶעֱבַרְתִּיךָ

Ex. 9, 16. בעבור זאת העמדתיך

1 prf. c. s.: וְהַעֲמַדְתִּיהוּ

1 Chr. 17, 14. והעמדתיהו בביתי

1 perf. pl.: וְהַעֲמַדְנוּ

Neh. 10, 33. והעמדנו עלינו מצות

part., masc.: מַעֲמִיד *sg.*

2 Chr. 18, 34. היה מעמיד במרכבה
Esr. 3, 10. ויעמידו הכהנים
Neh. 3, 1. 3. 6. 13. ויעמידו דלתותיו

Hof-al: הָעֳמַד

part. masc.: מָעֳמָד *sg.*

1 Reg. 22, 35. והמלך היה מעמד

3 imperf.: יֵעָמֵד *s. M.*

Lev. 16, 10. יעמד־חי לפני י״י

עֹמֶד

ז״ן, וכנוי עָמְדִי, ומקום מעמד מוקף [שעשלע, שעשכד], ולפעמים כמו כיסא, למר מקום מוקף ומעוקד לעמוד [כיסכע].

n. m. (c. s. עָמְדֵי), statio, spec. suggestus (Bühne). LXX. στάσις, στῦλος.

cum suff.: עָמְדִי

Jer. 18, 20. זכר ׳ עמדי לפניך
Dan. 8, 17. ויבא אצל עמדי
Dan. 8, 18. ויעמידני על־עמדי
Dan. 11, 1. עמדי למחזק

inf. c. suff.: עָמְדְךָ *p.*

Dan. 10, 11. ועמד על־עמדך

inf. c. suff.: עָמְדוֹ

2Chr. 34, 31. ויעמד המלך על־עמדו

inf. c. suff.: עָמְדָם

2 Chr. 30, 16. ויעמדו על־עמדם
2 Chr. 35, 10. הכהנים על־עמדם
Neh. 8, 7. והעם על־עמדם
Neh. 9, 3. ויקומו על־עמדם
Neh. 13, 11. ואעמדם על־עמדם

עֲמָדָה

ז״נ, ומוכנו מקום עתידם קנועה, וכן כשעשלע על מקום ומעכד [שעשטע, שעשכד], וכנוד מהשעלם של הפעלי, נעניין קניעות.

n. f., statio, domicilium firmum (bleibende Stätte, Hebr. 13, 14. μένουσα πόλις). LXX. πλαγὴ ὀδύνης.

cum suff.: עֲמָדָתוֹ

Mich. 1, 11. יקח מכם עמדתו

עַמּוּד

ז״ן, ומינוי עַמּוּדִים, ומוכנו נציב ותמרור ויד ממודד ומוקף רומס [ויילע], וכנוד מעכבו המכוון של השמש, וכשלש עיוד הענן, עמוד האש, עמוד השמים, עמוד הארץ, ולפעמים מוכנו כמו עֶבֶד, מניעת מוקפת [כיסכע]. נשפה עבריית להמשכת מלכת לפני הזמן, אשר לפניו יקפלנ.

n. m. (pl. עַמּוּדִים), columna, sic dicta, quia erecta stat ac sursum elevata, trop. de columnis nubis, ignis, coelorum, orbis terrarum, neohebr. de columna *aurorae*. Interdum, sicut עֶמֶד, suggestus, hellen. στῦλος, neohebr. de pulpeto, ante quod praecentor (*Chazan*) nomine synagogae precatur (syn. הַיְבָן, בִּימָה). LXX. στάσις, κίων, στήλη, στῦλος, πάσσαλος; עַמּוּד שְׁמָמִים, στῦλος ἄσηπτος.

Ex. 13, 22. לא־ימיש עמוד
Ex. 14, 19. ויסע עמוד הענן מפניהם
Ex. 33, 9. ירד עמוד הענן
Ex. 33, 10. את־עמוד הענן
Jud. 20, 40. לעלות מן־העיר עמוד
Neh. 9, 19. עמוד הענן לא־סר
Neh. 9, 19. עמוד האש בלילה

וְעַמּוּד

Ex. 13, 22. ועמוד האש לילה

הָעַמּוּד

1 Reg. 7, 15. קומת העמוד האחד
1 Reg. 7, 15. יסב את־העמוד
1 Reg. 7, 21. את־העמוד הימני

inf. abs.: וְהַעֲמֵד

Neh. 7, 3. והעמיד משמרות

inf. constr.: לְהַעֲמִיד

1 Chr. 15, 16. להעמיד את־אחיהם
Dan. 11, 14. ינשאו להעמיד חזון

inf. constr.: וּלְהַעֲמִיד

1 Rg. 15, 4. ולהעמיד את־ירושלם
Esr. 9, 9. ולהעמיד את־הרבתיו

inf. c. suff.: לְהַעֲמִידוֹ

2 Chr. 9, 8. להעמידו לעולם
Esr. 2, 68. להעמידו על־מכונו

inf. c. suff.: וְהַעֲמִידָהּ

Ez. 24, 11. והעמידה על גחליה

impt. sg.: הַעֲמֵד

Jes. 21, 6. לך העמד המצפה

1 imperf.: וַאֲעַמִּיד

Neh. 4, 7. ואעמיד מתחתיות
Neh. 4, 7. ואעמיד את־העם
Neh. 7, 1. ואעמיד הדלתות

1 imperf.: וַאֲעַמִּידָה

Neh. 12, 31. ואעמידה שתי תודת
Neh. 13, 30. ואעמידה משמרות

1 impf. c. s.: וְאַעֲמִדֵם

Neh. 13, 11. ואקבצם ואעמדם

3 imperf.: יַעֲמִיד

Prv. 29, 4. מלך במשפט יעמיד ארץ

3 imperf.: וַיַּעֲמֵד

Neh. 3, 14. ויעמיד דלתתיו
Neh. 3, 15. ויעמידו דלתתיו

3 impf. ap.: וַיַּעֲמֵד

Num. 11, 24. ויעמד אתם סביבת
2 Reg. 8, 11. ויעמד את־פניו
1 Chr. 22, 2. ויעמד חצבים
2 Chr. 8, 14. ויעמד כמשפט דויד
2 Chr. 11, 22. ויעמד לראש רחבעם
2 Chr. 19, 5. ויעמד שפטים בארץ
2 Chr. 20, 21. ויעמד משררים לי״י
2 Chr. 23, 10. ויעמד את־כל־העם
2 Chr. 23, 19. ויעמד השוערים
2 Chr. 29, 25. ויעמד את־הלוים
2 Chr. 31, 2. ויעמד יחזקיהו
2 Chr. 34, 32. ויעמד את כל־הנמצא
2 Chr. 35, 2. ויעמד הכהנים
Job. 34, 24. ויעמד אחרים תחתם
Ps. 107, 25. ויעמד רוח סערה

3 imperf.: וַיַּעֲמֹד *s. M.*

2 Chr. 11, 15. ויעמד־לו כהנים

3 impf. c. s.: יַעֲמִידֵנִי

2 Sam. 22, 34. ועל־במתי יעמידני
Ps. 18, 34. ועל במתי יעמידני

3 impf. c. s.: וַיַּעֲמִידֵנִי

Dan. 8, 18. ויעמידני על עמדי

3 impf. c. s.: וַיַּעֲמִדֵהוּ

Gn. 47, 7. ויעמדהו לפני פרעה
Num. 27, 22. ויעמדהו לפני אלעזר

3 impf. c. s.: וַיַּעֲמִידֵהוּ

1 Chr. 16, 17. ויעמידה ליעקב לחק
Ps. 105, 10. ויעמידה ליעקב לחק

3 impf. c. s.: וַיַּעֲמִידֵם

2 Chr. 25, 5. ויעמידם לבית־אבות
1 Chr. 25, 14. ויעמידם לו לאלהים
Ps. 148, 6. ויעמידם לעד לעולם

3 impf. f. c. s.: וַתַּעֲמִדֵנִי

Ez. 2, 2. 3, 24. ותעמדני על־רגלי

1 impf. pl.: נַעֲמִיד

Neh. 4, 3. ונעמיד משמר עליהם

3 impf. pl.: וַיַּעֲמִידוּ

Jud. 16, 25. ויעמידו אותו בין העמודים
1 Chr. 15, 17. ויעמידו הלוים
2 Chr. 24, 13. ויעמידו את־בית
2 Chr. 30, 5. ויעמידו דבר להעביר
Esr. 3, 8. ויעמידו את־הלוים

1 Reg. 7, 21. העמוד השמאלי
2 Rg. 11, 14. המלך עמד על־העמוד
2 Rg. 23, 3. וירעמד המלך על־העמוד
2 Rg. 25, 17. קומת העמוד האחד
pl. הָעַמֻּד
Jer. 52, 21. קומה העמד האחד
בָּעַמּוּד
Ex. 13, 21. בעמוד ענן לנחתם
Ex. 13, 21. בעמוד אש להאיר
Ex. 14, 24. מחנה מצרים בעמוד אש
Num. 12, 5. וירד ה׳ בעמוד ענן
Dt. 31, 15. באהל בעמוד ענן
Ps. 99, 7. בעמוד ענן ידבר
וּבְעַמּוּד
Num. 14, 14. ובעמד ענן אתה הלך
Num. 14, 14. ובעמוד אש
Neh. 9, 12. ובעמוד ענן
Neh. 9, 12. ובעמוד אש
לָעַמּוּד
2 Reg. 25, 17. וכאלה לעמוד השני
Jer. 52, 22. וכאלה לעמוד השני
וְלָעַמּוּד
Jer. 1, 18. ולעמוד ברזל
cum suff.: עַמּוּדוֹ
2 Chr. 23, 13. עומד על־עמודו
pl.: עַמּוּדִים
1 Reg. 7, 41. עמדים שנים
2 Chr. 3, 15. ויעש לפני הבית עמודים
2 Chr. 4, 12. עמודים שנים
Ez. 42, 6. ואין להן עמודים
pl.: וַעֲמָדִים
1 Rg. 7, 6. ועמדים ועב על־פניהם
Ez. 40, 49. ועמדים אל־האלים
pl.: הָעֲמוּדִים
Ex. 27, 10. ווי העמדים והשקיהם
Ex. 38, 10. 11. 12. 17. ווי העמודים
Jud. 16, 25. אותו בין העמודים
Jud. 16, 26. והימשני את־העמדים
1 Reg. 7, 2. ארזים על־העמודים
1 Rg. 7, 3. הצלעת אשר על־העמודים
1 Reg. 7, 6. ואת אולם העמודים
1 Rg. 7, 15. ויצר את־שני העמודים
1 Rg. 7, 16. לתת על־ראשי העמודים
1 Rg. 7, 17. 19. אשר על־ראש העמודים
1 Reg. 7, 18. ויעש את־העמודים
1 Rg. 7, 20. וכתרת על־שני העמודים
1 Reg. 7, 21. ויקם את־העמודים
1 Reg. 7, 22. ועל־ראש העמודים
1 Reg. 7, 22. מלאכת העמודים
1 Reg. 7, 41. העמודים שתים
1 Reg. 7, 41. ראש העמודים
1 Reg. 7, 42. על־פני העמדים
2 Reg. 25, 16. העמודים שנים
1 Chr. 18, 8. ואת־העמודים
2 Chr. 3, 16. ויתן על־ראש העמדים
2 Chr. 3, 17. ויקם את־העמודים
2 Chr. 4, 12. על־ראש העמדים
2 Chr. 4, 12. אשר על־ראש העמודים
2 Chr. 4, 13. אשר על־פני העמודים
Jer. 27, 19. העמדים ועל־הים
Jer. 52, 20. העמודים שנים
pl.: וְהָעַמּוּדִים
Jer. 52, 21. והעמודים שמנה עשרה
pl.: לָעַמָּדִים
Ex. 38, 17. והאדנים לעמדים נחשת
pl.: לָעַמּוּדִים
Ex. 38, 28. עשה ווים לעמודים
pl. constr.: עַמּוּדֵי
Ex. 26, 32. ארבעה עמודי שטים
Ex. 26, 37. חמשה עמודי ששים
Ex. 27, 17. כל־עמודי החצר
Ex. 36, 36. ארבעה עמודי שטים
Ex. 38, 17. כל עמדי החצר
Jud. 16, 29. שני עמודי התוך
1 Reg. 7, 2. עמודי ארזים

2 Reg. 25, 13. ואת־עמודי הנחשת
Job. 26, 11. עמודי שמים ירופפו
Cant. 5, 15. שוקיו עמודי שש
Jer. 52, 17. ואת־עמודי הנחשת
pl. constr.: וַעַמּוּדֵי
Num. 3, 37. ועמדי החצר סביב
Num. 4, 32. ועמודי החצר סביב
Esth. 1, 6. ועמודי שש
pl. constr.: כְּעַמּוּדֵי
Ez. 42, 6. כעמודי החצרות
pl. c. suff.: עַמֻּדָיו
Ex. 35, 11. עמדיו ואת־אדניו
Ex. 35, 17. עמדיו ואת־אדניה
cum suff.: עַמּוּדָיו
Ex. 36, 38. ואת־עמודיו חמשה
Ex. 40, 18. ויקם את־עמודיו
Cant. 3, 10. עמודיו עשה כסף
pl. c. suff.: וַעֲמוּדָיו
Ex. 27, 10. ועמדיו עשרים
Ex. 27, 11. ועמדו עשרים
Ex 39, 33. בריחו ועמדיו ואדניו
Num. 3, 36. ובריחיו ועמדיו
Num. 4, 31. ועמודיו ואדניו
pl. c. suff.: עַמֻּדֶיהָ
Ex. 39, 40. עמדיה ואת־אדניה
pl. c. suff.: עַמֻּדֶיהָ
Ps 75, 4. אנכי תכנתי עמודיה
Prv. 9, 1. חצבה עמודיה שבעה
pl. c. suff.: וַעֲמוּדֶיהָ
Job. 9, 6. ועמודיה יתפלצון
pl. c. suff.: עַמֻּדֵיהֶם
Ex. 27, 12. עמדיהם עשרה
Ex. 27, 14. 15. 38, 15. עמדיהם שלשה
Ex. 27, 16. עמדיהם ארבעה
pl. c. suff.: עַמּוּדֵיהֶם
Ex. 38, 10. 11. עמודיהם עשרים
Ex. 38, 12. עמודיהם עשרה
Ex. 38, 14. עמודיהם שלשה
pl. c. suff.: וַעַמֻּדֵיהֶם
Ex. 38, 19. ועמודיהם ארבעה
מַעֲמָד
ע״ז, ומשמן משוח שמידם לו מנח, ומנחתם מצות ונסיכ [שתפכה, פתפטעון], וקל להבין מהכתב. בנמרח מעמד, לו מנקני מעמדם, קלק מיצוי בנית הנחיות, ומכתב בקרן כתב מעמד.
n. m., statio, munus, functio (Stand, Posten). LXX. στάσις (cf. Hebr. 9, 8.).
constr.: וּמַעֲמַד
1 Reg. 10, 5. ומעמד משרתיו
2 Chr. 9, 4. ומעמד משרתיו
cum suff.: מַעֲמָדָם
1 Chr. 23, 28. מעמדם ליד בני־אהרן
2 Chr. 35, 15. בני־אסף על־מעמדם
cum suff.: וּמִמַּעֲמָדָהּ
Jes. 22, 19. וממעמדך יהרסך
מַעֲמָד
ע״ז, ומכונו מקום מעמידם, לו כמו מעמד [שתפכה, גכוכד], וקל להבין.
n. m., statio, fundamentum. LXX. ὑπόστασις (Hebr. 11, 1.).
Ps. 69, 3. ואין מעמד

עָמַד

פעל כודד, וע״ע כ״ף בגוד עָמִית [מוסף מסם עָמָה מן עמס], ומוכנו מסתקמות ומסתקנות ומסתקדות כתים לו בדבר [זיך פֿעל־ניכטען, גוגעוועלגען, שכאל־יעסטען], ודומם לו חָמָה לעיל, ומסתמות עָמֵיהֶן, וכן בָּם, עָם, אַם, ובקלם מסמך מסקר ומסווי.

v. intr. inus. (unde solummodo עָמִית, etenim n. עָמָה a v. עָמַם), se conjungere, consociare, applicare, sicut חָמָה, quocum connexa sunt vv. עָם, בָּם, אַם q. v.
עָמִית
ע״כ מופעמי, ע״מ זָוִית, בָּלִית, גָּוִית, ומוכנו מתוף ומסתקנות סָקָמ וכעות [פֿעלניכלוכן, גענייכשָׁפֿט], ומוס גבר עמיתי, לומר גבר מתוף אלי לסָמ מקנכות, ומוס כמתעמם מסמוף לו מרע [פֿעלניכלעענ, כשָׁפֿטעלן], הכל נעניך מתוף ולכוף וקכור לסָמ נפעל, ודומם לו חָבֵר נספם ענניכיך, ומכ״ל מעם שמניך לל עמיך עמיך לנמכ.
n. f. abstr. (ad s. f. בָּלִית, גָּוִית), conjunctio, connexio, necessitudo, societas, unde גֶּבֶר עֲמִיתִי, vir societatis meae h. e. mecum conjunctus, hinc *concr.* socius, proximus, N. T. ὁ πλησίον (syn. חָבֵר). LXX. ὁ πλησιον, πολίτης.
cum suff.: עֲמִיתִי
Zach. 13, 7. ועל־גבר עמיתי
c. suff.: עֲמִיתְךָ *p.*
Lev. 18, 20. ואל־אשת עמיתך
Lev. 19, 15. בצדק תשפט עמיתך
Lev. 19, 17. תוכיח את־עמיתך
Lev. 25, 14. או קנה מיד עמיתך
Lev. 25, 15. תקנה מאת עמיתך
cum suff.: לַעֲמִיתֵךְ *p.*
Lev. 25, 14. תמכרו ממכר לעמיתך
cum suff.: עֲמִיתוֹ
Lev. 5, 21. או עשק את־עמיתו
Lev. 25, 17. ולא תונו איש את־עמיתו
cum suff.: בַּעֲמִיתוֹ
Lev. 5, 21. וכחש בעמיתו
Lv. 19, 11. ולא־תשקרו איש בעמיתו
Lev. 24, 19. כי־יתן מום בעמיתו

עָמַל

פעל כודד, ומעתיק יַעֲמֹל, ומסתר עריסק ויניעס ענידם ועמיסס [מיסען, לכניישען], ולכוש עזית ענודם ומלסכס נעוסק ולסוח ויניעס כסם [זיך שָׁפֿ-מיסען], ועבעי עֲמַל ענידם ועזיס נכללו. ומסר־לסקור מסרם דע קוסף לסוש מסתעלות ומסוכסו פס עָמַל [פֿעלן-מקנכ-יוגנ], ודומם לו גָּמַל לך רמ״ו נמכוון ל׳, כניסק מסל ועמיסס, וכקשור ניסס שלניו סוכסס ומקנכס לקיס עוכס לו רעס, וכן כדומם חָמַל, לסר ממכו מקמל-כפס כמו מסל-כפס, וקולי ג״כ מרכם יָגַל לסר ממכו גָּמָלָה מוס, תוסר לקריוסק ועמילוסק, וכן כמרם כמכוון נמסקי מעבר, ד״מ נמסס l. môl-es, môl-iri] קוסיק ויוכיק m ŏ̄l-estus; gr. μόλ-ις, -ος, μῶλ-, μόλ-εν].
v. comp. intr. (impf. יַעֲמֹל), laborare, operari, labores, molestias perferre, sustinere, seq. בְּ in aliqua re, arab. *ghamila*, a rad. *mal*, lat. *mol-es*, *mol-estus*, graec. μόλ-ις, μῶλ-ος, μωλ-εῖν (Hesych. = μάχεσθαι), quam radicem continent etiam vv. גָּמַל portare, sufferre, c. *dat.* afferre, facere alicui aliquid boni malive), חָמַל (unde n. *formicae*, utpote bestiolae laboriosissimae). LXX. μοχθεῖν, πονεῖν, κοπιᾶν, κακοπαθεῖν.

3 *perf.:* עָמַל
Eccl. 2, 21. שלא עמל־בו
3 *perf. fem.:* עָמְלָה
Prv. 16, 26. נפש עמל עמלה לו
2 *perf.:* עָמַלְתָּ
Jon. 4, 10. אשר לא־עמלת בו
1 *perf.:* שָׁעָמַלְתִּי
Eccl. 2, 11. שעמלתי לעשות
Eccl. 2, 19. בכל־עמלי שעמלתי
Eccl. 2, 20. העמל שעמלתי
3 *perf. pl.:* עָמְלוּ
Ps. 127, 1. שוא עמלו בוניו בו
3 *impf. pl.:* יַעֲמֹל
Eccl. 8, 17. אשר יעמל האדם
3 *imperf.:* שֶׁיַּעֲמֹל
Eccl. 1, 3. 5, 17. בכל־עמלו שיעמל
Eccl. 5, 15. ומה־יתרון לו שיעמל
עָמָל
ע״ו [וקן פ״ח נקני קמלם ׳, ע״ו] ומסמן עָמָל, ומשונן שוכח ויניעס וענודס מעכמת נעלים [מיסס, לכניישן], ולפעמים כמו יגע על פני היניעס ומעכמת, לו כמו שוכח ומעמס ותלאה, על מסכנות וכנדות קון ורונו [מיזוזלן], וקל להבין מהכתב. נתקנוס עָמָל מעלמו, כאר עצמן נעניי.
n. m. (semel *f.* Qohel. 10, 15.), labor sive corporis sive animi, quem qui sustinet, defatigatur, hinc molestia, qua corpus animusve praegravatur, μόχθος, μῶλος, nonnunquam de eo, quod elaboratur h. e. fructu laboris, re contentione virium parta. LXX. μόχθος, πόνος, κόπος, ὀδύνη, πονηρία, κακόν.
Num. 23, 21. ולא־ראה עמל
Job. 3, 10. ויסתר עמל מעיני
Job. 4, 8. וזרעי עמל יקצרהו
Job. 5, 6. לא־יצמח עמל
Job. 7, 3. ולילות עמל מנו־לי
Job. 11, 16. כי־אתה עמל תשכח
Job. 15, 35. הרה עמל וילד און
Job. 16, 2. מנחמי עמל כלכם
Ps. 7, 15. והרה עמל וילד שקר
Ps. 10, 7. תחת לשונו עמל ואון
Ps. 10, 14. עמל וכעס תביט
Ps. 73, 16. עמל הוא בעיני
Ps. 90, 10. ורהבם עמל ואון
Ps. 94, 20. יצר עמל עליו־חק
Eccl. 4, 4. וראיתי אני את־כל־עמל
Eccl. 4, 6. עמל ורעות רוח
Jes. 10, 1. עמל כתבו
Jes. 59, 4. הרו עמל והוליד און
Jer. 20, 18. לראות עמל ויגון
Hab. 1, 13. והביט אל־עמל
וְעָמָל
Ps. 55, 11. ואון ועמל בקרבה
Prv. 24, 2. ועמל שפתיהם תדברנה
Hab. 1, 3. ועמל תביט
הֶעָמָל
Eccl. 2, 20. כל־העמל שעמלתי
בֶּעָמָל
Ps. 107, 12. ויכנע בעמל לבם
וּבֶעָמָל
Eccl. 2, 11. ובעמל שעמלתי
לֶעָמָל
Job. 5, 7. כי אדם לעמל יולד
constr.: עֲמַל
Ps. 140, 10. עמל שפתימו יכסמו
Eccl. 6, 7. כל־עמל האדם לפיהו
Eccl. 10, 15. עמל הכסילים תיגענו
constr.: וַעֲמַל
Ps. 105, 44. ועמל לאמים יירשו

constr.: בַּעֲמַל
Jud. 10, 16. ותקצר נפשו בעמל
Ps. 73, 5. בעמל אנוש אינימו
constr.: מֵעֲמַל
Jes. 53, 11. מעמל נפשו יראה
cum suff.: עֲמָלִי
Gn. 41, 51. נשני אלהים את־כל־עמלי
Eccl. 2, 10. שמח מכל־עמלי
Eccl. 2, 10. חלקי מכל־עמלי
Eccl. 2, 10. ושנאתי אני את־כל־עמלי
Eccl. 2, 19. בכל־עמלי שעמלתי
cum suff.: עֲמָלָי
Ps. 25, 18. ראה עניי ועמלי
cum suff.: עֲמָלֵנוּ
Dt. 26, 7. עמלנו ואת־לחצנו
cum suff.: וּבַעֲמָלְךָ
Eccl. 9, 9. ובעמלך אשר־אתה עמל
cum suff.: עֲמָלוֹ
Ps. 7, 17. ישוב ׀ עמלו בראשו
Eccl. 1, 3. 5, 17. בכל־עמלו שיעמל
Eccl. 2, 22. בכל־עמלו וברעיון לבו
Eccl. 3, 13. וראה טוב בכל־עמלו
Eccl. 4, 8. ואין קץ לכל־עמלו
cum suff.: וַעֲמָלוֹ
Prv. 31, 7. ועמלו לא יזכר־עוד
cum suff.: בַּעֲמָלוֹ
Eccl. 2, 24. את־נפשו טוב בעמלו
Eccl. 5, 14. ומאומה לא־ישא בעמלו
Eccl. 5, 18. ולשמח בעמלו
Eccl. 8, 15. והוא ילוננו בעמלו
cum suff.: שֶׁעֲמָלוֹ
Eccl. 2, 21. שעמלו בחכמה
cum suff.: בְּעֲמָלָם
Eccl. 4, 9. שכר טוב בעמלם

עָמֵל

ת״, וכינוי עֲמֵלִים, ומסונן מעכיך ומיגע עצמו בעבודת [יוך אכמיעבדעכר], וסוף ניכוכי של מעבל, ובאל על מסובל נרוגו ויתן ותלאה [ליידעבד] ובעבה, והכרוי עמלים סם נעלי תעלאה מיגעים ומעכיקים עצמם [אַרבייטער], כאשר בכר פרע דוד קמחי.

adj. m. part. (pl. עֲמֵלִים), laborans, laboriosus, deinde aerumnosus, qui molestia et aerumna premitur; pl., operarii, opifices, fabri. LXX. *μοχθῶν, κατάκοπος; πόνος, πικρία; ἀνάγκη.*

adj. masc.: עָמֵל
Job. 20, 22. כל־יד עמל תבאנו
Eccl. 2, 22. וברעיון לבו שהוא עמל
Eccl. 3, 9. באשר הוא עמל
Eccl. 4, 8. ולמי ׀ אני עמל
Eccl. 9, 9. ובעמלך אשר־אתה עמל
Prv. 16, 26. sbst. נפש עמל עמלה
adj. masc.: לָעֲמֵל sbst.
Job. 3, 20. למה יתן לעמל אור
adj. m. pl.: עֲמֵלִים sbst.
Jud. 5, 26. להלמות עמלים

I. עָמַם

פעל ל״ע כ״ח נגזר עֲמָה, ולא נעתעי עָם, ומוכנו כמו עֲמֵרָה, חָם, חֲמֵרָה, אָם, חֵם לקוות מרעיו, לומר קניפס ופסיפס יקר, קנור ולקוד ומסתקפות [פעכיכדען, -נעתייבפאעל-פען], וכן נקמת כזרע כמכוון נזעפי מעכב gr. *γαμ-εῖν*, l. *gem*-inare, *cum*-[ular]e, כאשר כנר הנעתי. ונוסף לתקן את אשר לתרתי לעיל, שהעתייס נזעפי עכ [s. *sa*, *συν*, *con*, *cum*] דומים לוח הזרע, כי יש לקחת הטעתייס מסונף לקר.

v. inus. (unde עֲמָה), sicut אָם, עֲמֵרָה, חָמֵרָה, חָם, conjungere, copulare, consociare, gr. *γαμ-εῖν*, lat. *cum*-ulare, *gem*-inare; at particulae *sa*, *συν*, *con*, *cum*, aliam, non verbalem habent originem.

עֲמָה

ז״כ, ומסונן לך נסמיכות עֲמַת, ומרכוי עֲמֻּתוֹת, ומכנויים. ומסונן אתוך ומכנות [נעתייבפאפען], ונכלך לעתמי כמו עָם לר״ת מזרע וה, במכונן אתוך ומקור ומכוך נמקום ונענין, ומוסך לסמיכת הזווי, הן זווי של קוכל, הן זווי נתכוכה, והסתפות נמנכ ומרקך והסתפשות, הן זווי הענך הסנדסי״ והסתפות נמדם ומזקל, הן זווי מנד סרוג מוסוס, הן זווי הסנדוסי וקוכל, וכולם ענין הזווס. הן לכוך ואתוך של הזרע [עי׳ יכיעות שלמת ק״ת לך ס״נ-ס״ל]. ואתר מענין הסתך הלוך מזלמו אלל זוגלת, ועעמייס רכים נוילי אס זנוים לך נסמיכות לו גס נרכוי, לכן גס פס נרכוי עֲמֻּתוֹת. ואתר מענין קשורו עס למד כתב הנתון לקן-ניקת שלת יבל מכלי הלמד, כמו למען שלת תקסר ממנו הלמד, וכיל נמלת נענבור, וכל עמת שבת [קהלת ה׳ ט״ו] הרבה כך הדמיון, והלמד הן לעמת, והים רקוי להיות הלה לקח בְּלָעֲמַת, ונפרדה כמו הרבה הן הרבדקות שנהרדו, ויותר מזה עי׳ בקלק זכי של זס הספר.

n. f., communitas, societas, deinde, sicut עִם, adverb. לְעֻמַּת (ad s. f. זוּלָתִי, c. s. לְעֻמַּתִי, sicut זוּלָתִי), plur. לָעֻמּוֹת, de rerum mutua relatione, juxta, adversus, exadversus, sicuti; כָּל־עֻמַּת Qohel 5, 15., plane ut (secundum *Ibn-Giat* pro בְּלָעֻמַּת). LXX. *πλάγιον*; c. לְ *πρός, συν, κατέναντι, ἐχόμενος, ὑπό, καθώς, ὃν τρόπον, σύμφωνος, ἐξισοῦν*; לָעֻמּוֹת, *ὡς*.

constr.: עֻמַּת adv.
Eccl. 5, 15. כל־עמת שבא כן ילך
coustr.: לְעֻמַּת adv.
Ex. 25, 27. 37, 14. לעמת המסגרת
Ex. 28, 27. 39, 20. לעמת מחברתו
Ex. 38, 18. לעמת קלעי החצר
Lev. 3, 9. לעמת העצה יסירנה
1Chr. 24, 31 לעמת אחיהם בני־אהרן
1 Chr. 24, 31. לעמת אחיו הקטן
1 Chr. 25, 8. לעמת כקטן כגדול
1Chr. 26, 12. משמרות לעמת אחיהם
1 Chr. 26, 16. משמר לעמת משמר
Neh. 12, 24. משמר לעמת משמר
Eccl. 7, 14. גם את־זה לעמת־זה
Ez. 3, 8. לעמת פניהם
Ez. 3, 8. לעמת מצחם
Ez. 40, 18. לעמת ארך השערים
Ez. 42, 7. לעמת הלשכות
Ez. 45, 6. לעמת תרומת הקדש
Ez. 48, 13. לעמת גבול הכהנים
Ez. 48, 18. לעמת תרומת הקדש
Ez. 48, 18. לעמת תרומת הקדש
Ez. 48, 21. לעמת חלקים לנשיא
constr.: מִלְּעֻמַּת adv.
1 Rg. 7, 20. גם־ממעל מלעמת הבטן
cum suff.: לְעֻמָּתוֹ adv.
2 Sam. 16, 13. לעמתו הלוך וקללל
2 S. 16, 13. ויסקל באבנים לעמתו
cum suff.: לָעֻמָּתָם adv.
Ez. 1, 20. והאופנים ינשאו לעמתם
Ez. 1, 21. ינשאו האופנים לעמתם
Ez. 3, 13. וקול האופנים לעמתם
Ez. 10, 19. 11, 22. והאפנים לעמתם
pl.: לָעֻמּוֹת adv.
Ez. 45, 7. לעמות אחד החלקים

II. עָמֵם

פעל כודד, ומסונן כנים וכסיס, הפך מקות והכסיכות [עריבע, עֶצֶע ויין], ונוס יועס הוסכ, ונגמלת נקלים עומעות, הפך של נקלים לוקבות, ומוס הסגלל על הסקתכם והקנלת והקבכם, כדרך הסגללה לכוב. וקנול הסגרם לקלת נלות הסגרים נקנוב מיוקר.

v. intr., turbatum, nubilum, languidum esse, latere aliquem, obscurare superando. *Ho.* חוּעֲמַם, de auro splendido, quod splendore suo privatum est. Gemar. inde גֶּחָלִים לְוַחֲשׁוֹת (opp. גֶּחָלִים עְמוּמוֹת), carbones emortui opp. candentes (prunae). LXX. *πῶς ἀμαυρωθήσεται χρυσίον.*

3 *prf. pl. c. s.*: עֲמַמְתִּיהָ
Ez. 28, 3. סתום לא עממוך
3 *prf. pl. c. s.*: עֲמַמְתִּהוּ
Ez. 31, 8. ארזים לא־עממוהו
Hof-al: הָעֳמַם
3 *imperf.*: יֵעוֹם
Thr. 4, 1. איכה יועם זהב

עָמַס

פעל כודד, ומעתיד יַעֲמֹס, ומסונן נסיפס ונעילם נעוכ ויגיעם ולעוס [לעסטענען, -טרענען], ומפתנות כודד, עמילם ועריכ והלפלם [מיסען, יין אכ-], ומקנן יָעֳמֵס, וכן כאנס כמכוון נזעפי מעכב, כאשר מלפס כלו״סס. הכוסף הֶעֱמִיס, נתיכ עצל על אלוכי, כדרך נכוכו.

v. comp. trans. (impf. יַעֲמֹס), operam dare, magnum laborem sumere (sich abmühen), a rad. *mas*, de qua infra, deinde tollere, portare, sustinere onus, imponere sarcinam, onerare. *Hi.* הֶעֱמִיס, onus gestandum alicui (עַל) imponere. LXX. *αἴρειν, ἐπιγεμίζειν, ἐπιτιθέναι, καταδέειν; καταπατεῖν, κατενοδοῦν, παιδεύειν; Hi. ἐπισάσσειν.*

part. pl.: עֹמְסִים
Neh. 4, 11. והנשאים בסבל עמסים
part. pl.: וְעֹמְסִים
Neh. 13, 15. ועמסים על־החמורים
p. pl. c. suff.: עֹמְסֶיהָ
Zach. 12, 3. עמסיה שרוט ישרטו
p. pass. pl.: הֲעֻמָּסִים
Jes. 46, 3. העמסים מני־בטן
p. pass. pl.: עֲמוּסוֹת
Jes. 46, 1. נשאתיכם עמוסות משא
3 *imperf.*: יַעֲמֹס־ s. M.
Ps. 68, 20. יום ׀ יום יעמס־לנו
3 *imperf.*: וַיַּעֲמֹס
Gn. 44, 13. ויעמס איש על־חמרו
Hif-il: הֶעֱמִיס 3 *perf.*
1 Rg. 12, 11. העמיס עליכם על כבד
2 Chr. 10, 11. העמיס עליכם עול כבד

מַעֲמַסָּה

ז״כ, ומסונן מזת ונעל סכל ועוכ [לעסטע], לומר כונד בַּעֲמַס, ומוס קכן מעמסם, לומר קכן לכעילם ולכזיקם, למען הקלת לעמוס כם.

n. f., onus; אֶבֶן מ׳, lapis, quem quis manu movet ac tollit, ut eum portare s. bajulare assuescat, vel lapis propter gravitatem dorso ferendus. LXX. *λίθος καταπατούμενος.*

Zach. 12, 3 אבן מעמסה לכל־העמים

עָמֹק

פעל כודד, ומסונן לקלול ונסילם ונקוו, מקמוק ונגיעם כמיכם ויכידם ונקיעם [נעוענקע, כיעלריג ויין], ודומם לו חָמַק, חֵק, חֲמַק, ונקלם תמנ מקקר ומנוי. ומוס היום מוסנל [עיעף ויין], מסכך על כס, וכן נסמלל על קי-נקקנות [מוכערפֿאַרלײַך ויין]. הכוסף הֶעְמִיק, עצות מצוקע ומוסנל [עיעף עֲמֻקָּתָן], ומעיק לנזת הכנון יציכ נעומק הארץ, וכן מעמיק לסתיר מכנון, ומסלל נדנור מעמק שלמה, לומר שלל מצוקע, וכן מסעיק סרס מסלל. ודע קוכל כעיס שענין עמיקי כלאר על כמיכם ונסילות נערך שלל המדבר והכוסף, לכן ג״כ מעמיקי שנית וכדומם.

v. comp. intr., sicut עָמַם, עָמֹם, demissum, humilem esse, hinc profundum (opp. רָם), abstrusum, imperscrutabilem esse (cf. *βάθος* Rom. 11, 33. 1 Cor. 2, 20.), arab. عَمُقَ (= مكع, quod non transpositum, sed epenthesi indidem ortum est). *Hi.* הֶעְמִיק, profundum h. e. immensum, magnum facere (cf. *ἡ κατὰ βάθους πτωχεία* 2 Cor. 8, 2.); seq. לָשֶׁבֶת, in profundo domicilium collocare; לַסְתִּיר (= לְהַסְתִּיר), in profundum h. e. abstrusissima occultare; שְׁאָלָה, aliquid ex profundis petere; סָרָה, in defectionem a Deo penitus decidere. Et cum profunda altitudo de re unaquaque dicatur, quae ab oculis intuentis vel loquentis longissime remota est, adhibetur etiam hoc v. ad recessus aedium significandos et similiter (cf. *βαθὺς τόπος, βαθεῖα αὐλή*). LXX. *βαθύνειν, ἐμ-, βάθος, φάραγξ, βαθεῖαν βουλὴν βουλεύεσθαι (ποιεῖν); καταπηγνύναι, καταπήσσειν.*

3 *perf. pl.*: עָמְקוּ
Ps. 92, 6. עמקו מחשבתיך
Hif-il: הֶעֱמִיק 3 *perf.*
Jes. 30, 33. העמיק חרחב מדרתה
3 *perf. pl.*: הֶעֱמִיקוּ
Jes. 31, 7. לאשר העמיקו סרה
Jer. 49, 8. 30. העמקו לשבת
Hos. 5, 2. ושחטה שטים העמיקו
Hos. 9, 9. העמיקו שחתו
part. pl.: הַמַּעֲמִיקִים
Jes. 29, 15. המעמיקים מי״י
impt. sg.: הַעֲמֵק
Jes. 7, 11. העמק שאלה

עָמֹק

ת״, וסיכ סרכוי עֲמֻקִּי, ומסונן מוסנל ומעוקע [עיעף], ונסלל על קי-נקקנות [מוכערנריכלין], לומר עמוק עמוק נל יכינכו הסומע, ד״ם עמקי-סנס, ומלת כלאר מסנס וכם ולעומק.

adj. m. (c. pl. עֲמֻקֵּי), profundus, de eo, quod altos recessus magnasque latebras habet, trop. עֲמֻקֵּי שָׂפָה, de iis, quorum lingua penitus abstrusa et recondita est ac proinde intelligi nequit. LXX. perbene: *βαθύφωνος, βαθύχειλος, ἀλλόφωνος.*

pl. constr.: עִמְקֵי
Jes. 33, 19. עמקי שפה משמוע
Ez. 3, 5. 6. עמקי שפה וכבדי לשון
pl. constr.: בְּעִמְקֵי
Prv. 9, 18. בעמקי שאול קראיה

עָמָק

ת״, ולנקבי עֲמֻקָּה, ולכלון נסקע וכמו וקעור [עיעף], סהפך על גבוה וכס וגשׂ, לומר רוחק למעט וקשׁוב וקעור, ומשׁקל כמו פעל על לין־קפד, כי פעומק משׁקיעה משׁעה פעמני, כלומר גבוה שׁפליטה, ומכאן ומכעלם ומו שׁמוק לו מוכף ומוכס משׁעור בקיני פעמני, לו שׁעמוק ומקוער ממכו.

adj. m. (f. עֲמֻקָּה), profundus, altius depressus, trop. imperscrutabilis, nullis inquirentium spatiis penetrabilis, propter infinitam ac profundam altitudinem. LXX. βαθύς, βαθύτερον, βάθος; κοῖλος, κοιλότερος, ἔγκοιλος, ἐγκοιλότερος; ταπεινός.

Lev. 13, 3.	ומראה הנגע עמק
Lev. 13, 25.	ומראה עמק
Lev. 13, 30.	והנה מראהו עמק
Lev. 13, 31.	עמק מן־העור
Lev. 13, 32.	אין עמק מן־העור
Lev. 13, 34.	אינו עמק מן־העור
Ps. 64, 7.	וקרב איש ולב עמק
Eccl. 7, 24.	עמק מי ימצאנו
adj. masc.:	עָמֹק
Lev. 13, 4.	ועמק אין־מראה
Eccl. 7, 24.	ועמק עמק מי ימצאנו
adj. m. pl.:	עֲמֻקִּים
Prv. 18, 4.	מים עמקים דברי
Prv. 20, 5.	מים עמקים עצה
adj. f.:	עֲמֻקָּה, עֲמֻקָּה
Job. 11, 8.	עמקה משׁאול מה־תדע
Prv. 22, 14.	שׁוחה עמקה פי זרות
Prv. 23, 27.	כי־שׁוחה עמוקה
adj. fem.:	הָעֲמֻקָּה
Ez. 23, 32.	העמקה והרחבה
adj. f. pl.:	עֲמֻקוֹת
Job. 12, 22.	מגלה עמקות מני־חשׁך

עֹמֶק

ת״, ושׁוח סקן על כוס, לומר שׁקוע וקעור [עיעפנ], כמקנוס עוּשׁק מאלמו, וכן עֵמֶק, עֲמֻקוּ וכדומה.

n. m., profunditas, targ. עוּמְקָא. LXX. βαθύς.

Prv. 25, 3.	וארץ לעמק

עֵמֶק

ת״, ומשׁון כר שׁמקפנע לשׁרקיס, יותר משׁעור הפשׁוע [עפענע], לו מקוס משׁוקע ומקועך [עהאל], וכגלל מן בְּקָעָה, גֵּו, נַחַל במכנו שׁבשׁו. כמלכנת פריעיים גם עמק כמו כן מן מנוכך, ד״ם עמק הפלה, עמק בנכס, עמק המלך, עמק רפאים, עמק זדים, וכדומה.

n. m., locus depressus et profundus, de aequata agri planitie, sub radicibus montium spatiose procumbente, quae longissime panditur s. porrigitur ac proinde ad acies instruendas perquam idonea est, vel de valle s. convalle h. e. planitie in altitudinem depressa et ex omni parte montibus collibusve comprehensa (div. בְּקָעָה, גֵּו, נַחַל). Occurrit hoc *n.* permultis in nn. propriis, veluti עֵמֶק הָאֲלָה (Terebinthenthal), עֵמֶק חַבְּצֵלֶת (Lobethal) etc. LXX. πεδίον, αὐλών, κοιλάς, φάραγξ, βαθύς, γῆ, αὔλαξ, ποῦς.

Gn. 14, 3.	אל־עמק השׂדים
Gn. 14, 17.	אל־עמק שׁוה
Gn. 14, 17.	הוא עמק המלך
Jos. 7, 24	ויעלו אתם עמק עכור
Jos. 7, 26.	עמק עכור עד היום
Jos. 15, 8.	עמק־רפאים צפונה
2 Chr. 20, 26.	עמק ברכה עד־היום
Hos. 2, 17.	ואת־עמק עכור
Joel 4, 2. 12.	אל־עמק יהושׁפט

וַעֲמָק

Gn. 14, 10.	ועמק השׂדים בארת
Ps. 60, 8. 108, 8.	ועמק סכות אמדד
Jes. 65, 10.	ועמק עכור לרבץ

הָעֵמֶק

Jos. 8, 13.	בלילה ההוא בתוך העמק
Jos. 13, 19.	השׁחר בהר העמק
Jos. 17, 16.	הישׁב בארץ־העמק
Jos. 19, 27.	צפונה בית העמק
Jud. 1, 19.	להוריש את־ישׁבי העמק
1 Sam. 31, 7.	אשׁר־בעבר העמק
Jer. 21, 13.	ישׁבת העמק צור המישׁר
Jer. 31, 40.	וכל־העמק הפגרים
Jer. 48, 8.	ואבד העמק

בָּעֵמֶק

Num. 14, 25.	והכנעני יושׁב בעמק
Jud. 5, 15.	בעמק שׁלח ברגליו
Jud. 7, 1.	מגבעת המורה בעמק
Jud. 7, 8.	היה לו מתחת בעמק
Jud. 7, 12.	בני־קדם נפלים בעמק
Jud. 18, 28.	בעמק אשׁר לבית־רחוב
1 Sam, 6, 13.	קצירי־חטים בעמק
1 Chr. 10, 7.	ישׂראל אשׁר־בעמק
1 Chr. 14, 13.	ויפשׁטו בעמק
Job. 39, 21.	יחפרו בעמק

בְּעֵמֶק

Gn. 14, 8.	מלחמה בעמק השׂדים
Jos. 10, 12.	וירח בעמק אילון
Jos. 17, 16.	ולאשׁר בעמק יזרעאל
Jos. 18, 16.	בעמק רפאים צפונה
Jud. 6, 33.	ויחנו בעמק יזרעאל
1 Sam. 17, 2.	ויחנו בעמק האלה
1 S. 17, 19.	איש ישׂראל בעמק האלה
1 S. 21, 10.	אשׁר הכית בעמק האלה
2 S. 5, 18. 22.	וינטשׁו בעמק רפאים
2 Sam. 18, 18.	אשׁר בעמק המלך
2 Sam. 23, 13.	חנה בעמק רפאים
1 Chr. 11, 15.	חנה בעמק רפאים
1 Chr. 14, 9.	ויפשׁטו בעמק רפאים
Ps. 84, 7.	עברי ׀ בעמק הבכא
Jes. 17, 5.	בעמק רפאים
Hos. 1, 5.	בעמק יזרעאל
Joel 4, 14 (bis).	בעמק החרוץ

וּבְעֵמֶק

Jos. 13, 27.	ובעמק בית הרם

בְּעֶמֶק

Jes. 28, 21.	כעמק בגבעון ירגז

לָעֵמֶק

Jud. 1, 34.	לרדת לעמק

לָעֶמֶק

2 Chr. 20, 26.	נקהלו לעמק ברכה

מֵעֵמֶק

Gn. 37, 14.	וישׁלחהו מעמק חברון
Jos. 15, 7.	מעמק עכור
cum suff.:	עִמְקוֹ
Jer. 49, 4.	זב עמקך הבת השׁובבה
cum suff.:	עִמְקָם
Jer. 47, 5.	שׁארית עמקם
pl.:	עֲמָקִים
1 Rg. 20, 28.	ולא־אלהי עמקים הוא
Job. 39, 10.	ישׁדד עמקים אחריך
pl.:	וְעֲמָקִים
Ps. 65, 14.	ועמקים יעטפו־בר
pl.:	הָעֲמָקִים
1 Chr. 12, 15.	ויבריחו את־כל־העמקים
Cant. 2, 1.	שׁושׁנת העמקים
pl.:	וְהָעֲמָקִים
Mich. 1, 4.	והעמקים יתבקעו
pl.:	בָּעֲמָקִים
1 Chr. 27, 29.	ועל־הבקר בעמקים
Jer. 49, 4.	מה־תתהללי בעמקים
pl. c. suff.:	עֲמָקֶיךָ
Jes. 22, 7.	ויהי מבחר־עמקיך

עֵמִיק

ת״ נחרמי, ולנקבי עֲמִיקָא, ומשׁון כמו עָמֹק, לו עָמֻק נעבני, כלי הפרש. *adj. m. aram.* (f. עֲמִיקָא), vi eadem, qua hebr. עָמֹק, עָמֻק. LXX. pl. fem. עֲמִיקָתָא, βαθέα.

def.:	עֲמִיקְתָא
Dan. 2, 22.	גלה עמיקתא ומסתרתא

מְעֻמָּק

ת״, ומכנו מְעֻמָּקִים, ומוכנו כמו עומק [עיעפנ]. ולמכ לרגוע נכמו מלוח לרוב נסופי קוף, ד״ם מְמֻתָּקִים, מְרֻחָקִים, יְרֻחָקִים וכדומה.

n. m. (pl. מְעֻמָּקִים), dagesatum ultima, sicut in מְמֻתָּקִים, מְרֻחָקִים, יְרֻחָקִים), locus profundus (die Tiefe). LXX. βάθος.

pl.:	מִמַּעֲמַקִּים
Ps. 130, 1.	ממעמקים קראתיך
pl. constr.:	מַעֲמַקֵּי
Jes. 51, 10.	השׂמה מעמקי־ים
pl. constr.:	בְּמַעֲמַקֵּי
Ps. 69, 3.	באתי במעמקי־מים
Ez. 27, 34.	במעמקי־מים
pl. constr.:	וּמִמַּעֲמַקֵּי
Ps. 69, 15.	וממעמקי מים

I. עָמַר

פעל כודד, ומשׁמש לך נכנין מכנד עָמַר, ומוכנו עכול וקשׁור יקד קנור וקלוס [ניבדנן, נוועמענן-], וספעל עָמַר לפ״ו דומה לל בָּמַר לעיל תקל״ת, ולפנד ג״כ מפעל חָמַר לנל מסס חָמַר מום, לומר דנקה, וכן חָמַר לעיל מכוון מום, ול״כ מקנן וקשׁוע פס עָבַר [וספנגס פקודמת נוספס ונדנקת לנדס]. קויף מכוונס מוקס ע״י מזוקת מלזוכות מלוח תמנח נלוח מנדנים נקנור מיוקד.

v. comp. trans. piël., nectere, connectere, colligare, a rad. *mar*, ex cujus semine prognata sunt etiam vv. עָבַר atque, ut videtur, חָבַר (חָמַר), חָבַר. LXX. עָמַר, δράγματα συλλέγειν.

Pi-el:	עִמֵּר
part. m.:	מְעַמֵּר
Ps. 129, 7.	וחצנו מעמר

עָמִיר

ת״, ומסמך עָמִיר, ומוכנו לנודת מנלים ולמס [נמרינע], ומתעלות מתקולס ומתקוגד, כי מתקל מקל פעולי, נתקנוס עָמִיר מלמו, ונעבני עמור לכול. ולע קוף ים מקומיים מפעל סכום של עכס, לולס פכוזי על מקוכנו. *n. m. pass.* (c. עֲמִיר), id quod colligatum et constrictum est, spec. manipulus frugum arcte colligatus, targ. עֲמִיר, arab. *ghamûr* (fasciculus), a v. עָמַר, arab. عمر (comprimere, constringere), quod neutiquam ex עָרַם (acervare) trajectione literarum ortum est. LXX. δράγμα, χόρτος, καλάμη (targ. et syr. חֲצִיר = עֲמִירָא v. עָמַר).

Am. 2, 13.	המלאה לה עמיר
pl.:	בְּעֳמָרִים
Zach. 12, 6.	וכלפיד אש בעמיר
pl.:	כָּעֳמִיר
Mich. 4, 12.	קבצם כעמיר גרנה

עָמַר עָמֵר

Jer. 9, 21.	וכעמיר מאחרי הקוצר

עֹמֶר

ת״ כמו עָמִיר, ומכנו עֳמָרִים, כלי הפרש מכוון, ונקרמי עוּמַר מלמו.

n. m. (pl. עֳמָרִים), manipulus, merges, aram. עוּמַר. LXX. δράγμα, ψωμός.

Job. 24, 10.	ורעבים נשׂאו עמר
Dt. 24, 19.	ושׁכחת עמר בשׂדה
pl.:	הָעֳמָרִים
Ruth 2, 15.	גם בין העמרים תלקט
pl.:	בָּעֳמָרִים
Ruth 2, 7.	ואספתי בעמרים

II. עָמַר

פעל ל״ע כ״ף מפעל הִתְעַמֵּר, ומוכנו לנדע כני מלס הדכתן מכבכוכי נספנו מיסוד שׁוק וסמתוק נדנכ ועניכס כו, ומכיל מס מלמון פרסי [מוכף קוכין לעכדות ושׁוק עמכלס [מוכף נכת״], וכן פרשׁוקו רס״י ורל״ק, ונקמף נלמון ימעקל עמר עכיכו עניכס ושׁוק, ול״כ מכוון לל מפעל הסתמוק נדנכ שׁוק עכדות, וקוף כמו מסתעבדות [ניך עשׁוקס דינסטעלן מעלבן], וכן פרשׁ עמר נגמכל, ועול מקום להתגדל.

v. hitpaël., aliquem sibimet servum facere h. e. dominium sibi sumere; nam, teste *Mose Narbonensi*, *ghamar* vim *servendi* habet, arab. عمر, colere, pers. عمراة, servitus, ministerium, talm. עֲמַר. Alii vim constringendi ad animi duritiem translatam censent. LXX. καταδυναστεύειν (= הִתְאַמֵּר, q. v.), ἀθετεῖν.

Hitpa-el:	הִתְעַמֵּר
3 *perf.:*	וְהִתְעַמְּרוּ־ *s. M.*
Dt. 24, 7.	והתעמר־בו ומכרו
2 *imperf.:*	תִּתְעַמֵּר
Dt. 21, 14.	לא־תתעמר בה

עָמֵר

ת״, פעל כודד, ומשׁון מכס לפלוני וקלס לו נדנכ [נוועסענן, עס״לען] ומתעלות עכין מכוי וכסיסס ומדול [מעסקען], ומכלו מסכס עָמֵר, לס גס שׁקיכו נכמלס כפעל, מעכוון סוס נתנגל סגוד עָמֵר סס לפלס, וכשׁכס כמכוון ג״כ נשׁפס [*mer*-ere, zugemessen] כוויכיס [μείρω, μερ-ίζω, μέρ-ος] וקלנלניס [sl. *miar*.] וכדומה.

v. comp. intr. inus., admetiri, attribuere, adsignare (zutheilen) e rad. *mer* (praefixa praepositione *gha*), gr. μείρ-ειν, μερ-ίζειν, lat. *mer*-ere (cf. *merenda*, cibus pomeridianus, *mer*-*t*-*are* apud Nonium), slav. *miar*. Hinc nomen *mensurae*, quod sequitur.

עֹמֶר

ת״, ומוכנו מלס עשׂירית מפסס, וקל לסכין מסשׁכס, וכתכנוס עוּמַר מלמו.

n. m., genus mensurae, decima pars Efae, targ. עוּמַר. LXX. γομόρ.

Ex. 16, 16.	עמר לגלגלת מספר
Lev. 23, 10.	והבאתם את־עמר
Lev. 23, 15.	את־עמר התנופה
הָעֹמֶר	
Ex. 16, 22.	שׁני העמר לאחד
Ex. 16, 32.	מלא העמר ממנו
Ex. 16, 33.	ותן־שׁמה מלא־העמר

Lev. 23, 11. וְהֵנִיף אֶת־הָעֹמֶר
Lev. 23, 12. בְּיוֹם הֲנִיפְכֶם אֶת־הָעֹמֶר
וְהָעֹמֶר
Ex. 16, 36. וְהָעֹמֶר עֲשִׂרִית הָאֵפָה
הֽוּא׃
Ex. 16, 18. וַיְמַדֵּד בָּעֹמֶר

עֹמֶר

פעל קרי, ומונו למיקס ועלים מדבר [אפר־אסמען], ומוס עֲמִיר שנור בתכנוס, נמר נמ וקניר, וכן צֶמֶר נעכרי לקען [ע"ש הקקי והשוו], ומפעל הוס התעמת והיסוד להסס הכוף, לאכר כלמו נפרוש קוקי הלשון.

v. intr. aram., sicut צָמַר, aram. אָמַר (אָמַר), germinare, pullulare, unde עֲמִיר targ. et syr., *gramen* (LXX. *χόρτος*), et nomen *lanae*, quod sequitur.

עֶמֶר

ז״ו, והילועם עֲמָרֵא, והמונן למר [וולא־לע]. נמרכ מוס עֲמָרֵי, וכן עֲמָרְרֵי [עי׳ קרוי פכיכים קף קמ״ו], והקוראי עֲמָרָאֵי או עֲמָרֵי בקרי, לים מוכר למר.

n. m. (def. עֲמָרָא), sicut hebr. צֶמֶר, lana, unde אֹמֶר, laniger, ovis, עֲמָרְרֵי, gramen lanosum (Wollgras, Wollhaide), עֲמָרֵי (עֲמָרָאֵי), *lanarius* (Wollhändler). LXX. *ἔριον*.

בָּעֳמֶר

Dan. 7, 9. וּשְׂעַר רֹאשָׁהּ כְּעֶמֶר נְקָא

עָמֵשׁ

v. s. r. עָמַס *p.* 843.

עָנַב

פעל ל״ע, ומונו קציכ ולליפ ופקור [קניפסען], וכן נקפת עֲנַב בקרי עכין קצור, תמור לכוס נעכרי, ומוס נפפ עכריכי עֲנִיבָה, וק״כ עכב כדומס לל חצן לעיל.

v. inus., nectere, aram. עֲנַב (= רָכַס), neoh. עֲנִיבָה, connexio, conjunctio. Inde nomen *uvae*, utpote quae ex acinis copulatis constat.

עֵנָב

ז״ו, והרכוי עֲנָבִים והסמך עִנְּבֵי [בדנוג הכון, ולולי מיקיד זכ עִנַּב שלמנכ]. המונן לחצן מלל גרגיס [בערעכוכל], לכן כמעט כמו לשכל [עריוכע].

n. m. (pl. עֲנָבִים, c. עִנְּבֵי, forsitan a sing. obsoleto עִנָּב), acinorum fasciculus, uva, sicut אֶשְׁכֹּל (Traubenbündlein). LXX. *σταφυλή, στραφίς*.

עֵנָב
Dt. 32, 14. וְדַם־עֵנָב תִּשְׁתֶּה־חָמֶר
pl.: עֲנָבִים
Gn. 40, 10. אַשְׁכְּלֹתֶיהָ עֲנָבִים
Gn. 49, 11. וּבְדַם־עֲנָבִים סוּתֹה
Num. 6, 3. מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה
Num. 13, 20. יְמֵי בִכּוּרֵי עֲנָבִים
Num. 13, 23. וַיִּכְרְתוּ אֶשְׁכּוֹל עֲנָבִים אֶחָד
Dt. 23, 25. וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים כְּנַפְשֶׁךָ
Neh. 13, 15. יַיִן וַעֲנָבִים וּתְאֵנִים
Jes. 5, 2. וַיְקַו לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים
Jes. 5, 4. מִדּוּעַ קִוִּיתִי לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים
Jer. 8, 13. אֵין עֲנָבִים בַּגֶּפֶן
Hos. 3, 1. וְאֹהֲבֵי אִשִּׁישֵׁי עֲנָבִים
Am. 9, 13. וְדֹרֵךְ עֲנָבִים
pl.: וַעֲנָבִים
Num. 6, 3 וַעֲנָבִים לַחִים וִיבֵשִׁים

pl.: הָעֲנָבִים
Gn. 40, 11 וְאֶקַּח אֶת־הָעֲנָבִים
pl.: בַּעֲנָבִים
Hos. 9, 10. כַּעֲנָבִים בַּמִּדְבָּר
pl. constr.: עִנְּבֵי
Lev. 25, 5 וְאֶת־עִנְּבֵי נְזִירֶךָ
Dt. 32, 32. עִנְּבֵמוֹ עִנְּבֵי רֹאשׁ
pl. c. suff.: עִנְּבֵמוֹ
Dt. 32, 32. עִנְּבֵמוֹ עִנְּבֵי רֹאשׁ

עָמֹת

ad עָמָה *v. s. r.* עָמַד *p.* 842.

עִמֹּת

ad עִמָּם, *v. s. r.* עָמַם *p.* 843.

עָנַג

פעל נודד, והקמלות פכיקה וכלות [וויך זיין], אכאזל על פכוך נכלל, והקמלות כ״ל עֲנֵג, אכאלל ג״כ לקל עֲנַג, פָּנַק, וכן לקל דָּנַג, ונכולם הקמלות היות מרוכך, ונמכוון נודד נאפאי מעכ׳ [s. *ang*, l. *ung*.], עי׳, עוד ללק הפעלים לקלה. הסאזל כהקפעל על הקעלמות נדכר.

v. comp. intr., mollem, delicatum esse, a rad. *nag*, unde et orta sunt vv. עָנַג, פָּנַק, דָּנַג, vi *trans.* sanscr. *ang*, lat. *ung*-ere. *Pu.* mollitum, effeminatum esse. *Hitpa.* delectare se aliqua re. LXX. *Pu. ὕψος*; *Hitp. τρυφᾶν, ἐκ-, κατα-, τρυφερότης; παῤῥησιάζεσθαι, παῤῥησίαν ἔχειν, πεποιθότα εἶναι.*

Pu-al: עֻנַּג
part. fem.: וַהֲמֻעֻנָּגָה *sg.*
Jer. 6, 2. הַנָּוֶה וְהַמְעֻנָּגָה
Hitpa-el: הִתְעַנֵּג
3 *perf. pl.:* וְהִתְעַנְּגוּ
Ps. 37, 11. וְהִתְעַנְּגוּ עַל־רֹב שָׁלוֹם
2 *perf. pl.:* וְהִתְעַנַּגְתֶּם
Jes. 66, 11. וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ
inf. constr.: מֵהִתְעַנֵּג
Dt. 28, 56. מֵהִתְעַנֵּג וּמֵרֹךְ
impt. sg.: וְהִתְעַנַּג
Ps. 37, 4. וְהִתְעַנַּג עַל־יְ׳
2 *imperf.:* תִּתְעַנַּג
Jes. 58, 14. אָז תִּתְעַנַּג עַל־יְ׳
2 *imperf.:* תִּתְעַנַּג *p.*
Job. 22, 26. כִּי־אָז עַל־שַׁדַּי תִּתְעַנָּג
3 *imperf.:* יִתְעַנַּג *p.*
Job. 27, 10. אִם־עַל־שַׁדַּי יִתְעַנָּג
2 *imperf.:* וְתִתְעַנַּג
Jes. 55, 2. וְתִתְעַנַּג בַּדֶּשֶׁן נַפְשְׁכֶם
2 *impf. pl.:* תִּתְעַנְּגוּ *p.*
Jes. 57, 4. עַל־מִי תִתְעַנָּגוּ

עֹנֶג

ז״ו ולנקני עֲנָגָה, והמונן מסוגל לקנל מכלס והפעלם עריכס, מפוכן ומתכלס [נאלע, עדעל], עי׳ יכיעות אלמס ק״כ ס״ו, ותמנוכו כנלף על רן, לומר נלמי מוכן לכמוכ אוס דכר קצס ואוס לעכ, לכן לפעמים ג״כ נמונן מעוזן ומפוכן לרעס.

adj. m. (f. עֲנֻגָּה), voluptarius, libidinosus, delicatus, qui voluptatibus ducitur et se vitiorum illecebris et cupiditatum lenociniis dedidit (syn. רָךְ tener, rebus gravibus ferendis impar). LXX. *τρυφερός*.

adj. masc.: וְהֶעָנֹג
Dt. 28, 54. הָרַךְ בְּךָ וְהֶעָנֹג
adj. fem.: וְהָעֲנֻגָּה *sg.*
Dt. 28, 56. הָרַכָּה בָּךְ וְהֶעָנֻגָּה
adj. fem.: וַעֲנֻגָּה *sg.*
Jes. 47, 1. רַכָּה וְעֲנֻגָּה

עֶנֶג

ז״ו, והמונן תכנוך ועדון והסכלס והקסכלות [וועהלעכנן, לימפינקייע], ודומס לו כמעט עלן, עדכה לעיל.

n.m., voluptas, deliciae, jucunditas, vita delicata ac voluptaria (syn. עֲדֶן). LXX. *τρυφερός*; Jes. 13. *ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν* (בחיכלי־הם?).
Jes. 13, 22. וְתַנִּים בְּהֵיכְלֵי עֹנֶג
Jes. 58, 13. וְקָרָאת לַשַּׁבָּת עֹנֶג
תַּעֲנֻגָּ
ז״ו והכנוי תַּעֲנֻגִּים, והמונן הכלס ועדון ותקנוך עדכה ונועם [פעכ־נינגן], ולפעמים כמו קמדס, ד״ס כני תעכונך, ולפעמים כמו לחכים והכלס עגנים, לאזל נוס לחכה נתעכונים.

n. m. (pl. תַּעֲנֻגִּים), mollities, jucunditas; voluptas, deliciae (de rebus, quae cui sunt in deliciis, syn. חֲמוּדָה), spec. de amore et spirituali et sensuali. LXX. *τρυφή, τρυφερός*.

תַּעֲנוּג
Prv. 19, 10. לֹא־נָאוָה לִכְסִיל תַּעֲנוּג
pl.: בְּתַעֲנוּגִים
Cant. 7, 7. אָהַבְתְּ בְּתַעֲנוּגִים
pl. c. suff.: תַּעֲנוּגַיִךְ
Mich. 1, 16. עַל־בְּנֵי תַעֲנוּגָיִךְ
pl. c. suff.: תַּעֲנֻגֶּיהָ
Mich. 2, 9. מִבֵּית תַּעֲנֻגֶּיהָ
תַּעֲנֻגָּה
ז״כ, ונמלל נכ״ק לק נרכוי תַּעֲנֻגוֹת, והמונן כמו תעכונ.

n. f. pluralet., voluptatum jucunditates, blandimenta ac dulcedines sensuum. LXX. *ἐντρυφήματα*.

pl.: וְתַעֲנוּגוֹת
Eccl. 2, 8. וְתַעֲנוּגוֹת בְּנֵי הָאָדָם

עָנַד

פעל נודד, והמונן קציכ ולליפ כניעס ועניכ [ניכלען], והקמלות עָנַד, ודומס לו בָּנַט, כלרפי בָּנַד, s. *nadh* וכן נמפס הכדלית ויונית [gr. *νήθ-ειν*, לפכיס נכלך הפעל, ד״מ על יד יפיכי לעכול קופס.

v. comp. trans., vincire, alligare, circumligare, a rad. *nad*, s. *nadh*. *νήθ-ειν*, unde et בָּנַט, בָּנַד. LXX. *ἐγ- κλείειν, περιτιθέναι.*

impt. c. suff.: עָנְדֵם
Prv. 6, 21. עָנְדֵם עַל־גַּרְגְּרֹתֶיךָ
1 *impf. c. s.:* אֶעֱנְדֵנּוּ
Job. 31, 36. אֲעַנְדֵנוּ עֲטָרוֹת לִי
בַּעֲדָנָה
ז״כ, ונמלל לק נרכוי בַּעֲדָנוֹת, ומוס הסכוס מן בַּעֲדָנוֹת, ומלכון קצוכים ומקוכים [נאכנדע], ד״מ מעכוכת כימס, וכעמיי נמפכוק וילך לליו לגנ מעכנכ [ד״ל ע״ו ל״נ]. כלאל פרס מקמקי, לומר נככלים ונצלצלות.

n. f. pluralet. (בַּעֲדָנוֹת = מַעֲדַנּוֹת), vincula, veluti Pleiadum (Targ. שִׁירֵי כִימְתָא, catenae Septemtrionum; LXX. *δεσμὸς Πλειάδος*); adv. 1 Sam. 15, 32. בַּעֲדָנָה, ubi Qimchi de Agago catenis constricto intelligit. Alii *hilariter*, LXX. *τρέμων* vertunt.
1 Sam. 15, 32. וַיֵּלֶךְ אֵלָיו אֲגַג מַעֲדַנֹּת
Job. 38, 31. הֲתִקְשֹׁר מַעֲדַנּוֹת כִּימָה

עָנַח I.

פעל נודד, לק ורע לל פָּנָה לפי עכיות דעתי, וכן עַנֵּי נעכרי, עָנָא נקרמי, ומוכנו נקמלותו קכילת דכר ודנור כניוכי המיוקדים [עזוולם נעכוי עכלכלען], ימים ע״י ידיעת לוקו דכר לקמתו, וכן נמצלס מדנור לקיס, מקמן לדעת כיכת דכר וידיעתו, לומר המכלס וכתיכת כיכס וקצמנן קווי ולמוד [נעצכעוולכעען, -לעכעען]. סוף דכר, מדנור ומככוי תמלות מדכר, ולפנין נוס כל-דכריו לק יעכה, מלנון לק יפרפס נעיב ונכתיכת המכל וכיכס וקצמון לת כל דכריו. לכן נקמר עכין עכיס מפכסוס דכר נדיוק ונפרפסיק, ד״מ לקלפיס יעכה לת-צלוס פרפס [יגלה ויפרפס היעב], וי״י עכמו מכס מקיס [הודיעו נפרסוס ונדיוק זס מקיס], וכן כמעט כל עכיס לקל מכמיקיס כי יצלנו לל׳. ומוס לק״כ כתיכת תצוכס נכוכס לצוקל לו לסקפן המכלס וכיכס נדכר [לְהַעֲנוֹתָם נלע-, -ריכעען], וכן מכתיכת תצוכס על נקמה [ערפְעָנען] מקמק״ה, כי עכיכ מקמ״ה מודעת דרכיו, וכן נכתיכת תצוכס על זלנק עלוס, לומר מודעת מקמת [נעצ׳יגען], וכן מודעת מצפע ומקתכות פסק דין [לוים־פערוך נעצען]. ונכתיכת תצוכס נקמר לו מקיוס דכר לו מככתנו על פי מקמת, לומר מודעה המכלס קמתית נדכר, וכן נפפסוק הכסף יעכה, מלנון יפן תצוכס על הכל, יקיים הכל, ומוס הכפעל הפעולי, וכנוסף קנת קווק מככין מקל. ונוס קורק כעיס ענין ותצכיל מוכל וקועב המרס לת כל מעפות המכוונים למדי.

v. intr., cujus geminum est v. פָּנָה, arab. עַנַّ, aram. עָנָא, *nuncupare* aliquid proprio nomine ac convenientibus notis, *accurate* aliquid, cujus statum bene noveris, *enarrare*, hinc certiorem aliquem de aliqua re facere, quam intelligere s. cognoscere cupit, *respondere* alicui procontanti, sciscitantem quempiam *condocere;* nam significatio eloquendi accurateque designandi naturâ est huic verbo indita. Inde verum ejus usum perspicies, veluti Job. 33, 13., vi *reddendi rationem* suorum operum, hinc vi *manifestandi* et patefaciendi Gen. 41, 16. 1 Sam. 19, 17. et sic prope semper apud prophetas, de revelationibus, quas divinitus accipiunt. Hinc gener. vi accurate *respondendi* (c. accus. exquirentis et rei quaesitae), *exaudiendi* supplicantem, de Deo, quatenus suam voluntatem invocanti aperit eumque ipso effectu atque opere adjuvat; pronunciandi testimonium, cum postulatur, h. e. *testandi*, seq. בְּ, de quo vel in quem quis testimonium dicit, vi dandi responsum s. *dijudicandi*, id quod fit distinctione veri et falsi, trop. Qoh. 10, 19. de pecunia omnium rerum quasi disceptatrice ac judice h. e. quae omnia suo momento confirmat. *Ni.* pass. *Hi.* quodammodo intens. LXX. *ἔπειν, ἀντ-; ἐρεῖν, λαλεῖν,*

φθέγγεσθαι; ἀποκρίνεσθαι, ἀνταπο-, ἀπόκρισιν διδόναι, ἀντικρίνεσθαι; εἰσακούειν, ἐπ-, ὑπ-; ὑπολαμβάνειν; μαρτυρεῖν, κατα-, ψευδο-; ἀνθιστάναι, ἀντικαθ-; ἐξάρχειν, ἐπερωτᾶν; לֹא עָנָה, ἀντακούειν, πτοεῖν; *inf.* ὑπακοή, c. לְ πίστις; *prt.* ἀκρόασις; *Pi.* εἰσακούειν, ἐν-, ἀκοή.

3 perf.: עָנָה
Dt. 19, 18. שקר ענה באחיו
Ruth 1, 21. וי׳ ענה בי
2 Sam. 1, 16. כי פיך ענה בך
Cant. 2, 10. ענה דודי ואמר לי
Jer. 23, 35. מה־ענה י׳
Mich. 6, 5. ומה־ענה אתו בלעם
3 perf.: וְעָנָה
Hos. 5, 5. ועניה גאון־ישראל
3 perf. c. s.: עָנַנִי
1 Sam. 28, 15. ולא־ענני עוד
1 Rg. 2, 30. כה־דבר יואב וכה ענני
Ps. 118, 5. ענני במרחב יה
Cant. 5, 6. קראתיו ולא ענני
3 perf. c. s.: וְעָנַנִי
Ps. 34, 5. דרשתי את־י׳ וענני
3 perf. c. s.: עָנָךְ
Jes. 30, 19. כשמעתו ענך
Jer. 23, 37. מה־ענך י׳
3 perf. c. s.: עָנָהוּ
1 S. 9, 17. ראה את־שאול וי׳ ענהו
1 Sam. 14, 37. ולא ענהו ביום ההוא וישאל שאול ביי׳ ולא
ענהו
1 Sam. 28, 6.
1Chr. 21,28. בראות דויד כי־ענהו י׳
3 perf. c. s.: עָנָם
2 Sam. 22, 42. אל־י׳ ולא־ענם
Ps. 18, 42. על־י׳ ולא ענם
3 perf. fem.: עָנְתָה
1 S. 4, 20. ולא ענתה ולא־שתה לבה
Jes. 3, 9. ענתה בם
Jes. 59, 12. וחטאותינו ענתה בנו
3 perf. fem.: וַעֲנָתָה
Gn. 30, 33. וענתה־בי צדקתי
Dt. 25, 9. וענתה ואמרה ככה
Dt. 31, 21. וענתה השירה
Hos. 2, 17. וענתה שמה
2 perf.: וְעָנִיתָ
Dt. 26, 5. וענית ואמרת
2 perf. c. s.: עֲנִיתָנִי
Ps. 22, 22. ומקרני רמים עניתני
Ps. 118, 21. אודך כי עניתני
2 perf. c. s.: עֲנִיתָם
Ps. 99, 8. י׳ אלהינו אתה עניתם
2 perf. c. s.: וְעִנִּיתָם
1 Rg. 12, 7. ועניתם ודברת אליהם
1 perf.: עָנִיתִי
Hos. 14, 9. אני עניתי ואשורנו
1 perf. c. s.: עֲנִיתִיךָ
Jes. 49, 8. בעת רצון עניתיך
3 perf. pl.: עָנוּ
Jud. 8, 8. ענו אנשי סכות
1 Rg. 18, 21. ולא־ענו העם אתו דבר
2 Reg. 18, 36. ולא־ענו אתו
Job. 32, 15. חתו לא־ענו עוד
Job. 32, 16. כי עמדו לא־ענו עוד
Jes. 36, 21. ולא־ענו אתו דבר
Jer. 14, 7. אם־עונינו ענו בנו
Jer. 35, 17. ואקרא להם ולא ענו
3 perf. pl.: וְעָנוּ
Dt. 21, 7. וענו ואמרו ידינו
Dt. 27, 14. וענו הלוים ואמרו
Dt. 27, 15. וענו כל־העם ואמרו
2 perf. pl.: עֲנִיתֶם
Jes. 65, 12. יען קראתי ולא עניתם

ואקרא אתכם ולא עניתם Jer. 7, 13.
part. masc.: עֹנֶה
קומי ונלכה ואין עונה Jud. 19, 28.
ואין־קול ואין־עונה 1 Rg. 18, 26. 29.
עונה אמריו מכם Job. 32, 12.
איש־ענה ברעהו Prv. 25, 18.
קראתי ואין עונה Jes. 50, 2.
part. masc: עוֹנֶה *sg.*
יען קראתי ואין עונה Jes. 66, 4.
part. masc.: וְעֹנֶה
ער ועונה מאהלי יעקב Mal. 2, 12.
part. masc.: הָעֹנֶה
לאל העונה אתי Gn. 35, 3.
part c. suff.: עוֹנְךָ
קרא־נא היש עונך Job. 5, 1.
part. c. suff.: עֹנֶהָ
ואין עונו מכל־העם 1 Sam. 14, 39.
part. pl.: הָעֹנִים
העם העונים אתו דבר Jer. 44, 20.
inf. constr.: לַעֲנוֹת
ולא־יכלו אחיו לענות אתו Gn. 45, 3.
לענות בו סרה Dt. 19, 16.
חנער לענות את־שאול 1 Sam. 9, 8.
*לב צדיק יהגה לענות Prv. 15, 28.
*לענות בו Eccl. 1, 13. 3, 10.
inf. constr.: מֵעֲנוֹת
מענות את־איוב Job. 32, 1.
impt. sg.: עֲנֵה *sg.*
ענה כסיל כאולתו Prv. 26, 5.
ומה חלאתיך ענה בי Mich. 6, 3.
impt. c. s.: עֲנֵנִי
1 Reg. 18, 37. ענני י׳ ענני
Ps. 4, 2. בקראי ענני
Ps. 13, 4. ענני י׳ אלהי
Ps. 69, 14. ענני באמת ישעך
Ps. 69, 17. ענני כי־טוב חסדך
Ps. 69, 18. כי־צר־לי מהר ענני
Ps. 86, 1. חטה־י׳ אזנך ענני
Ps. 102, 3. מהר ענני
Ps. 119, 145. קראתי בכל־לב ענני
Ps. 143, 1. באמנתך ענני
Ps. 143, 7. מהר ענני י׳
impt. c. s.: וַעֲנֵנִי
Ps. 27, 7. וחנני וענני
Ps. 55, 3. הקשיבה לי וענני
Ps. 60, 7. 108, 7. הושיעה ימינך וענני
impt. c. s.: עֲנֵנוּ
1 Reg. 18, 26. חבעל ענני
impt. pl.: עֲנוּ
1 Sam. 12, 3. ענו בי נגד י׳
iupt. pl.: *עֲנוּ
*ענו לי׳ בתודה Ps. 147, 7.
1 imperf.: אֶעֱנֶה
אם־צדקתי לא אענה Job. 9, 15.
וקרא ואנכי אענה Job. 13, 22.
אחת דברתי ולא אענה Job. 40, 5.
*טרם אענה אני שגג Ps. 119, 67.
אז יקראני ולא אענה Prv. 1, 28.
טרם יקראו ואני אענה Jes. 65, 24.
אענה נאם־י׳ Hos. 2, 23.
אענה את־השמים Hos. 2, 23.
ואני אענה־אתו Zach. 13, 9.
1 imperf.: אֲעַנֶּה
אענה אם־אני חלקי Job. 32, 17.
1 imperf.: וְאֶעֱנֶה
אפתח שפתי ואענה Job. 32, 20.
ואענה חרפי דבר Ps. 119, 42.
1 impf. ap.: וַאֲעַן
ואען ואמר אמן י׳ Jer. 11, 5.
ואען ואמר Zach. 4, 4.
ואען ואמר אליו Zach. 4, 11.
ואען שנית ואמר Zach. 4, 12.
ואען ואמר Zach. 6, 4.

1 impf. c. s.: אֶעֱנֶךָּ
תקרא ואנכי אענך Job. 14, 15.
לא־צדקת אענך Job. 33, 12.
1 impf. c. s.: אֶעֱנֶךָּ
אענך בסתר רעם Ps. 81, 8.
1 impf. c. s.: וְאֶעֱנֶךָּ
קרא אלי ואענך Jer. 33, 3.
1 impf. c. s.: וְאֶעֱנֵהוּ
יקראני ואענהו Ps. 91, 15.
1 impf. c. s.: אֶעֱנֶנּוּ
אם־כי־אנכי אעננו Job. 9, 14.
כי־לא־איש כמוני אענו Job. 9, 32.
1 impf. c. s.: אֶעֱנֵם
אני י׳ אענם Jes. 41, 17.
1 impf. c. s.: וְאֶעֱנֵם
אני י׳ אלהיהם ואענם Zach. 10, 6.
2 imperf.: תַּעֲנֶה
לא־תענה ברעך Ex. 20, 16.
ולא־תענה על־רב Ex. 23, 2.
ולא־תענה ברעך Dt. 5, 17.
הלוא תענה אבנר 1 Sam. 26, 14.
מה־ימריצך כי תענה Job. 16, 3.
אקרא יומם ולא תענה Ps. 22, 3.
אתה תענה אדני אלהי Ps. 38, 16.
2 impf. ap.: תַּעַן
אל־תען כסיל Prv. 26, 4.
2 impf. c. s.: תַּעֲנֵנִי
אשוע אליך ולא תענני Job. 30, 20.
כי־תעננו אל Ps. 17, 6.
אקראך כי תעננני Ps. 86, 7.
2 impf. c. s.: וְתַעֲנֵנִי
דרכי ספרתי ותעננני Ps. 119, 26.
ביום קראתי ותעננני Ps. 138, 3.
2 impf. c. s.: תַּעֲנֵנוּ
נוראות ׀ בצדק תעננו Ps. 65, 6.
2 impf. c. s.: תַּעֲנֵם
ישובון כי תענם 1 Reg. 8, 35.
3 imperf.: יַעֲנֶה
אלהים יענה את־שלום Gn. 41, 16.
ועד אחד לא־יענה בנפש Nu. 35, 30.
ולא־יענה י׳ אתכם 1 Sam. 8, 18.
אשר־יענה באש 1 Reg. 18, 24.
החכם יענה דעת־רוח Job. 15, 2.
בפני יענה Job. 16, 8.
לעבדי קראתי ולא יענה Job. 19, 16.
כי כל־דבריו לא יענה Job. 33, 13.
שם יצעקו ולא יענה Job. 35, 12.
ועשיר יענה עזות Prv. 18, 23.
והכסף יענה את־הכל Eccl. 10, 19.
ומה־יענה מלאכי־גוי Jes. 14, 32.
זמיר עריצים יענה Jes. 25, 5.
אם־יצעק אליו ולא יענה Jes. 46, 7.
אז תקרא וי׳ יענה Jes. 58, 9.
כדרכים יענה Jer. 25, 30.
הדבר אשר־יענה י׳ Jer. 42, 4.
ולא יענה אותם Mich. 3, 4.
3 imperf.: וַיַּעַן
ויענה אליהו וידבר 2 Reg. 1, 10.
3 impf. ap.: וַיַּעַן
ויען אברהם ויאמר Gn. 18, 27.
ויען עפרון החתי Gn. 23, 10.
ויען עפרון את־אברהם Gn. 23, 14.
ויען לבן ובתואל Gn. 24, 50.
ויען יצחק ויאמר Gn. 27, 37.
ויען יצחק אביו Gn. 27, 39.
ויען יעקב ויאמר Gn. 31, 31. 36.
ויען לבן ויאמר Gn. 31, 43.
ויען יוסף ויאמר Gn. 40, 18.
ויען יוסף את־פרעה Gn. 41, 16.
ויען ראובן אתם Gn. 42, 22.
ויען משה ויאמר Ex. 4, 1.
ויען כל־העם קול אחד Ex. 24, 3.

ויען יהושע בן־נון Num. 11, 28.
ויען בלעם ויאמר Nu. 22, 18. 23, 26.
ויען ויאמר הלא את Num. 23, 12.
ויען עכן את־יהושע Jos. 7, 20.
ויען העם ויאמר Jos. 24, 16.
ויען רעהו ויאמר Jud. 7, 14.
ויען האיש הלוי Jud. 20, 4.
ויען הנער הנצב Ruth 2, 6.
ויען בעז ויאמר לה Ruth 2, 11.
ויען עלי ויאמר 1 Sam. 1, 17.
ויען המבשר ויאמר 1 Sam. 4, 17.
ויען שמואל את־שאול 1Sam. 9, 19.
ויען שאול ויאמר 1 Sam. 9, 21.
ויען איש משם ויאמר 1 Sam. 10, 12.
ויען איש מהעם 1 Sam. 14, 28.
ויען אחד מהנערים 1 Sam. 16, 18.
ויען יהונתן את־שאול 1 S. 20, 28. 32.
ויען חכחן את־דוד 1 Sam. 21, 5.
ויען דוד את־הכהן 1 Sam. 21, 6.
ויען דאג האדמי 1 Sam. 22, 9.
ויען אחימלך את־המלך 1 S. 22, 14.
ויען נבל את־עבדי דוד 1 S. 25, 10.
ויען דוד ויאמר 1 Sam. 26, 6. 22.
ויען אבנר ויאמר 1 Sam. 26, 14.
ויען אכיש ויאמר 1 Sam. 29, 9.
ויען כל־איש רעו בלילה 1 S. 30, 22.
ויען דוד את־רכב 2 Sam. 4, 9.
ויען יונדב בן־שמעה 2 Sam. 13, 32.
ויען המלך ויאמר 2 Sam. 14, 18.
ויען אחי את־המלך 2 Sam. 15, 21.
ויען אבישי בן־צרויה 2 Sam. 19, 22.
ויען כל־איש יהודה 2 Sam. 19, 43.
ויען איש־ישראל 2 Sam. 19, 44.
ויען יואב ויאמר 2 Sam. 20, 20.
ויען המלך דוד 1 Reg. 1, 28.
ויען בניהו בן־יהוידע 1 Rg. 1, 36.
ויען יונתן ויאמר 1 Reg. 1, 43.
ויען המלך שלמה 1 Reg. 2, 22.
ויען המלך ויאמר 1 Reg. 3, 27.
ויען המלך את־העם 1 Reg. 12, 13.
ויען המלך ויאמר 1 Reg. 13, 6.
ויען כל־העם 1 Reg. 18, 24.
ויען מלך־ישראל 1 Reg. 20, 4. 11.
ויען וידבר אליו 2 Reg. 1, 11.
ויען אליה וידבר 2 Reg. 1, 12.
ויען אחד מעבדי מלך 2 Rg. 3, 11.
ויען השלישי אשר למלך 2 Rg. 7, 2.
ויען אחד מעבדיו 2 Reg. 7, 13
ויען השלישי 2 Reg. 7, 19.
ויען ויאמר להם 1 Chr. 12, 17.
ויען יחזקיהו ויאמר 2 Chr. 29, 31.
ויען חלקיהו ויאמר 2 Chr. 34, 15.
ויען שכניה בן־יחיאל Esr. 10, 2.
ויען השטן את־י׳ Job. 1, 7. 9. 2, 2. 4.
ויען איוב ויאמר Job. 2, 1. 6, 1. 9, 1. 12, 1. 16, 1. 19, 1. 21, 1. 26, 1.
ויען אליפז התימני Job. 4, 1. 15, 1.
ויען בלדד השוחי Job. 8, 1.
ויען צפר הנעמתי Job. 11, 1.
ויען בלדד השוחי Job. 18, 1. 25, 1.
ויען צופר הנעמתי Job. 20, 1.
ויען אליפז התימני Job. 22, 1.
ויען אליהוא בן־ברכאל Job. 32, 6.
ויען אליהוא ויאמר Job. 34, 1.
ויען אליהו ויאמר Job. 35, 1.
ויען־י׳ את־איוב Job. 38, 1. 40, 1. 5.
ויען איוב את־י׳ Job. 40, 3. 42, 1.
ויען ויאמר Jes. 21, 9.
ויען י׳ ויאמר לעמו Joel 2, 19.
ויען עמוס ויאמר Am. 7, 14.
ויען חגי Hag. 2, 14.
ויען האיש העמד Zach. 1, 10.
ויען מלאך־י׳ Zach. 1, 12.
ויען י׳ את־המלאך Zach. 1, 13.
ויען ויאמר אל־העמדים Zach. 3, 4.
ויען ויאמר אלי Zach. 4, 6.
ויען המלאך Zach. 6, 5.

3 *impf. c. s.:* יַעֲנֵנִי
Job. 20, 3. ורוח מבינתי יעניני
Job. 23, 5. אדעה מלים יענני
Job. 31, 35. הן תיו שדי יעניני
3 *impf. c. s.:* וַיַּעֲנֵנִי
Job. 9, 16. אם־קראתי ויענני
Ps. 3, 5. ויענני מהר קדשו
Ps. 120, 1. קראתי ויעניני
Jon. 2, 3. ויענני מבטן שאול
Hab. 2, 2. ויענני ה׳ ויאמר
3 *impf. c. s.:* יַעֲנֵנוּ
Ps. 20, 10. יענו ביום־קראנו
3 *impf. c. s.:* יַעֲנֶךָּ
1 Sam. 20, 10. מה־יענך אביך קשה
Ps. 20, 2. יענך ה׳ ביום צרה
3 *impf. c. s.:* יַעֲנֵהוּ
Ps. 20, 7. יענהו משמי קדשו
3 *impf. c. s.:* וַיַּעֲנֵהוּ
בעד ישראל ויעתר ה׳ 1 S. 7, 9.
1 Sam. 23, 4. ויענהו ה׳
1 Chr. 21, 26. ויענהו באש
Job. 12, 4. קרא לאלוה ויענהו
3 *impf. c. s.:* יַעֲנֶנּוּ
Ex. 19, 19. והאלהים יעננו בקול
Job. 9, 3. לא יענו אחת
3 *impf. c. s.:* יַעֲנֶנָּה
Job. 40, 2. מוכיח אלוה יעננה
Hab. 2, 11. וכפיס מעץ יעננה
3 *impf. c. s.:* יַעֲנֵם
Ps. 99, 6. קראים אל־ה׳ והוא יענם
3 *impf. c. s.:* וַיַּעֲנֵם
Ps. 55, 20. ישמע ׀ אל ׀ ויענם
3 *impf. c. s.:* וַיְעַנֵּם
2 Chr. 10, 13. ויענם המלך קשה
3 *impf. fem.:* תַּעֲנֶה
Hos. 2, 24. והארץ תענה את־הדגן
3 *impf. f. ap.:* תַּעַן
Ps. 119, 172. תען לשוני אמרתך
3 *impf. f. ap.:* וַתַּעַן
Gn. 31, 14. ותען רחל ולאה
1 Sam. 1, 15. ותען חנה ותאמר
2 Sam. 14, 19. ותען האשה ותאמר
Esth. 5, 7. ותען אסתר ותאמר
Esth. 7, 3. ותען אסתר המלכה
3 *impf. f. c. s.:* תַּעֲנֵךְ
Dt. 20, 11. אם־שלום תענך
2 *impf. pl.:* וַתַּעֲנוּ
Dt. 1, 14. ותענו אתי ותאמרו
Dt. 1, 41. ותענו ׀ ותאמרו אלי
2 *impf. pl. c. s.:* תַּעֲנֶהָּ
2 Reg. 18, 36. לא תענהו
Jes. 36, 21. לא תענהו
3 *impf. pl.:* יַעֲנוּ
Job. 15, 6. ושפתיך יענו־בך
Jes. 14, 10. כלם יענו ויאמרו
Hos. 2, 23. והם יענו את־הארץ
Hos. 2, 24. והם יענו את־יזרעאל
3 *impf. pl.:* וַיַּעֲנוּ
Gn. 23, 5. ויענו בני־חת
Gn. 34, 13. ויענו בני־יעקב
Ex. 19, 8. ויענו כל־העם יחדו
Num. 32, 31. ויענו בני־גד
Jos. 1, 16. 9, 24. ויענו את־יהושע
Jos. 22, 21. ויענו בני־ראובן
Jud. 8, 8. ויענו אתו אנשי פניאל
Jud. 18, 14. ויענו חמשת האנשים
1 Sam. 14, 12. ויענו אנשי המצבה
Esr. 3, 11. ויענו בהלל ובהודות
Esr. 10, 12. ויענו כל־הקהל
Neh. 8, 6. ויענו כל־העם אמן
Jer. 44, 15. ויענו את־ירמיהו
Hag. 2, 12. 13. ויענו הכהנים
Zach. 1, 11. ויענו את־מלאך ה׳
3 *impf. pl. c. s.:* יַעֲנוּהָ

וקראת אליהם ולא יענוכה Jer. 7, 27.
3 *impf. pl. f.:* תַּעֲנֶינָה
חכמות שרותיה תענה Jud. 5, 29.
3 *impf. pl. f.:* וַתַּעֲנֶינָה
1 Sam. 9, 12 ותעניה אותם
1 Sam. 18, 7. ותענינה הנשים
Nif-al: נַעֲנֵה
1 *perf.:* נַעֲנֵיתִי
Ez. 14, 4. אני ה׳ נעניתי לו
part. masc.: נַעֲנֶה *sg.*
Ez. 14, 7. אני ה׳ נענה־לו בי
1 *imperf.:* אֶעָנֶה
Job. 19, 7. אצעק חמס ולא אענה
3 *imperf.:* יֵעָנֶה
Prv. 21, 13. גם־הוא יקרא ולא יענה
Job. 11, 2. הרב דברים לא יענה

מַעֲנֶה

ז׳, ומקום כפי שתפשעות סמכות של הסכם, לומר לו תשובה ומודעה על שלמת שולם [שלמות־עולם], או מודעת הקב״ה על נקשה ותפלה [עתפלה־כונה], או שתפשובה מוכחת שלא לפלוני שלמוני [ווידעתלעגונה]. ומזה ענין תכלית [נוועת] עי׳ שהשתלשלות תקת ענין הכל, ולכל תעשה עלינו לומר שהמכוון הוא נהפעל הוא הלקוי.
n. m., *responsum*, quo sciscitans fit certior, *exauditio*, qua Deus invocantis preces implet, *redargutio*, quatenus responsum est veritatis declaratio, et quod ad significationem *finis* attinet, v. s. s. עָנָה, neve putes, hanc esse primariam, coll. arab. عنى (hindeuten, bezwecken). LXX. ἀπόκρισις, ἀποκρίνεσθαι; ὑπακούειν.
Job. 32, 3. לא־מצאו מענה
Job. 32, 5. כי אין מענה
Prv. 15, 1. מענה־רך ישיב חמה
Prv. 29, 19. יבין ואין מענה
Eccl. 5, 19. מענה בשמחת לבו
constr.: מַעֲנֵה
Prv. 16, 1. ומי״ו מענה לשון
Mich. 3, 7. כי אין מענה אלהים
constr.: בְּמַעֲנֵהּ־ *s. M.*
Prv. 15, 23. במענה־פיו
cum suff.: לְמַעֲנֵהוּ
Prv. 16, 4. כל פעל ה״ למענהו

לְמַעַן

ז׳, הקנה של מַעֲנֶה, וכן לעיל מַעַל הקנה של מַעֲלֶה, ומוכנו תשובתי הודעה ומוקש והוכחה והגדה נשרועטוע וכדיוק [נעטויע שלנעטונג, נעדייטונג, לעסכונג], משתש עכה שתמכנו, ככוי והודעת דבר נלוכים פרעיים. ובאשר שנה שלא הפעל המכוון של הוכחה מוסב אל המכוון של הודעת ופירוש דברים לתכלית הכוכח [נעשלכוי־לעגן], לכן נ״כ שלא הזה פה כאלא יען הכא, ותעודתו הודעה והוכחה לתכלית [שלי־וי־לע], ומזה כעעיי נקשור עם לשל לעגן, לומר להודיע לתכלית [לו נע־שלכוי־לעגן, יען דער שלכוי־לע], לומר עקשת [וועגען]. וכל השתלות נשונן עעמיי הלא נכלל תכיר מעכרש עלין.
n. m. (abbrev. = מַעֲנֶה, sicut מַעַל = מַעֲלֶה), definitio accurata; explicatio dilucida, expositio diligens (syn. בִּנּוּר), et, quia v. עָנָה I. habet etiam significationem arguendi et ad certum finem aliquid speciatim proponendi (beabsichtigen), propositum, consilium, finis, hinc *adverb.* לְמַעַן eum in finem, eo consilio, propter, seqq. suffixis pronom. aut nomm., vel vi *conjunctionis:* propterea ut, seq. verbo finito, interjecto aut omisso אֲשֶׁר, vel infinit. constr. LXX. praepos. ἕνεκεν; conj. ὅπως (ἄν), ἵνα, rarius ὅτι.

לְמַעַן

למען אשר יצוה Gn. 18, 19.
למען הביא ה׳ על־אברהם Gn. 18, 19
למען חמשים הצדיקם Gn. 18, 24.
למען תברכך נפשי Gn. 27, 25.
למען חציל אתו מידם Gn. 37, 22.
למען עשה כיום הזה Gn. 50, 20.
למען ענתו בסבלתם Ex. 1, 11.
למען יאמינו Ex. 4, 5.
למען תדע כי־אין כי״ Ex. 8, 6.
למען תדע כי אני ה״ Ex. 8, 18.
למען שתי אתתי Ex. 10, 1.
למען תדעון Ex. 11, 7.
למען רבות מופתי Ex. 11, 9.
למען תהיה תורת ה״ Ex. 13, 9.
למען אנסנו Ex. 16, 4.
למען יראו את־הלחם Ex. 16, 32.
למען יארכון ימיך Ex. 20, 12.
למען ינוח שורך Ex. 23, 12.
למען אמצא־חן בעיניך Ex. 33, 13.
למען אשר יביאו Lev. 17, 5.
למען טמא את־מקדשי Lev. 20, 3.
למען תזכרו Num. 15, 40.
למען אשר לא־יקרב Num. 17, 5.
למען תתו בידך Dt. 2, 30
למען תחיו Dt. 4, 1.
למען ׀ ייראיכן ימיך Dt. 5, 16.
למען תחיון Dt. 5, 30. 8, 1.
למען תירא את־י״ Dt. 6, 2.
למען ענתך Dt. 8, 2. 16.
למען הודיעך Dt. 8, 3.
למען הקים את־בריתו Dt. 8, 18.
למען אשר לא־ילמדו Dt. 20, 18.
למען אשר תבא Dt. 27, 3.
למען תשכילו Dt. 29, 8.
למען ספות הרוה Dt. 29, 18.
למען חייך Dt. 30, 6.
למען תשמר לעשות Jos. 1, 8.
למען אשר תדעו Jos. 3, 4.
למען תהיה זאת Jos. 4, 6.
למען דעת כל־עמי Jos. 4, 24.
למען יראתם את־י״ Jos. 4, 24.
למען ראות המלחמה 1 S. 17, 28.
למען אשר אראה 2 Sam. 13, 5.
למען יראוך 1 Reg. 8, 40.
מארץ רחוקה למענשמך 1 Rg. 8, 41.
למען דוד אביך 1 Reg. 11, 12.
למען דוד עבדי 1 Reg. 11, 13. 34.
למען ׀ עבדי דוד 1 Reg. 11, 32.
למען זאת 1 Reg. 11, 39.
כי למען דוד נתן ה״ 1 Reg. 15, 4.
למען דוד עבדו 2 Reg. 8, 19.
למען בריתו את־אברהם 2 Rg. 13, 23.
למען יירא ללכת 2 Chr. 6, 31.
למען שמך הגדול 2 Chr. 6, 32.
למען ידעו כל־עמי 2 Chr. 6, 33.
למען הקים ה״ 2 Chr. 10, 15.
למען הברית אשר כרת לדויד 2 Chr. 21, 7.
למען תתם ביד 2 Chr. 25, 20.
למען נראה Jes. 5, 19.
למען תזכרי Jes. 23, 16.
למען יראו וידעו Jes. 41, 20.
למען צדקו Jes. 42, 21.
למען תדעו ותאמינו לי Jes. 43, 10.
למען יבשו Jes. 44, 9.
למען תדע כי אני ה״ Jes. 45, 3.
למען עבדי יעקב Jes. 45, 4.
למען שמי אאריך Jes. 48, 9.
למען ׀ ה״ אלהיך Jes. 55, 5.
למען ציון לא אחשה Jes. 62, 1.
למען עבדיך Jes. 63, 17.
למען עברי Jes. 65, 8.
למען תינקו Jes. 66, 11.
למען תושעי Jer. 4, 14.
למען עשות Jer. 7, 10.
למען הכעיסני Jer. 7, 18. 32, 29.
למען ייטב לכם Jer. 7, 23.
למען הקים את־השבועה Jer. 11, 5.
עשה למען שמך Jer. 14, 7.
אל־תנאץ למען שמך Jer. 14, 21.
למען הכעסוני Jer. 25, 7.
למען הרחיק אתכם Jer. 27, 10.
למען הדיחי אתכם Jer. 27, 15.
למען ישובו Jer. 36, 3.
למען אשר ייטב־לנו Jer. 42, 6.
למען תת אתנו Jer. 43, 3.
למען הכרית לכם Jer. 44, 8.
למען תדעו Jer. 44, 29.
למען הרגיע את־הארץ Jer. 50, 34.
למען יעלזו Jer. 51, 39.
למען יחסרו לחם ומים Ez. 4, 17.
למען יחרבו Ez. 6, 6.
למען יספרו Ez. 12, 16
למען תשם ארצה Ez. 12, 19.
למען תפש את־בית־ישראל Ez. 14, 5.
למען תשאי כלמתך Ez. 16, 54.
למען תזכרי ובשת Ez. 16, 63.
ואעש למען שמי Ez. 20, 9. 22.
ואעשה למען שמי Ez. 20, 14.
למען אשמם Ez. 20, 26
למען אשר ידעו Ez. 20, 26.
למען טבח טבחה הורחה Ez. 21, 15.
למען היה־לה ברק Ez. 21, 15.
למען ׀ למוג לב Ez. 21. 20.
למען שפך־דם Ez. 22, 6. 12.
למען שדי נעוריך Ez. 23, 21.
למען תחם וחרה Ez. 24, 11.
למען אשר לא־יגבהו Ez. 31, 14.
למען מגרשה לבז Ez. 36, 5.
למען אשר לא־תקחו Ez. 36, 30.
למען אשר לא־יפצו Ez. 46, 18.
למען יכרת Hos. 8, 4.
למען הרחיקם Joel 4, 6.
למען חלל את־שם קדשי Am. 2, 7.
למען יכרת־איש Obad. 1, 9.
למען דעת צדקות ה״ Mich. 6, 5.
למען תתי אתך Mich. 6, 16.
למען ירוץ קורא בו Hab. 2, 2.
למען כחש Zach. 13, 4.
למען שוררי Ps. 5, 9.
חושיעני למען חסדך Ps. 6, 5.
למען צורריך Ps. 8, 3.
למען אספרה Ps. 9, 15.
למען שמו Ps. 23, 3.
למען טובך ה״ Ps. 25, 7.
למען־שמך ה״ Ps. 25, 11.
למען ׀ יזמרך כבוד Ps. 30, 13.
ופדנו למען חסדך Ps. 44, 27.
למען משפטיך Ps. 48, 12.
למען תצדק ברברך Ps. 51, 6.
למען איבי פדני Ps. 69, 19.
למען ידעו ׀ דור Ps. 78, 6.
למען שמך Ps. 79, 9.
למען משפטיך ה״ Ps. 97, 8.
ויושיעם למען שמו Ps. 106, 8.
למען יחלצון ידידיך Ps. 108, 7.
עשה־אתי למען שמך Ps. 109, 21.
למען אלמד חקיך Ps. 119, 71.
למען לא אבוש Ps. 119, 80.
למען אשמר דברך Ps. 119, 101.
למען אחי ורעי Ps. 122, 8.
למען תורא Ps. 130, 4.
למען שמך ה״ Ps. 143, 11.
למען תלך בדרך טובים Prv. 2, 20
למען סור משאול מטה Prv. 15, 24.
למען תחכם באחריתך Prv. 19, 20.
למען תדעון שדין Job. 19, 29.
תרשיעני למען תצדק Job. 40, 8.

למען אדני Dan. 9, 17.
למען שכור הוא Neh. 6, 13.
למען־אירא Neh. 6, 13.
למען יחרפוני Neh. 6, 13.

וּלְמַעַן

ולמען ספר שמי Ex. 9, 16.
ולמען תאריך ימים Dt. 4, 40.
ולמען ייטב לך Dt. 5, 16.
ולמען נסתך להיטבך Dt. 8, 16.
ולמען הקים את־הדבר Dt. 9, 5.
ולמען תאריכו ימים Dt. 11, 9.
למעני ולמען דוד עבדי 2 Rg. 19, 34. 20, 6.
ולמען דוד עבדי Jes. 37, 35.
ולמען ירושלם לא אשקוט Jes. 62, 1.
ולמען היותכם לקללה Jer. 44, 8.
ולמען שמך תנחני Ps. 31, 4.

cum suff.: לְמַעֲנִי

למעני ולמען דוד עבדי 2 Rg. 19, 34. 20, 6.
למעני ולמען דוד עבדי Jes. 37, 35.
הוא מחה פשעיך למעני Jes. 43, 25.
למעני למעני אעשה Jes. 48, 11.

cum suff.: לְמַעֲנְךָ

למענך אלהי כי־שמך Dan. 9, 19.

c. h int.: הַלְמַעַנְךָ

הלמענך תעזב ארץ Job. 18, 4.

cum suff.: לְמַעַנְכֶם

ויתעבר י״י בי למענכם Dt. 3, 26.
למענכם שלחתי בבלה Jes. 43, 14.
לא למענכם אני עשה Ez. 36, 22. 32.

יַעַן

ז״ו מן ענה כמונן שמחכו, וכנכה מסעתיד ע״מ יַעַר [משרש עָרָה], יַעַל [משרש עָלָה], וכן שמות רגיש נמשקל הַעתיד להסתכת התדיוות ד״מ יַרְבֵּ, יַלְקוּט, יַצְהָר, יַחַף, יַלְקַח, יַעְוָם, יַחַב, יַחְמוּר, יַבְהִל, יַזַע, יַחֲמַ], ולסקל התפוס סכתקיס נמקומן. סמוכן כמו מעַן, וכלכן לעתע״ כמו לְמַעַן.

n. m. (ad s. f. יַעַר, יַעַל, יַעַ, a vv. עָרָה, עָלָה, forma imperfectiva, quae, ut nmm. cetera supra recensita repraesentant, statum diuturniorem s. habitum significat ac propterea ad nmm. propria confirmanda saepiuscule adhibetur, veluti יְהוּדָה *ἐπαινετός*, יְשׁוּעַ, *σωτήρ*, יִשְׂרָאֵל, *θεομάχος*, יַעֲקֹב, *ὑποσκελιστής*), finis, consilium, sicut מַעֲנֶה, deinde adverb. et conj., propter, propterea quod, idcirco ut. LXX. *διά, ἀντί, διʼ ὅτι* et sim.

יען אשר עשית את־הדבר Gn. 22, 16.
יען כי־מאסתם את־י״י Nu. 11, 20.
יען לא־האמנתם בי Num. 20, 12.
יען וביען במשפטי Num. 26, 43.
יען אשר מלא אחרי י״י Dt. 1, 36.
יען אשר מלא אחרי י״י Jos. 14, 14.
יען אשר עברו הגוי הזה Jud. 2, 20.
יען אשר לא־החלכי 1 Sam. 30, 22.
יען אשר שאלת 1 Reg. 3, 11.
יען אשר היה עם־לבבך 1 Rg. 8, 18.
יען אשר היתה־זאת 1 Rg. 11, 11.
יען אשר עזבוני 1 Reg. 11, 33.
יען כי מרית פי י״י 1 Reg. 13, 21.
יען אשר הרמתיך 1 Rg. 14, 7. 16, 2.
יען נמצא־בו דבר טוב 1 Rg. 14, 13.
יען אשר עשו 1 Reg. 14, 15.
יען אשר אמרו 1 Reg. 20, 28.
יען אשר לא־שמעת 1 Reg. 20, 36.
יען שלחת את־איש חרמי 1 Rg. 20, 42
יען התמכרך 1 Rg. 21, 20.
יען כי־נכנע מפני 1 Reg. 21, 29.
יען אשר־שלחת 2 Reg. 1, 16.
יען אשר־הטיבת 2 Reg. 10, 30.
יען אשר עשה מנשה 2 Reg. 21, 11.
יען אשר עשו את־הרע 2 Rg. 21, 15.
יען רך־לבבך 2 Reg. 22, 19.
יען אשר היתה זאת 2 Chr. 1, 11.
יען אשר היה עם־לבבך 2 Chr. 6, 8.
יען רך־לבבך 2 Chr. 34, 27.
יען כי גברה בנות ציון Jes. 3, 16.
יען כי־יעץ עליך Jes. 7, 5.
יען כי מאס העם הזה Jes. 8, 6.
יען כי נגש העם הזה Jes. 29, 13.
יען מאסכם בדבר הזה Jes. 30, 12.
יען התרגזך אלי Jes. 37, 29.
יען משח י״י אתי Jes. 61, 1.
יען קראתי Jes. 65, 12. 66, 4.
יען דברכם את־הדבר Jer. 5, 14.
ועתה יען עשותכם Jer. 7, 13.
יען ׀ אשר עזבני Jer. 19, 4.
יען אמרכם את־הדבר Jer. 23, 38.
יען אשר לא־שמעתם Jer. 25, 8.
יען אשר עשו נבלה Jer. 29, 23.
יען אשר אתה שלחת Jer. 29, 25.
יען אשר נבא לכם Jer. 29, 31.
יען דברתי אליהם Jer. 35, 17.
יען אשר שמעתם Jer. 35, 18.
יען בטחך Jer. 48, 7.
יען המנכם מן־הגוים Ez. 5, 7.
יען כל־תועבתיך Ez. 5, 9.
יען את־מקדשי טמאת Ez. 5, 11.
יען אשר לא־יראה Ez. 12, 12.
יען דברכם שוא Ez. 13, 8.
יען וביען הטינו Ez. 13, 10.
יען הכאות לב־צדיק Ez. 13, 22.
יען מעלו מעל Ez. 15, 8.
יען השפך נחשתך Ez. 16, 36.
יען אשר לא־זכרתי Ez. 16, 43.
יען במשפטי מאסו Ez. 20, 16.
יען משפטי לא־עשו Ez. 20, 24.
יען אשר־הכרתי Ez. 21, 9.
יען הזכרכם עונכם Ez. 21, 29.
יען היות כלכם לסגים Ez. 22, 19.
יען שכחת אותי Ez. 23, 35.
יען טהרתיך Ez. 24, 13.
יען אמרך האח Ez. 25, 3.
יען מחאך יד Ez. 25, 6.
יען עשות אדום בנקם Ez. 25, 12.
יען עשות פלשתים Ez. 25, 15.
יען אשר־אמרה צר Ez. 26, 2.
יען גבה לבך Ez. 28, 2.
יען תתך את־לבבך Ez. 28, 6.
יען היותם משענת קנה Ez. 29, 6.
יען אמר יאר לי Ez. 29, 9.
יען אשר גבהת בקומה Ez. 31, 10.
יען היות־צאני Ez. 34, 8.
יען היות לך איבת עולם Ez. 35, 5.
יען אמרך את־שני הגוים Ez. 35, 10.
יען אמר האויב Ez. 36, 2.
יען ביען שמות Ez. 36, 3.
יען כלמת גוים נשאתם Ez. 36, 6.
יען אמרים לכם Ez. 36, 13.
יען אשר ישרתו אתם Ez. 44, 12.
יען אשר ׀ לא־זכר עשות Ps. 109, 16.
יען קראתי Prv. 1, 24.
יען עברו בריתי Hos. 8, 1.
יען מה נאם י״י צבאות Hag. 1, 9.
לכן יען בושסכם על־דל Am. 5, 11.

וּבְיַעַן

וביען במשפטי מאסו Lev. 26, 43.
וביען הטעו את־עמי Ez. 13, 10.

בְּיַעַן

יען ביען שמות Ez. 36, 3.

II. עָנָה

פעל נוזד, דומה לְקַן לקנן, לומר שׁיר וזמיכה [ויכנען], וכמצ כמכוון סוס נכנין הקל והכבד, ונזפתי מעכ כשכח כמכוון, כלשכ תקיפה תקת קון. *v. intr.* (cf. קָן, ar. عَنَّ), canere, de truci cantu clamoribusque variis belligerantium, de ululatibus lugubrique stridore thoum. *Pi.* de cantu ac musica, spec. de cantilenis amoebaeis s. antiphonicis, fort. ab עָנָה I. LXX. ἐξάρχειν; לְעַנּוֹת, *τοῦ ἀποκριθῆναι.*

3 perf.: וְעָנָה

ועגה איים באלמנותיו Jes. 13, 22.

3 perf. pl.: וְעָנוּ

ועגו עליך הידד Jer. 51, 14.

inf. constr.: עֲנוֹת

קול עגות גבורה Ex. 32, 18.
קול עגות חלושה Ex. 32, 18.

3 impf. fem.: וַתַּעַן

ותען להם מרים Ex. 15, 21.

3 impf. pl.: יַעֲנוּ

לזה יעגו במחלות 1 Sam. 21, 12.
יעגו־לו במחלות 1 Sam. 29, 5.

impt. pl.: עֲנוּ

עלי באר עגו־לה Num. 21, 8.
עגו לי״י בתודה Ps. 147, 7.

Pi-el: עִנָּה

inf. constr.: עַנּוֹת

קול עגות אנכי שמע Ex. 32, 18.

inf. constr.: לְעַנּוֹת

על־מחלת לעגות Ps. 88, 1.

impt. pl.: עַנּוּ־ *s. M.*

כרם חמר עגו־לה Jes. 27, 2.

III. עָנָה

דזה

פעל נוזד, ומוכנו כמו בָּגַע, חָגָה, גָּנָא כלמי, לומר שׁריקה ולפתות מכיכה וגריעה ולגלול [נעלריק, נעגיגע, שׁנגעשׁקריע ויין], ומוה כמו לגל ומכן השׁזלגה על עמילה ויגיעה ועריקה [ויך מיטען], לומר היות שׁקוע ולל ומך מעוכ ועלל, ומיר עריגיס יעכה סרגון יפעיל וילגלל שיר עריגיס. הכפעל הפעולי, ונכן סכבד ומכוסף יוכח וקווק, ועכו לשׁה כמו כריעה נמכוון זה, והסתפעל כלכבו. ודע שׁלפעמים הפעל כמו מכך ולגל יוכח נמוכו, וכיתגע כמו בָּגָה לעיל, ומה תקפת נכל לגה הלה תמוכ הקר ומשוי.

v. intr., sicut גָּנָא, חָגָה, בָּגַע (cf. genu, Knie), inflexum, inclinatum esse, labore molestiaque fessum corpus trahere, defatisci, lassitudine confectum esse, vi nativa Jes. 25, 5. *cantus tyrannorum ovantium deprimitur h. e. obmutescit. Ni.* oppressum, afflictum esse; submittere, humiliare semet ipsum. *Hi.* vexare, exagitare, spec. de violenta compressione mulieris et maceratione corporis per jejunia (kasteien). *Pu.* divexatum, onere dolorum molestiarumque oppressum esse. *Hitpa.* supplicem demissumque se gerere, moerentem, demissum afflictumque esse. Interdum hoc v., sicut מָקַךְ, הָל, *transitive* dicitur, ita ut ad verbi בָּגַע similitudinem accedat. LXX. ταπεινοῦν, περισπᾶν; *Ni.* ταλαιπωρεῖν; *Pi.* κακοῦν; inf. κακία; *Pu.* part. κάκωσις; *Hitp.* περισπᾶν, κακουχεῖν.

1 perf.: עָנִיתִי

אני עניתי מאד Ps. 116, 10.

inf. constr.: לַעֲנוֹת

לבני האדם לעגות בו Eccl. 1, 13. 3, 10.

1 imperf.: אֶעֱנֶה

טרם אענה אני שגג Ps. 119, 67.

2 impf. c. s.: *תַּעֲנֶה

*ישובון כי תענם 2 Chr. 6, 26.

3 imperf.: *יַעֲנֶה

*ומהמונם לא יענה Jes. 31, 4.

3 impf. pl.: *יַעֲנוּ

יענו־כי אין רעה Zach. 10, 2.

Nif-al: נֶעֱנָה

1 perf.: נֶעֱנֵיתִי

נעניתי עד־מאד Ps. 119, 107.

part. masc. נֶעֱנֶה

נגש והוא נענה Jes. 53, 7.

part. fem.: נֶעֱנָה

ונפש נענה Jes. 58, 10.

inf. constr.: לֵעָנֹת

מאנת לענת מפני Ex. 10, 3.

Pi-el: עִנָּה *3 perf.*

ענה את־אשת רעהו Dt. 22, 24.
תחת אשר ענה Dt. 22, 29.
על־דבר אשר ענה 2 Sam. 13, 22.
ענה בדרך כחו Ps. 102, 24.
כי לא ענה מלבו Thr. 3, 33.
בת־אביו ענה־בך Ez. 22, 11.

2 perf.: עִנִּית

וכל־משבריך ענית Ps. 88, 8.

1 impf. c. s.: אֲעַנֶּה־

ואמונה עניתני Ps. 119, 75.

2 perf. c. s.: עִנִּיתָנִי

שמחנו כימות עניתנו Ps. 90, 15.

2 perf. c. s.: עִנִּיתָהּ

תחת אשר עניתה Dt. 21, 14.

1 perf.: עִנִּיתִי

עניתי בצום נפשי Ps. 35, 13.

1 perf. c. s.: וְעִנִּיתִךְ

וענתך לא אענך עוד Nah. 1, 12.

3 perf. pl.: עִנּוּ

פילגשי ענו ותמת Jud. 20, 5.
ענו בכבל רגליו Ps. 105, 18.
נשים בציון ענו Thr. 5, 11.
טמאת הנדה ענה־בך Ez. 22, 10.

3 perf. pl.: וְעִנּוּ

ועבדום וענו אתם Gn. 15, 13.
וענו אשור וענו־עבר Num. 24, 24.

2 perf. pl.: וְעִנִּיתֶם

וענית את־נפשתיכם Lev. 16, 31. 23, 27. 32.
וענית את־נפשתיכם Num. 29, 7.

1 perf. pl.: עִנִּינוּ

ענינו נפשנו Jes. 58, 3.

prt. m. c. s.: מְעַנֶּיךְ

בני מעניך Jes. 60, 14.
את־כל־מעניך Zeph. 3, 19.

inf. abs.: עַנֵּה

ענה תענה אחר Ex. 22, 22.

inf. constr.: עַנּוֹת

יום ענות אדם נפשו Jes. 58, 5.

inf. constr.: לְעַנֵּת

לענת נפש Num. 30, 14.

inf. c. suff.: עַנֹּתְךָ

למען ענתך Dt. 8, 2. 16.

inf. c. suff.: לְעַנּוֹתֵךְ *p.*

תאסר לענותך Jud. 16, 6.

inf. c. suff.: עַנֹּתוֹ

למען ענתו בסבלתם Ex. 1, 11.
ביום ענתו את חמר 2 Sam. 13, 32.

inf. c. suff.: לַעֲנֹתוֹ

ואסרנהו לענותו Jud. 16, 5.
ותחזל לענותו Jud. 16, 19.
לענתו כאשר בראשונה 2 Sam. 7 10.

impt. pl.: וַעֲנוּ
וענו אותם Jud. 19, 24.
1 imperf.: יִקְטֹל וָאֶעֱנֶה
ואענה את־זרע דוד 1 Reg. 11, 39.
1 impf. c. s.: אֶעֱנֶךָּ
וענתך לא אענך עוד Nah. 1, 12.
2 imperf.: תְּעַנֶּה
אם־תענה את־בנתי Gn. 31, 50.
אם־ענה תענה אתו Ex. 22, 22.
2 impf. c. s.: תְּעַנֵּנִי
אל־אחי אל־תעניני 2 Sam. 13, 12.
2 impf. c. s.: הִתְעַנֵּנוּ
תחשה ותענני Jes. 64, 11.
3 imperf.: יְעַנֶּה
ורב־צדקה לא יענה Job. 37, 23.
3 impf. c. s.: וַיְעַנֵּנִי
יתרו פתח ויענני Job. 30, 11.
3 impf. c. s.: וַיְעַנֶּךָּ
ויענך וירעבך Dt. 8, 3.
3 impf. c. s.: וַיַּעֲנֶהָ
וישכב אתח ויענה Gn. 34, 2.
ויחזק ממנה ויענה 2 Sam. 13, 14.
3 impf. c. s.: יְעַנֶּנּוּ
ובן־עולה לא יעננו Ps. 89, 23.
3 impf. c. s.: וַיְעַנֵּם
ויענם ויתנם ביד ששרם 2 Rg. 17, 20.
3 impf. f. c. s.: וַתַּעֲנֶהָ
ותענה שרה ותברח Gn. 16, 6.
2 impf. pl.: תְּעַנּוּ
תענו את־נפשתיכם Lev. 16, 29.
2 impf. pl.: תְּעַנּוּן
ויתום לא תענון Ex. 22, 21.
3 impf. pl.: יְעַנּוּ
וכאשר יענו אתו Ex. 1, 12.
ונחלחך יענו Ps. 94, 5.
3 impf. pl. c. s.: וַיְעַנּוּהוּ
המצרים ויענוהו Dt. 26, 6.
Pu-al: עֻנֵּה
1 perf.: עֻנֵּיתִי
טוב־לי כי־עֻנִּיתי Ps. 119, 71.
part. masc.: וּמְעֻנֶּה
מכה אלהים ומענה Jes. 53, 4.
inf. c. suff.: עִנּוֹתוֹ
את כל־ענותו Ps. 132, 1.
3 impf. fem.: תְּעֻנֶּה
אשר לא־תענה Lev. 23, 29.
Hitpa-el: 3 *perf.* הִתְעַנָּה
בכל אשר־התענה אבי 1 Reg. 2, 26.
2 perf.: הִתְעַנֵּיתָ
וכי התעניתי 1 Reg. 2, 26.
inf. constr.: לְהִתְעַנּוֹת
להתענות לפני אלהינו Esr. 8, 21.
inf. constr.: וּלְהִתְעַנּוֹת
ולהתענות לפני אלהיך Dan. 10, 12.
impt. fem.: וְהִתְעַנִּי *sg.*
והתעני תחת ידיה Gn. 16, 9.
3 impf. pl.: יִתְעַנּוּ
ומעונתיהם יתענו Ps. 107, 17.

עֳנָא

נלקמי כמו ענס נמכוון ק׳ נעגרי, וגזור נקרגוס.
v. aram., in Targg. creberrimum, sicut עָנָה I., profari, accurate respondere. LXX. εἰπεῖν, ἀποκριθῆναι.
3 perf. fem.: עָנַת
ענת מלכתא ואמרת Dan. 5, 10.
3 perf. pl.: עֲנוֹ
ענו תנינות ואמרין Dan. 2, 7.
ענו כשדיא קדם־מלכא Dan. 2, 10.
ענו ואמרין לנבוכדנצר Dan. 3, 9.
ענו שדרך מישך ועבד נגו Dan. 3, 16.
ענו ואמרין קדם מלכא Dan. 6, 14.
part. masc.: עָנֵה *sg.*
ענה מלכא ואמר Dan. 2, 5. 8. 4, 16.
ענה ואמר לאריוך Dan. 2, 15.
ענה דניאל ואמר Dan. 2, 20.
ענח מלכא ואמר Dan. 2, 26.
ענה דניאל קדם מלכא Dan. 2, 27.
ענה מלכא לדניאל Dan. 2, 47.
ענה נבוכדנצר ואמר Dan. 3, 14.
ענה ואמר למזא Dan. 3, 19.
ענה ואמר להדברוהי Dan. 3, 24
ענה ואמר הא־אנה Dan. 3, 25.
ענה ואמר שדרך Dan. 3, 26.
ענה נבוכדנצר ואמר Dan. 3, 28.
ענה בלטשאצר ואמר Dan. 4, 16.
ענה מלכא ואמר Dan. 4, 27. 5, 7. 13.
ענה דניאל ואמר Dan. 5, 17. 7, 2.
ענה מלכא ואמר Dan. 6, 13. 17. 21.
part. pl.: עָנִין
ענין ואמרין למלכא Dan. 3, 24.

עֲנָה

נלקמי, כמו ענס נמוכן ג׳ נעגרי, לומר סיוע מדולדל ועמל ומן [ליידען].
v. aram., cui עֲנָה III. respondet, demissum afflictumque esse; prt. pl. עֲנִין (= עֲנִיִּים), miseri. LXX. πένητες.
p. pass. pl.: עֲנִין *p.*
ועריתך במחן ענין Dan. 4, 24

עֲנָוֹת

ג״כ ע״ע גְּלוּת, וסמיך עֲנוּת נסנל קשוף נעגול סנרוכי״, ומוכנו לנוס ועמלות ומסוכל סיגיעס ומקשוק [דאס ליידען], ומוס ענוש עכי. קולס לד״ק ענות מסמוכן ג׳ של השפה, ענין קיכס וכיקס, וכן מתקרגם וע׳ וקניס, ולא מתקוור.
n. f. (ad s. f. גְּלוּת, c. עֲנוּת, *chathefato* gutturali), miseria, iniquissima vitae conditio, Ψ. 22, 5. Alii, in his LXX. (δέησις), Vulg. Targ., lugubrem vociferationem s. supplicationem intelligunt.
constr.: עֲנוּת
ולא שקץ ענות עני Ps. 22, 25.

עָנִי

ת״ו, ולנקניי עֲנִיָּה וסרכוי עֲנִיִּים וסמיך עֲנִיֵּי, ונמעגס סקוסר קק״כ. סמוכן סעגל וסמסוכל נעורק ויגיעס מדוכל ומעוזק לל ומך [נעגייגע, לוכנגליקלך]. ומוס השפלה למיוסר כיסורין ומדוכל, לקיס נכס רוס, לקיס עכו ורך [מילל, ושפע], ולרוב נכ״ק עכי קמור עכו וכן להפך. ומזר לקור המשקל דע שתמצותו ניכוי פעולי.
adj. m. prt. pass. (f. עֲנִיָּה, pl. עֲנִיִּים, c. עֲנִיֵּי), demissus, depressus, projectus in miserias, fortuna miserrima ac luctuosissima destitutus, miser, infelix, sive corpore, sive animo, sive facultatibus; saepe, sicut עָנִי, humilis, mollis, lenis, quae adjectiva vicissim usurpantur. LXX. πτωχός, πένης (-εσθαι), πενιχρός, ἀσθενής, ταπεινός (-οῦν), πραΰς; ἀδικία, ἐπακούειν, πολύς.
ואם־איש עני הוא Dt. 24, 12.
לא־תעשק שכיר עני Dt. 24, 14.
עני הוא Dt. 24, 15.
עם עני תושיע 2 Sam. 22, 28.
ועל עני יחבלו Job. 24, 9.
יקטל־עני ואביון Job. 24, 14.
כי־אמלט עני משוע Job. 29, 12
יחלץ עני בעניו Job. 36, 15.
בגאות רשע ידלק עני Ps. 10, 2.
לחטוף עני Ps. 10, 9.
יחטף עני Ps. 10, 9.
עצת־עני תביאו Ps. 14, 6.
עם־עני תושיע Ps. 18, 28.
ולא שקץ ענות עני Ps. 22, 25.
זה עני קרא וי״י שמע Ps. 34, 7.
מציל עני מיחזק ממנו Ps. 35, 10.
להפיל עני ואביון Ps. 37, 14.
ואני ׀ עני ואביון Ps. 40, 18.
ואני עני וכואב Ps. 69, 30.
ואני ׀ עני ואביון Ps. 70, 6.
עני ואביון יהללו שמך Ps. 74, 21.
עני ורש הצדיקו Ps. 82, 3.
כי־עני ואביון אני Ps. 86, 1.
עני אני וגוע Ps. 88, 16.
וירדף אישׁ־עני Ps. 109, 16.
כי־עני ואביון אנכי Ps. 109, 22.
כי־יעשה י״י דין עני Ps. 140, 13.
כל־ימי עני רעים Prv. 15, 15.
ואל־תדכא עני בשער Prv. 22, 22.
ודין עני ואביון Prv. 31, 9.
רגלי עני פעמי דלים Jes. 26, 6.
אל־עני ונכה־רוח Jes. 66, 2.
דן דין־עני ואביון Jer. 22, 16.
עני ואביון לא החזיקו Ez. 16, 49.
עני ואביון הונה Ez. 18, 12.
כמו־לאכל עני במסתר Hab. 3, 14.
עם עני ודל Zeph. 3, 12.
עני ורכב על־חמור Zach. 9, 9.

עָנְיִי

כי־יחיד ועני אני Ps. 25, 16.
ועני ואביון מגזלו Ps. 35, 10.
ועני ואין־עזר לו Ps. 72, 12.
ועני ואביון הרנו Ez. 22, 29.
גר ועני אל־תעשקו Zach. 7, 10.

הָעָנִי

את־חעני עמך Ex. 22, 24.
גזלת העני בבתיכם Jes. 3, 14.

לָעָנִי

לעני ולגר Lev. 19, 10. 23, 22.
תכין בטובתך לעני Ps. 68, 11.
כפה פרשה לעני Prv. 31, 20.
מה־לעני יודע Eccl. 6, 8.

לָעָנְיִי

תפלה לעני כי־יעטף Ps. 102, 1.

מֵעָנְיִי

מעני השיב ידו Ez. 18, 17.
pl.: עֲנִיִּים
וצעקת עניים ישמע Job. 34, 28.
ומשפט עניים יתן Job. 36, 6.
תקות עניים תאבד Ps. 9, 19. Q'ri.
משך עניים Ps. 12, 6.
לאכל עניים מארץ Prv. 30, 14.
ופני עניים תטחנו Jes. 3, 15.
לחבל עניים Jes. 32, 7. Q'ri.
pl.: עֲנִיִּים
ועניים מרודים Jes. 58, 7.
pl.: חֲנִיִּים
העניים והאביונים Jes. 41, 17.
pl. constr.: עֲנִיֵּי
חבאו עניו־ארץ Job. 24, 4. Q'ri.
ישפט ׀ עניו־עם Ps. 72, 4.
ולגזל משפט עניי עמי Jes. 10, 2.
ובה יחסו עניי עמו Jes. 14, 32.
ולשבית עניו־ארץ Am. 8, 4. Q'ri.
לכן עניי הצאן Zach. 11, 7.
וידעו כן עניי הצאן Zach. 11, 11.
pl. c. suff.: עֲנִיֶּיךָ
חית עניך אל־תשכח Ps. 74, 19.
pl. c. suff.: וַעֲנִיֶּיהָ
ועניך במשפט Ps. 72, 2.
pl. c. suff.: לַעֲנִיֶּיהָ
לאחיך לעניך Dt. 15, 11.
pl. c. suff.: וַעֲנִיֵּיהָ
ועניו ירחם Jes. 49, 13.

עָנְיִי

ג״ו, ונסמסק עֳנִי, וסוף סמופנע מן עני, לומר לנדול ושפלות עוכ ושמלות סוכל ויגיעס [שרמוטע, מיסוגל, עלענכ], לכן נכי עכי כמו עכ״ס, ולפעמים כמו מקמוק, ד״ם נדנור לקס עכי, לומר לקס כמס ומדולל.
n. m. (in p. עֳנִי), concretivi עָנְיִי abstractivum, paupertas, infortunium, afflicta, perdita, abjecta fortuna; לֶחֶם עֹנִי; עֳנִיִּים = בְּנֵי עֹנִי, panis quo quis afflictus vel affligens se vescitur. LXX. ταπείνωσις, πτωχεία, κάκωσις, πενία, ὀδύνη, θλῖψις; בֶּן־עֳנִי, ἀσθενής.

עֳנִי

ראיתי את־עני עמי Ex. 3, 7.
את־עני ישראל 2 Reg. 14, 26.
ותרא את־עני אבתינו Neh. 9, 9.
אסירי עני וברזל Ps. 107, 10.
אני הגבר ראה עני Thr. 3, 1.

עֳנִי *p.*

מצות לחם עני Dt. 16, 3.
ואחזונו ימי־עני Job. 30, 16.
קדמני ימי־עני Job. 30, 27.
ילכדון בחבלי־עני Job. 36, 8.
עיני דאבה מני־עני Ps. 88, 10.
דין כל־בני־עני Prv. 31, 5.
בחרתיך בכור עני Jes. 48, 10.

בָּעֳנִי

תראה ׀ בעני אמתך 1 Sam. 1, 11.

מֵעֳנִי

אעלה אתכם מעני מצרים Ex. 3, 17.
p.

מֵעֹלְנִי, מֵעָנְיִי

כי על־זה בחרת מעלי Job. 36, 21.
וישגב אביון מעוני Ps. 107, 41.
גלתה יהודה מעני Thr. 1, 3.
cum suff.: עָנְיִי
את־עניי ואת יגיע כפי Gn. 31, 42.
הפרני אלהים בארץ עניי Gn. 41, 52.
שבע קלון וראה עניי Job. 10, 15.
ראה עניי משנאי Ps. 9, 14.
ראה עניי ועמלי Ps. 25, 18.
אשר ראית את־עניי Ps. 31, 8.
ראה־עניי וחלצני Ps. 119, 153.
ראה י״י את־עניי Thr. 1, 9.
זכר־עניי ומרודי Thr. 3, 19.
cum suff.: בְּעָנְיִי
כי־ראה י״י בעניי Gn. 29, 32.
בעניי הכינותי לבית 1 Chr. 22, 14.
זאת נחמתי בעניי Ps. 119, 50.
אז אבדתי בעניי Ps. 119, 92.
cum suff.: עָנְיֵנוּ
וירא את־עינינו Dt. 26, 7.
תשכח ענינו ולחצנו Ps. 44, 25.
cum suff.: עָנְיֶךָ *p.*
שמע י״י אל־עניך Gn. 16, 11.
cum suff.: בְּעָנְיָן
יחלץ עני בעניו Job. 36, 15.
cum suff.: עָנְיָהּ
ימי עניה ומרודיה Thr. 1, 7.
cum suff.: עָנְיִם
וכי ראה את־עניים Ex. 4, 31.

עָנָו

ת״ו שנתעגס, וסרכוי עֲנָוִים וסמיך עֲנָוֵי. סמוכן לים עמל וכוזק נקשס ומדוכל נן־עני ומעוכס [ליידעכדעך], נסשלל על נכס רוס ויקיון וסוכל קס ויסיד נככע וכעגע וכפוף [דוכדעך, פרקשמער, דעמיסג׳נער], ושגורות משלות השלה נכל מלס של דלות. נתקגוס עֲנָוָה משלמו. עי׳ דכיו קשת דכס.
adj. m. substantive usit. (pl.

n. m. (c. עֲנַן), nubes, qua sol coelumque obtegitur, sicut arab. عَنَمَا, عَنَمَ, عَأَنَهَ, عَأَنَهَ a vv. עמי, עפר, עָנָן, vi obvelandi et adoperiendi. Hinc v. denom. עָנַן, nubes congregare, *νεφέεσσι περιστέφειν*. LXX. *νεφέλη, νέφος, γνόφος, ἀτμίς, σκότος*; verb. *συννεφεῖν*.

Gn. 9, 14. וְהָיָה בְּעַנְנִי עָנָן
Ex. 13, 21. בְּעַמּוּד עָנָן לַנְחֹתָם
Num. 12, 5. וַיֵּרֶד י״י בְּעַמּוּד עָנָן
Num. 14, 14. וּבְעַמֻּד עָנָן אַתָּה נִרְאֶה
Dt. 4, 11. חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל
Dt. 31, 15. בְּאֹהֶל בְּעַמּוּד עָנָן
2 Chr. 5, 13. מָלְאָה עָנָן בֵּית י״י
Neh. 9, 12. וּבְעַמּוּד עָנָן תַּנְחֵיתָם
Job. 7, 9. כָּלָה עָנָן וַיֵּלַךְ
Job. 26, 8. וְלֹא־נִבְקַע עָנָן תַּחְתָּם
Job. 38, 9. בְּשׂוּמִי עָנָן לִבּוּשׁוֹ
Ps. 97, 2. עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו
Ps. 99, 7. בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר
Ps. 105, 39. פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ
Jes. 4, 5. עָנָן ׀ יוֹמָם וְעָשָׁן
Ez. 1, 4. עָנָן ׀ גְּדוֹל וְאֵשׁ
Ez. 30, 3. יוֹם לַי״י יוֹם עָנָן
Ez. 30, 18. הִיא עָנָן יְכַסֶּנָּה
Ez. 34, 12. בְּיוֹם עָנָן וַעֲרָפֶל
Joel 2, 2. יוֹם עָנָן וַעֲרָפֶל
Zeph. 1, 15. יוֹם עָנָן וַעֲרָפֶל

וְעֲנָנָן

Ex. 14, 24. בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן
Ez. 19, 16. וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר
Nah. 1, 3. וְעָנָן אָבָק רַגְלָיו

הָעֲנָנָן

Ex. 13, 22. לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הֶעָנָן
Ex. 14, 19. וַיִּסַּע עַמּוּד הֶעָנָן
Ex. 14, 20. וַיְהִי הֶעָנָן וְהַחֹשֶׁךְ
Ex. 19, 9. בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן
Ex. 24, 15. וַיְכַס הֶעָנָן אֶת־הָהָר
Ex. 24, 16. וַיְכַסֵּהוּ הֶעָנָן
Ex. 24, 16. מִתּוֹךְ הֶעָנָן
Ex. 24, 18. וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הֶעָנָן
Ex. 33, 9. יָרַד עַמּוּד הֶעָנָן
Ex. 33, 10. אֶת־עַמּוּד הֶעָנָן עֹמֵד
Ex. 40, 34. וַיְכַס הֶעָנָן אֶת־אֹהֶל
Ex. 40, 35. כִּי־שָׁכַן עָלָיו הֶעָנָן
Ex. 40, 36. וּבְהֵעָלוֹת הֶעָנָן
Ex. 40, 37. וְאִם־לֹא יֵעָלֶה הֶעָנָן
Num. 9, 15. כִּסָּה הֶעָנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן
Num. 9, 16. הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ
Num. 9, 17. וְלִפְנֵי הֵעָלוֹת הֶעָנָן
Num. 9, 17. אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן־שָׁם הֶעָנָן
Nu. 9, 18. כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הֶעָנָן
Num. 9, 19. וּבְהַאֲרִיךְ הֶעָנָן
Nu. 9, 20. 21. וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן
Num. 9, 21 (bis). וְנַעֲלָה הֶעָנָן
Num. 9, 22. בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן
Num. 10, 11. נַעֲלָה הֶעָנָן
Num. 10, 12. וַיִּשְׁכֹּן הֶעָנָן
Num. 17, 7. וַתְּכַס הֶעָנָן
Dt. 5, 19. הֶעָנָן וְהָעֲרָפֶל
Dt. 31, 15. וַיַּעֲמֹד עַמּוּד הֶעָנָן
1 Reg. 8, 11. לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן
2 Chr. 5, 14. לְשָׁרֵת מִפְּנֵי הֶעָנָן
Neh. 9, 19. אֶת־עַמּוּד הֶעָנָן לֹא־סָר
Ez. 10, 4. וַיִּמָּלֵא הַבַּיִת אֶת־הֶעָנָן

וְהֶעָנָן

Num. 12, 10. וְהֶעָנָן סָר
1 Rg. 8, 10. וְהֶעָנָן מָלֵא אֶת־בֵּית י״י
Ez. 10, 3. וְהֶעָנָן מָלֵא אֶת־הֶחָצֵר

בֶּעָנָן

Gn. 9, 13. קַשְׁתִּי נָתַתִּי בֶּעָנָן
Gn. 9, 14. הִקְשָׁת בֶּעָנָן
Gn. 9, 16. וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן
Ex. 16, 10. כְּבוֹד י״י נִרְאָה בֶּעָנָן
Ex. 34, 5. וַיֵּרֶד י״י בֶּעָנָן
Lev. 16, 2. כִּי בֶעָנָן אֵרָאֶה

constr.: וַעֲנָנֵי
Eccl. 4, 8. וְעִנְיַן רָע הוּא

הָעֲנָנִים

Eccl. 3, 10. רָאִיתִי אֶת־הָעִנְיָן
Eccl. 8, 16. וְלִרְאוֹת אֶת־הָעִנְיָן

constr.: בְּעִנְיַן
Eccl. 5, 13. בְּעִנְיַן רָע

cum suff.: עִנְיָנוֹ
Eccl. 2, 23. וְכֹעַס עִנְיָנוֹ

עֲנָה

v. ad עָנָה *p.* 850.

עֲנִי

ad עָנָה *v. s.* עֳנִי *p.* 812.

עָנָן

לומר עָנַן, ומוכנו כמו גָּנַן [ולפ כמו בָּנַן], עשוי וכמוי ועשוף [דעקקנין, סילענין], ומוסף עָנָן כמו אָדָן מן אָדַן לעיל, וכן נשפתי מערב עם ענן מעין כסוי ועטוף [*nub*-es, *nub*-ere]. ומוסף כנין סככך מקלף המכוסע עוֹנֵן ומעתיל וְעוֹנֵן ומכיוסי מְעוֹנֵן ופ״ל עָנְנָה תמור מְעָנְנָה, עשיה בלשיטת ומעלמת וכמיסס ומעשכת, לכן קסיתם, וכן לעיס ולמיס מעכן נמיכה, ווס סוד מסוכן. מקור מסרס ומסווי לפרס בלוח מסרכיס נתכוך מיוקד. נתכוסן עָנָן כמי עוֹנֵן נעכיי, ונשר מעוכן עם עוֹנֵן, עָנָן, תמוכות מוכות מעכ לפך.

h. e. עָנַן *v. trans.*, sicut גָּנַן (non בָּנַן), tegere, velare, unde עָנָן, quemadmodum אָדַן a v. אָדָן (= עָדָה, עָטָה), *nub*-es a *nub*-endo (*νυφ* in n. *νύμφη*). *Po.* עוֹנֵן (impf. יְעוֹנֵן, prt. מְעוֹנֵן, f. semel = מְעָנְנָה), aliquid clam, secrete, tecte, arcane facere, tectas h. e. magicas artes exercere, praestigiis uti (cf. לָהָטִים, a v. *λαθεῖν*, *lat*-ere), targ. עֲנַן, unde עוֹנֵן, עָנָן, praestigiator, minime *augur* h. e. nubium spectator, id quod ridicule aliquot hariolati sunt. *κληδονίζεσθαι, ὀρνιθοσκοπεῖν* (*augur* ab avibus et gerendo), *ἀποφθέγγεσθαι*; prt. *κληδονισμός*; apocopato *Mem*: *ὑποβλέπεσθαι*.

part.: רְעוֹנֵן *sine Mem.*
2 Reg. 21, 6. וְעוֹנֵן וְנִחֵשׁ וְעָשָׂה אוֹב
2 Chr. 33, 6. וְעוֹנֵן וְנִחֵשׁ וְכִשֵּׁף

part. pl.: רְעוֹנְנִים
Jes. 2, 6. וְעוֹנְנִים כַּפְלִשְׁתִּים

part. pl. c. s.: עֹנְנֵיכֶם
Jer. 27, 9. וְאֶל־עֹנְנֵיכֶם וְאֶל־כַּשָּׁפֵיכֶם

part.: מְעוֹנֵן
Dt. 18, 10. מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף

part. pl.: מְעֹנְנִים
Dt. 18, 14. אֶל־מְעוֹנְנִים וְאֶל קֹסְמִים

part. pl.: וּמְעֹנְנִים
Mich. 5, 11. וּמְעוֹנְנִים לֹא יִהְיֶה־לָּךְ

part. fem.: עֹנְנָה
Jes. 57, 3. בְּנֵי עֹנְנָה

p.
2 impf. pl.: תְּעוֹנְנוּ
Lev. 19, 26. לֹא תְנַחֲשׁוּ וְלֹא תְעוֹנְנוּ

עָנָן

ז״ו ומסיק עָנָן, ומסונן עשוי וכמוי מסיס [ווּלְקָע], וכן אָדָן מסכת אָדָן כמו עָטָה לשון עטיפה וכסוי, וכן עמלק בעכיי עכן ין עמי לשון כסוי, וכן נשפתי מערב, וכן כמלק בעכיי עכמלק למסיכת העכן, ווסוס עָנָן מכבד גויר מסס לומר למסיפת עכניס.

cujus est forma brevior, et neohebr עַנְנוּת, quocum nonnulli Ψ. 22, 25. componunt. LXX. *ἀσυνδέτως· ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραΰτητος καὶ δικαιοσύνης.*

וַעֲנָוָתְךָ

Ps. 45, 4. וְעַנְוַת־צֶדֶק

תַּעֲנִית

ז״כ, ומוכנו נוס ועכוי כפס לנלוס מכך וולנוס מכנר [מְתַּמּוּכוֹ, קְסַמְעִיתוֹכוֹ, קְסַמְעִין], ונשפס עכריכית מרכוי תַּעֲנִיּוֹת, ונתכנוס תַּעֲנִי עשלמו.

n. f. (targ. תַּעֲנִי, neohebr. pl. תַּעֲנִיּוֹת, jejunia), depressio s. afflictio sui, maceratio corporis, jejunium. LXX. *ταπείνωσις.*

cum suff.: מִתַּעֲנִיתִי

Esr. 9, 5. קָמְתִי מִתַּעֲנִיתִי

מַעֲנִית

ז״כ, ומפנר גדול נלכן ופתוס מסלמס ופלוס [פוכלע], וכגוכ משנס עכס כמכוון פָּנָה, עכין נגילס נדכר, לו שעכיכו עמילס בכללו. סימס מס מסקוס, לומר מקוס מפלוס. נתכנוס עוֹנָא משלמו, משנס זס.

n. f., sulcus (syn. חָלָם, *lira*), a v. עָנָה = פָּנָה, vi *incidendi* s. *subigendi*, vel gener. laborandi, praefixo *Mem* loci, ubi terra aratur sulcusque imprimitur, targ. עוֹנָא, eadem de radice. LXX. *ἀνομία*, obliterato tropo.

cum suff.: לְמַעֲנִיתָם

Ps. 129, 3. הֹאֲרִיכוּ לְמַעֲנוֹתָם

מַעֲנָה

ז״כ כמו מַעֲנִית, לומר פלוס זלס, כלי מפנס מסכוון.

n. f., sicut מַעֲנִית, sulcus, propr. pars terrae aratro depressa et subacta. LXX. *πετροβόλος.*

1 Sam. 14, 14. מַעֲנָה צֶמֶד שָׂדֶה

עִנְיָן

ז״ו ומסיק עִנְיָן, ומוס לל״ק כנוכ ין ומסיק כמוכן כ׳ [לומר עמילס ועכיקס נדכר ומקוס ולנלול], ועכיכו עבדה שעמלים נס נעלים [נעמקפע], לכן עכוכוס ועסק ככלל [ליכנ, ולפע]. לכן לס כדמס מלל עכין נקפלל לשנר נמלך נתכנוס ונגמרך ונשפס עכריכית סכס ילקס כרקס שמכני מוכנו גויר ל׳ של מסרס, כלו ומסמיך דכר כוללעתו ומוכלתו [דיישוכנ, נע-], ומוס נכלל כל לשנר יודע נו מדכר נעיכ ויוכר נתמלוחו ונתכוכתו, לכן כמו קומר ועקר ונשר דנר, ולק״כ קפך נכללי, לו סויס מס וכלוחס.

n. m. (c. עִנְיַן), secundum nonnullos: labor, contentio, studium, deinde gener. sicut *πρᾶγμα*, *res*. At si nominis עִנְיָן usum in l. *Qohelet* cum *targumico*, *gemarico* et *neohebraico* comparamus, apparet, originem ejus non in v. עָנָה III. (= פָּנָה), sed in v. עָנָה I. (= פָּנָה) quaerendam esse, ita ut sit *interpretamentum*, *significatio*, complexus notarum, quibus quidpiam bene innotescit s. cognoscitur, materia, natura, ratio rei, et deinde in universum res ipsa, *ens aliquod*, quatenus suo discrimine a ceteris consideratur. LXX. *περισπασμός, πειρασμός.*

Eccl. 1, 13. הוּא ׀ עִנְיַן רָע
Eccl. 2, 26. וְלַחוֹטֶא נָתַן עִנְיָן
Eccl. 5, 2. בָּא הַחֲלוֹם בְּרֹב עִנְיָן

עֲנִיִּים, c. עֲנִי), homo afflictus, fractus, aerumnosus, calamitosus, translate: patiens durosque pro animo tolerans labores, mitis, lenis, humilis ac summissus (demüthig), quae metaphorae in voc. *paupertatis* utpote *ταπεινοφροσύνην* gignentis perquam communes sunt (cf. דַּלּוּת s. v. דָּלָה). LXX. *πένης, πτωχός, ταπεινός, (-ωσις), πραΰς.*

Num. 12, 3. K'tib. וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנִי
Q'ri: עָנָיו
Num. 12, 3. וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנִיו

pl.: עֲנִיִּים
Ps. 9, 13. לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנִיִּים
Ps. 10, 12. אַל־תִּשְׁכַּח עֲנִיִּים
Ps. 10, 16. תַּאֲוַת עֲנִיִּים שָׁמַעְתָּ י״י
Ps. 22, 27. יֹאכְלוּ עֲנָוִים ׀ וְיִשְׂבָּעוּ
Ps. 25, 9. יַדְרֵךְ עֲנָוִים בַּמִּשְׁפָּט
Ps. 25, 9. וילמד עֲנָוִים דַּרְכּוֹ
Ps. 34, 3. יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ
Ps. 69, 33. רְאוּ עֲנָוִים יִשְׂמְחוּ
Ps. 147, 6. מְעוֹדֵד עֲנָוִים י״י
Ps. 149, 4. יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה
Prv. 14, 21. וּמְחוֹנֵן עֲנִיִּים אַשְׁרָיו
Prv. 16, 19. טוֹב שְׁפַל־רוּחַ אֶת עֲנִיִּים
Jes. 29, 19. וְיִסְפְּרוּ עֲנִיִּים בַּי״י
Jes. 61, 1. לְבַשֵּׂר עֲנָוִים שְׁלָחָנִי
Am. 2, 7 וְדֶרֶךְ עֲנָוִים יַטּוּ

pl.: וַעֲנִיִּים
Ps. 37, 11. וַעֲנָוִים יִירְשׁוּ־אָרֶץ

pl.: וְלַעֲנִיָּיו
Prv. 3, 34. וְלַעֲנִיִּים יִתֵּן־חֵן

pl. constr.: עֲנִיֵּי
Ps. 76, 10. לְהוֹשִׁיעַ כָּל־עַנְוֵי אָרֶץ
Zeph. 2, 3. כָּל־עַנְוֵי הָאָרֶץ

pl. constr.: לְעַנְיֵי
Jes. 11, 4. בְּמִישׁוֹר לְעַנְוֵי־אָרֶץ

עֳנִיָּה

ז״כ מן עָנָה, שנתעסס ג״כ ונסיס למופעס. ומוס נככוי נעֳנִיָּתָהּ נתלים, לשנר תמוכו נע״כ נכקוס סולו. מפתכון נמיכת רוס ומכנעס [דעמוס], ומסמלוס כמו לנל עכו. מענוס כוונת נגמרת עֲנָוָה זֲאבית, ונתכנוס מעס נקני וס מקולני עֳנִיָּתָן, ומוס לפ״כ מסופעס עֳנִיָּתְנוּת.

n. f. (a *m.* עָנִי, item substantive et abstractive quidem usitatum), depressio animi, humilitas, mansuetudo. De humilitate simulata gemarice dicitur עֲנָוָה זְאֵבִית, h. e. *lupina*; targum. inde adj. secundarium עֲנָוְתָן (= עָנָו), ex quo factum est n. abstr. עֲנָוְתָנוּת. LXX. *ταπεινοῦν, σοφία, ἀποκρίνεσθαι.*

Prv. 15, 33. 18, 12. וְלִפְנֵי כָבוֹד עֲנָוָה
Prv. 22, 4. עֵקֶב עֲנָוָה יִרְאַת י״י
Zeph. 2, 3. בַּקְשׁוּ־צֶדֶק בַּקְשׁוּ עֲנָוָה

cum suff.: וַעֲנוָתְךָ
Ps. 18, 36. וְעַנְוָתְךָ תַּרְבֵּנִי

cum suff.: וְעַנְוָתְךָ
2 Sam. 22, 36. *וְעַנְוָתְךָ תַּרְבֵּנִי

עַנְוָה

ז״כ, נדומס לל עכוס, וכמלל לך כסרכנס עַנְוַת־צֶדֶק, לכן מתמוכס מקנרס ולל מפלנל על מס שלל כתל עכוס נסמיכות, סלוק יִשְׂרָאֵל, הֲבָרִים נֶחָתִים, שְׁקוּצִים מְשֻׁמָּם. נשפס עכריכית שנוסס עֲנִיּוּת ולק״כ ג״כ עֳנִיָּה [תלים וס״כ כ״כ] נתכוכן וס.

n. f. (unde solummodo עַנְוַת־צֶדֶק, cf. Mi. 1, 11., pro עַנְוַת־צֶדֶק mit Milde gepaarte Gerechtigkeit), mansuetudo, sicut עֲנָוָה,

וירד ר״י ׀ בענן Num. 11, 25.
ורנחם בענן ירומם Ps. 78, 14.
סכתה בענן לך Thr. 3, 44.
הקשת אשר יהיה בענן Ez. 1, 28.
שמש בענן אכסנו Ez. 32, 7.

וּבֶעָנָן

ובענן יומם Dt. 1, 33.

בֶּעָנָן

כענן לכסות הארץ Ez. 38, 9. 16.

וְכֶעָנָן

וכענן חטאתיך Jes. 44, 22.

constr.: עֲנַן

כי ענן ר״י על־המשכן Ex. 40, 38.
וכסה ׀ ענן הקטרת Lev. 16, 13.
יפיץ ענן אורו Job. 37, 11.
ענן־הקטרת עלה Ez. 8, 11.

constr.: וַעֲנַן

וענן ר״י עליהם יומם Num. 10, 34.

constr.: כַּעֲנַן

וחסדכם כענן־בקר Hos. 6, 4.
לכן יהיו כענן־בקר Hos. 13, 3.

cum suff.: וַעֲנָנָהּ

וענגד עמד עליהם Num. 14, 14.

cum suff.: עֲנָנוֹ

פרשז עליו ענגי Job. 26, 9.
והפיץ אור ענגי Job. 37, 15.

pl.: כַּעֲנָנִים

הנה ׀ כעננים יעלה Jer. 4, 13.

Pi-el: עִנֵּן *denom.*

inf. c. suff.: בְּעַנְנִי

והיה בענני ענן Gn. 9, 14.

עֲנָן

נחמי כמו נעגני, וסכגי עֲנָנִין, ומוס בתרגוס שֵׁנֵּי לסיפת עכגים, וכספס עגיכיס מוס הפעולי עֲנָנִי, ל״ע יוֹם הַמְעֻנָּן.

n. m. aram. (pl. עֲנָנִין), nubes, unde targ. עֲנַן, nubes intendere, neoh. עֲנַן, obnubilatum esse. LXX. *νεφέλη.*

pl. constr.: עַנְנֵי

ענני שמיא כבר אנש Dan. 7, 13

עֲנָנָה

ג״כ וקגולי, ומסוגן קוגן עכגיס [גע־וּלְכ], ולכוב יסס כקגה לסספן סקוגן.

n. f. collect., velum nubium, *συνεφία.* LXX. *γνόφος.*

Job. 3, 4. תשכן־עלו ענגה

עָנָה

פעל ל״ע כ״ח בגוד, ומוכגו כפעל כמו גָּה לעיל, סתגודות ובעגוע [זוּעֲנָה־קגן], וס״כ דומס לקוגה כפעל אל סָרַנָּה, גָּה, דָּבָה, וסמשל על ענף כמו אֶל סלסל. אולם יותר מסתגה לי שמשל מן עָנָה, כדומס אל גָּה לעיל, לשון גכגוב ודשיסס ונימיס [שמרעֲנָה־סגן], וסמוזי בזמני מעגה אגיב לך בגוף משל״ס בקגוב מיוקד.

v. comp. inus., vacillare, agitare, a rad. *naf*, ex qua progerminaverunt vv. גָּנַף, סָנַף (סְנַפִּיר), דָּנַב (סַלְסֶלֶת), spec., sicut סַלְסֶלֶת, de frondibus flatu venti agitatis. Nisi potius comparari oportet v. גָּנַב, germinare, id quod veri est similius.

עָנָה

ג״ו, וסמיך עֲנַף, ולפעמים עָנָף, לכן נכמוי עֲנָפֵיהֶם, וסמוכן סרעפס וכגר שגל וסגיף לגיל וזוך [גוויג].

n. m. (c. עֲנַף, nonnunquam עָנָף ac proinde plur. c. s. עֲנָפֵיהֶם), frons, a v. עָנַף, progerminare; cf. arab. *anf-un*, prima germina; *anif-un*, ager primum germinans. LXX. *βλαστός, παφανύας, κλάδος, κλῆμα; σταφυλή* (עגב).

Ez. 17, 8. לעשות ענף ולשאת פרי
Ez. 17, 23. ונשא ענף ועשה פרי
Ez. 31, 3. יפה ענף

וְעָנָף

Mal. 3, 19. לא־יעזב להם שרש ועגף

constr.: וַעֲנַף

Lev. 23, 40. ועגף עץ־עבת

cum suff.: עֲנָפָיו

Ez. 36, 8. ענפכם תתגו

cum suff.: וַעֲנָפֶיהָ

Ps. 80, 11. וענפיה ארזי־אל

עָנָף

ת״ו, וכמיך לך כגקני עֲנָפָה, וסמוכן סיוס בעל ענפיס וסרעפיס [בעלווי־גע־וּלְנָפָלָן], וכתרגוס סתוקמי עָנוֹף כמוכן וס.

adj. m. (f. עֲנָפָה), frondens, frondescens, frondiferus, targ. עָנוֹף. LXX. *βλαστός.*

adj. fem.: וַעֲנָפָה *sg.*

Ez. 19, 10. פריה וענפה

עֲנָף

ג״ו נחמי, וסילועס עֲנָפָא, ומוכגו כמו עֲנָף בעגי, ועוד גחמי גוף מזרע גָּף מסלסל.

n. m. aram. (def. עֲנָפָא), sicut עֲנַף, frons, quae etiam גּוֹף a v. simpl. גָּף appellatur. LXX. *κλάδος.*

pl. c. suff.: עֲנָפוֹהִי

Dan. 4, 11. וקצצו ענפוהי

pl. c. suff.: וּבַעֲנָפוֹהִי

Dan. 4, 9. ובענפוהי ידרון צפרי
Dan. 4, 18. ובענפוהי ישכנן צפרי

עָנַק

פעל כוד, ול״ע כ״ח בגוב, ומוכגו כ״ל סכדם וסכגע רחם או גוסך, בעית וסוגעת סגוסך [כיקקען, כי״גען], וקוגע פעל עָנַק, וכזרם כמכוון ג״כ בזפס l. *nic-o* רומיס ויוכיס וגרמכיס וכדומס [*nic-to*; gr. *νεύ-ειν*; nikk-en, [neig-en; schw. *nig*-a, מוס מזפ עָנָק, עֲנָק, וספעל גויר מזפ עָנָק, חֲעֲנִיק כמשר מרמס.

v. comp. intr. inus., nic-tare, nutare, nuere, *νεύειν, νυστάζειν, νευστάζειν*, cum praepos. *gha*, cujus vis, collatis omnibus vv., quae inchoat. eruenda est.

עָנָק

ג״ו, וסרכגי עֲנָקִים, וסמוכן כתמגוסו בעל עוכק, לומר בעל גוסך ועוקף, כתאזק על בעל כח וגבורס, כתאר כתמר בעל וזוע, וגבעגי מזרע אלגו עֲנָק [חַעֲנִיק], גמוכגו גוסך או לסקוגי גוסך [סאזק, כיקקען], וכן עֲנָק מגוך גוסך וכתרגוס כמר גרון, וכן עיכק, וככר מזגוס מלא ענק בעגי עֲנָק בלתי רקזי, ותקיפ מוס, שמזס עֲנָק בגאנד בעגי, וגבור מזס עֲנָק שגאנד בעגי, וסולי היפ תמוכגו רקזית עֲנָק כדרך סכגוגים. ודע קורא כעיס שמלת גוסך או לסקוגי גוסך בזפתי מרגג ג״כ מזרע שדומס בתמוכ ומכוון לשלגו, ל״מ [Nakk-en, Ge-nikk, angels. *hnäcca, necca*, engl. *neck*, ung. *nyak*, ital. *nuca*, franz. *nuque*, [dän. *nakke*, כלל מתמגות של סוזפ וגעיפ.

n. m. (pl. עֲנָקִים), is cujus cervix est valida, teres, torosa, ampla, rigida, hinc, sicut בַּעַל דְּרַע, validus, robustus, fortis, pro עָנָק, a n. primitivo עָנַק, quod in lingua hebraica intercidit, arab. عَنَقٌ, aram. עִנְקָא, h. e. *αὐχήν, τράχηλος*, quae nmm. dudum contulit *Jehiëli. Cervicem* in linguis indogermanicis indidem nomen accepisse supra demonstratum est. LXX. *γίγαντες.*

Num. 13, 33. בני ענק מן־הנפלים
Dt. 9, 2. לפני בני ענק

הָעֲנָק

Nu. 13, 22. ששי ותלמי ילדי העגק
Num. 13, 28. וילדי העגק ראינו שם
Jos. 15, 13. אבי העגק היא חברון
Jos. 15, 14. את־שלושה בני העגק
Jos. 15, 14. וילדי העגק
Jud. 1, 20. את־שלשה בני העגק

forma alia הָעֲנָקוֹק

Jos. 21, 11. אבי העגוק היא חברון

pl.: עֲנָקִים

וגם־בגי ענקים ראינו שם Dt. 1, 28.
עם־גדול ורם בגי ענקים Dt. 9, 2.
לא־גותר ענקים בארץ Jos. 11, 22.
כי־ענקים שם Jos. 14, 12.

pl.: הָעֲנָקִים

ויכרת את־הענקים Jos. 11, 21.

pl.: בָּעֲנָקִים

האדם הגדול בענקים Jos. 14, 15.

pl.: בָּעֲנָקִים

ורם כענקים Dt. 2, 10. 21.
אף־הם כענקים Dt. 2, 11.

עָנָק

ג׳ו, וסמיך עֲנַק, וסרכגי עֲנָקִים, עֲנָקוֹת. ספתרון קלס וכתם על סגוסך [סאזק־גוגקן, ־געגשיי־ען], וכתרגוס עֲנָק מזאלמו.

n. m. (c. עֲנַק, pl. עֲנָקִים, עֲנָקוֹת), ornamentum cervicis (syn. צַוָּארוֹן), targ. עֲנָק. LXX. *κλοιός; ἔνθεμα.* Aquila: *περιτραχήλιον, πλόκαμον*; Symm.: *ὁρμίσκος.*

constr.: עַנַק *al.* עֲנָק

Cant. 4, 9. באחד ענק מצוריך

pl.: וַעֲנָקִים

Prv. 1, 9. וענקים לגרגרתיך

2 pl.: הֲעֲנָקוֹת

Jud. 8, 26. ולבד מן־הענקות

עָנָק

פעל גויר מזפ, ומוכגו כתיכס על לקוכי גוסך [לוין דען כאקקען גאלגען ויין], וגבעגי עֲנָק כתיכת קלי וכתס על גוסך. מכוסף הֶעֱנִיק יוכל וקוגק, לומר עשיכס וכתיכס על לקוכי גוסך [בעלאלען], או על סעוכק, וקל להכין.

v. denom., cervici impositum, injunctum esse. *Hi.* cervicem h. e. colli partem aversam onerare (arab. عَنَقَ *Conj. IV.*, spec. torque aliisve ornamentis). LXX. *κρατεῖν τινα*; *Hi. ἐφόδιον ἐφοδιάζειν.* Symm. Ps. *ἠμφιάσαντο.* Hieron., Aquila, ut videtur, praeeunte: *nutriti sunt* ad superbiam.

3 perf. f. c. s.: עֲנָקַתְמוֹ

Ps. 73, 6. לכן ענקתמו גאוה

Hif-il: הֶעֱנִיק

inf. abs.: הַעֲנֵיק

Dt. 15, 14. הענוק תעניק לו

2 imperf.: תַּעֲנִיק

Dt. 15, 14. הענוק תעניק לו

עָנַשׁ

פעל גוזד, ולומס לו גזרס ומכוון

3 perf. pl.: וְעָנְשׁוּ

Dt. 22, 19. וענשו אתו מאה כסף

part. p. pl.: עֲנוּשִׁים

Am. 2, 8. וייך ענושים ישתו

inf. abs.: עָנוֹשׁ

Ex. 21, 22. ענוש יענש

inf. constr.: עֲנוֹשׁ

Prv. 17, 26. ענוש לצדיק לא־טוב

inf. constr.: בַּעֲנָשׁ־ *s. M.*

Prv. 21, 11. בענש־לץ יחכם־פתי

3 imperf.: וַיַּעֲנָשׁ

2 Chr. 36, 3. ויענש את־הארץ

Nif-al: נֶעֱנָשׁ

3 perf. pl.: נֶעֶנְשׁוּ *p.*

Prv. 27, 12. פתאים עברו ונענשו

3 perf. pl.: וְנֶעֶנְשׁוּ *p.*

Prv. 22, 3. ופתיים עברו ונענשו

3 imperf.: יֵעָנֵשׁ

Ex. 21, 22. ענש כאשר ישית עָלָיו

עָנֶשׁ

נחמי כמו עֹנֶשׁ נעגרי, גלי סרגז סמכוון.

v. aram., a hebraico עֹנֶשׁ non diversum. LXX. *ζημία.*

לַעֲנֶשׁ

Esr. 7, 26. לענש נכסין ולאסוריין

עָסַס

דָּרַס

פעל ל״ע כ״ח בגוב עָסַיס, ופ״ח בגבר עֲסוֹתֶם, ופקדוכו לדעת סרד״ק סקישס ודיכיסס וכתיבס [ערעעגן, חוים־דיכיקקען], וס״כ כמו עָשָׂה לקמן, בזמוכן סקישס, וכמו עָסָא בחלמי, לשון כלכך בגכגן סכבד עָסֶר, עָסֶה בזפס עגיכיס, לשון מאכו עֹשֶׁר, וסתאמגות לפ״ו עָס כדומס אל אָץ לעיל, וכן לָחַץ או נָחַץ, סכל לשון סקישס ודקיקס. ומוס מסאזק אל סהרמס כלשון תקת כפות רגל, לומר עשות גם גרצעים מעזים ועסקים רגים.

v. trans. ú. l. (unde nomen *musti*), ex sententia *Qimchii*, calcare, calcando exprimere, sicut עָשָׂה (Ez. 23, 3. 8. 21.), עָסָא (neohebr. עַסֶּה, עַסָּה, unde עִסָּה, massa farinacea), a rad. *ghas*, quam originem habent etiam vv. לָחַץ, לָחַץ, in quibus item vis premendi ad *urgendum* et *opprimendum* transfertur. LXX. *καταπατεῖν.*

2 perf. pl.: וַעֲסוֹתֶם

Mal. 3, 21. ועסותם רשעים

עֶסֶס

ז׳, וסמך עֶסֶס, וסִפְתַּר מִין סִפְרִי מִיוּחָד ע״י עִסּוּי, לו מִשְׁקֶה מְיוּחָד ע״י סְחִיטָה וכתיבה [לוּיסְגְעפְרעסְטְעער וְחַפְצִי מִסְטָן], וכנדל כֵּינוֹ וכֵן תִּירָשׁ, שְׁמוֹנוֹ סִכְנְכֶם וּסְכִנְכֶר מִסְכָּל, ולְפִי דוּקָא ע״י סְחִיטָה ועִסּוּי. וּפְעַל לְתָקוֹף סְתִימוֹכִם סְלוּחַ מְצַלְמוֹ סָבִיב, סוּלָם לְדַעַת כִּי ק״ק שֶׁהִגִּיד סְגַם לְשֶׁרֶשׁ גַּם פֹּה יִתְּכֵן עִסּוּם הַשֶּׁרֶשׁ, וּבְעֵל יְרִיעוֹת שְׁלֹמִים הֵיכוּ כֵן.

n. m. (ad s. f. סָבִיב, c. עֶסֶס), succus fructus cujuspiam calcando expressus sive potus, qui comprimendo elicitur, mustum (syn. תִּירוֹשׁ, quod generalius, quidquid succulenti quacunque ratione lucrifits. acquiritur, significat). *Qimchi* hoc nomen a v. עָסָה, sicut הֲגִיג a הָגָה, factum statuit, assentiente *Papenheimio*. LXX. *νᾶμα, γλυκασμός, οἶνος νέος, μέθη.*

Joel 1, 5. עַל־עָסִיס כִּי נִכְרַת
Joel 4, 18. וְטִפַּף הֶהָרִים עָסִיס
Am. 9, 13. וְהִטִּיפּוּ הֶהָרִים עָסִיס וְכָל־הַגְּבָעוֹת
Jes. 49, 26. וְכָעָסִיס דָּמָם יִשְׁכָּרוּן
constr.: מֵעֲסִיס
Cant. 8, 2. מֵעֲסִיס רִמֹּנִי

עָעַר

ad, עָוַר, *v. s. r.* עוּר *p.* 809.

עָפָה

פעל ל״ע כ״ק נגזר, ומוכנו נכנוז ופריקה ודגישׁה [נליסען], וכן עֻפָּא נִעְפִי, עִפָּא נִעְרִי, וְתַמּוּת סְגֶזֶר עָפָה, ודומה לו אָב לְעִיל דף ס׳, וסם הִקַּר וכְוּוי. סוּלָם לְדַעַת כִּי״ק נִסְפְּרוּ יְרִיעוֹת שְׁלֹמֹה ג״ם דף כ״ל תְּמוּנוֹת שֶׁל עֵגֶל כְּמוֹ הִתְּמוּנוֹת שֶׁל עֵנָף, וְסם הִכּוּן מִתְּמוּנוֹת שֶׁל עֵנָף, וְכֵן לְדַעְתִּי אֵין לְעָשׂוֹת כֵּנוֹת אֵין בֵּית וְכֵן וְכִדּוֹמָה, סוּלָם הִקּוֹר זֶה לֹא מִסְתַּבְּרִי.

v. intr. inus., sicut אָבָה q. v., *florere*, aram. עֲבָא, arab. عفر, frondescere, luxuriare. *Pappenheimius* עָפָה pro עָנָה (quemadmodum חָפָה a חָנָה, זָב = זָנַב, בֶּצַע = בָּצַע) dictum ait, alius vi constringendi, deinde tumefaciendi (schwellen), coll. עָפַל!

עָפֵר

ז׳, וסִכְנוּי עֲפָאִים [ע״ע צְבָאִים, עֲלָמִים], וסִמּוּכָן עִלָּה וסִכְּנָן וסִכְעָף [לוּיִ, טוּיינ], וכִקְרֹא כֵּן ע״ע דְּשִׁיוֹת וכִכּוֹנָם תִּקְיִלִין.

n. m. (pl. עֲפָאִים, ad s. f. צְבָאִים, עֲלָמִים), folia s. frons arboris, a progerminando. LXX. *πέτραι* (= פֵּרְפָאִים)

pl.: עֲפָאִים
Ps. 104, 12. מִבֵּין עְפָאִים יִתְּנוּ־קוֹל

עָפְרִי

ז׳ נִקְמִי, וסִילּוּעַ עֻפָּא, וּנְשִׁפָּה סוּרִית עִיפָּא, עִיפְּיָא, וסִמּוּכָן כְּמוֹ נְעַרְנִי.

n. m. aram. (def. עִפְּרָא), frons, syr. עִיפָּא, עִיפְּיָא. LXX. *φύλλα.*

cum suff.: עָפְרֵהּ
Dan. 4, 9. עֲפֵיהּ שַׁפִּיר וְאִנְבֵהּ שַׁגִּיא
Dan. 4, 11. אִתְרוֹ עֲפֵיהּ וּבִדְרוֹ
cum suff.: וְעָפְרֵהּ
Dan. 4, 18. וַעֲפֵיהּ שַׁפִּיר וְאִנְבֵהּ שַׁגִּיא

עֻפָּה

v. עוּף *s. r.* עִיפָּה *p.* 802.

עָפַל

פעל נוֹדֵד ול״ע, ומוכנו הִתְנַשְּׂאוּת רוּחַ וְהִתְגָּאוּת [וִיךְ עֶרְהֶעבֶּן], עִם־פָּאר־], וכן בְּפֶעֶל בִּלְשׁוֹן יִשְׁמְעֵאל, הִתְנַשֵּׂא עַל נַפְשׁוֹ וְהִתְגָּאָה [זִוּוּעֶלְטֶן]. סוּלָם נִקְרְבוּ סוֹד הַשֶּׁרֶשׁ, סְלוּחַ נִכְלָם שֶׁהִקְּרוּ וְהִקּוּעַ נִכְלָם רוּחַ וְהִנְּאָה [עִרְהֶבֶּן־זִוּוּעֶלְטֶן], וְסוּחַ סְלוּחַ הִתְכּוֹנֵן עַל כֵּילָה וּנְגוּעַ [וִוּעֶלְטֶן], כְּאֶחָד נִסְפָּה גַּרְמִנִית, וּע״כ אֲבָל לְעִיל אֲזַלְמוֹ. וּסוּם הִנְּשַׂ״פ עָפָל, הֵיוּת מִתְגָּאֶה וּמִתְיַהֵר [לוּיס־גְעוֶלְטִיגְן וּוּעֶרְדֶן], לָכֵן כְּמוֹ הֵיוּת גַּאֶה וְוֹד וְיָהִיר וְגַם רוּחַ נִכְלָל. הִנּוֹסָף חֶעָפָל, לְכוֹנוֹ עֲזוּת מֵעֲשֶׂה יְהִירוּת וְגַאֲוָה וּמְלוּאָה לָכֵן לְעֲזוּת דָּבָר [לוּיסְגְעוֶלְטִיגְן הַשָּׂה־דֶעלְן], כִּי הִצְלִיחַ אֶל וְיַעֲלֶה לְעֵלוּת סוּחַ וְתוֹדְלוֹ וּמֵעֲלוֹ. וּפְעַל יִתְכּוֹ רַבִּים מִסְקַלְמוּכִים שֶׁעִכְּבוֹ קוּוֹן וְעוּוֹת סְלוּחַ סוּחַ הִצְלִיחַ נֶעְכָּן מִסְכּוּן שֶׁנִּכְנְסוּ.

v. comp. intr. in conj. Qal inus., fluitare, sicut אָבַל (wellen, wallen), deinde turgescere, extumescere, extuberare (emporschwellen), arab. *ghafila*, trop. se efferre, tumefactum, tumidum, turgidum, inflatum esse. *Pu.* עֻפַּל, tumefieri, gloriari, superbire. LXX. *ἐὰν ὑποστείληται.* Aq. *ἰδοὺ νωχελευμένον.* *Hi.* הֶעְפִּיל, inflato animo agere, tumore super Deum elato, cum superbia ac protervitate (syn. הֵזִיד), seq. inf. c. לְ (quemadmodum in הִגְהִיל, בָּרָא לַעֲשׂוֹת). LXX. *διαβησάμενοι.*

Hif-il: הֶעְפִּיל
3 *perf. pl.:* וַיַּעְפִּלוּ
Num. 14, 44. וַיַּעְפִּלוּ לַעֲלוֹת

Pu-al: עֻפַּל
3 *perf. fem.:* עֻפְּלָה
Hab. 2, 4. הִנֵּה עֻפְּלָה לֹא־יָשְׁרָה עֻפָּל

ז״ו, ומוכנו מקום מִתְנַשֵּׂא רוּחַ, לָכֵן כְּמוֹ גַּאֲוָה, וְיסוֹדוֹ מְקוֹם סוֹלֵךְ רוּחַ רוּחַ, כְּמוֹ מַעֲלֶה [אַכְּסֶלְטַע, סִיגְעל], לָכֵן לְיִכּוֹ סִנְגְעה מֵעֵת, וְכֵיוָן לְפִרְיֵי לְהַסְמִיכָה מַעֲלֶה מִם סוֹלֵךְ רוּחַ בְּקֹל סִר נִיוֹן]. סִרְבּוֹי עֻפָּלִים [לֹא כְּאֶחָד מִקְּנוֹ רַבִּים עֻפָּלִים], עַכְשָׁו וְנִכּוֹכְיוֹת לְכָל בֵּית סִתּוּרְפָּס, וְכֵן בַּעַל נַעֲרִי, וּבְקִרְי תְּמוּרוֹ חֲרִים], וּוֹס בְּנִיקוּת וּנְקִיוּת [אַכְּזוּוּעל־לוֹנְגען, נִיילְען], וְקֹל לְהַכִּין מִשֶּׁרֶשׁ.

n. m., locus turgidus ac tumidus, elatus ac celsus, *tum-ulus* (h. e. tumor terrae), clivus, collis, crebro in nmm. propr. LXX. 2 Reg. 5, 24. *σκοτεινόν* (אֲפֵלָה). Pl. עֲפָלִים (non עֲפֵלִים), tumores, tubera ani, mariscae, arab. *ghafalon* (cf. *tumores Syrii* apud Martial. III, 43.). *Qeri* ubique repraesentat euphemismum: טְחֹרִים (h. e. extuberationes, tuberculi). LXX. *ἕδρα.*

Jes. 32, 14. עֹפֶל וּבָחַן הָיָה
Mich. 4, 8. עֹפֶל בַּת־צִיּוֹן
הָעֹפֶל
2 Reg. 5, 24. וַיָּבֹא אֶל־הָעֹפֶל
2 Chr. 27, 3. וּבְחוֹמַת הָעֹפֶל
Neh. 3, 27. וְעַד חוֹמַת הָעֹפֶל
בָּעֹפֶל
Neh. 3, 26. הָיוּ יְשְׁבִים בָּעֹפֶל
Neh. 11, 21. וְהַנְּתִינִים יְשְׁבִים בָּעֹפֶל
לָעֹפֶל
2 Chr. 33, 14. וַיָּסֹבֶב לָעֹפֶל

pl.: עֲפָלִים
1 Sam. 5, 9. וַיִּשְׁתַּרְּרוּ לָהֶם עֲפָלִים

pl.: בְּעֲפָלִים
1 Sam. 5, 6. וַיַּךְ אֹתָם בָּעֲפָלִים
1 Sam. 5, 12. הַכּוּ בָּעֲפָלִים

pl.: וּבְעֲפָלִים *K'tib.*
Dt. 28, 27. בְּשְׁחִין מִצְרַיִם וּבָעֲפָלִים

pl. constr.: עַפְלֵי
1 Sam. 6, 4. חֲמִשֶּׁה עַפְלֵי זָהָב

pl. c. suff.: עֲפָלֵיכֶם
1 Sam. 6, 5. צַלְמֵי עַפְלֵיכֶם

עַפְעַף

v. s. r. עִוֵּם *p.* 802.

עָפָר

פעל נוֹדֵד, וסִמּוּכָן וְדוֹם וסִמּוּן וְדִמְדֵם [כְּשַׁעְטְלִיךְ ויין], ודומה לו בְּפֶר נִכְזוֹן יִשְׁמְעֵאל, וכן בְּפֶר לְעִיל וגם חָפַר, וְתִמְצָא שֵׁם הִקּוּק וּכְוּוּי. סוּלָם לְזֹאת דְּמִיוֹן כְּפִרְצִ כ״ק סוּכּוֹכוֹת וְכֵן וְדוֹם, לְזֹאת סוּחַ מִתְּדֵם [וִוייסְלִיךְ־כְּשַׁעְטְלִיךְ]. וּסוּם לִ״ק הֵשֵׁם עָפָר הִכְנִע דְּמוּמִי, כְּמוֹ אֲדָמָה מִן דְּמִי, סוּלָם הִכּוּן שְׁמוֹ מַעֲנִין פְּכוֹר, כְּמוֹ אָבָר לְעֵיל, וּע״כ הִתְּמוּנוֹת מֵהֶם עָפָר הִכְנִי, וְגוֹר מִם מִן עָפָר לֹא כְּמִנְיַ כ״ק עֲפָרִים, וּסוּם תְּכִיר עוֹד שֶׁהִצְעִיל חָנֵר לְעֵיל כְּדוֹמֶה, אֲבָל שֶׁהֵנּוּ ג״כ נִקְרֵי, וְשֵׁם תְּמִנְיַ ג״כ הִיסוֹד נִשְׁפָּה הִכְלִיל.

v. comp. intr., splendidum, rubellum, rufulum, subalbum esse, arab. *ghafira*, a rad. *far*, *par*, ex qua prodierunt etiam vv. פָּרַר, חָפַר. Festus: *burrus* antiquis, quod nunc *rufus*. Erant, qui עָפָר h. e. *pulverem*, sicut אֲדָמָה, a rufo colore appellatum existimarent, aliis arab. *ghafura* (spissum, durum esse) comparantibus. V. s. v. חָנֵר, quod eodem de gremio prognatum est.

עֲפָרֶת

ז״כ, כְּכוֹי לְמִין מִתְכָּת מְכוּרָת [וויס־גְרוּיעס מִעְטָאל], וכן סוֹד הֵשֵׁם נִשְׁפָּה גְּרִמְנִית [גְלִיץ־גְלִיץ], ודומה לו אֲבָר נִקְרֵי, כְּכוֹי עַל עוֹפֶרֶת, וכן עֲפָרֶת כֵּן נִקְרֵי, מְקוֹרוֹת מִמְּקוֹם מִזְרָח וְזֶה.

n. f., metallum subalbum h. e. plumbum, quod poetice *livens* dicitur (Blei, item propter pallorem), aram. עֲבַר. LXX. *μόλυβδος.*

Zach. 5, 7. כִּכַּר עֹפֶרֶת נְשֵׂאת
עֹפֶרֶת *p.*
Jer. 6, 29. מֵאֻשָּׁם עֹפֶרֶת
וְעֹפֶרֶת *p.*
Job. 19, 24. בְּעֵט־בַּרְזֶל וְעֹפֶרֶת
וְעֹפֶרֶת
Ez. 22, 18. 20. וּבַרְזֶל וְעֹפֶרֶת
Ez. 27, 12. בְּדִיל וְעֹפֶרֶת
הָעֹפֶרֶת *p.*
Num. 31, 22. הַבְּדִיל וְאֶת־הָעֹפֶרֶת
הָעֹפֶרֶת
Zach. 5, 8. אֶבֶן הָעֹפֶרֶת אֶל־פִּיהָ
בָּעֹפֶרֶת
Ex. 15, 10. צָלְלוּ כָּעוֹפֶרֶת

עָפַר

פעל ל״ע, ומוכנו נִכְפַּל, כְּעֵרֶךְ יְסוֹדוֹ. ק׳, כְּמוֹ אֲפַר לְעֵיל קע״ו, וְיסוֹדוֹ פֶּר לִקְמִן, פְּכוֹר וּפְכוֹךְ תְּקִיפָה וְזִקּוּק [נְעַרְנִיעְנֶען, -נִכְחֶקְקְטְעֶן ויין], וּסוּם עָפָר כְּמוֹ אֲפַר, לוֹמֵר שְׁחֹק וְדַק, וְכִי גַּם לְשׁוֹן מְעַנְיֵן תְּקוֹף וּפְכוֹר, וּלְפִ״ז הִקְרֵן עָפַר, אֲפַר, פֶּר. כִּי עִנְיָנִים וְקִשְׁכּוֹת הִקְּיָמִים וְקִזּוּק [קְרֶחֶצְעֶנ ויין], וּדומה לו פָּפַר לְעֵיל ד״ע, וכן לְקִוּוֹת מִכְּעִי פָּבַר, אָבַר, וְנִכּוֹלָם הִסְכִּימָה הִקְּשׁוּכָה לִי־זִכְיָה לְקִבֵּן הִשְׁרֵשׁ, כְּלְשׁוֹן הִשְׁוּוּי נִשְׁפָּתִי עֵרֶב יוֹכִיחַ.

v. inus., 1) sicut פָּפַר, אָפַר, friatum, comminutum esse, et hinc, non a rubore, nomen pulveris (עָפָר = אֲפַר); 2) sicut כָּפַר (פָּפִיר), כָּ־פַר, אָ־בַר, כָּ־בַר, גָּ־בַר, robustum, validum esse.

עָפָר

ז״ו [וסִכְנוּי עֲפָרוֹת וסִמְּכָן עַפְרוֹת, כְּמוֹנָן פְּת עֵפֶר כְּנוּזִים וכְנִגִים], וסִפְתְּרוֹן חֲנֵק דק וְיִבֵּשׁ וְתִקּוּק [שְׁוּוּיג], וּע״כ כְּמוֹ אֲפַר, וכֵן עֲפַר בְּעַרְבִי, וסוּחַ לְכוֹנוֹ לְשׁוֹן כּוֹפֶל עַל לְשׁוֹן חָפַר, ל״מ עֵפֶר וְחָפַר, תּוֹאֵר לְצִפּוֹת וְלוּת. וּכְשֶׁלְּ עַל תּוֹאֵר וְעִיר הִקִּיר, עַל פְּכוֹר וְתִלּוּיִם [שׁוּוּעֶל], עַל כְּנִגִי קְנֵר וְכְדוֹמֶה, וְסִכְּנוּי מְנוּזִי וְסִכְּנִגִי [גְלֶחֶצְטוֹפֶען]. בְּתִכְנוּם עֲפַר וְסִיּוֹעַ עֲפָרָא מֵאֲלֹהִי, וְסִדְכּוּר עִפְרָא לְפוּמִיהּ דְּרֶךְ קְלָלָה, וּכְשֶׁם עִכְּרִיכִים ג״כ סִכְנוּי עֲפָרִים, לְסִמְכָּת מִיכִי עֵפֶר, וכֵן שֵׁם עֵפֶר לְנוֹכַח עֵפֶר פְּלִשְׁתִּים נִמְכְּוֹן לְקִנְקָה, שֶׁבְּתוֹכוֹ לְקִרְבִי כְּתִיכָתָן. עֲפַרְוֹרִית עֵפֶר קִ מִקְּ, הֵן מִקְּנְקָה לְנוֹכַח הֵן עֵפֶר קִ מִקְּ שֶׁמְּקוֹכָם נִכְלָל כְּלְבִי מְכוּוָן, וְתִמּוּכַת עִפְרוֹת נִמְקָל עֲפַרְוֹרִין נְתִכְנוּם, נִדְמִיוֹן מְכוּוָן.

n. m. (pl. עֲפָרוֹת, c. עַפְרוֹת de pulvere gleboso et conglomerato), pulvis, pulvisculus, tenuis ille, friabilis ac siccus, arab. *ghafar*, vi eadem, qua אֲפַר, quocum saepiuscule per paronomasiam ad extremam miseriam fragilitatemque significandam copulatur, translate de luto maceriarum, de ruderibus aedium ruinosarum et aggere ex ruderibus aggesto, de glebis tumuli, et similiter; pl. de glebis auri (Goldstufen). Neohebr. pl. עֲפָרִים de pulvisculis aromatum contusorum, veluti thuris et piperis; dimin. עַפְרוּר (ad s. f. פָּאֲרוּר), unde targ. pl. עַפְרוּרִין (= עַפְרוֹת), neohebr. עַפְרוּרִית de pulvisculo minutissimo. LXX. *γῆ, χοῦς, χνοῦς, χῶμα, κονιορτός, πηλός, σποδιά, ἄμμος, ἔδαφος, πέτρα;* עֲפַר עָפָר, עֲרֵמַת עָפָר, *χῶμα;* עַפְרוֹת תֵּבֵל, *οἰκούμενα τῆς ὑπ᾽ οὐρανῶν.*

Gn. 2, 7. עָפָר מִן־הָאֲדָמָה
Gn. 3, 19. כִּי־עָפָר אַתָּה
Gn. 3, 19. וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב
Gn. 18, 27. וָאֹכִי עָפָר וָאֵפֶר
Gn. 26, 15. וַיְמַלְאוּם עָפָר
Dt. 32, 24. עִם־חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר
Jos. 7, 6. וַיַּעֲלוּ עָפָר עַל־רָאשָׁם
Job. 2, 12. וַיִּזְרְקוּ עָפָר עַל־רָאשֵׁיהֶם
Job. 7, 5. וְגִישׁ עָפָר
Job. 10, 9. וְאֶל־עָפָר תְּשִׁיבֵנִי
Job. 17, 16. אִם־יַחַד עַל־עָפָר נָחַת
Job. 19, 25. וְאַחֲרוֹן עַל־עָפָר יָקוּם
Job. 20, 11. וְעִמּוֹ עַל־עָפָר תִּשְׁכַּב
Job. 21, 26. יַחַד עַל־עָפָר יִשְׁכָּבוּ
Job. 22, 24. וְשִׁית־עַל־עָפָר בָּצֵר
Job. 30, 6. חֲרֵי עָפָר וְכֵפִים
Job. 34, 15. וְאָדָם עַל־עָפָר יָשׁוּב
Job. 38, 38. בְּצֻקֹת עָפָר לְמוֹצָק
Job. 39, 14. וְעַל־עָפָר תְּחַמֵּם
Job. 41, 25. אֵין־עַל־עָפָר מְשָׁלוֹ
Job. 42, 6. עַל־עָפָר וָאֵפֶר
Ps. 22, 30. כָּל־יוֹרְדֵי עָפָר
Ps. 30, 10. הֲיוֹדְךָ עָפָר
Ps. 72, 9. וְאֹיְבָיו עָפָר יְלַחֵכוּ
Ps. 103, 14. זָכוֹר כִּי־עָפָר אֲנָחְנוּ
Jes. 2, 19. וּבִמְחִלּוֹת עָפָר

Jes. 25, 12. הגיע לארץ עד־עפר
Jes. 26, 5. יגיענה עד־עפר
Jes. 26, 19. הקיצו ורננו שכני עפר
Jes. 46, 1. רדי ׀ ושבי על־עפר
Jes. 65, 25. ונחש עפר לחמו
Thr. 2, 10. העלו עפר על־ראשם
Ez. 24, 7. לכסות עליו עפר
Ez. 27, 30. ויעלו עפר על־ראשיהם
Dan. 12, 2. ורבים מישני אדמת־עפר
Mich. 1, 10. לעפרה עפר התפלשתי
Mich. 7, 17. ילחכו עפר כנחש
Hab. 1, 10. ויצבר עפר וילכדה

וְעָפָר

Gn. 3, 14. ועפר תאכל כל־ימי חייך
Lev. 14, 42. ועפר אחר יקח
Dt. 28, 24. מטר ארצך אבק ועפר

הֶעָפָר

Lev. 14, 41. ושפכו את־העפר
Num. 5, 17. ומן־העפר אשר יהיה
1 Reg. 16, 2. הרימותיך מן־העפר
1 Reg. 18, 38. האבנים ואת־העפר
Neh. 3, 34. מערמות העפר
Eccl. 3, 20. הכל היה מן־העפר
Eccl. 3, 20. והכל שב אל־העפר
Eccl. 12, 7. וישב העפר על־הארץ

וְהֶעָפָר

Neh. 4, 4. והעפר הרבה

בֶּעָפָר

Lev. 17, 13. וכסהו בעפר
2 Sam. 16, 13. ־עפר בעפר
Job. 4, 19. אשר בעפר יסודם
Job. 16, 15. ועללתי בעפר קרני
Job. 40, 13. טמנם בעפר יחד
Jes. 2, 10. והטמן בעפר
Thr. 3, 29. יתן בעפר פיהו

וּבֶעָפָר

Job. 14, 8. ובעפר ימות גזעו

כֶּעָפָר

Ps. 18, 43. כעפר על־פני־רוח

כֶּעָפָר

2 Reg. 13, 7. וישימם כעפר לדש
Job. 27, 16. אם־יצבר כעפר כסף
Job. 30, 19. ואתמשל כעפר ואפר
Ps. 78, 27. וימטר עליהם כעפר
Jes. 41, 2. יתן כעפר חרבו
Zeph. 1, 17. ושפך דמם כעפר
Zach. 9, 3. ותצבר־כסף כעפר

לֶעָפָר

Dt. 9, 21. עד אשר־דק לעפר
2 Reg. 23, 6. וידק לעפר
2 Rg. 23, 15. הדק לעפר ושרף אשרה

לֶעָפָר

Job. 7, 21. כי־עתה לעפר אשכב
Ps. 7, 6. וכבודי ׀ לעפר ישכן
Ps. 44, 26. כי שחה לעפר נפשנו
Ps. 119, 25. דבקה לעפר נפשי

מֵעָפָר

1 Sam. 2, 8. מקים מעפר דל
Job. 5, 6. כי ׀ לא־יצא מעפר און
Job. 28, 2. ברזל מעפר יקח
Ps. 113, 7. מקימי מעפר דל
Jes. 52, 2. התנערי מעפר

וּמֵעָפָר

Job. 8, 19. ומעפר אחר יצמחו
Jes. 29, 4. ומעפר תשח אמרתך
Jes. 29, 4. ומעפר אמרתך

constr.: עֲפַר

Gn. 13, 16. למנות את־עפר הארץ
Ex. 8, 12. והך את־עפר הארץ
Ex. 8, 13. ויך את־עפר הארץ
Ex. 8, 13. כל־עפר הארץ
Lev. 14, 45. כל־עפר הבית
Num. 23, 10. מי מנה עפר יעקב
2 Rg. 20, 10. אם־ישפק עפר שמרון
Job. 14, 19. ספיחיה עפר־ארץ
Jes. 40, 12. וכל בשלש עפר הארץ
Am. 2, 7. על־עפר־ארץ

constr.: וַעֲפַר

Jes. 49, 23. ועפר רגליך ילחכו

constr.: כַּעֲפַר

Gn. 13, 16. זרעך כעפר הארץ
Gn. 28, 14. והיה זרעך כעפר הארץ
2 Sam. 22, 43. ואשחקם כעפר־ארץ
2 Chr. 1, 9. עם רב כעפר הארץ

constr.: וְלַעֲפַר

Ps. 22, 16. ולעפר־מות תשפתני

constr. מֵעֲפַר

Num. 19, 17. מעפר שרפת החטאת

cum suff.: וַעֲפָרְךָ

Ez. 26, 12. ועציך ועפרך

cum suff.: עֲפָרוֹ

Dt. 9, 21. ואשלך את־עפרו

cum suff.: עֲפָרָהּ

2 Reg. 23, 6. וישלך את עפרה
Ps. 102, 15. ואת־עפרה יחננו
Ez. 26, 4. וסחיתי עפרה ממנה

cum suff.: וַעֲפָרָהּ

Jes. 34, 9. ועפרה לגפרית

cum suff.: עֲפָרָם

2 Reg. 23, 4. ונשא את־עפרם
2 Reg. 23, 12. והשליך את־עפרם
Ps. 104, 29. ואל־עפרם ישובון

cum suff.: וַעֲפָרָם

Jes. 34, 7. ועפרם מחלב ידשן

pl.: עֲפָרוֹת

Prv. 8, 26. וראש עפרות תבל

pl.: וַעֲפָרֹת

Job. 28, 6. ועפרות זהב לו

Pi-el: עִפֵּר *denom.*

3 perf.: וְעִפֶּר

2 Sam. 16, 13. ועפר בעפר

עֹפֶר

ז״ו, ומובני בן־לביא, שעוזו בכוקו ועמו ועלומיו [יובנגביא, יובנגעבא], ודומה לו משבח דומה בְּפִיר, בן־לביא בקוקו וכבוקו, וכן בערבי צְפֵר בעל־לקו לו בן־לקו, עֹפֶר עגל בן־נקר, ולפעמים כמו גוב נכלל.

n. m., hinnulus cervae, capreae, dorcadis, a vigore ac robore juvenili, plane sicut בְּפִיר, arab. *ghafir*, *ghufr*, pullus capricorni, interdum gener., sicut גּוּר, pullus. LXX. *νεβρός*.

לְעֹפֶר

Cant. 2, 9. 17. 8, 14. או לעפר האילים

pl.: עֲפָרִים

Cant. 4, 5. 7, 4. שני שדיך כשני עפרים

עֵץ

v. s. r. עוּץ *p.* 803.

עָצַב

פעל כולד, ותמונתו כמו חָצַב, חָצַב, קצינה ותקון נדבר ופסול [תייכ־שכיידען], לכן עָצַב, עָצֵב, כמו פסיל מן פסל. וכפי מהדומה לי נחתר מן סמל אל סקף, לומר הכתבה ובעצה מחומר שיעי, כי מן מלאת חָסֵם דומה לו נזכר, ופסיל הוא סמל אל מחן. ומן תקון וקינה הזאלה על תקור דבר מה ועזיתו [כילדען], אל הפעילה ועזית מלכתה נשורת ולקות כ״ת תקור מה וקינתו וגורתו. לכן נכון הכנה עָצֵב נמונן יונק, לומר קנוב וגזור מה ועזיתו [כילדען]. הכוסף חָצֵב ירמיה מ״ד י״ט כפי הכרלה גויר הזה עָצֵב, לומר עזות מלכת הזעיה לפסל וזהו עָצֵב. ומכל זה תלילה שנינן עמילה ועניילה לילנו נזכר כ״ת ענין קתון וקנוב קומרי, ועמילה מכזיקת והנסת מזת, וח״כ כל ענין דקוב מעוכת לקר.

v. comp. trans., sicut חָצַב, חָסַם, incidere, insculpere, unde עֶצֶב, עָצֵב; imago, simulacrum, quemadmodum פָּסַל a v. פֶּסֶל (nisi forte simulacrum ex materia *lutea* confectum significatur, עָצֵב = חָסֵם, atque etiam עֶצֶב Jer. 22, 28. de vase testaceo s. fictili dicitur), transl. formare, conficere, neutiquam adjuncta contentionis molestiaeque notione. *Pi.* עִצֵּב, conformare, effingere, Job. 10, 8. *Hi.* Jer. 44, 19., ut videtur, denom. a n. עֶצֶב, simulacro uti, superstitiose colere. Hinc vides, notiones formandi materiam quampiam et afficiendi dolore non cohaerere; grammatici vero disjuncta conglutinarunt. LXX. *Pi.* *πλάσσειν*; Jer. 44. *καὶ σοββά*. Alius: *καὶ τῶν γλυπτῶν αὐτῆς*. Vulg. *ad colendum eam*.

Pi-el: עִצֵּב

3 perf. pl. c. s.: עִצְּבוּנִי

Job. 10, 8. ידיך עצבוני ויעשוני

Hif-il: הֶעֱצִיב *denom.*

inf. c. suff.: לְהַעְצִבָהּ

Jer. 44, 19. כוונים להעצבה

עֶצֶב

ז״ו, ומכזק נכ״ק ג״כ נזכרו עֲצַבִּים וסמין עֲצַבִּי, כלומר סיס סיקיד עֶצֶב, כלומר לכל חָסֵם. ומסוכן סמל לומר נזכרו כתסוס ע״י קתיכה וגזירה וקנוב נלקן [נעזביעעעכם בילד], כלומר פסיל לקתן. ומוס עכ נכוס בימיים סלכון פסל נכוס כלומר פרס דל״ק, כי סתמוכת קנינה וקינה, וכן עֶצֶב הכלל, ומוס לת״כ ע״ד הזאלה ליון פסל נכלל, וכי פסל מאלהו. נית־עכנים נית עכוסה וכה.

n. m. (pl. עֲצַבִּים, c. עֲצַבֵּי, ac si singularis sit עֲצַב ad s. f. עֲצַבָּה), imago sculpta, effigies, sicut פֶּסֶל (פָּסֶל), deinde gener. idolum, veluti בֵּית־עֲצַבִּים, delubrum, quo signa ac statuae Deorum collocata sunt; עֶצֶב נִבְזֶה (Jer. 22, 8.), vile *simulacrum*, ubi alii *vas testaceum* intelligunt. LXX. *ὡς σκεῦος οὗ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ*; plur. *εἴδωλα*, *γλυπτά*, sicut Symm., qui *plur. fem.* עֲצַבּוֹת (*Ψ.* 16, 4.) *γλυπτά* (A. *διαπονήματα*) vertit.

c. h int.: הָעֶצֶב

Jer. 22, 28. העצב נבזה נפוץ

pl.: עֲצַבִּים

Hos. 4, 17. חבור עצבים אפרים
Hos. 8, 4. עשו להם עצבים
Hos. 13, 2. בתבונם עצבים

pl.: הָעֲצַבִּים

2 Chr. 24, 18. האשרים ואת־העצבים
Zach. 13, 2. שמות העצבים

pl.: לָעֲצַבִּים

Hos. 14, 9. מה־לי עוד לעצבים

pl. constr.: עֲצַבֵּי

Ps. 135, 15. עצבי הגוים כסף וזהב

pl. constr.: לַעֲצַבֵּי

Ps. 106, 38. לעצבי כנען

pl. c. suff.: עֲצַבֵּיהֶם

1 Sam. 31, 9. לבשר בית עצביהם
2 S. 5, 21. ויעזבו־שם את־עצביהם
1 Chr. 10, 9. לבשר את־עצביהם
Ps. 106, 36. ויעבדו את־עצביהם
Ps. 115, 4. עצביהם כסף וזהב
Jes. 46, 1. היו עצביהם לחיה

vl. c. suff.: עֲצַבֶּיהָ

Mich. 1, 7. עצביה אשים שממה

pl. c. suff.: וְלַעֲצַבֶּיהָ

Jes. 10, 11. לירושלם ולעצביה

עָצָב

ז״ו דומה כמוכנו לל עָצֵב, וכנכנו עֲצַבֵּי [נזלוב לל פְּסִילֵי, נְסִכֵּי], ומוס הֶחֱזִיק עֶצֶב ענודת פסיליס נתליס לל״ק, לומר סכנון זאלת ענכ זס כמו לון ועמל תוזר להכל.

n. m. (c. s. עֲצַבֵּי, parall. נְסִכֵּי, פְּסִלֵי), sicut עֵצֶב, idolum, quo non retulerim *Ψ.* 139, 24. הֶרֶךְ־עָצָב, quod potius via *laboriosa ac frustanea* (syn. עָמָל) vertendum est. LXX. *εἴδωλον*.

Ps. 139, 24. *אם־דרך עצב־בי

cum suff.: עָצְבִּי

Jes. 48, 5. עצבי עשם

עָצֵב

פעל כולד, ותמונתו כ״ל כמו אָבַב לעיל, ענין מסיסת הלב ומנמוג קליקת וכקיסת [ליידען, זמערצען־, -זעמפֿינדען], וכי קנית לעמקי הזכת תמת יסוד לקיכת וכקיכת, ד״מ כהכנוזות עכנון, עכנת, עוכב, עכב, וכן עכונת רוק [יזעי כ״ל ו׳], וכן לבלבת עכבי בד״ס, וכן פ״ת הקל כיונת. הכפעל נקדב נכבת וכקיכת וכקלת [ויך נעעריכען, ליידען], נקשור עם ג, על, לל, לעלת הכלת וכעכנות. הכבד עֵצֶב יונק ויקוק, וכן הכוסף הֶעֱצִיב הזאלוב לל הזכה, והכתפעל כנפעל, לומר נקדב וכקיכת נבבת, ולת כקיכת הזכו הכיס מכעוס. וקתה קוקת נעיס מכל לאלה תכיר זתמונתו נודלת, נליונו רגוב פכימי, ופקנון הקדזיס הכל אין מועיל. נתכנוס עֵצֶב מזאלהו, וכקיכת ג״כ מקול לקנון.

v. comp. intr., sicut אָדַב, הָאַב, הָב, contabescere, perdolere, dolere, pervelli, aegrimonia cruciari, semel 1 Reg. 1, 6. *trans.* dolore afficere. *Ni.* distineri et divelli, tabefieri ac confici moerore, seq. בְּ, עַל, אֶל ad causam aegritudinis significandam. *Pi.* dolorem afferre, moerore affligere (Jes. 63, 10. cf. Eph. 3, 30.). *Hi.* aegritudinem, indignationem alicui movere (syn. חִמְרָה). *Hitpa.* angi intimis sensibus, macerari dolore vel stomachatione. Ex his apparet, nativam ejus verbi vim *intransitivam* esse longeque a scopo aberasse etymologos conglobandi coeundique in unum mirifice cupidos. Targ. עצב et de luctu moerente et de lugubri sordidati ejulatu. LXX. *λυπεῖν*, *ταπεινοῦν*, *παροξύνειν*, *θρηνεῖν*, *ἀποκωλύειν*; prt. c. רוּחַ, *ὀλιγόψυχος*; *Ni.* *διαπονεῖσθαι*, *διαπίπτειν*, *κατα-* (A. *σπάζεσθαι*; S. *κακοῦσθαι*, *ὀδυνεῖσθαι*, *φροντίζειν*; Th. *λυπεῖσθαι*); *Pi.* *βδελύσσεσθαι*. *Hi.* *παροργίζειν*; *Hitp.* *κατανύσσεσθαι*, *διανοεῖσθαι* (A. *διαπονεῖσθαι*; Vulg. *tangi dolore cordis intrinsecus*).

3 perf. c. s.: עָצַב

1 Reg. 1, 6. ולא־עצבו אביו

p.p.f. constr.: וַעֲצוּבַת
Jes. 54, 6. ועצובת רוח קראך
inf. c. suff.: עָצְבִּי
1 Chr. 4, 10. לבלתי עצבי
Nif-al: נֶעֱצַב 3 *perf.*
1 Sam. 20, 34. כי נעצב אל־דוד
2 Sam. 19, 3. נעצב המלך על־בנו
3 *imperf.:* יֵעָצֵב
1 Sam. 20, 3. פן־יעצב
Eccl. 10, 9. מסיע אבנים יעצב בהם
2 *impf. pl.:* תֵּעָצֵבוּ
Gn. 45, 5. ועתה ׀ אל־תעצבו *p.*
2 *impf. pl.:* תֵּעָצְבוּ
Neh. 8, 10. 11. ואל־תעצבו
Pi-el: עִצֵּב
3 *perf. pl.:* וְעִצְּבוּ
Jes. 63, 10. ויעצבו את־רוח קדשו
3 *impf. pl.:* יְעַצֵּבוּ *p.*
Ps. 56, 6. דברי יעצבו
Hif-il: הֶעֱצִיב
3 *impf. pl. c. s.:* יַעֲצִיבוּהוּ
Ps. 78, 40. יעציבוהו בישימון
Hitpa-el: הִתְעַצֵּב
3 *imperf.:* וַיִּתְעַצֵּב
Gn. 6, 6. ויתעצב אל־לבו
3 *impf. pl.:* וַיִּתְעַצְּבוּ
Gn. 34, 7. ויתעצבו האנשים

עֶצֶב

זכרי, כמו עֶצֶב נעצבי, ונמלץ נכ״ק לך נכיכוי פעולי עֶצֶב, נמכוון מר ותמרורי. ודע קורץ שנאמרי למכוון כפעל עוד עכין קציכ וקצו ועקוד וכסוי, וכן פרט אצם לכן עוכץ עלנוכי נקיוב, וקמר שנעצבי עלנ עכין גיל ומיקר, וכן נאמת קיוצא נגאמרץ, עֶצֶב נאפס אקקיכית נאוכן סוס, נכל לגלם האצם דומס לל אצב כוב, עכין למוס וקציכס.

v. comp. intr. aram. (unde prt. pass. עָצִיב moerore afflictus, lugubris), sicut עֶצֶב, unde bene discernas verbum *vinciendi, complicandi, operiendi* iisdem scriptum literis, arab. عصب (vinctum, constrictum esse), quod verbis חָשַׁב, בָּזַז respondet et *Mosi Ibn-Ezrae* Job. 10, 8. exstare visum est. Theod. hoc vocab. neglexit.

part. pass.: עֲצִיב *sg.*
Dan. 6, 21. בקל עציב זעק

עֶצֶב

ז״ו, ומכוכי עֲצַבִּים, ונככוי סכיכוי עַצְבֵּיכֶם, מן עֶצֶב כמו חַצְבֵי מן חֶלֶק, נדגוש לות אנאי. מאוכן עמל ויגיעה, פאפל אל דאכון וכאיכם [מיכא, אך־ניע] או מיגיעה ופני מיגיעה [עך־ווערב], ד״מ ביצעים נאלוב אל אקן או דאיכם וככה־כוך [נעעריגעסייע, קוטעך], וכלוחם מן אאלוות, וכפל מתמות אל לאיכם, כאאר האפל על פניכ האולד יוכיר.

n. m. (pl. עֲצַבִּים, c. s. pl. עַצְבֵּיכֶם, sicut חֲלָקִּי a n. חֵלֶק, dagesata litera *shebâta*), *tab-es*, maceratio animi ac corporis, molestia, labor, metonym. de eo quod elaboratum s. labore partum est; luctus, moeror, solicitudo, veluti parturientis, a v. עָצַב, *tab*-escere. LXX. ὀδύνη, πόνος, μέριμνα; λύπη, λυπηρός (A. σκληρός; S. Θρασύς; Th. πονικός); ὑποχείριος, περίψημα.

Prv. 10, 22. ולא יסיף עצב עמה
Prv. 14, 23. בכל־עצב יהיה מותר
Prv. 15, 1. ודבר־עצב יעלה־אף
בְּעֶצֶב
Gn. 3, 16. והרנך בעצב
pl.: עֲצַבִּים
Ps. 127, 2. אכלי לחם העצבים
pl. c. suff.: עַצְבֶּיךָ
Prv. 5, 10. ועצביך בבית נכרי
pl. c. suff.: עַצְבֵּיכֶם
Jes. 58, 3. וכל־עצביכם תנגשו
עֶצֶב
ז״ו כמו עֵצֶב, כאפל וקנל, ומוס אק״כ לון ועמל נכלנל, נגיוכו פכל עולם סוס.

n. m., sicut עֵצֶב, dolor, miseria, labor, quo mortales conficiuntur. LXX. ὀδύνη, διάπτωσις, ἀνομία.

Ps. 139, 24. אם־דרך עצב־בי
בְּעֹצֶב
1 Chr. 4, 9. כי ילדתי בעצב
cum suff.: מֵעָצְבֶּךָ
Jes. 14, 3. מעצבך ומרגזך
עַצְבּוֹן
ז״ו, ומסמך עַצְבּוֹן, ונככוי עַצְבוֹנֵךְ, וסכלון קלקלה וקנל וכליפה [שעכץ], נפזאל אק״כ על עמל ועוכך ולוות סיגעות, או לון ועמל נכלנל.

n. m. (c. עַצְבּוֹן, c. s. עַצְבוֹנֵךְ), dolor asper atque acerbus, labor gravis viresque consumens. LXX. λύπη. S. κακοπάθεια. Th. μόχθος.

בְּעַצְבוֹן
Gn. 3, 17. בעצבון תאכלנה
constr.: וּמַעְצָבוֹן
Gn. 5, 29. ומעצבון ידינו
cum suff.: עַצְבוֹנֵךְ
Gn. 3, 16. הרבה ארבה עצבונך
עַצֶּבֶת
ז״כ, ומסמך עַצֶּבֶת, ומלך מכנוי עַצְּבוֹת, ומאוכן כמו עכנון ועכנ, לומר קלקלה וכאב, או עמל ויגיעה ולוות ועוכך, או ענמות כנפש וכניכ סכוך, ופפסוק יכנו עכנותס ג״כ מעכין עמל וענמות כנפש, ולל נמכוון פפל. נפאפ עכריכית עַצְּבוּת, צִצְּבוּת מצלמו.

n. f. (c. עַצֶּבֶת, pl. עַצְּבוֹת), cruciatus, moeror; labor, molestia; acerbitas ac miseria animi, *Ψ.* 16, 4. de cruciatibus ac perturbationibus mentis, non de idolis. LXX. λύπη, σύντριμμα, ἀσθένεια, μέλος. S. εἴδωλον, γλυπτά; A. διαπονήματα; Incert. κάταγμα.

Prv. 10, 10. קרץ עין יתן עצבת
constr.: וּבְעַצְּבַת־
Prv. 15, 13. ובעצבת־לב רוח נכאה
pl. c. suff.: עַצְּבֹתַי *p.*
Job. 9, 28. יגרתני כל־עצבתי
pl. c. suff.: עַצְּבוֹתָם
Ps. 16, 4. ירבו עצבותם
pl. c. suff.: לְעַצְּבוֹתָם
Ps. 147, 3. ומחבש לעצבותם
מַעֲצֵבָה
ז״כ, ומוכנו לקנון כפפס ועכנת ועגמות [קומעכר, עריכוצל].

n. f., moeror, miseria. LXX. λύπη; A. διαπόνησις; S. ὀδύνη; S. Theod. διαβουλία.

לְמַעְצֵבָה
Jes. 50, 11. למעצבה תשכבון

עָצַד

פעל נודד, וסעתיד יסיר יַעְצֹד, ומוכן לדעת יסודם קפעטעל אַסִּי קליקס וסעגרס על כל נדדי עץ [סאָכעלן], ומעגל הפס סאקליק ומיסיר כל נגטוזיס ומכטוזו. אכן לפי קקוכ סלזון תמלוטו נקיעס וסכלת [צפֿעל-ענן, צ׳ייקען], וכן עכל נעכני, וכזפס כמכוון ג״כ נפאפי מעכנ, ד״מ נפאפ רומיק ויוכיק נוטליק ואקנליטילק l. *scid, scind,* σχίζ-, engl. [ge]*shed*, goth. *skaid*-an, scheid-en] ופ״כ תקטלות עֲצַד, ומזלמו פַּד לעיל וכן קלל נקמי.

v. comp. intr., scind-ere, σχίζ-ειν, a rad. עֲצַד, cf. פַּד supr., arab. عضد, عضد, sam. et aeth. vi *demetendi*, ar. חָצַד, semiticarum dialectorum commune, vi *abscindendi*, spec. *metendi*. Errat igitur *Carpentrasi*, qui vim *dolandi* (hobeln) inesse censet, et n. insequens *dolabram* s. *runcinam* vertit.

מַעֲצָד
ז״ו, ומסוכן גרון וכזיל וכילף [שקסע], לומר כלי לעצוד או לכריפת לילנות, וכן מַעֲצָד נגאמת לכוכ, נכפלל קלת מן כזיל.

n. m., ascia, instrumentum, quo caeditur s. scinditur (spec. בַּשִּׁיל). LXX. σκέπαρνον, χώνευμα.

Jes. 44, 12. חרש ברזל מעצד
בַּמַּעֲצָד
Jer. 10, 3. מעשה ידי־חרש במעצד

עָצָה

פעל נודד, ומסוכן ק׳ יסידס וקיוס ע״י פתיאס מכל נד ותתיאס [פֿעסטינגען, נוטאמעכלדיקקען], ומתאוס עֲצֵה־ ודומס לו לָחַץ, דָּחַק, אָץ לעיל, ויותר מאמו נלוס סזכזיס נק״ס. וכ״ק מסקיאס עין מכל נד, ונזפס כוס עַצְבֵי סגיכית סלנק, ומסגיכית עיכיס ג״כ נעכני. ג׳ סיוס עו וקפס [סאלט ויין], נדומס לל עֵץ לעיל, לאכ מאמו עֵץ, עֵצָה, וכן עלת נעכני עכין קצוי, כסזאקל על קצוי לב, ולולי עלס עין כאצלי ג״כ נסזאלס ולת, לומר ניון סיאקס נדנכי. נתכנוס עֵצָה נאוכן עליאס ועזיקס, ומוס שם עֵצֶר עוזק, עֵצֶר מעוזק, ווס מעכין לקיוס ודקיק וכגיזס. לכן שם סאפעל גם נאוכן אכי לסאסמק סקצוי, ד״מ רוי ספכי נלי לקות ולעיכות, ונלקת מוכן כוס נדוק ומכוסק, שם עקלב לעלת סזכזיס סזאוס עֵץ, עֵצָה, וכל סעפוקיו, ע׳ עוֹן, יעַן.

v. trans., 1) firmare undique coagmentando et coarctando, comprimere, a rad. עָצַר, quam continent etiam vv. אָץ, לָחַץ, דָּחַק, *azawa* aeth. (de forium occlusione), עץ IV. עצא VII. arab., sicut hebr. speciatim de oculorum conclusione s. conniventia, gem. עֲצָא, vi opprimendi s. urgendi (unde עָצֵר, oppressor; עָצַר, oppressus). LXX. στηρίζων; A. Th. στερεῶν. Vulg. attonitis oculis; 2) sicut עץ (עֵץ, עֵצָה), *ghazâ* arab., durum, firmum esse, gem. de fructibus, veluti pisis vel fabis, quae aruerunt atque induruerunt. Haec altera radicis significatio certissima est, uti, collatis nmm. עֵצָה, עֵץ, ipse videbis.

part. masc.: עָצֶה *sg.*
Prv. 16, 30. עצה עיניו לחשב
עֲצָה
ז״ו, וסוס כיכוי עתיקי, ומוכנו עכס

עֲצָה [כיקקגלאָע], וכן עֲצַר וסילוע עֲצָרָא נקלמי, ולסאקגכס נאקוסו שְׁזָרָא וסילוע שְׁזַרְתָּא, וזסו מלת שְׁדֵרָה נפפס עכריכית. וכן עַנַּץ לו עֲנָצִין כיון עכס סס נעכני.

n. m. prt., spina dorsi, qua corpus firmatur, aram. עָצֵי (def. עְצְיָא), vi eadem, qua שְׁזֵרָא (def. שְׁזֵרְתָּא), neohebr. שְׁדֵרָה, arab. عَسِيب, os surae, עֲצָעֵץ, os coccygis. LXX. ψόα.

הָעֲצָה
Lev. 3, 9. לעמת העצה יסירנה

עֵצָה

lignum, v. s. r. עֵץ *p.* 804.

עֵצָה

v. s. r. עֵץ *p.* 803.

עָצַל

פעל נודד, וסמוכן סיוס נעל ונזפס מאלאכס וסקרזלוס, ולומס לו לל״ק חָדַל לעיל לו עזל, חסל נעכני, לכן יוקר מוס ע׳ נלוס סזכזיס נס׳ מיוקד כפפעל פפעולי. נזפס עכריכית נקעלל, סקעלל מוס.

v. comp. intr., sicut עַצְלַתַּיִם, חָדַל arab., cessare, otiari, inertem, desidem ignavumque esse. *Ni.* languere socordia. LXX. ὀκνεῖν.

Nif-al: נֶעֱצַל
2 *impf. pl.:* תֶּעֱצְלוּ
Jud. 18, 9. אל־תעצלו ללכת
עָצֵל
ת״ו נתמוס שנקעפס אק״כ, ומוכנו כפזפק מאלאכס ומקרזל וכעל [פֿויל־עכר].

adj. m., iners, segnis, piger. LXX. ὀκνηρός (seqq. A. S. Th.), ἀεργός, ἄφρων, παρανομία.

Prv. 6, 6. לך אל־נמלה עצל
Prv. 6, 9. עד־מתי עצל ׀ תשכב
Prv. 13, 4. מתאוה ואין נפשו עצל
Prv. 15, 19. דרך עצל כמשכת חדק
Prv. 19, 24. טמן עצל ידו בצלחת
26, 15.
Prv. 20, 4. מחרף עצל לא יחרש
Prv. 21, 25. תאות עצל תמיתנו
Prv. 22, 13. אמר עצל ארי בחוץ
Prv. 24, 30. על־שדה איש־עצל
Prv. 26, 13. אמר עצל שחל בדרך
Prv. 26, 16. חכם עצל בעיניו
וָעָצֵל
Prv. 26, 14. ועצל על־מטתו
הָעָצֵל
Prv. 10, 26. כן העצל לשלחיו
עַצְלוּת
ז״כ ווסף מופנת, לומר פזפק וקרזלוס [פֿויעלפ״ע], וכן נזפס עכריכית, ומוס סס ע׳נלוס״.

n. f. abstr., inertia, segnities, torpedo, pigritia. LXX. ὀκνηρός.

Prv. 31, 27. ולחם עצלות לא תאכל
עֲצֵלָה
ז״כ כמו עַצְלוּת, ומוס עֲצֵלָתַיִם סוונ, לגיון סקנון, ומסוכן כמו ע׳נלוס. נזפס עכריכית מוס סתוקיי עַצְלָנֵי ולנקני עַצְלָנִיּוֹת, וכן עַצְלָתַיִם, עַצְלָתָיִם סס.

n. f. (du. עֲצֵלָתַיִם vi intenta), pigritia, ignavia. LXX. δειλία; ὀκνηρία (S. Th.).

Prv. 19, 15. עצלה תפיל תרדמה

du.: בְּעַצְלְתַּיִם
Eccl. 10, 18. בעצלתים ימך המקרה

עֶצֶם

פעל נודד, ונספק עֶצֶם, וסימן קשור וקלוס ושוס ונשוס [קניפסען, ניכדעטן], וכן עצם בערכי עכין קשור, ופקעלות לפ״ו עֶצֶם כדומה לפ אָצַם, זָם, חָסַם, לכן מסגירת עין. ושוס לפ״כ הזעלפ על כף וקוזק גנורס ופקיפות [זעצֶרק, מְאַכֶּטיג ויין], או על כניפות וכפי וזפע [ווינטיג, נַאָלכ״ייך ויין]. סכנד עֶצֶם יוֹלֵף וקוזק, וכן סכוסף. וכיון הפעל פ״ע נגזרת לעיון הפקוקות זה על זם.

v. comp. intr. (in p. עֶצֶם), *nectere, vincire*, arab. ع־ص, a rad. *çam*, unde provenerunt etiam vv. זָם (arab. *zamma*), אָצַם, חָסַם, significatione nativa Jes. 33, 15. de oculorum conclusione s. conniventia, arab. transposite صمّ. Hinc, metaphora frequentissima (v. s. חַיִל), robustum, validum vel gravem, numerosum esse, arab. ع־ظ־م. *Pi.* tr. et int. *Hi.* validum facere. LXX. *ἰσχύειν, κατ-, ὑπερ-; δυνατώτερον γίνεσθαι, κραταιός, σκληρός; πληθύνειν, πλῆθος; Pi. καμμύειν, ὀστέον* (עֶצֶם); *Hi. κραταιοῦν.* Symm. Qal: *ὑπερισχύειν, παμπληθεῖς εἶναι.*

3 perf.: וְעָצַם
Dan. 8, 24. ועצם כחו ולא בכחו
Dan. 11, 23. ועצם במעט־גוי

2 perf.: עָצַמְתָּ
Gn. 26, 16. עצמת ממנו מאד

3 perf. pl.: עָצְמוּ
Ps. 40, 6. עצמו מספר
Ps. 40, 13. עצמו משערות ראשי
Ps. 69, 5. עצמו מצמיתי
Ps. 139, 17. מה עצמו ראשיהם
Jes. 31, 1. פרשים כי־עצמו
Jer. 5, 6. עצמו משובתיהם
Jer. 15, 8. עצמו־לי אלמנותו
Jer. 30, 14. 15. עצמו חטאתיך

3 perf. pl.: עָצֵמוּ *p.*
Ps. 38, 20. ואיבי חיים עצמו

part. masc.: עָצֵם *sg.*
Jes. 33, 15. ועצם עיניו מראת ברע

inf. c. suff.: בְּעָצְמוֹ
Dan. 8, 8. וכעצמו נשברה הקרן

3 impf. pl.: וַיִּעָצְמוּ
Ex. 1, 7. וירבו ויעצמו
Ex. 1, 20. וירב העם ויעצמו

Pi-el: עִצֵּם
3 perf. c. s.: עִצְּמוֹ *al. denom.*
Jer. 50, 17. וזה האחרון עצמו

3 imperf.: וַיְעַצֵּם
Jes. 29, 10. ויעצם את־עיניכם

Hif-il: הֶעֱצִים
3 impf. c. s.: וַיַּעֲצִבֵּהוּ
Ps. 105, 24. ויעצימהו מצריו

עֶצֶם

ז״כ, וסרכני נכפל עֲצָמִים, עֶצְמוֹת, וסימן כח וגנורס ופוקף [קרעפֿע, זעאָרקע]. וכזאל לפ״כ לסמיכת סגרס [קנאַלפֿען], מעיין מקזוי, וכן עֶצֶם נערכי. ול גוף נכללי [קאָרפּער], לפי שסעצם עומס סגוף, וכן סם עצם. סכזאל לפ״כ כמו נפש, לעיון סגן־סם תמוך גוף [וועלבסע], ל״מ כעצם היום, כעצם הזמים, וכן גוף נפש עבריכית, ל״מ כגופו של יום, וכן גרס נאלמי, לו עין נערכי.

n. f. biplur., robur, valor, vis, hinc translate: *os*, quia in ossibus robur corporis inest, arab. عَظْمٌ, tum de corpore et cujuslibet rei substantia, fere pronominaliter: *ipse*, veluti בְּעֶצֶם הַיּוֹם, eo ipso die, בְּעֶצֶם הַשָּׁמַיִם, ipsius coeli instar, plane sicut נֶפֶשׁ, גְּבוּל, יְחִידָה (hebr.), גּוּף (neohebr.), גֶּרֶם (aram.), et עין (arab.). LXX. *κράτος, στερέωμα, πάχος, ἁρμονία; ὀστέον, πλευρά, ξύλον* (עֵץ), *αὐτός, καιρός.* Symm. Thr. 4, 7. *ἕξις.*

Gn. 2, 23. זאת הפעם עצם מעצמי
Lev. 23, 14. עד־עצם היום הזה
Jos. 10, 27. עד־עצם היום הזה
Thr. 4, 7. אדמו עצם מפנינים
Ez. 2, 3. עד־עצם היום הזה
Ez. 24, 2. את־עצם היום הזה
Ez. 37, 7. עצם אל־עצמו
Ez. 39, 15. וראה עצם אדם

p. עֶצֶם
Prv. 15, 30. תדשן עצם

וְעֶצֶם
Ex. 12, 46. ועצם לא־תשברו־בו
Num. 9, 12. ועצם לא ישברו־בו

בְּעֶצֶם
Gn. 7, 13. בעצם היום הזה
Gn. 17, 23. 26. בעצם היום הזה
Ex. 12, 17. 41. 51. בעצם היום הזה
Lev. 23, 21. 28. 29. 30. בעצם היום הזה
Num. 19, 16. אר־בעצם אדם או בקבר
Dt. 32, 48. בעצם היום הזה לאמר
Jos. 5, 11. בעצם היום הזה
Job. 21, 23. זה ימות בעצם תמו
Ez. 24, 2. בעצם היום הזה
Ez. 40, 1. בעצם היום הזה

בְּעֶצֶם
Num. 19, 18. ועל־הנגע בעצם

וּבְעֶצֶם
Ex. 24, 10. וכעצם השמים לטהר

p. לְעֶצֶם
Prv. 16, 24. ומרפא לעצם

cum suff.: עַצְמִי
Gn. 29, 14. אך עצמי ובשרי אתה
2 Sam. 19, 13. עצמי ובשרי אתם
2 S. 19, 14. הלוא עצמי ובשרי אתה
Job. 19, 20. ובבשרי דבקה עצמי
Ps. 102, 7. דבקה עצמי לבשרי

cum suff.: וַעֲצָמַי
Job. 30, 30. ועצמי־חרה מני־חרב

cum suff.: עַצְמֵךְ
2 Sam. 5, 1. הננו עצמך ובשרך
1 Chr. 11, 1. עצמך ובשרך אנחנו

cum suff.: עַצְמָכֶם
Jud. 9, 2. עצמכם ובשרכם אני

cum suff.: עַצְמוֹ
Job. 2, 5. וגע אל־עצמו ואל־בשרו
Ez. 37, 7. עצם אל־עצמו

cum suff.: עַצְמָם
Thr. 4, 8. צפד עורם על־עצמם

pl.: עֲצָמִים
Ez. 24, 4. מבחר עצמים מלא
Am. 6, 10. להוציא עצמים מן־הבית

pl.: הָעֲצָמִים
Ez. 24, 5. דור העצמים תחתיה

pl.: בָּעֲצָמִים
Eccl. 11, 5. כעצמים בבטן המלאה

pl. c. suff.: עַצְמֵי
Job. 30, 17. לילה עצמי נקר מעלי

pl. c. suff.: עַצְמַי *p.*
Ps. 6, 3. כי נבהלו עצמי
Ps. 32, 3. בלו עצמי

pl. c. suff.: וְעַצְמֵי
Ps. 31, 11. ועצמי עששו

pl. c. suff.: בְּעַצְמִי
Ps. 38, 4. אין־שלום בעצמי
Hab. 3, 16. רבוא רקב בעצמי

pl. c. suff.: מֵעַצְמִי
Gn. 2, 23. הפעם עצם מעצמי

pl. c. suff.: עַצְמֵינוּ
Ps. 141, 7. נפזרו עצמינו

pl. c. suff.: עַצְמָיו
Job. 33, 19. וריב עצמיו אתן
Job. 40, 18. עצמיו אפיקי נחושה

pl. c. suff.: עַצְמֶיהָ
Ez. 24, 5. גם־בשלו עצמיה

pl. c. suff.: לְעַצְמֶיהָ
Jud. 19, 29. וינתחה לעצמיה

2 pl.: עַצְמוֹת
Ps. 51, 10. עצמות דכית
Prv. 14, 30. ורקב עצמות קנאה
Ez. 37, 1. והיא מלאה עצמות
Ez. 37, 7. ותקרבו עצמות

pl.: הָעֲצָמוֹת
2 Reg. 23, 16. ויקח את־העצמות
Ez. 37, 3. התחיינה העצמות
Ez. 37, 4. הנבא על־העצמות
Ez. 37, 4. העצמות היבשות
Ez. 37, 11. העצמות האלה

pl.: וְהָעֲצָמוֹת
Ez. 24, 10. והעצמות יחרו

pl.: וּבְעַצְמוֹת
Job. 10, 11. ובעצמות וגידים

pl.: לְעַצְמוֹת
Ez. 37, 5. כה אמר אדני י״י לעצמות

pl. constr.: עַצְמוֹת
Ex. 13, 19. את־עצמות יוסף
Jos. 24, 32. ואת־עצמות יוסף
2 Sam. 21, 12. 13. עצמות שאול
2 S. 21, 12. 13. עצמות יהונתן בנו
2 S. 21, 14. ויקברו את־עצמות־שאול
2 Rg. 23, 14. מקומם עצמות אדם
2 Reg. 23, 18. את עצמות הנביא
2 Rg. 23, 20. וישרף את־עצמות אדם
Ps. 53, 6. פזר עצמות חנך
Jer. 8, 1. עצמות מלכי־יהודה
Jer. 8, 1. ואת־עצמות שריו
Jer. 8, 1. ואת־עצמות הכהנים
Jer. 8, 1. ואת עצמות הנביאים
Jer. 8, 1. ואת עצמות ישבי־ירושלם
Am. 2, 1. עצמות מלך־אדום

pl. constr.: וַעֲצָמוֹת
1 Reg. 13, 2. ועצמות אדם ישרפו
2 Chr. 34, 5. ועצמות כהנים שרף

pl. constr.: בַּעֲצָמוֹת
2 Reg. 13, 21. בעצמות אלישע

pl. c. s.: עַצְמוֹתַי *p.*
Gn. 50, 25. והעליתם את־עצמותי
Ex. 13, 19. והעליתם את־עצמותי
Job. 4, 14. ורב עצמותי הפחיד
Ps. 35, 10. כל עצמותי תאמרנה
Jer. 23, 9. דחפו כל־עצמותי

pl. c. suff.: עַצְמוֹתָי *p.*
1 Reg. 13, 31. הניחו את־עצמותי
Ps. 22, 15. והתפרדו כל־עצמותי
Ps. 22, 18. אספר כל־עצמותי
Jes. 38, 13. כן ישבר כל־עצמותי
Thr. 3, 4. שבר עצמותי

pl. c. suff.: וַעֲצָמוֹתַי
Ps. 102, 4. ועצמותי כמוקד נחרו

pl. c. suff.: בְּעַצְמוֹתָי
Ps. 42, 11. ברצח בעצמותי
Thr. 1, 13. שלח־אש בעצמותי

pl. c. suff.: בְּעַצְמוֹתַי *p.*
Jer. 20, 9. עצר בעצמותי

pl. c. suff.: מֵעַצְמוֹתַי
Job. 7, 15. מות מעצמותי

pl. c. suff.: עַצְמוֹתֵינוּ
Ez. 37, 11. יבשו עצמותינו

pl. c. suff.: וַעֲצָמוֹתֶיךָ
Jes. 58, 11. ועצמותיך יחליץ

pl. c. suff.: לְעַצְמוֹתֶיךָ
Prv. 3, 8. ושקוי לעצמותיך

pl. c. suff.: עַצְמוֹתֵיכֶם
Ez. 6, 5. וזריתי את־עצמותיכם

pl. c. suff.: וַעֲצָמוֹתֵיכֶם
Jes. 66, 14. ועצמותיכם כדשא

pl. c. suff.: עַצְמוֹתָיו
1 Reg. 13, 31. אצל עצמותיו הניחו
2 Reg. 23, 18. איש אל־ינע עצמותיו
2 Reg. 23, 18. וימלטו עצמותיו
Job. 20, 11. עצמותיו מלאו עלומו
Job. 21, 24. ומח עצמותיו ישקה
Job. 33, 21. ושפו עצמותיו
Ps. 34, 21. שמר כל־עצמותיו

pl. c. suff.: בְּעַצְמוֹתָיו
Ps. 109, 18. וכשמן בעצמותיו
Prv. 12, 4. וכרקב בעצמותיו

pl. c. suff.: עַצְמוֹתָם
Ez. 32, 27. עונותם על־עצמתם
Mich. 3, 2. ושארם מעל עצמותם

pl. c. suff.: עַצְמוֹתֵיהֶם
1 S. 31, 13. ויקחו את־עצמותיהם
1 Chr. 10, 12. ויקברו את־עצמותיהם
Mich. 3, 3. ואת־עצמתיהם פצחו

pl. c. suff.: וַעֲצָמֹתֵיהֶם
Num. 24, 8. ועצמתיהם יגרם

עָצֶם

ז״ו, ומונכו קוזק וקיפות ועו [זעאָרקע, מְאַכֶּטיג], כמו עָנֵס, ומוס ג״כ גוף [קאָרפּער].

n. m., robur, potentia, hinc de corpore quoque formaque corporis. LXX. *κράτος, κραταιός.*

וְעָצֶם
Dt. 8, 17. כחי ועצם ידי

בְּעָצֶם
Job. 30, 21. בעצם ידך תשטמני

cum suff.: עָצְמִי
Ps. 139, 15. לא־נכחד עצמי ממך

עָצְמָה

ז״כ נמוכן עולם, קוקף וכניכות עו וכך נגוכס וקוזק [זעאָרקע, מְאַכטיג].

n. f., robur, magnitudo, multitudo. LXX. *ἰσχύς, λύπη* (עָצְבָה).

Jes. 40, 29. עצמה ורבה
Nah. 3, 9. כוש עצמה

constr.: בָּעָצְמַת
Jes. 47, 9. בעצמת חבריך

עָצוּם

ת״, וסרכני עֲצוּמִים, וסימן קיץ וקוק [זעאָרק, מְאַכטיג], ומוס כניכ וכך [פּיעל, נַאָלכלייך], כחזר נפעל, ולפעמים סרכני ככני לנכוים כמו אַבִּיר.

adj. m., robustus, potens; multus, numerosus; pl. nonnunquam: heroes (syn. אַבִּירִים). LXX. *ἰσχυρός, κραταιός, μέγας, δυνάστης, κατακυριεύειν, βαρύς, πολύς, ἀναρίθμητος, πλῆθος πολύ, πολὺ μᾶλλον*; Aq. *ὀστεΐνος, ὀστούνος*; Symm. *ἰσχυρός, παμπληθής.*

עָצוּם
Num. 22, 6. כי־עצום הוא ממני
Num. 32, 1. ולבני־גד עצום מאד
Dt. 9, 14. לגוי־עצום ורב ממנו
Dt. 26, 5. לגוי גדול עצום ורב
Ps. 35, 18. בעם עצום אהללך

שפנים עם לא־עצום Prv. 30, 26.
והצעיר לגוי עצום Jes. 60, 22.
עצום ואין מספר Joel 1, 6.
כעם עצום Joel 2, 5.
עצום עשה דברו Joel 2, 11.
והנהלאה לגוי עצום Mich. 4, 7.

וַעֲצוּמִים
לגוי גדול ועצום Gn. 18, 18.
רב ועצום ממנו Ex. 1, 9.
לגוי־גדול ועצום Num. 14, 12.
ועצום עד־מאד Dan. 11, 25.
עם רב ועצום Joel 2, 2.

pl.: עֲצוּמִים
והרג מלכים עצומים Ps. 135, 10.
רבין עצומים יפריך Prv. 18, 18.
עצומים יחלק שלל Jes. 53, 12.
והשחית עצומים Dan. 8, 24.
לגוים עצמים עד־רחוק Mich. 4, 3.
וגוים עצומים Zach. 8, 22.

pl.: וַעֲצוּמִים
גדלים ועצמים Dt. 4, 38. 9, 1. 11, 23.
גוים רבים ועצמים Dt. 7, 1.
גוים גדלים ועצומים Jos. 23, 9.
ועצמים כל־הרוגיה Prv. 7, 26.
ועצמים חטאתיכם Am. 5, 12.

p. pass. pl.: חֲעֲצוּמִים
מי הנהר העצומים Jes. 8, 7.

עֲצוּמִים
ז״ו, נכנוי נכ״ק, וסוף כיקיד מופסק, ע״מ עֲצוּמִים, עִוְּרִים, ומוסיף לו וכן נכלל [געווקלען], ווקף כווכת הפסוק וכפל בעלוותיו קלכלים, לומר כפל ג׳ילו.

n. m. pluralet. (ad s. f. עֲלוּמִים), vi singulari et abstractiva, vires, potentia, *Ψ.* 10, 10. LXX. *ἐν τῷ αὐτὸν κατακυριεῦσαι.*

pl. c. suff.: בַּעֲצוּמָיו
ונפל בעצומיו חלכאים Ps. 10, 10.

עֲצֻמוֹת
ז״כ, נכנוי נכ״ק, וסימון מן עכס נסכוון כניכס [אלייסטען], וסך עצמות מסגרות, וכשלל על מסגרות המשפט [אלייסקע], לומר המקייוות, וכי כן המשלל נשלך לשוכות, ומוסיף המכלולות נכללי, וכן עצמי נעכמי.

n. f. pluralet., conclusiones, syllogismi, metaphora omnium prope linguarum communi, spec. de argumentationibus, quibus quis se defendit. LXX. *βουλαί.* A. *στερέωσις.* Theod. *κραταιώματα.*

pl. c. suff.: עַצְמוֹתֵיכֶם
הגישו עצמותיכם Jes. 41, 21.

תַּעֲצֻמָה
ז״כ, וסימון כמו עוכס, עכמי, לומר כך ותקיפות וכבירות. ועל קוכ נעיס אלכ״ק כל לשון תקיפי וסגיכי נפעל מן עֲצַם נעין הטעמי״, כלומר יציד על זה מקור וסמוי נלשון. קוכס כל לשון כך ונכוכס נויכ הסם עֲצֵם נסופי״ם, ודומה לו עֵץ ומכנו נקכוס, כלומר שוות כעיס נסופי״ו זה, כלומר נלקל כעס ועכס, וזה מכנון.

n. f. (ad s. f. תַּחְבּוּלָה), potestas, vires. Scito autem, veri esse simillimum, v. עֶצֶם, quatenus *praepositionale* est, vim *vinciendi* habere et significationem roboris a nomine עֶצֶם (ad s. f. עֶצֶם, בֶּרֶם, q. v.), cui par est n. עֵץ, esse mutuatum.

pl.: וְתַעֲצֻמוֹת
נתן ו עז ותעצמות Ps. 68, 36.

עֶצֶן

v. עֲדָנִים *s. r.* עֲדָנִים *p.* 793.

עָצַר

פעל כוד״, וסעיף׳ יַעְצֹר, יַעֲצֹר, וסימון קמיקס וסגיכס נדיכס וסיגס [קוס-אלייעסטען], ודומה לו חָצַר, יָחַצֹּר. ומוס כלילס וסגיכס נכללו ומכיעס, ל״מ עלילת הזמים מסעיר מער, עלילת רקס לקס מלדת, כלילס וסגיכס נמזמר, נקשור לפעמים עס נעד, ונקשור עס מפכי, הכלון היות מוסגר וסוג מסכיב לפלוני, שלא יגיעהו, או עכין מכיעס וכלילס ככלל [העמעטן], או נהפלגה על מעמלה. ועכר כך הכלון עלילת כך לעלמו ונגופו. הנפעל הפעולי״, וקל להמנין, נהפלגה על כלקסות למקום לקד מגודר ומסוגר מסביב, כדרך הקנכס נקנים.

v. comp. tr. (impf. יַעֲצֹר, יַעֲצֹר), circumcludere, cingere, e prosapia verborum חָצַר, צָרַר, אָזַר, hinc *continere*, veluti verba, ne prodeant, aquas, ne diffluant, cohibere, ne quid ulterius progrediatur, coercere, veluti coelum, ne pluat, uterum, ne foetum edat (seqq. מִפְּנֵי, בְּעַד, ne quis assequatur), spec. coercere imperio h. e. imperare; עֶצֶר כֹּחַ, vires in semet ipso retinere, *posse, pollere*. *Ni.* occlusum esse, de coelo, cohiberi, congregatum esse in locum unum, septum illum et circumscriptum. LXX. *συγλείειν; συνέχειν, ἐπ-, ἔχειν; κωλύειν, παύεσθαι, ἀπέχεσθαι, φυλάσσειν; δέειν, πολιορκεῖν, ἄρχειν, βιάζειν, κατισχύειν, κρατεῖν; καταλαμβάνειν, φλέγειν, δύνασθαι,* עֶצֶר, חָבָה, *ἰσχύειν;* prt. pass. *ἐπαγωγή; Ni. κοπάζειν;* prt. *συνεχόμενος.* Aq. *ἐγκεκλεισμένος*

3 perf.: עָצַר
כי־עצר עצר ר״י Gn. 20, 18.
ולא־עצר כח ירבעם 2 Chr. 13, 20.

3 perf.: וְעָצַר
ועצר את־השמים Dt. 11, 17.

3 prf. c. s.s.: עֲצָרַנִי
עצרני ר״י מלדת Gn. 16, 2.

1 perf.: עָצַרְתִּי
ולא עצרתי כח Dan. 10, 8. 16.

1 perf.: וְעָצַרְתִּי
אני המוליד ועצרתי Jes. 66, 9.

3 perf. pl.: עָצְרוּ
ולא עצרו ללכת 2 Chr. 20, 37.
שרים עצרו במלים Job. 29, 9.

part. pass.: עָצוּר *sg.*
ואפס עצור ועזוב Dt. 32, 36.
עצור ועזוב בישראל 1 Rg. 14, 10.
ואפס עצור ואפס עזוב 2 Rg. 14, 26.
עצור מפני שאול 1 Chr. 12, 1.
והוא עצור ויאמר נועד Neh. 6, 10.
עצר בעצמתי Jer. 20, 9.
עצור בחצר המטרה Jer. 33, 1. 39, 15.
אני עצור לא אוכל לבוא Jer. 36, 5.

part. pass.: וְעָצוּר *sg.*
ועצור ועזוב 1 Reg. 21, 21.
ועצור ועזוב 2 Reg. 9, 8.

p. pass. f.: עֲצֻרָה *sg.*
אשה עצרה־לנו 1 Sam. 21, 6.

inf. abs.: עָצֹר
כי־עצר עצר ר״י Gn. 20, 18.

inf. constr.: וַעֲצֹר
ועצר במלין מי יוכל Job. 4, 2.

inf. constr.: לַעֲצֹר
לבית אחזיהו לעצר 2 Chr. 22, 9.

1 imperf.: אֶעְצֹר
הן אעצר השמים 2 Chr. 7, 13.

2 imperf.: תַּעֲצֹר־ *s. M.*
אל־תעצר־לי לרכב 2 Reg. 4, 24.

2 impf. c. s.: תַּעֲצְרֶנִי
ומי יעצר־כח לבנות 2 Chr. 2, 5.
אל־יעצר עמך 2 Chr. 14, 10.
הן יעצר במים Job. 12, 15.

3 impf. c. s.: יַעֲצְרֶנָּה
ולא יעצרכה הגשם 1 Reg. 18, 44.

3 impf. c. s.: וַיַּעֲצְרֶהוּ
ויעצרהו מלך אשור 2 Reg. 17, 4.

3 impf. fem.: תַּעֲצֹר
ולא־תעצר כוח Dan. 11, 6.

1 impf. pl.: נַעֲצֹר
כי־נעצר כח להתגבר 1 Chr. 29, 14.

1 impf. pl.: נַעֲצְרָה
נעצרה־נא אותך Jud. 13, 15.

Nif-al: נֶעֱצַר
part. masc.: נֶעֱצָר *sg.*
נעצר לפני ה׳ 1 Sam. 21, 8.

part. fem.: נֶעֱצָרָה *p.*
והמגפה נעצרה Num. 17, 15.

inf. constr.: בְּהֵעָצֵר
בהעצר שמים 1 Reg. 8, 35.
בהעצר השמים 2 Chr. 6, 26.

3 impf. fem.: וְתֵעָצֵר
ותעצר המגפה 2 Sam. 24, 21.
ותעצר המגפה 1 Chr. 21, 22.

3 impf. fem.: וַתֵּעָצֵר
ותעצר המגפה Num. 17, 13.
ותעצר המגפה Num. 25, 8.
ותעצר המגפה 2 Sam. 24, 25.
ותעצר המגפה Ps. 106, 30.

עֲצֶר
ז״ו, וסימון מליכס ומעמל [מעכרמלפע], כלמר נפעל זס יעלר נעמי, ויוכ עלר יוכ מלוכס, וכן פכס מכל״ק, לולם לדעת מתקנס וילקקי עלר כמו מלעלר, ומכלון יוכ מועל, וזה מקל.

n. m., imperium, dominatio, a v. עָצַר, imperio coercere (1 Sam. 9, 17.), quare male transferunt Paraphrasta et Isaaki: *pusillum* (=מִצְעָר). LXX. *θησαυροί* (אוֹצָר).

בארץ יורש עצר Jud. 18, 7.

עָצֶר
ז״ו, וסימון קמקמס וסגור [מעכרמלפע-סעכמיין], ל״מ עָצֵר רַחַם, סגור ועלילת רקס לקס לגל מלל, לו עקיוות, ומוס בית מלסור ומסגרת מעמר ולילק [נע-פֶּלְנגנים], וזה מימון של מעלר ומעמפע לקק, מעלר רעס ויגון [הכלון מעלר ומרעס ומינון]. לולם לל״ק עכין עלר מפעל נימכון מנקס וכלילס [דליקקען], פרעסמען], וכן מן מלמת מכוון של עֲצַר נקרמי, תמור מוץ, מקש, דרך נעבכי, ומסלולת עֲצַר נמון זֶר, צֵר, צַר, ומוס נקרמי מֵעֲצֶרֶת מקום דליכס ומקימס, מל יקב ונת נעבכי, ומפס עֲצַר, עָצֵר, ומסופפע עָצוּר, ומפס עֲצַר [עָצְרָא] לגיין מנסקע, ומוס עֲצַר כמו מסוקה, וזה מקלר.

n. m., occlusio, veluti uteri h. e. sterilitas; carcer, ergastulum, vincla, quibus quis cohibetur, *Ψ.* 107, 39. (*ἀσυνδέτως*), Jes. 53, 8. Alii *oppressionem* s. *angustias* vertunt, a v. עָצַר, sicut צַר, צָר, vi *urgendi* s. *coarctandi*,

עָקַב

aram. עֲקַב (=hebr. עֵקֶב, h. e. סַהַט), unde מֵעֲקַרְתָּא, expressorium uvarum (hebr. יֶקֶב, גַּת), et magna praeterea nominum copia. LXX. *θλῖψις, ταπείνωσις;* עֲקַר רַחַם, *ἄῤῥως γυναικός.* A. *ἐποχή.* S. *συνοχή.*

וְעָקֵר
שאול ועצר רחם Prv. 30, 16.

מֵעֹקֵר
מעוצר רעה ויוגון Ps. 107, 39.
מעצר וממשפט Jes. 53, 8.

עֲקָרָה
ז״כ, וסימון קכלס וקפסס מועד ועקרס [סעכוקמעלוכנ], וכנרלס מזכס עֲקָר נימון אֲצַר לשון קסיפס, וכלמר מקפסס נקנים [פעסט-], ל״מ קלזו עכרס לנעל, קרלו עכרס, לכן כמעט נימון יוס חג, כלמר מלת גמעס נעכרי, ליון יוס פסג׳ וזנת שלפס מעכן קסיפס.

n. f., conventus, congregatio unum in locum, festorum potissimum solemnibus, *panegyris*, a v. אָצַר = עָצַר, vi colligendi, deinde festum ipsum, sicut arab. جَمْعَة, *jaum ul-ǧumati*, dies conventus h. e. septimanae sextus, aram. עֲרוּבְתָא, rom. *παρασκευή.* LXX. *ἑορτή, θεραπεία, ἀργία.* A. *ἐπίσχεσις, σύλλογος.* S. *σύνοδος, συλλογή.*

קדשו עצרה לבעל 2 Reg. 10, 20.
קראו עצרה Joel 1, 14.

וַעֲצֶרֶת
לא־אוכל און ועצרה Jes. 1, 13.

עֲצֶרֶת
ז״כ, נימון עֲצֶרֶת, וכי פניס קלזון מימנו, לומר קנכס וקסיפס, ל״מ עלרת כוגליס, לכן לכוד ליון קסיפס נקנ, ומיכי של סכות סוף הנקרל עלרת לדעת כל״ק, לפי שהיו נעלרים נו עולי הרגל, וכן עלרת נתכנוס.

n. f., conventus, veluti perfidorum (= בַּלְכוּת, ex sent. *Josefi Qimchii*), plerumque panegyris, sicut עֲצֶרָה, veluti de die octavo *σκηνοπηγίων* (*Shemini-Azeret*), qui neque a *conclusione* solemnium neque a *cohibitione* peregrinatorum est nominatus. LXX. *σύνοδος, πανήγυρις, ἔξοδιον.*

אשה לי״ר עצרת הוא Lev. 23, 36.
עצרת תהיה לכם Num. 29, 35.
וביום השביעי עצרת לי״ר Dt. 16, 8.
וביום השמיני עצרת Neh. 8, 18.
עצרת בגדים Jer. 9, 1.

עֲצֶרֶת *p.*
ביום השמיני עצרת 2 Chr. 7, 9.

pl. c. s.s.: בַּעֲצַרְתֵּיכֶם
ולא אריח בעצרתיכם Am. 5, 21.

מַעְצֵר
ז״ו, וסימון סכליקס וסמיעס [קייכ-סלכס], וסוף סמופפע, נמכנוס עֲצוּר מעלמו, ומוס עֲצָרָן נפפס עכיכית, ספק על נַתָּרָן.

n. m. abstr., cohibitio, prohibitio. LXX. אֵין מַעְצֹר לָרוּחַ, *οὐ μετὰ βουλῆς.* A. *ἐπίσχεσις.*

אשר־אין מעצר לרוחו Prv. 25, 28.

מַעְצוֹר
ז״ו, וסוף נימוכנו כמו מַעְצֵר.

n. m., vi eadem, qua מַעְצֵר. LXX. *συνέχειν.* A. *ἐπίσχεσις.* S. *ἐποχή.*

כי אין לי״ר מעצור 1 Sam. 14, 6.

עָקֵב

פעל נלוס סמכוון, כפי זיסיס קוטע

ומכוכו הזכרים. ס׳ כמו עָקֵב ס׳ לעיל וכמו חָגֵב לעיל, לומר לריגוש ולזילה וריקיפה [וועגען, צעיכענען]. ומזה כמו זָמַם, אָרַב, קָשַׁשׁ, לניון הככילה וכמיס [ליסע צעיכענען, נעצירענען], ד״מ ויעקבני זה פעמים, כל-לֹץ עקוב יעקב. וסעין נעתיד נזכח לדעת המסרת, וכל זוס נר כה נזכח ופתח. כ׳ היות מנוגן ומגוגע [הָאָך, הינעליג זיין], ודומה לו גָּב, גֵּב, גָּבֵעַ, וכן נזכתי מעכה. ג׳ לך נכנין הכנד עָקֵב כדומה לְעָקֵב בתרמי, לומר לנזן לקוד [נָקַד-גענן], ע׳ ספר יסוד הכקוד דף ס׳. ומלקוין לדעת לחכיס כמו עקב בתרמי, לומר הלוך לקר עקב [דען זצוריען כאַגעמטען], וכן תרגם כּוֹל-גִּתְעָךְ, וכ׳ גויר הסס הוֹלְ, וכן שָׁרָה בהפסוק זס מלה לרמית שָׁרָא [נאַך-לאַסטען], לכן הדמיון עם עָקֵב תכיב, ותעוות המכוון הלקוין כעלמה מתכי. ולע קורֵ כעים ציב נזפה עכריכית עוד מכוון לקר אל עקב, ווזו היות מוזוה מכל נד ועכר, לכן כנוד עזות מוזוה נגדלים ועכרים זוים, לכן עָקֵב הוֹל תרוגע כקוכים, כזוי הכדדים, ותכין כוה תזנון תעוקב [קוכיק-נעמל], גוף תעוקב [-קאָרפער], כוכות תעוקבות [-פֿיגורען], וכן תשולש תעוקב, תרוגע תעוקב וכדומה, וכעלמה תתכי תתעוה.

v. pro radicis diversitate significatu triplex: 1) nere, texere, cujus verbi radix propagata est etiam in vv. חָגַב, עָגַב, deinde, translatione eadem, qua vv. אָרַב, זָמַם, קָשַׁשׁ frequentantur, suere dolos, nectere insidias, *κακὰ ῥάπτειν, δόλον ὑφαίνειν*, Gn. 27, 36. Jer. 9, 3. 2) altum, elatum esse, qua significatione a rad. עָקַב exit, quae radicatur etiam in vv. גָּבַהּ, גָּבַב, גָּבֵעַ. 3) *Pi.* עִקֵּב, sicut עָכַב aram., cunctari, morari, retardare (*Jesod ha-Niqud* f. 1.), quamquam alii vi insequendi *vestigia* s. *investigandi* vertunt. Symm., sequente Vulgata, *ἐξιχνιασθήσεται*; ergo denom. a n. עָקֵב, calcaneus, vestigium. At cum eodem in loco Jobi v. שָׁרָה vi aramaici שָׁרָא, *solvere, emittere*, dicatur, satius est, in sententia paraphrastae acquiescere: לָא יְעַכְּבִנּוּן אֲרוּם יְשַׁבֵּיב קֳלֵהּ. *Neohebraica* lingua alia quoque significatione eo verbo utitur, aequandi undique et quadrandi (unde חֶשְׁבּוֹן, גִּזְמָה מְעֻקָּב, Kubikzahl, Kubus). Ex hac verbi divisione derivatorum varia significatio elucescet; tametsi literae pares, radices diversae et stirpes, in quas excreverunt, multum disjunctae. LXX. *πτερνίζειν*; inf. *πτέρνα*; *Pi.* *ἀνταλλάττειν.*

3 *perf.*: עָקַב* *al. denom.*

Hos. 12, 3. *בבטן עקב את־אחיו

inf. abs.: עָקוֹב

Jer. 9, 3. כי כל־אח עקוב יעקב

3 *imperf.*: יַעְקֹב

Jer. 9, 3. כל אח עקוב יעקב

3 *impf. c. s.*: וַיַּעְקְבֵנִי

Gen. 27, 36. ויעקבני זה פעמים

Pi-el: עִקֵּב

3 *impf. c. s.*: יְעַקֵּבֶם

Job. 37, 4. ולא יעקבם

עָקֵב

ז״ו, וסוף סניכוכי, ומוככו סכוכל וסוזסס [ליסעצפיכענען, כאַצטעלעגער], מתמכות עקב לזנן ומיסס.

n. m. part., is qui insidias nectit, insidiator, praestigiator, a v. עָקַב I. (syn. זָמַם). LXX. *πτέρνα*. Symm. *ἴχνος*.

pl. c. suff.: עֲקֵבֵי

Ps. 49, 6. עון עקבי יסבני

עָקֵבָה

ז״כ, ומכוכן עכמס ומוסס וככילות [ליסע], מתמכות עקב לזנן ומוס.

n. f., dolus, astu, insidiae. LXX. *πτερνισμός*.

בְּעָקְבָה

2 Reg. 10, 19. וירהוא עשה בעקבה

עָקֹב

ז״ו, ומכוכן גנעס וגנכוכן [ניגעל], מן עקב היות מגוגע, ועעס המתכנס עקב שְׁפָלָא, מעכין עוות דרך, שהלכו לחקיו רגיס מסקלמוניס.

n. m., locus editus, acclivis, aditu arduus (non *tortuosus*, uti veterum multi), arab. עַקַבָה. LXX. *βαθύς, σκολιός*.

הֶעָקֹב

Jes. 40, 4. והיה העקב למישור

עָקֹב

ת״ו, ולנקני עֲקֻבָּה, ומכוכן כתכנוכו נכיל ווזס ומכמס [עריגעכיס], ד״מ עקב הלב, לומר הלב מלא עקמס וככילות, וכן הנקני עקמס לדעת סתוכיס מקלמוניס, לומר מלאת עקמס וככילות מדס הזפון, וכן נגמיכ עקמס מדס שהיו עוקיס [מעריזיס] להכוג כפזות, ווס הככוכן.

adj. m. (f. עֲקֻבָּה), fraudulentus, fallax, Hos. 6, 8. *locus insidiarum plenus* ac sanguinibus occisorum refertus. Sic Gemara: *propter incolas insidiosos necandique cupidos.* LXX. *ταράσσουσα (ὕδωρ)*; A. *περικαμπὴς ἀπὸ αἵματος.* S. *διῶκται ἀπὸ αἵματος.* Quinta: *ὑποσκελίζουσα καὶ δολοφονοῦσα.*

Jer. 17, 9. עקב הלב מכל

adj. fem.: עֲקֻבָּה *sg.*

Hos. 6, 8. עקבה מדם

עֵקֶב

ז״ו, ומכוכן לחקיכ וסוף, וק״כ לך הזצלס יק עֵקֶב, זעכיכו ג״כ סוף כהזצלס, וכן עֲקֵב נעכיי, כיוכן קן וסוף, ווזס כזצל להסיוכ זכר, כלזכר פרס הרל״ק, לפי זהזכר סוף הזעזס. וכיוכן זס כעזעיי, לומר נזכר הזעזס [וועגען], ולפעזיס כמו לעקן ונעגור, כהזגל לפי תכוכת זכרו, וקזכר עס מלת הסנרק, ד״מ עקב לזכר, עקב כי, לו גס זהזעזיי מהכוכן הרלזכר, לומר עד סוף ועד לְעֻקַּיִּם, וווזו תמיד ותמיר [לימעגר].

n. m., extremum, finis, translate, sicut עֵקֶב, arab. *ʿuqb-on*. Symm. *ὕστερον*. Deinde praemium, merces, quae actionem sequi solet (gr. *λοισθήϊα*). *praep.* ob, propter, *conj.*, seqq. עֵקֶב אֲשֶׁר, quia, propterea quod (proprie: *in praemium, in compensationem*), vel etiam, translatione e prima nominis significatione desumta, *usque ad extremum*, ad finem h. e. semper. LXX. *ἀνταπόδοσις, διὰ ἀντάμειψιν, ἀνθ᾽ ὧν; ἕνεκεν, ὅτι; διαπαντός; διὰ τοῦτο; παραυτίκα.*

עֵקֶב

Gn. 3, 15. ואתה תשופנו עקב

Gn. 49, 19. והוא יגוד עקב

Ps. 41, 10. הגדיל עלי עקב

בְּעֵקֶב

Job. 18, 9. יאחז בעקב פח

constr.: בְּעֲקֵב

Gn. 25, 26. אחזת בעקב עשו

cum suff.: עִקְּבוֹ

Jos. 8, 13. עקבו מים לעיר

pl. constr.: עִקְּבֵי

Gn. 49, 17. הנשך עקבי־סוס

Jud. 5, 22. הלמו עקבי־סוס

pl. constr.: בְּעִקְּבֵי

Cant. 1, 8. צאי־לך בעקבי הצאן

pl. c. suff.: עִקְּבֵי

Ps. 56, 7. עקבי ישמרו

pl. c. suff.: עֲקֻבֶּיךָ *p.*

Jer. 13, 22. נחמסו עקביך

pl. constr.: עִקְּבוֹת

Ps. 89, 52. חרפו עקבות משיחך

pl. c. suff.: וְעִקְּבוֹתֶיךָ

Ps. 77, 20. ועקבותיך לא נודעו

3 *perf.*: עָקַב *verb. denom.*

Hos. 12, 3. עקב את־אחיו

Pi-el: עִקֵּב

3 *impf. c. s.*: וַיְעַקְּבֵם

Job. 37, 4. ולא יעקבם

עַל־עֵקֶב, *διὰ τοῦτο*; עֵקֶב יְדֵי, *διαπαντός*; עֵקֶב, *παραυτίκα.*

עקב אשר שמעת Gn. 22, 18.

עקב אשר־שמע Gn. 26, 5.

עקב היתה רוח אחרת Num. 14, 24.

והיה ׀ עקב תשמעון Dt. 7, 12.

עקב לא תשמעון Dt. 8, 20.

עקב אשר עשה 2 Sam. 12, 6.

עקב כי בזתני 2 Sam. 12, 10.

בשמרם עקב רב Ps. 19, 12.

ישמו על־עקב בשתם Ps. 40, 16.

ישובו על־עקב בשתם Ps. 70, 4.

ואצרנה עקב Ps. 119, 33.

לעולם עקב Ps. 119, 112.

עקב ענוה יראת י״י Prv. 22, 4.

עקב שחד Jes. 5, 23.

עקב כי־זאת אשתה־לך Am. 4, 12.

I. עָקַד

פעל כודד, וסעתיד יַעֲקֹד, ומכוכן תגיכס וקכיכס יתיקס ותסיכס [ניכ דעכן]. ותמכות שכזו עָקֹד, ודומס לו אָגֹד, גָּדֹד, חָטֹב, וכן מוכן עקד נעכיי, ודומס לו עָקַד, אִתְּשַׁקַּד נתכמי, ונזפס עכריכית מוס הסס עֲקֵדָה, מעקוד יִנְקַק על־גבי המוכח כפרוערוט. ומזה עָקֹד נפריעיי בית עקד הכועים, לומר קכרות ותגדת רועים, וכן נזפס עכריכית בית עקד הספריס [ניכלי־אַטעק].

v. comp. trans. (impf. יַעֲקֹד), e familia vv. עָקַד, חָטַב, גָּדַד, אָגַד aram. עקד arab., *cat*-enare, vincire, ligare (LXX. *συμποδίζειν*), unde neohebr. עֲקֵדָה, spec. Isaaki immolandi constrictio, עָקֹד, collectio, veluti librorum, quod nomen superest in n. propr. בֵּית־עֲקֹד 2 Reg. 10, 12., ubi bene vertit Aramaeus: בֵּית־כִּנְיַשְׁתָּא דְּרָעְיָא et non satis accurate *Josef Qimchi* locum eum intelligit, ubi pastores oves tondendos constringere soliti sint. Aq., teste Eusebio de locis Ebraicis: *οἶκῳ κάμψεως*, quam versionem, uti solet, ex aramaici sermonis collatione desumsit (עָקַד, procumbere. inclinare se). Symm. *οἴκῳ ἑκάστων.* LXX. *ἐν βαιθαθάκ.*

3 *imperf.*: וַיַּעֲקֹד

Gn. 22, 9. ויעקד את־יצחק בנו

II. עָקַד

פעל כודד, ול״ע כ״ף נגזר, ותמכותו עָקֹד, כדומס לל גָּדַד, הכלון שכיעס וגדידס [לייכקעכנען], ותקת גד וקד תמיכ תקוק וסמוור.

v. comp. trans. inus., sicut גָּדַד, קָדַד q. v., in-*cid*-ere (einkerben).

עָקֻד

ת״ו, וככיני עֲקֻדִּים, ומוכו מעורעט ומגודד נעור [גענעכט, -שטריפט], מענין שכיעס וגדידס של הזצב, וכן חֲבַרְבַּר, יק קנר כדומס לל ספר, מענין שכיעס וגדידס.

adj. m. (pl. עֲקֻדִּים), incisus, lineis variis distinctus, striatus (syn. חָבַרְבַּר, a v. חָבַר = חָפַר, forare, fodere). LXX. *ῥαντός, διάλευκος.*

פני הצאן אל־עקד Gn. 30, 40.

adj. m. pl.: עֲקֻדִּים

עקדים נקדים Gn. 30, 39. 31, 10. 12.

עקדים יהיה שכרך Gn. 31, 8.

כל הצאן עקדים Gn. 31, 8.

adj. m. pl.: הָעֲקֻדִּים

חתישים העקדים Gn. 30, 35.

עָקָה

פעל כודד וכ"ע, ומשונן כמו צָק לקטן, צָק לעיל, לומר גדילה וסינם מסכיב ומקפה [לומאליעסען, -נעמען], וכן נחית זרע עקה נעכטי. הקקר ומשוי עי' נספר מיוקד שקנרתי על מזרזיס. *v.trans.inus.*, sicut צָק, צָק, concludere, cingere; sec. alios: arcere, detinere, arab. *aqqa*, *âqa*, *akka*.

מַעֲקֶה

ז"ו, ומסמך ימים מַעֲקֶה, ומשונו כפרוש יקקי נדר סביב הגג [דאך-ריינפאס-סוכן, -נעלאָנדער], ותכנוס תֵּיבָה אצל עויבלי תֵּיאָק, סכם סוף תכנוס על יושע, כמשון דומה, ולכנות הרא"ש לתגוזרים מן עקה לך שקוק לכפות.

n. m., ambitus, septum, peribolus tecti, quo legis cautione erat muniendum, ne quis de tectis planis aedificiorum delaberetur (pers. פָּנְהַרְזָא, rabin. מָחִיצָה), a v. עָקָה, sepire, constipare. LXX. *στεφάνη.*

Dt. 22, 8. ועשית מעקה לגגך

עָקָה

oppressio, *v. s.* עוק *p.* 804.

עָקַל

פעל כודד, ומשונן גלילם ועוות גלישם ופקוע הפיכם וסבס [דרעסען, ווינקעלן], ומתעות עֲקֵלִים, ודומם לו גָּבַל לעיל, וכן עָגַל, חָלַץ וכדומם סרנם, וכן נזעם סכדקים [*s. çal, kal*], וכדומם נזקרי זעפי עכו. ומשונן גלישם וגלילם עוד בערבי, ומום מסאלם כמו מגל עוף ועגע על עקום וסלוף, לכן בנזכ"פ מזעם מעקל כמו מזעם מסולף ומעוות. נתכנום עָקַל נמר עֲקֹשׁ מעברי.

v. comp. trans., torquere, volvere, e familia verborum גָּבַל, עָגַל, חָלַץ, sanscr. *çal*, *kal*, arab. ע־ק־ל, trop., sicut עָגַם, עָבַט, pervertere, de eo, quod moraliter pravum est atque praeposterum. *Pu.* part. intortus, perversus. LXX. *διεστραμμένος.*

Pu-al: עֻקַּל

part. m.: מְעֻקָּל *sg.*

Hab. 1, 4. יצא משפט מעקל

עֲקַלְקַל

ת"ו, וכנוי נקני עֲקַלְקַלּוּת, כדגוז מסוני כדך. משון מסולף ומעוקם [קרומם, נעוועלנדען], ד"מ תרכות עקלקלות, ולעזים עקלקלות כמו תרכות עקלקלות, ומום מעזים עקלקלותם. נגזכת מזרע שנבו עֲקַלְקַל כנוי לכל ונכל, מעגין סנוך, וכן מעץ מתפתל בניח הגד, וכן שם לנחש, וזה מוכח על יסוד שרשו, ומשונן עִקֵּל.

adj. m. (pl. f. עֲקַלְקַלּוֹת, dagesata liquida, ut solet), incurvus, tortuosus; אֲרָחוֹת עֲקַלְקַלּוֹת, interdum *absol.*, viarum anfractus, quibus a recto tramite deflectitur. LXX. *στραγγαλιαί* (seq. Theod.), *διεστραμμέναι ὁδοί.* A. *διαπλοκαί.* S. *σκολιότητες.*

adj. f. pl.: עֲקַלְקַלּוֹת

Jud. 5, 6. ילכו ארחות עקלקלות

pl. c. suff.: עֲקַלְקַלּוֹתָם

Ps. 125, 5. והמטים עקלקלותם עֲקַלְקַלְתָּם

ת"ו, גויר עֲקַלְקַלְתָּם מסם נסופי יָוֹן, ומשונן מעוות ומעוקם מהכתם [גע-

ווינקלען], וכתב עקלתון לע"ז שמעקל עגמו.

adj. m. (a n. עֲקַלְקַלְתָּא, nunatione addita), tortuosus, inflexus, incurvus, epith. serpentis. LXX. *ὄφιν σκολιόν.* A. Th. *ὄφιν ἐσκληρυμένον.* S. *τοῦ ὄφεως τοῦ σκολιοῦ.*

Jes. 27, 1. לויתן נחש עקלתון

עֵקֶר

ז"ו, ומוכנו זרע נתמנות, וכן עֵקֶר נעכטי, ונקרמי גוילו עֵקֶר, לסמכת קטר מזרע, לומר היונק ין מזרע כמין שנש, ומום מסזקל על חזק שנשתכ נקרן, וחוץ מעמומו מעשקת גר. וחוץ מכוונם של לעקר [למי שנשתכ וחוץ כחוקק] מעשקת גר. ומום כ"ל ג"כ מפרישי עֵקָרוֹן, לומר שנש שנשתכ.

מקקר ומשוי עי' כלום"ג.

n. m., radix, arab. *ʿaqr-on*, unde aram. עִקָּר, surculus e radice proveniens s. enascens, trop. incola terrae, qui tanquam radices in ea egit (syn. גֵּר, advena), qui, quantumvis parentibus peregrinis oriundus, est tamen aboriginis instar, indigeneaque simillimus. Bene Onkelos: לַאֲרַמָּאֵי מִזַּרְעֵהּ דְּגִיּוֹרָא, et LXX. convenienter judaicae traditioni: *ἐκ γενετῆς προσηλύτου*, quos sequitur Syrus: לִילִידָא דְּשָׁרְבְּתָא etc.

לָעֵקֶר

Lev. 25, 47. לעקר משפחת גר

עָקַר

פעל זמי, ומוכנו נתינת עֵקֶר או נטע מס [ענג-וועלנלען], כתזר נמנ לעקור נטוע, ומום לק"כ מתלישם ומרימם ונסוס נכנלג, ד"מ נגנין נפעל, ונגנין מכנד מכריתת עקני סנמסם. כי רגלים לנמסם כעקר ונרש, וכן נעברי עַבֵּב לך גויר מסם, וכן פרשומו כזמי מתוכים מקדמונים, וע"כ ענין נתוס לימו נזרש כ"ת מסמך, וכן עֵקֶר נתמני לך גויר עקר, כידוע למגיניס.

v. denom., eradicare (a n. עֵקֶר), et *commun.* vi prorsus auferendi, tollendi funditus radicitusque evertendi. *Ni.* pass. *Pi.* crura, quae sunt instar radicis, arborem ferentis, succidere, *enervare*. *Qimchi* bene: פֵּרוּשׁ עֲקֵבֵי הַבְּהֵמָה. Ergo v. hebraicum, uti et *ʿaqara* arab., עֵקֶר aram., e nomine provenit vi *circa radicem aliquid faciendi* h. e. exstirpandi (privative, ut ex re ipsa manat, non ex conjugationis *Qal* significatione quapiam *στερητικῇ*). LXX. *ἐκριζοῦν* (seq. S.), *ἐκτίλλειν*; *Pi. παρέλυσε, ἐνευροκόπησαν*; A. *ἐξόρησεν*; S. *ἐνευροκόπησε*, et ambo Gn. 49, 6.: *ἐξερρίσωσαν τεῖχος*

inf. constr.: לְעַקֹּר

Eccl. 3, 2. ועת לעקור נטוע

Nif-al: נֶעֱקַר

3 *impf. fem.:* תֵּעָקֵר

Zeph. 2, 4. ועקרון תעקר

Pi-el: עִקֵּר 3 *perf.*

Jos. 11, 9. את־סוסיהם עקר

3 *perf. pl.:* עִקְּרוּ

Gn. 49, 6. וברצנם עקרו־שור

3 *imperf.:* תְּעַקֵּר

Jos. 11, 6. את־סוסיהם תעקר

3 *imperf.:* יְעַקֵּר

2Sam. 8, 4. ויעקר דוד את־כל־הרכב

1Chr. 18, 4. ויעקר דויד את־כל־הרכב

עֲקַר

נתכמי כמו עֵקֶר נעברי, וגזור נתכנום תמור נתש סכם נסס, וכן סם עֵקֶר נכין מכנד ופעולי שלו, ומום נזסס ענכיני עֲקִירָה, עִקּוּר.

v. aram., eradicare, targ. pro hebr. נָתַשׁ, חָרַם, נָסַח. *Itpe.* exstirpari LXX *ἐξερριζώθη.*

3 prf. pl.: אֶתְעֲקָרוּ

Dan. 7, 8. אתעקרו מן־קדמיה

עָקָר

ת"ו שנתעגם, ולנקני עֲקָרָה ונסמיכות עֲקֶרֶת. סמלגם שמסוסם נעקרו לומר נזרעו ומקום סולדם ולכם [לוכפרוע-נעלן], וכן נתכנום עֵקֶר, עֲקָרָא מזלמו, מקקר ומשוי עי' כלום"ג נק"ת.

adj. m. substantive usit. (f. עֲקָרָה, c. עֲקֶרֶת), eradicatus (radix trop. de utero, sobolis humanae quasi radici), sterilis. LXX. A. *στεῖρος.*

Dt. 7, 14. לא־יהיה בך עקר ועקרה

adj. fem.: עֲקָרָה

Gn. 11, 30. ותהי שרי עקרה

Gn. 25, 21 כי עקרה הוא

Gn. 29, 31. ורחל עקרה

Jud. 13, 2. ואשתו עקרה

Jud. 13, 3. הנה־נא את־עקרה

1 Sam. 2, 5. עקרה ילדה שבעה

Job. 24, 21. רעה עקרה לא תלד

Jes. 54, 1. רני עקרה לא ילדה

וַעֲקָרָה

Ex. 23, 26. משכלה ועקרה

Dt. 7, 14. עקר ועקרה

constr.: עֲקֶרֶת

Ps. 113, 9. מושיבי ׀ עקרת הבית

עֵקֶר

ז"ו נתכמי, ומסמך עֵקֶר, ומוס זכיי ין עקר לעיל, ומוכנו זגור נתכמי ונספס ענכיניס, כמר זרש ויסוד דנר, ומתכנו סס מתוקמי עֵקֶרי ולנקני עֲקָרִית, ונגזמך כל־עקר, מעקרת, כעמ"ס.

n. m. aram. (c. עֵקֶר), *a nom.* עִקָּר *secundarium*, radix, stirps, creberrime in sermone *neohebraico* de rei cujuslibet *fundamento* (opp. שֻׁפָּל), velut de fidei tredecim capitulis (י"ג עִקָּרִים).

Dan. 4, 12. 20. עקר שרשוהי בארעא

Dan 4, 23. עקר שרשוהי די אילנא

עֲקָרֵב

v. s. r. קָרֵב *p.* 1010.

עָקַשׁ

פעל כודד, ומשונן לכוד וכסום נמוס וקשור, ומום עוות ועגוע, וכן דָּקַשׁ, קָשׁ, רָכַס, נמכמו מוכנם, וכתר מעגוע דין. סכנד יונק וקוזק, נכתר מעוות דרך, וכן כפעל מדרך. עי' קוז לקמן.

v. comp. trans., ad genus verborum דָּקַשׁ, קָשׁ, רָכַס, pertinens, pervertere, velut judicium. *Pi.* incurvare vias suas h. e. prave, fraudulente agere. *Ni.* pass. V. s. v. קָשׁ. LXX. *σκολιὸν ἀποβαίνειν.* *Ni. σκολιὸν πορεύεσθαι.* *Pi.* prt. *διαστρέφων*; S. *στρεβλῶν.*

3 impf. c. s.: וַיְעַקֵּשׁ

Job. 9, 20. תם־אני ויעקשני

Nif-al: נֶעְקַשׁ

3 perf.: וְנֶעְקַשׁ

Prv. 28, 18. ונעקש דרכים

Pi-el: עִקֵּשׁ

3 perf. pl.: עִקְּשׁוּ

Jes. 59, 8. נתיבותיהם עקשו להם

part. masc.: וּמְעַקֵּשׁ

Prv. 10, 9. ומעקש דרכיו יודע

3 impf. pl.: יְעַקְּשׁוּ *p.*

Mich. 3, 9. ואת כל־הישרה יעקשו

עִקֵּשׁ

ת"ו, ומשונן מסולף ומעוגע מעוות וכמפך [פערדרעסט, פערקעהרט], ד"מ מלא נעוה ומסולף, מזרזיס כלוותי, ולנעמיס נקדם מתוקיי כמס, ד"מ עִקֵּשׁ־לֵב, ומסזקלם על תפסוכם ושקר וסלף קל להכין.

adj. m. (c. substantive: עִקֵּשׁ־לֵבָב), tortuosus, perversus, pravus, fraudulentus, de hominibus eorumque animis, substantivo addito דְּרָכִים, לֵב, שְׂפָתַיִם. LXX. *στραγγαλιώδης, στρεβλός, σκαμβός, σκολιός, ψευδής*; c. לֵבָב, *σκληροκάρδιος*; pl. עִקְּשֵׁי לֵב, *διεστραμμέναι ὁδοί.* A. S. Th. *στρεβλοκάρδιοι*; S. Prv. 6, 12. *στρέβλευμα.*

Dt. 32, 5. דור עקש ופתלתל

2 Sam. 22, 27. ועם־עקש תתפל

Ps. 18, 27. ועם־עקש תתפתל

Ps. 101, 4. לבב עקש יסור ממני

Prv. 22, 5. צנים פחים בדרך עקש

s. M. עִקֵּשׁ־

Prv. 17, 20. עקש־לב לא ימצא־טוב

וַיְעַקֵּשׁ

Prv. 8, 8. אין בהם נפתל ועקש

מְעַקֵּשׁ

Prv. 19, 1. מעקש שפתיו והוא כסיל

Prv. 28, 6. מעקש דרכים

pl.: עִקְּשִׁים

Prv. 2, 15. ארחותיהם עקשים

pl. constr.: עִקְּשֵׁי

Prv. 11, 20. תועבת ר"י עקשי־לב

עִקְּשׁוּת

ז"נ, ומוסנע, ופתרוכו עוע וסלף פס [פערקעהרטהייט], וכלמר מעגוע דנרים וזקוכס.

n. f. abstr., perversitas, pravitas, veluti loquelae. LXX. *σκολιός. οὐκ ἀγαθός.* S. *στρέβλευμα στόματος.*

Prv. 4, 24. הסר ממך עקשות פה

Prv. 6, 12. הלך עקשות פה

מְעֻקָּשׁ

ז"ו, וכמלך לך נרכוי מְעֻקָּשִׁים, כדגוז מסין, והכלון דכך מעוקש ומסולף [קרומם־וועג], והכוי ע"ל מרקקים.

n. m. pluralet. (dagesato sibilo מְעֻקָּשִׁים, ad s. f. מְרֻחָקִים), loca tortuosa, viae inflexae. LXX. *τὰ σκολιά.*

pl.: וּמַעֲקַשִּׁים

Jes. 42, 16. ומעקשים למישור

עֵר I.

חֵז

urbs, *v. s.* עִיר *p.* 807.

עַר II.

חֵז

hostis, = צַר *p.* 810.

עַר III.

חֵז

aram., = צַר *p.* 810.

עֵרֶב I.

פעל כודד, ונתמנותו קשור וקנור רכוס ונמום [פלעכטען, קניפפען], ומתמנות עֵרֶב, ודומס לו אֵרַב לעיל, וכן כזרש כמכוון נזפתי מערב, כתזר תרקס נלום"ג נק"ת. ומעכוון רקזיום מזתלזפת

סכווכם נכמעך הפסוקים נכ״ק. ל׳ ענוע וסמיכ דכר נדכר [עויזנע, סאַכ-דענ]׳, לומר ענין מקח וממכר, שהוא תעכוכות הלוקח והמוכר, כי לוקח הסקיכים מלפכים התמוכה. ג׳ כתיכת משכון תמור דכר, תמורת הלוקח, או רק לשת ולקייס דכר שהוכעת [פֿעד-פֿאַכדענ], וכן כשת ענע כתמכות רכוש וכמוס, מוצאל הן על הקיכה וסמיכת דכר נדכר, הן על כתיכת משכון, וכן הלוה המכוון אצל הקכל כענין התעככות. וקנין לפי הסשאלה כתיכת משכון הלזון ערב לנ, לומר כתיכת לנ לערכון ומשכון, למען הכטיח דכר, וכמעט כמו חלף ועמו כפ״ג. ג׳ כתיכת ערכון וקנוסה חלף רעהו [כיגנע ליי-טענען], ונקרב עם ל, לְפָנַי, אצל לפכיו יעיב רעהו. וכמעט המוכן הנ׳, יקלכד עם הכ׳, רק שכוונתו רקכם למוער, הלזון התיכנות אל-עצמו חלף רעהו כמשכון, למען הלדיק רעהו, לכן לרוב כמו הלדקה וביקש שלומו, ל״מ ערכני כמעט כמו הלדקני. הסתפעל התקכר והתקצר כדכר, או הככסת עצמו כדכר לא לו, או יעיב ידיס את אחכיס [ויך מיזענ, -שלענענ, -הייכלאסטענ], וקל להכין מתמנות הסרט. נתקנוס עָרַב משלמו, ככל אופני הסלכה כמו נעבדי, וכן עֲרֵבִים ופעולי אֶתְעַרְבִים שלמו.

v. comp. trans., nectere, plectere, a rad. *rab*, in qua fulta sunt etiam vv. אָרַב, רָפָא, ῥάπ-τειν, ῥαφ-ῆναι. Haec ingenita verbi significatio tripliciter translata in S. S. reperitur: 1) commutare merces (Tauschhandel treiben), quod erat negotiationis genus antiquissimum, Ez. 27, 9. 27.; 2) *pignus* dare pro re credita, vel *fiduciam, arrhabonem* ad aliquid mutuo sumendum aut ad rei promissae confirmationem (syn. עָבַט, חָבַל, quibus significatio consimilis innata est), trop. עָרַב לֵב, cordem pro pignore rei praestandae tradere; interposito vitae pignore se facturum quidpiam polliceri (syn. חָרַף נֶפֶשׁ); 3) pignus dare semet ipsum pro alterius sive vita sive debitis, fidem interponere, fidejubere, spondere (Bürgschaft leisten), seqq. acc., לְפָנַי, לְ, quae significatio cum priori intima necessitudine conjuncta est. A. S. Th. ἐγγυᾶσθαι (oppignerare semet ipsum ad justificandum alterum). *Hitp.* miscere se in aliquam rem, conjungere se cum altero familiariter vel ad concertandum, in certamen cum aliquo descendere. LXX. συμμιγνύναι, ἀνα-; ἐγγυᾶν, δι-; ἐκδέχεσθαι, διδόναι, αἰσχύνεσθαι; παράγειν, παρέρχεσθαι (עבר); עֵרֶב עֲרֻבָּה, ἐγγυώμενον ἐγγυᾶσθαι; *Hitp.* μιγνύναι, ἐπι-; c. אֶל, ἀπειθεῖν. Symm. Prv. 14, 10. οὐ συμμιγήσεται ἀλλοτρίοις.

Gn. 44, 32. כי עבדך ערב את־הנער
Prv. 11, 15. רע יראע כי־ערב זר
Prv. 20, 16. לקח־בגדו כי־ערב זר
Prv. 27, 13. קח־בגדו כי־ערב זר
Jer. 30, 21. מי הוא־זה ערב את־לבו

2 perf.: עָרַבְתָּ
Prv. 6, 1. בני אם־ערבת לרעך

2 perf. fem.: עָרַבְתְּ
Ez. 16, 37. אשר ערבת עליהם

part. masc.: עֹרֵב
Prv. 17, 18. ערב ערבה לפני רעהו

part. pl.: עֲרֵבִים
Neh. 5, 3. ובתינו אנחנו עֹרְבִים

part. pl.: הָעֲרֵבִים
1 Reg. 17, 4. הערבים צויתי

part. pl.: וְהָעֲרֵבִים
1 Reg. 17, 6. והערבים מביאים

part. pl.: בַּעֲרֵבִים
Prv. 22, 26. בערבים משאות

prt. pl. constr.: וְעֹרְבֵי
Ez. 27, 27. וערבי מערבך

inf. constr.: לַעֲרֹב
Ez. 27, 9. לערב מערבך

impt. c. suff.: עָרְבֵנִי *sg.*
Job. 17, 3. שימה נא ערבני עמך

1 impf. c. s.: אֶעֱרָבְךָּ
Gn. 43, 9. אנכי אערבנו

Hitpa-el: הִתְעָרֵב
3 perf. pl.: וְהִתְעָרְבוּ
Esr. 9, 2. והתערבו זרע הקדש

impt. sg.: הִתְעָרֵב
2 Reg. 18, 23. ועתה התערב נא
Jes. 36, 8. התערב נא את־אדני

2 imperf. p. תִּתְעָרֵב
Prv. 20, 19. לא תתערב

3 imperf.: יִתְעָרֵב
Prv. 24, 21. עם־שונים אל־תתערב
Prv. 14, 10. ובשמחתו לא־יתערב זר

3 impf. pl.: וַיִּתְעָרְבוּ
Ps. 106, 35. ויתערבו בגוים

עֵרֶב

ז״ו, ומוכנו כפרוש לנן-עזרל, מס זיתערב עס מזתי, וכן לאר כרל״ק שזוא זוע תלרינם שקוינן לו כלענו ע ר ב ת [זייכזלצן], ובתרגום עֲרֵב וסידועם עֲרֵבָא שלמו. נשפס ענריכית שֵׁתֵי עֲרֵב, ככוי תו, גלגוב יזו, תאומן מרלסו, כי עין לך בכלל, ומוס נתפרש.

n. m., trama, subtegmen, quod stamini (שְׁתִי) exadverso intertexitur, targ. עֲרֵב LXX. κρόκη.

הַיָּעֵרֶב
Lev. 13, 52. השתי או את־הערב
Lev. 13, 56. מן־השתי או מן־הערב
Lev. 13, 58. 59. או־השתי או־הערב

בָּעֵרֶב
Lev. 13, 48. או בשתי או בערב

בָּעֲרֶב
Lv. 13, 49. 51. 53. 57. בשתי או־בערב

מֵעֵרֶב
ז״ו, ומוכן סקוכס הכנעני ע״י תמוכס [עויזוולצע], ומוס לא״כ סקוכס נכללג, ומכל מתמנות של עכוד נפעל, ענין מקח ומכר, ולא כפרוש רל״ק על שלך סקוקיים לענין זה לוה נסקוכתם, ולא כפרוש רש״י על כל מס שמוס עכוכתו של לאם ולמלוה לקייס, מענין ערכון. *n. m.*, merces, quae commutantur (Tauschwaaren), mercimonia. LXX. ἐμπορία.

cum suff.: מַעֲרָבֶךָ
Ez. 27, 13. 17. נתנו מערבך
Ez. 27, 25. שרותיך מערבך
Ez. 27, 27. מערבך מלחיך
Ez. 27, 27. וערבי מערבך
Ez. 27, 34. מערבך וכל־קהלך

cum suff.: בְּמַעֲרָבֵךְ
Ez. 27, 19. קדה וקנה במערבך

pl. c. suff.: וּמֵעֲרָבֶיהָ
Ez. 27, 33. ברב הוניך ומערביך

עֲרָבוֹן
ז״ו, ומוכן מזכון [פֿעסטצל], וכן עֲרֻבָּן נעבדי.

n. m., pignus, *arrhabo*, hellen. ἀρρᾶβών, arab. ʿarbûn, ʿarabûn; targ. עֲרָבוּתָא, oppigneratio. Transiit hoc voc. a Phoenicibus, ut videtur, ad Graecos (ab his ad Coptas).

Gn. 38, 17. אם־תתן ערבון
הָעֲרָבוֹן
Gn. 38, 18. מה הערבון
Gn. 38, 20. לקחת הערבון

עֲרֻבָּה

ז״כ, ומוכן ערכוכת [כיגנזאַצ], וו מזכון וקליפס [פֿסקאַכ], ל״מ וקת ערכתס תקס. נקרכי עֲרֻבָּה ונשפס עכריכית עֲרֻבּוּתָא שלמו.

n. f., sponsio, fidejussio; vadimonium, pignus, 1 Sam. 17, 18. Trg.: יַת־עֲרֻבְיָתְהוֹן. S. μισθοφορία. A. συμμῖξις. LXX. לָקַח עֲרֻבָּה, *σάββατον ποιεῖν*; עֲרֻבָּה, *ἐγγυώμενον ἐγγυᾶσθαι*.

ערב ערבה לפני רעהו Prv. 17, 18.

cum suff.: עֲרֻבָּתָם
1 Sam. 17, 18. ואת־ערבתם תקח

תְּעָרֻבָה

ז״כ, ומוכנו כמו עֲרֻבָּה, לומר ערכוכת [פֿסקאַכ], ומוס כני תעכוכת כני משכיס וסקוקיס, שהיו כוחכין לעכוכן ולמשכון למען שלא יפדו, כלשכר שכר כל״ק, ומתקכגס כני רככניס לא משגיח כ״ש למכוון.

n. f., sponsio, vadimonium; בְּנֵי־תַעֲרוּבוֹת, filii vadimoniorum h. e. obsides. Targ. non satis accurate: בְּנֵי רַבְרְבַיָּא. LXX. *οἱ υἱοὶ τῶν συμμίξεων.*

pl.: הַתְּעָרֻבוֹת
2 Reg. 14, 14. ואת בני התערבות
2 Chr. 25, 24. ואת בני התערבות

עָרַב

נלקחי כמו נעבדי, מענין עכוכ לכר נלכר [ויזענ], ומפעולי אֶתְעָרַב.

v. aram. (*Itpa.* אִתְעָרַב), miscere. LXX. *prt. pass. Pa.* מְעָרַב, *ἀναμεμιγμένον*; *Itpa.* *ἀναμίγνυσθαι, συμμιγεῖς εἶναι.*

Pa-el: עָרַב
part. masc.: מְעָרֵב
Dan. 2, 43. פרזלא מערב בחסף

Hitpa-el: אִתְעָרַב
part. masc.: מִתְעָרֵב
Dan. 2, 43. לא מתערב עם־חספא

part. pl.: מִתְעָרְבִין
Dan. 2, 43. מתערבין להון בזרע

II. עָרַב

דכ״ן

פעל כוזד, ומוכנו ל׳ לנלס וקלוד תלינס וצריפס [זוכקעלצן], ודומס לו כפי מכוללס לי שרש עָרַךְ לקען, לאר מענו עָרְפֶּל, ומשס עֲרָפִיחַ. ומתמנות עֲרֵב, ודומס לו ג״כ רְפֵדָה כמוכן כ׳, לאר מענו רָפָאִים, וכוללס מתמנות של לנלס וקליס וקלוי. ונאיר מקלוי משרש וקליכו ע״י כיפל מעכו [פֿאַכעכ-דען, זוכקעלצן], ומכפסוק ערכס כל שרס מסשלס, לומר משרס כשרש כעת׳ לעכוכ. ומלשון ישעיהו נאיר מפעל עֵרֶב מסשלס על הליכס למרקיס מפכיכס [זין זוכקלצ פֿעד-כען וועלכעדען], מתמנות אל זקיכס, ומס ג״כ עֲרִיב תוקפי לוי וגר וכן נכלי, כתמנותו לאר כמקום לי-כוזע, או כמו חָשְׁכָה לעיל, לעיר ומפל ומלל מעס, וכן כאיר מפעל עֲרֵב כעכני כדכור עלכי ערכ. ל׳ קלוד מרלס ומקלר

ἑσπέρα, ἑσπερινός; adv. τὸ δειλινόν, ὀψέ. 2) *singularet.*, peregrinus, arab. *gharib*, unde עֲרָבִי, reges gentium exterarum. LXX. σύμμικτος, ἐπίμικτος, Ἀραβία.

עֶרֶב *p.* עֵרֶב

Gn. 1, 5. 8. 13. 19. 23. 31. ויהי־ערב ויהי־בקר
Gn. 8, 11. היונה לעת ערב
Gn. 24, 11. לעת ערב לעת צאת
Gn. 24, 63. לשוח בשדה לפנות ערב
Ex. 16, 6. ערב וידעתם כי י״י
Ex. 18, 14. מן־בקר עד־ערב
Lev. 23, 32. מערב עד־ערב
Dt. 23, 12. והיה לפנות־ערב
Dt. 28, 67. בבקר תאמר מי־יתן ערב
Job. 7, 4. ומדד־ערב
Ps. 55, 18. ערב ובקר וצהרים
Ps. 104, 23. ולעבדתו עד־ערב
Ps. 141, 2. משאת כפי מנחת־ערב
Jes. 17, 14. לעת ערב והנה בלהה
Jer. 6, 4. כי־ינטו צללי־ערב
Dan. 8, 14. עד ערב בקר
Dan. 9, 21. כעת מנחת־ערב
Hab. 1, 8. *זאבי מזאבי ערב
Zeph. 3, 3. *שפטיה זאבי ערב
Zach. 14, 7. לעת־ערב יהיה־אור

וָעֶרֶב

Ps. 65, 9. מוצאי בקר וערב

הָעֶרֶב *p.* הָעֲרֶב

Ex. 18, 13. מן־הבקר עד־הערב
Lev. 11, 24. 27. 31. 39. 14, 46. 15, 10. 19. 23. יטמא עד־הערב
Lev. 11, 25. 28. 32. 40. 15, 5. 6. 7. 8. 10. 11. 16. 17. 21. 22. 27. 17, 15. וטמא עד־הערב
Lev. 15, 18. וטמאו עד־הערב
Lev. 22, 6. וטמא עד־הערב
Num. 19, 7. וטמא הכהן עד־הערב
Num. 19, 8. וטמא עד־הערב
Num. 19, 21. יטמא עד־הערב
Num. 19, 22. תטמא עד־הערב
Jos. 7, 6. לפני ארון י״י עד־הערב
Jos. 8, 29. על־העץ עד־עת הערב
Jos. 10, 26. על־העצים עד־הערב
Jud. 20, 23. ויבכו לפני־י״י עד־הערב
Jud. 20, 26. ויצומו ביום־ההוא עד־הערב
Jud. 21, 2. וישבו שם עד־הערב
Ruth 2, 17. ותלקט בשדה עד־הערב
1 Sam. 14, 24. יאכל לחם עד־הערב
1 Sam. 20, 5. עד הערב השלשית
1 Sam. 30, 17. מהנשף ועד־הערב
2 Sam. 1, 12. ויצמו עד־הערב
2 Sam. 11, 2. ויהי ׀ לעת הערב
1 Reg. 10, 15. וכל־מלכי הערב
2 Reg. 16, 15. ואת־מנחת הערב
2 Chr. 18, 34. נכח ארם עד־הערב
Esr. 9, 4. עד למנחת הערב
Esr. 9, 5. ובמנחת הערב קמתי
Ez. 30, 5. ולוד וכל־הערב
Ez. 46, 2. לאיסגר עד־הערב
Dan. 8, 26. המראה הערב והבקר
Jer. 25, 20. ואת כל־הערב
Jer. 25, 24. כל־מלכי הערב
Jer. 50, 37. כל־הערב אשר בתוכה

וְהָעֶרֶב

2 Chr. 31, 3. לעלות הבקר והערב

בָּעֶרֶב

Prv. 7, 9. בנשף־בערב־יום

בָּעֲרֶב *p.* בָּעֵרֶב

Gn. 19, 1. המלאכים סדמה בערב
Gn. 29, 23. ויהי בערב ויקח
Gn. 30, 16. מן־השדה בערב
Ex. 12, 18. בערב תאכלו מצת
Ex. 12, 18. ועשרים לחדש בערב
Ex. 16, 8. בערב בשר לאכל
Ex. 16, 13. ויהי בערב ותעל
Lev. 6, 13. ומחציתה בערב
Lev. 23, 32. בתשעה לחדש בערב
Num. 19, 19. וטהר בערב
Dt. 16, 4. אשר תזבח בערב
Dt. 16, 6. תזבח את־הפסח בערב
Jos. 5, 10. בערב בערבות יריחו
Jud. 19, 16. מן־השדה בערב
2 Sam. 11, 13. ויצא בערב לשכב
1 Reg. 17, 6. ולחם ובשר בערב
1 Reg. 22, 35. וימת בערב
2 Chr. 13, 11. ובערב בערב
2 Chr. 13, 11. לבער בערב בערב
Esth. 2, 14. בערב ׀ היא באה
Ps. 30, 6. בערב ילין בכי
Ez. 12, 4. תצא בערב לעיניהם
Ez. 24, 18. ותמת אשתי בערב
Ez. 33, 22. בערב לפני בוא הפליט
Zeph. 2, 7. בערב ירבצון

וּבָעֶרֶב

Nu. 9, 15. ובערב יהיה על־המשכן
Dt. 28, 67. ובערב תאמר
2 Chr. 13, 11. ובערב בערב
Ez. 12, 7. ובערב חתרתי־לי

לָעֶרֶב *p.*

Job. 4, 20. מבקר לערב יכתו
Ps. 59, 7. ישובו לערב
Ps. 59, 15. וישבו לערב
Ps. 90, 6. לערב ימולל ויבש
1 Chr. 23, 30. ולהלל לי״י וכן לערב

וְלָעֶרֶב *p.*

Gn. 49, 27. ולערב יחלק שלל
2 Chr. 2, 3. ועלות לבקר ולערב
Eccl. 11, 6. ולערב אל־תנח ידך
1 Chr. 16, 40. תמיד לבקר ולערב
Esr. 3, 3. עלות לבקר ולערב

מֵעֶרֶב

Ex. 27, 21. מערב עד־בקר לפני י״י
Lev. 23, 32. מערב עד־ערב
Lev. 24, 3. מערב עד־בקר לפני י״י
Num. 9, 21. מערב עד־בקר

־בַּיִם *p.* הָעַרְבַּיִם *du.:*

Ex. 12, 6. עדת־ישראל בין הערבים
Ex. 16, 12. בין הערבים תאכלו
Ex. 29, 39. 41. תעשה בין הערבים
Ex. 30, 8. בין הערבים יקטירנה
Lev. 23, 5. בין הערבים פסח
Num. 9, 3. בין הערבים תעשו
Num. 9, 5. בין הערבים במדבר
Num. 9, 11. בין הערבים יעשו אתו
Num. 28, 4. תעשה בין הערבים

עֲרָבוֹת *pl.:*

Jer. 5, 6. *זאב ערבות ישדדם

הֶעֱרִיב *Hif-il:* הַעֲרֵב *denom.*

הַעֲרֵב *inf. abs.:*

1 Sam. 17, 16. השכם והערב

עֵרֶב

ז״ו, ומנוכו כמו עֵרֶב בשמן ג׳, לומר נכר, ושם כנעוני הכרכים [פרעמ-דע], ושם כשונם על ועכו רכ. ל״ק מן עכוב בדומה לא תסתפקו, וכן נראה דעת המתרגם שתרגם עַרְבַּרְבָּר, והמבקר יבקר. ושאר לענין הנקוד מלא היו מסרת לומיל ומשאל נג׳ נקדות עכוב ומעוט נכ׳ נקודות.

n. m., peregrinus, abstr. turba peregrinorum (syn. אַסַּפְסָף), Targ. עֲרַבְרַב (miscella hominum). LXX. σύμμικτος, ἐπίμικτος.

וגם־ערב רב עלה אתם Ex. 12, 38.
כל־ערב מישראל Neh. 13, 3.

מַעֲרָב

ז״ו, ושמון מקום הערב [שנעכד-ארע], נמרדפים על מ״ם ה״ש, י״ס, ל״ק וכדומה. בתרגום מַעֲרָבָא שלמה, ולא

LXX. κόραξ; n. pr. צוּר עֹרֵב, τόπος θλίψεως.

Lev. 11, 15. את כל־ערב למינו
Dt. 14, 14. ואת כל־ערב למינו
Ps. 147, 9. לבני ערב אשר יקראו

III. עָרַב

עֵרֶב

פעל כודד ול״ע, ותמצותו כמו חָרַב לעיל, שהיסת וקריסת וקרוד [שיכשני-דען], וכן חָרַם, קָרַב, שאר מיתו ע״ק כ, עי׳ יותר מזה בקוד ושוי׳ סלעון בספרי תלמוד שפתי חכם לף ק״ו, ומזה נרזה ויתון נדבר, ודומה לו בָּרַב לעיל. ומזה הסחלפה בשפה עבריית על סקעסה וקליפה ובניסה [מויסטעיפען], שאר מתנו עֲרֵיבָה, לעיון כלי מקוער ומגוזע, ד״ת גזע וקטל וכדומה.

v. comp. trans. inus., incidere, sculpere, caelare (neohebr. עֲרֵיבָה, vas excavatum, caelatum), e prosapia vv. חָרַב, חָרַם, קָרַב, קָרַם, שָׁקַב), בָּרַב, quibus omnibus ingenita est incidendi, pungendi, sculpendi significatio.

עָרֹב

ז״ו, ושמון מין חיה עקרבית משוערת וקודמת נעור, ולדעת ידידים לאלכסנדרוסי מין וגוב גורות נעור [עי׳ ר״י ישם ק״ל לף ק״ל], וח״כ משרש שחרכו, וכן כמעט דעת ע׳ וקנים, והגוורים מענין עכור בתוכים סקדמונים הכה נתן הכרעה.

n. m., bestiola, scorpii similis, pungens cutem sugensque sanguinem, ex sententia Alexandrinorum: *musca canina*, quam promiscue cum נכל מַעֲרָבָא כנוי לארץ ישראל, ועוד נתרגום מַעֲרָבֵי תתוקיי.

n. m., locus vespertinus, regio ad occasum sita (syn. אֲחוֹר, יָם, מַבּוֹא חַשְּׁמֶשׁ), unde targ. מַעֲרָבֵי (der Occidentale). LXX. δυσμή, λίψ.

הַמַּעֲרָב

Dan. 8, 5. בא מן־המערב

לַמַּעֲרָב

1 Chr. 26, 16. ולחסה למערב
1 Chr. 26, 18. למערב ארבעה

וְלַמַּעֲרָב

1 Chr. 7, 28. ולמערב גזר ובנתיה
1 Chr. 12, 15. למזרח ולמערב

מִמַּעֲרָב

Ps. 103, 12. כרחק מזרח ממערב
Jes. 59, 19. ויראו ממערב את־שם יר׳

וּמִמַּעֲרָב

Ps. 75, 7. כי לא ממוצא וממערב
Ps. 107, 3. ממזרח וממערב
Jes. 43, 5. וממערב אקבצך

cum h finis.: מַעֲרָבָה *p.*

1 Chr. 26, 30. מעבר לירדן מערבה
2 Chr. 32, 30. למטה־מערבה
2 Chr. 33, 14. מערבה לגיחון

מַעֲרָבָה

ז״כ כמו מערב, נלי הפרש המכוון, חולם הסף לן כנוי קסר מפיק.

n. f., occidens. LXX. δυσμή.

וּמִמַּעֲרָבָה

Jes. 45, 6. ממזרח שמש וממערבה

עֲרָבָה

ז״כ, ולף עֲרָבָה, כלשון לחתדקדקים סחדשים, וסכנוי עֲרָבִים וסשון עֲרָבִי. סמוכן מין עץ קדוד סתלוף [גרוי׳פֶּל-בי׳נער נויס], וכן ערב נענני, עֲרָבָה נתרגום וכשפה ענבריית, ושמיני עלרת ג״כ נכנוי קג סענכה.

n. f. (non עֲרָב, ut neoterici hariolati sunt, pl. עֲרָבִים, c. עַרְבֵי), arbor cano colore distincta, salix, arab. *gharab*, unde חֲג הָעֲרָבָה, cognomen solemnium *Shemini-Azeret*. LXX. ἰτέα; עַרְבֵי נַחַל, κλάδου ἄγνου ἐκ χειμάρρου, κλῶνες ἄγνου.

pl.: עֲרָבִים

Ps. 137, 2. על־ערבים בתוכה

pl.: הָעַרְבִים

Jes. 15, 7. על נחל הערבים ישאום

pl.: בָּעַרְבִים

Jes. 44, 4. כערבים על־יבלי־מים

pl. constr.: עַרְבֵי

Job. 40, 22. יסבהו ערבי־נחל

pl. constr.: וַעַרְבֵי

Lev. 23. 40. וערבי־נחל

עֹרֶב

ז״ו, וסרכוי עֲרָבִים, וסשון מין עוף שחור נקדור סנענע, וסקיסת שחורות כעכע נשיר סשיניס, וזסו פוסקנן [רשנע, רשקק], וח״כ שרשו ערב שדנכנו, ודומה עֲרָאב נעכני שוחר נתרגום, חולם לד״ת הסס רקני נדמיון s. *kârawa*, l. *corv*-us] לשפת מעכנ ahd. *krab*-an, *rab*-an; Rab-e = Krave, וזה סנענני נספרי מענכ שפתי חכם.

n. m. (pl. עֹרְבִים), corvus (Rabe, Rappe, Rook), propter obscurum s. nigrum colorem, arab. עוֹרָאב, aram. עוֹרְבָא, a v. עָרַב, δνοφερόν, ὀρφνινόν εἶναι, nisi nomen *corvi*, sanscr. *kurawa*, primitivum est radicisque semiticae expers.

lixe describit Philo in Vita Mosis historico-midrasica II. pag. 401. Mang. LXX. κυνόμυια. Alii a v. עָרַב I. mixturam s. colluviem insectorum intelligunt. A. πάμμια. Hieron. *omne genus muscarum.*

לבלתי היות־שם ערב Ex. 8, 18.
ויבא ערב כבד Ex. 8, 20.
ישלח בהם ערב Ps. 78, 45.
אמר ויבא ערב Ps. 105, 31.

הָעֵרֹב

ובבתיך את־הערב Ex. 8, 17.
בתי מצרים את־הערב Ex. 8, 17.
מפני הערב Ex. 8, 20.
וסר הערב מפרעה Ex. 8, 25.
ויסר הערב מפרעה Ex. 8 27.

I. עָרַב

פעל בודד ול״ע כ״ק נגוד, ופתרונו כמו חָרַב לעיל, קהיפ ולשון, וכן הסמוס עבר מר ערב נשפת כוש, ושוס כמו ארב. השתלה על שמוס והשתד ונכיס [ויסעע, לֶךְ ויין], ושוס ערבה, ערב הכף.

v. comp. intr. inus., sicut חָרַב, siccum, aridum, desertum, inscultum esse, *aethiop.* transposite: *abara*, sam. vi devastandi.

עֲרָבָה

ג״כ, ותתרות יוצא ויין וקרוב, וכשעט כמו קרנה, לכן שמון וכיס ומדבר [ויסעע], ושוס תקרובים יס תערבה, כתל תערבה, ערבות יריחו, ערבות מואב ומדבה. לדעת רבים בתמרות ערב מעין קדוד ויקד, ועין ערבה תריקים תעזבים, ווס נתין תכרע.

n. f., solum siccum ac torrefactum, locus incultus, rudis et horridus, desertum, planities (A. ὁμαλή). Qui a v. *obscurandi* deducunt, praeposteri sunt. LXX. γῆ διψῶσα, ἔρημος, ἄβατος, ἄπειρος, ὁμαλός.

ערבה לו לחם Job. 24, 5.
שמתי ערבה ביתו Job. 39, 6.
ותגל ערבה ותפרח Jes. 35, 1.
בארץ ערבה ושוחה Jer. 2, 6.

וַעֲרָבָה

מדבר ציה וערבה Jer. 50, 12.
ארץ ציה וערבה Jer. 51, 43.

הָעֲרָבָה

מדרך הערבה מאולת Dt. 2, 8.
ים הערבה Dt. 3, 17.
וכל־הערבה Dt. 4, 49.
ועד ים הערבה Dt. 4, 49.
על ים הערבה Jos. 3, 16.
למועד לפני הערבה Jos. 8, 14.
השפלה ואת־הערבה Jos. 11, 16.
וכל־הערבה מזרחה Jos. 12, 1.
ועד ים הערבה Jos. 12, 3.
מצפון לבית הערבה Jos. 15, 6.
מול־הערבה Jos. 18, 18.
ויולכו דרך הערבה 2 Sam. 4, 7.
עד־ים הערבה 2 Reg. 14, 25.
וילך דרך הערבה 2 Reg. 25, 4.
ויצא דרך הערבה Jer. 39, 4.
ויולכו דרך הערבה Jer. 52, 7.
וירדו על־הערבה Ez. 47, 8.

וְהָעֲרָבָה

והערבה והירדן Dt. 3, 17.
והערבה עד־ים Jos. 12, 3.

בָּעֲרָבָה

במדבר בערבה Dt. 1, 1.
בערבה בהר ובשפלה Dt. 1, 7.
הושב בערבה Dt. 11, 30.
במדבר מערן בערבה 1 Sam. 23, 24.
הלכו בערבה כל הלילה 2 S. 2, 29.
ונחלים בערבה Jes. 35, 6.
ישרו בערבה Jes. 40, 3.
ועץ שמן אשים בערבה Jes. 41, 19.
כערער בערבה Jer. 17, 6.

וּבָעֲרָבָה

בהר ובערבה Jos. 11, 2.
ובשפלה ובערבה Jos. 12, 8

כָּעֲרָבָה

היה השרון כערבה Jes. 33, 9.
יסוב כל־הארץ כערבה Zach. 14, 10.

cum suff.: וַעֲרָבָתָהּ

וערבתה כגן־י״י Jes. 51, 3.

c. h finis.: הָעֲרָבָתָה

וירד הערבתה Jos. 18, 18.

pl.: *עֲרָבוֹת

*זאב ערבות ישדדם Jer. 5, 6.

pl. constr.: עַרְבוֹת

אל־ערבת מואב Num. 31. 12.
אל ערבות יריחו Jos. 4, 13.

pl. constr.: בְּעַרְבוֹת

ויחנו בערבות מואב Num. 22, 1.
אתם בערבת מואב Num. 26, 3.
בערבת מואב Num 26, 63. 33, 50. 35, 1. 36, 13.
ויחנו בערבת מואב Num. 33, 48.
השטים בערבת מואב Num. 33, 49.
בערבות מואב שלשים Dt. 34, 8.
בערב בערבות יריחו Jos. 5, 10.
משה בערבת מואב Jos. 13, 32.
*חלילה בעברות המדבר 2 S. 17, 16.
וישגו אתו בערבות 2 Reg. 25, 5.
בערבות יריחו Jer. 39, 5.
צדקיהו בערבת יריחו Jer. 52, 8.

pl. constr.: מֵעַרְבוֹת

מערבת מואב אל־הר נבו Dt. 34, 1.

עָרֵב

ג״ו, ושוס כסקנר ון ערנס, נשון מדבר ושמון ולפעמים כמו עם מדבר, לשון עזיו. קולם כל זס קך לדעת מעני תמדקדקים.

n. m., ex quorundam gramm. opinione, sicut עֲרָבָה, locus aridus, desertum.

*Hab. 1, 8. וחדו מזאבי ערב
*Zeph. 3, 3. שפטיה זאבי ערב

הָעֵרֶב

וכל־מלכי הערב 1 Reg. 10, 15.
ואת כל־הערב Jer. 25, 20.
כל־מלכי הערב Jer. 25, 24.
כל־הערב אשר בתוכה Jer. 50, 37.
ולוד וכל הערב Ez. 30, 5.

עָרֵב

לו ג״כ עָרֵב, ג״כ, ושוס כסקנר ון ערנס, לשון מדבר, ושוס כמו קרן עריס [קרקנינן], וסיקסי תמנו עֲרָבֵי לו עֲרָבִי וכתבי עֲרָבִיאִים לו עֲרָבִים, לשון קשר ון ערב, וקל להבין מסשתס.

s. עֵרֶב *n. f.*, regio deserta, arenosa, siticulosa, spec. *Arabia*, arab. عَرَب, عَرَبَة; gentil. عَرَبِيّ, pl. عَرَبِيَّات. LXX. Ἀραβία, ἑσπέρα.

וכל־מלכי ערב 2 Chr. 9, 14.

עֲרַב

ערב וכל־נשיאי Ez. 27, 21

־רַב, בָּעֲרַב

משא בערב Jes. 21, 13.
ביער בערב תלינו Jes. 21, 13.

gentil.: עַרְבִי

ולא־יחל שם ערבי Jes. 13, 20.

gentil.: כָּעַרְבִי

כערבי במדבר Jer. 3, 2.

n. gentil.: הָעַרְבִי

וגשם הערבי Neh. 2, 19.

n. gent. pl.: וְהָעַרְבִים

הפלשתים והערבים 2 Chr. 21, 16.

n. gent. pl.: הָעַרְבִיאִים

הערביאים סביאים 2 Chr. 17, 11.

II. עָרַב

פעל בודד, ושוכנו קמיד ונעימס [שַׁכְנְעִנְעָסְס, לינעלין ויין], ותתרות עוד לי סוד.

v. intr., jucundum, suavem esse, incognita nobis origine. LXX. ἀρέσκειν, ἡδύνειν, ἡδὺ γίνεσθαι, ἡδέως.

3 prf fem.: עָרְבָה

ושנתי ערבה לי Jer. 31, 26.

3 perf. fem.: וְעָרְבָה

ושכבת וערבה שנתך Prv. 3, 24.
וערבה לי״י מנחת Mal. 3, 4.

3 perf. pl.: עָרְבוּ

וזבחיכם לא־ערבו לי Jer. 6, 20.

impt. sg.: עָרֵב

ערב עבדך לטוב Ps. 119, 122.

impt. c. suff.: עָרְבֵנִי

עשקה־לי ערבני Jes. 38, 14.

3 imperf.: יֶעֱרַב

יערב עליו שיחי Ps. 104, 34.

3 impf. fem.: תֶּעֱרַב

תאוה נהיה תערב לנפש Prv. 13, 19.

3 impf. pl.: יֶעֶרְבוּ

ולא יערבו־לו זבחיהם Hos. 9, 4.

עֶרֶב

ת״ו, ושמון נקמד ונעים [שַׁכְנְעִנְעָסְס], ונשפס עכריניס סוס עֲרֵבוּת סמופשט.

adj. m., jucundus, suavis, amoenus. LXX. ἡδύς.

ערב לאיש לחם שקר Prv. 20, 17.
כי־קולך ערב Cant. 2, 14

עֶרֶג

פעל בודד, ומעתיד יַעֲרֹג, ושמון נעירס וכריוס ונסילת קול [רופנין, שרייען], ונקמר מוטוק הקיל, כלשר שקיגס ונקימס לקריס, ותתציות עֲרֹג, וכשרש כמכון נשפתי ערב, ל״ס נשפס יוכית ורומית לקלנית ולקלנית s. *rud*, l. *rud*-ere, gr. ῥαδ, ῥαζ-ω] lett. *raud*, וות תקמת, ועבד מעכני לך תסרוס אל כעד לקמן. משרש לפכינו נת״י למשכה תורס כ״כ י״ד ו״י תסס עֲרוֹד כמוכן פעטוט ונלנול ועלילה, וות נכון.

v. comp. intr. inus., vociferari, *rud*-ere, de clamore onagri, sanscr. *rud*, gr. ῥαθ, ῥοθ, ῥαζ, ῥοζ (knurren, belfern), quocum non cohaeret arab. عرد (quod est ex v. عَرَدَ trajectis literis ortum). Inde n. aram. עֲרוֹד (Hieros. l. ad Dt. 22, 14. 17.), contentio, altercatio per sermones inconditos.

עֲרוֹד

ג״ו, ושוכנו סכועד ושזוקנ [כרילנעד], ושוס כנוי לקשור סכד, כדוסס לל פרק, וס סכלל קנת בין קשור לעבוד, כלשר קשכו רו״ל משיכיר בין קשור לעבוד.

n. m., onager (parall. פֶּרֶא), a *rudendo*, uti jam Bochartus suspicatus est. LXX. ὄνος ἄγριος.

ומסרות ערוד מי פתח Job. 39, 5.

עָרֹד

ג״ו נתכנוס, כמו עֲרוֹד נעכני, וילועת סכנוי עֲרַדָּא, ויותר שנור תסס נתכנוס.

n. m. aram. (pl. def. עֲרָדַיָּא), onager. LXX. ὄναγρος.

def. pl.: עֲרָדַיָּא

ועם־עדריא מדורה Dan. 5, 21.

עָרֵךְ, ולוסס לו כשרש כמכון נשפתי s. *rig*, *ric*, lat. *reg*-ere] מעכנ [gr. ὀ-ρέγ-εαν], ויותר תוס עי׳ תקת עכן. ושוס סתשלס נעכני על כשיפס רוסס ותשור [רַעֲנען, רעקקען], וכל קלס תקמנות שלנו, וכן כשרש תוס נשפתי ערב, ושמון זס מערג נעכני ניין לסולס, לולס קנל עלונס עוד סמכנו, וכן נכניני תפעל נעכני.

v. comp. trans., serie conjungere, ordinare, sicut עָרַךְ q. v., sanscr. *rig*, *ric*, lat. *ric*, *reg*, gr. ὀ-ρέγ-εαν (cujus radicem a ϙνγ in ὀ-ρύγ-εαν bene discernas), arab. et aeth. efferre se, ascendere h. e. *erectum* esse (ragen, recken), unde מַעֲרָג, scala (hebr. סֻלָּם).

עֲרוּגָה

ג״כ, וכלכוי עֲרֻגוֹת, ושמון סדר וערוך תלמים [נעעע], ותתרות שורס, וכן שוכנו נגמרת, וכנר פרש כמו כן סכל״ק.

n. f. (pl. עֲרֻגוֹת), areola, porca h. e. pulvinorum series, uti jam Qimchi: תֶּלָּמִים שׁוּרוֹת שׁוּרוֹת. LXX. φιάλαι (τοῦ ἀρώματος), βόλος. A. Symm. πρασιαί.

constr.: כַּעֲרוּגַת

לחיו כערוגת הבשם Cant. 5, 13.

pl.: עֲרֻגֹת

על־ערגת צמחה תיבש Ez. 17, 10.

pl.: לַעֲרוּגוֹת

לערוגות הבשם Cant. 6, 2.

pl.: מֵעֲרֻגוֹת

מערגות מטעה Ez. 17, 7.

עָרַד

פעל בודד, ול״ע כ״ק נגוד, ופתרונו נסיתס ונעיכס ושזינס [נכיללען, שרייען], ושזוק סקמור לו סשרש, ותתרות עָרֵד [עין מקנר מוזנ], וכשרש כמכון נשפתי מערג, ד״ס נשפס סכלקית ורומית יוכית ולקלנית s. *rud*, l. *rud*-ere, gr. ῥαδ, ῥαζ-ω] lett. *raud*, וות תקמת, ועבד מעכני לך תסרוס אל כעד לקמן. משרש לפכינו נת״י למשכה תורס כ״כ י״ד ו״י תסס עֲרוֹד כמוכן פעטוט ונלנול ועלילה, וות נכון.

v. comp. intr. inus., vociferari, *rud*-ere, de clamore onagri, sanscr. *rud*, gr. ῥαθ, ῥοθ, ῥαζ, ῥοζ (knurren, belfern), quocum non cohaeret arab. عرد (quod est ex v. عَرَدَ trajectis literis ortum). Inde n. aram. עֲרוֹד (Hieros. l. ad Dt. 22, 14. 17.), contentio, altercatio per sermones inconditos.

עָרוֹד

ג״ו, ושוכנו סכועד ושזוקנ [כרילנעד], ושוס כנוי לקשור סכד, כדוסס לל פרק, וס סכלל קנת בין קשור לעבוד, כלשר קשכו רו״ל משיכיר בין קשור לעבוד.

n. m., onager (parall. פֶּרֶא), a *rudendo*, uti jam Bochartus suspicatus est. LXX. ὄνος ἄγριος.

Job. 39, 5. ומסרות ערוד מי פתח

עָרֹד

ג״ו נתכנוס, כמו עֲרוֹד נעכני, וילועת סכנוי עֲרַדָּא, ויותר שנור תסס נתכנוס.

n. m. aram. (pl. def. עֲרָדַיָּא), onager. LXX. ὄναγρος.

def. pl.: עֲרָדַיָּא

Dan. 5, 21. ועם־עדריא מדורה

עָרֵךְ, ולוסס לו כשרש כמכון נשפתי s. *rig*, *ric*, lat. *reg*-ere] מעכנ [gr. ὀ-ρέγ-εαν], ויותר תוס עי׳ תקת עכן. ושוס סתשלס נעכני על כשיפס רוסס ותשור [רַעֲנען, רעקקען], וכל קלס תקמנות שלנו, וכן כשרש תוס נשפתי ערב, ושמון זס מערג נעכני ניין לסולס, לולס קנל עלונס עוד סמכנו, וכן נכניני תפעל נעכני.

v. comp. trans., serie conjungere, ordinare, sicut עָרַךְ q. v., sanscr. *rig*, *ric*, lat. *ric*, *reg*, gr. ὀ-ρέγ-εαν (cujus radicem a ϙνγ in ὀ-ρύγ-εαν bene discernas), arab. et aeth. efferre se, ascendere h. e. *erectum* esse (ragen, recken), unde מַעֲרָג, scala (hebr. סֻלָּם).

עֲרוּגָה

ג״כ, וכלכוי עֲרֻגוֹת, ושמון סדר וערוך תלמים [נעעע], ותתרות שורס, וכן שוכנו נגמרת, וכנר פרש כמו כן סכל״ק.

n. f. (pl. עֲרֻגוֹת), areola, porca h. e. pulvinorum series, uti jam Qimchi: תֶּלָּמִים שׁוּרוֹת שׁוּרוֹת. LXX. φιάλαι (τοῦ ἀρώματος), βόλος. A. Symm. πρασιαί.

constr.: כַּעֲרוּגַת

לחיו כערוגת הבשם Cant. 5, 13.

pl.: עֲרֻגֹת

על־ערגת צמחה תיבש Ez. 17, 10.

pl.: לַעֲרוּגוֹת

לערוגות הבשם Cant. 6, 2.

pl.: מֵעֲרֻגוֹת

מערגות מטעה Ez. 17, 7.

עָרַג

פעל בודד, ומעתיד יַעֲרֹג, ושמון נעירס וכריוס ונסילת קול [רופנין, שרייען], ונקמר מוטוק הקיל, כלשר שקיגס ונקימס לקריס, ותתציות עֲרֹג, וכשרש כמכון נשפתי ערב, ל״ס נשפס יוכית ורומית לקלנית ולקלנית s. *rug*-ire] gr. ὀ-ρύγ-εαν, sl. *ruk*-ati, [gr. ὀ-ρύγ-εαν, ὀρυγάνειν, ἐρυγεῖν (quae vv. cum similibus multumque radice diversis misere confusa sunt in lexx.). Targ. et syr. עַרְגֵּל, quod est *Pael* vetus pro עַגֵּל, quae syncope est recentior, huc non pertinet. LXX. ἐπιστοθεῖν (cf. aram. רִבֵּג), ἀναβλέπειν. A. ὡς ἀνὼν πεπρασίασται, Joel: ἐπρασιώθησαν. S. σπεύδει.

3 impf. fem.: תַּעֲרֹג

כאיל תערג Ps. 42, 2.
כן נפשי תערג Ps. 42, 2.
בהמות שדה תערוג Joel 1, 20.

עֶרֶג

פעל ל״ע כ״ק נגוד, ומעתיד עריכס וסריכס שוכות שוכות [רייסען, קלכ־כען], וסוס דומס לל עֲרֵךְ סכק, שעכינו סריכס נשוכות, ותתרות סשרש עֲרֵג,

I. עֶרֶה

פעל כודד, והמוכן מיות ערם וקשוף [כאַקקענט, כלאַם ויין], לכן התמטות כודד, נלוח וגרישם וקריסה, ותמטות השבש עָרֵה, ודומה לו עֵר לעיל דף ק״ו, וכן פָּרֵב, פֵּר לעיל, ומקקר ומשוי כגר הלעתי תקת עֵר [עור לעיל]. ומזה סכבד עֵרָה והעתיד וְעָרֶה ומסקלר וְעֵר, ומוכנו קשוף ונלוי, לו עשות ערם וקשוף לקרפס, ל״ת פות לו בית העכוס, וכן לְכָל וקיר ערם מגן, כרכון נלוי וקשוף המגן, כדרך כמלקח נגד עיר, וכן לרוח ערם נקפניס, וערם יסוד כרכון נלוי יסוד ע״י סריסה. והמוכן סוס נ״כ מתפעל בתעלת לחם בסבכי ותקעי, וכרכון תקשופי את, וכן מתפעל נגלח ל״ק.

v. paragog. intr., nudum, vestibus exutum esse, a rad. *ghâr*, quam participant vv. עֵר q. v., גֵּר, פָּרֵב, quae omnia significationem *transitivam* tondendi (κειρ), minuendi s. detrahendi naturâ habent insitam. *Pi.* עֵרָה (impf. יְעָרֶה, apoc. יְעַר), denudare, retegere, veluti nates vel pudenda, avellere, destruere. *Hi.* הֶעֱרָה (parall. גָּלָה), de carnali genitalium mulieris denudatione. *Hitp.* se nudare, spec. *nates*. LXX. *γυμνὸν γίνεσθαι, ἐκτείνειν*; *Ni.* *ἔρχεσθαι*; *Pi.* *ἀποκαλύπτειν, ἀνταναιρεῖν*; *ἐξεγείρειν* (עֵר, עֵרֶב), *ἀνάστημα*; *Hi.* *ἀποκαλύπτειν, παραδιδόναι*; *Hitp.* *ἀποχέειν, ἐπαίρειν.*

Nif-al: נֶעֱרָה

3 *imperf.:* יֵעָרֶה

Jes. 32, 15. יערה עלינו רוח

Pi-el: עֵרָה 3 *perf.*

Jes. 22, 6. וקיר ערה מגן

Zeph. 2, 14. כי ארזה ערה

inf. constr.: עָרוֹת i. q. עֲרוֹת

Hab. 3, 13. ערות יסוד עד־צואר

impt. pl.: עֲרוּ i. q. עַרְהוּ

Ps. 137, 7. ערו ערו עד היסוד

2 *impf. ap.:* *תְּעַר

Ps. 141, 8. *אל־תער נפשי

3 *imperf.:* יְעָרֶה

Jes. 3, 17. פתהן יערה

Hif-il: הֶעֱרָה 3 *perf.*

Lev. 20, 18. את־מקרה הערה

Lev. 20, 19. את־שארו הערה

Hitpa-el: הִתְעָרֶה

2 *impf. fem.:* וְתִתְעָרִי

Thr. 4, 21. *תשכרי ותתערי

מַעַר

ג״ו, הקנה של מַעֲרֶה, והמוכן ערום ופות ובית התופסה לו בית הכוסת [בלאַסע], משרש ערם ענין חשוף, והתמטות מקום הציפות שת, ומזה מקום כתף [לעמערע רוים], כתפוסן כמער לית, לומר כמקום כתף כל אחד. חולם לדעת הנמרץ וכיים הקדמונים שמלכו לקרים מער ענין לבוק, כי ערם ענין לבוק בנמרץ, ולא מתקוור.

n. m. (ex מַעֲרֶה abbrev.), denudatio, hinc: 1) pars corporis denudata, nates, pudenda; 2) spatium vacuum; neque est enim sententia probabilis eorum, qui 1 Rg. 7, 36. *connexum* s. *coagmentationem* vertunt, ex signif. gemar. verbi עֶרֶה (= בֶּבֶק). LXX. *αἰσχύνη*; פְּמַעֲרֵי, *ἐχόμενος*.

כְּמַעַר

1 Reg. 7, 36. כמער־איש ולוחת

cum suff.: מַעֲרֶךָ

Nah. 3, 5. וחראיתי גוים מערך

מַעֲרֶה

ג״ו יסוד של מער, ומוכנו מקום כתף ונלוי ועשם מכל עץ יער [פלאַנצן], וכן ת״י מיצר, ויקקי עשם שפרשו כית התופסה והכוסת, לומר מקום שכוח להכנס, וכן לכן-נכתף עשם שפרשו לד [שפרש כמו כן כמער לית לומר מעבר לית], וכן הכל״ק עשם שפרשו מן ערות, לומר מקום דשלים, כי לך הכווכם שדברו מעשם תקות. בעבדי ערוה מגש ומקום פנוי סביב מעיר, מתמטת ערם שדברו.

n. m., locus nudus, arbustis non consitus, neque densus neque asper, aequus et planus, arab. *arwa* de suburbio aedificiis vacuo. *Isaaki* pudenda h. e. tropice, uti crebro apud *Arabes*, locum facilem ad subigendum (Schultens de Def. ling. Hebr. §. 265.) intelligit; Qimchi, collato עָרוֹת, locum viridem ac graminosum mavult indicari. LXX. *δυσμή*.

constr.: מַעֲרֵה

Jud. 20, 33. ממקמו ממערה־גבע

עֶרְוָה

ג״כ, והמוכן מעור ומער כית הכשת והתרפה [בלאַסע], נלאַסע], ותמטות מקום קשוף שת ופות. ומזה מסשלה על ערות הלכן ומקום קשופה ונלוים לבשת לומן ככבש, לו על מקום ומע, ל״ת בהפסוק ערות דבר, לו בשת וכלמה וקרפס ככלל.

n. f., nuditas pudendorum, pudenda nuda, sive nates sive genitalia, hinc de quavis re turpi ac dedecorosa (עֶרְוַת דָּבָר), de foeditate, turpitudine ac dehonestamento, spec. de terrae quasi latere aperto s. nudo, quo facile pudefieri h. e. subjugari potest (Blösse). LXX. *ἀσχημοσύνη* (seqq. A. S.), *αἰσχύνη, γύμνωσις, ἀποκάλυψις, κακία, ἴχνος.*

Ex. 28, 42. לכסות בשר ערוה

Lev. 18, 6. לגלות ערוה אני ר״ל

constr.: עֶרְוַת

Gn. 9, 22. את ערות אביו

Gn. 9, 23. את ערות אביהם

Gn. 42, 9. את־ערות הארץ

Gn. 42, 12. לא כי־ערות הארץ

Lev. 18, 7. ערות אביך וערות אמך

Lev. 18, 8. ערות אשת־אביך

Lev. 18, 8. ערות אביך הוא

Lev. 18, 9. ערות אחותך

Lev. 18, 10. ערות בת־בנך

Lev. 18, 11. ערות בת־אשת אביך

Lev. 18, 12. ערות אחות־אביך

Lev. 18, 13. ערות אחות־אמך

Lev. 18, 14. ערות אחי־אביך

Lev. 18, 15. ערות כלתך

Lev. 18, 16. ערות אשת־אחיך

Lev. 18, 16. ערות אחיך

Lev. 18, 17. ערות אשה

Lev. 20, 11. ערות אביו גלה

Lev. 20, 17. ערות אחתו גלה

Lev. 20, 20. ערות דדי גלה

Lev. 20, 21. ערות אחיו גלה

Dt. 23, 15. ולא־יראה בך ערות דבר

Dt. 24, 1. כי־מצא בה ערות דבר

1 Sam. 20, 30. ולבשת ערות אמך

Jes. 20, 4. ערות מצרים

Ez. 22, 10. ערות־אב גלה־בך

Ez. 23, 29. ונגלה ערות זנוניך

constr.: וְעֶרְוַת

Gn. 9, 23. וערות אביהם לא ראו

Lev. 18, 7. וערות אמך

Lev. 20, 19. וערות אחות אמך

cum suff.: עֶרְוָתְךָ

Ex. 20, 26. לא־תגלה ערותך עליו

Lev. 18, 10. כי ערותך הנה

cum suff.: עֶרְוָתֶךָ

Jes. 47, 3. תגל ערותך

Ez. 16, 8. ואכסה ערותך

Ez. 16, 36. ותגלה ערותך בתזנוניך

Ez. 16, 37. וגליתי ערותך אלהם

Ez. 16, 37. וראו את־כל־ערותך

cum suff.: עֶרְוָתוֹ

Lev. 20, 17. תראה את־ערותו

cum suff.: עֶרְוָתָהּ

Lev. 18, 7. לא תגלה ערותה

Lev. 18, 11. 15. לא תגלה ערותה

Lev. 18, 17. לגלות ערותה

Lev. 18, 18. לגלות ערותה עליה

Lev. 18, 19. לא תקרב לגלות ערותה

Lev. 20, 17. וראה את־ערותה

Lev. 20, 18. וגלה את־ערותה

Thr. 1, 8. כי־ראו ערותה

Ez. 23, 10. המה גלו ערותה

Ez. 23, 18. ותגל את־ערותה

Hos. 2, 11. לכסות את־ערותה

cum suff.: עֶרְוָתָן

Lev. 18, 9. 10. לא תגלה ערותן

עֲרָיָה

ג״כ, ומוכנו כמו ערום, נשלוג של ערם, והמוכן קשיפות וערעלשות [נשקעשיים], וכלקם כמו כן עריס נוסף [מיכם ל׳ יל׳], לומר תמור עריס נוסף, נלוי וקשיפת נוסף לעיון סכעיוות, כאשר נאמר נוסף-נלק, וכן נאשר עריס תער קשתך, והמוכן קשתך תקשף קשוף ונלוי.

n. f., nuditas (appos. עֵרֹם), veluti Micha 1, 11. עֶרְיַת־בֹּשֶׁת (= בָּשֶׁת, cf. עֲנִיַּת־צֹאנֵךְ *Ps.* 45, 5.), et Hab. 3, 9., ubi *gerundivi* loco verbo עֵר adjectum est. LXX. *ἀσχημονοῦσα, ἐκτείνειν, πόλις* (fem. n. עֵיר, עֵר, sicut קְרֵיָה).

Mich. 1, 11. עריה־בשת

Hab. 3, 9. עריה תעור קשתך

וְעֵרִיָּה

Ez. 16, 7. ואת ערם ועריה

Ez. 16, 22. בהיותך ערם ועריה

Ez. 16, 39. והניחוך ערם ועריה

Ez. 23, 29. ועזבוך ערם ועריה

תַּעַר

ג״ו, וסוף הקנה של תַּעֲרֶה, והמוכן נלג ומספרים נוטעות ונולקות משער [בעערע, מעסספער, בעערע-], וסוף מתמטות של נויעם נשרש. וסוף מתמטות המכוון שדברו, ל״ת תער מגלים, תער הסופר, ונעל ספר משרשים וכיים מהקדמונים כלקו למטוף שרש המלה. ומזה ענין כדן ותיק עי׳ ערם כ׳.

n. m. (ex תַּעֲרֶה abbrev.), novacula, a significatione *detondendi*, quae est verbi primaria, etiam de scalpello scribae, quo calamum acuminat, item a radendo. De notione *vaginae* s. עֵרָה = גֵּרָה q. v.

LXX. *ξυρός, ξυρόν*. S. *σμίλη*.

Num. 6, 5. תער לא־יעבר על־ראשו

Num. 8, 7. תער על־כל־בשרם

Ez. 5, 1. תער הגלבים

בְּחַתַּר

Jes. 7, 20. בתער השכירה

Jer. 36, 23. בתער הספר

כְּחַתַּר

Ps. 52, 4. כתער מלטש

II. עֶרֶה

פעל כודד ול״ע נקל, והמוכן כגירה ונישה כוילה ופיכה [פלייעסטען, ניכנען], והתמטות לפ״ו עָרֵה דומה לשל גֵּר לעיל דף כ״ל, דָּבַר, פָּרַר, שכולם עכין כוילה, והשווי נשפתי מערב עי׳ נלוח״ם נק״ח. ומזה הכבד עֵרֶה והעתיד וְעָרֶה והמקלר וְעֵר, ומוכנו השפכה ויניקה חוסה [חויסגיעסטען], ונמשלה תריפת כפם למות, וכן כגר מגר נמשלה נמוכן זה. ומעכין השפכה המשלה על הרקה [חויסלעכטען], שהוא הולה, ל״ת יעבו שת-משרון [דהמ״ח כ״ל ״ן], ותעבר כדה, ושת פתח יעבם לל״ק ג״כ חוה. הכוסף הֶעֱרָה ג״כ שפיכה והקה, בעכין תריפת כפם [פריין נעטען], כמו שדל כפם נסוריה, והכפעל הפעולי כהפסוק יעבם רוק, כמו תשפוך שת רוק, ולל״ק ג״כ הסתפעל תשכרי ותתערי חוה, מעכין הרקה והקה.

v. intr. in conj. Qal inus., e familia vv. נָגַר, נָגַר, נָגַר fluere; *Pi.* effundere, evacuare, uti et *Hi.*, tropice de effusione animae (syn. חֻרַם, syr. שֵׁדָא נַפְשָׁה, arab. *asâla nafsahu*, gr. *παραβάλλεσθαι*, unde parabolani dicti), quae potestas, ut videtur, non cohaeret cum altera *nudandi* ac proinde bene discernenda est. *Ni.* de effusione spiritus divini. Sunt, qui etiam *Hitpa.* (Thren. 4, 21.) vi se evacuandi h. e. *vomendi* intelligunt. LXX. *ἀποχέειν, παραδιδόναι*; A. *ἀποκενοῦν*; S. Th. *ἐκκενοῦν*.

2 *imperf.:* תְּעַר

Ps. 141, 8. אל־תער נפשי

3 *impf. fem.:* וַתְּעַר

Gn. 24, 20. ותער כדה אל־השקת

3 *imperf.:* *יֵעָרֶה

Jes. 3, 17. *פתהן יערה

3 *impf. pl.:* וְיֵעָרוּ

2 Chr. 24, 11. ויערו את־הארון

Nif-al: נֶעֱרָה

3 *imperf.:* יֵעָרֶה

Jes. 32, 15. יערה עלינו רוח

Hif-il: הֶעֱרָה

Jes. 53, 12. הערה למות נפשו

Hitpa-el: הִתְעָרֶה

2 *impf. f.:* וְתִתְעָרִי

Thr. 4, 21. תשכרי ותתערי

עֲרָיָה

ג״כ נקרפי, ומוכנו הולפס והקפס, לומר הולפת הכסף [חויסגאַנצען], לכן נהשלה על נוק והפסד ממון.

n. f. aram., profusio, impensae, detrimentum. LXX. *ἀσχημοσύνη*.

constr.: וַעֲרַיַּת

Esr. 4, 4. ועריות מלכא לא־אריך

תַּעַר

ג״ו, והמוכן כרתיק ותיק וכן [זייטע], והוא מעכין הוקפס, לכן כפי המדומה לי כעת התמטות ערם פס נמוכן כניכס וקלילה לקטול דכר, ודומה לו אֶרֶה לגל אָרוֹן, וכן עֵר לעיל, ות״כ כשדברו דומה לל כדן לעיל, שכר מתנו כדן, לעיון כרתיק ותיק.

n. m., vagina, a v. אֶרֶה = עֵרָה

(אֲרוֹן), עֲרָה), vi cavandi capaxque faciendi. LXX. κολεός, κουλεός.

cum suff.: תַּעֲרָךְ
Jer. 47, 6. האספי אל־תַּעֲרֵךְ

cum suff.: תַּעֲרָהּ
Ez. 21, 35. השב אל־תַּעֲרָהּ

cum suff.: בְּתַעֲרָהּ
2 Sam. 20, 8. על־מתניו בְּתַעֲרָתוֹ

cum suff.: מִתַּעֲרָהּ
1 Sam. 17, 51. וישלפה מִתַּעֲרָהּ
Ez. 21, 8. והרצאתי חרבי מִתַּעֲרָהּ
Ez. 21, 9. תצא חרבי מִתַּעֲרָהּ
Ez. 21, 10. חרבי מִתַּעֲרָה

III. עָרָה

דָּחַק

פעל כּוֹתֵב, וּמְסוּגָן כִּכְנוּן וּפְרִיסָה וּלְכִנּוּס [אַפְרִיסָתָן, וּוַיְכַסְתָּן], וְכֵן עֲרֹךְ לְקִיזָן כְּפִי הַכֹּל מִמֶּנּוּ, וְכֵן עֲרֵה נִקְמִי, וְנִמְרַךְ עֲרֵה אוֹפֶה, סֵם לְעֵין סֵם, וּסְכִנּוּרוֹת אֵלּוּ הֵן עֲרוּת, רַעַר [אַסְכַּנְתִּי כְּכַר לְסֵקֶל הַקְּטוֹן לְעֵיל תַּקֵּת יְעַר, כְּאֵזֶר הִכַּנְתִּי לְרוֹב הָעִתִּיִּים], וּלְכָל ג״כ מַעֲרֶכֶת לְעֵיל, וְקִקּוּר וּזְוִי הַזֶּרַע עִי׳ נִסְפָּר לְזֶרַע־יִם. וּמִזֶּה הִסְתַּפְּעֵל הֶחְעֶרָה, לְזוֹמֵר הִתְדַּחֵק וְהִתְכַּנֵּן וּפְרִיסָה [אַפְרִיסָתָן, וּוַיְכַסְתָּן], וּכְלָל כְּכָר פְּרוּשׁ מֵעִנְיַן לְקִלּוּט הַדַּיְּקִים.

v. intr., germinare, crescere, sicut עֵרָא (gem. עָרָא, n. arboris cujusdam), unde עֲרוּת et רַעַר, quod sicut multa alia *nmm. imperfectiva*, vulgari consuetudini indulgentes, sub v. רָעַר collocavimus). Nonnulli n. מַעֲרֶה indidem originem ducere arbitrantur. *Hitp.*, crescendo se extendere. LXX. ἐπαίρειν.

Hitpa-el: הִתְעָרֶה
part. m.: וּמִתְעָרֶה
Ps. 37, 35. ומתערה כאזרח רענן

עֲרוּת

ג״כ יְקִיד, ע״מ חָזוּת לְעֵיל, וּמְסוּגָן לְדַעַת כַּל״ק יְקוּת וְדַשִּׁים לְזוּקְלִיסִים, וְלְדַעַת מִכְסָה לְגַן־סְרוּק נִסְפְּרוּ מִקְנֵת וְעִיסִים הִכְתַּבְתִּים. לְזוּם הַגָּכוֹן אֲזוּם מְקוֹם לְקִו וְדַשִּׁים [גְּרִיסַת מַשְׁעִי].

n. f. (ad s. f. חָזוּת, חֲכָמוֹת, רְבִיּוֹת, חֲזוּת, שְׁלֵמוֹת), loca herbosa, prata florida, gemmea, herbarum viriditate convestita (grüne Matte). LXX. χλωρός.

עֲרוֹת
Jes. 19, 7. ערות על־יאור

מַעֲרֶה

ג״כ, וּמוּכָן כְּמוֹ עֲרוֹת, וְכֵן פִּרְסוּמוֹ רַבִּי מְקַלְמוֹנִיס.

n. m., sicut עֲרוֹת, pratum herbosum graminumque viroribus ornatum, al. tractus nudus urbi assitus, arab. *ʿurwah*.

constr.: מִמַּעֲרֵה
Jud. 20, 33. ממקמו ממערה־גבע

עֵרֶךְ

דָּחַק

פעל נוֹתֵב, וּמַעֲתִיד יַעֲרֹךְ, וּמוּכָן עֲרִיגָה וּסְדִיקָה זוּזוֹת זוּזוֹת [רַיְיסִינְן, אֲרֹךְ־נְעִין], וּכְנֵר פְּרִסְתִּי קוֹטֵב הִזְרַע עֲרֹךְ לְעֵיל תַּקֵּת עֲרֹךְ, וּזְוִי אֵלּוּ עִם זֶרַע וּמְכוּוָן דּוּמֶה נִזְפָּה סְכִדְּתִּיק וְיוֹכִיק וְרוּמִיק. וּמִסְדּוּר זוּזוֹת זוּזוֹת נִזְקַל עַל סְדוּר נִכְלַל, ד״מ מַעֲרִיכָה עֵץ עַל חֲמוּכָן, מַעֲרִיכָה לְקֵס סְפָנִים, מַעֲרִיכָה הַזּוּלְחָן לְהַעֲזוֹרָה, מַעֲרִיכָה נִזְקַ לְמִלְחָמָה וְלִמְשׁוֹךְ וְלִשְׁפּוֹךְ כְּמוֹ עֲרֵיכָה מִלְּ

cum suff.: בְּעֶרְכְּךָ
Lev. 27, 12. כערכך הכהן כן יהיה
Lev. 27, 17. כערכך יקום

cum suff.: מֵעֶרְכְּךָ *p.*
Lev. 27, 8. ואם־מך הוא מערכך
Lev. 27, 18. ונגרע מערכך

מַעֲרָךְ

ז״ו, וסימן סדורי מַעֲרָכַי, וספתי סדור מפקנסה כלא ספוק ויעוד [ענט-וואוקף], ל״א מפקוק וכיוב סדנכיס נמפקנסה, וום מערכי-לב.

n. m. (c. pl. מַעַרְכֵי), ordo et dispositio, informatio rei (Entwurf), *ἐννόημα.*

pl. constr.: מַעַרְכֵי־
Prv. 16, 1. לאדם מערכי־לב

מַעֲרָכָה

ז״כ, וסימן סדור ויעוד דכר [אָדְכְּנוּכ, אָכ־], ל״א כנות מסודרים על המטרח, סדור העניס על המוכח, סדור לכני קיל כמלפמס.

n. f., apparatus, instructio, dispositio. LXX. *παράταξις, παρεμβολή, καῦσις.*

1 S. 17, 21. מערכה לקראת מערכה
1 Chr. 12, 38. עדרי מערכה

הַמַּעֲרָכָה

Ex. 39, 37. נרת המערכה
1 Sam. 4, 16. הבא מן־המערכה
1 S. 4, 16. ואני מן־המערכה נסתי
1 Sam. 17, 20. היצא אל־המערכה
1 Sam. 17, 22. 48. וירץ המערכה

בַּמַּעֲרָכָה

Jud. 6, 26. המעוז הזה במערכה
1 Sam. 4, 2. ויכו במערכה בשדה

מֵהַמַּעֲרָכָה

1 Sam. 4, 12. איש־בנימן מהמערכה

מַעֲרֶכֶת

ז״כ, וסימן סדור כמו מערכה, מלפס הפניס, שנקרא נשניל זה לפס המערכת או מערכת לפס, וסזולפן שולפן המערכת, או ג״כ סדור לכני קיל.

n. f., apparatus, ordinatio, veluti militum aut panum sacrorum. LXX. *πρόθεσις;* לֶחֶם מַעֲרֶכֶת, *ἄρτοι τῆς προθέσεως, τοῦ προσώπου.*

רֶבֶת *p.* הַמַּעֲרֶכֶת

Lev. 24, 6. שש המערכת
Lev. 24, 7. ונתת על־המערכת
1 Chr. 9, 32. על־לחם המערכת
1 Chr. 23, 29. וללחם המערכת ולסלת
2 Chr. 29, 18. ואת־שלחן המערכת
Neh. 10, 34. ללחם המערכת

pl.: מַעֲרָכוֹת
Lev. 24, 6. שתים מערכות

pl. constr.: כֹּל, מַעַרְכוֹת
1 Sam. 17, 8. מערכת ישראל
1 Sam. 17, 10. מערכות ישראל היום
1 S. 17, 26. מערכות אלהים חיים
1 S. 17, 36. מערכת אלהים חיים
1 S. 17, 45. אלהי מערכות ישראל
1 S. 23, 3. אל־מערכות פלשתים

pl.: מִמַּעַרְכוֹת
1 S. 17, 23. מגת ממערות פלשתים

עָרֵל

פעל נוד, וספתר סיות מיותר ומדולדל נסנכר, כעור סקילון שעל המעורה [פָּאלְ-סויט סקנכן], ותמלוסו כפי סכילסה מגוד ערלה ועכל סכל סם שהוא מיותר וכלוי למיבעל, למען שלישי, סן מלנ סן מלון סן מפרי וכדומה, ולפיכך לפנוח פתח סמעל נסודו וקושנו, עי׳ עָרַל נל״סם נס״פ. סכמעל סתכלה נערלתו,

cum suff.: עָרְלָתְךָ
Lev. 27, 12. כערכך הכהן כן יהיה
Lev. 27, 17. כערכך יקום

cum suff.: מֵעָרְלָתְךָ *p.*
Lev. 27, 8. ואם־מך הוא מערכך
Lev. 27, 18. ונגרע מערכך

מַעֲרָךְ

ז״ו, וסימן סנכוי מַעֲרָכַי, וספתר סדור מפקנסה כלא ספוק ויעוד [ענט-וואוקף], ל״א מפקוק וכיוב סדנכיס נמפקנסה, וום מערכי-לב.

n. m. (c. pl. מַעַרְכֵי), ordo et dispositio, informatio rei (Entwurf), *ἐννόημα.*

pl. constr.: מַעַרְכֵי־
Prv. 16, 1. לאדם מערכי־לב

מַעֲרָכָה

ז״כ, וסימן סדור ויעוד דכר [אָדְכְּנוּכ, אָכ־], ל״א כנות מסודרים על המטרח, סדור העניס על המוכח, סדור לכני קיל כמלפמס.

n. f., apparatus, instructio, dispositio. LXX. *παράταξις, παρεμβολή, καῦσις.*

1 S. 17, 21. מערכה לקראת מערכה
1 Chr. 12, 38. עדרי מערכה

הַמַּעֲרָכָה

Ex. 39, 37. נרת המערכה
1 Sam. 4, 16. הבא מן־המערכה
1 S. 4, 16. ואני מן־המערכה נסתי
1 Sam. 17, 20. היצא אל־המערכה
1 Sam. 17, 22. 48. וירץ המערכה

בַּמַּעֲרָכָה

Jud. 6, 26. המעוז הזה במערכה
1 Sam. 4, 2. ויכו במערכה בשדה

מֵהַמַּעֲרָכָה

1 Sam. 4, 12. איש־בנימן מהמערכה

מַעֲרֶכֶת

ז״כ, וסימן סדור כמו מערכה, מלפס הפניס, שנקרא נשניל זה לפס המערכת או מערכת לפס, וסזולפן שולפן המערכת, או ג״כ סדור לכני קיל.

n. f., apparatus, ordinatio, veluti militum aut panum sacrorum. LXX. *πρόθεσις;* לֶחֶם מַעֲרֶכֶת, *ἄρτοι τῆς προθέσεως, τοῦ προσώπου.*

רֶבֶת *p.* הַמַּעֲרֶכֶת

Lev. 24, 6. שש המערכת
Lev. 24, 7. ונתת על־המערכת
1 Chr. 9, 32. על־לחם המערכת
1 Chr. 23, 29. וללחם המערכת ולסלת
2 Chr. 29, 18. ואת־שלחן המערכת
Neh. 10, 34. ללחם המערכת

pl.: מַעֲרָכוֹת
Lev. 24, 6. שתים מערכות

pl. constr.: כֹּל, מַעַרְכוֹת
1 Sam. 17, 8. מערכת ישראל
1 Sam. 17, 10. מערכות ישראל היום
1 S. 17, 26. מערכות אלהים חיים
1 S. 17, 36. מערכת אלהים חיים
1 S. 17, 45. אלהי מערכות ישראל
1 S. 23, 3. אל־מערכות פלשתים

pl.: מִמַּעַרְכוֹת
1 S. 17, 23. מגת ממערות פלשתים

עָרֵל

פעל נוד, וספתר סיות מיותר ומדולדל נסנכר, כעור סקילון שעל המעורה [פָּאלְ-סויט סקנכן], ותמלוסו כפי סכילסה מגוד ערלה ועכל סכל סם שהוא מיותר וכלוי למיבעל, למען שלישי, סן מלנ סן מפרי וכדומה, ולפיכך לפנוח פתח סמעל נסודו וקושנו, עי׳ עָרַל נל״סם נס״פ. סכמעל סתכלה נערלתו,

לומר גלוי עמוס וכוזע כדכך סמכוכים, וספצר שהוא גויר סמס ערלה, או שהוא מסכוס של רעל שס נמוכן תיעלה.

v. intr., praeputiatum esse vel latiori vi, aliquid superabundans habere, quod circumcidi vel auferri oportet, v. explicatu profecto perdifficile, quocum cognat. est fortasse רָעַל, quod de motu tremulo dicitur (herabflattern). *Ni.* praeputiatim sisti, cerni, nisi haec conj. *denominativa* vel ex תַּרְעֲלָה (תרעל) transposita est. LXX. *διασαλεύθητι* (הרעל), A. *καρώθητι.*

part. fem.: עֲרֵלָה
Jer. 6, 10. ערלה אזנם

Nif-al: נֶעֱרָל
impt. sg.: וְהֵעָרֵל
Hab. 2, 16. שתה גם־אתה והערל

עֲרָל

ז״ו, וסמיך עֲרַל או עֲרָל, וסרנון נלמי כימול וסיות נעל עלמ [קוכנעצניכ-עגן], וכמיר כמצמלה ערל שפתים, לומר שיין לו שפתים מקוכות כל נרכן וין נהן תקון ושלומת, וכן מערלת לון, לומר שיכוס מוצלמת לל מזמיעה וכדומה.

n. m. (c. עָרַל, עֲרַל), praeputiatus, non circumcisus, trop. de gravitate loquelae et obstinatione animi. LXX. *ἀκρόβυστος, ἀπερίτμητος, ἀπερικάθαρτος, τραυματίας;* c. שְׂפָתַיִם, *ἄλογος, ἰσχνόφωνος.*

Ex. 12, 48. וכל־ערל לא־יאכל בו
Jes. 52, 1. עוד ערל וטמא

וָעָרֵל

Gn. 17, 14. וערל זכר אשר לא־ימול

הֶעָרֵל

Lev. 26, 41. לבבם הערל
1 Sam. 17, 26. כי מי הפלשתי הערל
1 Sam. 17, 36. והיה הפלשתי הערל

constr.: עֲרַל
Ex. 6, 12. ואני ערל שפתים
Ex. 6, 30. אני ערל שפתים

constr.: עֶרְלַ
Ez. 44, 9. ערל לב

constr.: וְעֶרְלַ
Ez. 44, 9. וערל בשר

pl.: עֲרֵלִים
Lev. 19, 23. יהיה לכם ערלים
Jos. 5, 7. כי־ערלים היו
Jer. 9, 25. כל־הגוים ערלים
Ez. 28, 10. מותי ערלים תמות
Ez. 31, 18. בתוך ערלים תשכב
Ez. 32, 19. והשכבה את־ערלים
Ez. 32, 24. אשר־ירדו ערלים
Ez. 32, 25. ערלים חללי־חרב
Ez. 32, 26. ערלים מחללי חרב
Ez. 32, 28. בתוך ערלים תשבר
Ez. 32, 29. את־ערלים ישכבו
Ez. 32, 30. וישכבו ערלים
Ez. 32, 32. והשכב בתוך ערלים

pl.: הָעֲרֵלִים
Jud. 14, 3. מפלשתים הערלים
Jud. 15, 18. ונפלתי ביד הערלים
1 Sam. 14, 6. מצב הערלים האלה
1 Sam. 31, 4. פן־יבואו הערלים
2 S. 1, 20. פן־תעלזנה בנות הערלים
1 Chr. 10, 4. פן־יבואו הערלים האלה
Ez. 32, 21. הערלים חללי חרב

pl.: מֵעֲרֵלִים
Ez. 32, 27. גבורים נפלים מערלים

pl. constr.: עַרְלֵי
Jer. 9, 25. בית ישראל ערלי־לב

Ez. 44, 7. ערלי־לב

pl. constr.: וְעַרְלֵי
Ez. 44, 7. וערלי בשר

עָרְלָה

ז״כ, ומוכנו עור שעל סגיד [פָּאהרסויט], ונסשמלס ג״כ מעלת לנ, כלומר כנכר לנכנו לסנל ערל.

n. f., praeputium, a. m. עָרֵל cuticula (diminutivum n. עוֹר cutis). LXX. *ἀκροβυστία, ἀκαθαρσία;* עָרְלַת לֵבָב *σκληροκαρδία.*

Gn. 34, 14. לאיש אשר־לו ערלה

בְּעָרְלָה

Jer. 9, 24. על־כל־מול בערלה

constr.: עָרְלַת
Ex. 4, 25. ותכרת את־ערלת בנה
Dt. 10, 16 את ערלת לבבכם

cum suff.: עָרְלַתְכֶם
Gn. 17, 11. בשר ערלתכם

cum suff.: עָרְלָתוֹ
Gn. 17, 14. בשר ערלתו
Gn. 17, 24. בהמלו בשר ערלתו
Gn. 17, 25. בהמלו את בשר ערלתו
Lev. 12, 3 ימול בשר ערלתו
Lev. 19, 23. וערלתם ערלתו

cum suff.: עָרְלָתָם
Gn. 17, 23. וימל את־בשר ערלתם

pl.: הָעֲרָלוֹת
Jos. 5, 3. גבעת הערלות

pl. constr.: עָרְלוֹת
1 S. 18, 25. במאה ערלות פלשתים
2 Sam. 3, 14. במאה ערלות פלשתים
Jer. 4, 4. והסרו ערלות לבבכם

pl. c. suff.: עָרְלֹתֵיהֶם
1 S. 18, 27. ויבא דוד את־ערלתיהם

עָרַל

פעל שמי מן עָרְלָה, וסימן לדעת ספן-עוכף שניכס כעלמ, לומר כלנר שניכו מתוקן ולפ יועיל.

v. denom., praeputii loco habere, ut profanum et impurum abjicere. LXX. *περικαθαρίζειν.* A. S. Th. *ἀκροβυστεῖν.*

2 perf. pl.: וַעֲרַלְתֶּם
Lev. 19, 23. וערלתם ערלתו

Nif-al: *נֶעֱרַל
impt. sg.: *וְהֵעָרֵל
*Hab. 2, 16. *שתה גם־אתה והערל

עָרַם

פעל נוד, וסמקור עָרֹם, וסוכנו פ׳ כלום וקנון, וסוס וגסוס [קניפפען, ניכדען], ד״א עמיר ולפמ [גפלכנע]. וסומיכים קלת שהוא סמכוס של עָפָר לעל, לכן יכים לין ניכים קושב סמוכן לכנו וקנור, נסמלל על לניכס יקר, וסוס עֲרֹמָה, וסמנות סמנס עֲרֻמִּים. ג׳ לכוס מומות וסוס ניקיל וקניכס [פפיכנען, ויכנען], וכי כן פלנן סמוכן לפל קנב, כוב, מנב [קלנב], וסם, נמס, ולכוס וקניכס וסוס כן לעוב כן לרע, לבן לו וסימס וכוב ולכילס [ליסטיג ויין], לו מכיימס ולניכס [קלוג ויין]. סנוסף חֲכָמִים יוסף, לומר עשות נעדמס ומומות לו נקכמס וקפכולס ונניכס. כנפעל נֶעֱרַם מענין נניכס ולפוף יקר לעדמס.

v. trans. (inf. עָרֹם): 1) nectere, vincire, colligare, veluti frugum manipulos, ex sententia nonnullorum per metath. pro עָמַר, deinde vi constipandi et coacervandi, unde עֲרֵמָה, a rad. עָרַם. 2) nere, nectere, meditari (syn. חָשַׁב, חָזַב, חָצַב, זָם, צָם), translate astutum vel prudentem esse. *Hi.* הֶעֱרִים callide vel prudenter agere. *Ni.* נֶעֱרַם, coacervari, accumulari, in cumulum ascendere. LXX. *πανουργεύεσθαι, καταπανουργεύεσθαι, πανουργότερον εἶναι;* S. *πανούργως ὁμιλεῖν.* *Ni.* *διαστῆναι;* A. S. Th. *σωρευθῆναι.*

inf. abs.: עָרֹם
1 Sam. 23, 22. ערם יערם הוא

Nif-al: נֶעֱרַם
3 perf. pl.: נֶעֱרְמוּ
Ex. 15, 8. וברוח אפך נערמו־מים

Hif-il: הֶעֱרִים
3 imperf.: יַעְרִם
1 Sam. 23, 22. ערם יערם הוא
Prv. 15, 5. ושמר תוכחת יערם
Prv. 19, 25. לץ תכה ופתי יערם

3 impf. pl.: יַעְרִימוּ
Ps. 83, 4. על־עמך יערימו סוד

עָרֵם

ז״ו ונכנוי עָרְמִי, וסימן מרמס ותרמס ככילס וקנון [ליסט], ולל״ק כמו כמס ומומס.

n. m. (c. s. עָרְמִי), calliditas, astutia, solertia. LXX. *ἐν τῇ φρονήσει* (1 Cor. 3, 19. *ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν*).

cum suff.: בְּעָרְמָם
Job. 5, 13. לכד חכמים בערמם

עָרְמָה

ז״כ גויר עָרֹם, וסימן תרמות ומוכנ וככילס וקנון, או ג״כ כמו קנמס, ונקמי עֲרִימוּ מעלמו, ונספס ענניכיס עָרְמוֹת, עַרְמוֹמוֹת.

n. f. (a m. עָרֵם), versutia, acumen astutum ac solers, prudentia ac consideratio. LXX. *πανουργία, δόλος, βουλή.*

Prv. 1, 4. לתת לפתאים ערמה
Prv. 8, 5. הבינו פתאים ערמה
Prv. 8, 12. אני חכמה שכנתי ערמה

בְּעָרְמָה

Ex. 21, 14. לחרגו בערמה
Jos. 9, 4. גם־המה בערמה

עָרוּם

ת״ו, ע״מ עָרוֹם, וסכנוי עֲרוּמִים [וכנוסקוקות כדגוש סמס]. סימון נוכל ורמי [ליסטיג, שלויפ], ולפעמים כמו קכס.

adj. m. (ad s. f. עָרוּמָה, pl. עֲרוּמִים, עֲרוּמִּים), callidus, fallax, veteratorius, de astutia improba vel etiam solertia laudabili. LXX. *πανοῦργος, φρονιμώτατος, συνετός, δυνάστης.*

Gn. 3, 1. והנחש היה ערום
Prv. 12, 16. וכסה קלון ערום
Prv. 12, 23. אדם ערום כסה דעת
Prv. 13, 16. כל־ערום יעשה בדעת
Prv. 14, 8. חכמת ערום הבין דרכו
Prv. 22, 3. ערום ראה רעה ונסתר
Prv. 27, 12. ערום ראה רעה נסתר

וְעָרוּם

Prv. 14, 15. וערום יבין לאשרו

pl.: עֲרוּמִים
Job. 5, 12. מפר מחשבות ערומים
Job. 15, 5. ותבחר לשון ערומים

pl.: וַעֲרוּמִים
Prv. 14, 18. וערומים יכתירו דעת

עַרְמָה

ז״כ, וסכנוי עַרְמוֹתַי, עַרְמָתָם. וסימן נכור וקנון של נדוד לעמור [סויפט], ולפעמים מקנון עפר, וסכל יפות לשרש. נקמי עַרְמָא, עִרְמָא מעלמו.

n. f. biplur., cumulus, veluti frumenti, quod in cumulum congeritur, ut in Ps. 78, 47. Cant. 7, 3. Ez. 16, 24. 25. 31. 39. Ez. 21, 26. Hos. 4, 8. Mich. 1, 6.

gum pulverisve, *gharamah*, item de acervo sive frumentorum sive arenae; cf. אלשל אלערם, Qo'ran XXXIV, 16. 16. LXX. *σωρός, θημωνία, στοιβή, κυψύλη, σπήλαιον*; עֲרֵמַת עָפָר, *χῶμα*.

הָעֲרֵמָה

Ruth 3, 7. לשכב בקצה הערמה

pl. constr.: עַרְמֹת

Cant. 7, 3. בטנך ערמת חטים

Hag. 2, 16. אל־ערמת עשרים

1 *pl.:* עֲרֵמִים

Jer. 58, 26. סלוה כמו ערמים

2 *pl.:* עֲרֵמוֹת

2 Chr. 31, 6. ויתנו ערמות ערמות

2 *pl.:* הָעֲרֵמוֹת

2 Chr. 31, 7. החלו הערמות ליסוד

2 Chr. 31, 8. ויראו את־הערמות

2 Chr. 31, 9. והלוים על־הערמות

Neh. 13, 15. ומביאים הערמות

2 *pl.:* מֵעֲרֵמוֹת

Neh. 3, 34. מערמות העפר

עַרְמוֹן

ז״, וסוף כנוי לזין לילן, וסוף עץ לוז [פלַאטַאנע], ולדעת רש״י סוף הכרמל נלעז קסטנייל, ולד״ק סוף נלזון הנמרת דופלי, ומתרנות לי סוד. *n. m.*, *platanus* (orientalis Linn.), propter altitudinem, ut nonnullis videtur (רָם = עֲרַם), neoh. הֲלִיבָא. aram. הַוְּבָא. *Isaaki castaneam*, gemar. הַוְּפְלֵי intelligi arbitratur. LXX. *πλάτανος, ἐλάτη*.

וְעַרְמֹן

Gn. 30, 37. לח ולוז וערמון

pl.: וַעֲרְמֹנִים

Ez. 31, 8. וערמנים לא־היו

עָרַס

פעל נודד ונ״ע, ומסונן לד״ק כמו בָּרַס לעיל, לומר עקיבס ועקיקס ומדקס [נעריי־נען], -נעאַסטען], ומתרנות לעיל תחת גרס. לכן כפי הנראה לי כעת עקב מתרנות של עקיקס ופרסור נסטעל ערס, ומעין כלתי מקנב מוזג, וכי כן כאמר כמסון נאפתי nieders. grös-en, schw.] מעכ *kross*, dt. greiss-en = spalten, goth. *griut*-an = schroten], וכמעט נכל מלזונות.

v. comp. tr. inus., sicut בָּרַשׁ, בָּרַס (בָּרַשׁ) contundere, quod verbum etiam ceteris in linguis praefixo auctum apparet.

עֲרִיסָה

ז״, ומונכו כמו גרס גריסת וגרוסים [נריעס, גריעלע], לומר הכעתן וכמנרס, ונחתת כמו כן עֲרִיסָה כנמרק, או אַרְסָנָא נסוריית, ול״כ טעו רנים מסקדמוכים שפרשוהו עסים.

n. f., ptisana, alica (Gries, Grütze), neutiquam de massa (עֲשָׂה), gem. עֲרָסָן, syr. אַרְסָנָא. LXX. *φύραμα, σῖτος*.

pl. c. suff.: עֲרִיסֹתֵינוּ

Neh. 10, 38. ראשית עריסותינו

pl. c. suff.: עֲרִסֹתֵיכֶם

Num. 15, 20. ראשית ערסתיכם

Num. 15, 21. מראשית ערסתיכם

pl. c. suff.: עֲרִיסֹתֵיכֶם

Ez. 44, 30. וראשית עריסותיכם

I. עָרַת

פעל נודד, וסוף הסמוס של רָעַת, כמוכן רויס [לישנערזעלמען, -פלייע-סען], או שסעין פס מקנב מוזג, ומתרנות עָרַת ודומס לו רָעַת, ושרש כיעף לקמן לך מלכך שלו. ומוס נלמי עִוְרָפַיל מן עִוֵּרַת הִיסוד, ומונכו גשס דק, כי רֵ״ל הסופי, כלומר כנר סנעתי נספרי תרוזי פניניס דף ק״ג, לכן הסס ערפל ועיניים נעברי מן ערף כמוכן ערב כלומר תקפ.

v. comp. intr., e prosapia vv. רָעַת (= רָעַף), רָעָה, inundare, diffluere, irrigare, destillare, unde n. aram. dimin. עִוְרָפַיל a v. עָרַת = עָרַב derivanda esse supra demonstravimus. LXX. *συγχεῖν* (*δρόσῳ*); *προσδοκᾶζεσθαι*.

3 *imperf.:* יַעֲרֹת

Dt. 32, 2. יערף כמטר לקחי

3 *impf. pl.:* יַעֲרְפוּ

Dt. 33, 28. אף־שמיו יערפו־טל

II. עָרַת

פעל נודד, ול״ע כ״ת נגזיים, ומוכנו כמו עָרַב לעיל דף פכ״ע, לסילם וקדוק ועזיכס [דונקעלן], ד״מ מקדוב עכניס ועניס, ומתרנות עָרַת, ודומס לו עָרַב, וכן רָפָה לקמן, לכך מיכנו רָפָאִים. עי׳ כלוס הנזיכים שסוס ספר מיוקד מיכני *v. comp. intr.*, sicut רָפַה, עָרַב, רָפָאִים), caligare, caliginosum esse, veluti de coelo nocte atque nubibus obscurato.

עֲרִית

ז״, ומכנו עֲרִיפִים, ומסונן נתרנותו מקצך ועלעס [דונקעלן, פינסטערניס], וכן נלמת פרשוסו מקרנס רומי וסוכי. לכן לכך יהות למסכך מכתוב סוס מקצך ענן ועלוע עב וקדור צפך [וואלקענדונקעלן]. וכוס תניין ותכיר שהנוזיים מן ערף לנזן נעיסס או מעכין עורף ונזניס כסוסך נלמלס.

n. m. (pl. עֲרִיפִים), id quod caligat, obscura umbra coeli velo nubium obtecti, arab. ظُرْفَة. Bene Syr. Vulg. et Hier. *caligo*. At qui hoc n. a v. עָרַף, vi stillandi, aut a n. עֹרֶף, cervix, deducunt, caecutiunt.

LXX. *ἀπορία*.

pl. c. suff.: בַּעֲרִיפֶיהָ

Jes. 5, 30. צר ואור חשך בעריפיה

עֶרְפֶּל

ז״, גוזר עָרַף כסופי״ כ״ל [וכן כסופי׳ לקל ספ״ל, סמ״ל ע״ש, ומוכן של עָרַף כמו עֲרִיף, שסוף נמר עָרַף, לומר מקצך ועלוע, ועפל מסקען, לומר מקצך דק [נאַכעסע דונקעל], ווס יתוף נעפצע והקצך הספוקים. כתכנוס עָרַפ־ל מללמו כסופי״ כ״ל כמו סורפיל, עורפיל, כרמיל, פתיגיל, כרגיל, ערקיל, ועוד נלקרי עָרַפ־ל מללמו.

n. m. diminut. (ad s. f. סַפָּל, סַפָּל, a n. primit. עָרַף pro עֲרִיף = עָרַף), caligo tenera, velum tenue nubium vel tenebrarum, targ. עַרְפַּ־דְּל vel עֲרַפְּלָא, terminatione hypocorestica paululum variata (ad s. f. נַרְגְּלָא, פְּתִיגְלָא, חִוְרָפַיל, עִוְרָפַיל, אַרְקְדָל, cf. *Charuze Peninim* p. 103. 133.). LXX. *γνόφος, σκότος, ὀμίχλη, θύελλα*. A. Th. *ἀραφέλ*. S. *ὀμίχλη*. Incert. *γνόφος*.

Job. 22, 13. הבעד ערפל ישפוט

וַעֲרָפֶל

Dt. 4, 11. חשך ענן וערפל

2 Sam. 22, 10. וערפל תחת רגליו

Job. 38, 9. וערפל החלתו

Ps. 18, 10. וערפל תחת רגליו

Ps. 97, 2. ענן וערפל סביביו

Jes. 60, 2. וערפל לאמים

Ez. 34, 12. ביום ענן וערפל

Joel 2, 2. יום ענן וערפל

Zeph. 1, 15. יום ענן וערפל

הָעֲרָפֶל

Ex. 20, 21. ומשה נגש אל־הערפל

וְהָעֲרָפֶל

Dt. 5, 19. הענן והערפל

בָּעֲרָפֶל

1 Reg. 8, 12. ה״ א אמר לשכן בערפל

2 Chr. 6, 1. ה״ א אמר לשכון בערפל

כָּעֲרָפֶל

Jer. 13, 16. ישית לערפל

עֹרֶף

ז״ ונכנוי עָרְפִּי, ומסונן ענר סנוקר לחנוי סניים לו עונק [נאַקקען, גע-ניקק]. ולרוב סמשל כמו גב, ד״מ פנס, סנך ערף, וקנוי ערף סמשלס על ערף עתיקות ולסס. סתמונת של ערף כ״ל עֹרֶף, נמונן לחנוי נלנוד ונעניע כמו עָנָק, וכן נחתת רְהָרָה נשסס ענריניית, וכן כפרף נערני, ונענני הָלַם מללמו. וכן דָפָה לחנר מתנו רפ״ס כמו ענקים, לומר נעלי נוקר עתק, ומענין רעוד ונלנוד מונן ערף נערני ג״כ כמו רעמת נענני [מֵאֲהֶנע], ונוסף לך קול הסס, וכן כשרש כמכוון נשפתי ענג.

n. m. (c. s. עָרְפִּי), cervix h. e. posterior colli pars, hinc fere sicut tergum (c. vv. נָתַן, פָּנָה, הָפַךְ, terga vertere, syr. אַפְנִי חַצָּא), metaph. c. adj. קָשֵׁה, de eo, qui est contumax, qui cervicem suam flecti non patitur (hartnäckig). Stirps ejus n. est v. עָרַף, rad. רָפַה, quae inest vv. הִתְעָרְפָה neoh. et arab., רָפָה hebr. (unde עֲנָקִים = רְפָאִים q. v., gigantes rigida, torosa ac tereti cervice praediti), vi nuendi s. flectendi, plane sicut ערף arab., unde ʿurf-on, juba (hebr. רַעֲמָה Job. 39, 19.). LXX. *αὐχήν, σφόνδυλος, νῶτος, νῶτον, κομή, φυγός, ἐπιβρίδων*; מַכֵּה עֹרֶף, קָשֵׁה, *σκληροτράχηλος*. A. *τένων*. (*tendon*).

Ex. 23, 27. כל־אויביך אליך ערף

Ex. 32, 9. עם־קשה־ערף

Ex. 33, 3. 34, 9. עם־קשה־ערף

Ex. 33, 3. עם־קשה־ערף

Dt. 9, 6. כי עם־קשה ערף

Dt. 9, 13. והנה עם־קשה־ערף

Jos. 7, 8. ערף לפני איביו

Jos. 7, 12. ערף יפנו לפני אויביהם

2 Sam. 22, 41. ואויבי תתה לי ערף

2 Chr. 29, 6. ממשכן ה׳ ויתנו־ערף

Ps. 18, 41. נתת לי ערף

Prv. 29, 1. תוכחות מקשה־ערף

Jer. 2, 27. כי־פנו אלי ערף

Jer. 18, 17. ערף ולא־פנים

Jer. 32, 33. ויפנו אלי ערף

Jer. 48, 39. איך הפנה־ערף

בְּעֹרֶף

Gn. 49, 8. ידך בערף איביך

כְּעֹרֶף

2 Reg. 17, 14. כערף אבותם

cum suff.: בְּעָרְפִּי

Job. 16, 12. ואחז בערפי ויפצצני

cum suff.: עָרְפֶּךָ

Dt. 31, 27. ואת־ערפך הקשה

cum suff.: עָרְפֶּךָ *p.*

Jes. 48, 4. וגיד ברזל ערפך

cum suff.: עָרְפָּכֶם

2 Chr. 30, 8. עתה אל־תקשו ערפכם

cum suff.: וַעֲרָפְכֶם

Dt. 10, 16. וערפכם לא תקשו

cum suff.: עָרְפּוֹ

Lev. 5, 8. ממול ערפו ולא ינדיל

2 Chr. 36, 13. ויקש את־ערפו

cum suff.: עָרְפָּם

2 Reg. 17 14. ויקשו את־ערפם

Neh. 9, 17. ויקשו את־ערפם

Jer. 7, 26. ויקשו את־ערפם

Jer. 19, 15. כי הקשו את־ערפם

cum suff.: וְעָרְפָּם

Neh. 9, 29. וערפם הקשו

עָרַת

פעל שמי, ומסונן שכיכת סערף [עכע-נשקקען], כמשלס על שכיכת מסונקות, כי מסונק כערף נגר, כך וגזרת סענודס. ונחתת יסוד משמיש סתעקות נשס, או נכיוד או נשלילה, או נכנין סקל או נכנין מכנד, לכך אתסיס מסכמת נעלי הלשון. מסשל נוס נכנין סקל עָרַר [עכעווזרלעלן], מן עָרֵר, וכנין מכנד חָשֵׂא [עכעוכדען], מן חָשָׂא, סָפֵל [עכעצטייכען], מן סָפֵל נדומס על שָׁכַל, שתתוזו תכן, סָעֵם [עכעטוי־נען], מן סָעֵיתָה, הָשֵׁן [עכעצטען], מן הָשֵׁן, זָגֵב [עכעצווייפען], מן זָגֵב, בָּרַךְ [עכע-ונענען], מן בָּרֵכָה וכדומס.

vrb. denom., decervicare (entnacken), metaph. diruere altaria, quia ara cultus divini est quasi cervix h. e. fundamentum ac firmamentum. Verba *denominativa*, quae sunt partim in conj. *Qal* partim in conj. *intensiva* et *extensiva* usitata, occupationem aliquam circa objectum nominis significant ac proinde vel *privativa* vel *positiva* sunt, veluti עָקַר, eradicare, זִגֵּב. LXX. *κόπτειν τὴν οὐραγίαν*, הֶאֱלִיחַ, mille gignere, v. supra. LXX. *νευροκοπεῖν, ἀποκτείνειν, κατασκάπτειν*. A. *τενοντοκοπεῖν, τενάντοῦν*. S. *τραχηλοκοπεῖν, ἀποκτείνειν*. Th. *νωτοκοπεῖν*.

2 *perf. c. s.:* וַעֲרַפְתּוֹ

Ex. 13, 13. ואם־לא תפדה וערפתו

34, 20.

3 *perf. pl.:* וְעָרְפוּ

Dt. 21, 4. וערפו־שם את־העגלה

part. masc.: עֹרֵף

Jes. 66, 3. זובח השה ערף כלב

p. pass. f.: הֶעָרוּפָה *sg.*

Dt. 21, 7. על־העגלה הערופה

3 *imperf.:* יַעֲרֹף

Hos. 10, 2. יערף מזבחותם

עָרֵץ

פעל נודד נתעתות, וסעתיד יַעֲרֹץ, ומסתכון כמו יַצֵּץ לקמן, ודומס לו רָהַב, וכוסלס מסונן רעידס ורתיתס, וכן נחתת עוד נערני. לומס ג״כ יונק, סרעדס ומרתתס ויחיס [ער-שרעקקען], והכודד כמעט כמו ירישס מעני. כרעדל נַעֲרֵץ, ומוס סניכוני נַעֲרֵץ כמו נוֹרָא. סכוסף יונק ויזוק, לומר סרעדס, או נמכוון יזוק דבר נעכץ, וכן סקדיס לפעמים, לכן ירישס. ולד״ק מוכנו כמו חָרֵץ, כמונן נדידס ותתיכס, ויריסס וכדומס סשלל, ולס עתכוני.

v. comp. intr. (impf. יַעֲרֹץ), contremiscere, timere a rad. *raz* (quam repraesentant etiam vv.

עָרַץ, עָרַץ, עָרַץ q. v.), hinc *trans.* terrere, formidare. *Ni.* נֶעֱרָץ, prt. נַעֲרָץ (syn. נוֹרָא), terribilis, formidabilis. *Hi.* perterrefacere, timorem incutere, vel formidabilem habere (cf. הַחֲרִישׁ). Qui v. חָרַץ, vi incidendi s. secandi, comparant et nostrum metaphoricum esse putant, falluntur. LXX. *δειλιᾶν, εὐλαβεῖσθαι; πτοεῖν, πτήσσειν; ἰσχύειν, μεγαλαυχεῖν, θραύειν, τιτρώσκειν, διατρέπειν, ἐκκλίνειν.* S. καταδυναστεύειν; *Ni.* prt. ἐνδοξαζόμενος (A. κατισχυρευόμενος; S. ἀήττητος); *Hi.* ταραχθῆναι, φοβεῖσθαι.

inf. constr.: לַעֲרֹץ
לערץ אנוש מן־האדמה Ps. 10, 18.
לערץ הארץ Jes. 2, 19. 21.

1 *imperf.:* אֶעֱרֹץ
כי אערוץ המון רבה Job. 31, 34.

2 *imperf.:* תֵּעָרֵץ, תֵּעָרֹץ
לא תערץ מפניהם Dt. 7, 21.
אל־תערץ ואל־תחת Jos. 1, 9.
העלה נדף תערוץ Job. 13, 25.

2 *impf. fem.:* תֵּעָרְצִי *p.*
אולי תערוצי Jes. 47, 12.

2 *impf. pl.:* תֵּעָרְצוּ
ואל־תערצו מפניהם Dt. 20, 3. 31, 6.

2 *impf. pl.:* תֵּעָרְצוּן
לא־תערצון ולא־תיראון Dt. 1, 29.

Hif-il: הֶעֱרִיץ

part. c. s.: מַעֲרִיצְכֶם
והוא מעריצכם Jes. 8, 13.

2 *impf. pl.:* תַּעֲרִיצוּ
ולא תעריצו Jes. 8, 12.

3 *impf. pl.:* יַעֲרִיצוּ
אלהי ישראל יעריצו Jes. 29, 23.

Nif-al: נֶעֱרָץ

part. masc.: נַעֲרָץ
אל נערץ בסוד־קדשים Ps. 89, 8.

עָרִיץ
ז״ו, וסמך עָרִיצ [ונכוסקוט קקדוש עָרִיץ]. ספתר כפתכון הכת״נע, מקום זיפקד הקדם לכדת שמם [זוועכ], קולם לדעת הכל״נג וכו״ עכיכו כמו קכון, לומר נקיע [ריסם, זכוכד], וכנוכר יכקר.
n. m. (c. עָרִיץ, in codd. aliquot עָרִיץ), locus, in quem quis non sine pavore ac tremore descendere potest (schauerliches Thal); *Gersuni* et *Isaaki* fissuram s. rupturam intelligunt. Trg. בְּתַקּוֹף פַּצְדֵּי נַחֲלָיָא.

constr.: בְּעָרִיץ
בערוץ נחלים לשכן Job. 30, 6.

עָרִיץ
ז״ו גויר סכנד [נמר עָרִיץ]. וסתמוט מעיים ומכעיד ומפקיד ומנסיל [שכעק-קעכד]. ומום למין ועלום נגור ולדיכ, הן מעמים הן מסק״ם, או כמו פכין ומום וכוכן [נעוולַעיע, -עסעטיע], ומום עכיכי גויס.
n. m. piël. (= עָרִיץ), terrificus, formidabilis, heros, de Deo, tyrannus, violentus, de gentibus. LXX. ἀνδρεῖος, ἰσχύων, κραταιός, δυνάστης, καταδυναστεύειν, ἀδικούμενος, ὑπερήφανος, ὑπερυψοῦν, λοιμός. A. κατισχυρευόμενος; S. ἀκαμπής, ἀνυπόστατος; Th. ἀκαμπὴς διακόπτοντες.

ראיתי רשע ערץ Ps. 37, 35.
כי־אפס עריץ Jes. 29, 20.
ומלכוה עריץ ימלט Jes. 49, 25.
כגבור עריץ Jer. 20, 11.

לָעָרִיץ
נצפנו לעריץ Job. 15, 20.

pl.: עָרִיצִים
ומיד עריצים תפדוני Job. 6, 23.
ונחלת עריצים משדי Job. 27, 13.
עריצים בקשו נפשי Ps. 86, 14.
וגאות עריצים אשפיל Jes. 13, 11.
גוים עריצים יירארך Jes. 25, 3.
כי רוח עריצים Jes. 25, 4.
זמיר עריצים יענה Jes. 25, 5.
וכמץ עבר המון עריצים Jes. 29, 5.
ופדתיך מכף עריצים Jer. 15, 21.

pl.: וַעֲרִיצִים
ועריצים בקשו נפשי Ps. 54, 5.
ועריצים יתמכו־עשר Prv. 11, 16.

pl. constr.: עָרִיצֵי
עריצי גוים Ez. 28, 7. 30, 11. 31, 12. 32, 12.

מַעֲרָצָה
ז״כ, וסמוכן כפנוס רס״י כלי עזקיק עוכן וזוכר, ומ לפ״ו ניכן סכלי, לכן לל״ק פסס מופעזע, וסכלמן כק וגכוסק ועכילות, וסכוקר יקר.
n. f., instrumentum violentae formidationis, vel ipsa violentia vel potentia formidabilis. LXX. *ἰσχύς.*

בְּמַעֲרָצָה
פארה במערצה Jes. 10, 33.

I. עָרַק

פעל יקר ומקבוד, וסמוכן נכיקס וניקס סליכס וכסיעס הלמס [פלגיע-מעכן], וכן יסוד פפעל נמרמי עָרֵק וכעכני עֲרֵק, וסתמוט עָרֵק דומס ליסוד של בָּרַח, אָרַח, וקקוכס וסוכס עי׳ קקק למס, ומתכק ג״כ פזווי. כתכנוס שגור פפעל כמר כיסס וככ״קס, ומום פזמות עָרוֹק, עָרֵיק, וסמופעז עָרוֹקִי, וכן מום פפעל עֲרֵקָל נקוסקע לעל.
v. comp. intr., fugere, aram. עֲרַק et conformatione secundaria עֲרֵקָל, n. עָרוֹק, עָרֵיק, abstr. עֲרוֹקֵי; arab. *ghariqa*, *gharaqa*, ex familia vv. בָּרַח, אָרַח. Alii v. חָרַץ comparantes ei vim frangendi h. e. conterendi s. rodendi tribuunt. LXX. *φεύγειν.*

part. pl.: הָעֹרְקִים
הערקים צירה Job. 30, 3.

II. עָרַק

פעל ל״ע כ״ק נגור עֲרֵק, וסמוכן קליעס וקיגס קצור ועכידס [קכיפפעכן, כיכ-דעכן], וסתמוט עֲרֵק כדומס לל אָרַג, חָרַג, וכן נקמע מוכן הפכס נקמכי וערכי, וקקור וזווי הפכס הלוע תמע קקק פעלים למס.
v. comp. tr., nectere, plectere, e gente vv. אָרַג, חָרַג q. v.

עֵרֶק
ז״ו ע״מ שֵׂרֶק, ומום נככוי רכוי עֵרֶק, וסמוכן גיד ומיקר [ועכסע, לדעכ], וכי ג״כ מתמוט של קשיכס, וכן נקמע פרשו רכי הקדמוכים, ומלס העככית עכוק סיימן הגיד ככר הפום הכל״ק. ומום עֵרֶק מין קצר ועכוד לכעל, וסם עֵרֶק ניין למל ועכל.
n. m. (ad s. f. שֵׂרֶק, pl. c. s. עֹרְקֵי), arteria, vena (syn. גִּיד, a catenando), arab. pl. عُرُوق, quod dudum comparavit *Qimchi.* LXX. *νεῦρα* (item a colligando).

pl. c. suff.: וְעֹרְקֵי
וערקי לא ישכבון Job. 30, 17.

עֶרֶר

פעל ל״ע כ״ק נגור, כי סמוי עֵרָה נמר עֵרָה מן עור, וכסכד עוֹרֵר [יעני כ״נ י״נ] נ״כ מן עור, וכן תְּעַרְעֵר, תְּתַעַרְעֵר מן עור, לכן נכנוסים עֲרוּרִי, עֲרוֹעֵר, עֲרֹעֵר הפעל, ופקוכו לנקר לך פקק פסוק.
v. inus., siquidem a v. עָרָה initium ducunt imp. עֵרָה Jes. 32, 11. (= עָרָה), *Pi.* עוֹרֵר Jes. 23, 13., *Pil.* עֲרֵעֵר et *Hitpalel* תְּתַעַרְעֵר — nudare, deinde destruere (Iosreissen, zerstören).

עֲרִירִי
ת״ו, וסכנוי עֲרִירִים, וסמוכן לדעק מנקס לנן-סכוק קסכ יוכז, כי לדעתו סוק סמלילס של עֵר ושוכס. ולדעק יקקי ין עכר כימוכן קכנן וזמיסס, וסכלמן סולך שמס, ונקשר שגס וס מפקתכון סכקשי עכיכ ועכוס [נקקע נלמס ויין], וסכנוכן שנשלל לק״כ על סנדילס.
adj. m. (pl. עֲרִירִים), nudus, sterilis, solitarius, dirutus. *Menahem Ibn-Saruk* vertit: *sine haerede*, tanquam sit negatio adj. עֵר Mal. 2, 12. LXX. ἄτεκνος, ἐκκήρυκτος. A. ἄγονος; ed. II. ἀναύξητος. S. κενός. S. Th. ἄτεκνος, ἀπηλλοτριωμένος.

ואנכי הולך ערירי Gn. 15, 2.
האיש הזה עריריי Jer. 22, 30.

pl.: עֲרִירִים
עריריים ימתו Lev. 20, 20.
עריריים יהיו Lev. 20, 21.

עַרְעָר
ז״ו, שנקעכס מקוקכי, וסמוכן כ״ל כמו עכיכי, כסשלל לו על עכי ומלוכל וככס רוק וכעוכ, לו על עץ כוכד וכעוכ הגדל נעכנס, לס לל זיכיס מלל עכיכ ועכוכ זס עֵר כמוכן עכיכ, עכין נמיקס ודזיקס. ומכל״ק סנכס דנכיס נפכוכ סמלס סוקס.
n. m. ex *adj. subst.*, sicut עֲרִירִי, nudus, spoliatus, trop. vel de paupere atque afflicto, vel de arbusto solitario in desertis crescente, myrica, nisi עֵר = עֲרָה, de *virendo* dicitur. LXX. ταπεινός, ἀγριομυρίκη.

הָעֲרָעֶר
תפלת הערער Ps. 102, 18.

בָּעֲרָעֶר
כערער בערבה Jer. 17, 6.

עֲרוֹעֵר
ז״ו, ומוק כמו עכיכ כין לעין, ונקמע עכיכ נעכיי מין עין, וכן הפקיקוסו כניס מסקלמוכים, וקכוב לנקמ לפ״ו לסליכ שכשו עֵר פס נדומס לל עכס ומכון למיקס, ודוק.
n. m., arbor vel in vastis nudisque solitudinibus domestica vel laete effloresceus (a v. עֵר, *vir*-ere), myrica, ut habent Vulg. et Aram., arab. عَرْعَر, juniperus. LXX. *ὄνος ἄγριος.*

עַרְעָר
עזבות ערי ערער Jes. 17, 2.

בַּעֲרוֹעֵר
ותהיינה כערוער במדבר Jer. 48, 6.

עָרַשׁ

פעל נוד ול״ע, וסמוכן לגידס [כיכ-דעכן], כסשלל על מקכק דכר [וולַעכען], כמו לגד לסר מעכו לגלס כמוכן זס, וסמעכוס לפ״ו עֲרֵשׁ, ודומס לו סמעכוס על דֵּרַשׁ, שמוכו לקיוס ע״ד, וכעכיי ערש עכין מקכס נקוכוס ולגידס [וולַעכען], ומום סס עֵרֶשׁ לנלס, ל״ס גג סכסק לו גג נככוי.
v. trans. inus., ligare, contignare, concamerare (wölben), sicut אָגַד (אֲגֻדָּה), a rad. *ras*, quam paullulum variatam exhibent vv. דָּרַשׁ, comprehendere, apprehendere, *gha-rasha* arab., unde *gharsh* (Ueberbau, Baldachin).

עֶרֶשׁ
ז״כ, וככנוי עַרְשִׂי, וכסמך סכנוי עַרְשׂוֹת, לומר מעס מקוגלת עליס כגג [קיבער-וולַעכעס נעעט], וכן נערכי, ונקרמי עֲרֻסָּה דומס לו, וכפסס ענכיכיס עֲרֻסָּה ג״כ מסללו, ומן ענס ג״כ סהקטן עַרְסָל, מעס קעכס.
n. f. (c. s. עַרְשׂוֹ, pl. c. עַרְשׂוֹת), sponda, lectus, cui tectum superstructum est (Himmelbett), aram. עַרְסָא, unde nom. עֲרִיסָה et diminut. עַרְסָל, lectulus. LXX. *κλίνη, στρωμνή* (A. *grabatum*).

ערשו ערש ברזל Dt. 3, 11.
יסעדנו על־ערש דוי Ps. 41, 4.
על־ערש יצוער Ps. 132, 3.

עֶרֶשׂ *p.*
ובדמשק ערש Am. 3, 12.

cum suff.: עַרְשִׂי
תנחמני ערשי Job. 7, 13.
ערשי אמסה Ps. 6, 7.
מרבדים רבדתי ערשי Prv. 7, 16.

cum suff.: עַרְשָׂהּ
אף־ערשנו רעננה Cant. 1, 16.

cum suff.: עַרְשׂוֹ
הנה ערשו ערש ברזל Dt. 3, 11.

pl. c. suff.: עַרְשׂוֹתָם
וסרחים על־ערשתם Am. 6, 4.

עָשַׁב

פעל נוד, ול״ע כ״ק נגור, ופקוכו כמו אָגַב לעיל דף כ״ו, לומר נסיכס וויסיכס, שנשלל קק״כ על פכיקס וכנכוכ [נלַאָכנען, נלַיסען], כדכך מסשלס לנכוכ. וק״כ מקמוט עֲשַׂב, אָגַב דומס לל זָהַב, צָהַב, ומקקר כנכר פכשלס. ספעל עשב נעכני גויר מסס.
v. comp. intr. inus., sicut אָגַב, זָהַב, צָהַב, splendere, florere, a quo differt *v. denom. arab.*, herbam, pabulum viride producere.

עֵשֶׂב
ז״ו, וככנוי עִשְׂבָּם, וסמך סכנוי עִשְׂבוֹת, נדגוש לוק שנשי. ספתר יק ווועון וולכל דשל וקניכ [קרוים, פוטעער-], וסכנוי סקנוני, ולל עשב דומס עֵשֶׂב נעכני, נקנגוס עֵסֶב וסילועס עִסְבָּא משלמו נסמך.
n. m. (c. s. עִשְׂבָּם, pl. c. עִשְׂבוֹת), herba, pabulum, pl. coll. de herbis, sementi, oleribus, arab. *'ushb-on*, targ. עִסְבָּא (def. עִסְבָּא). LXX. *βοτάνη, παμβότανον; χλόη, χλωρός; χόρτος, χόρτασμα; ἄγρωστις.* A. πόα. S. σπόριμον.

עשב מזריע זרע Gn. 1, 11. 12.
כל־עשב זרע זרע Gn. 1, 29.
כל־ירק עשב לאכלה Gn. 1, 30.
וכל־עשב השדה Gn. 2, 5.
ואכלת את־עשב השדה Gn. 3, 18.
כירק עשב נתתי לכם Gn. 9, 3.
ועל כל־עשב השדה Ex. 9, 22.
כל־עשב השדה Ex. 9, 25.

וַיֹּאכַל אֶת־כָּל־עֵשֶׂב
Ex. 10, 12. 15. הָאָרֶץ
Dt. 11, 15. וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ
Dt. 29, 22. וְלֹא־יִזָּרֵעַ בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב
Dt. 32, 2. וְכִרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב
2 Reg. 19, 26. חִיר עֵשֶׂב שָׂדֶה
Ps. 92, 8. בְּפָרְחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב
Ps. 105, 35. וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאַרְצָם
Ps. 106, 20. בְּתַבְנִית שׁוֹר אֹכֵל עֵשֶׂב
Prv. 19, 12. וְכַטַּל עַל־עֵשֶׂב רִצְנוֹ
Jes. 37, 27. חִיר עֵשֶׂב שָׂדֶה
Jer. 14, 6. כִּי־אֵין עֵשֶׂב
Am. 7, 2. אֶת־עֵשֶׂב הָאָרֶץ
Mich. 5, 6. כִּרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב
Zach. 10, 1. לְאִישׁ עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה

וְעֵשֶׂב
Ps. 104, 14. וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם
Jer. 12, 4. וְעֵשֶׂב כָּל־הַשָּׂדֶה יִיבַשׁ

וּבְעֵשֶׂב
Ex. 10, 15. וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל־אֶרֶץ

בְּעֵשֶׂב
Job. 5, 25. וְצֶאֱצָאֶיךָ כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ
Ps. 72, 16. וְיָצִיצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ

כָּעֵשֶׂב
Ps. 102, 5. הוּכָּה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ
Ps. 102, 12. וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב אִיבָשׁ

cum suff.: עֵשְׂבָּם
Jes. 42, 15. וְכָל־עִשְׂבָּם אוֹבִישׁ

pl. constr.: עִשְׂבוֹת
Prv. 27, 25. וְנֶאֶסְפוּ עִשְׂבוֹת הָרִים

עֲשַׂב
נקרמי כמו עשב נענרי, וסידועה עִשְׂבָּא, ומכלון ירק.
n. m. aram., herba. LXX. χόρτος.

constr.: בַּעֲשַׂב
Dan. 4, 12. חִלְקָהּ בְּעֵשֶׂב אַרְעָא

def.: עִשְׂבָּא
Dan. 4, 29. עִשְׂבָא כְתוֹרִין
Dan. 5, 21. עִשְׂבָא כְתוֹרִין יִתְעַמּוּנָה

def.: וְעִשְׂבָּא
Dan. 4, 22. וְעִשְׂבָא כְתוֹרִין ׀ לָךְ
Dan. 4, 30. וְעִשְׂבָא כְתוֹרִין יֵאכֵל

עָשָׂה

פעל נודד וכן סנוכך, וסעתיד יַעֲשֶׂה וסספקנ יַעַשׂ. פתכון תמנותו כמו עֶשֶׂא נקרמי, וכמו עֵשׂ לעיל דף פכ"ח, לומר כתיפס וסקיפס לקיכס ולקיקס [דרייקטן, פרעפסטן], ומוס ענידס ויליכס יניעס וקניכס נדנכ וקיכיפס [נעפֿרייטען, פֿערפֿעדטיגען, עסון], סכל מתמנות אל עסיקס ועמילס וכתיפס נדנכ. למאל נוס מעזית נגד וקיכיפ קפיכס ונכיכת כלי זין ועסיקס כמלחמה, או נכלוף אל יכ ונכנס, או כמו סמיפס נכללו. ולפעמים כמו סוגלת דנכ לשור, ד"מ מסוגלת אלנ או זוטן, מסוגלת פרות וסנסניס, מסוגלת קמח וכלומס, או כמו יגיעה ועמילה וזכיכה [עדווערטען], כי זהו תכלית הענסק נדנכ, או נ"כ ענין תקון, ועוד משקולות סיכה, כלומר תריפה נגו סחלין. מכפעל נַעֲשָׂה הפעולי, ומכנד עֲשָׂה קשוק ממוקן לקבל, מכתיב סדרין, והנסג"פ הפעולי מקל. נשפה ענריכית מוס עֲשָׂה המופשט, וכן כשם עֲשָׂה [נתמנות הטוני], לא־תַעֲשֶׂה.
v. trans., usu patens latissime (imp. עֲשֵׂה, ap. רַעֲשֵׂה), sicut עַס q. v., אָסָא aram., primum vi premendi atque urgendi (pressen), deinde *laborandi, operandi, faciendi*, h. e. cum virium contentione in aliqua re elaborare s. occupatum esse, hinc: conficere, fabricari; producere, invenire; protrahere aliquid in lucem, veluti lac, oleum, farinam; elaborare (erarbeiten), h. e. operando lucrari sibique comparare; apparare, disponere aliquid, et sic latissime de effectione laboriosa, qua aliquid existit *reipsa*, vel *alio statu*, ac fuerat. *Ni.* נֵעָשָׂה pass. *Pi.* intens., a nativa verbi significatione, contrectare, subigere mammas mulieris. *Pu.* pass. conjugationis *Qal*. Inde neohebr. עֲשִׂיָּה, effectio; עֲשׂוּיָה, praeceptum. LXX. ποιεῖν, ἀντι-, δια-, περιποιεῖσθαι; ἐργάζεσθαι, κατ-; τελεῖν, ἐπι-, συν-, ἐπὶ τέλος ἄγειν; ἑτοιμάζειν, κατασκευάζειν, κτίζειν, οἰκοδομεῖν, πράσσειν; ἄγειν, φέρειν; γλύφειν, δια-; ἀναστρέφεσθαι, θεραπεύειν, κτᾶσθαι, et multifariam significatione ex contextu specialiter definita.

3 perf.: עָשָׂה
Gn. 1, 31. אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
Gn. 2, 2 (bis). מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
Gn. 3, 1. אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ אֱלֹהִים
Gn. 5, 1. בִּדְמוּת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ
Gn. 6, 6. כִּי־עָשָׂה אֶת־הָאָדָם
Gn. 6, 22. צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה
Gn. 8, 6. חַלּוֹן הַתֵּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה
Gn. 9, 6. כִּי בְצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה
Gn. 9, 24. עָשָׂה לוֹ בְּנוֹ הַקָּטָן
Gn. 13, 4. אֲשֶׁר־עָשָׂה שָׁם בָּרִאשֹׁנָה
Gn. 18, 8. וּבֶן־הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה
Gn. 21, 6. צְחֹק עָשָׂה לִי אֱלֹהִים
Gn. 21, 26. לֹא יְדַעְתִּי מִי עָשָׂה
Gn. 24, 66. הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה
Gn. 31, 1. עָשָׂה אֶת כָּל־הַכָּבֹד
Gn. 33, 17. וְלִמְקֹנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת
Gn. 34, 7. כִּי נְבָלָה עָשָׂה
Gn. 38, 10. וַיֵּרַע בְּעֵינֵי יְיָ אֲשֶׁר עָשָׂה
Gn. 39, 19. עָשָׂה לִי עַבְדֶּךָ
Gn. 42, 28. מַה־זֹּאת עָשָׂה אֱלֹהִים
Ex. 13, 8. עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי
Ex. 14, 31. עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם
Ex. 18, 1. אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים
Ex. 18, 8. אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ
Ex. 18, 9. הַטּוֹבָה אֲשֶׁר־עָשָׂה יְיָ
Ex. 20, 11. שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְיָ
Ex. 31, 17. עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם
Ex. 32, 21. מַה־עָשָׂה לְךָ הָעָם
Ex. 32, 35. אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן
Ex. 36, 8. מְעֻשֵׂה חֹשֶׁב עָשָׂה
Ex. 36, 11. עָשָׂה בְּשָׂפַת הַיְרִיעָה
Ex. 36, 12. חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה
Ex. 36, 12. וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה
Ex. 36, 14. וַיַּרְא עָשָׂה אֹתָם
Ex. 36, 17. וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה
Ex. 36, 22. כֵּן עָשָׂה לְכָל קַרְשֵׁי
Ex. 36, 24. עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים
Ex. 36, 25. עָשָׂה עֶשְׂרִים קְרָשִׁים
Ex. 36, 27. עָשָׂה שֵׁשָׁה קְרָשִׁים
Ex. 36, 28. עָשָׂה לַמִּקְצֹעָת
Ex. 36, 29. כֵּן עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם
Ex. 36, 34. טַבְּעֹתָם עָשָׂה זָהָב
Ex. 36, 35. מִפְשֶׂה חֹשֶׁב עָשָׂה
Ex. 37, 7. מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם
Ex. 37, 8. מִן־הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה
Ex. 37, 17. עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה
Ex. 37, 24. זָהָב טָהוֹר עָשָׂה אֹתָהּ
Ex. 37, 27. עָשָׂה־לוֹ ׀ מִתַּחַת לְזֵרוֹ
Ex. 38, 3. כֵּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת
Ex. 38, 7. נְבוֹב לֻחֹת עָשָׂה אֹתוֹ
Ex. 38, 22. עָשָׂה אֶת כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה
Ex. 38, 28. עָשָׂה וָוִים לָעַמּוּדִים
Ex. 40, 16. כֵּן עָשָׂה
Lev. 4, 20. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר
Lev. 8, 34. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה בַּיּוֹם הַזֶּה
Lev. 16, 15. 24, 19. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
Num. 8, 4. כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה
Num. 17, 26. צִוָּה יְיָ אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה
Num. 22, 2. אֲשֶׁר־עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
Num. 33, 4. עָשָׂה יְיָ שְׁפָטִים
Dt. 1, 30. כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אִתְּכֶם
Dt. 2, 12. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יִשְׂרָאֵל
Dt. 2, 22. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִבְנֵי עֵשָׂו
Dt. 3, 21. עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
Dt. 4, 34. אֲשֶׁר־עָשָׂה לָכֶם יְיָ
Dt. 7, 18. אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֶיךָ
Dt. 8, 17. עָשָׂה לִי אֶת־הַחַיִל הַזֶּה
Dt. 10, 21. אֲשֶׁר־עָשָׂה אִתָּךְ
Dt. 11, 3. וְאֶת־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה
Dt. 11, 4. וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֵיל מִצְרַיִם
Dt. 11, 5. וַאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בַּמִּדְבָּר
Dt. 11, 6. וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָתָן
Dt. 11, 7. מַעֲשֵׂה יְיָ הַגָּדֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
Dt. 24, 9. אֲשֶׁר־עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֶיךָ
Dt. 25, 17. אֲשֶׁר־עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק
Dt. 26, 19. עַל כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה
Dt. 29, 1. אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ לְעֵינֵיכֶם
Dt. 29, 23. עַל־מָה עָשָׂה יְיָ כָּכָה
Dt. 31, 4. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחוֹן
Dt. 31, 18. עַל כָּל־הָרָעָה אֲשֶׁר עָשָׂה
Dt. 33, 21. צִדְקַת יְיָ עָשָׂה
Dt. 34, 12. אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה
Jos. 4, 23. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ
Jos. 7, 15. וְכִי־עָשָׂה נְבָלָה
Jos. 9, 3. אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ
Jos. 9, 9. כְּכֹל־אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרָיִם
Jos. 9, 10. אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי מַלְכֵי
Jos. 10, 1. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִירִיחוֹ
Jos. 10, 1. כֵּן־עָשָׂה לְעַי
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ
Jos. 10, 28. 30.
Jos. 10, 32. כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לִלְבְנָה
Jos. 10, 35. כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לְלָכִישׁ
Jos. 10, 37. כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה לְעֶגְלוֹן
Jos. 10, 39. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֶבְרוֹן
Jos. 10, 39. כֵּן־עָשָׂה
Jos. 10, 39. וְכַאֲשֶׁר עָשָׂה לִלְבְנָה
Jos. 11, 15. עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לֹא־הֵסִיר
Jos. 11, 18. יָמִים רַבִּים עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ
Jos. 23, 3. כֹּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
Jos. 24, 17. וַאֲשֶׁר עָשָׂה לְעֵינֵינוּ
Jos. 24, 31. מַעֲשֵׂה יְיָ אֲשֶׁר עָשָׂה
Jud. 2, 7. 10. אֲשֶׁר עָשָׂה לְיִשְׂרָאֵל
Jud. 6, 29. מִי עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה
Jud. 6, 29. עָשָׂה הַדָּבָר הַזֶּה
Jud. 8, 35. אֲשֶׁר עָשָׂה עִם־יִשְׂרָאֵל
Jud. 9, 56. אֲשֶׁר עָשָׂה לְאָבִיו
Jud. 11, 36. אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ יְיָ
לְאֹיְבָיו וּלְאַמּוֹ אֵת אֲשֶׁר
עָשָׂה
Jud. 14, 6.
Jud. 15, 6. מִי עָשָׂה זֹאת
Jud. 15, 10. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ
Jud. 18, 4. כְּזֹה וְכָזֶה עָשָׂה לִי מִיכָה
Jud. 18, 27. אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה מִיכָה
Jud. 18, 31. פֶּסֶל מִיכָה אֲשֶׁר עָשָׂה
Jud. 20, 10. אֲשֶׁר עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל
Jud. 21, 15. כִּי־עָשָׂה יְיָ פֶּרֶץ
Ruth 3, 16. אֲשֶׁר עָשְׂתָה־לָּהּ הָאִישׁ
1 S. 6, 9. הוּא עָשָׂה לָנוּ אֶת־הָרָעָה
1 S. 11, 13. עָשָׂה־יְיָ תְּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל
1 S. 12, 6. יְיָ אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־מֹשֶׁה
1 Sam. 12, 7. אֲשֶׁר־עָשָׂה אִתְּכֶם
1 Sam. 14, 45. אֲשֶׁר עָשָׂה הִישׁוּעָה
1 Sam. 14, 45. עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה
1 Sam. 15, 2. אֲשֶׁר־עָשָׂה עֲמָלֵק
1 Sam. 19, 18. אֲשֶׁר עָשָׂה־לוֹ שָׁאוּל
1 Sam. 20, 32. לָמָּה יוּמַת מַה עָשָׂה
1 Sam. 27, 11. כֹּה־עָשָׂה דָוִד
1 Sam. 28, 9. יָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה
1 S. 28, 18. עָשִׂיתָ־לְךָ יְיָ הַיּוֹם הַזֶּה
2 Sam. 3, 36. כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
2 Sam. 10, 2. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו
2 Sam. 11, 27. וַיֵּרַע הַדָּבָר אֲשֶׁר־עָשָׂה
2 Sam. 12, 6. עֵקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה
2 Sam. 14, 20. עֲשֹׂה עַבְדְּךָ יוֹאָב
2 Sam. 14, 22. אֲשֶׁר־עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
2 Sam. 19, 25. וְלֹא־עָשָׂה רַגְלָיו
2 Sam. 19, 25. וְלֹא־עָשָׂה שָׂפָמוֹ
2 Sam. 23, 22. אֲלֶה עָשָׂה בְּנָיָהוּ
1 Reg. 2, 5. אֲשֶׁר־עָשָׂה לִי יוֹאָב
1 Reg. 2, 5. אֲשֶׁר עָשָׂה לִשְׁנֵי־שָׂרֵי
1 Reg. 2, 24. וַאֲשֶׁר עָשָׂה־לִי בַיִת
1 Rg. 6, 31. עֲשָׂה דַלְתוֹת עֲצֵי־שָׁמֶן
1 Rg. 6, 33. וְכֵן עָשָׂה לְפֶתַח הַהֵיכָל
1 Rg. 7, 6. וְאֵת אוּלָם הָעַמּוּדִים עָשָׂה
1 Reg. 7, 7. אֻלָם הַמִּשְׁפָּט עָשָׂה
1 Reg. 7, 16. וְשִׁתֵּי כֹתָרוֹת עָשָׂה
1 Rg. 7, 18. וְכֵן עָשָׂה לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית
1 Rg. 7, 40. אֲשֶׁר עָשָׂה לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
1 Reg. 7, 45. אֲשֶׁר עָשָׂה חִירָם
1 Reg. 7, 51. אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
1 Rg. 8, 64. כִּי־עָשָׂה שָׁם אֶת־הָעֹלָה
1 Reg. 8, 66. אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ לְדָוִד
1 Reg. 9, 8. עַל־מָה עָשָׂה יְיָ כָּכָה
1 Reg. 9, 26. וַאֲנִי עָשָׂה הַמֶּלֶךְ
1 Reg. 11, 8. וְכֵן עָשָׂה לְכָל־נָשָׁיו
1 Rg. 11, 38. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד עַבְדִּי
1 Reg. 11, 41. אֲשֶׁר עָשָׂה וְחָכְמָתוֹ
1 Reg. 12, 32. כֵּן עָשָׂה בְּבֵית־אֵל
1 Reg. 12, 32. אֲשֶׁר־עָשָׂה
1 Rg. 12, 33. אֲשֶׁר־עָשָׂה בְּבֵית־אֵל
1 Reg. 13, 11. הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר־עָשָׂה
1 Reg. 14, 26. אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה
1 Reg. 14, 29. וְכֹל־אֲשֶׁר עָשָׂה
15, 7. 23. 31. 16, 14. 22, 39.
1 Reg. 15, 3. אֲשֶׁר־עָשָׂה לְפָנָיו
1 Rg. 15, 5. אֲשֶׁר עָשָׂה דָוִד אֶת־הַיָּשָׁר
1 Reg. 16, 5. וַאֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרֹתָיו
1 Rg. 16, 7. עָשָׂה בְּעֵינֵי יְיָ לְהַכְעִיסוֹ
1 Rg. 16, 19. וּבְחַטֹּאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
1 Rg. 16, 27. אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ
1 Reg. 16, 27. אֲשֶׁר עָשָׂה
1 Rg. 18, 26. עַל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה
1 Reg. 19, 1. אֲשֶׁר עָשָׂה אֵלִיָּהוּ
1 Reg. 22, 46. וּגְבוּרָתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה
1 Reg. 22, 49. K'tib. *יְהוֹשָׁפָט עָשׂוֹר
1 Reg. 22, 54. כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו
2 Rg. 1, 18. דִּבְרֵי אֲחַזְיָהוּ אֲשֶׁר עָשָׂה
2 Reg. 3, 2. אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו
2 Reg. 8, 4. אֲשֶׁר־עָשָׂה אֱלִישָׁע
2 Reg. 8, 23. וְכֹל־אֲשֶׁר עָשָׂה
10, 34. 12, 20. 13, 8. 28. 15, 6.
21. 26. 31. 21, 17. 23, 28. 24, 5.
2 Rg. 10, 10. וַיְיָ עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר
2 Reg. 10, 19. וַיֵּהוּא עָשָׂה בְּעָקְבָּה
2 Reg. 14, 3. כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה
2 Reg. 14, 3. וַיַּעַשׂ אֲבִיו עָשָׂה
2 Reg. 14, 15. אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ
2 Rg. 15, 3. כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה אֲמַצְיָהוּ
2 Reg. 15, 34. עָשָׂה עֻזִּיָּהוּ אֲבִיו עָשָׂה
2 Reg. 15, 36. וְכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
2 Reg. 16, 2. וְלֹא־עָשָׂה הַיָּשָׁר
2 Rg. 16, 11. כֵּן עָשָׂה אוּרִיָּה הַכֹּהֵן
2 Rg. 16, 19. דִּבְרֵי אָחָז אֲשֶׁר עָשָׂה
2 Reg. 17, 22. יָרְבְעָם אֲשֶׁר עָשָׂה
2 Reg. 18, 3. אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִד אָבִיו
2 Rg. 18, 4. נְחַשׁ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־עָשָׂה
2 Reg. 20, 20. גְּבוּרָתוֹ וַאֲשֶׁר עָשָׂה
2 Rg. 21, 3. וַיַּעַשׂ אֲשֵׁרָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה
2 Reg. 21, 7. הָאֲשֵׁרָה אֲשֶׁר עָשָׂה
2 Reg. 21, 11. יָעַן אֲשֶׁר עָשָׂה
2 Rg. 21, 20. כַּאֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה אָבִיו
2 Rg. 21, 25. דִּבְרֵי אָמוֹן אֲשֶׁר עָשָׂה
2 Reg. 23, 12. אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה
2 Reg. 23, 15. אֲשֶׁר עָשָׂה יָרָבְעָם
2 Reg. 23, 19. אֲשֶׁר עָשָׂה בְּבֵית־אֵל
2 Reg. 24, 3. כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה
2 Reg. 24, 9. אֲשֶׁר־עָשָׂה אָבִיו

אשר עשה שלמה 2 Reg. 24, 13.
ככל־אשר־עשה יהויקים 2Rg. 24, 19.
והמכנות אשר־עשה שלמה 2 Reg. 25, 16.
אלה עשה בניהו בן־ יהוידע 1 Chr. 11, 24.
נפלאתיו אשר עשה 1 Chr. 16, 12.
וי״י שמים עשה 1 Chr. 16, 26.
עשה שלמה את־ים הנחשת 1 Chr. 18, 8.
עשה אביו עמי חסד 1 Chr. 19, 2.
אשר־עשה משה 1 Chr. 21, 29.
אשר עשה משה עבד־י״י 2 Chr. 1, 3.
אשר עשה בצלאל 2 Chr. 1, 5.
אשר עשה את־השמים 2 Chr. 2, 11.
את־המלאכה אשר עשה 2 Chr. 4, 11.
ואת־המכנות עשה 2 Chr. 4, 14.
ואת־הכיורות עשה 2 Chr. 4, 14.
עשה חורם אביו 2 Chr. 4, 16.
עשה שלמה לבית י״י 2 Chr. 5, 1.
עשה שלמה כיור 2 Chr. 6, 13.
אשר עשה דויד המלך 2 Chr. 7, 6.
עשה שם העלות 2 Chr. 7, 7.
אשר־עשה שלמה 2 Chr. 7, 7.
הטובה אשר עשה י״י 2 Chr. 7, 10.
עשה י״י ככה 2 Chr. 7, 21.
ולעגלים אשר עשה 2 Chr. 11, 15.
מגני הזהב אשר עשה 2 Chr. 12, 9.
אשר עשה לכם ירבעם 2 Chr. 13, 8.
גם־הוא עשה במות 2 Chr. 21, 11.
כי־עשה טובה בישראל 2Chr. 24, 16.
אשר עשה יהוידע 2 Chr. 24, 22.
ככל אשר־עשה אמציהו 2Chr. 26, 4.
ולא־עשה הישר 2 Chr. 28, 1.
וגם מסכות עשה לבעלים 2Chr. 28, 2.
עשה במות לקטר 2 Chr. 28, 25.
עשה והצליח 2 Chr. 31, 21.
ואוצרות עשה־לו לכסף 2Chr. 32, 27.
ועירים עשה לו 2 Chr. 32, 29.
חסמל אשר עשה 2 Chr. 33, 7.
כאשר עשה מנשה 2 Chr. 33, 22.
אשר עשה מנשה אביו 2 Chr. 33, 22.
כפסח אשר עשה 2Chr 35, 18.
ותועבתיו אשר־עשה 2 Chr. 36, 8.
ברה אשר עשה Neh. 13, 7.
עשה משתה לכל־שריו Esth. 1, 3.
עשה המלך לכל־העם Esth. 1, 5.
והנתה למדינות עשה Esth. 2, 18.
העץ אשר־עשה המן Esth. 7, 9.
והוא־עשה מי ישלם־לו Job. 21, 31.
וכסכה עשה נצר Job. 27, 18.
נודע ׀ י״י משפט עשה Ps. 9, 17.
לא־עשה לרעהו רעה Ps. 15, 3.
לעם נולד כי עשה Ps. 22, 32.
אשר עשה לנפשי Ps. 66, 16.
ונפלאתיו אשר עשה Ps. 78, 4.
נגד אבותם עשה פלא Ps. 78, 12.
וי״י שמים עשה Ps. 96, 5.
כי־נפלאות עשה Ps. 98, 1.
לא כחטאינו עשה לנו Ps. 103, 10.
עשה ירח למועדים Ps. 104, 19.
נפלאתיו אשר־עשה Ps. 105, 5.
זכר עשה לנפלאתיו Ps. 111, 4.
כל אשר־חפץ עשה Ps. 115, 3.
זה־היום עשה י״י Ps. 118, 24.
כל אשר־חפץ י״י עשה Ps. 135, 6.
לא־עשה כן ׀ לכל־גוי Ps. 147, 20.
עד־לא עשה ארץ Prv. 8, 26.
י״י עשה גם־שניהם Prv. 20, 12.
כאשר עשה־לי כן אעשה Prv. 24, 29.
את־הכל עשה Eccl. 3, 11.
המעשה אשר־עשה Eccl. 3, 11.
עשה שיראו מלפניו Eccl. 3, 14.
עשה האלהים Eccl 7, 14.
אשר עשה האלהים Eccl. 7, 29.
אפריון עשה לו המלך Cant. 3, 9.
עמודיו עשה כסף Cant. 3, 10.
כי גאות עשה Jes. 12, 5.

על־כן יתרה עשה Jes. 15, 7.
והוא עשה Jes. 38, 15.
כתהו עשה Jes. 40, 23.
ושאריתו לאל עשה Jes. 44, 17.
רגו שמים כי־עשה Jes. 44, 23.
על לא־חמס עשה Jes. 53, 9.
עשה את־אשר חפצתי Jes. 55, 11.
כגוי אשר־צדקה עשה Jes. 58, 2.
שתים רעות עשה עמי Jer. 2, 13.
תחת מה עשה י״י Jer. 5, 19.
לשקר עשה עט שקר Jer. 8, 8.
ברקים למטר עשה Jer. 10, 13. 51, 16.
על אשר־עשה בירושלם Jer. 15, 4.
על־מה עשה י״י Jer. 22, 8.
אשר עשה־לנו את־הנפש Jer. 38, 16.
אשר עשה המלך אסא Jer. 41, 9.
אשר עשה ישמעאל Jer. 41, 11.
יתרת עשה אבדו Jer. 48, 36.
גם־זמם י״י גם־עשה Jer. 51, 12.
ככל אשר־עשה יהויקים Jer. 52, 2.
אשר עשה המלך שלמה Jer. 52, 20.
עשה י״י אשר זמם Thr. 2, 17.
צדקתו אשר עשה Ez. 3, 20.
וכל־אלה עשה לא ימלט Ez. 17, 18.
את־כל־אלה לא עשה Ez. 18, 11.
תועבה עשה Ez. 18, 12.
התועבות האלה עשה Ez. 18, 13.
חטאת אביו אשר עשה Ez. 18, 14.
משפטי עשה Ez. 18, 17.
ואשר לא־טוב עשה Ez. 18, 18.
משפט וצדקה עשה Ez. 18, 19.
פשעיו אשר עשה Ez. 18, 22
בצדקתו אשר־עשה Ez. 18, 22.
אשר־עשה הרשע Ez. 18, 24.
כל צדקתו אשר־עשה Ez. 18, 24.
בעולו אשר־עשה Ez. 18, 26.
מרשעתו אשר עשה Ez. 18, 27.
מכל־פשעיו אשר עשה Ez. 18, 28.
את רעהו עשה תועבה Ez. 22, 11.
ככל אשר־עשה תעשו Ez. 24, 24.
ובעולו אשר־עשה Ez. 33, 14.
משפט וצדקה עשה Ez. 33, 16.
מעשיו אשר עשה Dan. 9, 14.
ככה עשה לכם בית־אל Hos. 10, 15.
עשה עמכם להפליא Joel 2, 26.
וי״י לא עשה Am. 3, 6.
אשר־עשה את־הים Jon. 1, 9.
לעשות־להם ולא עשה Jon. 3, 10.
לא־עשה אכל Hab. 3, 17.
כן עשה אתנו Zach. 1, 6.
ולא־אחד עשה Mal. 2, 15.

3 *perf.*: וְעָשָׂה

ועשה לו כתנת פסים Gn. 37, 3.
ועשה פסח לי״י Ex. 12, 48.
ועשה בצלאל Ex. 36, 1.
ועשה מאחת מחנה Lev. 4, 2.
ועשה לפר Lev. 4, 20.
ועשה אחת Lev. 4, 22.
ועשה הכהן את־החטאת Lev. 14, 19.
ועשה את־האחד Lev. 14, 30.
ועשה אתם הכהן Lev. 15, 15.
ועשה הכהן את־האחד Lev. 15, 30.
ועשה את־דמו Lev. 16, 15.
ויצא ועשה את־עלתו Lev. 16, 24.
ועשה לה הכהן Num. 5, 30.
ועשה הכהן אחד לחטאת Nu. 6, 11.
ועשה את־חטאתו Num. 6, 16.
ועשה הכהן את־מנחתו Num. 6, 17.
ועשה פסח לי״י Num. 9, 10.
ועשה פסחו לי״י Num. 9, 14.
ועשה אשה ריח Num. 15, 14.
ועשה י״י להם Dt. 31, 4.
ועשה למלאכתו 1 Sam. 8, 16.
מת הילד ועשה רעה 2 Sam. 12, 18.
ועשה פרי למעלה 2 Reg. 19, 30.
ועשה אוב וידענים 2 Reg. 21, 6.
ועשה אוב 2 Chr. 33, 6.

ועשה קציר כמו־נטע Job. 14, 9.
ועשה י״י צבאות Jes. 25, 6.
ועשה פרי למעלה Jes. 37, 31.
מי־פעל ועשה Jes. 41, 4.
ועשה הרעה בעיני Jer. 18, 10.
ועשה משפט וצדקה Jer. 22, 15. 23, 5. 33, 15.
ועשה עול Ez. 3, 20.
ונשא ענך ועשה פרי Ez. 17, 23.
ועשה משפט וצדקה Ez. 18, 5.
ועשה אח מאחד מאלה Ez. 18, 10.
ועשה משפט וצדקה Ez. 18, 21.
מצדקתו ועשה עול Ez. 18, 24.
ועשה עול ומת Ez. 18, 26.
ועשה עול Ez. 33, 13.
ועשה משפט וצדקה Ez. 33, 14. 19.
ועשה עול ומת בהם Ez. 33, 18.
ועשה הנשיא Ez. 45, 22.
ועשה את־עלתו Ez. 46, 12.
ועשה משפטי Mich. 7, 9.
ועשה כרצנו Dan. 8, 4.
והצליח ועשה Dan. 8, 24.
ועשה כרצונו Dan. 11, 3.
ועשה בהם והחזיק Dan. 11, 7.
וישרים עמו ועשה Dan. 11, 17.
ועשה אשר לא־עשו Dan. 11, 24.
ועשה ושב לארצו Dan. 11, 28.
ועשה ושב ויבן Dan. 11, 30.
ועשה כרצנו המלך Dan. 11, 36.
ועשה למבצרי מעזים Dan. 11, 39.

3 *perf. c. s.*: עָשָׂנִי

לעשהו לא עשני Jes. 29, 16.

3 *perf. c. s.*: עָשָׂנוּ

הוא עשנו ולא ׀ אנחנו Ps. 100, 3.

3 *perf. c. s.*: עָשָׂךְ

הוא עשך ויכוננך Dt. 32, 6.

3 *perf. c. s.*: עָשָׂהוּ

ויטש אלוה עשהו Dt. 32, 15.
בבטן עשני עשהו Job. 31, 15.
לו הים והוא עשהו Ps. 95, 5.
עשהו פסל ויסגד־למו Jes. 44, 15.
והוא חרש עשהו Hos. 8, 6.

3 *perf. c. s.*: וְעָשָׂהוּ

ועשהו חטאת Lev. 16, 9.

3 *perf. c. s.*: עָשָׂם

עצבי עשם Jes. 48, 5.

3 *perf. fem.*: עָשְׂתָה

עשתה נבלה בישראל Dt. 22, 21.
את אשר־עשתה עמו Ruth 2, 19.
את אשר־עשתה רצפה 2 S. 21, 11.
אשר־עשתה מפלצת 1 Rg. 15, 13.
אשר־עשתה לאשרה 2 Chr. 15, 16.
עשתה משתה נשים Esth. 1, 9.
לא־עשתה את־מאמר Esth. 1, 15.
אשר־עשתה אסתר Esth. 5, 5.
אשר־עשתה אסתר Esth. 6, 14.
כי ידי־י״י עשתה זאת Job. 12, 9.
מרבדים עשתה־לה Prv. 31, 22.
סדין עשתה ותמכר Prv. 31, 24.
ידי־י״י עשתה זאת Jes. 41, 20.
עשתה משבה ישראל Jer. 3, 6.
שערת עשתה מאד Jer. 18, 13.
כאשר עשתה עשו־לה Jer. 50, 15.
ככל אשר עשתה Jer. 50, 29.
אם־עשתה סדם Ez. 16, 48.

3 *perf. fem.*: עָשָׂתָה *p.*

חלחם אשר עשתה Gn. 27, 17.
הלבבות אשר עשתה 2 Sam. 13, 10.
ואת אשר־עשתה Esth. 2, 1.
אל־המשתה אשר־עשתה Esth. 5, 12.
ואת־כל־אלה ידי עשתה Jes. 66, 2.

3 *perf. fem.*: וְעָשָׂתָה

ועשתה אחת Lev. 5, 17.
ועשתה עמך מלחמה Dt. 20, 12.
ועשתה את־צפרניה Dt. 21, 12.
ועשתה לעיני את־הבריה 2 S. 13, 5.

ועשתה גלולים עליה Ez. 22, 3.
ועשתה והצליחה Dan. 8, 12.

3 *perf. fem.*: וְעָשְׂתָה

ועשת את־התבואה Lev. 25, 21.

3 *perf. f. c. s.*: עָשָׂתְנִי

רוח־אל עשתני Job. 33, 4.

2 *perf.*: עָשִׂיתָ

אל־הנחש כי עשית Gn. 3, 14.
ויאמר מה עשית Gn. 4, 10.
מה־זאת עשית לי Gn. 12, 18.
אשר עשית עמדי Gn. 19, 19.
בתם־לבבך עשית זאת Gn. 20, 6.
מה־עשית לנו Gn. 20, 9.
לא־יעשו עשית עמדי Gn. 20, 9.
כי עשית את־הדבר Gn. 20, 10.
כי יען אשר עשית Gn. 22, 16.
ובה אדע כי־עשית חסד Gn. 24, 14.
מה־זאת עשית לנו Gn. 26, 10.
ושכח את אשר־עשית Gn. 27, 45.
מה־זאת עשית לי Gn. 29, 25.
ליעקב מה עשית Gn. 31, 26.
ומכל־האמת אשר עשית Gn. 32, 11.
מה־זאת עשית לנו Ex. 14, 11.
כאשר עשית לסיחן Num. 21, 34.
מה עשית לי Num. 23, 11.
כאשר עשית לסיחן Dt. 3, 2.
והגד־נא לי מה עשית Jos. 7, 19.
כאשר עשית ליריחו Jos. 8, 2.
מה־הדבר הזה עשית לנו Jud. 8, 1.
ומה־זאת עשית לנו Jud. 15, 11.
ויאמר שמואל מה עשית 1 S. 13, 11.
הדבר הזה אשר עשית 1 S. 26, 16.
ולא־עשית חרון־אפו 1 Sam. 28, 18.
עשית את כל־הגדולה 2 S. 7, 21.
אתה עשית בסתר 2 Sam. 12, 12.
אשר־עשית עמי לשלחני 2 S. 13, 16.
הנה־נא עשית 2 Sam. 14, 20.
מדוע ככה עשית 1 Reg. 1, 6.
אשר עשית לדוד אבי 1 Rg. 2, 44.
ויאמר שלמה אתה עשית 1 Rg. 3, 6.
אשר בלבבי עשית 2 Reg. 10, 30.
אתה עשית את־השמים 2 Rg. 19, 15.
אשר עשית 2 Reg. 23, 17.
עשית את כל־הגדולה 1 Chr. 17, 19.
ומלחמות גדלות עשית 1 Chr. 22, 8.
אתה עשית עם־דויד 2 Chr. 1, 8.
כאשר עשית עם־דויד אבי 2 Chr. 2, 2.
כי־עשית זאת 2 Chr. 25, 16.
את עשית את־השמים Neh. 9, 6.
נפלאתיך אשר עשית Neh. 9, 17.
כי־אמת עשית Neh. 9, 33.
חיים וחסד עשית עמדי Job. 10, 12.
חקו עשית ולא יעבר Job. 14, 5.
כי־עשית משפטי ודיני Ps. 9, 5.
כי אתה עשית Ps. 39, 10.
רבות עשית ׀ אתה י״י Ps. 40, 6.
אלה עשית ׀ והחרשתי Ps. 50, 21.
אודך לעולם כי עשית Ps. 52, 11.
אשר־עשית גדלות Ps. 71, 19.
כל גוים ׀ אשר עשית Ps. 86, 9.
וצדקה ביעקב ׀ אתה עשית Ps. 99, 4.
כלם בחכמה עשית Ps. 104, 24.
טוב עשית עם־עבדך Ps. 119, 65.
אודה שמך כי עשית Jes. 25, 1.
אתה עשית את־השמים Jes. 37, 16.
אלהיך אשר עשית לך Jer. 2, 28.
אתה עשית את־כל־אלה Jer. 14, 22.
עשית את־השמים Jer. 32, 17.
ששו כי אתה עשית Thr. 1, 21.
עשית לך חיל Ez. 28, 4.
כאשר עשית יעשה לך Obad. 1, 15.
מה־זאת עשית Jon. 1, 10.
כאשר חפצת עשית Jon. 1, 14.

2 *perf.*: עָשִׂיתָה

הגידה לי מה עשיתה 1 S. 14, 43.
ואתה עשיתה חסד 1 Sam. 15, 6.
את אשר־עשיתה אתי 1 S. 24, 19.

אשר עשיתה לי 1 Sam. 24, 20.
ויאמר מה עשיתה 2 Sam. 3, 24.
הדבר הזה אשר עשיתה 2 S. 12, 21.
ומי יאמר מדוע עשיתה 2 S. 16, 10.
וכקנאתך אשר עשיתה Ez. 35, 11.

2 perf. m.: וְעָשִׂיתָ

ועשית־נא עמדי חסד Gn. 40, 14.
ועשית עמדי חסד Gn. 47, 29.
ועשית כל־מלאכתך Ex. 20, 9.
ועשית כל אשר אדבר Ex. 23, 22.
ועשית עליו זר זהב Ex. 25, 11.
ועשית בדי עצי שטים Ex. 25, 13.
ועשית כפרת Ex. 25, 17.
ועשית שנים כרבים Ex. 25, 18.
ועשית שלחן עצי שטים Ex. 25, 23.
ועשית לו זר זהב Ex. 25, 24.
ועשית לו מסגרת Ex. 25, 25.
ועשית זר־זהב Ex. 25, 25.
ועשית לו ארבע טבעת Ex. 25, 26.
ועשית את־הבדים Ex. 25, 28.
ועשית קערתו Ex. 25, 29.
ועשית מנרת Ex. 25, 31.
ועשית את־נרתיה Ex. 25, 37.
ועשית ללאת תכלת Ex. 26, 4.
ועשית חמשים קרסי Ex. 26, 6.
ועשית יריעת Ex. 26, 7.
ועשית חמשים ללאת Ex. 26, 10.
ועשית קרסי נחשת Ex. 26, 11.
ועשית מכסה לאהל Ex. 26, 14.
ועשית את־הקרשים Ex. 26, 15. 18.
ועשית בריחם Ex. 26, 26.
ועשית פרכת Ex. 26, 31.
ועשית מסך Ex. 26, 36.
ועשית למסך Ex. 26, 37.
ועשית את־המזבח Ex. 27, 1.
ועשית קרנתיו Ex. 27, 2.
ועשית סיריתיו לדשנו Ex. 27 3.
ועשית לו מכבר מעשה רשת Ex. 27, 4.
ועשית על־הרשת Ex. 27, 4.
ועשית בדים למזבח Ex. 27, 6.
ועשית את חצר המשכן Ex. 27, 9.
ועשית בגדי־קדש Ex. 28, 2.
ועשית משבצת זהב Ex. 28, 13.
ועשית חשן משפט Ex. 28, 15.
ועשית על־החשן Ex. 28, 22. 23.
ועשית שתי טבעות Ex. 28, 26. 27.
ועשית את־מעיל האפוד Ex. 28, 31.
ועשית על־שוליו Ex. 28, 33.
ועשית ציץ Ex. 28, 36.
ועשית מצנפת Ex. 28, 39.
ועשית להם אבנטים Ex. 28, 40.
ועשית לאהרן Ex. 29, 35.
ועשית מזבח Ex. 30, 1.
ועשית לו זר זהב Ex. 30, 3.
ועשית את־הבדים Ex. 30, 5.
ועשית כיור Ex. 30, 18.
ועשית אתו Ex. 30, 25.
ועשית אתה קטרת רקח Ex. 30, 35.
ועשית לו כאשר עשית Num. 21, 34.
ועשית לו כאשר עשית Dt. 3, 2.
ועשית כל־מלאכתך Dt. 5, 13.
ועשית הישר והטוב Dt. 6, 18.
ועשית לך ארון עץ Dt. 10, 1.
ועשית עלתיך Dt. 12, 27.
ועשית פסח לי״י Dt. 16, 1.
ועשית חג שבעות Dt. 16, 10.
ועשית את־החקים Dt. 16, 12.
ועשית על־פי הדבר Dt. 17, 10.
ועשית מעקה לגגך Dt. 22, 8.
ועשית כאשר נדרת Dt. 23, 24.
ועשית אותם בכל־לבבך Dt. 26, 16.
ועשית את־מצותו Dt. 27, 10.
ועשית את־כל־מצותיו Dt. 30, 8.
ועשית לעי ולמלכה Jos. 8, 2.
ועשית לי אות Jud. 6, 17.
ועשית לו כאשר תמצא Jud. 9, 33.

ועשית חסד על־עבדך 1 Sam. 20, 8.
ועשית לו כאשר יטב 1 Sam. 24, 5.
ועשית כחכמתך 1 Reg. 2, 6.
ועשית ושפטת 1 Reg. 8, 32.
וסלחת ועשית 1 Reg. 8, 39.
ועשית ככל אשר־יקרא 1 Rg. 8, 43.
ועשית משפטם 1 Reg. 8, 45. 49.
ועשית הישר בעיני 1 Reg. 11, 38.
ועשית מרעה לבלתי 1 Chr 4, 10.
ועשית ושפטת 2 Chr. 6, 23.
ועשית ככל אשר־יקרא 2 Chr. 6, 33.
ועשית משפטם 1 Chr. 6, 35. 39.
ועשית תחתיהן מטות ברזל Jer. 28, 13.
ועשית אותם לך ללחם Ez. 4, 9.
ועשית את־לחמך עליהם Ez. 4, 15.
ועשית עטרות Zach. 6, 11.

2 perf. c. s.: עֲשִׂיתָנִי

כי כחמר עשיתני Job. 10, 9.

2 perf. c. s.: עֲשִׂיתָהּ

אתה י״י עשיתה Ps. 109, 27.

2 perf. c. s.: עֲשִׂיתֶם

לא־עשיתם כלה Neh. 9, 31.

3 perf. c. s.: וַעֲשִׂיתֶם

ועשיתם לפני פרעה Ex. 4, 21.

2 perf. f.: עָשִׂית

לאשה מה־זאת עשית Gn. 3, 13.
עשית את־חמותך Ruth 2, 11.
עשית יהי מכירך Ruth 2, 19.
דעי מה עשית Jer. 2, 23.
כאשר עשית את Ez. 16, 48.
וגכלמת מכל אשר עשית Ez. 16, 54.
אותך כאשר עשית Ez. 16, 59.
לכל־אשר עשית Ez. 16, 63.
ובגלוליך אשר־עשית Ez. 22, 4.
אל־בצעך אשר עשית Ez. 22, 13.

2 perf.: עָשִׂיתְ K'tib

ורמתך עשית בכל רחוב Ez. 16, 31.
ולא עשית את־הזמה Ez. 16, 43.
וכתועבותיהן עשית Ez. 16, 47.
תועבתיך אשר עשית Ez. 16, 51.

1 perf.: עָשִׂיתִי

כל־היקום אשר עשיתי Gn. 7, 4.
כל־חי כאשר עשיתי Gn. 8, 21.
ובנקין כפר עשיתי זאת Gn. 20, 5.
אשר עשיתי עמך Gn. 21, 23.
עשיתי כאשר דברת Gn. 27, 19.
עד אשר אם־עשיתי Gn. 28, 15.
וגם־פה לא־עשיתי Gn. 40, 15.
אתם ראיתם אשר עשיתי Ex. 19, 4.
אשר עשיתי בקרבו Num. 14, 11.
אשר־עשיתי במצרים Num. 14, 22.
מה־עשיתי לך כי הכיתני Nu. 22, 28.
בארון אשר עשיתי Dt. 10, 5.
עשיתי ככל אשר צויתני Dt. 26, 14.
כי־עשיתי עמכם חסד Jos. 2, 12.
וכזאת עשיתי Jos. 7, 20.
כאשר עשיתי בקרבו Jos. 24, 5.
את אשר־עשיתי במצרים Jos. 24, 7.
כאשר עשיתי כן שלם־לי Jud. 1, 7.
מה־עשיתי עתה ככם Jud. 8, 2.
מה ראיתם עשיתי Jud. 9, 48.
כן עשיתי להם Jud. 15, 11.
אשר־עשיתי לקחתם שם האיש אשר עשיתי Jud. 18, 24.
עמו Ruth 2, 19.
מה עשיתי עתה 1 Sam. 17, 29.
מה עשיתי ומה־עוני 1 Sam. 20, 1.
כי מה עשיתי 1 Sam. 26, 18.
כי מה עשיתי 1 Sam. 29, 8.
או־עשיתי בנפשו שקר 2 S. 18, 13.
חטאתי מאד אשר עשיתי 2 S. 24, 10.
הנה עשיתי כדברך 1 Reg. 3, 12.
את אשר־עשיתי 1 Reg. 18, 13.
ובדבריך עשיתי 1 Reg. 18, 36.
למרחוק אתה עשיתי 2 Rg. 19, 25.

והטוב בעיניך עשיתי 2 Rg. 20, 3.
אשר עשיתי את־הדבר 1 Chr. 21, 8.
אשר עשיתי להלל 1 Chr. 23, 5.
מה עשיתי אני ואבותי 2 Chr. 32, 13.
ואני לא־עשיתי כן Neh. 5, 15.
אשר־עשיתי על־העם Neh. 5, 19.
חסדי אשר עשיתי Neh. 13, 14.
המשתה אשר־עשיתי Esth. 5, 4.
בהמות אשר־עשיתי Job. 40, 15.
י״י אלהי אם־עשיתי זאת Ps. 7, 4.
והרע בעיניך עשיתי Ps. 51, 6.
עשיתי משפט וצדק Ps. 119, 121.
ומצותיך עשיתי Ps. 119, 166.
עשיתי לי גנות Eccl. 2, 5.
עשיתי לי ברכות מים Eccl. 2, 6.
עשיתי לי שרים ושרות Eccl. 2, 8.
ולא עשיתי בו Jes. 5, 4.
כאשר עשיתי לשמרון Jes. 10, 11.
בכח ידי עשיתי Jes. 10, 13.
רחוקים אשר עשיתי Jes. 33, 13.
עשיתי מימי קדם Jes. 37, 26.
והטוב בעיניך עשיתי Jes. 38, 3.
אנכי עשיתי ארץ Jes. 45, 12.
אני עשיתי ואני אשא Jes. 46, 4.
פתאם עשיתי ותבאנה Jes. 48, 3.
ונשמות אני עשיתי Jes. 57, 16.
וראו את אשר־עשיתי Jer. 7, 12.
כאשר עשיתי לשלו Jer. 7, 14.
לאמר מה עשיתי Jer. 8, 6.
עשיתי את־הארץ Jer. 27, 5.
עשיתי אלה לך Jer. 30, 15.
הרעה אשר עשיתי לכם Jer. 42, 10.
את אשר לא־עשיתי Ez. 5, 9.
עשיתי כאשר צויתני Ez. 9, 11.
כאשר עשיתי כן יעשה Ez. 12, 11.
עשיתי את־כל־אשר עשיתי Ez. 14, 23
ולא־עשיתי אותם כלה Ez. 20, 17.
ועשיתם כאשר עשיתי Ez. 24, 22.
יאר לי ואני עשיתי Ez. 29, 9.
משפטי אשר עשיתי Ez. 39, 21.
וכפשעיהם עשיתי אתם Ez. 39, 24.
מה־עשיתי לך Mich. 6, 3.
הנזר כאשר עשיתי Zach. 7, 3.

1 perf.: וְעָשִׂיתִי

ועשיתי לך שם גדול 2 Sam. 7, 9.
ועשיתי לך שם 1 Chr. 17, 8.
ועשיתי לבית Jer. 7, 14.
ועשיתי בתוכך משפטים Ez. 5, 8.
ועשיתי בך Ez. 5, 9.
ועשיתי בך שפטים Ez. 5, 10.
ועשיתי בכם שפטים Ez. 11, 9.
אני י״י דברתי ועשיתי Ez. 17, 24. 22, 14. 36, 36. 37, 14.
באה ועשיתי Ez. 24, 14.
ועשיתי בם נקמות Ez. 25, 17.
ועשיתי שפטים בנא Ez. 30, 14.
ועשיתי שפטים במצרים Ez. 30, 19.
ועשיתי כאפך וכקנאתך Ez. 35, 11.
ועשיתי את אשר־בחקי Ez. 36, 27.
ועשיתי אתם לגוי אחד Ez. 37, 22.
ועשיתי באף ובחמה Mich. 5, 14.

1 perf.: וְעָשִׂיתִי

ועשית אותך Ez. 16, 59.

1 perf. c. s.: עֲשִׂיתָנִי

לי יארי ואני עשיתני Ez. 29, 3.

1 perf. c. s.: עֲשִׂיתִיו

יצרתיו אף־עשיתיו Jes. 43, 7.
יפה עשיתיו Ez. 31, 9.

1 perf. c. s.: וַעֲשִׂיתִיו

אדבר דבר ועשיתיו Ez. 12, 25.

1 perf. c. s.: וַיַּעֲשִׂיתֵהוּ

ועשיתיהו לי ולבני 1 Reg. 17, 12.

1 perf. c. s.: עֲשִׂיתָם

כי נחמתי כי עשיתם Gn. 6, 7.
עשיתם ולא עזבתים Jes. 42, 16.

1 perf. c. s.: וַיַּעֲשִׂיתֶם

וועשיתם לעץ אחד Ez. 37, 19.

3 perf. pl.: עָשׂוּ

אשר־עשו בחרן Gn. 12, 5.
עשו מלחמה את־ברע Gn. 14, 2.
הבאה אלי עשו ׀ כלה Gn. 18, 21.
ולא עשו כאשר דבר Ex. 1, 17.
צוה י״י אתם כן עשו Ez. 7, 6.
ומשה ואהרן עשו Ex. 11, 10.
משה ואהרן כן עשו Ex. 12, 28.
ובני־ישראל עשו Ex. 12, 35.
וגם־צדה לא־עשו להם Ex. 12, 39.
ואת־אהרן כן עשו Ex. 12, 50.
עשו להם עגל מסכה Ex. 32, 8.
את־העגל אשר עשו Ex. 32, 20.
עשו את־העגל Ex. 32, 35.
עשו בגדי־שרד Ex. 39, 1.
עשו־לו חברת Ex. 39, 4.
עשו את־החשן Ex. 39, 9.
י״י את־משה כן עשו Ex. 39, 32.
כן עשו בני ישראל Ex. 39, 42.
והנה עשו אתה Ex. 39, 43.
כן עשו Ex. 39, 43.
עשו אנשי־הארץ Lev. 18, 27.
תבל עשו Lev. 20, 12.
תועבה עשו שניהם Lev. 20, 13.
כי את־כל־אלה עשו Lev. 20, 23.
ובני־ישראל עשו Lev. 24, 23.
את־משה כן עשו Num. 1, 54.
כן עשו בני ישראל Num. 5, 4.
את־חטאתם אשר עשו Num. 5, 7.
כן־עשו להם Num. 8, 20.
על־הלוים כן עשו להם Num. 8, 22.
כן עשו בני ישראל Num. 9, 5.
כה עשו אבתיכם Num. 32, 8.
כן עשו בנות צלפחד Num. 36, 10.
עשו־לי בני עשו Dt. 2, 29.
עשו להם מסכה Dt. 9, 12.
עשו לאלהיהם Dt. 12, 31.
אשר עשו את־החדבר Dt. 17, 5.
אשר עשו לאלהיהם Dt. 20, 18.
כה עשו ששת ימים Jos. 6, 14.
כן עשו בני ישראל Jos. 14, 5.
אשר־עשו אבותינו Jos. 22, 28.
לשמע מצות־י״י לא־עשו Jud. 2, 17.
עשו את־הרע בעיני י״י Jud. 3, 12.
עשו־להם ׀ בני ישראל Jud. 6, 2.
ולא־עשו חסד Jud. 8, 35.
כאשר עשו לי Jud. 15, 11.
כי עשו זמה ונבלה Jud. 20, 6.
המעשים אשר־עשו 1 Sam. 8, 8.
עשו פלשתים לשאול 1 Sam. 31, 11.
עשו שלשת הגברים 2 Sam. 23, 17.
ואלה הצאן מה עשו 2 Sam. 24, 17.
יען אשר עשו 1 Reg. 14, 15.
מכל אשר עשו 1 Reg. 14, 22.
עשו ככל התועבת הגוים 1 Rg. 14, 24.
הגללים אשר עשו אבתיו 1 Rg. 15, 12.
ככל אשר עשו האמרי 1 Rg. 21, 26.
אשר־עשו לנו ארם 2 Reg. 7, 12.
כאשר עשו בית אחאב 2 Rg. 8, 18.
כאשר עשו אבתיו 2 Reg. 15, 9.
ומלכי ישראל אשר עשו 2 Rg. 17, 8.
בחקות ישראל אשר עשו 2 Rg. 17, 19.
אשר עשו השמרנים 2 Rg. 17, 29.
ואנשי בבל עשו 2 Reg. 17, 30.
עשו את־נרגל 2 Reg. 17, 30.
עשו את־אשימא 2 Reg. 17, 30.
והעזים עשו נבחן 2 Reg. 17, 31.
כאשר עשו אבתם 2 Reg. 17, 41.
ולא שמעו ולא עשו 2 Reg. 18, 12.
אשר עשו מלכי אשור 2 Rg. 19, 11.
מכל אשר־עשו 2 Reg. 21, 11.
יען אשר עשו 2 Reg. 21, 15.
עשו ׀ מלכי יהודה 2 Reg. 23, 12.
עשו מלכי ישראל 2 Reg. 23, 19.
אשר־עשו אבתיו 1 Reg. 23, 32. 37.
וכימי שאול עשו מלחמה 1 Chr. 5, 10

כל־אשר־עשו פלשתים 1 Chr. 10, 11.
עשו שלשת הגבורים 1 Chr. 11, 19.
ואלה הצאן מה עשו 1 Chr. 21, 17.
עשו שבעת ימים 2 Chr. 7, 9.
כאשר עשו 2 Chr. 21, 6.
ולא־עשו לו עמו שרפה 2 Chr. 21, 19.
עשו לבעלים 2 Chr. 24, 7.
כה עשו ליום ביום 2 Chr. 24, 11.
ואת־יואש עשו שפטים 2 Chr. 24, 24.
כי לא לרב עשו 2 Chr. 30, 5.
וכבוד עשו־לו במותו 2 Chr. 32, 33.
לא־עשו כפסח 2 Chr. 35, 18.
מגדל־עץ אשר־עשו Neh. 8, 4.
לא־עשו מימי ישוע Neh. 8, 17.
עשו להם עגל Neh. 9, 18.
לא עשו תורתך Neh. 9, 34.
הלוא כה עשו אבתיכם Neh. 13, 18.
מדינות המלך מה עשו Esth. 9, 12.
טבעו גוים בשחת עשו Ps. 9, 16.
אשר עשו אבותיך Prv. 22, 28.
רבות בנות עשו חיל Prv. 31, 29.
בעיר אשר כן־עשו Eccl. 8, 10.
לאשר עשו אצבעתיו Jes. 2, 8.
עשו־לו להשתחות Jes. 2, 20.
ואשר עשו אצבעתיו Jes. 17, 8.
אשר עשו לכם ידיכם חטא Jes. 31, 7.
אשר עשו מלכי אשור Jes. 37, 11.
ומעלליך עשו אלה Jer. 4, 18.
כי תועבה עשו Jer. 6, 15. 8, 12.
כי־עשו בני־יהודה הרע Jer. 7, 30.
צויתי לעשות ולא עשו Jer. 11, 8.
עשו להם להכעסני Jer. 11, 17.
ילכו גם־עשו פרי Jer. 12, 2.
אשר עשו נבלה Jer. 29, 23.
על־כל־אשר עשו Jer. 31, 37.
אשר עשו להכעיסני Jer. 32, 32.
עשו לבית הבלא Jer. 37, 15.
כל־אשר עשו לירמיהו Jer. 38, 9.
רעתם אשר עשו Jer. 44, 3.
אשר עשו בארץ יהודה Jer. 44, 9.
בדיו לא־כן עשו Jer. 48, 30.
רעתם אשר־עשו בציון Jer. 51, 24.
אל־הרעות אשר עשו Ez. 6, 9.
שקוציהם עשו בו Ez. 7, 20.
אשר עשו־פה Ez. 8, 17.
יען משפטי לא־עשו Ez. 20, 24.
לגר עשו בעשק Ez. 22, 7.
זמה עשו בתוכך Ez. 22, 9.
ושפטים עשו בה Ez. 23, 10.
ערד זאת עשו לי Ez. 23, 38.
כה עשו בתוך ביתי Ez. 23, 39.
עשו משוטיך קרשך Ez. 27, 6.
עשו־שן בת־אשורים Ez. 27, 6.
אשר עשו לי נאם אדני יהוה Ez. 29, 20.
תועבתם אשר עשו Ez. 33, 29.
בתועבותם אשר עשו Ez. 43, 8.
נכלמו מכל אשר־עשו Ez. 43, 11.
ותועבותם אשר עשו Ez. 44, 13.
אשר לא־עשו אבתיו Dan. 11, 24.
וזהב עשו לבעל Hos. 2, 10.
כי זמה עשו Hos. 6, 9.
עשו להם עצבים Hos. 8, 4.

3 *perf. pl.:* הֶעָשׂוּ *c. h. vel.*
חעשו לבלי־חת Job. 41, 24.

3 *perf. pl.:* וְעָשׂוּ
ועשו לי מקדש Ex. 25, 8.
ועשו ארון Ex. 25, 10.
ועשו את־בגדי אהרן Ex. 28, 3.
ועשו בגדי־קדש Ex. 28, 4.
ועשו את־האפד Ex. 28, 6.
ועשו את כל־אשר צויתך Ex. 31, 6.
ועשו אחת מכל־מצות יי Lev. 4, 13.
ועשו אתו עגות Num. 11, 8.
ועשו כל־העדה פר Num. 15, 24.
ועשו להם ציצת Num. 15, 38.
ועשו אתם רקעי פחים Num. 17, 3.
ועשו בארץ Dt. 5, 28.

ועשו הרע בעיני יי 2 Chr. 29, 6.
ועשו משתה Job. 1, 4.
ישמרו ועשו אתם Ez. 11, 20.
ועשו־בך שפטים Ez. 16, 41.
ועשו אותך בחמה Ez. 23, 25.
ועשו אותך בשנאה Ez. 23, 29.
ועשו באדום כאפי Ez. 25, 14.
ישמרו ועשו אותם Ez. 37, 24.
ועשו אותם Ez. 43, 11.
ועשו הכהנים את־עולתו Ez. 46, 2.
יחזקו ועשו Dan. 11, 32.
ועשו גנות Am. 9, 14.

3 *perf. pl.:* עָשְׂשׂוּ
מעשי שעשו ידי Eccl. 2, 11.

3 *perf. pl. c. s.:* עָשָׂנִי
ידיך עשוני ויכוננוני Ps. 119, 73.

3 *perf. pl. c. s.:* עָשׂוּהָ
אשר־כבר עשוהו Eccl. 2, 12.

2 *perf. pl. m.:* עֲשִׂיתֶם
הרעתם אשר עשיתם Gn. 44, 5.
המעשה הזה אשר עשיתם Gn. 44, 15
עשיתם לכם עגל מסכה Dt. 9, 16.
חטאתכם אשר־עשיתם Dt. 9, 21.
ואשר עשיתם לשני מלכי Jos. 2, 10.
כאשר עשיתם עד היום Jos. 23, 8.
מה־זאת עשיתם Jud. 2, 2.
באמת ובתמים עשיתם Jud. 9, 16.
ואם־טובה עשיתם Jud. 9, 16.
כגמול ידיו עשיתם לו Jud. 9, 16.
ואם־באמת ובתמים עשיתם Jud. 9, 19.
עשיתם עם־המתים Ruth 1, 8.
עשיתם בעיני יי 1 Sam. 12, 17.
עשיתם את כל־הרעה 1 Sam. 12, 20.
עשיתם החסד הזה 2 Sam. 2, 5.
אשר עשיתם 2 Sam. 2, 6.
עשיתם בין החמתים Jes. 22, 11.
התעבת אשר עשיתם Jer. 44, 22.
משפטי לא עשיתם Ez. 5, 7.
סביבותיכם לא עשיתם Ez. 5, 7.
ומשפטי לא עשיתם Ez. 11, 12.
אשר סביבותיכם עשיתם Ez. 11, 12.
רעותיכם אשר עשיתם Ez. 20, 43.
אשר עשיתם לכם Am. 5, 26.

2 *perf. pl.:* וַעֲשִׂיתֶם
ועשיתם אתם אני יי Lev. 19, 37. 20, 8.
משפטי ועשיתם Lev. 20, 22.
ועשיתם אתם אני יי Lev. 22, 31.
ועשיתם ביום הניפכם Lev. 23, 12.
ועשיתם שעיר־עזים Lev. 23, 19.
ועשיתם את־חקתי Lev. 25, 18.
ועשיתם אתם Lev. 25, 18.
תשמרו ועשיתם אתם Lev. 26, 3.
ועשיתם אשה ליי Num. 15, 3.
ועשיתם אתם Num. 15, 39.
ועשיתם את־כל־מצותי Nu. 15, 40.
ועשיתם עלה Num. 29, 2.
ושמרתם ועשיתם Dt. 4, 6.
תשחתון ועשיתם לכם Dt. 4, 16.
ועשיתם לכם פסל Dt. 4, 23.
ועשיתם פסל תמונת כל Dt. 4, 25.
ועשיתם הרע בעיני יי Dt. 4, 25.
ושמרתם ועשיתם אתם Dt. 7, 12.
ועשיתם לו כאשר זמם Dt. 19, 19.
ועשיתם להם ככל־החמצוה Dt. 31, 5.
ועשיתם גם־אתם Jos. 2, 12.
ועשיתם צלמי עפלוכם 1 S. 6, 5.
ועשיתם לנו ככל־החטוב 1 S. 11, 10.
ושמרתם מצותי ועשיתם Neh. 1, 9.
שמעו בקולי ועשיתם Jer. 11, 4.
הברית הזאת ועשיתם אותם Jer. 11, 6.
ועשיתם כאשר עשיתי Ez. 24, 22.
ומשפטי תשמרו ועשיתם Ez. 36, 27.

2 *perf. pl. f.:* עֲשִׂיתֶן
מדוע עשיתן Ex. 1, 18.

עשיתן תועבה Ez. 33, 26.

1 *perf. pl.:* עָשִׂינוּ
וכאשר עשינו עמך Gn. 26, 29.
מה־זאת עשינו Ez. 14, 5.
כאשר עשינו לסיחן Dt. 3, 6.
עשינו את־זאת לאמר Jos. 22, 24.
ועם־שאול עשינו חזה Jes. 28, 15.
כאשר עשינו אנחנו Jer. 44, 17.
עשינו לה כוינים Jer. 44, 19.

1 *perf. pl.:* וְעָשִׂינוּ
ועשינו לי יי אלהינו Ex. 10, 25.
ושמענו ועשינו Dt. 5, 24.
ועשינו עמך חסד Jos. 2, 14.
ועשינו עמך חסד Jud. 1, 24.
הגד־לנו ועשינו Jer. 42, 20.

part. masc.: עֹשֶׂה *m.*
עשה פרי למינו Gn. 1, 11.
ועץ עשה־פרי Gn. 1, 12.
אשר אני עשה Gn. 18, 17.
בכל אשר־אתה עשה Gn. 21, 22.
כל־אשר לבן עשה לך Gn. 31, 12.
וכל אשר־הוא עשה יי מצליח Gn. 39, 3
הוא היה עשה Gn. 39, 22.
הוא עשה יי מצליח Gn. 39, 23.
אשר האלהים עשה Gn. 41, 25. 28.
אשר־הוא עשה לעם Ex. 18, 14.
אשר אתה עשה לעם Ex. 18, 14.
אשר אתה עשה Ex. 18, 17.
אשר אני עשה עמך Ex. 34, 10.
ואם ככה את־עשה לי Nu. 11, 15.
וישראל עשה חיל Num. 24, 18.
עשה משפט יתום Dt. 10, 18.
אשר הוא עשה היום Dt. 31, 21.
ואתה עשה אתי רעה Jud. 11, 27.
עשה אני עמם רעה Jud. 15, 3.
ומה־אתה עשה בזה Jud. 18, 3.
עשה דבר בישראל 1 Sam. 3, 11.
אשר יי עשה לעיניכם 1 Sam. 12, 16.
את כל־אשר אתה עשה 2 S. 3, 25.
ויהי דוד עשה משפט 2 Sam. 8, 15.
עשה ארבות בשמים 2 Rg. 7, 2. 19.
עשה משפט וצדקה 1 Chr. 18, 14.
ומה אני עשה Neh. 2, 16.
באחת ידו עשה במלאכה Neh. 4, 11.
מלאכה גדלה אני עשה Neh. 6, 3.
עשה גדלות ואין חקר Job. 5, 9.
עשה עש כסיל Job. 9, 9.
עושה גדלות עד־אין חקר Job. 9, 10.
עשה שלום במרומיו Job. 25, 2.
עשה גדלות ולא נדע Job. 37, 5.
באיש עשה מזמות Ps. 37, 7.
עשה רמיה Ps. 52, 4.
עשה נפלאות לבדו Ps. 72, 18.
עשה צדקות יי Ps. 103, 6.
עשה מלאכיו רוחות Ps. 104, 4.
עשה גדלות במצרים Ps. 106, 21.
עשה שמים וארץ Ps. 146, 6.
עשה משפט לעשוקים Ps. 146, 7.
ראש עשה כל־רמיה Prv. 10, 4.
רשע עשה פעלת־שקר Prv. 11, 18.
עושה בעברת זדון Prv. 21, 24.
אשר חטא עשה רע Eccl. 8, 12.
אשר־אני עשה לכרמי Jes. 5, 5.
עשה בקרב כל־הארץ Jes. 10, 23.
הנני עשה חדשה Jes. 43, 19.
אנכי יי עשה כל Jes. 44, 24.
עשה שלום Jes. 45, 7.
עשה כל־אלה Jes. 45, 7.
אשר אני עשה עמדים Jes. 66, 22.
אם־יש עשה משפט Jer. 5, 1.
כלו עשה שקר Jer. 6, 13.
כלה עשה שקר Jer. 8, 10.
כי אני יי עשה חסד Jer. 9, 23.
עשה עשר ולא במשפט Jer. 17, 11.
עשה מלאכה על־האבנים Jer. 18, 3.
אשר הוא עשה Jer. 18, 4.

בטוב אשר־אני עשה־ Jer. 29, 32.
לעמי
עשה חסד לאלפים Jer. 32, 18.
כל־החטובה אשר אנכי עשה Jer. 33, 9
אשר אנכי עשה לה Jer. 33, 9.
עשה מלאכת יי רמיה Jer. 48, 10.
כלה אתה עשה Ez. 11, 13.
מה אתה עשה Ez. 12, 9.
לימים אשר אני עשה Ez. 22, 14.
כי אתה עשה Ez. 24, 19.
למענכם אני עשה Ez. 36, 22. 32.
נאם־יי עשה זאת Am. 9, 12.
כלה הוא עשה Nah. 1, 9.
עשה את־כל־מעניך Zeph. 3, 19.
יי עשה חזיזים Zach. 10, 1.
כל־עשה רע Mal. 2, 17.
אשר אני עשה סגלה Mal. 3, 17.
ביום אשר־אני עשה Mal. 3, 21.

part. constr.: עוֹ, עֹשֵׂה *m.*
נורא תהלת עשה־פלא Ex. 15, 11.
תועבת יי כל־עשה Dt. 18, 12.
כל־עשה אלה Dt. 22, 5.
כל־עשה אלה Dt. 25, 16.
כל עשה עול Dt. 25, 16.
כי־עשה מלאכה הוא 1 Rg. 11, 28.
עשה מלחמה להלחם 1 Rg. 12, 21.
ויהי עבדך עשה הנה והנה 1 Reg. 20, 40.
עשה המלאכה לעבדת 1 Chr. 23, 24.
עשה מלחמה 2 Chr. 11, 1.
עושה מלאכת עבודת 2 Chr. 24, 12.
ויתנו על־יד עשה המלאכה 2 Chr. 34, 10.
לכל עשה מלאכה 2 Chr. 34, 13.
לנצח על־עשה המלאכה Esr. 3, 9.
ולרתר עשה המלאכה Neh. 2, 16.
אין עשה־טוב Ps. 14, 1. 3. 53, 2. 4.
עשה־אלה לא ימוט Ps. 15, 5.
על־יתר עשה גאוה Ps. 31, 24.
האל עשה פלא Ps. 77, 15.
בקרב ביתי עשה רמיה Ps. 101, 7.
עשה צדקה בכל־עת Ps. 106, 3.
עשה שמים וארץ Ps. 115, 15.
עשה שמים וארץ Ps. 121, 2. 124, 8. 134, 3.
עשה כלם יי Prv. 22, 2.
עושה ארץ בכחו Jer. 10, 12. 51, 15.
עשה מקנה וקנין Ez. 38, 12.
עשה שחר עיפה Am. 4, 13.
עשה כימה וכסיל Am. 5, 8.
כי עצום עשה דברו Joel 2, 11.
וכל־עשה רשעה Mal. 3, 19.

part. masc.: וְעֹשֶׂה *m.*
ועשה חסד לאלפים Ex. 20, 6.
ועשה חסד לאלפים Dt. 5, 10.
ועשה־חסד למשיחו 2 Sam. 22, 51.
ועשה חסד למשיחו Ps. 18, 51.
ועשה נפלאות Ps. 86, 10.
ומקטיר מנחה ועשה זבח Jer. 33, 18.

part. constr.: וְעֹשֵׂה
פגעת את־ש ועשה צדק Jes. 64, 4.

part. masc.: הָעֹשֶׂה
כל־העשה בה מלאכה Ex. 31, 14.
כל־העשה מלאכה Ex. 31, 15.
כל־העשה בו Ex. 35, 2.
העשה הרע בעיני יי Num. 32, 13.
בן־מות האיש העשה 2 Sam. 12, 5.
מה־יתרון העושה Eccl. 3, 9.

part. constr.: הָעֹשֵׂה
הימלט העשה אלה Ez. 17, 15.

part. masc.: לָעֹשֶׂה
לעשה בשגגה Num. 15, 29.

part. constr.: לְעֹשֵׂה
ישלם יי לעשה הרעה 2 S. 3, 39.
לעשה נפלאות Ps. 136, 4.
לעשה השמים בתבונה Ps. 136, 5.

לעשה אורים גדלים Ps. 136, 7.
part. c. suff.: עֹשַׂנִי
הלא־בבטן עשני עשהו Job. 31, 15.
כמעט ישאני עשני Job. 32, 22.
part. c. suff.: עֹשָׂנוּ
נברכה לפני־י״י עשנו Ps. 95, 6.
part. c. suff.: עֹשֶׂךָ
כה־אמר י״י עשך Jes. 44, 2.
ותשכח י״י עשך Jes. 51, 13.
part. c. suff.: הָעֹשֶׂה
העשו יגש חרבו Job. 40, 19.
part. c. suff.: עֹשֵׂהוּ
עשק דל חרף עשהו Prv. 14, 31.
לעג לרש חרף עשהו Prv. 17, 5.
ישעה האדם אל־עשהו Jes. 17, 7.
לא־ירחמנו עשהו Jes. 27, 11.
וישכח ישראל את־עשהו Hos. 8, 14.
p. c. suff.: לְעֹשֵׂהוּ
לעשהו לא עשני Jes. 29, 16.
cum suff.: מֵעֹשֵׂהוּ
אם־מעשהו יטהר גבר Job. 4, 17.
p. c. suff.: עֹשֵׂהּ
כה־אמר י״י עשה Jer. 33, 2.
p. c. suff.: וְעֹשֵׂהּ
יצר הארץ ועשה Jes. 45, 18.
part. pl.: עֹשִׂים *m.*
אם־ישכם עשים חסד Gn. 24, 49.
כל־אשר עשים שם Gn. 39, 22.
עשים תמול שלשם Ex. 5, 8.
אשר־חמה עשים Ex. 36, 4.
אשר אנחנו עשים Dt. 12, 8.
מה אתם עשים Jud. 18, 18.
עשים גם־לך 1 Sam. 8, 8.
לא כן ׀ אנחנו עשים 2 Reg. 7, 9.
באמנה הם עשים 2 Reg. 12, 16.
ויהיו עשים גוי גוי 2 Reg. 17, 29.
עשים להם בבית הבמות 2Rg. 17. 32.
הם עשים כמשפטים 2 Rg. 17, 34.
עשים כחקתם 2 Reg. 17, 34.
הראשון הם עשים 2 Reg. 17, 40.
הם עשים עד היום הזה 2 Rg. 17, 41.
באמונה הם עשים 2 Reg. 22, 7.
ראו מה־אתם עשים 2 Chr. 19, 6.
אשר עשים בבית י״י 2 Chr. 34, 10.
עשים באמונה 2 Chr. 34, 12.
ביד־עבדיך הם עשים 2 Chr. 34, 16.
אשר־אתם עשים Neh. 2, 19.
מה היהודים האמללים עשים Neh. 3, 34.
עשים במלאכה Neh. 4, 10.
ואנחנו עשים במלאכה Neh. 4, 15.
אשר־אתם עשים Neh. 5, 9.
הרע הזה אשר־אתם עשים Neh. 13, 17.
דתי המלך אינם עשים Esth. 3, 8.
עשים את יום ארבעה Esth. 9, 19.
להיות עשים Esth. 9, 21.
ולא יעבור להיות עשים Esth. 9, 27.
לשחוק עשים להם Eccl. 10, 19.
מה חמה עשים Jer. 7, 17.
עשים רעה גדולה Jer. 26, 19.
אך עשים הרע Jer. 32, 30.
עשים רעה גדולה Jer. 44, 7.
עשים תועבות Ez. 8, 6.
עשים פה לרחקם Ez. 8, 6.
אשר הם עשים פה Ez. 8, 9.
בית־ישראל עשים Ez. 8, 12.
אשר־חמה עשים Ez. 8, 13.
עגבים בפיהם המה עשים Ez. 33, 31.
part. pl.: וְעֹשִׂים
ועשים אינם אותם Ez. 33, 32.
part. p.: הָעֹשִׂים
העשים את כל־מלאכת Ex. 36, 4.
העשים במלאכה 1 Rg. 5, 30. 9, 23.
העשים בית י״י 2 Reg. 12, 12.

p. pl. constr.: עֹשֵׂי
עשי כל־מלאכה Ex. 35, 35.
על־יד עשי המלאכה 2 Reg. 12, 12.
על־יד עשי המלאכה 2 Rg. 22, 5. 9.
גבורים עשי מלחמה 2 Rg. 24, 16.
לרב עשי מלאכה 1 Chr. 22, 15.
עשי מלאכת השדה 1 Chr. 27, 26.
ויעשו עשי המלאכה 2 Chr. 24, 13.
חיל עשי מלחמה 2 Chr. 26, 11.
עשי מלחמה בכח 2 Chr. 26, 13.
עושי המלאכה אשר עשים 2 Chr. 34, 10.
ועל־יד עושי המלאכה 2 Chr. 34, 17.
עשי המלאכה לבית Neh. 11, 12.
עשי המלאכה Neh. 13, 10.
על־ידי עשי המלאכה Esth. 3, 9.
גברי כח עשי דברו Ps. 103, 20.
משרתיו עשי רצונו Ps. 103, 21.
עשי מלאכה במים Ps. 107, 23.
כל־עשי שכר Jes. 19, 10.
גם־נבנו עשי רשעה Mal. 3, 15.
p. pl. constr.: וְעֹשֵׂי
ועשי המלאכה Esth. 9, 3.
ועשי אמונה רצונו Prv. 12, 22.
p. pl. constr.: בְּעֹשֵׂי
בעשי המלאכה Ex. 36, 8.
פני י״י בעשי רע Ps. 34, 17.
אל־תקנא בעשי עולה Ps. 37, 1.
p. pl. constr.: לְעֹשֵׂי
לעשי המלאכה יתנהו 2 Reg. 12, 15.
לתת לעשי המלאכה 2 Rg. 12, 16.
ויתנו אתו לעשי המלאכה 2Rg. 22, 5.
p. pl. c. suff.: עֹשָׂיו
איה אלוה עשי Job. 35, 10.
p. pl. c. s.: עֹשְׂךָ
כי בעליך עשיך Jes. 54, 5.
p. pl. c. s.: בְּעֹשָׂיו
ישמח ישראל בעשיו Ps. 149, 2.
p. pl. c. s.: עֹשֶׂיהָ
ולא הבטתם אל־עשיה Jes. 22, 11.
p. pl. c. s.: עֹשֵׂיהֶם
שכל טוב לכל־עשיהם Ps. 111, 10.
כמוהם יהיו עשיהם Ps. 115, 8. 135, 18.
part. fem.: עֹשָׂה *sg.*
עשה עמך מלחמה Dt. 20, 20.
אסתר עשה Esth. 2, 20.
ימין י״י עשה חיל Ps. 118, 15. 16.
רוח סערה עשה דברו Ps. 148, 8.
ולשמחה מה־זה עשה Eccl. 2, 2.
p. f. pl.: הָעֹשׂוֹת
הנפשות העשת Lev. 18, 29.
p. f. pl.: וְעֹשׂוֹת
ועשות המספחות Ez. 13, 18.
p. pass. masc.: עָשׂוּי *sg.*
ורצפה עשוי לחצר Ez. 40, 17.
עשוי אל־כל־הבית Ez. 41, 19.
עשוי מתחת הטירות Ez. 46, 23.
p. pass.: וְעָשׂוּי *sg.*
ועשוי כרובים ותמרים Ez. 41, 18.
p. pass. pl.: הֶעָשׂוּי
ואת־העשוי לכם Ex. 3, 16.
כל־החזהב העשוי Ex. 38, 24.
p. pass. pl.: עֲשׂוּיִם *masc.*
עשוים באמה וישר Ps. 111, 8.
והתמרים עשוים Ez. 41, 20.
עשוים לקירות Ez. 41, 25.
p. pass. pl.: הֶעָשׂוּיִם *masc.*
העשוים לבעל 2 Reg. 23, 4.
p. pass. fem.: עֲשׂוּיָה *sg.*
עשויה לברק Ez. 21, 20.
p. pass. f.: וַעֲשׂוּיָה *sg.*
ועשויה אליהן Ez. 41, 25.
p. pass. f.: הָעֲשׂוּיָה *sg.*
העשיה בהר סיני Num. 28, 6.

p. pass. f.: הָעֲשׂוּיָה *sg.*
ועד הברכה העשויה Neh. 3, 16.
p. pass. pl.: עֲשׂוּיוֹת
וחמשי צאן עשות 1 Sam. 25, 18.
inf. abs.: עָשֹׂה
גם עשה תעשה 1 Sam. 26, 25.
עשה אעשה עמך 2 Sam. 9, 7.
עשה הנחל הזה 2 Reg. 3, 16.
עשה יעשה־לו כנפים Prv. 23, 5.
כי עשה נעשה Jer. 44, 17.
עשה נעשה את־נדרנו Jer. 44, 25.
עשה אלה לך בזנותך Ez. 23, 30.
inf. abs.: עָשׂוֹ
אם־עשו תעשו משפט Jer. 7, 5.
אם־עשו תעשו את־הדבר Jer. 22, 4.
עשו יעשו לו ברשעו Ez. 31, 11.
inf. abs.: וְעָשֹׂה
ועשה אתו יום משתה Esth. 9, 17. 18.
ועשה תעשינה Jer. 44, 25.
inf. constr.: עֲשׂוֹת
למען עשה כיום הזה Gn. 50, 20.
עשה־סטים שנאתי Ps. 101, 3.
עשה צדקה ומשפט Prv. 21, 3.
inf. constr.: עָשׂוֹ
עתה הסכלת עשו Gn. 31, 28.
inf. constr.: עֲשׂוֹת
ביום עשות י״י אלהים Gn. 2, 4.
לבלתי עשות Lev. 18, 30.
לבלתי עשות את־כל־מצותי Lev. 26, 15.
ומה־יכלתי עשות ככם Jud. 8, 3.
לבלתי עשות כהם 2 Reg. 17, 15.
לבלתי עשות עמכם נבלה Job. 42, 8.
לא־זכר עשות חסד Ps. 109, 16.
כשחוק לכסיל עשות זמה Prv. 10, 23.
תועבת מלכים עשות רשע Prv. 16, 12
עשות משפט Prv. 21, 15.
עשות ספרים הרבה Eccl. 12, 12.
מרב עשות חלב Jes. 7, 22.
עשות חפצך ביום קדשי Jes. 58, 13.
עשות את כל־התועבת Jer. 7, 10.
לבלתי עשות בה Jer. 17, 24.
עשות אדום בנקם נקם Ez. 25, 12.
עשות פלשתים בנקמה Ez. 25, 15.
לבלתי עשות עול Ez. 33, 15.
ולא־ידעו עשות־נכחה Am. 3, 10.
כי אם־עשות משפט Mich. 6, 8.
inf. constr.: לַעֲשׂוֹת, שׂוֹת
ברא אלהים לעשות Gn. 2, 3.
וזה החלם לעשות Gn. 11, 6.
יזמו לעשות Gn. 11, 6.
וימהר לעשות אתו Gn. 18, 7.
לעשות צדקה ומשפט Gn. 18, 19.
כי לא אוכל לעשות דבר Gn. 19, 22.
לעשות עמכם רע Gn. 31, 29.
לא נוכל לעשות Gn. 34, 14.
לעשות הדבר Gn. 34, 19.
ויבא הביתה לעשות Gn. 39, 11.
לא נכון לעשות כן Ex. 8, 22.
לעשות בזהב Ex. 31, 4.
לעשות בכל־מלאכה Ex. 31, 5.
לעשות את־השבת Ex. 31, 16.
לעשות לעמו Ex. 32, 14.
אשר־צוה י״י לעשת Ex. 35, 1.
לעשות ביד־משה Ex. 35, 29.
לעשת בזהב ובכסף Ex. 35, 32.
לעשות בכל־מלאכת Ex. 35, 33.
לעשות כל־מלאכת Ex. 35, 35.
לדעת לעשת Ex. 36, 1.
אל־המלאכה לעשת Ex. 36, 2.
עבדת הקדש לעשת Ex. 36, 3.
אשר־צוה י״י לעשת Ex. 36, 5.
לעשות אתה והותר Ex. 36, 7.
לעשות בתוך התכלת Ex. 39, 3.
אשר־צוה י״י לעשות Lev. 8, 5.
צוה י״י לעשת Lev. 8, 34.

לעשות אתו לי״י Lev. 17, 9.
לעשות מלאכה באהל Num. 4, 3.
לעשת הפסח Num. 9, 4.
ולא יכלו לעשת־הפסח Num. 9, 6.
וחדל לעשות הפסח Num. 9, 13.
לעשות ריח ניחח לי״י Num. 15, 3.
לעשות את כל־המעשים Nu. 16, 28.
לעשות קטנה או גדולה Nu. 22, 18.
לעשות לך כה Num. 22, 30.
לעשות טובה או רעה Num. 24, 13.
כאשר דמיתי לעשות Num. 33, 56.
אשר־דברת לעשות Dt. 1, 14.
מלמד אתכם לעשות Dt. 4, 1.
לעשות כן בקרב הארץ Dt. 4, 5.
אשר צוה אתכם לעשות Dt. 4, 13.
לעשות את־יום השבת Dt. 5, 15.
ושמרתם לעשות Dt. 5, 29.
לעשות בארץ Dt. 6, 1.
ושמרת לעשות Dt. 6, 3.
לעשות את־כל־החקים Dt. 6, 24.
לעשות את־כל־המצוה Dt. 6, 25.
תשמרון לעשות Dt. 8, 1.
כח לעשות חיל Dt. 8, 18.
לעשות הרע בעיני י״י Dt. 9, 18.
ושמרתם לעשות Dt. 11, 32.
אשר תשמרון לעשות Dt. 12, 1.
אתו תשמרו לעשות Dt. 13, 1.
ולא־יוספו לעשות Dt. 13, 12.
לעשות הישר בעיני י״י Dt. 13, 19.
לעשות את־כל־המצוה Dt. 15, 5.
לעשות ככל אשר יורוך Dt. 17, 10.
לא־תלמד לעשות Dt. 18, 9.
כאשר זמם לעשות Dt. 19, 19.
ולא־יספו לעשות עוד Dt. 19, 20.
לעשות ככל תועבתם Dt. 20, 18.
תשמרו לעשות Dt. 24, 8.
לעשות את־הדבר הזה Dt. 24, 18.
אנכי מצוך לעשות Dt. 24, 22.
לעשות את־החקים Dt. 26, 16.
התורה־הזאת לעשות Dt. 27, 26.
לשמר לעשות Dt. 28, 1.
לשמר לעשות את־כל Dt. 28, 15.
לעשות את־כל־דברי Dt. 28, 58. 29, 28.
ושמרו לעשות Dt, 31, 12.
לשמר לעשות Dt. 32, 46.
אשר שלחו י״י לעשות Dt. 34, 11.
לשמור לעשות ככל־התורה Jos. 1, 7.
למען תשמר לעשות Jos. 1, 8.
לעשות לנו עשה Jos. 9, 25.
לעשות את־המצוה Jos. 22, 5.
לעשות עליו זבחי Jud. 22, 23.
לעשות הרע בעיני י״י Jud. 3, 12.
לעשות הרע בעיני י״י Jud. 4, 1.
10, 6. 13, 1.
ומפלא לעשות Jud. 13, 19.
לעשות לו כאשר עשה Jud. 15, 10.
לעשות פסל ומסכה Jud. 17, 3.
לעשות דרכו Jud. 17, 8.
לעשות לבואם Jud. 20, 10.
לעשות אתכם לו לעם 1 Sam. 12, 22.
לעשות לארח 2 Sam. 12, 4.
לעשות הרע בעיני 2 Sam. 12, 9.
לעשות לה מאומה 2 Sam. 13, 2.
בקרבו לעשות 1 Reg. 3, 28.
לעשות כל־מלאכה 1 Reg. 7, 14.
לעשות את־כל־המלאכה 1 Rg. 7, 40.
לעשות ׀ משפט עבדו 1 Reg. 8, 59.
אשר חפץ לעשות 1 Reg. 9, 1.
לעשות ככל אשר צויתיך 1 Rg. 9, 4.
לעשות משפט וצדקה 1 Reg. 10, 9.
לעשות הישר בעיני 1 Reg. 11, 33.
לעשות זבחים 1 Reg. 12, 26.
לעשות רק הישר 1 Reg. 14, 8.
ותרע לעשות 1 Reg. 14, 9.
לעשות הרע בעיני י״י 1 Rg. 16, 19.
ויוסף אחאב לעשות 1 Rg. 16, 33.
לעשות הרע בעיני 1 Rg. 21, 20. 25.
לעשות הישר בעיני י״י 1 Rg. 22, 43.

מה לעשות לך 2 Reg. 4, 13.
ומה לעשות לה 2 Reg. 4, 14.
ויבאו לעשות זבחים 2 Reg. 10, 24.
ככלתו ׀ לעשות העלה 2 Rg. 10, 25.
לעשות הישר 2 Reg. 10, 30.
ויתמכרו לעשות הרע 2 Rg. 17, 17.
לעשות כל־התועבות 2 Reg. 17, 37.
הרבה לעשות 2 Reg. 21, 6.
רק ׀ אם־ישמרו לעשות 2 Rg. 21, 8.
לעשות את־הרע 2 Reg. 21, 9.
לעשות הרע 2 Reg. 21, 16.
לעשות ככל־הכתוב 2 Reg. 22, 13.
כל־הקהל לעשות כן 1 Chr. 13, 4.
לעשות את־החקים 1 Chr. 22, 13.
אם־יחזק לעשות מצותי 1 Chr. 28, 7.
לעשות בזהב ובכסף 2 Chr. 2, 6.
יודע לעשות בזהב 2 Chr. 2, 13.
לעשות את־המלאכה 2 Chr. 4, 11.
על־לב שלמה לעשות 2 Chr. 7, 11.
לעשות משפט וצדקה 2 Chr. 9, 8.
לעשות הישר בעיני ר׳׳י 2 Chr. 20, 32.
הוא הרשיע לעשות 2 Chr. 20, 35.
לעשות אניות 2 Chr. 20, 36.
ומה־לעשות למאות 2 Chr. 25, 9.
לעשות פסח לר׳׳י 2 Chr. 30, 1. 5.
לעשות הפסח 2 Chr. 30, 2.
לעשות מצות המלך 2 Chr. 30, 12.
לעשות את־חג המצות 2 Chr. 30, 13.
לעשות שבעת ימים 2 Chr. 30, 23.
לעשת הרע בעיני ר׳׳י 2 Chr. 33, 6.
אם־ישמרו לעשות 2 Chr. 33, 8.
לעשות רע מן־הגוים 2 Chr. 33, 9.
לעשות ככל־הכתוב 2 Chr. 34, 21.
לעשות את־דברי 2 Chr. 34, 31.
לעשות כדבר־ר׳׳י 2 Chr. 35, 6.
לעשות הפסח 2 Chr. 35, 16.
לעשות כדבר הזה Esr. 10, 5.
כן כדברך עלינו לעשות Esr. 10, 12.
אל־לבי לעשות Neh. 2, 12.
ויהי לב לעם לעשות Neh. 3, 38.
לעשות כדבר הזה Neh. 5, 12.
חשבים לעשות לי Neh. 6, 2.
לעשת סכת ככתוב Neh. 8, 15.
לעשות בהם כרצונם Neh. 9, 24.
ישובו לעשות רע Neh. 9, 28.
לעשת חנכה ושמחה Neh. 12, 27.
לעשות לו נשכה Neh. 13, 7.
לעשת את כל־הרעה Neh. 13, 27.
לעשות כרצון איש־ואיש Esth. 1, 8.
כדת מה־לעשות Esth. 1, 15.
לעשות בו כטוב Esth. 3, 11.
לעשות את־דבר אסתר Esth. 5, 5.
מה־לעשות באיש Esth. 6, 6.
לעשות יקר יותר ממני Esth. 6, 6.
מלאר לבר לעשות כן Esth. 7, 5.
לעשות כדת היום Esth. 9, 13.
לעשות אותם ימי משתה Esth. 9, 22.
אשר־החלו לעשות Esth. 9, 23.
לעשות לרוח משקל Job. 28, 25.
לעשות־רצונך אלהי Ps. 40, 9.
נטיתי לבי לעשות חקיך Ps. 119, 112.
עת לעשות לי׳׳י Ps. 119, 126.
הגדיל ר׳׳י לעשות Ps. 126, 2. 3.
למדני ׀ לעשות רצונך Ps. 143, 10.
לעשות נקמה בגוים Ps. 149, 7.
לעשות בהם ׀ משפט Ps. 149, 9.
השמחים לעשות רע Prv. 2, 14.
בחיות לאל ידיך לעשות Prv. 3, 27.
כי מאנו לעשות משפט Prv. 21, 7.
כי־מאנו ידין לעשות Prv. 21, 25.
ובעמל שעמלתי לעשות Eccl. 2, 11.
אינם יודעים לעשות רע Eccl. 4, 17.
בהם לעשות רע Eccl. 8, 11.
לעשות בכחך עשה Eccl. 9, 10.
ויקו לעשות ענבים Jes. 5, 2.
מה־לעשות עוד לכרמי Jes. 5, 4.
קויתי לעשות ענבים Jes. 5, 4.
לעשות מעשהו Jes. 28, 21.
לעשות עצה ולא מני Jes. 30, 1.
לעשות חנך Jes. 32, 6.
לעשות לו שם עולם Jes. 63, 12.
לעשות לך שם תפארת Jes. 63, 14.
לעשות כונים Jer. 7, 18.
אשר־צויתי לעשות Jer. 11, 8.
הרעתם לעשות Jer. 16, 12.
היוצר לעשות Jer. 18, 4.
לא־אוכל לעשות Jer. 18, 6.
אשר חשבתי לעשות כו Jer. 18, 8.
ועל־המרוצה לעשות Jer. 22, 17.
חשב לעשות Jer. 26, 3
לעשות לא עשו Jer. 32, 23.
לעשות התועבה Jer. 32, 35.
אנכי חשב לעשות Jer. 36, 3.
לעשות להם הרעה Ez. 6, 10.
עץ לעשות למלאכה Ez 15, 3.
לעשות לך אחת מאלה Ez. 16, 5.
לעשות ענך ולשאת פרי Ez. 17, 8.
ומשפטי שמר לעשות Ez. 18, 9.
לא־שמרו לעשות Ez. 20, 21.
לעשות תרן עליך Ez. 27, 5.
לבית־ישראל לעשות להם Ez. 36, 37.
לעשות מישרים Dan. 11, 6.
כי הגדיל לעשות Joel 2, 20.
כי־הגדיל ר׳׳י לעשות Joel 2, 21.
דבר לעשות־להם Jon. 3, 10.
לעשות אלילים אלמים Hab. 2, 18.
לעשות לנו Zach. 1, 6.
מה אלה באים לעשות Zach. 2, 4.

inf. constr.: וְלַעֲשׂוֹת
לשמר מאד ולעשות Dt. 24, 8.
מצוך היום לשמר ולעשות Dt. 28, 13.
לשמר ולעשות Jos. 23, 6.
ולעשות כלי־מלחמתו 1 S. 8, 12.
ולעשות לכם הגדולה 2 S. 7, 23.
ולעשות הטוב בעיני 2 S. 19, 19.
ולעשות הכל ולבנות 1 Chr. 29, 19.
ולעשות ככל אשר צויתיך 2 Chr. 7, 17.
ולעשות התורה והמצוה 2 Chr. 14, 3.
ולעשות וללמד בישראל Esr. 7, 10.
ולעשות לו תועה Neh. 4, 2.
ולעשות שמחה גדולה Neh. 8, 12.
ולעשות את־כל־מצות ר׳׳י Neh. 10, 30.
ולעשות את־בקשתי Esth. 5, 8.
ולעשות טוב בחייו Eccl. 3, 12.

inf. constr.: מֵעֲשׂוֹת, מֵעֲשׂוֹת
מעשת ׀ כדבר הזה Gn. 18, 25.
מעשת כדבר הזה Gn. 44, 7.
חלילה לי מעשות זאת Gn. 44, 17.
וירד מעשת החטאת Lev. 9, 22.
מעשות יומם Jud. 6, 27.
מעשות זאת 1 Chr. 11, 19.
מעשות כל־רע Jes. 56, 2.
מעשות דרכיך Jes. 58, 13.
ולא ימיש מעשות פרי Jer. 17, 8.
מעשות את־התועבות Ez. 8, 17.

inf. c. suff.: בַּעֲשׂוֹתִי
בעשותי בך שפטים Ez. 5, 15.
בעשותי אתכם למען שמי Ez. 20, 44.
בעשותי בה שפטים Ez. 28, 22.
בעשותי שפטים Ez. 28, 26.

inf. c. suff.: מֵעֲשׂוֹתִי
חלילה לי ר׳׳י מעשתי זאת 2 S. 23, 17.

inf. c. suff.: בַּעֲשׂוֹתֵךְ
בעשותך נוראות Jes. 64, 2.

inf. c. suff.: בַּעֲשׂוֹתֵךְ
בעשותך את־כל־אלה Ez. 16, 30.

inf. c. suff.: עֲשׂוֹתְכֶם
יען עשותכם את־כל־המעשים Jer. 7, 13.

inf. c. suff.: לַעֲשׂוֹתְכֶם
לעשתכם אתם בארץ Dt. 4, 14.

inf. c. suff.: עֲשׂוֹתוֹ
לא־תוכל עשתו לבדך Ex. 18, 18.

inf. c. suff.: עֲשׂוֹתוֹ
עד־עשתו ועד־הקימו Jer. 23, 20. 30, 24

inf. c. suff.: בַּעֲשׂוֹתוֹ
שמאול בעשתו ולא־אחז Job. 23, 9.
בעשותו למטר חק Job. 28, 26.

inf. c. suff.: לַעֲשׂוֹתוֹ
וממהר האלהים לעשתו Gn. 41, 32.
יקרב לעשתו Ex. 12, 48.
בפיך ובלבבך לעשתו Dt. 30, 14.
כי לא יכלו לעשתו 2 Chr. 30, 3.
על־דברי לעשתו Jer. 1, 12.

inf. c. suff.: עֲשׂוֹתָהּ
אחרי עשתה את־כל־אלה Jer. 3, 7.
עשותה המזמתה Jer. 11, 15.

inf. c. suff.: בַּעֲשׂוֹתָהּ
בעשתה אחת Lev. 4, 27.

inf. c. suff.: לַעֲשׂוֹתָהּ
מצוה אתכם לעשתה Dt. 11, 22.
המצוה הזאת לעשתה Dt. 19, 9.

inf. c. suff.: לַעֲשׂוֹתָם
ושמרתם לעשתם Dt. 5, 1.
מצוך היום לעשתם Dt. 7, 11.
החקים האלה לעשתם Dt. 17, 19.
ולזכרי פקדיו לעשותם Ps. 103, 18.

impt. sg.: עֲשֵׂה *m.*
עשה לך תבת Gn. 6, 14.
אלהים אליך עשה Gn. 31, 16.
קום ׀ עשה־לנו אלהים Ex. 32, 1.
עשה־לנו אלהים Ex. 32, 23.
עשה לך שתי חצוצרת Num. 10, 2.
עשה לך שרף Num. 21, 9.
עשה לך חרבות צרים Jos. 5, 2.
עשה־אתה לנו Jud. 10, 15.
עשה לי כאשר יצא Jud. 11, 36.
עשה לך אשר־תמצא ידך 1 S. 10, 7.
עשה כל־אשר בלבבך 1 Sam. 14, 7.
חטוב בעיניך עשה 1 Sam. 14, 36. 42.
לך עשה כי ר׳׳י עמך 2 Sam. 7, 3.
עשה כאשר דבר 1 Reg. 2, 31.
הדבר הזה עשה 1 Reg. 20, 24.
חטוב בעיניך עשה 2 Reg. 10, 5.
כל אשר בלבבך עשה 1 Chr. 17, 2.
אם־בא אתה עשה חזק 2 Chr. 25, 8.
עשה־להם כמדין Ps. 83, 10.
עשה־עמי אות לטובה Ps. 86, 17.
עשה־אתי למען שמך Ps. 109, 21
עשה עם־עבדך כחסדך Ps. 119, 124.
עשה זאת אפוא ׀ בני Prv. 6, 3.
ובתחבולות עשה מלחמה Prv. 20, 18.
לעשות בכחך עשה Eccl. 9, 10.
ר׳׳ח עשה למען שמך Jer. 14, 7.
בעת אפך עשה בהם Jer. 18, 23.
עשה לך מוסרות Jer. 27, 2.
כן עשה עמו Jer. 39, 12.
עשה חרתוק Ez. 7, 23.
עשה לך כלי גולה Ez. 12, 3.
עשה עם־עבדיך Dan. 1, 13.

impt. sg.: וַעֲשֵׂה *m.*
ועשה־חסד עם אדני Gn. 24, 12.
ועשה־לי מטעמים Gn. 27, 4. 7.
ועשה־שם מזבח Gn. 35, 1.
ועשה כרוב אחד Ex. 25, 19.
וראה ועשה בתבניתם Ex. 25, 40.
ועשה להם מכנסי־בד Ex. 28, 42.
ועשה את־חטאתך Lev. 9, 7.
ועשה את־קרבן Lev. 9, 7.
ועשה את־האחד Num. 8, 12.
ועשה־חיל באפרתה Ruth 4, 11.
ועשה כאשר דברת 2 Sam. 7, 25.
ועשה הטוב בעיניך 2 Sam. 19, 28.
ועשה־לו את אשר־טוב 2 S. 19, 38.
צא ועשה־כן 1 Reg. 22, 22.
ועשה כאשר דברת 1 Chr. 17, 23.
קום ועשה ויהי ר׳׳י עמך 1 Chr. 22, 16.
בית למקדש חזק ועשה 1 Chr. 28, 10.
חזק ואמץ ועשה 1 Chr. 28, 20.
צא ועשה־כן 2 Chr. 18, 21.
חזק ועשה Esr. 10, 4.
ועשה־כן למרדכי Esth 6, 10.
סור מרע ועשה־טוב Ps. 34, 15. 37, 27.
בטח ר׳׳י ועשה־טוב Ps. 37, 3.
ועשה ככל אשר צויתיך Jer. 50, 21.
ועשה ואל־תאחר Dan. 9, 19.

impt. fem.: עֲשִׂי *sg.*
עשי־לה חטוב בעיניך Gn. 16, 6.
עשי חטוב בעיניך 1 Sam. 1, 23.
באי עשי כדברך 1 Reg. 17, 13.
אך עשי־לי 1 Reg. 17, 13.
עשו פלילה Jes. 16, 3.
אבל יחיד עשי־לך Jer. 6, 26.
כלי גולה עשי לך Jer. 46, 19.

impt. fem.: וַעֲשִׂי *sg.*
לושי ועשי עגות Gn. 18, 6.
ועשי־לו הבריה 2 Sam. 13, 7.

impt. pl.: עֲשׂוּ *m.*
זאת עשו וחיו Gn. 42, 18.
אם־כן ׀ אפוא זאת עשו Gn. 43, 11.
זאת עשו טענו Gn. 45, 17.
ואתה צויתה זאת עשו Gn. 45, 19.
אמרים לנו עשו Ex. 5, 16.
וזאת ׀ עשו להם וחיו Num. 4, 19.
זאת עשו קחו Num. 16, 6.
מהרו עשו כמוני Jud. 9, 48.
עשו כי ר׳׳י אמר 2 Sam. 3, 18.
עשו אתי ברכה 2 Reg. 18, 31.
עשו פסח לר׳׳י אלהיכם 2 Reg. 23, 21.
עשו אתי ברכה Jes. 36, 16.
עשו משפט וצדקה Jer. 22, 3.
עשו־לי כטוב וכישר Jer. 26, 14.
כאשר עשתה עשו־לה Jer. 50, 15.
ככל אשר־עשתה עשו לה Jer. 50, 29.
ומשפט וצדקה עשו Ez. 45, 9.
וחסד ורחמים עשו Zach. 7, 9.

impt. pl.: וַעֲשׂוּ
ועשו לחן כטוב בעיניכם Gn. 19, 8.
ועשו להם הטוב Jud. 19, 24.
ועשו עגלה חדשה 1 Sam. 6, 7.
ועשו ראשנה 1 Reg. 18, 25.
שמרו ועשו 2 Chr. 19, 7.
חזקו ועשו 2 Chr. 19, 11.
ועשו רצונו Esr. 10, 11.
ועשו צדקה Jes. 56, 1.
ועשו לכם לב חדש Ez. 18, 31.
משפטו שמרו ועשו אותם Ez. 20, 19.
ועשו כי־אני אתכם Hag. 2, 4.

1 impf.: אֶעֱשֶׂה
אעשה־לו עזר Gn. 2, 18.
לא אעשה בעבור Gn. 18, 29.
לא אעשה אם־אמצא Gn. 18, 30.
ולכה אפוא מה אעשה Gn. 27, 37.
מתי אעשה גם־אנכי Gn. 30, 30.
מה־אעשה לאלה Gn. 31, 43.
ואיך אעשה הרעה הגדלה Gn. 39, 9.
אנכי אעשה כדברך Gn. 47, 30.
בכל נפלאתי אשר אעשה Ex. 3, 20.
אשר אעשה לפרעה Ex. 6, 1.
אעשה שפטים אני ר׳׳י Ex. 12, 12.
מה אעשה לעם הזה Ex. 17, 4.
ואדעה מה אעשה־לך Ex. 33, 5.
אשר דברת אעשה Ex. 33, 17.
כל־עמך אעשה נפלאת Ex. 34, 10.
אך־אני אעשה־זאת לכם Lev. 26, 16.
כן אעשה לכם Num. 14, 28.
אם־לא ׀ זאת אעשה Num. 14, 35.
אשר־תאמר אלי אעשה Nu. 22, 17.
ידבר ר׳׳י אתו אעשה Num. 23, 26.
לעשות להם אעשה לכם Nu. 33, 56.
כאשר אעשה כן תעשון Jud. 7, 17.
אשר תאמרי ׳ אעשה Ruth 3, 5.
כל אשר תאמרי אעשה־לך Ruth 3, 11.
מה־אעשה לבני 1 Sam. 10, 2.
אם־אעשה את־הדבר 1 Sam. 24, 7.

לְהוֹדִיעֵנִי מַה אֶעֱשֶׂה 1 Sam. 28, 15.
אֶעֱשֶׂה אִתָּכֶם הַטּוֹבָה 2 Sam. 2, 6.
הַיּוֹם אֶעֱשֶׂה־חֶסֶד 2 Sam. 3, 8.
כִּי־כֵן אֶעֱשֶׂה־לִּי 2 Sam. 3, 9.
עֹשֶׂה אֶעֱשֶׂה עִמָּךְ חֶסֶד 2 Sam. 9, 7.
אֶעֱשֶׂה חֶסֶד ׀ עִם־חָנוּן 2 Sam. 10, 2.
אֲשֶׁר־אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה 2 S. 11, 11.
אֶעֱשֶׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה 2 S. 12, 12.
אֲשֶׁר־יִיטַב בְּעֵינֵיכֶם אֶעֱשֶׂה 2 S. 18, 4.
אֶעֱשֶׂה־לּוֹ 2 Sam. 19, 39.
אֶעֱשֶׂה לָךְ 2 Sam. 19, 39.
מַה אֶעֱשֶׂה לָכֶם 2 Sam. 21, 3.
אֲמָרִים אֶעֱשֶׂה לָכֶם 2 Sam. 21, 4.
כִּי כֵן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה 1 Rg. 1, 30.
אֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת־כָּל־חֶפְצֵךְ 1 Rg. 5, 22.
וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה ׀ אֶת־הַפַּר 1 Rg. 18, 23.
שְׁאֵל מָה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ 2 Reg. 2, 9.
אֱלִישָׁע מָה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ 2 Reg. 4, 2.
אֶעֱשֶׂה חֶסֶד ׀ עִם־חָנוּן 1 Chr. 19, 2.
אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם. Esth. 5, 8
וּמָה אֶעֱשֶׂה כִּדְבַר הַמֶּלֶךְ Esth. 5, 8.
וּמָה אֶעֱשֶׂה כִּי־יָקוּם אֵל Job. 31, 14.
אֶעֱשֶׂה בְקֶר עִם־עָתּוּדִים Ps. 66, 15.
כֵּן אֶעֱשֶׂה־לּוֹ Prv. 24, 29.
כֵּן אֶעֱשֶׂה לִירוּשָׁלִם Jes. 10, 11.
וְיִתְּרוּ לְתוֹעֵבָה אֶעֱשֶׂה Jes. 44, 19.
וְכֹל חֶפְצִי אֶעֱשֶׂה Jes. 46, 10.
לְמַעֲנִי לְמַעֲנִי אֶעֱשֶׂה Jes. 48, 11.
כֵּן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן Jes. 65, 8.
וְכֹלָה לֹא אֶעֱשֶׂה Jer. 4, 27.
לֹא־אֶעֱשֶׂה אִתְּכֶם כַּלָּה Jer. 5, 18.
כִּי אִיךְ אֶעֱשֶׂה Jer. 9, 6.
כֵּן־אֶעֱשֶׂה לַמָּקוֹם הַזֶּה Jer. 19, 12.
כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה Jer. 30, 11.
לֹא־אֶעֱשֶׂה כָלָה Jer. 30, 11. 46, 28.
כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה Jer. 46, 28.
אֲשֶׁר־לֹא־אֶעֱשֶׂה כְּמוֹהוּ Ez. 5, 9.
מִדַּרְכֵּם אֶעֱשֶׂה אוֹתָם Ez. 7, 27.
וְגַם־אֲנִי אֶעֱשֶׂה בַּחֲמָה Ez. 8, 18.
וּבְמוֹאָב אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים Ez. 25, 11.
שַׁמָּמָה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ Ez. 35, 14.
שַׁמָּמָה כֵּן אֶעֱשֶׂה־לָּךְ Ez. 35, 15.
מַה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ אֶפְרַיִם Hos. 6, 4.
מַה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ יְהוּדָה Hos. 6, 4.
לֹא אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי Hos. 11, 9.
כֹּה אֶעֱשֶׂה־לָּךְ Am. 4, 12.
זֹאת אֶעֱשֶׂה־לָּךְ Am. 4, 12.
אֶעֱשֶׂה מִסְפֵּד כַּתָּנִים Mich. 1, 8.

וָאֶעֱשֶׂה 1 *imperf.:*
וְאֶעֱשֶׂה אֹתָם מִטְעַמִּים Gn. 27, 9.
וְאֶעֱשֶׂה־שָּׁם מִזְבֵּחַ Gn. 35, 3.
וְאֶעֱשֶׂה אֹרְתָךְ לְגוֹי גָּדוֹל Ex. 32, 10.
וְאֶעֱשֶׂה אֹתְךָ לְגוֹי־גָּדוֹל Nu. 14, 12.
וְאֶעֱשֶׂה אֹתָךְ לְגוֹי־עָצוּם Dt. 9, 14.
וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן גַּם־אָנִי Dt. 12, 30.
וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ 1 Sam. 20, 4.
וְאֶעֱשֶׂה עִמּוֹ חֶסֶד 2 Sam. 9, 1. 3.
אַחַד־מֵהֶם וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ 2 S. 24, 12.
אַחַת מֵהֵנָּה וְאֶעֱשֶׂה־לָּךְ 1 Chr. 21, 10.
לְמַעַן־אִרְא וְאֶעֱשֶׂה־כֵּן Neh. 6, 13.

וָאֶעֱשֶׂה 1 *imperf.:*
וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי Ez. 20, 14.
וְאֶעֱשֶׂה אֶת־מְלַאכְתּ Dan. 8, 27.

וָאַעַשׂ 1 *impf. ap.:*
וְאָעַשׂ אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים Dt. 10, 3.
וְאָעַשׂ כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי Ez. 12, 7.
וְאָעַשׂ לְמַעַן שְׁמִי Ez. 20, 9. 22.
וְאָעַשׂ בְּבָקֶר Ez. 24, 18.

אֶעֱשֶׂךָּ 1 *impf. c. s.:*
לְדָם אֶעֱשֶׂךָּ Ez. 35, 6.

וְאֶעֱשֶׂךָּ 1 *impf c. s.:*
וְאֶעֱשֶׂךָּ לְגוֹי גָּדוֹל Gn. 12, 2.

אֶעֱשֶׂנָּה 1 *impf. c. s.:*
אַךְ־בִּימֶיךָ לֹא אֶעֱשֶׂנָּה 1 Rg. 11, 12.
יְצַרְתִּיו אַף אֶעֱשֶׂנָּה Jes. 46, 11.

תַּעֲשֶׂה 2 *imperf.:*
תַּעֲשֶׂה אֶת־הַטּוֹבָה Gn. 6, 14.
וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ Gn. 6, 15.
צֹהַר ׀ תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה Gn. 6, 16.
כֵּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ Gn. 18, 5.
תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי Gn. 21, 23.
אִם־תַּעֲשֶׂה־לִּי הַדָּבָר Gn. 30, 31.
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־בִּי Ex. 4, 17.
לְמָה תַּעֲשֶׂה כֹּה לְעַבְדֶּךָ Ex. 5, 15.
וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה Ex. 15, 26.
הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה Ex. 18, 23.
לֹא־תַעֲשֶׂה־לָךְ פֶּסֶל Ex. 20, 4.
לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה Ex. 20, 10.
מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה־לִּי Ex. 20, 24.
מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־לִּי Ex. 20, 25.
כֵּן־תַּעֲשֶׂה לְשָׂרָךְ Ex. 22, 29.
כֵּן־תַּעֲשֶׂה לְכַרְמֶךָ Ex. 23, 11.
שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ Ex. 23, 12.
וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם Ex. 23, 24.
מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם Ex. 25, 18.
טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם Ex. 25, 29.
וְאֵת־הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה Ex. 26, 1.
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם Ex. 26, 1.
תַּעֲשֶׂה בְּשֶׁפֶת הַיְרִיעָה Ex. 26, 4.
חֲמִשִּׁים לְלָאֹת תַּעֲשֶׂה Ex. 26, 5.
תַּעֲשֶׂה בְּקַצֵּה הַיְרִיעָה Ex. 26, 5.
יְרִיעֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם Ex. 26, 7.
כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל קַרְשֵׁי Ex. 26, 17.
תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֶשְׂרִים Ex. 26, 19.
תַּעֲשֶׂה שֵׁשׁ קְרָשִׁים Ex. 26, 22.
וְשִׁנֵּי קְרָשִׁים תַּעֲשֶׂה Ex. 26, 23.
וְאֵת־טַבְּעֹתֵיהֶם תַּעֲשֶׂה Ex. 26, 29.
כְּלִיו תַּעֲשֶׂה נְחֹשֶׁת Ex. 27, 3.
נֵבֶב לַחַת תַּעֲשֶׂה Ex. 27, 8.
זֵהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם Ex. 28, 11.
מִגְבֶּלֶת תַּעֲשֶׂה אֹתָם Ex. 28, 14.
תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ Ex. 28, 15.
תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂה רֹקֵם Ex. 28, 39.
תַּעֲשֶׂה כָּתֹנֶת Ex. 28, 40.
וּמִגְבָּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם Ex. 28, 40.
וְזֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה Ex. 29, 1.
סֶלַע חֲטִים תַּעֲשֶׂה Ex. 29, 2.
וּפַר חַטָּאת תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם Ex. 29, 36.
וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה Ex. 29, 38.
תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר Ex. 29, 39.
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם Ex. 29, 39.
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם Ex. 29, 41.
וְכִנַּסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה־לָּה Ex. 29, 41.
עֲצֵי שִׁטִּים תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ Ex. 30, 1.
תַּעֲשֶׂה־לּוֹ ׀ מִתַּחַת Ex. 30, 4.
תַּעֲשֶׂה עַל־שְׁנֵי צִדָּיו Ex. 30, 4.
וְהַקְטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה Ex. 30, 37.
לֹא־תַעֲשֶׂה־לָךְ Ex. 34, 17.
וְחַג שָׁבֻעֹת תַּעֲשֶׂה Ex. 34, 22.
שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה Ex. 35, 2.
נִדְבָה תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ Lev. 22, 23.
וְכֹה־תַּעֲשֶׂה לָהֶם Num. 8, 7.
כָּכָה תַּעֲשֶׂה לַלְוִיִּם Num. 8, 26.
מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם Num. 10, 2.
תַּעֲשֶׂה עַל־הָעֹלָה Num. 15, 5.
אוֹ לְאַיִל תַּעֲשֶׂה Num. 15, 6.
וְכִי־תַעֲשֶׂה בֶן־בָּקָר Num. 15, 8.
אֲדַבֵּר אֵלַיִךְ אֹתוֹ תַּעֲשֶׂה Nu. 22, 20.
תֵּעָשֶׂה בַּבֹּקֶר Num. 28, 4.
תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם Num. 28, 4. 8.
וְכִנְסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה Num. 28, 8.
תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד Num. 28, 21.
לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ ׀ פֶּסֶל Dt. 5, 8.
לֹא תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה Dt. 5, 14.
וְשָׁם תַּעֲשֶׂה כֹּל Dt. 12, 14.
כִּי־תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר Dt. 12, 25.
כִּי תַעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר Dt. 12, 28.
לֹא־תַעֲשֶׂה כֵן לַיהוָה Dt. 12, 31.
מַעֲשֶׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה Dt. 14, 29.
מִקֵּץ שֶׁבַע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה Dt. 15, 1.
וְאַתָּה לֹא־תַעֲשֶׂה־כֵּן Dt. 15, 17.
בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה Dt. 15, 18.
לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה Dt. 16, 8.
חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ Dt. 16, 13.
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לָּךְ Dt. 16, 21.
אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לְךָ תַּעֲשֶׂה Dt. 17, 11.
כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכֹל־הֶעָרִים Dt. 20, 15.
כִּי־תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר Dt. 21, 9.
וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַחֲמֹרוֹ Dt. 22, 3.
וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְשִׂמְלָתוֹ Dt. 22, 3.
וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְכָל־אֲבֵדַת Dt. 22, 3.
גְּדִלִים תַּעֲשֶׂה־לָּךְ Dt. 22, 12.
וְלִנְעָרֶיהָ לֹא־תַעֲשֶׂה דָבָר Dt. 22, 26.
בְּכָל־מִשְׁלַח יָדֵךְ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה Dt. 28, 20.
כֹּה תַּעֲשֶׂה שֵׁשֶׁת יָמִים Jos. 6, 3.
וְאִם־תַּעֲשֶׂה עָלָה לִי׳ Jud. 13, 16.
אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה 1 Sam. 10, 8.
אוֹדִיעֲךָ אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה 1 S. 16, 3.
וְלֹא־תַעֲשֶׂה עִמְּדִי חֶסֶד יי׳ 1 S. 20, 14.
גַּם עֵשָׂה תַּעֲשֶׂה 1 Sam. 26, 25.
וְלֹא־תַעֲשֶׂה רָע בְּעֵינֵי סָרְנֵי 1 S. 29, 7.
תַּשְׂכִּיל אֵת כָּל־אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה 1 Rg. 2, 3.
בְּרִזְלַי הַגִּלְעָדִי תַּעֲשֶׂה־חֶסֶד 1 Rg. 2, 7.
וְיָדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לּוֹ 1 Rg. 2, 9.
וְאַתָּה תַּעֲשֶׂה אֵת־חַפְצִי 1 Rg. 5, 23.
וְאֵת־מִשְׁפָּטַי תַּעֲשֶׂה 1 Reg. 6, 12.
וְרָאָה אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה 1 Rg. 20, 22.
תַּעֲשֶׂה מְלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל 1 Rg. 21, 7.
דְּבַר אֲלֵיךְ הַלּוֹא תַעֲשֶׂה 2 Rg. 5, 13.
אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל 2 Rg. 8, 12.
מִי יֹאמַר אֵלָיו מַה־תַּעֲשֶׂה Job. 9, 12.
וְרִבּוֹ פִּשְׁעֵיךְ מַה־תַּעֲשֶׂה Job. 35, 6.
הַלְמֵתִים תַּעֲשֶׂה־פֶּלֶא Ps. 88, 11.
מָתַי תַּעֲשֶׂה בִּרְדְפֵי Ps. 119, 84.
תַּעֲשֶׂה־לָּךְ מִלְחָמָה Prv. 24, 6.
מַה־תַּעֲשֶׂה בְאַחֲרִיתָהּ Prv. 25, 8.
וּמִי יֹאמַר־לוֹ מַה־תַּעֲשֶׂה Eccl. 8, 4.
לְיֹצְרוֹ מַה־תַּעֲשֶׂה Jes. 45, 9.
הֲלוֹא־זֹאת תַּעֲשֶׂה־לָּךְ Jer. 2, 17.
וְאֵיךְ תַּעֲשֶׂה בַּאֲוֹן הִירְדֵּן Jer. 12, 5.
אַבָל לֹא־תַעֲשֶׂה Ez. 24, 17.
תַּעֲשֶׂה שְׂעִיר־חַטָּאת Ez. 43, 25.
וְכֵן תַּעֲשֶׂה בְּשִׁבְעָה בַּחֹדֶשׁ Ez. 45, 20.
תַּעֲשֶׂה עוֹלָה Ez. 46, 13.
תַּעֲשֶׂה אתו Ez. 46, 13.
וּמִנְחָה תַּעֲשֶׂה עָלָיו Ez. 46, 14.

תֵּעָשֶׂה 2 *imperf.:*
אִם־תֵּעָשֶׂה עִמָּנוּ רָעָה Gn. 26, 29.
וּמַה־תַּעֲשֶׂה לְשִׁמְךָ Jos. 7, 9.
אַל־תַּעֲשֶׂה אֶת־הַנְּבָלָה 2 S. 13, 12.
אַל תֵּעָשׂ אֶת־הַדָּבָר Jer. 40, 16.

וַתַּעֲשֶׂה 2 *imperf.:*
וְתַעֲשֶׂה לְךָ אֱלֹהִים 1 Reg. 14, 9.
וְתַעֲשֶׂה־לָּךְ שָׁם Jer. 32, 20.
וְתַעֲשֶׂה אָדָם כִּדְגֵי הַיָּם Hab. 1, 14.

תַּעַשׂ 2 *impf. ap.:*
וְאַל־תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה רָע Gn. 22, 12.
אַל־תַּעַשׂ עִמָּדִי Job. 13, 20.
וְאַל תַּעַשׂ לִי מְאוּמָה רָע Jer. 39, 12.

תַּעֲשׂ 2 *impf. ap.:*
וְתַעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יי׳ 1 Sam. 15, 19.
וְתַעַשׂ־לָךְ שָׁם כֹּהֵיוּם Neh. 9, 10.
וְתַעַשׂ זָהָב וְכֶסֶף Ez. 28, 4.
וְתַעַשׂ־לָךְ שָׁם Dan. 9, 15.

תַּעֲשֶׂה 2 *impf. c. s.:*
וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂה Gn. 6, 16.

תַּעֲשֵׂנּוּ 2 *iupf. c. s.:*
כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד תַּעֲשֵׂנּוּ Ex. 28, 15.

תַּעֲשִׂי 2 *impf. fem.:*
זֶה חֶסֶד אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי Gn. 20, 13.
דְּעִי וּרְאִי מַה־תַּעֲשִׂי 1 Sam. 25, 17.
תַּעֲשִׂי בָּאַחֲרֹנָה 1 Reg. 17, 13.
וְאַתְּ שְׁדוֹד מַה־תַּעֲשִׂי Jer. 4, 30.

תַּעֲשִׂין 2 *impf. fem.:*
אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין Ruth 3, 4.

וַתַּעֲשִׂי 2 *impf. fem.:*
וְתַעֲשִׂי הָרְעוֹת וְתוֹכֵל Jer. 3, 5.
וְתַעֲשִׂי־לָךְ בְּמוֹת Ez. 16, 16.
וְתַעֲשִׂי־לָךְ צַלְמֵי זָכָר Ez. 16, 17.
וְתַעֲשִׂי־לָךְ רָמָה Ez. 16, 24.

יַעֲשֶׂה 3 *imperf.:*
לֹא יֵעָשֶׂה מִשְׁפָּט Gn. 18, 25.
יֵעָשֶׂה אֶת־אֲחוֹתֵנוּ Gn. 34, 31.
יֵעָשֶׂה פַרְעֹה Gn. 41, 34.
מִחַר יֵעָשֶׂה יי׳ Ex. 9, 5.
אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם Ex. 14, 13.
כְּמִשְׁפַּט הַבְּנוֹת יֵעָשֶׂה־לָּהּ Ex. 21, 9.
שְׁלֹשׁ־אֵלֶּה לֹא יֵעָשֶׂה לָהּ Ex. 21, 11.
זָהָב טָהוֹר יֵעָשֶׂה אֹתָהּ Ex. 25, 39.
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב יֵעָשֶׂה Ex. 26, 31.
אִישׁ אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה כְּמוֹהוּ Ex. 30, 38.
כֵּן יֵעָשֶׂה־לּוֹ Lev. 4, 20.
מִכֹּל אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה הָאָדָם Lev. 5, 22.
מִכֹּל אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה Lev. 5, 26.
מִבְּנֵיכֶם יֵעָשֶׂה אִתָּהּ Lev. 6, 15.
וְכֵן יֵעָשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד Lev. 16, 16.
אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה אֹתָם הָאָדָם Lev. 18, 5.
כִּי כָל־אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה Lev. 18, 29.
וְאֵת־הָאֵל יֵעָשֶׂה Num. 6, 17.
כֵּן יֵעָשֶׂה עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ Num. 6, 21.
וְכִמְשַׁפְּטוֹ כֵּן יֵעָשֶׂה Num. 9, 14.
יֵעָשֶׂה־כָּכָה אֶת־אֶחָד Num. 15, 13.
כַּאֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ כֵּן יֵעָשֶׂה Num. 15, 14.
הַהוּא אָמַר וְלֹא יֵעָשֶׂה Num. 23, 19.
אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה הָעָם הַזֶּה Num. 24, 14.
כְּכָל־הַיֹּצֵא מִפִּיו יֵעָשֶׂה Num. 30, 3.
כֵּן־יֵעָשֶׂה יי׳ Dt. 3, 21.
אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה כְּמַעֲשֶׂיךָ Dt. 3, 24.
כֵּן־יֵעָשֶׂה יי׳ אֱלֹהֶיךָ Dt. 7, 19.
אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה אֶת־הָרָע Dt. 17, 2.
אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה בְּזִדוֹן Dt. 17, 12.
אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה פֶּסֶל Dt. 27, 15.
יֵעָשֶׂה יי׳ בְּקִרְבְּכֶם Jos. 3, 5.
יֵעָשֶׂה יי׳ לְכָל־אֹיְבֵיכֶם Jos. 10, 25.
הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יֵעָשֶׂה Jud. 17, 6. 21, 25.
כֹּה יֵעָשֶׂה יי׳ לִי Ruth 1, 17.
יֵעָשֶׂה שָׁנָה בְשָׁנָה 1 Sam. 1, 7.
בְּלִבְבִי וּבְנַפְשִׁי יֵעָשֶׂה 1 Sam. 2, 35.
כֹּה יֵעָשֶׂה־לָּךְ אֱלֹהִים 1 Sam. 3, 17.
אוֹלַי יֵעָשֶׂה יי׳ לָנוּ 1 Sam. 14, 6.
כֹּה־יֵעָשֶׂה אֱלֹהִים 1 Sam. 14, 44.
יֵעָשֶׂה חֶפְשִׁי בְּיִשְׂרָאֵל 1 Sam. 17, 25.
לוֹ׳ עֵשָׂה אֲבִי דְבַר גָּדוֹל 1 Sam. 20, 2.
כֹּה־יֵעָשֶׂה יי׳ לְיִהוֹנָתָן 1 Sam. 20, 13.
מֹה־יֵעָשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים 1 Sam. 22, 3.
כֹּה־יֵעָשֶׂה אֱלֹהִים 1 Sam. 25, 22.
כִּי־יֵעָשֶׂה יי׳ לַאדֹנִי 1 Sam. 25, 30.
אֵת אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה עַבְדֶּךָ 1 Sam. 28, 2.
כֹּה־יֵעָשֶׂה אֱלֹהִים לְאַבְנֵר 2 S. 3, 9.
כֹּה יֵעָשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים 2 Sam. 3, 35.
כִּי־בֵית יֵעָשֶׂה־לְךָ יי׳ 2 Sam. 7, 11.
וְיי׳ יֵעָשֶׂה הַטּוֹב בְּעֵינָיו 2 S. 10, 12.
וְכֵן יֵעָשֶׂה לְכָל עָרֵי 2 Sam. 12, 31.
אוֹלַי יֵעָשֶׂה הַמֶּלֶךְ 2 Sam. 14, 15.
הֲנִנִי יֵעָשֶׂה־לִּי 2 Sam. 15, 26.
כֹּה יֵעָשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים 2 Sam. 19, 14.
כֹּה יֵעָשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים 1 Reg. 2, 23.
כֵּן יֵעָשֶׂה עַבְדֵךְ 1 Reg. 2, 38.
וּבַיִת יֵעָשֶׂה לְבֵית־פַּרְעֹה 1 Rg. 7, 8.
כִּי לוֹא־יֵעָשֶׂה עוֹד עַבְדֵךְ 2 Rg. 5, 17.
כֹּה־יֵעָשֶׂה־לִּי אֱלֹהִים 2 Reg. 6, 31.
כִּי יֵעָשֶׂה הַדָּבָר הַגָּדוֹל 2 Rg. 8, 13.
כִּי יֵעָשֶׂה יי׳ 2 Reg. 20, 9.
לְדַעַת מַה־יֵּעָשֶׂה יִשְׂרָאֵל 1 Chr. 12, 32.
וְיי׳ הַטּוֹב בְּעֵינָיו יֵעָשֶׂה 1 Chr. 19, 13.
וְכֵן יֵעָשֶׂה דָוִיד לְכָל עָרֵי 1 Chr. 20, 3.
יֵעָשֶׂה אָדָם וְחַיָּה Neh. 9, 29.
יֵעָשֶׂה בְּכָל־מַלְכוּתוֹ Esth. 1, 20.
כָּכָה יֵעָשֶׂה אִיּוֹב Job. 1, 5.
אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה יָצְלִיחַ Ps. 1, 3.
וּבֹטֵחַ עָלָיו וְהוּא יֵעָשֶׂה Ps. 37, 5.
מַה־יֵּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי Ps. 56, 5.
מַה־יֵּעֲשֶׂה אָדָם לִי Ps. 56, 11.
מַה־יֵּעֲשֶׂה לִי אָדָם Ps. 118, 6.

כי־יעשה י״י דין עני Ps. 140, 13.
רצון־יראיו יעשה Ps. 145, 19.
ערום יעשה בדעת Prv. 13, 16.
קצר־אפים יעשה אולת Prv. 14, 17.
עשה יעשה־לו כנפים Prv. 23, 5.
ופה חלק יעשה מדהה Prv. 26, 28.
אשר יעשׂה האלהים Eccl. 3, 14.
אשר יעשה־טוב ולא יחטא Eccl. 7, 20.
כל־אשר יחפץ יעשה Eccl. 8, 3.
אשר יעשה את־החכל Eccl. 11, 5.
וזרע חמר יעשה איפה Jes. 5, 10.
אשר יעשה ראש וזנב Jes. 19, 15.
יעשה שלום לי Jes. 27, 5.
שלום יעשה־לי Jes. 27, 5.
ולבו יעשה־און Jes. 32, 6.
יעשה י״י את־הדבר Jes. 38, 7.
יעשה חפצו בבבל Jes. 48, 14.
אשרי אנוש יעשה־זאת Jes. 56, 2.
יעשה למחכה־לו Jes. 64, 3.
אולי יעשה י״י אותנו Jer. 21, 2.
אמן כן יעשה י״י Jer. 28. 6.
ובקהל רב יעשה אותו Ez. 17, 17.
משפט אמת יעשה Ez. 18, 8.
וירא ולא יעשה כהן Ez. 18, 14.
יעשה וחי Ez. 18, 24.
יעשה אותם האדם Ez. 20, 11. 21.
אשר יעשה אתם Ez. 20, 13.
יעשה אתה חטאת Ez. 45, 17.
יעשה עולה לי״י Ez. 45, 23.
ואיפה לאיל יעשה Ez. 45, 24. 46, 7.
בחג יעשה כאלה Ez. 45, 25.
וכי־יעשה הנשיא Ez. 46, 12.
יעשה ביום חשבת Ez. 46, 12.
אליו יעשה מרמה Dan. 11, 23.
בלי יעשה־קמח Hos. 8, 6.
אולי יעשה זרים יבלעהו Hos. 8, 7.
והמלך מה־יעשה־לנו Hos. 10, 3.
כי לא יעשה אדני י״י דבר Am. 3, 7.
כלה יעשה Nah. 1, 8.
יעשה את כל־ישבי Zeph. 1, 18.
לא יעשה עולה Zeph. 3, 5.

3 *imperf.:* וַיַּעַשׂ

ויעשה עמרי הרע 1 Reg. 16, 25.
ויעשה הרע בעיני י״י 2 Rg. 3, 2. 13, 11.
ויעשה אתם Ez. 18, 19.

3 *impf. c. h int.:* הֵיעָשֶׂה

היעשה־לו אדם אלהים Jer. 16, 20.

3 *impf. ap.:* יֵעָשׂ

יעשה י״י עמכם חסד Ruth 1, 8.
יעשׂי־י עמכם 2 Sam. 2, 6.

3 *impf. ap.:* וַיֵּעָשׂ

ויעש אדני המלך 1 Chr. 21, 23.
ויעש הבא אליו Dan. 11, 16.

3 *impf. ap.:* וַיֵּעָשׂ

ויעש אלהים את־הרקיע Gn. 1, 7.
ויעש אלהים את־שני המארת Gn. 1, 16.
ויעש אלהים את־חית Gn. 1, 25.
ויעש י״י אלהים לאדם Gn. 3, 21.
ויעש נח Gn. 6, 22.
ויעש נח ככל אשר־צוהו Gn. 7, 5.
ויעש להם משתה Gn. 19, 3.
ויעש י״י לשרה Gn. 21, 1.
ויעש אברהם משתה Gn. 21, 8.
ויעש להם משתה Gn. 26, 30.
ויעש גם־הוא מטעמים Gn. 27, 31.
ויעש משתה Gn. 29, 22.
ויעש יעקב כן Gn. 29, 28.
ויעש משתה לכל־עבדיו Gn. 40, 20.
ויעש להם כן Gn. 42, 25.
ויעש האיש כאשר אמר Gn. 43, 17.
ויעש כדבר יוסף Gn. 44, 2.
ויעש לאביו אבל Gn. 50, 10.
ויעש להם בתים Ex. 1, 21.
ויעש האתת לעיני העם Ex. 4, 30.
ויעש משה ואהרן Ex. 7, 6.
ויעש י״י כדבר משה Ex. 8, 9. 27.
ויעש י״י כן ויבא ערב Ex. 8, 20.
ויעש י״י את־הדבר הזה Ex. 9, 6.
ויעש כן משה Ex. 17, 6.
ויעש יהושע כאשר אמר Ex. 17, 10.
ויעש כל אשר אמר Ex. 18, 24.
ויעש ללאת Ex. 36, 11.
ויעש חמשים קרסי Ex. 36, 13.
ויעש יריעת עזים Ex. 36, 14.
ויעש ללאת חמשים Ex. 36, 17.
ויעש קרסי נחשת Ex. 36, 18.
ויעש מכסה לאהל Ex. 36, 19.
ויעש את־הקרשים Ex. 36, 20. 23.
ויעש בריחי עצי שטים Ex. 36, 31.
ויעש את־הבריח Ex. 36, 33.
ויעש את־הפרכת Ex. 36, 35.
ויעש לה ארבעה Ex. 36, 36.
ויעש מסך לפתח האהל Ex. 36, 37.
ויעש בצלאל את־הארן Ex. 37, 1.
ויעש לו זר זהב Ex. 37, 2. 11. 26.
ויעש בדי עצי שטים Ex. 37, 4.
ויעש כפרת זהב טהור Ex. 37, 6.
ויעש שני כרבים Ex. 37, 7.
ויעש את־השלחן Ex. 37, 10.
ויעש לו מסגרת Ex. 37, 12.
ויעש זר־זהב Ex. 37, 12.
ויעש את־הבדים Ex. 37, 15. 28. 38, 6.
ויעש את־הכלים Ex. 37, 16.
ויעש את־המנרה Ex. 37, 17.
ויעש את־נרתיה Ex. 37, 23.
ויעש את־מזבח הקטרת Ex. 37, 25.
ויעש את שמן Ex. 37, 29.
ויעש את־מזבח העלה Ex. 38, 1.
ויעש קרנתיו Ex. 38, 2.
ויעש את־כל־כלי Ex. 38, 3.
ויעש למזבח Ex. 38, 4.
ויעש את הכיור Ex. 38, 8.
ויעש את־החצר Ex. 38, 9.
ויעש בה את־אדני Ex. 38, 30.
ויעש את־האפד Ex. 39, 2.
ויעש את־החשן Ex. 39, 8.
ויעש את־מעיל האפד Ex. 39, 22.
ויעש משה ככל אשר צוה י״י Ex. 40, 16.
ויעש משה כאשר צוה י״י Lev. 8, 4.
ויעש אהרן ובניו Lev. 8, 36.
ויעש כאשר צוה י״י Lev. 16, 34.
ויעש כן אהרן Num. 8, 3.
ויעש משה ואהרן Num. 8, 20.
ויעש משה כאשר צוה י״י Nu. 17, 26.
ויעש משה כאשר צוה י״י Nu. 20, 27.
ויעש משה נחש נחשת Nu. 21, 9.
ויעש בלק כאשר דבר בלעם Nu. 23, 2.
ויעש בלק כאשר אמר Nu. 23, 30.
ויעש משה כאשר צוה Num. 27, 22.
ויעש משה ואלעזר Num. 31, 31.
ויעש־לו יהושע חרבות Jos. 5, 3.
ויעש יהושע כן Jos. 5, 15.
ויעש להם יהושע שלום Jos. 9, 15.
ויעש להם כן Jos. 9, 26.
ויעש למלך מקדה Jos. 10, 28.
ויעש למלכה Jos. 10, 30.
ויעש להם יהושע Jos. 11, 9.
ויעש לו אהוד חרב Jud. 3, 16.
וגדעון בא ויעש גדי־עזים Jud. 6, 19.
המרק שפוך ויעש כן Jud. 6, 20.
ויעש כאשר דבר אליו י״י Jud. 6, 27.
יומם ויעש לילה Jud. 6, 27.
ויעש אלהים כן Jud. 6, 40.
ויעש אתו גדעון לאפוד Jud. 8, 27.
ויעש לה את־נדרו Jud. 11, 39.
ויעש שם שמשון משתה Jud. 14, 10.
ויעש אפוד ותרפים Jud. 17, 5.
ויעש חיל ויך את־עמלק 1 S. 14, 48.
ויעש שמואל 1 Sam. 16, 4.
ויעש י״י תשועה גדולה 1 Sam. 19, 5.
ויעש י״י לו כאשר דבר 1 Sam. 28, 17.
ויעש דוד לאבנר 2 Sam. 3, 20.
ויעש דוד כן 2 Sam. 5, 25.
ויעש דוד שם 2 Sam. 8, 13.
ויעש לו אבשלום 2 Sam. 15, 1.
ויעש אבשלום כדבר הזה 1 S. 15, 6.
ויעש י״י תשועה 2 Sam. 23, 10. 12.
ויעש לו רכב ופרשים 1 Reg. 1, 5.
ויעש שלמים 1 Reg. 3, 15.
ויעש משתה 1 Reg. 3, 15.
ויעש לבית חלוני 1 Reg. 6, 4.
ויעש צלעות סביב 1 Reg. 6, 5.
ויעש בדביר שני כרובים 1 Rg. 6, 23.
ויעש את־כל־מלאכתו 1 Reg. 7, 14.
ויעש את־העמודים 1 Reg. 7, 18.
ויעש את־הים מוצק 1 Reg. 7, 23.
ויעש את־המכנות 1 Reg. 7, 27.
ויעש עשרה כיורות 1 Reg. 7, 38.
ויעש חירום את־הכיורות 1 Rg. 7, 40.
ויעש שלמה 1 Reg. 7, 48.
ויעש שלמה בעת־ההיא 1 Rg. 8, 65.
ויעש המלך את־עצי 1 Rg. 10, 12.
ויעש המלך שלמה 1 Reg. 10, 16.
ויעש המלך כסא־שן 1 Reg. 10, 18.
ויעש שלמה הרע 1 Reg. 11, 6.
ויעש שני עגלי זהב 1 Reg. 12, 28.
ויעש את־בית במות 1 Rg. 12, 31.
ויעש כהנים 1 Reg. 12, 31.
ויעש ירבעם חג 1 Reg. 12, 32.
ויעש חג לבני ישראל 1 Rg. 12, 33.
ויעש מקצות העם 1 Reg. 13, 33.
ויעש יהודה הרע 1 Reg. 14, 22.
ויעש המלך רחבעם תחתם 1 Rg. 14, 27.
ויעש אסא הישר 1 Reg. 15, 11.
ויעש הרע בעיני י״י 1 Rg. 15, 26. 34. 22, 53.
ויעש אחאב בן־עמרי 1 Rg. 16, 30.
ויעש אחאב את־האשרה 1 Rg. 16, 33
וילך ויעש כדבר י״י 1 Reg. 17, 5.
ויעש תעלה 1 Reg. 18, 32.
וישמע לקלם ויעש כן 1 Rg. 20, 25.
ויעש לו צדקיה 1 Reg. 22, 11.
ויעש הרע בעיני י״י 2 Reg. 8, 18.
ויעש הרע בעיני י״י 2 Reg. 8, 27. 13, 2. 14, 24. 15, 9. 18. 24. 28. 17, 2. 21, 2. 20.
ויעש יהואש הישר 2 Reg. 12, 3.
ויעש הרע בעיני י״י 2 Reg. 13, 2. 23, 32. 37. 24, 9. 19.
ויעש הישר בעיני י״י 2 Rg. 14, 3. 15, 3. 34. 18, 3. 22, 2.
ויעש אוריה הכהן 2 Reg. 16, 16.
ויעש להם ככל־המעשים 2 Rg. 23, 19.
ויעש דויד כאשר צוהו 1 Chr. 14, 16.
ויעשׂ־לו בתים 1 Chr. 15, 1.
ויעש מהם שבעים אלף 2 Chr. 2, 17.
ויעש את־בית־קדש 2 Chr. 3, 8.
ויעש בבית־קדש 2 Chr. 3, 10.
ויעש את־הפרכת 2 Chr. 3, 14.
ויעש לפני הבית עמודים 2 Chr. 3, 15.
ויעש שרשרות 2 Chr. 3, 16.
ויעש רמונים 2 Chr. 3, 16.
ויעש מזבח נחשת 2 Chr. 4, 1.
ויעש את־הים מוצק 2 Chr. 4, 2.
ויעש כיורים 2 Chr. 4, 6.
ויעש את־מנורות 2 Chr. 4, 7.
ויעש שלחנות 2 Chr. 4, 8.
ויעש מזרקי זהב מאה 2 Chr. 4, 8.
ויעש חצר הכהנים 2 Chr. 4, 9.
ויעש חורם את־הסירות 2 Chr. 4, 11.
ויעש שלמה כל־הכלים 2 Chr. 4, 18.
ויעש שלמה את כל־הכלים 2 Chr. 4, 19.
ויעש שלמה את־החג 2 Chr. 7, 8.
ויעש המלך את־עצי 2 Chr. 9, 11.
ויעש המלך שלמה 2 Chr. 9, 15.
ויעש המלך כסא־שן 2 Chr. 9, 17.
ויעש המלך רחבעם 2 Chr. 12, 10.
ויעש הרע כי לא הכין 2 Chr. 12, 14.
ויעש אסא הטוב והישר 2 Chr. 14, 1.
ויעש לו צדקיהו בן כנענה 2 Chr. 18, 10.
ויעש הרע בעיני י״י 2 Chr. 21, 6. 22, 4. 33, 2. 22. 36, 5. 9. 12.
ויעש יואש הישר 2 Chr. 24, 2.
ויעש הישר בעיני י״י 2 Chr. 25, 2. 26, 4. 27, 2. 29, 2. 34, 2.
ויעש בירושלם 2 Chr. 26, 15.
ויעש לו מזבחות 2 Chr. 28, 24.
ויעש כזאת יחזקיהו 2 Chr. 31, 20.
ויעש הטוב והישר 2 Chr. 31, 20.
ויעש שלח לרב ומגנים 2 Chr. 32, 5.
ויעש אשרות 2 Chr. 33, 3.
ויעש יאשיהו בירושלם 2 Chr. 35, 1.
ויעש העם כדבר הזה Neh. 5, 13.
ויעש לו לשכה גדולה Neh. 13, 5.
ויעש המלך כדבר Esth. 1, 21.
ויעש כן Esth. 2, 4.
ויעש המלך משתה Esth. 2, 18.
ויעבר מרדכי ויעש Esth. 4, 17.
לפני המן ויעש העץ Esth. 5, 14.
ויעש פימה עלי־כסל Job. 15, 27.
ויעש באשים Jes. 5, 2.
ויעש באשים Jes. 5, 4.
ויעש כן הלך ערום Jes. 20, 2.
ויעש ברוך בן־נריה Jer. 36, 8.
ויעש ירמיהו כן Jer. 38, 12.
ויעש י״י כאשר דבר Jer. 40, 3.
ויעש הרע בעיני י״י Jer. 52, 2.
ויעש משפט וצדקה Ez. 18, 27.
ויעש את־אילים Ez. 40, 14.
ויעש לו שם סכה Jon. 4, 5.

3 *impf. ap.:* וַיַּעַשׂ *p.*

ונפשו אותה ויעש Job. 23, 13.

3 *impf. c. s.:* יַעֲשֵׂהוּ

יעשהו במקצעות Jes. 44, 13.

3 *impf. c. s.:* וַיַּעֲשֵׂהוּ

ויעשהו אל Jes. 46, 6.

3 *impf. c. s.:* וַיַּעֲשֵׂהוּ

ויעשהו עגל מסכה Ex. 32, 4.
ויעשהו פסל ומסכה Jud. 17, 4.
ויעשהו כלים לבית 2 Chr. 24, 14.
ויעשהו כתבנית איש Jes. 44, 13.
ויעשהו כלי אחר Jer. 18, 4.

3 *impf. c. s.:* וַיַּעֲשֵׂהוּ

ויעשה כמשפט Lev. 9, 16.
ויעשה לאיש הבא 2 Sam. 12, 4.

3 *impf. c. s.:* יַעֲשֶׂנָּה

משחית נפשו הוא יעשנה Prv. 6, 32.
לאיש אשר יעשנה Mal. 2, 12.

3 *impf. c. s.:* וַיַּעֲשֵׂם

ויעשם כצל Eccl. 6, 12.

3 *impf. fem.:* תַּעֲשֶׂה

אשר תעשה כל־מלאכה Lev. 22, 30.
אשר־תעשה ביד רמה Nu. 15, 30.
תעשה־לו אמר 1 Sam. 2, 19.
קנאת י״י תעשה־זאת 2 Rg. 19, 31.
י״י צבאות תעשה Jes. 9, 6. 37, 32.

3 *impf. fem.:* וַתַּעֲשֵׂהוּ

ותלך ותעשה 1 Reg. 17, 15.

3 *impf. fem.:* וַתַּעַשׂ

ותעש אמו מטעמים Gn. 27, 14.
ותעש הארץ Gn. 41, 47.
ותעש ככל אשר־צותה Ruth 3, 6.
ותעש כן אשת ירבעם 1 Rg. 14, 4.
ותעש כדבר איש 2 Reg. 8, 2.
ותעש בחפץ כפיה Prv. 31, 13.
ותעש בדים Ez. 17, 6.

1 *impf. pl.:* נַעֲשֶׂה

נעשה אדם בצלמנו Gn. 1, 26.
אשר־דבר י״י נעשה Ex. 19, 8.
אשר־דבר י״י נעשה Ex. 24, 3. 7.
אל־עבדיך כן נעשה Num. 32, 31.
כל אשר־צויתנו נעשה Jos. 1, 16.
זאת נעשה להם Jos. 9, 20.

Jos. 22, 26. נאמר נעשה־נא לנו
Jud. 11, 10. אם־לא כדברך כן נעשה
Jud. 13, 8. מה־נעשה לנער היולד
Jud. 20, 9. זה הדבר אשר נעשה
Jud. 21, 7. מה־נעשה להם לנותרים
Jud. 21, 16. מה־נעשה לנותרים
1 Sam. 5, 8. מה־נעשה לארון
1 Sam. 6, 2. מה־נעשה לארון ה׳
2 S. 16, 20. הבו לכם עצה מה־נעשה
2 Reg. 4, 10. נעשה־נא עלית־קיר
2 Rg. 6, 15. אהה אדני איכה נעשה
2 Rg. 10, 5. אשר־תאמר אלינו נעשה
2 Chr. 20, 12. לא נדע מה־נעשה
Neh. 5, 12. נעשה כאשר אתה אומר
Ps. 60, 14. באלהים נעשה־חיל
108, 14.
Cant. 1, 11. תורי זהב נעשה־לך
Cant. 8, 8. מה־נעשה לאחותנו
Jes. 26, 18. בל־נעשה־ארץ
Jer. 18, 12. לבו־הרע נעשה
Jer. 42, 3. הדבר אשר נעשה
Jer. 42, 5. אלינו כן נעשה
Jer. 44, 17. נעשה את־כל־הדבר
Jer. 44, 25. נעשה את־נדרינו
Jon. 1, 11. מה־נעשה לך

2 *impf. pl.:* תַּעֲשֶׂה
2 Sam. 17, 6. הנעשה את־דברו

1 *impf. pl.:* נַעֲשֶׂה
Gn. 11, 4. ונעשה־לנו שם
Jud. 13, 15. ונעשה לפניך גדי עזים
2 Reg. 6, 2. ונעשה־לנו שם מקום

1 *impf. pl.:* וְנַעֲשֶׂה
Jos. 9, 24. ונעשה את־הדבר הזה

1 *impf. pl.:* וְנַעַשׂ
Jer. 35, 10. ונשמע ונעש

1 *impf. pl. c. s.:* וְנַעֲשֶׂנָּה
Dt. 30, 12. 13. וישמענו אתה ונעשנה

2 *impf. pl.:* תַּעֲשׂוּ
Gn. 19, 8. אל־תעשו דבר
Gn. 41, 55. יאמר לכם תעשו
Ex. 20, 23. לא תעשו לכם
Ex. 25, 9. כל־כליו וכן תעשו
Ex. 25, 19. תעשו את־הכרבים
Ex. 30, 32. ובמתכנתו לא תעשו
Ex. 30, 37. לא תעשו לכם
Lev. 9, 6. אשר־צוה ה׳ תעשו
Lev. 16, 29. וכל־מלאכה לא תעשו
Lev. 18, 3. ישבתם־בה לא תעשו
Lev. 18, 3. שמה לא תעשו
Lev. 18, 4. את משפטי תעשו
Lev. 18, 26. ולא תעשו מכל התועבת
Lev. 19, 4. ואלהי מסכה לא תעשו
Lev. 19, 15. 35. לא־תעשו עול
Lev. 22, 24. ובארצכם לא תעשו
Lev. 23, 3. כל־מלאכה לא תעשו
Lev. 23, 7. מלאכת עבדה לא תעשו
8. 21. 25. 36.
Lev. 23, 28. וכל־מלאכה לא תעשו
Lev. 23, 31. כל־מלאכה לא תעשו
Lev. 26, 1. לא־תעשו לכם אלילם
Lev. 26, 14. ולא תעשו את־כל־המצות
Num. 9, 3. תעשו אתו במועדו
Nu. 9, 3. וככל־משפטיו תעשו אתו
Num. 15, 12. כמספר אשר תעשו
Num. 15, 12. ככה תעשו לאחד
Num. 15, 14. כאשר תעשו כן יעשה
Num. 15, 22. וכי תשגו ולא תעשו
Num. 28, 18. מלאכת עבדה לא תעשו
25. 26. 29, 1. 12. 35.
Nu. 28, 20. ושני עשרנים לאיל תעשו
Num. 28, 23. תעשו את־אלה
Num. 28, 24. כאלה תעשו ליום
Num. 28, 31. ומנחתו תעשו
Num. 29, 39. אלה תעשו לה׳
Num. 32, 24. והיצא מפיכם תעשו
Dt. 7, 5. כי־אם־כה תעשו להם

Dt. 31, 29. כי־תעשו את־הרע
Jos. 8, 8. כדבר ה׳ תעשו
Jud. 7, 17. ממני תראו וכן תעשו
Jud. 18, 14. ועתה דעו מה־תעשו
Jud. 19, 23. אל־תעשו את־הנבלה
Jud. 19, 24. לא תעשו דבר
Jud. 21, 11. וזה הדבר אשר תעשו
1 Sam. 30, 23. לא־תעשו כן אחי
2 Rg. 17, 12. לא תעשו את־הדבר הזה
2 Chr. 23, 4. זה הדבר אשר תעשו
Jes. 10, 3. ומה תעשו ליום פקדה
Jer. 5, 10. וכלה אל־תעשו
Jer. 5, 31. ומה־תעשו לאחריתה
Jer. 7, 5. אם־עשו תעשו משפט
Jer. 17, 22. וכל־מלאכה לא תעשו
Jer. 22, 4. כי אם־עשו תעשו
Jer. 44, 4. אל־נא תעשו
Ez. 24, 24. ככל אשר־עשה תעשו
Hos. 9, 5. מה־תעשו ליום מועד
Zach. 8, 16 אלה הדברים אשר תעשו
Mal. 2, 13. וזאת שנית תעשו

2 *impf. pl.:* וַתַּעֲשׂוּ
2 Chr. 13, 9. ותעשו לכם כהנים
Jes. 65, 12. ותעשו הרע בעיני
Jer. 34, 15. ותעשו את־הישר בעיני
Jer. 35, 18. ותעשו ככל אשר־צוה

2 *impf. pl.:* תַּעֲשׂוּן
Ex. 4, 15. את אשר תעשון
Ex. 20, 23. לא תעשון אתי
Num. 32, 20. אם־תעשון את־הדבר
Num. 32, 23. ואם־לא תעשון כן
Dt. 1, 18. הדברים אשר תעשון
Dt. 12, 4. לא־תעשון כן לה׳
Dt. 12, 8. לא תעשון ככל
Dt. 29, 8. את כל־אשר תעשון
Jud. 7, 17. כאשר אעשה כן תעשון
Jud. 15, 7. אם־תעשון כזאת
1 Sam. 2, 23. למה תעשון כדברים
2 Rg. 11, 5. זה הדבר אשר תעשון
2 Chr. 19, 9. כה תעשון ביראת ה׳
2 Chr. 19, 10. כה תעשון ולא תאשמו

3 *impf. pl.:* יַעֲשׂוּ
Ex. 12, 47. עדת ישראל יעשו
Ex. 27, 8. בהר כן יעשו
Ex. 28, 4. חבגדים אשר יעשו
Ex. 31, 11. ככל אשר־צויתך יעשו
Ex. 36, 6. אל־יעשו־עוד
Num. 5, 6. יעשו מכל־חטאת האדם
Nu. 9, 11. בין הערבים יעשו אתו
Nu. 9, 12. ככל־חקת הפסח יעשו
Num. 32, 25. עבדיך יעשו
Jud. 14, 10. כי כן יעשו הבחורים
1 S. 2, 14. ככה יעשו לכל־ישראל
1 Sam. 13, 19. פן יעשו העברים
Esth. 5, 14. יעשו־עץ גבה
Ps. 106, 19. ישתחוו־עגל בחרב
Eccl. 2, 3. יעשו תחת השמים
Jes. 5, 10. יעשו בת אחת
Ez. 31, 11. עשו יעשו לו ברשעו
Ez. 33, 31. ואותם לא יעשו
Ez. 43, 25. תמימים יעשו
Ez. 43, 27. יעשו הכהנים על־המזבח
Ez. 46, 15. יעשו את־הכבש
Zeph. 3, 13. לא־יעשו עולה

3 *impf. pl.:* וַיַּעֲשׂוּ
Ex. 5, 9. על־האנשים ויעשו־בה
Ex. 35, 10. ויעשו את־כל־אשר צוה ה׳
Num. 9, 2. ויעשו בני־ישראל

3 *impf. pl.:* וַיַּעֲשׂוּ
Gn. 3, 7. ויעשו לחם חגרת
Gn. 31, 46. ויקחו אבנים ויעשו־גל
Gn. 42, 20. ולא תמותו ויעשו־כן
Gn. 45, 21. ויעשו־כן בני ישראל
Gn. 50, 12. ויעשו בניו לו כן
Ex. 7, 10. ויעשו כן כאשר צוה ה׳
Ex. 7, 11. ויעשו גם־הם חרטמי
Ex. 7, 20. ויעשו־כן משה ואהרן
Ex. 7, 22. ויעשו־כן חרטמי מצרים
Ex. 8, 3. 14. ויעשו־כן החרטמים
Ex. 8, 13. ויעשו־כן ויט אהרן
Ex. 12, 28. ויעשו בני ישראל
Ex. 12, 50. ויעשו כל־בני ישראל
Ex. 14, 4. אני ה׳ ויעשו־כן
Ex. 16, 17. ויעשו־כן בני ישראל
Ex. 32, 28. ויעשו בני־לוי
Ex. 32, 31. ויעשו להם אלהי זהב
Ex. 36, 8. ויעשו כל־חכם־לב
Ex. 39, 1. ויעשו את־בגדי הקדש
Ex. 39, 6. ויעשו את־אבני השהם
Ex. 39, 15. ויעשו על־החשן
Ex. 39, 16. ויעשו שתי משבצת
Ex. 39, 19. 20. ויעשו שתי טבעת
Ex. 39, 24. ויעשו על־שולי המעיל
Ex. 39, 25. ויעשו פעמני זהב
Ex. 39, 27. ויעשו את־הכתנת
Ex. 39, 30. ויעשו את־ציץ
Ex. 39, 32. ויעשו בני ישראל
Lev. 10, 7. ויעשו כדבר משה
Num. 1, 54. ויעשו בני ישראל
Num. 2, 34. ויעשו בני ישראל
Num. 5, 4. ויעשו־כן בני ישראל
Num. 9, 5. ויעשו את־הפסח
Dt. 34, 9. ויעשו כאשר צוה ה׳
Jos. 4, 8. ויעשו־כן בני־ישראל
Jos. 5, 10. ויעשו את־הפסח
Jos. 9, 4. ויעשו גם־המה בערמה
Jos. 10, 23. ויעשו כן ויוציאו אלו
Jud. 2, 11. 6, 1. ויעשו בני־ישראל
Jud. 3, 7. ויעשו בני־ישראל את־הרע
Jud. 9, 27. ויעשו הלולים
Jud. 21, 23. ויעשו־כן בני בנימן
1 Sam. 6, 10. ויעשו האנשים כן
2 Sam. 13, 29. ויעשו נערי אבשלום
28. 21, 14. ויעשו כל אשר־צוה המלך
1 Reg. 18, 26. נתן להם ויעשו
1 Reg. 21, 11. ויעשו אנשי עירו
2 Reg. 11, 9. ויעשו שרי המאיות
2 Reg. 17, 11. ויעשו דברים רעים
2 Reg. 17, 16. ויעשו להם מסכה
2 Reg. 17, 16. ויעשו אשירה
2 Reg. 17, 32. ויעשו להם מקצותם
1 Chr. 5, 19. ויעשו מלחמה
2 Chr. 7, 9. ויעשו ביום השמיני
2 Chr. 20, 36. ויעשו אניות בעציון
2 Chr. 23, 8. ויעשו הלוים
2 Chr. 24, 8. ויעשו ארון אחד
2 Chr. 24, 13. ויעשו עשר המלאכה
2 Chr. 30, 21. ויעשו בני־ישראל
2 Chr. 30, 23. ויעשו שבעת ימים
2 Chr. 34, 32. ויעשו יושבי ירושלם
2 Chr. 35, 17. ויעשו בני־ישראל
Esr. 3, 4. ויעשו את־חג הסכות
Esr. 6, 19. ויעשו בני הגולה
Esr. 6, 22. ויעשו חג־מצות
Esr. 10, 16. ויעשו־כן בני הגולה
Neh. 8, 16. ויעשו להם סכות
Neh. 8, 17. ויעשו כל־הקהל
Neh. 8, 18. ויעשו־חג שבעת ימים
Neh. 9, 18. 26. ויעשו נאצות גדלות
Esth. 9, 5. ויעשו בשנאיהם
Job. 42, 9. ויעשו כאשר דבר
Ps. 107, 37. ויעשו פרי תבואה
Jes. 66, 4. ויעשו הרע בעיני
Hos. 13, 2. ויעשו להם מסכה
Hag. 1, 14. ויעשו מלאכה

3 *impf. pl.:* יַעֲשׂוּן
Ex. 18, 20. המעשה אשר יעשון
1 Sam. 2, 22. כל־אשר יעשון בניו
1 Reg. 19, 2. כה־יעשון אלהים
1 Reg. 20, 10. כה־יעשון לי אלהים
Hos. 9, 16. פרי בלי־יעשון

3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּעֲשׂוּנִי
Job. 10, 8. ידיך עצבוני ויעשוני

3 *impf. pl. c. s.:* יַעֲשׂוּךָ
Mich. 2, 1. באור הבקר יעשוה

3 *impf. f. pl.:* תַּעֲשֶׂינָה
Dt. 1, 44. כאשר תעשינה הדברים
Job. 5, 12. ולא־תעשנה ידיהם
Jer. 44, 25. תעשינה את־נדריכם
Ez. 23, 48. ולא תעשינה כזמתכנה

3 *imperf.:* וַתַּעֲשֶׂינָה
Ez. 16, 50. ותעשינה תועבה לפני

Nif-al: נַעֲשָׂה 3 *prf.*
Lev. 7, 9. וכל־נעשה במרחשת
Jud. 16, 11. לא־נעשה בהם מלאכה
1 Rg. 10, 20 לא־נעשה כן לכל־ממלכות
2 Rg. 23, 22. כי לא נעשה כפסח הזה
2 Rg. 23, 23. נעשה הפסח הזה לה׳
2 Chr. 9, 19. לא־נעשה כן לכל־ממלכה
2 Chr. 35, 18. ולא־נעשה פסח כמהו
2 Chr. 35, 19. נעשה חפסח הזה
Esth. 4, 1. ידע את־כל־אשר נעשה
Esth. 6, 3. מה־נעשה יקר
Esth. 6, 3. לא־נעשה עמו
Eccl. 1, 13. על כל־אשר נעשה
Eccl. 4, 3. המעשה הרע אשר נעשה
Eccl. 8, 9. לכל־מעשה אשר נעשה
Eccl. 8, 11. אשר אין־נעשה פתגם
Eccl. 8, 14. אשר נעשה על־הארץ
Eccl. 8, 16. אשר נעשה על־הארץ
Eccl. 8, 17. אשר נעשה תחת־השמש
Eccl. 9, 3. 6. בכל אשר־נעשה

3 *perf.:* שֶׁנַּעֲשָׂה
Eccl. 1, 9. ומה שנעשה הוא שיעשה
Eccl. 2, 17. המעשה שנעשה

3 *perf.:* וְנַעֲשָׂה
Ez. 15, 5. ונעשה עוד למלאכה

3 *perf. fem.:* נֶעֱשְׂתָה
Num. 15, 24. נעשתה לשגגה
Dt. 13, 14. נעשתה התועבה הזאת
Dt. 17, 4. נעשתה התועבה
2 Sam. 17, 23. כי לא־נעשתה עצתו
Neh. 6, 16. נעשתה המלאכה
Dan. 9, 12. אשר לא־נעשתה
Dan. 9, 12. כאשר נעשתה
Mal. 2, 11. ותועבה נעשתה בישראל

3 *perf. fem.:* נֶעֱשְׂתָה *p.*
Dan. 11, 36. כי־נחרצה נעשתה

3 *perf. pl.:* נַעֲשׂוּ
Lev. 18, 30. אשר נעשו לפניכם
Neh. 5, 18. וצפרים נעשו־לי
Ps. 33, 6. בדבר ה׳ שמים נעשו
Jes. 46, 10. אשר לא־נעשו

3 *perf. pl.:* שֶׁנַּעֲשׂוּ
Eccl. 1, 14. כל־המעשים שנעשו

part. masc.: נַעֲשֶׂה *sg.*
Neh. 5, 18. ואשר היה נעשה

part. pl.: נַעֲשִׂים
Eccl. 4, 1. נעשים תחת השמש

part. pl.: וְנַעֲשִׂים
Esth. 9, 28. נזכרים ונעשים

part. pl. f.: הַנַּעֲשׂוֹת
Ez. 9, 4. התועבות הנעשות בתוכה

inf. constr.: לְהַעֲשׂוֹת
Esth. 9, 1. להעשות ביום
Esth. 9, 14. להעשות כן

inf. c. suff.: הֲעָשׂוֹתָו
Ez. 43, 18. ביום העשותו

3 *imperf.:* יֵעָשֶׂה
Gn. 29, 26. לא־יעשה כן במקומנו
Gn. 34, 7. וכן לא יעשה
Ex. 2, 4. לדעה מה־יעשה לו
Ex. 12, 16. לא־יעשה בהם
Ex. 12, 16. הוא לבדו יעשה לכם
Ex. 21, 31. כמשפט הזה יעשה לו
Ex. 31, 15. ששת ימים יעשה מלאכה
Lev. 2, 8. ויעשה מאלה לה׳
Lev. 7, 24. ויעשה לכל־מלאכה

יעשה מלאכה בהם Lev. 11, 32.
לכל אשר־יעשה העור Lev. 13, 51.
כאשר עשה כן יעשה לו Lev. 24, 19.
כל־אשר יעשה להם Num. 4, 26.
אשר יעשה מגפן היין Num. 6, 4.
ככה יעשה לשור Num. 15, 11.
כי לא פרש מה־יעשה לו Nu. 15, 34.
התמיד יעשה ונסכו Num. 28, 15.
התמיד יעשה ונסכו Num. 28, 24.
ככה יעשה לאיש Dt. 25, 9.
יעשה לי הדבר הזה Jud. 11, 37.
כה יעשה לבקרו 1 Sam. 11, 7.
מה־יעשה לאיש אשר יכה 18.17, 26.
כה יעשה לאיש אשר יכנו 1 S. 17, 27.
כי לא־יעשה כן בישראל 2 S. 13, 12.
אך לא יעשה בית ר׳ 2 Rg. 12, 14.
וכתורה יעשה Esr. 10, 3.
ומה־יעשה בה Esth. 2, 11.
ככה יעשה לאיש Esth. 6, 9. 11.
כי־גמול ידיו יעשה לו Jes. 3, 11.
ולא יעשה עוד Jer. 3, 16.
כה יעשה להם Jer. 5, 13.
כן יעשה להם Ez. 12, 11.
לא יעשה למלאכה Ez. 15, 5.
ולכל אשר יעשה בו Ez. 44, 14.
כאשר עשית יעשה לך Obad. 1, 15.

3 *imperf.*: וַיַּעַשׂ

אדבר דבר ויעשה Ez. 12, 25.
אשר אדבר דבר ויעשה Ez. 12, 28.

3 *imperf.*: שַׁיַּעֲשֶׂה

ומה־שנעשה הוא שיעשה Eccl. 1, 9.

3 *impf. f.*: תַּ־, תַּעֲשֶׂה

מקשה תיעשה Ex. 25, 31.
ששת ימים תעשה מלאכה Ex. 35, 2.
סלת בשמן תעשה Lev. 2, 7.
לא תעשה חמץ Lev. 2, 11.
על־מחבת בשמן תעשה Lev. 6, 14.
ששת ימים תעשה מלאכה Lev. 23, 3
מן־המלאכה ולא תעשה Neh. 6, 9.

3 *impf. f. ap.*: p. וַתַּעַשׂ

עד־חצי המלכות ותעש Esth. 5, 6.
עד־חצי המלכות ותעש Esth. 7, 2.
עוד ותעש Esth. 9, 12.

3 *impf. pl.*: יַעֲשׂוּ

מעשים אשר לא־יעשו Gn. 20, 9.

3 *impf. f. pl.*: תַּעֲשֶׂינָה

אשר לא תעשינה Lev. 4, 2.
אשר לא־תעשינה Lev. 4, 13.
לא־תעשינה בשגגה Lev. 4, 22.
לא־תעשינה ואשם Lev. 4, 27.
אשר לא תעשינה Lev. 5, 17.

Pi-el: עִשָּׂה

3 *perf. pl.*: עִשּׂוּ

עשו דדי בתוליהן Ez. 23, 3.
עשו דדי בתוליה Ez. 23, 5.

Pu-al: עָשָׂה

1 *perf.*: עֻשֵּׂיתִי

אשר־עשיתי בסתר Ps. 139, 15.

מַעֲשֶׂה

ז׳, וסמ׳ מַעֲשֵׂה וסרבוי מַעֲשִׂים [כמבון יחידות או קבוצי לרוב]. סמחבון מעזים ומעסיקם [מהון], או מעבודם ומלאכם ומעסק [מעזאַסַק], ד״מ מס־מעזיכם, לכן מן מעבד [עריי־נען] בני לדם ומחלוכתן, ולמעזים כמו עבין רע, ולמל עסק במלאכם לרוב כמו עבודם ומלאכם, ד״מ מעזי ידי לדם, מעזם קונג, מעזם רעזם, ולמעזים כמו מלאכם וינע, לעיון סון סבקבם ע׳ מעזם ועסק. כמסם מעבריכים מן מַעֲשֶׂה נכנם סתוקריי מַעֲשֵׂי [פרלקעים], סמסך של שיוּר [מסמקוטעיכ], ד״מ מכל מעזי, מנוס מעזים, קבלם מעזים, ומלמל סמיעיכם סמסקבר של מעזם ע״ל הלמון מַעֲשׂ,

וקלל כותבי הקודות ספר־מעזם [נע־ז׳כעסנון], ומעזם כמו קודות [נע־ז׳כעע], ודוק.

n. m. (c. מַעֲשֵׂה, pl. מַעֲשִׂים), effectio, opus; munus, negotium; facta gestaque hominum, spec. facinus, operum male gestorum perpretatio; etiam de lucro fructuque laboribus parto. LXX. *ποίημα, ποίησις; ἔργον, ἐργασία, ἐργάσιμος, ἔνεργος; πλάσμα, ἐπιτήδεια, κατασκευή, τέχνη; πρᾶγμα, τέρας, φυθμός; ἀδικία, ἀσθένεαι, κακόν; מַעֲשֵׂה וּמִבְצָר, ὀχύρωμα; מַעֲשֵׂה מִקְשֶׁה, κόσμος τῆς κεφαλῆς; מַעֲשֵׂה רֹקֵם, ποικιλία τοῦ ῥαφιδευτοῦ.*

כל כלי מעשה Num. 31, 51.
במרקחת מעשה 2 Chr. 16, 14.
ובכל־מעשה אשר־החל 2Chr. 31, 21.
להסיר אדם מעשה Job. 33, 17.
לכל־מעשה אשר נעשה Eccl. 8, 9.
כי אין מעשה וחשבון Eccl. 9, 10.
כי את־כל־מעשה Eccl. 12, 14.
ותחת מעשה מקשה Jes. 3, 24.
למצרים מעשה Jes. 19, 15.
מעשה לעשהו Jes. 29, 16.

הַמַּעֲשֶׂה

מה־המעשה הזה Gn. 44, 15.
המעשה אשר יעשון Ex. 18, 20.
וגם את־המעשה Jud. 2, 10.
נסתרת שם ביום המעשה 1 S. 20, 19.
כל־המעשה אשר־עשה 1 Rg. 13, 11.
כי רע עלי המעשה Eccl. 2, 17.
את־המעשה אשר־עשה Eccl. 3, 11.
ועל כל־המעשה שם Eccl. 3, 17.
המעשה הרע אשר נעשה Eccl. 4, 3.
ואת כל־כשרון המעשה Eccl. 4, 4.
למצוא את־המעשה Eccl. 8, 17.
ששת ימי המעשה Ez. 46, 1.

כְּמַעֲשֵׂה

כמעשה הזה היה 1 Reg. 7, 8.

constr.: מַעֲשֵׂה

מאכל פרעה מעשה אפה Gn. 40, 17.
מעשה חשב תעשה אתם Ex. 26, 1.
מעשה חשב יעשה Ex. 26, 31.
מעשה רקם Ex. 26, 36. 27, 16.
מעשה רשת נחשת Ex. 27, 4.
משזר מעשה חשב Ex. 28, 6.
מעשה חרש Ex. 28, 11.
מעשה עבת Ex. 28, 14. 22.
מעשה חשב Ex. 28, 15.
מעשה ארג Ex. 28, 32.
תעשה מעשה רקם Ex. 28, 39.
מעשה רקח Ex. 30, 25. 37, 29.
מעשה רוקח ממלח Ex. 30, 35.
מעשה אלהים המה Ex. 32, 16.
בקרבו את־מעשה ר׳ Ex. 34, 10.
מעשה חשב עשה Ex. 36, 8.
מעשה חשב עשה אתה Ex. 36, 35.
מעשה רקם Ex. 36, 37. 38, 18.
מעשה רשת נחשת Ex. 38, 4.
מעשה חשב Ex. 39, 3.
החשן מעשה חשב Ex. 39, 8.
מעשה עבת Ex. 39, 15.
מעשה ארג Ex. 39, 27.
מעשה רקם Ex. 39, 29.
וזה מעשה המנרה Num. 8, 4.
וכל־מעשה עזם Num. 31, 20.
ברכך בכל מעשה ידיך Dt. 2, 7.
מעשה ידי אדם עץ ואבן Dt. 4, 28.
מעשה ר׳ הגדל Dt. 11, 7.
בכל־מעשה ידיך Dt. 14, 29. 24, 19.
ובכל מעשה ידיך Dt. 16, 15.
מעשה ידי חרש Dt. 27, 15.
ולברך את כל־מעשה ידך Dt. 28, 12.
בכל מעשה ידך Dt. 30, 9.
את כל־מעשה ר׳ Jos. 24, 31.

מעשה ר׳ הגדול Jud. 2, 7.
מעשה שבכה גדלים 1 Reg. 7, 17.
מעשה שרשרות 1 Reg. 7, 17.
מעשה שושן באולם 1 Reg. 7, 19.
מעשה שושן 1 Reg. 7, 22.
וזה מעשה המכונה 1 Reg. 7, 28.
לירות מעשה מורד 1 Reg. 7, 29.
ופיה עגל מעשה־כן 1 Reg. 7, 31.
כי אם־מעשה ידי־אדם 2 Rg. 19, 18.
בכל מעשה ידיהם 2 Reg. 22, 17.
על מעשה החבתים 1 Chr. 9, 31.
מעשה צעצעים 2 Chr. 3, 10.
את־מעשה העולה 2 Chr. 4, 6.
מעשה ידי האדם 2 Chr. 32, 19.
וכל־מעשה תקפו Esth. 10, 2.
מעשה ידיו ברכת Job. 1, 10.
כי־מעשה ידיו כלם Job. 34, 19.
מעשה אצבעתיך Ps. 8, 4.
ואל־מעשה ידיו Ps. 28, 5.
מעשה ידי אדם Ps. 115, 4. 135, 15.
וחבל את־מעשה ידיך Eccl. 5, 5.
ראה את־מעשה האלהים Eccl. 7, 13.
מעשה הרעה מהרה Eccl. 8, 11.
את־כל־מעשה האלהים Eccl. 8, 17.
את־מעשה האלהים Eccl. 11, 5.
מעשה ידי אמן Cant. 7, 2.
חמזבחות מעשה ידיו Jes. 17, 8.
מעשה ידי בקרבו Jes. 29, 23.
מעשה הצדקה שלום Jes. 32, 17.
מעשה ידי־אדם Jes. 37, 19.
מעשה ידי להתפאר Jes. 60, 21.
מעשה ידי־חרש Jer. 10, 3.
מעשה חרש Jer. 10, 9.
מעשה חכמים Jer. 10, 9.
מעשה תעתעים Jer. 10, 15. 51, 18.
מעשה ר׳ אלהינו Jer. 51, 10.
מעשה ידי יוצר Thr. 4, 2.
מעשה אשת־זונה Ez. 16, 30.
מעשה חרשים Hos. 13, 2.
וכל מעשה בית־אחאב Mich. 6, 16.
מעשה־זית ושדמות Hab. 3, 17.
וכן כל־מעשה ידיהם Hag. 2, 14.
כל־מעשה ידיכם Hag. 2, 17.

constr.: וּמַעֲשֵׂה

ומעשה האופנים 1 Reg. 7, 33.
ומעשה עבדת 1 Chr. 23, 28.
ומעשה ידיו מגיד חרקיע Ps. 19, 2.
ומעשה ידינו כוננה עלינו Ps. 90, 17.
ומעשה ידינו כוננהו Ps. 90, 17.
ומעשה ידיך שמים Ps. 102, 26.
ומעשה ידיו לא ראו Jes. 5, 12.
ומעשה ידי אשור Jes. 19, 25.
ומעשה ידך כלנו Jes. 64, 7.
ומעשה ידיהם יבלו Jes. 65, 22.

constr.: בְּמַעֲשֵׂה

להכעיסו במעשה ידיכם Dt. 31, 29.
במעשה ידיו 1 Reg. 16, 7.
במעשה ידיך אשוחח Ps. 143, 5.
במעשה ידיכם Jer. 25, 6. 7.
במעשה ידיהם נאם־יי Jer. 32, 30.

constr.: כְּמַעֲשֵׂה

כמעשה לבנת הספיר Ex. 24, 10.
כמעשה אפד תעשנו Ex. 28, 15.
כמעשה אפד Ex. 39, 8.
כמעשה ארץ־מצרים Lev. 18, 3.
כמעשה שפת־כוס 1 Reg. 7, 26.
כמעשה אופן המרכבה 1 Rg. 7, 33.
כמעשה שפת־כוס 2 Chr. 4, 5.
ולא כמעשה ישראל 2 Chr. 17, 4.
כמעשה ידיהם תן־להם Ps. 28, 4.
כמעשה חרשים Eccl. 8, 14.
כמעשה הצדיקים Eccl. 8, 14.
כמעשה ידיהם Thr. 3, 64.

constr.: וְכְמַעֲשֵׂה

וכמעשה ארץ־כנען Lev. 18, 3.
וכמעשה ידיהם Jer. 25, 14.

constr.: לְמַעֲשֵׂה

למעשה ידיך תכסף Job. 14, 15.
למעשה ידיו ישתחוו Jes. 2, 8.
אלהינו למעשה ידינו Hos. 14, 4.
עוד למעשה ידיך Mich. 5, 12.

constr.: מִמַּעֲשֵׂנוּ

זה ינחמנו ממעשנו Gn. 5, 29.

cum suff.: לית וסקר *מַעֲשָׂךְ

*בכל־מעשך Dt. 15, 10.

cum suff.: מַעֲשֵׂהוּ

בא מן־מעשהו Jud. 19, 16.
לכל־מעשהו 2 Reg. 16, 10.
ויצלח יחזקיהו בכל־מעשהו 2 Chr. 32, 30.
לדעת כל־אנשי מעשהו Job. 37, 7.
וכל־מעשהו באמונה Ps. 33, 4.
מעשהו כל־אבני־כיס Prv. 16, 11.
ימהר ׀ יחישה מעשהו Jes. 5, 19.
את־כל־מעשהו Jes. 10, 12.
את־מצרים בכל־מעשהו Jes. 19, 14.
לעשות מעשהו Jes. 28, 21.
זר מעשהו Jes. 28, 21.

cum suff.: וּמַעֲשֵׂהוּ

משפט הנער ומעשהו Jud. 13, 12.
ומעשהו בכרמל 1 Sam. 25, 2.
אלהים ומעשהו Ps. 64, 10.

cum suff.: כְּמַעֲשֵׂהוּ

כמעשהו ממנו Ex. 28, 8.
ממנו הוא כמעשהו Ex. 39, 5.
תשלם לאיש כמעשהו Ps. 62, 13.

cum suff.: לְמַעֲשֵׂהוּ

ומוציא כלי למעשהו Jes. 54, 16.

pl.: מַעֲשִׂים

מעשים אשר לא־יעשו Gn. 20, 9.

pl.: הַמַּעֲשִׂים

המעשים אשר־עשה 1 Sam. 8, 8.
ויעש להם ככל־המעשים 2Rg. 23, 19.
כל־המעשים שנעשו Eccl. 1, 14.
את־כל־המעשים האלה Jer. 7, 13.

pl. constr.: מַעֲשֵׂי

בכל מעשי ידיהם 2 Chr. 34, 25.
המה ראו מעשי ר׳ Ps. 107, 24.
גדלים מעשי ר׳ Ps. 111, 2.
מעשי ידיו אמת Ps. 111, 7.
ואספר מעשי יה Ps. 118, 17.
מעשי ידיך אל־תרף Ps. 138, 8.
מעשיהם מעשי־און Jes. 59, 6.

pl. constr.: בְּמַעֲשֵׂי

תמשילהו במעשי ידיך Ps. 8, 7.
במעשי ידיך ארנן Ps. 92, 5.
במעשי ידיכם Jer. 44, 8.

pl. constr.: לְמַעֲשֵׂי

למעשי ידיהם Jer. 1, 16.

pl. c. suff.: מַעֲשַׂי

אמר אני מעשי למלך Ps. 45, 2.
בכל־מעשי שעשו ידי Eccl. 2, 11.

pl. c. suff.: p. מֵעֲשַׂי

הגדלתי מעשי Eccl. 2, 4.

pl. c. suff.: מַעֲשֵׂינוּ

כי גם־כל־מעשינו Jes. 26, 12.

pl. c. suff.: בְּמַעֲשֵׂינוּ

הבא עלינו במעשינו Esr. 9, 13.

pl. c. suff.: מַעֲשֶׂיךָ

תעשה מעשיך Ex. 23, 12.
בכורי מעשיך Ex. 23, 16.
באספך את מעשיך Ex. 23, 16.
פרץ ר׳ את־מעשיך 2 Chr. 20, 37.
מה־נורא מעשיך Ps. 66, 3.
מה־גדלו מעשיך ר׳ Ps. 92, 6.
מפרי מעשיך תשבע הארץ Ps. 104, 13.
מעשיך ׀ ר׳ כלם Ps. 104, 24.
נפלאים מעשיך Ps. 139, 14.
דור לדור ישבח מעשיך Ps. 145, 4.
יודוך ר׳ כל־מעשיך Ps. 145, 10.

גל אל־יי מעשיך Prv. 16, 3.
רצה האלהים את־מעשיך Eccl. 9, 7.
pl. c. s.: מַעֲשֶׂיךָ *p.*
מעשיך ולא יועילוך Jes. 57, 12.
מרב מעשיך Ez. 27, 16.
ברב מעשיך Ez. 27, 18.
pl. c. suff.: בְּמַעֲשֶׂיךָ
יען בטחך במעשיך Jer. 48, 7.
pl. c. suff.: כְּמַעֲשֶׂיךָ
אשר־יעשה כמעשיך Dt. 3, 24.
ואין כמעשיך Ps. 86, 8.
pl. c. suff.: מַעֲשֵׂיכֶם
ואמר מה־מעשיכם Gn. 46, 33.
אל־אחיו מה־מעשיכם Gn. 47, 3.
כלו מעשיכם Ex. 5, 13.
ונמחו מעשיכם Ez. 6, 6.
pl. c. suff.: מַעֲשָׂיו
ואת־מעשיו אשר עשה Dt. 11, 3.
וכי מעשיו טובים־לך 1 Sam. 19, 4.
ברכו יי׳ כל־מעשיו Ps. 103, 22.
מהרו שכחו מעשיו Ps. 106, 13.
וויספרו מעשיו ברנה Ps. 107, 22.
כח מעשיו הגיד לעמו Ps. 111, 6.
ורחמיו על־כל־מעשיו Ps. 145, 9.
וחסיד בכל־מעשיו Ps. 145, 17.
כל־מעשיו אשר עשה Dan. 9, 14.
pl. c. suff.: בְּמַעֲשָׂיו
ישמח יי׳ במעשיו Ps. 104, 31.
ישמח האדם במעשיו Eccl. 3, 22.
pl. c. suff.: כְּמַעֲשָׂיו
ולסנבלט כמעשיו Neh. 6, 14.
pl. c. suff.: מִמַּעֲשָׂיו
העם ממעשיו Ex. 5, 4.
pl. c. suff.: מַעֲשֵׂיהֶם
המבין אל־כל־מעשיהם Ps. 33, 15.
וילמדו מעשיהם Ps. 106, 35.
במחשך מעשיהם Jes. 29, 15.
אפס מעשיהם Jes. 41, 29.
מעשיהם מעשי־און Jes. 59, 6.
מעשיהם ומחשבתיהם Jes. 66, 18.
לנצח כל־מעשיהם Am. 8, 7.
ויירא האלהים את־מעשיהם Jon. 3, 10.
pl. c. suff.: וּמַעֲשֵׂיהֶם
מראה־האופנים ומעשיהם Ez. 1, 16.
ומראיהם ומעשיהם Ez. 1, 16.
pl. c. suff.: בְּמַעֲשֵׂיהֶם
ויטמאו במעשיהם Ps. 106, 39.
ולא יתכסו במעשיהם Jes. 59, 6.
pl. c. suff.: מַעֲשֶׂיהָ
בשערים מעשיה Prv. 31, 31.

עָשׁ

ז״נ ופ״ע עָשׁ, ופתרונו לדעת רל״ק לסיפ׳ הכוכבים, והוא וכן עלם, וע״כ הזכיר עָשׁ פעל כנוב, שפרשו רניס מענין לסיפ׳, וכן פרש רפ״ע שנעשה כוכבים, וכן לעת רש״י נלחמו שבכוכבים, שהרגם כוכבים קטועים נו. לוקם מלקה שהזכיר בחוקן לסיפ׳ שקר ככוב ג״כ שתילו. לר״ח מובכו כמו נֶעְשׂ בערבי, וכוכבי זנב שם נכלם כעש, ומתמטות שם משם [נלחרע], ומן טורקם שם הכוכבים, לוקם גם כוה לחן. ומכוון שתוכן המלם כמו עֵז [ניענע], ומיל הנקראם בל״ל כמוס [*capella*], ומכוך בל תקשה לך שם תכיר סוד הדגוש שם.

n. f. (semel עֵשׁ), quod plurimi veterum interpretum vertunt: *congregatio stellarum*, a v. עָשַׂן, congregare se, convenire, *caudam arietis* vel *plëiadas* intelligentes. At cum significatio *conveniendi* in v. עָשַׂן commentitia sit, hoc interpretamentum concidit. Alii, עֵשׁ pro נֵעֶשׂ dictum rati, sidus *ursae majoris* intelligunt, collato arab. נַעַשׁ, *feretrum* (h. e. ἡ ἄρκτος, ἡ ἅμαξα), cujus stellae tres in cauda arcturi sitae arab. vocantur בנאת נעש, h. e. filiae feretri, quae feretrum quasi cum planctu ac lamentatione antegrediuntur (cf. בְּנֵי עֵישׁ Job. 38, 32.). Berachot IX. f. 114. עֵשׁ = יוּתָא, quod arietisne an caput tauri caudam significet, inter ipsos talmudicos doctores ambigitur. Quae omnia cum non satisfaciant, עֵשׁ pro עֵז h. e. *aiξ* de sidere *capellae* dictum arbitror. LXX. *Πλειάς* (Targ. זַגְתָּא, die Henne, die Glucke, das Siebengestirn).

Job. 9, 9. עש כסיל וכימה
וְעַיִשׁ
Job. 38, 32. ועיש על־בניה תנחם

עֵשׁ

חֵן
v. s. r. עָשַׁשׁ *p.* 882.

עָשָׁן

ע״כ, וסעתיד יֶעְשַׁן [ולפ עָשַׁן נעבר, וכן לאמ סרל״ק נענב קניו קען וקניו פתק, ונשתת שַׁתַּנ נעבדי ג״כ נפתק]. המוכן נסיקת קיטור מן גשם נועב [רוי־כען], ונלאמ ג״כ מקרון לף ל׳ כי יעצן כמשלל, וסתמונת עָשָׁן, ולומס לו תֵּן נקיטי, ולאר לקוטר הזכיר הכתוב לפרשנו נק״מ. נשפה ענכיכית עָשָׁן הפנת קיטור ורוח עצן כולף, ל״מ מעצמין המלכות על רקע הזכתוב [להמית תולעים], וכן כית קדר ומעט, ומזה הכנכ״פ מֵעֲשַׁן ולנקבי מֵעֲשֵׁנֶת.

v. comp. intr. (arab. عَثَنَ, non عَشَنَ, impf. يَعْشُنُ), fumare, figurate: irasci h. e. fumum ex ignibus irae ascendentem quasi naribus spirare, a rad. *shan* = תֵּן aram. Neohebr. עִשֵּׁן, fumigare, fumificare (veluti ad erucas arborum delendas). LXX. *καπνίζειν, ἐκκαίειν, ὀργίζεσθαι.*

3 perf.: עָשַׁן
וחר סיני עשן כלו Ex. 19, 18.
2 perf.: עָשַׁנְתָּ
עשנת בתפלת עמך Ps. 80, 5.
3 imperf.: יֶעְשַׁן
ועשן אף־יי Dt. 29, 19.
יעשן אפך Ps. 74, 1.
3 impf. pl.: וְיֶעְשְׁנוּ *p.*
יגע בהרים ויעשנו Ps. 104, 32.
גע בהרים ויעשנו Ps. 144, 5.
עָשָׁן

ז״ו, וסמיך עָשָׁן לו עֵשׁן. הפתרון גשם דק לויכי העולם מן גשם נועב [רויך], ונכאל על עצן לף ומקט, לו על לף דק עפרי העולם מרקוק כדמות עצן, ולקל כל ללם להכין מזכרם. ועמוד עצן שעולם יפר נלי התפעל הכם והכם יכוכם תמר לו מקרם, וכן נגמרק תֵּבֵן מתמר ועולם כמקל. נתרגום תֵּבֵן משלמו, שנאזל ג״כ על הכל היולך מדבר וכוכדף הלאה.

n. m. (c. עֲשַׁן, עֶשֶׁן), fumus, qui cum recta sursum tendit, תִּמְרָה, תָּמָר cognomentatur, etiam de pulvere fumi instar ascendente (Staubwolke), trop. *ira*, aram. eadem de radice תְּנַן. LXX. *καπνός, ἀτμὶς καπνώδης, καπνίζειν.*

Gn. 15, 17. והנה תנור עשן

מן־העיר עמוד עשן Jud. 20, 40.
עלה עשן באפו 2 Sam. 22, 9.
מנחיריו יצא עשן Job. 41, 12.
עלה עשן ׀ באפי Ps. 18, 9.
כהנדף עשן תנדף Ps. 68, 3.
כתמרות עשן Cant. 3, 6.
וחבית ימלא עשן Jes. 6, 4.
גאות עשן Jes. 9, 17.
מצפון עשן בא Jes. 14, 31.
אלה עשן באפי Jes. 65, 6.
ותמרות עשן Joel 3, 3.
וְעָשָׁן
ענן ׀ יומם ועשן Jes. 4, 5.
הֶעָשָׁן
משאת העשן מן־העיר Jud. 20, 38.
בֶּעָשָׁן
כלו בעשן כלו Ps. 37, 20.
והבערתי בעשן רכבה Nah. 2, 14.
בְּעָשָׁן
כי־כלו בעשן ימי Ps. 102, 4.
בְּעָשָׁן
כי־שמים כעשן נמלחו Jes. 51, 6.
וְכָעָשָׁן
וכעשן לעינים Prv. 10, 26.
וְכָעָשָׁן
וכעשן מארבה Hos. 13, 3.
constr.: עֲשַׁן
עשן העיר השמימה Jos. 8, 20.
וכי עלה עשן העיר Jos. 8, 21.
constr.: בְּעֲשַׁן
כעשן הכבשן Ex. 19, 18.
cum suff.: עֲשָׁנוֹ
עשנו כעשן הכבשן Ex. 19, 18.
cum suff.: עֲשָׁנָהּ
לעולם תעלה עשנה Jes. 34, 10.
עָשֵׁן

ת״ו, וסמוכן עולם כקישור [רוי־כעכן], ולל להכין מסזכר.

adj. prt. m., fumaus, fumigans. LXX. *καπνίζων.*

Ex. 20, 18. ואת־ההר עשן
adj. pl.: הָעֲשֵׁנִים
האודים העשנים Jes. 7, 4.

עָשָׁק

פעל כודד וסעתיד יַעֲשֹׁק, וסמוכן סוכלם ופרילם קתיסם ועריכם שרילד ולליכם[דריקקען, געוואלטטאטיג מיכטן], ול״מ מקתיסת עכייס ורוכון לליס, מכניסת עם ולדים ועריכם. ומכוון הפסוק לדם עצוק כדם כפם לפעת רל״ק כמו עָשֹׁק, לדם שעוצ לקריס כדם כפם, לולם לפי הפזעות הפקרון לדם שכוק מקוצם ומעוכם ע׳ כוב כדם כפם. הכזאל על כניעה ורמוי וגריכם יכוצ, ל״מ עצק זכר זכיר, ומכאר כזאל עצק על עתיקות וגניכות כשעיפה. תתכות ולוצב הזכיר עָשֹׁק ולוצם לו זַק לפיל נמכוון הכרקפה. הכזכ״פ מעזיקת נתולם, לוצר עכוקה.

v. comp. tr. (impf. יַעֲשֹׁק), sicut זַק (cogere, cum violentia constringere), comprimere, opprimere vel vi et injuria, vel dolo ac fraude, prt. *Qal* עָשׁוּק de homine, qui est peccato capitali gravatus (neutiquam active: injurius, violentus); f. *Pu.* מְעֻשָּׁקָה, virgo compressa s. vitiata. LXX. *θλίβειν, ἐκπιέζειν, ἀδικεῖν; δυναστεύειν, κατα-; συκοφαντεῖν, ἁρπάζειν, ἀποστερεῖν, ἄγεσθαι*: עָשׁוּק, *ἀδικῶν, συκοφάντης*; עָשׁוּק, *ἀδικούμενος, καταδυναστεία.*

3 perf.: עָשַׁק
או עשק את־עמיתו Lev. 5, 21.
אביו כי־עשק עשק Ez. 18, 18.
3 perf.: עָשַׁק *p.*
העשק אשר עשק Lev. 5, 23.
3 perf. c. s.: עֲשָׁקוֹ
ואשור באפס עשקו Jes. 52, 4.
2 perf. c. s.: עֲשַׁקְתָּנִי
ויאמרו לא עשקתנו 1 Sam. 12, 4.
1 perf.: עָשַׁקְתִּי
ואת־מי עשקתי 1 Sam. 12, 3.
3 perf. pl.: עֲשָׁקוּ
עם הארץ עשקו עשק Ez. 22, 29.
ואת־הגר עשקו Ez. 22, 29.
3 perf. pl.: וְעָשְׁקוּ
ועשקו גבר וביתו Mich. 2, 2.
part. masc.: עָשֹׁק, עוֹשֵׁק
וידכא עושק Ps. 72, 4.
עשק דל חרף עשהו Prv. 14, 31.
עשק דל להרבות לו Prv. 22, 16.
גזול מיד עושק Jer. 21, 12.
part. masc.: וְעֹשֵׁק
גבר רש ועשק דלים Prv. 28, 3.
prt. pl. constr.: וּבְעֹשְׁקֵי
ובעשקי שכר־שכיר Mal. 3, 5.
p. pl. c. suff.: לְעֹשְׁקָיו *p.*
בל־תניחני לעשקי Ps. 119, 121.
p. pl. c. suff.: עֹשְׁקֵיהֶם
ומיד עשקיהם כח Eccl. 4, 1.
p. pl. fem.: הָעֲשֻׁקוֹת
העשקות דלים Am. 4, 1.
prt. pass.: עָשׁוּק *sg.*
אד עשוק וגזול Dt. 28, 29.
רק עשוק ורצוץ Dt. 28, 33.
אדם עשק בדם־נפש Prv. 28, 17.
עשוק אפרים Hos. 5, 11.
p. pass. pl.: הָעֲשֻׁקִים
את־כל־העשקים Eccl. 4, 1.
והנה ׀ דמעת העשקים Eccl. 4, 1.
p. pass. pl.: לַעֲשׁוּקִים
עשה משפט ׀ לעשוקים Ps. 146, 7.
inf. constr.: לַעֲשֹׁק
לעשק אהב Hos. 12, 8.
inf. c. suff.: לְעָשְׁקָם
לא־החניח לאיש לעשקם 1 Chr. 16, 21.
לא־החניח אדם לעשקם Ps. 105, 14.
2 imperf.: תַּעֲשֹׁק
לא־תעשק את־רלך Lev. 19, 13.
לא־תעשק שכיר עני Dt. 24, 14.
הטוב לך ׀ כי־תעשק Job. 10, 3.
3 imperf.: יַעֲשֹׁק
יעשק נהר לא יחפוז Job. 40, 23.
2 impf. pl.: תַּעֲשְׁקוּ *p.*
יתום ואלמנה לא תעשקו Jer. 7, 6.
ועני אל־תעשקו Zach. 7, 10.
3 impf. pl. c. s.: יַעֲשְׁקֻנִי
אל־יעשקני זדים Ps. 119, 122.
Pu-al: עֻשַּׁק
part. fem.: הַמְעֻשָּׁקָה *sg.*
המעשקה בתולת Jes. 23, 12.
עֹשֶׁק

ז״ו, וסמוכן קתם ופרילות ועריכות וכפרע עזית כלע ולוכן לליס [ער־פרעסקונג, נעדריקקונג], ומזה כמו נלע, לו כמו לקן ודקק ולכה.

n. m., oppressio, injuria, qua quis pecuniam ab egentibus extorquet s. exprimit, quaestus nefarius (Erpressung, erpresstes Gut). LXX. *θλῖψις, ἀδικία, ἀδίκημα, ἄδικον, συκοφαντία* (seqq. A. S. Th.), *καταδυναστεία, ψευδος.*

עשק ממרום ידברו Ps. 73, 8.
אם־עשק רש Eccl. 5, 7
דבר־עשק וסרה Jes. 59, 13.

עשק בקרבה Jer. 6, 6.
כי־עשק עשק Ez. 18, 18.
עם הארץ עשקו עשק Ez. 22, 29.

הָעְשָׁק

העשק אשר עשק Lev. 5, 23.
העשק יהולל חכם Eccl. 7, 7.
ועל־העשק ועל־המרוצה Jer. 22, 17.

בְּעָשָׁק

אל־תבטחו בעשק Ps. 62, 11.
ותבטחו בעשק ונלוז Jes. 30, 12.

בַּעֲשָׁק

לגר עשר בעשק Ez. 22, 7.
ותבצעי רעיך בעשק Ez. 22, 12.

מֵעָשָׁק

פדני מעשק אדם Ps. 119, 134.
רחקי מעשק Jes. 54, 14.

עָשְׁקָה

ז״נ, לד״ק מן עָשַׁק סוכרי, וי״כ כמוהן עשק, לכן לדעת הקדמונים הוא מלוי לע״פ שלישי חסוף, ודומהו שמכה נשוי כי תקיד לכי. ולדעת רל״ק פעל עבר לנקבה, ופתרונו עשקה לי מקלתי, ומכוסר יפקי.

n. f. (a m. עָשָׁק), oppressio, augustiae, angor, nisi עָשְׂקָה, 3 p. f. pr., vel, uti veteres censent, imperativus est (ad s. f. שָׁמְרָה *Ps.* 86, 2.). LXX. ut videtur: ὃς ἐξείλατό με.

עָשְׁקָה

עשקה־לי ערבני Jes. 38, 14.

עָשׁוֹק

ז״ו, ומהוכן קוסם ומוכע ועוסק מוכם וגוול מלים ודוסק [ערפרעסקעה, כע־דיקקעה]. מתמוכם יהועם נדקדוק ענרי, וגמורם נלחמי, כלאנ מלעתי נספר קרוי פניכים ק״ם.

n. m. (ad s. f. חָמְסָה, גְּזֵלָה), oppressor, violente agens, injurius. LXX. ἀδικῶν.

גזול מיד עשוק Jer. 22, 3.

עֲשׁוּקִים

ז״ו נכהו ע״מ נעוכים, ומהוכן נכע ועסק [ערפרעסקוכע, נעדליקקוכע], כי הכהו כלכולי מוסכע.

n. m. pluralet. (ad s. f. עֲשׁוּקִים), oppressio, violentia, injuria; siquidem plur. *collective* et *abstractive* dicitur. LXX. συκοφαντία.

מרוב עשוקים יזעיקו Job. 35, 9.
*ומשפטים לכל־עשוקים Ps. 103, 6.
*עשוקים בני־ישראל Jer. 50, 33.

וַעֲשׁוּקִים

ועשוקים בקרבה Am. 3, 9.

מַעֲשָׁקוֹת

ז״כ נכהו, מן מעשק סיכיד, ומהוכן כמו עסק ועסוקים.

n. f. pluralet., oppressio, exactio violenta, injuria. LXX. ἀδικία, συκοφάντης.

מַעֲשָׁקוֹת *pl.:*

ורב מעשקות Prv. 28, 16.
בבצע מעשקות Jes. 33, 15.

עָשָׁק

פעל נוכד, ומהוכן סיוס לקיש עסק עם תכהו [מיש יעמאכדעם לו עהוכן מהכעכן], כלאנ עול עָשָׁק נלחמי, ומהמוכת עסיס ומעהוכ נכדכר, ומקכן עַ־שָׁק, ויוקר מעהו נספר מיוקד. ומוס הוכח על מקלוקת קלס וקלוסם, שלין כם קלס וכוח לכניס, ונלכך כם״ק נמוכן זם נכנין מהפעל, ומוס עָשָׁק [עָסָקָא] מעלמו, נהשלוכת רכוח, ונשפה עכיניק מוס עַסָּקָנִי, עַסָּקָנִית.

v. comp. intr., facessere alicui, agere cum aliquo, spec. in lites coire, altercari, de levi controversia; *Hitp.* inter se litigare, ar. et neoh. עָסָק, vi latissima (unde עָסָק, πρᾶγμα, negotium, adj. m. עַסָּקָנִי, adj. fem. עַסָּקָנִית). LXX. ἀδικεῖν.

Hitpa-el: הָתְעַשָּׁק

3 *perf. pl.:* הִתְעַשְּׁקוּ

כי התעשקו עמו Gn. 26, 20.

עָשַׂר

פעל נוכד, והעתיד יַעֲשַׁר, ופתרונו נהעלות סיוס מוכן ומוקס נלין כעיס, וסיוס כמעגל המוכע יסר וככוח [נע־כלדע, לוי־פרעכע ויין], ומלכ סיוסר וכהכוסר הסלמס על המלך ולוסר, כלאנ לגל קנכיו אָשָׁר, בָּשָׁר. ומוס לק״כ על שפיעה ועהיכות [כייך ויין], ומפעל עָתַר לקין שלהו, נקלוי הלין. הכנד קווק הפעולה ויולק, ומהוכן כלאנ פרהו רכיס הפסוקעָשַׁר המלך־יהושפט מלכיס ק׳ כ״כ מ״ע], לומר כהכ עָשַׁר, קלן ועשק. מהוכן קלהוכי, לכן כהסרת הקל. הכוסף עהוק עהיר והשפעה, לו ג״כ עהוק עסר ועהיכות, והסתפעל התקלק כעוסר [ויך כייך שעעלעין]. נשפה עכיניק מוס עֲשִׁירוּת מהופעה.

v. comp. intr. (impf. יַעֲשַׁר), rectum, erectum, hinc felicem, fortunatum, divitem esse, molliori forma: עָתַר, radice eadem, qua עָשַׁר, אָשַׁר, בָּשַׁר, quibuscum habet eandem quoque significationem nativam, cf. 1 Reg. 22, 49. עָשַׂר (Qeri: עָשָׂה, sicut 2 Chr. 20, 36. 37.), ubi multi vertendum censent: *erexit, exstruxit* (= עָשָׂר). *Hi.* ditare, locupletare, divitem reddere; *intr.* divitem fieri h. e. divitias sibi comparare. *Hitpa.* divitem se jactare, vel divitem se esse simulare. LXX. πλουτεῖν, πλουτίζειν; *Hitp.* πλουτίζειν ἑαυτόν.

1 *perf.:* עָשַׁרְתִּי

אך עשרתי Hos. 12, 9.

3 *imperf.:* יַעֲשַׁר

לא־יעשר ולא־יקום Job. 15, 29.

Hif-il: הֶעְשִׁיר

2 *perf. f.:* הֶעְשַׁרְתְּ

העשרת מלכי־ארץ Ez. 27, 33.

1 *perf.:* הֶעְשַׁרְתִּי

העשרתי את־אברם Gn. 14, 23.

part. masc.: וּמַעְשִׁיר

ר״י מוריש ומעשיר 1 Sam. 2, 7.

inf. constr.: לְהַעְשִׁיר

אל־תיגע להעשיר Prv. 23, 4.
ואץ להעשיר לא ינקה Prv. 28, 20.

1 *imperf.:* וְאַעְשֶׁר

ברוך ר״י ואעשר Zach. 11, 5.

2 *impf. c. s.:* תַּעְשְׁרֶנָּה

רבת תעשרנה Ps. 65, 10.

3 *imperf.:* יַעֲשִׁר

אל־תירא כי־יעשר Ps. 49, 17.

3 *imperf.:* יַעֲשִׁיר

אהב יין ושמן לא יעשיר Prv. 21, 17.
והרביעי יעשיר Dan. 11, 2.

3 *impf. c. s.:* יְעַשְּׁרֵנִי

יעשרנו המלך עשר גדול 1 S. 17, 25.

3 *impf. fem.:* תַּעֲשִׁיר

ויד חרוצים תעשיר Prv. 10, 4.
ברכת ר״י היא תעשיר Prv. 10, 22.

2 *impf. pl.:* וַהֲעֲשִׁירוּ

על־כן גדלו ויעשירו Jer. 5, 27.

Hitpa-el: הִתְעַשֵּׁר

part. masc.: מִתְעַשֵּׁר

יש מתעשר ואין כל Prv. 13, 7.

עֹשֶׁר

ז״ו, ומכוי עָשְׁרֵי, ומהוכן סיוס קון וכסיס ומפעה [כייסעהוס].

n. m. (c. s. עָשְׁרֵי), divitiae, opulentia. LXX. πλοῦτος.

ויעשרנו חמלך עשר 1 Sam. 17, 25.
ולא־שאלת לך עשר 1 Reg. 3, 11.
נתתי לך גם־עשר גם־כבוד 1 Rg. 3, 13.
שבע ימים עשר וכבוד 1 Chr. 29, 28.
עשר ונכסים וכבוד 2 Chr. 1, 11.
ויהי־לו עשר וכבוד 2 Chr. 17, 5.
ויהי להשפט עשר 2 Chr. 18, 1.
ויהי ליהזקיהו עשר 2 Chr. 32, 27.
עשר כבוד מלכותו Esth. 1, 4.
בשמאולה עשר וכבוד Prv. 3, 16.
עשר־וכבוד אתי Prv. 8, 18.
ועריצים יתמכו־עשר Prv. 11, 16.
עשר וכבוד וחיים Prv. 22, 4.
גם־עיניו לא־תשבע עשר Eccl. 4, 8.
עשר שמור לבעליו Eccl. 5, 12.
עשר ונכסים Eccl. 5, 18. 6, 2.
לא לנבונים עשר Eccl. 9, 11.
עשה עשר ולא במשפט Jer. 17, 11.
יעשיר עשר־גדול Dan. 11, 2.

וְעֹשֶׁר

ועשר ונכסים 2 Chr. 1, 12.

וְעָשֶׁר

חון־ועשר בביתו Ps. 112, 3.
ראש ועשר אל־תתן־לי Prv. 30, 8.

הָעֹשֶׁר

כל־העשר אשר הצילו Gn. 31, 16.
ואבד העשר ההוא Eccl. 5, 13.

וְהָעֹשֶׁר

והעשר והכבוד מלפניך 1 Chr. 29, 12.

לְעֹשֶׁר

מכל מלכי הארץ לעשר 1 Rg. 10, 23.
לעשר וחכמה 2 Chr. 9, 22.

מֵעֹשֶׁר

נבחר שם מעשר רב Prv. 22, 1.

cum suff.: עָשְׁרוֹ

כבוד עשרו ורב בניו Esth. 5, 11.
ויבטח ברב עשרו Ps. 52, 9.
כפר נפש־איש עשרו Prv. 13, 8.

cum suff.: בְּעָשְׁרוֹ

ברוטח בעשרו הוא יפל Prv. 11, 28.
אל־יתחלל עשיר בעשרו Jer. 9, 22.
וכחזקתו בעשרו Dan. 11, 2.

cum suff.: עָשְׁרָם

עטרת חכמים עשרם Prv. 14, 24.
וברב עשרם יתהללו Ps. 49, 7.

עָשִׁיר

ז״ו, ומהוכן נעל עוכר ופיס־נכסים [כייכער], ונשלל על כשע וזד יסיר ונקס וכועע, נלאנ שהוכן וסיסיהות תולדות הפעה, ולק לפעמים כמו לדיר ולגיל. נשפה עכיניק עשיר מקולקי, לכן לנקבי עשיכה.

n. m., fortunatus, dives, spec. de eo, qui cum effuse affluat opibus, animo inflatur, hinc arrogans, superbus, improbus, interdum de nobili ac generoso, neohebr. *adj.* (f. עֲשִׁירָה). LXX. πλούσιος, πλοῦτος, πλουτεῖν.

אם־דל ואם־עשיר Ruth 3, 10.
אחד עשיר ואחד ראש 2 S. 12, 1.
עשיר וישכב ולא יאסף Job. 27, 19.
רחד עשיר ואביון Ps. 49, 3.
חון עשיר קריית עזו Prv. 10, 15.
ואהבי עשיר רבים Prv. 14, 20.
חון עשיר קריית עזו Prv. 18, 11.
עשיר ורש נפגשו Prv. 22, 2.
עשיר ברשים ימשול Prv. 22, 7.
מעקש דרכים והוא עשיר Prv. 28, 6.
חכם בעיניו איש עשיר Prv. 28, 11.
אל־תקלל עשיר Eccl. 10, 20.
ואת־עשיר במתיו Jes. 53, 9.
אל־יתחלל עשיר בעשרו Jer. 9, 22.

וְעָשִׁיר

ועשיר יענה עזות Prv. 18, 23.

הֶעָשִׁיר

העשיר לא־ירבה Ex. 30, 15.
ויבא הלך לאיש העשיר 2 S. 12, 4.

לֶעָשִׁיר

לעשיר היה צאנך ובקר 2 Sam. 12, 2.
נתן לעשיר אך למחסר Prv. 22, 16.

לֶעָשִׁיר

והשבע לעשיר Eccl. 5, 11.

רַעֲשִׁירִים *pl.:*

ועשיריים בשפל ישבו Eccl. 10, 6.

עָשִׁירֵי *pl. constr.:* נסוו לקוב

יחלו עשירי עם Ps. 45, 13.

עֲשִׁירֶיהָ *pl. c. suff.:*

עשיריה מלאו חמס Mich. 6, 12.

עֶשֶׂר

ז״כ מספרי, ולוכרי עֲשָׂרָה, לו ג״כ עֲשֶׂרֶת, ונהרכנה עם המקדים לתגדיל המספר הנה התמונות עֶשֶׂר לוכר ולנקבי עֲשָׂרָה, ומן המוכרת עֲשָׂרָה מרבוי עֲשָׂרוֹת, ומן עֲשָׂרָה סוגי עֲשָׂרִים, תמור עֶשְׂרִים, לומר שתי פעמים עשרה, ומגוייים מהמשי עֶשְׂרִי, עֶשְׂרוֹן, מַעֲשֵׂר, ומפעל שמי עָשַׂר. המונן המספר לקרי תצע [נעמן], ונקצר נרבוי הסם, והרבוי עשרות הלמון עשר עשר לרוב [נעמכער], והוגי עשרים, שתי פעמים עשרה [גוועלנינג], ולפעמים כמו מספר סדרי, ונהרכנה לוכרי לקח עשר, לרבעה עשר, ונקבי לקח עשרה, שם עשרה. התמונות לי סוד.

n. f. numer. card. (m. עֲשָׂרָה, עֲשָׂרֶת, et cum ad primam decadem definiendam unitatibus postponitur, m. עָשָׂר, f. עֶשְׂרֵה; absol. עֲשָׂרָה, pl. עֲשָׂרוֹת; dual. a sing. עֶשְׂרֵה: עֶשְׂרִים = עֲשָׂרִים h. e. duae decades, viginti; denomin. inde: עָשִׂיר, עֲשִׂירִי, עֶשְׂרוֹן, מַעֲשֵׂר, decas, decimus, decima pars, decima, et v. denom. עָשַׂר, decimam partem vel accipere vel sumere), *decem*, seq. plur. nominis, interdum card. decimus. LXX. δέκα, δεκάς, δέκατος.

num. fem. card.: עֶשֶׂר *p.* עָשָׂר

עשר שנים וחשע מאות Gn. 5, 14.
מקץ עשר שנים Gn. 16, 3.
תשעה עשר יריעת Ex. 26, 1.
עשר אמות ארך הקרש Ex. 26, 16.
המשכן עשר יריעת Ex. 36, 8.
עשר אמת ארך Ex. 36, 21.
ואפו עשר נשים Lev. 26, 26.
זה עשר פעמים Num. 14, 22.
ערים עשר וחצריהן Jos. 15, 57.
ערים עשר Jos. 21, 5.
כל־ערים עשר Jos. 21, 26.
וישפט את־ישראל עשר שנים Jud. 12, 11.
עשר נשים פלגשים 2 Sam. 15, 16.
עשר־ידות לי במלך 2 Sam. 19, 44.
עשר־נשים פלגשים 2 Sam. 20, 3.
עשר באמה רחבו 1 Reg. 6, 3.
עשר אמות קומתו 1 Reg. 6, 23.
עשר אמות מקצות כנפיו 1 Rg. 6, 24.
הכרוב האחד עשר באמה 1 Rg. 6, 26.
אבני עשר אמות 1 Reg. 7, 10.

עשר באמה משפתו 1 Reg. 7, 23.
עשר באמה מקפים 1 Reg. 7, 24.
המכנות עשר נחשת 1 Reg. 7, 27.
את עשר המכנות 1 Reg. 7, 37.
ואת־המכנות עשר 1 Reg. 7, 43.
עשר ככרי־כסף 2 Reg. 5, 5.
עשר שנים בשמרון 2 Reg. 15, 17.
הצל עשר מעלות 2 Reg. 20, 9.
אם־ישוב עשר מעלות 2 Rg. 20, 9.
לנטות עשר מעלות 2 Reg. 20, 10.
אחרנית עשר מעלות 2Rg. 20,10.11.
בגורל ערים עשר 1 Chr. 6, 46.
עשר באמה משפתו 2 Chr. 4, 2.
עשר באמה מקיפים 2 Chr. 4, 3.
מנרות הזהב עשר 2 Chr. 4, 7.
שקטה הארץ עשר שנים 2Chr.13,23.
ויאמרו לנו עשר פעמים Neh. 4, 6.
זה עשר פעמים תכלימוני Job.19,3.
עשר מעלות Jes. 38, 8.
עשר מעלות במעלות Jes. 38, 8.
עשר אמות ארך השער Ez. 40, 11.
ורחב הפתח עשר אמות Ez. 41, 2.
מהלך עשר אמות Ez. 42, 4.
וימצאם עשר ידות Dan. 1, 20.
ורחבה עשר באמה Zach. 5, 2.

num. f. card.: עֲשֶׂר

ועשר אתנת נשאת Gn. 45, 23.
ועשר באמה הכרוב 1 Reg. 6, 25.
ועשר חליפות 2 Reg. 5, 5.
ועשר אמות קומתו 2 Chr. 4, 1.

num. f. card.: עֶשֶׂר

מאה ועשר שנים Gn. 50, 22.
בן־מאה ועשר שנים Gn. 50, 26.
בן־מאה ועשר שנים Jos. 24, 29.
בן־מאה ועשר שנים Jud. 2, 8.

num. f. card.: כְּעֶשֶׂר

וישבו שם כעשר שנים Ruth 1, 4.

n. f. card.: לְעֶשֶׂר

לעשר המכנות 1 Reg. 7, 38.

num. m. card.: עֲשָׂרָה

ימצאון שם עשרה Gn. 18, 32.
ויקח העבד עשרה גמלים Gn.24,10.
עשרה זהב משקלם Gn. 24, 22.
ופרים עשרה Gn. 32, 16.
ועירים עשרה Gn. 32, 16.
אחי־יוסף עשרה Gn. 42, 3.
כזאת עשרה חמורים Gn. 45, 23.
עמדיהם עשרה Ex. 27, 12.
ואדניהם עשרה Ex. 27, 12.
עמודיהם עשרה Ex. 38, 12.
ואדניהם עשרה Ex. 38, 12.
ולנקבה עשרה שקלים Lev. 27, 7.
כף אחת עשרה זהב Num. 7, 14. 20. 26. 32. 38. 44. 50. 56. 62. 68. 74. 80.
עשרה עשרה הכף Num. 7, 86.
ולא עשרה ימים Num. 11, 19.
אסף עשרה חמרים Num. 11, 32.
פרים עשרה אילם שנים Nu. 29, 23.
חבלי־מנשה עשרה Jos. 17, 5.
ויקח גדעון עשרה אנשים Jud. 6,27.
עשרה אנשים למאה Jud. 20, 10.
ויקח עשרה אנשים Ruth 4, 2.
וישלח דוד עשרה נערים 1 S. 25, 5.
כי־עתה כמנו עשרה אלפים 2S.18,3.
עשרה כסף וחגרה אחת 1 S. 18, 11.
ויסבו עשרה נערים 1 Sam. 18, 15.
עשרה בקר בראים 1 Reg. 5, 3.
ויעש עשרה כיורות 1 Reg. 7, 38.
הכיורת עשרה 1 Reg. 7, 43.
קח־לך עשרה קרעים 1 Rg. 11, 31.
את עשרה השבטים 1 Reg. 11, 31.
ולקחת בידך עשרה לחם 1 Rg. 14, 3.
ויעש כיורים עשרה 2 Chr. 4, 6.
ויעש שלחנות עשרה 2 Chr. 4, 8.
ועמהם מאחיהם עשרה Esr. 8, 24.
ורחב עשרה אלף Ez. 45, 1.
עשרה וחמשה שקל Ez. 45, 12.
וינסם ימים עשרה Dan. 1, 14.
ומקצת ימים עשרה Dan. 1, 15.
תשאיר עשרה לבית Am. 5, 3.
אם־יותרו עשרה אנשים Am. 6, 9.
והיתה עשרה Hag. 2, 16.
יחזיקו עשרה אנשים Zach. 8, 23.

num. m. card.: וְעֶשְׂרָה

ועשרה נשאים עמו Jos. 22, 14.
ועשרה לחם הזה 1 Sam. 17, 17.
ועשרה רכב 2 Reg. 13, 7.
ועשרה אנשים אתו 2 Reg. 25, 25.
ארבע מאות ועשרה Esr. 1, 10.
מאה ועשרה הזכרים Esr. 8, 12.
ועשרה הכסף Jer. 32, 9.
ועשרה אנשים אתו Jer. 41, 1.
ועשרה אנשים ממצאי־בם Jer.41,8.

num. m. card.: הָעֲשָׂרָה

לא אשחית בעבור העשרה Gn18,32
להביא אחד מן־העשרה Neh.11,1.

num. m. card.: מֵעֲשָׂרָה

טוב לך מעשרה בנים 1 Sam. 1, 8.
מעשרה שליטים Eccl. 7, 19.

num. m. card.: עֲשָׂרֶת *alia forma.*

משכרתי עשרת מנים Gn. 31, 7.
משכרתי עשרת מנים Gn. 31, 41.
חברית עשרת הדברים Ex. 34, 28.
ולנקבה עשרת שקלים Lev. 27, 5.
לעשות עשרת הדברים Dt. 4, 13.
את עשרת הדברים Dt. 10, 4.
עשרת אלפים איש Jud. 1, 4. 4, 6.
עשרת אלפי איש Jud. 4, 10.
עשרת כסף לימים Jud. 17, 10.
עשרת אלפים איש Jud. 20, 34.
עשרת חרצי החלב 1 Sam. 17, 18.
עשרת אלפים בחדש 1 Reg. 5, 28.
את עשרת השבטים 1 Reg. 11, 35.
בגיא המלח עשרת אלפים 2Rg.14,7.
עשרה אלפים גולה 2 Reg. 24, 14.
ככרים עשרת אלפים 1 Chr. 29, 7.
עשרת אלפים 2 Chr. 25, 11.
ושעורים עשרת אלפים 2Chr. 27,5.
וצאן עשרת אלפים 2 Chr. 30, 24.
ובין עשרת ימים Neh. 5, 18.
עשרת בני המן Esth. 9,10.12.13.14.
עשרת צמדי־כרם Jes. 5, 10.
מקץ עשרת ימים Jer. 42, 7.
ורחב עשרת אלפים Ez. 45, 3.
עשרת החתים חמר Ez. 45, 14.
כי־עשרת החתים חמר Ez. 45, 14.
ורחב עשרת אלפים Ez. 48, 9.
ורחב עשרת אלפים Ez. 48,10.
ורחב עשרת אלפים Ez. 48, 10.
ורחב עשרת אלפים Ez. 48, 13.
עשרת אלפים קדימה Ez. 48, 18.

num. m. card.: וַעֲשָׂרֶת *al. for.*

ועשרת אלפים איש Jud. 4, 14.
ועשרת אלפים Jud. 7, 3.
ועשרת אלפים את־איש 1 S. 15, 4.
ועשרת אלפים רגלי 2 Reg. 13, 7.
ועשרת אלפים חיים 2 Chr. 25, 12.
ועשרת אלפים כרים 2 Chr. 27, 5.
ועשרת ימים מלך 2 Chr. 36, 9.
ועשרת אלפים ככרי־כסף Esth. 3, 9.
ועשרת האנשים Jer. 41, 2.
ועשרת אלפים רחב Ez. 45, 5.
ועשרת אלפים ימה Ez. 48, 18.

num. card. m.: כַּעֲשָׂרֶת *al. for.*

כעשרת אלפים איש Jud. 3, 29.
ויהי כעשרת הימים 1 Sam. 25, 38.

pl.: עֲשָׂרֹת

ושרי עשרת Ex. 18, 21. 25.
ושרי עשרת Dt. 1, 15.

num. card. m.: עֶשְׂרֵי *in compositis.*

בשבעה־עשר יום לחדש Gn.7,11.8,4
שמנה עשר ושלש מאות Gn. 14, 14.
שנים־עשר נשיאם יוליד Gn.17,20.
שנים־עשר נשיאם Gn. 25, 16.
ואת־אחד עשר ילדיו Gn. 32, 23.
ויהיו בני־יעקב שנים עשר Gn.35,22
ואחד עשר ככבים Gn. 37, 9.
שנים עשר עבדיך Gn. 42, 13.
שנים־עשר אנחנו Gn. 42, 32.
כל־נפש ארבעה עשר Gn. 46, 22.
שבטי ישראל שנים עשר Gn.49,28.
עד ארבעה עשר יום Ex. 12, 6.
בארבעה עשר יום Ex. 12, 18.
בחמשה עשר יום לחדש Ex. 16, 1.
לשנים עשר שבטי ישראל Ex.24, 4.
ששה עשר אדנים Ex. 26, 25. 36, 30.
לשני עשר שבט Ex. 28, 21.
לשנים עשר שבט Ex. 39, 14.
בארבעה עשר לחדש Lev. 23, 5.
ובחמשה עשר יום Lev. 23, 6.
בחמשה עשר יום Lev. 23, 34. 39.
חמשה עשר שקל Lev. 27, 7.
שנים עשר איש Num. 1, 44.
ושני עשר בקר Num. 7, 3.
ביום עשתי עשר יום Num. 7, 72.
ביום שנים־עשר יום Num. 7, 78.
שנים עשר כפות זהב Num. 7, 84.
שנים עשר פרים Num. 7, 87.
אילם שנים עשר Num. 7, 87.
כבשים בני־שנה שנים עשר Nu.7,87.
שנים עשר לחטאת Num. 7, 87.
בארבעה עשר־יום Num. 9, 3. 5. 11.
ארבעה עשר אלף Num. 17, 14.
שנים עשר מטות Num. 17, 17. 21.
בארבעה עשר יום Num. 28, 16.
ובחמשה עשר יום Nu. 28,17.29,12.
בני־בקר שלשה עשר Num. 29, 13.
בני־שנה ארבעה עשר Num. 29, 13.
לשלשה עשר פרים Num. 29, 14.
לארבעה עשר כבשים Num. 29, 15.
בני־בקר שנים עשר Num. 29, 17.
ארבעה עשר תמימם Num. 29, 17. 20. 23. 26. 29. 32.
שנים־עשר אלף Num. 31, 5.
ששה עשר אלף Num. 31, 40. 46. 52.
בחמשה עשר יום Num. 33. 3.
אחד עשר יום מחרב Dt. 1, 2.
בעשתי־עשר חדש Dt. 1, 3.
שנים עשר אנשים Dt. 1, 23.
שני עשר איש Jos. 3, 12.
שנים עשר אנשים Jos. 4, 2.
בארבעה עשר יום Jos. 5, 10.
שנים עשר אלף Jos. 8, 25.
כחמשת עשר אלף Jud. 8, 10.
לשנים עשר נתחים Jud. 19, 29.
שמנת עשר אלף איש Jud. 20, 25.
שמנה־עשר אלף Jud. 20, 44.
שנים עשר אלף איש Jud. 21, 10.
שנים־עשר לבנימן 2 Sam. 2, 15.
ושנים עשר מעבדי דוד 2 S. 2, 15.
תשעה־עשר איש 2 Sam. 2, 30.
שמונה עשר אלף 2 Sam. 8, 13.
חמשה עשר בנים 2 Sam. 9, 10.
שנים־עשר אלף איש 2 Sam. 10, 6. 17, 1.
וחמשת עשר בניו 2 Sam. 19, 18.
שנים־עשר נצבים 1 Reg. 4, 7.
ושנים־עשר אלף פרשים 1 Rg. 5, 6. 10, 26.
חמשה עשר חטור 1 Reg. 7, 3.
עמד על־שני עשר בקר 1 Rg. 7, 25.
ואת־הבקר שנים־עשר 1 Rg. 7, 44.
ארבעה עשר יום 1 Reg. 8, 65.
ושנים עשר אריים 1 Reg. 10, 20.
שנים עשר קרעים 1 Reg. 11, 30.
בחמשה־עשר יום לחדש 1Rg.12,32.
בחמשה־עשר יום בחדש 1Rg.12,33.
שנים־עשר צמדים לפניו 1Rg.19,19.
בשנים עשר חדש 2 Reg. 25, 27.
ולשמעי בנים ששה 1 Chr. 4, 27.
שבעה־עשר אלף 1 Chr. 7, 11.
מאתים ושנים עשר 1 Chr. 9, 22.
מכבני עשתי עשר 1 Chr. 12, 13.
שמנה עשר אלף 1 Chr. 12, 31.
ואחיו מאה ושנים עשר 1Chr.15,10.
שמונה עשר אלף 1 Chr. 18, 12.
לבית־אבות ששה עשר 1 Chr. 24, 4.
עשתי עשר ליקים שנים
עשר 1 Chr. 24, 12.
לחפה שלשה עשר 1 Chr. 24, 13.
לישבאב ארבעה עשר 1 Chr. 24, 13.
לבלגה חמשה עשר 1 Chr. 24, 14.
לאמר ששה עשר 1 Chr. 24, 14.
לחזיר שבעה עשר 1 Chr. 24, 15.
להפצץ שמנה עשר 1 Chr. 24, 15.
לפתחיה תשעה עשר 1 Chr. 24, 16.
בנים ארבעה עשר 1 Chr. 25, 5.
ובניו שנים עשר 1 Chr. 25, 9.
בניו ואחיו שנים עשר 1 Chr. 25, 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31.
עשתי־עשר עזראל 1 Chr. 25, 18.
השנים עשר לחשביה 1 Chr. 25, 19.
לשלשה עשר שובאל 1 Chr. 25, 20.
לארבעה עשר מתתיהו 1 Chr. 25, 21
לחמשה עשר לירמות 1 Chr. 25, 22.
לששה עשר לחנניהו 1 Chr. 25, 23.
לשבעה עשר לישבקשה 1Chr.25,24.
לשמונה עשר לחנני 1 Chr. 25, 25.
לתשעה עשר למלותי 1 Chr. 24, 26.
בני־חיל שמונה עשר 1 Chr. 26, 9.
לחסה שלשה עשר 1 Chr. 26, 11.
עשתי־עשר לעשתי עשר 1Chr.27,14.
השנים עשר לשנים עשר 1Chr.27,15.
ושנים־עשר אלף 2 Chr. 1, 14. 9, 25.
עומד על־שנים עשר בקר 2 Chr. 4, 4.
שנים־עשר תחתיו 2 Chr. 4, 15.
ושנים עשר אריות 2 Chr. 9, 19.
וביום ששה עשר לחדש 2 Chr. 29,17.
בארבעה עשר לחדש 2 Chr. 30,15.
בארבעה עשר לחדש 2 Chr. 35, 1.
שמנה מאות ושנים עשר Esr. 2, 6.
מאה ושנים עשר Esr. 2, 18.
אלף ושבעה עשר Esr. 2, 39.
בארבעה עשר לחדש Esr. 6, 19.
מאתים ושמנה עשר Esr. 8, 9.
ואחיו שמנה עשר Esr. 8, 18.
משרי הכהנים שנים עשר Esr. 8, 24.
בשנים עשר לחדש Esr. 8, 31.
פרים שנים־עשר Esr. 8, 35.
צפירי חטאת שנים עשר Esr. 8, 35.
ושמנה מאות שמנה עשר Neh. 7, 11.
מאה שנים עשר Neh. 7, 24.
אלף שבעה עשר Neh. 7, 42.
שנים עשר חדש Esth. 2, 12.
לחדש שנים־עשר Esth. 3, 7.
בשלושה עשר יום בו Esth. 3, 12.
בשלושה עשר Esth. 3, 13. 8, 12.
לחדש שנים־עשר Esth. 3, 13. 8, 12.
ובשנים עשר חדש Esth. 9, 1.
בשלושה עשר יום בו Esth. 9, 1.
ביום ארבעה עשר Esth. 9, 15.
ביום־שלושה עשר Esth. 9, 17.
בארבעה עשר בו Esth. 9, 17.
בשלושה עשר בו Esth. 9, 18.
ובארבעה עשר בו Esth. 9, 18.
ונוח בחמשה עשר בו Esth. 9, 18.
יום ארבעה עשר Esth. 9, 19.
יום ארבעה עשר לחדש Esth. 9, 21.
יום־חמשה עשר בו Esth. 9, 21.
ארבעה עשר אלף צאן Job. 42, 12.
שנים עשר אלף Ps. 60, 2.
והבקר שנים־עשר Jer. 52, 20.
בשנים עשר חדש Jer. 52, 31.
בשנים עשר לחדש Ez. 29, 1.
בשני־עשר חדש Ez. 32, 1.

בחמשה עשר לחדש Ez. 32, 17.
בארבעה עשר יום Ez. 45, 21.
בחמשה עשר יום Ez. 45, 25.
לשני עשר שבטי ישראל Ez. 47, 13.
סביב שמנה עשר אלף Ez. 48, 35.
בחמשה עשר כסף Hos. 3, 2.
לעשתי־עשר חדש Zach. 1, 7.

num. m. card.: הָעֲשָׂר

אל־שנים העשר איש Jos. 4, 4.
והוא בשנים העשר 1 Reg. 19, 19.

num. f. card.: עֶשְׂרֵה

שתים עשרה שנה Gn. 5, 8.
חמש עשרה שנה Gn. 5, 10.
חמש עשרה אמה Gn. 7, 20.
תשע־עשרה שנה Gn. 11, 25.
שתים עשרה שנה Gn. 14, 4.
ושלש־עשרה שנה Gn. 14, 4.
וארבע עשרה שנה Gn. 14, 5.
בן־שלש עשרה שנה Gn. 17, 25.
ארבע־עשרה שנה Gn. 31, 41.
בן־שבע־עשרה שנה Gn. 37, 20.
שש עשרה נפש Gn. 46, 18.
שבע עשרה שנה Gn. 47, 28.
שתים עשרה עינת מים Ex. 15, 27.
ושתים עשרה מצבה Ex. 24, 4.
עשתי־עשרה יריעת Ex. 26, 7.
לעשתי עשרה יריעת Ex. 26, 8. 36, 15.
וחמש עשרה אמה Ex. 27, 14.
חמש עשרה קלעים Ex. 27, 15.
שתים עשרה על־שמתם Ex. 28, 21.
עשתי־עשרה יריעת Ex. 36, 14.
חמש־עשרה אמה Ex. 38, 14. 15.
שתים עשרה על־שמתם Ex. 39, 14.
שתים עשרה חלות Lev. 24, 5.
קערת כסף שתים עשרה Nu. 7, 84.
כפות זהב שתים עשרה Nu. 7, 84. 86.
שתים עשרה עינת מים Num. 33, 9.
שתים־עשרה אבנים Jos. 4, 3.
שתי־עשרה אבנים Jos. 4, 8.
ושתים עשרה אבנים Jos. 4, 9.
שתים עשרה האבנים Jos. 4, 20.
ערים ארבע־עשרה Jos. 15, 36. 18, 28.
ערים שש־עשרה Jos. 15, 41. 19, 22.
ערים אחת־עשרה Jos. 15, 51.
ערים שתים־עשרה Jos. 18, 24. 19, 15. 21, 7.
ערים שלש־עשרה Jos. 19, 6. 21, 4. 6.
ערים תשע־עשרה Jos. 19, 38.
שלש־עשרה ערים Jos. 21, 19.
שלש־עשרה עיר Jos. 21, 33.
ערים שתים עשרה Jos. 21, 38.
שמנה עשרה שנה Jud. 3, 14. 10, 8.
ובשנה האחת עשרה 1 Reg. 6, 38.
שלש עשרה שנה 1 Reg. 7, 1.
שמנה עשרה אמה 1 Reg. 7, 15.
שתים־עשרה אמה 1 Reg. 7, 15.
ושבע עשרה שנה 1 Reg. 14, 21.
ובשנת שמנה עשרה 1 Reg. 15, 1.
שתים עשרה שנה 1 Reg. 16, 23.
שתים עשרה אבנים 1 Reg. 18, 31.
שבע עשרה ליהושפט 1 Reg. 22, 52.
בשנת שמנה עשרה 2 Reg. 3, 1.
שתים־עשרה שנה 2 Reg. 3, 1.
בשנת שתים־עשרה שנה 2 Rg. 8, 25.
ובשנת אחת־עשרה שנה 2 Rg. 9, 29.
שבע עשרה שנה 2 Reg. 13, 1.
שש עשרה שנה 2 Reg. 13, 10.
חמש עשרה שנה 2 Rg. 14, 17. 20, 6.
בן־שש עשרה שנה 2 Reg. 14, 21.
בן־שש עשרה שנה 2 Reg. 15, 2.
ששׁ עשרה שנה 2 Reg. 15, 33.
בשנת שבע־עשרה 2 Reg. 16, 2.
וששׁ־עשרה שנה מלך 2 Rg. 16, 2.
בשנת שתים עשרה 2 Reg. 17, 1.
ובארבע עשרה שנה 2 Reg. 18, 13.
בן־שתים עשרה שנה 2 Reg. 21, 1.
בשמנה עשרה שנה 2 Rg. 22, 3. 23, 23.
ואחת עשרה שנה 2 Rg. 23, 36. 24, 18.
בן־שמנה עשרה שנה 2 Rg. 24, 8.
עד עשתי עשרה שנה 2 Reg. 25, 2.
היא שנת תשע־עשרה 2 Rg. 25, 8.
שמנה עשרה אמה 2 Reg. 25, 17.
שלש־עשרה עיר 1 Chr. 6, 45.
ערים שלש עשרה 1 Chr. 6, 47.
ערים שתים עשרה 1 Chr. 6, 48.
נשים שמונה־עשרה 2 Chr. 11, 21.
ושבע עשרה שנה מלך 2 Chr. 12, 13.
בשנת שמונה עשרה 2 Chr. 13, 1.
נשים ארבע עשרה 2 Chr. 13, 21.
ושש עשרה בנות 2 Chr. 13, 21.
חמש־עשרה למלכות אסא 2 Chr. 15, 10.
חמש עשרה שנה 2 Chr. 25, 25.
בן־שש עשרה שנה 2 Chr. 26, 1.
ושש עשרה שנה 2 Chr. 27, 1. 8.
ושש־עשרה שנה 2 Chr. 28, 1.
בן־שתים עשרה שנה 2 Chr. 33, 1.
ובשנת שמנה עשרה 2 Chr. 34, 8.
ובשמונה עשרה שנה 2 Chr. 35, 19.
ואחת עשרה שנה 2 Chr. 36, 5.
ואחת עשרה שנה מלך 2 Chr. 36, 11.
שנים שתים עשרה Neh. 5, 14.
בשנת שתים עשרה Esth. 3, 7.
בארבע עשרה שנה Jes. 36, 1.
חמש עשרה שנה Jes. 38, 5.
בשלש־עשרה שנה Jer. 1, 2.
עשתי־עשרה שנה Jer. 1, 3. 52, 5.
מן־שלש עשרה שנה Jer. 25, 3.
שמנה־עשרה שנה Jer. 32, 1.
בעשתי־עשרה שנה Jer. 39, 2.
ואחת עשרה שנה Jer. 52, 1.
תשע־עשרה שנה Jer. 52, 12.
שמנה עשרה אמה Jer. 52, 21.
שתים־עשרה אמה Jer. 52, 21.
בשנת שמונה עשרה Jer. 52, 29.
בעשתי־עשרה שנה Ez. 26, 1.
באחת עשרה שנה Ez. 30, 20.
בשתי עשרה שנה Ez. 32, 1. 17. 33, 21.
בארבע עשרה שנה Ez. 40, 1.
שלוש עשרה אמות Ez. 40, 11.
עשתי עשרה אמה Ez. 40, 49.
שתים עשרה ארך Ez. 43, 16.
בשתים עשרה רחב Ez. 43, 16.
ארבע עשרה ארך Ez. 43, 17.
בארבע עשרה רחב Ez. 43, 17.
משתים־עשרה רבו אדם Jon. 4, 11.

du.: עֶשְׂרִים

ימצאון שם עשרים Gn. 18, 31.
זה עשרים שנה אנכי עמך Gn. 31, 38.
עשרים שנה בביתך Gn. 31, 41.
ותישים עשרים Gn. 32, 15.
ואילים עשרים Gn. 32, 15.
אתנת עשרים Gn. 32, 16.
עשרים קרש לפאת נגבה Ex. 26, 18.
תחת עשרים הקרש Ex. 26, 19.
לפאת צפון עשרים קרש Ex. 26, 20.
ועמדיו עשרים Ex. 27, 10. 11.
ואדניהם עשרים Ex. 27, 10. 11.
מסך עשרים אמה Ex. 27, 16.
עשרים גרה השקל Ex. 30, 13.
מבן עשרים שנה Ex. 30, 14.
עשרים קרשים Ex. 36, 23.
תחת עשרים הקרשים Ex. 36, 24.
עשה עשרים קרשים Ex. 36, 25.
עמודיהם עשרים Ex. 38, 10. 11.
ואדניהם עשרים Ex. 38, 10. 11.
מבן עשרים שנה ומעלה Ex. 38, 26.
מבן עשרים שנה Lev. 27, 3.
ועד בן־עשרים שנה Lev. 27, 5.
עשרים שקלים Lev. 27, 5.
עשרים גרה יהיה השקל Lev. 27, 25.
מבן עשרים שנה Num. 1, 3. 18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 45. 14, 29.
עשרים גרה השקל Num. 3, 47.
זהב הכפות עשרים ומאה Nu. 7, 86.
עשרים וארבעה פרים Num. 7, 88.
ולא עשרים יום Num. 11, 19.
עשרים גרה הוא Num. 18, 16.
מבן עשרים שנה ומעלה Nu. 26, 2. 4.
מבן עשרים שנה Num. 32, 11.
עשרים ותשע וחצריהן Jos. 15, 32.
ערים עשרים ושתים Jos. 19, 30.
בחזקה עשרים שנה Jud. 4, 3.
עשרים ושנים אלף Jud. 7, 3.
עשרים ושלש שנה Jud. 10, 2.
עשרים ושתים שנה Jud. 10, 3.
עשרים עיר Jud. 11, 33.
בימי פלשתים עשרים שנה Jud 15, 20.
שפט את־ישראל עשרים שנה Jud. 16, 31.
עשרים וששה אלף איש Jud. 20, 15.
עשרים וחמשה אלף Jud. 20, 35. 46.
ויהיו עשרים שנה 1 Sam. 7, 2.
ואתו עשרים אנשים 2 Sam. 3, 20.
עשרים ושנים אלף איש 2 Sam. 8, 5.
עשרים אלף רגלי 2 Sam. 10, 6.
ביום ההוא עשרים אלף 2 S. 18, 7.
עשרים וארבע מספר 2 S. 21, 20.
עשרים אלף כר חטים 1 Rg. 5, 25.
עשרים אמה ארכו 1 Reg. 6, 3.
ויבן את־עשרים אמה 1 Reg. 6, 16.
עשרים אמה ארך 1 Reg. 6, 20.
בקר עשרים 1 Reg. 8, 63.
ויהי מקצה עשרים שנה 1 Rg. 9, 10.
עשרים עיר בארץ הגליל 1 Rg. 9, 11.
עשרים ושתים שנה 1 Reg. 14, 20.
ובשנת עשרים לירבעם 1 Rg. 15, 9.
עשרים וארבע שנה 1 Reg. 15, 33.
בשנת עשרים ושבע 1 Rg. 16, 10. 15.
עשרים ושתים שנה 1 Reg. 16, 29.
על־עשרים ושבעה אלף 1 Rg. 20, 30.
עשרים־לחם שערים 2 Reg. 4, 42.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Rg. 8, 26.
עשרים־ושמנה שנה 2 Reg. 10, 36.
בשנת עשרים ושלש 2 Reg. 13, 1.
בן־עשרים וחמש 2 Reg. 14, 2.
בשנת עשרים ושבע 2 Reg. 15, 1.
בשמרון עשרים שנה 2 Rg. 15, 27.
בשנת עשרים ליותם 2 Rg. 15, 30.
בן־עשרים וחמש 2 Reg. 15, 33.
בן־עשרים שנה אחז 2 Reg. 16, 2.
בן־עשרים וחמש 2 Reg. 18, 2.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Rg. 21, 19.
בן־עשרים ושלש שנה 2 Rg. 23, 31.
בן־עשרים וחמש 2 Reg. 23, 36.
בן־עשרים ואחת 2 Reg. 24, 18.
עשרים ושלוש ערים 1 Chr. 2, 22.
עשרים ושנים־אלף 1 Chr. 7, 2. 7.
עשרים אלף ומאתים 1 Chr. 7, 9.
עשרים ושנה אלף 1 Chr. 7, 40.
שרים עשרים ושנים ומן־בני אפרים עשרים אלף 1 Chr. 12, 28. 12, 30.
עשרים־וישמונה אלף 1 Chr. 12, 35.
עשרים־ושנים אלף 1 Chr. 18, 5.
שש־ושש עשרים וארבע 1 Chr. 20, 6.
עשרים וארבעה אלף 1 Chr. 23, 4.
מבן עשרים שנה 1 Chr. 23, 24. 27.
עשרים וארבעה אלף 1 Chr. 27, 1. 2. 4. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.
עשרים שנה ולמטה 1 Chr. 27, 23.
כרים עשרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ושערים כרים עשרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ויין בתים עשרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ושמן בתים עשרים אלף 2 Chr. 2, 9.
ורחב אמות עשרים 2 Chr. 3, 3.
אמות עשרים 2 Chr. 3, 4.
אמות עשרים 2 Chr. 3, 8.
ורחבו אמות עשרים 2 Chr. 3, 8.
ארכם אמות עשרים 2 Chr. 3, 11.
פרשים אמות עשרים 2 Chr. 3, 13.
עשרים אמה ארכו 2 Chr. 4, 1.
עשרים ושנים אלף 2 Chr. 7, 5.
וביום עשרים ושלשה לחדש 2 Chr. 7, 10.
ויחי מקץ עשרים שנה 2 Chr. 8, 1.
ויולד עשרים ושמונה בנים 1 Chr. 11, 21.
ויולד עשרים ושנים בנים 2 Chr. 13, 21.
בן־עשרים וחמש 2 Chr. 25, 1. 29, 1.
למבן עשרים שנה ומעלה 2 Chr. 25, 5.
בן־עשרים וחמש 2 Chr. 27, 1. 8.
בן עשרים שנה אחז במלכו 2 Chr. 28, 1.
מבן עשרים שנה ולמעלה 2 Chr. 31, 17.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Chr. 33, 21.
בן־עשרים וחמש 2 Chr. 36, 5.
בן־עשרים ואחת 2 Chr. 36, 11.
מאות עשרים ושלשה Esr. 2, 11.
מאתם עשרים ושנים Esr. 2, 12.
מאות עשרים ושלשה Esr. 2, 17.
מאתים עשרים ושלשה Esr. 2, 19. 28.
מאה עשרים ושלשה Esr. 2, 21.
מאה עשרים ושמנה Esr. 2, 22. 41.
שש מאות עשרים ואחד Esr. 2, 26.
מאה עשרים ושנים Esr. 2, 27.
שבע מאות עשרים וחמשה Esr. 2, 33.
מבן עשרים שנה ומעלה Esr. 3, 8.
עשרים ושמנה הזכרים Esr. 8, 11.
ובניהם עשרים Esr. 8, 19.
וכפגרי זהב עשרים Esr. 8, 27.
בחדש־כסלו שנת עשרים Neh. 1, 1.
שנת עשרים לארתחשסתא Neh. 2, 1.
משנת עשרים Neh. 5, 14.
שש מאות עשרים ושמנה Neh. 7, 16.
שלש מאות עשרים ושנים Neh. 7, 17.
שלש מאות עשרים ושמנה Neh. 7, 22.
מאות עשרים וארבעה Neh. 7, 23.
מאה עשרים ושמנה Neh. 7, 27.
שש מאות עשרים ואחד Neh. 7, 30.
מאה עשרים ושלשה Neh. 7, 32.
וביום עשרים וארבעה Neh. 9, 1.
תשע מאות עשרים ושמנה Neh. 11, 8.
שמנה מאות עשרים ושנים Neh. 11, 12.
מאה עשרים ושמנה Neh. 11, 14.
בן־עשרים ואחת Jer. 52, 1.
עשרים שקל ליום Ez. 4, 10.
עשרים וחמשה איש Ez. 11, 1.
רחב עשרים וחמש Ez. 40, 13.
ורחב עשרים וחמש אמות Ez. 40, 29.
ארך האלם עשרים Ez. 40, 49.
ורחב עשרים אמה Ez. 41, 2.
ארכו עשרים אמה Ez. 41, 4.
ורחב עשרים אמה Ez. 41, 4.
רחב עשרים אמה Ez. 41, 10.
עשרים לשכת Ez. 45, 5.
והשקל עשרים גרה Ez. 45, 12.
עשרים שקלים Ez. 45, 12.
וביום עשרים וארבעה Dan. 10, 4.
עשרים ואחד יום Dan. 10, 13.
עשרים וארבעה לחדש Hag. 1, 15.
ערמת עשרים Hag. 2, 16.
והיתה עשרים Hag. 2, 16.
מיום עשרים וארבעה Hag. 2, 18.
ביום עשרים וארבעה Zach. 1, 7.
ארכה עשרים באמה Zach. 5, 2.

du.: וְעֶשְׂרִים

והיו ימיו מאה ועשרים Gn. 6, 3.
בשבעה ועשרים יום Gn. 8, 14.
תשע ועשרים שנה Gn. 11, 24.
ועשרים שנה ושבע שנים Gn. 23, 1.
יום האחד ועשרים Ex. 12, 18.
שמנה ועשרים באמה Ex. 26, 2. 36, 9.
ועשרים אמה ארך Ex. 38, 18.
תשע ועשרים ככר Ex. 38, 24.

שנים ועשרים אלף Num. 3, 39. 43. 26, 14.
חמש ועשרים שנה Num. 8, 24.
ארבעה ועשרים אלף Num. 25, 9.
שלשה ועשרים אלף Num. 26, 62.
בן־שלש ועשרים Num. 33, 39.
בן־מאה ועשרים שנה Dt. 31, 2. 34, 7.
מאה ועשרים אלף Jud. 8, 10.
שנים ועשרים אלף איש Jud. 20, 21.
ועשרים אלף איש רגלי 2 Sam. 8, 4.
ועשרים עבדים 2 Sam. 9, 10.
ועשרים עבדיו 2 Sam. 19, 18.
ועשרים יום ירושלם 2 Sam. 24, 8.
ועשרים בקר 1 Reg. 5, 3.
ועשרים כר שמן 1 Reg. 5, 25.
ועשרים רחבו 1 Reg. 6, 2.
ועשרים אמה רחב 1 Reg. 6, 20.
ועשרים אמה קומתו 1 Reg. 6, 20.
מאה ועשרים אלף 1 Reg. 8, 63.
מאה ועשרים ככר זהב 1 Rg. 9, 14. 10, 10.
ארבע־מאות ועשרים 1 Reg. 9, 28.
ועשרים וחמש שנה 1 Reg. 22, 42.
ועשרים ותשע שנה 2 Reg. 14, 2.
ועשרים ותשע שנה 2 Reg. 18, 2.
מאה ועשרים אלף 1 Chr. 12, 37.
ואחיו מאה ועשרים 1 Chr. 15, 5.
ואחיו מאתים ועשרים 1 Chr. 15, 6.
ועשרים אלף איש 1 Chr. 18, 4.
ליכין אחד ועשרים 1 Chr. 24, 17.
לגמול שנים ועשרים 1 Chr. 24, 17.
לדליהו שלשה ועשרים 1 Chr. 24, 18.
למעזיהו ארבעה ועשרים 1 Chr. 24, 18.
לאחד ועשרים להותיר 1 Chr. 25, 28.
לשנים ועשרים לגדלתי 1 Chr. 25, 29.
לשלשה ועשרים למחזיאות 1 Chr. 25, 30.
לארבעה ועשרים לרוממתי 1 Chr. 25, 31.
והגבה מאה ועשרים 2 Chr. 3, 4.
ועשרים אמה רחבו 2 Chr. 4, 1.
כהנים למאה ועשרים 2 Chr. 5, 12.
מאה ועשרים אלף 2 Chr. 7, 5.
מאה ועשרים ככר זהב 2 Chr. 9, 9.
ועשרים וחמש שנה מלך 2 Chr. 20, 31
ועשרים ותשע שנה 2 Chr. 25, 1. 29, 1.
מאה ועשרים אלף 2 Chr. 28, 6.
בן־שלש ועשרים שנה 2 Chr. 36, 2.
מחלפים תשעה ועשרים Esr. 1, 9.
שלש מאות ועשרים Esr. 2, 32
שבע מאות ועשרים Esr. 2, 67.
נתינים מאתים ועשרים Esr. 8, 20.
מאה ועשרים ושנים Neh. 7, 31.
שלש מאות ועשרים Neh. 7, 35.
שבעמאות ועשרים Neh. 7, 37.
שבע מאות ועשרים Neh. 7, 69.
שבע ועשרים ומאה Esth. 1, 1. 9, 30.
בשלושה ועשרים בו Esth. 8, 9.
שבע ועשרים Esth. 8, 9.
זה שלש ועשרים שנה Jer. 25, 3.
ועשרים ושלשה Jer. 52, 28.
בשנת שלש ועשרים Jer. 52, 30.
ורחב חמש ועשרים Ez. 40, 21.
ורחב חמש ועשרים אמה Ez. 40, 25. 33. 36.
ארך חמש ועשרים אמה Ez. 40, 30.
חמשה ועשרים אלף ארך Ez. 45, 1.
חמש ועשרים אלף Ez. 45, 3.
וחמשה ועשרים אלף ארך Ez. 45, 5.
וארך חמשה ועשרים Ez. 45, 6.
חמשה ועשרים שקלים Ez. 45, 12.
חמשה ועשרים אלף Ez. 48, 8.
ארך חמשה ועשרים אלף Ez. 48, 9. 10. 13.
חמשה ועשרים אלף (bis) Ez. 48, 10
חמשה ועשרים אלף Ez. 48, 13.
חמשה ועשרים אלף חל Ez. 48, 15.
המשה ועשרים אלף Ez. 48, 29.
בחמשה ועשרים אלף Ez. 48, 20.
ועשרים אלף ׀ תרומה Ez. 48, 21.
ועשרים אלף על־גבול Ez. 48, 21.

du.: שְׁנֵי עֲשָׂרִים

בעבור העשרים Gn. 18, 31.
ליחזקאל העשרים 1 Chr. 24, 16.
נגד העשרים אשר לחצר Ez. 42, 3.

du.: בְּעֶשְׂרִים

בעשרים כסף Gn. 37, 28.
בעשרים בחדש Num. 10, 11.
בעשרים ושבעה לחדש 2 Rg. 25, 27.
בעשרים בחדש Esr. 10, 9.
בעשרים וחמשה לאלול Neh. 6, 15.
בעשרים וחמשה לחדש Jer. 52, 31.
בעשרים ושבע שנה Ez. 29, 17.
בעשרים וחמש שנה Ez. 40, 1.
בעשרים ואחד לחדש Hag. 2, 1.
בעשרים וארבעה לתשיעי Hag. 2, 10
בעשרים וארבעה לחדש Hag. 2, 20.

du.: בְּעֶשְׂרִים

ונשא כלין כעשרים איש 1 S. 14, 14.
כעשרים וחמשה איש Ez. 8, 16.

du.: לְעֶשְׂרִים

לעשרים לאליתה 1 Chr. 25, 27.

עֶשֶׂר

נתתי כמו עֶשֶׂר נערי, ולוכרי עֲשָׂרָה, וסווני עֲשָׂרִין, ונתרגוס נסתן, ולכוס שם תמונות קלטות, עי׳ נספרי תלמוד שפתי חכם נסוף.

n. ar. cardin. (m. עֲשַׂר, du. עֲשָׂרִין), decem, sicut hebr. עֶשֶׂר. Cf. Systema §. 207 ss. LXX. *δέκα.*

לקצת ירחין תרי־עשר Dan. 4, 26.
וקרנין עשר לה Dan. 7, 7.
ועל־קרניא עשר Dan. 7, 20.
וקרניא עשר מנה Dan. 7, 24.
תרי־עשר למנין Esr. 6, 17.

num. m. card.: עֲשַׂרְתָּה

עשרה מלכין יקמון Dan. 7, 24.

du.: וְעֶשְׂרִין

לאחשדרפניא מאה ועשרין Dan 6, 2

עֲשִׂירִי

ת״ו, ומספר סדרי, גויל עֲשָׂר, ולנקני עֲשִׂירִיָּה לו עֲשִׂירִית, ומוכן סנקני לכוס כמו קלח סעזיבי.

adj. m. ord. (f. עֲשִׂירִיָּה, עֲשִׂירִית), decimus; *fem.* decima pars. LXX. *δέκατος.*

גם דור עשירי Dt. 23, 3. 4.

adj. m. ord.: עֲשִׂירִי, הָעֲשִׂרִי

עד החדש העשירי Gn. 8, 5.
העשירי יהיה קדש Lev. 27, 32.
ביום העשירי נשיא Num. 7, 66.
בהדש העשירי בעשור 2 Rg. 25, 1.
ירמיהו העשירי 1 Chr. 12, 13.
לשכניהו העשרי 1 Chr. 24, 11.
העשירי שמעי 1 Chr. 25, 17.
העשירי לחדש העשירי 1 Chr. 27, 13.
ביום אחד לחדש העשירי Esr. 10, 16.
בחדש העשירי Esth. 2, 16.
בחדש העשרי Jer. 39, 1.
העשירי בעשור לחדש Jer. 52, 4.
העשירי בעשור לחדש Ez. 24, 1.
וגום העשירי Zach. 8, 19.

adj. m. ord.: בֶּעָשִׂרִי

בעשירי באחד לחדש Gn. 8, 5.

adj. m. ord.: בֶּעָשְׂרִי

בעשרי בשנים עשר Ez. 29, 1.
בעשרי בחמשה לחדש Ez. 33, 21.

adj. f. ord.: עֲשִׂרִית

וחעמר עשרית האפה Ex. 16, 36.

adj. f. ord.: עֲשִׂירִת

עשירת האפה סלת Lev. 5, 11. 6, 13.
עשרית האיפה קמח Num. 5, 15.
ועשירית האיפה סלת Num. 28, 5.

adj. f. ord.: וְעֲשִׂרִת

ועשרית החמר האיפה Ez. 45, 11.

adj. f. ord.: הָעֲשִׂרִית

בשנת העשירית Jer. 32, 1.

adj. f. ord.: הָעֲשִׂרִית

בשנה העשרית בעשרי Ez. 29, 1.

adj. f. ord.: עֲשִׂירִיָּה

ועוד בה עשיריה Jes. 6, 13.

עָשַׂר

פעל שמי, ומסוכן נתינת מס על כני עיר לפי מעשרם [בעלעכטענען], ומוסכנד עֲשֹׂר נתינת לפי מעשרם [פֿעכטענען], ומכוסף מכנד.

v. denom., decimam dandam imponere; *Pi.* עִשַּׂר, decimare, decimam dare. LXX. *δεκατοῦν, ἀποδεκατοῦν*; הֶעְשֵׂר, *δεκάτη.*

3 imperf.: יַעְשֹׂר

וכרמיכם יעשר 1 Sam. 8, 15.
צאנכם יעשר 1 Sam. 8, 17.

Pi-el: עִשַּׂר

part. pl.: הַמְעַשְּׂרִים

והם הלוים המעשרים Neh. 10, 38.

inf. constr.: עַשֵּׂר

עשר אעשרנו לך Gn. 28, 22.
עשר תעשר Dt. 14, 22.

1 impf. c. s.: אֲעַשְּׂרֶנּוּ

אעשרנו לך Gn. 25, 22.

2 imperf.: תְּעַשֵּׂר

עשר תעשר Dt. 14, 22.

Hif-il: הֶעְשִׂיר

inf. constr.: בְּעַשֵּׂר

בעשר הלוים Neh. 10, 39.

inf. constr.: לַעֲשֵׂר

כי תכלה לעשר Dt. 26, 12.

מַעֲשֵׂר

ת״ו, וסמיך מַעֲשַׂר וכנוי מַעֲשָׂרוֹ, וסמיך מעזיבי מַעֲשְׂרוֹת, ומסוכן מס מעזיבי [דעכ נעמצע], ומוסכנד סמיכת מסעזבי, לומר מכנד כתיכת מסעזבי.

n. m. (c. מַעֲשַׂר, c. s. מַעְשַׂרוֹ, pl. c. מַעְשְׂרוֹת), decima; שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר, *annus decimationis.* LXX. *δεκάτη, τὸ δέκατον, ἐπιδέκατον, ἐκφόριον, ἀπαρχή.*

ויתן־לו מעשר מכל Gn. 14, 20.
כל־מעשר בישראל Num. 18, 21.
מעשר מן־המעשר Num. 18, 26.

הַמַּעֲשֵׂר

את־המעשר אשר נתתי Nu. 18, 26.
מעשר מן־המעשר Num. 18, 26.
שנת המעשר Dt. 26, 12.
יעלו את־מעשר המעשר Neh. 10, 39.
המעשר והתרומה Mal. 3, 8.
הביאו את־כל־המעשר Mal. 3, 10.

וְהַמַּעֲשֵׂר

התרומה והמעשר 2 Chr. 31, 12.

constr.: מַעַשַׂר

וכל־מעשר הארץ Lev. 27, 30.
מעשר בקר Lev. 27, 32.
מעשר בני־ישראל Num. 18, 24.
מעשר דגנך תירשך Dt. 14, 23.
את־כל־מעשר תבואתך Dt. 14, 28.
את־כל־מעשר תבואתך Dt. 26, 12.
מעשר בקר וצאן 2 Chr. 31, 6.
יעלו את־מעשר המעשר Neh. 10, 39.
הביאו מעשר הדגן Neh. 13, 12.
לשאת מעשר החמר Ez. 45, 11.
מעשר הבת מן־הכר Ez. 45, 14.

constr.: וּמַעֲשַׂר

ומעשר הכל לרב 2 Chr. 31, 5.
ומעשר קדשים 2 Chr. 31, 6.
ומעשר אדמתינו Neh. 10, 38.
ומעשר הדגן Neh. 13, 5.

cum suff.: מִמַּעֲשָׂרוֹ

איש ממעשרו Lev. 27, 31.

pl.: וְלַמַּעֲשְׂרוֹת

לראשית ולמעשרות Neh. 12, 44.

pl. c. suff.: מַעְשְׂרֹתֵיכֶם

מכל מעשרתיכם Num. 18, 28.
ואת מעשרתיכם Dt. 12, 6.
מעשרתיכם ותרמת ידכם Dt. 12, 11.
לשלשת ימים מעשרתיכם Am. 4, 4.

עֶשְׂר

ע״ו, וסמוכן מעשר לו מספר מעשרה [נעמצעכסל], וכן שנוע מספר שנעי, לכן כמות עשרה נימים [עשנעמכנ], ולו כמות עשרה קוים נכנל [וועשעכנעמכנ], ל״מ נכל עשור, ולפעמים נ״כ סעזיבי נכללו, ולא כמות כוללת עשרי.

n. m., decas (sicut שָׁבוּעַ, hebdomas), spec. decas dierum h. e. vel *card.* dies decem, vel *ord.* dies decimus, instrumentum musicum propter fidium decadem (Saitenzehend), decachordum. LXX. *δεκάτος; δεκάχορδον* (S. *ἐπιμελῶς*).

רמים אר עשור Gn. 24, 55.
בנבל עשור Ps. 33, 2.
עלי עשור ועלי־נבל Ps. 92, 4.
בנבל עשור אזמרה לך Ps. 144, 9.

בֶּעָשׂוֹר, בֶּעָשֹׂר

בעשר לחדש הזה Ex. 12, 3.
בעשור לחדש Lev. 16, 29. 25, 9.
אך בעשור לחדש Lev. 23, 27.
בעשור לחדש הראשון Jos. 4, 19.
העשירי בעשור לחדש 2 Reg. 25, 1.
העשירי בעשור לחדש Jer. 52, 4.
החמישי בעשור לחדש Jer. 52, 12.
בעשור לחדש Ez. 20, 1.
העשירי בעשור לחדש Ez. 24, 1.
השנה בעשור לחדש Ez. 40, 1.

וּבָעָשׂוֹר

ובעשור לחדש השביעי Num. 29, 7.

עֲשָׂרוֹן

ע״ו, ומכנו עֲשָׂרֹנִים, וסמוכן כתמנותו קלח עזיבי [נעמצעכ], ומוסכנד כנוי לתדה כיכנ ל״מ מדנן וקמח, ומוסכנד לדעת שנעים וקכים קלח עזיבי מפיפה, לו כמו עמר, ולא״פ קלח עזיבי נסלתה.

n. m. (pl. עֲשָׂרֹנִים), pars decima, nomen *mensurae* cujusdam, ad farinam et frumenta metienda, quae ex sententia *τῶν ὁ Efae* pars decima est, *Sati*, ex testimonio *Thomae de Novariae* (Nomencl. Syr.). LXX. *δέκατον, τὸ δέκατον.*

מנחה סלת עשרון Num. 15, 4.
ועשרן עשרון סלת Num. 28, 13.
עשרון עשרון תעשה Num. 28, 21.
עשרון עשרון לכבש האחד Nu. 28, 29 29, 10.
ועשרון עשרון לכבש Num. 29, 15.

וְעִשָּׂרֹן

ועשרן סלת Ex. 29, 40.
ועשרון סלת אחד Lev. 14, 21.
ועשרן עשרון סלת Num. 28, 13.
ועשרון אחד לכבש Num. 29, 4.
ועשרן עשרון לכבש Num. 29, 15.

pl.: עֲשָׂרֹנִים

ושלשה עשרנים סלת Lev. 14, 10.
שני עשרנים סלת Lev. 23, 13. 17.
שני עשרנים יהיה Lev. 24, 5.
סלת שני עשרנים Num. 15, 6.
סלת שלשה עשרנים Num. 15, 9.
ושני עשרנים סלת Num. 28, 9.

Num. 28, 12. רשלשה עשרנים
Num. 28, 12. ושני עשרנים סלת
Num. 28, 20. שלשה עשרנים לפר
Num. 28, 20. ושני עשרנים לאיל
Num. 28, 28. שלשה עשרנים לפר
Num. 28, 28. שני עשרנים לאיל
Num. 29, 3. 9. שלשה עשרנים
Num. 29, 3. 9. שני עשרנים לאיל
Num. 29, 14. שלשה עשרנים לפר
Num. 29, 14. שני עשרנים לאיל

עָשַׁשׁ

פעל כודד, ונכנני נספסק עָשֵׁשׁ, ומוכנו כליס וזיקוק וכליס [נעלפַאלנען, פעל-, אַלעגען], ל״מ מבליין נגדיס וכלחוקס, מזקוקיס ע״י עז, מכלית סגוף ע״י וקכס, ונעכני עֲשֵׁי מזלמו.

v. intr. (3 p. pl. in p. עָשְׁשׁוּ), dilabi, contabescere, veterascere, de vestibus vetustate vel carie attritis, de corpore consenescente, arab. *ghasha*. LXX. ταράσσειν. A. αὐχμωθῆναι, *squallere*; S. φλεγμαίνειν, θολωθῆναι, εὐρωτιᾶν.

3 *perf. fem.*: עָשְׁשָׁה
Ps. 6, 8. עששה מכעס עיני
Ps. 31, 10. עששה בכעס עיני
3 *perf. pl.*: עָשְׁשׁוּ *p.*
Ps. 31, 11. ועצמי עששו

עָשׁ

ז״, וסמוכן מין תולע שוקק ומכלה סנגדיס [מַאלעש], ודומס לו עָשָׁה נעכני, ון עש.

n. m., tinea (a v. עָשַׁשׁ trans. arab. *ghatha*) utpote corrodens ac consumens, arab. עָתָּה. LXX. σής, ἀράχνη, ταραχή, χρόνος; S. אֲכָלוּ עָשׁ σητόβρωτος. A. βρῶσις. S. εὐρώς.

Job. 4, 19. ידכאום לפני־עש
Job. 13, 28. כבגד אכלו עש
Jes. 50, 9. עש יאכלם
Jes. 51, 8. כבגד יאכלם עש

בָּעָשׁ

Job. 27, 18. בנה כעש ביתו
Ps. 39, 12. ותמס כעש חמודו
Hos. 5, 12. ואני כעש לאפרים

עֶשֶׁת

דָּגִן

פעל כודד, וסמוכן וסיכס ונסיכס [גלַאקנצען], וק״כ כדומס לו עָשֵׁשׁ נספס עכריכיס, אלכ מאכו עָשֵׁשְׁתִּי, כנ לו מכוכס מסוכנס נוכוכיס שאלכיכס מקוכו [לַאלעכנע], ונאלמ נתכנוס מלמ עָשֶׁת נכיכ תשוב נאלכ נכוכיס. ונקאר שכוכנס וסיכס ונאמר נפעל עָשׂ דומס לאל אָשׁ, ונאלמ ג״כ נספתי עכע, כנאס מוס שאות תו נעכני לך קאוי ון ין, וות סכוונס של שאכו עשתו כיכיס, לומר וכו נעוכס, כי הסוון מוכך הטור, וכן עשת הסס לל״ק. עי׳ עשת נ׳, ותאלמ סכן הכנוכיס.

v. intr., splendere, lucere, pro עָשַׁשׁ (demto altero sibilo), quod v. in *neohebraica* lingua significatione eadem dicitur, unde עֲשָׁשִׁית, lucerna (Targ. pro עֶשֶׁת *Shir.* 5, 14.). Cognatum est אֵשׁ (אֵשׁ), sanscr. *us*, gr. αἴθ-ειν, lat. *us* (urere) etc. Huc referri oportet Jer. 5, 28., de obesorum nitente pinguedine. LXX. παχύνειν. A. S. Th. λιπανθῆναι, στερεωθῆναι. Hier. impinguati sunt.

3 *perf. pl.*: עָשְׁתוּ
Jer. 5, 28. שמנו עשתו

פעל כודד, וסמוכן וסיכס ונסיכס [גלַאקנצען], וק״כ כדומס לו עָשֵׁשׁ נספס עכריכיס, אלכ מאכו עָשֵׁשְׁתִּי, כנ לו מכוכס מסוכנס נוכוכיס שאלכיכס מקוכו [לַאלעכנע], ונאלמ נתכנוס מלמ עָשֶׁת נכיכ תשוב נאלכ נכוכיס. ונקאר שכוכנס וסיכס ונאמר נפעל עָשׂ דומס לאל אָשׁ, ונאלמ ג״כ נספתי עכע, כנאס מוס שאות תו נעכני לך קאוי ון ין, וות סכוונס של שאכו עשתו כיכיס, לומר וכו נעוכס, כי הסוון מוכך הטור, וכן עשת הסס לל״ק. עי׳ עשת נ׳, ותאלמ סכן הכנוכיס.

v. intr., splendere, lucere, pro עָשַׁשׁ (demto altero sibilo), quod v. in *neohebraica* lingua significatione eadem dicitur, unde עֲשָׁשִׁית, lucerna (Targ. pro עֶשֶׁת *Shir.* 5, 14.). Cognatum est אֵשׁ (אֵשׁ), sanscr. *us*, gr. αἴθ-ειν, lat. *us* (urere) etc. Huc referri oportet Jer. 5, 28., de obesorum nitente pinguedine. LXX. παχύνειν. A. S. Th. λιπανθῆναι, στερεωθῆναι. Hier. impinguati sunt.

3 *perf. pl.*: עָשְׁתוּ
Jer. 5, 28. שמנו עשתו

Hitpa-el: הִתְעַשֵּׁשׁ
3 *imperf.*: יִתְעַשֵּׁשׁ
Jon. 1, 6. יתעשת האלהים לנו

עֶשֶׁת

נלמי כמו עֶשֶׁת נעכני, לומר ומימס וקזיכס [ויכנען], ונתכנוס ג״כ אִתְעַשַּׁת, וגזור מכ קכיסס וקזיכס.

vrb. aram., hebr. עָשַׁשׁ, meditari, moliri, machinari, unde targ. אִתְעַשַּׁת, animo ac mente concipere, cogitare, reputare. LXX. καταστῆσαι.

3 *perf.*: עֶשְׁתָּ
Dan. 6, 4. ומלכא עשית להקמותה

עֶשֶׁת

ז״, כי נקנר מן עָשַׁשְׁתָּ, וכן נקשור עס מעולפס. פתכוכו מלאכת מקזכת [קיכסטלין עכוקנכנעכס, קוכסטנע-נילל], וכי כן נספר שמוס מקזכת [שמו״ל ל״ס ל״ס], עזית דנר נקומכוס וקנקנולס. ולל״ק מוס סמן מכוכי עֲשָׁתוֹת נקיוכ [י״ס], לכן נכוסקת מאסכת נכאכ עֲשָׁתוֹת, ולפ״ז מוס אס נפני עצמו. והרל״נע טעס לפ״ו שפרשו מן עזת ק׳, וגס רש״י טעס שפרשו קכוץ עב [אַלפַאסטע].

n. f. (siquidem abbreviatum est ex עֲשָׁשִׁית), aliquid artificiose excogitatum, subtiliter et affabre factum, politissima arte elaboratum (Kunstgebild), cf. חֲשַׁב מַחֲשָׁבוֹת Ex. 35, 35. Erant, qui hujus n. plur. esse censerent עֲשָׁשׁוֹת Job. 12, 5., ubi cum Masora legendum est עֲשָׁשׁוֹת q. v. LXX. πύξιον (*tabula* eburnea).

Cant. 5, 14. מעיו עשת שן

עֲשָׁוֹת

ת״ו, ע״ע קדוש, ומוכנו לדעת רש״י שעשוי כעזזית, וכן פרש הרל״ק שסוף נק וזוסיס, שקורין לדעתו לַאלכרי. לומס לפי יסוד הלשון רלוו מוכן נמעשה קומכות ונאלאכת מקזכת, ולפ״ו בָּרְזֶל עֲשָׁוֹת כרול מוכן ומתוקן נמלאכת מקזכת [שטאהל], ונמוכן וס כרוס הסס עֶשֶׁת נגחרוץ, לומר כרול עשות [שטאהל].

adj. m. (ad s. f. חָמוּץ, קָדוּשׁ), artificiose excogitatus et affabre elaboratus, cogn. ferri indurati chalybisque politae (בַּרְזֶל עֲשָׁוֹת), non propter *nitorem* aut laminas, sed ab *arte*, qua ferramenta fabrilia conficiuntur. LXX. bene: εἰργασμένος.

Ez. 27, 19. ברזל עשות

עֲשָׁתוֹת

ז״כ גויר עֲשָׁת, כמו מַלָּכוּת מן מָלַךְ, ודגוש הסו קל לטעלת. הסטתון מקזכת ועטקנת [נעטעטקן], דטס וכ-כען], וכן פרשוהו סקוכיס הקדמונים.

n. f. (a n. prim. עֶשֶׁת, sicut מַלָּכוּת a n. מָלַךְ), arbitrium, placitum, meditatio. Haec interpretatio et vetustatis testimonio comprobatur et per semet ipsam se commendat. LXX. confuse.

Job. 12, 5. לעשתות שאנן

עַשְׁתֹּנֶת

ז״כ ע״ע אַרְמֹנֶת, ונאלמ לך נרכוי עֲשָׁתְּנוֹת, ומוכן מקזכת וומוס [נע-דטאקע], וקל להכין מזכת. נקרנוס סרכוי עֲשָׁתְּנָיו.

n. f. (ad s. f. אַרְמֹנֶת, pl., qui solus reperitur עֲשָׁתְּנוֹת), cogitatio, consilium animo conceptum, targ. pl. עֲשָׁתְּנָיִן. LXX. διαλογισμός.

pl. c. suff.: עֲשָׁתְּנֹתָיו
Ps. 146, 4. אבדו עשתנתיו

עַשְׁתֵּי

מלת מספר ונסמך סרכוי, נקשור עס עזר לוכרי ועס עזרס לנקני, וסוף לדעת לנן-גוף [ספר נקוף לנן-ע״ק ע״ק ע״כ, פרוטו לפרטת נזת ז׳ עזרת ע״ק] סרכוי מן עַל-שְׁתֵּי, ועל וס הקשס סרת״נע, כי מן סרקוי לוכרי עַשְׁנֵי, וק״כ וס שקר. לדעת לנן-עוף גויר עֲשֵׁת לשון מקזכת, וסרוטו מס שקולי סמקזכס (לומר כלי רוסס נאלטע כדרך עד יול], וגס וס עטות ועטל. עי׳ פרוש המלס נקלק זכי אל וס הספר.

numer. (unde עַשְׁתֵּי עָשָׂר *m.*, עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה *f.*, undecim, undecimus), quod *Abulw.* ex עַל-שְׁתֵּי (z w ö l f = z w e i l i f) abbreviatum censet, repugnante *Ibn-Ezra* in l. *Zahot*, qui in n. עֶשֶׁת, cogitatio, computatio, ejus originem quaerit. Ineptiunt ambo, *particulam originalem* non agnoscentes. LXX. ἕνδεκα, ἑνδέκατος.

Ex. 26, 7. 36, 14. עשתי־עשרה ירישת
Num. 7, 72. עשתי עשר יום
Num. 29, 20. פרים עשתי־עשר
2 Reg. 25, 2. עשתי עשרה שנה
1 Chr. 12, 13. מכבני עשתי עשר
1 Chr. 24, 12. לאלישיב עשתי עשר
1 Chr. 25, 18. עשתי־עשר עזראל
1 Chr. 27, 14 עשתי־עשר לעשתי עשר
Jer. 1, 3. 52, 5. עשתי־עשרה שנה
Ez. 40, 49. עשתי עשרה אמה

constr. pl.: בַּעֲשָׁתֵי
Dt. 1, 3. בעשתי־עשר חדש
Jer. 39, 2. בעשתי־עשרה שנה
Ez. 26, 1. בעשתי־עשרה שנה

constr. pl.: לַעֲשָׁתֵי
Ex. 26, 8. 36, 15. לעשתי עשרה ירישת
1 Chr. 27, 14. עשתי־עשר לעשתי עשר
Zach. 1, 7. לעשתי־עשר חדש

עַשְׁתֶּרֶת

ז״כ, וסוף כנוי לנלילס כנענית, שענדוס הפלשתים, ונקרנת ג״כ עַשְׁתֹּרֶת [פסטעטע], ודכן ענודתס עגודת וכוכיס וסכניס, וקנר קְדֵשִׁים וּקְדֵשׁוֹת סוקדאו לכסן לה, ועאו סמוסתס לעיני הפשס. עגודתס נכלענן תוכר ע״י הספריים הקקוקיס והכמוקיס עוד, ד״מ עַבְדְּעַשְׁתֹּרֶת [אַבדפַאסטעטע], אַמַּתַּעֲשְׁתֹּרֶת וכדומס. סוד הפס סוף כוכנ, דומס לל עקתרות, לפסקת [לפסקת] נתכרי, שתקרס נפרס, שמוכנו לק״כ כוגס פרעי [פַּעגוס], ועגודת כוגס היל עגודת עשתרת, ועגודת נעל קו כל עגודת נקך. ומוס סרכוי עַשְׁתֹּרוֹת וסמן עַשְׁתֹּרֶת נהפלה, ומוכנו קו כמו נעלים וקשרות, לומר מנוות לעשתרת [פַּסטעטרעכוי־לען-פַל-עקטע], ועשס גו דוד קמק שפרשו נלמים נכוכות נקנות הנלן, קו לסמין פרי ותולדס של עדיים נכלל, כקשר ככר פרס מפרס לקל פרכדי [מוכל נפרוס הרל״נע], ע״פ שעשתרת נעלת סמול סנומק, ועשס מכסס לנן-סרוק, שפרשו תכיכי הנלן, מלשון עשתות קרניס, ונאמר עשתרות קרניס הן סלמים של עשתרת נעלת קרניס.

n. f. (pl. עַשְׁתָּרוֹת, c. עַשְׁתָּרוֹת), stella, sidus, significatione eadem, qua אַסְתֵּר, pers. *sitareh* (אַסְתָּרֶה b. Megilla I. f. 13.), spec. *Venus* planeta, quae neohebraice נֹגַהּ, arabice זֹהַר appellatur (opp. בַּעַל, בָּעַל, Jupiter = צֶדֶק), *Astarte* (אַשְׁתָּרָה), Dea Phoenicum (unde nmm. pr. punica *Abdastartus*, *Astarimus*), pl. de columnis arisve Astartae, translate fructus Astartae (*Veneres*), soboles gregis (Anwachs), propter vim Veneris procreatricem (unde ejus nomen מוֹלֵדֶת אֵם, *Μύλιττα* apud Herodotum, *Μουήθ* apud Epiphanium). LXX. ἄλσος, pl. τὰ ἄλση Ἀσταρώθ. A. ἀγάλματα Ἀστάρτης.

1 Reg. 11, 5. עשתרת אלהי צדנים

לְעַשְׁתֹּרֶת

1 Reg. 11, 33. לעשתרת אלהי צדנין
2 Rg. 23, 13. לעשתרת שקץ צידנים

pl.: עַשְׁתָּרוֹת
1 Sam. 31, 10. כליו בית עשתרות
1 Chr. 6, 56. עשתרות מאת מגרשיה

pl.: וַעֲשְׁתָּרוֹת
Jos. 13, 31. ועשתרות ואדרעי

pl.: הָעַשְׁתָּרוֹת
Jud. 10, 6. הבעלים ואת־העשתרות
1 Sam. 7, 4. הבעלים ואת־העשתרת
1 S. 12, 10. הבעלים ואת־העשתרת

pl.: וְהָעַשְׁתָּרוֹת
1 Sam. 7, 3. מתוככם והעשתרות

pl.: בְּעַשְׁתָּרֹת
Dt. 7, 13. שגר אלפיך ועשתרת צאנך
Jos. 9, 10. מלך הבשן אשר בעשתרות
Jos. 12, 4. 13, 12. בעשתרות ובאדרעי

pl.: וְלַעֲשְׁתָּרוֹת
Jud. 2, 13. לבעל ולעשתרות

vl. constr.: בְּעַשְׁתָּרֹת
Gn. 14, 5. בעשתרת קרנים
Dt. 1, 4. יושב בעשתרת

pl. constr.: וַעֲשְׁתָּרוֹת
Dt. 28, 4. 18. 51. ועשתרות צאנך

n. gent.: הָעַשְׁתָּרָתִי
1 Chr. 11, 44. עזיה העשתרתי

עָת

v. s. r. עָתַת *p.* 884.

עַתָּה

v. s. r. עָתַת *p.* 885.

עָתַד

פעל כותב, ובלתי שגור בקל, ומובנו סיות מוכן ומוכן וכעשה [בעברית נעשׂעטיגט זיין], וכן עָתֵד בעבר, ומוסכם עָתַד מצמח ומכוכם ועשׂיה [בוטעריישען, בעשׂעלענען], ומסתעל התעתד סיות מוכן וכעשה לדבר ומיועד. מכל לשון תכיר קוצ כעיס שתמות משרש ועכשו עָתַד, ודומה לו סָדַר, רַסַּד לעיל, שׁת לקמן, ובקנרתם תקפת משוי נשפתי מעבר, וקושב מובן זה תכיר עוד בשמיליך עָתַד בקמי, שנת בתבוסה תמור יכב ועמד ושיתם וכדומה, ושגור תמד מתד.

v. comp. intr., ex prosapia vv. סָדַר, רַסַּד, שָׁת, paratum, instructum esse. *Pi.* apparare, instruere, procurare. *Hitpa.* se parare, vel pass. destinatum esse. LXX. παρασκευάζειν (S. φροντίζειν); *Hitpa.* ἑτοιμάζειν.

Pi-el: עִתֵּד

impt. c. s.: וְעַתֵּדְהּ

Prv. 24, 27. ועתדה בשדה לך

Hitpa-el: הִתְעַתֵּד

3 perf. pl.: הָתְעַתְּדוּ

Job. 15, 28. אשר התעתדו לגלים עָתִיד

ת״ו וסכנוי עֲתִידִים, ולנקבי עֲתִידָה וסכנוי עֲתִידוֹת. סמוכן מוען ומוכן [בעבריש], וכן בשיוב סעתידים עורכ לויתן. לכן מוכן סכנוי עתידות כמוסבע, בכפל סמכוון, ל׳ רעות וקורות סעתידות לבוא, כאשר פרש קרק״בע; ג׳ חוכמות ועוכר, לדעת כל״ק, ע״ש שמוכן ומוען, ולדעת רש״י מעשה ומלכ, וסלקרון קכיב.

adj. m. (pl. עֲתִידִים, f. עֲתִידָה, pl. f. עֲתִידוֹת), paratus, promtus, instructus; *pl. f.* vel futura, quae instant s. imminent, τὰ μέλλοντα, vel opes, quas quis sibi comparavit, quarum cui firma est possessio, τὰ ὑπάρχοντα. LXX. ἕτοιμος, μέλλων, πρωτοστάτης. A. παρεσκευασμένος.

Job. 15, 24. כמלך ׀ עתיד לכידור

adj. m. pl.: עֲתִידִים

Esth. 3, 14. עתידים ליום הזה

Esth. 8, 13. Q'ri. היהודים עתודים

adj. m. pl.: הָעֲתִידִים

Job. 3, 8. העתידים ערר לויתן

adj. f. pl.: עֲתִידוֹת

Dt. 32, 35. וחש עתדת למו

pl. c. suff.: וַעֲתוּדוֹתֵיהֶם *Q'ri.*

Jes. 10, 13. ועתדותיהם שרשתי

עָתִיד

ת״ו כמו עָתִיד, כלי פרש סמכוון, כי שכיסם ניסוכיים פעוליים.

adj. m. prt. pass., sicut עָתִיד, opes, thesauri. LXX. ἰσχύς.

pl. c. suff.: וַעֲתוּדוֹתֵיהֶם *K'tib.*

Jes. 10, 13. ועתידותיהם שרשתי

עֲתִיד

נקרמי כמו נעבדי עָתִיד, כלי פרש סמכוון.

adj. aram., a hebr. עָתִיד significatione non diversum. LXX. (ἔχειν) ἑτοίμως.

adj. m. pl.: עֲתִידִין

Dan. 3, 15. הן איתיכון עתידין

עָתַם

פעל שכיי ין עָם, לשון סגבתי לעיל פתח עֵרם, וכן שָׁתַן יין, וכן נעבדי עתד יין ע. סמוכן קכיכ וקיימ [גלימען, נרענענען], ומוס פרש עתם קכיכ נעבדי, וכן נתתך תקנם סתקנם קכוכת לקרעך, וכן תקנתו סתקנם קכוכת לקרעך, ומוס כפעל עֲתָתָם. סזנעיס. ומוס כפעל עֲתָתָם.

v. secundarium (factum ex עֵם, v. s. עֵרם, quemadmodum שָׁתַן ex שָׁתָה arab. ex עד), candere, urere; *Ni.* adustum, percandefactum esse. Targ. חֲרוֹכַת אַרְעָא. Respondet arab. عَتَمَ, quod de flagrantissimo aestu dicitur, quare *Ibn-Ezra* et *Qimchi* inepte contulerunt arab. عتم, obscurari. LXX. συγκέκαυται ἡ γῆ.

Nif-al: נֶעְתָּם *3 perf.*

Jes. 9, 18. נעתם ארץ

עָתַק

פעל כותב, וסעתיד יֶעְתַּק, וסמוכן כפי לשון פרשתי לכל כפעל דָּתַק וגם לכל אָתַק, סמשס ועקיכס מעקוס [פֶּאֶלְטֶע-ריקקען], ל״מ ונוכ יעתק מעקומו, ומתמות של עָתֵק מסיכס סלשס ודקיפס וסדק, כלשון יעיד על זס מוכן של עתק נעבדי, וכן נשפתי מעבר [s. *tac*, gr. ταχ-ύνω; l. *tek*-u]. ומוס סכוסף חֲתָתִים יוכל ויחוק, לומר סמשס וססיר מעקוס למקוס, ל״מ לשל, סדק מדבר לדבר [פיכעריקקען, פערוועלטען], ל״מ מכתב לכתב, לכן כללו ג״כ תרגוס, וכל מתמות שלשכנו. לכן מוס נשפס עבריכיס מַעְתִּיק, הַמַּתֶּקֶת, הֶעְתֵּק, ונעבדי מעכו סתוקדי עֲתִיק.

עַתּוּד

ג״ו, וסרכוי עֲתוּדִים, וסמוכן סוכר כמין סעז [בֶּאקק], וכן עתוד נעבדי, ומתמות מוען ומוכוו ומשוכם, לומר קוק, ומסשלם על מכסיני לוחם.

n. m. (pl. עַתּוּדִים), hircus, utpote paratus, accinctus h. e. robustus, pugnax, trop. de populi ducibus, arab. *ghatûd*. LXX. τράγος, ἔριφος, χίμαῤῥος, κριός, ἀρήν, ἀμνός, δράκων, ἄρχειν. A. S. V.: κεφεινοί.

pl.: עַתּוּדִים

Num. 7, 17. עתודים חמשה

Num. 7, 23. 29. 35. חמשה עתדים 41. 47. 53. 59. 65. 71. 77. 83.

Nu. 7, 88. אילם ששים עתדים ששים

Ps. 50, 9. ממכלאתיך עתודים

Ps. 50, 13. ודם עתודים אשתה

Ps. 66, 15. בקר עם־עתודים

Prv. 27, 26. ומחיר שדה עתודים

Jer. 51, 40. כאילים עם־עתודים

pl.: וְעַתּוּדִים

Dt. 32, 14. בני־בשן ועתודים

Jes. 1, 11. וכבשים ועתודים

Jes. 34, 6. מדם כרים ועתודים

Ez. 27, 21. ואילים ועתודים

Ez. 39, 18. אילים כרים ועתודים

pl.: הָעַתּוּדִים

Gn. 31, 10. והנה העתדים העלים

Gn. 31, 12. וראה כל־העתדים

Zach. 10, 3. ועל־העתודים אפקוד

pl.: כְּעַתּוּדִים

Jer. 50, 8. כעתודים לפני־צאן

pl.: וְלָעַתּוּדִים

Ez. 34, 17. לאילים ולעתודים

pl. constr.: עַתּוּדֵי

Jes. 14, 9. כל־עתודי ארץ

עָתַם

פעל שכיי ין עָם, לשון סגבתי לעיל פתח עֵרם, וכן שָׁתַן יין, וכן נעבדי עתד יין ע. סמוכן קכיכ וקיימ [גלימען, נרענענען], ומוס פרש עתם קכיכ נעבדי, וכן נתתך תקנם סתקנם קכוכת לקרעך, וכן תקנתו סתקנם קכוכת לקרעך, ומוס כפעל עֲתָתָם. סזנעיס. ומוס כפעל עֲתָתָם.

v. secundarium (factum ex עֵם, v. s. עֵרם, quemadmodum שָׁתַן ex שָׁתָה arab. ex עד), candere, urere; *Ni.* adustum, percandefactum esse. Targ. חֲרוֹכַת אַרְעָא. Respondet arab. عَتَمَ, quod de flagrantissimo aestu dicitur, quare *Ibn-Ezra* et *Qimchi* inepte contulerunt arab. عتم, obscurari. LXX. συγκέκαυται ἡ γῆ.

Nif-al: נֶעְתָּם *3 perf.*

Jes. 9, 18. נעתם ארץ

עָתַק

פעל כותב, וסעתיד יֶעְתַּק, וסמוכן כפי לשון פרשתי לכל כפעל דָּתַק וגם לכל אָתַק, סמשס ועקיכס מעקוס [פֶּאֶלְטֶע-ריקקען], ל״מ ונוכ יעתק מעקומו, ומתמות של עָתֵק מסיכס סלשס ודקיפס וסדק, כלשון יעיד על זס מוכן של עתק נעבדי, וכן נשפתי מעבר [s. *tac*, gr. ταχ-ύνω; l. *tek*-u]. ומוס סכוסף חֲתָתִים יוכל ויחוק, לומר סמשס וססיר מעקוס למקוס, ל״מ לשל, סדק מדבר לדבר [פיכעריקקען, פערוועלטען], ל״מ מכתב לכתב, לכן כללו ג״כ תרגוס, וכל מתמות שלשכנו. לכן מוס נשפס עבריכיס מַעְתִּיק, הַמַּתֶּקֶת, הֶעְתֵּק, ונעבדי מעכו סתוקדי עֲתִיק.

v. comp. tr. (impf. יַעְתֵּק), propellere, provehi (arab. عتق properare, IV. propellere), transferre, transponere, trajicere, sicut אָתַק, דָּתַק, a rad. *taq*, sanscr. *tac*, gr. ταχ. *Hi.*, dimovere, transferre, μετατιθέναι, veluti montem, tentoria, translate transferre scriptionem, transscribere et seorsim libello comprehendere, neohebr. vertere ex uno idiomate in alterum. LXX. καταστρέφειν; *Hi.* ἀπαίρειν, ἀποστῆναι, γράφειν. A. μεταίρειν. S. הַמַּעְתֵּק הָרִים, ἐξαίρων ὄρη. LXX. ὁ παλαιῶν ὄρη.

3 imperf.: יֶעְתַּק

Job. 14, 18. וצור יעתק ממקומו

3 imperf.: וַיַּעְתֵּק

Job. 18, 4. ויעתק צור ממקומו

Hif-il: הֶעְתִּיק

3 perf. pl.: הֶעְתִּיקוּ

Job. 32, 15. התעתיקו מהם מלים

Prv. 25, 1. התעתיקו אנשי חזקיה

prt. masc.: הַמַּעְתִּיק *sg.*

Job. 9, 5. המעתיק הרים ולא ידעו

3 impf. ap.: וַיַּעְתֵּק

Gn. 12, 8. ויעתק משם ההרה

Gn. 26, 22. ויעתק משם ויחפר

עַתִּיק

ת״ו, וסמוכן נעקר מדכר, ועתיקי מצדים לפ״ו נעקרי מצדים ומוסרים שלש יינקו עוד [ענטרינקען], וכדקו מסן.

adj. m., translatus, avulsus, veluti ab uberibus h. e. ablactatus. LXX. οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μαστοῦ.

pl. constr.: עַתִּיקֵי

Jes. 28, 9. עתיקי משדים

עָתֵק I.

פעל כותב, וסמוכן זקיכס [שָׁלְטערן], וכן כפעל נקרמי ונעבדי, וג״כ שמס נתמוכס כותדק, ומוס לד״ק עתקו גס־ נגכו קיל, עתקס נכל כותכי, לומר כתיכן ונזקק. ומול מצמ לפי דעתי קליפס ועכיכס על דבר יתיס רכיס, לכן כמו כניר יתיס שלשו [פערגאנ־ גען], ולש מלגול סוקכס ולכון שנר, ול״כ כמו עתק לעיל. ומספרס כן עתיק וכין זקן לפ״ו יותע, כי עתיק כתמר מנעל יתיס רכיס, וזקן מלכון שנר, ולקח לנקור עתקס נכל פוכרי סרכון מן עָתֵק, שתמוטו כותקף נקצוי וקיתס, ועשו כטעס עיכו קמס [שנאכר], וכנר פרצו כמו כן נעל יכיעות שלמס.

v. intr., veterascere, senescere, arab. عَتِقَ, proprie provectum aetate esse, a v. praeteriendi s. evanescendi (cf. חלף, בוא aeth., טען arab., προβαίνειν Luc. 1, 7. 2, 36.). Male huc retulerunt Ψ. 6, 8., ubi עָתֵק vertendum est: erectum esse cum rigore, de oculis torpefactis. LXX. ἐπαλαιώθη. A. bene: μετῆρθην. S. ἐτριβανώθη. Hieron. *consumtus sum.*

3 perf. fem.: *עָתְקָה

Ps. 6, 8. *עתקה בכל־צוררי

3 perf. pl.: עָתְקוּ

Job. 21, 7. עתקו גם־גברו חיל

עַתִּיק

ת״ו, וסמוכן כניר יתיס [שָׁלְטע], ויזוע מצמכס, וכשס עכריכיס מוס נכרכו עַתִּיקִים, דכרים מעתות עכרו [שלטער־ טעימער].

adj. m., provectus aetate (syn. זָקֵן, canus senectute), pl. neohebr. עַתִּיקִים, antiquitates. LXX. Ἀθουκίμ. Targ. midrasice: דְּמִיתְצַסְקִין עַתִּיק יוֹמִין.

pl.: עַתִּיקִים

1 Chr. 4, 22. והדברים עתיקים

עַתִּיק

נקרמי כמו נעבדי, כלי פרש סמוכן, ושגור נתקנוס.

adj. m. aram., pergrandis natu, aetate jam gravis, exacta aetate, trop. de Deo aeterno. LXX. ὁ παλαιός (ἡμερῶν, τῶν ἡμερῶν).

Dan. 7, 13. ועד־עתיק יומיא

Dan. 7, 22. דיר־אתא עתיק יומיא

adj. m.: וַעֲתִיק

Dan. 7, 9. ועתיק יומין יתב

עָתֵק II.

פעל כותב, וסמוכן סיות מועתד ונקמן מוסעד ומוזקף [שטייף ויין], וכן סתמות של דָּתַק בגמרא, ומוס סיות מוקס נעיניס כלי תכועה, או סיות נעל לשוכס וכוכן [פֶּעסט, שטאַרק ויין], או סיות גשס וקשה ושו כלי כניעה ועכוס, כלי סתמוטעות, וכדומה מן סזשלות. וגם סזשלות כשס ישתלית מעקור זס ינלו, סכנוכות עָתֵק, עָתִיק.

v. comp. intr., rigidum, firmiter erectum esse, veluti de oculis torve intuentibus Ψ. 6, 8., firmum, constantem vel durum, praefractum, inflexibilem, pertinacem esse, sicut דָּתַק (unde neoh. חָתִיק, fidelis, orthodoxus).

3 perf.: עָתֵק *al. adj.*

Prv. 8, 18. הון עתק וצדקה

3 perf. fem.: עָתְקָה

Ps. 6, 8. עתקה בכל־צוררי

עָתֵק

ת״ו, וסמוכן דכר קשה כתין כניעה עוות ועוות וקשיות [שטאַרהעס, סאַרטעס, טרעטיגעס], ומשקל משקל דכר, ומשמש כאשר דכרנו.

n. m. (ad s. f. הָבֵר), durum, rigidum; pertinax, inflexibile, sensu morali. LXX. μεγαλορῥημοσύνη, ἀδικία, ἀνομία.

1 Sam. 2, 3. יצא עתק מפיכם

Ps. 31, 19. הדברות על־צדיק עתק

Ps. 75, 6. תדברו בצואר עתק

Ps. 94, 4. יביעו ידברו עתק

עָתֵק

ת״ו, וסמוכן טוב ושפר יקר ומכונד [שטאַטליך], ונשלל מן נשס על סדר.

adj. m., superbus, insignis, nobilis, pulcher (stattlich). LXX. μνημόσυνον. A. (εἰς ἔσθησιν) μετάρσεως. S. Th. παλαίωσις.

Jes. 23, 18. ולמכסה עתיק

עָתַר I.

פעל כותב ומעתיל יֶעְתַּר, ופתכונו כמו קָשַׁר עשיתו, לומר עשון ומעלפת הכל או קשיכס [דאַטפֿעסטן, דוֹפֿטען], ובשתת עֲשָׂרָה כשס סוכית קשיכס, ומשס עֲשָׂרָא קשכת, ודומה לו יָשַׁר בתרמי לשון קשור ותמור, ובשל שלוש עין בקוף ידוע [פֶּרֶק־קָטֶס], עוב וכוכן להגיע פתכון של קשיכס לתמטותו, ולש כמו שזשנו רבי סקדמונים ומפתרגומים רבו ותנגרת בקוק וכריות. ומוס פל״כ מתפלש לרל, לומר עכידה, ומתמות קשיכס [שכטענען, נעטען],

כהצלם מעצבי [מעצודם ותפלם נקעור] על מכלגי. ובמוכן זם מכפעל עָתַר מתכלם למעתיר [הקנ"ם] וקנול תפלם [ויך מרכיעתען לעסמנן, מרמַּ-רען], ל"מ ויעתר לו ל'. מכוסף הֶעְתִּיר חזוק אל קל, לומר תפלם נעד לחקי. ודע קוכל נעים שנשפם עניכיק ובכוס מלמון לכל המברים עכין עתר נקל כמו התפלל, ומכפעל לע מרכוי אל הקנ"ם כ"ל כמו נעכם ומקומלות התפלם, ועל זם תעם מכל"ק נספרו, ומוזק מר על מנכא מלמון נכל תפוכות ישראל ועל הפיעכים, לכן סוד מלמון מכם הממכמים.

v. comp. intr. (impf. יַעְתַּר), vaporare, fragrare, sicut קָטַר (commutato, ut saepe, *Ghain* et *Quf*), aram. עֲטַר, יְעַטַּר (syr. עֲטָרָא, suffitus), spec. de cultu Dei per crematione aromatum, deinde gener. non translate (minime a multiplicatione ac perseveratione), adorare, orare, supplicare. *Ni.* exorari h. e. exaudire, cum dativo personae precantis. *Ho.* intens., supplicem orare, precibus instare, seqq. interdum בְּעַד, לְ. LXX. δέεσθαι, εὔχεσθαι, εἰσακούειν; *Ni.* ἐπακούειν; *Hi.* προσεύχεσθαι.

A. נַעְתָּרוֹת Prv. 27, 6.: ἱκετικά.

3 *imperf.:* יַעְתַּר
Job. 33, 26. יעתר אל־אלוה

3 *imperf.:* וַיִּעְתַּר
Gn. 25, 21. ויעתר יצחק לי"י
Ex. 8, 26. 10, 10. ויעתר אלי־י"י
Jud. 13, 8. ויעתר מנוח אלי־י"י

Nif-al: נֶעְתַּר
3 *perf.:* וַנֶּעְתַּר
Jes. 19, 22. ונעתר להם ורפאם

part. pl.: וְנֶעְתָּרוֹת
Prv. 27, 6. ונעתרות נשיקות

inf. abs.: וַנַּעְתֵּר
1 Chr. 5, 20. ונעתר להם

impt. sg.: וְהִתְעַתֵּר
2 Chr. 33, 19. ותפלתו והתעתר־לו

3 *impf.:* וַיִּתְעַתֵּר *s. M.*
Gn. 25, 21. ויעתר לו י"י
2 Sam. 21, 14. ויעתר אלהים לארץ
2 Sam. 24, 25. ויעתר י"י לארץ
2 Chr. 33, 13. ויתפלל אליו ויעתר לו
Esr. 8, 23. ויעתר לנו

Hif-il: הֶעְתִּיר
1 *perf.:* וְהַעְתַּרְתִּי
Ex. 8, 25. והעתרתי אל י"י

impt. pl.: הַעְתִּירוּ
Ex. 8, 4. העתירו אל־י"י
Ex. 8, 24. העתירו בעדי
Ex. 9, 28. העתירו אלי־י"י

impt. pl.: וְהַעְתִּירוּ
Ex. 10, 17. והעתירו לי"י אלהיכם

1 *imperf.:* אַעְתִּיר
Ex. 8, 5. למתי אעתיר לך

2 *imperf.:* תַּעְתִּיר
Job. 22, 27. תעתיר אליו וישמעך

עָתַר

ג"י, וסמין עֲתַר. מסוכן ק' תמור וקטור [דופס], וכן פרש מתכנס יַעְתִּיר, ומקלמוכים טעו שפרשוהו מכניף [ונכוכס לכן־סכוך ויכקך וקמקי]. כ' כנוי ליזרלל העופר לל ד' ומעבלו לל"ק, וזהו ג"כ מזרש לעכיכו.

n. m. (c. עֲתַר), aroma, odor suavis, Targ. רְשַׁוּר; deinde concret. de eo, qui thymiama offert, cognomen Israelis. S. *ἱκετεύοντά μοι.* Sunt qui *abundantiam* vertant, in quorum numero est jam *Ibn-Saruk.*

constr.: וַעֲתַר
Ez. 8, 11. ועתר ענן־הקטרת

pl. c. suff.: עֲתָרֵי *n. p.*
Zeph. 3, 10. עתרי בת־פוצי

II. עָתַר

פעל נודד, ומוכנו כ"ל מסרס ומדוד מלמס שפיעה ופרימה [ליכערהֶנגען, -שערהֶמען], וע"כ מקומד עָתַר דומס לל יָתַר, ומס ג"כ מקקל ומזוי, וקוכתי כוס יק מזוי נזכס עָשַׁר, נרקומי נכל מקומות מסוכן לל שפיעה למכלו, וכן פרשומו רבי מקלמוכים.

v. comp. intr., superpendere, redundare, sicut עָשַׁר, יָתַר, arab. *kathira.* *Ni.* multiplicari, de oculis hominis fallacis. *Hi.* cumulare. LXX. *Ni.* ἑκούσια. Vulg. *fraudulenta.*

Hif-al: הָעְתַּר
2 *perf. pl.:* וַהֲעְתַּרְתֶּם
Ez. 35, 13. והעתרתם עלי דבריכם

עָתֹר
ג כ, ומסוכן יתיכס וכויס כוזכס ומפע שקיקס ומעלפס [ליכערפלוסס], ומגוכ מסס נשפס עכריכיס.

n. f., redundantia, thesaurus. LXX. εἰσακούειν.

Jer. 33, 6. עתרת שלום ואמת

עָתַת

פעל ל"ע כ"ק נגוכ, ומוכנו כמו עָרַד לעיל, לומר מכיס וכסיסס וספיכס [נַאֲסלגן, נעזעימעגן], וכאזכ מן עָד לעיל מסס עֵדֶן, כן מן עָת מסס עֵת לגיין סומן, כי מפעל אל מכיס וכסיסס תדיר נגוכ מסס אל עת, ומלת זמן רקיס, וקקוכ מזכס ומזוי עי נספר מיוק לאכ קנכתי לזכרזיס.

v. inus., sicut עָדַן (עֵדֶן), computare, notare, definire, unde n. temporis עֵת (syn. זְמַן, rad. מָן).

עֵת
ג"כ, ולפני מקיף עֵת, וכנכוי עֵתִי וסכנוי עֲתֵיהֶם, וגס עֵתוֹת, וסמקל מזקל חֵץ מן קנן. מפתרון זמן ועדן ומועד [נייע], ל"מ עת ערב, עת מכתך ערב, וכנגך לרוב נזמוגיס, וג"כ תמור עתך. וכאמר מומן נכך ויבר וכנון [זיקקלי־כע נייע], מומן קנוע ומועד [נעזעימעצ-], מכניכות יסיס [נייע-דויער], מומן סלמקס וכבר לו לסיפן, מכל לפי מיתך ומסוגיס. מכנוי מיודעי מומנים לזקנון מתקופות, לו ג"כ מעקרות ופנעיס, לו ג"כ כמו מוכיס וכגליס [מַלְגַן], ל"מ עתיס רבות, וכן זמן נתכמי, וכן נסוכי.

n. f. (ad s. f. חֵץ, pl. עֵתִים, עֵתוֹת), tempus, adverb. nunc (= עַתָּה), plerumque adjectis praepp., spec. tempus opportunum, καιρός, vel tempus constitutum s. statum, vel duratio temporis (Zeitdauer). Pl. tempora, fata, vel vices (Male), sicut זְמַן aram., פַּעַם, שָׁעָרִים, מוֹעֲדִים hebr. LXX. χρόνος, ὥρα (ὡρίμος), καιρός, εὐκαιρία, ἡμέρα, κλῆρος; בְּעִתּוֹ, καίριος; עַד־לֹא עֵת, ἄκαιρος; עֵת לֵדֶת, ὠδίν; עַד־עֵת, μέχρι; עֵת עֶרֶב, ἑσπέρα.

Gn. 29, 7. לא־עת האסף המקנה
Ex. 18, 22. 26. את־הדבר בכל־עת
Lev. 16, 2. ואל־יבא בכל־עת
Jos. 8, 29. עד־עת הערב
2 S. 24, 15. מהבקר ועד־עת מועד
1 Chr. 9, 25. מעת אל־עת
Esth. 5, 13. בכל־עת אשר אני ראה
Job. 22, 16. אשר־קמטו ולא־עת
Job. 27, 10. יקרא אלוה בכל־עת
Job. 39, 1. עת לדת יעלי־סלע
Job. 39, 2. וירעת עת לדתנה
Ps. 10, 5. יחילו דרכו בכל־עת
Ps. 34, 2. אברכה את־י"י בכל־עת
Ps. 62, 9. בטחו בו בכל־עת
Ps. 69, 14. לך י"י עת רצון
Ps. 102, 14. כי־עת לחננה
Ps. 105, 19. עד־עת בא־דברו
Ps. 106, 3. עשה צדקה בכל־עת
Ps. 119, 20. אל־משפטיך בכל־עת
Ps. 119, 126. עת לעשות לי"י
Prv. 5, 19. דדיה ירוך בכל־עת
Prv. 6, 14. בכל־עת מדנים ישלח
Prv. 8, 30. משחקת לפניו בכל־עת
Prv. 17, 17. בכל־עת אהב הרע
Eccl. 3, 2. עת ללדת
Eccl. 3, 2. עת לטעת
Eccl. 3, 3. עת להרוג
Eccl. 3, 3. עת לפרוץ
Eccl. 3, 4. עת לבכות
Eccl. 3, 4. עת ספוד
Eccl. 3, 5. עת להשליך אבנים
Eccl. 3, 5. עת לחבוק
Eccl. 3, 6. עת לבקש ועת לאבד
Eccl. 3, 6. עת לשמור
Eccl. 3, 7. עת לקרוע ועת לתפור
Eccl. 3, 7. עת לחשות ועת לדבר
Eccl. 3, 8. עת לאהב ועת לשנא
Eccl. 3, 8. עת מלחמה ועת שלום
Eccl. 3, 17. כי־עת לכל־חפץ
Eccl. 8, 6. יש עת ומשפט
Eccl. 8, 9. עת אשר שלט האדם
Eccl. 9, 8. בכל־עת יהיו בגדיך לבנים
Eccl. 9, 11 כי־עת ופגע יקרה את־כלם
Cant. 2, 12. עת הזמיר הגיע
Jer. 8, 7. שמרו את־עת באנה
Jer. 27, 7. עת ארצו גם־הוא
Jer. 46, 21. עת פקדתם
Jer. 49, 8. עת פקדתיו
Jer. 50, 27. עת פקדתם
Jer. 50, 31. עת פקדתיך
Jer. 51, 6. עת נקמה היא לי"י
Jer. 51, 33. כגרן עת הדריכה
Jer. 51, 33. עת־הקציר לה
Ez. 4, 10. מעת עד־עת תאכלנו
Ez. 4, 11. מעת עד־עת תשתה
Ez. 16, 8. והנה עתך עת דדים
Ez. 16, 57. עת חרפת בנות־ארם
Ez. 27, 34. עת נשברת מימים
Ez. 30, 3. עת גוים יהיה
Dan. 11, 24. מחשבתיו ועד־עת
Dan. 11, 35. עד־עת קץ כי־עוד
Dan. 12, 1. והיתה עת צרה
Dan. 12, 4. 9. עד־עת קץ
Hos. 13, 13. כי־עת לא־יעמד
Am. 5, 13. כי עת רעה היא
Mich. 2, 3. כי עת רעה היא
Mich. 5, 2. עת יולדה ילדה

sequente Maqef.: עֵת־
Lev. 15, 25. בלא עת־נדתה
Hag. 1, 2. לא עת־בא
Hag. 1, 2. עת־בית י"י לחבנות

וָעֵת
Eccl. 3, 1. ועת לכל־חפץ
Eccl. 3, 2. עת ללדת ועת למות
Eccl. 3, 2. ועת לעקור נטוע
Eccl. 3, 3. עת להרוג ועת לרפוא
Eccl. 3, 3. עת לפרוץ ועת לבנות
Eccl. 3, 4. עת לבכות ועת לשחוק
Eccl. 3, 4. עת ספוד ועת רקוד
Eccl. 3, 5. ועת כנוס אבנים
Eccl. 3, 5. ועת לרחק מחבק
Eccl. 3, 6. ועת לאבד
Eccl. 3, 6. ועת להשליך
Eccl. 3, 7. עת לקרוע ועת לתפור
Eccl. 3, 7. ועת לדבר
Eccl. 3, 8. עת לאהב ועת לשנא
Eccl. 3, 8. ועת שלום
Eccl. 8, 5. ועת ומשפט ידע לב
Jer. 30, 7. ועת־צרה היא ליעקב
Hos. 10, 12. ועת לדרוש את־י"י

הָעֵת
Neh. 6, 1. עד־העת ההיא דלתות
Neh. 13, 21. מן־העת ההיא לא באו
Ez. 7, 7. בא העת קרוב היום
Ez. 7, 12. בא העת הגיע היום
Dan. 12, 2. עד העת ההיא

c. h int.: הַעֵת
2 Rg. 5, 26. העת לקחת את־הכסף
Hag. 1, 4. העת לכם אתם לשבת

וְהָעֵת
Esr. 10, 13. והעת גשמים

בְּעֵת
Gn. 31, 10. ויהי בעת יחם הצאן
Gn. 38, 27. ויהי בעת לדתה
Jud. 10, 14. יושיעו לכם בעת צרתכם
1 S. 18, 19. ויהי בעת תת את־מרב
ויהי בעת יביא את־
2 Chr. 24, 11. הארון
Job. 6, 17. בעת יזרבו נצמתו
Ps. 37, 19. לא יבשו בעת רעה
Ps. 37, 39. מעוזם בעת צרה
Jes. 33, 2. ישועתנו בעת צרה
Jes. 49, 8. בעת רצון עניתיך
Jer. 2, 17. בעת מולכך בדרך
Jer. 2, 28. אם־יושיעוך בעת רעתך
Jer. 6, 15. בעת־פקדתים יכשלו
Jer. 8, 12. בעת פקדתם יכשלו
Jer. 10, 15. 51, 18. בעת פקדתם יעבדו
Jer. 11, 12. בעת רעתם
Jer. 11, 14. בעת קראם אלי
Jer. 14, 8. מושיעו בעת צרה
Jer. 15, 11. בעת רעה ובעת צרה
Jer. 18, 23. בעת אפך עשה בהם
Jer. 20, 16. בעת צהרים
Jer. 50, 16. ותופש מגל בעת קציר
Ez. 21, 30. 34. בעת עון קץ
Ez. 35, 5. בעת אידם בעת עון קץ
Zach. 10, 1. מטר בעת מלקוש

בָּעֵת
Gn. 21, 22. ויהי בעת ההוא
Gn. 38, 1. ויהי בעת ההוא
Num. 22, 4. למואב בעת ההוא
Dt. 1, 9. 16. 3, 18. בעת ההוא לאמר
Dt. 1, 18. ואצוה אתכם בעת ההוא
Dt. 2, 34. כל־עריו בעת ההוא
Dt. 3, 4. כל־עריו בעת ההוא
Dt. 3, 8. ונקח בעת ההוא
Dt. 3, 12. וירשנו בעת ההוא
Dt. 3, 21. 23. בעת ההוא לאמר
Dt. 4, 14. צוה י"י בעת ההוא
Dt. 5, 5. וביניכם בעת ההוא
Dt. 9, 20. בעד אהרן בעת ההוא
Dt. 10, 1. בעת ההוא אמר י"י אלי
Dt. 10, 8. בעת ההוא הבדיל י"י
Jos. 5, 2. בעת ההיא אמר י"י
Jos. 6, 26. וישבע יהושע בעת ההיא
Jos. 11, 10. וישב יהושע בעת ההיא
Jos. 11, 21. ויבא יהושע בעת ההיא
Jud. 3, 29. מואב בעת ההיא
שפטה את־ישראל בעת
ההיא
Jud. 4, 4.
Jud. 11, 26. לא־הצלתם בעת ההיא
Jud. 12, 6. ויפל בעת ההיא מאפרים
Jud. 21, 14. וישב בנימן בעת ההיא
Jud. 21, 24. בני־ישראל בעת ההיא
1 Rg. 8, 65. ויעש שלמה בעת־ההוא

ויהי בעת ההיא 1 Reg. 11, 29.
בעת ההיא חלה אביה 1 Reg. 14, 1.
תפשע לבנה בעת ההיא 2 Rg. 8, 22.
בעת ההיא השיב רצין 2 Rg. 16, 6.
בעת ההיא קצף חזקיה 2 Rg. 18, 16.
בעת ההיא שלח בראדך 2 Rg. 20, 12.
בעת ההיא עלה 2 Reg. 24, 10.
בעת ההיא בראות 1 Chr. 21, 28.
ומזבח העלה בעת ההיא 1 Chr. 21, 29.
בעת ההיא שבעת ימים 2 Chr. 7, 8.
ויכנעו בני־ישראל בעת ההיא 2 Chr. 13, 18.
מן־העם בעת ההיא 2 Chr. 16. 10.
אז תפשע לבנה בעת ההיא 2 Chr. 21, 10.
בעת ההיא שלה 2 Chr. 28, 16.
כי לא יכלו לעשתו בעת ההיא 2 Chr. 30, 3.
את־הפסח בעת ההיא 2 Chr. 35, 17.
המשקל בעת ההיא Esr. 8, 34.
גם בעת ההיא אמרתי Neh. 4, 16.
תחרישי בעת הזאת Esth. 4, 14.
בעת־ההיא בחדש Esth. 8, 9.
ושריך בעת יאכלו Eccl. 10, 17.
בעת ההיא יובל־שי Jes. 18, 7.
בעת ההיא דבר ה׳ Jes. 20, 2.
בעת ההיא שלח מראדך Jes. 39, 1.
בעת ההיא יקראו Jer. 3, 17.
בעת ההיא יאמר Jer. 4, 11.
בעת ההיא נאם־ה׳ Jer. 8, 1. 31, 1.
בעת ההיא ידם Am. 5, 13.
פניו מהם בעת ההיא Mich. 3, 4.
בעת ההיא אחפש Zeph. 1. 12.
כל־מעניך בעת ההיא Zeph. 3, 19.
בעת ההיא אביא אתכם Zeph. 3, 20.

וּבְעֵת

ובעת החלו ברנה 2 Chr. 20, 22.
ובעת חצר לו 2 Chr. 28, 22.
ובעת החל העולה 2 Chr. 29, 27.
ובעת צרתם יצעקו Neh. 9, 27.
ובעת רעתם יאמרו Jer. 2, 27.
ובעת קץ יתנגח עמו Dan. 11, 40.

וּבְעֵת

ובעת ההיא פלשתים Jud. 14, 4.
ובעת ההיא בא חנני 2 Chr. 16, 7.
ובעת ההיא אצמיח Jer. 33. 15.
בימים ההמה ובעת ההיא Jer. 50, 4.
בימים ההם ובעת ההיא Jer. 50, 20.
ובעת ההיא יעמד Dan. 12, 1.
ובעת ההיא ימלט Dan. 12, 1.
ובעת ההיא אשר אשוב Joel 4, 1.
ובעת קבצי אתכם Zeph. 3, 20.

כְּעֵת

כעת מנחת־ערב Dan. 9, 21.

כָּעֵת

אשוב אליך כעת חיה Gn. 18, 10. 14.
הנני ממטיר כעת מחר Ex. 9, 18.
כעת יאמר ליעקב Num. 23, 23.
מחר כעת הזאת Jos. 11, 6.
כעת תאשמו Jud. 21, 22.
כעת ׀ מחר אשלח 1 Sam. 9, 16.
כעת ׀ מחר השלשית 1 Sam. 20, 12.
כעת מחר אשים 1 Reg. 19, 2.
כי ׀ אם־כעת מחר אשלח 1 Rg. 20, 6.
למועד הזה כעת חיה 2 Rg. 4, 16. 17.
כה ׀ אמר ה׳ כעת ׀ מחר 2 Reg. 7, 1.
כעת מחר בשער שמרון 2 Rg. 7, 18.
ובאו אלי כעת מחר 2 Reg. 10, 6.
כעת במרום תמריא Job. 39, 18.
כעת הראשון הקל Jes. 8, 23.

וּכְעֵת

וכעת מותה ותדברנה 1 Sam. 4, 20.
וכעת צאת הקץ 2 Chr. 21, 13.

וְכָעֵת

וכעת לא השמיענו Jud. 13, 23.

לְעֵת

היונה לעת ערב Gn. 8, 11.
לעת ערב Gn. 24, 11.
לעת צאת השאבת Gn. 24, 11.
לעת תמוט רגלם Dt. 32, 35.
לעת ׀ בוא השמש Jos. 10, 27.
לעת האכל גשו הלם Ruth 2, 14.
לעת ׀ צאת המלאכים 2 Sam. 11, 1.
ויהי לעת הערב 2 Sam. 11, 2.
ויהי לעת זקנת שלמה 1 Rg. 11, 4.
לעת זקנתו חלה 1 Reg. 15, 23.
לעת־יום ביום יבאו 1 Chr. 12, 22.
לעת תשובת השנה 1 Chr. 20, 1.
לעת ׀ צאת המלכים 1 Chr. 20, 1.
וימת לעת בוא השמש 2 Chr. 18, 34.
לעת כזאת הגעת Esth. 4, 14.
אשר חשכת לעת צר Job. 38, 23.
לעת פניך ר״ Ps. 21, 10.
אליך לעת מצא Ps. 32, 6.
אל־תשליכני לעת זקנה Ps. 71, 9.
לעת רעה כשתפול Eccl. 9, 12.
לעת ערב והנה בלהה Jes. 17, 14.
לעת מרפה והנה בעתה Jer. 8, 15.
לעת־קץ החזון Dan. 8, 17.
לעת־ערב יהיה־אור Zach. 14, 7.

וְלָעֵת

ולעת מרפא והנה בעתה Jer. 14, 19.

מֵעֵת

מעת אל־עת עם־אלה 1 Chr. 9, 25.
מעת דגנם Ps. 4, 8.
מעת היותה שם אני Jes. 48, 16.
מעת עד־עת תאכלנו Ez. 4, 10.
מעת עד־עת תשתה Ez. 4, 11.

וּמֵעֵת

ומעת אשר־סר אמציהו 2 Chr. 25, 27.
ומעת הוסר התמיד Dan. 12, 11.
cum suff.: עִתָּךְ
למה תמות בלא עתך Eccl. 7, 17.
cum suff.: עִתּוֹ
והנה עתך עת דדים Ez. 16, 8.
cum suff.: עִתּוֹ
האדם את־עתו Eccl. 9, 12.
cum suff.: בְּעִתּוֹ
מטר־ארצכם בעתו Dt. 11, 14.
לתת מטר־ארצך בעתו Dt. 28, 12.
כעלות גדיש בעתו Job. 5, 26.
התציא מזרות בעתו Job. 38, 32.
אשר פריו ׀ יתן בעתו Ps. 1, 3.
לתת אכלם בעתו Ps. 104, 27.
את־אכלם בעתו Ps. 145, 15.
וריבר בעתו מה־טוב Prv. 15, 23.
הכל עשה יפה בעתו Eccl. 3, 11.
ויורה ומלקוש בעתו Jer. 5, 24.
והורדתי הגשם בעתו Ez. 34, 26.
ולקחתי דגני בעתו Hos. 2, 11.
cum suff.: עִתָּהּ
וקרוב לבוא עתה Jes. 13, 22.
cum suff.: עִתָּהּ
דם בתוכה לבוא עתה Ez. 22, 3.
cum suff.: בְּעִתָּהּ
ר״ בעתה אחישנה Jes. 60, 22.
cum suff.: עִתָּם
ויהי עתם לעולם Ps. 81, 16.
cum suff.: בְּעִתָּם
ונתתי גשמיכם בעתם Lev. 26, 4.
יומם־ולילה בעתם Jer. 33, 20.
pl.: עִתִּים
רבות עתים Neh. 9, 28.
לא־נצפנו עתים Job. 24, 1.
pl.: הָעִתִּים
לחכמים ידעי העתים Esth. 1, 13.
ובצוק העתים Dan. 9, 25.
ולקץ העתים שנים Dan. 11, 13.
pl.: וְהָעִתִּים
והעתים אשר עברו 1 Chr. 29, 30.
pl.: בְּעִתִּים
בעתים מזמנות Neh. 13, 31.
pl.: בָּעִתִּים
ומחזקה בעתים Dan. 11, 6.
pl.: וּבָעִתִּים
ובעתים החם 2 Chr. 15, 5.
ובעתים החם Dan. 11, 14.
pl.: לָעִתִּים
יודעי בינה לעתים 1 Chr. 12, 32.
pl.: לְעִתִּים
יבא לעתים מזמנים Esr. 10, 14.
לעתים מזמנים Neh. 10, 35.
pl.: וְלָעִתִּים
ולעתים רחוקות Ez. 12, 27.
pl. c. suff.: עִתֶּיךָ
והיה אמונת עתיך Jes. 33, 6.
2 *pl.:* לְעִתּוֹת
משגב לעתות בצרה Ps. 9, 10.
תעלים לעתות בצרה Ps. 10, 1.
pl. c. suff.: עִתָּי
בידך עתתי Ps. 31, 16.

עַתָּה

טעמיי מן עת, ומספסק עתה, נסמ סתכלית, ומוכנו לעת סוס [כון, יעצע], וספוכו קו, מקו, ונשמר מעתק, על עתק, עתק וס, עתק סכסך, נסשלוש רבוע, עי׳ כמדרש מלין.

adv. (a n. עֵת, c. *He* finis, in p. עַתָּה), nunc, modo (opp. אָז, מֵאָז). LXX. *νῦν, νυνί, οὖν, ἰδού, δή, ἀλλά*; עַתָּה וְעַתָּה, *διὰ τοῦτο*; כִּי עַתָּה, *δέ*; עַתָּה הַפַּעַם, *ὁ νῦν καιρός*.

עַתָּה *p.*

עתה נרע לך מהם Gn. 19, 9.
כי ׀ עתה ידעתי Gn. 22, 12.
עתה הרחיב ה׳ לנו Gn. 26, 22.
אתה עתה ברוך ה׳ Gn. 26, 29.
עתה לקח ברכתי Gn. 27, 36.
עתה יאהבני אישי Gn. 29, 32.
עתה הפעם ילוה אישי Gn. 29, 34.
עתה קום צא מן־הארץ Gn. 31, 13.
עתה הסכלת עשו Gn. 31, 28.
כי עתה ריקם שלחתני Gn. 31, 42.
ואחר עד־עתה Gn. 32, 5.
עתה שבנו זה פעמים Gn. 43, 10.
גם־עתה כדבריכם Gn. 44, 10.
מנעורינו ועד־עתה Gn. 46, 34
רבים עתה עם הארץ Ex. 5, 5
עתה תראה אשר אעשה Ex. 6, 1.
עתה שלחתי את־ידי Ex. 9, 15.
הוסדה ועד־עתה Ex. 9, 18.
עתה ידעתי כי־גדול ה׳ Ex. 18, 11.
עתה שמע בקלי Ex. 18, 19.
עתה תראה חיקרך Num. 11, 23.
עתה ילחכו הקהל Num. 22, 4.
עתה לכה קבה־לי Num. 22, 11.
כי עתה הרגתיך Num. 22, 29.
עתה גם־אתכה הרגתי Num. 22, 33.
הנה־באתי אליך עתה Num. 22, 38.
אראנו ולא עתה Num. 24, 17.
עתה קמו ועברו לכם Dt. 2, 13.
כי לא־באתם עד־עתה Dt. 12, 9.
ראו ׀ עתה כי אני אני הוא Dt. 32, 39.
שר־צבא־ה׳ עתה באתי Jos. 5, 14.
כלחי אז וכוכחי עתה Jos. 14, 11.
מה־עשיתי עתה ככם Jud. 8, 2.
זבח וצלמנע עתה בידך Jud. 8, 6. 15.
צא־נא עתה והלחם בו Jud. 9, 38.
ומדוע באתם אלי עתה Jud. 11, 7.
לכן עתה שבנו אלך Jud. 11, 8.
עתה יבא דבריך Jud. 13, 12.
עתה הגידה־נא לי Jud. 16, 10.
עתה ידעתי כי־ייטיב Jud. 17, 13.
מאז הבקר ועד־עתה Ruth 2, 7.
ואמר ׀ לו כי עתה תתן 1 S. 2, 16.
עתה שימה־לנו מלך 1 Sam. 8, 5.
עתה נלכה שם 1 Sam. 9, 6.
מהר ׀ עתה כי היום 1 Sam. 9, 12.
גם־עתה התיצבו 1 Sam. 12, 16.
עתה ירדו פלשתים 1 Sam. 13, 12.
כי עתה הכין ה׳ 1 Sam. 13, 13.
עתה לא־רבתה מכה 1 Sam. 14, 30.
עתה לך והכיתה 1 Sam. 15, 3.
עתה כבדני נא 1 Sam. 15, 30.
מה עשיתי עתה 1 Sam. 17, 29.
עתה הרעים אשר־לך 1 Sam. 25, 7.
עתה אספה יום־אחד 1 Sam. 27, 1.
ואף כי־עתה בן־הימיני 2 S. 16, 11.
הנה עתה הוא־נחבא 2 Sam. 17, 9.
עתה כמנו עשרה אלפים 2 S. 18, 3.
מנעריך עד־עתה 2 Sam. 19, 8.
עתה ירע לנו 2 Sam. 20, 6.
עתה דע וראה 2 Sam. 24, 13.
רב עתה הרף ידך 2 Sam. 24, 16.
ואתה עתה הקל 1 Reg. 12, 4.
עתה ראה ביתך דוד 1 Rg. 12, 16.
עתה תשוב המלכה 1 Rg. 12, 26.
זה היום ומה גם־עתה 1 Rg. 14, 14.
עתה זה ידעתי 1 Reg. 17, 24.
עתה ה׳ קח נפשי 1 Reg. 19, 4.
עתה תעשה מלוכה 1 Reg. 21, 7.
עתה רוץ־נא לקראתה 2 Rg. 4, 26.
הנה עתה זה באו 2 Reg. 5, 22.
הארץ ועד־עתה 2 Reg. 8, 6.
מעל־פניו עד־עתה 2 Reg. 13, 23.
עתה על־מי בטחת 2 Reg. 18, 20.
עתה הנה בטחת 2 Reg. 18, 21.
עתה המבלעדי ה׳ 2 Reg. 18, 25.
עתה הביאתיה 2 Reg. 19, 25.
רב עתה הרף ידך 1 Chr. 21, 15.
עתה בני יחי ה׳ עמך 1 Chr. 22, 11.
עתה תנו לבבכם 1 Chr. 22, 19.
ראה ׀ עתה כי־ה׳ בך 1 Chr. 28, 10.
עתה ה׳ אלהים יאמן 2 Chr. 1, 9.
עתה חכמה ומדע תן 2 Chr. 1, 10.
עתה אלהי יהיו־נא עיניך 2 Chr. 6, 40
עתה עיני יהיו פתחות 2 Chr. 7, 15.
עתה ראה ביתך דויד 2 Chr. 10, 16.
עתה שבה בביתך 2 Chr. 25, 19.
עתה התקדשו וקדשו 2 Chr. 29, 5.
עתה עם־לבבי לכרות 2 Chr. 29, 10.
בני עתה אל־תשלו 2 Chr. 29, 11.
עתה מלאתם ידכם לי׳ 2 Chr. 29, 31.
עתה אל־תקשו ערפכם 2 Chr. 30, 8.
עתה עבדו את־י׳ 2 Chr. 35, 3.
עתה שכבתי ואשקוט Job. 3, 13.
כי עתה ׀ תבוא אליך Job. 4, 5.
עתה מחול ימים יכבד Job. 6, 3.
כי־עתה הייתם לא Job. 6, 21.
כי־עתה לעפר אשכב Job. 7, 21.
כי־עתה יער עליך Job. 8, 6.
כי־עתה אחריש ואגוע Job. 13, 19.
כי־עתה צעדי תספור Job. 14, 16.
אך־עתה הלאני Job. 16, 7.
עתה הנה בשמים עדי Job. 16, 19.
עתה אקום יאמר ה׳ Ps. 12, 6.
אשרנו עתה סבבוני Ps. 17, 11.
עתה ידעתי Ps. 20, 7.
לא־עתה יבוש יעקב Jes. 29, 22.
ולא עתה פניו יחורו Jes. 29, 22.
עתה בוא כתבה Jes. 30, 8.
עתה אקום יאמר ה׳ Jes. 33, 10.
עתה ארומם Jes. 33, 10.
עתה אנשא Jes. 33, 10.
עתה על־מי בטחת Jes. 36, 5.
ויצרתיך עתה הבאתיה Jes. 37, 26.
עתה תצמח Jes. 43, 19.
עתה נבראו ולא מאז Jes. 48, 7.
כי עתה תצרי מיושב Jes. 49, 19.
עתה גם־אני אדבר Jer. 4, 12.
עתה יזכר עונם Jer. 14, 10.
מושבים מבבלה עתה Jer. 27, 16.

מנעורי ועד־עתה Ez. 4, 14.
עתה הקץ עליך Ez. 7, 3.
עתה מקרוב אשפך Ez. 7, 8.
עת יזנה הזנותיה Ez. 23, 43.
עתה יחרדו האין Ez. 26, 18.
עתה אשיב את־שבות Ez. 39, 25.
עתה ירחקו את־זנותם Ez. 43, 9.
עתה יצאתי להשכילך Dan. 9, 22.
עתה שלחתי אליך Dan. 10, 11.
עתה ירעם ר׳ Hos. 4, 16.
עתה חזנית אפרים Hos. 5, 3.
עתה יאכלם חדש Hos. 5, 7.
עתה סבבום מעלליהם Hos. 7, 2.
עתה היו בגיום Hos. 8, 8.
עתה אקבצם Hos. 8. 10.
עתה יזכור עונם Hos. 8, 13.
עתה יאשמו Hos. 10, 2.
עתה יאמרו אין מלך Hos. 10, 3.
וגם־עתה נאם־ר׳ Joel 2, 12.
עתה יגלו Am. 6, 7.
עתה למה תריעי Mich. 4, 9.
עתה תצאי מקריה Mich. 4, 10.
עתה תתגדדי Mich. 4, 14.
עתה יגדל עד־אפסי Mich. 5, 3.
עתה תהיה מבוכתם Mich. 7, 4.
עתה תהיה למרמס Mich. 7, 10.
ומה אתם ראים אתו עתה Hag. 2, 3.
עתה ראיתי בעיני Zach. 9, 8.

וְעַתָּה *adv.:*

ועתה ׀ פן ישלח ידו Gn. 3, 22.
ועתה ארור אתה Gn. 4, 11.
ועתה לא־יבצר מהם Gn. 11, 6.
ועתה הנה אשתך Gn. 12, 19.
ועתה השב אשת Gn. 20, 7.
ועתה השבעה לי Gn. 21, 23.
ועתה אם־ישכם עשים Gn. 24, 49.
ועתה שא־נא כליך Gn. 27, 3.
ועתה בני שמע בקלי Gn. 27, 8. 43.
ועתה מתי אעשה Gn. 30, 30.
ועתה כל אשר אמר Gn. 31, 16.
ועתה הלך הלכת Gn. 31, 30.
ועתה לכה נכרתה ברית Gn. 31, 44.
ועתה הייתי לשני מחנות Gn. 32, 11.
ועתה ׀ לכו ונהרגהו Gn. 37, 20.
ועתה ירא פרעה Gn. 41, 33.
ועתה כבאי Gn. 44, 30.
ועתה ישב־נא עבדך Gn. 44, 33.
ועתה ׀ אל־תעצבו Gn. 45, 5.
ועתה לא־אתם שלחתם Gn. 45, 8.
ועתה ישבו־נא עבדיך Gn. 47, 4.
ועתה שני־בניך Gn. 48, 5.
ועתה אעלה־נא Gn. 50, 5.
ועתה שא נא לפשע Gn. 50, 17.
ועתה אל־תיראו Gn. 50, 21.
ועתה הנה צעקת Ex. 3, 9.
ועתה לכה ואשלחך Ex. 3, 10.
ועתה נלכה־נא Ex. 3, 18.
ועתה לך ואנכי Ex. 4, 12.
ועתה לכו עבדו Ex. 5. 18.
ועתה שלח העז Ex. 9, 19.
ועתה שא נא חטאתי Ex. 10, 17.
ועתה אם־שמוע תשמעו Ex. 19, 5.
ועתה הניחה לי Ex. 32, 10.
ועתה אעלה אלי־ר׳ Ex. 32, 30.
ועתה אם־תשא חטאתם Ex. 32, 32.
ועתה לך ׀ נחה את־העם Ex. 32, 34.
ועתה הורד עדיך Ex. 33, 5.
ועתה אם־נא מצאתי Ex. 33, 13.
ועתה נפשנו יבשה Num. 11, 6.
ועתה יגדל־נא כח אדני Nu. 14, 17.
ועתה לכה־נא ארה־לי Num. 22, 6.
ועתה שבו נא בזה Num. 22, 19.
ועתה אם־רע בעיניך Num. 22, 34.
ועתה ברח־לך Num. 24, 11.
ועתה הנני הולך לעמי Nu. 24, 14.
ועתה הרגו כל־זכר Num. 31, 17.
ועתה ישראל שמע Dt. 4, 1.
ועתה למה נמות Dt. 5, 22.
ועתה ישראל מה ר׳־ Dt. 10, 12.
ועתה שמך ר׳־ אלהיך Dt. 10, 22.
ועתה הנה הבאתי Dt. 26, 10.
ועתה כתבו לכם Dt. 31, 19.
ועתה קום עבר Jos. 1, 2.
ועתה השבע נא Jos. 2, 12.
ועתה קחו לכם Jos. 3, 12.
ועתה כרתו־לנו Jos. 9, 6. 11.
ועתה הנה יבש Jos. 9, 12.
ועתה לא נוכל לנגע Jos. 9, 19.
ועתה ארורים אתם Jos. 9, 23.
ועתה הננו בידך Jos. 9, 25.
ועתה חלק את־הארץ Jos. 13, 7.
ועתה הנה החיה ר׳ Jos. 14, 10.
ועתה הנה אנכי Jos. 14, 10.
ועתה תנה־לי Jos. 14, 12.
ועתה הניח ר׳־ Jos. 22, 4.
ועתה פנו Jos. 22, 4.
ועתה יראו אתד־ר׳ Jos. 24, 14.
ועתה הסירו את־אלהי הנכר Jos. 24, 23.
ועתה נטשנו ר׳־ Jud. 6, 13.
ועתה קרא נא Jud. 7, 3.
ועתה אם־באמת Jud. 9, 16.
ועתה קום לילה Jud. 9, 32.
ועתה השיבה אתהן Jud. 11, 13.
ועתה ר׳ ׀ אלהי ישראל Jud. 11, 23.
ועתה הטוב טוב אתה Jud. 11, 25.
ועתה השמרי נא Jud. 13, 4.
ועתה אל־תשתי ׀ יין Jud. 13, 7.
ועתה קחו־אותה לי Jud. 14, 2.
ועתה אמות בצמא Jud. 15, 18.
ועתה אשיבנו לך Jud. 17, 3.
ועתה דעו מה־תעשו Jud. 18, 14.
ועתה זה חדבר Jud. 20, 9.
ועתה תנו את־האנשים Jud. 20, 13.
ועתה הלא בעז Ruth 3, 2.
ועתה כי אמנם Ruth 3, 12.
ועתה נאם־ר׳ 1 Sam. 2, 30.
ועתה קחו ועשו 1 Sam. 6, 7.
ועתה שמע בקולם 1 Sam. 8, 9.
ועתה עלו כי־אתו 1 Sam. 9, 13.
ועתה התיצבו לפני ר׳ 1 S. 10, 19.
ועתה הנה המלך 1 Sam. 12, 2.
ועתה התיצבו 1 S. 12, 7.
ועתה הצילנו מיד איבינו 1S. 12, 10.
ועתה הנה המלך 1 Sam. 12, 13.
ועתה ממלכתך 1 Sam. 13, 14.
ועתה שמע לקול 1 Sam. 15, 1.
ועתה שא נא את־חטאתי 1S. 15, 25.
ועתה התחתן במלך 1 Sam. 18, 22.
ועתה השמר־נא 1 Sam. 19, 2.
ועתה אם־מצאתי חן 1 Sam. 20, 29.
ועתה שלח וקח 1 Sam. 20, 31.
ועתה מה־יש תחת־ידך 1 S. 21, 4.
ועתה לכל־אות נפשך 1 S. 23, 20.
ועתה הנה ידעתי 1 Sam. 24, 21.
ועתה השבעה לי 1 Sam. 24, 22.
ועתה שמעתי 1 Sam. 25, 7.
ועתה דעי וראי 1 Sam. 25, 17.
ועתה אדני חי־ר׳ 1 Sam. 25, 26.
ועתה יהיו כנבל 1 Sam. 25, 26.
ועתה חברכה הזאת 1 Sam. 25, 27.
ועתה אכנו נא בחנית 1 Sam. 26, 8.
ועתה קחנא את־החנית 1S. 26, 11.
ועתה ׀ ראה אי־חנית 1 Sam. 26, 16.
ועתה ישמע־נא אדני 1 Sam. 26, 19.
ועתה אל־יפל דמי ארצה 1S. 26, 20.
ועתה שמע־נא גם־אתה 1 S. 28, 22.
ועתה שוב ולך בשלום 1 Sam. 29, 7.
ועתה חשכם בבקר 1 Sam. 29, 10.
ועתה יעשה־ר׳ עמכם 2 Sam. 2, 6.
ועתה ׀ תחזקנה ידיכם 2 Sam. 2, 7.
ועתה עשו כי ר׳ אמר 2 S. 3, 18.
ועתה חלוא אבקש 2 Sam. 4, 11.
ועתה כה־תאמר לעבדי 2Sam. 7, 8.
ועתה ר׳ אלהים 2 Sam. 7, 25.
ועתה ׀ אדני ר׳ 2 Sam. 7, 28.
ועתה הואל וברך 2 Sam. 7, 29.
ועתה לא־תסור חרב 2 Sam. 12, 10.
ועתה ׀ מת למה זה 2 Sam. 12, 23.
ועתה אסף את־יתר העם 2 S. 12, 28.
ועתה דבר־נא 2 Sam. 13, 13.
ועתה אחותי החרישי 2Sam. 13, 20.
ועתה אל־ישם אדני 2 Sam. 13, 33.
ועתה אשר־באתי לדבר 2 S. 14, 15.
ועתה אראה פני המלך 2 S. 14, 32.
ועתה ואני עבדך 2 Sam. 15, 34.
ועתה שלחו מהרה 2 Sam. 17, 16.
ועתה טוב כי־תהיה 2 Sam. 18, 3.
ועתה קום צא 2 Sam. 19, 8.
ועתה ברח מן־הארץ 2 Sam. 19, 10.
ועתה למה אתם מחרשים 2 S. 19, 11.
ועתה ר׳־ העבר 2 Sam. 24, 10.
ועתה לכי איעצך נא 1 Reg. 1, 12.
ועתה הנה אדניה מלך 1 Rg. 1, 18.
ועתה אל־תנקהו 1 Reg. 2, 9.
ועתה שאלה אחת 1 Reg. 2, 16.
ועתה חי־ר׳ אשר הכינני 1 Rg. 2, 24.
ועתה ר׳־ אלהי אתה 1 Reg. 3, 7.
ועתה הניח ר׳־ אלהי 1 Reg. 5, 18.
ועתה צוה ויכרתו־לי 1 Reg. 5, 20.
ועתה ׀ ר׳־ אלהי ישראל 1 Rg. 8, 25.
ועתה אלהי ישראל 1 Reg. 8, 26.
ועתה אבי העמיס 1 Reg. 12, 11.
ועתה אתה אמר 1 Reg. 18, 11. 14.
ועתה שלח קבץ אלי 1 Rg. 18, 19.
ועתה הנה נתן ר׳ רוח 1 Rg. 22, 23.
ועתה תיקר נפשי 2 Reg. 1, 14.
ועתה קחו־לי מנגן 2 Reg. 3, 15.
ועתה לשלל מואב 2 Reg. 3, 23.
ועתה כבוא הספר 2 Reg. 5, 6.
ועתה קח־נא ברכה 2 Reg. 5, 15.
ועתה לכו ונפלה 2 Reg. 7, 4.
ועתה לכו ונבאה 2 Reg. 7, 9.
ועתה שא השלכהו 2 Reg. 9, 26.
ועתה כבא הספר 2 Reg. 10, 2.
ועתה כל־נביאי הבעל 2 Rg. 10, 19.
ועתה אל־תקחו־כסף 2 Reg. 12, 8.
ועתה שלש פעמים 2 Reg. 13, 19.
ועתה התערב נא 2 Reg. 18, 23.
ועתה ר׳־ אלהינו 2 Reg. 19, 19.
ועתה כה תאמר 1 Chr, 17, 7.
ועתה ר׳־ הדבר 1 Chr. 17, 23.
ועתה ר׳־ אתה־הוא האלהים 1 Chr. 17, 26.
ועתה הואלת לברך 1 Chr. 17, 27.
ועתה העבר 1 Chr. 21, 8.
ועתה ראה מה־אשיב 1 Chr. 21, 12.
ועתה לעיני כל־ישראל 1 Chr. 28, 8.
ועתה אלהינו מודים 1 Chr. 29, 13.
ועתה עמך הנמצאו 1 Chr. 29, 17.
ועתה שלחתי לי 2 Chr. 2, 6.
ועתה שלחתי איש־חכם 2 Chr. 2, 12.
ועתה החטים והשערים 2Chr. 2, 14.
ועתה ׀ ר׳־ אלהי 2 Chr. 6, 16. 17.
ועתה קומה ר׳־ אלהים 2 Chr. 6, 41.
ועתה בחרתי והקדשתי 2 Chr. 7, 16.
ועתה הקל 2 Chr. 10, 4.
ועתה אבי העמיס 2 Chr. 10, 11.
ועתה ׀ אתם אמרים 2 Chr. 13, 8.
ועתה הנה נתן ר׳־ 2 Chr. 18, 22.
ועתה יהי פחד־ר׳־ עליכם 2 Chr. 19, 7.
ועתה הנה בני־עמון 2 Chr. 20, 10.
ועתה בני־יהודה 2 Chr. 28, 10.
ועתה שמעוני והשיבו 2 Chr. 28, 11.
ועתה אל־ישיא אתכם 2 Chr. 32, 15.
ועתה כמעט־רגע Esr. 9, 8.
ועתה מה־נאמר Esr. 9, 10.
ועתה בנותיכם Esr. 9, 12.
ועתה יש־מקוה לישראל Esr. 10, 2.
ועתה נכרת־ברית Esr. 10, 3.
ועתה תנו תודה לי־ר׳ Esr. 10, 11.
ועתה כבשר אחינו Neh. 5, 5.
ועתה ישמע למלך Neh. 6, 7.
ועתה לכה ונועצה Neh. 6, 7.
ועתה חזק את ידי Neh. 6, 9.
ועתה אלהינו האל Neh. 9, 32.
ועתה הואילו פנו־בי Job. 6, 28.
ועתה ׀ שחקו עלי צעירים Job. 30, 1.
ועתה נגינתם הייתי Job. 30, 9.
ועתה ׀ עלי תשתפך נפשי Job. 30, 16.
ועתה כי־אין פקד אפו Job. 35, 15.
ועתה ׀ לא־ראו אור Job. 37, 21.
ועתה עיני ראתך Job. 42, 5.
ועתה קחו־לכם שבעה Job. 42, 8.
ועתה מלכים השכילו Ps. 2, 10.
ועתה ירום ראשי על איבי Ps. 27, 6.
ועתה מה־קויתי אדני Ps. 39, 8.
ועת פתוחיה יחד Ps. 74, 6.
ועתה אמרתך שמרתי Ps. 119, 67.
ועתה בנים שמעו־לי Prv. 5, 7. 8, 32.
ועתה יושב ירושלם Jes. 3, 3.
ועתה אודיעה־נא Jes, 5, 5.
ועתה דבר ר׳־ Jes. 16, 14.
ועתה אל־תתלוצצו Jes. 28, 22.
ועתה התערב נא Jes. 36, 8.
ועתה המבלעדי ר׳־ Jes. 36, 10.
ועתה ר׳־ אלהינו Jes. 37, 20.
ועתה כה אמר ר׳־ Jes. 43. 1.
ועתה שמע יעקב עבדי Jes. 44, 1.
ועתה שמעי־זאת עדינה Jes. 47, 8.
ועתה אדני ר׳־ שלחני Jes. 48, 16.
ועתה ׀ אמר ר׳־ Jes. 49, 5.
ועתה מה־לי־פה Jes. 52, 5.
ועתה ר׳־ אבינו אתה Jes. 64, 7.
ועתה מה־לך לדרך Jer. 2, 18.
ועתה יען עשותכם Jer. 7, 13.
ועתה אמר־נא Jer. 18, 11.
ועתה היטיבו דרכיכם Jer. 26, 13.
ועתה אנכי נתתי Jer. 27, 6.
ועתה לכן כה־אמר Jer. 32, 36.
ועתה שמע־נא Jer. 37, 20.
ועתה הנה פתחתיך Jer. 40, 4.
ועתה לכן שמעו Jer. 42, 15.
ועתה ידע תדעו Jer. 42, 22.
ועתה כה־אמר ר׳־ Jer. 44, 7.
ועתה שתולה במדבר Ez. 19, 13.
ועתה ׀ אדני אלהינו Dan. 9, 15.
ועתה ׀ שמע אלהינו Dan. 9, 17.
ועתה אשוב להלחם Dan. 10, 20.
ועתה אמת אגיד לך Dan. 11, 2.
ועתה אגלה את־נבלתה Hos. 2, 12.
ועתה ׀ יוספו לחטא Hos. 13, 2.
ועתה שמע דברי־ר׳־ Am. 7, 16.
ועתה ר׳־ קח־נא את־נפשי Jon. 4, 3.
ועתה נאספו עליך Mich. 4, 11.
ועתה אשבר מטהו Nah. 1, 13.
ועתה כה אמר ר׳־ Hag. 1, 5.
ועתה חזק זרבבל Hag. 2, 4.
ועתה שימו־נא Hag. 2, 15.
ועתה לא כימים Zach. 8, 11.
ועתה חלו־נא פני־אל Mal. 1, 9.
ועתה אליכם המצוה Mal. 2, 1.
ועתה אנחנו מאשרים Mal. 3, 15.

מֵעַתָּה *adv.:*

כי מעתה יש עמך 2 Chr. 16, 9.
מעתה ועד־עולם Ps. 113, 2. 115, 18. 121, 8. 125, 2. 131, 3.
מעתה ועד־עולם Jes. 9, 6.
השמעתיך חדשות מעתה Jes. 48, 6.
אמרי־ר׳ מעתה ועד־עולם Jes. 59, 21.
מעתה קראתי לי אבי Jer. 3, 4.
מעתה לא־יעמד־בי כח Dan. 10, 17.
מעתה ועד־עולם Mich. 4, 7.

עַתָּה *p. adv.:*

כי טוב לי אז מעתה עתי Hos. 2, 9.

ת״ן עַתָּה, ומוכנו המיוחן לנקבת, יען עת ויען קנוע, וכן תרגם המתרגם.

adj. m., paratus, destinatus ad aliquid, a n. עֵת, tempus fixum s. statum. LXX. ἕτοιμος.

Lev. 16, 21. אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה

עֵרְבֵי אוֹת עֵרֶן · עַתָּה תִּגַּה גְּמַרְתִּי·
אֲלֻחִים תָּהֵּ מִימֵינִי · חִזֵּק בְּיָדִי בְּרִיתָהוֹ:
לוֹ וְעָתַר־לִי אֲלִי · וְרֵרֵא אֶת־אֲשֶׁר בֵּאֲרְתִּי·
לְפָאֵר חְוֹרָתוֹ נֶאֱמָנָה · לְחַלֵּל רְחַב חְבוּעָתוֹ:

פ

פְּאֵ

v. concord. partt.

פְּאָה

פעל נודד, ומוכו כזיפס וכזיפס קפיעס וזקיפס וכזיפס [סוכֵּכֵן], נלַפּ-וֵן, וועסטן], והתמלות פָּאֵה, ודומס לו פֵּה לקמן, אַ־בַּע לעיל, וכן פָּאֵה לקמן, וככלס התמלות זקיפס, וכן כזכז כמכון נזפס סנדלית ויוכיח וכומית [s. *b'a*, *wa*, l. *fa*-ri, *φη-μί*].

ומוס סנוסף הַפֵּאָה יוכל וקוזק, לומר סעוד והדק והדף [פַּעכוועסטן], לומר נכוז, וחולי וזת כווכת מכזפס לַכֵּן-סרוק, נלמכו שסכוונס לקוק לנפקס. לדעת הגזמכוכי ותכנוס כומי פמו אִיפֹּה הֵם ולדק מן אֵה, נקין ספכע.

v. intr., spirare, halare, flare, e prosapia vv. פֵּה, אַ־בַּע, פָּעֵ־ה, sanscr. *b'a*, *wa* (cf. נָ־בָא), *fa*-ri, *φά-ναι*. *Hi.* הֵפִיאָה, causat. diffla-re, flatu dispergere, nam contextui repugnat *Menahemi Ibn-Saruq* sententia, qui denominative ver-tit: *ad extremos angulos dissi-pabo eos.* LXX. διασπερῶ αὐτούς. Vulg. ubinam sunt (= אֵיפֹה הֵם), assentientibus Samaritano (אפי הם) ac Syro.

Hif-il: הֵפִיאָה

1 *impf. c. s.s.:* אַפִּיאֵיהֶם אמרתי אפאיהם Dt. 32, 26.

פֵּאָה

ג״כ, וסמיך פֵּאַת וכזכוי פֵּאוֹת וכווני פְּאָתִים, לצד מימו סמיכות פַּאֲתֵי. סיוכן כמו כוך [וויכ], מתמלות פזפס לצון כזיכס, ומוס נסזקלס כמו כוך, לסמיכת לדע לו לד ויככס ועכר [וייעב], ל״מ פזפס לפון, יס, לו כמו קבל וכתף, ל״מ פזפס מוקב, ופזפי מוקב מלדעים שניס, ומוס עכר ולד דכר, לומר קלו וסופו, ל״מ פזפס שדס, וכן כדפס פזפס ופן, וסכוכו כנכפס קלוני פזפס, כזפ קוומות נזלן ישמעלי. נסזפס עכריכיס מפזפס טעמי כמו מלד [וויל, פון וייעב].

n. f. (c. פְּאַת, pl. פְּאוֹת; du. פְּאָתַיִם, c. פַּאֲתֵי), ventus, a v. פָּאָה, vi flandi, hinc latus (veluti: פְּאַת צָפוֹן, septentrionalis, פְּאַת יָם, oc-cidentalis), regio, e. c. פַּאֲתֵי, פְּאַת, S. *klímata* (אקלים) *Μωάβ*. LXX. tropice: *ἀρχηγοὶ Μωάβ*); pars extrema, angulus, velut agri vel barbae (de barba genarum et in genas propendente, quam tondere nefas erat), unde etiam praep. מִפְּאַת. LXX. *κλίτος*, *μέ-ρος*, *πρόσωπον*, *ὄψις*, *ὅριον*, *σε-σοή*, *κόμη*, *θερισμός*, *κατά*; פְּאַת, *πρός*; בִּפְאַת, *κατέναντι*; פְּאַת הֵרֵךְ, *ὡς πρός*; לִפְאַת, *ἀπό*, *ἐπί*; פְּאַת שָׂדֶה, *ἀγρός*; פְּאַת רֹאשׁ, *κόμη τῆς κεφαλῆς*.

Jer. 9, 25. וְעַל כָּל־קְצוּצֵי פֵאָה
Jer. 25, 23. וְאֵת כָּל־קְצוּצֵי פֵאָה
Jer. 49, 32. קְצוּצֵי פֵאָה
לְפֵאָה
Neh. 9, 22. וַתְּחַלְּקֵם לִפְאַת
לַפֵּאָה
Ex. 27, 9. לִפְאַת הָאַחַת
constr.: פְּאַת
Lev. 19, 9. פְּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר
Lev. 19, 27. לֹא תַקִּפוּ פְּאַת רֹאשְׁכֶם
Lev 19, 27 וְלֹא תַשְׁחִית אֵת פְּאַת זְקָנֶךָ
Lev. 23, 22. פְּאַת שָׂדְךָ בְּקֻצְרֶךָ
Num. 34, 3. וְהִיָה לָכֶם פְּאַת־נֶגֶב
Num. 35, 5. פְּאַת־קֵדְמָה אַלְפַּיִם
Num. 35, 5. פְּאַת־נֶגֶב אַלְפַּיִם
Num. 35, 5. פְּאַת־יָם ׀ אַלְפַּיִם
Num. 35, 5. פְּאַת צָפוֹן אַלְפַּיִם
Jos. 18, 14. זְאת פְּאַת־יָם
Jer. 48, 45. וְתֹאכַל פְּאַת מוֹאָב
Ez. 41, 12. פְּאַת דֶּרֶךְ־הַיָּם
Ez. 47, 17. וְזאת פְּאַת צָפוֹן
Ez. 47, 18. וְזאת פְּאַת קֵדְמָה
Ez. 47, 19. וְזאת פְּאַת־תֵּימָנָה
Ez. 47, 20. זְאת פְּאַת־יָם
Ez. 48, 1. וְהָיוּ־לוֹ פְּאַת־קֵדְם
Ez. 48, 2. מִפְּאַת קֵדְם עַד־פְּאַת יָמָּה
Ez. 48, 3. וְעַד־פְּאַת־יָמָּה
Ez. 48, 4. 5. 6. 7. 8. (bis) פְּאַת יָמָּה
Ez. 48, 16. פְּאַת צָפוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת
Ez. 48, 23. קַדְמָה עַד־פְּאַת־יָמָּה
Ez. 48, 24. קַדְמָה עַד־פְּאַת־יָמָּה
25. 26. 27.
Ez. 48, 28. פְּאַת נֶגֶב תֵּימָנָה
Ez. 48, 32. וְאֶל־פְּאַת קֵדְמָה
Ez. 48, 34. פְּאַת־יָמָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת
constr.: פִּאַת
Lev. 21, 5. וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ
Jos. 18, 15. וּפְאַת־נֶגְבָּה מִקְצַה
Ez. 47, 18. וּפְאַת קְדִים מִבֵּין חוֹרָן
Ez. 47, 19. וּפְאַת נֶגֶב תֵּימָנָה
Ez. 47, 20. וּפְאַת־יָם הַיָּם הַגָּדוֹל
Ez. 48, 16. וּפְאַת־יָמָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת
וּפְאַת־נֶגֶב חֲמֵשׁ
Ez. 48, 16. מֵאוֹת
Ez. 48, 33. וּפְאַת־נֶגְבָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת
constr.: בִּפְאַת
Am. 3, 12. בִּפְאַת מִטָּה
constr.: לִפְאַת
Ex. 26, 18. לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה
Ex. 26, 20. 27, 11. 36, 25. לִפְאַת צָפוֹן
Ex. 27, 9, לִפְאַת נֶגֶב־תֵּימָנָה
Ex. 27, 12. וְרֹחַב הֶחָצֵר לִפְאַת־יָם
Ex. 27, 13. לִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה
Ex. 36, 23. לִפְאַת נֶגֶב תֵּימָנָה
Ex. 38, 9. לִפְאַת ׀ נֶגֶב תֵּימָנָה
Jos. 15, 5. וְגְבוּל לִפְאַת צָפוֹנָה
Jos. 18, 12. לִפְאַת צָפוֹנָה מִן־הַיַּרְדֵּן
Jos. 18, 14. וְנָסַב לִפְאַת־יָם
Jos. 18, 20. וְגְבוּל־אֹתוֹ לִפְאַת־קָדְמָה
Ez. 47, 15. לִפְאַת צָפוֹנָה
constr.: וְלִפְאַת
Ex. 38, 11. וּלְפְאַת צָפוֹן
Ex. 38, 12. וּלְפְאַת־יָם קְלָעִים
Ex. 38, 13. וּלְפְאַת קְדִמָה מִזְרָחָה
constr.: מִפְּאַת
Lev. 13, 41. מִפְּאַת פְּנִיו יִמָּרֵט
Ez. 45, 7. מִפְּאַת־יָם יָמָּה
Ez. 48, 2. גְּבוּל דָּן מִפְּאַת קְדִים
Ez. 48, 2. 6. 7. 8. מִפְּאַת קְדִים
Ex. 48, 3. 4. 5. 24. מִפְּאַת קְדִימָה
25. 26. 27.
Ez. 48, 23. הַשְּׁבָטִים מִפְּאַת קְדִמָה
Ez. 48, 30. מִפְּאַת צָפוֹן חֲמֵשׁ מֵאוֹת
constr.: וּמִפְּאַת
Ez. 45, 7. וּמִפְּאַת קְדִמָה
Ez. 48, 16. וּמִפְּאַת קְדִים
pl.: הַפְּאֹת
Ex. 25, 26. הַטְּבַעַת עַל אַרְבַּע הַפָּאֹת
Ex. 37, 13. עַל אַרְבַּע הַפָּאֹת
du. constr.: פְּאַתֵי
Num. 24, 17. וּמָחַץ פַּאתֵי מוֹאָב

פָּאַר

פעל נודד, ומוכזן נכנזן וכניקס לסוכ וכניקס [נלַפּכֵנכֵן], ודומס לו זְבַר לעיל [נסכ], וזס סנכתי סקקל וסזווי נזפתי מעכו. ומוס נסזקלס כמולס ומכומלת: ק׳ כמו וז ופ״ק על פניקס ופניס ויניקס [נלַיסכֵן, וווַלַסכֵן, גני-נכן], וסזקלס וזק קניכס. כ׳ לניכס וסניכס, ומוס סיוק מכוכד ולניכ וזוע ומכוכ [נלַקַכּסַקַלַל ויי], וסכנס רקזיק נכ׳ סזקלוניקס סלק תקק נסכנוכיס. סכנד פֵּאֵר סלול וסקלכס וסלוכ יפוי ועניכ [נלַקַכּנכֵן פַּעכּסַעכֵן-לַיכֵן], ל״מ נית תקקק, קלוז יזרלל, פקוכ עכוים ניזוזס. וסכּסקעל הִתְפָּאֵר סתקלק מכולכ ולניכ ומכוכד [פַּעכּ-סעכלַיכֵּע ויי], נלַקַכּנכֵן], ל״מ עס כי יפניכ, אן מל׳, לכן ג״כ כמו סקנקס, לומר סתקלק עכמו כמכוכד [ין כיסמכן].

v. intr., splendere, nitere, sicut יָפֶה q. v.; 1) pervulgata transla-tione, florere, crescere, virere (syn. פָּרַח, זָהַר); 2) splendidum, lu-minosum, illustre esse. *Pi.* פֵּאֵר, splendidum facere, glorificare, de-corare, ornare, veluti sanctua-rium, populum electum, pauperes auxilio. *Hitpa.* glorificatum esse, collucere, illustrem esse vel se jactare, gloriari. LXX. *Pi.* δοξά-ζειν, ἔνδοξος, σαφῶς, ὑψοῦν; *Hitpa.* ἐνδοξάζεσθαι, καυχᾶσθαι.

Pi-el: פֵּאֵר

3 *perf. c. s.s.:* פֵּאֲרֵךְ ולקדוש ישראל כי פארך Jes. 55, 5.

inf. constr.: לְפָאֵר

Esr. 7, 27. לפאר את־בית ה״י

Jes. 60, 13. לפאר מקום מקדשי

1 *imperf.:* אֶפְאָר

Jes. 60, 7. ובית תפארתי אפאר

3 *imperf.:* יְפָאֵר

Ps. 149, 4. יפאר ענוים בישועה

Hitpa-el: הִתְפָּאֵר

inf. constr.: לְהִתְפָּאֵר

Jes. 60, 21. מעשה ידי להתפאר

Jes. 61, 3. מטע י״י להתפאר

impt. sg.: *הִתְפָּאֵר

Ex. 8, 5. *התפאר עלי

1 *imperf.:* אֶתְפָּאֵר *p.*

Jes. 49, 3. אשר בך אתפאר

3 *imperf.:* יִתְפָּאֵר *p.*

Jes. 44, 23. ובישראל יתפאר

3 *imperf:* יִתְפָּאֵר

Jud. 7, 2. פן־יתפאר עלי ישראל

3 *impf. c. h int.:* הֵיתְפָּאֵר

Jes. 10, 15. היתפאר המגרזן

פְּאֵר

ג״ו, וסכנוי פְּאֵרִים וסמיך פַּאֲרֵי, וסמוכן נתמלות עלי והדק כנוד וזן [גלַפּכֵנסוקק], ומוס נסזקלס על מנכעס ונכול וקפר [עוכנפֵן], ל״מ מכוכ סכהן וקפר הקען וכניף קזק. קולס דע קוכק שקפנר שקמנוסו קניכס וכניכס וכניפס סניב, לומר אֶפֶר לעיל נדומס לו, וזס יוקר מסקנכר, וסכל״ק נעכס שקנר לסמך שמלת אֵפֶר רק סכוס על פְּאֵר.

n. m. (pl. פְּאֵרִים, c. פַּאֲרֵי), splen-dor, decor, spec. ornamentum ca-pitis, tiara, cidaris, velut sacer-dotis, sponsi, mulieris (N. T. ἐξου-σία), nisi haec significatio a v. פָּאַר (= אִ־פֵּר, unde אֵפֶר), vi *circumligandi*, repetenda est. LXX. δόξα, σύνθεσις τοῦ κόσμου τῆς δό-ξης, κίδαρις, μίτρα, τρίχωμα, κόμη. S. *καύχημα*.

Jes. 61, 3. לתת להם פאר
Jes. 61, 10. כחתן יכהן פאר
cum suff.: פְּאֵרְךָ
Ez. 24, 17. פארך חבוש עליך
cum suff.: הַפְּאֵרִים
Jes. 3, 20. הפארים והצעדות
pl. constr.: פַּאֲרֵי
Ex. 39, 28. פארי המגבעת
Ez. 44, 18. פארי פשתים
pl. cum suff.: וּפַאֲרֵכֶם
Ez. 24, 23. ופארכם על־ראשיכם
תִּפְאָרָה

ולפעמים תִּפְאֶרֶת, ג״כ, נכנוי תִּפְאָרָתִי. סתקנון עלי והדק יפעס ווסק סוד וכנוד [גלַקַכֵן, ניעב], ל״מ כלי תקקק, ונמוכן סזקל כנוד ועו נונס ונקון [כוסס], ל״מ זס תקקק, לו תקון סכניכ, תקקק ל׳. נזפס ענכיניכ מוס סזכז פְּאֵרֶת, תִּפְאָרָתִי. ועל קולס שלדעת סגזמלס סקעל נכנד לק תקפר מן תקקק, לומר לק תעול תקקנוו, קולס סכנון שסקעל שמי מן פְּאֵרָה.

s. תִּפְאֶרֶת, *n. f.* (c. s. תִּפְאַרְתִּי), splendor, decor, de pulchritudine, pretiositate, majestate, magnifi-centia ac gloria. Inde Gemara v. denom. פְּאֵר deducit, ornatum ar-borum auferre (*κόσμος*, honor, poetice de arborum frondibus), idque perperam, ut videbimus. LXX. *δόξα*, *δόξασμα*; *κάλλος*, *καλ-λονή*; *καύχημα*, *καύχησις*; *μεγαλειό-της*, *μεγάλυμμα*, *μεγαλοπρέπεια*; *ὡραιότης*, *κόσμος*, *τροφή*; *προτέρη-μα*, *ἔπαρσις*.

Jes. 28, 5. ולצפירת תפארה
Jer. 48, 17. מקל תפארה
p. תִּפְאֶרֶת־
Esth. 1, 4. יקר תפארת גדולתו
Ps. 89, 18. תפארת עזמו אתה
Prv. 4, 9. עטרת תפארת תמגנך
Prv. 16, 31. עטרת תפארת שיבה
Prv. 20, 29. תפארת בחורים כחם
Prv. 28, 12. רבה תפארת
Jes. 3, 18. תפארת העכסים
Jes. 10, 12. תפארת רום עיניו
Jes. 13, 19. תפארת גאון כשדים
Jes. 62, 3. והיית עטרת תפארת
Jes. 63, 14. לעשות לך שם תפארת

תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל Thr. 2, 1.
וְעִטֶּרֶת תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשָׁךְ Ez. 16, 12.
וְעִטֶּרֶת תִּפְאֶרֶת עַל־ Ez. 23, 42.
רֹאשֵׁיהֶן
תִּפְאֶרֶת בֵּית־דָּוִיד Zach. 12, 7.
וְתִפְאֶרֶת
וְתִפְאֶרֶת יֹשֵׁב יְרוּשָׁלִַם Zach. 12, 7.
עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ Ps. 96, 6.
וְתִפְאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם Prv. 17, 6.
וַהֲתִפְאֶרֶת
וְהִתְפְּאֶרֶת וְהִנְצָה 1 Chr. 29, 11.
כְּתִפְאֶרֶת אָדָם Jes. 44, 13.
לְתִפְאֶרֶת
אֲבָן יִקָּרָה לְתִפְאֶרֶת 2 Chr. 3, 6.
תִּפְאֶרֶת *p.* וּלְתִפְאֶרֶת
לְכָבוֹד וְלִתְפְאֶרֶת שֵׁמוֹ Ex. 28, 2. 40.
וְלָשֵׂם וְלִתְפְאֶרֶת Dt. 26, 19.
וְלָשֵׂם וְלִתְפְאֶרֶת 1 Chr. 22, 5.
לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת Jes. 4, 2.
וְלִתְהִלָּה וְלִתְפְאֶרֶת Jer. 13, 11. 33, 9.
cum suff.: תִּפְאַרְתִּי
לְיִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתִּי Jes. 46, 13.
וּבֵית תִּפְאַרְתִּי אַפְאִיר Jes. 60, 7.
cum suff.: תִּפְאַרְתֵּנוּ
בֵּית קָדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ Jes. 64, 10.
cum suff.: תִּפְאַרְתְּךָ *p.* תִּפְאַרְתֶּךָ
לֹא תִהְיֶה תִּפְאַרְתֶּךָ Jud. 4, 9.
וּמְהֻלָּלַיִךְ לְשֵׁם תִּפְאַרְתֵּךְ 1 Chr. 29, 13
כָּל־הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ Ps. 71, 8.
cum suff.: תִּפְאַרְתֵּךְ *p.*
מְזֻבָּל קָדְשֵׁךְ וְתִפְאַרְתֵּךְ Jes. 63, 15.
cum suff.: תִּפְאַרְתֵּךְ
לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִּפְאַרְתֵּךְ Jes. 52, 1.
וְתִקְחִי כְלִי תִּפְאַרְתֵּךְ Ez. 16, 17.
וְלָקְחוּ כְלֵי תִּפְאַרְתֵּךְ Ez. 16, 39. 23, 26.
cum suff.: לְתִפְאַרְתֵּךְ
וְאַלְהִיךְ לְתִפְאַרְתֵּךְ Jes. 60, 19.
cum suff.: תִּפְאַרְתְּכֶם
עֲטֶרֶת תִּפְאַרְתְּכֶם Jer. 13, 18.
cum suff.: תִּפְאַרְתּוֹ
צְבִי תִּפְאַרְתּוֹ Jes. 28, 1. 4.
זְרוֹעַ תִּפְאַרְתּוֹ Jes. 63, 12.
cum suff.: וְתִפְאַרְתּוֹ
וְתִפְאַרְתּוֹ בְּיַד־צָר Ps. 78, 61.
וְתִפְאַרְתּוֹ עֲבֹר עַל־פֶּשַׁע Prv. 19, 11.
cum suff.: תִּפְאַרְתָּם
וּמִן־מִצְרַיִם תִּפְאַרְתָּם Jer. 20, 5.
מְשׁוֹשׁ תִּפְאַרְתָּם Ez. 24, 25.

פַּאֲרָה

ז״נ, סְתָם מִן פַּאֲרוּר, ע״מ נַעֲצוּץ, נַאֲוָה, גִּוִּיר פֵּאֵר. סִתְכֹּנוּ וִוּ וְסִלְּרוּ יִפְעַת וְזִוּר [נִלְאֶמְיִיר], וּמִזּוּם כָּל פְּנִים קִנְּנוּ פְּקֻרוּר, ע״ל אִסְיִפַת גֹּנֶף, וְכֵן נִתְּמַת פְּרִי מִכְסַף לְגַן־סְרוּק, וּזִוּם סְכוּנוּ. וְתַעַ דּוֹגֵב לְגַן־לְגֵרַע זְמוּת כְּמוֹ פְּרוּר לְקַיֵּן תַּקַּת פַּאֲרוּ, וּוּזִּת עֲטוֹת וְלֹא מִסְתַּכֵּרְת.

n. m. (abbrev. ex פַּאֲרוּר, ad s. f. נַעֲצוּץ, נַאֲוָה, a v. פָּאַר), splendor, pulchritudo, dignitas, venustas; unde sequitur, commiscuit (cacabus, nigror). LXX. *πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας.* (cf. חֻבַּת גַּבָּהּ (אָסָם), contra-here nitorem h. e. expallescere, pavere, confundi. Sic jam *Ibn-Saruq*, repugnante *Ibn-Librat*, qui פַּאֲרוּר cum n. פָּרָר, quod sequitur, commiscuit (cacabus, nigror). LXX. *πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας.*

כֹּל־פָּנִים קִבְּצוּ פְאֹרוֹר Joel 2, 6.
קִבְּצוּ פְאֹרוֹר Nah. 2, 11.

פַּאֲרָה

ז״נ כְּמוֹ פְּאֹרָה [ע״ל שְׁאֵלָה מִן שָׁאַל],
וְסִכְּכוּ פַּאֲרַת כְּמוֹ פְּאֹרָת. סִמּוּכִן זוּן וְעִפֵּי עֹכֶף וְסִעִיף שֶׁכֵּל וְכֹלֶר לְלֵיעַ וְסַעְפֵּי [נְוִויג], וְנִקְרָא כֵּן לְלֵיעַ דּוּד קְסָרִי, לְפִי שֶׁסִּיף פְּאֹר סְלִילֵן וְיִפְיוֹ [נְוִויעְמוּק]. לְכֵן כְּפִי הַכְּלִיפָּה מִתְּמוּכוֹת מִזְּרֵע נִקְרָא סְעִיפָה סְדֶק כֵּן מְעַכֵּן נִכְמוֹן וְפִיקִיפָה וְיִרִיקָה, כִּי לְךָ וְסִ יְאוּת לְסִסְמֵן עֹכֶף. לְלֵיעַ יְסוֹדֵי לְכֵן־קִיוּג מִשְׁקֵל פַּאֲרָה כְּמוֹ פּוֹרָה, מִן פָּרָה מִזְּרֵע, מוּלַם סְפִיכוּן מִזּוּ לְךָ לְמוּתָר. בְּמִסְרַת נ׳ נִכְתְּבוּ לְלֵיעַ קוֹדֵם לְכֵיוֹ וְתִקְרְכֵיכָה פְּקֻרוּתָיו, וְתִקַּת פְּקֻרוּתָיו יִלְדוּ, וְזִקַּת רֵיס קוֹדֵם לְלֵיעַ.

n. f. (pro פְּאֹרָה, ad s. f. = שֶׁאֵלָה; pl. פְּאֹרֹת = פְּאֹרֹת), tener ille ac flexibilis, ab efflorescendo, s. virendo, non quia *ornamentum* arboris est. *Ibn-Chajug* פַּאֲרָה, tanquam pro פֹּרָה scriptum, a v. פָּרָה deducit. LXX. *παραφυάς, κλάδος, στέλεχος, ἀναδενδράς.*

pl.: פְּאֹרֹת
וְתִשְׁלַח פְּאֹרֹת Ez. 17, 6.
pl. c. suff.: פְּאֹרֹתֶיהָ, פְּאֹרֹתָיו
וְתֹאכַלְנָה פְּאֹרֹתֶיהָ Ez. 31, 5.
וְתַחַת פְּאֹרֹתָיו יִלְדוּ Ez. 31, 6.
וְתִשְׁבְּרֻנָה פְּאֹרֹתָיו Ez. 31, 12.
פְּאֹרוֹתָיו הָיוּ כָל חַיַּת Ez. 31, 13.
pl. c. suff.: כְּפֹאֹרֹתֶיהָ
לֹא־חָיוּ כְּפֹאֹרֹתָיו Ez. 31, 8.

פָּאַר

פְּעַל זְמִי מִן פַּאֲרָה, וְסִכְּנוּן עִסִּיקִים נִפְקוּת, לְוֹמֵר נְעִילַם מִם שֶׁנִּזְקַף סִם [שֶׁנִּפְעָלָן], וְקַל לְסִכְּנִין מִזְּרֵע.

v. denom. (a n. פַּאֲרָה), ramos scrutari s. excutere, ad fructus, qui relicti sint, legendos. LXX. *καλαμᾶσθαι.*

2 imperf.: תִּפְאָר
לֹא תְפָאֵר אַחֲרֶיךָ Dt. 24, 20.

פְּאֵרָה

ז״נ, כְּמוֹ פַּאֲרָה, תְּמוּכָה שֶׁכִּיס כְּמוֹ פַּאֲרָה, כְּלִי סִפְרֵס מִסְכּוּן.

n. f. (= פַּאֲרָה), sicut פַּאֲרָה, cujus forma gemina est, frons. LXX. *τοὺς ἐνδόξους.* A. *κεραμεῖον.* S. Th. *κηρόν* (פּוֹרָה).

מִסְעָף פְּאֵרָה בְּמַרְצֵחַ Jes. 10, 33.

פֹּאר

פְּעַל כּוֹדֵד וּלֵ״ע, וְסִמּוּכֵן כְּרִיס וְכִקִּיפָה קְפִיכִים וְסִקְכִים קְקִיקָה וּגְלִיפָה [סְחֻלָּעָן נִפְחָעָן], וְדוֹמֶה לוֹ מִזְּרֵע בָּאֵר לְעֵיל קַל״ק, וְכֵן זְרֵע בָּר קַ״ק, בָּרָא כ״ס, וְכֵן זְרֵע חָבַר כְּמוֹן זְרִיעָה וּגְדִידָה, וְכֵן זְרֵע חָפַר לְעֵיל, תֹּאַר כְּדוֹמֶה לוֹ זְרֵע קָבַר לְקַיֵּן, וְכֵן מִזְּרֵע טָפַר כְּקִיפָה, צָפַר נְעָכִי, תֹּאַר מִתְּנוּ עֹפֶר וְכִפְרָן, וְכֵן גָּדוֹק וּמְכוֹסָה מִזְּרֵע לְגֹל סָ״פַר ע״מ וְתִפְאַר כּוֹעֵס, וְכֵן מִזְּרֵע פָּר לְקַיֵּן תֹּאַר מִתְּנוּ פּוֹרָה, וְכִזְּרֵע כְּמוֹן נ״כ נִזְקַפְתִּי מְעֻרָב, כְּתֹאַר תְּרִיסָה בְּס״מ. וּמוֹזִּם נְכִיוֹן הִתְפָּעֵל הִתְפָּאֵר כְּמוֹ נִקְרָ, מִסְלִיסָה וְסִקּוּר וּמוֹדְעִים, לוֹ נִתְיַכַּת פִּתְרוֹן וְכִיכָה נִקְשׁוּר עִם עַל, וְכֵן פְּרִשׁוּמוֹ שֶׁנַּעֲשֶׂה זְקִיכִים נִתְגַּוְּמִים, וְזִה סְכוּכֵן.

v. trans. inus., *for*-are, cavare, fodere, e copiosa prosapia vv. חָבַר, בָּרָא, בָּר, בָּאַר (incidere, striare), צָפַר, קָבַר, חָפַר (צִפָּרֶן) = aram. טְפַר (טְפַר, unguis), סְפַר (פּוֹרָה). Inde forsitan *Hitpa.* הִתְפָּאֵר, explanare, explicare, seq. לְ. LXX. *τάξαι πρός με.* Vulg. constitue mihi.

פָּגַד

ז״כ ע״ד נִיכֹּס, וְסִכְּנוּי פְּגִים, וְסִמּוּכֵן תִּקִּיכָה נְלִי מְנוּזְלָת [קוּנְכִיפְּע סְיִיגְע], וְכִזְּרֵע כְּמוֹכֵן נ״כ נִזְקַפְתִּי עֹכֶף [*fag*-us] *l. fic*-us; *φηγ-ός*; Feig-e, וְכִפִּי סִכְּרִיקָה לִי יְסוֹדֵתִי נְלִי פְּעַל. נִגְמַרְתִּי סִיכִּיד פְּגָה. פְּעַל סִעְכִּנִי גּוֹיר מִזְּרֵע.

n. f. primit. (pl. פְּגִים), *fic*-us, spec. immatura, grossolus, gem. פֶּגֶה, unde nomen accipit *Bηθφαγῆ* (בֵּית־פַּגֵּא, syr. בֵּית־פַּגְיָא), ad montem oliveti. LXX. *ὄλυνθος.*

pl. c. suff.: פַּגֵּיהָ
הַתְּאֵנָה חָנְטָה פַּגֶּיהָ Cant. 2, 13.

פָּגַל

פְּעַל כּוֹדֵד, וְסִתְּכִיוֹן נְעִילַם וְזִקּוּל וְעִסִּיקִים נְגוּל וְטִכִּיפָה וְתִעוּב כְּגוּל וְכִזּוּן וְזִקּוּם [נְעִפְּלַעְקְקָעְן, זוּדְעְלָן, זְעִוּעְנָן], וְקִרֵן וְקוּעַב מִזְּרֵע פֶּ״גַּל וְדוֹמֶה לוֹ פֹּאֵל, פָּעַל, חָל לְעֵיל, שֶׁכְּלַם סְעִכִּין קְלוֹל וְכִגּוּל וְעִסִּיקִים, עִ׳ לְלַם וְתִפְאַר נִתְּת נְקִקּוּרִי, וְנִפְעַם עִבְרִיכִית סְכִכַּד פֶּגֶל וְפִעוּלִי פֶּגֶל כְּמוֹכֵן זִ׳. וְסִמְּזוּוִיס פְּגַל עִם פְּגַר עִקּוּ עִפְּלַ.

v. comp. trans. inus., commaculare, inquinare, sicut פָּעַל, חָל. Neohebr. inde *Pi.* פִּגֵּל, pass. פֻּגַּל, impurum factum esse.

פְּגוּל

ז״נ, וְסִמּוּכֵן דָּבָר סִתְעַנֵּב וְתִעְתַּת וְסִקְלַל וְסִנְעַל[פְּעַלְקוֹכְרִייְכִינְעַבְדַעְס, נְעוּדְעַלְעַבְדַעְס], כְּסִרְדַּפְּס לְלַ זְקָן וְפִנּוּלִים כְּמוֹ זְקִנִּים, וְנִכְּר פְּגוּל כְּמוֹ נִכְּר זְקָן. נִתְּנוּס וְנִגְמַרְתִּ סִזְּרֵע פְּגוּל רֵ״ס־סְנֵרְן.

n. m., res foeda, inquinans (syn. שֶׁקֶץ). LXX. *μίασμα, ἄθυτον, βέβηλος, μολύνειν.*

לֹא יֵחָשֵׁב לוֹ פְּגוּל יִהְיֶה Lev. 7, 18.
פְּגוּל הוּא לֹא יֵרָצֶה Lev. 19, 7.
וְלֹא־בָא בְּפִי בְּשַׂר פְּגוּל Ez. 4, 14.

Hitpa-el: הִתְפָּאֵר
impt. sg.: הִתְפָּאֵר
הִתְפָּאֵר עָלַי Ex. 8, 5.

פְּדִוֹר

ז״ו, וְסִתְּמוּכֵן נְקִבַּת מִן פַּאֲרוּר, וְסִפְתַּר קְדֵלֵם וְסִיר [עַקְסָן], וְסִתְּמוּכֵן דָּבָר קְעִבּוֹרִי, וְכֵן סִיסוֹדֵם כְּתֹאַר תְּרִיסָה לְלַ סֵיר לְעֵיל דָּף זְס״ג, וּפ״כ סִזְּרֵע פְּתֹאַר לְזִקּוּן קְכִיכָה וְנְכִיכָה וְקִעוּכוֹ. וְדֵע קוּסַח נְכִיכִים שֶׁלַּ״ק מִזְּרֵע שֶׁלְּנוּ פֻּדָּה [כְּמוֹ פַּאֲרָה לְסִסְמֵנֵת עִכְּכִר, תֹּאַר מִתְּנוּ פְּרוּת כְּמִלַּת לְקַפֵּר פְּרוּת, וְנִתַּת כְּלְזוֹן יְשִׁמְעֵאל פַּאֲרָה כְּנוּי לְעִכְּכִר, ע״כ קוֹסֵם כְּנוּי סִזְּרֵע

3 *perf. c. s.:* וּפְגָעוֹ
Am. 5, 19. ופגעו הדב

2 *perf.:* פָּגַעְתָּ
Jes. 64, 4. פגעת את־ששׂ

2 *perf.:* וּפָגַעְתָּ
1 Sam. 10, 5. ופגעת חבל נבאים

inf. constr.: לְפָגְעֲ
1 Sam. 22, 17. לפגע בכהני ר״י

inf. c. suff.: בְּפִגְעוֹ
Num. 35, 19. בפגעו־בו הוא ימתנו

Num. 35, 21. הרצח בפגעו־בו

impt. sg.: פְּגַע־ *s. M.*
2 Sam. 1, 15. ויאמר גש פגע־בו

1 Reg. 2, 29. לאמר לך פגע־בו

impt. sg.: וּפְגַע־ *s. M.*
Jud. 8, 21. קום אתה ופגע־בנו

1 Sam. 22, 18. ופגע בכהנים

1 Reg. 2, 31. ופגע־בו וקברתו

impt. pl.: וּפִגְעוּ
Gn. 23, 8. שמעוני ופגעו־לי

1 *imperf.:* אֶפְגַּע
Jes. 47, 3. ולא אפגע אדם

2 *imperf.:* תִּפְגַּע
Ex. 23, 4. כי תפגע שור איבך

Jer. 7, 16. ואל־תפגע־בי

2 *impf. fem.:* תִּפְגְּעִי
Ruth 1, 16. אל־תפגעי־בי

3 *imperf.:* וַיִּפְגַּע
Gn. 28, 11. ויפגע במקום וילן שם

1 Sam. 22, 18. ויפגע הוא בכהנים

1 Reg. 2, 25. ויפגע־בו וימת

1 Reg. 2, 34. ויפגע־בו וימיתהו

1 Reg. 2, 46. ויצא ויפגע־בו

3 *impf. c. s.:* יִפְגָּעֶנּוּ
Ex. 5, 3. פן־יפגענו בדבר

1 *impf. pl.:* נִפְגַּע
Job. 21, 15. ומה־נועיל כי נפגע־בו

2 *impf. pl.:* תִּפְגָּעוּן
Jud. 15, 12. פן־תפגעון בי

3 *impf. pl.:* יִפְגָּעוּ
Jos. 2, 16. פן־יפגעו בכם הרדפים

Jud. 18, 25. פן־יפגעו בכם אנשים

Ruth 2, 22. ולא יפגעו־בך בשדה

Jer. 27, 18. יפגעו־נא בי״י צבאות

3 *impf. pl.:* וַיִּפְגָּעוּ
Gn. 32, 2. ויפגעו־בו מלאכי

Ex. 5, 20. ויפגעו את־משה

3 *impf. pl.:* יִפְגָּעֻן
Jos. 17, 10. ובאשר יפגעון מצפון

Hif-il: 3 *perf.* הִפְגִּיעַ
Jes. 53, 6. הפגיע בו את עון

1 *perf.:* הִפְגַּעְתִּי
Jer. 15, 11. הפגעתי בך בעת

3 *perf. pl.:* הִפְגִּיעוּ
Jer. 36, 25. הפגיעו במלך

part. masc.: מַפְגִּיעַ *sg.*
Jes. 59, 16. כי־אין מפגיע

part. masc.: בְּמַפְגִּיעַ *sg.*
Job. 36, 32. ויצו עליה במפגיע

3 *imperf.:* יַפְגִּיעַ
Jes. 53, 12. ולפשעים יפגיע

פֶּגַע

ז״ו, וסמוכן מקרס ופזר נקרס נקרס לזיס וכסנס [בענענכיסס], מסתמטס על פגיסס, ולרוב כמו עניך רע, וכתרגוס פֶּגַע מצלסו, וסרכוי פְּגָעֶיהָ כמו זדיס נסצלס.

n. m., casus (Begegniss), *συγκύρημα*, spec. calamitas, plaga LXX. *ἀπάντημα*.

1 Reg. 5, 18. ואין פגע רע

הֶפְגֵּעַ

Eccl. 9, 11. עת ופגע יקרה

מִפְגָּע

ז״ו ע״מ מְקֻדָּשׁ, וסמוכן דגר מוכן לפגיעס בו [מַכְנִיסֵי פַּסְגְּנֵי עַנְעַנֵּי], ולא פסגיעס כמופגע.

n. m. (ad s. f. מִקְדָּשׁ), objectum incursionis s. quod quis adoritur. LXX. *κατεντευκτήν*. Alius: *ἐναντιοῦσθαι*. Vulg. *contrarium*.

לְמִפְגָּע

Job. 7, 20. למה שמתני למפגע לך

פֶּגֶר

פעל נודד, וסמוכן לדעת רז״פ נעול תקנועס, מקסת עיפות ושוכח, וכן פרט כל״ק קליסס ויגיעס, וכן בֶּגֶד נשפס סוכיס, וסתוקכי בְּגִירָא קלס ויגע. ומוס סכנד פְּגַר, סיוס עיף ויגע מלד [ועסכ לפסס זיק], וולס תוכס תכנון. ולסכ לפקוד ושוכי סדכס עי׳ נסכנון מיוקד לנסכי לזכן סקדש. נגמלס פְּגַר קדילס מסלאכס וסנסת ונעולס, וגס ג״כ פסעולי אִפְגַּר נמר אַתְפַּגַּר כמו סתנעל, ונסתגוס שגור פעל נמוכן סריסס וגריכס לכזן ולכזן וקריכס ועשוס ספקר, ונוס תרלס שסקטע וסמכן גס נדומס לל פְּגַר, לכן ע׳ סתעוכס לכל פונ.

v. comp. intr., moveri desinere propter lassitudinem, defatigatum, defessum, caducum esse, syr. בְּגַר (בְּגִירָא, languidus, exanimatus). *Pi.* intens., fessum cursu trahere corpus, cursu exanimatum, lassitudine confectum esse, gemar. laxum, *pigr*-um esse, targ. destruere, diruere, ex qua significatione verbum פָּגַר (gemar.), eandem radicem participare intelliges. LXX. 1 Sam. 30, 10. *ἐκάθισαν* (A. *ἠτόνησαν τοῦ διαβῆναι*. S. *ἠδυνάτησαν*; Th. *ἀπενάρκησαν παρελθεῖν*; ib. v. 21. *τοὺς ὑπολειφθέντας* (A. *οἱ ἐπιτωματίσθησαν*; S. *ἀτονήσαντας*; Th. *ἀποναρκήσαντας*).

Pi-el: פִּגֵּר

3 *perf. pl.:* פִּגְּרוּ
1 Sam. 30, 10. פגרו מעבר את־הנחל

1 Sam. 30, 21. אשר־פגרו מלכת

פֶּגֶר

ז״ו, וסרכוי פְּגָרִים, וסמוך פִּגְרֵי. וסתקרון נוף מנועל סתנועס וכלי רוס וסמלס כנועס [לייכנסס], ל״ס פגר מוגס, כמד פגר, פגר מת, לכן כמו נועס דומס מצלמי קליליס וגלולים, ל״ס פגרי גלוליכס. וכפי סכולס סמס ג״כ מסוכן סריסס וסשמדס, כלסכ עוד סלכמי יוכיק, וכן בתרגוס עוד מְפַגְּרִין, נמר סריסות נעכרי, וכן פְּגוּר כמוכן וס.

n. m. (pl. פְּגָרִים, c. פִּגְרֵי), corpus immobile, exanimatum, mortuum, cadaver, trop. de deorum simulacris motu animaque destitutis, nisi *rudera* imaginum destructarum intelliguntur, a v. פָּגַר, targ. פְּגַר (unde מְפַגְּרוּ = פְּגוּר, חֲרִיסָה). LXX. *πτῶμα, πτῶσις, σῶμα, νεκρός, φόνος, κῶλον* (cf. Hbr. 3, 17.); *σκῦλον, ἱμάτιον*.

1 Sam. 17, 46. ונתתי פגר

p. פֶּגֶר
Nah. 3, 3. וכבד פגר

הַפֶּגֶר
Am. 8, 3. רב הפגר בכל־מקום

כְּפֶגֶר
Jes. 14, 19. כפגר מובס

pl.: פְּגָרִים
2 Reg. 19, 35. כלם פגרים מתים

2 Chr. 20, 24. פגרים נפלים ארצה

Jes. 37, 36. כלם פגרים מתים

pl.: וּפִגְרִים*
2 Chr. 20, 25.* ופגרים וכלי חמדות

pl.: הַפְּגָרִים
Gn. 15, 11. וירד העיט על־הפגרים

Jer. 31, 40. הפגרים והדשן

pl. constr.: פִּגְרֵי
Lev. 26, 30. על־פגרי גלוליכם

Jer. 33, 5. את־פגרי האדם

Jer. 41, 9. כל־פגרי האנשים

Ez. 6, 5. פגרי בני ישראל

pl. constr.: וּפִגְרֵי
Ez. 43, 9. ופגרי מלכיהם

pl. constr.: בְּפִגְרֵי
Jes. 66, 24. בפגרי האנשים

pl. constr.: וּבְפִגְרֵי
Ez. 43, 7. ובפגרי מלכיהם

pl. constr.: פִּגְרֵיכֶם
Lev. 26, 30. ונתתי את־פגריכם

Nu. 14, 29. במדבר הזה יפלו פגריכם

Num. 14, 33. עד־תם פגריכם

pl. c. suff.: וּפִגְרֵיכֶם
Num. 14, 32. ופגריכם אתם יפלו

pl. c. suff.: וּפִגְרֵיהֶם
Jes. 34, 3. ופגריהם יעלה באשם

פָּגַשׁ

פעל נודד, וסתיד יִפְגֹּשׁ. ספקר לקוו לדכר וזקוק [לַכמפעלין], ומוס נגיפס ופגיעס לדכר וכקלקוס [בענענכן], ומוס ג״כ תפיסס וסקוקס נדכר [לַכ־פַּסְקָקְעִין], וסתמטס פָּגַשׁ ודומס לו יִגַּשׁ לעיל דף סכ״ג, ושמס מכנסי לך סקקר וסכוי נזפקי מעכ. כלפעל נִפְגַּשׁ כמו נקרס, לומר פגיעות זס לל, כמוכן זס, וסכנד פִּגּוּשׁ סקוזק לל קל, כמוכן פגיעס ונקרס על. נזפס עכריכ׳ס מספעל סוס סמס פְּגִישָׁה.

v. comp. trans. (impf. יִפְגֹּשׁ), sicut יָגַשׁ, affigere, adhaerescere, occurere, obviam fieri, amice, hostiliter vel fortuito. *Ni.* נִפְגַּשׁ, sibi invicem obviam fieri; *Pi.* impingere in aliquid. Neohebr. inde n. abstr. פְּגִישָׁה, occursus. LXX. *ἀπαντᾶν, συν-, συνέρχεσθαι, ἐμπίπτειν*.

1 *perf.:* פָּגַשְׁתִּי *p.*
Gn. 33, 8. המחנה הזה אשר פגשתי

3 *perf. pl.:* וּפָגְשׁוּ
Jes. 34, 14. ופגשו ציים את־איים

inf. abs.: פָּגוֹשׁ
Prv. 17, 12. פגוש דב שכול באיש

inf. constr.: כְּפִגְּשׁ
Jer. 41, 6. ויהי כפגש אתם

1 *impf. c. s.:* אֶפְגְּשֵׁם
Hos. 13, 8. אפגשם כדב שכול

3 *impf. c. s.:* יִפְגָּשֶׁךָּ
Gn. 32, 18. כי יפגשך עשו אחי

3 *impf. c. s.:* וַיִּפְגְּשֵׁהוּ ר״ל
Ex. 4, 24. ויפגשהו ר״ל

Ex. 4, 27. ויפגשהו בהר האלהים

3 *impf. fem.:* וַתִּפְגֹּשׁ
1 Sam. 25, 20. ותפגש אתם

3 *impf. pl. c. s.:* וַיִּפְגְּשׁוּם
2 Sam. 2, 13. ויפגשום על־ברכת

Nif-al: נִפְגַּשׁ

3 *perf. pl.:* נִפְגְּשׁוּ *p.*
Ps. 85, 11. חסד־ואמת נפגשו

Prv. 22, 2. עשיר ורש נפגשו

Prv. 29, 13. רש ואיש תככים נפגשו

Pi-el: פִּגֵּשׁ

3 *impf. pl.:* יְפַגְּשׁוּ
Job. 5, 14. יומם יפגשו־חשך

פָּדָה

פעל נודד, וסעתיד יִפְדֶּה, ופתרונו סנללס וספרשס סוכס וספללס סתקס וכריכס [לַכנזיידען, פויס־, ערענכנן], לכן סמס פָּדָה סנללּ וספרש, וסתמטס לע״ז פָּדֶה ודומס לו בַּד לעיל, נעכין נדילות, וכן פַּד נערכי, כמוכן עריות. ומוס סמזללס על סנללס מקנוד ומכור לל לקר, כדרך סעבדות, לומר נקילס וסתקס סנללס ומוצעס ופרוס [לַמָּוען, לַקוקי־פַּען], וספוכו לסכיות וכיקות לקר, וכן פתוס וסתקס וסנללס ככסר וכדומס, לומר עצות נלתי מקוסר, ומוס ק״ק פריקס וכזיקס מכית כלס וסוללס לזכיכר, דלוי ונקילס ועשוס פקד, סוצעס וסנללס. כנפעל נִפְדָּה סמעולי, וסכוסף הֻפְדָּה יוצ וקוזק, ופעולי זלס הֻפְדָּה, לזר מקוכו הֻפְדָּה. ויקר לסוד סצרס לך ודמיס נקל וקלל, ועכיי סקקוס וסצוזי ע׳ נס״ר, ולקמן פתק פוד ופדע.

v. trans. (impf. יִפְדֶּה), secernere, sejungere, separare (unde פְּדוּת discrimen, intervallum, LXX. *διαστολή*), a rad. פָּדַר (= בָּדַד, syn. פָּרַשׁ), ar. *fadda* V. X. (solitarium, separatum esse), spec. dirimere, solvere aliquem potestati cujuspiam vinctum atque astrictum, redimere, *λυτροῦσθαι*, seq. בְּ pretii s. *λύτρου*, v. c. de primogeniti redemtione, quod, consecrandum ac devovendum, soluto pretio, in usum liberum asseritur, de ereptione e malis, veluti servitute aut custodia. *Ni.* נִפְדָּה, pass. *Hi.* הֶפְדָּה (pass. הָפְדָּה), ex periculo eripere, in libertatem vindicare. Cf. vv. syn. גָּאַל, חָלַץ et פּוּד. LXX. *λυτροῦν, ἀπο-; ἀλλάσσειν, ἀφορίζειν, ῥύεσθαι, σώζειν, συνάγειν; inf. Ho.* הָפְדָּה, *λύτρον*.

3 *perf.:* פָּדָה
2 Sam. 4, 9. אשר־פדה את־נפשי

1 Reg. 1, 29. אשר־פדה את־נפשי

Job. 33, 28. פדה נפשו מעבר בשחת

Ps. 55, 19. פדה בשלום נפשי

Jes. 29, 22. אשר פדה את־אברהם

Jer. 31, 11. כי־פדה ר״י את־יעקב

3 *perf.:* וּפָדָה
Lev. 27, 27. ופדה בערכך

3 *prf. c. suff.:* פָּדָךְ
Job. 5, 20. ברעב פדך ממות

3 *perf. c. s.:* פָּדָם
Ps. 78, 42. אשר־פדם מני־צר

2 *perf.:* פָּדִיתָ
Dt. 9, 26. ונחלתך אשר פדית

Dt. 21, 8. לעמך ישראל אשר־פדית

1 Chr. 17, 21. מפני עמך אשר־פדית

Neh. 1, 10. אשר פדית בכחך

Ps. 71, 23. ונפשי אשר פדית

2 *perf.:* פָּדִיתָה
Ps. 31, 6. פדיתה אותי ר״י

1 *perf. c. s.:* פְּדִיתִיךָ
Mich. 6, 3. ומבית עבדים פדיתיך

1 *perf. c. s.:* וּפְדִיתִיךָ
Jer. 15, 21. ופדיתיך מכף עריצים

1 *perf. c. s.:* פְּדִיתִים
Zach. 10, 8. ואקבצם כי פדיתים

part. masc.: פּוֹדֶה
Ps. 34, 23. פודה ר׳ נפש עבדיו
part. c. suff.: וַהַפּוֹדֶהָ
Dt. 13, 6. והפדך מבית עבדים
p. p. pl. constr.: הַפְּדוּיֵי
Jes. 35, 10. ופדויי ר׳ ישבון
Jes. 51, 11. ופדויי ר׳ ישובון
p. p. pl. constr.: וְהַפְּדוּיִךְ
Num. 18, 16. ופדויו מבן־חדש
inf. abs.: פָּדֹה
Num. 18, 15. אך ׀ פדה תפדה
Ps. 49, 8. לא־פדה יפדה איש
inf. constr.: לִפְדוֹת
2 Sam. 7, 23. לפדות־לו לעם
1 Chr. 17, 21. לפדות לו עם
impt. sg.: פְּדֵה
Ps. 25, 22. פדה אלהים
impt. c. suff.: פְּדֵנִי
Ps. 26, 11. פדני וחנני
Ps. 69, 19. למען איבי פדני
Ps. 119, 134. פדני מעשק אדם
impt. c. suff.: וּפְדֵנוּ
Ps. 44, 27. ופדנו למען חסדך
1 *imperf.:* אֶפְדֶּה
Ex. 13, 15. וכל־בכור בני אפדה
1 *impf. c. s.:* אֶפְדֵּם
Hos. 7, 13. ואנכי אפדם
Hos. 13, 14. מיד שאול אפדם
2 *imperf.:* תִּפְדֶּה
Ex. 13, 13. פטר חמור תפדה
Ex. 13, 13. ואם־לא תפדה
Ex. 13, 13. בבניך תפדה
Ex. 34, 20. ופטר חמור תפדה בשה
Ex. 34, 20. ואם־לא תפדה וערפתו
Ex. 34, 20. בכור בניך תפדה
Num. 18, 15. אך ׀ פדה תפדה
Num. 18, 15. הטמאה תפדה
Nu. 18, 16. ופדויו מבן־חדש תפדה
Num. 18, 17. לא תפדה קדש הם
3 *imperf.:* יִפְדֶּה
Ps. 49, 8. לא־פדה יפדה איש
Ps. 49, 16. אך־אלהים יפדה־נפשי
Ps. 130, 8. והוא יפדה את־ישראל
3 *impf. c. s.:* וַיִּפְדֵּהוּ
Dt, 7, 8. ויפדך מבית עבדים
Dt. 15, 15. 24, 18. ויפדך ר׳ אלהיך
2 *impf. pl. c. s.:* תִּפְדֶּנִּי
Job. 6, 23. ומיד עריצים תפדוני
3 *impf. pl.:* וַיִּפְדֻהוּ
1 Sam. 14, 45. ויפדו העם את־יונתן
Nif-al: נִפְדֶּה
3 *perf. fem.:* נִפְדְּתָה *p.*
Lev. 19, 20. והפדה לא נפדתה
3 *imperf.:* יִפָּדֶה
Lev. 27, 29. לא יפדה מות יומת
3 *impf. fem.:* תִּפָּדֶה
Jes. 1, 27. ציון במשפט תפדה
Hif-il: הִפְדָּה
3 *perf. c. s.:* וְהִפְדָּה
Ex. 21, 8. אשר־לא יעדה והפדה
Hof-al: הָפְדָּה
inf. abs.: וְהָפְדֵּה
Lev. 19, 20. והפדה לא נפדתה

פְּדוּי

ז״ז ע״מ פָּסוּי, וכמ״ל לך נכנסי פְּדוּיִים, ותיכון כפר ופדיון וגאלה [לַאֲוונג], או ג״כ כסף מפדיון, ו׳ תכנ כסף מפדיון, ו׳ תכנ פעולי עי׳ מפעל.

n. m. pluralet. (ad s. f. פָּסוּי, pl. פְּדוּיִים), solutio, redemptio, vel pretium redemtionis, *λύτρον*. LXX. *λύτρωσις, λύτρον.*

פְּדוּת

Num. 3, 49. על פדוי החלים
pl. constr.: פִּדְוֵי
Num. 3, 48. פדוי העדפים בהם
Num. 3, 46. ואת פדוי השלשה
pl.: הַפְּדוּיִם
Num. 3, 51. את־כסף הפדים

ז״כ, ותמוכן כפרוש הכל״ק מפרש ומכרש, וכן פרש הכל״נ מפרש, כעשר פדיון נכסף [לַאֲנצ״דוכנ], וזה ושמתי פדת, כאשר פרשו ע׳ וקניס דיאסטולה. ותוכ מהשלה מלה ופרקן מיושע נכלל. נפרישיס פדהלל, פדהלור, פדון, פדיס, פדה מפרש.

n. f., discrimen, intervallum, integerium, deinde liberatio, ereptio, redemtio. LXX. *διαστολή, λύτρωσις, ῥύεσθαι.*

פְּדוּת

Ex. 8, 19. ושמתי פדת בין עמי
פִּדְיוֹת

Ps. 111, 9. פדות ׀ שלח לעמו
Ps. 130, 7. והרבה עמו פדות
מִפְדוּת

Jes. 50, 2. קצרה ידי מפדות
פִּדְיוֹן

ז״ו, ותמוכן כמו פדוי, לומר כפר ונאלה [לַאֲוונג], או ג״כ כסף מפדיון. נמפס מנכיכית פדיון מכן יהוש.

n. m., redemtio, pretium redemtionis, neohebr. פִּדְיוֹן חַבֶּן, *λύτρωσις πρωτοτόκου.* LXX. *λύτρον.*

Ex. 21, 30. ונתן פדיון נפשו
Ps. 49, 9. ויקר פדיון נפשם
פְּדֻיִם

ז״ו כמו פדיון, ומשקל חֲרָמִים, ומוכן מזלמו.

n. m. (ad s. f. חֲרֻמִּים), sicut פִּדְיוֹן, redemtionis pretium. LXX. *λύτρον.*

הַפְּדֻיִם

Num. 3, 49. והפדיום מאת העדפים
פָּדָן

פעל ל״ע כ״ק נגוד פָּדָה, ומתעלות מכנמס ומיסס ולכיכס [שתשפעון, מרעעון], ות״כ פדן כמו מדכן ומקוס, ומקכן פָּדָן כמו נפעל אָדַן, לכן זס לא מתקוור. ויס מפרגיס, שמתעלות פדד עכין קכיפס ומקיקס נדנכר, ונאמת נערני פַּדָּאן למד נקר לו מקכיפס, וגם זס לא מתקוור, נאאר ידעכו שתעלות מנס שדס מיאור וכר [לַאֲנצ״ע, פעלל]. וכ״ל שמנכרס מן מאמת פָּדָה, ומקכן מעוז מלמס ומדוד ומעוז [ויך שרעעקקין, נאמת דמעכנכן], ונאמת מתעלות דן כמוכן זס נדוק ומכוסס [עי׳ נתן, תן, יתן], ומוס מנס מנלל.

v. comp. trans. inus., tundere, conculcare, sicut אָדַן, unde פָּדָן, via trita. Alii פָּדַד vi findendi, perstringendi atque arandi dici putant, collatis arab. *faddâd*, bos arator, et *faddân*, boves juncti, aratrum, unde פָּדָן (syr. *fadono*, *fidno*), campus, ager. At verisimillimum est, radicem revera esse *dan*, *τεἰν-ειν* (dehnen), vi eadem, qua יָדַן in n. בֵּית־דָּן, חֵן in vv. דָּנַח, תָּנָה q. v., porrectum, extensum esse, longe lateque pertinere, praefixa praep. insep. פ = *dis.*

פָּדָן

ז״ו, ומסמך פָּדָן, ונסח מתכלית פַּדָּנָה,

פַּדָּן

Gn. 48, 7. ואני ׀ בבאי מפדן
cum h finis: פַּדָּנָה
Gn. 28, 2. קום לך פדנה ארם
Gn. 28, 5. 7. וילך פדנה ארם
Gn. 28, 6. ושלח אתו פדנה ארם
פְּדָן

Gn. 31, 18. אשר רכש בפדן ארם
Gn. 46, 15. ילדה ליעקב בפדן ארם
constr.: מִפַּדָּן
Gn. 25, 20. הארמי מפדן ארם
Gn. 33, 18. בבאו מפדן ארם
Gn. 35, 9. בבאו מפדן ארם
constr.: מִפַּדַּן
Gn. 48, 7. ואני ׀ בבאי מפדן
פָּדַע

פעל יקר ומתנודד נקיוס, ומוכנו לדעת מתוכיכס מקדמוכיס כמו פדס, שדכנכו מאכו, וכנוסקוות לקדוס כמלת פרעהו, מעכין קשלוס, ווהו פדיה, ולל״ק מתוכת פַּרְעֹהוּ כמר פַּרְאֹהוּ, נקלוף לקף נעין, ומכוכן שמשכ פָּרַע כמו נפרע, לדומס לל פנע שתעלות תקיכס ונקיקס וגזיכס מלכר [לַאֲנצ״יען, עלעגנען], ות״כ כתעלות של פדס נסודו, ויוקר מוס לקבר תקף פנע.

v. α. λ., sicut פָּצַע = פָּדַע, abscindere, separare, hinc, sicut פָּדָה, eripere, liberare. Codd. aliquot legunt פָּרְעֵהוּ, absolve h. e. solve, libera eum. LXX. *ἀντέχεσθαι.*

impt. c. suff.: פָּדְעֵהוּ
Job. 33, 24. פדעהו מרדת שחת
פָּדַר

פעל ל״ע כ״ק נגוד פָּדַר, ולכלמו מתפרגים נפתרוכו, נקיתס שתעלות מלעגה ומרגקה [נאַסרגען], ודומס לו פדן נערני. לכן כפי סכרקס לי כעת מזרס פדר לל היס ולל נכרל, ומפעל של פָּדֵר מכס סוס פָּדַר פעל נגוד, כי נמפס ר׳ הסופי, כלאר תקיס תקף מזס, ומוכן של פָּדַר מכרקס ומקלכס מזתכס ומרגקה ומקנכס [נאַסרגען], וכן נזרס כמוכן נזפתי ערב [fod-jan; schw. *foed*-a; angels. *fed*-an; holl. *voed*-en; engl. *feed*; dt. fütt-ern], וכן נזפס רומית ויוכית וכדומס. ודע קוכל כעיס

ומתוכן זדס וכר ומיבר [פַּלְגָּצַע, פעגלד, עגענצע], ומכלל לך נקזור עס לרכס, ופדן לרכס כמו זדס לרכס [סוזצ ׳ג ׳נ], לומר ככר לרכס ומיזור [דַּלָּגַצַע, ויך ווי״עסיז שרעקקעכדע וי-ריען], וכן פָּדָנָא נלקרי, פַּדָּנָא נסוכיית, וכן נסוכיית פִּירְנָא כמו זדס, וכפי דעת סכל״ק גס בלעזון ישמעאל פדן כמו זדס. ודע קוכל כעיס שתלת פדן נגרמת ונערני ונתקנוס נתוכן למד, מן פדד נתוכן למידס וקיזיכס, לאר תמזוטו ג״כ לקל לפל ועוד סרכס. ולקר ענין קריסס וקיריסס מן פדד נתוכן לקר, וזכיסס נלקי ס״יכיס לכלון.

n. m. (c. פַּדַּן, c. *He* finis פַּדָּנָה), aequor, campus, planities longe lateque patens, seq. semper אֲרָם (= פַּדָּה אֲרָם, Hos. 12, 13.), h. e. Syria latissime continuata atque in omnes partes prope interminata, assentiente significatione aram. פַּדָּנָא, פַּדְנָא, פִּירְנָא et arab. *faddân*, a v. פָּדַד (binden) = אָפַד, et n. פַּדָּן, ligo, a rad. פָּדַר, *find*-ere, deduci oportere. LXX. semper: *Μεσοποταμία.*

constr.: בְּפַדָּן
Gn. 31, 18. אשר רכש בפדן ארם
Gn. 46, 15. ילדה ליעקב בפדן ארם
constr.: מִפַּדָּן
Gn. 25, 20. הארמי מפדן ארם
Gn. 33, 18. בבאו מפדן ארם
Gn. 35, 9. בבאו מפדן ארם
constr.: מִפַּדַּן
Gn. 48, 7. ואני ׀ בבאי מפדן
cum h finis: פַּדָּנָה
Gn. 28, 2. קום לך פדנה ארם
Gn. 28, 5. 7. וילך פדנה ארם
Gn. 28, 6. ושלח אתו פדנה ארם
פְּדָע

פעל יקר ומתנודד נקיוס, ומוכנו לדעת מתוכיכס מקדמוכיס כמו פדס, שדכנכו מאכו, וכנוסקוות לקדוס כמלת פרעהו, מעכין קשלוס, ווהו פדיה, ולל״ק מתוכת פַּרְעֹהוּ כמר פַּרְאֹהוּ, נקלוף לקף נעין, ומכוכן שמשכ פָּרַע כמו נפרע, לדומס לל פנע שתעלות תקיכס ונקיקס וגזיכס מלכר [לַאֲנצ״יען, עלעגנען], ות״כ כתעלות של פדס נסודו, ויוקר מוס לקבר תקף פנע.

v. α. λ., sicut פָּצַע = פָּדַע, abscindere, separare, hinc, sicut פָּדָה, eripere, liberare. Codd. aliquot legunt פָּרְעֵהוּ, absolve h. e. solve, libera eum. LXX. *ἀντέχεσθαι.*

impt. c. suff.: פָּדְעֵהוּ
Job. 33, 24. פדעהו מרדת שחת
פָּדַר

פעל ל״ע כ״ק נגוד פָּדַר, ולכלמו מתפרגים נפתרוכו, נקיתס שתעלות מלעגה ומרגקה [נאַסרגען], ודומס לו פדן נערני. לכן כפי סכרקס לי כעת מזרס פדר לל היס ולל נכרל, ומפעל של פָּדֵר מכס סוס פָּדַר פעל נגוד, כי נמפס ר׳ הסופי, כלאר תקיס תקף מזס, ומוכן של פָּדַר מכרקס ומקלכס מזתכס ומרגקה ומקנכס [נאַסרגען], וכן נזרס כמוכן נזפתי ערב [fod-jan; schw. *foed*-a; angels. *fed*-an; holl. *voed*-en; engl. *feed*; dt. fütt-ern], וכן נזפס רומית ויוכית וכדומס. ודע קוכל כעיס שרעקקעכדע כפרכי פדן ג״כ מוס מזרס נתוספת כון.

v. inus., quod, collato arab. *fadana* (*budnon*, adeps), vim *nutriendi* s. *saginandi* habere dicitur. Quin potius פַּדָּר nomen secundarium est, a primitivo n. פַּד ortum, cujus radix *fad* sane vim cibandi s. obesandi habet, gr. *πατ-εῖσθαι*, qua ex radice ortum est v. secundar., arab. פַּדַּן, liquida paragogice adjecta. V. s. אָבַס.

פֶּדֶר

ז״ז נזיר פֶּד, נסופיי דֶּר וכנכוי פִּדְרוֹ, וכן כ״ל כעת מזס פֶּגֶר מן פֶּג [שמוכנו עייפס ולאות כאזר תקיף לקמין], ומרס פנר לל היס ולל נכרל כמו פדר, וכן נָשַׁר מן נָשׁ נדומס לל נָץ [שר-ושר-vesp] מפעל, נסופיי דֶּר. תמוכן שוון ומרכך [פַּעגע, נאַסרגען], וכן נזפס כמכוון נזפתי מערב.

n. m. (a n. primit. פֶּד, addita terminatione *er* ortum, ad s. f. פֶּגֶר a v. פֶּגֶג, debilitatum, exanimatum esse; נָשַׁר a n. prim. נָשׁ = נָץ, *volare*, ad quae nmm. enodanda grammatici vv. פָּדַר, פָּגַר, נָשַׁר effixerunt), adeps, pinguedo. LXX. *στέαρ.*

p.
Lev. 1, 8. את־הראש ואת־הפדר
Lev. 8, 20. הכתחים ואת־הפדר
cum suff.: פִּדְרוֹ
Lev. 1, 12. ואת־ראשו ואת־פדרו
פֶּה

פעל נוזד ול״ע כ״ק נגוד, ופתרוכו שתיפס וכניכס לפיעס ופעיס כניזס וכניפס [סויכען, נלאוכן], ודומס לו פָּאָה וגס אָפַע לעיל, וכן פָּעֲרָה לקמין, ופתק פתס לעיל תמלת תקקר וסזוי, ומוס סהשלמה על דנור [רעדען], וכי כן סהשלמה נזפתי מערב.

v. intr. inus., halare, spirare, flare, sicut פָּעַר, אָפַע, פָּאָה transl. loqui, *φά-ναι*, *fa*-ri.

פֶּה

ז״ו, ונוס סכיכוכי מן פֶּה, וסמיך פִּי, וכן ככרוי פִּי, פִּיהָ, פִּיהוּ, פִּיהֶם, וכמלמה פִּימוֹ. תמוכן מקוס מכניזס וספעיס וסדכור [מוכל], וכלאר מפס תמדכר מו יזיס מו מפס נפוכ, לכן לרוב מפס לדכור. לפן פס לל-פס דכור כלי לאמיני, פס לקר נדכור לקר, כמו פי כמו דכורי. ולפעמיס מפס לעשוס, מו כהשלמה מן מוכל ומכוכס ופתק ומוכ [מיכדוכן, אַפַּ-כוכן], ל״מ פי הסק, פי סרקק [כמלכוכ לקמוכ כו רקאכ], פי קרת, פתק מו מכוכ ומוכל העיכ, פי אחל, ופי קרכ מקוס קדוד סקיכ ומקיפס [אַחפּע], וכמוכן זס סכיכוי פִּים מו ג״כ פִּיוֹת. ולפעמיס כמו אפס לסמכת קף וגלות [רקאכ, נקרע], ולפעמיס כמו קלק ומכת [עסיילן, פאַרעיקלן], ל״מ פי אכיס. וכלרך לרוב כעשיי נקכור עס כל״לס, ל״מ כפי [כמפת וכמוכת], כפי תאכ, וכן לפי, על פי וכדומס.

n. m. prt. act. (a v. פָּאָה, const. פִּי, c. s. פִּי, פִּיךָ, פִּיהוּ, פִּיהָ, פִּיכֶם, poet. פִּימוֹ), loquens, sonos vel articulatos vel inarticulatos edens h. e. *os*, plerumque hominis, improprie quadrupedum vel etiam avium, rarius de ore, ut vescendi aut sapiendi instrumento, translate de orificio cujuscunque rei,

veluti sacci, vestimenti (ad caput excipiendum), putei, urbis, inferni (h. e. porta, introitus), de mucrone vel acie gladii (pl. פִּיּוֹת de pluribus ensis mucronibus), vel etiam limae, de *ora* rei cujuspiam, e. c. vestimenti, maris (syn. שָׂפָה), de parte s. portione, velut פִּי שְׁנַיִם, partes duae, duplex, praeterea multis modis translate et praefixis literis בכ"לם vel praep. עַל adverbialiter. LXX. *στόμα (πρόςωπον, σιαγών)*; *γλῶσσα, λαλία, λόγος, φωνή, πρόσταγμα, νόμος, ῥῆμα, ἐρεῖν; βρῶσις, ὦα, μέρος;* trop. *δύναμις, θυμός, καρδία*; פִּים, *ἕτοιμος*; פִּיּוֹת, *δίστομος*; פֶּה אֶחָד, *ἅμα πάντες*; בְּפִי אֲשֶׁר, *κατά*; בְּפִי, *ἀνθ' ὧν*; לְפִי, *καθότι, καθώς, κατά, διά, παρά, ἡνίκα*; עַל־פִּי, *κατά, καθάπερ; ἐπί, μετά, ἐκ*; פִּי שְׁנַיִם, *διπλοῦς.*

כבד־פֶּה וכבד לשון Ex. 4, 10.
מי שם פה לאדם Ex. 4, 11.
פה אל־פה אדבר־בו Num. 12, 8.
ועם־ישראל פה אחד Jos. 9, 2.
פה־אחד טוב אל־המלך 1 Rg. 22, 13.
בית־הבעל פה לפה 2 Reg. 10, 21.
מלא את־ירושלם פה לפה 2 Rg. 21, 16
פה־אחד טוב אל־המלך 2 Chr. 18, 12.
אשר מלאוה מפה אל־פה Esr. 9, 11.
ושימו יד על־פה Job. 21, 5.
פה־להם ולא ידברו Ps. 115, 5. 135, 16.
הסר ממך עקשות פה Prv. 4, 24.
הולך עקשות פה Prv. 6, 12.
ויאכלו את־ישראל בכל־פה Jes. 9, 11
ופצה פה ומצצתם Jes. 10, 14.
על־מי תרחיבו פה Jes. 57, 4.
פתחון פה מפני כלמתך Ez. 16, 63.
לפתח פה ברצח Ez. 21, 27.
אתן פתחון־פה Ez. 29, 21.
ישימו יד על־פה Mich. 7, 16.

הַפֶּה

ופה חלק יעשה מדחה Prv. 26, 28.

הַפֶּה

הפה אשר לא־נשק 1 Reg. 19, 18.

בְּפֶה

בפה חנף ישחית רעהו Prv. 11, 9.

לְפֶה

יהיה־לך לפה Ex. 4, 16.
זמות יד לפה Prv. 30, 32.

לְפֶה

בית־הבעל פה לפה 2 Reg. 10, 21.
את־ירושלם פה לפה 2 Rg. 21, 16.

מִפֶּה

מלאוה מפה אל־פה Esr. 9, 11.

constr.: פִּי

והאבן גדלה על־פי הבאר Gn. 29, 2.
מעל פי הבאר Gn. 29, 3. 8.
האבן מעל־פי הבאר Gn. 29, 3. 8.
מעל פי הבאר Gn. 29, 10.
ונגד־לו על־פי הדברים Gn. 43, 7.
עגלות על־פי פרעה Gn. 45, 21.
ויחנו לפני פי החירת Ex. 14, 2.
על־פי החירת Ex. 14, 9.
למסעיהם על־פי י״י Ex. 17, 1.
והיה פי־ראשו Ex. 28, 32.
על־פי ׳הדברים האלה Ex. 34, 27.
פקד על־פי משה Ex. 38, 21.
לפרש לחם על־פי Lev. 24, 12.
על־פי אשר תשיג Lev. 27, 8.
על־פי השנים הנותרת Lev. 27, 18.
על־פי י״י כאשר צוה Num. 3, 16.
על־פי י״י למשפחתם Num. 3, 39.
על־פי י״י Num. 3, 51. 4, 41.
על־פי אהרן ובניו Num. 4, 27.
על־פי י״י ביד־משה Num. 4, 37. 45. 9, 23. 10, 13.
על־פי י״י פקד אותם Num. 4, 49.
על־פי י״י יסעו בני ישראל Nu. 9, 18.
ועל־פי י״י יחנו Num. 9, 18.
על־פי י״י יחנו Num. 9, 20.
ועל־פי י״י יסעו Num. 9, 20.
על־פי י״י יחנו Num. 9, 23
ועל־פי י״י יסעו Num. 9, 23.
ממדבר פארן על־פי י״י Num. 13, 3.
אתם עברים את־פי י״י Num. 14, 41.
לעבר את־פי י״י אלהי Num. 22, 18.
ויפתח י״י את־פי האתון Nu. 22, 28.
לעבר את־פי י״י Num. 24, 13.
על־פי הגורל תחלק Num. 26, 56.
למסעיהם על־פי י״י Num. 33, 2.
וישב על־פי החירת Num. 33, 7.
על־פי י״י וימת שם Num. 33, 38.
על־פי י״י לאמר Num. 36, 5.
ותמרו את־פי י״י Dt. 1, 26. 43. 9, 23.
על־כל־מוצא פי־י״י Dt. 8, 3.
על־פי ׳שנים עדים Dt. 17, 6.
על־פי עד אחד Dt. 17, 6.
ועשית על־פי הדבר Dt. 17, 10.
על־פי התורה Dt. 17, 11.
על־פי ׳שני עדים Dt. 19, 15.
או על־פי שלשה Dt. 19, 15.
לתת לו פי שנים Dt. 21, 17.
בארץ מואב על־פי י״י Dt. 34, 5.
ואת־פי י״י לא שאלו Jos. 9, 14.
אל־פי המערה Jos. 10, 18.
את־פי המערה Jos. 10, 22.
על־פי המערה Jos. 10, 27.
אל־פי י״י ליהושע Jos. 15, 13.
ויתן לחם אל־פי י״י Jos. 17, 4.
על־פי י״י נתנו לו Jos. 19, 50.
מנחלתם אל־פי י״י Jos. 21, 3.
על־פי י״י בידי־משה Jos. 22, 9.
ולא תמרו את־פי י״י 1 Sam. 12, 14.
ומריתם את־פי י״י 1 Sam. 12, 15.
כי־עברתי את־פי י״י 1 Sam. 15, 24.
כי־על־פי אבשלום 2 Sam. 13, 32.
יען כי מריתם פי י״י 1 Reg. 13, 21.
אשר מרה את־פי י״י 1 Reg. 13, 26.
פי־שנים ברוחך אלי 2 Reg. 2, 9.
הכסח על־פי פרעה 2 Reg. 23, 35.
אך ׳על־פי י״י היתה 2 Reg. 24, 3.
פי־צדיק יהגה חכמה Ps. 37, 30.
כי יסכר פי דוברי־שקר Ps. 63, 12.
כי פי רשע ופי־מרמה Ps. 109, 2.
על־פי מדותיו Ps. 133, 2.
מקור חיים פי צדיק Prv. 10, 11.
פי־צדיק ינוב חכמה Prv. 10, 31.
מפרי פי־איש Prv. 12, 14. 13, 2.
מים עמקים דברי פי־איש Prv. 18, 4.
פי כסיל מחתה־לו Prv. 18, 7.
מפרי פי־איש תשבע Prv. 18, 20.
חנך לנער על־פי דרכו Prv. 22, 6.
שוחה עמקה פי זרות Prv. 22, 14.
אני פי־מלך שמר Eccl. 8, 2.
דברי פי־חכם חן Eccl. 10, 12.
כי פי י״י דבר Jes. 1, 20.
על־פי יאור Jes. 19, 7.
כי פי י״י דבר Jes. 40, 5. 58, 14.
אשר פי י״י יקבנו Jes. 62, 2.
ואשר דבר פי־י״י Jer. 9, 11.
בעברי פי־פחת Jer. 48, 28.
הפרטים על־פי הנבל Am. 6, 5.
כי־פי י״י צבאות דבר Mich. 4, 4.
נאם־י״י פי־שנים Zach. 13, 8.
ונפלו על־פי אוכל Nah. 3, 12.

constr.: בְּפִי

איש כפי אכלו Ex. 16, 21.
כפי שניו ישיב Lev. 25, 52.
כפי נדרו אשר ידר Num. 6, 21.
איש כפי עבדתו Num. 7, 5.
כפי עבדתם Num. 7, 7. 8.
איש כפי נחלתו Num. 35, 8.
איש ׳כפי עבדתו 2 Chr. 31, 2.
כפי אשר אינכם Mal. 2, 9.

constr.: לְפִי

לחם לפי הטף Gn. 47, 12.
איש לפי אכלו תכסר Ex. 12, 4.
לקטו ממנו איש לפי אכלו Ex. 16, 16.
איש לפי־אכלו לקטו Ex. 16, 18.
לפי ׳רב השנים Lev. 25, 16.
והיה ערכך לפי זרעו Lev. 27, 16.
איש לפי פקדיו Num. 26, 54.
ויכתבו אתה לפי נחלתם Jos. 18, 4.
לפי שכלו יחלל־איש Prv. 12, 8.
ואיש לפי מהללו Prv. 27, 21.
לפי מלאת לבבל Jer. 29, 10.

constr.: וּלְפִי

ולפי מעט השנים Lev. 25, 16.
ולפי העלות הענן Num. 9, 17.

constr.: וּפִי

ופי־חמעיל בתוכו Ex. 39, 23.
ופי־מרמה עלי פתחו Ps. 109, 2.
ופי תהפכות שנאתי Prv. 8, 13.
ופי רשעים יכסה חמס Prv. 10, 6.
ופי רשעים יכסה חמס Prv. 10, 11.
ופי אויל מחתה קרבה Prv. 10, 14.
ופי רשעים תהפכות Prv. 10, 32.
ופי ישרים יצילם Prv. 12, 6.
ופי כסילים יביע אולת Prv. 15, 2.
ופני כסילים ירעה Q'ri. Prv. 15, 14.
ופי רשעים יביע רעות Prv. 15, 28.
ופי רשעים יבלע־און Prv. 19, 28.

constr.: בְּפִי

והנה־הוא בפי אמתחתו Gn. 42, 27.
המושב בפי אמתחתיכם Gn. 43, 12.
כסף־איש בפי אמתחתו Gn. 43, 21. 44, 1.
בפי אמתחת הקטן Gn. 44, 2.
מצאנו בפי אמתחתינו Gn. 44, 8.
וישם י״י דבר בפי בלעם Num. 23, 5.
והוא שם בפי שפחתך 2 S. 14, 19.
רוח שקר בפי כל־נביאיו 1 Rg. 22, 22.
רוח שקר בפי כל־נביאיך 1 Reg. 22, 23.
בפי כל־נביאיו 2 Chr. 18, 21.
רוח שקר בפי נביאיך 2 Chr. 18, 22.
דברי־י״י בפי ירמיהו 2 Chr. 36, 21. 22.
בפי שלשת האנשים Job. 32, 5.
בפי־אויל חטר גאוה Prv. 14, 3.
ומשל בפי כסילים Prv. 26, 7. 9.
בפי ׳כל־איש יהודה Jer. 44, 26.

constr.: וּבְפִי

ובפי רשעים תחרס Prv. 11, 11.

constr.: כְּפִי

כפי תחרא Ex. 28, 32. 39, 23.
שאול אליו כפי י״י 1 Chr. 12, 23.
כפי כתנתי יאזרני Job. 30, 18.

constr.: לְפִי

הרגו לפי־חרב Gn. 34, 26.
ואת־עמו לפי־חרב Gn. 17, 13.
ישראל לפי־חרב Num. 21, 24.
מכה־נפש לפי עדים Num. 35, 30.
לפי־חרב Dt. 13, 16.
בהמתה לפי־חרב Dt. 13, 16.
כל־זכורה לפי־חרב Dt. 20, 13.
ושה וחמור לפי־חרב Jos. 6, 21.
ויפלו כלם לפי־חרב Jos. 8, 24.
ויכו אתה לפי־חרב Jos. 8, 24.
ויכה לפי־חרב Jos. 10, 28. 30. 32.
ויכוה לפי־חרב Jos. 10, 35. 37.
ויכום לפי־חרב Jos. 10, 39.
לפי־חרב החרם Jos. 11, 11.
ויכם לפי־חרב Jos. 11, 12.
כל־האדם הכו לפי־חרב Jos. 11, 14.
ויכו אותה לפי־חרב Jos. 19, 47.
ויכוה לפי־חרב Jud. 1, 8.
ויכו את־העיר לפי־חרב Jud. 1, 25.
כל־המחנה לפי־חרב Jud. 4, 15.
כל־מחנה סיסרא לפי־חרב Jud. 4, 16.
ויכו אותם לפי־חרב Jud. 18, 27.
וידך את־כל־העיר לפי־חרב Jud. 20, 37.
ויכום לפי־חרב Jud. 20, 48.
גלעד לפי־חרב Jud. 21, 10.
הכה לפי־חרב 1 Sam. 22, 19.
וחמור ושה לפי־חרב 1 S. 22, 19.
והכה העיר לפי־חרב 2 S. 15, 14.
כי אם־לפי דברי 1 Reg. 17, 1.
ויכום לפי־חרב 2 Reg. 10, 25.
הכו לפי־חרב Job. 1, 15.
עצמינו לפי שאול Ps. 141, 7.
לרד־שערים לפי־קרת Prv. 8, 3.
והכם לפי־חרב Jer. 21, 7.

constr.: מִפִּי

לא תשכח מפי זרעו Dt. 31, 21.
דברי נכו מפי אלהים 2 Chr. 35, 22.
מלפני ירמיהו הנביא 2 Chr. 36, 12.
דבר־י״י מפי ירמיה Esr. 1, 1.
הדבר יצא מפי המלך Esth. 7, 8.
ואת הסירתך ׳מפי־צר Job. 36, 16.
מפי עוללים ׳וינקים Ps. 8, 3.
הושיעני מפי אריה Ps. 22, 22.
לא מפי י״י Jer. 23, 16.
ויכתב ברוך מפי ירמיהו Jer. 36, 4.
כתב ברוך מפי ירמיהו Jer. 36, 27.
ויכתב עליה מפי ירמיהו Jer. 36, 32.
על־ספר מפי ירמיהו Jer. 45, 1.
מפי עליון לא תצא Thr. 3, 38.

cum suff.: פִּי

פי המדבר אליכם Gn. 45, 12.
מריתם את־פי Num. 20, 24.
כאשר מריתם פי Num. 27, 14.
ותשמע הארץ אמרי־פי Dt. 32, 1.
ואנכי פציתי פי אל־י״י Jud. 11, 35.
רחב פי על־אויבי 1 Sam. 2, 1.
גם־אני לא אחשך־פי Job. 7, 11.
אם־אצדק פי ירשיעני Job. 9, 20.
אאמצכם במו־פי Job. 16, 5.
במו־פי אתחנן־לו Job. 19, 16.
הנה־נא פתחתי פי Job. 33, 2.
ידי שמתי למו־פי Job. 40, 4.
בל־יעבר־פי Ps. 17, 3.
יהיו לרצון ׳אמרי־פי Ps. 19, 15.
לא אפתח־פי Ps. 39, 10.
פי ידבר חכמות Ps. 49, 4.
האזינה לאמרי־פי Ps. 54, 4.
רננות יהלל־פי Ps. 63, 6.
ודברי־פי בצרי־לי Ps. 66, 14.
אליו פי־קראתי Ps. 66, 17.
ימלא פי תהלתך Ps. 71, 8.
פי ׳יספר צדקתך Ps. 71, 15.
הטו אזנכם לאמרי־פי Ps. 78, 1.
אפתחה במשל פי Ps. 78, 2.
נדבות פי רצה־נא Ps. 119, 108.
פי פערתי ואשאפה Ps. 119, 131.
תחלת י״י ידברי־פי Ps. 145, 21.
ואל־תט מאמרי־פי Prv. 4, 5.
ואל־תסור מאמרי־פי Prv. 5, 7.
והקשיבו לאמרי פי Prv. 7, 24.
בצדק כל־אמרי־פי Prv. 8, 8.
ויגע על־פי Jes. 6, 7.
כי־פי הוא צוה Jes. 34, 16.
וישם פי כחרב חדה Jes. 49, 2.
ויגע על־פי Jer. 1, 9.
ואפתח את־פי Ez. 3, 2.
ויפתח פי ולא נאלמתי Ez. 33, 22.
ובשר ויין לא־בא אל־פי Dan. 10, 3.
ואפתחה־פי ואדברה Dan. 10, 16.
הרגתים באמרי־פי Hos. 6, 5.

cum suff.: וּפִי

ופי אמלא תוכחות Job. 23, 4.
ופי יגיד תהלתך Ps. 51, 17.
ופי לא שאלו Jes. 30, 2.

cum suff.: בְּפִי
Num. 22, 38. אשר ישים אלהים בפי
Num. 23, 12. אשר ישים י״י בפי
Ps. 34, 2. תמיד תהלתו בפי
Ps. 40, 4. ויתן בפי ׀ שיר חדש
Ps. 89, 2. אודיע אמונתך בפי
Ps. 109, 30. אודה י״י מאד בפי
Ez. 3, 3. ותהי בפי כדבש למתוק
Ez. 4, 14. ולא־בא בפי בשר פגול
cum suff.: כְּפִי
Jer. 15, 19. כפי תהיה
cum suff.: לְפִי
Job. 31, 27. ותשק ידי לפי
Ps. 39, 2. אשמרה לפי מחסום
Ps. 119, 103. מדבש לפי
Ps. 141, 3. שיתה י״י שמרה לפי
cum suff.: מִפִּי
Ps. 119, 43. ואל־תצל מפי דבר־אמת
Jes. 45, 23. יצא מפי צדקה
Jes. 55, 11. דברי אשר יצא מפי
Jer. 36, 6. אשר־כתבת מפי
Ez. 3, 17. ושמעת מפי דבר
Ez. 33, 7. ושמעת מפי דבר
cum suff.: וּמִפִּי
Jes. 48, 3. ומפי יצאו ואשמיעם
cum suff.: פִּינוּ
Ps. 126, 2. אז ימלא שחוק פינו
cum suff.: מִפִּינוּ
Jer. 44, 17. אשר־יצא מפינו
cum suff.: פִּיךָ
Gn. 41, 40. ועל־פיך ישק כל־עמי
Ex. 4, 12. ואנכי אהיה עם־פיך
Ex. 4, 15. אהיה עם־פיך ועם־פיהו
Ex. 23, 13. לא ישמע על־פיך
Jos. 1, 18. אשר־ימרה את־פיך
Jud. 9, 38. אפוא פיך אשר תאמר
Jud. 11, 36. פציתה את־פיך
Jud. 18, 19. שים־ידך על־פיך
2 Sam. 1, 16. כי פיך ענה בך
Job. 8, 2. ורוח כביר אמרי־פיך
Job. 8, 21. עד־ימלא שחוק פיך
Job. 15, 5. כי־יאלף עונך פיך
Job. 15, 6. ירשיעך פיך ולא־אני
Job. 39, 27. אם־על־פיך יגביה נשר
Ps. 50, 16. ותשא בריתי עלי־פיך
Ps. 50, 19. פיך שלחת ברעה
Ps. 81, 11. הרחב־פיך ואמלאהו
Ps. 119, 13. כל משפטי־פיך
Ps. 119, 72. טוב־לי תורת־פיך
Ps. 119, 88. ואשמרה עדות פיך
Ps. 138, 4. כי־שמעו אמרי־פיך
Prv. 6, 2. נוקשת באמרי־פיך
Prv. 6, 2. נלכדת באמרי־פיך
Prv. 27, 2. יהללך זר ולא־פיך
Prv. 31, 8. פתח־פיך לאלם
Prv. 31, 9. פתח־פיך שפט־צדק
Eccl. 5, 1. אל־תבהל על־פיך
Eccl. 5, 5. אל־תתן את־פיך
Jer. 34, 3. ופיהו את־פיך ידבר
Ez. 2, 8. פצה פיך ואכל
Ez. 3, 27. אפתח את־פיך
Ez. 24, 27. יפתח פיך את־הפליט
Obad. 1, 12. ואל־תגדל פיך ביום צרה
Mich. 7, 5. שמור פתחי־פיך
cum suff.: בְּפִיךָ
Ex. 13, 9. תהיה תורת י״י בפיך
Dt. 23, 24. אשר דברת בפיך
Dt. 30, 14. בפיך ובלבבך לעשתו
1 Reg. 8, 24. ותדבר בפיך
1 Reg. 17, 24. ודברי־י״י בפיך אמת
2 Chr. 6, 15. ותדבר בפיך
Jes. 51, 16. ואשם דברי בפיך
Jes. 59, 21. ודברי אשר־שמתי בפיך
Jer. 1, 9. נתתי דברי בפיך
Jer. 5, 14. דברי בפיך לאש
cum suff.: בְּפִיךָ

Ez. 16, 56. לשמועה בפיך
cum suff.: כְּפִיךָ
Job. 33, 6. הן־אני כפיך לאל
cum suff.: מִפִּיךָ
Jos. 1, 8. ספר התורה הזה מפיך
Jud. 11, 36. כאשר יצא מפיך
Job. 15, 13. והוצאת מפיך מלין
Jes. 59, 21. לא־ימושו מפיך
cum suff.: בְּפִיכֶם
Jes. 44, 25. ותדברנה בפיכם
Ez. 55, 13. ותגדילו עלי בפיכם
cum suff.: מִפִּיכֶם
Num. 32, 24. והיצא מפיכם תעשו
Jos. 6, 10. ולא־יצא מפיכם דבר
1 Sam. 2, 3. יצא עתק מפיכם
Joel 1, 5. עסיס כי נכרת מפיכם
cum suff.: פִּין
Num. 27, 21. על־פיו יצאו
Num. 27, 21. ועל־פיו יבאו
1 S. 14, 26. ואין־משיג ידו אל־פיו
1 Sam. 14, 27. וישב ידו אל־פיו
2 Reg. 4, 34. וישם פיו על־פיו
Job. 15, 30. ויסור ברוח פיו
Job. 23, 12. מחקי צפנתי אמרי־פיו
Ps. 33, 6. וברוח פיו כל־צבאם
Ps. 36, 4. דברי־פיו און ומרמה
Ps. 38, 14. וכאלם לא יפתח־פיו
Ps. 55, 22. חלקו ׀ מחמאת פיו
Ps. 105, 5. מפתיו ומשפטי־פיו
Prv. 8, 29. ומים לא יעברו־פיו
Prv. 13, 3. נצר פיו שמר נפשו
Prv. 15, 23. שמחה לאיש במענה־פיו
Prv. 16, 10. במשפט לא ימעל־פיו
Prv. 21, 23. שמר פיו ולשונו
Prv. 26, 15. נלאה להשיבה אל־פיו
Jes. 11, 4. והכה־ארץ בשבט פיו
Jes. 53, 7 (bis). ולא יפתח־פיו
Jer. 9, 19. ותקח אזנכם דבר־פיו
Jer. 32, 4. ודבר־פיו עם־פיו
cum suff.: וּפִין
Prv. 18, 6. ופיו למהלמות יקרא
cum suff.: בְּפִין
Gn. 25, 28. כי־ציד בפיו
Ex. 4, 15. ושמת את־הדברים בפיו
Num. 23, 16. וישם דבר בפיו
Dt. 18, 18. ונתתי דברי בפיו
2 Sam. 17, 5. ונשמעה מה־בפיו
2 S. 18, 25. אם־לבדו בשורה בפיו
1 Rg. 8, 15. אשר דבר בפיו את דוד
2 Chr. 6, 4. אשר דבר בפיו את דויד
Job. 20, 12. אם־תמתיק בפיו רעה
Ps. 38, 15. ואין בפיו תוכחות
Ps. 62, 5. בפיו יברכו
Jes. 29, 13. בפיו ובשפתיו כבדוני
Jes. 53, 9. ולא מרמה בפיו
Jer. 9, 7. בפיו שלום
cum suff.: לְפִין
Ex. 28, 32. יהיה לפיו סביב
Ex. 39, 23. שפה לפיו סביב
cum suff.: מִפִּין
Num. 30, 3. ככל־היצא מפיו יעשה
1 Sam. 17, 35. והכתיו והצלתי מפיו
2 Sam. 22, 8. ואש מפיו תאכל
Job. 22, 22. קח־נא מפיו תורה
Job. 37, 2. והגה מפיו יצא
Job. 41, 11. מפיו לפידים יהלכו
Job. 41, 13. ולהב מפיו יצא
Ps. 18, 9. ואש־מפיו תאכל
Prv. 2, 6. מפיו דעת ותבונה
Jer. 36, 17. הדברים האלה מפיו
Jer. 36, 18. מפיו יקרא אלי
Jer. 51, 44. והצאתי את־בלעו מפיו
Zach. 9, 7. והסרתי דמיו מפיו
cum suff.: פִּיהוּ
Ex. 4, 15. עם־פיך ועם־פיהו
1 Chr. 16, 12. מפתיו ומשפטי־פיהו

Job. 3, 1. פתח איוב את־פיהו
Job. 35, 16. ואיוב הבל יפצה־פיהו
Job. 40, 23. כי־יגיח ירדן אל־פיהו
Ps. 10, 7. אלה ׀ פיהו מלא
Prv. 16, 23. לב חכם ישכיל פיהו
Prv. 16, 26. כי־אכף עליו פיהו
Prv. 19, 24. אל־פיהו לא ישיבנה
Prv. 20, 17. ואחר ימלא־פיהו חצץ
Prv. 24, 7. בשער לא יפתח־פיהו
Eccl. 10, 13 תחלת דברי־פיהו סכלות
Eccl. 10, 13. ואחרית פיהו הוללות
Cant. 1, 2. ישקני מנשיקות פיהו
Thr. 1, 18. כי־פיהו מריתי
Thr. 3, 29. יתן בעפר פיהו
cum suff.: וּפִיהוּ
1 Rg. 7, 31. ופיהו מבית לכתרת
Jer. 34, 3. ופיהו את־פיך ידבר
cum suff.: בְּפִיהוּ
Ps. 5, 10. כי אין בפיהו נכונה
Mal. 2, 6. תורת אמת היתה בפיהו
cum suff.: לְפִיהוּ
Eccl. 6, 7. כל־עמל האדם לפיהו
cum suff.: מִפִּידוֹ
Mal. 2, 7. ותורה יבקשו מפיהו
cum suff.: פִּיהֶם
Dt. 21, 5. ועל־פיהם יהיה
Jud. 7, 6. המלקקים בידם אל־פיהם
1 Chr. 12, 32. וכל־אחיהם על־פיהם
Ps. 22, 14. פצו עלי פיהם
Ps. 35, 21. וירחיבו עלי פיהם
Ps. 73, 9. שתו בשמים פיהם
Ps. 144, 8. 11. פיהם דבר־שוא
Jes. 52, 15. יקפצו מלכים פיהם
Thr. 2, 16. פצו עליך פיהם
Thr. 3, 46. פצו עלינו פיהם
Mich. 3, 5. לא־יתן על־פיהם
cum suff.: וּפִיהֶם
Job. 29, 23. ופיהם פערו למלקוש
cum suff.: בְּפִיהֶם
Dt. 31, 19. שימה בפיהם
Esr. 8, 17. ואשימה בפיהם
Job. 16, 10. פערו עלי ׀ בפיהם
Ps. 49, 14. בפיהם ירצו סלה
Ps. 59, 8. הנה ׀ יביעון בפיהם
Ps. 78, 30. עוד אכלם בפיהם
Ps. 78, 36. ויפתוהו בפיהם
Ps. 135, 17. אף אין־יש־רוח בפיהם
Jer. 12, 2. קרוב אתה בפיהם
Ez. 33, 31. כי־עגבים בפיהם
Mich. 6, 12. ולשונם רמיה בפיהם
Zeph. 3, 13. בפיהם לשון תרמית
Zach. 14, 12. ולשונו תמק בפיהם
cum suff.: לְפִיהֶם
Job. 29, 9. וכף ישימו לפיהם
cum suff.: לְפִידָן
Lev. 25, 51. לפיהן ישיב גאלתו
cum suff.: מִפִּיהֶם
Neh. 9, 20. לא־מנעת מפיהם
Job. 5, 15. וישע מחרב מפיהם
Jer. 7, 28. ונכרתה מפיהם
Ez. 34, 10. והצלתי צאני מפיהם
cum suff.: פִּימוֹ
Ps. 17, 10. חלבמו סגרו פימו
Ps. 59, 13. חטאת־פימו
cum suff.: בְּפִימוֹ
Ps. 58, 7. הרס־שנימו בפימו
cum suff.: פִּיהָ
Gn. 4, 11. אשר פצתה את־פיה
Gn. 24, 57. ונשאלה את־פיה
Nu. 16, 30. ופצתה האדמה את־פיה
Num. 16, 32. 26, 10. ותפתח הארץ את־פיה
Dt. 11, 6. פצתה הארץ את־פיה
1 Sam. 1, 12. ועלי שמר את־פיה
1 Reg. 7, 31. על־פיה מקלעות

Job. 5, 16. ועלתה קפצה פיה
Ps. 69, 16. ואל־תאטר־עלי באר פיה
Ps. 107, 42. וכל־עולה קפצה פיה
Prv. 30, 20. אכלה ומחתה פיה
Prv. 31, 26. פיה פתחה בחכמה
Jes. 5, 14. ופערה פיה לבלי־חק
Zach. 5, 8. אבן העופרת אל פיה
cum suff.: וּפִיהָ
1 Reg. 7, 31. ופיה עגל מעשה־כן
cum suff.: בְּפִיהָ
Gn. 8, 11. עלה־זית טרף בפיה
2 Sam. 14, 3. את־הדברים בפיה
cum suff.: מִפִּיהָ
Hos. 2, 19. שמות הבעלים מפיה
pl.: פִּים
1 Sam. 13, 21. והיתה הפצירה פים
pl.: פִּיּוֹת
Prv. 5, 4. חדה כחרב פיות

פִּיָּה

ז״כ, ומסק קך נכנוי פִּיּוֹת, ומוק קך שכיי מן פֶּה ע״י הקנן סימלס, ומוכנו פי הקכנ, לומר קדוד וקכיפת הקכנ.
n. f. pluralet. (פִּיּוֹת), sicut פֶּה, cujus forma secundaria ac prolongata est, acies gladii. LXX. (μάχαιρα) δίστομος.
Jud. 3, 16. ולח שני פיות

פִּיֵּפָה

ז״ו, ומסק קך נכנוי פִּיפִיּוֹת, ומסוכן קדוד כפל של קכנ, או של כלי [דאָפּפעלצנייע], כי וקק תמנות כפילת התסוכס, וקל להכין מסצרס.
n. m. pluralet. (פִּיפִיּוֹת), mucro s. acies duplex. LXX. δίστομος.
pl.: פִּיפִיּוֹת
Ps. 149, 6. וחרב פיפיות בידם
Jes. 41, 15. בעל פיפיות

פּוֹחֵז, פֹּז

v. concord. partt.

פּוּג

לומר פֶּגֶ, וכסקנכ סעתיל פָּגַג, וסמוכן קלישס ויגיעס ולקות [שוועך, מקעט ויין], וכן כמוכן וס נכנין כפעל. ומוס סכגוכות הַפְגָּה, פּוּגָה, וכן פֶּגֶר [כקשר פרקתי תקת פדכ], ולקשר לקקוב סשרש סלפ תמלקנו בקנוב מיוקד לשרשים.
v. intr. (impf. apoc. יָפֹג), debilem, languidum esse, defici a viribus. *Ni.* exanimatum, enervatum esse, unde הִפּוּגָה et n. פֶּגֶר. Sunt qui v. פּוּחַ vi flandi, deinde frigendi conferant. LXX. ἐκτῆναι, ἀπατᾶν, διασκεδάζειν; *Ni.* κακωθῆναι. A. ἐκνήπτειν. S. λειποψυχεῖν.
3 *impf. ap.:* וַיָּפָג
Gn. 45, 26. ויפג לבו כי לא־האמין
3 *impf. fem.:* תָּפוּג
Ps. 77, 3. נגרה ולא תפוג
Hab. 1, 4. על־כן תפוג תורה
Nif-al: נָפוּג
1 *perf.:* נָפוּגֹתִי
Ps. 38, 9. נפוגתי ונדכיתי

פּוּגָה

ז״כ, ומסוכן רקיון וקולסס [מקעטיקייע], ולק סשנת ונעול וסמסק, כקשר קשנו רכיס, ופקיון קל תקכי פוגת לן, סרלון כמו קל תקכי רקיון וקולסס לך, לומר קל קשנות ופקסוק, ודע שמוכן פֶּגֶ בקרמי כמו בעברי, קלישס וכקיס, ושנור מקול בקכגוס וכגמיק, ומוס בשסס עכריכית פִּיּוּג, הַפְגָּה.
n. f., debilitas, languor, infirmitas (non: intermissio, cessatio), targ.

בַּפּוּךְ׃
2 Reg. 9, 30. ותשם בפוך עיניה
Jer. 4, 30. כי־תקרעי בפוך עיניך
Jes. 54, 11. מרביץ בפוך אבניך

I. פּוּל

לומר פֵּל, פעל ל״ע כ״ח נגור, ומשונן פּוֹל [כולל ויין], ופתמות גלגול וענלה, וכשרש כמכוון נ״כ נשפתי ערב. [*bal, bohl, ball*]. ולדבר יותר מוזג נכנוד מיוקר, ופתמוזות נ״כ לגל עֲ־פֵל לעיל.

v. inus., sic. פָּל־עָ, rotundum, orbiculatum esse, ar. *faala*, multa s. conglomerata carne praeditum esse.

פּוֹל

ג״ו, ומשונן מין קטניה ועשוי [כתמנע], וכן משם משרש זה נשפתי ערב, ובשפת עברנית מוזג סרכוני פּוֹלִים, וכתמר שם פול לבן, פול מלרי, וכדומה.

n. m., faba, a forma rotundosa, cf. lat. *bulla*, holl. *bol* (faba), *peul*, *poeul* (pisum, ervum), *bolle* (cepe). LXX. *κύαμος*.

וּפוֹל

2 Sam. 17, 28. ופול ועדשים וקלי
Ez. 4, 9. ופול ועדשים ודחן

II. פּוּל

לומר פֵּל, ומוכנו נקיטה לרכוש ויכידה [פתלנען], וזה שרש תמנוזי שכתוב ג״כ נשתני שפתי ערב, ומזה מזורכזות יָפֵל, אָ־פַל, יָ־פַל, שָׁ־פַל, תָּ־פַל, ומשרש רבתי שלבו סגור בִּיפֵל בשם משזוז עם דגש.

h. e. פָּל, *vrb. intr. inus.*, cadere (fallen), e prosapia copiosa vv. שָׁ־פַל, יָ־פַל, אָ־פַל etc. Cf. gr. *σφάλλ-ειν*.

מַפָּל

ג״ו, ומשרש מַפָּל ומרן הרבוי מַפָּלִי, ומשונן כנר פרשתי לעיל תקת נפל, לכן מלכו מן הרחוי פה, כי הדגוז נפת דרך משזוק, ולת תעלוס נון.

n. m. (c. מַפַּל־, c. pl. מַפָּלֵי־), palearia (Wampen); palea (Abfall), a v. פָּל, non נָ־פַל, uti supra posuimus, siquidem *Dages*, formativum, non recompensativum est.

constr.: מַפַּל
Am. 8, 6. מפל בר

pl. constr.: מַפָּלֵי
Job. 41, 15. מפלי בשר

III. פּוּל

פעל ל״ע כ״ח נגור, וזהו פָּל, ומכוז משונן תקיפה וגבירה, וכן נתמת משרש נָ־פַל לעיל, תקת משם נָפִיל, וכן בַּל לעיל דף קע״ו, וכן בַּעַל הלוך עלו, וכשרש כמכוון נשפתי מערב, כלומר מיוקר.

h. e. פָּל, *v. inus.*, sicut נָ־פַל (נָפִיל), בָּל (בַּעַל), (בַּעַל), robustum, potentem esse, arab. فال, incremento auctum esse.

פִּוּל

ג״ו פריטי״, ומוכנו בתמנות תקיף וזוק [שתקרעו], ומזה נ״כ פִּיל שם לבהמה תקיפה וזויקה [עלעפנטע], וכשם כמכוון נשפתי ערב, ל״ת נשפה הכלית s. *pîl*-u; pers. *pîl* [ופרסית וערבית arab. *fil*].

n. m. pr., robustus, potens, cognomen populi Africam incolentis (Jes. 66, 19.), a v. פָּל, unde et פִּיל, sanscr. *pîl*-u, elephas.

et nmm. פֻּחָא, flatus, ventus, הַפָּחָה, efflatio, exspiratio. LXX. *φυσητής*.

Jer. 6, 29. נחר מפח מאשתם

הַתְפּוּחַ

ג״ו, ומשונן פרי טופח ריח ונודף [דופ־ עטנדע פרוכט], ומזה שֵׁם מין לשֵׁק [פפפעל], ונערבי ג״כ תפרוג ופרסק וכדומה, ופתמות פֵּת כמזון כלריפת ריח, ונגמרת מפשם תַּפָּח פפעל.

n. m., fructus odorem suavem efflans, spec. pomum, arab. *tuffah*, etiam de citris, persicis etc., a v. פָּח, flare, fragrare. LXX. *μῆλον*. S. *μηλέα* (malus arbor).

וְתַפּוּחַ

Joel 1, 12. גם־תמר ותפוח

הַתַּפּוּחַ

Cant. 8, 5. תחת התפוח עוררתיך

בְּתַפּוּחַ

Cant. 2, 3. כתפוח בעצי היער

pl.: בַּתַּפּוּחִים

Cant. 2, 5. רפדוני בתפוחים

pl.: בְּתַפּוּחִים

Cant. 7, 9. וריח אפך כתפוחים

pl. constr.: תַּפּוּחֵי

Prv. 25, 11. תפוחי זהב במשכיות

פִּיחַ

לומר פֵּחַ, פעל ל״ע כ״ח נגור פִּיחַ, ומוכנו לל״ק נדומה לל פק, לומר כדכוך וכיעה, לכן זה לל מפתנר. ומה כפי לשר כנר מלעתי לעיל תקת נָ־פֵחַ מתמות רקימה וליור וכוור נלנעים [פפלנען], וכן נָ־פֵחַ לעיל נדומה, וכשרש כמכוון נ״כ נשפה *s. pig*, gr., מכלית ויוכיח וכומיה *πoκ.*, *ποικ-ίλλειν*; l. *pig.*, *pic.*, *ping*-ere], וכדומה. בתנוח ונגמרת ונשפה עבריה פֵּחַ משלמו, ענין רקימה וליור, ל״ת לין מפייקן בזמן הזה, ומשם פַּיָּח כמו צַיָּר, ודוק.

h. e. פָּחַ, *v. inus.*, quocum nonnulli v. פָּן (wanken, stieben), alii ארפך arab., mentiri, decipere, conferunt. At, quantum nunc perspicimus, radix est sanscr. *pig'*, gr. *ποκ*, *ποικ*, l. *pig* et Nun, ut solet, injecto (s. *ping'*), *ping*-ere, neohebr. פִּיַּח colorare, pingere, ornare, פַּיָּח colorator, pic-tor, ornator.

פִּוּחַ

ג״ו, ומשונן לנעת כל״ק מכוול משקוד, ונאמר מפוך לו כוול מכנרך לכוול מעין [שמיקע], ולפכי פוך משלל כמו לפני יקר, לומר פוך משלל על פדור, כי דעת הקמתי שעיכה כעין פפוך, שקוין לה נלעו קרנוקלי, לו על פפוך עלמו שמוש לפן, מכה זה עשוי. נשפתי ערב כשם כמכוון [פֻּחַ־ox, *fuc*-us].

n. m., φῦκ-ος, *fuc*-us, de stibio (אלכחול) nigro ad faciem venustandam, spec. ad oculos fucandos (Augenschminke), trop. carbunculus, sicut Qimchi ait, similitudinem. LXX. *στίβη*, *ἄνθραξ*: אֶבֶן פִּוּחַ בַּפִּוּחִים *λίθος πολυτελής*; הַפִּוּחַ *στιβίζεσθαι*. A. Jes. 54, 11. *ἐν στίμει* (*στίμη*); S. *στίμει*; Th. *στιμμῇ*. Vulg. *per ordinem*.

פּוּךְ

1 Chr. 29, 2. אבני־פוך ורקמה

refrigeratur, arab. فاح, de odore, qui efflatur e floribus (cf. hebr. תַּפּוּחַ propter suavitatem odoris). *Hi.* הִפְרִיחַ (impf. יָפְרִיחַ), efflare odorem, sufflare ignem (*ζωπυρεῖν*), trop. flammas seditionis excitare, et, quia sermo in *flatu* oris consistit, eloqui sive vera sive mendacia; deinde anhelare h. e. properare, vel anhelare iram, spirare indignationem, vehementer increpare (anschnauben), de gravitate irae divinae aut de fastu hominis improbi, qui in oppressos acerbe ac contumeliose invehitur (seq. לְ, בְּ). Cognata sunt vv. נָ־פַח, נָפַח. LXX. *διαπνεῖν*, *ἐγκαλεῖν*, *ἐπιδεικνύναι*; *Hi. ἐμφυσᾶν*, *ἐκκαίειν*, *κατακυριεύειν*, *παῤῥησιάζεσθαι*; inf. הָפֵחַ, *παγίς* (פַּח); A. *Shir* 2, 17. *ἕως κοπάσῃ*; S *Hi.*: *ἐκφυσᾶν*, *θυμιάζειν*.

3 imperf.: שֶׁיָּפוּחַ
Cant. 2, 17. 4, 6. עד שיפוח היום

Hif-il: הֲפִיחַ

inf. abs.: *הָפֵחַ
Jes. 42, 22. *חפח בחורים כלם

impt. fem.: הָפִיחִי *sg.*
Cant. 4, 16. הפיחי גני יזלו בשמיו

1 imperf.: אָפִיחַ
Ez. 21, 36. עברתי אפיח עליך

3 imperf.: יָפִיחַ
Ps. 10, 5. צורריו יפיח בהם
Ps. 12, 6. אשית בישע יפיח לו
Prv. 6, 19. יפיח כזבים עד שקר
Prv. 12, 17. יפיח אמונה יגיד צדק

3 imperf.: וַיָּפִיחַ
Prv. 14, 5. ויפיח כזבים עד שקר
Prv. 14, 25. ויפיח כזבים מרמה
Prv. 19, 5. ויפיח כזבים לא ימלט
Prv. 19, 9. ויפיח כזבים יאבד

3 impf. pl.: יָפִיחוּ
Prv. 29, 8. אנשי לצון יפיחו קריה

3 impf. ap.: וַיָּפַח
Hab. 2, 3. *ויפח לקץ

פִּיחַ

ג״ו מן פֵּחַ, ע״מ פִּיק מן פָּק, פִּיד מן פֵּד, פִּיחַ [משר תמוזו פֵּיחַ] מן פֵּחַ, עִיר מן עֵר, נֵיב מן נֵב. המוזן רמן ופפר [פתנע], לומר דבר מכיפה.

n. m. (ad s. f. פִּיק, פִּיד, עִיר, נֵיב, נֵד, נֵר, נָב, פָּק, פֵּד, נֵר, פֵּחַ = פֵּהַ, a vv. פָּק, פֵּד, נֵר, פֵּחַ), cinis, favilla, utpote quae flatu facile excitatur, gem. רֶמֶץ. LXX. *αἰθάλη*.

Ex. 9, 8. מלא חפניכם פיח כבשן
Ex. 9, 10. ויקחו את־פיח הכבשן

נַפָּח

ג״ו נויר פֵּח, ומוכנו נפיקת נפש ומפתפכותה [פוסקוי־לונג], ופשר לשם משלל נדגוז לקרני סלוף דנכתי מוזה נשקוס לשר.

n. m., exhalatio, exspiratio animae, a v. פֵּח. LXX. *ἀπώλεια*.

constr.: כ״ח נַפַּח
Job. 11, 20. ותקותם מפח נפש

מַפָּח

ג״ו, ומשונן כלי לנפיקה [כלפוענלג], ולל לתכן מהשרש. דע קוטל שמשרש לפכיהו כלרמי ונגמרת סתולרי פֵּח, ומשם הַפָּחָה, פֻּחָא וכדומה.

n. m., follis, utpote accipiens reddensque auras ad ignes accendendos s. sufflandos. Aram. et gemar. indidem פַּח adj. suspirans, gem. neohebr. (ubi nmm. abstractiva indidem derivata פִּיגָּה, חֲפָגָה) vi eadem. LXX. *ἔκνηψις*.

constr.: פִּיגַת
Thr. 2, 18. אל־תתני פוגת לך

הַפּוּגָה

ג״כ כמו פוגה, וזוז משקל שכיי מן משקל חֲנָפָה, הַנָּפָה, ומשונן לפ״ו רפיון וקלישה.

n. f. (ad s. f. חֲנָפָה, הַנָּפָה), sicut פִּיגָה, languor, debilitatio, cessatio. LXX. *ἔκνηψις*.

pl.: הַפֻּגוֹת
Thr. 3, 49. מאין הפגות

פּוּד

לומר פֵּד, פעל ל״ע כ״ח נגור פֵּיד, ומשונן הכלה ופניעה [שלפנען], וזוז קטיכה ושדידה [פערשרענען], וכן פלד נשרכי נשונן זה, וזוזה לו משרש של חֲ־בַט נשונן הכלה, וזולי ג״כ סרן של סַ־פַּד לעיל, ומתמות של תריכה ופקיכה נדוק ומכוסה, ולזוזה לו ג״כ שָׁ־פַּט לקמן, ענין נקוד ופפרשה ופקוד דין, וכן כשרש כמכוון נשפתי ערב, ל״ת נשפה הכלית וכזוזה [s. *bhid*; l. *fid*, *find*-ere].

h. e. פֵּד *v. inus.*, *bat*-uere, *find*-ere, hinc perdere, pessumdare, arab. *fâd* (mori, interire), e prosapia vv. שָׁ־בַט (שֵׁבֶט, *baton*) et forsan סָ־פַד (plodere, plangere), שָׁ־פַט (*cer*-nere).

פֵּיד

ג״ו, ומוכנו כמו כ״ד, לוד וקוטע פרן ומדקה [קוכנלין], ומתמות כמו קטע ענין קניפה ופקיכה. נשפה עבריה פֵּיד מקור של תכנלין לנקור נשפה [שלפנע], כתמות של מקור.

n. m., fissura, plaga, perditio, pernicies, calamitas (syn. פִּיד), neohebr. פֵּרֶד, rostrum galli gallinacei, quo sterquilinia scalpurit (syn. מַקּוֹר, a v. נָ־קַר). LXX. *πτῶμα*, *τιμωρία*.

הַפֵּיד

Prv. 24, 22. ופיד שניהם מי יודע

בְּפֵיד

Job. 31, 29. אם־אשמח בפיד משנאי

*לַפֵּיד

*Job. 12, 5. *לפיד בוז לעשתות שאנן

cum suff.: בְּפִידוֹ
Job. 30, 24. אם־בפידו להן שוע

פּוּחַ

לומר פֵּחַ, ומעתיל הָפִיחַ. המוזן נפיקה וניפה [פפלפ־עז, כלפוזען], ומיל תמוכה מוקשת מן פֵּחַ. ונלמר נקל מניפת רוח סיום לקרר המוג, ונערבי מניפת וניפה ריח [דופענען], שנמלת ג״כ לקל סנור תפוח. ומזה סנוסף הַפִּיחַ, ומעתיל הָפִיחַ, יוצל וקוזק, מפעפרת נשיכת רוח [דורכווענען], מלטוז משם ע״י הפקה [לפפלנען], מסנרת פשיעה ומיכילה נעיר. לו נהשלמה מן נשיפה וניפה על הדנור, לפי שהדנור נפיקת הפה, ל״ת מפעקת כוכים, לו כמו שפיפה נהשלמה על מסירה, לו ג״כ כמו נכיפה ופניפה [לפנשוינען], נקשור וזלוג עם למד ונית הזרות. ולפשר לקרר משרש משם משלמו פֵּחַ, הָפַח, יָפַח, ומשרש כמכוון נדוק נשפתי ערב.

h. e. פֵּחַ *v. intr.* (impf. יָפִיחַ), flare, afflare (fach-en), sicut v. פָּחַ, ex quo induruit, de adspiratione aurae, qua diei temperies calidior

2 Reg. 15, 19. בא פּוּל מלך אשר
Jes. 66, 19. תּרשישׁ פּוּל ולוּד
לְפוּל *n. p.*
2 Reg. 15, 19. ויתּן מנחם לפּוּל

פּוּם

לומר פֻּם, פעל ל״ע נזרמי, ומוּם סלקך אל פֶּה, נתוספת סס, שלכך נאמר נק״מ. סימון כמו פס נגיפה וכגיפה, נסגלה על דבור נכלל.
h. e. פֻּם, *v. aram. inus.* (ex v. פֵּה addito *Mem* prolongatum), flare, halare, deinde loqui, fa-ri.

פֻּם

לו פֻּם, ג״ו נזרמי, ומוס נכנוי פֻּמֵּה, ומדגוש מלנוד סכוּת. פסתרגן כמו פס הענבי, נכל הסגלות הענביות, וגנוב הסס סוס נתרגום ונגמרא, וכן נסוריא ויזמעלית. ופזר לאמרו קנת שהסגלות פלס, ותמונת הסס נמר פָּאוּם, סכּה תסו וכיוצ.
s. פֻּם, *n. m. aram.* (c. s. פֻּמֵּה, dages. propter literae vocalis defectum), os, sicut פֶּה (פֵּה), sensu latissimo, arab. *fam, fum,* a v. פֻּם (minime פָּאוּם=פּוּם). LXX. *στόμα.*
Dan. 6, 18. ושׁמת על־פּם גבא
Dan. 6, 23. וסגר פּם אריותא
וּפֻם
Dan. 7, 8. 20. ופּם ממלל רברבן
בְּפֻם
Dan. 4, 28. עוד מלתא בפּם מלכא
cum suff.: בְּפֻמֵּהּ
Dan. 7, 5. ותלת עלעין בפּמה

פּוּם

לומר פֻּם, פעל ענבי ג״כ סלקך מן פֶּה נתוספת סס, וסתמות של פס וינס ונסיסס ולעשס וסשכס [מסטענן], ושרש נסתרגן], ושרש זס נדוק ומנוסס נשפתי ענב, נשפס סכלקית ויוניס ורומית ולקנלנית ולעלית ופולנית וגרמנית, כלומר תקלס נספר מיוקד. וגס סס לפעמים סשרש נתוספת סס.
h. e. פֻּם *v. inus.*, sicut פֶּה, ex quo prolongatum est, nutrire, saginare, gr. in nmm. *πῖαρ, πί-ων, πιμ-ελή.* V. arab. *faama,* aeth. *tafaema* (os cibo repletum habere), nominis *fum* derivatum est.

פִּרְמָה

ג״כ, וסמונן מוכות וזמן [פּעמן], מתמות סשרש זשרכנו, ועמו סלומיס שסקנן פלס.
n. f., adeps, pinguedo. LXX. *περιστόμιον.*
Job. 15, 27. ויעש פּרמה עלי־כסל

פּוּן

לומר פֵּן, וסמונן לפעת דוד קמקי גזיר סעמיי פֵּן, לומר ענין זמת וספקות [נוויפֿעלן], וכן פרמו לנן־ עזרא, יניכ ופקידה, ולפעמ״כ עלם מן על, סין מן מכס, ולפעת שלמס יפקי ישוב סדבר על מכונו, כמו סשרש של אִפֵּן לעיל, לכן כלס לפ יספיקו. לפ״ק סשרש פֵּן כמו פֶּה לקמן, פכס ועבר וקוילת יד, ומוס כפסבות עומיס על פלוני [זוויכדעלן], וכן נמת לנן נעבני, וכן תרגמו משבעים, לכן לנן סעבני לך שכיי של אפל, ובלתי רציס לל נן שלנו. ועוד משרש לי סוד.
h. e. פֵּן *v. intr.*, quod *Qimchi* et *Ibn-Ezra* a particula פֵּן (ne forte) deducunt (fere sicut עֵלָּה, הֵן a prt. עַל, הֵנָּה, vi *dubitandi* s. *ambigendi.* Alii v. אֶ־פֵּן (אֶפֵּן), alii פֶּתַע comparant (evanescere, deliquium pati, vertigine corripi, arab. אפן=אפל). Alii ad *faala, fâla* pinguem, debilem esse confugiunt. LXX. ἐξηπορήθην. Symm. πρὸς τούτοις (אַף־הֵנָּה?). Hier. *oppresserunt me.*
1 *imperf.:* אֶפּוֹנָה
Ps. 88, 16. נשׂאתי אמיך אפונה

פּוּץ

לומר פֵּץ, וסמונן נזיכס ופוזכס סמוס וכתיקס [נעכטעייען, -שטויבען], ומוס כיכוני פעולי פּוּצִים, לומר סמפוזרים, כמו לישרלל. ולכוב נמונן נודד נפילס וסתפרדות [ד״ס מעס ועבר], ונסגלה עפילים וסזקס ועניכת דבר [לייענ־ פלייעסטען], וסגלות כלה כלן נפעל רומי פּוכדענע. סכפעל נֶפֶץ ספעולי, לומר היות נפוּר, כן מעס כן מעבר, ונמונן פוור ג״כ סנוסף חֻפֵּרְתָּ, מנזיכת ועב וכניקת נכך ופוור קיכס, וסכיוכי מְפֻזָּר, סימור וסמדיך וסמזמיד וסמכריס, ונסגלה על פעיסס וכיוצ ולתיקס [עלייענן] וכדומס. סכנד פּוּצֵץ לו פְּצָפֵץ, מסכלת ספעיס וכפון [נעכזעעטערן], ופעולי שלו סתפעל. ולזר לקוור סשרש דע קוכל נעיכ שרעו ועמיתו לכל נָפֵץ, וסתמות ג״כ נזפתי ענב [l. *fud, fund*-ere], ויותר מוס נקנור מיוקד לשרש לפ״ק. h. e. פֵּץ *v. trans.*, *fund*-ere, dissipare, dispergere (prt. pass. פְּזוּרִים, dispersi, cogn. Israelis), intr. dilabi, diffluere, dissolvi, de gente vel grege, trop. diffundi, exuberare, redundare. *Ni.* נָפֵץ, dissipari, dissipatum esse. *Hi.* הֵפִיץ, spargere (semen), dispergere (fulmina, tela, gentes), exagitare (prt. מֵפִיץ, exagitator, qui dissipat s. disperdit). *Po.* פִּוֵּץ s. *Pil.* פַּצְפֵּץ, disjicere, distringere, veluti petram malleo; allidere, impingere infantes in petram. LXX. διαχύειν, ὑπερεκχύειν, διασκορπίζειν, διασπείρειν; *Po.* κόπτειν; *Hi.* σκορπίζειν, σπείρειν, διασκεδάζειν, ἐμφυσᾶν, ἀποστέλλειν, διανοίγειν; *Pil.* διατίλλειν (Hebr. interpres: διατινάσσειν).
impt. sg.: פְּצֵה
1 Sam. 14, 34. ויאמר שאול פּצו בעם
p. p. pl. c. s.: פְּזוּרֵי *n. p.*
Zeph. 3, 10. *בת־פּוצי
1 *impf. pl.:* נָפוּץ
Gn. 11, 4. פן־נפוץ על־פני
3 *imperf.:* יָפוּצוּ
Ps. 68, 2. יפוצו אויבו
3 *impf. pl.:* יְפֻצוּ
Prv. 5, 16. יפצו מעינתיך חוצה
Ez. 46, 18. לא־יפצו עמי
3 *impf. pl.:* וַיְפֻצוּ
Num. 10, 35. קומה ו״א ויפצו אויביך
3 *impf. pl.:* וַיְפֻצוּ
1 Sam. 11, 11. ויהי הנשארים ויפצו
2 Sam. 20, 22. ויפצו מעל־העיר
3 *impf. f. pl.:* תְּפוּצֶנָה
Zach. 1, 17. תפוצנה ערי מטוב
3 *impf. f. pl.:* וְתָפוּצוּ
Zach. 13, 7. ותפוצין הצאן
3 *impf. f. pl.:* וַתְּפוּצֶינָה
Ez. 34, 5. ותפוצינה מבלי רעה
Ez. 34, 5. חית השדה ותפוצינה
Nif-al: נָפוּץ
3 *perf. fem.:* נָפוּצָה
Jer. 10, 21. וכל־מרעיתם נפוצה
3 *perf. pl.:* נָפֹצוּ
Gn. 10, 18. נפצו משפחות הכנעני
2 Rg. 25, 5. וכל־חילו נפצו מעליו
Jer. 52, 8. וכל־חילו נפצו מעליו
Ez. 28, 25. העמים אשר נפצו בם
Ez. 34, 6. נפצו צאני ואין דורש
Ez. 34, 12. המקומות אשר־נפצו
3 *perf. pl.:* וְנָפֹצוּ
Jer. 40, 15. ונפצו כל יהודה
2 *perf. pl.:* נְפֹצֹתֶם
Ez. 11, 17. אשר נפצותם בהם
Ez. 20, 34. אשר נפוצותם בם
Ez. 20, 41. אשר נפצתם בם
part. fem.: נְפוּצָה *Q'ri.*
2 S. 18, 8. *K'tib.* המלחמה נִפְצוֹת
part. pl.: נְפוּצִים
1 Reg. 22, 17. כל־ישׂראל נפצים
2 Chr. 18, 16. כל־ישׂראל נפוצים
Po-el: פִּצֵּץ
3 *imperf.:* יְפַצֵּץ
Jer. 23, 29. וכפטיש יפצץ סלע
Pi-el: פִּצְפֵּץ
3 *impf. c. s.:* וַיְפַצְפְּצֵנִי
Job. 16, 12. ואחז בערפי ויפצפצני
Hif-il: הֵפִיץ
3 *perf.:* וְהֵפִיץ
Dt. 4, 27. והפיץ י״י אתכם
Jes. 24, 1. והפיץ ישׁביה
Jes. 28, 25. והפיץ קצח
3 *prf. c. s.:* הֵפִיצְךָ
Dt. 30, 3. הפיצך י״י אלהיך
3 *perf. c. s.:* וְהֵפִיצְךָ
Dt. 28, 64. והפיצך י״י בכל־העמים
3 *perf. c. s.:* הֵפִיצָם
Gn. 11, 9. ומשם הפיצם י״י
1 *perf.:* וַהֲפִיצוֹתִי
Ez. 22, 15. והפצותי אותך בגוים
Ez29,12 והפצותי את־מצרים בגוים
Ez.30,23.26. והפיצותי את־מצרים
1 *prf. c. s.:* הֲפִיצוֹתִיךָ
Jer. 30, 11. אשר הפיצותיך שם
1 *prf. c. s.:* הֲפֻצוֹתִים
Ez. 11, 16. וכי הפצותים בארצות
1 *prf. c. s.:* וַהֲפִיצוֹתִים
Jer. 9, 15. והפיצותים בגוים
3 *prf. pl. c. s.:* וְהֻפְצוּהוּ
Job. 18, 11. והפצהו לרגליו
2 *perf. pl.:* הֲפֻצֹתֶם
Jer. 23, 2. אתם הפצתם את־צאני
2 *perf. pl.:* הֲפִיצוֹתֶם
Ez. 34, 21. הפיצותם אותנה
part. masc.: מְפִיץ
Nah. 2, 2. עלה מפיץ על־פניך
part. m. pl.: וּמְפִצִים
Jer. 23, 1. ומפצים את־צאן
inf. constr.: לְהָפִיץ
Ez. 20, 23. להפיץ אתם בגוים
inf. c. suff.: בְּהָפִיצִי
Ez. 12, 15. בהפיצי אותם בגוים
inf. c. suff.: לְהָפִיצֵנִי
Hab. 3, 14. יסערו להפיצני
impt. sg.: הָפֵץ
Job. 40, 11. הפץ עברות אפך
1 *imperf.:* אָפִיץ
Neh. 1, 8. אפיץ אתכם בעמים
1 *imperf.:* וַאֲפִיץ
Ez. 36, 19. ואפיץ אותם בגוים
1 *impf. c. s.:* אַפִּיצֵם
Jer. 18, 17. אפיצם לפני אויב
1 *impf. c. s.:* וַאֲפִיצֵם
Gn. 49, 7. ואפיצם בישׂראל
Jer. 13, 24. ואפיצם כקש עובר
3 *impf. c. s.:* וְתַפִּיצֵם
Ps. 144, 6. ברוק ברק ותפיצם
3 *imperf.:* יַפִּיץ
Job. 37, 11. יפיץ ענן אורו
3 *impf. ap.:* יָפֵץ
Job. 38, 24. יפיץ קדים על־ארץ
3 *impf. ap.:* וַיָּפֵץ
Gn. 11, 8. ויפץ י״י אתם משׁם
Ex. 5, 12. ויפץ העם בכל־ארץ
1 Sam. 13, 8. ויפץ העם מעליו
3 *impf. c. s.:* וַיְפַצֵּם
2 Sam. 22, 15. וישׁלח חצים ויפיצם
Ps. 18, 15. וישׁלח חצו ויפיצם
3 *impf. fem.:* תָּפֵץ
Jes. 41, 16. וסערה תפיץ אתם
Hitpa-el: הִתְפַּצֵּץ
3 *impf. pl.:* וַיִּתְפַּצְּצוּ
Hab. 3, 6. ויתפצצו הררי עד

מַפֵּץ

ג״ו, וסמונן מקב ופעיס [סתמעב], לומר דבר שמסס ומכתף, וקל להכין.
n. m., malleus, a frangendo s. comminuendo (zerschmettern). LXX. *ῥόπαλον.*
Prv. 25, 18. מפיץ וחרב וחץ שׁנון

מַפֵּץ

ג״ו, ומוכנו דומס לל מפיץ, כלי הפרט סמכוון, והתמות פונ פס.
n. m., malleus, sicut מֵפִיץ. LXX. *διασκορπίζειν.*
Jer. 51, 20. מפץ־אתה לי

מַפֵּץ

ג״ו, וסוס מופעט, לומר הליסס וסמוס [דסֵס שמעטענן], ונס זס מן פונ.
n. m. abstr., disjectio, diffractio. LXX. בְּלֵי מַפֵּץ, *πέλυξ.*
cum suff.: מַפָּצוֹ
Ez. 9, 2. כלי מפצו בידו

תְּפוּצָה

ג״כ, הסנור נשפס ענביות, וסרכוי שמס תְּפוּצוֹת, לכן בענבי נקלס תְּפוּצוֹת, וסמונן כמן ופוור [נעכ־ שעריייוכן].
n. f. (pl. תְּפוּצוֹת, neohebr. תְּפוּצוֹת), *διασπορά.* A. S. Th. *dispersiones, dissipationes.*
pl. c. s.: וּתְפוּצוֹתֵיכֶם
Jer. 25, 34. ותפוצותיכם ונפלתם

פּוּק

לומר פֻּק, וסמונן סתנודדות לכס ולכס וטופפות, נעגוע וניוזס [נעווענע ווי״ן, וואקלען], וכזרס כמכוון ג״כ נזפתי מענב, ד״ס נשפס סכלקית s. *vah*, l. *veh*-o [goth. *vig*-an, ולסון [ויך פֶּלֶרט-נעווענען, -נעסענן], וכן מכוון לל הזרס נשפס סכלקית [s. *wig*] וכנר לנרתי מתנו תקת כפס ותקת לפק לעיל, וגס״מ עול לפרס הזווי. סטוסף חֻפֵּרְתָּ לו מכלכוד וסכעס [וואקלען מֵאֲכַלְתָּן], לו כמו לוילס סולקת לנר וסכעתו [הערוים־ נעגען], וכסגלה מכפיקת ועזית מווכות.
h. e. פֻּק *v. intr.*, commotum esse, *vac*-illare, sanscr. *vah*, hinc: pro-*vehi*, se promovere, sanscr. *wig*

(cogn. פָּקַק, אָ־פָּקַק); *Hi.* הֶפְקִיק, vel facere, ut quid vacillet, vel facere, ut quid exeat h. e. vel *praebeatur* (sicut הֶסְפֵּק), vel ad *exitum* perducatur. LXX. *κινεῖν*; *Hi.* *ἐξερεύγεσθαι*, *διδόναι*, *ἑτοιμάζειν*, *εὑρίσκειν*, *λαμβάνειν*, *ἐγκαταλείπειν*. S. Jes. 28, 7. *διέλυσαν*; Th. *ἠσωτεύθησαν*.

3 *perf. pl.:* פָּקוּ
Jes. 28, 7. פקו פליליה

Hif-il: הֶפְקִיק
part. pl.: מַפְקִיקִים
Ps. 144, 13. מפיקים מזן אל־זן
3 *imperf.:* יַפְקִיק
Jer. 10, 4. יחזקום ולוא יפיק
Prv. 3, 13. ואדם יפיק תבונה
Prv. 12, 2. טוב יפיק רצון מי״י
3 *imperf.:* וַיַּפְקֵק
Prv. 8, 35. 18, 22. ויפק רצון מי״י
2 *impf. ap.:* תַּפְקֵק
Ps. 140, 9. זממו אל־תפק
2 *imperf.:* וְתַפְקֵק
Jes. 58, 10. ותפק לרעב נפשך

פּוּקָה

ז״כ, והמוכן מכשול, לזכר מפקפק מלמד הכה והכה, ונתמנתו מופלא, לומר מפקפוק. ודע שמפעל הזה נעשה עכשיו פְּקֻפִּיק והמה פְּקֻפִּיק, וגם לגל סַ־פָּק שם הקושי הזה.

n. f., vacillatio, deinde id quo quis ad vacillandum impellitur, offendiculum. LXX. *βδελυγμός*. A. R. *λυγμός* (*νυγμός*).

לְפוּקָה
1S. 25, 31. ולא־תהיה זאת ולך לפוקה

פִּיק

ז״ו, והוא מופלא, נקיש הנכרים ו׳ בוו [לחם ווֹאכלען], וקל להמין.

n. m., titubatio, vacillatio. LXX. *ὑπόλυσις*.

הִיק
Nah. 2, 11. ופיק ברכים

פּוּר I.

לומר פֻּר פעל כודד, ומוכנו כמו פֻּר לקמן, שניכם ופריסם ופניכם [נכעבען]. ומוס הכוסף חֻפַּר, כמוכן כוקני, הסרת וקלוב כרית [קוּיסלָאכען], וקקור וצווי הסרת עי׳ לקמן.

h. e. פֻּר, *v. trans.*, sicut פֻּר, frangere; *Hi.* הֵפִיר, dissolvere, spec. violare (foedus). LXX. *διασκεδάζειν*, *παραβῆναι*.

inf. abs.: פּוֹר
Jes. 24, 19. פור התפוררה ארץ
Pi-el: פּוֹרֵר
2 *perf.:* פֹּרַרְתָּ
Ps. 74, 13. פוררת בעזך ים
Pi-el: פִּרְפֵּר
3 *impf. c. s.:* וַיְפַרְפְּרֵנִי
Job. 16, 12. שלו הייתי וירפרפני
Hitpa-el: הִתְפּוֹרֵר
3 *prf. f.:* הִתְפּוֹרְרָה
Jes. 24, 19. התפוררה ארץ
Hif-il: הֵפִיר 3 *perf.*
Ps. 33, 10. הפיר עצת־גוים
Ez. 17, 19. ובריתי אשר הפיר

פִּיר

ז״ו, וכמנת לך כמנת לסתר, ויפורש [ג׳ ו׳] כמלת גורל. וסתמנות לפי הסרת כעכני גור הכגור [שטיקן], ומוס קלך וגורל, ומס הוא מלרן סרם הכה sicut נָפַשׁ, vi respirandi. LXX. *σκιρτᾶν*, *ἐξιππεύεσθαι*; *ἀπαίρειν*.

3 *perf. pl.:* וְהָפְשׁוּ
Hab. 1, 8. ופשו פרשיו
2 *perf. pl.:* וּפְשַׁטְתֶּם
Mal. 3, 20. ופשתם כעגלי מרבק
3 *impf. fem.:* *K'tib.* תָּפְשִׁי
Jer. 50, 11. כי תפושי
2 *perf. pl.:* *Q're.* תָּפַשְׁתֶּם
Jer. 50, 11. כי תפושי כעגלה דשה
Nif-al: נָפַשׁ
3 *perf. pl.:* נָפְשׁוּ
Nah. 3, 18. נפשו עמך

פֶּשׁ

ז״ו, ויקר ומקומד נקיוכ, ומוכנו לדעת כל״ק רבוי [מדכרי ד׳ ומספעיו], ולדעת הסמנים וקניס הסם הקנר מן פֶּשׁ, ולדעת קנת מהמדקדקים הסעין מן פוש, כמוכן כשיפה ובפיפה, לומר לָּ ידע בכפיפתו ובמוטקתו מלוד וכך לקלפים, ולדעת לקריס כמו פש לו פשפש בערבי, לומר בקילות וקוילות, ועוד מקום להתבדר.

n. m. a. γεγραμμ., *multitudo*, sec. Qimchium, *peccatum*, ex sentent. *τῶν ο΄*, qui *παράπτωμα* (Vulg. *scelus*, = פֶּשַׁע) vertunt. Alii, collato arab. فَشّ, فشفش, *stultitiam*, alii, collato neohebraico פֶּשׁ, *respirationem* vertunt.

בְּפֶשׁ
Job. 35, 15. ולא־ידע בפש מאד

פּוּת

לומר פֶּת, ומוכנו לכ״ק כמו פתק כלשון ישמעאלים, היות מרקק ומקום פכוי וכוק בין דבר לדבר, ומוס סם הסמיי פות בֵּוִק, ד״מ בין קלבע לקבע. קולם לפי עכיות דעתי סול הסרת כקיפה ובכיפה, ומוס פות, לו כלאזר יותר מסתבר כמו הסרת פתם ופתק לקמן ע״ש.

h. e. פֶּת, *v. intr.*, perforatum, cavum esse, vel, sicut פָּתַח, apertum esse, hiare, lat. *pat*-ere, gr. *πετ-άννυμι*, quibus cum fortasse cohaeret arab. *fâta*, med. Waw, unde *faut*, interstitium digitorum.

פֶּת

ז״ו וסרבוי פְּתוֹת, והמוכן עכוס ובית הסבת לנקבה [ווייבלי׳כע שלָאפ], ומוס הקור שסוכב בו הכיר, ובמלבה פּוֹתָה מזלמו.

n. m. (pl. פְּתוֹת), pudenda mulieris, hinc: cardo januae, misn. פּוֹתָה. LXX. *σχῆμα*, *θύρωμα*.

cum suff.: פִּתְחָן
Jes. 3, 17. ור״י פתחן יערה
pl.: וַהֲפִתְּחוֹת
1 Reg. 7, 50. והפתות לדלתות

פָּזַז I.

לומר פֶּז, פעל כודד, ומוכנו כדילה ומפרסם וכריכה [שייזען, רייבען], וכן נקמת הפעל פֶּץ בערבי, לזכר מתנו הסם פֶּץ כנוי לכסף, ושנוכה השקלה ומת לגל כנוי-סתכנות, ל״ת בָּרֶזֶל מן בָּהֵל, לשון הפרסה וזקוק, וכן בְּרוּר בשפת כוש כנוי לכסף, מזכה כרר לשון בדילה ובריכה, ונקמת בזכה כתכוון ג״כ בשפתי ערב, לזכר תקלה בלו״ם. ומוס פעולי״ם של כוסף הוּפַז, והכיכוי מוּפָז [ומולי ג״כ אוֹפַז], וכן כמר וזכ מופו בספר דברי הימים וזכ עסוי. ומתזכר ג״כ שהזכה לפו לעיל בדמיון

זס נקרס [*pâre*] כמו גזר, נסרס [*behre*] קלק וגולל, ומתזכר שהזכה בזוי לבניסס. ומוס פוריס לו יתי הפוריס לגל בני יזרעאל.

n. m., quod *sortem* (גּוֹרָל) significare ipsa in *Megilla* perhibetur, si hebraeae originis est, frustum, pars, a v. פָּרַר, frangere, si persicae, transcriptum ex *behre* (ar. *fahr*), pars, sors, a radice eadem sanscritosemitica. LXX. *κλῆρος*, *ψήφισμα*; פּוּרִים, *φρουραί*.

Esth. 3, 7. פור הוא הגורל
הַפּוּר
Esth. 9, 26. על־שם הפור
pl.: פּוּרִים
Esth. 9, 26 קראו לימים האלה פורים
pl.: הַפּוּרִים
Esth. 9, 28. וימי הפורים האלה
pl.: הַפֻּרִים
Esth. 9, 29. אגרת הפרים הזאת
Esth. 9, 31. לקים את־ימי הפרים
Esth. 9, 32. קים דברי הפרים

פּוּר II.

פעל ל״ע כ״ך נגור, והמוכן כמו פָּאַר לעיל, כריס וקניס קניכס וקקיס [הֶאלָען, גרזָאגען], וכבר פרזתי זס הזכה נקקר וזווי, ומוס הסם פּוּרָה מכף.

v. inus., sicut פָּאַר, for-are, fodere, unde neoh. פּוּרָה, mus (= עַכְבָּר). Cognn. פָּרוּר, s. פָּאַרְוּר), arb. *faara*.

פּוּרָה

ז״כ, והמוכן קור ונקב ומקום הדריכס, לו גת וכלי-סדריכס [קעלטער], ומתמנות כלזר לקמן, וכן הסוד לגל פֶּת לפעלה. ודע קולל נעים שנשפס עכריכית מוס הסרת פּוּרָה הסם, כמוי לעכבר, מתמנות שלמו, ל״ת נספר מזל סקלמוכי.

n. f., praelum, torcular, a cavitate s. capacitate (syn. פֶּת, *κεύθειν*). LXX. *μετρητής*, *πλήρης*.

Jes. 63, 3. פורה דרכתי לבדי
Hag. 2, 16. לחשת חמשים פורה

פּוּשׁ

לומר פֶּשׁ, ומוכנו כמו פָּשָׁה לקמן, ומולי ג״כ פֶּץ לעיל, לומר סריסה ושעיסה לכל לד ועבר, סריכס ונעיסה פשיסה ושקיקה, ומוס לדעת סתפרגם ויקקי ויפת וקמיי ענין רבוי נכללו, נתפסוס ופשו פרזתי. לכן סגדול שהללמו יכיסה קוץ לשורה וגבול, לומר נעוץ ותתענכות מלסור הסרזים, וכן בדומה פְּשָׁתִּים [נקרה תמור פתק] ענין נעוץ, וכן מוכן העתיד בירמיה כ׳ י״ת. כנפעל הפעולי׳ נשתעות ונתפלטות וכפיטות, וכו מכיר התמנות. נשפה עכריכית פת הסתן של דל, לומר סריסה ועדיסה על הבר, ובתרגום כמו רבוי נכללו, ולפעמים שם נשיפה ונשימה, כמו היסודה של נָפַשׁ. הקקר וסצווי עי׳ נתכוון מיוקד על הסרזים.

h. e. פּוּשׁ *v. intr.*, sicut פָּשָׁה, פֶּץ, abundare, undiquaque diffusum esse, solito copiosiorem esse, extra fines diffluere, insolentem esse (de equitibus citatis equis ferociter adequitantibus, de vitulis lascivientibus; 3 p. pl. פְּשֻׁתִּים = פְּשָׁתִּים). *Ni.* dispersum, diffusum esse. Neohebr. פּוּשׁ, augescere, opp. בָּל, vel,

פָּזַז II.

פעל כודד, וסעתיד יָפֹז, והמוכן כדכוד וסכעה קפיוס וקנוג [הימפֶּלען], ותמנות הסרזס לפ״ז פו, נדומה לל הסמן של חָפַז, חָפֶץ [נהפסוק יחפץ וכוכוי], שנכלם התמנות עכין קנוג וכרכוב, וכן נקמת שרזי כפו, ופו, לפו נספס ישמעאלים. וכתזר מפויוס וזרעי יד, לומר מהיתן וכדכוזן [נעלענק ויין], ונכנין הכנד פּוּז כמוכן כרכוב וקלוד [הימפֶּלען], ונקמת כתר מפוו ומכרכר נספר דברי הימים מרקד ומפקק. נגמרת פָּזַז כמו מהיר ומקופו, והמופרס פְּזִזוּ מוֹזִ.

v. trans. (impf. יָפֹז), salire, agitare, sicut חָפַז, חָפֶץ (Job. 40, 17.), arab. ف-ز-ز, ف-ز, ر-ف-ز, spec. agilem (gelenk) esse, de manibus (glossa: הִתְחַזֵּק). *Pi.* פִּזֵּז, subsilire, saltare, tripudiare, prt. מְפַזֵּז (parall. 1 Chr. 15, 29. מְרַקֵּד). Gemar. פָּזְזוּ, celer, properans ac

festinans; פְּזִזוּת, properantia, agilitas. LXX. ἑλιγθῆναι; prt. *Pi.* ὀρχούμενος. A. διατινασσόμενος. S. σκιρτῶν.

3 *impf. pl.*: וַיְפַזְּזוּ
Gn. 49, 24. ויפזז זרעי ידיו

Pi-el: פִּזֵּז
part. masc.: מְפַזֵּז *sg.*
2 Sam. 6, 16. מפזז ומכרכר לפני יי׳

פָּזַר

פעל כודד, וסימון זיקס לכתן ולכתן וכזיקס [שעכייען], וכן כדר, כזר מצלמו, והתמזות פָּזַר, ודומס לו זָרַי, זָרַע לשיל, וכדומס סכתס, וכן כשרש כתכון כשפתי מערכ. סכתד פָּזַר יונק וקוזק, לומר שלוק ונשוש עס וכזירת ושזיקת עלמות, לו מפזור מון ומזות, וכתכשל וכתכ"ף מפעולייס.

v. comp. trans., dispergere, dissipare, a rad. *sar* (l. *ser*-ere), quam continent simul vv. זָרַי, זָרַע. *Pi.* פִּזַּר intens., disjicere, disturbare, veluti gentem aut ossa, opes suas egenis large dispertire vel prodige dilapidare. *Ni.* et *Pu.* pass. LXX. σπείρειν, δια-; διαχέειν, διασκορπίζειν, πλανᾶν; *Pi.* πάσσειν, σκορπίζειν.

part. p. fem.: פְּזוּרָה
Jer. 50, 17. שה פזורה ישראל

Nif-al: נִפְזַר
3 *perf. pl.*: נִפְזְרוּ
Ps. 141, 7. נפזרו עצמינו

Pi-el: פִּזַּר 3 *perf.*
Ps. 53, 6. פזר עצמות חנך
Ps. 112, 9. פזר נתן לאביונים

2 *perf.*: פִּזַּרְתָּ
Ps. 89, 11. עזך פזרת איביך

3 *perf. pl.*: פִּזְּרוּ
Joel 4, 2. אשר פזרו בגוים

part. masc.: מְפַזֵּר
Prv. 11, 24. יש מפזר ונוסף עוד

2 *impf. fem.*: תְּפַזְּרִי
Jer. 3, 13. ותפזרי את־דרכיך

3 *impf.*: יְפַזֵּר
Ps. 147, 16. כפור כאפר יפזר

Pu-el: פֻּזַּר
pant. masc.: מְפֻזָּר *sg.*
Esth. 3, 8. מפזר ומפרד

פַּח

ad פֶּחָה *v.* *p.* 896.

I. פָּחַד

פעל כודד, וסעתיד יִפְחַד, וסמונן פלוז וכעכוע קתת ורעוד ולוול ורגיזס [ניע-עכון, ניעגען], והתמזות פַּחַד, ודומס לו חָת לשיל, הן משתקת, ד״מ נסתסקוק ופחד וכקב לנבך ניעגיעס, הן אלימס ויקיס. לכן יכיקס נכהלל [זיך פֵּירכּ-עגן], וכמו קכד וקפו וכסל נסצילס על כלכוכל וכרונקס וחכיכות. סכנד פַּחַד קוות של קל, לומר יכיקס מקד מקד, וכפוכו סקצקת לב נקין מוכך. לכן הנוסף הַפַּחַד יונק, לימס וסקרכס. וקצר לקקוב ושווי סצכת עני׳ נספר מיוקד לשכשי לשון מקדש. נתכנוס פַּחַד מצלמו, ועי׳ עוד פקו לקמן.

v. comp. intr. (impf. יָפְחַד), sicut v. simpl. חָת, contremiscere, objecta re vel laeta (Jes. 60, 5.) vel terribili, expavescere, targ. פְּחַד, transl. trepidare, festinare (syn. φοβεῖσθαι; פַּחַד בְּשָׂאָה, ἄφνω θόρυβος. A. S. πτόησις; S. φόβος; A. ἔμπληξις.

1 Sam. 11, 7. ויפל פחדי״י על־העם
2 Chr. 14, 13. היה פחדי־י״י עליהם
2 Chr. 17, 10. פחד י״י על־כל־ממלכות
2 Chr. 20, 29. ויהי פחד אלהים
Esth. 8, 17. נפל פחדי־היהודים
Esth. 9, 3. כי־נפל פחדי־מרדכי
Job. 3, 25. כי פחד פחדתי
Job. 4, 14. פחד קראני ורעדה
Job. 22, 10. ויבהלך פחד פתאום
Job. 31, 23. כי־פחד אלי איד
Ps. 14, 5. שם ׀ פחדו פחד
Ps. 36, 2. אין־פחדי אלהים
Ps. 53, 6. שם פחדו־פחד
Jes. 2, 10. 19. 21. מפני פחד י״י

Jes. 24, 17. פחד ופחת ופח
Jer. 30, 5. פחד ואין שלום
Jer. 48, 43. פחד ופחת ופח
Thr. 3, 47. פחד ופחת היה

p.
Job. 39, 16. לריק יגיעה בלי־פחד
Ps. 53, 6. לא־היה פחד

יִפְחַד
Gn. 31, 42. ופחד יצחק היה
Ps. 31, 12 ופחד למידעי

וָפַחַד
Ex. 15, 16 אימתה ופחד
Job. 25, 2. המשל ופחד עמו

הַפַּחַד
Jes. 24, 18. הנס מקול הפחד
Jer. 48, 44. הנס מפני הפחד

בְּפַחַד
Gn. 31, 53. וישבע יעקב בפחד אביו

לְפַחַד
Job. 39, 22. ישחק לפחד ולא יחת

מִפַּחַד
Dt. 28, 67 מפחד לבבך
Ps. 64, 2. מפחד אויב תצר חיי
Ps. 91, 5. לא תירא מפחד לילה
Prv. 1, 33. ושאנן מפחד רעה
Prv. 3, 25. אל־תירא מפחד פתאם
Cant. 3, 8. מפחד בלילות

p.
Job. 21, 9. בתיהם שלום מפחד

cum suff.:
Dt. 2, 25. תת פחדך ויראתך

מִפַּחְדְּךָ
Ps. 119, 120. סמר מפחדך בשרי

cum suff.:
Dt. 11, 25. פחדכם ומוראכם
Prv. 1, 26. אלעג בבא כשאוה פחדכם
Prv. 1, 27. בבא כשואה פחדכם

cum suff.:
1 Chr. 14, 17. וי״י נתן את־פחדו

cum suff.:
Job. 13, 11. ופחדו יפל עליכם

cum suff.:
Esth. 9, 2. כי־נפל פחדם
Ps. 105, 38. כי־נפל פחדם עליהם

pl.:
Job. 15, 21. קול־פחדים באזניו

פַּחֲדָה
ז״כ, ומוס מופעל, דומס לל יקס, וכמעט נלי הפעם הסכון.

n. f. abstr., tremor, terror. LXX. εὐδοκεῖν.

cum suff.:
Jer. 2, 19. ולא פחדתי אליך

II. פָּחַד

פעל ל״ע כ״פ נגוד, ומונכו קציפס וקציפס ולגידס [קניפעגן], וסתעלות חָרַד, חָגַר, חָפַז, חָלַל, בָּהַל). *Pi.* intens., terrore tremefieri, solicitudine angi (opp. הִתְשַׁחַת לֵב, incurium esse, soluto et quieto animo). *Hi.* caus. tremefacere, terrorem incutere. LXX. φοβεῖσθαι, δειλιᾶν, ἐξίστασθαι, πτοεῖν, ἐντρέπεσθαι, φροντίζειν, ἀφιστάναι, συμβουλεύειν, παρακαλύπτειν; *Pi.* καταπτήσσειν; הִפְחִיד, ἄφοβον εἶναι; συσσείειν. A. Th. πτοηθῆναι; S. φοβεῖσθαι; Th. θαμβεῖσθαι.

3 *perf.*: פָּחַד
Ps. 119, 161. ומדבריך פחד לבי

3 *perf.*: וְפָחַד
Jes. 19, 16. וחרד ׀ ופחד
Jes. 60, 5. ופחד ורחב לבבך

2 *perf.*: וּפָחַדְתָּ
Dt. 28, 66. ופחדת לילה ויומם

1 *perf.*: פָּחַדְתִּי
Job. 3, 25. פחד פחדתי ויאתיני

3 *perf. pl.*: פָּחֲדוּ
Ps. 14, 5. שם ׀ פחדו־פחד
Ps. 53, 6. שם פחדו פחד
Jes. 33, 14. פחדו בציון חטאים
Jer. 36, 16. פחדו איש אל־רעהו
Jer. 36, 24. ולא פחדו

p.
Ps. 78, 53. לבטח ולא פחדו

3 *perf. pl.*: וְהִפְחֵדוּ
Jer. 33, 9. ופחדו ורגזו
Hos. 3, 5. ופחדו אל־יי׳

1 *imperf.*: אֶפְחַד
Ps. 27, 1. מעוז־חיי ממי אפחד
Jes. 12, 2. אבטח ולא אפחד

1 *imperf.*: וְאֶפְחַד
Job. 23, 15. אתבונן ואפחד ממנו

2 *imperf.*: תִּפְחַד *p.*
Dt. 28, 67. לבבך אשר תפחד
Prv. 3, 24. תשכב לא־תפחד

3 *imperf.*: יִפְחַד
Jes. 19, 17. אתה אליו יפחד

2 *impf. pl.*: תִּפְחֲדוּ
Jes. 44, 8. אל־תפחדו ואל־תרהו

3 *impf. pl.*: יִפְחֲדוּ
Jes. 44, 11. יפחדו יבשו יחד

3 *impf. pl.*: יִפְחֲדוּ *p.*
Mich. 7, 17. יפחדו ויראו ממך

Pi-el: פִּחֵד
part. masc.: מְפַחֵד
Prv. 28, 14. אשרי אדם מפחד

2 *imperf.*: וַתְּפַחֵד
Jes. 51, 13. ותפחד תמיד כל־היום

Hif-il: הָפְחִיד 3 *perf.*
Job. 4, 14. ורב עצמותי הפחיד

פַּחַד
ז״ו, וככנוי פַּחְדִּי וככנוי פְּחָדִים. סימון מעור ומוסק קילס וקקתק פלגות ומיומס וכלסס [פורכען], ד״מ פקד סיסוליס [מלפני], וכן פקד לקלסיס, ולפעמים פקד כמו פקד לקלסיס, לומר עכודת לקלסיס, ל״מ פקד יקק, וסכנוי פקדיס סקונן. נתכנוס פַּחַד, פַּחְדִּי מצלמו, וכפעם עכריכית מוס פַּחְדָּן כעל לימס.

n. m. (c. s. פַּחְדִּי, pl. פְּחָדִים), tremor, timor, meton. objectum tremoris, seq. אֱלֹהִים, Dei timor h. e. quo quis eum colit ac reveretur; *plur.* collective (Job. 15, 21.), targ. פַּחֲדָא, neohebr. פַּחְדָּן, qui facile timore percellitur, timidus. LXX. φόβος, ἔκστασις, τρόμος, θάμβος, ὅλεθρος, φρίκη, πτόησις, πόλεμος; מְפַחֵד, ἀφόβως; נֶפֶל פַּחַד,

פַּח
ad פֶּחָה *v.* *p.* 896.

I. פָּחַד

פעל כודד, וסעתיד יִפְחַד, וסמונן פלוז וכעכוע קתת ורעוד ולוול ורגיזס [ניע-עכון, ניעגען], והתמזות פַּחַד, ודומס לו חָת לשיל, הן משתקת, ד״מ נסתסקוק ופחד וכקב לנבך ניעגיעס, הן אלימס ויקיס. לכן יכיקס נכהלל [זיך פֵּירכּ-עגן], וכמו קכד וקפו וכסל נסצילס על כלכוכל וכרונקס וחכיכות. סכנד פַּחַד קוות של קל, לומר יכיקס מקד מקד, וכפוכו סקצקת לב נקין מוכך. לכן הנוסף הַפַּחַד יונק, לימס וסקרכס. וקצר לקקוב ושווי סצכת עני׳ נספר מיוקד לשכשי לשון מקדש. נתכנוס פַּחַד מצלמו, ועי׳ עוד פקו לקמן.

v. comp. intr. (impf. יָפְחַד), sicut v. simpl. חָת, contremiscere, objecta re vel laeta (Jes. 60, 5.) vel terribili, expavescere, targ. פְּחַד, transl. trepidare, festinare (syn.

φοβεῖσθαι; פַּחַד בְּשָׂאָה, ἄφνω θόρυβος. A. S. πτόησις; S. φόβος; A. ἔμπληξις.

1 Sam. 11, 7. ויפל פחדי״י על־העם
2 Chr. 14, 13. היה פחדי־י״י עליהם
2 Chr. 17, 10. פחד י״י על־כל־ממלכות
2 Chr. 20, 29. ויהי פחד אלהים
Esth. 8, 17. נפל פחד־היהודים
Esth. 9, 3. כי־נפל פחדי־מרדכי
Job. 3, 25. כי פחד פחדתי
Job. 4, 14. פחד קראני ורעדה
Job. 22, 10. ויבהלך פחד פתאום
Job. 31, 23. כי־פחד אלי איד
Ps. 14, 5. שם ׀ פחדו פחד
Ps. 36, 2. אין־פחדי אלהים
Ps. 53, 6. שם פחדו־פחד
Jes. 2, 10. 19. 21. מפני פחד י״י

Jes. 24, 17. פחד ופחת ופח
Jer. 30, 5. פחד ואין שלום
Jer. 48, 43. פחד ופחת ופח
Thr. 3, 47. פחד ופחת היה

p.
Job. 39, 16. לריק יגיעה בלי־פחד
Ps. 53, 6. לא־היה פחד

יִפְחַד
Gn. 31, 42. ופחד יצחק היה
Ps. 31, 12 ופחד למידעי

וָפַחַד
Ex. 15, 16 אימתה ופחד
Job. 25, 2. המשל ופחד עמו

הַפַּחַד
Jes. 24, 18. הנס מקול הפחד
Jer. 48, 44. הנס מפני הפחד

בְּפַחַד
Gn. 31, 53. וישבע יעקב בפחד אביו

לְפַחַד
Job. 39, 22. ישחק לפחד ולא יחת

מִפַּחַד
Dt. 28, 67 מפחד לבבך
Ps. 64, 2. מפחד אויב תצר חיי
Ps. 91, 5. לא תירא מפחד לילה
Prv. 1, 33. ושאנן מפחד רעה
Prv. 3, 25. אל־תירא מפחד פתאם
Cant. 3, 8. מפחד בלילות

p.
Job. 21, 9. בתיהם שלום מפחד

cum suff.:
Dt. 2, 25. תת פחדך ויראתך

מִפַּחְדְּךָ
Ps. 119, 120. סמר מפחדך בשרי

cum suff.:
Dt. 11, 25. פחדכם ומוראכם
Prv. 1, 26. אלעג בבא כשאוה פחדכם
Prv. 1, 27. בבא כשואה פחדכם

cum suff.:
1 Chr. 14, 17. וי״י נתן את־פחדו

cum suff.:
Job. 13, 11. ופחדו יפל עליכם

cum suff.:
Esth. 9, 2. כי־נפל פחדם
Ps. 105, 38. כי־נפל פחדם עליהם

pl.:
Job. 15, 21. קול־פחדים באזניו

פַּחֲדָה
ז״כ, ומוס מופעל, דומס לל יקס, וכמעט נלי הפעם הסכון.

n. f. abstr., tremor, terror. LXX. εὐδοκεῖν.

cum suff.:
Jer. 2, 19. ולא פחדתי אליך

II. פָּחַד

פעל ל״ע כ״פ נגוד, ומונכו קציפס וקציפס ולגידס [קניפעגן], וסתעלות [*paik*] נספס פרסקית, שמונכו ענד ומזכת, ועוד מקום למקנדר.

n. m. (c. פַּחַת, semel *Mil'el*, c. s. פַּחֲתֵי; pl. פַּחוֹת, c. פַּחֲוֹתֵי, tanquam a sing. פַּחוּת; nonnunquam sing. פַּח, c. s. פֶּחָם), praetor provinciae inter Assyrios, Chaldaeos et Persas, etiam de praetoribus Salomonis Syriaeque procuratoribus, persicae, ut videtur, originis (sec. nonnullos ortum ex *paik*, satelles sc. regis, hinc satrapes h. e. שַׁתְרַפְנֵי). LXX. ἄρχων, ἡγούμενος, ἀφ-, ἡγεμών, θησαυροφύλαξ, σατράπης, τοπάρχης, βία, φυλή.

הַפַּחָה
Neh. 5, 14. לחם הפחה לא אכלתי
Neh. 5, 18. לחם הפחה לא בקשתי
Neh. 12, 26. ובימי נחמיה הפחה

פַּחַת, פַּחַת
2 Reg. 18, 24. את פני פחת אחד
Esr. 2, 6. בני־פחת מואב
Esr. 8, 4. מבני פחת מואב
Esr. 10, 30. ומבני פחת מואב
Neh. 3, 7. לכסא פחת עבר הנהר
Neh. 3, 11. וחשוב בן־פחת מואב
Neh. 7, 11. בני־פחת מואב
Neh. 10, 15. פחת מואב
Jes. 36, 9. פחת אחד עבדי
Hag. 1, 1. 14. 2, 2. 21. פחת יהודה

cum suff.: לְפַחְתָּךְ *p.*
Mal. 1, 8. הקריבהו נא לפחתך

cum suff.: פַּחֲתָם
Neh. 5, 14. להיות פחם בארץ יהודה

pl.: פַּחוֹת
1 Reg. 20, 24. ושים פחות תחתיהם
Jer. 51, 23. ונפצתי בך פחות
Ez. 23, 6. 23. פחות וסגנים

pl.: וּפַחוֹת
1 Reg. 10, 15. ופחות הארץ
2 Chr. 9, 14. מלכי ערב ופחות הארץ
pl.: וַהֲפַחוֹת
Neh. 5, 15. והפחות הראשונים
Esth. 8, 9. האחשדרפנים והפחות
Esth. 9, 3. והאחשדרפנים והפחות
pl.: פַּחוֹת *a*
Neh. 2, 7. פחות עבר הנהר
Neh 2, 9. אל־פחות עבר הנהר
pl.: וּפַחוֹת *a*
Esr. 8, 36. ופחות עבר הנהר
pl. c. suff.: פַּחוֹתֶיהָ
Jer. 51, 28. פחותיה ואת־כל־סגניה
Jer. 51, 57. פחותיה וסגניה

פֶּחָה

נלקחי כמו נענני, וסמיך פַּחַת, וידועת מכנוי פַּחֲוָתָא, ומוכנו כמו נענני.
n. m. (c. פַּחַת, pl. פַּחֲוָתָא), in *aramaico* sermone, sicut in hebraico, de satrape s. praetore regio. LXX. *τοπάρχης.*
Esr. 5, 14. די פחה שמה
constr.: פַּחַת
Esr. 5, 3. תתני פחת עבר־נהרה
Esr. 6, 7. פחת יהודיא ולשבי
definit. pl.: הַפַּחֲוָתָא
Dan. 3, 2. 3. 27. סגניא ופחותא
Dan. 6, 8. הדבריא ופחותא

פָּחַז

פעל כודד, וכתמלוטו כדמיון לפָּחַח, לומר זלזל וכעגוע לכעס ופכפך, כלכוד ורגיוש, וכן נתמך מוכן הפעל נגמרך תמיר קפילה, ד״מ פקו עלי, יכי׳ כיאר קפץ, לכן נלכלו נענני הכה לך כמוכן הנשלל, מולוזל דרך וכיעוע, עניכה ווילד וכדומה, וכמעט לרוב נדמיון לפָּחַח, וקסרן פָּחַח, וכשווי נכפתי מערב נס״מ, ומענין קלות ותכועה כנר פרש הקמחי׳, ושנו לפי דעתי המיניכים לכול עניכו ענין וילד וכזול, כי מה לכזול לפוקו ורק.
v. comp. intr., sicut חָתַח, פָּחַח, conquassatum esse, ultro citroque moveri, gemar. insilire, opprimere (veluti פָּחֲזוּ עָלַי יִצְרֵי רָעִים, concupiscentia mala repente me invasit), hebr. nonnisi translate, vi insolenter se jactandi et libidinose effervescendi, tropo ab inquieto tumultuosoque motu prurientium desumto, cf. פָּחַז, פָּחַס gemar., vi *exundandi* et *superfluendi*. LXX. Jud. 9, 4. *δειλούς*; S. *ἀπονενοημένους*. Alius: *θαμβομένους*. Zef. 3 6. *πνευματοφόροι*. A. *θαμβενταί*.
part. pl.: פֹּוחֲזִים
Zeph. 3, 4. נביאיה פוחזים
part. pl.: הַפֹּחֲזִים
Jud. 9, 4. אנשים ריקים ופחזים

פָּחַז

ג״ו, ומיומן כדכוד וכעגוע ותוילה, לכן כרכוב וכגור מיים, וכן פרש סרל״ק, לשון מהירת התכועה, וסנגון מלשון כמו פקוק כמיס.
n. m., motus citatus, bullitio, scaturigo, veluti aquarum (Gn. 49, 4. פָּחֲזוּ subst. poetice pro verbo פָּחֲזוּ). LXX. *ἐξύβρισας ὡς ὕδωρ*; A. *ἐθάμβευσας*; S. *ὑπερζέσας*; Syrus: *ἐπλανήθης.*
Gn. 49, 4. פחז כמים אל־תותר

פָּחַח

ג״כ ומופעל, ומיומן מהירות, לכן כמו ולון ועכרך נשון ומתעכרות. ולע שנגמרך כמלך הפעל פָּחַס, כמוכן הנקט ופרילה ועכירת דבר, ומה תקלקל היעב תכילו כמנשלה מיומן קדמוני שמוכרנו.
n. f. abstr., praecipitantia in loquendo, insolentia, vana gloriatio. LXX. *πλάνοι.*
cum suff.: וּבְפַחֲזוּתָם
Jer. 23, 32. בשקריהם ובפחזותם

פָּחַח I.

פעל כודד, וע״ע כ״ח נגור, ומיומן סנילה ותשו תנילה וקנילה [קנילפַּען, נילדען], כי מתעכות פֶּה, דומה לך פָּהַךְ, ולנמרך שֶׁל אָ־בָּהּ, סָ־בָּהּ כלכם סרן שֶׁל קנילה, וכוה תנין הגור, לכן יקיפ נכלל.
v. tr., nectere, plectere, ligare, implicare, sicut אָ־בָּהּ, בָּהּ, סָ־בָּהּ.

פֶּחַ

ג״ו, ומרכוי פַּחִים, וסמיך פַּחַר, ומפתרון נתמלוטו לפי דעתי עכות ומיקר, לו נמים וכל לשר נקשר [שריק, שלינגע], וכן נתמך סוד הפס נעריכי וכסור, וכתמר כתן ושתן ויקו פק, וכמשלפ כמו מוקש לו כמו מכשול נכלל, לו כמו מכרת ופיד נכלל. נתרגום פְּחִי, פֶּחַ, פֶּחַ משלמו, משמש פוק נדומה.
n. m. (pl. פַּחִים, c. פַּחֵי), funis, laqueus, arab. *fakkh-on*, syr. *facho*, c. vv. נָקַשׁ, נָקֹשׁ, transl. offendiculum (syn. מוֹקֵשׁ, מִכְשֹׁל), vel gener. damnum, exitium. LXX. *παγίς.*
Ps. 119, 110. נתנו רשעים פח לי
Ps. 140, 6. טמנו־גאים ׀ פח לי
Ps. 141, 9. שמרני מידי פח
Ps. 142, 4 טמנו פח לי
Hos. 5, 1. כי־פח היית
Hos. 9, 8. פח יקוש
Am. 3, 5. צפור על־פח
Am. 3, 5. פח מן־האדמה
פֶּה
Job. 18, 9. יאחז בעקב פח
Prv. 7, 23. כמהר צפור אל־פח
וָפַח
Jes. 24, 17. פחד ופחת ופח עליך
Jer. 48, 43. ופחת ופח עליך
הַפַּח
Ps. 124, 7. חפח נשבר
p. בַּפַּח
Eccl. 9, 12. תאחזות בפח
Jes. 24, 18. ולכד בפח
Jer. 48, 44. ולכד בפח
לָפַח
Jos. 23, 13. לכם לפח ולמוקש
Jes. 8, 15. לפח ולמוקש
p. לָפַח
Ps. 69, 23. שלחנם לפניהם לפח
מִפַּח
Ps. 91, 3. הוא יצולך מפח יקוש
Ps. 124, 7. נמלטה מפח יוקשים
pl.: פַּחִים
Job. 22, 10. על־כן סביבותיך פחים
Ps. 11, 6. *ירמטר על־רשעים פחים
Prv. 22, 5. *צנים פחים בדרך
pl.: וּפְחִים
Jer. 18, 22. ופחים טמנו לרגלי
פָּחָה
פעל שמי, וכמלת לך נכנין הכוסף חַפַּח, וסרכון עתיכת פק, וזלת כוונת הפסוק הפק נקוטים כלם, לומר נתון

פְּחָזוּת

ג״כ ומופעל, ומיומן מהירות, לכן כמו ולון ועכרך נשון ומתעכרות. ולע שנגמרך כמלך הפעל פָּחַס, כמוכן הנקט ופרילה ועכירת דבר, ומה תקלקל היעב תכילו כמנשלה מיומן קדמוני שמוכרנו.
n. f. abstr., praecipitantia in loquendo, insolentia, vana gloriatio. LXX. *πλάνοι.*
cum suff.: וּבְפַחֲזוּתָם
Jer. 23, 32. בשקריהם ובפחזותם

פָּחַח I.

פעל כודד, וע״ע כ״ח נגור, ומיומן סנילה ותשו תנילה וקנילה [קנילפַּען, נילדען], כי מתעכות פֶּה, דומה לך פָּהַךְ, ולנמרך שֶׁל אָ־בָּהּ, סָ־בָּהּ כלכם סרן שֶׁל קנילה, וכוה תנין הגור, לכן יקיפ נכלל.
v. tr., nectere, plectere, ligare, implicare, sicut אָ־בָּהּ, בָּהּ, סָ־בָּהּ.

פֶּחַ

ג״ו, ומרכוי פַּחִים, וסמיך פַּחַר, ומפתרון נתמלוטו לפי דעתי עכות ומיקר, לו נמים וכל לשר נקשר [שריק, שלינגע], וכן נתמך סוד הפס נעריכי וכסור, וכתמר כתן ושתן ויקו פק, וכמשלפ כמו מוקש לו כמו מכשול נכלל, לו כמו מכרת ופיד נכלל. נתרגום פְּחִי, פֶּחַ, פֶּחַ משלמו, משמש פוק נדומה.
n. m. (pl. פַּחִים, c. פַּחֵי), funis, laqueus, arab. *fakkh-on*, syr. *facho*, c. vv. נָקַשׁ, נָקֹשׁ, transl. offendiculum (syn. מוֹקֵשׁ, מִכְשֹׁל), vel gener. damnum, exitium. LXX. *παγίς.*
Ps. 119, 110. נתנו רשעים פח לי
Ps. 140, 6. טמנו־גאים ׀ פח לי
Ps. 141, 9. שמרני מידי פח
Ps. 142, 4 טמנו פח לי
Hos. 5, 1. כי־פח היית
Hos. 9, 8. פח יקוש
Am. 3, 5. צפור על־פח
Am. 3, 5. פח מן־האדמה
פֶּה
Job. 18, 9. יאחז בעקב פח
Prv. 7, 23. כמהר צפור אל־פח
וָפַח
Jes. 24, 17. פחד ופחת ופח עליך
Jer. 48, 43. ופחת ופח עליך
הַפַּח
Ps. 124, 7. חפח נשבר
p. בַּפַּח
Eccl. 9, 12. תאחזות בפח
Jes. 24, 18. ולכד בפח
Jer. 48, 44. ולכד בפח
לָפַח
Jos. 23, 13. לכם לפח ולמוקש
Jes. 8, 15. לפח ולמוקש
p. לָפַח
Ps. 69, 23. שלחנם לפניהם לפח
מִפַּח
Ps. 91, 3. הוא יצולך מפח יקוש
Ps. 124, 7. נמלטה מפח יוקשים
pl.: פַּחִים
Job. 22, 10. על־כן סביבותיך פחים
Ps. 11, 6. *ירמטר על־רשעים פחים
Prv. 22, 5. *צנים פחים בדרך
pl.: וּפְחִים
Jer. 18, 22. ופחים טמנו לרגלי

פָּחָה

פעל שמי, וכמלת לך נכנין הכוסף חַפַּח, וסרכון עתיכת פק, וזלת כוונת הפסוק הפק נקוטים כלם, לומר נתון

פַּחֲוָה

ג״ו, וסרכוי פַּחִים, ומוכנו דבר מצוקת ומעופק, לכן כמו רקוע [נלעג].
n. m. (pl. פַּחֲוֵי), metallum diductum, expansum et attenuatum, *lamina*, *πέταλον* (*πετανύναι*). LXX. *λεπίς*, *πέταλον*, *κλάσμα.*
pl.: פַּחִים
Num. 17, 3. פחים צפוי למזבח
pl. constr.: פַּחֵי
Ex. 39, 3. וירקעו את־פחי הזהב

פַּחַם

פ״ב, וע״ע כ״ח נגוריס פֶּחָם, פַּחִים, וסיומן כמיכה וקמיומ לקוק וכיכה [נלינען, נרענענן], ומקמנות פַּחַם דומה לך חָם, ווה פסוד. ומוה קק״כ עכין קמיכה, וכן נקמך קוה לעיל, וכי שֶׁחַר ג״כ נקמנות קריכה, וכמוכן מוצלך וה ג״כ הפעל נקרמי ונרענ׳.
v. comp. intr., candere, sicut חָם, deinde nigrum esse h. e. igne adustum, sicut חָם, שָׁחַר, aram. פְּחַם, arab. *fachuma.*

פֶּחָם

ג״ו, נסנול הפק, וסוק קמור פֶּחָם, וסיומן נקל לוקק [נלינענדע קָאמלע], ד״מ ופעל נפקס, נקק פקס, ולפעמים ג״כ נקל עומס נלקי לוקק, לכן נקלק שקוכה, וכן לאר יִקְקֵי קְרִכּוֹן נלעו, ומקרנס קרנס שַׁהֲבָקֵל [לק ידעתי מסו], שְׁחוֹר, ווסו נקל עומס וקוכו, לכן נגמרך ג״כ מזיקור לכקיכה, ד״מ כותנין נקכר ונזיקור נגמרך, ונפפס עכריכית פֶּחָבִי מוס [קָאמלע].
n. m. (pro פַּחַם, dagesata media), carbo candens, pruna, interdum etiam de exstincta, quia in universum *carbonem*, nigrum videlicet, designat. Targ. שַׁרְעָבֵל (quod fortasse ex gr. *ἀνθράκιον* corruptum est), שְׁחוֹר (carbo niger, neohebr. פַּחַם עֵצִים, opp. לִחְשִׁי), quod talmudice etiam de carbone scriptorio (Reisskohle) dicitur. Neohebr. inde פַּחְמִי, carbonarius (Köhler). LXX. *ἄνθραξ*, *ἐσχάρα.*
Prv. 26, 21. פחם לגחלים
Jes. 54, 16. נפח באש פחם
בַּפֶּחָם
Jes. 44, 12. ופעל בפחם
פַּחִים
ג״ו ויקיד, ע״מ צַפְרִיר, ומוכנו כמו פקס כמכוס רס״, לומר רקס וכמריר [נלעוס], ומוס נסשלפ על נרק,

פְּחָזוּת

ג״כ ומופעל, ומיומן מהירות, לכן כמו ולון ועכרך נשון ומתעכרות. ולע שנגמרך כמלך הפעל פָּחַס, כמוכן הנקט ופרילה ועכירת דבר, ומה תקלקל היעב תכילו כמנשלה מיומן קדמוני שמוכרנו.
n. f. abstr., praecipitantia in loquendo, insolentia, vana gloriatio. LXX. *πλάνοι.*
cum suff.: וּבְפַחֲזוּתָם
Jer. 23, 32. בשקריהם ובפחזותם

פָּחַח I.

פעל כודד, וע״ע כ״ח נגור, ומיומן סנילה ותשו תנילה וקנילה [קנילפַּען, נילדען], כי מתעכות פֶּה, דומה לך פָּהַךְ, ולנמרך שֶׁל אָ־בָּהּ, סָ־בָּהּ כלכם סרן שֶׁל קנילה, וכוה תנין הגור, לכן יקיפ נכלל.
v. tr., nectere, plectere, ligare, implicare, sicut אָ־בָּהּ, בָּהּ, סָ־בָּהּ.

פֶּחַ

ג״ו, ומרכוי פַּחִים, וסמיך פַּחַר, ומפתרון נתמלוטו לפי דעתי עכות ומיקר, לו נמים וכל לשר נקשר [שריק, שלינגע], וכן נתמך סוד הפס נעריכי וכסור, וכתמר כתן ושתן ויקו פק, וכמשלפ כמו מוקש לו כמו מכשול נכלל, לו כמו מכרת ופיד נכלל. נתרגום פְּחִי, פֶּחַ, פֶּחַ משלמו, משמש פוק נדומה.
n. m. (pl. פַּחִים, c. פַּחֵי), funis, laqueus, arab. *fakkh-on*, syr. *facho*, c. vv. נָקַשׁ, נָקֹשׁ, transl. offendiculum (syn. מוֹקֵשׁ, מִכְשֹׁל), vel gener. damnum, exitium. LXX. *παγίς.*
Ps. 119, 110. נתנו רשעים פח לי
Ps. 140, 6. טמנו־גאים ׀ פח לי
Ps. 141, 9. שמרני מידי פח
Ps. 142, 4 טמנו פח לי
Hos. 5, 1. כי־פח היית
Hos. 9, 8. פח יקוש
Am. 3, 5. צפור על־פח
Am. 3, 5. פח מן־האדמה
פֶּה
Job. 18, 9. יאחז בעקב פח
Prv. 7, 23. כמהר צפור אל־פח
וָפַח
Jes. 24, 17. פחד ופחת ופח עליך
Jer. 48, 43. ופחת ופח עליך
הַפַּח
Ps. 124, 7. חפח נשבר
p. בַּפַּח
Eccl. 9, 12. תאחזות בפח
Jes. 24, 18. ולכד בפח
Jer. 48, 44. ולכד בפח
לָפַח
Jos. 23, 13. לכם לפח ולמוקש
Jes. 8, 15. לפח ולמוקש
p. לָפַח
Ps. 69, 23. שלחנם לפניהם לפח
מִפַּח
Ps. 91, 3. הוא יצולך מפח יקוש
Ps. 124, 7. נמלטה מפח יוקשים
pl.: פַּחִים
Job. 22, 10. על־כן סביבותיך פחים
Ps. 11, 6. *ירמטר על־רשעים פחים
Prv. 22, 5. *צנים פחים בדרך
pl.: וּפְחִים
Jer. 18, 22. ופחים טמנו לרגלי

פָּחָה

פעל שמי, וכמלת לך נכנין הכוסף חַפַּח, וסרכון עתיכת פק, וזלת כוונת הפסוק הפק נקוטים כלם, לומר נתון

פַּחֲוָה

ג״ו, וסרכוי פַּחִים, ומוכנו דבר מצוקת ומעופק, לכן כמו רקוע [נלעג].
n. m. (pl. פַּחֲוֵי), metallum diductum, expansum et attenuatum, *lamina*, *πέταλον* (*πετανύναι*). LXX. *λεπίς*, *πέταλον*, *κλάσμα.*
pl.: פַּחִים
Num. 17, 3. פחים צפוי למזבח
pl. constr.: פַּחֵי
Ex. 39, 3. וירקעו את־פחי הזהב

פַּחַם

פ״ב, וע״ע כ״ח נגוריס פֶּחָם, פַּחִים, וסיומן כמיכה וקמיומ לקוק וכיכה [נלינענדע קָאמלע], ד״מ ופעל נפקס, נקק פקס, ולפעמים ג״כ נקל עומס נלקי לוקק, לכן נקלק שקוכה, וכן לאר יִקְקֵי קְרִכּוֹן נלעו, ומקרנס קרנס שַׁהֲבָקֵל [לק ידעתי מסו], שְׁחוֹר, ווסו נקל עומס וקוכו, לכן נגמרך ג״כ מזיקור לכקיכה, ד״מ כותנין נקכר ונזיקור נגמרך, ונפפס עכריכית פֶּחָבִי מוס [קָאמלע].
n. m. (pro פַּחַם, dagesata media), carbo candens, pruna, interdum etiam de exstincta, quia in universum *carbonem*, nigrum videlicet, designat. Targ. שַׁרְעָבֵל (quod fortasse ex gr. *ἀνθράκιον* corruptum est), שְׁחוֹר (carbo niger, neohebr. פַּחַם עֵצִים, opp. לִחְשִׁי), quod talmudice etiam de carbone scriptorio (Reisskohle) dicitur. Neohebr. inde פַּחְמִי, carbonarius (Köhler). LXX. *ἄνθραξ*, *ἐσχάρα.*
Prv. 26, 21. פחם לגחלים
Jes. 54, 16. נפח באש פחם
בַּפֶּחָם
Jes. 44, 12. ופעל בפחם
פַּחִים
ג״ו ויקיד, ע״מ צַפְרִיר, ומוכנו כמו פקס כמכוס רס״, לומר רקס וכמריר [נלעוס], ומוס נסשלפ על נרק,

(פַּחְתָּה), minus, humilis, f. פַּחְתָּה; adv. לְפַחֲתוֹת, לְכַל־הַפָּחוֹת, ad *minimum*, saltem, certe; nmm. פְּחִיתָה, פַּחִיתוּת, פְּחִיתוּת, diminutio, parvitas, paucitas, humilitas.

פַּחַת

ז״ו, ומכנוי פַּחָתִים, ומשונן שׁוּפָּח וּפְחִיכֶם וּנוּפַח [נכונע], וכן בתכנוס לְפַחֲתָן, ומתמנות לְפַחֲתֵי מקוֹמוֹ.

n. m. (pl. פַּחָתִים, targ. פַּחֲתָן), id quod, sublata terra, excavatum est, fossa, fovea. LXX. *βόθυνος, βουνός; θάμβος* (פַּחַת).

פַּחַת *p.*

Jer. 48, 28 בעברי פי־פחת

וַפַּחַת

Jes. 24, 17. ופחת ופח

Jer. 48, 43. פחד ופחת ופח

Thr. 3, 47. פחד ופחת היתה

הַפַּחַת

2 Sam. 18, 17. אל־הפחת הגדול

Jes. 24, 18 יפל אל־הפחת

Jes. 24, 18. והעולה מתוך הפחת

Jer. 48, 44. יפל אל־הפחת

Jer. 48, 44. והעלה מן־הפחת

pl.: הַפְּחָתִים

2 Sam. 17, 9. באחת הפחתים

פְּחֶתֶת

ז״כ, ומשונן כדעת רז״י, שׁוּפָּח ועמוק וקעוּר [פַּעֲמִיעֲנוֹכ], ולדעת מקצתי מסכון, ויֵן הכדל נסיכים, ולמתרגם תנרף.

n. f., foramen in cute, quod fit corrosione, Qimchi: חֲסָרוֹן, imminutio, quod eodem redit. LXX. *ἑστήρικται.*

Lev. 13, 55. פחתת היא בקרחתו

פִּטְדָה

זכ״, וכנוי לנקן יקרה, ושוּם לדעת מתרגם בַּדָּקוֹ, וכן אמר מקצתי קנן יוקוּם [עֲמָקִים], וכתב קנן־נפץ [סמיכת מכקיק בערבי ומרב [סמיכת רמנד]. ולדעת מתרגם ימים משם לו סרוס מן מחלם היוכית [τοπάζιον], לו שתמונתו נשם מכדלית [*pîta*], שמוכנו יכקן לו קנן יכוק. ונקמת שוקם משם כידוע, וכן נאמר פעדת כוש, וזה הדו לפעמים נכתבי קדש.

n. f., topazius, *gemma viridis et diaphana*, targ. יַרְקָן. *Abulwalid* smaragdum, arab. زمرد, intelligit. Nomen gemmae graecum: *τοπάζιον* ab hebraico non differt, et fortasse cum sanscrito *pîta*, fulvus, non inepte collatum est. Plinius (Histor. Natur. XXXVII, 8.). *Troglodytae*, inquit, *cum diutius fame et tempestate pressi, herbas radicesque effoderent, eruerunt topazion.* Idemque addit ex libro *Jubae* Mauritani, *topazin* Troglodytarum lingua significationem habere *quaerendi.* LXX. *τοπάζιον.*

Ex. 28, 17. 39, 10. אדם פטדה וברקת

Ez. 28, 13. אדם פטדה ויהלם

constr.: פִּטְדַת־

Job. 28, 19. לא־יערכנה פטדת־כוש

פָּטַר

פעל כוֹדד, וסעתיד יִפְטֹר, וג״כ כוֹדד וסעתיד יִפְתַּר. סמתר נקיעם ופיסם [זפַלְטָען, נכעכָען], ושוּם כמו נקיעם וסוֹנֵתם [הֶעֲפַלְקֶר-],

ד״ת נפקיס פוֹרקיס ויוֹנקיס, לו ג״כ נמצלם כמו עתק, נסיעם וסליכם סלתם וסעתקם [לוּ־פַּנרעכָען], וזמו היות נלתי מלוסר וקפצי, וסלוך סכוונם כמו לְנַל יָתֵר, המכם ופתוח [לָאוּנן], כי מפקוח זניכת לקוֹרים ונכתק מענותות. לכן כמו מפלעם ומלעם מעלכם ומענודם, מכתם ומזנמם [פַּרְיֵיעַלָכען], ונמצלם מסלעת מיס, ונשונן כודד כמלעות וסליכם [וועג־נעמען]. ולמל לקוֹר מכצם דע מקקן פָּטַר, ולקוות מכעיו בָּתַר, פָּתַר, נָתַר, חָתַר, ומצוור נצפתי מעבר כנר דנרתי. מנוסף הִפְטִיר ומעתיד יַפְטִיר, נקיעת מפם לנענ, ע״ל פעלו עלי נפיסם, וכנון נמצם. נתרגום מפעל פְּטַר זנור מלך, תמור גרוז וזלוז נעגני, ומם ג״כ אִתְפַּטַר, וכן פָּטַר נמצם מנרפי.

v. comp: *trans.* (impf. יִפְטַר), vel intr. (*impf.* יִפְטַר), findere, frangere, de floribus calycem rumpentibus et provenientibus, deinde, sicut עָתַק, desumta a frangendo s. *solvendo* translatione (cf. v. נָתַר, quod, uti et vv. בָּתַר, חָתַר, פָּתַר, eandem radicem habet), discedere, vel trans. manumittere, veluti servum, dimittere, veluti aquas, demtis obicibus. *Hi.* חִפְטִיר, seq. בְּשָׂפָה, labia diducere, qui est gestus insultantium (syn. פָּצַר Job. 16, 10.). Neohebr. פָּטַר (targ. פָּטַר, *Itpe.* אִתְפַּטַר), liberum dimittere, repudiare; *Hi.* mittere concionem, unde *Hafthara*, lectio prophetica, qua synagoga mitti solet, et *Mafthir* (*Mashlim* apud *Hispanos*) anagnostes, qui eam praelegit. LXX. *καταλύειν, ἐξουσίαν διδόναι, ἀφιστάναι, διατάττειν;* חַפְטִיר, *λαλεῖν.*

3 perf.: פָּטַר

2 Chr. 23, 8. כי לא־פטר יהוידע

part. masc.: פּוֹטֵר

Prv. 17, 14. פוטר מים ראשית מדון

p. p. pl. constr.: וּפְטוּרֵי

1 Reg. 6, 18. 29. 32. ופטורי צצים

1 Reg. 6, 35. ופטורי צצים

3 imperf.: וַיִּפְטַר

1 Sam. 19, 10. ויפטר מפני שאול

Hif-il: הַפְטִיר

3 impf. pl.: יַפְטִירוּ

Ps. 22, 8. יפטירו בשפה

פֶּטֶר

ז״ו, ומשונן נקוע ופתיקת סרקס, לומר מופצע, ומוס מס שתקיע סרקס, לומר סנכוכ [ערכטענורע], ולפעמים פעל לנד כמו פעל רקס. נמרמ פַּטְרָא מצלמו.

n. m. abstr., fissio s. apertura uteri, seq. vel omisso רֶחֶם, hinc concr. foetus, quo exeunte vulva primum aperitur, primogenitus, gem. פַּטְרָא. LXX. *ἀνοίγειν, δι-(πᾶν διανοῖγον μήτραν), πρωτοτόκος.*

Ex. 13, 2. פטר כל־רחם

Ex. 13, 12. והעברת כל־פטר רחם

Ex. 13, 12. וכל פטר שגר בהמה

Ex. 13, 13. וכל־פטר חמר

Ex. 13, 15. כל־פטר רחם הזכרים

Ex. 34, 19. כל־פטר רחם לי

Ex. 34, 19. פטר שור ושה

Num. 3, 12. פטר רחם מבני

Num. 18, 15. כל־פטר רחם לכל־בשר

Ez. 20, 26. בהעביר כל־פטר רחם

וּפֶטֶר

Ex. 34, 20. ופטר חמור תפדה

פִּטְרָה

ז״כ, ומונכו כמו פֶּטֶר, נלי הפנט סמכוון.

n. f., sicut פֶּטֶר, quidquid primum ex utero exit. LXX. *διανοίγειν.*

constr.: פִּטְרַת

Num. 8, 16. תחת פטרת כל־רחם

פָּטִיר

ת״ו נכתיב, ולקרין פָּטוּר, ונכיסם ניכוכים פעולייס. ומשונן משולם ומזנת מעמודם [עכטלָסטען], ונזור תוקרי וס נפצם עכניכים, לסמיכת נקי וקפצי מדנכר, לאכר הפוכו חַיָּב, כאכר התנגדות נל אָסוּר מוס מָתַר. ומזמות אם פָּטוּר, פְּטוּר, לומר נלוק, הֶפְטֵר וכדומס, ומסתלם על קכיקם לקכוכם נקוכם נזקכקם חַפְטָרָה ומכנוי חַפְטָרוֹת, ומקוכל נקבל בְּפָטִיר, קל להכין.

adj. m. Ketib (Qeri: פָּטוּר), dimissus, servitio liber, neohebr. immunis, aliqua re absolutus (opp. חַיָּב, obligatus, sicut אָסוּר, opp. מֻתָּר). Indidem neohebr. פָּטוּר, הֶפְטֵר, הֶפְטֵר, dimissio; פְּטִירָה, discessus, spec. e vita, obitus. LXX. *διατεταγμένοι.*

p. p. pl.: פִּטוֹרִים *Q're.*

1 Chr. 9, 33. בלשכת פטורים

פָּטַשׁ

פעל ל״ע כ״ת נגוד, ומשונן קקיעם ולעיסם ומלוס [סֶאֶמְעֶרן], ומוס פקיקם וזעיקם עפיקם ונפיקם ע״י קוע [עי׳ מזוי לנל פָּחַת], לכן קת״כ זעיקם נכללו. ומצל לקוֹר הנצם דע מקקן פָּטַשׁ, ודומס לו הקכן נל לָטַשׁ, ומשונן מזנלם מכם ג״כ לנל דָּשַׁשׁ, ונתרגום ג״כ מפעל סָם יזנלמו, לאכר מעמו סָם כמו לל פת [נלענן], ודומס לו פעל מיוכי [πα-τάσσειν] נמשונן זס, ויקרמו וזוור נזפתי מעכת עי׳ נספר מיוקד לנרנים.

v. comp. inus., malleo diducere, *πα-τάσσειν* (cf. פָּחַ ejusque composita), radice eadem, qua לָטַשׁ, דָּשַׁשׁ, סָם targ., unde סָם, lamina (Blech), hebr. פַּח.

פַּטִּישׁ

ז״ו, ומשונן מקנת ומלוות קוכנום ומפן [סַמֶעמֶער], ומתמנות מרקע. נזפס ענניכים מוס מְפַטֵּשׁ, מקום פעיצת מנכוול [פֵיינכמְמֶער], ומפועל מְפַטֵּשׁ.

n. m., malleus, quo ferrum dilatatur et diducitur, arab. *fethison.* Eodem ex verbo neohebr. מְפַטֵּשׁ, officina ferraria (Eisenhammer), et prt. denom. מְפַטֵּשׁ (Hämmerer). LXX. *σφύρα, πέλυξ.*

Jes. 41, 7. מחליק פטיש

Jer. 50, 23. פטיש כל־הארץ

וְכַפַּטִּישׁ

Jer. 23, 29. וכפטיש יפצץ סלע

פַּטִּישׁ

ז״ו נתכיי, ומונכו גליקם ולדנת, לדעת מקלמונים, לו ג״כ מלנוס וכיון נכלל וכיון [קלייל], ומוס מן פעל נמונן עפיקם ונפיקם, ולל הסכום נל פעל, לאכר תנכו רניס.

n. m. aram., chlamys, subligaculum, vel gener. vestis, amictus,

a v. פָּשַׁשׁ, vi extendendi, inducendi, induendi. LXX. *περικημίδες.*

pl. c. suff.: פַּטִּישֵׁיהֶן

Dan. 3, 21. פטישיהון וכרבלתהון

פִּי

sbst., v. s. r. פֶּה *p.* 891.

פִּיד

sbst., v. s. r. פֵּאָה *p.* 893.

פִּיָּה

ad פֵּאָה, *v. s. r.* פֶּה *p.* 892.

פִּיחַ

v. s. r. פֻּחָה *p.* 893.

פִּימָה

sbst., v. s. r. פֻּם *p.* 894.

פִּיפִיּוֹת

s. pl.: v. s. r. פֶּה *p.* 892.

פִּיק

sbst., v. s. r. פּוּק *p.* 895.

פַּךְ

sbst., v. s. r. פָּכָה *p.* 898.

פָּכָה

פעל כוֹדד, ומשונן כמו בָּכָה, כוילם וכוינם [פַלְיעסָען], ווס פרוש סתקכונים. לולם כל״ק יעכם יניקם ויניקם סרקם והנרם, וכן סתמנות של בֶּקֶק לנעיל נמונן זס, והכוקר יבקר.

v. intr., sicut בָּכָה, fluere, manare, vel, ut suspicatur Qimchi, vi *evacuandi* s. *effundendi*, sicut בָּקַק. *Pi.* prt. מְפַכֶּה, de aqua promanante. LXX. *καταφέρεσθαι.*

Pi-el: פִּכָּה

part. pl.: מְפַכִּים

Ez. 47, 2. והנה־מים מפכים

פֵּךְ

ז״ו, ונמיכת הכנוי פֵּכִים, מונכו כמו בֶּקֶק לנעיל נמלת בְּקַקָּק, לומר קמת נכונס וקלולס [פַלְמָען], ותפכר לפ״ו שהכרס פס פֵּהּ כמו שמס בֶּקֶק, וכודו כסוד של נקנק.

n. m. (gem. pl. פֵּכִּים), lenticula, lecythus (syn. בַּקְבֻּק, a v. בָּקַק). LXX. *φακός.*

1 Sam. 10, 1. את־פך השמן

2 Reg. 9, 1. וקח פך השמן הזה

2 Reg. 9, 3. ולקחת פך־השמן

פָּלָא

פ״כ, ומונכו פלילם תכם וסנס ופרידם, נקיעם וסקיעם נדילם וגוור [סַפַלְטָען], עסיילען]. ומוס הנדל וקנילם וסתק דנר מדנר וסרקק [סיידען], ענעפָעכטען], נכיכם ונקיכם ומפרשם [קוים־וְאֶלכָען], -נייכָען], ומתמנות פְּלָא, ודומס לו פְּלֵאָה, ויסודמו ג״כ של פָּלַל לקין. סכנר פֻּלְאָא חוק של קל, מפרשם ומפרלם דנר מנקדם ע״י כדר, לכן כמעט כמו קדוש, לומר פריסם לנגוס סכידר, וזנור זס נכנין הכוסף חִפְלָא, ומלמ ג״כ חִפְלָא, וכוסף על הכנר שמונכו עשית דנר וסרקקתו חוץ משורס סמורנלת, עשותו כורס וכפלס [קוּיסער-לֶרדעכָעלֶך, וווקוכדערנֶער מְפַלְּאִים]. מכפעל נִפְלָא, סיות נכדל ורקוק משרס סיומית, סיות נפרס וכנקר כנדר וכורס

עד להגדיל, כשגג וכבד כס וקשה עמוק ויקר [ווקובדערבאר, קויסערלאָבדערבע-ליך, נרחָס, קוכטענטייפלעך, קוכטנע-ווֶהכלעך זייך]. והכיוכוי נִפְלָאוֹת כמופעש מוס הכבין, לומר מעשים כפלאים, או כמו כשגעות וכוכחות. הסתפעל הִתְפַּלֵּא הסתיאם כפלא וכשגג כביר-כח וגדול, ל"מ מהקב"ה כעשנו לעיני, בניח הסכות. ודע קוכל שמהקוריס הַפְלָא, לְהַתְפַּלִּיא, והכיוכוי נִפְלָאוֹת לרוב כמעמיים, וזה לרוב סגוכון לשון עברי. נחמי הפעל עוד בשוכן רחני, כחשר אריאך תחת פלא לקמן.

v. tr., findere, dividere, quae primaria verbi significatio in aramaismo superstes est, hinc: secernere, separare; distinguere, insignire, a rad. פָּלֵ־ה, פָּלֵ־א, quam admixtione liberiorem exhibet v. פָּלַג q. v. *Pi.* פִּלֵּא, intens., certum in finem disjungere, *vovere*. *Hi.* הִפְלִיא, הִפְלָא, rem votam dedicare; vel de actione ab intelligentia, viribus vulgaribus ac consuetudine communi sejuncta h. e. singulari atque admirabili. *Ni.* נִפְלָא, insigne, ingens; difficile, arduum; miraculosum, incomprehensum esse; pl. f. prt. נִפְלָאוֹת, magnalia, miracula Dei. *Hitp.* הִתְפַּלֵּא, ingentem, potentem, mirificum se praestare. Infinitivi הִפְלָא, לְהַפְלִיא et prt. נִפְלָאוֹת saepenumero adverb. dicuntur. LXX. *Hi.* *θαυμαστοῦν*, *παραδοξάζειν*; *εὔχεσθαι*, *μετατιθέναι*; *τέρας*, *μεγάλως*; *inf.* *θαυμάσια*, *ἔνδοξος*; *prt.* *θαυμαστός*. *Ni.* *ἀδυνατεῖν*, *ἄδυνατον εἶναι*; *κρύπτειν*, *ἀποκρύπτειν* (A. *θαυμαστωθῆναι*); *prt. pl.* *θαυμάσια*, *ὑπέρογκος*, *ἔνδοξος*, *δύναμις*; *Pi.* *διαστέλλειν* (*εὐχήν*, alius: *θαυμαστοῦν ὅρκον*), *μεγαλύνειν*. *Hitpa.* *δεινῶς ὀλέκειν*.

Pi-el: פִּלֵּא

inf. constr.: לְפַלֵּא

Lev. 22, 21. לפלא־נדר או לנדבה

Num. 15, 3. לפלא־נדר או בנדבה

Num. 15, 8. לפלא־נדר או־שלמים

Hif-il: הִפְלִיא 3 *perf.*

2 Chr. 26, 15. הפליא להעזר

Ps. 31, 22. הפליא חסדו לי

3 *perf.:* הִפְלָא

Jes. 28, 29. הפלא עצה

3 *perf.:* וַיַּפְלֵא

Dt. 28, 59. והפלא ה"י את־מכתך

part. masc.: מַפְלִא

Jud. 13, 19. ומפלא לעשות

inf. abs.: הַפְלֵא

Jes. 29, 14. הפלא ופלא

inf. abs.: וְהַפְלֵא

2 Chr. 2, 8. בונה גדול והפלא

inf. constr.: לְהַפְלִיא

Jes. 29, 14. להפליא את־העם

Joel 2, 26. עשה עמכם להפליא

3 *imperf.:* יַפְלֵא

Lev. 27, 2. איש כי יפלא נדר

Num. 6, 2. כי יפלא לנדר נדר

Nif-al: נִפְלָא

3 *perf. fem.:* נִפְלְאָת

Ps. 118, 23. היא נפלאת בעיניכו

3 *perf. f.:* נִפְלָאָה

2 Sam. 1, 26. נפלאתה אהבתך לי

3 *perf. pl.:* נִפְלְאוּ

Prv. 30, 18. שלשה המה נפלאו

part. m. pl.: נִפְלָאִים

Ps. 139, 14. נפלאים מעשיך

part. fem.: נִפְלֵאת *sg.*

Dt. 30, 11. לא־נפלאת הוא ממך

part. f. pl.: נִפְלָאוֹת

Ex. 34, 10. אעשה נפלאת

part. f. pl.: נִפְלָאוֹת

Jos. 3, 5. רעשה ה"י בקרבכם נפלאות

Job. 5, 9. נפלאות עד־אין מספר

Job. 37, 5. ורעם אל בקולו נפלאות

Job. 42, 3. נפלאות ממני ולא אדע

Ps. 72, 18. עשה נפלאות לבדו

Ps. 86, 10. ועשה נפלאות

Ps. 98, 1. כי־נפלאות עשה

Ps. 106, 22. נפלאות בארץ חם

Ps. 119, 18. נפלאות מתורתך

Ps. 136, 4. לעשה נפלאות גדלות

Dan. 11, 36. וידבר נפלאות

Mich. 7, 15. אראנו נפלאות

part. f. pl.: וְנִפְלָאוֹת

Dan. 8, 24. ונפלאות ישחית

part. f. pl.: וּבְנִפְלָאוֹת

Ps. 131, 1. בגדלות ובנפלאות

p. pl. constr.: נִפְלָאוֹת

Job. 37, 14. והתבונן ו נפלאות אל

pl. c. suff.: נִפְלְאֹתַי

Ex. 3, 20. נפלאתי אשר אעשה

pl. c. suff.: נִפְלְאֹתֶיךָ

Neh. 9, 17. ולא־זכרו נפלאתיך

Ps. 9, 2. אספרה כל־נפלאותיך

Ps. 26, 7. ולספר כל־נפלאותיך

Ps. 40, 6. נפלאתיך ומחשבתיך

Ps. 71, 17. אגיד נפלאותיך

Ps. 75, 2. ספרו נפלאותיך

Ps. 106, 7. לא־השכילו נפלאותיך

Ps. 145, 5. נפלאתיך אשיחה

pl. c. suff.: בְּנִפְלְאֹתֶיךָ

Ps. 119, 27. ואשיחה בנפלאותיך

pl. c. suff.: נִפְלְאֹתֶיהָ

Jud. 6, 13. ואיה כל־נפלאתיה

1 Chr. 16, 9. שיחו בכל־נפלאתיו

1 Chr. 16, 12. נפלאתיו אשר עשה

1 Chr. 16, 24. בכל־העמים נפלאתיו

Ps. 96, 3. בכל־העמים נפלאותיו

Ps. 105, 2. שיחו בכל־נפלאתיו

Ps. 105, 5. זכרו נפלאתיו

יעשה ה"י אותנו בכל

Jer. 21, 2. נפלאתיו

pl. c. suff.: וְנִפְלְאֹתָיו

Ps. 78, 4. ונפלאתיו אשר עשה

Ps. 78, 11. ונפלאתיו אשר הראם

Ps. 107, 8. ונפלאותיו לבני אדם

15. 21. 31.

Ps. 107, 24. ונפלאותיו במצולה

pl. c. suff.: לְנִפְלְאֹתָיו

Ps. 111, 4. זכר עשה לנפלאתיו

pl. c. suff.: בְּנִפְלְאֹתֶיהָ

Ps. 78, 32. ולא האמינו בנפלאתיו

3 *imperf.:* יַפְלֵא

Dt. 17, 8. יפלא ממך דבר

Jer. 32, 17. לא־יפלא ממך כל־דבר

Jer. 32, 27. הממני יפלא כל־דבר

Zach. 8, 6. יפלא בעיני שארית

Zach. 8, 6. גם־בעיני יפלא

3 *imperf.:* וַיִּפָּלֵא

2 Sam. 13, 2. ויפלא בעיני אמנון

3 *impf. c. h int.:* הִיפָּלֵא

Gn. 18, 14. היפלא מי"י דבר

3 *impf. pl.:* *וַיִּפָּלְאוּ

Neh. 6, 16. *ויפלו מאד בעיניהם

Hitpa-el: הִתְפַּלֵּא

2 *imperf.:* תִּתְפַּלֵּא

Job. 10, 16. ותשב תתפלא בי

פָּלֵא

ע"ו, ונככוי פְּלָאִי, נכנוי כפלי פְּלָאִים, ־אוֹת, וסמוכן דכר נכקר ונכנר ומופלא כס ועמוק [ווקובדערבאר, קויסערלאָבדערבע-ליך, נרחָס, קוכטענטייפלעך, קוכטנע-ווֶהכלעך זייך]. והכיוכוי נִפְלָאוֹת כמופעש מוס הכבין, לומר מעשים כפלאים, או כמו כשגעות וכוכחות. הסתפעל הִתְפַּלֵּא הסתיאם כפלא וכשגג כביר-כח וגדול, ל"מ מהקב"ה כעשנו לעיני, בניח הסכות. ודע קוכל שמהקוריס הַפְלָא, לְהַתְפַּלִּיא, והכיוכוי נִפְלָאוֹת לרוב כמעמיים, וזה לרוב סגוכון לשון עברי. נחמי הפעל עוד בשוכן רחני, כחשר אריאך תחת פלא לקמן.

n. m. (c. s. פִּלְאִי, pl. פִּלְאִים, פִּלְאוֹת), quidquid admirationem gignit humanaeque rationis captum superat, targ. פְּלָא (def. פִּלְאָה), de miraculis divinis, de mysteriis penitus abstrusis, symb. de Hiskia (Jes. 9, 5.), cf. n. pr. פִּלְאָיָה. LXX. *θαυμαστός* (Jes. 9., A. sequente, S. *παραδοξασμός*, alias: *τεράστια*), *θαυμάσια*, *τέρας*; pl. *ὑπέρογκος*.

Ex. 15, 11. נורא תהלת עשה־פלא

Ps. 77, 15. אתה האל עשה פלא

Ps. 78, 12. נגד אבותם עשה פלא

Ps. 88, 11. הלמתים תעשה־פלא

Jes. 9, 5. פלא יועץ

Jes. 25, 1. כי עשית פלא

וָפֶלֶא

Jes. 29, 14. הפלא ופלא

cum suff.: פִּלְאֲךָ

Ps. 89, 6. ויודו שמים פלאך ה"י

cum suff.: פִּלְאֲךָ *p.*

Ps. 77, 12. אזכרה מקדם פלאך

Ps. 88, 13. היודע בחשך פלאך

1 *pl.:* פְּלָאֵינוּ

Thr. 1, 9. ותרד פלאים

2 *pl.:* הַפְּלָאוֹת

Dan. 12, 6. עד־מתי קץ הפלאות

פְּלָאִי

ת"ו מן פֶּלֶא, ולכקכי פְּלָאִיָּה, וכמוכ לך ככתיב, וסמוכן כמו כפלא, ונסמוכ כמו מכוסה וכסתר מלמודיע, ותמור וס לסקכין פְּלָיָא, פְּלָיָאָה. כתרגום פְּלָאָה וסיזועס פְּלָאָיָא, כמר מלכס, לומר משל קדיי וכסתר [פלעגאָכיש]. *adj. m.* (a subst. פֶּלֶא, f. פְּלָאִיָּה Ketib *Ψ.* 139, 6.), miraculosus, imperscrutabilis, Qeri: פְּלָיָא (פְּלָיָה), targ. פְּלָאָה (def. פְּלָאָיָא pro hebr. מְלִיצָה, allegoria). LXX. *ἐθαυμαστώθη*. S. *ὑπερβάλλει με*.

Jud. 13, 18. תשאל לשמי והוא פלאי

adj. fem.: פְּלָאִיָּה *Q're.*

Ps. 139, 6. פלאה דעת ממני

פְּלִיא

ת"ו כמו פְּלָאִי, וסוף ניכוכי, וכמוכ לסקכין, לכן פְּלֵי תמוכ לכל פלס.

adj. m. prt., sicut פְּלָאִי *Ketib*, (פֶּלֶה), mirabilis.

adj. fem.: פְּלִיאָה

Ps. 139, 6. פלאה דעת ממני

מַפְלֵאָה

ע"כ, ומוכנו כמעט כמו פלא, לו עכס הפלאים. כנסס עכניכים מַיְפַלֵּא כמו נסתר, ד"מ נמופלא ממך לל תדכוק, נספר כן־סירא, לו כתוקרי ד"מ תלמיד מופלא, רופא מופלא.

n. f., miraculum, objectum admirationis, neohebr. מוּפְלָא, id quod hominis captum excedit (*Misle Ben-Sira*), vel: insignis, mirabilis, egregiorum hominum cognomen. LXX. *ἐξαίσιος*.

constr. pl.: מִפְלְאוֹת

Job. 37, 16. מפלאות תמים דעים

I. פָּלַג

פ"כ, ומוכנו כמו פָּלַח סנא, ומוכנו גלימס וזכימס נדנר תכימס וקכימס, לכן תלימס [עסיילען], ומתמנת פַּלַּגְתָּ, פָּלַּגְתָּ [לחצס פָּלַּחְתָּ], ומתמנ הזכר ג"כ תמת לָּה [לחצס לוּחַתָּ], וכן תמת חָלַקְתָּ, חָלַקְתָּ, וכזכר כמכוון ג"כ נזסמתי מעכב. הכפעל הסעולי, וסכבד קוון של קל, נהזלכס על פלוג שמת תכבס, לומר לעזות מתלמת נס. נתרגום פְּלֵג תמור תלמ וקלס ונתר נעכרי, ונגמרת מתלוק לעות, וזגור מלד.

v. trans., discindere, dissecare, dirimere, dividere, e genere vv. פָּלַח, פָּלַל (לוּחַ, tabula, ex assere vel lapide fisso constans), חָלַק, צָלַק, פָּלַק. *Ni.* pass. *Pi.*, int., de diremtione consensus sermonum improborum. LXX. *Pi.* *καταδιαιρεῖν* (S. egregie: *ἀσύμφωνον ποιεῖν*), *ἑτοιμάζειν* (Job. 38, 25. A. *διαιρεῖν*, S. T. *στέλλειν* = *διαστέλλειν*). *Ni.* *διαμερισθῆναι*.

Nif-al: נִפְלַג

3 *perf. fem.:* נִפְלְגָה

Gn. 10, 25. כי בימיו נפלגה הארץ

1 Chr. 1, 19. כי בימיו נפלגה הארץ

Pi-el: פִּלֵּג 3 *perf.*

Job. 38, 25. מי־פלג לשטף תעלה

impt. sg.: פַּלֵּג

Ps. 55, 10. פלג לשונם

פְּלַג

נזכרמי כמו נעכרי, נלי הפרש הממוון, וזגור נתרגום.

v. aram., ejusdem, quo hebr., significationis et in Targg. pervulgatum. LXX. מέλος, *βασιλεία διηρημένη*.

p. pass. fem.: פְּלִיגָה *sg.*

Dan. 2, 41. מלכו פליגה תהוה

פְּלַג

ע"ו נזכרמי, והמוכן מזכיר לו מכ' [הלעפעע], וזגור נתרגום. הידועס פְּלַגָּא.

n. m. aram. (def. פְּלַגָּא), dimidium, targ. גְּלַל (pars, gem. de partibus altercantium). LXX. *ἥμισυ*.

וּפְלַג

Dan. 7, 25. עד־עדן ועדנין ופלג עדן

פְּלַגָּה

נזכרמי כמו נעכרי, נלי הפרש הממוון.

n. f. aram., plane ut hebr.

pl. c. suff.: בְּפַלְגֵי־תַרְעִין

Esr. 6, 18. והקימו כהניא בפלגי־תרעין

פְּלַגָּה

ע"כ, גויר סוכרי פָּלֵג, ומוכנו כמו מזלזל כל"ס, לומר מלך לזלד וכמ, ונגמרת פְּלוּגָא וסידועס פְּלוּגְתָּא מלוק דעות, וזגור זס מזלד.

n. f. (a m. פָּלֵג), dispertitio, ordo, classis, talm. פְּלוּגְתָּא (def. פְּלוּגְתָּא, discrimen sententiarum, dissensus). LXX. *διαίρεσις*.

pl.: לְפַלְגוֹת

2 Chr. 35, 5. לפלגות בית האבות

מְפַלֵּגָה

ע"כ כמו פלגס, וסמוכן מפלגו

n. f., plane sicut פְּלַגָּה q. v.

pl.: לְמִפְלַגּוֹת

2 Chr. 35, 12. לתתם למפלגות

II. פָּלַג

פעל נודד, ול"ע כ"ל כגור, וסמוכן כולס וכיפס כניעה וקירס [פֿליעסעטן, קוועלגען], וכן הזכר פלה נזפס כוזיק, וכפעל כמכוון ג"כ נזפתי מעכב, כלפי תרלס נס' מיוחד. והתמנות

פָּלַג, וכמשׁ משׁרש ג"כ לשׁל פ־ל־ג, וכן לשׁל ד־ל־ג, וסרכן לשׁל ח־ל־ח פשׁעל, שׁכמשׁ ג"כ לשׁל א־ל־ח, ה־ל־ח, מ־ל־ח, ד־ל־ח, א־ל־ח, ב־ל־ח, ומוסׂ מכנוסות.

v. comp. intr. inus., fluere, fluctuare, scaturire, aeth. פ־ל־ח, immutata paululum radice, ut in vv. hebr. מָלַח, דָּלַח, אָלַח, בָּלַח, quae, uti et דָּלַג, פָּלַג eodem de semine propullulaverunt.

פֶּלֶג

ס"ז, וסיך סרכני פַּלְגֵי, ומסונן כסר ויונל [פלוסס, נסך], וכן פֶּלֶג נשפת כוס.

n. m. (pl. c. פַּלְגֵי), flumen, rivus, aeth. *falag*. LXX. ποταμός, διέξοδος; ὁρμή, ὅρμημα; διαπορεύεσθαι; פַּלְגֵי, ἀφέσεις ὑδάτων; פַּלְגֵי מַיִם, γάλα; זֶרֶם בְּפַלְגֵי מַיִם, ὕδωρ φερόμενον. S. ὀχετός. A. S. διέξοδος, διαιρέσεις.

Ps. 65, 10. פלג אלהים מלא מים
pl.: פְּלָגִים
Jes. 30, 25. פלגים יבלי־מים
pl. constr.: פַּלְגֵי
Job. 29, 6. יצוק עמדי פלגי־שמן
Ps. 1, 3. על־פלגי־מים
Ps. 119, 136. פלגי מים ירדו עיני
Prv. 5, 16. ברחבות פלגי־מים
Prv. 21, 1. פלגי־מים לב־מלך
Thr. 3, 48. פלגי־מים תרד עיני
pl. constr.: פַּלְגֵי־
Jes. 32, 2. כפלגי־מים בצרון
pl. c. suff.: פְּלָגֶיךָ
Ps. 46, 5. נחר פלגיו

פְּלַגָּה

ס"ג, וכמשׁ לך נכנוי פְּלַגּוֹת, ומסונן כמו פֶּלֶג, נסר ויונל.

n. f. pluralet., sicut פֶּלֶג, amnis, rivus. LXX. διαίρεσθαι, ἄμελξις.

pl.: בְּפַלְגּוֹת
Jud. 5, 15. בפלגות ראובן
Job. 20, 17. אל־ירא בפלגות
pl.: לְפַלְגּוֹת
Jud. 5, 16. לפלגות ראובן

פִּלֶגֶשׁ

ס"ג, וכוכיי וכנכיי, וכמשׁ ג"כ פִּילֶגֶשׁ [נסתר מדגוש ע"י כת], ומכנוי פִּלַּגְשִׁי, פִּלַּגְשִׁים. מסונן לשׁם מיוקדק לשׁסכב [כלף כתוכה וקדושין, סר"דק], וכן לכל איש. קולם כפי קקר מזכש רכוכו מכלף ומכלפת וווכה נתמכות [נוסלע]. כי מזכש פִּלֶגֶשׁ, ומקרן פִּלֶגֶשׁ, שמוכנו מזקלף וכע וכני, לכן לשיכה ועניכה, וכזכש כמכוון ג"כ gr. λαικ-ᾶν, λακ.] נזכתי מעכב לרוב λαγ-νεύειν, λοχ-εύειν; dt. laich-en, [v. לָחַשׁ], ומסופי שׁ שגור לסרכה, ומן נכי קדם נשׁם משׁלם לנכי מעכב, ולשׁ לסתך. ותפזכר עוד שנשׁם משׁלם לנכי ישרשׁל משׁכן מכיכים, ומתמכות לך פִּלֶגֶשׁ כמוכן שדבככו, ומכרם פִּי או פ כדגוש תשׁכיו לך משׁכר משׁכי כידוע, לכן סרשׁטון שכיכ. נתרגוס שִׁילֶחָה לך משׁקקם מעכבי. ע' קרווי פכיכים לף ק"כ.

n. m. epicoen. (nonnunquam פִּלֶגֶשׁ, pl. פִּלַּגְשִׁים, פִּי־, pellex, ὁ, ἡ παλλαξ (πάλληξ, παλλακός, παλλακή, παλλακίς), spec. concubina, quae cum socia tori esset, uxoris legitimae dignitatem non habebat, a v. פָּלַג, cujus radix de profusione seminis salaci, deinde de fornicatione dicitur, gr. λαγ-νεύειν, λαικ-άζειν, λοχ-εύειν (laich-en, v. s. לָחַשׁ, irrigare), addita terminatione *esh* (*Charuze-Peninim* 150.), vox semitica, quae ex Oriente ad Grajos transiit, targ. פִּילֶגֶשׁ. Haec expositio verisimilior videtur altera (quam antehac conjeceramus), qua פִּי vel פ, sequente *Dages*, articulum aegyptiacum et n. primit. לָג fundamentum vocabuli censebamus; at cur ei vocabulo, ad similitudinem multorum aliorum semiticorum, quibus *Pe* praefixum vel *es* (*is*) adjectum est, conformato, lumen ex lingua peregrina admoveamus. LXX. παλλακή, παλλακίς, γυνή, χαλδαῖος.

nonnunquam פִּילֶגֶשׁ
Gn. 35, 22. את־בלהה פילגש אביו
Gn. 36, 12. ותמנע היתה פילגש
Jud. 19, 1. אשה פילגש מבית לחם
2 Sam. 3, 7. ולשאול פלגש
2 Sam. 3, 7. באתה אל־פילגש אבי
2 Sam. 21, 11. בת־איה פלגש שאול
1 Chr. 1, 32. קטורה פלגש אברהם
1 Chr. 2, 46. ועיפה פלגש כלב
1 Chr. 2, 48. פילגש כלב מעכה
cum suff.: פִּלַגְשִׁי
Jud. 20, 5 פילגשי ענו ותמת
cum suff.: הַפִּילַגְשִׁי
Jud. 20, 4. באתי אני ופילגשי ללון
cum suff.: בְּפִלַגְשִׁי
Jud. 20, 6. ואחז בפילגשי ואנתחה
cum suff.: פִּלַגְשׁוֹ
Jud. 19, 2. ותזנה עליו פילגשו
Jud. 19, 27. והנה האשה פילגשו
1 Chr. 7, 14. אשר ילדה פילגשו
cum suff.: וּפִלַגְשׁוֹ
Gn. 22, 24. ופילגשו ושמה ראומה
Jud. 8, 31. ופילגשו אשר בשכם
Jud. 19, 9. הוא ופילגשו ונערו
Jud. 19, 10. ופילגשו עמו
cum suff.: בְּפִילַגְשֵׁהוּ
Jud. 19, 24. בתי חבתולה ופילגשהו
cum suff.: בְּפִלַגְשׁוֹ
Jud. 19, 25. ויחזק האיש בפילגשו
Jud. 19, 29. ויחזק בפילגשו ויניתחה
pl.: פִּי־, פִּלַגְשִׁים
2 Sam. 5, 13. ויקח דוד עוד פלגשים
2 S. 15, 16. 20, 3. עשר נשים פלגשים
1 Chr. 3, 9. מלבד בני־פילגשים
Cant. 6, 8. ושמנים פילגשים
pl.: וּפִי־, וּפִלַּגְשִׁים
1 Reg. 11, 3. ופלגשים שלש מאות
2 Chr. 11, 21. ופילגשים ששים
Cant. 6, 9. מלכות ופילגשים
pl.: הַפִּילַגְשִׁים
Gn. 25, 6. ולבני הפילגשים
Esth. 2, 14. שמר הפילגשים
pl. constr.: פִּלַגְשֵׁי
2 Sam. 16, 21. בא אל־פלגשי אביך
2 Sam. 16, 22. אל־פלגשי אביו
pl. c. suff.: פִּלַגְשֶׁיךָ
2 Sam. 19, 6. ונפש פלגשיך
pl. c. suff.: הַפִּילַגְשִׁיך
2 Chr. 11, 21. מכל־נשיו ופילגשיו
pl. c. suff.: פִּלַגְשֵׁיהֶם
Ez. 23, 20. ותעגבה על פלגשיהם

פָּלַד

פשׁעל ל"ע כ"ף נגוך, ומוכנו לשׁעת רכיס מסקדמוכיס כמו לָפַד לכל לשיד, לומר נסיכס וככיקס ולסיעס [פלאמענן], גלאטענן], או שׁסקכן פָּלַד דומס לכל פָּלַח, כמוכן וס ס"ג פתכן פָּלְדָה כמו פָּלַח, לומר לשׁם קכב. ועוד מקום לשׁתנדב.

v. comp. intr. inus., flammare, splendere, a rad. *lad*, quam habes in v. לָחַט, minime igitur ex v. לָפַד (לָפִיד), trajectis literis, ortum.

פְּלָדָה

ס"ג, ומסונן לשׁע קכב [קלינגע], ולד"ף כמו כרזל ככלב, וזס לשׁ מתקוור.

n. f., sicut לָחַט, quod eadem de radice prognatum est, lamina (Klinge), non lampas, uti alii, assumta metathesi, statuerunt. LXX. ἡνίαι.

pl.: פְּלָדוֹת
Nah. 2, 4. באש־פלדת הרכב

פָּלַח

ד"ז ס"ב, ומוכנו כמו פָּלָא, פָּלַל, נדילס ופכיסס סכיקס וסשלקס וקכיסס [שנוצ־קנדעכן], לכן כמו נכיסס ונקיסס [קוס־], ושנוך נשנין סנוסף הִפְלָה, ומכשעל הפעולי. נתכנוס פָּלֵי משלמו, נסוסן הסכס וסכיקס, ונגשׁמשׁ ג"כ מעסוס סנגדיס וסכיקס סככיס, ועכיכו קסוך ושנוך עוד נגשׁמשׁ, וזס לקיטיו.

v. trans., sicut פָּלָא, פָּלַל, separare, secernere; *Hi.* הִפְלָה, discrimen facere (seq. בֵּין), honorifice distinguere; *Ni.* נִפְלָה, pass. eximium, egregium, insignem esse. *Pi.* targ. פַּלֵּי, removere, dijudicare; talm. expurgare, vel significatione propria: dirimere, discindere. LXX. *Hi.* θαυμαστοῦν, παραδοξάζειν; *Ni.* ἐνδοξασθῆναι, ὑπέρογκον εἶναι.

Nif-al: נִפְלָה
1 perf.: נִפְלֵיתִי
Ps. 139, 14. נוראות נפליתי
1 perf. pl.: וְנִפְלִינוּ
Ex. 33, 16. ונפלינו אני ועמך
Hif-il: הִפְלָה 3 *perf.*
Ps. 4, 4. כי־הפלה י"י חסיד לו
3 *perf.:* וְהִפְלָה
Ex. 9, 4. והפלה י"י בין מקנה
1 perf.: וְהִפְלֵיתִי
Ex. 8, 18. והפליתי ביום ההוא
impt. sg.: הַפְלֵה
Ps. 17, 7. הפלה חסדיך מושיע
3 *imperf.:* יַפְלֶה
Ex. 11, 7. יפלה י"י בין מצרים

פְּלֶגֶ

ת"ו, ומוכנו אזר מכוסס שמו לכל סוזכר, מתמנות של פָּלוֹן, לכן כמעט כמו סקוקיי אַלְמֹנִי. ונתכוזס לק"כ כסנן משס, וכן פָּלֹנִי נקיסי, פָּלֹנָאי נעכיי, ולד"ף כמי פְּלֹנָאִי מן פלא, וזס ריקוק. נזשׁס עכיכיס מן פלוני סוכיי עוד סכקכיי פְּלֹנִית מן פָּלַנְתָּה, וכן שׁגור סכקכיי נקיסי, לכן משׁס פַּלְמֹנִי נעכיי מן פלס ע"ש.

adj. m. (a n. פָּלוֹן), is, cujus nomen secretum est et occultum commemoranti, ὅ, ἡ δεῖνα, pronominis instar pro distincto et expresso nomine, quod nominare vel nolis vel nequeas, aram. פְּלָן, arab. *fulân*, a v. פָּלַח, non פָּלָא (= פַּלְאֹנִי), ut nonnulli dixerunt, vi semovendi h. e. reticendi (syn. פַּלְמֹנִי, אַלְמֹנִי a v. פֶּלֶם q. v.), fem. neohebr. et aram. פְּלֹנִית, פְּלֹנְיָתָה. LXX. κρύφιε; 1 Sam. 21, 2. φελλανί. A. Th. εἰς τὸν δεῖνα τόπον. S. εἰς τὸν οὐκ οἶδά τινα τόπον.

Ruth 4, 1. שבה־פה פלני אלמני
2 Reg. 6, 8. אל־מקום פלני אלמני
1 Sam. 21, 3. אל־מקום פלני אלמני

פֶּלַח

פשׁעל כודד, וסשׁתר כמו פלג לשׁיל, נקיעס וגליפס וקכיסס וגוזכס [קייכ־שׁכיילען, -פשׁלינגען], ד"ת מקכיסס נתשׁמס [פשׁלינגען], וכן פלח נשׁכני, לכן מזס פלקיים עוד סיום סוס נתלכיס, ככוי לתלכיס וסמון עס [*Fella's*], וגשׁור מזכש וסתקרון נזשׁתי מעכב. סכנכד מזשׁוף וזשׁוע ע"י קן, מגוור פרוס, ולפעמים כמו נקע ופער וסזכיר, נסזשׁלס על פעיית ריסס ולפס. נזשׁס עכיכיות פֶּלַח תככי.

v. comp. trans., discindere, perstringere aratro, arare, sicut פָּלַג, unde etiamnum coloni Aegyptiaci *Fella* h. e. פְּלָחִים appellantur. *Pi.* dissecare, disrumpere, de sagitta renes findente, de cervorum foetu matricem perfringente (syn. בָּקַע, חִשְׁבִּיר, פָּצַר), de fructibus, qui dissecantur. LXX. βάλλειν, ἐμ-; פֶּלַח; πάχος (A. ἀποκλῶν; S. γεωργός; V. καλλιεργῶν); *Pi.* πλήσσειν.

part.: פֹּלֵחַ
Ps. 141, 7. כמו פלח ובקע בארץ
Pi-el: פִּלֵּחַ
3 *imperf.:* יְפַלֵּחַ
Job. 16, 13. יפלח כליותי ולא יחמל
Prv. 7, 23. עד יפלח חץ כבדו
3 *imperf.:* וַיְפַלַּח
2 Reg. 4, 39. ויפלח אל־סיר הנזיד
3 *impf. f.:* תְּפַלַּחְנָה *pl.*
Job. 39, 3. ילדיהן תפלחנה

פֶּלַח

ס"ג, ומוכנו גזר ודבר נתקן [שעיקר], ד"ת פלח ריסון, ונגשׁמשׁ פלקי דבלה, וכשלל על לתן סרכיס, שגוזר הדגן, וכשׁתר פֶּלַח רֶכֶב משׁתן עליוכס של רקייס [דער פֿלאטערנדע שטיין, דער לויפֿער], שׁנקרא ג"כ רֶכֶב נסתס, וסתקתונס נקרלס פֶּלַח תַּחְתִּית, לומר לתן זוככת [נאלענשטיין], וכן נזקרי.

n. f., segmentum, pars, veluti malogranati vel palathae ficuum; lapis molaris, qui grana dissecat et conterit, unde פֶּלַח רֶכֶב vel abs. רֶכֶב (der Laufer), *meta*, lapis superior; פֶּלַח תַּחְתִּית (der Bodenstein), catillus, lapis inferior. LXX. ἄκμων, κλάσμα, λέπυρον, σπαρτίον.

Jud. 9, 53. פלח רכב על־ראש
1 Sam. 30, 12. ויתנו־לו פלח דבלה
2 Sam. 11, 21. פלח רכב מעל החומה

פַּלָּח

Job. 41, 15. ויצוק כפלח תחתית
Cant. 4, 3. כפלח הרמון רקתך

פָּלַח

פשׁעל כודד נזקרי, וסעתיד יַפְלַח, ומוכנו קכיסס נתקן וככיס, וכן עוד נתרגוס. לכן נכתני קדם סתתקכיים לך נמכוון סזשלי עכודס לסזס [דיענען], נזכות יקס כפשׁל או יקס שׁלני, וכן נזקרי.

v. trans. aram. (impt. פְּלַח), arare, operari (*targ.*), spec. servire, colere Deum, seq. *Dativo* vel *Accus.* Inde n. targ. פּוּלְחָן, cultus (נִיבְרָאָה, idolatria), et פֻּלְחָנוּת abstr., cultio terrae. LXX. δουλεύειν, λατρεύειν.

part. m.: פָּלַח *sg.*
Dan. 6, 17. 21. אנתה פלח־לה

part. m. pl.: פְּלָחִין
Dan. 3, 12. לאלהיך לא פלחין
Dan. 3, 14. לא איתיכון פלחין
Dan. 3, 17. אלהנא די־אנחנא פלחין
Dan. 3, 18. לאלהיך לא־אנתנא פלחין
part. m. pl. constr.: וּפָלְחֵי
Esr. 7, 24. ופלחי בית אלהא דנה
3 impf. pl.: יְפַלְּחוּן
Dan. 3, 28. לא־יפלחון ולא־יסגדון
Dan. 7, 14. ולשניא לה יפלחון
Dan. 7, 27. לה יפלחון וישתמעון

פֻּלְחָן

ז״ נקרמי, ופקהנו עבדת ד׳ [קול־טוס], משרת של עבידה. נקרנוס פֻּלְחָן משלחו, מכל לופן של עבודה וסנלה, והפופצת סם פֻּלְחָנוּת מענודת לדמה.

n. m. aram., sicut hebr. עֲבֹדָה, cultus dei. LXX. *λειτουργία.*
constr.: לְפֻלְחָן
Esr. 7, 19. לפלחן בית אלהך

פָּלַט

פעל נודד, והמונן עיקה ומזיקה על דבר, התמלטות והליכה התנודדות מלמה וקליפה [היבנלייענן, פַּלֶּרט־, וועג־, -שליפַּען], לבן כיסה ושליטה [ענטגלייענן, -קַמֶּען]. התמלטות פַּלַּט, ודומה לו פַּלַּט, והסכן לע נאכבו עניבו הליכה והתמלטות מלמה [ג־לייענן], שבמה ג״כ נשפתי ערב, כתב תקמה נם׳ מיוקד. נבנין הכבד פִּלֵּט יונה, לומר הכיה לים לתלוע [ענט־גלייענן לַסַּסען], לבן הוצעה והמלה, או שבמל על מלוע הולד, וכי כן מלע [נעגַסען, וועגַסען], והכוסף יונה וקווק נאונן המלה. נתרגום פַּלַּט נאר קיקה, וכן נגאכת [ל״א מזה שמלטה שבכת וכע].

v. comp. intr., elabi, evadere, effugere, a rad. *lath* (g-leiten), vi *labendi*, unde etiam v. מָלַט. *Pi.* פִּלֵּט *trans.*, facere, ut quis elabatur, h. e. eripere, servare, deinde, sicut מָלַט, parere h. e. facere, ut foetus ex utero evadat. *Hi.*, e periculis liberare. Targ. פְּלַט, evomere, exspuere, eadem vi primitiva. LXX. *ἀνασῴζειν; Pi.* διασώζειν, *ἐξάγειν, ἐξαίρειν, ῥύεσθαι, λυτροῦν, ὠθεῖν; prt. ῥύστης, ὑπερασπιστής; Hi. ἐκβάλλειν.*
3 perf. pl.: וּפָלָטוּ
Ez. 7, 16. ופלטו פליטיהם
Pi-el: פִּלֵּט
part. c. suff.: מְפַלְּטִי
Ps. 18, 49. מפלטי מאיבי
part. c. s.: וּמְפַלְּטִי
2 Sam. 22, 2. ומפלטי־לי
Ps. 18, 3. ומצודתי ומפלטי
Ps. 40, 18. עזרתי ומפלטי אתה
Ps. 70, 6. עזרי ומפלטי
Ps. 144, 2. משגבי ומפלטי־לי
impt. sg.: פַּלֶּט־ *s. M.*
Ps. 56, 8. על־און פלט־למו
impt. sg.: פַּלְּטָה
Ps. 17, 13. פלטה נפשי מרשע
impt. c. s.: פַּלְּטֵנִי
Ps. 71, 4. פלטני מיד רשע
impt. pl.: פַּלְּטוּ
Ps. 82, 4. פלטו־דל ואביון
1 imperf.: וְאֲפַלְּטָה
Job. 23, 7. ואפלטה לנצח משפטי
1 impf. c. s.: וַאֲפַלְּטֵהוּ
Ps. 91, 14. בי חשק ואפלטהו
2 imperf.: תְּפַלֵּט
Mich. 6, 14. תפלט ולחרב אתן
2 impf. c. s.: תְּפַלְּטֵנִי
Ps. 18, 44. תפלטני מריבי עם
Ps. 43, 1 מאיש מרמה ועולה תפלטני
2 impf. c. s.: וְתְפַלְּטֵנִי
2 Sam. 22, 44. ותפלטני מריבי עמי
Ps. 71, 2. תצילני ותפלטני
2 impf. c. s.: וַתְּפַלְּטֵמוֹ
Ps. 22, 5. בטחו ותפלטמו
3 impf. c. s.: יְפַלְּטֵהוּ
Ps. 22, 9. גל אל־י׳ ופלטהו
3 impf. c. s.: יְפַלְּטֵם
Ps. 37, 40. יפלטם מרשעים
3 impf. c. s.: וַיְפַלְּטֵם
Ps. 37, 40. ויעזרם י׳ ויפלטם
3 impf. fem.: תְּפַלֵּט
Job. 21, 10. תפלט פרתו ולא תשכל
Hif-il: הַפְלִיט
3 imperf.: וַיַּפְלֵט
Jes. 5, 29. ויפליט ואין מציל
2 imperf.: תַּפְלִיט
Mich. 6, 14. ותסג ולא תפליט

פָּלֵט

ת״ שנתעלם, ומרכני פְּלֵטִים, ומפתרון כודד ובדק ונס ונוזק ופליט [פלידַ־ליבן], ותמוכה פָּלִיט לקמן לך מקרן מעכו.

adj. m. subst. (pl. פְּלֵטִים), evadens, profugus. LXX. *ἀναsεσωσμένος.*
pl.: פְּלֵטִים
Jer. 44, 14. לא־ישובו כי אם־פלטים
Jer. 51. 50. פלטים מחרב הלכו
pl.: וּפְלֵטִים
Jer. 50, 28. קול נסים ופלטים

פָּלִיט

ת״, כמו פָּלֵט בלי יוד, ומשלם נרבוי פְּלִיטִים, בלי הפרש המונן.

adj. m. (pl. פְּלִיטִים), sicut פָּלֵט (sine *Jud*), fuga elabens, profugus. LXX. *ἀνασῳζόμενος, σεσωσμένος.*
pl.: פְּלֵיטִים
Num. 21, 29. נתן בניו פלישם
Jes. 66, 19. ושלחתי מהם פליטים

פְּלֵיטָה

ז״ נזיר מקורי, והמונן הכלמה והוצעה [רעעשונג], ומונן הסיעה של רבי פלע כפרוש יקקי, רבה של הכלמה [רעע־טונגסיונעל], ומשה תכן־נ־יקע־ליק טעם שפרש שמלת תסונבני פועל יונה לזכיס פעולייס, כי רבי הסמיכות. וכן טעו המומרים שמלת רבי למותר, וטעות הכותב מן תלרבי לפבינו. נפביעיים פְּלֵטַת מצלמו.

n. m. infin. piel., liberatio, effugium, unde יוֹבֵל פַּלֵּט, jubila evasionis praestitae (*Isaaki*). LXX. *τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με* (h. e. רָנַּי פַּלֵּטְנִי).

פַּלֵּט

Ps. 32, 7. רני פלט

פְּלֵיטָה

ת״ שנתעלם, ומונבו כמו פָּלֵט, משל נתהווה, ובכבוי הרבוי פְּלִיטֵיהֶ, פְּלִיטֶיהָ.

adj. m. subst., sicut פָּלֵט, unde prolongatum est, fuga elabens s. elapsus. LXX. *σωζόμενος, ἀνα-, δια-, διαφυγών.*
2 Rg. 9, 15. אל־יצא פליט מן־העיר
Jer. 44, 14. פליט ושריד
Thr. 2, 22. פליט ושריד
Am. 9, 1. ולא־ימלט להם פליט וּפָלִיט
Jos. 8, 22. השאיר־להם שריד ופליט
Jer. 42, 17. שריד ופליט וַהַפָּלִיט
Gn. 14, 13. ויבא הפליט ויגד
Ez. 24, 26. יבוא הפליט אליך
Ez. 24, 27. יפתח פיך את־הפליט
Ez. 33, 21. בא־אלי הפליט
Ez. 33, 22. לפני בוא הפליט
pl. constr.: פְּלֵיטֵי
Jud. 12, 4. אמרו פליטי אפרים
Jud. 12, 5. ויאמרו פליטי אפרים
Jes. 45, 20. ויחדו פליטי הגוים
Ez. 6, 8. בהיות לכם פליטי חרב
pl. constr.: וּפְלֵיטֵי
Jer. 44, 28. ופליטי חרב ישבון
pl. c. suff.: פְּלֵיטֵיכֶם
Ez. 6, 9. וזכרו פליטיכם אותי
pl. c. suff.: פְּלֵיטָיו
Obad. 1, 14. להכרית את־פליטיו
pl. c. suff.: פְּלֵיטֵיהֶם
Ez. 7, 16. ופלטו פליטיהם

פְּלֵטָה

ז״כ, ולפעמים ניוד פְּלֵיטָה, והמונן כמו פָּלֵט ופָלָט, לומר הוצעה והמלה, ולפעמים כהשלמה על הכלל והכוונה, וכשפה ענבייניה פְּלֵטוּת מצלמו.

n. f. (nonnunquam פְּלֵיטָה), sicut פָּלֵט, פָּלָט n. pr., פְּלֵיטוּת neohebr., servatio, liberatio, metonymice id quod evasit et superstes est. LXX. *σωτηρία, κατάλειψις, σπέρμα* et verbaliter *σώζειν, ἀνα-, δια-.* A. *ἀνασωσμός.*
Jud. 21, 17. ירשת פליטה לבנימן
2 Sam. 15, 14. לא־תהיה־לנו פליטה
נפלים ארצה ואין פליטה
2 Chr. 20, 24. פליטה
Esr. 9, 8. להשאיר לנו פליטה
Esr. 9, 13. ונתתה לנו פליטה
Esr. 9, 15. כי־נשארנו פליטה
Jer. 50, 29. אל יהי־ פליטה
Ez. 14, 21. והנה־נותרת־בה פלטה
Joel 2, 3. פליטה לא־היתה לו
Joel 3, 5. ובירושלם תהיה פליטה
Obad. 1, 17. ובהר ציון תהיה פליטה
וּפְלֵיטָה
2 Reg. 19, 31. ופליטה מהר ציון
Esr. 9, 14. לאין שארית ופליטה
Jes. 37, 32. ופליטה מהר ציון
Jer. 25, 35. ופליטה מאדירי הצאן
הַפְּלֵיטָה
Ex. 10, 5. ואכל את־יתר הפלטה
1 Chr. 4, 43. שארית הפלטה
2 Chr. 30, 6. הפליטה הנשארת לכם
Neh. 1, 2. הפליטה אשר־נשארו
לַפְּלֵיטָה
Gn. 32, 9. המחנה הנשאר לפליטה
Gn. 45, 7. ולהחיות לכם לפליטה
2 Chr. 12, 7. כמעט לפליטה
Dan. 11, 42. לא תהיה לפליטה
constr.: פְּלֵיטַת
2 Reg. 19, 30. פליטת בית־יהודה
Jes. 37, 3. ויספה פליטת בית
constr.: וּפְלֵיטַת
Jes. 10, 20. ופליטת בית־יעקב
constr.: לִפְלֵיטַת
Jes. 4, 2. לפליטת ישראל
Jes. 15, 9. לפליטת מואב אריה
מִפְּלָט

ז״כ, והמונן מקום הפלטה, או שבר יפלט שם שם [נוסלוכסטעלן], ושם תוכת הסם, ות״כ טעו המומרים שבניכו הפלישות, שם הפעולה.

n. m., locus, quo quis profugit, asylum. LXX. *σώζων* (מְפַלֵּט). A. *διασωσμός.* S. *ἔκφυξις.*
Ps. 55, 9. אחישה מפלט לי

פָּלַךְ

פעל ל״ע כ״פ נגור, והמונן גלילה וכרכור קוריס וסניבה [קרייען, דרע־טען], ומענין סנוב השלה על ככר ופלך, וכי כן ככר, נפת, גליל, מקוז, וקבל, ונקמת קק״כ בערבי ענילה, ופלך השם נין לדבר ענולי ל״ע נגעה וגל וקוג השמים, ועכיו רקוי כפי שכרקה עיה וקניבה [פַּלַעס־טען], כקשר עוד נקרמי, וכזרע כמכוון ג״כ נזפתי מערב.

v. inus., *plec*-tere, circulare, in gyrum versare, deinde rotundum esse, de regione rotundo ambitu circumjacente (unde arab. *falakon*, hebr. פֶּלֶךְ, syn. נֶפֶת, כִּכָּר, חֶבֶל, גָּלִיל, מָחוֹז, aram. מַחֲזוֹרְתָּא).

פֶּלֶךְ

ז״, וכנכוי פַּלְכוֹ, והמונן קבל וכבר ומקוז וגליל [קרייז, בעניבק], ל״ע פלך יהוצלה, וכן פֶּלֶךְ נקרמי, פלבה בערבי, ובמקה בתרגום תמור קבל ונפת בערבי, ג׳ מעה לו מקל שעוה בו הבשיס [רקקבען], ע״ם תמוכתו ענולית, וכן פלבת נקרמי. ג׳ מעה ומקל בכלל.

ועוד מקום להתנדר בוה.

n. m. (c. s. פַּלְכוֹ): 1) ambitus, regio, *περίχωρος* (Bezirk, Distrikt), aram. פֶּלֶךְ (targ. = hebr. חֶבֶל, נֶפֶת), arab. *falakat-on;* 2) fusus, *colus*, vel a forma rotunda vel quia gyrari s. rotari solet, cum fila ducuntur, aram. et arab. eadem significationis duplicitate, deinde gener. baculus, scipio. LXX. *τὸ περίχωρον, μέρος; ἄτρακτος, σκυτάλη.* A. *ἄτρακτον.*

פֶּלֶךְ

Neh. 3, 9. 12. שר חצי פלך ירושלם
Neh. 3, 14. שר פלך בית־הכרם
Neh. 3, 15. שר פלך המצפה
Neh. 3, 16. חצי פלך בית־צור
Neh. 3, 17. שר־חצי־פלך
Neh. 3, 18. שר חצי פלך קעילה
p. פַּלְגֵי
Prv. 31, 19. וכפיה תמכו פלך
בַּפֶּלֶךְ
2 S. 3, 29. זב ומצרע ומחזיק בפלך
cum suff.: לְפַלְכּוֹ
Neh. 3, 17. קעילה לפלכו

פָּלַל

לומר פֶּלֶל, והפתר נתור ונתוק וקלוק לקלקין, גזירה ופליקה [שפַּלטען, נעי־], ומענין גזור מוצלל על הפלגה והפרכה והכללה [ציילען], וכן פלל בערבי נפתרון זה, וכן פֶּלֶל נקרמי ענין נקיעה, ל״ע סכהדרין ק״ק ג׳ קק פָּאלֶל רמונק, וכן הכבה סם, וכזרע כמכוון ג״כ נזפתי מערב. ומזה מן הכלך הכנד פֶּלֶל, שפיעה ותתון דין [ריכטען], וכי שָׁפַט לקמן מענין קתון וגזירה, וכי הצפיעה היל הפפלגה בין קיוב לזכות, ולפעמים כמו עכיהה כקשר לכל שפע, או לחיכה וקציבה נכה הצפיעה [צורפלייגן, מיינען], והכל פנה לזכרע קבל. הפתפעל הִתְפַּלֵּל שנור מקל, ותמונתו היות מוכיח ושופע בין דבר לדבר, הלכה ועזות פצר [פערמיעטעלן], מתמונת של הפלגה, לכן נזלונ עם בְּצַד, עַל, קשר לזכותו יליז

שׁית שׂכל שׂקר ויעזב פזרם, לכן ענין תפלה ותקון נכלל [ניטענן, נעטען], וקל להכין מפזרם.

h. e. פָּלַל *v. trans.*, findere, diffindere, hinc secernere, discernere, arab. *falla*, aram. פְּלֵי Sanhedr. f. 108, b. פָּאלֵי רְמוֹנָא). *Pi.* פִּלֵּל, dirimere lites, judicare h. e. discernere inter reum et innocentem, sicut שָׁפַט, interdum *spec.* reum judicare, mulctare, *κατακρίνειν*, et gener. existimare, censere. *Hitpa.* judicem et arbitrum esse inter, intercedere pro (vermitteln, seqq. בְּעַד, עַל, לְ), deinde gener. orare, precari. LXX. *Pi.* *ἐξιλάσθαι, στερεῖν, διαφθείρειν;* *Hitpa.* *εὔχεσθαι, προς-.*

Pi-el: פִּלֵּל

3 perf. c. s.: וּפִלָּלוֹ
1 Sam. 2, 25. לאיש ופללו אלהים

2 perf. f.: פִּלַּלְתְּ
Ez. 16, 52. אשר פללת לאחותך

1 perf.: פִּלַּלְתִּי
Gn. 48, 11. ראה פניך לא פללתי

3 imperf.: וַיְפַלֵּל
Ps. 106, 30. ויעמד פינחס ויפלל

Hitpa-el: הִתְפַּלֵּל *3 perf.*
2 Chr. 30, 18. התפלל יחזקיהו

3 perf.: וְהִתְפַּלֵּל
1 Rg. 8, 42. והתפלל אל־הבית הזה

2 perf.: הִתְפַּלַּלְתָּ
2 Reg. 19, 20. אשר התפללת אלי
Jes. 37, 21. אשר התפללת אלי

1 perf.: הִתְפַּלַּלְתִּי *p.*
1 S. 1, 27. אל־הנער הזה התפללת

3 perf. pl.: וְהִתְפַּלְלוּ
1 Reg. 8, 33. והתפללו והתחננו
1 Reg. 8, 35. והתפללו אל־המקום
1 Reg. 8, 44. והתפללו אל־יי דרך
1 Reg. 8, 48. והתפללו אליך דרך
2 Chr. 6, 24. והתפללו והתחננו
2 Chr. 6, 26. והתפללו אל־המקום
2Chr.6,32. ובאו והתפללו אל־הבית
2 Chr. 6, 34. והתפללו אליך דרך
2 Chr. 6, 38. והתפללו דרך ארצם

2 prf. pl.: וְהִתְפַּלַּלְתֶּם
Jer. 29, 12. והתפללתם אלי

part. masc.: מִתְפַּלֵּל *sg.*
1 Reg. 8, 28. אשר עבדך מתפלל
2 Chr. 6, 19. אשר עבדך מתפלל
Neh. 1, 6. אשר אנכי מתפלל
Jer. 42, 4. הנני מתפלל אל־יי

part. masc.: וּמִתְפַּלֵּל *sg.*
Neh. 1, 4. ואחי צם ומתפלל
Dan. 9, 20. מדבר ומתפלל

part. m. pl.: וּמִתְפַּלְּלִים
Jes, 45, 20. ומתפללים אל־אל

inf. constr.: וְכִהְתַפֵּלֵל
Esr.10,1. וכהתפלל עזרא וכהתודתו

inf. constr.: לְהִתְפַּלֵּל
1 Sam. 1, 12. הרבתה להתפלל
1 Sam. 1, 26. עמכה בזה להתפלל
1 S. 12, 23. מחדל להתפלל בעדכם
2 Sam. 7, 27. להתפלל אליך
1 Reg. 8, 54. להתפלל אל־יי

מצא עבדך להתפלל
1 Chr. 17, 25. וככלות שלמה להתפלל
2 Chr. 7, 1. להתפלל ולא יוכל
Jes. 16, 12.

inf. c. s.: בְּהִתְפַּלְלוֹ
Job. 42, 10. בהתפללו בעד רעהו

impt. sg.: הִתְפַּלֵּל
Num. 21, 7. התפלל אל־יי
1 Sam. 12, 19. התפלל בעד־עבדיך
Jer. 42, 20. התפלל בעדנו אל־יי

impt. sg.: הִתְפַּלֵּל־ *s. M.*
Jer. 37, 3. התפלל־נא בעדנו

impt. sg.: וְהִתְפַּלֵּל
1 Reg. 13, 6. והתפלל בעדי
Jer. 42, 2. והתפלל בעדנו אל־יי

impt. pl.: וְהִתְפַּלְלוּ
Jer. 29, 7. והתפללו בעדה אל־יי

1 imperf.: אֶתְפַּלֵּל *p.*
Ps. 5, 3. כי־אליך אתפלל

1 imperf.: וְאֶתְפַּלֵּל
1 Sam. 7, 5. ואתפלל בעדכם

1 imperf.: וָאֶתְפַּלֵּל
Dt. 9, 20. ואתפלל גם־בעד אהרן
Dt. 9, 26. ואתפלל אל־יי ואמר
Neh. 2, 4. ואתפלל אל־אלהי
Jer. 32, 16. ואתפלל אל־יי

1 imperf.: וָאֶתְפַּלֵּלָה
Dan. 9, 4. ואתפללה ליי אלהי

2 imperf.: תִּתְפַּלֵּל
Jer. 7, 16. 11, 14. אל־תתפלל בעד

3 imperf.: יִתְפַּלֵּל
1 Reg. 8, 29. אשר יתפלל עבדך
2 Chr. 6, 20. אשר יתפלל עבדך
Job. 42, 8. יתפלל עליכם
Ps. 32, 6. יתפלל כל־חסיד

3 imperf.: יְתַפֵּלֵל־ *s. M.*
1 Sam. 2, 25. איש מי יתפלל־לו

3 imperf.: וַיִּתְפַּלֵּל
Gn. 20, 7. ויתפלל בעדך וחיה
Ps. 72, 15. ויתפלל בעדו תמיד
Jes. 44. 17. וישתחו ויתפלל אליו

3 imperf.: וַיִּתְפַּלֵּל
Gn. 20, 17. ויתפלל אברהם
Num. 11, 2. ויתפלל משה אל־יי
Num. 21, 7. ויתפלל משה
1 Sam. 8, 6. ויתפלל שמואל
2 Reg. 4, 33. ויתפלל אל־יי
2 Rg. 6, 17. ויתפלל אלישע ויאמר
2 Rg. 6, 18. ויתפלל אלישע אל־יי
2 Rg. 19, 15. ויתפלל חזקיהו לפני יי
2 Reg. 20, 2. ויתפלל אל־יי לאמר
2Chr. 32,20. ויתפללו יחזקיהו המלך
2 Chr. 32, 24. ויתפלל אל־יי ויאמר
2 Chr. 33, 13. ויתפלל אליו ויעתר לו
Jes. 37, 15. ויתפלל חזקיהו אל־יי
Jes. 38, 2. ויתפלל אל־יי
Jon. 2, 2. ויתפלל יונה אל־יי
Jon. 4, 2. ויתפלל אל־יי

3 impf. f.: וַתִּתְפַּלֵּל
1 Sam. 1, 10. ותתפלל על־יי
1 Sam. 2, 1. ותתפלל חנה ותאמר

1 impf. pl.: וְנִתְפַּלֵּל
Neh. 4, 3. ונתפלל אל־אלהינו

3 impf. pl.: יִתְפַּלְלוּ
1 Rg. 8, 30. ויתפללו אל־המקום הזה
2Chr. 6, 21. ויתפללו אל־המקום הזה

3 impf. pl.: וַיִּתְפַּלְלוּ
2 Chr. 7, 14. ויתפללו ויבקשו פני

3 impf. pl.: יִתְפַּלְלוּ *p.*
Jes. 45, 14. אליך יתפללו

Nif-al: *נִפְלַל

3 perf.: עי׳ נִפַּל *וְנִפְלַל
Ez. 28, 23. *ונפלל חלל בתוכה פָּלִיל

ע״כ, וכמוהו לך נקבוץ פְּלִילִים, ומשונן דיין ושופט [ריכטער] כלומר מכונן, מסתמכת ע״מ פָּקִיד, ועון פלילים כלומו קשה גדול, כלקוי לנוח לפני הדייטים.

n. m. pluralet. (ad s. f. פָּקִיד), judex, arbiter, disceptator; עָוֹן פְּלִילִים, facinus, quod ad judices referri oportet. LXX. *ἀνόητοι, ἀξίωμα.*

pl.: פְּלִילִים
Dt. 32, 31. ואיבינו פלילים
Job. 31, 11. והיא עון פלילים

pl.: בְּפְלִלִים
Ex. 21, 22. ונתן בפללים

פְּלִילָה

ע״כ, ומונכו כמו משפט, הן טוב הן רע, לומר קלון והפלאה בין ב׳ כעות [פאַרטהייענערענכונג, לימענערלעם-סיזן], ופה הפלילה והפלאה בתקנוכים לו כאמר תְּפִלָּה.

n. f., sicut מִשְׁפָּט, disceptatio inter duas partes, jus, justitia, i. q. פְּלִילִיָּה. LXX. *σκέπη, πένθους.*

Jes. 16, 3. עשׂו פלילה

פְּלִילִי

ת״ו, ולכקכיי פְּלִילִיָּה, והפתר לקר זיין לל פָּלִיל [ריכטעלעך, נעריכטעלין], ומכקכיי כמעט כמופעט.

adj. m. (f. פְּלִילִיָּה), judicialis, a subst. פָּלִיל; *f. subst.*, judicium, consessus judicum. LXX. *φάσμα.* S. *κρίσις.* Th. *ὑπερόγκως.*

Job. 31, 28. גם־הוא עון פלילי

adj. fem.: פְּלִילִיָּה
Jes. 28, 7. פקו פלילים

תְּפִלָּה

ע״כ, והכנוי תְּפִלּוֹת, ומשון סוכקס והפלאה בין דבר לדבר ע׳ תקנוכים [פיכטיגעע], ומוס קק״כ תקנון וזיק נכלל. ונלמד כשׁק תפלה לו כתפלל תפלה נמר כתפלל, וזיכי דוד נקרלים תפלות דוד, ולפעמים תפלה כמו זיכ קדש, ונית כתפלה כמו נית הכנסת. ודע קוסק, שבתכנוס נקמר תְּפִלָּה מרכועות הכקצרות כיל ונרלק בעת תפלה, וגנול זס סיקיד, ומכנוי בתכנוס תְּפִלָּין, וזס לפי ענינות דעתי להכדיל, וכן כלמר תְּפִלִּים, תְּחִנָּה נרכוי, וגנול זס ג״כ בגמרק מן וכשפס ענכיכית.

n. f. (pl. תְּפִלּוֹת), intercessio per preces, vel pro alio, vel, ut plerumque dicitur, pro semet ipso, hinc oratio, precatio, c. vv. עָשָׂה, הִתְפַּלֵּל, sensu latiori de hymnis, odis carminibusque sacris in universum, pl. תְּפִלּוֹת (unde targ. discernitur תְּפִלִּין, sing. תְּפִלָּא, de phylacteriis). LXX. *προσευχή, εὐχή, δέησις, ὕμνος;* עָשָׂה תְּפִלָּה *δέεσθαι.*

1 Reg. 8, 38. כל־תפלה כל־תחנה
2 Reg. 19, 4. ונשאת תפלה
2 Chr. 6, 29. כל־תפלה כל־תחנה
Ps. 17, 1. תפלה לדוד שמעה
Ps. 42, 9. תפלה לאל חיי
Ps. 65, 3. שמע תפלה
Ps. 86, 1. תפלה לדוד הטה
Ps. 90, 1. תפלה למשה
Ps. 102, 1. תפלה לעני כי־יעטף
Ps. 109, 4. ישטנוני ואני תפלה
Ps. 142, 1. בהיותו במערה תפלה
Jes. 1, 15. גם כי־תרבו תפלה
Jes. 37, 4. ונשאת תפלה
Jes. 56, 7. כי ביתי בית־תפלה
Thr. 3, 44. מעבור תפלה
Dan. 9, 3. לבקש תפלה ותחנונים
Hab. 3, 1. תפלה לחבקוק

וְתְפִלָּה
Jer. 7, 16. 11, 14. בעדם רנה ותפלה

הַתְּפִלָּה
2 Sam. 7, 27. אליך את־התפלה
1 Rg. 8, 28. אל־חרנה ואל־התפלה
1 Reg. 8, 29. לשמע אל־התפלה
2 Chr. 6, 19. אל־חרנה ואל־התפלה
2 Chr. 6, 20. לשמוע אל־התפלה

בַּתְּפִלָּה
Dan. 9, 21. מדבר בתפלה

לַתְּפִלָּה
Neh. 11, 17. יהודה לתפלה

constr.: תְּפִלַּת
1 Reg. 8, 28. ופניית אל־תפלת עבדך
2 Chr. 6, 19. ופניית אל־תפלת עבדך
Neh. 1, 6. 11. אל־תפלת עבדך
Neh. 1, 11. ואל־תפלת עבדיך
Ps. 102, 18. פנה אל־תפלת הערער
Dan. 9, 17. אל־תפלת עבדך

constr.: וּתְפִלַּת
Prv. 15, 8. ותפלת ישרים רצונו
Prv. 15, 29. ותפלת צדיקים ישמע

constr.: בְּתְפִלַּת
Ps. 80, 5. עשנת בתפלת עמך

constr.: לְתְפִלַּת
2Chr. 6,40. 7,15. לתפלת המקום הזה

cum suff.: תְּפִלָּתִי
Ps. 4, 2. ושמע תפלתי
Ps. 6, 10. יי תפלתי יקח
Ps. 17, 1. האזינה תפלתי
Ps. 39, 13. שמעה תפלתי
Ps. 54, 4. אלהים שמע תפלתי
Ps. 55, 2. האזינה אלהים תפלתי
Ps. 61, 2. הקשיבה תפלתי
Ps. 66, 19. הקשיב בקול תפלתי
Ps. 66, 20. אשר לא־הסיר תפלתי
Ps. 69, 14. ואני תפלתי־לך יי
Ps. 84, 9. צבאות שמעה תפלתי
Ps. 86, 6. האזינה יי תפלתי
Ps. 88, 3. תבוא לפניך תפלתי
Ps. 88, 14. ותפלתי תקדמך
Ps. 102, 2. יי שמעה תפלתי
Ps. 141, 2. תכון תפלתי
Ps. 143, 1. יי שמע תפלתי
Jes. 56, 7. ושמחתים בבית תפלתי
Thr. 3, 8. שתם תפלתי
Jon. 2, 8. ותבוא אליך תפלתי

cum suff.: וּתְפִלָּתִי
Job. 16, 17. ותפלתי זכה
Ps. 35, 13. ותפלתי על־חיקי תשוב
Ps. 141, 5. ותפלתי ברעותיהם

c. suff.: תְּפִלָּתְךָ *p.*
1 Reg. 9, 3. שמעתי את־תפלתך
2 Reg. 20, 5. שמעתי את־תפלתך
2 Chr. 7, 12. שמעתי את־תפלתך
Jes. 38, 5. שמעתי את־תפלתך

cum suff.: תְּפִלָּתוֹ
Prv. 28, 9. גם־תפלתו תועבה

cum suff.: וּתְפִלָּתוֹ
2 Chr. 33, 18. ותפלתו אל־אלהיו
2 Chr. 33, 19. ותפלתו והעתר־לו
Ps. 109, 7. ותפלתו תהיה לחטאה

cum suff.: תְּפִלָּתָם
1 Reg. 8, 45. 49. את־תפלתם
2 Chr. 6, 35. תפלתם ואת־תחנתם
2 Chr. 6, 39. תפלתם ואת־תחנתיהם
2 Chr. 30, 27. ותבוא תפלתם למעון
Ps. 102, 18. ולא בזה את־תפלתם

pl.: תְּפִלּוֹת
Ps. 72, 20. כלו תפלות דוד בן־ישי

פֶּלֶם

ע״כ ול״ע כ״ק נגור, ומונכו כמו אֵיפֹה, בֶּ־לֶם לעיל, לומר קליפה ועלילה וכלילקה [פערגערגען, שלימעסטען], כמשל על עלילות וזוממות. וכן כרלקה מונן פלס נגמרק, ולקכיס מפולמות כמו לקכי סתר וקצן ותהום, ונוס תנין הגור.

v. comp. trans. inus., sicut אָלַם, פָּלַם, occulere, claudere, de eo, quod secretum, solitarium, desolatum est, veluti gemar. אֲפָנִים מְטֻפָּמוֹת, lapides penitus abstrusi (= בְּהוּ).

פַּלְמֹנִי

ת׳ן מסׄ פַּלְמוֹן, ע״מ אַלְמוֹן, שנׄשׄכ׳, וכנכס מקומכי׳ ע״מ אַלְמֹנִי, ומשון מכיוון ומכסתר [לי״ן נעוי״סׄסׄעׄר] נשמו, וכוס תכיר שׄכׄלׄתי מׄרוׄנׄע.

adj. m. (a subs. פַּלְמוֹן ad s. f. אַלְמֹנִי, אַלְמוֹן), occultus, remotus, pronom. quidam, *ὁ δεῖνα*. LXX. Th. *φελμωνί*. S. *τινί ποτε*.

adj. masc.: לְפַלְמוֹנִי הַמְדַבֵּר
Dan. 8, 13.

פְּלֹנִי

v. s. r. פְּלֹנָה *p.* 900.

פָּלַס

פעל פוד״, ומשון סיות כשוס נמענלס ומיוזר מכל לׄד ולקל [נעוו״לׄנׄע, עׄנׄעׄן, גלׄסׄטׄע ויי״ן]. ומוס סכנד פֶּלֶס ישור ולקיכ ומשוסׄס נמענלס [ווׄלׄנׄעׄן, עׄנׄעׄכׄנׄן], ד״מ ישור דכך ומשוסׄתו ומקלקתו, ומך וס סור תפעל, ומזר ענין קויכ, סכס סוס גויר מסס. תמטות מׄזׄכׄס פֶּלֶס, לו משון קלקיכ ומשוסׄס [גלׄסׄטׄע, גלׄייך ויי״ן], כמו ש״ס לו תמך כשפתי מערב, לו משון ענילס וגילס שׄנׄמׄצׄ ג״כ מכל פֶּלֶס לקמן, ולדבר יותר ממכו נלוס״ס נסוף.

vrb. comp. intr., volutum (gewälzt), complanatum, planum, laevem esse; *Pi.* פִּלֵּס, cylindro coaequare, complanare, veluti viam (syn. סָלַל), a rad. *las*, laeve (*λεῖον*, *λισσόν*, *λίσπον*) esse, vel: volvere, gyrare, quae vis inventur etiam in v. פָּלַשׁ q. v. Significatio *librandi*, ut deinceps videtis, *denominativa* est. LXX. *ὁδοποιεῖν* (S. *διέστρωσεν*), *ὀρθὸν ποιεῖν* (Prv. 4, 26. A. *ὁδοποίει*; S. *διατήρησον*), *παρασκευάζειν*, *ἐπέρχεσθαι*.

Pi-el: פִּלֵּס
part. masc.: מְפַלֵּס *sg.*
Prv. 5, 21. וכל־מעגלתיו מפלס
impt. sg.: פַּלֵּס
Prv. 4, 26. פלס מעגל רגלך
3 *imperf.:* יְפַלֵּס
Ps. 78, 50. יפלס נתיב לאפו

פֶּלֶס

ז״ו, ומשון מתון מיי״ר מקלקיס [ווׄנׄעׄ], וכן תפלי״ס נערכי, וכשפס ענכיכית מסס פְּלִיסָה, לׄכיון מׄזׄקׄיׄלׄס [לׄחׄנׄוׄכׄנׄ].

n. m., libra, quae complanat et aequat, statera, bilanx, qua res trutinantur, arab. *taflis*. Neohebr. פְּלִיסָה, ponderatio, examinatio. LXX. *σταθμός*, *ῥοπή*.

Prv. 16, 11. פלס ומאזני משפט
בְּפֶלֶס
Jes. 40, 12. וישקל בפלס הרים

פַּלָּס

פעל נככין מכנד, גויר פַּלָּס מסס, ומשון מזקיכ נפלס [לׄחׄנׄוׄכׄנׄ], ולפעמים כמשון מוסרי, כלׄזׄר נׄזׄקׄוׄטׄ.

v. piël. denom., librare trutina (פֶּלֶס), carminare, metaph. perpendere, diligenter observare. LXX. *σκοπεύειν*, *συμπλέκειν* (A. *διαστα-θμίζειν*; Th. V. *διαστα-θμίζεσθαι*).

2 imperf.: תְּפַלֵּס
Prv. 5, 6. ארח חיים פן־תפלס
Jes. 26, 7. מעגל צדיק תפלס
2 impf. pl.: תְּפַלְּסוּן *p.*
Ps. 58, 3. חמס ידיכם תפלסון

פָּלַץ

פ״כ, ומשון ענילס וגילס וקנוג ורעידס [ניעטערן], ומקמטת פַּלָּץ כדכוד, ומוס קנוג ורעוד, ודומס לו פָּלַשׁ כמשון כדכוד, ומוס מסקעל חִתְפַּלֵּץ מקנועע ומקנופ, לכן רעידס [ערנענען].

v. comp. intr., ultro citroque moveri, tremere, sicut פָּלַשׁ. *Hitp.*, motitare se, concussum esse, contremiscere. LXX. *σαλεύεσθαι*. Reliqui: *περιτραπήσονται*.

Hitpa-el: הִתְפַּלֵּץ
3 *impf. pl.:* יִתְפַּלְּצוּן *p.*
Job. 9, 6. ועמודיה יתפלצון

פַּלָּצוּת

ז״כ, ומקמטן קמיס ורקידס נמלס ורגוס לימס וירלס מגורס ולילס [נעוו״לׄנׄע].

n. f., concussio, tremor, horror. LXX. *θάμβος*, *ὀδύνη*, *ἀνομία*, *σκότος* (*Ψ.* 55. A. *εἰλίνδησις*; S. *φρίκη*).

Job. 21, 6. ואחז בשרי פלצות
Ps. 55, 6. ותכסני פלצות
Jes. 21, 4. תעה לבבי פלצות
Ez. 7, 18. וכסתה אותם פלצות

מְפַלֶּצֶת

ז״כ, ומשון תמזון וירלס ולימס, ומזׄלׄ לׄן נמזׄלׄמׄ על ע״ו ומׄלׄ, כמו דׄלׄלׄ נקרמי, מן דׄקׄלׄ לׄזון יכילס.

n. f., terriculamentum, formido, de idolo, sicut aram. הֲחֵלָא a v. דָּחַל, timere. LXX. *εἴδωλον*, *σύνοδος*, *καταδύσεις* (adyta idolorum).

1 Reg. 15, 13. אשר־עשתה מפלצת
מְפַלֶּצֶת *p.*
2 Chr. 15, 16. עשתה לאשרה מפלצת
cum suff.: מְפַלַּצְתָּהּ
1 Rg. 15, 13. ויכרת אסא את־מפלצתה
ויכרת אסא את־
2 Chr. 15, 16. מפלצתה
תִּפְלֶצֶת
ז״כ, ומשון לימס וירלס רגוס ורעידס [זׄרׄעׄקׄנׄעׄן], ומזׄמׄטׄת נׄכׄכׄוׄי תִּפְלַצְתָּהּ, ומכמון סירלס מפנין.

n. f. (c. s. תִּפְלַצְתָּהּ), concussio sive horror, terror. LXX. *παιγνία*.

cum suff.: תִּפְלַצְתֹּךְ
Jer. 49, 16. תפלצתך השיא אתך

פָּלַשׁ

פעל ל״ע כ״ק נגור, ודומס לׄל פָּלַס, ומגוירו נרלס שׄכׄלׄתו מתנופפות ומתנועעות לכמן ולכמן נזוי [ויך וויענען]. ומס ומׄת מתמטות מין דמיון לו ל״ו עס פָּלַשׁ, פָּלֵץ, ומׄזׄר מישור דכך מוס נמׄזׄר גויר מן פלס מסס, לומר מׄזׄוׄוׄתׄ כנמׄקׄוׄנׄיׄס.

v. inus., sicut פָּלַס, פָּלַשׁ, volvere, librare se (sich wiegen), de nubibus cursus suos in aere librantibus.

מְפַלֶּשׁ

ז״ו, ומשון מכלכול ומכעבוע לׄכׄס ולׄכׄס [זׄוׄעׄנׄעׄ, וויענוכ], ד״מ מעככיס מסרוטיס מתת כסת מרקיע.

n. m., libratio, de suspenso nubium volatu. LXX. *διάκρισις* (מְפָרֵשׁ).

pl. constr.: מִפְלַשֵּׁי
Job. 37, 16. התדע על־מפלשי־עב

פָּלַשׁ

פעל ל״ע כ״ק נמׄזׄר ומשון כן מׄלׄך, מׄזׄיך לׄל לׄכׄזׄי מׄזׄמׄר מׄלׄך, ונׄקׄזׄר תׄדׄיר עס כׄרׄתׄי, ולׄמׄנׄיׄן כׄרׄתׄי ופׄלׄתׄי דומס מׄדׄבׄוׄר מׄכׄרׄיׄס ומׄרׄגׄלׄיׄס, ומׄסׄמׄן קׄל נׄרׄגׄלׄיׄס, כׄלׄזׄר נׄערכי.

adj. m. (a subst. prt. פָּלַשׁ, arab. *falt*, *πόδας ὠκύς*), nisi pro פְּלִשְׁתִּי cursor (adjecto semper בְּרֶגֶל, syn. הַכָּרִים וְהָרָצִים). LXX. *ὁ Φελετί*.

adj. masc.: הַפְּלֹתִי
2 Sam. 15, 18. הכרתי וכל־הפלתי
2 Sam. 20, 23. על־הכרי ועל־הפלתי
adj. masc.: וְהַפְּלֹתִי
2 Sam. 8, 18. 20, 7. והכרתי והפלתי
1 Reg. 1, 44. והכרתי והפלתי
1 Chr. 18, 17. על־הכרתי והפלתי

פֶּן

ad פָּנָה *v. s. r.* פָּנָה *p.*

פֶּן

v. concord. partt.

פָּנַג

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומׄזׄמׄטׄת פנכס וכיכס [ווי״ך, נׄלׄזׄע ויי״ן], ומׄזׄמׄטׄת פָּנַג, ודומס לו מסכן לׄל עָנַג, פָּנַק, דָּנַג, שׄנׄכׄלׄס מקכן עכין רכיכס, ומׄזׄמׄ עכג מׄנׄכׄוׄכ מׄזׄמׄטׄ מקוי כׄזׄמׄטׄ ומׄזׄוׄוׄ.

v. comp. intr., sicut עָנַג, דָּנַג q. v., molle, tenerum esse.

פַּנָּג

ז״ו, ומשון לׄזׄעׄת יוסף מכסן מנקרץ יוסיפון מוׄזׄ נׄלׄסׄס, ולׄזׄעׄת מׄזׄתׄקׄנׄגׄ מוׄזׄ מין מׄזׄקׄסׄ, כי פרשו קולין [κολία], קולס מכנון שׄמׄוׄנׄכׄ כמו תׄקׄנׄוׄ ומׄזׄנׄ, וכן כׄזׄמׄר לֶחֶם פַּנָּג נׄזׄסׄמׄ עׄנׄרׄיׄכׄיׄתׄ, ומׄקׄתׄנׄכ זׄוׄ יותר לׄזׄמׄוׄת מׄזׄרׄכׄ.

n. m., deliciae, cupediae (neohebr. לֶחֶם פַּנָּג, opus dulciarium). *Jusifon:* balsamum. Targ.: קְוַלְיָא =
κολία. A. S. Th. *φανάγ*. LXX. *μύρων*. Vulg. *balsamum*.

וּפַנָּג
Ez. 27, 17. בחטי מנית ופנג

פָּנָה

פ״כ ורכ מׄלׄכׄך, ומׄמׄכׄוׄ מׄכׄנׄוׄכׄיׄס פָּנֶה [נׄכׄוׄכׄי פָּנִים], לׄזׄכׄר נׄסׄרׄיׄעׄיׄס פָּנִי, פָּנֶיךָ, וכן פָּנֶה, פָּנֶיהָ, פָּנֵיהֶן, פָּנֵיהֶם, וכלס יׄקׄל ׄזׄיׄכׄיׄס לׄזׄכׄר לׄקׄל. מׄסׄתׄכׄוׄן נׄתׄמׄכׄוׄתׄוׄ מׄלׄלׄס וׄוׄסׄיׄכׄ ומׄכׄיׄכ יׄסׄיׄעׄ ומׄדׄיׄכ [גׄלׄלׄכׄנׄעׄן, ׄזׄיׄכׄנׄעׄן], ומׄסׄכׄן פָּנֶה ודומס מׄזׄכׄרׄ ומׄכׄוׄוׄן נׄזׄסׄתׄי מׄעׄרׄכׄ, כׄלׄזׄר תׄרׄלׄס נׄס׳ מׄיׄוׄקׄ. ומוס מׄסׄיׄכׄ לׄד מׄסׄכׄיׄס לׄפׄלׄוׄנׄי ומׄזׄתׄ מׄכׄרׄלׄס ומׄכׄגׄלׄיׄס לׄלׄיׄס ומׄכׄוׄנׄוׄסׄ לׄו, ווׄזׄתׄ מׄסׄמׄכׄנׄלׄס [ויך נוׄזׄוׄוׄנׄכׄנׄעׄן], ומׄעׄתׄיׄד אָפֶן, תֹּפֶן ומׄכׄסׄתׄר פָּנֶה. ומׄכׄכׄ ערׄכ מׄרׄכׄוׄן מׄרׄזׄוׄת לׄיׄס לׄד מׄערׄכ [דׄעׄן ליקׄקׄעׄן ועׄמׄעׄן לׄצׄסׄסׄעׄן], ומׄסׄוׄד עׄזׄוׄת דׄכׄר ׄזׄיׄגׄלׄס וירׄלׄס לׄפׄלׄוׄנׄי ויומׄיר לׄמׄוׄלׄו. לׄכׄן כׄמׄו מׄלׄיׄכׄ ומׄוׄ לׄל פׄלׄוׄנׄי ומׄרׄזׄוׄת עׄמׄוׄ לׄלׄיׄו [ויך ׄזׄעׄנׄעׄנׄעׄן], נׄזׄלׄוׄ עׄס אֶל, לְ, לׄוׄ מׄ מׄתׄכׄלׄית, מׄן נׄתׄקׄנׄוׄכׄיׄס, מׄן לׄזׄמׄוׄל מׄכׄוׄוׄ ומׄקׄ מׄלׄ׳ כׄי, מׄוׄ מׄערׄכ עׄס מׄעׄס מׄסׄפׄרׄ לׄל מׄוׄכׄן מׄרׄזׄי, ומׄקׄזׄוׄר עׄס מׄעׄס מׄסׄפׄרׄ לׄל מׄוׄכׄן מׄרׄזׄי, וכׄדׄוׄמׄס מׄן מׄזׄזׄלׄוׄת. וכׄזׄר כׄמׄר פׄכׄס מׄסׄוׄמׄן, מׄרׄזׄוׄן מׄסׄפׄרׄ נׄקׄוׄד ומׄרׄזׄוׄת, ד״מ פׄנׄוׄת נׄקׄ, פׄנׄוׄת ערׄכ, ופׄנׄכׄ מׄסׄק״נׄכ מׄעׄיׄת קׄסׄר. מׄכׄנׄד פָּנֶה, מׄרׄזׄוׄן עׄזׄוׄת מׄקׄוׄוׄס לׄוׄ ׄנׄיׄת פׄנׄוׄ [ריי״ענ, לׄיׄ׳ענ], לׄוׄמׄר מׄזׄזׄנׄכׄ כׄל מׄוׄתׄ ועׄיׄכׄ וׄזׄיׄתׄ כׄל דׄכׄר לׄל מׄקׄוׄוׄ, וׄוׄ מׄרׄזׄוׄת מׄדׄכׄר ומׄגׄלׄוׄת מׄדׄכׄר, כי מׄמׄנׄוׄכׄ ונׄלׄי־ערׄכ מׄסׄתׄרׄת עׄנׄס מׄדׄכׄר, ונׄלׄמׄר ג״כ מׄפׄנׄוׄ דׄרׄכ. ומׄכׄוׄסׄף חִפָּנָה יוׄנׄ לׄל קׄל, לׄוׄמׄר מׄזׄנׄכׄ ערׄכ לׄו פׄנׄיׄס לׄלׄיׄס [וׄוׄעׄנׄדׄנׄ], ומׄפׄעׄמׄיׄס כׄנׄוׄדׄ, מׄפׄעׄוׄלׄיׄ׳ מׄלׄו חָפָנָה. ומׄ קׄוׄרׄ מׄזׄזׄלׄוׄת מׄכׄנׄוׄכׄוׄת ׄזׄן פׄנׄכׄ נׄתׄקׄנׄוׄס ונׄזׄפׄס ענׄכׄיׄכׄית ג״כ מׄוׄס.

v. intr. perusit., lucere, splendere, *φαίν-ειν* (ex qua significatione verbi ingenita emanant, ut deinceps videbis, omnia derivatorum significata), hinc illucescere, apparere h. e. personae locove se visibilem facere, faciem advertere, superficiem externam conspiciendam praebere, hinc vi *vertendi* latissima; *advertere vultum* h. e. alicujus rationem habere, eum suspicere; *obvertere cervicem* s. tergum h. e. contemnere; *se convertere* h. e. conferre in aliquem locum (אֶל, לְ), spec. de die illucescente (LXX. *τὸ πρὸς πρωΐ*, *τὸ προσπρωΐ πρωΐ*), et vespera inumbrante (LXX. *τὸ πρὸς ἑσπέραν*), et similiter. *Pi.* vacuum facere, amovere, expedire h. e. remotis impedimentis, facere, ut spacium vacuum appareat (lichten, räumen), de domo, terra, via, quae purgantur et, sublatis obstaculis, parantur. *Hi.* vertere, veluti terga h. e. fugere, convertere semet ipsum h. e. faciem ad aliquem, respicere. *Ho.*, conversum esse, aversum esse, se avertere. Ex hac *lucendi*, non *fidendi* (ar. *fanna*) vi omnia derivata perspiciuntur, et palaeohebraica et neohebraica ac targumica. LXX. *ἐπιφαίνειν*; *βλέπειν*, *ἀνα-*, *ἀπό-*, *εἰς-*, *ἐμ-*, *ἐπι-*, *περι-*; *ὄπτεσθαι*, *προσέχειν*; *στρέφειν*, *ἀπο-*, *ἐπι-*; *ἀκολουθεῖν*, *ἐξ-*,

πρῶτος; לִפְנֵי, εἰς ἀπάντησιν, ἔναντι (-ίον), ἀπ-, κατ-; ἐξεναντίας, ἔμπροσθεν, ἐνώπιον, κατ-, πρότερος (ον), ἔσω (θεν), ὀπίσω, πρίν, πρωΐ, et multimodis praepos. et verbal.; מִפְּנֵי, כִּי־אִם לִפְנֵי, ἐὰν μή; מִפְּנֵי, ἀπέναντι, ἐνώπιον, ἔμπροσθεν, ἕνεκεν; מִפְּנִים, ἔμπροσθεν, ἐσώτερον; אֶל־נֹכַח פְּנֵי, ἐξεναντίας; אֶל־מוּל־פְּנֵי, ἀπέναντι, עַל־פְּנֵי, ἀπέναντι, κατ-, ἐναντίον, ἐνώπιον, ἐπάνω, πρότερος, πλήν. פְּנֵי הַבֶּר 2 Sam. 14. S. πρωσοποποιΐαν τοῦ ῥήματος.

pl.: פָּנִים

Gn. 32, 31. אלהים פנים אל־פנים
Ex. 25, 30. לחם פנים לפני תמיד
Ex. 33, 11. אל־משה פנים אל־פנים
Dt. 1, 17. לא־תכירו פנים
Dt. 5, 4. פנים ׀ בפנים דבר י״י
Dt. 10, 17. אשר לא־ישא פנים
Dt. 16, 19. לא תכיר פנים
Dt. 28, 50. גוי עז פנים
Dt. 28, 50. אשר לא־ישא פנים
Dt. 34, 10. ידעו י״י פנים אל־פנים
Jud. 6, 22. מלאך י״י פנים אל־פנים
2 Reg. 5, 1. לפני אדניו ונשא פנים
2 Reg. 14, 8. לכה נתראה פנים
2 Reg. 14, 11. ויתראו פנים
1 Chr. 19, 10. פנים ואחור
2 Chr. 13, 14. פנים ואחור
2 Chr. 19, 7. ומשא פנים ומקח־שחד
2 Chr. 25, 17. לך נתראה פנים
2 Chr. 25, 21. ויתראו פנים
2 Chr. 30, 9. ולא־יסיר פנים
2 Chr. 32, 21. וישב בבשת פנים
Esr. 9, 7. ובבשת פנים כהיום
Job. 13, 10 אם־בסתר פנים תשאון
Job. 22, 8. ונשוא פנים ישב בה
Job. 24, 15. וסתר פנים ישים
Job. 34, 29. ויסתר פנים ומי ישורנו
Ps. 104, 15. להצהיל פנים משמן
Prv. 15, 13. לב שמח ויטב פנים
Prv. 24, 23. הכר־פנים במשפט
Prv. 28, 21. הכר־פנים לא־טוב
Eccl. 7, 3. כי־ברע פנים ויטב לב
Eccl. 10, 10. והוא לא־פנים קלקל
Jes. 3, 3. 9, 14. ונשוא פנים
Jes. 25, 8. דמעה מעל כל־פנים
Jes. 53, 3. וכמסתר פנים ממנו
Jes. 59, 2. הסתירו פנים מכם
Jer. 2, 27. 18, 17. 32, 33. ערף ולא־פנים
Jer. 30, 6. כל־פנים לירקון
Ez. 1, 6. וארבעה פנים לאחת
Ez. 2, 4. והבנים קשי פנים
Ez. 2, 10. כתובה פנים ואחור
Ez. 7, 18. ואל כל־פנים בושה
Ez. 10, 14. וארבעה פנים לאחד
Ez. 10, 21. ארבעה פנים לאחד
Ez. 20, 35. פנים אל־פנים
Ez. 21, 3. ונצרבו־בה כל־פנים
Ez. 27, 35. רעמו פנים
Ez. 41, 18. ושנים פנים לכרוב
Dan. 8, 23. מלך עז־פנים
Joel 2, 6. כל־פנים קבצו פארור
Mal. 1, 9. הישא מכם פנים
Mal. 2, 9. ונשאתם פנים בתורה

pl.: וּפָנִים

Prv. 25, 23. ופנים נזעמים לשון סתר

pl.: הַפָּנִים

Ex. 35, 13. 39, 36. ואת לחם הפנים
Num. 4, 7. ועל ׀ שלחן הפנים
1 Sam. 21, 7. לחם הפנים המוסרים
1 Rg. 7, 48. אשר עליו לחם הפנים
2 Chr. 4, 19. ועליהם לחם הפנים
Prv. 27, 19. כמים הפנים אשר ראיתי
Ez. 10, 22. המה הפנים אשר ראיתי
Dan. 9, 7. ולנו בשת הפנים

2 Chr. 13, 14. ויפנו יהודה
2 Chr. 20, 24. ויפנו אל־החמון
Jer. 32, 33. ויפנו אלי ערף

Pi-el: פִּנָּה 3 *perf.*

Zeph. 3, 15. פנה איבך מלך ישראל

3 *perf.:* וּפִנָּה

Mal. 3, 1. ופנה־דרך לפני

2 *perf.:* פִּנִּיתָ

Ps. 80, 10. פנית לפניה

1 *perf.:* פִּנִּיתִי

Gn. 24, 31. ואנכי פניתי הבית

3 *perf. pl.:* וּפִנּוּ

Lev. 14, 36. ופנו את־הבית

impt. pl.: פַּנּוּ

Jes. 40, 3. פנו דרך י״י
Jes. 57, 14. סלו־סלו פנו־דרך
Jes. 62, 10. פנו דרך העם

Hif-il: הֶפְנָה 3 *perf.*

Jer. 48, 39. איך הפנה־ערף מואב

3 *perf. fem.:* הֶפְנָתָה

Jer. 49, 24. הפנתה לנוס

3 *perf. pl.:* הֶפְנוּ

Jer. 46, 5. ומנוס נסו ולא הפנו
Jer. 46, 21. הפנו נסו יחדיו
Jer. 47, 3. לא־הפנו אבות

part. masc.: מַפְנֶה *sg.*

Nah. 2, 9. ואין מפנה

inf. c. suff.: כְּהַפְנֹתוֹ

1 Sam. 10, 9. והיה כהפנתו שכמו

3 *impf. ap.:* וַיִּפֶן

Jud. 15, 4. ויפן זנב אל־זנב

Hof-al: הָפְנָה

3 *perf. pl.:* הָפְנוּ

Jer. 49, 8. נסו הפנו

part. masc.: מָפְנֶה *sg.*

Ez. 9, 2. אשר ׀ מפנה צפונה

פָּנָה

ע״ו, וכמצ׳ לך נרכזי פָּנִים [ונקני׳ ניקוק׳ כ״ק כ״ק], וספתיון לך הכרקס והכגלס [ויכעגלס זייעע], לכן פרלוף [געזויכע] ג׳ נדלי הפרלוף. ודע קוליך שמונן פנ״ס לפעמים כמו מרקס ופרלוף [פערזוך], לומר עגס וקיס, ולפעמים עין דבר ושעזו [אָנעראַלאָכע], ד״מ פני ארץ, פני לגוע, וכן נרקס פני סלוע, לומר פני הנציף, ולפעמים מרקס דבר ותוקפו הכרקס, ולפעמים כמו קופן ועכין דבר, ולפעמים לגיין הקדמון והרקמון לדבר, הסמך אל לקור, ולרוב נפעמיים לפנים ולפניס. ולפעמיים לפני, ופני, נפני ידועים, ולפרשם נגו סימן אלי.

n. m. pluralet. (פָּנִים, f. Ez. 21, 21.), pars lucens, h. e. visibilis et anterior, πρόσωπον (פַּרְצוּף), tum de facie hominis et, sicut πρόσωπον, de ejus persona, tum de superficie rei inanimatae eoque in universum, quod in qualibet re in conspectum cadit. De lato et nominali et adverbiali hujus substantivi usu v. lexicon; nos satis habemus, etymon eruisse, cui ut radici arbor patulis diffusa ramis innititur. LXX. πρόσωπον, ἀντιπρόσωποι, ἐνώπιος, συνάντησις, et spec. ὀφθαλμός, φῶς, χείρ, γαστήρ, ψυχή, τὸ αἰδοῖον et sim.; פְּנֵי, ἐναντίον, ἐνώπιον; אֶל־פְּנֵי, εἰς ἀνάντησιν, ἀπέναντι, κατ-, ἐναντίον, ἐνώπιον; אֶת־פְּנֵי, ἔναντι (-ίον), κατ-; ἐνώπιον, κατ-, κατά, παρά; מֵאֵת פְּנֵי, παρά; לִפְנֵי, κατενώπιον; מִפְּנֵי, κατ' ἀρχάς, τὸ πρότερον, ἔμπροσθεν,

impt. sg.: פְּנֵה

Ps. 25, 16. פנה אלי וחנני
Ps. 69, 17. כרב רחמיך פנה אלי
Ps. 86, 16. פנה אלי וחנני
Ps. 119, 132. פנה־אלי וחנני

impt. pl.: פְּנוּ

Num. 14, 25. מחר פנו וסעו לכם
Dt. 1, 7. פנו ׀ וסעו לכם
Dt. 1, 40. ואתם פנו לכם
Dt. 2, 3. פנו לכם צפנה
Jos. 22, 4. פנו ׀ ולכו לכם
Job. 6, 28. הואילו פנו־בי
Job. 21, 5. פנו־אלי והשמו
Jes. 45, 22. פנו־אלי והושעו

1 *imperf.:* וְאֶפְנֶה

Gn. 24, 49. ואפנה על־ימין

1 *imperf. ap.:* וָאֶפֶן

Dt. 9, 15. 10, 5. ואפן וארד

2 *imperf.:* תִּפְנֶה

1 Rg. 2, 3. ואת כל־אשר תפנה שם
Job. 5, 1. ואל־מי מקדשים תפנה

2 *imperf. ap.:* תֵּפֶן

Num. 16, 15. אל־תפן אל־מנחתם
Dt. 9, 27. אל־תפן אל־קשי העם
Job. 36, 21. השמר אל־תפן אל־און

3 *imperf.:* יִפְנֶה

Dt. 30, 17. ואם־יפנה לבבך
1 Sam. 13, 17. הראש אחד יפנה
1 Sam. 13, 18. והראש אחד יפנה
1 Sam. 13, 18 יפנה דרך הגבול
1 S. 14, 47. ובכל אשר־יפנה ירשיע
Job. 24, 18. לא־יפנה דרך כרמים
Prv. 17, 8. אל־כל־אשר יפנה ישכיל
Ez. 10, 11. אשר־יפנה הראש

3 *imperf. ap.:* וַיִּפֶן

Ex. 2, 12. ויפן כה וכה
Ex. 7, 23. ויפן פרעה ויבא
Ex. 10, 6. ויפן ויצא מעם פרעה
Ex. 32, 15. ויפן וירד משה
Num. 12, 10. ויפן אהרן אל־מרים
Jud. 6, 14. ויפן אליו י״י ויאמר
Jud. 18, 26. ויפן וישב אל־ביתו
Jud. 20, 40. ויפן בנימן אחריו
2 Sam. 1, 7. ויפן אחריו ויראני
2 Sam. 2, 20. ויפן אבנר אחריו
2 Reg. 2, 24. ויפן אחריו ויראם
2 Reg. 5, 12. ויפן וילך בחמה
2Rg. 13, 23. ויפן אליהם למען בריתו
2 Reg. 23, 16. ויפן יאשיהו וירא
2Chr. 26, 20. ויפן אליו עזריהו הכהן

3 *impf. f.:* תִּפְנֶה

Lev. 20, 6. והנפש אשר תפנה

3 *imperf.:* וַתִּפֶן

1 Reg. 10, 13. ותפן ותלך לארצה

1 *impf. pl.:* נִפְנֶה

Dt. 2, 1. ונפן ונסע המדברה
Dt. 2, 8. ונפן ונעבר
Dt. 3, 1. ונפן ונעל

2 *impf. pl.:* תִּפְנוּ

Lev. 19, 4. אל־תפנו אל־האלילים
Lev. 19, 31. אל־תפנו אל־האבת

3 *impf. pl.:* יִפְנוּ

Jos. 7, 12. לפני איביהם ערף יפנו
Jes. 13, 14. איש אל־עמו יפנו
Jer. 50, 16. איש אל עמו יפנו

3 *impf. pl.:* וַיִּפְנוּ

Gn. 18, 22. ויפנו משם האנשים
Ex. 16, 10. ויפנו אל־המדבר
Num. 17, 7. ויפנו אל־אהל מועד
Num. 21, 33. ויפנו ויעלו דרך הבשן
Dt. 1, 24. ויפנו ויעלו ההרה
Jos. 8, 20. ויפנו אנשי העי
Jud. 18, 21. ויפנו וילכו
Jud. 20, 42. ויפנו לפני איש ישראל
Jud. 20, 45. 47. ויפנו וינסו המדברה

ἐπ-; κλίνειν, ἐκ-; ἐκλείπειν, ἐκνεύειν, ἐντέλλεσθαι, καταβαίνειν, μεθιστάναι, ὁρμᾶν, πράσσειν, πλανᾶν; *prt.* γωνία (פִּנָּה); *Pi.* ἀποσκευάζειν, ἑτοιμάζειν, ὁδοποιεῖν, λυτροῦν, πρόσωπον; *Hi.* ἀναστρέφειν, συνδέειν. *Qal* A. S. νεύειν; A. ἐκκλίνειν; S. ἀναστρέφειν, διαδρᾶν. *Pi.* Th. σκευάζειν; S. ἀπο-.

3 *perf.:* פָּנָה

Dt. 31, 18. פנה אל־אלהים אחרים
Ps. 40, 5. ולא־פנה אל־רהבים
Ps. 102, 18. פנה אל־תפלת הערער
Cant. 6, 4. אנה פנה דודך
Jer. 6, 4. אוי לנו כי־פנה היום

3 *perf.:* וְפָנָה

Dt. 31, 20. ופנה אל־אלהים אחרים
Jes. 8, 21. ופנה למעלה

2 *perf.:* פָּנִיתָ

2 Sam. 9, 8. פנית אל־הכלב המת

2 *perf.:* וְפָנִיתָ

Dt. 16, 7. ופנית בבקר והלכת
1 Rg. 8, 28. ופנית אל־תפלת עבדך
1 Rg. 17, 3. לך מזה ופנית לך קדמה
2 Chr. 6, 19. ופנית אל־תפלת עבדך

1 *perf.:* וּפָנִיתִי

Lev. 26, 9. ופניתי אליכם
Eccl. 2, 11. ופניתי אני בכל־מעשי
Eccl. 2, 12. ופניתי אני לראות
Ez. 36, 9. ופניתי אליכם

3 *perf. pl.:* פָּנוּ

Ps. 90, 9. כל־ימינו פנו בעברתך
Jes. 56, 11. כלם לדרכם פנו
Jer. 2, 27. פנו אלי ערף ולא פנים

1 *perf. pl.:* פָּנִינוּ

Jes. 53, 6. איש לדרכו פנינו

part. masc.: פֹּנֶה *sg.*

Dt. 29, 17. אשר לבבו פנה היום
Jos. 15, 7. וצפונה פנה אל־הגלגל
Ez. 43, 1. פנה דרך הקדים

part. masc.: הַפֹּנֶה

Jos. 15, 2. הלשן הפנה נגבה
2 Chr. 25, 23. עד־שער הפנה
Ez. 8, 3. שער הפנימית הפונה
Ez. 11, 1. הפונה קדימה
Ez. 44, 1. הפנה קדים והוא סגור
Ez. 46, 1. 12. הפנה קדים
Ez. 47, 2. דרך הפונה קדים

part. m. pl.: פֹּנִים

1 Reg. 7, 25. שלשה פנים ׀ צפונה
1 Reg. 7, 25. ושלשה פנים ימה
1 Reg. 7, 25. ושלשה ׀ פנים נגבה
1 Reg. 7, 25. ושלשה פנים מזרחה
2 Chr. 4, 4. שלשה פנים ׀ צפונה
2 Chr. 4, 4. ושלושה פנים ימה
2 Chr. 4, 4. ושלשה ׀ פנים נגבה
2 Chr. 4, 4. ושלשה פנים מזרחה
Hos. 3, 1. פנים אל־אלהים אחרים

part. f. pl.: הַפֹּנוֹת

Ez. 46, 19. הפנות צפונה

inf. abs.: פָּנֹה

Hag. 1, 9. פנה אל־חרבה

inf. constr.: פְּנוֹת

Ez. 43, 17. ומעלתהו פנות קדים
Mal. 2, 13. פנות אל־המנחה

inf. constr.: לִפְנוֹת

Gn. 24, 63. בשדה לפנות ערב
Ex. 14, 27. וישב הים לפנות בקר
Dt. 23, 12. והיה לפנות־ערב
Jud 19, 26 ותבא האשה לפנות הבקר
Ps. 46, 6. יעזרה אלהים לפנות בקר
Ez. 17, 6. לפנות דליותיו אליו

inf. c. suff.: בְּפָנוֹתָם

Ez. 29, 16. בפנותם אחריהם

Dan. 9, 8. אדני לנו בשת הפנים
pl.: בְּפָנִים
Dt. 5, 4. פנים ׀ בפנים דבר ר״י
pl.: לַפָּנִים
Prv. 27, 19. כמים הפנים לפנים
pl.: לְפָנִים *adv.*
Dt. 2, 10. האמים לפנים ישבו בה
Dt. 2, 12. ישבו החרים לפנים
Dt. 2, 20. רפאים ישבו־בה לפנים
Jos. 11, 10. חצור לפנים היא ראש
Jos. 14, 15. ושם חברון לפנים
Jos. 15, 15. ושם־דבר לפנים
Jud. 1, 10. ושם־חברון לפנים
Jud. 1, 11. ושם־דביר לפנים
Jud. 1, 23. ושם־העיר לפנים לוז
Jud. 3, 2. לפנים לא ידעום
Ruth 4, 7. וזאת לפנים בישראל
1 Sam. 9, 9. לפנים ׀ בישראל
1 Sam. 9, 9. יקרא לפנים הראה
1 Chr. 9, 20. לפנים ר״י ׀ עמו
2 Chr. 9, 11. לפנים בארץ יהודה
Jer. 7, 24. ויהי לאחור ולא לפנים
Neh. 13, 5. לפנים נתנים את־המנחה
Job. 17, 6. ותפת לפנים אהיה
Job. 42, 11. וכל־ידעיו לפנים
Ps. 102, 26. לפנים הארץ יסדת
pl.: וּמִלְּפָנִים *adv.*
Jes. 41, 26. ומלפנים ונאמר צדיק
pl.: מִפָּנִים *adv.*
2 Sam. 10, 9. מפנים ומאחור
pl. constr.: פְּנֵי
Gn. 1, 2. על־פני תהום
Gn. 1, 2. על־פני המים
Gn. 1, 20. על־פני רקיע השמים
Gn. 1, 29. על־פני כל־הארץ
Gn. 2, 6. והשקה את־כל־פני האדמה
Gn. 4, 14. 6, 7. מעל פני האדמה
Gn. 6, 1. לרב על־פני האדמה
Gn. 7, 3. על־פני כל־הארץ
Gn. 7, 4. מעל פני האדמה
Gn. 7, 18. התבה על־פני המים
Gn. 7, 23. אשר ׀ על־פני האדמה
Gn 8, 8 הקלו המים מעל פני האדמה
Gn. 8, 9. מים על־פני כל־הארץ
Gn. 8, 13. חרבו פני האדמה
Gn. 11, 4. פן־נפוץ על־פני כל־הארץ
Gn. 11, 8. 9. על־פני כל־הארץ
Gn. 11, 28. על־פני תרח אביו
Gn. 18, 16. וישקפו על־פני סדם
Gn. 19, 13. צעקתם את־פני ר״י
Gn. 19, 27. עמד שם את־פני ר״י
Gn. 19, 28. על־פני סדם ועמרה
Gn. 19, 28. ועל כל־פני ארץ הככר
Gn. 23, 3. מעל פני מתו
Gn. 23, 19. על־פני ממרא
Gn. 25, 9. אשר על־פני ממרא
Gn. 25, 18. על־פני מצרים
Gn. 25, 18. על־פני כל־אחיו נפל
Gn. 27, 30. מאת פני יצחק אביו
Gn. 30, 40. ויתן פני הצאן
Gn. 31, 2. וירא יעקב את־פני לבן
Gn. 31, 5. ראה אנכי את־פני אביכן
Gn. 33, 10. כראת פני אלהים
Gn. 33, 18. ויחן את־פני העיר
Gn. 41, 56. היה על כל־פני הארץ
Gn. 44, 26. לראות פני האיש
Gn. 49, 30. אשר־על־פני ממרא
Gn. 50, 1. ויפל יוסף על־פני אביו
Gn. 50, 13. החתי על־פני ממרא
Ex. 10, 11. מאת פני פרעה
Ex. 16, 14. והנה על־פני המדבר
Ex. 23, 17. כל־זכורך אל־פני האדן
Ex. 25, 20. יהיו פני הכרבים
Ex. 26, 9. אל־מול פני האהל
Ex. 28, 37. אל־מול פני־המצנפת
Ex. 32, 11. ויחל משה את־פני ר״י
ולכלתם מעל פני האדמה Ex. 32, 12.
Ex. 32, 20. ויזר על־פני המים
Ex. 33, 16. אשר על־פני האדמה
Ex. 34, 23. כל־זכורך את־פני האדן
Ex. 34, 24. לראות את־פני ר״י
Ex. 34, 35. את־פני משה
Ex. 34, 35. עור פני משה
Ex. 37, 9. היו פני הכרבים
Lev. 9, 5. אל־פני אהל מעד
Lev. 10, 3. ועל־פני כל־העם אכבד
Lev. 10, 4. מאת פני־הקדש
Lev. 14, 7. על־פני השדה
Lev. 14, 53. אל־פני השדה
Lev. 16, 2. אל־פני הכפרת
Lev. 16, 14. על־פני הכפרת קדמה
Lev. 17, 5. על־פני השדה
Lev. 19, 15. לא־תשא פני־דל
Lev. 19, 15. ולא תהדר פני גדול
Lev. 19, 32. והדרת פני זקן
Num. 3, 4. על־פני אהרן
Num. 8, 2. 3. אל־מול פני המנורה
Nu. 11, 31. וכאמתים על־פני הארץ
Num. 12, 3. אשר על־פני האדמה
Num. 17, 8. אל־פני אהל מועד
Num. 19, 4. אל־נכח פני אהל־מועד
Nu. 19, 16. אשר־יגע על־פני השדה
Num. 20, 10. אל־פני הסלע
Num. 21, 11. על־פני מואב
Num. 21, 20. על־פני הישימן
Nu. 23, 28. ונשקפה על־פני הישימן
Num. 33, 7. אשר על־פני בעל צפון
Dt. 2, 25. על־פני העמים
Dt. 6, 15. והשמידך מעל פני האדמה
Dt. 7, 6. אשר על־פני האדמה
Dt. 11, 25. על־פני כל־הארץ
Dt. 14, 2. אשר על־פני האדמה
Dt. 16, 16. את־פני ׀ ר״י אלהיך
Dt. 16, 16. ולא יראה את־פני ר״י ריקם
Dt. 21, 16. על־פני בן־השנואה
Dt. 31, 11. לראות את־פני ר״י אלהיך
Dt. 32, 49. אשר על־פני ירחו
Jos. 13, 3. אשר ׀ על־פני מצרים
Jos. 13, 25. אשר על־פני רבה
Jos. 15, 8. אשר על־פני גי־הנם
Jos. 17, 7. אשר על־פני שכם
Jos. 18, 14. אשר על־פני בית־חרון
Jos. 18, 16. אשר על־פני גי בן־הנם
Jos. 19, 11. אשר על־פני יקנעם
Jud. 16, 3. אשר על־פני חברון
1 Sam. 1, 22. ונראה את־פני ר״י
1 Sam. 2, 11. את־פני עלי הכהן
1 S. 2, 17. גדולה מאד את־פני ר״י
1 Sam. 2, 18. משרת את־פני ר״י
1 Sam. 14, 25. דבש על־פני השדה
1 Sam. 15, 7. אשר על־פני מצרים
1 Sam. 20, 15. איש מעל פני האדמה
1 S. 22, 4. וינחם את־פני מלך מואב
1 Sam. 24, 3. על־פני צורי היעלים
1 Sam. 26, 1. 3. על פני הישימון
1 Sam. 26, 20. מנגד פני ר״י
1 Sam. 30, 16. על־פני כל־הארץ
2 Sam. 2, 24. אשר על־פני־גיח
2 S. 10, 9. היתה אליו פני המלחמה
2 Sam. 11, 11. על־פני השדה חנים
2 S. 11, 15. מול פני המלחמה החזקה
2 S. 14, 7. ושארית על־פני האדמה
2 Sam. 14, 20. סבב את־פני הדבר
2 S. 14, 32. ועתה אראה פני המלך
2 Sam. 15, 18. עברים על־פני המלך
2 S. 15, 23. על־פני דרך את־המדבר
2 Sam. 17, 19. המסך על־פני הבאר
2 S. 18, 8. נפצות על־פני כל־הארץ
2 Sam. 19, 6. את־פני כל־עבדיך
2 Sam. 21, 1. ויבקש דוד את־פני ר״י
1 Reg. 6, 3. והאולם על־פני היכל
1 Reg. 6, 3. על־פני רחב הבית
1 Reg. 6, 3. על־פני הבית
1 Rg. 7, 42. אשר על־פני העמדים
מן־הקדש על־פני הדביר 1 Rg. 8, 8.
1 Rg. 8, 40. הם חיים על־פני האדמה
1 Reg. 9, 7. מעל פני האדמה
1 Rg. 10, 24. מבקשים את־פני שלמה
1 Reg. 11, 7. אשר על־פני ירושלם
1 Reg. 12, 6. את־פני שלמה אביו
1 Reg. 13, 6. את־פני ר״י אלהיך
1 Reg. 13, 6. את־פני ר״י
1 Reg. 13, 34. מעל פני האדמה
1 Rg. 17, 3. 5. אשר על־פני הירדן
1 Rg. 17, 14. גשם על־פני האדמה
1 Rg. 18, 1. מטר על־פני האדמה
2 Reg. 3, 14. כי לולי פני־יהושפט
2 Rg. 4, 29. משענתי על־פני הנער
2 Rg. 4, 31. המשענת על־פני הנער
על־פני השדה בחלק יזרעאל
2 Reg. 9, 37.
2 Rg. 13, 4. ויחל יהואחז את־פני ר״י
2 Rg. 16, 14. ויקרב מאת פני הבית
2 Reg. 18, 24. תשיב את פני פחת
2 Reg. 23, 13. אשר ׀ על־פני ירושלם
2 Reg. 25, 19. מראי פני־המלך
1 Chr. 5, 10. על־כל־פני מזרח
1 Chr. 19, 10. פני־המלחמה אליו
2 Chr. 3, 4. אשר על־פני הארך
2 Chr. 3, 4. על־פני רחב
2 Chr. 3, 8. ארכו על־פני רחב־הבית
2 Chr. 3, 17. העמודים על־פני ההיכל
2 Chr. 4, 13. אשר על־פני העמודים
2 Chr. 5, 9. מן־הארון על־פני הדביר
2 Chr. 6, 42. אל־תשב פני משיחך
2 Chr. 9, 23. מבקשים את־פני שלמה
2 Chr. 20, 16. פני מדבר ירואל
2 Chr. 33, 12. חלה את־פני ר״י אלהיו
2 Chr. 34, 4. על־פני הקברים
Neh. 2, 13. ואל־פני עין התנין
Esth. 1, 10. המשרתים את־פני המלך
Esth. 1, 14. ראי פני המלך
Job. 1, 12. ויצא השטן מעם פני ר״י
Job. 2, 7. ויצא השטן מאת פני ר״י
Job. 5, 10. הנתן מטר על־פני ארץ
Job. 5, 10. על־פני חוצות
Job. 9, 24. פני־שפטיה יכסה
Job. 16, 14. פרץ על־פני־פרץ
Job. 18, 17. ולא־שם לו על־פני־חוץ
Job. 24, 18. קל־הוא ׀ על־פני־מים
Job. 26, 9. מאחז פני־כסה
Job. 26, 10. חק חג על־פני־מים
Job. 32, 21. אל־נא אשא פני־איש
Job. 34, 19. לא־נשא ׀ פני שרים
Job. 37, 12. על־פני תבל ארצה
Job. 41, 5. מי־גלה פני לבושו
Job. 42, 9. וישא ר״י את־פני איוב
Ps. 18, 43. כעפר על־פני־רוח
Ps. 34, 17. פני ר״י בעשי רע
Ps. 42, 3. ואראה פני אלהים
Ps. 84, 10. והבט פני משיחך
Ps. 104, 30. ותחדש פני אדמה
Ps. 132, 10. אל־תשב פני משיחך
Prv. 6, 35. לא־ישא פני כל־כפר
Prv. 8, 27. בחקו חוג על־פני תהום
Prv. 16, 15. באור־פני־מלך חיים
Prv. 17, 24. את־פני מבין חכמה
Prv. 18, 5. שאת פני־רשע לא־טוב
Prv. 19, 6. רבים יחלו פני־נדיב
Prv. 27, 17. ואיש יחד פני־רעהו
Prv. 27, 23. ידע תדע פני צאנך
Prv. 29, 26. מבקשים פני־משל
Eccl. 11, 1. שלח לחמך על־פני המים
Cant. 7, 5. צופה פני דמשק
Jes. 13, 8. פני להבים פניהם
Jes. 14, 21. ומלאו פני־תבל ערים
Jes. 18, 2. על־פני־מים
Jes. 19, 8. מכמרת על־פני־מים
Jes. 23, 17. על־פני האדמה
Jes. 25, 7. פני הלוט ׀ הלוט
Jes. 27, 6. ומלאו פני־תבל תנובה
Jes. 36, 9. פני פחת אחד
על־פני האדמה Jer. 8, 2. 16, 4. 25, 26. 35, 7.
Jer. 9, 21. כדמן על־פני השדה
Jer. 26, 19. ויחל את־פני ר״י
Jer. 27, 5. על־פני הארץ
Jer. 28, 16. מעל פני האדמה
Jer. 52, 25. מראי פני־המלך
Thr. 2, 19. נכח פני אדני
Thr. 3, 35. נגד פני עליון
Thr. 4, 16. פני ר״י חלקם
Thr. 4, 16. פני כהנים לא נשאו
Thr. 5, 12. פני זקנים לא נהדרו
Ez. 1, 10. ודמות פניהם פני אדם
Ez. 10, 14. פני האחד פני הכרוב
Ez. 10, 14. ופני השני פני אדם
Ez. 10, 14. והשלישי פני אריה
Ez. 10, 14. והרבעי פני־נשר
Ez. 16, 5. ותשלכי אל־פני השדה
Ez. 29, 5. על־פני השדה תפול
Ez. 32, 4. 33, 27. על־פני השדה
Ez. 34, 6. ועל כל־פני הארץ
Ez. 37, 2. על־פני הבקעה
Ez. 38, 20. על־פני האדמה
Ez. 39, 5. על־פני השדה תפול
Ez. 39, 14. על־פני הארץ
Ez. 40, 15. ועל פני השער
Ez. 40, 44. פני דרך הצפן
Ez. 41, 4. אל־פני ההיכל
Ez. 41, 12. 15. אל־פני הגזרה
Ez. 41, 14. ורחב פני הבית
Ez. 41, 25. אל־פני האולם מהחוץ
Ez. 42, 2. אל־פני ארך אמות
Ez. 42, 3. אתיק אל־פני־אתיק
Ez. 42, 7. אל־פני הלשכות
Ez. 42, 8. על־פני ההיכל
Ez. 42, 10. 13. אל־פני הגזרה
Ez. 42, 10. ואל־פני חבנין לשכות
Ez. 44, 4. אל־פני הבית
Ez. 45, 6. אל־פני תרומת־הקדש
Ez. 45, 6. ואל־פני אחזת העיר
Ez. 47, 1. כי־פני הבית קדים
Ez. 48, 15. 21. על־פני חמשה ועשרים
Ez. 48, 21. אל־פני חמשה ועשרים
Dan. 8, 5. על־פני כל־הארץ
Dan. 9, 13. את־פני ׀ ר״י אלהינו
Hos. 10, 7. כקצף על־פני־מים
Am. 5, 8. 9, 6. וישפכם על־פני הארץ
Am. 9, 8. מעל פני האדמה
Zeph. 1, 2. 3. מעל פני האדמה
Zach. 5, 3. על־פני כל־הארץ
Zach. 7, 2. 8, 21. לחלות את־פני ר״י
Zach. 8, 22. ולחלות את־פני ר״י
Zach. 14, 4. אשר על־פני ירושלם
Mal. 1, 9. חלו־נא פני־אל
pl. constr.: וּפְנֵי
1 Sam. 13, 12. ופני ר״י לא חליתי
2 S. 14, 24. 28. ופני המלך לא ראה
1 Chr. 12, 8. ופני אריה פניהם
Esth. 7, 8. ופני המן חפו
Job. 38, 30. ופני תהום יתלכדו
Ps. 82, 2. ופני רשעים תשאו
Prv. 15, 14. ופני כסילים ירעה אולת
Jes. 3, 15. ופני עניים תטחנו
Ez. 1, 10. ופני אריה על־הימין
Ez. 1, 10. ופני־שור מהשמאול
Ez. 1, 10. ופני־נשר לארבעתן
Ez. 10, 14. ופני השני פני אדם
Ez. 41, 19. ופני אדם אל־התמרה
Ez. 41, 19. ופני־כפיר אל־התמרה
Ez. 41, 21. ופני הקדש המראה
Nah. 2, 11. ופני כלם קבצו פארור
pl. constr.: בְּפְנֵי
Ez. 42, 12. בפני הגדרת
pl. constr.: לְפְנֵי
Gn. 6, 11. הארץ לפני האלהים
Gn. 10, 9 (bis). גבר־ציד לפני ר״י
Gn. 13, 10. לפני ׀ שחת ר״י את־סדם

עמד לפני י״י Gn. 18, 22.
אברהם לפני עם־הארץ Gn. 23, 12.
אשר לפני ממרא Gn. 23, 17.
לפני י״י לפני מותי Gn. 27, 7 (bis).
אשר יברכך לפני מותו Gn. 27, 10.
לתת הצעירה לפני הבכירה Gn. 29, 26.
יעבר־נא אדני לפני עבדו Gn. 33, 14.
לפני מלך־מלך Gn. 36, 31.
בעמדו לפני פרעה Gn. 41, 46.
רחמים לפני האיש Gn. 43, 14.
ויעמדו לפני יוסף Gn. 43, 15.
ויצגם לפני פרעה Gn. 47, 2.
ויעמדהו לפני פרעה Gn. 47, 7.
לא נשאר לפני אדני Gn. 47, 18.
וישם את־אפרים לפני מנשה Gn. 48, 20.
אביך צוה לפני מותו Gn. 50, 16.
ועשיתם לפני פרעה Ex. 4, 21.
וידבר משה לפני י״י Ex. 6, 12.
ויאמר משה לפני י״י Ex. 6, 30.
והשלך לפני־פרעה Ex. 7, 9.
לפני פרעה ולפני עבדיו Ex. 7, 10.
והתיצב לפני פרעה Ex. 8, 16. 9, 13.
ויעמדו לפני פרעה Ex. 9, 10.
לעמד לפני משה Ex. 9, 11.
המפתים האלה לפני פרעה Ex. 11, 10.
לילה לפני העם Ex. 13, 22.
לפני פי החירת Ex. 14, 2.
לפני בעל צפן Ex. 14, 2. 9.
החלך לפני מחנה ישראל Ex. 14, 19.
קרבו לפני י״י Ex. 16, 9.
והנח אתו לפני י״י Ex. 16, 33.
ויניחהו אהרן לפני העדת Ex. 16, 34.
עבר לפני העם Ex. 17, 5.
חתן משה לפני האלהים Ex. 18, 12.
מערב עד־בקר לפני י״י Ex. 27, 21.
את־שמותם לפני י״י Ex. 28, 12.
לזכרן לפני־י״י תמיד Ex. 28, 29.
בבאו לפני י״י Ex. 28, 30.
לפני י״י תמיד Ex. 28, 30.
אל־הקדש לפני י״י Ex. 28, 35.
לרצון להם לפני י״י Ex. 28, 38.
לפני אהל מועד Ex. 29, 10.
ושחטת את־הפר לפני י״י Ex. 29, 11.
המצות אשר לפני י״י Ex. 29, 23.
תנופה לפני י״י Ex. 29, 24. 26.
לריח ניחוח לפני י״י Ex. 29, 25.
אהל־מועד לפני י״י Ex. 29, 42.
לפני הפרכת Ex. 30, 7.
לפני הכפרת Ex. 30, 7.
לפני י״י לדרתיכם Ex. 30, 8.
לזכרון לפני י״י Ex. 30, 16.
ונתתה ממנה לפני העדת Ex. 30, 36.
ובבא משה לפני י״י Ex. 34, 34.
לפני ארון העדת Ex. 40, 5.
לפני פתח משכן Ex. 40, 6.
ערך לחם לפני י״י Ex. 40, 23.
ויעל הנרת לפני י״י Ex. 40, 25.
כאהל מועד לפני הפרכת Ex. 40, 26.
לרצנו לפני י״י Lev. 1, 3.
בן הבקר לפני י״י Lev. 1, 5.
צפנה לפני י״י Lev. 1, 11.
יקריבנו לפני י״י Lev. 3, 1.
והקריב אתו לפני י״י Lev. 3, 7.
לפני אהל מועד Lev. 3, 8. 13. 4, 14.
והקריבו לפני Lev. 3, 12.
אהל מועד לפני י״י Lev. 4, 4.
את־הפר לפני י״י Lev. 4, 4.
לפני י״י את־פני פרכת Lev. 4, 6.
קטרת הסמים לפני י״י Lev. 4, 7.
על־ראש הפר לפני י״י Lev. 4, 15.
ושחט את־הפר לפני י״י Lev. 4, 15.
לפני י״י את פני הפרכת Lev. 4, 17.
אשר לפני י״י Lev. 4, 18.
וישחט את־העלה לפני י״י Lev. 4, 24.
וכפר עליו הכהן לפני י״י Lev. 5, 26.

לפני י״י אל־פני המזבח Lev. 6, 7.
תשחט החטאת לפני י״י Lev. 6, 18.
תנופה לפני י״י Lev. 7, 30.
המצות אשר ׀ לפני י״י Lev. 8, 26.
תנופה לפני י״י Lev. 8, 27.
תנופה לפני י״י Lev. 8, 29. 9, 21. 10, 15. 14, 12. 24. 23, 20.
והקרב לפני י״י Lev. 9, 2.
לזבח לפני י״י Lev. 9, 4.
ויעמדו לפני י״י Lev. 9, 5.
ויקריבו לפני י״י Lev. 10, 1.
וימתו לפני י״י Lev. 10, 2.
לכפר עליהם לפני י״י Lev. 10, 17.
ואת־עלתם לפני י״י Lev. 10, 19.
והקריבו לפני י״י Lev. 12, 7.
ואתם לפני י״י Lev. 14, 11.
שבע פעמים לפני י״י Lev. 14, 16. 27.
וכפר עליו הכהן לפני י״י Lev. 14, 18.
אהל מועד לפני י״י Lev. 14, 23.
לכפר עליו לפני י״י Lev. 14, 29.
על המטהר לפני י״י Lev. 14, 31.
ובא ׀ לפני י״י Lev. 15, 14.
לפני י״י מזובו Lev. 15, 15.
הכהן לפני י״י Lev. 15, 30.
בקרבתם לפני־י״י Lev. 16, 1.
והעמיד אתם לפני י״י Lev. 16, 7.
לפני י״י לכפר עליו Lev. 16, 10.
המזבח אשר לפני־י״י Lev. 16, 18.
לפני י״י תטהרו Lev. 16, 30.
לפני משכן י״י Lev. 17, 4.
לפני בהמה לרבעה Lev. 18, 23.
באיל האשם לפני י״י Lev. 19, 22.
לפני י״י לרצנכם Lev. 23, 11.
לפני י״י אלהיכם Lev. 23, 28. 40.
מערב עד־בקר לפני י״י Lev. 24, 3.
לפני י״י תמיד Lev. 24, 4.
הטהר לפני י״י Lev. 24, 6.
יערכנו לפני י״י תמיד Lev. 24, 8.
ונגפתם לפני איביכם Lev. 26, 17.
תקומה לפני איביכם Lev. 26, 37.
והעמידו לפני הכהן Lev. 27, 8.
הבהמה לפני הכהן Lev. 27, 11.
ואביהוא לפני י״י Num. 3, 4.
אש זרה לפני י״י Num. 3, 4.
לפני אהרן הכהן Num. 3, 6.
לפני אהל מועד Num. 3, 7. 8, 9.
לפני המשכן קדמה Num. 3, 38.
לפני אהל־מועד מזרחה Num. 3, 38.
והעמדה לפני י״י Num. 5, 16.
האשה לפני י״י Num. 5, 18. 30.
את־המנחה לפני י״י Num. 5, 25.
והקריב הכהן לפני י״י Num. 6, 16.
תנופה לפני י״י Num. 6, 20. 8, 11. 21.
את־קרבנם לפני י״י Num. 7, 3.
לפני המשכן Num. 7, 3.
קרבנם לפני המזבח Num. 7, 10.
אל־הלוים לפני י״י Num. 8, 10.
לפני אהרן ולפני בניו Nu. 8, 13. 22.
לפני משה ולפני אהרן Num. 9, 6.
לפני י״י אלהיכם Num. 10, 9.
לזכרון לפני אלהיכם Num. 10, 10.
לפני צען מצרים Num. 13, 22.
על־פניהם לפני כל־קהל Num. 14, 5.
במגפה לפני י״י Num. 14, 37.
ולא תנגפו לפני איביכם Nu. 14, 42.
כגר יהיה לפני י״י Num. 15, 15.
לפני י״י על־שגגתם Num. 15, 25.
בחטאה בשגגה לפני י״י Nu. 15, 28.
ויקמו לפני משה Num. 16, 2.
לפני י״י מחר Num. 16, 7.
לפני העדה לשרתם Num. 16, 9.
עדתך היו לפני י״י Num. 16, 16.
והקרבתם לפני י״י Num. 16, 17.
כי־הקריבם לפני־י״י Num. 17, 3.
להקטיר קטרת לפני י״י Num. 17, 5.
לפני העדות אשר אועד Nu. 17, 19.
המטה לפני י״י Num. 17, 22.
מטה אהרן לפני העדות Nu. 17, 25.

לפני אהל העדת Num. 18, 2.
ברית מלח עולם הוא לפני י״י Num. 18, 19.
בגוע אחינו לפני י״י Num. 20, 3.
אש־זרה לפני י״י Num. 26, 61.
לפני משה ולפני אלעזר Num. 27, 2.
משפטן לפני י״י Num. 27, 5.
לפני אלעזר הכהן Num. 27, 19. 22.
במשפט האורים לפני י״י Nu. 27, 21.
לכפר על־נפשתינו לפני י״י Nu. 31, 50.
לבני־ישראל לפני י״י Num. 31, 54.
לפני עדת ישראל Num. 32, 4.
לפני בני ישראל Num. 32, 17.
לפני י״י למלחמה Num. 32, 20. 27.
את־החירדן לפני י״י Num. 32, 21.
הארץ לפני י״י Num. 32, 22.
לאחזה לפני י״י Num. 32, 22.
למלחמה לפני י״י Num. 32, 29.
לפני י״י ארץ כנען Num. 32, 32.
ויחנו לפני מגדל Num. 33, 7.
בהרי העברים לפני נבו Num. 33, 47.
לפני העדה למשפט Num. 35, 12.
לפני משה ולפני הנשאים Nu. 36, 1.
ולא תנגפו לפני איביכם Dt. 1, 42.
ותשבו ותבכו לפני י״י Dt. 1, 45.
תעברו לפני אחיכם Dt. 3, 18.
יעבר לפני העם Dt. 3, 28.
לפני י״י אלהיך בחרב Dt. 4, 10.
לפני בני ישראל Dt. 4, 44.
לפני י״י אלהינו Dt. 6, 25.
לפני בני ענק Dt. 9, 2.
ואתנפל לפני י״י Dt. 9, 18. 25.
לעמוד לפני י״י Dt. 10, 8.
לך למסע לפני העם Dt. 10, 11.
ואכלתם־שם לפני י״י Dt. 12, 7.
ושמחתם לפני י״י Dt. 12, 12.
כי אם־לפני י״י אלהיך Dt. 12, 18.
ושמחת לפני י״י אלהיך Dt. 12, 18.
ואכלת לפני ׀ י״י אלהיך Dt. 14, 23.
ואכלת שם לפני י״י אלהיך Dt. 14, 26.
לפני י״י אלהיך תאכלנו Dt. 15, 20.
ושמחת לפני ׀ י״י אלהיך Dt. 16, 11.
העמדים שם לפני י״י Dt. 18, 7.
לפני י״י לפני הכהנים Dt. 19, 17.
לפני זקני העיר Dt. 22, 17.
כי־תועבה הוא לפני י״י Dt. 24, 4.
ולך תהיה צדקה לפני י״י Dt. 24, 13.
לפני מזבח י״י אלהיך Dt. 26, 4.
לפני ׀ י״י אלהיך Dt. 26, 5. 13. 27, 7.
והשתחויתם לפני י״י אלהיך Dt. 26, 10.
נגף לפני איביך Dt. 28, 25.
כלכם לפני י״י אלהיכם Dt. 29, 9.
לפני י״י אלהינו Dt. 29, 14.
בני ישראל לפני מותו Dt. 33, 1.
חמשים לפני אחיכם Jos. 1, 14.
ועברו לפני העם Jos. 3, 6.
וילכו לפני העם Jos. 3, 6.
הארון הברית לפני העם Jos. 3, 14.
עברו לפני ארון י״י אלהיכם Jos. 4, 5.
והכהנים לפני העם Jos. 4, 11.
חמשים לפני בני ישראל Jos. 4, 12.
עברו לפני י״י למלחמה Jos. 4, 13.
היובלים לפני הארון Jos. 6, 4.
לפני ארון י״י Jos. 6, 6. 7.
שופרות היובלים לפני י״י Jos. 6, 8.
חלך לפני הכהנים Jos. 6, 9.
לפני ארון י״י Jos. 6, 13.
ארור האיש לפני י״י Jos. 6, 26.
לפני אנשי העי Jos. 7, 4.
וירדפום לפני השער Jos. 7, 5.
לפני ארון י״י Jos. 7, 6.
ערף לפני איביו Jos. 7, 8.
לקום לפני איביהם Jos. 7, 12.
ערף יפנו לפני איביהם Jos. 7, 12.
לקום לפני איביך Jos. 7, 13.
ויצקם לפני י״י Jos. 7, 23.
לפני העם העי Jos. 8, 10.
למועד לפני הערבה Jos. 8, 14.

כתב לפני בני ישראל Jos. 8, 32.
ויהמם י״י לפני ישראל Jos. 10, 10.
לפני בני ישראל Jos. 10, 12.
חללים לפני ישראל Jos. 11, 6.
לפני אלעזר הכהן Jos. 17, 4.
לפני י״י אלהינו Jos. 18, 6.
גורל לפני י״י בשלה Jos. 18, 8.
גורל בשלה לפני י״י Jos. 18, 10.
בגורל ׀ בשלה לפני י״י Jos. 19, 51.
עמדו לפני העדה Jos. 20, 6. 9.
אשר לפני משכנו Jos. 22, 29.
ויתיצבו לפני האלהים Jos. 24, 1.
לעמד לפני אויביהם Jud. 2, 14.
לפי־חרב לפני ברק Jud. 4, 15.
לפני בני ישראל Jud. 4, 23.
ויכנע מדין לפני Jud. 8, 28.
לפני בעלי שכם Jud. 9, 39.
לפני י״י במצפה Jud. 11, 11.
ויבכו לפני־י״י Jud. 20, 23.
וישבו שם לפני י״י Jud. 20, 26.
ושלמים לפני י״י Jud. 20, 26.
בנימן לפני ישראל Jud. 20, 35.
עד־הערב לפני האלהים Jud. 21, 2.
להתפלל לפני י״י 1 Sam. 1, 12.
את־נפשי לפני י״י 1 Sam. 1, 15.
לפני בת־בליעל 1 Sam. 1, 16.
וישתחוו לפני י״י 1 Sam. 1, 19.
והתהלל לפני־משיחי 1 Sam. 2, 35.
משרת את־י״י לפני עלי 1 Sam. 3, 1.
ויגף ישראל לפני פלשתים 1 S. 4, 2.
היום לפני פלשתים 1 Sam. 4, 3.
נס ישראל לפני פלשתים 1 S. 4, 17.
לפני ארון י״י 1 Sam. 5, 3. 4.
לפני י״י האלהים 1 Sam. 6, 20.
וישפכו ׀ לפני י״י 1 Sam. 7, 6.
ויגפו לפני ישראל 1 Sam. 7, 10.
ורצו לפני מרכבתו 1 Sam. 8, 11.
לפני בוא שאול לאמר 1 Sam. 9, 15.
וישם ׀ לפני שאול 1 Sam. 9, 24.
התיצבו לפני י״י 1 Sam. 10, 19.
וינח לפני י״י 1 Sam. 10, 25.
לפני י״י בגלגל 1 Sam. 11, 15.
שלמים לפני י״י 1 Sam. 11, 15.
ואשפטה אתכם לפני י״י 1 S. 12, 7.
ויפלו לפני יונתן 1 Sam. 14, 13.
לפני י״י בגלגל 1 Sam. 15, 33.
ויעברהו לפני שמואל 1 Sam. 16, 8.
שבעת בניו לפני שמואל 1 S. 16, 10.
ויביאהו לפני שאול 1 Sam. 17, 57.
ויצא ויבא לפני העם 1 Sam. 18, 13.
גם־הוא לפני שמואל 1 Sam. 19, 24.
ויאמר ׀ לפני יהונתן 1 Sam. 20, 1.
ומה־חטאתי לפני אביך 1 S. 20, 1.
נעצר לפני י״י 1 Sam. 21, 8.
שניהם ברית לפני י״י 1 Sam. 23, 18.
וילכו זיפה לפני שאול 1 Sam. 23, 24.
ארורים הם לפני י״י 1 Sam. 26, 19.
ותגש לפני־שאול 1 Sam. 28, 25.
נהגו לפני המקנה החוא 1 S. 30, 20.
לפני עבדי דוד 2 Sam. 2, 17.
כי ׀ אם־לפני הבריאך 2 Sam. 3, 13.
וספדו לפני אבנר 2 Sam. 3, 31.
כנפול לפני בני־עולה נפלת 2 S. 3, 34.
כי אם־לפני בוא השמש 2 S. 3, 35.
ברית בחברון לפני י״י 2 Sam. 5, 3.
ואחיו הלך לפני הארון 2 Sam. 6, 4.
משחקים לפני י״י 2 Sam. 6, 5.
מכרכר בכל־עז לפני י״י 2 S. 6, 14.
מפזז ומכרכר לפני י״י 2 S. 6, 16.
עלות לפני י״י ושלמים 2 S. 6, 17.
אל־מיכל לפני י״י 2 Sam. 6, 21.
ושחקתי לפני י״י 2 Sam. 6, 21.
וישב לפני י״י 2 Sam. 7, 18.
כי נגף לפני ישראל 2 Sam. 10, 15.
כי נגפו לפני ישראל 2 Sam. 10, 19.
ארצה לפני המלך 2 Sam. 14, 33.
הלוא לפני בנו 2 Sam. 16, 19.
עבדתי לפני אביך 2 Sam. 16, 19.

לפני עבדי דוד 2 Sam. 18, 7. 9.
ויבא כל־העם לפני המלך 2 S. 19, 9.
וצלחו הירדן לפני המלך 2 S. 19, 18.
בן־גרא נפל לפני המלך 2 S. 19, 19.
ויקיעם בהר לפני י״י 2 Sam. 21, 9.
ושרי החיל לפני המלך 2 S. 24, 4.
נסך לפני־צריך 2 Sam. 24, 13.
ועמדה לפני המלך 1 Reg. 1, 2.
ויבא לפני המלך 1 Reg. 1, 23.
ותבא לפני המלך 1 Reg. 1, 28.
ותעמד לפני המלך 1 Reg. 1, 28.
ויבאו לפני המלך 1 Reg. 1, 32.
ארון אדני י״י לפני דוד 1 Rg. 2, 26.
לפני י״י עד־עולם 1 Reg. 2, 45.
ויעמד ׀ לפני ארון ברית 1Reg. 3, 15.
ותדברנה לפני המלך 1 Rg. 3, 22.
ויביאו החרב לפני המלך 1Rg. 3, 24.
ברתּוקות זהב לפני הדביר 1Rg. 6, 21.
לפני הדביר 1 Rg. 7, 49.
לפני הארון מזבחים 1 Reg. 8, 5.
לפני מזבח י״י 1 Reg. 8, 22.
לפני מזבחך 1 Reg. 8, 31.
לפני אויב אשר יחטאו 1Reg. 8, 33.
ונתתם לפני אויב 1 Reg. 8, 46.
לפני שביהם ורחמום 1 Reg. 8, 50.
אשר התחננתי לפני י״י 1 Reg. 8, 59.
זבחים זבח לפני י״י 1 Reg. 8, 62.
לפני בית־י״י 1 Reg. 8, 64.
אשר לפני י״י 1 Reg. 8, 64.
לפני י״י אלהינו שבעת 1 Reg. 8, 65.
והקטיר אתו אשר לפני י״י 1Rg. 9, 25.
לפני האחד עד־דן 1 Reg. 12, 30.
וירק לפני אחאב 1 Reg. 18, 46.
ועמדת בהר לפני י״י 1 Reg. 19, 11.
ומשבר סלעים לפני י״י 1 Rg. 19, 11.
ויעמד לפני י״י 1 Reg. 22, 21.
לפני מאה איש 2 Reg. 4, 43.
לפני אדניו ונשא פנים 2 Rg. 5, 1.
ותהי לפני אשת נעמן 2 Reg. 5, 2.
לפני הנביא אשר בשמרון 2 Rg. 5, 3.
הרגו לפני המזבחות 2 Reg. 11, 18.
ויגנף יהודה לפני ישראל 2Rg. 14, 12.
הנחשת אשר לפני י״י 2 Rg. 16, 14.
לפני המזבח הזה 2 Reg. 18, 22.
ויפרשהו חזקיהו לפני י״י 2Rg. 19, 14.
ויתפלל חזקיהו לפני י״י 2 Rg. 19, 15.
ושדפה לפני קמה 2 Reg. 19, 26.
ויקראהו שפן לפני המלך 2Rg. 22, 10
ויכרת את־הברית לפני י״י 2Rg. 23, 3.
לפני משכן אהל 1 Chr. 6, 17.
בחברון לפני י״י 1 Chr. 11, 3.
משחקים לפני האלהים 1 Chr. 13, 8.
לפני ארון האלהים 1 Chr. 15, 24.
ושלמים לפני האלהים 1 Chr. 16, 1.
ויתן לפני ארון י״י 1 Chr. 16, 4.
לפני ארון ברית 1 Chr. 16, 6.
לפני ארון בריתי־י״י 1 Chr. 16, 37.
לפני הארון תמיד 1 Chr. 16, 37.
לפני משכן י״י 1 Chr. 16, 39.
וישב לפני י״י 1 Chr. 17, 16.
ויחנו לפני מדבא 1 Chr. 19, 7.
לפני ארם למלחמה 1 Chr. 19, 14.
כי נגפו לפני ישראל 1 Chr. 19, 16. 19.
לרב לפני מותו 1 Chr. 22, 5.
לפני י״י ולפני עמו 1 Chr. 22, 18.
לפני י״י לשרתו 1 Chr. 23, 13.
עליהם תמיד לפני י״י 1 Chr. 23, 31.
ואביהוא לפני אביהם 1 Chr. 24, 2.
לפני המלך והשרים 1 Chr. 24, 6.
לפני דויד המלך וצדוק 1 Chr. 24, 31.
ויאכלו וישתו לפני י״י 1 Chr. 29, 22.
שם לפני משכן י״י 2 Chr. 1, 5.
מזבח הנחשת לפני י״י 2 Chr. 1, 6.
ואצאה לפני העם־הזה 2 Chr. 1, 10.
ויעש לפני הבית עמודים 2Chr. 3, 15.
לפני הדביר 2 Chr. 4, 20.
הנועדים עליו לפני הארון 2Chr. 5, 6.
ויעמד לפני מזבח י״י 2 Chr. 6, 12.

לפני מזבחך בבית 2 Chr. 6, 22.
עמך ישראל לפני אויב 2 Chr. 6, 24.
ונתתם לפני אויב 2 Chr. 6, 36.
זבחים זבח לפני י״י 2 Chr. 7, 4.
לפני בית־י״י 2 Chr. 7, 7.
אשר בנה לפני האולם 2 Chr. 8, 12.
לפני שלמה אביו 2 Chr. 10, 6.
להתחזק לפני ממלכת י״י 2Chr. 13, 8.
ויהיו לפני יהודה 2 Chr. 13, 13.
וכל־ישראל לפני אביה 2 Chr. 13, 15.
לפני אסא ולפני יהודה 2 Chr. 14, 11.
לפני־י״י ולפני מחנהו 2 Chr. 14, 12.
ויצא לפני אסא 2 Chr. 15, 2.
לפני אולם י״י 2 Chr. 15. 8.
ויצא הרוח ויעמד
לפני י״י 2 Chr. 18, 20.
לפני החצר החדשה 2 Chr. 20, 5.
נעמדה לפני הבית הזה 2 Chr. 20, 9.
לפני ההמון הרב הזה 2 Chr. 20, 12.
וכל־יהודה עמדים
לפני י״י 2 Chr. 20, 13.
נפלו לפני י״י 2 Chr. 20, 18.
בצאת לפני החלוץ 2 Chr. 20, 21.
הרגו לפני המזבחות 2 Chr. 23, 17.
הביאו לפני המלך 2 Chr. 24, 14.
יכשילך האלהים לפני
אויב 2 Chr. 25, 8.
ויגנף יהודה לפני ישראל 2Chr. 25, 22
לפני הכהנים בבית י״י 2 Chr. 26, 19.
הכין דרכיו לפני י״י 2 Chr. 27, 6.
ויצא לפני הצבא 2 Chr. 28, 9.
לפני השרים וכל־הקהל 2Chr. 28, 14.
והנם לפני מזבח י״י 2 Chr. 29, 19.
לפני המלך והקהל 2 Chr. 29, 23.
לפני שוביהם 2 Chr. 30, 9.
והאמת לפני י״י אלהיו 2 Chr. 31, 20.
לפני מזבח אחד 2 Chr. 32, 12.
ויקרא־בו שפן לפני
המלך 2 Chr. 33, 18.
והפסלים לפני הכנעו 2 Chr. 34, 19.
אשר קראו לפני מלך 2 Chr. 34, 24.
ויכרת את־הברית
לפני י״י 2 Chr. 34, 31.
לפני המלך ויועצוו Esr. 7, 28.
להתענות לפני אלהינו Esr. 8, 21.
תשקלו לפני שרי Esr. 8, 29.
לפני מלכי פרס Esr. 9, 9.
לפני בית האלהים Esr. 10, 1.
לפני אלהי השמים Neh. 1, 4.
לפני האיש הזה Neh. 1, 11.
ויטב לפני־המלך Neh. 2, 6.
ויאמר ׀ לפני אחיו Neh. 3, 34.
אשר לפני שער־המים Neh. 8, 1.
לפני הקהל Neh. 8, 2.
לפני הרחוב Neh. 8, 3.
אשר ׀ לפני שער Neh. 8, 3.
לפני השבת Neh. 13, 19.
לפני המלך בכתר Esth. 1, 11.
לפני כל־ידעי דת ודין Esth. 1, 13.
לפני המלך והשרים Esth. 1, 16.
לפני המלך אחשורוש Esth. 1, 19.
לפני חצר בית־הנשים Esth. 2, 11.
לפני המלך Esth. 2, 23. 6, 1. 7, 9. 8, 1. 9, 11. 25.
הוא הגורל לפני המן Esth. 3, 7.
לפני שער־המלך Esth. 4, 2. 6.
ויטב הדבר לפני המן Esth. 5, 14.
ותדבר לפני המלך Esth. 8, 3.
ותפל לפני רגליו Esth. 8, 3.
ותעמד לפני המלך Esth. 8, 4.
וכשר הדבר לפני המלך Esth. 8, 5.
לפני לחמי אנחתי Job. 3, 24.
ידכאום לפני־עש Job. 4, 19.
רטב הוא לפני־שמש Job. 8, 16.
ותגרע שיחה לפני־אל Job. 15, 4.
יהיו כחבן לפני רוח Job. 21, 18.
ולא נכר־שוע לפני־דל Job. 34, 19.
לפני אבימלך Ps. 34, 1.

כמץ לפני־רוח Ps. 35, 5.
להתהלך לפני אלהים Ps. 56, 14.
ישב עוכם לפני אלהים Ps. 61, 8.
יעלצו לפני אלהים Ps. 68, 4.
לפני־שמש ינון שמו Ps. 72, 17.
לפני אפרים ׀ ובנימן Ps. 80, 3.
כקש לפני־רוח Ps. 83, 14.
נברכה לפני־י״י עשנו Ps. 95, 6.
לפני י״י ׀ כי בא Ps. 96, 13. 98, 9.
הריעו לפני ׀ המלך י״י Ps. 98, 6.
לפני כל־שוביהם Ps. 106, 46.
אתהלך לפני י״י Ps. 116, 9.
לפני קרתו מי יעמר Ps. 147, 17.
רך ויחיד לפני אמי Prv. 4, 3.
לפני גבעות חוללתי Prv. 8, 25.
יש דרך ישר לפני־איש Prv. 14, 12. 16, 25.
שחו רעים לפני טובים Prv. 14, 19.
לפני־שבר גאון Prv. 16, 18.
ערב ערבה לפני רעהו Prv. 17, 18.
לפני־שבר יגבה לב Prv. 18, 12.
לפני־מלכים יתיצב Prv. 22, 29.
בל־יתיצב לפני חשכים Prv. 22, 29.
הגו רשע לפני־מלך Prv. 25, 5.
אל־תתהדר לפני מלך Prv. 25, 6.
מהשפילך לפני נדיב Prv. 25, 7.
צדיק מט לפני רשע Prv. 25, 26.
ומי יעמד לפני קנאה Prv. 27, 4.
לטוב לפני האלהים Eccl. 2, 26.
להוציא דבר לפני האלהים Eccl. 5, 1.
ואל־תאמר לפני המלאך Eccl. 5, 5.
טוב לפני האלהים Eccl. 7, 26.
לפני מלך אשור Jes. 8, 4.
כמץ חרים לפני־רוח Jes. 17, 13.
כי־לפני קציר Jes. 18, 5.
כי לישבים לפני י״י Jes. 23, 18.
ויפרשהו חזקיהו לפני י״י Jes. 37, 14.
ושדמה לפני קמה Jes. 37, 27.
לפני גזזיה נאלמה Jes. 53, 7.
לפני איביהם נאם־י״י Jer. 15, 9.
אפיצם לפני אויב Jer. 18, 17.
לפני איביהם Jer. 19, 7.
לפני היכל י״י Jer. 24, 1.
לפני ׀ בני בית־הרכבים Jer. 35, 4.
תפל תחנתם לפני י״י Jer. 36, 7.
קראו צום לפני י״י Jer. 36, 9.
תחנתי לפני המלך Jer. 38, 26.
לפני הכשדים אשר ׀ באו Jer. 40, 10.
לפני איביהם ולפני Jer. 49, 37.
כעתודים לפני־צאן Jer. 50, 8.
עמד לפני מלך־בבל Jer. 52, 12.
הלכו שבי לפני צר Thr. 1, 5.
בלא־כח לפני רודף Thr. 1, 6.
לפני גלוליכם Ez. 6, 4.
לפני גלוליהם Ez. 6, 5.
הזקנים אשר לפני הבית Ez. 9, 6.
לפני הרגך Ez. 28, 9.
לפני מלכים נתתיך Ez. 28, 17.
לפני בוא הפליט Ez. 33, 22.
וגבול לפני התאות Ez. 40, 12.
על־לפני אלם Ez. 40, 15.
לפני החצר הפנימי Ez. 40, 19.
לפני הבית Ez. 40, 47.
השלחן אשר לפני י״י Ez. 41, 22.
והקרבתם לפני י״י Ez. 43, 24.
לאכול־לחם לפני י״י Ez. 44, 3.
לפני גלוליהם Ez. 44, 12.
ובחדשים לפני י״י Ez. 46, 3.
ובבוא עם־הארץ לפני י״י Ez. 46, 9.
יעמדו לפני המלך Dan. 1, 5.
לפני שר הסריסים Dan. 1, 9.
לפני נבכדנצר Dan. 1, 18.
ויעמדו לפני המלך Dan. 1, 19. 2, 2.
עמד לפני האבל Dan. 8, 3. 6.
ומפיל תחנתי לפני י״י Dan. 9, 20.
ולהתענות לפני אלהיך Dan. 10, 12.
נתן קולו לפני חילו Joel 2, 11.
לפני בוא יום י״י Joel 3, 4.

שנתים לפני הרעש Am. 1, 1.
בשבי לפני איביהם Am. 9, 4.
לפני זעמו מי יעמוד Nah. 1, 6.
לפני מלאך י״י Zach. 3, 1.
ועמד לפני המלאך Zach. 3, 3.
לפני יהושע Zach. 3, 9.
לפני זרבבל למישור Zach. 4, 7.
לפני הימים ההם Zach. 8, 10.
כמזרקים לפני המזבח Zach. 14, 20.
לפני בוא יום י״י Mal. 3, 23.

pl. constr.: וְלִפְנֵי

לפני פרעה ולפני עבדיו Ex. 7, 10.
ולפני הכפרת Lev. 16, 14. 15.
ולפני עור לא תתן Lev. 19, 14.
לפני אהרן ולפני בניו Num. 8, 13. 22.
לפני משה ולפני אהרן Num. 9, 6.
ולפני אלעזר הכהן Num. 27, 2. 21.
ולפני הנשאים Num. 27, 2.
ולפני כל־העדה Num. 27, 19. 22.
לפני משה ולפני הנשאים Num. 36, 1.
ולפני ׀ יהושע בן־נון Jos. 17, 4.
ולפני הנשאים לאמר Jos. 17, 4.
לפני־שאול ולפני עבדיו 1 S. 28, 25.
ולפני הדביר 1 Reg. 6, 20.
לפני י״י ולפני עמו 1 Chr. 22, 18.
לפני אסא ולפני יהודה 2 Chr. 14, 11.
לפני־י״י ולפני מחנהו 2 Chr. 14, 12.
ולפני מזה אלישיב Neh. 13, 4.
ולפני כל־חציר יריבש Job. 8, 12.
ולפני גבעות חוללת Job. 15, 7.
ולפני ירח דור דורים Ps. 72, 5.
ולפני י״י ישפך שיחו Ps. 102, 1.
ולפני כבוד ענוה Prv. 15, 33.
ולפני כשלון גבה רוח Prv. 16, 18.
ולפני התגלע הריב נטוש Prv. 17, 14.
ולפני כבוד ענוה Prv. 18, 12.
ולפני גדולים ינחנו Prv. 18, 16.
ולפני יום Jes. 48, 7.
לפניכם ולפני אבותיכם Jer. 44, 10.
ולפני ׀ מבקשי נפשם Jer. 49, 37.
ולפני הלשכות Ez. 42, 4.

pl. constr.: מִלִּפְנֵי

ויצא קין מלפני י״י Gn. 4, 16.
מלפני פרעה Gn. 41, 46.
ויצא מלפני פרעה Gn. 47, 10.
בני־ישראל מלפני משה Ex. 35, 20.
ויקחו מלפני משה Ex. 36, 3.
ותצא אש מלפני י״י Lev. 9, 24. 10, 2.
מעל המזבח מלפני י״י Lev. 16, 12.
יצא הקצף מלפני י״י Num. 17, 11.
את־כל המטה מלפני י״י Num. 17, 24.
את־המטה מלפני י״י Num. 20, 9.
מלפני הכהנים הלוים Dt. 17, 18.
מלפני מלככם 1 Sam. 8, 18.
וירא שאול מלפני דוד 1 S. 18, 12.
המוסרים מלפני י״י 1 Sam. 21, 7.
מלפני מזבח י״י 1 Reg. 8, 54.
עצי היער מלפני י״י 1 Chr. 16, 33.
וינס ארם מלפני ישראל 1Chr. 19, 18.
מלפני אהל מועד 2 Chr. 1, 13.
קצף מלפני י״י 2 Chr. 19, 2.
מלפני עמך ישראל 2 Chr. 20, 7.
מלפני אלהי אבתיו 2 Chr. 33, 12.
ולא נכנע מלפני י״י 2 Chr. 33, 23.
ותכנע ׀ מלפני האלהים 2 Chr. 34, 27.
לא נכנע מלפני ירמיהו 2 Chr. 36, 12.
מלפני בית האלהים Esr. 10, 6.
מלפני המלך והמלכה Esth. 7, 6.
ויצא ׀ מלפני המלך Esth. 8, 15.
נמסו מלפני י״י Ps. 97, 5.
מלפני אדון כל־הארץ Ps. 97, 5.
מלפני אלוה יעקב Ps. 114, 7.
מלפני אדון חולי Ps. 114, 7.
איננו ירא מלפני אלהים Eccl. 8, 13.
שיצא מלפני השליט Eccl. 10, 5.
מלפני השער התחתונה Ez. 40, 19.
הרשישה מלפני י״י (bis). Jon. 1, 3.

כי־מלפני י״י הוא בורח Jon. 1, 3.

pl. constr.: וּמִלִּפְנֵי

ומלפני כל־ההמון 2 Chr. 32, 7.

pl. constr.: מִפְּנֵי

מפני י״י אלהים Gn. 3, 8.
מפני מי המבול Gn. 7, 7.
מפני שרי גברתי Gn. 16, 8.
מפני בנות חת Gn. 27, 46.
בברחך מפני עשו Gn. 35, 1.
בברחו מפני אחיו Gn. 35, 7.
מפני יעקב אחיו Gn. 36, 6.
מפני מקניהם Gn. 36, 7.
מפני הרעב ההוא Gn. 41, 31.
וארץ כנען מפני הרעב Gn. 47, 13.
ויקצו מפני בני ישראל Ex. 1, 12.
ויברח משה מפני פרעה Ex. 2, 15.
שמעתי מפני נגשיו Ex. 3, 7.
תשחת הארץ מפני הערב Ex. 8, 20.
לפני משה מפני השחין Ex. 9, 11.
תיראון מפני י״י אלהים Ex. 9, 30.
אנוסה מפני ישראל Ex. 14, 25.
מפני אשר ירד עליו Ex. 19, 18.
מפני שיבה תקום Lev. 19, 32.
ויישן מפני חדש Lev. 26, 10.
משה ואהרן מפני הקהל Num. 20, 6.
מפני העם מאד Num. 22, 3.
מפני בני ישראל Num. 22, 3.
מפני ישבי הארץ Num. 32, 17.
ויסעו מפני החירת Num. 33, 8.
לא תגורו מפני־איש Dt. 1, 17.
כי יראתם מפני האש Dt. 5, 5.
כי יגרתי מפני האף Dt. 9, 19.
מפני רע מעלליך Dt. 28, 20.
מפני ארון ברית־י״י Jos. 4, 7.
מפני בני־ישראל Jos. 5, 1 (bis).
מפני בני ישראל Jos. 6, 1.
בנוסם מפני ישראל Jos. 10, 11.
אוריש מפני בני ישראל Jos. 13, 6.
מפני לחציהם ודחקיהם Jud. 2, 18.
מפני י״י Jud. 5, 5.
זה סיני מפני י״י Jud. 5, 5.
מפני מדין עשו־להם Jud. 6, 2.
מאד מפני מדין Jud. 6, 6.
להניס מפני מדין Jud. 6, 11.
וישב שם מפני אבימלך Jud. 9, 21.
ויברח יפתח מפני אחיו Jud. 11, 3.
מפני עמו ישראל Jud. 11, 23.
מפני בני ישראל Jud. 11, 33.
ויראו מפני פלשתים 1 Sam. 7, 7.
לרא מפני דוד עוד 1 Sam. 18, 29.
ויפטר מפני שאול 1 Sam. 19, 10.
ויברח ביום־ההוא מפני 1 S. 21, 11.
מפני אכיש מלך־גת 1 Sam. 21, 13.
נחפזו ללכת מפני שאול 1 Sam. 23, 26.
איש מפני אדניו 1 Sam. 25, 10.
ישראל מפני פלשתים 1 Sam. 31, 1.
מפני עמך אשר פדית 2 Sam. 7, 23.
ויינסו מפני אבישי 2 Sam. 10, 14.
ויינס ארם מפני ישראל 2 S. 10, 18.
פליטה מפני אבשלם 2 Sam. 15, 14.
והעם נס מפני פלשתים 1 S. 23, 11.
ואדניהו ירא מפני שלמה 1 Rg. 1, 50.
בברחו מפני אבשלום 1 Reg. 2, 7.
ויראו מפני המלך 1 Reg. 3, 28.
מפני המלחמה אשר סבבהו 1 Reg. 5, 17.
לשרת מפני העגן 1 Reg. 8, 11.
ברח מפני שלמה 1 Reg. 12, 2.
הורישו י״י מפני בני ישראל 1 Rg 14, 24
הורישו י״י מפני בני ישראל 1 Rg. 21, 26
הוא וכל־ישראל מפני חזאל 2 Reg. 9, 14.
מפני עתליהו ולא הומתו 2 Rg. 11, 2.
אתם מפני בני ישראל 2 Rg. 16, 3.
מפני מלך אשור 2 Reg. 16, 18.
מפני בני ישראל 2 Rg. 17, 8. 21, 2. 9.
אל־תירא מפני הדברים 2 Rg. 19, 6.

ותכנע ׀ מפני י״י 2 Reg. 22, 19.
כי יראו מפני כשדים 2 Rg. 25, 26.
איש־ישראל מפני פלשתים 1 Chr. 10, 1.
והעם נסו מפני פלשתים 1 Chr. 11, 13.
מפני שאול בן־קיש 1 Chr. 12, 1.
מפני עמך אשר־פדית 1 Chr. 17, 21.
וינוסו גם־הם מפני אבשי 1 Chr 19, 15
נספה מפני־צריך 1 Chr. 21, 12.
מפני חרב מלאך י״י 1 Chr. 21, 30.
לשרת מפני הענן 2 Chr. 5, 14.
ברח מפני שלמה 2 Chr. 10, 2.
אל־ירושלם מפני שישק 2 Chr. 12, 5.
וינוסו בני־ישראל מפני 2 Chr. 13, 16.
מפני ההמון הרב הזה 2 Chr. 20, 15.
מפני עתליהו 2 Chr. 22, 11.
מפני בני ישראל 2 Chr. 28, 3. 33, 2. 9.
מפני מלך אשור 2 Chr. 32, 7.
מפני יראת אלהים Neh. 5, 15.
אור קרוב מפני־חשך Job. 17, 13.
גורו לכם ׀ מפני־חרב Job. 19, 29.
לא נצמתי מפני־חשך Job. 23, 17.
מפני גאון רעים Job. 35, 12.
לא נערך מפני־חשך Job. 37, 19.
ולא ישוב מפני־חרב Job. 39, 22.
בברחו מפני ׀ אבשלום Ps. 3, 1.
מפני רשעים זו שדוני Ps. 17, 9.
בבשרי מפני זעמך Ps. 38, 4.
בעצמי מפני חטאתי Ps. 38, 4.
מפני אולתי Ps. 38, 6.
מפני אויב ומתנקם Ps. 44, 17.
מפני עקת רשע Ps. 55, 4.
בברחו מפני־שאול Ps. 57, 1.
מפני קשט סלה Ps. 60, 6.
מגדל־עז מפני אויב Ps. 61, 4.
כחמס דונג מפני־אש Ps. 68, 3.
יאבדו רשעים מפני אלהים Ps. 68, 3.
מפני אלהים זה סיני Ps. 68, 9.
מפני אלהים אלהי ישראל Ps. 68, 9.
מפני־זעמך וקצפך Ps. 102, 11.
ולא־ישוב מפני־כל Prv. 30, 30.
מפני פחד י״י Jes. 2, 10. 19. 21.
מפני רוח Jes. 7, 2.
מפני שני מלכיה Jes. 7, 16.
וחבל על מפני־שמן Jes. 10, 27.
מפני שודד Jes. 16, 4.
מפני בני ישראל Jes. 17, 9.
מפני תנופת יד־י״י Jes. 19, 16.
מפני עצת י״י Jes. 19, 17.
מפני לחצים Jes. 19, 20.
מפני מלך אשור Jes. 20, 6.
כי־מפני חרבות נדדו Jes. 21, 15.
מפני ׀ חרב נטושה Jes. 21, 15.
מפני גערת אחד Jes. 30, 17.
מפני גערת חמשה Jes. 30, 17.
ונס לו מפני־חרב Jes. 31, 8.
מפני הדברים Jes. 37, 6.
מפני חמת המציק Jes. 51, 13.
מפני הרעה נאסף הצדיק Jes. 57, 1.
ופניו מפני צפונה Jer. 1, 13.
מפני רע מעלליכם Jer. 4, 4.
מפני י״י מפני חרון אפו Jer. 4, 26.
מפני רעת עמי Jer. 7, 12.
מפני בת־עמי Jer. 9, 6.
תבכה נפשי מפני גוה Jer. 13, 17.
מפני ׀ הרעב והחרב Jer. 14, 16.
מפני ידך Jer. 15, 17.
מפני רע מעלליהם Jer. 21, 12.
מפני י״י ומפני דברי קדשו Jer. 23, 9.
מפני אלה אבלה הארץ Jer. 23, 10.
מפני החרב Jer. 25, 16. 27.
מפני חרון אף־י״י Jer. 25, 37.
מפני חרון היונה Jer. 25, 38.
מפני רע מעלליהם Jer. 26, 3.
מפני החרב והרעב Jer. 32, 24.
מפני חיל הכשדים Jer. 35, 11.
מפני חיל פרעה Jer. 37, 11.
מפני הרעב Jer. 38, 9.

מפני בעשא מלך־ישראל Jer. 41, 9.
מפני יוחנן Jer. 41, 15.
מפני הכשדים Jer. 41, 18.
מפני מלך בבל Jer. 42, 11.
מפני הרעה Jer. 42, 17.
מפני רעתם אשר עשו Jer. 44, 3.
מפני רע מעלליכם Jer. 44, 22.
מפני התעבות Jer. 44, 22.
מפני אשר קטרתם Jer. 44, 23.
מפני חרב היונה Jer. 46, 16. 50, 16.
הנוס מפני הפחד Jer. 48, 44.
ולא־תקום מפני הרעה Jer. 51, 64.
מפני אויב Thr. 2, 3.
מפני חרב המדבר Thr. 5, 10.
מפני זלעפות רעב Thr. 5, 10.
מבלי עובר מפני החיה Ez. 14, 15.
פתחון פה מפני כלמתך Ez. 16, 63.
מפני רעת רעתכם Hos. 10, 15.
מפני הארי ופגעו הדב Am. 5, 19.
כדונג מפני האש Mich. 1, 4.
הס מפני אדני י״י Zeph. 1, 7.
ויירא העם מפני י״י Hag. 1, 12.
הס כל־בשר מפני י״י Zach. 2, 17.
כאשר נסתם מפני הרעש Zach. 14, 5.
מפני י״י צבאות Mal. 3, 14.

pl. constr.: וּמִפְּנֵי

ומפני קשת דרוכה Jes. 21, 15.
ומפני כבד מלחמה Jes. 21, 15.
ומפני דברי קדשו Jer. 23, 9.
ומפני חרון אפו Jer. 25, 38.
ומפני חיל ארם Jer. 35, 11.
ומפני שמי נחת הוא Mal. 2, 5.

pl. constr.: כְּמִפְּנֵי

כמפני־חרב Lev. 26, 37.

pl. c. suff.: פָּנַי *p.*

אולי ישא פני Gn. 32, 21.
לא־תראו פני Gn. 43, 3. 5.
לא תספון לראות פני Gn. 44, 23.
גם־את־זה מעם פני Gn. 44, 29.
אל־תסף ראות פני Ex. 10, 28.
כי ביום ראתך פני Ex. 10, 28.
אלהים אחרים על־פני Ex. 20, 3.
ולא־יראו פני ריקם Ex. 23, 15. 34, 20.
ויאמר פני ילכו Ex. 33, 14.
לא תוכל לראת את־פני Ex. 33, 20.
ונתתי פני Lev. 17, 10.
אתן את־פני באיש Lev. 20, 3.
ושמתי אני את־פני Lev. 20, 5.
ונתתי את־פני Lev. 20, 6.
ונתתי פני בכם Lev. 26, 17.
אלהים אחרים על־פני Dt. 5, 7.
והסתרתי פני מהם Dt. 31, 17.
הסתר אסתיר פני Dt. 31, 18.
אסתירה פני מהם Dt. 32, 20.
אשא פני אל־יואב 2 Sam. 2, 22.
לא־תראה את־פני 2 Sam. 3, 13.
לראות את־פני 2 Sam. 3, 13.
אל־תשבי את־פני 1 Reg. 2, 16.
אל־תשב את־פני 1 Reg. 2, 20.
אשלח מעל פני 1 Reg. 9, 7.
אסיר מעל פני 2 Reg. 23, 27.
ויתפללו ויבקשו פני 2 Chr. 7, 14.
אשליך מעל פני 2 Chr. 7, 20.
להרים אלהי פני אליך Esr. 9, 6.
מדוע לא־יראו פני Neh. 2, 3.
ורוח על־פני יחלף Job. 4, 15.
אעזבה פני ואבליגה Job. 9, 27.
פני חמרמרה מני־בכי Job. 16, 17.
ואור פני לא יפילון Job. 29, 24.
לך ׀ אמר לבי בקשו פני Ps. 27, 8.
ישועת פני ואלהי Ps. 42, 12. 43, 5.
ובשת פני כסתני Ps. 44, 16.
כסתה כלמה פני Ps. 69, 8.
כי תבאו לראות פני Jes. 1, 12.
פני לא הסתרתי Jes. 50, 6.
שמתי פני כחלמיש Jes. 50, 7.
הסתרתי פני רגע Jes. 54, 8.

על־פני תמיד Jes. 65, 3.
לוא־אפיל פני בכם Jer. 3, 12.
על־פני תמיד חלי ומכה Jer. 6, 7.
והשלכתי אתכם מעל פני Jer. 7, 15.
שלח מעל־פני ויצאו Jer. 15, 1.
שמתי פני בעיר Jer. 21, 10.
ולאבותיכם מעל פני Jer. 23, 39.
להסירה מעל פני Jer. 32, 31.
ואשר הסתרתי פני Jer. 33, 5.
הנני שם פני בכם Jer. 44, 11.
ואפל על־פני Ez. 1, 28. 3, 23. 11, 13.
והסבתי פני מהם Ez. 7, 22.
ואפלה על־פני Ez. 9, 8.
ונתתי פני באיש ההוא Ez. 14, 8.
ונתתי את־פני בהם Ez. 15, 7.
בשומי את־פני בהם Ez. 15, 7.
ואסתר פני מהם Ez. 39, 23. 24.
ולוא־אסתיר עוד פני מהם Ez. 39, 29.
ואפל אל־פני Ez. 43, 3.
ואפל אל־פני Ez. 44, 4.
ואפלה על־פני Dan. 8, 17.
נרדמתי על־פני ארצה Dan. 8, 18.
ואתנה את־פני Dan. 9, 3.
נרדם על־פני Dan. 10, 9.
נתתי פני ארצה Dan. 10, 15.
יאשמו ובקשו פני Hos. 5, 15.
נגד פני היו Hos. 7, 2.

pl. c. suff.: וּפָנַי

ופני לא יראו Ex. 33, 23.
ופני לא יראה 2 Sam. 14, 24.
ופני ארצה Dan. 10, 9.

pl. c. suff.: בְּפָנַי

בפני יענה Job. 16, 8.

pl. c. suff.: לְפָנַי *p.* לְפָנָיו

קץ כל־בשר בא לפני Gn. 6, 13.
צדיק לפני בדור הזה Gn. 7, 1.
התהלך לפני והיה תמים Gn. 17, 1.
הקרה־נא לפני היום Gn. 24, 12.
כי הקרה י״י אלהיך לפני Gn. 27, 20.
לפני ויפרץ לרב Gn. 30, 30.
עברו לפני ורוח תשימו Gn. 32, 17.
במנחה ההלכת לפני Gn. 32, 21.
המלאכה אשר־לפני Gn. 33, 14.
והנה גפן לפני Gn. 40, 9.
לחם פנים לפני תמיד Ex. 25, 30.
ותראני האתון ותט לפני Nu. 22, 33.
ונתן י״י אותם לפני Jud. 11, 9.
לשאת אפוד לפני 1 Sam. 2, 28.
יתהלכו לפני עד־עולם 1 S. 2, 30.
עלה לפני הבמה 1 Sam. 9, 19.
וירדת לפני הגלגל 1 Sam. 10, 8.
יעמד־נא דוד לפני 1 Sam. 16, 22.
לנעריה עברו לפני 1 Sam. 25, 19.
איבי לפני כפרק מים 2 Sam. 5, 20.
תהיה לפני כל־הימים 2 S. 19, 14.
ללכת לפני באמת 1 Reg. 2, 4.
*והחיכל לפני 1 Reg. 6, 17. adv.
ללכת לפני 1 Reg. 8, 25.
כאשר הלכת לפני 1 Reg. 8, 25.
אשר התחננתה לפני 1 Reg. 9, 3.
ואתה אם־תלך לפני 1 Reg. 9, 4.
כל־הומים לפני בירושלם 1 Rg. 11, 36
ותבכה לפני 2 Reg. 22, 19.
רבים שפכת ארצה לפני 1 Chr. 22, 8.
כאשר הלכת לפני 2 Chr. 6, 16.
ואתה אם־תלך לפני 2 Chr. 7, 17.
ותכנע ׀ לפני 2 Chr. 34, 27.
ותבך לפני 2 Chr. 34, 27.
הראשונים אשר־לפני Neh. 5, 15.
טובתיו היו אמרים לפני Neh. 6, 19.
על כל־אשר־היה לפני Eccl. 1, 16.
שהיו לפני בירושלם Eccl. 2, 7. 9.
ערכה לפני התיצבה Job. 33, 5.
ומי הוא לפני יתיצב Job. 41, 2
הושר לפני דרכך Ps. 5, 9.
תערך לפני ׀ שלחן Ps. 23, 5
כרו לפני שיחה Ps. 57, 7.

כרמי שלי לפני Cant. 8, 12.
לפני לא־נוצר אל Jes. 43, 10.
כתובה לפני לא אחשה Jes. 65, 6.
עמדים לפני נאם־י״ר Jes. 66, 22.
להשתחות לפני Jes. 66, 23.
נכתם עונך לפני Jer. 2, 22.
ובאתם ועמדתם לפני Jer. 7, 10.
משה ושמואל לפני Jer. 15, 1.
לפני תעמד Jer. 15, 19.
אשר היו לפני ולפניך Jer. 28, 8.
ועדתו לפני תכון Jer. 30, 20.
מהיות גוי לפני Jer. 31, 36.
ותכרתו ברית לפני Jer. 34, 15.
אשר כרתו לפני Jer. 34, 18.
עמד לפני כל־הימים Jer. 35, 19.
רעה אשר יעמד לפני Jer. 49, 19. 50, 44.
ויפרש אותה לפני Ez. 2, 10.
וזקני יהודה יושבים לפני Ez. 8, 1.
וישבו לפני Ez. 14, 1.
ותעשינה תועבה לפני Ez. 16, 50.
וישבו לפני Ez. 20, 1.
ועמד בפרץ לפני Ez. 22, 30.
היתה דרכם לפני Ez. 36, 17.
ועמדו לפני להקריב Ez. 44, 15.
עלתה רעתם לפני Jon. 1, 2.
וכן־הגוי הזה לפני Hag. 2, 14.

pl. c. s.: מִלְּפָנַי *p.*

לקבר את־מתי מלפני Gn. 23, 8.
מלפני אני י״י Lev. 22, 3.
לא־יכרת לך איש מלפני 1 Rg. 8, 25.
כי־נכנע אחאב מלפני 1 Rg. 21, 29.
לא יכרת לך איש מלפני 2 Chr. 6, 16.
ולא ישמד שמו מלפני Jes. 48, 19.
רוח מלפני יעטוף Jes. 57, 16.
לא נסתרו מלפני Jer. 16, 17.
מלפני נאם־י״ר Jer. 31, 36.
לא־יכרת איש מלפני Jer. 33, 18.
יצאו מלאכים מלפני Ez. 30, 9.

c. suff.: מִפָּנַי *p.*

מאנת לענת מפני Ex. 10, 3.
אולי נטתה מפני Num. 22, 33.
כי־נכנע מפני 1 Reg. 21, 29.
ורסן מפני שלחו Job. 30, 11.
ואם־תסיר שקוציך מפני Jer. 4, 1.
אם מפני לא תחילו Jer. 5, 22.
ורעשו מפני דגי הים Ez. 38, 20.

pl. c. suff.: וּמִפָּנַי

ומפני כסה־אפל Job. 23, 17.
ומפני לא־חשכו רק Job. 30, 10.

pl. c. suff.: פָּנֵינוּ

כסתה כלמה פנינו Jer. 51, 51.

pl. c. suff.: לְפָנֵינוּ

אשר ילכו לפנינו Ex. 32, 1. 23.
נשלחה אנשים לפנינו Dt. 1, 22.
וירתגהו י״י אלהינו לפנינו Dt. 2, 33.
נתן י״י אלהינו לפנינו Dt. 2, 36.
לפנינו כאשר בראשנה Jos. 8, 6.
נגפים הם לפנינו Jud. 20, 32.
נגוף נגף הוא לפנינו Jud. 20, 39.
ישפטנו מלכנו ויצא לפנינו 1 S. 8, 20.
אמר לנער ויעבר לפנינו 1 S. 9, 27.
וישחקו לפנינו 2 Sam. 2, 14.
עודנו הארץ לפנינו 2 Chr. 14, 6.
אשר־נתן לפנינו Dan. 9, 10.

pl. c. suff.: מִלְּפָנֵינוּ

אשר היה מלפנינו Eccl. 1, 10.

pl. c. suff.: מִפָּנֵינוּ

ישבי הארץ מפנינו Jos. 2, 24.
מפנינו עד־עברנו Jos. 4, 23.
ישב הארץ מפנינו Jos. 24, 18.
י״י אלהינו מפנינו Jud. 11, 24.
השביתו מפנינו Jes. 30, 11.

pl. c. suff.: פָּנֶיךָ

הנה נשאתי פניך Gn. 19, 21.
על־כן ראיתי פניך Gn. 33, 10.
אחרי ראותי את־פניך Gn. 46, 30.
ראה פניך לא פללתי Gn. 48, 11.
עוד ראות פניך Ex. 10, 29.
אם־אין פניך הלכים Ex. 33, 15.
אתה נפל על־פניך Jos. 7, 10.
מדוע ׀ פניך רעים Neh. 2, 2.
אם־לא על־פניך יברכך Job. 1, 11. 2, 5.
כי־אז ׀ תשא פניך ממום Job. 11, 15.
וחלו פניך רבים Job. 11, 19.
למה־פניך תסתיר Job. 13, 24.
ותשא אל־אלוה פניך Job. 22, 26.
נסה־עלינו אור פניך י״י Ps. 4, 7.
ישפטו גוים על־פניך Ps. 9, 20.
תסתיר את־פניך ממני Ps. 13, 2.
בצדק אחזה פניך Ps. 17, 15.
בשמחה את־פניך Ps. 21, 7.
כתנור אש לעת פניך Ps. 21, 10.
מבקשי פניך Ps. 24, 6.
את־פניך י״י אבקש Ps. 27, 8.
אל־תסתר פניך ׀ ממני Ps. 27, 9.
הסתרת פניך Ps. 30, 8.
האירה פניך על־עבדך Ps. 31, 17.
תסתירם ׀ בסתר פניך Ps. 31, 21.
ואור פניך כי רציתם Ps. 44, 4.
למה־פניך תסתיר Ps. 44, 25.
פניך יחלו עשירי עם Ps. 45, 13.
הסתר פניך מחטאי Ps. 51, 11.
ואל־תסתר פניך מעבדך Ps. 69, 18.
והאר פניך ונושעה Ps. 80, 4. 8.
מגערת פניך יאבדו Ps. 80, 17.
האר פניך Ps. 80, 20.
תסתיר פניך ממני Ps. 88, 15.
חסד ואמת יקדמו פניך Ps. 89, 15.
באור־פניך יהלכון Ps. 89, 16.
עלמנו למאור פניך Ps. 90, 8.
אל־תסתר פניך ׀ ממני Ps. 102, 3.
תסתיר פניך יבהלון Ps. 104, 29.
חליתי פניך בכל־לב Ps. 119, 58.
פניך האר בעבדך Ps. 119, 135.
ישבו ישרים את־פניך Ps. 140, 14.
אל־תסתר פניך ממני Ps. 143, 7.
לשחר פניך ואמצאך Prv. 7, 15.
כי־הסתרת פניך Jes. 64, 6.
נכח פניך היה Jer. 17, 16.
את־פניך חזקים Ez. 3, 8.
והכינתה את־פניך אליה Ez. 4, 3.
תכין פניך Ez. 4, 7.
שים פניך אל־הרי Ez. 6, 2.
פניך תכסה Ez. 12, 6.
שים פניך אל־בנות עמך Ez. 13, 17.
שים פניך דרך תימנה Ez. 21, 2.
שים פניך אל־ירושלם Ez. 21, 7.
שים פניך אל־בני עמון Ez. 25, 2.
שים פניך אל־צידון Ez. 28, 20.
שים פניך על־פרעה Ez. 29, 2.
שים פניך על־הר שעיר Ez. 35, 2.
שים פניך אל־גוג Ez. 38, 2.
והאר פניך על־מקדשך Dan. 9, 17.
או הישא פניך Mal. 1, 8.

pl. c. suff.: וּפָנֶיךָ

ופניך הלכים בקרב 2 Sam. 17, 11.

pl. c. suff.: בְּפָנֶיךָ

לא־יתיצב איש בפניך Dt. 7, 24.
לא־יעמד איש מהם בפניך Jos. 10, 8.

pl. c. suff.: לְפָנֶיךָ

הלא כל־הארץ לפניך Gn. 13, 9.
לו ישמעאל יחיה לפניך Gn. 17, 18.
הנה ארצי לפניך Gn. 20, 15.
ישלח מלאכו לפניך Gn. 24, 7.
הנה־רבקה לפניך Gn. 24, 51.
על־שכמי לפניך Gn. 30, 33.
ולמי אלה לפניך Gn. 32, 18.
וחצגתיו לפניך Gn. 43, 9.
ארץ מצרים לפניך הוא Gn. 47, 6.
לפניך שם ׀ על הצור Ex. 17, 6.
שלח מלאך לפניך Ex. 23, 20.
כי־ילך מלאכי לפניך Ex. 23, 23.
אימתי אשלח לפניך Ex. 23, 27.
הצרעה לפניך Ex. 23, 28.
הנה מלאכי ילך לפניך Ex. 32, 34.
ושלחתי לפניך מלאך Ex. 33, 2.
וקראתי בשם י״י לפניך Ex. 33, 19.
נתן י״י אלהיך לפניך Dt. 1, 21.
העמד לפניך Dt. 1, 38.
החלתי תת לפניך Dt. 2, 31.
אשר־היו לפניך Dt. 4, 32.
ונתנם י״י אלהיך לפניך Dt. 7, 2. 23.
הוא־העבר לפניך Dt. 9, 3.
יכניעם לפניך Dt. 9, 3.
קן־צפור ׀ לפניך Dt. 22, 6.
ולתת איביך לפניך Dt. 23, 15.
נגפים לפניך Dt. 28, 7.
ינוסו לפניך Dt. 28, 7.
אשר נתתי לפניך Dt. 30, 1.
ראה נתתי לפניך היום Dt. 30, 15.
והמ ותנתתי לפניך Dt. 30, 19.
הוא ׀ עבר לפניך Dt. 31, 3.
יהושע הוא עבר לפניך Dt. 31, 3.
ההלך לפניך Dt. 31, 8.
לא־יתיצב איש לפניך Jos. 1, 5.
הלא י״י יצא לפניך Jud. 4, 14.
והנחתי לפניך Jud. 6, 18.
ונעשה לפניך נדי עזים Jud. 13, 15.
ותאמרנה יש הנה לפניך 1 S. 9, 12.
הנשאר שים־לפניך 1 Sam. 9, 24.
אדנו עבדיך לפניך 1 Sam. 16, 16.
ואשמה לפניך פת־לחם 1 S. 28, 22.
מיום אשר הייתי לפניך 1 S. 29, 8.
כי אז יצא י״י לפניך 2 Sam. 5, 24.
עד־עולם לפניך 2 Sam. 7, 16.
יהיה נכון לפניך 2 Sam. 7, 26.
להיות לעולם לפניך 2 Sam. 7, 29.
כן אהיה לפניך 2 Sam. 16, 19.
אחילה לפניך 2 Sam. 18, 14.
הלך לפניך באמת 1 Reg. 3, 6.
כמוך לא־היה לפניך 1 Reg. 3, 12.
ההלכים לפניך בכל־לבם 1 Rg. 8, 23.
עבדך מתפלל לפניך היום 1 Rg. 8, 28.
העמדים לפניך תמיד 1 Reg. 10, 8.
מכל אשר־היו לפניך 1 Reg. 14, 9.
אנחנו ישבים שם לפניך 2 Rg. 6, 1.
התהלכתי לפניך 2 Reg. 20, 3.
כי־יצא האלהים לפניך 1 Chr. 14, 15.
מאשר־היה לפניך 1 Chr. 17, 13.
ובית־דויד עבדך נכון לפניך 1 Chr. 17, 24.
להתפלל לפניך 1 Chr. 17, 25.
להיות לעולם לפניך 1 Chr. 17, 27.
כי־גרים אנחנו לפניך 1 Chr. 29, 15.
למלכים אשר לפניך 2 Chr. 1, 12.
החלכים לפניך 2 Chr. 6, 14.
עבדך מתפלל לפניך 2 Chr. 6, 19.
והתחננו לפניך 2 Chr. 6, 24.
העמדים לפניך תמיד 2 Chr. 9, 7.
הנני לפניך באשמתינו Esr. 9, 15.
כי אין לעמוד לפניך Esr. 9, 15.
מתפלל לפניך היום Neh. 1, 6.
ואם־ויטב עבדך לפניך Neh. 2, 5.
לבבו נאמן לפניך Neh. 9, 8.
ישובו לעשות רע לפניך Neh. 9, 28.
אל־ימעט לפניך את כל־ Neh. 9, 32.
והגיון לבי לפניך Ps. 19, 15.
וישתחו לפניך Ps. 22, 28.
והצבינו לפניך לעולם Ps. 41, 13.
ומי־יעמד לפניך Ps. 76, 8.
תבוא לפניך אנקת אסיר Ps. 79, 11.
יבואו ׀ וישתחוו לפניך Ps. 86, 9.
תבוא לנפיך תפלתי Ps. 88, 3.
וזרעם לפניך יכון Ps. 102, 29.
תקרב רנתי לפניך Ps. 119, 169.
תבוא תחנתי לפניך Ps. 119, 170.
קטרת לפניך Ps. 141, 2.
כי לא־יצדק לפניך כל־חי Ps. 143, 2.
בין תבין את־אשר לפניך Prv. 23, 1.
שמחו לפניך Jes. 9, 2.
אשר התהלכתי לפניך Jes. 38, 3.
אני לפניך אלך Jes. 45, 2.
והלך לפניך צדקך Jes. 58, 8.
זכר ׀ עמדי לפניך Jer. 18, 20.
ו״ היו מכשלים לפניך Jer. 18, 23.
אשר־היו לפניך Jer. 34, 5.
תפל־נא תחנתי לפניך Jer. 37, 20.
והיו לפניך ביום ההוא Jer. 39, 16.
ראה כל־הארץ לפניך Jer. 40, 4.
תפל־נא תחנתנו לפניך Jer. 42, 2.
תבא כל־רעתם לפניך Thr. 1, 22.
ונתת אתה לפניך Ez. 4, 1.
וישבו לפניך עמי Ez. 33, 31.
ויראו לפניך מראינו Dan. 1, 13.
מפילים תחנוניהו לפניך Dan. 9, 18.
ואשלח לפניך את־משה Mich. 6, 4.
הישבים לפניך Zach. 3, 8.

pl. c. suff.: וּלְפָנֶיךָ

לפני הבית הזה ולפניך 2 Chr. 20, 9.
אשר היו לפני ולפניך Jer. 28, 8.

pl. c. suff.: מִלְּפָנֶיךָ

ואת־החתי מלפניך Ex. 23, 28.
מלפניך לאמר Dt. 9, 4.
חמרך גזול מלפניך Dt. 28, 31.
הגוים האלה מלפניך Dt. 31, 3.
הסירתי מלפניך 2 Sam. 7, 15.
והעשר והכבוד מלפניך 1 Chr. 29, 12.
וחטאתם מלפניך Neh. 3, 37.
מלפניך משפטי יצא Ps. 17, 2.
אל־תשליכני מלפניך Ps. 51, 13.
וחטאתם מלפניך Jer. 18, 23.

pl. c. suff.: מִפָּנֶיךָ

לוא אוכל לקום מפניך Gn. 31, 35.
לא אגרשנו מפניך Ex. 23, 29.
אגרשנו מפניך Ex. 23, 30.
וגרשתמו מפניך Ex. 23, 31.
הנני גרש מפניך Ex. 34, 11.
אוריש גוים מפניך Ex. 34, 24.
וינסו משנאיך מפניך Num. 10, 35.
ורגזו וחלו מפניך Dt. 2, 25.
ועצמים ממך מפניך Dt. 4, 38.
להדף את־כל־איביך מפניך Dt. 6, 19.
מפניך החתי והגרגשי Dt. 7, 1.
והנסתרים מפניך Dt. 7, 20.
את־הגוים האל מפניך Dt. 7, 22.
י״י מוריש מפניך Dt. 9, 4.
י״י אלהיך מוריש מפניך Dt. 9, 5.
לרשת אותם מפניך Dt. 12, 29.
אחרי השמדם מפניך Dt. 12, 30.
מוריש אותם מפניך Dt. 18, 12.
לבא מפניך במצור Dt. 20, 19.
ויגרש מפניך אויב Dt. 33, 27.
את־כל־ארבד מפניך 2 Sam. 7, 9.
את־כל־אויביך מפניך 1 Chr. 17, 8.
אז מפניך לא אסתר Job. 13, 20.
יכשלו ויאבדו מפניך Ps. 9, 4.
ואנה מפניך אברח Ps. 139, 7.
כן הירנו מפניך י״י Jes. 26, 17.
מפניך הרים נזלו Jes. 63, 19.
מפניך גוים ירגזו Jes. 64, 1.
מפניך הרים נזלו Jes. 64, 2.

pl. c. suff.: וּמִפָּנֶיךָ

ומפניך אסתר Gn. 4, 14.

pl. c. s.: פָּנֶיךָ *p.*

שמעתי בקולך ואשא פניך 1 S. 25, 35.
כי לא־ישוב את־פניך 1 Rg. 2, 17. 20.
שוליך על־פניך Jer. 13, 26.
אנה פניך מעדות Ez. 21, 21.
מפיץ על־פניך Nah. 2, 2.
שוליך על־פניך Nah. 3, 5.

pl. c. suff.: פְּנֵיכֶם

מדוע פניכם רעים Gn. 40, 7.
כי רעה נגד פניכם Ex. 10, 10.
יראתו על־פניכם Ex. 20, 20.
ועל־פניכם אם־אכזב Job. 6, 28.
שום תשמון פניכם Jer. 42, 15.

Ez. 14, 6. השיבו פניכם
Dan. 1, 10. את־פניכם זעפים
Mal. 2, 3. וזריתי פרש על־פניכם
pl. c. suff.: בְּפָנֶיכֶם
Dt. 11, 25. לא־יתיצב איש בפניכם
Jos. 23, 9. לא־עמד איש בפניכם
Ez. 20, 43. 36, 31. ונקטתם בפניכם
pl. c. suff.: לְפָנֶיכֶם
Gn. 34, 10. והארץ תהיה לפניכם
Gn. 45, 5. שלחני אלהים לפניכם
Gn. 45, 7. וישלחני אלהים לפניכם
Lev. 18, 27 אנשי־הארץ אשר לפניכם
Lev. 18, 28. את־הגוי אשר לפניכם
Lev. 18, 30. אשר נעשו לפניכם
Lev. 26, 7. ונפלו לפניכם לחרב
Lev. 26, 8. איביכם לפניכם לחרב
Num. 14, 43. והכנעני שם לפניכם
Nu. 32, 29. ונכבשה הארץ לפניכם
Dt. 1, 8. ראה נתתי לפניכם
Dt. 1, 30. 33. ההלך לפניכם
Dt. 4, 8. נתן לפניכם היום
Dt. 11, 26. 32. נתן לפניכם היום
Dt. 31, 5. ונתנם י״י לפניכם
Jos. 3, 11. עבר לפניכם בירדן
Jos. 24, 12. ואשלח לפניכם
1 S. 12, 2. המלך ׀ מתהלך לפניכם
1 S. 12, 2. ואני התהלכתי לפניכם
1 Reg. 9, 6. אשר נתתי לפניכם
2 Chr. 7, 19. אשר נתתי לפניכם
2 Chr. 19, 11. ושטרים הלוים לפניכם
Jes. 52, 12. כי־הלך לפניכם י״י
Jes. 55, 12. יפצחו לפניכם רנה
Jer. 21, 8. הנני נתן לפניכם
Jer. 26, 4. 44, 10. אשר־נתתי לפניכם
pl. c. suff.: מִלִּפְנֵיכֶם
Dt. 11, 23. הגוים האלה מלפניכם
Jos. 23, 5. והורישׁ אתם מלפניכם
Jos. 23, 13. הגוים האלה מלפניכם
pl. c. suff.: מִפְּנֵיכֶם
Lev. 18, 24. 20, 23. אני משלח מפניכם
Nu. 33, 52. 55. ישבי הארץ מפניכם
Dt. 8, 20. אשר י״י מאביד מפניכם
Jos. 2, 9. כל־ישבי הארץ מפניכם
Jos. 2, 10. את־מי ים־סוף מפניכם
Jos. 2, 11. רוח באיש מפניכם
Jos. 3, 10. והורש יורישׁ מפניכם
Jos. 4, 23. מפניכם עד־עברכם
Jos. 9, 24. ישבי הארץ מפניכם
Jos. 9, 24. לנפשתינו מפניכם
Jos. 23, 3. הגוים האלה מפניכם
Jos. 23, 5. יהדפם מפניכם
Jos. 23, 9. ויורש י״י מפניכם
Jos. 24, 8. ואשמידם מפניכם
Jos. 24, 12. ותגרש אותם מפניכם
Jud. 2, 3. לא־אגרש אותם מפניכם
Jud. 6, 9. ואגרש אותם מפניכם
pl. c. suff.: פָּנַי
Gn. 4, 5. לקין מאד ויפלו פניו
Gn. 17, 3. ויפל אברם על־פניו
Gn. 17, 17. ויפל אברהם על־פניו
Gn. 31, 21. וישם את־פניו הר הגלעד
Gn. 32, 21. אכפרה פניו במנחה
Gn. 32, 21. ואחרי־כן אראה פניו
Gn. 32, 22. ותעבר המנחה על־פניו
Gn. 43, 31. ויתרחץ פניו ויצא
Gn. 43, 34. מאת פניו אלהם
Ex. 3, 6. ויסתר משה פניו
Ex. 28, 25. אל־מול פניו
Ex. 28, 27. 39, 20. ממול פניו
Ex. 34, 6. ויעבר י״י ׀ על־פניו
Ex. 34, 29. 30. קרן עור פניו
Ex. 34, 33. וייתן על־פניו מסוה
Ex. 34, 35. את־המסוה על־פניו
Ex. 39, 18. אל־מול פניו
Lev. 8, 9. אל־מול פניו
Lev. 13, 41. ואם מפאת פניו
Num. 6, 25. יאר י״י ׀ פניו אליך

Num. 6, 26. ישא י״י ׀ פניו אליך
Nu. 16, 4. וישמע משה ויפל על־פניו
Num. 24, 1. אל־המדבר פניו
Dt. 7, 10. אל־פניו להאבידו
Dt. 7, 10. אל־פניו ישלם־לו
Jos. 5, 14. ויפל יהושע אל־פניו
Jos. 7, 6. על־פניו ארצה
1 Sam. 17, 49. ויפל על־פניו ארצה
2 Sam. 9, 6. ויפל על־פניו וישתחו
2 Sam. 14, 22. ויפל יואב אל־פניו
2 Sam. 19, 5. והמלך לאט את־פניו
1 Reg. 8, 14. ויסב המלך את־פניו
1 Reg. 18, 7. ויכרהו ויפל על־פניו
1 Rg. 18, 42. וישם פניו בין ברכיו
1 Reg. 19, 13. וילט פניו באדרתו
1 Reg. 21, 4. ויסב את־פניו
2 Reg. 8, 11. ויעמד את־פניו
2 Reg. 8, 15. ויפרש על־פניו וימת
2 Reg. 9, 32. וישא פניו אל־החלון
2 Rg. 12, 18. וישם חזאל פניו לעלות
2 Reg. 13, 14. ויבך על־פניו ויאמר
2 Rg. 13, 23. ולא־השליכם מעל־פניו
2 Reg. 17, 18. ויסרם מעל פניו
2 Rg. 17, 23. מעל פניו כאשר דבר
2 Rg. 20, 2. ויסב את־פניו אל־הקיר
2 Reg. 24, 3. להסיר מעל פניו עד־השליכו אתם מעל פניו
2 Reg. 24, 20.
2 Chr. 16, 11. בקשו פניו תמיד
2 Chr. 6, 3. ויסב המלך את־פניו
2 Chr. 19, 2. ויצא אל־פניו
2 Chr. 20, 3. ויתן יהושפט את־פניו
2 Chr. 35, 22. ולא־הסב יאשיהו פניו
Job. 13, 15. אך־דרכי אל־פניו אוכיח
Job. 14, 20. משנה פניו ותשלחהו
Job. 15, 27. כי־כסה פניו בחלבו
Job. 21, 31. מי־יגיד על־פניו דרכו
Job. 33, 26. וירא פניו בתרועה
Job. 41, 6. דלתי פניו מי פתח
Job. 42, 8. כי ׀ אם־פניו אשא
Ps. 10, 11. הסתיר פניו
Ps. 17, 13. קדמה פניו הכריעהו
Ps. 22, 25. ולא־הסתיר פניו ממנו
Ps. 42, 6. ישועות פניו
Ps. 67, 2. יאר פניו אתנו
Ps. 95, 2. נקדמה פניו בתודה
Ps. 105, 4. בקשו פניו תמיד
Prv. 24, 31. כסו פניו חרלים
Eccl. 8, 1. חכמת אדם תאיר פניו
Eccl. 8, 1. ועז פניו ישנא
Jes. 6, 2. בשתים ׀ יכסה פניו
Jes. 8, 17. המסתיר פניו מבית יעקב
Jes. 29, 22. ולא עתה פניו יחורו
Jes. 38, 2. ויסב חזקיהו פניו
Jes. 63, 9. ומלאך פניו הושיעם
Jer. 52, 3. השליכו אותם מעל פניו
Ez. 1, 9. 12. אל־עבר פניו ילכו
Ez. 1, 15. לארבעת פניו
Ez. 10, 22. איש אל־עבר פניו
Ez. 12, 12. פניו יכסה
Ez. 14, 4. 7. ענוי ישים נכח פניו
Ez. 40, 6. פניו דרך הקדימה
Ez. 40, 20. פניו דרך הצפון
Ez. 40, 22. פניו דרך הקדים
Ez. 42, 15. 43, 4. פניו דרך הקדים
Dan. 11, 17. וישם ׀ פניו לבוא בתקף
Dan. 11, 18. וישב פניו לאיים
Dan. 11, 19. וישב פניו למעוזי ארצו
Joel 2, 20. פניו אל־הים הקדמני
Mich. 3, 4. ויסתר פניו מהם
cum suff.: וּפָנֶיו
2 Chr. 32, 2. ופניו למלחמה
Jer. 1, 13. ופניו מפני צפונה
Dan. 10, 6. ופניו כמראה ברק
pl. c. suff.: וּפָנֶיהָ *c. h int.*
Job. 13, 8. הפניו תשאון
pl. c. suff.: בְּפָנֶיו

Dt. 4, 37. ויוצאך בפניו
Dt. 25, 9. וירקה בפניו
Prv. 21, 29. העז איש רשע בפניו
Hos. 5, 5. 7, 10. גאון־ישראל בפניו
pl. c. suff.: לְפָנֶיו
Gn. 24, 33. ויישם לפניו לאכל
Gn. 24, 40. אשר־התהלכתי לפניו
Gn. 32, 4. יעקב מלאכים לפניו
Gn. 41, 43. ויקראו לפניו אברך
Gn. 43, 33. וישבו לפניו הבכור
Gn. 44, 14. ויפלו לפניו ארצה
Gn. 46, 28. שלח לפניו אל־יוסף
Gn. 48, 15. התהלכו אבתי לפניו
Gn. 50, 18. גם־אחיו ויפלו לפניו
Ex. 10, 14. לפניו לא־היה כן
Ex. 32, 5. ויבן מזבח לפניו
Num. 11, 20. ותבכו לפניו לאמר
Num. 19, 3. ושחט אתה לפניו
Dt. 25, 2. והכהו לפניו
Dt. 28, 25. תנוס לפניו
Dt. 31, 21. תזאת לפניו לעד
Jos. 10, 14. כיום ההוא לפניו
Jos. 22, 27. עבדת י״י לפניו
Jud. 20, 28. עמד ׀ לפניו בימים
1 Sam. 5, 3. 4. נפל לפניו ארצה
1 S. 16, 21. אל־שאול ויעמד לפניו
1 Sam. 17, 41. נשא הצנה לפניו
2 Sam. 11, 13. ויאכל לפניו וישת
2 Sam. 13, 9. ותצק לפניו וימאן
2 S. 15, 1. וחמשים איש רצים לפניו
1 Reg. 1, 5. רצים לפניו
1 Reg. 1, 25. אכלים ושתים לפניו
1 Reg. 3, 16. ותעמדנה לפניו
1 Reg. 12, 8. אשר העמדים לפניו
1 Reg. 15, 3. אשר־עשה לפניו
1 Rg. 16, 25. וירע מכל אשר לפניו
1 Reg. 16, 30. מכל אשר לפניו
מלכי ישראל אשר היו לפניו
1 Reg. 16, 33.
1 Rg. 17, 1. 18, 15. אשר־עמדתי לפניו
1 Rg. 19, 19. שנים־עשר צמדים לפניו
2 Reg. 3, 14. אשר עמדתי לפניו
2 Rg. 4, 12. ויקרא־לה ותעמד לפניו
2 Rg. 4, 38 ובני הנביאים ישבים לפניו
2 Reg. 5, 15. ויבא ויעמד לפניו
2 Rg. 5, 16. חי־י״י אשר־עמדתי לפניו
2 Rg. 5, 23. אל־שני נעריו וישאו לפניו
2 Reg. 8, 9. ויבא ויעמד לפניו
2 Reg. 10, 4. לא עמדו לפניו
2 Rg 17, 2. אשר היו לפניו
2 Reg. 18, 5. ואשר היו לפניו
2 Reg. 21, 11. האמרי אשר לפניו
2 Reg. 23, 25. וכמהו לא־היה לפניו
2 Rg. 25, 29. ואכל לחם תמיד לפניו
1 Chr. 16, 27. הוד והדר לפניו
1 Chr. 16, 29. שאו מנחה ובאו לפניו
1 Chr. 29, 25. על־כל־מלך לפניו
1 Chr. 21, 30. ללכת לפניו
2 Chr. 2, 3. ולהקטיר לפניו
2 Chr. 2, 5. כי אם־להקטיר לפניו
2 Chr. 10, 8. העמדים לפניו
2 Chr. 14, 4. ותשקט הממלכה לפניו
2 Chr. 14, 9. ויצא אסא לפניו
2 Chr. 29, 11. לעמד לפניו לשרתו
2 Chr. 34, 4. וינתצו לפניו
Neh. 2, 1. המלך יין לפניו
Neh. 2, 1. ולא־הייתי רע לפניו
Esth. 1, 3. ושרי המדינות לפניו
Esth. 1, 17. את־ושתי המלכה לפניו
Esth. 2, 9. ותשא חסד לפניו
Esth. 2, 17. ותשא־חן וחסד לפניו
Esth. 6, 9. וקראו לפניו
Esth. 6, 11. ויקרא לפניו
Esth. 6, 13. החלות לנפל לפניו
Esth. 6, 13. כי־נפול תפול לפניו
Esth. 8, 5. ואם־מצאתי חן לפניו
Job. 13, 16. כי־לא לפניו חנף יבוא

Job. 23, 4. אערכה לפניו משפט
Job. 35, 14. דין לפניו ותחולל לו
Ps. 18, 7. ושועתי לפניו ׀ תבא
Ps. 22, 30. לפניו יכרעו
Ps. 50, 3. אש־לפניו תאכל
Ps. 62, 9. שפכו־לפניו לבבכם
Ps. 68, 5. ועלזו לפניו
Ps. 72, 9. לפניו יכרעו ציים
Ps. 85, 14. צדק לפניו יהלך
Ps. 96, 6. הוד־והדר לפניו
Ps. 97, 3. אש לפניו תלך
Ps. 100, 2. באו לפניו ברננה
Ps. 106, 23. עמד בפרץ לפניו
Ps. 142, 3. אשפך לפניו שיחי
Ps. 142, 3. צרתי לפניו אגיד
Prv. 8, 30. משחקת לפניו
Eccl. 2, 26. לאדם שטוב לפניו
Jes. 40, 10. 62, 11. ופעלתו לפניו
Jes. 41, 2. יתן לפניו גוים
Jes. 45, 1. לרד־לפניו גוים
Jes. 45, 1. לפתח לפניו דלתים
Jes. 53, 2. ויעל כיונק לפניו
Jer. 36, 22. האח לפניו מבערת
Jer. 42, 9. להפיל תחנתכם לפניו
Jer. 49, 5. ונדחתם איש לפניו
Jer. 52, 33. ואכל לחם לפניו
Ez. 3, 20. ונתתי מכשול לפניו
Ez. 30, 24. נאקות חלל לפניו
Dan. 8, 4. לא־יעמדו לפניו
Dan. 8, 7. באיל לעמד לפניו
Dan. 11, 16. ואין עומד לפניו
Hos. 6, 2. יקמנו ונחיה לפניו
Joel 2, 3. לפניו אכלה אש
Joel 2, 3. כגן־עדן הארץ לפניו
Joel 2, 10. לפניו רגזה ארץ
Hab. 3, 4. לפניו ילך דבר
Zach. 3, 4. אל־העמדים לפניו
Mal. 3, 16. ספר זכרון לפניו
pl. c. suff.: וּלְפָנָיו
Job. 21, 33. ולפניו אין מספר
Job. 41, 14. ולפניו תדוך דאבה
pl. c. suff.: מִלִּפְנָיו
2 Reg. 5, 27. ויצא מלפניו מצרע
2 Reg. 6, 32. וישלח איש מלפניו
1 Chr. 16, 30. חילו מלפניו כל־הארץ
Esth. 1, 19. ויצא דבר־מלכות מלפניו
Esth. 4, 8. ולבקש מלפניו על־עמה
Eccl. 3, 14. עשה שיראו מלפניו
Eccl. 8, 12. אשר ייראו מלפניו
Dan. 11, 22. וישטפו מלפניו וישברו
pl. c. suff.: מִפָּנָיו
Gn. 45, 3. כי נבהלו מפניו
Ex. 4, 3. וינס משה מפניו
Ex. 23, 21. השמר מפניו ושמע
Nu. 32, 21. הורישו את־אויביו מפניו
Jud. 9, 40. אבימלך וינס מפניו
1 S. 18, 11. ויסב דוד מפניו פעמים
1 S. 18, 15. משכיל מאר ויגר מפניו
1 Sam. 19, 8. וינסו מפניו
2 Sam. 10, 13. וינסו מפניו
2 Reg. 1, 15. אל־תירא מפניו
2 Rg. 17. 20. אשר השליכם מפניו
1 Chr. 19, 14. וינוסו מפניו
Job. 23, 15. על־כן מפניו אבהל
Ps. 68, 2. וינוסו משנאיו מפניו
Ps. 89, 24. וכתותי מפניו צריו
Ps. 96, 9. חילו מפניו כל־הארץ
Eccl. 8, 3. אל־תבהל מפניו
Jes. 19, 1. אלילי מצרים מפניו
Jer. 42, 11. יראים מפניו
Joel 2, 6. מפניו יחילו עמים
Nah. 1, 5. ותשא הארץ מפניו
Hab. 2, 20. הס מפניו כל־הארץ
pl. c. suff.: פָּנֶיהָ
Gn. 38, 15. כי כסתה פניה
Ex. 25, 37. והאיר אל־עבר פניה
Ruth 2, 10. ותפל על־פניה

1 Sam. 25, 23. פניה ותשתחו ארץ
2 Reg. 21, 13. וחפד על־פניה
Ez. 40, 45. פניה דרך הדרום
Ez. 40, 46. פניה דרך הצפון
Prv. 7, 13. העזה פניה ותאמר לו
Jes. 24, 1. ועוה פניה והפיץ ישביה
Jes. 28, 25. הלוא אם־שוה פניה
pl. c. suff.: וְפָנֶיהָ
1 Sam. 1, 18. ופניה לא־היו־לה עוד
pl. c. suff.: בְּפָנֶיהָ
Num. 12, 14. ואביה ירק ירק בפניה
pl. c. suff.: לְפָנֶיהָ
Esth. 4, 5. אשר העמיד לפניה
Ez. 23, 41. ושלחן ערוך לפניה
pl. c. suff.: מִפָּנֶיהָ
Hos. 2, 4. ותסר זנוניה מפניה
pl. c. suff.: פְּנֵיהֶם
Lev. 9, 24. ויפלו על־פניהם
Num. 14, 5. משה ואהרן על־פניהם
Num. 16, 22. 17, 10. ויפלו־על פניהם 20, 6.
Dt. 11, 4. ים־סוף על־פניהם
Jud. 13, 20. ויפלו על־פניהם ארצה
Jud. 18, 23. ויסבו פניהם
1 Reg. 2, 15. כל־ישראל פניהם
1 Reg. 7, 6. ואולם על־פניהם
1 Rg. 7, 6. ועמדים ועב על־פניהם
1 Reg. 18, 39. ויפלו על־פניהם
1 Chr. 12, 8. ופני אריה פניהם
1 Chr. 21, 16. מכסים בשקים על־פניהם
2 Chr. 29, 6. ויסבו פניהם ממשכן יי׳
Job. 40, 13. פניהם חבוש בטמון
Ps. 21, 13. תכונן על־פניהם
Ps. 83, 17. מלא פניהם קלון
Jes. 3, 9. הכרת פניהם ענתה
Jes. 5, 21. ונגד פניהם נבונים
Jes. 13, 8. פני להבים פניהם
Jer. 5, 3. חזקו פניהם מסלע
Jer. 7, 19. למען בשת פניהם
Jer. 42, 17. שמו את־פניהם
Jer. 44, 12. שמו פניהם לבוא
Jer. 50, 5. דרך הנה פניהם
Ez. 1, 10. ודמות פניהם פני אדם
Ez. 3, 8. חזקים לעמת פניהם
Ez. 10, 22. ודמות פניהם המה
Ez. 14, 3. עונם נתנו נכח פניהם
Ez. 32, 10. בעופפי חרבי על־פניהם
Hab. 1, 9. מגמת פניהם קדימה
pl. c. suff.: וּפְנֵיהֶם
Gn. 9, 23. ופניהם אחרנית
Ex. 25, 20. ופניהם איש אל־אחיו 37, 9.
2 Chr. 3, 13. רגליהם ופניהם לבית
Ps. 34, 6. ופניהם אל־יחפרו
Ez. 1, 8. ופניהם וכנפיהם
Ez. 1, 11. ופניהם וכנפיהם פרדות
Ez. 8, 16. ופניהם קדמה
Ez. 40, 44. ופניהם דרך הדרום
pl. c. suff.: בְּפְנֵיהֶם
Jos. 21, 42. ולא־עמד איש בפניהם
Esth. 9, 2. לא־עמד בפניהם
Ez. 6, 9. ונקטו בפניהם
pl. c. suff.: לְפְנֵיהֶם
Gn. 18, 8. אשר עשה ויתן לפניהם
Gn. 33, 3. והוא עבר לפניהם
Gn. 34, 21. רחבת־ידים לפניהם
Ex. 13, 21. וי״י הלך לפניהם
Ex. 19, 7. וישם לפניהם
Ex. 21, 1. אשר תשים לפניהם
Num. 10, 33. נסע לפניהם
Num. 14, 14. אתה הלך לפניהם
Num. 27, 16. אשר־יצא לפניהם
Num. 27, 16. ואשר יבא לפניהם
Jos. 6, 13. והחלוץ הלך לפניהם
Jos. 8, 5. ונסנו לפניהם

Jos. 8, 15. וכל־ישראל לפניהם
Jos. 18, 1. והארץ נכבשה לפניהם
Jud. 3, 27. מן־ההר והוא לפניהם
Jud. 16, 25. ויצחק לפניהם
Jud. 18, 21. ואת־הכבודה לפניהם
1 Sam. 18, 16. יוצא ובא לפניהם
2 S. 10, 16. שר־צבא הדרעזר לפניהם
2 Sam. 20, 8. ועמשא בא לפניהם
1 Reg. 22, 10. מתנבאים לפניהם
2 Reg. 4, 31. וגחזי עבר לפניהם
2 Reg. 4, 44. ויתן לפניהם ויאכלו
2 Rg. 6, 22. שים לחם ומים לפניהם
1 Chr. 12, 17. ויצא דויד לפניהם
1 Chr 19, 16 שר־צבא הדרעזר לפניהם
2 Chr. 13, 7. ולא התחזק לפניהם
2 Chr. 18, 9. מתנבאים לפניהם
2 Chr. 20, 17. צאו לפניהם ור׳ עמכם
Neh. 9, 11. והים בקעת לפניהם
Neh. 9, 24. ותכנע לפניהם
Neh. 9, 35. אשר־נתתה לפניהם
Neh. 12, 36. ועזרא הסופר לפניהם
Job. 21, 8. זרעם נכון לפניהם
Ps. 69, 23. יהי־שלחנם לפניהם לפח
Ps. 105, 17. שלח לפניהם איש
Eccl. 4, 16. לכל אשר־היה לפניהם
Eccl. 9, 1. הכל לפניהם
Jes. 42, 16. אשים מחשך לפניהם
Jer. 1, 17. פן־אחתך לפניהם
Jer. 9, 12. אשר נתתי לפניהם
Jer. 33, 24. עוד גוי לפניהם
Ez. 8, 11. עמדים לפניהם
Ez. 16, 18. וקטרתי נתתי לפניהם
Ez. 16, 19. ונתתיהו לפניהם לריח
Ez. 23, 24. ונתתי לפניהם משפט
Ez. 40, 22. ואילמו לפניהם
Ez. 42, 11. ודרך לפניהם
Ez. 44, 11. והמה יעמדו לפניהם
Mich. 2, 13. עלה הפרץ לפניהם
Mich. 2, 13. ויעבר מלכם לפניהם
Zach. 12, 8. כמלאך י״י לפניהם
pl. c. suff.: וְלִפְנֵיהֶם
1 Sam. 10, 5. ולפניהם נבל ותף
2 Chr. 25, 14. ולפניהם ישתחוה
pl. c. suff.: מִפְּנֵיהֶם
Gn. 6, 13. חמס מפניהם
Ex. 14, 19. עמוד הענן מפניהם
Dt. 2, 12. וישמידום מפניהם
Dt. 2, 21. וישמידם י״י מפניהם
Dt. 2, 22. את־החרי מפניהם
Dt. 7, 19. אשר־אתה ירא מפניהם
Dt. 7, 21. לא תערץ מפניהם
Dt. 20, 3. 31, 6. ואל־תערצו מפניהם
Dt. 28, 60. אשר יגרת מפניהם
Jos. 11, 6. אל־תירא מפניהם
Jud. 2, 21. להוריש איש מפניהם
2 Reg. 3, 24. וינסו מפניהם
2 Reg. 17, 11. הגלה י״י מפניהם
1 Chr. 5, 25. השמיד אלהים מפניהם
Neh. 4, 3. יומם ולילה מפניהם
Neh. 4, 8. אל־תיראו מפניהם
Ps. 78, 55. ויגרש מפניהם גוים
Jes. 63, 12. בוקע מים מפניהם
Jer. 1, 9. אל תירא מפניהם
Jer. 1, 17. אל־תחת מפניהם
Jer. 22, 25. אתה יגור מפניהם
Jer. 39, 17. אתה יגור מפניהם
Jer. 41, 18. כי יראו מפניהם
Ez. 3, 9. ולא תחת מפניהם
Hos. 11, 2. כן הלכו מפניהם
Am. 2, 9. את־האמרי מפניהם
pl. c. suff.: וּמִפְּנֵיהֶם
Ez. 2, 6. ומפניהם אל־תחת
pl. c. suff.: פָּנֵימוֹ
Ps. 11, 7. ישר יחזו פנימו

פְּנִים

ג״ו כרכוי, וכמ״ק נתמוכה וזת נלי הי״ת התכלית, וזוא כיקיד. תעודתו קלק סיתון [קיכנערעם], וזוא לל״ק גויר פְּנִים, ווא לק מתקוור לי, ונקרתי לסניגו תקת זרש מיוקד פְּנִים מכמ עצמיס, וזרזו נענין נפיכה והסתכה, ולוא זייך פכי׳מי׳ תתוקרי׳.

n. m. pluralet. (sine *He* loci v. c. in מִפְּנִים), quod, ut plerisque videtur, ex n. pl. פָּנִים (anteriora, ea quae occurrunt et quasi lucent) abbreviatum est et consuetudine singulariter usurpari coepit. Quae nos eo de vocabulo sentiamus, vide s. פָּנִים.

pl. c. suff.: לִפְנֵי* *p.*
1 Reg. 6, 17. הוא ההיכל לפני
pl.: מִלִּפְנִים
1 Rg. 6, 29. ופטורי צצים מלפנים

פְּנֵי

ג״ו, וכמ״ק קן נרכוי פְּנֵיהֶם נכתיב, וסיומן דר ומלגלית [פעלע], זרקרק כן ע״ס נסיזותו והלולו, תתמנות רקזית על פכה זרנכו לזון נסיכה, וכי כן דר מן נסיכה.

n. m. pluralet. (פְּנֵיהֶם *Ketib*), margarita, *πίννα*, a splendendo (syn. הֵד). LXX. *λίθοι πολυτελεῖς.*

pl.: בְּמִפְנֵיהֶם *K'tib.*
Prv. 3, 15. יקרה היא מפניים

פָּנִין

ג״ו, וכמ״ק קן נרכוי פְּנִינִים, וסיומן כמו פְּנֵי, כלי הפכה סיכוון, ומיומן קדמו עכם מפניכים, סרכון וסכו יותר וכמכו. ודע קוכק זסתמנות זל פנין סוק פכי נסופי יָוָן, ויקידו פְּנִינָה קן נפריטיי.

n. m. pluralet. (a n. primit. פְּנֵי, addita terminatione *in;* pl. פְּנִינִים; *f. n. pr.* פְּנִינָה), margarita, a v. פָּנָה, *φαίν-ειν.* LXX. *λίθοι, λ. πολυτελεῖς; ἐσώτατα* (S.). A. *περίβλεπτα.*

pl.: פְּנִינִים
Prv. 20, 15. יש זהב ורב־פנינים
pl.: מִפְּנִינִים
Job. 28, 18. ומשך חכמה מפנינים
Prv. 3, 15. Q'ri יקרה היא מפנינים
Prv. 8, 11. כי־טובה חכמה מפנינים
Prv. 31, 10. ורחוק מפנינים מכרה
Thr. 4, 7. אדמר עצם מפנינים

פִּנָּה

ג״כ, וכרכוי פִּנּוֹת, ופ״ק נככוי פִּנָּה מר פכתיס, וסיומן זיית ומקוע וקן [עקקע]. ותמנותו תקוסמות דכר, וכן הקין קלל וית יק וכ״ס, ופתכר זמלת קין כמוכן וס ג״כ יק קין קפעל, עכין נסיכה, וק״כ תתמנות פס פכה, זרנכו ממנו.

n. f. (pl. פִּנּוֹת; semel c. suff. sing. פִּנָּתָהּ = פִּנָּתָהּ), angulus, a v. פָּנָה, vi lucendi et sub conspectum cadendi (syn. זָוִית a v. זָנָה, קֶרֶן, ut videtur, a v. קָרַן, vi radiandi s. splendendi), spec. de turri oppugnatorio, de bivio et trop. de principibus, utpote conspicuis et robore suo populum sustinentibus. LXX. *γωνία,* constructive *γωνιαῖος, ἀκρογωνιαῖος; καμπή, κλίμα, ἐπιβλέπειν.*

2 Chr. 28, 24. מזבחות בכל־פנה
Ps. 118, 22. היתה לראש פנה
Prv. 7, 12. ואצל כל־פנה תארב
Zach. 10, 4. ממנו פנה
הַפִּנָּה
2 Reg. 14, 13. עד־שער הפנה
2 Chr. 26, 9. על־שער הפנה

עד־המקצוע ועד־הפנה Neh. 3, 24.
ועד עלית הפנה Neh. 3, 31.
ובין עלית הפנה Neh. 3, 32.
עד־שער הפנה Jer. 31, 38.

לְפִנָּה
ולא־יקחו ממך אבן לפנה Jer. 51, 26.
constr.: פִּנַּת
טוב לשבת על־פנת־גג Prv. 21, 9.
טוב שבת על־פנת־גג Prv. 25, 24.
פנת שבטיה Jes. 19, 13.
פנת יקרת מוסד Jes. 28, 16.
פנת שער הסוסים Jer. 31, 40.
cum suff.: פִּנָּתָהּ
מי־ירה אבן פנתה Job. 38, 6.
cum suff.: פִּנָּהּ
עבר בשוק אצל פנה Prv. 7, 8.
pl.: פִּנּוֹת
ויתיצבו פנות כל־העם Jud. 20, 2.
גשו הלם כל פנות העם 1 S. 14, 38.
ארבע פנות המכנה 1 Reg. 7, 34.
ויגע בארבע פנות הבית Job. 1, 19.
ארבעפנות העזרה Ez. 43, 20. 45, 19.
pl.: הַפִּנּוֹת
המגדלים ועל־הפנות 2 Chr. 26, 15.
ועל הפנות הגבהות Zeph. 1, 16.
pl. c. suff.: פִּנֹּתֶיהָ
על ארבע פנתיו Ex. 27, 2.
pl. c. suff.: פִּנּוֹתָם
נשמו פנותם Zeph. 3, 6.

פְּנַם

פעל ל״ע כ״ק נגזר, ומוכנו עמיכה ונפיכה וקניכ [נערגען, פערג-], וסתמנות פְּנֵכֶם נקוסקת מס, כקזר לכוב, והזרש כמכ ג״כ קלל צַ־פָּן, ופין זייכות לו לפ״ו לל פכה לעיל, ופדכר ממנו נספר מיוקד לזרש לה״ק.

v. trans. inus., celare, occulere, a radice *fan* (v. s. צָ־פָן), addito *Mem* formativo prolongata.

פְּנִים

ג״ו, ויקיד ע״מ פְּסִיל, מְעִיל, אֵלִיל, ומכ״ק תתכלית פְּנִימָה. תעודתו הכסתר וסכיכת הכעמן והכלכן, ומוק התוך [קיכנערעם]. וכ״ק כמכ״ק קן כעמיי מִלִּפְנִים, לוזר זרש תתוך [פְּתָן קיכנען], לזכן נרפס ענכיכית שנור הפס, ומתכנד לל חוץ, וכן סס כעמיי בְּפְנִים [הסוכו בְּחוּץ], לְפְנִים [הסוכו לְחוּץ], מִבִּפְנִים [הסוכו מִבַּחוּץ] וכדומס. ומכ״ק תתכלית פְּנִימָה הכלון נכית ונתוך [דריכנען, קיכוועכדיג], ונקזור עס ככ״ל לפכימס, מפכימס, נפכימס, ג״כ כעמייס.

n. m. sing. (ad s. f. part. pass. פְּסִיל, מְעִיל, אֵלִיל, c. *He* finis פְּנִימָה), occultum, abditum, hinc interius, intimum, penetrale, adv. מִלִּפְנִים, introrsum (neohebr. בִּפְנִים, opp. לְפְנִים; בְּחוּץ opp. לְחוּץ; מִבִּפְנִים opp. מִבַּחוּץ); adjecto *He*, intus, intro, intrinsecus; לִפְנִימָה, introrsum, in partem interiorem; מִפְּנִימָה, ab interiori parte. LXX. *ἔσω, -θεν, ἐσώτατος.*

pl.: מִלִּפְנִים
1 Rg. 6, 29. ופטורי צצים מלפנים
c. h finis: פְּנִימָה
Lev. 10, 18. אל־הקדש פנימה
1 Rg. 6, 18. וארז אל־הבית פנימה
2 Rg. 7, 11. ויגידו בית המלך פנימה
2 Chr. 29, 18. ויבואו פנימה
Ps. 45, 14. בת־מלך פנימה
c. h finis: לִפְנִימָה
1 Reg. 6, 30. צפה זהב לפנימה

2 Chr. 29, 16. לִפְנִימָה בֵּית־ה׳
Ez. 40, 16. לִפְנִימָה לַשָּׁעַר
Ez. 40, 16. סָבִיב לִפְנִימָה
Ez. 41, 3. וּבָא לִפְנִימָה

c. h finis: מִפְּנִימָה

1 Reg. 6, 19. בְּתוֹךְ־הַבַּיִת מִפְּנִימָה
1 Reg. 6, 21. מִפְּנִימָה זָהָב סָגוֹר
2 Chr. 3, 4. וַיְצַפֵּהוּ מִפְּנִימָה זָהָב

פְּנִימָ

ת״ו מִן פָּנִים, וְלִנְקֵבֵי פְּנִימִית, וּמְשׁוֹנָן יִקַּר נְתוּן [יִיכְּנְעָרְ, -ע], וּסוֹפְסָפָן עַל חִיצוֹן, וְגָזוּר תּוֹקְפֵי וּמִשְׁלַח נְסָפָם עִבְרִיכִית.

adj. m. (f. פְּנִימִית, a n. פָּנִים), interior, intimus (opp. חִיצוֹן). LXX. *ἐσώτερος, -τατος, ἔσωθεν.*

adj. masc.: הַפְּנִימִי

1 Reg. 6, 27. בְּתוֹךְ ׀ הַבַּיִת הַפְּנִימִי
1 Rg. 7, 50. לְדַלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי
Ez. 40, 15. אֻלָם הַשַּׁעַר הַפְּנִימִי
Ez. 40, 19. לִפְנֵי הַחָצֵר הַפְּנִימִי
Ez. 40, 23 וּשְׁעַר לַחָצֵר הַפְּנִימִי
Ez. 40, 27. לַחָצֵר הַפְּנִימִי
Ez. 40, 28. אֶל־חָצֵר הַפְּנִימִי
Ez. 40, 44. לְשַׁעַר הַפְּנִימִי
Ez. 40, 44. בְּחָצֵר הַפְּנִימִי
Ez. 41, 15. וְהַהֵיכָל הַפְּנִימִי
Ez. 41, 17. וְעַד־הַבַּיִת הַפְּנִימִי
Ez. 42, 3. אֲשֶׁר לַחָצֵר הַפְּנִימִי
Ez. 42, 15. הַבַּיִת הַפְּנִימִי
Ez. 43, 5. אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִי

adj. masc.: בַּפְּנִימִי

Ez. 41, 17. בַּפְּנִימִי וּבַחִיצוֹן

adj. m. pl.: הַפְּנִימִים

1 Chr. 28, 11. וְחַדְרֵיו הַפְּנִימִים

adj. fem.: הַפְּנִימִית *sg.*

1 Rg. 6, 36. וַיִּבֶן אֶת־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית
1 Rg. 7, 12. וְלַחֲצַר בֵּית יְ׳ הַפְּנִימִית
Esth. 4, 11. הֶחָצֵר הַפְּנִימִית
Esth. 5, 1. בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית
Ez. 8, 16. חֲצַר בֵּית־ה׳ הַפְּנִימִית
Ez. 10, 3. מִלְא אֶת־הַחָצֵר הַפְּנִימִית
Ez. 42, 4. אֶל־הַפְּנִימִית דֶּרֶךְ אַמָּה
Ez. 44, 17. שַׁעֲרֵי הֶחָצֵר הַפְּנִימִית
Ez. 44, 17. בְּשַׁעֲרֵי הֶחָצֵר הַפְּנִימִית
Ez. 44, 21. 27. אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית
Ez. 45, 19. 46, 1. שַׁעַר הֶחָצֵר הַפְּנִימִית

adj. f. pl.: הַפְּנִימִיּוֹת

2 Chr. 4, 22. דַּלְתוֹתֵי הַפְּנִימִיּוֹת

פָּנַק

פעל נוד ויקר, וּמְשׁוֹנָן עִנִּיגָה וְכִיכָּה וְעִנִּיגָה [וויין, נְעָלָע וויין], וְסִתְמָא יִדּוּעַ פָּנֵג, וּדוּמֶה לוֹ עָנַג, פָּנַג, דָּנַג, וְהִנְּקִתִּי כְּנֶגֶד הִקְּקוּ וְהַשְׁוֵוי, וּכ״כ מְעַנְּגִים פּוּךְ לְזֶרֶם פְּקוּ נְכוֹחַ. הִכְנִיד פָּנֵק יוֹנֵק וְקוּוּק. נִקְרֵי פָּנֵק מִצְלְמוֹ, וְכִמְעַט כָּל הַנְּכִיכִים, וְכֵן נִסְפָּם עִבְרִיכִית, וּמִמֶּנּוּ שֵׁם הַגְּוִיכִים פְּנוּקִים, תַּפְנוּקִים וְכַדּוֹמֶה.

v. comp. intr. in c. Qal inus., molle, tenerum, esse, a rad. *nac* (cf. vv. פָּנֵג, דָּנַג, עָנַג, פָּנַג), quare caecutiunt, qui v. פָּנֵק, *vac*-illare, conferunt. *Pi.* פִּנֵּק, delicate educare, effeminare. Aram. פְּנַק, omnibus prope in conjugg.; neohebr. inde פִּנּוּק, תַּפְנוּק, oblectamenta, deliciae. LXX. *καταπαταλᾶν.*

Pi-el: פִּנֵּק

part. masc.: מְפַנֵּק *sg.*

Prv. 29, 21. מְפַנֵּק מִנְּעוּר עַבְדּוֹ

פְּנַס

v. s. r. פָּנַס *p.* 913.

פָּסַג

פעל יקר וּמְקוֹדָד, וּמוֹנֵכוּ כְּמוֹ פָּסַק נִקְרִי, לוּמַר נִקְעָה וּפְרִידָה וּקְפִיכָה [זַעֲלָעַן, עִיילָעַן], וְכֵן נִקְעַת מוֹנֵן אֶל פְּסָג נִקְרִי, לְכֵן נִסְחֲלָה עַל הַגְּבוּלָה, וְסִיוּם הַקְּלָקִים [זַמְאַלְקָעַן]. וּלְנֵן־עוֹרֵךְ וְיִקְקִי פְּרוּשׁוֹ לְפִי הָעִנְיָן, כֵּן נֶעְנִין הִתְרוֹמְמוּת, כְּלוֹמַר הוֹצִיא שְׁיֵין פְּסָגָה, סֵן לְשׁוֹן הַנְּעָה, וּפְרוּשׁוֹ מִסְתַּבֵּר.

v. ἅπαξ γεγραμμ., findere, dividere, sicut aram. פְּסַק, פְּסַג; *Pi.* terminis distinguere (abmarken). *Isaaki:* הַגְּבָּרָתוֹ (denom. a פְּסָגָה). *Qimchi:* חֲזָקָתוֹ וּבִצְרָתוֹ. LXX. bene: *καταδιέλεσθε.* S. *διαμετρήσατε.*

impt. pl.: פִּסְּגוּ

Ps. 48, 14. פִּסְגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ

פְּסָגָה

זכ ופרישׁ, מִן פְּסַג הַפְּעַל לְשׁוֹן פְּסִיקָה, וּמְשׁוֹנָן גּוֹר נִקְעוֹת, לְכֵן עוֹקֵן וּקְדוֹד, לוּ רֹאשׁ סַר [גִיפְּפְעַל], וְנִקְעַת נִתְכַּנּוֹס פְּסָג, פְּסָגָה עוֹד מְשׁוֹנָן גּוֹר וְנִקְעַת וּפְלָח, וְכֵן מוּפְשָׁט פְּסִיגָה נִגְזֵרְתָּ, וּכ״כ פְּסִיגָה כְּמוֹ מִקְצוֹעַ וְקֵרֶן סַכִּי.

n. pr. f., praeruptum, cacumen, a v. פְּסַג, dirimere, dissecare (unde targ. פְּסוֹג, פְּסַג, pars abscissa, segmentum; neohebr. פְּסִיגָה, sectio), spec. vertex montis moabitici, qui fines imperii *Sihonis* terminabat. LXX. *Φασγά, τοῦ λελαξευμένου.* A. *λαξευτή*, excisa.

הַפְּסָגָה

Num. 21, 20. רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
Num. 23, 14. אֶל־רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
Dt. 3, 17. 4, 49. תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה
Dt. 3, 27. עֲלֵה ׀ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
Dt. 34, 1. אֶל־הַר נְבוֹ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה
Jos. 12, 3. תַּחַת אַשְׁדוֹת הַפִּסְגָּה
Jos. 13, 20. וְאַשְׁדוֹת הַפִּסְגָּה

פֶּסַח

פעל ל״ע כ״ק נגזר, וּתְעוּדָתוֹ כְּמוֹ פָּשָׂה לְקֶמַץ, פָּסָא נִקְרִי, פְּשׂא נֶעְרְכִי, סְתִפְזוּת וּכְפִרְזוּת וְשִׁעְיוּק לְכָל לַ״ד [זִיךְ לוֹיסְגַיי״שְׁעַן], וּסְקֹק עִי׳ תְּקֹק פְּסַח, וּמְשׁוֹנִים לוֹתוֹ עִם פְּסַח מְגַזְּמִים נִקְפִּילָה.

v. inus., sicut פָּשָׂה, aram. פָּסָא, arab. *fasha*, se extendere, diffundere, abundare.

פְּסֶה

ז״כ, ע״מ כְּפָה מִן כָּכָה, פְּפָה מִן פָּכָה, וּמוֹנֵכוּ כְּפִרְזוּ יִקְקִי, פְּסִין תּוֹסֶפֶת וְרִכּוּי, לוּמַר עִקְרַת וְיִקְרַת זַעַם וְסֶפֶק [קִיכְּעַרְפְּלוּסְקִם], וְנִקְרֵי שְׁלֵמִים מְפֻרָשׁ, זַעַם מִכְּנֵי לְקֶס, רוֹיס מִיסִים, סֶפֶק וּסוֹן מַעֲצֵר וּפְסַק מִכֵּר, וּמִן הַתּוֹכְנִיס הִקְדִּימוּנִים לָךְ לִיקְקִי הִקְּמַת נוֹסֵי, כִּתְנוּסִ מְזַכֵּר וּסְ פְּסִילוֹן, פְּסִילָנֵי מְשׁוּמֵי, וּמַעֲמֵי פְּסִילָאִית.

n. f. (ad s. f. פְּנֵה, פְּאֵה, a vv. פָּנָה, פָּאָה), abundantia, copia, de frumento, sicut מְלֵאָה de fructibus, שָׂבְעָה de hominibus, רְוָיָה de fluidis, סֶפֶק de opibus, targ. פְּסִילוֹן, פְּסִילָנִי, expansio, diffusio; adv. פְּסִילָאִית, diffuse, *passim.* LXX. *στήριγμα.*

pl. constr.: פִּסְּתֵי

Ps. 72, 16. יְהִי פִּסַּת־בָּר

פָּסַח

פעל נוד, וּמְשׁוֹנָן קִ׳ וְקִיקִי וְקִינְגִי וְכִיכִי וְעִנְגִי [וויך, נְעָלָע וויך], וְסִתְמָא יִדּוּעַ פָּנֵג, דָּנַג, עָנַג, פָּנַג), quare caecutiunt, qui v. פָּנֵק, *vac*-illare, conferunt. *Pi.* פִּנֵּג, delicate educare, effeminare. Aram. פְּנַג, omnibus prope in conjugg.; neohebr. inde פִּנּוּג, תַּפְנוּג, oblectamenta, deliciae. LXX. *καταπαταλᾶν.*

Pi-el: פִּנֵּג

part. masc.: מְפַנֵּג *sg.*

Prv. 29, 21. מְפַנֵּק מִנְּעוּר עַבְדּוֹ

פָּסַח

n. m. (pl. פְּסָחִים), transitus, praeteritio (Ueberspringung), spec. angeli percussoris, hinc agnus paschalis, solemnia paschalia, aram. פַּסְחָא, *πάσχα* (v. denom. פָּסַח, festum paschale obire). LXX. *πάσχα, φασέκ.* Philo: *διαβατήρια.* A. *ὑπέρβασις, φεσέ.* S. *ὑπερμάχησις.* Th. *φασέχ.*

Ex. 12, 11. בְּחָפְזוֹן פֶּסַח הוּא לַי״י
Ex. 12, 27. זֶבַח־פֶּסַח הוּא לַי״י
Ex. 12, 48. וְעָשָׂה פֶּסַח לַי״י
Lev. 23, 5. בֵּין הָעַרְבַּיִם פֶּסַח לַי״י
Num. 9, 10. 14. וְעָשָׂה פֶּסַח לַי״י
Num. 28, 16. לְחֹדֶשׁ פֶּסַח לַי״י
Dt. 16, 1. וְעָשִׂית פֶּסַח לַי״י
Dt. 16, 2. וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַי״י
2 Rg. 23, 21. עֲשׂוּ פֶּסַח לַי״י אֱלֹהֵיכֶם
2 Chr. 30, 1. 5. לַעֲשׂוֹת פֶּסַח לַי״י
2 Chr. 35, 1. בִּירוּשָׁלַיִם פֶּסַח לַי״י
2 Chr. 35, 18. וְלֹא־נֶעֱשָׂה פֶּסַח כָּמוֹהוּ

הַפֶּסַח *p.* הַפָּסַח

Ex. 12, 21. וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח
Ex. 12, 43. זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח
Ex. 34, 25. זֶבַח חַג הַפָּסַח
Num. 9, 2. אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ
Num. 9, 4. לַעֲשׂוֹת הַפָּסַח
Num. 9, 5. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח
Num. 9, 6. וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשׂת־הַפֶּסַח
Num. 9, 12. כְּכָל־חֻקַּת הַפָּסַח
Num. 9, 13. וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
Nu. 9, 14. כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וְכִמְשְׁפָּטוֹ
Num. 33, 3. מִמָּחֳרַת הַפָּסַח
Dt. 16, 5 לִזְבֹּחַ אֶת־הַפֶּסַח
Dt. 16, 6. שָׁם תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח
Jos. 5, 10. וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח
Jos. 5, 11. מִמָּחֳרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת
2 Rg. 23, 23. נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה לַי״י
2 Chr. 30, 2. לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּחֹדֶשׁ
2 Chr. 30, 15. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפָּסַח
2 Chr. 30, 18. כִּי־אָכְלוּ אֶת־הַפֶּסַח
2 Chr. 35, 1. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפָּסַח
2 Chr. 35, 6. וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח
2 Chr. 35, 11. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח וַיִּזְרְקוּ
2 Chr. 35, 13. וַיְבַשְּׁלוּ הַפֶּסַח בָּאֵשׁ
2 Chr.. 35, 16. לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
2 Chr. 35, 17. הַנִּמְצְאִים אֶת־הַפֶּסַח
2 Chr. 35, 19. נַעֲשָׂה הַפֶּסַח הַזֶּה
Esr. 6, 19. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־הַגּוֹלָה אֶת־הַפֶּסַח
Esr. 6, 20. וַיִּשְׁחֲטוּ הַפֶּסַח
Ez. 45, 21. יִהְיֶה לָכֶם הַפֶּסַח

בַּפֶּסַח

2 Reg. 23, 22. לֹא נַעֲשָׂה כַּפֶּסַח הַזֶּה
2 Chr. 35, 18. לֹא־עֻשָׂה כַּפֶּסַח

pl.: הַפְּסָחִים

2 Chr. 30, 17. עַל־שְׁחִיטַת הַפְּסָחִים

pl.: לַפְּסָחִים

2 Chr. 35, 7. וּבְנֵי־עֲזִים הַכֹּל לַפְּסָחִים
2 Chr. 35, 8. לַכֹּהֲנִים נָתְנוּ לַפְּסָחִים
2 Chr. 35, 9. הֵרִימוּ לַלְוִיִּם לַפְּסָחִים

פָּסַח

ת״ו שֶׁנִּתְעַנֵּס, וְסִתְפָּת טוֹלֵע כְּכֹה רַגְלַיִם, לוּ דוֹלֵג עַל דֶּגֶל [הִיכְּעַנְדְּעָר], וְקִנּוּן פְּסָחִים, וְסוֹד מִשְׁקַל נִפְרִיעֵי פָּסַח, וּתְמוֹכֵהּ שֶׁלְּכוֹ שְׁגוּרִים לְהִסְתַּכֵּן הִקְסִירוּן, ל״מ אֶפֶס, עִוֵּר.

adj. m. (= פָּסֵחַ n. pr., formâ ad significandum *defectum* usitata, velut in אֶפֶס, עִוֵּר), claudus, claudicans; pl. פִּסְחִים. LXX. *χωλός, πορεία.*

Lev. 21, 18. אִישׁ עִוֵּר אוֹ פִסֵּחַ
Dt. 15, 21. פִּסֵּחַ אוֹ עִוֵּר
2 Sam. 9, 13. וְהוּא פִּסֵּחַ שְׁתֵּי רַגְלָיו
2 Sam. 19, 27. כִּי פִסֵּחַ עַבְדֶּךָ
Jes. 35, 6. אָז יְדַלֵּג כָּאַיָּל פִּסֵּחַ

כִּסֵּג וְכִסֵּק הִלְּקַח, עִקֵּק מִדְּבַר וְהִעְתִּק מִקּוֹם, הֶסֵּק וְהִעְתִּק, עִתּוּק לְהַרְחִק וְכִסֵּג, לְנֵגֶב וְקִפֵּק עַל דְּבַר [קִיכְּעֶרְיִקְקְעָן, -קִיפְּפְעָן, וּוְעָנ-], וְכִכֵּר קִקֵּק יְסוֹד שֶׁל פָּסַח כְּזוּוי עִם סָגַ, נָסַח, זָחַ, כְּאֵב תִּרְגֵּם לְמַדֵּי תִּקֵּק הִפְעִילִים הִלְּקַח, וְאֵת הִיתֵּר לְנִיכּוּ לָךְ נִסְפָּר מִיוּקָד. וְכֵן הִנֵּן קוֹרֵא כְּעִיר שֶׁנִּכְרַךְ עִם עֲנָב עַל, לוּמַר כְּמוֹנֵן לְנֵגֶב וְקִפֵּק עַל דְּבַר [קִיכְּעֶרְצְפְּרִיכְּגְעָן], לְכֹלִי הִזְּקִיק, כִּי עִמֵּד וְקִיּוּס שֶׁל נָעַל הִמְזִיק עַל דְּבַר סְכֹם הִזְּקִקְתִּיו. וְכ״כ לְהִיכּוֹ כְּזִקְמוֹתָיו הִמִּילַח וְקִיסֵּם, כְּאֵב כְּזִקְמוֹ מִדְּקֵדֵי תִּפֵּל, וּפְסַח הָעִבְרִי כְּמוֹנֵן הִרְקִיחַ וְנִתֵּיךְ רוֹץ לָךְ הִקְשׁוּי שֶׁל פְּסַח. כ׳ הִזְּקִיק עַל לְגִיעַ [הִיכְּנְקְעָן], כִּי הִלְּגִיעַ הִלְּגִיחַ וְהִפְּקִיחַ לְכֹלִן וּלְכֹלִן, כְּלִי מְעַמֵּד קִיּוּמִי, וְכֵן נִקְעַת כְּזִכֵּר זֹה הִזְּקִיק ג״כ כְּזִפְּתִי מְעַכֵּב, וְהִזְּקִיק עַל הִלְּגִיעַ כְּדַעַת וְהִסְתַּפְּקוּת לְפ״ו קַל הִסְכִּים. הִכְנִיד קְוּוּק כְּמוֹנֵן הִזְּקִיק, מְלוֹג תְּדִירֵי שֶׁל כִּסֵּי נֶעֱל, וְהִכְפִּיל הִפְעוּלֵי כְּמוֹנֵן גְּלִיעַ. מוֹסֵ הִפְרִיעֵי פָּסַח, לוּמַר מִקּוֹם הִמְעַכֵּב, וְנִסְפָּם עִבְרִיכִית מְמֻנֵּ

פְּסִיחָה זֹס הִפְעוּלָה.

vrb. comp. intr., praetermovere (überrücken), transilire, praeterire, e genere vv. סָגַ, נָסַח, זָחַ, q. v., hinc seq. עַל, cito transire aliquem (überspringen), veluti de aliquo pessumdante, qui, cum praeterit, *parcit;* quare *parcendi* vis ei verbo minime ingenita est, neque comparandum est arab. פשׁח, locum facere, *laxare*, quod potius e v. פָּשָׂה induruit. Vis *subsultandi* ad *claudicandum* transfertur, et deinde ad statum animi ultro citroque vacillantem. *Pi.* intens. de saltatione continua sacrificulorum Beli. *Ni.* claudum fieri. Indidem n. pr. תִּפְסַח, *Thapsacus* h. e. *trajectio*, quod ibi Euphrates trajici solebat, et n. abstr. *neohebr.* פְּסִיחָה, actio transjiciendi. LXX. *παρέρχεσθαι, διατρέχειν, σκεπάζειν.* *Ni.* *χωλανθῆναι.* *Pi.* *διατρέχειν.*

3 perf.: פָּסַח

Ex. 12, 27. אֲשֶׁר פָּסַח עַל־בָּתֵּי
3 perf.: וּפָסַח
Ex. 12, 23. וּפָסַח ה׳ עַל־הַפֶּתַח
1 perf.: וּפָסַחְתִּי
Ex. 12, 13. וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם
part. pl.: פִּסְּחִים
2 Rg. 18, 21. פִּסְּחִים עַל־שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים
inf. abs.: פָּסֹחַ
Jes. 31, 5. פָּסוֹחַ וְהִמְלִיט
Nif-al: נִפְסַח
3 imperf.: וַיִּפָּסַח
2 Sam. 4, 4. וַיִּפֹּל וַיִּפָּסַח
Pi-el: פִּסֵּחַ
3 impf. pl.: וַיְפַסְּחוּ
1 Reg. 18, 26. וַיְפַסְּחוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ

פִּסֵּחַ

ז״ו, וְהִכְנוּי פְּסָחִים, וּפְקוּכוֹ לְנוֹג וְקִפֵּיכוּ עַל דְּבַר לְנִקְעַת הִזְּקִיק [קִיכְּעֶר-זַעְרִיכְּנוּכְּנוֹג], וְעַל זַעְפְּק עַל נִקְעַת כִּי יִזְרְקֵל וְלֵנֵג עֲלֵיסְ נִקְרֵי לְקֵ״כ חוֹנֵק וְהִקֵּג לְזוֹכֶרֶת הִפְּסוּק ג״כ פְּסַק, וְכֵן נִקְרֵי, זַעְיוּעַ פְּסָחָא [πάσχα], וּמוֹסֵ נִקְרֵי הִזְּמֵי פְּסַח קְגִיגַת קְנ סְפְּסַק, ל״מ ״ת׳ וִיפְּסַק נִתְגַּלֵּה.

Mal. 1, 8. וכי תגישו פסח
adj. masc.: הַפִּסֵּחַ
2 Sam. 5, 8. עור ופסח
Jer. 31, 8. עור ופסח
adj. masc.: הַפִּסֵּחַ
Mal. 1, 13. הפסח ואת־החולה
adj. masc.: לַפִּסֵּחַ
Job. 29, 15. ורגלים לפסח אני
adj. masc.: מְפִסֵּחַ
Prv. 26, 7. דליו שוקים מפסח
adj. m. pl.: פִּסְּחִים
Jes. 33, 23. פסחים בזזו בז
pl.: הַפִּסְּחִים
2 Sam. 5, 8. הפסחים ואת־העורים
pl.: וַהַפִּסְּחִים
2 Sam. 5, 6. העורים והפסחים

פָּסַל

פעל כודד, והעתיד יִפְסֹל, והמוקן קניגה וקעיגה [נעהויען], או עץ או לבן, וכן נאמר פֶּסֶל נאמי, והתאנות כ"ל פְּסָלִים, ודומה לו חֶסֶל ע"ב, וכן הזרע אבל פָּזַל, פָּצַל, פָּזַל, שנכלם הקרן שלילת דבר ותקוף ממנו, וכנראה ג"כ מכריעת הגפנים, וכוח קנוח עד קקרי הפעל. ודע קורא שמפעל פסל כלי לפסילה, כמו קרס וויו, וגרון, או דבר שנפסל, כמו תקרס וויו, וכן מַפְסֵלָא, מַפְסֶלֶת, והמופנה פְּסִיל. והמוקן רוקני פסל כמו הזקת ושלילת התקון, הסתם על כשיכה ותקיכה ויציכה, וגנוב גם בתרגום. ומוה סדנור סילוע פָּסוּל, הסתם של פָּשֵׁר, והמוקן רוקני זה פָּסוּל המופנע, וכן פַּסְלוּת, וכראי ג"כ נאמי הזה פסוּלָא, ובשפה עבריית פְּסֹלֶת להסמכת הסיג, הנשלל מדבר, ודוק.

v. comp. trans. (impf. יִפְסֹל), desecare (gemar. de amputatione vitium), scalpere, dolare vel lapides vel ligna, aram. פְּסַל, e familia vv. פָּ־צַל, גָּ־זַל, חָ־סַל, quorum significationes speciales a vi primaria *abscindendi* vel *demendi* proficiscuntur. Inde gemar. et aram. פְּסַל, dolabra, ascia, vel de rebus dolatis, trabs, postis; מַפְסֶלָא, מַפְסֶלְתָּא, item de instrumentis ad dolandum s. sculpendum; פְּסוּל, excisio, trop. corruptio, unde פָּסוּל (opp. כָּשֵׁר), illegitimum, *ἀδόκιμον*. LXX. *λαξεύειν, ἐκ-; γλύφειν, πελεκίζειν.*

3 *perf. c. s.:* פְּסָלוֹ
Hab. 2, 18. כי פסלו יצרו
impt. sg.: פְּסָל־ *s. M.*
Ex. 34, 1. פסל־לך שני־לחת
Dt. 10, 1. פסל־לך שני־לוחת
1 *imperf.:* וָאֶפְסֹל
Dt. 10, 3. ואפסל שני־לחות
3 *imperf.:* וַיִּפְסֹל
Ex. 34, 4. ויפסל שני־לחת אבנים
3 *impf. pl.:* וַיְפַסְּלוּ
1 Reg. 5, 32. ויפסלו בני שלמה

פֶּסֶל

ג"ו, ונכנוי פְּסִלִּי, והמוקן תמונה מפוסלת נעץ או נלבן, לומר נורה מה וסמל לגלול. והכנוי פְּסָלִים לא כמנע נעבריי, כ"ף נעבריי,

n. m. singularet. (c. s. פִּסְלִי), simulacrum sculptile, vel ligneum vel lapideum, idolum. LXX. *γλυπτόν, γλύμμα, εἴδωλον, εἰκών, γράφειν.*

Ex. 20, 4. לא־תעשה־לך פסל
Dt. 4, 16. פסל תמונת כל־סמל
Dt. 4, 23. 25. פסל תמונת כל
Dt. 5, 8. פסל כל־תמונה
Dt. 27, 15. יעשה פסל ומסכה
Jud. 17, 3. לעשות פסל ומסכה
Jud. 17, 4. ויעשהו פסל ומסכה
Jud. 18, 18. ויקחו את־פסל האפוד
Jud. 18, 31. פסל מיכה אשר עשה
2 Rg. 21, 7. וישם את־פסל האשרה
2 Chr. 33, 7. וישם את־פסל הסמל
Ps. 97, 7. יבשו ׀ כל־עבדי פסל
Jes. 40, 20. להכין פסל לא ימוט
Jes. 44, 9. יצרי־פסל כלם
Jes. 44, 15. עשהו פסל ויסגד־למו
Nah. 1, 14. אכרית פסל ומסכה
Hab. 2, 18. מה־הועיל פסל
וּפֶסֶל
Lev. 26, 1. ופסל ומצבה לא־תקימו
Jud. 18, 14. אפוד ותרפים ופסל
Jes. 44, 10. מי־יצר אל ופסל נסך
p. הַפֶּסֶל
Jud. 18, 17. הפסל ואת־האפוד
Jud. 18, 20. התרפים ואת־הפסל
ויקימו להם בני־דן את־
Jud. 18, 30. הפסל
Jes. 40, 19. הפסל נסך חרש
p. בַּפֶּסֶל
Jes. 42, 17. הבטחים בפסל
p. מִפֶּסֶל
Jer. 10, 14. חביש כל־צורף מפסל
Jer. 51, 17. חביש כל־צורף מפסל
cum suff.: וּפִסְלִי
Jes. 48, 5. ופסלי ונסכי צום
cum suff.: לְפִסְלוֹ
Jes. 44, 17. לפסלו יסגוד־לו
cum suff.: פִּסְלָם
Jes. 45, 20. הנשאים את־עץ פסלם
פֶּסֶל
ג"ו, והכנוי פְּסָלִים, והמוקן ק' סמל ונלם, ומקום אך נכנוי. כ' מקום פסילת מכנים, אך מקום מקנג מכנים, ומסורית פְּסִילֵיהֶן מצלמו.

n. m. pluralet. (pl. פְּסָלִים), idola sculpta, bis de latomiis, ubi lapides exscinduntur, syr. פְּסִילִין. LXX. *γλυπτόν, εἴδωλον, ἄγαλμα, περιβώμιον.*

pl.: פְּסִילִים
Jer. 50, 38. ארץ פסילים היא
pl.: הַפְּסִילִים
Jud. 3, 19. והוא שב מן־הפסילים
Jud. 3, 26. והוא עבר את־הפסילים
2 Chr. 33, 22. הפסילים אשר עשה
pl.: וְהַפְּסִלִים
2 Chr. 33, 19. האשרים והפסלים
2 Chr. 34, 3. 4. והפסילים והמסכות
pl.: לַפְּסִלִים
Jes. 42, 8. ותחלתי לפסילים
pl.: וְלַפְּסִלִים
Hos. 11, 2. ולפסלים יקטרון
pl. constr.: פְּסִילֵי
Dt. 7, 25. פסילי אלהיהם תשרפון
Jes. 21, 9. וכל־פסילי אלהיה
Jes. 30, 22. צפוי פסילי כספך
Jer. 51, 47. ופקדתי על־פסילי
pl. constr.: וּפְסִילֵי
Dt. 12, 3. ופסילי אלהיהם תגדעון
pl. c. suff.: פְּסִילֶיךָ
Mich. 5, 12. והכרתי פסיליך
pl. c. suff.: פְּסִילֵיהֶם
2 Reg. 17, 41. פסיליהם היו עבדים
pl. c. suff.: וּפְסִילֵיהֶם
Dt. 7, 5. ופסיליהם תשרפון
Jes. 10, 10. האליל ופסיליהם
pl. c. suff.: וּבְפִסְלֵיהֶם
Jer. 8, 19. הכעסוני בפסליהם
pl. c. suff.: בְּפִסְלֵיהֶם
Ps. 78, 58. ובפסיליהם יקניאוהו
pl. c. suff.: פִּסְלֵיהֶן
Jer. 51, 52. ופקדתי על־פסיליה
Mich. 1, 7. וכל־פסיליה ישחו

פְּסַנְטֵרִין

ג"ו [או פְּסַנְתֵּרִין, ונכוסקוח ג"כ פְּסַנְתֵּרִין, והכוסקס נקו ונכי יסרס]. והמוקן כלי ומר מיקכי [ומיעכקיכ־סעכומענע], ומיק נעצמס המלס מיוכיק [ψαλτήριον], נקלוף למד נכון, ומכופי יον ניוכי נעצמ דין נקמי, וכן סַנְתֵּרִין [συνέδριον], פַּרְתֶּדְרִין [παρέδριον]. והמצוויס לוקו עס פְּסַנְטֵר, פְּסַנְטֵר, שנכיכו סיכ טועים.

n. m. (alii melius פְּסַנְתֵּרִין, alii: פְּסַנְטֵרִין), *ψαλτήριον*, (ad s. f. אֶלְגִּין, *ἐλόγιον*, testimonium; אֶנְטִוּבִין, *ἐντύβιον*, intubus, endivia; אֶפְסַטְקִין, *πιστάκιον*; אֶפְסַנְתִּין, *ἀψίνθιον*; אֶפּוֹפּוֹדִין, *ὑποπόδιον*; אֶפִּירַקְסִין, *ἐπικόρσιον*; אֶקוֹנִין, *εἰκόνιον*; אַצְטְרוֹבְלִין, *στροβίλιον*; בִּיבְרִין, *vivarium* etc.). LXX. *ψαλτήριον.*

Dan. 3, 7. שבכא פסנטרין
פְּסַנְתֵּרִין
Dan. 3, 5. 10. 15. סבכא פסנתרין

פָּסַס

לומר פַּס, פעל כודד, ומוכנו כמו אָפַס לעיל, לומר קדילם ומסנת ונעילם וסיפס וקניגס [ענדען, אויסהאלטען], לכן נהכלפס לל נמר, קליפס וקוילם וכהלכות. הקכן נהלכות, ומוה קדילם, ומכוכ כמכוון ג"כ נמפתי ערב, עי' נספר מיוקד לנזרי לס"ק.

v. intrans., finire, cessare, sicut אָ־פַס, deinde vi abeundi s. *evanescendi* (syn. גָּמַר). LXX. *ὠλιγώθησαν.* A. *ἐπερράθησαν.* S. *ἐξέλειπον.*

3 *perf. pl.:* פָּסּוּ
Ps. 12, 2. כי־פסו אמונים מבני אדם
פַּס
ג"ו, וכמנ נעצמי לך נרכוי פַּסִּים, לכן נלמי כלמר תליס לנל הסס הכנ נס ני"ל. המוקן קן וסוף דנר, נדומס לל אָפַס לעיל, לכן נמזלס על קנות וסופי ני"ל וסכנל, וכן הוגי לפסיס לעיל. וגוס תנין סדנור כ"כ פס"ס, לומר מלנוס לזר יניע על פס־רגלים וכפות־יקן, וזוה המלנוס הגדול, כלזר נלמר לעיל מי לפסיס, והלילנוס נלקנו נפנוס המלס הוזק נלנ נכן.

n. m. (*sing.* aram., hebr. nonnisi *pluraliter*), finis, extremitas (= אֶפֶס), spec. manuum vel pedum (cf. אֶפְסִים, tali), unde בָּהֹנֶת פַּסִּים, *talaris* h. e. vestis ad talos usque pertingens. LXX. Gen. *χιτὼν ποικίλος* (aram. פַּס, conspergere, maculare), Sam. *χειριδωτός* (assentiente Symm.). A. modo *ἀστραγαλωτός* (*ἀστραγάλειος*), h. e. talaris, modo *καρπωτός* h. e. *manicata.*

pl.: פַּסִּים
Gn. 37, 3. ועשה לו כתנת פסים
2 Sam. 13, 18. ועליה כתנת פסים
pl.: הַפַּסִּים
Gn. 37, 23. את־כתנת הפסים
Gn. 37, 32. וישלחו את־כתנת הפסים
2 S. 13, 19. וכתנת הפסים אשר עליה

פַּס

נלקמי כמו נעגרי, וגס ניקיל, ומוכנו מצלמו, קנוס היל וסכנל, לכן פס ילק, וכסורית פַּסְתָּא מצלמו, ד"מ נתרגוס סוני פַּסַּת אִדֶּא [מ"ק י"ק מ"ל], פַּסְתָּא דְּרֶגְלָא [תורת כהנים כ"ק ל"ה], ולינו נדומס לל כף, כלזר קנזו רגיס.

n. m. aram., extremitas vel pedum vel manuum, vola, talus (syr. פַּסְתָּא דְּרֶגְלָא, פַּסַּת אִדֶּא, *καρπός*; *ἀστράγαλος*). LXX. *ἀστράγαλος* (*τῆς χειρός*).

Dan. 5, 5. פס ידא די כתבה
definit.: הַפַּסָּא
Dan. 5, 24. שליח פסא דיד־דא

פָּעָה

פעל נודד, והעתיד יִפְעֶה, ופתרוכו כמו אָפַע לעיל, וכמו פָּאָה, לומר כזיפס וכזיפס [הויכען], ומוס נהזלס על ניקיק קול היולדת [שרייען], ונקרמי מנעית סכלן. ומקור הזכס והזווי כנר פרצתי תקת פ"ס לעיל. ונתרגוס ונגראל וכזפס עכיכית הפעל רב הלכך, וכגור זס פְּעָיָה זס הפעולה, וכן פַּעֲרָתָא, לומר נועקת.

v. intr. (impf. יִפְעֶה), sicut אָפַע, פָּאָה q. v., spirare, anhelare, hebr. de spiritu et anhelitu puerpurarum, aram. de gregum clamoribus, unde פְּעָיָה, clamor, vox, et sec. traditionem פּוּעָה *n. pr.* (die Schreierin).

1 *imperf.:* אֶפְעֶה
Jes. 42, 14. כיולדה אפעה

אָפְעָה

v. s. r. אָפַע *p.* 114.

פָּעַל

פעל כודד, והעתיד יִפְעַל וס"ק יִפְעֹל, לכן לפכי המקיף הִפְעָל. פתרוכו עזיס ועכידס [מקכען, עמון] ונגור הפעל נעגרי לך נדנור זיריי, לומס נעגרי וקרמי גס נדנור ספורי. והמזקל כמו עזס ועגד, כן מעזית דנר והמנקמו, כן מקקון והמלמס וכדומס. ומוקו הזכס והזווי עי' נסס' מיוקד.

v. trans. (impf. יִפְעַל, semel יִפְעֹל, seq. *Maqef* הִפְעָל), facere, agere, operari; conficere, parare, praeparare; bona malave peragere, agere cum quopiam vel bene vel male, hebr. in sermone sublimiori, aram. et arab. vulgo. LXX. *ἐργάζεσθαι, ἐξ-, κατα-; ποιεῖν, πράσσειν, ἐνεργεῖν, ἐπιτελεῖν*; inf. *ἔργον*; פֹּעֵל אָוֶן, *κακοῦργος.* S. *δρᾶν.*

3 *perf.:* פָּעַל
Num. 23, 23. מה־פעל אל
Dt. 32, 27. ולא י"י פעל כל־זאת
Prv. 16, 4. כל פעל י"י למעהו
Jes. 41, 4. מי־פעל ועשה
p. 3 *perf.:* פָּעָל
Ps. 11, 3. צדיק מה־פעל
3 *perf.:* וְפָעַל
Jes. 44, 12. ופעל בפחם
2 *perf.:* פָּעַלְתָּ
Ex. 15, 17. מכון לשבתך פעלת י"י
Job. 36, 23. ומי־אמר פעלת עולה
Ps. 31, 20. פעלת לחוסים בך
Ps. 44, 2. פעל פעלת בימיהם

זר פעלת לנו Ps. 68, 29.
כל־מעשינו פעלת Jes. 26, 12.
1 perf.: פָּעַלְתִּי
אם־עול פעלתי Job. 34, 32.
לא־פעלתי און Prv. 30, 20.
3 perf. pl.: פָּעֲלוּ
אף לא־פעלו עולה Ps. 119, 3.
כי פעלו שקר Hos. 7. 1.
3 perf. pl.: פָּעֲלוּ p.
אשר משפטו פעלו Zeph. 2, 3.
part. masc.: פֹּעֵל sg.
פעל ישועות Ps. 74, 12.
פעל פעל בימיכם Hab. 1, 5.
part. masc.: וּפֹעֵל sg.
הולך תמים ופעל צדק Ps. 15, 2.
p. c. suff.: וּלְפֹעֲלִי
ולפעלי אתן־צדק Job. 36, 3.
p. pl. constr.: פֹּעֲלֵי
לחברה עם־פעלי און Job. 34, 8.
להסתר שם פעלי און Job. 34, 22.
שנאת כל־פעלי און Ps. 5, 5.
סורו ממני כל־פעלי און Ps. 6, 9.
פעלי און אכלי עמי Ps. 14, 4. 53, 5.
ועם־פעלי און Ps. 28, 3.
שם נפלו פעלי און Ps. 36, 13.
מרגשת פעלי און Ps. 64, 3.
ויציצו כל־פעלי און Ps. 92, 8.
יתפרדו כל־פעלי און Ps. 92, 10.
יתאמרו כל־פעלי און Ps. 94, 4.
עם־פעלי און Ps. 94, 16.
מעיר־י כל־פעלי און Ps. 101, 8.
את־פעלי האון Ps. 125, 5.
את־אישים פעלי־און Ps. 141, 4.
ומקשות פעלי און Ps. 141, 9.
ועל־עזרת פעלי און Jes. 31, 2.
קריית פעלי און Hos. 6, 8.
p. pl. constr.: וּפֹעֲלֵי
חשבי־און ופעלי רע Mich. 2, 1.
p. pl. constr.: לְפֹעֲלֵי
ונכח לפעלי און Job. 31, 3.
ומחתה לפעלי און Prv. 10, 29. 21, 15.
p. pl. constr.: מִפֹּעֲלֵי
הצילני מפעלי און Ps. 59, 3.
1 imperf.: אֶפְעַל
חטאתי מה אפעל Job. 7, 20.
אפעל ומי ישיבנה Jes. 43, 13.
2 imperf.: תִּפְעָל־
חטאת מה־תפעל־בו Job. 35, 6.
2 imperf.: תִּפְעָל p.
גבהי שמים מה־תפעל Job. 11, 8.
3 imperf.: יִפְעָל
ומה־יפעל שדי למו Job. 22, 17.
הן־כל־אלה יפעל־אל Job. 33, 29.
אף־יפעל־אל ושתחו Jes. 44, 15.
3 imperf.: יִפְעַל p.
חציו לדלקים יפעל Ps. 7, 14.
ויפל בשחת יפעל Ps. 7, 16.
2 impf. pl.: תִּפְעָלוּן p.
בלב עולת תפעלון Ps. 58, 3.

פְּעַל

ג״ו, וכנוי פָּעֳלוֹ, ולפעמים נכתב סקלס פְּעָלוֹ, כלאב נכתב תְּאָרוֹ, וכנוי פְּעָלִים כלאב נכתב בְּקָרִים מן בָּקָר, בְּפָרִים מן כָּפַר. סימון מעשה וענודם [עסקן, ועיקר], ככל לפן מסחר של עבודה ומעשה, ולפעמים פרי מעשה ומעבודה [עכוועכ].

n. m. (c. s. פָּעֳלוֹ ad s. f. תְּאָרוֹ; pl. פְּעָלִים, ad s. f. בְּקָרִים a sing. בָּקָר), factum, facinus vel grande vel pravum, spec. de magnalibus Dei, denique: merces operando comparata. LXX. ἔργον, ποίημα, πρᾶξις, μισθός, ὁδός, vel verbaliter. A. κάτεργον. Alius: ἐργασία.

כי פעל אדם ישלם־לו Job. 34, 11.
פעל פעלת בימיהם Ps. 44, 2.
פעל אלהים ומעשהו Ps. 64, 10.
פעל אצרות בלשון שקר Prv. 21, 6.
ואת פעל י״י לא יביטו Jes. 5, 12.
ועל־פעל ידי תצוני Jes. 45, 11.
כי־פעל פעל בימיכם Hab. 1, 5.
וּבְפַעַל
ופעל ידיו תרצה Dt. 33, 11.
ופעל חמס בכפיהם Jes. 59, 6.
בְּפַעַל
בפעל כפיו נוקש רשע Ps. 9, 17.
cum suff.: פָּעֳלִי
בחנני גם־ראו פעלי Ps. 95, 9.
cum suff.: פָּעֳלֶךָ
והגיתי בכל־פעלך Ps. 77, 13.
יראה אל־עבדיך פעלך Ps. 90, 16.
הגיתי בכל־פעלך Ps. 143, 5.
cum suff.: פָּעֳלֶךָ
יראתי י״י פעלך Hab. 3, 2.
cum suff.: פָּעֳלֶךָ
ישלם י״י פעלך Ruth 2, 12.
cum suff.: וּפָעֳלֶךָ
ופעלך אין־ידים לו Jes. 45, 9.
cum suff.: בְּפָעֳלֶךָ p.
שמחתני י״י בפעלך Ps. 92, 5.
cum suff.: וּפָעֳלֵכֶם
ופעלכם מאפע Jes. 41, 24.
cum suff.: פָּעֳלוֹ
חצור תמים פעלו Dt. 32, 4.
וכשכיר יקוה פעלו Job. 7, 2.
זכר כי־תשגיא פעלו Job. 36, 24.
והדר פעלו Ps. 111, 3.
אם־זך ואם־ישר פעלו Prv. 20, 11.
וזך ישר פעלו Prv. 21, 8.
cum suff.: וּפָעֳלוֹ
ופעלו לניצוץ Jes. 1, 31.
ופעלו לא יחזלו Jer. 22, 13.
cum suff.: בְּפָעֳלוֹ
והשיב לאדם כפעלו Prv. 24, 12.
אשיב לאיש כפעלו Prv. 24, 29.
cum suff.: לְפָעֳלוֹ
יצא אדם לפעלו Ps. 104, 23.
cum suff.: כְּפָעֳלָהּ
שלמו־לה כפעלה Jer. 50, 29.
cum suff.: פָּעֳלָם
ויגד להם פעלם Job. 36, 9.
cum suff.: בְּפָעֳלָם
יצאו בפעלם Job. 24, 5.
cum suff.: כְּפָעֳלָם
תן־להם כפעלם Ps. 28, 4.
ושלמתי להם כפעלם Jer. 25, 14.
cum suff.: לְפָעֳלָם
לפעלם כל אשר־יצרם Job. 37, 12.
pl.: פְּעָלִים
רב־פעלים מקבצאל 2 Sam. 23, 20.
רב־פעלים מן־קבצאל 1 Chr. 11, 22.

פְּעֻלָּה

ג״כ, וסימון מענד ועלילה ומעשה, לו ג״כ עזית הפעולה ותופנה, לו שכר הפעולה, לין זיסיס הסמצן. ומעלה נכתבת סדקדוק ומעקר שנוכח וכו סנכן.

n. f., operatio, actio, vel de eo, quod labore paratur, merces, opes, remuneratio. LXX. ἐργασία, ἔργον, λειτουργία, μοχθός, πόνος, μισθός.

constr.: פְּעֻלַּת
לא־תלין פעלת שכיר Lev. 19, 13.
זאת ׀ פעלת שטני Ps. 109, 20.
פעלת־צדיק לחיים Prv. 10, 16.
רשע עשה פעלת־שקר Prv. 11, 18.
cum suff.: לְפָעֳלָתְכֶם
יש שכר לפעלתכם 2 Chr. 15, 7.
cum suff.: וּפְעֻלָּתִי
ופעלתי את־אלהי Jes. 49, 4.
cum suff.: לְפָעֳלָתֵךְ
כי יש שכר לפעלתך Jer. 31, 16.
cum suff.: פְּעֻלָּתוֹ
פעלתו אשר־עבד בה Ez. 29, 20.
cum suff.: וּפְעֻלָּתוֹ
ופעלתו לפניו Jes. 40, 10. 62, 11.
cum suff.: פְּעֻלָּתָם
ונתתי פעלתם Jes. 61, 8.
ומדתי פעלתם Jes. 65, 7.
pl.: פְּעֻלּוֹת
לא יבינו אל־פעלת י״י Ps. 28, 5.
pl.: לְפְעֻלּוֹת
לפעלות אדם Ps. 17, 4.

מִפְעָל

ג״ו כמו פָּעַל, נסמכת קלסי.

n. m., opus, studium. LXX. ἔργον. A. pl. κατεργάσματα; S. ἐργασία.

pl. c. suff.: מִפְעָלָיו
קדם מפעליו מאז Prv. 8, 22.

מִפְעֲלָה

ג״כ כמו מִפְעָל, נלי הסמצן הסוגן.

n. f., operatio, opus. LXX. ἔργον.

pl. constr.: מִפְעֲלוֹת
חזו מפעלות י״י Ps. 46, 9.
וראו מפעלות אלהים Ps. 66, 5.

פַּעַם

פעל כודד, והסוגן הלסיס ולסיס מקיס והדק [זלצנען], ומוס דקיסה והסיסה [סלטער־נען], ל״ס מדקיסה כוס סקב״ס נכס. ולולי וזה כוונת קו״ל לפעמו כוס סכנוסה מקצקת לפכיו כווג, ולין זיסיס סכס עשה לנן־נכלס שהכס לפעמו נוס סכנוסה פעה לקצוכה, כלנו יסיס גויב הסה. סכפעל נִפְעַם ספעולי׳, לומר סיות מודע ונדקף ומסולס, ל״ס מסכסוך וקלוס, ומסתפעל כנפעל.

v. trans., pulsare, impellere, agitare, de spiritu sancto prophetam percellente. Veteres: *tintinnabuli instar praecinere*, male autem *Abulwalid: prima vice venire ad aliquem*, denominative. *Ni.* concuti, agitari. *Hitpa.* se agitare vel turbulente commovere, consternari. LXX. συμπορεύεσθαι; *Ni.* ταραχθῆναι (Incertus: καταπαρῆναι; S. διαπορεῖν). *Hitp.* ἐκστῆναι.

inf. c. suff.: לְפַעֲמוֹ
ותחל רוח י״י לפעמו Jud. 13, 25.
Nif-al: נִפְעַם
1 *perf.:* נִפְעַמְתִּי
נפעמתי ולא אדבר Ps. 77, 5.
3 *impf. f.:* וַתִּפְעַם
ויהי בבקר ותפעם רוחו Gn. 41, 8.
ותפעם רוחו Dan. 2, 3.
Hitpa-el: הִתְפַּעֵם
3 *impf. f.:* וַתִּתְפַּעֵם
ותתפעם רוחו Dan. 2, 1.

פְּעַם

ג״כ [לכן פעם נכתב כמלס הַפַּעַם חזה וכרי׳], סרכוי סלגור פְּעָמִים, וכמוכן מיוקד נכתב סקנין סרקני פְּעָמוֹת כלאב תרקה. פתר ותמנוע ל׳ דכי ומהלמה מכס ודכוון [זלצען, זעצען], לכן סכלוס נרגלים ומרקוע על סלרן, פסיעה ונעד סרגל [עריעע], לו רגל דגר נכלל, וכמוכן זס נרכוי נקנה זכצלל קל״כ כמו רגל כעמיי, לסקמכת מוכס ויל [מצל], לומר סלוס נרגל. וכמוכן זס פעם קלת [לייכ-מצל], לו פעם קתס ד״ם פעם וזלים, וסווגי פַּעֲמַיִם, וכן נכתב זצל פעמיס וג״פ, וסידועה הַפַּעַם כמו נפעם סוקת [דיעסמצל], וסדכור בְּפַעַם — בְּפַעַם רלוכו נפעם סוקת כנפעם סקודמת, לומר כנכוג, וסזכוקה כמעט כסזכוכת סוקו [נצלצ-נצלצ], וכן לפעמיס נגלכת. וסוס כ׳ לסיין סכלי קצר עליו יסולס ויסוס [צמכצם], וסולס פעם סוק סמכס עליו, ולק כלעת סמתרגם וסכ״ק, זצמרו זכוק סמקנת וסקוכנס, וכמוכן סלקרין לד״ק סרייסה פעמיך נתליס.

n. f. (semel tamen: הַפַּעַם חַזָּה; pl. פְּעָמִים vel, vi peculiari, פְּעָמוֹת), 1) ictus, pulsus, hinc incessus, gressus, passus, utpote quo terra pulsatur, et pes ipse, translate rei inanimatae (pl. *fem.*), tum, sicut רֶגֶל, de *vice* vel simplici vel iterata, quatenus ictu quodam designatur, unde פַּעַם אַחַת, פַּעַם, semel, ἅπαξ, εἰςάπαξ; du. פַּעֲמַיִם, bis, δίς, δεύτερον; שָׁלֹשׁ פְּעָמִים, ter, τρίς, τρισσῶς, et sic porro; הַפַּעַם, hac vice, nunc, νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν; בְּפַעַם — בְּפַעַם, hac vice ut antea, sicut prima et altera vice, καθώς ἅπαξ καὶ ἅπαξ, καθὼς ἀεὶ, κατὰ τὸ εἰωθός; פַּעַם — פַּעַם, modo — modo. 2) incus, a cudendo, Jes. 41, 7. et secundum nonnullos *Ψ.* 74, 3. LXX. βῆμα, δια-, ὁδός, ἴχνος, ποῦς, καιρός, χρόνος, περίοδος, τότε, ἅπαξ; עַד־בַּפַּעַם הַזֹּאת, ὁ νῦν καιρός; פְּעָמִים רַבּוֹת, πολλάκις; פְּעָמִים, ποσάκις; κάθοδοι πολλαί, πλεονάκις; pl. fem. κλίτος, μέρος.

הקיף את־העיר פעם אחת Jos. 6, 3.
חקף פעם אחת Jos. 6, 11.
ביום חשני פעם אחת Jos. 6, 14.
לכד יהושע פעם אחת Jos. 10, 42.
פעם אחת ולא אשנה 1 S. 26, 8.
כדבר הזה פעם חמישית Neh. 6, 5.
פעם ושתים Neh. 13, 20.
פעם׀ בחרש פעם ברחבת Prv. 7, 12.
אם־יולד גוי פעם אחת Jes. 66, 8.

פָּעַם p.

את־הולם פעם Jes. 41, 7.

הַפַּעַם p. הַפָּעַם

זאת הפעם עצם מעצמי Gn. 2, 23.
ואדברה אך־הפעם Gn. 18, 32.
עתה הפעם ילוה אישי Gn. 29, 34.
הפעם אודה את־י״י Gn. 29, 35.
הפעם יזבלני אישי Gn. 30, 20.
אמותה הפעם Gn. 46, 30.
חטאתי הפעם Ex. 9, 27.
שא נא חטאתי אך הפעם Ex. 10, 17.
ואדברה אך הפעם Jud. 6, 39.
אנסה־נא רק־הפעם Jud. 6, 39.
נקיתי הפעם מפלשתים Jud. 15, 3.
עלו הפעם כי־הגיד לה׳ Jud. 16, 18.
הפעם חזה האלהים Jud. 16, 28.

בְּפַעַם p.

כפעם־בפעם Num. 24, 1.
אצא כפעם בפעם Jud. 16, 20.
אל־הגבעה כפעם בפעם Jud. 20, 30.
כפעם׀ בפעם במסלות Jud. 20, 31.
ויקרא׀ כפעם בפעם 1 Sam. 3, 10.
כפעם׀ בפעם אל־מושב 1 S. 20, 25.
חלל בפעם אחד 1 Sam. 23, 8.
חלל בפעם אחת 2 Chr. 11, 11.

בַּפַּעַם
Ex. 8, 28. גם בפעם הזאת
Ex. 9, 14. כי ׀ בפעם הזאת
Dt. 9, 19. 10, 10. גם בפעם ההוא
Jos. 6, 16. ויהי בפעם השביעית
2 S. 17, 7. יעץ אחיתפל בפעם הזאת
Jer. 10, 18. יושבי הארץ בפעם הזאת
Jer. 16, 21. הנני מודיעים בפעם הזאת
כְּפַעַם
Num. 24, 1. ולא־הלך כפעם־בפעם
Jud. 16, 20. אצא כפעם בפעם
Jud. 20, 30. אל־הגבעה כפעם בפעם
Jud. 20, 31. כפעם ׀ בפעם במסלות
1 Sam. 3, 10. ויקרא כפעם־בפעם
1 S. 20, 25. כפעם ׀ בפעם אל־מושב
du.: פַּעֲמַיִם *p.* בַּפַּעֲמַיִם
Gn. 27, 36. ויעקבני זה פעמים
Gn. 41, 32. החלום אל־פרעה פעמים
Gn. 43, 10. עתה שבנו זה פעמים
Num. 20, 11. חסלע במטהו פעמים
1 S. 18, 11. ויסב דוד מפניו פעמים
1 Reg. 11, 9. הנראה אליו פעמים
Job. 33, 29. פעמים שלש עם־גבר
Eccl. 6, 6. אלף שנים פעמים
Nah. 1 9. לא־תקים פעמים צרה
pl.: פְּעָמִים
Gn. 33, 3. ארצה שבע פעמים
Ex. 23, 17. שלש פעמים בשנה
34, 23. 24.
Lev. 4, 6. הדם שבע פעמים
Lev. 4, 17. שבע פעמים לפני ר׳
14, 16. 27.
Lev. 8, 11. על־המזבח שבע פעמים
Lev. 14, 7. מן־הצרעת שבע פעמים
Lev. 14, 51. 16, 14. 19. שבע־פעמים
25, 8.
Num. 14, 22. זה עשר פעמים
Num. 19, 4. מדמה שבע פעמים
Num. 24, 10. זה שלש פעמים
Dt. 1, 11. עליכם ככם אלף פעמים
Dt. 16, 16. שלוש פעמים ׀ בשנה
Jos. 6, 4. תסיר שבע פעמים
Jos. 6, 15. כמשפט הזה שבע פעמים
Jos. 6, 15. את־העיר שבע פעמים
Jud. 16, 15. שלש פעמים התלת בי
1 Sam. 20, 41. וישתחו שלש פעמים
2 S. 24, 3. וכהם ׀ וכהם מאה פעמים
1 Rg. 7, 4. 5. אל־מחזה שלש פעמים
1 Reg. 9, 25. שלש פעמים בשנה
1 Rg. 17, 21. על־הילד שלש פעמים
1 Reg. 18, 43. שב שבע פעמים
1 Reg. 22, 16. עד־כמה פעמים
2 Reg. 4, 35. עד־שבע פעמים
2 Rg. 5, 10. הלוך ורחצת שבע־פעמים
2 Rg. 5, 14. ויטבל בירדן שבע פעמים
2 Reg. 13, 18. ויך שלש־פעמים
2 Rg. 13, 19. חמש אר־שש פעמים
2 Reg. 13, 19. ועתה שלש פעמים
2 Rg. 13, 25. שלש פעמים הכהו יואש
1 Chr. 21, 3. כהם מאה פעמים
2 Chr. 8, 13. שלוש פעמים בשנה
2 Chr. 18, 15. עד־כמה פעמים
Neh. 4, 6. ויאמרו לנו עשר פעמים
Neh. 6, 4. כדבר הזה ארבע פעמים
Job. 19, 3. זה ׀ עשר פעמים
Ps. 106, 43. פעמים רבות יצילם
Eccl. 7, 22. כי גם־פעמים רבות
Ez. 41, 6. שלוש ושלשים פעמים
pl. constr.: פַּעֲמֵי
Jud. 5, 28. פעמי מרכבותיו
Jes. 26, 6. רגלי עני פעמי דלים
pl. c. suff.: פַּעֲמָי *p.*
2 Reg. 19, 24. ואחרב בכף פעמי
Ps. 17, 5. בל נמוטו פעמי
Ps. 119, 133. פעמי הכן באמרתך
Ps. 140, 5. חשבו לדחות פעמי
Jes. 37, 25. ואחרב בכף־פעמי
pl. c. suff.: לְפַעֲמַי
Ps. 57, 7. רשת ׀ הכינו לפעמי
pl. c. suff.: פְּעָמֶיךָ
Ps. 74, 3. הרימה פעמיך
pl. c. suff.: פְּעָמַיִךְ
Cant. 7, 2. מה־יפו פעמיך
pl. c. suff.: פְּעָמָיו
Ps. 58, 11. פעמיו ירחץ בדם
Ps. 85, 14. וישם לדרך פעמיו
Prv. 29, 5. רשת פורש על־פעמיו
pl. c. suff.: פְּעָמֹתָיו
Ex. 25, 12. על ארבע פעמתיו
1 Reg. 7, 30. וארבעה פעמתיו
פַּעֲמֹן
ג״ו, וסרכוי פַּעֲמֹנִים, ומונכו וזג וקשקוש [שעללע], וכקרל ע״ש הלוס וסכשף.
n. m., tintinnabulum, a pulsando s. agitando. LXX. *κώδων.*
Ex. 28, 34 (bis). פעמון זהב ורמן
פעמן ורמן פעמן
Ex. 39, 26 (bis). ורמן
pl.: הַפַּעֲמֹנִים
Ex. 39, 25. ויתנו את־הפעמנים
pl. constr.: פַּעֲמֹנֵי
Ex. 39, 25. וישעו פעמני זהב
pl. constr.: וּפַעֲמֹנֵי
Ex. 28, 33. ופעמני זהב בתוכם

פְּעָנֵחַ
v. s. צְבָעִים *p.* 963.

פְּעַר
פעל כודל, וסמונן פעיקס, ל״ש הסס [קְפַּסְנען, לויסזשערכען], וכן נקרמי ונעכני ונקרנוס, וגשפס עכיכיס עוד מגלוי דכר, ל״ש מגלוי עכוס, וסשס שמס פְּעוֹר, גלוי כית הכשת, ונעכני הספריעי פְּעוֹר שס לקליל מוס, ע״ש גלוי עכוס.
v. trans., aperire, pandere, veluti de oris distensione cupiditatis vel aviditatis ergo, neohebr. et aram. de ani denudatione (unde n. פְּעוֹר, detectio, et פְּעוֹר, n. idoli Priapi similis). LXX. *ἀνοίγειν, δια-, ἐπιπίπτειν.*
3 *perf. fem.:* וּפְעֵרָה
Jes. 5, 14. ופערה פיה לבלי־חק
1 *perf.:* פָּעַרְתִּי
Ps. 119, 131. פי פערתי ואשאפה
3 *perf. pl.:* פָּעֲרוּ
Job. 16, 10. פערו עלי ׀ בפיהם
Job. 29, 23. ופיהם פערו למלקוש

פָּצָה
פעל כודל, וסעתיל יִפְצֶה, ותמכותו כמו בָּצַע לעיל, פָּצֹה לקמן, בְּזַע נקרמי, והקין לכל פֶּה לעיל, וחולי ג״כ לכל פֶּה. ענייכו סכרת וסייכס כויעס וגויכס [שפלטען, לעכ־, -זכ״ידען], וכשלל על פניקס פס ופעירקו, נכל לקן הסלה, וג״כ תמונן רקזי פדיס וקלון מכרס, וכי פ דס ג״כ יין הכרקס וכויעס. נקרגוס הפעל נע׳ הכוונות, וגשפס עכיכיס מוס פְּצִירָה, פְּצִיָּה.
v. trans. (impf. יִפְצֶה), e familia vv. בָּצַע, פָּצַע, בְּזַע, פֶּצַע et fort. פֶּה, פָּרַח, findere, scindere, hinc ruptis vinculis liberare, aperire, de oris hiatu, sensu proprio et translato, targ. vi et eripiendi et aperiendi. LXX. *ῥύεσθαι, λυτροῦν, ἐξαιρεῖν; ἀνοίγειν, δι-; διαστέλλειν, χαίνειν.*
3 *perf. fem.:* פְּצִתָה
Gn. 4, 11. אשר פצתה את־פיה
Dt. 11, 6. פצתה הארץ
3 *perf. fem.:* וּפָצְתָה
Nu. 16, 30. ופצתה האדמה את־פיה
2 *perf.:* פָּצִיתָה
Jud. 11, 36. פציתה את־פיך אל־י״י
1 *perf.:* פָּצִיתִי
Jud. 11, 35. ואנכי פציתי פי
3 *perf. pl.:* פָּצוּ
Ps. 22, 14. פצו עלי פיהם
Ps. 66, 14. אשר־פצו שפתי
Thr. 2, 16. פצו עליך פיהם
Thr. 3, 46. פצו עלינו פיהם
part. masc.: וּפֹצֶה *sg.*
Jes. 10, 14. ופצה פה ומצפצף
part. masc.: הַפּוֹצֶה
Ps. 144, 10. הפוצה את־דוד עבדו
impt. sg.: פְּצֵה
Ez. 2, 8. פצה פיך ואכל
impt. c. suff.: פְּצֵנִי
Ps. 144, 11. פצני והצילני
3 *imperf.:* יִפְצֶה
Job. 35, 16. ואיוב הבל יפצה פיהו

פָּצַח
פעל כודל, וסמונן ק׳ פעיקס ופניקס וגניכ [כרעכען, לעכ־, לייכזכ״ידען], לכן נכנין סכנד פָּצַח, מגניכ סעמיס, כקגר פרגו סקולכיס סקדמונכיס, וכן מונן על פַּצְחַ נערני. וקוגד סכוונס כמו פָּסַג, פְּסַק או פָּסַח נקרמי, וגמונן וס קולרי סקרמי פָּצִיתָ סנכנכ, לומר שרגועיס וגדודיס נעור, וכי קכל ג״כ ענין שריעס וגדידס. כ׳ נסשקל על פניקס פס נכס לרכנכ [קויסנרעכען], ד״ש פ נ״ק ר״כ ס סגקס רכס, לומר סמייקס, וסשקלס כוקס ג״כ נשפס רויעיס וקל להכין. ודע קוק נעיס שנקרמי לסשעל פָּצַח ספקרון על פניקס, מקמלות על שניכ ופניכ, לכן פָּצַח סשס או פָּצִיתָ עיר פרויס, וכמלס ג״כ כמונן צַח לקמן, לכן קקולרי פְּצִירָה כמו צָח, וכגמיל קמופגע פְּצִוּחַ כמו נקוק, וול מלך קקמן פְּצַח.
v. comp. trans., 1) frangere, diffringere, incidere, unde *Pi.* פִּצַּח, de ossium diffractione, arab. *façaha*, aram. פְּצַח, פְּסַק, פְּסַח (unde פְּצִירָה, incisio, macula, hebr. חֲבַרְבֶּרָה, a v. חָבַר = חָפַר); 2) *erumpere*, spec. *jubila*, de laetis clamoribus, pectora perrumpentibus. Aram. פְּצַח, vi aperiendi, unde פְּצַח, פְּצִיחַ, pagus moenibus non cinctus, et פְּצִיחַ, clarum, serenum h. e. nubibus vel caligine liberum, cf. hebr. צָח. LXX. *ῥηγνύναι, βοᾶν, ἐξάλλεσθαι, ᾄδειν; Pi. συνθλᾶν.* A. *κελαδήσατε.* S. *ἱλαρύνσητε, ἱλαρυνθῆτε.*
3 *perf. pl.:* פָּצְחוּ
Jes. 14, 7. פצחו רנה
impt. fem.: פִּצְחִי *sg.*
Jes. 54, 1. פצחי רנה וצהלי
impt. pl.: פִּצְחוּ
Jes. 44, 23. פצחו הרים רנה
Jes. 52, 9. פצחו רננו יחדו
Ps. 98, 4. פצחו ורננו וזמרו
impt. pl.: וּפִצְחוּ *Q're.*
Jes. 49, 13. ופצחו הרים רנה
3 *impf. pl.:* יִפְצְחוּ
Jes. 49, 13. K'tib ופצחו הרים
Jes. 55, 12. יפצחו לפניכם רנה

פָּצַל
Pi-el: פִּצֵּחַ
3 *perf. pl.:* פִּצְּחוּ *p.*
Mich. 3, 3. ואת־עצמותיהם פצחו

פָּצַל
פעל נודל, וסמונן כמו בָּצַל, סיוס נעל־וג ונכ־קליפס [נעשאלע ויין], ומוס סכנד פְּצֵל, סמרת קליפס וגג וקשיפס [צַעשאלען], וכנכר פרשתי סוד סשרש נקריכות לעיל תקת נצל, וגשפ ג״כ סשווי נשפתי מערכ. נגזרת מכל ענין קשיפס וסמרת סקליפס ד״ש חִפְצִיל עכס מדכר, וכן כמנס אַחְפַּצַל נגזר לכתן ולכתן לו נקרע, וכן סשרר מפנילות, קרכיס מפנילות לכתן ולכתן, קכיס מפונליס, סכל ענין גזירה לקלקיס, וגס מונן סשאלי״.
v. comp. intr., sicut בָּצַל q. v., corticatum esse (beschalt sein). *Pi.* פִּצֵּל, decorticare, rescindere; *Hi.* חִפְצִיל gemar., scindere, dividere, findere; *Itpe.* אִתְפַּצַּל, diffindi, trop. de radiis aurorae ultro citroque se diffundentibus. LXX. *λεπίζειν.*
Pi-el: פִּצֵּל 3 *perf.*
Gn. 30, 38. את־המקלות אשר פצל
3 *imperf.:* וַיְפַצֵּל
Gn. 30, 37. ויפצל בהן פצלות לבנות
פְּצָלָה
ג״כ וסרכוי פְּצָלוֹת, ומסונן מקוס קשר מוסרת סקליפס נו, כתרגומו קְלִיפָה, וכפרוש ינקקי מקוס קלופים קלופים ומכוסר [נעשאלטער פלאטן], או כפרוש קטן־עורק כריפס קטנס [קייכזכיטע], כמונן סשאלי״ של סשרש, וגשפס עכיכיס פְּצוּלָה כמעט כמונן זס, וכוסף שס שעכיכו כמו בָּצֵל.
n. f. (pl. פְּצָלוֹת), locus decorticatus, targ. קְלִיפָה (קְלִיפָה, cortex). *Ibn-Ezra:* incisio, significatione translata. Neohebr. פְּצוּלָה, pars fissa, filamentum, vel cepa, sicut hebr. בָּצָל. LXX. *λέπισμα.*
Gn. 30, 37. ויפצל בהן פצלות לבנות

פָּצַם
פ״כ ויקר ומתנודל, ופתרוכו נכנין סכנד קריעס וגניכס [נרעכען, זעפאל־עען], ל״ש מנקיעת סקרן, וכן פְּצֵם נקרמי, מנקיעת קלוסות, ומוס שס סשס פְּצָמִים קלק וגוד דכר, לכן עמוד נהשלם על דף הספר [נפאַצעט], וכן מוכנו קרע.
v. piël., frangere, findere, aram. פְּצַם, unde פְּצָמִים, fissura, transl. pagina (Spalte). LXX. *συνταράσσειν.*
2 *perf. c. s.:* פִּצַּמְתָּהּ
Ps. 60, 4. הרעשתה ארץ פצמתה

פָּצַע
פעל כודל, ומוכנו נתמכות קריעס וכניעס כויעס וגניכס, ודומס לו בָּצַע לעיל, בְּזַע נקרמי, לכן נהשלם על כתות דכר וקניכס [פערוואונדען], ד״ש פגוע דכק, שנקשו ניכיו ומכותיס ע״י דכור, וכקרמי ממיכת סמוס וקיעת עניס וכליקת לגוויס לו שניכת ויתיס, לו כמונן פגילס נכלע, ל״ש תמור של סמס מפניע לכתן ולכתן.
v. trans., sicut בָּצַע, בְּזַע, dissecare, disrumpere, hinc vulnerare; פָּצוּעַ דַּכָּה, vulneratus contritione, genus eunuchorum. LXX. *συν-*

τρίβειν, τραυματίζειν; פְּצוּיַ דָּמָיו θλαδίας. A. μωλωπεῖν; prt. pass. τραυματίας.

3 *perf. pl. c. s.:* פִּצְּעוּנִי
Cant. 5, 7. הכוני פצעוני

p. pass. constr.: פְּצוּעַ
Dt. 23, 2. לא־יבא פצוע־דכה

inf. abs.: הָפְצַע
1 Reg. 20, 37. הכה ופצע

פֶּצַע

ז״ו, וכ׳ פְּצָעַי, ומ׳ קכוכה, ש׳ וגדוד כדבר [וולוכדע], ובשפה עכריכית שם מפעולה פְּצִיעָה, עין כתיבה.

n. m. (c. s. פִּצְעֵי), vulnus, neoh. פְּצִיעָה, contusio. LXX. τραῦμα, σύντριμμα.

פֶּצַע *p.* פֶּצַע

Ex. 21, 25. פצע תחת פצע
Prv. 20, 30. חברות פצע
Jes. 1, 6. פצע וחבורה ומכה טריה

cum suff.: לְפִצְעִי
Gn. 4, 23. כי איש הרגתי לפצעי

pl.: פְּצָעִים
Prv. 23, 29. למי פצעים חנם

pl. constr.: פִּצְעֵי
Prv. 27, 6. נאמנים פצעי אוהב

pl. c. suff.: פִּצְעֵי
Job. 9, 17. והרבה פצעי חנם

פָּצַר

פעל כודד, ועתיד יִפְצַר, ומ׳ תמצותי כ״ל נדידה ושרשוו כדבר [וייכשכיידען], כי הקהן פָּצַר, ודומה לו בָּצַר, קָצַר, וכן גָּזַר, שָׂר, ונחלה תמיד שכשרש כמכוון נ״כ כשפתי תערב, וכגוד תמצו כמונן וה פְּצִירָה. ומוה נמצלקה פרישה כתים וגדילה לקיהם וסגקה ודקיקה [קין יעמצכ דרישה־נגנען], הן כתקנוכים הן נכקי, וסתמצות גדילה כתים. סכוסף הַפָּצִיר, יונק וקווק ממונן רקה, סככת ופקיסת סדגוקות כתים, לומר מריה וסריהם רגיכה ונעיצה [שַׁנגעצלְפַסטען, ווידערשפנכסטיג ווין], וסמקור הַפָּצֵר כשם, לומר נעוץ ומרי. כשפה עכריכית פעל רב־סגרך, ושם סכוסף כקל, ומוה שם הַפְּצָרָה.

v. comp. trans. (impf. יַפְצֵר), incidere, e familia vv. בָּצַר, בָּצַר, שָׂר (serra), indeque n. *limae;* transl. instare, urgere (in Jemand dringen), vel vi vel precibus. *Hi.* הַפְצִיר, obtundere, animum alicujus, de ἀναιδείᾳ precum; deinde contumacem, refractarium esse et gerere se (eigensinnig, abgeschlossen sein); inf. הַפְצֵר, contumacia (Eigensinn). LXX. βιάζεσθαι, κατα-, παρα-; *Hi. inf.* ἐπάγειν. Symm. ἀπειθεῖν.

3 *imperf.:* וַיִּפְצַר
Gn. 19, 3. ויפצר־בם מאד
Gn. 33, 11. ויפצר־בו ויקח
Jud. 19, 7. ויפצר־בו ותנו וישב
2 Rg. 5, 16. ויפצר־בו לקחת וימאן

3 *impf. pl.:* וַיִּפְצְרוּ
Gn. 19, 9. ויפצרו באיש בלוט
2 Reg. 2, 17. ויפצרו־בו עד־בש

inf. abs.: הַפְצֵר *subst.*
1 Sam. 15, 23. ואון ותרפים הפצר

פְּצִירָה

ז״כ, ומ׳ לדעת מקמוכים כלי שמקדין בו סגרול, שנקיק כתרגום שופין, וומו ליתך כלגו [פיילע], וכאו לפרוש וו, על כי שפרשומו לשון רכוי קדולין, לכן מלקר ג׳ילפנו קול מקבץ כמו שמוכו סגדול נפיוק של כלי נרול [שייצניטע, -ניסקע], לכן פריסה ונדיקה, כלומר סדבר נסכיכים שלימה מקוכים.

n. f., instrumentum, quo ferrum acuitur, lima, targ. שׁוּפְרִין. Sic traditio; at intelligenda est potius incisura vel scissura, qua acumina (פִּיּוֹת) ferramentorum obtusa fiunt. LXX. τρυγητός. Incertus: προςβόλωσις.

הַפְּצִירָה
1 Sam. 13, 21. וחיתה הפצירה פים

פָּקַד

פעל כודד, ועתיד יִפְקֹד, ומקמנות כמו בָּקַשׁ לעיל נסודו, קפיסה ודריסה [וונען], לכן פקד לשלוס כמו דריסה ונקיסה לשלוס [כעֶן דעס וועֶמלויין, פַּרייעדען וו׳ען], וומו שלילה לשלוס [נעוו׳ען], ופקד לשלוס כדבר, סרנון נמקה דבר. ומוס מהשלל נקיסה דבר לשון שוס הפנקתו ומכעתו עליו, ומו דריסתו, לו לשוס עין פקוקה עליו נפרוטיוט [מוסטערן], וומו שלל קונן ספיריתו לקד לקד, לכן פְּקוּדִים כמעט כמו מכספרים. לו נקיסה לשון מכר ונקול לים לו דבר [לוי־פוו׳ען, יין דעסטען שכנעמען], לו נקיסה וקיסה לקד דבר שכמסר לו שלך [כעֶ־, לוי־וו׳ען, פערמיסטען], לו נקיסת דבר לשון מפניו, מלויב ולר, לו קסוס לקרי שוכל, לכן ג״כ נקיסת קעל ומרי מקל״ס, לשון עכוס לת המלס [שַׁנכדען], ומו מעניוס, כי קריכת מקנ״ס שכמת מקעל ומלי וכרות סעון, ותקיפ מוס שכל מכווכות מיסודס של נקיסה. ומקל ג״כ כמו נקס נמפעל על דריסה ומלילה מיד פלוני דבר לו שיעשה דבר [פער־שַׁנגנען], ומוס כמו לווי נכלל [נע־פעטלען], וכן נמת דריסת ונקיסת דבר, ומוס מפלכת דבר על לים לשון שים מפנקתו עליו [שַׁנגעפעטלען], לכן שימת פקיד נכלל. מכפעל פעולי׳ מיות כדבר ומנוקס כי כקסר, לו נעבד, לו נסים פקיד. ומכבד קווק של קל, ומכוסף יונק וקווק, עשית פקיד ונקיכה ני׳ד [קיבערגענגען], ומקיכה ני׳ד ומיתת פקיד על דבר מפעלל ג״כ כמו נקל על כתיבת דבר ני׳ד פלוני [כיעדערלעגען, דעפאֶקיזירען], ומוס שום לים פקיד על דבר, ומפ״פ מכוסף מפעולי׳ מכל קלס. מהתפעל כשיתת מספר דבר, מפעולי׳ של קל, ומתו מכנין הַתְפַּקֵּד כשון דומס. נתרגום ומפה עכריכית מפעל רב מלכך.

v. comp. trans. (impf. יִפְקֹד), quaerere, sicut בָּקַשׁ, velut פָּקֹד לְשָׁלוֹם, incolumitatem alicujus quaerere h. e. visere (besuchen), seq. בְּ de eo, quod visitans affert; hinc quaerere, ut curam rei singularem habeas, vel lustrare, ut numeres, unde פְּקוּדִים, numerati, qui in census venerunt; quaerere ad impetum faciendum, adoriri, punire (mit Strafe heimsuchen); quaerere aliquid, quod desideras (vermissen); quaerere aliquid ab aliquo, hinc jubere, committere (anbefehlen), unde פְּקוּדִים, praefecti, פְּקוּדָה, mandatum, פְּקֻדּוֹן, depositum. *Ni.*, desiderari; puniri; praefici. *Pi.* lustrare (mustern). *Pu.* pass., lustratum esse; desiderari, requiri. *Hi.* constituere; praeficere; committere; deponere. *Ho.* poena visitari, puniri; praefectum esse; depositum esse. *Hitpa.* numerari, recenseri, lustrari. *Hotpa.* idem. LXX. ἐκ-ζητεῖν, ἐπι-; σκέπτεσθαι, ἐπι-, συν-επι-, ἐπισκοπεῖν; ἐτάζειν, ἀριθμεῖν, ἐκδικεῖν; ἐντέλλεσθαι, ἐφιστάναι, καθ-, συν-; ἀποδιδόναι, ἀνταπο-; ἐπάγειν, μᾶσθαι, ποιεῖν; *inf.* ἐπίσκεψις, ἐπισκοπή; *prt. pass.* ἐπίσκοπος, ἀρχηγός, σύνταξις, ἀριθμος; *id. plur.* ἐπίσκεψις, ἐπισκοπή; *Ni.* ἐπισκοπή ἐστι, ἐκπηδᾶν, διαφωνεῖν; *Hi.* καθιστάναι, τιθέναι, παρα-, παρακατα-, διδόναι φυλάσσειν, ἐμ-βάλλειν; *Ho.* ψευδής; *prt.* ἐπίσκοπος, τὸ σκεῦος.

3 *perf.:* פָּקַד
Gn. 21, 1. וי״י פקד את־שרה
Ex. 4, 31. וישמעו כי־פקד י״י
Num. 1, 44. 3, 39. 4, 37. 41. 45. 46. אשר פקד משה
Num. 4, 49. על־פי י״י פקד אותם
Ruth 1, 6. כי־פקד י״י את־עמו
1 Sam. 2, 21. כי־פקד י״י את־חנה
1 Reg. 20, 15. פקד את־כל־העם
1 Chr. 21, 6. ובנימן לא פקד בתוכם
2 Chr. 36, 23. והוא־פקד עלי
Esr. 1, 2. והוא־פקד עלי
Job. 34, 13. מי־פקד עליו ארצה
Job. 35, 15. כי־אין פקד אפו
Job. 36, 23. מי־פקד עליו דרכו
Thr. 4, 22. פקד עונך בת־אדום
Zach. 10, 3. פקד י״י צבאות

2 *perf.:* פָּקַדְתָּ
Ps. 17, 3. פקדת לילה
Ps. 65, 10. פקדת הארץ ותשקקה
Jes. 26, 14. לכן פקדת ותשמידם

2 *perf.:* וּפָקַדְתָּ
Job. 5, 24. ופקדת נוך ולא תחטא

1 *perf.:* פָּקַדְתִּי
Ex. 3, 16. פקד פקדתי אתכם
1 Sam. 15, 2. פקדתי את אשר־עשה
Jer. 44, 13. פקדתי על־ירושלם
Jer. 50, 18. כאשר פקדתי אל־מלך
Zeph. 3, 7. אשר־פקדתי עליה

1 *perf.:* וּפָקַדְתִּי
Ex. 32, 34. ופקדתי עליהם חטאתם
Ps. 89, 33. ופקדתי בשבט פשעם
Jes. 13, 11. ופקדתי על־תבל רעה
Jer. 9, 24. ופקדתי על־כל־מול בערלה
Jer. 15, 3. ופקדתי עליהם ארבע
Jer. 21, 14. ופקדתי עליכם
Jer. 23, 34. ופקדתי על־האיש ההוא
Jer. 30, 20. ופקדתי על כל־לחציו
Jer. 36, 31. ופקדתי עליו ועל־זרעו
Jer. 44, 13. ופקדתי על־היושבים
Jer. 51, 44. ופקדתי על־בל בבבל
Jer. 51, 47. ופקדתי על־פסילי בבל
Jer. 51, 52. ופקדתי על־פסיליה
Hos. 1, 4. ופקדתי את־דמי יזרעאל
Hos. 2, 15. ופקדתי עליה את־ימי
Hos. 4, 9. ופקדתי עליו דרכיו
Am. 3, 14. ופקדתי על־מזבחות
Zeph. 1, 8. ופקדתי על־השרים
Zeph. 1, 9. ופקדתי על כל־הדולג
Zeph. 1, 12. ופקדתי על־האנשים

1 *perf. c. s.:* וּפְקַדְתִּיו
Jer. 49, 8. עת פקדתיו

1 *perf. c. s.:* פְּקַדְתִּים
Jer. 6, 15. בעת־פקדתים יכשלו

3 *perf. pl.:* פָּקְדוּ
Num. 26, 63. 64. פקדו את־בני ישראל

3 *perf. pl.:* וּפָקְדוּ
Dt. 20, 9. ופקדו שרי צבאות

3 *perf. pl.:* פָּקְדוּ *p.*
Jes. 34, 16. אשה רעותה לא פקדו

3 *perf. pl. c. s.:* פְּקָדוּהָ
Jes. 26, 17. וי״י בצר פקדוך

2 *perf. pl.:* פְּקַדְתֶּם
Jer. 23, 2. ולא פקדתם אתם

2 *perf. c. s.:* וּפְקַדְתֶּם
Nu. 4, 27. ופקדתם עליהם במשמרת

1 *perf. pl.:* פָּקַדְנוּ
1 Sam. 25, 15. ולא־פקדנו מאומה

part. masc.: פּוֹקֵד *sg.*
Ex. 20, 5. פקד עון אבת
Ex. 34, 7. פקד ׳ עון אבות
Num. 14, 18. פקד עון אבות על־בנים
Dt. 5, 9. פקד עון אבות על־בנים
Jer. 11, 22. הנני פקד עליהם
Jer. 23, 2. הנני פקד עליכם
Jer. 29, 32. הנני פקד על־שמעיה
Jer. 44, 29. כי־פקד אני עליכם
Jer. 46, 25. הנני פוקד על־אמון מנא
Jer. 50, 18. הנני פקד אל־מלך בבל

p. p. f. pl.: פְּקֻדֹת
2 Reg. 11, 18. וישם הכהן פקדת

p. pass. pl.: הַפְּקֻדִים
Ex. 30, 13. 14. העבר על־הפקדים
Ex. 38, 26. העבר על־הפקדים
Num. 1, 44. אלה הפקדים
Num. 1, 46. ויהיו כל־הפקדים
Num. 2, 9. הפקדים למחנה יהודה
Num. 2, 16. הפקדים למחנה ראובן
Nu. 2, 24. הפקדים למחנה אפרים
Num. 2, 31. הפקדים למחנה דן
Num. 4, 46. הפקדים אשר פקד
Num. 7, 2. העמדים על־הפקדים
Num. 31, 48. הפקדים אשר לאלפי

p. pl. constr.: פְּקוּדֵי
Ex. 38, 21. אלה פקודי המשכן
Ex. 38, 25. וכסף פקודי העדה
Num. 1, 45. כל־פקודי בני־ישראל
Nu. 2, 32. אלה פקודי בני־ישראל
Num. 2, 32. כל־פקודי המחנת
Num. 3, 39. כל־פקודי הלוים
Num. 4, 37. אלה פקודי משפחת
Num. 4, 41. אלה פקודי משפחת
Num. 4, 45. אלה פקודי משפחת
Num. 26, 51. אלה פקודי בני ישראל
Num. 26, 57. ואלה פקודי הלוי
Num. 26, 63. אלה פקודי משה
Num. 31, 14. על פקודי החיל
1 Reg. 11, 15. פקדי החיל
2 Chr. 23, 14. פקודי החיל

p. pl. constr.: וּפְקוּדֵי
Num. 4, 38. ופקודי בני גרשון
Nu. 4, 42. ופקודי משפחת בני מרדי

p. pl. constr.: מִפְקוּדֵי
Num. 26, 64. מפקודי משה

pl. c. suff.: פְּקֻדֵיהֶם
Nu. 14, 29. פקדיכם לכל־מספרכם

p. pl. c. suff.: פְּקֻדָיו
Num. 1, 22. פקדיו במספר שמות
Num. 26, 54. איש לפי פקדיו

pl. c. suff.: וּפְקֻדָיו
Num. 2, 6. 8. 11. וצבאו ופקדיו
Num. 4, 49. ופקדיו אשר־צוה י״י

pl. c. suff.: פְּקוּדֵיהֶם
Num. 1, 21. פקדיהם למטה ראובן
Num. 1, 23. 25. 27. 29. 31. 33. 35. 37. 39. 41. 43. פקדיהם למטה
Num. 3, 22. פקדיהם במספר
Num. 3, 22. פקדיהם שבעת אלפים
Nu. 4, 36. ויהיו פקדיהם למשפחתם 40. 44.
Num. 4, 48. פקדיהם שמנת אלפים
Num. 26, 7. ויהיו פקדיהם שלשה

ויהיו פקדיהם Num. 26, 62.
pl. c. suff.: וּפְקֻדֵיהֶם
וצבאו ופקדיהם Num. 2, 4. 13. 15. 19. 21. 23. 26. 28. 30.
ופקדיהם במספר כל־זכר Num. 3, 34.
ופקדיהם שנים וחמשים אלף Num. 26, 34.
ופקדיהם חמשה וארבעים Num. 26, 41. 50.
pl. c. suff.: לִפְקֻדֵיהֶם
בני־ישראל לפקדיהם Ex. 30, 12.
ומעלה לפקדיהם Num. 3, 43.
בני־גד לפקדיהם Num. 26, 18.
משפחת יהודה לפקדיהם Nu. 26, 22.
משפחת יששכר לפקדיהם Num. 26, 25.
הזבולני לפקדיהם Num. 26, 27.
בני־אפרים לפקדיהם Num. 26, 37.
משפחת השוחמי לפקדיהם Num. 26, 43.
בני־אשר לפקדיהם Num. 26, 47.
pl. c. suff.: לִפְקוּדֵיהֶם
ראשי האבות לפקודיהם 1Chr. 23, 24
inf. abs.: פָּקֹד
ואלהים פקד יפקד Gn. 50, 24.
פקד יפקד אלהים Gn. 50, 25.
פקד פקדתי אתכם Ex. 3, 16.
פקד יפקד אלהים אתכם Ex. 13, 19.
אם־פקד יפקדני אבירך 1 Sam. 20, 6.
inf. constr.: בִּפְקֹד
בפקד אתם Ex. 30, 12 (bis).
inf. constr.: לִפְקֹד
לפקד את־העם 2 Sam. 24, 4.
לפקד כל־הגוים Ps. 59, 6.
לפקד עון ישב־הארץ Jes. 26, 21.
inf. constr.: וְלִפְקֹד
ולפקד על־יעקב כדרכיו Hos. 12, 3.
inf. c. suff.: פָּקְדִי
וביום פקדי Jer. 32, 34.
עד יום פקדי אתם Ex. 27, 21.
עד־פקדי אתו נאם־י״י Jer. 32, 5.
ביום פקדי פשעי Am. 3, 14.
impt. sg.: פְּקֹד
פקד את־בני לוי Num. 3, 15.
פקד כל־בכר זכר Num. 3, 40.
impt. sg.: וּפְקֹד
ופקד גפן זאת Ps. 80, 15.
impt. c. suff.: פָּקְדֵנִי
פקדני בישועתך Ps. 106, 4.
impt. c. s.: וּפָקְדֵנִי
זכרני ופקדני Jer. 15, 15.
impt. pl.: פִּקְדוּ
פקדו־נא וראו 1 Sam. 14, 17.
פקדו־נא את־הארורה 2 Rg. 9, 34.
פקדו עליה טפסר Jer. 51, 27.
impt. pl.: וּפִקְדוּ
ופקדו את־העם 2 Sam. 24, 2.
1 imperf.: אֶפְקֹד
אפקד על־פרי־גדל Jes. 10, 12.
העל־אלה לוא־אפקד Jer. 5, 9. 29.
אפקד על־מלך־בבל Jer. 25, 12.
אפקד על־הגוי ההוא Jer. 27, 8.
אפקד אתכם Jer. 29, 10.
ומי בחור אליה אפקד Jer. 49, 19. 50, 44.
לא־אפקוד על־בנותיכם Hos. 4, 14.
על־כן אפקד עליכם Am. 3, 2.
ועל־התעודים אפקוד Zach. 10, 3.
1 imperf.: וְאֶפְקֹד
ואפקד עונה עליה Lev. 18, 25.
2 imperf.: תִּפְקֹד
מטה לוי לא תפקד Num. 1, 49.
ואת־בניו תפקד Num. 3, 10.
חמשים שנה תפקד אותם Nu. 4, 23.
תפקד אתם Num. 4, 29.
אחיך תפקד לשלום 1 Sam. 17, 18.
2 imperf.: וַתִּפְקֹד
ותפקד עלי ענן האשה 2 Sam. 3, 8.
2 impf. c. s.: תִּפָּקְדֵם
מבן־חדש ומעלה תפקדם Nu. 3, 15.
חמשים שנה תפקדם Num. 4, 30.
2 impf. c. s.: תִּפָּקְדֶנּוּ
ובן־אדם כי תפקדנו Ps. 8, 5.
2 impf. c. s.: וְתִפָּקְדֶנּוּ
ותפקדנו לבקרים Job. 7, 18.
2 impf. f.: וַתִּפָּקְדִי
ותפקדי את זמת נעוריך Ez. 23, 21.
3 imperf.: יִפְקֹד
ואלהים פקד יפקד Gn. 50, 24.
פקד יפקד אלהים אתכם Gn. 50, 25.
פקד יפקד אלהים Ex. 13, 19.
יפקד י״י אלהי Num. 27, 16.
וכי־יפקד מה אשיבנו Job. 31, 14.
יפקד י״י את־צר Jes. 23, 17.
יפקד י״י על־צבא המרום Jes. 24, 21.
יפקד י״י בחרבו הקשה Jes. 27, 1.
פן יפקד עליה Jes. 27, 3.
כי־יפקוד עליך Jer. 13, 21.
יפקוד חטאותם Hos. 9, 9.
הנכחדות לא־יפקד Zach. 11, 16.
3 imperf.: וַיִּפְקֹד
ויפקד שר הטבחים Gn. 40, 4.
ויפקד אתם משה Num. 3, 16.
ויפקד משה כאשר צוה Num. 3, 43.
ויפקד משה ואהרן Num. 4, 34.
ויפקד את־העם Jos. 8, 10.
ויפקד שמשון את־אשתו Jud. 15, 1.
ויפקד שאול את־העם 1 Sam. 13, 15.
ויפקד דוד את־העם 2 Sam. 18, 1.
ויפקד את־נערי 1 Reg. 20, 15.
ויפקד בן־הדד את־ארם 1 Rg. 20, 26.
ויפקד את־כל־ישראל 2 Reg. 3, 6.
ויקח מידם ויפקד 2 Reg. 5, 24.
3 imperf.: וַיִּפְקֹד
ויפקד חטאתם Jer. 14, 10.
ויפקד חטאתם Hos. 8, 13.
3 impf. c. s.: יִפְקְדֵנִי
אם־פקד יפקדני אביך 1 S. 20, 6.
3 impf. c. s.: יִפָּקְדֵם
כי יפקדם י״י Zeph. 2. 7.
3 impf. c. s.: וַיִּפָּקְדֵם
ויפקדם במדבר סיני Num. 1, 19.
ויפקדם בבזק 1 Sam. 11, 8.
ויפקדם בטלאים 1 Sam. 15, 4.
ויפקדם למבן עשרים 2 Chr. 25, 5.
2 impf. pl.: תִּפָּקְדוּ
תפקדו אותם לצבאתם Num. 1, 3.
ובשמת תפקדו את־כלי Nu. 4, 32.
3 impf. pl.: יִפָּקְדוּ *p.*
ולא יזכרו־בו ולא יפקדו Jer. 3, 16.
3 impf. pl.: וַיִּפָּקְדוּ
ויפקדו והנה אין יותר 1 S. 14, 17.
Nif-al: נִפְקַד *3 perf.*
ולא־נפקד ממנו איש Num. 31, 49.
ולא־נפקד להם מאומה 1 Sam. 25, 7.
ולא־נפקד מכל־אשר־לו 1 S. 25, 21.
2 perf.: וְנִפְקַדְתָּ
מחר חדש ונפקדת 1 Sam. 20, 18.
inf. constr.: הִפָּקֵד
אם־הפקד יפקד 1 Reg. 20, 39.
inf. constr.: לְהִפָּקֵד
לחפקד היום מישראל Jud. 21, 3.
2 imperf.: תִּפָּקֵד
מימים רבים תפקד Ez. 38, 8.
3 imperf.: יִפָּקֵד
יפקד עליהם Num. 16, 29.
כי יפקד מושבך 1 Sam. 20, 18.
אם־הפקד יפקד 1 Reg. 20, 39.
איש אל־יפקד 2 Reg. 10, 19.
יפקד לא יחיה 2 Reg. 10, 19.
3 imperf.: וַיִּפָּקֵד
ויפקד מקום דוד 1 Sam. 20, 25. 27.
3 imperf.: כ״פ יִפָּקֵד
ושבע ילין בל־יפקד רע Prv. 19, 23.
3 impf. fem.: תִּפָּקֵד
מעם י״י צבאות תפקד Jes. 29, 6.
3 impf. pl.: יִפָּקְדוּ *p.*
ומרב ימים יפקדו Jes. 24, 22.
ולא יפקדו נאם־י״י Jer. 23, 4.
3 impf. pl.: וַיִּפָּקְדוּ
ויפקדו מעבדי דוד 2 Sam. 2, 30.
ויפקדו השוערים Neh. 7, 1.
ויפקדו ביום ההוא Neh. 12, 44.
Pi-el: פִּקֵּד
part. masc.: מְפַקֵּד
מפקד צבא מלחמה Jes. 13, 4.
Pu-al: פֻּקַּד *3 perf.*
פקד על־פי משה Ex. 38, 21.
1 perf.: פֻּקַּדְתִּי
פקדתי יתר שנותי Jes. 38, 10.
Hif-il: הָפְקִיד *3 perf.*
ויהי מאז הפקיד אתו Gn. 39, 5.
הפקיד את־השלישי 2 Reg. 7, 17.
כי־הפקיד מלך־בבל 2 Reg. 25, 23.
הפקיד מלך־בבל Jer. 40, 5. 41, 2.
כי־הפקיד מלך־בבל Jer. 40, 7.
וכי הפקיד אתו אנשים Jer. 40, 7.
וכי הפקיד עליהם Jer. 40, 11.
אשר הפקיד נבוזראדן Jer. 41, 10.
אשר־הפקיד מלך־בבל Jer. 41, 18.
3 perf.: וְהִפְקִיד
והפקיד על־יד שרי הרצים 2 Chr. 12, 10.
2 perf. c. s.: הִפְקַדְתִּנִי
אשר הפקדתו שם 1 Sam. 29, 4.
1 perf.: הִפְקַדְתִּי
הפקדתי שמרים כל־היום Jes. 62, 6.
1 perf.: וְהִפְקַדְתִּי
והפקדתי עליכם בהלה Lev. 26, 16.
1 prf. c. s.: הִפְקַדְתִּיךָ
ראה הפקדתיך היום הזה Jer. 1, 10.
3 perf. pl.: הִפְקִדוּ
ואת־המגלה הפקדו Jer. 36, 20.
impt. sg.: הַפְקֵד
ואתה הפקד את־הלוים Num. 1, 50.
הפקד עליו רשע Ps. 109, 6.
1 imperf.: אַפְקִיד
בידך אפקיד רוחי Ps. 31, 6.
3 imperf.: יַפְקִיד
למכמש יפקיד כליו Jes. 10, 28.
3 impf. ap.: וַיַּפְקֵד
ויפקד פקדים על־הארץ Gn. 41, 34.
ויפקד המלך פקידים Esth. 2, 3.
3 impf. ap.: וַיַּפְקֵד
ויפקד את כל־סבל 1 Rg. 11, 28.
ויפקד עליהם את־גדליהו 2Rg. 25, 22
3 impf. c. s.: וַיַּפְקִדֵהוּ
ויפקדהו על ביתו Gn. 39, 4.
3 impf. c. s.: וַיַּפְקִידֵם
ויפקידם דויד המלך 1 Chr. 26, 32.
3 impf. pl.: וַיַּפְקִדוּ
ויפקדו את־ירמיהו Jer. 37, 21.
Hof-al: הָפְקַד *3 perf.*
אשר הפקד אתו Lev. 5, 23.
היא העיר הפקד כלה Jer. 6, 6.
part. pl.: מְפֻקָּדִים
ועליהם ׀ מפקדים 2 Chr. 34, 12.
part. pl.: הַמְּפֻקָּדִים
ה׳ פקדים בית י״י 2 Reg. 12, 12.
המפקדים בבית י״י 2 Reg. 22, 5.
המפקדים בית י״י 2 Reg. 22, 9.
המפקדים בבית י״י 2 Chr. 34, 10.
ויתנוהו על־יד המפקדים 2 Chr. 34, 17.
Hitpa-el: הִתְפַּקֵּד
3 perf. pl.: הִתְפַּקְּדוּ
מישבי הגבעה התפקדו Jud. 20, 15.
ואיש ישראל התפקדו Jud. 20, 17.
3 imperf.: וַיִּתְפַּקֵּד
ויתפקד העם Jud. 21, 9.
3 impf. pl.: וַיִּתְפַּקְּדוּ
ויתפקדו בני בנימן Jud. 20, 15.
Hotpa-el: הָתְפֻּקַּד
3 perf. pl.: הָתְפֻּקְּדוּ
לא התפקדו בתוכם Num. 1, 47.
והלוים לא התפקדו Num. 2, 33.
כי ׀ לא התפקדו Num. 26, 62.
ובני ישראל התפקדו 1 Rg. 20, 27.

פְּקֻדָּה

ז״כ, וסימון פ׳ מספר לו כזיקת מספר ומפקד לכזי המלקוח [לְהַמלוכג, מו-סעעכוכג], וזסו זיזת הזגזקס פכטיק עליסס ודכיזוסק. כ׳ דכיזת דכך מיד פלוכי, וזסו זפיעס ותוכקס [זעכַּפַּע, שַׁמכלוכג]. ג׳ פקידות וכזכות על דכך והדכיזס לקכיו כהזגך וכעין פקוקס, לכן לפעמים כמו מזמר ומזמרת [קוֹיפ-וִיכע, פִּיכזָאכגע], וכיזת הפקדות כמו כיזת מזמרת, לכן ג״כ זלעון ומזמר ועכודס, עכין מלאכה [מַעט, נעזַאַפּע], ומוס מזלק יד ככלל [הַאַנע].

n. f., 1) numeratio, recensio, a vi quaerendi s. sciscitandi; 2) punitio, *animadversio;* 3) praefectura, cura, custodia (בֵּית הַפְּקֻדּוֹת, de carcere, quo quis custoditur), hinc de munere s. officio in universum et de bonis opibusque, quas quis adservat. LXX. ἐπίσκεψις, ἐπισκοπή, ἐκδικήσις, et concret. ἄρχων, θυρωρός, προστάτης, ἐπίσκοπος; חֲשׁוּם פְּקֻדּוֹת, ἐκχειρίζειν.

ומה־תעשו ליום פקדה Jes. 10, 3.
לִפְקֻדָּה
לבית אב לפקדת אחת 1 Chr. 23, 11.
הַפְּקֻדָּה
באו ׀ ימי הפקדה Hos. 9, 7.
constr.: פִּקְדַּת
פקדת שמרי משמרת Num. 3, 32.
פקדת כל־המשכן Num. 4, 16.
על־פקדת ישראל 1 Chr. 26, 30.
פקדת בית י״י 2 Chr. 23, 18.
אל פקדת המלך 2 Chr. 24, 11.
constr.: וּפִקְדַּת
ופקדת משמרת Num. 3, 36.
ופקדת אלעזר Num. 4. 16.
ופקדת כל־האדם Num. 16, 29.
cum suff.: וּפִקְדָּתָךְ
ופקדתך שמרה רוחי Job. 10, 12.
cum suff.: פִּקְדָּתֶךָ
ושמתי פקדתך שלום Jes. 60, 17.
פקדתך באה Mich. 7, 4.
cum suff.: פִּקְדָּתוֹ
פקדתו יקח אחר Ps. 109, 8.
cum suff.: פִּקְדָּתָם
אלה פקדתם לעבדתם 1 Chr. 24, 19.
ואלה פקדתם לבית 2 Chr. 17, 14.
פקדתם ביד יעואל 2 Chr. 26, 11.
הסופר
בעת פקדתם יאבדו Jer. 10, 15.
שנת פקדתם Jer. 11, 23. 23, 12.
עת פקדתם Jer. 46, 21. 50, 27.
שנת פקדתם נאם־י״י Jer. 48, 44.

בעת פקדתם יאבדו Jer. 51, 18.
וישם הכהן פקדת 2 Reg. 11, 18.
cum suff.: וּפְקֻדָּתָם
ופקדתם על נחל הערבים Jes. 15, 7.
cum suff.: לִפְקֻדָּתָם
לפקדתם בעבדתם 1 Chr. 24, 3.
pl.: פְּקֻדוֹת
קרבו פקדות העיר Ez. 9, 1.
פקדות אל־שערי הבית Ez. 44, 11.
pl.: הַפְּקֻדוֹת
ויתנהו בבית־הפקדת Jer. 52, 11.

פָּקִיד

ז״ו, וסרכוי פְּקִידִים, ומוכנו שלטן ומוכס כלכ וכניד [נעצָאטעער, סָאל־טעסטער], ל״ש מפקידי סאלקאס, וזגור סגס נס״ע.
n. m. (pl. פְּקִידִים), praefectus, a quo muneris cujuspiam procuratio requiritur, veluti de ministris bellicis. LXX. *ἐπίσκοπος; ἐπιστάτης, προ-; κωμάρχης, τοπ-*, verbaliter: *ἐπισκέπτεσθαι, καθιστάναι.*
אשר־הוא פקיד 2 Reg. 25, 19.
ויואל בן־זכרי פקיד Neh. 11, 9.
והוא־פקיד נגיד Jer. 20, 1.
פקיד ׀ על־אנשי Jer. 52, 25.
הַפָּקִיד
ופקיד עליהם זבדיאל Neh. 11, 14.
הַפָּקִיד
ויזרחיה הפקיד Neh. 12, 42.
constr.: הִפְקִיד
ופקיד כהן הראש 2 Chr. 24, 11.
ופקיד הלוים בירושלם Neh. 11, 22.
cum suff.: פְּקִידוֹ
בן־ירבעל וזבל פקידו Jud. 9, 28.
pl.: פְּקִדִים
ויפקד פקדים על־הארץ Gn. 41, 34.
פקדים בית ר״י Jer. 29, 26.
pl.: פְּקִידִים
פקידים מיד כוניהו 2 Chr. 31, 13.
ויפקד המלך פקידים Esth. 2, 3.

פְּקֻדָּה

ז״כ ומופצטי, וספתרון משמר הפקיד וזלטן הזעור והמשוכה [סָאלרזעטעער־זעט], וקל לכנין.
n. f. abstr., munus praefecti, praefectura. LXX. *καταλύειν.*
ושם בעל פקדת Jer. 37, 13.

פְּקוּד

ז״ו, ומוכנו נכלל, ל׳ דריסה מיד ועכיסה, לו עוכ נסתם [זעצָאפע], וזה כנוי לנכל. כ׳ כמו פקידות, ופק״כ כנוי לפקיד, וכ׳ יוכנו מסגרת.
n. m., 1) inquisitio poenalis, poena, nomen Babelis symbolicum; 2) praefectura, imperium summum, concret. = פָּקִיד. LXX. *ἐκδίκησον, Φακούκ.*
ואל־ירושבי פקוד Jer. 50, 21.
פקוד ושוע וקוע Ez. 23, 23.

פִּקּוּד

ז״ו, ולף נרכוי נכ״ק, והמוכן לוזי, לומר תוכס ותעוזד [נעפָּעטל, פָּאלרזיפָּע], נתרגוס הסס הוס תמוך מלוס נענרי, וכן סס פִּקְּדוֹ, פָּקְדָה, הַפְקֵד.
n. m. pluralet., requisitio (Erforderniss), praeceptum, mandatum, targ. pro hebr. מִצְוָה. LXX. *ἐντολή, δικαίωμα.* Alii: *ἀρίθμησις, ἀριθμοί.*
pl. constr.: פִּקּוּדֵי
פקודי ר״י ישרים Ps. 19, 9.
כל־פקודי כל ישרתי Ps. 119, 128.
pl. c. suff.: פִּקֻּדֶיךָ
אתה צויתה פקדיך Ps. 119, 4.
דרך־פקודיך הבינני Ps. 119, 27.
כי פקדיך דרשתי Ps. 119, 45.
כי פקדיך נצרתי Ps. 119, 56.
ולשמרי פקודיך Ps. 119, 63.
בכל־לב׳ אצר פקודיך Ps. 119, 69.
לא־עזבתי פקדיך Ps. 119, 87.
לא־אשכח פקדיך Ps. 119, 93.
כי פקודיך דרשתי Ps. 119, 94.
כי פקדיך נצרתי Ps. 119, 100.
ואשמרה פקודיך Ps. 119, 134.
פקדיך לא שכחתי Ps. 119, 141.
כי־פקודיך אהבתי Ps. 119, 159.
שמרתי פקודיך Ps. 119, 168.
כי פקודיך בחרתי Ps. 119, 173.
pl. c. suff.: בְּפִקֻּדֶיךָ
בפקודיך אשיחה Ps. 119, 15.
אני אשיח בפקדיך Ps. 119, 78.
pl. c. suff.: לְפִקֻּדֶיךָ
הנה תאבתי לפקודיך Ps. 119, 40.
pl. c. suff.: מִפִּקֻּדֶיךָ
מפקודיך אתבונן Ps. 119, 104.
pl. c. suff.: וּמִפִּקֻּדֶיךָ
ומפקודיך לא תעיתי Ps. 119, 110.
pl. c. suff.: פִּקֻּדֶיהָ
ולזכרי פקדיו Ps. 103, 18.
נאמנים כל־פקודיו Ps. 111, 7.

פִּקָּדוֹן

ז״ו, והמוכן לנכר נתן פקת פקלת לים [דאָס זוכטער בעפָּעטל נעגעבענע], וכן נתפת פתרון הפעל, והוס עוכון כיל לקר נכלל [דעפָּאזיטום], ובנפס ענכיית שנור סגס הוס לסרנס.
n. m., res curae cujuspiam commissa, *depositum.* LXX. *παραθήκη, φυλάσσειν.* S. *ʾeθâkê.*

הַפִּקָּדוֹן

Lev. 5, 23. אר את־הפקדון

בִּפְקָדוֹן

Lev. 5, 20. בפקדון אר־בחשומת יד

לִפְקָדוֹן

Gn. 41, 36. והיה האכל לפקדון

מִפְקָד

ז״ו, והמוכן לו כזיקת מספר וכסיסה [כָּאמלונג], לו נווי ומלוה [נעפעטל], לו זסמס מס המקום, לומר מקום המנוה והמיועד.
n. m., numeratio, recensio, vel jussio, commissio, localiter: locus constitutus (שָׁעַר הַמִּפְקָד, nomen portae hierosolymitanae). LXX. *ἐπίσκεψις, προστάττειν; ἀποκεχωρισμένον.*

הַמִּפְקָד

Neh. 3, 31. נגד שער המפקד
constr.: מִפְקַד
מספר מפקד־העם 2 Sam. 24, 9.
מספר מפקד־העם 1 Chr. 21, 5.
constr.: בְּמִפְקַד
במפקד יחזקיהו 2 Chr. 31, 13.
ושרפו במפקד הבית Ez. 43, 21.

פָּקַח

פעל נודד, והעתיד יִפְקַח, והפתרון פתיקת עין וכיוס [פָּאפָּענען, ועפענן], וכזלב עס עֵינַיִם, ומוכן הדבור פקח עין על, הכלון לו כיוס על דבר, ע״ד זיתת עין על דבר לכוס עליו ולרקס קוסו ע״י הסגקס פרעית, וזה כפתרון מוזמלי. ולפעמים מפקיתת עיכי לקר, לומר רפוי עוזכוו, ובהזלה ג״כ מפקיתת לוכיס לשמיעה. הנפעל נִפְקַח הפעולי, מעיכי עור כי מפתקנס, ולפעמים ג״כ במוכן הזלוי. בתרגוס ובגמרת הפעל רב הכנך, ל״ש פתיקת עיכים וכיוס ע״י זתיקת ״ין, ובכנד פָּקַח הכלוקת דבר ע״י גריכה והזלכה הכה והכה, וכן בגמרת פָּקַח הגל לו בגל, לומר הזלכתו הכה והכה, ווה הכלוקו. לו בלפעה זוה מעוכן רקוי פכיקס, לומר פָּקַח בדומה לל פָּצַח בקלוף ידוע, וע״כ פתיקס רק הזלכה, ולפעמים ג״כ בזפה עכריכית מפקיתת עין הזלכ, לו ג״כ מזיתת עין על דבר בכלל, ל״ש פָּקַח פקוק רכיס, פקק כפה.
v. comp. trans. (impf. יִפְקַח), aperire, videre; פָּקַח עַיִן עַל, oculos apertos habere super aliqua re, de contemplatione vel misericordi vel invida; aperire *lumina* alterius h. e. caecitatem adimere, vel etiam *aures* h. e. surditate liberare aut attentum facere. *Ni.* aperiri, de luminibus caeci, vel illuminari ad res reconditas et ab oculis hominum latentes conspiciendas. Gemar. et targ. de vino oculos aperiente h. e. vires animi augente; *Pa.* facere, ut res quaepiam relegatur, disjectis impedimentis, fortasse a vi verbi primaria, qua, sicut פָּצַח (cf. אָרַץ, אָרַג, אָרַק), de actione *findendi* et *discindendi* dicitur. Trop. in sermone neohebraico vi *curam habendi* dicitur, unde פִּקּוּחַ, cura, ne qua res detrimentum capiat. LXX. *ἀνοίγειν, δι-, σοφοῦν; פָּקַח עֵינַיִם, λόγον ποιεῖν;* Jes. 42, 20. *ἠνοιγμένα τὰ ὦτα.* Symm. *ἀνεωγμένα τὰ ὠτά σου.*
3 perf.: פָּקַח
עיניו פקח ואינכו Job. 27, 19.
2 perf.: פָּקַחְתָּ
על־זה פקחת עיניך Job. 14, 3.
part. masc.: פֹּקֵחַ *sg.*
ר״י ׀ פקח עורים Ps. 146, 8.
p. pass. pl. f.: פְּקֻחוֹת
אשר־עיניך פקחות Jer. 32, 19.
inf. abs.: פָּקֹחַ
פקח אזנים ולא ישמע Jes. 42, 20.
inf. constr.: לִפְקֹחַ
לפקח עינים עורות Jes. 42, 7.
impt. sg.: פְּקַח, פִּקְחָה
פקח־נא את־עיניו 2 Reg. 6, 17.
פקח את־עיני־אלה 2 Reg. 6, 20.
פקח ר״י עיניך וראה 2 Rg. 19, 16.
פקח עיניך שבע־לחם Prv. 20, 13.
פקח ר״י עיניך וראה Jes. 37, 17.
פקחה עיניך וראה Dan. 9, 18.
1 imperf.: אֶפְקַח
אפקח את־עיני Zach. 12, 4.
3 imperf.: וַיִּפְקַח
ויפקח אלהים את־עיניה Gn. 21, 17.
ויפקח הנער את־עיניו 2 Rg. 4, 35.
ויפקח ר׳ את־עיני הנער 2 Rg. 6, 17.
ויראו ויפקח ר״י 2 Reg. 6, 20.
Nif-al: נִפְקַח
3 perf. pl.: וְנִפְקְחוּ
ונפקחו עיניכם Gn. 3, 5.
3 impf. f. pl.: תִּפָּקַחְנָה
אז תפקחנה עיני עורים Jes. 35, 5.
3 impf. f. pl.: וַתִּפָּקַחְנָה
ותפקחנה עיניהם Gn. 3, 7. שניהם

פְּקֵחַ

ז״ו, שנתעלס מתוקיי, וסרכוי פִּקְחִים בקלות הקוף. והפתר רוזה [ועפענד], הפך אל עור, ועיכי פקחים כמו עיכי רוזים, ובמוכן רוקני בהפסוק השוזר יעור עיכי פקחים. בפה ענכיית

פִּקֵּחַ כמו חכם, לומר רוזה בעין שכלו, ובוכזו טִפֵּשׁ או חֵרֵשׁ, והמופצז פִּקְחוּת.
n. m. (pl. פִּקְחִים), cernens, tanquam apertus oculis (opp. עִוֵּר), trop. sapiens (opp. neohebr. טִפֵּשׁ, חֵרֵשׁ), unde neohebr. n. abstr. פִּקְחוּת, prudentia. LXX. *βλέποντες.* A. *σοφοί.*
או פקח או עור Ex. 4, 11.
pl.: פִּקְחִים
כי השחד יעור פקחים Ex. 23, 8.

פִּקַּחְקוֹחַ

ז״ו, ע״מ שַׁחַרְחֹר, פִּתַּלְתֹּל, נכפל הזרז [כי הפך עעמיי נזרז], וכתב כזני מלות, ע״ד זוֹר־חָי, יָפֶה־פִיָּה, חַפַּר־פָּרָה. הפתר פקיפת העיכים [פָּאפָּקנוכן], ונהזלה מהוסף מוסגר, שנו יש הפיכי נקוזן, ע״ד שכלתר מכיל כלף יוזני קזך. ודעת יוסף קמחי שהלת קוֹהֶלֶת כנוי לכיל הפסר, לו דעת לקי ז״ל שעכינו לקור וכנל ע״ד קוֹהֶלֶת בגמרת, וכן קִיהָה זס, הנה כל לקוה הנל וכיוס.
n. m. (ad s. f. שַׁחַרְחֹרֶת, פִּתַּלְתֹּלֶת, אַדַּמְדָּם, neohebr. לְבָנוֹנִית ab adj. לָבָן; bipartitum vero scribitur, sicut חַפַּר־פָּרוֹת, יָפֶה־פִיָּה, זוֹר־חָי, חֵרֵשׁ), apertio, solutio vinculorum, liberatio. LXX. *ἀνάβλεψις*, h. e. visus restitutio.

פִּקַּח־קוֹחַ

ולאסורים פקח־קוח Jes. 61, 1.

פָּקַע

פעל ל״ע כ״ף בגזר, ומוכנו לד״ק כמו בָּקַע לעיל, לומר עכין בקיעה, וכן בזעת הפעל בָּקֵעַ בזכיי. ולפעה שמוכן בקיעה הזלה זף״כ על הוגקה וכלכוך מפרי, וכן בזעת עכין בקע לשון הגקה ולבה ודזיקה, ומוכן זה יזות בזעת להסתין הזה הכף, או ג״כ שפרוץ של בָּקַ״ע כמו בָּק לעיל תזת בקבק, לומר חיות מוגן וכלוב, ועוד מקום להתגדר.
v. comp. trans. inus., sicut בָּקַע, findere, scindere, rumpere, deinde, uti illud, trop. parere, progerminare. Nisi forte בָּקֵעַ, sicut בָּק (בַּקְבַּק), de forma rotundosa s. ventrosa dicitur.

בַּקָּעָה

ז״כ וסרכוי בַּקָּעוֹת, ומוכנו לדעת כתן יקיעלי סרומי בעל העוך, פרי שדמה כעין לבעית קטן, וזוע מר ועוזין מוכע שלו זמן, שקלוו רו״ל שֵׁמֶן בַּקָּעוֹת, סכקרל בלשון ישמעאלי חנשל, ולדעת סעדיס פיומי בפרושו הוא סכקרל בערבי אלבאנג. ולף זיסיס הזלה נזכרת הכעין סרלון כלורת פקעת שדה, ולדעת סתרגם כלורת ענול, כי תרגם לורת כיעין, וזה על דעת הגמרא שמוכן פקוע עכין כלור, ועוד מקום להתגדר בזה.
n. f. (pl. בַּקָּעוֹת), cucumis, colocynthis, cucurbita agrestis, quae parvi peponis speciem habet, ex cujus semine oleum exprimitur, amarum illud et, ut *Jehieli* refert, arab. חנשל nominatum. *Saadia* arab. אלבאנג confert, h. e. *fungus.* LXX. *τολύπη.*
pl.: בַּקָּעֹת
וילקט ממנו פקעת 2 Reg. 4, 39.

בְּקַע

ז״ו וסרכוי בְּקָעִים, ומוכנו לדעת סרל״ק בעל ל״ע כ״ף בגזר, ומוכנו לל״ק כמו בָּקַע לעיל, לומר עכין בקיעה, וכן בזעת הפעל בָּקֵעַ בזכיי. ולפעה שמוכן בקיעה הזלה זף״כ על הוגקה וכלכוך מפרי, וכן בזעת עכין בקע לשון הגקה ולבה ודזיקה, ומוכן זה יזות בזעת להסתין הזה הכף, או ג״כ שפרוץ של בָּקַ״ע כמו בָּק לעיל תזת בקבק, לומר חיות מוגן וכלוב, ועוד מקום להתגדר.
v. comp. trans. inus., sicut בָּקַע, findere, scindere, rumpere, deinde, uti illud, trop. parere, progerminare. Nisi forte בָּקֵעַ, sicut בָּק (בַּקְבַּק), de forma rotundosa s. ventrosa dicitur.

בַּקָּעָה

ז״כ וסרכוי בַּקָּעוֹת, ומוכנו לדעת כתן יקיעלי סרומי בעל העוך, פרי שדמה כעין לבעית קטן, וזוע מר ועוזין מוכע שלו זמן, שקלוו רו״ל שֵׁמֶן בַּקָּעוֹת, סכקרל בלשון ישמעאלי חנשל, ולדעת סעדיס פיומי בפרושו הוא סכקרל בערבי אלבאנג. ולף זיסיס הזלה נזכרת הכעין סרלון כלורת פקעת שדה, ולדעת סתרגם כלורת ענול, כי תרגם לורת כיעין, וזה על דעת הגמרא שמוכן פקוע עכין כלור, ועוד מקום להתגדר בזה.
n. f. (pl. בַּקָּעוֹת), cucumis, colocynthis, cucurbita agrestis, quae parvi peponis speciem habet, ex cujus semine oleum exprimitur, amarum illud et, ut *Jehieli* refert, arab. חנשל nominatum. *Saadia* arab. אלבאנג confert, h. e. *fungus.* LXX. *τολύπη.*
pl.: בַּקָּעֹת
וילקט ממנו פקעת 2 Reg. 4, 39.

בְּקַע

ז״ו וסרכוי בְּקָעִים, ומוכנו לדעת סרל״ק

כנורת פקועות זהב, ולעשת המקנם כנורת נילים, לומר כמו כדור, ובקשר שבמקף תמור פקעים בל"ם נקיים, עוד מקום להתגדל.

n. m. (pl. פְּקָקִים), colocynthis, non de ipso fructu, sed de ornamento ad ejus similitudinem caelato. Targ. בֵּיעִין, h. e. forma *ovali*, convenienter glossemati gemarae. LXX. *κολάπται*, *ὑποστήριγμα*.

pl.: פְּקָקִים

1 Reg. 6, 18. פקעים ופטורי צצים

pl.: וּפְקָקִים

1 Rg. 7, 24. ופקעים מתחת לשפתו

pl.: הַפְּקָקִים

1 Rg. 7, 24. שנים טורים הפקעים

פֶּר חֹ

v. s. פָּרַר *p.* 924.

I. פָּרָא דָּחָ

פעל כודד, ודומה לו פָּרָה לקמן נסף. סימון כזיקת פרי, לומר כזיקה בסימן סוכה וסולדה וכבוד [ערבענען, פערפיכונגען], כלומר בכל לשונות, ומזה סנוסף הַפְּרִיא, קווק של קל, והסכלל מועט. ווזה סכוונה של בין לקים יפריה, לומר יכנס ויפרה או יש פרי בין לקיו וקרויו. ודע קושי משכיל שלעשת המקנם שם לקים בין לק בסימן יליל, ולעשת יקקי לקים שם בין היזיד אֶת בסימן אָחוּ [ווה מסקנר יותר], ולעשת פרצן קלסוני מוזה כנ"ל, שהלך לקריו בנין-גבזה, הַפְּרִיא הסנוסף לק שמי בין פָּרָא, קושי הכל אלה לצין ודקי. קשר וזוי הכנ"ל עי' תקת פרס.

v. intr., *ferre*, spec. fructus, unde *Hi.* הַפְּרִיא, fruges producere, non onagro similem esse (denom. a פֶּרֶא, uti jam *Abulwalid* fabulatus est), Hos. 13, 15., ubi *Uzieli* אֲחִים, *suspiria*, *ejulatus* vertit, *Isaaki* vero ingeniose אַח, sicut אָחוּ, de *juncetis* dictum putat. LXX. *διαστελεῖ*, sequente Syro: נְפָרוּשׁ.

3 imperf.: יִפְרֶא

Hos. 13, 15. הוא בין אחים יפריא

II. פֶּרֶא דָּחָ

פעל ל"ע, ומובנו סיות כוור וקשה קומם ולכיר [ווילד ויין], ד"מ מקים, ומקמנות פָּרֶא, ודומה לו הזכר נשפה רומית [*fer*-us, -ox], וכן נשלי שפתי ערב, ומזה פֶּרֶא הסס, ויותר מאנו עי' נספר מיוחד לשון הקדש.

v. intr. inus., *fer*-um esse, sicut פָּרַר q. v.

פֶּרֶא

ז"ו, ומשלש נ"כ פֶּרֶה נסף, ומרבוי פְּרָאִים, ומזה נתמנותו קית הכר ומיער כוזק ומומסת [ווילד], ומזה קשור הכר [ווילדער עזעל], וכמלש ג"כ נהשקל על לקס כוריי. ומסכלל ניכו ונין הערוב תכיר מזכר זכריו.

vel פֶּרֶה *n. m.* (pl. פְּרָאִים), fera, spec. onager (syn. עָרוֹד), *Kulan* apud Tataros, minime a celeri cursu, quo solummodo barbaricis equis cedere dicitur. LXX. *ὄναγρος*, *ὄνος ἄγριος*, *ὄνος ἐν ἀγρῷ*, *ἐρημίτης*, *ἀγροῖκος*; c. *He*, *πλατύνειν*. Gen. 16, 12. פֶּרֶא אָדָם, *ἄγριστος ἄνθρωπος*; A. *ἄγριος*; S. *κεχωρισμένος ἀνθρώπων*; Th. *ἔρημος ἄνθρωπος*.

Gn. 16, 12. והוא יהיה פרא אדם

Job. 6, 5. היִנהק פרא על־דשא

Job. 11, 12. ועיר פרא אדם יולד

Job. 39, 5. מי־שלח פרא חפשי

Hos. 8, 9. פרא בודד לו

פִּרְאָה

Jer. 2, 24. פרא ׀ למד מדבר

pl.: פִּרְאִים

Job. 24, 5. הן פראים ׀ במדבר

Ps. 104, 11. ישברו פראים צמאם

Jes. 32, 14. משוש פראים

pl.: וּפְרָאִים

Jer. 14, 6. ופראים עמדו על־שפים

פִּרְאַת

v. s. r. פֶּאַר *p.* 888.

פַּרְבַּר חֹ֫

v. s. r. פַּרְוָר *p.* 921.

פָּרַד

פעל כודד, ומזכן משולש: ק' כזיכ ווזיקס נזיכס וזיכיעס [שעריינען], כלומר פסס פְּרִידָה יוכיח, וע"כ עמיתו פָּרַד, והקרן פָּרַד, ומכל דָּד [מזכן הזשלי] תמלש הקקר והזווי. כ' הרקמס וזשיקס פזשיעס ועפיקס התמודדות וסקיקס פריכס ופניכס [לוקסנרייענן], ד"מ מפריצת כנפים, לכן נקרמי פריקס ועיפס בכלל, והקועל פָּרַד, ודומה לו פָּרַז לקמן, וכן פָּרַשׁ, פָּרַץ, והקקר והזווי עי' תקת רָד לקמן. ג' הכללס והפרשס קניכס וגזירס [לנגז־יילען, -זוקלעגן], ודומה לו פָּרַשׁ לקמן [ע"פ הקקר והזווי]. והכפעל נִפְרַד הפעולי מכולס, והסיבוכי נִפְרָד כזס, הכפרל מהמון [זוכלעלינג]. הכנד פֶּרֶד הפרצס מהמון והלוך לעלמו [וועג־וכלעגן], ולזיכו כודד כלומר קצה רניס, ויפה פרצ הרל"ק שמפריזס הכזיס לוכוס עמהן, ודעת יוסף ק"מ קמוס שמו יֶפֶד מן פֶּרֶד, לומר הס שעופיס נוכוס כפרד, או שעוזיס מעשה פרד, נתין הכרע. הנזכ"פ הפעולי. הכוסף יולס מכולס, והסתפעל כלרכו. נתרגוס פָּרַד מזלמו, ונפשה עבריכית מאנו נקכמת הלקוח והמקקר נִפְרָד [זס נכפרד, זכלי כפרל], פָּרַד [עגס פרדי], פֶּרֶד, וכדומה הרגס.

v. comp. trans., significatione tripertiendum: 1) spargere (unde פְּרֵדָה, granum satum), e genere vv. פָּרַז, פָּרַשׁ, פָּרַץ, פָּרַר, בָּרַז, רָז, בָּרַר (בָּרְיָא, grando); 2) extendere, veluti alas (unde syr. פָּרַד, alare, fugere), qua significatione cognata sunt vv. פָּרַז, פָּרַשׁ, פָּרַץ, פָּרַר, בָּרַר, רָז; 3) desecare, abscindere, dividere, separare, sicut פָּרַשׁ q. v. *Ni.* pass., vi verbi triplici; prt. נִפְרָד, qui sibi soli vivit a societate hominum separatus, Timon (Sonderling). *Pi.* פֵּרֵד, non *intr.*, sed *trans.*, segregare, designare, veluti mulieres ad fornicandum. S. *ἠκολούθησαν*; LXX. *συνεφύροντο*. *Pu.* pass. *Hi.* trans., vi triplici. *Hitpa.* separare, dispergere se. Neohebr. inde שֵׁם נִפְרָד, nomen *absolutum* vel *singulare*, שֵׂכֶל נִפְרָד, intelligentia *abstracta*; פְּרִידָה (Abstraction, Specialisirung). LXX. *διασπείρειν*, *σκορπίζειν*, *δια-*; *ἐκτείνειν*; *χωρίζειν*, *ἀποσπᾶν*, *λείπειν*; *Ni.* *ἀφορίζεσθαι*. *Hi.* *ὁρίζειν*, *διαχωρίζειν*, *διαστέλλειν*, *διΐστάναι*; *Pu.* prt. *διεσπαρμένον*; *Hitpa.* *διασκορπίζεσθαι*; Th. *ἀποσπασθῆναι*.

p. p. pl. f.: פְּרֻדוֹת

Ez. 1, 11. וכנפיהם פרדות

Nif-al: נִפְרַד

3 perf. pl.: נִפְרְדוּ

Gn. 10, 5. מאלה נפרדו איי

Gn. 10, 32. ומאלה נפרדו הגוים

3 perf. pl.: נִפְרָדוּ *p.*

2 Sam. 1, 23. ובמותם לא נפרדו

part. masc.: נִפְרָד *sg.*

Jud. 4, 11. וחבר הקיני נפרד מקין

Prv. 18, 1. לתאוה יבקש נפרד

part. pl.: נִפְרָדִים

Neh. 4, 13. נפרדים על־החומה

inf. constr.: הִפָּרְדוֹ *s. M.*

Gn. 13, 14. אחרי הפרד־לוט

impt. sg.: הִפָּרֶד

Gn. 13, 9. הפרד נא מעלי

3 imperf.: יִפָּרֵד

Gn. 2, 10. ומשם יפרד והיה

Prv. 19, 4. ודל מרעהו יפרד

3 impf. pl.: יִפָּרְדוּ *p.*

Gn. 25, 23. ממעיך יפרדו

3 imperf.: וַיִּפָּרְדוּ

Gn. 13, 11. ויפרדו איש מעל אחיו

Pi-el: פִּרֵּד

3 impf. pl.: יְפָרְדוּ *p.*

Hos. 4, 14. עם־הזנות יפרדו

Pu-al: פֹּרַד

part. masc.: וּמְפֻרָד *sg.*

Esth. 3, 8. מפזר ומפרד

Hif-il: הִפְרִיד *3 perf.*

Gn. 30, 40. והכשבים הפריד יעקב

part. masc.: מַפְרִיד *sg.*

Prv. 16, 28. ונרגן מפריד אלוף

Prv. 17, 9. ושנה בדבר מפריד אלוף

inf. c. suff.: בְּהַפְרִידוֹ

Dt. 32, 8. בהפרידו בני אדם

3 imperf.: יַפְרִיד

Ruth 1, 17. כי המות יפריד

Prv. 18, 18. ובין עצומים יפריד

3 impf. pl.: וַיַּפְרִדוּ

2 Reg. 2, 11. ויפרדו בין שניהם

Hitpa-el: הִתְפָּרֵד

3 perf. pl.: וְהִתְפָּרְדוּ

Ps. 22, 15. והתפרדו כל־עצמותי

3 impf. pl.: יִתְפָּרְדוּ

Ps. 92, 10. יתפרדו כל־פעלי און

3 impf. pl.: יִתְפַּרְדוּ *p.*

Job. 4, 11. ובני לביא יתפרדו

Job. 41, 9. יתלכדו ולא יתפרדו

פְּרֵדָה

ז"כ, ומזכו לשעת קמני ולקן-עזרת נגיד וכע, ע"ש שכזכר [קאלקן], ול"כ כמו זרע ין וכע, לכן כפי הכ"ל מקזרו כפשעל פרד לשון פריסה והכלל סַפְלֵאס ודידם והזכם [וַלְכדעלן], שֶׁכֶ־, פערלייכלעלן], ותמנותי כמו פֶּרֶשׁ, כפרש נפרוטרוט [קַלְכּכֵּלן], וכן נקמת התמנות נפשה כזס נשפתי מערב [עי' פרע]. ותכין נזס לית שנקראי פְּרֵדָה כלוי לל קלן וגרגיר לכנ"י, לו גולס וגזס ורגב כפרד, גור וקלק עפר, וכדומה נגשרת.

n. f., granum, a spargendo, sicut זֶרַע a *serendo*; ex sententia aliquot veterum, a separando et particulatim dispertiendo (vereinzeln), sicut פֶּרֶשׁ, granulum. Ab hac certe verbi significatione ortum est aram. פְּרִיר, aliquid discissum vel fractum, lapillus, scrupulus. LXX. *δαμάλεις* (פרות).

pl.: פְּרֵדוֹת

Joel 1, 17. עבשו פרדות

פֶּרֶד

ז"ו, וכנכוי פִּרְדִּי, וסרכוי פְּרָדִים, ופקרוכו גידרון וסמיוכום וכולן [מויל־עזעל, -עסיעכ], ונקרא כן לשעת סקיי כן־סריכ גזון, כעכור שלש יולד וסוא נפרד, ולשעת לקריס קיס נפרדת כמין, שאינה ז"יכת למין יולדיו, כי מולכנת מסום וקמור, ולשעת לקי ז"ל מסקמונת פ"ר נמונן ע"ר ז, עכן לכיקת קול, ולשעת לקריס עכן כילס, וסכוסר יכזר. נקרגוס כודן קמורו.

n. m. (c. s. פִּרְדִּי, pl. פְּרָדִים), mulus, qui secundum *Haji* Gaonem propterea sic appellatus est, quia genus non propagat (a v. פָּרַד separare), sec. alios a velocitate (cf. ar. *furut*). LXX. *ἡμίονος*. S. *καρβοῦχαι*.

וּפֶרֶד

1 Reg. 18, 5. ונחיה סוס ופרד

הַפֶּרֶד

2 S. 18, 9. ואבשלום רכב על־הפרד

2 Sam. 18, 9. ויבא הפרד

Zach. 14, 15. הפרד הגמל והחמור

וְהַפֶּרֶד

2 Sam. 18, 9. והפרד אשר־תחתיו

כְּפֶרֶד

Ps. 32, 9. כסוס כפרד אין הבין

cum suff.: פִּרְדּוֹ

2 S. 13, 29. וירכבו איש על־פרדו

pl.: פְּרָדִים

2 Rg. 5, 17. משא צמד־פרדים אדמה

pl.: וּפְרָדִים

1 Reg. 10, 25. סוסים ופרדים

2 Chr. 9, 24. סוסים ופרדים

Ez. 27, 14. ופרשים ופרדים

pl.: וּבַפְּרָדִים

1 Chr. 12, 40. ובגמלים ובפרדים

Jes. 66, 20. ובצבים ובפרדים

pl. c. suff.: פִּרְדֵיהֶם

Esr. 2, 66. פרדיהם מאתים

Neh. 7, 68. פרדיהם מאתים

פִּרְדָּה

ז"כ, ומזכ נכנכוי של פרל. ודע שלשעת יוסף קמני כפעל נפרל נספסוק עם הזווכות יפרלו נויר הסס, ווזה לק מקזור.

n. f., mula. LXX. *ἡμιόνος*.

הַפִּרְדָּה

1 Reg. 1, 33. על־הפרדה אשר־לי

constr.: פִּרְדַּת

1 Reg. 1, 38. על־פרדת המלך דוד

1 Reg. 1, 44. על פרדת המלך

פַּרְדֵּס

ז"ו, ומזכן נכת-עץ ומקום מעשים [כויימגזארטען, פלַנקן], ולפעמים מעשים מין לקל מיוקדים, ד"מ פרדס רמונים, ונכלל לפעמים מן גן, ד"מ נכות ופרדסים. ולזכר לקקר הסס דע שמקומו נלקן קדם, כי נפרסי מוכנו גן-עדן, ונשפה הכללית מקום מעשים [*s. paradischa*] וכן נשפה פַּרְדֵּסְכִי-מכית [aram. *pardez*], ונערבי פִּרְדַּיְסְ שלמה, וכן פרדיסס נסורית, ומלקן קדם נלה המלה לשקי שפתי מערב [*παράδεισος*, *paradisus*], כיכת הזכר לנקר לך נסף' מיוקד. כתרגום פרדם רנ־הנכך, ונשפה עבריכית הרבוי פַּרְדֵּסוֹת, וכשלל סס כמו כיוכי על מגור ומשכן הכלדיקים לקרי מוקם,

גן-עדן, ומשם נס ג"כ מתוקיי פַּרְדֵּסִי סכוכ אל מִדְבָּרִי, ומתוקיי פַּרְדֵּסִי [מיזועס פַּרְדַּסָּאה] לומר פרדס.

n. m., paradisus h. e. pomarium, arboretum, veluti malogranatorum (Park, Baumgarten), nomen orientalium linguarum commune et apud Persas pervulgatum (teste Polluce et Xenophonte), sanscr. *paradèça* (?), παράδεισος, armen. *pardez*, arab. *firdaus-on*, syr. *fardaiso*, targ. פַּרְדֵּיסָא, pl. פַּרְדֵּסָוָת, פַּרְדֵּסָיָא, neoh. pl. פַּרְדֵּסִין, trop. de habitaculo justorum futuro, sicut גִּנַּת עֵדֶן, arab. *g'inatu 'adni*, indeque ibidem פַּרְדֵּסִי, hortensis (opp. מִדְבָּרִי, sylvestris, agrestis), et פַּרְדְּסִי (def. פַּרְדְּסָאָה), custos horti. LXX. παράδεισος.

Cant. 4, 13. פרדס רמונים

הַפַּרְדֵּס

Neh. 2, 8. אל־אסף שמר הפרדס

pl.: וְהַפַּרְדֵּסִים

Eccl. 2, 5. עשיתי לי גנות ופרדסים

פָּרָה

ד דו

פעל נוזד, כמו פָּרָא לעיל, ומוכנו כזיקת פרי, הולדה וכנכוב [טרַגְנון] העפקַכְנִיכוגנון], ל"מ שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ, סרגון זרע כוזע פרי רקע, זסוף נמק לרסיי. וניכוני נקני פְּרִיָּה תמור פֹּרֶה ע"מ הֲרִיוָה [הָרָה], בְּכִיָּה [בָּכָה], ול ג"כ נתו פֹּרֶת, ע"מ עֲזָרֶת תמור עֲזָרָה, ויסודם אנקר נקלק סדקוק. וקזר לקקור זרזו סמכני פָּרֶה, פָּרֶא, וכזרע כמכוון ג"כ נזפס סכלקית ופכסית יוכית וכוזית נוזעית ולישעית וכמוהן סרכס [s. *b'r.i* = *b'ar*, pers. *ber*, gr. φερ, l. *fer*, goth. *bair-an*, lett. *behr.*], וקזר ענין סולדה וכנכוב, סכס יוצ מכוון רקזי. סכוסף הַפָּרָה, וסקלר העתיד יָפֵר, יוצ כלסוג. נזפס ענריכית סוס פְּרִיָּה זס סשעולס.

v. intr., sicut פָּרָא, ferre, producere fructus, veluti שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ, radix venenosos fructus ferens; prt. f. פָּרָה = פְּרִיָּה ad s. f. הֲרִיָּה = הָרָה, בְּכִיָּה = בָּכְיָה, vel פֹּרֶת ad s. f. עֲזָרָה, עֶזְרָה = זְמָרָה, עֶזְרַת; trop. parere de foetu, uteri tanquam fructu, goth. *bair-an*. *Hi.* הִפְרָה (impf. apoc. יַפֵּר), frugiferum, fecundum, prolificum facere, unde neohebr. פְּרִיָּה וּרְבִיָּה, propagatio generis. LXX. ἀνω φύειν, βλαστάνειν, ἀναβαίνειν, εὐθηνεῖν; prt. f. γέννημα, καρπός; פֹּרֶת, ζηλωτός; *Hi.* αὐξάνειν.

3 *perf. pl.:* פָּרוּ

Ex. 1, 7. ובני ישראל פרו

3 *perf. pl.:* וַיִּפְרוּ

Gn. 8, 17. ופרו ורבו על־האָרץ

Jer. 23, 3. ופרו ורבו

Ez. 36, 11. ורבו ופרו

2 *perf. pl.:* וּפְרִיתֶם

Jer. 3, 16. כי תרבו ופריתם

1 *perf. pl.:* וּפָרִינוּ

Gn. 26, 22. ופרינו בארץ

part. masc.: פֹּרֶה *sg.*

Dt. 29, 17. שרש פרה ראש ולענה

part. fem.: פֹּרִיָּה *sg.*

Ps. 128, 3. אשתך כגפן פריה

Jes. 17, 6. בסעפיה פריה

Jes. 32, 12. על־גפן פריה

Ez. 19, 10. פריה וענפה

part. fem.: פֹּרֶת *sg.*

Gn. 49, 22. בן פרת יוסף

Gn. 49, 22. בן פרת עלי־עין

impt. sg.: פְּרֵה

Gn. 35, 11. פרה ורבה

impt. pl.: פְּרוּ

Gn. 1, 22. פרו ורבו ומלאו

Gn. 1, 28. פרו ורבו

Gn. 9, 1. פרו ורבו ומלאו

Gn. 9, 7. ואתם פרו ורבו

2 *imperf.:* תִּפְרֶה

Ex. 23, 30. עד אשר תפרה

3 *imperf.:* יִפְרֶה

Jes. 11, 1. ונצר משרשיו יפרה

3 *impf. pl.:* וַיִּפְרוּ

Jes. 45, 8. תפתח־ארץ ויפרו־ישע

3 *impf. pl.:* וַיִּפְרוּ

Gn. 47, 27. ויפרו וירבו מאד

Hif-il: הִפְרָה

3 *perf. c. s.:* הִפְרַנִי

Gn. 41, 52. כי־הפרני אלהים

1 *perf. c. s.:* וְהִפְרֵיתִי

Gn. 17, 6. והפרתי אתך במאד מאד

1 *perf. c. s.:* וְהִפְרֵיתִי

Gn. 17, 20. ברכתי אתו והפריתי

Lev. 26, 9. והפריתי אתכם

part. c. suff.: מַפְרְךָ *sg.*

Gn. 48, 4. הנני מפרך והרביתך

3 *imperf.:* *יַפְרִיא

*Hos. 13, 15. בין אחים יפריא

3 *imperf. ap.:* וַיְפֶר

Ps. 105, 24. ויפר את־עמו מאד

3 *imperf.:* וַיְבָרְכֵהוּ

Gn. 28, 3. יברך אתך ויפרך

פְּרִי

ז"ו, וכנכוי פִּרְיִי, פִּרְיְךָ, פִּרְיְכֶם, וכנקות היוד פִּרְיָם, נסשסק פְּרִי, וקנון פרי לינו נמקרת, ונשסס עכריכית סרכוי פֵּרוֹת. סיזון כיב ותנוסס [פרוכע], ל"מ מתכוסת סלקן ווכע ותנוסס [ערל־פרוכע], לו מתכוסת לילן וכיב עך [נויפרוכע], ונקזר זשרי לקרית סלמיסק וסכנכוב, לכן נסזלסס על לקרית דבר [פַּלָּגע], ל"מ פרי מעלל, פרי מעשה. ולפעמים כמו תנוסת כפים ויגע [ערוועבע], ל"מ פרי כפים, ופרי גודל לבב, סרכון סכולד מגודל לבב, ופרי בטן ולד וזרע. נתכנוס פְּרִי־בֶטֶן מזלסו.

n. m. (c. s. פְּרִי־, פִּרְיְךָ, פִּרְיֵכֶם, et quiescente *Jud*, פִּרְיָם, in p. פְּרֵי; pl. neohebr. פֵּרוֹת), fructus, veluti agri, arborum, uteri, et quia fructus, ut arbos defloruit, apparet, de rei consequentia, veluti de pietatis praemio, improbitatis poena, et quaestu labore parto, targ. פֵּרֵי. LXX. ἐκφόριον, καρπός (καρπιμος, καρποφόρος, καρπίζειν), γέννημα, ἔκγονα, κλῆμα, εὐλογία; פְּרִי בֶטֶן, τέκνον.

Gn. 1, 11. עץ פרי

Gn. 1, 11. עשה פרי למינו

Gn. 1, 12. ועץ עשה־פרי

Gn. 1, 29. אשר־בו פרי־עץ

Gn. 30, 2. מנע ממך פרי־בטן

Ex. 10, 15. ואת כל־פרי העץ

Lev. 23, 40. פרי עץ הדר

Num. 13, 26. ויראום את־פרי הארץ

Dt. 7, 13. וברך פרי־בטנך

Dt. 26, 2. מראשית כל־פרי האדמה

Dt. 26, 10. את־ראשית פרי האדמה

Dt. 28, 4. ברוך פרי־בטנך

Dt. 28, 18. ארור פרי־בטנך

Dt. 28, 33. פרי אדמתך וכל־יגיעך

Dt. 28, 51. ואכל פרי בטנך

Dt. 28, 53. ואכלת פרי־בטנך

2 Reg. 19, 30. ועשה פרי למעלה

Neh. 10, 36. כל־פרי כל־עץ

Ps. 58, 12. אך־פרי לצדיק

Ps. 105, 35. ויאכל פרי אדמתם

Ps. 107, 34. ארץ פרי למלחה

Ps. 107, 37. ויעשו פרי תבואה

Ps. 127, 3. שכר פרי הבטן

Ps. 148, 9. עץ פרי וכל־ארזים

Prv. 11, 30. פרי צדיק עץ חיים

Cant. 4, 13. עם פרי מגדים

Cant. 4, 16. ויאכל פרי מגדיו

Jes. 3, 10. פרי מעלליהם יאכלו

Jes. 10, 12. על־פרי־גדל לבב

Jes. 27, 9. וזה כל־פרי הסר חטאתו

Jes. 37, 31. ועשה פרי למעלה

Jer. 6, 19. פרי מחשבתם

Jer. 7, 20. ועל־פרי האדמה

Jer. 11, 16. יפה פרי־תאר

Ez. 36, 30. והרביתי את־פרי העץ

Hos. 9, 16. פרי בלי־יעשון

Hos. 10, 1. פרי ישוה־לו

Hos. 10, 13. אכלתם פרי־כחש

Mich. 6, 7. פרי בטני חטאת נפשי

Mal. 3, 11. ולא־ישחת לכם את־פרי

p. פֶּרִי

Eccl. 2, 5. עץ כל־פרי

Jer. 12, 2. ולכו גם־עשו פרי

Jer. 17, 8. ולא ימיש מעשות פרי

Ez. 17, 8. ולשאת פרי

Ez. 17, 23. ונשא ענף ועשה פרי

הִפְרִי

Dt. 7, 13. 28, 4. 18. 42. 51. ופרי־אדמתך

Neh. 10, 38. ופרי כל־עץ

Jes. 4, 2. ופרי הארץ לגאון

Jes. 13, 18. ופרי־בטן לא ירחמו

Am. 6, 12. ופרי צדקה ללענה

בִּפְרִי

Dt. 28, 11. 30, 9. בפרי בטנך

בְּפִרְיֵי

Dt. 28, 11. 30, 9. בפרי בטנך ובפרי בהמתך

Dt. 28, 11. 30, 9. וּבְפִרְיֵי אדמתך

כִּפְרִי

Jer. 17, 10. כפרי מעלליו

Jer. 21, 14. כפרי מעלליכם

וְכִפְרִי

Jer. 32, 19. וכפרי מעלליו

מִפְּרִי

Gn. 3, 2. מפרי עץ־הגן נאכל

Gn. 4, 3. ויבא קין מפרי האדמה

Lev. 27, 30. מפרי העץ

Num. 13, 20. ולקחתם מפרי הארץ

Dt. 1, 25. ויקחו בידם מפרי הארץ

Ps. 104, 13. מפרי מעשיך תשבע

Ps. 132, 11. מפרי בטנך

Prv. 1, 31. ויאכלו מפרי דרכם

Prv. 12, 14. 13, 2. 18, 20. מפרי פי־איש

Prv. 31, 16. מפרי כפיה נטע כרם

Prv. 31, 31. תנו־לה מפרי ידיה

Mich. 7, 13. מפרי מעלליהם

וּמִפְּרִי

Gn. 3, 3. ומפרי העץ אשר בתוך־הגן

cum suff.: פִּרְיוֹ

Prv. 8, 19. טוב פריי מחרוץ

פִּרְיָהּ

cum suff.:

Hos. 14, 9. ממני פריך נמצא

פִּרְיָהּ

cum suff.:

Ez. 25, 4. המה יאכלו פריך

וּפִרְיָם

cum suff.:

Ez. 36, 8. ופריכם תשאו

פִּרְיָן

cum suff.:

Lev. 19, 23. וערלתו את־פריו

Lev. 19, 24. יהיה כל־פריו קדש

Lev. 19, 25. תאכלו את־פריו

Lev. 26, 4. ועץ השדה יתן פריו

Lev. 26, 20. ועץ הארץ לא יתן פריו

Ps. 1, 3. אשר פריו יתן בעתו

Ps. 72, 16. וירעש כלבנון פריו

Cant. 8, 12. לנטרים את־פריו

Ez. 34, 27. עץ השדה את־פריו

Ez. 47, 12. ולא־יתם פריו

Ez. 47, 12. והיו פריו למאכל

Joel 2, 22. כי־עץ נשא פריו

Am. 2, 9. ואשמיד פריו ממעל

cum suff.: וּפִרְיוֹ

Cant. 2, 3. ופריו מתוק לחכי

Jes. 14, 29. ופריו שרף מעופף

cum suff.: בְּפִרְיוֹ

Cant. 8, 11. איש יבא בפריו

cum suff.: לְפִרְיוֹ

Hos. 10, 1. כרב לפריו הרבה

cum suff.: מִפִּרְיוֹ

Gn. 3, 6. ותקח מפריו ותאכל

cum suff.: פִּרְיָהּ

Lev. 25, 19. ונתנה הארץ פריה

Num. 13, 27. וזה־פריה

Neh. 9, 36. לאכל את־פריה

Prv. 18, 21. ואהביה יאכל פריה

Prv. 27, 18. נצר תאנה יאכל פריה

Jer. 2, 7. לאכל פריה וטובה

Ez. 17, 9. פריה יקוסס ויבש

Ez. 19, 12. הוביש פריה

Ez. 19, 14. פריה אכלה

Zach. 8, 12. הגפן תתן פריה

cum suff.: פִּרְיָם

2 Reg. 19, 29. כרמים ואכלו פריים

Jes. 37, 30. ואכול פרים

Jes. 65, 21. ונטעו כרמים ואכלו פריים

Thr. 2, 20. אם־תאכלנה נשים פריים

cum suff.: פִּרְיָמוֹ

Ps. 21, 11. פרימו מארץ תאבד

cum suff.: פִּרְיָהֶם

Am. 9, 14. ואכלו את־פריהם

cum suff.: פִּרְיָהֶן

Jer. 29, 28. ואכלו את־פריהן

cum suff.: פִּרְיָךְ

Jer. 29, 5. ואכלו את פרין

אַפַּרְיוֹן

ז"ו, ומוכנו לרעת דוד קמץ סמפ זכוזסיס נס סכלס, וכן נגמץ ונקזרי, וק"כ סוא סוא זס זסרעתיקו סזנעיס [φορεῖον], לומר מפס וכסף לקזר נס יכזע לים, וסתמיות כמו ניוכי יון פְּרֵה, לזון כזיסס, כמוכן תמכוני שלו. קולס לרעת רכיס וכיס, לומר מפע תקכיס מלגתו [עסעבעע], ע"ס זפרין וכיין עליס, וכן נקמת פְּוּרְיָא נקרי, וזכיסס כקמד יון סזנפ יגלו, ונמצלים נזפס עכריכית וכתרגוס.

n. m., lectulus, lectica, qua sponsa portari solebat, a v. פָּרַהּ, *ferre*, unde LXX. φορεῖον h. e. ferculum (Sänfte). Alii torum genialem intelligunt, aram. פּוּרְיָא, a v. פָּרָה Lara: פִּסָּא הַכַּלָּה sella sponsae gestatoria. V. *Wagenseil*, Sotha toria. V. *Wagenseil*, Sotha p. 260. 971.

Cant. 3, 9. אפריון עשה לו

פָּרַד

v. s. r. פָּרַר *p.* 926.

פַּר

v. s. r. פָּרַר *p.* 925.

פֶּרֶד

v. s. r. פָּרָא *p.* 919.

פָּרוֹר

v. s. r. פָּאַר *p.* 888.

פֶּרַח

ad חֲפַר־פֶּרַח *v. s.* חָפַר *p.* 424.

פַּרְוָר

ז׳, ומשון מגזר עיר לדעת מקומיכם מקדמוכים, וכן נקמת נגמרת, ל״מ בָּבֶל וְכָל־פַּרְוָרְהָא כמוש כתב, מכלעדן וכל פרוכיא כמוש בזמושל, מקומה שדה נסוביל בקומה בְּפַרְוָרֵי יהושלם, וכן נקמת תרגם מתקנם מגזר העברי׳ ומוסד פַּרְבָּר לדעת מקדמוכים מלה לחרבן, ובגמרת דכשומו כלפי נכר, לומר הכבון שבניכם כמלת פרואר בשפה פרסית, שענינו מקום מפורו, ל״מ מנית הקין [מַסְפַּכְנַר קִיסְקַק], כלומר יפוצ המלה במדבר מלין מפלמי׳.

n. m., suburbium, loca urbi vicina, gemar. de pagis oppidisque urbi regionive finitimis, veluti נְהַרְדְּעָא וְכָל־פַּרְוָרֵי יְרוּשָׁלֵם, (hebr. וַאֲנַפְּירִיָּה, וְכָל־בְּנוֹתֶיהָ, neohebr. targ. pro מִגְרָשׁ (Ez. 27, 28.), pers. פּרואר, locus apertus, veluti de domo aestiva (offner Kiosk), unde non differt (ut veteres censebant) פַּרְבָּר, quod et ipsum de suburbio dicitur. LXX. *φαρουρίμ* (S. *τοῦ φρουροῦ*); פַּרְבָּר, *διαδεχομένους*.

לַפַּרְבָּר
1 Chr. 26, 18. לפרבר למערב ארבעה
1 Chr. 26, 18. למסלה שנים לפרבר

pl.: בַּפַּרְוָרִים
2 Rg. 23, 11. הסריס אשר בפרורים

פָּרַז

פעל ל״ע כ״ק נגזר, ומוכנו כמו פָּרַשׂ לקמן, סיות משולש וכפרש וכשפ ומתפשט הכה והכה, פריפה ושעיקה [קוסגע-נרייעשע ויין]. ומוסף נכשלמה על עזילה [קוכנעזרקָקע ויין], לומר שלשה כתין מקים, ופריצת שרכה הכה והכה. ובערבי תמונת הזרע נמוכן לקחר של פרע, לומר נעגין הכללה ופפרשה, לכן שם כמו שפישה, ונקרמי וכשפה עבריכית ג״כ הפעל כמו פרע, ל״מ הפרין על המלה.

v. inus., sicut פָּרַשׂ, extensum, longe lateque diffusum, interminatum esse, hinc legibus non adstrictum esse (unbeschränkt, souverän sein), arab. dirimere, dijudicare, a vi verborum פָּרַשׂ, פָּרַד alia.

פָּרָז

ז׳, וכמוך לך נככוי רכוי פְּרָזִי, ומוכנו לדעת הקחקי כמו פרוס, לומר מקום לי-מנכר ולי-קומס. לולם הנכון שבניכו כמו שלש ומוסל, כלומר יקום ג״כ לקקור הזרע, וכן נקמת פרזו המתרגם ויכקקי׳.

n. m. (unde solummodo pl. c. s. פְּרָזָי), princeps, dux (*Isaaki, Targum*), non de loco moenibus non circumdato, sicut פְּרָזָה. LXX. bene: *δυνάσται*. Inc. *ἄρχοντες*.

pl. c. suff.: פְּרָזָי = פְּרָזָיו
Hab. 3, 14. ראש פרזו

פַּרְזוֹן

ז׳, ונסמך פִּרְזוֹן, וכן נככוי, לומר שלש ומוסל, והקדמוכים פרזוסו מענין עבי פרוות.

n. m. (c. פִּרְזוֹן), dynasta, princeps LXX. *φράζων*. S. *ἀτειχιστοι*. Th. *ἐνίσχυσον*. Alius: *κατοικῶν*.
Jud. 5, 7. חדלו פרזון בישראל

cum suff.: פִּרְזוֹנוֹ
Jud. 5, 11. צדקת פרזונו בישראל

פְּרָזָה

ז״כ, והכנוי פְּרָזוֹת, והמוכן מקום כפרע ונפרש וכשע כלי מוקף קומס [קוים-נעגרייעעער, זוכוזוסלסקסעגער שָׁרע], לכן כמעע כמו מער ומישור ומקום נרקב ויזר [פלַאֲכע, פלַאַטע-לַאכל], ומוס עיר לא נכורס ולא מוקפת קומס לו עיר המישור. ערי הפרזות הן הערים במישור, לכן הפפך של עיר לס לו לחס וקיר רקזית, נכורס ומוקפת קומס. נעגרי פָּרַז מער ומישור מלמו.

n. f. (pl. פְּרָזוֹת), locus late patens et moenibus non circumdatus, aequus et planus, planities spatiosa, arab. *farz-on*, hinc epith. urbis in campis vel locis depressis sitae ac proinde non munitae, uti urbis montanae, natura ipsa favente (opp. אֵם, metropolis; קִרְיָה, oppidum). LXX. *ἀπερρύμμενος, κατάκαρπος* (Sach. 2, 4. S. *ἀτειχίστως*; Th. *εἰς πλάτος*; Vulg. *absque muro*). עִיר־פְּרָזוֹת LXX. *μητρόπολις* (a vi verbi פָּרַז altera).

pl.: פְּרָזוֹת
Ez. 38, 11. על־ארץ פרזות
Zach. 2, 8. פרזות תשב ירושלם

pl.: הַפְּרָזוֹת
Esth. 9, 19. הישבים בערי הפרזות

פְּרָזִי

ת״ו זכתענס, ומוכנו לית יוצב פרוות [פלַאטלַאכדעכ], וכללל ג״כ מי זיוצב נעריס מפורוות [קלייכזעלַדעער, דלַאר-פַּכער], וכמוך ג״כ כפריעי׳ פְּרָזִי מזלמו.

adj. m., is qui in planitie habitat (Plattländer, unde n. pr. פְּרִזִּי) vel in pagis, municipiis urbibusve parvis (Dörfner, Kleinstädter). LXX. *δυνάστης*.

adj. masc.: הַפְּרָזִי
Dt. 3, 5. לבד מערי הפרזי
1 Sam. 6, 18. ועד כפר הפרזי

pl.: הַפְּרָזִים *Q're*
Esth. 9, 19. היהודים הפרזים

פְּרִזִּי

ת״ו זכתענס, ומוכנו כמו פְּרָזִי, כלי הפרע, וכמוך לך נכתיב.

adj. m. Ketib, vi eadem, qua פְּרָזִי. LXX. *οἱ διεσπαρμένοι (ἐν πάσῃ χώρᾳ τῇ ἔξῳ)*.

pl.: הַפְּרוּזִים *Ktib.*
Esth. 9, 19. היהודים הפרוזים

פַּרְזֶל

ז״ו נקרמי, ומוס לך המקוקס של בַּרְזֶל העברי, וכלאר שמס המתוכת בָּזַל לשון קצוי וקוזק ולימכות, כן פָּזַל הקרמי, וכמוך נקרמי ממכו פעל שמי פְּרִזֶל ועבריכו כנילס בשלשלות כרול, ופעולי שלו אֶתְפַּרְזֶל, עי׳ קרוי פכיכים קס״פ.

n. m. aram., ferrum, sicut בַּרְזֶל hebr., a v. פָּזַל = בָּזַל, durum, firmum esse. Inde v. denom. פִּרְזֵל, vinculis s. catenis ferreis constringere, pass. אֶתְפַּרְזֶל (*Charuze Peninim* 148.). LXX. *σίδηρος, σιδηροῦς*.
Dan. 2, 33. שקוהי די פרזל
Dan. 2, 33. רגלוהי מנהון די פרזל
Dan. 2, 41. ומנהון פרזל
Dan. 2, 42. מנהון פרזל ומנהון חסף
Dan. 4, 20. ובאסור די־פרזל ונחש
Dan. 7, 7. ושנין די־פרזל לה
Dan. 7, 19. שניה די־פרזל

def.: פַּרְזְלָא
Dan. 2, 34. פרזלא וחספא
Dan. 2, 35. פרזלא חספא נחשא
Dan. 2, 40. די פרזלא מהדק
Dan. 2, 41. ומן־נצבתא די־פרזלא
Dan. 2, 41. פרזלא מערב בחסף
Dan. 2, 43. ודי חזית פרזלא
Dan. 2, 43. הא־כדי פרזלא
Dan. 2, 45. והדקת פרזלא נחשא
Dan. 5, 4. 23. פרזלא אבא ואבנא

def.: כְּפַרְזְלָא
Dan. 2, 40. תהוה תקיפה כפרזלא

def.: וּכְפַרְזְלָא
Dan. 2, 40. וכפרזלא די־מרעע

פָּרַח

פעל כודד, ומעתיד יִפְרַח, ומוכנו כך״ק׳ כלילס וכנכוד ודזילס ויליקס [זפרילס-סען, כליכען, גרייכען], וזס נמזלל מכעזיס על כני לדס, ל״מ מלמילק יישועה ומעוכ הקסד ומזבע, כמו נמח לקען, ובאמר ג״כ פריקס מכגע ונרעע כמזללס, ובערבי ג״כ מהגקס ולדס, ומרילים לפרוח, פרקס מעברי׳ כ׳ כלכוך ועיפס כאזר בלחמי, עכין פרק, ובאמת כן המזללס לכל בַּר, נָס, נָס לעיני. מכוסף הִפְרִיחַ יוצא, מכיל לדמוך ולגמוך, או כמו נמק מכוסף כנכוד כבלבל [כלייכען, מערפַּאר-פַּכער]. תמכות מזבע בָּרַח ומקוך ומזוי תמצא כספר מיוקד לבזרעי לבון הקדש. *v. comp. intr.* (impf. יִפְרַח); 1) germinare, florere, virere, de plantis et translate de lepra vel ulcere proveniente et se diffundente, trop. de salute, poena, sanatione; 2) *volare*, metaphora pervulgata (v. s. בָּרַח, נָס, נָסַס). *Hi.* facere, ut quid progerminet s. efflorescat, vel intr. florere h. e. germen s. florem emittere. LXX. *βλαστάνειν, ἐκ-; ἀνθεῖν, ἐξ-; θάλλειν, ἀνατέλλειν, καρποφορεῖν; Hi. ἀναθάλλειν, ἱστάναι*. A. *ὑλοχαρεῖν*.

3 *perf.:* פָּרַח
Lev. 13, 39. פרח בעור טהור הוא
Num. 17, 23. פרח מטה־אהרן
Ez. 7, 10. פרח הזדון

3 *perf.:* וּפָרַח
Lev. 14, 43. ופרח בבית
Jes. 27, 6. יציץ ופרח ישראל
Hos. 10, 4. ופרח כראש משפט

3 *perf. f.:* פָּרְחָה
Cant. 7, 13. אם־פרחה הגפן

3 *perf. f.:* פָּרָחָה *p.*
Lev. 13, 20. בשחין פרחה
Lev. 13, 25. צרעת הוא במכוה פרחה

3 *prf. f. c. hint:* הֶפְרִיחָה
Cant. 6, 11. לראות הפרחה הגפן

part. masc.: פֹּרֵחַ *sg.*
Ex. 9, 9. לשחין פרח אבעבעת
Ex. 9, 10. שחין אבעבעת פרח

part. fem.: פֹּרַחַת *sg.*
Lev. 13, 42. צרעת פרחת הוא
Lev. 13, 57. פורחת הוא

part. fem.: מְפֹרַחַת *sg.*
Gn. 40, 10. והיא כפרחת

prt. pass. f. pl.: לְפֻרְחוֹת
Ez. 13, 20. את־הנפשות לפרחות
Ez. 13, 20. את־נפשים לפרחות

inf. abs.: פָּרוֹחַ
Lev. 13, 12. ואם־פרוח תפרח
Jes. 35, 2. פרח תפרח ותגל

inf. constr.: בְּפָרְחַ
Ps. 92, 8. בפרח רשעים כמו עשב

3 *imperf.:* יִפְרַח
Ps. 72, 7. יפרח־בימיו צדיק
Hos. 14, 6. יפרח כשושנה

3 *imperf.:* יִפֶּרַח *p.*
Num. 17, 20. מטהו יפרח
Ps. 92, 13. צדיק כתמר יפרח

3 *impf. f.:* תִּפְרַח
Lev. 13, 12. פרוח תפרח הצרעת
Jes. 35, 2. פרח תפרח ותגל

3 *impf. f.:* תִּפֶּרַח *p.*
Hab. 3, 17. כי־תאנה לא־תפרח

3 *impf. f.:* וְתִפְרַח
Jes. 35, 1. ותפרח כחבצלת

3 *impf. pl.:* יִפְרָחוּ *p.*
Prv. 11, 28. וכעלה צדיקים יפרחו

3 *impf. pl.:* וְיִפְרְחוּ
Hos. 14, 8. ויפרחו כגפן

3 *impf. pl.:* תִּפְרַחְנָה
Jes. 66, 14. כדשא תפרחנה

Hif-il: הַפְרִיחַ

1 *perf.:* וְהַפְרַחְתִּי
Ez. 17, 24. והפרחתי עץ יבש

2 *impf. f.:* תַּפְרִיחִי
Jes. 17, 11. ובבקר זרעך תפריחי

3 *imperf.:* יַפְרַח
Job. 14, 9. מריח מים יפרח

3 *imperf.:* יַפְרִיחַ
Prv. 14, 11. ואהל ישרים יפריח

3 *impf. pl.:* יַפְרִיחוּ
Ps. 92, 14. בחצרות אלהינו יפריחו

פֶּרַח

ז״ו, נככוי פְּרָחִי, והכנוי פְּרָחִים. המוכן נמח וכיב [זפרילס], ומוס כמו כן וכלס כין וליכס [בליעסע, כלוועע], וכהזלמה ג״כ על מיכי פקור ויפוי הככין כלמות פריקים [בלוועכפַּער-ניעכוכג]. בזפס עבריכית פֶּרַח ג״כ כמו כער וילד, ל״מ פְּרָחֵי כסוכס, וסכקכי פְּרָחָא בגמרת ילק־כער, וכן מן קפרי ופכיוכס וכלוומס.

n. m. (c. s. פִּרְחֵי, pl. פְּרָחִים), germen, flos, nonnunquam de ornamento architectonico, neohebr. de puero vel juvene pubescente et aetate florenti. LXX. *ἄνθος, βλαστός, κρίνος* (octies), *βολίς*.
Num. 17, 23. ויצא פרח
1 Reg. 7, 26. שפת־כוס פרח שושן
Jes. 18, 5. כתם־פרח

וָפֶרַח *p.*
Ex. 25, 33. 37, 19. כפתר ופרח

וָפָרַח
Ex. 25, 33. 37, 19. כפתר ופרח

וּפֶרַח
Nah. 1, 4. ופרח לבנון אמלל

וְהַפֶּרַח
2 Chr. 4, 21. והפרח והנרות

cum suff.: פִּרְחָהּ
Num. 8, 4. עד־ירכה עד־פרחה

cum suff.: וּפִרְחָם
Jes. 5, 24. ופרחם כאבק יעלה

pl. c. suff.: וּפִרְחֵיהֶן
Ex. 25, 31. כפתוריה ופרחיה
Ex. 25, 34. 37, 20. כפתריה ופרחיה
Ex. 37, 17. כפתריה ופרחיה ממנה

אֶפְרֹחַ

ז״ו, והמוכן תכנות רכה של עוף [פַּטְ-געל-כנוט], מזבע פרח לשון לדה, ובערבי ובפס עבריכית פרח מזלמו,

ונ״כ נסמעל פרח סמוכן לדס וסולפח מכנן נענכי כחזר רליכו. לכן נחסנר נ״כ שסנס לפרח מן פרח לנזן עיסס, וסרליסס פָּרְחָא נחרמי, שתעודתו נעל-ככף נכללן, ול״כ ענינו תרכות פורחת [פלינגע נכוע].

n. m., pullus avium (Vogelbrut), arab. *farkh-on*, a v. פָּרַח, progerminare, trop. parere, vel volare, sicut in n. aram. פַּרְחָא, volucris, ergo de pullis plumescentibus (*νεοσσοί*). LXX. *νεοσσός*, sequente Aquila.

pl.: אֶפְרֹחִים
Dt. 22, 6. אפרחים או ביצים

pl.: הָאֶפְרֹחִים
Dt. 22, 6. על־האפרחים

pl. c. suff.: וְאֶפְרֹחָיו
Job. 39, 30. ואפרחו יעלעו־דם

pl. c. suff.: אֶפְרֹחֶיהָ
Ps. 84, 4. אשר־שתה אפרחיה

פְּרָחָה

ז״ו, ומסוכן כמו לפרוח, נלי סנלל סמכוון, נסחלסה על תרכות רכס של נכי לפס.

n. m., pubertas, juventus, pullities (Brut). LXX. *βλαστός*.

Job. 30, 12. על־ימיך פרחה יקומו

פָּרַט

פעל כוזד, וסמוכן כמו פָּרַד, נלילה וכריסה ונפריסה וסלפלסה [זייבלן, טרעבנען], לכן כמו נקיעה ופטול ופריסה וסמיעה ופליקה, ומוס נסמה עכריכית ונפרמי עמית קלקים ופלוגים לפד לפה [זעפעלפלויכען], הסמך של כלל [זוחאמעכעסמען, נעכערפלויכען], ד״מ כולל ופוטל, לכן נענני ג״כ פליקה וקריעת זפתים, לו ומילה ע״ל פנין רנס, וזהו הפוטלים על פי נכלל, ול״כ ענינו תרכות פורחת [פלינגע נכוע].

v. trans., sicut פָּרַד, separare, secernere (unde neohebr. speciatim recensere, opp. כָּלַל, generatim comprehendere), hinc diducere labia, clamare, canere (cf. פָּצַח רָנָּה). LXX. *ἐπικροτοῦντες*.

part. pl.: הַפֹּרְטִים
Am. 6, 5. הפרטים על־פי הנבל

פָּרֻט

ז״ו, ומסוכן כמו מְפֻרָד, נלילה וכריסה ונפריסה [זייבלן], לכן כמו נקיעה ופטול ופריסה ומסיעה ופליקה, ומוס נסמה עכריכית ונפרמי עמית קלקים ופלוגים לפד לפה [זעפעלפלויכען], הסמך של כלל [זוחאמעכעסמען, נעכערפלויכען], ד״מ כולל ופוטל, לכן נענני ג״כ פליקה וקריעת זפתים, לו ומילה ע״ל פנין רנס, וזהו הפוטלים על פי נכלל, ויותר מוס עי׳ פלה הסס.

v. trans., sicut פָּרַד, separare, secernere (unde neohebr. speciatim recensere, opp. כָּלַל, generatim comprehendere), hinc diducere labia, clamare, canere (cf. פָּצַח רָנָּה). LXX. *ἐπικροτοῦντες*.

part. pl.: הַפֹּרְטִים
Am. 6, 5. הפרטים על־פי הנבל

פָּרֻט

ז״ו, ומסוכן כמו מְפֻרָד, נלילה וכריסה ונפריסה [זייבלן], לכן כמו נקיעה ופטול ופריסה ומסיעה ופליקה, ומוס נסמה עכריכית ונפרמי עמית קלקים ופלוגים לפד לפה [זעפעלפלויכען], הסמך של כלל [זוחאמעכעסמען, נעכערפלויכען], ד״מ כולל ופוטל, לכן נענני ג״כ פליקה וקריעת זפתים, לו ומילה ע״ל פנין רנס, וזהו הפוטלים על פי נכלל, ויותר מוס עי׳ פלה הסס.

v. trans., sicut פָּרַד, separare, secernere (unde neohebr. speciatim recensere, opp. כָּלַל, generatim comprehendere), hinc diducere labia, clamare, canere (cf. פָּצַח רָנָּה). LXX. *ἐπικροτοῦντες*.

part. pl.: הַפֹּרְטִים
Am. 6, 5. הפרטים על־פי הנבל

פָּרַ

candum destinata, quare *targumico* sermone discernuntur פַּרְסָה et סַרְיָקָא. Gemar. פַּרְסָה לָא סַרְיָקָא, בְּרִסְתָּן, bos ungulosus (grossklauig), sicut בְּרִסְתָּן, ventrosus, a n. f. בְּרִסְתָּא. LXX. ὁπλή, χηλή, ἴχνος, ἀστράγαλος.

Ex. 10, 26. לא תשאר פרסה
Lev. 11, 2. כל ׀ מפרסת פרסה
Lev. 11, 7. מפריס פרסה הוא
Lev. 11, 7. ושסע שסע פרסה
Lev. 11, 26. הוא מפרסת פרסה
Dt. 14, 6. מפרסת פרסה
Dt. 14, 8. החזיר כי־מפריס פרסה

הַפַּרְסָה

Lev. 11, 4. ופרסה איננו מפריס
Lev. 11, 5. ופרסה לא יפריס
Lev. 11, 6. ופרסה לא הפריסה
Dt. 14, 7. ופרסה לא הפריסו

הַפַּרְסָה

Lev. 11, 4. וממפרסי הפרסה
Dt. 14, 7. וממפריסי הפרסה

pl.: פַּרְסוֹת, פָּרְסוֹת

Lev. 11, 3. ושסעת שסע פרסת
Dt. 14, 6. שתי פרסות

pl. constr.: פַּרְסוֹת

Jes. 5, 28 פרסות סוסיו
Jer. 47, 3. שעטת פרסות אביריו

pl. constr.: הַפַּרְסוֹת

Ez.32,13. ופרסות בהמה לא תדלחם

pl. constr.: בְּהַפַּרְסוֹת

Ez. 26, 11. בפרסות סוסיו ירמס

pl. c. suff.: הַפַּרְסֹתֶיהָ

Mich. 4,13. ופרסתיך אשים נחושה

2 *pl. c. suff.:* הַפַּרְסֵיהֶן

Zach. 11, 16. ופרסיהן יפרק

פָּרַס

פעל זמיי, וקל נכוסף הֻפְרַס. פתרונו היות בעל פרסה [בעקלויעע, בעסופֿע ויין], וזגור נכון הכוסף, שם הוא גזיר הזסה, להסמכת יאות הזסה ומשכו וקטוטו לפלגי, או הזסמכות הו, ל״מ הֻחְרַן היות בעל-קרניס [בעסאָרנע ויין], האשיך [לשר מאנו מַשְׁבִּים תמור מַאְשְׁבִים], היות בעל שכיס גדולים [שעסאָרקנעסאָלעע ויין], וכן כ״ל הָאְזַן [שעסאָרקנעסאָלעע ויין], וכן הֻאְבַּר הזסמכות לכנר [אָבֶר] וכדומה.

v. hif. denom., angulos habere, uti הֶחְרִין cornutum esse, הֶאְשִׁיךְ (unde מַאְשְׁבִים = מַשְׁבִּים), magnis testibus praeditum esse. Interdum denominativa hifil. usum ejus rei exprimunt, a cujus nomine facta sunt, velut הֶאְזִין (אֹזֶן), uti auribus, auscultare; הֶאְבִּיר (אֶבֶר), uti alis, volare. LXX. ὁπλας ἐκφέρειν.

Hif-il: הִפְרִיס *denom.*
part. masc.: מַפְרִיס *sg.*

Ps. 69, 32. מקרן מפריס

פָּרַס

נכוסי כמו נעכרי, ונכרך נכ״ק כמוכן שכיסה וסכיסה נכלל [שעילנען], וכיכוי פעוליי שלו פָּרַס. נשפה עבריכית מיכו פְּרוּסָה, קלק מקוקך וכגוד, ולכוד פרוסת לקס. עי׳ נסעקקתי לספר לכיקל, נקרנוס ספרי קולד מסקכס לוכו׳.

v. aram. (prt. pass. פְּרִיס), dividere (neohebr. פְּרוּסָה, *pars*, frustum). LXX. διαιρεῖν.

part. pl.: *וּפַרְסִין
Dan. 5,25. *מנא מנא תקל ופרסין
part. pass.: *פְּרִיס *sg.*
Dan. 5, 28. *פרס פריסת מלכותך

2 *pers. p. pass.:* פְּרִיסַת
Dan. 5, 28. פרס פריסת מלכותך

פֶּרֶס

ז״ו, וכנוי למין נשרי, והוא לדעת סנמרץ עוף מדנרי, שלמו פרס ועוכים ניאוב לק שכיקין, והוא לדעת קנק מין נשר שוכר עלמות [נייכנרעבער], ולדעת קען-נכקק הוא שקורין לו נעכרי עקאב, ועוד פרעו נספק.

n. m., aquilae species (παραός, macedonice; aquila, sec. Hesychium), ex Bocharti sententia: *ossifraga* (Meeradler, Beinbrecher). *Abulwalid* arab. עקאב comparat. LXX. γρύψ.

הַפֶּרֶס

Lev. 11, 13. הפרס ואת העזניה

וְהַפֶּרֶס

Dt. 14, 12. הנשר והפרס והעזניה

פָּרַע

פעל כולד, והעתיד יִפְרַע, ומוכנו כמו פָּרַץ נכלי, נקלוף ילוע. גלילם ופריכם נדנר [שייכלי־נגען, -שכייליען, -גרעבגען, נרעבגען], לכן נקיעם ופליקם פריעם וקליקם [שפעלגען, ערעבגען], ומוק פָּרַע ע״ג. כשיכם וגלילם נדנר [שעכגען, לייכ-], ומוק פָּרְעֹשׁ ע״ג. ומוק פריכת פרנות ומכילם, סיות מסומם ונלסס ומנוכם ע״י לויכים וסריסם [שכאָרכיע מקגען, פֿייכלילייך לייכנרעבגען]. וועק סכוונם של נדנר פרעות ניזארקל, כאשר פרם גאון הלגזן יצקי, נפרון פרנות ניזארקל [שלם פֿייכלילעער שכגריפֿם לייכנרעבגען לין לויזועל], ונסתכלנו סעם, לומר נכלנולו לכם ולכם, ונפולו דרכיו ונסתעתו כדם ונכלנ נלין מוצל [שלם דשם פאלק ניגעלאָזט לומסערלייכרעע], וועק תמלות של כדנ, תנו נרכם ולודם לל׳ על לודת הכם ומעשה לשר עשה. ונמוכן זם הסנוקים שמעו מוסר ולכמו ולל תפרעו, לומר ולל תפרולו ותסרוסו, ותפרעו כל עלתי, ותפרלו ותסרסו, פורע מוסר, פורן ומוכם מוסר, וכן פרעסו לל תעבר נו, לומר פרעלו ומרסלו [קורס עלין] ולל תעבר נו, וכן ויכ משה לת הסם כי פָּרֻעַ הוא, לומר כי פרוע הוא, נלין קוק ומוסר, כי פרעה להרן, כי פרלו להרן, לומר הפלין הסס. ולפעמים כמו עמילם נפרן נכנין הקל, ל״מ לק לפרע ניזוקלל, נשלוב לל לקוס. הכפעל נִפְרַע כמו נפרן, ל״מ נלין קוון יפרע עס, לומר יִפָּרַע עס. ומכוסף הִפְרִיעַ כמו הפלין, ל״מ לל תפריעו לת הסס מעשיו, הרלון לל תפריעו, כי הִפְרִיעַ ניהודה, הרלון הפלין.

v. trans. (impf. יִפְרַע), sicut פָּרַץ (quod idem est pervulgari literarum *Ghain* et *Zade* commutatione), incidere, infodere, irrumpere, penetrare, hinc findere, dividere, unde פֶּרַע, crinis (κρίνειν), pilus (aram. בְּרִיעָא, a v. בָּן, discindere, hinc trop. dispicere, penitus cognoscere), et פַּרְעֹשׁ, pungens cutem h. e. pulex, tum de impetu et eversione hostili, conturbare (anarchisch machen), eversionem inferre, velut in cantico *Deborae* Jud. 5, 2. = בִּפְרֹעַ פֶּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל h. e. *cum irrumpebant hostiles incursus in Israelem (et cum populus effrenus h. e. sine duce erraret)*. Sic *Isaaki*; male interpretes Graeci. S. ἐν τῷ ἀποκαλύψεσθαι κεφαλάς. LXX. Th. ἐν τῷ ἄρξασθαι ἀρχηγούς. LXX. ἄλλως, ἀπεκαλύφθη ἀποκάλυμμα. Sic Prv. 8, 33. ne perrumpatis h. e. *ne admonitionem aspernemini*. Eodem sensu dicitur פָּרַץ עֵצָה h. e. evertere, rejicere consilium; פָּרַץ מוּסָר, disrumpere, disturbare disciplinam; פָּרַע דֶּרֶךְ, perfringere viam, erumpere ex ea h. e. non inire eam; פֶּרַע, ferox, effrenatus, indomitus servitioque contumax, et פָּרַע vi trans. disrumpere, pervertere, tenorem rerum ordinemque interrumpere. A. ὅτι ἀποπετασμένος αὐτός, ὅτι ἀπεπέτασεν αὐτὸν Ἀαρών. S. ὅτι γεγύμνωται, πρόςδωκεν γὰρ αὐτὸν Ἀαρών. LXX., seq. Theodotione: ὅτι διεσκέδασται, διέσκασε γὰρ κ. τ. λ. Interdum vi *standi in ruptura* h. e. obsistendi et propugnandi (arab. פרי, hebr. עָמַד בַּפֶּרֶץ), Ez. 24, 14. *Ni.* disrumpi, conturbari, dissolutum fieri. Aq. ἀποσκεδασθήσεσθαι. LXX. παρανόμῳ. *Hi.*, sicut הִפְרִיץ, abrumpere, turbas facere. LXX. διαστρέφειν. A. ἀποπετάζειν. S. ἀποστρέφειν. Th. διασκεδάζειν.

3 perf. c. s.: פָּרְעָה
Ex. 32, 25. כי־פרעה אהרן

part. masc.: פּוֹרֵעַ
Prv. 13,18. ריש וקלון פורע מוסר
Prv. 15, 32. פורע מוסר מואס

p. pass.: פָּרֻעַ *sg.*
Ex. 32, 25. כי פרע הוא

inf. constr.: בְּפָרַע
Jud. 5, 2. בפרע פרעות־בישראל

impt. c. s.: פָּרְעָה־
Prv. 4, 15. פרעהו אל־תעבר־בו

1 imperf.: אֶפְרַע
Ez. 24, 14. לא־אפרע ולא־אחוס

2 impf. pl.: תִּפְרְעוּ־ *p.*
Prv. 8, 33. וחכמו ואל־תפרעו

2 impf. pl.: וַתִּפְרְעוּ
Prv. 1, 25. ותפרעו כל־עצתי

Nif-al: נִפְרַע
3 imperf.: יִפָּרַע
Prv. 29, 18. באין חזון יפרע עם

Hif-il: הֶפְרִיעַ *3 perf.*
2 Chr. 28, 19. הפריע ביהודה

2 impf. pl.: תַּפְרִיעוּ־
Ex. 5, 4. תפריעו את־העם ממעשיו

פֶּרַע

ז״ו, והמוכן שער [שפֿעלגען], מסתמות של נדילם ופליקם [שפֿעלגען], לומר דנר הנפנע לפרעים. וכן לכל שָׂעָר לל״ק הסזקל, כדמיון לל שָׂעָר קליקם וקיעם, וכן נקמת הסס של שער ניוכי וכומי ונרמכי וכדומם, מסתמות של קליקם ונקוע. וכן בְּרִיעָא [כידועם בְּרִינְתָא], לו בְּרִיעָא נקרמי ונגמרת כמוכן שער, משכת בֵּן, הפלקם ונקיעם ופליקם, ותמלות של ניכם וספיעם לך הזפלה כלשר נכומי ויוכי ונספתי מעכנ. לכן בְּרִיעָא נ״כ כמו פרע, לומר נרגיר כפרע ונוכ וקלק, והסס בֵּן כמו כילון נמדנ ילקוע, מן פליקם וגדילם. נתרגום פַּרְזֵי עזלהו. נהסס הכל פרע כמופנע, לגון פריכם וגדילם ומריעם.

n. m., pilus, crinis, targ. פַּרְזֵי, a v. *findendi* h. e. res fissa et singula-

ris, sicut שַׂעַר a v. שָׂעַר = שָׂעַר, dividere, trop. dijudicare; בְּרִיעָ (def. בְּרִיעֲתָא), a v. בֵּן, rimare, diffindere, deinde intelligere (sicut שַׂכְלְתָנוּת, metaphora eadem), unde etiam בְּרִיעָא granum (h. e. particula), et בֵּן, hasta (*Aruk, de Pomis*, *Buxtorf.*), a perforando. LXX. κόμη.

Num. 6, 5. גדל פרע שער ראשו

וּפָרַע

Ez. 44, 20. ופרע לא ישלחו

פַּרְעָשׁ

ז״ו, גויר פָּרַע המופנטע, נסופי שׁ, וסמוכן מין ככס פוטנת ופולכת נעור, נולדת וזוטנת [שטעכגלדעם], וכפרע קל״כ להסמין ככס ידועס [פלאָה], וכקיס שהסס עתיקי וקדמוני שכקו היסוד, ונערבי פַּרְעוּת וכסוריית פּוּרְתָּנָא ונקרמי פַּרְעוֹס משלהו, ומוס קל״כ כשפס כוזית פעל זמיי פרעון, דלינס כפרעוס.

n. m. secundar. (a n. פָּרַע = פֶּרַע, addita terminatione sanscritosemitica *os*), pungens (der Stecher), spec. pulex, arab., obliterato propter vetustatem etymo בְּרַעוּתָ, syr. per metathesin *furta᷑no*, aram. פַּרְעָס. Alii v. פעש salire (collato arab. פעש, aeth. פרעץ IX). subesse conjiciunt. LXX. ψύλλος.

1 Sam. 24, 15. אחרי פרעש אחד
1 Sam.26, 20. לבקש את־פרעש אחד

פַּרְעָה

ז״כ כמו פַּרְצָה, וסכס סוס סנקכי של פָּרַע, דומס לל פֶּרֶץ, וכמלל לך נכוני פַּרְעוֹת וסמך פַּרְעוֹת. וסמוכן פרץ ונקיע ומסומס ופרנס מפנע ומרד [ניסס, פֿייכלילייכער שכגריפֿם], וום הפתיכון של נפרוע פרעות ניזארקל, ומוכן של רקפ פרעות לויב הרלון רקפ פרנות לויב, לומר מרקפ לויב, וקשר כו גדולים ופרנות. ולל״ק כמו נקמות, וגס וס מלמון פריכס. ולל״ק עכין שרוס ומוכל, ול״כ פרעס כמו פרי״ן, נהזפלה על שליע ורודס, והכוקר יכקר. ודע קורל נעים שכשלל נקרמי וכגמרת וכשפס עכריכית הסוכן של פריכם הפעל על שפיעס ותקוק דין, ומוס לק״כ שלוס ותגמול נכלל, כי נאמר נתרגוס כמר ריב, נקס, שפע, דון נעכרי, ומוס נתרגוס פּוּרְעָנוּ, פּוּרְעָה, ולולי נקיימס לק הזפלה מן פריכס, ולל נתמלעת ע״י מוכן של שפיעס. מן פַּרְעָה נגזר פריעי פַּרְעָתוֹן נסופי יוֹן הידוע.

n. f. pluralet. (a m. פָּרַע = פֶּרֶץ, pl. פַּרְעָוֹת, c. פַּרְעוֹת), sicut פִּרְצָה, ruptum, fissura, impetus s. incursus hostilis, Jud. 5, 2. Dt. 32, 45. h. e. *a capite hostis, cicatricum s. vulnerum pleno*. Alii פִּרְעָה *dominationem* vertunt, ita ut duces hostium (cf. פֶּרֶץ) intelligantur. Alii פִּרְעָה *ultionem* significare ajunt, nam aramaice et neohebraice פָּרַע vi et *ulciscendi* et *dijudicandi* dicitur (pro hebr. ריב, דִּין, שָׁפַט, נָקַם), translatione facili intellectu, unde פּוּרְעָנוּ, supplicium, animadversio, פּוּרְעָן, ultor, vindex. LXX. ἀρχηγοί (ἀποκάλυμμα).

pl.: פָּרָעוֹת
Jud. 5, 2. בפרע פרעות בישראל

pl. constr.: פַּרְעוֹת
Dt. 32, 42. מראש פרעות אויב

פָּרַע

פעל שמי, גזר פָּרַע, ומשון גליקת פּפרע או פּפער, לומר שלילת פּפרע [פַּפְּעַרְעַן, עכּעפַּפְּעַרְעַן], ודומה לו כּשפּקל פּפעליס פָּרָה גריעת פּערף [עכּעפַּקְקַעַן], פָּקַר שלילת פּעקר [עכּעווּאוֹקְעַלְעַן], וג"כ בנין פּקל, ולפעמים כּמו גלוי שער נפּשלה. ודע קוֹק שמשון קריעה ובקיעה של פּשרש, שהוּשׁ מפלוּן המכוון של פּריפּה, מפּשלה על פּתיפּה ופּריפּה קשיפּה וגלוי [קוּיפּ-רייפּסען, עכּעטלָפּפּסען], ומוּשׁ נפּשלה על פּתיפּה ובקוּע [לָקְוּעַן], שהוּשׁ פּריפּת וקריעת פּקשר, לכן ג"כ כּמו שלוּשׁ, לומר פּקוּע לפּקוּר וכּלוּשׁ. *v. denom.*, denudare, detegere crines h. e. tondere, vel caput h. e. ἀποκιδαροῦν, sicut עָרַם, *decervicare*, עָקַר, eradicare. Nisi vis *rumpendi* et *scindendi* verbo ingenita transfertur ad abrumpendum, volvendum, deinde ad abstrahendum et detegendum. LXX. ἀποκαλύπτειν, ἀποκιδαροῦν, ἀφαιρεῖν; prt. pass. ἀκατακάλυπτος.

3 perf.: וּפָרַע
Num. 5, 18. ופרע את־ראש

p. pass.: פָּרוּעַ *sg.*
Lev. 13, 45. וראשו יהיה פרוע

3 imperf.: יִפְרַע *p.*
Lev. 21, 10. את־ראשו לא יפרע

פָּרַץ

פעל כּוֹדד, וסעתיד יִפְרֹץ, ומשון ק' סריפּס ונקיפּה נקילה ועורי [כּיעדער-לייכּרייפּסען], ד"מ קוּמה, ו ע י כּ פּרוֹכּה, סכלון לשר קוּמות פּרוּות. ומוּשׁ נקיעה נמקוּם ונדילה עליו, פּריפּה והכּלָפּה נקוּיניס, ערילה וקמיפּה זדים ועזיקה, לילים ודקיקה נקיס, לו כּמו שדילה נמקוּם, לומר כּריס וקפיכּה, ומסמלות פָּרַץ, ודומה לו הקוּעה של חָרַס, רַס. נ' כּמשון פָּרַשׁ לקמן, לומר כּשוּשׁ וזלוּק ופּוּור [נעריצעריי־ען, לוּיס-כּריי־ען], לכן ג"כ נפּשלה כּמו רציס, לו כּמו שפיעה ויתירה. סכּפעל הפּעולי' משון כ', והכּזכ"פ משון ק', והסתפעל נקיעת כּפּס מן, לומר נדילה.

v. comp. trans. (impf. יִפְרֹץ), καταρήσσειν, sicut רָסַס, הָרַס: 1) demoliri, diruere, destruere, veluti urbis moenia, hinc irrumpere, irruere hostiliter, vi latissima, de violento impetu (Bestürmung), atrocique oppressione, etiam vi propria: incidere, infodere, eruere, veluti cuniculum (Gang, Schacht); 2) sicut פָּרַשׁ, dissipare, diffundere, hinc augescere, copiosum esse, de quovis incremento, de copia, veluti opum, et abundantia, veluti aquarum. *Ni.* diffusum, pervulgatum esse. *Pu.* disruptum, dirutum esse. *Hitpa.* abscindere h. e. separare semet ipsum ab aliquo, deficere, descisscere. LXX. διακόπτειν (-κοπή), καθαιρεῖν, καταβάλλειν, κατασπᾶν, βιάζεσθαι, κατα-, παρα-; ἀπολλύναι, ἀπαλλάττειν, προστάττειν; ἐκπετάζειν, πλατύνειν, πληθύνειν, ἰσχύειν σφόδρα σφόδρα, ἐμβλύζειν, χέειν, πολὺ ποιεῖν, πλουτεῖν, הֹבִין וּפָרַץ, αὐξάνεσθαι; prt. act. διακοπή; prt. pass. διαφραγή; *Ni.* prt. διαστέλλουσα; *Hitpa.* ἀναχωροῦντες. Th. ἀποδιδράσκοντες.

3 perf.: פָּרַץ
2 Sam. 5, 20. פרץ י"י את־איבי
2 Sam. 6, 8. פרץ י"י פרץ בעזה
1 Chr. 13, 11. פרץ י"י פרץ בעזא
1Chr.14,11 פרץ האלהים את־אויבי
1 Chr. 15, 13. פרץ י"י אלהינו בנו
2 Chr. 20, 37. פרץ י"י את־מעשיך
Job. 1, 10. ומקנהו פרץ בארץ
Job. 28, 4. פרץ נחל ׀ מעם־גר

3 perf.: וּפָרַץ
Neh. 3, 35. ופרץ חומת אבניהם

2 perf.: פָּרַצְתָּ
Gn. 38, 29. מה־פרצת עליך פרץ
Ps. 80, 13. למה פרצת גדריה
Ps. 89, 41. פרצת כל־גדרתיו

2 perf.: וּפָרַצְתָּ
Gn. 28, 14. ופרצת ימה וקדמה

3 perf. c. s.: פָּרָצָתְנוּ
Ps. 60, 3. זנחתנו פרצתנו

3 perf. pl.: פָּרְצוּ
1 Chr. 4, 38. פרצו לרוב
2 Chr. 24, 7. פרצו את־בית האלהים
Mich. 2, 13. פרצו ויעברו

3 perf. pl.: וּפָרָצוּ *p.*
Hos. 4, 2. וגנב ונאף פרצו

part. masc.: וּפֹרֵץ *sg.*
Eccl. 10, 8. ופרץ גדר ישכנו נחש

part. masc.: הַפֹּרֵץ *sg.*
Mich. 2, 13. עלה הפרץ לפניהם

p. pass. pl.: פְּרוּצִים
Neh. 2, 13. אשר־הם ׀ פרוצים

p. pass. pl.: הַפְּרֻצִים
Neh. 4, 1. כי־החלו הפרצים להסתם

part. fem.: פְּרוּצָה *sg.*
Prv. 25, 28. עיר פרוצה אין חומה

part. fem.: הַפְּרוּצָה
2 Chr. 32, 5. כל־החומה הפרוצה

inf. abs.: פָּרֹץ
Jes. 5, 5. פרץ גדרו

inf. constr.: וְכִפְרֹץ
2 Chr. 31, 5. וכפרץ הדבר הרבו

inf. constr.: לִפְרוֹץ
Eccl. 3, 3. עת לפרוץ

2 impf. fem.: תִּפְרְצִי
Jes. 54, 3. ימין ושמאול תפרצי

3 imperf.: יִפְרֹץ
Ex. 1, 12. כן ירבה וכן יפרץ
Ex. 19, 22. פן־יפרץ בהם י"י

3 imperf.: יִפְרָץ־ *s. M.*
Ex. 19, 24. פן־יפרץ־בם

3 imperf.: וַיִּפְרֹץ
Gn. 30, 30. ויפרץ לרב
Gn. 30, 43. ויפרץ האיש מאד
2 Rg. 14, 13. ויפרץ בחומת ירושלם
2 Chr. 11, 23. ויפרץ מכל־בניו
2 Chr. 25, 23. ויפרץ בחומת ירושלם
2 Chr. 26, 6. ויפרץ את־חומת גת

3 imperf.: וַיִּפְרָץ־ *s. M.*
2 Sam. 13, 25. ויפרץ־בו ולא־אבה
2 Sam. 13, 27. ויפרץ־בו אבשלום
2 Rg. 5, 23. ויפרץ־בו ויצר ככרים

3 impf. c. s.: יִפְרָצֵנִי
Job. 16, 14. יפרצני פרץ

2 imperf.: וַתִּפְרָץ־
Ps. 106, 29. ותפרץ־בם מגפה

1 impf. pl.: נִפְרָצָה
1 Chr. 13, 2. ומן־י"י אלהינו נפרצה

3 impf. pl.: יִפְרְצוּ
Prv. 3, 10. ותירוש יקביך יפרצו
Hos. 4, 10. הזנו ולא יפרצו

3 impf. pl.: וַיִּפְרְצוּ
1 Sam. 28, 23. ויפרצו־בו עבדיו

Nif-al: נִפְרָץ
part. masc.: נִפְרָץ *sg.*
1 Sam. 3, 1. אין חזון נפרץ

Pu-al: פֻּרַץ
part. fem.: מְפֻרֶצֶת *sg.*
Neh. 1, 3. וחומת ירושלם מפרצת

Hitpa-el: הִתְפָּרֵץ
part. pl.: הַמִּתְפָּרְצִים
1 S. 25, 10. רבו עבדים המתפרצים

פֶּרֶץ

ג"ו, וסכנוי פְּרָצִים ולפעמים פְּרָצוֹת, ומוּשׁ ק' מקוס כפרץ נקיל או נקוּמס נקיע ונדק נקכס ונקיק [כיסס, נכוך], לכן עמד נפרץ, לומר הזנית לויב מלכּכס בו. ולפעמים נפּשלה על מנפּס ומכס [כּיעדעלָגען], לו על נדול סלויב [אַנגריפָּ], ד"מ פרץ על פני פרץ. כ' כמשון אכי של הזכּס, סתפלוּת ופוול ונעוּץ, ד"מ המסוס סלויכים, ונפּשלה על פריצת המים. נתכוּס מעלמו, ונפּס עכּיכית פָּרוּץ, פְּרִיצָה, פְּרִיצוּת ג"כ נדומס, נפּשלה על נעוּץ ועתיקס ועוות משון כ' של הזכּס. ודע קוֹק כּעים אין פרץ נמשון פרל לו פרע הפּס פְּרוּצָן נתכוּס, לפפּמנת נגניל ופרע, לומר לנל הנפּרע.

n. m. (pl. פְּרָצִים, פְּרָצוֹת), scissio, ruptura, veluti muri, unde עָמַד בַּפֶּרֶץ, arcere hostem, ne per rupturam invadat, propugnare, interdum clades, qua hostium vires infringuntur, vel invasio, qua irrumpitur; 2) dispersio, veluti hostium aut aquarum h. e. innudatio. LXX. *διακοπή, πτῶμα, κατάπτωμα φραγμοῦ, στερέωμα;* בְּפֶרֶץ, ὀλυσχερῶς. A. *διακοπή, σχολή, ἁπλωμα.* S. *διακοπή, διαίρεσις.*

p. פֶּרֶץ
Gn. 38, 29. מה־פרצת עליך פרץ
Jud. 21, 15. עשה י"י פרץ בשבטי
2 Sam. 6, 8. פרץ י"י פרץ בעזה
2 Sam. 6, 8. למקום ההוא פרץ עזה
1 Rg. 11, 27. סגר את פרץ עיר דוד
1 Chr. 13, 11. כי־פרץ י"י פרץ בעזא
1 Chr. 13, 11. פרץ עזא
Neh. 6, 1. ולא־נותר בה פרץ
Job. 16, 14. פרץ על פני־פרץ
Ps. 144, 14. אין פרץ ואין יוצאת
Jes. 58, 12. וקרא לך גדר פרץ

בְּפֶרֶץ
Ps. 106, 23. עמד בפרץ לפניו
Ez. 22, 30. ועמד בפרץ לפני

כְּפֶרֶץ
2 Sam. 5, 20. לפני כפרץ מים
1 Chr. 14, 11. בידי כפרץ מים
Job. 30, 14. כפרץ רחב יאתיו
Jes. 30, 13. כפרץ נפל נבעה

1 pl.: פְּרָצִים
2 Sam. 5, 20. בבעל־פרצים ויכם
2 Sam. 5, 20. בעל פרצים
1 Chr. 14, 11. ויעלו בבעל־פרצים
1 Chr. 14, 11. בעל פרצים
Jes. 28, 21. כי כהר־פרצים יקום

pl.: וּפְרָצִים
Am. 4, 3. ופרצים תצאנה

pl. c. suff.: פִּרְצֵיהֶן
Am. 9, 11. וגדרתי את־פרציהן

2 pl.: בִּפְרָצוֹת
Ez. 13, 5. לא עליתם בפרצות

פָּרִיץ

ת"ו, וסמיך פָּרִיצ', וסכנוי נקיום סקמץ פְּרִיצִים, וסמיך פָּרִיצֵי. ומשון פוכן ועיץ וזוּוּל, תוּשׁ ונעל-תון ותים קשׁ ומוכּ [נעווַאַלטעטִיגער], ונקעגס לגס, ל"מ פרין קיום, לקיות פריץ, ונקוּ נס פריניס, מעכּת פריניס, ונכי פריני עמך. נגמלת פרין נסשלה על ענב קמון ומנוסכ.

adj. m. (c. פָּרָץ; pl., retento *Camex*, פָּרִיצִים, c. פָּרִיצֵי), praefractus, violentus, atrox, deinde substant., speciatim de factiosis, de filio degeneri, de latronibus, de fera rapaci, gem. tropice de olivis uvisque degeneris, quae non maturuerunt, ibidem פָּרִיץ, פָּרוּץ, protervus, spec. de mulieri impudenti et de latrone, domuum effractore, unde nmm. פָּרִיץ, פְּרִיצָה, פְּרִיצוּת, protervitas, petulantia. LXX. *σκληρός, πονηρός, ληστής, λάμος, ἀφυλάκτως.* S. *παραβάτης.* A. II. *ἁμαρτωλός.*

Ps. 17, 4. ארחות פריץ

פָּרִיץ
Ez. 18, 10. והוליד בן־פריץ

constr.: וּפָרִיץ
Jes. 35, 9. ופריץ חיות בל־יעלנה

pl.: פָּרִצִים
Jer. 7, 11. המערת פרצים

pl.: פָּרִיצִים
Ez. 7, 22. ובאו־בה פריצים

pl. constr.: פָּרִיצֵי
Dan. 11, 14. ובני ׀ פריצי עמך

מִפְרָץ
ג"ו, וסכנוי מִפְרָצִים, ומשון לדעת כל"ק מקוס סתפזעות סכסכות, ולל"ק מקוס שפכוכות סיציות, קולס סכסון שמשנו קוף, ע"ש גדול סמים נו [נוכּע, קופּער], וכן נקעק פרצה נעכני.

n. m. (pl. מִפְרָצִים), sec. Qimchium locus, quo omnes se *diffundunt*; sec. alius: regio, cujus oppida *diruta* sunt. Sed optimum videtur, *litus* (Bucht, Ufer) intelligere, utpote in quod fluctus irrumpunt atque allidunt, arab. *furdhat-on*, portus. LXX. *διακοπαί.* Incertus: *διαλύσεις.*

pl. c. suff.: מִפְרָצָיו
Jud. 5, 17. ועל־מפרציו ישכן

פָּרַק

פעל כוֹדד, וסתקון שניכּס וגריכּס [כּיעכּטען], ומוּשׁ שניכּס ומליקס מדכּר, כּסיקס וגריעס וקניכּס, לו קריעה כּכלי, וק"כ כּמשלה ג"כ על הכּלה ויזועה, לומר כּסיקס מנכּס. סכּנד פֶּרֶק קוּוק סמעולה, לומר קריעה ושניכּס וגריעה מדכּר, וסתפעל כּדכּכו. סתמלות כּשרש כּמכוון ג"כ נשפתי מערכ, ד"מ נשפּס סכּדלית ויוכּית וכוּמית וגרמנית וכּדוּמס [l. *frag*, *frang*, gr. *σπαραγ-(σσω) παραγ*, dt. brechen, s. *prah*]; נתכוּס פרק ג"כ משון וס, וכן נגמלת, ד"מ פרוק מכּניס, פרוק עול, פריקת לילן, וכּדוּמס סכּנס.

v. comp. trans., *frang*-ere, sanscr. *prah*, hinc abrumpere, discerpere et eripere, scil. ex periculis corporis animaeve, fractis vinculis, fractaque hostium potestate. *Pi.* פִּרֵק, avellere, dilacerare. *Hitpa.* diffringi, sibi avellere. LXX. *θραύειν, ἐκλύειν, λυτροῦν; Pi. διαλύειν, περιαιρεῖν, ἐκτρίβειν; Hitpa. ἐκδικεῖσθαι.*

2 perf.: וּפְרַקְתָּ
Gn. 27, 40. רקת עלו מעל צוארך

part. masc.: פֹּרֵק *sg.*
Ps. 7, 3. פרק ואין מציל
Thr. 5, 8. פרק אין מירם

3 *impf. c. s.:* וַיְפָרְקֵנוּ
Ps. 136, 24. ויפרקנו מצרינו
Pi-el: פֵּרַק
part. masc.: מְפָרֵק *sg.*
1 Reg. 19, 11. מפרק הרים
impt. pl.: פָּרְקוּ
Ex. 32. 2. פרקו נזמי הזהב
3 *imperf.:* יְפָרֵק
Zach. 11, 16. ופרסיהן יפרק
Hitpa-el: הִתְפָּרֵק
3 *perf. pl.:* הִתְפָּרָקוּ
Ez. 19, 12. התפרקו ויבשו מטה
3 *perf. pl.:* הִתְפָּרָקוּ *p.*
Ex. 32, 24. למי זהב התפרקו
3 *perf. pl.:* וַיִּתְפָּרָקוּ
Ex. 32, 3. ויתפרקו כל־העם

פָּרַק

ג״ו, וסמיך פָּרֵק, וסומן כמו פָּרֶק לעיל, לומר תנציל [געקלעטעט], ומוסר רוצה [נכיסע], ונאחת הטעם בסוון על נזילה, וכן נזפתי מערב [s. *b'rag'*], כאזר הנעתי לעיל תקת ערק. ולד״ת הטעם פרק פה נדומה אל פרע בערבי, ענין שפיכה ויציקה, או מן פרק בסוון שניכה, שקיטכת נאר בתוכו, תולה הכוון שהוא שקוקה של מכה לעיל, נקלוף ידוע.

n. m. (c. פָּרֵק), sicut מָרֶק (quod eandem radicem habet, sanscr. *b'rag'*, coquere), coctum, jus (Brühe), sec. alios a v. פָּרַק, vi fundendi, sicut פרע arab., vel frangendi, de frustis carnium vel panis, quae interuntur. LXX. *ζωμὸς θυσιῶν.*

constr.: וּבְפֶרֶק *K'tib.*
Jes. 65, 4. יפרק פגלים

פֶּרֶק

ג״ו, נכפל הסוכן: ק׳ כפרוש יקקי, גול שמפרקו מיד בעליו, וכן פרוש של קמץ גול שפורק דבר מיד לקר, וכסעקת המתגם בזא [רויב]. תולם לד״ת עניבו מופנה, שבר ויפיסה ועזיקה [געווקלע-טעט], לומר רצון לליט. ב׳ שם הדבק, מקום שמפרקים הדבים סבה וכפה, וזה פרק דבך [וועגגעלענק, -קריי-טונג, ג׳יעדעוועג], ולקל להבין מהשרש. ולקר פרצו ענין שבר ולפה טעו. בתרגום פְּרֻקָא מקום מקבת עצמים או מקיל [געלענק], ל״ת קציל הנולד ועוקף, היל והרגל, וכן נשפה עבריים פֶּרֶק הוברי, וכן שם ג״כ מעת קנוע ומיוקד [נייעקאנצייעט] נהזקלה.

n. m., significatu duplex: 1) rapina, praeda (Targ. בְּזָא), quae violenter avellitur, vel, ut alii, violentia, vis illata, de pauperum oppressione; 2) bivium, compitum, ubi viae se quasi frangunt h. e. dividunt (arab. פרק denom., bifida via se obtulit), targ. פְּרֻקָא, artus (Gelenk), veluti de cervicis vertebris, neohebr. de segmine temporis, capite libri et simil. LXX. *ἀδικία, ἐκβολή.* A. *ἐξαυχενισμός.* S. I. *ἀποτομία;* II. *μελοκοπία.*

Nah. 3. 1. כלה כחש פרק מלאה
הַפֶּרֶק
Obad. 1, 14. ואל־תעמד על־הפרק
מַפְּרָקֶת

ג״כ, וסומן מקום לנול העוקף [נע-קיקן], וכקרל בכל לשונות יון פריקס וזכיכה, ע״ם פרוד הקבים שם ולקולם. בתרגום פְּרִיקָא, פְּרֻקוּ, פְּרֻקָא מצלמו.

ודע קורלן כעים שיון פֶּרֶק כסוכן מפרקת נלקמי הסם פְּרֶקֶד כקופיי יֶרֶד, ומשכו לק״כ הפעל המוכנע פָּרְקָד, אַתְפַּרְקָד, והמוקי״ שנקעכם פָּרְקָנָן [שוכב על הפרק לו על גבו], שהוא לד״ת הכבכה יון פרק וקלל.

n. f., cervix, a v. פָּרַק, frangere, se dividere, propter vertebrarum artificiosam compagem, targum. פִּרְקָא, פִּרְקוּ, פִּרְקָא, et, addita terminatione *id* (ιδιον) פִּרְקִיד, unde פָּרְקָד, cervicem flectere, et פָּרְקָנָן, resupinus, qui in dorso cubat. LXX. *νῶτος.* A. *τένων.* S. *σπόνδυλος.*

cum suff.: מַפְרַקְתּוֹ
1 Sam. 4, 18. ותשבר מפרקתו וימת

פָּרַק

פעל ארמי, ומוכנו שניכת עול סנער, לכן פדיס וגזילה [לֶאזען, ער-, נע-פרייען], וגזור הפעל בסוכן וס נלקמי תעור גזולה ומוזעה ופדיון, ומוס שם פָּרוֹק גוזל ומוזיע, וכן פָּרֵיק, ומופזע פְּרִיקָן, פְּרִיקָנוּ.

v. aram., frangere (vincula, jugum), redimere, liberare, unde פָּרֵיק, vindex, liberator; פָּרוֹק, פְּרִיקָנוּ, liberatio, *λύτρον.* LXX. *λυτροῦν.*

impt. sg.: פְּרָקְנִי
Dan. 4, 24. וחטד בצדקה פרק

פָּרַר

פעל כולד, וסומן תקיקס וזקיקס שניכה וכתיקה ופניכה [נעכטאלטען, -נכעכנען], וסקכן פֵּר כמוס ג״כ לקל עָ־פַּר, אָ־פַּר. ומוס ג״כ כמו פָּר, פָּאַר בָּאַר, חָ־פַּר, ענין שניעה וגדילה כניס וקפיכה, לכן כמו קניכה ויגיכה נדבר [קייכאניידען, גרעֶנצען, פּפֶלינגען], לו ענין נקיעה [אפּשלאגען], ויסוד הקקור ומזווי תנאר לך נספר מיוקד. מוס הכוסף הֵפֵר [נהפסק הַפֵּר, והמקור הָפֵר, נכנוי והכתלה [פֵּעכניכאגען], וכמוס דבר, כלוי והכתלה [פֵּעכניכאגען], וכמוס כך נהשלמה על לבוד והזנקת בניה ותורה, על בעול עכה והזנקת והתקת קסר וכדר, על הזנקת מזנע וילקה, הזנת הלוף והקמה, ובפעל הכוסף הפעולי. הכנד פּוֹרֵר נקיעה, ד״ת נקיעת היס; והכנד הנני פְּרֵפֵר כתיקת וזקיקה; והמתפעל הִתְפּוֹרֵר הפעולי כדרכו. בתרגום פַּרְפֵּר, והפעולי אִתְפַּרְפֵּר, ובגמרל הכנד פָּרֵר והפעולי אִתְפָּרֵר מצלמו, וכן פרפר בערבי, והזעות נזפה ענינית פְּרוּר פת וגוז, פָּרִיר תקיכות לכן לו קדולי דבר וכדומה.

v. trans., e familia vv. אָ־פַּר, עָ־פַּר, et פָּר, פָּאַר, בָּאַר, חָ־פַּר (vi infringendi s. incidendi), confringere, comminuere, hinc insculpere, fodere, arare, vel vi findendi. *Hi.* הֵפֵר (in p. הַפֵּר, inf. הָפֵר, c. s. הַפְרֵכֶם), annihilare, delere, tollere, velut consilium, votum, jus, sanctimoniam, iram, vel violare, frangere, rumpere foedus. *Ho.*, auferri, extingui, inane fieri. *Po.* פּוֹרֵר, findere (mare). *Pil.* פִּרְפֵּר, comminuere. *Hitpo.* הִתְפּוֹרֵר, diffindi, disrumpi. Inde neoh. פִּרּוּר, frustum, mica; פָּרִיר, lapis comminutus, scrupus. LXX. *Po. κραταιοῦν;* *Hi. διασκεδαννύναι, αἴρειν, περιαιρεῖν, ἀποστρέφειν, διαλλάττειν, παραβαίνειν, οὐ μένειν, οὐκ ἐμμένειν, ἠθετημένον ποιεῖν;* *Ho. ἠθετημένον εἶναι.*

Hitpo. ταραχθῆναι. A. *ἀκυροῦν, παρακυροῦν.* S. *διασκεδαννύειν.*

inf. abs.: *פּוֹר
Jes. 24, 19. *פור התפוררה
Hif-il: הֵפֵר 3 *perf.*
הפר ברית
Jes. 33, 8.
הפר את־בריתו
Ez. 17, 16.
3 *perf.:* הֵפֵר *p.*
את־בריתי הפר
Gn. 17, 14.
ואת־מצותי הפר
Num. 15, 31.
3 *perf.:* וְהֵפֵר
והפר את־נדרה
Num. 30, 9.
והפר את־בריתי
Dt. 31, 16. 20.
והפר ברית ונמלט
Ez. 17, 15.
3 *perf. c. s.:* הֲפֵרָם
אישה הפרם
Num. 30, 13.
2 *perf.:* וְהֲפַרְתָּה
והפרתה לי את עצת
2 Sam. 15, 34.
3 *perf. pl.:* הֵפֵרוּ
הפרו תורתך
Ps. 119, 126.
הפרו ברית עולם
Jes. 24, 5.
הפרו בית־ישראל
Jer. 11, 10.
הפרו את־בריתי
Jer. 31, 32.
part. masc.: מֵפֵר *sg.*
מפר אתות בדים
Jes. 44, 25.
מפר מחשבות ערומים
Job. 5, 12.
inf. abs.: הָפֵר
ואם־הפר יפר
Num. 30, 13.
ואם הפר יפר אתם
Num. 30, 16.
הפר מחשבות
Prv. 15, 22.
inf. constr.: לְהָפֵר
להפר בריתי אתם
Lev. 26, 44.
להפר את־עצת אחיתפל
2 S. 17, 14.
יועצים להפר עצתם
Esr. 4, 5.
הנשוב להפר מצותיך
Esr. 9, 14.
בזית אלה להפר ברית
Ez. 16, 58.
ובזה אלה להפר ברית
Ez. 17, 18.
להפר את־האחוה
Zach. 11, 14.
inf. constr.: לְהָפִיר
להפיר את־בריתי
Zach. 11, 10.
inf. c. suff.: לְהַפְרֵכֶם
להפרכם את־בריתי
Lev. 26, 15.
impt. sg.: הָפֵר
לך הפר בריתך
2 Chr. 16, 3.
impt. sg.: וְהָפֵר
והפר כעסך עמנו
Ps. 85, 5.
impt. sg.: הָפֵרָה
הפרה את־בריתך
1 Reg. 15, 19.
1 *imperf.:* אָפִיר
וחסדי לא־אפיר
Ps. 89, 34.
1 *imperf.:* אָפֵר
לא־אפר בריתי אתכם
Jud. 2, 1.
2 *imperf.:* תָּפֵר
אתה תפר יראה
Job. 15, 4.
האם תפר משפטי
Job. 40, 8.
תפר בריתך אתנו
Jer. 14, 21.
3 *imperf.:* יָפֵר
ואם־הפר יפר אתם
Num. 30, 13. 16.
יעץ ומי יפר
Jes. 14, 27.
3 *impf. ap.:* וַיָּפֶר
ויפר האלהים
Neh. 4, 9.
3 *impf. c. s.:* יְפֵרֵנוּ
ואישה יפרנו
Num. 30, 14.
3 *impf. fem.:* וְתָפֵר
ותפר האביונה
Eccl. 12, 5.
2 *impf. pl.:* תָּפֵרוּ
אם־תפרו את־בריתי
Jer. 33, 20.
3 *impf. pl.:* וַיִּפָּרוּ
ויפרו את־בריתי
Ez. 44, 6.
Hof-al: הֻפַּר
3 *impf. fem.:* תֻּפַּר
גם־בריתי תפר
Jer. 33, 21.

פָּרַר

3 *impf. f.:* וְתָפֵר *p.*
יעצו עצה ותפר
Jes. 8, 10.
3 *imperf.:* וַתָּפֶר
ותפר ביום ההוא
Zach. 11, 11.
Po-el: פּוֹרֵר
2 *perf.:* פּוֹרַרְתָּ
אתה פוררת בעזך
Ps. 74, 13.
Pi-el: פִּרְפֵּר
3 *impf. c. s.:* וַיְפַרְפְּרֵנִי
שלו הייתי ויפרפרני
Job. 16, 12.
Hitpa-el: הִתְפּוֹרֵר
3 *perf. fem.:* הִתְפּוֹרְרָה
התפוררה ארץ
Jes. 24, 19.

פַּר

ג״ו, ונסתפק קנתי פֵּר, וכן נשוזים ל״מ לַפֵּר, בַּפֵּר, הַפֵּר, וסכנוי פָּרִים תשור פָּרִים, נסתכם קלף הדגוז, כי תתעוות פרה. תתכו לדעת יסודם קרפנטַרְס הטור הרך נעודו נריף ושוב, ערם יתיש כוקו לעגות כפזו נענודת מס [פַּלַרי, יונגטעיער], תצרת פר כמו נר לדעתו, נריף ומריף. ולד״ת הצרת פרר כמו פרץ, פרס לשון ענילה, כלאר הצווי נזפתי מערב יוכיף, ול״כ כמו עֶגֶל מן ענל, כר מן כרר, ולנוכו לפ״ו מוזך ענלה. לכן לדעתי יסודו פרר לשון קריפה, כמו הצרת של נקר, ותעודתו נתית הקריפה, ונעודה כך נזניס נקריפה ענל, ולקרי כן תקרוף פר, ונקר הוא הכלי. ולל תעשה עניין לומר שהוא בן ג׳ שניס, כי נספר שופעים [ו׳ כ״ם] תניכו פר בן ו׳ שניס, לך הוא נסתם נער יותר מן נקר, כלאר יכלה הפסוק לומר פריס נעריס עס זקניס יעמר פריס עס זקניס. ודע קורלן שפר נסתם הזכרי לומר פר הצור, לכן לפעמים נפרע צור פר לו פר הצור, להסניר הענין יותר.

n. m. (in p. et cum articulo praefixisque בכ״לם: פֵּר, pl. פָּרִים = פְּרִים), juvencus, non a roboris vigore (פֹּר = בֹּר, h. e. חֲזָקוּת בְּרִיא, ut vult *Carpentrasi*), non a volvendo s. agiliter currendo (פֹּר = פָּרָה, sicut עֶגֶל, כַּר a vv. עָגַל, כָּר, *curr-ere*), sed ab *arando*, sicut בָּקָר, juvencus ad arandum aptus (unde differt עֶגֶל h. e. vitulus, buculus, et בָּקָר, nomen generis, cf. apud Gellium: *septentriones* = boves *triones* h. e. terriones, arandae colendaeque terrae idonei). Neque intelligitur buculus trium annorum; nam Jud. 6, 25. de tauro septenni dicitur, sed in universum de bove juniori (opp. אַבִּיר Jes. 34, 7.). Interdum ad sexum accuratius definiendum additur שׁוֹר, ita ut dicatur vel פַּר חַשּׁוֹר פָּר vel שׁוֹר. LXX. plerumque *μόσχος, μοσχάριον*, semel *δάμαλις*, semel *κριός*; add. שׁוֹר, *μόσχος νέος, μόσχος σιτευτός.* S. semel: *ταῦρος.*

פַּר *p.*
לקח פר אחד בן־בקר
Ex. 29, 1.
פר בן־בקר
Lev. 4, 3. 14.
כל־חלב פר החטאת
Lev. 4, 8.
ואת פר החטאת
Lev. 8, 2.
ויגש את פר החטאת
Lev. 8, 14.
על־ראש פר החטאת
Lev. 8, 14.
את־פר החטאת אשר־לו
Lev. 16, 6.
את־פר החטאת אשר־
לו
Lev. 16, 11 (bis).
ואת פר החטאת
Lev. 16, 27.

Num. 7, 15. 21. פר אחד בן־בקר
27. 33. 39. 45. 51. 57. 63. 69.
75. 81.
Num. 8, 8. ולקחו פר בן־בקר
Nu. 15, 24. 29, 2. 8. פר בן־בקר אחד
Nu. 23, 2. 4. 14. 30. פר ואיל במזבח
Num. 29, 36. פר אחד איל אחד
Jud. 6, 25. קח את־פר־השור
Ps. 50, 9. לא־אקח מביתך פר
Ps. 69, 32. ותיטב לי׳ משור פר
Ez. 43, 19. 23. 45, 18. 46, 6. פר בן־בקר
Ez. 45, 22. פר חטאת

הַפָּר

Ex. 29, 36. ופר חטאת תעשה
Lev. 23, 18. ופר בן־בקר אחד
Num. 8, 8. ופר־שני בן־בקר
Jud. 6, 25. ופר השני
Ez. 43, 25. ופר בן־בקר

הַפַּר

Ex. 29, 3. הפר ואת שני האילם
Ex. 29, 10. את־הפר לפני אהל מועד
Ex. 29, 10. על־ראש הפר
Ex. 29, 11. ושחטת את־הפר
Ex. 29, 12. ולקחת מדם הפר
Ex. 29, 14. ואת־בשר הפר
Lev. 4, 4. והביא את־הפר
Lev. 4, 4. על־ראש הפר
Lev. 4, 4. ושחט את־הפר
Lev. 4, 5. הכהן המשיח מדם הפר
Lev. 4, 7. ואת כל־דם הפר
Lev. 4, 11. ואת־עור הפר
Lev. 4, 12. והוציא את־כל־הפר
Lev. 4, 15. על־ראש הפר
Lev. 4, 15. ושחט את־הפר
Lev. 4, 16. מדם הפר אל־אהל
Lev. 4, 21. והוציא את־הפר
Lev. 4, 21. את הפר הראשון
Lev. 8, 17. ואת־הפר ואת־ערו
Lev. 16, 14. ולקח מדם הפר
Lev. 16, 15. כאשר עשה לדם הפר
Jud. 6, 26. ולקחת את־הפר השני
Jud. 6, 28. הפר השני העלה
1 Sam. 1, 25. וישחטו את־הפר
1 Rg. 18, 23. ויבחרו להם הפר האחד
1 Rg. 18, 23. ואני אעשה את הפר
1 Rg. 18, 25. בחרו לכם הפר האחד
1 Reg. 18, 26. ויקחו את־הפר
1 Reg. 18, 33. וינתח את־הפר
Ez. 43, 21. ולקחת את הפר

בְּפַר

Lev. 16, 3. בפר בן־בקר לחטאת
2 Chr. 13, 9. בפר בן־בקר ואילם

בַּפָּר

Ez. 43, 22. כאשר חטאו בפר

לְפַר

Lev. 4, 20. עשה לפר החטאת

לַפַּר

Lev. 4, 20. ועשה לפר
Num. 28, 20. שלשה עשרנים לפר
28. 29, 3. 9.
Nu. 28, 12. בלולה בשמן לפר האחד
Num. 28, 14. חצי ההין יהיה לפר
Num. 29, 14. לפר האחד לשלשה
Num. 29, 37. לפר לאיל ולכבשים
Ez. 45, 24. ומנחה איפה לפר
Ez. 46, 7. ואיפה לפר
Ez. 46, 11. איפה לפר

pl.: פָּרִים

Ex. 24, 5. שלמים לי״י פרים
Num. 7, 87. שנים עשר פרים
Num. 7, 88. עשרים וארבעה פרים
Num. 23, 1. 29. שבעה פרים
Num. 28, 11. פרים בני־בקר שנים
Nu. 28, 19. 27. פרים בני־בקר שנים
Num. 29, 13. 17. פרים בני־בקר
Num. 29, 14. עשר פרים
Num. 29, 20. פרים עשתי־עשר
Num. 29, 23. פרים עשרה
Num. 29, 26. פרים תשעה
Num. 29, 29. פרים שמנה
Num. 29, 32. פרים שבעה
1 Rg. 18, 23. ויתנו־לנו שנים פרים
1 Chr. 15, 26. ויזבחו שבעה־פרים
1 Chr. 29, 21. פרים אלף
2 Chr. 29, 21. ויביאו פרים־שבעה
2 Chr. 30, 24. הרים לקהל אלף פרים
2 Chr. 30, 24. הרימו לקהל פרים אלף
Esr. 8, 35. פרים שנים־עשר
Job. 42, 8. שבעה פרים ושבעה אלים
Ps. 22, 13. סבבוני פרים רבים
Ps. 51, 21. על־מזבחך פרים
Jes. 1, 11. ודם פרים וכבשים
Ez. 39, 18. פרים מריאי בשן כלם
Ez. 45, 23. שבעת פרים
Hos. 14, 3. ונשלמה פרים שפתינו

pl.: פָּרִים

Gn. 32, 16. ופרים עשרה
Jes. 34, 7. ופרים עם־אבירים

pl.: הַפָּרִים

Num. 8, 12. על ראש הפרים

pl.: לַפָּרִים

Nu. 29, 18. ומנחתם ונסכיהם לפרים
21. 27. 30. 33.
Nu. 29, 24. מנחתם ונסכיהם לפרים

pl.: בַּפָּרִים

1 Sam. 1, 24. בפרים שלשה

pl. c. suff.: פָּרֶיהָ

Jer. 50, 27. חרבו כל־פריה

פָּרָה

ז״כ גויר פֶּר, וסלנון סכנסנ [פַּאֶרוֹא, יונגקוס], סן מפרות עלות ומיניקות, סן מפלעות ומולידות, סן מכוזקות עול וסגל, ופרות סכזן סן סתעכנגות וכוועות, ככוי לכזי זומרון סכוועות ומתעכנגות.

n. f. (a m. פֶּר), juvenca, vacca (Färse), et de lactante et de trahente aratrum, trop. פָּרוֹת בָּשָׁן, de mulieribus lascivis et refractariis, cf. gr. πόρτις, πορτάζειν. LXX. δάμαλις.

Num. 19, 2. פרה אדמה תמימה

pl.: וּפָרָה

Jes. 11, 7. ופרה ודב תרעינה

pl.: הַפָּרָה

Num. 19, 5. ושרף את־הפרה לעיניו
Num. 19, 6. אל־תוך שרפת הפרה
Num. 19, 9. את אפר הפרה
Num. 19, 10. האסף את־אפר הפרה

pl.: כְּפָרָה

Hos. 4, 16. כי כפרה סררה

cum suff.: פָּרָתוֹ

Job. 21, 10. תפלט פרתו ולא תשכל

pl.: פָּרוֹת

Gn. 32, 16. פרות ארבעים
Gn. 41, 2. שבע פרות יפות מראה
Gn. 41, 3. והנה שבע פרות
Gn. 41, 18. עלת שבע פרות
Gn. 41, 19. שבע־פרות אחרות
Gn. 41, 26. שבע פרת הטבת
1 Sam. 6, 7. ושתי פרות עלות
1 S. 6, 10. ויקחו שתי פרות עלות
Am. 4, 1. פרות הבשן

pl.: הַפָּרוֹת

Gn. 41, 3. אצל הפרות
Gn. 41, 4. 20. ותאכלנה הפרות
Gn. 41, 4. 20. שבע הפרות
Gn. 41, 27. ושבע הפרות הרקות
1 Sam. 6, 7. ואסרתם את־הפרות
1 Sam. 6, 12. וישרנה הפרות
1 S. 6, 14. ואת־הפרות העלו עלה

פָּרַשׂ

ז״כ וסעתיד יִפְרֹשׂ, ומוכנו כמו פָּרַס, פלינס וקליקס וזניכס, ד״מ מפניסת וקליקת לקס [נרעבַּען, עסיילען], וניקס זאלין קליקס לפלוני [לוּעסיילען]. ומוס ג״כ כמו פכן ופכט [כזין ימכין], כעוס וסקפזעות וזלוס ופוור, ד״מ מזעיקת נגד וזמלס, מפניזת כנפיס וסקפזעות לנכרס, מפניזת וסזעקעות כפיס לתפלס, לו ליתן מקנס, מפזוע ידיס לגוזלס, מפניזת וזעיקת קור על דבר מגוניס ווכוי נכללו, לו במוכן כוקני פניזות כסלוס. סכפעל ספעולי, וסכנד קוק שלקל.

v. trans. (impf. יִפְרֹשׂ), sicut פָּרַס, frangere, dividere, attribuere, veluti panem, hinc, sicut פָּרַץ, פָּרַשׂ, extendere, explicare, veluti vestem, alas, manus ad precandum, donandum vel rapiendum, de expansione lucis, prae se ferre (Prv. 13, 16.), et hinc general. vi *dissipandi*. *Ni.* dissipari. *Pi.* intens. vi et expandendi et dispergendi. LXX. ἀναπετάζειν, δια-, ἐκ-, ἀναπτύσσειν, ἀνειλίσσειν, διαπετεννύναι; ἐκτείνειν, δια-; ἀνοίγειν, δι-; βάλλειν, ἐπι-, περι-; διέναι, παρ-; συνάγειν, ἐπιτιθέναι, ταπεινοῦν, ὑπτιάζειν, χαλᾶν; פְּצֻחַ וּפָרַשׂ (Ψ. 68, 15. S. ὁπότε κατεμέριζεν), ἀνιέναι, Jes. 65, 11. (S. ἐξαπλώσει).

3 perf.: פָּרַשׂ

Job. 36, 30. הן־פרש עליו אורו
Ps. 105, 39. פרש ענן למסך
Thr. 1, 10. ידו פרש צר
Thr. 1, 13. פרש רשת לרגלי

3 perf.: וּפָרַשׂ

1 Reg. 8, 38. ופרש כפיו אל־הבית
2 Chr. 6, 29. ופרש כפיו אל־הבית
Jer. 48, 40. ופרש כנפיו אל־מואב

3 perf. fem.: פָּרְשָׂה

Prv. 31, 20. כפה פרשה לעני

2 perf.: וּפָרַשְׂתָּ

Ruth 3, 9. ופרשת כנפך
Job. 11, 13. ופרשת אליו כפיך

1 perf.: וּפָרַשְׂתִּי

Ez. 12, 13. ופרשתי את־רשתי
Ez. 17, 20. ופרשתי עליו רשתי
Ez. 32, 3. ופרשתי עליך את־רשתי

3 perf. pl.: פָּרְשׂוּ

Ps. 140, 6. פרשו רשת לידי־מעגל
Jes. 33, 23. בל־פרשו נס

3 perf. pl.: וּפָרְשׂוּ

Num. 4, 6. ופרשו בגד־כלול תכלת
Num. 4, 8. ופרשו עליהם בגד
Num. 4, 13. ופרשו עליו בגד ארגמן
Num. 4, 14. ופרשו עליו כסוי עור
Dt. 22, 17. ופרשו השמלה לפני
Mich. 3, 3. ופרשו כאשר בסיר

part. masc.: פּוֹרֵשׂ

Prv. 29, 5. רשת פורש על־פעמיו

part. masc.: פֹּרֵשׂ

Thr. 4, 4. פרש אין להם

part. m. pl.: פֹּרְשִׂים

1 Reg. 8, 7. הכרובים פרשים כנפים
2 Chr. 3, 13. פרשים אמות עשרים
2 Chr. 5, 8. הכרבים פרשים כנפום

part. pl.: לְפֹרְשִׂים

1 Chr. 28, 18. הכרובים זהב לפרשים

p. pl. constr.: פִּרְשֵׂי

Ex. 25, 20. 37, 9. הכרבים פרשי כנפים
Jes. 19, 8. ופרשי מכמרת

p. m. pass.: פָּרֻשׂ *sg.*

Joel 2, 2. כשחר פרש על־ההרים

p. pass. f.: פְּרוּשָׂה *sg.*

Hos. 5, 1. ורשת פרושה על־תבור

p. p. f. pl.: פְּרֻשׂוֹת

1 Rg. 8, 54. וכפיו פרשות השמים

1 imperf.: אֶפְרֹשׂ

Ex. 9, 29. אפרש את־כפי אל־י״י
Hos. 7, 12. אפרוש עליהם רשתי

1 imperf.: וְאֶפְרֹשׂ

Ez. 16, 8. ואפרש כנפי עליך

1 imperf.: וְאֶפְרְשָׂה

Esr. 9, 5. ואפרשה כפי אל־י״י אלהי

3 imperf.: יִפְרֹשׂ

Dt. 32, 11. יפרש כנפיו יקחהו
Prv. 13, 16. וכסיל יפרש אולת
Job. 39, 26. יפרש כנפו לתימן

3 imperf.: וַיִּפְרֹשׂ

Jer. 49, 22. ויפרש כנפיו על־בצרה

3 imperf.: וַיִּפְרֹשׂ

Ex. 9, 33. ויפרש כפיו אל־י״י
Ex. 40, 19. ויפרש את־האהל
1 Reg. 8, 22. ויפרש כפיו השמים
2 Reg. 8, 15. ויפרש על־פניו וימת
2 Chr. 6, 12. ויפרש כפיו
2 Chr. 6, 13. ויפרש כפיו השמימה
Ez. 2, 10. ויפרש אותה לפני

3 impf. c. s.: וַיִּפְרְשֶׂהָ

2 Rg. 19, 14. ויפרשהו חזקיהו לפני י״י
Jes. 37, 14. ויפרשהו חזקיהו לפני י״י

3 impf. fem.: וַתִּפְרֹשׂ

2 Sam. 17, 19. ותפרש את־המסך

3 impf. pl.: וַיִּפְרְשׂוּ

Ps. 44, 21. ונפרש כפינו לאל זר

3 impf. pl.: יִפְרְשׂוּ

Num. 4, 7. 11. יפרשו בגד תכלת

3 impf. pl.: יִפְרְסוּ

Jer. 16, 7. ולא־יפרסו להם

3 impf. pl.: וַיִּפְרְשׂוּ

Jud. 8, 25. ויפרשו את־השמלה
1 Rg. 6, 27. ויפרשו את־כנפי הכרבים
Ez. 19, 8. ויפרשו עליו רשתם

Nif-al: נִפְרַשׂ

3 impf. pl.: יִפָּרְשׂוּ *p.*

Ez. 17, 21. לכל־רוח יפרשו

Pi-el: פֵּרַשׂ

3 perf.: וּפֵרַשׂ

Jes. 25, 11. ופרש ידיו בקרבו

3 perf. fem.: פֵּרְשָׂה

Thr. 1, 17. פרשה ציון בידיה

1 perf.: פֵּרַשְׂתִּי

Ps. 143, 6. פרשתי ידי אליך
Jes. 65, 2. פרשתי ידי היום
Zach. 2, 10. פרשתי אתכם כאם־י״י

inf. constr.: בְּפָרְשׂ

Ps. 68, 15. בפרש שדי מלכים

inf. c. s.: וּבְפָרְשָׂם

Jes. 1, 15. ובפרשכם כפיכם

3 imperf.: יְפָרֵשׂ

Jes. 25, 11. כאשר יפרש השחה

3 impf. fem.: תְּפָרֵשׂ

Jer. 4, 31. תפרש כפיה

מִפְרָשׂ

ז״ו, ומוכנו נכפל: ל׳ כפרוס יקסקי סוף שקוין לו בלשון שכנו ז״ג ל ובלשון נרפת ני לק, וכן אמר סקסי סוילון שפורסין על סתוכן [פלאַגגע]. ב׳ כפי סכ״ל לשון פריסס [נעראַטונג, נרעסונג], וזסו סמכוון של מפרשי-עכ, ולל״ק גס שס סתוכן כמוכן ל׳.

n. m., 1) velum, quod expanditur (Flagge); 2) fractio, diruptio, seq. עָב (Wolkenbrechung, -berstung), h. e. dicussio nubium per fulminis ictum, sec. alios: expansio (Wolkengestaltung). Sic Targ. פְּרִישָׁא דְּעֵרְבָא. LXX. *ἐπέκτασις νεφέλης*. Th. *ἀπέκτασις*.

cum suff.: מְפָרְשֶׁיהָ

Ez. 27, 7. היה מפרשך להיות לך

pl. constr.: מִפְרְשֵׁי

Job. 36, 29. אם־יבין מפרשי־עב

פָּרַשׁ

פ״ר, וְיַעְתִּיד יִפְרֹשׁ, וּפִתְכוֹנוֹ מְשׁוֹלֵשׁ: ק׳ סְפַרְדִּם וְכַדְּלָם קְלִיפָּה וּגְזִירָה [צַפְ-חִיידְעַן, -וְאַכְדְּעַרְן], וּק״כ קוֹטְנוֹ כְּמוֹ פָּרַד, פָּרַט, פָּרַץ נְמוֹנֵן דּוֹמֶה. וּמִתְכוֹ פְּרִיעַת דַּבַּר נִפְרוֹעֲרוֹת, לוֹמַר כְּקִיבַּת דַּבַּר וְהוֹדְעָתוֹ בְּכָל קַלְקִי פְּרָטִיו [לִין צַלְצִין נְעוֹאַכְדְּעַרְעִין עִסְיילִין צַגְעֲנְ-נִין], ל״מ לְפָרוֹשׁ לְהַס עַל פִּי ד׳, לְכֵן כְּמַעַט כְּמוֹ נְקוּר. כ׳ הִרְקִיעַ וְצִיקִיעַ פְּרִיסָה וְהִתְמוֹדְדוּת [קוּיסְכְּרַיי-טְעִן], וְכֵן פָּרַד, פָּרַץ, לְכֵן כְּמוֹ פְּרִיסַת הַשֵּׂעָר עַל פְּנֵי וְצַלְוֹת וְכוּעַ. ג׳ כְּמוֹ פָּרַץ וּפָרַס, דְּקִיקָה וְקִלְקוּלָה כְּדֵבַר [צַעֲצִיעַן], לוֹמַר עִנְיָן עֲרִיקָה, וְהַמַּשְׁכָּה לְנִ׳ הַכְווֹכוֹת וְסוֹדָם כִּיסּוֹדָם עִ׳ נִסַּ׳ מִיּוּחָד הַנִּצְעָל הַפְּעוּלִי מְמוּנֵן הַנ׳, וְכִכְתִּב נְכוֹסְקוֹת לְקוּחַ נִזְיָן אַחֲלִית. הַנִּצְ״פ הַפְּעוּלִי עַל מוּנֵן ק׳, וְהַכּוֹסֵף הִיוֹלֵךְ מְמוּנֵן הַנ׳, ל״מ וְכִלְפְּעוֹנִי יִפְרִיס [מְצַלִּי כ״ג ל״כ], כִּפְי דַּעַת הַקַּדְמוֹנִים וְהַקְּרוֹבִים. נִתְרְגוּם וְנִסְפָּח עִבְרִיבִית הַפְּעַל פְּרַס נִ׳ לְפוֹנִים מְצַלְמוֹ.

v. trans. (impf. יִפְרֹשׂ): 1) abscindere, secernere, separare, sicut פָּרַד, פָּרַט, פָּרַץ, hinc minute, distincte, disposite, distribute, definite enunciare (syn. נָקַב, כָּתַב), neohebr. explicare, explanare, *ἑρμηνεύειν*; 2) sicut פָּרַד, פָּרַץ, extendere, expandere; dispergere, dissipare (*Ni.* pass.); 3) sicut פָּרַס, פָּרַץ, פָּרַץ, pungere, incidere (unde *Hi.*, de morsu basilisci). LXX. *διακρίνειν* (Lev. 24, 12. Inc. *διαστέλλειν*), *συγ-*; *χύειν*, *ἐμπίπτειν*; *Ni.* *διαχωρίζεσθαι*; *Pu.* *διδάσκειν*; *Hi.* *διαχέειν*.

inf. constr.: לְפָרְשׂ

Lev. 24, 12. לפרש להם על־פי ר״י

Nif-al: נִפְרַשׂ

part. f. pl.: נִפְרָשׂוֹת

Ez. 34, 12. בתוך־צאנו נפרשות

Pu-al: פֹּרַשׂ

3 *perf.:* פֹּרַשׂ

Num. 15, 34. כי לא פרש מה־יעשה לו

part. masc.: מְפֹרָשׂ *sg.*

Neh. 8, 8. בתורת האלהים מפרש

Hif-il: הִפְרִישׂ

3 *imperf.:* יַפְרִשׂ

Prv. 23, 32. וכצפעני יפרש

פֶּרֶשׂ

נִקְרָאִי כְּמוֹ נְעָנֵי, וְנִכְ״ק לְךָ נְמוֹנֵן פְּרִיעַת דַּבַּר וְנִקּוּרוֹ, וְהִכְנִיל קוּוֹק הַפְּעוּלִי, וְנִתְרְגוּם זְגוּר הַפְּעַל לְהַרְכִּיב תְּמוּר נִקְרִי, וְנִלְמַד נְעָנֵי.

v. aram., sicut פָּרַשׂ, declarare, accurate definire s. exponere.

Po-el: פֹּרַשׂ

part. masc.: מְפָרֵשׂ *sg.*

Esr. 4, 18. מפרש קרי קדמי

פֶּרֶשׂ

פ״ר, וְכִכְנוֹי פִּרְשִׁי, וְמְמוּנֵן לוֹקֵחַ וְהַגַּשְׁתָּ סִ״ג וְגִרוּף הַנְּעַן חֲלַקְלַק וְעִכּוּף [מִיסְ, לוּכְרַצְעַק], וְנִקְרָא מוּנֵן זְנִכְרִים הַנִּמְשָׁךְ.

נִתְרְגוּם פֶּרֶשׂ וְנִעְרְבִי פַּרְתָּא מְצַלְמוֹ, וְנִמְלַךְ נ״כ נִתְּנוּ נִקְרְמִי פָּרַת וְהִידוּעַ פַּרְתָּא, זְצַנּוּר נִתְרְגוּם וְנִגְרַסְ. הִמְרְכוּ פֶּרֶשׂ לְזוֹן סְפַרְדִּם וְהַגַּסְתָּ [צַפְחִיידְעַן]. *n. m.* (c. s. פִּרְשׁוֹ), *excrementum*, stercus, targ. פִּרְשָׁא, פִּרְתָּא (def. פִּרְשָׁתָא), samaritan. פִּרְחָה, arab. *fart-on.* LXX. *κόπρος*, *πρυστρον*.

Mal. 2. 3. וזריתי פרש על־פניכם

Mal. 2, 3. פרש חגיכם

cum suff.: פִּרְשׁוֹ

Ex. 29, 14. ואת־ערו ואת־פרשו

Lev. 8, 17. ואת־בשרו ואת־פרשו

cum suff.: וּפִרְשׁוֹ

Lev. 4, 11. וקרבו ופרשו

cum suff.: פִּרְשָׁהּ

Num. 19, 5. ואת־דמה על־פרשה

cum suff.: פִּרְשָׁם

Lev. 16, 27. ואת־בשרם ואת־פרשם

פִּרְשָׁה

פ״כ, וְהַסִּימָן פִּרְשַׁת, וּמוּנֵן פְּרוּשׁ לוֹ מִמֶּנּוּ זְמִמְּנוּ שְׁמוּרוֹת, ל״מ פְּרִשַׁת הַכֶּסֶף, לוֹמַר הַכֶּסֶף שְׁמוּרוֹת וּמְיוּעָד, וְכֵן פְּרִשַׁת גְּדוֹלָה [צַנְצַנְע], וְכֵן פְּרִשׁוֹתָיו הַקְּדוּמִים הַקַּדְמוֹנִים. נִזְכַּר עִבְרִיבִית וְנִתְרְגוּם לְנוֹנוֹ הַנְּדוֹלָה וְהִפְרִשָׁה, לְכֵן כְּמוֹ קְלַק וְגוֹר [צַנְצִיעַ, צַנְעַ״יל], ל״מ פְּרִשַׁת הַכְּכִים, וּמִזֶּה קְלַק מִסְפַּר, וְהַכְנִי פְּרָשִׁיּוֹת, כְּלוֹמַר מִיקִיד פָּרָשִׁיּוֹת, וְנִמּוּנֵן הַנְּדוֹל נ״כ פָּרָשִׁיּוֹת, הֶחְפְּרֵשׁ, הַפְּרָשָׁה נִצ״ע.

n. f. (c. פָּרָשַׁת), expositio, definitio accurata, veluti pecuniae aut dignitatis cujuspiam, neohebr. separatio, distinctio, hinc caput, pars (Abschnitt), veluti libri legum (pl. פָּרָשִׁיּוֹת, quasi a sing. פָּרָשִׁית), divisio viarum (פָּרָשַׁת דְּרָכִים), de bivio s. compito. Indidem פָּרָשִׁית, sectio הֶחְפְּרֵשׁ, discrimen, הַפְּרָשָׁה, separatio; פָּרוּשׁ, separatus, Pharisaeus (Epiph. ad Acacium: *ἀφωρισμένος*), פְּרִישׁוּת, secessus a mundanis, Pharisaeismus. LXX. *πλοῦτος*, *ἐπαγγελία*.

constr.: פָּרָשַׁת

Esth. 4, 7. ואת ׀ פרשת הכסף

constr.: וּפָרָשַׁת

Esth. 10, 2. ופרשת גדלת מרדכי

פָּרָשׁ

ז״ו [וְסוֹף תְּמוּר פָּרָשׁ, גְּזִיר פָּרָשׁ, נְעִבְרִי פָּרָשׁ סוּס], וְהַסִּימָן פָּרָשׁ [וְנִמְלַךְ נ״כ נִיזוּקְלַק כ״ו ׳, לְפִכְי וּלוֹ הַעֲטוּף], וְהִכְנִי פָּרָשִׁים, הַכֹּל נְקִיוֹס הַקָּמָן כְּדֶרֶךְ הַמּוֹנֵן רַכָּב, לוֹמַר רוֹכֵב עַל סוּס וּפָרָשׁ [רַיי״עַר], וּפָרָשׁ לְנַד נְלִי תְּמוּנָתוֹ כְּנַדַּאי כְּלַשְׁוֹן נְעִבְרִי הוּא סוּס, וְזֹאת הַכְּווֹנָה עַל נְמַד פָּרָשִׁים, לוֹמַר זוּגִי רוֹכְבֵי סוּס, וְלִפְעָמִים עִנְיָנוֹ סוּס, וְהִכְנִי פָּרָשִׁים נְמוֹנֵן זֶה תְּמוּר פְּרָשִׁים. וְאַחַר לְקוּר הַזְּכָרִים יְסוֹדוֹ לְדַעַת רַל״ק פָּרָשׁ עִנְיָן עֲרִיקָה, ע״ש שֶׁנִּפְרַשׂ הוּא נִמְעָפִים לְמַרְחָק, וְנַל״ק מִן פְּרִיסַת רַגְלֵי הָרוֹכֵב, וְנִכְיוֹס כְּאַחַד תַּפְלִיס. וְהִכְנוֹן שֶׁעִנְיָנוֹ: הַכֹּל מֵאֵלֶּה פָּרָשׁ, וְכֵן יְסוֹד שֵׁם סוּס נִזְכַּר מִכְּדִלְּיוֹת [עִי׳ קְרוֹוֵי פְּכִיכִים קע״ק], וְעִי׳ יוֹתֵר מִמֶּנּוּ תַּקַּת מִלַּת סוּס לְךָ תַּצַּ״ק.

n. m. (= פַּרְשׁ, a n. פָּרַשׁ, *faras-on*, equus; c. פָּרַשׁ, ante *Vav* copul. Ez. 26, 10. pl. פָּרָשִׁים, retento *Qamez*, utpote impuro), eques (neohebr. רַכָּב, interdum de equo, pl. פָּרָשִׁים = פָּרָשִׁים, neque a *distendendo* pedes, sed a n. primitivo *faras* h. e. equus *persicus*, sicut סוּס q. v., equus *susanus*), cf. sanscr. *parasika*. LXX. *ἱππεύς*, *ἵππος*, *ἀναβάτης*; בְּעַל פָּרָשִׁים, *ἱππάρχης*.

Jer. 4, 29. פרש ורמה קשת

Nah. 3, 3. פרש מעלה

constr.: פֶּרֶשׁ

Ez. 26, 10. מקול פרש וגלגל

constr.: פָּרָשִׁים

Gn. 50, 9. גם־רכב גם־פרשים

1 Sam. 13, 5. וששת אלפים פרשים

2 S. 8, 4. אלף ושבע־מאות פרשים

2 S. 10, 18. וארבעים אלף פרשים

1 Rg. 5, 6. ושנים־עשר אלף פרשים 10, 26.

2 Reg. 13, 7. כי אם־חמשים פרשים

1 Chr. 18, 4. ושבעת אלפים פרשים

2 Chr. 1, 14. ושנים־עשר אלף פרשים 9, 25.

2 Chr. 12, 3. ובששים אלף פרשים

Jes. 21, 7. 9. צמד פרשים

Jes. 22, 6. ברכב אדם פרשים

Jes. 31, 1. ועל פרשים כי־עצמו

Ez. 23, 6. 12. פרשים רכבי סוסים

pl.: וּפָרָשִׁים

1 Reg. 1, 5. ויעש לו רכב ופרשים וחמשים שלמה רכב ופרשים

1 Reg. 10, 26.

1 Reg. 20, 20. על־סוס ופרשים

1 Chr. 19, 6. ומצובה רכב ופרשים

2 Chr. 1, 14. רכב ופרשים

Esr. 8, 22. חיל ופרשים לעזרנו

Neh. 2, 9. שרי חיל ופרשים

Ez. 27, 14. ופרשים ופרדים

Ez. 38, 4. סוסים ופרשים

pl.: הַפָּרָשִׁים

Ex. 14, 28. הרכב ואת־הפרשים

2 S. 1, 6. ובעלי הפרשים הדביקהו

1 Reg. 9, 19. ואת ערי הפרשים

2 Chr. 8, 6. ואת ערי הפרשים

Jer. 46, 4. ועלו הפרשים

pl.: וְהַפָּרָשִׁים

Jes. 22, 7. מלאו רכב והפרשים

pl.: וּבַפָּרָשִׁים

Jos. 24, 6. ברכב ובפרשים ים־סוף

Ez. 26, 7. וברכב ובפרשים

Dan. 11, 40. ברכב ובפרשים

Hos. 1, 7. בסוסים ובפרשים

pl.: וְכַפָּרָשִׁים

Joel 2, 4. וכפרשים כן ירוצון

pl.: וְלַפָּרָשִׁים

2 Reg. 18, 24. לרכב ולפרשים

2 Chr. 16, 8. לרכב ולפרשים

Jes. 36, 9. לרכב ולפרשים

pl. c. suff.: פָּרָשָׁיו

Ex. 14, 26. על־רכבו ועל־פרשיו

Hab. 1, 8. ופשו פרשיו

pl. c. suff.: וּפָרָשָׁיו

Ex. 14, 9. רכב פרעה ופרשיו

Ex. 14, 23. רכבו ופרשיו

1 Reg. 9, 22. ושרי רכבו ופרשיו

2 Reg. 2, 12. רכב ישראל ופרשיו 13, 14.

2 Chr. 8, 9. ושרי רכבו ופרשיו

Jes. 28, 28. ופרשיו לא ידקנו

Hab. 1, 8. ופרשיו מרחוק יבאו

pl. c. suff.: וּבְפָרָשָׁיו

Ex. 14, 17. 18. 15, 19. וברכבו ובפרשיו

1 Sam. 8, 11. במרכבתו ובפרשיו

פַּרְשֶׁדֹן

ז״ו, וְנִתּוֹסֶפֶת סִ״ת פַּרְשְׁהֶנָה, וְיִקַּר וּמִתְכּוֹדֵד סוֹף נִסְפָּר זוֹפְעִים, וּמוּנֵנוֹ לְדַעַת הִמְתַּרְגֵּם זְפִיכַת הַפְּרָשׁ, כְּמוּרָכָּב מִן פְּרָשׁ זְדֶ״ת, וְלַ״ל מִסְקַדְמוֹנִים זֶה מְקוֹם נִסְדּוּר עֲמוּדִים כְּמוֹ מִסְדְּרוֹן, וְכֵן פַּרְזוֹתוֹ הַזְּנִעִים, וְלִפ״ו הַסֵּת הַמְּכִלִּית. לְכֵן כְּפִי כַּנִּרְאֶה לִי כְּעַת מוּנֵנוֹ כְּמוֹ פָּרָשׁ, וְתִסְמוֹתוֹ מִן פַּרְשֶׁד, זְנִיי זְל פֶּרֶשׁ, נְסוֹפִי דָּ״ד כְּתִצֵּר נְמִלַּת הַסּוֹפִי דָּ״ד, וּמוֹסֵ קְפ״כ הַסּוֹפִי דָּ״וֹן, וְנִעְרְבִי פַּרְזוֹ, פְּרִיעַת פְּעַל מְרוּנֵע מִן פְּרָשׁ, וְכִי נְמִלַּת נ״כ פְּרָשׁ נְעִבְרִי.

n. m. (addito *He* פַּרְשְׁהֶנָה), sec. paraphrastam: effusio s. ejectio stercoris (comp. ex שְׁדֶא et פֶּרֶשׁ), al. porticus, impluvium (sicut מְסִהֲרוֹן), LXX. *προστάς*, sed potius simpliciter de stercore, n. secundarium a פֶּרֶשׁ (addita terminatione rariori (דֶּ״ן = דָּ״ן), cf. quadr. arab. פרשט, פרשט, et hebr. פַּרְשֵׁז.

הַפַּרְשְׁגָנָה

Jud. 3, 22. ויצא הפרשדנה

פַּרְשֵׁז

פְּעַל מְרוּנֵע נְנִיזִין הַכְּנִד זִין פְּרָשׁ, וּמְמוּנֵן כְּמוֹ פְּרָשׁ, וְעוֹד מְקוֹם לְהִתְנַדֵּר נוֹ.

v. quadrilit. piel. (ex simplici פָּרַשׁ), expandere. LXX. *ἐκπετάζειν*.

3 *perf.:* פַּרְשֵׁז *al. inf.*

Job. 26, 9. פרשז עלי־עננו

פַּרְתֻּם

ז״ו, וְהִכְנוֹי פַּרְתֻּמִים, וּמוּנֵנוֹ לְקִזּוּן וּנְדוֹל שֶׁר וּמְכוּנָד [עַרְסְטְעֶר, פְּאַרְנְעַ-מְעֶר], כְּתִצֵּר נְתִמֵּר לִילִי לְתִקְרָן [מ״כ כ״ד ע״ו], לוֹמַר הַרְתִּזּוּכִים וְהַמְכוּנָדִים, וְתִצֵּר מְעַנְיָן יְסוֹדוֹ כְּנֶר לְתִמֵּר לְקַן-עוֹרֵךְ זְמוֹךְ וְכ, לוֹ כְּתִדְיֵי לוֹ פַּרְסִי כְּמוּנֵן סַגַן וְדוֹכֵס. וְנִלְתִּמֵּת נִזְכַּר נְלוּיִת פַּרְדּוּמִים כְּמוֹ פַּרְתְּמִים, וְנִזְכַּר הַכְּלִית פַּרְתְּמִים הַרְקִזּוּן, וְנִזְכִּיסַ הַזְּכַר פַּרְתְּ לוֹ פַּרְד, לוֹמַר הַרְקִזּוּן. וְלִפ״ו יִפֶּס לְתִמֵּר יִלְקְקִי פַּרְתְּמִים לְקַזּוּן זְלַטּוּנִים כְּלְקַזּוּן פַּרְסִים, וְנִכּוֹלִית תִּזְכַּר זִם פַּרְתְּוִי, וְנִתְרְגוּם פַּרְתְּוִינֵי מְתִקּוֹר זִם, וְתִכְנִי כּוֹס לִין זְהִתְעִתִּיקוּ תִּיקּוֹדוֹלִיט נִיוֹנִי [*πάρθενοι*], לוֹ כְּפִי מִם זְהִתְעִתִּיקוּ עִקִּילֵס מוֹנְקִרִים.

n. exterum m. (pl. פַּרְתְּמִים), primas, nobilis (syn. אֵילֵי הָאָרֶץ 2 Rg. 24, 15.), sanscr. *prathama*, zend. *frathema*, pehlv. *pardom*, syr. indidem פַּרְתּוּי, targ. פַּרְתִּוִינֵי. LXX. *ἔνδοξοι* (= *πρῶτοι*). A. II. *τύραννοι*. S. *Πάρθοι*. Th. *φορθομμίμ*. Hebr. Interpr. *εὐγενεῖς*.

pl.: הַפַּרְתְּמִים

Esth. 1, 3. חיל ׀ פרס ומדי הפרתמים

Esth. 6, 9. משרי המלך הפרתמים

Dan. 1, 3. ומן־הפרתמים

פָּשָׂה

פְּעַל נוֹדֵד, וְהַעְתִּיד יִפְשֶׂה, וּמוּנֵנוֹ הִתְפַּזְּזוּת וְנִזְעוּקוֹת לְכֹל עֵנֶב וְנַד [וִיךְ קוֹיסְנְרַייעְנְ], וְכֵן פְּרוּ מְקוֹמוֹת הִפְזְזוּ וְהִפְלִיגוּ, וְלוֹמַר לוֹ פֶּסַח לְעִיל, לְתִצֵּר מִמֶּנּוּ פֶּסַח, וְכֵן פֶּסָא נִלְמַד פְּשׂוּ נְעִבְרִי, וְהִתְמוֹנוֹת פֶּשַׂ״ח, וְכֵן פֶּשׂ לְעִיל לְךָ תְּקַ״ה, וְכֵן פֵּ״ץ, וְהִקְרִן נ״כ לְכֹל פֶּשַׂ, נְמוּנֵן פְּרִיסַת, וְמִזְּוִי הִזְכַּר עִי׳ נִסְפָּר מִיּוּחָד לְזִכְרוֹ לִמְ״ק.

v. trans. (impf. יִפְשֶׂה), expandere, diffundere se, augescere, crescere, e familia late patente vv. פֶּסַח (פִּסֵּחַ), aram. פְּסָא (arab. *fasha*),

et simpl. פֵּץ, פֵּשׂ, unde comp. רָפַשׂ, vi extendendi et diffundendi. LXX. διαχέειν (χύειν), μεταβάλλειν, μεταπίπτειν; inf. διάχυσις. A. ἐπέδωκεν (accrevit). S. ὑπερέβη. Samarit. ἐπλατύνθη. Th. διακέχυται. Incert. ἐκκέχυται.

3 *perf.:* פָּשָׂה
Lev. 13, 5. לא־פשה הנגע בעור
Lev. 13, 6. ולא־פשה הנגע
Lev. 13, 32. 34. והנה לא־פשה הנתק
Lev. 13, 36. והנה פשה הנתק בעור
Lev. 13, 51. כי־פשה הנגע בבגד
Lev. 13, 53. והנה לא־פשה הנגע
Lev. 13, 55. והנגע לא־פשה
Lev. 14, 39. 44. והנה פשה הנגע
Lev. 14, 48. והנה לא־פשה הנגע
3 *perf. fem.:* פָּשְׂתָה
Lev. 13, 8. והנה פשתה המספחת
Lev. 13, 28. הבהרת לא־פשתה
3 *perf. fem.:* פָּשְׁתָה *p.*
Lev. 13, 23. הבהרת לא פשתה
inf. abs.: פָּשֹׂה
Lev. 13, 7. 22. ואם־פשה תפשה
Lev. 13, 27. אם־פשה תפשה
Lev. 13, 35. ואם־פשה יפשה הנתק
3 *imperf.:* וְיִפְשֶׂה
Lev. 13, 35. ואם פשה יפשה הנתק
3 *impf. fem.:* תִּפְשֶׂה
Lev. 13, 7. 22. ואם־פשה תפשה
Lev. 13, 27, אם־פשה תפשה

פְּשׂ

v. s. r. פּוּשׂ *p.* 895.

פְּשַׁח

פעל יקר ותקנודד, ומוכנו תקנוט׳ כפי סכרסק לי פרידס וקתיכס [נעכ־ שפאלעגן], ודומס לו פָּסַג נעכרי, פָּסַק נקרמי, וכן פָּצַח נעכרי, ומוס נהזאלס על זסיפס. וסכנד קוק הפעולס, זסיפס וקריעס ועריפס וזסיעס. נתרגוס זנור הפעל, ובגזרק נמצ׳ נְפָשַׁח סכפעל, מזסוע עכפי לילן וכדומס, וסזס אַפְשִׁיחָא, תַּפְשִׁיחָא מילנות. סקרן פְּשַׁח, וענין גויכס נקרן סזכס.

v. comp. trans., cujus gentilitatem vv. פָּסַג, פָּצַח, aram. פְּסַךְ efficiunt, findere, disrumpere; *Pi.* discerpere, dilacerare, targ. pro hebr. שִׁסַּף, פָּרַק, syr. *Itp.* pro ἐκκλασθῆναι (Rom. 11, 27.), uti talm. אִילָן נִפְשָׁח, arbor, cujus rami fracti sunt, et nmm. אַפְשִׁיחָא, תַּפְשִׁיחָא, fragmentum pediculi dactylorum (abgebrochner Dattelstiel). LXX. κατέπαυσε.

Pi-el: פִּשַּׁח
3 *impf. c. s.:* וַיְפַשְּׁחֵנִי
Thr. 3, 11. ויפשחני שמני שומם

פָּשַׁט

פעל כודד, והעתיד יִפְשַׁט, הנוי פְּשֹׁטָה כסס תוספת. וכוונתו פריסס וזליקס והוזעס וזעיקס [לויסנרייעגן, סיכ־] ל״ס יקיילי לויכ ונקוות ומערכות נר כי יפרוגו סהלכס, גדידס ופריסס בדנכר. ולינכו כודד כאזר קזנו קנץ, כי סס כאזר ויפזעו נעמק, ילק פזעו ויעף, ויפזעו נעכי יסודס, סהלגן פריסס ופריסס סלגלס, ולק״כ זיעס נכלב. ומוס סזזלס על פזיעת סנגד, סהפך זל גלימס, לומר זליקת נגד סלגלס, כלי סנלמו וכריכתו סכיכ סגוף. וכמוכן

1 Chr. 14, 13. ויפשטו בעמק
2 Chr. 25, 13. ויפשטו בערי יהודה
Job. 1, 17. ויפשטו על־הגמלים
3 *impf. pl.:* יִפְשְׁטוּ *p.*
Ez. 26, 16. בגדי רקמתם יפשטו
Pi-el: פִּשֵּׁט
inf. constr.: לְפַשֵּׁט
1 Sam. 31, 8. לפשט את־החללים ישבו אחריו אד
2 Sam. 23, 10. לפשט
1 Chr. 10, 8. לפשט את־החללים
Hif-il: הַפְשִׁיט 3 *perf.*
Job. 19, 9. כבודי מעלי הפשיט
3 *perf.:* וְהִפְשִׁיט
Lev. 1, 6. והפשיט את העלה
3 *prf. pl.:* הִפְשִׁיטוּ
Mich. 3, 3. ועורם מעליהם הפשיטו
3 *perf. pl.:* וְהִפְשִׁיטוּ
Ez. 16, 39. והפשיטו אותך בגדיך
3 *prf. pl. c. s.:* וְהִפְשִׁיטוּךְ
Ez. 23, 26. והפשיטוך את־בגדיך
prt. m. pl.: מַפְשִׁיטִים
2 Chr. 35, 11. והלוים מפשיטים
inf. constr.: לְהַפְשִׁיט
2 Chr. 29, 34. ולא יכלו להפשיט
impt. sg.: וְהַפְשֵׁט
Num. 20, 26. והפשט את־אהרן
1 *impf. c. s.:* אַפְשִׁיטֶנָּה
Hos. 2, 5. פן־אפשיטנה ערומה
2 *imperf.:* תַּפְשִׁיט
Job. 22, 6. ובגדי ערומים תפשיט
3 *impf. ap.:* וַיְפַשֵּׁט
Num. 20, 28. ויפשט משה את־אהרן
2 *impf. pl.:* תַּפְשִׁטוּן
Mich. 2, 8. אדר תפשטון
3 *impf. pl.:* וַיַּפְשִׁיטוּ
Gn. 37, 23. ויפשיטו את־יוסף
1 Sam. 31, 9. ויפשיטו את־כליו
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּפְשִׁיטֻהוּ
1 Chr. 10, 9. ויפשיטהו וישאו
Hitpa-el: הִתְפַּשֵּׁט
3 *imperf.:* וַיִּתְפַּשֵּׁט
1 Sam. 18, 4. ויתפשט יהונתן

פָּשַׁע

פעל נודד, והעתיד יִפְשַׁע, והמוכן נעידס ופסיעס [שרייענן], וכן פָּסַע נקרמי, והתמוות כמו פזס, לזון נפיזס ופריסס [ויך לויסנרייענן], והקקר והזווי נקכוד מיוקד לזרזיס נתרגוס פָּסַע מזלמו, ומוס אַסְ פָּסַע, פְּסִיעָא, ונגזרק מִפְּסִיעוּת.

v. intr. (impf. יִפְשַׁע), se extendere, gradiri, progredi, aram. פְּסַע. LXX. ἀθετεῖν.

1 *imperf.:* אֶפְשָׁעָה
Jes. 27, 4. אפשעה בה אציתנה

פֶּשַׂע

ג״ו, והמוכן מנעד ופסיעס [שריעע], וקל להכין מפזרס.

n. m., passus (a pandendo), gressus. LXX. ἐμπέπλησται. A. S. βῆμα.

כְּפֶשַׂע
1 S. 20, 3. כפשע ביני ובין המות

מִפְשָׁעָה
ג״כ, והמוכן מקוס פסיעת הרגליס ופסיקותס [שרייטונגסלינע], לומר מיקוס הנעל ופסוק הרגליס, ומ׳ לע״ו מס מיקוס.

n. f., inferior pars ventris, unde crura exeunt (Schreitungsort), sec. veteres: coxendix, os femoris, cujus motu fit gressus, 1 Chr. 19, 4. (parall. עַד־שָׁתוֹתֵיהֶם, usque ad nates eorum 2 Sam. 10, 4.). LXX. ἀναβολή (tunica).

הַמִּפְשָׂעָה
1 Chr. 19, 4. עד־המפשעה וישלחם

פָּשַׁע

פעל נודד, והעתיד יִפְשַׁע, והמוכן מיידס וזוכנוס [זַכְפַּזְלְגְלַעְגן], נזלוג עס כ לו מתקת, לזכר נו יתרד, והכיכוני פֹּשֵׁעַ, והכזאלס לק״כ על לזזיזס וקעיקס נכללן, על מעילס וגדידס. סכפעל מפעולס תמורתק, לומר מיידס יקדו וגדידת זס נוס, וולק סכוונכס זל לק כפזע, לומר זמיכלס עצמו כפוזע. נגזרק כנר יפוזע פזע נמוכן מכל, נסכדל מעון זמוק סודון. נגזרק פזע נמוכן סכלס ויסור סכעד והוכלס, לכן כמו קניעס, וכס׳ מיוקד לנלכר לך סתמנוע.

v. intr. (impf. יִפְשַׁע), di-, transgredi, praevaricari, deficere, peccare, perfidum, rebellem, malitiosum, improbum esse; prt. פֹּשֵׁעַ, apostata, peccator. *Ni.* se infidum et fallacem ostendere, abalienari. Alii vim *rumpendi* (violandi foedus) nativam esse censent. LXX. ἀθετεῖν, ἀσεβεῖν, ἀφιστάναι, ἀνομεῖν, ἀδικεῖν, ἁμαρτάνειν, ἀποδιδόναι, παραβαίνειν, πλανᾶν; prt. ἄνομος, παράνομος, ἀσεβής, ἁμαρτία, ἀνομία.

3 *perf.:* פָּשַׁע
2 Reg. 3, 7. מלך מואב פשע בי
2 Reg. 8, 20. בימיו פשע אדום
2 Chr. 21, 8. בימיו פשע אדום
2 *perf. f.:* פָּשַׁעַתְּ
Zeph. 3, 11. עלילותיך אשר פשעת
2 *perf. f.:* פָּשַׁעַתְּ *p.*
Jer. 3, 13. ביי אלהיך פשעת
3 *perf. pl.:* פָּשְׁעוּ
1 Reg. 8, 50. אשר פשעו־בך
Jes. 1, 2. והם פשעו בי
Jes. 43, 27. ומליציך פשעו בי
Jer. 2, 8. והרעים פשעו בי
Jer. 33, 8. ואשר פשעו בי
Ez. 2, 3. ואבותם פשעו בי
Hos. 7, 13. שד להם כי־פשעו בי
3 *perf. pl.:* פָּשָׁעוּ *p.*
Hos. 8, 1. ועל־תורתי פשעו
2 *perf. pl.:* פְּשַׁעְתֶּם
Jer. 2, 29. כלכם פשעתם בי
Ez. 18, 31. אשר פשעתם בם
1 *perf. pl.:* פָּשַׁעְנוּ
Thr. 3, 42. נחנו פשענו ומרינו
part. masc.: וּפֹשֵׁעַ *sg.*
Jes. 48, 8. ופשע מבטן קרא לך
part. pl.: פּוֹשְׁעִים
Ps. 51, 15. אלמדה פשעים דרכיך
Jes. 1, 28. ושבר פשעים
Jes. 46, 8. השיבו פושעים על־לב
Jes. 53, 12. ואת־פשעים נמנה
part. pl.: וּפֹשְׁעִים
Hos. 14, 10. ופשעים יכשלו בם
part. pl.: הַפֹּשְׁעִים
Jes. 66, 24. האנשים הפשעים בי
Dan. 8, 23. כהתם הפשעים
part. pl.: וְהַפּוֹשְׁעִים
Ez. 20, 38. המרדים והפושעים בי
part. pl.: וְלַפֹּשְׁעִים
Jes. 53, 12. ולפשעים יפגיע

inf. abs.: פָּשֹׁעַ
Jes. 59, 13. פשע וכחש בי״י
inf. constr.: לְפָשְׁעַ
Esr. 10, 13. כי־הרבינו לפשע
Am. 4, 4. הגלגל הרבו לפשע
impt. pl.: וּפִשְׁעוּ
Am. 4, 4. באו בית־אל ופשעו
3 imperf.: יִפְשַׁע
Prv. 28, 21. ועל־פת־לחם יפשע־גבר
3 imperf.: וַיִּפְשַׁע
2 Reg. 1, 1. ויפשע מואב בישראל
2 Rg. 3, 5. ויפשע מלך־מואב במלך
2 Reg. 8, 22. ויפשע אדום מתחת
2 Chr. 21, 10. ויפשע אדום
3 impf. fem.: תִּפְשַׁע
2 Reg. 8, 22. אז תפשע לבנה
2 Chr. 21, 10. אז תפשע לבנה
3 impf. pl.: וַיִּפְשְׁעוּ
2 Rg. 12, 19 ויפשעו ישראל בבית דוד
2 Chr. 10, 19. ויפשעו ישראל
Nif-al: נִפְשַׁע
part. masc.: נִפְשָׁע *sg.*
Prv. 18, 19. אח נפשע מקרית־עז

פֶּשַׁע

ז״ו, וכנוי פִּשְׁעִי. המונן מכל ומונחות על ופשם מי ורניכם [אַכְפַּאלְנ, עריי־נרוך], ולפעמים כמו קעפת ומרי, לו עוכם הקעפת והמרי והקרנן. ודע קורק שלפעת לנן־גנפק כפסק הפוצעים נדניקל כמו כפסק הפצעים, לומר העוכזים והיסורים, קולם הכבון כפרוש הכל״נע, פוצעים ממש ולא הפצעים.

n.m. (c. s. פִּשְׁעִי), transgressio (Aus-überschreitung), defectio, perfidia; peccatum, malitia, etiam de poena peccati et sacrificio ad peccatum expiandum s. piaculari. LXX. ἀσέβεια, ἀδικία, ἀδίκημα; ἄγνοια, ἀθέτημα; ἁμαρτία, ἁμάρτημα; ἀνομία, ἀνόμημα, ἀπώλεια, παράπτωμα, πλάνη; פֶּשַׁע אָחֵב, φιλαμαρτάνειν; כְּפֵה פֶּשַׁע, ἁμαρτάνειν ἀκουσίως; נָשָׂא לְפֶשַׁע, ὑποστέλλειν; בְּלִי פֶּשַׁע. S. ἀναιτίως. Ni. βοηθούμενος. A. ἀθετούμενος.

פֶּשַׁע *p.*

Gn. 50, 17. שא נא פשע אחיך
Ex. 22, 8. על־כל־דבר פשע
Job. 33, 9. זך אני בלי־פשע
Job. 34, 6. אנוש חצי בלי־פשע
Job. 34, 37. יסיף על חטאתו פשע
Ps. 32, 1. אשרי נשוי־פשע
Ps. 36, 2. נאם־פשע לרשע
Prv. 10, 19. לא יחדל־פשע
Prv. 17, 9. מכסה־פשע מבקש אהבה
Prv. 17, 19. אהב פשע אהב מצה
Prv. 19, 11. ותפארתו עבר על־פשע
Prv. 28, 24. ואמר אין־פשע
Prv. 29, 16. ירבה־פשע
Prv. 29, 22. ובעל חמה רב־פשע
Jes. 57, 4. אתם ילדי־פשע
Jes. 59, 20. ולשבי פשע ביעקב
Mich. 1, 5. מי־פשע יעקב
Mich. 7, 18. ועבר על־פשע

וָפֶשַׁע

Ex. 34, 7. נשא עון ופשע וחטאה
1 Sam. 24, 12. אין בידי רעה ופשע

וָפָשַׁע *p.*

Num. 14, 18. נשא עון ופשע

הַפֶּשַׁע

Dan. 9, 24. לכלא הפשע

וְהַפֶּשַׁע

Dan. 8, 13. והפשע שמם תת

בְּפֶשַׁע

Prv. 12, 13. בפשע שפתים
Prv. 28, 2. בפשע ארץ רבים שריה
Prv. 29, 6. בפשע איש רע מוקש
Mich. 1, 5. בפשע יעקב

בְּפָשַׁע *p.*

Dan. 8, 12. תנתן על־התמיד בפשע

לְפֶשַׁע

Gn. 50, 17. ועתה שא נא לפשע
1 Sam. 25, 28. שא נא לפשע אמתך

מִפֶּשַׁע

Ps. 19, 14. ונקיתי מפשע רב
Jes. 53, 8. מפשע עמי נגע למו
cum suff.: פִּשְׁעִי
Gn. 31, 36. מה־פשעי מה חטאתי
Job. 7, 21. ומה ׳ לא־תשא פשעי
Job. 13, 23. פשעי וחטאתי הדיעני
Job. 14, 17. חתם בצרור פשעי
Ps. 59, 4. לא־פשעי ולא־חטאתי
Mich. 6, 7. האתן בכורי פשעי
cum suff.: לְפִשְׁעֲכֶם
Ex. 23, 21. כי לא ישא לפשעכם
Jos. 24, 19. לא־ישא לפשעכם
cum suff.: פִּשְׁעוֹ
Mich. 3, 8. להגיד ליעקב פשעו
Ez. 33, 12. ביום פשעו
cum suff.: פִּשְׁעָהּ
Jes. 24, 20. וכבד עליה פשעה
cum suff.: פִּשְׁעָם
Job. 8, 4. וישלחם ביד־פשעם
Ps. 89, 33. ופקדתי בשבט פשעם
Ps. 107, 17. אולים מדרך פשעם
Jes. 58, 1. והגד לעמי פשעם
pl.: פְּשָׁעִים
Prv. 10, 12. פשעים תכסה אהבה
pl.: וּפְשָׁעִים
Ps. 37, 38. ופשעים נשמדו יחדו
pl. constr.: פִּשְׁעֵי
Am. 1, 3. 6. 9. 11. 13. 2, 1. 4. 6. על־שלשה פשעי
Am. 3, 14. פשעי־ישראל עליו
Mich. 1, 13. נמצאו פשעי ישראל
pl. c. suff.: פִּשְׁעֵי *p.*
Job. 31, 33. אם־כסיתי כאדם פשעי
Ps. 32, 5. אודה עלי פשעי
Ps. 39, 9. מכל־פשעי חצילני
Ps. 51, 3. מחה פשעי
Ps. 51, 5. כי־פשעי אני אדע
Thr. 1, 14. על פשעי בידו
Thr. 1, 22. עללת לי על כל־פשעי
pl. c. suff.: וּפִשְׁעֵי
Ps. 25, 7. ופשעי אל־תזכר
pl. c. suff.: פִּשְׁעֵינוּ
Ps. 65, 4. פשעינו אתה תכפרם
Ps. 103, 12. הרחיק ממנו את־פשעינו
Jes. 59, 12. כי־רבו פשעינו
Jes. 59, 12. כי־פשעינו אתנו
Ez. 33, 10. פשעינו וחטאתינו עלינו
pl. c. suff.: מִפִּשְׁעֵינוּ
Jes. 53, 5. והוא מחלל מפשעינו
pl. c. suff.: פִּשְׁעֶיךָ
Job. 35, 6. ורבו פשעיך מה־תעשה
Jes. 43, 25. מחה פשעיך למעני
Jes. 44, 22. מחיתי כעב פשעיך
pl. c. suff.: פִּשְׁעֵיכֶם
Ez. 18, 30. והשיבו מכל־פשעיכם
Ez. 18, 31. את־כל־פשעיכם
Ez. 21, 29. בהגלות פשעיכם
Am. 5, 12. רבים פשעיכם
pl. c. suff.: וּבְפִשְׁעֵיכֶם
Jes. 50, 1. ובפשעיכם שלחה אמכם
pl. c. suff.: פִּשְׁעֵיו
Prv. 28, 13. מכסה פשעיו לא יצליח
Ez. 18, 22. פשעיו אשר עשה
Ez. 18, 28. וישוב מכל־פשעיו
pl. c. suff.: פְּשָׁעֶיהָ
Thr. 1, 5. הוגה על־רב־פשעיה
pl. c. suff.: פִּשְׁעֵיהֶם
Lev. 16, 21. ואת־כל־פשעיהם
1 Reg. 8, 50. ולכל־פשעיהם
Ps. 5, 11. ברב פשעיהם הדיחמו
Jer. 5, 6. כי רבו פשעיהם
ולאי־טמאו עוד בכל־
Ez. 14, 10. פשעיהם
Ez. 37, 23. ובכל פשעיהם
pl. c. suff.: וּפִשְׁעֵיהֶם
Job. 36, 9. ופשעיהם כי יתגברו
pl. c. suff.: וּכְפִשְׁעֵיהֶם
Ez. 39, 24. וכפשעיהם עשיתי אתם
pl. c. suff.: וּמִפִּשְׁעֵיהֶם
Lev. 16, 16 ומפשעיהם לכל חטאתם

פָּשַׁק

פעל כודד, ומוכנו כמו פָּשַׁח לעיל, וכמו פָּסַק נקרמי, לומר קקיעת ונסוע הכח וכמ [נעכפַּאלְנען], ומוס פצקיק ונסקיעת המיוקד, ד״מ גוימת הפצפקיס [לוימקייכַּאלנער שפעכרען], לו פצקיק ופסקיק הכגלים. הכנד פָּשַׁק קוק הפעולה, ופצקיק כגלים למשגל. בגמרא פָּשֵׁק [ולא פָּשֵׁק] ומילועל פִּשְׁקָא, מקום מפוכן וכלל [לוימקייכַּאלנער שפעכרעער אָרע], ולומס לו נקרמי פָּסָק, הסגור מקול, וכן בפסק עכריכית, לאכ מתנו נקרגום פָּסְקָא קמור קכוק וגוב הענכי, פִּסְקָא בגמרא קקוק וגוב וכלומס הכנס.

v. comp. trans., sicut פָּשַׁח, פָּסַק, diffindere, hinc distendere labia (v. s. פָּרַשׂ). *Pi.*, divaricare pedes, ad concumbendum. Gem. פִּשֵּׁק (non פָּשֵׁק; def. פִּשְׁקָא), locus distentus, lacuna aquarum; פִּסְקִין, fossa, canalis. LXX. prt. προπετής (h. e. temere balbutiens); *Pi.* διάγειν.

part. masc.: פִּשֵּׁק *sg.*
Prv. 13, 3. פשק שפתיו מחתה
Pi-el: פִּשֵּׁק
2 impf. fem.: וַתְּפַשְּׁקִי
Ez. 16, 25. ותפשקי את־רגליך

פֶּשֶׁר

פעל כודד נמכנוו, ומפקכון ככיקס וכקיעס וכקיכס [זפקַלְנען, נקַמרען], ודומס לו לפ״ו פָּתַר, ומוס מפצקלס על פקיכס, כמו נקר לעיל, ונצרס פָּתַר לקמן מקמת, כי מקו מכס פיסודס. קאר לקקור מצרס מכס פרצקימו מקס נקר.

v. comp. trans. inus., findere, forare, sicut פָּתַר q. v., hinc trop. eruere, explicare, sicut בָּאַר et פָּתַר, quod formam vetustam repraesentat.

פֵּשֶׁר

ז״ובס, נקודות, ובכוסקקות לקקדות נו׳. המונן נאור ופרוש [לוימלענונג, -דיי-עונג], ומקרן מקור ונאור לקרי היסוד, ונקרמי שגור מצם ומפעל נצין מקור, כי בענכי נמלקים לך בתקוקי קצר,ולו נספרי הגולה.

n. m., explicatio, qua sensus latens eruitur, interpretatio, a v. פָּשַׁר (quod sermo aramaicus valde frequentat). LXX. λύσις.

Eccl. 8, 1. ומי יודע פשר דבר

פָּשַׁר

נקרמי כמו נעכרי, ומס שגור, נמונן פקיכס ונקור, ד״מ מפקרון קלוס וקוויונות, ומכנד קוזק הפעולה, ומכנו כמו פקר נעכרי.

v. aram., sicut פָּשַׁר, פָּתַר, interpretari, veluti somnia. LXX. συγκρίνειν.

inf. constr.: לְמִפְשַׁר
Dan. 5, 16. דיי־תוכל פשרין למפשר
Pa-el: פַּשַּׁר
part. masc.: מְפַשַּׁר
Dan. 5, 12. מפשר חלמין

פְּשַׁר

ז״ו, וסילועס פִּשְׁרָא, וסמונן כמו נעכרי. נקרגוס פִּוּשָׁרָן מצלמו.

n. m. (def. פִּשְׁרָא), explicatio, interpretatio, targ. פִּוּשָׁרָן. LXX. σύγκρισις, σύγκριμα, κρίμα.

def.: פִּשְׁרָא
Dan. 2, 25. די פשרא למלכא יהודע
Dan. 2, 30. די פשרא למלכא יהודען
Dan 4, 15. פשרא להודעותני
Dan. 4, 21. דנה פשרא מלכא
def.: וּפִשְׁרָא
Dan. 2, 4. ופשרא נחוה
Dan. 2, 16. ופשרא להחויה למלכא
Dan. 2, 24. ופשרא למלכא אחוא
Dan. 5, 17. ופשרא אהודענה
def.: וּפִשְׁרֵהּ
Dan. 2, 7. ופשרה נהחוה
Dan. 5, 12. ופשרה יהחוה
constr.: פִּשַׁר
Dan. 4, 3. פשר חלמא יהודענני
Dan. 5, 15. פשר־מלתא להחויה
Dan. 5, 26. דנה פשר מלתא
constr.: וּפִשַּׁר
Dan. 7, 16. ופשר מליא יהודענני
cum suff.: פִּשְׁרָא
Dan. 4, 15. בלטשאצר פשרא אמר
cum suff.: וּפִשְׁרָא
Dan. 4, 16. ופשרא אל־יבהלך
Dan. 5, 8. ופשרא להודעה למלכא
cum suff.: פִּשְׁרֵהּ
Dan. 2, 9. די פשרה תהחוננני
Dan. 2, 45. ומהימן פשרה
cum suff.: וּפִשְׁרֵהּ
Dan. 2, 5. תהודענני חלמא ופשרה
Dan. 2, 6. והן חלמא ופשרה
Dan. 2, 6. חלמא ופשרה החוני
Dan. 2, 26. חלמא די־חזית ופשרה
Dan. 2, 36. ופשרה נאמר קדם־מלכא
Dan. 4, 4. ופשריה לא־מהודעין לי חלמי די־חזית ופשרה
Dan. 4, 6. אמר
Dan. 4, 16. ופשרה אל־יבהלך
Dan. 4, 16. ופשרה לערוך
Dan. 5, 7. ופשרה יחוונני
Dan. 5, 15. 16. ופשרה להודעתני
pl.: פִּשְׁרִין
Dan. 5, 16. די תוכל פשרין למפשר

פָּשֹׁת

פעל ל״ע כ״ק נגוד, וסוף היסוד של פִּשְׁתָּה. ומוכנו לד״ק כפון [קרַחַפעלן], מכפון למר נפן, וכן נקמת נעכרי פצה, ולפעת יסודס קרפנטרַפַּסי ענין התכרכות וגדול, ע״ד פצה תפצה, לומס ע׳ יותר מוס תקת פצתה פצה.

v. inus., quocum confertur arab. *fasha*, carminare, syr. *fushoshto*, carminatio. Carpentrasi confert v. פָּשַׁח, et vim *augescendi* et *crescendi* insitam arbitratur.

פִּשְׁתָּה

ז״, וסכנוי פִּשְׁתִּים וסמיך פִּשְׁתֵּי, ומוכנו לד״ק לְמִכְנֵי-עֵץ [כוימוולַלְנע], ויסודו נשפּח מִכְנִית, ומִן פִּ־שֶׁאַתִּי לְמִכְנֵי-עֵץ, ומכנית פִּ לפ״ו כמכסג מִכְנֵי שמוש הילועס. לוּלֵס הכוכן שמוכנו למִכְנֵי-עֵיץ וגנעול, לו שעוית גנעול על כתן [לייך, פַּלַאכַּס], כי למִכְנֵי-עֵץ לֵית הוכיר הילוּלוּע בקוכות מכלים אלו, וכ״ק כלְמִיר מכעיעת הפשתים אס, ופ״ו פשתי לְמִכְנֵי-עֵץ גנעולי הפשתן [לייכשַלַכנגע], ועוד משרש לי כמוס. נגזרת פִּשָּׁתָן כמעט כמו פִּשְׁתָּה, ומוס פִּשְׁתֵּי מוכר פשתן.

n. m. (fem. Jes. 19, 9. pl. פִּשְׁתִּים, c. פִּשְׁתֵּי עֵץ), linum; פִּשְׁתֵּי עֵץ, Vulg. stipulae lini (Flachsstengel). Collatum est a nonnullis aegyptiacum *Pi-Scheathi*, erioxylon, ab aliis pun. *Ζεραφοῖς*(=פשׁ זרע) h. e. *λῖνον* teste Diosc. Gemar. פִּשְׁתָּן, unde פִּשְׁתָּנִי, linarius. LXX. *ὀθόνιον*; פִּשְׁתֵּי עֵץ, *λινοκαλάμη*.

cum suff.: וּפִשְׁתִּי
Hos. 2, 7. 11. צמרי ופשתי

pl.: פִּשְׁתִּים
Lev. 13, 47. או בבגד פשתים
Jes. 19, 9. עבדי פשתים שריקות
Jer. 13, 1. וקנית לך אזור פשתים
Ez. 40, 3. ופתיל־פשתים בידו
Ez 44, 17. בגדי פשתים ילבשו
Ez. 44, 18. פארי פשתים
Ez. 44, 18 ומכנסי פשתים

pl.: וּפִשְׁתִּים
Dt. 22, 11. צמר ופשתים יחדו
Prv. 31, 13. דרשה צמר ופשתים

pl.: הַפִּשְׁתִּים
Lev. 13, 59. בגד הצמר או הפשתים

pl.: בַּפִּשְׁתִּים
Lev. 13, 52. בצמר או בפשתים

pl.: כַּפִּשְׁתִּים
Jud. 15, 14. כפשתים אשר בערו

pl.: לַפִּשְׁתִּים
Lev. 13, 48. לפשתים ולצמר

pl. constr.: בְּפִשְׁתֵּי
Jos. 2, 6. ותטמנם בפשתי העץ

פִּשְׁתָּה

ז״כ כמו פִּשְׁתָּן, ולפעמים משתלת סכר, וכמלת פ״ת ג״כ נכנוי משולב כנקני״, כ״שני, י״ע ט״.

n. f., significatione eadem, qua m. פִּשְׁתָּה, meton. de ellychnio ex lino confecto. LXX. *λίνον* (*λινοῦς*), *ὀθόνιον*, *στιππύϊνος*, *οἰκοδόμος*.

וּפִשְׁתָּה
Jes. 42, 3. ופשתה כהה לא יכבנה

וְהַפִּשְׁתָּה
Ex 9, 31. והפשתה והשערה נכתה
Ex. 9, 31. והפשתה גבעל

בַּפִּשְׁתָּה
Jes. 43, 17. דעכו כפשתה כבו

פַּת

v. s. r. פֶּתֶת *p.* 934.

פֹּת

v. s. r. פּוּת *p.* 895.

פִּתְאֹם

v. s. r. פֶּתַע *p.* 933.

פַּתְבַּג

v. s. בַּג *p.* 154.

פְּתָג

פעל ל״ע כ״ק נגוד, ומוכנו כ״ל הנדת והודעת דכר, קוי והוראה וקתוך דין [אַכְּלַיי־גען, לוּיסשפּרעכּען], ומוס לְפ״כ קתוך דין וגוור משפט נכללו [קוּרעסיי־לְ שפּרעכּען], והמימות לפ״ו פְּתָג [כפּף מקנג מוצג], וכן סוף סוף שרש פְּתָג נלכמי. וכפי הכראה לי שם נדומה לו משרש פָּתַק, פְּ־תָּק, לְשׁרש נמצוא נשמות, וכשרש כמכוון ג״כ נשפתי מערב, ל״מ נשפּח הכדלקים ויוכיח רומיח וגרמכיח [s. *diç*, gr. *δειχ-*, *δεκ.*, l. *dic*-ere, goth. *teih*-an, ahd. zeig-en etc.]. ולע קורלו, שלשרש ג״כ שמשם נדומה לְפָּסַק נלכמי, ול״כ הקרן קתוך וגוך דין, לכן הרלשון מסתבר.

v. comp. inus., indicare, pronunciare, hinc judicare, decernere, a rad. פְּ־תָג, aram. פְּ־תַג (פְּתַק, פְּסַק in nmm. derivatis), sanscr. *diç*, *δειχ-νύναι*, *dic*-ere. Non tam verisimile est, פְּתָג aramaico פְּסַק, vi dijudicandi s. decernendi, par esse atque aequale.

פִּתְגָם

ז״, וכמלת לְק נמקוכי קודש, ומוכנו דכר וקל וכוס וקתוך דין [מוּיסשפּרוך, כי־כעטר־], יִן פתג לשון חוי ומודעה ודכוס. ולפ״ק סוף וכ, ומשלמו נשפּח לכס־מכית פת־גם [*Pet-gam*], שמכיו דכור, לוּלֵס פכוזכו קכיכ.

n. m., hebraismi sequioris proprium, *edic*tum, decretum, a v. פְּ־תַג, e-*dic*-ere, quare non est ad armenicam vel persicam ejus nominis etymologiam confugiendum. LXX. *νόμος*, *ἀντίῤῥησις*. S. *ἀπόφασις*.

Esth. 1, 20. ונשמע פתגם המלך
Eccl. 8, 11. אין־נעשה פתגם

פִּתְגָּם

ז״, נלכמי כמו נעכרי, ומילועס פִּתְגָּמָא. מיוון דכור ולְמִר גור דין ומודעת מפטן, כלְמִר נעכרי, ומוס לְפ״כ ספר פסק דין, לו גור, לְמִר גו דכור קוקן ויעוד דכר, וכללו לְפ״כ דכר, ודומה לו פִּתְגָּמָא נסורי, ומשרש דומה נלכמי ג״כ פִּתְקָא, פִּטְקָא, להסמיכת ספר וכתב קתוך דכר, כלְמִר נכור למכיו. ודע קוכ כעיס שמיוון קתוך המשלל נלכמי על קתוך הקרב נכללו, ומוס נקרנוס פתגם כמו קרוף ומקוס קוקן על קרב.

n. m. aram. (def. פִּתְגָּמָא), verbum, edictum, epistola vel tabula, cui inscriptum est, uti gemar. פִּתְקָא, פִּטְקָא, vel vi latissima, *ῥῆμα*, res, syr. *fetgamo*, targ., translatione a decidendo facta, de acie gladii (hebr. פִּי חַחֶרֶב). LXX. *λόγος*, *ῥῆμα*.

Dan. 3, 16. דנה פתגם להתבותך
def.: פִּתְגָמָא
Dan. 4, 14. בגזרת עירין פתגמא
Esr. 4, 17. פתגמא שלח מלכא
Esr. 5, 7. פתגמא שלחו עלוהי
Esr. 5, 11. וכנמא פתגמא החיבונא
Esr. 6, 11. די יהשנא פתגמא דנה

פָּתַג

פעל כודד, ול״ע כ״ק נגוד פְּתִיגֵל, ותמלות מוכנו לְלוס וקלירס קניכס וקתילס ועשוף [היילְמן, נילדען], וכתמלות כפי סכלקס לי פָּ־תַג, ודומס לו פָּ־תַג, כמוכן נלימס וקניכס וקניכס, לְשׁר מתכו מָתַג [נוים], וכי מלות גרמכיות ג״כ נהשלים דומים, וכשרש כמכוון ג״כ נשפתי מערב angels. *tig*-an, binden].

v. comp. trans. inus., velare, vincire, sicut פָּתַג, unde מֶתֶג, vinclum, frenum, capistrum, gem. פָּתַק, obturare, obstruere, veluti flumina.

פְּתִיגִיל

ז״, נוכר פְּתִיגִ נסופי ־יל, וכן בַּרְמְ־יל מן בֶּרֶם, ומוכנו עָפָה ועשוף [סילְלע, מלכטעל], וע׳ וקכיס הפתיקוסו כהפתקת מעפף, לומר עשוף רקב. ותכין נוס קוכל נעיס מלס לכמיס פָּתַג, שמכיו עשוף ולכוב ומעפף, והקנון נו שם פְּתָגִין, וגם הפעל הלומס פָּתַק נגמכל, לשון קניפה ועלילה מסכיב. וכוס תכיר שהלומיכים שהשם מוכלב מן פְּתִי־גִיל [גיל דומס לל גוֹלָא נלכמי כמו גליסס], לו מן פְּתַג־פָּתִיל, לו שכתוסס מן פשתס, כילס יקל שנו נכוספ.

n. m. (a primit. פְּתִיג, addita term. *il*, sicut בַּרְמְ־יל factum est ex בֶּרֶם), velamen, pallium, aram. פְּתָג (pl. פְּתָגִין). Caecutiunt, qui hoc n. compositum esse dicuut, veluti ex פְּתִי־גִיל (גוֹלָא = גִיל), פְּתִיל־גִיל, פְּתִיל גְּלִיל, פְּתַג־פְּתִיל (Gemar.). LXX. *χιτών τοῦ μεσοπορφύρου*. Th. *φετιγίλ*.

Jes. 3, 24. ותחת פתיגיל מחגרת

פָּתָה

פעל נודד, ומוכנו תמלוני הרקנס ושעוף פריסס ושלוח [לוּיסנכי־עען], לכן כמו פשיקס מהשפתים [לוּי־פַּשפּעכ־רען, לוּיסדעסכנען], ל״מ פתס הסשפתיס הכלון כמו פוסק, כי הקרן פָּתָה, ולין דומס לו פָּתַע, שמכיו פתיקס, וכשרש כמכוון ג״כ נשפתי מערב, ל״מ נשפּח s. *pat*, l. *pat*-[*eō*, gr. *πετ-άω* etc.]. ומוס כנודד סיוס מוכקנ נלנ ופקוס ומוכשר לקנל כל הסתס [לָפַּפּעכנהעלינ ויין], לכן סיוס פוקס ומוכשר לַהַעשוס, לומר פשיקס מלנ ומשתוס [לייכפַּלַעינ ויין]. הכפעל נמוכן ניכוכי [לומר סיוס פועל ופעול], סיוס נעל לנ מוסס ומוסק [ויך מינגענען, לָפַּפּעכנהעלינ ניינען], נקשור עס על. ומכנך קוק הפעולס ויולף, לומר הסתס ודקוי, נכל לפן המשלל, ומכשר״פ פעולי שלו, ומכוסף יולף ממוכן רקשי, הרקנס ושעוף [לוּיסווי־עען], וסקלר הפעיל שלו פָּתַח. נקרנוס פתף מלשלמו, וכלכן נמר רקב, ל״מ מרקיכ לנ ותקוס.

v. trans., expandere, diducere, veluti labia (de homine garrulo), sicut gr. *πετᾶν*, *πεταννύναι*, sanscr. *pat*, pat-ere, quocum noli conferre פָּתַע = פָּתַח, hinc corde dilatato h. e. ad recipiendum propenso, pellectu et persuasu facilem esse (offenherzig sein). *Ni.* facilem, proclivem; *πιθανόν* esse, facile persuaderi s. seduci, seq. עַל, de re, ad quam quis perducitur. *Pi.*, persuadere, *πείθειν*; seducere, pellicere, facere, ut aliquis arcani quid eliminet, et similiter. *Pu.* abripi, pellici, seduci semet ipsum pati. *Hi.* dilatare, facere, ut quid longe lateque pateat (impf. apoc. וַיִּפְתְּ). Targ. פְּתָא, פְּתֵי (adj. פְּתֵי, פְּתִי, פְּתִיוֹ, def. פְּתָיָא, pl. פְּתָיִן, פְּתָיֵן). LXX. *πλατύνειν*, *πλανᾶν* (prt. *πεπλανημένος*. A. *θελγόμενος*. S. *νηπίος*, fem. Hos. 7, 11. A. *θελγομένη*; S. *ἠπατωμένη*); *Ni.* *ἐξακολουθεῖν*; *Pi.* *ἀπατᾶν*, *ἀποπειρᾶσθαι*, *ἀγαπᾶν*; *Pu.* *εὐοδία*.

part. masc.: וּפֹתֶה *sg.*
Job. 5, 2. ופתה תמית קנאה

part. masc.: וּלְפֹתֶה *sg.*
Prv. 20, 19. ולפתה שפתיו

part. fem.: פּוֹתָה *sg.*
Hos. 7, 11. כיונה פותה אין לב

3 imperf.: יְפַתֶּה
Dt. 11, 16. פן־יפתה לבבכם

3 impf. ap.: וַיְפַתְּ
Job. 31, 27. ויפת בסתר לבי

Nif-al: נִפְתָּה *3 perf.*
Job. 31, 9. אם־נפתה לבי על־אשה

1 impf. ap.: וָאֶפְתְּ *p.*
Jer. 20, 7. פתיתני ה״ר ואפת

Pi-el: פִּתָּה
2 perf. c. s.: פִּתִּיתָנִי
Jer. 20, 7. פתיתני ה״ר ואפת

2 prf. c. h int.: *וַהֲפִתִּיתָ
Prv. 24, 28. *והפתית בשפתיך

1 perf.: פִּתִּיתִי
Ez. 14, 9. אני ה״ר פתיתי

part. c. suff.: מְפַתִּיתָהּ
Hos. 2, 16. חנה אנכי מפתיה

inf. c. suff.: לְפַתְּתָךְ
2 Sam. 3, 25. כי לפתתך בא

impt. fem.: פַּתִּי *sg.*
Jud. 14, 15. פתי את־אישך
Jud. 16, 5. ויאמרו לה פתי אותו

1 impf. c. s.: אֲפַתֶּנּוּ
1 Reg. 22, 21. ויאמר אני אפתנו
2 Chr. 18, 20. ויאמר אני אפתנו

2 imperf.: תְּפַתֶּה
1 Rg. 22, 22. ויאמר תפתה וגם תוכל
2 Chr. 18, 21. ויאמר תפתה וגם־תוכל

3 imperf.: יְפַתֶּה
Ex. 22, 15. וכי־יפתה איש בתולה
1 Rg. 22, 20. מי יפתה את־אחאב
2 Chr. 18, 19. מי יפתה את־אחאב
Prv. 16, 29. איש חמס יפתה רעהו

3 impf. pl. c. s.: יְפַתּוּךָ
Prv. 1, 10. בני אם־יפתוך חטאים

3 impf. pl. c. s.: וַיְפַתּוּהוּ
Ps. 78, 36. ויפתוהו בפיהם

Pu-al: פֻּתָּה
3 imperf.: יְפֻתֶּה
Prv. 25, 15. בארך אפים יפתה קצין
Jer. 20, 10. אולי יפתה ונוכלה לו
Ez. 14, 9. והנביא כי־יפתה

Hif-il: הַפְתָּה
3 impf. ap.: יַפְתְּ
Gn. 9, 27. יפת אלהים ליפת

פֶּתִי

ז״, וכמסכק פֶּתִי, וגם נלי מסכק, ומכנוי פְּתָיִים לו פְּתָאִים, מיוון מוצעי פתיקת סלנ ומכשר לקנול מסתס ומלקס [פַּ־עַנסייע, לְיכפַּלַעלע], ומשוצע נתעלס, ומכלון פותס וכסיל, וגוס תכין שמוכן קלות דעת [לייכע ויין] נלתי יקות. ומשר מעכין המשוכה סנס כן פְּתָיֵי־פְתָאִים, צְבִי־צְבָאִים.

n. m. (in p. פֶּתִי, pl. פְּתָיִים, פְּתָאִים, sicut a לֵבִי, לְבָבִי fit pl. לְבָבִים, לְבָאִים), fatuitas, stultitia (a v. פָּתָה, patere, scil. seductioni, persuasioni, lenociniis), hinc subst. fatuus, improvidus, credulus, gem. פְּתָיָא, infans, puerulus, utpote *ἀναπεπτα-*

μένος τὴν καρδίαν. LXX. ἀφροσύνη (A. νηπιότης), ἄφρων (ἀφρονέστατος), ἄκακος, νηπίον.

פִּתְחֵי
Ps. 19, 8. מחכימת פתי
Prv. 1, 22. פתים תאהבו פתי
Prv. 9, 4. 16. מי־פתי יסר הנה
Prv. 14, 15. פתי יאמין לכל־דבר
Prv. 21, 11. בענש־לץ יחכם־פתי
וּפִתְחֵי
Prv. 19, 25. לץ תכה ופתי יערם
וּמְפִתְחֵי
Ez. 45, 20. מאיש שגה ומפתי
pl.: פְּתָאִים
Ps. 116, 6. שמר פתאים יי
Prv. 8, 5. הבינו פתאים ערמה
Prv. 9, 6. עזבו פתאים וחיו
Prv. 14, 18. נחלו פתאים אולת
Prv. 27, 12. פתאים עברו ונענשו
pl.: פְּתָיִים
Ps. 119, 130. מבין פתיים
pl.: פְּתָיִם
Prv. 1, 22. פתים תאהבו פתי
Prv. 1, 32. כי משובת פתים
pl.: וּפְתָיִים
Prv. 22, 3. ופתיים עברו ונענשו
pl.: בִּפְתָאִים
Prv. 7, 7. וארא בפתאים
pl.: לִפְתָאִים
Prv. 1, 4. לתת לפתאים ערמה
פִּתְחִי
ג״ו נקמי, ונכנוי פִּתְחִי, ומיוכן רוקב [נכייעב], וזמו מוכן רקבי של הזכב, ונקבנוס ג״כ פִּתְחִי, פָּאתֵי תוקבי, כמוכן רקב, ל״מ פתי תקוימין, ומילועב פִּתְחָיָא, ומכנוי פִּתְחֵיהֶן, פִּתְחֵן. וכן כתוקבי פִּתְחֵי נתקבנוס, ומיופעב סס פּוּתֵי, ומילועב פּוּתְיָא כמוכן רוקב, וכן פִּתְחוּ ומילועב סוכס פִּתְחָיָא לו פִּתְאָיָא, מכקב כמוכנו, ומכלות סולו כמו נכנוי, וכן סס מיופעב פִּתְחֵי ומילועב פִּתְחֵיהָא ל״מ פתיות ידיין, רקבי ידים, פתיות לבב רוקב לב, פתיות תוריקב, רקבי התוכס, ומוס ג״כ פִּתְחֵי

inf. constr.: לְפָתַח
Ps. 102, 21. לפתח בני תמותה
2 Chr. 2, 6. וידע לפתח פתוחים
inf. constr.: וְלִפְתֹּחַ
2 Chr. 2, 13. ולפתח כל־פתוח
1 *imperf.:* אֶפְתַּח *p.*
Jes. 45, 1. ומתני מלכים אפתח
3 *imperf.:* תִּפְתַּח
Ex. 28, 11. פתוחי חתם תפתח
2 *imperf.:* תְּפַתַּח *p.*
Job. 38, 31. משכות כסיל תפתח
3 *imperf.:* יִפְתַּח
Jes. 28, 24. יפתח וישדד אדמתו
3 *imperf.:* וַיִּפְתַּח
Gn. 24, 32. ויפתח הגמלים
1 Reg. 7, 36. ויפתח על־הלחת
3 *impf. c. s.:* וַיְפַתְּחֵהוּ
Ps. 105, 20. משל עמים ויפתחהו
Pu-al: פֻּתַּח
part. fem. pl.: מְפֻתָּחוֹת
Ex. 39, 6, מפתחת פתוחי חותם
Hitpa-el: הִתְפַּתַּח
impf. f.: תִּתְפַּתְּחוֹ *Q'ri.*
Jes. 52, 2. התפתחו מוסרי צוארך

פֶּתַח

ז״ו, וכ״פ בתכלית פֶּתְחָה, נכנוי פְּתָחִי, ונכנוי פְּתָחִים ומסמך פִּתְחֵי. ספתרון קלוד דבר ובוזו, מקום מבוקע ונפתק [קַפַּסנוכג, לייכנאַנג], ל״מ פתק הדער, לומר מקום נפתק לנתק ולנוח בדער, כי הדער כולל. ומזה פת״כ לתת [עסיר], לו דער [פפֿאַרטעג], וכעדמיי כמנת פתק, לו הַפֶּתְחָה, להסיתת התנורה לו העמידם על הפתק לו נפתק, ובמשקל ג״כ כמו דלת ודל על פתקי פה, לומר מקום נפתק לפה. בתכנוס הפעל פתק רב הנתן תמור פתק, פער, פלה, פקק, רקע, ומסך פֶּתַח סם כמו נענבי, ובגזרת פֶּתַח, המשקל על פתק הרקס, לו רקס נכלל.

n. m. (c. He finis פִּתְחָה, c. s. פִּתְחִי; pl. פִּתְחִים, c. פִּתְחֵי), apertura, introitus, veluti portae, ostium, hinc janua, fores, porta (adv. פֶּתַח, הַפִּתְחָה, ante fores, foras), trop. de *portis oris* (sicut דֶּלֶת, הֶלֶל) et *spei* h. e. introitu in res spe exceptas, gem. spec. de vagina uteri LXX. *ἄνοιγμα, διχοτόμημα, εἴσοδος; πύλη, πυλών, πρόπυλον; θύρα, θύρωμα, πρόθυρον; αὐλή, τάφρος, φῶς.*

Gn. 18, 1. והוא ישב פתח־האהל
Gn. 18, 10. פתח האהל והוא אחריו
Gn. 19, 11. האנשים אשר־פתח הבית
Gn. 43, 19. וידברו אליו פתח הבית
Ex. 29, 4. 40, 12. אל־פתח אהל מועד
Ex. 29, 11. 32. 42. פתח אהל מועד 38, 8.
Ex. 33, 8. ונצבו איש פתח אהלו
Ex. 33, 9. ועמד פתח האהל
Ex. 33, 10. עמד פתח האהל
Ex. 33, 10. איש פתח אהלו
Ex. 38, 30. אדני פתח אהל מועד
Ex. 39, 38. מסך פתח האהל
Ex. 40, 6. פתח משכן אהל־מועד
Ex. 40, 29. פתח משכן אהל־מועד
Lev. 1, 3. 4, 4. פתח אהל מועד 8, 3. 4. 12, 6. 14, 23. 15, 14. 29. 17, 4. 5. 9. 19, 21.
Lev. 1, 5. 3, 2. פתח אהל מועד 4, 7. 18. 8, 31. 14, 11. 16, 7. 17, 6.
Lev. 14, 38. אל־פתח הבית
Num. 3, 25. 4, 25. פתח אהל מועד 6, 10. 13. 18. 10, 3. 16, 18. 19. 17, 15. 20, 6. 25, 6. 27, 2.
Nu.m 3, 26. מסך פתח החצר
Num. 4, 26. פתח ׀ שער החצר
Num. 12, 5. ויעמד פתח האהל
Nu. 16, 27. נצבים פתח אהליהם
Dt. 22, 21. אל־פתח בית־אביה
Dt. 31, 15. עמוד הענן על־פתח האהל
Jos. 8, 29. אל־פתח שער העיר
Jos. 19, 51. פתח אהל מועד
Jos. 20, 4. ועמד פתח שער העיר
Jud. 4, 20. עמד פתח האהל
Jud. 9, 35. ויעמד פתח שער העיר
Jud. 9, 40. עד־פתח השער
Jud. 9, 44. ויעמדו פתח שער העיר
Jud. 9, 52. עד־פתח המגדל
Jud. 18, 16. נצבים פתח השער
Jud. 18, 17. והכהן נצב פתח השער
Jud. 19, 26. ותפל פתח בית־האיש
Jud. 19, 27. נפלת פתח הבית
1 S. 2, 22. הצבאות פתח אהל מועד
2 Sam. 10, 8. מלחמה פתח השער
2 Sam. 11, 9. פתח בית המלך
2 Sam. 11, 23. עד־פתח השער
1 Reg. 6, 8. פתח הצלע התיכנה
1 Reg. 6, 31. פתח הדביר עשה
1 Reg. 14, 27. השמרים פתח בית
1 Reg. 17, 10. ויבא אל־פתח העיר
1 Rg. 19, 13. ויעמד פתח המערה
1 Reg. 22, 10. פתח שער שמרון
2 Reg. 5, 9. ויעמד פתח־הבית
2 Reg. 7, 3. מצרעים פתח השער
2 Rg. 10, 8. פתח השער עד־הבקר
2 Reg. 23, 8. פתח שער יהושע
1 Chr. 9, 21. שער פתח לאהל
1 Chr. 19, 9. מלחמה פתח העיר
2 Chr. 12, 10. פתח בית המלך
2 Chr. 18, 9. פתח שער שמרון
Neh. 3, 20. פתח בית אלישיב
Esth. 5, 1. נכח פתח הבית
Job. 31, 9. ועל־פתח רעי ארבתי
Prv. 5, 8. ואל־תקרב אל־פתח
Jer. 1, 15. פתח ׀ שערי ירושלם
Jer. 19, 2. פתח שער החרסות
Jer. 36, 10. פתח שער בית־י״י
Ez. 8, 3. פתח שער הפנימית
Ez. 8, 7. אל־פתח החצר
Ez. 8, 8. והנה פתח אחד
Ez. 8, 14. 10, 19. פתח שער בית־י״י
Ez. 8, 16. והנה־פתח היכל י״י
Ez. 40, 11. רחב פתח־השער
Ez. 40, 13. פתח נגד פתח
Ez. 41, 2. ורחב פתח עשר אמות
Ez. 41, 11. פתח אחד דרך הצפון
Ez. 42, 2. פתח הצפון
Ez. 42, 12. פתח בראש דרך
Ez. 46, 3. פתח השער ההוא
Ez. 47, 1. וישבני אל־פתח הבית

פֶּתַח *p.*

Job. 31, 34. לא־אצא פתח

וּפֶתַח

ופתח החבה בצדה
Lev. 8, 35. ופתח אהל מועד
2 Chr. 4, 22. ופתח הבית לדלתותיו
Ez. 41, 11. ופתח הצלע למנח
Ez. 41, 11. ופתח אחד לדרום

הַפֶּתַח *p.*

Ex. 12, 23. ופסח י״י על־הפתח
Ex. 35, 15. ואת־מסך הפתח
Ex. 40, 5. ושמת את־מסך הפתח
Ex. 40, 28. וישם את־מסך הפתח
Ez. 41, 2. וכתפות הפתח
Ez. 41, 3. וימד איל־הפתח
Ez. 41, 3. ורחב הפתח שבע אמות
Ez. 41, 17. על־מעל הפתח

הַפֶּתַח *p.*

Gn. 19, 11. ויואר למצא הפתח

וְהַפֶּתַח

Ez. 41, 3. והפתח שש אמות

c. h finis.: הַפִּתְחָה,

Gn. 19, 6. לוט הפתחה

בְּפֶתַח

Gn. 38, 14. ותשב בפתח עינים
Jer. 26, 10. בפתח שער־י״י
Jer. 43, 9. בפתח בית־פרעה
Ez. 11, 1. והנה בפתח השער

בַּפֶּתַח

1 Reg. 14, 6. רגליה באה בפתח *p.*
2 Reg. 4, 15. ותעמד בפתח

לַפֶּתַח

Ex. 26, 36. מסך לפתח האהל
Ex. 35, 15. לפתח המשכן
Ex. 36, 37. ויעש מסך לפתח האהל
Num. 11, 10. איש לפתח אהלו
1 Reg. 6, 33. עשה לפתח ההיכל
Prv. 9, 14. וישבה לפתח ביתה
Ez. 40, 40. לפתח השער הצפונה
Hos. 2, 17. לפתח תקוה

לְפֶתַח

Gn. 4, 7. לפתח חטאת רבץ

מִפֶּתַח

Gn. 18, 2. לקראתם מפתח האהל
Ex. 12, 22. לא תצאו איש מפתח
Neh. 3, 21. מפתח בית אלישיב

וּמִפֶּתַח

Lev. 8, 33. 10, 7. ומפתח אהל מועד

cum suff.: פִּתְחוֹ
Prv. 17, 19. מגביה פתחו מבקש

cum suff.: וּפִתְחָהּ
Ez. 40, 38. ולשכה ופתחה

pl.: פְּתָחִים
Prv. 8, 3. מבוא פתחים תרנה

pl.: הַפְּתָחִים
1 Rg. 7, 5. וכל־הפתחים והמזוזת

pl. constr.: פִּתְחֵי
Ps. 24, 7. והנשאו פתחי עולם
Ps. 24, 9. ושאו פתחי עולם
Jes. 13, 2. ויבאו פתחי נדיבים
Mich. 7, 5. שמר פתחי פיך

constr.: בְּפִתְחֵי
Prv. 1, 21. בפתחי שערים

pl. constr.: וּבְפִתְחֵי
Ez. 33, 30. ובפתחי הבתים

pl. constr.: וּכְפִתְחֵי
Ez. 42, 12. וכפתחי הלשכות

pl. c. suff.: פִּתְחֶיהָ *p.*
Prv. 8, 34. לשמר מזוות פתחי

pl. c. suff.: פִּתְחֵינוּ
Cant. 7, 14. ועל־פתחינו כל־מגדים

pl. c. suff.: פִּתְחֶיהָ
Jes. 3, 26. ואבלו פתחיה

pl. c. suff.: בְּפִתְחֶיהָ
Mich. 5, 5. *ארץ נמרוד בפתחיה

pl. c. suff.: וּפִתְחֵיהֶם
Ez. 42, 4. ופתחיהם לצפון

pl. c. suff.: וּכְפִתְחֵיהֶן
Ez. 42, 11. וכמשפטיהן וכפתחיהן

פֶּתַח

ז״ו, הפק נקוץ קטן להבדיל ביכו ובין פתק הסם, וסמוכן לדעת הקדמונים תקלת דבר ופתיחתו [קַכפַּאַנג, נעגינן], וכן נתמת פעל ושם בשפת עבריית, ולל״ק כמו פתיון, ע״ל פתיון פה, לומר פתיחת דבר ונקוזו, ולל״ק כמו נקור ופכוז ופתיכה, מתמנות ניקוב של פתק, וסנוקר יבקר.

n. m. (vocali distinctum a n. פֶּתַח, porta), *initium*, introductio, uti veteres, assentiente neohebr. פֶּתַח, inchoare, explicant, alii: *elocutio*, pronunciatio (sicut פֶּה פִּתְחוֹן), alii: patefactio, *explanatio*. Sic LXX. *δήλωσις*.

Ps. 119, 130. פתח־דבריך יאיר

פִּתָּחוֹן

ז״ו, וסמך פִּתְחוֹן, וספתרון פתיקת ונקיעת ופליקת הסם לדבור, ונמשל [עכטשולדיגונג], להסמכת הנעדקות ויפה תרגם סמתרגם לתרבות בשלי פומים, וכן הכתוב נשפה עבריות.

n. m. (c. פִּתְחוֹן), apertio oris ad loquendum, spec. sicut neohebr., ad se excusandum, apologia, purgatio sui ipsius. LXX. *ἀνοίγειν*.

constr.: פִּתְחוֹן
Ez. 16, 63. פתחון פה מפני כלמתך
Ez. 29, 21. אתן פתחון־פה

פְּתוּחַ

ז״ו, וסרבוי פְּתוּחִים. ופתרוכו תקיקות מזוקעות ומקולעות [לייכגראַבונג], וכן בהמשלה על מקלעת וגלוף ותקוק [סקולפטור], ותבין נוסף פתוחי קותם, ועתה פתוקים [קלעותים] יקר, וכוכריה פֶּתַח פִּתְחַי נתכני הבנין, כ״ל מזלמת הבנין, כי תקוק וגלוף לבכיה בתקוקים מוכה תמלוה הבנין ונתיכת נוכתו. בגזרת פתוקים מזלמו. ודע קוכף שמוכן הכבד בפעל קריעת המלה ומסוע, לבן הפך לגוד או מאסר ופתיקת חוור, קריעת האבן ופליקה וכריה ותקיסה, או גליפה בדבר, וכל אלה מתמנות רתיזת אל פתק, לבן מִפַּתֵּחַ מסכת מתלמה ותבוכו פתוק, או ג״כ מקיבת לבכיה לבכין, וכל אלה יתוק לבכה.

n. m. (pl. פִּתּוּחִים), effossio, sculptura, caelatura, nonnunquam c. v. פָּתַח, elaborare sculpturam (velut Zak. 3, 9., ubi de perfectione aedificii, cujus lapides postremo caelaturis ornantur, intelligendum est). LXX. *γλυφή (ἐγγλύφειν), γλύμμα; ἐγκόλαμμα (ἐγκολαπτός); ἐκτύπωμα (-οῦν), θύρα, βόθρος* (ab effodiendo, sicut gemar. פַּתְחִיחָא, arvum hiulcum nimiis caloribus fissum, Virg.: *ubi hiulca siti findit canis aestifer arva*).

2 Chr. 2, 13. ולפתח כל־פתוח

cum suff.: פִּתֻּחָהּ
Zach. 3, 9. הנני מפתח פתוחה

pl.: פִּתּוּחִים
2 Chr. 2, 6. וידע לפתח פתוחים

pl.: constr.: פִּתּוּחֵי
Ex. 28, 11. פתוחי חתם תפתח
Ex. 28, 21. פתוחי חותם איש
Ex. 39, 14. פתוחי חתם איש
Ex. 28, 36. ופתחת עליו פתוחי חתם
Ex. 39, 6. מפתחת פתוחי חותם
Ex. 39, 30. מכתב פתוחי חותם
1 Rg. 6, 29. פתוחי מקלעות כרובים

pl. c. suff.: פִּתּוּחֶיהָ
Ps. 74, 6. ועת פתוחיה יחד

פְּתָחָה

ז״כ, ככוי לקבל פתוקה ומוקה ולטוזה [געגוקעטע זוועדע], וכן פתר מכוקה לבן־סרוק, ע״ל הפעל קבל פתוקה, קבל פתקו רשעים, ומזו סוגלת קבל מתער, מאסר שלו [דאַם זוועדע לאַזען]. וכן פתרו לבן־סרוק ולבן־גבקה ויבקו פתחי כליות ניזעים, לומר קרנות של כליות יבוקו, לולם סנכון זשם פתח מתז, לומר

זיזוֹתו נזעכי. וכן פרצו וקת קרן כמרוד נפקיק, קולם הנכון כפרוש יקקי שם נזעריס. נזפה עכריכית פְּתִיחָה התקלת דנכ, ולפעמים כמו הקדמה.

n. f. prt. pass., cogn. ensis, gladius strictus (a v. פָּתַח *Ψ.* 37, 14. Ez. 21, 33. et sec. *Menahemum* et *Abulwalidum* etiam Jes. 13, 2. *irruant enses tyrannorum* et Micha 5, 5., male quidem), neohebr. introductio, prooemium (non *prt.*, sed *inf. abstr.*). LXX. *βολίδες*. A. *λόγχαι*. S. *ἀνατμητικοί* (dissecantes, a v. פָּתַח, incidere).

pl.: פְּתָחוֹת

Ps. 55, 22. ורחמה פתחות

pl. c. suff.: *בְּפַתְחֵיהֶם

Mich 5, 5. *ארץ נמרד בפתחיה

מַפְתֵּחַ

ז״ו, וסמיך מִפְתַּח, ומוכנו כלי שפותקים בו המגל [שלישסעל], כי מס ניון הכלי, ולפעת רל״ק ג״כ מוכנו כמו פתיקת הזעריס, לומר שהזס מופזע, ווקת הכוונה על וסס על המפתק לדעתו. וסמיך מִפְתַּח מפתיון פס לו פתקלת הדבור, לומר כמו פתיקה [פַּתְחָנָא, קייננא], ולפיכך מזקל מיוקר, כלומר קצר ג״כ בן-וקר נס׳ הזרזיס שלו. בנמרק ובתרגום מַפְתֵּחַ מזלמו, וכרבוי מַפְתֵּחֵיהֶן.

n. m. (c. *Mem instrumenti*, c. מִפְתַּח, pl. gem. מַפְתֵּחַיִן), aperiens, introducens, clavis, qua aperitur, trop. Prv. 8, 6., ubi non necesse est, novam formam comminisci. LXX. *κλεὶς*, *ἀνοίω* (פָּתַח).

Jes. 22, 22. *נתתי מפתח בית־דוד

הַמַּפְתֵּחַ

Jud. 3, 25. *ויקחו את־המפתח

1 Chr. 9, 27. והם על־המפתח

constr.: וּמַפְתֵּחַ

Prv. 8, 6. ומפתח שפתי מישרים

פֶּתֶל

פעל כודד, ומעתיד נשפה עכריכית יִפְתֹּל. פתרונו קציכה ולליפה סביגה וקיניה גדילה וסלסול [קניפענן, פלעפענן, שפיננן], והקרן ומתרנו פְּתַל [פסל מקלנ מוזג ועמיי], ודומה לו פָּדַל, חָתַל, והשוי נשפתי מערב עי׳ מיוקד. ומוס הנפעל נִפְתַּל ל׳ עזית כוב, לומר בלי יוצר, כ״ל מסובך ומסורג [פערזלונגען הַאַנדעלן], וכן גָּלוּז, עָקֵל, נֶעֶקֹשׁ כמעט נתמות דומה, ומוס לל״כ עקיפה ועזות תפסוכות שקר וחמס [פַּלַשט, ליסטיג ויין]. ג׳ כתנות ובלתמות [קְתָפְּפָענן, ריננען], וכי כן לגל לנק תמנות. הסתפעל הִתְפַּתֵּל התרמה עלמו כפתל ובלוו, ולשר נז״כ תִּתְפַּתֵּל, סרכון לדעת כל״ק כמו תִּתְפַּתֵּל, נס פרון עין הפעל נפל הפעל, ונשתנה התמונה להתעזלות הנות סופית עם תִּתְבָּר, תִּתְמַם. לולם הכנון שזה הזרע תָּפֵל ע״ג, וכן לל תִּתְבָּר הזרע תָּבֵר, ע״ג ותעלל מרגוע. נזפה עכריכית פָּתַל, ענין נדילה וקיניה, ל״מ הפוקל קנליס, וכתרגום הכנד פָּתַל ג״כ כמונן זה.

v. comp. trans. (impf. neoh. יִפְתַּל), nectere, plectere, nere, sicut חָתַל, פָּדַל (quae ejusdem radicis propagines sunt). *Ni.* significatione duplici: 1) contorte, tortuose, versute, fallaciter agere (syn. גָּלוּז, עָקֵל, נֶעֶקֹשׁ); 2) luctari, manus conferre (syn. נָאַבַק).

Hitpa., fallacem ac fraudulentum se praebere, unde 2 Sam. 22, 27. תִּתַּפָּל, uti *Qimchi* statuit, pro תִּתְפַּתָּל (quod si verum est, propter paronomasiam cum vv. תִּתָּבָר et תִּתַּמָּם insolens haec forma delecta esse videtur). At probabile est, formae huic v. פָּפַל q. v., uti formae תִּתָּבָר v. תָּבַר, subesse. LXX. *Ni.* *συστραφῆναι*; *prt.* *πολύπλοκος*, *σκολιός* (A. Th. *περιπεπλεγμένος*); *Hitpa.* *διαστρέφειν*; 2 Reg. *στρεβλωθῆναι*.

part. pass. m.: פָּתִיל

Num. 19, 15. *אין־צמיד פתיל

Nif-al: נִפְתַּל

1 *perf.:* נִפְתַּלְתִּי

Gn. 30, 8. נפתולי אלהים נפתלתי

part. masc.: נִפְתָּל *sg.*

Prv. 8, 8. אין בהם נפתל

part. pl.: נִפְתָּלִים

Job 5, 13. ועצת נפתלים נמהרה

Hitpa-el: הִתְפַּתֵּל

2 *imperf.:* תִּתְפַּתֵּל

Ps. 18, 27. ועם־עקש תתפתל

2 *imperf.:* *תִּתְפַּתָּל *v.* תָּפַל

2 Sam. 22, 27. *ועם־עקש תתפל

פָּתִיל

ז״ו, וסמיך פְּתִיל, וסכרוי פְּתִילִים. המונן לזר מקורב ומגולל מקול ומוסק [נעדרעהעפע, נעפְּלֶכְטע-כעפ], לכן קוע וקטון גדיל וקבל [פַּל-דען, זכור], ופתיל לכל קוסס סוק לזר בו כקזר הקוסס, וככון לתכו כקמיכו ז״ל פתיל זיסים טווי וזווד. והפסוק לזר קין נמיד פתיל עליו לדעת לתן-ערך כמו נמיד ופתיל, כתסר ולו העשוי, ולדעת דוד קמקי מונן על פתיל סס תקיכת נגד קנכה, קולם יותר מתיזר פרוס יקקי, שמונן על פְּתִיל סס ניכוכי פעולי, נדמיון לל פְּתִיל, כלזר כמקל לרוב. נזפה עכריכית פְּתִילָה פזעת סכר לנליקס, לו קוע סכר [דָּפֶּלע], ובהזלפה ג״כ על גזר הנגד, כדמות יתר וקוע.

n. m. (c. פְּתִיל, pl. פְּתִילִים), contortum, netum, hinc filum, funiculus, veluti is, cui annulus (חוֹתָם) annexus est, quem Orientales in sinu gestare solent. Num. 9, 15. bene *Isaaki:* omne vas apertum, super quo non est tegmen ligatum (פָּתִיל prt. pass. = פְּתוּל). Neoh. פְּתִילָה, ellychnium (Docht), vel fascia filata (StückTuch). LXX. *κλῶσμα* (*κεκλωσμένος*), *λῶμα*, *στρίμμα*, *δεσμός*, *σπαρτίον*, *ὁρμίσκος*, *θρίξ*. A. S. *στρεπτόν*. S. *περιτραχήλιον*. Incert. *ἐπιτραχήλιον*. Syrus: *ὡράριον* (strophium).

Num. 19, 15. אין־צמיד פתיל עליו

constr.: פְּתִיל

Ex. 28, 37. על־פתיל תכלת

Ex. 39, 31. ויתנו עליו פתיל תכלת

Num. 15, 38. תכנף פתיל תכלת

Jud. 16, 9. ינתק פתיל־הנערת

constr.: וּפְתִיל

Ez. 40, 3. ופתיל־פשתים בידו

constr.: בְּפְתִיל

Ex28,28.39,21 האפוד בפתיל תכלת

cum suff.: *וּפְתִילֶךָ *p.*

Gn. 38, 18. חתמך ופתילך ומטך

pl.: פְּתִילִם

Ex. 39, 3. ורקצץ פתילם

pl.: וְהַפְּתִילִים

Gn. 38,25. למי החתמת והפתילים

פְּתַלְתֹּל

ת״ו, ע״ע שַׁחַרְחֹר, פְּתַחְקֹתַ, וסכרוי נזפה עכריכית פְּתַלְתֹּלִים. המונן עקה וכלוו ועקלקל [פערזלוכנגן, -זלַנגען, -קעכטע], וקל להכין מהזרע. נתרגוס פְּתַלְתֹּל כמונן זה, וסמופזע פְּתַתּוּל.

adj. m. (ad s. f. שַׁחַרְחֹר, פְּתַלְתַּל, pl. neohebr. פְּתַלְתַּלִּים), varie contortus, tortuosus, perversus, targ. פַּתְלָן (פְּתוּל, sicut עִקֵּשׁ, perversitas). LXX. *διεστραμμένος*.

adj. masc.: וּפְתַלְתֹּל

Dt. 32, 5. דור עקש ופתלתל

נִפְתּוּל

ז״ו, גויר כפתל הפעל, ומוק מקורי, ונמלק לך נרכוי נִפְתּוּלִים. פתרונו כלקנות וכלקמות [קְנַפְּפֶן, ריכנונג], וקנונו עם לקריס לגולל הנפתולים ועגומס, והפריעי נִפְתָּלֵי ג״כ מוק [דער זוכן קְנַפְּפֶן ערכוכנעכע].

n. m. pluralet., luctatio, certamen, unde n. pr. נַפְתָּלִי, certamine paratus (der durch Kampf Errungene). LXX. *συναντελάβετό μου ὁ θεός*, *καὶ συνανεστράφην*. A. *συνανέστρεψέν με κύριος καὶ συνανεστράφην*.

pl. constr.: נַפְתּוּלֵי

Gn. 30, 8. נפתולי אלהים נפתלתי

פִּתָּם

v. concord. nomm. propp.

פְּתַן

פעל ל״ע כ״ק נגזרים, ומוכנו מדוד ומזוק הלפה ומזוע [ויך שערעקקען, דעפכענדעפן], וכן פתמות לכל הַנָּן לקען, ומוס הזלפה לעין כזה ותכין [אַטעער]. ונמלק מרוכת פתכים, רלה פתכים. נערבי בתן מזלמו. וכן בלקמי פֶּתֶן וג״כ פִּתּוֹן.

n. m. (pl. פְּתָנִים), aliquid se tendens, deinde sicut תַּן, de serpente, aspis venenosa, arab. פֶּתֶן, aram. פִּתּוֹן (*Πύθων*). LXX. *ἀσπίς*, *δράκων*, *βασιλίσκος*.

Ps. 58, 5. כמו־פתן חרש

p.

Jes. 11, 8. על־חר פתן

וָפֶתֶן

Ps. 91, 13. על־שחל ופתן

pl.: פְּתָנִים

Dt. 32, 33. וראש פתנים אכזר

Job. 20, 14. מרורת פתנים בקרבו

Job. 20, 16. ראש־פתנם ירונק

מִפְתָּן

ז״ו, ומוכן לזן [זוועללע], לומר לסקופס הפתקוכס לזר ידכון נס הלוכן, ונקלק, כן ע״ל זמזעתע, לדליכס, ולולי כן ג״כ תמנות לכל לזן. ומככון זמוכנו תמנות תקרס זמזעתע ומתמודת קולס, ומרלים זס פֶּתֶן נגמרק, זמוכנו המתמוד קולס כוזן נכנין. ועוד מקוס להתגדר.

n. m., limen, utpote ad conculcandum expansum, sicut אֵדֶן (quod et ipsum de trabe extenso intelligendum videtur), gemar. פֶּתֶן, caput trabis extra murum prominens. LXX. *βαθμός*, *πρόθυρον*, *πρόπυλον*, *τὸ αἴθριον*, *τὰ ἐμπρόσθια τῶν σταθμῶν*.

הַמִּפְתָּן

1 Sam. 5, 4 כרתות אל־המפתז

Zeph. 1, 9. כל־הדולג על־המפתן

constr.: מִפְתַּן

1 Sam. 5, 5. על־מפתן דגון

Ez. 9, 3. אל־מפתן הבית

Ez. 10, 4. על מפתן הבית

Ez. 10, 18. מעל מפתן הבית

Ez. 46, 2. על־מפתן השער

Ez. 47, 1. מתחת מפתן הבית

פֶּתַע

פעל כודד, ומוכנו כמו פָּתַח [נקלוף קית נעין, כמו קוס ועוס עור וקלר נעלל ונקל], לומר נקיעה ופעירה [קוי-נרעלַען], וכן נקמת נזפה זומרונית פְּתַע, נאר פתק.

v. comp. tr. inus., sicut פָּתַח (pro quo eo verbo utitur samaritana dialectus), *aperire* (mutato *Ghain* et *Chet*, sicut in חֹשׁ — עֹשׁ, עָזַר — בָּעַל, בָּחַל — חָצַר).

פֶּתַע

ז״ו, וסמונן פקיקת עין ופתיקה [קוינעי-קוי-פַּלַשען], ומוק הרק עין [קוינעי-נליקק], ונשלל הזס לעמיי, לסמיכת המיכרות והפתקוזות [פלַשעלין], לומר נזגנג וכלק נדיס.

n. m., apertio oculorum (Augenaufschlag, Augenblick), hinc de momento s. minutissima temporis parte, *adv.* derepente, subito, inopinato. LXX. *στιγμή*, *διακοπή*; *ἐξαίφνης*, *ἐξαπίνης*; בְּפֶתַע *ἐξαίφνης*; בְּפֶתַע פִּתְאֹם, *ἐξάπινα*; פִּתְאֹם לְפֶתַע, *παραχρῆμα*.

Prv.6,15.29,1 פתע ישברו־אין מרפא

Hab. 2, 7. פתע יקומו נשכיך

בְּפֶתַע

Num. 6, 9. בפתע פתאם

Num.35,22. ואם־בפתע בלא־איבה

לְפֶתַע

Jes. 29, 5. והיה לפתע פתאם

Jes.30,13. פתאם לפתע יבוא שברה

פִּתְאֹם

טעמיי, תמור פִּתְאֹם, נרכון הפיון, וכנכה ע״מ שְׁלֹשֶׁם. המונן פתע וכלק לדיס, ונמלק ג״כ נפתקס, נכית הזרות, לו נקנור עס פתע, להפליג הפכין, ד״מ לפתע פתקס, נפתע פתקס, פתקס לפתע. נזפה עכריכית פִּתְאֹמִי תקוקיי, ולנקניי פִּתְאֹמִית, ומזופזע פִּתְאֹמִיּוּת.

adv. (pro פִּתְאֹם, sicut פָּדַע i. q. פָּדָה, ad s. f. יוֹמָם, חָלָם), subito, uno momento, improviso, addito פֶּתַע ad emphasin augendam. Inde neoh. פִּתְאֹמִי, subitaneus, et *n.* abstr. פִּתְאֹמִיּוּת, quasi *subitaneitas*.

Num. 6, 9. מת עליו בפתע פתאם

Num. 12, 4. פתאם אל־משה

Jos. 10, 9. יהושע פתאם

Jos. 11, 7. על־מי מרום פתאם

Job. 5, 3. ואקוב נוהו פתאם

Job. 9, 23. אם־שוט ימית פתאם

Job. 22, 10. ויבהלך פחד פתאם

Ps. 64, 5. פתאם יהדו ולא יראו

וירם אלהים חץ פתאם Ps. 64, 8.
אל־תירא מפחד פתאם Prv. 3, 25.
פתאם יבוא אידו Prv. 6, 15.
הולך אחריה פתאם Prv. 7, 22.
כי־פתאם יקום אידם Prv. 24, 22.
כשתפיל עליהם פתאם Eccl. 9, 12.
והיה לפתע פתאם Jes. 29, 5.
פתאם לפתע יבוא שברה Jes. 30, 13.
ותבא עליך פתאם Jes. 47, 11.
פתאם עשיתי ותבאנה Jes. 48, 3.
פתאום שדדו אהלי Jer. 4, 20.
פתאם יבא השדד עלינו Jer. 6, 26.
הפלתי עליה פתאם Jer. 15, 8.
גדוד פתאם Jer. 18, 22.
פתאם נפלה בבל Jer. 51, 8.

בְּפִתְאֹם

ופתאם יבוא אל־היכלו Mal. 3, 1.

בְּפִתְאֹם

בפתאם היה הדבר 2 Chr. 29, 36.

פָּתַר

פעל כותב, ומעתיק יַפְתֹּר, ומוכנו נקיעת ונתיכת [לוכֿכנעכֿנען], ומוסכ כיו נקכ, קתיכת לכך מלכך וסולקתו לקוכ, וזהו לכך וכקוכ סלכֿס ופתוכ [לייענן, לוסלענגען], ד״מ קלוס, ומתמנות פְּתַר, ונסנכת מסקכוכס יסוד מסצכ, ומצלמו נספתי מעכֿנ. נתכנוס פצכ מצלמו.

v. comp. tr. (impf. יִפְתֹּר), perfringere, hinc, sicut בָּאַר, in lucem proferre, eruere, interpretari, explicare, targ. פְּשַׁר. LXX. *συγκρίνειν, ἐπιλύειν, ἀπαγγέλλειν.* A. *ἐπιλύειν.* S. *διακρίνειν.*

3 perf.: פָּתַר
כאשר פתר להם Gn. 40, 22.
ויהי כאשר פתר Gn. 41, 13.

3 perf.: פָּתַר *p.*
כי־טוב פתר Gn. 40, 16.
כחלמו פתר Gn. 41, 12.

part. masc.: פּוֹתֵר
ואין־פותר אותם Gn. 41, 8.

part. masc.: וּפֹתֵר
ופתר אין אתו Gn. 40, 8.
חלום חלמתי ופתר Gn. 41, 15.

inf. constr.: לִפְתֹּר
תשמע חלום לפתר Gn. 41, 15.

3 imperf.: וַיִּפְתָּר־ *s. M.*
ויפתר־לנו Gn. 41, 12.

פִּתָּרוֹן

ע״ו, ומסוכן הלכֿס ופתוכ ונקוכ [דייעוכ, לוסלענוכ], וכגוכ מן פָּתַר נסופיי וֹן־.

n. m. (a n. primit. פָּתַר, addita term. וֹן־), interpretatio, explicatio. LXX. *σύγκρισις, διασάφησις, ὅρασις.* A. *ἐπίλυσις.* S. *διάκρισις.*

בְּפִתְרוֹן
איש כפתרון חלמו Gn. 40, 5. 41, 11.

cum suff.: פִּתְרֹנוֹ
ויאמר לו יוסף זה פתרנו Gn. 40, 12.
ויאמר זה פתרנו Gn. 40, 18.

pl.: פִּתְרֹנִים
לאלהים פתרנים Gn. 40, 8.

פַּתְשֶׁגֶן

ע״ו, וכן סכוסף סישכ, ומעת תמוכו ג״כ פַּרְשֶׁגֶן. ומסוכן כפכוס סקדמוכיס תופס סכתב [עקסעמלאך], ופצכ לקקוכ שכצו סכס סצוו תוקכי סלצון מילס כצפס סכדלקית וסכדית עמו, כמכוון דומס [s. *pratis'âsana* z. *paitis'âoghana.*]

n. m. (nonnunquam פַּרְשֶׁגֶן), exemplar, transscriptio, vocabulum ex lingua sanscrita vel zendica desumtum. LXX. c. *Tau:* *ἀντίγραφον*; c. *Rês:* *διασάφησις, διαταγή.*

פתשגן הכתב Esth. 3, 14.
ואת־פתשגן כתב־הדת Esth. 4, 8.

פַּרְשֶׁגֶן

דנה פרשגן אגרתא Esr. 4, 11.
מן־די פרשגן משתנא Esr. 4, 23.
פרשגן אגרתא די־שלח Esr. 5, 6.
וזה ׀ פרשגן הנשתון Esr. 7, 11.

פָּתַת

פעל כותב, ומסוכן פכיסס וצכיכס ופניימס קתיכס וגוילס [לעכֿצעקקען, לוֹ ג״כ גוילס וצדילס [צַכֿ-כֿעכֿצען], ומצכֿ פַּת, ודומס לו דַּפַּת לעיל כסוד מוכנו, וכצפס עכניכיס פתת מצלמו. וקוקו הצכֿ ומצוי לנקוד נספר מיוקד לצכֿצי לס״ק.

v. tr., diffringere, comminuere, vel desecare, abscindere, sicut דַּפַּת (מוֹפֶת, syn. אָלָה, אוֹת). LXX. *διαθρύπτειν.*

inf. abs.: פָּתוֹת
פתות אתה פתים Lev. 2, 6.

פָּתוֹת

ע״ו, ומעת לך נסמך סכנוי פָּתוֹתִי, ומסוכן תקיכס וגוכ פת סנת [צעיקק, נכאָקקענ], ומעת לכוב נקצוכ עס לקס, ונספסוק מצלין קכיו כפתיס, פכס סכד״ק קתיכות קתיכות, כדגכ סכנכע לנעיס, וכן נכקס דעת רס״י, סמיס מגלידין וכעזין פתיתין פתיתין. נתכנוס ונגמכת פת מצלמו, וכצפס עכניכיס עוד מעט סוט. עי׳ סצס.

פְּתִית, לסמנת גוכ וקתיכס.

n. f. (c. s. פִּתֵּי, pl. פְּתִתִים), frustum, bucella, praecipue *panis* (add. vel omisso לֶחֶם). LXX. *ψωμός, κλάσμα, ἄρτος*; pl. S. *κλῆροι.*

ואקחה פת־לחם Gn. 18, 5.
סעד לבך פת־לחם Jud. 19, 5.
לאכל פת־לחם 1 Sam. 2, 36.
ואשימה לפניך פת־לחם 1 S. 28, 22.
לקחי־נא לי פת־לחם 1 Rg. 17, 11.
טוב פת חרבה Prv. 17, 1.
ועל־פת־לחם יפשע־גבר Prv. 28, 21.

פַּתְבֵּג

*את פתבג המלך Dan. 1, 13. 15.

בְּפַתְבֵּג

*בפתבג המלך Dan. 1, 8.

מִפַּתְבֵּג

*מפתבג המלך Dan. 1, 5.

cum suff.: פַּתְבָּגוֹ
*ואכלי פתבגו Dan. 11, 26.

cum suff.: פַּתְבָּגָם
*נשא את־פתבגם Dan. 1, 16.

cum suff.: פִּתִּי
ואכל פתי לבדי Job. 31, 17.

cum suff.: פִּתֻּהּ
פתך־אכלת תקיאנה Prv. 23, 8.

cum suff.: פִּתָּהּ
ושבלת פתך בחמץ Ruth. 2, 14.

cum suff.: מִפִּתּוֹ
מפתו תאכל 2 Sam. 12, 3.

pl.: פִּתִּים
פתות אתה פתים Lev. 2, 6.
תפיני מנחת פתים Lev. 6, 14.

pl.: כִּפִּתִּים
משליך קרחו כפתים Ps. 147, 17.

נִשְׁלָם עֶרֶךְ פֶּא · חִשְׁלַמְתִּיהוּ בְּעֶזֶר שַׁדַּי · פָּעַל יָדַי פָּעֲלָתוֹ · לוֹ תּוֹדָה בְּהַצְלִיחִי: לֹא חָמַלְתִּי עַל־עֲמָלִי · חָקַרְתִּי שֶׁרְשָׁיו לְמַדַּי · לֵאלֹהִים כָּל־כְּשָׁרוֹן · הִפְּחוּ מַבְטִיחִי:

צ

צָאָה

v. s. r. יָצָא *p.* 510.

צֹאָה

v. s. r. יָצָא *p.* 510.

צֹאִי

v. s. r. יָצָא *p.* 510.

צָאַל

פעל ל״ע כ״ק נגוד צָאֵל, ופתרונו לי סוד. עי׳ סצס.

v. inus., unde צָאֵל q. v., incognita radice.

צָאֵל

ע״ו, וסכנוי צָאֵלַיִם, וסמיך נספס עכניכיס צָאֵלֵי, ומסוכן לדעת לכן-נקק כמו צאלה נעכני, סמוק מין כעצון יעכי, ווקק ג״כ דעת סקמקי, שפרסו כמק גדל על מיס ונכס, ולפ״ק עכיכו כעצון סמצל, מן כלל נדומס לל כלל, כקצר כמקו מקס, מלך נקכי-תמוך מסס, מכך, וכן פרסו לכן-עוק וקרפנטרֵס, ועוד מקוס לסתנדי.

n. m. (pl. צָאֵלִים, c. neohebr. צָאֲלֵי), lotus silvestris, arab. צאלה. Sic *Abulwalid*; alii, in his *Ibn-Ezra* et *Carpentrasi* frutices s. arbores *obumbrantes* intelligunt. Trg. טַלְלָא. LXX. *δένδρα μεγάλα, δένδρα παντοδαπά.*

pl.: צָאֲלִים
תחת־צאלים ישכב Job. 40, 21.
יסככו צאלים צללו Job. 40, 22.

צָאַן

פעל ל״ע כ״ק נגוד, וסנתרון כמו צָנַן לקען [כי צָאַן, צָאַן לך סלקן שלו], לומל נגיכס וסמכס נעיכס ומגיכס מסגיכ [שיעכען, סיעכען], ודוד קמקי נפון סלצון נעמס, שסגיכ צָנַן לנצכ לל כסס, ומוס מקיצב כסס סנס לל נכון.

v. trans. inus., sicut צָנַן q. v. (unde prolongatum est צָאַן, צָאַן, arab. *ẓâna*), tueri, protegere (hüten).

צָאַן

ע״ס, ונקמור צָאֹן, ונככוי צֹאנָם, וסנתר נקמלות עדר, קמוגן וסמוסך מסגיב וכיער וכילר [סעערדע, נעסיעעע-ציעכען], וכי כצפס גרמכית יסודס של עדר מפעל דומס, כמוגן סגנס וכלירס [סעערדען = ציעכען, סיעכען]. ומתרכו פתרון וס תנין נתכיר מסנס שלס יבין כצר מצמ נכגור סמין וסיקס, כי כמלס מעדר נמתס דקס נסתס, מן כנצים מן עוים, מן עתודים ותילים [כתצר נסתסוק ויקעו סלכֿן] מן נקנות [כתצר נסתסוק ותלדן סלכֿן], וכגר סכיר סר״דק שלפעמים ג״כ קעודתו עדר נקר, ד״מ נסתסוק לאנכס יעצר, ולל נוכר עס נקר נפרצס, ומתקר שנתמלוקו עדר סוק קנוך [כי סיחיד עס] לל כמלס קנוך מתכו, ומתו כולל סרכוי. עי׳ עוד לכל לקען. נעכיי צאן תפעל, סעצין נלקן, גויר מצס.

n. m. (pro צָאֹן; nam Qimchi erravit, qui v. צָנַן subesse dicit; — c. s. צֹאנָם), id quod diligenter custoditur et undique munitur, *grex*, propter etymon in universum de pecudibus (ovibus, capris, hircis) utriusque sexus (*m.* Gen. 30, 39. *f.* ib.), interdum (velut 1 Sam. 8, 17. cf. Ex. 10, 24.) inclusis etiam *pecoribus* (de quibus utpote ad *arandum* idoneis בָּקָר dici solet), nunquam *forma*, semper *sensu* plurali, arab. *dhaan* (unde *dhanaa* v. denom. divitem esse pecudibus). LXX. *ποίμνιον, βόσκημα, νομός, κτῆνος, λαός; πρόβατον (προβατικός); βοῦς, ἀρνία προβάτων.* S. *βοσκήματα.*

ויהי־הבל רעה צאן Gn. 4, 2.
ויהי־לו צאן־ובקר Gn. 12, 16.
היה צאן־ובקר Gn. 13, 5.
ויקח אבימלך צאן ובקר Gn. 20, 14.
ויקח אברהם צאן ובקר Gn. 21, 27.
ויתן־לו צאן ובקר Gn. 24, 35.
ויהי־לו מקנה־צאן Gn. 26, 14.
שלשה עדרי־צאן Gn. 29, 2.
ואת־צאן לבן Gn. 29, 10.
וישק את־צאן לבן Gn. 29, 10.
רעה את־צאן לבן Gn. 30, 36.
ולא שתם על־צאן לבן Gn. 30, 40.
ויהי־לו צאן וחמור Gn. 30, 43.
צאן ועבד ושפחה Gn. 32, 6.
לרעות את־צאן אביהם Gn. 37, 12.
והאנשים רעי צאן Gn. 46, 32.
תועבת מצרים כל־רעה צאן Gn. 46, 34.
ויאמרו אל־פרעה רעי צאן Gn. 47, 3.
להשקות צאן אביהן Ex. 2, 16.
את־צאן יתרו Ex. 3, 1.
משכו וקחו לכם צאן Ex. 12, 21.
וארבע־צאן תחת השה Ex. 21, 37.
צאן שש־מאות אלף Num. 31, 32.
גדרת צאן נבנה למקננו Nu. 32, 16.
ערי מבצר וגדרת צאן Nu. 32, 36.
לי״י אלהיך צאן ובקר Dt. 16, 2.
חמאת בקר וחלב צאן Dt. 32, 14.
ויקחו צאן ובקר 1 Sam. 14, 32.
צאן ובקר ראשית החרם 1 S. 15, 21.
לרעות את־צאן אביו 1 Sam. 17, 15.
ולו צאן שלשת־אלפים 1 S. 25, 2.
וחמש צאן עשורות 1 Sam. 25, 18.
ולקח צאן ובקר 1 Sam. 27, 9.
לעשיר היה צאן ובקר 2 Sam. 12, 2.
צאן ובקר ומריא 1 Reg. 1, 9.

דעשרים בקר רעי ומאה
צאן 1 Reg. 5, 3.
מזבחים צאן ובקר 1 Reg. 8, 5.
מזבחים צאן ובקר 2 Chr. 5, 6.
וישבו צאן לרב 2 Chr. 14, 14.
מביאים לו צאן 2 Chr. 17, 11.
ויזבח־לו אחאב צאן 2 Chr. 18, 2.
ושבעת אלפים צאן 2 Chr. 30, 24.
ומקנה־צאן ובקר 2 Chr. 32, 29.
צאן כבשים ובני־עזים 2 Chr. 35, 7.
איל־צאן על־אשמתם Esr. 10, 19.
צאן ששׁ־בריות Neh. 5, 18.
שבעת אלפי־צאן Job. 1, 3.
ארבעה עשר אלף צאן Job. 42, 12.
ויקחהו ממכלאת צאן Ps. 78, 70.
גבעות כבני־צאן Ps. 114, 4. 6.
עגלת בקר ושתי־צאן Jes. 7, 21.
הרג ׀ בקר ושחט צאן Jes. 22, 13.
כל־צאן קדר יקבצו לך Jes. 60, 7.
והיה השרון לנוה־צאן Jes. 65, 10.
צאן תפארתך Jer. 13, 20.
ומפצים את־צאן מרעיתי Jer. 23, 1.
ועל־בני־צאן ובקר Jer. 31, 12.
רעים מרבצים צאן Jer. 33, 12.
צאן אבדות היה עמי Jer. 50, 6.
כעתודים לפני־צאן Jer. 50, 8.
למרבץ־צאן Ez. 25, 5.
והשבתים מרעות צאן Ez. 34, 10.
ואתן צאני צאן מרעיתי Ez. 34, 31.
מלאות צאן אדם Ez. 36, 38.
ככפיר בעדרי־צאן Mich. 5, 7.
צאן נחלתך Mich. 7, 14.
גזר ממכלה צאן Hab. 3, 17.
ורגדרות צאן Zeph. 2, 6.
נסעו כמו־צאן Zach. 10, 2.
רעה את־צאן החרגה Zach. 11, 4.
וארעה את־צאן החרגה Zach. 11, 7.

*צֹנָה
*צנה ואלפים כלם Ps. 8, 8.

וְצֹאן
וצאן ובקר מקנה Ex. 12, 38.
ודבש וחמאה וצאן 2 Sam. 17, 29.
שור ומריא־וצאן 1 Rg. 1, 19. 25.
וצאן מאה ועשרים אלף 1 Rg. 8, 63.
וכרמים וצאן ובקר 2 Reg. 5, 26.
וצאן מאתים וחמשים אלף 1 Chr. 5, 21.
ושמן ובקר וצאן לרב 1 Chr. 12, 40.
וצאן מאה ועשרים 2 Chr. 7, 5.
וצאן שבעת אלפים 2 Chr. 15, 11.
וצאן שלשת אלפים 2 Chr. 29, 33.
וצאן עשרת אלפים 2 Chr. 30, 24.
וצאן מרעיתך Ps. 79, 13.
עם מרעיתו וצאן ידו Ps. 95, 7.
אנחנו עמו וצאן מרעיתו Ps. 100, 3.

וְצֹאן
וכל־מעשר בקר וצאן Lev. 27, 32.
ויזבח בלק בקר וצאן Nu. 22, 40.
מעשר בקר וצאן 2 Chr. 31, 6.
גם מקנה בקר וצאן Eccl. 2, 7.
c. h int.: הַצֹּאן
הצאן ובקר ישחט להם Nu. 11, 22.

הַצֹּאן
שבע כבשת הצאן Gn. 21, 28.
לך־נא אל־הצאן Gn. 27, 9.
והשקו את־הצאן Gn. 29, 3.
רחל בתו באה עם־הצאן Gn. 29, 6.
השקו הצאן ולכו רעו Gn. 29, 7.
והשקינו הצאן Gn. 29, 8.
ורחל ׀ באה עם־הצאן Gn. 29, 9.
תבאן הצאן לשתות Gn. 30, 38.
לנכח הצאן Gn. 30, 38.
ויחמו הצאן Gn. 30, 39.
ותלדן הצאן Gn. 30, 39.
ויתן פני הצאן אל־עקד Gn. 30, 40.
הצאן המקשרות Gn. 30, 41.
לעיני הצאן Ex. 30, 41.
ובהעטף הצאן Gn. 30, 42.
וילדו כל־הצאן נקדים Gn. 31, 8.
וילדו כל־הצאן Gn. 31, 8.
בעת יחם הצאן Gn. 31, 10.
העלים על־הצאן Gn. 31, 10.
העלים על־הצאן Gn. 31, 12.
הצאן ואת־הבקר Gn. 32, 8.
ומתו כל־הצאן Gn. 33, 13.
ואת־שלום הצאן Gn. 37, 14.
גדי־עזים מן־הצאן Gn. 38, 17.
ובמקנה הצאן Gn. 47, 17.
וישק את־הצאן Ex. 2, 19
וינהג את־הצאן Ex. 3, 1.
הצאן והבקר אל־ירעו Ex. 34, 3.
מן־הבקר ומן־הצאן Lev. 1, 2.
ואם־מן־הצאן קרבנו Lev. 1, 10. 3, 6.
נקבה מן־הצאן כשבה Lev. 5, 6.
איל תמים מן־הצאן Lev. 5, 15. 18. 25.
מן־הבקר או מן־הצאן Num. 15, 3.
ומן־החמרים ומן־
הצאן Num. 31, 28. 30.
מספר הצאן שלש־מאות Nu. 31, 36.
החמכס לי״י מן־הצאן Num. 31, 37.
מחצת העדה מן־הצאן Nu. 31, 43.
ועל־מיטב הצאן והבקר 1S. 15, 9. 15.
ומה קול־הצאן הזה באזני 1S. 15, 14.
ויטש את־הצאן על־שמר 1 S. 17, 20.
מעט הצאן ההנה במדבר 1 S. 17, 28.
ויבא אל־גדרות הצאן 1 S. 24, 4.
חיותנו עמם רעים הצאן 1 S. 25, 16.
ויקח דוד את־כל־הצאן 1 S. 30, 20.
מן־הנוה מאחר הצאן 2 Sam. 7, 8.
ואלה הצאן מה עשו 2 Sam. 24, 17.
מן־הנוה מן־אחרי הצאן 1 Chr. 17, 7.
ואלה הצאן מה עשו 1 Chr. 21, 17.
ועל־הצאן יזיז ההגרי 1 Chr. 27, 31.
ויבנו את־שער הצאן Neh. 3, 1.
לשער הצאן Neh. 3, 32.
ועד שער הצאן Neh. 12, 39.
לבשו כרים ׀ הצאן Ps. 65, 14.
צאי־לך בעקבי הצאן Cant. 1, 8.
אדירי הצאן Jer. 25, 34.
ופליטה מאדירי הצאן Jer. 25, 35.
ויללת אדירי הצאן Jer. 25, 36.
תעברנה הצאן על־ידי
מונה Jer. 33, 13.
יסחבום צעירי הצאן Jer. 49, 20. 50, 45.
מבחר הצאן לקוח Ez. 24, 5.
הצאן ירעו הרעים Ez. 34, 2.
הצאן לא תרעו Ez. 34, 3.
ואיל מן־הצאן Ez. 43, 23.
גם־עדרי הצאן נאשמו Joel 1, 18.
ויקחני י״י מאחרי הצאן Am. 7, 15.
לכן עניי הצאן Zach. 11, 7.
וארעה את־הצאן Zach. 11, 7.
וידעו כן עניי הצאן Zach. 11, 11.
עזבי הצאן Zach. 11, 17.
ותפרוץ הצאן Zach. 13, 7.

וְהַצֹּאן
והבנים בני והצאן צאני Gn. 31, 43.
והצאן והבקר עלות עלי Gn. 33, 13.

בְּצֹאן
וכל־חום בצאן לבן Gn. 30, 40.
יעשן אפך בצאן מרעיתך Ps. 74, 1.

בַּצֹּאן
היה רעה את־אחיו בצאן Gn. 37, 2.
בבקר או בצאן Lev. 22, 21.
והנה רעה בצאן 1 Sam. 16, 11.
את־דוד בנך אשר בצאן 1 S. 16, 19.
רעה היה עבדך לאביו
בצאן 1 Sam. 17, 34.
ותבער בצאן ובנערים Job. 1, 16.

וּבַצֹּאן
בבקר ובצאן דבר כבד Ex. 9, 3.
בבקר ובצאן וביין Dt. 14, 26.

cum suff.: לְצֹאנֶךָ p.
תעשה לשרך לצאנך Ex. 22, 29.
cum suff.: מִצֹּאנְךָ
מצאנך ומגרנך ומיקבך Dt. 15, 14.
cum suff.: וּמִצֹּאנֶךָ
וזבחת מבקרך ומצאנך Dt. 12, 21.
cum suff.: צֹאנְכֶם
צאנכם ובקרכם ירבו Ex. 10, 24.
גם־צאנכם גם־בקרכם Ex. 12, 32.
צאנכם ירעשר 1 Sam. 8, 17.
ועמדו זרים ורעו צאנכם Jes. 61, 5.
cum suff.: וְצֹאנֵכֶם
ובכרת בקרכם וצאנכם Dt. 12, 6.
cum suff.: לְצֹאנֵכֶם
וגדרת לצנאכם Num. 32, 24.
cum suff.: צֹאנוֹ
מבכרת צאנו Gn. 4, 4.
השדה אל־צאנו Gn. 31, 4.
לגזז את־צאנו Gn. 31, 19.
על־גזזי צאנו Gn. 38, 12.
תמנתה לגז צאנו Gn. 38, 13.
ואת־צאנו ואת־אהלו Jos. 7, 24.
בגזז את־צאנו בכרמל 1 Sam. 25, 2.
כי־גזזו נבל את־צאנו 1 Sam. 25, 4.
את רעה צאנו Jes. 63, 11.
בתוך־צאנו נפרשות Ez. 34, 12.
cum suff.: מִצֹּאנוֹ
לקחת מצאנו ומבקרו 2 Sam. 12, 4.
cum suff.: צֹאנָם
צאנם ואת־בקרם Gn. 34, 28.
וישק את־צאנם Ex. 2, 17.
צאנם ואת־בקרם Jer. 3, 24.
cum suff.: וְצֹאנָם
וצאנם ובקרם Gn. 46, 32.
רק טפם וצאנם ובקרם Gn. 50, 8.
אהליהם וצאנם יקחו Jer. 49, 29.
cum suff.: בְּצֹאנָם
בצאנם ובבקרם Hos. 5, 6.
cum suff.: לְצֹאנָם
לבקש מרעה לצאנם 1 Chr. 4, 39.
כי־מרעה לצאנם 1 Chr. 4, 41.

צָאצָא

v. s. r. יָצָא p. 510.

צָב

v. s. r. צָבַב p. 937.

צָבָא

פעל כודד, והעתיק יְצָבֵּא, ומונכו לדעת המקדקים כמו צבא בערבי, שעניכו הנפח ונקיעה ופעירה [הערפֶּאַרכנרע-כען], ד״מ נקיעת הזין מהכזב, הֲבָקוֹת הכוכב בזמים, הנפח ויציאת קים קיל למלחמה, הכל מתמזות על נקיעה והנפח. ומזה נזלזל עם על כמו ערך מלחמה לקרקע פלוני, או עזות עגודת קים מלחמה בהכל מועד, מוזהל על זומרי המקדש כנפח ויקל קדש. והכוסף הצבֵּיא העלה העם לעגודת לנפי נפח, או הניקו לנפח בנפח [קויסהעגען]. ופעמר ג״כ זמכנו הזמם כמו סָפֵא, לומר קניפה וקגיכה ומסיפה יחד, ונם מם לף נזניף על זווי זה הנה הזמם נב ככר הקרנו [עי׳ הרנב] במוכן קציכה וקנוה, ומזה בפעמר מוכן הפעל פציעה נגדוד, וכנף הזם כמו גדוד ומגודה וקבר כיסודו, וכן בפעת פרצו הל״ק, ופמר נבזו הרנון מזר מתפספו, והפקרון מסתכר.

v. intr. (impf. יִצְבָּא), ex sententia plurimarum, vi *prorumpendi, prodeundi* s. *proveniendi*, sicut arab. *zabai* (quod de dente na-

פְּצֹאן
תתננו כצאן מאכל Ps. 44, 12.
נחשבנו כצאן טבחה Ps. 44, 23.
כצאן לטבחה Jer. 12, 3.
כצאן קדשים Ez. 36, 38.
כצאן ירושלם Ez. 36, 38.
אשימנו כצאן בצרה Mich. 2, 12.
ביום ההוא כצאן עמו Zach. 9, 16.

כְּצֹאן
כצאן אשר אין־להם רעה Nu. 27, 17.
כצאן אשר אין־להם רעה 1Rg. 22, 17.
כצאן אשר אין להן רעה 2Chr. 18, 16.
ישלחו כצאן עוליהם Job. 21, 11.
כצאן לשאול שתו Ps. 49, 15.
נחית כצאן עמך Ps. 77, 21.
ויסע כצאן עמו Ps. 78, 52.
נהג כצאן יוסף Ps. 80, 2.
וישם כצאן משפחות Ps. 107, 41.
כלנו כצאן תעינו Jes. 53, 6.
ארבה אתם כצאן אדם Ez. 36, 37.

וְכִצֹּאן
וכצאן ואין מקבץ Jes. 13, 14.

לַצֹּאן
כי־אין מרעה לצאן Gn. 47, 4.

מִצֹּאן
ואכלים כרים מצאן Am. 6, 4.
cum suff.: צֹאנִי
והצאן צאני Gn. 31, 43.
לשית עם־כלבי צאני Job. 30, 1.
הפצתם את־צאני Jer. 23, 2.
את־שארית צאני Jer. 23, 3.
ישגו צאני Ez. 34, 6.
נפצו צאני Ez. 34, 6.
יען היות־צאני לבז Ez. 34, 8.
ותהיינה צאני לאכלה Ez. 34, 8.
ולא־דרשו רעי את־צאני Ez. 34, 8.
ואת־צאני לא רעו Ez. 34, 8.
ודרשתי את־צאני מידם Ez. 34, 10.
והצלתי צאני מפיהם Ez. 34, 10.
ודרשתי את־צאני Ez. 34, 11.
אבקר את־צאני Ez. 34, 12.
אני ארעה צאני Ez. 34, 15.
ואתנה צאני כה אמר
אדני י״י Ez. 34, 17.
ואתן צאני צאן מרעיתי Ez. 34, 31.
cum suff.: וְצֹאנִי
וצאני מרמס רגליכם Ez. 34, 19.
cum suff.: לְצֹאנִי
והושעתי לצאני Ez. 34, 22.
cum suff.: צֹאנֵנוּ K'tib.
צאננו מאליפות Ps. 144, 13.
cum suff.: וְצֹאנֵנוּ
בכורי בקרינו וצאנינו Neh. 10, 37.
cum suff.: בְּצֹאנֵנוּ
בצאננו ובבקרנו נלך Ex. 10, 9.
c. suff.: צֹאנְךָ p.
ארעה צאנך אשמר Gn. 30, 31.
אעבר בכל־צאנך Gn. 30, 32.
ואילי צאנך לא אכלתי Gn. 31, 38.
את־צאנך ואת־בקרך Ex. 20, 24.
שגר אלפיך ועשתרת צאנך Dt. 7, 13.
ולא תגז בכור צאנך Dt. 15, 19.
וראשית גז צאנך Dt. 18, 4.
ועשתרות צאנך Dt. 28, 4.
ועשתרת צאנך Dt. 28, 18. 51.
צאנך נתנות לאיביך Dt. 28, 31.
ידע תדע פני צאנך Prv. 27, 23.
יאכל צאנך ובקרך Jer. 5, 17.
cum suff.: וְצֹאנֶךָ
וצאנך ובקרך Gn. 45, 10.
ובקרך וצאנך ירבין Dt. 8, 13.
cum suff.: בְּצֹאנֶךָ p.
ושש שנים בצאנך Gn. 31, 41.
cum suff.: וּבְצֹאנֶךָ
אשר יולד בבקרך ובצאנך Dt. 15, 19.

scente, de sideribus orientibus, de milite in bellum eunte dicitur), hinc, seq. עַל, in bellum ire adversus aliquem (arab. IV., aeth., trans., vi *oppugnandi*), translate de ministerio tabernaculi tanquam aliquo militiae sacrae genere. *Hi.* הַצְבִּיא, ad militiam deligere, exercitum conscribere. Nisi potius (id quod nobis simillimum veri videtur) hoc v. vim ingenitam habet *colligandi* s. *colligendi*, sicut צבב, סָפָה et rad. צב (quam v. s. n. חַרְצֹב), deinde *turmatim* s. *agminatim eundi* (unde צִבְאִי, turmatim convenerunt Ex. 38, 8. Zak. 14, 12.), quae interpretatio ad traditionem vetustam proxime accedit. LXX. στρατεύεσθαι, ἐπιστρατεύειν, παρατάσσειν; λειτουργεῖν; παριστάναι, νηστεύειν; אֲנָשִׁים, צְבָאִים, ἄνδρες πολεμισταί; *Hi.* γραμματεύειν, ἐκτάσσειν.

3 *prf. pl.:* צָבְאוּ
Ex. 38, 8. הצבאת אשר צבאו
Zach. 14, 12. אשר צבאו על־ירושלם

part. pl.: הַצֹּבְאִים
Num. 31, 42. האנשים הצבאים
Jes. 29, 7. הצבאים על־אריאל
Jes. 29, 8. הצבאים על־הר ציון

p. pl. c. suff.: צְבָאֶיהָ = צְבָאֶיךָ
Jes. 29, 7. וכל־צביה ומצדתה

p. f. pl.: הַצְּבָאוֹת
Ex. 38, 8. במראת הצבאת
1 Sam. 2, 22. הצבאות פתח אהל

inf. constr.: לְצְבָא
Num. 4, 23. כל־הבא לצבא צבא
Num. 8, 24. יבא לצבא צבא
Jes. 31, 4. לצבא על־הר־ציון

3 *impf. pl.:* וַיִּצְבְּאוּ
Num. 31, 7. ויצבאו על־מדין

Hif-il: הִצְבָּא

part. masc.: הַמַּצְבֶּא *sg.*
2 Reg. 25, 19. המצבא את־עם
Jer. 52, 25. המצבא את־עם הארץ

צָבָא

ז״, [ולד״ק נהפסוק מלאכי נצחי כיצעיס י׳ כ׳ נקני, על כי מלא נודי, וכן נדניאל נהפסוק ונצח תכתן על התמיד], וכוכבי צְבָאוֹת ושמיך צְבָאוֹת, ופ״ק נמלא צְבָאֵיהֶ נכוכבי רבוי. משונן לפי פתכון המדקדקים כשופצע, לומר נקיעה למלאכתו, וק״כ נתעצם למסמן חיל הולך למלאכתו, כאשר נאמר נהצי הנצח. אכן לפי פתכוכי תימוניו אסוף ונדוד [עכופף, העצר], ד״מ שכ הנצח, לים הנצח, והנדוד יבא נצח נצח, לנצח, לו יבא נצח, הכוון הלכיכם נגדוד למלאכתם. ולפעמים משנדת [פאסענן], וכן נמקדש, משכן משכות [פאסענן], וכן חליפות ונצח עמי נאיוב, הכוון משכות הסולכות ומעומדות עמי, משל על הכוכות היצות והקדשות. ונצח הצמיס, או גדודי המלאכים, או התשובות והכוכבים ומשולות, ונאמר מהמלאכים ג״כ נצח ד׳, או נצח הימכוס, וד׳ נקרא למלאכים נצחות או למלאי נצחות. ונשלל אף״כ על עכודת גדודי מלאתם [פעלדיענסט], או משמר ופקודה מלאת עמל, ד״מ הלא נצח לנצחים, כל ימי נצחי, מלאתם נצחה. ומשון ונצח גדול נדניאל הכוון. הנצח והפקודה גדולם מאוד, לומר נמשון פקודם ומשמר, ודוק.

n. m. (*f.* Jes. 40, 2. Dan. 8, 12.; pl. צְבָאוֹת, c. צִבְאוֹת, semel צְבָאֵי

c. *suff.* plurali), turma, agmen, spec. exercitus, agmen Levitarum ministrantium, angelorum numen adorantium (צְבָא מָרוֹם, צְבָא ה׳), siderum coelestium, unde n. Dei יְ׳ צְבָאוֹת, אֱלֹהֵי צְבָאוֹת, raro אֱלֹהִים צְבָאוֹת, deus exercituum s. agminum coelestium (sive angelorum sive siderum vel utrorumque). A. στρατιῶν. S. Th. *δυνάμεων*. Hinc de militia et quovis ministerio gravi ac molesto, trop. de vita hominis aerumnarum et laborum pleno (Job., cf. Dan. 10, 1. צָבָא, munus magnum s. laboriosum). LXX. στρατία, στρατεία, στρατηγία; πόλεμος, πολεμικός, ἐκπολεμεῖν; λειτουργία, λειτουργεῖν; παράταξις, παρατάσσειν, ἐκτάττειν; μάχη, στάσις, δύναμις, ἔθνος; ἀριθμός, ἄστρον, βίος, ταπείνωσις, κόσμος (S. διακόσμησις); *n. dei:* σαβαώθ, σαββαώθ, παντοκράτωρ, ἅγιος; עַם צָבָא, *λειτουργία*; עֶבְדָּה צָבָא, ἀνὴρ πολεμιστής; שַׂר־צָבָא, ἀρχιστράτηγος, ἀρχιστρ. τῆς δυνάμεως.

Num. 1, 3. כל־יצא צבא בישראל
45. 26, 2.
Num. 1, 20. 22. 24. 26. כל יצא צבא
28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42.
Num. 4, 23. כל־הבא לצבא צבא
Num. 8, 24. יבוא לצבא צבא
Num. 31, 5. אלף חלוצי צבא
Nu. 32, 27. כל־חלוץ צבא לפני י״ר
2 Sam. 2, 8. שר־צבא אשר לשאול
2 Sam. 19, 14. שר־צבא תהיה לפני
1 Reg. 16, 16. שר־צבא על־ישראל
1 Chr. 5, 18. וששים ויצאי צבא
1 Chr. 7, 11. יצאי צבא למלחמה
1 Chr. 12, 8. אנשי צבא למלחמה
1Chr12,24 ושמנה מאות חלוצי צבא
1 Chr. 12, 33. מזבולן יוצאי צבא
יוצאי צבא לערך
1 Chr. 12, 36. מלחמה
1 Chr. 19, 8. ואת כל־צבא הגבורים
1 Chr. 27, 34. ושר־צבא למלך יואב
2Chr17,18 ושמונים אלף חלוצי צבא
2 Chr. 25, 5. אלף בחור יוצא צבא
2 Chr. 26, 11. יוצאי צבא לגדוד
2 Chr. 26, 13. ועל־ידם חיל צבא
Job. 7, 1. צבא לאנוש על־ארץ
Ps. 68, 12. המבשרות צבא רב
Jer. 52, 25. ואת ספר שר הצבא

וְצָבָא

Job. 10, 17. חליפות וצבא עמי
Dan. 8, 12. וצבא תנתן על־התמיד
Dan. 8, 13. וקדש וצבא מרמס
Dan. 10, 1. וצבא גדול

הַצָּבָא

Num. 31, 21. אל־אנשי הצבא
Num. 31, 32. אשר בזזו עם הצבא
Num. 31, 48. אשר לאלפי הצבא
Nu. 31, 53. אנשי הצבא בזזו איש
כארבעים אלף חלוצי
Jos. 4, 13. הצבא
1 Sam. 17, 55. אל־אבנר שר הצבא
2 Sam. 3, 23. ויואב וכל־הצבא
2 S. 8, 16. ויואב בן־צרויה על־הצבא
2 S. 10, 7. ואת כל־הצבא הגבורים
2 Sam. 17, 25. תחת יואב על־הצבא
2 Sam. 20, 23. ויואב אל כל־הצבא
1 Reg. 1, 19. וליאב שר הצבא
1 Rg. 1, 25. ולשרי הצבא ולאביתר
1Rg. 2, 35. יהוידע תחתיו על־הצבא
ובניהו בן־יהוידע על־
1 Reg. 4, 4. הצבא
1 Rg. 11, 15. בעלות יואב שר הצבא
מת יואב שר־הצבא 1 Rg. 11, 21.
אל־המלך או אל־שר
2 Reg. 4, 13. הצבא
2 Rg. 25, 19. ואת הספר שר הצבא
1 Chr. 12, 14. מבני־גד ראשי הצבא
ויואב בן־צרויה על־
1 Chr. 18, 15. הצבא
1 Chr. 19, 18. ואת שופך שר־הצבא
1Chr20,1 וינהג יואב את־חיל הצבא
1 Chr. 25, 1. ושרי הצבא לעבדה
1 Chr. 26, 26. והמאות ושרי הצבא
1 Chr. 27, 5. שר הצבא השלישי
2 Chr. 26, 14. עזיהו לכל־הצבא
2Chr.28,9. לפני הצבא הבא לשמרון
2 Chr. 28, 12. על־הבאים מן־הצבא
2 Chr. 33, 11. שרי הצבא אשר למלך
Jer. 52, 25. ואת ספר שר הצבא
Dan. 8, 10. ותפל ארצה מן־הצבא
Dan. 8, 11. ועד שר־הצבא הגדיל

בַּצָּבָא

Num. 31, 36. חלק היצאים בצבא
Dt. 24, 5. לא יצא בצבא
והתיחשם בצבא
1 Chr. 7, 40. במלחמה
1 Chr. 12, 21. ויהיו שרים בצבא

לַצָּבָא

Num. 4, 3. כל־בא לצבא
Nu. 4, 30. 35. 39. 43. כל־הבא לצבא
Num. 31, 3. אנשים לצבא
Num. 31, 4. תשלחו לצבא
Num. 31, 6. אלף למטה לצבא
Num. 31, 6. אלעזר הכהן לצבא
Num. 31, 27. היצאים לצבא
Num. 31, 28. היצאים לצבא
Jos. 22. 12. 33. לעלות עליהם לצבא
18.28,1. את־מחניהם לצבא להלחם
1 Chr. 12, 23. ראשי החלוץ לצבא
1 Chr. 12, 25. גבורי חיל לצבא

*מִצָּבָה

*Zach. 9, 8. *וחניתי לביתי מצבה

constr.: צְבָא
Num. 10, 15. 16. 19. ועל־צבא מטה
20. 23. 24. 26. 27.
Dt. 4, 19. כל צבא השמים
Dt. 17, 3. או לכל־צבא השמים
Jos. 5, 14. שר־צבא יְ׳ עתה באתי
Jos. 5, 15. ויאמר שר־צבא י״
Jud. 4, 7. סיסרא שר־צבא יבין
1 Sam. 12, 9. שר־צבא חצור
2 S. 10, 16. ושובך שר־צבא הדרעזר
1 Reg. 2, 32. שר־צבא ישראל
1 Reg. 2, 32. שר־צבא יהודה
וכל־צבא השמים עמד
1 Reg. 22, 19. עליו
2 Rg. 5, 1. ונעמן שר־צבא מלך־ארם
וישתחוו לכל־צבא
השמים 2 Reg. 17, 16. 21, 3.
2Rg. 21, 5. מזבחות לכל־צבא השמים
2 Reg. 23, 4. 5. ולכל צבא השמים
1 Chr. 7, 4. גדודי צבא מלחמה
1 Chr. 12, 37. בכל כלי צבא מלחמה
1 Chr. 19, 16. שר־צבא הדרעזר
2Chr.18,18 וכל־צבא השמים עמדים
2Chr.25,7 אל־יבוא עמך צבא ישראל
וישתחו לכל־צבא
השמים 2 Chr. 33, 3.
2 Chr. 33, 5. לכל־צבא השמים
Jes. 13, 4. מפקד צבא מלחמה
Jes. 24, 21. על־צבא המרום
Jes. 34, 4. ונמקו כל־צבא השמים
Jer. 8, 2. ולכל ׀ צבא השמים
Jer. 19, 13. לכל צבא השמים
Jer. 33, 22. לא־יספר צבא השמים
Dan. 8, 10. ותגדל עד־צבא השמים

constr.: וְצָבָא
Neh. 9, 6 וצבא השמים לך משתחוים

constr.: לְצָבָא
Zeph. 1, 5. על־הגגות לצבא השמים

constr.: מִצְּבָא
Num. 8, 25. ישוב מצבא העבדה
Nu. 31, 14. הבאים מצבא המלחמה

cum suff.: צְבָאִי
Job. 14, 14. כל־ימי צבאי

cum suff.: צְבָאֲךָ
Jud. 9, 29. רבה צבאך וצאה

cum suff.: לְצִבְאֲךָ
Jud. 8, 6. כי־נתן לצבאך לחם

cum suff.: צְבָאוֹ
Gn. 21, 21. 32. 26, 26. ופיכל שר־צבאו
Num. 10, 14. 18. לצבאתם ועל־צבאו
22. 25.
Jud. 4, 2. ושר־צבאו סיסרא
1 Sam. 14, 50. ושם שר־צבאו אבינר
1 S. 26, 5. ואבנר בן־נר שר־צבאו
2 Sam. 10, 18. שובך שר־צבאו הכה

cum suff.: וְצִבְאוֹ
Num. 2, 4. 13. 15. וצבאו ופקדיהם
19. 21. 23. 26. 28. 30.
Num. 2, 6. 8. 11. וצבאו ופקדיו

cum suff.: צְבָאָהּ
Jes. 40, 2. *כי מלאה צבאה
Jer 51, 3. החרימו כל־צבאה

cum suff.: צְבָאָם
Gn. 2, 1. השמים והארץ וכל־צבאם
Neh. 9, 6. שמי השמים וכל־צבאם
Ps. 33, 6. וברוח פיו כל־צבאם
Jes. 34, 2. וחמה על־כל־צבאם
Jes. 34, 4. וכל־צבאם יבול
Jes. 40, 26. המוציא במספר צבאם
Jes. 45, 12. וכל־צבאם צויתי

cum suff.: צְבָאָיו
Ps. 103, 21. ברכו י״י כל־צבאיו
Ps. 148, 2. הללוהו כל־צבאו

pl.: צְבָאוֹת
Dt. 20, 9. שרי צבאות בראש העם
1 Sam. 1, 3. ולזבוח ליי״י צבאות
1 S. 1, 11. יי״י צבאות אם־ראה תראה
1 S. 4, 4. י״י צבאות ישב הכרבים
1 Sam. 15, 2. כה אמר י״י צבאות
1 Sam. 17, 45. בשם י״י צבאות
2 Sam. 5, 10. ויי׳ אלהי צבאות עמו
2 S. 6, 2. י״י צבאות ישב הכרבים
2 Sam. 6, 18. בשם י״י צבאות
2 Sam. 7, 8. כה אמר י״י צבאות
2 Sam. 7, 26. י״י צבאות אלהים
2 Sam. 7, 27. כי־אתה י״י צבאות
1 Reg. 18, 15. חי י״י צבאות
קנאתי לי״י ׀ אלהי
צבאות 1 Reg. 19, 10. 14.
2Rg. 3, 14. חי־יי״י צבאות אשר עמדתי
2 Rg. 19, 31. קנאת יי״י תעשה־זאת
1 Chr. 11, 9. וי״י צבאות עמו
1 Chr. 17, 7. כה אמר י״י צבאות
1 Chr. 17, 24. וי״י צבאות אלהי ישראל
Ps. 24, 10. וי״י צבאות הוא מלך
Ps. 46, 8. 12. י״י צבאות עמנו
Ps. 48, 9. בעיר־י״י צבאות
Ps. 59, 6. ואתה י״י־אלהים צבאות
Ps. 68, 13. מלכי צבאות ידדון
Ps. 69, 7. אדני י״י צבאות
Ps. 80, 5. 20. י״י אלהים צבאות
Ps. 80, 8. אלהים צבאות השיבנו
Ps. 80, 15. אלהים צבאות שוב נא
Ps. 84, 2. משכנותיך י״י צבאות
Ps. 84, 4. מזבחותיך יי׳ צבאות
Ps. 84, 9. י״י אלהים צבאות
Ps. 84, 13. י״י צבאות
Ps. 89, 9. י״י ׀ אלהי צבאות
Jes. 1, 9. לולי י״י צבאות
Jes. 1, 24. נאם האדון י״י צבאות
Jes. 2, 12. כי יום לי״י צבאות

יי צבאות מסיר מירושלם Jes. 3, 1.
אדני יי צבאות Jes. 3, 15.
כי כרם יי צבאות Jes. 5, 7.
באזני יי צבאות Jes. 5, 9.
ויגבה יי צבאות Jes. 5, 16.
את תורת יי צבאות Jes. 5, 24.
קדוש יי צבאות Jes. 6, 3.
יי צבאות ראו עיני Jes. 6, 5.
יי צבאות את תקדישו Jes. 8, 13.
מעם יי צבאות השכן Jes. 8, 18.
קנאת יי צבאות Jes. 9, 6.
ואת יי צבאות לא דרשו Jes. 9, 12.
בעברת יי צבאות Jes. 9, 18.
האדון אדני צבאות Jes. 10, 16.
אדני יי צבאות Jes. 10, 23.
אמר אדני יי צבאות Jes. 10, 24.
ועורר עליו יי צבאות Jes. 10, 26.
יי צבאות מסעף פארה Jes. 10, 33.
יי צבאות מפקד Jes. 13, 4.
בעברת יי צבאות Jes. 13, 13.
נאם יי צבאות Jes. 14, 22. 23.
נשבע יי צבאות Jes. 14, 24.
יי צבאות יעץ Jes. 14, 27.
נאם יי צבאות Jes. 17, 3.
יובל־שי ליי צבאות Jes. 18, 7.
שם־יי צבאות Jes. 18, 7.
נאם האדון יי צבאות Jes. 19, 4.
מה־יעץ יי צבאות Jes. 19, 12.
יד־יי צבאות Jes. 19, 16.
מפני עצת יי צבאות Jes. 19, 17.
ונשבעות ליי צבאות Jes. 19, 18.
ליי צבאות בארץ מצרים Jes. 19, 20.
אשר ברכו יי צבאות Jes. 19, 25.
מאת יי צבאות Jes. 21, 10.
לאדני יי צבאות בגי חזיון Jes. 22, 5.
ויקרא אדני יי צבאות Jes. 22, 12.
ונגלה באזני יי צבאות Jes. 22, 14.
אמר אדני יי צבאות Jes. 22, 14.
כה אמר אדני יי צבאות Jes. 22, 15.
נאם יי צבאות תמוש Jes. 22, 25.
יי צבאות יעצה Jes. 23, 9.
כי־מלך יי צבאות Jes. 24, 23.
ועשה יי צבאות Jes. 25, 6.
יהיה יי צבאות לעטרת Jes. 28, 5.
מאת אדני יי צבאות Jes. 28, 22.
מעם יי צבאות יצאה Jes. 28, 29.
מעם יי צבאות תפקד Jes. 29, 6.
יי צבאות לצבא Jes. 31, 4.
כן ינן יי צבאות Jes. 31, 5.
יי צבאות אלהי ישראל Jes. 37, 16.
קנאת יי צבאות Jes. 37, 32.
שמע דברי־יי צבאות Jes. 39, 5.
וגאלו יי צבאות Jes. 44, 6.
אמר יי צבאות Jes. 45, 13
גאלנו יי צבאות Jes. 47, 4.
יי צבאות שמו Jes. 48, 2. 51, 15. 54, 5.
נאם אדני יי צבאות Jer. 2, 19.
יי אלהי צבאות Jer. 5, 14.
יי צבאות Jer. 6, 6. 7, 3. 21. 8, 3. 9, 6. 14. 16. 10, 16. 11, 22. 16, 9. 19, 3. 11. 15. 23, 15. 16. 36. 25, 8. 27. 28. 29. 32. 26, 18. 27, 4. 19. 21. 28, 2. 14. 29, 4. 8. 17. 21. 25. 30, 8. 31, 23. 35. 32, 14. 15. 18. 33, 11. 12. 35, 13. 18. 19. 39, 16. 49, 7.
ויי צבאות Jer. 11, 17. 20. 20, 12.
יי אלהי צבאות Jer. 15, 16. 35, 17.
יפגיעו־נא בי־י צבאות Jer. 27, 18.
אלהי צבאות אלהי ישראל Jer. 38, 17
יי צבאות אלהי ישראל Jer. 42, 15. 18. 43, 10. 44, 2. 11. 25. 46, 25. 48, 1. 50, 18. 51, 33.
יי אלהי צבאות Jer. 44, 7.
לאדני יי צבאות Jer. 46, 10.
זבח לאדני יי צבאות Jer. 46, 10.
יי צבאות שמו Jer. 46, 18. 48, 15. 51, 57.
נאם אדני יי צבאות Jer. 49, 5.
נאם יי צבאות Jer. 49, 26.
כה־אמר יי צבאות Jer. 49, 35. 50, 33. 51, 58.
לאדני יי צבאות Jer. 50, 25.
אדני יי צבאות Jer. 50, 31.
יי צבאות שמו Jer. 50, 34. 51, 19.
מי־י צבאות Jer. 51, 5.
נשבע יי צבאות בנפשו Jer. 51, 14.
אלהי־צבאות שמו Am. 4, 13.
אלהי־צבאות אתכם Am. 5, 14.
יחנן יי אלהי־צבאות Am. 5, 15.
אלהי צבאות אדני Am. 5, 16.
אלהי־צבאות שמו Am. 5, 27.
נאם־י יי אלהי צבאות Am. 6, 8.
כי־פי יי צבאות דבר Mich. 4, 4.
נאם יי צבאות Nah. 2, 14.
הנה מאת יי צבאות Hab. 2, 13.
נאם יי צבאות Zeph. 2, 9.
על־עם יי צבאות Zeph. 2, 10.
כה אמר יי צבאות Hag. 1, 2. 5. 7.
נאם יי צבאות Hag. 1, 9. 2, 4. 8. 9. 23 (bis).
בבית־י יי צבאות Hag. 1, 14.
אמר יי צבאות Hag. 2, 6. 7. 9. 11.
יי צבאות Zach. 1, 3 (ter). 4. 6. 12. 14. 16. 17. 2, 12. 14. 16. 3, 7. 9. 10. 4, 6. 9. 5, 4. 6, 12. 15. 7, 3. 4. 9. 12 (bis). 13. 8, 1. 2, 3. 3. 4. 6 (bis). 7. 9 (bis). 11. 14 (bis). 18. 19. 20. 21. 22. 23. 9, 15. 10, 3. 13, 2. 7. 14, 16. 17.
בי־י צבאות אלהיהם Zach. 12, 5.
קדש לי־י צבאות Zach. 14, 21.
יי צבאות ביום ההוא Zach. 14, 21.
יי צבאות Mal. 1, 4. 6. 8. 9. 10. 11. 13. 14. 2, 2. 4. 7. 8. 16. 3, 1. 5. 7. 10. 11. 12. 14. 17. 19. 21.
לי־י צבאות Mal. 2, 12.

pl.: צְבָאוֹת

לכל־שרי הצבאות 1 Chr. 27, 3.
ויי אלהי הצבאות Hos. 12, 6.
אלהי הצבאות Am. 3, 13. 6, 14.
ואדני יי אלהי הצבאות Am. 9, 5.

pl. constr.: צִבְאוֹת

יצאו כל־צבאות י־י Ex. 12, 41.
לשני־שרי צבאות ישראל 1 Rg. 2, 5.
עבי צבאות גוים Jer. 3, 19.

pl. c. suff.: צִבְאֹתַי

והוצאתי את־צבאתי Ex. 7, 4.

pl. c. s.: בְּצִבְאוֹתֵינוּ

ולא־תצא בצבאותינו Ps. 44, 10.
ולא־תצא אלהים בצבאותינו Ps. 60, 12.
ולא־תצא אלהים בצבאתינו Ps. 108, 12.

pl. c. suff.: צִבְאוֹתֵיכֶם

הוצאתי את־צבאותיכם Ex. 12, 17.

pl. c. suff.: צִבְאֹתָם

על־צבאתם Ex. 6, 26. 12, 51.

pl. c. suff.: לְצִבְאֹתָם

לצבאתם אתה ואהרן Num. 1, 3.
ואיש על־דגלו לצבאתם Num. 1, 52.
דגל מחנה יהודה לצבאתם Nu. 2, 3.
וארבע־מאות לצבאתם Num. 2, 9.
תימנה לצבאתם Num. 2, 10.
וחמשים לצבאותם Num. 2, 16.
לצבאתם ימה Num. 2, 18.
ומאה לצבאתם Num. 2, 24.
לצבאתם ועל־צבאו Num. 10, 14. 18. 22. 25.
לצבאתם ויסעו Num. 10, 28.
מארץ מצרים לצבאתם Num. 33, 1.

צְבָא

פעל כודד נקמי, והעתיד יִצְבֶּא, נתנוס ג״כ צְבֵי, צָבֵי נעכר, והעתיד יִצְבֵּי. הפתרון לדעת המדקדקים כמו צבא נשפה ישמעאלית, סודס והנקה וכפוף [עמפֶאַרקוועלען, -זוועלען], כהשלים על נקיפה וקוס הלב נתוכו [וואָלגען, וואוכזען], וכן השאלת לגל בְּצֶבֶא לעיל. ולי נראה שהשרש של צְבֶא לך השתוקק מן אָבָה, לומר שהנדי עשיי, והפלף נאלבה, וכשלכה כהשאר לך קנת מהתנועה, וכן נשנה לשון לגל מתפילי-נו, ל״ע הָיָה [אַוָה], תֵּרַז [אָרַז], חָמֵר [אָמַר], חָבֵל [אָבַל] ומשנו חֵבֶל, הָגֵר [אָגַר], חָפֵה להשת הָפֵת [אָפָה קריכם], חָלֵם [אָלַם], חָנֵף [אָנַף], חָפֵר [אָפַר] נשון קריכם], חָקֵק [אָקַק], וכן ריכו לגל פעלים מתפילי-נון, שהנון נהפ שוש שעשי לפעלים מתפילי-לגף ניסודם, עי׳ נוּר לעיל. ושוש תכיר קוטן נעים ההפרש בין נבוא ובין נבעא, כי להשקיון העניו של נקיפה ושלילה, ולהרשון התקוה והרצון נדנכי.

v. intr. aram. (targ. צְבֵי, צָבֵי; impf. targ. יִצְבֵּא), velle, cupere, propensum esse, quam significationem grammatici a vi primaria scaturiendi s. intumescendi proficisci putant, arab. *zabâ* (syn. בְּעָא q. v.). At sicut ex v. א׳ ל׳ construuntur, abjecto *Aleph*, quod per vocalem subjectam recompensatur, vv., quibus *Tav* (v. exempla supra enumerata) vel *Nun* praepositionale (נָאר = נָר) praefigitur, sic etiam v. צָבָא (pro *Tav* vicissim posito *Zade*) ex simplici אָבָה, vi cupide *avendi*, nobis ortum videtur. LXX. *βούλεσθαι, ζητεῖν, δοκεῖν.*

1 perf.: צְבִית

אדין צבית ליצבא Dan. 7, 19.

part. masc.: צָבֵא *sg.*

די־הוה צבא הוה קטל Dan. 5, 19.

inf. c. suff.: וּכְמִצְבְיֵהּ

וכמצביה עבד בחיל Dan. 4, 32

3 imperf.: יִצְבֵּא

ולמן־די יצבא Dan. 4, 14. 22. 29.
ולמן־די יצבא Dan. 5, 21.

צְבוּ

ס״כ, וסידועס צְבוּתָא, ומוכנו קפץ וכלון [וויללען], ומוס כמו קפץ להסתכת ענין ודבר [צונעלעגענהייט, זאַכע], ולס כמוכן שללס כאשר קצת. נתרגוס צְבָאוּ, צִבְיָן, צִבְיָנֵן, צִבְיָנָא, לומר קפץ וכלון.

n. f. (def. צְבוּתָא), voluntas, inde, sicut חֵפֶץ placitum, res (non: *quaestio*, rogatio), syr. idem, targ. צִבְיָן, צִבְיָנֵן, צִבְיָנָא. LXX. *πρᾶγμα.*

דו לא־תשנא צבו Dan. 6, 18.

צָבַב

לומר צַב, ומוכנו לד״ק כמו דַּב לעיל, לומר הליכת שיע הלאס [ונתפעטיג-שלייכען], ומוס כיולס לקע הלאס [היג-פליעסען], כאשר להפעל דבב, וכן נקיפת תוכן הפעל צַב נעכני, ולד״ק עכיכו ג״כ קשור וקכור, כאשר נקיפת התמנות של נב, ועוד מקום להתנדר. h. e. צַב, *v. intr.*, sicut דַּב, לָאָה, lente incedere, repere, manare, arab. *zabba, dhabba.* Huc perlatum est

a permultis *Ho.* חֻצַּב (Nah. 2, 8.), quod a v. יָצַב deducendum esse sole clarius apparet. *Samuel ha-Nagid* nomen *reginae* (cf. Ψ. 45.) esse dicit. Sic *Uzielî*: מַלְכַּתָּא. LXX. ἡ ὑπόστασις.

צֵב

ס״ו, וסרכוי צְבִים, ומוכנו מוכפל. ק׳ מין לפרעון ועגלס שנושלין נכי לפס נו לדעת הקמץ, וכן פרשוהו הקדמונים [וואָלפגעט]. כ׳ מין קוסע ושנולל [לייַ-דעכפענהרע], מתעס הסליכה, וכן נב נערכי

n. m. (pl. צְבִים): 1) lectica (Sänfte), sec. veteres: currus *tectus* s. *cameratus*. Sic *Onkelos*, Hierosolymitanus I., II. et *Arabs*, species lacertae, arab. *dhabbon*, a *serpendo* s. *rependo*. LXX. 1) *λαμπήνη* (S. *ἐν λεκτῖσι*; A. *ἐν σκεπαστοῖς, ἅμαξα*), *λαμπηνική* (S. *ἅμαξα ὑπουργίας*; A. *ἅμαξα κατασκοπαστή*; Samarit. *ἅμαξα δυνάμεως*); 2) *κροκόδειλος χερσαῖος.*

שש־עגלת צב Num. 7, 3.

וְהַצָּב

והצב למינהו Lev. 11, 29.

וּבַצְּבִים

ובצבים ובפרדים Jes. 66, 20.

צָבָה

פעל כודד, ומוכנו מצוכג. ק׳ נהיכה ונהיכה [נאָכגעהן], לכן כמו יפוי ופקור והדור, כהשלל על היות נקמד וכפה [שָׁחָן, נעשמיקקט ויין], והשרש צָבָה לפי׳ כמו זָרָה. כ׳ ענין כפיקה ונליקה [שוועללען], ל״ע מנליקת הנען. נ׳ כפי הכרפה לצון מהיכה. ומענין קנור הכוונות ויסודם עוד מקום להתנדר. הכוסף חִצְבָּה יונק, כמוכן נליקה ונפוף.

v. intr., significatione triplex: 1) lucere, splendere, deinde pulchrum, decorum, ornatum esse; sicut זָהָה q. v.; 2) tumere, intumescere, veluti de ventre mulieris adulterii suspectae; *Hi.* (inf. לַהַצְבוֹת = לַהַצְבוֹת), inflare, tumefacere; 3) ut videtur, vi *properandi*. LXX. 2. *πρησθήσεσθαι. Hi. πρῆσαι.*

3 perf. fem.: וְצָבְתָה

וצבתה בטנה Num. 5, 27.

Hif-il: הִצְבָּה

inf. constr.: לַהַצְבוֹת = לְצַבּוֹת

לצבות בטן ולנפל ירך Num. 5, 22.

צָבֶה

ת״ו, ולנקני צָבֶה, והמוכן כוכ וכופף מכען [שוועללעכל], וקל להסין.

adj. m. (f. צְבָה), tumens, tumidus. LXX. *πεπρησμένος.*

adj. fem.: צָבָה

ואת־בטנך צבה Num. 5, 21.

צְבִי

ס״ו, ונהפסק צֶבִי, והכלון פקר והדור [שמוקק, ניעלדע], ומוס כמי מעלכות, קרן כמי, או כמי נסתס, ככוי לקרן ישראל, וכן מסר המקדש, ד״מ סר כמי קודש. הסתלות מופשעית מן נכס לשון נהיכה, ונתרגוס צְבָאָה, צִבְיָא, צִבְיָן לשון פקר והדור וקמד.

n. m. (in p. צְבִי), ornatus, decus, splendor, a v. *lucendi*, veluti de Babele regnorum decore, de terra israelitica (אֶרֶץ הַצְּבִי), de templo (צְבִי קָדְשׁ Dan. 11, 45.), targ.

צְבִיוֹן, צְבִיָּא. LXX. ἔνδοξος, ἐκλεκτός, θεός, κηρίον, στηλοῦν (Jer. 3, 19. A. Th. ὀνομαστή, Ez. 20, 6. A. στερέωμα).
וְהִיתָה בבל צבי ממלכות Jes. 13, 19.
לְחֶלֶל גָּאוֹן כָּל־צְבִי Jes. 23, 9.
צְבִי לִצְדִיק Jes. 24, 16.
צְבִי תִפְאַרְתּוֹ Jes. 28, 1. 4.
לְעֲטֶרֶת צְבִי Jes. 28, 5.
נַחֲלַת צְבִי Jer. 3, 19.
צְבִי הִיא לְכָל־הָאֲרָצוֹת Ez. 20, 6. 15.
צְבִי אֶרֶץ בֵּית הַיְשִׁימוֹת Ez. 25, 9.
וְנָתַתִּי צְבִי בְּאֶרֶץ חַיִּים Ez. 26, 20.
לְהַר צִבְיִ־קֹדֶשׁ Dan. 11, 45.

וְצְבִי

וְצְבִי עֲדִיו לְגָאוֹן שָׂמוּהוּ Ez. 7, 20.

הַצְּבִי

וַיַּעֲמֹד בְּאֶרֶץ־הַצְּבִי Dan. 11, 16.
וּבָא בְּאֶרֶץ הַצְּבִי Dan. 11, 41.
הַצְּבִי יִשְׂרָאֵל 2 Sam. 1, 19.

p. הַצְּבִי

וְאֶל־הַמִּזְרָח וְאֶל־הַצְּבִי Dan. 8, 9.

לִצְבִי

לִצְבִי וּלְכָבוֹד Jes. 4, 2.

pl. constr.: *צִבְאוֹת

*צִבְאוֹת גּוֹיִם Jer. 3, 19.

צְבִי

ז״ו, וסכנוי לו מודכר צְבָאִים, צְבָיִם, צְבָיִים, לו מתנקב צְבָאוֹת. סימון כמו קצוי שלו עניין נקרני, וכמו שִׁבְרִי כעכרי, לומר יין לְחֵל [נתעללע], ונקרא ע״ם קלות הסלילה, וק״כ סימון ג׳ של הזכרא. ולע״ז מפקר וסלור, סימון ק׳, וכנוי הלבי נתפת הן לקלות הסלילה לו ליופי וסלור, וק״כ עוד הלבר נספק.
n. m. (pl. m. צְבָאִים, צְבָיִם, צְבָיִים, pl. f. צְבָאוֹת), gazella, antilopes species, vel a *pulchritudine*, vel a cursus velocitate, aram. טַבְיָא (Act. 9, 36. Ταβιθά, δορκάς), arab. ظبي. LXX. δορκάς, δορκάδιον, δόρκων.

וְצְבִי

אֵיל וצבי ויחמור Dt. 14, 5.
לְבַד מֵאַיָּל וְצְבִי וְיַחְמוּר 1 Rg. 5, 3.

הַצְּבִי

כַּאֲשֶׁר יֹאכַל אֶת־הַצְּבִי Dt. 12, 22.

כַּצְּבִי

יֹאכְלֶנּוּ כִּצְבִי וְכָאַיָּל Dt. 12, 15.
יָחַד כִּצְבִי וְכָאַיָּל Dt. 15, 22.

כְּצְבִי

חִנָּצֵל כִּצְבִי מִיָּד Prv. 6, 5.
וְהִיָה כִּצְבִי מְדָח Jes. 13, 14.

לְצְבִי

לִצְבִי אַיָּל לְעֹפֶר הָאֲיָלִים Cant. 2, 9. 17. 8, 14.

1 pl.: הַצְּבָיִם

כְּאַחַד הַצְּבִים אֲשֶׁר בְּשֵׂדֶה 2 S. 2, 18.
*בְּנֵי פַכֶּרֶת הַצְּבָיִם Esr. 2, 57.

1 pl.: הַצְּבָיִים

*בְּנֵי פַכֶּרֶת הַצְּבָיִים Neh. 7, 59.

2 pl.: וְכִצְבָאִים

וְכִצְבָאִים עַל־הֶהָרִים 1 Chr. 12, 8.

3 pl.: בְּצְבָאוֹת

בִּצְבָאוֹת אוֹ בְאַיְלוֹת Cant. 2, 7. 3, 5.

צְבִיָּה

ז״כ, נזיר צְבִי, ותעודתו סכוכם על נפי, וכפרישיים כמלא לנקני ג׳ כ צְבִיָּה.
n. f. (in nn. pr. צְבִיָּה, צְבִיָּא a m. צְבִי), gazella. LXX. δορκάς, δύναμις.

צְבִיָּה

תְּאוֹמֵי צְבִיָּה Cant. 4, 5.
תְּאוֹמֵי צְבִיָּה Cant. 7, 4.

צָבַט

פעל כודד נתין נכבר, וסעתיד יִצְבֹּט, וסימון סוגעה וכתיכה [סיכרי־כַּען-סַלְנַעַן], נזלוג עם למד הזכות, וככר הניח יוסף קמני הספרדי רלים לפרוש הפעל מפעל סערבי צבט, לולם אם ענינו לחיות ולא הוגעה, וזה כמו נכד וכתב לנקן. וגם פרוש יִצְחָק סַעֲדְיָה גאוֹנִי נם׳ אפת לחת [ס תקע״ו, נכלין], אחוז כפעל נפד בלשון חכמים, כלאר בנמרא מפני שהקונן נופלין, לח מסתבר, נלאר אגם הימון קניגה וליהיה יפד [נוּאַמְעַנְכִיעַטְעַן]. וגם מלת צְבִיָּה או הַצְּבָטָה בנמרא רק מענין לחיות יפד, אלוגה לו נכניעה, ולא מענין הוגעה, כלאר אגב הרל״ק. לכן כ״ל אחמנוהו כמו נכת לקען, לשון לגוד, ויִנְכַּע־לִי קלי הרלון ויִלְגַּד־לִי אנלי קלי, ודוק. קקור הזכת ע׳ נספר מיוחד לזכת לם״ק.
v. trans. ἅπ. λεγ. (impf. יִצְבֹּט), porrigere, tradere, seq. לְ, arab. *dhabatha*, quod dudum comparavit *J. Qimchi*. At v. arab. significationem habet capiendi, prehendendi, firmiter tenendi, sicut צָפַד, צָבַת; neque ex v. neohebr. צָפַד, quod contulit *Satanow*, vis porrigendi evinci potest, quippe quod vim *contrahendi* habet. Atque etiam nmm. neoh. חַצְבָּטָה, צִבְרִיטָה a vi *prehendendi* s. *comprehendendi* (cogn. צָבַת) proficiscuntur; quare satius est, v. צָבַט, sicut צָבַת q. v., vi complectendi, copulandi s. *colligandi* dictum arbitrari. LXX. βουνίζειν.

3 imperf.: וַיִּצְבָּט־ s. M.

וַיִּצְבָּט־לָהּ קָלִי Ruth 2, 14.

I. צָבַע

פעל כודד, ופתרוכו ענילה נדכר [סייכ-עוי־כַּען], ודומה לו צָבַת לעיל, כמוכן זקיעה ומניכה נדכר, ומוה מקילת דכר וענילתו נכנע וגוונין [פַּאַרְכען], וכן צבת נזפה יִשְׁעַקִית, ענין ענילה נכנע. וכתרגום יִדוע כפעל תמור ענילה וכניסה וקילה נעכרי, וגזפה עכריניה יִדוע ענין ענילה, ל״מ נוגעים קוכל נקרכל או נקומן, וגם מענין ענילה נגוונין. ולאר לקור הזכת מצלמו לפי דעתי לָף, ולפרשנו כם׳ מיוקד.
v. tr. inus. (*neohebr.* usit. prt. צָבוּעַ, hypocrita), sicut צָבַע, immergere, intingere, spec. in aquas coloratas, coloribus imbuere vel tingere, arab. *zabagha*, targ. צְבַע (= טְבַל), a rad. *zab*, quam repraesentare videtur v. צָפַד q. v.

צֶבַע

ז״ו, וסכנוי צְבָעִים, ותעוזתו סמוך וסוומן, סלקלוקית לאר נם יועגל [עוכקע], ונגזלה על נכיעה נגוונין מוכנו ענגל סמוכין [סַאַרְכנע]. ומוה נדכור ז׳כ׳ נגד נכעוכי [נעַסַאַרְכנעפּ גענוּאַכּן], ואגל נכעים הילון אגל של נגדים נכעוכים וקרוקים, וכן נכע רקמתים ר״ל נגד נכנע. כתרגום צְבַע [נזפה עכריניה צָבַע] מצלמו, נהזקלה על גוון ומלאה סכניס נגמרא, וכן כתרגום צִבְעוֹן קוקי של צֶבַע, נהזקלה על מלנוס נכנע, ונזפה עכריניה עוד צְבוּעַ, הזקל על מי שמקסר.
n. m. (pl. צְבָעִים), tinctura, fluidum, in quod quid intingitur, deinde color, poet. vestis colorata (in cantico *Deborae*), neohebr. crebro, etiam de specie faciei. Targ. צִבְעוֹן, vestis versicolor. LXX. βάμμα.

Jud. 5, 30. צבע רקמתים

pl.: צְבָעִים

Jud. 5, 30. שלל צבעים לסיסרא
Jud. 5, 30. שלל צבעים רקמה

צָבַע

פעל לקרי, כמו צָבַב נעכרי, לומר הכפה ויליפה וענילה נדכר [נעעַנען], וכן הקמנות על ענל, ומוה הכנד צַבַּע יליפה וענילה [נע-], ל״מ נעל שיק, וקקנוס וכנע לנוגוזו, וכנע לקנעים, וספעולי אִצְטַבַּע. נזפה עכריניה צָבַע הכונע נסמכין.
v. aram., tingere, irrigare, sicut hebr. צָבַע; *Pa.* perfundere, imbuere; *Itpa.* tingi, tinctum esse. LXX. βάπτειν, βαφῆναι.

Pa-el: צַבַּע

part. m. pl.: מְצַבְּעִין

Dan. 4, 22. ומטל שמיא לך מצבעין

Hitpa-el: אִצְטַבַּע

3 impf.: יִצְטַבַּע

Dan. 4, 12. 20. ובטל שמיא יצטבע
Dan. 4, 30. 5, 21. גשמה יצטבע

II. צָבַע

פעל ל״ע כ״ף נגוד, וסימון כפי הכרקה לי תפיסה והקוקה נדכר לקיוק ולקיוק [פַּאַסַסען, פַּאַקקען], כלאר תכיר תגויו אֲצַבַּע [עי׳ י״ד וספעל הדם], ומזה צְבִיָּה נגמרק, שעכיו לקוו וקנול. ומוה הפגעה נדכר ועזיקה וקיפה וקיפה וגילה [רויכען], וכן שבע נלשון יִשְׁעַקל, לאר מאנו הזמות שָׂבַע, שֹׂבַע כנוי לקריה הקומה. ולאר לקקור הזכת דע קוק כעיה שהמכנו צָבַע, ודומה לו הקועה של דֶּסֶב נקרי, ענין לקיקה ותפיסה, והזוי לכאר לך נספר מיוקד לזכת לם״ק.
v. inus., prehendere, captare (unde neohebr. צְבִיטָה, prehensio; בִּית־צְבִיטָה, ansa), hinc corripere, rapere, arab. شَبَعَ, شَبَّ, شَبَّ, unde شِبْعٌ, leo; plur. شُبَّعٌ, bestiae rapaces s. praedatrices, ferae, a rad. *zab*, unde *v. comp. aram.* דֻּבָּא.

צְבוּעַ

ז״ו, וסימון קיה קומה ועוזקת [רויכ-עסיען], וכן נעכרי שבוע וג״כ צבע, וסכנוי צְבוּעִים נפכיעי. ולאר נגמרק נגוע זה לפה [לפעה], ולסתכנם ג׳ מכנועים לקילת לפעיל, סניכוהו מן נגע נמוגן נפע, לאר מאנו נפעוכי, לומם פרוזנו קניב.
n. m. (pl. n. pr. צְבוֹיִים), bestia rapax, spec. hyaena, non a varietate colorum, sed a rapacitate. Gemara male explicat per אֶפְעֶה (אֶפְעֶה), basiliscus (בֵּי־חַצְבוֹעֵי, Targ. לְחֵילַת אֶסְעִיָּא), a v. צָפַע = צָבַע, unde צִפְעֹנִי. LXX. ναίνη. Th. δορκάς.

צְבוּעַ

Jer. 12, 9. העיט צבוע נחלתי

pl.: הַצְּבוֹעִים n. p.

1 S. 13, 18. הנשקף על־גי הצבועים

אֲצַבַּע

ז״כ, וסכנוי אֲצְבָעִי, וסכנוי אֲצְבָעוֹת וסמיך אֲצְבָעֹתַי. וסימון לנכר סתופס כידים [פַּינגער], וכקרא ע״ם תפיסה, וכן נקרי ונעכרי, ונסוריה ג״כ צְבַע כלי לנף, שנוספת נעכרי, ונזהל ג״כ ליק״כ לנקנע רגל [נעהע]. נגמרק אמכו אֲצְבָעִי, ליון לנכם הגדול נקנע [פִּיי-נעלינג], וגויר הזה נגמרק חִצְבְּרִיעַ הוזעות הקנעות לגולל, והזה צְבִרִיָּה לקוו וקנול ג״כ מוק.
n. f. (c. s. אֲצְבָעִי, pl. אֲצְבָעוֹת, c. אֶצְבְּעֹת), digitus, a prehendendo (sicut יָד a v. חָדָה), arab. أَصْبَعٌ, syr. אֶצְבָּע (abjecto *Alef* prosthetico), etiam de digitis pedum. Inde gemar. אֲצְבָעִי, nanus (Fingerling) et *v. denom.* חִצְבְּרִיעַ, digitos extendere, spec. sortiri *micare*. LXX. δάκτυλος; שִׁלְּחֵי מוֹרֶה בְּאֶצְבָּעֹת, אֶצְבָּע, *χειροτονία*; δακτυλοδεικτῶν.

Ex. 8, 15. אצבע אלהים הוא
Jes. 58, 9. שלח אצבע ודבר־און

בְּאֶצְבַּע

Ex. 31, 18. כתבים באצבע אלהים
Dt. 9, 10. כתבים באצבע אלהים

cum suff.: p. בְּאֶצְבָּעֲךָ

Ex. 29, 12. קרנת המזבח באצבעך

cum suff.: אֶצְבָּעוֹ

Lev. 4, 6. את־אצבעו בדם
Lev. 4, 17. אצבעו מן־הדם
Lev. 9, 9. ויטבל אצבעו בדם
Lev. 14, 16. את־אצבעו הימנית

cum suff.: בְּאֶצְבָּעוֹ

Lev. 4, 30. מדמה באצבעו
Lev. 4, 34. מדם החטאת באצבעו
Lev. 8, 15. סביב באצבעו
Lev. 14, 16. מן־השמן באצבעו
Lev. 14, 27. באצבעו הימנית
Lev. 16, 19. באצבעו שבע פעמים
Num. 19, 4. מדמה באצבעו

pl.: אֶצְבָּעוֹת

Jer. 52, 21. ועביו ארבע אצבעות

pl. constr.: וְאֶצְבְּעוֹת

2 Sam. 21, 20. ואצבעות ידיו
2 Sam. 21, 20. ואצבעות רגליו

pl. c. suff.: אֶצְבְּעוֹתַי

Ps. 144, 1. אצבעותי למלחמה

pl. c. suff.: וְאֶצְבְּעֹתַי

Cant. 5, 5. ואצבעתי מור עבר

pl. c. suff.: אֶצְבְּעֹתֶיךָ

Ps. 8, 4. מעשה אצבעתיך
Prv. 7, 3. קשרם על־אצבעתיך

pl. c. suff.: וְאֶצְבְּעוֹתֵיכֶם

Jes. 59, 3. ואצבעותיכם בעון

pl. c. suff.: אֶצְבְּעֹתָיו

Jes. 2, 8. לאשר עשו אצבעתיו
Jes. 17, 8. ואשר עשו אצבעתיו

pl. c. suff.: וְאֶצְבְּעֹתָיו

1 Chr. 20, 6. ואצבעותיו ששׁ־ששׁ

pl. c. suff.: בְּאֶצְבְּעֹתָיו

Prv. 6, 13. מרה באצבעותיו

אֶצְבַּע

נלקרי כמו נעכרי, נלי ספרש מסכוון.
n. aram., hebraici compar. LXX. δάκτυλος.

pl.: אֶצְבָּעָן

Dan. 5, 5. אצבען די יד־אנש

pl. def.: וְאֶצְבְּעָתָא

Dan. 2, 41. רגלי ואצבעתא

pl. constr.: וְאֶצְבְּעָת

Dan. 2, 42. ואצבעת רגליא

צֶבֶר

פעל כודד, וסעתיד יִצְבֹּר, וסעתיק [סיי-כניסה ועליכה וסליכה וסלילה [סיי-סַען], ל״מ מכניכת דגן ותכוסה ומלכיכת תולכות, וכן צְבֹר ספעל נקרי, שנכנ

תיבור שפך ולקע, צבר נעכני, ומכמכו צ״בר, ופפרשנו נקפר מיוחד, עי׳ קכר.

v. comp. trans. (impf. יִצְבֹּר), cumulare, coacervare, veluti fruges, divitias, aram. צְבַר (targ. = שָׁפַךְ, לָקַט), arab. *dhabara*, a rad. *bar*, unde et חָבַר q. v. LXX. *συνάγειν, θησαυρίζειν, βάλλειν.* A. *συγχωνεύναι.*

3 *imperf.*: יִצְבֹּר
Job. 27, 16. אם־יצבר כעפר כסף
Ps. 39, 7. יצבר ולא־ידע

cum suff.: וַיִּצְבֹּר
Gn. 41, 49. ויצבר יוסף בר
Hab. 1, 10. ויצבר עפר וילכדה

3 *impf. f.*: וַתִּצְבֹּר *s. M.*
Zach. 9, 3. ותצבר־כסף כעפר

3 *impf. pl.*: וַיִּצְבְּרוּ
Gn. 41, 35. ויצברו־בר תחת

3 *impf. pl.*: וַיִּצְבְּרוּ
Ex. 8, 10. ויצברו אתם חמרים צְבֻרוֹר

ג״ו, וכינוי צְבָרִים, ומשונן עכרם ופפע קכר וקנוץ [סוי״פע]. נשפס עכניכית וכלקתי צְבוּר, כנוי לכמון ועדס וקכל, ל״מ שליח נכור, תעניכ לכור, ולפעמים כמו כנסת ישכלל נכללו.

n. m. (pl. צְבָרִים), cumulus, acervus, neohebr. *ecclesia* (die Gemeinde, syn., כְּנֶסֶת, synagoga). LXX. *βουνός.*

pl.: צְבֻרִים
2 Rg. 10, 8. שני צברים פתח השער

צָבַת

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו לשימס וקציכס ולגידס [כיכדען], וכן צָבַת לו נתקרי, עכין קציכס, ומקומב צָבַת, ולומס לו מקומב על אָבַד, צָבַד, בַּד לעיל, וכשכש כמכוון ג״כ נשפתי מעכב. ודע קוכש שמשכי מתונן לשימס הוש הקשון יקר, וכן נוש ונכנס נתקרי, ומוס צָבַת נתקרי, וכעכיכית צֶבֶת ככוי למלקק [נַלעכגע], מתמנות של לקוו שדכרכו.

v. comp. tr. inus., colligare, copulare, constringere, comprehendere, aram. צְנַת, צָבַת (unde צָבַת, forceps), cf. vv. בַּד, פַּד, צָ־פַד, אָ־פַד, quibus omnibus radicem eandem varie auctam subesse manifestum est.

צֶבֶת

ג״ו, וכינוי צְבָתִים, ומשונן שלמס ועמיר [נלעכגע], וכן מתמנות של שלמס, נתקרי מקנוד ככלל, וכן נש״ע.

n. m. (pl. צְבָתִים), fasciculus, manipulus (syn. אֲלֻמָּה). LXX. *βουνίζειν.*

pl.: צַבְּתִים
Ruth 2, 16. תשלו לה מן־השבתים

צַד

v. s. r. צָדַד *p.* 939.

צְדָא

פעל קרמי, ול״ע כ״ק נכנין סכוסף אֲצַדֵּר נתכנוס [ויסיס נקרמי של דכיקל חַצַּדֵּר]. פתכוכו שקיקס והלכס קלוס וסקול [פערשפֿטענען־סאָמכנען], וכמקש נתכנוס תמור לעוג סעכרי, ד״ק לוענ לרש דמלרי נמסככש, עין תלענ לקב עיכל דמלרי״ש, וכן סיסוד של נדל נסוכית, ושס צַדְיָא לענ ושקוק צַדְיָא

v. aram. afel. (bibl., si occurreret, חַצַּדֵּר, targ. אַצַּדֵּר), illudere, cavillari, targ. pro hebr. לָעַג, syr. *z'do* (unde *zadvo*, derisio; *zoduvo*, ludificator).

הַצְדָא

ג״ו גויר סכוסף, וסק כלרך נכ״ק נמקוס קלף, וסכלון שקוס ולענ [שפרשפֿטכוכנג־שפֿטענג], וכוס מקיבש ספסוק על נכון.

n. m. afel., cavillatio, irrisio. *Saadja Bechor-Schor.*: הַצְדָאי. Ibn-Ezra: חֲאֶמֶת חִוּא. LXX. *εἰ ἀληθῶς.*
Dan. 3, 14. ואמר להון הצדא

צָדַד

לומר צַד, פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו ספכוסף מקיס וסטיס [וועגוועכדען], וכן נדד נעכני, וספקוע צַד, ודומס לו שָׁטַח לקמן, וש״ס תמנ״ס שקנו וסצווי.

h. e., צַד *v. inus.*, sicut שָׁטַח q. v., avertere, arab. *zadda, dhadda.*

צַד

ג״ו, וכינוי צִדּוֹ, וכש״ס שקכלית צִדָּה וכינוי צִדִּים. ומשונן ק׳ עכר ולענ [וייטע], לכן מִצַּד, עַל־צַד כעעמ״ס, ונקמר מכ״ד עפוס סילדים לו קק״כ מכ״ד שמלכ נכללו. כ׳ נספסוק לנכיכים לנדים, ומוכנו לנ״ק כמו שען ולויב [ווידעכוזַלכעך], ולדעת שכן־נכקש שדגש תמור סכש, וסוק מן כוד כמונן מכודש, לומר יהיו לכם למכודות, ווש קכיכ. נשפס עכניכית צַדָּד מצלמו וסכלכו צְדָדִים, וכן שגוד שם נד, ד״מ קלי סנד, וכעעמ״ס: על־כל־נד, נכד, נקיוש נד, כנד, מנד, מלדי, ונקכמת הגיון סתקורי צְדָדִי, ולכקבי צְדָדִית, צְדָדוּת [מאָדַלַיטעט], ד״מ משפע נדדי [שיין מאָדַלַיטעט וסען], וכן נשפס עכניכית צִדֵּד ספכוסף לנדדין, ד״מ מנדד ידו למעס, מנדד פכיס כתלמיד סכשפע מכנו, ותסורי הִתְצַדֵּד, וכן סכוסף הִתְצַדְּרוּ, ומוס ג״כ פריעי כעכני צְדָדָה, צְדָדָה.

n. m. (c. s. צִדֵּי, c. *He* finis צִדָּה): 1) latus, adv. מִצַּד, a latere, a parte h. e. respectu; עַל־צַד, ad latus; 2) adversarius, hostis, Jud. 2, 3. Sic *Qimchi; Abulwalid* insidias s. *irritamenta*, (= צִרְרִים, a v. צָדַד, unde מְצוּדָה) verti mavult, et recte quidem. Neohebraice pro צַד (unde v. c. חֳלִי חַצַּד, morbus lateralis) dicitur etiam צְדָדָה (pl. צְדָדִים), et adv. עַל־כָּל־צַד, omnino; בְּצַד, juxta; בְּאֵיזֶה צַד, quodamodo; כָּצַד sicut, velut. Philosophice dicitur צְדָדִי, modalis; צְדָדוּת, modalitas; מִשְׁפָּט צְדָדִי, propositio modalis. Indidem v. denom. צִדֵּד, seponere, avertere, velut vultum, de abeunte; reciproce הִתְצַדֵּד. LXX. *πλάγιον, κλίτος, μέρος, πλευρόν, πλευρά, ὦμος, πτέρνα, συνοχή;* מִצַּד, *πλησίον.*

Jes. 60, 4. על־צד תאמנה
Jes. 66, 12. על־צד תנשאו

בְּצַד
2 Sam. 2, 16. וחרבו בצד רעהו
Ez. 34, 21. בצד ובכתף תהדפו

מִצַּד
Dt. 31, 26. מצד ארון ברית־י״י
Jos. 3, 16. אשר מצד צרתן
Jos. 12, 9. אשר־מצד בית־אל
Ruth 2, 14. ותשב מצד הקצרים
1 Sam. 20, 25. וישב אבנר מצד שאול
1 Sam. 23, 26. מצד ההר מזה
1 S. 23, 26. ואנשיו מצד ההר מזה
2 S. 13, 34. מדרך אחריו מצד ההר

cum h finis: צָדָה
1 Sam. 20, 20. החצים צדה אורה

cum suff.: מִצִּדְּךָ
Ps. 91, 7. יפל מצדך ואלף

cum suff.: מִצִּדּוֹ
1 Sam. 6, 8. תשימו בארגז מצדו

cum suff.: בְּצִדָּהּ
Gn. 6, 16. ופתח התבה בצדה

cum suff.: מִצִּדָּהּ
Ex. 25, 32. 37, 18. מצדה האחד
Ex. 25, 32. 37, 18. מצדה השני

pl.: לְצִדִּים
Jud. 2, 3. והיו לכם לצדים

pl. constr.: צִדֵּי
Ex. 26, 13. על־צדי המשכן

pl. c. suff.: בְּצִדֵּיכֶם
Num. 33, 55. ולצנינם בצדיכם
Jos. 23, 13. ולשוטט בצדיכם

pl. c. suff.: צִדָּיו
Ex. 30, 4. תעשה על־שני צדיו
Ex. 37, 27. על שני צדיו

pl. c. suff.: מִצִּדֶּיהָ
Ex. 25, 32. 37, 18. יצאים מצדיה

צַד

ג״ו, נתקרי כמו נעכני, וגנוד קמוכו נתקנוס סעד לכוכ.

n. m. aram., ejusdem, quo hebr., virtutis (syn. targ. סָעַד). LXX. *πρός* מִצַּד.

לְצַד
Dan. 7, 25. ומלין לצד עלאה ימלל

מִצַּד
Dan. 6, 5. לדניאל מצד מלכותא

צָדָה I.

פ״כ, וסמונן נקוז וסתנקסות שקיבס ויקיסס וכיכס [נַשַּׁטעַשַּׁבעען], ודומס לו צֵד לקמן, ונקסור עס כפס סלכון יקיסס נכפס ונקיים. וסתמנות לדעת רש״י נספסוק יכיעות שלמס כמו צַד לעיל, נדיכס וכעיס מכנגד ספניס, נסשלל על כל פעלס תקנולית הנעשס נגדיכס, שלל יתוודע לוולתו גריעת הספסל, כדרך היקיסס וסקיבס נקיות, ותכיר לפ״ו שספעליס צַד, צָד, צְדָדָה כוועיס לשכנו קקל.

v. intr., sicut צַד, צָד (vi primaria *deflectendi* s. declinandi e conspectu), insidiari, venari, periculum, veluti vitae, intendere. LXX. *δεσμεύειν, ἑκών.* Melius A. *μεθοδεύειν* (quo ex vocabulo elucet egregie interpretis *ἀκρίβεια*). S. *θηρᾶν.*

3 *perf.*: צָדָה
Ex. 21, 13. ואשר לא צדה

part. masc.: צֹדֶה *sg.*
1 S. 24, 12. צדה את־נפשי

צְדִיָּה

ג״כ, וסמונן רמיס ועקוב סכוק מן סלכ, לשען לש יתגלס שהוש מסכנ הכוק [כַּלַכשעגלוכוג, סיכטעגליסק], משכש כמונן נדיכס וקיבס, לכן נסיוסו עעמיי כמו נרמיס, וכלש נדיס כמו רמיס.

n. f., insidiae, fraus occulta; adv. (syn. בְּרַמִּיָּה), insidiose, fraudulente (meuchlings, tückisch). LXX. *ἔνεδρον.*

כל־כלי בלא צדיה
Num. 35, 22. בְּצִדִּיָּה
Nu. 35, 20. או־השליך עליו בצדיה

צָדָה II.

פעל כוזד, וסמונן שדיכס וסשקס סקכנס וסמיכס [פֿעדווייסענען, -סעע-רעכן], וסתמנות ככיכס וסדיכס, כי קוועכ סשכש צְדָדָה, ודומס לו שָׁד לקמן, וכן סכן אל עָ־צַד לעיל, וספעל חֲ־צַד נתקרי, שנכולס יסוד סמכוון סכנס וכיכיס, וכשכש כמכוון ג״כ נשפתי מעכב, ד״מ נשפס סכלקיס ויוכיס וכוימיס וכדומס [s. *çaṭh*, gr. *κήδ-ω*] .[*σκέδ-αω*; lat. *caed-o*, go. *skath*. ומוס סכפעל נְצְדָּה ספעולי״. נתקנוס צְדֵי משלמו נכל סנכיכיס, ומתכו סשמות צְדָוִי, צְדָאִי, צְדָדִי, צְדִיָּה, וגס של תכשמ צְדָנָא ג״כ מוס, כי לדעת סתקנש סשכש כשס נס ענין שמס.

v. trans., delere, devastare, demoliri, e copiosa prosapia vv. שָׁד, חַ־צַד, עָ־צַד, sanscr. *çath, caedere, κήδ-ειν* (Homer.), *σκεδαννύναι*, quae omnia idem sonant, indidem manant. *Ni.* נְצְדָּא pass. Conveniens est v. targ. צְדֵי, omnibus conjugg. usitatum, unde nmm. *devastationis* in fine textus *rabb.* enumerata, in quibus et צַדְיָא, lacerta (Wüstenvogel), siquidem paraphrastes תְּנֶשֶׁמֶת a v. שָׁם = שָׁם deduxit. LXX. *ἐκλείπειν.*

Nif-al: נִצְדָּה

3 *perf. pl.*: נִצְדָּהוּ
Zeph. 3, 6. נצדו עריהם

צָדַק

פעל כוזד, וסעתיד יִצְדַּק. סמונן נתמנות כמו יצר, סיות מונן ומוקס נכוק, נתין עקוש ונטיס, מפולס נמעגל סמשוטע [נעראַלדע, לויפֿעבַּע ויין], ונכעכי צדק, סיות מוקס ומועמד ומשונן [שעאַרר, שטיף ויין], ומוס קס״כ סיות יצר ונכוק נדרכו, עקומת ומתקס יצר-דרך וסולך נתקו [רעבַּעלין, נערַאַד, נעראַבַּע ויין], נכל קפן סהאַזל. הכפעל הפעולי״, כמונן יצ׳ קס מתצדק. סכנד צַדִּיק וכוק קיס כלדיק, או גס וכוק נפצו [רעבַּטפֿערטיגען], וסכוסף הִצְטַדֵּק הכלך דכר או קמוך קיס נלדקתו, או וכוק קיס נמפטו, וסספעל הִצְטַדֵּק כדרך הכנין, לומר וכוק קק נפצו.

v. intr. (impf. יִצְדַּק), *rectum, planum* esse (syn. יָשַׁר), arab. *zadaqa* (erectum, rigidum esse), hinc probum, justum esse, vi latissima, de dictis, factis et cogitatis, in quibus nulla est a lege discrepantia, de justitia civili et spirituali, praec. de habitu animi ad Deum ejusque legem directi. *Ni.* innocentem et a reatu immunem asseri, causam obtinere. *Pi.* justum asserere aut praestare. *Hi. justificare*, idque justitiam vel declarando vel conferendo. *Hitpa.* הִצְטַדֵּק, se purgare, defendere. LXX. *δίκαιον εἶναι, οἴεσθαι δίκαιον εἶναι, δίκαιον ἀποφαίνεσθαι, ἄμεμπτον εἶναι τοῖς ἔργοις; καθαρὸν εἶναι, καθαρίζειν; δικαιοῦν, δίκαιον ἀποφαίνειν, δίκαιον κρίνειν.*

3 *perf. fem.*: צָדְקָה
Gn. 38, 26. ויאמר צדקה ממני

2 perf.: צָדַקְתָּ
Job. 33, 12. הן־זאת לא־צדקת אענך
Job. 35, 7. אם־צדקת מה־תתן־לו
1 imperf.: אֶצְדָּקֵנִי
Job. 9, 15. אם־צדקתי לא אענה
Job. 34, 5. כי־אמר איוב צדקתי
1 imperf.: וָאֶצְדָּקֵתִי
Job. 10, 15. וצדקתי לא־אשא ראשי
3 perf. pl.: צָדְקוּ
Ps. 19, 10. צדקו יחדו
1 imperf.: אֶצְדָּק
Job. 9, 20. אם־אצדק פי ירשיעני
1 imperf.: אֶצְדָּק *p.*
Job. 13, 18. ידעתי כי־אני אצדק
2 imperf.: תִּצְדָּק
Ps. 51, 6. למען תצדק בדברך
2 imperf.: תִּצְדָּק *p.*
Job. 22, 3. החפץ לשדי כי תצדק
Job. 40, 8. תרשיעני למען תצדק
Jes. 43, 26. ספר אתה למען תצדק
3 imperf.: יִצְדָּק
Job. 9, 2. ומה־יצדק אנוש עם־אל
Job. 15, 14. יצדק ילוד אשה
Job. 25, 4. ומה־יצדק אנוש עם־אל
Ps. 143, 2. לא־יצדק לפניך כל־חי
3 imperf.: יִצְדָּק *p.*
Job. 4, 17. האנוש מאלוה יצדק
Job. 11, 2. איש שפתים יצדק
3 impf. pl.: יִצְדְּקוּ
Jes. 45, 25. בי׳ יצדקו ויתהללו
3 impf. pl.: וְיִצְדְּקוּ *p.*
Jes. 43, 9. יתנו עדיהם ויצדקו
3 impf. f. pl.: תִּצְדַּקְנָה
Ez. 16, 52. תצדקנה ממך
Nif-al: נִצְדַּק
3 perf.: וְנִצְדַּק
Dan. 8, 14. ונצדק קדש
Pi-el: צִדַּק
3 perf. fem.: צִדְּקָה
Jer. 3, 11. צדקה נפשה
inf. c. suff.: צַדְּקֵהּ
Job. 33, 32. כי־חפצתי צדקך
inf. c. suff.: צַדְּקוֹ
Job. 32, 2. צדקו נפשו מאלהים
inf. c. suff.: בְּצַדְּקָתֵךְ
Ez. 16, 52. בצדקתך אחיותך
2 impf. fem.: וַתְּצַדְּקִי
Ez. 16, 51. ותצדקי את־אחותיך
Hif-il: הִצְדִּיק
1 perf. c. s.: וְהַצְדַּקְתִּיו
2 S. 15, 4. ריב־ומשפט והצדקתיו
3 perf. pl.: וְהִצְדִּיקוּ
Dt. 25, 1. והצדיקו את־הצדיק
part. masc.: מַצְדִּיק *sg.*
Prv. 17, 15. מצדיק רשע
part. c. suff.: מַצְדִּיקִי *sg.*
Jes. 50, 8. קרוב מצדיקי
p. pl. constr.: מַצְדִּיקֵי
Jes. 5, 23. מצדיקי רשע עקב שחד
p. pl. constr.: וּמַצְדִּיקֵי
Dan. 12, 3. ומצדיקי הרבים
inf. constr.: לְהַצְדִּיק
1 Reg. 8, 32. ולהצדיק צדיק
2 Chr. 6, 23. ולהצדיק צדיק
impt. pl.: הַצְדִּיקוּ
Ps. 82, 3. עני ורש הצדיקו
1 imperf.: אַצְדִּיק
Ex. 23, 7. לא־אצדיק רשע
Job. 27, 5. חלילה לי אם־אצדיק
3 imperf.: יַצְדִּיק
Jes. 53, 11. בדעתו יצדיק צדיק

Hitpa-el: הִצְטַדֵּק
1 impf. pl.: נִצְטַדֵּק *p.*
Gn. 44, 16. מה־נדבר ומה־נצטדק

צֶדֶק

ס״נ, ובכתיב צְדֶקְ, ומיומן יוסר וכתוקף [נעריאלסייע], ד״מ מענלי נדק, ומזה קל״כ יוסר ותקע כוסר וכתוב תמיתות ומצפע יסרת - לנ ותקוסנ וכות נדין וכוכ - כפיס טוסנ וכקוי ויקות תצוסנ ומרפת שלוס ונככס ותוסר קסידות וקדוסנ ויכתת לקסיס וכדומס מן השלטות. נסכמת הגיון יהוע נוד ק, נלתי נודק, סקדמס נודקת וכדומס, וכצפס ענכיכית צֶדֶק שס לכוכב הכס יהוע נסכמת סתכוכס.

n. m. (c. s. צִדְקְ), rectitudo, planitudo, veluti viarum, deinde *justitia* sive judicialis sive civilis sive imputativa et sic porro, virtute latissime patente, etiam de salute justitiam vel insequente vel conferente (syn. יֶשַׁע). LXX. *δικαιοσύνη* constanter, saepius adj. et verb., semel *κρίσις*.

Lev. 19, 36. מאזני צדק
Lev. 19, 36. אבני־צדק
Lev. 19, 36. איפת צדק
Lev. 19, 36. והין צדק
Dt. 1, 16. ושפטתם צדק
Dt. 16, 18. את־העם משפט־צדק
Dt. 16, 20. צדק צדק תרדף
Dt. 33, 19. יזבחו זבחי־צדק
Job. 8, 3. ואם־שדי יעות־צדק
Job. 29, 14. צדק לבשתי ויולבשני
Job. 31, 6. ישקלני במאזני־צדק
Job. 36, 3. ולפעלי אתן־צדק
Ps. 4, 6. זבחו זבחי־צדק
Ps. 9, 5. ישבת לכסא שופט צדק
Ps. 15, 2. הולך תמים ופעל צדק
Ps. 17, 1. שמעה י״י ׀ צדק
Ps. 23, 3. ינחני במעגלי־צדק
Ps. 40, 10. בשרתי צדק ׀ בקהל רב
Ps. 45, 5. וענוה־צדק
Ps. 45, 8. אהבת צדק
Ps. 48, 11. צדק מלאה ימינך
Ps. 51, 21. אז תחפץ זבחי־צדק
Ps. 52, 5. שקר ׀ מדבר צדק
Ps. 58, 2. אלם צדק תדברון
Ps. 85, 11. צדק ושלום נשקו
Ps. 85, 14. צדק לפניו יהלך
Ps. 89, 15. צדק ומשפט מכון כסאך
Ps. 94, 15. עד־צדק ישוב משפט
Ps. 97, 2. צדק ומשפט מכון כסאו
Ps. 110, 4. *דברתי מלכי־צדק
Ps. 118, 19. פתחו־לי שערי־צדק
Ps. 119, 75. כי־צדק משפטיך
Ps. 119, 138. צוית צדק עדתיך
Ps. 119, 142. צדקתך צדק לעולם
Ps. 119, 144. צדק עדותיך לעולם
Ps. 119, 172. כי כל־מצותיך צדק
Ps. 132, 9. כהניך ילבשו־צדק
Prv. 1, 3. צדק ומשפט ומישרים
Prv. 2, 9. אז תבין צדק ומשפט
Prv. 8, 15. ורזנים יחוקקו צדק
Ps. 12, 17. יפיח אמונה יגיד צדק
Prv. 16, 13. רצון מלכים שפתי־צדק
Prv. 31, 9. פתח־פיך שפט־צדק
Jes. 1, 21. צדק ילין בה
Jes. 11, 5. והיה צדק אזור מתניו
Jes. 16, 5. ומהר צדק
Jes. 26, 9. צדק למדו ישבי תבל
Jes. 26, 10. יחן רשע בל־למד צדק
Jes. 41, 2. צדק יקראהו לרגלו
Jes. 45, 8. ושחקים יזלו־צדק
Jes. 45, 19. אני י״י דבר צדק
Jes. 51, 1. רדפי צדק מבקשי י״י
Jes. 51, 7. שמעו אלי יודעי צדק
Jes. 58, 2. וישאלוני משפטי־צדק
Jes. 64, 4. פגעת את־ששׂ ועשה צדק
Jer. 11, 20. וי״י צבאות שפט צדק
Jer. 22, 13. הוי בנה ביתו בלא־צדק
Jer. 31, 23. יברכך י״י נוה־צדק
Jer. 50, 7. נוה־צדק ומקוה
Ez. 45, 10. מאזני־צדק ואיפת־צדק
Ez. 45, 10. ובת־צדק יהי לכם
Dan. 9, 24. ולהביא צדק עלמים
Hos. 10, 12. ויורה צדק לכם
Zeph. 2, 3. בקשו־צדק

וְצֶדֶק

Ps. 85, 12. וצדק משמים נשקף

וָצֶדֶק

Dt. 25, 15. אבן שלמה וצדק
Dt. 25, 15. איפה שלמה וצדק
Ps. 119, 121. עשיתי משפט וצדק
Eccl. 5, 7. וגזל משפט וצדק

הַצֶּדֶק

Eccl. 3, 16. ומקום הצדק שמה הרשע
Jes. 1, 26. יקרא לך עיר הצדק
Jes. 61, 3. וקרא להם אילי הצדק

בְּצֶדֶק

Lev. 19, 15. בצדק תשפט עמיתך
Ps. 9, 9. והוא ישפט תבל בצדק
Ps. 17, 15. אני בצדק אחזה פניך
Ps. 65, 6. נוראות ׀ בצדק תעננו
Ps. 72, 2. ידין עמך בצדק
Ps. 96, 13. 98, 9. ישפט־תבל בצדק
Prv. 8, 8. בצדק כל־אמרי־פי
Jes. 11, 4. ושפט בצדק דלים
Jes. 42, 6. אני י״י קראתיך בצדק
Jes. 45, 13. העירתהו בצדק
Jes. 59, 4. אין־קרא בצדק
Hos. 2, 21. וארשתיך לי בצדק

בַּצֶּדֶק

Prv. 25, 5. ויכון בצדק כסאו

לְצֶדֶק

Jes. 32, 1. הן לצדק ימלך־מלך

cum suff.: צִדְקִי

Job. 6, 29. ושובו עוד צדקי־בה
Job. 35, 2. אמרת צדקי מאל
Ps. 4, 2. בקראי ענני ׀ אלהי צדקי
Ps. 35, 27. וישמחו חפצי צדקי
Jes. 41, 10. תמכתיך בימין צדקי
Jes. 51, 5. קרוב צדקי

cum suff.: צִדְקִי

Ps. 7, 9. שפטני י״י כצדקי
Ps. 18, 21. יגמלני י״י כצדקי
Ps. 18, 25. וישב־לי י״י לי כצדקי

cum suff.: צִדְקֵנוּ

Jer. 23, 6. י״י ׀ צדקנו
Jer. 33, 16. יקרא־לה י״י ׀ צדקנו

cum suff.: צִדְקְךָ *p.*

Job. 8, 6. ושלם נות צדקך
Ps. 35, 28. ולשוני תהגה צדקך
Ps. 37, 6. והוציא כאור צדקך
Ps. 119, 7. בלמדי משפטי צדקך
Ps. 119, 62. על משפטי צדקך
Ps. 119, 106 לשמר משפטי צדקך
Ps. 119, 123. ולאמרת צדקך
Ps. 119, 160 ולעולם כל־משפט צדקך
Ps. 119, 164. על משפטי צדקך
Jes. 58, 8. והלך לפניך צדקך

cum suff.: צִדְקֵךְ

Jes. 62, 2. וראו גוים צדקך

cum suff.: צִדְקֵךְ

Ps. 35, 24. שפטני כצדקך י״י

cum suff.: צִדְקוֹ

Ps. 50, 6. ויגידו שמים צדקו
Ps. 97, 6. הגידו השמים צדקו
Jes. 42, 21. י״י חפץ למען צדקו

cum suff.: בְּצִדְקוֹ

Eccl. 7, 15. יש צדיק אבד בצדקו

cum suff.: כְּצִדְקוֹ

Ps. 7, 18. אודה י״י כצדקו

cum suff.: מִצִּדְקוֹ

Ez. 3, 20. ובשוב צדיק מצדקו

cum suff.: צִדְקֵהוּ

Jes. 62, 1. עד־יצא כנגה צדקה

צְדָקָה

ס״נ, ומונכו כמו נדק, לומר טוב וכיוי נככס ותמוכס יוסר ווכות יסועס ומרפת ונגוע וכדומס מן השלטות, ולעצמיס כמו מעשה נדקס.

n. f., jus, fas, justitia et dei et hominum, spec. de misericordia et liberalitate in afflictos, vel de salute ac prosperitate, quarum significationum nexus melius etiam prospicietur, si etymon verbi fuerit explanatius. LXX. *δικαιοσύνη, δικαίωμα, ἐλεημοσύνη, ἔλεος, κρίμα, εὐφροσύνη.*

Gn. 15, 6. ויחשבה לו צדקה
Gn. 18, 19. לעשות צדקה ומשפט
Dt. 24, 13. ולך תהיה צדקה
2 Sam. 19, 29. ומה־יש לי־עוד צדקה
Job. 37, 23. ומשפט ורב־צדקה
Ps. 33, 5. אהב צדקה ומשפט
Ps. 106, 3. עשה צדקה בכל־עת
Prv. 8, 20. בארח צדקה אהלך
Prv. 11, 18. וזורע צדקה שכר אמת
Prv. 11, 19. כן־צדקה לחיים
Prv. 12, 28. בארח־צדקה חיים
Prv. 13, 6. צדקה תצר תם־דרך
Prv. 14, 34. צדקה תרומם גוי
Prv. 15, 9. ומרדף צדקה יאהב
Prv. 16, 31. בדרך צדקה תמצא
Prv. 21, 3. עשה צדקה ומשפט
Prv. 21, 21. רדף צדקה וחסד
Prv. 21, 21. צדקה וכבוד
Jes. 10, 22. שוטף צדקה
Jes. 45, 23. יצא מפי צדקה
Jes. 56, 1. ועשו צדקה
Jes. 58, 2. כגוי אשר־צדקה עשה
Jes. 59, 9. ולא תשיגנו צדקה
Jes. 59, 17. וילבש צדקה כשריון
Jes. 60, 17. ונגשיך צדקה
Jes. 61, 10. מעיל צדקה יעטני
Jes. 61, 11. יצמיח צדקה ותהלה
Jer. 33, 15. אצמיח לדוד צמח צדקה
Am. 6, 12. ופרי צדקה ללענה
Mal. 3, 20. צדקה ומרפא בכנפיה

הַצְּדָקָה

Dt. 6, 25. וצדקה תהיה־לנו
2 Sam. 8, 15. עשה משפט וצדקה
1 Rg. 10, 9. לעשות משפט וצדקה
1 Chr. 18, 14 ויהי עשה משפט וצדקה
2 Chr. 9, 8. לעשות משפט וצדקה
Neh. 2, 20. אין־חלק וצדקה וזכרון
Ps. 24, 5. וצדקה מאלהי ישעו
Ps. 99, 4. משפט וצדקה ביעקב
Prv. 8, 18. הון עתק וצדקה
Prv. 10, 2. 11, 4. וצדקה תציל ממות
Jes. 28, 17. וצדקה למשקלת
Jes. 32, 16. וצדקה בכרמל תשב
Jes. 33, 5. מלא ציון משפט וצדקה
Jes. 45, 8. וצדקה תצמיח יחד
Jes. 59, 14. וצדקה מרחוק תעמד
Jer. 9, 23. משפט וצדקה בארץ
Jer. 22, 3. עשו משפט וצדקה
Jer. 22, 15. 23, 5. ועשה משפט וצדקה
Jer. 33, 15. משפט וצדקה
Ez. 18, 5. 21. 33, 14. 19. ועשה משפט וצדקה
Ez. 18, 19. 33, 16. משפט וצדקה עשה
Ez. 18, 27. ויעש משפט וצדקה
Ez. 45, 9. ומשפט וצדקה עשו
Am. 5, 7, וצדקה לארץ הניחו
Am. 5, 24. וצדקה כנחל איתן

הַצְּדָקָה
Jes. 32, 17. מעשה הצדקה שלום
Jes. 32, 17. ועבדת הצדקה
Dan. 9, 7. לך אדני הצדקה
בְּצִדְקָה
Ps. 72, 3. וגבעות בצדקה
Prv. 16, 8. טוב מעט בצדקה
Prv. 16, 12. כי בצדקה יכון כסא
Jes. 1, 27. ושביה בצדקה
Jes. 5, 16. נקדש בצדקה
Jes. 48, 1. לא באמת ולא בצדקה
Jes. 54, 14. בצדקה תכונני
Jes. 63, 1. אני מדבר בצדקה
Mal. 3, 3. מגישי מנחה בצדקה
וּבְצִדְקָה
1 Reg. 3, 6. באמת ובצדקה
Jes. 9, 6. ולסעדה במשפט ובצדקה
Jer. 4, 2. במשפט ובצדקה
Zach. 8, 8. לאלהים באמת ובצדקה
לְצִדְקָה
Ps. 106, 31. ותחשב לו לצדקה
Jes. 5, 7. לצדקה והנה צעקה
Hos. 10, 12. זרעו לכם לצדקה
Joel 2, 23. המורה לצדקה
מְצַדָּקָה
Jes. 46, 12. חרחוקים מצדקה
צְדָקָה *constr.:*
Dt. 33, 21. צדקת י״י עשה
Prv. 11, 5. צדקת תמים תישר דרכו
Prv. 11, 6. צדקת ישרים תצילם
Ez. 18, 20. צדקת הצדיק
Ez. 33, 12. צדקת הצדיק לא תצילנו
צִדְקָת *constr.:*
Jes. 5, 23. וצדקת צדיקים יסירו
צִדְקָתִי *cum suff.:*
Gn. 30, 33. ועתתה־בי צדקתי
Jes. 46, 13 קרבתי צדקתי
וְצִדְקָתִי *cum suff.:*
Jes. 51, 6. וצדקתי לא תחת
Jes. 51, 8. וצדקתי לעולם תהיה
Jes. 56, 1. וצדקתי להגלות
בְּצִדְקָתִי *cum suff.:*
Dt. 9, 4. בצדקתי הביאני י״י
Job. 27, 6. בצדקתי החזקתי
בְּצִדְקָתְךָ *cum suff.:*
2 Sam. 22, 21. יגמלני י״י כצדקתי
2 Sam. 22, 25. וישב י״י לי כצדקתי
צִדְקָתְךָ *cum suff.:*
Ps, 36, 7. צדקתך כהררי־אל
Ps. 40, 11. צדקתך לא־כסיתי
Ps. 71, 16. אזכיר צדקתך לבדך
Ps. 119, 142. צדקתך צדק לעולם
צִדְקָתֶךָ *p. cum suff.:*
Job. 35, 8. ולבן־אדם צדקתך
Ps. 51, 16. תרנן לשוני צדקתך
Ps. 71, 24. כל־היום תהגה צדקתך
צִדְקָתֵךְ *cum suff.:*
Jes. 57, 12. אגיד צדקתך
וְצִדְקָתֵךְ *cum suff.:*
Ps. 36, 11. וצדקתך לישרי־לב
Ps. 71, 19. וצדקתך אלהים
Ps. 72, 1. וצדקתך לבן־מלך
Ps. 88, 13. וצדקתך בארץ נשיה
Ps. 145, 7. וצדקתך ירננו
Jes. 48, 18. וצדקתך כגלי הים
בְּצִדְקָתֵךְ *cum suff.:*
Dt. 9, 5. בצדקתך וביושר לבבך
Dt. 9, 6. וידעת כי לא בצדקתך
Ps. 31, 2. בצדקתך פלטני
Ps. 71, 2. בצדקתך תצילני
Ps. 119, 40. בצדקתך חיני
Ps. 143, 11. בצדקתך תוציא
בְּצִדְקָתֶךָ *p. cum suff.:*
Ps. 5, 9. י״י נחני בצדקתך

ואל־יבאו בצדקתך Ps. 69, 28.
ענני בצדקתך Ps. 143, 1.
וּבְצִדְקָתְךָ *cum suff.:*
ובצדקתך ירומו Ps. 89, 17.
צִדְקָתוֹ *cum suff.:*
צדקתו ואת־אמנתו 1 Sam. 26, 23.
וישב לאנוש צדקתו Job. 33, 26.
ויגידו צדקתו Ps. 22, 32.
גלה צדקתו Ps. 98, 2.
צדקתו עמדת לעד Ps. 112, 9.
והוא־בטח על־צדקתו Ez. 33, 13.
וְצִדְקָתוֹ *cum suff.*
וצדקתו לבני בנים Ps. 103, 17.
וצדקתו עמדת Ps. 111, 3. 112, 3.
וצדקתו היא סמכתהו Jes. 59, 16.
בְּצִדְקָתוֹ *cum suff.:*
בצדקתו אשר־עשה Ez. 18, 22.
אראה בצדקתו Mich. 7, 9.
כְּצִדְקָתוֹ *cum suff.:*
לתת לו כצדקתו 1 Reg. 8, 32.
לתת לו כצדקתו 2 Chr. 6, 23.
מִצִּדְקָתוֹ *cum suff.:*
ובשוב צדיק מצדקתו Ez. 18, 24.
בשוב־צדיק מצדקתו Ez. 18, 26. 33, 18.
וְצִדְקָתָם *cum suff.:*
וצדקתם מאתי נאם Jes. 54, 17
בְּצִדְקָתָם *cum suff.:*
בצדקתם ינצלו נפשם Ez. 14, 14.
בצדקתם יצילו נפשם Ez. 14, 20.
צִדְקוֹת *pl.:*
צדיק י״י צדקות אהב Ps. 11, 7.
עשה צדקות י״י Ps. 103, 6.
חלך צדקות Jes. 33, 15.
אמר צדקות ועז Jes. 45, 24.
צִדְקוֹת, צִדְקֹת *pl. constr.:*
יתנו צדקות י״י Jud. 5, 11.
צדקת פרזונו בישראל Jud. 5, 11.
כל־צדקות י״י 1 Sam. 12, 7.
למען דעת צדקות י״י Mich. 6, 5.
צִדְקֹתֵינוּ *pl. c. suff.:*
וכבגד עדים כל־צדקתינו Jes. 64, 5.
הוציא י״י את־צדקתינו Jer. 51, 10.
כי לא על־צדקתינו Dan. 9, 18.
צִדְקֹתֶיךָ *pl. c. suff.:*
אדני ככל־צדקתיך Dan. 9, 16.
צִדְקֹתָיו *pl. c. suff.:*
ולא תזכרן צדקתו Ez. 3, 20,
צדקתו אשר־עשה Ez. 18, 24.
כל־צדקתו לא תזכרן Ez. 33, 13.

צַדִּיק

תופקיי וכר שכתעכס, וסכלון לורק, לו קיס יוכר ולדק נתדיכות [געגעבעגער, רעבעגשבעבעגער], לבן כמו יכר, תעיס, נקי, מוציא וכדומה. ולמר מקיס למוכיס ויכר, מקסיד ויכל לאלהיס, מקבר לו סוכות נדין ובדבן סנוקן לדקס לאניוכיס וכדומה.

adj. m. (deinde subst.), justus, probus, de justitia interna et externa, spec. misericors. LXX. *δίκαιος, ἄμωμος, εὐσεβής, πιστός, φυλάσσων δικαιοσύνην.*

נח איש צדיק תמים Gn. 6, 9.
כי־אתך ראיתי צדיק Gn. 7, 1.
האף תספה צדיק Gn. 18, 23.
צדיק עם־רשע Gn. 18, 25.
הגוי גם־צדיק תהרג Gn. 20, 4.
צדיק וישר הוא Dt. 32, 4.
צדיק אתה ממני 1 Sam. 24, 18.
חרגו את־איש צדיק 2 Sam. 4, 11.
צדיק מושל 2 Sam. 23, 3.
ולהצדיק צדיק 1 Reg. 8, 32.
ולהצדיק צדיק 2 Chr. 6, 23.
ויאמרו צדיק י״י 2 Chr. 12, 6.
אלהי ישראל צדיק אתה Esr. 9, 15.
ותקם את־דבריך כי צדיק Neh. 9, 8.
ואתה צדיק על כל־הבא Neh. 9, 33.
שחוק צדיק תמים Job. 12, 4.
ויאחז צדיק דרכו Job. 17, 9.
הוא צדיק בעיניו Job. 32, 1.
צדיק כביר תרשיע Job. 34, 17.
כי־אתה תברך צדיק Ps. 5, 13.
צדיק ובחן לבות Ps. 7, 10.
אלהים צדיק Ps. 7, 10.
אלהים שופט צדיק Ps. 7, 12.
צדיק מה־פעל Ps. 11, 3.
י״י צדיק יבחן Ps. 11, 5.
כי־צדיק י״י צדקות אהב Ps. 11, 7.
כי־אלהים בדור צדיק Ps. 14, 5.
הדברות על־צדיק עתק Ps. 31, 19.
רבות רעות צדיק Ps. 34, 20.
ושנאי צדיק יאשמו Ps. 34, 22.
ולא ראיתי צדיק נעזב Ps. 37, 25.
פי־צדיק יהגה חכמה Ps. 37, 30.
ישמח צדיק כי־חזה Ps. 58, 11.
ישמח צדיק בי״י Ps. 64, 11.
יפרח־בימיו צדיק Ps. 72, 7.
תרוממנה קרנות צדיק Ps. 75, 11.
צדיק כתמר יפרח Ps. 92, 13.
יגודו על־נפש צדיק Ps. 94, 21.
לזכר עולם יהיה צדיק Ps. 112, 6.
צדיק אתה י״י Ps. 119, 137.
י״י צדיק Ps. 129, 4.
יהלמני צדיק חסד Ps. 141, 5.
צדיק י״י בכל־דרכיו Ps. 145, 17.
לא־ירעיב נפש צדיק Prv. 10, 3.
ברכות לראש צדיק Prv. 10, 6.
זכר צדיק לברכה Prv. 10, 7.
מקור חיים פי צדיק Prv. 10, 11.
פעלת־צדיק לחיים Prv. 10, 16.
כסף נבחר לשון צדיק Prv. 10, 20.
שפתי צדיק ירעו רבים Prv. 10, 21.
צדיק לעולם בל־ימוט Prv. 10, 30.
פי־צדיק ינוב חכמה Prv. 10, 31.
שפתי צדיק ידעון רצון Prv. 10, 32.
צדיק מצרה נחלץ Prv. 11, 8.
פרי צדיק עץ חיים Prv. 11, 30.
הן צדיק בארץ ישלם Prv. 11, 31.
יודע צדיק נפש בהמתו Prv. 12, 10.
ויצא מצרה צדיק Prv. 12, 13.
יתר מרעהו צדיק Prv. 12, 26.
דבר־שקר ישנא צדיק Prv. 13, 5.
צדיק אכל לשבע נפשו Prv. 13, 25.
ורשעים על־שערי צדיק Prv. 14, 19.
וחסה במותו צדיק Prv. 14, 32.
בית צדיק חסן רב Prv. 15, 6.
לב צדיק יהגה לענות Prv. 15, 28.
ומרשיע צדיק Prv. 17, 15.
להטות צדיק במשפט Prv. 18, 5.
בור־ירוץ צדיק ונשגב Prv. 18, 10.
צדיק הראשון בריבו Prv. 18, 17.
מתהלך בתמו צדיק Prv. 20, 7.
משכיל צדיק לבית רשע Prv. 21, 12.
גול יגול אבי צדיק Prv. 23, 24.
רשע לנוה צדיק Prv. 24, 15.
שבע יפול צדיק וקם Prv. 24, 16.
אמר לרשע צדיק אתה Prv. 24, 24.
צדיק מט לפני רשע Prv. 25, 26.
ידע צדיק דין דלים Prv. 29, 7.
יש צדיק אבד בצדקו Eccl. 7, 15.
אל־תהי צדיק הרבה Eccl. 7, 16.
כי אדם אין צדיק בארץ Eccl. 7, 20.
אמרו צדיק כי־טוב Jes. 3, 10.
ויבא גוי־צדיק Jes. 26, 2.
מעגל צדיק תפלס Jes. 26, 7.
ויטו בתחו צדיק Jes. 29, 21.
ומלפנים ונאמר צדיק Jes. 41, 26.
מבלעדי אל־צדיק Jes. 45, 21.
ואם־שבי צדיק ימלט Jes. 49, 24.
בדעתו יצדיק צדיק Jes. 53, 11.
צדיק אתה י״י Jer. 12, 1.
בחן צדיק Jer. 20, 12.
לדוד צמח צדיק Jer. 23, 5.
צדיק הוא י״י Thr. 1, 18.
ובשוב צדיק מצדקו Ez. 3, 20.
כי הזהרתו צדיק Ez. 3, 21.
לבלתי חטא צדיק Ez. 3, 21
לב־צדיק שקר Ez. 13, 22.
ואיש כי־יהיה צדיק Ez. 18, 5.
צדיק הוא חיה יחיה Ez. 18, 9.
ובשוב צדיק מצדקתו Ez. 18, 24.
בשוב־צדיק מצדקתו Ez. 18, 26.
והכרתי ממך צדיק ורשע Ez. 21, 8.
הכרתי ממך צדיק ורשע Ez. 21, 9.
בשוב־צדיק מצדקתו Ez. 33, 18.
כי־צדיק י״י אלהינו Dan. 9, 14.
על־מכרם בכסף צדיק Am. 2, 6.
צררי צדיק Am. 5, 12.
בבלע רשע צדיק ממנו Hab. 1, 13.
י״י צדיק בקרבה Zeph. 3, 5.
צדיק ונושע הוא Zach. 9, 9.
וראיתם בין צדיק לרשע Mal. 3, 18.

וְצַדִּיק

ונקי וצדיק אל־תהרג Ex. 23, 7.
יכין וצדיק ילבש Job. 27, 17.
וצדיק חונן ונותן Ps. 37, 21.
חנון ורחום וצדיק Ps. 112, 4.
חנון י״י וצדיק Ps 116, 5.
וצדיק יסוד עולם Prv. 10, 25.
וצדיק יתן ולא יחשך Prv. 21, 26.
וצדיק יריון ושמח Prv. 29, 6.
וצדיק לא יוכל Ez. 33, 12.
וצדיק באמונתו יחיה Hab. 2, 4.

הַצַּדִּיק

י״י הצדיק Ex. 9, 27.
והצדיקו את־הצדיק Dt. 25, 1.
את־הצדיק ואת־הרשע Eccl. 3, 17.
הצדיק אבד Jes. 57, 1.
נאסף הצדיק Jes. 57, 1.
צדקת הצדיק עליו תהיה Ez. 18, 20.
צדקת הצדיק לא תצילנו Ez. 33, 12.
מכתיר את־הצדיק Hab. 1, 4.

כַּצַּדִּיק

וזיה כצדיק כרשע Gn. 18, 25.

לְצַדִּיק

הודע לצדיק ויוסף לקח Prv. 9, 9.

לַצַּדִּיק

זמם רשע לצדיק Ps. 37, 12.
טוב מעט לצדיק Ps. 37, 16.
צופה רשע לצדיק Ps. 37, 32.
לא־יתן לעולם מוט לצדיק Ps. 55, 23.
אך־פרי לצדיק Ps. 58, 12.
אור זרע לצדיק Ps. 97, 11.
לא־יאנה לצדיק כל־און Prv. 12, 21.
וצפון לצדיק חיל חוטא Prv. 13, 22.
גם ענוש לצדיק Prv. 17, 26.
שמחה לצדיק עשות Prv. 21, 15.
כפר לצדיק רשע Prv. 21, 18.
מקרה אחד לצדיק ולרשע Eccl. 9, 2.
צבי לצדיק Jes. 24, 16.
ארח לצדיק Jes. 26, 7.
באמרי לצדיק חיה יחיה Ez. 33, 13.

מִצַּדִּיק

לא־יגרע מצדיק עינו Job. 36, 7.

צַדִּיקִים *pl.:*

אולי יש חמשים צדיקם Gn. 18, 24.
חמשים צדיקם בתוך העיר Gn. 18, 26.
ויסלף דברי צדיקים Ex. 23, 8.
חקים ומשפטים צדיקם Dt. 4, 8.
ויסלף דברי צדיקם Dt. 16, 19.
צדקים וטבים ממנו 1 Reg. 2, 32.
ויאמר אל־כל־העם צדקים 2Rg. 10, 9.
יראו צדיקים וישמחו Job. 22, 19.
וחטאים בעדת צדיקים Ps. 1, 5.
יודע י״י דרך צדיקים Ps. 1, 6.
וגילו צדיקים Ps. 32, 11.
רננו צדיקים בי״י Ps. 33, 1.

עיני י״י אל־צדיקים Ps. 34, 16.
וסומך צדיקים י״י Ps. 37, 17.
צדיקים יירשו־ארץ Ps. 37, 29.
ותשועת צדיקים מי״י Ps. 37, 39.
ויראו צדיקים ויראו Ps. 52, 8.
ועם צדיקים אל־יכתבו Ps. 69, 29.
שמחו צדיקים בי״י Ps. 97, 12.
באהלי צדיקים Ps. 118, 15.
צדיקים יבאו בו Ps. 118, 20.
אך צדיקים יודו לשמך Ps. 140, 14.
בי יכתרו צדיקים Ps. 142, 8
י״י אהב צדיקים Ps. 146, 8.
וארחות צדיקים תשמר Prv. 2, 20.
ונוה צדיקים יברך Prv. 3, 33.
וארח צדיקים כאור נגה Prv. 4, 18.
ותאות צדיקים יתן Prv. 10, 24.
תוחלת צדיקים שמחה Prv. 10, 28.
ובדעת צדיקים יחלצו Prv. 11, 9.
בטוב צדיקים תעלץ
קריה Prv. 11, 10.
וזרע צדיקים נמלט Prv. 11, 21.
תאות צדיקים אך־טוב Prv. 11, 23.
וכעלה צדיקים יפרחו Prv. 11, 28.
ושרש צדיקים בל־ימוט Prv. 12, 3.
מחשבות צדיקים משפט Prv. 12, 5.
ובית צדיקים יעמד Prv. 12, 7.
ושרש צדיקים יתן Prv. 12, 12.
אור־צדיקים ישמח Prv. 13, 9.
ואת־צדיקים ישלם־טוב Prv. 13, 21.
ותפלת צדיקים ישמע Prv. 15, 29.
בעלץ צדיקים Prv. 28, 12.
ובאבדם ירבו צדיקים Prv. 28, 28.
ברבות צדיקים ישמח Prv. 29, 2.
תועבת צדיקים איש עול Prv. 29, 27.
אשר ׀ יש צדיקים Eccl. 8, 14.
וצדקת צדיקים יסירו Jes. 5, 23.
ועמך כלם צדיקים Jes. 60, 21.
בקרבה דם צדיקים Thr. 4, 13.
צדיקם המה ישפטו Ez. 23, 45.
pl.: וְצַדִּיקִים
וצדיקים ישמחו Ps. 68, 4.
וצדיקים ככפיר יבטח Prv. 28, 1.
וצדיקים במפלתם יראו Prv. 29, 16.
וצדקים ילכו בם Hos. 14, 10.
pl.: צַדִּיקִים
למען חמשים הצדיקם Gn. 18, 24.
יחסרון חמשים הצדיקם Gn. 18, 28.
על גורל הצדיקים Ps. 125, 3.
לא־ישלחו הצדיקים Ps. 125, 3.
כמעשה הצדיקים Eccl. 8, 14.
הצדיקים והחכמים Eccl. 9, 1.

צְדָקָה

ג״כ, ומידועם נתלגוס צְדָקְתָּא, וגס צְדָקְתָּא, ומסונן כמו צְדָקָה נעברי, כמוכו חסד ושוב חת חכיוכים. וכן שגור חלת צְדָקָה כשפת עבריכית, ד״מ כשלשים: חלת ממון לדקה; גדולה לדקה שחקרבת גחולה; גדול מעשה לדקה כספר יותר ממשה רבינו, לכן מסמות צְדָקוֹת או צְדִיקוּת כמוכן יוצר. וכפי מכרחם גם בעברי בכ״ק סיס שגור מסונן חוס לשם לדקה, כי כמלח [מ״ב כ״ד י״ו] שחלך בגל הספר שם מתחים כשם בגדף לדקיסו.

n. f. (def. targ. צְדָקְתָּא, צְדִקְתָּא), probitas, justitia (qua vi crebrius dicitur צְדִיקוּת, צְדָקָה), plerumque beneficentia, munificentia (quam significationem, uti in neohebraica, sic etiam in prisca lingua usitatam fuisse, conjici potest ex n. pr. *Matatja* a Nebukadnezare in synonymum *Zidkija* mutatum, 2 Reg. 24, 17. cf. 1 Chr. 3, 15. Jer. 1, 3. LXX. *ἐλεημοσύνη*.

בְּצִדְקָה
וחטיך בצדקה פרק Dan. 4, 24.

צָהַב

פעל כודד, וסעתיד כג״ע יְצַהֲב, ופתרוכו לסיסס וכסיסס וסופעס ווסיסס [גלקסנען, שיממערן], ודומס לו זָהַב לעיל, הֲהַב כתרמי, וסתקר וסצווי ככר סקרתי לעיל. ומוס כשב״פ סכוסף חֻצְהָב סיוס מן וסב לו בנסע וסב [גאלדפארביג ויין], וסביכוני מְצֻהָב. כשפס ענייכית צָהַב ג״כ כמוכן לסל ענין שמסס, ל״ת לסכו פכיו, סיוס פכיך לסוכיס, וכן חֻצְהָב כמו סלבין, לשון לסיסס [ערגאלענען], ולא כמוכן יולף, וכן בתרגוס וכע״ע לסב בכבד כמוכן סכעסס, לומר עשות ספכיס פני לסכיס מכעס, לכן סשס צְהִיבָה כמו כעס וכוגו, לולס צְהוּב, צְהִיבוּת לף בעכיין לסיכות.

v. intr. (impf. יָצְהַב), splendere, nitere, virtute eadem, qua זָהַב, (הָהַב). *Ho.* חָצְהַב (prt. מְצֻהָב), splendidum factum esse, inauratum, coruscum esse. Neohebr. צָהַב transl. de splendore h. e. hilaritate vultus; *Hi.* splendorem emittere; *Pi.* inflammare, stomachum s. indignationem movere, unde צְהִיבָה, inflammatio vultus prae indignatione, irritatio. LXX. *στιλβων*.

Hof-al: הָצְהַב
part. masc: מְצֻהָב *sg.*
Esr. 8, 27. וכלי נחשת מצהב

צָהֹב

ת״ו, ע״מ אָדֹם, וסמוכן מוכסב בנבע וסכי [גאלדפארביג], וכלכך מבבע סבעב. *adj. m.* (ad s. f. אָדֹם), splendidus, fulvus, *ξανθός*. LXX. *ξανθίζειν*. S. semel: *στιλβῆς*.

Lev. 13, 30. ובו שער צהב דק
Lev. 13, 32. ולא־היה בו שער צהב
adj. m.: הַצָּהֹב
Lev. 13, 36. לשער הצהב

צָהַל

פעל כודד, וסעתיד יְצַהֵל. פתרוכו סופעס וכלכוץ וסיכס וכסיכס וסיכס וכסיכס וסבל [סעלל ויין, שיממערן], ודומס לו הַל לעיל. ומוס כסיכ״פ סכוסף הַצְהֵל סיוס מן וסב לו בנבע וסב [גאלדפארביג ויין], וסביכוני מְצַהֵל. כשפס ענייכית יקוד סכוונות, וכדומס בשפתי ערב. וכלמר מכיכית סקוס וכלבול קולו [וויעסעכן], וכן כסל בעברי ג״כ מתרועס ושלון בכי לדס. סכבד צָהֵל סלבל קול ותרועס, וכקשר עס מלת קול. סכוסף חֻצְהֵל יולף מסכוון רקד, לומר עכין סלסלת וסוסכס וסלסלס, וכלמר מסלסלת פכיס ע״י שמקס. ולקר לתקור סשכס דע שמלמו צֶל לקיין, וכן צֵל, ושס תמלת סתקל וסשוו.

כשפס עבריכית צָהַל עכין שמקס.

v. comp. intr. (impf. יְצַהֵל), sicut הָל, clarum, lucidum esse (hell sein), deinde, ut solet, translatione ad *vocem* facta (cf. חָצַר), claram vocem edere, alta voce clamare eaque vel *tristi* (ejulare) vel *laeta* (jubilare), de equis: hinnire, arab. *zahala*. *Pi.*, seq. קוֹל, ejulatum tollere, ploratum edere (aufkreischen), propter angoris magnitudinem. *Hi.*, transeunte vi primitiva, splendefacere, exhilarare (neohebr. צָהֵל, laetitia). LXX. *βοᾶν, χρεμετίζειν, ἀγαλλιᾶσθαι, ταράσσειν, κερατίζειν*; *Hi.* *ἱλαρόν*. S. *στιλβειν*.

צָהַר

ג״כ, ומוכן משמעת קול ססוסיס [וויסעוכג], ולא ענין משק ססוסיס, כלאר קשב יקקי, וכשלל על נסול קול סכוולף משמלת סכלוף. בגמרא ג״כ משמות צְהִירוּת, צַהֲלָה כמוכן וס.

n. f., hinnitus equorum, trop. de pruritu fornicationis spiritualis, gem. צְהִירוּת, צַהֲלָה. LXX. *χρεμετισμός ἐππασίας, χρεμετισμός*.

pl. constr.: מְצַהֲלוֹת
Jer. 8, 16. מצהלות אבירו
pl. c. suff.: וּמְצַהֲלוֹתַיִךְ
Jer. 13, 27. נאפיך ומצהלותיך

צָהַר

פ״ג, וסעתיד כג״ע יִצְהַר, ומוכן וסיכס ונסוב [גאלדפארביג], ובעברי טהר סדומס לו, כמוכן סופעס ווכיקס, לומר הכלוס, וספעל טהר גס כמו טָהַר בעברי, כמוכן וכיס, וכבר דכרתי מפעל הוס לעיל תחת וסר ועסר, ומסלווי עי׳ בספר מיוקד לשר קכרתי לשרשי לס״ק.

v. intr. (impf. neoh. יִצְהַר), micare, nitere, arab. *thahara*, *thahura* (sicut זָהַר, טָהַר, טָהֵר, opp. טָמֵא, sanscr. *tam*, tenebricosum esse).

יְצְהָר

ג״ו, על מקל עתידי־אֵר [אֵר], יֵלֵךְ [לֵךְ], יִנָּשׂוּא [נָשׂוּא], יֵעָל [עָלָה], יֵעָנֶה [עָנָה], יֵעַר [עָרָה] וכדומס. פתרוכו דבר מסכיר וכלסב, כמקלס על שם [אֵל], וכלמר מקשן שמלסיר, וסוף רקד שלף כעכר עדין, וכקשר לכוד עס תיכוז, ולפעמים יכסר כמו שם מקשן רקד, לכן בכי מיכסר ככים של שם מקשן רקד, לומר מסקוסים. עי׳ שם.

בתכנוס צָהֹר קוקיי מסוכן רקד.

n. m. imperfectivum (sicut יַחַם, יַחְמוּר, יַזַע, יִקְהָה, יַלְקוּט, יַבּוּס, יַחְמוּר, יַזַע, יִקְהָה, יַלְקוּט, יַבּוּס, יַחְנָה etc.), res splendida, *oleum*, (ad fruendum et lucendum, שֶׁמֶן, ad ungendum) quare n. תִּירוֹשׁ, mustum ex uvis *comparatum*, adjungitur (sicut שֶׁמֶן cum יַיִן). Sach. 4, 14. בְּנֵי־יִצְהָר, de iis, qui candelabro (symbolo templi) oleum, quo indiget, exhibent. LXX. *ἔλαιον, καρπός, πιότης*. A. *στιλπνότης*. Th. *λαμπρότης*.

Num. 18. 12. כל חלב יצהר
2 Rg. 18, 32. ארץ זית יצהר ודבש
Jer. 31, 12. ועל־תירש ועל־יצהר
Joel 1, 10. אמלל יצהר

וְיִצְהָר

Dt. 28, 51. דגן תירוש ויצהר
2Chr. 31, 5 ראשית דגן תירוש ויצהר
2 Chr. 32, 28. דגן ותירוש ויצהר
Neh. 10, 38. כל־עץ תירוש ויצהר
Joel 2, 24. היקבים תירוש ויצהר

הַיִּצְהָר

Hos. 2, 24. התירוש ואת־היצהר
Hag. 1, 11 ועל־התירוש ועל־היצהר
Zach. 4, 14. שני בני־היצהר

וְהַיִּצְהָר

Neh. 5, 11. התירוש והיצהר אשר
Neh. 10, 40. הדגן התירוש והיצהר
Neh. 13, 12. הדגן והתירוש והיצהר
Hos. 2, 10. והתירוש והיצהר
Joel 2, 19. והתירוש והיצהר
cum suff.: וְיִצְהָרֶךָ
Dt. 7, 13. דגנך ותירשך ויצהרך

צָהַר

פעל שמי, ומלא לך בגבון הכוסף חֻצְהָר, ומוכן עשות יפסר, לו סיעת שמן מויתים, וקל להכין.

v. denom. hif., oleum exprimere, Targ. עֲצַר מְשַׁח. LXX. *ἀδίκως ἐνέδρευσαν*.

Hif-il: הִצְהִיר
3 imperf. pl.: יַצְהִירוּ
Job. 24, 11. בין שורתם יצהירו

צֹהַר

ג״כ, וזוגו צָהֳרַיִם, ומוכן וסכ וקור ויפעס [גלקכן, ליכט], וכלמר ביכיד כשלקס על קלון ופתק מכוף סקור, וכן ביוכי [φως], וכזוגי כמו טָהֳר בעברי ליון סכוסר בעכס סיוס [מיטטאג], לפי שמיוס כלמר מכוכו לעכיס, מסכוקר ועד קלי סיוס סולך וקור, ומקלי סיוס ולמעלס סולך וקור. בג״ע מלכו מופלא צָהֳרֶיךָ.

n. f., splendor, lux, deinde, sicut *φῶς*, de fenestra, per quam lux immittitur; *du.*, lux mediae diei, meridies, trop. de evidentia rei statusque prosperitate, arab. *thuhr* (unde denom. *thahara*, aliquid meridiano tempore facere), cf. de duali nmm. צָהֳרַיִם. LXX. *μεσημβρία, μεσημβρινός, τὸ δειλινόν*. A. Gn. 6, 16. *μεσημβρινόν*. S. *διαφανές*. Th. *θυρίς*.

Gn. 6, 16. צהר תעשה לתבה
du.: צָהֳרַיִם
Ps. 91, 6. מקטב ישוד צהרים
Jes. 16, 3. בתוך צהרים
Jer. 20, 16. בעת צהרים
du.: וְצָהֳרַיִם
Ps. 55, 18. ערב ובקר וצהרים
du.: ־ַיִם *p.* צָהֳרָיִם
2 Sam. 4, 5. את משכב הצהרים
1 Reg. 18, 26. מהבקר ועד־הצהרים
1 Reg. 18, 29. ויהי כעבר הצהרים
2 Reg. 4, 20. ברכיה עד־הצהרים
du.: ־ַיִם *p.* בַּצָּהֳרַיִם
Gn. 43, 16. יאכלו האנשים בצהרים
Gn. 43, 25. עד בא יוסף בצהרים
Dt. 28, 29. והיית ממשש בצהרים
1 Reg. 18, 27. ויהי בצהרים ויהתל
1 Rg. 20, 16. ויצאו בצהרים ובן־הדד
Job. 5, 14. וכלילה ימששו בצהרים
Cant. 1, 7. איכה תרביץ בצהרים

כשלנו בצהרים Jes. 59, 10.
ונעלה בצהרים Jer. 6, 4.
שדר בצהרים Jer. 15, 8.
והבאתי השמש בצהרים Am. 8, 9.
בצהרים יגרשוה Zeph. 2, 4.
du.: כַּצָּהֳרַיִם
ומשפטך כצהרים Ps. 37.
ואפלתך כצהרים Jes. 58, 10.
du.: וּמְצָהֳרַיִם
ומצהרים יקום חלד Job. 11, 17.

צַו

v. s. r. צָוָה *p.* 944.

צוֹא

v. s. r. יָצָא *p.* 510.

צוֹאָה

v. s. r. יָצָא *p.* 510.

צוֹאַר

v. s. r. צוּר *p.* 948.

צוּד

לומר צֵד, וסמוכן כמו צֵדֵה לַעיִל, לומר יקישׁ ולקישׁ [כַּצַּעַר־צַעַנען]-שטעלנען]. ומזה דליקה ודליקה לקרי קיה לצודה ולקוחה [פַּאַנגען, עריפֿנען], קריכה ולכידה ויקישׁ [נעטשטעלנען], כדיקת כפה וכדומה, וכל מתמנות של צדוי. ונעשה לדעת רש"פ ע"ש נדוד, לומר נדידה ונעיה מכנגד הפכים, כדרך הקוכב והלוכד. וכפי הכרקה הפכיעי נילון היה מוכנו ג"כ דיוג ולכידת דגים [פישען]. הכנד צוֹדֵד קוק הפעלה, וכאמר מלכידת כפשוט. h. e. צָד, *v. tr.*, sicut צָדָה, insidiari, insidiis tentare aliquem, veluti vitam alicujus, venando capere, velut feras, aves, pisces (in n. pr. צִידוֹן), proprie, ut ait Papenheimius in l. suo de Synonymis declinare de conspectu ad clandestina (cogn. צַד, latus). *Pil.* צוֹדֵד, vitae alicujus insidias struere. LXX. *θηρεύειν, ἀγρεύειν, ἐνεδρεύειν, σφαγή*; *Pil.* *διαστρέφειν, ἐκ-, συ-*. S. *θηρᾶν, θηρεύειν, ἀγρεύειν.*

3 *prf. pl.:* לע"ק צָדוּ
Thr. 4, 18. צדו צעדינו
3 *prf. pl. c. s.:* וַצָּדוּם
Jer. 16, 16. לרבים צידים וצדום
3 *prf. pl. c. s.:* צָדוּנִי
Thr. 3, 52. צוד צדוני כצפור
part. masc.: צָד *sg.*
Gen. 27, 33. הוא הצד־ציד
inf. abs.: צוֹד
Thr. 3, 52. צוד צדוני כצפור
inf. conf.: לָצוּד
Gen. 27, 5. לצוד ציד להביא
impf. sg.: וְצָדָה
Gen. 27, 3. וצודה לי ציד
3 *imperf.:* יָצוּד
Lev. 17, 13. יצוד ציד חיה
2 *impf. c. hint.:* תָּצוּד
Job. 38, 39. התצוד ללביא טרף
2 *impf. c. s.:* תְּצוּדֵנִי
Job. 10, 16. ויגאה כשחל תצודני
3 *imperf. c. s.:* יְצוּדֵנִי
Ps. 140, 12. יצודנו למדחפת
3 *impf. f.:* תָּצוּד
Prv. 6, 26. נפש יקרה תצוד

Pi-el: צוֹדֵד
part. f. pl.: מְצוֹדְדוֹת
Ez. 13, 20. מצודדות שם את־הנפשות
Ez. 13, 20. מצודדות את־נפשים
inf. constr.: לְצוֹדֵד
Ez. 13, 18. לצודד נפשות
2 *impf. pl. f.* תְּצוֹדְדְנָה
Ez. 13, 18. תצודדנה לעמי

צַיִד

ע"ו, וסמוכן צֵיד, וסמוכן לו מופעט, לומר יקישׁ ולקיכה [יַאגד], לו עכ"פ יקישׁ, לומר כללכד ומכלקו ע"י יקישׁ ומכנוד [ווילדפֿעט, רויב]. ומכאל ק"כ על מוון נכללו, לו לפי שכיכים מקדמונים כללכד ע"י יקישׁ כיכ מוון, לו כלעת רש"פ לפי שלקיכן לנוד לקריו כלי למשיגו, וערך קק ק ע"י מחללות ומקנולם, וכלאר מוון הלכי דרך. נתרגום זֵד מאללו, מפעל דומם.

n. m. (c. צֵיד), vel *abstr.*, insidiatio, venatio, aucupium, vel *concret.* animal venatione captum, caro ferina (Wildpret), rapina, deinde general. esca (utpote quae apud veteres venatione potissimum comparabatur, vel gener. id quod opera ac labore adipiscimur (syn. טֶרֶף), et spec. viaticum, commeatus, targ. זֵד. LXX. *θήρα, θήρευμα; κυνηγός, κυνηγεῖν* (cf. gemar. קִינִיגְרָא, קִינִיגּוֹן, קִינִיגְרִי), *ἐπισιτισμός* (seqq. A. S.).

צַיִד *p.*
Gen. 10, 9. הוא־היה גבר־ציד
Gen. 10, 9. כנמרד גבור ציד
Gen. 25, 27. עשו איש ידע ציד
Gen. 25, 28. כי־ציד בפיו
Gen. 27, 3. Q'ri. וצודה לי צידה
Gen. 27, 5. לצוד ציד להביא
Gen. 27, 7. הביאה לי ציד
Gen. 27, 33. אפוא הוא הצד־ציד
Neh. 13, 15. ביום מכרם ציד
constr.: צֵיד
Lev. 17, 13. יצוד ציד חיה
constr.: מְצֵיד
Gen. 27, 25. ואכלה מציד בני
Gen. 27, 31. ויאכל מציד בנו
cum suff.: מְצֵידִי
Gen. 27, 19. שבה ואכלה מצידי
cum suff.: צֵידוֹ
Job. 38, 41. מי יכין לערב צידו
Prv. 12, 27. לא־יחרך רמיה צידו
cum suff.: מְצֵידוֹ
Gen. 27, 30. ועשו אחיו בא מצידו
cum suff.: צֵידָהּ
Ps. 132, 15. צידה ברך אברך
cum suff.: צֵידָם
Jos. 9, 5. צידם יבש היה
cum suff.: מְצֵידָם
Jos. 9, 14. ויקחו האנשים מצידם

צֵדָה

ג"כ, וסוף הכקני מן ל"ד, ומוכנו מוון לו מוון סולכי דרכים כמו ל"ד, וכלתב לפעמים ג"כ צֵדָה כלי יוד.

n. f. (a m. צֵיד, nonnunquam defect. צֵדָה), cibus, spec. cibus in viam paratus vel datus. LXX. *ἐπισιτισμός.* S. *σίτησις.* Incert. *σιταρκία.*

Gen. 27, 3. K'tib. וצודה לי צידה
Gen. 42, 25. ולתת להם צדה לדרך
Gen. 45, 21. ויתן להם צדה לדרך
Ex. 12, 39. וגם־צדה לא־עשו להם
Jos. 1, 11. הכינו לכם צדה
Jos. 9, 11. קחו בידכם צידה לדרך
Jud. 7, 8. ויקחו את־צדה העם
Jud. 20, 10. לקחת צדה לעם
Ps. 78, 25. צידה שלח להם
וְצֵידָה
1 Sam. 22, 10. וצידה נתן לו

הִצְטַיֵּד

פעל נתפעל, גזיר כמו כיד נמוכן מוון, ופתכוכו כלכוכל כפשו ועכיכם לו כידם לדרך [זיך מיט ייישוענסטע פֿערצעהרונג, פֿערוועגען], ונלרכי אֶזְדֵּד מן זֵד מאללו.

v. hitpa. denom., viatico s. commeatu se instruere, viaticum sibi sumere, aram. אֶזְדֵּד a n. זֵד. LXX. *ἐφοδιασθῆναι.*

Hitpa-el.: הִצְטַיֵּד
1 *prf. pl.:* הִצְטַיַּדְנוּ
Jos. 9, 12. הצטידנו אתו מבתינו

צַיָּד

ע"ו גזיר צֵיד, ומוכנו לים כיד [יָאגער], ומכנין שגור.

n. m. (a n. צֵיד), venator, gemar. etiam קִינִיגֵי, קִינִיגֵי, *κυνηγός.* LXX. *θηρευτής.*

pl.: צַיָּדִים
Jer. 16, 16. לרבים צידים וצדום

מָצָד

ע"ו, ומכנוי מְצָדוֹת, ופתכוכו כתמנותו מקום לכיכם ויקישׁ [כַּאסטעלנלרע], כי רוס מס המקום, וכן מצאד בערבי. לכן נמשלקה כמו מלפה ונגנון וקרן הר ותלוכם כיכם ועיכם ולקיכון [כוכג, פֿעסטע], ע"ש שמוך מקום כוך לנוד.

n. m. (pl. מְצָדוֹת), locus insidiarum, arab. *mazâd*, et, quia e montibus facile in hostes adventantes prospici potest, arx, specula (Burgveste). LXX. *περιοχή, βοήθεια.* A. Th. *ἐν τοῖς ὀχυροῖς.* Th. *σπηλαῖον.*

בְּמָצָד
1 Chr. 11, 7. וישב דוד במצד
לַמָּצָד
1 Chr. 12, 8. נבדלו אל־דויד למצד
1 Chr. 12, 16 ויהודה עד־למצד לדויד
pl.: מְצָדוֹת
Jes. 33, 16. מצדות סלעים משגבו
pl.: הַמְּצָדוֹת
Jud. 6, 2. המערות ואת־המצדות
pl.: וְהַמְּצָדוֹת
Jer. 48, 41. והמצדות נתפשה
pl.: בַּמְּצָדוֹת
1 Sam. 23, 14. במדבר במצדות
1 S. 23, 19. מסתתר עמנו במצדות
Jer. 51, 30. ישבו במצדות
Ez. 33, 27. במצדות ובמערות
pl.: בְּמָצָדוֹת
1 S. 24, 1. וישב במצדות עין־גדי

מָצוֹד

ע"ו, ומכנוי מְצוֹדִים, וסמך מיקיד מְצוֹד ומכנוי מְצוּדָתוֹ נזכר. פתכוכו לו כלי מלידה, וזמו רשת וקלס ומכאר ומלכדת ופת [נעטען], ד"ת לאזר מיש מצודים וקלמים, ומלוזו על הקיף, לו כמו מָצָד לעיל, לומר סוללה ונלים, ל"ת נתפסוק ונכה על מצודים גדולים, לאזר לל"ק הנוסף אם מלוריס, לו נ"כ מלידה ומלים, ל"ת נתפסוק קמך רשת מלוד רעים.

n. m. (pl. מְצוֹדִים, c. sing. מְצוֹד, c. s. מְצוּדָתוֹ), vel instrumentum ad venandum atque aucupandum, rete, vel munimentum, arx, turris expugnatoria. LXX. *θήραμα; ὀχύρωμα, χάραξ.*

constr.: מְצוֹד
Prv. 12, 12. חמד רשע מצוד רעים
cum suff.: מְצוֹדָתוֹ
Job. 19, 6. ומצודו אלי הקיף
pl.: מְצוֹדִים
Eccl. 7, 26. מצודים וחרמים לב"ק

מְצוֹדָה

ע"כ, וסמוכן ק' רשת ומלכדת ומכאר [נעטען], ד"ת כלקוים במלודם רעם. נ' כמו מלוד זוכרי, סוללה ולכיק, ומלכדת לכיכל הוף הר ליון, וכמוכן זה הכנוי מְצוֹדוֹת.

n. f. (pl. מְצוֹדוֹת), rete, veluti ad pisces capiendos, deinde locus insidiarum, specula, turris. LXX. *παγίς; περιοχή, συστροφή.*

בְּמְצוֹדָה
Eccl. 9, 12. שנאחזים במצודה
cum suff.: מְצֻדָּתָהּ
Jes. 29, 7. ומצדתה והמציקים לה
pl.: בַּמְּצָדוֹת
Ez. 19, 9. יבאהו במצדות

מְצָדָה

ע"כ, וסמוכן כמו מְצוֹדָה, וסמוכן מלכדת ורשת [נעטץ], ד"ת ונקעט במלודם, כמלוד, נשלוך על רשת, לו כיל ולידם, לומר כללכד [פַּאנגען], לו כמו כריק ומלד, ד"ת על־פן־מלע ומלוזם, וכלל יוכן מסקודם. ולאזר לקוזר סתמוכם דע קוזק נעים שיסוד כלם מְצוֹד, ע"ש מְלוֹן, ונכעלות הסם נקני כלאר מְצָדָה לו מְצָדָה ע"ש מְלוּכָה, וכלכוי לפ"ו מְצָדוֹת לו מְצָדוֹת, לכן לאזן הכיק פנישת שתי תכועות דומות נשכון סומלק וסומר סכזוק מְצָדוֹת, כלאר קלל זָדוֹן לב"ק תמוך זוֹדוֹן, ומלכוי וס כעשה קק"כ סיקיד מְצָד, ודוק.

n. f., sicut מְצָדָה, vel instrumentum ad insidiandum, rete, metonym. praeda venando capta, vel locus insidiationis, spec. arx, castellum aut turris speculatoria. Ad formam quod attinet, scito, ex n. m. מָצוֹד ad s. f. מָלוֹן factum esse femininum מְצוּדָה s. מְצָדָה ad s. f. מְלוּכָה, unde pl. מְצָדוֹת s. מְצָדוֹת, qui ad evitandum parium vocalium concursum mutatus est in מְצָדוֹת, et ex hac pluralis forma factus est singul. מְצָד, quemadmodum ex nonnullorum sententia n. זָדוֹן pro זוֹדוֹן eadem de causa dicitur. LXX. *περιοχή, ὀχύρωμα, καταφυγή, τὸ ἀπόκρυφον, στενός.* S. semel: *πολιορκία.*

וּמְצוּדָה
Job. 39, 28. סכע ומצודה
הַמְּצוּדָה
1 Sam. 24, 22. עלו על־המצודה
וישמע דוד וירד אל־
2 Sam. 5, 17. המצודה
לְמְצָדָה
Ez. 13, 21. בידכן למצדה
בַּמְּצוּדָה
1 S. 22, 4. כל־ימי היות־דוד במצודה
1 Sam. 22, 5. לא תשב במצודה
2 Sam. 5, 9. וישב דוד במצדה
2 Sam. 23, 14. ודוד אז במצודה
1 Chr. 11, 16. ודוד אז במצודה
Ps. 66, 11. הבאתנו במצודה
constr.: מְצָדַת
2 Sam. 5, 7. מצדת ציון
1 Chr. 11, 5. את־מצדת ציון

וּמְצוּדָתִי *cum suff.:*
ר״י סלעי ומצדתי 2 Sam. 22, 2.
סלעי ומצודתי Ps. 18, 3. 31, 4. 71, 3.
מחסי ומצודתי Ps. 91, 2.
חסדי ומצודתי Ps. 144, 2.
בַּמְצוּדָתַי *cum suff.:*
ונתפש במצודתי Ez. 12, 13. 17, 20.
מְצוּדוֹת *pl.:*
לבית מצודות Ps. 31, 3.
בְּמְצוּדֹתַי *cum suff.:*
ונתפש במצודתי Ez. 12, 13.

צוה

פ״כ, ול״ע כ״ף נכנין סכנד, וסיעכס כאכר סעליתי נמטודת סקסור סוף רפידם ויסידם כניכס ויניכס [פעסע-זעעלנען, -זעיטנען, לויפ-], כאכר נאמת מוכן על צֻוָּא נסורית [עי׳ תיגוס סורי ליקוק׳ ל׳ ע״ו], וכן נראס סוד על נוס נעניתי, והקרן צֻוֵּה, ודומס לו רָצַב לעיל נמוכן זס, ונמצא ג״כ קרל רָצַף לקמן, וכלתי ספק גס מצרס צָבָא לעיל (statio) נמוכן דומס, נדומס קל מ״ג להסמיכת פקדת אכני קיל, ומצוי נזפתי מערב עי׳ נספר מיוקד. ותכין נוס מסס סכנור צִיּוּן תמור צִיּוּן לעיון מצפה מוזקפה למזכרת, וכן צִוְּיָא נתרמי, צִוֶּה נערני מצפה. ומוס נכנין סכנד צִוֶּה, הפקדה והעמדה וסכנס, לומר הפקדת והעמדת קיס על דבר [נעזעצלנען], ומוס קל״ך העמדת הדבור ויעודו לאחר [נעפֿעלנען], או הערכה וסיעוד [אָרְדנען], לכן נוס לניתו כמו סכנת ניתו לנני מותו ויעוד והערכת כל דבר [נעזעצלנען], וכדומס מן מזלות. סכנ״פ צִוֶּה פעטוליי מסכנד. נשפס ענריכית עוד פעטוליי נְצַטֶּה נדומס לל צִוֶּה.

v. trans. piel., constituere, fulcire, firmiter sustinere, syr. צְיָא (Pesh. Ez. 30, 15.), a radice eadem, ex qua provenerunt etiam רָצַב, רָצַף et, ut apparet, etiam צָבָא de militum *stationibus*. Ex hac nativa verbi significatione n. צִוּוֹן = צִיּוּן, arab. *zuvva*, cippum, columnam (sanscr. *stambha*), monumentum denotat. Quomodo deinde *Pi.* vim *jubendi*, *ordinandi*, *disponendi* acceperit, facile est dictu. *Pu.* צֻוָּה, jussum esse, imperatum accipisse, neohebr. *Nitpa.* נִצְטַוֶּה. LXX. τάσσειν, συν-, ἐπι-, προς-; συνιστάναι, καθ-; κατισχύειν; διατιθέναι; ἐντέλλεσθαι, ἀποστέλλειν, ἐκφέρειν, ἔπειν, λαλεῖν, ὀρκίζειν.

Pi-el צִוָּה 3 *prf.*
ככל אשר צוה אתו Gn. 6, 22.
כאשר צוה אלהים Gn. 7, 9.
כאשר צוה אתו אלהים Gn. 7, 16. 21, 4
כאשר צוה פרעה Gn. 47, 11.
אביך צוה Gn. 50, 16.
כאשר צוה י״י אתם Ex. 7, 6.
ויעשו כן כאשר צוה י״י Ex. 7, 10.
משה ואהרן כאשר צוה י״י Ex. 7, 20.
כאשר צוה י״י את־משה Ex. 12, 50.
זה הדבר אשר צוה י״י Ex. 16, 16. 32.
כאשר צוה משה Ez. 16, 24.
כאשר צוה י״י אל־משה Ex. 16, 34.
כאשר צוה י״י אתו Ex. 34, 4.
אשר־צוה י״י לעשות Ex. 35, 1.
הדבר אשר־צוה י״י Ex. 35, 4.
את כל־אשר צוה י״י Ex. 35, 10. 38, 22.
אשר צוה י״י לעשות Ex. 35, 29.
לכל אשר־צוה י״י Ex. 36, 1.
אשר־צוה י״י לעשת Ex. 36, 5.
כאשר צוה י״י את־משה Ex. 39, 1. 5. 7. 21. 26. 29. 31.
ככל אשר צוה י״י את־משה Ex. 39, 32. 42.
כאשר צוה י״י כן עשו Ex. 39, 43.
ככל אשר צוה י״י אתו Ex. 40, 16.
כאשר צוה י״י את־משה Ex. 40, 19. 21. 23. 25. 27. 29. 32.
אשר צוה י״י לתת להם Lev. 7, 36.
אשר־צוה י״י את־משה Lev. 7, 38.
כאשר צוה י״י אתו Lev. 8, 4.
אשר צוה י״י לעשות Lev. 8, 5.
כאשר צוה י״י Lev. 8, 9. 13. 17. 21. 29. 9, 10. 16, 34. 24, 23.
צוה י״י לעשת Lev. 8, 34.
אשר־צוה י״י ביד־משה Lev. 8, 36.
ויקחו את אשר צוה משה Lev. 9, 5.
אשר־צוה י״י תעשו Lev. 9, 6.
כאשר צוה י״י Lev. 9, 7. 10, 15.
כאשר צוה משה Lev. 9, 21.
אשר לא צוה אתם Lev. 10, 1.
אשר־צוה י״י לאמר Lev. 17, 2.
אלה המצות אשר צוה י״י Lev. 27, 34.
כאשר צוה י״י את־משה Num. 1, 19. 2, 33. 3, 51. 8, 3. 22. 15, 36. 26, 4. 27, 11. 31, 7. 31. 41. 47.
אשר־צוה י״י את־משה Num. 1, 54. 2, 34. 8, 20. 9, 5. 30, 1.
כאשר צוה י״י אתו Num. 3, 42. 17, 26. 27, 22.
אשר־צוה י״י את־משה Num. 4, 49. 31, 21.
את כל־אשר צוה י״י אליכם Num. 15, 23.
מן־היום אשר צוה י״י Num. 15, 23.
אשר־צוה י״י לאמר Num. 19, 2.
ויעש משה כאשר צוה י״י Nu. 20, 27.
זה הדבר אשר צוה י״י Num. 30, 2. 36, 6.
החקים אשר צוה י״י Num. 30, 17.
אשר צוה י״י Num. 34, 13.
אלה אשר צוה י״י Num. 34, 29.
את־אדני צוה י״י Num. 36, 2.
אשר־צוה י״י ביד־משה Num. 36, 13.
ככל אשר צוה י״י Dt. 1, 3.
כאשר צוה י״י אלהינו Dt. 1, 19.
אשר־צוה י״י אלהינו Dt. 2, 37.
אשר צוה אתכם לעשות Dt. 4, 13.
ואתי צוה י״י Dt. 4, 14.
כאשר צוה י״י אלהיכם Dt. 5, 29.
בכל־הדרך אשר צוה י״י Dt. 5, 30.
אשר צוה י״י אלהיכם Dt. 6, 1.
אשר צוה י״י אלהינו אתכם Dt. 6, 20.
מן־הדרך אשר־צוה י״י Dt. 9, 16
אשר־צוה י״י את־משה Dt. 28, 69.
תורה צוה־לנו משה Dt. 33, 4.
כאשר צוה י״י את־משה Dt. 34, 9.
צוה אתכם משה Jos. 1, 13.
כאשר צוה יהושע Jos. 4, 8.
אשר־צוה י״י את־יהושע Jos. 4, 10.
אשר־צוה משה את־יהושע Jos. 4, 10.
ואת־העם צוה יהושע Jos. 6, 10.
וכבוא השמש צוה יהושע Jos. 8, 29.
כאשר צוה משה Jos. 8, 31. 33. 11, 12.
דבר מכל אשר־צוה Jos. 8, 35.
אשר צוה י״י אלהיך Jos. 9, 24.
צוה יהושע ויירידם Jos. 10, 27.
כאשר צוה י״י אלהי Jos. 10, 40.
צוה י״י את־משה עבדו Jos. 11, 15.
כן־צוה משה Jos. 11, 15.
מכל אשר־צוה י״י Jos. 11, 15.
כאשר צוה י״י את־משה Jos. 11, 20. 14, 5.
כאשר צוה י״י ביד־משה Jos. 14, 2.
י״י צוה את־משה Jos. 17, 4. 21, 2.
כאשר צוה י״י ביד־משה Jos. 21, 8.
את כל־אשר צוה אתכם Jos. 22, 2.
אשר צוה אתכם משה Jos. 22, 5.
אשר צוה אתכם Jos. 23, 16.
את־מצות י״י אשר־צוה Jud. 3, 4.
הלא־צוה־י״י אלהי־ישראל Jud. 4, 6.
והוא צוה־לי אחי 1 Sam. 20, 29.
כאשר צוה אבשלום 2 Sam. 13, 29.
וי״י צוה להפר 2 Sam. 17, 14.
כי באזני ינו צוה המלך 2 Sam. 18, 12.
אשר־צוה המלך 2 Sam. 21, 14.
כאשר צוה י״י 2 Sam. 24, 19.
צוה את־אבתינו 1 Reg. 8, 58.
אשר־צוה י״י 1 Reg. 11, 10.
כי־כן צוה אתי 1 Reg. 13, 9.
ומלך ארם צוה 1 Reg. 22, 31.
ככל אשר־צוה יהוידע 2 Reg. 11, 9.
אשר־צוה י״י לאמר 2 Reg. 14, 6.
אשר־צוה המלך אחז 2 Reg. 16, 16.
אשר צוה י״י אתם 2 Reg. 17, 15.
וכמצוה אשר צוה י״י 2 Reg. 17, 34.
אשר־צוה י״י 2 Reg. 18, 6.
כל־אשר צוה משה 2 Reg. 18, 12.
ולכל־התורה אשר־צוה 2 Reg. 21, 8.
ככל אשר־צוה משה 1 Chr. 6. 34.
כאשר צוה משה 1 Chr. 15, 15.
דבר צוה לאלף דור 1 Chr. 16, 15.
בתורת י״י אשר צוה 1 Chr. 16, 40.
צוה י״י את־משה על־ישראל 1 Chr. 22, 13.
ומלך ארם צוה 2 Chr. 18, 30.
ככל אשר־צוה יהוידע 2 Chr. 23, 8.
אשר־צוה י״י לאמר 2 Chr. 25, 4.
מיום אשר־צוה אותי Neh. 5, 14.
אשר־צוה י״י את־ישראל Neh. 8, 1.
אשר צוה י״י ביד־משה Neh. 8, 14.
כי מרדכי צוה עליה Esth. 2, 10.
כאשר צוה עליה מרדכי Esth. 2, 20.
כי־כן צוה־לו המלך Esth. 3, 2.
ככל־אשר־צוה המן Esth. 3, 12.
ככל־אשר־צוה מרדכי Esth. 8, 9.
הוא צוה ויעמד Ps. 33, 9.
צוה אלהיך עזך Ps. 68, 29.
אשר צוה את־אבותינו Ps. 78, 5.
דבר צוה לאלף דור Ps. 105, 8.
צוה לעולם בריתו Ps. 111, 9.
צוה י״י את־הברכה Ps. 133, 3.
כי הוא צוה ונבראו Ps. 148, 5.
י״י צוה אל־כנען Jes. 23, 11.
כי־פי הוא צוה Jes. 34, 16.
כאשר צוה י״י אותי Jer. 13, 5.
אשר־צוה י״י לדבר Jer. 26, 8.
אבינו צוה עלינו Jer. 35, 6.
אשר־צוה את־בניו Jer. 35, 14.
ככל אשר־צוה אתכם Jer. 35, 18.
אשר צוה המלך Jer. 38, 27.
וי״י צוה־לה אל־אשקלון Jer. 47, 7.
אשר צוה, ירמיהו הנביא Jer. 51, 59.
צוה י״י ליעקב Thr. 1, 17.
אשר צוה מימי־קדם Thr. 2, 17.
אדני לא צוה Thr. 3, 37.
וְצִוָּה 3 *perf.:*
וצוה הכהן Lev. 13, 54. 14, 4. 5. 36. 40.
וצוה עליו על־הדבר 1 Reg. 11, 10.
וצוה עליך י״י Nah. 1, 14.
צִוָּנִי 3 *perf. c. s.:*
כאשר צוני י״י אלהי Dt. 4, 5.
ויהיו שם כאשר צונו י״י Dt. 10, 5.
המלך צוני דבר 1 Sam. 21, 3.
צִוָּנִי 3 *prf. c. s.:* *p.*
כי־עבדך יראב הוא צוני 2 S. 14, 19.
והנבאתי כאשר צוני Ez. 37, 10.
צִוָּנוּ 3 *prf. c. s.:*
ככל אשר־צונו י״י Dt. 1, 41.
כאשר צונו Dt. 6, 25.
כאשר צונו המלך כורש Esr. 4, 3.
צונו לבלתי שתות־יין Jer. 35, 8.
צונו יונדב אבינו Jer. 35, 10.
צִוָּךְ 3 *prf. c. s.:*
צוך י״י אלהיך Dt. 4, 23. 5, 16.
צוך י״י אלהיך Dt. 5, 12. 12, 20. 17.
על־כן צוך י״י אלהיך Dt. 5, 15.
אשר צוך י״י אלהיך Dt. 13, 6.
ככל־התורה אשר צוך Jos. 1, 7.
אשר־צוך י״י 1 Sam. 13, 14.
את־המצוה אשר צוך י״י 1 Reg. 13, 21.
צִוָּךְ 3 *prf. c. s.:*
וחקיו אשר צוך Dt. 6, 17.
וחקתיו אשר צוך Dt. 28, 45.
מצות י״י אלהיך אשר צוך 1 Sam. 13, 13.
רִצְוָּךְ 3 *prf. c. s.:*
ורצוך אלהים ויכלת עמד Ex. 18, 23.
ורצוך לנגיד על־ישראל 1 Sam. 25, 30.
צִוָּהוּ 3 *prf. c. s.:*
ויעש נח ככל אשר צוהו Gn. 7, 5.
כל־האתת אשר צוהו Ex. 4, 28.
הדברים האלה אשר צוהו Ex. 19, 7.
מלפני י״י כאשר צוהו Num. 20, 9.
כאשר צוהו ישי 1 Sam. 17, 20.
כאשר צוהו י״י 2 Sam. 5, 25.
מכל אשר צוהו 1 Reg. 15, 5.
ויעש דויד כאשר צוהו 1 Chr. 14, 16.
כאשר צוהו י״י 1 Chr. 24, 19.
ככל אשר־צוהו ירמיהו Jer. 36, 8.
צִוָּם 3 *prf. c. s.:*
כן כאשר צום Gn. 50, 12.
ופסלי ונסכי צום Jes. 48, 5.
מצות אביהם אשר צום Jer. 35, 16.
צִוְּתָה 3 *prf. f.*
צותה עליו אסתר Esth. 4, 17.
צִוְּתָהּ 3 *prf. f. c. s.:*
אשר־צותה חמותה Ruth 3, 6.
צִוִּיתָ 2 *prf.:*
אשר צויתי ביד עבדיך Esr. 9, 11.
אשר צויתי Neh. 1, 7.
צויתי את־משה עבדך Neh. 1, 8.
ותורה צויתי להם Neh. 9, 14.
המימיך צויתי בקר Job. 38, 12.
ועורה אלי משפט צויתי Ps. 7, 7.
צויתי להושיעני Ps. 71, 3.
צויתי צדק עדתיך Ps. 119, 138.
צִוִּיתָה 2 *prf. m.:*
אתה צויתה פקדיך Ps. 119, 4.
כל־אשר צויתה להם Jer. 32, 23.
צויתה לא־יבאו Thr. 1, 10.
וְצִוִּיתָה 2 *prf.:*
וצויתה אתו לעיניהם Num. 27, 19.
וְצִוִּיתָ 2 *prf.:*
וצויתי אתם אל־אדניהם Jer. 27, 4.
צִוִּיתָנִי 2 *prf. c. s.:*
מצותך אשר צויתני Dt. 26, 13.
עשיתי ככל אשר צויתני Dt. 26, 14.
כאשר צויתני Ez. 9, 11.
צִוִּיתָנוּ 2 *prf. c. s.:*
כל אשר־צויתנו נעשה Jos. 1, 16.
צִוִּיתִי 1 *prf.:*
כאשר צויתי לאמר Lev. 8, 31.
בקדש כאשר צויתי Lev. 10, 18.
ואת־יהושע צויתי Dt. 3, 21.
אני צויתי למקדשי Jes. 13, 3.
וכל־צבאם צויתי Jes. 45, 12.
צִוִּיתִי 1 *prf.:*
ככל אשר־צויתי אתכם עבא השמים אשר לא־ צויתי Dt. 17, 3.
ככל־המצוה אשר צויתי Dt. 31, 5.
מן־הדרך אשר צויתי Dt. 31, 29.
בריתי אשר צויתי Jos. 7, 11.
ראו צויתי אתכם Jos. 8, 8.
לכל אשר־צויתי אתכם Jos. 22, 2.

אשר צויתי את־אבותם Jud. 2, 20.
חלא צויתי את־הנערים Ruth 2, 9.
אשר צויתי מעון 1 Sam. 2, 29.
אשר צויתי לרעות 2 Sam. 7, 7.
אשר צויתי שופטים 2 Sam. 7, 11.
כי אנכי צויתי 2 Sam. 13, 28.
ואתר צויתי לחיות 1 Reg. 1, 35.
אשר־צויתי עליך 1 Reg. 2, 43.
וחקתי אשר צויתי עליך 1 Rg. 11, 11
ואת־הערבים צויתי 1 Reg. 17. 4.
צויתי שם אשה אלמנה 1 Rg. 17, 9.
צויתי את־אבתיכם 2 Reg. 17, 13.
צויתי לרעות את־עמי 1 Chr. 17, 6.
ולמיטים אשר צויתי 1 Chr. 17, 10.
הדבר הזה צויתי אותם Jer. 7, 23.
אשר לא צויתי ולא עלתה Jer. 7, 31.
אשר צויתי את־אבותיכם Jer. 11, 4.
אשר־צויתי לעשות Jer. 11, 8.
צויתי את־אבותיכם Jer. 17, 22.
לא־צויתי ולא דברתי Jer. 19, 5.
אשר צויתי את־עבדי Zach. 1, 16.
צויתי אותו בחרב Mal. 3, 22.

1 prf.: וְצִוִּיתִי
וצויתי את־ברכתי Lev. 25, 21.

1 prf. c. s.s.: צִוִּיתִיךָ
המן־העץ אשר צויתיך Gn. 3, 11.
ותאכל מן־העץ אשר צויתיך Gn. 3, 17.
כאשר צויתך למועד Ex. 23, 15.
ועשו את כל־אשר צויתך Ex. 31, 6.
ככל אשר־צויתך יעשו Ex. 31, 11.
אשר צויתך למועד Ex. 34, 18.
כאשר צויתיך Dt. 12, 21.
צויתיך חזק ואמץ Jos. 1, 9.
בנחלה אשר צויתיך Jos. 13, 6.
ואשר צויתיך 1 Sam. 21, 3.
לעשות ככל אשר צויתיך 1 Reg. 9, 4.
ככל אשר צויתיך 2 Chr. 7, 17.
אשר צויתיך לטמנו־שם Jer. 13, 6.
אשר צויתיך לדבר Jer. 26, 2.
ועשה ככל אשר צויתיך Jer. 50, 21.

1 prf. c. s.: צִוִּיתִיו
את אשר לא־צויתיו Dt. 18, 20.

1 prf. c. s.: צִוִּיתִיהָ
אשר־צויתיה תשמר Jud. 13, 14.

1 perf. c. s.: צִוִּיתִים
מן־הדרך אשר צויתם Ex. 32, 8.
מן־הדרך אשר צויתם Dt. 9, 12.
כאשר צויתם תשמרו Dt. 24, 8.
ככל אשר צויתים 2 Reg. 21, 8.
אשר צויתים 2 Chr. 33, 8.
ולא צויתים Jer. 7, 22.
לא שלחתים ולא צויתים Jer. 14, 14. 23, 32.
אשר לא־צויתים Jer. 29, 23. 32, 35.
ועל־הנביאים צויתים Am. 2, 12.

part. masc.: מְצַוֶּה *sg.*
כאשר אדני מצוה Num. 32, 25.
אשר אנכי מצוה אתכם Dt. 4, 2 (bis). 11, 13. 22. 27. 28. 12, 11. 13, 1. 27, 4. 28, 14.
אשר אנכי מצוה Dt. 27, 1.
הנני מצוה נאם־י״י Jer. 34, 22.
כי־הנה י״י מצוה Am. 6, 11.
הנה אנכי מצוה Am. 9, 9.

part. constr.: וּמְצַוֵּה
נגיד ומצוה לאמים Jes. 55, 4.

part. c. suff.: מְצַוֶּךָּ
אשר אנכי מצוך Ex. 34, 11.
אנכי מצוך היום Dt. 4, 40.
מצוך היום על־לבבך Dt. 6, 6.
מצוך היום Dt. 7, 11.
אנכי מצוך היום Dt. 8, 1.
אנכי מצוך היום Dt. 8, 11. 10, 13.
אנכי מצוך היום Dt. 11, 8. 13, 19. 15, 5.
אנכי מצוך Dt. 15, 11.
על־כן אנכי מצוך Dt. 15, 15.
אנכי מצוך לאמר Dt. 19, 7.
אנכי מצוך היום Dt. 19, 9.
אנכי מצוך לעשות Dt. 24, 18. 22.
י״י אלהיך מצוך לעשות Dt. 26, 16.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 27, 10.
אנכי מצוך היום Dt. 28, 1.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 28, 13.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 28, 15.
אשר־אנכי מצוך היום Dt. 30, 2.
אשר אנכי מצוך היום Dt. 30, 8.
אשר אנכי מצוך Dt. 30, 11.
אנכי מצוך היום Dt. 30, 16.

part. c. s.: מְצַוְּךָ, מְצַוֵּךְ
אשר אנכי מצוך Dt. 6, 2.
כל אשר אנכי מצוך Dt. 12, 14.
אשר אנכי מצוך Dt. 12, 28.

part. fem.: מְצַוָּה *sg.*
לאשר אני מצוה אתך Gn. 27, 8.

inf. c. suff.: בְּצַוֹּת
בצות המלך 2 Sam. 18, 5.

inf. c. suff.: לְצַוֹּת
ויכל יעקב לצות את־בניו Gn. 49, 33.
לצות אתי נגיד 2 Sam. 6, 21.

inf. c. suff.: צַוֹּתוֹ
ביום צותו Lev. 7, 38.

inf. c. suff.: בְּצַוֹּתָהּ
ויהי בצותו את־האיש Ez. 10, 6.

impt. sg.: צַוֵּה
צוה את־הכהנים Jos. 4, 16.
ועתה צוה ויכרתו־לי 1 Reg. 5, 20.
צוה ישועות יעקב Ps. 44, 5.

impt. ap.: צַו
צו את־אהרן Lev. 6, 2.
צו את־בני ישראל Lev. 24, 2.
צו את־בני ישראל Num. 5, 2. 28, 2. 34, 2. 35, 2.
ואת־העם צו לאמר Dt. 2, 4.
צו לביתך 2 Reg. 20, 1.
צו לביתך Jes. 38, 1.

impt. ap.: וְצַו
וצו את־יהושע Dt. 3, 28.

impt. pl.: וְצַוּוּ
וצוו את־העם לאמר Jos. 1, 11.
וצוו אותם לאמר Jos. 4, 3.

1 impf.: אֲצַוֶּה
כל־אשר אצוה אותך Ex. 25, 22.
ואני אצוה עליך 2 Sam. 14, 8.
אצוה אל־חגב לאכול 2 Chr. 7, 13.
ועל העבים אצוה Jes. 5, 6.
אשר אצוה אתכם Jer. 7, 23.
ככל אשר־אצוה אתכם Jer. 11, 4.
משם אצוה את־הנחש Am. 9, 3.
משם אצוה את־החרב Am. 9, 4.

1 impf.: וַאֲצַוֶּה
ואצוה את־שפטיכם Dt. 1, 16.
ואצוה אתכם בעת ההיא Dt. 1, 18.
ואוצאה אתם Esr. 8, 17. Q'ri.
ואצוה את־חנני אחי Neh. 7, 2.
ואצוה את־ברוך Jer. 32, 13.

1 impf. ap.: וָאֲצַו
ואצו אתכם בעת Dt. 3, 18.

1 impf. c. s.: אֲצַוְּךָ
אשר אצוך תדבר Jer. 1, 7.

1 impf. c. s.: אֲצַוֶּךָּ
תדבר את כל־אשר אצוך Ex. 7, 2.
אשר אנכי אצוך Jer. 1, 17.

1 impf. c. s.: אֲצַוֶּנְּךָ
את־כל־אשר אצוך 1 Reg. 11, 38.

1 impf. c. s.: אֲצַוֶּנּוּ
כל־אשר אצונו Dt. 18, 18.
ועל־עם עברתי אצונו Jes. 10, 6.

1 impf. c. s. s.: וְאֲצַוֶּנְּהוּ
באהל מועד ואצונו Dt. 31, 14.

2 imperf.: תְּצַוֶּה
ואתה תצוה Ex. 27, 20.
תצוה את־הכהנים Jos. 3, 8.

2 impf. c. s. s.: תְּצַוֶּנְּהוּ
לכל אשר־תצונו יומת Jos. 1, 18.

3 impf.: יְצַוֶּה
אשר יצוה את־בניו Gn. 18, 19.
מה־יצוה י״י לכם Num. 9, 8.
יצוה אדני המלך 2 Sam. 9, 11.
יומם יצוה י״י חסדו Ps. 42, 9.
כי מלאכיו יצוה־לך Ps. 91, 11.

3 imperf.: וַיְצַוֶּה
ויצוהו המלך 2 Reg. 16, 15. Q'ri.
ויצוה ירמיהו את־ברוך Jer. 36, 5.
ויצוה המלך Jer. 36, 26. 37, 21. 38, 10.

3 impf. ap.: יְצַו
יצו י״י אתך Dt. 28, 8.

3 impf. ap.: וַיְצַו
ויצו י״י אלהים Gn. 2, 16.
ויצו עליו פרעה אנשים Gn. 12, 20.
ויצו אבימלך Gn. 26, 11.
ויצו עליו לאמר Gn. 28, 6.
ויצו אתם לאמר Gn. 32, 5.
ויצו את־הראשון Gn. 32, 18.
ויצו גם את־השני Gn. 32, 20.
ויצו יוסף וימלאו Gn. 42, 25.
ויצו את־אשר על־ביתו Gn. 44, 1.
ויצו אותם ויאמר אלהם Gn. 49, 29.
ויצו יוסף את־עבדיו Gn. 50, 2.
ויצו פרעה לכל־עמו Ex. 1, 22.
ויצו פרעה ביום ההוא Ex. 5, 6.
ויצו משה ויעבירו קול Ex. 36, 6.
ויצו להם משה Num. 32, 28.
ויצו משה את־בני Num. 34, 13.
ויצו משה Num. 36, 5.
ויצו משה וזקני ישראל Dt. 27, 1.
ויצו משה את־העם Dt. 27, 11.
ויצו משה אותם לאמר Dt. 31, 10.
ויצו את־יהושע בן־נון Dt. 31, 23.
ויצו משה את־חלום Dt. 31, 25.
ויצו יהושע את־שטרי Jos. 1, 10.
ויצו יהושע את־הכהנים Jos. 4, 17.
ויצו אתם לאמר Jos. 8, 4.
ויצו יהושע את־ההלכים Jos. 18, 8.
ויצו בעז את־נעריו Ruth 2, 15.
ויצו שאול את עבדו 1 Sam. 18, 22.
ויצו דוד את־הנערים 2 Sam. 4, 12.
ויצו את־המלאך 2 Sam. 11, 19.
ויצו אבשלום 2 Sam. 13, 28.
ויצו אל־ביתו ויחנק 2 Sam. 17, 23.
ויצו המלך את־יואב 2 Sam. 18, 5.
ויצו את־שלמה בנו 1 Reg. 2, 1.
ויצו המלאך את־בניהו 1 Reg. 2, 46.
ויצו המלך ויסעו אבנים 1 Rg. 5, 31.
ויצו יהוידע הכהן 2 Reg. 11, 15.
ויצו מלך־אשור 2 Reg. 17, 27.
ויצו המלך את־חלקיה 2 Rg. 22, 12.
ויצו המלך את־חלקיהו 2 Reg. 22, 4.
ויצו המלך את־כל־העם 2 Rg. 23, 21
ויצו דויד לכל־שרי 1 Chr. 22, 17.
ויצו עליהם לאמר 2 Chr. 19, 9.
ויצו המלך את־חלקיהו 2 Chr. 34, 20
ויצו עליה במפגיע Job. 36. 32.
ויצו שחקים ממעל Ps. 78, 23.
ויצו נבוכדראצר Jer. 39. 11.

3 impf. c. s.: וַיְצַוֵּנִי
ויצונו י״י לעשות Dt. 6, 24.

3 impf. c. s.: וַיְצַוְּךָ
ויצוך על־ישראל 1 Chr. 22, 12.

3 impf. c. s.: וַיְצַוֵּהוּ
ויצוהו ויאמר Gn. 28, 1.
ידיר עליו ויצוהו Num. 27, 23.
ויצוהו י״י לנגיד 1 Sam. 13, 14.
ויקרא לשלמה בנו ויצוהו 1 Chr. 22, 6

3 impf. c. s.: וַיְצַוֵּם
לפעלם כל אשר־יצום Job. 37, 12.

3 impf. c. s.: וַיְצַוֵּם
ויצום אל־בני ישראל Ex. 6, 13.
ויצום את כל־אשר דבר Ex. 34, 32.
ויצום לאמר זה הדבר 2 Reg. 11, 5.
ויצום לאמר לא תיראו 2 Rg. 17, 35.

3 impf. f. c. s.: וַתְּצַוֵּהוּ
ותצוהו על־מרדכי Esth. 4, 5.
ותצוהו אל־מרדכי Esth. 4, 10.

2 impf. pl. c. s.: תְּצַוֵּנִי
ועל־פעל ידי תצונני Jes. 45, 11.

2 impf. c. s.: תְּצַוֵּם
אשר תצום את־בניכם Dt. 32, 46.

3 impf. pl.: וַיְצַוּוּ
ויצוו אל־יוסף לאמר Gn. 50, 16.
ויצוו את־העם לאמר Jos. 3, 3.
ויצוו אותם לאמר Jud. 21, 10.
ויצוו את־בני בנימן Jud. 21, 20.

Pu-al: צֻוָּה *3 prf.*
על־פי י״י כאשר צוה Num. 3, 16.
ואדני צוה בי״י Num. 36, 2.

2 prf.: צִוִּיתָה
ואתה צויתה זאת עשו Gn. 45, 19.

1 prf.: צִוִּיתִי
כי־כן צויתי Lev. 8, 35. 10, 13.
ואעש כן כאשר צויתי Ez. 12, 7.
ואעש בבקר כאשר צויתי Ez. 24, 18.
ונבאתי כאשר צויתי Ez. 37, 7.

3 impf.: יְצַוֶּה
אשר יצוה Ex. 34, 34.

צַו

ז״ו ע״מ קו, וכתכוב עם שמוש למד קמוצה צו [וכן נקמץ הר, אֶרֶץ לפי־שמוש קמוץ]. משכן כמו כיון, לומר מוכן דרך שמולכים לפקיו [וועגען־שיימאכן], ווען סכוונה על הוצ־ל הלך לפקי־נו, ע״ד וכי תרגלתי לפקדים. ומוס לפ״כ כמו מצוה, לומר כמוכן מופצע, קוק ומפקד [וואטעכונג], וכנדל מן מצוה נפקד רבוכו מצות פקדים. והשומרים שמלת לו מן נוף לו נוסף עשות.

n. m. (ad s. f. קוֹ, c. praef. צֵו, quemadmodum etiam הַר, אֶרֶץ, accedente praefixo, dagesantur), sicut צִיּוּן, columna viam definiens, dux viae (Hos. 5, 11.), deinde praeceptum, praecipue: a *hominibus* datum, uti מִצְוָה contra, plerumque: praeceptum *divinum*. LXX. θλῖψις ἐπὶ θλῖψιν (צר לצר). S. ἐντολὴ οὐκ ἐντολή (צו לא צו). Th. *dysaliа eis dysaliаn* (צו = צוֹאָה, quod Jes. 28, 8. eodem vocabulo graeco transfert).

צַו
צו לצו צו לצו Jes. 28, 10. 13 (bis).

צָו
הלך אחרי־צו Hos. 5, 11.

לָצָו
צו לצו Jes. 28, 10. 13 (bis).

מְצֻוָּה
ז״כ, ומסמן מִצְוַת ומכתוי מִצְוֹת, ומוכנו כמו פקוד ומשמרת וכוי [בעפֿעלכל, בעבֿעט], וכפלקס מצוה למצות עשה ולמצות לפ־תעשה. משלים מכתם מן מצוה ד״מ מצוה גוברת מצוה ועכרה גוברת עניכים; סוי כן למצוה קלה כלקמורם; סוי וסיר במצוה קלה כבקמורם; השומר מצוה שמר קונם לו פרקליט לפקד; וכלצון ירושלמי מצוה לצון נדקס [עי׳ קכוזי פניכים כ״ק ע׳].

n. f. (c. מִצְוַת, pl. מִצְוֹת), jussum, mandatum, praeceptum, vel *divinum*, uti plerumque usurpatur, vel *humanum* (מִצְוַת אֲנָשִׁים), aut *positivum* aut *negativum*, interdictum, vetitum (Lev. 4, 13. מִצְוֹת ה׳ אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה, rabbin. מִצְוַת לֹא־תַעֲשֶׂה, opp. מִצְוַת עֲשֵׂה), etiam de eo, quod cui tribui lege convenit (מִצְוַת הַלֵּוִיִּם Neh. 13, 5., syn. מִשְׁפָּט). LXX. ἐντολή, ἔνταλμα; πρόσταγμα, προστάττειν; νόμος, δικαίωμα, κρίσις, ῥῆμα, φωνή, ὁδός.

כי נר מצוה Prv. 6, 23.
ויראֵ מצוה הוא ישלם Prv. 13, 13.
שמר מצוה שמר נפשו Prv. 19, 16.
שומר מצוה לא ידע Eccl. 8, 5.
הַמִּצְוָה
כל־המצוה והחקים Dt. 5, 28.
וזאת המצוה החקים Dt. 6, 1.
את־כל־המצוה Dt. 6, 25.
ושמרת את־המצוה Dt. 7, 11.
כל־המצוה Dt. 8, 1.
את־כל־המצוה Dt. 11, 8.
המצוה הזאת Dt. 11, 22.
המצוה הזאת Dt. 15, 5.
ולבלתי סור מן־המצוה Dt. 17, 20.
את־כל־המצוה Dt. 19, 9.
המצוה אשר אנכי מצוה Dt. 27, 1.
המצוה הזאת Dt. 30, 11.
ככל־המצוה אשר צויתי Dt. 31, 5.
המצוה ואת־התורה Jos. 22, 5.
שבעת י״י ואת־
המצוה 1 Reg. 2, 43.
המצוה אשר צוך י״י 1 Rg. 13, 21.
המצוה ביד נביאיו 2 Chr. 29, 25.
המצוה והחקים Jer. 32, 11.
אליכם המצוה הזאת Mal. 2, 1.
שלחתי אליכם את־המצוה Mal. 2, 4.
וַהַמִּצְוָה
והמצוה אשר כתבתי Ex. 24, 12.
והמצוה אשר כתב 2 Reg. 17, 37.
התורה והמצוה 2 Chr. 14, 3.
וּבַמִּצְוָה
ובתורה ובמצוה לדרש 2 Chr. 31, 21.
וְכַמִּצְוָה
וכמצוה אשר צוה י״י 2 Reg. 17, 34.
לְמִצְוָה
בין־תורה למצוה 2 Chr. 19, 10.
constr.: מִצְוַת
משמרת מצות י״י Jos. 22, 3.
את־מצות י״י אלהיך 1 Sam. 13, 13.
כי־מצות המלך היא 2 Reg. 18, 36.
כי כן מצות דויד 2 Chr. 8, 14.
ולא סרו מצות המלך 2 Chr. 8, 15.
מצות המלך והשרים 2 Chr. 30, 12.
מצות המלך עליהם Neh. 11, 23.
מצות הלוים והמשררים Neh. 13, 5.
את מצות המלך Esth. 3, 3.
מצות שפתיו ולא אמיש Job. 23, 12.
מצות י״י ברה Ps. 19, 9.
נצר בני מצות אביך Prv. 6, 20.
מצות אנשים מלמדה Jes. 29, 13.
מצות המלך היא לאמר Jes. 36, 21.
את מצות אבותם Jer. 35, 14.
מצות אביהם אשר צום Jer. 35, 16.
על־מצות יהונדב אביכם Jer. 35, 18.
constr.: בְּמִצְוַת
במצות המלך 2 Chr. 24, 21.
במצות דויד וגד 2 Chr. 29, 25.
יהתרדים במצות אלהינו Esr. 10, 3.
במצות דויד Neh. 12, 24.
constr.: בְּמִצְוַת
להעלות כמצות משה 2 Chr. 8, 13.
ויבאו כמצות־המלך 2 Chr. 29, 15.
על־מחלקותם כמצות
המלך 2 Chr. 35, 10.
כמצות דויד ואסף 2 Chr. 35, 15.
כמצות המלך יאשיהו 2 Chr. 35, 16.
כמצות דויד שלמה בנו Neh. 12, 45.
constr.: הִכְמִצְוַת
וכמצות המלך לאמר 2 Chr. 30, 6.
c. suff.: מִצְוָתְךָ
מצותך אשר צויתני Dt. 26, 13.
רחבה מצותך מאד Ps. 119, 96.
c. suff.: מִצְוָתוֹ
ואת־מצותו הפר Num. 15, 31.
pl. abs. et constr.: מִצְוֹת
מכל־מצות 5, 17. Lev. 4, 2. 13. 22.
וזכרתם את־כל־מצות Num. 15, 39.
את־מצות י״י אלהיכם Dt. 4, 2.
את־מצות י״י Dt. 6, 17.
ושמרת את־מצות י״י
אלהיך Dt. 8, 6.
לשמר את־מצות י״י Dt. 10, 13.
אל־מצות י״י אלהיכם Dt. 11, 27.
אל־מצות י״י Dt. 11, 28.
את־מצות י״י אלהיך Dt. 28, 9.
אל־מצות י״י אלהיך Dt. 28, 13.
לשמע מצות־י״י Jud. 2, 17.
את־מצות י״י אשר־צוה Jud. 3, 4.
בעזבכם את־מצות י״י 1 Reg. 18, 18.
ויעזבו את־כל־
מצות י״י 2 Reg. 17, 16.
לא שמר את־מצות 2 Reg. 17, 19.
כל־מצות י״י אלהיכם 1 Chr. 28, 8.
אתם עברים את־
מצות י״י 2 Chr. 24, 20
דברי מצות־י״י וחקיו Esr. 7, 11.
את־כל־מצות י״י אדנינו Neh. 10, 30.
והעמדנו עלינו מצות Neh. 10, 33.
ואצרה מצות אלהי Ps. 119, 115.
חכם־לב יקח מצות Prv. 10, 8.
pl.: וּמִצְוֹת
חקים ומצות טובים Neh. 9, 13.
pl.: וּמִצְוֹת
ומצות וחקים ותורה Neh. 9, 14.
pl.: הַמִּצְוֹת
את כל־המצות האלה Lev. 26, 14.
המצות אשר צוה י״י Lev. 27, 34.
ולא תעשו את כל־מצות Num. 15, 22.
ולא־שמרנו את־המצות Neh. 1, 7.
pl.: מִמִּצְוֹת
אחת ממצות י״י Lev. 4, 27.
pl. c. suff.: ־תַי *p.*
מצותי חקותי ותורתי Gn. 26, 5.
לשמר מצותי ותורתי Ex. 16, 28.
לאהבי ולשמרי מצותי Ex. 20, 6.
ושמרתם מצותי Lev. 22, 31.
ואת־מצותי תשמרו
לבלתי עשות את־כל־
מצותי Lev. 26, 15.
ועשיתם את־כל־מצותי Num. 15, 40.
ולשמרי מצותו Dt. 5, 10.
ולשמר את־כל־מצותי Dt. 5, 26.
תשמעו אל־מצותי Dt. 11, 13.
ולשמר כל־מצותי Dt. 26, 18.
ושמרת את־כל־מצותי 1 Reg. 6, 12.
ולא תשמרו מצותי 1 Reg. 9, 6.
אשר שמר מצותי
וחקתי 1 Reg. 11, 34.
אשר שמר מצותי 1 Reg. 14, 8.
ושמרו מצותי 2 Reg. 17, 13.
מצותי ומשפטי 1 Chr. 28, 7.
ושמרתם מצותי Neh. 1, 9.
שמר מצותי וחיה Prv. 4, 4. 7, 2.
pl. c. suff.: וּמִצְוֹתַי
לשמר חקי ומצותי 1 Reg. 3, 14.
חקתי ומצותי 1 Reg. 11, 38.
ועזבתם חקותי ומצותי 2 Chr. 7, 19.
ומצותי לא ישמרו Ps. 89, 32.
ומצותי תצפן אתך Prv. 2, 1. 7, 1.
ומצותי יצר לבך Prv. 3, 1.
pl. c. suff.: לְמִצְוֹתָי *p.*
לוא הקשבת למצותי Jes. 48, 18.
pl. c. suff.: מִצְוֹתֶיךָ
מצותיך עדותיך 1 Chr. 29, 19.
כי עזבנו מצותיך Esr. 9, 10.
הנשוב להפר מצותיך Esr. 9, 14.
ולא שמעו אל־מצותיך Neh. 9, 16.
ולא הקשיבו אל־מצותיך Neh. 9, 34.
בהביטי אל־כל־מצותיך Ps. 119, 6.
אל־תשתר ממני מצותיך Ps. 119, 19.
דרך־מצותיך ארוץ Ps. 119, 32.
הדריכני בנתיב מצותיך Ps. 119, 35.
ואשא כפי אל־מצותיך Ps. 119, 48.
לשמר מצותיך Ps. 119, 60.
ואלמדה מצותיך Ps. 119, 73.
כל־מצותיך אמונה Ps. 119, 86.
על־כן אהבתי מצותיך Ps. 119, 127.
מצותיך שעשעי Ps. 119, 143.
וכל־מצותיך אמת Ps. 119, 151.
כל־מצותיך צדק Ps. 119, 172.
מצותיך לא שכחתי Ps. 119, 176.
pl. c. suff.: מִצְוֹתֶךָ
תחכמני מצותך Ps. 119, 98.
pl. c. suff.: וּמִצְוֹתֶיךָ
ומצותיך עשיתי Ps. 119, 166.
pl. c. suff.: בְּמִצְוֹתֶיךָ
ואשתעשע במצותיך Ps. 119, 47.
כי במצותיך האמנתי Ps. 119, 66.
pl. c. suff.: לְמִצְוֹתֶיךָ
ולא־שמעו למצותיך Neh. 9, 29.
כי למצותיך יאבתי Ps. 119, 131.
pl. c. suff.: מִמִּצְוֹתֶיךָ
לא־עברתי ממצותיך Dt. 26, 13.
אל תשגני ממצותיך Ps. 119, 10.
השגים ממצותיך Ps. 119, 21.
pl. c. suff.: מִמִּצְוֹתָיךָ
וסור ממצותיך Dan. 9, 5.
pl. c. suff.: מִצְוֹתָיו
את־חקיו ואת־מצותיו Dt. 4, 40.
ולשמרי מצותו לאלף דור Dt. 7, 9.
התשמר מצותו אם־לא Dt. 8, 2.
לבלתי שמר מצותיו Dt. 8, 11.
ואת־מצותיו תשמרו Dt. 13, 5.
את־כל־מצותיו Dt. 13, 19.
את־מצותו ואת־חקיו Dt. 27, 10.
מצותיו וחקתיו Dt. 28, 15. 45.
ועשית את־כל־מצותיו Dt. 30, 8.
לשמר מצותיו וחקתיו Dt. 30, 10.
ולשמר מצותיו Dt. 30, 16.
ולשמור מצותיו Jos. 22, 5.
מצותיו ומשפטיו 1 Reg. 2, 3.
ולשמור מצותיו 1 Reg. 8, 58.
ולשמר מצותיו כיום הזה 1 Rg. 8, 61.
וישמר מצותיו 2 Reg. 18, 6.
ולשמר מצותיו 2 Reg. 23, 3.
מצותיו ועדותיו וחקיו 2 Chr. 34, 31.
לאהביו ולשמרי מצותיו Neh. 1, 5.
ואת־מצותיו שמור Eccl. 12, 13.
וחשמרו את־כל־מצותיו Jer. 35, 18.
ולשמרי מצותיו Dan. 9, 4.
pl. c. suff.: וּמִצְוֹתָיו
את־כל־חקתיו ומצותיו Dt. 6, 2.
ומשפטיו ומצותיו Dt. 11, 1.
ולשמר חקיו ומצותיו Dt. 26, 17.
ומצותיו יצרו Ps. 78, 7.
pl. c. suff.: בְּמִצְוֹתָיו
במצותיו חפץ מאד Ps. 112, 1.
pl. c. suff.: וּבְמִצְוֹתָיו
ובמצותיו הלך 2 Chr. 17, 4.
pl. c. suff.: לְמִצְוֹתָיו
והאזנת למצותיו Ex. 15, 26.

צִיּוּן

ע״ו, וסכנוי צִיִּים, ופתרונו תימור קטן כעוט לסימן נדרך, וכן מצבת לסכיר סקורק ולדעת סטלוך [וועגמאַסל], וכאשר ג״כ מאצבת וסימן גל לצכיס על־קבר מת [גראַבמאַל], ובתרגום צִיּוּן מצלמו, וכשפת ערביית ידוע עצו ציוכיס לתוכיס, לומר עצו סמכיס לתקקס נוכרון, ומשפת סוס נגוד פס נכין סכבד צִיּוּן כמו סָמַן, לומר עצות סימן, ד״מ מְצַיֵּן מקום, ומפעולתי שָׁעַר מְצַיֵּן, ומשפ סוס צִיּוּנֵת. ומצד לתקוע שרשו לע קוק שהרישונים כלם סניכו נין לשרש, וכן מלת שהשרש נוס, וסוף תמוך צִיּוּן, וכן בלת צִיָּנָא נסורית, צְיָנָה נערבית, כי לנוס מתמנות אל יניכס וכיוכס.

n. m. (pl. צִיִּים), columella, lapis erectus, vel ad viam monstrandam (Wegmahl, cf. rab. מַרְקוֹלִיס, columna mercurialis), vel in sepulchro ad mortui memoriam (Grabmahl, syn. יָד), targ. vi duplici eadem, talm. de signis memorialibus, unde *Pi.* צִיֵּן (syn. סִמֵּן), signare, notare. Radix non est צין, sed v. צָוַח (= צִוָּה), vi *erigendi*, uti apparet ex syr. צְוִיָא, arab. *zuvvah*. LXX. σημεῖον, σκόπελον.

ובנה אצלו ציון Ez. 39, 15.
הַצִּיּוּן
ויאמר מה הציון הלז 2 Rg. 23, 17.
pl.: צִיִּים
הציבי לך ציונים Jer. 31, 21.

צָוַח

פעל כודד, וסעתיד יִצְוַח, וסמוכן כשמעת קול וכקיקס [שרייען], וכן צָוַח כקרוי כאר נעק וקיקס וועיקס כענכי, וסתמוכות צָוַח [סלדי מקנכ מוצג], וכשכש כמוכן ג״כ כשפתי מערכ, ד״מ s. *wac'* כשפס סכלקית וכוויק וכדומס [l. *voc*-are, ו. ודע קוק שכשפס תלמודית כוץ נמוכן קריקס וככוי [כענכטן], ל״מ כערכית נוקן לתרכגולס סכוויק [כרופ, כנס כ״ס]; נגלילס נוקן לקויק לויק [כ״ו].

v. comp. intr. (impf. neoh. יִצְוַח), *voc*-are, clamare, sanscr. *wac'*, gemar. חָצַח, vi vocandi s. appellandi, veluti בְּגַלִּילָא צְוִיחִין לְחִיוְיָא אִיוְיָא, h. e. in Galilaea serpentem, mutato gutturali, vocant *Ivja*. LXX. βοᾶν.

3 *impf. pl.:* יִצְוָחוּ *p.*
מראש הרים יצוחו Jes. 42, 11.
צְוָחָה
ס״כ, וסמיך צְוַחַת, וסמוכן כקריקס וסוצוק [נעזרייף], כן לקכל כן לשמס, וכקרוי צְוָחָא מצלמו, וכן סס אַצְוָחָא
וּ אַצְוָחוּ.
n. f. (c. צְוָחַת), clamor, *voc*-iferatio, et lugentium et laetantium, aram. צְוָחָא, אַצְוָחָא, אַצְוָחוּ. LXX. κραυγή, ὀλολύζειν.
ואין צוחה ברחבתינו Ps. 144, 14.
צוחה על־היין בחוצות Jes. 24, 12.
constr.: וַצְוָחַת
וצוחת ירושלם עלתה Jer. 14, 2.
cum suff.: וַצְוָחָתֵךְ
וצוחתך מלאה הארץ Jer. 46, 12.

צִיל

לוסר צֵל, ס״כ ול״ע כ״ף כנוכ, וסמוכן כמו צֵל לקמן, וכמו צָהֳלָ לעיל, כסימס וכגיוס, כסימס וסמיס וצליס [עשוכן],

וכן הזכר והמכוון נשפתי מערב, וכוס תנין הכנוכות.

h. e. צָהַל, *v. inus.*, sicut צָחַל, fremere, strepere (syn. הָם, unde תְּהוֹם)

צוֹלָה

ז״כ, ונשפה עבריית ג״כ צוֹל סוכרי [ל״ת לְמֵל קלידי לוים לי כי גרתי טול לכליון], ופתרונו תכוס [עֲמוּעבדע טיעפֵּע], וכן תכוס מן כוס לשון המיס וכו׳.

n. f. (a m. צוּל neohebr., veluti in poemate liturg. *Qalirii:* אוֹרָה לֵי כִּי־גָרַהִי צוֹל לְכַלָּיוֹן), abyssus fremens, a v. צָל, arab. צאל, vehementi impetu saevire. LXX. ἄβυσσος.

לַצוֹלָה

Jes. 44, 27. האמר לצולה חרבי

מְצוֹלָה

ז״כ, ונכתוי ג״כ מְצוֹלַת נקלס, ומונכו כמו נולה, לומר תכוס של יס ותקת, וו ג״כ מלולה מעיע ויון, ותעמוקות המים.

n. f. (pl. cholem. מְצוֹלֹת), profundum, veluti maris, amnis et trop. opulentiae, calamitatum, periculorum. LXX. βυθός, βάθος, βόθυνος, ἄβυσσος, κατάσκιος, σκία θανάτου.

Job. 41, 23. ירתיח כסיר מצולה
Ps. 69, 3. טבעתי ׀ ביון מצולה
Ps. 69, 16. ואל־תבלעני מצולה
Jon. 2, 4. ותשליכני מצולה

בְּמִצוֹלָה

Ps. 107, 24. ונפלאותיו במצולה

בַּמְּצֻלָה

Zach. 1, 8. ההדסים אשר במצלה

pl. constr.: מְצוּלוֹת

Zach. 10, 11. מצולות יאור

pl. constr.: בְּמִצוּלוֹת

Mich. 7, 19. ותשליך במצולות ים

pl. constr.: מִמְּצֻלוֹת

Ps. 68, 23. אשיב ממצלות ים

pl.: בְּמִצֻלֹת

Ex. 15, 5. ירדו במצולת כמו־אבן
Neh. 9, 11. במצולת כמו־אבן

pl.: בְּמִצֹלוֹת

Ps. 88, 7. במחשכים במצלות

צוּם

לומר צָם, ומשונן כמו תעמוות של צָמֵא לקמן, לומר דקינס וקרינס [לעכֵּנען], ושוס נהזקלס על תעכות [פַּסְטֵען], וכן צָם נקרני.

h. e. צָם, *v. intr.*, sicut צָמֵא, hiare (lechzen), jejunare, arab. צאם. LXX. νηστεύειν, ἀσιτίζειν; חָרָא, צוֹם צוֹם, νηστεύειν νηστείαν.

2 perf.: צָמְתָּ

2 Sam. 12, 21. בעבור הולד חי צמת

1 perf.: צַמְתִּי

2 Sam. 12, 22. בעוד הילד חי צמתי

2 perf. pl.: צַמְתֶּם

Zach. 7, 5. כי־צמתם וספוד

2 perf. pl. c. s.: צַמְתֶּנִי

Zach. 7, 5. הצום צמתני אני

1 perf. pl.: צַמְנוּ

Jes. 58, 3. למה צמנו ולא ראית

part. masc.: צָם *sg.*

2 Sam. 12, 23. למה זה אני צם
Neh. 1, 4. ואחי צם ומתפלל

inf. c. h int.: הַצּוֹם

Zach. 7, 5. הצום צמתני אני

impt. pl.: וְצוֹמוּ

Esth. 4, 16. וצומו עלי

1 imperf.: אָצוּם

Esth. 4, 16. אני ונערותי אצום

3 imperf.: וַיִּצָּם

2 Sam. 12, 16. ויצם דוד צום

3 imperf.: וַיָּצֻמוּ *p.*

1 Reg. 21, 27. על־בשרו ויצום

1 impf. pl.: וַנָּצוּמָה

Esr. 8, 23. ונצומה ונבקשה

2 impf. pl.: תָּצוּמוּ

Jes. 58, 4. לריב ומצה תצומו
Jes. 58, 4. לא־תצומו כיום

3 impf. pl.: יָצֻמוּ

Jer. 14, 12. ויצמו אינני שמע

3 impf. pl.: וַיִּצְּמוּ

Jud. 20, 26. ויצומו ביום־ההוא
1 Sam. 7, 6. ויצומו ביום ההוא
1 Sam. 31, 13. ויצמו שבעת ימים
2 Sam. 1, 12. ויצמו עד־הערב
1 Chr. 10, 12. ויצמו שבעת ימים

צוֹם

ז״ו, ומכוי צוֹמוֹת, ומשונן תעכית [דַּסְם פַּסְטֵען], וכן צוֹם ומידועם צוֹמָא נקרני, ויוס כפור נקרי [נרקֵּית רנס ״ל] צוֹמָא רַבָּא, ונשפה עבריית תוס צָרְמֵן לים שנור לתעכות, ולנקני צָרְמָנִית, ל״ת נתולם ניימכית.

n. m. (pl. צוֹמוֹת), jejunium, aram. צוֹמָא (unde צוֹמָא רַבָּא, cognomen diei expiationis), neohebr. inde adj. צָרְמֵן (f. צָרְמָנִית), jejuniis affectus vel nimium indulgens. LXX. νηστεία, ὑγιεία, κραυγή.

2 Sam. 12, 16. ויצם דוד צום
1 Reg. 21, 9. קראו־צום והשיבו
1 Reg. 21, 12. קראו צום והשיבו
2 Chr. 20, 3. ויקרא־צום
Esr. 8, 21. ואקרא שם צום
Jes. 58, 5. הכזה יהיה צום
Jes. 58, 5. הלזה תקרא־צום
Jes. 58, 6. הלוא זה צום אבחרהו
Jer. 36, 6. בית י״י ביום צום
Jer. 36, 9. קראו צום לפני י״י
Joel 1, 14. 2, 15. קדשו־צום
Jon. 3, 5. ויקראו־צום
Zach. 8, 19. צום הרביעי

וְצוֹם

Esth. 4, 3. וצום ובכי ומספד
Zach. 8, 19. וצום החמישי
Zach. 8, 19. וצום השביעי
Zach. 8, 19. וצום העשירי

בְּצוֹם

Neh. 9, 1. בצום ובשקים
Dan. 9, 3. בצום ושק ואפר

בַּצּוֹם

Ps. 35, 13. עניתי בצום נפשי
Ps. 69, 11. ואבכה בצום נפשי

וּבְצוֹם

Joel 2, 12. ובצום ובבכי ומספד

מִצּוֹם

Ps. 109, 24. ברכי כשלו מצום

cum suff.: צוֹמְכֶם

Jes. 58, 3. ביום צומכם

pl.: הַצּוֹמוֹת

Esth. 9, 31. דברי הצומות וזעקתם

צוּעַ

לומר צָע, ומוכו לל״ק כמו צָאֲבָ נלשון ישמעאלי, עזית מעשה וסכ, ומוס יסים נענעים הכף. לולם הדנור מעשה נענועים, וגס הכף לקריו ויכפו לותס וסכ ומכוים פרוש וס. לדעת יקקי הזכר צָע כמו צָאֲ, והזס צַעֲצָעִים כמו צָאֲצָאִים, לומר מעשה כעים וילדים. וכן כאיקי נכריקי לקח כזס לכקלוס פרוש זס תכיל לכקלוס סגר לומר כרוכים מעשה נעצעים היו ומלדין לת פכיסס כתלמיד הכפער מרכו. ולדעת י״ם מפרשים כס״ם לרל״ק ענין כריכה לסזס, הכרקע נלשון ערבי לכעת לנלבדע. ולי נרלה שתמוות של צָע כמו רָצַע לעיל, לשון רפידה וזעיקה וילינה [לַאֲגַעֲרָן, זערעקקען, זיכַעווייו לַאֲגַעֲרָן], ומוס הזס הכל.

h. e. צָע, *v. tr.*, quocum nonnulli conferunt arab. צאע, ex auro argentove formare, quae explicatio colo versus 2 Chr. 3, 10. insequenti contraria est. *Isaaki*, traditionem sequens, צַעֲצָעִים, sicut צָאֲצָאִים (a v. רָצַע=רָצָא), prolem, *juvenes*, *pueros* (פְּרִיוּב Gemar. = כְּרֻבְיָא) denotare ait. Alii, quos Qimchi adducit, formam rotundam s. teretem (= כַּרְכּוֹב, arab. צנ״ת אל״ברט) significari ajunt. Quin potius v. צָע, sicut רָצַע, vi *sternendi* s. *tabulatim* disponendi (schichtweis lagern) dici videtur.

צַעֲצַע

ז״ו, ומכוי נכ״ק לק נרכוי צַעֲצָעִים, ומונכו מעככם וסרפד [זיכע], כדומס לל יכ״ע, וסדנור מעשה נעצעים סרכון מעככות מערכות [זיכעשַׂרעיג], לומר מסודר ומוזעה [נעזעשרעקע], וום יתות להמשך. ולא קורל שהזס בַּצָּע ג״כ נקפער תום, נקער שהדנוס לוכנו רלים ליור הזכר.

n. m. pluralet., ordo, corium (Schicht), מַעֲשֵׂה צַעֲצָעִים, tabula una super altera posita, opus extentum s. expansum, sicut רְצִיעַ et מַצָּע, quod et ipsum a v. צָע, non צָעַע derivandum videtur. LXX. ἔργον ἐκ ξύλων ἀσήπτων.

pl.: צַעֲצָעִים

2 Chr. 3, 11. מעשה צעצעים

צוּף

לומר צָף, ומוכו כמו זָף לעיל, לומר כולס ומינס, לכן נהזקלס על זעיפס והזקס ונקים [קיבעשטאֶמען, -זוועמען], נזלוב עס על הזכות. הכוסף חַצֵּרִים יולף ויקוק, לומר סכיך לנשוף, לו הזקלס. ולקר לקקור הזכר עי׳ הזוי לכל ווף. נתרגוס אִצְטַבְּתָא, מן לוף נמוכן וס, לולס הזגור זס הוף טָף, קזוי של לף. עי׳ כף.

h. e. צָף, *v. intr.*, sicut זָף, טָף, manare, fluere; irrigare, inundare, seq. עַל. *Hi.* הַצִּיף, facere, ut fluat, exundet, superundet (schwemmen). LXX. ἐπικλύζειν ὑπερισχύειν; *Hi.* ἐπιπολάζειν.

3 perf. pl.: צָפְפוּ

Thr. 3, 54. צפו־מים על־ראשי

Hif-il: הֵצִיף *3 perf.*

Dt. 11, 4. הציף את־מי ים־סוף

3 impf. ap.: וַיַּצֵּף

2 Reg. 6, 6. ויצף הברזל

צוּף

ז״ו, ומכוי צוּפִים, ומשונן של דכר [סַאֲניגעלע], והוף לדעת רל״ק מן לוף ענין כוילס. לכן כפי מכרלס לי תעולתו תעוג וככר דכר [סַאֲניגוקֵּען], וענין לוף סס תגוג וכרכור, וכי לזזס חַלָּה, כְּפֶר ג״כ תמנות דומס, וכוס תכין תרגומו בְּפָרֵר [ולא כנכי], וזכר צָהָב לפ״ו כדומס לל אָהָב, סָב. לולס יותר נכון, שמלת לוף כמו סוף, לומר קנה, וכופף הוף המתק והלצד, וכופף לוסים לפ״ו לצד של קנים [לוקקער].

n. m. (pl. צוּפִים), non favus melle fluens (a v. צָהָב = צָהַב, זָהַב, vi *manandi*), sed liba, melitoma (Honigkuchen), a v. טָהַב = צָהַב. Quin potius n. צוּף, sicut סוּף, de calamo aromatico, dici videtur. LXX. κηρίον.

Prv. 16, 24. צוף־דבש אמרי־נעם

pl.: צוּפִים

Ps. 19, 11. ונפת צופים

צָפָה

ז״כ, ומוף נינוכי, ומכונן לדעת רל״ק לרץ מיכור, יכסו מים עליס, ומכו לרץ לזר נוקס להזצף [לַאֲכֵּן, דזַס לייכט לינערזוועמען ווירד], וכן פרזו כל המתוכים הקדמונים. ולדעת המתרגם ענינו דמון, לומר לרץ דזכס [פַּעעטלַאכד], וניסס הזצלל כדרך וכת כלנ ודכת, ועוד מקום להתגדר.

n. f. part., inundatio; אֶרֶץ צָפָה terra, quae facile inundari potest, Targ. terra pinguis ac fertilis, indidem, nam quidni v. צָהָב, sicut זָב, etiam vi abundandi dici poterit? LXX. προχώρημα.

cum suff.: צָפָתֵךְ

Ez. 32, 6. ארץ צפתך מדמד

צַפְצָפָה

ז״כ, ומוכו לדעת של לס יקקי מין לילן ערכס זענכיו מכוים נלקק כלעו [*salix*], וכן נלת צַפְצָפֵי נלעון זמעלל ערכס, וכן נלת פרלוו נעלי הגעכל, לולס סעכתו לזכר כמוס לי וקטוס. וקולי לף פס כמו שָׁב לזון לנן, וסנן מסרקס.

n. f., *salix*, arab. *zifzâf*, a v. צָהָב vel = טָהַב, qui ad aquas crescit et frondes immergere solet, vel = שָׁב a subalbo colore (syn. עֲרָבָה), vel etiam a frondium flamine venti motitatorum lenibus susurris (צַפְצָפָה). LXX. ἐμβλεπόμενον.

Ez. 17, 5. צמצפה שמו

צוּץ

לומר צָץ, ופתרונו נכיקס וסופעס וכנכון [נלַאֲכֵּנען], ומוס נהזקל על פריקס [נלַיסען], כלזר תמלל זס לכל פעלי נָצַץ, זָץ, נָס, פָּרַח. ומוס הכוסף חַצֵּרִים, וסכיכוי מְצֻרִים, וסעתיד יָצִיץ הכרקס וסופעס [נלַאֲכֵּן גענען], לומר הקרס [לייכטען], וכזקל על מזגיך כעד הקכיכים, וכן כעכני וכן הפעל מהזגקס מכעד לנעיף, וכמונן פריקס עכין סוכלת פרקים. בנמלל הכוסף נהזקלס על הכעס נכלל, ל״ת בן־עוף סיץ ומת, וככון לנזכר.

h. e. צָהַב *v. intr.*, splendere, hinc, pervulgata translatione (cf. v. רָאַר, זָהַר, בָּהַק, נָגַס, זָהַב, פָּרַח), florere. *Hi.* splendorem emittere, transl. quasi oculis promicare (hervorblinken, hervorblinzen), arab. *vazzaza*, *vazvaza* (furtim e peplo prospectare), *gemar.* gen. vi intuendi (blicken), hinc flores producere, efflorescere (Blühten treiben). LXX. ἀνθεῖν, διακύπτειν; *Hi.* ἐξανθεῖν, βλαστάνειν, ἐκκύπτειν.

3 *perf.*: צָץ
Ez. 7, 10. צץ המטה

Hif-il: הֶצְיִץ
part. masc.: מַצְיִץ *sg.*
Cant. 2, 9. מציץ־מן־החרכים

3 *impf.*: יָצִיץ
Ps. 90, 6. בבקר יציץ וחלף
Ps. 103, 15. כציץ השדה כן יציץ
Ps. 132, 18. ועליו יציץ נזרו
Jes. 27, 6. יציץ ופרח ישראל

3 *impf. ap.*: וַיַּצֵץ
Num. 17, 23. ויצא פרח ויצץ ציץ

3 *impf. pl.*: וַיְצִיצוּ
Ps.72,16. ויציצו מעיר כעשב הארץ

3 *impf. pl.*: וַיְצִיצוּ
Ps. 92, 8 ויציצו כל־פועלי און

צִיץ

ז׳, ומשון לו דבר המכסיר ומוסיר הלפה, נהשלכה על עם המצח של הכהן הגדול [שיהיהנעלן], וכי מלח נעלמו מן נסיכים, לו פרח וכלנון ולח וכן וכלה [נלומע], לשר נרכוי צפרים, נדגוש תמור הכח, מתמונת של וסיכה נהשלכה על פריקה, לו ככף לפרוח [פליגעל], מן לן לשון פריקה נכנף, נהשלכה של פרח. המשון עם המלח תכיר מהפסוק ועליו יכין כוכו, ומשו לין כוכ הקדש, לין וכה, ובמשון פרקים לפעמים טעם המלה ליוכים כמו פרקים, ד״מ נהפסוק ופעוטי נניס, ולשר ענין כנף לך ודמה ציצת הנלה, וכן משון של לין נתכנוס, שעניכו סכפיל, ע״ם שהוא נככנף. נתכנוס לפשר לין ג״כ המשון של כילון, לומר כידוד ושניב, וכן שם ככוי לעוף כמו כן נעכרי, וכן עניכו כנף גם מנלתי קי, ד״מ לילין דקרין, ככפי שקר.

n. m., splendidum aliquid, spec. folium, bractea, lamella aurea, quam in fronte (מִצְנֶפֶת, a splendendo) gestabat sacerdos summus, hinc *flos* (pl. dages. צִיצִים), vel naturalis vel artificiosus, *volandi*, sicut פֶּרַח, syn. צִיצַת, targ. *pinna* piscium (hebr. סְנַפִּיר), *scintilla* (hebr. נִיצוֹץ), avis (hebr. נֵץ). LXX. *πέταλον, σημεῖον, ἄνθος.* A. *βλάστημα.* A. Th. pl. *ἐκπίπτοντα.* Incert. *ὡραῖον.*

Ex. 28, 36. ועשית ציץ זהב טהור
Ex.39,30 ויעשו את־ציץ נזר־הקדש
Lev. 8, 9. ציץ הזהב נזר הקדש
Num. 17, 23. ויצא פרח ויצץ ציץ
Jes. 40, 7, 8. נבל ציץ
Jer. 48, 9. תנו־ציץ למואב

וְצִיץ

Jes. 28, 1. וציץ נבל צבי תפארתו

פְּצִיץ

Job. 14, 2. כציץ יצא וימל
Ps. 103, 15. כציץ השדה כן יציץ
Jes. 40, 6. חסדו כציץ השדה

pl.: צִיצִים=צְצִים
1 Reg. 6, 18. ופטורי צצים
1Rg. 6, 29.32. ותמרת ופטורי צצים
1 Rg. 6, 35. ותמרות ופטרי צצים

צִיצָה

ז״כ, ונסמן ציצה, ומוכנו פרח [נלומע], וכן כן וכלה, ונקשור פה עם נבל כסמך, כי נבל שם ע״מ שיהיה. לד״ח הוא כיכוכי, ענין לחילה וכחילה.

n. f. (c. צִיצַת), flos, sicut נֵץ; צִיצַת נֹבֶל vel flos marcoris (sbst. ad s. f. שָׁרַר) vel marcescens, marcidus (prt.). LXX. *τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσόν.*

contr.: צִיצָת
Jes. 28, 4. והיתה ציצת נבל

צִיצָת

ז״כ, ומשון מוכפל: ף׳ תלתי שער מעל המלח הכעשים נקוטת [פַּאלְדערהַאלְטער־לאקקעטן], ונקרא כן ע״ש שכאשל לכנף, או ג״כ ע״ש פריקה. כ׳ קוטין תלויס נגנד, שהם ככנפים [קוואלטענן], ומוס נגאלת קוטין דומין לניליות, ד״מ נילין המעכנות לת המילה. ונאלת הרכוי מאכו צִיצִין או צִיצִיוֹת, וכן נשפה עכריכית מאכו צִיץ הדוך נגיליות, ופעולי׳ שלו צִיץ, ד״מ טַלִּית שֶׁאֵינָהּ מְכֻלָּכֶתֶת מְצִיצִת [מכוות ל״ז ע״ב], רַשַּׁב בְּסַדָּנִים מְצִיצִים [שבת כ״ה ע״ב].

n. f., significatione duplex: 1) antiae, cincinni, propter *alae* similitudinem; 2) peniculus aut fimbria comata de togae extremitate dependens, pl. neoh. צִיצִיּוֹת, צִיצִין, peniculamenta memorialia in oris vestium, *alarum* similia, unde צִיץ, fimbriis ornare, pass. צִיץ, veluti טַלִּית מְצִיצִת, pallium fimbriatum. LXX. *κράσπεδον.* S. *μάλλον.*

Num. 15, 38. ועשו להם ציצת
Num. 15, 38. ונתנו על־ציצת

בְּצִיצַת

Ez. 8, 3. ויקחני בציצת ראשי

לְצִיצַת

Num. 15, 39. והיה לכם לציצת

I. צוּק

לומר צָק, פעל נודד, ומוכנו כמו זָק לעיל במשון שלישי, וכן כמו זָח להסס מוק, לומר סכוב וקשור מסניב [קומפיכ־דען, -ענגען]. ומוס סכוסף חֵצִיק וסניכוכי מֵצִיק, לקיכס וכניסס מסניב ודקיקס [נעענגען, -דכקָאנגען], ומיכ לפ״ו סכוגד, ד״מ קשת סמיכ, וספעולי׳ חָצָק. עי׳ עוד שתר מוס קשת עוק לעל, וקשת עֲשָׁק.

h. e. צָק, *v. intr.*, sicut זָק 3., זָח (מָזַח), circumligare, coarctare, unde *Hi.* חֵצִיק (prt. מֵצִיק), constringere, opprimere, precibus vel efflagitatione in angustias redigere. *Ho.* חָצַק, coarctatum, angustatum esse. LXX. *θλίβειν, ἐκ-, πολιορκεῖν, παρενοχλεῖν, ὀλέκειν, κατεργάζεσθαι;* אֲשֶׁר מוּצַק *ἐν στενοχωρίᾳ ὤν.* Sym. semel: *συγκαίειν.*

3 *imperf.*: יָצוּק* *al. part. pass.*
Ps. 41, 9. *דבר־בליעל יצוק בו

Hif-il: הֵצִיק
3 *perf. fem.*: הֵצִיקָה
Jud. 16, 16. ויהי כי־הציקה לו
3 *perf. f. c. s.*: הֵצִיקַתְנִי
Job. 32, 18. הציקתני רוח בטני
3 *perf. f. c. s.*: הֵצִיקָתְהוּ
Jud. 14, 17. ויגד־לה כי הציקתהו
1 *perf.*: וְהֵצַקְתִּי
Jes. 29, 2. והציקותי לאריאל
part. masc.: הַמֵּצִיק *sg.*
Jes. 51, 13. מפני חמת המציק
Jes. 51, 13. ואיה חמת המציק
part. pl.: וְהַמְּצִיקִים
Jes. 29, 7. ומצדתה והמציקים לה
3 *imperf.*: יָצִיק
Dt. 28, 53. 55. 57. יציק לך אביך
3 *impf. pl.*: יָצִיקוּ
Jer. 19, 9. אשר יציקו להם איביהם

Hof-al: הוּצַק
part. masc.: *מוּצָק
Job.36,16. *רחב לא־מוצק תחתיה

part. masc.: *מוּצָק
Jes. 8, 23. *לאשר מוצק לה

part. masc.: *בְּמוּצָק
Job. 37, 10. *ורחב מים במוצק

צוֹק

ז״ו, ומשון לתץ ודקק מלר ונרס [נע־דרַאנגיסס], ד״מ נוק סעתים נדכיקל.

n. m., angustia, oppressio. LXX. *ἐκκενεύειν.*

וּבְצוֹק

Dan. 9, 25. ובצוק העתים

צוּקָה

ז״כ, ומשון מזלמו, ד״מ לרן נרס ונוקס, ול״כ כמו נרס.

n. f., angustiae, afflictatio (syn. צָרָה). LXX. *στενοχωρία, πολιορκία.* A. *ἐπίχυσις.* Th. *κατάσπευσις.*

Jes. 8, 22. מעוף צוקה

וְצוּקָה

Prv. 1, 27. צרה וצוקה
Jes. 30, 6. בארץ צרה וצוקה

מָצוֹק

ז״ו ומופעתע, ומשון כמו לוקס. נתכנוס ונגשרת עָקָא, עִוּוּק, צֵרָה, מזלמו, מעכת דומס לל נוק העכרי.

n. m. abstr., sicut צוּקָה, afflictio, oppressio, targ. עָקָא (sicut אָנָא = אֲרֵיעָא, עֵרָא = אֲרֵיעָא). LXX. *ἀνάγκαι, ἐν ἀνάγκῃ ὤν.* A. Th. *συνεχόμενος.* S. *στενοχωρούμενος, ἐγκάκησις.*

1 Sam. 22, 2. כל־איש מצוק

וּמָצוֹק

Ps. 119, 143. צר־ומצוק מצאוני

וּבְמָצוֹק

Dt. 28, 53. 55. 57. במצור ובמצוק
Jer. 19, 9. במצור ובמצוק

מְצוּקָה

ז״כ, נמוכן דומס, וסוף גויר מָצוֹק.

n. f. (a m. מָצוֹק), angustiae, angor. LXX. *θλῖψις, ἀνάγκη.* A. *συνοχή.*

וּמְצוּקָה

Job. 15, 24. יבעתהו צר ומצוקה
Zeph. 1, 15. יום צרה ומצוקה

pl. c. suff.: מְמָצוֹקַתַי
Ps. 25, 17. ממצוקתי הוציאני

pl. c. suff.: מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם
Ps. 107, 6. ממצוקותיהם יצילם
Ps.107,13.19 ממצוקותיהם יושיעם

pl. c. suff.: וּמִמְּצוּקוֹתֵיהֶם
Ps. 107, 28. וממצוקותיהם יוציאם

מוּצָק

ז״ו, ונסמסק מוצק, ופתלומו דנר שמוק לר [נכנעם], שסמוכו רְחַב. ונקשר מקולקת המים ע״י סנלי׳ ומקרק, ול״כ נמוכק כמו זיסים מוכק ולר, לו נהשלק על לקוכות ועווו [וואלד], לומר מוכק [נעדרַאנגען], ומוס לפ״כ לר נכלל, ומרק״נע עמה לפ״ו נהפסוק רקב לפ־מוכק, שהרס רקב קו הסוכב ומוכק הכקולס, וכן עמה נפכוזו להפסוק ורקב מים נמוכק, וכן עמה המתיגם שהרס מוכק מעכין שהיכס, ומלת לת סקכס לוי גלגוכי, ומיל כדנריו.

n. m. (in p. מוּצָק), aliquid angusti et coarctati (opp. רְחַב), spec. congla-ciati, de aquarum per frigus contractione (Job. 37, 10.), abstr. coarctatio, angustiae, afflictio (Job 36, 16.). Targ. in loco priori: פְּלָטִיוּת מַיָּא בְּאַתְכּוּתָא (*πλατύτης*); in altero: אַפְתֵּי דְּלָא־יַתְקָא בְּאַתְרֵהּ. LXX. *οἰακίζει ὕδωρ ὡς ἐὰν βούληται; κατάχυσις ὑποκάτω αὐτῆς.*

Job. 36, 16. רחב לא־מוצק תחתיה

מְצָק

Jes. 8, 23. לאשר מוצק לה

בְּמוּצָק

Job. 37, 10. ורחב מים במוצק

II. צוּק

לומר צָק, ומוכנו זכיפס ורוים נסיכה וסניכה סגנה ונופס [גיעסטען, עי־], ופתיון וה נשורש נדוק ומכוסה, כלשר יעידו עליו רעיו רָצַק, דָּחָק, חָק, זָק, דָּחַק, פָּחַת, שָׁחַת, שָׁק ודומיהס, וכנר פרסמתי דמיוכו נסניתי ערנ. ומוס מוכן הפסוק ולכן יָצוּק נקוסס [חיוב כ״ק ג׳], לומר ומלכן יוק סכותך נקוסס, ול״כ יוק סעתיל. ודעת סרל״ק ורניס מסקדמוכים שמלת יוק הפעולי״, לומר מוקן, טעות נעכור סיכס. וכן צָקוּן לתץ מוס, כלשר כתב לכן־נכלק נסס יקק לכן־גקטיליל [מכלול ק״ו ע״ל] ול״כ נמוסף כון נהעקק התכועה סלמה תמור צָקוּן, וה מסתנר יותר מסכנת סקמקי, לשמר שנסקסה הפל, והוס תמור צָקוּן, וכן וקרנותו לנסתי מערנ לעיל תקת יג־ג. ומוס נסס ערניכית צוֹק הסס, ולכוכו סר גנוס ווקוף, לו מן סר [נעַקקע], ומכל מלמון סנגה.

h. e. צָק, *v. hi. et ho.*, sicut יָצַג q. v., statuere, stabilire, unde neoh. צוֹק, rupes erecta et praerupta (Felszacke).

3 *perf. pl.*: *צָקוּן
Jes. 26, 16. *צקון לחש מוסרך

3 *imperf.*: יָצוּק
Job. 28, 2. ואבן יצוק נחושה
Job. 29, 6. וצור יצוק עמדי
Job. 41, 14. יצוק עליו בל־ימוט
Ps. 41, 9. *דבר־בליעל יצוק בו

III. צוּק

לומר צָק, וגנור לך נכנין הכוסף וכפעולי׳ שלו חָצִיק, הוצַק, וקעלוקו כמו רָצַג לעיל, סנגה וקעמד וסכנה [געעלטען, פֶּסטע־], וכנר קקרקי הזכה וקרנותו לנסתי מערנ לעיל תקת יג־ג. ומוס נסס ערניכית צוֹק הסס, ולנוכו סר גנוס ווקוף, לו מן סר [נעַקקע], ומכל מלמון סנגה.

h. e. צָק, *v. hi. et ho.*, sicut יָצַג q. v., statuere, stabilire, unde neoh. צוֹק, rupes erecta et praerupta (Felszacke).

Hif-il: הֶצִיק
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּצִּקֵם
Jos. 7, 23. ויצקם לפני ר״י
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּצֵּקוּ
2 Sam. 15, 24. ויצקו את־ארון
Hof-al: הוּצַק 3 *perf.*
Ps. 45, 3. הוצק חן בשפתותיך
part. masc.: מוּצָק, מוּצָק *sg.*
1 Reg. 7, 23. ויעש את־הים מוצק
1 Reg. 7, 33. וחשריהם הכל מוצק
1 Reg. 7, 37. מוצק אחד מדה אחת
2 Chr. 4, 2. ויעש את־הים מוצק
Job. 36, 16. *רחב לא־מוצק
Job. 37, 18. חזקים כראי מוצק
part. masc.: מְצֻק
Job. 11, 15. והיית מצק ולא תירא
part. masc.: מֻצָק
1 Reg. 7, 16. מצק נחשת
part. masc.: *מְבֻמוּצָק
Job. 37, 10. *ורחב מים במוצק
part. masc.: *לַמּוּצָק
Job. 38, 38. *בצקת עפר למוצק
part. fem.: מוּצָקֶת *p.*
2 Reg. 4, 5. Q'ri. והיא מוּצֶקֶת
part. fem.: מֻצֶקֶת *p. Ktib.*
2 Reg. 4, 5. *והיא מוּצֶקֶת
p. f. c. suff.: בְּמֻצַקְתּוֹ
2 Chr. 4, 3. יצוקים במצקתו
p. f. pl.: מוּצָקוֹת
Zach. 4, 2. מוצקות לנרות
יִצַּק
3 *imperf.:*
Lev. 21, 10. אשר־יוצק על־ראשו
Job. 22, 16. נהר יוצק יסודם

מָצוּק

ג״ו, וסכנוי מְצוּקִים, ומוכנו עמוד [ויי-לען], ל״מ מנוקי ארץ, או ג״כ כמו נוק בג״ע, אן הכ ווקפו, ל״מ נספסוק מנוק מנפון.

n. m. (pl. מְצוּקִים), columna (sanscr. *stambha*, a v. *standi*), vel, sicut צוּק neohebr., rupes alta, mons assurgens s. excelsus. LXX. ἔρχεσθαι.

1 S. 14, 5. מצוק מצפון מול מכמש
pl. constr.: מְצַקֵּי
1 Sam. 2, 8. כי לי״ה מצקי ארץ

מוּצָק

ג״ו, וסוק לל״ק כמו מָצוּק, וכמעט כלי הסכה.

n. m., cui nonnulli vim eandem, quam nomini מָצוּק attribuunt.

Job. 37, 18. חזקים כראי מוצק
*מַלְמוּצָק
Job. 38, 38. *בצקת עפר למוצק

צוּר

לומר צֵר, וסעתיל יָצוּר, וסקטור יָצַר, ומוכנו מצוסס: ל׳ חמיקס וגליכס הקפס וסנוב וסניכס הקנע וקצור מסניב [לומשליעסטן, -ביכלען], ולומס לו הקרן של אֵיזֵר, חֵיצַר, עֵיצַר, בָּיצַר, וכלומס הכנכס. ומוס הנקס מסניב קניס על דבר וכליכס [לומשליעסטן, -לַאֲנעכן], נקצור עס על, לל, וביקס הסעטל, מתמנות רקצית של סניכס וסניכס סניב. ג׳ לקיכס ולילס וכניסס ודיקיק ולכיסס [דרלאֲנגען], ומוס כהצלל רליכס ובליכס ושעימס [פעצ-סאֲלגען], ולומס לו כמוכן וס צֵר לקרן, צוּר לעיל, ועול לדבר מוס. ג׳ כמו זָר, וסתמנות של רַצַּר, לצון רכוס וקנוד לקרן, לכן מתנוד הכסף וסקוכס, ל׳

Hif-il: הֵצִיר
3 *prf.:* *וְהֵצַר
Dt28,52(bis) *והצר לך בכל־שעריך
1 *prf.:* וַהֲצַרְתִּי מלעיל
Jer. 10, 18. והצרתי להם
Zeph. 1, 17. והצרתי לאדם מלרע
part. f.: מְצֵרָה *sg.*
Jer. 48, 41. כלב אשה מצרה
Jer. 49, 22. כלב אשה מצרה
inf. constr.: הָצֵר
2 Chr. 28, 22. ובעת הצר לו
inf. constr.: וְהָצֵר
2 Chr. 33, 12. וכהצר לו חלה
3 *impf. pl.:* וַיְצָרוּ
Neh. 9, 27. ויצרו להם

צָוָאר

ג״ו, וסמין צַוָּאר וכנכוי צַוָּארֵי [וכנלס נכתנס סלנף לעצן], ולפעמים כפלס סלנף נכנוי צַוְּארֵם, וסכנוי צַוָּארִים, לאנר סמין שלו צַוָּארֵי, נכנוי לו בקיוס סקמין לו נזנק תמוכו, ולדעת סכל״ק לינכו סכנוי כ״ל סוגי, לסמין שכי נלדין ימיכו ושמלו. סמוכן גרון וגרגרת [סַלְנוּ], ונקלק כן כל חלק סנוסך מלפניס ומלקסוך, נקנור עס חלק סס מעכוך. ולאנר לקקור שכאו סנס לדעת יסודס קרפנטרַפְּסי יסודו מקוס לר ודק נגוף, ולל״ל מן מדוד וסקרכס [שטרעקקען], ועוד מקוס להתגדר נסוד מוכנו ותמוכתו.

n. m. (c. צַוַּאר, c. s. צַוָּארֵי, retento *Alef*, quod interdum excidit, velut pl. צַוָּארִים, c. צַוָּארֵי, c. s. צַוְּארֵם; partim retento partim abjecto *Alef*), collum, ejusque pars et anterior et posterior, incluso cervice, vel a *tenuitate* ac teneritate (respectu reliqui corporis) vel a *tendendo* (strecken); alii (arab. צאר convertere vultum aliquo, *ssavira* inclinare comparantes) cervicem ab inclinando (Nacken=der Nickende) dictum conjiciunt. LXX. τράχηλος, κλαυθμός, ὕβρις.

Jes. 8, 8. עד־צואר יגיע
Jes. 30, 28. עד־צואר יחצה
Hab. 3, 13. ערות יסוד עד־צואר
בְּצַוָּאר
Job. 15, 26. ירוץ עליו בצואר
Ps. 75, 6. תדברו בצואר עתק
constr.: צַוַּאר
Jer. 28, 10. מעל צואר ירמיה
Jer. 28, 11. מעל צואר כל־הגוים
Jer. 28, 12. מעל צואר ירמיה
Jer. 28, 14. על־צואר כל־הגוים
cum suff.: צַוָּארִי
Thr. 1, 14. עלו על־צווארי
cum suff.: צַוָּארֵנוּ
Thr. 5, 5. על צווארנו נרדפנו
cum suff.: צַוָּארֵךְ
Gn. 27, 40. ופרקת עלו מעל צוארך
Dt. 28, 48. ונתן על ברזל על־צוארך
Jes. 10, 27. ועלו מעל צוארך
Jer. 27, 2. ונתתם על־צווארך
Jer. 30, 8. עלו מעל צווארך
cum suff.: צַוָּארֵךְ
Cant. 4, 9. באחד ענק מצורניך

מָצוֹר

ג״ו, וכנכוי מְצוּר, בשרוק קמוך קלס, וסכנוי מְצֻרִים. ופתכוכו לו מופעט, מנוק ולעץ נוקס וכרס [בעלכֶענגסיסס], לו כניס על עיר וסקף וכניכס [בע-לַאֲגעכונג], לו כנתעגס לסמין סולפ מקפע עיר [וועלע], לו בנוכס ומענכ [פעסטע], ולכוב עיר מנוכ.

n. m. (c. s. מְצוּר, pl. מְצֻרִים), vel *abstr.*, coarctatio, obsidio, oppugnatio, vel *concr.*, vallum, propugnaculum. LXX. συνοχή, συγκλεισμός, περιοχή, χαράκωσις, στενοχωρία, ὀχυρός, ἐκλεκτός, τειχήρης; יְאֹרֵי מָצוֹר, συναγωγὴ ὕδατος. A. περιοχή. S. πολιορκία, περιπεφραγμένη.

Dt. 20, 20. ובנית מצור על־העיר
2 Reg. 19, 24. *יאורי מצור

cum suff.: צַוָּארֶךָ
Cant. 1, 10. צוארך בחרוזים
Cant. 4, 4. כמגדל דויד צוארך
Cant. 7, 5. צוארך כמגדל השן
Jes. 52, 2. התפתחו מוסרי צוארך
cum suff.: צַוָּארוֹ
Gn. 41, 42. רבד הזהב על־צוארו
Job. 39, 19. התלביש צוארו רעמה
Jer. 27, 8. לא־יתן את־צוארו
Jer. 27, 11. אשר יביא את־צוארו
cum suff.: בְּצַוָּארוֹ
Job. 41, 13. בצוארו ילין עז
cum suff.: צַוָּארָהּ
Hos. 10, 11. על־טוב צווארה
cum suff.: צַוָּארָם
Neh. 3, 5. חביאו צוארם
pl. constr.: צַוְּארֵי
Gn. 45, 14. ויפל על־צווארי בנימן
Jos. 10, 24. על־צווארי המלכים
Ez. 21, 34. צווארי חללי רשעים
pl. constr.: בְּצַוְּארֵי
Jud. 8, 21. בצווארי גמליהם
Jud. 8, 26. בצווארי גמליהם
pl. constr.: לְצַוְּארֵי
Jud. 5, 30. לצווארי שלל
pl. c. suff.: צַוְּארֵיכֶם
Jer. 27, 12. את־צווריכם
cum suff.: צַוָּארָיו
Gn. 27, 16. ועל חלקת צווריו
Gn. 33, 4. ויפל על־צווארו
Gn. 45, 14. בכה על־צווריו
Gn. 46, 29. ויפל על־צווריו
Gn. 46, 29. ויבך על־צווריו
pl. c. suff.: צַוְּארֵיהֶם
Jos. 10, 24. על־צווריהם

צַוָּארָה

ג״כ, ודומס כמוכנו לל צַוָּאר סוכני, וכמלס לך נכנוי רכוי צַוָּארָתֵיכֶם, ופתכוכו מעלסו, וסוס ג״כ כמו ערף.

n. f. (pl. c. s. צַוָּארֹתֵיהֶם), sicut צַוָּאר, collum (syn. עֹרֶף). LXX. τράχηλος.

pl. c. suff.: צַוָּארֹתֵיכֶם
Mich. 2, 3. משם צווארתיכם

צַוְּארֹן

ג״ו, וסטופי רֹון ליון סמקען וסקנס, לכן כמו נוסף קען [סַלְוּכֶען], וכן אִישׁוֹן סמקען מן אִישׁ, זֵרְעוֹן מן זֶרַע, לומר זכיס קטנים [נעמיע].

n. m. dimin. (ad s. f. זֵרְעוֹן, אִישׁוֹן a nmm. אִישׁ, זֶרַע), colliculum (Hälschen), collare, monile. LXX. A. S. τράχηλος.

pl. c. suff.: מְצַוְּרֹנֶיךָ
Cant. 4, 9. באחד ענק מצורניך

2 Chr. 8, 5. ערי מצור חומות
Ps. 31, 22. בעיר מצור
Ps. 60, 11 מי יובלני עיר מצור
*Jes. 19, 6. וחרבו יארי מצור
*Jes. 37, 25. כל יאורי מצור
Ez. 4, 2. ונתתה עליה מצור
Mich. 4, 14. מצור שם עלינו
*Mich.7,12. למני אשור וערי מצור
Nah. 3, 14. מי מצור שאבי־לך
Hab. 2, 1. ואתיצבה על־מצור
Zach. 9, 3. צור מצור לה

הַמָּצוֹר
Ez. 5, 2. כמלאת ימי המצור

בַּמָּצוֹר
Dt. 28, 53. 55. 57. במצור ובמצוק
2 Chr. 32, 10. וישבים במצור
Jer. 19, 9. במצור ובמצוק

בַּמָּצוֹר
Dt. 20, 19. מפניך במצור
2 Reg. 24, 10. 25, 2. ותבא העיר במצור
Jer. 10, 17. יושבתי במצור
Jer. 52, 5. ותבא העיר במצור
Ez. 4, 3. והיתה במצור
Zach. 12, 2. במצור על־ירושלם

לַמָּצוֹר
2 Chr. 11, 5. ויבן ערים למצור

constr.: מְצוֹר
Ez. 4, 7. ואל־מצור ירושלם

cum suff.: מְצוֹרֵךְ *p.*
Ez. 4, 8. כלותך ימי מצורך

pl.: מְצֹרוֹת
*Jes. 29, 3. והקימותי עליך מצרות

מְצוּרָה
ז״כ, גויר מָצוֹר, וסמוכן סולמה מקצת עיר, או נטוסה ומנגר, ולכוב נקטר עם עיר. לדעת קצן־נגקף הזה מצור ומטוסה מעכין קווק, כקצר היסוד לל טור, ולדעת דוד קמקי גם יקורי מלור מוס, לפי שהם נכרות והיקורים קווק העיר, וסניהם כקקד לל מסקנים.

n. f. (a. m. מָצוֹר), propugnaculum vel etiam testudo; עִיר מְצוּרָה (מָצוֹר) urbs munita. *Abulwalid* haec nmm. vi *roboris* s. *munimenti* dicta arbitratur, quo *Qimchi* refert etiam Jes. 37, 25. LXX. θλῖψις, πύργος, τεῖχος; τειχήρης, τειχίζειν, ὀχυρός.

2 Chr. 14, 5. ויבן ערי מצורה
Nah. 2, 2. נצור מצורה

pl.: מְצוּרוֹת
2 Chr. 11, 10. ובבנימן ערי מצורות
2 Chr. 21, 3. ערי מצורות ביהודה

pl.: מְצֻרוֹת
Jes. 29, 3. והקמתי עליך מצרת

pl.: הַמְּצוּרוֹת
2 Chr. 11, 11. ויחזק את־המצוריות
2 Chr. 11, 23. לכל ערי המצרות
2 Chr. 12, 4. את־ערי המצרות

צוּר

ז״ו, והכנוי צוּרִים, וסלנם משולנם, ק׳ מיסוד הפעל לשון קויקם ותקיפם ככוי לסלע וסכן [שעיין, פעלו], ד״מ צור כקלים, צור ישראל ככוי לסק״כ, צור קונב עם שמכו, וכמוכן זם ג״כ הכנוי צוּרוֹת נקיוב. כ׳ שמוכן כריקם ותקיפם על הזכם, ככוי לקקוך הסכב וקדודו [שקרפע, שכיילע], ד״מ צור קכב, וכן תכנות נוכים לדעת כד״ק, לומר תכנות שים להן קדודין, ולא כדעת הזכעים והסוכי והעכי נקכנומם. ולדעת השקנם ג״כ קלקת הנוכים מום, שהנם לקסנת קעולים, קולם זם

צוּר נאמן לשלחיו וְצִיר
Prv. 13, 17. וציר אמונים מרפא
Jer. 49, 14. וציר בגוים שלוח
Ob. 1, 1. וציר בגוים שלח

cum suff.: צִירֵהוּ
Prv. 26, 14. הדלת תסוב על־צירה

cum suff.: וְצִירֵיהֶם
Ps. 49, 15. וצורם לבלות

pl.: צִירִים
Jes. 13, 8. ונבהלו ׀ צירים וחבלים
Jes. 18, 2. השלח בים צירים
Jes. 21, 3. צירים אחזוני
Jes. 45, 16. חרשי צירים

pl. c. suff.: צִירֶיהָ
Jes. 57, 9. ותשלחי ציריך

pl. constr.: כְּצִירֵי
Jes. 21, 3. כצירי יולדה

pl. c. suff.: צִירַי
Dan. 10, 16. נהפכו צירי עלי

pl. cum suff.: צִרֵיהָ
1 Sam. 4, 19. כי־נהפכו עליה צריה

הַצְּצַר
פעל שמי נסתפעל, וכנוי מן הזם צֵיר, כמוכן סולן וצלים, והכלון עצות כפנו קוכם וצלים, לומר כסיעם והלוכם. ולע קוכם שבעכי הפעל צאר כמוכן הלוכם ככלל כמו תוי, שור נעכי, ול״כ נקפצר שנם נעכי הפעל לוכ כמוכן זם נשקר לק נסתפעל, ול״כ לוכנו שמי.

v. denom. hitpa. (a n. צִיר), nuncium sive legatum semetipsum facere, ablegatum s. missum proficisci, arab. *zara med. Je*, migrare, vadere (שׁוּר, תּוּר), quo sensu forsitan etiam hebr. צָר (cujus nonnisi *Hitpaël* conservatum est) quondam dici solebat. LXX. ἐπεσιτίσαντο.

Hitpa-el: הִתְצַיֵּר
3 *impf. pl.:* וַיִּתְצַיְּרוּ *p.*
Jos. 9, 4. וילכו ויצטירו

צִית

v. s. r. צוּת *p.* 951.

צִית

לומר צֵת, וגנוי תמוכו צֵת המתוכם, כקלוב תנועם שבזית, כי הספבם כין כפולים לנכוכים כלקר הקלנו לך התנועם. ומום הכפעל נצת, ע״מ נחת פת [עיסקנגעל]. ג׳ מן צֵר כמוכן חֵר, שֵר, לומר הליכם וקריקם, ומום צֵיר, לנין קוכם ומוכך דרך [וועקצע-רעך], נהשלכה לסוכך כשליחות. ד׳ כמו כוכם, לומר סמל ותמוכת קליל [גשטענכילד], ממשוכת הזבם לנון קליכם ותקוב וילירם, ומום לק״כ תמוכם נכללו, ד״מ נקליס נהספוק וילירם לנוכת שקוב. עי׳ הזבם.

n. m. significatione quadriplex: 1) dolor, cruciatus (syn. חֶבֶל, עֶצֶב); 2) cardo januae (syn. סֶרֶן a v. סָר, syn. פֶּתַח a v. פָּתַח); 3) migrator, viator, nuncius, a v. צָר = שָׁר, תָּר; 4) simulacrum, imago, statua idoli, neohebr. צוּרָה, a v. צָר = יָצַר, etiam de forma et habitu in universum. LXX. στρόφιγξ, περιοχή, πρέσβυς, ἄγγελος, ὅμηρον; צִירִים, ὠδίν, τὰ ἐντός, πρέσβυς, νῆσος. A. στροφεύς, πρεσβευτής, χαρακτήρ; A. S. ὅμηρος. Th. φύλαξ. A. ἀπόστολοι, ἀγγελία, κρατερός (צור).

Prv. 25, 13. צִיר נאמן לשלחיו וְצִיר
Prv. 13, 17. וציר אמונים מרפא
Jer. 49, 14. וציר בגוים שלוח
Ob. 1, 1. וציר בגוים שלח

cum suff.: צִירֵהוּ
Prv. 26, 14. הדלת תסוב על־צירה

cum suff.: וְצִירֵיהֶם
Ps. 49, 15. וצורם לבלות

pl.: צִירִים
Jes. 13, 8. ונבהלו ׀ צירים וחבלים
Jes. 18, 2. השלח בים צירים
Jes. 21, 3. צירים אחזוני
Jes. 45, 16. חרשי צירים

pl. c. suff.: צִירֶיהָ
Jes. 57, 9. ותשלחי ציריך

pl. constr.: כְּצִירֵי
Jes. 21, 3. כצירי יולדה

pl. c. suff.: צִירַי
Dan. 10, 16. נהפכו צירי עלי

pl. cum suff.: צִרֵיהָ
1 Sam. 4, 19. כי־נהפכו עליה צריה

הִתְצַיֵּר
פעל שמי נסתפעל, וכנוי מן הזם צֵיר, כמוכן סולן וצלים, והכלון עצות כפנו קוכם וצלים, לומר כסיעם והלוכם. ולע קוכם שבעכי הפעל צאר כמוכן הלוכם ככלל כמו תוי, שור נעכי, ול״כ נקפצר שנם נעכי הפעל לוכ כמוכן זם נשקר לק נסתפעל, ול״כ לוכנו שמי.

v. denom. hitpa. (a n. צִיר), nuncium sive legatum semetipsum facere, ablegatum s. missum proficisci, arab. *zara med. Je*, migrare, vadere (שׁוּר, תּוּר), quo sensu forsitan etiam hebr. צָר (cujus nonnisi *Hitpaël* conservatum est) quondam dici solebat. LXX. ἐπεσιτίσαντο.

Hitpa-el: הִתְצַיֵּר
3 *impf. pl.:* וַיִּתְצַיְּרוּ *p.*
Jos. 9, 4. וילכו ויצטירו

צִית

v. s. r. צוּת *p.* 951.

צִית

לומר צֵת, וגנוי תמוכו צֵת המתוכם, כקלוב תנועם שבזית, כי הספבם כין כפולים לנכוכים כלקר הקלנו לך התנועם. ומום הכפעל נצת, ע״מ נחת

Ps. 94, 22. ואלהי לצור מחסי
Ps. 95, 1. נריעה לצור ישענו

לְלַצּוּר
Jes. 8, 14. ולצור מכשול

מִצּוּר
Dt. 8, 15. מים מצור החלמיש
Jes. 48, 21. מים מצור הזיל למו
Jer. 18, 14. היעזב מצור שדי

וּמִצּוּר
Ps. 81, 17 ומצור דבש אשביעך

cum suff.: צוּרִי
2 Sam. 22, 3. אלהי צורי אחסה־בו
2 Sam. 22, 47. חי־י״י וברוך צורי
Ps. 18, 3. צורי אחסה־בו
Ps. 18, 47. חי־י״י וברוך צורי
Ps. 19, 15. י״י צורי וגואלי
Ps. 28, 1. צורי אל־תחרש ממני
Ps. 62, 3. 7. אך־הוא צורי וישועתי
Ps. 92, 16. צורי ולא־עלתה בו
Ps. 144, 1. ברוך י״י ׀ צורי

cum suff.: כְּצוּרֵנוּ
Dt. 32, 31. לא כצורנו צורם

cum suff.: צוּרָם
Dt. 32, 30. אם־לא כי־צורם מכרם
Dt. 32, 31. כי לא כצורנו צורם
Ps. 78, 35. ויזכרו כי־אלהים צורם

cum suff.: וְצוּרָם *Q're.*
Ps. 49, 15. וצורם לבלות שאול

pl.: צֻרִים
Num. 23, 9. כי־מראש צרים אראנו
Jos. 5, 2. עשה לך חרבות צרים
Jos. 5, 3. חרבות צרים
Ps. 78, 15. יבקע צרים במדבר
Jes. 2, 18. במערות צרים

pl.: הַצֻּרִים
2 Sam. 2, 16. חלקת הצרים
Jes. 2, 21. בנקרות הצרים

pl.: וְהַצֻּרִים
Nah. 1, 6. והצרים נתצו ממנו

2 *pl.:* *בַּצְּרוּחוֹת
*Job. 28, 10. בצורות יארים בקע

צוּרָה
ז״כ, ולל כמוכ כעכני כ״ל כיקוקלל, נהספוק לורל סכית, ומוכנו תמוכם ותקיר, לולם נשפה עכיכית שנור הזם לסכנה, ד״מ נקכמת המקקר כעל סלורם, לורם שבעית, לורם מיכית, לורם לתתית, לורם מלקוחית, וכן זם תוקרי צוּרְיָה ד״מ סנם לורייל, וכן שנור הזם נקרנוס, וכן הספעל, ועוד ממנו נשפה עכיכית צֵדֶר מתמנות שלמכנו.

n. f. α. λ. (in lingua *neohebr.* usitatissimum), forma, figura, veluti aedium, unde neohebr. צוּרְיָה, formalis, בַּעַל הַצּוּרָה, formae particeps, a v. צָר, fingere (צַיָּר, pictor). LXX. διαγράφειν. Alii: νόμιμα.

constr.: צוּרַת
Ez. 43, 11. צורת הבית ותכונתו

cum suff.: צוּרָתוֹ
Ez. 43, 11. וישמרו את־כל־צורתו

pl. c. suff.: צוּרֹתָיו
Ez. 43, 11. ומובאיו וכל־צורתו
Ez. 43, 11. כל־חקתיו וכל־צורתו

צִיר

ז״ו, והמוכן מכוכע: ק׳ מעכין קנילה לל הזבם, ומום כמו חֵבֶל, כמוכן עכב וכלב וקיל, ע״ם קלקול והקעוקות מלער [שמעכץ, ווועסע], וכרכוי כמוכן זם ניכים כמו קנלים. כ׳ שמוכן קכיכם וכניכם וקעיכם לל הזבם, ומום כמו סכן, לקר תמנות שלו סָר, וכלוכו כור כמוכן סלע ותוקף. ג׳ כמו צוּרָה סכנקה, נהספוק וכורס לנלות שקול, מן כור לנון יליכם ותקיכם וקנוב [געצעלע], וכן הכילוהו המוכיכים הקדמונים.

n. m. (pl. צוּרִים), significatione triplex: 1) lapis, rupes, a v. *zâr* (firmum, densum esse), transl. de Deo, de gentis israeliticae avo; plur. etiam *fem.* צוּרוֹת; 2) acies, acumen (Schärfe, Schneide), velut חֶרֶב חַדָּה, צוּר חֲרָבוֹת צוּרִים, enses acuti, acie multiplici, quo Targumista refert etiam חֶלְקַת הַצּוּרִים, quod transfert: אַחְסָנַת קְטוֹלַיָּא (potius: regio rupibus referta, campus montibus praeruptis subjectus). 3) sicut צוּרָה, forma, habitus (Gestalt), Ψ. 49, 15. LXX. ὄρος, πέτρα, πέτρινος, θίν; κτίστης, κύριος, ἅγιος; βοήθεια, βοηθός, ἀντιλήπτωρ; θεός, θεοί; ἐπίβολος. A. πέτρος. A. S. ἀκρότομος, στερεός; S. ψῆφος πετρίνη; Th. ἀκρότομος.

Dt. 32, 13. וישמן מחלמיש צור
Dt. 32, 15. וינבל צור ישעתו
Dt. 32, 18. צור ילדך תשי
Dt. 32, 37. צור חסיו בו
1 Sam. 2, 2. ואין צור כאלהינו
2 Sam. 22, 32. ומי צור מבלעדי
2 Sam. 22, 47. צור ישעי
2 Sam. 23, 3. לי דבר צור ישראל
Job. 18, 4. ויעתק צור ממקומו
Job. 24, 8. ומבלי מחסה חבקו־צור
Ps. 18, 32. ומי צור זולתי אלהינו
Ps. 62, 8. צור־עזי מחסי
Ps. 73, 26. צור־לבבי וחלקי
Ps. 78, 20. הכה צור ׀ ויזובו מים
Ps. 89, 44. אף־תשיב צור חרבו
Ps. 105, 41. פתח צור ויזובו מים
Prv. 30, 19. דרך נחש על־צור
Jes. 26, 4. צור עולמים
Jes. 30, 29. אל־צור ישראל
Jes. 44, 8. ואין צור בל־ידעתי
Jes. 48, 21. ויבקע־צור ויזבו מים
Jes. 51, 1. הביטו אל־צור חצבתם
Jer. 21, 13. צור המישר

וְצוּר
Job. 14, 18. וצור יעתק ממקומו
Job. 29, 6. וצור יצוק עמדי
Ps. 89, 27. וצור ישועתי
Jes. 17, 10. וצור מעזך לא זכרת
Hab. 1, 12. וצור להוכיח יסדתו

הַצּוּר
Ex. 17, 6. על־הצור בחרב
Ex. 33, 21. ונצבת על־הצור
Ex. 33, 22. ושמתיך בנקרת הצור
Dt. 32, 4. הצור תמים פעלו
Jud. 6, 21. ותעל האש מן־הצור
Jud. 13, 19. ויעל על־הצור לי״י
2 Sam. 21, 10. ותטהו לה אל־הצור
1 Chr. 11, 15. על־הצור אל־דויד
Ps. 114, 8. ההפכי הצור אגם־מים

בְּצוּר
Ps. 27, 5. בצור ירוממני
Ps. 61, 3. בצור־ירום ממני תנחני

בַּצּוּר
Ex. 17, 6. והכית בצור
Job. 19, 24. לעד בצור יחצבון
Jes. 2, 10. בוא בצור והטמן

וּבְצוּר
Job. 22, 24. ובצור נחלים אופיר

לְצוּר
Ps. 31, 3. היה לי ׀ לצור מעוז
Ps. 71, 3. היה לי ׀ לצור מעון

[מן קתק], נִחַל [מן קלל], לכן נִצְחָה, נִצְחוּ, ועתיל כנפעל יִצַּח ע״י יִסַּח, יִסַּב, וכן תִּצַּחְנָה, יִצַּחוּ, תִּצַּחְנָה, כלם מכנין כפעל. וכסוסף מסכנוב צָח חֲצִירִית, ולכוב חֲצִירִית, כדגוב תמור הכק, וכתתמוכ חֲצִתִּי הדגוב נתו מפגיעת אתי תוין, וכמלת ג״כ הוֹצִירִית נכתיב [ג״כ י״ד ל׳] שלת כמכסג. וכוס תכיר קולת נעים שזכזים צִירִי, יָצַח, נָצַח, לת היו ולת נכלקו. וכעכין אֲצִירֶנָּה יַחַד כתב המדקדק כ׳ שלמה בן-גבריאל לבן-פריון נספרו העתוך הנקרא מקבריאלבן פריון [הנקבע כעת בדפוס] תקת שזכ צירת ווה לשוזו: אֲצִירֶנָּה יַחַד הכפוי הגלי שלת כמכסג תביריו, שכולם דגוזין, אשר שזכה עליהם דגוז אתי לותיות במלה לקת, גם דגוז היוד של יחד הסמוך לה, והנכה אצו כך כמו כיגלקה גאה, דגוז גאל של מלה שביה, שלת יבלו אתי מלות רפויות וו לקה וו רמו לדגוז אתיה הקיבוטות ולרפות את המתנעת ליפות הדבור, וכן שלת בְּכִרְכָּמֵרִישׁ משעטו רפה, וכשרמו כי פגעו עוד בכף רפו את המתנעת ודגזו את הקיבוטות עכ״ל. פתכוכו הנערה והלולקה הסקה ולמוע והוקלה [שלביכתן, -כרעכנען], והסוסף יולת וחוזק של קל, ולפעמים כקל, והנפעל לפעמים מעמד הפעולה, ושוי הזכה ודמיוכו נשפתי מערב, עי׳ נספר מיוקד לשזכי לה״ק.

h. e. צָחָה, *v. tr.* (— pro quo crebrius צָחַח, correpta vocali radicis, quia, ut itentidem demonstravimus, discrimen inter vv. ע״ו (cava) et vv. ע״ע (acuta) nonnisi in vocalis vel brevitate vel productione consistit. *Ni.* נִצַּח, ad s. f. נִחַת (חתת), נִחַל (חלל), unde נִצְחָה, נִצְחוּ, impf. יִצַּח ad s. f. יִסַּב, יִסַּח, et formae impf. תִּצַּחְנָה, יִצַּחוּ, תִּצַּח, quas omnes ad conj. *Ni.* referri oportet. *Hi.* a forma cava הֵצִירִית, plerumque הֲצִתִּי, (1. p. חָצַתִּי), semel הוֹצִירִת *Ketib* 2 Sam. 14, 30., unde cognosces, formas יָצִיר, יָצַח, נָצַח a grammaticis esse conflictas), comburere, incendere vel incendio delere, Jes. 27, 4. (אֲצִירֶנָּה, sequente יַחַד dagesato, v. de ejus punctationis ratione fragmentum ex edita nuper Parchonis *Machberet* supra exhibitum. *Hi.* actionem transitivam intenta significatione exprimit; *Ni.* vel passive, vel ut medium Graecorum dicitur. LXX. *Hi.* *καίειν, ἐμπρήθειν, ἐμπυρίζειν*; *Ni.* *καίειν, ἐκ-, κατα-*; *κατασκάπτεσθαι, ἐκλείπειν, καλεῖσθαι οὐαί*; צָחָה בְּאֵשׁ *κατα-*.

Nif-al: נִצַּח

3 *perf. f.:* נִצְּחָה

חיא נצחה בנר — 2 Reg. 22, 13.
נצחה כמדבר — Jer. 9, 11.

3 *perf. f.:* וְנִצְּחָה

ונצחה חמתי במקום — 2 Rg. 22, 17.
ונצחה מארן ירושב — Jer. 46, 19.

3 *perf. pl.:* נִצְּחוּ

ושעריה נצחו באש — Neh. 1, 3. 2, 17.
כי נצחו מבלי־איש — Jer. 9, 9.

3 *perf. pl.:* נָצְּחָה *Q'ri.*

עריו נצחה — Jer. 2, 15.

3 *impf. f.:* וַתִּצַּח

ותצת בסבכי חיער — Jes. 9, 17.

3 *impf. pl.:* יִצַּחוּ

באש יצתו — Jer. 51, 58.

3 *impf. pl. f.:* תִּצַּחְנָה

ובנתיה באש תצתנה — Jer. 49, 2.

Hif-il: הֶצְצִית 3 *perf.*

הצית אש עליה — Jer. 11, 16.

1 *perf.:* וָהַצֹּתִי

והצתי אש בשעריה — Jer. 17, 27.
והצתי אש ביערה — Jer. 21, 14.
והצתי אש בבתי — Jer. 43, 12.
והצתי אש בחומת — Jer. 49, 27.
והצתי אש בעריו — Jer. 50, 32.
והצתי אש בחומת — Am. 1, 14.

3 *perf. pl.:* הִצִּיתוּ

למה הציתו עבדיך — 2 Sam. 14, 31.
הציתו משכנתיה — Jer. 51, 30.

3 *perf. pl.:* וְהִצִּיתוּ

והציתו את־העיר — Jer. 32, 29.

part. masc.: מַצִּית־

הנני מציתבך אש — Ez. 21, 3.

impt. pl. c. s.: וְהַלְּצִיתֶיהָ *K'tib.*

לכו והוציתיה באש — 2 Sam. 14, 30.

impt. pl. c. s.: וְהַצֹּתֶיהָ *Q'ri.*

לכו והוציתיה באש — 2 Sam. 14, 30.

3 *impf. ap.:* וַיַּצַּת־

ויצת־אש בצרון — Thr. 4, 11.

2 *impf. pl.:* תַּצִּיתוּ

תציתו את־העיר — Jos. 8, 8.

3 *impf. pl.:* וַיַּצִּיתוּ

ויציתו את־העיר — Jos. 8, 19.
ויציתו עליהם — Jud. 9, 49.
ויציתו עבדי אבשלום — 2 S. 14, 30.

2 *Hif-il:* הַצִּית

1 *impf. c. s.:* אַצִּיתֶנָּה

אציתנה יחד — Jes. 27, 4.

צַח

v. s. r. צָחַח *p.* 951.

צָחֹר

פעל כודד, ול״ע כ״ק כנור, ומוכנו לקיסק וקיכיס קדיסק ולמוע קכיור וכקיסק כיכיס ויקידס [גלעסנען, כרעכנען]. ומוס נסמלס יכיסס וקכילס [דיכר, דכקק-קען יין], וסקכן צָחֹרָה, ודומס לו צָח לקען זָק, בָּזַק, בָּשַׁק לעיל, וכזכס כמכוון ג״כ נספתי מערב, ד״מ נסמס סכדלית ורומית ופולנית [s. *çush* l. *sic-eare*, pol. *such.*]. בתרגום צָחֶא וגם צָחֵי מצלמו, מלמיק ודלילס לדכר [לעכנען], ווס מעמד של קכיכס וקכילס, לכן מסס צָחֵי בתרגום ומילועס צָחֶיָא למיק, וכן צָחֶא ומילועס צָרְחָא, וכן צָחֹנָן, ומסס צָחֲנָן לכוזו קכילס ויבמ ומקוס לילס, ומספעל צָחָא בתרגום בכל גוזוניו לך מתקוק מתכו ע״י רכוך.

v. intr. inus., flagrare, candere, transl. aridum, *sic*-cum esse, e gente vv. צָחַח, צָחַן, צָחַק, בָּזַק, בָּשַׁק, sanscr. *çush*, targ. צְחֵי, צָחֵי, vi *sitiendi* (h. e. arescendi), unde צְחִי (def. צִיחָא), צִיחָא (def. צְחִיחָא), צְחוּחָא (def. צְחוּחָא), sitis, et n. צָחֲנָן, locus siticulosus, solum siccosum. Emollitum est inde v. targ. צָחֵא, vi eadem.

צְחָה

ת״ו, ע״ע צְחָשׁ, וכמיכות יקויים מלכי, ומוכנו יבס-סגרון וקכר [גלילסעכ, ערקקען] מלמל, וכן פרוזוו סקדמוכים. ולאכר לעכין המוכוס לדעת כל״ק סוף שם ע״מ אֵשָׁה, לאכר כמיכות אֵשָׁה, וזכרו לפ״ו צָחָה, לכן פרוזוו מסתכר.

adj. m. (ad s. f. עִקֵּשׁ, retento Zere in statu constr.), candens, adustus, exsiccatus, siccus, a v. צָחָה. Qimchi, subjecto v. צחח, *n.* ad s. f. אִשָּׁה (c. אֵשֵׁה) esse arbitratur. LXX. *νεκρός*.

צחה צמא — Jes. 5, 13.

צַחֲחָה

לומר צָח, ומוכנו כתמנותו כמו צָחֵחָה עמיתו, קכילס ויבמס כמילס ולעוף, וענין קכיוות וכמיוות מוזלל על זכוך וככילות ועסור [גלסָלְכעכל ויין], וכן קכר לעיל, וכן כתזלל על קיסק [גלסָלְכעכל, ווייסס ויין], וכי צַחֲר ג״כ מתמנות לומס, וכן כעכי צח כענין עסור וזכוך וככילס וכדומס, וסתמנות כנר מקכי תתק נקס.

h. e. צָחַח, *v. intr.*, sicut צָחָה, exustum, siccum esse, transl. splendidum esse, nitere (syn. חרר), albescere (syn. צָחַר, arab. צח). LXX. *λάμπειν*.

3 *prf. pl.:* צָחוּ

צחו מחלב — Thr. 4, 7.

צְחִיחַ

ג״ו, ומוכנו לתעת יקקי שעיעות, לומר קלקת וככילות הסלע [גלסָלְטעע], מזכר נקס לזון קליקס ומכסלס [סלָלְיכען], וכן נקמת מוכן הפעל צָחֲצַח נתרגום, עכין מכילס. ולתעת הקמקי מקוס גנוס וזן, מענין הופעות וסתנוססות לו מקוס היכת שזו. ומכנון שעניכו כילכות וליס [דיכרע], ונקיק סלע סכנון קכילות הסלע, לומר סלע עדוס וקכר ויבת [דיכרעכ סָעלו], ווס מכנון לסמתך הכתוכיס.

n. m., laevitas, a v. צָחַח, vi *poliendi* s. laevigandi (targ. צַחֲצַח), de petra laevi. *Qimchi* petras nitentes h. e. minentes, excelsas, alii *apricas* et *aridas* intelligunt, penes quos est veritas. LXX. *σκεπηνός*; צָחִיחַ סֶלַע, *λεωπετρία* (seq. A.; Schol.: *γῆ πεπατημένη καὶ συμπεπιλημένη*); S. *καύσωνος ξηρότης*.

על־צחיח סלע — Ez. 24, 7. 8.

לְצָחִיחַ

לצחיח סלע — Ez. 26, 4. 14.

צָחֵח

ת״ו, ולכקני צָחֵחָה כת״ע, ופתכוכו לו נקור ועסור תמקלס [גלסָלְכעכל, כלעכ-דעכל], ד״מ דולי נק ולסוס, לו נקור ועסור וככילות מוג סקוור נתמימס, ד״מ תס נק, וספוכו קוס מעוכר כנד ומסתכל, לו היוע קס-תמוג, ד״מ מכוק, וכרכוי נקני צַחֲחוֹת נתזלס על דנור הלני ודנור כרירי וכמלני [גלסָלְכעכלע שפרסָלְכע], וסכל מתמנות של קרירס. ונשפס עכריכית מוס המופעת צַחֲחוּת, לעיון נקוע מדנור.

adj. m. (f. neoh. צַחֲחָה), nitens, splendidus (blendend), vel serenus, de aere puro et non mixto, veluti חֹם צָח calor serenus (heitere Wärme), de vento splendente h. e. calido, quia calore lux semet ipsam exserit; pl. f. צַחֲחוֹת, sermo splendidus, verba elegantia (neoh. צַחֲחוּת, n. neoh., elegantia, ornatus dictionis); quae potestates omnes a significatione *exsiccandi*, *conflagrandi*, *calefaciendi* proficiscuntur. LXX. *λευκός, φῶς*; צָח שְׂפָתַיִם, *πλάνησις*; *pl. f.* *εἰρήνην*. S. *τραυά*.

דודי צח ואדום — Cant. 5, 10.
כחם צח עלי־אור — Jes. 18, 4.
רוח צח שפים — Jer. 4, 11.

pl.: צַחֲחוֹת

לדבר צחות — Jes. 32, 4.

צְחִיחָה

ג״כ, ומוכנו לקן ליס ונמסס ומקוס נמסון [ווייסעע, דיכרע נענעכל], וכן פרסוזו רמ״י וכל״נע. נתרגוס צְחִיחֵין מקומות נמסון, ומופעת סס צְחִיחָה.

n. f., regio arida, exsiccata, torrefacta, solo sitienti, sine pascuis riguis (*Isaaki*, *Ibn-Ezra*) targ. צְחִיחֵין (abstr. צְחִיחָה). LXX. *τάφος*.

סוררים שכנו צחיחה — Ps. 68, 7.

צְחִיחִי

תוקפי זכרי, וסרכוי צְחִיחִים, וכמלת לך נכתיב, ומוכנו מקוס לק וקרר [דיכרע], ולסקרין צְחִיחִים מן קיסו וסיס.

adj. m. (pl. צְחִיחִים *Ketib*, צְחִיחִים *Qeri*), siccitas, loca sicca et siticulosa.

pl.: בַּצְּחִיחִים *K'tib.*

מאחרי לחומה בצחיחים — Neh. 4, 7.

צַחֲצָחָה

ג״כ, וסרכוי צַחְצָחוֹת, וסמוכן לדעת סתרגוס עת למקון ונכוכת, וכן פרסו יקקי וקעקי, וכן לתר לקן-עוכל, וסוס ספך סרווי. קוסס לדעת סתפרזים סקדמים עניכו כמו לקן לקיקס, לומר יזמיון. וסנכון שעניכו זכוס וכסול וכרילות הלכ [סייעערקייע], ע״ל צַחֲצַח הפעל נלמיי, לאכר מתכו צַחְצוּחַ הסס נס״ע.

וכן נקמת לקלקס הסס נס״ע.

n. f. (pl. צַחֲצָחוֹת), ariditas, siccitas; tempus ariditatis, vel, ut alii volunt, serenitas, coelum serenum, tempestas serena, ad similitudinem aramaici צַחְצוּחַ, a v. צַחֲצַח. LXX. *ἐπιθυμεῖν*. Vulg. *splendores*.

pl.: בְּצַחְצָחוֹת

והשביע בצחצחות — Jes. 58, 11.

צָחַן

פעל כודד ול״ע, ומוכנו נקיסס וסוכסק ריח רע [שעיקען], לו ג״כ ענין עכיפה [שמועיג יין], וכן נקמת הפעל שנח נספס יעשעלית, והסס צחה עכוס, וכן לקן נקרמי. ספקור הסכס עי׳ נספר מיוקד לשכמי לה״ק.

v. intr. inus., foetere, sordidum esse, arab. *sanakha*, unde *sanakha-t-u*.

צָחֲנָה

ג״כ, ומוכנו נקוס ועפוס ורקב [געשכק], וכן נקרמי.

n. f., foetor, sordities. LXX. *βρόος*.

cum suff.: צַחֲנָתוֹ

ותעל צחנתו — Joel. 2, 20.

צָחַק

פעל כודד וסעתיל יִצְחַק, ומוכנו כמו גְּחַךְ נסוכית וקרמית, צַחֲבַ בערכית, ענין לעיגה וסקיקס [לַאכֶען], וסתמנות צְחַק, שָׂחַק, גְּחַךְ, ודומס לו כמכוון נספס סכדלית ויוכית וכומית s. *kakh* [*has*], gr. *καχ-άζω, cach-*] *innor*. נכנין סכנד צְחֹק סקוזק, שקיקס מקד ולילס וסקול וכדיקס [שרעכקען, טאָכדעלן], ולפעמים מוכנו שקיקס ע״י רקוד וזמור ועגוב ולעוג וכדומס. נספס עכריכית סמופעת מוס צְחוֹק [שפיעל], ד״מ מְלֵאכֶת הַצְּחוֹק [שפיעלקונסט], בֵּית

הַצְחוֹק [צְפִיעְלְטְוִיז], וכן בְּמוּכָן זֹה שֵׁם צְחוֹק, ל״מ יוֹם־צְחוֹק [צְפִיעְלְטָג, צְחוֹק הַקְּלָפִים [קְלָאפְּעְנְשְׁפִיעל] פַּעְסְט] צְחוֹק הַחֻפִּירָאוֹת [וַוייכְּפִעְלְטְשְׁפִיעל], ועוד סְכֵנָה, וסִעְנְמִי צְחָקוֹ. כְּתִרְגּוּם גְּחָן עזלהו, לְשׁוֹן מְשׂוֹא בְּגִמְרָא גְּחָכוֹ.

v. comp. intr. (impf. יִצְחַק), ridere, e familia vv. צָחַק, צָחַק, שָׂחַק, arab. *dhakika*, sanskr. *kakh*, gr. *καχ-άζειν*, *καγχ-άζειν*. *Pi.* צִחֵק, vehementer ridere, *ludere*, *jocari*, spec. de lusu saltatorio idolatrarum, de blanditiis maritalibus, de lusu puerorum se invicem tentantium, quid vires valeant. LXX. *συγχαίρειν*, *γελᾶν*; *Pi.* *παίζειν*, *ἐμ-*; *γελοιάζειν*.

3 *prf. f.*: צָחֲקָה
Gn. 18, 13. למה זה צחקה שרה
2 *prf.*: צָחַקְתְּ *p.*
Gn. 18, 15. כי צחקת
1 *prf.*: צָחַקְתִּי
Gn. 18, 15. לא צחקתי כי יראה
3 *impf.*: יְצַחֵק־
Gn. 21, 6. יצחק־לי
3 *impf.*: וַיִּצְחָק *p.*
Gn. 17, 17. על־פניו ויצחק
3 *impf. f.*: וַתִּצְחַק
Gn. 18, 12. ותצחק שרה בקרבה
Pi-el: צִחֵק
part. masc.: מְצַחֵק *sg.*
Gn. 21, 9. אשר ילדה לאברהם מצחק
Gn. 26, 8. והנה יצחק מצחק
part. masc.: פְּמַצְחֵק
Gn. 19, 14. כמצחק בעיני חתניו
inf. constr.: לְצַחֵק נסוג לאחור
Gn. 39, 14. איש עברי לצחק בנו
Gn. 39, 17. הבאת לנו לצחק בי
Ex. 32, 6. ויקמו לצחק
3 *impf.*: יְצַחֵק
Jud. 16, 25. ויצחק לפניהם

צְחוֹק

ש״ו, ומשונן צחוק ולעג סחוק וגחוך וליכוט [געלאַכטער, -שפּאַס], וקל להכין.

n. m., risus, irrisio, neohebr. ludus, veluti מִשְׂחַק הַקְּלָפִים, lusus chartarum lusoriarum; צְחוֹק חֲקוּבְּרָאוֹת, ludus talarius, et indidem צְחָקָן, cachinno, risor, gemar. גְּחָכוֹ. LXX. *γέλως*.

צְחָק

Gn. 21, 6. צחק עשה לי אלהים

לְצָחֹק

Ez. 23, 32. לצחק וללעג

צָחַר

פעל נודד, ול״ע כ״ק נגור, וסתמות קריסה וכיריסה וולעוף ולסוע, ומשמ וכיריות ולקות, וכן צחר בערבי, וסתמות צָ־חַר, ודומה לו חָר לעיל בסשלב דומה, ותכיר מוס שסשווי עס צָחַר נסף עעות סמדקדקים.

v. comp. intr. inus., flagrare, flammare, hinc splendidum, purum, *candidum* esse, a rad. חר (v. s. חָר). Verbum צָחַר, quantumvis significatione consimile, radicem longe diversam habet.

צָחַר

ש״ו, ומשונן בריות ולונן ויוורות [גלאַנְצ־ נעכדע וויי־סשע], וכאמר מלונן הכאר, וכן״ע ג״כ מלונן המלוה בכלל.

n. m., candor, albitudo splendida, veluti lanae, neohebr. etiam faciei.

LXX. *στιλβός*.

Ez. 27, 18. וצמר צחר

צָחֹר

תוקרי וכרי, ולנקני צְחֹרָה, ומשונן לבן וגץ [גלאַנצענד וויי־סס], ל״מ מאוכס סאוכון. בעברי צָחוֹר מכוער מאוכס סאוכון לבכות, ומספיעי צְחַר ג״כ מוס, וכשפס ענריות עול מוס צָחוֹר, צְחִירָה, חֲצַחֲר וכדומס.

adj. m. (f. צְחֹרָה), candidus, splendide albus, veluti de asinis, arab. אצחר, asinus subrufus, צחור, albus, de candore cum rubedine mixto, velut asini. LXX. *μεσημβρίας* (צהר). S. *στιλβουσῶν*. Alius: *λαμπουσῶν*.

fem. pl.: צְחֹרוֹת
Jud. 5, 10. רכבי אתנות צחרות

צִיָּה

פעל ל״ע כ״ק נגוריס צִר, צִיִּי, צִיָּה, צִיּוֹן, ומוכנו ק׳ כפי סכ״ל קריסה וולעוף וכמיסה [גלישען, נרעכטען], וסוס כמר צִיָּה, ודומס לו טָוָא בקרי, כמונן קריסה וכמיסה ולסוע, וכן צוא בלשון ישעיקלי לשון יניסה, וכקשר תקיק תקת רַ־צַּהּ, רָ־שַׁהּ סכס שזלסו ג״כ נשפתי מערכ. כ׳ נשרשו צָוָה כמו סשרש של חֲ־צַב, קָ־צַב, עָ־צַב, לומר נכניסה וקלילה וקעיריס [קוריסאַמלען], ומשנו צִי כקלו נכתב צִוִּי, כלי נכוב וקלול ומקוער, וק״כ קניס, וכי כן סלון סמונן בניון הספיסה נשפתי מערכ.

vrb. inus., 1) candere, flagrare, plane sicut צָוָה, טָוָא, quae sunt vv. eadem, et sicut *vv. praepositionalia* רַ־שַׁהּ, רַ־צַּהּ, quae radicem habent eandem; 2) excavare, exscindere, a rad. *zav*, quam praebent etiam vv. חָ־צַב, קָ־צַב, עָ־צַב. Ad illam verbi potestatem referri oportet nmm. deriv. צִי desertum, צִיָּה, צִיּוֹן, צִיָּה, ad hanc n. צִי = צִיּוֹ, aliquid cavum ac profundum, navis (rad. צב).

צִי

ש״ו, לו כמר צִיּוֹ מן צִיָּה, לו תמוך צִיִּי, מן צִיָּה כדומס לל צִיָּה, ולסיכו על משקל עִיר כמר צִיּוֹ כלשר קשנו קנת, כ״ק ע״מ פְּרִי, צִרִּי נסקוון סוסו לו סיוד, בלשר שכמלת נשפס ענריות כעצמי ולל כתוקרי. הספקרון תלמוד ולסיקס קרכון וכלוכת [דירקע], ומוס שמסס ומדכר יְשִׁימוֹן וקרכס מדכר ועכרס [עֶדע, וויסטע], וקל להכין מסשרש.

n. m. inus. (ad s. f. צִרִּי, צִבִּי, pro צִיִּי a v. צִיָּה, vel pro צִיִּי a v. צָוָה, neutiquam ad s. f. צִיּוֹ, siquidem, uti ex lingua neohebr. apparet, nomen *substantivum* est, non *adjectivum*), locus exustus, aridus, siticulosus, a v. צָיָה, arab. צוא (percandefieri, exarescere), hinc solitudo, desertum, vastitas.

צִיִּי

תוקרי וכרי, ומכוי צִיִּים, ומשונן יוצא ושוכן בניס, לו מקיס לו מקדס [וויסטענבוואָהנער], ועשה משתרגס וכ״י נסקסוק ורבלו-שס ל״י״ס, שפרשוסו מין קיס משלויס בקרכס, לו כמיס, וכן עשה רס״י וכד״ק בסקסוק לשור יסדס לנ״י״ס, שהלכו לקרי משתרגס, ופרשוסו מלשון ספיכס, וכן עשה הרל״בע בסקסוק לפכיו יכרעו נ״י״ס, שפרשו כתוקרי מן נ׳ לשון ספיכס, וכן עשה בסקסוק לעס לנ״י״ס.

adj. m. (pl. צִיִּים), locorum aridorum incola, de hominibus vel bestiis in desertis habitantibus. LXX. *Αἰθίοπες*, *δαιμόνιον*, *θηρίον*, *ἴνδαλμα*, *ἐπιπορεύεσθαι*. A. S. Th. *στείν*.

pl.: צִיִּים
Ps. 72, 9. לפניו יכרעו צִיִּים
Jes. 13, 21. ורבצו־שם צִיִּים
Jes. 34, 14. ופגשו צִיִּים את־אִיִּים
Jer. 50, 39. ושבו צִיִּים את־אִיִּים
Dan. 11, 30. ובאו בו צִיִּים
pl.: לְצִיִּים
Ps. 74, 14. לעם לצִיִּים
Jes. 23, 13. אשור יסדה לצִיִּים

צִיָּה

ש״כ, ומוכנו כמו צִי, וסוף נקני מסנו, וסכנוי צִיּוֹת נקלים נסספוק סלכו נלי״ות נסר, לומר סלכו נלי״ות ונמדבר כנגסר.

n. f. (a m. צִי, pl. צִיּוֹת), desertum, *Ψ.* 105, 41. (migrabant in desertis quasi medio in amne). LXX. *γῆ ἄνυδρος*, *ἔρημος*, *διψῶσα*. S. *διψάδης*. A. S. *ἄβατος*.

Job. 24, 19. ציה גם־חם יגזלו
Job. 30, 3 הערקים ציה
Ps. 63, 2. בארץ־ציה ועיף
Ps. 107, 35. וארץ ציה למבוצאי מים
Jes. 41, 18. וארץ ציה למוצאי מים
Jes. 53, 2. וכשרש מארץ ציה
Jer. 2, 6. בארץ ציה וצלמות
Jer. 50, 12. מדבר ציה וערבה
Jer. 51, 43. ארץ ציה וערבה
Ez. 19, 13. בארץ ציה וצמא
Hos. 2, 5. כארץ ציה
Joel. 2, 20. והדחתיו אל־ארץ ציה
Zeph. 2, 13. ציה כמדבר

וְצִיָּה

Jes. 35, 1. וישמח מדבר וצִיָּה

בַּצִּיָּה

Ps. 78, 17. למרות עליון בצִיָּה
pl.: *בַּצִּיּוֹת
Ps. 105, 41. *בצִיות נחר

צִיּוֹן

ש״ו ע״מ חָזוֹן, ומשונן כמו כיס, לומר תלמוד ובוכנ, וקל להכין מסשרש.

n. m. (ad s. f. חָזוֹן), desertum, solitudo arida, exsiccata, retorrida. LXX. *Σιών* (צִיּוֹן).

בְּצִיּוֹן

Jes. 25, 5. כחרב בציון
Jes. 32, 2. כפלגי־מים בציון

צִי

ש״ו, משונן כ׳ של משרש, ומוכנו ספיכס [זיפף], ומכנוי כשונן זס צִים, ול״ק ג״כ צִיִּים נדכיכל, שסוף לל״ק תוקרי משנו.

n. m. (pl. צִים, צִיִּים), navis, a cavitate s. capacitate. LXX. *πλοῖον*, בְּצִים, *σπεύδειν*. A. *τριήρης*. S. *ἐντολή* (צו).

Jes. 33, 21. וצי אדיר לא יעברנו

pl.: וְצִים
Num. 24, 24. וצים מיד כתים

pl.: בְּצִים
Ez. 30, 9. מלאכים מלפני בצים

pl.: *בַּצִּיּוֹת
*Ps. 105, 41. *הלכו בציות נהר

צִיִּין

v. s. r. צָוָה *p.* 946.

צָלָא

v. s. r. צִיָּה *p.* 952.

צִיץ

v. s. r. צוּץ *p.* 948.

צִית

v. s. r. צוּת *p.* 951.

צָלַל

v. s. r. צָלַל *p.* 954.

צָלָא

פעל קלמי, ומוכנו רקוי ומקוני נעיס ופניס נסקנוס, תמור נעס ופנס, וספעולי אִצְטַלֵּי תמור ספיק ומיעס, וכנוסף נמונן זס אַצְלֵי, כמו סעס נעברי. ונוס תנין נכין סכנד צַלֵּי, לומר כריעס וסזקויס לתפלס [נע־ עתן], ושגור מלד בקרנוס נמר סתפלל ושוע ונעק וקרל נעברי, לומר מיסוד של זעיס ונעיס, ומוס נקלמי הנס צְלוֹ ומיקועס צְלוֹחָא לשון תפלס, וכ״ע צְלָנִית לנס שגורס לסתפלל.

v. intr. aram., inclinare, flectere (*Itpe.* אִצְטַלִּי, inflectere semet ipsum; *Af.* אַצְלֵי, trans. et int.). *Pu.* צְלֵי, se inclinare, adorare, orare (targ. saepissime vi *precandi*, pro hebr. הִתְפַּלֵּל, צָעַק, קָרָא), syn. translatione eadem הִשְׁתַּחֲוָיָה. Aram. inde צְלוֹ, def. צְלוֹתָא, neohebr. adj. צְלוֹנִית, oratrix, precationi nimium dedita.

LXX. *προσεύχεσθαι*.

Pa-el: צַלֵּא
part. sg.: מְצַלֵּא
Dan. 6, 11. ומצלא ומודא קדם אלהה
part. pl.: מְצַלִּין
Esr. 6, 10. ומצלין לחיי מלכא

צָלָה

ש״כ, ומעתיל יְצָלֶה, ומסקור נסמיכות צְלוֹת, ופתכונו כמו צָלָא נעברי צָלָא נכלמי, עכין קריס על גבי נקלים וועויית נשר [נרילעטן], ומסתנות צְלֵיָה יקידס וכריס וקריס, ודומס לו משרש של בְּ־שַׁל ע״ג, וכן כשרש כמכון נשפס הכלסית [s. *g'wal*], וויתר מוס נספר מיוקד.

v. tr. (impf. יִצְלֶה, inf. constr. צְלוֹת), sicut צָלָא, arab. *zalà*, assare, ad ignem prunasve carnem torrere, a rad. *zal*, quam insitam habet etiam v. בְּ־שַׁל, sanscr. *g'wal*. LXX. *ὀπτᾶν*, *ὀπτήσαντα ὀπτᾶν*.

inf. constr.: לְצָלוֹת
1 Sam. 2, 15. תנה בשר לצלות לכהן
1 *impf.*: אֶצְלֶה
Jes. 44, 19. אצלה בשר ואכל
3 *impf.*: יְצָלֶה
Jes. 44, 16. יצלה צלי וישבע

צָלֵי

ש״ו, וסמיך צְלִי, ומוכנו לשר מושוס ומקורר על גבי נקלים [נעברילעטעס], כי סתמוכס ניכוכית פעולית. וכשפס עכריכית צְלִי קָרֵר, סכנלס נדול וכקלית, וכן שס צְלִיָּה. ולדעת סתרגס שס צְלִיל [שופטים ו׳ י״ג] ג״כ מוס, ע״מ סנ״ג מן סגס, כי תרגמו חכר, ע״ד שסיתו חכמים קריס על גבי נקלים, חולם סכתון שסוף מן כלל לקמן.

n. m. prt. pass. (c. צְלִי), assatum, assum (neohebr. צְלִי קֳדֵרָה, assatum in olla). Neohebr. indidem צְלִיָּה, assatio, a v. צָלָה, ad quam radicem refert paraphrastes etiam צְלִיל (Jud. 7, 13.), ad s. f. חֲגִיגָה (חָגַג), quod transfert חֲרֵר (a v. torrefaciendi, neohebraico, חֲרָרָה neohebr. torrefactio) placenta assata. LXX. ὀπτός.

Jes. 44, 16. יִצְלֶה צְלִי וְיִשְׂבַּע
constr.: צְלִי
Ex. 12, 8. צְלִי־אֵשׁ וּמַצּוֹת
Ex. 12, 9. כִּי אִם־צְלִי־אֵשׁ

צָלַח

פעל כודד בתמונתו, וקר בהזעקתו כודדת בתגרי בהפסק, והעתיד יִצְלַח. ומובנו בהקשתו בקיעה ובקיעה וגזירה [לייבניץ, דוכבגרבענען], ובקיעה צָלַח הקרקע. ומזה קעירה וגליפה וגזירה מתוך דבר [לוים־, -טיעפענען]. ומזה תגין צְלָחִית, צְלָחִית הכנוסות. ומזה בקיעה, לומר דריכה ועגירה בדבר, כמו עגירת הירדן [דורכגעטען], וכי בקע ג״כ במובן זה, וכן בליקת רוח ד׳ כמו בקיעת רוח הקדש על איש. וכן מובן הפסוק פן יצלח בקע בית יוסף, הכונן בפרוש הקשה, כמו פתח הגדולה שבוקעת כל הבר שעוברת בו ומכלה לותו [ומתרגם שברת בלק עמה]. ומזה בהזעקה על כשיבה בהבר, לומר התעת והשלמת וגמירת הבר עד לכלה, וזהו בקיעת הבל והבקתו להשלם, וכן אחז בלק בלוך הכוונה כוחק בהפס ישתעקלת, כי עניהם עד בוא אל בלק הכלית וה הכשרון, והפשבת הבם התבידה. ותבין הכוונה אל

צָלַל
3 *prf. pl.:* צָלְלוּ
Ex. 15, 10. צללו כעופרת
Neh. 13, 19. כאשר צללו
Hab. 3, 16. לקול צללו שפתי
Hif-il: הֶצֵל
part. masc.: מַצֵּל *sg.*
Ez. 31, 3. וחרש מצל
3 *impf. f. pl.:* תְּצַלֶּינָה
1 Sam. 3, 11. תצלינה שתי אזניו
Nif-al: נָצַל
3 *impf. f. pl.:* תְּצַלֶּלְנָה
2 Reg. 21, 12. תצלנה שתי אזניו
Jer. 19, 3. תצלנה אזניו

צֵל
ס״ז [וכנקבי יצעי׳ ל״ק ק׳], וכנכוי צִלָּא, וע״כ נסתכת הדגוש צִלָּלָה, והכנוי צְלָלִים, והסמך צַלְלֵי, ולפ״ק גם צְאֵלִים הכנוי מוס. מוכנו כסוי ועלול [שַׁעטענ], ומשמש להסמין תסיכות הימים בענכס, ד״מ כל ימים, או לציון מקסם, ד״מ כל קוכתי, וכן כאמר בכל כנף, בכל התכמה, הכל במוכן מגן ומסתם, וכן הכוונה של סר למס. לפעמים לציון אי-מציאות וכיאת, ד״מ יכורי כלב, לומר אינני כאן. הקדמונים אמרו שהצל במוכן על גויר הגס, ולא מסתבר. בגמרא צַלְצַל מין מקסס שאכל [נתרת ע״ס ק׳]. ולפי דומה לזכר למל וגויריו בתרגום הוא של גס, לפי מאכו צַלָּל, של להסמין על וע״כ כסוי, וכן במוכן זה צָלָל, ועוד הרבה.
n. m. (f. Jes. 38, 8., c. s. צִלִּי vel emollita dagessatione, צִלְלִי; pl. צְלָלִים, c. צִלְלֵי, vel, ut nonnulli arbitrantur, etiam צְאֵלִים), umbra, quae est fugacitatis et inanitatis, protectionis et refectionis imago, targ. טְלָל, טַל, טְלָן. Hinc, ut veterum quidam censent, v. denom. צָלַל, הֵצֵל, vi *obumbrandi*, div. a צָלַל (= טָלַל), vi *tegendi*. LXX. *σκιά, καιρός, σκέπη* (tredecies), *στέγη, ἀσφάλεια;* בְּצֵל, *ἐπί, ὑπό;* בְּצֵל, *μεγάλως*. S. צְלָלִים, *παραφυάδες*.
Jud. 9, 36. צל ההרים אתה ראה
Job. 7, 2. כעבד ישאף־צל
Job. 8, 9. צל ימינו על־ארץ
Jes. 25, 4. צל מחרב
Jes. 38, 8. את־צל המעלות
Jon. 4, 6. להיות צל על־ראשו
הַצֵּל
2 Reg. 20, 9. חצל עשר מעלות
2 Reg. 20, 10. כי ישוב הצל
2 Reg. 20, 11. וישב את־הצל
בְּצֵל
Gn. 19, 8. באו בצל קרתי
Ps. 17, 8. בצל כנפיך תסתירני
Ps. 36, 8. בצל כנפיך יחסיון
Ps. 91, 1. בצל שדי יתלונן
Eccl. 7, 12. בצל החכמה בצל הכסף
Jes. 25, 5. חרב בצל ענב
Jes. 30, 2, 3. בצל מצרים
Jes. 49, 2. בצל ידו החביאני
Jer. 48, 45. בצל חשבון עמדו
Ez. 17, 23. בצל דליותיו
בַּצֵּל
Jon. 4, 5. וישב תחתיה בצל
וּבְצֵל
Ps. 57, 2. ובצל כנפיך אחסה
Ps. 63, 8. ובצל כנפיך ארנן
Jes. 51, 16. ובצל ידי כסיתיך
כְּצֵל
Ps. 102, 12. ימי כצל נטוי
Ps. 109, 23. כצל כנטותו
Ps. 144, 4. ימיו כצל עובר
Jes. 32, 2. כצל סלע־כבד
כַּצֵּל
1 Chr. 29, 15. כצל ימינו על־ארץ
Job. 14, 2. ויברח כצל ולם
Job. 17, 7. ויצרי כצל כלם
Eccl. 6, 12. ויעשם כצל
Eccl. 8, 13. יאריך ימים כצל
לְצֵל
Jes. 4, 6. לצל־יומם מחרב
לַצֵּל
2 Reg. 20, 10. נקל לצל לנטות
cum suff.: בְּצִלִּי
Jud. 9, 15. באו חסו בצלי
cum suff.: צִלֵּךְ
Ps. 121, 5. ה״י צלך על־יד ימינך
cum suff.: צִלֶּךָ
Jes. 16, 3. שיתי כליל צלך
cum suff.: צִלָּם
Job. 40, 22. יסכהו צאלים צלו
cum suff.: בְּצִלּוֹ
Cant. 2, 3. בצלו חמדתי וישבתי
Thr. 4, 20. בצלו נחיה בגוים
Ez. 31, 17. וזרעו ישבו בצלו
Hos. 14, 8. ישבו ישבי בצלו
cum suff.: וּבְצִלּוֹ
Ez. 31, 6. ובצלו ישבו כל גוים
cum suff.: מִצִּלּוֹ
Ez. 31, 12. וירדו מצלו כל־עמי
cum suff.: צִלָּהּ
Ps. 80, 11. כסו הרים צלה
Hos. 4, 13. ואלה כי־טוב צלה
cum suff.: בְּצִלָּהּ
Jes. 34, 15. ובקעה ודגרה בצלה
cum suff.: צִלָּם
Num. 14, 9. סר צלם מעליהם
1 *pl.:* לַצְּאֵלִים
Job. 40, 21. תחת־צאלים ישכב
Job. 40, 22. יסכהו צאלים צלו
2 *pl.:* הַצְּלָלִים
Cant. 4, 6. 12, 17. ונסר הצללים
pl. constr.: צַלְלֵי
Jer. 6, 4. ינטו צללי ערב
מְצִלָּה
ס״כ, והמוכן לדעת המדקדקים מקום מצל [שַׁעטענגאר שָׁרע], אצר שם הדמיס. ולדעת רכים מהקדמונים ענינו כמו מצולה לומר תהום [טיעפע], ולדעת יפת הלוי שם מקום, ולדעת משה כהן ענינו נהירת מים, ופרוזכו קניה. *n. f.*, locus opacus, umbraculum, alii: vallis, *φάραγξ* (Thalschlucht, -grund). LXX. *χαλινός*. A. Th. *βυθός*. S. *περίπατος σύσκιος*.
Zach. 1, 8. בין ההדסים אשר במצלה
צְלִיל
ס״ז נקרי, ונכתיב צְלִיל, והוכנו לדעת דוד קמחי ולוי נרשוני קול הנהה וזמע רעש [געראַסקעל], ולדעת המתרגם ויונקי מן כלים וקריחה, ולדעת המנעים ותקריס מן כלב כמוכן גלל, קולם הרקזן מתקוור, וכוכן להפעל כלב. ודע קוראין שקלוף צְלָל עם גְּלָל [נתרת ע״ס ק׳]. ותאר דומה לזכר כלב וגויריו בתרגום הוא בל עם, תאר מאכו צְלָל, של להסמין על וע״כ כסוי, וכן במוכן זה צָלָל, ועוד הרבה.
n. m. Qeri (Ketib: צְלִיל), *strepitus*, crepitus, alii: tostum (panis hordacei), a v. צָלָה, vel massa orbicularis, a v. צלל = גלל, arab. ثلّ, unde et gemar. צִלְצוּל, cingulum, subligaculum. LXX. *μαγίς*. A. *ἐγκρυφίας*. S. *κολλύρα*.
Jud. 7, 13. והנה צלול לחם שערים
צְלָצַל
ס״ו, ונסתסק צְלָצָל, והסמך צַלְצַל, והכנוי צְלָצְלִים, והסיכות הכנוי צַלְצָלֵי, והמשק משקל סָמְהָר נסמיכות סַמְהַר והכנוי סַמְהָרִים והסמיכות סַמְהָרֵי, ויסוד התמונה של הסס צַלְצָל, ע״מ סַלְסָל, חַתְחַת, צַרְצַר, שַׁרְשֶׁר [הוכרי של שַׁרְשְׁרָה], ונעתיק התנועה הרשונה הלפה הכה כמשכה. מוכנו המים וגלילה וריעשה [דאס זוויררן] נכללו, ונתפרש ע״ק לשון מרוכע, ק׳ להסמיכת כענוע וריעוש הכנפים, נדמור גלגל-כנפים, וכמו כן כנוי לקול כיזוע, וע״כ רעש הקיילות. ג׳ כענוע מכעכעים וגלילת כלי נגון וזמרה, וע״כ כלי נגון המצלצל נפרע [נעקקרן, ניטנעל], וכמוכן זה נמשך הכנוי נמופרד ונסמיכות; וכן הכינוהו נעלי תלוד נתמרס הקיש בן-קרוח נגלגל. ג׳ מיכי שרן המצלצלים וריעשים נכדהוד הלוכס [שווירענדעם נעגיעפֿער], וכל הלה מתעוות של רעיתם, וכי כן צַלְצַל נלשון יתמעל. ד׳ מין כלי המולל נמים לגוד דגים [ענקסקקען, פֿיש-], וקוי מאוכן הפעל של גללו כעופרת, ולא מן רעש וקיש, כתאר קשנו הכסילים.
n. m. (in p. צְלָצָל, c. צִלְצַל; pl. צְלָצְלִים, c. צִלְצְלֵי, ad s. f. סַמְהָר, neoh. c. סַמְהַר, pl. סַמְהָרִים, c. סַמְהָרֵי, a forma originaria nominali צַלְצַל, unde, dimota prima vocali, ortum est, ad s. f. חַתְחַת, שַׁרְשֶׁר, צַרְצַר, סַלְסָל), 1) *stridor* (Geschwirr), spec. alarum, de exercitus tumultu; 2) aliquid stridulum sonum edens, instrumentum musicum, a continuo tinnitu, cymbalum, tintinnabulum, talm. et targ. pl. צְלָצְלִין, צִלְצְלַיָּא; 3) insectum stridens s. tintinnans (schwirrendes Geziefer), cicada, *ἀκρίς*; 4) fuscina piscaria, ferrum, quo pisces figuntur (Fischerhaken), neohebr. significatione eadem, a v. צלל (Ex. 15, 10.), vi *immergendi*. LXX. *πλοῖα* (Jes. 18. A. *σκιά*; S. *ἦχος*; Job. 40. S. *ἐν ἰχθυοφόροις*), *αὐλός, κύμβαλον* (S. *σημασίαι*); *ἐρυσίβη*.
p. הַצְּלָלָה
Dt. 28, 42. יירש החצלצל
constr.: צְלְצַל
Jes. 18, 1. ארץ צלצל כנפים
constr.: וּבְצִלְצַל
Job. 40, 31. ובצלצל דגים ראשו
pl.: וּבְצִלְצָלִים
2 Sam. 6, 5. ובמנענעים ובצלצלים
pl. constr.: בְּצִלְצְלֵי
Ps. 150, 5. הללוהו בצלצלי־שמע
Ps. 150, 5. הללוהו בלצלי תרועה
מְצִלָּה
ס״כ, והכנוי מְצִלּוֹת, והוכנו לדעת דוד קמחי וזג שמתקשק ותלוי כסוס, וע״כ כמעט כמו כלגל, וכן פרש יפת הלוי וזג ונקיעת הסוס, וכבר פרשו כמו כן רכי תלמוד בגמרא, וע״כ מן צלל לשון קשקוש.
n. f. (pl. מְצִלּוֹת), tintinnabulum, ornamentum e quorum ac camelorum. LXX. *χαλινός*. A. Th. *βυθός*. S. *περίπατος, σύσκιος*.
pl.: מְצִלּוֹת
Zach. 14, 19. על־מצלות הסוס

מְצִלָּתַיִם
ס״כ, וכמלא לך כווגי מְצִלְתַּיִם, והמוכן מן כלי זמר, ויסודו שכי כלים שמקשין זה כוס, לכן הווגי כמו הווג כיוכי, וכן פרשוהו הקדמונים. לכן נתאר שמשקל זה ומוזר כ״ל שהיסוד מְצִלָּה, והדגוש נפל כווגי, וכן מן עֲצֶלָה נתמר עֲצַלְתַּיִם וכלומה.
n. f. dualet. (nisi potius sing. est מְצִלְתַּיִם, dualis, abjecto Dages sicut עֲצַלְתַּיִם a n. עֲצֶלָה), cymbala, ob *binas* laminas aereas, quae percussae invicem se tangunt tinnitumque edunt, gr. item dualiter: *κυμβάλω, κυμβάλοιν*. LXX. *κύμβαλον, τύμπανον, κυμβαλίζειν*.
pl.: מְצִלְתַּיִם
Neh. 12, 27. מצלתים נבלים
du.: וּמְצִלְתָיִם *p.*
1 Chr. 15, 16. וכנרות ומצלתים
du.: וּמְצִלְתָיִם
1 Chr. 16, 42. חצצרות ומצלתים
du.: בְּמִצְלְתַיִם
1 Chr. 15, 19. במצלתים נחשת
1 Chr. 25, 6. במצלתים נבלים וכנרות
2 Chr. 5, 12. במצלתים ובנבלים
2 Chr. 29, 25. במצלתים בנבלים
du.: בְּמִצְלְתַיִם
1 Chr. 16, 5. במצלתים משמיע
Esr. 3, 10. במצלתים להלל
du.: תַיִם *p.* וּבְמִצְלְתַיִם
1 Chr. 13, 8. ובמצלתים ובחצצרות
1 Chr. 15, 28. ובחצצרות ובמצלתים
1 Chr. 25, 1. בנבלים ובמצלתים
2 Chr. 5, 13. ובמצלתים ובכלי השיר

צֶלֶם
ס״ו, וכנכוי צַלְמִי, והוא כיסודו אך שכיי מן צֶל, כסופי מ״ם, וכי כן חֶלֶם מן חֵל, לֶחֶם מן לַחַם לשון חיוכית, בֶּרֶם מן בַּר, טֶרֶם מן טַר וכדומה. הפתרון בעצמותו כל, וע״כ קאך נכלל [שַׁעטענ, פֿיגענערכיסס], וכמוכן זה פרש לכן-נגאך אך בכלם יתכלך בתליס, וכן פרשהו דוכש לכן-לגרלה, וכנר הסווס לוחו יוסף קמחי עם כלם בערכי, לומר שלמה, שרלוכו חאך, חוס הסכש. ולדעת לקריס שם כמו בלם בכלל, לומר כדמות ותוקר כל [שַׁעטענגילד], ויסיס לין שיסיס הכח תמונת מוכנו חאך וכל. ומוס נשאל ע״ק להסמכת תמונה ותוקר ודמות, שהן הכללים של העצמיות ולא העצמיות ממש, ד״מ דמות לדם מקוקס על דבר לו מדבר זה כלו [שַׁצעטענג], וע״כ בלם לינכו נוכת לים לו נוכת דבר ממש, כ״ל המקוקס והכל מלים לו מדבר, לכן ג״כ נהשאלה על דבר שלין בו ממשות, כמו חליל ופסל [נאַטענגילד], וכבלל ג״כ הכל וזוג [וועלטן]. בערכי כמוכן זה צנם נקלוף הלמד בנון, ונשמה כוונית הפעל צֶלֶם כמו צָלַל כמוכן כתינת כל, ונגמרת צֶלֶם תלוכ [נעזעלטענ], ד״מ מעזית לליס וכלים, לכן נשמה ענריכית צֶלֶם כמו תוקר, והשאלה על תו שתי וערב.
והפרשיים צַלְמָוֶת, צַלְמָוֶת חוס.
n. m. (c. s. צַלְמֵי, a primitivo n. צֶל, sicut חֶלֶם a חֵל, לֶחֶם a לַחַם), umbra, tenebrae, *Ψ.* 39, 7. (ex interpret. *Abulwalidi*, *Ibn-Librathi* et *Josefi Qimchi*, qui arab. *thalima*, unde ظُلْمَة, tenebrae, comparat), plerumque, translata significatione, *imago*, quae rei ipsius quasi umbra est, *ἀποσκίασμα*, adumbratio, non pi-

n. f., tenebrae, forma abstractiva pro צַלְמוּת, spec. de leti quasi caliginibus, targ. טַלְמוּת vel טַל־מָוְתָא, dispertito vocabulo, id quod hebraici sermonis proprietati contrarium est. LXX. *σκιά, σκιὰ θανάτου, ᾅδης, γνοφερός, ἄκαρπος.* S. *σκεπομένην, θανάτῳ.*

Job. 10, 22. צַלְמוּת וְלֹא־סְדָרִים
Job. 12, 22. וַיֹּצֵא לָאוֹר צַלְמוּת
Job. 16, 16. וְעַל עַפְעַפַּי צַלְמוּת
Job. 24, 17. יַחְדָּו, בֹּקֶר לָמוֹ צַלְמוּת
Job. 24, 17. יַכִּיר בַּלְהוֹת צַלְמוּת
Job. 34, 22. אֵין־חֹשֶׁךְ וְאֵין צַלְמוּת
Job. 38, 17. וְשַׁעֲרֵי צַלְמוּת תָּרְאָה
Ps. 23, 4. כִּי־אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמוּת
Jes. 9, 1. בְּאֶרֶץ צַלְמוּת
Am. 5, 8. וְהֹפֵךְ לַבֹּקֶר צַלְמוּת

וְצַלְמָוֶת

Job. 3, 5. יִגְאָלֻהוּ חֹשֶׁךְ וְצַלְמוּת
Job. 10, 21. אֶרֶץ חֹשֶׁךְ וְצַלְמוּת
Job. 28, 3. אֶבֶן אֹפֶל וְצַלְמוּת
Ps. 107, 10. יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמוּת
Ps. 107, 14. יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמוּת
Jer. 2, 6. בְּאֶרֶץ צִיָּה וְצַלְמוּת

בְּצַלְמָוֶת

Ps. 44, 20. וַתְּכַסֵּנוּ בְצַלְמוּת

לְצַלְמָוֶת

Jer. 13, 16. וְשָׂמָהּ לְצַלְמוּת

צָלַע

פעל ל״ע כ״ף גנוב, ומתמנה הטיה על דגר ושניהם וסמיכה [וץ כ״נען, לעסכנען], ומקומו צָלַ֫כְתִּי, ודומה לו חסרת אל אָ֫צַל לעיל, כמונן שניהם ובניהם, וכן כרקם לי כעת יסוד על עָ֫צַל לעיל, לומר הכניה והסמכ ומשניהם, ווה סוד של התרגלות, וכשרש כמכוון ג״כ נמצתי מערכ, ד״ת כמצם רומית ויוכית ליעלית ופולכית ולמעלית נרמכית עתיקית, כאשר תרקם בקר הינה כסף׳ מיוקד. ומם תשווה עוד הפעל צָלָא נתרמי, ומם תרקם לרכו בתקינום כמר כניה כמכי תקריכו.

v. inus., se inclinare, acclinare, rad. אָ־צַל, cogn. עָ־צַל (fulcire, sustinere), עָ־צַל (resupinum, acclinatum, pigrum esse), targ. צְלָא (clinare).

צֶלַע

ז״כ, והסמך צֶלַע או צַלַע, ולתמונה הרשמונה של הנסמך לך והדמה גֶּבֶר מן גֶּבֶר. המונן לך ולופן כהיותו גם ומשנן דגר [ויעע, לעסכנע], וכן התמונות של אֶצֶל מן קָצַל, ותכין כוה הדגור שמרי כלעי, לומר לומכי לשר מסכיכי ומלדי, וכן מושלל על לך לשל או לך כית, או על קדר לשר כלך הכית, ולפעמים כשוי לכל יכוע, וכן כית כלעות חוס, לומר מקום פכוי להקדים מן הכל. כ׳ לך סנוף או עכם הלך [ריפפע], כהשלמה ג״כ על כלעות הכנין, ומן הקרשים והקורות.

n. f. (c. צַלְעַ, צֶלַע, sicut נֶגֶר, c. נֶגֶר), 1) latus, fulcimen (Lehne), ab acclinando (syn. אֶצֶל), de latere hominis (veluti שֹׁמְרֵי צִלְעִי, familiares mei a latere meo non discedentes, continuo ad me applicati), de latere montis (Berglehne), de valvis januae, de substructione laterali (Seitenstock, syn. צֵלְעַ); 2) trabs, asser, tabula, pl. צְלָעוֹת. LXX. *κλίτος; μέρος, πλευρά, πλευρόν; πτίχη, ἑξέδρα; ξύλον, ἐπίνοια; בְּצֶלַע, κατά; לְצַלְעֵי, ἐξαίσιος.*

Ez. 41, 6. צלע אל־צלע

וְצֵלָע

Jos. 18, 27. וצלע האלף

הַצֵּלָע

Gn. 2, 22. ויבן יי אלהים את־הצלע
1 Reg. 6, 8. פתח הצלע התיכנה
Ez. 41, 5. ורחב הצלע ארבע אמות
Ez. 41, 11. ופתח הצלע למנח

לַצֵּלָע

Ez 41, 9. רחב הקיר אשר־לצלע

constr.: צֶלַע

Ex. 26, 26. לקרשי צלע־המשכן
Ex. 26 (bis), 27. לקרשי צלע־המשכן
Ex. 26, 35. על צלע המשכן
Ex. 26, 35. על־צלע צפון
Ex. 36, 31. 32. לקרשי צלע־המשכן

constr.: בְּצֶלַע

2 S. 16, 13. ושמעי הלך בצלע ההר

constr.: לְצֶלַע

Ps. 38, 18. כי־אני לצלע נכון

constr.: וְלִצְלַע

Ex. 26, 20. 36, 25. ולצלע המשכן

cum suff.: צַלְעִי

Jer. 20, 10 שמרי צלעי

cum suff.: צַלְעוֹ

Ex. 25, 12. 37, 3. על־צלעו האחת
Ex. 25, 12. 37, 3. על צלעו השנית

cum suff.: לְצַלְעוֹ

Job. 18, 12. ואיד נכון לצלעו

1 pl.: צַלְעֵים

1 Reg. 6, 34. שני צלעים הדלת

2 pl.: צַלְעוֹת

1 Reg. 6, 5. ויעש צלעות סביב
Ez. 41, 9. מנח בית צלעות

pl.: הַצְּלָעֹת

1 Reg. 7, 3. ממעל על־הצלעת
Ez. 41, 8 מיסדות הצלעות

pl.: וְהַצְּלָעוֹת

Ez. 41, 6. והצלעות צלע אל־צלע

pl.: לַצְּלָעוֹת

Ez. 41, 6. לצלעות סביב
Ez. 41, 7. למעלה לצלעות

pl. constr.: צַלְעֹת

Ex. 25, 14. בטבעת על צלעת הארן
Ex. 27, 7. על־שתי צלעת המזבח
Ex. 37, 5. על צלעת הארן
Ex. 38, 7. על צלעת המזבח

pl. constr.: וְצַלְעוֹת

Ez. 41, 26. וצלעות הבית

pl. constr.: בְּצַלְעוֹת

1 Reg. 6, 15. בצלעות ארזים
1 Reg. 6, 15. בצלעות ברושים
1 Reg. 6, 16. בצלעות ארזים

pl. c. suff.: צַלְעֹתָיו

Ex. 30, 4. 37, 27. על שתי צלעתיו

pl. c. suff.: מִצַּלְעֹתָיו

Gn. 2, 21. ויקח אחת מצלעתיו

צָלַע

פעל שמי, ומונן כניה אל הכל, וזה פסיקה [סינקען], וכן צָלַע כערכי, ד״מ נולע על יכון, וכן הצלעה כמונן וה, כאשר פרוז הקדמונים.

v. denom., ad latus se incurvare, claudicare, nota inconstantiae vel afflictionis. LXX. *ἐκπιέζειν, ἐπισκάζειν, συντρίβειν.* S. *σκάζειν.*

part. masc.: צֹלֵעַ *sg.*

Gn. 32, 32. והוא צלע על־ירכו

part. fem.: הַצֹּלַעַת *sg.*

Mich. 4, 6. אספה הצלעה
Mich. 4, 7. ושמתי את־הצלעה
Zeph. 3, 19. והושעתי את־הצלעה

צֶלַע

ז״ו, ומונן פסיקה וקניה על לך [לעסם סינקען], נמשל על הפלה נכלע, וקוק גויר הפעל הזמיי.

n. m., ortum e *v. denom.*, claudicatio, lapsus. LXX. *μάστιγες.* A. *σκασμός.*

cum suff.: וּבְצַלְעִי

Ps. 35, 15. ובצלעי שמחו ונאספו

צָמֵא

פעל כודד, ומעתיד יִצְמָא, ומונן לשיקה וקניה וניקה [לעכנען], ומקון צָמֵא, ודומה לו צָם לעיל, ונערכי צאם, שמי משלמו נסודם, ולד״ק גם נ׳ מ׳ מיוכד, ומקון הזכיר ע׳, נם׳ מיוקד לשלה״ק.

v. intr. (impf. יִצְמָא), hiare (lechzen), sitire, a rad. *zam*, cogn. צָם (jejunare), arab. ظَمِئَ. LXX. *διψᾶν.*

3 perf. f. צָמְאָה

Ps. 42, 3. צמאה נפשי ׀ לאלהים
Ps. 63, 2. צמאה לך ׀ נפשי

2 perf. f.: צָמְאַת

Ruth 2, 9. נלך והלכת אל־הכלים וצמת

1 perf.: צָמְאָתִי

Jud. 4, 19. מעט־מים כי צמאתי

3 prf. pl.: צָמְאוּ

Jes. 48, 21. ולא צמאו בחרבות

3 impf.: וַיִּצְמָא

Ex. 17, 3. ויצמא שם העם
Jud. 15, 18. ויצמא מאד

2 impf. pl.: תִּצְמְאוּ *p.*

Jes. 65, 13. ואתם תצמאו

3 impf. pl.: יִצְמְאוּ *p.*

Jes. 49, 10. לא ירעבו ולא יצמאו

3 impf. pl.: וַיִּצְמְאוּ *p.*

Job. 24, 11. יקבים דרכו ויצמאו

צָמָא

ז״ו, ומונן שקיפה לשקיה וקניה וקיה [לעכנון, דוכסע], וקל להכין משרש.

n. m., sitis (Lechzung, Durst). LXX. *δίψα, δίψος, ὕγρασία, λιμός.*

Am. 8, 11. ולא־צמא למים

וְצָמָא

Ez. 19, 13. בארץ ציה וצמא

בַּצָּמָא

Ex. 17, 3. ואת־מקני בצמא
Jud. 15, 18. אמות בצמא
Jes. 41, 17. לשונם בצמא נשחה
Jes. 50, 2. וחמת בצמא
Jer. 48, 18. ישבי בצמא
Thr. 4, 4. אל־חכו בצמא
Hos. 2, 5. והמתיתה בצמא
Am. 8, 13. והבחורים בצמא

וּבַצָּמָא

Dt. 28, 48. ברעב ובצמא ובערם
2 Chr. 32, 11. למות ברעב ובצמא

cum suff.: וְלִצְמָאִי

Ps. 69, 22. ולצמאי ישקוני חמץ

cum suff.: צָמְאָם

Ps. 104, 11. ישברו פראים צמאם

cum suff.: לְצָמְאָם

Neh. 9, 15. הוצאת להם לצמאם
Neh. 9, 20. ומים נתתה להם לצמאם

צָמֵא

ת״ו, ולנקניי צְמָאָה, ומונן נקי ועורנ לנתות [דיכסעכנ], וקוק כינוכי.

adj. m. (f. צְמָאָה), sitiens, siticulosus, siti enectus. LXX. *διψῶν, δίψος; fem. ἀναμάρτητος.*

Prv. 25, 21. ואם־צמא השקהו מים

Jes. 5, 13. וחמונו צחה צמא
Jes. 21, 14. לקראת צמא התיו
Jes. 32, 6. ומשקה צמא יחסיר
Jes. 44, 3. כי אצק־מים על־צמא
Jes. 55, 1. הוי כל־צמא לכו למים
adj. masc.: צָמֵא
2 Sam. 17, 29. רעב ועיף וצמא
adj. masc.: הַצָּמֵא
Jes. 29, 8. וכאשר יחלם הצמא
adj. fem.: הַצְּמֵאָה
Dt. 29,19. ספות הרוה את־הצמאה
adj. m. pl.: צְמֵאִים
Ps. 107, 5. רעבים גם־צמאים

צְמָאָה

ז׳כ, ומסונן כמו צָמָא שנתזכר, נמשלה ג״כ על שתיפה ליסוד [נרוכסע], לומר הכמיפה לקבי מצוה.
n. f. (a m. צָמָא), sitis, pruritus (Brunst). LXX. *δίψα.*

מְצַמָּאָה

Jer. 2, 25. וגרונך מצמאה

צִמְאוֹן

ז״ו, והסיון צִמְאוֹן, ומוכנו לקן קרכה וקרכה [דיירע נענענל], ונשפה ענכיניה ג״כ כמו נמק ונמקה.
n. m. (c. צִמְאוֹן), terra siticulosa, exusta, macerata. LXX. *δίψα, διψᾶν.*

וְצִמְאוֹן

Dt. 8, 15. וצמאון אשר אין־מים
Jes. 35, 7. וצמאון למבועי מים

לְצַמָּאוֹן

Ps. 107, 33. ומוצאי מים לצמאון

צָמַד

ד ן

פעל נודד, ומוכנו כ״ל כמו צָפַד [נקלוף פק בסמ], לומר קנור וקסיכה קניכה וקניכה והסנק [נוזקמעכניכדען, -קניפענן]. וסוד הפעל לפ״ו צָ־מָד, צָ־פָד, ונמשק השרש לכל בָּד, פָּ־פַּת וכדומה, וככר ססקתי בו השווי עם שפתי ערב, וכערבי לפ״ו ג״כ צמד רע על צפר. הכפעל נִצְמַד התקנק והתקנר לכבר, ל״מ מהתקנרות לע״ו, כמו כנמד לכעל־פעור, והכזב״מ הפעולי׳. הכוסף הַצְמִיד כהשתלם על קשור וקנור יומות, וכי כוב וכד ג״כ משלמו, ונקשר עם מרשה. כתרגום צֶמֶד מקניעת השכה, ובנמרק ג״כ הפעולי׳ אֲצַמֶּדְ מקשור וקנור והדוק יפה, ובדקדוק מקנור מלם מה עם הכנויי״ם, ונשפה ענכיניה מאנו צְמִידָה, הַצְמֶד, ובנמרק עוד הפעל צָמַת, צָמֵת משלמו, קשר מאנו הפה צוממת או צָמֵת.
v. comp. trans., connectere, colligare, e familia numerosa vv. צָ־פַד (quod *idem* est), בָּד, בָּ־פַת, arab. *za-fada* (firmiter conjungere), quae omnia radicem hac illave labiali inchoantem repraesentant. *Ni.* נִצְמַד, se applicare, associare, societatem inire cum aliquo, totum se dedere, veluti idolis. *Pu* alligatum esse. *Hi.* הַצְמִיד, fraudes, insidias nectere (seq. מִרְמָה). LXX. *Ni.* τελεσθῆναι (initiari); A. μυηθῆναι. *Pu.* ζευγισθῆναι (A.Th.); prt. ἐζευγμένος. Alius: ἀμφιμήκη *Hi.* περιπλέκειν.

Nif-al: נִצְמַד
part. pl.: הַנִּצְמָדִים
Num. 25, 5. הנצמדים לבעל פעור
3 *imperf.:* וַיִּצָּמֶד
Num. 25, 3. ויצמד ישראל לבעל

3 *impf. pl.:* וַיִּצָּמְדוּ
Ps. 106, 28. ויצמדו לבעל פעור
Pu-al: צָמַד
part. fem.: מְצֻמֶּדֶת *p.*
2 Sam. 20, 8. חגור חרב מצמדת
Hif-il: הִצְמִיד
3 *impf. f.:* תַּצְמִיד
Ps. 50, 19. ולשונך תצמיד מרמה

צְמִידָה

ז״ו, ומסונן לו קלי שנל היל, לומר נכוע סוכוע [קרמנקד], לו קתיכת נגד דנוקס ומקוכרת על כלי לסתמו [דעקקעל], הכל מקמנות של קנור והדנק, כלשר כנר פרטו הקלמוניס.
n. m., armilla (ligamentum brachii manusve), vel *operculum* (cum vase arcte conjunctum). LXX. *ψέλλιον, δεσμός.*

Num. 19, 15. אין־צמיד פתיל עליו

וָצֶמִד

Num. 31, 50. אצעדה וצמיד
pl.: צְמִידִים
Gn. 24, 22. ושני צמידים על־ידיה
Ez. 16, 11. ואתנה צמידים על־ידיך
Ez. 23, 42. צמידים אל־ידיהן
pl.: הַצְּמִדִים
Gn. 24, 30. הצמדים על־ידי אחתו

וְהַצְּמִידִים

Gn. 24, 47. והצמידים על־ידיה

צֶמֶד

ז״ו וכנוי צִמְדוֹ, והכנוי צְמָדִים והסיון צִמְדֵּי, ופתקוכו כמו קנר, נהשלה על זוג [פקקר]. וכלשר מוזג שוכים לקניפה, לו מכוכנים למדים, לומר שכוכנים זוגים זוגים, וכן למד פרשים. וקנין כוה לקנר וגמדו. ועשרת למדי כסף הניכו המפרשים לקנר נקרא נמד [יָתֶך], לו מה שיקוה נמד נקר ניוס, לולם מלקר שנדע שהכרשים לא יקוכלו כ״ל שעוקו כ״ל שמונן נמד פה מונן קנר, לומר קנור כרשים נקמדים, וקנור מה היה למדה, ונמשק הוקלקו קשר וקנר הכתן על הנקר, ל״מ מכר לת הנמר לא מכר לת הנקר.
n. m. (c. s. צִמְדּוֹ; pl. צְמָדִים, c. צִמְדֵי), copulatum, par (neohebr. זוּג), velut de biga jumentorum copulatorum, gr. ξυνωρίς, ζεῦγος, de equitibus, qui *bini* equitant (לִרְכָבִים צְמָדִים, צֶמֶד פָּרָשִׁים), deinde *jugum* h. e. tantum agri spatium, quantum uno pari sive jugo boum subigi potest, at cum etiam de vineis dicatur, quae non arantur (חָרַשׁ), sed pastinantur (עָזַק), potius de jugeribus utpote junctis usque ad certam mensuram arvorum spatiis intelligendum videtur. Neohebr. de jugo, quod bovibus imponitur. LXX. ζεῦγος, *δύο, γεώργιον, κόχλαξ.*

Jud. 19,10. צמד חמורים חבושים
1Sam 11,7 ויקח צמד בקר ויכתחהו
1Sam.14,14 כבחצי מענה צמד שדה
1 Reg. 19,21. ויקח את־צמד הבקר
2 Reg. 5, 17. צמד־פרדים אדמה
Job. 1, 3. וחמש מאות צמד־בקר
Job. 42, 12. ואלף צמד בקר
Jes. 21, 7. 9. צמד פרשים

וְצֶמֶד

Jud. 19, 3. ונעדו עמו וצמד החמרים
2 Sam. 16, 1. וצמד חמרים חבשים
cum suff.: וְצִמְדּוֹ
Jer. 51, 23. ונפצתי בך אכר וצמדו

pl.: צְמָדִים
1 Rg. 19, 19 שנים־עשר צמדים לפניו
2 Reg. 9, 25. רכבים צמדים
pl. constr.: צִמְדֵי *s. M.*
Jes. 5, 10. עשרת צמדי־כרם

צָמַח

v. s. r. צָמַם *p.* 957.

צָמַח

פעל נודד, וסעתיל יְצַמַּח, ופתקוכו כנכוע ופכיקס וגדילס [וולסכסען], ל״מ משגזוע פכי על השרש, וכן וגמקו נכין קניר, סרלון כמקום פכוי ועכר של קניר. וכלשר ג״כ מכנכוע דנר וסולקתו [הערפחרכיכגען], ל״מ יער למק עניס, לו מקוכת לומס נומקת וכוכנת וכולדס. הכנד לך הקווק של קל מלמוע הנעכר, וסוף נודד נקווק, וכסוף יולף לנליני, לומר סכיך לנמוק ולכוכנו. ולשר לקקור הנשת דע שהקרן צַ־מָח [הכלי טעמיי], ולפשר שמשלף ג״כ לכל קַ־מָח, וכשת כמכוון נשת הכדלית נמוכן למיקס וגדול וכנכוע [s. *mah*], ולל תקשה לך הסשל, כי כנר הקרתי נעיוכי נספרי קרווי פניכיס לף קש״ר, שהל סופית נהכדלית כלותיות גף״כ נעכרי ולקרי ועכרי, כלשר תקשה ג״כ נספר הוה לכל קוק, פק, קדק, פרק, לק, עק וכדומה.
v. comp. intr. (impf. יִצְמַח), crescere, progerminare, de plantis, de pilis, producere, veluti de sylva arbores quasi gignente, trop. de rerum futurarum divina praeparatione, a rad. *mah*, cf. קָדַם et *Charuze Peninim* p. 148. *Pi.* intens. propullulare, progignere. *Hi.* cass., efficere, ut quid germinet, nascatur, oriatur, efflorescat. LXX. *ἀναφύειν, φύεσθαι; ἀναβλαστεῖν, ἐκβλαστάνειν; γίνεσθαι, ἀναγγέλλειν. Hi. ποιεῖν βλαστῆσαι, ἐξανατέλλειν,* promiscue: *βλαστάνειν, ἀνατέλλειν.* A. *ἀναφῦσαι.*

3 *perf.:* צָ־מַח
Lev. 13, 37. ושער שחר צמח־בו
3 *perf. pl.:* וַיִּצְמְחוּ
Jes. 44, 4. וצמחו בבין חציר
part. masc.: צוֹמֵחַ *sg.*
Eccl. 2, 6. יער צומח עצים
part. masc.: הַצּוֹמֵחַ *sg.*
Ex. 10, 5. העץ הצמח לכם
part. f. pl.: צְמָחוֹת
Gn. 41, 6. צמחות אחריהן
Gn. 41, 23. צמחות אחריהם
3 *imperf.:* יִצְמַח *p.*
Gn. 2, 5. טרם יצמח
Zach. 6, 12. ומתחתיו יצמח
3 *imperf.:* יִצְמָח
Job. 5, 6. לא־יצמח עמל
3 *imperf.:* וַיִּצְמַח
Ez. 17, 6. ויצמח ויהי לגפן סרחת
3 *impf. f.:* תִּצְמַח *p.*
Ps. 85, 12. אמת מארץ תצמח
Jes. 43, 19. הדשה עתה תצמח
Jes. 58, 8. וארכתך מהרה תצמח
3 *impf. pl.:* יִצְמְחוּ *p.*
Job. 8, 19. ומעפר אחר יצמחו
3 *impf. f. pl.:* תִּצְמַחְנָה
Jes. 42, 9. בטרם תצמחנה

Pi-el: צִמַּח
3 *perf.:* צִמַּח *p.*
Ez. 16, 7. ושערך צמח
inf. constr.: לְצַמֵּחַ
Jud. 16, 22. ויחל שער־ראשו לצמח
3 *imperf.:* יְצַמַּח
2 Sam. 10, 5. יצמח זקנכם ושבתם
1 Chr. 19, 5. אשר־יצמח זקנכם
Hif-il: הִצְמִיחַ
3 *impf. c. s. s.:* וְהִצְמִיחָהּ
Jes. 55, 10. והולידה והצמיחה
part. masc.: מַצְמִיחַ *sg.*
Ps. 104, 14. מצמיח חציר לבהמה
part. masc.: הַמַּצְמִיחַ *sg.*
Ps. 147, 8. המצמיח הרים חציר
inf. constr.: וּלְהַצְמִיחַ
Job. 38, 26. ולהצמיח מצא דשא
1 *imperf.:* אַצְמִיחַ
Ps. 132, 17. שם אצמיח קרן לדוד
Jer. 33, 15. אצמיח לדוד צמח
Ez. 29, 21. אצמיח קרן
3 *imperf.:* יַצְמִיחַ
2 Sam. 23,5. וכל־חפץ כי־לא יצמיח
Jes. 61, 11. יצמיח צדקה ותהלה
3 *imperf. ap.:* וַיַּצְמַח
Gn. 2, 9. ויצמח יי אלהים
3 *impf. f.:* תַּצְמַח, תַּצְמִיחַ
Gn. 3, 18. וקוץ ודרדר תצמיח לך
Dt. 29, 22. לא תזרע ולא תצמח
Jes. 45, 8. ויצדקה תצמיח יחד
Jes. 61, 11. וכגנה זרועיה תצמיח

צֶמַח

ז״ו, וכנכוי צִמְחִי, והסונן כלר ויוקק כיכ ופרי תכונס ותנוקס, וכללל נמק השלמס. ולך נמונן וס הללת הספוק ניעשים ניוס הסוק ימים נמק ד׳ לנני ולכנוד, ר״ל שלר ימיק ד׳ על הלרן, כלשר נאמר עוב ד׳ [ירמיס ל״ג, ס; סוכע ג׳ ס׳], והכלים קוף הספוק ופרי הלרן לנלון ולקפלרת, כי פרי הלרן כמו עוב הלרן, וגס שס לל נשניע על השלוב הכס מעולס לל ככוי הכניקים המיק נשס נמק ד׳, כ״ל נככוי נמק דוד, לומר ציולד מנית דוד, ולל ציולד שד׳, ולפ״ו טעו המתרגם ויקקי וכד״ל שפרשוסו נככוי לנלך המיק, ונמק נדיק לו נמק נדקס הוק נמק דוד לשר הכו נכי ישלל לליו, לומן מלוך עליהם בעת כלס ובוקס ויפלס.
n. m. (c. s. צִמְחִי), germen, metaph. Messias, qui sec. Jes. 4, 2. deinceps cognomentatur צֶמַח דָּוִד צ׳ צַדִּיק. LXX. *βλαστός, ἄνθος, ἀνατολή, τὰ ἀνατέλλοντα, ἰσχύς; צֶמַח חָזָה, ἐπιλάμπειν; טַרְפֵי צֶמַח, προανατέλλειν.* A. *ἀναφυή.* S. *βλάστημα.*

Jes. 4, 2. צמח י״י לצבי ולכבוד
Jer. 23, 5. צמח צדיק
Jer. 33,15. אצמיח לדוד צמח צדקה
Hos. 8, 7. צמח בלי יעשה־קמח
Zach. 3, 8. מביא את־עבדי צמח
Zach. 6, 12. הנה־איש צמח שמו

וְצֶמַח

Gn. 19, 25. וצמח האדמה

כְּצֶמַח

Ez. 16, 7. כצמח השדה נתתיך
cum suff.: צִמְחָהּ
Ps. 65, 11. צמחה תברך
Jes. 61, 11. כארץ תוציא צמחה
Ez. 17, 9. כל־טרפי צמחה תיבש
Ez. 17, 10. על־ערגת צמחה תיבש

צָמַם

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומובנו קצירה וכליפה וומיפה [פֿלעכטען, ניכדען], וכערבי טַם, צַם מצלמו, וכן זַם לעיל וג״כ חָסַם, ומזה מזלמ על קצור וכלוס מסגיר, כסוי וכעיפה ועטוי, וכי מזלמ זס לרוב, ומזה תכן מכנזרות צַמָּה, צַמִּים. ומרגוס צַם לצון כסוי וכעוף ועטוי, ומזה שם מכבד צַמָּצֵם ומפעולי אִתְצַמְצֵם, תמור כָּפָה, הִתְכַּפָּה בענכי, וכמפה עכיכית מכבד צַמָּצֵם עכין עטוי, ל״מ צִמְצֵמָה פָּנֶיהָ, הָיוּ מְצַמְצְמִים אֶת-עֵמֶק ככלס, מכל לצון עטוי וכעיפה. ועוד נמפה עכיכית כמוכן קציכה והדוק יקד כקצר, ופק״כ ג״כ כמוכן רוקכי, ל״מ מרוכע מלומכס, ומפה צְמָצוּם מספק על מרוקס, וכן למוס מזוכות, ומלמ ג״כ נסגיכן.

v. tr. inus., plectere, ligare, arab. *thamma*, *dhamma*, hebr. etiam חָסַם, זָם (obligare, obturare), hinc circumcirca vincire, *amicere*, *circumligare*, unde צַמָּה, צְמִים, targ. vi eadem (unde *l'a.* צְמִיצֵם, pass. אִתְצַמְצֵם pro hebr. כִּפָּה, הִתְכַּפָּה), neohebr. צִמְצֵם, vi *tegendi*, *operiendi*, *velandi*, vel *constringendi*, *colligandi*, *coarctandi*, צְמָצוּם, constrictio (opp. רְוָחָה), בְּצִמְצוּם, stricte, exclusive.

צְמִים

ז״ו, גזיר למ״ס, ע״מ צַדְרִק, פַּשְׁרִיש, ומיכנו מרבוי, כי כזלב ניקוד מפעל. ומזוכן מלכדת ופת ומוקצ וקכל [זלייגע], כי לזרש עכין קריכם וומוס ויקיזה, וולת מכוונס זל יקוצ עליו למיס [לזיוב י״ת ט׳] נזלוב זל מקודס יקלו נעקב פת, ולפעמיס לית מלכדת ופת ויוקצ, ל״מ נהפסוק וזלף למיס קילס [זס ס׳ ס׳], לומר לית למיס ומלכדת זוולף קילס, ווולת כרלה כוונת מתכנס לסעיס. ודעת מתפרשים זסוף כמו מקנר זל צְמָאִים, לו זעכיכו כתולם כעלת צַמָּה, כלזר דעת מזס מכהן, לו דעת מרל״ק ומרל״נ זעכיכו לית ריק ופוקו, על זמכהג מלסעיס כלרץ יזמעלל לגדל זער רלזס ולעזותם למה תלויס למס לקורי מגוזר ומגדלים מזער כמו עגות, לו זמס מלסעיס זוכני מדכרות מולכי ערוזיס ומגדלי זער ומתכסיס נהן על זתותיהם, מכח כל מלה לת יכונו למתך.

n. m. sing. (a v. צמם, ad s. f. צְמִישׁ, צְרִיק, non plurale, siquidem cum verbo *singulari* conjungitur), laqueus, rete (Fallstrick), parall. פַּח (Job. 18, 9.), deinde homo insidias nectens, rete tendens, Job. 5, 5., ubi Targ. לְסָטַיִס, λῃστής. Alii צְמִים pro צְמָאִים dictum putant, vel a צַמָּה intelligunt hominem *comatum* s. *hirsutum*; utrumque inepte. LXX. A. S. *διψῶν*, *διψῶντες* (צְמֵאִים).

Job. 5, 5.	רשאף צמים חילם
Job. 18, 9.	יחזק עליו צמים

צַמָּה

ז״כ, ומרגון נעיף לדעת מזדקדקים מזקדזים [זלייעד], ומזס גלי צַמָּתֵךְ, מכעל לגמתך. ולדעת מקמי כיכית מזער, זמכיכס מזס על פכיס, ומתקכת על לדעיס, לומן כסס נלעיף [לקקעג], ולדעת קכן-גכקצ יסוס [געויכט-מילע], ולדעת קכן-עורק זער לפכיס *se erigendi* (emporstarren, emportreiben).

צֶמֶר

ז״ו, וככזי צַמְרִי, ומזוכן זער מזסמר ומוכב כלקן [וואלע], ודומה לו עֶמֶר לעיל, וכזפה עכריכית מכה ידוע מוס צֶמֶר־גֶּפֶן, לזסמכת זער הגפן, וכן מוס זס צֶמֶר מוכר לו עוזס מלקכס כגמר, ותמלוס מפעל עוד נקרגוס. נסכבד צַמְרֵמֶר תמור סמ״ר, וכן מזס צַמְרְמֶרֶת נתרגוס, ענין סמור.

n. m. (c. s. צַמְרֵי), lana, aram. עֶמֶר, neohebr. inde גֶּפֶן צֶמֶר, lanugo vitis, gossypium, צַמָּר, lanarius. LXX. ἔριον, πόκος, ἱμάτιον; ἔρειος.

Lv 13, 47	בבגד צמר או בבגד פשתים
Dt. 22, 11.	צמר ופשתים יחדו
Prv. 31, 13.	דרשה צמר ופשתים
Ez. 44, 17.	ולא־יעלה עליהם צמר

p.

2 Reg. 3, 4.	ומאה אלף אילים צמר

וְצֶמֶר

Ez. 27, 18.	וצמר צחר

הַצֶּמֶר

Lev. 13, 59.	בגד הצמר ו׳או הפשתים
Jud. 6, 37.	גזת הצמר בגרן
Ez. 34, 3.	הצמר תלבשו

בַּצֶּמֶר

Lev. 13, 52.	בצמר או בפשתים

כַּצֶּמֶר

Jes. 1, 18.	כצמר יהיו

p.

Ps. 147, 16.	הנתן שלג כצמר

וְכַצֶּמֶר

Jes. 51, 8.	וכצמר יאכלם סס

p.

וְלַצֶּמֶר

Lev. 13, 48.	לפשתים ולצמר

cum suff.: צַמְרִי

Hos. 2, 7. 11.	צמרי ופשתי

צַמֶּרֶת

ז״כ, וככזי צַמַּרְתּוֹ, צַמַּרְתָּם, ומוכב למ יזמסמר ומוכב כלקן [וואלע], ודומה לו עֶמֶר לעיל, וכזפה עכריכית מכה ידוע מוס צֶמֶר־גֶּפֶן, לזסמכת זער הגפן, וכן מוס זס צֶמֶר מוכר לו עוזס מלקכס כגמר, ותמלוס מפעל עוד נקרגוס. נסכבד צַמְרֵמֶר תמור סמ״ר, וכן מזס צַמַּרְמֶרֶת נתרגוס, ענין סמור.

n. f. (c. s. צַמַּרְתּוֹ, צַמַּרְתָּם), frondes ac folia arboris (Baumbelaubung, Laubwerk), v. צָמַר, erectum esse, crescere, de frondibus ac pilis, targ. צְמַרְמַר, *horripilare*, unde צַמַּרְמֶרֶת, horror. LXX. *ἀρχή*. A. τὸ *ἄκρον* (Baumwipfel), S. *τὰς καρδίας*. Th. *καῦλος*.

Ez. 17, 3.	את־צמרת הארז

מִצַּמֶּרֶת

Ez. 17, 22.	מצמרת הארז הרמה

cum suff.: צַמַּרְתּוֹ

Ez. 31, 3.	ובין עבתים היתה צמרתו
Ez. 31, 10.	ויתן צמרתו

cum suff.: צַמַּרְתָּם

Ez. 31, 14.	ולא־יתנו את־צמרתם

צָמַת

פעל כודד, ומעתיד יִצְמֹת כצ״ע, ומזוכן גמידה וגזירה וכריתה ומזמד [פֿעכטען, טֿילגען, וועגשכיידען, קוים-רַאטעגען], ל״מ מכמיקת הקיים, ומקכן צָמִית, ודומה לו שָׁמַד, ומלוי ג״כ צָמַד, ומקקר ומזוור כס׳ מיוקד. מכפעל מפעולי, מכמידות וככוונות מיס, ומכנד ומכוסף קוון זל קל, וכנד לקר נמקומנס צִמְתָנִי נמר צִמְתָנִי, נכפל מכנס לקכוכס זל מפעל, ומובנו כמו מכנד מפזוע. ודע קוכל זכזפה הגכית צמת מפעל כמו לגלס נעכרי, לומר לגידה וקצור ומסירה כמזמל על לגמות, וזה נקין מימך וקכוכה וזייכות למפעל זלכו, לוגם נגמרת וכזפה עכריכית מפעל ג״כ נמוכן זה, ל״מ מכווילת היד ומרגל והגידים לו נדומה, וקפילת היד וכילות וכדומה, ומזה זם צָמֹת מזס עכין קצור וקכר, ל״מ צָמֹת חַגִּידִים, ויל״קי טעה זפרס מעכין זה מדבור למתו נכור קיי נמגלת ליכה.

v. comp. tr. (impf. neoh. יְצַמֵּת), funditus tollere, delere, abscindere, exstirpare, a rad. צָמַם, quam habes etiam in v. שָׁמַד et fort. גָּמַד. *Ni.* aboleri, de aquis: exarescere. *Hi.* funditus evertere, penitus exscindere. *Pi.*, vi fere eadem, unde צִמְתְּתִינִי = צִמַּתְתִּינִי, iterata extrema verbi inflexi syllaba. Arab. et gemar. dicitur hoc verbum vi constringendi (ar., sicut אָלַם hebr., de *surditate*), unde gemar. צָמֹת הַגִּידִים, fasciculus nervorum. LXX. *θανατοῦν*, *Ni.* *ἐπέρχεσθαι*; *Pi.* *ἐκταράττειν* (S. *κατασιωπᾶν*), *ἐκτήκειν* (צמתתני), A. *ἐξωλεστέ με*; S. *ἀπεσίωπησέ με*. *Hi.* *ἐξολοθρεύειν*, *ἀφανίζειν*, *ἀποκτείνειν*, *ἐκδιώκειν* (S. *σιωπᾶν*, *ἀποσιωπᾶν*); prt. *ἐχθρός*.

3 perf. pl.:	צָמְתוּ
Thr. 3, 53.	צמתו בבור חיי
Nif-al:	נִצְמַת
1 perf.:	נִצְמַתִּי
Job. 23, 17.	לא נצמתי מפני־חשך
3 perf. pl.:	נִצְמְתוּ
p.	
Job. 6, 17.	בעת יזרבו נצמתו
Pi-el:	צִמֵּת
3 perf. f. c. s.:	צִמְתַתְנִי
Ps. 119, 139.	צמתתני קנאתי
Pi-el:	צִמֵּתֵת
3 prf. pl. c. s.:	צִמְתֵּתוּנִי *redup.*
Ps. 88, 17.	בעותיך צמתתוני
Hif-il:	הִצְמִית
2 perf.:	הִצְמַתָּה
Ps. 73, 27.	הצמתה כל־זונה ממך
part. pl. c. s.:	מַצְמִיתַי
Ps. 69, 5.	עצמו מצמיתי
impt. c. s.:	הַצְמִיתֵם
Ps. 54, 7.	באמתך הצמיתם
1 imperf.:	אַצְמִית
Ps. 101, 5.	אותו אצמית
Ps. 101, 8.	אצמית כל־רשעי־ארץ
1 impf. c. s.:	אַצְמִיתֵם
Ps. 18, 41.	ומשנאי אצמיתם
1 impf. c. s.:	וְאַצְמִיתֵם
2 Sam. 22, 41.	משנאי ואצמיתם
2 imperf.:	תַּצְמִית
Ps. 143, 12.	ובחסדך תצמית איבי
3 impf. c. s.:	יַצְמִיתֵם
Ps. 94, 23.	וברעתם יצמיתם
Ps. 94, 23.	יצמיתם י״י אלהינו

צְמִתָּת

ז״כ ומופעל, ומובנו כפרוס לקנן-עורק כריזות, וזסו לדעת יקקי פסיקה, לומר מכיכס פסוקס עולמית, וכן מרגס למתרגס לקלוטין.

n. f. abstr., excisio, excidium; לְצִמְתִּית, *ad praecisionem*, absolute, prorsus, arab. צמאת, צמית, Targ. לַחֲלוּטִין. LXX. *βεβαίωσις*.

Lev. 25, 23.	לא תמכר לצמתת

לְצַמִּיתַת *adv.*
Lev. 25, 30. אשר־לֹא חמה לצמיתת

צֵן

צָנַן *s. r.* צִנָּה *v.* צִנִּים *p.* 958. *ad*

צָנָא

פעל ל״ע כ״ק נגור, וסמוכן כמו צָאֲן לעיל, ענין נגיכה והסכה וכיוצא, כלומר ככר קטרתי.

v. inus., significationis ejusdem, ac v. צָאַן, protegere, tueri, custodire.

צִנָּא

ז״ס, וג״כ צִנָּה, וסמוכו כמו צָאֲן, כלי מסגר מסווכן.

n. m. (etiam צִנָּה), pecus, grex ovium etc., sicut צָאן, sine significatus discrimine. LXX. *πρόβατον.*

Ps. 8, 8. צנה ואלפים
cum suff.: a צִנָּא צֹנְאֲכֶם
Num. 32, 24. וגדרות לצנאכם

צָנַח

פעל נוקד, וסעתיד יִצְנַח, וסמוכן נטיה לשון סתכוללות ועוינה [ויך וועגכי־ נען, דרֶחֶנען], ל״ע מכעית ודקיפת עכו מלכר, כלרך היורד מקמור, או מסמתדקוות מלמה נכללו [ויך וויעער דרֶחֶנען]. כי מסגר צָנַח, ודומה לו דָּנַח, דָּנַק נקוטע תמלוסק, ויפה תרגמו סתרגנם אִתְרֵכוּ, וכן נלקמי בָּנַח, תמור וכיפה וקליפה ועכיכה ועוינה, כי מסמוך עכר לקרות יחיה תרגם סתרגנם הִנָּפַח אִסְתְּכֵי רוּמָא, וכן נלשון קדר גנחה עכין נטיה, וק״כ סתפרגיס לותו מעכין יעיכה, ע״ש ותכוך נלקרן טועים, וסשווי נסמך מעכר עי׳ נכ׳ מיוקד.

v. comp. intr. (impf. יִצְנַח), declinare, deflectere se, demittere se, veluti de asino s. caballo, vehementia quadam de loco decedere et alio penetrare (sich weg-, sich weiterdrängen), Targ. bene: אִתְרֵכַן, a radice eadem, ex qua exorta sunt vv. דָּנַח, דָּנַק, בָּנַח, arab. *g'anah.* LXX. *βοᾶν, γογγύζειν* (צָוַח); Jud. 4, 21 *διεξῆλθεν.* Al. *ἤλασεν.* Vulg. *defixit.*

3 *impf. f.:* וַתִּצְנַח
Jos. 15, 18. ותצנח מעל החמור
Jud. 1, 14. ותצנח מעל החמור
Jud. 4, 21. ותצנח בארץ והוא־נרדם

צִנִּם

דָּגֵשׁ

פעל יקר ומתנודד, סמוכן סיות קשה ומוקשה [סלכע ויך], וכן נלשת מוכן כמו נשפה זמוכוכית, ונגזרת מפעל סזה צִנִּים, לכן וסלע, ל״ע מצקות של נוכאת [נכנך נתכך פ״ע ע״כ], וכפי סכ״ל נ״כ קִנָּמוֹן, סיסוד של קִנָּמוֹן, סוה. ומוה שלשת קשה כלי דגן נמשלה, לומר יכשה, ונגזרת צִנָּה תוקרי, לגיון יכ כללו, ל״ע פת נכוסה, וכשפה עכריכית מתני צִנִּיָּה, צִנִּים וכדומה.

v. intr., durum, aridum, extenuatum esse, de aristis vanis, samar. gem. et neohebr. vi eadem. Inde gemar. צִנִּים, lapis, silex; צִנִּים, siccus, aridus (= יָבֵשׁ). Cognatum videtur v. קָנַם, unde קִנָּמוֹן, nomen primitivum secundarii: קִנָּמוֹן. LXX. *λεπτοί.* Vulg. *tenues.*

p. pass. pl.: צְנוּמוֹת
Gn. 41, 23. צנמות דקות

צָנַן

לומר צָנַן, פעל ל״ע כ״ק נגורים, ומכוכע נכוונכה: ק׳ כמו שָׁנַן, לשון קדיקה וקיפה [ע״ש סקקר וסשווי], ומתנו צִנָּה [סכנוי צִנִּים], צְנִינִים. כ׳ כמו סתקוק אל גֵּו לעיל, לומר נגיכה והסכה וכיוכה [שישנען, זיכימען], ומתנו צִנָּה כמוכן מגן. ג׳ קיכיה [קיסל ויין], לשר מתנו צִנָּה כמוכן קר וקיה. ל׳ קשור וסנוך ולקוו, ודומה לו צִנֵּא, צָנֵא לעיל [קיכיפען, פלעכטען], ומוה צִנְצֶנֶת, צִנָּה [כמוכן לכי]. ולשר לקקור סשרש סכה מוכן סלשון ומשכי כנר כשרש כיקוש לשר תקת שכן וגכן, ולמוכן סשליגי לך ודשמה מוכן אל כֵּן כלקיי וכגזרת וכשפה עכריכית, וסקקר ומשווי נספר מיוקד לשרשי לשון סקדש ולמוכן סרכיעי עי׳ סשוקד.

h. e. צָנַן *v. inus.*, significatione quadruplex: 1) sicut שָׁנַן, acutum, acuminatum, asperum esse, unde צִנָּה (צִנִּים), צְנִינִים; 2) sicut גָּנַן (גֵּנֶן), protegere, tueri, unde צִנָּה, clypeus; 3) sicut צָנַן, frigescere, frigefieri, unde צִנָּה, frigus; 4) nectere, plectere, sicut צָנָא, צָנַע, unde צִנָּה (navicula, canopus).

צִנָּן

ז״ו, וסרכוי צִנִּינִים, וסמוכן קדוד ודוכע קדק ויוק קון וסלון [דָּקֶן, שעַכַּעל], משרש לכן כמוכן שכן, ולדעת סקמ״י סרכוי צִנִּים, כמוכן קון, לך סקכר של צִנִּינִים, לכן פרוש וס לסוקר.

n. m. (pl. צִנִּינִים), sentis, spina, aculeus, a v. צָנַן = שָׁנַן. Errat *Qimchi*, qui pl. צִנִּינִים = צִנִּים de *sentibus* intelligit. LXX. *βολίδες.*

pl.: וְלִצְנִנִים
Jos. 23, 13. ולצננים בעיניכם
pl.: וְלִצְנִינִם
Num. 33, 55. ולצנינם בצדיכם

צִנָּה

ז״כ, וסרכוי סוכעל צִנִּים, או צִנּוֹת, וסמוכן מכוכע כפי זיסיס תעלות משרש. ק׳ סיר וקוק כמו צָנִין [דָּקֶן], מסיסוד של שכיכה ועקיכה. ב׳ מגן ושלט וסקרס [שילד], מסיסוד של כסוי וכיכה. ג׳ קור וקכיכה [קיסלונג], מן כֵּן לשון קכיכה. ד׳ כפי סכרקס לי מעכין סכיכה וסכיכה עכפיס וסכסכיס, לכן ממין סביכה ודוגית [קָלָמָן], מן שוכים ודגים, וסכיקים לוס לכלכת משש, ג״כ מן סכיכה, נדומה אל סכן, וסכוונות סקלה לשרכעתן משה קושן בשרש, וסמשכיס נקלקו נמקומות רכיס נתכ״ך לקיים מוכן ק׳ מסד׳ על פסוק מיוקד.

n. f. (pl. צִנּוֹת, צִנֹּת), significatione tripertiendum: 1) sentis, spina, vepres, a v. צָנַן = שָׁנַן, acutum, aculeatum esse vel facere; 2) pelta, scutum, a v. צָנַן = גָּנַן (גֵּנֶן, clypeus), vi *contegendi;* 3) frigus, refrigerium, a v. צָנַן, frigidum, frigidiusculum esse; 4) textura, aliquid e frondibus vel asseribus plexum, spec. cymba, scapha. LXX. *κοντός; ἀσπίς, θυρεός, ὅπλον* (נֹשֶׁא צִנָּה, *θυρεοφόρος*); *ἔξοδος (χίονος); κακὰ* (Prv. 22. A. Th. *ἔνοπλοι*). Th. *δόρυ, δόρατα.* Incert. *πέλτη.*

1 Reg. 10, 16. מאתים צנה זהב
1 Chr. 12, 8. ערכי צנה ורמח
1 Chr. 12, 24. בני יהודה נשאי צנה
2 Chr. 9, 15. מאתים צנה זהב שחוט
2 Chr. 14, 7. חיל נשא צנה ורמח
Ps. 91, 4. צנה וסחרה אמתו
Ez. 23, 24. צנה ומגן וקובע
Ez. 26, 8 והקים עליך צנה
Ez. 38, 4. קהל רב צנה ומגן

רַצְנָה

2 Chr. 25, 5. אחז רמח וצנה
Ps. 35, 2. החזק מגן וצנה
Jer. 46, 3. ערכו מגן וצנה
Ez. 39, 9. בנשק ומגן וצנה

הַצִּנָּה

1 Sam. 17, 7. ונשא הצנה הלך לפניו
1 Sam. 17, 41. והאיש נשא הצנה
1 Rg. 10, 16. רעלה על־הצנה האחת
2 Chr. 9, 15. רעלה על־הצנה האחת

בְּצִנָּה

1 Chr. 12, 34. ועמהם בצנה וחניות

בַּצִּנָּה

Ps. 5, 13. כצנה רצון תעטרנו
constr.: בְּצִנַּת

Prv. 25, 13. כצנת־שלג ביום קציר
pl.: צִנִּים
Prv. 22, 5. צנים פחים בדרך עקש
pl.: מְצִנִּים
Job. 5, 5. ואל־מצנים יקחהו
2 pl.: צִנּוֹת
2 Chr. 11, 12. צנות ורמחים

pl.: בַּצִּנּוֹת

Am. 4, 2. ונשא אתכם בצנות

צְנֶצֶנֶת

ז״כ, וסמוכן לדעת לכן־עוכך ויקקי נלוקית של חרס או כלי חרס, לולס סכוון שעניכו סל ושכל [קָלָכ], מעכין סריגה וסניכה, וכנכה סמלה ע״י כפל סשרש, ויסיד נשם צְנָא נקרי, צָנָא נעכרי, נשפרון סל, וק״כ עין חרס לינכו נשם.

n. f., canistrum, fiscella, arab. *zinn-on*, aram. צְנָא (hebr. צָנָא, unde *zanzenet* reduplicatione ortum est), non urna vel vasculum testaceum, ut *Isaaki et Ibn-Ezra* vertunt (Targ. צְלוֹחִית). LXX. *στάμνος χρυσοῦ* (Hbr. 9, 4.).

Ex. 16, 33. קח צנצנת

צָנַע

פעל נוקד, וסעתיד יִצְנַע, ופתכוכו כניעה וכפיפה ולפיפה ושקיפה [ויך ועכקען, ניינען], כי סוא סמקוק של כניעלעיל, נרכוך סכף, ומוס נסשלסה על שפילת רוח וכנכעות ועכוה [דעמיטיגונ ויין]. וכוא תכין סקסוק ותק־ נכועים תכמה, לומר את הכנכעים. סכוסף הִצְנִיעַ, יוכל וקווק, עצות נכניעה וכניעה [דעמיטיג סתכדעלן], וכמוכן זה סנכע לכת בשיכה. וכשפה עכריכית כמוכן שפילה וכשיכת רוח לרוב, ל״ע צְנִיעוּת הסה, צְנִיעַ ולנקני צְנוּעָה סתוקרי, וכן נתרגוס. ודע קורק שיה עוד מוכן לאחר נשרש, עכין סתיכה, ועי׳ ממנו נס׳ מיוקד.

v. intr. (impf. neoh. יִצְנַע), sicut כָּנַע (mutato ç in *c*), se demittere, inflectere, declinare, hinc moraliter: humilem, demissum (demüthig) esse, prt. pass. צָנוּעַ = נִכְנָע (opp. זֵד). *Hi.* הִצְנִיעַ, humiliter, demisse agere, submissum, modestum se praestare. Differt hoc v. vi et aram. et neohebr. occultandi, unde בְּצִנְעָה, secrete (opp. בְּפַרְהֶסְיָא, *ἐν παῤῥησίᾳ*), hebr. בַּסֵּתֶר. LXX. prt. *ταπεινός* (S. *ἐπιμελής*; Th. *ἐπιεικής*); *Hi. ἕτοιμον εἶναι*; Th. *ἀσφαλίζεσθαι.* V. *φροντίζειν.*

p. pass. pl.: צְנוּעִים
Prv. 11, 2. ואת־צנועים חכמה
Hif-il.: הַצְנִיעַ
inf. abs.: וְהַצְנֵעַ
Mich. 6, 8. והצנע לכת עם־אלהיך

צָנַף

פעל נוקד, וסעתיד יִצְנֹף, וסמוכן עשוי וכסוי לשיעה ונעיפה [סילענן], וסקכן צָנִיף, סלבי מקנב מוצג ועשמי, כלשר קנל צָנַף, צָנִיף, צָנִיף, צָנִי

κίδαρις, μίτρα. Samar. πήλιον. Th. ὕψωμα.

Ex. 28, 4. מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט
Ex. 28, 39. רִקְמָה מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ
הַמִּצְנֶפֶת
Ex. 28, 37. וְהָיָה עַל־הַמִּצְנֶפֶת
Ex. 28, 37. אֶל־מוּל פְּנֵי־הַמִּצְנֶפֶת
Ex. 29, 6. וְשַׂמְתָּ הַמִּצְנֶפֶת
Ex. 29, 6. עַל־הַמִּצְנֶפֶת
Ex. 39, 28. וְאֵת הַמִּצְנֶפֶת שֵׁשׁ
Ex. 39, 31. לָתֵת עַל־הַמִּצְנֶפֶת
Lev. 8, 9. הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ
Lev. 8, 9. וַיָּשֶׂם עַל־הַמִּצְנֶפֶת
Ez. 21, 31. הָסִיר הַמִּצְנֶפֶת
וּבְמִצְנֶפֶת
Lev. 16, 4. וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף

צְנָצֶנֶת

v. s. r. צָנַן *p.* 858.

צָנַק

פעל ל״ע כ״ק נגוז צִיְּקִי, וסמוך לד״ק כמו צָנַק נפש שמוכית, לצון סגיכה ועגיכה [פערצלי־עסעק], וסתמות צֵ־נַק [סלדי מקנֵּג מעגֵ], ודומה לו חֵ־נַק נסודו, ונסנכה הקקרוכה יסוד פתקון.

v. comp. trans., sicut צָנַק samar., claudere, rad. נק, unde et חָ־נַק q. v.

צִינֵק

ג״ו, ומוכנו כפרוש יֹ״ק קי סלן, כלומר פרש כל״ק גית סמר לו כלי מסגר ליליס, וסנכון שמוש מסמכת נכללו [נעצַקְנגניסס], מיסוד של סגיכה מסניכ. ולומר לקוור סתמוכה, דע שהכת תמור הדגוש, וכן צִידֵד, חִירֵר, חִירְשׁ תמור צִנֵּק, חִמֵּר, בִּהֵד, חִפֵּשׂ.

n. m. (ad s. f. צִידֵד, חִירֵר, חִירְשׁ = צִנּוֹק etc.), cippus, compes (syn. סַד, סֶדֶן), vel gener. claustrum, carcer. LXX. Th. *καταῤῥάκτης*. A. *σινάχ*. S. *μόχλος*. Syr. *εἱρκτή*.

הַצִּינֵק

Jer. 29, 26. הַמַּהְפֶּכֶת וְאֶל־הַצִּינֵק

צָנַר

פעל ל״ע כ״ק נגוז, ומוכנו כמו סָנַר לעיל [נאלת סָנוּר], ומוכנו קניכה וגניכה [הַאלגען], לו תתיכה וקעור כדבר, וסקנן צָ־נַר, סָ־נַר, ודומה לו כפי הכ״ל נָר לעיל, כמוכן קניכה, ויותר ממנו עי׳ נספר מיוחד לזכרי ל״ק.

v. comp. tr. inus., cavare, perforare, rad. *nar*, unde etiam סָ־נַר (סַנּוֹר), et simpl. נָר (pflügen, eingraben).

צִנּוֹר

ג״ו, וזכרוי צִנּוֹרִים, וסמוך לדעת הזנעים מפלת מים כניכים, לו קלוח מים [וואַסַסערפַאלל], לולם סכנון שמוכו מ כ ו נ [קַאנַאל, וואַסַסערריכנע], כלומר פרשו סתרגנם. ולקריו הלך דוד קמ״ו, שפרשו מרוב שנשפכים גו מי הגג, ונתלים בפסוק לקול נכריך המעיל העגנים לנמורים נשפכם מים, וכן צִנּוֹר בתרגום, ל״מ נכורי תהומא, ונגזרת נכורא דבדקא דמיא, וכן נגזרת לעיון לוקלא בפוף. וכמוכן זה מרכוי צִנּוֹרוֹת לו צִנּוֹרוֹת, ושם ג״כ צִנּוֹר קור שנמפתן ונכיר, ל״מ נכורא דדגא. ומכל לקה תכיר, שהיסוד נשם מענין קניכה וגניכה וקעיכה, ותכיר מוס שפרוש יעגיס די ערקי לצון מסגר עיר לת היס ולת נגרת.

n. m. (pl. צִנּוֹרִים), canalis, fistula, aquaeductus (glossa: מַרְזֵב), arab. נאצר (canalis locusve, per quem aqua in alvum fluit), trop. de nubibus (*Ψ.* 42, 8.), targ. צִנּוֹרֵי תְהוֹמָא (Qoh. 1, 7.), gemar. צִנּוֹרָא דְּבִדְקָא רַמְיָא, canalis, per quam aquae erumpunt (Fontaine), a vi *excavandi*, quam verbo צָנַר inesse evicimus. Indidem gemar. hoc n. de *fuscina* dicitur (pl. צִנּוֹרוֹת, צִנּוֹרִיּוֹת), propter uncos incurvos, et de foramine cardinis (hebr. צִיר, פֶּתַח). LXX. *καταῤῥάκτης, παραξιφίς* (Hesych.: *μάχαιρα*). A. *κρουνισμός*. S. *ἔπαλξις, κρουνός* (Springquell).

בַּצִּנּוֹר

2 Sam. 5, 8. וַיִּגַּע בַּצִּנּוֹר

pl. c. suff.: צִנּוֹרֶיךָ

Ps. 42, 8. לְקוֹל צִנּוֹרֶיךָ

צָנַת

פעל ל״ע כ״ק נגוז צָנַתָּ, וסמוך כפי עיוכי סיות נגוז וקלול [סַאלַל, גע־סַאלַט ויין], וסקוטנ צֵ־נַת [סלדי עעמי], ודומה לו נָאַד לעיל, נָד נקכמי, כלומר תקכתי למדי לעיל תתת נאד, וזה מסתבר, עי׳ נס׳ מיוחד לזכרי ל״ק. *v. comp. intr. inus.*, cavum, excavatum esse, a rad. צֵ־נַת, cui praefixa est praepositio *za* inseparabilis, cogn. נָאַד (נָאֹד) q. v., נַד aram., *νηδ* (*νηδύς*).

צַנָּתָר

ג״ו, וסכנוי צַנְתָּרוֹת, וסוף גויכ צֵנַת נסופי ר״ר לו ר״ר, ודומה לו משקל עַבְּבָר מן עֻבֶּב, סְמָדַר מן סָמֵד, וכי כמלת ג״כ סופי לומה יר״ר, ל״מ בַּפְתּוֹר [בָּפַת], עַבְּבָר [עֻבֶּב], צְפַּר [צָפַר מן צָפַת], וקולי ג״כ כְּפוֹר, מן בַּן הזנרת נדומה לל הֵן, ענין המים וומיכה [עַאָכען], וכי כמלת הסופי ר״ר, ל״מ נְשֶׁר [מן נָשַׁר נדומה לל נֵץ], פֶּגֶר [מן פָּגַר], פֶּדֶר [מן פָּדַר], וכן סופי ר״ר, ל״מ סְנַפִּיר [מן סָנַף], חֲזִיר [מן חָזַז] וכדומה, וכוה תנוח על ספקי שמות לפכנה, שלל הניכו כל גלוני הלצון, ולל ספקומו כל המדקדקים. סימון ניכור ומכוב קען [כַּאָהיע, קַאַלַכען], לפר על ידה יוכל הזמן מן הגלה. ופרוש לפן־גכלת שרכיע, ע״ל הזה צִנַּת נגמלת, תמו וכיל.

n. f. (pl. צִנָּתוֹת, a n primit. צֵנֶת, addita terminatione *âr*, pro qua invenitur etiam *ôr*, veluti בְּנוֹר, a n. prim. בֵּן a verbo *can-endi*; *êr*, veluti נֵשֶׁר a n. prim. נֵשׁ = נֵץ, volucris; *îr*, veluti סְנַפִּיר a n. prim. סְנַף = זָנָב, cauda, spec. piscis, *Pinna*), fistula, tubulus, canaliculus, per quem oleum ex lecytho in lucernas effunditur. LXX. *μυξωτήρ* (vel *ἐπαρυστρίς*). S. *ἐπιχυτήρ*.

pl. constr.: צַנְתְּרוֹת

Zach. 4, 12. שְׁנֵי צַנְתְּרוֹת הַזָּהָב

צָעַד

פעל כודד, ותעתיד יִצְעַד, ומתרוכו פסיעה ומליכה וקריקה לגיגה ועניכה [שטייגען, שרייטען], וסנעל סה סתעוות [ghad] ç], וכן כדומה לו כזכר כמכון כנסה סכדקית וכוומית [l. *scand*, *scad*, *skand*, *skad*], וכן כשלרי שפתי מעכב. וכנרך נכ״ק הן להסמכת פסיעות לגלע לגלע, לו עקב כנד גודל, הן מהליכה ועניכה כלרן, לו על עקב לגד לגד, לו מהליכה קעטצלען], וכן מצאאד כעכני, להסמין תכזוע זה.

n. f., 1) gressus, incessus; 2) catenulae crurales ad passus aequaliter dimetiendos, ornamentum mulierum, arab. מצאאד.

2 Sam. 5, 24. אֶת־קוֹל צְעָדָה
הַצְּעָדָה
1 Chr. 14, 15. אֶת־קוֹל הַצְּעָדָה

מִצְעָד

ג״ו, וסמך הכתוי מִצְעֲדֵי וכתוי מִצְעָדֵי, וסמוכן לו כמו לעל, לו כמופעת סהליכה וספסיעה, וכן נהשלמ להסמכת תסורה למשמעת פלוני וסיות לרגלי [געפַאלגן], ועמ לפ״ז סעדיה נכור שור שפרש מלעדיו כמו מסעדיו.

n. m. (pl. c. מִצְעָדִים, c. s. מִצְעֲדֵי), gressus, ingressio, pl. de *comitatu* (Gefolg). LXX. *διάβημα, ὀχύρωμα* (Trabantenwache).

pl. constr.: מִצְעֲדֵי

Ps. 37, 23. מִי״ר מִצְעֲדֵי־גֶבֶר
Prv. 20, 24. מֵיְיָ מִצְעֲדֵי־גָבֶר
pl. c. suff.: בְּמִצְעָדָיו
Dan. 11, 43. וְלוּבִים וְכוּשִׁים בְּמִצְעָדָיו

אֶצְעָדָה

ג״כ, ותמנותו לדעת דוד קמ״ו כמו נעדה, והסנדל לל זהיל על הזנוע, ונקריקת כן לפי זהיל עזוים על תכוכת נעלה, לולם זה ריקוק. ולדעת המקנגם וכ״ל לל מוכנו טועמת על זכוע, וכלקה זהוק על הפס עֶצֶד, שמוכנו זכוע העליון נעכני, ולל המשכות לקנעדה לפ״ז עם נעדה.

n. f., periscelis, *ped*-ica, sicut צְעָדָה, deinde obliterato etymo, *man*-ica, armilla, nisi etymon hujus nominis alibi quaerendum, sicut etymon arabici מצאאד in n. עֶצֶד, brachium superius. LXX. *χλιδών, κληδών*.

Num. 31, 50. אֶצְעָדָה וְצָמִיד
וְאֶצְעָדָה
2 Sam. 1, 10. וְאֶצְעָדָה אֲשֶׁר עַל־זְרֹעוֹ
pl.: וַהֲצַעֲדוֹת
Jes. 3, 20. הַפְּאֵרִים וְהַצְּעָדוֹת

צָעָה

פעל כודד, והמוכן הטיה וכפיפה [כייגען, כייגען], וכן צעי נערכי לצון הטיה, ולקמר מהטית כלי למען הוריקו, מכפיפת הערף וסליפה ע״י כניפה, כלומר לל נסכר, וגם זה מתמוכ על הטיה, לו ג״כ מהטיה להסכב וסעידה על מטה, מהטית הרקה לגד מנוסה ולדומה. וכמוכן זה הכנד צֵדָה יוכל ויווק. קולם לדעת רכיס מהמדקדקים עניכו כמו יגע לו נוע, ועוד מקום להתנדב.

v. trans., clinare, flectere, arab. צצי, צאא (sicut hebr., inclinare vas ad effundendum liquorem), hinc se incurvare, de captivo, quem vincula impediunt, quominus se erigat, de eo, qui reclinato capite glorians incedit, de meretrice ad concubitum decumbente. *Pi* צִעָּה, inflectere, deprimere, secundum alios, sicut רָצַץ vel צִוַּע. LXX. *πορεύεσθαι, διαχύειν*; *Pi. κλίνειν*.

part. masc.: צֹעֶה

Jes. 51, 14. מְהֵר צֹעֶה לְהִפָּתֵחַ
Jes. 63, 1. צֹעֶה בְּרֹב כֹּחוֹ

part. fem.: צֹעָה *sg.*
Jer. 2, 20. את צעה זנה
part. m. pl.: צֹעִים
Jer. 48, 12. ושלחתי־לו צעים
Pi-el: צֵעָה
3 *perf. pl. c. s. s.:* וְצֵעָדֻהוּ
Jer. 48, 12. וצעהו וכליו יריקו

צָעַן

פעל יקל ומתנוד, והעתיד יִצְעַן, והמונן לועת כניס נסיעה ונסיקה ועתיקה, וכי כן שׁמן נערכי, נהשלמה על נסיעה נכללה. ולועת יוסף קמץ׳ הזרע צָעַן, ותלת יִצְעַן זס ע״מ בִּינָהּ, והרחמן יניע.

v. intr. (impf. יִצְעַן), migrare, arab. *thaana*. Jos. Qimchi יִצְעַן n. esse arbitratur, ad s. f. בִּנְיָן, de tentorio semper erecto, nunquam in terram strato. LXX. *σεισθῆναι.*

3 *impf.:* יִצְעַן *p.*
Jes. 33, 20. אהל בל־יצען

צָעַת

פעל ל״ע כ״ת נגזר, ומובנו עניפת וכסוי נכיעה ותתילה עטיפה ועטוף עויף ודויף [הילנען, אום-], ודומה לו לפ״ז עָטָה, טָה לעיל נמונן זה, וככר תקרתי וה הזרע.

v. inus., sicut טָה, עָטָה, velare, operire.

צָעִיף

ז״ו, וכנכוי צְעִיפָה, והמונן עטוף זמועטות נו כנזיס פניהן, לוט הפניס ומסוה [זנייער, הילנע], והתמונה תמונת ניכוי פעולי.

n. m. part. pass. (c. s. צְעִיפָה), peplum, velamen, quo facies velatur. Targ. עִיפָּא. Syrus: אַרְדִּיתָא. LXX. *θέριστρον* (Hesychius: *λεπτὸν ὕφασμα θερινὸν ἱμάτιον*). Alius: *σπαθαρίσκος*. Hieronymus: *Et hodie quoque Arabiae et Mesopotamiae operiuntur feminae, quae hebraice dicuntur, rededim* (רדידים), *graece θέριστρα, ab eo, quod in θέρει, h. e., in aestate et caumate corpora protegant feminarum.*

הַצְּעִיף
Gn. 24, 65. ותקח הצעיף ותתכס
בַּצְּעִיף
Gn. 38, 14. ותכס בצעיף ותתעלף
c. suff.: צְעִיפָהּ
Gn. 38, 19. ותלך ותסר צעיפה

צָעַק

פעל נודד, ופתרונו קריאה וקריאה, ד״מ נעיקה אל תזועה ועוד, או נעיקה נתפלה, או ועיקה לחסוף ולקנוץ, ככל הזולות אל זָעַק לעיל, וכן צָעַק נערכי, ויקוד זכרו ככר הנגתי לעיל פתח וצק. הכנד מועיקה נכח ויווק [לויט זרייענן], והכוסף מעכין אסיפה וקניאה, והנפעל כדרכו נפתרון נהפסוק. ולין פסק לגלי זהזרע יָדֹנּוּ [ריש מקנא מוצא] נדומה. נתרנום צָעַק מצלהו.

v. intr. (pro quo postmodo forma mollior זָעַק increbuit), clamare, vociferari, targ. צָעֵק, arab. *zaʿiqa*, seq. לְ s. אֶל personae, quae advocatur vel compellatur, accus. rei, propter quam quis clamat. *Pi.* intens., clamorem magnum tollere, *Hi*, sicut חִזְעִיק, conclamare, conciere, congregare. *Ni.* congregari, convenire. Radix eadem invenitur in v. comp. רָעַשׁ q. v. LXX. *βοᾶν, ἀνα-, κατα-, κράζειν, συνάγειν, γελᾶν, φοβεῖσθαι*; *Hi. παραγγέλλειν*. S. *βοᾶν, κραυγάζειν.*

3 *prf.:* צָעַק
1 Rg. 20, 39. והוא צעק אל־המלך
Thr. 2, 18. צעק לבם אל־אדני
3 *prf. f.:* צָעֲקָה
Dt. 22, 24. על־דבר אשר לא־צעקה
Dt. 22, 27. צעקה הנער המארשה
2 Reg. 4, 1. צעקה אל־אלישע
2 Reg. 6, 26. ואשה צעקה אליו
1 *prf.:* צָעַקְתִּי
Ps. 88, 2. צעקתי בלילה נגדך
3 *prf. pl.:* צָעֲקוּ
Ps. 34, 18. צעקו ויי שמע
Jes. 33, 7. אראלם צעקו חצה
3 *perf. pl.:* צָעֲקוּ *p.*
2 Reg. 4, 40. והמה צעקו ויאמרו
part. fem.: צֹעֲקָת *sg.*
2 Reg. 8, 5. צעקת אל־המלך
part. m. pl.: צֹעֲקִים
Gn. 4, 10. צעקים אלי מן־האדמה
Ex. 5, 8. על־כן הם צעקים
inf. abs.: צָעֹק
Ex. 22, 22. צעק יצעק אלי
inf. constr.: לְצָעְקָ
2 Rg. 8, 3. ותצא לצעק אל־המלך
impt. f: וְצַעֲקִי *sg.*
Jer. 22, 20. עלי הלבנון וצעקי
impt. f.: וְצַעֲקִי *sg.*
Jer. 22, 20. וצעקי מעברים
impt. f. pl.: צְעַקְנָה
Jer. 49, 3. צעקנה בנות רבה
1 *impf.:* אֶצְעָק
Job. 19, 7. הן אצעק חמס
1 *impf.:* וְאֶצְעָקָה
Ps. 77, 2. קולי אל־אלהים ואצעקה
2 *impf.:* תִּצְעַק
Ex. 14, 15. מה־תצעק אלי
3 *impf.:* יִצְעַק
Ex. 22, 22. צעק יצעק אלי
Ex. 22, 26. והיה כי־יצעק
Jes. 42, 2. לא יצעק ולא ישא
Jes. 46, 7. יצעק אליו ולא יענה
3 *imperf.:* וַיִּצְעַק
Gn. 27, 34. ויצעק צעקה גדלה
Gn. 41, 55. ויצעק העם אל־פרעה
Ex. 8, 8. 17, 4. ויצעק משה אל־יי
Ex. 15, 25. ויצעק אל־יי ויורהו
Num. 11, 2. ויצעק העם אל־משה
Num. 12, 13. ויצעק משה אל־יי
2 Rg. 6, 5. ויצעק ויאמר אהה אדני
1 *impf. pl.:* וַנִּצְעַק
Num. 20, 16. ונצעק אל־יי וישמע
Dt. 26, 7. ונצעק אל־יי
2 *impf. pl.:* תִּצְעֲקוּ
Jes. 65, 14. ואתם תצעקו מכאב לב
2 *impf. pl.:* וַתִּצְעֲקוּ
Jud. 10, 12. לחצו אתכם ותצעקו
3 *impf. pl.:* יִצְעֲקוּ
Neh. 9, 27. וכעת צרתם יצעקו
Job. 35, 12. שם יצעקו ולא יענה
Jes. 19, 20. כי־יצעקו אל־יי
3 *impf. pl.:* וַיִּצְעֲקוּ
Ex. 5, 15. ויצעקו אל־פרעה
Ex. 14, 10. ויצעקו בני־ישראל
Jos. 24, 7. ויצעקו אל־יי
Jud. 4, 3. ויצעקו בני־ישראל
2 Chr. 13, 14. ויצעקו לי״י
Ps. 107, 6. 28. ויצעקו אל־יי בצר

Nif-al: נִצְעַק
3 *imperf.:* וַיִּצָּעֵק
Jud. 7, 23. ויצעק איש־ישראל
Jud. 7, 24. ויצעק כל־איש אפרים
Jud. 12, 1. ויצעק איש אפרים
3 *impf. pl.:* וַיִּצָּעֲקוּ
Jud. 10, 17. ויצעקו בני עמון
1 S. 13, 4. ויצעקו העם אחרי שאול
2 Rg. 3, 21. ויצעקו מכל חגר חגרה
Pi-el: צִעֵּק
part. masc.: מְצַעֵק
2 Reg. 2, 12. מצעק אבי ׀ אבי
Hif-il: הַצְעִיק
3 *impf. ap.:* וַיַּצְעֵק
1 S. 10, 17. ויצעק שמואל את־העם

צְעָקָה

ז״כ, והמונן זעק ולוסק נזקה וזועה [נעזצריי״ק], ודומה לו זְעָקָה לעיל, וכז״ע צִיוּק מופזטי.

n. f., clamor, vociferatio, molliori forma זְעָקָה, neohebr. צִוּוּק. LXX. *κραυγή, βοή, δέησις.*

Gn. 27, 34. ויצעק צעקה גדלה
Ex. 11, 6. 12, 30 צעקה גדלה בכל־ארץ
Jes. 5, 7. לצדקה והנה צעקה
Jer. 48, 3. קול צעקה מחרנים
Jer. 49, 21. צעקה בים־סוף נשמע
Zeph. 1, 10. צעקה משער הדגים
constr.: צַעֲקַת
Ex. 3, 9. צעקת בני־ישראל
Neh. 5, 1. צעקת העם ונשיהם
Job. 34, 28. להביא עליו צעקת־דל
Ps. 9, 13. לא שכח צעקת עניים
Jer. 25, 36. קול צעקת הרעים
Jer. 48, 5. צעקת־שבר שמעו
constr.: וַצַעֲקַת
Job. 34, 28. וצעקת עניים
cum suff.: צַעֲקָתוֹ
Ex. 22, 22. שמע אשמע צעקתו
1 Sam. 9, 16. כי באה צעקתו אלי
cum suff.: הַצַּעֲקָתוֹ *c. h int.*
Job. 27, 9. הצעקתו ישמע ׀ אל
cum suff.: הַכְּצַעֲקָתָהּ *c. h int.*
Gn. 18, 21. הכצעקתה הבאה אלי
cum suff.: צַעֲקָתָם
Gn. 19, 13. כי־גדלה צעקתם
Ex. 3, 7. ואת־צעקתם שמעתי

צָעַר

פעל נודד, והעתיד יִצְעַר, והוא הרקיק זל זָעַר לעיל, ופתרונו היות מוכן ומוכרר, כהשלל על קטיכה ומעיכה ולעירות [קלייו, נעריכג ויין], וכן צָעַר נערכי, והשלמה על הקלות הספך זל כנדות הכה זנורה. עי׳ יותר תקת מצער.

v. intr. (impf. יִצְעַר), parvum, exiguum, tenuem, minutum esse, molliori forma זָעַר, arab. *zaghura*. LXX. *ὀλιγοῦν, νεώτατος, διαβαίνειν, ἐπι-, ἐπαίρειν, ἀνάγκη ἔχει.*

part. m. pl.: הַצְּעִרִים
Zach. 13, 7 והשבתי ידי על־הצערים
3 *impf. pl.:* יִצְעֲרוּ *p.*
Jer. 30, 19. ולא יצערו
3 *impf. pl.:* וַיִּצְעֲרוּ
Job. 14, 21. ויצערו ולא־יבין למו

צָעִיר

ת״ו, והמונן קטן ומעט נערך כ מתנו [קלייו, נעריכג], לכן הספך זל רב, כמו לעיר נזכיס, ולומה לו נדנור זיכיי לעיר ליתיס, ולפעמים נהשלמה על נקל ולל ונזל, הספך זל כנד.

adj. m., parvus h. e. vel minor natu (צָעִיר לְיָמִים, poet. צָעִיר בְּשָׁנִים) vel humilis, contemptus, vilis, hellen. *ἐλάχιστος*. LXX. *ἐλάσσων, ἐλάχιστος; μικρότερος, νεώτερος, ὀλιγοστός*; צְעִירֵי הַצֹּאן, *ἀρνία προβάτων*. A. *βραχεῖς*; S. *νεός, μικρότατος*; Th. *νεώτερος.*

Gn. 25, 23. ורב יעבד צעיר
Job. 32, 7. צעיר אני לימים
Ps. 68, 28. בנימן ׀ צעיר רדם
Ps. 119, 141. צעיר אנכי ונבזה
Mich. 5, 1. צעיר להיות באלפי
הַצָּעִיר
Gn. 48, 14. והוא הצעיר
Jud. 6, 15. ואנכי הצעיר בבית אבי
וְהַצָּעִיר
Gn. 43, 33. והצעיר כצערתו
Jes. 60, 22. והצעיר לגוי עצום
cum suff.: צְעִירוֹ
1 Reg. 16, 34. ובשגיב צעירו
cum suff.: וּבְצָעִירוֹ
Jos. 6, 26. ובצעירו יציב דלתיה
pl.: צְעִירִים
Job. 30, 1. צעירים ממני לימים
adv. m. pl. cnstr.: צְעִירֵי
Jer. 49, 20. יסחבום צעירי הצאן
50, 45.
pl. c. suff.: צְעִירֶיהָ
Jer. 48, 4. השמיעו זעקה צעיריה
pl. c. suff.: צְעִירֵיהֶם
Jer. 14, 3. שלחו צעיריהם למים
adj. f. sg.: הַצְּעִירָה
Gn. 19, 31. 34. הבכירה אל־הצעירה
Gn. 19, 35. ותקם הצעירה ותשכב
לתת הצעירה לפני
Gn. 29, 26. הבכירה
1 Sam. 9, 21. ומשפחתי הצעירה
adj. f. sg.: וְהַצְּעִירָה
Gn. 19, 38. והצעירה גם־הוא ילדה

צְעִירָה

ת״כ זל צָעִיר, זכתעכס לזס מופזט, ועכיכו לעילות הזכיס [יוכגעס זלטעכ], וקל לסכין ומוס הזס מִצְּעִירָה, הככ מִן־צְּעִירָה, ונכיס לקקוס.

adj. f. abstr., juventus, *minoritas*, unde מִצְּעִירָה = מִן־צְּעִירָה, perexiguum, tanquam praeparvum h. e. minus quam parvum (syn. מֵחֶבֶל מֵאֶפֶס Ps. 62, 10. Jes. 40, 17.). LXX. *νεότης*; מִצְּעִירָה, *ἰσχυρός*.

cum suff.: כִּצְעִירָתוֹ
Gn. 43, 33. והצעיר כצערתו

מִצְּעִירָה

Dan. 8, 9. קרן־אחת מצעירה

מִצְעָר

ז״ו, והמונן זפלות ופקות הערך, ולפעמים כהשלל על ומן מועט לו מספר מועט, על קלות ולות וכדומה. כתרנום הפעל צָעַר עוד כמונכו הרקיק כתרנון ליקס ולכיכס, הספך זל רקיכס, וכלכך כתרנום תמונת עניכס וקליל כעכני, וכן כז״ע צָעַר ככל הכנכיכס, והסתפעל הִצְטָעֵר, ומאכו הזס צָעַר עכ, צָעִיר, זכעפס והעכנס, הִצְטַעֲרוּהוּ, מופזט וכדומה. תקוד הזכז עי׳ לעיל תקת וער, זהוס הסקוס.

n. m., parvitas, exiguitas, spec. tempus breve, numerus exiguus et in universum aliquid parvi et exigui, paucum, parum; לַמִּצְעָר ad exiguum h. e. parum abest. LXX. *μικρός, ὀλίγος.*

Gn. 19, 20. והוא מצער
Gn. 19, 20. הלא מצער הוא
Job. 8, 7. והיה ראשיתך מצער

וחרמונים מהר מצער Ps. 42, 7.
בְּמִצְעָר
כי במצער אנשים באו 2Chr. 24, 24.
לַמִּצְעָר
למצער ירשו עם־קדשך Jes. 63, 18.

צָפַד

פעל כודד, ועניבו דניקה וקשיבה וקניפה ולויס [שַׁכִּיחָא בְּנִגְעִין, שְׁכִיחִ בְּפִעְלִין], ל״מ לפידת עור על עלס, לומר דניקת עור, והקין צָ־פַ־דְ, ולומה לו צָ־בַ־דְ, אָ־פַ־דְ וכדומה, ושרשו כנר דרשתי ופקידי תפת לפד ולמד ונערני צַפַּדְ משלמו, ונגזרת ג״כ מכוויכם ל״מ ע״י קומץ, ונשפה עניניה צְפִידָה ממנו. *v. comp. intr.*, firmiter adhaerescere, adstrictum esse, veluti de cute emaciati ossibus adhaerente, a rad. צָ־פַ־דְ, quam habes etiam in v. אָ־פַ־דְ, et commutata labiali, in v. צָ־בַ־דְ, arab. *za-fada*, gemar. etiam *trans.*, veluti de aceto constringente, neohebr. inde n. actionis צְפִידָה. LXX. *πήγνυσθαι*.

3 prf.: צָפַד
Thr. 4, 8. צפד עורם על־עצמם

I. צָפָה

פעל כודד, ומוכנו שקיפה והנעה ופויה [שְׁכִיחָא, שויעו], וכן כשרש כמכוון כשפה רויה וגניכיה ופלקלניה וכדומה l. *spic.*, *spec-ere*, späh-en, pol. [*spieg.*], ונשקר לשוכות נמלא הפעל הזה לפעמים נקשוי הסופי, וכלרך הפעל לסמיכת שקיפה מפקום כה ונעלה לשעה, ונמוכן זה צָפָה מלפה על המגדל, וכן מקוות המקויים והכניקים הכופים לשכר ישקם ל׳, וכן מלפים לשמועה ועוכה, מלפים ושקיפה הלשה מגדל, כלשר נשרגוש אִצְטַפֵּי תמור נשקף, מסנעה ושמיכה מדיניה ופיכה נדבר נשגשה מיוקדת, מלכיכה ולפיכה זמיפה וקוש ולדים ע״י הנעה פרטית, לו כמו רלה נשגשה פרטית, לומר רלים, נפו לעי חכב כמו נרלה לל הקרב זיהים רלוי לל הקרב, וכולם מקמוק לל הנעה. הכנר צָפָה קוק לל קל, לומר שגיקה ושקיפה היעב, ומוק מְצַפֶּה, קוק לל נוסה, וכשלל הכנר ג״כ מקוק הכניקים, לו על תקוה נהנעה לל דבר. קול השרש כ״ל ענין זהיכה והלול, כלשר עוד צפי הפעל נעכרי, וענין הנעה ממנו, כלשר נפעלים שמוכנה רלים, וכוה תכין כגוכות נשפתי מערב, כלשר תרלה נסף׳ מיוקד לשרשי ל״ק. *v. intr.*, prospicere, *specu*lari (quorum radix est eadem), germ. spähen, veluti de monte turrive in loca subjecta (unde צָפָה, Thurmwächter, Burgvoigt), de visione prophetarum (חֹזִים, רֹאִים) spirituali, de turri ipsa late prospectante (targ. אִצְטַפֵּי = נְשַׁקָּף), de auxilii exspectatione, de attenta, provida vel solicita observatione, de invigilatione et insidiatione, de designatione ad aliquem rem (ausersehen, erkiesen), quae significationes ad unum omnes a vi *spec*-tandi primaria exeunt. *Pi.* צִפָּה, observitare, intentis oculis intueri s. speculari, cum desiderio prospicere h. e. sperare; prt. מְצַפֶּה, vigil, custos, translate de prophetis. Etiam significatio *cernendi* non nativa, sed a vi nativa *lucendi* desumta videtur, ut analogiae sat multae comprobant. LXX. *ἀποσκοπεύειν*, *ἐπι-*; *ἰδεῖν*, *ἐπ*; *ἐπόπτεσθαι*, *ἐπιβλέπειν*, *κατανοεῖν*, *φυλάσσειν*; *ἐντέλλεσθαι*; צָפָה, *σκοπός*; *Pi.* צִפָּה בְּצִפִּיָּה, *ἀποσκοπεύοντα ἀποσκοπεῖν*.

part. masc.: צוֹפֶה *sg.*
Ps. 37, 32. צופה רשע לצדיק
Cant. 7, 5. צופה פני דמשק
Hos. 9, 8. צופה אפרים עם־אלהי

part. masc.: צֹפֶה *sg.*
Ez. 3, 17. 33, 7. צפה נתתיך

part. masc.: הַצֹּפֶה *sg.*
2 Sam. 13, 34. וישא הנער הצפה
2 Sam. 18, 24. וילך הצפה אל־גג
2 Sam. 18, 25. ויקרא הצפה ויגד
2 S. 18, 26. וירא הצפה איש־אחר
2 Sam. 18, 26. ויקרא הצפה
2 S. 18, 27. ויאמר הצופה אני ראה
2 Reg. 9, 18. 20. ויגד הצפה לאמר
Ez. 33, 6. מירד־הצפה

part. masc.: וְהַצֹּפֶה *sg.*
2 Rg. 9, 17. והצפה עמד על־המגדל
Ez. 33, 6. והצפה כי־יראה

part. masc.: לַצֹּפֶה
Ez. 33, 2. ונתנו אתו להם לצפה

part. m. pl.: צֹפִים, צוֹפִים
Num. 23, 14. *ויקחהו שדה צפים
1 Sam. 1, 1. *מן־הרמתים צופים
Jer. 6, 17. והקימתי עליכם צפים

part. m. pl.: הַצֹּפִים
1 Sam. 14, 16. ויראו הצפים לשאול

part. pl. c. s.: צֹפַיִךְ
Jes. 52, 8. קול צפיך נשאו קול

part. pl. c. s.: צֹפָיִךְ *Q'ri.*
Jes. 56, 10. צֹפָיו עורים כלם

part. f. sg.: צֹפִיָּה
Prv. 31, 27. צופיה הלכות ביתה

part. pl. f. c. s.: צֹפוֹת
Prv. 15, 3. צופות רעים וטובים

part. m. pass.: וְצָפֻה *sg.*
Job. 15, 22. וצפר הוא אלי־חרב

inf. abs.: *צָפֹה
Jes. 21, 5. *צפה הצפית

3 imperf. ap.: יִצְפֶּה
Gn. 31, 49. אמר יצף ר״י

3 impf. pl. f.: תִּצְפִּינָה
Ps. 66, 7. עיניו בגוים תצפינה

Pi-el: צִפָּה
1 perf.: צִפִּינוּ
Thr. 4, 17. בצפיתנו צפינו

part. masc.: מְצַפֶּה *sg.*
1 Sam. 4, 13. יד דרך מצפה

part. masc.: הַמְצַפֶּה *sg.*
Jes. 21, 6. לְךָ העמד המצפה

part. c. s.: מְצַפֶּיךָ
Mich. 7, 4. יום מצפיך

impt. sg.: צַפֵּה *s. M.*
Nah. 2, 2. צפה־דרך

impt. f. sg.: וְצַפִּי
Jer. 48, 19. אל־דרך עמדי וצפי

1 imperf.: אֲצַפֶּה
Mich. 7, 7. ואני בי״ה אצפה

1 imperf.: וַאֲצַפֶּה
Ps. 5, 4. אערך־לך ואצפה
Hab. 2, 1. ואצפה לראות

צְפִיָּה

ע״כ, ומוכן כתן ומלפה [ווֹאֲלִנְעִ], ולמשקל לין רע, ולפשר שמוש שם מקוריי, כמוכן לפיה.

n. f. (inf., ut videtur, pro צְפִיָּה), speculatio prospectatio, deinde specula (Warte). LXX. *ἀποσκοπεύειν*.

cum suff.: בְּצִפִּיָּתֵנוּ
Thr. 4, 17. בצפיתנו צפינו

צָפִית

ע״כ מן לפה, ע״מ זְרִית, דְּלִית, פְּזִית, ומוכנו לפי פרוש כתוב נכרלשית רכה מוכה נכר״ו ונכר״ק, לית לתקה דקריין למכרתק כפיתק [לי״לטע], וע״כ מסוד סלול של הזכר, ולדעת המתכנם עכיכו פקדם ומשמרת וכפיה, כי תכנם כלמו כתוב הטמידו נוסיה, ולפ״ו לפה כפית כיו זמר מזכיכו כל המוכיה פקדמוכיה. לולם מלקר שכקבר עם עריך הזלקן, ולל מסתבר מלד הסמיך זיהים הדבור מהנוסים, כ״ל שזיך לל לפה כמוכן ג׳, ודוק.

n. f. (ad s. f. זְרִית, דְּלִית, פְּזִית), specula vel custodia, a v. צָפָה, vi *speculandi*, ex sententia perantiqua (*Gen. Rabba*): candelabrum, a verbo eodem, vi nativa *lucendi*. At vide s. צָפָה II. LXX. praetervolant. Targ. אֶקִימוּ סַכְנָאֵן

הַצְּפִית
Jes. 21, 5. הצפה הצפית

מִצְפֶּה

ע״ו, ומוכנו כתון נגוה לנפיה מסכיה, שלפה נופה מתנו למכוקו [עהוכה־וואלנע], וכן כלתר מלפה מנוק הר גנוה, ולפריעי כמלל ג״כ מִצְפֶּה, תמוכה כקניה.

n. m. (in nnpr. etiam *f.* מִצְפֶּה), locus editus, unde inferiora despici possunt, specula. LXX. *σκοπία*.

Jes. 21, 8. ויקרא אריה על־מצפה
הַמִּצְפֶּה
2 Chr. 20, 24 ויהודה בא על־המצפה

constr.: מִצְפֵּה *n. p.*
1 S. 22, 3 וילך דוד משם מצפה מואב

n. p. הַמִּצְפָּה
Neh. 3, 15. שר פלך המצפה
Neh. 3, 19. שר המצפה

n. p. וְהַמִּצְפָּה
Gn. 31, 49. והמצפה אשר אמר
Neh. 3, 7. אנשי גבעון והמצפה

n. p. לְמִצְפָּה
Hos. 5, 1. כי־פח היתם למצפה

II. צָפָה

פעל כודד, ומשמש מכנין הקל לך המקור צָפָה הַצָּפִית, ופתכוכו כמו צָפָה, סָפַח לשכר מתנו כתרכך, לומר עפיה והכפל [לויקכייעכן], כר לו מרכך ונפיה על זולקן, כדרך עריכת השולקן. לכן לרוב שגור הפעל במוכן זה בנכין הכנך צָפָה, שכאמר מרפידת ושטיחת והס וכסף על דבר, לומר כסוי נתן [נעלעקעכן], וכן הפעולי צָפָה במוכן זה, וכפי הנראה ג״כ צָפָה, צָפָא בנמלל, לשכר מתנו צִיחַ, צָפָא [הילועה צְפָחָא] מוה, כי מוכן הוה מרכך וכר, כלשר לפיה בעברי.

v. trans. (inf. Qal צָפֹה Jes. 21, 5.), extendere, expandere (ausbreiten), sicut צָפַח, צָפָה, a rad. *pa* (pan-dere), v. s. פַּח (lamina). *Pi.* צִפָּה, superintendere, obducere, spec. metallo, auro argentove in laminas diducto. *Pu.* pass. LXX. *καλύπτειν*; *περιέχειν*, *συν-*; *κοσμεῖν*; *καταχαλκοῦν*, *περι-*; *καταχρυσοῦν*, *περι-*; *κοιλοσταθμεῖν*; סְרִיגִים מְצֻפֶּה, *μετὰ δόλου διδόμενος*.

part. f. c. s.: צָפֻתָךְ *sg.*
Ez. 32, 6. ארץ צפתך מדמך

inf. abs.: צָפֹה
Jes. 21, 5. צפה הצפית

Pi-el: צִפָּה *3 perf.*
Ex. 36, 34. ואת־החקרשים צפה
1 Reg. 6, 15. צפה עץ מבית
1 Reg. 6, 22. כל־הבית צפה זהב
1 Reg. 6, 22. צפה זהב
1 Rg. 6, 30. קרקע הבית צפה זהב
2 Reg. 18, 16. אשר צפה חזקיה
2 Chr. 4, 9. ודלתותיהם צפה נחשת

3 perf.: וַיְצַפֶּה
Ex. 36, 38. וצפה ראשיהם וחשקיהם
Ex. 38, 28. וצפה ראשיהם
1 Rg. 6, 32. ופטדורי עצים וצפה זהב
1 Reg. 6, 35. עצים וצפה זהב

2 perf.: וַצִּפִּיתָ
Ex. 25, 11. וצפית אתו זהב
Ex. 25, 13. 28. 26, 37. 30, 5. וצפית אתם זהב
Ex. 25, 24. 30, 3. וצפית אתו זהב טהור
Ex. 26, 29. וצפית את־הבריחם
Ex. 27, 2. וצפית אתו נחשת
Ex. 27, 6. וצפית אתם נחשת

2 imperf.: תְּצַפֶּה
Ex. 26, 29. הקרשים תצפה זהב

2 impf. c. s.: תְּצַפֶּנּוּ
Ex. 25, 11. מבית ומחוץ תצפנו

3 imperf.: וַיְצַף
Ex. 36, 34. ויצף את־הבריחם זהב
Ex. 37, 4. 15. 28. ויצף אתם זהב
Ex. 37, 11. 26. ויצף אתו זהב טהור
Ex. 38, 2. ויצף אתו נחשת
Ex. 38, 6. ויצף אתם נחשת
1 Reg. 6, 15. ויצף את־קרקע
1 Reg. 6, 20. ויצף מזבח ארז
1 Reg. 6, 21. ויצף שלמה את־הבית
1 Rg. 6, 28. ויצף את־הכרובים זהב
2 Chr. 3, 6. ויצף את־הבית אבן יקרה

3 impf. c. s.: וַיְצַפֶּהָ
Ex. 37, 2. ויצפהו זהב טהור
1 Reg. 6, 20. ויצפהו זהב סגור
1 Reg. 6, 21. ויצפהו זהב
1 Reg. 10, 18. ויצפהו זהב מופז
2 Chr. 3, 4. ויצפהו מפנימה זהב
2 Chr. 9, 17. ויצפהו זהב טהור

3 impf. c. s.: וַיְצַפֵּם
Ex. 36, 36. ויצפם זהב ויהיו זהב

3 impf. pl.: וַיְצַפּוּ
2 Chr. 3, 10. ויצפו אתם זהב

Pu-al: צֻפָּה
part. masc.: מְצֻפֶּה *sg.*
Prv. 26, 23. כסף סיגים מצפה

part. m. pl.: מְצֻפִּים
Ex. 26, 32. מצפים זהב ווהיהם זהב

צִפּוּי

ע״ו, ומכוון כסוי ומשמש [דעקקע], ונשלב לל אֲפֻדָּה נהפסוק שם, וקל להכין.

n. m., tectorium (metallum diductum et superintentum), parall. אֲפֻדָּה. LXX. *περίθεμα*; צִפּוּי כֶּסֶף, *περιαργυροῦν*.

Num. 17, 3. רקעי פחים צפוי
Num. 17, 4. וירקעום צפוי למזבח
Jes. 30, 22. צפוי פסילי כספך

וְצִפּוּי
Ex. 38, 17. 19. וצפוי ראשיהם

צָפִית

ע״כ, ומוכנו כפי הכרלה לי לפדת שלקן וכיוו, לומר כר ומרכך [משטע, דעקקע], ויקוק לע״ו הסתכן עם עריך הזלקן, וכן צִיחַ, צָפָא [הילועה

צפחא] נגמרא, ומוכן מרכד וכסוי על גולגן לעירוב לוחו יחוק נחמת לנחנ סכתוב.

n. f., stragulum, mappa, quae super mensa expandi solet, a v. צָפַח = צָפָה, gem. צָפָא, צְפָא, unde (def. צִפְחָא) צִפְחָא, צִיפְחָא.

הַצָּפִית

Jes. 21, 5. צפה הצפית

צָפַח

פעל ל"ע כ"ח נגור, ופתרונו ח' כמו סָפַח לעיל, וכן סָ־פַח, שעיקר הכרכנה ומדוד [קוסנרייעגן, -דעפ-כגן], וכן צפח בערבי, שפח נשפה כוזית, הכל נמוכן על עפיקה, וקרן כולמו צָ־פַח, טָ־פַח, ונמצא ג"כ לקל פַח, עי' עוד נס' מיוקד לנרנים. כ' נמו סָ־פַח ענין שפיכה וכסיכה, וגם למוכן זה המצך, כלומר תקפה לקל ספק ונפך.

v. comp. tr. inus., 1) sicut טָ־פַח, סָ־פַח et v. simpl. פַח, extendere, expandere, arab. et aeth. *safaha;* 2) significatione translata, effundere, sicut שָׁ־פַךְ, סָ־פַח q. v.

צַפַּחַת

ג"כ, ומוכנו כלי לנסיכה ושפיכה, לומר נכל וכד [קרוג], הן מכד השמן או מכד המים, וכן סַפַּיַּת תמוכו נתרגום, ונסוכית צְפָחָא קערה לנסיכה, ומשם לפ"ו מפתרון אני אל משרת.

n. f. (a v. צָפַח, vi *fundendi*), urceus vel aquarum vel olei, lecythus, ampulla, targ. סְפַיַּת, syr. *zefocho* (Sprengschüssel). LXX. φακός, καμψάκης (καψάκης). Hesychius: καψάκιον· γλωσσόκομον. A. ἄγγος, ληκυθία. S. νυκτοπότιον.

1 Sam. 26, 11. צפחת המים
1 Sam. 26, 12. צפחת המים מראשתי
1 S. 26, 16 צפחת המים אשר מראשתו

וַיִּצְפַּח

1 Rg. 17, 14. וצפחת השמן לא תחסר
1 Rg. 17, 16. וצפחת השמן לא חסר
1 Rg. 19, 6. עגת רצפים וצפחת מים

p. בְּצַפַּחַת

1 Reg. 17, 12. ימעט־שמן בצפחת

צַפְחִית

ג"כ, ומכוכן מין עוגה, ע"ם שעיקר [קוכנן], וכן נקרת כוכ משם על עוגה גיוכי. לדעת סעדים פירוי כפיקת נויר כפקת, לומר עוגה עגוכ כדמות כלי נפקת, ווכ ס"ג ותפל.

n. f., placenta, πλακόεις (πλάξ, das Platte, Flache, teut. *preiting*). LXX. ἐγκρίς. A. S. ἄμυλος.

כְּצַפִּיחִת

Ex. 16, 31. וטעמו כצפיחת בדבש

צָפַן

פעל נוקד, וסעתיד יִצְפֹּן, וכוכ סיקוקס על עָ־מֹן, ופתרונו כשלים וטעכם ומכנסם [נעגנען], או מקניק דנר למען כסניע לנוכ פלניו, או טעיכם ומכסים למען הנן על דנר, או מקנקם לנמיכם ופקידם ולניכם [נעווֹאַהרען], ל"ע מעמיק קוכרות, או מעמיק עצמו לנקיכם ויקיכם [קויפֿלויערן], או מכשלים וכקוד ועניכם וכליקם [צוריקפֿלעגן], וכל לנם מעמנות על נפיכם ועמיכם. וכוכ תנין מוכן על צָפוֹן, כמו כסתר ומוכלן, או לקר כוכן וסתון מל', או לוכר ומעמון וכדומה,

Hif-il: הִצְפִּין
inf. c. suff.: הַצְפִּינוֹ
Ex. 2, 3. ולא־יכלה עוד הצפינו
2 *impf. c. s.:* תַּצְפְּנֶנִּי
Job. 14, 13. מי יתן בשאול תצפנני

צָפוֹן

ג"כ, וכרי וכקני, וכמק מכלית צָפְנָה, ומפתרון פקם שמלית [כאַרדען], ומלנותו פקם מעוכם ומנפוכם ומסוקנכם, כי פקם נפון כקנכם מעוכם מקנכים, ומפוכו לרוכ פקם יכיכת נד מקור. ולפעמים נפון כמעמיי, לומר נד נפוכי, פקם נפוכית [כאַרדלין], ומלכות נפון, ארץ נפון זם נגל, וכמקל ג"כ על רוח נפוכית, נד נפוכי על מעולם וכדומה. נתרגום צְפוֹן מזלמו, ולפעמים ג"כ צְפוֹן נתרגום.

n. comm. (c. *He* finis צָפוֹנָה), plaga septemtrionalis, utpote remota, caliginosa et, ut poetae dicunt, densis obsita tenebris, gr. ζόφος, ἑλίκη, metonym. aquilo h. e. ventus septemtrionalis, adv. versus aquilonem (nördlich), targ. צְפוֹן, צְפוֹנָא. LXX. βορέας, βορρᾶς, εὐώνυμος, νότος, σιδών, ἀπηλιώτης, ἀνατολή.

Ex. 26, 20. 36, 25. השניה לפאת צפון
Ex. 26, 35. תתן על־צלע צפון
Ex. 27, 11. וכן לפאת צפון
Ex. 38, 11. ולפאת צפון מאה
Nu. 34, 7. 9. יהיה לכם גבול צפון
Nu. 35, 5. פאת צפון אלפים באמה
Job. 26, 7. נטה צפון על־תהו
Ps. 89, 13. צפון וימין אתה בראתם
Eccl. 1, 6. וסובב אל־צפון
Cant. 4, 16. עורי צפון ובואי תימן
Jes. 14, 13. בירכתי צפון
Jer. 3, 18. יחדו מארץ צפון
Jer. 6, 22. עם בא מארץ צפון
Jer. 10, 22. ורעש גדול מארץ צפון
Jer. 16, 15. 31, 8. 50, 9. מארץ צפון
Jer. 25, 9. כל־משפחות צפון
Jer. 46, 10. בארץ צפון אל־נהר־פרת
Jer. 46, 24. נתנה ביד עם־צפון
Ez. 21, 9. כל־בשר מנגב צפון
Ez. 32, 30. נסיכי צפון
Ez. 38, 6. ירכתי צפון
Ez. 38, 15. מירכתי צפון
Ez. 39, 2. והעליתיך מירכתי צפון
Ez. 46, 9. דרך שער צפון
Ez. 47, 17. ואת פאת צפון
Ez. 48, 16. פאת צפון חמש מאות
Ez. 48, 30. מפאת צפון חמש מאות
Zeph. 2, 13. ויט ידו על־צפון
Zach. 2, 10. ונסו מארץ צפון
Zach. 6, 6. יצאים אל־ארץ צפון
Zach. 6, 8. הירצאים אל־ארץ צפון
Zach. 6, 8. רוחי בארץ צפון

וָצָפוֹן

Jos. 13, 27. וביתנמרה וסכות וצפון
Ez. 47, 17. וצפון ׀ צפונה

הַצָּפוֹן

Jer. 25, 26. ואת ׀ כל־מלכי הצפון
Ez. 1, 4. באה מן־הצפון
Ez. 40, 20. פניו דרך הצפון
Ez. 40, 35. אל־שער הצפון
Ez. 40, 44. כתף שער הצפון
Ez. 40, 44. פני דרך הצפון
Ez. 40, 46. דרך הצפון
Ez. 42, 1. הדרך דרך הצפון
Ez. 42, 1. נגד הבנין אל־הצפון
Ez. 42, 2. פתח הצפון
Ez. 42, 13. לשכות הצפון
Ez. 42, 17. מדד רוח הצפון
Ez. 44, 4. דרך־שער־הצפון

כקנר תקפה נגו המלין. הנפעל כדרך הנכנין, או היות נסתר ונלתי נודע, או היות נקנר ונטמן ונסתר לדנר, והנוסף לן מקווק אל קל. קקן הזרע צָ־פָן, ודומה לו עָ־מַן [נקלוף מס לפ"ו], ומשם הזרע, כקנר יעיל הזרע נסתי מערנ.

v. trans. (impf. יִצְפֹּן), sicut טָ־מַן (quod legitima consonarum mutatione idem est), abscondere, servare, intr. semet ipsum occultare, delitescere, insidiari; subducere, abnegare, recusare. Prt. pass. צָפוּן, absconditus h. e. qui est in cujuspiam, velut Dei, tutelâ; vel de rebus, asservatum h. e. thesaurus, opes. *Ni.* occultatum esse, vel asservatum h. e. destinatum esse alicui. *Hi.*, recondere, intr. insidiari. LXX. κρύπτειν, ἐγ-, κατα-; σκεπάζειν, τηρεῖν, θησαυρίζειν, ἀποβλέπειν, ἐκλείπειν; prt. act. βορέας; prt. pass. ἅγιος, κοιλόσταθμος, ἐπισκοπή; *Ni.* λανθάνειν. צָפֹן S. ἀπόκρυφον, ἀπόθετον.

3 *prf.:* צָפַן
Prv. 27, 16. צפניה צפן־רוח
2 *prf.:* צָפַנְתָּ
Job. 10, 13 ואלה צפנת בלבבך
Job. 17, 4. כי־לבם צפנת משכל
Ps. 31, 20. אשר־צפנת ליראיך
1 *prf.:* צָפַנְתִּי
Job. 23, 12. מחקי צפנתי אמרי־פיו
Ps. 119, 11. בלבי צפנתי אמרתך
Cant. 7, 14. דודי צפנתי לך
part. pl. c. s.: צֹפְנֶיהָ
Prv. 27, 16. צפניה צפן־רוח
part. pass.: צָפוּן *sg.*
Prv. 13, 22. וצפון לצדיק חיל
p. p. c. s.: צְפוּנֵךְ
Ps. 17, 14. וצפונך תמלא בטנם
part. pass. f.: צְפוּנָה *sg.*
Hos. 13, 12. צפונה חטאתו
p. p. pl. c. s.: צְפוּנֶיךָ
Ps. 83, 4. ויתיעצו על־צפוניך
p. p. pl. c. s.: לְצְפוּנָיו
Job. 20, 26. כל־חשך טמון לצפוניו
2 *impf.:* תִּצְפֹּן
Prv. 2, 1. 7, 1. ומצותי תצפן אתך
3 *impf.:* יִצְפֹּן
Job. 21, 19. אלוה יצפן־לבניו אונו
Prv. 2, 7. יצפן לישרים תושיה
3 *impf. c. s.:* יִצְפְּנֵנִי
Ps. 27, 5. כי יצפנני ׀ בסכה
3 *impf. f. c. s.:* וַתִּצְפְּנֵהוּ
Ex. 2, 2. ותצפנהו שלשה ירחים
3 *impf. f. c. s.:* וַתִּצְפְּנֵהוּ
Jos. 2, 4. שני האנשים ותצפנו
3 *impf. f. c. s.:* תִּצְפְּנֵם
Ps. 31, 21. תצפנם בסכה
1 *impf. pl.:* נִצְפְּנָה
Prv. 1, 11. נצפנה לנקי חנם
3 *impf. pl.:* יִצְפְּנוּ
Prv. 1, 18. יצפנו לנפשתם
Prv. 10, 14. חכמים יצפנו־דעת
3 *impf. pl.:* יִצְפְּנוּ *p.*
Ps. 10, 8. עיניו לחלכה יצפנו
Ps. 56, 7. יגורו ׀ יצפונו המה
Nif-al: נִצְפַּן 3 *perf.*
Jer. 16, 17. ולא־נצפן עונם
3 *perf. pl.:* נִצְפְּנוּ
Job. 15, 20. נצפנו לעריץ
Job. 24, 1. משדי לא־נצפנו עתים

Dan. 11, 6. תבוא אל־מלך הצפון
Dan. 11, 7. ויבא במעוז מלך הצפון
Dan. 11, 8. יעמד ממלך הצפון
Dan. 11, 11. עם־מלך הצפון
Dan. 11, 13. ושב מלך הצפון
Dan. 11, 15. ויבא מלך הצפון
Dan. 11, 40 וישתער עליו מלך הצפון

וְהַצָּפוֹן

Ez. 40, 19. הקדים והצפון

בַּצָּפוֹן

Eccl. 11, 3. בדרום ואם בצפון

לַצָּפוֹן

Jes. 43, 6. אמר לצפון תני
Ez. 40, 23. לצפון ולקדים
Ez. 42, 4. ופתחיהם לצפון

מִצָּפוֹן

Jos. 11, 2. ואל־המלכים אשר מצפון
Jos. 16, 6. המכמתת מצפון
Jos. 17, 9. וגבול מנשה מצפון
Jos. 17, 10. יפגעון מצפון
Jos. 18, 5. יעמדו על־גבולו מצפון
Jos. 18, 12. אל־כתף יריחו מצפון
Jos. 18, 17. ויתאר מצפון
Jos. 19, 14. ונסב אתו הגבול מצפון
Jud. 7, 1 ומחנה מדין היה־לו מצפון
1 S. 14, 5. מצוק מצפון מול מכמש
Job. 37, 22 מצפון זהב יאתה
Ps. 107, 3. מצפון ומים
Jes. 14, 31. כי מצפון עשן בא
Jes. 41, 25. העירותי מצפון
Jes. 49, 13. אלה מצפון ומים
Jer. 1, 14. מצפון תפתח הרעה
Jer. 4, 6. רעה אנכי מביא מצפון
Jer. 6, 1. כי רעה נשקפה מצפון
Jer. 13, 20. וראי הבאים מצפון
Jer. 15, 12. ברזל מצפון
Jer. 46, 20. קרץ מצפון בא בא
Jer. 47, 2. מים עלים מצפון
Jer. 50, 3. עלה עליה גוי מצפון
Jer. 50, 41. הנה עם בא מצפון
Jer. 51, 48. מצפון יבוא־לה
Ez. 8, 5. והנה מצפון לשער
Ez. 26, 7. מצפון מלך מלכים

וּמִצָּפוֹן

Dan. 11, 44. וממזרח ומצפון
Am. 8, 12. ומצפון ועד־מזרח

constr.: מְצְפוֹן

Jos. 8, 11. ויחנו מצפון לעי
Jos. 8, 13. אשר מצפון לעיר
Jos. 15, 6. ועבר מצפון לבית הערבה
Jos. 24, 30. מצפון להר־געש
Jud. 2, 9. מצפון להר־געש

c. h finis: צָפוֹנָה

Gn. 13, 14. צפנה ונגבה וקדמה וימה
Ex. 40, 22. על ירך המשכן צפנה
Lev. 1, 11. על ירך המזבח צפנה
Num. 2, 25. צפנה לצבאתם
Num. 3, 35. יחנו צפנה
Dt. 2, 3. פנו לכם צפנה
Jos. 13, 3. גבול עקרון צפונה
Jos. 15, 5. וגבול לפאת צפונה
Jos. 15, 8. עמק־רפאים צפונה
Jos. 15, 11. אל־כתף עקרון צפונה
Jos. 18, 12. לפאת צפונה מן־הירדן
Jos. 18, 16. בעמק רפאים צפונה
Jos. 18, 18. מול־הערבה צפונה
Jos. 18, 19. בית־חגלה צפונה
Jos. 18, 19. צפונה אל־קצה הירדן
Jos. 19, 27. צפונה בית העמק
Jud. 12, 1. איש אפרים ויעבר צפונה
1 Reg. 7, 25. שלשה פנים ׀ צפונה
2 Rg. 16, 14. על־ירך המזבח צפונה
1 Chr. 9, 24. מזרח ימה צפונה
1 Chr. 26, 14. ויצא גורלו צפונה
2 Chr. 4, 4. שלשה פנים ׀ צפונה
Jer. 1, 13. ופניו מפני צפונה

ממלכות צפונה Jer. 1, 15.
חדברים האלה צפנה Jer. 3, 12.
מארץ צפנה Jer. 23, 8.
צפונה על־יד נהר־פרת Jer. 46, 6.
הפונה צפונה Ez. 8, 3.
שא־נא עיניך דרך צפונה Ez. 8, 5.
ואשא עיני דרך צפונה Ez. 8, 5.
אשר מפנה צפונה Ez. 9, 2.
מנגב צפונה Ez. 21, 3.
יצא דרך־שער צפונה Ez. 46, 9.
הפנות צפונה Ez. 46, 19.
דרך־שער צפונה Ez. 47, 2.
לפאת צפונה Ez. 47, 15.
וצפון צפונה Ez. 47, 17.
מקצה צפונה Ez. 48, 1.
דמשק צפונה Ez. 48, 1.
צפונה חמשה ועשרים Ez. 48, 10.
מגרש לעיר צפונה Ez. 48, 17.
שערים שלושה צפונה Ez. 48, 31.
חצי ההר צפונה Zach. 14, 4.
c. h finis: וָצָפֹנָה Gn. 28, 14.
ימה וקדמה וצפנה ונגבה Dt. 3, 27.
ימה וצפונה ותימנה Jos. 15, 7.
וצפונה פנה אל־הגלגל Jos. 17, 10.
וצפונה למנשה Dan. 8, 4.
ימה וצפונה ונגבה
c. h finis: הַצָּפוֹנָה Ez. 8, 14.
אשר אל־החצפונה Ez. 40, 40.
השער הצפונה
c. h finis: לַצָּפוֹנָה 1 Chr. 26, 17.
לצפונה ליום ארבעה
c. h finis: מִצָּפוֹנָה Jos. 15, 10.
מצפונה היא כסלון
c. h finis: מִצָּפוֹנָה Jud. 21, 19.
מצפונה לבית־אל

צְפוֹנִי

ת״ו, וסמיכו מַצְפֹּנֵי, ופתיכו מקום לפון ושמון [פֿערגלייכן עכער אָרט], ומ״ם ניין סמקום. נשפט ענגליש מוס פֿעלע צְפִירָה, חֲצֵפֵּן, נִצְפָּנוּת.

adj. m., septentrionalis, aquilonaris, epith. turbae bruchorum ex septentrione venientis. LXX. *βορέας.*

adj. masc.: הַצָּפוֹנִי Joel. 2, 20.
ואת־החצפוני ארחיק

מַצְפֵּן

ת״ו, וכמיכ אך נכיכוי מַצְפְּנֵיהֶם, ופתיכוכו מקום לפון ושמון [פֿערגלייכן עכער אָרט], ומ״ם ניין סמקום. נשפט ענגליש מוס פֿעלע צְפִירָה, חֲצֵפֵּן, נִצְפָּנוּת.

n. m. pluralet. (מַצְפֵּנִים), locus abditus, latibulum. LXX. *κρύπτειν.*

pl. c. suff.: מַצְפֻּנָיו Obad. 1, 6.
נבעו מצפניו

צְפִיחִית פְּעָנֵחַ

לנור יקר ומקנוד נספר נרקזים, ומקכס קנן־עוכק כתב עליו וו״ל אס זאת סמלס מכיית לא ידעכו פרוסס, ואס היא מקורגמת לא ידעכו אס יוסף עכ״ל. אבן אס סמלס מכיית הלא ידעכו כעת שנשפט נפעיל מוכנס ישועת סעולס, וא״כ ע״פ שהוציא את מכיים נו׳ שכי הכעכ, כי נהעתק היוכי נקרקס [ψονθομφανήχ], וכנוסס כ״י ὅ ἐστιν σωτὴρ κόσμου], וויל לזכר נשפט נפעיל *Psot-em-pheneh*, וכן תרגמס סיכוכיו. לדעת יקרי וסמתרגס סמלס עכרית, ומלת פְּעָנֵחַ לשון נפוכס וכסתכס, ומלת פַּעְנֵחַ מקור מכנין שכנך פַּעְנֵחַ, גלוי ופתיכס [פֿויסלעגען], וכן נאמת נכרך הפעל נשפט עכריכית,

ומאכו שם פַּעְנְחַיָּה מופשטי, וסולו כעלס נקרק סלשון וסשוו.

n. pr., cognomen Josephi aegyptiacum, salus mundi vel fulcimen vitae (kopt. *eneh*, vita). Hieronimus: *servator* mundi. Cod. Oxoniens.: *Ψονθομφανήχ, ὅ ἐστιν σωτὴρ κόσμου.* Forma ejus nominis ad hebraici sermonis speciem immutata est, ita ut, teste *Isaaki*, verti possit: *secretorum* s. *arcanorum explicator*, qua interpretatione nixa lingua neohebraica verbo פִּעְנַח utitur vi explicandi, unde n. actionis פִּעְנוּחַ, explicatio. LXX., expressa fidelius vocabuli origine: *Ψοθομφανήχ* (*Ψομθομφανήχ*). A. mendose, ut videtur: *Σαμφανή*. S. *Σαφαθρανή*. Alius: *ὃ ἀπεκαλύφθη τὸ μέλλον.*

Gn. 41, 45. שם־יוסף צפנת פענח

I. צָפַע

פעל ל״ע כ״ק נגזר צְפִיעָה, צְפִיעַ, ומובכו כמו צפע זו דפע נלשון יזעקל, סוכסס וסולדס סנקס וסרקסס קוסס [סעכוסכניכנען, -זעקסטען, סעכ-פֿאָר-, עמפאָר-], וסרקן זו צָפָע, ודומס לו פֶּתֶן נעכרי ונקרמי, ענין נלכוץ סנקס וסרקסס [קוויס-, עמפאָר-זיעסטען], זו צְפַע ודומס לו צֶבַע נלשון יזעקל. לכן סרקזון זכיר.

v. comp. tr. inus. (unde nmm. צְפִיעָה, צָפִיעַ), efferre, protendere, producere, progerminare, sicut arab. צפע, דפע, a rad. צֶפַע = צָפָע.

צָפִיעַ

ת״ו, ובמיכ כ״ק לך נככוי צְפִיעֵיהֶם, ומובכו כוזס ונגלל [מיסט, עקסקלע-מענט], וכן הפס צְפִיעַ נלשון יזעקל, ודומ מתמוע זל נלכוץ קוכס ויכיזס. ודאכ לזכר נפע נערכי, נעכין עטיפס מלעטס וספקס מפי טענת הכמו ת״ך לל נפע נמוכן זכי.

n. m. pluralet., egesta, excrementa, stercus, arab. צֶפַע, a v. צָפַע, arab. etiam transp. פצע, educere, egerere, spec. stercus excernere. LXX. *βόλβιτον(α).*

pl. constr.: צִפְעֵי *Q'ri.*
את־צפועי הבקר Ez. 4, 15.

צְפִירָה

ת״כ, והכיכוי צְפִעוֹת. ומובכו יוכקת לילן ויקר וכלר [שפרינקסלייכן], ונזלל לק״כ כמו נקנק נעכיל, על נקנקי מעיס וככיס, וכנדל לל״ק מן נקנק, שכנרך לך מן כלר תזוב. לכן לדעתי עכיכו [נזוו לל נפיע] נקנקיס פקוקיס וזוקיס [מיסטעלן, שמרקעלער-פפלאַנצען], וזס מסתנר נקמת, כהזלס על פקוקי סמזפקס.

n. f. (pl. צְפִעוֹת), palmites, frondes luxuriantes, plantae, quae dicuntur, parasiticae (Misteln, Schmarotzerpflanzen), deinde transl., sicut צֶאֱצָאִים, soboles, propagines familiae ignobiliores. LXX. *μέγας.* A. *ΣΕΡΗΟΤΗ.* S. *commixtos*, ex Hieronymo. Alii: *nepotes.*

pl.: וְהַצְּפַעוֹת Jes. 22, 24.
הצאצאים והצפעות

II. צָפַע

פעל ל״ע כ״ק נגזר, ומובכו כזיפס וכזיפס לקיעס וכזיכס [סוי־כען, כישען], וסקכן צָפַע, ודומס לו פָּעָה, אָפַע, [אזר ממכו אֶפְעֶה הזס], וכן פֶּה, פֶּא, ומיסוד זס נככו הזמות צֶפַע, צְפִינָה, כלפזר יעיד עליסס לפעס, ולל מן כפע נמוכן רלשון, וכוס תכין ג״כ מוכן זל כפע נערכי, עכין עטיפס וספקס.

v. comp. iatr., halare, sibilare, e familia vv. פָּעָה, אָפַע (אֶפְעֶה), פֶּה, פֶּא, arab. vi pedendi (חָפִירַה, עִפֵּשׁ לְמַשֵּׁהוּ). Inde, non a v. צָפַע I., descendunt nomina aspidis et basilisci.

צֶפַע

ת״ו, ומובכו מן נקס וקוכמן [נאַזיליסק], ונקרק כן ע״פ זכוק כמו לפעס, וכיוכי ע״פ נקנוק מגכו כין עיכיו, וווסר עיכיו נקרק נזפס קלס מאוהה גזיר מָאוֹר, זכתנקב למען הכלילו מן מקור הזמז [וכוס קוכתי מפכוס זהכתי לעיל ססק לוכ], וכן חֲרָנוֹת, כְּנָפוֹת, אֲרָיִים, מִצָּחָה, לסבדיל כין זס לנס.

n. m., basiliscus, a sibilando, tanquam flatu venenato necans, gr. *βασίλισκος*, a splendore versicolori cutis, qui hebr. מָאוֹהַ (a m. מָאוֹר) dicitur, efficto nomine feminino propter discrimen a n. masculino exprimendum (cf. חֲרָנוֹת, מִצָּחָה, אֲרָיִים, כְּנָפוֹת). LXX. *ἔκγονα ἀσπίδων* (*γεννήματα ἐχιδνῶν*, Mt. 3, 7.).

Jes. 14, 29. ויצא צפע

צִפְעֹנִי

ת״ו, גזיר צִפְעוֹן מן צֶפַע, וכלומו זזיין למזפזק סנפע, ומובכו קוכמן כמו נפע, והכיכוי צִפְעֹנִים.

n. m. (a n. צִפְעוֹן, a n. צֶפַע), ad genus basiliscorum pertinens, serpens, aspis. LXX. *κεράστης, ἀσπίς, ὄφεις θανατοῦντες*; צִפְעֹנִי גְּמוּל, *ἔκγονα ἀσπίδων.*

Jes. 11, 8. מאורת צפעוני
Jes. 59, 5. ביצי צפעוני בקעו
וְכִצְפְעֹנִי
Prv. 23, 32. וכפצעני יפרש

pl.: צְפָעֹנִים Jer. 8, 17.
נחשים צפענים

צָפַף

לומר צָפַף, וכמיכ לך נככין סכנך סמכוכנע צְפֻפָה, ומובכו כמיפס וזכיקס יוהנים [נווייזעקן, כירפנן], ויסודתו נסכנס עכעיק, ומובכו הזס צְפֻפָה נלשון יזעקלי ככוי לנפור, וכן הזס צְפַרְדֵּעַ נסופי יזוע מובכו. ומוס נהזלפ על נפנוף ומנית הקוסמים לו היוכים נקוכי לכן, נהפסוק המכפכים ומסנים.

h. e. *v. piel.* (צִפְצֵף), pipire, de avibus, mussitare, de praestigiatoribus, stridorem umbrarum imitantibus, gr. *πιπίζειν, τιτίζειν, τρίζειν.* LXX. *στρουθίζειν, φωνεῖν, κενολογεῖν, ἀσθενεῖν.*

Pi-el: צִפְצֵף

part. masc.: וְהַמְצַפְצְפָן *sg.*
Jes. 10, 14. ופצה פה ומצפצף

p. m. pl.: הַמְצַפְצְפִים
Jes. 8, 19. המצפצפים והמהגים

1 *imperf.:* אֲצַפְצֵף
Jes. 38, 14. כסוס עגור כן אצפצף

2 *imperf.:* תְּצַפְצֵף
Jes. 29, 4. ומעפר אמרתך תצפצף

צִפֹּר

ת״ס, וסכיכוי צִפֳּרִים נסקנר סקלס, וכנוך מן צֵם [ע״ע אֵם] נסופי ר״ר, וסופי ר״ר סלס כמיכ לנל כִּפֹּר, כַּפְתֹּר, עַכְבֹּר וסמוכן עוף מנפף [נווייזעכנדער פֿאָגעל], ומוס לק״כ עוף מעופף נכלל [פֿאָגעל], ונפרכי עוף נָפָף נערכי [זעכעלייכן], ולמיכ נפור זלכו דומס הזס עַצְפּוּר נערכי, נע׳ כוספס נרקז. סנקכיי צִפֳּרֵי כמיכ לך נזס, וכנמרכ צִפֳּרֵי כְרָמִים מין עוף לו קנב. ומפעל נפר נערכי לפ״ו זמיי.

n. eomm. (pl. צִפֳּרִים, a n. primit. צֵם ad s. f. אֵם, affixa terminatione *ôr*, quemadmodum in nmm כְּנוֹר, עַכְבֹּר, כַּפְתֹּר), oscen, avis fritinniens, hinc gener. avis, interdum, sicut arab. צִפְצָף spec., passer (c. *Ghain* prosthetico: עֲצָפוּר). Femininum nonnisi in n. pr. צִפֹּרָה reperitur; neohebr. צִפֹּרֶת כְּרָמִים, phalaena (Schmetterling, Cicade). LXX. *ὄρνεον, ὀρνίθιον, τὸ πετεινόν, στρουθίον, χίμαῤῥος* (צָפִיר).

Gn. 7, 14. כל צפור כל־כנף
Dt. 4, 17. תבנית כל־צפור כנף
Dt. 14, 11. כל־צפור טהרה תאכלו
Dt. 22, 6. כי יקרא קן־צפור לפניך
Ps. 8, 9. צפור שמים ודגי הים
Ps. 11, 1. נודד הרכם צפור
Ps. 84, 4. גם־צפור מצאה בית
Prv. 7, 23. כמהר צפור אל־פח
Ez. 17, 23. כל צפור כל־כנף
Ez. 39, 4. לעיט צפור כל־כנף
Am 3, 5. התפול צפור על־פח
וְצִפּוֹר
Ps. 148, 10. רמש וצפור כנף
הַצִּפּוֹר
Gn. 15, 10. ואת־הצפר לא בתר
Lev. 14, 5. ושחט את־הצפור
Lev. 14, 6. את־הצפר החיה
Lev. 14, 6. ואת־הצפר החיה בדם
Lev. 14, 6. הצפר השחטה
Lev. 14, 7. ושלח את־הצפר החיה
Lev. 14, 50. ושחט את־הצפר
Lev. 14, 51. ואת הצפר החיה
Lev. 14, 51. הצפר השחוטה
Lv 14, 52 בדם הצפור ובמים החיים
Lev. 14, 53. ושלח את־הצפר החיה
Eccl. 12, 4. ויקום לקול הצפור
וּבַצִּפֹּר
Lev. 14, 52. ובצפר החיה
כְּצִפּוֹר
Ps. 102, 8. כצפור בודד על־גג
Ps. 124, 7. נפשנו כצפור נמלטה
Prv. 27, 8. כצפור נודדת מן־קנה
Hos. 11, 11. וחרדו כצפור
כַּצִּפּוֹר
Job. 40, 29. התשחק־בו כצפור
Prv. 26, 2. כצפור לנוד
Thr. 3, 52. צוד צדוני כצפור
וְכִצִּפּוֹר
Prv. 6, 5. וכצפור מיד יקוש
לְצִפּוֹר
Ez. 39, 17. אמר לצפור כל־כנף

pl.: צִפֳּרִים
Lev. 14, 4. שתי־צפרים חיות טהרות
Lev. 14, 49. שתי צפרים
Ps. 104, 17. שם צפרים יקננו

pl.: וְצִפֳּרִים
Neh. 5, 18. וצפרים נעשו־לי

pl.: כְּצִפֳּרִים
Jes. 31, 5. כצפרים עפות

וְכִצְפָּרִים *pl.:*
Eccl. 9, 12. וכצפרים האחזות בפח

צָפַר

ג״ם, וסילועס צִפֹּרָא וסכסוי צִפֹּרִין וג״כ צִפֹּרִין וסמך צִפֹּרֵי. וסמוכן כמו נפוי כעבי, ועוד נלמי צִפֹּרָא וסילועס צִפּוֹרְתָּא או צִפֹּרְתָּא.

n. comm. aram. (def. צִפֹּרָא, pl. צִפֹּרִין, def. צִפֹּרֵיָא, c. צִפֹּרֵי), oscen, avis; fem. צִפֹּרָא, def. צִפּוֹרְתָּא, צִפֹּרְתָּא. LXX. ὄρνεον.

בְּצִפֹּרִין *pl.:*
Dan. 4, 30. וטפרוהי כצפרין

וְצִפֳּרַיָּא *def. pl.:*
Dan. 4, 11. וצפריא מן־ענפוהי

צִפֳּרֵי *pl. constr.:*
Dan. 4, 9. ירדון צפרי שמיא
Dan. 4, 18. ישכנן צפרי שמיא

צַפְצָפָה

ג״כ, ויקר ומקנודד, וכנר לחרתי דעת סיפרשים נו לעיל פתח נוף, ולי כרחס כעת שיסוד שרשו צָפַף, ומוכנו יניכס ולחיסס ונעיעס וכניכס ושתילס, וכי כן סשרש לנל ספעל רַ־צַפְ לקמן, ויסודו נלחוות מרעי רָצַב, ולפ״ז צַפְצָפָה נעע נשתל לו כניכס [ועטליבג], וכן תרגס סיתרגס גַּפָּן נַצְבָא, ופרוש וס עולס יפס למחנך.

n. f., surculus, *talea*, *viviradix* (Setzling), a v. צָפַף, cujus radix inest etiam in vv. רָ־צַב, רָ־צַף, sanscr. *stabh*. Bene igitur Targ.: גַּפָּן נָצְבָא (Rebensenkling). Alii hoc n. aliter deducunt, v. s. צוּף, *salicem* (arab. צפצאפ) h. e. vel aquis innatantem vel flexilem intelligentes.
Ez. 16, 5. צפצפח שמו

I. צָפַר

פעל נודד וסעתיד יִצְפֹּר, ומוכנו כרכוכ וינוס סקפס וסניכס [קרייזען], ועי״ו תנין סגוד צִפְרָה. ומוס ספיכס וספקפס [ויך וועכדען], ל״פ יצב וילפר נספר סופטים, וכן פרש רל״ק יסנג, לומר יסוב ויזוב, ונערני ממונן על כרכור לנון רקידס. ולפר לקוד סדרס כ״ל שסיסודס צָ־פַ״ר, ולפרשנו נקנור מיוקד לנרני ל״סק.

v. comp. intr. (impf. יִצְפֹּר), circulare, in gyrum torqueri, vertere se, Jud. 7, 3. *vertat se et redeat*), arab. *zafara*, saltare (hebr. בִּרְכָּר, רָקַד). LXX. ἐξορμᾶν.

וַיִּצְפֹּר *3 imperf.:*
Jud. 7, 3. ויצפר מהר הגלעד

צְפִירָה

ג״כ, ומוכנו ענול כמין עגעת [רייף], לכן נסחלס על עגעת וזר [קרלנן], ומוס ל״כ ערך וסדר [רייסע], מעטנות על סמוג, וכן תרגמו לנן-נכף נלדור, כי תרגס נקס סכפילס לל״ן נערני לנתסי לל״ן. נמשנס כלים צְפִירָה לנון חוג.

n. f., orbiculus, circulus (Reif), hinc vel periodus (Reihe, *Abulwalid:* אלדור), vel corona, diadema (Demantreif, Herrscherkranz). LXX. πλοκή, πλέκειν.

הַצְּפִירָה
Ez. 7, 7. באה הצפירה אליך
Ez. 7, 10. יצאה הצפרה

וְלִצְפִירַת *constr.:*
Jes. 28, 5. ולצפירת תפארה

צְפִירָה

ג״ו, ומוכנו עניר [נאקק], וסוד מוכנו ל״ק מן נפיכס לנון קנוג וקוד, ול״כ כמו ענל מן ענל. ולי נכלס שתמנות על צָ־פַ״ר פס כתמנות על פָּרַ״ע לעיל, לנון פניעס וקליקס ופניכס, ומוס צֶפֶר כמו פָּרַ״ע שער, מתמנות על קליקס וקיעס ופניעס, ומוס צְפִיר כמו שָׂעִיר מן שַׂעַר, וכנמלו צְפִרִיר כמו שעיר, כמוכן זד ומוק. וכוס תנין מוכן על צִפֹּר[כילועס צִפֹּרָא] נלמי, תמור נקר, כמו מסוד על נוקר, ענין נקיעת מלור, וכן כמוכן וס צְפִרִיר, מכל מלנון נקיעס.

n. f., hircus, non a *saliendo* (vi verbi צָ־פַר arabica, sicut עֶגֶל ab עָגַל), sed tanquam hirsutus, a n. צֶפֶר, pilus, quod, sicut פֶּרַע et שַׂעַר (unde שָׂעִיר, nomen hirci vulgare), a *findendo* nominatum est, v. s. בְּרִיעַ. Indidem צִפֹּר (def. צִפֹּרָא, cf. צִפְרִיר, daemon matutinus), mane, tempus matutinum, a lucis quasi fissione, sicut בֹּקֶר a v. בָּקַר (der Morgenanbruch). LXX. τράγος, χίμαρος (χιμαῤῥός).

וְהַצְּפִיר
Dan. 8, 5. והצפיר קרן
Dan. 8, 21. והצפיר השעיר

צְפִיר *constr.:*
Dan. 8, 5. והנה צפיר־העזים

וְצִפִּיר *constr.:*
Dan. 8, 8. וצפיר העזים הגדיל

צְפִרֵי *pl. constr.:*
Esr. 8, 35. צפירי חטאת שנים עשר

וְצִפְרֵי *pl. constr.:*
2 Chr. 29, 21. וצפירי עזים שבעה

צְפִיר

ג״ו נלמי, וסכנו צְפִרִין, ומוכנו כמו צְפִיר נעני, ועוד נתרגוס סכנני צְפִירָא.

n. m. aram. (pl. צְפִרִין), hircus, sicut צְפִיר; targ. etiam *fem.* צְפִירָא. LXX. χίμαρος.

וְצִפְרֵי *pl. constr.:*
Esr. 6, 17. וצפירי עזין לחטיא

II. צָפַר

v. s. r. צָפַת *p.* 963.

צָפַר

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו קדידס ועקיעס ונקיעס ופניכס [קייכספיעלען], -שכ״ידען], וכן מונן על טָפַר נלמי שקקיתי לעיל, ומכו סשרש צָ־פַר, ט־פַר כמנק לנל פָּר, חַ־פַר וכדומס, ומשנו סשמות צָפִיר, צִפֹּר נלמי, וכן צִפֹּרֶן.

v. comp. tr. inus., incidere, insculpere, e familia verborum latissime propagata, aram. טְפַר.

צִפֹּרֶן

ג״ו, ומוכנו נסולו דכר עוקני וקדולי, ומוס עוקן סקלנע ועפר [נקנעל], וכן טִפֹּר נעני, טָפַר נלמי, מעוקן לקנעות סיל וסרנל, ולפעמים נסשלס כמו לכן על עוקן על שמיר או כדומס.

n. m., aliquid incidens, unguis, ungula, arab. *tufr*, aram. טְפַר, de unguibus digitorum et manuum et pedum, transl. de acumine stili adamantini (Demantspitze). LXX. ὄνυξ; עֲשׂוּיָה צִפָּרְנַיִם, περιονυχίζειν.

בְּצִפֹּרֶן
Jer. 17, 1. בצפרן שמיר

צִפֹּרְנֵיהָ *pl. c. suff.:*
Dt. 21, 12. ועשתה את־צפרניה

צָפַת

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו לר״ק כמו צָבַת נלמי, לנון סדיכס ועיכס, ומוס עדיס וסדיכס, וכן נלמי ספעל נכנין סכנד צָפַת נסוכי נמונן סדור, לנל נ כ - ע נ כ׳ דף ק״פ, וום נכון, לכן סקוטע צָ־בַת, צָ־בַת, עכין נכיעס ועכול מסניע וקשור נסשלס על פלור, וכן צָ־בַת לעיל, לנון קניכס ועכול, לכן מונן על סדיכס סיג ופעל, כידוע למכיכס. ודע קוכל ג׳׳ס מן סקלמוכיס שסניכו צָפָה לנרס, ונסוכס יִ־קְ־פְ־וקְ־פְ־, לכן פלמי כנר סכיר לכן-נכ־ק שסניכ צָפַת נרס.

v. comp. trans. inus., circumligare, redimire, ornare, sicut aram. צְבַת (*zapêt*, decorare, apud *Barhebraeum* p. 180.) et ipsum hebr. בת q. v. supra, a rad. בת, בד (*bad*, *band*), vi *ligandi*.

צֶפֶת

ג״ו, וסמונן כוסיכ ופלור לכף על רלנ עמור, וזסו כפקר [קנוף], וכקיל כן ע״ב נכוע ועכול, ונקרנוס בן-סיכ [כ״ק כ״ד] עכיכו פלר ולנלעה, ל״מ אֵ־דְּ קוֹלְבָא דְּדַחֲבָא חֲכִמְתָא לְסוֹבְלְחָנָא וְאֵ־דְּ צֶפֶתָא עַל־אִידֵּה דְּרִמְיָא, ועשה לל״פ יומי שפרסו נכנכת.

n. m., coronamentum, capitellum (Säulenbund, Knauf, syn. כַּפְתּוֹר), syr. armilla, h. e. ornamentum brachii (syr. Sir. 21, 24. pro κόσμος χρυσοῦ). LXX. κεφαλίς.

וְהַצֶּפֶת
2 Chr. 3, 15. והצפת אשר־על־ראשו

צִפֹּרְדֵּעַ

ג״ו, וסס כקנוני סוס נקני, לומר כלנ סמין, וספתרון מן שרש מקקר [פרלס], וכתנ רכיכו קנכלל שהוס מן לל״תמס״ם. ופלר לקקור סשרש כתנ סקנס סתוכני רלפלסוכת שמוכנת סמלס מן צָפַר־דֵּעַ, לומר שרש יודע ומשמיע קול נגקר, וום סיג ופעל. ולל״ס סתמנות נפר לנון רקידס, ולקל סמני על סמלס רַדַּעַ כמו רַדַאי נעני לנון נגס, ועוד לל״ס מן נפר לנון סשמיעת קול, וכל לחס לניכ שויס לי. ולי נרלס שסמלס נלתי מוכנת, ומשרש נפד נסתמנות ריס, ועוד מקוס להתנדר.

n. m. (*f.*, si *collective* dicitur), rana, arab. צְפַדַּע, syr. אוּרְדְּנָא. Chananel אלחמסח h. e. *crocodilum* intelligit. *Rapaport* hoc n. compositum arbitratur, veluti ex צָפַר (mane) et יָדַע (sciens) h. e. animalculum tempus matutinum noscens et clamoribus suis annuncians, alii ex צָפַר (salire) et רָדַע = arab. رَدَاء (palus) h. e. *stagnicola*, „limoso saliens in gurgite rana.“ Sed nobis v. צָפַד (fort. vi arab. *tumescendi*) ejus nominis radix videtur, uti forma arabica docet, et *Resh* epenthesi injectum est. LXX. βάτραχος.

וְצִפַּרְדֵּעַ
Ps. 78, 45. וצפרדע ותשחיתם

הַצְּפַרְדֵּעַ
Ex. 8, 2. ותעל הצפרדע ותכס

צְפַרְדְּעִים *pl.:*
Ex. 7, 28. ושרץ היאר צפרדעים
Ps. 105, 30. שרץ ארצם צפרדעם

הַצְּפַרְדְּעִים *pl.:*
Ex. 7, 29. ויעלו הצפרדעים
Ex. 8, 1. והעל את־הצפרדעים
Ex. 8. 3. ויעלו את־הצפרדעים
Ex. 8, 4. ויסר הצפרדעים ממני
Ex. 8, 5. להכרית הצפרדעים ממך
Ex. 8, 7. וסרו הצפרדעים ממך
Ex. 8, 8. על־דבר הצפרדעים
Ex. 8, 9. וימתו הצפרדעים

בַּצְּפַרְדְּעִים *pl.:*
Ex. 7, 27. גבולך בצפרדעים

צְצִים

v. s. r. צוּץ *p.* 948.

צָקַל

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו לר״ק כמו עָקַל, נלימס וכניכס וקעיכס. לכן לי נדוק ומכוסס שסקכן קניכס וקעיכס, וסקכן צָ־קַל כמו חָלַ־ץ, חַל, לנון קניכס וקעיכס ונליפס, ומכדי לפ״ו מקנב מוצג.

v. comp. trans. inus, exsculpere, excavare, κοιλ-οῦν, e familia vv. קָלַ־ע, חָל etc.

צְקָלוֹן

ג״ו וסמך צְקָלֹנוֹ ומוכנו קכע או כלי מקוער, מזכרס נקל לנון קעוני, וקל לסכין. *n. m.*, saccus, pera, θύλακος (syn. חָרִיס), a v. צָ־קַל, vi excavandi, non constringendi. LXX. πήρα.

בְּצִקְלֹנוֹ *cum suff.:*
2 Reg. 4, 42. וכרמל בצקלנו

צַר, צָר

v. s. r. צָרַר *p.* 966.

צָרַב

פעל נודד, ומוכנו כמו זָרַב, סָרַס, קניכס וכמיכס וקמיכס [גליסען, נרעכנען], וום פתרונו לפתי, ולפ פתרון על ג ר ב, כלל קנזו סמדקדקיס סכסילים. ומוס ננכין נפעל נִצְרַב סשעולי״, ל״מ מסכיכס שנכמכו וכקרו וכלו וכנרפו. כתרגוס צָרַב משלסו, ומסמוק ומיתס לנער מתרגמינן ומוק לנרנת, ונמפס ענריניתּ ממנו צְרִיבָה, נִצְרָבוּת, חֲצָרֶב.

v. intr., sicut זָרַב, סָרַס, שָׂרַף, flagrare, urere. *Ni.* נִצְרַב, aestu vehementi aduri s. conflagrari.
LXX. κατακαίειν.

נִצְרַב *Nif-al:*
וַיִּצָּרְבוּ׳ *3 perf. pl.:*
Ez. 21, 3. ונצרבו־בה כל־פנים

צָרֵב

ת״ו, וכמלך לך לנקני צָרֶבֶת, וכספסק צָרֶבֶת, ומוכנו קרר וזורף [כרעכנעכד, גליסעכד], ומסס לרנת סנק מופסס.

adj. m., unde nil nisi *f.* צָרֶבֶת, in p. צָרֵבֶת, urens, adurens, flagrans.
LXX. Prv. 16, 27. θησαυρίζει. Th. καῦον.

צָרֶבֶת *adj. fem.:* *p.*
Prv. 16, 27. ועל־שפתיו כאש צרבת

צָרֶבֶת

ג״כ ומופסע, ומוכנו פמור וכוי וזכוף [פערכרעכנוג], וכן פרשוסו סקלמוכיס, ולפ מן ג ר ב, כלל קשו סקלמס.

n. f. abstr., inflammatio, conflagratio (Entzündung, Entflammung). LXX. οὐλή, χαρακτήρ.
Lev. 13, 23. צרבת השחין הוא
Lev. 13, 28. כי־צרבת המכוה הוא

צָרַח

פעל ל״ע כ״ח נגור, ומובנו עריפה וכילה ועטוף [פליעסטען, טריפֿעלן], וכן צרי בערבי כמוהן זה, וקשור שכזו לכאן לך נספר מיוקד לצרצי ל״קס.

v. inus., manare, stillare, arab. צרי, manare.

צֵרִי

ז״ו, ובוזו הטעוף יִצְרֵי, נזצק תמור קמץ קטוף, ונספסק צְרִי. פתרונו כפרוש רבי שמעון בן-גמליאל לכל סמאכי הקטרת, הלבי לילו לכל זרף הנוטף מעלי הקטף, לוקח שוקתין נעץ ויונק הלבי, הכקיל בלסם [כאלוזאם], והלבי נזקרת בנו ודבש וזמן ולט, מסממיכים העומדים לסקורה, וכלרך לפעוס קטרת ולרפואה, נהמצטעו כאב בגופים, ועץ יבש לבזות נזקן בלעב.

n. m. (c. *Vav.* יִצְרִי, in p. צְרִי), resina ex arboribus incisis defluens et destillans, carpo- sive opobalsamum), a v. צָרָה, arab. צרי, sanscr. *sru*, manare, fluere. LXX. *ῥητίνη*. Alii: *opobalsamum*, alii: *theriaca*.

מעט צרי ומעט דבש Gn. 43, 11.
עלי גלעד וקחי צרי Jer. 46, 11.
קחו צרי למכאובה Jer. 51, 8.

וְצָרִי

נכאת וצרי ולט Gn. 37, 25.

p.

וְצָרִי

רשמן וצרי Ez. 27, 17.

cum h int.:

הַצֳּרִי

הצרי אין בגלעד Jer. 8, 22.

צָרֶה

v. s. r. צָרַר *p.* 966.

צָרָח

פעל כוזד, ופתרונו ק׳ סנגסק קול ונעיקה וזיקה וקריאה שזיגה כריזה ונהילה [שרייען, לויט-], והקושב צָרַח, ודומה לו עָרַג, ויקולי ג״כ שָׁרַק כיזוד סוד הפתרון, וכזרש כמכוון ג״כ נזפתי מעכב, כלאב ככר הקריתי, וכן נלאת פתר הפעל צָרַח נלשון ישמעאלי, וכן אַצְטָרַח נלרמי, נמוכן לריקה. וכמוכן זה ג״כ הכוסף הִצְרִיחַ הכרוז נקול, מתרועת מלחמה. והפותרים שהוא סרוס מן רָזַח לקוץ עטו כלאב תריאה שם. כ׳ נמוכן ל״ע כ״ף נגזר צְרִיחַ, והוא לל״ק נפתרון צָרַח נערבי, יפיעה והתוכוסות הלאה, לבן נערבי אַרְחָה כרוי לזרש נראה למרקוח ומתכוסם, צַרְחָה מגדל מתוכוסם, ויהיה לפ״ו הקרן צָרַח לשון הלוט והסיה, כלאב לאל בָּרַק, שָׁרַג נלרמי, וזה לפנזה.

v. comp. intr.: 1) clamare, vociferari, non transpos. ex v. רָזַח, sed a rad. *rac* (rauc-us), unde vv. צָרַח, עָרַג, שָׁרַק (*συρίσσειν*), arab. *zarakha*, aram. אַצְטָרַח, אַצְרַח. *Hi.* clamores extollere, alta voce clamare, de strepitu bellico; 2) splendere, lucere, a rad. *rag'*, unde et בָּרַק, שָׁרַג, deinde in conspectu positum esse, late patere, arab. *zaruha*, unde hebr. צָרִיחַ, turris utpote e longinquo spectabilis, arab. צָרְחָה, arvum, in alta s. edita terra situm (Hochland) *zarch*, aedificium altum, turris. LXX. *βοᾶν*; צֹרַח, *σκληρός*.

part. masc.: צָרֵחַ *sg.*
Zeph. 1, 14. יום י״י מר צרח

Hif-il: הִצְרִיחַ
3 *imperf.:* יַצְרִיחַ
Jes. 42, 13. יריע אף־יצריח

צְרִיחַ

ז״ו, והכוני צְרִיחִים, ומובנו מגדל גבוה מתכוסם למרקוח [עסוכס, וואכטע], ובקיל כן ע״ם התכוסמות, וכי כן תופעות ע״ם, ולעת יוסף קמ״ח שבקיל המגדל כן, לפי שהכופף עומד עם וכוכ, סכל וריק. ולא קוכל שתמוזו של כריק נקפצר צָרַח עכין כיכם כומה ותמור מעלה, ונלעת לזרש ג״כ מובן זה.

n. m. (pl. צְרִיחִים), turris, specula, a v. *splendendi*, tanquam clare et manifeste e longinquo visui patens, nisi v. צָרַח vim in altum arrigendi habet. LXX. *ὀχύρωμα*, *βόθρος*; Th. *συνέλευσις*. Al. *ἄντρον*.

אל־צריח בית־אל Jud. 9, 46.

הַצְּרִיחַ

וישימו על־הצריח Jud. 9, 49.
ויציתו עליהם את־הצריח Jud. 9, 49

pl.: הַבְּצְרִיחִים
ובצרחים ובברות 1 Sam. 13, 6.

צָרַךְ

פעל ל״ע נכ״ך כ״ף נגור, ומובנו קווי להספקה וקציקה [נעדירפֿען], וכן נוכך הפעל נעכרי נלרמי וכשפה עכיניות, ותמוזו קציפה ועכינה לקרי דבר ותכה [כאך עווסאם נע-נעלכען], וזהו דרך לכיון ועני התקוה לדבר. וכוה תבין לין שהפעל נתכונה נמר קציפה ועכינה וקמילה, וכשפה ישמעאלית היה לכיון, והקושב לפ״ו צָרַךְ, כקושב של עָרַג, עכין קציפה לדבר. וע״י קקול שרש זה תבין ותשכיל עוד מוזה פעל לקה לעיל שהפתקתי כו, וזהו חָשַׁח, וקומ דעתי שהוא הקובר מן חָשַׁשׁ לקה, ולשרש קה המוכן קציפה ועכינה לקרי דבר. *v. comp. intr. inus.* (in lingua et neohebr. et aram. usitatissimum), cupere, appetere, desiderare, id quod est ejus, qui indiget (hinc syr. et arab., egenum, pauperem esse), hinc egere, opus, necesse habere vel esse, a rad. *ric'*, unde et עָרַג (sich nach etwas strekken), syn. חָשַׁח = חָשַׁשׁ, curare, solicitum esse, a v. primaria *cupiendi*.

צֶרֶךְ

ז״ו, והכוני נשפה עכיניות צָרְכִּי, והכיוני צָרְכֵיהֶם. הפתרון כמו קצוות [נע-דירפֿניסם], ונגור הזה נתכונה נמוזן זה תמור חֶסֶן נעכרי, ונשפה עכיניות יזוע לוזך הכפה, לוזך הגוף, והסכת רגלים נקלקה נרכיס גדולים והשתכה נרכיס קעכיס, וגם הנגול נקלק לוזך, וכל-לרך טעמי, ל״מ תנזיל שנשל כל-לרכו, וכן צָרְכּוֹ נתכונה תמור קפן, והמופנו צָרִיכוּ, ונמדרש אִצְטְרְבָיָא כלי ספוק קסיות, ולוזך.

n. m. (c. s. neoh. צָרְכִּי, pl. צָרְכִים), desiderium, indigentia, necessitas (Bedürfniss), targ. צָרְכּוֹ pro hebr. חֶפְצוֹ, a v. צָרַךְ, cujus synonymum est חָפַץ. Eodem de verbo aram. צִרְיְכוּת, indigentia; צָרִיךְ, necessarius, opus habens (bedürftig); אִצְטְרְבָיָא, quae ad victum quotidianum pertinent, alimenta. LXX. *χρεία*.

cum suff.: צָרְכֶּךָ *p.*
בכל־צרכך 2 Chr. 2, 15.

צָרַע

פעל כוזד, ופתרונו פציעה וקציפה נכיס וגניעה לכיס וקיס [פעדווזוכ-לען, -לעצטען, צלאגען], וכן נקמת מוכן של צָרַב נעכרי, נפתרון הכאה וקיס, והסה צָרִיב שוע וזצע לכאה. ומוזה צָרְבָּה כמו מוכה ומכוגע נקמטה, ודומה לו מְצֹרָע מהכזכ״פ, שכזאל לק״כ על המוכה והמכוגע נכגעים ונרעת, וכן סלוק הכוונה לכל נָגַע לעיל. ולאב לקוכל הזכש דע שקוטנו צָרַע, ודומה לו צֵר לעיל, כמוכן קקיכה ופציעה, ולפשר ג״כ גֵּר לסכס מגרה, והעקת המתגרם סְגַר ג״כ מסוד דומה, מלאך ז׳ילעגו קלוף כל׳ כקוקיות גק״כ מוטנע כלשון [צָחַק-גְּחָק, צָחַר-זָחַר, צָמַת-קָמַח, צָנַע-כָּנַע, צָמַר-גָּמַר, בָּצַע-בָּקַע, נָתַץ-נָתַק, צַפַּחַת-קַלַּחַת; צָבַר-קָבַר], והשוו נשפתי מעכע ע׳, נקכור לזרש״ס.

v. trans., vulnerare, laedere, peccutere, arab. צָרַע, unde צָרִיעַ, flagellum, scutica, *zar'on*, morbus scuticus, epilepsia, hebr. spec. leprâ affligere, part. צָרוּעַ sive p. *Pu.* מְצֹרָע, leprosus, rad. צר sive, commutato, ut saepenumero fit, *Zade* et *Gimel*, גר, unde vv. צָרַר (צָרַז), culter), גָּרָה (מְגֵרָה, serra); סַגַּר, quod pro hebraico צָרַע offert paraphrasta, v., ut videtur, ejusdem origenis. LXX. prt. *Pu.* *λεπρός*, *λελεπρωμένος*, *τὸ λεπρόν*; fem. *λεπρῶσα* (S. *λελεπρωμένη*).

part. pass.: צָרוּעַ *sg.*
איש־צרוע הוא Lev. 13, 44.
והוא צרוע או זב Lev. 22, 4.
כל־צרוע וכל־זב Num. 5, 2.

part. pass.: הַצָּרוּעַ *sg.*
נגע־הצרעת מן־הצרוע Lev. 14, 3.

part. pass.: וְהַצָּרוּעַ *sg.*
והצרוע אשר־בו הנגע Lev. 13, 45.

Pu-al: צֹרַע
part. masc.: מְצֹרָע *sg.*
היה גבור חול מצרע 2 Reg. 5, 1.
ויצא מלפניו מצרע כשלג 2 Reg. 5, 27.
ויהי מצרע עד־יום מותו 2 Reg. 15, 5.
מצרע במצחו 2 Chr. 26, 20.
עזיהו המלך מצרע 2 Chr. 26, 21.
וישב בית החפשות
מצרע 2 Chr. 26, 21.
אמרו מצורע הוא 2 Chr. 26, 23.

part. masc.: וּמְצֹרָע
זב ומצרע ומחזיק 2 Sam. 3, 29.

part. masc.: הַמְצֹרָע
תורת המצרע Lev. 14, 2.
ואסף המצורע 2 Reg. 5, 11.

p. f.: מְצֹרַעַת *p.*
והנה ידו מצרעת Ex. 4, 6.
מרים מצרעת כשלג Num. 12, 10.
והנה מצרעת Num. 12, 10.

part. m. pl.: מְצֹרָעִים
וארבעה אנשים היו
מצרעים 2 Reg. 7, 3.

part. m. pl.: הַמְצֹרָעִים
ויבאו המצרעים האלה 2 Reg. 7, 8.

צָרַעַת

ז״כ, ע״מ אַדֶּרֶת, צִפֹּרֶת, הַפָּלֶטֶת, שַׁלֶּכֶת, ונקמן לתזלוס הלגוס כמו לכל קַדַּחַת, ופתרונו נגע וספקת [לוסזַעץ], סן מקי לו כלאי ק׳, ל״מ מכגע נכית לו נכגד, ותמזונו מכה והלוס. ונרעת הכית מין כתר לו מלך המתרק הככין ומוזך לכריזות, ולכל הכגדים הלרעת מין קלאה וקלודה. כתרגום תמוכו סְגִירוּ, והתוקרי זם סָגֵיר, וכתב תמור כגע.

n. f. (ad s. f. אַדֶּרֶת, הַפָּלֶטֶת, צִפֹּרֶת; שַׁלֶּכֶת; *kamezata* prima propter *Dages* ejectum, sicut in n. קַדַּחַת), lepra et animantium et rerum inanimatarum, veluti parietum domus vel vestium, targ. סְגִירוּ (adj. סָגֵיר). LXX. *λέπρα*.

צָרַעַת *p.*

בעור־בשרו לנגע צרעת Lev. 13, 2.
נגע צרעת הוא Lev. 13, 3. 20. 27.
וטמאו הכהן צרעת הוא Lev. 13, 8.
נגע צרעת כי תהיה Lev. 13, 9.
צרעת נושנת הוא Lev. 13, 11.
טמא הוא צרעת הוא Lev. 13, 15.
צרעת הוא Lev. 13, 25
נגע צרעת הוא Lev. 13, 25.
צרעת הראש או הזקן Lev. 13, 30.
צרעת פרחת הוא Lev. 13, 42.
כמראה צרעת עור בשר Lev. 13, 43.
כי־יהיה בו נגע צרעת Lev. 13, 47.
נגע צרעת הוא Lev. 13, 49.
צרעת ממארת הנגע Lev. 13, 51.
כי־צרעת ממארת הוא Lev. 13, 52.
אשר־בו נגע צרעת Lev. 14, 32.
ונתתי נגע צרעת Lev. 14, 34.
צרעת ממארת Lev. 14, 44.

וְצָרַעַת

וצרעת נעמן תדבק־בך 2 Rg. 5, 27.

וְרַעַת *p.* הַצָּרַעַת

הצרעת בעור Lev. 13, 12.
וכסתה הצרעת Lev. 13, 12.
והנה כסתה הצרעת Lev. 13, 13.
נגע־הצרעת מן־הצרוע Lev. 14, 3.
על־הטמטהר מן־הצרעת Lev. 14, 7.
לכל־נגע הצרעת ולנתק Lev. 14, 54.
תורת הצרעת Lev. 14, 57.
השמר בנגע־הצרעת Dt. 24, 8.

וְהַצָּרַעַת

והצרעת זרחה במצחו 2 Chr. 26, 19

וּלְצָרַעַת

ולצרעת הבגד ולבית Lev. 14, 55.

cum suff.: מְצָרַעְתּוֹ
אז יאסף אתו מצרעתו 2 Rg. 5, 3.
ואספתו מצרעתו 2 Reg. 5, 6.
לאסף איש מצרעתו 2 Reg. 5, 7.

צְרָעָה

ז״כ, ונשפה עכיניות סרכוי צְרָעִים וגם צְרָעוֹת, ופתרונו מין דנורה מכה נכיכה [סטֶכיכסס, וועספע], ומלת סתכוסם תמוכו עֶרְעָר ג״כ מזכה זה [עֶרֶע דומה לל צָרַע], ומוזה סדכורה לכל יקקי לך לרכה, וספתרון נרעת נפרוש המיוזה לאכן-עורך לאכן פורה, וגם נמצאה מכזיכין פרשוזו מין דנורה, כי לאמרו שם מן הַדֶּבֶשׁ צְרָעִים.

n. f. (pl. neoh. צְרָעוֹת, צְרָעִים, veluti הַדֶּבֶשׁ צְרָעִים, mel crabronum), vespa, crabro, targ. עֶרְעָר (= עֶרַע = צָרַע). LXX. *σφηκία* (Lib. Sapientiae XII. 8. *ἀπέστειλάς τε προδρόμους τοῦ στρατοπέδου σου σφῆκας*).

הַצְּרָעָה

ושלחתי את־הצרעה Ex. 23, 28.
הצרעה ישלח י״י Dt. 7, 20.
לפניכם את־הצרעה Jos. 24, 12.

צָרַף

פעל כולל, ומובנו כמו זָרַב לעיל, וכמו שָׂרַף לקמן, לומר זקיקה ע"י קריכה וכיוצא, ומזה מתבאר [מאמלגאן], והכיוצי צָרַף, עוזה מלאכה בכסף או כוזב ע"י ניפוי, וכאשר אך"כ על זקיקה וזיכוכה בכלל, על נתיכה וכסיון וכדומה. מהפעל הפעול"י, ומהכנד חוזק של קל. ממקור השרש עי' תקת ערף. מהגזרה צָרַף מאלמו, ומזה שם צָרָפָא, מקום מהריפה או ג"כ מכור, ומגזרת בֵּית־נִצְרָפִין נתין ספק ככוי לניף מכת מהעכוין ומזוף בֵּית־נַצְרָנִין.

v. tr. sicut זָרַב, שָׂרַף q. v., flagrare, igne purgare, hinc liquare, conflare, de aurifabro, qui צָרַף vocatur, transl. in universum de examinatione, segregatione et purificatione, targ. צְרַף, unde צָרָפָא, locus ubi metalla liquefiunt, catillus. LXX. *πυροῦν, πειράζειν, δοκιμοῦν, χωνεύειν, ἀργυροκοπεῖν, κατασκευάζειν, πιπράσκειν*; inf. צָרוֹף, *ἀργυροκόπος*; prt. *χρυσοχόος, χωνευτής, πυρευτής, χαλκεύς*; רָצָא לַצְּרַף, *καθαρίζεται καθαρόν*; *Pi.* מְצָרֵף, *χωνευτήριον.*

3 *perf.*: צָרַף
Jer. 6, 29. לשוא צרף צרוף
3 *prf f.c. s.*: צְרָפַתְהוּ
Ps. 105, 19. אמרת י"י צרפתהו
2 *perf. c. s.*: צְרַפְתָּנִי
Ps. 17, 3. צרפתני בל־תמצא
2 *perf. c. s.*: צְרַפְתָּנוּ
Ps. 66, 10. צרפתנו כצרף־כסף
1 *perf. c. s.*: צְרַפְתִּיךָ
Jes. 48, 10. צרפתיך ולא בכסף
1 *perf. c. s.*: וְצָרַפְתִּים
Zach. 13, 9. וצרפתים כצרף
part. m.: צוֹרֵף, צָרֵף *sg.*
Jes. 40, 19. כסף צורף
Jes. 41, 7. ויחזק חרש את־צרף
Jes. 46, 6. ישכרו צורף ויעשהו
Jer. 10, 9. מעשה חרש וידי צורף
Jer. 10, 14. הביש כל־צורף מפסל
Jer. 51, 17. הביש כל־צרף
part. masc.: וְצֹרְפָהּ *sg.*
Jes. 40, 19. וצרף בזהב ירקענו
part. masc.: לַצֹּרֵף
Jud. 17, 4. ותתנהו לצורף
Prv. 25, 4. ויצא לצרף כלי
p. cum suff.: צוֹרְפָם
Jer. 9, 6. הנני צורפם ובחנתים
p. m. pl.: צוֹרְפִים
Neh. 3, 8 *עזיאל בן חרהיה צורפים
part. pl.: הַצֹּרְפִים
Neh. 3, 32. החזיקו הצרפים
part. pass.: צְרוּפָה *sg.*
Ps. 12, 7. כסף צרוף בעלול
part. pass. f.: צְרוּפָה
2 Sam. 22, 31. אמרת י"י צרופה
Ps. 18, 31. אמרת־י"י צרופה
Ps. 119, 140. צרופה אמרתך
Prv. 30, 5 אמרת אלוה צרופה
inf. abs.: צָרוֹף
Jer. 6, 29. לשוא צרף צרוף
inf. constr.: כְּצָרְפָהּ *s. M.*
Ps. 66, 10. צרפתנו כצרף־כסף
inf. constr.: לְצָרְפָהּ
Dan. 11, 35. לצרוף בהם ולברר

impt. sg.: צָרְפָה *Q'ri.*
Ps. 26, 2. צרופה כליותי ולבי
impt. sg.: צָרוֹפָה *K'tib.*
Ps. 26, 2. צרופה כליותי
1 *imperf.*: וְאֶצְרָף
Jes. 1, 25. ואצרף כבר סגיד
1 *impf. c. s.*: וְאֶצְרְפֵם
Jud. 7, 4. ואצרפנו לך
Nif-al: נִצְרַף
3 *impf. pl.*: וְיִצָּרְפוּ
Dan. 12, 10. ויתלבנו ויצרפו
Pi-el: צֵרֵף
part. m.: מְצָרֵף *sg.*
Mal. 3, 2. כאש מצרף
Mal. 3, 3. מצרף ומטהר כסף
מְצָרֵף
ג"ו, ומזון כלי לניפה [מאמלגאן], וכן פרזו רע"ו, כלי שמוכיפים בו כסף, ועוזין לוזו מזפר מקלה, וע"כ מס ניון מכלי.
n. m., catillus, conflatorium, targ. צְרָפָא idem.
Prv. 17, 3. 27, 21. מצרף לכסף

צָרַר

לומר צַר, ומובנו ע' קניפה וקשיכה יפ סניב, וכן צַר בעבני, וכן צַר לעיל [מייבניכדען, לוועמאנכ-], ד"ת מי לכר מיס נשמלה, לומר מיס בעבין, כלומר קען נמכנמה, לרמוז נשמלומה, לומר תעודה [נשלוב אל קמוס], ומיזה בפה לאלי לרומה בלומר מקייס, לומר עון לפניס [נשלוב אל נפוכם]. ומזה אך"כ סגניכה ובניכה בכלל, ד"ת ותסיכה לרמוז, לומר סגוזות שלא סוזבו לסמצא [עי' הכד"ק], וע"כ אקוות מרעיו אַזַּר, אָסַר, עָצַר וכדומה. ג' כמו צָרַ"ע לעון קנילה, ומזה לקיכה ובניכה צָרַ"ע, וכמוסף יולף מקל, לו קווק מאכו. ויולך מאכו עי' תקת סילון.

h. e. צָר *v. tr.*, 1) illigare, colligare, arab. *zarra*, hinc constringere, cingere, a rad. *zar*, unde et vv. comp. עָ־צַר, אָ־סַר, אָ־זַר; 2) sicut צָרַע, percutere, affligere, urgere, opprimere; quae significationes, diversis a radicibus oriundae, imprudenter commistae sunt a grammaticis. LXX. *δεσμεύειν, ἀπο-; ἀποδέειν, ἐν-; συνέχειν, συστρέφειν (συστροφή); ἐχθρεύειν, ἐχθραίνειν; πολεμεῖν, καταπατεῖν, μισεῖν, θλίβειν, ἀντίζηλος.* A. Th. *δέειν, ἐνδεσμεῖν.*

3 *perf.*: צָרַר *forma solutu.*
Prv. 30, 4. מי צרר־מים בשמלה
Hos. 4, 19. צרר רוח אותה בכנפיה

3 *perf.*: צַר *forma corr.*
Jud. 11, 7. עתה כאשר צר לכם
1 Sam. 2, 32. *והבטת צר מעון
1 Sam. 13, 6. ראו כי צר־לו
1 Sam. 28, 15. צר־לי מאד
2 Sam. 1, 26. צר־לי עליך אחי
2 Sam. 24, 14. צר־לי מאד
2 Reg. 6, 1. ישבים שם לפניך צר
1 Chr. 21, 13. צר־לי מאד
Ps. 31, 10. חנני י"י כי צר־לי
Ps. 59, 17. ביום צר־לי
Ps. 69, 18. כי־צר־לי מהר ענני
Ps. 102, 3. ביום צר־לי
Jes. 49, 20. צר־לי המקום
Thr. 1, 20. ראה י"י כי־צר־לי

3 *perf. f.*: צָרָה מלעיל
Jes. 28, 20. והמסכה צרה
3 *perf. pl.*: וְצָרְרוּ
Num. 33, 55. וצררו אתכם על־הארץ
3 *perf. pl. c. s.*: צָרָרוּנִי
Ps. 129, 1. 2. רבת צררוני
part. masc.: צָרֵר *sg.*
Esth. 3, 10. 9, 10. צרר היהודים
Esth. 8, 1. צרר היהודים
Esth. 9, 24. צורר כל־היהודים
Job. 26, 8. צרר־מים בעביו
part. masc.: הַצֹּרֵר *sg*
Num. 10, 9. והצר הצרר אתכם
part. c. suff.: צוֹרְרַי
Ps. 7, 5. ואחלצה צוררי ריקם
part. pl.: צוֹרְרִים
Num. 25, 18. כי צררים הם לכם
part. pl.: צָרִים *forma corr.*
Jud. 9, 31. והנה צרים את־העיר
1 Reg. 15, 27. וכל־ישראל צרים
2 Reg. 6, 25. והנם צרים עליה
2 Reg. 24, 11. ועבדיו צרים עליה
Jer. 32, 2. צרים על־ירושלם
part. pl.: הַצָּרִים
Jer. 21, 4. הכשדים הצרים עליכם
Jer. 37, 5. הצרים על־ירושלם
Esth. 8, 11. עם ומדינה הצרים
p. pl. constr.: צֹרְרֵי
Ps. 143, 12. והאבדת כל־צררי נפשו
Am. 5, 12. צררי צדיק לקחי כפר
p. pl. constr.: וְצֹרְרֵי
Jes. 11, 13. וצררי יהודה יכרתו
p. pl. c. s.: צוֹרְרֵי *p.* צוֹרְרָי
Ps. 6, 8. עתקה בכל־צוררי
Ps. 7, 7. הנשא בעברות צוררי
Ps. 23, 5. נגד צררי
Ps. 31, 12. מכל־צוררי היותי חרפה
Ps. 42, 11. חרפוני צוררי
Ps. 69, 20. נגדך כל־צוררי
p. pl. c. suff.: צֹרְרֶיךָ
Ex. 23, 22. וצרתי את־צרריך
Ps. 8, 3. יסדת עז למען צורריך
Ps. 74, 4. שאגו צורריך
Ps. 74, 23. אל־תשכח קול צרריך
p. pl. c. suff.: צֹרְרֶיהָ
Ps. 10, 5. כל־צורריו יפיח
part. pass.: צָרוּר *sg.*
Hos. 13, 12. צרור עון אפרים
part. pass. f.: צְרוּרָה
1 Sam. 25, 29. נפש אדני צרורה
part. pass. pl.: צְרֻרוֹת
Ex. 12, 34. צררת בשמלתם
2 Sam. 20, 3. ותהיינה צררת
inf. abs.: צָרוֹר
Num. 25, 17. צרור את־המדינים
inf. constr.: *בְּצָרוֹר
Prv. 26, 8. *כצרור אבן במרגמה
inf. constr.: לְצָרֵר
Lev. 18, 18. לצרר לגלות ערותה
impt. sg.: צוֹר
Jes. 8, 16. צור תעודה
3 *imperf.*: יְצַר *for. prima, intr.*
Prv. 4, 12. נלכתך לא־יצר צעדך
3 *imperf.*: וַיֵּצַר
Gn. 32, 7. ויצר לו ויחץ
Jud. 2, 15. ויצר להם מאד
2 Sam. 13, 2. ויצר לאמנון
2 *impf. f.*: תֵּצְרִי
Jes. 49, 19. עתה תצרי מיושב
3 *imperf.*: וַתֵּצַר
Jud. 10, 9. ותצר לישראל מאד
1 Sam. 30, 6. ותצר לדוד מאד

3 *imperf.*: יָצַר *for. sec. trans.*
Jes. 11, 13. לא־יצר את־אפרים
Pu-al: צֹרַר
p. masc. pl.: וּמְצֹרָרִים
Jos. 9, 4. ומבקעים ומצררים
Hif-il: הֵצַר
3 *perf.*: וְהֵצַר
Dt. 28, 52 (bis). והצר לך בכל־שעריך
1 *perf.*: מלעיל וַהֲצַרְתִּי
Jer. 10, 18. והצרתי להם
Zeph. 1, 17. והצרתי לאדם
part. f.: מְצֻרָה *sg.*
Jer. 48, 41. כלב אשה מצרה
Jer. 49, 22. כלב אשה מצרה
inf. constr.: הָצֵר
2 Chr. 28, 22. ובעת הצר לו
inf. constr.: וְהָצֵר
2 Chr. 33, 12. וכהצר לו חלה
3 *imperf.*: יָצַר
1 Reg. 8, 37. כי יצר־לו אויבו
2 Chr. 6, 28. כי יצר־לו אויביו
3 *imperf.*: וַיֵּצַר
2 Chr. 28, 20. ויצר לו ולא חזקו
2 *imperf.*: תֵּצַר
Dt. 2, 9. אל־תצר את־מואב
3 *impf. pl.*: וַיְצָרוּ
Neh. 9, 27. ויצרו להם

צֹר

ת"ו, ומכניכה מפסקת לו כיזועה צָר, ומכוי צָרֵי, ומכוי צָרִים, ומציוזתו צָרֵי, ולנקבה צָרָה, ומתסוה לק"כ מתוקריי לנס. מזון לוזן ומיזך לוזק ומוכה כוגע ומתקומם מצמח ולוכל יריב ולויב שוטם ומכלף, מקוטב על נריכה. ולפעמים מופנם כנקביי כוכריי כמוזן לנזן ולזק ולצמיח ולכוף, ולכלו נהללה לו נכתבי קדם הפקדוכים, ולפני כתוקריי כמו מוזק [ענג] עי' כוך, ולפעמים כמו צוֹר לעיל כמוזן הלע, ומס תקת כוך פרשנו סודו.

n. m. (c. accentu distinct. et art. הַצֹּר, c. s. צָרֵי; pl. צָרִים, c. צָרֵי; f. צָרָה, subst.), is qui constringit vel percutit s. affligit, hostis, adversarius, abstr. et *m.* et *f.*, compressio, oppressio, angustiae. De significatione adjectiva: *angustus* et substantiva: *lapis* v. s. צוּר I. II. LXX. *ἐχθρός, ἀντικείμενος, διάβολος, οἰκέτης.*

Num. 22, 26. ויעמד במקום צר
1 Sam. 2, 32. והבטת צר מעון
Job. 6, 23. ומלטוני מיד־צר
Job 15, 24. sbst. יבעתהו צר ומצוקה
Job. 36, 16. ואף הסיתך מפי־צר
Job. 38, 23. sbst. חשכתי לעת צר
Job. 41, 7. סגור חותם צר
Ps. 44, 11. תשיבנו אחור מני־צר
Ps. 74, 10. יחרף צר
Ps. 78, 42. אשר־פדם מני־צר
Ps. 78, 61. ותפארתו ביד־צר
Ps. 107, 2. אשר גאלם מיד־צר
Ps. 119, 143. sbst. צר־ומצוק
Esth. 7, 6. איש צר ואויב
Prv. 24, 10. צר כחכה
Jes. 5, 30. sbst. צר ואור
Jes. 30, 20. לחם צר ומים לחץ
Jes. 59, 19. כנהר צר
Jes. 63, 9. sbst. בכל צרתם לא צר
Thr. 1, 5. הלכו שבי לפני צר
Thr. 1, 7. בנפל עמה ביד־צר
Thr. 1, 10. ידו פרש צר
Thr. 4, 12. כי יבא צר ואויב
Am. 3, 11. צר וסביב הארץ

הַצַּר
Num. 10, 9. על־התצר התצר אתכם
הַצָּר
Esth. 7, 4. כי אין הצר שוה
Zach. 8, 10. אין־שלום מן־הצר
p. בְּצַר
Thr. 2, 4. נצב ימינו כצר
בְּצַר
Job. 7, 11. אדברה בצר רוחי
בַּצַּר
Dt. 4, 30. בצר לך ומצאוך
2 Sam. 22, 7. בצרי־לי אקרא ו״י
2 Chr. 15, 4. וישב בצרו־לו
Ps. 18, 7. בצרי־לי ׀ אקרא ו״י
Ps. 66, 14. ודבר־פי בצרי־לי
Ps. 106, 44. וירא בצר להם
Ps.107,6. ויצעקו אל־ו״י בצר להם
Ps. 107, 19. 28. ויזעקו אל ו״י
Jes. 25, 4. מעוז לאביון בצרו־לו
Jes. 26, 16. ו״י בצר פקדוך
Hos. 5, 15. בצר להם ישחרנני
בְּצַר
Ps. 4, 2. בצר הרחבת לי
מִצַּר
Ps. 32, 7. אתה ׀ סתר לי מצר
Ps60,13.108,13 הבה־לנו עזרת מצר
בְּצַר
Jes. 5, 28. כצר נחשבו
cum suff.: צָרִי
Job. 16, 9. צרי ׀ ילטוש עיניו לי
pl.: צָרִים
Thr. 1, 7. ראוה צרים
pl. constr.: צָרֵי
Esr. 4, 1. וישמעו צרי יהודה
Jes. 9, 10. את־צרי רצין עליו
Jer. 48, 5. צרי צעקת־שבר שמעו
Ez. 30, 16. ונתן צרי יומם
pl. c. suff.: צָרַי *p.*
Ps. 3, 2. ו״י מה־רבו צרי
Ps. 13, 5. צרי יגילו כי אמוט
Ps. 27, 2. צרי ואיבי לי
Ps. 27, 12. אל־תתנני בנפש צרי
Ps. 119, 139. כי־שכחו דבריך צרי
pl. c. suff.: וְצָרַי *p.*
Ps. 119, 157. רבים רדפי וצרי
pl. c. suff.: לְצָרַי *p.*
Dt. 32, 41. אשיב נקם לצרי
1 Chr. 12, 17. ואם־לרמותני לצרי
pl. c. suff.: מִצָּרַי
Jes. 1, 24. הוי אנחם מצרי
pl. c. suff.: צָרֵינוּ
Neh. 4, 5. ויאמרו צרינו
Ps. 44, 6. בך צרינו ננגח
Ps.60,14.108,14. והוא יבוס צרינו
Jes. 63, 18. צרינו בוססו מקדשך
pl. c. suff.: לְצָרֵינוּ
Jos. 5, 13. הלנו אתה אם־לצרינו
pl. c. suff.: מִצָּרֵינוּ
Ps. 44, 8. כי הושעתנו מצרינו
Ps, 136, 24. ויפרקנו מצרינו
pl. c. suff.: צָרֶיךָ
Gn. 14, 20. מגן צריך בידך
2 Sam. 24, 13. נסך לפני־צריך
1 Chr. 21, 12. נספה מפני־צריך
Jes. 26, 11. אש צריך תאכלם
Mich. 5, 8. תרם ידך על־צריך
pl. c. suff.: לְצָרֶיךָ
Jes. 64, 1. להודיע שמך לצריך
pl. c. suff.: צָרֶיהָ
Jer. 30, 16. צריך כלם בשבי
pl. c. suff.: צָרֶיהָ *p.*
Thr. 2, 17. הרים קרן צריך

pl. c. suff.: צָרָיו
Num. 24, 8. יאכל גוים צריו
Ps. 78, 66. ויך צריו אחור
Ps. 89, 24. וכתותי מפניו צריו
Ps. 89, 43. הרימות ימין צריו
Ps. 97, 3. ותלהט סביב צריו
Thr. 1, 17. סביביו צריו
pl. c. suff.: בְּצָרָיו
Ps. 112, 8. יראה בצריו
pl. c. suff.: כְּצָרָיו
Job. 19, 11. ויחשבני לו כצריו
cum suff.: לְצָרָיו
Dt. 32, 43. ונקם ישיב לצריו
Jes. 59, 18. ישלם חמה לצריו
Nah. 1, 2. נקם ו״י לצריו
pl. c. suff.: מִצָּרָיו
Dt. 33, 7. ועזר מצריו תהיה
Ps. 105, 24. ויעצמהו מצריו
Jer. 46, 10. נקמה להנקם מצריו
pl. c. suff.: צָרֶיהָ
Thr. 1, 5. היו צריה לראש
pl. c. suff.: צָרֵיהֶם
Neh. 9, 27. ותתנם ביד צרהם
Neh. 9, 27. מיד צריהם
Ps. 81, 15. ועל־צריהם אשיב ידי
Ps. 106, 11. ויכסו־מים צריהם
Ez. 39, 23. ואתנם ביד צריהם
pl. c. suff.: וְצָרֵיהֶם
Jer.50,7. וצריהם אמרו לא נאשם
pl. c. suff.: צָרֵימוֹ
Dt. 32, 27. פן־ינכרו צרימו
adj. fem.: צָרָה *subst.*
1 Sam. 26, 24. ויצילני מכל־צרה
2 Sam. 4, 9. נפשי מכל־צרה
פדה את־נפשי מכל־
1 Reg. 1, 29. צרה
2 Reg. 19, 3. יום־צרה ותוכחה
Job. 27, 9. כי־תבוא עליו צרה
Ps. 20, 2. יענך ו״י ביום צרה
Ps. 22, 12. כי־צרה קרובה
Ps. 37, 39. מעוזם בעת צרה
Ps. 50, 15. וקראני ביום צרה
Ps. 54, 9. כי מכל־צרה הצילני
Ps. 116, 3. צרה ויגון אמצא
Ps. 138, 7. אם אלך ׀ בקרב צרה
Prv. 1, 27. צרה וצוקה
Prv. 23, 27. ובאר צרה נכריה
Prv. 24, 10. התרפית ביום צרה
Pr. 25, 19. ברגד ביום צרה
Jes. 8, 22. והנה צרה וחשכה
Jes. 30, 6. בארץ צרה וצוקה
Jes. 33, 2. ישועתנו בעת צרה
Jes. 37, 3. יום־צרה ותוכחה
Jer. 4, 31. צרה כמבכירה
Jer. 6, 24 צרה החזקתנו
Jer. 14, 8. מושיעו בעת צרה
Jer. 15, 11. בעת רעה ובעת צרה
Jer. 16, 19. ומנוסי ביום צרה
Jer. 30, 7. ועת־צרה היא ליעקב
Jer. 49, 24. צרה וחבלים אחזתה
Jer. 50, 43. צרה החזיקתהו
Dan. 12, 1. והיתה עת צרה
Obad1,12. ואל־תגדל פיך ביום צרה
Obad. 1, 14. שרידיו ביום צרה
Nah. 1, 7. למעוז ביום צרה
Nah. 1, 9. לא־תקום פעמים צרה
Hab. 3, 15. אנוח ליום צרה
Zeph. 1, 15. יום צרה ומצוקה
Zach. 10, 11. ועבר בים צרה
וְצָרָה
Ps. 78, 49. עברה וזעם וצרה
הַצָּרָה
Gn. 42, 21. הצרה הזאת
בַּצָּרָה
Ps. 9, 10. משגב לעתות בצרה

Ps. 10, 1. תעלים לעתות בצרה
Ps. 81, 8. בצרה קראת ואחלצך
בְּצָרָה
Ps. 91, 15. עמו־אנכי בצרה
וּבְצָרָה
Neh. 9, 37. ובצרה גדלה אנחנו
צָרָתָהּ
1 Sam.1,6. וכעסתה צרתה גם־כעס
c. h. finis.: בַּצָּרָתָהּ
Ps. 120, 1. אל־ו״י בצרתה לי
לְצָרָה
Prv. 17, 17. ואח לצרה יולד
מְצָרָה
Ps. 143, 11. תוציא מצרה נפשי
Prv. 11, 8. צדיק מצרה נחלץ
Prv. 12, 13. ויצא מצרה צדיק
Jon. 2, 3. קראתי מצרה לי
constr.: צָרַת
Gn. 42, 21. ראינו צרת נפשו
c. suff.: צָרָתִי
Gn. 35, 3. העונה אתי ביום צרתי
Ps. 77, 3. ביום צרתי
Ps. 86, 7. ביום צרתי אקראך
Ps. 142, 3. צרתי לפניו אגיד
c. suff.: צָרָתָם
Jud.10,14. יושיעו לכם בעת צרתכם
cum suff.: מִצָּרָתוֹ
Jes. 46, 7. מצרתו לא ישיענו
cum suff.: צָרָתָם
Neh. 9, 27. ובעת צרתם יצעקו
Jes. 63, 9. בכל־צרתם ׀ לא צר
pl.: צָרוֹת
Job. 5, 19. בשש צרות יצילך
Ps. 25, 17. צרות לבבי הרחיבו
Ps. 71, 20 צרות רבות ורעות
וְצָרוֹת
Dt. 31, 17. 21. רעות רבות וצרות
הַצָּרוֹת
Jes. 65, 16. כי נשכחו הצרות
בְּצָרוֹת
Ps. 31, 8. ידעת בצרות נפשי
Ps. 46, 2. עזרה בצרות
מְצָרוֹת
Prv. 21, 23. שמר מצרות נפשו
pl. c. suff.: מִצָּרוֹתֵינוּ
2 Chr. 20, 9. ונזעק אליך מצרתינו
pl. c. suff.: וְצָרוֹתֵיכֶם
1 Sam. 10, 19. רעותיכם וצרתיכם
pl. c. suff.: צָרוֹתָיו
Ps. 25, 22. מכל צרותיו
Ps. 34, 7. ומכל־צרותיו הושיעו
pl. c. suff.: צָרוֹתָם
Ps. 34, 18. ומכל־צרותם חצילם
צְרוֹר
ע״ו, וסכנוי צְרֹרוֹת, ופתכונו מוכפל: ק׳ קלוס וקגוד [פֶּקֶק, ניבעל], מלצון קליפס ומגידס בצרצ, ל״מ נכור כסף וזסכ ומעות, לומר כיס מוכר בסס, וכן נכור בזמים ומור. ג׳ כמו נרגיר, ד״מ ולא יפל נכור קכן, לא בתצו שם גם נכור, ומתמזות לפ״ו צר בתון בֵּר לעיל. ומצר לפרוש הפסוק כנכור אחן בתרגמס לדעת דוד קמתי כנכור תקור בשמוצ״, תענין קציכס ונכיכס, ולדעת נרשוכי נכור שם, ונכור אחן כמו נכור כסף, לומר נכור אחן יקרס, וזס סכנון.
n. m. (pl. צְרֹרוֹת); 1) fasciculus colligatus, velut aromatum aut auri argentive, crumena; 2) bacca, sicut גֵּר, גַּרְגֶּרֶת, consentiente vel etymo. De marsupio gemmarum pleno Prv. 26, 18., ubi alii ver-

tunt: *perinde ac si quis ligaret.*
LXX. *δεσμός, ἐν-, ἀπο-; βαλάντιον, λίθος, σύντριμμα.*
Gn. 42, 35. צרור־כספו בשקו
2 Sam17,13 לא־נמצא שם גם־צרור
Prv. 7, 20. צרור הכסף לקח בידו
Cant. 1, 13. צרור המר ׀ דודי לי
Am. 9, 9. ולא־יפול צרור ארץ
Hag. 1, 6. משתכר אל־צרור נקוב
בִּצְרוֹר
1 Sam. 25,29. צרורה ׀ בצרור החיים
Job. 14, 17. חתם בצרור פשעי
כְּצְרֹר
Prv. 26, 8. כצרר אבן במרגמה
pl.: צְרֹרוֹת
Gn. 42, 35. צררות כספיהם
מֵצַר
ע״ו, וסכנוי מְצָרֵיהֶם וסמן מְצָרֵי, ומוכנו לקן וקק, וס״כ ע״מ מֵסַב מן סבב, קולס לל״ק נספסוק נין סמנים, ומנרי שקול מנקוני סזרע מכר, נמוכן כנר, לומר סגילס ותקימס, ומוכנו לפ״ו גנול מקיף, וכן סניטוו כניס מסתוכניס סקדמוניס, ע׳ מנר לעיל.
n. m. (pl. מְצָרִים, c. מְצָרֵי, ad s. f. מֵסַב a v. סָבַב), angustiae, ex aliorum, in his veterum sententiâ, a v. צָרַר, vi *cingendi.* LXX. *θλῖψις (θλίβειν), κίνδυνος.*
הַמֵּצַר
Ps. 118, 5. מן־המצר קראתי יה
pl.: הַמְּצָרִים
Thr. 1, 3. השיגוה בין המצרים
pl. constr.: וּמְצָרֵי
Ps. 116, 3. ומצרי שאול מצאוני

צַתַּת

v. s. r. צָהַת *p.* 951.

בְּתַשּׁוּעָתֶךָ אֱלֹהִים כִּי סְמָכְתָנִי · אוֹת צָדֵי כִּפְּיתִי·
קִבַּצְתִּי וְסַהַרְתִּי בֵּין עֲרָכָיו · הַפְּרָחִים אֲשֶׁר אָרִיתִי:
בְּגִנַּת הַהֶקְדּוּשׁ מִנְטַעֵי גְּאוֹנִים · מְזִמְּרַת מֶחְקַר הַפָּשׁוֹן
אֲצַרְתִּי גָּרְנִי זֶה בַּמֶּה · רַבַּת חֲסָנוֹתַי חָסוֹן:

ק

קְאָ

v. s. r. קִיא *p.* 978.

קָאַת

v. s. r. קִיא *p.* 978.

קָבַב I.

לומר קֵב, ומוכנו לעינס ולנלון קריפס ונקילס קלילס וקרילס [סאסכנון, סלו-סנון], וכן סתמזות נספעל נָקֵב לעיל,

כמכוון כאיכה וקיכה, ויסודתו לכ״ק יק׳כה וקלילה וכקיקה וקיכה, כהשקל של שב נעבדי, וק״כ נדומה לו אֲ־קָה, בָּאַב, נ־קָה, וכדומה סרכה, קולס השתלחה לך מסתברת לי. וקשה לי שהשרש [σ-κώπ-τειν] נדומה ליוכי גם מוס קורתי מכמה עשיה, ופקדתו נכוקה נספר מיוקד לשר יעדתי לשרפי ל״סק.

h. e. קבב, *v. tr.* maledicere, execrari, diras imprecari, quocum nonnulli comparant v. נ־קב, arab. *sabba*, in quibus a *perforando et excindendo* eadem fit ad detestandum translatio. Quod si verum esset, cognata essent vv. אֲ־קָה, נ־קָה, בָּאַב, et fort. graec. *σ-κώπ-τειν*. At haec conjectura multis de causis displicet. LXX. *ἀρᾶσθαι, κατ-, ἐπικατ-*; inf. קֹב, *κατάρα, κατάρασις*.

3 *perf. c. s.:* קִבָּה

Num. 23, 8. מה אקב לא קבה אל

2 *perf. c. s.:* וְקִבַּתּוֹ

Num. 23, 27. וקבתו לי משם

inf. abs.: קֹב

Num. 23, 25. גם־קב לא תקבנו

inf. constr.: לְקֹב

Num. 23, 11. לקב איבי לקחתיך

Num. 24, 10. לקב איבי קראתיך

impt. sg.: קָבָּהּ *s. M.*

Num. 22, 11. לכה קבה־לי אתו

Num. 22, 17. קבה־לי את העם

impt. c. suff.: וְקָבְנוֹ

Num. 23, 13. וקבנו־לי משם

2 *imperf.:* תְּקָבֶּנּוּ

Num. 23, 25. קב לא תקבנו

II. קָבַב

לומר קֹב, ופתכונו ק׳ נדמיון לו אֲ־קָה, קָבֵב, גֵּב, לומר סיות מנוכן ומגונע [וואֶלנ־ינ, סיגעלינ ויין], או נכון [וואֶל־נען], וכן קב כלשון ישתלל, וכבר דכרתי מוס השרש, ויותר מתכונו תתלת כמ׳ מיוקד. כ׳ כמוכן כקיכה וכניכה, ותקרתי סודו תתת נָקַב, רַ־קַב וכדומה, ומצאתי הכוונות הללה תסתעפה הנגוזות קֹב, קֻבָּה לוקס הסשות קֻבָּה, קֻבָּה שייכים אל קוב לקמן.

h. e. קַב, *v. intr. tr.*, vi duplici: 1) fornicatum, concameratum, collinum, editum esse, vel trans. concamerare, arab. *qabba* Conj. II., gem. קַבַּב; 2) sicut נָקַב, רָקַב, excavare, effodere. Inde nmm. deriv. קַב, קֻבָּה, et nmm. קֻבָּה, קֻבָּה ad v. קוּב pertinent.

קַב

ג״ו, וסרכוי קַבִּים, ומסוכן מדה מה שנית הסאה, וסודו כסוד של כור לעיל, מלשון קניכה, וק״כ ע״ש קעור, ולק ע״ש גכון, וכנמרק קב משלמו, ולפעמים נכלל מדה לו דכר מסודד.

n. m. (pl. קַבִּים), cabus h. e. mensura frumentaria minor, sexta pars sati. LXX. *κάβος*.

הַקֹּקֹב

2 Reg. 6, 25. ורובע הקב חרירונים

קֻבָּה

ג״כ ומוכנו קדר מנוכן ותת השכב [נעוואֶלבע, ניימעכ], וכן קֻבָּה כלשון ישתלל, ופעל מתכו קַבֵּב נקרי, לומר עשות קכה, וכשקל כרוב ותת חוונות, וסודו כשקל עוד נשתי מערב [sp. *Alcove*, Alkoven].

n. f., fornix, thalamus, arab. *kubba-t-on* (Alkoven). LXX. *κάμινος*. A. *τέγος*. S. *πυρίνιον*.

הַקֻּבָּה

Nu. 25, 8. אישׁ־ישׂראל אל־הקבה

I. קָבַל

פעל ל״ע כ״ק נכנין סכנד קֻבֵּל, ומסוכן לקיקה וכשיקה [עמפֿפֿקנגען, כעמעגן], ד״מ מקנול דכר סכיתן, הן עוד הן רע, מקנול לקק ומוסר, מקסיפת לקריס לו וכדומה, וכולס מתמנות של לקיקה. נתכנוס קֻבֵּל שגור מקוד, תמור לקק, כשק, שמע נעכרי, ונעכרי שגור קך נסלנס, או נכתני קדש המקוקרים ומתקלמים, וכן נשפט עכריכית, כהשקלס על לקיוס, ד״מ נסמופעש בֵּית קֻבֵּול, לומר לקוו וחוון לקקוו, ועוד סרכה.

v. piel. (in scr. s. poeticum vel in libris posterioribus usurpatum, neohebr. et arab. usitatissimum), accipere, suscipere, recipere, unde n. actionis קִבּוּל (בֵּית־קִבּוּל, ansa), קַבָּלָה, doctrina oretenus accepta (מְקַבֵּל, discipulus; מְקֻבָּל, traditionis vel disciplinae arcani peritus. LXX. *δέχεσθαι, προς-; πείθεσθαι, ἐκλέγεσθαι, ὑποφέρειν*.

Pi-el: קִבֵּל 3 *perf.*

Esth. 4, 4. ולהסיר שקו מעליו ולא קבל

3 *perf.:* וְקִבֵּל

Esth. 9, 23. וקבל היהודים

3 *perf. pl.:* וְקִבְּלוּ

Esr. 8, 30. וקבלו הכהנים והלוים

3 *perf. pl.:* וְקִבְּלוּ

Esth. 9, 26. וקבל היהודים עליהם

impt. sg.: קַבֵּל־ *s. M.*

1 Chr. 21, 11. כה־אמר ר״י קבל־לך

impt. sg.: וְקַבֵּל

Prv. 19, 20. שמע עצה וקבל מוסר

3 *impf. c. s.:* וַיְקַבֵּלֵם

1 Chr. 12, 18. ויקבלם דויד ויתנם

1 *impf. pl.:* נָקַבֵּל

Job. 2, 10. גם את־הטוב נקבל

Job. 2, 10. ואת־הרע לא נקבל

3 *impf. pl.:* וַיְקַבְּלוּ

2 Chr. 29, 16. ויקבלו הלוים להוציא

2 Chr. 29, 22. ויקבלו הכהנים

קֶבֶל

פעל נלקמי כמו נעכרי, וכמוך לך נכנד קֻבֵּל, ושגור נתכנוס. נשפט עכריכית ילוע קַבָּלָה מסורת ומכמג שקנלנו מכנותיו, ודכרי קנלס משולנים של דכרי תורס, וכן שם מוס השרש קַבָּלוֹן, הלוקח הנגנס מיד הנגר, מְקוּבָּל לוס יודע חכמת הקנלס, מְקַבֵּל כמו תלמיד וכדומה.

v. aram. pael., accipere. LXX. *λαμβάνειν, παρα-*.

Pa-el: קַבֵּל 3 *perf.*

Dan. 6, 1. קבל מלכותא

2 *impf. pl.:* תְּקַבְּלוּן

Dan. 2, 6. תקבלון מן־קדמי

3 *impf. pl.:* וַיְקַבְּלוּן

Dan. 7, 18. ויקבלון מלכותא

II. קָבַל

פעל ל״ע נקל, ומוכנו סיות לפכי וכוכח וכגד ועוסת [סַאֶלר, נענענקינגער זיין], וכן הפעל קִבֵּל נעכרי, קַבֵּל כמו קִבֵּל נלקמי, ויסודתו מתכי כעלמס כיסודת קֻבֵּל ק׳ ea ipsa de causa, quia; כָּל־קֶבֶל־ דָּנָה, propter haec ipsa. LXX. c. לְ, *κατέναντι*; seq. הֵי, *πρὸς ὅ, καθότι, καθώς*; כָּל־קֶבֶל־דְּנָה, *τότε*.

Dan. 2, 8. כל־קבל די חזיתון

Dan. 2, 10. כל־קבל די כל־מלך

Dan. 2, 12. כל־קבל דנה מלכא בנס

Dan. 2, 24. כל־קבל דנה דניאל על

Dan. 2, 40. כל־קבל די פרזלא מהדק

Dan. 2, 41. כל־קבל די חזיתה

Dan. 2, 45. כל־קבל די־חזית

Dan. 3, 7. 8. כל־קבל דנה בה זמנא

Dan. 3, 22. כל־קבל דנה מן־די מלת

Dan. 3, 29. כל־קבל די לא איתי אלה

Dan. 4, 15. כל קבל די וכל חבירמי

Dan. 5, 12. כל־קבל די רוח יתירא

Dan. 5, 22. כל־קבל די כל־דנה ידעת

Dan. 6, 4. כל־קבל די־רוח יתירא בה

Dan. 6, 5. כל־קבל די־מהימן הוא

Dan. 6, 10. כל־קבל דנה מלכא דריוש

Dan. 6, 11. כל קבל די־הוא עבד

Dan. 6, 23. כל־קבל די קדמוהי

Esr. 4, 14. כל־קבל די־מלח היכלא

Esr. 7, 14. כל־קבל די מן־קדם מלכא

Esr. 7, 17. כל־קבל דנה אספרנא

לְקֶבֶל, לָקֶבֶל

Dan. 3, 3. וקאמין לקבל צלמא

Dan. 5, 5. וכתבן לקבל נברשתא

Dan. 5, 10. לקבל מלי מלכא

Esr. 4, 16. לקבל דנה חלק

Esr. 6, 13. לקבל די־שלח דריוש

וְלָקֶבֶל

Dan. 5, 1. ולקבל אלפא חמרא שתה

cum suff.: לְקָבְלֵהּ

Dan. 2, 31. וזיוה יתיר קאם לקבלך

קָבַע

פעל ל״ע כ״ק נגוד, ומוכנו גניע וכוס, לומר דכר מנוע לקכול ולשמור. וכאשר מגניע הפרש [כלוימעקעלך], וכן גניע, נעכרי קְבָעָה, וכן מגניע לשתות, והדגור קנעת כוס או כוס קנעת לשון הענין, לומר כוס מנוע משל ומשוק הרכה, ומענין כוס מן השת פרשו המתרגם סַיְיֵלָּא [*φιάλη*], וזה נכון. ושעו לפי דעתי לשון־נשק ושקי, ולפרוש מקי שפרשוהו מענין קֻבָּה נלשוני, כאשר שמיכה וקניעה, ומוכנו לפ״ו שמיכה הנקנעים תשת, וכן סניכו המשורר כמוכן לקיקה. ותכין כוס הסוסף הַקְבִּיל עשות דכר נוכח וכגד, וזהו התכגדות, וכן פרשו דוד קמחי שיהיה כל לוצי נגד קְבָלוֹ, ומוס נתכמת הלשון שתי כוונות מקנילות [ד״מ שלל נכך, תסד], למלס ושת שכי פניס מקנילים, כללים מקנילים, והשס כמוכן וס הַקְבָּלָה, לומר נוכוות והתכגדות [נעגעגוֶעטגונג, -וַעטן, שָׁם־פַּוִישִׁיֵן], כילוע נתכמת המקקר.

v. intr., ante, coram, ex adverso esse, arab. *qabala*, accedere a parte anteriori (*qabl*, pars anterior, *qabla*, ante coram), syr. obvium esse. *Hi.*, sibi obversum, parallelum esse (unde neoh. n. actionis הַקְבָּלָה, oppositio). Radicem, uti et verbi קָבַל II., frustra quaesivimus. LXX. *ἀντιπίπτειν*.

Hif-il: הִקְבִּיל

part. pl. f.: מַקְבִּילֹת

Ex. 26, 5. 36, 12. מקבילת הללאת

קֹבֶל

ג״ו, ונלס קֹבֶל, כלשר יסגנו קנת, ולפעמים תמוכו הסקנר, נענור הסקנור הסלס עס המלס שלסרני קֻבָּלָם, כהקנר לפכי כנוי, והשקל לפ״ו משקל קֹשֶׁב, קֹשֶׁן, סֹבֶל, סֹבֵב, ונעשס מכל הלס נתכוסס עס כנויס קֻבָּלוֹ, קֻבָּהּ, קֻבָּנִי, והסולס נכל הלס כקען וכקטף, ותעופים הסניים לתפקת לו לסקל הסקיליס, ומכל סֹבֵב, סֹבֵל תמור קען קטף הסנוק, ומוק משלמו, ולמען הריות שגם הקען הסכי ליכנו סגדול כ״ל הקטוף כדגש לקריו נכוספקות לקדות קֻבָּלוֹ, קֻבָּנִי, ולפעמים כשנשרק הקולס כדגש לקרי השורק, למען הריות קנוון, ד״מ סֻבָּבוֹ, סֻבָּלוֹ, וכוס תכיר ותשכיל נורקו. מסוכן לפכי ולכוכח וכגד [פַּאֶלר, נענגן], ולפרוש מקי קנלו כתב הכר״ק שלנוו מכת לֶיִן sp. *culebrina*, gall. [*coulevrine*, it. *calobrino*, כמקי לפ״ו שרש, ודעתו עוד שלפשר שהם נלקי שרש, על כי שמיניו פסקים ק״ל ע״ק חֹר־קֻבָּל, לכן נגמרק נקנון מס הסתקלס. עי׳ מקס.

n. m. (ad s. f. קֻבָּה, קֻבָּנִי, סֻבָּל, סֻבָּהּ, non קֻבָּל, uti nonnulli commenti sunt, seq. *Maqef* קֻבָּל־עָם, c. s. קֻבָּלוֹ, קֻבָּהּ, קֻבָּנִי, mutato *Cholem* in *Qamez chathuf* et sequente *Chathef* euphoniae ergo, vel, posito *Shureq* pro *Cholem*, uti in סֻבָּלוֹ, סֻבָּכוֹ; aliquot in codd. *tertia* radicalis dagesatur, ut brevitas *Qamezi* alterius significetur: קֻבָּלוֹ, קֻבָּנִי, uti cum sibilus vocabulum inchoat, *altera*: סֻבָּכוֹ, סֻבָּלוֹ), pars anterior, e parte obversa s. opposita, coram, exadversus; מֻחֵי קֻבָּלוֹ, percussio oppositi, aries (gemar. semel Pesahim f. III, a. חִיר־קֻבָּל, abjecto *Mem* radicali). LXX. *ἀπέναντι*.

קֻבָּל־

2 Reg. 15, 10. ויכהו קבל־עם

cum suff.: קֻבָּלוֹ

Ez. 26, 9. ומחי קבלו יתן

קֻבֵּל

ג״ו, שכתהוות לטעמיי כמו נעכרי, ומוכנו משלמו, ומכמ״ס שם נככויים רכים ונסרככנות, ד״מ כל־קבל־די, כל־קבל־דנס, ונתכנוס להרכה.

n. m., deinde *adverb.*, pars anterior; לְקֻבָּל, ante, exadversus, propter, seq. הֵי, *quia*; כָּל־קֻבָּל־דִּי,

לוֹנְקְעוּ נִסְפְּרוּ מִגְדָּל עוֹ [לִסְפִּיק ס תקיע] נִזְכְּרוּ מִכְּל פְּתָכִים רִקְּמָ וכוס קִנְעָת [קף ע"ז].

n. f. (a m. קְבַע), vas concavum ac capax, poculum (κύλιξ), etiam *calyx* florum (arab. קַבָּעָה); קִבְּעַת s. פּוֹס קִבְּעַת, emphat., poculum perquam cavum atque capax (Becher, Kelch, weiter Pokal). Veterum nonnulli קִבְּעַת, sicut קְבַע aram., *faecem* in fundo poculi *fixam* denotare ajunt (שְׁמָרִים חֲזֻקְבָּעִים חֲתָה). Targ. bene: פְּרָלָי, *φιάλη*. LXX. *πτῶσις*.

Jes. 51, 17. קִבְעַת כּוֹס הַתַּרְעֵלָה
Jes. 51, 22. קִבְעַת כּוֹס חֲמָתִי

II. קָבַע

פעל כודד, וסעתיד יִקְבַּע, ופתרונו כמו עָקַב לעיל, לרגש וחולם ופ"כ ומיתי וככילם ורמיס ועקיבה [נעעריגען], ותוכן השרש לפ"ו קְבֹב, ודומה לו עָקַב, עָקֹב, ושם תמלת הפקר, ופ"כ המון של גוילם ולקיחת דבר [דוד קמתי וילקחני], או המון של רגוזם [המתרגם כלקח פורק, וגם בגמרא] ובספר ענביהם התמהות עכין רמיה, ולע גוילם וקטיפה, ומזה שם קְבָעָה רמקי, וזה הטעם. ודע קורא נעיה שספעל קָבַע נלקחי במון יעוד וקתוך דבר, בתמזותו קָבַ"ע לעון נעילם וקתיכם ותקיעה בדבר, וכן נלמת בתרגום תמור כ"ה, תקע נעבדי, והמון של יעוד לך השלל, והמון זה קָבַע נע"ע, ל"ע קבע זמן, עת קבוע, וכלרך כמעט בכל הבניינים, ומתנו שם קָבַע יעוד הזמן והמופנעים חֲבֵרָה, חֲבִירוּת, וכן.

v. tr. (impf. יִקְבַּע), sicut עָ־קַב, עָ־קַב, nectere, hinc, pervulgari translatione, insidiari, defraudare, fallere (bevortheilen, überlisten), unde neoh. קַבָּען, fraudator; quare significationes *rapiendi* vel *furandi* et *irascendi* (Targ.) mera commenta sunt. Diversum est v. קָבַע, vi figendi et constituendi, cujus radix est קָבַ־ע (infigere, incidere), quare targumice pro hebr. נָטַע, תָּקַע dicitur, indeque neohebr. nmm. actionis קֶבַע, קְבִיעָה, קְבִיעוּת, et multae praeterea dictiones. Alii vim arab. *abscondendi* principem censent.

LXX. *πτερνίζειν, ῥύεσθαι*.

3 *perf.*: וְקָבַע
Prv. 22, 23. וקבע את־קבעיהם
1 *prf. pl. c. s.s.*: קְבָעֲנוּךָ
Mal. 3, 8. ואמרתם במה קבענוך
part. m. pl.: קֹבְעִים
Mal. 3, 8. כי אתם קבעים אתי
Mal. 3, 9. ואתי אתם קבעים
part. pl. c. s.: קֹבְעֵיהֶם
Prv. 22, 23. וקבע את־קבעיהם
3 *impf. c. h int.*: הֲיִקְבַּע
Mal. 3, 8 היקבע אדם אלהים

קָבֵץ

פעל כודד, וסעתיד יִקְבֹּץ, ומוכנו לסיפה יד וקמיכה לגיכה וגמיכה כיכים [נוועסעכפסעכן, -וועסעלן], ל"מ מקניכת לכל וכסף וכדומה, וכן קָבֵץ לו קָבֵץ נעכבי, והתמזות קִבֻּץ, ודומה לו קִבֵּץ, קְבוּץ, נקלוף ידוע, וקכן הסרס לפרעמו נקנור מיוק. כלפעל הפעולי, לומר כלסף לו התלספות. הכנד קוק הפעולה מלסוק המעוור,

Jud. 12, 4. ויקבץ יפתח
1 Sam. 28, 4. ויקבץ שאול
2 Sam. 2, 30. ויקבץ את־כל־העם
1 Reg. 11, 24. ויקבץ עליו אנשים
1 Rg. 18, 20. ויקבץ את־הנביאים
1 Reg. 22, 6. ויקבץ מלך־ישראל
ויקבץ בן־הדד מלך־ארם
2 Reg. 6, 24.
2Rg.10,18 ויקבץ יהוא את־כל־העם
2 Chr. 15, 9, ויקבץ את־כל־יהודה
2 Chr. 18, 5. ויקבץ מלך־ישראל
2 Chr. 24, 5. ויקבץ את־הכהנים
2 Chr. 25, 5. ויקבץ אמציהו
Hab. 2, 5. ויקבץ אליו כל־העמים
3 *impf. c. s.*: יִקְבֹּץ
Prv. 28, 8. לחונן דלים יקבצנו
3 *impf. c. s.*: וַיִּקְבֹּץ
2 Chr. 32, 6. ויקבצם אליו
3 *impf. pl.*: וַיִּקְבְּצוּ
Gn. 41, 35. ויקבצו את־כל־אכל
Esth. 2, 3. ויקבצו את־כל־נערה
3 *impf. pl.*: וַיִּקְבְּצוּ
1 Sam. 28, 1. ויקבצו פלשתים
1 Sam. 29, 1. ויקבצו פלשתים
2 Chr. 23, 2. ויקבצו את־הלוים
Nif-al: נִקְבַּץ
3 *prf. pl.*: נִקְבְּצוּ
Jos. 10, 6. כי נקבצו אלינו
Esr. 10, 1. נקבצו אליו מישראל
Jes. 34, 15. אך־שם נקבצו דיות
Jes. 43, 9. כל־הגוים נקבצו יחדו
Jes. 49,18. 60,4. כלם נקבצו באו־לך
3 *prf. pl.*: וְנִקְבְּצוּ
Hos. 2, 2. ונקבצו בני־יהודה
3 *prf. pl.*: וְנִקְבָּצוּ *p.*
Joel. 4, 11. הגוים מסביב ונקבצו
part. m. pl.: הַנִּקְבָּצִים
Jer. 40, 15. כל־יהודה הנקבצים
prt. pl. c. s.: לְנִקְבָּצֵיו
Jes. 56, 8. אקבץ עליו לנקבציו
inf. c. suff.: בְּהִקָּבְצָן
Ps. 102, 23. בהקבץ עמים יחדו
inf. c. suff.: וּבְהִקָּבְצָן
Esth. 2, 8. ובהקבץ נערות רבות
Esth. 2, 19. ובהקבץ בתולות שנית
inf. c. suff.: לְהִקָּבְצָן
Esr. 10, 7. להקבץ ירושלם
impt. pl.: הִקָּבְצוּ
Gn. 49, 2. הקבצו ושמעו
Jes. 45, 20. הקבצו ובאו
Jes. 48, 14. הקבצו כלכם ושמעו
Ez. 39, 17. הקבצו ובאו
2 *impf.*: תִּקָּבֵץ
Ez. 29, 5. לא תאסף ולא תקבץ
2 *impf. pl.*: תִּקְבְּצוּ
Neh. 4, 14. שמה תקבצו אלינו
3 *impf. pl.*: יִקָּבְצוּ
Jes. 60, 7. כל־צאן קדר יקבצו
3 *impf. pl.*: וַיִּקָּבְצוּ
1 Chr. 13, 2. ויקבצו אלינו
3 *impf. pl.*: וַיִּקְבְּצוּ
1 Sam. 7, 6. ויקבצו המצפתה
1 Sam. 25, 1. ויקבצו כל־ישראל
1 Sam. 28, 4. ויקבצו פלשתים
Esr. 10, 9. ויקבצו כל־אנשי־יהודה
1 Chr. 11, 1. ויקבצו כל־ישראל
2Chr.13,7 ויקבצו עליו אנשים רקים
2 Chr.15,10. ויקבצו ירושלם בחדש
2 Chr. 20, 4. ויקבצו יהודה לבקש
2 Chr.32,4. ויקבצו עם־רב ויסתמו
Pi-el: קִבֵּץ
3 *prf. fem.*: קִבְּצָה *p.*
Mich. 1, 7. מאתנן זונה קבצה

3 *perf. c. s.*: וְקִבְּצָךְ
Dt. 30, 3. וקבצך מכל־העמים
3 *prf. c. s.*: קִבְּצָם
Ps. 107, 3. ומארצות קבצם
Mich. 4, 12. קבצם כעמיר גרנה
3 *prf. c. s.*: קִבְּצָן
Jes. 34, 16. ורוחו הוא קבצן
1 *prf.*: וְקִבַּצְתִּי
Jer. 29, 14. וקבצתי אתכם
Ez.11,17 וקבצתי אתכם מן־העמים
Ez. 16, 37. וקבצתי אתם עליך
Ez. 20, 34. 41. וקבצתי אתכם
Ez. 36, 24. וקבצתי אתכם
Ez. 37, 21. וקבצתי אתם מסביב
Ez. 39, 27. וקבצתי אתם מארצות
Joel 4, 2. וקבצתי את־כל־הגוים
1 *prf. c. s.*: וְקִבַּצְתִּים
Jer. 31, 8. וקבצתים מירכתי־ארץ
Ez. 34, 13. וקבצתים מן־הארצות
3 *perf. pl.*: קִבְּצוּ
Joel 2, 6. קבצו פארור
Nah. 2, 11. קבצו פארור
part. masc.: מְקַבֵּץ *sg.*
Jes. 13, 14. וכצאן ואין מקבץ
Jes. 56, 8. מקבץ נדחי ישראל
Jer. 49, 5. ואין מקבץ לנדד
Ez. 16, 37. מקבץ את־כל־מאהביך
Nah. 3, 18. ואין מקבץ
part. m. c. s.: מְקַבְּצָם
Jer. 32, 37. הנני מקבצם
part. pl. c. s.: וּמְקַבְּצָיו
Jes. 62, 9. ומקבציו ישתחו
inf. constr.: קַבֵּץ
Mich. 2, 12. קבץ אקבץ שארית
inf. constr.: לְקַבֵּץ
Jes. 66, 18. לקבץ את־כל־הגוים
inf. c. suff.: קִבְּצִי
Zeph. 3, 20. ובעת קבצי אתכם
inf. c. suff.: בְּקַבְּצִי
Ez. 28, 25. בקבצי את־בית ישראל
impt. c. suff.: וְקַבְּצֵנוּ
1 Chr. 16, 35. וקבצנו וחצילנו
Ps. 106, 47. וקבצנו מן־הגוים
1 *imperf.*: אֲקַבֵּץ
Jes. 56, 8. אקבץ עליו לנקבציו
Jer. 23, 3. אקבץ את־שארית
Ez. 29, 13. אקבץ את־מצרים
Mich. 2, 12. אקבץ שארית ישראל
Zeph. 3, 19. וחנדחה אקבץ
1 *imperf.*: אֲקַבְּצָה *p.*
Mich. 4, 6. והנדחה אקבצה
1 *impf. c. s.*: אֲקַבְּצָךְ
Jes. 43, 5. וממערב אקבצך
1 *impf. c. s.*: אֲקַבְּצָה
Jes. 54, 7. וברחמים גדולים אקבצך
1 *impf. c. s.*: אֲקַבְּצֵם
Neh. 1, 9. אקבצם והבואתים
Hos. 8, 10. עתה אקבצם
Zach. 10, 10. ומאשור אקבצם
1 *impf. c. s.*: וַאֲקַבְּצֵם
Neh. 13, 11. ואקבצם ואעמדם
1 *impf. c. s.*: וַאֲקַבְּצֵם
Zach. 10, 8. אשרקה להם ואקבצם
3 *imperf.*: יְקַבֵּץ
Jes. 11, 12. ונפצות יהודה יקבץ
Jes. 40, 11. בזרעו יקבץ טלאים
3 *impf. c. s.*: יְקַבְּצָךְ
Dt. 30, 4. משם יקבצך י"י אלהיך
3 *impf. c. s.*: יְקַבְּצֵנוּ
Jer. 31, 10. מזרה ישראל יקבצנו
3 *impf. f. c. s.s.*: תְּקַבְּצֵם
Hos. 9, 6. מצרים תקבצם

2 *impf. pl.:* וַתִּקְבְּצוּ
Jes. 22, 9. ותקבצו את־מי הברכה
Pu-al: קֻבַּץ
part. fem.: מְקֻבֶּצֶת *sg.*
Ez. 38, 8. מקבצת מעמים רבים
Hitpa-el: הִתְקַבֵּץ
3 *perf. pl.:* הִתְקַבְּצוּ
Jud. 9, 47. התקבצו כל־בעלי מגדל
1 Sam. 7, 7. התקבצו בני־ישראל
impt. pl.: הִתְקַבְּצוּ
Jer. 49, 14. התקבצו ובאו עליה
3 *impf. pl.:* יִתְקַבְּצוּ
Jes. 44, 11. יתקבצו כלם יעמדו
3 *impf. pl.:* וַיִּתְקַבְּצוּ
Jos. 9, 2. ויתקבצו יחדו להלחם
1 Sam. 8, 4. ויתקבצו כל זקני ישראל
1 Sam. 22, 2. ויתקבצו אליו כל־איש
2 Sam. 2, 25. ויתקבצו בני־בנימן

קְבִיץ

ס״נ, ומונן כמו וספע וסמון [סופע], וכאמר מקנון וסמון הסמילים וקלילים, וכאמר נשלוט על מעשי־לבנעתיך.
n. m., collectio, cumulus, acervus, masoret. nomen *vocalis.* LXX. *θλῖψις.*
pl. c. suff.: קְבִיצֶיךָ
Jes. 57, 13. בזעקך יצילך קבוציך

קְבָצָה

ס״נ, ומונן כמו קְבִיץ, לומר נמון וסמון. נשפע ענייניה קְבִיץ מופנע, ולפעמים קנון דנריס נמסמר, ונאמר נם סס קְבִיץ יין קנון ספריס [וזמע-לונג, ניליעל-], וכן סס קֶבֶץ כ״י מקונן נו דנריס, ל״ע מנאתי נקנן יין [קְ-דעקס], וכן כתב הקכס נעל-אקוני נסקדמתו, עזיריס נכל דור מזמלנו נכתינת הַקְּבָצִים סיפיס, וכן קְבִיץ סס תכונה נדקדוק.
n. f., sicut קְבִיץ, collectio, acervus. Synonyma sunt neoh. קְבִיץ, קֶבֶץ, קֶבֶץ spec. de bibliotheca atque etiam singulis codicibus. LXX. *εἰςδέχεσθαι.*
constr.: קְבֻצַת
Ez. 22, 20. קבצת כסף ונחשת

קָבַר

פעל כודד, וסעתיד יִקְבֹּר, וסתמוס כמו חָפַר, חֲבֹר, לומר קפיכה נדנר וזכיכה ונדידה [נרַנְנַן], וכאמר מסעמכת מת נקפיכה לו נכוד [נע-נרַנְנַן]. הנפעל הפעולי וכן הכזכ״פ, וכנכד קוק הפעולם לומר קכור רנ. קין הזכח הלפ ידוע קָבַר [הקוף מקנב מוזנ כמו לְנֵל קָבֵל, קָבַץ], ודומס לו הסוכן נל חָבַר, חָפַר, פָּר, פָּרָה וכדומס, ועקת לפלס הלפ תעלפ הזווי נזעקי מעכנ.
v. comp. trans. (impf. יִקְבֹּר), sicut פָּאַר, פָּר, חָפַר, חָבַר etc. (v. s. פָּר), defodere, spec. sepelire. *Ni.* et *Pu.* pass. *Pi.* intens. de sepultione complurium. LXX. *κατορύσσειν, θάπτειν, κόπτειν, τρέπειν*; inf. קָבוֹר, *ταφή*; prt. pass. קָבוּר, *τάφος*; *Ni. τελευτᾶν*

3 *perf.:* קָבַר
Gn. 23, 19. ואחרי־כן קבר אברהם
2 *perf. c. s.:* וְקָבַרְתַּנִי
Gn. 47, 30. וקברתני בקברתם
2 *perf. c. s.:* וְקָבַרְתָּנִי
1 Reg. 2, 31. ופגע־בו וקברתו
1 *perf.:* קָבַרְתִּי
Gn. 49, 31. ושמה קברתי את־לאה
3 *perf. pl.:* קָבְרוּ
Gn. 49, 31. שמה קברו את־אברהם
Gn. 49, 31. שמה קברו את־יצחק
Num. 11, 34. כי־שם קברו את־העם
Jos. 24, 32. קברו בשכם
2 Sam. 2, 4. אשר קברו את־שאול
Ez. 39, 15. קברו אתו המקברים
3 *perf. pl.:* וְקָבְרוּ
1 Reg. 14, 13. וקברו אתו
Jer. 7, 32. וקברו בתפת
Ez. 39, 11. וקברו שם את־גוג
Ez. 39, 13. וקברו כל־עם הארץ
3 *prf. pl. c. s.:* קְבָרֻהוּ
2 Chr. 24, 25. ולא קברהו
3 *prf. pl. c. s.:* וּקְבָרוּם
Ez. 39, 12. וקברום בית ישראל
2 *perf. pl.:* וּקְבַרְתֶּם
1 Reg. 13, 31. וקברתם אתי בקבר
part. m.: קוֹבֵר, קֹבֵר *sg.*
2 Reg. 9, 10. ואין קבר
Ps. 79, 3. ואין קובר
part. m. pl.: קֹבְרִים
2 Rg. 13, 21. ויהי הם ׀ קברים איש
part. pass.: קָבוּר
1 Reg. 13, 31. איש האלהים קבור
prt. pass. pl.: קְבֻרִים
Eccl. 8, 10. ראיתי רשעים קברים
inf. abs.: קָבוֹר
Dt. 21, 23. כי־קבור תקברנו
inf. constr.: קְבוֹר, לִקְבֹּר
Gn. 23, 8. נפשכם לקבר
Gn. 50, 7. ויעל יוסף לקבר את־אביו
Gn. 50, 14. לקבר את־אביו
Jer. 19, 11. מאין מקום לקבור
inf. constr.: מִקְבַּר
Gn. 23, 6. לא־יכלה ממך מקבר
inf. c. suff.: קָבְרוֹ
Gn. 50, 14. אחרי קברו את־אביו
1 Reg. 13, 31. אחרי קברו אתו
inf. c. suff.: וּלְקָבְרוֹ
1 Reg. 13, 29. לספד ולקברו
inf. c. suff.: לָקָבְרָהּ
2 Rg. 9, 35. וילכו לקברה ולא־מצאו
impt. sg.: קְבֹר
Gn. 23, 6. קבור את־מתך
Gn. 23, 11. נתתיה לך קבר מתך
Gn. 23, 15. ואת־מתך קבר
impt. sg.: וּקְבֹר
Gn. 50, 6. עלה וקבר את־אביך
impt. pl.: קִבְרוּ
Gn. 49, 29. קברו אתי אל־אבתי
impt. pl. c. s.: וְקִבְרוּהָ
2 Reg. 9, 34 וקברוה כי בת־מלך
1 *impf.:* וָאֶקְבְּרָה
Gn. 23, 4. ואקברה מתי
Gn. 23, 13. ואקברה את־מתי שמה
Gn. 50, 5. ואקברה את־אבי
1 *impf. c. s.:* וָאֶקְבְּרֵהוּ
Gn. 48, 7. ואקברה שם בדרך אפרת
2 *impf. c. s.:* תִּקְבְּרֵנִי
Gn. 47, 29. אל־נא תקברני במצרים
Gn. 50, 5. שמה תקברני
2 *impf. c. s.:* תִּקְבְּרֵנּוּ
Dt. 21, 23. כי־קבור תקברנו
3 *impf.:* וַיִּקְבֹּר
Dt. 34, 6. ויקבר אתו בגי
2 Reg. 21, 26. ויקבר אתו בקברתו
2 *impf. pl.:* וַתִּקְבְּרוּ
2 Sam. 2, 5. עם־שאול ותקברו אתו
3 *impf. pl.:* יִקְבְּרוּ
Jer. 19, 11. ובתפת יקברו
3 *impf. pl.:* וַיִּקְבְּרוּ
Gn. 25, 9. ויקברו אתו יצחק
Gn. 35, 29. ויקברו אתו עשו ויעקב
Gn. 50, 13. ויקברו אתו במערת
Jos. 24, 30. ויקברו אתו בגבול
Jos. 24, 33. ויקברו אתו בגבעת
Jud. 2, 9. ויקברו אותו בגבול נחלתו
Jud. 16, 31. ויקברו אותו
1 Sam. 31, 13. ויקברו תחת־האשל
2 Sam. 3, 32. ויקברו את־אבנר
2 Sam. 4, 12. ויקברו בקבר־אבנר
2 Sam. 21, 14. ויקברו את־עצמות
1 Reg. 14, 18. ויקברו אתו ויספדו־לו
1 Reg. 15, 8. ויקברו אתו בעיר דוד
1 Reg. 22, 37. ויקברו את־המלך
2 Reg. 9, 28. ויקברו אתו בקברתו
2 Reg. 10, 35. ויקברו אתו בשמרון
2 Reg. 12, 22. ויקברו אתו עם־אבתיו
2 Reg. 15, 7. ויקברו אתו עם־אבתיו
1 Chr. 10, 12. ויקברו את־עצמותיהם
2 Chr. 13, 23. ויקברו אתו בעיר דויד
2 Chr. 25, 28. ויקברו אתו עם־אבתיו
26, 23.
2 Chr. 27, 9. ויקברו אתו בעיר דויד
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְקָבְּרֻהוּ
1 S. 25, 1. ויקברהו בביתו ברמה
1 S. 28, 3. ויקברהו ברמה ובעירו
2 Sam. 2, 32. ויקברהו בקבר אביו
2 Reg. 13, 9. ויקברהו בשמרון
2 Rg. 13, 20. וימת אלישע ויקברהו
2 Reg. 23, 30. ויקברהו בקברתו
2 Chr. 9, 31. ויקברהו בעיר דויד
2 Chr. 16, 14. ויקברהו בקבריו
2 Chr. 21, 20. ויקברהו בעיר דויד
2 Chr. 22, 9. ויקברהו כי אמרו
2 Chr. 24, 16. 25. 28, 27. ויקברהו בעיר
2 Chr. 32, 33. ויקברהו במעלה
2 Chr. 33, 20 ויקברהו ביתו
Nif-al: נִקְבַּר
1 *imperf.:* אֶקָּבֵר
Ruth 1, 17. אמות ושם אקבר
2 *imperf.:* תִּקָּבֵר
Gn. 15, 15. תקבר בשיבה טובה
Jer. 20, 6. ושם תמות ושם תקבר
3 *imperf.:* יִקָּבֵר
Jer. 22, 19. קבורת חמור יקבר
3 *imperf.:* וַיִּקָּבֵר
Dt. 10, 6. מת אהרן ויקבר שם
Jud. 8, 32. ויקבר בקבר יואש
Jud. 10, 2. וימת ויקבר בשמיר
Jud. 10, 5. וימת יאיר ויקבר
Jud. 12, 7. ויקבר בערי גלעד
Jud. 12, 10. ויקבר בבית לחם
Jud. 12, 12. ויקבר באילון
Jud. 12, 15. ויקבר בפרעתון
2 Sam. 17, 23. ויקבר בקבר אביו
1 Reg. 2, 10. ויקבר בעיר דוד
1 Rg. 2, 34. ויקבר בביתו במדבר
1 Reg. 14, 31. ויקבר עם־אבתיו
15, 24. 22, 51.
1 Reg. 16, 6. ויקבר בתרצה
1 Reg. 16, 28. ויקבר בשמרון
2 Reg. 8, 24. ויקבר עם־אבתיו
15, 38. 16, 20.
2 Rg. 13, 13. ויקבר יואש בשמרון
2 Reg. 14, 16. ויקבר בשמרון
2 Reg. 14, 20. ויקברו בירושלם
2 Reg. 21, 18. ויקבר בגן־ביתו
2 Chr. 12, 16. ויקבר בעיר דויד
2 Chr. 21, 1. ויקבר עם־אבתיו
3 *impf. f.:* וַתִּקָּבֵר
Gn. 35, 8. ותקבר מתחת לבית־אל
Gn. 35, 19. ותקבר בדרך אפרתה
Num. 20, 1. ותקבר שם
3 *impf. pl.:* יִקָּבְרוּ
Job. 27, 15. שרידיו במות יקברו
Jer. 8, 2. לא יאספו ולא יקברו
Jer. 16, 4. לא יספדו ולא יקברו
Jer. 16, 6. לא יקברו ולא־יספדו
Jer. 25, 33. ולא יאספו ולא יקברו
Pi-el: קִבֵּר
part. masc.: מְקַבֵּר
Jer. 14, 16. ואין מקבר להמה
part. pl.: מְקַבְּרִים
Num. 33, 4. ומצרים מקברים
Ez. 39, 14. מקברים את־העברים
part. pl.: הַמְקַבְּרִים
Ez. 39, 15. קברו אתו המקברים
inf. constr.: לְקַבֵּר
1 Reg. 11, 15. לקבר את החללים
2 *imperf.:* תְּקַבְּרֵם
Hos. 9, 6. מף תקברם
Pu-al: קֻבַּר 3 *perf.*
Gn. 25, 10. שמה קבר אברהם

קֶבֶר

ס״נ, ונכנוי קִבְרִי, וסכנוי לו קְבָרִים ונסמך קִבְרֵי, לו קְבָרוֹת וססמך קִבְרוֹת, ומונכו כור וזקת [נרונע], וכאמר מנור שנעתן סס מת, ולפעמים סכנוי כיקיד, לסמכמת קנר-מות, ונמונן זס קנרות-סתקוס ספניעי. נתנגוס קֶבֶר מזלמו, ונפפס ענייניה מסזלמה ג״כ על ריקס לפסה, ומן קנר סס קֶבֶר, קִבְרוֹ, קִבְרָנִי, ונספניס מתקניס קִבְרֵי המוקדי, *n. m.* (c. s. קִבְרִי, pl. קְבָרִים c. קִבְרֵי sive קִבְרוֹת c. קִבְרוֹת), fovea, spec. sepulchrum; pl., sicut neoh. חֲצַר־בֵּית־הַקְּבָרוֹת, בֵּית־הַקְּבֻרָה, מָוֶת (aram. מָקוֹם מְלָא h. e. מַלְמַיָּא עֲצָמוֹת), sepulchretum (sic n. pr. קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה). LXX. *τάφος, ταφή; μνημεῖον, μνῆμα; Θάνατος, ὄρος.*
Gn. 23, 4. אחזת־קבר עמכם
Gn. 50, 13. השדה לאחזת־קבר
2 Sam. 3, 32. אל־קבר אבנר
2 Sam. 19, 38. עם קבר אבי ואמי
1 Reg. 13, 22. אל־קבר אבתיך
2 Reg. 23, 6. על־קבר בני העם
Ps. 5, 10. קבר־פתוח גרונם
Ps. 88, 6. כמו חללים ׀ שכבי קבר
Ez. 39, 11. מקום־שם קבר
p.
Gn. 23, 9. בתוככם לאחזת־קבר
Gn. 23, 20. לאברהם לאחזת־קבר
Gn. 49, 30. לאחזת־קבר
1 Reg. 14, 13. לירבעם אל־קבר
Job. 3, 22. ישישו כי ימצאו־קבר
Job. 5, 26. תבוא בכלח אלי־קבר
Jes. 22, 16. כי־חצבת לך פה קבר
הַקֶּבֶר
2 Reg. 23, 17. התקבר איש־האלהים
בְּקֶבֶר
Jud. 8, 32. ויקבר בקבר יואש
Jud. 16, 31. בקבר מנוח
2 Sam. 4, 12. ויקברו בקבר־אבנר
2 Sam. 17, 23. ויקבר בקבר אביו
2 Sam. 19, 38. ויקבר בקבר אביו
2 Sam. 21, 14. בקבר קיש אביו
2 Reg. 13, 21. בקבר אלישע
p. בְּקֶבֶר
Nu. 19, 16. בעצם אדם או בקבר
בַּקֶּבֶר
1 Reg. 13, 31. וקברתם אתי בקבר
Ps. 88, 12. היספר בקבר חסדך
p. בַּקֶּבֶר
Num. 19, 18. או במת או בקבר
בְּקֶבֶר
Jer. 5, 16. כקבר פתוח
לַקֶּבֶר
Job. 10, 19. מבטן לקבר אובל

cum suff.: קִבְרִי
Jer. 20, 17. ותהי־לי אמי קברי

cum suff.: בִּקְבָרַי
Gn. 50, 5. בקברי אשר כריתי לי

cum suff.: קִבְרֵךְ *p.*
Nah. 1, 14. אשים קברך

cum suff.: מִקִּבְרֵךְ
Jes. 14, 19. חשלכת מקברך

cum suff.: קִבְרוֹ
Gn. 23, 6. קברו לא־יכלה ממך
Jes. 22, 16. חצבי מרום קברו
Jes. 53, 9. ויתן את־רשעים קברו

cum suff.: בְּקִבְרוֹ
1 Rg. 13, 30. וינח את־נבלתו בקברו

cum suff.: לד״ק קִבְרָם *קִבְרָם
Ps. 49, 12. *קברם בתימו ׀ לעולם

1 pl.: קִבָּרִים
Ex. 14, 11. המבלי אין־קברים
Job. 17, 1. ימי נזעכו קברים לי

pl.: הַקְּבָרִים
2 Reg. 23, 16. וירא את־הקברים
2 Rg. 23, 16. העצמות מן־הקברים

pl.: בַּקְּבָרִים
Jes. 65, 4. הישבים בקברים

pl. constr.: קִבְרֵי
Neh. 3, 16. עד־נגד קברי דויד
2Chr. 32, 33. במעלה קברי בני־דויד
Jer. 26, 23. אל־קברי בני העם

pl. constr.: לְקִבְרֵי
2 Chr. 28, 27. לקברי מלכי ישראל

pl. c. suff.: קִבְרֵינוּ
Gn. 23, 6. במבחר קבריני

pl. c. suff.: מִקִּבְרֵיהֶם
Jer. 8, 1. ישבי־ירושלם מקברייהם

2 pl.: לְקִבְרוֹת
Job. 21, 32. וחוא לקברות יגבל

pl. constr.: קִבְרוֹת
Num. 11, 34. n. p. קברות התאוה
Neh. 2, 3. בית־קברות אבתי
Neh. 2, 5. עיר קברות אבתי

pl. constr.: בְּקִבְרוֹת
Nu. 33, 16. n. p. ויחנו בקברת התאוה
2 Chr. 21, 20. בקברות המלכים
2 Chr. 24, 25. בקברות המלכים

pl. constr.: וּבְקִבְרוֹת
Dt 9, 22 n. p. ובמסה ובקברת התאוה

pl. constr.: מִקִּבְרוֹת
Nu. 11, 35 n. p. מקברות התאוה נסעו
Nu. 33, 17. n. p. ויסעו מקברת התאוה

pl. c. suff.: קִבְרוֹתֶיךָ
2 Reg. 22, 20. אל־קבריתיך בשלום
2 Chr. 34, 28. אל־קבורתיך בשלום

pl. c. suff.: קִבְרוֹתֵיכֶם
Ez. 37, 12. פתח את־קבורותיכם
Ez. 37, 13. בפתחי את־קבורותיכם

pl. c. suff.: מִקִּבְרוֹתֵיכֶם
Ez. 37, 12. אתכם מקבורותיכם
Ez. 37, 13. מקבורותיכם עמי

pl. c. suff.: קִבְרֹתָיו
Ez. 32, 22. סביבותיו קבריתיו

pl. c. suff.: בְּקִבְרֹתָיו
2 Chr. 16, 14. ויקברהו בקבריתיו

pl. c. suff.: קִבְרֹתֶיהָ
Ez. 32, 23. אשר נתנו קבריתיה
Ez. 32, 26. סביבותיו קבורותיה

pl. c. suff.: קִבְרֹתֶיהָ
Ez. 32, 25. סביבותיו קבריתה

קִבּוּרָה
ג״ו, ובמ״ק קִבּוּר, או שמוש מופזע, לומר שקבור, נשפס עבריית בית־שקבורים או בית שקבורות, ככתי לקבר-מות.

n. f., sicut קֶבֶר, sepultura, sepulchrum. LXX. *τάφος, ταφή; μνῆμα, μνημεῖον.*

קְבוּרָה
Eccl. 6, 3. וגם־קבורה לא־היתה לו

הַקְּבוּרָה
2 Chr. 26, 23. בשדה הקבורה

בְּקִבּוּרָה
Jes. 14, 20. לא־תחד אתם בקבורה

constr.: קְבֻרַת
Gn. 35, 20. מצבת קברת־רחל
1 Sam. 10, 2. עם־קבורת רחל
Jer. 22, 19. קבורת חמור יקבר

cum suff.: קְבֻרָתוֹ
Dt. 34, 6. ולא־ידע איש את־קברתו

cum suff.: בְּקִבְרָתוֹ
2 Reg. 21, 26. ויקבר אתו בקברתו
2 Reg. 23, 30. ויקברהו בקברתו

cum suff.: קִבְרָתָהּ
Gn. 35, 20. מצבה על־קברתה
Ez. 32, 23. 24. סביבות קברתה

cum suff.: בְּקִבְרָתָם
Gn. 47, 30. וקברתני בקברתם

קָדַד

פעל ל״ע כ״ת נגוז, ומובנו לדעת סמקדקים גדילה וקציעה וקליקה [שפלטען, טסיילען], ופסתמות שד נדומה לל גד, נדמיונו לשרש נשפתי מערבי. וחולי מובנו כמו חד לעיל, ליומר היות מקוצץ ומעוקץ [שפיצן ויין], וקדקוד לפ״ו עוקץ סכלא.

v. intr., findere, dividere, sicut גָּד, nisi potius affine est verbo חָד, prolong. ex radice sanscrita *çô*, a-cut-um esse.

קָדְקֹד
ג״ו, ובכתוי קָדְקֳדוֹ, קָדְקָדָהּ, ומובנו לד״ק נדילת שער בלא וקצוצו לקצץ [שפלטשנ, שייעלוכ], ובמלוסו קדקד שער, ולדעתי עוקן סכלא, או בכלל סכלא על העוקף, וכן קָדְקֹד בערבי, נתרגום קוֹדְקוֹדָא מצלמו.

n. m. (c. s. קָדְקֳדוֹ, קָדְקָדָהּ), vertex capitis, non a divisione s. discriminatione capillorum, sed potius propterea, quod vertex capitis est, quasi acumen s. cacumen, targ. קוֹדְקוֹדָא. LXX. *κορυφή, κεφαλή; ἄρχων, καταπαίζειν.*

Dt. 33, 20. וטרף זרוע אף־קדקד
Ps. 68, 22. ראש איביו קדקד שער
Jes. 3, 17. קדקד בנות ציון
Jer. 2, 16. ירעוך קדקד

וְקָדְקֹד
Jer. 48, 45. וקדקד בני שאון

וּלְקָדְקֹד
Gn. 49, 26. ולקדקד נזיר אחיו
Dt. 33, 16. ולקדקד נזיר אחיו

cum suff.: קָדְקָדֵהוּ
Dt. 28, 35. מכף רגלך ועד קדקדך

cum suff.: קָדְקָדוֹ
2 Sam. 14, 25. מכף־רגלו ועד קדקדו
Job. 2, 7. מכף רגלו ועד קדקדו
Ps. 7, 17. ועל קדקדו חמסו ירד

קָדַח

פעל שמי, ופעתיד יִקַּד, ופ״פ יְקַדֵּחַ, ומובנו לציק סמקדח, ומובנו לד״ק נדילת שער כלא וקצוצו לקצץ [שפלטשנ, שייעלוכ], ובמלוסו קדק שער, ולדעתי עוקן סכלא, או בכלל סכלא על העוקף, וכן קָדַד בערבי, נתרגום קוֹדְקוֹדָא מצלמו.

n. m. (c. s. קָדְקֳדוֹ, קָדְקָדָהּ), vertex capitis, non a divisione s. discriminatione capillorum, sed potius propterea, quod vertex capitis est, quasi acumen s. cacumen, targ. קוֹדְקוֹדָא. LXX. *κορυφή, κεφαλή; ἄρχων, καταπαίζειν.*

1 imperf.: וָאֶקֹּד
Gn. 24, 48. ואקד ואשתחוה לי״י

3 imperf.: וַיִּקֹּד
Gn. 24, 26. ויקד האיש וישתחו
Ex. 12, 27. ויקד העם וישתחוו
Ex. 34, 8. ויקד ארצה וישתחו
Num. 22, 31. ויקד וישתחו לאפיו
1 Sam. 24, 9. ויקד דוד אפים ארצה
1 Sam. 28, 14. ויקד אפים ארצה
2 Chr. 20, 18. ויקד יהושפט אפים

3 impf. f.: וַתִּקֹּד
1 Rg. 1, 16. ותקד בת־שבע ותשתחו
1 Reg. 1, 31. ותקד בת־שבע אפים

3 impf. pl.: וַיִּקְדוּ
Gn. 43, 28. ויקדו וישתחו
Ex. 4, 31. ויקדו וישתחוו
1 Chr. 29, 20. ויקדו וישתחוו לי״י
2 Chr. 29, 30. ויקדו וישתחוו
Neh. 8, 6. ויקדו וישתחוו לי״י

קְדָחָה
ג״ס, ומובנו קציעה, כלשד פרש סמקרנס, ין קָד במובן קָצַע, משרש של קציעה, וכן פרש רש״י שם שרש עשר, וכלשון חכמים קציעה, ולדעת סעדיה פיומי חוש קוטע.

n. f., casia vel ejus species, ut quibusdam videtur, ab *abscissione et decorticatione* in longum, syn. et ejusdem originis: קְצִיעָה, *κιττώ* apud Diosc. (*Saadja* arab. קשת).
LXX. *ἴρις*; קְדָחָה וְקִנָּמָה, *τρόχος.*
Ez. 27, 19. קדה וקנה

וְקִדָּחָה
Ex. 30, 24. וקדה חמש מאות

קָדַח

פעל נוד, ופעתיד נשפס עבריית יִקְדַּח, ומובנו דליקה וקיכים כמיכס וקיימס [גלימטן, נרעבנען], ל״מ מאכס כלקת וכמרת, ובערבי קדח יוקד, לשון סלבקס, וקין משרש קָדַח, ודומס לו פְּדַח נאמי [לשר מאנו פַּדָּחָתִי], וכן כשרש כמכוון נשפתי מערב, ל״מ נשפס סכדלק ופרסיק ולקלבנית s. *dah*, pers. *dâgh* וכיוצ וכדומס lett. *deg*, gr. δαί-ειν].

v. comp. intr. (impf. neoh. יִקְדַּח), candere, flagrare, arab. קַדַח (tundendo elicere ignem), a rad. *dah* (sanscr.), quam continet etiam v. aram. פְּדַח, unde פַּדְחָתָא (frons, syn. מֵצַח q. v.). LXX. *καίειν, ἐκ-; ἀνάπτειν, τήκεσθαι.* S. inf ἔκκαυσις.

3 perf. f.: קָדְחָה
Dt. 32, 22. כי־אש קדחה באפי
Jer. 15, 14. כי־אש קדחה באפי

2 impf. pl.: קְדַחְתֶּם
Jer. 17, 4. אש קדחתם באפי

prt. pl. constr.: קֹדְחֵי
Jes. 50, 11. הן כלכם קדחי אש

inf. constr.: בְּקָדְחָהּ
Jes. 64, 1. כקדח אש המסים

קַדְחַת
ג״כ, ומובנו קולי כשרוף מכוב סקדימות, שנקרא בגרמנ לק על עצמות, ובקרנוס נמכת [מן נמר בדומס לל גמר], וכמעט בדומס לל לבלק.

n. f., febris ardens, *καύσων* (Gallenfieber), targ. צַמְרָא, צִמְרָא (צְמַר = גְּמַר, unde גְּוִמְרָא, pruna), syn. הַבָּקָה. LXX. *πυρετός, ἴκτερος.*

הַקַּדַּחַת
Lev. 26, 16. השחפת ואת הקדחת

וְכַקַּדַּחַת
Dt. 28, 22. בשחפת ובקדחת

אֶקְדָּח
ג״ו, וכוח ככוי לאמן יקכס, ונקלקס כן ע״ש קלוח מלקיקס, וכי כלכל לעיל ג״כ מקמנות דומס. בגרמנ ובשפס עכריית ידוע הכוסף הַקְּדִיחַ, ושס משס קְדָחָה, קְדִיחוּ, ומסוגלים נקלי סקלקת נקלקים מְקוּדָּחִים או מֻקְדָּחִים. ודע קוסן שעקלים נקרגומו פרש קלץ משרש במובנו לקיי, לשון קציעה וקציכה, ולא מסקנכי.

n. m., gemma flammans, pyropus (syn. בְּדְבָּד, carbunculus). LXX. *κρύσταλλος.* A. *λίθους τρυπανισμοῦ* (ex aram. קְדָחָה, perforare, terebrare, veluti gemmas aut margaritas). S. *λίθους γλύφους.* Th. *γλυφῆς.*
Jes. 54. 12. ושעריך לאבני אקדח

קָדַם

פעל ל״ע נקל, ומובנו סיות כוכס ולפני דבר [פֶּאר זיין]. ומוס סכנד קֶדֶם סליכס או נוס לפני, או עשות דבר לפני עשות מעשס לקר [נוֹפְאָרגעסען, קְאָמען], ל״מ קדום ללכת לפני לקריס וכרקשס, וע״כ סקדימס נמקום, או קדימס נוען לפני קנכו, ל״מ קדמתי לנכוס, או שקדימס נוען כלי מעשך לקריס, ל״מ כמו משכמ, או מקדימס מסליכס לפני קנכו לעזור או לגרור לו, או נוס לקרפת פלוני נדנר, ל״מ כשפסוק לפ יקדמכס מגן, לומר סמגן לפ יקדס לנוס לגיו, למען סגן. סנוסף הַקְּדִים כמעט ככנד. ואשר לקוקי משרש דע שמקו קפת זיסודו קתיכס וגדילס, וסכיקו ליים מן קָרֶם, או מולס מקר זילעכו שמשס מן קכד, ספירוש כאן סולך. מולס קלוב לפת כ״ל שמשס קֶדֶם סיסודס, וכו סמס וסמגול [ֶם] סופי, וסקועב קל, ולדנר מקנו נספר מיוקד לשרשים.

v. intr. in conj. *Qal* inus., ante esse; *Pi.* ante ire, praeire, seq. accus. (arab. *qadama*, vi eadem), vel *loco* vel *tempore*, aliquid prius facere, vel sine comparatione: *mane*, sicut הַשְׁכֵּים, deinde vi obviam veniendi s. occurrendi, de eo, qui auxiliaturus est aut vi manuque adorturus (Jes. 37, 33. clypeus nullus ad obtegendum urbi obvertetur), etiam vi obveniendi alicui cum aliqua re (בְּ), h. e., *offerendi*. *Hi.* praevenire aliquem officio aliquo, vel de calamitate aliquem occupante. Radix est *qad*; siquidem hoc verbum conformatione secundaria factum est ex n. קֶדֶם. Qui n. קַדְמוֹן, tanquam a v. קָדַם, vi ingenita *secandi* comparavere, in errore versantur, cum ejus nominis radix non sit קָדַם, sed potius קָדַד, cui addita est terminatio sanscrito-semitica *om.* LXX. *Pi.* *προποῤῥεύεσθαι, προφθάνειν, συναντᾶν, καταλαμβάνειν, πρόκατα-; Hi.* *ἀνθιστάναι, ἔρχεσθαι.*

Pi-el: קִדֵּם

1 prf.: קִדַּמְתִּי
Ps. 119, 147. קדמתי בנשף ואשועה
Jon. 4, 2. על־כן קדמתי לברח

3 prf. pl.: קִדְּמוּ
Dt. 23, 5. אשר לא־קדמו
Neh. 13, 2. לא קדמו את־בני ישראל
Ps. 68, 26. קדמו שרים

Ps. 119, 148. קדמו עיני אשמרות
Jes. 21, 14. בלחמו קדמו נדד
3 *prf. pl. c. s.:* קִדְּמֻנִי, קִדְּמָנִי
2 Sam. 22, 6. קדמני מוקשי־מות
Job. 3, 12. מדוע קדמוני ברכים
Job. 30, 27. קדמני ימי־עני
Ps. 18, 6. קדמוני מוקשי מות
impt.: קַדְּמָה *sg.*
Ps. 17, 13. קדמה פניו הכריעהו
1 *impf.:* אֲקַדֵּם
Mich. 6, 6. במה אקדם ר׳
1 *impf. c. s.:* וַאֲקַדְּמֶנּוּ *c. h int.*
Mich. 6, 6. האקדמנו בעולות
3 *impf. f. c. s.:* תְּקַדְּמֶנּוּ
Ps. 21, 4. תקדמנו ברכות טוב
3 *impf. c. s.:* יְקַדְּמֶנִי
Ps. 59, 11. אלהי חסדו יקדמני
3 *impf. c. s.:* יְקַדְּמֶנָּה
2 Reg. 19, 32. ולא־יקדמנה מגן
Jes. 37, 33. ולא־יקדמנה מגן
3 *impf. f. c. s.:* תְּקַדְּמֶךָּ
Ps. 88, 14. תפלתי תקדמך
1 *impf. pl.:* נְקַדְּמָה
Ps. 95, 2. נקדמה פניו בתודה
3 *impf. pl.:* יְקַדְּמוּ
Ps. 89, 15. חסד ואמת יקדמו פניך
3 *impf. pl. c. s.:* יְקַדְּמוּנִי
2 Sam. 22, 19. יקדמני ביום אידי
Ps. 18, 19. יקדמוני ביום־אידי
3 *impf. pl. c. s. s.:* יְקַדְּמוּנְהוּ
Ps. 79, 8. מהר יקדמונו רחמיך
Hif-il: הִקְדִּים
3 *prf. c. s.:* הִקְדִּימַנִי
Job. 41, 2. מי הקדימני ואשלם
3 *impf. f.:* וַתַּקְדֵּם
Am. 9, 10. לא־תגיש ותקדים בעדינו

קֶדֶם

ז״, זכתוב לטעמי, ונסף התכלית קֶדֶמָה [וכן קֶדֶשׁ מן קָדַשׁ], וזהו על כי זיסוד תנועתו זרק, זיתסוב תדיר לצדי נהלכה, והרוזים הזם נערבי קֶדֶם, וכי כתוב תמנו הכנעני קֶדֶמָה; לכן גם הפתח נו יסוד, כאשר נראה מסתר הכינו קֶדֶם, ונהגוויס קֶדֶמָה, קֶדְמוֹן, וז״כ כפול. הסלגה לד הפניס לו מה זהוק לפני [פָּאלֶרן], ומיהוכו לחור, ד״מ לחור וקדם נרתני, לו לד תהוק ותוסף [אֶסטלין], כאשר לחור לעין התערב, וגוס תנין מקדם, מקדם ל, לומר תהוק, נכי קדם, לכני תוק, והס יושני מדבר, וקדמה לנד התוק לו כתו תוקה, וכן לרן קדם, לרן נכי קדם, הרני קדם כנוי לנדם נהריס, זהוק תהוק לרן ישראל, ומר מקדם הוק הר הערבי, הנקדן כעת נֶגֶד, וזהו גבנון לחנני אל ערב, ולפעמים בוכותו קסמי קדם, ד״מ נהפסוק כי אלהו מקדם, לו שכלך מקדימים נוען, ד״מ כתו עולם, לכן מקדם כתו תיהות עולם, הימים אשר היו לפנים, ולפעמים לך כתו לפני, ונסתך הרכוי כתעם בתוכן התקלות [זכפאֶלגנע]. בתרגום קֶדֶם תנלהו, כתו רחוק׳, וכלרך לך נרכוי בקדמין, תלקדמין.

n. m. (c. *He* finis קָדְמָה ad s. f. קֶדֶשׁ a n. קָדַשׁ, pl. c. קַדְמֵי; nam vocalis originalis nominis est vel *Chireq*, arab. *qidm*, vel *Patach*, quod in derivatis comparet), pars anterior (opp. אָחוֹר *ψ.* 139, 5.), hinc sensu *locali* plaga orientalis (propter faciem ad solem orientem versam), opp. אָחוֹר (plaga pone spectatorem solis orientis sita), spec. respectu terrae sanctae de Arabia deserta (בְּנֵי קֶדֶם Job. 1, 3. הַר הַקֶּדֶם, mons arabicus, nunc *Neg'd*, Gn. 10, 29.) vel de Mesopotamia s. Assyria (spec. de praestigiatoribus s. magis ex Chaldaea oriundis Jes. 2, 6.), sensu *temporali:* antiquitas, aeternitas; pl. de temporum primordiis, targ. קַדְמִין, unde adv. מִבַּקְדְמִין (hieros. מִבַּאֲלֵא), LXX. ἀνατολή, λίψ, ἀρχή; ἀρχαῖος, ἀρχῆθεν, ἀπ᾽ ἀρχῆς, καταρχάς, πρὸ τῶν αἰώνων, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον; בְּנֵי קֶדֶם, ἀφ᾽ ἡλίου ἀνατολῶν; מִקֶּדֶם, ἀπέναντι, πρίν, πρὸ αἰῶνος, ἀπαρχῆς, ἀφ᾽ ἡλίου ἀνατολῶν; מִיְּמֵי קֶדֶם, ἀπ᾽ ἀρχῆς; מִקֶּדֶמִי πρό; קֶדְמָה, ἀπέναντι, ἐξεναντίας, πρῶτος; לְקֶדֶם, ἀπ᾽ ἀρχῆς.

Gn. 25, 6. קדמה אל־ארץ קדם
Gn. 29, 1. וילך ארצה בני־קדם
Num. 23, 7. מהררי־קדם
Dt. 33, 15. ומראש הררי־קדם
Dt. 33, 27. מענה אלהי קדם
Jud. 6, 3. ובני־קדם
Jud. 6, 33. ועמלק ובני־קדם
Jud. 7, 12. וכל־בני־קדם נפלים
Jud. 8, 10. מכל מחנה בני־קדם
1 Reg. 5, 10. מחכמת כל־בני־קדם
2 Reg. 19, 25. למימי קדם ויצרתיה
Job. 1, 3. גדול מכל־בני־קדם
Job. 23, 8. הן קדם אהלך ואינגו
Job. 29, 2. מי־יתנני כירחי־קדם
Ps. 44, 2. בימי קדם
Ps. 55, 20. וישב קדם סלה
Ps. 68, 34. לרכב בשמי שמי־קדם
Ps. 74, 2. עדתך ׀ קנית קדם
Ps. 78, 2. אביעה חידות מני־קדם
Ps. 119, 152. קדם ידעתי מעדתיך
Prv. 8, 22. קדם מפעליו מאז
Jes. 11, 14. ובזו את־בני־קדם
Jes. 23, 7. מימי־קדם קדמתה
Jes. 37, 26. אותה עשיתי מימי קדם
Jes. 51, 9. עורי כימי קדם
Jer. 46, 26. תשכן כימי־קדם
Jer. 49, 28. ושדדו את־בני־קדם
Ez. 25, 4. הנני נתנך לבני־קדם
Ez. 25, 10. לבני־קדם
Thr. 1, 7. אשר היו מימי קדם
Thr. 2. 17. אשר צוה מימי־קדם
Mich. 7, 20. לאברהם מימי קדם
הַקֶּדֶם
Gn. 10, 30. באכה ספרה הר הקדם
וָקֶדֶם
Ps. 139, 5. אחור וקדם צרתני
p. בְּקֶדֶם
Jer. 30, 20. והיו בניו כקדם
Thr. 5, 21. חדש ימינו כקדם
מִקֶּדֶם
Gn. 2, 8. גן־בעדן מקדם
Gn. 3, 24. וישכן מקדם לגן־עדן
Gn. 11, 2. ויהי בנסעם מקדם
Gn. 12, 8. מקדם לבית־אל
Gn. 12, 8. והעי מקדם
Gn. 13, 11. ויסע לוט מקדם
Num. 34, 11. מקדם לעין
Jos. 7, 2. מקדם לבית־אל
Jud. 8, 11. מקדם לנבח ויגבחה
Neh. 12, 46. מקדם ראשו המשוררים
Ps. 74, 12. ואלהים מלכי מקדם
Ps. 77, 6. חשבתי ימים מקדם
Ps. 77, 12. כי־אזכרה מקדם פלאך
Ps. 143, 5. זכרתי ימים ׀ מקדם
Jes. 2, 6. כי מלאו מקדם
Jes. 9, 11. ארם מקדם
Jes. 45, 21. מי השמיע זאת מקדם
Ez. 11, 23. אשר מקדם לעיר
Jon. 4, 5. וישב מקדם לעיר
Mich. 5, 1. ומוצאתיו מקדם
Hab. 1, 12. הלוא אתה מקדם ר׳י
Zach. 14, 4. על־פני ירושלם מקדם
וּבְקֶדֶם
Jes. 46, 10. ומקדם אשר לא־נעשו
c. h finis: קֶדְמָה
Gn. 25, 6. קדמה אל־ארץ קדם
Ex. 27, 13. לפאת קדמה מזרחה
Ex. 38, 13. ולפאת קדמה מזרחה
Lev. 1, 16. אצל המזבח קדמה
Lev. 16, 14. על־פני הכפרת קדמה
Num. 2, 3. והחנים קדמה מזרחה
Nu. 3, 38. קדמה לפני אהל־מועד
Num. 10, 5. החנים קדמה
Nu. 34, 3. מקצה ים־המלח קדמה
Num. 34, 10. קדמה מחצר ענן
Num. 34, 11. ים־כנרת קדמה
Num. 34, 15. קדמה מזרחה
Num. 35, 5. קדמה אלפים באמה
Jos. 15, 5. וגבול קדמה ים המלח
Jos. 19, 12. קדמה מזרח השמש
Jos. 19, 13. ומשם עבר קדמה מזרחה
1 Reg. 7, 39. קדמה ממול נגב
1 Reg. 17, 3. ופנית לך קדמה
2 Reg. 13, 17. פתח החלון קדמה
2 Chr. 4, 10. מכתף הימנית קדמה
Ez. 8, 16. ופניהם קדמה
Ez. 8, 16. משתחויתם קדמה
Ez. 45, 7. ומפאת קדמה קדימה
Ez. 48, 4. 5. 23. מפאת קדמה
c. h finis: קַדְמָה
Gn. 13, 14. וקדמה וימה
Gn. 28, 14. ופרצת ימה וקדמה
pl. constr.: מִקַּדְמֵי
Prv. 8, 23. מראש מקדמי־ארץ
קַדְמָה
ז״כ, וכנוי קַדְמָתָה, קַדְמָתָן, קַדְמָתָהּ, קַדְמָתָהֶן, ומונו רלוזית ומוסף [קורוספרונג, אֶפֶסנג], ד״מ מקדם קדמתה, מוסף מקדם, לו זתפרונו מעמד רלוזי ומקורי [פָּאֶרנוזתאֶנד], ונסמיכות קַדְמַת נמון מקדמת אלה, נהפסוק מקדמת אלף, כטעמי׳ [נעפֶאֶל].

n. f. (c. s. קַדְמָתָהּ, קַדְמָתָן, קַדְמָתָהֶן), origo, principium, vel de statu originali (Urzustand); c. קַדְמַת, adv., priusquam (poet.). LXX. ἀρχή; c. ἐξεναντίας.

constr.: שִׁקַּדְמַת
Ps. 129, 6. שקדמת שלף יבש
cum suff.: לְקַדְמָתֶן
Ez. 16, 55. תשבינה לקדמתכן
cum suff.: קַדְמָתָהּ
Jes. 23, 7. מימי־קדם קדמתה
cum suff.: לְקַדְמָתָן
Ez. 16 (bis), 55. תשבינהן לקדמתן
cum suff.: בְּקַדְמוֹתֵיכֶם
Ez. 36, 11. כקדמותיכם
קִדְמָה
ז״כ, כמו קַדְמָה, ומונו לד המוסף, וקדמת לאזור הרכון מוסף, לו מתוסף לאזור.

n. f., sicut קַדְמָה, plaga orientalis; c. קִדְמַת, *adv.*, ad orientem. LXX. κατέναντι, πρός, πρό.

constr.: קִדְמַת
Gn. 2, 14. החלך קדמת אשור
Gn. 4, 16. בארץ־נוד קדמת־עדן
1 Sam. 13, 5. קדמת בית און
Ez. 39, 11. העברים קדמת הים
קִדְמוֹן
ת״ו, ולנקני קַדְמוֹנָה, ומונו מוסף [פָּאֶסטלין], ד״מ לאל הגלילה הקדמונה לנין תמוסף, וגם״ע נתעסה לנין הקדמונים, זהיה טרם כל יציר נברא, וכמעט נכדף לאל נפקי.

adj. m. (f. קַדְמוֹנָה), orientalis, neohebr. aeternus, cognomen Dei. LXX. ἀνατολή.

adj. fem.: הַקַּדְמוֹנָה
Ez. 47, 8. אל הגלילה הקדמונה
קַדְמֹנִי
ת״ו, ולנקני קַדְמֹנִית, וכנוי וכני קַדְמֹנִים ונקני קַדְמֹנִיּוֹת, ומונו לו מה זהוק לפני [פָּאֶלדעך], ד״מ זעך הקדמוני, לו כמו קדמון, לומר מוקדי לו מתוק [אֶסטלין], ד״מ היה הקדמני, לומר יה המלך, ונקלף כן ע״ג זהוק מתוק לל לרן ישראל, לו זהלנתו עתיקי היים לאל לנפו, ד״מ כיים קדמני, לומר כיים הקדמני, לכן קדמוניות הם התנות, לאל היו כיים קדמוניס, ואל הקדמוני מאל עתיקי, והנקני קדמוניות הכלון מה זהה וקלף כנד [פָּעכטגענעם, אֶל־עם, גענוועגענעם], ונגסף עכריכית כמו עתיקות [אֶלטערטהימער], ד״מ קדמוניות יוסף הכהן.

adj. m. (f. קַדְמֹנִית, pl. m. קַדְמֹנִים, f. קַדְמֹנִיּוֹת), 1) anterior; 2) orientalis, velut הַיָּם הַקַּדְמֹנִי, mare salsum s. mortuum (opp. הַיָּם הָאַחֲרוֹן, mare mediterraneum); 3) antiquus, pl. *m.* de avis s. majoribus (Ahnen), *f.* קַדְמֹנִיּוֹת, antiquitates, res vetustae dudumque praeterlapsae. LXX. ἔμπροσθεν, πρῶτος, ἀπέναντι, ἀνατολή, ἀρχαῖος.

adj. masc.: הַקַּדְמֹנִי
1 Sam. 24, 14. משל הקדמוני
Ez. 10, 19. שער בית־י״ר הקדמוני
Ez. 11, 1. בית־י״ר הקדמוני
Ez. 47, 18. הים הקדמוני
Joël 2, 20. פניו אל־הים הקדמני
Zach. 14, 8. חצים אל־הים הקדמוני
adj. pl.: קַדְמֹנִים
Ez. 38, 17. דברתי בימים קדמונים
adj. m. pl.: וְקַדְמֹנִים
Job. 18, 20. וקדמנים אחזו שער
adj. f. pl.: קַדְמֹנִיּוֹת
Mal. 3, 4. וכשנים קדמניות
adj. f. pl.: וְקַדְמֹנִיּוֹת
Jes. 43, 18. וקדמניות אל־תתבננו
קָדִים
ז״ו, ונסף התכלית קָדִימָה, ופתרונו מה זהוק לפני ונוכח, ונסף התכלית פונה לל מה זהוק לפני, ונתעסה לל״כ להסתכת מוכח כמו קדם [אֶסטלין], לומר לד קדים, ולכוב מרוח מוכחי התקלף רוח קדים לו קדים סתם, וזהו סער ורוח הנף מתוכח, וזהו קובר ומולנף מוכע ומכעיים, ולפעמים כמו רוח נכלל. בגזרת קדים זאלהו, ד״מ [מכזיכין פ״ג] בזעת קדמוניות יוסף הכהן.

n. m. (c. *He* finis קָדִימָה), id quod ante positum est, oriens (addito *He:* orientem versus), meton. curus, ventus orientalis (plene: רוּחַ קָדִים); gem. בְּשַׁבָּתָא קַדְמָאֵי, tempestate serena atque aestuosa. LXX. ἀνατολή, ἀνατολικός, ἐξεναντίας, καύσων, νότος; רוּחַ קָדִים, πνεῦμα θυμοῦ; שְׁרִיפַת קָדִים, רוּחַ קָדִים, ἀνατολή; לַקָּדִים, ἀνεμόφθοροι; κατέναντι; קְדִימָה, ἐξεναντίας, κατέναντι.

דקות ושדופת קדים Gn 41, 6.
שדפות קדים Gn. 41, 23.
רו״ר נהג רוח־קדים Ex. 10, 13.
ברוח קדים עזה Ex. 14, 21.
ומעלתהו פנות קדים Ez. 43, 17.
הפנה קדים והוא סגור Ez. 44, 1.
הפנה קדים Ez. 46, 1. 12.
פני הבית קדים Ez. 47, 1.
דרך הפונה קדים Ez. 47, 2.
בצאת־האיש קדים Ez. 47, 3.
ופאת קדים מבין חורן Ez. 47, 18.
והיו־לו פאת־קדים Ez. 48, 1.
מפאת קדים Ez. 48, 2.
מפאת קדים ועד־פאת Ez. 48, 6.
מפאת קדים עד־פאת Ez. 48, 7. 8.
ומפאת קדים חמש מאות Ez. 48, 16.
וימלא קדים בטנו Job. 15, 2.
ישאהו קדים וילך Job. 27, 21.
יפץ קדים עלי־ארץ Job. 38, 24.
ברוח קדים תשבר Ps. 48, 8.
יסע קדים בשמים Ps. 78, 26.
ברוחו הקשה ביום קדים Jes. 27, 8.
כרוח־קדים אפיצם Jer. 18, 17.
ורדף קדים Hos. 12, 2.
יבוא קדים רוח י״י Hos. 13, 15.
רוח קדים חרישית Jon. 4, 8.

הַקְּדִים

הרקות שדפות הקדים Gn 41, 27.
ורוח הקדים נשא Ex. 10, 13.
כגעת בה רוח הקדים Ex. 17, 10.
ורוח הקדים הוביש Ex. 19, 12.
רוח הקדים שברך Ex. 27, 26.
דרך הקדים Ex. 40, 10. 22. 32. 42, 10. 12. 15. 43, 1. 4.
הקדים והצפון Ez. 40, 19.
כתף שער הקדים Ez. 40, 44.
מדד רוח הקדים Ez. 42, 16.
בא מדרך הקדים Ez. 43, 2.

מֵהַקְּדִים

המבוא מהקדים Ez. 42, 9.

לַקְּדִים

והגזרה לקדים Ez. 41, 14.

וְלַקְּדִים

לצפון ולקדים Ez. 40, 23.

c. h finis: קַדְּמָה

הפונה קדימה Ez. 11, 1.
ומפאת קדמה קדימה Ez. 45, 7.
אל־גבול קדימה Ez. 45, 7.
מפתן הבית קדימה Ez. 47, 1.
ואת פאת קדימה Ez. 47, 18.
מפאת קדימה Ez. 48, 3. 4. 5. 24. 25. 26.
עשרת אלפים קדימה Ez. 48, 18.
עד־גבול קדימה Ez. 48, 21.
ואל־פאת קדימה Ez. 48, 32.
מגמת פניהם קדימה Hab. 1, 9.

c. h finis: וְקַדְּמָה

וקדימה רחב עשרת Ez. 48, 10.
וקדימה חמשים Ez. 48, 17.

c. h finis: הַקַּדְּמָה

דרך הקדימה Ez. 40, 6.

קְדוּם

ז״ו, וסכוי קְדוּמִים, ומוכנו עת סענר וקלף [פּאַרכיי״ט], לומר עת שטוח קודם לכוכח, לכן כמעט כמו עתיק וישן כוזן, אשר נלתי טוליד סכוכח [פּאַלט], ומכוון זה נקל קדומים, לומר נקל עתיק, אשר לו שם [בעריסמע].

n. m. (pl. קְדוּמִים), antiquitas, vetustas; נַחַל קְדוּמִים, amnis antiquus s. e longinquo tempore celebratus. LXX. *χειμάρρους ἀρχαίων.* S. mire: *αἰγίων φάραγξ.*

pl.: קְדוּמִים

נחל קדומים נחל קישון Jud. 5, 21.

קֶדֶם

או חֵדֶם, ז״ו נקרוי, כמו חֵדֶם נענרי, ומוכנו לפני ונוכח, הן ניקוס מקומי הן ניקוס ומני, כי הסם נתסווס כמו נענרי לטעמי, ומאלץ נכנוי ונרכוי, ד״מ חֲדָמִי, חֲדָמוֹתַי, או נקשור עם הֵן ד״מ מן־קדם וכדומס. נתקנוס יזוע תמוך כנד ולפני וכוכח, ולעיני, ולפעמים נ״כ תמוך לכן, נקוכי, ומן־קדם תמוך מלח, מעט, מלפני, מפני, ולפעמים תמוכו הֵם עם הכנוי״ם.

s. קֶדֶם, *n. m. aram.*, sicut קֶדֶם hebr., anterius vel prius (targ. = לְקֳבֵל, נֹכַח, לְפָנֵי, נֶגֶד), c. suff. plur. (קָדָמַי, קָדָמוֹתַי) et praepos. (מִן־קֶדֶם, a conspectu) adverbialiter, targ. interdum abbrev. קֳדָם, hierosolym. קוֹם. LXX. *πρόσωπον, ἐνώπιον.*

עני כשדיא קדם־מלכא Dan. 2, 10.
די יחונה קדם מלכא Dan. 2, 11.
מהחצפה מן־קדם מלכא Dan. 2, 15.
למבעא מן־קדם Dan. 2, 18.
העלני קדם מלכא Dan. 2, 24.
הנעל לדניאל קדם מלכא Dan. 2, 25.
ענה דניאל קדם מלכא Dan. 2, 27.
ופשרה נאמר קדם־מלכא Dan. 2, 36.
היתיו קדם מלכא Dan. 3, 13.
העל קדם מלכא Dan. 5, 13.
ואמר קדם מלכא Dan. 5, 17.
שפיר קדם דריוש Dan. 6, 2.
ומודא קדם אלהה Dan. 6, 11.
ומתחנן קדם אלהה Dan. 6, 12.
ואמרין קדם־מלכא Dan. 6, 13. 14.
ודחלין מן־קדם אלהה Dan. 6, 27.
קרי קדם־רחום Esr. 4, 23.
כל־קבל די מן־קדם מלכא Esr. 7, 14.
השלם קדם אלה ירושלם Esr. 7, 19.

pl. c. suff.: קָדָמַי *p.*

תקבלון מן־קדמי Dan. 2, 6.
הזמנתון למאמר קדמי Dan. 2, 9.
שפר קדמי להחויה Dan. 3, 32.
להנעלה קדמי לכל חכימי Dan. 4, 3.
ועד אחרין על קדמי Dan. 4, 5.
העלו קדמי חכימיא Dan. 5, 15.
מן־קדמי שים טעם Dan. 6, 27.
מפרש קרי קדמי Esr. 4, 18.

pl. c. suff.: קָדָמָךְ

היתיו קדמך Dan. 5, 23.

pl. c. suff.: קָדָמָיִךְ

ואת קדמיך מלכא Dan. 6, 23.

pl. c. suff.: קָדָמוֹהִי

וחלמא קדמוהי אמרת Dan. 4, 5.
ודחלין מן־קדמוהי Dan. 5, 19.
באדין מן־קדמוהי שלית Dan. 5, 24.
ודחון לא־הנעל קדמוהי Dan. 6, 19.
די קדמוהי זכו Dan. 6, 23.
ורבו רבון קדמוהי Dan. 7, 10.
ונפק מן־קדמוהי Dan. 7, 10.

pl. c. suff.: וְקָדָמוֹהִי

וקדמוהי הקרבוהי Dan. 7, 13.

pl. c. suff.: קָדָמַיהּ

כל־חיותא די קדמיהּ Dan. 7, 7.

pl. c. suff.: קָדָמֵיהּ

אתעקרו מן־קדמיהּ Dan. 7, 8.
ונפלו מן־קדמיהּ Dan. 7, 20.

pl. c. suff.: קָדָמֵיהוֹן

וחלמא אמר אנה קדמיהון Dan. 4, 4.

קַדְמָא

ז״כ, ומוכנו כמו קַדְמָה נענרי, לומר עת קדום שחלף, וכנלך לטעמי״, כמו נענרי. סקנור מן־קדמת דנה, מקדמת דנה, מן־קדם.

n. f., sicut קַדְמָה, prioritas temporis, adv. מִקַּדְמַת־דְּנָה, מִן־קַדְמַת דְּנָה, antehac. LXX. *ἔμπροσθεν.*

constr.: מִן־קַדְמַת

עבד מן־קדמת דנה Dan. 6, 11.

constr.: מִקַּדְמַת

הוא בנה מקדמת דנה Esr. 5, 11.

קַדְמִי

ת״ו, וסידועס קַדְמָאָה, וסרכוי קַדְמָאִין או קַדְמָיִין, וסמיוק קַדְמָאֵי או קַדְמָיֵי, ולפעמים סרכוי ע״ד שפס סוריס קַדְמָאֵי או קַדְמָיֵי, ולנקבי קַדְמָאָה וסידועס קַדְמַיְתָּא או קַדְמָיְתָא, וידועס סרכוי קַדְמָיְתָא, מוכנו קדמוכי וקשון [ערסטער, -ע]. נתקנוס ונגמוק לפעמים קלוכו נגליעת סדלת קַמָּי וסידועס קַמָּא או קַמָּאָה וגו׳.

n. m. (def. קַדְמָאָה; pl. קַדְמָאִין, קַדְמָיִין, c. קַדְמָאֵי, קַדְמָיֵי, interdum plur. syr. קַדְמָיֵא, קַדְמָאֵי; sing. fem. קַדְמָאָה, def. קַדְמַיְתָּא, קַדְמָיְתָא; plur. def. קַדְמָיְתָא), primus, prior, targ. et gem. abbrev. קַמָּי, def. קַמָּאָה. LXX. *ὁ πρῶτος, ἔμπροσθεν.*

pl.: קַדְמָיֵא

והוא ישנא מן־קדמיא Dan. 7, 24.

def. f. sg.: קַדְמַיְתָא

קדמיתא כאריה Dan. 7, 4.

def f. pl.: קַדְמַיָּתָא

מן־קרניא קדמיתא Dan. 7, 8.

קָדַר

פעל כוזד, ופתכוכו לטעת סמדקדיס קשיכס ושקיכס וכמיס [כוכקעל, שוואַרץ וי״ן], ד״מ וקדר עליכס סיום, וקדרו סשמיס, שמש ויכ קדרו, נכולס עכין קשיכס, וכן סניכוסו סתוכיכס סקדמוכיס. ומוס קס״כ נסשלס על לשיכס, שהיס סקשכת תוקר פניס, או על וסיסס ועשיקס ועכיכיס, שדומס לשקוד, ד״מ מעכור סיום, או ג״כ על כמוד סשמש, וסרכיס להשלוגת מוכן סמעשל נעכני. סכוסף יַחֲקַדִּיר יוכל, סקשכס וסקשלס וכדומס, ומוכן של סמעשל כדרכו. נתקנוס קָדַר משלמו, תמוך קשך נעכני, ומוס שס קָדְרָא או קַדְרָא, נש״ע קַדְרָה, דוד וסיר ע״ש קדור וכמוך פניס, ועוד נש״ע מסכו קַדְּרוּר סקשכת יכל ושמש, ד״מ קדור סשמש ומלנכה, אשר נמקום אקר נקרא לְקוֹת, קְדִירָה סמופשע.

v. intr., caliginosum, atrum esse, de coeli, diei, solis lunaeque obscuratione, de cuti solis ardore adusto, arab. *qadira*, *qadura*, *kadara* (impurum, luteum, sordidum esse), hinc de luctus squalore vestiumque sorditie, targ. קְדַר (unde קְדָרָא, neoh. קְדָרָה, olla, a nigredine; לְקוּדוּר, sicut לְקוּת, solis lunaeve eclipsis. *Hi.* obtenebrare, squalorem s. luctum inferre. *Hitpa.*, ut solet. LXX. *σκοτοῦν, σκυθρωπάζειν, στένειν, ἀπολλύναι, διευλαβεῖσθαι, ἀπορία* (קֹדֶר, S. *σκυθρωπός*); *Hi. σκοτάζειν*, promiscue: *συσκοτάζειν.*

3 perf.: וַקָּדַר

וקדר עליהם היום Mich. 3, 6.

1 perf.: קָדַרְתִּי

השברתי קדרתי Jer. 8, 21.

3 perf. pl.: קָדְרוּ

קדרו לארץ Jer. 14, 2.

3 perf. pl.: קָדְרָה *p.*

שמש וירח קדרו Joel 2, 10. 4, 15.

3 perf. pl.: וְקָדְרוּ

וקדרו השמים ממעל Jer. 4, 28.

part. masc.: קוֹדֵר, קֹדֵר *sg.*

קדר הלכתי Job. 30, 28.
קדר שחותי Ps. 35, 14.
קדר הלכתי Ps. 38, 7.
למה־קודר אלך Ps. 42, 10.
למה־קדר אתהלך Ps. 43, 2.

part. m. pl.: וְקֹדְרִים

וקדרים שגבו ישע Job. 5, 11.

p. p. m. pl.: הַקְּדֵרִים

הקדרים מני־קרח Job. 6, 17.

Hif-il: הַקְדִּיר

1 perf.: וְהַקְדַּרְתִּי

והקדרתי את־כוכביהם Ez. 32, 7.

1 imperf.: וָאַקְדִּר

ואקדר עליו לבנון Ez. 31, 15.

1 impf. c. s.: אַקְדִּירֵם

בשמים אקדירם Ez. 32, 8.

Hitpa-el: הִתְקַדֵּר

3 prf. pl.: הִתְקַדְּרוּ

והשמים התקדרו 1 Reg. 18, 45.

קַדְרוּת

ז״כ, ומוכנו שחכות וסשכס [שוואַרצע, פֿינסטערכיס], ד״מ שלכיס שמיס קלכוס, ע״ל וסשמיס סתקלכו עכיס. *n. f.*, nigredo, caligo atra, tenebrae. LXX. *σκότος.*

אלביש שמים קדרות Jes. 50, 3.

קַדְרַנִּית

טעמיי, ומוכנו כסקנך וסכלל, וסתמוכס ע״מ אַחֲרַנִּית, מן אַחֲרֵנוּ, קַדְרֵנוּ.

adv. (ad s. f. אַחֲרַנִּית, a nmm. אַחֲרֶן, קַדְרֶן), atrate, squalide, moeste, lugubre. LXX. *ἱκέται.*

וכי הלכנו קדרנית Mal. 3, 14.

קֶדֶר

ז״ו פרישיי, וסוא ככוי לקומס מס ערכיס, ע״ש בן־ישמעאל שנקרא קדר, ולפעמים נכי־קדר תמוך עכניי״ס, וכן סשם אילי פלילי [*Cedraei*], נשפס עכריכית לשון קדר כמו לשון עכני.

n. pr. m., gentis arabicae a ***Qedar***, filio Ismaelis, oriundae, ***Cedraei*** apud Plinium, neohebr. de Arabibus in universum, velut לְשׁוֹן קֵדָר (syn. לְשׁוֹן הַגֵּרִי), lingua arabica.

שכנתי עם־אהלי קדר Ps. 120, 5.
כאהלי קדר Cant. 1, 5.
חצרים תשב קדר Jes. 42, 11.

קָדַשׁ

פעל כוזד, ופ״ל קַדֵּשׁ כמפסק, וסעתיד יְקַדֵּשׁ. ומוכנו סיות נקי ועסור מוכן וכסור מוקף ומוזק [כיין זיין], וקכן משתש לפי לעתי קָדֵשׁ, נמוכן עסיכס, לומר סכלוך מלכיכס וכסוב על זכוך, ומאלץ קכן משתש נ״כ לשל קַדֵּשׁ, נ״כ נעכין נכנוך, נמשלס על פריכס, וכן משתש קֹדֶשׁ, סכאלץ לשל קֹדֶשׁ נסופי״ דֶּן, כי ספעל דשן לך שמיי, ומכל שלס כיכר סקוטב של נלכיכס ועסיכס, וסקקור וסצווי נשפתי מערב עי׳ נסף׳ מיוקד. ומוס נמשלס סיות מוזר ומקוכך ועסור [סיילינ, נעווי״סעט זיין], סיות מווען ומוכן לשתת נקדש, או סיות יך ותס, או סיות מקוכך וכדומס. סכפעל נִקְדַּשׁ סשעוני״ או קשיכס נקדש, או נכנד דבר מקוד כדבר שנקדוש, או סתקלס עלינו קדוש וכדומס. סכנד קִדֵּשׁ יוכל, קשוב דבר לקדש, או עשוק קדש, ד״מ קדישת כהן ושבת, לומר קשיכוסס קודש, או עסוכס וקכוכס לקדש, ד״מ עסור סכהן לכסוכס, לכן קכוך וומון דבר, ד״מ מוומן מלקמס ועשיכס, או מוומן לעסור ועריכס, וסכשכ״פ משעוני״. סכוסף כמעט ככנד, וסמפעל כדרכו.

v. comp. intr. (semel 3. p. pl. in p. קָדֵשׁוּ, impf. יְקֻדַּשׁ), splendidum,

lucidum, hinc purum, intaminatum, integrum; sanctum, sanctificatum, dedicatum esse, rad. קֹדֶשׁ, cogn. קָשֵׂא (quo in verbo significatio micandi ad laetam et prasinam viriditatem transfertur) et קָשַׁשׁ, unde קִשֻּׁוֹן, pinguedo, nam v. קָשַׁן, mediante nomine, prolongatione pervulgari ortum est. *Ni.* נִקְדַּשׁ, sanctificari, sanctum haberi, sanctum se praebere. *Pi.* קִדֵּשׁ, sanctificare, sanctum declarare; dedicare, consecrare (arab. *qaddasa*, expiare, dicare); constituere aut separare aliquid sancti. *Hi.* sanctum habere, sanctum praedicare s. pronunciare, sacrare. *Pu.* pass. *Hitpa.* semet ipsum sanctificare h. e. peractione expiationis divinitus constitutae, sanctitatem prae se ferre, consecrare, de obeundis feriis sacris. LXX. ἁγιάζειν, δοξάζειν, καθαρὸν εἶναι; *Pi.* καθαρίζειν, ἁγνίζειν, διαστέλλειν, παρατάσσειν, ἀναβιβάζειν; *Pu.* prt. ἡγιασμένος; *Hi.* καταγιάζειν; inf. ἁγιασμός, לְהַקְדִּישׁ, δύνασθαι ἁγιασθῆναι; *Hitpa.* הִתְקַדֵּשׁ חג, ἑορτάζειν; prt. ἁγνιζόμενος.

3 prf.: קָדַשׁ
Ex. 29, 21. וקדש הוא ובגדיו
1 prf. c. s.: קִדַּשְׁתִּיךָ
Jes. 65, 5. אל־תגש־בי כי קדשתיך
3 prf. pl.: קִדְּשׁוּ *p.*
Num. 17, 2. זרה־הלאה כי קדשו
3 impf.: יְקַדֵּשׁ
1 Sam. 21, 6. היום יקדש בכלי
3 impf.: יְקַדֵּשׁ *p.*
Ex. 29, 37. כל־הנגע במזבח יקדש
Ex. 30, 29. כל־הנגע בהם יקדש
Lev. 6, 11. כל אשר־יגע בהם יקדש
Lev. 6, 20. ינע בבשרה יקדש
3 impf. c. h. int.: הַיְקַדֵּשׁ *p.*
Hag. 2, 12. ואל־כל־מאכל היקדש
3 impf. f.: תְּקַדֵּשׁ
Dt. 22, 9. פן־תקדש המלאה הזרע
3 impf. pl.: וַיְקַדְּשׁוּ *p.*
Num. 17, 3. הקריבם לפני־יי ויקדשו
Nif-al.: נִקְדַּשׁ *3 prf.:*
Jes. 5, 16. הקדוש נקדש בצדקה
3 perf.: וְנִקְדַּשׁ
Ex. 29, 43. ונקדש בכבודי
1 perf.: וְנִקְדַּשְׁתִּי
Lev. 22, 32. שם קדשי ונקדשתי
Ez. 20, 41. ונקדשתי בכם לעיני
Ez. 28, 22. ונקדשתי בה
Ez. 28, 25 ונקדשתי בם
Ez. 39, 27. ונקדשתי בם לעיני
inf. c. suff.: בְּהִקָּדְשִׁי
Ez. 36, 23. בהקדשי בכם לעיניכם
Ez. 38, 16. בהקדשי בך לעיניהם
1 imperf.: אֶקָּדֵשׁ
Lev. 10, 3. בקרבי אקדש
1 imperf.: וַיְקַדֵּשׁ
Num. 20, 13. ויקדש בם
Pi-el.: קִדֵּשׁ *3 perf.*
1 Rg. 8, 64. ביום ההוא קדש המלך
3 perf.: וַקִּדֵּשׁ
Num. 6, 11. וקדש את־ראשו
3 perf. c. suff.: וְקִדְּשׁוֹ
Lev. 16, 19. וטהרו וקדשו
2 perf.: וְקִדַּשְׁתָּ
Ex. 28, 41. וקדשת אתם וכהנו־לי
Ex. 29, 27. וקדשת את ׀ חזה
Ex. 29, 37. וקדשת אתו
Ex. 30, 29. וקדשת אתם
Ex. 30, 30. וקדשת אתם לכהן
Ex. 40, 9. וקדשת אתו
Ex. 40, 10. וקדשת את־המזבח
Ex. 40, 11. 13. וקדשת אתו
2 perf. c. s.: וְקִדַּשְׁתּוֹ
Ex. 19, 23. הגבל את־ההר וקדשתו
Lev. 21, 8. וקדשתו כי את־לחם
2 perf. c. s.: וְקִדַּשְׁתֶּם
Ex. 19, 10. וקדשתם היום ומחר
1 perf.: וְקִדַּשְׁתִּי
Ex. 29, 44. וקדשתי את־אהל מועד
Ez. 36, 23. וקדשתי את־שמי
3 perf. pl.: קִדְּשׁוּ
1 Sam. 7, 1. ואת־אלעזר בנו קדשו
3 perf. pl.: וְקִדְּשׁוּ
Mich. 3, 5. וקדשו עליו מלחמה
3 prf. pl. c. s.: קִדְּשׁוּהָ
Neh. 3, 1. המה קדשוהו
Neh. 3, 1. המאה קדשותו
2 perf. pl.: קִדַּשְׁתֶּם
Dt. 32, 51. לא־קדשתם אותי
2 perf. pl.: וְקִדַּשְׁתֶּם
Lev. 25, 10. וקדשתם את שנת
Jer. 17, 22. וקדשתם את־יום השבת
part. masc.: מְקַדֵּשׁ *sg.*
Ez. 37, 28. אני יי מקדש את־ישראל
part. c. s.: מְקַדִּשְׁכֶם
Ex. 31, 13. כי אני יי מקדשכם
Lev. 20, 8. 21, 8. 22, 32. אני יי מקדשכם
part. c. suff.: מְקַדְּשׁוֹ
Lev. 21, 15. כי אני יי מקדשו
part. c. suff.: מְקַדְּשָׁם
Lev. 21, 23. כי אני יי מקדשם
Lev. 22, 9. אני יי מקדשם
Lev. 22, 16. כי אני יי מקדשם
Ez. 20, 12. כי אני יי מקדשם
prt. pl. c. s.: מְקַדְּשֵׁיהֶם
Ez. 7, 24. ונחלו מקדשיהם
inf. constr.: לְקַדֵּשׁ
Ez. 29, 1. לקדש אתם לכהן לי
Ex. 29, 33. לקדש אתם
2 Chr. 29, 17. לחדש הראשון לקדש
Neh. 13, 22. לקדש את־יום השבת
Jer. 17, 27. לקדש את־יום השבת
Ez. 46, 20. לקדש את־העם
inf. constr.: וּלְקַדֵּשׁ
Jer. 17, 24. ולקדש את־יום השבת
inf. c. suff.: לְקַדְּשׁוֹ
Ex. 20, 8. יום השבת לקדשו
Ex. 28, 3. לקדשו לכהנו־לי
Ex. 29, 36. ומשחת אתו לקדשו
Lev. 8, 12. וימשח אתו לקדשו
Dt. 5, 12. יום השבת לקדשו
inf. c. suff.: לְקַדֵּשְׁכֶם
Lev. 8, 11. ואת־כנו לקדשם
impt. sg.: קַדֵּשׁ־ *s. M.*
Ex. 13, 2. קדש־לי כל־בכור
impt. sg.: קַדֵּשׁ
Jos. 7, 13. קדש את־העם
impt. pl.: קַדְּשׁוּ
2 Reg. 10, 20. קדשו עצרה לבעל
Jer. 6, 4. קדשו עליה מלחמה
Jer. 51, 27. 28. קדשו עליה גוים
Joel 1, 14. 2, 15. קדשו־צום
Joel 2, 16. קדשו קהל
Joel 4, 9. קדשו מלחמה
impt. pl.: קַדֵּשׁוּ *p.*
Ez. 20, 20. ואת שבתותי קדשו
impt. pl.: וְקַדְּשׁוּ
2 Chr. 29, 5. וקדשו את־בית יי
1 imperf.: אֲקַדֵּשׁ
Ex. 29, 44. אקדש לכהן לי
3 impcrf.: וַיְקַדֵּשׁ
Gn. 2, 3. יום השביעי ויקדש אתו
Ex. 19, 14. ויקדש את־העם
Lev. 8, 10. ויקדש אתם
Num. 7, 1. וימשחם ויקדש אתם
Num. 7, 1. ויקדש אתו
Num. 8, 30. ויקדש את אהרן
1 Sam. 16, 5. ויקדש את־ישי
2 Chr. 7, 7. ויקדש שלמה
3 impf. c. s.: וַיְקַדְּשֵׁהוּ
Ex. 20, 11. יום השבת ויקדשהו
Lev. 8, 15. ויקדשהו לכפר על
3 impf. c. s.: וַיְקַדֵּשֵׁם
Job. 1, 5. וישלח איוב ויקדשם
3 impf. pl.: יְקַדְּשׁוּ
Ez. 44, 19. ולא־יקדשו את־העם *p.*
3 impf. pl.: יְקַדֵּשׁוּ
Ez. 44, 24. שבתותי יקדשו
3 impf. pl.: וַיְקַדְּשׁוּ
2 Chr. 29, 17. ויקדשו את־בית־יי
Pu-al: קֻדַּשׁ
part. masc.: מְקֻדָּשׁ *sg.*
Ez. 48, 11. לכהנים המקדש
prt. masc.: מְקֻדָּשִׁים
2 Chr. 26, 18. המקדשים להקטיר
2 Chr. 31, 6. קדשים המקדשים
Esr. 3, 5. מועדי יי המקדשים
part. pl. c. s.: לְמְקֻדָּשֵׁי *p.*
Jes. 13, 3. אני צויתי למקדשי
Hif-il: הִקְדִּישׁ *3 perf.*
2 Sam. 8, 11. גם־אתם הקדיש
2 Sam. 8, 11. והזהב אשר הקדיש
1 Chr. 18, 11. אתם הקדיש המלך
1 Chr. 26, 26. הקדשים אשר הקדיש
2 Chr. 30, 8. למקדשו אשר הקדיש
2 Chr. 36, 14. בית יי אשר הקדיש
Zeph. 1, 7. הקדיש קראיו
3 prf. c. hint.: הַהְקְדִּישׁ
1 Chr. 26, 28. ההקדיש שמואל הראה
1 perf.: הִקְדַּשְׁתִּי
Num. 3, 13. הקדשתי לי כל־בכור
Num. 8, 17. הקדשתי אתם לי
Jud. 17, 3. הקדשתי את־הכסף
1 Reg. 9, 3. הקדשתי את־הבית
1 Reg. 9, 7. אשר הקדשתי לשמי
2 Chr. 7, 20. אשר־הקדשתי לשמי
1 perf.: וְהִקְדַּשְׁתִּי
2 Chr. 7, 16. והקדשתי את־הבית
1 perf. c. s.: הִקְדַּשְׁתִּיךָ
Jer. 1, 5 מרחם הקדשתיך
3 perf. pl.: הִקְדִּישׁוּ
2 Rg. 12, 19. הקדשים אשר־הקדישו
1 Chr. 26, 27. ומן־השלל הקדישו
3 perf. pl.: וְהִקְדִּישׁוּ
Jes. 29, 23. והקדישו את־קדוש יעקב
1 perf. pl.: וְהִקְדַּשְׁנוּ *p.*
2 Chr. 29, 19. במעלו הכנו והקדשנו
part. masc.: מַקְדִּישׁ *sg.*
Lev. 27, 15. המקדיש יגאל
Lev. 27, 19. השדה המקדיש אתו
1 Chr. 26, 28. כל המקדיש
part. m. pl.: מַקְדִּישִׁים
Lev. 22, 2. אשר הם מקדשים לי
Neh. 12, 47. מקדשים לבני אהרן
part. m. pl.: וּמַקְדִּישִׁים
Neh. 12, 47. ומקדשים ללוים
inf. abs.: הַקְדֵּשׁ
Jud. 17, 3. הקדש הקדשתי
inf. constr.: לְהַקְדִּישׁ
2 Chr. 2, 3. להקדיש לו ולהקטיר
2 Chr. 30, 17. להקדיש לי״י
inf. c. suff.: לְהַקְדִּישֵׁנִי
לא־האמנתם בי
Num. 20, 12. להקדישני
Nu. 27, 14 להקדישני במים לעיניהם
inf. c. suff.: לְהַקְדִּישׁוֹ
1 Chr. 23, 13. להקדישו קדש קדשים
impt. c. s.: וְהַקְדִּשֵׁם
Jer. 12, 3. והקדשם ליום הרגה
2 impf.: תַּקְדִּישׁ
Dt. 15, 19. הזכר תקדיש לי״י
3 impf.: יַקְדִּישׁ
Lev. 27, 14. כי־יקדש את־ביתו
Lev. 27, 16. יקדיש איש לי״י
Lev. 27, 17. 18. יקדיש שדהו
Lev. 27, 22. אחזתו יקדיש לי״י
Lev. 27, 26. לא־יקדיש איש אתו
2 impf. pl.: תַּקְדִּישׁוּ
Jes. 8, 13. צבאות אתו תקדישו
3 impf. pl.: יַקְדִּישׁוּ
Ex. 28, 38. הקדשים אשר יקדישו
Lev. 22, 3. הקדשים אשר יקדישו
Jes. 29, 23. יקדישו שמי
3 impf. pl.: וַיַּקְדִּשׁוּ
Jos. 20, 7. ויקדשו את־קדש
Hitpa-el: הִתְקַדֵּשׁ
3 perf.: הִתְקַדָּשׁ־ *s. M.*
Jes. 30, 29. כליל התקדש־חג
1 perf.: וְהִתְקַדַּשְׁתִּי
Ez. 38, 23. והתגדלתי והתקדשתי
3 perf. pl.: הִתְקַדָּשׁוּ
Num. 11, 18. התקדשו למחר
Jos. 7, 13. התקדשו למחר
1 Sam. 16, 5. התקדשו ובאתם
3 perf. pl.: הִתְקַדָּשׁוּ
2 Chr. 30, 3. כי הכהנים לא־התקדשו
3 perf. pl.: הִתְקַדְּשׁוּ *p.*
Jos. 3, 5. אל־העם התקדשו
2 Chr. 5, 11. הנמצאים התקדשו
2 Chr. 30, 17. אשר לא־התקדשו
impt. pl.: וְהִתְקַדְּשׁוּ
2 Chr. 35, 6. והתקדשו והכינו
2 perf. pl.: וְהִתְקַדַּשְׁתֶּם
Lev. 11, 44. 20, 7. והתקדשתם והייתם
part. masc.: מִתְקַדֵּשׁ *sg.*
2 S. 11, 4. והוא מתקדשת מטמאתה
part. fem.: הַמִּתְקַדְּשִׁים
Jes. 66, 17. המתקדשים והמטהרים
inf. constr.: לְהִתְקַדֵּשׁ
2 Chr. 29, 34. להתקדש מהכהנים
impt. pl.: הִתְקַדְּשׁוּ
1 Chr. 15, 12. התקדשו אתם ואחיכם
2 Chr. 29, 5. עתה התקדשו
3 impf. pl.: יִתְקַדְּשׁוּ *p.*
Ex. 19, 22. הנגשים אל־יי יתקדשו
3 impf. pl.: יִתְקַדָּשׁוּ
2 Chr. 29, 34. יתקדשו הכהנים
2 Chr. 31, 18. באמונתם יתקדשו
3 impf. pl.: וַיִּתְקַדָּשׁוּ
1 Chr. 15, 14. ויתקדשו הכהנים
2 Chr. 29, 15. את־אחיהם ויתקדשו
2 Chr. 30, 15. והלוים נכלמו ויתקדשו
2 Chr. 30, 24. ויתקדשו כהנים לרב

קֹדֶשׁ

ת״ו, ולנקניי קֹדֶשׁה, ומוכנו מקודש ומוזן לוכות, ודרך לשוני היתה, לשר לעשתית הוקדשו נעריס ונערות לוכות, כלשר כנר ספר לנו סופר קדמוני ונוזן היכודוע [ק׳ קנ״ע], ותעלת נקוש הפקודים ס׳ כ״ס דמיון לו. ומן הלא ת קֹדֶשׁ, קֹדֶשׁה תוקליים ניכוכיים עתיק׳ס לקמיים מן קֹדֶשׁ, וכלוכו כמו קדוש, ונלשר שסקדש לע״ו לנל לקמיס

Ex. 30, 35. ממלח טהור קדש
Ex. 30, 36. קדש קדשים תהיה לכם
Ex. 30, 37. קדש תהיה לך
Ex. 31, 14. כי קדש הוא לכם
Ex. 31, 15. שבת שבתון קדש לי״ר
Ex. 35, 2. יהיה לכם קדש
Ex. 37, 29. את־שמן המשחה קדש
Ex. 39, 30. פתוחי חותם קדש לי״ר
Ex. 40. 9. והיה קדש
Lev. 2, 3. 10. קדש קדשים מאשי י״ר
Lev. 6, 10. קדש קדשים הוא
18. 22. 7, 1. 6. 14, 13.
Lev. 10, 12. 17. כי קדש קדשים הוא
Lev. 12, 4. בכל־קדש אל־תגע
Lev. 16, 4. כתנת־בד קדש
Lev. 16, 4. בגדי־קדש הם
Lev. 19, 8. כי את־קדש י״ר חלל
Lev. 19, 24. קדש הלולים לי״ר
Lev. 21, 6. והיו קדש
Lev. 21, 7. כי־קדש הוא לאלהיו
Lev. 22, 10. וכל־זר לא־יאכל קדש
Lev. 22, 10. ושכיר לא־יאכל קדש
Lev. 22, 14. כי־יאכל קדש בשגגה
Lev. 23, 2. 4. 37. מקראי קדש
Lev. 23, 3. 7. 8. 21. 24. 35. מקרא־קדש
Lev. 23, 20. קדש יהיו לי״ר לכהן
Lev. 23, 27. 36. מקרא־קדש יהיה
Lev. 24, 9. כי קדש קדשים הוא
Lev. 25, 12. קדש תהיה לכם
Lev. 27, 9. ממנו לי״ר יהיה־קדש
Lev. 27, 10. הוא ותמורתו יהיה־קדש
Lev. 27, 14. את־ביתו קדש לי״ר
Lev. 27, 21. קדש לי״ר כשדה החרם
Lev. 27, 23. ביום ההוא קדש לי״ר
Lev. 27, 28. כל־חרם קדש־קדשים
Lev. 27, 30. הוא קדש לי״ר
Lev. 27, 32. העשירי יהיה־קדש
Lev. 27, 33. יהיה־קדש לא יגאל
Num. 4, 4. קדש הקדשים
Nu. 4, 19. בגשתם את־קדש הקדשים
Num. 6, 8. קדש הוא לי״ר
Num. 6, 20. קדש הוא לכהן
Num. 18, 9. קדש קדשים לך הוא
Num. 18, 10. קדש יהיה־לך
Num. 18, 17. לא תפדה קדש הם
Nu. 28, 18 ביום הראשון מקרא־קדש
Nu. 28, 25. 26. מקרא־קדש יהיה לכם
29, 1. 7. 12.
Dt. 33, 2. ואתה מרבבת קדש
Jos. 5, 15. עמד עליו קדש הוא
Jos. 6, 19. קדש הוא לי״ר
1 Sam. 21, 5. כי־אם־לחם קדש
1 S. 21, 6. ויהי כלי־הנערים קדש
1 Sam. 21, 7. ויתן־לו הכהן קדש
1 Reg. 8, 6. אל־קדש הקדשים
1 Chr. 6, 34. מלאכת קדש הקדשים
השתחוו לי״ר בהדרת־
1 Chr. 16, 29. קדש
1 Chr. 22, 19. וכלי קדש האלהים
1 Chr. 23, 13. להקדישו קדש קדשים
1 Chr. 23, 28. ועל־טהרת לכל־קדש
1 Chr. 24, 5. כי היו שרי קדש
ויעש את־בית־קדש
2 Chr. 3, 8. הקדשים
2 Chr. 3, 10. בבית־קדש הקדשים
2 Chr. 5, 7. אל־קדש הקדשים
2 Chr. 8, 11. כי־קדש המה
2 Chr. 23, 6. כי־קדש המה
2 Chr. 31, 18. יתקדשו־קדש
Esr. 8, 28. אתם קדש לי״ר
Esr. 8, 28. והכלים קדש
Neh. 8, 9. היום קדש־הוא לי״ר
Neh. 10. 32. בשבת וביום קדש
Ps. 29, 2. בהדרת־קדש
Ps. 87, 1. יסודתו בהררי־קדש
Ps. 93, 5. לביתך נאוה־קדש
Ps. 96, 9. השתחוו לי״ר בהדרת־קדש
Ps. 110, 3. בהררי־קדש

כתפלה התמונה התימית, ולא תתערב
עם קדש הענכי׳.

adj. m. prt. (f. קְדֵשָׁה), sanctificatus Astartae (syn. קָדוֹשׁ, sed distincta forma propter usus diversitatem), hinc puer mollis s. meritorius, amasius, vel meretrix, prostibulum. LXX. τετελισμένος (τελετή), τελισκόμενος, πορνεύων, σύνδεσμος; קְדֵשָׁה, τετελισμένη, τελεσφόρος, πόρνη.

Dt. 23, 18. קדש מבני ישראל
1 Reg. 14, 24. וגם־קדש היה בארץ

הַקָּדֵשׁ

1 Rg. 22, 47. ויתר הקדש אשר נשאר

pl.: הַקְּדֵשִׁים

1Rg 15, 12 ויעבר הקדשים מן־הארץ
2 Rg. 23, 7. ויתץ את־בתי הקדשים

pl.: בַּקְּדֵשִׁים

Job. 36, 14. וחיתם בקדשים

adj. f. sg.: קְדֵשָׁה

Gn. 38, 21. 22. לא־היתה בזה קדשה
Dt. 23, 18. לא־תהיה קדשה

adj. f. sg.: הַקְּדֵשָׁה

Gn. 38, 21. איה הקדשה

adj. f. pl.: הַקְּדֵשׁוֹת

Hos. 4, 14. ועם־הקדשות יזבחו

קֹדֶשׁ

ג״ז, וכתיב קָדֵשׁ, וכתיב חֲדָשִׁים נקף
ו׳ בלי קמץ, וכתיב קָדֵשׁ וכתיב
קֳדֵשׁ. סכלנס שלוות ושכול ווכוח
קס־רות ותמיות [סיילינקייע, ייי־כ־
סייע], ובסיותו כסוסך הכתו כתוקריי,
ד״מ רוח הקדש, אבן קדש, סס קדש,
וכשאל לפעמים לציון מקדש, או כשס
הפעולם, או להסתון לבר הנקדש,
והכתוב שנוב נשוכן הקתרון, ד״מ כסף
הקדשים. וקדש קדשים ערך
הסכלנס, שאפלינ הקדושה נתכלית
הקתר והיתרון, וכלכך הן מחוכך וכלי
שרת, הן מהקרבנות, הן מדביר
המקדש. בלקרי קוֹדֶשׁ משלמו, לכן
קודש בניך הוא כתוב מד׳.

n. m. (c. s. קֹדֶשׁ, pl. קָדָשִׁים, c. קָדְשֵׁי, c. s. קָדְשֵׁי), splendor, puritas, sanctitudo, concretive: sanctuarium, res sancta aut consecrata (superlative קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים, de adyto et de oblatione aut supellectile templi sanctitate praestantissimis, pl. קָדְשֵׁי הַקָּדָשִׁים), aram. קוּדְשָׁא. LXX. ἁγίασμα, ἁγιασμός, ἁγιωσύνη, ἅγιος, ἡγιασμένος, θεός σκηνή, οἶκος, κίων, ἄρτοι τῆς προθέσεως; הִבְּרֵי קֹדֶשׁ, εὐπρέπεια δόξης; מִקְדַּשׁ קֹדֶשׁ, ἅγιον ἁγίων; קֹדֶשׁ, קָדָשִׁים, τὰ ἡγιασμένα; קָדָשִׁים, τὸ ἅγιον, τὰ ἅγια, ἅγιον ἁγίων, ἅγια ἁγίων, ἡγιασμένα ἅγια.

Ex. 3, 5. אדמת־קדש הוא
Ex. 12, 16. הראשון מקרא־קדש
Ex 12, 16 וביום השביעי מקרא־קדש
Ex. 16, 23. שבת־קדש לי״ר מחר
Ex. 22, 30. ואנשי־קדש תהיון לי
Ex. 26, 33. ובין קדש הקדשים
Ex. 28, 2. ועשית בגדי־קדש
Ex. 28, 4. בגדי־קדש לאהרן אחיך
Ex. 28, 36. פתוחי חותם קדש לי״ר
Ex. 29, 33. כי־קדש הם
Ex. 29, 34. לא יאכל כי־קדש הוא
Ex. 29, 37. המזבח קדש קדשים
Ex. 30, 10. קדש־קדשים הוא לי״ר
Ex. 30, (bis) 25. שמן משחת־קדש
Ex. 30, 29. והיו קדש קדשים
Ex. 30, 31. שמן משחת־קדש יהיה
Ex. 30, 32. קדש הוא קדש יהיה לכם

Lev. 16, 32. בגדי הקדש
Lev. 16, 33. וכפר את־מקדש הקדש
Lev. 22, 14. ונתן לכהן את־הקדש
Lev. 27, 3. בשקל הקדש
Lev. 27, 25. יהיה בשקל הקדש
Nu. 3, 28. 32. שמרי משמרת הקדש
Num. 3, 31. וכלי הקדש
Num. 3, 47. 50. 7, 85. 86. 18, 16. בשקל הקדש
Num. 4, 15. לכסות את־הקדש
Num. 4, 15. ואת־כל־כלי הקדש
Num. 4, 15. ולא־יגעו אל־הקדש
Num. 4, 20. כבלע את־הקדש ומתו
Nu. 7, 9. כי־עבדת הקדש עלהם
Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79. שקל בשקל הקדש
בגשת בני־ישראל אל־
Num. 8, 19. הקדש
Num. 18, 3. אך אל־כלי הקדש
Num. 18, 5. את משמרת הקדש
Num. 31, 6. וכלי הקדש וחצוצרות
Nu. 35, 25. משח אתו בשמן הקדש
Dt. 26, 13. בערתי הקדש מן־הבית
1 Reg. 8, 4. ואת־כל־כלי הקדש
1 Rg. 8, 8. מן־הקדש על־פני הדביר
1 Rg. 8, 10. בצאת הכהנים מן־הקדש
1 Chr. 9, 29. ועל כל־כלי הקדש
1 Chr. 23, 32. ואת משמרת הקדש
1 Chr. 29, 3. הכינותי לבית הקדש
2 Chr. 5, 5. ואת־כל־כלי הקדש
2 Chr. 5, 11. בצאת הכהנים מן־הקדש
2 Chr. 29, 5. את־הנדה מן־הקדש
2 Chr. 30, 19. ולא כטהרת הקדש
2 Chr. 35, 3. תנו את־ארון־הקדש
Esr. 9, 2. והתערבו זרע הקדש
Neh. 11, 1. בירושלם עיר הקדש
Neh. 11, 18. כל־הלוים בעיר הקדש
Jes. 27, 13. בהר הקדש בירושלם
Jes. 35, 8. ודרך הקדש יקרא לה
Jes. 48, 2. מעיר הקדש נקראו
Jes. 52, 1. ירושלם עיר הקדש
Jes. 62, 12. עם־הקדש גאולי י״י
Jer. 31, 23. הר הקדש
Ez. 41, 21. ופני הקדש המראה
Ez. 42, 13. הנה׳ לשכות הקדש
Ez. 42, 20. להבדיל בין הקדש לחל
Ez. 44, 19. בלשכת הקדש
Ez. 44, 27. וביום באו אל־הקדש
Ez. 45, 2. אל־הקדש חמש מאות
Ez. 45, 6. לעמת תרומת הקדש
Ez. 45, 7. לתרומת הקדש
Ez. 45, 7. תרומת־הקדש
Ez. 46, 19. אל־הלשכות הקדש
Ez. 48, 10. תהיה תרומת־הקדש
Ez. 48 (bis), 18 לעמת׳ תרומת הקדש
Ez. 48, 20. את־תרומת הקדש
Ez. 48, 21. לתרומת־הקדש
Ez. 48, 21. והיתה תרומת הקדש
Zach. 2, 17. על אדמת הקדש
Zach. 8, 3. והר־יי צבאות הר הקדש

וְהַקֹּדֶשׁ

Dan. 9, 26. והעיר והקדש ישחית

מֵהַקֹּדֶשׁ

Ez. 42, 14. יצאו מהקדש

בְּקֹדֶשׁ

Ex. 26, 34. בקדש הקדשים
Num. 4, 16. בקדש ובכליו
Nu. 18, 10. בקדש הקדשים תאכלנו

בַּקֹּדֶשׁ

Ex. 15, 11. נאדר בקדש נורא תהלת
Ex. 28, 43. אל־המזבח לשרת בקדש
Ex 29, 30 אל־אהל מועד לשרת בקדש
Ex. 35, 19. 39, 1. 41. לשרת בקדש
Lev. 6, 23. לכפר בקדש
Lev. 10, 18. אכול תאכלו אתה בקדש
Lev. 16, 17. לכפר בקדש עד־צאתו
Lev. 16, 27. לכפר בקדש

Ps. 134, 2. שאו־ידכם קדש
Prv. 20, 25. מוקש אדם ילע קדש
Jes. 6, 13. זרע קדש מצבתה
Jes. 23, 18. סחרה ואתננה קדש לי״ר
Jes. 43, 28. ואחלל שרי קדש
Jer. 2, 3. קדש ישראל לי״ר
Jer. 11, 15. ובשר־קדש יעברו מעליך
Jer. 31, 40. קדש לי״ר לא־ינתש
Thr. 4, 1. תשתפכנה אבני־קדש
Ez. 22, 26. בין־קדש לחול
Ez. 28, 14. ונתתיך בהר קדש
Ez. 41, 4. זה קדש הקדשים
Ez. 42, 14. כי־קדש הנה
Ez. 43, 12. סביב סביב קדש קדשים
Ez. 44, 23. בין קדש לחל
Ez. 45, 1. 4. קדש מן־הארץ
Ez. 45, 1. קדש־הוא בכל־גבולה
Ez. 45, 3. המקדש קדש קדשים
Ez. 48, 12. מתרומת הארץ קדש קדשים
Ez. 48, 12. כי־קדש לי״ר
Ez. 48, 14. ונצדק קדש
Dan. 8, 14. על הר־קדש אלהי
Dan. 9, 20. ולמשח קדש קדשים
Dan. 9, 24. ולבבו על־ברית קדש
Dan. 11, 28. וזעם על־בריית־קודש
Dan. 11, 30. על־עזבי ברית קדש
Dan. 11, 30. להר צבי־קדש
Dan. 11, 45. וככלות נפץ יד־עם־קדש
Dan. 12, 7. והיתה ירושלם קדש
Joel. 4, 17. והיה קדש
Obad. 1, 17. כהניה חללו־קדש
Zeph. 3, 4. הן׳ ישא־איש בשר־קדש
Hag. 2, 12. מצלות הסוס קדש לי״ר
Zach. 14, 20. קדש לי״ר צבאות
Zach. 14, 21. חלל יהודה קדש י״י

וְקֹדֶשׁ

Mal. 2, 11. וקדש וצבא מרמס

הַקֹּדֶשׁ

Dan. 8, 13. בין הקדש ובין קדש
Ex. 26, 33. בבאו אל־הקדש
Ex. 28, 29. 35. ונתת את־נזר הקדש
Ex. 29, 6. ובגדי הקדש אשר לאהרן
Ex. 29, 29. בשקל הקדש
Ex. 30, 13. חמש מאות בשקל הקדש
Ex. 30, 24. ואת בגדי הקדש
Ex. 31, 10. את־בגדי הקדש
Ex. 35, 19. 39, 41. ולבגדי הקדש
Ex. 35, 21. מלאכת עבדת הקדש
Ex. 36, 1. למלאכת עבדת הקדש
Ex. 36, 3. כל־מלאכת הקדש
Ex. 36, 4. מלאכה לתרומת הקדש
Ex. 36, 6. למלאכה בכל מלאכת הקדש
Ex. 38, 24. בשקל הקדש
Ex. 38, 24. שקל בשקל הקדש
Ex. 38, 25. מחצית השקל בשקל הקדש
Ex. 38, 26. לצקת את אדני הקדש
Ex. 38, 27. ויעשו את־בגדי הקדש
Ex. 39, 1. ציץ נזר־הקדש
Ex. 39, 30. את בגדי הקדש
Ex. 40, 13. את־פני פרכת הקדש
Lev. 4, 6. בשקל־הקדש לאשם
Lev. 5, 15. חטא מן־הקדש ישלם
Lev. 5, 16. ציץ הזהב נזר הקדש
Lev. 8, 9. מאת פני־הקדש
Lev. 10, 4. בין הקדש ובין החל
Lev. 10, 10. במקום הקדש
Lev. 10, 17. אל־הקדש פנימה
Lev. 10, 18. העלה במקום הקדש
Lev. 14, 13. ואל־יבאבכל־עת אל הקדש
Lev. 16, 2. יבא אהרן אל־הקדש
Lev. 16, 3. וכפר על־הקדש
Lev. 16, 16. וכלה מכפר את־הקדש
Lev. 16, 20. בבאו אל־הקדש
Lev. 16, 23.

אשר ישרתו בם בקדש Nu. 4, 12.
לכבש האחד בקדש Num. 28, 7.
ועלה לא־העלו בקדש 2 Chr. 29, 7.
ועמדו בקדש לפלגות 2 Chr. 35, 5.
כן בקדש חזיתך Ps. 63, 3.
אדני בם סיני בקדש Ps. 68, 18.
אלי מלכי בקדש Ps. 68, 25.
כל־הרע אויב בקדש Ps. 74, 3.
אלהים בקדש דרכך Ps. 77, 14.
לשרת בקדש Ez. 44, 27.

לְקֹדֶשׁ

לדבר לקדש הקדשים 1 Rg. 6, 16.
לקדש הקדשים לדלתי 1 Reg. 7, 50.
הפנימות לקדש הקדשים 2Chr4,22

לַקֹּדֶשׁ

קטרת הסמים לקדש Ex. 31, 11.
ולקדש Ez. 41, 23. וְלַקֹּדֶשׁ

מִקֹּדֶשׁ

מקדש הקדשים מן האש Nu. 18, 9.
לא־יאכלו מקדש הקדשים Esr.2,63.
לא־יאכלו מקדש הקדשים Neh.7,65
ישלח־עזרך מקדש Ps. 20, 3.

cum suff.: קָדְשִׁי

ולחלל את־שם קדשי Lev. 20, 3.
ולא יחללו את־שם קדשי Lev.22, 2.
את־שם קדשי ונקדשתי Lev.22, 32.
על־ציון הר־קדשי Ps. 2, 6.
בשמן קדשי משחתיו Ps. 89, 21.
בכל־הר קדשי Jes. 11, 9.
אל־הר קדשי Jes. 56, 7.
וירש הר קדשי Jes. 57, 13.
עשות חפצך ביום קדשי Jes.58,13.
ישתחו בחצרות קדשי Jes. 62, 9.
השכחים את־הר קדשי Jes. 65, 11.
בכל־הר קדשי אמר י״י Jes. 65, 25.
הר קדשי ירושלם Jes. 66, 20.
שם קדשי לא תחללו Ez. 20, 39.
כי בהר־קדשי Ez. 20, 40.
ויחללו את־שם קדשי Ez. 36, 20.
על־שם קדשי Ez. 36, 21.
לשם־קדשי אשר חללתם Ez.36,22.
שם קדשי אודיע Ez. 39, 7.
ולא־אחל את־שם־קדשי Ez. 39, 7.
וקנאתי לשם קדשי Ez. 39, 25.
שם קדשי Ez. 43, 8.
והריעו בהר קדשי Joel 2, 1.
שכן בציון הר־קדשי Joel 4, 17.
למען חלל את־שם קדשי Am. 2, 7.
על־הר קדשי Obad. 1, 16.
עוד בהר קדשי Zeph. 3, 11.

cum suff.: בָּקָדְשִׁי

אחת נשבעתי בקדשי Ps. 89, 36.

cum suff.: קָדְשֵׁנוּ

בית קדשנו ותפארתנו Jes. 64, 10.

cum suff.: קָדְשְׁךָ *p.*

נחלת בעזך אל־נוה קדשך Ex.15,13.
השקיפה ממעון קדשך Dt. 26, 15.
להודות לשם קדשך 1 Chr. 16, 35.
בית לשם קדשך 1 Chr. 29, 16.
ואת־שבת קדשך Neh. 9, 14.
אשתחוה אל־היכל־קדשך Ps.5, 8.
מי־ישכן בהר קדשך Ps. 15, 1.
אל־דביר קדשך Ps. 28, 2.
יביאוני אל־הר־קדשך Ps. 43, 3.
ורוח קדשך אל־תקח Ps. 51, 13.
טמאו את־היכל קדשך Ps. 79, 1.
להודות לשם קדשך Ps. 106, 47.
אשתחוה אל־היכל קדשך Ps.138,2
מזבול קדשך ותפארתך Jes.63,15.
ירשו עם־קדשך Jes. 63, 18.
ערי קדשך היו מדבר Jes. 64, 9.
ירושלם הר־קדשך Dan. 9, 16.
ועל־עיר קדשך Dan. 9, 24.
להביט אל־היכל קדשך Jon. 2, 5.
תפלתי אל־היכל קדשך Jon. 2, 8.

cum suff.: קָדְשׁוֹ

התחללו בשם קדשו 1 Chr. 16, 10.
למעון קדשו לשמים 2 Chr. 30, 27.
יתד במקום קדשו Esr. 9, 8.
ויענני מהר קדשו Ps. 3, 5.
י״י בהיכל קדשו Ps. 11, 4.
יענהו משמי קדשו Ps. 20, 7.
ומי יקום במקום קדשו Ps. 24, 3.
והודו לזכר קדשו Ps. 30, 5.
בשם קדשו בטחנו Ps. 33, 21.
ישב בסא קדשו Ps. 47, 9.
בעיר אלהינו הר־קדשו Ps. 48, 2.
אלהים במעון קדשו Ps. 68, 6.
ויביאם אל־גבול קדשו Ps. 78, 54.
והודו לזכר קדשו Ps. 97, 12.
ימינו וזרוע קדשו Ps. 98, 1.
והשתחוו להר קדשו Ps. 99, 9.
השקיף ממרום קדשו Ps. 102, 20.
קרבי את־שם קדשו Ps. 103, 1.
התהללו בשם קדשו Ps. 105, 3.
זכר את־דבר קדשו Ps. 105, 42.
ויברך כל־בשר שם קדשו Ps.145,21.
חשף י״י את־זרוע קדשו Jes. 52, 10.
ועצבו את־רוח קדשו Jes. 63, 10.
בקרבו את־רוח קדשו Jes. 63, 11.
ומפני דברי קדשו Jer. 23, 9.
וממעון קדשו יתן קולו Jer. 25, 30.
אדני מהיכל קדשו Mich. 4, 2.
וי״י בהיכל קדשו Hab. 2, 20.
נשבע אדני י״י בקדשו Am. 4, 2.

cum suff.: לָקָדְשׁוֹ

היתה יהודה לקדשו Ps. 114, 2.

pl.: קָדָשִׁים, קָדְשִׁים

המזבח קדש קדשים Ex. 29, 37.
קדש־קדשים הוא לי״י Ex. 30, 10.
והיו קדש קדשים Ex. 30, 29.
קדש קדשים תהיה לכם Ex.30,36.
המזבח קדש קדשים Ex. 40, 10.
קדש קדשים מאשי י״י Lev. 2,3.10.
קדש קדשים הוא Lev.6,10.18.22. 7, 1. 6. 10, 12. 17. 14, 13. 24, 9. 27, 28.
קדש קדשים לך הוא Num. 18, 9.
להקדישו קדש קדשים 1 Chr.23,13.
כצאן קדשים Ez. 36, 38.
סביב קדש קדשים Ez. 43, 12.
המקדש קדש קדשים Ez. 45, 3.
הארץ קדש קדשים Ez. 48. 12.
ולמשחה קדש קדשים Dan. 9, 24.

pl.: הַקָּדָשִׁים

ובין קדש הקדשים Ex. 26, 33
בקדש הקדשים Ex. 26, 34.
הקדשים אשר יקדישו Ex. 28, 38.
מקדשי הקדשים Lev. 21, 22.
ומן־הקדשים יאכל Lev. 21, 22.
הקדשים אשר יקדישו Lev. 22, 3.
ולא יאכל מן־הקדשים Lev. 22, 6.
ואחר יאכל מן־הקדשים Les. 22, 7.
הוא בתרומת הקדשים Lev.22,12.
קדש הקדשים Num. 4, 4.
בגשתם את־קדש הקדשים Nu.4,19.
מקדש הקדשים Num. 18, 9.
בקדש הקדשים תאכלנו Num.18,10
כל תרומת הקדשים Num. 18, 19.
לדבר לקדש הקדשים 1 Reg. 6, 16.
לקדש הקדשים לדלתי 1 Rg. 7, 50.
אל־קדש הקדשים 1 Reg. 8, 6.
כסא הקדשים 2 Reg. 12, 5.
את כל־הקדשים 2 Reg. 12, 19.
מלאכת קדש הקדשים 1 Chr. 6, 34.
ולאצרות הקדשים 1 Chr. 26, 20.
על כל־אצרות הקדשים 1Chr.26,26.
ולאצרות הקדשים 1 Chr. 28, 12.
בית־קדש הקדשים 2 Chr. 3, 8.
בבית־קדש הקדשים 2 Chr. 3, 10.
לקדש הקדשים 2 Chr. 4, 22.
אל־קדש הקדשים 2 Chr. 5, 7.
קדשים חמקדשים 2 Chr. 31, 6.
תרומת י״י וקדשי הקדשים 2 Chr. 31, 14.
לא־יאכלו מקדש הקדשים Esr 2, 63
לא־יאכלו מקדש הקדשים Neh 7, 65
זה קדש הקדשים Ez. 41, 4.
קדשי הקדשים והמנחה Ez. 42, 13.
אל־קדשי הקדשים Ez. 44, 13.

pl.: וְהַקְּדָשִׁים

והקדשים בקר 2 Chr. 29, 33.
והמעשר והקדשים 2 Chr. 31, 12.
והקדשים בשלו 2 Chr. 35, 13.

pl.: בַּקְּדָשִׁים

בקדשים לא יאכל Lev. 22, 4.

pl.: וְלַקְּדָשִׁים

ולקדשים ולחטאות Neh. 10, 34

pl. constr.: קָדְשֵׁי

את־קדשי בני ישראל Lev. 22, 15.
לכל־קדשי בני־ישראל Num. 5, 9.
את־קדשי בני־ישראל Num.18,32.
ויבא שלמה את־קדשי 1 Reg. 7, 51.
ויבא את־קדשי אביו 1 Reg. 15, 15.
את־קדשי דויד אביו 2 Chr. 5, 1.
ויבא את־קדשי אביו 2 Chr. 15, 18.
וגם כל־קדשי בית־י״י 2 Chr. 24, 7.
קדשי הקדשים והמנחה Ez. 42, 13.
אל־קדשי הקדשים Ez. 44, 13.

pl. constr.: וְקָדְשֵׁי

וקדשו בית י״י 1 Reg. 15, 15.
תרומת י״י וקדשי הקדשים 2 Chr. 31, 14.

pl. constr.: מְקָדְשֵׁי

וחטאה בשגגה מקדשי י״י Lev.5,15.
מקדשי הקדשים Lev. 21, 22.
מקדשי בני־ישראל Lev. 22, 2.

pl. c. suff.: קָדָשַׁי

קדשי בזית Ez. 22, 8.
ויחללו קדשי Ez. 22, 26.
על־כל־קדשי Ez. 44, 13.

pl. c. suff.: קָדָשַׁי *p.*

שמרתם משמרת קדשי Ez. 44, 8.

pl. c. suff.: קָדָשֶׁיךָ

קדשיך אשר יהיו לך Dt. 12, 26.

pl. c. suff.: קָדָשֵׁיכֶם

משאותיכם בכל־קדשיכם Ez.20,40

pl. c. suff.: קָדָשֶׁיהָ

וארש את־קדשו לו יהיו Num.5,10.
מלכי יהודה ואת־קדשיו 2Rg12,19.

pl. c. suff.: וְקָדָשֶׁיהָ

את־קדשי אביו וקדשיו 2 Chr15,18.

pl. c. suff.: קָדָשֵׁיהֶם

לכל־מתנת קדשיהם Ex. 28, 38.
באכלם את־קדשיהם Lev. 22, 16.

קֹדֶשׁ

ת״ו, וסמיך חֹדֶשׁ, ולנקבי נז״ע חֶדְשָׁה, ושוכנו זך ועטור ומקודש [ריין, סיילינ], ונקיי מעטור דנר ומקפיסי מעצע, ומוסך תוקף להקב״ה, ולפעמים לכסניס, ומכנוי קְדוֹשִׁים ככוי לשלקיס, כמו שֶׁהֶרְשׁ נאמרי, או ככוי לחסידים ולדיקים, או לבני ישראל בכלל, ולפעמים מכנוי נ״כ ממק״מ. נז״ע מוסך מעופעז חֶדְשָׁה.

adj.m. (c. חֶדְשַׁת, f.n.pr. קֹדֶשׁ), splendidus, purus, integer, intaminatus, sanctus, de Deo omnigenae perfectionis (ethicae potissimum) splendorem in se gerente (qui cum fit manifestus, כָּבוֹד dicitur), ceterum de sanctitate et morali et civili theocratica (*σαρκίνη*), et ἅγιος et ἱερὸς, ar. قُدْسٌ, neoh.n.status חֶדְשָׁה

LXX. *καθαρός, ἅγιος, ἅγιος ἐν ἁγίοις, ἡγιασμένος, τὸ ἅγιον, λόγιον.*

ממלכת כהנים וגוי קדוש Ex.19, 6.
בשרו במקם קדש Ex. 29, 31.
מצות תאכל במקום קדש Lev. 6, 9.
במקום קדש תאכל Lev. 6, 19.
תכבס במקום קדש Lev. 6, 20.
במקום קדוש יאכל Lev. 7, 6.
במקום קדוש Lev. 10, 13.
קדוש אני Lev. 11, 44. 45. 19, 2. 20, 26. 21, 8.
במקום קדוש Lev. 16, 24.
קדש הוא לאלהיו Lev. 21, 7.
קדש יהיה־לך Lev. 21, 8.
ואכלהו במקום קדש Lev. 24, 9
קדש יהיה גדל פרע Num. 6, 5.
כי עם קדוש אתה Dt. 7, 6.
עם קדוש אתה לי״י Dt. 14, 2. 21.
והיה מחניך קדוש Dt. 23, 15.
ולהיותך עם־קדש Dt. 26, 19.
יקימך י״י לו לעם קדוש Dt. 28, 9.
אין־קדוש כי״י 1 Sam. 2, 2.
איש אלהים קדוש 2 Reg. 4, 9.
כי־קדוש היום לאדנינו Neh. 8, 10.
כי־היום קדש Neh. 8, 11.
כי־לא כחדתי אמרי קדוש Job.6,10.
ואתה קדוש Ps. 22, 4.
ונורא קדוש הוא Ps. 99, 3.
להדם רגליו קדוש הוא Ps. 99, 5.
כי־קדוש י״י Ps. 99, 9
קדוש ונורא שמו Ps. 111, 9.
וממקום קדוש יהלכו Eccl. 8, 10.
קדוש יאמר לו Jes. 4, 3.
קדוש קדוש קדוש י״י Jes. 6, 3.
אני י״י קדוש Ez. 39, 7.
המקום קדש Ez. 42, 13.
אחד־קדוש מדבר Dan. 8, 13.
אחד קדוש לפלמוני Dan. 8, 13.
בקרבך קדוש Hos. 11, 9.

וָקָדוֹשׁ

שכן עד וקדוש שמו Jes. 57, 15.
מרום וקדוש אשכון Jes. 57, 15.
וקדוש מהר־פארן Hab. 3, 3.

הַקָּדוֹשׁ

הקדוש והקריב אליו Num. 16, 5.
יבחר י״י הוא הקדוש Num. 16, 7.
י י האלהים הקדוש 1 Sam. 6, 20.
הקדוש נקדש בצדקה Jes. 5, 16.

קֹדֶשׁ, קְדֹשׁ *constr.:*

עיניך על־קדוש ישראל 2 Rg. 19, 22.
קדש משכני עליון Ps. 46, 5.
קדש היכלך Ps. 65, 5.
קדוש ישראל Ps. 71, 22.
לאהרן קדש י״י Ps. 106, 16.
נאצו את־קדוש ישראל Jes. 1, 4.
עצת קדוש ישראל Jes. 5, 19.
אמרת קדוש־ישראל נאצו Jes.5,24.
על־י״י קדוש ישראל Jes. 10. 20.
גדול בקרבך קדוש ישראל Jes.12.6.
אל־קדוש ישראל תראינה Jes.17,7.
והקדישו את־קדוש יעקב Jes.29,23
את־קדוש ישראל Jes. 30, 11.
כה אמר קדוש ישראל Jes. 30, 12.
אדני י״י קדוש ישראל Jes. 30, 15.
ולא שעו על־קדוש ישראל Jes.31,1.
אל־קדוש ישראל Jes. 37, 23.
וגאלך קדוש ישראל Jes. 41, 14.
קדוש ישראל מושיעך Jes. 43, 3.
גאלכם קדוש ישראל Jes. 43, 14.
כה־אמר י״י קדוש ישראל Jes.45,11.
שמו קדוש ישראל Jes. 47, 4.
גאלך קדוש ישראל Jes. 48, 17.
קדש ישראל ויבחרך Jes. 49, 7.
וגאלך קדוש ישראל Jes. 54, 5.
ציון קדוש ישראל Jes. 60, 14.
אל־קדש ישראל Jer. 50, 29.

constr.: וּקְדוֹשׁ
Ps. 78, 41. וקדוש ישראל התוו
Jes. 41, 20. וקדוש ישראל בראה
constr.: בְּקְדוֹשׁ
Jes. 29, 19. בקדוש ישראל יגילו
Jes. 41, 16. בקדוש ישראל תתהלל
coustr.: לְקְדוֹשׁ
Jes. 58, 13. לקדוש ר״י
constr.: וְלִקְדוֹשׁ
Ps. 89, 19. ולקדש ישראל מלכנו
Jes. 55, 5. ולקדוש ישראל כי פארך 60, 9.
constr.: מִקְדוֹשׁ
Jer. 51, 5. מלאה אשם מקדוש ישראל
cum suff.: קָדְשִׁי
Hab. 1, 12. ר״י אלהי קדשי
cum suff.: קְדוֹשְׁכֶם
Jes. 43, 15. אני ר״י קדושכם
cum suff.: קְדוֹשׁוֹ
Jes. 49, 7. גאל ישראל קדושו
cum suff.: וּקְדוֹשׁוֹ
Jes. 10, 17. וקדושו ללהבה
pl.: קְדוֹשִׁים
Lev. 11, 44. 45. והייתם קדשים
Lev. 19, 2. קדשים תהיו
Lev. 20, 7. והייתם קדושים
Lev. 20, 26. והייתם לי קדשים
Lev. 21, 6. קדשים יהיו לאלהיהם
Num. 5, 17. מים קדשים בכלי־חרש
Nu. 15, 40 והייתם קדשים לאלהיכם
Num. 16, 3. כל־העדה כלם קדשים
Jos. 24, 19. אלהים קדשים הוא
Ps. 89, 6. אמונתך בקהל קדשים
Ps. 89, 8. נערץ בסוד־קדשים
Prv. 9, 10. ודעת קדשים בינה
Prv. 30, 3. ודעת קדושים אדע
Dan. 8, 24. עצומים ועם־קדשים
Hos. 12, 1. ועם־קדושים נאמן
Zach. 14, 5. כל־קדושים עמך
pl.: הַקְּדוֹשִׁים
2 Chr. 35, 3. הקדושים לר״י
pl.: לְקְדוֹשִׁים
Ps. 16, 3. לקדושים אשר־בארץ
pl.: מִקְדָּשִׁים
Job. 5, 1. ואל־מי מקדשים תפנה
pl. c. suff.: קְדָשָׁיו
Dt. 33, 3. כל־קדשיו בידך
Ps. 34, 10. יראו את־ר״י קדשיו
pl. c. suff.: בְּקָדָשָׁיו
Job. 15, 15. הן בקדשיו לא יאמין

מִקְדָּשׁ

ג״ו, וכתכוי מִקְדָּשׁוֹ, ופ״ק מִקְדָּשׁוֹ, ומוכנו מקום מקודש להקב״ה, לכן כתיב ד׳ [הייליגעטום, עטמפעל], ולפעמים מקדש אל, מקדש כית ד׳, מקומי וקדמי קדש נתקדש, קולם מקדשי ישראל מנתי עמודם זרם. מקדש מלך מקום מקודש למלך, או מתקום לאל יתנכסו למלך למקדש, או שמוכנו כמו מועדם, לומר מקלט, ומן מצאת סיס מתקדש כמקלט.

n. m. (c. s. מִקְדָּשׁוֹ, semel מִקְדָּשׁוֹ Num. 18, 29.), aliquid consecratum s. numini dedicatum, sanctuarium, de tabernaculo et templo (poet. מִקְדָּשִׁי אֵל, מִקְדָּשִׁי בֵּית־יְיָ, de templo singulis ejus partibus considerato), מִקְדָּשִׁי יִשְׂרָאֵל, de sacellis diis gentium in locis editioribus exstructis; מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ locus regi consecratus vel sanctus a rege habitus, interdum, ut verisimillimum videtur, asylum. LXX. ἁγιαστήριον, ἁγίασμα, ἁγιασμός, τὸ ἅγιον, τὸ ἡγιασμένον, τὸ ἱερόν, ἡγιασμένον ὄνομα, τελετή, χειροποίητον; מְכוֹן מִקְדָּשׁ, τὸ ἅγιον; מִקְדַּשׁ קֹדֶשׁ, ἅγιον ἁγίων.

Ex. 15, 17. מקדש אדני כוננו ידיך
Ex. 25, 8. ועשו לי מקדש
2 Chr. 20, 8. מקדש לשמך לאמר
וּמִקְדָּשׁ
Ez. 45, 4. ומקדש למקדש
הַמִּקְדָּשׁ
Lev. 12, 4. ואל־המקדש לא תבא
Lev. 21, 12. ומן־המקדש לא יצא
Num. 3, 38. שמרים משמרת המקדש
Num. 10, 21. נשאי המקדש
Num. 18, 1. תשאו את־עון המקדש
2 Chr. 26, 18. צא מן־המקדש
2 Chr 29, 21 ועל־המקדש ועל־יהודה
Neh. 10, 40. ושם כלי המקדש
Ez. 44, 1. המקדש החיצון
Ez. 44, 5. בכל מוצאי המקדש
Ez. 45. 3. ובו־יהיה המקדש
Ez. 45, 4. משרתי המקדש
Ez. 45, 18. וחטאת את־המקדש
Ez. 47, 12. כי מימיו מן־המקדש
Ez. 48, 8. והיה המקדש בתוכה
Dan. 11, 31. וחללו המקדש
לַמִּקְדָּשׁ
Jes. 8, 14. והיה למקדש וכאבן נגף
Ez. 11, 16. ואהי להם למקדש מעט
לַמִּקְדָּשׁ
1 Chr. 28, 10. לבנות־בית למקדש
Ez. 43, 21. מחוץ למקדש
Ez. 45, 4. ומקדש למקדש
constr.: מִקְדַּשׁ
Lev. 16, 33. וכפר את־מקדש הקדש
Lev. 21, 12. את מקדש אלהיו
Num. 19, 20. כי את־מקדש ר״י טמא
1 Chr. 22, 19. את־מקדש ר״י האלהים
Ez. 48, 10. והיה מקדש־ר״י בתוכו
Am. 7, 13. כי מקדש־מלך הוא
constr.: וּמִקְדַּשׁ
Ez. 48, 21. ומקדש הבית
constr.: בְּמִקְדַּשׁ
Jos. 24, 26. אשר במקדש ר״י
Thr. 2, 20. אם־יהרג במקדש אדני
cum suff.: מִקְדָּשִׁי
Lev. 20, 3. למען טמא את־מקדשי
Jes. 60, 13. לפאר מקום מקדשי
Ez. 5, 11. את־מקדשי בטמאת
Ez. 8, 6. לרחקה מעל מקדשי
Ez. 23, 38. טמאו את־מקדשי
Ez. 23, 39. ויבאו אל־מקדשי
Ez. 24, 21. הנני מחלל את־מקדשי
Ez. 25, 3. אל־מקדשי כי־ינחל
Ez. 37, 26. מקדשי בתוכם לעולם
Ez. 37, 28. בהיות מקדשי בתוכם
Ez. 44, 9. לא יבוא אל־מקדשי
Ez. 44, 15. את־משמרת מקדשי
Ez. 44, 16. המה יבאו אל־מקדשי
cum suff.: וּמִקְדָּשִׁי
Lev. 19, 30. ומקדשי תיראו אני ר״י 26, 2.
cum suff.: בְּמִקְדָּשִׁי
Ez. 44, 7. להיות במקדשי לחללו
Ez. 44, 8. במקדשי לכם
Ez. 44, 11. והיו במקדשי משרתים
cum suff.: וּמִמִּקְדָּשִׁי
Ez. 9, 6. וממקדשי תחלו
cum suff.: מִקְדָּשֵׁנוּ
Jer. 17, 12. מקום מקדשנו
cum suff.: מִקְדָּשְׁךָ
Dan. 9, 17. על־מקדשך השמם
cum suff.: מִקְדָּשֵׁהוּ *p.*
Jes. 63, 18. צרינו בוססו מקדשך
cum suff.: מִקְדָּשָׁהּ
Ps. 78, 69. ויבן כמו־רמים מקדשו
Jes. 16, 12. אל־מקדשו להתפלל
Thr. 2, 7. נאר מקדשו
Dan. 8, 11. והשלך מכון מקדשו
cum suff.: מִקְדָּשׁוֹ
Num. 18, 29. את־מקדשו ממנו
cum suff.: בְּמִקְדָּשׁוֹ
Ps. 96, 6. עז ותפארת במקדשו
cum suff.: לְמִקְדָּשׁוֹ
2 Chr. 30. 8. למקדשו אשר הקדיש
cum suff.: מִקְדָּשָׁהּ
Thr. 1, 10. גוים באו מקדשה
cum suff.: מִקְדָּשָׁם
2 Chr. 36, 17. בחרב בבית מקדשם
pl.: מִקְדָּשִׁים
Ez. 21, 7. והטף אל־מקדשים
pl. constr.: מִקְדְּשֵׁי
Ps. 73, 17. עד־אבוא אל־מקדשי־אל
Jer. 51, 51. על־מקדשי בית ר״י
pl. constr.: וּמִקְדְּשֵׁי
Am. 7, 9. ומקדשי ישראל יחרבו
pl. c. suff.: מִקְדָּשַׁי *p.*
Lev. 21, 23. ולא יחלל את־מקדשי
pl. c. suff.: מִקְדָּשַׁיִךְ
Ps. 74, 7. שלחו באש מקדשיך
Ez. 28, 18. חללת מקדשיך
pl. c. suff.: מִמִּקְדָּשַׁיִךְ
Ps. 68, 36. נורא אלהים ממקדשיך

קָדֹשׁ

ת״ו נתכוי, וסכנוי קְדֵישִׁין, ומוכנו כמו קדוש [סייליג], ד״מ אלהין קדישין, וזה כמו אלהים קדושים, לומר אל קדוש, ע״ד אין קדוש אלהים זה, וכן נתכוי קדישין. ולפעמים תואר למלאכים, או לבני ישראל, עם קדוש, וכן נספר טוביה קדישי עליונין כנו לישראל, וגם קדישין [ק׳ ע״ו], וכן נספר עזרא הסופר [ק׳ ע׳]. נמצא ענכיהם קְדִישׁ כנוי למין תפלה שמתפללת יתגדל ויתקדש, אשר גם מקדישים יקוד ממש. וכן קְדוֹשׁ מין נכתב ומתרגם על סכום, שנוכרם גם קדוסת מקב״ה וקדוסת היום.

adj. m. aram. (pl. קַדִּישִׁין, de deo, sicut קְדוֹשִׁים Hos. 14, 1. Prv. 9, 10.; 30, 3.), sanctus, de Deo, de angelis (עִיר וְקַדִּישׁ Dan. 4, 10.), de populo Dei (קַדִּישֵׁי, קַדִּישֵׁי עֶלְיוֹנִין, ἅγιον, ἅγιοι ὕψιστου). LXX. ἅγιος.

וְקַדִּישׁ
Dan. 4, 10. ואלו עיר וקדיש
Dan. 4, 20. חזא מלכא עיר וקדיש
pl.: קַדִּישִׁין
Dan. 4, 5. רוח־אלהין קדישין בה
Dan. 4, 6. 15. רוח אלהין קדישין בך
Dan. 4, 14 ומאמר קדישין שאלתא
Dan. 5, 11. רוח אלהין קדישין בה
Dan. 7, 21. עבדא קרב עם־קדישין
Dan. 7, 22. ומלכותא החסנו קדישין
pl. constr.: קַדִּישֵׁי
Dan. 7, 18. קדישי עליונין
Dan. 7, 27. לעם קדישי עליונין
pl. constr.: לְקַדִּישֵׁי
Dan. 7, 22. לקדישי עליונין
pl. constr.: וּלְקַדִּישֵׁי
Dan. 7, 25. ולקדישי עליונין יבלא

קָדָה

פעל נודד, וסיעתיו יִקְדֶּה, ומוכנו כמו וקדור ועמוס, ומוס קיום [שטומפף וועטדען] מתזכיס, נתמצלה, ומקנן קֹהֶה־ח ודומס לו בָּהֶה ונקרמי קֹהּ [עי׳ קרווי פניכים], וכמה נקמר מקסית עניכים וכפיון כוק, ויוקד מתנו עי׳ נפ׳ מיוקד. סכנד קָהָה סיות מוכסס מקוד לו סיות קסס יקוד [ועסר שטומפף ויין], ד״מ מנכול כי יקסס. נקרמי קָהָא מצלמו, ונקמר נמצלה ג״כ מיכן שנעשה רפה ונקלש, וכן סמס אַקְהֵיוּ מוס, וכן קָהוּת, קֶהְיוֹן נמפס ענכיכים.

v. intr. (impf. יִקְהֶה), obtusum fieri, habetari, aram. קָהֵא, forma molliori קָהֵי (quod de animi atque corporis debilitatione dicitur). *Pi.* קִהָּה, valde habetatum esse, de ferro. Inde nmm. status aram. קָהוּ, אַקְהֵיוּ, neohebr. קֶהְיוֹן, קָהוּת. LXX. αἰμωδιᾶν, γομφιάζειν; *Pi.* ἐκπίπτειν.

3 impf. f. pl.: תִּקְהֶינָה
Jer. 31, 29. ושני בנים תקהינה
Jer. 31, 30. תקהינה שניו
Ez. 18, 2. ושני בנים תקהינה
Pi-el: קֵהָה *3 perf.*
Eccl. 10, 10. אם־קהה הברזל

קָהַל

פעל נודד נתמנותו, ומוכנו כמו קָל [קוֹל] לקמן, לומר קריאה [כופמן, נוימאמע־], וכן קהל נערכי, וכנרש כתכוון נמפס רומית ויונית וכדומס [1. *cal-o*, καλ-εῖν], ופ״כ נתצלה על קריאה נכנין הכוסף על ועיקר יקד וקניאה. מכוסף הִתְקַהֵל אסיפה וקבוץ [זַמַּמְלען, נערופענן], ד״מ עס, מקהילה ופסוף למפס וכדומס, ומכפעל כדרך נכיכו מוכן מתאספות. ודע קורא זמעמס זה מכמוס ניסוד מפעל הוכח המוכן נפרטות על מסיפת דנכרים שים נהן לעת, לומר על קבוץ נכי אדם, ע״י דבור ומזמרת קול, וזהו ג״כ סוד נרכו נכוסף, כי רוח אסוף ע״י אליזי, וזאת כוונת רש״י נשמות ל״ם ויקהל משה לשון הפעיל, שהיו אוסף אכזיס נידים ומס נאספים על פי דבורו. עי׳ יכיעות אלמס לרש״פ ק״ג [דיסרנפורט, תקע״ח] דף ג׳.

v. intr., *cal*-are, *cla-m*-are, καλ-εῖν, arab. *qâl-a*, sicut קָל (קוֹל). *Ni.* convocari, convenire. *Hi.* colligere, concionem cogere, solummodo de hominibus, propter vim nativam radicis. LXX. ἐπισυνάγειν, ἐπισυστρέφειν, συνιστάναι; *Hi.* ἐκκλησιάζειν, ἐπ-; συνάγειν, ἐπισυνιστάναι, συναθροίζειν; *Ni.* συναθροίζεσθαι.

Nif-al: נִקְהַל
3 perf. pl.: נִקְהֲלוּ
2 Chr. 20, 26. נקהלו לעמק ברכה
Esth. 9, 2. נקהלו היהודים
Esth. 9, 16. נקהלו ועמד על־נפשם
Esth. 9, 18. נקהלו בשלושה עשר בו
part. m. pl.: הַנִּקְהָלִים
Ez. 38, 7. הנקהלים עליך
inf. constr.: בְּהַקָּהֵל
Num. 17, 7. ויהי בהקהל העדה
inf. constr.: לְהַקָּהֵל
Esth. 8, 11. להקהל ולעמד על־נפשם
3 imperf: וַיַּקְהֵל
Ex. 32, 1. ויקהל העם על־אהרן
Jer. 26, 9. ויקהל כל־העם
3 impf. f.: וַתַּקְהֵל
Lev. 8, 4. ותקהל העדה
Jud. 20, 1. ותקהל העדה כאיש אחד
3 impf. pl.: וַיַּקְהֲלוּ
Num. 16, 3. ויקהלו על־משה

Num. 20, 2. ויקהלו על־משה
Jos. 18, 1. 22, 12. ויקהלו כל־עדת
2 Sam. 20, 14. Q'ri. ויקלחו ויבאו
1 Reg. 8, 2. ויקהלו אל־המלך
2 Chr. 5, 3. ויקהלו אל־המלך
Esth. 9, 15. ויקהלו היהודים
Hif-il: הִקְהִיל
2 perf.: הִקְהַלְתָּ
Ez. 38, 13. הקהלת קהלך
2 perf.: וְהִקְהַלְתָּ
Num. 8, 9. והקהלת את־כל־עדת
3 perf. pl.: הִקְהִילוּ
Num. 1, 18. כל־העדה הקהילו
inf. constr.: בְּהַקְהִיל
Num. 10, 7. ובהקהיל את־הקהל
impt. sg.: הַקְהֵל
Lev. 8, 3. ואת כל־העדה הקהל
Dt. 31, 12. הקהל את־העם
impt. sg.: הַקְהֵל־ *s. M.*
Dt. 4, 10. הקהל־לי את־העם
impt. sg.: וְהַקְהֵל
Num. 20, 8. והקהל את־העדה
impt. pl.: הַקְהִילוּ
Dt. 31, 28. הקהילו אלי את־כל־זקני
3 imperf.: יַקְהִיל
2 Chr. 5, 2. אז יקהיל שלמה
3 impf. ap.: יַקְהֵל
1 Reg. 8, 1. אז יקהל שלמה
3 imperf.: וַיַּקְהֵל
Job. 11, 10. ויקהיל ומי ישיבנו
3 impf. ap.: וַיַּקְהֵל
Ex. 35, 1. ויקהל משה
Num. 16, 19. ויקהל עליהם קרח
1Rg12,21 ויקהל את־כל־בית יהודה
1Chr13,5 ויקהל דויד את־כל־ישראל
15, 3.
1 Chr. 28, 1. ויקהל דויד
2 Chr.11,1. ויקהל את־בית יהודה
3 impf. pl.: וַיַּקְהִלוּ
Num. 20, 10. ויקהלו משה ואהרן

קָהָל

ז״, וסמ״ן קָהַל, ומוכנו לסיפס וקנוץ לכנים ע״י דגוש וקול [פעכו״ע מעלונג], ולפעמים קנוץ עם נכלג, ד״מ מקהל יזכלל, לומר לומס יזכלל״ת, קהל ד׳ קהל גויס, קהל עמים [קנוץ עמים], ומקהל מוכנו נכי יזכלל. נתכנוס קָהָל מצלמו, ולפעמים תמוכו בְּנִיָּשָׁא, ונע״ע בְּנֶסֶת, ומדגוד קְהִלָּא קַדִּישָׁא דְּבִירוּשְׁלֶם [נכלוס דף ט׳, ניסס כ״ו], לפי מסערתי וס כמס זכניס, כגוי לכת אַסָּאיִן [מן אַסִּי וסילועס אַסָּאָה ומכגוי אַסָּאיִן], ונכי מכת נקלמו ג״כ נגמלק נַתִּילוּן.

n. m. (c. קְהַל), ἐκκλησία, concio, coetus (פָּת׳ קְהַל יִשְׂרָאֵל; vel elative לְהַקָּהָל de ecclesia V. T., targ. קְהָל (syn. בְּנִישָׁא, neohebr. כְּנֶסֶת). LXX. ἐκκλησία, συναγωγή, συνέδριον, σύστασις, ὄχλος, πλῆθος, λαός.

קהל גדול מלבוא חמת 1 Rg. 8, 65.
וכל־ישראל עמו קהל גדול 2 Chr. 7, 8.
קהל רב־מאד 2 Chr. 30, 13.
ובניהם ובנותיהם
לכל־קהל 2 Chr. 31, 18.
מישראל קהל רב Esr. 10, 1.
בתוך קהל אהללך Ps. 22, 23.
בתוך קהל ועדה Prv. 5, 14.
קהל גדול ישובו הנה Jer. 31, 8.
קהל גדול וכל־העם Jer. 44, 15.
והעלו עליך קהל Ez. 16, 40.
העלה עליהם קהל Ez. 23, 46.
ורגמו עליהן אבן קהל Ez. 23, 47.
קהל רב צנה ומגן Ez. 38, 4.
קהל גדול וחיל רב Ez. 38, 15.
קדשו קהל Joel 2, 16.
וְקָהָל
וקהל ועם־רב Ez. 26, 7.
הַקָּהָל
להמית את־כל־הקהל Ex. 16, 3.
ונעלם הדבר מעיני הקהל Lev. 4, 13.
והקריבו הקהל פר בן־בקר Lev 4, 14
חטאת הקהל הוא Lev. 4, 21.
ועל־כל־עם הקהל יכפר Lev. 16, 33.
ובהקהיל את־הקהל Num. 10, 7.
הקהל חקה אחת Num. 15, 15.
ויאבדו מתוך הקהל Num. 16, 33.
ויריץ אל־תוך הקהל Num. 17, 12.
הנפש ההוא מתוך הקהל Num 19, 20
מפני הקהל Num. 20, 6.
הקהל אל־פני הסלע Num. 20, 10.
לא תביאו את־הקהל הזה Nu. 20, 12
עתה ילחכו הקהל Num. 22, 4.
מתוך האש ביום הקהל Dt. 9, 10.
10, 4.
ביום הקהל לאמר Dt. 18, 16.
מיבש גלעד אל־הקהל Jud. 21, 8.
וידעו כל־הקהל הזה 1 Sam. 17, 47.
ויאמרו כל־הקהל 1 Chr. 13, 4.
ויאמר דויד המלך לכל־
הקהל 1 Chr. 29, 1
את־ד׳ לעיני כל־הקהל 1 Chr. 29, 10
ויאמר דויד לכל־הקהל 1 Chr. 29, 20.
ויברכו כל־הקהל 1 Chr. 29, 20.
וכל־הקהל עמו 2 Chr. 1, 3.
רוח ד״י בתוך הקהל 2 Chr. 20, 14.
ויכרת כל־הקהל ברית 2 Chr. 23, 3.
לפני חשרים וכל־הקהל 2 Chr. 28, 14.
וכל־הקהל משתחוים 2 Chr. 29, 28.
ויביאו הקהל זבחים 2 Chr. 29, 31.
העלה אשר־הביאו הקהל 2Chr29, 32
וכל־הקהל בירושלם 2 Chr. 30, 2.
ובעיני כל־הקהל 2 Chr. 30, 4.
ויועצו כל־הקהל 2 Chr. 30, 23.
וכל־הקהל הבאים 2 Chr. 30, 25.
כל־הקהל כאחד Esr. 2, 64.
ויענו כל־הקהל Esr. 10, 12.
שרינו לכל־הקהל Esr. 10, 14.
ויאמרו כל־הקהל Neh. 5, 13.
כל־הקהל כאחד Neh. 7, 66.
לפני הקהל Neh. 8, 2.
ויעשו כל־הקהל Neh. 8, 17.
וְהַקָּהָל
וירדשהו שלמה והקהל 2 Chr. 1, 5.
והקהל לישראל 2 Chr. 24, 6.
לפני המלך והקהל 2 Chr. 29, 23.
בְּקָהָל
תהלתי בקהל רב Ps. 22, 26.
אודך בקהל רב Ps. 35, 18.
בשרתי צדק בקהל רב Ps. 40, 10.
תגלה רעתו בקהל Prv. 26, 26.
בְּקָהָל
אשר לא־עלה בקהל Jud. 21, 5.
כי־רבת בקהל 2 Chr. 30, 17.
קמתי בקהל אשוע Job. 30, 28.
לא־יבאו בקהל לך Thr. 1, 10.
וּבְקָהָל
בחיל גדול ובקהל רב Ez. 17, 17.
לְקָהָל
לקהל רב Ps. 40, 11.
לַקָּהָל
חרים לקהל אלף פרים 2 Chr. 30, 24.
הרימו לקהל פרים אלף 2 Chr. 30, 24.
constr.: קְהַל
כל־קהל עדת־ישראל Ex. 12, 6.
ובעד כל־קהל ישראל Lev. 16, 17.
קהל עדת בני ישראל Num. 14, 5.
תתנשאו על־קהל ד״י Num. 16, 3.
ולמה הבאתם את־קהל ד״י Num 20, 4

באזני כל־קהל ישראל Dt. 31, 30.
נגד כל־קהל ישראל Jos. 8, 35.
ויברך את כל־קהל ישראל 1 Rg. 8, 14
וכל־קהל ישראל 1 Reg. 8, 14.
נגד כל־קהל ישראל 1 Reg. 8, 22.
ויברך את כל־קהל ישראל 1 Rg 8, 55.
ויבאו ירבעם וכל־קהל 1 Reg. 12, 3.
ויאמר דויד לכל ׀ קהל
ישראל 1 Chr. 13, 2.
לעיני כל־ישראל קהל־י״י 1 Chr. 28, 8
ויברך את כל־קהל ישראל 2 Chr. 6, 3.
וכל־קהל ישראל עומד 2 Chr. 6, 3.
נגד כל־קהל ישראל 2 Chr. 6, 12. 13.
וישמחו ׀ כל־קהל יהודה 2 Chr 30, 25
שנאתי קהל מרעים Ps. 26, 5.
אל־כל־קהל העם Jer. 26, 17.
קהל־גוים גדלים Jer. 50, 9.
constr.: וְקָהָל
גוי וקהל גוים יהיה ממך Gn. 35, 11.
constr.: בְּקָהָל
וכרות שפכה בקהל י״י Dt. 23, 2.
לא־יבא ממזר בקהל י״י Dt. 23, 3.
לא־יבא לו בקהל י״י Dt. 23, 3.
ומואבי בקהל י״י Dt. 23, 4.
לא־יבא להם בקהל י״י Dt. 23, 4.
יבא להם בקהל י״י Dt. 23, 9
בקהל עם האלהים Jud. 20, 2.
ויעמד יהושפט בקהל 2 Chr. 20, 5.
בקהל האלהים עד־עולם Neh. 13, 1.
אמונתך בקהל קדשים Ps. 89, 6.
וירוממוהו בקהל עם Ps. 107, 32.
תהלתו בקהל חסידים Ps. 149, 1.
בקהל רפאים ינוח Prv. 21, 16.
בקהל עמים רבים Ez. 32, 3.
בגורל בקהל י״י Mich. 2, 5.
constr.: וּבְקָהָל
ובקהל עמים Ez. 23, 24.
constr.: לְקָהָל
והיית לקהל עמים Gn. 28, 3.
ונתתיך לקהל עמים Gn. 48, 4.
constr.: מִקְהַל
יבדל מקהל הגולה Esr. 10, 8.
cum suff.: קְהָלֶךָ
קהלך הנקהלים עליך Ez. 38, 7.
הלבז בז הקהלת קהלך Ez. 38, 13.
cum suff.: קָהָלְךָ
קהלך אשר בתוכך Ez. 27, 27.
וכל־קהלך בתוכך Ez. 27, 34.
cum suff.: קְהַלְכֶם
דבר י״י אל־כל־קהלכם Dt. 5, 19.
cum suff.: קְהָלָהּ
שם אשור וכל־קהלה Ez. 32, 22.
קהלה סביבות קברתה Ez. 32, 23.
cum suff.: בְּקָהָלָם
בקהלם אל־תחד כבדי Gn. 49, 6.
קְהָלָה

ז״כ, ומוכנו לסיפס, ודומס לו קָהָל, וכן מיללה נתכנוס.

n. f., ἐκκλησία, concio. LXX. ἐκκλησία, συναγωγή.

ואתן עליהם קהלה Neh. 5, 7.
constr.: קְהָלַת
מורשה קהלת יעקב Dt. 33, 4.
מַקְהֵל

ז״ו, וסכנוי נכפל לו וכני מַקְהֵלִים, לו נכני מַקְהֵלוֹת. הפתרון נגוד ולסיפס, נסמלה על קהל מזוכיס ועל תי״ך [קסא״].

n. m. (pl. מַקְהֵלִים, מַקְהֵלוֹת), concio, chorus. LXX. ἐκκλησία.

pl.: בְּמַקְהֵלִים
במקהלים אברך י״י Ps. 26, 12.
pl.: בְּמַקְהֲלוֹת
במקהלות ברכו אלהים Ps. 68, 27.

לְהָקָה

ז״כ ע״ע בְּרֵכָה, וסמ״ן לְהַקָּה, ומוכנו לנעת הקדמונים כסכוס מן קְהָלָה, ול״כ מוכנו לסיפס וקנוסס, ונקמת סעתיקוסו כן מזנעים ומתכנס סוני ומכמי, לומס עוד נקמצר שזכלו לָהָג, כמוגן רקצי של לָהָג ודוק.

n. f. (ad s. f. בְּרֵכָה, c. לַהֲקַת), cantus, chorus, transp. ex קָהָלָה, nisi potius v. לָהַק cognatum est verbo לָהָג q. v. LXX. ἐκκλησία. A. ὅμιλος. S. συστροφή. Th. σύστημα.

constr.: לַהֲקַת
להקת הנביאים 1 Sam. 19, 20.

קוּא

לומר קָא, ונכתני קִיאוֹ, והמוגן דנר לסנר סוקל וסוכל מסס [נעמפי״ל], ונתכוכ קי״ל נוסס סנס נוסס סוגן וכתוסלי [לוכפלאָמס־נעמפי״ל], ולסו דוקל כסכוס סקמס׳ קי״ל וגוסס, נסמכ שהכניכה לנל קלס מלכע, והכלים הכנוכות קי״ל קלן, וכן סכוסף כלים. ומוס קִיקָיוֹן ע״י מזכל כסול, והנגתיו לנדכס להלסה להקל מסמוס. מוגן סכוסף הַקִּיא ומעתיד יָקִיא והסקנכ יָקָא לף מסוק של קל.

h. e. קָא, *v. tr.* (3 p. f. קָאָה, impf. neohebr. יָקִיא), vomere, evomere, arab. et aeth. vi ead., unde קִיא et קִיקָיוֹן, ricinus utpote vomitum creans. *Hi.* הַקִּיא, impf. יָקִיא, vi conjugationis *Qal* leniter intenta. LXX. ἐξεμέειν, προσοχθίζειν; *Hi.* ἐκβάλλειν; A. ἐξερᾶν; S. ἐξεμεῖν: Th. ἀναβάλλειν; S. Th. ἀποβάλλειν.

3 prf.: מלכע קָאָה
כאשר קאה את־הגוי Lev. 18, 28.
Hif-il: הַקְאָה
2 prf. c. s.: וַהַקְאֹתוֹ
פן־תשבענו והקאתו Prv. 25, 16.
2 impf. c. s.: תַּקִּיאֶנָּה
פתך־אכלת תקיאנה Prv. 23, 8.
3 impf.: וַיָּקָא
ויקא את־יונה אל־היבשה Jon. 2, 11.
3 impf. c. s.: וַיַּקְאֵנִי
חיל בלע ויקאנו Job. 20, 15.
2 impf.: תָּקִיא
ולא־תקיא הארץ Lev. 18, 28.
ולא־תקיא אתכם הארץ Lev. 20, 22.
2 impf.: וַתָּקִא
ותקא הארץ את־ישביה Lev. 18, 25.

קִיא

ז״ו, ונכנוי קִיאוֹ, והמוגן דנר לסנר סוקל וסוכל מסס [נעמפי״ל], ונתכוכ קי״ל נוסס סנס נוסס סוגן וכתוסלי [לוכפלאָמס־נעמפי״ל], ולסו דוקל כסכוס סקמס׳ קי״ל וגוסס, נסמכ שהכניכה לנל קלס מלכע, והכלים הכנוכות קי״ל קלן, וכן סכוסף כלים. ומוס קִיקָיוֹן ע״י מזכל כסול, והנגתיו לנדכס להלסה להקל מסמוס. מוגן סכוסף הַקִּיא ומעתיד יָקִיא והסקנכ יָקָא לף מסוק של קל.

n. m. (c. s. קִיאוֹ), evomitum; קִיא צאה, sordes evomitae (unflätiges Gespei) Den. קִיקָיוֹן, quod Qimchi ex קִיא et קָלוֹן (ignominia) concretum arbitratur, cum pro קָלוֹן dicatur, v. s. קָלַל. LXX. ἔμετος (ἐμέειν).

מלאו קיא צאה Jes. 28, 8.
cum suff.: בְּקִיאוֹ
כהתעות שכור בקיאו Jes. 19, 14.
וספק מואב בקיאו Jer. 48, 26.

קָא

ע״ו, וכ׳ קָאוֹ, וסוף פסוק יקיא, נדמיון פיכוון, וכן רֵישׁ עמית רֵישׁ, ריק עמית ריק.

n. m. (c. s. קָאוֹ), vomitus, abbrev. ex קִיא, quemadmodum רֵישׁ = רִישׁ, ריק = רִיק. LXX. ἔμετος.

cum suff.: קָאוֹ

Prv. 26, 11. ככלב שב על־קאו

קָאָה

שם לר״ק נקני, וסימוכיו קָאָה, ווקק דעת לשון-גבוה, שסיכ קָא לשכש, ויקוק השם לפי דעתו קָאָה, וסימוכיו קל״כ השם בתו, וכן דעת פיישן, שקאר הכתוב כוֹס מִדְבָּר וְקָאוֹת, וק״כ נפוצ יתי סוק לו מדנכי, שמקיק שקילות וקוכיס שנלע כרעתו [פעלעקטן]. ולפי דעת דוד קמחי קָאָה וכיי, על פליסת הַדָּבָר, כתו שרציק, וסוק לשון נגחק יכוֹלֵך ויקורגס נשם קִיק [קולין ס״ג ק׳], ולשון נקרגוס קָקָא, וסוק לדעת הגחק עוף נככי היס, ועוד מקוס לסתגדי.

n. m. (ut quidem nonnulli ajunt, c. קָאָת), pelecanus vel ardea stellaris (butaurus), quae aves maritimae conchas jam absorptas revomere solent, a v. קָא prt. fem. = קָאָה (der Speier), unde *piutice* pl. קָאוֹת. *Qimchi Tav* pro radicali habet, ad s. f. דָּבֶר, et comparat talmudica avium nmm. קִיק, קָקָא, quae, uti sanscr. *kâka*, onomatopoëtica esse videntur. LXX. πελεκάν, ὄρνεον, χαμαιλέων, καταῤῥάκτης (*mergulus*).

Jes. 34, 11. קאת וקפד וינשוף

Zeph. 2, 14. גם־קאת גם־קפד

הַקָּאָת

Lev. 11, 18. הקאת ואת־הרחם

וְהַקָּאָת

Dt. 14, 17. והקאת ואת־הרחמה

constr.: לְקָאַת

Ps. 102, 7. דמיתי לקאת מדבר

קָהָה

פעל שכיי, גויר קִיא השם, וכמוס קך נכוון קָהָה, ומוכנו כמו קָא לעיל, עכין ריקוק.

v. secundar. (a n. קִיא, imper. pl. קְהוּ), vomere. LXX. ἐξεμέσετε.

impt. pl.: וְקִיקוּ

Jer. 25, 27. ושכרו וקיו

קוּב

לומר קֵב, ומוכנו קעור וקניכם וקליפ [הַקְּלִפּוֹת ויין], וכן קֵב לעיל, וכמוס קכל בָּקֵב וכדומס, ופקקור והזווי נשפתי מערב ככר פרשתי.

h. e. קֵב, *v. intr. inus.*, sicut קֵב, בָּקֵב q. v., cav-um esse.

קֵבָה

ע״כ, ונשפס עכיכית קִרְבָּה ומסמך קִרְבָּת. ומוכנו לדעת רל״ק סכיס שנמעי הנסמס [הַקְּנִנִים], וכן קֵבָה או קִבָּה נעכרי, ולייכנו תמור נְקֵבָה כלשכ חשכו קכת, וגס לפ מן קֵבָה כלשכ חשכ לפ כלוליל קנן-גבוק, כלשכ כרפס מלכ השם ע״ע. נתרגוס קֵבָא.

n. f. (neoh. קִרְבָּה, c. קִרְבַּת), stomachus, spec. pars ejus pelliculata, in quam cibi ab animalibus ruminantibus ingeruntur, *echinus*, arab. *qiba*, *qibba*, targ. קִבָּא, a v. קָבַב, neque a v. נָקַב (= נָקְבָה) neque a קָבָה, uti placuit Abulwalido. LXX. ὑστέρα.

קָבָה

פעל נודד, וסניכוי קְוֵה, וסעתיד יִקְוֶה. פתכונו נתמנות פתילס לריגס וקניליס ענות וסדק [ניכדען, פעסט-, נוועמעק-], וכן קוי נעכיי, וסכנוכות קָוֹ, תִּקְוָה. ומוס נסמלס לסמיכת סכס וסגנוכס, כמו שָׁכַל חֵל לעיל, לומר סיות מכוכך ומשוכס יפס נתניכיס [פעסט, שרעכנג, קרעפֿטיג ויין], וכן סמשלס נפעלים לתקיס, וכשכר סמשך שָׁכַל חֵל, דְּחַל, לניין סמתיכס וסמוקלס, לומר סנכ וקכוי וכתוב [וווּרעען], נמשלס שָׁכַל מתיכס וסעמיכס, ולכוך נתכין סכנד נמוכן זס. סנפעל לשון תסיפס, לומר סתסדקות יקד [וין לו-וועמענוויכדען], ועוד מקום לסתגדר נפעל סוס, ולסדכר ממכו עוד פתק השמות, ונלו״ס נקבור מיוקד.

v. trans. (part. קֹוֶה, impf. יְקַוֶּה), vincire, constringere, colligare, arab. *qavaja;* deinde, vulgari metaphora, lacertosum, robustum esse (syn. חָל); hinc vi exspectandi, opperiendi, sperandi (*Piël*), sicut יָחַל, spec. insidiari. *Ni.*, colligari, congregari, cogi. LXX. μένειν, ὑπο-; *Pi.* ἀνα-, περι-; ἐλπίζειν, πείθεσθαι, πεποιθότα εἶναι; προσδοκᾶν, ἐγγίζειν; *Ni.* συνάγεσθαι.

prt. pl. constr.: וְקֹוֵי

Ps. 37, 9. וקוי ה׳ המה יירשו־ארץ

Jes. 40, 30. וקוי ה׳ יחליפו כח

p. pl. c. suff.: קֹוָיַי *p.*

Jes. 49, 23. לא־יבשו קוי

p. pl. c. suff.: קֹוֶיךָ

Ps. 25, 3. כל־קויך לא יבשו

Ps. 69, 7. אל־יבושו בי קויך

p. pl. c. suff.: לְקֹוָיו

Thr. 3, 25. טוב ה׳ לקוו

Nif-al: נִקְוָה

3 perf. pl.: וְנִקְוּוּ

Jer. 3, 17. ונקוו אליה כל־הגוים

3 impf. pl.: יִקָּווּ

Gn. 1, 9. יקוו המים

Pi-el: קִוָּה

3 perf. f.: קִוְּתָה

Ps. 130, 5. קויתי ה׳ קותה נפשי

1 perf.: קִוִּיתִי

Gn. 49, 18. לישועתך קויתי ה׳

Job. 30, 26. כי טוב קויתי

Ps. 25, 5. אותך קויתי כל־היום

Ps. 39, 8. ועתה מה־קויתי ה׳

Ps. 40, 2. קוה קויתי ה׳

Ps. 130, 5. קויתי ה׳ קותה נפשי

Jes. 5, 4. מדוע קויתי

1 perf.: וַקִּוֵּיתִי

Jes. 8, 17. וקויתי לו

1 perf. c. s.: קִוִּיתִיךָ

Ps. 25, 21. כי קויתיך

3 perf. pl.: קִוּוּ

Job. 6, 19. הליכת שבא קוו־למו

Ps. 56, 7. כאשר קוו נפשי

Ps. 119, 95. לי קוו רשעים

2 perf. pl.: וְקִוִּיתֶם

Jer. 13, 16. וקויתם לאור

1 perf. pl.: קִוִּינוּ

Jes. 25, 9. אלהינו זה קוינו לו

Jes. 25, 9. זה ה׳ קוינו לו

Jes. 33, 2. חננו לך קוינו

1 prf. pl. c. s.: קִוִּינוּךָ

Jes. 26, 8 משפטיך ה׳ קוינוך

1 prf pl. c. s.: שֶׁקִּוִּינֻהוּ

Thr. 2, 16. אך זה היום שקוינהו

inf. abs.: קַוֹּה

Ps. 40, 2. קוה קויתי ה׳

inf. constr.: קַוֹּת

Jer. 8, 15. קוה לשלום ואין טוב

Jer. 14, 19. קוה לשלום ואין טוב

impt. sg.: קַוֵּה

Ps. 27, 14. קוה אל־י״י חזק

Ps. 37, 34. קוה אל ה׳ ושמר

Prv. 20, 22. קוה לה׳ וישע לך

impt. sg.: וְקַוֵּה

Ps. 27, 14. וקוה אל־י״י

Hos. 12, 7. וקוה אל־אלהיך

1 imperf.: אֲקַוֶּה

Job. 17, 14. אקוה שאול ביתי

1 imperf.: וַאֲקַוֶּה

Ps. 52, 11. ואקוה שמך כי־טוב

1 imperf.: וַאֲקַוֶּה

Ps. 69, 21. ואקוה לנוד ואין

3 imperf.: יְקַוֶּה

Job. 7, 2. וכשכיר יקוה פעלו

Mich. 5, 6. אשר לא־יקוה לאיש

3 impf. ap.: יְקֻו

Job. 3, 9. יקו־לאור ואין

3 impf. ap.: וַיְקֻו

Jes. 5, 2. ויקו לעשות ענבים

Jes. 5, 7. ויקו למשפט

1 impf. pl.: נְקַוֶּה

Jes. 59, 9. נקוה לאור והנה־חשך

Jes. 59, 11. נקוה למשפט

Jes. 64, 2. נוראות לא נקוה

1 impf. pl.: וְנְקַוֶּה

Jer. 14, 22. ר״י אלהינו ונקוה־לך

3 impf. pl.: יְקַוּוּ

Jes. 51, 5. אלי איים יקוו

Jes. 60, 9. כי לי איים יקוו

קָו

לו קָו, ע״ו וככנו: קַוִּים [ונדגוש הוסו לפ מעשס הקלכ הקנועס]. הסלכס ל׳ קוע ופתיל וקבל [שנור, וייל], מתמנות של קשיכס כמו קבל, וכן קַוֵּה נעכרי, ולפעמים קבל המדס [מעסס-], לו כמו מדס לעכוך תקון ומנס ויצור דכר, לכן נכדוק לל נו ותוכס, תקון ויצור הסכנגס, ועל שנקו המדס יסוען הסכנגול, לכן כמו שכעוע וסכנוגל [לניכע] נשפס עכריכית, ולפעמים ג״כ נעכרי מעיקר הככור, ונהשלס מסמיע מיקרי הככור. ג׳ כפ וקיל קווק וגבוכס מעוכן הסשל של הסדס, ומכמ לפ נכפילו קַוְקַו לקווק, וגוי קוקו הכלון גוי קוק מקוד, וזהו עס כוס [עי׳ לסטלַמון ל״ד פ׳ ג׳], ופכוס יִקָּקֵי עס מן קי״ק ומשום, לו מן קו הסדס, לפ מתקוור.

s. קָו, *n. m.* (c. s. קַוִּים, dages. ad vocalem brevem stabiliendam):

1) funis, funiculus, a contorquendo s. complicando, arab. *quva*, spec. filum mensorium, amussis, decempeda (Messschnur, Messruthe) et trop., sicut *amussis*, lex, praeceptum (Richtschnur), deinde *linea* (neohebr.) et *nervus* fidium (*Ψ.* 19, 5. cf. Rom. 10, 18. gr. τόνος, Seil, Tau, Ton); 2) robur, a significatione tropica radicis, redupl. קַוְקָו, admodum valens, potentissimus, cogn. populi aegyptiaci, Jes. 18. LXX. σπαρτίον, μέτρον (A. κανών; S. σπαρτίον μέτρον), φθόγγος, κύκλωμα, ἐλπίς; redupl. ἀνέλπιστος; קַו תְּחוּ, διαμέτρησις; קַו, σπαρτίον γεωμετρίας.

Job. 38, 5. מי־נטה עליה קו

2 Reg. 21, 13. את קו שמרון

Jes. 18, 2, 7. קו־קו ומבוסה

Jes. 28, 10. 13. קו לקו קו לקו

Jes. 34, 11. קו־תהו ואבני־בהו

Jes. 44, 13. חרש עצים נטה קו

Jer. 31, 39. Q'ri. קוֹ המדה

Thr. 2, 8. נטה קו

וְקָו

2 Chr. 4, 2. וקו שלשים באמה

Ez. 47, 3. וקו בידו

Q'ri: וְקָוֹה

1 Reg. 7, 23. וקוה שלשים באמה

Zach. 1, 16. וקוה ינטה על־ירושלם

בְּקָו

Jes. 34, 17. חלקתה להם בקו

לְקָו

Jes. 28, 17. ושמתי משפט לקו

לָקָו

Jes. 28, 10. 13. קו לקו קו לקו

cum suff.: קָוָּם

Ps. 19, 5. בכל־הארץ יצא קום

קַוָּה

ע״ו, כמו קָו, וכמוס קך נכתיב, ומוכנו מצלמו.

n. m. Ketib, idem quod קָו, inde apocopatum.

Jer. 31, 39. ויצא עוד קוֹה המדה

K'tib: וְקָוָּה

1 Reg. 7, 23. וקוה שלשים באמה

Zach. 1, 16. וקוה ינטה

מִקְוֶה

ע״ו, וסמיך מִקְוֵה, ומוכנו ק׳ תוקלת ותקוס נעקון וכסלס [מַאֲפַּטוכנג, פַּער-עכוינען], לכן ג״כ מדכר אצר עליו יבעת פלוכי. כ׳ כמו אסוף וקנוץ [פַּעכוּאַמע-לונג], ל״מ מאסוף המים או מקנוץ נכי אלס, ל״מ מקוס סקרי המלך, יקוו מקוס [סוסיס], וקל להכין מהצרס.

n. m. (c. מִקְוֵה), 1) spes, confidentia; objectum, in quo fiduciam ponimus; 2) congregatio, coetus, copia. LXX. ὑπομονή, συναγωγή, σύστημα (συνιστάναι, συνάγειν). In loco perdifficili 1 Reg. 10, 28. LXX. vertunt: ἐκ Θεκουέ, in loco parallelo 2 Chr. 1, 16. ἡ τιμή-πορεύεσθαι, satis implicate. Et Vulgatus, sive Aquilam, sive Symmachum secutus, constanter: *de Coa.*

1 Chr. 29, 15. על־הארץ ואין מקוה

Esr. 10, 2. יש־מקוה לישראל

מִקְוֶה

1 Reg. 10, 28. מקוה במחיר

מִקְוָא

2 Chr. 1, 16. מקוא יקחו

constr.: מִקְוֵה
ועל כל־מקוה מימיהם Ex. 7, 19.
מקוה־מים יהיה טהור Lev. 11, 36.
מקוה ישראל Jer. 14, 8. 17, 13.
constr.: וּמִקְוֵה
ומקוה סחרי המלך 1 Reg. 10, 28.
ומקוא סחרי המלך 2 Chr. 1, 16.
ומקוה אבותיהם י״י Jer. 50, 7.
constr.: וּלְמִקְוֵה
ולמקוה המים Gn. 1, 10

מִקְוֶה
ז״ב, וכרצון כמו מִקְוֵה, כלי הפרט מכוון, וכאמר מקציע מים.
n. m., idem quod מִקְוֵה, locus, quo aqua confluit.
ומקוה עשיתם Jes. 22, 11.

תִּקְוֶה
ז״ב, ומוכנו מוכפל, ק׳ כמו קָו, לומר קוו וקבל [שכור, ויל]. כ׳ תוקלת וכעיון [הַפְּצְמוכן], ופסיר׳ התקוה הכלון המסורים המקוים.
n. f., duplex sign.: 1) sicut קָו, funis, funiculus; 2) sicut מִקְוֶה, spes, fiducia, velut אֲסִירֵי הַתִּקְוָה, captivi fiducia vel spe libertatis impleti. LXX. *ἐλπίς, εὐέλπις, ὑπομονή; συναγωγή, ὑπόστασις, σημεῖον.*
אמרתי ישׁ־לי תקוה Ruth 1, 12.
ותהי לדל תקוה Job. 5, 16.
ויכלו באפס תקוה Job. 7, 6.
ובטחת כי־יש תקוה Job. 11, 18.
כי יש לעץ תקוה Job. 14, 7.
תאבד תקוה Prv. 11, 7.
יסר בנך כי־יש תקוה Prv. 19, 18.
תקוה לכסיל ממנו Prv. 26, 12. 29, 20.
וישׁ־תקוה לאחריתך Jer. 31, 17.
אולי יש תקוה Thr. 3, 29.
לפתח תקוה Hos. 2, 17.
וְתִקְוָה
אחרית ותקוה Jer. 29, 11.
הַתִּקְוָה
אסירי התקוה Zach. 9, 12.
constr.: תִּקְוַת
תקות חוט השני Jos. 2, 18.
תקות השני בחלון Jos. 2, 21.
כי מה־תקות חנף Job. 27, 8.
תקות ענוים תאבד Ps. 9, 19.
תקות רשעים עברה Prv. 11, 23.
constr.: וְתִקְוַת
ותקות חנף תאבד Job. 8, 13.
ותקות אנוש האבדת Job. 14, 19.
ותקות רשעים תאבד Prv. 10, 28.
cum suff.: תִּקְוָתִי
ואיה אפו תקותי Job. 17, 15.
ויסע כעץ תקותי Job. 19, 10.
כי־ממנו תקותי Ps. 62, 6.
כי־אתה תקותי Ps. 71, 5.
cum suff.: וְתִקְוָתִי
ותקותי יתן אלוה Job. 6, 8.
ותקותי מי ישורנה Job. 17, 15.
cum suff.: תִּקְוָתֵנוּ
ואבדה תקותנו Ez. 37, 11.
cum suff.: תִּקְוָתְךָ
תקותך ותם דרכיך Job. 4, 6.
cum suff.: וְתִקְוָתְךָ
ותקותך לא תכרת Prv. 23, 18. 24, 14.
cum suff.: תִּקְוָתָהּ
נוחלה אבדה תקותה Ez. 19, 5.
cum suff.: וְתִקְוָתָם
יתקותם מפחד־נפש Job. 11, 20.

קוּדָה
ad פְּקַחְקֹחַ, *v. s. r.* פָּקַח *p.* 918

קוּט
לומר קָט, פעל נודד, והעתיד יָקוּט, ונם יָקוּט, ומוכנו תקוסס וגעילה כדבר כלאות וכחילה [עקעל עמפ״ידעון, לינער- דכוסס מְקַנְּעִין], ונקבר עם בית הַקְּבוּרוֹת. יָקוּט הכפעל הקנעל וכוול כנפעו [יך עקעלן], ונקבר עם כפכי, קולם הקמוכה נָקְטָה כמר נָקְטָה ונם נָקוּטוּ מקעלות אל קָטַט לקמן. הסקפעל הִתְקוֹטֵט כמעט כנפעל, וחולי ג״כ מן קעט. נגמרת קָט מצלמו, והכוסף אל אֶקֹט, ונם הפל נָקְטָה נז״ע מוסף, ומקלוקו נעול נדבר, וחק״כ ריב [נְקַנְקִין], ובמוכן הקלה אל ריב לד״ק נקעט כפצ׳, נקוטו נפכיסם. וחבר נקיוב אבר יקוע כסלו הוק ג״כ מן קוט, במוכן נחילה כל״ל.
v. intr. (impf. יָקוּט, יָקֹט), fastidire, fastidio esse (Job. 8, 14.), stomachari, indignatione commoveri, *κοτ-εῖν*. *Ni.* נָקוּט, fastidium sentire, seq. בְּפָנַי (3 p. f. נָקְטָה = נָקוּטָה; 3 p. pl נָקְטוּ, tanquam a v. קָטַט q. v.). *Hitpa.* הִתְקוֹטֵט, aversari, taedio teneri. *Hi.* targ. אַקֵּט, n. *actionis* neoh.: אֲקָטָה, aversatio, deinde jurgium. LXX. *προσοχθίζειν, ἀοίκητον εἶναι* (וּיָקָט A. S. *δυσηρεστήθην*); *Ni. κάμνειν, κόπτειν; Hitpa. ἐκτήκεσθαι.*
3 *perf.*: לד״ק קָט
כמעט קט Ez. 16, 47.
1 *imperf.*: אָקוּט
ארבעים שנה אקוט בדור Ps. 95, 10.
3 *imperf.*: יָקוּט
אשר־יקוט כסלו Job. 8, 14.
Nif-al: נָקוּט
3 *perf. f.*: נִקְטָה* *v.* קָטַט
נקטה נפשי בחיי Job. 10, 1.*
3 *perf. pl.*: נָקְטוּ* *v.* קָטַט
ונקטר בפניהם Ez. 6, 9.*
2 *perf. pl.*: נְקַטְּתֶם
ונקטתם בפניכם Ez. 20, 43. 36, 31.
Hitpa-el: הִתְקוֹטֵט
1 *imperf.*: אֶתְקוֹטֵט *p.*
ובתקוממיך אתקוטט Ps. 139, 21.
1 *imperf.*: וָאֶתְקוֹטְטָה *p.*
בגדים ואתקוטטה Ps. 119, 158.

קוּט
נלקמי כמו קוּץ נעבדי, ע״ב, ומוכנו קֵיט כמו קֵיץ נעבדי, ונקור זכרו עי׳ תחת קוץ.
v. inus. aram., sicut קוּץ, hebr. q. v.

קֵיט
ז״ו נלקמי, וסילועם נתכנוס קֵיטָא, ומוכנו כמו קֵיץ נעבדי, כלשון תקלה קיץ. ומוכנו נגמרת קֵיטָן פרי קיץ, הכנוי קייטין, וכן קֵיטָנָאי ניכוזלמי.
n. m. sicuti קֵיץ hebr. q. v.
מן־אדרי־קיט Dan. 2, 35.

קוֹל
לומר קָל, פ״ב ול״ע כ״ף נגזר, ומוכנו כמו קאל נעבדי, קיקס ודבור, וכבר הוכחתי זה לעיל תחת חָקַל, שתמונת מוכנו קיקס, וכן ניוכי וכומי.
h. e. קָל *v. intr.*, cal-are, cla-mare, *καλ-εῖν*, arab. קאל, v. s. חָקַל.

קוֹל
ז״ו, והכנוי קוֹלוֹת או קלות, ומוכנו קיקס והכרת [שעימע], ל״מ קול יעקב, ולפעמים נהשלמה על דבור וכוו, ל״מ שמע נקול, לקול, ומוכן קול כנידים כרכבו הכנון לקול כנידים, ולפעמים הסיפ שופר או כלי וזמר, לכן נכללו או מקול נדבור או מקול כלי דבור, לכן תרגם השתרגם לפעמים כקוץ. קול ד׳ הכעס, וכתן קול קריאה, או ג״כ הרעם, ולפעמים כמו שמע והודעה נפרסום. נתרגום קָל משלמו, ובכאת הדקדוק קוֹלֵי לות שחוק לך הנרת קול [פַּקְפְּקָל], ושלומו אוֹת [קְקוֹנְקַנְעַן], וכן נשפה ענכיית קוֹלְנִית, אשה נוזקת ונוענת, לומר רגילה לנזרות, ועוד הרבה.
n. m. (pl. קוֹלוֹת, קוֹלוֹת), vox, sonus et articulatus, velut hominis, et inarticulatus, uti strepitus aquarum aut tonitru, spec. jussum (cf. *καλεῖν, κελεύειν*), fama s. rumor, et simil., neoh. קוֹלְנִי, vocalis (opp. אוֹת, consona), קוֹלָנִית, muliercula clamosa. LXX. *φωνή, ᾠδή, κήρυγμα, λόγος, ἐντολή*; חֲזִיזֵי קוֹלוֹת *κυδοιμός*; נָעִים קוֹל *ἡδύφωνος*; נָשָׂא קוֹל, *ἀναβοᾶν*; נָתַן קוֹל, *κηρύσσειν, παῤῥησίαν ἄγειν, ὑπακούειν*; הַעֲבִיר קוֹל, *κηρύσσειν, παραγγέλλειν κηρῦξαι*; הִשְׁמִיעַ וְהַעֲבִיר קוֹל, *σημαίνειν ἐν σάλπιγξι.* Ceteri interpretes graeci: *φωνή, ἦχος, ψόφος, σύγκρουσις, βροντή.*
קול י״י אלהים Gn. 3, 8.
קול דמי אחיך Gn. 4, 10.
את־קול הנער Gn. 21, 17.
אל־קול הנער Gn. 21, 17.
הקול קול יעקב Gn. 27, 22.
וירהי קול השפר Ex. 19, 19.
ואת קול השפר Ex. 20, 18.
ויען־כל־העם קול אחד Ex. 24, 3.
קול העם ברעה Ex. 32, 17.
קול מלחמה במחנה Ex. 32, 17.
אין קול ענות גבורה Ex. 32, 18.
ואין קול ענות חלושה Ex. 32, 18.
קול ענות אנכי שמע Ex. 32, 18.
ויעבירו קול במחנה Ex. 36, 6.
ושמעה קול אלה Lev. 5, 1.
קול עלה נדף Lev. 26, 36.
וישמע י״י את־קול Dt. 1, 34.
קול דברים אתם שמעים Dt. 4, 12.
זולתי קול Dt. 4, 12.
השמע עם קול אלהים Dt. 4, 33.
קול גדול ולא יסף Dt. 5, 19.
לשמע את־קול י״י אלהינו Dt. 5, 22.
שמע קול אלהים חיים Dt. 5, 23.
את־קול דבריכם Dt. 5, 25.
את־קול דברי העם Dt. 5, 25.
לשמע את־קול י״י אלהי Dt. 18, 16.
אל־כל־איש ישראל קול רם Dt. 27, 14
שמע י״י קול יהודה Dt. 33, 7.
בשמעכם את־קול השופר Jos. 6, 5.
קול השופר Jos. 6, 20.
הכירו את־קול הנער Jud. 18, 3.
את־קול התרועה 1 Sam. 4, 6.
מה קול התרועה 1 Sam. 4, 6.
את־קול הצעקה 1 Sam. 4, 14.
מה קול ההמון הזה 1 Sam. 4, 14.
ומה קול־הצאן 1 Sam. 15, 14.
ויכר שאול את־קול דוד 1 Sam. 26, 17
את־קול צעדה 2 Sam. 5, 23.
כשמעכם את־קול השפר 2 S. 15, 10.
ברכים קול גדול 2 Sam. 15, 23.
ויזעק המלך קול גדול 2 S. 19, 5.
וישמע יואב את־קול 1 Reg. 1, 41.
מדוע קול־הקריה הזמה 1 Reg. 1, 41.
קול גדול לאמר 1 Reg. 8, 55.
קול רגלי הבאה בפתח 1 Rg. 14, 6.
ואין קול ואין עונה 1 Reg. 18, 26. 29.
כי־קול המון הגשם 1 Reg. 18, 41.
קול דממה דקה 1 Reg. 19, 12.
והנה אלו קול 1 Reg. 19, 13.
ואין קול ואין קשב 2 Reg. 4, 31.
קול רגלי אדניו אחריו 2 Reg. 6, 32.
קול רכב וקול סוס 2 Reg. 7, 6.
קול חיל גדול 2 Reg. 7, 6.
את־קול הרצין 2 Reg. 11, 13.
ועל־מי הרימות קול 2 Reg. 19, 22.
כשמעך את־קול הצעדה 1 Chr 14, 15
להשמיע קול־אחד 2 Chr. 5, 13.
וכחרים קול 2 Chr. 5, 13.
קול העם הרצים 2 Chr. 23, 12.
ויתנו־קול ביהודה 2 Chr. 24, 9.
להעביר קול 2 Chr. 30, 5.
ויעבר־קול בכל־מלכותו 2 Chr. 36, 22
ויעבר־קול בכל־מלכותו Esr. 1, 1.
בשמחה להרים קול Esr. 3, 12.
קול תרועת השמחה Esr. 3, 13.
ויעבירו קול ביהודה Esr. 10, 7.
ויאמרו קול גדול Esr. 10, 12.
תשמעו את־קול השופר Neh. 4, 14.
ויעבירו קול בכל־עריהם Neh. 8, 15.
לא שמעו קול נגש Job. 3, 17.
קול־פחדים באזניו Job. 15, 21.
קול־נגידים נחבאו Job. 29, 10.
קול ירעם בקול גאונו Job. 37, 4.
ולא יאמין כי־קול שופר Job. 39, 24.
כי־שמע י״י קול בכיי Ps. 6, 5.
שמע קול תחנוני Ps. 28, 2.
כי שמע קול תחנוני Ps. 28, 6.
קול י״י על־המים Ps. 29, 3.
קול־י״י בכח Ps. 29, 4.
קול י״י בהדר Ps. 29, 4.
קול י״י שבר ארזים Ps. 29, 5.
קול־י״י חצב להבות אש Ps. 29, 7.
קול י״י יחיל מדבר Ps. 29, 8.
קול י״י יחולל אילות Ps. 29, 9.
אכן שמעת קול תחנוני Ps. 31, 23.
והשמיעו קול תהלתו Ps. 66, 8.
יתן בקולו קול עז Ps. 68, 34.
אל־תשכח קול צורריך Ps. 74, 23.
קול נתנו שחקים Ps. 77, 18.
קול רעמך בגלגל Ps. 77, 19.
מן־קול רעמך יחפזון Ps. 104, 7.
מבין עפאים יתנו־קול Ps. 104, 12.
קול י רנה וישועה Ps. 118, 15.
האזינה י״י קול תחנוני Ps. 140, 7.
בשפל קול הטחנה Eccl. 12, 4.
קול דודי הנה־זה בא Cant. 2, 8.
קול י דודי דופק Cant. 5, 2.
קול אדני אמר Jes. 6, 8.
הרימו קול להם Jes. 13, 2.
קול המון בהרים Jes. 13, 4.
קול שאון ממלכות Jes. 13, 4.
ועל־מי הרימותה קול Jes. 37, 23.
קול קורא במדבר Jes. 40, 3.
קול אמר קרא Jes. 40, 6.
קול צפיך נשאו קול Jes. 52, 8.
קול בכי וקול זעקה Jes. 65, 19.
קול שאון מעיר Jes. 66, 6.
קול מהיכל קול י״י Jes. 66, 6.
קול על־שפיים Jer. 3, 21.
כי קול מגיד מדן Jer. 4, 15.
כי קול שופר שמעתי Jer. 4, 19.
אשמעה קול שופר Jer. 4, 21.
כי קול כחולה שמעתי Jer. 4, 31.
קול בת־ציון תתיפח Jer. 4, 31.
קול ששון וקול שמחה Jer. 7, 34. 16, 9.
קול חתן וקול כלה Jer. 7, 34. 16, 9.
קול שועת בת־עמי Jer. 8, 19.
ולא שמעו קול מקנה Jer. 9, 9.
כי קול נהי נשמע Jer. 9, 18.
קול שמועה הנה באה Jer. 10, 22.
קול ששון וקול שמחה Jer. 25, 10.
קול חתן וקול כלה Jer. 25, 10.
קול רחים ואור נר Jer. 25, 10.
קול צעקת הרעים Jer. 25, 36.
קול חרדה שמענו Jer. 30, 5.
קול ברמה נשמע Jer. 31, 15.
קול ששון וקול שמחה Jer. 33, 11.
קול חתן וקול כלה Jer. 33, 11.

קול אמרים חודו Jer. 33, 11.
קול צעקה מחרנים Jer. 48, 3.
קול מלחמה בארץ Jer. 50, 22.
קול נסים ופלטים Jer. 50, 28.
קול זעקה מבבל Jer. 51, 54.
ואבד ממנה קול גדול Jer. 51, 55.
קול נתנו בבית־י״י Thr. 2, 7.
קול כנפיהם Ez. 1, 24.
קול המלה כקול מחנה Ez. 1, 24.
ויהי־קול מעל לרקיע Ez. 1, 25.
ואשמע קול מדבר Ez. 1, 28.
קול רעש גדול Ez. 3, 12.
וקראו באזני קול גדול Ez. 8, 18.
ויקרא באזני קול גדול Ez. 9, 1.
ואזעק קול־גדול Ez. 11, 13.
להרים קול בתרועה Ez. 21, 27.
קול השופר ולא נזהר Ez. 33, 4.
קול השופר שמע Ez. 33, 5.
יפה קול ומטב נגן Ez. 33, 32.
ויהי־קול כהנבאי Ez. 37, 7.
ואשמע קול־אדם Dan. 8, 16.
ואשמע את־קול דבריו Dan. 10, 9.
וכשמעי את־קול דבריו Dan. 10, 9.
קול י״י לעיר יקרא Mich. 6, 9.
קול מלאכה Nah. 2, 14.
קול שוט וקול רעש Nah. 3, 2.
קול צעקה משער Zeph. 1, 10.
קול יום י״י מר צרח Zeph. 1, 14.
קול ישורר בחלון Zeph. 2, 14.
קול יללת הרעים Zach. 11, 3.
קול שאגת כפירים Zach. 11, 3.

וְקוֹל

וקל שפר חזק Ex. 19, 16.
וקול הבקר 1 Sam. 15, 14.
אין־שם איש וקול אדם 2 S. 7, 10.
שאגת אריה וקול שחל Job. 4, 10.
וקול מלין אשמע Job. 33, 8.
בכנור וקול זמרה Ps. 98, 5.
בחצצרות וקול שופר Ps. 98, 6.
וקול כסיל ברב דברים Eccl. 5, 2.
וקול התור נשמע Cant. 2, 12.
וברעש וקול גדול Jes. 29, 6.
תודה וקול זמרה Jes. 51, 3.
קול בכי וקול זעקה Jes. 65, 19.
קול ששון וקול שמחה Jer. 7, 34. 16, 9. 25, 10. 33, 11.
קול חתן וקול כלה Jer. 7, 34. 16, 9. 25, 10. 33, 11.
וקול משחקים Jer. 30, 19.
וקול שופר לא נשמע Jer. 42, 14.
וקול ׀ כנפי החיות Ez. 3, 13.
וקול האופנים Ez. 3, 13.
וקול רעש גדול Ez. 3, 13.
וקול כנפי הכרובים Ez. 10, 5.
וקול המון שלו בה Ez. 23, 42.
וקול כנוריך לא ישמע Ez. 26, 13.
וקול דבריו כקול המון Dan. 10, 6.
קול שוט וקול רעש Nah. 3, 2.

הַקּוֹל

דממה וקול אשמע Job. 4, 16.

הַקּוֹל

ויאמר הקל קול יעקב Gn. 27, 22.
את־הקול מדבר אליו Num. 7, 89.
כשמעכם את־הקול Dt. 5, 20.
הוא הקול אשר שמעתם 1 Rg. 1, 45.
עוֹד השמים יוליך את־הקול Eccl. 10, 20.

וְהַקּוֹל

והקל נשמע בית פרעה Gn. 45, 16.
והקול נשמע Esr. 3, 13.

בְּקוֹל

ואקרא בקול גדול Gn. 39, 14.
והאלהים יענני בקול Ex. 19, 19.
וישמע י״י בקול ישראל Nu. 21, 3.
בקול י״י אלהיכם Dt. 8, 20.
תשמע בקול י״י אלהיך Dt. 13, 19. 30, 10.

בקול י״י אלהיך Dt. 15, 5.
בקול אביו ובקול אמו Dt. 21, 18.
שמעתי בקול י״י אלהי Dt. 26, 14.
ושמעת בקול י״י אלהיך Dt. 27, 10.
אם־שמוע תשמע בקול י״י Dt. 28, 1.
אם־לא תשמע בקול י״י Dt. 28, 15.
כי־לא שמעת בקול י״י Dt. 28, 45. 62.
ושמעת בקול י״י Dt. 30, 8.
אשר לא־שמעו בקול י״י Jos. 5, 6.
לשמע י״י בקול איש Jos. 10, 14.
וישמע האלהים בקול Jud. 13, 9.
לשמע בקול אחיהם Jud. 20, 13.
וירעם י״י ׀ בקול־גדול 1 S. 7, 10.
שמע בקול העם 1 Sam. 8, 7.
לשמע בקול שמואל 1 Sam. 8, 19.
ואם־לא תשמעו בקול י״י 1 S. 12, 15.
לא־שמעת בקול י״י 1 Sam. 15, 19.
שמעתי בקול י״י 1 Sam. 15, 20.
כשמע בקול י״י 1 Sam. 15, 22.
וישמע שאול בקול יהונתן 1 S. 19, 6.
ותזעק בקול גדול 1 Sam. 28, 12.
לא־שמעת בקול י״י 1 Sam. 28, 18.
בקול שפחתך 1 Sam. 28, 22.
בקול שרים ושרות 2 Sam. 19, 36.
וישמע י״י בקול אליהו 1 Rg. 17, 22.
קראו בקול־גדול 1 Reg. 18, 27.
ויקראו בקול גדול 1 Reg. 18, 28.
יען אשר לא־שמעת בקול י״י 1 Reg. 20, 36.
בקול י״י אלהיהם 2 Reg. 18, 12.
בקול־גדול יהודית 2 Reg. 18, 28.
להרים־בקול לשמחה 1 Chr. 15, 16.
וישבעו לי״י בקול גדול 2 Chr. 15, 14.
בקול גדול למעלה 2 Chr. 20, 19.
ויקראו בקול־גדול יהודית 2 Chr. 32, 18.
בכים בקול גדול Esr. 3, 12.
ויזעקו בקול גדול Neh. 9, 4.
בקול גאונו Job. 37, 4.
לשמע בקול תודה Ps. 26, 7.
בקול־רנה ותודה Ps. 42, 5.
הריעו לאלהים בקול רנה Ps. 47, 2.
י״י בקול שופר Ps. 47, 6.
הקשיב בקול תפלתי Ps. 66, 19.
והקשיבה בקול תחנונותי Ps. 86, 6.
לשמע בקול דברו Ps. 103, 20.
לא שמער בקול י״י Ps. 106, 25.
ולא־שמעתי בקול מורי Prv. 5, 13.
מברך רעהו ׀ בקול גדול Prv. 27, 14.
ויקרא בקול־גדול יהודית Jes. 36, 13.
בקול רנה הגידו Jes. 48, 20.
שמע בקול עבדו Jes. 50, 10.
בקול י״י אלהינו Jer. 3, 25.
אשר לוא־שמעו בקול י״י Jer. 7, 28.
ושמער בקול י״י Jer. 26, 13.
ונשמע בקול יהונדב Jer. 35, 5.
שמע נא ׀ בקול י״י Jer. 38, 20.
בקול ׀ י״י אלהינו לבלתי שמע בקול י״י אלהיכם Jer. 42, 6 (bis). Jer. 42, 13.
בקול י״י אלהיכם Jer. 42, 21.
בקול י״י לשבת בארץ Jer. 43, 4.
כי לא שמעו בקול י״י Jer. 43, 7.
ולא שמעתם בקול י״י Jer. 44, 23.
ולא שמענו בקול י״י Dan. 9, 10.
בתרועה בקול שופר Am. 2, 2.
ואני בקול תודה Jon. 2, 10.
לא שמעה בקול Zeph. 3, 2.
בקול י״י אלהיהם Hag. 1, 12.
בקול י״י אלהיכם Zach. 6, 15.

וּבְקוֹל

ובקול אמו Dt. 21, 18.
בתרועה ובקול שופר 2 Sam. 6, 15.
בתרועה ובקול שופר 1 Chr. 15, 28.
ובקול כמהו תרעם Job. 40, 9.

בְּקוֹל

כי כקול הסירים Eccl. 7, 6.

כקול מים רבים Ez. 1, 24.
כקול־שדי בלכתם Ez. 1, 24.
קול המלה כקול מחנה Ez. 1, 24.
כקול אל־שדי Ez. 10, 5.
כקול מים רבים Ez. 43, 2.
וקול דבריו כקול המון Dan. 10, 6.
כקול מרכבות Joel 2, 5.
כקול להב אש Joel. 2, 5.
כקול יונים מתפפות Nah. 2, 8.

לְקֹל, לָקוֹל

כי שמעת לקול אשתך Gn. 3, 17.
וישמע אברם לקול שרי Gn. 16, 2.
לקל האת הראשון Ex. 4, 8.
והאמינו לקל Ex. 4, 8.
אם־שמוע תשמע לקול י״י Ex. 15, 26.
וישמע משה לקול חתנו Ex. 18, 24.
ולא ישמעו לקול אביהם 1 Sam. 2, 25.
שמע לקול דברי י״י 1 Sam. 15, 1.
לקול בכי העם Esr. 3, 13.
וישמחו לקול עוגב Job. 21, 12.
ועגבי לקול בכים Job. 30, 31.
האזינה לקול מלי Job. 34, 16.
הקשיבה לקול שועי Ps. 5, 3.
לקול צנוריך Ps. 42, 8.
לקול מלחשים Ps. 58, 6.
לקול תחנוני Ps. 130, 2.
ויקום לקול הצפור Eccl. 12, 4.
יחנך לקול זעקך Jes. 30, 19.
הקשיבו לקול שופר Jer. 6, 17.
לקול תתי המון מים Jer. 10, 13.
לקול ׀ המולה גדלה Jer. 11, 16.
ושמע לקול יריבי Jer. 18, 19.
לקול תתו המון מים Jer. 51, 16.
לקול זעקת חבליך Ez. 27, 28.
לקול צללו שפתי Hab. 3, 15.

מִקֹּל, מִקּוֹל

מקול מחצצים Jud. 5, 11.
מקול מחרף ומגדף Ps. 44, 17.
מקול אויב Ps. 55, 4.
מקול אנחתי Ps. 102, 6.
מקול הקורא Jes. 6, 4.
הנס מקול הפחד Jes. 24, 18.
מקול י״י יחת אשור Jes. 30, 31.
מקול המון נדדו עמים Jes. 33, 3.
והיה מקל זנותה Jer. 3, 9.
מקול פרש ורמה קשת Jer. 4, 29.
מקול מצהלות אבירין Jer. 8, 16.
מקול שעטת פרסות Jer. 47, 3.
מקול נפלם Jer. 49, 21.
מקול נתפשה בבל Jer. 50, 46.
מקול שאגתו Ez. 19, 7.
מקול פרש וגלגל Ez. 26, 10.
מקול מפלתך Ez. 26, 15.
מקול מפלתו Ez. 31, 16.

cum suff.: קוֹלִי

עדה וצלה שמען קולי Gn. 4, 23.
הרימתי קולי ואקרא Gn. 39, 15.
ויהי כהרימי קולי ואקרא Gn. 39, 18.
ויאמר דוד קולי אדני 1 S. 26, 17.
וישמע מהיכלו קולי 2 Sam. 22, 7.
לא אאמין כי־יאזין קולי Job. 9, 16.
קולי אל־י״י אקרא Ps. 3, 5.
י״י בקר תשמע קולי Ps. 5, 4.
ישמע מהיכלו קולי Ps. 18, 7.
שמע־י״י קולי Ps. 27, 7.
וישמע קולי Ps. 55, 18.
שמע־אלהים קולי Ps. 64, 2.
קולי אל־אלהים Ps. 77, 2 (bis).
את־קולי תחנוני Ps. 116, 1.
קולי שמעה כחסדך Ps. 119, 149.
האזינה קולי בקראי־לך Ps. 141, 1.
קולי אל־י״י אזעק Ps. 142, 2.
קולי אל־י״י אתחנן Ps. 142, 2.
האזינו ושמעו קולי Jes. 28, 24.
קמנה שמענה קולי Jes. 32, 9.
קולי שמעת Thr. 3, 56.
שועתי שמעת קולי Jon. 2, 3.

cum suff.: וְקוֹלִי

וקולי אל־בני אדם Prv. 8, 4.

cum suff.: בְּקוֹלִי

שמעת בקלי Gn. 22, 18.
שמע אברהם בקלי Gn. 26, 5.
בני שמע בקלי Gn. 27, 8. 43.
שמע בקלי ולך Gn. 27, 13.
וגם שמע בקלי Gn. 30, 6.
ולא ישמעו בקלי Ex. 4, 1.
עתה שמע בקלי איעצך Ex. 18, 19.
אם־שמע תשמעו בקלי Ex. 19, 5.
ולא שמער בקולי Num. 14, 22.
ותשמעו בקולי Jos. 22, 2.
ולא־שמעתם בקולי Jud. 2, 2.
אדני שמעה בקולי Ps. 130, 2.
לאמר שמער בקולי Jer. 7, 23. 11, 7.
ולא־שמער בקולי Jer. 9, 12.
שמער בקולי ועשיתם Jer. 11, 4.
לבלתי שמע בקולי Jer. 18, 10.
כי לא־שמעת בקולי Jer. 22, 21.

cum suff.: וּבְקוֹלִי

ובקולי לא־שמעתם Jer. 3, 13.

cum suff.: לְקוֹלִי

ולא שמעו לקולי Jud. 2, 20.
ולא־שמע עמי לקולי Ps. 81, 12.

cum suff.: וְלִקוֹלִי

ולקלי ׀ אתם שמעים 2 Reg. 10, 6.

cum suff.: קֹלֵנוּ

ונצעק אל־י״י וישמע קלנו Nu. 20, 16.
וישמע י״י את־קלנו Dt. 26, 7.

cum suff.: בְּקוֹלֵנוּ

אינו שמע בקלנו Dt. 21, 20.
ולא־שמע בקולנו 2 Sam. 12, 18

cum suff.: קוֹלֵךְ

את־קלך שמעתי בגן Gn. 3, 10.
אל־תשמע קולך עמנו Jud. 18, 25.

cum suff.: קוֹלֵךְ *p.*

התרים לעב קולך Job. 38, 34.
לתבונה תתן קולך Prv. 2, 3.
למה יקצף האלהים על־קולך Eccl. 5, 5.
כשופר הרם קולך Jes. 58, 1.
ותשמענה הגבעות קולך Mich. 6, 1.

cum suff.: קוֹלֵךְ

השמיעני את־קולך Cant. 2, 14.
כי־קולך ערב Cant. 2, 14.
צהלי קולך בת־גלים Jes. 10, 30.
כאוב מארץ קולך Jes. 29, 4.
הרימי בכח קולך Jes. 40, 9.
ובבשן תני קולך Jer. 22, 20.
מנעי קולך מבכי Jer. 31, 16.

cum suff.: הֲקוֹלֵךְ *c. h int.*

הקלך זה בני דוד 1 Sam. 24, 17.
הקולך זה בני דוד 1 Sam. 26, 17.

cum suff.: בְּקוֹלֵךְ *p.*

שמעה שפחתך בקולך 1 Sam. 28, 21.
ולא־שמער בקולך Jer. 32, 23.
לבלתי שמוע בקלך Dan. 9, 11.

cum suff.: בְּקוֹלֵךְ

ראי שמעתי בקולך 1 Sam. 25, 35.

cum suff.: לְקֹלֵךְ *p.*

ושמעו לקלך Ex. 3, 18.
ולא ישמעון לקלך Ex. 4, 9.

cum suff.: לְקוֹלֵךְ

חברים מקשיבים לקולך Cant. 8, 13.

cum suff.: קוֹלְכֶם

ולא־תשמיער את־קולכם Jos. 6, 10.
להשמיע במרום קולכם Jes. 58, 4.

cum suff.: בְּקֹלְכֶם

ולא־שמע י״י בקלכם Dt. 1, 45.
הנה שמעתי בקלכם 1 Sam. 12, 1.

cum suff.: קוֹלוֹ

וישא עשו קלו ויבך Gn. 27, 38.
וישא את־קלו ויבך Gn. 29, 11.

Gn. 45, 2. וַיִּתֵּן אֶת־קֹלוֹ
Ex. 28, 35. וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ
Dt. 4, 36. אֶת־קֹלוֹ לִיסָרֶךָּ
Dt. 5, 21. וְאֶת־קֹלוֹ שָׁמַעְנוּ
Jud. 9, 7 וַיִּשָּׂא קוֹלוֹ וַיִּקְרָא
1 Sam. 24, 17. וַיִּשָּׂא שָׁאוּל קֹלוֹ
2 Sam. 3, 32. וַיִּשָּׂא הַמֶּלֶךְ אֶת־קוֹלוֹ
2 Sam. 22, 14. וַיַּעֲלִיוֹן יִתֵּן קוֹלוֹ
Job. 37, 2. שִׁמְעוּ שָׁמוֹעַ בְּרִגְזוֹ קוֹלוֹ
Job. 37, 4. כִּי־יִשְׁמַע קוֹלוֹ
Ps. 18, 14. וַעֲלִיוֹן יִתֵּן קֹלוֹ
Prv. 26, 25. כִּי־יְחַנֵּן קוֹלוֹ
Jes. 30, 30. אֶת־הוֹד קוֹלוֹ
Jes. 42, 2. וְלֹא־יַשְׁמִיעַ בַּחוּץ קוֹלוֹ
Jer. 25, 30. וּמִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ
Ez. 19, 9. לְמַעַן לֹא־יִשָּׁמַע קוֹלוֹ עוֹד
Joel. 2, 11. וַיְיָ נָתַן קוֹלוֹ
Joel. 4, 16. וּמִירוּשָׁלַם יִתֵּן קוֹלוֹ
Am. 1, 2. וּמִירוּשָׁלַם יִתֵּן קוֹלוֹ
Am. 3, 4. הֵיתֵן כְּפִיר קוֹלוֹ
Hab. 3, 10. נָתַן תְּהוֹם קוֹלוֹ

cum suff.: וְקוֹלוֹ

Ez. 43, 2. וְקוֹלוֹ כְּקוֹל מַיִם רַבִּים

cum suff.: בְּקוֹלוֹ

Ex. 5, 2. מִי ׳יְ אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקֹלוֹ
Ex. 23, 21. וְשָׁמַע בְּקֹלוֹ אַל־תַּמֵּר
Ex. 23, 22. אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ
Dt. 4, 30. וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ
Dt. 9, 23. וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ
Dt. 26, 17. וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ
Dt. 30, 2. עַד־׳יְ אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ
Dt. 30, 20. לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה־בוֹ
1 Sam. 12, 14. וְשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ
Job. 37, 5. יִרְעַם אֵל בְּקוֹלוֹ נִפְלָאוֹת
Ps. 46, 7. נָתַן בְּקוֹלוֹ תְמוּג אָרֶץ
Ps. 68, 34. יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז
Ps. 95, 7. הַיּוֹם אִם־בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ
Jer. 40, 3. וְלֹא־שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ
Dan. 9, 14. וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקֹלוֹ

cum suff.: וּבְקוֹלוֹ

Dt. 13, 5. וּבְקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ
Jos. 24, 24. וּבְקוֹלוֹ נִשְׁמָע

cum suff.: קוֹלָהּ

Gn. 21, 16. וַתִּשָּׂא אֶת־קֹלָהּ וַתֵּבְךְּ
Prv. 1, 20. בָּרְחֹבוֹת תִּתֵּן קוֹלָהּ
Prv. 8, 1. הֲלֹא תִבְנָה תִּתֵּן קוֹלָהּ
Jer. 46, 22. קוֹלָהּ כַּנָּחָשׁ יֵלֵךְ
Jer. 49, 21. בְּיָם־סוּף נִשְׁמַע קוֹלָהּ

cum suff.: וְקוֹלָהּ

1 Sam. 1, 13. וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ

cum suff.: בְּקוֹלָהּ

Gn. 21, 12. שָׁרָה שֹׁמַעַת בְּקוֹל
2 Sam. 13, 14. לִשְׁמֹעַ בְּקוֹלָהּ
Jer. 12, 8. נָתְנָה עָלַי בְּקוֹלָהּ

cum suff.: קוֹלָם

Num. 14, 1. וַיִּתְּנוּ אֶת־קוֹלָם
Jud. 2, 4. וַיִּשְׂאוּ הָעָם אֶת־קוֹלָם
Jud. 21, 2. וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ
1 S. 11, 4. וַיִּשְׂאוּ כָל־הָעָם אֶת־קוֹלָם
1 Sam. 30, 4. אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ
2 Sam. 13, 36. וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ
Job. 2, 12. וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְכּוּ
Ps. 19, 4. בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם
Ps. 93, 3. נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם
Jes. 15, 4. עַד־יַהַץ נִשְׁמַע קוֹלָם
Jes. 24, 14. יָשִׁירוּ קוֹל יִרְנּוּ
Jer. 2, 15. נָתְנוּ קוֹלָם
Jer. 4, 16. עַל־עָרֵי יְהוּדָה קוֹלָם
Jer. 6, 23. 50, 42. קוֹלָם כַּיָּם יֶהֱמָה
Jer. 48, 34. עַד־יַהַץ נָתְנוּ קוֹלָם
Jer. 51, 55. נָתַן שָׁאוֹן קוֹלָם

cum suff.: בְּקוֹלָם

1 Sam. 8, 9. וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלָם
1 Sam. 8, 22. שְׁמַע בְּקוֹלָם וְהַמְלַכְתָּ
1 Sam. 15, 24. וְאֶשְׁמַע בְּקוֹלָם
1 Reg. 1, 40. וַתִּבְקַע הָאָרֶץ בְּקוֹלָם
2 Chr. 30, 27. וַיִּשְׁמַע בְּקוֹלָם
Ez. 27, 30. וְהִשְׁמִיעוּ עָלַיִךְ בְּקוֹלָם

cum suff.: לְקוֹלָם

Num. 16, 34. נָסוּ לְקוֹלָם
1 Sam. 28, 23. וַיִּשְׁמַע לְקוֹלָם
1 Reg. 20, 25. וַיִּשְׁמַע לְקוֹלָם וַיַּעַשׂ כֵּן

cum suff.: מִקּוֹלָם

Jes. 31, 4. מִקּוֹלָם לֹא יֵחַת

cum suff.: קוֹלָן

Ruth 1, 9. וַתִּשָּׂאנָה קוֹלָן וַתִּבְכֶּינָה
Ruth 1, 14. וַתִּשֶּׂנָה קוֹלָן

pl.: קוֹלוֹת

Ex. 9, 23. וַיְיָ נָתַן קֹלֹת וּבָרָד
Ex. 9, 28. מִהְיֹת קֹלֹת אֱלֹהִים
Ex. 19, 16. וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים
1 Sam. 12, 17. וְיִתֵּן קֹלוֹת וּמָטָר
1 Sam. 12, 18. וַיִּתֵּן ׳יְ קֹלוֹת וּמָטָר
Job. 28, 27. וְדֶרֶךְ לַחֲזִיז קוֹלוֹת
Job. 38, 25. וְדֶרֶךְ לַחֲזִיז קֹלוֹת

pl.: הַקּוֹלוֹת

Ex. 9, 29 הַקֹּלוֹת יֵחָדֵלוּן
Ex. 9, 33. וַיֶּחְדְּלוּ הַקֹּלוֹת וְהַבָּרָד
Ex. 20, 18. הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם

pl.: וְהַקֹּלֹת

Ex. 9, 34. הַמָּטָר וְהַבָּרָד וְהַקֹּלֹת

pl.: מִקֹּלוֹת

Ps. 93, 4. מִקֹּלוֹת ׀ מַיִם רַבִּים

קֹל

ז״נ נִקְמִי, וֹ קֹל, וְעִנְיָנוֹ כְּמוֹ קוֹל וְנִסְכּוֹתָיו סוּפוֹ וְנִקְלוֹף עַם כ׳ נִמְלַת קוֹבֶל נִפְתְּרוֹן לְכִיסֵּה.

vel קֹבֶל, *n. m.*, vox, cf. קָבַל, קוֹבֵל, vociferatio.

Dan. 3, 5. תִּשְׁמְעוּן ׀ קֹל קַרְנָא
Dan. 3, 7. 10. 15 כָּל־קָרְנָא מְשַׁרְוֹקִיתָא
Dan. 4, 28. קָל מִן־שְׁמַיָּא נְפַל
Dan. 7, 11. קָל מִלְּיָא רַבְרְבָתָא

בְּקֹל

Dan. 6, 21. בְּקָל עֲצִיב זְעֵק

קוּם

לוּמֹר קֹם, וּפ״ק קָאם [נִכְתַּב שׁוּמְרוֹנִית קֹם], וּמֵעֵיד קָקוּם, וְקָמוּ קָמֶם, וְכֵיכוּי קֹם, נִכְוִי קָמִים, וּפ״ק קוֹמֵם [מ״כ י״ו ו׳] ע״ש עוֹב. סְלַנְתּוֹ נְקוּטָה כְּפִי סַכְ״ל סוּם וּמִלְּעוֹת יְשׁוּת וְקִיוּם [וַיִּין, עַקְסִיסְעִילְעִין, נְעֲזֶעְטְעִין], וְסִלְּיִם קָקוּם הַשֵּׁם, וְתוֹכֶן הִכְנִיד קֹם עִם כָּל נוֹכוֹתָיו נְקִרְיֵי וְנִכְתַּב עֲבְרִיִּית, וְכֵן נִקְיַת קֹנֶם נְשׁוּמְכוֹנִי. וּשׁוּם סְהַשְּׁלֵם עַל עֲמִידַת דָּבָר בִּמְקוֹמוֹ וְסִיוּם מוֹנֵעַ עַל מְנוֹ סְכִיכוּן וְנְקִיוּמוֹ, לוֹמֵר יְשׁוּת תְּדִירִית וְסִיוּם וּמִלְּעוֹת תְּמִידִית וְקִיוּם מוּתְנֶה בְּלִי מִיהַסְּוּסְהַנְתָּם. ד״מ לֹא יָקוּם קִיּוֹן, סְכִיכוּן לֹא יִהְיֶה נִישׁוּת וְקִיוּם תְּדִירִי בְּלִי סְהַנְתָּם, וְכֵן סְפִכּוּת עַל מִי יָקוּם יַעֲקֹב, וְקָמָה כִּידַךְ אִמְלְכָה יִשְׂרָאֵל, וְקָם סְכִית. לָכֵן נִקְבַּע עִם לָמֶד לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִם, הוֹיִת דָּבָר לְפַלּוּגֵי נְקִיּוֹם תְּמִידִי, וּנְקִשׁוּר עִם עַל עֲמִידָה סְהִתְמִדָּה עַל דַּעְתּוֹ, סְהִמְשֵׁךְ עַל דָּבָר [נְעֲזֶעְטְעִין, נְעֲזֶעְקֶרְעִין], וְלֹא ג״כ סְהַשְּׁלֵם עַל הִיוֹת נִקְלָע וְנִתְּקִין [גִילְטִיג, נְעֲזֶעְטְיִגְט, נְעֲזֶעְטְעִין], וְלֹא מְהַתְּלוֹת סְהַנְעָקָה וְנִלְכָּד וְדָבוּר וְכִדּוּמֶה, וְלֹא ג״כ מְסִיבּוֹת לְיִמֵּין פַּלּוּגֵי וְעוֹרְכִים וְהוֹשְׁבָה בְּתְדִירוּת, וְלֹא מְסִיבּוֹת לְצִבְּי פַּלּוּגֵי וְעֵרִיכַת וְעֵמִידַת נִגְדּוֹ בְּתְדִירוּת [נְעֲזֶעְטְעִין, וְוִיצֶעְר-]. וְקִיּוּם עִיכּוּב סְשַׁלֵּם עַל עֲמִידָתָן נְכוֹנָה בְּלִי תְּנוּעָה [שְׁטַאנְד וְיִין]. וְשׁוּם קָק״כ עֲמִידָה מְתֻנָּב וְוַלְתּוֹ וְסִכּוּכוֹ [לוּיִסְזֶעְטְעִין], ד״מ וְיָקוּם וְיֵלֵךְ, קוּמִי לָךְ, וְלֹא מְעֲמִידָה נִגְדּ פַּלּוּגֵי, וְנ״כ מְכַלְּתִי יְ״י, ד״מ מוֹכִיחַ כּוֹכְבִים וְשׁוֹר [לוּיִסְזֶעְטְיִינְעִין], וְלֹא מְקִימַת דָּבָר וְנוֹשׁוּ עַל מְעַמַּד סִיּוּת. סְכִכּוּד קָמֵם יוֹנֵק מִכְּנִין הַקֹּל נְכֹל מוּכְנִיו, ד״מ מִסְקַלַּעַת דָּבָר, וְלֹא מְזִיס דָּבָר עַל פַּלּוּגֵי לְקִיּוּס [פְּעַרְפַּלִּיכְטְעִין], הֵן נְהִנְּעָה הֵן כְּלִי הִנְּעָה, וְלֹא ג״כ מְזִיזַת דָּבָר עַל עַצְמוֹ לְקִיּוּס, וְלֹא ג״כ מְקִיּוּס דָּבָר [סְפַּלַּנְטְעִין, עִרְסְפַּלַּנְטְעִין], וְלֹא קִיּוּמוֹ נְסִיּוּס וְיִצּוּף. סְכִכּוּד הִנְּזֵי קוֹמֵם, סְעִמְּדַת דָּבָר וְהִנְּנָה, ד״מ תְּכוּנוֹת וְיסוֹדוֹת, וְלֹא ג״כ מְעַמִּידַת לְתוֹיִב כְּנֶגֶד פַּלּוּגֵי, וְנִמּוֹנֵן סְתְּקוּנִים הַתְּקוֹמֵם כְּדֶרֶךְ הַנִּנְיָן. הַנּוֹסֵף הַקִּים יוֹנֵק, כְּמַעַט מִכָּל הַכְּווּנוֹת אֶל קַל, וּפְעוּלֵי אֵלּוּ הוּקַם הִכְנִיד״פ. וּקְצַר לְקוּר סְנִכְנַס הִכִּיס לְפַרְנָסוֹ נַם״פ לְנִכְנִיס.

h. e. קָם, *v. intr.* (semel, sicut arab. קָאַם Hos. 10, 14., samar. קָעַם, variata litera vocali, quae vocalem longam radicis indicat; impf. יָקוּם, apoc. יָקֹם, יָקֶם; *Benoni:* קָם, pl. קָמִים, semel, sicut hierosolym., קוֹמִים, a sing. קוֹם ad s. f. קוֹמָה), *esse*, existere, subsistere, quae significatio verbi nativa confirmatur nomine deriv. יְקוּם et samaritano קָעַם, deinde firmum, constantem, mutationi aut sublationi subjectum non esse; permanere alicui, perseverare, sustinere se, perstare in aliqua re (עַל); hinc: ratum, comprobatum, firmum esse, valere, et de promissionibus et vaticiniis: confirmari, comprobata rerum praedictarum per impletionem veritate; fixum, ratum pensumque esse, de testimonio aut voto; peragi, succedere, de inito consilio. Deinde: stare apud aliquem (בְּ) h. e. auxiliari, coram aliquo aut adversus aliquem (לִפְנֵי) h. e. non cadere de causa, adversari; stare, de oculis h. e. rigescere, caligare, caecutire. Tum: surgere, ad eundum, aut quidlibet suscipiendum, veluti ad pugna aut jurgia (עַל, אֶל, בְּ vel pronom. suff. de objecto, cui quis adversatur); prodire, de rege aut propheta, manifestari, de tempore, quo quid futurum erat, etiam de rebus inanimatis, velut de ortu stellarum, de germinatione plantarum. *Pi.* קִיֵּם, intens. et trans. ratione multiplici, ratum habere, sancire, confirmare; definire aliquid ab altero suscipiendum, adstringere aliquem muneri; implere, peragere, sustentare, et similiter. *Po.* קוֹמֵם, erigere, rursus exstruere, veluti ruinas dirutarum aedium; *intr.*, plane sicut הִתְקוֹמֵם, semet ipsum erigere, consurgere, assurgere, spec. ad aliquem hostiliter adoriendum. *Hi.* הֵקִים, caus. et facile intellectu. *Ho.* pass. LXX. εἶναι, γίνεσθαι; μένειν, ἐμ-; ἱστάναι, ἀν-, διαν-, ἐξαν-, καθ-, παρ-, ὑφ-; ἥκειν, κυροῦν, ἔτασιν ποιεῖν; ἀμβλυώττειν (A. ἀμβλυωπεῖν); ἀνατέλλειν, ἀναπηδᾶν, προφθάνειν, ἐκδικεῖν, πτοεῖν, μισεῖν, τίειν; δικαιοσύνη, τόπος, ἀνάστασις; prt. ὑπεναντίος (A. ἀνθεστηκώς, ἐπανεστηκώς c. accus.); *Po.* αἰώνιον εἶναι; *Pi.* βεβαιοῦν; inf. στερέωμα. *Hi.* ἀντικαθιστάναι, ἐφ-, περίστασις; ἐγείρειν, ἐξ-, ἐπ-; πιστοῦν, τηρεῖν, ἀντιλαμβάνεσθαι, κρατεῖν, διατιθέναι, λαμβάνειν (A. ἀναστῆσαι, κυρῶσαι, κυροῦν) et simil.; inf. ἔγερσις. *Ho.* A. κυρωθῆναι.

3 *perf.:* קָם

Dt. 34, 10. וְלֹא־קָם נָבִיא עוֹד
Jos. 8, 19. וַיְמַהֵר וַיָּקֻמוּ מְהֵרָה
1 Sam. 17, 48. וַיְהִי כִּי־קָם הַפְּלִשְׁתִּי
1 Sam. 20, 41. וְדָוִד קָם מֵאֵצֶל הַנֶּגֶב
1 Sam. 24, 8. וַיָּקָם שָׁאוּל
2 Sam. 23, 10. הוּא קָם וַיַּךְ בַּפְּלִשְׁתִּים
1 Reg. 8, 54. קָם מִלִּפְנֵי מִזְבַּח ׳יְ
2 Reg. 8, 21. וַיְהִי־הוּא קָם לַיְלָה
2 Reg. 23, 25. וְאַחֲרָיו לֹא־קָם כְּמֹהוּ
2 Chr. 21, 9. וַיְהִי קָם לַיְלָה
Esth. 5, 9. וְלֹא־קָם וְלֹא־זָע מִמֶּנּוּ
Esth. 7, 7 וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ
Ez. 7, 11. הַחָמָס קָם לְמַטֵּה־רֶשַׁע

3 *perf.:* וְקָם

Ex. 33, 10. וְקָם כָּל־הָעָם
Lev. 25, 30. וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר־בָּעִיר
Lev. 27, 19. עֶרְכְּךָ עָלָיו וְקָם לוֹ
Num. 24, 17. וְקָם שֵׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל
Dt. 19, 11. וְאָרַב לוֹ וְקָם עָלָיו
Dt. 31, 16. וְקָם הָעָם הַזֶּה
Jes. 31, 2. וְקָם עַל־בֵּית מְרֵעִים

3 *perf.:* וְקָאם

Hos. 10, 14. וְקָאם שָׁאוֹן בְּעַמֶּיךָ

3 *perf.:* וָקָם *p.*

Prv. 24, 16. כִּי שֶׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק וָקָם

3 *perf. fem.:* קָמָה

Gn. 37, 7. וְהִנֵּה קָמָה אֻלְמָתִי
Jos. 2, 11 וְלֹא־קָמָה עוֹד רוּחַ
2 Sam. 14, 7. קָמָה כָל־הַמִּשְׁפָּחָה
Jer. 51, 29. קָמָה עַל־בָּבֶל מַחְשְׁבוֹת ׳יְ
Mich. 7, 6. בַּת קָמָה בְּאִמָּהּ

3 *perf. fem.:* וַתָּקָם

1 Sam. 24, 21. וְקָמָה בְיָדְךָ מַמְלֶכֶת

2 *perf.:* קַמְתָּ

2 Sam. 12, 21. קַמְתָּ וַתֹּאכַל לָחֶם

2 *perf.:* וְקַמְתָּ

Dt. 17, 8. וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל־הַמָּקוֹם
Jer. 1, 17. וְקַמְתָּ וְדִבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם

1 *perf. m.:* קַמְתִּי

Esr. 9, 5. קַמְתִּי מֵתַעֲנִיָּתִי
Job. 30, 28. קַמְתִּי בַּקָּהָל אֲשַׁוַּע
Cant. 5, 5. קַמְתִּי אֲנִי לְפְתֹחַ לְדוֹדִי

1 *perf.:* קָמְתִּי *p.*

Mich. 7, 8. כִּי נָפַלְתִּי קַמְתִּי

1 *perf.:* וָקָמְתִּי

Jes. 14, 22. וְקַמְתִּי עֲלֵיהֶם נְאֻם ׳יְ
Am. 7, 9. וְקַמְתִּי עַל־בֵּית יָרָבְעָם

1 *perf.:* שַׁקַּמְתִּי

Jud. 5, 7. עַד שַׁקַּמְתִּי דְבוֹרָה
Jud. 5, 7. שַׁקַּמְתִּי אֵם בְּיִשְׂרָאֵל

3 *perf. pl.:* קָמוּ

Ex. 10, 23. וְלֹא־קָמוּ אִישׁ מִתַּחְתָּיו
Jos. 3, 16. קָמוּ נֹד־אֶחָד
Jud. 20, 33. וְכָל ׀ אִישׁ יִשְׂרָאֵל קָמוּ
2 Sam. 18, 32. וְכָל אֲשֶׁר־קָמוּ עָלֶיךָ
Job. 29, 8. וּרְישִׁישִׁים קָמוּ עָמָדוּ
Ps. 27, 12. קָמוּ־בִי עֵדֵי־שֶׁקֶר
Ps. 54, 5. כִּי זָרִים ׀ קָמוּ־עָלָי
Ps. 86, 14. זֵדִים קָמוּ עָלָי
Ps. 109, 28. קָמוּ וְיֹבֹשׁוּ
Prv. 31, 28. קָמוּ בָנֶיהָ וַיְאַשְּׁרוּהָ

3 *perf. pl.:* וָקָמוּ

Gn. 41, 30. וְקָמוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעָב
Num. 30, 5. וְקָמוּ כָל־נְדָרֶיהָ
Num. 30, 8. וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וְאֲסָרָהּ
Num. 30, 12. וְקָמוּ כָל־נְדָרֶיהָ

3 *perf. pl.:* וָקָמוּ *p.*

Jes. 49, 7. מְלָכִים יִרְאוּ וְקָמוּ

2 *perf. pl.:* קַמְתֶּם

Num. 32, 14. קַמְתֶּם תַּחַת אֲבוֹתֵיכֶם
Jud. 9, 18. קַמְתֶּם עַל־בֵּית אָבִי

1 perf. pl.: קַמְנוּ
Ps. 20, 9. קמנו ונתעודד

part. pl.: קָמִים *masc.*
Ps. 3, 2. רבים קמים עלי

part. pl.: הַקָּמִים *masc.*
Dt. 28, 7. את־איביך הקמים עליך
2 Sam. 18, 31. מיד כל־הקמים עליך

part. pl.: הַקּוֹמִים *ad s. f.* טוֹב
2 Reg. 16, 7. הקומים עליו

part. pl.: בַּקָּמִים
Ps. 92, 12. בשורי בקמים עלי

part. pl. c. suff.: קָמַי
2 Sam. 22, 40. תכריע קמי תחתני
Ps. 18, 40. תכריע קמי תחתי
Ps. 18, 49. מן־קמי תרוממני
Thr. 3, 62. שפתי קמי והגיונם

part. pl. c. suff.: קָמָי *p.*
Jer. 51, 1. לב קמי רוח משחית

part. pl. c. s.: הַמְקָמֵי
2 Sam. 22, 49. ומקמי תרוממני

part. pl. c. s.: קָמֵינוּ
Ps. 44, 6. בשמך נבוס קמינו

part. pl. c. s.: קָמֶיךָ
Ex. 15, 7 תהרס קמיך
Ps. 74, 23. שאון קמיך עולה

part. pl. c. s.: קָמָיו
Dt. 33, 11. מחץ מתנים קמיו

part. pl. c. s.: בְּקָמֵיהֶם
Ex. 32, 25. לשמצה בקמיהם

inf. abs.: קוֹם
Jer. 44, 29. כי קום יקומו דברי

inf. constr.: קוּם
Ps. 18, 39. ולא־יכלו קום
Ps. 36, 13. דחו ולא־יכלו קום
Ps. 127, 2. שוא לכם משכימי קום
Jes. 24, 20. ונפלה ולא־תוסיף קום
Thr. 1, 14. בידי לא־אוכל קום
Am. 5, 2. נפלה לא־תוסיף קום

inf. constr.: בְּקוּם
Ps. 76, 10. בקום למשפט
Ps. 124, 2. בקום עלינו אדם
Prv. 28, 28. בקום רשעים

inf. constr.: וּבְקוּם
Prv. 28, 12. ובקום רשעים

inf. constr.: לָקוּם
Gn. 31, 35. לוא אוכל לקום מפניך
Jos. 7, 12. לקום לפני איביהם
Jos. 7, 13. לא תוכל לקום
1 Sam. 22, 13. לקום אלי לארב
1 S. 24, 8. ולאנתנם לקום אל־שאול
2 Reg. 6, 15. איש האלהים לקום
Ps. 41, 9. לא־יוסיף לקום

inf. c. suff.: קוּמִי
Zeph. 3, 8. ליום קומי לעד

inf. c. suff.: וְקוּמִי
Ps. 139, 2. ידעת שבתי וקומי

inf. c. suff.: וּבְקוּמֶךָ
Dt. 6, 7. 11, 19. ובשכבך ובקומך

inf. c. suff.: בְּקוּמוֹ
Jes. 2, 19. 21. בקומו לערץ הארץ

inf. c. suff.: וּבְקוּמָהּ
Gn. 19, 33. בשכבה ובקומה

inf. c suff.: וּבְקֻמָּהּ
Gn. 19, 35. בשכבה ובקמה

impt. sg.: קוּם
Gn. 13, 17. קום התהלך בארץ
Gn. 19, 15. קום קח את־אשתך
Gn. 27, 19. קום־נא שבה
Gn. 28, 2. קום לך פדנה ארם
Gn. 31, 13. עתה קום צא
Gn. 35, 1. קום עלה בית־אל
Gn. 44, 4. קום רדף אחרי האנשים
Ex. 32, 1. קום ׀ עשה־לנו אלהים
Num. 22, 20. קום לך אתם
Num. 23, 18. קום בלק ושמע
Dt. 9, 12. קום רד מהר מזה
Dt. 10, 11. קום לך למסע
Jos. 1, 2. ועתה קום עבר
Jud. 4, 14. קום כי זה היום
Jud. 5, 12. קום ברק ושבה שביך
Jud. 7, 9. קום רד במחנה
Jud. 8, 20. קום הרג אותם
Jud. 8, 21. קום אתה ופגע
Jud. 9, 32. ועתה קום לילה
1 S. 16, 12. קום משחהו כי־זה הוא
1 Sam. 23, 4. קום רד קעילה
2 Sam. 19, 8. קום צא ודבר
1 Reg. 17, 9. קום לך צרפתה
1 Reg. 19, 5. ויאמר לו קום אכול
1 Reg. 19, 7. ויאמר קום אכל
1 Reg. 21, 7. קום אכל־לחם
1 Rg. 21, 15. קום רש את־כרם ׀ נבות
1 Rg. 21, 18. קום רד לקראת אחאב
2 Reg. 1, 3. קום עלה לקראת
1 Chr. 22, 16. קום ועשה ויהי
Esr. 10, 4. קום כי־עליך הדבר
Jer. 13, 6. קום לך פרתה
Jer. 18, 2. קום וירדת בית היוצר
Ez. 3, 22. קום צא אל־הבקעה
Jon. 1, 2. קום לך אל־נינוה
Jon. 1, 6. קום קרא אל־אלהיך
Jon. 3, 2. קום לך אל־נינוה
Mich. 6, 1. קום ריב את־ההרים

impt. sg.: קָם
Jos. 7, 10. קם לך למה זה
Jos. 7, 13. קם קדש את־העם

impt. sg.: וְקוּם
Gn. 27, 43. וקום ברח־לך
Jos. 8, 1. וקום עלה העי
1 Sam. 9, 3. וקום לך בקש
Jer. 13, 4. וקום לך פרתה

impt. sg.: קוּמָה
Num. 10, 35. קומה ׀ יי ויפצו איביך
Jud. 18, 9. קומה ונעלה עליהם
1 Sam. 9, 26. קומה ואשלחך
2 Chr. 6, 41. ועתה קומה יי אלהים
Ps. 3, 8. קומה יי ׀ הושיעני
Ps. 7, 7. קומה יי ׀ באפך
Ps. 9, 20. קומה יי אל־יעז
Ps. 10, 12. קומה יי אל נשא ידך
Ps. 17, 13. קומה יי קדמה פניו
Ps. 44, 27. קומה עזרתה
Ps. 74, 22. קומה אלהים ריבה
Ps. 82, 8. קומה אלהים שפטה
Ps. 132, 8. קומה יי למנוחתך
Jer. 2, 27. קומה והושיענו

impt. sg.: וְקוּמָה
Ps. 35, 2. וקומה בעזרתי

impt. fem.: קוּמִי *sg.*
Gn. 21, 18. קומי שאי את־הנער
Jud. 19, 28. ויאמר אליה קומי
2 Sam. 13, 15. קומי לכי
1 Reg. 14, 2. קומי נא והשתניית
1 Rg. 14, 12. ואת קומי לכי לביתך
2 Reg. 8, 1. קומי ולכי אתי וביתך
Cant. 2, 10. קומי לך רעיתי
Cant. 2, 13. קומי לכי רעיתי
Jes. 23, 12. כתיים קומי עברי
Jes. 51, 17. התעוררי קומי ירושלם
Jes. 60, 1. קומי אורי כי־בא אורך
Thr. 2, 19. קומי רני בליל
Mich. 4, 13. קומי ודושי

impt. pl.: קוּמוּ *masc.*
Gn. 19, 14. קומו צאו מן־המקום
Ex. 12, 31. ויאמר קומו צאו
Dt. 2, 24. קומו סעו ועברו
Jud. 7, 15. קומו כי־נתן יי בידכם
2 Sam. 15, 14 קומו ונברחה
2 Sam. 17, 21. קומו ועברו מהרה
Neh. 9, 5 קומו ברכו את־יי
Jes. 21, 5 קומו השרים
Jer. 6, 4. קומו ונעלה בצהרים
Jer. 6, 4. קומו ונעלה בלילה
Jer. 31, 6. קומו ונעלה ציון
Jer. 46, 16. קומו ׀ ונשובה אל־עמנו
Jer. 49, 28. קומו עלו אל־קדר
Jer. 49, 31. קומו עלו אל־גוי שליו
Obad. 1, 1. קומו ונקומה עליה
Mich. 2, 10. קומו ולכו

impt. pl.: קוּמוּ *masc.*
Dt. 2, 13. עתה קמו ועברו

impt. pl.: וְקוּמוּ *masc.*
Gn. 43, 13. וקומו שובו אל־האיש
1 Chr. 22, 19. וקומו ובנו
Jer. 49, 14. וקומו למלחמה

impt. f. pl.: קֻמְנָה
Jes. 32, 9. קמנה שמענה קולי

1 imperf.: אָקוּם
Job. 7, 4. ואמרתי מתי אקום
Ps. 12, 6. אקום יאמר יי
Ps. 119, 62. אקום להודות לך
Jes. 33, 10. עתה אקום יאמר יי

1 imperf.: וְאָקַם
1 Reg. 3, 21. ואקם בבקר להיניק
1 Reg. 8, 20. ואקם תחת דוד אבי

1 imperf.: וַאֲקוּם
2 Chr. 6, 10. ואקום תחת דויד אבי
Neh. 2, 12. ואקום ׀ לילה
Neh. 4, 8. וארא ואקום ואמר
Ez. 3, 23. ואקום ואצא
Dan. 8, 27. ואקום ואעשה

1 imperf.: אֲקוּמָה
2 S. 3, 21. אקומה ׀ ואלכה ואקבצה
Job. 19, 18. אקומה וידברו־בי
Cant. 3, 2. אקומה נא ואסובבה

1 imperf.: וַאֲקוּמָה
2 Sam. 17, 1. ואקומה וארדפה

2 imperf.: תָּקוּם
Lev. 19, 32. מפני שיבה תקום
Ps. 102, 14. אתה תקום תרחם
Prv. 6, 9 מתי תקום משנתך

3 imperf.: יָקוּם
Ex. 21, 19. אם־יקום והתהלך
Lev. 27, 14. הכהן כן יקום
Lev. 27, 17. כערכך יקום
Num. 23, 24. כלביא יקום וכארי
Num. 30, 5. 12. על־נפשה יקום
Num. 30, 6. על־נפשה לא יקום
Num. 30, 10. על־נפשה יקום עליה
Num. 30, 13. ולאסר נפשה לא יקום
Dt. 13, 2. כי יקום בקרבך נביא
Dt. 19, 15. לא־יקום עד אחד
Dt. 19, 15. יקום דבר
Dt. 19, 16. כי־יקום עד־חמס
Dt. 22, 26. כי כאשר יקום איש
Dt. 25, 6. יקום על־שם אחיו
Jos. 6, 26. יקום ובנה את־העיר
1 Rg. 3, 12. ואחריך לא־יקום כמוך
Job. 8, 15. יחזיק בו ולא יקום
Job. 11, 17. ומצהרים יקום חלד
Job. 14, 12. ואיש שכב ולא־יקום
Job. 15, 29. לא־יעשר ולא־יקום חילו
Job. 19, 25. ואחרון על־עפר יקום
Job. 24, 14. לאור ׀ יקום רוצח
Job. 24, 22. יקום ולא־יאמין בחיין
Job. 25, 3. ועל־מי לא־יקום אורחו
Job. 31, 14. ומה אעשה כי־יקום אל
Ps. 24, 3. ומי יקום במקום קדשו
Ps. 68, 2. יקום אלהים
Ps. 94, 16. מי־יקום לי עם־מרעים
Prv. 24, 22. כי־פתאם יקום אידם
Jes. 8, 10. דברו דבר ולא יקום
Jes. 28, 21. כהר־פרצים יקום יי
Jes. 32, 8. וחוא על־נדיבות יקום
Jes. 40, 8. ודבר אלהינו יקום לעולם
Jer. 44, 28. דבר־מי יקום ממני ומהם
Am. 7, 2. 5. מי יקום יעקב
Nah. 1, 6. ומי יקום בחרון אפו

3 imperf.: יָקָם
Gn. 27, 31. יקם אבי ויאכל

3 imperf.: וַיָּקָם
Eccl. 12, 4. ויקום לקול הצפור

3 imperf. ap.: וַיָּקָם
Job. 22, 28. ותגזר־אמר ויקם לך

3 imperf. ap.: וַיָּקָם
Gn. 4, 8. ויקם קין אל־הבל אחיו
Gn. 19, 1. וירא־לוט ויקם לקראתם
Gn. 21, 32. ויקם אבימלך ופיכל
Gn. 22, 3. ויקם וילך אל־המקום
Gn. 23, 3. ויקם אברהם מעל פני
Gn. 23, 7. ויקם אברהם וישתחו
Gn. 23, 17. ויקם ׀ שדה עפרון
Gn. 23, 20. ויקם השדה והמערה
Gn. 24, 10. ויקם וילך אל־ארם
Gn. 25, 34. ויקם וילך
Gn. 31, 17. ויקם יעקב וישא את־בניו
Gn. 31, 21. ויקם ויעבר את־הנהר
Gn. 32, 22. ויקם ׀ בלילה ההוא
Gn. 46, 5. ויקם יעקב מבאר שבע
Ex. 1, 8. ויקם מלך־חדש
Ex. 2, 17. ויקם משה ויושען
Ex. 12, 30. ויקם פרעה לילה
Ex. 24, 13. ויקם משה ויהושע
Num. 11, 32. ויקם העם כל־היום
Num. 16, 25. ויקם משה וילך
Num. 22, 13. 21. ויקם בלעם בבקר
Num. 24, 25. ויקם בלעם וילך
Num. 25, 7. ויקם מתוך העדה
Jos. 8, 3. ויקם יהושע וכל־עם
Jos. 24, 9. ויקם בלק בן־צפור
Jud. 2, 10. ויקם דור אחר
Jud. 3, 20. ויקם מעל הכסא
Jud. 8, 21. ויקם גדעון ויהרג
Jud. 9, 34. ויקם אבימלך וכל־העם
Jud. 9, 35. ויקם אבימלך והעם
Jud. 9, 43. ויקם עליהם ויכם
Jud. 10, 1. ויקם אחרי אבימלך
Jud. 10, 3. ויקם אחריו
Jud. 13, 11. ויקם וילך מנוח
Jud. 16, 3. ויקם ׀ בחצי הלילה
Jud. 19, 3. ויקם אישה וילך אחריה
Jud. 19, 5. ויקם ללכת
Jud. 19, 7. 9. ויקם האיש ללכת
Jud. 19, 10. ויקם וילך ויבא
Jud. 19, 27. ויקם אדניה בבקר
Jud. 19, 28. ויקם האיש וילך
Jud. 20, 8. ויקם כל־העם כאיש אחד
1 S. 3, 6. ויקם שמואל וילך אל־עלי
1 Sam. 3, 8. ויקם וילך אל־עלי
1 Sam. 9, 26. ויקם שאול ויצאו
ויקם שמואל ויעל מן־
הגלגל 1 Sam. 13, 15.
1 Sam. 16, 13. ויקם שמואל וילך
1 S. 17, 35. ויקם עלי והחזקתי בזקנו
1 Sam. 18, 27. ויקם דוד וילך
1 Sam. 20, 25. ויקם יהונתן
1 S. 20, 34 ויקם יהונתן מעל השלחן
1 S. 21, 1. ויקם וילך ויהונתן בא
1 Sam. 21, 11. ויקם דוד ויברח
1 Sam. 23, 13. ויקם דוד ואנשיו
1 S. 23, 16. ויקם יהונתן בן־שאול
1 Sam. 24, 5. ויקם דוד ויכרת
1 Sam. 24, 9. ויקם דוד אחרי־כן
1 Sam. 25, 1. ויקם דוד וירד
1 Sam. 25, 29. ויקם אדם לרדפך
1 Sam. 26, 2. ויקם שאול וירד
1 Sam. 26, 5. ויקם דוד ויבא
1 Sam. 27, 2. ויקם דוד ויעבר הוא
ויקם מהארץ וישב אל־
המטה 1 Sam. 28, 23.
2 S. 6, 2. ויקם ׀ וילך דוד וכל־העם
2 Sam. 11, 2. ויקם דוד מעל משכבו

ויקם דוד מהארץ 2 Sam. 12, 20.
ויקם המלך ויקרע את־ 2 Sam. 13, 31.
בגדיו
ויקם יואב וילך גשורה 2 S. 14, 23.
ויקם יואב ויבא אל־ 2 Sam. 14, 31.
אבשלום
ויקם וילך חברונה 2 Sam. 15, 9.
ויקם דוד וכל־העם 2 Sam. 17, 22.
ויקם וילך אל־ביתו 2 Sam. 17, 23.
ויקם המלך וישב בשער 2 S. 19, 9.
ויקם דוד בבקר 2 Sam. 24, 11.
ויקם וילך ויחזק 1 Reg. 1, 50.
ויקם המלך לקראתה 1 Reg. 2, 19.
ויקם שמעי ויחבש 1 Reg. 2, 40.
ויקם ירבעם ויברח 1 Reg. 11, 40.
ויקם וילך צרפתה 1 Reg. 17, 10.
ויקם וילך אל־נפשו 1 Reg. 19, 3.
ויקם ויאכל וישתה 1 Reg. 19, 8.
ויקם וילך אחרי אליהו 1 Rg. 19, 21.
ויקם אחאב לרדת 1 Reg. 21, 16.
ויקם וירד אותו 2 Reg. 1, 15.
ויקם וילך אחריה 2 Reg. 4, 30.
ויקם המלך לילה 2 Reg. 7, 12.
ויקם ויבא הביתה 2 Reg. 9, 6.
ויקם ויבא וילך שמרון 2 Rg. 10, 12.
ויהי ויקם על־רגליו 2 Reg. 13, 21.
ויקם דויד המלך על־
רגליו 1 Chr. 28, 2.
ויקם אביה מעל לחר 2 Chr. 13, 4.
ויקם ירבעם בן־נבט 2 Chr. 13, 6.
ויקם יהורם על־ממלכת
אביו 2 Chr. 21, 4.
ויקם ישוע בן־יוצדק Esr. 3, 2.
ויקם עזרא וישבע Esr. 10, 5.
ויקם עזרא מלפני בית
האלהים Esr. 10, 6.
ויקם עזרא הכהן Esr. 10, 10.
ויקם אלישיב הכהן Neh. 3, 1.
ויקם על־מעלה הלוים Neh. 9, 4.
ויקם איוב ויקרע את־מעלו Job 1, 20
ויקם בי כחשי Job. 16, 8.
ויקם ישמעאל Jer. 41, 2.
ויקם יונה לברח Jon. 1, 3.
ויקם יונה וילך Jon. 3, 3.
ויקם מכסאו Jon. 3, 6.

3 *imperf. f.:* תָּקוּם

ממלכתך לא־תקום 1 Sam. 13, 14.
משיגהו חרב בלי תקום Job. 41, 18.
אם־תקום עלי מלחמה Ps. 27, 3.
וברב יועצים תקום Prv. 15, 22.
יעצת י״י היא תקום Prv. 19, 21.
לא תקום ולא תהיה Jes. 7, 7.
וכאשר יעצתי היא תקום Jes. 14, 24.
את־שאול לא תקום Jes. 28, 18.
אמר עצתי תקום Jes. 46, 10.
תשקע בבל ולא־תקום Jer. 51, 64.
לא־תקום פעמים צרה Nah. 1, 9.

3 *impf. f. ap.:* וַתָּקָם

ותקם הצעירה Gn. 19, 35.
ותקם רבקה ונערתיה Gn. 24, 61.
ותקם ותלך ותסר Gn. 38, 19.
ותקם דבורה ותלך Jud. 4, 9.
ותקם היא וכלתיה Ruth 1, 6.
ותקם ללקט ויצו בעז Ruth 2, 15.
ותקם בטרם יכיר איש Ruth 3, 14.
ותקם חנה אחרי אכלה 1 S. 1, 9.
ותקם ותשתחו אפים 1 Sam. 25, 41.
ותמהר ותקם אביגיל 1 Sam. 25, 42.
ותקם בתוך הלילה 1 Reg. 3, 20.
ותקם ותלך שלה 1 Reg. 14, 4.
ותקם אשת ירבעם 1 Reg. 14, 17.
ותקם האשה ותעש 2 Reg. 8, 2.
ותקם ותאבד 2 Reg. 11, 1.
ותקם ותדבר 2 Chr. 22, 10.
ותקם אסתר ותעמד Esth. 8, 4.
ותקם ׀ בעוד לילה Prv. 31, 15.

1 *impf. pl.:* נָקוּם

ויאמרו נקום ונבנינו Neh. 2, 18.
ואנחנו עבדיו נקום ונבנינו Neh. 2, 20.

1 *impf. pl.:* וְנָקוּמָה

ונקומה ונעלה בית־אל Gn. 35, 3.
ונקומה ונלכה ונחיה Gn. 43, 8.
ונקומה עליה למלחמה Obad. 1, 1.

2 *impf. pl.:* תָּקוּמוּ

ואתם תקמו מהאורב Jos. 8, 7.

2 *impf. pl.:* תָּקוּמוּ

ונפלו ולא תקומו Jer. 25, 27.

3 *impf. pl.:* יָקוּמוּ

יקומו כל־העם Ex. 33, 8.
אשר יקומו Dt. 29, 21.
יקומו ויעזרכם Dt. 32, 38.
יקומו נא הנערים 2 Sam. 2, 14.
על־ימין פרחח יקומו Job. 30, 12.
רפאים יקומו Ps. 88, 11.
במחמרות בל־יקומו Ps. 140, 11.
ישכבו בל־יקומו Jes. 43, 17.
יקומו אם־יושיעוך Jer. 2, 28.
היפלו ולא יקומו Jer. 8, 4.
יקומו ושרפו את־העיר Jer. 37, 10.
כי קום יקומו דברי Jer. 44, 29.
ונפלו ולא־יקומו עוד Am. 8, 14.
פתע יקומו נשכיד Hab. 2, 7.

3 *impf. pl.:* יָקָמוּ

אסרה על־נפשה יקמו Num. 30, 8.
ויאמר יואב יקמו 2 Sam. 2, 14.
לא־יקמו רשעים Ps. 1, 5.
יקמו ויספרו לבניהם Ps. 78, 6.
בל־יקמו וירשו Jes. 14, 21.
רפאים בל־יקמו Jes. 26, 14.
לא־יקמו אשרים Jes. 27, 9.

3 *impf. pl.:* וַיָּקָמוּ

ויקמו ויתהלכו בארץ Jos. 18, 4.

3 *impf. pl.:* וַיָּקוּמוּ

ויקמו משם האנשים Gn. 18, 16.
ויקמו וילכו יחדו Gn. 22, 19.
ויקמו ויקומו בבקר Gn. 24, 54.
ויקמו כל־בניו Gn. 37, 35.
ויקמו וירדו מצרים Gn. 43, 15.
ויקמו לצחק Ex. 32, 6.
ויקמו לפני משה Num. 16, 2.
ויקומו שרי מואב Num. 22, 14.
ויקמו האנשים וילכו Jos. 18, 8.
ויקמו עלי בעלי הגבעה Jud. 20, 5.
ויקמו ויעלו בית־אל Jud. 20, 18.
ויקמו בני־ישראל Jud. 20, 19.
ויקמו אנשי ישראל 1 Sam. 17, 52.
ויקמו וילכו זיפה 1 Sam. 23, 24.
ויקמו וילכו בלילה 1 Sam. 28, 25.
ויקומו כל־איש חיל 1 Sam. 31, 12.
ויקמו ויעברו במספר 2 S. 2, 15.
ויקמו זקני ביתו עליו 2 S. 12, 17.
ויקמו ׀ כל־בני המלך 2 S. 13, 29.
ויקמו כל־הקראים 1 Reg. 1, 49.
ויקמו ממדין 1 Reg. 11, 18.
ויקמו ישראל ויכו 2 Reg. 3, 24.
ויקמו בנשף 2 Reg. 7, 5.
ויקומו וינוסו בנשף 2 Reg. 7, 7.
ויקמו עבדיו וישרור־
קשר 2 Reg. 12, 21.
ויקמו כל־העם 2 Reg. 25, 26.
ויקומו כל־איש חיל 1 Chr. 10, 12.
ויקמו הלוים 2 Chr. 20, 19.
ויקמו אנשים מראשי 2 Chr. 28, 12.
ויקמו האנשים 2 Chr. 28, 15.
ויקמו הלוים 2 Chr. 29, 12.
ויקמו ויסירו את־
המזבחות 2 Chr. 30, 14.
ויקמו הכהנים הלוים 2 Chr. 30, 27.
ויקומו ראשי האבות Esr. 1, 5.
ויקומו על־עמדם Neh. 9, 3.
ויקמו אנשים Jer. 26, 17.

3 *impf. pl.:* יְקוּמוּן

ומשנאיו מן־יקומון Dt. 33, 11.

ואמחצם ולא יקומון 2 Sam. 22, 39.
יקומון עדי חמס Ps. 35, 11.
נבלתי יקומון Jes. 26, 19.

Pi-el: קִיֵּם 3 *perf.*

כאשר קים עליהם Esth. 9, 31.
קים דברי הפרים Esth. 9, 32.

3 *perf. pl.:* קִיְּמוּ

קימו וקבל היהודים Esth. 9, 27.
וכאשר קימו על־נפשם Esth. 9, 31.

inf. constr.: לְקַיֵּם

לקים כל־דבר Ruth 4, 7.
לקים עליהם Esth. 9, 21.
לקים את־אגרת הפרים Esth. 9, 29.
לקים את־ימי הפרים Esth. 9, 31.
ויחלו לקים דבר Ez. 13, 6.

impt. c. suff.: קַיְּמֵנִי

קימני כדברך Ps. 119, 28.

1 *imperf.:* וַאֲקַיְּמָה *p.*

נשבעתי ואקימה Ps. 119, 106.

Pi-el: קוֹמֵם

1 *imperf.:* אֲקוֹמֵם

וחרבותיה אקומם Jes. 44, 26.

2 *imperf.:* תְּקוֹמֵם

מוסדי דור־דור תקומם Jes. 58, 12.

3 *imperf.:* יְקוֹמֵם

לאויב יקומם Mich. 2, 8.

3 *impf. pl.:* יְקוֹמְמוּ *p.*

שממות ראשנים יקוממו Jes. 61, 4.

Hif-il: הֵקִים 3 *perf.*

הקים אתם כי־החרש Nu. 30, 15.
הקים יהושע Jos. 4, 9.
הקים יהושע בגלגל Jos. 4, 20.
בניהם הקים תחתם Jos. 5, 7.
הקים י״י להם שופטים Jud. 2, 18.
דברי לא הקים 1 Sam. 15, 11.
כי הקים בני את־עבדי 1 S. 22, 8.
מי הקים כל־אפסי־ארץ Prv. 30, 4.
הקים מכסאותם Jes. 14, 9.
הקים לנו י״י נבאים Jer. 29, 15.

3 *perf.:* וְהֵקִים

והקים את־כל־נדריה Num. 30, 15.
והקים י״י לו מלך 1 Reg. 14, 14.
והקים עליך צנה Ez. 26, 8.

2 *perf.:* וַהֲקֵמֹתָ

והקמת את־המשכן Ex. 26, 30.
והקמת לך אבנים Dt. 27, 2.

2 *perf. c. s.:* הֲקֵמֹתוֹ

ולא הקמתו במלחמה Ps. 89, 44.

2 *perf. c. s.:* וַהֲקֵמֹתוֹ

והקמתו מתוך אחיו 2 Reg. 9, 2.

1 *perf.:* הֲקִימֹתִי

אשר הקמתי ביני Gn. 9, 17.
וגם הקמתי את־בריתי Ex. 6, 4.
הקימתי את־דבר י״י 1 Sam. 15, 13.

1 *perf:* וַהֲקִימֹתִי

והקמתי את־בריתי Gn. 6, 18.
והקמתי את־בריתי Gn. 9, 11.
והקמתי את־בריתי Gn. 17, 7.
והקמתי את־בריתי Gn. 17, 19.
והקמתי את־השבעה Gn. 26, 3.
והקימתי את־בריתי Lev. 26, 9.
והקמתי לי כהן נאמן 1 S. 2, 35.
והקימתי את־זרעך 2 Sam. 7, 12.
והקימתי את דברי 1 Reg. 6, 12.
והקמתי את־כסא 1 Reg. 9, 5.
והקימותי את־זרעך 1 Chr. 17, 11.
והקימותי את כסא 2 Chr. 7, 18.
והקימתי עליך מצרת Jes. 29, 3.
והקימתי עליכם צפים Jer. 6, 17.
והקמתי עליהם רעים Jer. 23, 4.
והקמתי לדוד צמח צדיק Jer. 23, 5.
והקמתי עליכם Jer. 29, 10.
והקימתי את־הדבר Jer. 33, 14.
והקימותי לך ברית Ez. 16, 60.
והקימתי אני את־בריתי Ez. 16, 62.
והקימתי עליהם רעה Ez. 34, 23.
והקמתי להם מטע Ez. 34, 29.

3 *perf. pl.:* הֵקִימוּ

אך הקם הקימו Jud. 7, 19.
הקימו בחיניו Jes. 23, 13.
לא־הקימו את־דברי Jer. 34, 18.
הקימו בני יהונדב Jer. 35, 16.

3 *perf. pl.:* וְהֵקִימוּ

והקימו את־המשכן Num. 10, 21.

1 *prf. pl. c. s.:* וַהֲקִמְנוּ

והקמנו עליו שבעה רעים Mich. 5, 4.

part. masc.: מֵקִים *sg.*

ואני הנני מקים Gn. 9, 9.
מקים מעפר דל 1 Sam. 2, 8.
הנני מקים עליך רעה 2 Sam. 12, 11.
מקים דבר עבדו Jes. 44, 26.
ונפל ואין לו מקים Jer. 50, 32.
הנני מקים עליכם Am. 6, 14.
הנני מקים את־הכשדים Hab. 1, 6.
אנכי מקים רעה בארץ Zach. 11, 16.

part. masc.: וּמֵקִים

ומקים יריעותי Jer. 10, 20.

part. constr.: מְקִימֵי

מקימי מעפר דל Ps. 113, 7.

part. c. s.: מְקִימָהּ

אין מקימה Am. 5, 2.

inf. abs.: הָקֵים

וביום הקים את־המשכן Nu. 9, 15.
למען הקים את־בריתו Dt. 8, 18.
ולמען הקים את־הדבר Dt. 9, 5.
למען הקים־אתך Dt. 29, 12.
למען הקים את־דברו 1 Rg. 12, 15.
למען הקים את־דברי 2 Rg. 23, 24.
למען הקים י״י את־דברו 2 Chr. 10, 15
למען הקים את־השבועה Jer. 11, 5.

inf. abs.: הָקֵים

הקים תקימנה Jer. 44, 25.

inf. abs.: הָקֵם

הקם תקים עמו Dt. 22, 4.
אד הקם הקימו Jud. 7, 19.

inf. constr.: לְהָקִים

להקים את־המשכן Num. 7, 1.
להקים לאחיו שם Dt. 25, 7.
להקים שם־המת Ruth 4, 5. 10.
להקים את־בנו אחריו 1 Rg. 15, 4.
להקים את־דברי הברית 2 Rg. 23, 3.
להקים מזבח 1 Chr. 21, 18.
להקים את־שבטי יעקב Jes. 49, 6.
להקים ארץ Jes. 49, 8.

inf. constr.: וּלְהָקִים

ולהקים את־כסא דוד 2 Sam. 3, 10.

inf. c. suff.: הָקִימוֹ

ועד־הקימו Jer. 23, 20. 30, 24.

inf. c. suff.: לְהָקִימוֹ

להקימו מן־הארץ 2 Sam. 12, 17.
ואין שני להקימו Eccl. 4, 10.

impt. sg.: הָקֵם

הקם עד־עולם 2 Sam. 7, 25.
הקם לי״י מזבח 2 Sam. 24, 18.
הקם לעבדך אמרתך Ps. 119, 38.

impt. sg.: וְהָקֵם

והקם זרע לאחיך Gn. 38, 8.

impt. sg.: וַהֲקִימֵנִי

חנני והקימני Ps. 41, 11.

impt. pl.: הָקִימוּ

הקימו שמרים Jer. 51, 12.

1 *imperf.:* אָקִים

ואת־בריתי אקים Gn. 17, 21.
נביא אקים להם Dt. 18, 18.
ביום ההוא אקים אל־עלי 1 S. 3, 12.
מלכם אשר אקים להם Jer. 30, 9.
אקים את־סכת דויד Am. 9, 11.
והרסתיו אקים Am. 9, 11.

וַאֲקִים 1 *imperf.:*
ואקים מבניכם לנבאים Am. 2, 11.
תָּקִים 2 *imperf.:*
תקים את־משכן Ex. 40, 2.
וכא־תקים לך מצבה Dt. 16, 22.
הקם תקים עמו Dt. 22, 4.
מלכך אשר תקים Dt. 28, 36.
וַתָּקָם 2 *impf. ap.:*
ותקם את־בריך Neh. 9, 8.
יָקִים 3 *imperf.:*
יקים לך י״י אלהיך Dt. 18, 15.
לא־יקים את־דברי Dt. 27, 26.
למען יקים י״י את־דברו 1 Rg. 2, 4.
לא־יקים את־הדבר Neh. 5, 13.
האחד יקים את־חברו Eccl. 4, 10.
יָקֹם 3 *impf. ap.:*
אך יקם י״י את־דברו 1 Sam. 1, 23.
יקם סערה לדממה Ps. 107, 29.
יקם י״י את־דבריך Jer. 28, 6.
וַיָּקֶם 3 *impf. ap.:*
ויקם משה את־המשכן Ex. 40, 18.
ויקם את־עמודיו Ex. 40, 18.
ויקם את־החצר סביב Ex. 40, 33.
ויקם י״י שפטים Jud. 2, 16.
ויקם י״י מושיע Jud. 3, 9.
ויקם י״י להם מושיע Jud. 3, 15.
ויקם את־העמודים 1 Reg. 7, 21.
ויקם את־העמוד הימני 1 Rg. 7, 21.
ויקם את־העמוד 1 Reg. 7, 21.
ויקם י״י את־דברו 1 Reg. 8, 20.
ויקם י״י ׀ שטן 1 Reg. 11, 14.
ויקם אלהים לו שטן 1 Reg. 11, 23.
ויקם מזבח לבעל 1 Reg. 16, 32.
ויקם מזבחות לבעל 2 Reg. 21, 3.
ויקם את־העמודים 2 Chr. 3, 17.
ויקם י״י את־דברו 2 Chr. 6, 10.
ויקם מזבחות לבעלים 2 Chr. 33, 3.
ויקם על־סלע הגלי Ps. 40, 3.
ויקם עדות ׀ ביעקב Ps. 78, 5.
ויקם את דבריו Dan. 9, 12.
וַיְקִמֵנִי 3 *impf. c. s.:*
ויקמני לו למטרה Job. 16, 12.
יְקִמֵנּוּ 3 *impf. c. s.:*
יקמנו ונחיה לפניו Hos. 6, 2.
יְקִימֵהוּ 3 *impf. c. s.:*
יקימך י״י לו לעם Dt. 28, 9.
יְקִימֶנּוּ 3 *impf. c. s.:*
וכלביא מי יקימנו Gn. 49, 9.
וכלביא מי יקימנו Num. 24, 9.
אישה יקימנו Num. 30, 14.
יְקִימֶנָּה 3 *impf. c. s.:*
ודבר ולא יקימנה Num. 23, 19.
וַיְקִימֶהָ 3 *impf. c. s.:*
ויקימה שם תחת האלה Jos. 24, 26.
תָּקִימוּ 2 *imperf. pl.:*
לא־תקימו לכם Lev. 26, 1.
תקימו את־האבנים Dt. 27, 4.
יָקִימוּ 3 *imperf. pl.:*
יקימו אתו הלוים Num. 1, 51.
וַיָּקִימוּ 3 *imperf. pl.:*
ויקימו עליו גל־אבנים Jos. 7, 26.
ויקימו עליו גל־אבנים Jos. 8, 29.
ויקימו להם בני־דן Jud. 18, 30.
יְקִימוּן 3 *imperf. pl.:*
כושל יקימון מליך Job. 4, 4.
תָּקִימָנָה 2 *impf. f. pl.:*
תקימנה את־נדריכם Jer. 44, 25.
הוּקַם 3 *prf.:* *Hofal.*
הוקם המשכן Ex. 40, 17.
הוקם את־דברי Jer. 35, 14.
הֻקַּם 3 *perf.:*
הגבר הקם על 2 Sam. 23, 1.
הִתְקוֹמֵם *Hitpa-el:*
וּמִתְקוֹמְמִי *part. c. s.:*
ומתקוממי כעול Job. 27, 7.
מִתְקוֹמְמָה *part. fem.:* *sg.*
וארץ מתקוממה Job. 20, 27.
מִתְקוֹמְמִים *part. pl.:*
ממתקוממים בימינך Ps. 17, 7.
מִתְקוֹמְמַי *p. pl. c. s.:*
ממתקוממי תשגבני Ps. 59, 2.

קוֹמָה

ז״כ, ומוכו גבהות ורומס ונשגבות, לס יסודס נתיסר יח סיתן [סיתס], לכן מעמד זקוף ועולס ומתוסר, ל״ש מלך קומתו, כל-קומס [שעשוי]. נקראי קומא מזלסו, ונזכר ענייני קוֹמָה זְקוּפָה ידוע.

n. f., altitudo, proceritas, statura, aram. קוֹמָא. LXX. ὕψος, ἡλικία, μῆκος, μέγεθος, ὕβρις, ἱστάναι.

קומה עגל סביב 1 Reg. 7, 35.
קומה העמד Jer. 52, 21. K'tib.
על־ראש כל־קומה Ez. 13, 18
שפלת קומה Ez. 17, 6.
וגבה קומה Ez. 31, 3.
וְקוֹמָה
וקמה חמש אמות Ex. 27, 18.
וְקוֹמָה
וקומה ברחב חמש אמות Ex. 38, 18.
וקומה קנה אחד Ez. 40, 5.
הַקּוֹמָה
ורמי הקומה גדעים Jes. 10, 33.
בְּקוֹמָה
גבהת בקומה Ez. 31, 10.
קוֹמַת *constr.:*
קומת הכרוב האחד 1 Reg. 6, 26.
קומת העמוד האחד 1 Reg. 7, 15.
קומת הכתרת האחת 1 Reg. 7, 16.
וחמש אמות קומת 1 Reg. 7, 16.
ואכרת קומת ארזיו 2 Reg. 19, 23.
קומת העמוד האחד 2 Reg. 25, 17.
ואכרת קומת ארזיו Jes. 37, 24.
קומת העמד האחד Jer. 52, 21. Q'ri.
וְקוֹמַת *constr.:*
וקומת האופן האחד 1 Reg. 7, 32.
וקומת הכתרת 2 Reg. 25, 17.
וקומת הכתרת האחת Jer. 52, 22.
קוֹמָתְךָ *constr.:*
קומתך דמתה לתמר Cant. 7, 8.
קוֹמָתוֹ *cum suff.:*
ואמה וחצי קמתו Ex. 25, 10. 23. 37, 1. 10.
ושלש אמות קמתו Ex. 27, 1. 38, 1.
ואמתים קמתו Ex. 30, 2. 37, 25.
ואל־גבה קומתו 1 Sam. 16, 7.
ויפל מלא־קומתו ארצה 1 S. 28, 20.
ושלשים אמה קומתו 1 Rg. 6, 2. 7, 2.
חמש אמות קומתו 1 Reg. 6, 10.
ועשרים אמה קומתו 1 Reg. 6, 20.
עשר אמות קומתו 1 Reg. 6, 23.
וחמש באמה קומתו 1 Reg. 7, 23.
ועשר אמות קומתו 2 Chr. 4, 1.
וחמש באמה קומתו 2 Chr. 4, 2.
ואמות שלוש קומתו 2 Chr. 6, 13.
ותגבה קומתו Ez. 19, 11.
גבהא קמתו Ez. 31, 5.
קוֹמָתָהּ *cum suff.:*
ושלשים אמה קומתה Gn. 6, 15.
ושלש באמה קומתה 1 Reg. 7. 26.
בְּקוֹמָתָם *cum suff.:*
לא־יגבהו בקומתם Ez. 31, 14.

מָקוֹם

ז״, וסרכוי מקומות [ולפעמים כנקני], מוכו מקום מעמד [אֶרֶץ, שעליהן], לו מקום לגור, לו מכון ומצב [כויס]. לו נהזדמן על עיר וכפר וכדומה,

וירא את־המקום מרחק Gn. 22, 4.
וירבאו אל־המקום Gn. 22, 9.
שם־המקום ההוא י״י ׀ יראה Gn. 22, 14.
וישאלו אנשי המקום Gn. 26, 7.
פן־יהרגני אנשי המקום Gn. 26, 7.
מאבני המקום Gn. 28, 11.
מה־נורא המקום הזה Gn. 28, 17.
את־כל־אנשי המקום Gn. 29, 22.
שם־המקום ההוא מחנים Gn. 32, 3.
שם המקום פניאל Gn. 32, 30.
קרא שם־המקום סכות Gn. 33, 17.
שם המקום אשר דבר Gn. 35, 15.
וגם אנשי המקום Gn. 38, 22.
המקום אשר אתה עומד Ex. 3, 5.
שם המקום מסה ומריבה Ex. 17, 7.
בכל־המקום אשר אזכיר Ex. 20, 24.
ולהביאך אל־המקום Ex. 23, 20.
אל־המקום אשר אמר י״י Nu. 10, 29.
שם־המקום ההוא תבערה Nu. 11, 3.
שם־המקום ההוא Num. 11, 34.
המקום אשר־אמר י״י Nu. 14, 40.
המקום הרע הזה Num. 20, 5.
שם־המקום חרמה Num. 21, 3.
והנה המקום מקום מקנה Nu. 32, 1.
עד־המקום הזה Dt. 1, 31. 11, 5.
כל־המקום אשר תדרך Dt. 11, 24.
מן־המקום ההוא Dt. 12, 3.
כי אם־אל־המקום Dt. 12, 5. 16, 6.
והיה המקום Dt. 12, 11.
כי־ירחק ממך המקום Dt. 12, 21. 14, 24.
ובאת אל־המקום Dt. 12, 26.
אל־המקום אשר־יבחר י״י Dt. 14 25. 18, 6. 26, 2.
המקום אשר־יבחר Dt. 16, 6.
ונקמת ועלית אל־המקום Dt. 17, 8.
מן־המקום ההוא Dt. 17, 10.
ויבאנו אל־המקום הזה Dt. 26, 9.
ותבאו אל־המקום הזה Dt. 29, 6.
שם המקום ההוא גלגל Jos. 5, 9.
כי המקום אשר אתה עמד Jos. 5, 15.
על־כן קרא שם המקום Jos. 7, 26.
אל־המקום אשר יבחר Jos. 9, 27.
שם־המקום ההוא בכים Jud. 2, 5.
ואנשי המקום בני ימיני Jud. 19, 16.
ותצא מן־המקום Ruth. 1, 7.
וידעת את־המקום Ruth. 3, 4.
המקום אשר־נסתרת 1 Sam. 20, 19.
ויקם דוד ויבא אל־המקום 1 S. 26, 5.
וירא דוד את־המקום 1 Sam. 26, 5.
רב המקום ביניהם 1 Sam. 26, 13.
אל־המקום אשר־נפל שם 2 S. 2, 23.
שם־המקום ההוא בעל פרצים 2 Sam. 5, 20.
ויתן את־אוריה אל־המקום 2 Sam. 11, 16.
המקום אשר יהיה־שם 1 Reg. 5, 8.
עד־המקום אשר־תשלח אלי 1 Reg, 5, 23.
אל־המקום אשר אמרת 1 Rg. 8, 29.
אל־המקום הזה 1 Reg. 8, 29.
אל־המקום הזה 1 Reg. 8, 30.
והתפללו אל־המקום 1 Reg. 8, 35.
והניף ידו אל־המקום 2 Reg. 5, 11.
הנה־נא המקום 2 Reg. 6, 1.
ויראהו את־המקום 2 Reg. 6, 6.
השמר מעבר המקום 2 Reg. 6, 9.
אל־המקום אשר אמר־לו 2 Rg. 6, 10.
עליתי על־המקום הזה 2 Rg. 18, 25.
אל־המקום הזה ועל־ישביו 2 Reg. 22, 16, 19.
אני מביא על־המקום הזה 2 Reg. 22, 20.
קראו שם־המקום 1 Chr. 14, 11.
אל־המקום אשר אמרת 2 Chr. 6, 20.
אל־המקום הזה 2 Chr. 6, 20.
יתפללו אל־המקום 2 Chr. 6, 21.

ולפעמים כעצמי כמו שכב נקבי, להסמין סיכון. נתכנוס בָּקָם מזלסו, תמור מעמד ומצב נעצבי, וכשפס ענייניס בָּקוֹם ג״כ ככוי לסקב״ס, ועוד שם מיכו מְקוֹמִיָּה ולנקביי מְקוֹמִית תוקי.

n. m. (interdum *f.*, pl. מְקֹמוֹת), locus, in quo quid stat vel subsistit, vel subsistere potest, aram. מְקָם, spec. locus, ubi quis commoratur s. domicilium figit, urbs, pagus, interdum adverb. מָקוֹם אֲשֶׁר, ubi, aram. אַתַר דְּ, loco, pro (anstatt), neoh. בִּמְקוֹם, aram. הוּבַת), neoh. cognomen Dei, qui τόπος τῶν ὅλων, περιέχων πάντα, περιεχόμενος οὐδενί, qui, in se ipso ubique totus. LXX. τόπος, χώρα, γῆ, θεμέλιον, ὁδός, ἔθνος; οἶκος, θρόνος, τὸ ἅγιον, συναγωγή, τάξις, φῶς, adv. ὅπου, pl. τὰ ἡγιασμένα; מְמָקוֹם אֲחֵר; ἀλλαχόθεν.

אל־מקום אחד Gn. 1, 9.
מקום לנו ללון Gn. 24, 23.
גם־מקום ללון Gn. 24, 25.
ושמתי לך מקום Ex. 21, 13.
הנה מקום אתי Ex. 33, 21.
אל־מקום טהור Lev. 4, 12. 6, 4.
אל־מקום טמא Lev. 14, 40. 41. 45.
ואכלתם אתו בכל־מקום Nu. 18, 31.
לך־נא אתי אל־מקום אחר Nn. 23, 13.
אקחך אל־מקום אחר Num. 23, 27.
לתור לכם מקום Dt. 1, 33.
בכל־מקום אשר תראה Dt. 12, 13.
כל־מקום אשר תדרך Jos. 1, 3.
ונתנו־לו מקום Jos. 20, 4.
מקום אשר אין־שם מחסור Jud. 18, 10.
ויתנו איש־ישראל מקום Jud. 20, 36.
ויתן להם מקום בראש 1 Sam. 9, 22.
יתנו־לי מקום 1 Sam. 27, 5.
ושמתי מקום לעמי 2 Sam. 7, 10.
ואשם שם מקום לארון 1 Reg. 8, 21.
מקום לשבת שם 2 Reg. 6, 9.
מקום לארון האלהים 1 Chr. 15, 1.
ושמתי מקום לעמי 1 Chr. 17, 9.
ואין־מקום לבהמה Neh. 2, 14.
ואל־יהי מקום לזעקתי Job. 16, 18.
עד־אמצא מקום Ps. 132, 5
בכל־מקום עיני י״י Prv. 15, 3.
הולך אל־מקום אחד Eccl. 3, 20.
אל־מקום אחד הכל הולך Eccl. 6, 6.
עד אפס מקום Jes. 5, 8.
כל־מקום אשר יהיה־שם Jes. 7, 23.
קיא צאה בלי מקום Jes. 28, 8.
וקברו בתפת מאין מקום Jer. 7, 32.
מאין מקום לקבור Jer. 19, 11.
אל־מקום אחר Ez. 12, 3.
והיה להם מקום לבתים Ez. 45, 4.
והנה־שם מקום Ez. 46, 19.
רב הפגר בכל־מקום Am. 8, 3.
ובכל־מקום מקטר Mal. 1, 11.

וּמָקוֹם

ומקום לגמלים Gn. 24, 31.
ומקום לזהב יזקו Job. 28, 1.

הַמָּקוֹם

עד־המקום אשר־היה Gn. 13, 3.
מן־המקום אשר־אתה שם Gn. 13, 14.
ונשאתי לכל־המקום Gn. 18, 26.
הוצא מן־המקום Gn. 19, 12.
אנחנו את־המקום הזה Gn. 19, 13.
קומו צאו מן־המקום Gn. 19, 14.
אל־המקום אשר־עמד Gn. 19, 27.
אל־כל־המקום אשר Gn. 20, 13.
אל־המקום אשר־אמר־לו Gn. 22, 3.

2 Chr. 6, 26. והתפללו אל־המקום
2Chr.6,40.7,15. לתפלת המקום הזה
על־כן קראו את־שם
2 Chr. 20, 26. המקום
על־המקום הזה ועל־
2 Chr. 34, 24. 27. 28. יושביו
Esr. 8, 17 (bis). בכספיא המקום
Neh. 1, 9. אל־המקום אשר בחרתי
Jes. 49, 20. צר־לי המקום
Jer. 7, 20. נתכת אל־המקום הזה
Jer.13,7. מן־המקום אשר־טמנתיו
Jer. 16, 9. מן־המקום הזה
Jer. 19, 3. מביא רעה על־המקום
Jer. 19, 4. וינכרו את־המקום
Jer. 19, 4. ומלאו את־המקום
Jer. 22, 11. אשר יצא מן־המקום
Jer. 24, 5. שלחתי מן־המקום
והשבתים אל־המקום
Jer. 27, 22. 32, 37. הזה
Jer. 28, 3. משיב אל־המקום
Jer. 28, 3. מן־המקום הזה
Jer.28,4. אני משיב אל־המקום הזה
Jer. 28, 6. מבבל אל־המקום הזה
Jer. 29, 10. אל־המקום הזה
Jer.29,14. אל־המקום אשר־הגליתי
Jer. 40, 2. אל־המקום הזה
ולא־תראו עוד את־המקום
Jer. 42, 18. הזה
Jer. 51, 62. דברת אל־המקום הזה
Ez.10,11. המקום אשר־יפנה הראש
Ez. 42, 13. כי המקום קדש
Ez. 46, 20. המקום אשר יבשלו
Joel 4, 6. הנני מעירם מן־המקום
Zeph. 1, 4. והכרתי מן־המקום הזה

בַּמָּקוֹם

Ex. 29, 31. את־בשרו במקם קדש
Lev. 6, 9. מצות תאכל במקום קדש
Lev. 6, 19. במקום קדש תאכל
Lev. 6, 20. תכבס במקום קדש
במקום אשר ישחטו את־
Lev. 7, 2. העלה
Lev. 7, 6. במקום קדוש יאכל
ואכלתם אתה במקום
Lev. 10, 13. קדוש
Lev. 10, 14. תאכלו במקום טהור
Lev. 16, 24. במקום קדוש
Lev. 24, 9. ואכלהו במקום קדש
Num. 19, 9. במקום טהור
Num. 22, 26. ויעמוד במקום צר
Jes. 22, 23. יתד במקום נאמן
Jes. 22, 25. התקועה במקום נאמן

בַּמָּקוֹם

Gn. 20, 11. אין־יראת אלהים במקום
Gn. 28, 11. ויפגע במקום
Gn. 28, 11. וישכב במקום ההוא
Gn. 28, 16. אכן יש י״י במקום הזה
Gn. 35, 13. 14. במקום אשר־דבר אתו
Dt. 12, 14. כי אם־במקום אשר יבחר
במקום אשר יבחר י״י
Dt. 12, 18. 16, 7. 11. אלהיך
Dt. 14, 23. במקום אשר־יבחר
Dt. 16, 15. 23, 17. במקום אשר־יבחר
Jud. 20, 22. במקום אשר ערכו־שם
1 Sam. 12, 8. וישיבום במקום הזה
ולא אשתחמים במקום
1 Reg. 13, 8. הזה
1 Reg. 13, 16. במקום הזה
1 Rg. 13, 22. במקום אשר דבר אליך
2 Reg. 22, 17. במקום הזה לא תכבה
1 Chr. 21, 25. ויתן דויד לארנן במקום
2 Chr. 7, 12. ובחרתי במקום הזה
2Chr 34, 25. ותתך חמתי במקום הזה
Jer. 7, 3. ואשכנה אתכם במקום הזה
Jer 7, 6. 22, 3 אל־תשפכו במקום הזה
Jer. 7, 7. ושכנתי אתכם במקום הזה
Jer. 14, 13. אתן לכם במקום הזה
Jer. 16, 2. במקום הזה
Jer. 16, 3. הילדים במקום הזה
Jer. 19, 7. ויריקתי במקום הזה
Jer. 33, 10. עוד ישמע במקום־הזה
Jer. 33, 12. במקום הזה החרב
Jer. 42, 22. במקום אשר חפצתם
פקד אני עליכם במקום
Jer. 44, 29. הזה

וּבַמָּקוֹם

Hag. 2, 9. ובמקום הזה אתן שלום

לַמָּקוֹם

Gn. 18, 24. ולא־תשא למקום
Gn. 21, 31. על־כן קרא למקום
Gn. 35, 7. ויקרא למקום אל בית־אל
Num. 13, 24. למקום ההוא קראנחל
Jud. 15, 17. ויקרא למקום ההוא
Jud. 18, 12. למקום ההוא מחנה־דן
1 Sam. 23, 28. קראו למקום ההוא
2 S. 2, 16. למקום ההוא חלקת הצרים
2 S. 6, 8. למקום ההוא פרץ עזא
1 Chr. 13, 11. למקום ההוא פרץ עזא
Neh. 4, 7. מתחתיות למקום
Jer. 19, 6. ולא־יקרא למקום הזה
Jer. 19, 12. כן־אעשה למקום הזה

וְלַמָּקוֹם

Jer. 7, 14. ולמקום אשר־נתתי

מִמָּקוֹם

Esth. 4, 14. ליהודים ממקום אחר

וּמִמָּקוֹם

Eccl. 8, 10. וממקום קדוש יהלכו

מְקוֹם *constr.:*

Gn. 12, 6. עד מקום שכם
Gn. 13, 4 אל־מקום המזבח
Gn. 39, 20. מקום אשר־אסורי המלך
Gn. 40, 3. מקום אשר יוסף אסור שם
Ex. 3, 8. אל־מקום הכנעני
Lev. 1, 16. אל־מקום הדשן
Lev. 14, 28. על־מקום דם האשם
Num. 20, 5. לא ׀ מקום זרע
Num. 32, 1. המקום מקנה
1 Sam. 20, 25. 27. ויפקד מקום דוד
1 Sam. 20, 37. עד־מקום החצי
1 Sam. 21, 3. אל־מקום פלני אלמני
1 Reg. 8, 7. אל־מקום הארון
1 Reg. 8, 30. אל־מקום שבתך
1 Reg. 10, 19. אל־מקום השבת
2 Reg. 6, 8. אל־מקום פלני אלמני
1 Chr. 21, 22. תנה־לי מקום הגרן
2 Chr. 5, 8. כנפים על־מקום הארון
2 Chr. 9, 18. על־מקום השבת
Esth. 4, 3. 8, 17. מקום אשר דבר
Job. 18, 21. וזה מקום לא־ידע אל
Job. 28, 6. מקום־ספיר אבניה
Job. 28, 12. 20. ואי זה מקום בינה
Ps. 104, 8. מקום זה ׀ יסדת
Eccl. 1, 7 אל־מקום שהנחלים
Eccl. 3, 16. מקום המשפט
Eccl. 11, 3. מקום שיפול העץ שם
Jes. 18, 7. אל־מקום שם־י״י צבאות
Jes. 33, 21. מקום־נהרים יאדים
Jes. 54, 2. הרחיבי ׀ מקום אהלך
Jes60,13. מקום מקדשי ומקום רגלי
Jes. 66, 1. ואי־זה מקום מנוחתי
Jer. 17, 12. מקום מקדשנו
Ez 6, 13. מקום אשר נתנו־שם
Ez. 39, 11. מקום־שם קבר בישראל
Ez. 41, 11. ורחב מקום המנח
Ez. 43, 7. את־מקום כסאי
Ez. 43, 7. ואת מקום כפות
Zach. 14, 10. עד־מקום שער

וּמְקוֹם *constr.:*

Ps. 26, 8. ומקום משכן כבודך
Eccl. 3, 16. ומקום חצדק
Jes. 60, 13. ומקום רגלי

בְּמָקוֹם *constr.:*

Lev. 4, 24. 33. במקום אשר־ישחט
Lev. 4, 29. החטאת במקום העלה
Lev. 6, 18. במקום אשר תשחט
Lev. 10, 17. החטאת במקום הקדש
Lev. 13, 19. והיה במקום השחין
Lev. 14, 13. במקום אשר ישחט
Lev. 14, 13. העלה במקום הקדש
2 S. 15, 21. במקום אשר־יהיה שם
1 Reg. 21, 19. במקום אשר לקקו
2 Chr. 3, 1. חכין במקום דויד
Esr. 9, 8. יתד במקום קדשו
Neh. 4, 14. במקום אשר תשמעו
Job. 34, 26. במקום ראים
Ps. 24, 3. ומי יקום במקום קדשו
Ps. 44, 20. במקום תנים
Jes. 45, 19. במקום ארץ חשך
Jer. 22, 12. במקום אשר־הגלו אתו
Ez. 17, 16. במקום המלך הממליך
Ez. 21, 35. במקום אשר־נבראת
Hos. 2, 1. במקום אשר־יאמר

בִּמְקוֹם *constr.:*

Num. 9, 17. ובמקום אשר ישכן
Prv. 25, 6. ובמקום גדלים

כְּמָקוֹם *constr.:*

Jer. 19, 13. כמקום התפת הטמאים

מִמְּקוֹם *constr.:*

2 Chr. 6, 21. ממקום שבתך

מְקוֹמִי *cum suff.:*

Gn. 30, 25. ואלכה אל־מקומי
Jud. 11, 19. בארצך עד־מקומי
Jer. 7, 12. לכו־נא אל־מקומי
Hos. 5, 15. אשובה אל־מקומי

בְּמְקוֹמֵנוּ *cum suff.:*

Gn. 29, 26. לא־יעשה כן במקומנו

מְקוֹמְךָ *cum suff.:*

Eccl. 10, 4. מקומך אל־תנח *p.*

בִּמְקוֹמְךָ *cum suff.:*

Num. 24, 11. ברח־לך אל־מקומך *p.*

לְמְקוֹמְךָ *cum suff.:*

2 Sam. 15, 19. גלה אתה למקומך

מִמְּקוֹמְךָ *cum suff.:*

Ez. 12, 3. וגלית ממקומך
Ez. 38, 15. ובאת ממקומך

מִמְּקוֹמְכֶם *cum suff.:*

Jos. 3, 3. ואתם תסעו ממקומכם

מְקוֹמוֹ *cum suff.:*

Ex. 18, 23. תעם הזה על־מקמו
Ruth. 4, 10. ומשער מקומו
1 Sam. 23, 22. ודעו וראו את מקומו
1 Sam. 29, 4. וישב אל־מקומו
1 Rg. 8, 6. מקומו אל־דביר הבית
1 Chr. 15, 3. מקומו אשר־הכין לו
2 Chr. 5, 7. אל־מקומו אל־דביר
2 Chr. 24, 11. וישיבהו אל־מקמו
Esr. 1, 4. ינשאוהו אנשי מקמו
Job. 7, 10. ולא יכירנו עוד מקומו
Job. 20, 9. ולא־עוד תשורנו מקומו
Job. 38, 12. ידעתה שחר מקומו
Job. 38, 19. וחשך אי־זה מקומו
Ps. 37, 10. והתבוננת על מקומו
Ps. 103, 16. ולא־יכירנו עוד מקומו
Eccl. 1, 5. ואל־מקומו שואף
Nah. 3, 17. ולא־נודע מקומו אים

בִּמְקוֹמוֹ *cum suff.:*

1 Sam. 3, 2. ועלי שכב במקומו
1 Sam. 3, 9. וישכב במקומו
2 Sam. 6, 17. ויצגו אתו במקומו
1 Chr. 16, 27. עז וחדוה במקמו

לִמְקוֹמוֹ *cum suff.:*

Gn. 18, 33. ואברהם שב למקמו
Gn. 32, 1. וישב לבן למקמו
Num. 24, 25. וילך וישב למקמו
Jud. 7, 7. וילכו איש למקמו
Jud. 9, 55. וילכו איש למקמו
Jud. 19, 28. וילך למקמו
1 Sam. 2, 20. והלכו למקומו
1 Sam. 5, 3. וישבו אתו למקומו
1 Sam. 5, 11. וישב למקומו
1 Sam. 6, 2. במה נשלחנו למקומו
1 Sam. 26, 25. ושאול שב למקומו
2 S. 19, 40. ויברכהו וישב למקמו

בִּמְקוֹמָהּ *cum suff.:*

Ex. 16, 29. אל־יצא איש ממקמו
Jos. 8, 19. קם מהרה ממקומו
Jud. 20, 33. קמו ממקומו
Jud. 20, 33. מגיח ממקמו
חסר המלכים איש
1 Reg. 20, 24. ממקמו
Job. 2, 11. ויבאו איש ממקמו
Job. 8, 18. אם־יבלענו ממקומו
Job. 14, 18. וצור יעתק ממקומו
Job. 18, 4. ויעתק צור ממקומו
Job. 27, 21. וישערהו ממקומו
Job. 27, 23. וישרק עליו ממקומו
Job. 37, 1. ויתר ממקומו
Prv. 27, 8. איש נודד ממקומו
Jes. 26, 21. הנה י״י יצא ממקומו
Jes. 46, 7. ממקומו לא ימיש
Jer. 4, 7. נסע יצא ממקמו
Ez. 3, 12. ברוך כבוד־י״י ממקומו
Mich. 1, 3. הנה י״י יצא ממקמו
Zeph. 2, 11. איש ממקומו

מְקוֹמָהּ *cum suff.:*

Gn. 38, 21. את־אנשי מקמה
Job. 28, 23. והוא ידע את־מקומה
Nah. 1, 8. כלה יעשה מקומה

לִמְקוֹמָהּ *cum suff.:*

Gn. 29, 3. על־פי הבאר למקמה

מִמְּקוֹמָהּ *cum suff.:*

Jes. 13, 13. ותרעש הארץ ממקומה

מְקוֹמָם *cum suff.:*

Nu. 32, 17. אם־הבאנם אל־מקומם
2 Reg. 23, 14. וימלא את־מקומם
Jes. 14, 2. והביאום אל־מקומם

לִמְקוֹמָם *cum suff.:*

Jos. 4, 18. מי־חירדן למקומם
1 Sam. 14, 46. הלכו למקומם
2 Chr. 25, 10. ללכת למקומם
2 Chr. 25, 10. וישובו למקומם

מִמְּקוֹמָם *cum suff.:*

Job. 6, 17. נדעכו ממקומם

מְקוֹמוֹת *pl.:*

Ps. 103, 22. בכל־מקמות ממשלתו

הַמְּקוֹמוֹת *pl.:*

Dt. 12, 2. תאבדון את־כל־המקמות
Jud. 19, 13. באחד המקמות
1 Sam. 7, 16. כל־המקומות האלה
1 Sam. 30, 31. ולכל־המקמות
2 Sam. 17, 9. או באחד המקומת
2 Sam. 17, 12. באחת המקמות
Esr. 1, 4. מכל־המקמות
Jer. 8, 3. המקמות הנשארים
Jer. 24, 9. המקמות אשר־אדיחם
מכל־הגוים ומכל־
Jer. 29, 14. המקומות
Jer. 40, 12. המקמות אשר נדחו
Jer. 45, 5. המקמות אשר תלך־שם
Ez. 34, 12. המקומת אשר־נפצו

וְהַמְּקוֹמוֹת *pl.:*

2 Chr. 33, 19. והמקמות אשר בנה

מְקוֹמֹתֵיכֶם *pl. c. suff.:*

Am. 4, 6. וחסר לחם בכל מקומתיכם

מְקוֹמֹתָם *pl. c. suff.:*

Neh. 12, 27. מכל־מקומתם לחבריאם

לִמְקוֹמוֹתָם *pl. c. suff.:*

Gn. 36, 40. למשפחתם למקמתם

קוֹמְמִיּוּת

ס״ב נתעלותו, וכתקוות לעצמיי, להסתכל
בעצמך בקומת זקופת [קוי־פֿערטע],
ומזה לק״מ כהסתלק על נצח, ע״ד כ״ד
כ״ח.

n. f., erectio, status erectus, de-

inde adverb. erecte, staturâ erectâ, cum spe atque fiducia, neohebr. בְּקוֹמָה זְקוּפָה. LXX. bene: *μετὰ παῤῥησίας.*

Lev. 26, 13. וְאוֹלֵךְ אֶתְכֶם קוֹמִמִיּוּת

ז״ו, וכ׳׳ק קוֹמְמִי, ומוכנו לל״ק כמקור כמוכן המקוממות כלר ולויב, והמופצעי שם תמור עלמי [ווידערוֹפֿצערפֿעט], ולל״ק המשקל כיכוני פעולי״, לומם סרשעון ככון.

n. m., = inf. קוֹמְמָה, hostilitas, unde hostis, adversarius.

cum suff.: קוֹמְמָנוּ

Job. 22, 20. אִם־לֹא נִכְחַד קוֹמְמֵנוּ

קוֹמָה

ז״כ, ולוף שם הפעולה, ומוכנו כמקור, עמידה ולילה [דאָס שׂויפֿצעהען], והפוכו זכ״כ, ושגור נשפה עברילית.

n. f. abstract., surrectio (opp. cubatio). LXX. *ἀνάστασις.*

c. suff.: קוֹמָתָם

Thr. 3, 63. שִׁבְתָּם וְקִימָתָם

תְּקוֹמֵם

ז״ו, ומוכנו כמו מְתֻקוֹמֵם, לומר לר ולויב [ווידערוֹפֿצער], ונפילת השם לדעת רל״ק, ולפצר שלוף משקל מיוקד.

n. m. (= מְתֻקוֹמֵם, sed forma, ut videtur, peculiari), rebellis. LXX. *ἐχθρός.*

pl. c. suff.: וּבִתְקוֹמְמֶיךָ

Ps. 139, 21. וּבְתְקוֹמְמֶיךָ אֶתְקוֹטָט

תְּקוּמָה

ז״כ ע״ת תְּרוּמָה, ומוכנו קיום [נע-שׂטֿאַנד], ולפצר לעניו המשקל יפה למר לענן-עורף, שלוף גויר נכון הכוסף, כדרך נוקי ע״ו. תרגומו לפי המוכן.

n. f. (ad s. f. תְּרוּמָה, forma *hifilica*), statio, constantia, *subsistentia*, Targ. סְיָעֵד. LXX. *ἀνθιστάναι.*

Lev. 26, 37. וְלֹא־תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה

קָמָה

ז״כ, ומכוני קָמוֹת, ומוכנו תכוסף מקוכרת עוד בקרקע ולא כגדשת ולא כקרת [דאַלמגעטרייד], ולוף כיכוני, ותרגום קָמָא יזלהו, ומיך מכוני קָמוֹת, ועוד שם קָמָא להמשכת כלים ומלכת.

n. f. part. (pl. קָמוֹת), seges, viridi luxurians herba aut culmis horrescens, qui adhuc stat in culto solo, nondum demessa et collecta, targ. קָמָא (c. pl. קָמַת). LXX. *στάχυς, στάχυς ὀρθὸς, ἀμητός, δράγμα.*

Jud. 15, 5. מְגַדִּישׁ וְעַד־קָמָה

2 Reg. 19, 26. וְשַׁדֵּפָה לִפְנֵי קָמָה

Jes. 17, 5. כְּאָסְפָ קָצִיר קָמָה

Jes. 37, 27. וְשַׁדֵּמָה לִפְנֵי קָמָה

Hos. 8, 7. קָמָה אֵין־לוֹ

הַקָּמָה

Ex. 22, 5. אוֹ הִקְמָה אֶת הַשָּׂדֶה

בְּקָמָה

Dt. 16, 9. מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה

constr.: קְמַת

Dt. 23, 26. עַל קְמַת רֵעֶךָ

constr.: בְּקָמַת

Dt. 23, 26. כִּי תָבֹא בְּקָמַת רֵעֶךָ

pl.: בְּקָמוֹת

Jud. 15, 5. וַיְשַׁלַּח בְּקָמוֹת פְּלִשְׁתִּים

יְקוֹם

ז״ו, ע״ת עִתִּידִי השגור תלוד, ומוכנו לשון יקום ויסיס [ווסָם לענע], ומוס עסָם [וועטען], וכל דבר ק׳.

n. m. imperfect., quidquid est, ens, natura (Wesen). LXX. *ἀνάστημα, ὑπόσχεσις.*

הַיְקוּם

Gn. 7, 4. וּמָחִיתִי אֶת־כָּל־הַיְקוּם

Gn. 7, 23. וַיִּמַּח אֶת־כָּל־הַיְקוּם

Dt. 11, 6. וְאֵת כָּל־הַיְקוּם

קוּם

לומר קָם, פעל לקרי כמו בענרי, בתמוכם ובמכוון, ושגור מלוד בתרגום. ומכבד קָמֵם יעוד ויקיכ ויקוך ומגוכ [בע-שׂטימען]. הכוסף אֲקִים לו הֲקִים יוצא מכוון רקיי, ולכוכו העמלה והקמה ומכבה [ערריכטען], ד״מ מקמת מכבה ומעכרכת עמוד, לו הפקדה והעמדה לאלך וכגיד [אַכטעלעגן, בע-], ופעולי שלו בכ״ק הֲקִים ע״ל בשכ״פ הכוסף בענרי, כי לא כאלת בלקיי. בתרגום קָמֵם תמוד משניע, לו ג״כ בע״ע כאר כלרי, ולפעמים בתרגום תמוד קיכ הקיכ בענרי, ובכוסף ג״כ התמוכה אוקים, ובלרך בכלל תמוד הניע, הניע, הקיכ, העמיל בענרי, ובגמרא תמוכות רבות קכוכות מס, ד״מ קָאֵי [קָאָם], אוקי [אוֹקִים], ולולי ג״כ קָא [הטעמי לפני הניכוכיים] תמוד קָאֵם, קָם. שם הפעולה מהכוסף בתרגום אוֹקִימוּ.

h. e. קָם, *v. intr. aram.*, esse, existere, consistere, *perstare*, *surgere*, sicut v. hebr. *Pa.* קִיֵּם, definire, decernere. *Af.* הֲקִים (אֲקִים), erigere, velut statuam; constituere, praeficere. *Of.* הָקַם (forma semihebraica), stare. *Af.* targ. אוֹקִי, gemar. אוֹקֵי, apocopato *Mem*, sicut קָאֵי = קָאֵם, unde fortasse abbreviata est particula קָא (= קָם, קָאֵם), quae participiis praefigi solet. Targ. *Pa.* vi spec. jurandi aut vovendi; alias hoc v. pro hebraicis חָיָה, הָחֵיָה, הֲצֵיב, הֲקִים, הֶעֱמִיד sexcenties dicitur. LXX. *ἱστάναι, ἐξαν-*, prt. *ἑστηκώς; Pa. στῆσαι; Af. ἐνιστάναι, καθ-, μεθ-, διδόναι; Of. σταθῆναι.*

3 perf.: וְקָם

Dan. 3, 24. תָּוֶה וְקָם בְּהִתְבַּהְלָה

3 perf. pl.: קָמוּ

Esr. 5, 2. בֵּאדַיִן קָמוּ זְרֻבָּבֶל

part. masc.: קָאֵם *sg.*

Dan. 2, 31. וְזִיוָהּ יַתִּיר קָאֵם לְקִבְלָךְ

part. pl.: וְקָאְמִין *K'tib.*

Dan. 3, 3. וּקְאָמִין לְקֳבֵל צַלְמָא

part. pl.: וְקָיְמִין *Q'ri.*

Dan. 3, 3. וּקְאָמִין לְקֳבֵל

part. pl. def.: קָאֲמַיָּא

Dan. 7, 16. עַל־חַד מִן־קָאֲמַיָּא

impt. f.: קוּמִי *sg.*

Dan. 7, 5. קוּמִי אֲכְלִי בְּשַׂר שַׂגִּיא

3 imperf.: יְקוֹם

Dan. 6, 20. בְּשַׁפְרָא יְקוֹם בִּנְגְהָא

Dan. 7, 24. וְאַחֲרָן יְקוֹם אַחֲרֵיהֶן

3 impf. f.: תְּקוֹם

Dan. 2, 39. תְּקוֹם מַלְכוּ אָחֳרִי

Dan. 2, 44. וְהִיא תְּקוֹם לְעָלַם

3 impf. pl.: יְקוֹמוּן

Dan. 7, 10. רִבּוֹן קַדְמוֹהִי יְקוֹמוּן

Dan. 7, 17. מַלְכִין יְקוֹמוּן

3 impf. pl.: יְקָמוּן

Dan. 7, 24. עֲשָׂרָה מַלְכִין יְקוֹמוּן

Pa-el: קַיֵּם

inf. constr.: לְקַיָּמָה

Dan. 6, 8. לְקִימָה קִים מַלְכָּא

Af-el: הֲקִים *3 perf.*

Dan. 3, 2. 3. 5. 7. דִּי הֲקִים נְבוּכַדְנֶצַּר

3 perf.: וַהֲקִים

Dan. 6, 2. וְהֲקִים עַל־מַלְכוּתָא

3 prf. c. s.: אֲקִימַהּ

Dan. 3, 1. אֲקִימַהּ בְּבִקְעַת דּוּרָא

3 prf. c. s.: הֲקִימַהּ

Dan. 5, 11. הֲקִימַהּ אֲבוּךְ מַלְכָּא

3 perf. f.: הֲקִימַת

Dan. 7, 5. וְלִשְׁטַר־חַד הֲקִימַת

2 perf.: הֲקִימְתָּ

Dan. 3, 18. וְלִצְלֶם דְּהַבָּא דִּי הֲקִימְתְּ

1 perf.: הֲקִימֵת

Dan. 3, 14. וְלִצְלֶם דְּהַבָּא דִּי הֲקִימֵת

3 perf. pl.: וַהֲקִימוּ

Esr. 6, 18. וְהַקִּימוּ כָהֲנַיָּא בְּפַלְגָּתְהוֹן

part. masc.: וּמְהָקֵים

Dan. 2, 21. וּמְהָקִים מַלְכִין

inf. constr.: לְהַקָּמוּתָהּ

Dan. 6, 4 לְהַקָּמוּתָהּ עַל־כָּל־מַלְכוּתָא

2 imperf.: תְּקִים

Dan. 6, 9. תְּקִים אַסָּרָא וּתְרַשֵּׁם כְּתָבָא

3 imperf.: יְקִים

Dan. 2, 44. יְקִים אֱלָהּ שְׁמַיָּא מַלְכוּ

Dan. 4, 14. וְשַׁפַּל אֲנָשִׁין יְקִים עֲלֵיהּ

3 imperf.: יְהָקֵים

Dan. 5, 21. וְלִמְנַדֵּי יִצְבֵי יְהָקִים

Dan. 6, 16. יְהָקִים לָא לְהַשְׁנָיָה

Of-al: הָקַם

3 perf. f.: הָקְמַת

Dan. 7, 4. וְעַל־רַגְלַיִן כַּאֲנָשׁ הָקִימַת

קִים

ז״ו נקרי, ומוכנו עשם ולת וגוי ופקוד [געזעצט, עדיקט], ותמלוקיעוד דכר, נתרגום תמוד קוק וכרית, ולפעמים ג״כ תמוד שנועם ולמם וכדר כמוכן הכעשה, ונשפה עברילית עכילו ג״כ קוק ותקיפות, ד״מ קשר של קיים, והמופצע שם קַיָּם, שנמלת ג״כ בתרגום, וגם סכנקי שלו קַיְּמָא.

n. m. aram., jussum, edictum, targ. = חֹק, בְּרִית, et interdum de voto aut jurejurando, neoh. etiam vi firmitatis s. roboris. LXX. *στάσις.*

Dan. 6, 8. לְקִימָה קִים מַלְכָּא

קַיָּם

Dan. 6, 16. כָּל־אֲסַר וְקִים דִּי־מַלְכָּא

קַיָּם

ת״ו, ומידועם קַיָּמָא ומכרוי קַיָּמִין, ולנקכיי קַיָּמָא. ומוכנו כתמי ולילכי ותדירי כלי השנת [כלייענכד, כעזעצֿלִיג], ובתרגום תמוד קי ויץ, ד״מ לולם קים כמו לל קי, ובר קים ולל קי.

adj. m. (def. קַיָּמָא, pl. קַיָּמִין; fem. קַיָּמָא), firmus, fixus, perpetuus, constans, targ. cognomen dei (אֱלָהּ קַיָּמָא), et saepe in dictione pactis et stipulationibus subjecta: שְׁרִיר וְקַיָּם, firmum atque ratum. LXX. *μένων.*

adj. masc.: וְקַיָּם

Dan. 6, 27. אֱלָהָא חַיָּא וְקַיָּם לְעָלְמִין

adj. fem.: קַיְּמָה

Dan. 4, 23. מַלְכוּתָךְ לָךְ קַיָּמָה

I. קוּן

לומר קָן, פעל כוכד, ול״ע כ״ל נכנין הכבד קוֹנֵן, ומוכנו הייס ולילכ ומוכ [עֲקָנען], ומוס נהעֲקָלם על הייס והגיס וכייס [קלֲקָנען], וכבד מכייס נכי והגיס לעת [קלֲקָ-זיכגען], הן נקצור עם עָל לו אֵל. ולפצר לקצור השבט לע שהקין קָן, ולומס לו הקין על דָּגָן לעיל, וכשבט כמכוון ג״כ נשפה סכלֲקִית ולומית [*çan-s*, l. *can-o*], וכלומס. נשפה עברילית ג״כ הִתְקוֹנֵן, והשם הִתְקוֹנְנוּת.

h. e. קָן, *v. intr. piel.* (קוֹנֵן), sicut דָּגַן, can-ere, spec. de lamentatione lugubrique cantu; *prt. fem.*, lamentatrix, *praefica.* LXX. *θρηνεῖν, θρηνεῖν θρήνημα.*

Po-el: קוֹנֵן

3 perf. pl.: וְקוֹנְנוּ

Ez. 27, 32. וְקוֹנְנוּ עָלַיִךְ

3 prf. pl. c. s.: וְקוֹנְנוּהָ

Ez. 32, 16. קִינָה הִיא וְקוֹנְנוּהָ

part. f. pl.: לַמְקוֹנְנוֹת

Jer. 9, 16. וְקִרְאוּ לַמְקוֹנְנוֹת

3 imperf.: וַיְקוֹנֵן

2 Sam. 1, 17. וַיְקוֹנֵן דָּוִד אֶת־הַקִּינָה

2 Sam. 3, 33. וַיְקוֹנֵן הַמֶּלֶךְ אֶל־אַבְנֵר

2 Chr. 35, 25. וַיְקוֹנֵן יִרְמְיָהוּ

3 impf. f. pl.: תְּקוֹנֵנָה

Ez. 32, 16. בְּנוֹת הַגּוֹיִם תְּקוֹנֵנָה

Ez. 32, 16. כָּל־הֲמוֹנָהּ תְּקוֹנֵנָה אוֹתָהּ

קִינָה

ז״כ, ומכוני נכפל קִינִים, קִינוֹת. פתכוכו ומלת כסי וכגון לפל [עכויעל-זַלַבְּ-], ושגור מלוד נשפה עברילית.

n. f. (pl. קִינִים, קִינוֹת), lamentum, elegia, naenia. LXX. constanter: *θρῆνος.* Th. *κοπετός*

Jer. 7, 29. וְשָׂאִי עַל־שְׁפָיִם קִינָה

Jer. 9, 9. וְעַל־נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה

Jer. 9, 19. וְאַשְׁה רִעוֹתֶהָ קִינָה

Ez. 19, 1. שָׂא קִינָה אֶל־נְשִׂיאֵי

Ez. 19, 14. קִינָה הִיא וְתִהְיֶה לְקִינָה

Ez. 26, 17. וְנִשְׂאוּ עָלַיִךְ קִינָה

Ez. 27, 2. שָׂא עַל־צֹר קִינָה

Ez. 27, 32. בִּנְיָהֶם קִינָה וְקוֹנְנוּ עָלַיִךְ

Ez. 28, 12. שָׂא קִינָה עַל־מֶלֶךְ צוֹר

Ez. 32, 2. שָׂא קִינָה עַל־פַּרְעֹה

Ez. 32, 16. קִינָה הִיא וְקוֹנְנוּהָ

Am. 5, 1. נְשָׂא עֲלֵיכֶם קִינָה

הַקִּינָה

2 Sam. 1, 17. הַקִּינָה הַזֹּאת

לְקִינָה

Ez. 19, 14. קִינָה הִיא וְתִהְיֶה לְקִינָה

Am. 8, 10. וְכָל־שִׁירֵיכֶם לְקִינָה

pl.: קִינִים

Ez. 2, 10. קִינִים וְהֶגֶה וְהִי

pl.: הַקִּינוֹת

2 Chr. 35, 25. כְּתוּבִים עַל־הַקִּינוֹת

pl. c. suff.: בְּקִינוֹתֵיהֶם

2 Chr. 35, 25 בְּקִינוֹתֵיהֶם עַל־יֹאשִׁיָּהוּ

II. קוּן

לומר קָן, פעל ל״ע, ומוכנו קתוך וקלילם ונדידם כדבר [זכיי־דען, לייכ-], וכשבש כמכוון ג״כ נשפה מעבד, ד״מ נשפה סכלֲקִית ופרסית [p. *ken-ten*, s. *khan*], סכל כמוכן קתיכם, ול״כ המשוים לוכו עם קכם עשו.

h. e. קָן, *v. tr. inus.*, secare, incidere, sanscr. *khan.*

קֵן

ז״ו, ומכוני קִינוֹ [ולת קֵנוֹ כמשר כתבו קנת], ומוכנו לדעת לוכן-נכוך להנת קניך, משבש שמחכו, ולדעת יוסף קתיך עניכו עין, על שקורין לעין סקכית בערבי לְלַקְכָּה, ול״כ תמלוקו כמו קָכָּה לקמן, ול״כ מוכנו לדעתו כנב עם סלמב, והלך לקכיו נכו דוד קמתי נספר המכשים ונפרוזו. ולדעת י׳קתי עניכו תיך שבכוך כיך יד הכוסך ועשוי

ככוסא, לוּשׁם ככוסה מכל דעת המתרגם שפרשו סוֹפֵן [מזרח של סַפֵּה], ומוכנו כומך וקכית וכידון [לַהַכְנִיע].

n. m. (c. s. קַנֵּי, non קַנֵּי, uti nonnulli scripserunt), acies gladii s. hastae, a v. קָנָה, a-cu-ere, *ἀ-κον-ᾶν*, Sic *Abulwalid. Qimchi* hastile, arab. אלקנה (= קַנָּה), inclusa cuspide, intelligit. *Rashi* ansam lanceae, in quam manus inditur, sic dici vult. At praeferenda est explicatio paraphrastae, qui סוֹפֵן, ensis, hasta vertit (= סַפֵּה, a v. סָפָה).

LXX. bene: *δόρυ.*

cum suff.: קִינוֹ

2 Sam. 21, 16. ומשקל קינו

קוֹס

v. s. r. קָסַס *p.* 1000.

קוּץ

לומר קֵץ, ול״ע כ״ף נגור, וקנכו וקקיו דָּקֵץ, וקולי ג״כ נָקֵץ. וכוונתו כפולם ומכופלת: ק׳ כמו קֵץ לקמן [בקלוף ידוע], וכמלת מַקֵּל יקע או נקע. ב׳ כמו נור על נוקר, היות לכ וקומק [עכנ, קומצלסמען ויין], ומתנו קוֹנֵי נמרק כמו נוקר, וכמונן זה סוקיע הכוסף מן יקע לעיל, כמו תניקס מן קנק, שתמונתו כמו נור, ולעתי הכוונות הכנעה בשפתי מערב ונקוקו הלצון, כלומר תרקם נספ׳ המיוקד לנזכים. וקלומר לתמונם נָקֵמָה הכם כלקלומר שהיל מכנין כפעל על קוע פה, וכי מהכפולים ג״כ כמלת נקלה.

h. e. קוּץ, *v. inus.*, origine ac significatu duplex: 1) vi eadem, qua קֵץ (mutatione literarum pervulgari), v. s. נָקַץ, נָקַע. Inde, ut videtur נָקְמָה ad s. f. נָקֵמָה, נָבְלָה = נָקְלָה, נָבָלָה. 2) angustum, circumscriptum esse, unde gem. קוֹנֵי, collum (= צַוָּאר a v. צָר), vi eadem, qua נָקַע (הוֹקִיעַ, sicut חָנַק, colligare, constringere, strangulare).

Nif-al: נָקַע

3 *perf. f.:* נָקְעָה

Ez. 23, 18. נקעה נפשי מעל אחותה

Ez. 23, 22. אשר־נקעה נפשך מהם

Ez. 23, 28. ביד אשר־נקעה נפשך

קוֹע

ז״ו, ומוכנו לל״ק נגיד וקנין נכקוף אל זוע, והניקו לקיס מן קאע פעל הענני, שעניכו יקוס, מגמל וכר, ומן מניקין לקיס מן המוקים. ולמעת המתרגם שם קומס, כמו פקוד שכנו, נהפסוק יומני פקוד, וגם זה ניקוק, ועוד מקום למקנדר.

n. m., intellectu difficile, ex paraphrastae sententia, sicut פְּקוֹד, *n. pr.* gentis cujusdam; sec. neotericos, equus s. camelus admissarius, deinde trop. princeps, nobilis, stolido profecto praeposteroque linguae arabicae abusu. LXX.

S. Th. *Κουέ.* A. *κορυφαῖος.*

רָקוֹעַ

Ez. 23, 23. פקוד ושוע וקוע

קוֹת

פעל כודל, והמתיל נספ מנכיכית הָקוֹת, ומוכנו קנוג וכרכור והקפס [קרייוכן], לכן מכרכור בלי הפסק ונעוע, כיכם הקפס ומהיכם [נעוועג-לין, הורעיג זיין], וסוד הזכת הָת, ודומם לו הזכת והמכוון נספ הכדלית, וכפתי מערב [s. *kamp* = *kap*].

והכנזות מתכו הָקוֹפָה, קוֹת.

v. intr. inus. (impf. neoh. יָקוֹת), circulare, hinc mobilem, agilem esse, sanscr. *kamp* = *kap.*

הָקוֹפָה

ז״כ, והסתן הָקוֹפַת, ומוכנו הקפת וחן מס וקנוג עת לו הקפת הזכת [לוע-קרייוכנ, -לוף, קרייולוף, לַכ-], ד״מ לתקופת הזכה, לתקופ פ׳ימ׳ס, ולפעמים מעת מיוקד הקוור [ניקלוס, ניקעל], וכזפס עכריכית תקופה נמוכן וה.

n. f. (c. הָקוּפַת), circulus, periodus, ambitus, spec. temporis, interdum de tempore definite redeunte, cyclus. LXX. *καιρός, συντέλεια, κατάντημα;* הָקוּפַת הַשָּׁנָה, *μεσοῦντος τοῦ ἐνιαυτοῦ.*

constr.: הָקוּפַת

Ex. 34, 22. וחג האסיף תקופת השנה

constr.: לְהָקוּפַת

2 Chr. 24, 23. ויהי לתקופת השנה

cum suff.: וּתְקוּפָתוֹ

Ps. 19, 7. ותקופתו על־קצותם

pl.: לְהָקְפוֹת

1 Sam. 1, 20. ויהי לתקפות הימים

קוֹף

ז״ו, והכנוי קָפִים, ומוכנו קיס יזועה שדומה נוכת פכיס לפכיס של מלס [קַסְפַּס], וכקילס כן ע״כ כרכור וקנות הלוכס [דער נעוועגלי־כֵּר, הוכיעגע], וכן נקילס הקיס הוזק נספ הכדלית [s. *kapi*] ע״כ קלות הלוכס וכרכורס, וכן מוכן שם נספ יוכית [κῆπ-ος, κεῖβ-ος].

n. m. (pl. קוֹפִים), simia, humani *simius* oris, utpote agilis, celer ac vafer, sanscr. indidem *kapi*, κῆφος, κῆβος, neogr. *μιμώ.* LXX. *πίθηκος.*

pl.: וְקוֹפִים

1 Rg. 10, 22. שנהבים וקפים ותכיים

2 Chr. 9, 21. שנהבים וקופים

I. קוּץ

לומר קֵץ, פעל כודל, והמתיל הָקוּץ. ל׳ מוכנו כמו קֵשׁ, לומר נעילס וכתילס וכתילס נדבר המנגזות יכלס ונעול [עקעל, פוכמע עמפפיכדען], נקמור עס נית הזכות כמו קע, וכלמון יכילס ונעול וכקול נכספו מכני דבר נקמור עס מ פ כ׳, וכן המונן אל קניעס נקמי, יכילס מפני דבר ונעילס נדבר. ומוס סכוסף הֵקֵיץ יונל, לומר סלייעת והפקדק פלוכי, סלקס והדלקס [פוכמע, גרוייען לייכַאנען, אֶנגסטיגען], וכן פרמו הכל״ק. נתרנוס קֵץ מלמו. תקור הזכת והזווי ע׳ נספר לפר יעדתי לנזכת ל״סק, ולקען תקת שֵׁ־קֵץ. ב׳ פעל נוד ול״ע, ומוכנו המנוד והמנופף והמנעמע [נעוועגלין, רענוסָק ויין] וכמן לנכות מתכו יונל לפ״ו. ע״כ נדקו המומיים נמפלמס סמקין כרדמים, ולל נדקו המופזים. וכן לומר קכס גדול נזמום הלמון נפיומו הַקִּרְצוּנִי הַיַּעֲרִי וְאִישְׁוּנֵי נִרְהָמִים, עי׳ מכלול כ״ל. ומוס הכוסף חֵקֵיץ, יקילס והמעוררות מזכס ומנומס [ערוועקלען], ודומס לו קֵץ לעיל, ויסודמו יונל, לומר ערעור וכלנול מקנומס, וקלן הזכת ג״כ נזפתי מערב, כלמלר תרקם למדי נס׳ מיוקד. ודע קוקל נעים שלזתי הכוונות המלס נקמת סמך וקוכנס נזפתי מערב, לכן לס

II. קוּץ

לומר קֵץ, ול״ע כ״ף נכוסף, ומוכנו כמו קֵץ לקמן, וכמו קֵץ נז״ע, גדידס וקיקיס נדבר וכריקס [קיינזעכען, -נייע], לכן נכלל נזלוב לל חוכף, לומר עת קין [וקמעכר], ול״ע ג״כ פרות קעופות ויכזות נקין, ד״מ כלוב קין, והלקס והקין, ומקוומו כמו קניר, כלמר יעיל עליו הזכת.

n. m. (in p. קִרְצֵי, c. s. קִרְצֵי), tempus abscissionis fructuum, messis fructuum maturorum (Obsterntezeit), aestas (syn. קַיִץ), metonym. fructus aestate collecti. LXX. *ἀμητός, θερισμός, θέρος, ὀπώρα; παλάθη, ἰξευτής* (auceps = נָקֵשׁ). בְּחַרְבוֹנֵי קֵיץ, LXX. *ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν.* A. *ἐν ἐρημωθῆναι θερισμὸν θηρείᾳ.* S. *ὡς καῦσος θερισμόν.* Quinta: *ἐν τῷ ἐρημωθῆναι ὀπώραν.* Hieronym. bene: *cum exardesceret aestas.*

2 S. 16, 1. ומאה קיץ ומאה צמוקים

Ps. 32, 4. בחרבוני קיץ

Ps. 74, 17. קיץ וחרף אתה יצרתם

Jes. 28, 4. כבכורה בטרם קיץ

Mich. 7, 1. כי הייתי כאספי־קיץ

קֵיצִי

Jer. 8, 20. עבר קציר כלה קיץ

תקפת ותנדוק היעד קכן זכיכס תכיר זמקוכס נכוכם לקד, וקוענס כפכוף וכדכוד וכענוע [גרוייכן, רענגן], ומלכס כ׳ מכוונות יכלו.

h. e. קוּץ, *v. intr.* (impf. יָקוּץ), sicut קָטַט, קֵץ־קֵץ q. v. fastidium s. timorem habere, seq. vel בְּ vel מִפְּנֵי, prout vim habet vel fastidiendi vel verendi (syn. arab. *zakhara, malla,* זָנַח), gr. *κοτ-εῖν,* sanscr., indita epenthesi, *krud*^{c} (*krôd*^{c}*a-s*, ira). *Hi.* הַקִּיץ, timorem s. pavorem incutere. LXX. *βδελύσσεσθαι, φοβεῖσθαι, προσοχθίζειν, βαρύνειν; Hi.* Jes. 6. *συλλαλήσαντες αὐτοῖς.* A. *σιχαίνειν.* S. *ἐγκακεῖν.* 2) *v. intr.* in conj. *Qal inus.*, mobilem, agilem, vigilem esse; *Hi.*, expergisci. evigilare, sicut עוֹר, proprie: somnum excutere, dis-, re-, *trans.*; nam vis *timendi* et *expergiscendi* eo continet, quod utraque *commotionem* corporis animive (Erregung) involvit. LXX. *ἐγερθῆναι, ἐξ-; ἐξανιστάναι, ἐκνήφειν, ἐκλύειν, ὄρθρός ἐστι, συλλαλεῖν, προσέχειν, συρράπτειν.*

3 *perf. f.:* קָצָה

Num. 21, 5. ונפשנו קצה בלחם

1 *perf.:* קָצִתִּי

Gn. 27, 46. קצתי בחיי

part. masc.: קָץ *sg.*

Jes. 7, 16. האדמה אשר־אתה קץ

1 *imperf.:* וְאָקֹץ

Lev. 20, 23. ואקץ בם

2 *imperf. up.:* תָּקֹץ

Prv. 3, 11. ואל־תקץ בתוכחתו

3 *imperf. ap.:* וַיָּקֹץ

Num. 22, 3. ויקץ מואב

1 Reg. 11, 25. ויקץ בישראל

3 *impf. pl.:* וַיָּקֻצוּ

Ex. 1, 12. ויקצו מפני בני ישראל

Hif-il: הֶקְיִץ 3 *perf.*

2 Reg. 4, 31. לא הקיץ הנער

Ez. 7, 6. בא הקץ הקיץ עליך

3 *perf.:* וְהֶקְיִץ

Jes. 29, 8. והקיץ ורקה נפשו

Jes. 29, 8. והקיץ והנה עיף

2 *perf.:* וַהֲקִיצוֹתָ

Prv. 6, 22. והקיצות היא תשיחך

1 *perf.:* וָאָקִיצָה

Ps. 3, 6. הקיצותי כי ה׳ יסמכני

Ps. 139, 18. הקיצתי ועודי עמך

Jer. 31, 26. הקיצתי ואראה

inf. constr.: בְּהָקִיץ

Ps. 17, 15. אשבעה בהקיץ תמונתך

inf. constr.: מֵהָקִיץ

Ps. 73, 20. כחלום מהקיץ

impt. sg.: הָקִיצָה

Ps. 44, 24. הקיצה אל־תזנח

Ps. 59, 6. הקיצה לפקד כל־הגוים

Hab. 2, 19. הקיצה עורי

impt. sg.: וְהָקִיצָה

Ps. 35, 23. והקיצה למשפטי

impt. pl.: הָקִיצוּ

Jes. 26, 19. הקיצו ורננו שכני עפר

Joel 1, 5. הקיצו שכורים ובכו

1 *imperf.:* אָקִיץ

Prv. 23, 35. מתי אקיץ אוסיפנו

3 *impf. pl.:* יָקִיצוּ

Job. 14, 12. שמים לא יקיצו

Jer. 51, 39. 57. ולא יקיצו

Dan. 12, 2. מישני אדמת־עפר יקיצו

והנה כלוב קיץ Am. 8, 1.
ואמר כלוב קיץ Am. 8, 2.

יְקֻיץ

וקר וחם וקיץ וחרף Gn. 8, 22.
אספי יין וקיץ ושמן Jer. 40, 10.

וַיָּקֶץ

ויאספי יין וקיץ Jer. 40, 12.

הַקַּיִץ *p.*

על־בית הקיץ Am. 3, 15.

וְהַקַּיִץ

ולחלחם והקיץ 2 Sam. 16, 2.

בַּקַּיִץ

תכין בקיץ לחמה Prv. 6, 8.
אגר בקיץ בן משכיל Prv. 10, 5.
כשלג בקיץ Prv. 26, 1.
ויכינו בקיץ לחמם Prv. 30, 25.
בקיץ ובחרף יהיה Zach. 14, 8.

קֵיצֵךְ *cum suff.:*

על־קיצך ועל־קצירך Jes. 16, 9.
על־קיצך ועל־קצירך Jer. 48, 32.

קֵיץ

לומר קֵץ, פעל שמי, ומובנו יציר וסתלוכנות כקין [וקמעריך, דעין וקמעור עור לוכריכנען], וכן חָרָה מן חוקף, וכן קלע נערכי כמו קוץ.

h. e. קֵץ, *v. denom.*, aestivare, aestatem transigere, arab. *qâtha*, cf. חָרָה a n. חֹרֶף. LXX. *συνάγεσθαι*. Vulg. bene: *et aestate perpetua erunt super eam volucres.*

וַיָּקֶץ *3 perf.:*

וקץ עליו העיט Jes. 18, 6.

קִיצוֹן

v. s. r. קָצַץ *p.* 1004.

קְוָצָה

ז"נ, וכינוי קְוָצוֹתֶיהָ, ומובנו דלם וקלקל [לְקַקְעָן], וכן נקמת מובן הסם נעכבי וקרמי, ונכרקזית רכם [פ' ס"ם] בְּקַנֵּץ הסמך של קלק, לומר נעל-קלקלים לו נעל-שער. ויסודו לדעת דוד קמקימן כריקה, כקשר מקלפם לדעתו מן קלף לשון כריקה. קולם לדעתי עניכו כמו סם של שער נשפם הכלקית ופרסית ולישלית וכומית וכדומם [keiss-u, litt. *kass-a*, l. *caes-*] s. *keça* pers. עי' כלו"ם נס"מ, *aries*,

n. f. (pl. קְוָצוֹת), crinis, cincinni. sanscr. *kêça*, caes-aries, ignota origine, unde adj. neohebr. קַנֵּץ, pilosus (opp. חָלָק), Gn. Rabba s. 65. LXX. *βόστρυχος*.

קְוָצוֹתַי *pl. c. suff.:*

קוצותי רסיסי לילה Cant. 5, 2.

קְוָצוֹתָיו *pl. c. suff.:*

קוצותיו תלתלים Cant. 5, 12.

קוּר I.

פעל נודד, וסעתיד יָקוּר, ומובנו כמו בֵּר לעיל, וכמו משרש של נָבַר, חָ־קַר וכדומם, לומר קניכם וקפיכם [גרף-נען], ד"מ מכריס לקרי מים, נהפסוק לכי קרתי וצתיתי מים, וכנר קקרתי סודו. ושוס הכנד המסוגע חֻקַּר הכריקם ע"י כריס, לומר הרום [נעער-גרַחְנען, לוכנעער-], ד"מ מקקר קיר, לומר מכריק קיר, וכן נשפם ענריכית הנס חֻקַּר כנעכי זייך של קור נמונן נ' ע"ם.

v. tr. (impf. neoh. יָקוּר), sicut בֵּר, חָ־קַר, דָּ־קַר, fodere, veluti ad aquas inveniendas, arab. קאר med. *Vav.* Pil. קִרְקֵר, evertere suffodiendo, unde neoh. קַרְקוּר, eversio. LXX. *γέφυραν τιθέναι, φυλάσσειν*; S. *ὀρύσσειν*; *Pil. προνομεύειν*; S. *ἐξερευνᾶν*.

1 perf.:

קַרְתִּי
קרתי ושתיתי מים 2 Reg. 19, 24.
קרתי ושתיתי מים Jes. 37, 25.

Pi-el:

קִרְקֵר

inf.:

וַקַּרְקֵר
וקרקר כל־בני־שת Num. 24, 17.

part.:

מְקַרְקֵר
מקרקר קר Jes. 22, 5.

קוּר II.

פעל נודד, ומובנו כניעס וגלילס [קוועלען, וועלצען], ותמונתו קֶר נדומס של בֶּר לעיל, לשון גלגול וענילס וכרכום. ושוס הכוסף הֻקַּר יוקף, וכלומו סנעס [קוועלען לַמַּסמען], ולד"ק גס קָרַתִּי נכנין הכוסף הסכר תשוב הֻקַּרְתִּי נמונן זס, לומר שעשיתי הכן מס שעשס זוקים, שסמס המעייכות, וזס קמצר.

v. intr., sicut בֵּר, currere, volvi, scaturire (quellen, wallen); *Hi.* facere, ut scaturiat, unde secundum nonnullos הֻקַּרְתִּי = הֻתַּקַּרְתִּי, Jes. 37, 25. LXX. *ψύχειν*.

Hif-il: הַקִּיר *apoc.*

1 perf.:

הַקַּרְתִּי
אני קרתי ושתיתי מים 2 Rg. 19, 24.
קרתי ושתיתי מים Jes. 37, 25.

מָקוֹר

ז"נ, וכסמך מָיִם מָקוֹר, ומובנו מקום הקרת מים [קוועלן], ד"מ מקור קייס, מקור דמים, ולפעמים מקור כמו מוקן ונקלח לומר תולדה, וכשסם עכריכית מקור ג"כ נמונן רקס קסס.

n. m. (c. מְקוֹר), scaturigo, scatebra, fons, gener. locus, unde quid exit (syn. מוֹצָא, מַכּוֹרָה); מְקוֹר דָּמִים de muliebribus, propter sanguinis menstrui profluvium. LXX. *πηγή, ῥῦσις, ὕδατος ἔξοδος, φλέψ; τόπος, πλημμή*.

מקור נפתח לבית דויד Zach. 13, 1.

הַמָּקוֹר

ומקור משחת Prv. 25, 26.

constr.:

מְקוֹר
את־מקור דמיה Lev. 20, 18.
כי עמך מקור חיים Ps. 36, 10.
מקור חיים פי צדיק Prv. 10, 11.
תורת חכם מקור חיים Prv. 13, 14.
יראת י"י מקור חיים Prv. 14, 27.
מקור חיים שכל בעליו Prv. 16, 22.
נחל נבע מקור חכמה Prv. 18, 4.
מקור ׀ מים חיים Jer. 2, 13.
ועיני מקור דמעה Jer. 8, 23.
מקור מים־חיים Jer. 17, 13.

constr.:

מִמְּקוֹר
וטהרה ממקר דמיה Lev. 12, 7.
אדני ממקור ישראל Ps. 68, 27.

cum suff.:

מְקֹרָהּ
יהי־מקורך ברוך Prv. 5, 18.

cum suff.:

מְקֹרוֹ
ויבוש מקורו Hos. 13, 15.

cum suff.:

מְקֹרָהּ
את־מקרה הערה Lev. 20, 18.
והרבשתי את־מקורה Jer. 51, 36.

קוּר III.

לומר קֵר, ול"ע כ"ף נגור קוּר, קוֹרָה, קִיר, ומובנו כפי הכרקם לי קשור וקנור וקקוו יקד [פערקניפפען, -כיכדען], ומוס קכוג ועגול [וועגען], והקשור והשווי לו עי' כלו"ם נס"מ.

v. inus., nectere, ligare, texere.

קוֹר

ז"נ, וכמקם לֵךְ כרכוי קוֹרִים, וכרכוי קוֹרֵיהֶם, ומובנו קוע ופקיל הכלכג, לו לכג נכללו [פַּלַּדען, געוועבע], וכן המונן של קוּר כלשון ישמעאלי עכין קוע, ולולי גס [*καῖρ-os*] היוכי דומס, וכן כ"ל מונן של קוּר נגמרת, לסמיכת עכף דק וכמין קוע"י של דקל מוס.

n. m. (pl. קוֹרִים, c. s. קוֹרֵיהֶם), filum, tegmen ex filis connexum (arab. *qûr*, filum erioxylinum, *καῖρ-ός*, trama, filum transverse per stamen currens, gem. קוֹר, frons palmae pertenuis), spec. de tela s. reticulo aranearum. LXX. *ἱστός*.

pl. constr.:

וקורי עכביש
Jes. 59, 5.

pl. c. suff.:

קוריהם לא־יהיו לבגד
Jes. 59, 6.

קוֹרָה

ז"כ, ע"ע קוֹמָה מן קום, ומובנו המקנר ומעקר ומעקו מכללים [נַכַּלְקען], מן קור לשון קקוו וקשור, ועשו לפי דעתי מקומים סיסוד המלם קרס לקען, וק"כ מהשקל על בית נכללו כמו מהשקל ניוכי.

n. f. (ad s. f. קוֹמָה), tignus, trabs, utpote colligans s. compingens, synecd. domus (*μέλαθρον*). LXX. *δοκός, φάτνωμα*. S. *φάτνωσις*.

איש קורה אחת
2 Reg. 6, 2.

הַקּוֹרָה

האחד מפיל הקורה
2 Reg. 6, 5.

cum suff.:

קֹרָתִי
באו בצל קרתי
Gn. 19, 8.

pl.:

קֹרוֹת
קרות בתינו ארזים
Cant. 1, 17.

pl.:

הַקֹּרוֹת
הקרות הספים וקירותיו
2 Chr. 3, 7.

קָרָה

פעל שמי מן קוכס, וכלכן נכנין הכנד קָרָה, ומובנו הכיך ותקון הקוכות [נַכַּלְקען], ולפעמים מסקמת נכנין נכללו, ד"מ סמקרס נמיס עליותיו, ולד"ק גס סכוסף נסמסוק וסקריתם לכס עריס סוס.

v. denom. piel. (קוֹרָה a n. קָרָה) *contignare*, exstruere. *Hif.* הִקְרָה. LXX. *στεγάζειν*.

Pi-el:

קֵרָה
המה קרוהו
Neh. 3, 3. 6.

3 prf. c. s.:

קֵרָהוּ

part. sg.:

הַמְקָרֶה
המקרה במים עליותיו
Ps. 104, 3.

inf. constr.:

לְקָרוֹת
לקרות את־שערי הבירה
Neh. 2, 8.

inf. constr.:

וּלְקָרוֹת
ולקרות את־הבתים
2 Chr. 34, 11.

Hif-il:

הַקְרָה

3 perf. pl.:

*וְהַקְרִיתֶם
*והקריתם לכם ערים
Num. 35, 11.

מְקֹרָה

ז"נ, וסוף נמקומו הכיכוי מסמעל הסמיי קָרָה, ומובנו מס שמקן וקושר כותלי הכנין [נענֶלֶק], וקל למנין.

n. m. part. (a v. denom. קָרָה), id quo contignat s. contabulat (Gebälk), contignatio. LXX. *δόκωσις*.

הַמְּקֵרָה
בעצלתים ימך המקרה
Eccl. 10, 18.

קִיר

ז"נ, ופ"ק קֶר, וכרכוי קִירוֹת, ומובן קושס וכוקל [וועקל, מויער], מעכין קשור וכרוס יקר, וכי כן קושס, כוקל, וכך, מקמוקות של קשור, ולפעמים נהשקלה מכוקל ודופן המוקף, מכוקלי הלנ, מקושס מקפת עיר [פַּעסטונג, נורג], סכרקלה בְּקַנֵּה נקרמי, ד"מ קיר מוקף נקרנוסו כרכך דמוקף, וסשם [*karrak*] עד היוס סוס, וכמקף ג"כ נהרכנת פריעייס, ד"מ קיר קרף, קיר כיסודמו כוקל מקשר ומקנר דנר נדנר, ויוקר נקקור יסודו תמקף לקל קרס.

n. m. (semel קֶר, pl. קִירוֹת), paries, murus, utpote constipans s. cingens (syn. כֹּחֵל, גֶּדֶר, חוֹמָה), trop. de cordis quasi parietibus, spec. de moenibus urbis, ipsoque oppido moenibus propugnaculisque cincta, urbs munita (aram. כְּרַכָּא), crebro in nn. pr., velut קִיר מוֹאָב, targ. כְּרַכָּא דְמוֹאָב, hodie: *karrak*. LXX. *τεῖχος, τοῖχος, ὀρόφωσις, δοκός, βάσις, τὸ ἅγιον, συναγωγή, τόπος, αἰσθητήριον; ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου*.

על־קיר המזבח Lev. 1, 15. 5, 9.
וחרשי אבן קיר 2 Sam. 5, 11.
ויבן על־קיר הבית 1 Reg. 6, 5.
עלית־קיר קטנה 2 Reg. 4, 10
וחרשי קיר 1 Chr. 14, 1.
*קיר־מואב נהמה Jes. 15, 1.
*קיר־חרשת Jes. 16, 7.
מקרקר קר Jes. 22, 5.
כזרם קיר Jes. 25, 4.
נגששה כעורים קיר Jes. 59, 10.
*אל־אנשי קיר־חרש Jer. 48, 31. 36.
ונתתה אותה קיר ברזל Ez. 4, 3.
וימד קיר־הבית Ez. 41, 5.

וְקִיר

*וקיר ערה מגן Jes. 22, 6.
וקיר הבנין חמש־אמות Ez. 41, 12.
וקיר ההיכל Ez. 41, 20.

הַקִּיר

שפל מן־הקיר Lev. 14, 37.
ותלחץ אל־הקיר Num. 22, 25.
רגל בלעם על־הקיר Num. 22, 25.
אל־מושב הקיר 1 Sam. 20, 25.
ויז מדמה אל־הקיר 2 Reg. 9, 33.
ויסב את־פניו אל־הקיר 2 Rg. 20, 2.
פניו אל־הקיר Jes. 38, 2.
מחקה על־הקיר סביב Ez. 8, 10.
והנה נפל הקיר Ez. 13, 12.
והרסתי את־הקיר Ez. 13, 14.
אין הקיר ואין הטחים Ez. 13, 15.
מחקה על־הקיר Ez. 23, 14.
רחב הקיר אשר־לצלע Ez. 41, 9.
ואל־כל־הקיר סביב Ez. 41, 17.
וסמך ידו על־הקיר Am. 5, 19.

וְהַקִּיר

והקיר ביני ובניהם Ez. 43, 8.

בְּקִיר

כי ביתה בקיר החומה Jos. 2, 15.
משתין בקיר 1 Sam. 25, 22. 34.
לירבעם משתין בקיר 1 Rg. 14, 10.
משתין בקיר 1 Reg. 16, 11.
לאחאב משתין בקיר 1 Rg. 21, 21.
לאחאב משתין בקיר 2 Reg. 9, 8.
אחוזים בקיר הבית Ez. 41, 6.

בַּקִּיר

ויד את־החנית בקיר 1 Sam. 19, 10.
האזוב אשר יצא בקיר 1 Rg. 5, 13.

1 Reg. 6, 27. כנף־האחד בקיר
1 Reg. 6, 27. נגעת בקיר השני
*2 Reg. 3, 25. אבניה בקיר חרשת
Ez 8, 7. והנה חר־אחד בקיר
Ez. 8, 8. חתר־נא בקיר
Ez. 8, 8. ואחתר בקיר
Ez. 12, 5. לעיניהם חתר־לך בקיר
Ez. 12, 7. חתרתי־לי בקיר
Ez. 12, 12. בקיר יחתרו
Ez. 13, 15. את־חמתי בקיר
Ex. 41, 6. בקיר אשר־לבית

וּבַקִּיר
1 Sam. 18, 11. אכה בדוד ובקיר
1S.19,10 להכות בחנית בדוד ובקיר

בְּקִיר
Ps. 62, 4. כלכם כקיר נטוי

לְקִיר
2 Chr. 3, 11. מגעת לקיר הבית
2 Chr. 3, 12. מגיע לקיר הבית
*Jes. 16, 11. לקיר חרש

מִקִּיר
Num. 35, 4. מקיר העיר וחוצה
Hab. 2, 11. אבן מקיר תזעק

pl.: קִירוֹת
1 Rg. 6, 5. את־קירות הבית סביב
1 Rg. 6, 15. ויבן את־קירות הבית
1 Reg. 6, 15. עד־קירות הספן
1 Reg. 6, 29. כל־קירות הבית
1 Chr. 29, 4. לטוח קירות הבתים
Jer. 4, 19. קירות לבי הומה לי

pl.: הַקִּירוֹת
1Rg. 6,16. מן־החקרקע עד־הקירות
2 Chr. 3, 7. כרובים על־הקירות
Ez. 33, 30. אצל הקירות

pl.: קִירֹת, בְּקִירֹת
Lev. 14, 37. הנגע בקירת הבית
Lev.14,39. פשה הנגע בקירת הבית
1 Reg. 6, 6. בקירות הבית

pl.: לַקִּירֹות
Ez. 41, 25. כאשר עשוים לקירות

pl.: קִירֹתָיו
Ex.30,3. 37,26. את־גגו ואת־קירתיו

pl. c. suff.: וְקִירוֹתָיו
2 Chr. 3, 7. וקירותיו ודלתותיו
Ez. 41, 22. וקירתיו עץ

pl. c. suff.: וְקִירוֹתֶיהָ
Ez. 41, 13. והבנין וקירותיה

קוּשׁ

לומר קָשׁ, ויסודתו כסוד של קַ־שָׁשׁ, קַ־בַּס, לומר נמוס ופתול, ופק"כ עקום ועוות ועטוי [קרימען], וכן קאשׁ נשפּט ישמעלים, ומאנו לדעת פּתנ-גנפּק נכתפּב פּלגוט שלו סיעתיד יְקַשְּׁטוּן כיעני' כ"ט כ"ק, נמונן לכילם ועשינק פק, ולדעת כל"ק שכאו קצב, ע"ל סתקוטנו וקאו, קולם סנכוין שמוק סיעכר מן יקצ, ולך כוס יתיצב פכוס דקלוקו, ומאנו קָשׁת, קַשָּׁת סכנוכים.

h. e. קשׁ, *v. tr. inus.*, incurvare, inflectere, cogn. קַ־שַׁשׁ, קַ־בַּס, עָ־קַשׁ, arab. *qâsa*, unde sec. *Abulwalidum:* יְקַשְּׁשׁוּן Jes. 29, 21., vi insidiandi s. laqueos tendendi, quod Qimchi ad v. קָשַׁשׁ referendum censet, nos ad קָשַׁשׁ q. v., cujus est 3 p. pl. Qal.

3 *impf. pl.:* *יקשׁשׁוּן *v.* קָשַׁשׁ
*Jes. 29, 21. ולמוכיח בשער יקשון

קֶשֶׁת

ס"ם, וכנכוי סיקיל קַשְׁתִּי, וסכנוי קַשָּׁתוֹת, וסמען קַשְׁתּוֹת. פתכוכו כלי מוכס קנים או כלי עקוי [נאָגען], וכאמר דרך או מען קצת, לגיון מלוא סקצת [שאָקנען],

וגן-קצת סתן, וזכר קצת פלוני כמו זכר כת פלוני וקוקו, וקצתי כ"ל"ך תקל"ף כמו קלוז סכת וסגכוסם, וכאמר נזלוג אל כנודי קצב עמלי, ולפעמים ג"כ מאכאס סקצת אצר נזמים [רינגענאָגען], וכ"ל ק' "ק ע"ל סהלגס עזיר סקצת [נאָגענליעד], וזסי סקינס אצר קוגן דוד על יוכגן וזאוב, ועוד נסזאלס ג"כ מלים מוצן ודוכך קצת, לומר סקצת. ואצר לקקור סתמוכס דע קוכץ נעים שהקגן קֶשֶׁת נדוק וזגוסס, וסכלים סמס קֶשֶׁת נעכני, נמוגן קצת, וזגכצ זס נתמוס סס נקגני ע"א מיוקד, ומאקר שנזכך יסודו כולכר, וסתו נזתכצ, וכקלף סתו אק"כ נעיתי, כמו קֶשֶׁת, אֶתְקַשֶּׁשׁ נסוכי, יכ"ס נקצת ועקוי, וגס קֶשֶׁת נאָכמי. ואצר למלת קשׁשׁ נתלים ס' ו' לדעת קנת קֶשֶׁת כאי כמו קֶשֶׁת, ע"ל קְשָׁשָׁא נסוכי, ולא מתקוור לי.

n. comm. (c. s. קַשְׁתִּי, c. קַשְׁתּוֹת), arcus (c. vv. דָּרַךְ, מָתַח, arcum curvare, intendere), trop. vis, robur (neoh. speciatim vis generandi), etiam de iride, quae picturato coelum distinguit amictu, pacis per orbem missae divina imagine, metonym. sagittarius, sicut קֶשֶׁת. Formam originariam a v. קוּשׁ, ar. קשׁ, קצץ inflectere, arabica lingua conservavit: *qaus-on*, unde, addita terminatione feminina: קֶשֶׁת, cujus nominis origine obliterata exstiterunt vv. קָשַׁשׁ, קָשַׁשׁ, syr., sagittas jacere, chald. קַשְׁשׁ. Nomen קְשָׁשׁ *Ps.* 60, 6. (sec. nonnullos *Qeri:* קֶשֶׁת = קֶשֶׁת) huc non pertinet. LXX. *τόξον, τόξευμα;* בְּנֵי־קֶשֶׁת, אֲנָשִׁים בַּעֲלֵי קֶשֶׁת *τοξόται;* חִצֵּי קֶשֶׁת, דַּרְכֵי קֶשֶׁת, חֹפֶשׁ קֶשֶׁת, *τόξον;* קֶשֶׁת, *τοξότης.*

קֶשֶׁת *p.*
Gn. 21, 16. הרחק כמטחוי קשת
1 Sam. 2, 4. קשת גברים חתים
2 Sam. 1, 18. ללמד בני־יהודה קשת
2 S. 1, 22. קשת יהונתן לא נשוג
2 Sam. 22, 35. ונחת קשת־נחושה
2 Reg. 13, 15. קח קשת וחצים
2 Reg. 13, 15. ויקח אליו קשת
1 Chr. 5, 18. ודרכי קשת
1 Chr. 8, 40. גבורי־חיל דרכי קשת
1 Chr. 12, 2. נשקי קשת מימינים
2 Chr. 14, 7. נשאי מגן ודרכי קשת
2 Chr. 17, 17. נשקי־קשת ומגן
Job. 20, 24. תחלפהו קשת נחושה
Job. 41, 20. לא־יבריחנו בן־קשת
Ps. 11, 2. הרשעים ידרכון קשת
Ps. 18, 35. ונחתה קשת־נחושה
Ps. 46, 10. קשת ישבר
Ps. 76, 4. שמה שבר רשפי־קשת
Ps. 78, 9. נושקי רומי־קשת
Jes. 21, 15. ומפני קשת דרוכה
Jes. 21, 17. קשת גברי בני־קדר
Jes. 66, 19. ולוד משכי קשת
Jer. 4, 29. פרש ורמה קשת
Jer. 6, 23. קשת וכידון יחזיקו
Jer. 46, 9. דרכי קשת
Jer. 49, 35. הנני שבר את־קשת
Jer. 50, 14. 29. כל־דרכי קשת
Jer. 50, 42. קשת וכידון יחזיקו
Hos. 1, 5. ושברתי את־קשת ישראל
Zach. 9, 10. ונכרתה קשת מלחמה
Zach. 9, 13. דרכתי לי יהודה קשת
Zach. 10, 4. ממנו קשת מלחמה

וָקֶשֶׁת
Hos. 2, 20. וקשת וחרב ומלחמה

הַקֶּשֶׁת
Gn. 9, 14. ונראתה הקשת בענן
Gn. 9, 16. והיתה הקשת בענן
2 Rg. 13, 16. הרכב ידך על־הקשת
Ez. 1, 28. הקשת אשר יהיה בענן
Am. 2, 15. ותפשׂ הקשת לא יעמד

בְּקֶשֶׁת
Ez. 39, 9. בקשת ובחצים
Hos. 1, 7. בקשת ובחרב

בַּקֶּשֶׁת *p.*
1 S. 31, 3. המורים אנשים בקשת
1 Reg. 22, 34. משך בקשת לתמו
2 Reg. 9, 24. מלא ידו בקשת
1 Chr. 10, 3. המורים בקשת
1 Chr. 12, 2. ובחצים בקשת
2 Chr. 18, 33. ואיש משך בקשת

וּבַקֶּשֶׁת
Jes. 7, 24. בחצים ובקשת יבא

כְּקֶשֶׁת
Ps. 78, 57. נהפכו כקשת רמיה
Hos. 7, 16. היו כקשת רמיה

מִקֶּשֶׁת
Jes. 22, 3. מקשת אסרו

cum suff.: קַשְׁתִּי
Gn. 9, 13. קשתי נתתי בענן

cum suff.: וְקַשְׁתִּי
Job. 29, 20. וקשתי בידי תחליף

cum suff.: בְּקַשְׁתִּי
Ps. 44, 7. כי לא בקשתי אבטח

cum suff.: וּבְקַשְׁתִּי
Gn. 48, 22. בחרבי ובקשתי

cum suff.: קַשְׁתֶּךָ
Ez. 39, 3. והכיתי קשתך

cum suff.: קַשְׁתֶּךָ *p.*
Hab. 3, 9. עריה תעור קשתך

cum suff.: וְקַשְׁתֶּךָ *p.*
Gn. 27, 3 כליך תליך וקשתך

cum suff.: בְּקַשְׁתֶּךָ *p.*
Jos. 24, 12. לא בחרבך ולא בקשתך

cum suff.: וּבְקַשְׁתֶּךָ
2 Reg. 6, 22. בחרבך ובקשתך

cum suff.: קַשְׁתּוֹ
Gn. 49, 24. ותשב באיתן קשתו
1 Sam. 18, 4. ועד־קשתו ועד־חגרו
Ps. 7, 13. קשתו דרך ויכוננה
Jes. 41, 2. נכש נדף קשתו
Jer. 51, 3. הדרך קשתו
Thr. 2, 4. דרך קשתו כאויב
Thr. 3, 12. דרך קשתו ויציבני

cum suff.: קַשְׁתָּם
Ps. 37, 14. ודרכו קשתם
Jer. 9, 2. קשתם שקר

pl.: וְקַשָּׁתוֹת
2 Chr. 26, 14. ושרינות וקשתות
Jes. 13, 18. וקשתות נערים תרטשנה

pl.: וַהֲקַשָּׁתוֹת
Neh. 4, 10. המגנים והקשתות

pl. c. suff.: קַשְׁתֹתָיו
Jes. 5, 28. וכל־קשתתיו דרכות

pl. c. suff.: קַשְׁתֹתָם
Jer. 51, 56. חתתה קשתותם

pl. c. suff.: וְקַשְׁתוֹתָם
Ps. 37, 15. וקשתותם תשברנה

pl. c. suff.: וְקַשְׁתֹתֵיהֶם
Neh. 4, 7. רמחיהם וקשתיהם

קַשָּׁת
ע"ו, מכנין סכנל, וסמוגן מוכס קנים [נאָגענזיען], וו"ל כ"ל קצת ע"ש סקומנות כמו קמר גמל נייל, לפיכך סגין מוגנשׁ.

n. m. piël., sagittarius, sagittipotens, sagittâ vibrare doctus, jaculator. LXX. רֹבֶה קַשָּׁת, *τοξότης.*

Gn. 21, 20. ויהי רבה קשת

קָטַב

פעל ל"ע כ"ק כנור, ומונכו כמו חָשַׁב לעיל, קניכס וקניכס וככ"ס [שכ"יענן, ייכ-], וכן מונן של קטב נערכי, חָשַׁב נזקכי תמור קטב נעכני, והקכן כ"ל קְדַשָּׁב, חָ־שַׁב, ומסקקל ומסווי עי' נספר אצר יעדתי לזכרי ל"סק.

v. comp. inus., sicut חָ־שַׁב, קַ־שַׁב, קָטַב *gathaba*, secare, incidere, discindere.

קֶטֶב

ע"ו, ומונכו סכנכתס ומשמד נלע ופכן [פּעכלעכנען], ונמונן זס שַׁעַר קֶטֶב, לומר סעכס מזקתת ומכלעת ופולנת [פּעככי־כעוכנס-זעוכס], וכנלל אק"כ כמו דבר ומגפה [פעסט, פעסטילענץ], ל"ש מקטב יזוד נסכי"ס, וקטב מרירי סלמון דבר אכסי". נמשכ קֶטֶב כנוי למין מאל ומכנס [פּעסטס] לכרי"תת ולקינת סויתי"ס, וג"כ מזכ זס קֶטֶב, סידוע נקודס, או נקודס קנית של גלגל, או ג"כ נקודס מרכוית, מזכ אלנו.

n. m., pernicies (velut שַׁעַר קֶטֶב procella perniciosa), spec. pestis, pestilentia per urbes grassans et quasi falce sanguinea metens, lues dira, letifer aestus, neoh. indidem קֶטֶב, prelum ad conterendas olivas, sicut מָעֵל, etiam, sicut arab. *quthb-on*, punctum, polus, a pungendo. LXX. *σύμπτωμα, ὀπισθοτόνος* (morbus, quo cervix ad scapulas contrahitur et reflectitur, ut ultra erigi nequeat).

קֶטֶב *p.*
Jes. 28, 2. שער קטב

וְקֶטֶב
Dt. 32, 24. וקטב מרירי

מִקֶּטֶב
Ps. 91, 6. מקטב ישוד צהרים

קָטֶב
ע"ו, וכנכוי קָטָבָהּ, ומונכו כמו קטב, נמונן דבר ומגפה.

n. m. (c. s. קָטָבָהּ), sicut קֶטֶב, lues (1 Cor. 15, 55.). LXX. *κέντρον.* A. *δημός, ἀπάντημα;* S. *συγκύρημα.*

cum suff.: קָטָבְךָ
Hos. 13, 14. קטבך שאול

קָטַט

לומר קָשׁ, ומונכו כמו קָשׁ, סרגון כתילס נדבר וגעילס [עקעל עמפּיכ-דען], וכלכך נכפעל, וכשפּס עכריכית עכיכו ריב [נאָקנקען], לומר געילס נדבר.

h. e. קשׁ, *v. intr. nif.*, sicut קָשׁ, q. v., fastidire, neohebr. vi rixandi, unde קְטָטָה, rixa, jurgium.

Nif-al: נָקַט
3 *perf. fem.:* *נקטה
*Job. 10, 1. נקטה נפשי בחיי

3 *prf. pl.:* וְנָקְטוּ
Ez. 6, 9. ונקטו בפניהם

2 *prf. pl.:* *וְנִקְטֹתֶם
Ez. 20, 43. 36, 31. ונקטתם בפניכם

קָטַל

פעל נודד, ופעתיד יִקְטֹל, ופתכונו סריגס ונליקס [עאָלטען], ויקר כפעל

נעגרי, וכמצ אך נסלנס זיכית, סולס נקרמי זגור סספל מקול, וכעגרי קַטַל וכן נזפת כוז נת'יו. נזפס עכריכית מוס סזכס חָקְטֵלָה, חֻקְטָל, וסקוסרי קַטָּלָן, קַטְלָנִית.

v. comp. tr. (impf. יִקְטֹל, *poët.*, aram. *vulgare*), interficere, arab. قَتَلَ (sicut aeth.), rad. قَ (hinstrecken), syn. הָרַג. LXX. ἀποκτείνειν, χειροῦν.

2 *imperf.:* תִּקְטֹל
Ps. 139, 19. אם־תקטל אלוה רשע

3 *impf.:* יִקְטֹל־ *s. M.*
Job. 24, 14. יקטל־עני ואביון

3 *impf. c. s.:* יִקְטְלֵנִי
Job. 13, 15. הן־יקטלני לא איחל

קָטֵל

ז"ו, ומוכנו סלנס וסכנ [מָקְרֵל].

n. m., nex, internecio, occidio. LXX. σφαγή.

מְקֻטָּל *p.*
Obad. 1, 9. מהר עשו מקטל

קָטֵל

נקרמי כמו נעגרי, וכיכוני פעולי" זס קָטִיל, וסכנס קָטֵל, וזגוס מקול נספר לכיקל, ומוכנו כמו נעגרי. נתכגוס מתכו קָטֹל כוגס וסוכנ, ומסופצע חָקְטֹל, חָקְטָל, חָקְטְלָא וכדומס, ומצר לנקוד סזכס דע שהקהן קְטָל, ונקוד שרשו ומסווי עי' נס"ו לשרשים.

v. aram. comp. (*Benoni:* קָטֵל, prt. pass. קְטִיל), prosternere, interimere, necare; *Pa.* intens. Inde קַטָּלָא, interfector, neohebr. קַטָּלָן, fem. קַטָּלָנִית; n. actionis קְטוֹל, חֲקִיטְלָא, חֲקִיטְלָה, neoh. חֻקְטָל, חֻקְטְלָא. LXX. ἀποκτείνειν, ἀνελεῖν.

part. masc.: קָטֵל
Dan. 5, 19. צבא הוה קטל

part. pass.: קְטִיל
Dan. 5, 30. בה בליליא קטיל

p. 2 pers.: קְטִילַת
Dan. 7, 11. עד די קטילת חיותא

Itpe-el: אִתְקְטֵל
inf. constr.: לְהִתְקְטָלָה
Dan. 2, 13. וחברוהי להתקטלה

Pa-el: קַטֵּל 3 *perf.*
Dan. 3, 22. קטל המון

inf. constr.: לְקַטָּלָה
Dan. 2, 14. די נפק לקטלה

Itpa-el: אִתְקַטֵּל
part. m. pl.: מִתְקַטְּלִין
Dan. 2, 13. וחכימיא מתקטלין

קָטֹן

פעל כוזד, וסעתיד יִקְטַן, ומוכנו ועיכס ונעיכס שפילס וכקלות וולילס [קלין, נעכיכג ויין], וסכוסף חִקְטִין יוצא, מסוכן רקצ', לומר סקטנת דבר [קלין מצַכְנען], וקקוד סזכס וסצווי עי' נלוס"ס נקכוד מיוקל. סקהן קְטֹן, ודומס לו קָטָם נקרמי, שעכיכו קלילס וקליעס, וסרקיס סזס קַטָּן נילקוט, שעכיכו קרדוס וגרון.

v. compos. intr. (impf. יִקְטַן), parvum, exiguum, minorem esse, sive ratione *quantitatis* et *aetatis*, sive ratione *qualitatis* et *dignitatis*. *Hi.* חִקְטִין, parvum facere, minuere. Cognatum est v. קָטַם, incidere, imminuere, unde nmm. actionis קִטּוּם, קִטְרֵמָה, cf. n. קָטָן = קַרְקֹם, *Jalkut* f. 308, a. LXX. σμικρύνειν, κατα-, ἱκανὸν εἶναι; *Hi.* μικρὸν ποιεῖν.

1 *perf.:* קָטַנְתִּי
Gn. 32, 11. קטנתי מכל החסדים

3 *impf. fem.:* תַּקְטֵן
2 S. 7, 19. ותקטן עוד זאת בעיניך
1 Chr. 17, 17. ותקטן זאת בעיניך

Hif-il.: הַקְטִין
inf. constr.: לְהַקְטִין
Am. 8, 5. להקטין איפה

קָטֹן

ת"ו, וסרכוי קְטַנִּים, ולנקני קְטַנָּה וסרכוי קְטַנּוֹת, ומוכנו ועיר וקעיר וקטון [קלין], וכנאקל על לל ונפל, על כעיוות נזכים וכדומס, ולפעמים כתפנס לסקטין ועיוות [קלייכגקייע]. נזפס עכריכית ידוע קְטַנִּי אֲמָנָה, קְטַנִּי דַעַת, וכן זס סמופצע קְטַנּוֹת, וכן מזכס וס נגמכץ קָטָן כגל קטן, קְטָנָה מיכי פולים ועדזים ע"ס קטוסס, וכן קוּטָן יק עדזס, שכתב עליו בעל סעכוך שנקרא נעכרי כגיר שלאדכב.

adj. m. (pl. קְטַנִּים; f. קְטַנָּה, pl. קְטַנּוֹת), parvum esse mole, statura, aetate, dignitate, statu (vilem, minoris momenti esse); כְּלֵי קְטַנִּים = כְּלֵי הַקָּטָן, vasa minora, sicut גְּדֹל וְהַקָּטָן Ex. 15, 16. = וְהַקָּטָן הַגָּדוֹל LXX. μικρός, -ότερος, ἐλάχιστος, νεώτερος, δεύτερος, πτωχός.

Gn. 44, 20. וילד זקנים קטן
2 Sam. 9, 12. ולמפיבשת בן־קטן
1 Reg. 11, 17. והדד נער קטן
2 Chr. 34, 30. מגדול ועד־קטן
Esth. 1, 5. 20. למגדול ועד־קטן

adj. masc.: הַקָּטָן
Gn. 9, 24. עשה לו בנו הקטן
Gn. 27, 15. יעקב בנה הקטן
Gn. 27, 42. ליעקב בנה הקטן
1 S. 16, 11. ויאמר עוד שאר הקטן
1 Sam. 17, 14. ודוד הוא הקטן
1 Chr. 12, 14. אחד למאה הקטן
1 Chr. 24, 31. לעמת אחיו הקטן
Jes. 22, 24. כלי הקטן

adj. masc.: בַּקָּטָן
2 Chr. 31, 15. כגדול כקטן

cum suff.: קְטַנָּם
Jon. 3, 5. מגדולם ועד־קטנם

adj. m. c. s.: מִקְטַנָּם
Jer. 6, 13. מקטנם ועד־גדולם

adj. m. c. s.: לְמִקְטַנָּם
Jer. 31, 34. למקטנם ועד־גדולם

adj. m. pl.: קְטַנִּים
2 Reg. 2, 23. ונערים קטנים יצאו
Cant. 2, 15. שעלים קטנים

adj. m. pl.: וּקְטַנִּים
Jer. 16, 6. ומתו גדלים וקטנים

adj. m. pl.: הַקְּטַנִּים
2 Rg. 18, 24. עבדי אדני הקטנים
Ps. 115, 13. הקטנים עם־הגדלים
Jes. 36, 9. עבדי אדני הקטנים

ad. m. pl.: וְהַקְּטַנִּים
2 Chr. 36, 18. הגדלים והקטנים

adj. m. pl. c.: קְטַנֵּי
Prv. 30, 24. ארבעה הם קטני־ארץ

pl. constr.: מִקְטַנֵּי
1 Sam. 9, 21. מקטני שבטי ישראל

adj. fem.: קְטַנָּה *sg.*
Num. 22, 18. קטנה או גדולה
2 Sam. 12, 3. כבשה אחת קטנה
1 Reg. 2, 20. שאלה אחת קטנה
1 Reg. 17, 13. עגה קטנה
1 Reg. 18, 44. עב קטנה ככף־איש
2 Reg. 4, 10. עלית־קיר קטנה
2 Rg. 5, 2. מארץ ישראל נערה קטנה
Eccl. 9, 14. עיר קטנה
Cant. 8, 8. אחות לנו קטנה

adj. fem.: וּקְטַנָּה *sg.*
Dt. 25, 13. אבן ואבן גדולה וקטנה
Dt. 25, 14 איפה ואיפה גדולה וקטנה

adj. fem.: הַקְּטַנָּה *sg.*
Gn. 29, 16. ושם הקטנה רחל
Gn. 29, 18. ברחל בתך הקטנה
Jud. 15, 2. הלא אחותה הקטנה
1 Sam. 14, 49. ושם הקטנה מיכל
Ez. 16, 46. ואחותך הקטנה ממך
Ez. 43, 14. ומהעזרה הקטנה

adj. f. pl.: קְטַנּוֹת
Ps. 104, 25. חיות קטנות עם־גדלות
Zach. 4, 10. בז ליום קטנות

adj. f. pl.: הַקְּטַנּוֹת
Ez. 16, 61. אל־הקטנות ממך

קָטֹן

ת"ו, כמו קָטֵן, בלי ספרס סמכוון, וסתמוכס סוסק לץ תקנקנ.

adj. m. (sine *f.*), idem, quod קָטֵן. LXX. μικρός, — ότατος; ὀλιγοστός, βραχύς, ἐλαφρός, ἐλάσσων, νεώτερος.

adj. masc.: קָטֹן
1 S. 2, 19. ומעיל קטן תעשה־לו אמו
1 Sam. 15, 17. חלוא אם־קטן אתה
1 Sam. 20, 2. דבר גדול או דבר קטן
1 Sam. 20, 35. ונער קטן עמו
1 Sam. 22, 15. דבר קטן או גדול
1 Sam. 25, 36. דבר קטן וגדול
1 Reg. 3, 7. ואנכי נער קטן
1 Reg. 8, 64. קטן מהכיל
1 Reg. 22, 31. את־קטן ואת־גדול
2 Reg. 5, 14. כבשר נער קטן
2 Chr. 15, 13. למן־קטן ועד־גדול
Job. 3, 19. קטן וגדול שם הוא
Jes. 11, 6. ונער קטן נהג בם
Jes. 54, 7. ברגע קטן עזבתיך
Jer. 49, 15. קטן נתתיך בגוים
Am. 7, 2. 5. מי יקום יעקב כי קטן
Obad. 1, 2. הנה קטן נתתיך

adj. masc.: הַקָּטֹן
Gn. 1, 16. המאור הקטן
Gn. 42, 13. הקטן את־אביהו
Gn. 42, 15. בבא אחיכם הקטן הנה
Gn. 42, 20. אחיכם הקטן תביאו אלי
Gn. 42, 34 והביאו את־אחיכם הקטן
Gn. 43, 29. חזה אחיכם הקטן
Gn. 44, 2. תשים בפי אמתחת הקטן
Gn. 44, 23. אם־לא ירד אחיכם הקטן
Gn. 44, 26. יש אחינו הקטן אתנו
Gn. 44, 26. ואחינו הקטן איננו אתנו
Gn. 48, 19. ואולם אחיו הקטן
Ex. 18, 22. 26. הדבר הקטן ישפטו
Jud. 1, 13. 3, 9. אחי כלב הקטן ממנו
Jud. 9, 5. יותם בן־ירבעל הקטן
1 Sam. 30, 19. מן־הקטן ועד־הגדול
2 Chr. 18, 30. לא תלחמו את־הקטן

adj. masc.: בַּקָּטֹן
2 Chr. 22, 1. אחזיהו בנו הקטן
Jes. 60, 22. הקטן יהיה לאלף
Am. 6, 12. והבית הקטן בקעים

adj. masc.: וְהַקָּטֹן
Gn. 42, 32. והקטן היום את־אבינו

adj. masc.: וּבַקָּטֹן
Gn. 44, 12. בגדול החל ובקטן כלה

adj. masc.: כַּקָּטֹן
Dt. 1, 17. כקטן כגדול תשמעון
1 Chr. 25, 8. לעמת כקטן כגדול
1 Chr. 26, 13. גורלות כקטן כגדול

adj. masc.: מִקָּטֹן
Gn. 19, 11. מקטן ועד־גדול
1 Sam. 5, 9. מקטן ועד־גדול
1 Sam. 30, 2. מקטן ועד־גדול
2 Reg. 25, 26. מקטן ועד־גדול
Jer. 8, 10. מקטן ועד־גדול
Jer. 42, 1. מקטן ועד־גדול
Jer. 44, 12. יתמו מקטן ועד־גדול

לְמִקָּטֹן

2 Reg. 23, 2. למקטן ועד־גדול
Jer. 42, 8. למקטן ועד־גדול

constr.: קְטֹן
2 Chr. 21, 17. יהואחז קטן בניו

קְטֶן

ת"ו, וסכנוי קְטֶנֶּי, וסמוכן קעכות כתמנותו [קלייכסייע], כדרך סמשקל, ומוס לץ"כ נסשלס על לנעג קעכס, וים כוסס לקר נסכוי סמלס סוסק, וזסו קְטֶנֶּי, וכן קְטֶנְּוֹ לל"ק, סולס לנוסס סרשעון סשמת.

n. m. (c. s. קְטֶנֵי, sicut קָסֶמֵי, Codd. alii קְטַנֵּי, sicut קְטֶנְּוֹ), parvitas, concr. digitus minimus. LXX. ἡ μικρότης μου (ὁ μικρός μου δάκτυλος, 2 Paral. 10, 10.).

cum suff.: קְטֶנֶּי
1 Rg. 12, 10. קטני עבה ממתני אבי
2 Chr. 10, 10. קטני עבה ממתני אבי

קָטַט

פעל כוזד, וסעתיד יִקְטַט, ומוכנו כמו חָמַס לעיל, זעיסס ופכיקס מזכר וקעיסס [סַכְנייסספען], וכאמר מקעיפס פכוס וקכיפס [סַכְנפַלייקקען], וספעולי שלו נִקְטָט. קכן סזכס קַטָּט, ודומס לו סקכן על חָתַת, חַ־שָׁת, חָ־שַׁב, וסשוי נזפתי מעכס עי' נס' מיוקד לשרשים"ק. נתכגוס קְטָט מזלסו, וכנכך זס תמוך כנר ועוכל וגדע ומלל, וכזפס עכריכית ג"כ קעיפס מן עיסס, לומר לקיקס מסכו, וכן נתכגוס קְטוֹט, קָטָט כוכר, וסמופצע קָטָט כניר, וכן קְטוּט סמופצע, וכן קְטִירָה.

v. comp. trans. (impf. יִקְטֹט), abscindere, decerpere, aram. קְטַט (= hebr. מָלַל, גָּזַז, עָלַל, בָּצַר), cogn. קְטַם, חָ־תַם, חָ־תַת, קְ־טַב. *Ni.* נִקְטָט, avelli, evelli, decerpi. LXX. ἀποκνίζειν, ῥιζοῦν, συλλέγειν, περικυκλοῦν.

3 *perf.:* קָטָט *p.*
Ez. 17, 4. ראש יניקותיו קטט

2 *perf.:* וְקָטַטְתָּ
Dt. 23, 26. וקטפת מלילת בידיך

part. m. pl.: הַקּוֹטְפִים
Job. 30, 4. הקטפים מלוח עלי־שיח

1 *impf.:* אֶקְטֹט
Ez. 17, 22. רך אקטט

Nif-al: נִקְטָט
3 *impf.:* יִקָּטֵט
Job. 8, 12. עדנו באבו לא יקטט

I. קָטַר

פעל כוזד, ומוכנו עזון וסעלזת עקרת לו כיקס [דַאמפפען, דופעען], ודומס לו עָשַׁר נקרמי, וכן זָ־בַר, עָ־בַר נעגרי, וקכן סזכס קָשַׁר. ומוס סכנד קְשַׁר עזון נקטורת לספין כיק וסכל [כייכעגן], וומו ע"י סספק סקעכת לעכודת ל' לו לעכודס וכס, וסכיכוכי סנקכיי מְקַשֶּׁרֶת, ככוי לזמוכן, ע"ס שמקער ומעלס עזון נזמיס ע"י סספק, ומין נזפס סנזכך נקכק מְקַשֶּׁרֶת [כויכוועכק] מסנזכ"פ. סכוסף כמעט כנכין סנכנד, ופעולי שלו חָקַטָּר, וכן נקכק סנזכס סיוקעד מְקַטֵּר. נזפס עכריכית סמופצע חִקּוּטֵר, חִקְטֵרָה.

v. comp. intr., fumigare, fragrare, sicut עָ־תַר q. v., זָ־עַר, עָ־בַר. *Pi.*,

suffire, adolere, incendere odores suave olentes in honorem Dei Deorumve; *part. act. f.* מְקַטֶּרֶת, epith. arae utpote odores suffumigantis; *prt. pass. f.*, id quod incenditur, suffitus. *Hi.*, cremare aromata. *Ho.* pass.; prt. מְקֻטָּר, suffitus. Neohebr. nmm. actionis קִטּוּר, קְטֹרֶת. LXX. *Pi.* θυμιᾶν, ἐπιτελεῖν, ἀναγινώσκειν; *Hi.* θυμιάζειν; θύειν, ἐπι-; ἀναφέρειν, προς-; ἐπιτιθέναι; מְקֻטָּר, θυμίαμα.

Pi-el: קִטֵּר

3 prf. pl.: קִטְּרוּ

2 Rg. 23, 8. אשר קטרו שמה הכהנים
Jes. 65, 7. אשר קטרו על־ההרים
Jer. 19, 13. אשר קטרו על־גגותיהם
Jer. 32, 29. אשר קטרו על־גגותיהם

2 prf. pl.: קִטַּרְתֶּם

Jer. 44, 21. הקטר אשר קטרתם
Jer. 44, 23. מפני אשר קטרתם

part. pl.: מְקַטְּרִים

2 Rg. 18, 4. היו בני־ישראל מקטרים
Jer. 11, 12. הם מקטרים להם
Jer. 44, 19. מקטרים למלכת השמים

part. pl.: וּמְקַטְּרִים

1 Reg. 22, 44. ומקטרים בבמות
2 Reg. 12, 4. ומקטרים בבמות
14, 4. 15, 4. 35.
Jes. 65, 3. ומקטרים על־הלבנים

part. pl.: הַמְקַטְּרִים

2 Reg. 23, 5. המקטרים לבעל

part. f. pl.: מְקַטְּרוֹת

Jer. 44, 15. כי־מקטרות נשיהם

pl.: הַמְקַטְּרוֹת

2 Chr. 30, 14. כל־המקטרות הסירו

inf.: קַטֵּר

1 Sam. 2, 16. קטר יקטרון
Jer. 44, 5. לבלתי קטר

inf.: וְקַטֵּר

Jer. 7, 9. וקטר לבעל
Am. 4, 5. וקטר מחמץ תודה

inf. constr.: לְקַטֵּר

2 Chr. 28, 25. לקטר לאלהים אחרים
Jer. 11, 13. מזבחות לקטר לבעל
Jer. 11, 17. לקטר לבעל
Jer. 44, 3. ללכת לקטר לעבד
Jer. 44, 8. לקטר לאלהים אחרים
Jer. 44, 17. 18. 25. לקטר למלכת

3 impf.: יְקַטֵּר

2 Chr. 25, 14. וישתחוה ולהם יקטר

3 impf.: וַיְקַטֵּר

Hab. 1, 16. ויקטר למכמרתו

3 impf.: וַיְקַטֵּר

2 Reg. 16, 4. ויזבח ויקטר בבמות
2 Reg. 23, 5. ויקטר בבמות
2 Chr. 28, 4. ויזבח ויקטר בבמות

3 impf. pl.: יְקַטְּרוּ *p.*

Jer. 18, 15. לשוא יקטרו
Hos. 4, 13. ועל־הגבעות יקטרו

3 impf. pl.: יְקַטְּרוּן *p.*

Hos. 11, 2. ולפסלים יקטרון

3 impf. pl.: וַיְקַטְּרוּ

2 Rg. 17, 11. ויקטרו־שם בכל־במות
2 Rg. 22, 17. ויקטרו לאלהים אחרים
2 Chr. 34, 25. Q'ri. ויקטרו לאלהים
Jer. 1, 16. ויקטרו לאלהים אחרים
Jer 19, 4 ויקטרו־בו לאלהים אחרים

Pu-al: קֻטַּר

part. fem.: מְקֻטֶּרֶת *sg.*

Cant. 3, 6. מקטרת מר ולבונה

Hif-il: הִקְטִיר *3 prf.*

Lev. 9, 10. הקטיר המזבחה
2 Chr. 28, 3. הקטיר בגיא בן־הנם

3 prf.: וְהִקְטִיר

Ex. 30, 7. והקטיר עליו אהרן
Lev. 1, 9. והקטיר הכהן את־הכל
Lev. 1, 13. 15. והקטיר המזבחה
2, 9. 4, 19.
Lev. 1, 17. והקטיר אתו הכהן
Lev. 2, 2. 16. והקטיר הכהן
Lev. 4, 31. והקטיר הכהן המזבחה
Lev. 4, 35. והקטיר הכהן אתם
Lev. 5, 12. והקטיר המזבחה
Lev. 6, 5. והקטיר עליה חלבי
Lev. 6, 8. והקטיר המזבח
Lev. 7, 5. והקטיר אתם הכהן
Lev. 7, 31. והקטיר הכהן את־החלב
Lev. 17, 6. והקטיר החלב
Num. 5, 26. והקטיר המזבחה

3 prf. c. s.: וְהִקְטִירוֹ

Lev. 3, 11. והקטירו הכהן המזבחה

3 prf. c. s.: וְהִקְטִירָם

Lev. 3, 16 והקטירם הכהן המזבחה
Lev. 4, 10. והקטירם הכהן

2 prf.: וְהִקְטַרְתָּ

Ex. 29, 13. 25. והקטרת המזבחה
Ex. 29, 18. והקטרת את־כל־האיל

3 prf. pl.: הִקְטִירוּ

2 Chr. 29, 7. וקטרת לא הקטירו

3 prf. pl.: וְהִקְטִירוּ

Lev. 3, 5. והקטירו אתו בני־אהרן

part. masc.: וּמַקְטִיר *sg.*

1 Reg. 3, 3. מזבח ומקטיר
Jer. 33, 18. ומקטיר מנחה
Jer. 48, 35. ומקטיר לאלהיו

part. m. pl.: מַקְטִירִים

1 Chr. 6, 34. מקטירים על־מזבח

part. m. pl.: וּמַקְטִירִים

2 Chr. 13, 11. ומקטירים לי״י עלות
2 Chr. 29, 11. משרתים ומקטירים

p. m. pl.: הַמַּקְטִירִים

1 Reg. 13, 2. המקטירים עליך

part. f. pl.: מַקְטִירוֹת

1 Reg. 11, 8. מקטירות ומזבחות

inf. abs.: וְהַקְטֵר

1 Reg. 9, 25. והקטיר אתו

inf. constr.: לְהַקְטִיר

Ex. 30, 20. להקטיר אשה לי״י
Num. 17, 5. להקטיר קטרת
1 S. 2, 28. על־מזבחי להקטיר קטרת
1 Rg. 12, 33 ויעל על־המזבח להקטיר
1 Reg. 13, 1. על־המזבח להקטיר
1 Chr. 23, 13. להקטיר לפני י״י לשרתו
2 Chr 2, 3 להקטיר לפניו קטרת־סמים
2 Chr. 2, 5. כי אם־להקטיר לפניו
2 Chr. 26, 16. להקטיר על־מזבח
2 Chr. 26, 18. לא־לך עזיהו להקטיר
2 Chr. 26, 18. המקדשים להקטיר
2 Chr. 26, 19. ובידו מקטרת להקטיר

impt. sg.: הַקְטֵר

2 Rg. 16, 15. הקטר את־עלת הבקר

2 imperf.: תַּקְטִיר

Num. 18, 17. ואת־חלבם תקטיר
Hos. 2, 15. הבעלים אשר תקטיר

3 imperf.: יַקְטִיר

Lev. 4, 26. ואת־כל־חלבו יקטיר
Lev. 16, 25. יקטיר המזבחה

3 impf. ap.: וַיַּקְטֵר

Ex. 40, 27. ויקטר עליו קטרת
Lev. 8, 16. ויקטר משה המזבחה
Lev. 8, 20. ויקטר משה את־ראש
Lev. 8, 21 ויקטר משה את־כל־האיל
Lev. 8, 28. ויקטר המזבחה
Lev. 9, 13. 17. ויקטר על־המזבח
Lev. 9, 14 ויקטר על־העלה המזבחה
Lev. 9, 20. ויקטר החלבים המזבחה

2 Reg. 16, 13. ויקטר את־עלתו

3 impf. c. s.: יַקְטִירֶנָּה

בהיטיבו את־הנרת
Ex. 30, 7. יקטירנה
Ex. 30, 8. יקטירנה קטרת תמיד

3 impf. pl.: וַיַּקְטִירוּ *K'tib.*

2 Chr 34, 25 ויקטרו לאלהים אחרים

2 impf. pl.: תַּקְטִירוּ

Lev. 2, 11. לא־תקטירו ממנו אשה
2 Chr. 32, 12. תשתחוו ועליו תקטירו

3 impf. pl.: יַקְטִרוּן

בטרם יקטרון את־החלב
1 S. 2, 15. קטר יקטרון כיום החלב
1 S. 2, 16.

Hof-al: הָקְטַר

part. masc.: מֻקְטָר *sg.*

Mal. 1, 11. מקטר מגש לשמי

3 impf. f.: תָּקְטַר *p.*

Lev. 6, 15. כליל תקטר

קְטֹר

ג״כ, נפלס שֵׁם [משכה תורם ל״כ ל״ה], הִבֵּר [ירמי׳ ס׳, ״ג] והוא שם הפעולה, נימון קטור או מעשה קטור [כויסערונג].

n. m., a s. f. שִׁפֻּם, הִבֵּר, sulfitus (das Räuchern), non suffimentum, utiTarg. habet (בּוּסְמָן).

הַקְּטֶר

Jer. 44, 21. הלא את־החקטר

קְטֹרֶת

ג״כ, וכנוי קְטָרְתִּי, ומוכנו דנריס חקטורים, הן מיכי נזחים או מיכי נקחי קנין חסוסקים [כויסעזווענק].

n. f. (c. s. קְטָרְתִּי), suffimentum, quod adoletur, seu quo suffitur.

LXX. θυμίαμα, σύνθεσις.

Ex. 30, 1. מזבח מקטר קטרת
Ex. 30, 7. קטרת סמים
Ex. 30, 9. קטרת זרה ועלה ומנחה
Ex. 30, 35. ועשית אתה קטרת
Ex. 31, 11. ואת־קטרת הסמים
35, 15. 37, 29. 39, 38.
Ex. 40, 27. ויקטר עליו קטרת סמים
Lev. 4, 7. מזבח קטרת הסמים
Lev. 10, 1. וישימו עליה קטרת
Lev. 16, 12. קטרת סמים דקה
Lev. 30, 8. יקטירנה קטרת תמיד
Num. 7, 14. 20. 26. מלאה קטרת
32. 38. 44. 50. 62. 68. 74. 80.
Num. 7, 86. מלאת קטרת
Num. 16, 7. ושימו עליהן קטרת
Num. 16, 17. ונתתם עליהם קטרת
Nu. 16, 18. וישימו עליהם קטרת
Nu. 17, 5. להקטיר קטרת לפני י״י
Num. 17, 11. ושים קטרת והולך
1 Sam. 2, 28. להקטיר קטרת לשאת
2 Chr. 2, 3. קטרת־סמים
Ps. 66, 15. עם־קטרת אילים
Ps. 141, 2. תפלתי קטרת לפניך
Jes. 1, 13. קטרת תועבה היא לי

וְקְטֹרֶת

Num. 4, 16. וקטרת הסמים
2 Chr. 13, 11. וקטרת־סמים
2 Chr. 29, 7. וקטרת לא הקטירו
Prv. 27, 9. וקטרת ישמח־לב

הַקְּטֹרֶת

Ex. 30, 27. 31, 8. מזבח הקטרת
Ex. 35, 15. ואת־מזבח הקטרת
Ex. 37, 25. את־מזבח הקטרת
Lev. 16, 13. ונתן את־הקטרת
Lev. 16, 13. ענן הקטרת
Num. 16, 35. מקריבי הקטרת
Num. 17, 12. ויתן את־הקטרת
1 Chr. 6, 34. ועל־מזבח הקטרת
1 Chr. 28, 18. ולמזבח הקטרת זהב
2 Chr. 26, 16. מזבח הקטרת
2 Chr. 26, 19. למזבח הקטרת

Ez. 8, 11. ועתר ענן־הקטרת עלה

וַהַקְּטֹרֶת

Ex. 30, 37. והקטרת אשר תעשה

לְקְטֹרֶת

Ex. 40, 5. מזבח הזהב לקטרת

וְלִקְטֹרֶת

Ex. 25, 6. ולקטרת הסמים
Ex. 35, 8. 28. ולקטרת הסמים

cum suff.: וּקְטֹרְתָי

Ez. 16, 18. ושמני וקטרתי
Ez. 23, 41. וקטרתי ושמני שמת

קְטֹרָה

ג״כ, ומוכנו כמו קְטֹרֶת תולדתו, דנריס חקטורים, חנזחים או מיכין, וכמוץ פיריי קְטֹרָה, וחולי חזלמו.

n. f. (n. pr. קְטוּרָה), suffimentum, oblatio cum adolitione aromatum.

LXX. θυμίαμα.

Dt. 33, 10. וישימו קטורה באפך

מְקֹטֶר

ג״ו, ומוכנו חקום עלות עזון וקטור חקטורת [רייכעראונגס־אלטאר], וכן כנאמ פרוש יכ״ק, חקום שחטין עליו קטור עזן סמיס, וכן למחנכס, וח״כ כנוי למוכח כדעת דוד קמ״ק, ומסתבר יותר חפרוש חכן־עורף, שחמר שהוח חפעל כמו מְשֻׁלָּח.

n. m., locus, in quo adoletur, ara, ubi suffimenta accenduntur, non: suffitus (das Räuchern), sicut מְשֻׁלָּח, legatio (das Senden).

LXX. θυμίαμα.

constr.: מִקְטַר

Ex. 30, 1. מזבח מקטר קטרת

מִקְטֶרֶת

ג״כ, וכנוי מִקְטַרְתּוֹ, ומוכנו חקטרת חקטורת וכלי חקטור [רויכפאסכנע], וכן חניכוחו חקדמונים.

n. f. (c. s. מִקְטַרְתּוֹ), thuribulum, quo suffitur. LXX. θυμιατήριον.

מִקְטֶרֶת

2 Chr. 26, 19. ובידו מקטרת להקטיר

cum suff.: מִקְטַרְתּוֹ

Ez. 8, 11. ואיש מקטרתו בידו

קִיטוֹר

ג״ז, והוח תמור קִטּוֹר, וכנ״ח תמור סדגוש, ומוכנו תמור על עזן, כתרגומו תנן [כויך], ד״ח קיטור סכנזן, כנאמ בקטור, לומר כנאמ על עור מתייבש נעזן, וכן תרגומו סיך וכנוקח דתלי בקטרא. וחוח לח״כ נחזלמה על לי חמתפזע ועולה כדמות עזן [חנן־עורף], או ענין זוהמ [רש״י], ועזו חזנעים וכיס ין המתרגמים שתרגומו קרח, מזרח קטר, נעזן קזור יקד וקפיחם.

n. m. (= קִטּוֹר ad s. f. כִּידּוֹר), fumus, targ. תֻּנָּא, etiam de nube aut vapore fumi simili. LXX. ἀτμίς, φλόξ, πάχνη, κρύσταλλος. Inc. ἀναπνεύμασις, τυφῶνες.

קִיטֹר

Gn. 19, 28. עלה קיטר הארץ

וְקִיטוֹר

Ps. 148, 8. אש וברד שלג וקיטור

בְּקִיטוֹר

Ps. 119, 83. הייתי כנאד בקיטור

כְּקִיטֹר

Gn. 19, 28. כקיטר הכבשן

II. קָטַר

פעל כוזד, ומוכנו כמו חָשַׁר לקמן, לומר קנור וקלוס וקטור [כויכלענן], לכן נקכמת המנכח לנילס וקכוי [חיכעל-

וּקְלִנְעָן, -כויען], לוּטוּס נמסכת מדות שביכו לין קשוטות אלא ז"א כ"ן מקורות, וח"כ ההפך נכנלא. לכן כ"ל שפא הזכיר קָטַר כמו קָצַר, והקלוף בין לדי לעיל זגור מקלוף אל עיל בזין, וח"כ קלורות קשורות כמו קלורות [געקירנעט, קלייבע הפֶּפּע], קלורי תקרם ומסדרון, ודוק.

v. tr., sicut קָשַׁר, ligare, hinc concamerare (Ez. 46, 22., ubi neque atria *sine tecto* neque *caminata*, sed *fornicata* intelligenda sunt). Nisi v. קָטַר pro קָצַר dicitur, et atria minuta s. minora intelligenda sunt, id quod traditio in cod. *Midot* confirmat. Syrus: בתא קטירא. LXX., ut videtur: *αὐλὴ μικρά.*

p. pass. f. pl.: קְטֻרוֹת
Ez. 46, 22. חצרות קטרות

קָטַר

נזכרי כמו קָשַׁר בעברי, ובנרב לרוב נתכנוס תמור קצר בעברי, עי' לקמן הזכיר.

v. aram., vincire, ligare, hebr. קָשַׁר, in targumibus creberrimum.

קֶטֶר

ז"ו, וסידועה קְטָרָא, וסכנוי קְטָרִין, ומובנו קצר [קנאטען], סכנקצר נסדוק יפה. ומוס נסזקלה על דבר קידי ומפליקי, שמוק כנקצר ומסודק, וקצה לפעמים, לו ג"כ על קצר חיוקן והקלן, מקום קצור הסברים [געלענק]. נגמרק עוד מוס הזכיר סכנוזות קְטָרִין, שכנוי שלו קְטָרִין, בעכין קצור, והקוקרי קְטָרָן כמובן מקוצר, לומר מקודק היטב וקוק, ד"מ אֲגוֹזִים קְטָרָנִים, וכן מוס מִקְטָר, מה שהוק לקצור וקנוב, לומר קנוכה.

n. m. (def. קְטָרָא, pl. קְטָרִין), vinculum, nodus, hinc ligamentum (Gelenk) et trop. scrupus, aenigma, quaestio subdifficilis. LXX. *σύνδεσμος.*

pl.: קְטָרִין
Dan. 5, 12. ומשרא קטרין
pl.: וְקִטְרִין
Dan. 5, 16. וקטרין למשרא
pl. constr.: וְקִטְרֵי
Dan. 5, 6. וקטרי חרצה משתרין

קָיָא

v. s. r. קָהָא *p.* 978.

קָיָה

v. s. r. קָהָא *p.* 979.

קָיַט

v. s. r. קָהָה *p.* 980

קֵיִם, קִים, קָיֵם

v. s. r. קוּם *p.* 987.

קִימָה

v. s. r. קוּם *p.* 987.

קִין

v. s. r. קוּן *p.* 988.

קִינָה

v. s. r. קוּן *p.* 987.

קִיץ

v. s. r. קוּץ *p.* 988.

קִיצוֹן

v. s. r. קָצַץ *p.* 1000.

קִיקָיוֹן

ז"ו, וסשמך קִיקָיוֹן, ומובנו לדעת גפן הלזון שמוקל לכן-קפני עץ סכקצ נעברי אלבכרוע [והוק אלאקרוע], וכן נתזונת הגפוכים, ובגמרק [שבת כ"ק ע"א] אמר כשם בר בר קשם לדידי חוי לי קיקיון דיונה, לגלוגיבא דמי, ואני פשקי בני, ועל פוס קנוון מלן יתיס, ומפכלידוסי ענדין מזקא, וקיקיון לפ"י גלוגיבא. ומלה וזק פכזו הגפוכים לילן סרק, שעוסק גבעיכין, ושעוסק מסן שמן, ואזב לו נשם הרשם לעוסק מאכזו, ובמקום אקר יפורש בשם קִיק בגמרק, ווהו מזפס מכריס, כי שם אלקרוע מכוסס קיקי, ומזס הלך ונסע הזס לאכן יון, כי שם קוקי [אלא דיאדור ויקוסום ק' ל"ד], ופרוש זס הכנון.

n. m. (c. קִיקְיוֹן), arbusculus s. frutex biennis, *ricinus* ab oleo קִיא ciente) cujus ex granis oleum conficitur, inebrians illud et ad vomendum incitans, caule succulenta ac proinde facile corruptibili, arab., teste *Ibn-Chofni*, אלחרוע, gemar. etiam צְלוֹלִיבָּא et קִיק, aegypt. *KIKI*, gr. *κίκι* (Dioscorides: *κρότων*), *κούκι* (Diod. Sicul. I, 34.). Hieronymus: *Pro cucurbita s. hedera in Hebraeo legimus CICEION, quae etiam lingua Syrâ et Punicâ CICEIA dicitur. Nos eodem tempore, quo interpretabamur prophetas, voluimus id ipsum Hebraeae linguae nomen exprimere, sed timuimus grammaticos, ne invenirent licentiam commentandi et vel bestias Indiae vel montes Boeotiae aut istius modi portenta confingerent, secutique sumus veteres translatores, qui et ipsi hederam interpretati sunt, quae Graece appellatur κισσός.* A. in altera editione et Th. *κυκεῶνα.* S. *κισσός.* LXX. *κολυκύνθη.*

Jon. 4, 6. ויזמן י"י־אלהים קיקיון
הַקִּיקָיוֹן
Jon. 4, 6. וישמח יונה על־הקיקיון
Jon. 4, 7. ותך את־הקיקיון וייבש
Jon. 4, 9. חרה־לך על־הקיקיון
Jon. 4, 10. אתה חסת על־הקיקיון

קִיקָלוֹן = קַלְקָלוֹן, *v. s. r.* קָלַל *p.* 995.

קִיר

v. s. r. קוּר *p.* 989.

קַל

v. s. r. קָלַל *p.* 995.

קַל

vox, aram. v. s. r. קָהַל *p.* 982.

קָלָה

פעל ל"ע כ"ח נכתיב נכפעל ז"ב כ', ל', ונקרק קסל, ומובנו כמו קָהַל, ופפזכ זופוק תמוכס שכיס מן קסל, ויעיד על זס סדמיון נזפתי מעכ.

v. inf. Ketib (2 S. 20, 14. *Qeri:* וַיְקַלְּלֻהוּ), *cal*-are, *καλ-εῖν*, a rad. *kal*, conformatione secundaria. LXX. *ἐξεκλησιασθῆναι.*

Nif-al: נִקְלָה

3 *impf. pl.:* וַיִּקָּלֻהוּ *Ktib.*
2 Sam. 20, 14. *וויקלהו ויבאו

קָלָה I.

פעל כודד, ופעתיל נזפס עכריכית יְקָלֶה, ומובנו קריכס נפס [רֶסְטען], ד"מ מין דגן שמייבזין נקור ומסנסכיס, ומוס קפ"כ כמו שריפס נכללג, וגס מזרפת כני לדס לעוכת על דבר פזפע, ד"מ כלקיסו וכלפקס לזכר קלס מלך נכל נפס. ולזכר לקקור הזכיר דע קורס שמסרכו קָלֶה, ודומס לו קַלְיֵי כעברי, וגס קַלְיָא נזפס כוציס, ומקכן כמנפ ג"כ אֶל שָׁגָל, גָּחָל [נקלוף קנתי'], וסמסמעלות ומזווי נזפתי מעכ כנכ סנעתי תפת גגל, ד"מ נזפס כוומית ויוכית [*cal*-ere, *καλ-εῖν*] וכדומס. נתכנוס קָלָא כנ סנכרך, תמור שרף, יבש בעברי, ומוס זס קָלְיָא תמור שָׁרָף בעברי, ככוי למין נפוק, וזס הפעולס זס מִקְלָא, בז"ע מְקֻלֶּה, ד"מ אֲפֵר מְקֻלֶּה.

v. trans. (impf. neoh. יְקַלֶּה), assare, torrere, de spicis igne torrefactis, de hominibus supplicio ignis affectis, arab. קלי, aeth. *qalawa*, targ. קָלָא (= שָׁרַף, רָבַשׁ, unde קַלְיָא, prêstêr, species anguium), a radice *cal*-endi (*καλ-εῖν*), quam habes etiam in vv. שָׁגַל, גָּחַל. LXX. *φρύγειν* (*φρύσσειν*), *ἀποτηγανίζειν.*

3 prf. c. suff.: קָלָם
Jer. 29, 22. קלם מלך־בבל
part. pass.: קָלוּי
Lev. 2, 14. אביב קלוי באש
part pass.: וְקָלוּי
Jos. 5, 11. מצות וקלוי
Nif-al: *נִקְלָה
part. masc.: *נִקְלֶה ל"ק
Ps. 38, 8. *כסלי מלאו נקלה

קָלָה I.

פעל כוזד, ופעתיל נזפס עכריכית יְקָלֶה, ומובנו קריכס נפס [רֶסְטען], ד"מ מין דגן שמייבזין נקור ומסנסכיס, ומוס קפ"כ כמו שריפס נכללג, וגס מזרפת כני לדס לעוכת על דבר פזפע, ד"מ כלקיסו וכלפקס לזכר קלס מלך נכל נפס. ולזכר לקקור הזכיר דע קורס שמסרכו קָלֶה, ודומס לו קַלְיֵי כעברי, וגס קַלְיָא נזפס כוציס, ומקכן כמנפ ג"כ אֶל שָׁגָל, גָּחָל [נקלוף קנתי'], וסמסמעלות ומזווי נזפתי מעכ כנכ סנעתי תפת גגל, ד"מ נזפס כוומית ויוכית [*cal*-ere, *καλ-εῖν*] וכדומס. נתכנוס קָלָא כנ סנכרך, תמור שרף, יבש בעברי, ומוס זס קָלְיָא תמור שָׁרָף בעברי, ככוי למין נפוק, וזס הפעולס זס מִקְלָא, בז"ע מְקֻלֶּה, ד"מ אֲפֵר מְקֻלֶּה.

v. trans. (impf. neoh. יְקַלֶּה), assare, torrere, de spicis igne torrefactis, de hominibus supplicio ignis affectis, arab. קלי, aeth. *qalawa*, targ. קָלָא (= שָׁרַף, רָבַשׁ, unde קַלְיָא, prêstêr, species anguium), a radice *cal*-endi (*καλ-εῖν*), quam habes etiam in vv. שָׁגַל, גָּחַל. LXX. *φρύγειν* (*φρύσσειν*), *ἀποτηγανίζειν.*

3 prf. c. suff.: קָלָם
Jer. 29, 22. קלם מלך־בבל
part. pass.: קָלוּי
Lev. 2, 14. אביב קלוי באש
part pass.: וְקָלוּי
Jos. 5, 11. מצות וקלוי
Nif-al: *נִקְלָה
part. masc.: *נִקְלֶה ל"ק
Ps. 38, 8. *כסלי מכאו נקלה

קָלֶה

זו"ו, וסוק סס ניכוכי מכנין נפעל של קלס, ומובנו לדעת יוסף קמץ קעקוע וגכוב בצור, לכן כמו קיקור וגכוב זו קדוק הטור [סויטערכאַכ, -ענעזיכדוכג], וכן הטתיק לוזו סמתרגס קְדִיחָא [ענעזיכדוכג], וזס מסתכר יותר מדעת כז"י וזכן-עזרא ודוד קמץ, שפשזוזו עכין כוין.

n. m. part. nif., incensio cutis, phlegmone. LXX. *ἐμπαιγμοί.*
Ps. 38, 8. *כסלי מלאו נקלה

קָלֶה II.

פעל ל"ע נקל, ומובנו כמו קַל לקמן, שהוק המקוסק ממנו, כמובן כויס והפעלס וולוול והקעכס מקום וכזוק [פֶּערַאַכטען, נעריכגאַטענען], ומוס נכנין כפעל נִקְלָה הפעולי, היוק נכוס וזפל וכמקס [פֶּערַאַכטעט, נעזיטפֶּט וועדען], ד"מ וכקלס כנוד מוקב, לומר כנודו כסיס לבוז, והכיוכי נִקְלָה מתנגד אל נִכְבָּד, לומר כמו נכוס, וכן ל"ק רס וכקלס, ולד"ק גס כסלי מלאו נקלס מוס. סכוסף הַקְּלָה יוצא, לומר הפעלס והַגְּבוּרוֹת, ד"מ מַקְלֶה אֲכִיו וּמִי, נתכנוס אַקְלֵי מזפלס.

v. tr. in conj. Qal inus., sicut קַל, contemnere, vilipendere. *Ni.* נִקְלָה, levem, vilem haberi, despici, ignominia affici; prt. נִקְלֶה, contemtus, vilis, humilis, homo de plebe (opp. נִכְבָּד). *Hi.* הִקְלָה, contemtui habere, nihili facere, aspernari, targ. אַקְלֵי, neoh. הַקְלָאָה, contemtio. LXX. *ἀσχημονεῖν, ἀτιμάζειν, ἐξουθενεῖν; prt. Ni. ἄτιμος, ἀτιμία, οὐχὶ ἔνδοξος.*

Nif-al: נִקְלָה
3 prf.: וַנִּקְלָה
Dt. 25, 3. ונקלה אחיך לעיניך
Jes. 16, 14. ונקלה כבוד מואב
part. masc.: נִקְלֶה *sg.*
Ps. 38, 8. *כסלי מלאו נקלה
Prv. 12, 9. טוב נקלה ועבד לו
part. masc.: וְנִקְלֶה *sg.*
1 Sam. 18, 23. איש־רש ונקלה
part. masc.: וַהֲנִקְלֶה *sg.*
Jes. 3, 5. והנקלה בנכבד
Hif-il: הִקְלָה
part. m. constr.: מַקְלֵה
Dt. 27, 16. ארור מקלה אביו ואמו

קָלוֹן

ז"ו, וסשמך קָלוֹן, וככנוי קְלוֹנוֹ, מובנו בויס וזפל הקלס וכזוק כלמס וקרפס [זמַאך, זאַכדע], ולפעמים כמו נזפ [זאַכס], ד"מ מלא פניכס קלון, לפל לדעת יוסף קמץ כמו קלס, לומר קעקוע ונכוב. נתכנוס קְלוֹנוֹ מזפלס, ונזפס עכריכית ממנו הַקְּלָאָה, וכנמרק קלון כנוי לבית הכוזת לו בית הזוכס.

n. m. (c. קְלוֹן, c. s. קְלוֹנוֹ), contumelia, ignominia; turpitudo; interdum: pudor (syn. בֹּשֶׁת), gemar. lupanar, fornix, targ. קְלוֹן. LXX. *ἀτιμία, ἀτιμάζειν.* S. *ὕβρις.*

Job. 10, 15. שבע קלון וראה עניי
Ps. 83, 17. מלא פניהם קלון
Prv. 3, 35. וכסילים מרים קלון
Prv. 9, 7. לקח לו קלון
Prv. 11, 2. בא זדון ויבא קלון
Prv. 12, 16. וכסה קלון ערום
Prv. 18, 3. ועם־קלון חרפה
Hos. 4, 18. קלון מגיניה
Hab. 2, 16. שבעת קלון מכבוד
וְקָלוֹן
Prv. 6, 33. נגע וקלון ימצא
Prv. 13, 18. ריש וקלון פורע מוסר
Prv. 22, 10. וישבת דין וקלון
בְּקָלוֹן
Hos. 4, 7. כבודם בקלון אמיר

constr.: קְלוֹן
Jes. 22, 18. קלון בית אדניך
cum suff.: קְלוֹנֵךְ
Jer. 13, 26. וגראה קלונך
Jer. 46, 12. שמעו גוים קלונך
Nah. 3, 5. ומלכות קלונך
v. לי״ק *וְקִרְקְלוֹן קָלַל
Hab. 2, 16. *וקיקלון על־כבודך

קָלָה

פעל ל״ע כ״ה נגור, ומוכנו לד״ק כמו קָלָח, לשון כריתה וקיכוך וזריפה, ומשנ קַלַּחַת כלי לקכור, וע״כ קלק הקשוי של קלה, ע״ד קשה וקשק פתה ופתק פתה ופשה. ולי כקש שהשתוש של קָלַח כמו צָלָה, לשון קעור וכפוף, לכן קַלַּחַת לפ״ז יך המקוקע של צַלַּחַת, שעניכו דבר מקוער לקכול, ווש משתבר יותר מדעת השומרים שהשרש קלח נדושה של קדח, נקלוף ל׳ כל׳, וכל״ת מן עָלַה־דָּשָׁה, זָבַל־דָּבַד, פִּוּם־פִּוּל, עוד נספקות.

v. inus., sicut קָלָח, cal-efacere, torrere, unde קַלַּחַת, vas ad cale-faciendum (*Rashi:* chaudière), nisi potius קָלַח, sicut צָלַח, vi *excavandi* dicitur; id quod multo verisimilius est.

קַלַּחַת

ז״כ, שכנר פרשי תקת הפעל, לומר שסוק כמוכנו כמו צַלַּחַת.

n. f., vas cavum, lebes, olla (syn. et indidem ortum צַלַּחַת). LXX. *χύτρα.*

p.
Mich. 3, 3. וכבשר בתוך קלחת
בְּקַלַּחַת
1 Sam. 2, 14. או בקלחת או בפרור

קָלַט

פעל יקר ומתנוד, והעתיד נשפה עבריית יַקְלֹט, ומוכנו כניסה וקביסה ושמיפה יקד וקפיפה [נוזשמעבניעשען, -זשמעלן], וכן בתת מוכן של הפעל קלץ בעבריי, וסקרוב קַלַּט שבאתיב ג״כ קְלַטְתָּ, מָלַט, כמקבב מוצב, והעתיי בָּ פה הפוכו, שתאוטו אסוף יקד [נוזשמעלן], והעתיי בָּ מוכנו סלפה וכדכוד [וועג], והמרכו אקבר לך נס׳ מיוקד לשל״ס. ותנין מוה ק׳ ענין הפעל אסוף יקד וקבול [ל״מ מקבול פל״ע], והרשים מִקְלָט הגוב, וכן קֶלֶט נקרעי, ל״מ שית קרוין דָּקְלָטָן קשולת, לומר לוספים ומקבלים. וכשפה עבריית שנור הפעל כמוכן זה, ל״מ מקליעת הרכבה [של טילבות] ובשיעה, מקליעת ורע, הסבך של פליעת ורע, וכן בתבת הכתיבה קולוס קולע דיו לו פולע, והסה שם קְלִיטָה, חֻקְלָטָה. ג׳ ענין הכוון יקד וקפיפה [נוזשמעבניעשען], והכיכיי קֶלֶט המכוון ומצומ ומשוסף ומנומד בתיכריו [קוין, נוערנ], כנוי לקוסם נכסית, וכן בתת בערבי קַלַּאט [קֶלֶט], קַלַּטִי [קֶלֶשְׁרִי] נכס, קֶלֶט [קֶלֶט] קוסם נכסית, וכפי הכרתה לי פרוז הגמרת [בכוכות ו׳ ע״ת] על קלוע, שהכוונה קֶלֶטוֹת ג״כ מוסי.

v. comp. tr. (impf. neoh. יִקְלֹט), contrahere, colligere, arab. קלץ, rad. קַ־לַ־טַ, cogn. קַ־לַ־שַ, פָּ־לַ־טַ (פ = *con*, פָּ = *ve*, *dis*), primum vi colligendi s. excipiendi profugos (neohebr. vi latissima recipiendi, veluti *semen*, opp. פָּ־לַ־טַ), deinde vi corpus contrahendi, unde קְלוּט (opp. שְׁרוּעַ), contractus, decurta-

tus, pumilio, arab. *qalathij-on* (קְלָטִיר), *qulâth* (קֻלָּט), *qalth* (קֶלֶט), *qalîth* (קָלִיט, qui fracturam habet s. ramicem). LXX. *κολοβόκερκος* (stutzschwänzig).

part. pass.: וְקָלוּט
Lev. 22, 23. שרוע וקלוט

מִקְלָט

ז״ו, ומוכנו מקום קולע סרוקת, לנלעתי הסגיכו ניל גולל הסס, וכן ע״כ כתלע נקומת הפקולים וכיכוצע, ותנין נוה תכנוס של ערי המקלע קיוין דקטלן קעולת, ותמור הסס מקלע בתצ׳ נתכנוס חֻקְלָט וסידועה חֻקְלָטָא.

n. m., asylum, refugium, targ. חֻקְלָט (def. חֻקְלָטָא). LXX. *φυγαδεῖον, φυγαδευτήριον, καταφυγή, ἀφωρισμένος.*

Num. 35, 11. 13. ערי מקלט תהיינה
Num. 35, 14. ערי מקלט תהיינה
Jos. 21, 13. עיר מקלט הרצח
21. 27. 32. 36.

הַמִּקְלָט

Num. 35, 6. שש־ערי המקלט
Jos. 20, 2. את־ערי המקלט
1 Chr. 6, 42. נתנו את־ערי־המקלט
1 Chr. 6, 52. ערי המקלט

לַמִּקְלָט

Num. 35, 12. לכם הערים למקלט
Nu. 35, 15 שש־הערים האלה למקלט
Jos. 20, 3. והיו לכם למקלט

cum suff.: מִקְלָטוֹ
Nu. 35, 25. אל־עיר מקלטו אשר־נס
Num. 35, 26. גבול עיר מקלטו
Num. 35, 27. לגבול עיר מקלטו
Num. 35, 28. בעיר מקלטו ישב
Num. 35, 32. לנוס אל־עיר מקלטו

קָלַל

לומר קַל, והעתיד יֵקַל, ותמצותו כ״ל כדכוד וכסכוף כלוף ודפיקה [ערייבעו, רעבעבען], וכן שרש קַל לשתו בשפה *cel-er, cell-o,* κελ] רומית ויוכית [κελλ-o, וכדומה, והמופת קַלֵּל בקיים [יקוקל ב״ת כ״ו], שלטוכו כדכוד וכסכוף, וכן קִלֵּל בעבריי, אַקַּלְקֵל בשפה כוציה, עכין כדכוד ותבועה, וכן הִתְקַלְקֵל בירמיה ד׳ כ״ד, כמוכן תבועה, ודומה לו במוכן זה בָּלַל לעיל קַלַּל תקיה שם, ואולי ג״כ השרש חַל לעיל במוכן זה [ל״מ סער מקוללן], וכן בָּל בפתרון זה. ומזה נשתלפה ק׳ היות מסיר [שבעלע, בעשבכ, בעוועגליך ויין], ל״מ מבשיים קלו, וקלו מכמיים סוסיו, ימי קלו מכי־לכן, וימי קלו מכי־כן, וכן מרשי זה תוקר המסיכות בשפה רומית ויוכית [*cel-er*, κέλ-ης]. כ׳ היות בכנר ודק ומופתק ומוער, כלי כבדות המוכעת המסיכות [ליי״כע, -בעוועגליך ויין], לכן בכלל היות בגרע ובפתק ובכסקר, ל״מ קלו המים, או בשתלפה על פיקיות ובכוות בכלל שספוכו כנד, ודומה לו קַלַּחַת לעיל. הכפעל נָקַל ע״מ נָקַב, או ג״כ נָקַל ע״מ נָסַס [יקוקל כ״ת ״כ], והמדבר בעדו נִקַּפְתִּי, והעתיד אֶקַּפּוֹ, ופתכוכו הפעוליי של קל, לומר היות קל ומסיר ועיר ופתוקי כווי ובקלה וכדומה. ודע קוכת שים הכדל והפרש בין שתי התמוכות [נָקַל, נָקַל] שהכתי, והתקיכוה כנרכת להסמיכת הסתתי וה־נוסיי, וכן כסתרת בקיית נְקַלָּה בקשור עם עלי. ל״מ נקל מהיותך לי עבד, הכקל לבית יהודה יסודם מעשות, כ״ל מעט ומוער, וכדומה להרבה. הכבד חֻבַּד יולש, ותעודתו עשות קל ופקותי ומעבר, וכוכתו חֻבַּד עשות כָּבֵד, לומר יקר,

Nif-al: נָקַל 3 perf.
2 Reg. 20, 10. נקל לצל לנטות
Jes. 49, 6. נקל מהיותך לי עבד
3 perf.: נָקַל p.
Prv. 14, 7. ודעת לנבון נקל
3 perf.: וְנָקַל
2 Reg. 3, 18. ונקל זאת בעיני ר״י
3 prf. c. h int.: הֲנָקֵל
1 Reg. 16, 31. הנקל לכתו בחטאות
Ez. 8, 17. הנקל לבית יהודה
3 perf. f.: נָקַלָּה
Jer. 6, 14. 8, 11. על־נקלה לאמר
3 prf. f. c. h int.: הֲנָקַלָּה
1 Sam. 18, 23. הנקלה בעיניכם
1 perf.: וְנִקַּלְתִּי
2 Sam. 6, 22. ונקלתי עוד מזאת
3 impf. pl.: יִקְּלוּ
Jes. 30, 16. על־כן יקלו רדפיכם
Pi-el: קִלֵּל 3 prf.
Lev. 20, 9. אביו ואמו קלל
2 Sam. 19, 22. כי קלל את־משיח י״י
3 prf.: וְקִלֵּל
Jes. 8, 21. וקלל במלכו
3 prf. c. s.: קִלְלָנִי
1 Rg. 2, 8. והוא קללני קללת נמרצת
2 prf.: קִלַּלְתָּ
Eccl. 7, 22. גם־את קללת אחרים
part. masc.: מְקַלֵּל sg.
Prv. 20, 20. מקלל אביו ואמו
part. masc.: וּמְקַלְּלָ sg.
Ex. 21, 17. ומקלל אביו ואמו
2 Sam. 16, 5. יצא יצוא ומקלל
part. masc.: הַמְקַלֵּל
Lev. 24, 14. הוצא את־המקלל
Lev. 24, 23. ויוציאו את־המקלל
part. c. s.: מְקַלְלוֹ al. 3 pl. c. s.
Jer. 15, 10. כלה מקללוני
part. c. s.: מְקַלְלֵךְ p.
Eccl. 7, 21. לא־תשמע עבדך מקללך
part. c. s.: וּמְקַלְלֵךְ
Gn. 12, 3. ומקללך אאר
part. pl.: מְקַלְלִים
1 Sam. 3, 13. כי־מקללים להם בניו
inf. constr.: לְקַלֵּל
Gn. 8, 21. לא אסף לקלל עוד
Jos. 24, 9. לבלעם בן־בעור לקלל
inf. c. suff.: לְקַלֶּלְךָ
Dt. 23, 5. ארם נהרים לקללך
inf. c. suff.: בְּקַלְלוֹ
2 S. 16, 7. וכה־אמר שמעי בקללו
inf. c. suff.: לְקַלְלוֹ
Neh. 13, 2. בלעם לקללו
impt. sg.: קַלֵּל
2 Sam. 16, 10. קלל את־דוד
1 impf. c. s.: וַאֲקַלְלֵם
Neh. 13, 25. ואריב עמם ואקללם
2 imperf.: תְּקַלֵּל
Ex. 22, 27. אלהים לא תקלל
Lev. 19, 14. לא־תקלל חרש
Eccl. 10, 20. מלך אל־תקלל
Eccl. 10, 20. אל־תקלל עשיר
3 imperf.: יְקַלֵּל
Lev. 20, 9. אשר יקלל את־אביו
Lev. 24, 15. איש כי־יקלל אלהיו
2 S. 16, 9. למה יקלל הכלב המת
2 S. 16, 10. כי יקלל וכי י״י אמר
Prv. 30, 11. דור אביו יקלל
3 imperf.: וַיְקַלֵּל
2 Sam. 16, 11. הנחו לו ויקלל
3 imperf.: וַיְקַלֵּל
Lev. 24, 11. את־השם ויקלל

לכן נכללו בזוי ומשפלה [ליי״ע, נעריכנ שַׁפְעָנן, פַּעַר־, זשאָפְעָנן], ותכיר בזה מסך סתבדיל ביכו ובין קרכ וקנב. סכוסף הֵקֵל ומשקוו הָקֵל והעתיד יָקֵל כדרך בכיכו ובמוכן רקצ׳, לומר עשות עול קל ופי־כבד וכוח לשתת, או ג״כ מהקלת עבודה, ואך לפעמים פתרוכו כמו בכבד, לשון כוזי. ומכבד השכי הָקֵל בשוכן רקצ׳, לשון כדכוד וכעכוע, בשתלפה על יריית הקניס, וכן דעת השתרגם ואבן־גבוק ויוסף קשיי, ומכ״ק שעה שפרשו מעכין קלקול בגשרק, וכן שעה לשון־סרוק שפרשו מעכין לעשה. ובפרוש זה הפעולי שלו הִתְקַלְקֵל, מבדוד וכעוע דבר, ואשר לעכין לעוע עי׳ תקת קָלַל לקמן.

h. e. קֵל, *v. trans.* (impf. יָקֵל), *κέλ-ειν, cell-ere* (*cel-er, κέλ-ης, κέλ-ευθος* etc.), quae significatio nativa comprobatur conjug. *Pilpel* קִלְקֵל Ez. 21, 26., sagittas quassare ad sortiendum, aethiop. *anqalqala* (commotum esse) et conj. *Hitpalp.* הִתְקַלְקֵל Jer. 4, 24. concuti, conquassari, cogn. גָּלַע, קָלַע et fortasse etiam חָל 4. (סֵתֶר מִתְחוֹלֵל, *pro-cella*). Hinc 1) *cel-erem*, citum, agilem esse; 2) tenuem, levem, facile mobilem esse h. e. omnis molis, qua motus impeditur, expertem (opp. כָּבֵד), sicut קַלָּה, quod paragoge indidem oriundum est. *Ni.* נָקַל (ad s. f. נָקֵב) s. נָקַל (ad s. f. נָסַס, Ez. 21, 12.), 1 p. sing. praet. נָקַלְתִּי, impf. יִקָּלוּ, celerem, facilem, levem, humilem et contemtum esse. Forma נָקַל speciatim abstracte et neutraliter dicitur, uti et fem. קַלָּה (leviter, obiter). *Pi.* קִלֵּל, vilipendere, flaccifacere, hinc conviciari, blasphemare, contumeliose tractare (syn. אָרַר, *ἀρᾶσθαι*; קבב). *Hi.* הֵקֵל (inf. הָקֵל, impf. יָקֵל), leve vel vile reddere, allevare, vilipendere. LXX. *ἐξάλλεσθαι, ἐλαφρότερον εἶναι, κουφότερος, ταχύς, οὐδὲν εἶναι, περιτιθέναι; Ni. ἀτιμάζεσθαι, ἀτιμοῦσθαι, εὐχερῆ, κοῦφον εἶναι, ἀποκαλύπτεσθαι*; נָקַל, *κοῦφος, μικρός, ἱκανός*; נְקָלָה, *ἀτιμία*; *Pi. κακῶς ἔπειν, — ἐρεῖν, κακολογεῖν, ἀρᾶσθαι, κατ-*; *Pu. ἐπικατάρατον εἶναι*; *Hi. ταχὺ ποιεῖν, κουφίζειν; ἀφιέναι, ἀν-*; *ὑβρίζειν*; קִלְקֵל, *ἀναβράζειν*; הִתְקַלְקֵל, *ταράσσειν.*

2 perf.: קַלּוֹתָ
Nah. 1, 14. אשים קברך כי קלות
1 perf.: קַלֹּתִי
Job. 40, 4. הן קלתי מה אשיבך
3 perf. pl.: קַלּוּ
Gn. 8, 11. כי־קלו המים
2 Sam. 1, 23. מנשרים קלו
Job. 7, 6. ימי קלו מני־ארג
Job. 9, 25. וימי קלו מני־רץ
Jer. 4, 13. קלו מנשרים סוסיו
3 perf. pl.: וְקַלּוּ
Hab. 1, 8. וקלו מנמרים
3 pl. c. h int.: הֲקַלּוּ
Gn. 8, 8. לראות הקלו המים
3 impf. pl.: יִקָּלוּ p.
1 S. 2, 30. מכבדי אכבד ובזי יקלו
3 impf. f.: וַתֵּקֶל
Gn. 16, 4. ותקל גברתה בעיניה
1 imperf.: וָאֵקֶל
Gn. 16, 5. ואקל בעיניה

1 S. 17, 43. ויקלל הפלשתי את־דוד
2 Sam. 16, 13. לעמתו הלוך ויקלל
Job. 3, 1. ויקלל את־יומו
3 *impf. c. s.:* יְקַלֶּלְךָ
Prv. 30, 10. פן־יקללך ואשמת
3 *impf. c. s.:* וַיְקַלֵּם
2 Reg. 2, 24. ויקללם בשם י״י
3 *impf. pl.:* יְקַלְּלוּ־
Ps. 62, 5. ובקרבם יקללו־סלה
Ps.109,28. יקללו־המה ואתה תברך
3 *impf. pl.:* וַיְקַלְּלוּהוּ
Jud. 9, 27. ויקללו את־אבימלך
Pu-al: קֻלַּל
prt. pl. c. s.: וּמְקֻלָּלָיו
Ps. 37, 22. ומקלליו יכרתו *p.*
3 *imperf.:* יְקֻלָּל
Jes. 65, 20. בן־מאה שנה יקלל
3 *impf. f.:* תְּקֻלָּל
Job. 24, 18. תקלל חלקתם בארץ
Hif-il: הֵקַל 3 *perf.*
Jes. 8, 23. כעת הראשון הקל
2 *perf. c. s.:* הֲקִלֹּתָנִי
2 Sam. 19, 44. ומדוע הקלתני
3 *perf. pl.:* הֲקִלּוּהוּ
Ez. 22, 7. אב ואם הקלו בך
inf. constr.: לְהָקֵל
Jon. 1, 5. להקל מעליהם
impt. sg.: הָקֵל
1 Reg. 12, 4. הקל מעבדת אביך
1 Reg. 12, 9. הקל מן־העל
1 Reg. 12, 10. ואתה הקל מעלינו
2 Chr. 10, 4. הקל מעבודת אביך
2 Chr. 10, 9. הקל מן־העל
2 Chr. 10, 10. ואתה הקל מעלינו
impt. sg.: וְהָקֵל
Ex.18,22. והקל מעליך ונשאו אתך
3 *imperf.:* יָקֵל
1 Sam. 6, 5. אולי יקל את־ידו
Pi-el: קִלֵּל 3 *perf.*
Eccl. 10, 10. והוא לא־פנים קלקל
Ez. 21, 26. קלקל בחצים
Hitpa-el: הִתְקַלְקֵל
3 *perf. pl.:* הִתְקַלְקְלוּ *p.*
Jer. 4, 24. וכל הגבעות התקלקלו
קַל

ת״ו, ולנקני קַפָּה, וסירנו קַפִּים, ולנקני קְפוֹת. ופתרונו לי־כנד ומסיר מקופו ·נניח וקל במהומה [לי״כע, שנעלם], ל״מ קל־רגלים, ונמפסוק ועל־קל כרכב הרוץ על סוס קל מהומה, ולפעמים נקשור עם מסרס כעשיי. בתרגום קַפִּיל משלמו, ותופקיי קָלִיל כמו מעט, שנינרך ג״כ לעשיי, וכנגזרת הקלו קַלְקוּ הלמד, וכן תיופעט בתרגום קַפִּילוּ. נשפה עבריית קל ככוי לפתיו וקסר דעת, וכן שם לניון קלות נדבור ונהגיון, לשר הפוכו חֲמִיר, ותם שם תוף נוכחו חֲמֵר, ל״מ קַל וָחֹמֶר, מלה מה, שתחוכה כדרשת נה, שלומדים תמור מקל להחמיר, או קל מקמור להקל [עי׳ מדיכי קל וקומר נספר כריתות דף ז׳], וכן כנרך נדקדוק לניון לי־הלנשות, ל״מ נכין קל, ניח קלס וכדומה, וכן כנגזרת נמוכן הגיוכי קַלָּא, שנוכחו חֲמֵרָא, ועוד סרכה.

adj. m. (f. קַלָּה; pl. קַלִּים, f. קַלּוֹת), levis, *cel-er*, pernix, velut קַל בְּרַגְלָיו, πόδας ὠκύς, poet. equus celer, gr. κέλης (Jes. 30, 16.), adv. leviter, cito (syn. מְהֵרָה, quod ad vim intendendam adjicitur), targ. קַפִּיל, קָלִיל, celer, velociter, gem. apocopato *Lamed:* קָלִי. Inde sbst. קַלִּילוּ, קַפּוּת, קָלָּא, velocitas, levitas (opp. חוּמְרָא, כְּבֵד). LXX. κοῦφος, κούφως; ὀξύς, ὀξέως; ἐλαφρότερος, δρομεύς, φωνή.

2 Sam. 2, 18. ועשהאל קל ברגליו
Job. 24, 18. קל־הוא על־פני־מים
Jes. 5, 26. מהרה קל יבוא
Jes. 19, 1. רכב על־עב קל
Jes. 30, 16. ועל־קל נרכב
Joel 4, 4. קל מהרה אשיב
adj. masc.: וָקַל
Am. 2, 15. וקל ברגליו לא ימלט
adj. masc.: הַקַּל *p.*
Jer. 46, 6. אל־ינוס חקל
adj. masc.: מִקַּל *p.*
Am. 2, 14. ואבד מנוס מקל
al. לדעת תסרת מִקֹּל, קוֹל
Jer. 3, 9. *והיה מקל זנותה
adj. pl.: קַלִּים
Jes. 18, 2. לכו׳ מלאכים קלים
Thr. 4, 19. קלים היו רדפינו
adj. pl.: לַקַּלִּים
Eccl. 9, 11. לא לקלים המרוץ
adj. fem. sg.: קַלָּה
Jer. 2, 23. בכרה קלה

קְלָלָה

ע״כ, ותסתר חֲלָלַת, וסיומן נדוף וקרוף נקוס וסכלמס נוזי ונשוע [שתֶּהוכנ, פלון], וכוכזו נרכה לפעמים, ולשר לשומן הפסוק קללת אלהים תלוי, סרנון לר״ק נויון אל הקנ״ס תתלוי, לומר שתנקלה נזוי לו, לו שתמנוש תלוי, וסנוקר יניקר.

n. f. (c. קִלְלַת), opprobrium, detestatio, maledictio contumeliosa, execratio (opp. בְּרָכָה), Deut. 21, 23., objective de suspenso diris divinis afflicto. LXX. ἀρά, κατάρα, κατάρασις, καταρᾶσθαι.

Gn. 27, 12. קללה ולא ברכה
1 Reg. 2, 8. קללה נמרצת
Ps. 109, 17. ויאהב קללה ותבואהו
Ps. 109, 18. וילבש קללה כמדו
Prv. 27, 14. קללה תחשב לו
Jer. 29, 22. ולקח מהם קללה
Zach. 8, 13. היותם קללה בגוים
וּקְלָלָה
Dt. 11, 26. היום ברכה וקללה
הַקְּלָלָה
Dt. 11, 29. הקללה על־הר עיבל
Dt. 23, 6. את־הקללה לברכה
Dt. 27, 13. על־הקללה בהר עיבל
Dt. 29, 26. את־כל־הקללה הכתובה
Neh.13,2 ויהפך אלהינו את־הקללה
וַהֲקָלָלָה
Dt. 11, 28. והקללה אם־לא תשמעו
Dt. 30, 1. הברכה והקללה
נתתי לפניך הברכה
Dt. 30, 19. והקללה
Jos. 8, 34. הברכה והקללה
לְקִלָלָה
Jer. 26, 6. אתן לקללה
Jer. 44, 8. לקללה ולחרפה
וְלִקְלָלָה
2 Rg. 22, 19. לחיות לשמה ולקללה
Jer. 24, 9. לשניעה ולקללה
Jer. 25, 18. לשרקה ולקללה
Jer. 42, 18. ולקללה ולחרפה
Jer. 44, 22. ולשמה ולקללה
Jer. 49, 13. לחרב ולקללה תהיה
constr.: קִלְלַת
Dt. 21, 23. כי־קללת אלהים תלוי
Jud. 9, 57. קללת יותם בן־ירבעל
Prv. 26, 2. כן קללת חנם לא תבא
cum suff.: קִלְלָתוֹ
2 S. 16, 12. תחת קללתו היום הזה
cum suff.: קִלְלָתְךָ
Gn. 27, 13. עלי קללתך בני
pl.: הַקְּלָלוֹת
Dt. 28, 15. 45. כל־הקללות האלה

קִרְקָלוֹן

ע״ו, וסוף תמור קִלְקָלוֹן, ע״ל טוֹטֶפֶת תמור טָפְטָפַת, כּוֹכָב תמור כָּבְכָב. ופתכוכו קכוף וגדוף וסכלס וגוי כוול וקלון [שַׁמְכָּדָע], ולוס כוון סתרגס. ועשה סרכ״ק שפרשו נגאוכו וכס׳ סשרשיס שלו שמוככ מן קָרָא קָלוֹן, כי שרשו קלל.

n. m. (pro קִלְקָלוֹן, ad s. f. טוֹטֶפֶת = כּוֹכָב = כָּבְכָב, טָפְטָפַת), contumelia, ignominia, probrum, dedecus, minime, ut voluit *Qimchi*, ex קָרָא קָלוֹן compos. LXX. ἀτιμία.

וְקִרְקָלוֹן

Hab. 2, 16. וקיקלון על־כבודך

קַלְקֵל

ת״ו, ויקר סוף ומתנודד, וסוף תמור קַלְקֵל, וכן עֲרֵעֵר [פריעי], תמור עָרֵר, וככל לשם נעתק סקולי הלשם, ועי״ו נתלכך וכמשך, ודוגמת לו כמעט צַלְצַל תמור צַלְצֵל, סָמְדַר תמור סַמְדַר. סמוכן קל שלוח, לומר רע הערך ושפל מאד [שלעטע], ויפס פרשו לכן-עזרא קל סקל, וסשלס כפילס, וכן דעת סתרגס שתרגמו קַלְקֵל.

adj. m. (pro קַלְקֵל, sicut עֲרֵעֵר = עָרֵר, promota ac proinde producta vocali, fere quemadmodum צַלְצַל dicitur pro צַלְצֵל, סָמְדַר pro סַמְדֵר), levissimus, vilissimus (quasi קַל הַקֵּל), targ. קָלִיל. LXX. διάκενος.

הַקְּקַלְקֵל

Nu. 21, 5. ונפשנו קצה בלחם הקלקל

קָלָל

ת״ו, ומוכנו לדעת כל״ק מלועז וון [נעתֶּרְסָע, פְּעָלִיכע], וכלוס שכתעכס נדכור כקוזק קלל, וכן תרגס סתרגס נָחָשׁ מְצַלָּחַב. ולפ״ו להזרס קל עכין לסוכ, ודומס לפ״ו לל קַלְּהָ לעיל כמוכן לסוכ, והסזלל כמו לְסָט ולסיג, וכבר סזוס קל פס עס קַלְּהָ קנן-סרוק כמקנרנו, וכן נאר ספעל כמוכן סכנד קלקל כקלס, והוס לל פנים קלקל, והלמת לת מכלס.

adj. m., acutus, politus, a v. קַלְּהָ = קַל-ere (translate, sicut לָחַשׁ, לָחַב), uti dudum in lexico *Machberet* animadvertit *Ibn-Saruk*. Hac vi detergendi, laevigandi, poliendi usitatum est *Pilp.* קִלְקֵל, Koh. 10, 10. atque ex nonnullorum sententia etiam Ez. 21, 26. LXX. στίβων, ἐξαστράπτων,

Ez. 1, 7. כעין נחשת קלל
Dan. 10, 6. כעין נחשת קלל

קָלַס

פעל שלח כמלח כקלל, ומוכנו כמו עֵץ לעיל כתמוות, לומר שקיקס ולעוג [שתֶּעטען]. ומוס סכנד קִלֵּס כמוכן סתול וסקוף, וכן לְקַלֵּס לסקן, לומר מסקלת סלקין, ולל סספך מעכין שכן, לומר לשכן לסקן שלוקקת לוסו. ומפעל סְתַקַּלֵּס ג״כ כמוכן לעיגס וכדרך נכיכו, ל״מ יקלסו כן, וסוס כמלכיס יקלסו, וסקלס קַלָּס, וסודו מסמח לגל עֵץ לעיל. ודע קוכח שכנר כימי הגזוכיס קלקו על פרוש משכח מעכין הלול וזנוח, וכך עשכס גלון נסדור תפלות שלו הכיל שקין לומר ויקלס, כעכור שקין עכין זנוח והלול כיסוד, לקֵן לס תקקור כתמוות תכין וסקכיל ג״כ מוכח הלול וזנוח כמכח.

v. piël., sicut עֵץ q. v., cavillari, illudere, Ez. 16, 31. (ubi neutiquam vi laudandi h. e. cupide accipiendi dicitur). *Hitpa.*, seq. בְּ, subsannare, irridere. Quomodo idem verbum vim laudandi celebrandique habere possit, id quod negavit *Amram Gaon*, ex cohaerentia significatorum s. v. עֵץ facile concludere poteris. LXX. καταπαίζειν, συνάγειν; *Hitpa.* ἐκτρυφᾶν, ἐμπαίζειν.

Pi-el: קִלֵּס
inf. constr.: לְקַלֵּס
Ez. 16, 31. כזונה לקלס אתנן
Hitpa-el: הִתְקַלֵּס
3 *impf.:* יִתְקַלָּס *p.*
Hab. 1, 10. והוא במלכים יתקלס
3 *impf. pl.:* יִתְקַלְּסוּ
Ez. 22, 5. והרחקות ממך יתקלסו
3 *impf. pl.:* וַיִּתְקַלְּסוּ־
2 Rg. 2, 23. ויתקלסו־בו ויאמרו לו

קֶלֶס

ע״ו, וסמוכן לעג וסקול לינס ונקוק ולעוג [שתֶּעטען], וכנפס עכריכית שגוב הנס כמוכן לקר של הנרס.

n. m., irrisio, ludificatio, cavillatio, neohebr. celebratio (etiam: קִלּוּס), siquidem radix, ut vidimus, significationes *ludendi* et *laudandi* simul continet. LXX. χλευασμός.

וְקִלְסָה

Ps.44,14.79,4 לעג וקלס לסביבותינו
וּלְקֶלֶס
Jer. 20, 8. לחרפה ולקלס כל־היום
קַלְסָה

ע״כ, ומוכנו כמו קֶלֶס מזכרי, לומר סקול ולעג, וזנוח נס״ע.

n. f., sicut קֶלֶס, illusio, convicium, opprobrium. LXX. ἐμπαιγμός.

וְקַלְסָה

Ez. 22, 4. וקלסה לכל־הארצות

I. קָלַע

פעל נודד, כמו קל לעיל, וכמנח ג״כ קנל גַּבַּע לעיל, לומר לינס ודקיפס דקיק ופעימס וגלגול [ערייבען, שלייפען], לכן נמשלה כמו הזלכס וכפוך גרוס ומדקס, ל״מ תכני קולע לת יוצני סאבן. וסכנד תַּבַּע קווק, מהזלכת לנן, ונתרגוס סכוסף אַקְבַּע משלמו. וזאר לקוור הזכס דע שמיכו קָלַע, קל, גַּל, חָל, חַל, וכזכס כמכוון נשפה סכדקית רומית ויוכית [*cell-o*, s. *kal*, κέλλ-ω] וכדומס.

v. trans., pellere, jacere, sicut קָלַע, גָּלַל, חָל, חַל, קַל, sanscr. *kal* (*kalajâsi karabân*, vibras ensem, *Gitagovinda*, I. 2. 10.), spec. funda jacere s. rotare, *Pi.* קִלַּע intens., *Hi.* targ. אַקְלַע, funda lapides emittere s. projicere. LXX. σφενδονεῖν, σκελίζειν; part. קַלָּע, σφενδονίτης. A. S. *sfendonăn*.

קָלַע

part. masc.: קוֹלֵעַ *sg.*
Jud. 20, 16. כל־זה קלע באבן
Jer. 10, 18. קולע את־יושבי הארץ
3 impf.: וַיְקַלַּע
1 S. 17, 49. ויקח משם אבן ויקלע
3 impf. e. s.: וַיְקַלְּעֶהָ
1 S. 25, 29. יקלענה בתוך כף הקלע

קֶלַע

ז״, ומוכנו כלי אשר בו יקולע דבר ויולען [שלייעדר], וכן קֶלַע נאקרי, ודע קוכץ שלעת קנת הקנן של קלע קניפּה וכניפה וגריעה וקריעה [קוים-סאָהלען], ומשם קֶלַע לפ״ו כמו לכלי מקוער ומקונב, אשר ישליכו בו המוכיס, וע״כ הפעל קָלַע לך זמי״, לכן פתרון הדבר שהנכנו בדוק ומנוסה.

n. m., funda, ab *excavando*, non a *jaciendo*, ut nonnulli somniarunt. LXX. *σφενδόνη*; אַבְנֵי קֶלַע, *πετροβόλος*.
Job. 41, 20 לקש נחשבו־לו אבני־קלע
Zach. 9, 15. יכבשו אבני־קלע

הַקֶּלַע *p.*
1 Sam. 25, 29. בתוך כף הקלע

בְּקֶלַע

1 S. 17, 50. מן־הפלשתי בקלע ובאבן

cum suff.: וְקַלְעוֹ
1 Sam. 17, 40. ובילקוט וקלעו בידו

pl.: קְלָעִים
2 Chr. 26, 14. ולאבני קלעים

קַלָּע

ז״, גויר קַלָּע, ומוכנו קולע בקלע [שלייעדער], וכן בתרגום, וכעלם מאני יסוד ומסעתקה שם, שתרגמו תמור [כרתי] פלטי.

n. m., funditor (Schleuderer), targ. pro פַּלָּחֵי. LXX. *σφενδονήτης*

pl.: הַקַּלָּעִים
2 Reg. 3, 25. ויסבו הקלעים ויכוהה

II. קָלַע

פעל כולד, ומוכנו גריעה וקריעה קניפה וגליפה [קייכאייעדען, ייעפּען], ומקרן קָלַע, ודומה לו חָלַל לעיל, וכן צָחַל, וכמעת ג״כ לשל צָחַל כאשר פרשתי, ובמעת ובקרתי קָל ג״כ כמונן קניפה וגליפה, לכן קוֹל ככוי לקף, קוֹלָא ככוי לכל, וכאשר כיכוון ג״כ בשפתי מערב, ד״ה בשפה סכדקית ויוכית ובומית וכדומה s. *çal*, *hal*, gr. *κοῖλ.*, *κνλ.*] וכנגד [1. *cael.*, *cul.* in *caul.* etc. כולם סכה פעל של פתוח כרומי משרש זה [*cal*, *cael-o*]. ומזה פתוח וגלוף בעץ או בתן [קייכגראַבען], ד״מ וקלע עליסם מקלעות, ובפתרון זה בקרתי קָלַע, ובשפה עבריכית קִלְּעָה. *v. trans.*, exsculpere, excavare, cogn. חָלַל, צָחַל (נָחִילוּת), aram. קְלַל (קוּל, pelvis; קוּלָא, hydria, lagena), lat. *cael*-are, gr *κοιλ-οῦν*, spec. de sculptura artificis (neoh. קַלְעִיצָה, קַלְעִיצָה, aram. קְלָעִיצָא, sculptum, aethiop. per metathesin: מלקע, imago). LXX *ἐγκολάπτειν* (*ἐγκολαπτός*), *γράφειν*.

3 prf.: קָלַע
1 Reg. 6, 29. מסב ׳ קלע

3 prf.: וְקָלַע
1 Rg. 6, 32. וקלע עליהם מקלעות
1 Reg. 6, 35. וקלע כרובים ותמרות

מְקֻלָּעַת

ז״כ, ומכנוי מְקֻלָּעוֹת, ומיכוחו מְקֻלָּעַת, ובתרגומו מעשה מקולע ופתוח [סקול-פטור, -שכנייע] ובקרתי קְלִיעָה בדומה לו.

n. f. (pl. מְקֻלָּעוֹת, c. מְקֻלָּעוֹת), sculptura, toreuma, opus sculptum et caelatum, sculpturatum s. anaglyptum. LXX. *γραφίς*, *γλύφειν*, *ἐγκολάπτειν*, *διαπόρευμα*. A. Th. *διατετορνευμένα*; מְקֻלַּעַת, Incert. *ἐγκολαπτὰ ἐγκεκολαμμένα*.
1 Reg. 6, 18. מקלעת פקעים

pl.: מְקֻלָּעוֹת
1 Reg. 7, 31. וגם־על־פיה מקלעות
pl. constr.: מְקֻלְעוֹת
1 Reg. 6, 29. מקלעות כרובים
1 Reg. 6, 32. מקלעות כרובים

III. קְלַע

פעל ל״ע כ״ח נגזר, ומוכנו לכיפה וזיכה תקול וקשור [פַּלעכטען, קניפּפען], ובקרת כלכך הפעל בשוכן זה בתרגום ובנמרא ובשפה עבריכית, ד״מ קושן שקולעת כתן שערה, עץ שעכפיו קלועים בעבותות, קולע שלוח כיתין, וכן קְלִיעָה הפה בקרתי, וכ״ע קְלִיעָה, ושוה קְלִיעָה, ומילועה קְלִיעָתָא, ככוי לקליעת שער [הַאַלפלעכטע], בדכות ס״ח ע״ח, ושאר לקוח שכאו הכה לשון לו בשפתי מערב, כאשר תרגום נס״ם לשבשים.

v. inus. trans., plectere, nectere, aram. et neoh. perusitatum, velut קָלַע שֵׂעָר, plectere capillos, unde קְלִיעָה, aram. קְלִיעָא, קְלָעִי (def. קְלִיעֲתָא), capilli plexi (Haargeflecht).

קֶלַע

ז״, ומכנוי קְלָעִים, ושם הכנוי קְלָעִי, ופתרונו מסך [פַּלַחכלכג], ותתרגום ובשכני ג״כ מאפכת תוכן, ותתיאות כמו מסך מעכין לרוג ותקול. בקרתי קֶלַע, לְקִלְיָא אשלמו.

n. m. (pl. קְלָעִים, c. קְלָעֵי), aulaeum, cortina, velum, aram. קְלַע, קְלִיעָא. LXX. *πτυχή*, *αὐλαία*, *ἱστίον*.

A. *ἱστός*.

pl.: קְלָעִים
Ex. 27, 9. קלעים לחצר שש משזר
Ex. 27, 11. בארך קלעים מאה ארך
Ex. 27, 12. קלעים חמשים אמה
Ex. 27, 14. קלעים לכתף
Ex. 27, 15. חמש עשרה קלעים
Ex. 38, 12. קלעים חמשים באמה
Ex. 38, 14. 15. קלעים חמש־עשרה
pl. constr.: קַלְעֵי
Ex. 35, 17. 39, 40. את קלעי החצר
Ex. 38, 9. קלעי החצר שש משזר
Ex. 38, 16. כל־קלעי החצר סביב
Ex. 38, 18. לעמת קלעי החצר
Num. 4, 26. ואת קלעי החצר
pl. constr.: וַקַלְעֵי
Num. 3, 26. וקלעי החצר

IV. קָלַע

פעל ל״ע כ״ח נגזר, ומוכנו כמו צָלַע, ומוכנו כמו צָלַע לעיל של צָלַע הפה, וסוף לך סיסוקס מאכו ע״י חלוף נדי נקוף, וסולי הכוסף היאר נכלי, כאשר יש הפעת כמצ נקנץ לקף, כאשר כודיע לכו קעככיקעע כספרו.

v. inus., idem quod צָלַע, mutato *Zade* in *Quf* (אֶרֶק), ex aramaicae linguae consuetudine, unde solummodo קָלַע = צָלַע q. v.

קֶלַע

ז״ו כמו צֶלַע, וכמצ לך בכתוי קְלָעִים, יסמוך כבר פרשתי קשת נלע, כי תמוכם שלכו הפכייס לו סיסוקס.

n m. (pl. קְלָעִים, *cod.* 150 *Kennic.*:

קָלַשׁ

פ״כ ול״ע, ומוכנו שכיכה ודריכה עקיכה וככיכה [שעכטען, שעלכלען], ומקרן קַלָּשׁ [מקוף מקלב מוצג ועמיי], ומקרן ומזוי נסמ״ש. לו נקפאר ג״כ שתמוטו כמו קָמַשׁ, נקלוף מס בלמ״ד, אשר ממכו קִמְשׁוֹן, לגיון כגין וקוף, וגם לוס המצך נשפתי מערב. עי׳ משם.

v. tr. comp. inus., pungere, stimulare, a rad. קַלַּשׁ, vel, commutatis *Lamed* et *Mem*, sicut קָמַשׁ, unde קִמְשׁוֹן, sentis, spina.

קִלְשׁוֹן

ז״ו, ומוכנו שן ועוקץ וקדוד [נאקק, שפיצען], ומשלמה על שכי מוצג מה, ד״מ שָׁלַשׁ קִלְשׁוֹן, מוצג לו כלי בעל שלשה עוקצים ושכיס, אשר בגרך לשלוף [מייסגאבעל], ובתרגום קסלת ״כ ״ל תמור עוקץ בכללו. לדעת יהודה קרפכערשפי שכש של קלשון הוא קלף תמור שלף, בדומה לל ולג לל מוצג, וזה כיקוף, וגם דעת בן-זאב בתוכר הזכרים שלו, שהזוה לל סלף בתרי, וקלשון ע״ש זמסלקין בו הוכל, בלתי מתישבת.

n. m., acumen, furca, targ. pl. קִלְשׁוֹנֵיהֶן (Qohel. 12, 11. = מַשְׂמְרוֹת); שָׁלֹשׁ קִלְשׁוֹן, tridens, furca major, qua fimus, palea vel stramen movetur, a v. קָלַשׁ, quod neque ex סָלַק = זָגַג (מַזְגָּג), neque ex סָלַק (a tollendo fimo) transpositum est. LXX. *τρεῖς σίκλοι εἰς τὸν ὀδόντα* (שלש שקל לשן). Incert. *ταῖς τρισκέλησιν*.
1 Sam. 13, 21. ולשלש קלשון

קֶמַח

v. s. r. קֶמַח *p.* 987.

קָמַח

פעל ל״ע כ״ח נגזר, ומוכנו כפי הכ״ל שקיקס ועקיכה והדקה [נעריייען, מאהלען], ומקרן קַרַשׁ [הקוף מקלב מוצג ועמיי], ומקרן ומזוי נסמ״ש. לו נקפאר ג״כ שתמוטו כמו קָמַשׁ, נקלוף מס בלמ״ד, אשר ממכו קִמְשׁוֹן, לגיון כגין וקוף, וגם לוס המצך נשפתי מערב. עי׳ משם.

v. comp. tr. inus., conterere, molere, cujus radicem, nullo praefixo auctam, exhibent vv. קַח, קָחָה, קָחָא. A vi crescendi (= צָמַח), quam habet eadem radix, arab. fit *qamhh*, triticum, frumentum, aeth. spec. de legumine, pecorum pabulo.

קֶמַח

ז״, ומוכנו דגן מכעקן נרקייס ונמק ונמרק [מעהל], ונקמק מלת קמק דק מאד, וכן קֶמַח בתרגום. בגמרא כגד קֶמַח, עקיכה לקמק, ופעולי שלו אִתְקַמַּח, גויר משם, וכן מאכו המוקדי קְמִירָא, מכוח בקמק.

n. m., contritum, concisum, commolitum, hinc farina (adj. סָלֶת, de farina tenuissima et purissima), targ. קֶמַח (קֶמַח, *v. denom.*, farinam molere, pass. אִתְקַמַּח, part. קְמִירָא, farinatum). LXX. *ἄλευρον*, *σεμίδαλις*.

קָמַח *p.*
Gn. 18, 6. שלש סאים קמח סלת
Num. 5, 15. קמח שערים
Jud. 6, 19. ואפית־קמח מצות
1 S. 1, 24. ואיפה אחת קמח ונבל יין
1 Sam. 28, 24. ותקח־קמח ותלש
1 Reg. 5, 2. וששים כר קמח
1 Reg. 17, 12. מלא כף קמח בכד
2 Reg. 4, 41. ויאמר וקחו־קמח
1 Chr. 12, 40. מאכל־קמח דבלים
Jes. 47, 2. קחי רחים וטחני קמח
Hos. 8, 7. צמח בלי יעשה קמח

וְקֶמַח

2 Sam. 17, 28. ושערים וקמח וקלי

הַקֶּמַח

1 Rg. 17, 14. כד הקמח לא תכלה
1 Reg. 17, 16. כד הקמח לא כלתה

קָמַט

פעל כודד, ומעתיד יִקְמֹט, ומוכנו כמו קֶמֶט לקמן, ועכיכו לפ״ו קפיפה ודקוק וקשור יתד וקשון [צוזאמעגעדרייקקען, -פאַסקסען], וכן בשפת קְמֹט בלשון שמעלע, לשון כבילה, ובתרגום קְמֹט כמר לכילה, ובגמרא כמו בעכיי עכין כבול [קבעגעלען], ד״מ בעיכת לקמטיככו ולוחציכו [גערן ס״ו], ותכין כוס לין שהוכן קפול עור הבשר והכווסס לך הסאלע מן קפיפה וקמיפה יקר. ובמוכן כבול ולכול הבשר פ״ב קְמֹט, בספסוק לאשר קמטו ולא עת, לומר כלבדו בלא עתה, ולא כדעת בן-זאב, שעזו קמטי וקמה לבכי עת, והקדמוכים [רש״י ורא״ע ותרגום וללכ״ג] שפרשוהו גויה, שמהו לך העכין. ופעל הזה בשפה עבריכית קְמֹט, התקפלות הבשר והכוון העור [רוכצעלוכג], קְמֹט קפול הבשר וכוויפה [רוכצעל, פַּלַלטע], ד״מ קְמֹט תַּחַת חַבַּד [כילה מ״ו], נִתְעַבֵּן הַבָּשָׂר נִתְחַפַּשְׁטוּ הַחֲקָמְטִים [בתרת ק״כ ע״ח], ומופעת קְמוּט כמעט כמו קְמֹט, לוקס הקמעים.

v. trans. (impf. יִקְמֹט), sicut קָמַץ (quasi *συμμάσσειν*), comprimere, comprehendere, arab. *qamatha* (constringere, vincire, plane sicut gemar. קָמַט, Sanhedr. 95, b. Gittin 47, a., targ. = לָבַד, תָּמַךְ), trop. corrugare (runzeln, neohebr. קְמוּט, קָמַט, corrugatio, ruga; קָמֹט, locus rugosus, sohar. קְמִיט, horridulus). *Pu.*, sicut קָמַץ, comprehendi (gepackt, weggerafft werden), non corrugari propter senectam, neque decidi, decreto designari, uti vult *Gersuni*. LXX. bene: *ἐπιλαβεῖν*; *Pu. συλληφθῆναι*.

S. *ἁλώσονται*.

2 impf. c. s.: וַתִּקְמְטֵנִי
Job. 16, 8. ותקמטני לעד היה

קָמַט
Pu-al:
3 perf. pl.: קָמְטוּ
Job. 22, 16. אשר־קמטו ולא־עת

קָמַל

פ״כ, לכן נהפסק חָמַל, ואשר שכל סיסיר לככון חָמַל, בפתח בתקכת, כתב רכי יעקב בן-חלעזר בספר הסלם שתכר, כי בח בפתח, לפי שחלו סיס בלח הפסק סיס קמל בכרי, והוסב לפתח שפי הסהפסק, וכן כתב לבן-בפח. פתרונו לחלול ועשוף ועלוף [פערזאַמלעמען], בהשתלה על תרוב הכמתים ויבוש העשבים ובליותם ובשופט,

קָמַל

n. f. (pl. מְקֻלָּעוֹת, c. מְקֻלְעוֹת), sculptura, toreuma, opus sculptum et caelatum, sculpturatum s. anaglyptum. LXX. *γραφίς*, *γλύφειν*, *ἐγκολάπτειν*, *διαπόρευμα*. A. Th. *διατετορνευμένα*; מְקֻלַּעַת, Incert. *ἐγκολαπτὰ ἐγκεκολαμμένα*.
1 Reg. 6, 18. מקלעת פקעים

pl.: מְקֻלָּעוֹת
1 Reg. 7, 31. וגם־על־פיה מקלעות
pl. constr.: מְקֻלְעוֹת
1 Reg. 6, 29. מקלעות כרובים
1 Reg. 6, 32. מקלעות כרובים

III. קְלַע

פעל ל״ע כ״ח נגזר, ומוכנו לכיפה וזיכה תקול וקשור [פַּלעכטען, קניפּפען], ובקרת כלכך הפעל בשוכן זה בתרגום ובנמרא ובשפה עבריכית, ד״מ קושן שקולעת כתן שערה, עץ שעכפיו קלועים בעבותות, קולע שלוח כיתין, וכן קְלִיעָה הפה בקרתי, וכ״ע קְלִיעָה, ושוה קְלִיעָה, ומילועה קְלִיעָתָא, ככוי לקליעת שער [הַאַלפלעכטע], בדכות ס״ח ע״ח, ושאר לקוח שכאו הכה לשון לו בשפתי מערב, כאשר תרגום נס״ם לשבשים.

v. inus. trans., plectere, nectere, aram. et neoh. perusitatum, velut קָלַע שֵׂעָר, plectere capillos, unde קְלִיעָה, aram. קְלִיעָא, קְלָעִי (def. קְלִיעֲתָא), capilli plexi (Haargeflecht).

קֶלַע

ז״, ומכנוי קְלָעִים, ושם הכנוי קְלָעִי, ופתרונו מסך [פַּלַחכלכג], ותתרגום ובשכני ג״כ מאפכת תוכן, ותתיאות כמו מסך מעכין לרוג ותקול. בקרתי קֶלַע, לְקִלְיָא אשלמו.

n. m. (pl. קְלָעִים, c. קְלָעֵי), aulaeum, cortina, velum, aram. קְלַע, קְלִיעָא. LXX. *πτυχή*, *αὐλαία*, *ἱστίον*.

A. *ἱστός*.

pl.: קְלָעִים
Ex. 27, 9. קלעים לחצר שש משזר
Ex. 27, 11. בארך קלעים מאה ארך
Ex. 27, 12. קלעים חמשים אמה
Ex. 27, 14. קלעים לכתף
Ex. 27, 15. חמש עשרה קלעים
Ex. 38, 12. קלעים חמשים באמה
Ex. 38, 14. 15. קלעים חמש־עשרה
pl. constr.: קַלְעֵי
Ex. 35, 17. 39, 40. את קלעי החצר
Ex. 38, 9. קלעי החצר שש משזר
Ex. 38, 16. כל־קלעי החצר סביב
Ex. 38, 18. לעמת קלעי החצר
Num. 4, 26. ואת קלעי החצר
pl. constr.: וַקַלְעֵי
Num. 3, 26. וקלעי החצר

IV. קָלַע

פעל ל״ע כ״ח נגזר קָלַע, ומוכנו כמו צָלַע, ומוכנו כמו צָלַע לעיל של צָלַע הפה, וסוף לך סיסוקס מאכו ע״י חלוף נדי נקוף, וסולי הכוסף היאר נכלי, כאשר יש הפעת כמצ נקנץ לקף, כאשר כודיע לכו קעככיקעע כספרו.

v. inus., idem quod צָלַע, mutato *Zade* in *Quf* (אֶרֶק), ex aramaicae linguae consuetudine, unde solummodo קָלַע = צָלַע q. v.

קֶלַע

ז״ו כמו צֶלַע, וכמצ לך בכתוי קְלָעִים, יסמוך כבר פרשתי קשת נלע, כי תמוכם שלכו הפכייס לו סיסוקס.

n m. (pl. קְלָעִים, *cod.* 150 *Kennic.*:

וכשפה יבשעלית יחשלול הכתקים ע׳ עקילות תולע, וכשפה סורית מכתיכת רוק ועשיפת לב, ומכהו הכתב לפ״ו קָמַל ודומה לו אָמַל לעיל, והשווי נספר מיוקד לפכי יעלתי לכתב לה״ק.

v. comp. intr. (3 p. pr. sing. in p. קָמַל = קָמֵל extra pausam, 3 p. pr. pl. in p. קָמְלוּ), sicut אָמַל, marcescere, arab. spec. de plantis propter cariem flaccescentibus s. vermiculosis (*qaml*, pediculus, aphis h. e. Blattlaus, aram. *qlam*), de graminibus flavedine aegrotantibus, syn. vi latiori: aegrotare; debilitatum esse. LXX. ἔρημον γίγνεσθαι.

3 prf.: קָמַל *p.*

Jes. 33, 9. הלבנון קמל

3 prf. pl.: קָמְלוּ *p.*

Jes. 19, 6. קנה וסוף קמלו

קָמַץ

פעל נומד, והעתיק נס״ע יִקְמֹץ, ופתרונו סתיפת ודתיקת יקל וקפילת [נוחצת-מעכלריקקען, -שליעפסען], ונקמר נכ״ק תקפילת היל, תתפיפת וקפת לנכר מלא יל, ונשפה עניכית ג״כ מסגילת וקפילת שפתים, וכן שם מסגילת עין, או ג״כ נכלל תפסיפה וקפילה, ל״מ תתקען נוחת כלנים [כתונות ע״ו ח׳], פותיפת עין לפת וקומיה לפת [ילקוט]. קושר הכתב קֹמֶץ, ודומה לו קֹץ לעיל, ותקקר והשווי עי׳ נספר מיוקד.

v. comp. trans. (impf. neohebr. יִקְמֹץ), comprimere, constringere; manu, pugillo, pugno comprehendere s. complecti, comprimere labia, oculos etc., a rad. קֹמֶץ, μάσσειν, arab. indidem קַ־מַ־ז, קַ־מַ־שׁ, colligere, extremis digitis accipere. LXX. δράσσεσθαι.

3 perf.: וָקָמַץ

Lev. 2, 2. וקמץ משם מלא קמצו

Lev. 5, 12. וקמץ הכהן ׀ ממנה

Num.5,26. וקמץ הכהן מן־המנחה

קֹמֶץ

ז״ו, ונמנת לך נכתוי קְמָצִים, ומוכנו לנמת שנליש לו עתיר ונכפ, לומר תס שנתתן יתר לנתוב [ניכדעב]. לכן לְקֹמָצִים כטעתי, נהשלת על שפע וכתוי נתנוסת [תין ניכדעלן, תינער-פלוסס]. ונלמה יקקי פרטו קומץ על קומץ, לנור יד על יד, ודוד קמץ׳ נזרעיו פרטו כתשתעו, שהוילים תלכן תפרועה לפת קמיס, לוסם פרוזכו קניב.

n. m. pluralet. (קֹמָצִים), manipulus, aristarum fasciculus, quantus pugno manibusve comprehendi potest; לְקֹמָצִים, adv., quasi manipulatim (in Bündeln), h. e. abundanter, large, copiose. LXX. δράγματα.

pl.: לְקֹמָצִים *adv.*

Gn. 41, 47. שני השבע לקמצים

קֹמֶץ

ז״ו, וככוי קְמָצוֹ, ותמלות מוכנו תפיפת וסגירת היל, לכן נהשלת מלוך לגרוף ומלוך יד, כשוסף לנטעות לל כף היל [הַלְבַּפִּילְנֵע]. ועכין קמיפת יפורש בגמרא, פוסק שבת לנטעותיו על פס יד, ומוקק בגלו מלמעלה, ובלנטעו קטנה מלמעה. נתרגום קֹמֶץ מפלשו, וכ״ע קְמִיצָה תוספתא, וג״כ ככוי לנטעב תס שנכרך לקמיפת, וכן משרש זה שתק חָמְצוֹ, לסתמכת כילי, ע״ש שתקען ידיו, והשופעני מתנו שְׁמָצְנוּת, ופעל קדש מלקתי מתנו הִתְקַמֵּץ. וכן משרש שלנו נתנמת הדקדוק חֻמָּץ, לין תכועה מה, שהכרתה לכין הסוכר לקמץ שפתיו יקר, והתוכה תמור חֻמָּץ, למען תסיה תכועה הכתמת נסה, וכן צְרֵי תמור צְרֵרִי, פַּתַח תמור פֻּתַּח, חֶרֶק תמור חֻרֶק, סֶגוֹל תמור סֻגוֹל, שׁוּרֶק תמור שְׁרֻק, חוֹלֶם תמור חֹלֶם, ונדקדוק מוס הפעליס משנייס קְמֻץ, נִתְקַמֵּץ, הִתְקַמְּצוּת.

n. m. (c. s. קִמְצוֹ), manus ad prehendendum contracta, pugnus (Handfülle), targ. קוּמְצָא (neoh. קְמִירָצָה, contractio, collectio, cogn. digiti ejus, qui minimi est proximus). Indidem n. קַמְצָן, coacervator, avarus (n. vitii: קַמְצָנוּת), unde rursus v. novatum: הִתְקַמְצֵן (knausern). Indidem n. vocalis קָמֶץ (discriminis ergo pro קָמֻץ), quemadmodum צֵרֵי = צְרֵרִי, פַּתַח = פֻּתַּח, חֶרֶק = חֻרֶק, סֶגוֹל = סֻגוֹל, שׁוּרֶק = שְׁרֻק, חוֹלֶם = חֹלֶם. LXX. δρᾰξ.

cum suff.: קִמְצוֹ

Lev. 2, 2. משם מלא קמצו

Lev. 5, 12. ממנה מלוא קמצו

cum suff.: בְּקֻמְצוֹ

Lev. 6, 8. והרים ממנו בקמצו

קָמַשׁ

פעל ל״ע כ״ח נכנוזות קְמוֹשׁ, קְמָשׁוֹן, ומוכנו לד״ק כמו קִמֵּשׁ נערני, נמוכן קמיפת וקפילת, לולם זה ריקון. וכפי תכריתם לי תמלוטו עקיפת [שעטעלן], וקלקן קְדַמֵּשׁ, וקפילת וקשוי עי׳ כלוח תשרים נספר מיוקד.

v. intr. comp. inus., pungere, a rad. שָׁמַשׁ, de qua v. infra.

קְמוֹשׁ

ז״ו, וגם נתתרת תלגוש קִימּוֹשׁ, ומוכנו קוץ וסנה ויוק [דיסטעל, דאָרן], כלשר כנר פרש יִקְקֵי, ונתרגום סתרגם יעני׳ ל״ד י״ג, שתרגם סיכיס קמוש ויוק סיכין קְרַסְפֵּדִין ויוקין, נכלה שתלת קְרַסְפֵּדָא [סידועה קְרַסְפֵּא] כנוי לתין קוץ ויוק, נלשר שסוכנה בין סיר ויוק, וש״כ ג״כ נתרגום סוטע ע׳ ו׳ [על תפסוק קיטוע ״רשם קוץ נשפליסם] קְרַסְפִּדִין יְשָׁרוּךְ בָּהֵמוֹן, תלת קרסול כנוי לקוץ, וסוף תפסוק חֲתוּגְלִין תמור קוץ עטת סופל נתר חֲרוּגְלִין, וכע״י וכד״ק עטו, שתשנו שעוויתלי תרגמו תין סיס. ולשר לתכנת תלת קְרַסְלֵי, דע שתמטותם חֻבָּס, לשון עקיפת נדבר, ומסופיי לֵי, כדרך נטיות לתכנת.

n. m. (= soluto *Dages*, קִימּוֹשׁ), carduus, sentis, Targ. סִירְיָן (adjuncto nmm. קְרַסְפֵּדִין, uti et Hos. 9, 6., spinae, a v. חָבַס, pungere, addita terminatione hypocoristica *ol*, et חֲרוּגְלִין, quod restituendum est pro n. חֲתוּגְלִין, quod sphalma Trecassinum et Qimchium seduxit, ut paraphrastam חוֹחַ n. animalculi esse credidisse dicerent). LXX. ὄλεθρος; סִירִים קְמוֹשׁ וָחוֹחַ, ἀκάνθινα ξύλα.

Jes. 34, 13. קמוש וחוח במבצריה

קִימּוֹשׁ

Hos. 9, 6. קימוש יירשם

קַמְשׁוֹן

ז״ו, וכמנת לך נכתוי קַמְשׁוֹנִים, ומוכנו עשני קיטוע לו תכוון, וכן תרגומו חוֹרְבָּל, ותתמוכה שכייה תן קיטוע.

n. m. (pl., qui solus reperitur, קַמְשׁוֹנִים), spina, sentis, Targ. חוֹרְבָּל. LXX. ἕλη κάμψωνυξ, χερσονῆσθαι.

pl.: קַמְשׁוֹנִים

Prv. 24, 31. עלה כלו קמשונים

קֵן

v. s. r. קָנַן *p.* 1000.

קָנָא

פעל נומד, ומוכנו נקל [תנר ל״ע נכ״ק] כמיפת ולליקת קריפת ולניפת [גלייפען, נרעכנען], כי קרן תנרת קַרְנָא, ולמיון לו תנרת שׁ שָׁ־חָן, בָּ־חָן, ולולי כנרת כמכוון נשפה תכלתית ורומית [l. *can-d*, *can.*, s. *c'an-d*], וכדומה, כלנר תרלפ נס״מ. ונוסף תנין ותקכיל לית שנלמון שמעלי מוכנו היות לדוס, נלנר שתשלל זה שגור. תכנד קִנְּא קניפת תדירית וקריפת נכפת [לינכעלליך, נע-שעלכדיג גליפען], לומר לו תתקרפת תמיד ולריפת לפלוני נדבר [לייפערן, לייפערליכעיג זיין], וכי תלת גרמנית ורומית ג״כ נתשלמה תן כמיפת וקריפת כילוע, וש״כ כמוכן שמעלי, לו תסתכמות רקמים לניב ריב קנאו, ולמען סגדיקו ולמען זכותו, וש״כ כמוכן ימכי. לו שניוכו רעות לים וקנלתו לתקר דבר נתמידות ונדליקת לתקיו, ומשלה כפוכו תכוונות למיכין, לנר תמנתן נמדבר מילין. תנוסף הִקְנִיא תשוכה לך למען נכוונתו, ונתמוכתו כמנת פ״ק מִקְנֶה [ל״ם] תמור מַקְנִיא [ל״ק]. ולנר לתקור תנרת דע קורת, שנתמי עוד תנרת תרתני שֶׁהֵן נמנת, כמוכן לניפת וכמיפת, ומתכו תתוקיי קִרְנֵי [ומידועה קַרְנָאָה ותרכוי קִרְנָאִין], לתסתכת נורף ובוכן תכנת נתכוני.

v. intr. in *conj. Qal inus.*, *can-d*-ere (glühen), sanscr. *c'an-d*, arab. rubrum esse (translatione usitatissima). *Pi.* intens., de interna et continua animi quasi flagratione h. e. habitu vel zelotypiae vel invidiae et aemulationis vel zeli ad aliquem propugnandum (seq. לְ). *Hi.* הִקְנִיא (prt. semet: מַקְנֶה = מַקְנִיא, targ. vulgo מַקְנֵא = מַקְנֵא), uti etiam *Piel* nonnunquam, zelum s. iram excitare. A vi nativa radicis factum est n. קִרְנַי (def. קִרְנָאָה, pl. קִרְנָאִין), aurifaber, χωνευτής (= hebr. צוֹרֵף). LXX. ζηλοῦν, παρα-; παροργίζειν, κτᾶσθαι (S. παροξυθίζεσθαι); *Hi.* παραζηλοῦν, παροξύνειν.

Pi-el: קִנֵּא *3 prf.*

Num.25,13. תחת אשר קנא לאלהיו

3 perf.: וְקִנֵּא

Num. 5, 14 (bis). וקנא את־אשתו

1 perf.: קִנֵּאתִי

1 Reg. 19, 10. 14. קנא קנאתי לי״י

Ps. 73, 3. קנאתי בהוללים

Zach. 1, 14. קנאתי לירושלם

Zach.8,2. קנאתי לציון קנאה גדולה

Zach. 8, 2. וחמה גדולה קנאתי לה

1 perf.: וְקִנֵּאתִי

Ez. 39, 25. וקנאתי לשם קדשי

3 perf. pl.: קִנְאוּנִי

Dt. 32, 21. הם קנאוני בלא־אל

prt.m.c.hint.: הַמְקַנֵּא

Num. 11, 29. המקנא אתה לי

inf. abs.: קַנֵּא

1 Reg. 19, 10. 14. קנא קנאתי לי״י

inf. c. s.: בְּקַנְאוֹ

Num. 25, 11. בקנאו את־קנאתי

inf. c. s.: בְּקַנְאָתוֹ

2 Sam. 21, 2. בקנאתו לבני־ישראל

2 impf.: תְּקַנֵּא

Ps. 37, 1. אל־תקנא בעשי עולה

Prv. 3, 31. אל־תקנא באיש חמס

Prv. 24, 1. אל־תקנא באנשי רעה

Prv. 24, 19. אל־תקנא ברשעים

3 impf.: יְקַנֵּא

Prv. 23,17. אל־יקנא לבך בחטאים

Jes. 11, 13. יקנא את־יהודה

3 impf.: וַיְקַנֵּא

Joel. 2, 18. ויקנא י״י לארצו

3 impf. f.: וַתְּקַנֵּא

Gn. 30, 1. ותקנא רחל באחתה

3 impf. pl.: וַיְקַנְאוּ

Gn. 26, 14. ויקנאו אתו פלשתים

Gn. 37, 11. ויקנאו־בו אחיו

1 Reg. 14, 22. ויקנאו אתו מכל

Ps. 106, 16. ויקנאו למשה במחנה

3 impf. pl. c. s.: וַיְקַנְאֻהוּ

Ez. 31, 9. ויקנאהו כל־עצי־עדן

Hif-il: הַקְנָה, הַקְנָא

part. masc.: *מַמְקַנֵּא

Ez. 8, 3. *סמל הקנאה המקנה

1 impf. c. s.: אַקְנִיאֵם

Dt. 32, 21. אקניאם בלא־עם

3 impf. c. s.: יַקְנִיאֻהוּ

Dt. 32, 16. יקניאהו בזרים

3 impf. c. s.: יַקְנִיאוּהוּ

Ps. 78, 58. ובפסיליהם יקניאוהו

קִנְאָה

ז״כ, והסיפ חִנְּאַת, והכתוי חֲנָאוֹת, ופתרונו התקרות כפה בלים תקפת [לייפערוכט], לו גס רוע עין והכירה [כייד], לו תפה וקלף, לו רעות לים נדבר נתקף הקנלה, לכן גס כמכוות רקמים לדבר. סמל הקנלה ר״ל תעוכר קנלת הקנ״ס, והכתוי קנלות, ר״ל דבריס תעוכרי קנלה. נתרגום ספעל קִנְּא [תמור חִנְּא], כמו חִנְּא נענכי, נכל לופני סיוון, ומתכו גס ג״כ קִנְאָה, לנר תתכו תקוקיי קִנְאָתִי ולנקני חִנְּאָתִי, נעל לו נעלת קנלה.

n. f. (c. קִנְאַת, pl. קִנְאוֹת), excandescentia animi (Eifer), vel zelotypia vel invidia vel indignatio s. ira, unde targ. קִנְאָתָנִי (f. קִנְאָתָנִית), zelotypus. LXX. ζῆλος, ζήλωσις, ζηλοτυπία (ζηλοῦν, μεστὸς ζηλοῦ), θυμός, αἰσθητικός. S. παραζήλωσις; סַמָּל הַקִּנְאָה, ζηλοτυπουμένη.

Num. 5, 14. ועבר עליו רוח־קנאה

Nu. 5,14. או־עבר עליו רוח־קנאה

Job. 5, 2. ופתה תמית קנאה

Prv. 6, 34. כי־קנאה חמת־גבר

Prv. 14, 30. ורקב עצמות קנאה

Prv. 27, 4. ומי יעמד לפני קנאה

Cant. 8, 6. קשה כשאול קנאה

Jes. 42, 13. כאיש מלחמות יעיר קנאה

Jes. 59, 17. ויעט כמעיל קנאה

Zach. 1, 14. ולצירון קנאה גדולה

Zach. 8, 2. קנאה גדולה וחמה

וְקִנְאָה

Ez. 16, 38. חמה וקנאה

הַקִּנְאָה

Ez. 8, 3. סמל הקנאה המקנה

Ez. 8, 5. סמל הקנאה הזה

constr.: קִנְאַת

Ps 69, 10. קנאת ביתך אכלתני

קנאת י״י תעשה־זאת 2 Rg. 19, 31.
כי היא קִנְאַת־איש Eccl. 4, 4.
קנאת י״י צבאות תעשה Jes. 9, 6.
וסרה קנאת אפרים Jes. 11, 13.
יחזו וירבשו קנאת־עם Jes. 26, 11.
קנאת י״י צבאות Jes. 37, 32.
cum suff.: קִנְאָתִי
את־קנאתי בתוכם Num. 25, 11.
צמתתני קנאתי Ps. 119, 139.
וסרה קנאתי ממך Ez. 16, 42.
ונתתי קנאתי בך Ez. 23, 25.
באש קנאתי דברתי Ez. 36, 5.
באש קנאתי תאכל Zeph. 3, 8.
cum suff.: בְּקִנְאָתִי
את־בני־ישראל בקנאתי Nu. 25, 11.
וראה בקנאתי לי״י 2 Reg. 10, 16.
דברתי בקנאתי Ez. 5, 13.
בקנאתי ובחמתי Ez. 36, 6.
cum suff.: וּבְקִנְאָתִי
ובקנאתי באש־עברתי Ez. 38, 19.
cum suff.: קִנְאָתֶךָ
איה קנאתך וגבורתיך Jes. 63, 15.
cum suff.: קִנְאָתְךָ *p.*
תבער כמו־אש קנאתך Ps. 79, 5.
cum suff.: וּכְקִנְאָתֵךְ
כאפך וכקנאתך Ez. 35, 11.
cum suff.: קִנְאָתוֹ
ובאש קנאתו Zeph. 1, 18.
cum suff.: וְקִנְאָתוֹ
וקנאתו באיש ההרג Dt. 29, 19.
cum suff.: קִנְאָתָם
גם־שנאתם גם־קנאתם Eccl. 9, 6.
pl.: קִנְאֹת
מנחת קנאת הוא Num. 5, 15. 18.
pl.: הַקְּנָאֹת
את מנחת הקנאת Num. 5, 25.
זאת תורת הקנאת Num. 5, 29.

קַנָּא

ת״ו, כמו קַנָּא, כלי הפרט המכוון, ומתמונה שכיח מן קַנָּא. נתכנוס עוד יעשה זה אֲקַנִּיאוּ תמור אֲקַנִּיאוּ.
adj. m., vi eadem, qua קַנָּא, zelotes, zelotypus, aemulus. LXX. *ζηλωτής* (*ζηλοῦν*).
אל־קנוא הוא Jos. 24, 19.
קנוא ונקם י״י Nah. 1, 2.

קְנָא

פעל קרי, ומוכנו כמו קָנָה בעברי [ע״ג התמונות], לומר כריס ולקיסם בחיל, ונתכנוס בכל משלות של קנס, ומתכנו עם קִנְנוֹ משם.
vrb. aram., comparare, emere, hebr. קָנָה (div. a קָנָא, *ζηλοῦν*, unde אֲקַנִּיאוּ = אֲקִנִּיאוּ, *ζήλωσις*, aemulatio).
2 impf.: תְּקַנָּא
תקנא בכספא דנה תורין Esr. 7, 17.

קָנָה

פעל כודד, ומעתיד יִקְנֶה, וקטור מעתיד יָקֹן. ומוכנו כריס ולקיסם בחיל [קוּפְּעֶן], ומוס קל״כ עצות קיל וכריסם ע״י קניס [עכוועכענן], לו יריעת דגר ונקילם ולקיוס ומציכם וסגול [נעוויעלען, לייגענען], וככל מתמונות של קניס. לכן נמצאל מהקנ״ם לצר לו זמיס ולרן כלקוום ונקלם וסגולם, לצר קנס ומצך לו, ולספותיים מן נריאים לין פתוב. מכפעל הפעולי״, ומכוסף כמעט כנגין סקל, ותמונת מִקְנֶה, נדגור סמל סקנאים סמקנים, תמור מַקְנִיא, וזיך לל קנא. ולצר לקור מצרם כ״ל שמוש מתקוסם מן פָּרָה נקלוף, ולצר ג״כ שמוש זכיי מן אָן לעיל, נלקור סל׳ נתרגום קְנָא מצלמו, כלצר כנר פרצתי.
v. trans. (impf. יִקְנֶה, apoc. יָקֹן), emere, acquirere, comparare, possidēre et possidēre, pecuniâ aut pretio, labore s. industriâ, nuptiis (uxorem), redemtione, jure *creationis* (de deo, cujus sunt coelum et terra, utpote ab eo condita, quare ipsum v. קָנָה neutiquam vi *creandi* condendive dicitur), jure *generationis* (Gn. 4, 1. Prv. 8, 22.) vel, ut plerumque, jure *emtionis* (קָנָה, vel = פָּרָה, vel indur. ex אָן, sanscr. *krî*, *wan*, עָנָן = קָנָן). Conjugg. faciles intellectu. LXX. *ἀγοράζειν*, *κτᾶσθαι*, *εἰς κτῆσιν παραλαμβάνειν*, *καθιστάναι*; *ζηλοῦν*, *ἀγαπᾶν* (קִנְאָה); *κτίζειν* (Prv. 8, 22. Gn. 40, 19. 22. cf. Ben-Sira 1, 4. 8, 9. 21, 8. 9.). *Hi. γεννᾶν* (Vulg. *exemplum meum*).
3 perf.: קָנָה
אשר־קנה אברהם Gn. 25, 10.
אדמת הכהנים לא קנה Gn. 47, 22.
קנה אברהם את־השדה Gn. 49, 30. 50, 13.
השדה אשר קנה יעקב Jos. 24, 32.
אשר קנה ויחיה 2 Sam. 12, 3.
3 prf. f.: קָנְתָה
הר־זה קנתה ימינו Ps. 78, 54.
3 prf. c. s.: קָנָנִי
י״י קנני ראשית דרכו Prv. 8, 22.
3 prf. c. s.: קָנָךְ *p.*
הלא־הוא אביך קנך Dt. 32, 6.
3 prf. c. s.: קָנָהוּ
לאשר קנהו מאתו Lev. 27, 24.
2 prf.: קָנִיתָ
עד־יעבר עמ־זו קנית Ex. 15, 16.
אשת־החמת קניתי Ruth. 4, 5.
עדתך ׀ קנית קדם Ps. 74, 2.
כי־אתה קנית כליתי Ps. 139, 13.
לא־קנית לי בכסף Jes. 43, 24.
האזור אשר קנית Jer. 13, 4.
2 perf.: וְקָנִיתָ
וקנית לך אזור פשתים Jer. 13, 1.
וקנית בקבק יוצר Jer. 19, 1.
1 perf.: קָנִיתִי
קניתי איש את־י״י Gn. 4, 1.
קניתי אתכם היום Gn. 47, 23.
קניתי את־כל Ruth. 4, 9.
קניתי לי לאשה Ruth. 4, 10.
קניתי עבדים Eccl. 2, 7.
1 perf. pl.: קָנִינוּ
אנחנו קנינו את־אחינו Neh. 5, 8.
ושדה לא קנינו Neh. 5, 16.
part. masc.: קֹנֶה *sg.*
ולשפחות ואין קנה Dt. 28, 68.
ושמע תוכחת קונה לב Prv. 15, 32.
סנה־לב אהב נפשו Prv. 19, 8.
prt. m. constr.: קֹנֵה *sg.*
קנה שמים וארץ Gn. 14, 19. 22.
part. masc.: הַקֹּנֶה *sg.*
ביד הקנה אתו Lev. 25, 28.
רע רע יאמר הקונה Prv. 20, 14.
הקונה אל־ישמח Ez. 7, 12.
part. masc.: בַּקֹּנֶה
כקונה כמוכר Jes. 24, 2.
part masc.: לַקֹּנֶה
לקנה אתו לדרתיו Lev. 25, 30.
part. c. s.: לְקֹנֵהוּ
וחשב עם־קנהו Lev. 25, 50.
ידע שור קנהו Jes. 1, 3.
2 perf.: קָנִיתָן
אשר קניתך ויהרגך Zach. 11, 5.
inf. abs.: קָנֹה
או קנה מיד עמיתך Lev. 25, 14.
לא כי־קנה אקנה 1 Chr. 21, 24.
inf. abs.: קָנוֹ
לא כי־קנו אקנה 2 Sam. 24, 24.
inf. constr.: קְנֹת־
קנת־חכמה מה־טוב Prv. 16, 16.
inf. constr.: וּקְנוֹת
וקנות בינה נבחר Prv. 16, 16.
inf. constr.: לִקְנוֹת
לקנות מעמד 2 Sam. 24, 21.
לקנות אבני מחצב 2 Chr. 34, 11.
לקנות חכמה ולב־אין Prv. 17, 16.
לקנות את־שאר עמו Jes. 11, 11.
משפט הגאלה לקנות Jer. 32, 7.
לקנות בכסף דלים Am. 8, 6.
inf. constr.: וְלִקְנוֹת
ולקנות עצים ואבני 2 Reg. 12, 13.
inf. c. suff.: קִנְתְּךָ
ביום־קנותך השדה Ruth. 4, 5.
impt. sg.: קְנֵה
קנה־אתנו ואת־אדמתנו Gn. 47, 19.
קנה נגד הישבים Ruth. 4, 4.
הגאל לבעז קנה־לך Ruth 4, 8.
קנה חכמה קנה בינה Prv. 4, 5.
ראשית חכמה קנה חכמה Prv. 4, 7.
ובכל קנינך קנה בינה Prv. 4, 7.
אמת קנה ואל־תמכר Prv. 23, 23.
קנה לך את־שדי Jer. 32, 7.
קנה נא את־שדי Jer. 32, 8.
קנה־לך ואדע Jer. 32, 8.
קנה־לך השדה בכסף Jer. 32, 25.
1 impf.: אֶקְנֶה
לא כי־קנו אקנה 2 Sam. 24, 24.
לא כי־קנה אקנה 1 Chr. 21, 24.
1 impf.: וְאֶקְנֶה
ואקנה את־האזור Jer. 13, 2.
ואקנה את־השדה Jer. 32, 9.
2 impf.: תִּקְנֶה
כי תקנה עבד עברי Ex. 21, 2.
תקנה מאת עמיתך Lev. 25, 15.
3 impf.: יִקְנֶה
כי־יקנה נפש קנין כספו Lev. 22, 11.
תחבלות יקנה Prv. 1, 5.
לב נבון יקנה־דעת Prv. 18, 15.
3 impf. ap.: וַיִּקֶן
ויקן את־חלקת השדה Gn. 33, 19.
ויקן יוסף את־כל־אדמת Gn. 47, 20.
ויקן דוד את־הגרן 2 Sam. 24, 24.
ויקן את־ההר שמרון 1 Reg. 16, 24.
3 impf. c. s.: וַיְקַנְהוּ
ויקנהו פוטיפר Gn. 39, 1.
2 impf. pl.: תִּקְנוּ
מהם תקנו עבד ואמה Lev. 25, 44.
מהם תקנו וממשפחתם Lev. 25, 45.
3 impf.: יִקְנוּ
שדות בכסף יקנו Jer. 32, 44.
Nif-al: נִקְנָה
3 perf.: וְנִקְנָה
ונקנה השדה בארץ Jer. 32, 43.
3 impf. pl.: יִקָּנוּ
עוד יקנו בתים Jer. 32, 15.
Hif-il: הַקְנָה
3 prf. c. s.: הַקְנָנִי
אדם הקנני מנעוריו Zach. 13, 5.
part. masc.: *מַקְנֶה
*סמל הקנאה המקנה Ez. 8, 3.

קִנְיָן

ז״ו, ומוכנו לקוום וכקלם וסגלם ומצך [נעוויעלטוס, לייגענ-], לו מס שכקוו וכנקס, וקנין סקנ״ס כל העולם כלו ומלוקו [תלים ק״ל כ״ל]. נמצם עכריכית נהמצלם על סגולת דגר ותכונתו, ל״ו קנין נינס, קנין סקנאים.
n. m., acquisitio, emtio, possessio; pl. de rebus creatis utpote divino dominio subjectis (*Ψ.* 104, 24.), neohebr. qualitas cujuspiam rei propria (Eigenschaft). LXX. *κτῆσις* (*ἔγκτητος*), *κτῆνος*, *τετράπους*; מִקְנֶה קִנְיָנוֹ, *πάντα τὰ αὐτοῦ*.
וְקִנְיָנוֹ
עשה מקנה וקנין Ez. 38, 12.
לקחת מקנה וקנין Ez. 38, 13.
constr.: קִנְיַן
כי־יקנה נפש קנין כספו Lev. 22, 11.
cum suff.: קִנְיָנְךָ
ובכל־קנינך קנה בינה Prv. 4, 7.
cum suff.: קִנְיָנֶךָ *p.*
מלאה הארץ קנינך Ps. 104, 24.
cum suff.: קִנְיָנוֹ
ואת כל־קנינו Gn. 36, 6.
ומשל בכל־קנינו Ps. 105, 21.
cum suff.: וְקִנְיָנָם
מקנהם וקנינם Gn. 34, 23.

מִקְנֶה

ז״ו וככוי מִקְנֵי, מִקְנֵהוּ, ונכוי מִקְנַי, מִקְנֶיךָ, מִקְנֵיהֶם. ופתכוכו נקוטנו לקיוס ומצך וכקלם וסגולם [נעוויען], וככלל כמו קניו, ונצלל קל״כ ניקוד על קנין סנכסומת, עוכר וסגולת לקם נימים קדמוניס. וכוס תנין מקנס וקנין, ומקנס נכ סיס, גס מקנס נקר ונלן [כללל שלקיו פרע], וככל לקלם מקנם נלתי סמוך, על כן נסגל, וכלוכם סמצלם כלצר כנר לצר סנר״ק, נכנכומת סגסות וסדקות סס קנין סלקם וכספו ועסקו, וכן תלוך סמצלל נמצם יוכית וכוומית, וכן לקל מאל נעכרי ולקל נכקין נלקיי. ולכני מקנס לפ״ז עוסקי נמקנס, ולרן מקנס מקוס מסוגל לרעות סמקנס, ולפעמים כמו קנין, ל״ו מקנס מצדס [מוכרת נמקוס נסמך]. ולצר לתכונת רכוי אלו סנס כנר מצ״ג סרל״ק, שיתכן שיסיס יקיל, וסיול למל סמעל, לולס סנכון שמוש סרכוי.
n. m. (c. s. מִקְנֵי, מִקְנֵהוּ, pl. מִקְנֵי, מִקְנֶיךָ, מִקְנֵיהֶם), emtio (Gn. 49, 32.), possessio, opes, spec. pecora, quibus potissimum veterum divitiae constabant (cf. *κτῆνος* a v. *κτᾶσθαι*, ovis = ops, aram. נְכָסִין, arab. مال), plerumque *absolutive*, addito genitivo rei, quam quis

sibi comparavit aut possidet. LXX. κτῆσις, κίσις, ὕπαρξις, τὰ ὑπάρχοντα, κτῆνος, ἔγκτητος, ἀποσκευή, σκῦλον; מִקְנֶה, אִישׁ מִקְנֶה, κτηνοτρόφος; מִקְנֵה נְזָקִים, ἀρσενικός. S. Job. 36, 33. ζῆλος (מקנא).

כִּי־אַנְשֵׁי מִקְנֶה הֵמָּה Gn. 46, 32.
אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ Gn. 46, 34.
שָׂרֵי מִקְנֶה עַל־אֲשֶׁר־לִי Gn. 47, 6.
וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֶה כָּבֵד Ex. 12, 38.
הַמָּקוֹם מָקוֹם מִקְנֶה Num. 32, 1.
אֶרֶץ מִקְנֶה הִוא Num. 32, 4.
וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֶה Num. 32, 4.
כִּי־מִקְנֶה רַב לָכֶם Dt. 3, 19.
וְגַם־אָהֳלֵי מִקְנֶה הִכְבִּדוּ 2 Chr. 14, 14.
כִּי מִקְנֵה־רַב הָיָה לוֹ 2 Chr. 26, 10.
מִקְנֶה אַף עֲלֵי־עוֹלָה Job. 36, 33.
וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֶה Jer. 9, 9.
עֲשֵׂה מִקְנֶה וְקִנְיָן Ez. 38, 12.
לָקַחַת מִקְנֶה וְקִנְיָן Ez. 38, 13.

וּמִקְנֶה

אֲבִי יֹשֵׁב אֹהֶל וּמִקְנֶה Gn. 4, 20.
וּמִקְנֶה רַב הָיָה Num. 32, 1.
וְשָׂרֵי כָל־רְכוּשׁ־וּמִקְנֶה 1 Chr. 28, 1.

הַמִּקְנֶה

לֹא־אֶת הָאֹסֶף הַמִּקְנֶה Gn. 29, 7.
הַטֶּף וְאֶת־הַמִּקְנֶה Jud. 18, 21.
נְהַגּוּ לִפְנֵי הַמִּקְנֶה 1 Sam. 30, 20.

בַּמִּקְנֶה

בַּמִּקְנֶה בְּכֶסֶף וּבְזָהָב Gn. 13, 2.

וּבְמִקְנֶה

וּבְמִקְנֶה רַב־מְאֹד Jos. 22, 8.

מִקְנֵה *constr.:*

בֵּין רֹעֵי מִקְנֵה־אַבְרָם Gn. 13, 7.
וּבֵין רֹעֵי מִקְנֵה־לוֹט Gn. 13, 7.
מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר Gn. 26, 14.
מִקְנֵה אֲבִיכֶם Gn. 31, 9.
מִקְנֵה קִנְיָנוֹ Gn. 31, 18.
מִקְנֵה הַשָּׂדֶה וְהַמְּעָרָה Gn. 49, 32.
בְּרִן מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל Ex. 9, 4.
וּבֵרִן מִקְנֵה מִצְרַיִם Ex. 9, 4.
מִקְנֵה מִצְרַיִם Ex. 9, 6.
מִקְנֵה בָקָר וְצֹאן Eccl. 2, 7.

וּמִקְנֵה *constr.:*

מִקְנֵה־צֹאן וּמִקְנֵה בָקָר Gn. 26, 14.
וּמִקְנֵה הַבְּהֵמָה אֶל־אַדְנִי Gn. 47, 18.
וּמִקְנֵה־צֹאן וּבָקָר לֹא־רָבְצוּ 2 Chr. 32, 29.

וּבְמִקְנֵה *constr.:*

וּבְמִקְנֵה הַצֹּאן Gn. 47, 17.
וּבְמִקְנֵה הַבָּקָר Gn. 47, 17.

מִמִּקְנֵה *constr.:*

מִמִּקְנֵה יִשְׂרָאֵל Ex. 9, 7.

וּמִמִּקְנֵה *constr.:*

וּמִמִּקְנֵה בְנֵי־יִשְׂרָאֵל Ex. 9, 6.

מִקְנְנוֹ *cum suff.:*

וְגַם־מִקְנְנוֹ יָלַד עָמְנִי Ex. 10, 26.
מִקְנְנוֹ וְכֹל־בְּהֶמְתֹּנוֹ Num. 32, 26.

לְמִקְנֵנוּ *cum suff.:*

נִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ פֹּה Num. 32, 16.

מִקְנְךָ *cum suff.:*

אֲשֶׁר־הָיָה מִקְנְךָ אִתִּי Gn. 30, 29.
שִׁלַּח הָעֵז אֶת־מִקְנֶךָ Ex. 9, 19.
וְכֹל־מִקְנְךָ תְּזַכֵּר Ex. 34, 19.

בְּמִקְנְךָ *cum suff.:*

בְּמִקְנְךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה Ex. 9, 3.

מִקְנֵהוּ *cum suff.:*

וַיִּנְהַג אֶת־כָּל מִקְנֵהוּ Gn. 31, 18.
אֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה Gn. 34, 5.
וְאֶת־מִקְנֵהוּ Gn. 36, 6.
עַבְדָיו וְאֶת־מִקְנֵהוּ Ex. 9, 20.
וְאֶת־מִקְנֵהוּ בַּשָּׂדֶה Ex. 9, 21.
וַיְהִי מִקְנֵהוּ שִׁבְעַת Job. 1, 3.

וּמִקְנֵהוּ *cum suff.:*

וּמִקְנֵהוּ פָּרַץ בָּאָרֶץ Job. 1, 10.

וּלְמִקְנֵהוּ *cum suff.:*

וְלִמְקֹנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת Gn. 33, 17.

מִקְנֵי *pl. c. suff.:*

וְאֶת־מִקְנֵי בְצֹאנָא Ex. 17, 3.

וּמִקְנֵי *pl. c. suff.:*

נָשְׂתָה אֲנִי וּמִקְנֵי Num. 20, 19.

מִקְנֶיךָ *pl. c. suff.:*

יִרְעֶה מִקְנֶיךָ Jes. 30, 23.

מִקְנֵיכֶם *pl. c. suff.:*

חֲבוּ מִקְנֵיכֶם Gn. 47, 16.

וּמִקְנֵיכֶם *pl. c. suff.:*

נְשֵׁיכֶם טַפְּכֶם וּמִקְנֵיכֶם Jos. 1, 14.
וְשֹׁתֵיתֶם אַתֶּם וּמִקְנֵיכֶם 2 Rg. 3, 17.

וּמִקְנֵכֶם *pl. c. suff.:*

וּמִקְנֵכֶם יִדְעָתִי Dt. 3, 19.

בְּמִקְנֵיכֶם *pl. c. suff.:*

וְאַתֶּנָה לָכֶם בְּמִקְנֵיכֶם Gn. 47, 16.

מִקְנֵיהֶם *pl. c. suff.:*

מִקְנֵהוּ וְקִנְיָנִם Gn. 34, 23.
לִשְׁאֵת אֶתְכֶם מִפְּנֵי מִקְנֵיהֶם Gn. 36, 7.
וַיִּקְחוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם Gn. 46, 6.
וַיָּבִיאוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם Gn. 47, 17.
בְּכָל־מִקְנֵהֶם בַּשָּׂנָה Gn. 47, 17.
וְאֶת־כָּל־מִקְנֵהֶם Num. 31, 9.
וַיְנַהֵג אֶת־מִקְנֵיהֶם 1 Sam. 23, 5.
כִּי מִקְנֵיהֶם רָבוּ 1 Chr. 5, 9.
וַיֵּשְׁבוּ מִקְנֵיהֶם גִּלְעָדָה 1 Chr. 5, 21.
לְקַחַת אֶת־מִקְנֵיהֶם 1 Chr. 7, 21.
וְהָמוֹן מִקְנֵיהֶם לְשָׁלָל Jer. 49, 32.

וּמִקְנֵיהֶם *pl. c. suff.:*

וּמִקְנֵיהֶם יַעֲלוּ Jud. 6, 5.
וּמִקְנֵיהֶם לָרְשָׁפִים Ps. 78, 48.

לְמִקְנֵיהֶם *pl. c. suff.:*

לְמִקְנֵיהֶם וְלִקְנְיָנָם Jos. 14, 4.

מִקְנָה

ז״נ, וְהִסְמִיךְ מִקְנַת, וּמוּכָן לוֹ מִצַּד וְכִמְעַט לְמִקְנֶה, וְלִקְנֵה, וְכִמְעַט לְמִקְנֶה, אוֹ לְמִקְנֵה, וְכֵן לְקִנְיָן, אוֹ לְקִנְיָנוֹ, וְכִמְעַט לְמִקְנֶה, וְלִקְנֵה, וְכִמְעַט לְמִקְנֶה, אוֹ לְמִקְנֵה, וְכֵן לְקִנְיָן, וְלִקְנִיָּה, וְדוֹמֶה לוֹ הוּא לְעֵיל, וְכֵן הוּא לְקִנְיָן

II. קָנָה

פְּעַל נוֹדַע, וּמוּכָן עִמִּילֵם נִיסּוּר וְנִמְנַע וְקוּף [לוּיפְרַעְבַּע שְׁעַמְטֶן], וְתִקֵּן קָנֵיתָ, וְדוֹמֶה לוֹ הוּא לְעֵיל, וְכֵן הוּא לְקִין

cum suff.: וְלִמְקֹנֵהוּ

pl. c. suff.: מִקְנֵי

pl. c. suff.: מִקְנֶיךָ

pl. c. suff.: מִקְנֵיכֶם

pl. c. suff.: וּמִקְנֵיכֶם

pl. c. suff.: בְּמִקְנֵיכֶם

pl. c. suff.: מִקְנֵיהֶם

pl. c. suff.: וּמִקְנֵיהֶם

pl. c. suff.: לְמִקְנֵיהֶם

מִקְנֶה

ז״נ, וְהִסְמִיךְ מִקְנֵת, וּמוּכָן לוֹ מִצַּד וְכִמְעַט לְמִקְנֵה, וְלִקְנֵה, וְכִמְעַט לְמִקְנֵה, אוֹ לְמִקְנֵה, וְכֵן לְקִנְיָן, וְלִקְנִיָּה, וְדוֹמֶה לוֹ הוּא לְעֵיל, וְכֵן הוּא לְקִין

n. f. (c. מִקְנַת), possessio, acquisitio, emtio (סֵפֶר הַמִּקְנָה, libellus emtionis, Kaufbrief; מִקְנַת כֶּסֶף, mancipium s. servitium pecunia emtum. (LXX. ἀργυρώνητος), metonym. pretium emtionis. LXX. κτῆσις, ἔγκτησις, πρᾶσις.

הַמִּקְנָה

וְאֶקַּח אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה Jer. 32, 11.
אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה Jer. 32, 12.
בְּסֵפֶר הַמִּקְנָה Jer. 32, 12.
סֵפֶר הַמִּקְנָה הַזֹּאת Jer. 32, 14.
אֶת־סֵפֶר הַמִּקְנָה Jer. 32, 16.

לְמִקְנָה

לְאַבְרָהָם לְמִקְנָה Gn. 23, 18.

מִקְנַת *constr.:*

כָּל־מִקְנַת כַּסְפּוֹ Gn. 17, 23.
אִישׁ מִקְנַת־כַּסְפּוֹ Ex. 12, 44.

וּמִקְנַת *constr.:*

יְלִיד בַּיִת וּמִקְנַת־כֶּסֶף Gn. 17, 12.
יְלִיד בֵּיתְךָ וּמִקְנַת כַּסְפֶּךָ Gn. 17, 13.
יְלִיד בַּיִת וּמִקְנַת־כֶּסֶף Gn. 17, 27.

מִקְנָתוֹ *cum suff.:*

תִּרְבֶּה מִקְנָתוֹ Lev. 25, 16.
תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ Lev. 25, 16.
מִכְסַּת מִקְנָתוֹ Lev. 25, 51.
וְאִם אֶת־שְׂדֵה מִקְנָתוֹ Lev. 27, 22.

קָנָה

v. intr., sicut קוֹן, בּוֹן, stare, erectum esse.

קָנֶה

ז״ר, וְהִסְמִיךְ קְנֵה, וְכִינּוּי קָנַיִם, וּכְמוֹכָן כְּנֶגֶד וְקוּף כְּנַסְתִּיהָ]. הִפְתְּקוֹן מֵעַט כְּנֶגֶד וְקוּף [שְׁנַפְּע, רְאֶמֶר]. וּמִזֶּה קַל״כ כְּמַשְׁקֹל עַל לְפִיק וּכְנוֹר בְּדִמּוּת קְנֵה [רְאֶמֶר], אוֹ עַל קְנֵה נְשִׁמַּי [וּוּירְבְּאֶמֶר], וּכְמַלּוּאוֹ קָנֶה הַמִּסְחָר, קְנֵה בֹּשֶׂם, לְשׁוֹן מִין קָלָמוּס, אוֹ עַל גַּעֲנוּלִי הִתְנוֹפֵף הִנּוֹקְפִים [הָאֶלֶס, שְׁעַנְגְעל], ד״מ שֶׁנִּלְיִס עֲלוּת בְּנֵקֶה לְקַד, אוֹ עַל מֵעַט לְמִדִּידָה [רוּעֶטֶע], אֲשֶׁר כְּמַלּוּאוֹ קָנֶה הַמִּדָּה [מֶעסְקְרוּעֶטֶע, -רְאֶמֶר], לְשׁוֹן מִין קָנֶה לְגַמּוּנִי, סִכְּרֵךְ לְמִדִּידָה [עי׳ חוּת יוֹתֵר κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ ז״ל ק׳], וְזֶה קָנֶה סִיקּוּק, אֲשֶׁר כְּנֶגֶד ג״כ לְהַשְׁעָנָה קָנֶה [יְקוּק׳ כ״ע ו׳]. וּמִזֶּה לְקַ״כ עַל עַל מִדַּת לוּחַ עַז חֹמֶשׁ, עַל כִּי שֶׁלְּקַנֶּה סִכְּרֵךְ לְמִדִּידָה לוּחַ כּוֹתֵב, אוֹ עַל תְּקִיעַת מֵעַיִן, לְשׁוֹן קָנֶה מְזוֹנִים [וּוַאגְעשְׁטַאב, -כְּשֶׁלְקְנִין], ע״פ דְּמוּתוֹ לְקָנֶה [כְּרִ״י, וְרִל״ק], וּכְכֹלֵל לְקַ״כ מְזוֹנִים, ל״מ וְכֵסֶף נְקֵנֶה יִקָּלוּ [יְשַׁעְיָ״ו ו׳], וְזוֹלוּ אֵם קָנֶה מֵעַז, לְשׁוֹן יִקָּלוּ מִכְסַּף יְקֻנֶּה בְּתְמוּרַת קָנֶה, אוֹ ג״כ קָנֶה סוֹחֵר [חַנְדְּעֶלְס, -רְאֶמֶר], אוֹ עַל לְפִיק הַמְכוֹרָה וְכִדּוּמֶה. וְהִכְנוּי קָנוּת מְכוּוָנוֹת הַמְכוֹרָה, וְיֵשׁ קָנֶה יֵשׁ שֶׁזְּכוּכִית נְקֵנֶה סוּף, וְזֶה פְּרִיעוֹן. וְאֲשֶׁר לְקִקּוּר הָאֵם לֵב קוּלְטוּר שֶׁאֶלְמוֹ נִמְצָא יוֹכִית וְכוּמֶה וְכִדּוּמֶה [κάν-α, κάνν-η, κάν-η, cann-a, כַּכְדִּלִּית [çaṇ-a] מֵעֵץ וְסִ, נִיוֹן לְקַנְּבּוֹס, וְהָאֵם קַנְּבּוּס [cann-abis, κάννα-βις], ג״כ מֵעֵץ וְסִ, וְכֵן סוֹדִיע לְנוֹ פְּרוּשׁוֹ לְיוּדּוֹנוֹ לְרִינ׳ דְּף תְּרִ״ו וְדְף תְּקַל״ט.

n. m. (c. קְנֵה, pl. קָנִים, קָנוֹת, duplici forma aeque ac significatione), scapus, caulis, hinc de scapo in statera (Wagebalken), aut candelabro, aut brachio (h. e. os teres atque oblongum a junctura brachii usque ad humeros, Armröhre); de baculo s. virga mensoria (cubitorum fere sex), plene: קְנֵה הַמִּדָּה, cf. Apoc. 11, 1. κάλαμος ὅμοιος ῥάβδῳ; et plerumque de canna s. junco palustri aut de calamo aromatico (*Acorus Calamus* L.), plene: קָנֶה הַטּוֹב, cf. sanscr. *çaṇa* (Wilson: 1) *hemp* h. e. cannabis sativa; 2) a plant, from which a kind of hemp is prepared, bengal. *sa'n*), κάννα, κάννη, *canna*. Bene *Isidorus* Hispalensis in Origg. p. 539. Lindem.: „Sciendum sane, quod Latinum vocabulum *canna* de lingua hebraea sumptum est. Apud eos enim calamus *canna* dicitur.“ Bene idem κάνναβις (*cannabis*) cum n. *canna* tanquam primario confert, Origg. p. 607. LXX. κάλαμος, καλαμίσκος, καλάμινος, πῆχος, ἀγκών, ζυγός, πυθμήν; קָנֶה וְקָנֶה הַטּוֹב, κάννάμωμον; קָנֶה, τροχός.

בְּסָתֵר קָנֶה וּבֹצֶה Job. 40, 21.
גְּעֶר חַיַּת קָנֶה Ps. 68, 31.
קָנֶה וְסוֹף קָמָלוּ Jes. 19, 6.
קָנֶה רָצוּץ לֹא יִשְׁבּוֹר Jes. 42, 3.
לֹא־קָנִיתָ לִי בַכֶּסֶף קָנֶה Jes. 43, 24.
מִשְׁעֶנֶת קָנֶה Ez. 29, 6.
קָנֶה אֶחָד רוֹקֵמָה קָנֶה אֶחָד Ez. 40, 5.
קָנֶה אֶחָד אֹרֶךְ Ez. 40, 6.
וְקָנֶה אֶחָד רֹחַב Ez. 40, 6.
מֵהַבַּיִת קָנֶה אֶחָד Ez. 40, 7. 8.

וְקָנֶה

וְקָנֶה הַטּוֹב מֵאֶרֶץ מֶרְחָק Jer. 6, 20.
קִדָּה וְקָנֶה Ez. 27, 19.
וְקָנֶה אֶחָד רֹחַב Ez. 40, 7.

הַקָּנֶה

כַּאֲשֶׁר יָנוּד הַקָּנֶה בַּמָּיִם 1 Rg. 14, 15.
עַל־מִשְׁעֶנֶת הַקָּנֶה הָרָצוּץ 2 Rg. 18, 21.
מִשְׁעֶנֶת הַקָּנֶה הָרָצוּץ Jes. 36, 6.
מְלֹא הַקָּנֶה Ez. 41, 8.

בְּקָנֶה

עֹלוֹת בְּקָנֶה אֶחָד Gn. 41, 5. 22.
מִשְׁקָדִים בְּקָנֶה אֶחָד Ex. 37, 19.

בַּקָּנֶה

בְּקָנֶה הָאֶחָד Ex. 25, 33 (bis). 37, 19.
וְכֶסֶף בְּקָנֶה יִשְׁקֹלוּ Jes. 46, 6.

לְקָנֶה

חָצִיר לְקָנֶה וְגֹמֶא Jes. 35, 7.

קְנֵה *constr.:*

וּבְיַד הָאִישׁ קְנֵה הַמִּדָּה Ez. 40, 5.

וּקְנֵה *constr.:*

וְקְנֵה־בֹשֶׂם חֲמִשִּׁים Ex. 30, 23.
וְקְנֵה חֲמִדָּה Ez. 40, 3.

בְּקְנֵה *constr.:*

בְּקְנֵה הַמִּדָּה Ez. 42, 16. 18. 19.
בְּקְנֵה הַמִּדָּה סָבִיב Ez. 42, 16. 17.

וְקָנֵהּ *cum suff.:*

יְרֵכָה וְקָנֵהּ Ex. 25, 31. 37, 17.

מְקָנֶהָ *cum suff.:*

וְאֶזְרְעִי מְקָנֶה תִּשְׁבָּר Job. 31 22.

קָנִים *pl.:*

וְשִׁשָּׁה קָנִים Ex. 25, 32. 37, 18.
חֲמֵשׁ־מֵאוֹת קָנִים Ez. 42, 16. 17. 18. 19.

הַקָּנִים *pl.:*

לְשִׁשַּׁת הַקָּנִים Ex. 25, 33. 35. 37, 19. 21.
תַּחַת־שְׁנֵי הַקָּנִים Ex. 25, 35 (ter). 37, 21 (ter).

קְנֵי *pl. constr.:*

שִׁשָּׁה קְנֵי מְנוֹרָה Ex. 25, 32. 37, 18.
וְשִׁשָּׁה קְנֵי מְנוֹרָה Ex. 25, 32. 37, 18.

וְקַנֹּתָם *pl. c. suff.:*

כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקַנֹּתָם Ex. 25, 36. 37, 22.

קָנַם

פְּעַל ל״ע, וּמוּכָן כ״ל כְּמוֹ צָנַם לְעֵיל, כְּמוֹכָן קְצוּר וְקִצּוּר [הַחֲרָט וְיִין], וְלוּלֵי ג״כ הָיָה לְעֵיל כְּמוֹכָן דּוֹמֶה, כְּאֲשֶׁר כִּנֵּר הִנְעִיתִי, וְזֶה יִפּוֹרַשׁ הֵמֶּנּוּ.

v. compos. intr. inus., sicut צָנַם et fort. חָנַם, durum esse.

קִנְמוֹן

ז״ו, וְהִסְמִיךְ וְעַם מִקִּיף חִנְּמוֹ, וְנִעֲשָׂה מִן קָנֶה, נִסּוּפֵי דָּגֵשׁ. פִּתְרוֹנוֹ מִן קָנֶה בֶּשֶׂם שֶׁהוּא כְּמַעַט וְקָשֶׁה [נִימְעַנְרְאֶמֶר], וְכֵן הֵמֶּה נִשְׁפְּתֵי מֵעֵרֶב, אוֹ ג״כ נִיוֹן קְלִיפַּת נִזְמִית עַל עֵץ, וְתַמְלוּתוֹ קְצִיר וְנָכוֹן.

n. m. (c. קִנְמֹנֶךָ, ortum ex n. primit. קָנֶם, addita terminatione *on*), κίνναμον, κιννάμωμον (quod voc. origine phoenicia esse refert jam Herodotus III, 111.), cinnamomum (Zimmt), cinnamum, aroma fragrantissimum, unde arab. *v. denom. qanama*, graviter olere. LXX. κιννάμωμον.

וְקִנְמוֹן

מֹר אֲהָלִים וְקִנְמוֹן Prv. 7, 17.

Cant. 4, 14. קנה וקנמון
constr.: וְקִנְמַן *s. M.*
Ex. 30, 23. וקנמן־בשם מחציתו

קָנָן

לומר קֵן, ומוכנו סעמלה וסקעס וכניכס [עכיי־כַּעגן, -כויגן], ולומס לו בֶּן לַעיל, ומוס עס סכל.

h. e. קֵן, *v. tr. inus.*, erigere, exstruere, aedificare, sicut בָּנָה et קָנָה intr., arab. *qana*, med. *Je.* (componere, concinnare), *qanna*, compingere, veluti funem ex palmarum fibrillis.

קֵן

ע״ו, וסמיך קֵן, וסכיכוי קִנִּים, וסמוכן כתמכות מכון ומדור [כַּעגלע, וועלכוכג], ל״מ קכיס תעשה לת התבה, ומוס לת״כ מדור העופות [כעסע], ל״מ ודכור קן לה, קן־לִפור, וכלומס. כ״כ שר יעיר קכו הרמון לפרוסי קכו, כלשר כנר פרש הרד״ק.

n. m. (c. קִנּוֹ, pl. קִנִּים), cella, diaeta, conclave, Gn. 6, 14., domicilium (Num. 24, 21. Jer. 49, 16. Hab. 2, 9., vel respectu etymi, vel significationis *nidi*, tropice), nidus (utpote quam aves sibi construxerunt mansiunculam), metonym. de pullis in nido. LXX. *νοσσία, νεοσσοί; ἡλικία.* S. *καλία.*

Ps. 84, 4. ודרור ׀ קן לה
Jes. 16, 2. קן משלח
constr.: קֵן
Dt. 22, 6. כי יקרא קן־צפור
בְּקֵן
Jes. 10, 14. ׳תמצא כקן ׀ וידי
cum suff.: קִנִּי
Job. 29, 18. ואמר עם־קני אגוע
cum suff.: קִנֵּךְ *p.*
Num. 24, 21. ושים בסלע קנך
Jer. 49, 16. כי־תגביה כנשר קנך
Obad. 4. בין כוכבים שים קנך
cum suff.: קִנּוֹ
Dt. 32, 11. כנשר יעיר קנו
Job. 39, 27. וכי יורים קנו
Hab. 2, 9. לשום במרום קנו
cum suff.: קִנָּהּ
Prv. 27, 8. כצפור נודדת מן־קנה
pl.: קִנִּים
Gn. 6, 14. קנים תעשה את־התבה
קִנֵּן

פעל זמיי, גויר קֵן, וסלכון לימס נקן לו עכוס קן, וסמעולי שלו סכמכ״פ קִנֵּן, עכוי קן לפלוני, וסמסוק מקוכנס כלומיס, סלכון נלמוים עכוי לך קן.

v. denom., nidificare vel nidulari (nisten). *Pu.* קֻנַּן, nidulantem fieri, nido instrui (eingenistet sein). LXX. *νοσσεύειν, ἐν-*; *Pu.* prt. fem. *ἐννοσσεύουσα.*

Pi-el: קִנֵּן
3 *prf. fem.:* קִנְּנָה
Jes. 34, 15. שמה קננה קפוז
3 *perf. pl.:* קִנְּנוּ
Ez. 31, 6. קננו כל־עוף השמים
3 *impf. f.:* תְּקַנֵּן
Jer. 48, 28. כיונה תקנן
3 *impf. pl.:* יְקַנֵּנוּ *p.*
Ps. 104, 17. שם צפרים יקננו
Pu-al: קֻנַּן
part. fem.: מְקֻנָּנְתִּי
Jer. 22, 23. מקוננתי בארזים

קִנְצֵר

= קָצַץ, *v. s.* קָצַץ *p.* 1003.

קָסַם

פעל כודד, וסעתיד יִקְסֹם, וסכווי קָסְמָה מן קֶסֶם, נקמץ קמץ תמור שבא, ע״מ עָלְזָה, מָלְכָּה [מַלְכָּה, עֶלְזָה]. ופתרוכו לל״ק גויים ופליגם וקליקם [שכיידען, עסיילען], ומוס כהשקלם על גזור ושפיעת סכוכנים וסמזלות [עכעזיידען, דיבִיכירען], כאשר סהשקל [נוינעגייט, וועהרזאגעגייט]. וקסמים כידס, פרש דוד קסמי דמי ושכר קסמים [וכשר אשר זה שמואל סגיד הספרדי], לו מיני קסמים משונים, לו עניני קסמים, ולעיל הדרש כמעט כמו סימנים, לומס הקסת את הכנ״ד.

n. m. (pl. קְסָמִים, c. קִסְמֵי), ars divinationis s. nativitatis, pr. decisio, dijudicatio, diremtio (Entscheidung), viâ magicâ facta, futurorum sagax praedictio, oraculum (Wahr-, Götter-Spruch), visio pseudoprophetica, praestigiae; pl. Num. 22, 7. vel de mercede divinationis (*Samuël Nagid*), vel de variis artificiorum magicorum generibus. LXX. *μαντεῖον, μαντεία, οἰώνισμα.*

Num. 23, 23. ולא־קסם בישראל
1 Sam. 15, 23. חטאת־קסם מרי
Prv. 16, 10. קסם ׀ על־שפתי־מלך
Ez. 21, 26. לקסם־קסם
וְקֶסֶם
Jer. 14, 14. חזון שקר וקסם ואלול
Ez. 13, 6. חזו שוא וקסם כזב
Ez. 13, 23. וקסם לא־תקסמנה
הַקֶּסֶם
Ez. 21, 27. בימינו היה ׀ הקסם
pl.: קְסָמִים
Dt. 18, 10. קסם קסמים מעונן
2 Rg. 17, 17. ויקסמו קסמים וינחשו
pl.: וְקִסְמֵי
Num. 22, 7. וקסמים בידם
מִקְסָם

ע״ו, וסמיך מִקְסַם, וסמוכן קוות זוט [ווייזאגונג, וועהרזאגעגייט], ולפלל מקסם קלק ומקסם כוכ הפתח ע״ם סמיכותו, כי קלק וכוכ כתעלמו, ונתרגום קֶסֶם כמו נעגרי, כלשר הסס קֶסֶם [הילועם קְסָמָא], קִסּוּם, קיסם יוכיקו, לומס ממונן הרלקי שלו תקיכס וגויכם נגמרק קִסְמֵי תקיכס וגוכ עץ, ד״ם נדכר המשל [ערכין ט״ו ע״כ], שהמציאו קכמיכו ז״ל קֶסֶם מִבֵּין שִׂנֵּיהָ אֲמַר־לוֹ קוֹרַח מִבֵּין שִׂנֵּיךָ [עי׳ מסס הוס עוד שנת ס״ו ע״ב; כויכ ס״ם ע״ק], ועוד נגמרק קְסָמִית, נמוכן הוס [נככות ט״ו ע״ק].

n. m. (c. מִקְסַם Ez. 12, 24. 13, 7., ubi חֶלְקַ et בָּזַב substantive dicuntur), vaticinum, divinatio, targ. קֶסֶם (def. קְסָמָא), קִיסֵם, neohebr. קִסּוּמִים (vaticinatio). A vi primaria verbi talm. קִיסֵם, lignum concisum, festuca, Erakin 16, b. קְסָמִית, vi eadem, a *caedendo.* LXX. *μαντεία, μαντεύεσθαι.*

constr.: וּמִקְסַם
Ez. 12, 24. חזון שוא ומקסם חלק
Ez. 13, 7. ומקסם כזב אמרתם

קָסַס

לומר קֵס, והוס לפעל רפ״י וכד״ק כמו קֵץ, לומר קיסם וקתיכס וקגוכס [שנידען], ומוס הכנד קוֹצֵץ, לומר קיסם, ומוס עכין קעיפס.

h. e. קֵס, *v. tr.*, succidere, abscindere; prt. קוֹסֵס = קוֹצֵץ. LXX. *σαπήσεσθαι.*

Pi-el: קוֹסֵס
3 *imperf.:* יְקוֹסֵס
Ez. 17, 9. וראת־פריה ׀ יקוסס

קָסַת

פעל ל״ע כ״ת נגור, ומוכנו לפעת המדקדקים, כמו קָשַׁשׁ לקמן, וכמו קָשַׁשׁ נשפס ישמעלית, שעכיו חליקס ופליגס ומידס, לשר מחכו קָשְׁתָּ כמוי לחדס ומחוכים, וח״כ הסס פס ימיס כתמלותו מדס מס. ולפעתי הדרש קָסַס [פעל כנוכ], ע״י קָשַׁשׁ, שרש של קָשָׁה, ויסודו כמו קָשָׁה לקמן, לשר מחכו משמות קָשָׁה, קַשָּׁוָה נעכרי, קַסְוָה נקרמי [עי׳ נעיון], וח״כ סודו כסוד של פֶּס לעיל תקת כּוֹס, כִּיס, וגס סס כלשר שהתמלות עכין מדוד, ימיס הדרש קֶס נדומס של בֶּס, בָּסָה. לומס עי׳ עוד נס׳ מיוקד לדרש לס״ק.

v. intr. inus., sec. grammaticos vi eadem, qua קָשַׁשׁ, arab. *qasatha*, aequaliter dispertiri, unde *qisth*, mensura, modus. At potius radix nm. insequentis est קֶס, *v. cavum* (ad s. f. קָשׁ, unde קָשָׁה), sicut קָשָׁה (unde קָשָׁה, קַשְׁוָה, aram. קַסְוָה), בֶּס (unde כּוֹס, poculum; כִּיס, marsupium), cavum esse, vel, si vis metiendi inest, sicut בָּסָה (computare, numerare, metiri).

קֶסֶת

ע״כ, ומוכנו כלי קכול לדיו, וקסת סיסופר לפ״ו כלי דיו של סופר, ומיתרגם שתרגם פִּנְקֶס [*πίναξ*], וומו לוח סכתיכס, פרשו על דרך הכלל, ולפ על דרך הפרט. וסרחיס שסוף כלי קכול לדיו נשפס כוזית, נלשר שסס קֶסֶת כנוי לכלי קכול של מיס, וכוס תכיר שהשרש קֶס, כלשר הלעתי תקת הפעל.

n. f., vasculum cavum ad atramentum capiendum, atramentarium, aeth. *qâsut*, urna, hydria. Targ. non satis accurate: פִּנְקֶס, *πίναξ*, codicilli, pugillares. LXX. *ζώνη.* A. I. *κάστυ.* A. II. *μελανοδοχεῖον.* S. *πινακίδιον.* Hebr. interpres: *κάλαμος.* Hieronymus: *Quodque Aquilae prima Editio et Theodotio dixerant κάστυ, pro quo in Hebraeo legitur CESATH, cum ab Hebraeo quaererem, quid significaret, respondit mihi Graeco sermone appellari καλαμάριον, ab eo, quod in illo calami recondantur. Multi significantius thecas vocant, ab eo quod thecae sint scribentium calamorum.*

Ez. 9, 3. קסת הספר במתניו
וְקֶסֶת
Ez. 9, 2. וקסת הספר במתניו
הַקֶּסֶת
Ez. 9, 11. אשר הקסת במתניו

קָעַע

לומר קֵע, פעל כודד, ול״ע כ״ת נגור. ומלמתו קליעס וסקוק וגליפס נדכר, וסתמלות עקיכס נדכר [שייכטעלען, -שניטען], וח״כ סקכן קֵע כמו קֵץ, כלשון יהוע, ודומס לו רָקַע לדעת רפ״ו. ונשמת נשפס עכריכית כמוכן עקיכס

נכלג, לכן נסחלם על הריסם ועקירם, מעקור לבר מן הסרס; ד״מ מקעקוע סקורס מבנין, מסכוס יסוד, מסכוס גילים וכדומה. לכן נפרע נאמר מקעקוע בעור, ולפו לוקח ע״י נרוב וכויה. ותכיר מכל לשם שהמדמים ומשוים לפותו עם בָּיָה לפ הסכריעו.

h. e. קָצַע, *v. trans. inus.*, impungere, insculpere, inurere (einätzen, at sine ulla cum v. בָּיָה, *καί-ειν*, necessitudine), e gente vv. קָצַץ, עָ־קָ־צ, רָ־קָ־צ, arab. ر־ق־ش, (imprimendo consignare, cauterio insignire), *Pil.* קָצַּע, neohebr. vi *stigmatizandi*, *scalpendi* (de gallina), suffodiendi s. exscindendi (de urbe, quae funditus, quasi eruta radice, evertitur).

קַעֲקַע

ג״ו, ומובנו עקיפה בעור [פייסעטכונג], וכתבת קעקע הרטון כתיבה ע״י קעקוע, ובגמרא [מכות כ״ב ע״ב] ליכו קייב על שיכתוב ויקעקע. בז״ע הכתב קַעֲקַע, ושם הפעולה קַעֲקוּעַ.

n. m., incisura in carne facta, character, stigma (Gal. 6, 17.), arab. وقاع (character rotundosus jumento inustus), neoh. *n. actionis* קַעֲקוּעַ, incisio. LXX. *στικτός*.

וכתבת קעקע Lev. 19, 28.

קָעַר

פעל כודד ול״ע, ופקרובו קפירה וכריה וקירה וגלוף [פויסטיפענען], והקרן קָעַר, ודומים לו הסרכים קָר, בָּר, בָּרֵחַ, בָּקַר, דָּקַר, חָקַר, בָּקַר, בָּרַח, כאשר כנר פרשתי, ונסרכה פעלים סעין נתאנעת, לסורות על התנועה. נשפה ענריכית נאלו קָעַר, נאמר נכוד, ופעולי שלו קַעֲר, נאמן כודד, וכשפה ישתעלית קַעֲר כודד, היות תקוער, ודומה נכנה ג״כ נ״ע שְׁקַעֲר ע״ת שְׁלַהֶבֶת, לשר תאנו נענרי שְׁקַעֲרוּר תקוקרי״.

v. tr. inus., excavare (arab. *qa'ura* intr., profundum esse), a rad. *qar*, indito *Ghain* ad vocalem significandam, unum de verbis fodiendi s. cavandi copiosissimis, quae itentidem enumeravimus (v. s. חָקַר, דָּקַר, בָּקַר, קָר, בָּרַח, בָּקַר, חָקַר, דָּקַר, בָּקַר, בָּרַח, בָּקַר etc.). *Pi.* neoh.: קִעֵר, intens. formâ amplificata: קִעֲרֵר, unde קַעֲרוּרִי, cavus et amplus, קַעֲרוּר, actio profundum efficiendi. Indidem Piël II. שִׁקְעֵר ad s. f. שְׁלַהֶבֶת.

קְעָרָה

ג״כ, והרכוי קְעָרוֹת, והשן הרכוי קְעָרוֹת, ונכנוי הרכוי שלש ככסוג קְעָרָתַיִו. תמונן כלי תקוער ומוכן לקבול [פויסגעשיפ-עס גענפסס], לכן נכלל תאקוי וסף [זיסספע], ונערכי קְעָרָאן תשלמו. נשפה ענריכית תן קער הפעל עוד נכנה תקוקרי קַעֲרוּרִי, סרכון תקוער כעין קערה, ולנקני קַעֲרוּרִית, ותופפת ג״כ קְעָרוּר, ולפעמים ג״כ קְעָרַר הפעל.

n. f. (pl. קְעָרוֹת, c. קַעֲרוֹת, c. s. קְעָרָתַיִו), scutella s. patina, utpote cava ad cibos aut quidvis aliud capiendum, arab. قَرْعَان. LXX. *τρυβλίον*.

הַקְעָרָה

Num. 7, 85. הקערה האחת כסף
constr.: קַעֲרַת
Num. 7, 13. 19. קערת־כסף אחת
25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
pl.: הַקְּעָרֹת
Num. 4, 7. הקערת ואת הכפת
pl. constr.: קַעֲרֹת
Num. 7, 84. קערת כסף שתים
pl. c. suff.: קְעָרֹתֶיהָ
Ex. 25, 29. ועשית קערתיו
Ex. 37, 16. קערתיו ואת־כפתיו

שְׁקַעֲרוּר

ת״ו, ולנקני שְׁקַעֲרוּרָה, והרכוי שְׁקַעֲרוּרוֹת. מובנו מקוער מלך [ועסר ענף], ונתענם לך״כ לנסס, לומר קערוי [פערטיעפונג], וכן תרגמו סלסם סע׳ וקניס והגולגלתא. ותנין שפרוש המדקדקי׳ שהוא מוכנ מן שָׁקַע־שָׁעַר לו מן שָׁקַע־קָעַר הכל הוא, לין נו מועיל.

adj. m. (f. שְׁקַעֲרוּרָה, pl. שְׁקַעֲרוּרוֹת), admodum profundus, deinde fem. subst., profunditas, cavitas, neutiquam ex שָׁקַע et שָׁעַר, vel שְׁקַע et קָעַר compositum. LXX. *κοιλάδες*. Vulg. *valleculae*.

adj. f. pl.: שְׁקַעֲרוּרֹת
Lev. 14, 37. שקערורת ירקרקת

קָפָא

פעל כודד, ומובנו לסוף וקנוץ יקד למקום לקד, נמור והתקנכות יקד [נו-ווַמענכיעסען], והקרן קָפֵא, ודומה לו גֵּב לעיל, וכן גַּבּ בגמרא, וכן חָגַב. וכאשר תקפיכת ותקפיכת הרגלים ניניכת השקע, ד״מ הקופלים על שרירים. ומוסכ לך״כ כהשלג על התקנלות תקיכי שוען הקלב לגביכה [גערינכען], ותקנוץ גלידי קרח [געפֵריעראן]. הכוסף החַקְפִּיא יוצא, תקפיכת הקלב לגביכה. בתרגום שגור הפעל להכרה, וכן בגמרא. עי׳ השם.

v. intr., contrahere se, sicut גֵּב, חָגַב et gemar. גֵּב, veluti de otiose desidentibus (Zef. 1, 12.), coagulari, de lacte; trop. de seminis in utero muliebri conformatione, constringi, de aquis indurescentibus. *Hi.* הַקְפִּיא, coagulare, facere, ut quid concrescat s. congeletur. LXX. *καταφρονεῖν*; *Hi.* *τυροῦν*; A. *πηγνύειν*.

3 perf. pl.: קָפְאוּ
Ex. 15, 8. קפאו תהמת בלב־ים
part. m. pl.: הַקֹּפְאִים
Zeph. 1, 12. הקפאים על־שמריהם
3 impf. pl.: יִקְפְּאוּן* *K'tib.*
Zach. 14, 6. אור יקרות יִקְפָאוֹן
Hif-il: הַקְפִּיא
2 impf. c. s.: תַּקְפִּיאֵנִי
Job. 10, 10. וכגבנה תקפיאני

קִפָּאוֹן

ג״ו, והסתן נס״ע קִפָּאוֹן, ומובנו גליד הקרח, וכן להתרגם [פרֹסטן], לולם לדעת רס״י וריל״ך עניכו עוני קוצן, ומוכן הפסוק לא יהיה לור יקרות שהוא לור הנהיר, ולא לור קפלון שהוא לור ענות, אלא כך ניכוני, והכוכר יבקר. ולע קורל שנאתרי ובגמרא עוד בנתלת התוכן על נפיה וזיקים, ווהו תאנת קָפָא, כדומה לל צֵהָה, צָפָה, נקלוף ילוע.

n. m. (c. neoh. קִפָּאוֹן), concretio, condensatio, spissitudo, frigus, vel, ut vult Rashi: tenebrae (Sach. 14, 6. neque lux *splendida* neque *tenebricosa* s. obnubilata, sed qualis est media inter utramque). *Gemara* midrasice: זה אור שיקר בעולם הזה וקפוי בעולם הבא (*Pesahim*, 50, a.). Ceterum v. קָפָא targumice etiam vi *natandi* dicitur, cogn. צָפָה, צָהָה. LXX. *πάγος*.

וְקִפָּאוֹן *Q'ri.*
Zach. 14, 6. אור יקרות וקפאון

I. קָפַד

פעל ל״ע נקל, ומובנו כריתה וקניכה וקניכה [שניידען], והקרן קָפַד, ודומה לו פֵּד לעיל, לשון כריתה, ע״ש השוי נשפתי תערב, ונאמר ג״כ לגל פעלים לתרים למרכו. ומוה נכנין הכתב קִפֵּד הכריתה וקניכה [שנידען], ד״מ מכריתה תלרג לו תריים, ומוה התוק של קל. בתרגום קִפֵּד תצלהו, וכן בתפעל אִתְקְפֵּד, בלשון קניכה לו התכרה וקניכה [קילטען], ווה מוכן שכיין כריתה, וכן נמוכן זה השמות קִפְּרוּדָא, אִתְקְפָּדָא.

v. comp. tr., quasi *confindere*, dissecare, simpl. פֵּד q. v. *Pi.* קִפֵּד, abscindere, *intens.*, velut vitam, instar telae, quam textor a licia-torio praecidit. *Itpe.* targ. אִתְקְפַד, amputari, decurtari, unde קִפְּרוּדִית (= יָדָא קְצִיר יָד), manus divinae quasi abbreviatio, quae scilicet nulla est. LXX. *καταλύειν*.

Pi-el: קִפֵּד
1 perf.: קִפַּדְתִּי
Jes. 38, 12. קפדתי כארג חיי

קִפֵּד

ג״ו, ובשת תתכלית קִפָּדָה. ומתוכן כתו פיל קוטע ופרן ותשתר [פער-נילטוכן], תן קפד לשון כריתה, ונתרגום תתוכו לתקפדת. ולשר לענין תשתקל לל״ק הסס נקני״, והטעם תלעיל ע״ש סתיכותו למלה ועיכה.

n. m. (c. *He* finis: קִפָּדָה, *Mil'el*), excisio, deletio, Targ. אִתְקְפָּדָא. LXX. *ἐξιλασμός*. A. Th. *angustia*. S. *moeror*.

c. h finis: קִפָּדָה
Ez. 7, 25. קפדה בא

II. קָפַד

פעל ל״ע כ״ל נגור, והוא התקוקה תל צָפַד לעיל דף ז״ם״ל, לומר כפידה ודניקה ולווי נעור [ע״ש התקר], ובוה לנד יתיצב נאור הסס הנלו קפוד, ולל כתו שזכנו קלת תענין הרלשון תל הפעל.

v. comp. intr. inus., adhaerescere, sicut צָפַד p. 961.

קִפּוֹד

ג״ו, ומובנו תין עלוקה הגדלה בנלה, ובתפצת בגלי לדם [לינעל], ובקרלה כן ע״ש לוור ודבוק בעור, כאשר עלוקה לדעת אבן-סרוק, וכן אתר יוסף קמקי הוא סנקרל בערבי קִנְפַּד לו קִנְפַּד, בהתאנעות הכוו, והוא כאלו בתקום בנה, לולם עי׳ תקק שָׁפְטָם. ובלתת כאלה עלוקה זו בכנות שוחטת תל סוריל ועירק ועל חיי-פרת, כאשר ספר לנו דמיר [עי׳ בלַלַרע סיערלק׳ ח״ל דף ל״ח ס״כ].

n. m., echinus, ericius, erinaceus, histrix (Igel), spec. echinus aquatica, quam in insulis euphratensibus mira magnitudine nasci testis est Strabo XVI. cf. Bochart., Hiërozoicon I. 1042. arab. *qunfud*, *qunfad*, aeth. *qenfez*, aram. קוּפַּד. LXX. *ἐχῖνος*.

למורש קפד
Jes. 14, 23.
גם־קאת גם־קפד
Zeph. 2, 14.

קָפַז

פעל כודד, ומובנו קפיוס ופויוס וקנוג כלכור וקפיוס [היפפען, זפריכנען, ויך פֶּאלרעזכעלען], והקרן לפ״ו קָפַז ודומה לו פֵּז לעיל פל״ם, ונאמר ג״כ לגל פעלים לתקיס למרכו. ומוה נכנין הכתב קִפֵּז לפי דעתי לגל הפעל חָפַז, קָפַץ וכדומה, ובספ ישתעלית קפו בתוכן קפיוס, וכן בתת נכלן הפעל קִפֵּז נתרכו.

v. comp. intr. inus., salire, prosilire (sich fortschnellen), targ. קִפֵּז (Cant. 2, 8. = קִפֵּץ, parall. הִדַּלֵּג), rad. פֵּז q. v., arab. *fazza*, quam habes etiam in vv. חָפַז, קָפַץ, vi saliendi praepositionibus distincta.

קִפּוֹז

ג״ו, ככוי לתין נקפ קופץ ותסיר נסלוכו [פֶּפֵּיילזלַנגע], וכן נתת נערני קִפְאָזָה, ווהו תין נקפ קען, הכתב נתפריקי ונערנ, וכפי הכרתה קִמְצָא נתרגוס, שהוא ככוי לתין לרכה, וכן קתב נגרת, תן קען נדומה לל קפץ, לומר תענין קפיוס ופויוס.

n. m., serpens jaculus (Pfeilschlange), arab. *qifâza*, syn. aram. קִמְצָא (bruchus), nom. a saltu, quo in arbores et in viatores insilit, gr. *ἀκοντίας*, utpote quae jaculorum instar impetu fertur (Hiëroz. II, 3. p. 411 ss.). LXX. *ἐχῖνος* (sicut aeth. קנפז).
Jes. 34, 15. קננה קפוז ותמלט

קָפַץ

פעל כודד, והעתיל יִקְפֹּץ, ומובנו סגירה יקד וקתימה קניכה יקד וקפיפה גמיכה וקניכה [נוזאמענציעסטען, -ניעהען, עטון, -זאמענ]. וכאשר תקתימת זפתים, וסגירת ידים, ומניעת רקמים, והכל תקוקרי זדנרנו. הכפעל יִקְפֹּץ, היות נקנן וכפף יקד וכנרף [נוזאמענגעצאָגען, -געצאָקט ווער-דען], לכן נהשל על הזשד, כאשר פרנו התקרגס ורז״י, ודעת רל״ק מלינגה ונמסירות לינה כוסה. הכתב קִפֵּץ פויוס וקפיוס וקפיוס [ספריכ-נען], ווהו ע״י קניכת רגלים לענמו, למען פוו ולנ לק״כ, כי זה ההשלל הכבון, כאשר שהולך כדרכו לל יפוף רגליו לעלמו, רק תשלרנה בתכונתן. וכזה תשכיל נרכו בתרגום תמור בֵּית, וגם תנין דנרי הירושלמי נתסכת יום טוב פ׳ תשילין ו״ל רַקּוּד עִבֵּר רַגְלוֹ אַחַת וּמַנִּיחַ אַחַת קִפּוּץ שְׁתֵּי רַגְלָיו בְּאַחַת ודוק. ודע שעוד בתרגום הפעל קִפֵּץ בתוכן קִפֵּד לעיל, ענין כריתה, ותתכו קִפֵּץ כבוי לנרון וכיוצ״ל.

v. comp. trans. (impf. יִקְפֹּץ), concludere, contrahere, colligere, congregare, de occlusione vel obturatione oris, quae est vel frementium vel stupentium, de occlusione manus pauperibus eleemosynam dare nolentis, de occlusione viscerum miserentium, qua commiserationi omnis quasi exitus praecluditur. *Ni.* נִקְפַּץ, concludi, constringi, ut loco te movere nequeas, h. e., uti נָאַסַם, consumi, deleri. *Pi.* קִפֵּץ, pedes contrahere h. e salire (recte Targ. hieros.: קִפּוּץ שְׁתֵּי רַגְלָיו בְּאַחַת). Targ. קָפַץ

(= hebr. קָפַד), scindere, unde קִפֹּד, securis. LXX. συσφίγγειν, ἐμφράττειν, συνέχειν; *Pi.* διάλλεσθαι; S. διαπηδᾶν.

3 perf.: קָפַץ
Ps. 77, 10. אם־קפץ באף רחמיו

3 perf. f.: קָפְצָה
Job. 5, 16. ועולתה קפצה פיה
Ps. 107, 42. וכל־עולה קפצה פיה

2 impf.: תַּקְפֹּץ
Dt. 15, 7. ולא תקפץ את־ידך

3 impf. pl.: יִקְפְּצוּ
Jes. 52, 15. עליו יקפצו מלכים פיהם

Nif-al: נִקְפַּץ

3 impf. pl.: יִקָּפְצוּן
Job. 24, 24. ורוממו ככל יקפצון

Pi-el: קִפֵּץ

part. masc.: מְקַפֵּץ *sg.*
Cant. 2, 8. מקפץ על־הגבעות

קֵץ

v. s. r. קָצַץ *p.* 1003.

קָצַב

פעל נודד, וסעיתיל יִקְצֹב. סלנתו כסיפס וכריתם וקלינס [שנעכיידען, סווינען], ד״ת מקלינת תקיכת ען, ומוס קק״כ מנוויס סלמר לד״ק, נספסוק עדר מקלוטות, לולם סכלון עשם סמוכן תקוכות נשוס, לומר זוות נקומס ומלס, כלשר קֵצֶב הנס יוכיק, ומדמיון עם קָצַב, ויסולו לפ״ו נ״כ תקוכ דנכ. עי׳ קנכ.

v. comp. trans. (impf. יִקְצֹב), abscindere, praecidere, caedere, velut ligna, desecare, velut lanam (tondere), nisi potius Cant. 4, 2. קְצוּבוֹת dicuntur oves statura et habitu externo pariles. De radice v. s. עֵצֶב, חֲצֵב. LXX. ἀποκνίζειν, κείρειν.

p. pass. pl. f.: הַקְּצוּבוֹת
Cant. 4, 2. שניך כעדר הקצובות

3 imperf.: וַיִּקְצֹב־ *s. M.*
2 Reg. 6, 6. ויקצב־עץ וישלך שמה

קֶצֶב

ע״ו, וסיק סרכוי קְצֶבֶר, ומוכנו תוקר ועכנ [נעצעלע, פֿאָרס], לומר תוקר קלוב ומקוסך [נוזכיעע], ומוס קק״כ מקוס קקוך וקן [ענדע], ד״ת קלכי סיכיס, לומר כמו קלוי סכיס וקלס, וזסו יסולס. נגמוק ונצפס עכריכית עכין הפעל ג״כ קתוך נצר, ומוס קֶצֶב קותך נצר למכור, וכן צס כמוכן יעול וגוור דכר נפרעיע, ומוס קתוקרי קְצִיב, ומצס קְצָבָה, לכן נכללו ג״כ תפריעת דכר נפלוטרוע.

n. m. (c. pl. קִצְבֵי), praecisio, caesura h. e. formatio, forma (*taille*, Zuschnitt), poët de extremis s. radicibus promontoriorum, quae in mari profundissimo terminantur. Indidem: קֶצֶב, lanio, arab. קַצַّאב, קَצِيب, praecisum, determinatum; קְצָבָה, praecisio, determinatio. LXX. συντέλεια, σχισμή.

1 Reg. 7, 37. מדה אחת קצב אחד

וְקֶצֶב

1 Rg. 6, 25. וקצב אחד לשני הכרבים

pl. constr.: לְקִצְבֵי
Jon. 2, 7. לקצבי הרים ירדתי

קְצָה

פעל נודד, וסמקור חֲצוֹת [נקוק כ׳ ו׳], ומוכנו כמו קֵץ לקמן ע״ג, לומר כסיפס ותקיכס וקלינס, ולק״כ עצות קן וסוף וסכריתס, לו נסצלס על גוור ותקוך דין ותפיעס, ונצפס ערכית יוכלל נין חֲצֵר ונין חֲצֵר, וכך הלקרין תצפיעס. סכנד קְצֵה קווק של קל, לומר מקתוך קלק לקר קלק וקלוב, וכן לְקְצוֹת נתקנים נגמוק, לומר לקתוך דכלק תקנים, ומקנס רגלים, סכלון לקר לו רגלים מקוטות, לו מקנס רגליו. סכוסף הַקְּצֵה, ומקוכ הַקְּצוֹת, כפכוע סקמקי לו מסיע לנקס, לו כמו קָצַע לקמן.

v. trans. (inf. קְצוֹת, Hab. 2, 10.), scindere, abscindere, deinde, pervulgari translatione: finire, absolvere, aut: decidere, decernere, arab. قصّ, قصّ. *Pi.* קִצָּה, detruncare, amputare. *Hi.* הַקְצָה, sicut קָצַע, abradere. LXX. συμπεραίνειν; *Hi.* ἀποξύειν.

inf. constr.: קְצוֹת
Hab. 2, 10. קצות־עמים רבים

Pi-el: קִצָּה

part. m.: מְקַצֶּה
Prv. 26, 6. מקצה רגלים חמס שתה

inf. constr.: לְקַצּוֹת
2 Rg. 10, 32. החל י״י לקצות בישראל

Hif-il: הִקְצָה

3 perf. pl.: הִקְצוּ
Lev. 14, 41 העפר אשר הקצו

inf. constr.: הַקְצוֹת
Lev. 14, 43. ואחרי הקצות

קָצֶה

ע״כ, וסיק סרכוי קְצוֹת, ופתרונו כמו קֵץ, קָצֶה, לומר סוף ולקרית דכר, מקוס הספקתו וקלונו [עכדע, צלוסס], ד״ת עצס כרוב לקר מקלס, לומר מפנס וסוף וס. לכן נמצלס על קָצֶה תכליתי ויילוכי [פֿייסענסטענס], על גבולים תכליתים ויילוכים של דכר, ד״ת חֲצוֹת דרכיו. וכללו לק״כ כמו חלק סכגוב ונקלק, ונקצור עס מן כיסר סדגוש, ד״ת מְקְצוֹת סעס מקלק סעס [פֿאָלק לייכעס עסיילע], ודומס לו כמוכן וס מִקְצֵה לנקס.

n. f. (pl. c. קְצוֹת), sicut קֵץ, קָצֶה, extremitas, finis, velut קְצוֹת דְּרָכָיו, extrema, fines extremi factorum ejus, de extremitatibus rei partes integrantes habentis, hinc de parte integranti ipsa, velut מִקְצוֹת הָעָם, de parte populi (similiter: מִקְצַת). LXX. ἀρχή, τὸ ἄκρον, κλίτος, μέρος, πτερύγιον, κάθαρσις; מִקְצוֹת, βδέλυγμα.

מִקְצֶה

Ex. 25, 19. כרוב אחד מקצה
Ex. 25, 19. וכרוב־אחד מקצה מזה
Ex. 26, 4. מקצה בחברת
Ex. 36, 11. מקצה במחברת
Ex. 37, 8. כרוב אחד מקצה מזה
Ex. 37, 8. וכרוב־אחד מקצה מזה

pl. constr.: קְצוֹת
Ex. 25, 18. 37, 7. משני קצות הכפרת
Ex. 28, 23. 26. 39, 16. על־שני קצות החשן
Ex. 28, 24. אל־קצות החשן
Ex. 28, 25. 39, 18. ואת שתי קצות
Ex. 39, 17. על־קצות החשן
Ex. 39, 19. על־שני קצות החשן
1 Reg. 6, 24. ועד־קצות כנפיו
Job. 26, 14. הן־אלה קצות דרכו
Jes. 40, 28. בורא קצות הארץ
Jes. 41, 5. קצות הארץ יחרדו
Jer. 49, 36. מארבע קצות השמים

pl. constr.: לִקְצוֹת
Job. 28, 24. לקצות־הארץ יביט

constr.: מִקְצוֹת
1 Reg. 6, 24. מקצות כנפיו
1 Rg. 12, 31 ויעש כהנים מקצות העם
1 Reg. 13, 33. ויעש מקצות העם
Jes. 41, 9. מקצות הארץ

pl. c. s.: קְצוֹתָיו, *bis Q're:* קְצוֹתָיו
Ex. 25, 19. על־שני קצותיו
Ex. 27, 4. על ארבע קצותיו
Ex. 28, 7. אל־שני קצותיו
Ex. 37, 8. משני קצותו
Ex. 39, 4. על־שני קצותו חבר
Ez. 15, 4. שני קצותיו אכלה האש

cum suff.: קְצוֹתָם
Ps. 19, 7. ותקופתו על־קצותם

cum suff.: קוץ רפס מִקְצוֹתָם
Jud. 18, 2. מקצותם אנשים בני־חיל
2 Reg. 17, 32. מקצותם כהני במות

קָצָה

ע״ו, וסיק חֲצָה, וכללו סרכוי קְצִיהֶם, ומפתרון כמו חֲצָה, נלי ספרס, כי מִקְצָה כמו מִקְצוֹת. סתמוכ ניכוכית וכרית עתיקית, כלשר סקודמת נקניס. *n. m. prt.* (c. חֲצִי, pl. c. s. קְצִיהֶם), vi eadem, qua קָצָה; מִקְצוֹת = מִקְצוֹת. LXX. τὸ ἄκρον, ἀκρωτήριον, ἀρχή, κλίτος, μέρος, μερίς, ἔσχατος, πέρας, πόλις; בְּקָצֵה, πλησίον, παρά, ἐν μέσῳ; מִקָּצֶה, ἅμα; מִקָּצֵה, ἀπὸ τέλους, μετὰ τὸ τέλος, μετά, ἀπό; עַד־קָצֵה, εἰς μέσον.

הַקָּצָה

Ex. 26, 28. מן־התקצה אל־התקצה
Ex. 36, 33. מן־התקצה אל־התקצה

מִקָּצֶה

Gn. 19, 4. כל־העם מקצה
Jer. 51, 31. נלכדה עירו מקצה

constr.: קְצֵה
Ex. 16, 35. עד־באם אל־קצה ארץ
Num. 20, 16. עיר קצה גבולך
Num. 22, 41. וירא משם קצה העם
Dt. 4, 32, ועד־קצה השמים
Dt. 13, 8. 28, 64. ועד־קצה הארץ
Jos. 3, 8. עד־קצה מי הירדן
Jos. 13, 27. עד־קצה ים־כנרת
Jos. 15, 5. עד־קצה הירדן
Jos. 18, 16. הגבול אל־קצה החר
Jos. 18, 19. אל־קצה הירדן נגבה
Jud. 6, 21. את־קצה המשענת
Jud. 7, 11. אל־קצה החמשים
1 Sam. 14, 27. את־קצה המטה
2 Reg. 7, 5. ויבאו עד־קצה מחנה
2 Reg. 7, 8. עד־קצה המחנה
Ps. 46, 10. עד־קצה הארץ
Jes. 7, 3. קצה תעלת הברכה
Jes. 48, 20. הוציאוה עד־קצה הארץ
Jes. 49, 6. ישועתי עד־קצה הארץ
Jes. 62. 11. השמיע אל־קצה הארץ
Jer. 12, 12. 25, 33. ועד־קצה הארץ
Jer. 25, 31. עד־קצה הארץ

constr.: בְּקֵצֵה
Gn. 23, 9. אשר בקצה שדהו
Ex. 13, 20. בקצה המדבר
Ex. 26, 5. תעשה בקצה היריעה
Ex. 36, 12. עשה בקצה היריעה
Num. 11, 1. ותאכל בקצה המחנה
Num. 22, 36. אשר בקצה הגבול
Num. 33, 6. בקצה המדבר
Num. 33, 37. בקצה ארץ אדום
Dt. 30, 4. נדחך בקצה השמים
Jos. 3, 15. נטבלו בקצה המים
Jos. 4, 19. בקצה מזרח יריחו
Jos. 15, 8. אשר בקצה עמק־רפאים
Jud. 7, 17. אנכי בא בקצה המחנה
Jud. 7, 19. בקצה המחנה
Ruth. 3, 7. לשכב בקצה הערמה
1 Sam. 9, 27. יורדים בקצה העיר
18. 14, 2. ושאול יושב בקצה הגבעה
1 S. 14, 43. בקצה המטה אשר־בידו
Neh. 1, 9. נדחכם בקצה השמים
Prv. 17, 24. ועיני כסיל בקצה־ארץ
Jes. 7, 18. אשר בקצה יארי מצרים

constr.: וּבְקֵצֵה
Ps. 19, 5. ובקצה תבל מליהם

constr.: מִקְצֵה
Gn. 8, 3, מקצה חמשים ומאת יום
Gn. 47, 21. מקצה גבול־מצרים
Num. 34, 3. מקצה ים־המלח
Dt. 13, 8. 28, 64. מקצה הארץ
Dt. 14, 28. מקצה ׳ שלש שנים
Dt. 28, 49. גוי מרחק מקצה הארץ
Jos. 3, 2. 9, 16. מקצה שלשת ימים
Jos. 15, 1. נגבה מקצה תימן
Jos. 15, 2. נגב מקצה ים המלח
Jos. 15, 5. מקצה חירדן
Jos. 15, 21. מקצה למטה בני־יהודה
Jos. 18, 15. מקצה קרית יערים
2 Sam. 24, 8. מקצה תשעה חדשים
1 Reg. 9, 10. מקצה עשרים שנה
2 Reg. 8, 3. ויהי מקצה שבע שנים
2 Reg. 18, 10. מקצה שלש שנים
Ps. 19, 7. מקצה השמים ׳ מוצאו
Ps. 61, 3. מקצה הארץ ׳ אליך אקרא
Ps. 135, 7. מקצה הארץ
Jes. 5, 26. מקצה הארץ
Jes. 13, 5. מקצה השמים
Jes. 42, 10. תהלתו מקצה הארץ
Jes. 43, 6. ובנותי מקצה הארץ
Jer. 10, 13. נשאים מקצה ׳ ארץ
Jer. 12, 12. מקצה ארץ
Jer. 25, 33. מקצה הארץ
Jer. 51, 16. ויעל נשאים מקצה־ארץ
Ez. 3, 16. מקצה שבעת ימים
Ez. 39, 14. מקצה שבעה־חדשים
Ez. 48, 1. מקצה צפונה

constr.: וּמִקְצֵה
Gn. 47, 2. ומקצה אחיו לקח

constr.: וּלְמִקְצֵה
Dt. 4, 32. ולמקצה השמים

cum suff.: קְצֵהוּ
Gn. 47, 21. ועד־קצהו
Num. 23, 13. אפס קצהו תראה

cum suff.: בְּקִצְהוּ
Ex. 19, 12. עלות בהר ונגע בקצהו

cum suff.: מִקְצֵהוּ
Jes. 56, 11. איש לבצעו מקצהו
Ez. 25, 9. מעריו מקצהו

pl. c. suff.: מִקְצֵיהֶם
Ez. 33, 2. איש אחד מקציהם

קֶצֶה

ע״ו סגולי, ע״מ סֶפֶר, כי נמצלו סגולייס מל״ס, ד״מ בֶּכֶה, ועכיכו כמו שכיס סקודמיס. ודע שלל״ק הסס שלכו לך כלכך יס קן נתוספת ס״ל, ולין נוכך. *n. m. segol.* (ad s. f. סֶפֶר, בֶּכֶה, proinde non tantummodo prolong. ex קֵץ), vi eadem, qua קָצֶה, קָצֶה. LXX. πέρας, ἀριθμός.

Jes. 2, 7. ואין קצה לאצרתיו
Jes. 2, 7. ואין קצה למרכבתיו
Nah. 2, 10. ואין קצה לתכונה
Nah. 3, 3. ואין קצה לגויה
Nah. 3, 9. ומצרים ואין קצה

קָצָו

ע״ו, ונמצל לך נסיק סרכוי קְצָוֵר, ומוכנו כמו הסיות סקודמיס. ולשר לעכין סיסקל סכס דומיס לו חָגָו, סָתָר, מְדָו, שָׁלָו, ולמס מיכיס יולקיס יק מָדוֹ, חָגוֹ, סָתוֹ, קָצוֹ, כלשר סוכתתי ולקרתי. נספרי מנכס שפתי לרס לף קע״ו. *n. m.* (unde solummodo קָצְוֵר, ad

s. f. שָׁלֵי, סָתֵו, מְדֵו, חֲגֵו, quae ortae sunt conformatione secundaria ex חָגוּ, מָדוּ, סָתוּ, שָׁלוּ), extremitas, terminus. LXX. *πέρας, ὅριον.*

pl. constr. קַצְוֵי
Ps. 48. 11. על־קצוי־ארץ
Ps. 65, 6. מבטח כל־קצוי־ארץ
Jes. 26, 15. רחקת כל־קצוי ארץ

קְצָת

ג״כ, ע״י מְנָת, בְּנָת [עי׳ מצ״ח דף קע״ו], ומתו הכתוי חָצוֹת, וכן מְנוֹת, בְּנוֹת, עי׳ מחלק דקדוקו תחת כתת ומכת ותחת תרגוש. מוכח כמו הקודמים. ודע קוסח שכתב למכתי, שכשם קמ [וכן פה קנת], נכתוב עם ין השעמי׳ נחלק הדגוש שקוף, לומר נחפוך ג״כ שהשם שמוש המלה, וכן הכיוהו התוכנים הקדמונים, ומוח הכתוב.

n. f. (ad s. f. בְּנָת, מְנָת; pl. קְצוֹת, sicut בְּנוֹת, מְנוֹת, cf. Systema 177.) finis, hinc: pars, adv. מִקְצָת, partim, pro מִקְצָת, nisi, id quod verisimilius est, *Mem* initiale formativum est. LXX. *μέρος*; לְקֵצָת, *μετὰ τὸ τέλος*; מִקְצָתָם, *μετὰ τὰ ταῦτα.*

וּמִקְצָת
Neh. 7, 70. ומקצת ראשי האבות
Dan. 1, 2 ומקצת כלי בית־האלהים
Dan. 1, 15. ומקצת ימים עשרה

וְלִמִקְצָת
Dan. 1, 18. ולמקצת הימים

cum suff.: וּמִקְצָתָם
Dan. 1, 5. ומקצתם יעמדו

pl.: קְצָוֹת
Ps. 65, 9. ויראו ישבי קצות

pl.: הַקְּצָוֹת
Ex. 38, 5. בארבע הקצות

קְצִין

ג״ו, ומתון זופע וכוון, ע״ם זגוור ומותך דין כין נעלי דיכיס [כיסעה], וכן קאצ׳ [קאדי], נמזלם לפ״כ על שר מלחמה ושר נגף וכוון וגניד נכלל. נז״ע ממנו עוד קְצִינוֹת לסמיכת נגידות. לפר לענין הזופי הלוח מזלהו שָׂבִין, פָּנִין מן שָׂה, פָּנָה, וכדומה.

n. m., judex, utpote decidens s. decernens, arab. *qâḍi*, hinc magistratus, imperator, princeps, neohebr. קְצִינוּת (Vornehmheit), a v. קָצָה, addita terminatione *în*, ad s. f. חָפִין, שָׂבִין, פָּנִין. LXX. *ἀρχηγός, ἄρχων, ἐναρχούμενος; ἡγούμενος, βασιλεύς, γεώργιον.*

Prv. 6, 7. אשר אין־לה קצין
Prv. 25, 15. בארך אפים יפתה קצין
Jes. 3, 6. קצין תהיה־לנו
Dan. 11, 18. והשבית קצין

לְקָצִין
Jud. 11, 6. לכה והיית לנו לקצין

וְלְקָצִין
Jud. 11, 11. עליהם לראש ולקצין

constr.: קְצִין
Jes. 3, 7. לא תשימני קצין עם

pl. constr.: קְצִינֵי
Jos. 10, 24. קציני אנשי המלחמה
Jes. 1, 10. קציני סדם

pl. constr.: וְקְצִינֵי
Mich. 3, 1. 9. וקציני בית ישראל

pl. c. suff.: קְצִינֶיהָ
Jes. 22, 3. קציניך נדדו־יחד

קָצַח

ע״כ, ול״ע כ״ח נגור, ומוכנו לד״ק כמו

a rad. צָחַת, de qua vide s. חֲצָחַת, נָשַׁחַת, שָׁחַת (schnauben, brausen); *Hi.* הַחְקִיץ, ad iram concitare. *Hitpa.* irâ aestuare. Arab. קִצַּתַ pro קִצַּבَ dicitur ac proinde huc non pertinet. LXX. *θυμοῦσθαι, ὀργίζεσθαι, πικραίνειν, λυπεῖν, παροξύνειν, θυμός; Hi. παροργίζεσθαι.*

3 perf.: קָצַף
Gn. 41, 10. פרעה קצף על־עבדיו
Dt. 9, 19. והחמה אשר קצף ד״י
Esth. 2, 21. קצף בגתן ותרש
Zach. 1, 2. קצף ד״י על־אבותיכם

2 perf.: קָצַפְתָּ
Jes. 64, 4. אתה קצפת ונחטא
Thr. 5, 22. קצפת עלינו עד־מאד

1 perf.: קָצַפְתִּי
Jes. 47, 6. קצפתי על־עמי
Jes. 57, 17. קצפתי ואכהו
Zach. 1, 15. אשר אני קצפתי מעט

part. masc.: קֹצֵף *sg.*
Zach. 1, 15. וקצף גדול אני קצף

inf. constr.: מִקְצֹף
Jes. 54, 9. נשבעתי מקצף עליך

1 impf.: אֶקְצוֹף
Jes. 57, 16. ולא לנצח אקצוף

1 impf.: וְאֶקְצֹף
Jes. 57, 17. חסתר ואקצף

2 impf.: תִּקְצֹף
Num. 16, 22. ועל כל־העדה תקצף
Jes. 64, 8. אל־תקצף ד״י עד־מאד

3 impf.: יִקְצֹף
Lev. 10, 6. ועל כל־העדה יקצף
Jos. 22, 18. אל־כל־עדת ישראל יקצף
Eccl. 5, 5. למה יקצף האלהים

3 impf.: וַיִּקְצֹף
Gn. 40, 2. ויקצף פרעה על שני
Ex. 16, 20. ויקצף עליהם משה
Lev. 10, 16. ויקצף על־אלעזר
Nu. 31, 14. ויקצף משה על פקודי
Dt. 1, 34. ויקצף וישבע לאמר
2 Reg. 5, 11. ויקצף נעמן וילך
2 Reg. 13, 19. ויקצף עליו איש
Esth. 1, 12. ויקצף המלך מאד

3 impf. pl.: וַיִּקְצְפוּ
1 S. 29, 4. ויקצפו עליו שרי פלשתים
Jer. 37, 15. ויקצפו השרים

Hif-il: הִקְצִיף

2 perf.: הִקְצַפְתָּ
Dt. 9, 7. אשר־הקצפת את־ד״י

2 perf. pl.: הִקְצַפְתֶּם
Dt. 9, 8. ובחרב הקצפתם את־ד״י

part. pl.: מַקְצִפִים
Dt. 9, 22. מקצפים היותם את־ד״י

inf. constr.: בְּהַקְצִיף
Zach. 8, 14. בהקציף אבתיכם אתי

3 impf. pl.: וַיַּקְצִיפוּ
Ps. 106, 32. ויקציפו על מי מריבה

Hitpa-el: הִתְקַצֵּף

3 perf.: וְהִתְקַצַּף
Jes. 8, 21. והתקצף וקלל במלכו

קֶצֶף

כלחמי כמו נעכרי, מלכיסם וכעיסם, ונמלח לך נכ״ק.

v. aram., aramaismi biblici peculiare, ab hebr. non diversum. LXX. *ὀργή.*

3 perf.: וַיִּקְצֹף
Dan. 2, 12. בגם וקצף שגיא

קֵצֶף

ג״ו, וככוי קְצַפֵּי, ומוכנו כעם וועם ויחם וכוגו [נַחְרָן, ווחועה], לפעמים

pl. constr.: מִקְצוֹעֵי
Ez. 46, 21. ארבעת מקצועי החצר

pl.: מִקְצֹעוֹת
Ez. 46, 22. בארבעת מקצעת החצר

pl.: הַמִּקְצֹעוֹת
Ex. 26, 24. לשני המקצעת יהיו
Ex. 36, 29. לשניהם לשני המקצעת

pl. c. suff.: וּמִקְצֹעוֹתֶיהָ
Ez. 41, 22. ומקצעותיו לו

מַקְצֻעָה

ג״כ, מסוכני מְקַצֵּעַ, ומוכנו כלי לקניעה נעץ, וזמו לפעת כל״ק כלי שמקלף כו כנגר פני סעץ ומקליקו [הַקְּנֵעל], ומף ג״כ פעת כפ״י, שפרמו כסיעי ומומל [*σμίλη*], לך נלף דק מלד. פפרם קנע, וכפ״ע עוד מום פפרם קְצוּעָה, קְצִיעָה, הַקְצָעָה.

n. f. (a m. מְקַצֵּעַ), dolabra, arab. מְקַשֵּׁעַ, Targ. אִזְמֵל, *σμίλη*. LXX. *παραγωνίσκος* (norma, squadra). A. *παραγραφίς* (penicillus).

pl.: בַּמַּקְצֻעוֹת
Jes. 44, 13. ויעשהו במקצעות

קְצִיעָה

ג״כ, והמוכן לפעת מין כ קפן, פנקוק נלמון ערכי ענבר, ולפעת פתקנפ הוח כמו קְהָה לעיל, וכן כתב פעדיק פ׳יומי נפכומו לתלים, וזמו פנקוק כן ג״כ נפפתי מערב [קַמַּסְטִיק], כיון קליפה מם של עץ נפמי, ונמלח פפס קְצִיעָה ג״כ נערכי, ונפכו קנע כפעת לכן - עוכת, ע״פ קנוע פקליפה, וזה לחת, ועוד שמומכים שהוח קְשֵׁט, מתכנדים לפעום הקעפת. נגמלח כלחר קניעה שהים כיקס כוקף, ועוד מֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם.

n. f., cassia arabica, cortex aromaticus cinnamomi similis (*aurus Cassia* Linn.), arab., ut refert *Rab-Chefez*, עבר, vel, uti *Saadja Fajumi* observat: קְהָה h. e. קְצִיעָה, a v. קָצַע, *vi decorticandi.* LXX. *κασία.*

pl.: קְצִיעוֹת
Ps. 45, 9. ואהלות קציעות

מְקַצֶּעָה

ג״כ, והוח לפעת כל״ק נמוכן מְקַצֵּעַ, לומר פנפ וקנפ, וכן לפעתו מְהָקְצָעוֹת, נמוכן פכוח, ונכיפפ כיכוכיים, ונכיפפ נפתכוכפ לפת

n. f. prt., angulus, sicut מְקַצֵּעַ. LXX. *γωνία.*

pl.: לְמִקְצֻעֹת
Ex. 26, 23. 36, 28. למקצעת המשכן

קָצַע

פעל לף עוכר נקל, ומוכנו כמו קַצַּע נלמי, קַצַּע נערכי, וף״כ מוכנו קפיכפ וכלימ [צַנְצִנֶת]. ונמוכן זה מכוסף חֲקָצִיעַ, מפפכת עיף וקליפת פפיל מיכ [צַנְקְרַצְנֶת], וספעולי שלו חֲקָצָע, היות כתך [צַנְגַעצְנִיעַעֶת וייך], ותמוכ מְחֻקְצָעוֹת, כיכוכי רכוי לנקפיי, נעפם קְצִים [עקקע], ודומם לו מְקֻצְעוֹת, מנפכ פ פכנפ. ולפר לפקוד פפנפ, דע קוכף שדומם לו ג״כ גָּזַז נעכרי, וכן גָּדַע קפוי שלו, ופקקו וכפוי נפפתי מערב עי׳ כפ׳ מיוק לפלפ״ק.

v. tr., sicut גָּזַז, גָּזַע, חָקַע, בָּצַע, abscindere; *Hi.* הַחְקִיעַ, tectorium s. lituram muri abradere; *Ho.* הָחְקַע, desecatum, angulatum esse; pl. prt. f. מְהֻקְצָעוֹת = מְקֻצָּעוֹת, angulata, anguli (Ecken), sicut מִקְצֹעוֹת, מְקֻצָּעִים, קְצָוֹת. LXX. *ἀποξύειν.*

Pu-al: קֻצַּע

prt. f. pl. constr.: *לְמִקְצֻעֹת
*Ex. 26, 23. 36, 38. *למקצעת משכן

Hif-il: הִקְצִיעַ

3 impf.: וַיַּקְצַע
Lev. 14, 41. יקצע מבית סביב

Hof-al: הָקְצַע

part. f. pl.: מְהֻקְצָעוֹת
Ez. 46, 22. לארבעתם מחקצעות

מִקְצַע

ג״ו, וכיכוי מְקֻצָּעִים וגם מְקֻצָּעוֹת, ומוכנו מקום קנוע נכנר, וזמו פפנפ וקנפ [עקקע], ומפ לפ״ו כפמוזו, ומפזלם כמזלם מְגֻדָּל, ד״מ מקנע פקנר, וף״כ מזכר קנע.

n. m. (ad s. f. מִגְדָּל, pl. מִקְצָעִים, מְקֻצָּעוֹת), extremitas, angulus h. e. locus abscissus s. abruptus (Kante, Ecke), syn. פִּנָּה. LXX. *γωνία, κλίτος, μέρος, κέρας.*

הַמְּקַצֹּעַ
2 Chr. 26, 9. ועל־המקצוע וירחזקם
Neh. 3, 19. מנגד עלת הנשק המקצע
Neh. 3, 20. מדה שנית מן־החמקצע
Neh. 3, 24. עד־החמקצוע ועד־הפנה
Neh. 3, 25. מנגד המקצוע

בְּמִקְצַע
Ez. 46, 21. במקצע החצר

קָצַת

ךָ מכילות ועונב כמו כעס נכאלה.
ופצר למוכן הפסוק כקלף על פכי
מיס, המוכן לדעת המתכנס ככוי
לקופיף [שוים], נקצר שתכנס כרתיקף
על לפני מיף, וכן פרש יקקי
והכדל"ק כתיקת מיס, והסחלקה לפ"ו
כמו אוּפְיָא מן אָהַם, דומס לכל אָהַם,
וכקצר לכל זָעַם, שתמלוקו כלכוד ונפכוף
כקופיף ע"ב. קומס לדעת הסנעיס
בתכנומס סיוכי עכיכו ע"ד הסרש קלף
נערכי תקיכת עץ [שַׁכנעצכיטעצנעס,
זשליטעצר], וקקריסס הלך קכן-
עוֹרֵף, קומס הרקמון קכיכ.

n. m. (c. s. קִצְפִּי), ira vehemens, indignatio gravissima; Hos. 10, 7. de *spuma*, aram. אוּפְיָא (a v. אָהַם = אָהַם, uti et זָעַם, *spumare*, schäumen, deinde irasci). Targ. כְּרָתִיחָא עַל־אַפֵּי מַיָּא. Alii *cremium* s. *quisquilias* vel fragmentum arboris s. sarmenta intelligunt cum LXX. *φρύγανον*. Alias: *θυμός*, *ὀργή*, *χόλος*, *παροξυσμός*, *παροργισμός*, *μετάμελος*. S. *ἐπίζεμα*.

Num. 1, 53.	ולא יהיה קצף
Num. 18, 5.	ולא־יהיה עוד קצף
Jos. 9, 20.	ולא־יהיה עלינו קצף
2Rg.3,27	ויהי־קצף גדול על־ישראל
1 Chr. 27, 24.	קצף על־ישראל
2 Chr. 19, 2.	עליך קצף מלפני ר'
2 Chr. 19, 10.	והיה־קצף עליכם
2 Chr. 24, 18.	ויהי־קצף על־יהודה
2 Chr. 29, 8.	ויהי קצף ר' על־יהודה
2 Chr. 32, 25.	ויהי עלינו קצף
2Chr.32,26.	ולא־בא עליהם קצף ר'
Jes. 34, 2.	קצף לר' על־כל־הגוים
Jes. 54, 8.	בשצף קצף
Zach. 7, 12.	ויהי קצף גדול
	קֶצֶף *p.*
Jos. 22, 20.	היה קצף
Zach. 1, 2.	על־אבותיכם קצף
	וָקֶצֶף
Zach. 1, 15.	וקצף גדול אני קצף
	וָקָצֶף *p.*
Eccl. 5, 16.	וחליו וקצף
Esth. 1, 18.	וכדי בזיון וקצף
	הַקֶּצֶף
Num. 17, 11.	יצא הקצף מלפני ר'
	וּבְקֶצֶף
Dt.29,27.	באף ובחמה ובקצף גדול
Jer. 21, 5. 32, 37.	ובקצף גדול
	בְּקֶצֶף
Hos. 10, 7.	כקצף על־פני־מים
	מִקֶּצֶף
Jer. 50. 13.	מקצף ר' לא תשב
cum suff.:	בְּקִצְפִּי
Jes. 60, 10.	כי בקצפי הכיתיך
cum suff.:	וְקִצְפְּךָ
Ps. 102, 11.	מפני־זעמך וקצפך
cum suff.:	בְּקִצְפְּךָ
Ps. 38, 2.	אל־בקצפך תוכיחני
cum suff.:	מִקִּצְפּוֹ
Jer. 10, 10.	מקצפו תרעש הארץ
	קֶצֶף

ז"ו נקרמי כמו נעכרי, וכמוץ לף נעור,
ו' כ"ג.

n. m. aram., *ἅπ. λεγ.*, fervor. LXX. *ὀργή*.

Esr. 7, 23.	די־למה להוא קצף
	קְצָפָה

ז"כ, ומוכנו לדעת הסרל"ק כמו קֶצֶף,
לומר כעס וקמס, נהשלל על זשס וקנול
ומקרס [פערכיטעונג], וכן כרקס נקצר
זשצולב על שֵׁמָה, לכן לדעת הסנעיס

עכיכו דכר מקוקף וכשכר, וכן פרשוכו
המתכנס וכיכים מן הרקשוכים.

n. f., ira, cupiditas delendi, deletio (parall. שַׁמָּה), vel aliquid fractum et praesectum. LXX. *συγκλασμός* (Codd. alii: *κλασμός*, *γλυκασμός*).

	לְקָצָפָה
Joel 1, 7.	ותאנתי לקצפה

קָצַץ

לומר קֵץ, ומוכנו כמו קֵץ לעיל, וכמו
קָצַ"ע, כריקס וכסיקס גויוס וקתיכס
[שנשניידען, -טויען], ל"ע מקנוץ היד
וגויוס פתק סוקן, וכשפס ישמעלית
בְּצַע מקתיכת לפרכיס וגליקת שער,
והשרש נקקוו והשווי נשפתי מערב
עי' קתק גֵּז, גַּד. הכנד קֵצֶץ [ולא
קָצֵץ] קווק הפעולה, קתיכס וקניכה,
ל"ע מקתיכת עכות וקנל, מקנוד קכיק,
ומגרוו ידיס ולנכעות, מקתיכת פתיל
וכדומה. הנשכ"פ קָצֵץ כדרך נכיכו.

h. e. קֵץ, *v. tr.*, abscindere, praecidere, amputare, veluti manum aut mystacem, neoh. decerpere fructus (קְצִיצוֹת), arab. *qazza* (praecidere ungues vel capillos), cogn. קֵץ, קָצַ"ע, גַּד, גֵּז (*caed*-ere). *Pi.* קִצֵּץ (non קִצֵּץ), int., mutilare, truncare, concidere, dissecare, desecare, neoh. etiam vi translata decidendi (קְצֵץ עִם, pacisci cum), unde prt. קָצוּץ de re pacto s. stipulatione definita.

2 perf.:	וְקָצַתָּה
Dt. 25, 12.	וקצתה את־כפה
p.p.pl.constr.:	קְצוּצֵי
Jer. 9, 25.	ועל כל־קצוצי פאה
Jer. 25, 23.	ואת כל־קצוצי פאה
Jer. 49, 32.	קצוצי פאה
Pi-el:	קִצֵּץ *3 perf.*
Ps. 129, 4.	קצץ עבות רשעים
3 perf.:	קִצַּץ
2 Rg.18,16.	בעת ההיא קצץ חזקיהו
3 perf.:	וְקִצַּץ
Ex. 39, 3.	וקצץ פתילם
Ps. 46, 10.	וקצץ חנית
3 perf.:	וַיְקַצֵּץ
2 Reg. 16, 17.	ויקצץ המלך אחז
2Rg.24,13.	ויקצץ את־כל־כלי הזהב
2 Chr. 28, 24.	ויקצץ את־כלי בית
3 impf. pl.:	וַיְקַצְּצוּ
Jud. 1, 6.	ויקצצו את־בהנות ידיו
2 Sam. 4, 12.	ויקצצו את־ידיהם
Pu-al:	קֻצַּץ
part pl.:	מְקֻצָּצִים
Jud. 1, 7.	בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים

קֵצֶץ

נקרמי כמו נעכרי, ולא כמצא הקל
ממנו נכ"ק, לכן נתכנוס לכרכו תמור
כרת, קלב, קעב, גדע נעכרי,
וכמוכן זס מכנד בֵּצַע חוק הפעולה,
ונתכנוס עוד לתַּעַל אֶתְקֵץ, ופעולי
על מכנד סוף הנשכ"פ אֶתְבַּצַּע. נשפס
עכיכית הפעל עוד כמוכן על יעוד
ויתוך דכר [נעסטיימען, פעסטוטעלען],
ל"ע קֵץ לו, ים יעוד לו עמו, קֵצֶץ
עמו, עשס יעוד עמו, ונפתיון זס
הקוקיי קְצוּץ, ולנקיי קְצוּצָה, ל"ע
רְבִית קְצוּצָה, לומר רכית מיועדת
שהתכס נשעת הלוקס, ונגמרת הנשוות
קְצוּי וסילועס קְצוּתָא, וכן קְצָצָא, וכן
נשפס עכיכית קְצִיצָה פני מקוכן,

וכגמרת קְצוּצָא [ז"כ], גויכי עץ
[שפַּצֵּן].

v. tr. aram., hebraico aequale, quo paraphrastae pro hebr. גָּדַע, קָצַב, קָצַת, קָרַת, חָטַב creberrime utuntur, gem. vi decidendi (קֵץ לַהּ, pactus est cum), unde קְצוּי (def. קְצוּתָא), s. קְצוּצָא, pactum, cf. קְצוּצְרָא, segmentum ligni (Brett, Spahn). *Pa.* קַצֵּץ, abscindere, amputare. LXX. *ἐκτίλλειν*. *Itpe.* et *Itpa.* targ. אִתְקְצֵץ.

Pi-el:	קַצֵּץ
3 prf. pl.:	וְקַצְּצוּ
Dan. 4, 11.	וקצצו ענפוהי
	קֵץ

ז"ו, וכככוי קִצֵּי, ומוכנו כמו קָצָה, קָצֶה
לעיל, סוף דכר, כלנו קתוך סס [עכדע],
וכמר מסוף דכר כמקוס לו כוען,
מעשס מס לו מנב וכדומה, והשלמה
על סוף והשמלת דכר. וזלת כוונת
עון קן, לומר קעל שמיל הקן,
ולפעמים כמו לקרית דכר, מלוס
הסנעקה, ל"ע מועד קן, עת קן.
ואשר לשונן קִנְצֵי לְמִלִּין [לשוב י"ק נ']
הכס לדעת יקקי והכד"ק הכון
תמונת הכפל, וכמו קִצֵּי, ולדעת
המתכנס כלקס שמוש הכמוי של קֵץ,
נדומס לל קֵץ, ומוכנו קעשס וכיכ
ומקרוס ולכוס וכעס, משרש קכן
נדומס לל קֵץ, כי הסעתיקו הַרַפְתָּקִי
[כעקקעריי"ק, נְקִנְקעריי"ק], קומס דעת
רז"י הכיכס.

n. m. (c. s. קִצֵּי), sicut קָצֶה, קָצֶה, pars, in qua res praecisa est, finis, terminus, et localiter et temporaliter (קֵץ s. לְקֵץ, post; אֵין־קֵץ, infinite), spec. finis regni s. populi h. e. excidium, interitus, finis vaticinii h. e. impletio, et עֵת קֵץ, קֵץ הַיָּמִים, מוֹעֵד קֵץ, N. T. ἡ ἐσχάτη ἡμέρα, τὸ ἔσχατον τῶν χρόνων (τῶν ἡμερῶν), καιρὸς ἔσχατος. Pl. aram. c. קִנְצֵי (Job. 18, 2.) pro קִצֵּי, non pro קִנְטֵי (קֶנֶט = קֵנֶץ), jurgia, rixae, uti vult paraphrastes, qui חַרְפְתָּקִי vertit. LXX. *πέρας*, *περασμός*, *τέλος*, *συντέλεια*, *ἔσχατος*, *ἐγκόπτειν*, *πληροῦν*, *μέρος*, *τάξις*, *χρόνος*, *ἀρχή*; אֵין־קֵץ, *ἀναρίθμητος*; לְקֵץ, *εἰς τέλος*, *μετὰ τὸ τέλος*, *διὰ τέλους*, *μετά*; מִקֵּץ, *ἀπὸ τέλους*, *διά*, *κατά*, *μετά*, *ἀναπληροῦν*; עַד־קֵץ, *ἕως τέλους*; חֲשֹׁם קִנְצֵי לְמִלִּין, *παύεσθαι*.

Gn. 6, 13.	קץ כל־בשר בא לפני
Job. 22, 5.	ואין־קץ לעונותיך
Job. 28, 3.	קץ ׀ שם לחשך
Ps. 119, 96.	לכל־תכלה ראיתי קץ
Eccl. 4, 8.	ואין קץ לכל־עמלו
Eccl. 4, 16.	אין־קץ לכל־העם
Eccl. 12,12.	ספרים הרבה אין קץ
Jes. 9, 6.	ולשלום אין־קץ
Ez. 7, 2.	לאדמת ישראל קץ
Ez. 7, 6.	קץ בא בא הקץ
Ez. 21, 30. 34.	בעת עון קץ
Ez. 35, 5.	בעת עון קץ
Dan. 8, 17.	כי לעת־קץ
Dan. 8, 19.	כי למועד קץ
Dan. 9, 26.	ועד קץ מלחמה
Dan. 11, 27.	כי־עוד קץ למועד
Dan. 11, 35.	עת קץ כי־עוד למועד
Dan. 11, 40.	ובעת קץ יתנגח עמו
Dan. 12, 4.	עד־עת קץ
Dan. 12, 6.	עד־מתי קץ הפלאות
cum h int.:	הַקֵּץ
Job. 16, 3.	הקץ לדברי־רוח

קָצַר

פעל כוזד, והעתיק יַקְצֵר. יפתרוכו
גויכס וקניכס וכניכס [שנשניידען,
-שנעמען], ל"ע מקניכת דגן תנוסף
[ערכדעגן], ומניכוכי קוֹצֵר. וכמוכן זס
מכוסף נקיוב כ"ל ו' נכתיב נליל

קָצַר

	הַקֵּץ
2 Chr. 21, 19.	וכעת צאת הקץ
Ez. 7, 2.	בא הקץ על־ארבעת
Ez. 7, 3.	עתה הקץ עליך
Ez. 7, 6.	בא הקץ הקיץ אליך
Am. 8, 2.	בא הקץ אל־עמי
	לְקֵץ
2 Chr. 18, 2.	וירד לקץ שנים
Dan. 12, 13.	לקץ הימין
	לַקֵּץ
Dan. 12, 13.	ואתה לך לקץ
Hab. 2, 3.	ויפח לקץ ולא יכזב
	וּלְקֵץ
Neh. 13, 6.	ולקץ ימים נשאלתי
Dan. 11, 6.	ולקץ שנים יתחברו
Dan. 11, 13.	ולקץ העתים שנים
	מִקֵּץ
Gn. 4, 3.	ויהי מקץ ימים
Gn. 8, 6.	ויהי מקץ ארבעים יום
Gn. 16, 3.	מקץ עשר שנים
Gn. 41, 1.	ויהי מקץ שנתים ימים
Ex. 12, 41.	ויהי מקץ שלשים שנה
Num. 13, 25.	מקץ ארבעים יום
Dt. 9, 11.	ויהי מקץ ארבעים יום
Dt. 15, 1. 31, 10.	מקץ שבע־שנים
Jud. 11, 39.	מקץ ׀ שנים חדשים
2 S. 14, 26.	והיה מקץ ימים ׀ לימים
2 S. 15, 7.	ויהי מקץ ארבעים שנה
1 Reg. 2, 39.	ויהי מקץ שלש שנים
1 Reg. 17, 7.	ויהי מקץ ימים
2 Chr. 8, 1.	ויהי מקץ ׀ עשרים שנה
Esth. 2, 12.	מקץ הירח לה כדת
Jes. 23, 15. 17.	מקץ שבעים שנה
Jer. 13, 6.	ויהי מקץ ימים רבים
Jer. 34, 14.	מקץ שבע שנים
Jer. 42, 7.	מקץ עשרת ימים
Jer. 50, 26.	באו־לה מקץ
Ez. 29, 13.	מקץ ארבעים שנה
cum suff.:	קִצְּי
Job. 6, 11.	ומה־קצי כי־אאריך
Ps. 39, 5.	הודיעני ׀ ר' ׀ קצי
cum suff.:	קִצֵּנוּ
Thr. 4, 18.	קרב קצנו מלאו ימינו
Thr. 4, 18.	כי־בא קצנו
cum suff.:	קִצֵּךְ
Jer. 51, 13.	בא קצך אמת בצעך
cum suff.:	קִצּוֹ
Jes. 37, 24.	ואבוא מרום קצו
Dan. 11, 45.	ובא עד־קצו
cum suff.:	קִצָּהּ
2 Rg. 19, 23.	מלון קצהּ יער כרמלו
cum suff.:	וְקִצּוֹ
Dan. 9, 26.	וקצו בשטף
pl. constr.:	קִנְצֵי
Job. 18, 2.	קנצי למלין
	קִיצוֹן

ת"ו, תמור קִצּוֹן, נסתרת וכסתכת
הדגוש, ולנקניי קִיצוֹנָה. פתרוכו כמו
קִצְּוֵי נת"ע, לומר מס שייך לקן או
וסוף סופי [לעטעד], וף"כ כגוד מן קֵץ.

adj. m. (pro קִצּוֹן, f. קִיצוֹנָה), sicut קִצְּוֵי neoh., ultimus. LXX. *ἐξώτερος*, *ἀνὰ μέσον*.

adj. f. sg.:	הַקִּיצוֹנָה
Ex. 26, 4. 36, 11.	הקיצונה במחברת
Ex. 26, 10.	הקיצנה בחברת
Ex. 36, 17.	שפת היריעה הקיצנה
	קָצַר

פעל כוזד, והעתיל יַקְצֹר. יפתרוכו
גויכס וקניכס וכניכס [שנשניידען,
-שנעמען], ל"ע מקניכת דגן תנוסף
[ערכדעגן], ומניכוכי קוֹצֵר. וכמוכן זס
מכוסף נקיוב כ"ל ו' נכתיב נליל

וַיְקַצְּרוּ, וְאַל תְּמוֹרוּ לְהַקְרִין הַקֹּל. וְאַל לְהַקְרִין שִׁבְשׁוֹ, הַכֹּחַ הַקְרִין קַ֫רַר, וְדוֹמֶה לוֹ בָּ֫זַר, וְעַיֵּן גּוֹר הַשְׁוֵי נִסְפְּתִי מֵעֵבֶר.

v. comp. tr. (impf. יְקַצֵּר), sicut קָ֫זַר q. v., desecare, demetere; prt. קוֹצֵר, messor. *Hi.* הִקְצִיר, metere, Job. 24, 6. *Ketib* (יַקְצִרוּ, *Qeri*). LXX. *θερίζειν, ἐκ-; ἀμᾶν, ἀμητός; τρυγᾶν*; inf. *θερισμός*; prt. *τρυγητός*.

3 *prf. pl.:* קָצְרוּ *p.* Jer. 12, 13. וקצים קצרו

2 *prf. pl.:* קְצַרְתֶּם Hos. 10, 13. עולתה קצרתם

2 *prf. pl.:* וּקְצַרְתֶּם Lev. 23, 10. וקצרתם את־קצירה

part. m.: קוֹצֵר *sg.* Ps. 29, 7. שלא מלא כפו קוצר

part. masc.: הַקּוֹצֵר Jer. 9, 21. וכעמיר מאחרי הקוצר

part. masc.: בַּקּוֹצֵר Am. 9, 13. ונגש חורש בקוצר

part. m. pl.: קוֹצְרִים 1 Sam. 6, 13. קצרים קציר־חטים

prt. m. pl.: הַקּוֹצְרִים Ruth 2, 3. ותלקט בשדה אחרי הקצרים

Ruth 2,5. לנערו הנצב על־הקוצרים

Ruth 2,6. הנער הנצב על־הקוצרים

Ruth 2,7. בעמרים אחרי הקוצרים

Ruth 2, 14. ותשב מצד הקצרים

2 Rg. 4, 18. אל־אביו אל־הקצרים

part. m. pl.: לַקּוֹצְרִים Ruth 2,4. ויאמר לקוצרים ה׳ עמכם

inf. constr.: לִקְצֹר Lev. 19, 9. פאת שדך לקצר

inf. constr.: וְלִקְצֹר 1 Sam. 8, 12. ולקצר קצירו

inf. c. suff.: בְּקָצְרֵךָ *p.* Lev. 23, 22. פאת שדך בקצרך

inf. c. suff.: וּבְקָצְרְכֶם Lev.19,9.23,22. ובקצרכם את־קציר

impt. pl.: קִצְרוּ Hos. 10, 12. קצרו לפי חסד

impt. pl.: וְקִצְרוּ 2 Reg. 19, 29. זרעו וקצרו

Jes. 37, 30. זרעו וקצרו

2 *impf.:* תִּקְצֹר Lev. 25,5. ספיח קצירך לא תקצור

Dt. 24, 19. תקצר קצירך בשדך

Mich. 6, 15. תזרע ולא תקצור

3 *impf.:* יִקְצֹר Eccl. 11,4. וראה בעבים לא יקצור

Jes. 17, 5. וזרעו שבלים יקצור

3 *impf.:* יְקַצֵּר־ *Q'ri.* יְקַצְּרוֹ־ Prv. 22, 8. זורע עולה יקצור־און

2 *impf. pl.:* תְּקִצְרוּ Lev.25,11. ולא תקצרו את־ספיחיה

3 *impf. pl.:* יִקְצְרוּ *p.* Job. 24, 6. Q'ri. בלילו יקצורו

Ps. 126, 5. ברנה יקצרו

Hos. 8, 7. וסופתה יקצרו

3 *impf. pl.:* יִקְצְרוּן Ruth 2, 9. בשדה אשר־יקצרון

3 *impf. pl. c. s.:* יְקַצְּרֶהָ Job. 4, 8. וזרעי עמל יקצרהו

Hif-il: הַקְצִיר

3 *impf. pl.:* יַקְצִּירוּ *K'tib.* Job. 24, 6. בלילו יקצירו

קָצִיר

ז׳ וכמ׳ מכוני עול כז״ע קְצִירִים. מוכנו נכבל: ף׳ סכנקר וכתך [שַׁנְשִׁיעַלִיכוּ,

וּמִמַּעַל יִמַּל קְצִירוֹ Job. 18, 16.

cum suff.: קְצִירָהּ

וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ Lev. 23, 10.

בִּיבֵשׁ קְצִירָהּ תַּשְׁבִּרְנָהּ Jes. 27, 11.

pl. c. suff.: קְצִירֶיהָ

תַּשְׁלַח קְצִירָהּ עַד־יָם Ps. 80, 12.

קְצִיר

פעל נוד״ל, וכפתח נענוע הגרוני, והעתיד יִקְצַר, וזוֹ תולדת שֵׁל קָצַר. רכוזו סיות כקלל וכקלן [קוֹרֵץ, גּעשׁוּנט ווין], וכאמר בּמוּכן רוּזכי קלכה יד, לומר הסוקף כקלן וכלכל כּח לנפּוֹל שֵׁל הפעוֹל, כי יד ככוי לנגוֹרה, וכקשׁור עם כפּש ורוּח הספן שֵׁל אֹרֶן, היות קל ווּח נכפּשׁו לבעשׂ. ככנד קָצַר, וכנוֹסף הַקָּצִיר, כמוּכן יוֹנֵק וקוּזק [קילנען]. נתגוֹס קָצַר מעלמוֹ.

v. comp. intr. (impf. יִקְצַר), curtum, brevem, decurtatum, abbreviatum esse, targ. קְצַר, de manu (potentia imminutam esse), de anima: deficere, impatientem fieri, opp. אָרַךְ). *Pi.* קִצֵּר, decurtare. *Hi.* id. LXX. *ὀλιγοῦν, βαρύνειν, περικαθίζειν, ἐξαρκεῖν, ἐκδέχεσθαι*; *Pi. ὀλιγότης*; *Hi. σμικρύνειν*; קָצַר מַצָּע, *οὐκ ἰσχύειν*; קָצַר, *στενοχωρεῖν*; קָצַר נֶפֶשׁ, *ὀλιγοψυχεῖν*; קָצַר רוּחַ, *θυμοῦσθαι*.

3 *prf.:* קָצַר

כִּי־קָצַר הַמָּצָע Jes. 28, 20.

3 *prf. c. h. int.:* הֶקְצַר

הִקְצַר רוּחַ ר״י Mich. 2, 7.

3 *prf. fem.:* קָצְרָה

הִקְצוּר קָצְרָה יְדוֹ Jes. 50, 2.

הֵן לֹא־קָצְרָה יַד־ה׳ Jes. 59, 1.

p. pass. f. pl.: קְצֻרוֹת

וְהַלְּשָׁכוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת קְצֻרוֹת Ez. 42. 5.

inf. abs. c. hint.: הָקְצוֹר

הִקְצוּר קָצְרָה יְדוֹ Jes. 50, 2.

3 *impf. f.:* תִּקְצַר *p.*

הִיד ר״י תִּקְצַר Num. 11, 23.

3 *impf. f.:* תִּקְצַר

מְדוּעַ לֹא־תִקְצַר רוּחוֹ Job. 21, 4

3 *impf. f.:* וַתִּקְצַר

וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ־הָעָם בַּדָּרֶךְ Num. 21,5.

וַתִּקְצַר נַפְשִׁי בְּעָמָל Jud. 10, 16.

וַתִּקְצַר נַפְשׁוֹ לָמוּת Jud. 16, 16.

וַתִּקְצַר נַפְשִׁי בָּהֶם Zach. 11, 8.

3 *impf. f.:* כמו כוד תִּקְצֹרְנָה

וְשִׁנּוֹת רְשָׁעִים תְּקַצֵּרְנָה Prv. 10, 27,

Pi-el: קִצֵּר 3 *prf.*

קִצֵּר יָמָי Ps. 102, 24.

Hif-il: *הַקְצִיר

2 *perf.:* *הַקְצַרְתָּ

*הִקְצַרְתְּ יְמֵי עַלּוֹמִיו Ps. 89, 45.

קָצֵר

ת״ו, גויר ניכוכי, וכסיך קָצַר, וכמיכות כלכוי קְצֵרֵי. פתכוכו סיות כמעמך וכתכוכת כלעוך וכמעוך וכפקיקות, לכן כקלר וכגרע וכמצע [קוֹרֵץ, גע-לְמֻתְמָע], וכמוכן זכ קְצַר־יָד, לְמַלֵּל ולל-כך וכנכר-כך, קְצַר רוּחַ, קְצַר אַפַּיִם כסמך שֵׁל לרך לפיס, מסוגל וקל לכעוס, וכדומה.

adj. prt. m. (c. קְצַר, pl. c. קִצְרֵי), brevis, curtus, velut יָד קְצַר, LXX. *ἀσθενῶν τῇ χειρί*, h. e. delumbatus, impotens (arab. item: קצר ירה בקצר, h. e., exequi id, quod volebat, non poterat). LXX. קְצַר רוּחַ, רָמִים, *ὀλιγόβιος*; קְצַר רוּחַ, *ὀλιγόψυχος*, *ψυχος*; קְצַר אַפַּיִם, *ὀξύθυμος* (opp. אֶרֶךְ אַפַּיִם, *μακρόθυμος*).

constr.: קְצַר

קְצַר יָמִים וְשִׂבְעַ־רִגְזוֹ Job. 14, 1.

קְצַר־אַפַּיִם יַעֲשֶׂה אִוֶּלֶת Prv. 14,17.

constr.: וּקְצַר

וּקְצַר־רוּחַ מְרִים אִוֶּלֶת Prv. 14, 29.

pl. constr.: קִצְרֵי

וַיָּשֶׁב יְחִזְקִיָּהוּ קִצְרֵי־יָד 2 Reg. 19, 26.

וַיָּשֶׁבוּ יְחִזְקִיָּהוּ קִצְרֵי־יָד Jes. 37, 27.

קֹצֶר

ז״ו, וכוֹל כמוּפּעת מסקוֹדס, וקמנוֹתו יוֹנעס.

n. m., brevitas, addito רוּחַ, taedium, impatientia, trepidatio. LXX. *ὀλιγοψυχία*.

מִקֹּצֶר

מִקְצַר רוּחַ Ex. 6, 9.

קְצָת

v. s. r. קָצָה *p.* 1002.

קַר, קָר

v. s. r. קָרַר *p.* 1017.

קָר

v. s. r. קוֹר *p.* 989.

I. קָרָא

פעל נוד״ל, וכעתיד יִקְרָא, וקמנוע כקיוק וכרעת קול, כריוק וגעיכ [אריינען], ד״ע מגעוע כקיות וקקלכול לְמַס, מכריות ככוכו וכדומה. וכוס לק״כ כוזעס נקול [רופען], וכמצלם כמו ל״ת, נכל לוֹמכי מכוונין. וכלמר מכעכרת קול וכזוּר, מקריאָ מלמ, מכזעמס וכגדל ומלול וכפול וקווי, עזות סס וכוזעס וכקכוס, מקריאָ לאכל לקס ומקריאָ לזכוס, לו כמו ועך כמוכן כקכלס וקסוף ע״י, קריאָ וכרעת קול, לו זעכיכו ככוי וקריעת דבר כמס וכפרוטרוט ע״י, קריאָ, ומוס מעכס ג״כ קריאָ כספר, וכרקמ מלמ כל מוכן וקקיון נגו מלמן. כנפעל נִקְרָא, כדרך נכיכו, כפעולי נכל לוֹמכי קכל, וכמצ״פ כמעמ נדוממ לו. ולמר לקוור כזכר דע קורל כעיס זכקכן קְרֵא, ודומס לו גָּבַר וג״כ יָגַר, ומקמווי נספתי מעכ כנר רקנתי נספרי לְמַר יעדתי לזכרי לס״ק.

v. paragog. intr. (impf. יִקְרָא), *κρά-ζειν* (rad. *qar*, cf. גָּעַר, גָּבַר, יָגַר), *clamare*, inclamare, proclamare, *κηρύσσειν* h. e. palam pronunciare, concionari; hinc: *καλεῖν, vocare*, advocare, invitare (קְרוּאִים, die Gäste) h. e. *καλεῖν εἰς δεῖπνον*, citare h. e. *καλεῖν εἰς δίκην*, in jus vocare; conciere h. e. convocare concionem, *ἐκκλησιάζειν*; evocare milites (neoh. גַּיֵּס, arab. *g'ajasa*); acclamare aliquid alicui (עַל, אֶל); implorare (seq. אֶל, לְ); vocare (*vociren*) h. e. munus cuipiam committere (קָרָא בְּשֵׁם פ׳, deligere, *χειροτονίζειν*); praedicare, publice colere laudibus ac precibus (קָרָא בְּשֵׁם ה׳); *nominare*, plerumque cum accus. nominis et dativo pers., rarius sequente duplici accus.; *legere*, *ἀναγινώσκειν* (קָרָא בְּסֵפֶר, legere id quod in libro scriptum est). *Ni.* vocari; nuncupari, cum dat. pers. et accus. nominis vel

cum dupl. nominat. (נִקְרָא בְּשֵׁם, בְּ, עַל־שֵׁם, מִן, genti alicujus adnumerari, nomen ejus participare), cum nom. nominis et עַל personae s. rei (h. e. possessionem, peculium alicujus esse); *κεκλῆσθαι* = *εἶναι*, quatenus nomen naturae rerum est signum; legi, *ἀναγινώσκεσθαι*. *Pu.*, vocari (מְקֹרָא, der Berufene), nominari. LXX. *κράζειν* (30), *βοᾶν*, *ἀνα-*, *δια-*, *ἐκ-*. *κατα-*; *καλεῖν*, *ἀνα-*, *ἐγ-*, *ἐκ-*, *ἐπι-*, *μετα-*, *παρα-*, *προς-*, *συγ-*; *κλῆσις*, *ἐκκλησιάζειν*; *ἀναγγέλλειν*, *ἀπ-*, *κηρύσσειν*; *ὀνομάζειν*, *ἐπ-*; *λαλεῖν*; *εἶναι*, *μένειν*, *ἀποκνίζειν*, *συναντᾶν* (קָרֶה); prt. קָרוּא, *κλητός*, *ὀνομαστός*, *ξένος*; *Ni.* semel: *ἀντέχεσθαι*; קָרֵא אֲשֶׁר לֹא־יִקָּרֵא, *ἄκλητος*; קָרָא מָלֵא, *μέγα κράζειν*; קָרָא צוֹם, *νηστεύειν νηστείαν*; קְרָאָה מִקְרָא, *ἡμέρα μεγάλη*; שָׁלַח וְקָרָא, *ἅμα συμπαραλαμβάνειν*.

3 perf.: קָרָא

Gn. 1, 5. ולחשך קרא לילה
Gn. 1, 10. ולמקוה המים קרא ימים
Gn. 11, 9. על־כן קרא שמה בבל
Gn. 16, 14. על־כן קרא לבאר
Gn. 19, 22. על־כן קרא שם־העיר
Gn. 21, 31. על־כן קרא למקום
Gn. 25, 30. על־כן קרא־שמו אדום
Gn. 26, 18. קרא להן אביו
Gn. 27, 36. חכי קרא שמו יעקב
Gn. 29, 34. על־כן קרא־שמו לוי
Gn. 31, 47. ויעקב קרא לו גלעד
Gn. 31, 48. על־כן קרא־שמו גלעד
Gn. 33, 17. על־כן קרא שם־המקום
Gn. 35, 18. ואביו קרא־לו בנימין
Gn. 41, 52. שם השני קרא
Gn. 50, 11. על־כן קרא שמה
Ex. 15, 23. קרא־שמה מרה
Ex. 35, 30. ראו קרא י״י בשם
Lev. 9, 1. קרא משה לאהרן
Num. 13, 24. קרא נחל אשכול
Dt. 15, 2. קרא שמטה לי״י
Jos. 7, 26. על־כן קרא שם המקום
Jos. 8, 34. קרא את־כל־דברי התורה
Jos. 8, 35. אשר לא־קרא יהושע
Jud. 15, 19. על־כן ׀ קרא שמה
1 Sam. 3, 8. כי י״י קרא לנער
1 S. 5, 20. על־כן קרא שם־המקום
1 Reg. 1, 10. שלמה אחיו לא קרא
1 Rg. 1, 19. ולשלמה עבדך לא קרא
1 Rg. 1, 26. ולשלמה עבדך לא קרא
1 Rg. 13, 4. אשר קרא על־המזבח
2 Reg. 13, 32. אשר קרא בדבר י״י
2 Rg. 3, 10. קרא י״י לשלשת המלכים
2 Reg. 3, 13. כי־קרא י״י
2 Reg. 8, 1. כי־קרא י״י לרעב
2 Rg. 9, 1. קרא לאחד מבני הנביאים
2 Rg. 22, 16. אשר קרא מלך יהודה
2 Reg. 23, 16. קרא איש האלהים
2 Rg. 23, 16. אשר קרא את־הדברים
Ps. 34, 7. זה עני קרא ויי״י שמע
Jer. 11, 16. קרא י״י שמך
Jer. 20, 3. לא פשחור קרא י״י שמך
Thr. 1, 15. קרא עלי מועד
Zach. 7, 7. קרא י״י ביד הנביאים
Zach. 7, 13. כאשר־קרא ולא שמעו

3 perf.: וְקָרָא

Ex. 33, 7. וקרא לו אהל מועד
Ex. 34, 15. וקרא לך ואכלת מזבחו
Dt. 15, 9. וקרא עליך אל־י״י
Dt. 17, 19. וקרא בו כל־ימי חייו
2 Reg. 5, 11. וקרא בשם־י״י אלהיו
Jes. 6, 3. וקרא זה אל־זה ואמר

3 prf. c. s.: קָרָאנִי *p.*
Jes. 49, 1. י״י מבטן קראני

3 prf. c. s.: קָרָאָהּ
Jes. 54, 6. ועצובת רוח קראך י״י

3 perf. f.: קָרְאָה
Gn. 29, 35. על־כן קראה שמו יהודה
Gn. 30, 6. על־כן קראה שמו דן
1 Chr. 4, 9. ואמו קראה שמו יעבץ

2 perf f.: וָקָרְאָת
Jes. 7, 14. וקראת שמו עמנו אל

2 perf. m.: קָרָאתָ
Jud. 12, 1. ולנו לא קראת
1 Sam. 3, 5. 6. 8. הנני כי־קראת לי
1 Sam. 26, 14. קראת אל־המלך
Ps. 81, 8. בצרה קראת ואחלצך
Jes. 43, 22. ולא־אתי קראת יעקב
Jer. 36, 14. חמגלה אשר קראת בה
Thr. 1, 21. הבאת יום־קראת

2 perf. m.: וָקָרָאתָ
Gn. 17, 19. וקראת את־שמו יצחק
Dt. 20, 10. וקראת אליה לשלום
1 Sam. 16, 3. וקראת לישי בזבח
Jes. 58, 13. וקראת לשבת ענג
Jer. 2, 2. וקראת באזני ירושלם
Jer. 3, 12. וקראת את־הדברים
Jer. 7, 2. וקראת שם את־הדבר
Jer. 7, 27. וקראת אליהם ולא יענוכה
Jer. 19, 2. וקראת שם את־הדברים
Jer. 36, 6. וקראת במגלה
Jer. 51, 61. וקראת את כל־הדברים

2 perf.: וָקָרָאת
Gn. 16, 11. וקראת שמו ישמעאל
Jes. 60, 18. וקראת ישועה חומתיך

1 perf.: קָרָאתִי
Ex. 31, 2. ראה קראתי בשם
1 Sam. 3, 5. 6. ויאמר לא־קראתי
1 Sam. 9, 24. לאמר העם קראתי
Job. 9, 16. אם־קראתי ויענני
Job. 17, 15. לשחת קראתי אבי אתה
Job. 19, 16. לעבדי קראתי ולא יענה
Ps. 66, 17. אליו פי־קראתי
Ps. 118, 5. מן־המצר קראתי יה
Ps. 119, 145. קראתי בכל־לב ענני
Ps. 120, 1. קראתי ויענני
Ps. 138, 3. ביום קראתי ותענני
Prv. 1, 24. יען קראתי ותמאנו
Jes. 13, 3. גם קראתי גבורי לאפי
Jes. 30, 7. קראתי לזאת רהב
Jes. 43, 1. קראתי בשמך
Jes. 50, 2. קראתי ואין ענה
Jes. 65, 12. יען קראתי ולא עניתם
Jes. 66, 4. יען קראתי ואין עונה
Jer. 3, 4. קראתי לי אבי
Thr. 1, 19. קראתי למאהבי
Thr. 3, 55. קראתי שמך י״י
Hos. 11, 1. וממצרים קראתי לבני
Jon. 2, 3. קראתי מצרה לי
Zach. 11, 7. לאחד קראתי נעם
Zach. 11, 7. ולאחד קראתי חבלים

1 perf.: וָקָרָאתִי
Ex. 2, 7. וקראתי לך אשה מינקת
Ex. 33, 19. וקראתי בשם י״י
Jes. 22, 20. וקראתי לעבדי לאליקים
Ez. 36, 29. וקראתי אל־הדגן
Ez. 38, 21. וקראתי עליו לכל־חרי

1 perf. c. s.: קְרָאתִיךָ
Num. 24, 10. לקב איבי קראתיך
Ps. 17, 6. אני־קראתיך כי־תעננני אל
Ps. 31, 18. אל־אבושה כי קראתיך
Ps. 88, 10. קראתיך י״י בכל־יום
Ps. 119, 146. קראתיך הושיעני
Ps. 130, 1. ממעמקים קראתיך י״י
Ps. 141, 1. י״י קראתיך חושה לי
Jes. 41, 9. ומאצילותיה קראתיך
Jes. 42, 6. אני י״י קראתיך בצדק

1 prf. c. s.: קְרָאתִיו
Cant. 5, 6. קראתיו ולא ענני
Jes. 48, 15. דברתי אף־קראתיו

Esth. 5, 12. וגם־למחר אני קרוא

prt. pass. pl.: קְרֻאִים
2 Sam. 15, 11. קראים והלכים

prt. pass. pl.: וּקְרוּאִים
Ez. 23, 23. שלשים וקרואים

p. pass. pl.: הַקְּרוּאִים
1 S. 9, 13. אחרי־כן יאכלו הקראים
1 S. 9, 22. מקום בראש הקרואים
1 Rg. 1, 41. וכל־הקראים אשר אתו
1 Reg. 1, 49. ויקמו כל־הקראים

p. p. pl. constr.: קְרוּאֵי
Nu. 1, 16. Q'ri. אלה קרואי העדה
Num. 26, 9. K'tib. קרואי העדה

prt. pass. pl.: קְרֻאֵי
Zeph. 1, 7. הקדיש קראיו

prt. pass. pl.: קְרֻאָיָה
Prv. 9, 18. בעמקי שאול קראיה

inf. constr.: קְרֹא
1 S. 3, 6. ויסף י״י קרא עוד שמואל
1 Sam. 3, 8. ויסף י״י קרא־שמואל
Jes. 1, 13. קרא מקרא לא־אוכל
Jes. 8, 4. קרא אבי ואמי

inf. constr.: קְרֹאוֹת
Jud. 8, 1. לבלתי קראות לנו

inf. constr.: בְּקָרְאָ
Jer. 36, 13. בקרא ברוך בספר

inf. constr.: בִּקְרֹא
2 Rg. 5, 7. ויהי כקרא מלך־ישראל
Jer 36, 23 כקרא יהודי שלש דלתות

inf. constr.: לִקְרֹא
Gn. 4, 26. לקרא בשם י״י
Ex. 10, 16. לקרא למשה ולאהרן
Num. 16, 12. לקרא לדתן ולאבירם
Num. 22, 5. לקרא־לו לאמר
Nu. 22, 20. לקרא לך באו האנשים
Nu. 22, 37. שלחתי אליך לקרא־לך
1 Sam. 22, 11. לקרא את־אחימלך
1 Reg. 22, 13. הלך ׀ לקרא מיכיהו
2 Chr. 18, 12. הלך ׀ לקרא למיכיהו
Neh. 6, 7. נביאים העמדת לקרא
Prv. 9, 15. לקרא לעברי־דרך
Jes. 61, 1. לקרא לשבוים דרור
Jes. 61, 2. לקרא שנת־רצון לי״י
Jer. 34, 8. לקרא להם דרור
Jer. 34, 15. 17. לקרא דרור
Jer. 36, 8. לקרא בספר
Jer. 51, 63. והיה ככלתך לקרא
Dan. 2, 2. לקרא לחרטמים
Zeph. 3, 9. לקרא כלם בשם י״י

inf. constr.: בְּקָרְאִי
Ps. 4, 2. בקראי ענני
Ps. 4, 4. י״י ישמע בקראי אליו
Ps. 69, 4. יגעתי בקראי
Ps. 141, 1. בקראי־לך

inf. c. suff.: קָרְאֵנוּ
Dt. 4, 7. בכל־קראנו אליו
Ps. 20, 10. יעננו ביום־קראנו

inf. c. suff.: קָרְאָם
1 Reg. 8, 52. בכל קראם אליך
Jer. 11, 14. בעת קראם אלי

impt. sg.: קְרָא
Dt. 31, 14. קרא את־יהושע
Jud. 7, 3. קרא נא באזני העם
2 Sam. 17, 5. קרא נא גם לחושי
2 Reg. 4, 12. קרא לשונמית הזאת
2 Reg. 4, 15. ויאמר קרא־לה
2 Reg. 4, 36. ויאמר קרא
Job. 5, 1. קרא־נא היש עונך
Jes. 8, 3. קרא שמו מהר שלל
Jes. 29, 11. 12. קרא נא־זה
Jes. 40, 6. קול אמר קרא
Jes. 58, 1. קרא בגרון אל־תחשך
Jer. 11, 6. קרא את־כל־הדברים
Jer. 33, 3. קרא אלי ואענך

Jes. 51, 2. אחד קראתיו ואברכהו

3 perf. pl.: קָרָאוּ
Jud. 18, 12. על־כן קראו למקום
1 Sam. 23, 28. על־כן קראו למקום
1 Chr. 11, 7. על־כן קראו־לו עיר
1 Chr. 14, 11. על־כן קראו שם־המקום
2 Chr. 20, 26. קראו את־שם המקום
2 Chr. 34, 24. קראו לפני מלך
Esth. 9, 26. קראו לימים האלה
Ps. 49, 12. קראו בשמותם
Jer. 6, 30. כסף נמאס קראו להם
Jer. 12, 6. קראו אחריך מלא
Jer. 30, 17. נדחה קראו לך ציון
Jer. 31, 6. יום קראו נצרים
Jer. 36, 9. קראו צום לפני י״י
Jer. 46, 17. קראו שם פרעה
Thr. 4, 15. סורו טמא קראו למו
Hos. 11, 2. קראו להם כן הלכו
Zach. 1, 4. קראו־אליהם הנביאים

3 perf. pl.: קָרָאוּ *p.*
Ps. 14, 4. אכלו לחם י״י לא קראו
Ps. 53, 5. אלהים לא קראו
Ps. 79, 6. בשמך לא קראו
Jer. 10, 25. בשמך לא קראו
Hos. 7, 11. מצרים קראו

3 perf. pl.: וְקָרָאוּ
Dt. 25, 8. וקראו־לו זקני־עירו
Esth. 6, 9. וקראו לפניו
Job. 1, 4. וקראו לשלשת אחיותיהם
Jes. 60, 14. וקראו לך עיר י״י
Jes. 62, 12. וקראו להם עם־הקדש
Jer. 49, 29. וקראו עליהם מגור
Ez. 8, 18. וקראו באזני קול גדול
Ez. 39, 11. וקראו גיא המון גוג
Am. 5, 16. וקראו אכר אל־אבל
Mich. 3, 5. וקראו שלום
Mal. 1, 4. וקראו להם גבול רשעה

2 perf. pl.: קְרָאתֶם
Jud. 14, 15. הלירשנו קראתם לנו

2 perf. pl.: וּקְרָאתֶם
Lev. 23, 21. וקראתם בעצם ׀ היום
Lev. 25, 10. וקראתם דרור בארץ
1 Rg. 18, 24. וקראתם בשם אלהיכם
Jer. 29, 12. וקראתם אתי

part. masc.: קוֹרֵא
Job. 12, 4. קרא לאלוה ויענהו
Ps. 42, 8. תהום אל־תהום קורא
Jes. 21, 11. אלי קרא משעיר
Jes. 40, 3. קול קורא במדבר
Jes. 41, 4. קרא הדרות מראש
Jes. 46, 11. קרא ממזרח עיט
Jes. 48, 13. קרא אני אליהם
Jes. 59, 4. אין־קרא בצדק
Jes. 64, 6. ואין־קורא בשמך
Jer. 1, 15. הנני קרא לכל־משפחות
Jer. 25, 29. חרב אני קרא
Jer. 34, 17. הנני קרא לכם דרור
Hos. 7, 7. אין־קרא בהם אלי
Joel 3, 5. אשר י״י קרא
Am. 7, 4. והנה קרא לרב
Hab. 2, 2. וירוץ קורא בו

part. masc.: הַקּוֹרֵא *sg.*
Jud. 15, 19. קרא שמה עין הקורא
Jes. 6, 4. מקול הקורא
Jes. 45, 3. הקורא בשמך
Am. 5, 8. 9, 6. הקורא למי־הים

part. m. pl.: קוֹרְאִים
Ps. 99, 6. קראים אל־י״י

part. m. constr. בְּקוֹרְאֵי
Ps. 99, 6. בקראי שמו

p. pl. c. suff.: קוֹרְאֶיהָ
Ps. 86, 5. ורב־חסד לכל־קראיך

p. pl. constr.: קֹרְאֵי
Ps. 145, 18. קרוב י״י לכל־קראיו

part. pass.: קָרוּא

קרא שמו יזרעאל Hos. 1, 4.
קרא שמה לא רחמה Hos. 1, 6.
קרא שמו לא עמי Hos. 1, 9.
קום קרא אל־אלהיך Jon. 1, 6.
קרא לאמר כה אמר Zach. 1, 14.
עוד ׀ קרא לאמר Zach. 1, 17.

impt. sg.: הִקְרָא

וקרא שם בבית לחם Ruth. 4, 11.
וקרא ואנכי אענה Job. 13, 22.
וקרא עליה Jon. 1, 2.
וקרא עליה את־הקריאה Jon. 3, 2.

impt. sg. c. s.: הִקְרָאנִי

וקראני ביום צרה Ps. 50, 15.

impt. c. s.: הִקְרָאֶה

וקראנה באזנינו Jer. 36, 15.

impt. pl.: קִרְאוּ

קראו לשמשון Jud. 16, 25.
קראו־לי לבת־שבע 1 Reg. 1, 28.
קראו־לי לצדוק הכהן 1 Reg. 1, 32.
קראו בקול־גדול 1 Reg. 18, 27.
לאמר קראו־צום 1 Reg. 21, 9.
קראו צום והשיבו את־נבות 1 Reg. 21, 12.
כהניו קראו אלי 2 Reg. 10, 19.
הודו לי״י קראו בשמו 1 Chr. 16, 8.
הודו לי״י קראו בשמו Ps. 105, 1.
הודו לי״י קראו בשמו Jes. 12, 4.
קראו מלאו ואמרו Jer. 4, 5.
קראו עצרה Joel. 1, 14, 2, 15.
קראו־זאת בגוים Joel. 4, 9.

impt. pl.: וְקִרְאוּ

וקראו בשם אלהיכם 1 Reg. 18, 25.
וקראו אליה Jes. 40, 2.
וקראו למקוננות Jer. 9, 16.
וקראו נדבות Am. 4, 5.

impt. pl.: וְקִרְאוּ *p.*

מעל־ספר י״י וקראו Jes. 34, 16.

impt. pl. c. s.: וְקִרְאֻהוּ

קראהו בהיותו קרוב Jes. 55, 6.

impt. pl. f.: קִרְאֶן

קראן לו ויאכל לחם Ex. 2, 20

impt. pl. f.: קִרְאֶן

קראן לי מרא Ruth. 1, 20.

1 impf.: אֶקְרָא

כי שם י״י אקרא Dt. 32, 3.
אקרא אל־י״י 1 Sam. 12, 17.
מהלל אקרא י״י 2 Sam. 22, 4.
בצר־לי אקרא י״י 2 Sam. 22, 7.
ואל־אלהי אקרא 2 Sam. 22, 7.
ואני אקרא בשם־י״י 1 Reg. 18, 24.
קולי אל־י״י אקרא Ps. 3, 5.
מהלל אקרא י״י Ps. 18, 4.
בצר־לי ׀ אקרא י״י Ps. 18, 7.
אלהי אקרא יומם Ps. 22, 3.
שמע־י״י קולי אקרא Ps. 27, 7.
אליך י״י ׀ אקרא Ps. 28, 1. 30, 9.
אני אל־אלהים אקרא Ps. 55, 17.
ביום אקרא Ps. 56, 10.
אקרא לאלהים עליון Ps. 57, 3.
מקצה הארץ ׀ אליך אקרא Ps. 61, 3.
חנני אדני כי־אליך אקרא Ps. 86, 3.
ביום אקרא Ps. 102, 3.
ובימי אקרא Ps. 116, 2.
ובשם־י״י אקרא Ps. 116, 4. 13. 17.
אליכם אישים אקרא Prv. 8, 4.
ואמר מה אקרא Jes. 40, 6.
חמס ושד אקרא Jer. 20, 8.
אליך י״י אקרא Joel. 1, 19.

1 impf.: וָאֶקְרָא

ואקרא בקול גדול Gn. 39, 14.
כי־הרימתי קולי ואקרא Gn. 39, 15.
כהרימי קולי ואקרא Gn. 39, 18.
ואקרא שם צום Esr. 8, 21.
ואקרא את־הכהנים Neh. 5, 12.
ואקרא לך בשמך Jes. 45, 4.

ואקרא אתכם ולא עניתם Jer. 7, 13.
ואקרא להם ולא ענו Jer. 35, 17.
ואקרא חרב על־הארץ Hag. 1, 11.

1 impf.: וָאֶקְרָאֵהוּ

ואקראה לך להודיעני 1 S. 28, 15.

1 impf.: אֶקְרָאֵ(ה)ּ

ביום צרתי אקראך Ps. 86, 7.
קרבת ביום אקראך Thr. 3, 57.

2 impf.: תִּקְרָא

לא־תקרא את־שמה שרי Gn. 17, 15.
תקרא את־התורה הזאת Dt. 31, 11.
כי אם לבינה תקרא Prv. 2, 3.
ומדע לבינה תקרא Prv. 7, 4.
תקרא ואנכי אענך Job. 14, 15.
גוי לא־תדע תקרא Jes. 55, 5.
הלזה תקרא־צום Jes. 58, 5.
אז תקרא וי״י יענה Jes. 58, 9.
תקרא כיום מועד Thr. 2, 22.

2 impf. c. s.: תִּקְרָאֶם

מעריהם תקראם Jer. 36, 6.

2 impf. f.: תִּקְרְאִי

אבי תקראו־לי Jer. 3, 19. Q'ri.
תקראי אישי Hos. 2, 18.
ולא־תקראי־לי Hos. 2, 18.

3 impf.: יִקְרָא

לראות מה־יקרא־לו Gn. 2, 19.
וכל אשר יקרא־לו Gn. 2, 19.
והיה כי־יקרא לכם פרעה Gn 46, 33
וטמא ׀ טמא יקרא Lev. 13, 45.
ולא־יקרא עליך אל־י״י Dt. 24, 15.
אשר־יקרא אתהן Jos. 21, 9.
אז יקרא יהושע לראובני Jos. 22, 1.
והיה אם־יקרא אליך 1 Sam. 3, 9.
ככל אשר־יקרא אליך 1 Reg. 8, 43.
ככל אשר־יקרא אליך 2 Chr. 6, 33.
יקרא אלוה בכל־עת Job. 27, 10.
יקרא אל־השמים מעל Ps. 50, 4.
לכלם שמות יקרא Ps. 147, 4
ולב כסילים יקרא אולת Prv. 12, 23.
ופיו למהלמות יקרא Prv. 18, 6.
יקרא איש חסדו Prv. 20, 6.
גם־הוא יקרא ולא יענה Prv. 21, 13.
ושמן ימינו יקרא Prv. 27, 16.
ושעיר על־רעהו יקרא Jes. 34, 14.
לכלם בשם יקרא Jes. 40, 26.
ממזרח־שמש יקרא Jes. 41, 25.
וזה יקרא בשם־יעקב Jes. 44, 5.
ומי־כמוני יקרא Jes. 44, 7.
ולעבדיו יקרא שם אחר Jes. 65, 15.
יקרא־לה י״י ׀ צדקנו Jer. 33, 16.
מפיו יקרא אלי Jer. 36, 18.
כל אשר־יקרא בשם י״י Joel. 3, 5.
קול י״י לעיר יקרא Mich. 6, 9.
הזא ׀ יקרא בשמי Zach. 13, 9

3 imperf.: וַיִּקְרָא

ויקרא אלהים ׀ לאור יום Gn. 1, 5.
ויקרא אלהים לרקיע Gn. 1, 8.
ויקרא אלהים ׀ ליבשה Gn. 1, 10.
ויקרא האדם שמות Gn. 2, 20.
ויקרא י״י אלהים Gn. 3, 9.
ויקרא האדם שם אשתו Gn. 3, 20.
ויקרא שם העיר Gn. 4, 17
ויקרא את־שמו אנוש Gn. 4, 26.
ויקרא את־שמם אדם Gn. 5, 2.
ויקרא את־שמו שת Gn. 5, 3.
ויקרא את־שמו נח Gn. 5, 29.
ויקרא בשם י״י Gn. 12, 8.
ויקרא פרעה לאברם Gn. 12, 18.
ויקרא שם אברם בשם י״י Gn. 13, 4.
ויקרא אברם שם־בנו Gn. 16, 15.
ויקרא לכל־עבדיו Gn. 20, 8.
ויקרא אבימלך לאברהם Gn. 20, 9.
ויקרא אברהם את־שם־בנו Gn. 21, 3.
ויקרא מלאך אלהים ׀ אל־הגר Gn. 21, 17.
ויקרא־שם בשם י״י Gn 21, 33.

ויקרא אליו מלאך י״י Gn. 22, 11.
ויקרא אברהם שם Gn. 22, 14.
ויקרא מלאך י״י Gn. 22, 15.
ויקרא שמו יעקב Gn. 25, 26.
ויקרא אבימלך ליצחק Gn. 26, 9.
ויקרא להן שמות Gn. 26, 18.
ויקרא שם־הבאר עשק Gn. 26, 20.
ויקרא שמה שטנה Gn. 26, 21.
ויקרא שמה רחבות Gn. 26, 22.
ויקרא בשם י״י Gn. 26, 25.
ויקרא אתה שבעה Gn. 26, 33.
ויקרא את־עשו ׀ בנו Gn. 27, 1.
ויקרא יצחק אל־יעקב Gn. 28, 1.
ויקרא את־שם־המקום Gn. 28, 19.
ויקרא לרחל וללאה Gn. 31, 4.
ויקרא־לו לבן Gn. 31, 47.
ויקרא לאחיו לאכל־לחם Gn. 31, 54.
ויקרא שם־המקום Gn. 32, 2.
ויקרא יעקב שם Gn. 32, 31.
ויקרא־לו אל אלהי ישראל Gn. 33, 20
ויקרא למקום אל בית־אל Gn. 35, 7.
ויקרא שמו אלון בכות Gn. 35, 8.
ויקרא את־שמו ישראל Gn. 35, 10.
ויקרא יעקב את־שם המקום Gn. 35, 15.
ויקרא את־שמו ער Gn. 38, 3
ויקרא שמו פרץ Gn. 38, 29.
ויקרא שמו זרח Gn. 38, 30.
ויקרא את־כל־חרטמי Gn. 41, 8.
ויקרא את־יוסף Gn. 41, 14.
ויקרא פרעה שם־יוסף Gn. 41, 45.
ויקרא יוסף את־שם הבכור Gn 41, 51
ויקרא החציאו כל־אש Gn. 45, 1.
ויקרא ׀ לבנו ליוסף Gn. 47, 29.
ויקרא יעקב אל־בניו Gn. 49, 1.
ויקרא מלך־מצרים Ex. 1, 18.
ויקרא את־שמו גרשם Ex. 2, 22.
ויקרא אליו אלהים Ex. 3, 4.
ויקרא גם־פרעה Ex. 7, 11.
ויקרא פרעה למשה Ex. 8, 4.
ויקרא פרעה אל־משה Ex. 8, 21.
ויקרא למשה ולאהרן Ex. 9, 27.
ויקרא פרעה אל־משה Ex. 10, 24.
ויקרא משה לכל־זקני Ex. 12, 21.
ויקרא למשה ולאהרן לילה Ex 12, 31
ויקרא שם המקום מסה Ex. 17, 7.
ויקרא שמו י״י ׀ נסי Ex. 17, 15.
ויקרא אליו י״י מן־ההר Ex. 19, 3.
ויקרא לזקני העם Ex. 19, 7.
ויקרא י״י למשה Ex. 19, 20.
ויקרא באזני העם Ex. 24, 7.
ויקרא אל־משה ביום השביעי Ex. 24, 16.
ויקרא אהרן ויאמר Ex. 32, 5.
ויקרא בשם י״י Ex. 34, 5.
ויעבר י״י ׀ על־פניו ויקרא Ex. 34, 6.
ויקרא אלהם משה Ex. 34, 31.
ויקרא משה אל־בצלאל Ex. 36, 2.
ויקרא אל־משה Lev. 1, 1.
ויקרא משה אל־מישאל Lev. 10, 4.
ויקרא שם־המקום Num. 11, 3. 21, 3.
ויקרא את־שם־המקום Nu. 11, 34.
ויקרא אהרן ומרים Num. 12, 5.
ויקרא משה להושע Num. 13, 16.
ויקרא אתהן חות יאיר Nu. 32, 41.
ויקרא לה נבח בשמו Num. 32, 42.
ויקרא אתם על־שמי Dt. 3, 14.
ויקרא משה Dt. 5, 1. 29, 1.
ויקרא משה ליהושע Dt. 31, 7.
ויקרא יהושע אל־שנים Jos. 4, 4.
ויקרא שם המקום Jos. 5, 9.
ויקרא יהושע בן־נון Jos. 6, 6.
ויקרא להם יהושע Jos. 9, 22.
ויקרא יהושע אל־כל־איש ישראל Jos. 10, 24.
ויקרא יהושע לכל־ישראל Jos. 23, 2.
ויקרא לזקני ישראל Jos. 24, 1.
ויקרא לבלעם בן־בעור Jos. 24, 9.

ויקרא את־שם־העיר חרמה Jud. 1, 17.
ויקרא שמה לוז Jud. 1, 26.
ויקרא־לו י״י שלום Jud. 6, 24.
ויקראו־לו ביום־ההוא ירבעל Jud. 6, 32.
וישא קולו ויקרא Jud. 9, 7.
ויקרא מהרה אל־הנער Jud. 9, 54.
ויקרא למקום ההוא Jud. 15, 17.
ויקרא אל־י״י ויאמר Jud. 15, 18.
ויקרא שמשון אל־י״י Jud. 16, 28.
ויקרא י״י אל־שמואל 1 Sam. 3, 4.
ויקרא כפעם־בפעם 1 Sam. 3, 10.
ויקרא עלי את־שמואל 1 Sam. 3, 16.
ויקרא את־שמה אבן 1 S. 7, 12.
ויקרא שמואל אל־שאול 1 S. 9, 26.
ויקרא שמואל אל־י״י 1 Sam. 12, 18.
ויקרא להם לזבח 1 Sam. 16, 5.
ויקרא ישי אל־אבינדב 1 S. 16, 8.
ויקרא אל־מערכת ישראל 1 S. 17, 8.
ויקרא יהונתן לדוד 1 Sam. 19, 7.
ויקרא יהונתן 1 Sam. 20, 37. 38.
ויקרא אחרי־שאול 1 Sam. 24, 9.
ויקרא דוד אל־העם 1 Sam. 26, 14.
ויקרא אכיש אל־דוד 1 Sam. 29, 6.
ויקרא אלי ואמר הנני 2 Sam. 1, 7.
ויקרא דוד לאחד מהנערים 2 S. 1, 15
ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים 2 Sam. 2, 16.
ויקרא אבנר אל־יואב 2 Sam. 2, 26.
ויקרא־לה עיר דוד 2 Sam. 5, 9.
ויקרא למקום ההוא 2 Sam. 6, 8.
ויקרא המלך אל־ציבה 2 Sam. 9, 9.
ויקרא־לו דוד ויאכל 2 Sam. 11, 13.
ויקרא את־שמו שלמה 2 S. 12, 24.
ויקרא את־שמו ידידיה 2 S. 12, 25.
ויקרא את־נערו משרתו 2 S. 13, 17.
ויקרא אבשלום לכל־בני המלך 2 Sam. 13, 23.
ויקרא אל־אבשלום 2 Sam. 14, 33.
ויקרא אבשלום אליו 2 Sam. 15, 2.
ויקרא למצבת על־שמו 2 S. 18, 18.
ויקרא הצפה ויגד למלך 2 S. 18, 25.
ויקרא הצפה אל־השער 2 S. 18, 26.
ויקרא אחימעץ ויאמר 2 S. 18, 28.
ויקרא המלך לגבעונים 2 S. 21, 2.
ויקרא אל־כל־אחיו 1 Reg. 1, 9.
ויקרא לכל־בני המלך 1 Rg. 1, 19. 25.
ויקרא לשמעי 1 Reg. 2, 36. 42.
ויקרא את־שמו יכין 1 Reg. 7, 21.
ויקרא את־שמו בעז 1 Reg. 7, 21.
ויקרא להם ארץ כבול 1 Reg. 9, 13.
ויקרא על־המזבח בדבר 1 Rg. 13, 2.
ויקרא אל־איש האלהים 1 Rg 13, 21.
ויקרא את־שם העיר 1 Rg. 16, 24.
ויקרא אליה ויאמר 1 Reg. 17, 10. 11.
ויקרא אל־י״י ויאמר 1 Rg. 17, 20. 21
ויקרא אחאב אל־עבדיהו 1 Rg. 18, 3.
ויקרא מלך־ישראל 1 Rg. 20, 7. 22, 9.
ויקרא־לה 2 Reg. 4, 12.
ויקרא־לה ותעמד בפתח 2 Rg. 4, 15.
ויקרא אל־גיחזי 2 Reg. 4, 36.
ויקרא אל־עבדיו 2 Reg. 6, 11.
ויקרא השערים ויגדו 2 Rg. 7, 11.
ויקרא המלך יהואש 2 Reg. 12, 8.
ויקרא את־שמה 2 Reg. 14, 7.
ויקרא־לו נחשתן 2 Reg. 18, 4.
ויקרא בקול־גדול יהודית 2 Rg 18, 28
ויקרא ישעיהו הנביא 2 Rg. 20, 11.
ויקרא באזניהם 2 Reg. 23, 2.
ויקרא את־הדברים 2 Reg. 23, 17.
ויקרא יעבץ לאלהי ישראל 1 Chr. 4, 10.
ויקרא את־שמו בריעה 1 Chr. 7, 23.
ויקרא דויד לצדוק 1 Chr. 15, 11.
ויקרא אל־י״י 1 Chr. 21, 26.
ויקרא לשלמה בנו 1 Chr. 22, 6.
ויקרא שם־הימיני יכין 2 Chr 3, 17.

ויקרא אסא אל־י״י 2 Chr. 14, 10.
ויקרא מלך ישראל אל־ סריס 2 Chr. 18, 8.
ויקרא־צום על־כל־יהודה 2Chr 20,3
ויקרא המלך ליהוידע 2 Chr. 24, 6.
ויקרא־בו שפן לפני המלך 2 Chr. 34, 18.
ויקרא באזניהם 2 Chr. 34, 30.
ויקרא־בו לפני הרחוב Neh. 8, 3.
ויקרא בספר תורת Neh. 8, 18.
ויקרא לפניו Esth. 6, 11.
ויקרא שם־האחת Job. 42, 14.
דבר ויקרא־ארץ Ps. 50, 1.
ויקרא רעב על־הארץ Ps. 105, 16.
ויקרא שמו פלא יועץ Jes. 9, 5.
ויקרא אריה על־מצפה Jes. 21, 8.
ויקרא אדני י״י צבאות Jes. 22, 12.
ויקרא בקול־גדול Jes. 36, 13.
ויקרא צפניה הכהן Jer. 29, 29.
ויקרא ירמיהו את־ברוך Jer. 36, 4.
ויקרא ברוך בספר Jer. 36, 10.
ויקרא ברוך באזניהם Jer. 36, 15.
ויקרא אל־יוחנן Jer. 42, 8.
ויקרא באזני קול גדול Ez. 9, 1.
ויקרא אל־האיש הלבש Ez. 9, 3.
ויקרא ויאמר Dan. 8, 16.
ויקרא ויאמר Jon. 3, 4.

3 impf. c. s.: וַיִּקְרָאֵנִי
הוא יקראני אבי Ps. 89, 26.
יקראני ואענהו Ps. 91, 15.

3 impf. c. s.: וַיִּקְרָאֵהוּ
צדק יקראהו לרגלו Jes. 41, 2.

3 impf. c. s.s.: וַיִּקְרָאֵהוּ
הספר אל־שפן ויקראהו 2 Rg. 22, 8.
ויקראהו שפן 2 Reg. 22, 10.
ויקראהו ויעל בית י״י Jes. 37, 14.

3 impf. c. s.: וַיִּקְרָאֵהָ
ויקראה ותבא אליו 2 Reg. 4, 36.
ויקראה יהודי Jer. 36, 21.

3 impf. c. s.: וַיִּקְרָאֵם
מיד המלכים ויקראם 2 Rg. 19, 14.

2 impf. f.: תִּקְרָא
בראש המיות תקרא Prv. 1, 21.
הלא־חכמה תקרא Prv. 8, 1.
שלחה נערתיה תקרא Prv. 9, 3.

3 impf. f.: וַתִּקְרָא
ותקרא את־שמו Gn. 4, 25
ותקרא שם־י״י Gn. 16, 13.
ותקרא שמו מואב Gn. 19, 37.
ותקרא שמו בן־עמי Gn. 19, 38.
ותקרא ליעקב בנה Gn. 27, 42.
ותקרא שמו ראובן Gn. 29, 32.
ותקרא שמו שמעון Gn. 29, 33.
ותקרא שמו נפתלי Gn. 30, 8.
ותקרא את־שמו גד Gn. 30, 11.
ותקרא את־שמו אשר Gn. 30, 13.
ותקרא שמו ישששכר Gn. 30, 18.
ותקרא את־שמו זבלון Gn. 30, 20.
ותקרא את־שמה דינה Gn. 30, 21.
ותקרא את־שמו יוסף Gn. 30, 24.
ותקרא שמו בן־אוני Gn. 35, 18.
ותקרא את־שמו אונן Gn. 38, 4.
ותקרא את־שמו שלה Gn. 38, 5.
ותקרא לאנשי ביתה Gn. 39, 14.
ותקרא את־אם הילד Ex. 2, 8.
ותקרא שמו משה Ex. 2, 10.
ותקרא לברק Jud. 4, 6.
ותקרא את־שמו Jud. 13, 24.
ותקרא לסרני Jud. 16, 18.
ותקרא לאיש Jud. 16, 19.
ותקרא את־שמו 1 Sam. 1, 20.
ותקרא לנער אי כבוד 1 Sam. 4, 21.
ותקרא אשה חכמה 2 Sam. 20, 16.
ותקרא אל־אישה 2 Reg. 4, 22.
ותקרא קשר קשר 2 Reg. 11, 14.
ותקרא שמו פרש 1 Chr. 7, 16.

ותקרא אסתר להתך Esth. 4, 5.

1 impf. pl.: נִקְרָא
ויאמרו נקרא לנער Gn. 24, 57.
תחיינו ובשמך נקרא Ps. 80, 19.

2 impf. pl.: תִּקְרְאוּ
אשר־תקראו אתם Lev. 23, 2.
אשר־תקראו אתם Lev. 23, 4.
תקראו אתם מקראי קדש Lv. 23, 37
אבי תקראֵי K'tib. Jer. 3, 19.
תקראו איש אל־רעהו Zach. 3, 10.

3 impf. pl.: יִקְרְאוּ
יקראו להם אמים Dt. 2, 11.
יקראו להם זמזמים Dt. 2, 20.
צידונים יקראו לחרמון Dt. 3, 9.
יקראו־לו שניר Dt. 3, 9.
יקראו ׀ חות יאיר Jud. 10, 4.
יקראו אתהם בשמות 1 Chr. 6, 50.
לא תוסיפי יקראו־לך Jes. 47, 1. 5.
טרם יקראו ואני אענה Jes. 65, 24.
יקראו לירושלם כסא י״י Jer. 3, 17.
אשר־יקראו י״י ׀ צדקנו Jer. 23, 6.
כן יקראו ולא אשמע Zach. 7, 13.

3 impf. pl.: יִקָּרְאוּ *p.*
עמים הר־יקראו Dt. 33, 19.
לבני ערב אשר יקראו Ps. 147, 9.
לו בעל מזמות יקראו Prv. 24, 8.
ואין־ש״ם מלוכה יקראו Jes. 34, 12.

3 impf. pl.: וַיִּקְרְאוּ
ויקראו אל־לוט Gn. 19, 5.
ויקראו לרבקה Gn. 24, 58.
ויקראו שמו עשו Gn. 25, 25.
ויקראו לפניו אברך Gn. 41, 43.
ויקראו בית־ישראל Ex. 16, 31.
ויקראו בשמת Num. 32, 38.
ויקראו ללשם דן Jos. 19, 47.
ויקראו בני־ראובן Jos. 22, 34.
ויקראו שם־המקום Jud. 2, 5.
ויקראו חרב לי״י Jud. 7, 20.
ויקראו לשמשון Jud. 16, 25.
ויקראו אל־בני־דן Jud. 18, 23.
ויקראו שם־העיר דן Jud. 18, 29.
ויקראו להם שלום Jud. 21, 13.
ויקראו פלשתים לכהנים 1 S. 6, 2.
ויקראו־לו אל־דוד 2 Sam. 9, 2.
וישלחו ויקראו־לו 1 Reg. 12, 3.
ויקראו אתו אל־העדה 1 Rg 12,20.
ויקראו בשם־הבעל 1 Reg. 18, 26.
ויקראו בקול גדול 1 Reg. 18, 28.
ויקראו אל־שער העיר 2 Reg. 7,10.
ויקראו אל־המלך 2 Reg. 18, 18
וישלחו ויקראו־לו 2 Chr. 10, 3.
ויקראו בקול־גדול 2 Chr. 32, 18.
ויקראו בספר Neh. 8, 8.
ויקראו בספר Neh. 9, 3.
ויקראו אל־י״י ויאמרו Jon. 1, 14.
ויקראו־צום Jon. 3, 5.

3 impf. pl.: וַיִּקְרְאוּ
ויקראו אל־אלהים Jon. 3, 8.

3 impf. pl.: וַיִּקָּרְאוּ *p.*
לבעל ויקראו 2 Reg. 10, 20.

3 impf. p. c. s.: יִקְרָאֻנִּי
יקראני ולא אענה Prv. 1, 28.

3 prf. pl. c. s.: יִקְרָאֻהוּ
אשר יקראהו Ps. 145, 18.
ואל־על יקראהו Hos. 11, 7,

2 impf. pl. f.: תִּקְרֶאנָה
אל־תקראנה לי נעמי Ruth 1, 20.
למה תקראנה לי נעמי Ruth 1, 21.

3 impf. pl. f.: וַתִּקְרֶאנָה
ותקראנה לו Ruth 4, 17.
ותקראנה שמו עובד Ruth 4, 17.

3 impf. pl.: וַיִּקָּרְאוּ
יתקראן לעם Num. 25, 2.

Nif-al: נִקְרָא *3 prf.*
שם י״י נקרא עליך Dt. 28, 10

נקרא שם 2 Sam. 6, 2.
ולדעת כי־שמך נקרא 1 Reg. 8, 43.
ישוב הכרבים אשר־נקרא 1 Chr 13, 6
שמך נקרא על־הבית 2 Chr. 6, 33.
נקרא־שמי עליהם 2 Chr. 7, 14.
נקרא בספר משה Neh. 13, 1.
כבר נקרא שמו Eccl. 6, 10.
לא־נקרא שמך עליהם Jes. 63, 19.
שבר על־שבר נקרא Jer. 4, 20.
נקרא־שמי עליו Jer. 7, 10. 11.
לבית ׀ אשר נקרא־שמי Jer. 7, 14.
אשר־נקרא שמי Jer. 7, 30. 32, 34.
ושמך עלינו נקרא Jer. 14, 9.
נקרא שמך עלי Jer. 15, 16.
בעיר אשר־נקרא שמי Jer. 25, 29.
נקרא שמי עליו Jer. 34, 15.
יהיה עוד שמי נקרא Jer. 44, 26.
אשר־נקרא שמך עליה Dan. 9, 18.
שמך נקרא על־עירך Dan. 9, 19.
אשר־נקרא שמו Dan. 10, 1.
נקרא שמי עליהם Am. 9, 12.

3 prf.: וְנִקְרָא
ונקרא שמו בישראל Dt. 25, 10.
ונקרא שמי עליה 2 Sam. 12, 28.

3 prf. f.: וְנִקְרְאָה
ונקראה בשם Esth. 2, 14.
ונקראה ירושלם Zach. 8, 3.

1 prf.: נִקְרֵאתִי
ואני לא נקראתי Esth. 4, 11.

3 prf. pl.: נִקְרְאוּ *p.*
מעיר הקדש נקראו Jes. 48, 2.

part. masc.: הַנִּקְרָא
כל הנקרא בשמי Jes. 43, 7.

part. m. pl.: נִקְרָאִים
ויהיו נקראים לפני המלך Esth. 6, 1.

part. m. pl.: הַנִּקְרָאִים
הנקראים בשם ישראל Jes. 48, 1.

3 impf.: יִקָּרֵא
לזאת יקרא אשה Gn. 2, 23.
ולא־יקרא עוד את־שמך Gn. 17, 5.
כי ביצחק יקרא לך זרע Gn. 21, 12.
לא־יקרא שמך עוד יעקב Gn 35, 10
יקרא ארץ רפאים Dt. 3, 13.
יקרא לפנים הראה 1 Sam. 9, 9.
אשר לא־יקרא Esth. 4, 11.
לחכם־לב יקרא נבון Prv. 16, 21.
יקרא לך עיר הצדק Jes. 1, 26.
רק יקרא שמך עלינו Jes. 4, 1.
לא־יקרא לעולם Jes. 14, 20.
יקרא עליו מלא רעים Jes. 31, 4.
לא־יקרא עוד לנבל נדיב Jes. 32, 5.
ודרך הקדש יקרא לה Jes. 35, 8
אלהי כל־הארץ יקרא Jes. 54, 5.
בית־תפלה יקרא Jes. 56, 7.
לך יקרא חפצי־בה Jes. 62, 4.
ולך יקרא דרושה Jes. 62, 12.
ולא־יקרא למקום הזה Jer. 19, 6.

3 impf.: וַיִּקְרָא
ויקרא בהם שמי Gn. 48, 16.
ויקרא שמו בישראל Ruth 4, 14.

3 impf.: וַיִּקְרָא
ויקרא אבשלום לפני 2 Sam. 18, 9.
ויקרא לה יד אבשלום 2Sam.18,18
ויקרא על־שמם Esr. 2, 61.
ויקרא על־שמם Neh. 7, 63.
ויקרא שמה במה Ez. 20, 29.

2 impf. pl.: תִּקְרָאוּ *p.*
כהני י״י תקראו Jes. 61, 6.

3 impf. pl.: יִקְרָאוּ
על שם אחיהם יקראו Gn. 48, 6.
בניו יקראו על־שבט 1 Chr. 23, 14.

3 impf. pl.: וַיִּקְרְאוּ
ויקראו ספרי המלך Esth. 3, 12. 8, 9.

Pu-al: קֹרָא *3 perf.*
ופשע מבטן קרא לך Jes. 48, 8

אל־גוי לא־קרא בשמי Jes. 65, 1.
קורא הגלגל באזני Ez. 10, 13.

3 prf.: וְקָרָא
וקרא לך גדר פרץ Jes. 58, 12.
וקרא להם אלי הצדק Jes. 61, 3.
וקרא לך שם חדש Jes. 62, 2.

part. c. s.s.: מְקָרָאֵי
וישראל מקראי Jes. 48, 12.

קָרָא

פעל נפרמי כמו נענני, וזנור נתרנוס, והעתיד יִקְרָא, או יִקְרֶה, ופתרונו כמו נענני.

v. aram. (impf. יִקְרֵא, יִקְרֶה), hebraici simillimum et maxime geminum. LXX. *καλεῖν, ἀναγινώσκειν*; prt. קָרֵא, *βοῶν, φωνῶν.*

part. masc.: קָרֵא
וכרוזא קרא בחיל Dan. 3, 4.
קרא בחיל וכן אמר Dan. 4, 11.
קרא מלכא בחיל Dan. 5, 7.

part. pass.: קְרֵי *sg.*
מפרש קרי קדמי Esr. 4, 18.
קרי קדם־רחום Esr. 4, 23.

inf. constr.: לְמִקְרֵא
ולא־כהלין כתבא למקרא Dan. 5, 8.
תוכל כתבא למקרא Dan. 5, 16.

1 impf.: אֶקְרֵא
כתבא אקרא למלכא Dan. 5, 17.

3 impf.: יִקְרֵה
דו־יקרה כתבה דנה Dan. 5, 7.

3 impf. pl.: יִקְרוֹן
דו־כתבה דנה יקרון Dan. 5, 15.

Itpe-el: אִתְקְרֵי
3 impf.: יִתְקְרֵי
כען דניאל יתקרי Dan. 5, 12.

קֹרָא

ע״ו, ומובנו לדעת יִקְקִי מן עוף שמו קורק, ונלעז פרדיז, שמכף לקחי קני שלר עופות, ויובב על בינוסס [רעז-סוסן], וכקרל ע״ש קריאה, ומובן הפסוק כאשר ירדף הקורק כפרוז ישעיה די עלאכי, כאשר ירדף הכורף, ונעבור שבעלם פרוז זה מהתנגס הפך הכתיב וקרל וְרָהַם. ואשר נאמר עקורק, שמובן לקריו אפרוקים שלא ילד, או שכובן על בילי עוף לקבר, ומאמם לופם, והבילים הסם כשיבקעו ויצאו האפרוקים לא ישיו כמו בניו, לאת בהגדת הקדמונים, ולכבו לאת. בתרגום כאם כיכוון.

n. m., perdix, a clamando, sec. Bochartum: gallinago, *σκολάπαξ* (Hieroz. I, 1, 9. p. 66.), aram. קוּרְיָה, קוּרְיָא, 1 Sam. 26, 20. (*quemadmodum quis venatur perdicem*, Targ.: *exagitatur*, quasi וְרָהַם scriptum esset). LXX. *πέρδιξ, νυκτικόραξ.*

קרא דגר ולא ילד Jer. 17, 11.

הַקֹּרֵא

כאשר ירדוף הקרא 1 Sam. 26, 20.

קָרְיָא

ת״ו, ומובנו כמו קָרְוֵא, לומר נקור ומכורר לדבר [בעוקסלע, בערופסע]. *adj. m.*, sicut קָרְוֵא, vocatus, delectus, creatus. LXX. *σύγκλητος, ἐπίκλητος.*

pl. constr.: קִרְיֵאי, קִרְיֵי
אלה קריאי העדה Nu. 1, 16. K'tib.
קריאי מועד Num. 16, 2.
קריאי העדה Num. 26, 9. Q'ri.

קִרְיָאָה

ע״כ, ומוכן מופעתי, ומובנו מודעה ופקסום בנקנעתלוכ, [בנעקנעתלוכ

קוּיסְכוֹפוֹנְג], וכ״ע ג״כ מקריאָה נספר [לעווכנ, פַּאָרעזאָג].

n. f. abstr., proclamatio, promulgatio, neoh. lectio, *ἀνάγνωσις*. LXX. *κήρυγμα*.

הַקְּרִיאָה

Jon. 3, 2. וקרא אליה את־הקריאה

מִקְרָא

ז״ו, ומוכנו ועוק ופקסל יקד [נוועק-מעכנערוֹפוֹנג], ומוס כמו כנסיס, ל״מ מקרץ העדה, מקרץ קדש, ולפעמים מקום הכנסיס, ונקחים ג״כ כמו קריאה. ועוד ככוי לכתבי קדש, וג״כ לפעמים מכל פסוק ופסוק שבתו״ך, ויפה כתב מחנו אלים אשכנזי ושלשה טעמים.

n. m., convocare, hinc concio, *ἐκκλησία*, metonym. locus congregationis, Neh. 8, 8.: praelectio, recitatio, neohebr. scriptura sacra vel singuli ejus versus. LXX. *καλεῖν, ἀνα-, κλητός, ἀνάγνωσις, περικύκλῳ*.

Ex12,16 וביום הראשון מקרא־קדש
Ex12,16 וביום השביעי מקרא־קדש
Lev. 23,3. שבת שבתון מקרא־קדש
Lev. 23, 7. מקרא־קדש יהיה לכם
Lev23,8 ביום השביעי מקרא־קדש
Lev. 23, 24. 27. 35. 36. מקרא־קדש
Nu28,18 ביום הראשון מקרא־קדש
Nu. 28, 25. 26. 29, 1. 7, 12. מקרא־קדש יהיה
Jes. 1, 13. קרא מקרא לא־אוכל

בַּמִּקְרָא

Neh. 8, 8. ויבינו במקרא

לְמִקְרָא

Num. 10, 2. והיו לך למקרא העדה

pl. constr.: מִקְרָאֵי

Lev. 23, 2. אתם מקראי קדש
Lev.23,4 מקראי קדש אשר־תקראו
Lev.23,37 תקראו אתם מקראי קדש

pl. c. suff.: מִקְרָאֶיהָ

Jes. 4, 5. ועל־מקראה

II. קָרָא

פעל כוזד, והעתיק יִקְרָא, ומוכנו פניסה ופניעה, כניסה לדבר והזדמנות [כענענגען], לומר פניסה וכקיאות וקלוב והזולזן, כלי נקיסה וכלי מלומה וכלי הסערה, כ״ל נפקע פתקומי, ל״מ מלכוי דבר לפלוני ומניסה לו, מפגע ומקרה ומעשה מה, זיכוו את לים [כע-טרעפֿענען], הן עוד [ל״מ יזועה] הן רע [ל״מ פקד, לסון, מלחמה, זכר], ובקשה לך ניסה הפעול לזכר עליו הפגע והמקרה. ובהלכה ואת הכפעל כדרך נכיכו, לומר כוזדמנות ומניאות ע״ל מקרה [נופֿפֿאַלליג, זוכנעפֿאַלר כענענגען, טרעפֿענען], ל״מ ונס נקרה לים נלילע, ל״ל כוזלן, נקרהתי נהר הגלבוע, כוזדמנתי שם נוען הכוזות, יִקָּרֶה קן-לפור יוזלן כמניאה, והמקור נִקְרֶה. הכוסף הִקָּרֶה יוצא ויווק. ואשר לקוור הזרע, סוזל-כת קוזק נעים, ולהלך לוזן פרוזו, והסכה שהניאתני לנלוור וה. הַתּוֹכִיס הקזמוכים, וגם מהקוכיס ע״ל לוצאו [נכוכי העתים לזכת תקפ״ע], שתפו לוותו עם קריאם, כמוכן הרעת קול ורועה, והייתי משתאה על היניעה, מה לקריאה את הפגיעה, לין וה כ״ת גניעה, ונקבעת תקור הלצון שניאה. ופניתי את״כ לדעת תרגומו, ומצאתי בֵּרֵע פתגמו, אשר נהיה מן קָרָא קדוותו ונלמו, ויסודת בֵּרֵע הכה עמוכה ניסוד על בֵּרֵע, וע״כ תמכותו

לקוו לדבר ווקוק, תפיסה ופגיעה נדבר [ויך צַכפֿיגען], ווהו נחת יסוד על פגע ופגע, ולפ״ו קָרָא נדומה לל בֵּרֵע, ומניסה לל בֵּרֵע, מלמון לקוו נדבר. עי׳ עוד הסה, ולקמן תקת קכה.

v. trans. (impf. יִקְרָא), contingere aliquem s. alicui, obvenire, evenire idque improviso nec opinato, et de bono et de malo, quod cui accidit (velut de inopia vel pavore, de bello aut exitio), c. accus. personae, cui quid evenit. *Ni.* (inf. נִקְרָא), casu s. fortuito sibi obviam fieri, alicui occurrere (seq. עַל, לִפְנֵי, personae vel rei, cui quis occurrit, *Bet* loci, ubi fit occursus), fortuitum esse, forte et casu alicubi esse. *Hi.* הִקְרִיא, facere, ut quid quem affligat, cum acc. duplici. Oleum et operam perdiderunt, qui hoc et קָרָא, vocare, *κυρεῖν* cum *κράζειν* conglutinare conati sunt. Cognatum est potius v. בֵּרֵע, apprehendere, se applicare, unde Targ. transfert: בֵּרֵע (unde בַּרְעִי, בַּרְעוּ, accidens, eventus, pro hebr. מִקְרֶה, et vi primitiva בַּרְעִי, def. צַרְעֵיתָא = בַּרְעֵיתָא, Behaji: לַמָּה נִקְרָא שְׁמָהּ בַּרְעִיתָא (שֶׁעֲמֶדֶת לְקִרְאַת אָדָם), mutato Ghain s. Quf et Zade, id quod usuvenit sexcenties. LXX. *συναντᾶν, συμβῆναι; Ni.* cum gerund. *πτεριπτώματι περιπεσεῖν, Hi. ποιῆσαι συμβῆναι.*

3 prf. c. s.: קָרָאנִי

Job. 4, 14. פחד קראני ורעדה

3 prf. c. s.: וְקָרָאָהוּ

Gn. 42, 38. וקראהו אסון

3 prf. f.: וְקָרָאת

Dt. 31, 29. וקראת אתכם הרעה
Jes. 60, 18. וקראת ישועה חומתיך

3 prf. pl. c. s.: קָרָאנִי

Jer. 13, 22. מדוע קראני אלה

prt. f. pl. c. s.: קֹרְאֹתַיִךְ

Jes. 51, 19. שתים הנה קראתיך

3 impf.: יִקְרָא

Gn. 49, 1. אשר־יקרא אתכם

3 impf. c. s.: יִקְרָאֵנִי

Gn. 42, 4. פן־יקראנו אסון

3 impf. f. pl.: תִּקְרֶאנָה

Ex. 1, 10. כי־תקראנה מלחמה

3 impf. f. pl.: וַתִּקְרֶאנָה

Lev. 10, 19. ותקראנה אתי כאלה

Nif-al: נִקְרָא *3 perf.*

Ex. 5, 3. נקרא עלינו
2 S. 20, 1. ושם נקרא איש בליעל
Jer. 4, 20. שבר על־שבר נקרא

1 perf.: נִקְרֵיתִי

2 S. 1, 6. נקרא נקריתי בהר הגלבע

inf.: נִקְרָא

2 Sam. 1, 6. נקרא נקריתי בהר

3 impf.: יִקָּרֵא

Dt. 22, 6. כי יקרא קן־צפור

3 impf.: וַיִּקָּרֵא

2 Sam. 18, 9. ויקרא אבשלום

Hif-il: הִקְרִיא

2 impf.: וַתִּקְרָא

Jer. 32, 23. ותקרא אתם

קְרָאָה

ע״כ מקורי, וכמלך לך נסמיכות, וכמסג התנועה לחזור קְרָאת, חמור קְרָאת, ותדיר נקשור עם ל״ד השמוש וכטעמי׳, סלמון פניסה והזדמנות [כענענגונג],

ההלך בשדה לקראתנו Gn. 24, 65.
ויצא סיחן לקראתנו Dt. 2, 32.
עוג מלך־הבשן לקראתנו Dt. 3, 1.
לקראתנו למלחמה ונכם Dt. 29, 6.
והיה כי־יצאו לקראתנו Jos. 8, 5.
איש ׀ עלה לקראתנו 2 Reg. 1, 6.

cum suff.: לְקָרָאתֵךְ

וגם הלך לקראתך Gn. 32, 7.

cum suff.: לְקָרָאתֵךְ *p.*

הנה־הוא יצא לקראתך Ex. 4, 14.
פן־בחרב אצא לקראתך Nu. 20, 18.
מעל מרכבתו לקראתך 2 Rg. 5, 26.
על־כן יצאתי לקראתך Prv. 7, 15.

cum suff.: לְקָרַאתְכֶם

בהר ההוא לקראתכם Dt. 1, 44.
אשר עלה לקראתכם 2 Reg. 1, 7.

cum suff.: לְקָרָאתוֹ

ויצא מלך־סדום לקראתו Gn. 14, 17.
וירץ לקראתו ויחבק־לו Gn. 29, 13.
ותצא לאה לקראתו Gn. 30, 16.
וירץ עשו לקראתו Gn. 33, 4.
ונצבת לקראתו Ex. 7, 15.
ומצרים נסים לקראתו Ex. 14, 27.
ויצא אדום לקראתו Num. 20, 20.
ויצא לקראתו Num. 22, 36.
ותצא יעל לקראתו Jud. 4, 22.
בתי יצאת לקראתו Jud. 11, 34.
כפיר אריות שאג לקראתו Jud. 14, 5.
ופלשתים הריעו לקראתו Jud. 15, 14.
וישמח לקראתו Jud. 19, 3.
חבל־נבאים לקראתו 1 Sam. 10, 10.
ויצא שאול לקראתו 1 Sam. 13, 10.
ויחרדו זקני העיר לקראתו 1 S. 16, 4.
והנה לקראתו חושי 2 Sam. 15, 32.
נער מפיבשת לקראתו 2 Sam. 16, 1.
והנה אליהו לקראתו 1 Rg. 18, 7.
ויבאו לקראתו 2 Reg. 2, 15.
וישב לקראתו ויגד־לו 2 Rg. 4, 31.
מעל המרכבה לקראתו 2 Rg. 5, 21.
וילך חזאל לקראתו 2 Reg. 8, 9.
רכב הסוס לקראתו 2 Reg. 9, 18.
יהונדב בן־רכב לקראתו 2 Rg. 10, 15.
וילך המלך יאשיהו לקראתו 2 Reg. 23, 29.
ויצא לקראתו יאשיהו 2 Chr. 35, 20.
והנה אשה לקראתו Prv. 7, 10.
אחר יצא לקראתו Zach. 2, 7.

cum suff.: לְקָרָאתָהּ

וירץ העבד לקראתה Gn. 24, 17.
ירדים לקראתה 1 Sam. 25, 20.
ויקם המלך לקראתה 1 Rg. 2, 19.
רוץ־נא לקראתה 2 Reg. 4, 26.

cum suff.: לְקָרָאתָם

וירא וירץ לקראתם Gn. 18, 2.
וירא־לוט ויקם לקראתם Gn. 19, 1.
נצבים לקראתם Ex. 5, 20.
מלך־חבשן לקראתם Num. 21, 33.
נשיאי העדה לקראתם Nu. 31, 13.
יצאו מן־העיר לקראתם Jos. 8, 22.
צידה לדרך ולכו לקראתם Jos. 9, 11.
ויעלו לקראתם Jud. 6, 35.
ויצא בנימן לקראתם Jud. 20, 25.
שמואל יצא לקראתם 1 Sam. 9, 14.
וישלח לקראתם 2 Sam. 10, 5.
וכלכלו וילכו לקראתם 1 Rg. 20, 27.
ושלח לקראתם 2 Reg. 9, 17.
וישלח לקראתם 1 Chr. 19, 5.
בן־נתניה לקראתם Jer. 41, 6.

קָרַב

פעל כוזד נתמונתו, ופתרונו נכיזה ותתוך נדנר, כריכה וקריפה [פֿאקקעטן, נרייפֿען], ודומה לי בָּרַב לעיל, וכן עָרַב, גָּהַם, חָרַב, גָּבַב, ומרכו הזכה והשווי נזעתי מערב, הכה כנר הלעתי תקת הפעלים הקלה, וכוה תכין הזכה ומוה לקי׳ כטעמי׳ כמוכן הקרכוות והזולמות [עכטענגען, נענעגקינעל]. כתרגום יִן עָרַב הזכה עָרְבָה, עָרַב, ובזכה הקקרון ג״כ כמוכן נרעה.

n. f. infin. (c. קְרַאת, promota vocali, = קִרְאַת), occursus (Begegnung), semper praefixo *Lamed*, לְקִרְאַת, obviam, ex adverso, contra. LXX. *εἰς ἀπάντησιν, ἐναντίον, ἀπέναντι, ἐξ ἐναντίας, ἐπί.*

constr.: לִקְרַאת *adv.*

איש־בתרו לקראת רעהו Gn. 15, 10
לקראת־ישראל אביו Gn. 46, 29.
לקראת משה המדברה Ex. 4, 27.
ויצא משה לקראת חתנו Ex. 18, 7.
לקראת האלהים Ex. 19, 17.
ויצא לקראת ישראל Num. 21, 23.
לקראת נחשים Num. 24, 1.
לקראת־ישראל למלחמה Jos. 8, 14.
לקראת המלחמה Jos. 11, 20.
ותצא יעל לקראת סיסרא Jud. 4, 18
רדו לקראת מדין Jud. 7, 24.
לקראת העם Jud. 20, 31.
לקראת פלשתים 1 Sam. 4, 1.
פלשתים לקראת ישראל 1 S. 4, 2.
לקראת שאול בבקר 1 Sam. 15, 12.
מלחמה לקראת פלשתים 1 S. 17, 2.
מערכה לקראת מערכה 1 S. 17, 21.
ויקרב לקראת דוד 1 Sam. 17, 48.
המערכה לקראת הפלשתי 1 S. 17, 48
והמחלות לקראת שאול 1 S. 18, 6
ויחרד אחימלך לקראת דוד 1 S. 21, 2
לקראת פלשתים על־כן 1 S. 23, 28.
ויצאו לקראת דוד 1 Sam. 30, 21.
בת־שאול לקראת דוד 2 Sam. 6, 20.
ויערך לקראת ארם 2 Sam. 10, 9.
ויערך לקראת בני עמון 2 S. 10, 10.
ויערכו ארם לקראת דוד 2 S. 10, 17
השדה לקראת ישראל 2 Sam. 18, 6.
ללכת לקראת המלך 2 Sam. 19, 16.
לקראת המלך דוד 2 Sam. 19, 17.
לרדת לקראת אדני המלך 2 S. 19, 21.
ירד לקראת המלך 2 Sam. 19, 25.
כי־בא ירושלם לקראת המלך 2 Sam. 19, 26.
וילך עבדיהו לקראת אחאב 1 Reg. 18, 16.
וילך אחאב לקראת אליהו 1 Reg. 18, 16.
קום רד לקראת אחאב 1 Rg. 21, 18.
לקראת מלאכי מלך שמרון 2 Rg. 1, 3.
ולך לקראת איש האלהים 2 Rg. 8, 8.
ויצאו לקראת יהוא 2 Reg. 9, 21.
לקראת תגלת פלאסר 2 Rg. 16, 10.
ויערך לקראת ארם 1 Chr. 19, 10.
ויערכו לקראת בני עמון 1 Chr. 19, 11
ויערך דויד לקראת ארם 1 Chr. 19, 17
יצא לקראת־נשק Job. 39, 21.
וסגר לקראת רדפי Ps. 35, 3.
צא־נא לקראת אחז Jes. 7, 3.
לקראת בואך Jes. 14, 9.
לקראת צמא התיו מים Jes. 21, 14.
רץ לקראת־רץ ירוץ Jer. 51, 31.
ומגיד לקראת מגיד Jer. 51, 31.
הכון לקראת־אלהיך Am. 4, 12.

constr.: וְלִקְרַאת *adv.*

ולקראת העם 1 Sam. 30, 21.

cum suff.: לְקָרָאתִי *adv.*

כי אתה נצב לקראתי Num. 22, 34.
אולי יקרה י״י לקראתי Nu. 23, 3.
מדלתי ביתי לקראתי Jud. 11, 31.
שלחך היום הזה לקראתי 1 S. 25, 32.
ותבאתי לקראתי 1 Sam. 25, 34.
ירד לקראתי הירדן 1 Reg. 2, 8.
עורה לקראתי וראה Ps. 59, 5.

cum suff.: לְקָרָאתֵנוּ *adv.*

קָרַב

פעל נוד, גויכ קָרֵב הכודד, וגס הכודד כפתח מקון לספסקס, ע"ג לוחית תיכוכית גרוכית, ובעבור כדידותו עתידו יִקְרַב, וחך מקומו קָרֵב, קָרֵבָה, מלוגש בחלבוש פעל כודד. תחלות חלציו לחלו ודביקה, זקוק וגשוק לפלוגי, ומוס בגיסה ופגיסה וקריכס [ויך חַכ-העפענן, -הַחֲכִנְעַן, -כַּחֲסִינְן], כי תכנית כל התקלות וקלוב ופגיסה לדבר מתוכן אל מיסה וגגיסה וכגיסה ודכיס ומיסה כדבר יגלה, והרקיס פָּגַשׁ, נָגַשׁ, כפי תבר תרקה תתת הפעליס הלחה. וגוה תכיר לחתו, שהספרס ביכו וכן קָרַב, לך כהפרס בין כודד לבודד, ודוק. שלוכו ומרכזו עס ג׳ת, כחכסג פעלי לקיוס ודביקה ופגיסה ומיסי בדבר, ל״ת וכגע לך-יקרב בחמלך, ומתת הסתלחות לקיוס ופגיסה יסתלב עס אל או לחד. נרכו מבגיסה ולקוו לדבר בחוכן יחכי או שחלי, אס לבחב אס לקסד, וקלוב להקב״ה הכלון הדבקות, אבר בערבי ולי יכוכה, בעבין לווי ולקוו, וקלוב לאבר הטבין קבוקי לקהיס ולבוקי קבק, ואל קָרֵב אֵלֶיהָ כחו התדבק בך ולא כי, שבעשה כחלת הקביאה, להקיק הכוכח [כחֶהבע דין, בלייבע וועב]. הכפעל כחבע כחו קל, חולם יותב בודד, לוחב התקבב בעלחו לפלוגי ובקיכה בו, בחבר להקל לבוב אך הסחבת חלב הקבוחת, ואל עשיה בקיבית. וזה סוד הסבדל ג״כ בין שָׁמַע ובין נִשְׁמַע, בהפסוק לבחע חון יִשְׁמְעוּ לִי, פתרון הקל תכוכת הבחיעה לבדה, ובלון הכפעל שחיעה בקיבית ע״י עשית מעשה בעלחו [בעהָרְכְנען]. הכוסף הַקְרֵיב, בחוכן הסב ועלול הקריבה, הכיך לפלוגי לבוב ולהתקבב ולעליל הגשו, ובאזל על הובלה ובקיית דבר, לוחב הסב ועליל שיקרב דבר, ובפרט בלרך מקרבוכות לתקב״ה ומתגדלות לבני חיים, והקריב יין הכלון בתכליתו התנגדות אל קריבה, לוחב העליל שיקרב יין דבר הלאה ויתרחק, ולפעמים בחוכן הקל בחוכן הפזוע, חולם בקועבו הסב וגריחה. בקרבי זגור הפעל.

v. intr. (interdum קָרַב, forma transitiva propter medium Rés, impf. יִקְרַב, inf. קָרוֹב, קָרְבָה, qq. v.), se applicare, adhaerescere, appropinquare (syn., eadem significationis propagatione, נָגַשׁ, נָגַשׁ, פָּגַשׁ qq. v.), seq. בְּ (contingere) vel לְ, אֶל (appetere, attingere) vel inf. absol. (in eo esse, ut aliquid facias, accedere ad aliquid peragendum), de appropinquatione et amica et hostili (עַל, אֶל), de pia ad Deum accessione (syn. דָּבַק, arab. ولى) et rursus de Deo ad homines se applicante, ita ut salutiferam ejus praesentiam experiantur, de adveniente excidio, tempore mortis vel malo quovis; de accessu ad mulierem (syn. בּוֹא אֶל, *πλησιάζειν*; Jes. 65, 5. קְרַב אֵלֶיהָ h. e. contine s. cohibe gressum, quasi tibimet ipsi, non mihi appropinquans, h. e. recede, apage. *Ni.* vi medii, semet ipsum applicare, et ultro quidem, sponte ac voluntate, quae notio saepe conjugationi Qal statum, non actionem spontaneam designanti deest (cf. שָׁמַע et נִשְׁמַע, *Ψ.* 18, 45. *secundum ea, quae aures eorum audient, mihi auscultabunt*). *Hi.* הִקְרִיב, facere, ut quis appropinquet, admovere, accedere jubere, aditum concedere; offerre donum vel *ἀνάθεμα*; facere, removere (praegnanter pro הִרְחִיק), raro *intr. Pi.*, vi eadem, qua *Hi.*, sine magno discrimine. LXX. *ἐγγίζειν, προς-; ἅπτεσθαι, συμμιγνύναι, ἔρχεσθαι, προς-; προσπορεύεσθαι, προ-; προσάγειν, συν-; ἱστάναι, πόῤῥω; Pi. συνάπτειν, ἐλπίζειν; Hi. φέρειν, ἀνα-, προς-; λαμβάνειν, προς-.*

3 prf.: קָרַב
Gn. 20, 4. ואבימלך לא קרב אליה
Ex. 14, 20. ולא־קרב זה אל־זה
Ex. 32, 19. ויהי כאשר קרב
Thr. 4, 18. קרב קצנו

3 prf. f.: קָרְבָה
Dt. 15, 9. קרבה שנת־השבע

3 prf. f.: קָרֲבָה *p.*
Zeph. 3, 2 אל־אלהיה לא קרבה

3 prf. f.: וְקָרְבָה
Dt. 25, 11. וקרבה אשת האחד

2 prf.: קָרַבְתָּ
Thr. 3, 57. קרבת ביום אקראך

2 prf.: קָרֲבְתָּ *p.*
Dt.2,37 אל־ארץ בני־עמון לא קרבת

2 perf.: וְקָרַבְתָּ
Dt. 2, 19. וקרבת מול בני עמון

1 prf.: וְקָרַבְתִּי
Mal. 3, 5. וקרבתי אליכם למשפט

3 prf. pl.: קָרְבוּ
Dt. 31, 14. הן קרבו ימיך
1 Reg. 2, 7. כי־כן קרבו אלי
Ps. 119, 150. קרבו רדפי זמה
Jes. 41, 5. קרבו ויאתיון
Ez. 9, 1. קרבו פקדות העיר
Ez. 12, 23. קרבו הימים

3 prf. pl.: וְקָרְבוּ
Ez. 42, 14. וקרבו אל־אשר לעם

inf. constr.: קָרוֹב
Ps. 32, 9. בל קרוב אליך

inf. constr.: בְּקָרְבָ
Ps. 27, 2 בקרב עלי מרעים

inf. constr.: בְּקָרְבָ־ *s. M.*
2 Sam. 15, 5. בקרב־איש להשתחות

inf. constr.: לְקָרְבָה
Ex. 36, 2. לקרבה אל־המלאכה

inf. c. suff.: כְּקָרְבָכֶם
Dt. 20, 2. כקרבכם אל־המלחמה

inf. c. suff.: בְּקָרְבָתָם
Lev. 16, 1. בקרבתם לפני־י״י

inf. c. suff.: וּבְקָרְבָתָם
Ex. 40, 32. ובקרבתם אל־המזבח

impt. sg.: קָרֵב
Lev. 9, 7. קרב אל־המזבח
Dt. 5, 24. קרב אתה ושמע
2 Sam. 20, 16. קרב עד־הנה ואדברה
Jes. 65, 5. האמרים קרב אליך

impt. sg.: קָרְבָה
Ps. 69, 19. קרבה אל־נפשי גאלה

impt. pl.: קִרְבוּ
Ex. 16, 9. קרבו לפני י״י
Lev. 10, 4. קִרְבוּ שאו את־אחיכם
Jos. 10, 24. קרבו שימו את־רגליכם
Jes. 34, 1. קרבו גוים לשמע
Jes. 48, 16. קרבו אלי שמעו־זאת
Jes. 57, 3. קרבו־הנה בני עננה

1 impf.: וָאֶקְרַב
Dt. 22, 14. ואקרב אליה
Jes. 8, 3. ואקרב אל־הנביאה

2 impf.: תִּקְרַב
Ex. 3, 5. אל־תקרב הלם
Lev. 18, 19 לא תקרב לגלות ערותה
Dt. 20, 10. תקרב אל־עיר להלחם
Prv. 5, 8. ואל־תקרב אל־פתח ביתה

2 impf.: תִּקְרַב *p.*
Lev. 18, 14. אל־אשתו לא תקרב

3 impf.: יִקְרַב
Gn. 37, 18. ובטרם יקרב אליהם
Ex. 12, 48. ואז יקרב לעשתו
Lev. 21, 17. לא יקרב להקריב
Lev. 22, 3. אשר־יקרב מכל־זרעכם
Num. 17, 5. לא־יקרב איש זר
Num. 18, 4. וזר לא־יקרב אליכם
Jos. 7, 14. יקרב למשפחות
Jos. 7, 14. יקרב לגברים
Ps. 91, 10. ונגע לא־יקרב באהלך

3 impf.: יִקְרַב *p.*
Lev. 21, 18. אשר־בו מום לא יקרב
Ez. 18, 6. ואל־אשה נדה לא יקרב

3 impf.: וַיִּקְרַב
Lev. 9, 8. ויקרב אהרן אל־המזבח
1 S. 17, 48. וילך ויקרב לקראת דוד
2 Sam. 20, 17. ויקרב אליה ותאמר
2 Rg. 16, 12 ויקרב המלך על־המזבח
Jon. 1, 6. ויקרב אליו רב החבל

3 impf. f.: תִּקְרַב
Lev. 20, 16. תקרב אל־כל־בהמה
Jos. 7, 14. תקרב לבתים
Ps. 119, 169. תקרב רנתי לפניך
Jes. 54, 14. כי לא־תקרב אליך

3 impf. f.: וְתִקְרַב
Jes. 5, 19. ותקרב ותבואה

3 impf. f.: וַתִּקְרַב
1 Reg. 20, 29. ותקרב המלחמה
Esth. 5, 2. ותקרב אסתר ותגע
Job. 33, 22. ותקרב לשחת נפשו

1 impf. pl.: נִקְרַב
Jos. 8, 5. נקרב אל־העיר

1 impf. pl.: נִקְרְבָה
1 S. 14, 36. נקרבה הלם אל־האלהים

1 impf. pl.: נְקָרְבָה *p.*
Jes. 41, 1. יחדו למשפט נקרבה

1 impf. pl.: וְנִקְרְבָה
Jud. 19. 13. ונקרבה באחד המקמות

2 impf. pl.: תִּקְרְבוּ
Lev. 18, 6. לא תקרבו לגלות ערוה
Jos. 3, 4. אל־תקרבו אליו

2 impf. pl.: וַתִּקְרְבוּ
Ez. 37, 7. ותקרבו עצמות

2 impf. pl.: וַתִּקְרְבוּן
Dt. 1, 22. ותקרבון אלי כלכם
Dt. 4, 11. ותקרבון ותעמדון
Dt. 5, 23. ותקרבון אלי כל־ראשי

3 impf. pl.: יִקְרְבוּ *p.*
Gn. 27, 41. יקרבו ימי אבל אבי
Num. 18, 3. לא יקרבו ולא ימתו
Nu 18, 22 ולא יקרבו עוד בני ישראל
Ez. 44, 15. חמה יקרבו אלי לשרתני
Ez. 44, 16. והמה יקרבו אל־שלחני

3 impf. pl.: וַיִּקְרְבוּ
Gn 47, 29 ויקרבו ימי־ישראל למות
Lev. 9, 5. ויקרבו כל־העדה
Lev. 10, 5. ויקרבו וישאם בכתנתם
Nu. 31, 48. ויקרבו אל־משה הפקדים
Num. 36, 1. ויקרבו ראשי האבות
Jos. 10, 24. ויקרבו וישימו
Jud. 20, 24. ויקרבו בני־ישראל
1 Reg. 2, 1. ויקרבו ימי־דוד

3 impf. f. pl.: וַתִּקְרַבְנָה
Num. 27, 1. ותקרבנה בנות צלפחד
Jos. 17, 4. ותקרבנה לפני אלעזר

קָרֵב

ס״ו, ע״ת בְּחֵב, וסכוי קָרָבוֹת, ומוכגו מלחמה ובפעול [בַּחֲמַתְּ], ותחלותו ריב ומתגרות ומוגת, מעכין אל פגיעה וגיקיה וקריבה בפעל, כמו בפתרון לחבר להפעל קרב, תוכן אל חֶרֶב, ולחבר כמגת ג״כ אל בָּחָה. ובפעל כמוכן זה כמגת לד״ק בהפסוק בקרב עלי מרעים, בתלים כ״ו ג׳, וזה לנגח לכן.

n. m. (ad s. f. בְּחֵב, pl. קְרָבוֹת), certamen, pugna, a v. קָרַב, prehendere (sec. nonnullos: *Ψ.* 27, 2.), cogn. חָרַב (חֵרֶב), חָרַח (rixari, conviciari, conviciis proscindere, carpere, corripere). LXX. *πόλεμος, παράταξις, ἐγγίζειν*; בַּקְּרַב, *ἐν μέσῳ* (בְּקֶרֶב).

Job. 38, 23. ליום קרב ומלחמה
Ps. 78, 9. הפכו ביום קרב
Eccl. 9, 18. טובה חכמה מכלי קרב
Zach. 14, 3. הלחמו ביום קרב

וּקְרַב
Ps. 55, 22. וקרב־לבו

בַּקְּרַב
2 Sam. 17, 11. ופניך הלכים בקרב

לַקְּרַב
Ps. 144, 1. המלמד ידי לקרב

מִקְּרַב
Ps. 55, 19. בשלום נפשי מקרב־לי

pl.: קְרָבוֹת
Ps. 68, 31. קרבות יחפצו

קָרֵב
ס״ו נקרמי, וסידועס קְרָבָא, וסרכוי קְרָבִין, כמו חֵרֶב בעבדי, ובתרגום ג״כ סנקני״ קְרָבָא, וסידועס קְרָבְתָּא, בחוכן וס.

n. m. aram. (def. קְרָבָא, pl. קְרָבִין; targ. fem. קְרָבָא, def. קְרָבְתָּא), vi eadem, qua קָרֵב hebr. LXX. *πόλεμος* (פְּלֻמוֹס).

Dan. 7, 21. קרב עם־קדישין

Nif-al: נִקְרַב
3 perf.: וְנִקְרַב
Ex. 22, 7. ונקרב בעל־הבית
2 prf. pl.: וְנִקְרַבְתֶּם
Jos. 7, 14. ונקרבתם בבקר
Pi-el: קֵרַב
1 perf.: קֵרַבְתִּי
Jes. 46, 13. קרבתי צדקתי לא תרחק
3 prf. pl.: קֵרְבוּ
Ez. 36, 8. כי קרבו לבוא
Hos. 7, 6. כי־קרבו כתנור לבם
impt sg.: וְקָרֵב
Ez. 37, 17. וקרב אתם אחד
impt. pl.: קָרְבוּ
Jes. 41, 21. קרבו ריבכם יאמר י״י
1 impf. c. s.: אַקְרִבֵנִּי
Job. 31, 37. כמו נגיד אקרבנו
2 impf.: תְּקָרֵב
Ps. 65, 5. אשרי ׀ תבחר ותקרב
Hif-il: הִקְרִיב *3 perf.*
Gn. 12, 11. ויהי כאשר הקריב
Ex. 14, 10. ופרעה הקריב
Lev. 7, 8. העלה אשר הקריב
Lev. 7, 35. ביום הקריב אתם
Num. 7, 18 ביום השני הקריב
Num. 7, 19. הקרב את קרבנו
Num. 9, 13. קרבן י״י לא הקריב
3 prf.: וְהִקְרִיב
Lev. 1, 13. והקריב הכהן
Lev. 1, 14. והקריב מן־התרים
Lev. 3,3.9. והקריב מזבח השלמים
Lev. 3, 7. והקריב אתו
Lev. 3, 14. והקריב ממנו קרבנו
Lev. 4, 3. והקריב על חטאתו
Lev. 5.8. והקריב את־אשר לחטאת
Lev. 7,12. והקריב ׀ על זבח התודה
Lev. 7, 14. והקריב ממנו אחד
Lev. 14, 12. והקריב אתו לאשם
Lev. 16,6.11. והקריב אהרן את־פר
Lev 16,9 והקריב אהרן את־השעיר
Lev 16,20 והקריב את־השעיר החי
Num. 5, 16. והקריב אתה הכהן
Nu. 5,25. והקריב אתה אל־המזבח
Num. 6, 14. והקריב את־קרבנו לי״י
Num. 6, 16. והקריב הכהן לפני י״י
Num. 15,4. והקריב המקריב קרבנו
Num. 15, 9. והקריב על־בן־הבקר
Num. 16, 5. והקריב אליו
3 prf. c. s.: וְהִקְרִיבוֹ
Lev. 1, 15. והקריבו הכהן
Lev. 3, 12. 12, 7. והקריבו לפני י״י
3 prf. c. s.: וְהִקְרִיבָהּ
Lev. 2, 8. והקריבה אל־הכהן
3 prf. f.: הִקְרִיבָה
Jud. 5, 25. בספל אדירים הקריבה
3 prf. f.: וְהִקְרִיבָה
Nu. 15, 27. והקריבה עז בת־שנתה
2 prf.: וְהִקְרַבְתָּ
Ex. 29, 3. והקרבת אתם בסל
Ex. 29, 10. והקרבת את־הפר
Ex. 40, 12. והקרבת את־אהרן
Num. 8, 9. 10. והקרבת את־הלוים
2 prf. c. s.: וְהִקְרַבְתָּם
Ez. 43, 24. והקרבתם לפני י״י
1 prf. c. s.: וְהִקְרַבְתִּיו
Jer. 30, 21. והקרבתיו ונגש אלי
3 prf. pl.: הִקְרִיבוּ
Lev. 10, 19. הקריבו את־חטאתם
Num. 17, 4. אשר הקריבו השרפים
Esr. 8, 35. הקריבו עלות
3 prf. pl.: וְהִקְרִיבוּ
Lev. 1, 5. והקריבו בני אהרן
Lev. 4, 14. והקריבו הקהל
3 prf. pl. c. s.: הִקְרִיבֻם
Num. 17, 3. הקריבם לפני־י״י
2 prf. pl.: וְהִקְרַבְתֶּם
Lev 23,8.25.27. והקרבתם אשה לי״י
Lev. 23,16 והקרבתם מנחה חדשה
Lev. 23, 18. והקרבתם על־הלחם
Lev. 23, 36. והקרבתם אשה לי״י
Num. 16, 17. והקרבתם לפני י״י
Num. 28, 19. והקרבתם אשה עלה
Num. 28, 27. והקרבתם עולה לריח
Num. 29, 8. והקרבתם עלה לי״י
Num. 29, 13. 36. והקרבתם עלה
part. masc.: מַקְרִיב *sg.*
Lev. 3, 1. מן־הבקר הוא מקריב
Lev. 3, 7. אם־כשב הוא־מקריב
Lev. 21,8. לחם אלהיך הוא מקריב
part. masc.: הַמַּקְרִיב
Lev. 7, 8. והכהן המקריב
Lev. 7, 9. לכהן המקריב אתה
Lev. 7,18. המקריב אתו לא יחשב
Lev. 7,29 המקריב את־זבח שלמיו
Lev. 7, 33. המקריב את
Nu. 7, 12. המקריב ביום הראשון
Nu. 15, 4. והקריב המקריב קרבנו
part. m. pl.: מַקְרִיבֶם
Lev. 21, 6. הם מקריבם והיו קדש
p. pl. constr.: מַקְרִיבֵי
Num. 16, 35. מקריבי הקטרת
inf. constr.: הַקְרִיב
Num. 9, 7. לבלתי הקריב את־קרבן
inf. constr.: לְהַקְרִיב
Lev. 7, 38. להקריב את־קרבניהם
Lev. 17, 4. להקריב קרבן לי״י
Lev. 21, 17. להקריב לחם אלהיו
Lev. 21, 21. להקריב את־אשי י״י
Lev. 21, 21. לא יגש להקריב
Lev. 23, 37. להקריב אשה לי״י
Nu. 15,13. להקריב אשה ריח־ניחח
Num. 16, 9. להקריב אתכם אליו
Num. 28, 2. להקריב לי
Jud. 3, 18. כאשר כלה להקריב
2 Chr. 35, 12. לבני העם להקריב לי״י
Ez. 44, 15. להקריב לי חלב ודם
inf. c. suff.: בְּהַקְרִיבָם
Nu. 28,26. בהקריבכם מנחה חדשה
Ez. 44, 7. בהקריבכם את־לחמי
inf. c. suff.: הַקְרִיבוֹ
Lev. 7, 16. ביום הקריבו
inf. c. suff.: בְּהַקְרִיבָם
Num. 3, 4. בהקרבם אש זרה
Num. 26, 61. בהקריבם אש־זרה
impt. sg.: הַקְרֵב
Ex. 28, 1. ואתה הקרב אליך
Lev. 6, 7. הקרב אתה בני־אהרן
Num. 3, 6. הקרב את־מטה לוי
Nu. 18, 2. שבט אביך הקרב אתך
impt. sg.: וְהַקְרֵב
Lev. 9, 2. והקרב לפני י״י
impt. c. s.: הַקְרִיבֵהוּ
Mal. 1, 8. הקריבהו נא לפחתך
2 impf.: תַּקְרֵב
Ex. 29, 4. 8. 40, 14. ואת־בניו תקריב
Lev. 2, 4. וכי תקרב קרבן מנחה
Lev. 2, 14. תקריב מנחת בכורים
Lev. 2, 14. תקריב את מנחת בכוריך
Lev. 6, 14. תקריב ריח־ניחח לי״י
Num. 15, 7. תקריב ריח־ניחח לי״י
Num. 15, 10. ויין תקריב לנסך
Ez. 43, 22. תקריב שעיר־עזים
2 impf. f.: תַּקְרִיבִי
Ez. 22, 4. ותקריבי ימיך
3 impf.: יַקְרֵב
Lev. 1, 2. אדם כי־יקריב מכם
Lev. 1, 3. יקריב אתו
Lev. 7, 3. יקריב ממנו
Lev. 7, 11. אשר יקריב לי״י
Lev. 7, 13. לחם חמיץ יקריב קרבנו
Lev. 7, 25. אשר יקריב ממנה אשה
Lev. 22, 18. אשר יקריב קרבנו
Lev. 22, 21. ואיש כי־יקריב
Num. 16, 5. יקריב אליו
Ez. 44, 27. יקריב חטאתו
Ez. 46, 4. אשר־יקרב הנשיא לי״י
3 impf.: וַיַּקְרֵב
Lev. 8, 6. ויקרב משה את־אהרן
Lev. 8, 13. ויקרב משה את־בני אהרן
Lev. 8, 18. ויקרב את־איל העלה
Lev. 8, 22. ויקרב את־האיל השני
Lev. 8, 24. ויקרב את־בני אהרן
Lev. 9, 15. ויקרב את־קרבן העם
Lev. 9, 16. ויקרב את־העלה
Lev. 9, 17. ויקרב את־המנחה
Nu 16,10 ויקרב אתך ואת־כל־אחיך
Num. 25, 6. ויקרב אל־אחיו
Nu. 27, 5. ויקרב משה את־משפטן
Jos. 7, 16. ויקרב את־ישראל
Jos. 7, 17. ויקרב את־משפחת יהודה
Jos. 7, 17. ויקרב את־משפחת הזרחי
Jos. 7, 18. ויקרב את־ביתו לגברים
Jud. 3, 17. ויקרב את־המנחה
ויקרב שמואל את כל־
1 Sam. 10, 20. שבטי
1 S. 10, 21. ויקרב את־שבט בנימן
2 Rg. 16, 14. ויקרב מאת פני הבית
3 impf. c. s.: יַקְרִיבֶנּוּ
Lev. 1, 3. זכר תמים יקריבנו
Lev. 1, 10. תמים יקריבנו
Lev. 3, 1. יקריבנו לפני י״י
Lev. 3, 6. תמים יקריבנו
Lev. 7, 2. אם על־תודה יקריבנו
3 impf. f.: תַּקְרִיב
Lev. 2, 1. ונפש כי־תקריב קרבן
Jes. 26, 17. כמו הרה תקריב ללדת
1 impf. pl.: נַקְרֵב
Num. 31, 50. ונקרב את־קרבן י״י
2 impf. pl.: תַּקְרִיבוּ
Lev. 1, 2. תקריבו את־קרבנכם
Lev. 2, 11. כל־המנחה אשר תקריבו
Lev. 2, 12. תקריבו אתם לי״י
Lev. 22, 20. אשר־בו מום לא תקריבו
Lev. 22, 22. לא־תקריבו אלה לי״י
Lev. 22, 24. לא תקריבו לי״י
Lev. 22, 25. לא תקריבו את־לחם
Lev. 23, 36. תקריבו אשה לי״י
Num. 28, 3. אשר תקריבו לי״י
Num. 28, 11. תקריבו עלה לי״י
2 impf. pl.: תַּקְרִבוּן
Dt. 1, 17. תקרבון אלי ושמעתיו
3 impf. pl.: יַקְרִיבוּ
Lev. 22, 18. יקריבו לי״י לעלה
Lev. 27, 9. אשר יקריבו ממנה
Lev. 27, 11. אשר לא־יקריבו ממנה
Num. 5, 9. יקריבו לכהן לו יהיה
Num. 7, 11. יקריבו את־קרבנם
Nu. 18, 15. לכל־בשר אשר־יקריבו
Ps. 72, 10. אשכר יקריבו
Jes. 5, 8. שדה בשדה יקריבו
Hag. 2, 14. ואשר יקריבו שם
3 impf. pl.: וַיַּקְרִיבוּ
Lev. 9,9. ויקרבו בני אהרן את־הדם
Lev. 10, 1. ויקריבו לפני י״י
Num. 7, 2. ויקריבו נשיאי ישראל
Nu. 7,3. ויקריבו אותם לפני המשכן
Nu. 7,10 ויקריבו הנשאים את חנכת
ויקריבו הנשיאם את־
Num. 7, 10. קרבנם
Num. 9, 6. ויקריבו לפני משה
Nu. 15, 33. ויקריבו אתו המצאים
Jos. 8, 23. ויקרבו אתו אל־יהושע
1 Chr. 16, 1. ויקריבו עלות ושלמים

קָרֵב

נקראי כמו נעבדי, ומלכי נתרגום לו כפתח לו נתקרב, ומוכנו כמו נעבדי, ובלכן נתרגום תמוה כגג וכגע.

v. aram. (targ. קְרַב, קְרֵב = נָגַע, נָגַשׁ), hebraico consimillimum. LXX. *ἐγγίζειν, προσέρχεσθαι*; *Af.* הֲוָה מְהַקְרַב, הַקְרֵב, *προσφέρειν.*

3 perf.: קָרֵב
Dan. 3, 26. באדין קרב נבוכדנצר
1 perf. f.: קְרִבַת
Dan. 7,16. קרבת על־חד מן־קאמיא
3 perf. pl.: קְרִבוּ
Dan. 3, 8. קרבו גברין כשדאין
Dan. 6, 13. באדין קרבו ואמרין
inf. c. suff.: וּכְמִקְרְבֵהּ
Dan. 6, 21. וכמקרבה לגבא
Pa-el: קָרֵב
2 impf.: וּתְקָרֵב
Esr. 7, 17. ותקרב המו על־מדבחה
Hof-el: הָקְרַב
3 perf. pl.: וְהָקְרִיבוּ
Esr. 6, 17. והקריבו לחנכת
3 pl. c. s.: הָקְרִבוּנִי
Dan. 7, 13. וקדמוהי הקרבוהי
part. pl.: מְהָקְרְבִין
Esr. 6, 10. מהקרבין ניחוחין

קָרֵב

ת״ו, וסוף ניכוכי, וסמוכן סיוף נמלכ סקכוב [כלסעכל], ודומס לו כמעט קָרוֹב סכל, ומנקודו זס תכיר תוכן כקוד הפעל נלמי סכיס.

adj. m. prt., appropinquans. LXX. *εἰσπορεύεσθαι, προς-; ἐγγίζειν, ἅπτεσθαι.*

3 prf.: וְקָרַב
1 Sam. 17, 41. הולך וקרב אל־דוד
2 Sam. 18, 25. וילך הלוך וקרב
part. masc.: הַקָּרֵב
Nu. 1, 51. 3, 10. והזר הקרב יומת
Nu. 3, 38. 18, 7. והזר הקרב יומת
Num. 17, 28. כל הקרב ׀ הקרב
1 Reg. 5, 7. כל־החקרב אל־שלחן
part. pl.: קְרֵבִים
Dt. 20, 3. אתם קרבים היום
part. m. pl.: הַקְּרֵבִים
Ez. 40, 46. הקרבים מבני־לוי
Ez. 45, 4. הקרבים לשרת את־י״י

קָרְבָה

ס״כ, וכמלס לך נסמך קִרְבַת, ומוכנו קכוב ומתקכנות [כלסע, סלכלסעכונב], ולפנ לענין סתמוכ כתב דוד קמלי, קִרְבַת אלסים נתליס קעופת ריס, לו מלעיל, וים ספריס קכנת אלסים יפללון מלעיל, וים ספריס גס זס קעוף, לכן נספר לכלס ולכלס [וזסו ספר מסרת, סנקלל כן נעכור סתקלתו, וכל סמסרת סנדפס נכ״ל סנגדול אל ניכוכיסס כמנס לקוסס מספר סוס, עי׳ נספר מסרת סמסרת לנ״ל פלנכוי נסקדמס] סעשס מליר בו מלעיל. נס״ע נמוכן זס קִרוּב [קכוב נתיס; קכוב נסנר, וזסו עכוס], קִרְבָּה, לכן קִרְבַּת כלוכו נאלס ומולעס.

n. f. (unde solus c. קִרְבַּת, *Ψ.* 73, 28., ubi sec. Qimchium scribendum: קִרְבַּת, Jes. 58, 2., ubi sec. eundem scribendum: קִרְבַּת *Mil'el.* Idem observat, in libro *Okla ve-Okla*, opere masoretico a vocabulis, quibus orditur, nominato, utrumque *Mil'el* scribi), propinquitas, appropinquatio, spec. accessio ad

Deum. LXX. προσκολλᾶσθαι τῷ θεῷ, ἐγγίζειν θεῷ (cf. Jac. 4, 8. Hebr. 7, 19., arab. mystice: *qurbah*).

constr.: קָרְבַת

Ps. 73, 28. קרבת אלהים לי טוב
Jes. 58, 2. קרבת אלהים יחפצון

קָרוֹב

ת״ו, ולנקבי קְרֹבָה, ומוכנו לו לעמת ועל-יד ומצל [כַּאֲמע], לומר היות בתכונת הקרוב, הן במקום הן בזמן, או שכניי וישוב על-יד דבר [כַּאֲכַּעֲלִיך], או מתדבק ומתלוה כרע לדבר וכלק [פַּערעטוּיעג], וכדומה מן משלות, ופ״כ כתעמס, לבן קרוב כמו שבן וגואל ויודע, לדיק ומתדבק למקו״ס, ולפעמים ג״כ כעמיי, ד״מ מקרוב, נקוט. בתכונה קְרִיב מצלמו.

adj. m. (f. קְרֹבָה), propinquus, respectu vel loci vel temporis, vicinus, cognatus, amicitia vel necessitudine conjunctus (seq. לְ, אֶל) targ. קְרִיב; adverb. מִקָּרוֹב, brevi, aliquantisper, de eo, quod tantummodo paullulum durat et cito transit; בְּקָרוֹב, mox. LXX. ἐγγύς, ἐγγίων, ἐγγύθεν, ἔγγιστα, ἄγχιστα, ἐγγίζειν; φίλος, ἐξαίσιος, ὁμορεῖν; בְּקָרוֹב, προσφάτως; מִקָּרוֹב, ἔγγυθεν, πρόσφατος.

Gn. 45, 10. וחיית קרוב אלי
Ex. 13, 17. כי קרוב הוא
Num. 24, 17. אשורנו ולא קרוב
Dt. 22, 2. ואם־לא קרוב אחיך
Dt. 30, 14. כי־קרוב אליך הדבר
Dt. 32, 35. כי קרוב יום אידם
Ruth 2, 20. קרוב לנו האיש
Ruth 3, 12. יש גאל קרוב ממני
2 Sam. 19, 43. כי־קרוב המלך אלי
1 Rg. 21, 2. כי הוא קרוב אצל ביתי
Neh. 13, 4. קרוב לטוביה
Job. 17, 12. אור קרוב מפני־חשך
Ps. 34, 19. קרוב י״י לנשברי־לב
Ps. 85, 10. קרוב ליראיו ישעו
Ps. 119, 151. קרוב אתה י״י
Ps. 145, 18. קרוב י״י לכל־קוראיו
Prv. 27, 10. טוב שכן קרוב
Jes. 13, 6. כי קרוב יום י״י
Jes. 50, 8. קרוב מצדיקי
Jes. 51, 5. קרוב צדקי
Jes. 55, 6. קראהו בהיותו קרוב
Jer. 12, 2. קרוב אתה בפיהם
Jer. 48, 16. קרוב אידמואב לבוא
Ez. 7, 7. קרוב היום מהומה
Ez. 30, 3. כי־קרוב יום
Joel 1, 15. 4, 15. כי קרוב יום י״י
Joel 2, 1. יום־י״י כי קרוב
Obad. 1, 15. כי־קרוב יום־י״י
Zeph. 1, 7. כי קרוב יום י״י
Zeph. 1, 14. קרוב יום י״י הגדול
Zeph. 1, 14. קרוב ומהר מאד

וָקָרוֹב

Ps. 75, 2. וקרוב שמך
Eccl. 4, 17. וקרוב לשמע
Jes. 13, 22. וקרוב לבוא עתה
Ez. 30, 3. וקרוב יום לי״י

הַקָּרֹב

Ex. 12, 4. הקרב אל־ביתו
Lev. 21, 2. לשארו הקרב אליו
Lev. 25, 25. ובא גאלו הקרב אליו
Nu. 27, 11: הקרב אליו ממשפחתו

וְהַקָּרוֹב

Esth. 1, 14. והקרב אליו
Ez. 6, 12. והקרוב בחרב יפול

בְּקָרוֹב

Ez. 11, 3. לא בקרוב בנות בתים

וַבְּקָרוֹב

Jes. 57, 19. שלום לרחוק ולקרוב

מִקָּרוֹב

Dt. 32, 17. חדשים מקרב באו
Job. 20, 5. רנת רשעים מקרוב
Jer. 23, 23. האלהי מקרב אני
Ez. 7, 8. מקרוב אשפך חמתי

cum suff.: קָרֹבוֹ

Ex. 32, 27. ואיש את קרבו
Ps. 15, 3. וחרפה לא־נשא על־קרבו
Ps. 148, 14. לבני ישראל עם קרבו

pl.: קְרוֹבִים

Dt. 4, 7. אשר־לו אלהים קרבים
Jos. 9, 16. כי־קרבים הם אליו
1 Rg. 8, 59. קרבים אל־י״י אלהינו
Jes. 33, 13. ודעו קרובים גברתי
Ez. 23, 5. אל־אשור קרובים
Ez. 23, 12. וסגנים קרבים
Ez. 42, 13. אשר־קרובים לי״י

pl.: הַקְּרֹבִים

Dt. 13, 8. הקרבים אליך
Dt. 21, 6. הקרבים אל־החלל
1 Chr. 12, 40. וגם הקרובים־אליהם
Esth. 9, 20. הקרובים והרחוקים
Jer. 25, 26. הקרבים והרחקים
Ez. 43, 19. הקרבים אלי נאם
Dan. 9, 7. הקרבים והרחקים

pl. c. suff.: קְרוֹבַי *p.*

Job. 19, 14. חדלו קרובי

pl. c. suff.: וְקְרוֹבַי

Ps. 38, 12. וקרובי מרחק עמדו

pl. c. suff.: בְּקְרֹבַי

Lev. 10, 3. בקרבי אקדש

adj. f. sg.: קְרוֹבָה

Gn. 19, 20. העיר הזאת קרבה
1 Reg. 8, 46. רחוקה או קרובה
2 Chr. 6, 36. רחוקה או קרובה
Ps. 22, 12. כי־צרה קרובה
Prv. 10, 14. ופי אויל מחתה קרבה
Jes. 56, 1. כי־קרובה ישועתי לבוא

adj. fem.: הַקְּרֹבָה

Lev. 21, 3. חבתולה הקרובה אליו
Dt. 21, 3. והיה העיר הקרבה

adj. f. pl.: הַקְּרֹבוֹת

Ez. 22, 5. הקרבות והרחקות ממך

adj. f. pl.: וְהַקְּרֹבוֹת

Jer. 48, 24. הרחקות והקרבות

קָרְבָּן

ז״ו, [ולפעמים נתפנית הקוף ונרפוי סנית קָרְבָּן ע״מ הָרְבָּן, ולפנו-לעולי ס נן-גנכ ס כתנו נקעפות הקוף ונרפיות סנית קָרְבָּן, ולקעפות יסול, כלאנ סתמונס קָרְבָּן תוכיח], וסמיתן קָרְבָּן, ובכנוי סרכוי קָרְבָּנֵיהֶם ובכוסקלות לקדות כנסוג קָרְבָּנֵיהֶם. סמלנס מס זיוקנ ויונג ויוכל [דַאלגענכַּ-עעס, נאַס-], כלאנ לסכוסף, ומוס לק״ס מס זמקינים לנקנו לסקנ״ס מכנס לו עולס וכדומס [פַּפּסענ, -גַּ-נע], וכן כנוין נזפס רומית וכדומס, ונעכני קָרְבַּאן מצלמו.

n. m. (nonnunquam קָרְבָּן ad s. f. הָרְבָּן; *Abulwalid*, ut videtur propter aramaicum קָרְבָּן praefert scriptionem קָרְבָּן; c. קָרְבַּן, pl. c. s. קָרְבְּנֵיהֶם, Codd. alii, vulgari forma, קָרְבַּנֵיהֶם, neoh. pl. קָרְבָּנוֹת), oblatio s. donum, quod offertur, Deo potissimum (v. קָרַב *Hi.*), hinc sacrificium, de holocausto aliarumque rerum dedicatione, arab. *qurbân*. LXX. δῶρον, δωρεῖσθαι.

Lev. 1, 2. כי־יקריב מכם קרבן
Lev. 7, 14. אחד מכל־קרבן
Lev. 17, 4. להקריב קרבן לי״י
Lev. 27, 9. 11. ממנה קרבן לי״י

הַקָּרְבָּן

Ez. 40, 43. בשר הקרבן

constr.: קָרְבַּן

Lev. 2, 1. כי־תקריב קרבן מנחה
Lev. 2, 4. וכי תקרב קרבן מנחה
Lev. 2, 12. קרבן ראשית תקריבו
Lev. 2, 13. וכל־קרבן מנחתך
Lev. 6, 13. זה קרבן אהרן ובניו
Lev. 9, 7. ועשה את־קרבן העם
Lev. 23, 14. את־קרבן אלהיכם
Num. 7, 17. זה קרבן נחשון
Num. 7, 23. זה קרבן נתנאל
Num. 7, 29. זה קרבן אליאב
Num. 7, 35. זה קרבן אליצור
Num. 7, 41. זה קרבן שלמיאל
Num. 7, 47. זה קרבן אליסף
Num. 7, 53. זה קרבן אלישמע
Num. 7, 59. זה קרבן גמליאל
Num. 7, 65. זה קרבן אבידן
Num. 7, 71. זה קרבן אחיעזר
Num. 7, 77. זה קרבן פגעיאל
Num. 7, 83. זה קרבן אחירע
Nu. 9, 7. לבלתי הקריב את־קרבן
Num. 9, 13. קרבנו לא הקריב
Num. 31, 50. ונקרב את־קרבן י״י

constr.: לְקָרְבַּן

Lev. 22, 27. ירצה לקרבן אשה

cum suff.: קָרְבָּנִי

Num. 28, 2. את־קרבני לחמי

c. suff.: קָרְבָּנְךָ *p.*

Lev. 2, 5. על־המחבת קרבנך
Lev. 2, 7. מנחת מרחשת קרבנך
Lev. 2, 13. על כל־קרבנך

cum suff.: קָרְבְּנֵכֶם

Lev. 1, 2. תקריבו את־קרבנכם

cum suff.: קָרְבָּנוֹ

Lev. 1, 3. אם־עלה קרבנו
Lev. 1, 10. ואם־מן־הצאן קרבנו
Lev. 1, 14. עלה קרבנו לי״י
Lev. 1, 14. בני היונה את־קרבנו
Lev. 2, 1. סלת יהיה קרבנו
Lev. 3, 1. זבח שלמים קרבנו
Lev. 3, 2. 8. על־ראש קרבנו
Lev. 3, 6. מן־הצאן קרבנו
Lev. 3, 7. מקריב את־קרבנו
Lev. 3, 12. ואם־עז קרבנו
Lev. 3, 14 והקריב ממנו קרבנו
Lev. 4, 23. והביא את קרבנו
Lev. 4, 28 והביא קרבנו שעירת עזים
Lev. 4, 32. יביא קרבנו לחטאת
Lev. 5, 11. והביא את־קרבנו
Lev. 7, 13. לחם חמץ יקריב קרבנו
Lev. 7, 15. ביום קרבנו יאכל
Lev. 7, 16. זבח קרבנו ביום הקריבו
Lev. 7, 29. יביא את־קרבנו
Num. 6, 14. והקריב את־קרבנו
Num. 6, 21. אשר ידר קרבנו
Nu. 7, 12. ביום הראשון את־קרבנו
Num. 7, 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79. קרבנו קערת־כסף
Num. 7, 19. הקרב את־קרבנו
Num. 15, 4. והקריב המקריב קרבנו

cum suff.: וְקָרְבָּנוֹ

Num. 7, 13. וקרבנו קערת־כסף

cum suff.: קָרְבָּנָהּ

Nu. 5, 15. והביא את־קרבנה עליה

cum suff.: קָרְבָּנָם

Num. 7, 3. ויביאו את־קרבנם
ויקריבו הנשיאם את־קרבנם
Num. 7, 10.
Num. 7, 11. ויקריבו את־קרבנם
Nu. 15, 25. והם הביאו את־קרבנם
Nu. 18, 9. כל־קרבנם לכל־מנחתם
Ez. 20, 28. ויתנו־שם כעס קרבנם

cum suff.: קָרְבְּנֵיהֶם

Lev. 7, 38. להקריב את־קרבניהם

קָרְבָּן

ז״ו, ומוכנו כמו קָרְבָּן, לכן לך מקיבס נכללו. נתרגוס קוּרְבָּן, קָרְבָּן שלמו, ונזפס עבריית סכתוי ממנו קָרְבְּנוֹת, ובלאר מכל סוגלס וסוכלס ותזוזס, ונתרגוס תמיד מכלס כלאר לרוב תְּקָרוּבָא וסילועס תְּקָרְבְּתָא, לו תְּקָרְבָא וסילועס תְּקָרְבְּתָא, ונזפס עבריית ג״כ כמונן מכלס סזס תְּקָרְבְּתָא ע״מ תְּלַבְּשֵׁת, תְּגַבְּלֵת. ולע קוכל נעיס שמזכז שלנו ומעניו סקכנת קכנן נקלל נזפס לריית סזלין לנור העומד להתפלל קָרוֹב ע״מ קָרוּז, פָּתוֹר, וסילועס קְרוּבָא [עי׳ יוז׳ נכלות פ״ל, לף ו׳; ויקלל כנל קפ״ס, מדבר זיר לף כ״ל וכ״ע], וכלר כלאר פרוזו ביוז׳ נכלות [פ״ל] וס שעובר לפני סתיבס לין לומר לו כל וסתפלל שלל כל וקבל עזס קבנניו, וק״כ כמו מקיב, וכמדומס לי שמלמתי ג״כ קָרוֹבֵי וסילועס קְרוּבָאָה, ומוס כתכווס נע״ע קְרוּבָה, לסמיכת פיוני שלין לנור, וסכנוי קָרְבּוֹת, ודוק.

n. m. (targ. קוּרְבָּן, קָרְבָּן, N. T. *KOPBAN, KOPBANAΣ* Marc. 7, 11. κορβᾶν, ὅ ἐστι δῶρον, metonym. de aerario templi, ἡ κορβανᾶς Matth. 27, 6.), significatio eadem, qua hebr. קָרְבָּן. Targ. תְּקָרוּבָא, תְּקָרְבָא (ad s. f. תְּשִׁבְחָתָא, תּוּשְׁבְּחָתָא) spec. pro hebr. מִנְחָה. Inde n. קָרוֹבִי s. קָרְבִי, sacrificator, qui dona synagogae offert (ad s. f. כְּרוּז, κήρυξ, פְּרוֹנֵי, τραπεζῖται), deinde, quia synagoga preces, abrogatis sacrificiis, instar eorum valere opinatur, praecentor (fere, sicut שְׁלִיחַ צִבּוּר, legatus h. e. praesul concionis). Indidem n. קְרוֹבוֹת (sing. קְרוֹבָה, corrupte: קרו״בויץ), poëmata liturgica.

constr.: קָרְבַּן

Neh. 10, 35. על־קרבן העצים
וּלְקָרְבַּן
Neh. 13, 31. ולקרבן העצים

קֶרֶב

ז״ו ונכנוי קִרְבִּי ומכנוי קְרָבִים פתרונו גוף וגו ונתן [קַאֲרפער, ליב], וכן תעולתו נזפס סכלקית ונכלקית ולנגילקית וכוומית וכדומס s. *garb-a* [zet. *kĕrĕf*, l. *corp.*, ags. *hrif*, לף ס״כ לניון סתכנית לו סלנ נסזלס, ולכוב כעמיי עס זמוזיס ל״ע נקכנ. *n. m.* (c. s. קִרְבֵּי, pl. קְרָבִים), corpus, cor, viscera, deinde medium, centrum rei, et multimodis adverbialiter, arab., commutata liquida, *qalb*. LXX. κοιλία, γαστήρ, καρδία, ἐνδόσθια, ἔγκατον, ἐγκοίλια, διάνοια, αὐτός, ἐγώ, σύ etc.; plur. bis: τὰ ἐντός; בְּקֶרֶב, ἐντός, ἐν, ἐν μέσῳ, ἐκ μέσου, διὰ μέσου, κατὰ μέσον, ἐπί, διαπαντός, c. suff. ἐν ἑαυτῷ, ἑαυτῇ; בְּקִרְבּוֹ, ἐν ἑαυτῷ; מִקֶּרֶב, ἐκ, ἐκ μέσου, ἀπό.

וָקֶרֶב

Ps. 64, 7. וקרב איש ולב עמק

הַקֶּרֶב

Ex. 29, 13. 22. המכסה את־הקרב
Lev 3, 3. 9. 14. 7, 3 המכסה את־הקרב
Lev. 3, 3. 9. 14. אשר על־הקרב
Lev. 4, 8. החלב המכסה כל־הקרב
Lev. 8, 16. החלב אשר על־הקרב
Lev 8, 21 ואת־הקרב יאת־הכרעים

ואת־כל־החלב אשר על־
הקרב Lev. 8, 25.
וירחץ את־הקרב Lev. 9, 14.
וְהַקֶּרֶב
והקרב והכרעים Lev. 1, 13.
בְּקֶרֶב
הרעב בקרב הארץ Gn. 45, 6.
וידגו לרב בקרב הארץ Gn. 48, 16.
אני י״י בקרב הארץ Ex. 8, 18.
לאלה בקרב עמה Num. 5, 27.
בקרב העם הזה Num. 14, 14.
לעשות כן בקרב הארץ Dt. 4, 5.
בקרב כל־ישראל Dt. 11, 6.
הוא ובניו בקרב ישראל Dt. 17, 20.
לא־יהיה לו בקרב אחיו Dt. 18, 2.
דם נקי בקרב ארצך Dt. 19, 10.
בקרב עמך ישראל Dt. 21, 8.
מתהלך ׀ בקרב מחנך Dt. 23, 15.
וגרך אשר בקרב מחניך Dt. 29, 10.
בקרב הגוים אשר עברתם Dt 29, 15.
עברו ׀ בקרב המחנה Jos. 1, 11.
חשטרים בקרב המחנה Jos. 3, 2.
ותשב בקרב ישראל Jos. 6, 25.
בקרב ישראל עד היום Jos. 13, 13.
וישב הכנעני בקרב אפרים Jos 16, 10
בקרב הכנעני Jud. 1, 32.
וישב בקרב הכנעני Jud. 1, 33.
וישבו בקרב הכנעני Jud. 3, 5.
ויבא בקרב העם Jud. 18, 20.
וימשח אתו בקרב אחיו 1 S. 16, 13.
עבדך ׀ יצא בקרב־
המלחמה 1 Reg. 20, 39.
נאם־פשע לרשע בקרב לבי Ps. 36, 2.
בקרב היכלך Ps. 48, 10.
בקרב מועדך Ps. 74, 4.
פעל ישועות בקרב הארץ Ps. 74, 12.
ויפל בקרב מחנהו Ps. 78, 28.
בקרב אלהים ישפט Ps. 82, 1.
בתם־לבבי בקרב ביתי Ps. 101, 2.
לא־ישב ׀ בקרב ביתי Ps. 101, 6.
רדה בקרב איביך Ps. 110, 2.
אם־אלך ׀ בקרב צרה Ps. 138, 7.
בקרב חכמים תלין Prv. 15, 31.
בקרב הארץ Jes. 5, 8.
בקרב חצות Jes. 5, 25.
בקרב הארץ Jes. 6, 12. 7, 22. 19, 24. 24, 13.
בקרב כל־הארץ Jes. 10, 23.
בקרב העמים Thr. 3, 45.
בקרב ישראל אני Joel 2, 27.
שם אנך בקרב עמי Am. 7, 8.
בקרב בית ישראל Am. 7, 10.
בקרב עמים רבים Mich. 5, 6. 7.
בקרב שנים חייהו Hab. 3, 2.
בקרב שנים תודיע Hab. 3, 2.
וּבְקֶרֶב
ובקרב כסילים תודע Prv. 14, 33.
מִקֶּרֶב
הנפש ההוא מקרב עמה Ex. 31, 14.
מקרב עמו Lev. 17, 4.
והכרתי אתה מקרב עמה Lev 17, 10
מקרב עמם Lev. 18, 29. 20, 5. 18.
והכרתי אתו מקרב עמו Lev. 20, 3. 6.
מקרב עמה Lev. 23, 30.
לא־משו מקרב המחנה Nu. 14, 44.
הנפש ההוא מקרב עמה Nu. 15, 30.
אנשי המלחמה מקרב
המחנה Dt. 2, 14.
להמם מקרב המחנה Dt. 2, 15.
למות מקרב העם Dt. 2, 16.
לקחת לו גוי מקרב גוי Dt. 4, 34.
מקרב הארץ Dt. 15, 11.
מקרב אחיך Dt. 17, 15.
מקרב אחיהם כמוך Dt. 18, 18.
מקרב חוקך כלה Ps. 74, 11.
מקרב ירושלם Jer. 6, 1.
cum suff.: וְקִרְבִּי

וקרבי לקיר חרש Jes. 16, 11.
cum suff.: בְּקִרְבִּי
כי־אין אלהי בקרבי Dt. 31, 17.
אולי בקרבי אתה יושב Jos. 9, 7.
חם־לבי ׀ בקרבי Ps. 39, 4.
ורוח נכון חדש בקרבי Ps. 51, 12.
לבי יחיל בקרבי Ps. 55, 5.
ברב שרעפי בקרבי Ps. 94, 19.
ולבי חלל בקרבי Ps. 109, 22.
אף־רוחי בקרבי Jes. 26, 9.
נשבר לבי בקרבי Jer. 23, 9.
אבירי ׀ אדני בקרבי Thr. 1, 15.
נהפך לבי בקרבי Thr. 1, 20.
cum suff.: בְּקִרְבֵּנוּ
היש י״י בקרבנו Ex. 17, 7
ילך־נא אדני בקרבנו Ex. 34, 9.
ואתם בקרבנו ישבים Jos. 9, 22.
ויבא בקרבנו 1 Sam. 4, 3.
ואתה בקרבנו י״י Jer. 14, 9.
הלא י״י בקרבנו Mich. 3, 11.
c. s.: *p.* בְּקִרְבְּךָ
כי לא אעלה בקרבך Ex. 33, 3.
אעלה בקרבך וכליתיך Ex. 33, 5.
פן־יהיה למוקש בקרבך Ex. 34, 12.
אל קנא י״י אלהיך בקרבך Dt. 6, 15.
כי־י״י אלהיך בקרבך Dt. 7, 21.
כי־יקום בקרבך נביא Dt. 13, 2.
כדבר הרע הזה בקרבך Dt. 13, 12.
התועבה הזאת בקרבך Dt. 13, 15.
והאלמנה אשר בקרבך Dt. 16, 11.
כי־ימצא בקרבך Dt. 17, 2.
עמך ישב בקרבך Dt. 23, 17.
והגר אשר בקרבך Dt. 26, 11
הגר אשר בקרבך Dt. 28, 43.
חרם בקרבך ישראל Jos. 7, 13.
בקרבך קדוש Hos. 11, 9.
כי־אעבר בקרבך Am. 5, 17.
וישחד בקרבך Mich. 6, 14.
cum suff.: בְּקִרְבֶּךָ
כי־גדול בקרבך Jes. 12, 6.
תלין בקרבך Jer. 4, 14.
הנה עמך נשים בקרבך Nah. 3, 13.
והשארתי בקרבך Zeph. 3, 12.
י״י בקרבך Zeph. 3, 15.
י״י אלהיך בקרבך Zeph. 3, 17.
וחלק שללך בקרבך Zach. 14, 1.
ברך בניך בקרבך Ps. 147, 13.
c. suff.: *p.* מִקִּרְבְּךָ
והסרתי מחלה מקרבך Ex. 23, 25.
השמידו י״י אלהיך מקרבך Dt. 4, 3.
ובערת הרע מקרבך Dt. 13, 6. 17, 7. 19, 19. 21, 21. 22, 21. 24.
בני־בליעל מקרבך Dt. 13, 14.
נביא מקרבך Dt. 18, 15.
הדם הנקי מקרבך Dt. 21, 9.
והכרתי סוסיך מקרבך Mich. 5, 9.
ומצבותיך מקרבך Mich. 5, 12.
ונתשתי אשיריך מקרבך Mich. 5, 13.
cum suff.: מִקִּרְבֵּךְ
אז ׀ אסיר מקרבך Zeph. 3, 11
cum suff.: בְּקִרְבָּם
את־י״י אשר בקרבכם Num. 11, 20.
כי אין י״י בקרבכם Num. 14, 42.
אינני בקרבכם Dt. 1, 42.
יעשה י״י בקרבכם נפלאות Jos. 3, 5.
אל חי בקרבכם Jos. 3, 10.
זאת אות בקרבכם Jos. 4, 6.
אין־חלק ללוים בקרבכם Jos. 18, 7.
הנכר אשר בקרבכם Jos. 24, 23.
נביאיכם אשר־בקרבכם Jer. 29, 8.
אתן בקרבכם Ez. 11, 19.
אתן בקרבכם Ez. 36, 26.
ואת־רוחי אתן בקרבכם Ez. 36, 27.
cum suff.: מִקִּרְבְּכֶם
החרם מקרבכם Jos. 7, 12.
החרם מקרבכם Jos. 7, 13.
cum suff.: קִרְבּוֹ
על־כרעיו ועל־קרבו Ex. 12, 9.
ורחצת קרבו וכרעיו Ex. 29, 17.
נפש־הילד הזה על־
קרבו 1 Reg. 17, 21. 22.
cum suff.: וְקִרְבּוֹ
וקרבו וכרעיו Lev. 1, 9.
וקרבו ופרשו Lev. 4, 11.
cum suff.: בְּקִרְבּוֹ
אשר אנכי יושב בקרבו Gn. 24, 3.
אעשה בקרבו Ez. 3, 20.
אתתי אלה בקרבו Ex. 10, 1.
כי שמי בקרבו Ex. 23, 21.
העם אשר־אתה בקרבו Ex. 34, 10.
והאספסף אשר בקרבו Num. 11, 4.
העם אשר אנכי בקרבו Nu. 11, 21.
אשר עשיתי בקרבו Num. 14, 11.
בא־שמה בקרבו Dt. 31, 16.
כאשר עשיתי בקרבו Jos. 24, 5.
וישב הכנעני בקרבו Jud. 1, 29. 30.
וימת לבו בקרבו 1 Sam. 25, 37.
חכמת אלהים בקרבו 1 Reg. 3, 28.
מרורת פתנים בקרבו Job. 20, 14.
ותבא כמים בקרבו Ps. 109, 18.
ימס בקרבו Jes. 19, 1.
רוח־מצרים בקרבו Jes. 19, 3.
ופרש ידיו בקרבו Jes. 25, 11.
מעשה ידי בקרבו Jes. 29, 23.
השם בקרבו את־רוח Jes. 63, 11.
וכל־רוח אין בקרבו Hab. 2, 19.
רוח־אדם בקרבו Zach. 12, 1.
cum suff.: וּבְקִרְבּוֹ
ובקרבו הם ישבים Jos. 9, 16.
ובקרבו ישית מרמה Prv. 26, 24.
ובקרבו ישים ארבו Jer. 9, 7.
cum suff.: מִקִּרְבּוֹ
את־העם הזה מקרבו Num. 14, 13.
ומשלו מקרבו יצא Jer. 30, 21.
cum suff.: בְּקִרְבָּהּ
ותצחק שרה בקרבה Gn. 18, 12.
הצדיקם אשר בקרבה Gn. 18, 24.
ויתרוצצו הבנים בקרבה Gn. 25, 22.
העם אשר־בקרבה Jud. 18, 7.
אלהים בקרבה בל־תמוט Ps. 46, 6.
ואון ועמל בקרבה Ps. 55, 11.
הוות בקרבה Ps. 55, 12.
עשק בקרבה Jer. 6, 6.
גם־שכריה בקרבה Jer. 46, 21.
בקרבה דם צדיקים Thr. 4, 13.
ועשוקים בקרבה Am. 3, 9.
שריה בקרבה אריות Zeph. 3, 3.
י״י צדיק בקרבה Zeph. 3, 5.
cum suff.: מִקִּרְבָּהּ
ידיח מקרבה Jes. 4, 4.
והכרתי שופט מקרבה Am. 2, 3.
cum suff.: קִרְבָּם
קרבם הוות Ps. 5, 10.
קרבם בתימו ׀ לעולם Ps. 49, 12.
cum suff.: בְּקִרְבָּם
והגר ההלך בקרבם Jos. 8, 35.
את־ישראל ויהיו בקרבם Jos. 10, 1.
אשר עברנו בקרבם Jos. 24, 17.
במגורם בקרבם Ps. 55, 16.
את־תורתי בקרבם Jer. 31, 33
רוח זנונים בקרבם Hos. 5, 4.
cum suff.: וּבְקִרְבָּם
ובקרבם יקללו־סלה Ps. 62, 5.
cum suff.: מִקִּרְבָּם
אלהי הנכר מקרבם Jud. 10, 16.
cum suff.: קִרְבָּנָה
ותבאנה אל־קרבנה Gn. 41, 21.
באו אל־קרבנה Gn. 41, 21.
pl. c. suff.: קִרְבֵי
וכל־קרבי את־שם קדשו Ps. 103, 1.

קָרַד

פ״כ ול״ע, ומובנו כריתה וגריזה [שכיחדעת, סוטה] ודומה לו כשרש כמוהן פָּרַת, חָרַת, גָּרַט, חָרַט לעיל, וכן כשרש כמוהן נשפתי מערב, ל״מ נשפה הכלילית ופרטית רומית ואנקלנית, כלומר הלעתי תחת כרתי, ועוד שם״מ. לומר נהפעל חֻרַד נס״ע הקוף מקנה מוגג, ומשרש כמו כרומי [*rad*-ere].

v. comp. trans., caedere, secare, scindere (neoh. *rad*-ere), cogn. גָּרַט, חָרַט, חָרַת q. v.,

קָרְדֹּם

ז״ו גויר קֶרֶד, נקופי דֹם, ע״מ לְאֹם, פְּתָאֹם, סְדֹם, חֲרָטֹם, פִּדְרֹם, כַּרְכֹּם, בָּרֹם, צְרֹם, דָּרֹם, שַׁלְשֹׁם, מִיֹּם, שנכתוב דֹם סופי שמי, ומכתוי פה קַרְדֻּמּוֹת לו ע״ל נקני קַרְדֻּמּוֹת. מובנו גרון וכיוצ״ל [פקסע], ולקל לסתן משרש. ודע קוף שנשפה ישמעאלית קַדּוּם ג״כ משון גרון, וזהו משרש קָדַם ענין קדימה, ולזה יסוד כשכר הָדֹם יוכיח, ולישנו לפקד עם קרדוס.

n. m. (a n. primit. קֶרֶד, c. s. *om*, ad s. f. לְאֹם, *λα-όs*, פְּתָאֹם = פֶּתַע, subito; חֲרָטֹם, *ἱερογλύπτης*, פִּדְיוֹם, *λύτρον* etc.; pl., ut solet, dages. קַרְדֻּמּוֹת, קַרְדֻּמִּים), securis, ascia, syn. arab. *qaddûm*, a v. *qadama* (rad. *dam*, cf. הָדֹם et *karzam* s. *kirzîm*. LXX. *ἀξίνη*.

cum suff.: קַרְדֻּמּוֹ
ואת־קרדמו ואת מחרשתו 1 S. 13, 20
1 pl.: וּלְהַקַּרְדֻּמִּים
ולשלש קלשון ולהקרדמים 1 S. 13, 21
2 pl.: קַרְדֻּמּוֹת
בסבך־עץ קרדמות Ps. 74, 5.
2 pl.: הַקַּרְדֻּמּוֹת
את־הקרדמות בידי Jud. 9, 48.
2 pl.: וּבְקַרְדֻּמּוֹת
ובקרדמות באו לה Jer. 46, 22.

קָרָה

frigus, *v. s. r.* קָרַר *p.* 1017.

I. קָרָה

פעל כודד, ומעתיד יִקְרֶה, ומקצור יֶקַר. ופתרונו פגישה ופגיעה וסודמיות לדבר [כענענען], ומזה לקי״כ כודמיות ומציאות ע״ד מקרה או ע״ד נסבה, ומקור משרש כבר הוזכר לעיל תחת קרח. הנפעל כמעט כקל, לומר כודמיות ומציאות נקשור עם על, אל, לקראת, או מסוים ע״ד מקרה, ומנוסף יונח, לומר היות עלה ומזה להקריאם. לכן הכנד קֹרֶה עוד נמנון ריצוי לד״ק, לחוו ותפישה יקר, לכן כפי הנראה לי הוא שמיי מן קוֹרֶה, כידוע למתניים.

v. intr. (impf. יִקְרֶה, apoc. יֶקַר), obviam venire, obvenire, occurrere, hinc contingere, accidere, de eventu rei, spec. de casu inopinato sive prospero sive adverso. *Ni.* sibimet obviam fieri, occurrere cuipiam (sqq. לְ, עַל, לִקְרַאת), *neutral.* casu s. forte esse. *Hi.* facere ut quid cui contingat, obvium facere. *Pi.* קֵרָה, vi primitiva (v. s. קָרָא II.), contignare, nisi denom. est a n. קוֹרָה, (v. קוּר). LXX. *συναντᾶν*, *ἀπ-*, *συμβαίνειν*, *καταλάμβανειν*, *ἀνθιστάναι*, *προσκαλεῖσθαι*. *Ni.* *περιπίπτειν*, *φαίνεσθαι*, *πορεύεσθαι ἐπερωτῆσαι*. *Hi.*

εὐοδοῦν, διαστέλλειν, παραδιδόναι; *Pi.* στεγάζειν.

3 *prf. c. s.s.:* קֵרָחָ
Dt. 25, 18. אשר קרך בדרך
3 *prf. c. s.s.:* קֵרָהוּ
Esth. 4, 7. 6, 13. כל־אשר קרהו
3 *prf. c. s.s.:* וַיְקָרֵהוּ
Gn. 44, 29. מעם פני וקרהו אסון
p. f. pl.: הַקֹּרֹת *sbst.*
Gn. 42, 29. כל־הקרת אתם
3 *impf.:* יִקְרֶה
Eccl. 2, 14. יקרה את־כלם
Eccl. 9, 11. עת ופגע יקרה את־כלם
3 *impf.:* יְקֻרֶה כיׂ קמוֹנֹם
Dan. 10, 14. אשר־יקרה לעמך
3 *impf.:* וַיִּקַּר
Ruth 2, 3. ויקר מקרה
3 *impf. c. s.s.:* יְקָרֵנִי
Eccl. 2, 15. גם־אני יקרני
3 *impf. c. s.s.:* הַיְקָרֵךְ *c. h int.*
Num. 11, 23. היקרך דברי אם־לא
3 *impf. c. s. f.s.:* יְקָרֵהּ
1 S. 28, 10. אם־יקרך עון בדבר הזה
3 *impf. f. pl.:* תְּקֻרֶינָה
Jes. 41, 22. ויגידו לנו את אשר תקרינה
Nif-al: נִקְרָה 3 *perf.*
Ex. 3, 18. אלהי העברים נקרה עלינו
1 *perf.:* נִקְרֵיתִי
2 S. 1, 6. נקרא נקריתי בהר הגלבע
1 *impf.:* אֶקָּרֶה
Num. 23, 15. ואנכי אקרה כה
3 *impf.:* יִקָּרֶה
Nu. 23, 3. אולי יקרה י״י לקראתי
3 *impf.:* וַיִּקָּר
Nu. 23, 4. ויקר אלהים אל־בלעם
Num. 23, 16. ויקר י״י אל־בלעם
Hif-il: הִקְרָה 3 *perf.*
Gn. 27, 20. הקרה י״י אלהיך
impt. sg.: הַקְרֵה
Gn. 24, 12. הקרה־נא לפני היום

קָרֶה

ע״ז, וסמיך חָבֵה, לכן כיסס סמוך מִקְּרֵה. כיסוכן סודען ומכלות [בענענ-כיסס], וכשלל על פלועת וכע כלילה שלח מלעת, וכשפס עבריכית קֵרִי או קֵרִי כיסוכן וס, לכן בְּעַל־קֵרִי, והכבוי בנאכת נעלי קְרָנוֹ.

n. m. (c. קֵרֵהּ, c. Mem praep. מִקְּרֵה), effusio seminis invita, pollutio, neoh. קֵרִי, קֵרִי (בְּעַל־קֵרִי), pollutus, pl. בְּעֲלֵי קְרָיִן. LXX. ῥύσις.

constr.: מִקְּרֵה
Dt. 23, 11. טהור מקרה־לילה

קֵרִי

ע״ו, וכשפס קֵרִי, ומוכנו כסכנדות כנד סכלון [פייכלי־כע כענענכונג], וסדכור כלך קרי עס, סכלון כליכס כסתכנד לפניסת פלוכי, וכן כלך כיסת קרי, סכלון כפניסת קסס, וע״ל כת כלחן כפתרון סלכה הוסת לגלת נרך, כי תרגוס סתרגס קצ״ו חך לפי סענין.

n. m. (in p. קֵרֵי), occursus, spec. hostilis; הָלַךְ קֵרִי עִם, hostiliter alicui occurrere h. e. adversari, rebellare; הָלַךְ חֲמַת קֵרִי עִם, ira flagrantem in aliquem irruere. Hinc adv. קֶרִי, contra, in adversum. LXX. πλάγιος.

קֵרִי *p.*
Lev. 26, 21. ואם־תלכו עמי קרי
Lev. 26, 23. והלכתם עמי קרי
Lev. 26, 28. עמכם בחמת־קרי

בְּקֶרִי *p.*
Lev. 26, 24. אף־אני עמכם בקרי
Lev. 26, 27. והלכתם עמי בקרי
Lev. 26, 40. אשר־הלכו עמי בקרי
Lev. 26, 41. אף־אני אלך עמם בקרי

מִקְרֶה

ע״ו, וסמוכן סולמכות וכמלכות [נע-כַּאלָנ], או ג״כ נסכס [פַּעכסֶאלָנגיסס], ונמלכותו מס ע״יקס ויולען ליפנ לנו, ולולי ג״כ מִקְּרֵה לילה מוס, ולנוע סקוף לתפלקת. נשפס עבריכית קוֹרֶה כמו מעשה [עכסיי־גיסס, לייכע נע-ע״כעע], וסכנוי קוֹרוֹת, וכן כמלכ עס מקרה כסשלות רכוע נקכמת סמקקר וכקכמת סדקדוק, ד״מ מקרה קי״ס, מקרה כפרד, מקרה סכמוע, מקרה סליכות, מקרה סמנג, מקרה סעסה, וסתופלי מִקְרֶה, וסמופעה מוס מִקְרִיוּת ועוד סרגה.

n. m. (quo fortasse etiam מִקְּרֶה Dt. 23, 11. ad s. f. מִקְּצַת, מִקְּצָה pertinet), casus, fortuna, cf. neoh. קוֹרֶה (eventus, factum, unde קוֹרוֹת, factorum historicus complexus, historia), philos. מִקְרֶי, accidentalis, מִקְרִיוּת, accidentalitas. LXX. συνάντημα, σύμπτωμα.

1 Sam. 6, 9. מקרה הוא היה לנו
1 Sam. 20, 26. כי אמר מקרה הוא
Eccl. 3, 19. כי מקרה בני־האדם
Eccl. 9, 2. מקרה אחד לצדיק ולרשע
Eccl. 9, 3. כי־מקרה אחד לכל

וּמִקְרֶה

Eccl. 3, 19. ומקרה הבהמה
Eccl. 3, 19. ומקרה אחד להם

שֶׁמִּקְרֶה

Eccl. 2, 14. שמקרה אחד
constr.: כְּמִקְרֶה
Eccl. 2, 15. כמקרה הכסיל
cum suff.: מִקְרֵהוּ
Ruth 2, 3. ויקר מקרה

II. קָרָה

פעל ל״ע כמו נגוד, ומוכנו כמו עֵר, מסכס נסס עִיר, וכמו כַּר לעיל, לומר סקפס וקנוג [לומקכי״יוען, -נעענען], כדכך מגדל ונטוכס ומקוס-קנות סמקנות שמוקף, וכן יסודת מסכס לא מסס חַוָּה כמשר רמיס. לומס מן סמפעלות ג״כ שתעודתו כמו קֵר לעיל, לומר ענין קשור וקנוד ומקוו יקד, וס״כ שכס של קְרֵיָה, קֶרֶת, כמכס של קִיר כמוכנו כרך, וסמקנון חניב.

v. inus., cingere, circumdare, sicut עֵר (עִיר), קֵר (קִיר), כַּר (פְּרָזָה), de moenibus urbem munitam circumdantibus, vel vi jungendi et copulandi, de aedificiis ejus singulisque partibus inter se firmiter sine intercapedine conjunctis.

Pi-el: *קֵרָה
3 *prf. c. suff.:* *קֵרָהוּ
Neh. 3, 3. 6. *חמה קרוהו
part. sg.: *מְקֹרֶרֶת
Ps. 104, 3. *המקרה במים עליותיו
inf. constr.: *לְקָרוֹת
Neh. 2, 8. *לקרות את־שערי הבירה
inf. constr.: וּלְקָרוֹת
2 Chr. 34, 11. *ולקרות את־הבתים

קְרֵיָה

ע״כ, ומוכן כמו עיר [עכסלע], ומכוס לך נדכור ציכי, וכשפס סוכית קְרֵא, ובעבי בְּרֵכָא, קְרֵכָא מצלמו. ומכוס לרוב נפציעיס, ד״מ קכית קכנע, קכית נעל, קכית יעכיס, קכית חלוס, קכית סכס, קכית ספר, ונכיכוס קְרִי, קְרֵיָא, קְרֵיָא מצלמו, ונצלל לפעמים על יכוצלי״ס נפכע, כמו ניוכי מלת שָׁמוּ ככוי לפתיכס.

n. f. poët., urbs, oppidum (vulg. עִיר, aram. קַרְתָּא), targ. קִרְיָא, קִרְיָא, syr. קִרְיָא, arab. *qarja, qurja*, crebro in nm. propr., interdum elative de Hierosolymis (symbol. קִרְיַת חָנֵּה). LXX. πόλις, κώμη.

Dt. 2, 36. לא היתה קריה
Dt. 3, 4. לא היתה קריה אשר לא
Job. 39, 7. ישחק להמון קריה
Prv. 11, 10. תעלץ קריה
Prv. 29, 8. אנשי לצון יפיחו קריה
Jes. 1, 21. 26. קריה נאמנה
Jes. 22, 2. 32, 13. קריה עלזה
Jes. 25, 2. קריה בצורה למפלה
Jes. 26, 5. קריה נשגבה
Thr. 2, 11. ברחבות קריה
Hab. 2, 8. קריה וכל־ישבי בה
Hab. 2, 12. ובונן קריה בעולה

הַקְּרִיָּה

1 Rg. 1, 41. מדוע קול־הקריה הומה
1 Reg. 1, 45. ותהם הקריה

מִקְּרִיָּה

Mich. 4, 10. עתה תצאי מקריה
constr.: קִרְיַת
Num. 22, 39. ויבאו קרית חצות
Jos. 15, 15. קרית־ספר
Jud. 1, 11. קרית־ספר
Neh. 7, 29. אנשי קרית יערים
Esr. 2, 25. בני קרית ערים
Jes. 24, 10. נשברה קרית־תהו
Ps. 48, 3. קרית מלך רב
Prv. 10, 15. 18, 11. הון עשיר קרית עזו
Jes. 25, 3. קרית גוים עריצים
Jes. 29, 1. קרית חנה דוד
Jes. 33, 20. קרית מועדנו
Jer. 49, 25. קרית משושי
Hos. 6, 8. קרית פעלי און
constr.: בְּקִרְיַת
Gn. 23, 2. ותמת שרה בקרית ארבע
Neh. 11, 25. וישבו בקרית הארבע
constr.: מִקִּרְיַת
Jer. 26, 20. מקרית היערים
Num. 21, 28. להבה מקרית סיחן
Prv. 18, 19. אח נפשע מקרית־עז

קִרְיָא

ע״כ נלמי, כמו קִרְיָא נעכרי, וסידועס קִרְיָתָא.

n. f. aram. (def. קִרְיָתָא), plane hebraico aequale.

Esr. 4, 15. קריתא דך קריא מרדא

בְּקִרְיָה

Esr. 4, 10. בקריה די שמרין
def.: קִרְיְתָא
Esr. 4, 12. קריתא מרדתא
Esr. 4, 13. קריתא דך תתבנא
Esr. 4, 15. קריתא דך קריא מרדא
Esr. 4, 15. קריתא דך החרבת
Esr. 4, 10. די קריתא דך

קֶרֶת

ע״כ ע״מ חֶלֶת, פֶּסֶת [מן חָלָה, פָּסַח], ומוכנו כמו חֲרֵכָה, לומר עיר, וכלמי קֶרֶת מצלמו, וסידועס קַרְתָּא, ועל מקוקים ככעניים עוד כמלת מסס סוס, ל״מ קֶרֶת חֲדָשָׁת, וומו קַרְתָּגִין, לו קַרְתָּגִינִין [ולפעמים נתו], ומסלקון סתוקיי קַרְתָּגִינִי, וסידועס קַרְתָּגִינָאָה [יוע׳ סכסדקין ו׳], וכן עס עיר [*cirta*] כלפריקי הוא קִרְתָּא, ועוד הרכה. נשפס עבריכית כשלל לגון קריכה ג״כ על מלכ סניכוי נפרות, נעת כסוים יוצלן, ועגרס ומלכוחס.

v. tr. (impf. יִקְרַח, *κείρειν*, sicut גָּרַע (v. s. גָּלַח), med. se glabrare, calvitium sibi inducere. *Ni.*, seq. לְ, se in honorem alicujus decalvare. *Hi.*, calvitium facere, decalvare. *Ho.* חֻקְרַח, pass. LXX. *ξυρᾶν*; *Hi. φαλακροῦν*; *Ho. φαλάκρωμα.*

impt. sg. fem.: קָרְחִי
Mich. 1, 16. קרחי וגזי
3 *impf. pl:* יִקְרְחָה
Lev. 21, 5. לא־יקרחה קרחה
Nif-al: נִקְרַח
3 *imperf.:* יִקָּרֵחַ
Jer. 16, 6. ולא יקרח להם
Hif-il: הִקְרִיחַ
3 *perf. pl.:* וְהִקְרִיחוּ
Ez. 27, 31. והקריחו אליך קרחא
Hof-al: הָקְרַח
part. sg.: מָקְרָח
Ez. 29, 18. כל־ראש מקרח

קָרֵחַ

ע״ו, גויר כנד, ע״מ חֲבֵחַ, וסכלון לים לגר לו קרסס [גלגענקסגיגער], וכפיעי עוד מקל קָרֵחַ נדומס לו, מגלל ניכוכי, וכתרגוס קָרֵחַ או קְרֵיחַ או קְרֵיחָה וסידועס קַרְחָא מצלמו. וכגמרל יסודס מסוס קרס

[נכוחות מ״ג ע״ח] אֵיזֶהוּ קֵרֵחַ כָּל־שֶׁאֵין לוֹ שְׂעָרָה שֶׁל־שַׂעַר מִפֶּתַח מֵאָזֶן לָאָזֶן, ועוד נגמרא תימור זה קֵרְחָנוֹ וזו קֵרְחִינָא וסידועה קֵרְחִינָאָה [סנהדרין נ״ב ע״ח].

n. m. piel. (ad s. f. גִּבֶּחָת, אַפֵּם, חִגֵּר, עִוֵּר etc., qua vitia corporis habitualia indicantur), calvus, qui pilis caret in syncipite (syn. גִּבֵּחַ, calvus in occipite, v. *Bekorot* f. 43, a.), targ. et talm. קְרִיחָא, קֵרְחָא, קֵרְחָנָא, קֵרְחִינָא (def. קַרְחָא), קָרְחָן, קֵרְחִינָי (def. קַרְחִינָאָה). LXX. *φαλακρός*.

Lev. 13, 40. קרח הוא טהור הוא
2 Reg. 2, 23. עלה קרח עלה קרח

קָרְחָה

ז״כ, גויר קָרְחָה הוכרי, ופ״ל קָרְחָא בחלף, ומוכנו קרוח וקליקת רקח [גלעטע], וכחמר לו מקרוח רקח לקוחי לו קדמוני, וקרוח סיימן אכלות ומכיכות אין זיסיס.

n. f. (semel קִרְחָא, a m. קֵרַח), calvitium tum occipitis, tum syncipitis (spec. גִּבֶּחָת). LXX. *φαλάκρωμα, ξύρησις*.

Lev. 21, 5 לא־יקרחה קרחה בראשם
Dt. 14, 1. קרחה בין עיניכם
Jes. 3, 24 ותחת מעשה מקשה קרחה
Jes. 15, 2. בכל־ראשיו קרחה
Jer. 47, 5. באת קרחה אל־עזה
Jer. 48, 37. כי כל־ראש קרחה
Ez. 7, 18. ובכל־ראשיהם קרחה
Ez. 27, 31. והקריחו אליך קרחה
Am. 8, 10. ועל־כל־ראש קרחה

וְלָקְרֻחָה

Jes. 22, 12. ולקרחה ולחגר שק

קָרַחְתָּךְ *cum suff.:*

Mich. 1, 16. הרחבי קרחתך

קָרַחַת

ז״כ, ומוכנו כמו קרקס, וכזאל על קרוח אל נגד, לומר הלד כוכזו מקום לי־זעיר, וכזאכה כאמר קָרַחַת הַכֶּרֶם, לומר מקום מקוים נכרם בלי נפכים, ובתרגום ג״כ קִרְחָה מזלמו.

n. f., calvities, locus calvus aut decalvatus, spec. vestis (misnice: vineae, h. e. locus vitibus vacuus), targ. קִרְחָה. LXX. *φαλάκρωμα, στήμων*. A. S. *φαλάκρωσις*. Alius: *ξύρησις*.

בַּקָּרַחַת

Lev. 13, 42. וכי־יהיה בקרחת

בְּקָרַחְתּוֹ *cum suff.:*

Lev. 13, 43. 55. בקרחתו או בגבחתו

קֶרַח

ז״ו, ופתרוכו זפעת מיס קרוזם וגלודם מקריכם ובכם, או קפקון, בתרגום תמוכו גְּלִיד, חֲרִישׁ, חֲרִישׁ, וכן ״ע גֶּלֶד, חֲפִיאָה, והוא הגלד הקרום ומוקפף, כמיותו חלק וכלו מחוכץ, וקלל כוכוכית וכגגים [קיין, -גלאטע], וככלל קריכם. לכן כמזאלם ופ״כ לל גגים [קריסטאלן], כמיותו דומם לל קלף קרום וחלק וחל גלד מוקפף מרוט ומחוק [עי׳ תפת גביש].

n. m., gelu, glacies h. e. aquae frigore congelatae, laeves illae et quasi politae, quae targumice גְּלִיד, חֲרִישׁ, חֲרִישׁ, neohebraice גֶּלֶד, חֲפִיאָה nuncupantur, deinde *κρύσταλλος*, metaphora usitatissima (v. sub גְּבִישׁ). LXX. *παγετός, πάγος, κρύσταλλος*.

paus.: קָרַח

Job. 6, 16. הקדרים מני־קרח
Job. 37, 10. מנשמת־אל יתן־קרח

וְקֶרַח

Gn. 31, 40. וקרח בלילה

הַקֶּרַח

Ez. 1, 22. כעין הקרח הנורא *p.*

הַקָּרַח

Job. 38, 29. מבטן מי יצא הקרח
Jer. 36, 30. ולקרח בלילה

קָרַח

ז״ו, נדומם לל קֶרַח, וכזאל לך נככוי קָרְחוֹ, וסמוכן כמו קכ״ק.

n. m. (c. s. קָרְחוֹ), sicut קֶרַח, glacies.

cum suff.: קָרְחוֹ

Ps. 147, 17. משליך קרחו כפתים

קְרִיחַ

v. s. r. קָרַח II. *p.* 1014.

קָרַם

פעל כודל, וסעתיד יִקְרַם [וכז״ע יִקְרֹם], ומוכנו לגיזם וסכיכם בקליפם וגלד [בעקרוסטען, -לעקקען], ד״ם מסכיכת עור וגלד על גוף מקכ״ם [לומפייטען], ומכל״ק טעם, זכזב ויקכם עליהם עור לפעל עומל, כי חסר הכוזאל, לומר הקכ״ם. בתרגום קָרֵם כמוכן לפוי וסכיכם ולגיזם כג כלוכך, וכן קָרֵם ג״ע מעשות קליפה וגלד, ולפעמים זם כודל, וכזאל ג״כ על קיימת היין, כי יקמן, ויעשם על פכי קרוס, ומזם בתרגום קְרוּם גלד, וכן ג״ע, ועוד לסכיכה.

v. tr. (impf. יִקְרַם, neoh. יִקְרֹם), incrustare, superinducere, obducere (Ez. 27, 8. omisso subjecto: ה׳), targ. קָרֵם (*Af.* incrustari, spec. acescere, a spuma fermentationis), unde קְרוּם, crusta, cutis, membrana. LXX. *ἐκτείνειν, ἀναβαίνειν*.

1 *perf.:* וָאֶקְרְמֵהוּ

Ez. 37, 6. וקרמתי עליכם עור

3 *imperf.:* וַיִּקְרָם

Ez. 37, 8. ויקרם עליהם עור

קֶרֶן

ז״ם, [כחזב יגל מקרן לקח דכיזל ק׳ יוכיק], וסזוגי מיכו קְרָנַיִם, כזאוזת סקוף, זלל כיכבא המזקל, או כחזב כאות קְרָנַיִם, וסמיך בתמידות קְרֵנֵי, וסכבוי [במוכן מיוחד] קְרָנוֹת, וסמיך קַרְנֵי־יָה. הלגתו מם זמסמר ומתכוכן בין עיבי בעלי קיים, או על מלח, כמין עוקץ וחדוד גרמיי, כגעה בו ומזקיק הלקח [הָאֶלֶן]. בהזאלם גופבית לק״כ על כלי בדמות קרן או עזוי קרן לזתים, על פני הרי כלי בגון בדמות קרן, על רוב הרי וגבכוכן ומכל [בערגיספעל, -זפיעלע], ע״ם דמומו דמות קרן, וכן על פכה וויוק מם, מתכוכת וכגעת מדבר, מכבוני זאת מבריקים ומבהיקים כדמות קרכים [זערזאלם], כלמר זכאזל הזאת לקילת בעלת קרכים. בהזאלם רוכבית על כח ותוקף וגבורה, כלמר זהקרן סיימן תוקף השור, לכן זכיבת וגדיעת והרמת ולקיקת קרן, הכל במוכן תוקף, לכן כקרא לאלכסנדר הגדול דו אל־קרכין בעל הקרכים [דו זו בעל]. הרבוי זגור בהיות קרן בהזאלם על בלתי קי, ולמר לחקור אכזו דע קורא זהזאלמו בכל זפתי מערב, ד״ם בהבדלם ויוכלה וכוזאת וגרזבית וכדומה [goth. *haurn*, dt. Horn, s. *çrin-ga* pers. *corn*, l. *corn-u*, gr. *κέρ-ας*, לכן לם], תקקור קוטבו תכין ותזכיל זהקוטב

וַהֲקַרְנַיִם *du.:*

Dan. 8, 3. והקרנים גבהות

קַרְנֵי *du. constr.:*

1 Reg. 22, 11. בן־כנענה קרני ברזל
2 Chr. 18, 10. בן־כנענה קרני ברזל
Ps. 75, 11. קרני רשעים אגדע

וְקַרְנֵי *du. constr.:*

Dt. 33, 17. וקרני ראם קרניו

וּמִקַּרְנֵי *du. constr.:*

Ps. 22, 22. ומקרני רמים עניתני

וּבְקַרְנֵיכֶם *du. c. suff.:*

Ez. 34, 21. ובקרניכם תנגחו

קַרְנָיו *du. c. suff.:*

Dt. 33, 17. וקרני ראם קרניו

קַרְנָיו *du. c. suff.:*

Dan. 8, 7. וישבר את־שתי קרניו

בְּקַרְנָיו *du. c. suff.:*

Gn. 22, 13. בסבך בקרניו

קַרְנוֹת *pl.:*

Zach. 2, 1. והנה ארבע קרנות

הַקַּרְנוֹת *pl.:*

Ez. 43, 15. הקרנות ארבע
Zach. 2, 2. 4. הקרנות אשר־זרו

קַרְנוֹת *pl. constr.:*

Ex. 29, 12. ונתת על־קרנת המזבח
Lev. 4, 7. על־קרנות מזבח קטרת
Lev. 4, 18. יתן ׀ על קרנת המזבח
Lev. 4, 25. 30. 34. על־קרנת מזבח
Lev. 8, 15. ויתן על־קרנות המזבח 9, 9.
Lev. 16, 18. על־קרנות המזבח
Ps. 75, 11. תרוממנה קרנות צדיק
Ps. 118, 27. עד־קרנות המזבח
Ez. 27, 15. קרנות שן
Am. 3, 14. ונגדעו קרנות המזבח
Zach. 2, 4. לידות את־קרנות הגוים

בְּקַרְנוֹת *pl. constr.:*

1 Reg. 1, 50. ויחזק בקרנות המזבח 2, 28.
1 Reg. 1, 51. אחז בקרנות המזבח

וּלְקַרְנוֹת *pl. constr.:*

Jer. 17, 1. ולקרנות מזבחותיכם

קַרְנֹתָיו *pl. cum suff.:*

Ex. 27, 2. ועשית קרנתיו
Ex. 27, 2. תהיין קרנתיו
Ex. 30, 2. קמתו ממנו קרנתיו
Ex. 30, 3. 37, 26. סביב ואת־קרנתיו
Ex. 30, 10. וכפר אהרן על־קרנתיו
Ex. 37, 25. ממנו היו קרנתיו
Ex. 38, 2. ויעש קרנתיו
Ex. 38, 2. ממנו היו קרנתיו
Ez. 43, 20. על־ארבע קרנותיו

קֶרֶן

ז״כ לרמיי, וג״כ קֶרֶן, ומידוע קַרְנָא, ומזוגי קַרְנָתָה, ומידוע קַרְנָא, ובתרגום קַרְנִין הרבוי [ובכבוי קַרְנוֹהִי, קַרְנוֹי], וכן קַרְנָן וסמיך קַרְנָת ומידוע קַרְנָתָא [במוכן זוית ופכה]. המוכן כמו בעבי, כלי הפרש המכוון. בזאפ עבריכית הזאם קרן רב הלוכן, או מדמות כלי זיר, ד״ם קֶרֶן פְּשׁוּטָה, קֶרֶן עֲגוּלָה, או בית יד ומוכיל זל מעת מתים [בלאטרע], ד״ם קֶרֶן שֶׁל־פְּלִיטָה, או זביומו נבע מבריק ומבהיר בפרש בקרן זאת, ד״ם קֶרֶן בַּרְזֶל, או זביומו מין כל כדמות קרן, ד״ם קֶרֶן הָאַפָּן, או במוכן תועפת ומלגע דבר, ד״ם זאת עומל בקרן, כ״ל בנוכזו ובמלגע רקיע, ומעכין חוזק כזאל על מזגות ורקח דבר, ומסך מעות, הוא הסך הרקזי, ד״ם גוזם הקרן ולל הרבית, הקרן קיימת והפרות לוכל, וכן הלוכך בתרגי׳ יהוזלמי [מדבר ס׳ ו׳], וכן כאמר מפיבת רקוב ומקוטם, ד״ם יוזבי קַרְנוֹת וסם הלגים, וכן מכלף לבוש, ד״ם בקצים בקרבך דגליהם,

קֶרֶן *p.*

1 Sam. 2, 10. וירם קרן משיחו
1 Sam. 16, 13. את־קרן השמן
1 Rg. 1, 39. קרן השמן מן־האהל
1 Chr. 25, 5. להרים קרן
Ps. 75, 5. אל־תרימו קרן
Ps. 132, 17. שם אצמיח קרן לדוד
Ps. 148, 14. וירם קרן ׀ לעמו
Jer. 48, 25. נגדעה קרן מואב
Thr. 2, 3. כל קרן ישראל
Thr. 2, 17. הרים קרן צריך
Ez. 29, 21. אצמיח קרן
Dan. 8, 5. קרן חזות בין עיניו
Dan. 8, 9. קרן־אחת מצעירה
Zach. 2, 4. הנשאים קרן

וָקֶרֶן

2 Sam. 22, 3. מגני וקרן ישעי
Ps. 18, 3. מגני וקרן ישעי

הַקֶּרֶן

Dan. 8, 8. נשברה הקרן הגדלה

וְהַקֶּרֶן

Dan. 8, 21. והקרן הגדולה

בְּקֶרֶן

Jos 6, 5. במשך ׀ בקרן היובל
Jes. 5, 1. בקרן בן־שמן

קַרְנִי *cum suff.:*

1 Sam. 2, 1. רמה קרני ביי
Job. 16, 15. ועלתי בעפר קרני
Ps. 92, 11. ותרם כראים קרני

קַרְנָהּ *cum suff.:*

Ps. 89, 18. וברצונך תרים קרנו

קַרְנָךְ *cum suff.:*

1 Sam. 16, 1. מלא קרנך שמן

קַרְנֵךְ *cum suff.:*

Mich. 4, 13. קרנך אשים ברזל

קַרְנְכֶם *cum suff.:*

Ps. 75, 6. אל־תרימו למרום קרנכם

קַרְנוֹ *cum suff.:*

Ps. 89, 25. ובשמי תרום קרנו
Ps. 112, 9. קרנו תרום בכבוד

קַרְנַיִם *du.: p.*

Dan. 8, 3. ולו קרנים

קַרְנַיִם *du.:*

Hab. 3, 4. קרנים מידו לו

קַרְנַיִם *du.: p.*

Am. 6, 13. לקחנו לנו קרנים

הַקְּרָנַיִם *du.:*

Dan. 8, 6. האיל בעל הקרנים

הַקְּרָנַיִם *du.: p.*

Dan. 8, 20. ראית בעל הקרנים

וכן עזיזים וקליטים, ד"מ קרני מלחמה, ועוד מכאן.

n. f. (targ. etiam קַרְנָא, def. קַרְנָא; du. קַרְנַיִן, def. קַרְנַיָּא; pl. targ. קַרְנִין, c. s. קַרְנוֹהִי; vel fem. קַרְנָן, c. קַרְנָת, def. קַרְנָתָא, anguli, hebr. זָוִיּוֹת), cornu, sicut hebr., sine significationis discrimine. Neohebr. significationibus variis, de *unco feretri*, quo mortuus continebatur, de *colore* (קַרְנָא כַּרְכֻּם, color croceus), de cucurbitulis scarificatorum, de capitali elocatarum pecuniarum, de angulis viarum (יוֹשְׁבֵי קַרְנוֹת, homines de trivio, in angulis viarum subsistentes, considentes et confabulantes) et multimodis aliter. LXX. *κέρας σάλπιγξ.*

Dan. 7, 8. קרן אחרי זעירה
def.: קַרְנָא
Dan. 3, 5. 7. 10. 15. קל קרנא משרוקיתא
Dan. 7, 11. די קרנא ממללה
def.: וְקַרְנָא
Dan. 7, 20. וקרנא דכן ועינין לה
Dan. 7, 21. וקרנא דכן עבדא קרב
def.: בְּקַרְנָא
Dan. 7, 8. כעיני אנשא בקרנא־דא
du.: וְקַרְנִין
Dan. 7, 7. וקרנין עשר לה
def. du.: קַרְנַיָּא
Dan. 7, 8. מן־קרניא קדמיתא
Dan. 7, 20. ועל־קרניא עשר
def. du.: וְקַרְנַיָּא
Dan. 7, 24. וקרניא עשר מנה
def. du.: בְּקַרְנַיָּא
Dan. 7, 8. משתכל הוית בקרניא

קָרַן

פעל זיי, ומובנו להיות ולהיות פנים כקרני השמש [שטראהלען], ובאמר מקרון פני משה, וכן תרגם השתרגם כגון ויו יקרץ, ועשה קוי לקלכלני, בעל-פלוגה של מעדיף פיוטי הגאון, שהלך לחקי תרגום עקילס, לומר היות מקומן נקבן מאיר, או היות בקרן. ולילכות של קלכלני, שזכו פני משה יכולת כמו קרן, בעבור שהשתעה, לף לוכיח על פניו. במובן שלנו כז"ע קָרַן קְרִינָה, קְרִינוּת מופשטות. מובן סנוסף היות בעל קרנים.

v. denom., splendere, trop. a radiis solis qui (arab. *qarn*), cornubus comparantur, desumto, de facie Mosis coruscante et radios majestatis divinae, qua illuminata erat, vibrante (2 Cor. 3, 7. *διὰ τὴν δόξην τοῦ προσώπου αὐτοῦ*), non cornuta, ut pictores ignari et cavillatores (in his *Chavi Alkalbi*, Saadjae adversarius), finxerunt. *Hi.* cornua habere. LXX. δεδοξάσθαι (A. et Vulg. *cornuta erat facies*); *Hi.* *κέρατα ἐκφέρειν* (S. κεράστης).

3 prf.: קָרַן *ten.*
Ex. 34, 29. כי קרן עור פניו
Ex. 34, 30. והנה קרן עור פניו
Ex. 34, 35. קרן עור פני משה
Hif-il: הַקְרִן
part. masc.: מַקְרִן *sg.*
Ps. 69, 32. מקרן מפריס

קָרַס

פעל כוזד, ומובנו כריעה והתעוותות וכפיפה [ויך קיימען], ודומה לו לד"ק

קָרַץ, נדנוד קוץ בעיניו, לוחש עוד מקום להתגלד.

v. intr., sicut קָרַץ (c. עֵינַיִם, פֶּה), se incurvare.

3 prf. pl.: קָרְסוּ
Jes. 46, 2. קרסו כרעו יחדו
part. masc.: קֹרֵס
Jes. 46, 1. כרע בל קרס נבו

קֶרֶס

ג"י, והכוזי קְרָסִים, ומובנו דבר כפוף כקשת, לתלות בו לוזי, למען התלכל לו לבבר בגדים [הַאֲקֶען, שאַלבענע, גע-לענק], ולבז"י קרס לשון כפיפה, וכן קְרָסִין בתלמי.

n. m. (pl. קְרָסִים, aram. קְרָסִין), ansula, uncinus, a forma cava et inflexa, velut ad cortinas tabernaculi, injectis laqueolis, appendendas. LXX. *κρῖκος, διατόνιον, στῦλος.*

pl.: הַקְּרָסִים
Ex. 26, 11. והבאת את־הקרסים
Ex. 26, 33. הפרכת תחת הקרסים
pl.: בַּקְּרָסִים
Ex. 26, 6. אישה אל־אחתה בקרסים
Ex. 36, 13. אל־אחת בקרסים
pl. constr.: קַרְסֵי
Ex. 26, 6. 36, 13. חמשים קרסי זהב
Ex. 26, 11. 36, 18. קרסי נחשת
pl. c. suff.: קָרְסָיו
Ex. 35, 11. קרסיו ואת־קרשיו
Ex. 39, 33. קרסיו קרשיו

קַרְסֹל

ג"י, והווני קְרָסְפַּיִם, ומובנו דבר קטן על רגל [נעלענקלען], והוא בתלמוד פרקי הרגל והתלכוסת [קנאָכען], ותמלות קֶרֶס, כתלר כנר הביבו יהודה קרפנטראס ויהודה בן-ואנה, בסופי לֵל, וכן אֶשְׁקֹל [אֶבְּעל] בסופי זה. הַרְגֹּל [חֶרֶג], גְּבִעֹל [גֶּבּוּע] בסופי זה.

n. m. (du. קַרְסֻלַּיִם), talus, incurva et mollior illa calcanei pars, a v. קָרַס, incurvare, addita termin. *ôl* ad n. primit. קֶרֶס. LXX. *σκέλος, ἴχνος.*

du. c. suff.: קַרְסֻלָּי *p.*
2 Sam. 22, 37. ולא מעדו קרסלי
Ps. 18, 37. ולא מעדו קרסלי

קָרַע

פעל כוזד, ומובנו שסיפה וקריעה [לוים-לייכאלען לעברען, -ריי־סען], ד"מ משסוף בגדים לסימן אבלות, מקריעת עיניים ובקיעתן וקריעתן ע"י כיזלה בפוך, ובשזאלאס לף"כ שכרת וקריפה בסכין, שכרת ושזאר, קריפה וגזיפה [וכן חרף]. שבעבל הפעולי משכוס מוכח. תמלות השכת קֶרַע, ודומה לו קֹרַץ, ושם תמלת השקר והשווי. בז"ע מאכו קְרִיעָה מופשטת, וכן השם קְרָעָה, קֶרַע.

v. trans., sicut קָרַץ, divellere, discindere, veluti de ruptura s. scissione altaris, de laceratione vestimentorum, qua significantur luctus, poenitentia, indignatio, de scissione oculorum per stibium; dissecare (cultro), proscindere verbis (syn. גָּדַם, חָרַם). *Ni.* disrumpi. LXX. *ῥηγνύναι, ἀπο-, δια-; σχίζειν, δια-, περι-; ἀποτέμνειν, διαστέλλειν, ἀνοίγειν, λαμβάνειν.*

3 prf.: קָרַע
1 Sam. 15, 28. קרע י"י את־ממלכות כי־קרע מלך־ישראל 2 Reg. 5, 8.
כי־קרע ישראל 2 Reg. 17, 21.
3 prf.: וְקָרַע
Lev. 13, 56. וקרע אתו מן־החבגד
Jer. 22, 14. וקרע לו חלוני
3 prf. f.: קָרְעָה *p.*
2 Sam. 13, 19. אשר עליה קרעה
2 prf.: קָרַעְתָּ
2 Reg. 5, 8. למה קרעת בגדיך
Jes. 63, 19. לוא־קרעת שמים
1 prf.: קָרַעְתִּי
Esr. 9, 3. קרעתי את־בגדי
1 prf.: וָאֶקְרַע
וקרעתי אתם מעל
Ez. 13, 20. זרעתיכם
Ez. 13, 21. וקרעתי את־מספחתיכם
3 prf. pl.: קָרְעוּ
Num. 14, 6. קרעו בגדיהם
Ps. 35, 15. קרעו ולא־דמו
Jer. 36, 24. ולא קרעו את־בגדיהם
part. masc.: קֹרֵעַ *sg.*
1 Sam. 11, 31. הנני קרע
p. pass. m.: קָרוּעַ *sg.*
2 Sam. 15, 32. קרוע כתנתו
p. pass. m. pl.: קְרֻעִים
1 Sam. 4, 12. ומדיו קרעים
2 Sam. 1, 2. ובגדיו קרעים
p. p. pl. constr.: קְרֻעֵי
2 Sam. 13, 31. קרעי בגדים
p. p. pl. constr.: קִרְעֵי
2 Reg. 18, 37. קרועי בגדים
Jes. 36, 22. קרועי בגדים
p. p. pl. constr.: וּקְרֻעֵי
Jer. 41, 5. וקרעי בגדים
inf. abs.: קָרֹעַ
1 Rg 11, 11 קרע אקרע את־הממלכה
inf. constr.: לִקְרֹעַ
Eccl. 3, 7. עת לקרוע
inf. c. suff.: וּבְקָרְעִי
Esr. 9, 5. ובקרעי בגדי ומעילי
impt. pl.: קִרְעוּ
2 Sam. 3, 31. קרעו בגדיכם
impt. pl.: וְקִרְעוּ
Joel 2, 13. וקרעו לבבכם
1 impf.: אֶקְרַע
1 Reg. 11, 11. אקרע את־הממלכה
1 impf.: אֶקְרָע *p.*
1 Reg. 11, 13. הממלכה לא אקרע
1 impf.: וְאֶקְרַע
Hos. 13, 8. ואקרע סגור לבם
1 impf.: וָאֶקְרַע
1 Reg. 14, 8. ואקרע את־הממלכה
1 impf. c. s.: אֶקְרָעָה
1 Reg. 11, 12. מיד בנך אקרענה
2 impf.: וַתִּקְרַע
2 Reg. 22, 19. ותקרע את־בגדיך
2 Chr. 34, 27. ותקרע את־בגדיך
2 impf. f.: תִּקְרְעִי
Jer. 4, 30. תקרעי בפוך עיניך
3 impf.: וַיִּקְרַע
Gn. 37, 29. ויקרע את־בגדיו
Gn. 37, 34. ויקרע יעקב שמלתיו
Jos. 7, 6. ויקרע יהושע שמלתיו
Jud. 11, 35. ויקרע את־בגדיו
1 S. 28, 17. ויקרע י"י את־הממלכה
2 Sam. 13, 31. ויקרע את־בגדיו
1 Reg. 21, 27. ויקרע בגדיו
2 Reg. 5, 7. ויקרע בגדיו
2 Reg. 6, 30. ויקרע את־בגדיו
19, 1. 22, 11.
2 Chr. 34, 19. ויקרע את־בגדיו
Esth. 4, 1. ויקרע מרדכי את־בגדיו
Job. 1, 20. ויקרע את־מעלו
Jes. 37, 1. ויקרע את־בגדיו
3 impf. c. s.: יִקְרָעֶנָּה
Jer. 36, 23. וארבעה יקרעה
3 impf. c. s.: וַיִּקְרָעֶהָ
1 Reg. 11, 30. ויקרעה שנים עשר
3 impf. c. s.: וַיִּקְרָעֵם
2 S. 1, 11. ויחזק דוד בבגדו ויקרעם
2 Reg. 2, 12. ויקרעם לשנים קרעים
3 impf. f.: וַתִּקְרַע
2 Rg 11, 14 ותקרע עתליה את־בגדיה
2 Chr. 23, 13. ותקרע עתליהו
3 impf. pl.: וַיִּקְרְעוּ
Gn. 44, 13. ויקרעו שמלתם
Job. 2, 12. ויקרעו איש מעלו
Nif-al: נִקְרַע
part. masc.: נִקְרָע *sg.*
1 Reg. 13, 3. הנה המזבח נקרע
1 Reg. 13, 5. והמזבח נקרע
3 impf.: יִקָּרַע *p.*
Ex. 28, 32. 39, 23. לא יקרע
3 impf.: וַיִּקָּרַע *p.*
1 Sam. 15, 27. בכנף־מעילו ויקרע

קֶרַע

ג"י, וכאלף לך בכתבי חֲרָעִים, והמובן דבר הנקרע [נעריסטענעס], לכן כתוב בלשי סקנות [לומפענן], ובשפה עבריית קֶרַע משופעז.

n. m. pluralet., panni laceri. LXX. *ῥάγματα.*

pl.: קְרָעִים
1 Reg. 11, 30. שנים עשר קרעים
1 Rg. 11, 31. קח־לך עשרה קרעים
2 Reg. 2, 12. ויקרעם לשנים קרעים
pl.: וּקְרָעִים
Prv. 23, 21. וקרעים תלביש נומה

קָרַץ

פעל כוזד, ושעתיד יִקְרֹץ, והמובן כריתה וגזירה ושקיקה יקד, ודומה לפֶּרֶס לעיל, וכן עֶרֶס בתובן זה [עי' בתלמ השקר והשווי], ולי"כ קוצץ שפתים כמו מולל בגלגל, לומר עקיצתן ושקיקתן יקד וגריסתן כדרך מכתש לבזר, וכן קריצת עיניים, סלוון מלית עפעפי עין יקד, וכולם לסמכת הלעג והקלס והסכלה. הבז"פ קֹרֵץ הפיגולי", בתובן רמזי של קל, לומר היות בתלמ וכתך מדבר [שַׁבְּנְעִרִי-סען, -קי־פֶּפְּסען ויין], ד"מ קֹרֵץ משתר, בתזכה וגגזירת קֹרֵץ משלהו כמו תקיכה, ד"מ הכיהו לו את התמיד קדמו [יומא פ"ג], אם בקריצת יון התזכוכ [פסח פ"ו], ובשפה עבריית משמו חָרִיצָה, חֲרוּץ.

v. tr. (impf. יִקְרֹץ), sicut עָרַם, פָּרַם, concidere, exscindere, velut de figulo, qui vas formaturus ex luti massa aliquam particulam excidit (*Pu.*, abgekniffen sein, Targ. אִתְחֲלַשׁ), comprimere oculos (עַיִן, בְּעֵרִים), h. e. nictare, connivere (zusammenkneifen, zwinken), vel labia (שְׂפָתַיִם), arab. قرض, mordere, *comprimendo* vellicare, misnice etiam vi spec. *mactandi* (קֶרֶץ, mactatio, laniena). LXX. *ἐπιδάκνειν* (*τοῖς χείλεσιν*); *ἐννεύειν, δια-* (*ὀφθαλμῷ*); *Pu.* *διαρτισθῆναι.*

part. masc.: קוֹרֵץ *sg.*
Prv. 6, 13. קורץ בעיניו
Prv. 10, 10. קרץ עין יתן עצבת
Prv. 16, 30. קרץ שפתיו כלה רעה
3 impf.: יִקְרְצוּ
Ps. 35, 19. יקרצו־עין

קָבַץ
Pu-al: קֻבָּצְתִּי
1 prf.: קֻבָּצְתִּי
Job. 33, 6. מחמר קרצתי גם־אני

ז״ו, וספקהון סכרת וסגיד וזנב [פֵּעֵר-נִיכְּסוּכוּ], וזרעו קרץ נמוכן סגיאלם על הסמה, וכן קְרַצַּ נעריי, שכפיל מן קְרַצּ נמוכן כגיכם ומליאם.
n. m., excisio, excidium. LXX. *ἀπόσπασμα.*
Jer. 46, 20. קרץ מצפון

קֶרֶץ
ז״ו נקרמי, וסידועם קְרָצָא, וסרכוי קְרָצִין. פתרוכו כתף וגוד ופלג [שע׳יקק], לומר דגר סנקרץ וקתף, ומוס נדכור אֲבֵל קְרָצֵי דֵי, לגיון סרכיליות וסקריפם נתים, לומר אכילת גוזי כזר קנכו ככלב, ע״י קריפס, וסגיאלם ולת תיגח ג״כ נסגתי מערב, לכן לגל לפריס הסורי אכלקרץ נמלם לתת, ככוי לגגן. וכיכים שפתים יקרכו על פרוש וס, וסוף נרוכ. כתרגוס ג״כ קוּרֵץ מגאלסו.
n. m. aram. (def. קְרָצָא, pl. קְרָצִין, c. s. קְרָצֵיהוֹן), aliquid abscissum s. avulsum, frustum, membrum; אֲבֵל קְרָצֵי דֵי, frusta alicujus comedere s. vorare h. e. calumniari, *διαβάλλειν* (targ. = חֲלַל רָכִיל, רָגַל, arab. *akala lachman*, vel simpl. *âkala*, unde *iklah*, obtrectatio, sicut syr. et targ. קוּרְצָא, accusatio, criminatio, = מֵיכַל קְרָצָא); siquidem calumniatores, obtrectatores et sycophantae canibus rabidis comparantur, qui frustris corporibus avulsis avide vescuntur (similiter gr. *ἐνδατεῖσθαι*, lat. *mordere, proscindere, lacerare, dente theonino fodere, dente carpere*). LXX. *διαβάλλειν.*
pl. c. suff.: קְרָצוֹהִי
Dan. 6, 25. אכלו קרצוהי די דניאל
pl. c. suff.: קְרָצַיהוֹן
Dan. 3, 8. ואכלו קרציהון די יהודיא

קַרְקַע
ז״ו, ומוכנו כגס סתין או סתמס, יסוד וסכיפל דגר [גרוכד, נתדגן], לכן מקרקע מדין רגל, מקרקע סיס וסמלולם, ולפעמים ג״כ מקרקע עליס. וסמלולם, ולפעמים ג״כ מקרקע עליס. ויסב לתקור שכגו סכס הוא לד״ק תמור קְרָקַר כמו קר, קְרַקַר נעריי, ויסב כמתא עוד נפריעי של מקום קְרָקַר, ולדעת אסק׳ כמו קְרַק נעריי משגיא קרק. אולם לדעתי תמלוגו רָקַע, וסתמוכ תמור רָקַע, נתלון סתתקל, עי׳ תקע רקע, ותקע כתף.
n. m., fundus, solum, neque pro קַרְקַר (קְרַקַר, arab. *qarqar*, solum planum ac molle), neque idem, quod arab. *qariq* (a v. קָרַק), sed a v. רָקַע = רָקְרַקַּע, vi simili, qua אֲדָמָה, q. v. LXX. *ἔδαφος, βάθος, ὑπερῷον, ἔσω.*
1 Reg. 6, 15. את־קרקע הבית
1 Rg. 6, 30. קרקע הבית צפה זהב
p. הַקַּרְקַע
1 Rg. 6, 16. מן־הקרקע עד־הקירות
p. הַקַּרְקַע
1 Reg. 7, 7. עד־הקרקע
p. בְּקַרְקַע
Num. 5, 17. יהיה בקרקע המשכן
Am. 9, 3. בקרקע הים
p. מֵהַקַּרְקַע
1 Reg. 7, 7. מהקרקע עד־הקרקע
p. מִקַּרְקַע
1 Reg. 6, 15. מקרקע הבית

קָרַר
לומר קֵר, פעל כולד ל״ע כ״ת כנוכ, ומוכנו סשת לוכן [קיסל, קְטָלַע ויין], וכתרגוס סספועלי אִתְקְרֵר, כמו סנעגן תת עגמו [זיך ערפריעגן], וכן נִתְקְרַר נז״ע, מסתקררות וסזגע לעת על מכוכס, וכן נמשכ סכוסף אֵקֵר [כלגים פ״ק], ומכל זס תרגס, שתמוסו לגון כזיכס וספקת רוח לגגן ולקרר. עי׳ נס׳ מיוקד לזרעי לס״ק.
h. e. קֵר *v. intr.*, gelidum, frigidum esse, unde targ. אִתְקְרֵר, refrigerare se, neoh. נִתְקְרַר, recreari, acquiescere in aliqua re, נְקֵר, refrigerans, refocillans.

קֵר
ת״ו, ולנקני קְרָה, וסרכוי קְרִים, ומוכנו סנעגן ומתקרר [קיסל, קְטָלַע], נסזגלס על סזגע רוח, ל״ת קר רוח, וכן כמעע ג״כ יקר. כתרגוס סתוקרי קָרִיר, ל״ת יוס קריר, מיל קיריו, וסמופגע ממגו קָרִירוּ תמור לגכ.
adj. m. (f. קָרָה, pl. קָרִים), gelidus, frigidus, targ. קָרִיר (מַיָּא קָרִירָן, aquarum geliditates); קַר רוּחַ (*Qeri:* וְקַר), quieto s. placido animo. LXX. *ψυχρός.*
adj. masc.: וְקַר *K'tib.*
Prv. 17, 27. וקר־רוח איש תבונה
part. m. pl.: קָרִים
Prv. 25, 25. מים קרים על־נפש עיפה
Jer. 18, 14. מים זרים קרים

קֹר
ז״ו, וזסו סמופגע, ומוכנו לכס [קְטָלַע], וכפס עכיכית קְרִירָה, וכיכ כוכסו חֲרִירָה, וכתרגוס קְרִירוּ.
n. m. abstr., gelu, frigus, neoh. קְרִירָה (opp. חֲרִירָה), targ. קְרִירוּ. LXX. *ψύχος.*
Gn. 8, 22. זרע וקציר וקר וחם

קָרָה
ז״כ ע״מ סַבָּה, וכככוי קָרָתוֹ, וסמוכן כמו קוּר, לומר גלד [קְטָלַע].
n. f. (ad s. f. סַבָּה, c. s. קָרָתוֹ), gelu, frigus. LXX. *ψύχος, πάγος.*
S. semel: *καῦμα.*
Job. 37, 9. וממזרים קרה
Prv. 25, 20. מעדה־בגד ביום קרה
Nah. 3, 17. ביום קרה

בַּקָּרָה
Job. 24, 7. ואין כסות בקרה
cum suff.: קָרָתוֹ
Ps. 147, 17 לפני קרתו מי יעמד

מְקֵרָה
ז״כ, ע״מ מְסִבָּה, ומוכנו כוכ [קיסלוכג], לכן עלית סמקרס מקוס שסקויר כוככת, סעולס ע״י קלוכות עליס לקרר, וקדר סמקרס מגלמו.
n. f. (ad s. f. מְסִבָּה), refrigeratorium, refrigerium, de conclavibus aeris flatui expositis. LXX. עֲלִיַּת הַמְּקֵרָה, *τὸ ὑπερῷον τὸ θερινόν*; חֲדַר הַמְּקֵרָה, *τὸ ταμεῖον τὸ θερινόν.*

הַמְּקֵרָה
Jud. 3, 20. בעלית המקרה
Jud. 3, 24. בחדר המקרה

קָרַשׁ
פעל ל״ע כ״ת כנור, ומוכנו לד״ק כמו חָרַשׁ, גָּרַז, לומר קעיעס, ונקמת הפעל

קָשָׁא
פעל ל״ע כ״ת כנור קְשָׁא, מְקֻשֶּׁה תמור מְקֻשָּׁאָה, ומוכנו לדעת הגמרא כמו קָשֶׁה נהס, והסס קָצַף פרוש [עכודה זרה י״ס ע״ב] וס״ל למה נקרא שמן קישוים משכי שקצין לגופו של אדם כקרכות, לומר קצה להתעכל. ועוד פקפוק גו.
v. inus., sicut קָשֶׁה (Aboda zara f. 11, a. 29, a.), durum, grave, indigestibile esse, arab. *qasa* = *qasach* (קָשַׁח).

קִשֻּׁא
ז״ו, וסרכוי קִשֻּׁאִים, וסמוכן מין כוליו וקטיע [גורקע, מעלָקע], וכן קִשְׁרֵי כתרגוס, וסיליעס קִטְרָא מזרע זס, ותרגוגו בּוֹצִין, ומקור ז׳ילעגו שקוטי מלריס גדולים וכרים ומתוקים וקלים לסתעכל [עי׳ פרקספער שלפיל׳ קורת סטגע של מלריס ג״כ דף כ״ל], כסתפקגו לס מוגלו מעגין קגוי, וסגגמך דרגי.
n. m. (pl. קִשֻּׁאִים), cucumis (sanc. *karc'ûra*), a difficultate concoctionis (Plin. XIX. 5. *Vivunt hausti in stomacho in posterum diem, nec perfici queunt in cibis*), arab. *qithã-on*, aram. קִטְּיָא (def. קִטְּיָא), gr. *σίκυος*, targ. בּוֹצִין (a v. בָּצַץ, tumescere). LXX. *σίκυοι.*
pl.: הַקִּשֻּׁאִים
Nu. 11, 5. הקשאים ואת האבטחים

מִקְשֶׁה
ז״כ, תמור מְקֻשָּׁאָה, וסרכוי לפ״ו מְקֻשָּׁאוֹת. סמעגס מקוס גדול הקישוים שו שלס קצים [גורקעגפעלע], וכן מַקְּטָאָה נעגי, וכתרגוס מְקֻטֵּי וסיליעס מְקֻטָּא. ויסב לקקור לגול סס׳, לך וסדמס נזרע שלגו הסס קֶשֶׁה תמור קְשָׁאָה נמגכס, לגיין קֻשָּׁא, וסרכוי קִשּׁוֹת תמור קִשְׁאוֹת.
n. f. (= מְקֻשָּׁאָה, sicut misn. קֶשֶׁה = קְשָׁאָה, cucumis, pl. קִשּׁוֹת = קִשְׁאוֹת; pl. מְקֻשָּׁאוֹת), ager vel hortus cucumeribus consitus, cucumerarium, aram. מְקֻטֵּי (def. מְקֻטָּא), arab. *maqthaa-t-on.* LXX. *συκυήρατον* (*συκυήλατον*).

בְּמִקְשֶׁה
Jes. 1, 8. כמלונה במקשה

קָשַׁב
פעל כוזד נתמוגו, ומוכנו שפיפס לדגר [כְּפֵף עגווגס שכפפגן], וכלמר מקוכי, כי תשפיכ לקרי דגר לגמוע, וסקגן לפ״ו קַשֵּׁב, וזומס לו שָׁאַה, שָׁה, וע״כ גין דמיון לו עס קגב כלגר קשגו סקדגיס. סכוסף חִקְשִׁיב, נקשור עס זון, וכגוכו סכיק לזכו לגשוף לקרי דגר לגמן שמוע לוקו, ומוס שמיעס נדיוק [סְקַרְכָּגן, לויס-, -מערקגן], ולפעמים תקסר זון.
v. comp. intr., inhiare aliquid (simpl. שָׁה, שָׁאַה), quasi verba alterius devorare, cupide audire, auscultare, attentum esse, neutiquam cogn. cum v. קָצַב, vi acuendi s. arrigendi aures. *Hi.* חִקְשִׁיב (addito vel omisso אָזֶן, cum בְּ, לְ, עַל objecti), facere, ut inhient aures, aures animumque ad dicta alicujus applicare, attentum esse, cum studio, propensione, obsequio audire. LXX. *διδόναι; Hi. ἀκούειν, εἰς-, ἐπ-, ὑπ-; προσέχειν, προσέχειν τοῦ εἰσακοῦσαι, ἐνωτίζεσθαι; inf. ἐπακρόασις;* הַקְשִׁיב קֶשֶׁב, *ἀκροᾶσθαι.*

3 *impf. f. pl.:* תִּקְשַׁבְנָה
Jes. 32, 3. ואזני שמעים תקשבנה

Hif-il: הַקְשִׁיב 3 *perf.*
Ps. 66, 19. הקשיב בקול תפלתי
Jer. 23,18. מי־הקשיב דברי וישמע

3 *perf.:* וְהִקְשִׁיב
Jes. 21, 7. והקשיב קשב רב־קשב

2 *perf.:* הִקְשַׁבְתָּ
Jes. 48, 18. לוּ־א הקשבת למצותי

1 *perf.:* הִקְשַׁבְתִּי
Jer. 8, 6. הקשבתי ואשמע

3 *perf.:* הִקְשִׁיבוּ
2 Chr. 33,10. ואל־עמו ולא הקשיבו
Neh. 9,34. ולא הקשיבו אל־מצותיך
Jer. 6, 19. על־דברי לא הקשיבו
Zach. 1, 4. ולא־הקשיבו אלי

part. masc.: מַקְשִׁיב *sg.*
Prv. 1, 24. ואין מקשיב
Prv. 17, 4. מקשיב על־שפת־און
Prv. 29, 12. מקשיב על־דבר־שקר

part. m. pl.: מַקְשִׁיבִים
Cant. 8, 13 מקשיבים לקולך

inf. constr.: לְהַקְשִׁיב
1 S. 15, 22. להקשיב מחלב אילים
Prv. 2, 2. להקשיב לחכמה אזנך
Jer. 6, 10. ולא יוכלו להקשיב
Zach. 7, 11. וימאנו להקשיב

impt. sg.: הַקְשֵׁב
Job. 33, 31. הקשב איוב שמע־לי

impt. sg.: הַקְשִׁיבָה
Ps. 5, 3. הקשיבה לקול שועי
Ps. 17, 1. הקשיבה רנתי
Ps. 61, 2. הקשיבה תפלתי
Ps. 142, 7. הקשיבה אל־רנתי
Prv. 4, 20. בני לדברי הקשיבה
Prv. 5, 1. בני לחכמתי הקשיבה
Jer. 18, 19. הקשיבה ר־י אלי
Dan. 9, 19. אדני הקשיבה ועשה

impt. sg.: וַהֲקִשִׁיבָה
Ps. 86, 6. והקשיבה בקול תחנונותי

impt. f. sg.: הַקְשִׁיבִי
Jes. 10, 30. הקשיבי לישה
Mich. 1, 2. הקשיבי ארץ ומלאה

impt. pl.: הַקְשִׁיבוּ
2 Chr. 20, 15. הקשיבו כל־יהודה
Job. 13, 6. ורבות שפתי הקשיבו
Jes. 28, 23. הקשיבו ושמעו
Jes. 34, 1. ולאמים הקשיבו
Jes. 51, 4. הקשיבו אלי עמי
Jer. 6, 17. הקשיבו לקול שופר

impt. pl.: וַהֲקִשִׁיבוּ
Prv. 4, 1. והקשיבו לדעת בינה
Prv. 7, 24. והקשיבו לאמרי פי
Jes. 49, 1. והקשיבו לאמים מרחוק
Hos. 5, 1. והקשיבו ׀ בית ישראל

3 *impf. f.:* תַּקְשִׁיב
Ps. 10, 17. תכין לבם תקשיב אזנך

3 *impf.:* יַקְשִׁיב
Jes. 42, 23. יקשיב וישמע לאחור

3 *impf. ap.:* וַיַּקְשֵׁב
Mal. 3, 16. ויקשב י־י וישמע

1 *impf. pl.:* נַקְשִׁיב
Jer. 6, 17. ויאמרו לא נקשיב

1 *impf. pl.:* נַקְשִׁיבָה
ואל־נקשיבה אל־כל־דבריו
Jer. 18, 18.

קֶשֶׁב

ז״ו, ומוכנו שׁפיפּ לשׁוע [שׁוּפְטֵי־כוֹנֵן, -מערקונג], ונספסוק סקשיב קשב רב שׁמוק ומספלנק.
n. m., attentio, auscultatio; הַקְשִׁיב קֶשֶׁב רַב, attentissime auscultare. LXX. ἀκρόασις (ἀκροᾶσθαι).

p. קָשֵׁב
1 Rg. 18, 29. ואין־עונה ואין קשב
2 Reg. 4, 31. ואין קול ואין קשב
Jes. 21, 7. bis והקשיב קשב־רב־קשב

קָשֵׁב
ת״ו ע״מ סָמֵךְ, ולנקבי קָשֶׁבֶת, ומוכנו תדיר ומסוגל לקשב קשב בתמידות. [שׁוֹפֵעֲרקוּנְדְלִין, סְקַרְפֵּעכ].
adj. m. (ad s. f. קָשְׁבַת; f. קָשֶׁבֶת), valde attentus. LXX. προσέχων.

adj. fem.: קָשֶׁבֶת
Neh. 1, 6. 11. תהי־נא אזנך־קשבת

קָשֵׁב
ת״י, כמו קָשֵׁב, נלי ספרש המוכן.
adj. m., sicut קָשֵׁב, valde attentus. LXX. ἐπήκοος, προσέχων.

adj. f. pl.: קָשְׁבוֹת
2 Chr. 6, 40. ואזניך קשבות
2 Chr. 7, 15. ואזני קשבות לתפלת
Ps. 130, 2. תהיינה אזניך קשבות

I. קָשָׁה

פעל ל״ע כ״ק נגוד קָשָׁה, קָשֵׁת, ומוכנו כמו בָּסָה לעיל, להסס כּוֹס, כְּיִס, ודומס עוד לו קָס, לאר מאכו קָסֶת, כמו קָשֶׁת מן קָשׁ, ולעזסה לקה הפעלים בָּס, קָס, קָשֶׁה מכנו הפתרון, כפי הכ״ל כאת, לסוף וקנוד הכלס ובלבול ומקוקס [פַּאסְסִינן, שׁוֹפְּנְהַוְיֶר], וכן הלוך הכוונה לגל ספף, ונוסף תנין ראה הזכרת למדי.
v. intr. inus. (unde קָשֶׁה, קָשֵׁת), capere, excipere, χωρεῖν, e familia vv. קָס (קָסַת), בָּס (כּוֹס, כְּיִס), q. v. Alii contulerunt arab. قَشِيَ, tornare, dolare, opere tornatili elaborare.

קָשָׁה

ז״כ, ולא כאלו כ״ק נסתר הרכוי קְשָׁוֹת [כמו קְצָוֹת־מן־קָצָה] ונכנוי. והפתרון ספל [זאלנע], ונקרמי סָקֵנָא מאלסו, ונזפס ענכיכית הרכוי קְשָׁוָאוֹת [כן הוא נוסף הערוך נזין]. ולמען הרלוך פלפול הכתים נפרוש המלס הזאת, לעתיק לך מס שכתב הקכס שלמס יהודס רַשְׁפוּרְט [בעת הנ נעיר פַּרְפֶּנְג] נקונערסו תולדות ר׳ נתן נעל הערוך, הערס י״ג וו״ל: נפרוש המיוקס לרשב״ץ [שמות כ״ס כ״ע] כתב וו״ל, לאר הנ נתן שהוא נעל הערוך, כי הקשות דמות קנים, כי כן יקראו בלשון ישמעאל, והמניד לו לא ידע לשון ערבי, כי בלשנ הים, כי הקנים נקראו קנב נגדי וכנית עכ״ל. והנה כל המאמר לא נאלס כלל נערוך שלפניהו, ולדרכ נראה הסכון, שנערך קסוס כתב פרוש כלי שרת, כלכתיב ותת קשות הכסף, ונערך קס״ק פרוש קערות של שלקנות, וית מלמין לו קשותיו ומכוויותיו. ולע״ג דנרסינן נמכוות פ״ג קשותיו שלו סכיפין, והוא נלוקת יין, הוא כמו קשות הכסף, וכתוב וקסת הסופר והוא כלי של דיו. ונערך קשות כתב פ׳ כליס כעין קשות, שפרשנו נערך קס [יח], ויותר לא נאלס עוד מקנות הלזו נשוס מקוס. ואין נודע שפרוש ס׳ שוות לא כתב מרש״נע עלמו, רק מתלמידו שכתב שם שמע מכנו, ועל״ז סיס מוכן לעשות. ע״כ דנרי שׁוֹפוֹפוֹרְט.
n. f. (pl. c. קְשׂוֹת sicut קְצוֹת a n. קְצָה), patera, scutella, urnula, aram. קְסָיָא, קְסָיָא (pl. neohebr. קְשָׂוָאוֹת), non fistula = קָנֶה, uti, si *Ibn-Ezrae* fides est, *arabicae* linguae inscitiâ interpretatus est *Aruk*, v. text. rabbin., traditionem nimirum secutus, quae, uti ex comment. Raschii aliorumque apparet, fistulas fissas, quibus panes sacri impositi fuerint, intelligit. LXX. σπονδεῖον.

pl.: קְשׂוֹת
Num. 4, 7. ואת קשות הנסך

pl. c. suff.: וּקְשׂוֹתֶיהָ
Ex. 25, 29. וכפתיו וקשותיו

קָשָׂה

ז״כ, ולא כמאן כ״ק נרכוי קְשׂוֹת ע״מ בְּנוֹת מן בָּנָה, קְצָוֹת מן קָצָה, בְּנָה, ומוכנו כמו סקלוס.
n. f. (pl. קְשָׂוֹת ad s. f. בְּנוֹת, קְצָוֹת, a nmm. בְּנָה, קְצָה), significatione eadem, qua קְשָׂה. LXX. σπονδεῖον.

pl.: הַקְּשׂוֹת
Ex. 37, 16. מנקיתיו ואת־הקשות

pl.: וְהַקְּשׂוֹת
1 Chr. 28, 17. והקשות זהב טהור

II. קָשָׂה

פ״כ, ול״ע כ״ק נגוד קַשְׁקֶשֶׁת, ומוכנו כמו בָּסָה, לומר קפיפס [דעקקען], וזרש זס דומס לל קָסָא נאלמי, לכן נגעלת קָסִי והילועס קַסְיָא כסו ומפס על המלן, ולך לזרש זס יפיזב לאמות של קשקשת.
v. tr. inus. (unde קַשְׁקֶשֶׁת), tegere, alias קָסָה, aram. קְסָא, gem. קָסִי (קַסְיָא, mappa, Tischdecke).

קַשְׁקֶשֶׁת

ז״כ, ומכוי קַשְׁקַשִּׁים לו קַשְׁקַשּׁוֹת, ומלך מכוי מהכתיי קַשְׁקַשּׁוֹת. מוכנו קליפס עוכית שעל הדג [שופפע], וכקרלס כן ע״ש כסו, ונסזלס לל שכיון קשקשים, ע״ש כסו, על כל עצעת ועצעת של השכיון כתן קשקשת נרול, למען לא יבא חץ נתוך העצעת. ומוס נז״ע קַשְׁקֶשׁ ומכוי קַשְׁקַשִּׁים, להסמכת קכס דק מאד כקשקשת, לסכיך על שכר [שיכלינ], וזמו נוסף סישר, כלאשר תמלא נעורך.
n. f. (pl. קַשְׁקַשִּׁים, קַשְׁקַשּׁוֹת, c. שִׁרְיוֹן), squama, a tegendo; קַשְׁקַשִּׁים, lorica squamata (Schuppenharnisch), ferreis lamellis s. annulis tanquam sqamis consertа, neoh. קַשְׁקֶשׁ (pl. קַשְׁקַשִּׁים), scindula, scandula (Schindel), a squamae similitudine. LXX. λεπίς, πτέρυξ; ἁλυσιδωτός (θώραξ), S. ἀσπιδωτός; A. φολιδωτός.

וַקַשְׁקֶשֶׁת

Lev 11,9 כל אשר־לו סנפיר וקשקשת
אשר אין־לו סנפיר
Lev. 11, 10. וקשקשת
Dt. 14, 9. אשר־לו סנפיר וקשקשת
Dt. 14, 10. סנפיר וקשקשת

pl.: קַשְׂקַשִּׂים
1 Sam. 17, 5. ושריון קשקשים

2 *pl. c. suff.:* בְּקַשְׂקַשְׂתֵיהֶן
Ez. 29, 4 (bis). יאריך בקשקשתיך

קִשָּׂה

פ״כ, ופתרונו כ״ל יניסס ונקיקס, הפך לל רעיכס ועיס והזקלס וכסיסס ולזילס [זאפּעלקן, דיכ ויין], וסקרן קָשֶׁה״, ודומס לו לָקַשׁ, קַשׁ, חָשׁ [לאר מאכו חָשַׁשׁ], וכן כזרש כמכוון לל ס״חָשׁ, והקקר והשוו ע׳ נס׳ מיוקר. מוס כהזלס נכיסס וקניקס, סיות כנד ויקוק שכיר ועו [שוויערינ, הַלְטן, נרוי־זס ויין], לומר סיות נלי רעיכות וזקוי כעץ יבש, נלי רגוז פכימי, זמוק כליק קיוכי של לאס, וככלל מקזוי של דנר ועכין מס. הכפעל נִקְשָׁה היות לי־כך ונלי זקוי עלמות, כדרך נמלוכי רעב [עכטונפּאכטען, לוּיסנעמערנעלט ויין]. הכנד קָשָׁה והעתיד הסקלר יִקְשֶׁה היולף, לומר הנרמת ועלול הקזוי [שווער, הַלְטן יאַכען], ובמוכן זה הדבור קזתס נלאת, לומר ליידה נקזות ונכנדות, כפי זעת סנכון הלשון. הכוסף הִקְשָׁה, ועתידו הקלר יֶקְשֶׁה, כמוכן הכנין, עזות קזס, ד״מ הקזתת ערך כמו הקזתת לב והכנדתו, לו הכנדת דנר נכלל [סְקֶרעכען, ערשווערען]. נערני קָשֶׁה מזלמו, ונלמי קָשֵׁר, קָשֶׁה, אִתְקַשִּׁי, אַקְשֵׁי, וכן״ע הִתְקַשָּׁה מדנר שנעזה קזס ויסן מר ויקוק [זעי״ך וועדלען], ד״מ מגיד וכר, וכן זס מקזוי כמו לכן נלמר הָקְשָׁה.
v. intr., exsuccum, siccaneum, aridum esse, cogn. לַקַּשׁ (לַקֵּשׁ targ., serotinus h. e. non succulentus), קָשׁ, חָשַׁשׁ (חָשַׁשׁ = קָשׁ, stipula, palea, foenum); hinc metaph. durum s. saevum esse (gefühllos sein), et gener. durum, grave, difficile esse. *Ni.*, succo s. vi vitali privatum esse h. e. maceratum esse moerore. *Pi.* (impf. apoc. וַיְקַשׁ), difficile reddere; בַּלֶּדֶת, sicut חִקְשָׁה בַלֶּדֶת, difficulter parere. *Hi.* (impf. apoc. וַיָּקַשׁ), indurare, obdurare, veluti *cervicem* (obstinatum s. praefractum facere), *cor* (de supplicio πωρώσεως); aggravare, velut jugum; negotia facere s. difficilem se praebere. LXX. σκληρὸν εἶναι, σκληρύνειν; *Pi.* δυστοκεῖν; *Hi.* σκληρύνειν, σκληρὸν γίνεσθαι, βαρύνειν; מַקְשֵׁה עֹרֶף, σκληροτράχηλος.

3 *perf. f.:* קָשְׁתָה
1 Sam. 5, 7. כי־קשתה ידו עלינו

3 *perf. f.:* קָשָׁתָה *p.*
Gn. 49, 7. ועברתם כי קשתה

3 *impf.:* יִקְשֶׁה
Dt. 1, 17. והדבר אשר יקשה מכם
Dt. 15, 18. לא־יקשה בעינך

impf.: וַיִּקָּשׁ
2 S. 19, 44. ויקש דבר־איש יהודה

Nif-al: נִקְשָׁה
part. masc.: נִקְשֶׁה
Jes. 8, 21. ועבר בה נקשה ורעב

Pi-el: קִשָּׁה
3 *impf. f.:* וַתְּקַשׁ
Gn. 35, 16. ותקש בלדתה

Hif-il: הִקְשָׁה 3 *perf.*
Ex. 13, 15. ויהי כי־הקשה פרעה
Dt. 2, 30. הקשה י״י אלהיך
1 Reg. 12, 4. אבידך הקשה את עלנו
2 Chr. 10, 4. הקשה את־עלנו
Job. 9, 4. מי־הקשה אליו

2 *perf.:* הִקְשִׁיתָ
2 Reg. 2, 10. ויאמר הקשית לשאול

3 *perf. pl.:* הִקְשׁוּ
Neh. 9,29. וערפם הקשו ולא שמעו
Jer. 19, 15. כי הקשו את־ערפם

part. masc.: מַקְשֶׁה
Prv. 29,1. איש תוכחות מקשה־ערף

part. masc.: וּמַקְשֶׁה *sg.*
Prv. 28,14. ומקשה לבו יפל ברעה

inf. c. suff.: בְּהַקְשׁוֹתָהּ
Gn. 35,17. ויהי בהקשותה בלדתה

1 *impf:* אַקְשֶׁה
Ex. 7, 3. אקשה את־לב פרעה

3 *impf.*: וַיִּקְשׁ
2 Chr. 36, 13. ויקש את־ערפו
2 *impf. pl.*: תַּקְשֻׁנָה
Dt. 10, 16. וערפכם לא תקשו עוד
2 Chr. 30, 8. אל־תקשו ערפכם
Ps. 95, 8. אל־תקשו לבבכם
3 *impf. pl.*: וַיַּקְשׁוּ
2 Reg. 17, 14. ויקשו את־ערפם
Neh. 9, 17. ויקשו את־ערפם
Jer. 7, 26. 17, 23. ויקשו את־ערפם

קָשֶׁה

ת״ו, ולנקבי קָשֶׁה, וסימן חֻשֶּׁה לזכרי, קָשֶׁת לנקבי, והכוונ סנקבי קָשׁוֹת כמופעט. הפתרון כנד ונגוד [שוועב] מלמדנו, חוק ועו לימן וחוזק [פֿעסט], ובנגוד עם ערף פנים ולב בכוי לעוות ודיבות לב, או על חוק ועוסק דבר [הענדלונג], ל״מ מכנד מלחמה ועוסק רוב, ולפעמים כמו יקר וכבד [שוועד], או מחסיבות ועיבות, וכדומה מן הזאלטה. נתרגום קָשֶׁה מזלמו, ומילועם קָשְׁיָא.

adj. m. (c. קָשָׁה; f. קָשָׁה, c. קָשֶׁת; pl. f. קָשׁוֹת, vi abstract.), durus, solidus, intractabilis, additis עֹרֶף, פָּנִים, לֵב, רוּחַ (schwermüthig); vehemens, saevus, de vento et certamine, et gravem vel pondere vel auctoritate, targ. קָשְׁיָא (def. קָשְׁיָא). LXX. *σκληρός, ὑπέρογκος, ἀδύνατος;* קָשֶׁה עֹרֶף, *σκληρῶς ἀποκρίνεσθαι;* קָשֶׁה לֵב, *σκληροκάρδιος;* קָשֶׁה פָּנִים, *σκληροπρόσωπος;* קָשֶׁה רוּחַ, *σκληρότραχηλος.*

1 Sam. 25, 3. קשה ורע מעללים
Jes. 19, 4. ביד אדנים קשה
Jes. 48, 4. מדעתי כי קשה אתה
הַקָּשָׁה
Ex. 18, 26. הדבר הקשה יביאון
Dt. 31, 27. ואת־ערפך הקשה
constr.: קְשֵׁה
Ex. 32, 9. עם־קשה־ערף הוא
Ex. 33, 3. 34, 9. כי עם־קשה־ערף
Ex. 33, 5. אתם עם־קשה־ערף
Dt. 9, 6. עם־קשה־ערף אתה
Dt. 9, 13. עם־קשה־ערף הוא
constr.: לִקְשֵׁה־ *s. M.*
Job. 30, 25. בכיתי לקשה־יום
pl.: קָשִׁים
2 S. 3, 39. בני צרויה קשים ממני
pl. constr.: קְשֵׁי
Ez. 2, 4. וחבנים קשי פנים
pl. constr.: וְקִשֵׁי
Ez. 3, 7. חזקי־מצח וקשי־לב
adj. fem.: קָשָׁה *sg.*
Ex. 1, 14. חייהם בעבדה קשה
Ex. 6, 9. מקצר רוח ומעבדה קשה
Dt. 26. 6. ויתנו עליו עבדה קשה
1 S. 20, 10. או מה־יענך אביך קשה
2 Sam. 2, 17. ותהי המלחמה קשה
1 Rg. 12, 13. ויען המלך את־העם קשה
1 Rg. 14, 6. ואנכי שלוח אליך קשה
2 Chr. 10, 13. ויענם המלך קשה
Ps. 60, 5. הראית עמך קשה
Cant. 8, 6. קשה כשאול קנאה
Jes. 21, 2. חזות קשה הגד־לי
adj. f. sg.: וְקָשָׁה
Jud. 4, 24. הלוך וקשה על יבין
adj. f. sg.: הַקָּשָׁה
Jud. 2, 19. ומדרכם הקשה
1 Reg. 12, 4. מעבדת אביך הקשה
2 Chr. 10, 4. מעבודת אביך הקשה
Jes. 14, 3. ומן־העבדה הקשה
Jes. 27, 1. הקשה והגדולה והחזקה
Jes. 27, 8. הגה ברוחו הקשה
adj. f. constr.: קְשַׁת
1 Sam. 1, 15. אשה קשת־רוח אנכי
adj. f. pl.: קָשׁוֹת *abstr. adv.*
Gn. 42, 7. וידבר אתם קשות
Gn. 42, 30. אדני הארץ אתנו קשות

קְשִׁי

ז״ו, וסוף המופעט, ומונכו זכיכות וקשוי לב [הַאֲרטע, פֿערהעלקעטיי], ומחזקל מזקל פְּרִי, ונתרגום תמוכו קְשִׁיוּ, ולפעמים תמור פרק העברי, ועוד נזפס ענכיכית קְשִׁי, קְשׁוּר, הַקְשָׁאָה וכדומס.

n. m. abstr. (ad s. f. פְּרִי), durities, status animi obdurati, targ. קְשִׁיוּ. LXX. *σκληρότης.*

Dt. 9, 26. קשי העם הזה

מְקֻשֶּׁה

ז״ו, ומונכו לדעת כל״ק זווי וקנון הזעב, לומר סלסולו [סַאלַאד־קרייזעלונג, -דרעהסעלונג], וכן נרמז לעת המתכנס אַקְקְפוֹת פָּתֶא, הקפות פתות וסלסול זעב, ול״כ מן קשׁ הפעל לזון הקפה [רוהדלן], וכמעט הפעל קשׁט נעכני דומס לו. ולדעת יקחקי לזון הכתס ונקיזס [עי׳ כקט לעיל], והכוון מיכי ללמוד מהלתי זעב. הומס הכתון לדעתי זעניכו זכיכות ומונקות, ומזעב נרתק ומקוזב הדק היעב נעכוד [פֿעסטגעהנדעהעלט], לכן מקלסה מרוקקה ומעוקמה, וזס יתוס לזרש קשׁט.

n. m., colligatio firma, spec. capillorum, quae in cirros structi, taeniis s. vittis constringuntur, non de cincinnis concrispatis s. calamistratis (a v. קָשָׁה, tornare, calamistro convertere, targ. אַקְקְפוֹת פָּתֶא), neque de ornamentis cincinnorum tinnientibus (קִשְׁקֵשׁ, נָקַשׁ = קָשָׁה). LXX. מַעֲשֵׂה מְקֻשֶּׁה, *κόσμος τῆς κεφαλῆς.*

Jes. 3, 24. ותחת מעשה מקשה

מִקְשֶׁה

ז״כ, וסוף נתמוטתו כמו סזכרי מִקְשֶׁה, וסמוכן מקוזס ומסוזק [נעפֿעסטעט, נעהאלטעט], וזסו ע׳ קליקס מסכיב [דרעהסלן], ודוק.

n. f., aliquid firmatum s. consolidatum, hinc opus compactum et solidum, tornatum s. tornatile. LXX. *στερεός, τορευτός, ἐλατός.*

Ex. 25, 18. מקשה תעשה אתם
Ex. 25, 31. מקשה תיעשה המנורה
Ex. 25, 36. 37, 22. כלה מקשה אחת
Ex. 37, 7. מקשה עשה אתם
Ex. 37, 17. מקשה עשה את־המנרה
Num. 8, 4. מקשה זהב עד־ירכה
Num. 8, 4. עד־פרחה מקשה הוא
Num. 10, 2. מקשה תעשה אתם
Jer. 10, 5. כתמר מקשה המה

קָשָׁה

פ״כ כמו קָשֶׁה, נקשוי סמל, וכן קשׁט נעכני כמו קשׁ, ומוס סכוסף חַקְשִׁירַנִי כמו הקשׁם, לומר סקשׁיח לב וסכנדם, ולפעמים עשׂיח מעשׂה קשׁי־לב, לומר סתלכור כנגד פלוני, וכבר סזוו שכימו כמפרשים.

v. intr. (ex forma molliori קָשֶׁה induratum, sicut arab. قَسَا ex قَسَأَ), durum esse; *Hi.* obdurare, duriter tractare. LXX. *σκληύνειν, ἀπο-.*

Hif-il: הַקְשִׁיחַ 3 *perf.*
Job. 39, 16. הקשיח בניה ללא־לה

2 *impf.*: תַּקְשִׁיחַ
Jes. 63, 17. תקשיח לבבנו מיראתך

קָשַׁט

פעל ל״ע, ומונכו כמו קָשַׁשׁ סנקט, וכמו קַשַּׁט נעכני, לזון קליקס ופלינס לקלקים זוים, וק״כ כמו קָסַת לד״ק. לומס מקור ז׳ידעכו שזכש קסק לק סיס ולק נכרק, כקצר שזכש קֶסֶת חוק קס, ושכש קָשַׁט פעל נפכי עניכו, כ״ל שתמוכות של קָשַׁט ז׳ת וסנקס כניכס וסנגס סעתדס ויסידס סנקס וסעככס [פֿעסטען, פֿעסטוועכטען], וק״כ כמו שזכש אֲמַת פיעל של אֱמֶת, וסקכן קַשַּׁט כמו שֶׁת, וגוס תכן סכגוכות סנקוט.

v. inus., firmare, stabilire; arab. *qasatha* (in partes pares distribuere), quocum neutiquam סָמַךְ, comparandum est, שֶׁת = קַשַּׁט.

קְשׁוֹט

ז״ו, ומונכו קמת [וואהרהייט], וסתמוכות קמון וקיוס [פֿעסטיגקייט], ונקרמי קוּשַּׁט מזלמו, תמור קמת, וסקוקרי קִשְׁרֵי תמור יזכ, והמופעט שִׁקְרִיטוּת. וקצר לשון הסקוק מפכי קצט [תלים ס׳ ו׳] קזכו הזכעים ומתגמים לקרים זמוק כמו קצט, נקצר זכמקט כתוב ג״כ נקרמי נעית, וזס זקכ.

n. m., firmitas (sicut אֱמֶת a v. אָמַן), veritas, tanquam id quod constat, aram. קוּשְׁטָא, adj. שְׁרִיט = שָׁרֶר, n. abstr. שְׁרִיטוּת, veracitas. LXX. *τόξον* (קְשׁוֹט = קֶשֶׁת). S. *τόξευμα.* A. *βεβαιότης.*

Ps. 60, 6. מפני קשט סלה

קְשׁוֹט

ז״ו, נקרמי על קְשׁוֹט, ומזוכו נתמוכס נתמוכס ולק נמוכן. לפס זס עק־נזס קְשׁוֹט מזכש וס נעלס מתכי.

n. m. (unde קְשׁוֹט, formâ secundariâ), veritas. LXX. *ἀληθής.*

Prv. 22, 21. להודיעך קשט

קְשׁוֹט

ז״ו נתכמי, כמו קְשׁוֹט נעכני, וסידועס סלו קוּשְׁטָא, וגנוסס התמוכס זס.

n. m. aram. (def. קוּשְׁטָא), sicut קְשׁוֹט, syr. קושטא. LXX. *ἀλήθεια, ἀληθινός.*

Dan. 2, 47. ואמר מן־קשט
Dan. 4, 34. דר כל־מעבדוהי קשוט

קָשַׁט

פעל ל״ע, ומונכו לד״ק מדידס וסקילס ומכיס, לו קלוק נמקס [עסטיילען, מעססען], וכן נתמך קַשַּׁט נזפס ז׳מעלית, ומתכו קְשׁוֹט כמו למדס ומתונים, ועוד מקום למפגדי.

v. inus., distribuere, metiri, arab. *qasatha* (*qisth*, mensura, aliquid demensum).

קְשִׁיטָה

ז״כ, ומונכו סכזקל, מתעכ כסף, וק״כ כמעכ כמו מכס וזקל נתמוכות, ונכנקצית רנס פ׳ ע״ת תמר רבי עקיבא כזאלכתי לפתיקי היו קונין למעס קזיזה, למי כפתק מיכיס לפרוזי מקס קזישת דקוריית, וכבלתי על המתרגם, זסתעית חוֹרָה זס, ולק כודע לי, מיין לפק פרוזו.

n. f., aliquid pensi s. ponderati, genus numi apud veteres et teste Akiba (Gn. Raba 79.) etiam posterius apud Africanos. Targum: חוּרָה, agnus, plane sicut LXX. *ἀμνάς, ἀμνός* (kopt. Lc. 15, 9. *s'kite* = *k'sile*).

Gn. 33, 19. במאה קשיטה
Jos. 24, 32. במאה קשיטה
Job. 42, 11. איש קשיטה אחת

קְשִׁי

v. s. r. קָשֶׁה *p.* 1019, *c.* 2.

קְשֶׁר

פ״כ וסעתיד יִקְשֹׁר, ומונכו קוזכס וקסיכס לכידס וקליסס נליסס וככילס [כינכען], ל״מ מקסיכת וככילת נסמס וקיס על דנכר לו נדנכר, לכן נכלל מקציכת דנכר נדנכר, נפס נכפס, לו עצות קצר כגד לים, לומר מקנר מקנגדים [ויך פֿערצווֶיפֿלען]. ומסזלס סדוק וקצור יפס, לומר קויקס, כקצר כמוך לרוב. הכפעל הפעולי, ומכנד קווק של קל, ומכזכ״פ נמונן קויקס, ומסתפעל כדרכו. וקצר לקקור הצרס דע שסקטן קֶשֶׁר, ודומס לו אָזַר, אָסַר, זָר, צַר וכדומס, ותקת לכל סצוי.

v. comp. trans. (impf. יִקְשֹׁר), arab. *qa-sara*, sicut צַר, זָר, אָסַר, אָזַר, copulare, colligare, alligare, spec. de arctissimo amoris nexu, de conspiratione et conjuratione rebellionis causa facta, de amplexu intimo, et simil.; prt. קָשׁוּר, compactus, robustus, vegetus. Conjugg. faciles intellectu. LXX. *δέειν, ἐκ-, ἐπι-, συν-; ἁφάπτεσθαι, ἐξάπτειν, ἐφ-, συν-; συστρέφειν, συστροφὴν ποιεῖν; ἐπιτιθέναι, περι-, συν-; συγκεῖσθαι, ἐκκρέμασθαι; Pi.* συνιέναι; prt. *Pu.* מְקֻשָּׁר, *ἐπίσημος*; fem. מְקֻשָּׁרָה, *ἐν γαστρὶ λαμβάνουσα.*

קָשֻׁר *p.*

1 Reg. 16, 16. קשר זמרי וגם הכה
1 Reg. 16, 20. וקשרו אשר קשר
2 Reg. 15, 15. וקשרו אשר קשר
Am. 7, 10. קשר עליך עמוס
2 *prf. c. s.*: וְקָשַׁרְתָּם
Dt. 6, 8. וקשרתם לאות על־ידך
1 *perf.*: קָשַׁרְתִּי
2 Reg. 10, 9. קשרתי על־אדני
2 *perf. pl.*: קְשַׁרְתֶּם
1 Sam. 22, 8. קשרתם כלכם עלי
1 Sam. 22, 13. למה קשרתם עלי
2 *perf. pl.*: וּקְשַׁרְתֶּם
Dt. 11, 18. וקשרתם אתם לאות
part. m. pl.: הַקְּשָׁרִים
2 Reg. 21, 24. כל־הקשרים
2 Chr. 33, 25. כל־הקשרים
part. m. pl.: בַּקְּשָׁרִים
2 Sam. 15, 31. אחיתפל בקשרים
p. pass. f.: קְשׁוּרָה *sg.*
Gn. 44, 30. ונפשו קשורה בנפשו
Prv. 22, 15. אולת קשורה בלב־נער
p. pass. pl.: וְהַקְּשֻׁרִים
Gn. 30, 42. והקשרים ליעקב
impt. c. s.: קָשְׁרֵם
Prv. 3, 3. קשרם על־גרגרתיך
Prv. 6, 21. קשרם על־לבך תמיד
Prv. 7, 3. קשרם על־אצבעתיך
2 *impf.*: תִּקְשֹׁר
Jer. 51, 63. תקשר עליו אבן
2 *impf. c. hint.*: הֲתִתְקַשֵּׁר־ *s. M.*
Job. 39, 10. התקשר־ראם בחלם
2 *impf. c. s.*: וְתַקְשְׁרֵנִי
Job. 40, 29. ותקשרנו לנערותיך
2 *impf. f.*: תִּקְשְׁרִי
Jos. 2, 18. תקשרי בחלון

3 *impf.:* וַיִּקְשֹׁר
1 Reg. 15, 27. ויקשר עליו בעשא
1 Rg. 16, 9. ויקשר עליו עבדו זמרי
2 Reg. 15, 10. ויקשר עליו שלם
2 Reg. 15, 25. ויקשר עליו פקח
3 *impf.:* וַיְקַשֵּׁר *s. M.*
2 Reg. 15, 30. ויקשר־קשר הושע
2 *impf.:* וַתִּקְשֹׁר
Gn. 38, 28. ותקשר על־ידו שני
Jos. 2, 21. ותקשר את־תקות השני
3 *impf. pl.:* וַיִּקְשְׁרוּ
ויקמו עבדיו ויקשרו־
קשר 2 Reg. 12, 21.
2 Reg. 14, 19. ויקשרו עליו קשר
2Rg. 21, 23. ויקשרו עבדי־אמון עליו
2Chr. 24, 21. ויקשרו עליו וירגמהו
2 Chr. 25, 27. ויקשרו עליו קשר
2 Chr. 33, 24. ויקשרו עליו עבדיו
Neh. 4, 2. ויקשרו כלם יחדו
Nif-al: נִקְשָׁר
3 *perf. f.:* נִקְשְׁרָה
1 Sam. 18, 1. נקשרה בנפש דוד
3 *impf. f.:* וַתִּקָּשֵׁר
Neh. 3, 38. ותקשר כל־החומה
Pi-el: קִשֵּׁר
2 *impf. c. hint.:* הַתְקַשֵּׁר
Job. 38, 31. התקשר מעדנות כימה
2 *impf. f. c. s.:* וּתְקַשְּׁרִים
Jes. 49, 18. ותקשרים ככלה
Pu-al: קֻשַּׁר
part. pl.: הַמְקֻשָּׁרוֹת
Gn. 30, 41. הצאן המקשרות
Hitpa-el: הִתְקַשֵּׁר
3 *prf. pl.:* הִתְקַשְּׁרוּ
2 Chr. 24, 25. התקשרו עליו עבדיו
prt. m. pl.: הַמִּתְקַשְּׁרִים
2Chr. 24, 26. ואלה המתקשרים עליו
3 *impf.:* וַיִּתְקַשֵּׁר
2Rg. 9, 14. ויתקשר יהוא בן־יהושפט

קֶשֶׁר

ג״ו, וכתיב קְשָׁרוֹ, ומוכח כוכס בגי לחם כועד וכוסל יקד על פלוגי ומקשר [פערזווֹכונג], וכן״ע קשר מעבוד נכללן, ל״מ קֶשֶׁר שֶׁל־בַּגָּדִים, וזהו קשר לחין, ופעמים פרקי לְנִבְנוּעַת, מקום קשור ספרקים.

n. m. (c. s. קִשְׁרוֹ), conjuratio, neoh. nodus; קָשַׁר קֶשֶׁר, conjurare, conspirare inter se, neohebr. nodum colligare. LXX. *σύνδεσμος, σύντριμμα, συστροφή, ἐπίθεσις, ἀδικία* (S. *ἄνταρσις, διαβούλιον*); קֶשֶׁר נְבִיאִים, *ἀφηγούμενος.*

קֶשֶׁר *p.*

2 Reg. 11, 14bis. ותקרא קשר קשר
2 Reg. 12, 21. ויקשרו־קשר
2 Reg. 14, 19. ויקשרו עליו קשר
2 Reg. 15, 30. ויקשר־קשר הושע
2 Reg. 17, 4. בהושע קשר
2 Chr. 23, 13bis. ותאמר קשר קשר
2 Chr. 25, 27. ויקשרו עליו קשר
Jes. 8, 12. לא־תאמרון קשר
Jes. 8, 12. יאמר העם הזה קשר
Jer. 11, 9. נמצא־קשר באיש יהודה
Ez. 22, 25. קשר נביאיה בתוכה
הַקֶּשֶׁר
2 Sam. 15, 12. ויהי הקשר אמץ
cum suff.: וְקִשְׁרוֹ
1 Reg. 16, 20. וקשרו אשר קשר
2 Reg. 15, 15. וקשרו אשר קשר
קֶשֶׁר

ג״ו, ופתרונו מין קנוסא של כלא, או של חשב נכללן, וקל להבין מסגרת.

n. m., cingulum, redimiculum, fascia pectoralis. LXX. *στηθοδεσμίς, ψέλλιον, ἐπίσημον.*

pl.: וַהֲקִשָּׁרִים
Jes. 3, 20. והצעדות והקשרים
pl. c. suff.: קִשָּׁרֶיהָ
Jer. 2, 32. כלה קשריה

קָשַׁשׁ

לומר קָשׁ, ול״ע כ״ף בגוד, ומוכח כמו חָשׁ לעיל, אשר תמצותו יבשת וקריסה וכיוצא, ומיוחד בלי רעיוני ורעיונות ולקוח [מֵהֶרֶץ, דיבר ויין], ובמקום מסגרת ג״כ אצל בָּשׁ־חָשׁ, סָ־חָשׁ־ה, ומקור ומסווי עי׳ בלוס״ף בקבוץ מיוקד.

h. e. קָשׁ, *v. intr. inus.*, sicut חָשׁ, קָשׁ־קָשׁ, קָשׁ־ה, סָ־חַשׁ, durum, aridum esse.

קַשׁ

ג״ו, והרבוי בג״ע קַשִּׁים, ופתרונו קשת יבש מכופן וכלף מרוח ובשת מסער ובקבל בקלות מן מקל, ולדופו חֲקַשׁ ופקק מכווכח ומפקת מסרת ומרכזו, לכן כאמר קש יבש, קש כלף, קש עוכר, ולפעמים ג״כ מוץ ומפל בר מכלף [אַעֲפְּפַעל, אַפְּרִיל], ומספרת אשר ניכו ובין תבן הוא שתבן הוא מגס, ואשר בכלל כלרך למתבן הבנין או למספא, לכן קש הוא מדק מיבש פקות העבך, וכן במונן זס קַשְׁקַשׁ בגמרא, לומר דברים בקשים, מעכבים בוללת מים וכדומה.

n. m. (pl. neoh. קַשִּׁים), stipula, arida illa ac levis, quae flatu venti facillime aufertur et ob summam ariditatem citissime exuritur (קָשׁ יָבֵשׁ Job. 13, 25., syn. et cogn. חֲשַׁשׁ, div. חֶבֶן, stramen, stramentum). LXX. *καλάμη, φρύγανον, χόρτος.*

Ex. 5, 12. לקשש קש לתבן
Job. 13, 25. ואת־קש יבש תרדף
Jes. 5, 24. לכן כאכל קש
Jes. 33, 11. תהרו חשש תלדו קש
Joel 2, 5. אש אכלה קש
בְּקַשׁ
Job. 41, 21. כקש נחשבו
Ps. 83, 14. כקש לפני־רוח
Jes. 41, 2. כקש נדף קשתו
Jes. 47, 14. הנה היו כקש
Jer. 13, 24. ואפיצם כקש עובר
Nah. 1, 10. אכלו כקש יבש מלא
בְּקַשׁ
Ex. 15, 7. יאכלמו כקש
Jes. 40, 24. וסערה כקש תשאם
לְקַשׁ
Job. 41, 20. לקש נהפכו־לו
Obad. 1, 18. ובית עשו לקש

קָשַׁשׁ

לומר קָשׁ, ונסתר רבוי בעבר קוֹשְׁשׁוּ, ומוסף פעל זמיי, ולכוכו לקישת קש [אַעֲרָאֶפּ לעונן], ובכלל אף״כ לקישת וגבישת, מן מקשים מן מעלים, וגבור בבנין מיכוכע קוֹשֵׁשׁ, בימונן לקישת ומקישת יקר. ועכין קשישת לבני פכים, או לבנך דברים סכלקלים, ל״מ לקוצה קש לבתן, או נסיקת קשים ומצשים מגן או מכבים, ובכלל עיכור ע׳ מסכת וקשישת וגבישת קש ומקולים ומילוכים, ובמונן זס מקל, ומסתפעל בהסכות הִתְקַשְּׁשׁוּ וְקוֹשׁוּ העכיו ומוכו עגמיכם ע״י בעור מעשים, ומ״כ עכיו ומוכיקו לחקים, ע״ל מחצל מכמוג מַקָּשׁ עֲצָמֶךָ וְאַחַר בָּךְ מַקָּשׁ אֲחֵרִים [סכסדרין י״ע ע״ת], וכן מְקַשְּׁשִׁים בַּחֲרִיזִין עַד לֹא מְקַשְּׁשִׁים אֲחֲרֵיהֶן [מקוום פכיכים י״ג ת׳ וג״כ בהעתם]. בגחרת

v. denom. (3 p. pl. קָשׁוּ), paleas colligere (*Po.* קִשֵּׁשׁ, diligenter et undique conquirere), idque vel idcirco, ut iis utare (velut ad stramenta aut lateres), vel, quia uti iis non potes, h. e. colligere et auferre propter inutilitatem, trop. purgare, quasi stipulis et quisquiliis liberare, Zef. 2, 1. purgata vosmet ipsos et dehinc purgate alios, cf. קְשָׁקֵשׁ gemar., noxias herbas expurgare, sarrire (jäten), unde קְשָׁקוּשׁ, sarritio. LXX. *συλλέγειν, συνάγειν, συνδέειν.*

impt. pl.: נָקוֹשׁוּ
Zeph. 2, 1. התקוששו וקושו
Po-el: קוֹשֵׁשׁ
3 *perf. pl.:* וְקִשְּׁשׁוּ
Ex. 5, 7. וקששו להם תבן
part. masc.: מְקוֹשֵׁשׁ *sg.*
Nu. 15, 32. מקושש עצים ביום השבת
Num. 15, 33. המצאים אתו מקשש
part. fem.: מְקוֹשֶׁשֶׁת *sg.*
1 Reg. 17, 10. מקששת עצים
1 Rg. 17, 12. מקששת שנים עצים
inf. constr.: לְקוֹשֵׁשׁ
Ex. 5, 12. לקשש קש לתבן
Hitpo-el: הִתְקוֹשֵׁשׁ
impt. pl.: הִתְקוֹשְׁשׁוּ
Zeph. 2, 1. התקוששו וקושו

קַשָּׁת, קֶשֶׁת

v. s. r. קוּשׁ *p.* 990.

קַתְרוֹס

ג״ו ותקיר נקבי, לוקס נכתיב תמוכו קַרְתָּרוֹס, ומוכח מין כבור בעל גג מיתיים, וזהו מלשון יון [*xíθαρις*] כתהום, נקלוף סופיי [*ις*] לסופיי רוס, כדרך לרוב נקבי, והקרן ביוכי שהוק [*si-tareh*] לקוף מלשון פרס [*xιθάρα*] ע״י קצוי סילוע, ותעודתו בעל גג קיוס ומותניים.

n. m. (*Ketib:* קִרְתָּרוֹס), *xίθαρις*, cithara, arab. Saadja: *qithâr*, e pers. *si-tareh* (sex chordis instructus), hebr. כִּנּוֹר, pl. targ. קַתְרוֹסִין. LXX. *κιθάρα.*

קַיְתְרוֹס *Q're.*

Dan. 3, 5. קַיְתְרוס סבבא פסנתרין
Dan. 3, 7. קַיְתְרוס שבבא פסנטרין
10. 15.

תְּמוּהּ עֶרְבִי קוֹתּ · תּוֹדָה לְאֵל חִזְקִי;
יְהַבְרִי עֲלֵיו חִשְׁלַכְתִּי · מִנּוֹ בִּין גַּם־הַשִּׁכֵּל:
לֹא לְבִבְרִי וְלִכְבֹד בֵּית אָבִי נְשַׁקְתִּי נְשִׁקִי;
לְכִבְדוֹ אֵלַי מָגִנִּי · חֶעֱפַלְתִּי חֶעֱפֵל:

ר

רָאָה

ד דה

פעל נודד, ומעתיד יֵרֶאֶה, וקצורו יֵרֵא ונקבור עם ולו יֵרָא, מקור מסוכרת רָאֹה, רָאוֹ, וסמיך ג״כ רַאֲוֵה. מסונן קויס ומבעה, לפיס וגניקס, זקיפה ומזכלה זויפה ומבלה [ועמבן], ורקה לוב לו רקה זעה לזון קיות [לעבען], ולפעמים לבד כמו קיס. ובמונן זה לר״ק מפסוק הגה מלה קיתי קצי, כמו הגה מלה קיתי, ולפעמים רקה כמו קוה מיחלים, לכן רֹאֶה כמו קווה, ומרקה כמו קוין. וכוללי פני המלך המצרתים, ורקה ל׳ סיען מדבקות. נרכו מפיה לדבר, נקור ופקידת דבר, המכלה ומיכת דבר, יריעה ועשיתה נקוה מרקים וכדומה, כקבר תרקה נסרקנה נגו המלין. מכפעל מפעולי״, או כמו מתגלה [ערשיינען], וכן מבאב״פ מפעולי״, ומכוסף הֵרָאֶה או הֵרָאֶה, יוצא וקווק, ופעולי״ שלו הָרָאֶה, ומהתפעל רקים זה לת זה, מעללות וקבוק ידים ומבלי עשות מעשה מה ועניך, או ג״כ מתגלה זה לזה, נכוקו ומעם ידו. קרן המצרת רָאֲתָה, ודומה לו כמרת כמכוון נשפתי מערב, כקבר נספר מיוקד לנמרים.

v. intr. (impf. יֵרֶאֶה, apoc. יֵרֵא, convers. וַיַּרְא; inf. abs. רָאֹה, רָאוֹ, c. רְאוֹת), *ὁρᾶν* (sicut בָּבַב, *ὀδ-εῖν, vid*-ere), vi latissime patente, de perceptione et sensuali cum quibusvis affectibus conjuncta et mentali eaque vel naturali et mere empirica vel supernaturali et divinitus effecta (נָבִיא = רֹאֶה, חוֹזֶה). Hinc vi *videndi* vel simplici vel emphatica (= vivere), *videndi* et *contemplandi, contuendi* cum voluptate vel compassione (seq. בְּ), vi *despiciendi, designandi* oculis et *spectandi* s. *providendi. Ni.* conspici, conspiciendum se praebere h. e. comparare (erscheinen). *Hi.* הַרְאָה, facere, ut quis quid intueatur vel sentiat s. experiatur, ostendere. *Ho.* videntem fieri, videndum exhiberi. *Hitpa.*, mutuo se intueri, h. e. vel consilii desiderio vel pugnae cupiditate. LXX. *ὁρᾶν, ἐφ-, καθ-; ἰδεῖν, ἐν-, ἐπ-, προ-, ὑπερ-; βλέπειν, ἐμ-, ἐπι-; ὄπτεσθαι, ἐπ-, ὑπερ-; θεᾶσθαι, θεωρεῖν, σκέπτεσθαι, γινώσκειν, ἐπι-, κατανοεῖν, καταμανθάνειν, πάσχειν, συνιέναι, παραδειγματίζειν; ἀποδεικνύναι, ἀναγγέλλειν, εἰςέρχεσθαι, ἐπ-, περιεῖναι; κατάφοβον γίνεσθαι, βόσκειν* (רעה), *κείρειν* (גרע), *σώζειν*; prt. act. *προφήτης ὀνομαστός*; imper. רְאֵה, *ἰδού*; *Ni. ὀπτάζεσθαι, ὀπτάνεσθαι* (*ὀπτασία*), *φαίνεσθαι, δηλοῦσθαι, γίνεσθαι, εἶναι, καταβαίνειν, ἐντρέπεσθαι*; *Hi. δεικνύναι, παρα-*; prt. מוֹרָאָה, *ἐπιφανής*; *Hitpa. ῥαθυμεῖν*; רָאָה בְּיָדָיו, *τίκτειν*; רָאָה עַל־אָבְנַיִם, *μεθύσκεσθαι οἴνῳ*; רָאָה בְּבָבֶד, *κατασκοπεῖν*; עֵינֵי רֹאִים, *ἄνθρωπος*; לְרֹאוֹת, *οἱ ἐγγύς*, לִרְאוֹת, *εἰς ἀπάντησιν.*

רָאָה
3 prf.:
ויהי כאשר ראה יעקב Gn. 29, 10.
כי־ראה ר״י בעניי Gn. 29, 32.
ראה אלהים ויוכח Gn. 31, 42.
וכי ראה את־ענים Ex. 4, 31.
או ראה או ידע Lev. 5, 1.
ואם ראה הכהן Lev. 13, 56.
ולא־ראה עמל Num. 23, 21.
ראה כי־נגעה אליו הרעה Jud. 20, 41.
וישמואל ראה את־שאול 1 S. 9, 17.
ופני המלך לא ראה 2 Sam. 14, 24.
ופני המלך לא ראה 2 Sam. 14, 28.
ואחיתפל ראה 2 Sam. 17, 23.
כאשר ראה כל־הבא 2 Sam. 20, 12.
מלך־יהודה ראה 2 Reg. 9, 27.
ראה את־לחץ ישראל 2 Reg. 13, 4.
ראה ר״י את־עני ישראל 2 Rg. 14, 26.
וכחשחית ראה ר״י 1 Chr. 21, 15.
כי ראה כי־כלתה אלו Esth. 7, 7.
בל־ראה לנצח Ps. 10, 11.
ראה את־כל־בני האדם Ps. 33, 13.
כי־ראה כי־יבא יומו Ps. 37, 13.
הים ראה וינס Ps. 114, 3.
ראה רעה ונסתר Prv. 22, 3.
ערום ׀ ראה רעה Prv. 27, 12.
ולבי ראה הרבה Eccl. 1, 16.
לא־ראה את־המעשה Eccl. 4, 3.
גם־שמש לא־ראה Eccl. 6, 5.
וטובה לא ראה Eccl. 6, 5
מי ראה כאלה Jes. 66, 8.
אני הגבר ראה עני Thr. 3, 1.
אדני לא ראה Thr. 3, 37.
ראה בכבד Ez. 21, 26.
ראה ויתר גוים Hab. 3, 6.
אשר ראה את־הבית Hag. 2, 3.
3 prf. f.: רָאָתָה
כי ראתה כי־גדל שלה Gn. 38, 14.
וראתה כי מת בנה 2 Reg. 11, 1.
ראתה כי־מת בנה 2 Chr. 22, 10.
הן־כל ראתה עיני Job. 13, 1.
וכל־יקר ראתה עינו Job. 28, 10.
ועין ראתה ותעידני Job. 29, 11.
האת ראתה עיננו Ps. 35, 21.
ובאיבי ראתה עיני Ps. 54, 9.
ראתה ותחל הארץ Ps. 97, 4.
כי־ראתה גוים Thr. 1, 10.
3 prf. fem.: רָאֲתָה *p.*
עין לא־ראתה Jes. 64, 3.
3 prf. f. c. s.s.: רָאָתְךָ
ועתה עיני ראתך Job. 42, 5.
3 perf. masc.: רָאָה
וראה את־הדם Ex. 12, 23.
וראה כל־עם Ex. 33, 10.
וראה כל־העם Ex. 34, 10.
וראה הכהן ׀ את־הנגע Lev. 13, 3.
וראה הכהן אתו Lev. 13, 6.
וראה הכהן והנה פשתה Lev. 13, 8.
וראה הכהן Lev. 13, 10.
וראה הכהן והנה כסתה Lev. 13, 13.
וראה הכהן את־הבשר Lev. 13, 15.
וראה הכהן והנה מראה Lev. 13, 20.
וראה אתה הכהן Lev. 13, 25.
וראה הכהן את־הנגע Lev. 13, 30.
וראה הכהן את־הנגע Lev. 13, 32
וראה הכהן את־הנתק Lev. 13, 34.
וראה הכהן והנה בעור Lev. 13, 39.
וראה אתו הכהן Lev. 13, 43.
וראה הכהן את־הנגע Lev. 13, 50.
וראה את־הנגע Lev. 13, 51.
וראה הכהן אחרי הכבס Lev. 13, 55.
וראה הכהן והנה נרפא Lev. 14, 3.
וראה את־הנגע Lev. 14, 37.
וראה והנה פשה הנגע Lev. 14, 39. 44.
וראה והנה לא־פשה Lev. 14, 48.
וראה את־ערותה Lev. 20, 17.
וראה אתו וחי Num. 21, 8.
וראה שאול כל־איש 1 Sam. 14, 52.
וראה טוב בכל־עמלו Eccl. 3, 13.
וראה רכב צמד פרשים Jes. 21, 7.
וראה את־ארץ מולדתו Jer. 22, 10.
וראה את־החרב באה Ez. 33, 3.
וראה עצם אדם Ez. 39, 15.
3 prf. c. s.: וְרָאָהּ
וראך ושמח בלבו Ex. 4, 14.
3 perf. c. s.: רָאָהוּ
מי ראהו שם 1 Sam. 23, 22.
ולא ראהו עוד 2 Reg. 2, 12.
3 prf. c. s.: וְרָאָהוּ
וראהו הכהן וטמא Lev. 13, 3.
יראהו הכהן ביום השביעי Lev. 13, 5.
וראהו הכהן והנה נחפך Lev 13, 17.
וראהו הכהן ביום השביעי Lev. 13, 27.
וראהו הכהן והנה פשה Lev. 13, 36.
3 perf. c. s.: רָאָהּ
אז ראה ויספרה Job. 28, 27.
3 perf. c. s.: רָאָם
כאשר ראם Gn. 32, 3.
כאשר ראם צדקיהו Jer. 39, 4.
2 prf.: רָאִיתָה
הגד למלך אשר ראיתה 2 Sam. 18, 21.
ראתה ׀ כי־אתה ׀ עמל Ps. 10, 14.
ראיתה ר״י עותתי Thr. 3, 59.
ראיתה כל־נקמתם Thr. 3, 60.
2 prf.: וְרָאִיתָה
וראיתה אתה ונאספת Nu. 27, 13.
2 perf.: רָאִיתָ
מה ראית כי עשית Gn. 20, 10.
ובמדבר אשר ראית Dt. 1, 31.
ראית ותשמח 1 Sam. 19, 5.
המגיד לו והנה ראית 2 S. 18, 11.
אשר ראית את־עניי Ps. 31, 8.
ראית ר״י אל־תחרש Ps. 35, 22.
אם־ראית גגב ותרץ עמו Ps. 50, 18.
ראית איש חכם בעיניו Prv. 26, 12.
למה צמנו ולא ראית Jes. 58, 3.
ראית מה־העם הזה Jer. 33, 24.
האיל אשר־ראית Dan. 8, 20.
2 perf. fem.: רָאִית
כי מה ראית 1 Sam. 28, 13.
2 perf.: וְרָאִית
וראית את־אחרי Ex. 33, 23.
וראית את־השמש Dt. 4, 19.
וראית סוס ורכב Dt. 20, 1.
וראית בשביה Dt. 21, 11.
וראית וקראת Jer. 51, 61.
2 prf. c. h int.: הֲרָאִיתָ
הראית את כל־ההמון 1 Rg. 20, 13.
הראית כי־נכנע אחאב 1 Rg. 21, 29.
הראית אשר עשתה Jer. 3, 6.
הראית בן־אדם Ez. 8, 12. 15. 17. 47, 6.
2 prf. c. s.s.: וּרְאִיתָנִי
וראיתני כתור האדם 1 Chr. 17, 17.
1 perf.: רָאִיתִי
כי אתך ראיתי צדיק Gn. 7, 1.
ראיתי אחרי ראי Gn. 16, 13.
ראיתי את כל־אשר Gn. 31, 12.
כי־ראיתי אלהים Gn. 32, 31.
ראיתי פניך Gn. 33, 10.
לא־ראיתי כהנה Gn. 41, 19.
ראה ראיתי את־עני Ex. 3, 7.
ראיתי את־הלחץ Ex. 3, 9.
ראיתי את־העם הזה Ex. 32, 9.
ראיתי את־העם הזה Dt. 9, 13.
כי־על־כן ראיתי Jud. 6, 22.
אשה ראיתי בתמנתה Jud. 14, 2.
כי ראיתי את־עמי 1 Sam. 9, 16.
ויאמר שאול כי־ראיתי 1 S. 13, 11.
כי־ראיתי בבניו לי מלך 1 S. 16, 1.
הנה ראיתי בן לישי 1 Sam. 16, 18.
ראיתי את־בן־ישי בא נבא 1 Sam. 22, 9.
לא־ראיתי את־נערי אדני 1 S. 25, 25.
אלהים ראיתי 1 Sam. 28, 13.
הנה ראיתי את־אבשלם 2 S. 18, 10.
ראיתי ההמון הגדול 2 Sam. 18, 29.
ראיתי את־כל־ישראל 1 Rg. 22, 17.
ראיתי את־י״י ישב 1 Reg. 22, 19.
ראיתי אמש נאם־י״י 2 Rg. 9, 26.
ראיתי את־דמעתך 2 Reg. 20, 5.
ראיתי בשמחה 1 Chr. 29, 17.
ראיתי את־כל־ישראל 2 Chr. 18, 16.
ראיתי את־י״י יושב 2 Chr. 18, 18.
ראיתי ביהודה Neh. 13, 15.
גם ׀ בימים ההם ראיתי Neh. 13, 23.
כאשר ראיתי חרשי און Job. 4, 8.
אני ראיתי אויל משריש Job. 5, 3.
ולא ראיתי צדיק נעזב Ps. 37, 25.
ראיתי רשע עריץ Ps. 37, 35.
ראיתי חמס וריב בעיר Ps. 55, 10.
און אם־ראיתי בלבי Ps. 66, 18.
לכל־תכלה ראיתי קץ Ps. 119, 96.
ראיתי בגדים Ps. 119, 158.
ראיתי לקחתי מוסר Prv. 24, 32.
ראיתי את־כל־המעשים Eccl. 1, 14.
גם־זה ראיתי אני Eccl. 2, 24.
ראיתי את־העניין Eccl. 3, 10.
ראיתי תחת השמש Eccl. 3, 16.
ראיתי את־כל־החיים Eccl. 4, 15.
יש רעה חולה ראיתי Eccl. 5, 12.
אשר ראיתי אני Eccl. 5, 17.
יש רעה אשר ראיתי Eccl. 6, 1.
את־הכל ראיתי Eccl. 7, 15.
כל־זה ראיתי Eccl. 8, 9.
ובכן ראיתי רשעים Eccl. 8, 10.
גם־זה ראיתי חכמה Eccl. 9, 13.
יש רעה ראיתי Eccl. 10, 5.
ראיתי עבדים על־סוסים Eccl. 10, 7.
ראיתי את־דמעתך Jes. 38, 5.
חמותי ראיתי אור Jes. 44, 16.
דרכיו ראיתי וארפאהו Jes. 57, 18.
ראיתי את־הארץ Jer. 4, 23.
ראיתי ההרים Jer. 4, 24.
ראיתי והנה אין האדם Jer. 4, 25.
ראיתי והנה הכרמל Jer. 4, 26.
הנה ראיתי נאם־י״י Jer. 7, 11.
ראיתי שקוציך Jer. 13, 27.
ראיתי תפלה Jer. 23, 13.
ראיתי שערורה Jer. 23, 14.
מדרש ראיתי כל־גבר Jer. 30, 6.
ראיתי המה חתים Jer. 46, 5.
ראיתי על־נהר־כבר Ez. 3, 23.
ראיתי בנהר־כבר Ez. 10, 15.
ראיתי תחת אלהי־ישראל Ez. 10, 20
הפנים אשר ראיתי Ez. 10, 22.
המראה אשר ראיתי Ez. 11, 24.
ואסיר אתהן כאשר ראיתי Ez. 16, 50
המראה אשר ראיתי Ez. 43, 3.
כמראה אשר־ראיתי Ez. 43, 3 (bis).
ראיתי את־האיל מנגח Dan. 8, 4.
אשר ראיתי עמד Dan. 8, 6.
ראיתי בחזון בתחלה Dan. 9, 21.
ראיתי שעריריה Hos. 6, 10.
ראיתי אבותיכם Hos. 9, 10.
כאשר־ראיתי לצור Hos. 9, 13.
ראיתי את־אדני נצב Am. 9, 1.
ראיתי אהלי כושן Hab. 3, 7.
ראיתי ׀ הלילה Zach. 1, 8.
ויאמר ראיתי Zach. 4, 2.
עתה ראיתי בעיני Zach. 9, 8.
1 perf.: וְרָאִיתִי
וראיתי את־הדם Ex. 12, 13.
וראיתי מה והגדתי לך 1 S. 19, 3.
אוכל וראיתי Esth. 8, 6.
ואיככה אוכל וראיתי Esth. 8, 6.
וראיתי אני שיש יתרון Eccl. 2, 13.
וראיתי כי אין טוב Eccl. 3, 22.
וראיתי אני את־כל־עמל Eccl. 4, 4.
וראיתי את־כל־מעשה Eccl. 8, 17.
וראיתי והנה־עליהם גידים Ez. 37, 8
וראיתי לביח גבה Ez. 41, 8.
וראיתי אני דניאל Dan. 10, 7. 12, 5.
1 prf. c. s.s.: רְאִיתִיךָ
וכחש בו לא ראיתיך Job. 8, 18.
1 prf. c. s.s.: רְאִיתִיו
ולא ראיתיו עד־הנה Gn. 44, 28.
לאביו ולאמו לא ראיתיו Dt. 33, 9.
1 prf. c. s.s.: הִרְאִיתִיו
וראיתיו מגיע Dan. 8, 7.
1 prf. c. s.s.: הִרְאִיתָהּ
וראיתיה לזכר Gn. 9, 16.
3 perf. pl.: רָאוּ
וערות אביהם לא ראו Gn. 9, 23.
אשר לא־ראו אבתיך Ex. 10, 6.
לא־ראו איש את־אחיו Ex. 10, 23.
הדברים אשר־ראו עיניך Dt. 4, 9.
הגדלת אשר־ראו עיניך Dt. 7, 19.
29, 2.
ראו עיניך Dt. 10, 21.
לא־ידעו ואשר לא־ראו Dt. 11, 2.
ועינינו לא ראו Dt. 21, 7.
ויהושע וכל־ישראל ראו Jos. 8, 21.
ראו את כל־מעשה ר״י Jud. 2, 7.
סרני־פלשתים ראו 1 Sam. 6, 16.
ראו בארון ר״י 1 Sam. 6, 19.
כי ראו את אשר־הגדל 1 S. 12, 24.
ואיש ישראל ראו 1 Sam. 13, 6.
היום הזה ראו עיניך 1 Sam. 24, 11.
ראו כי־נס ארם 2 Sam. 10, 14.
ראו כי־החכמת אלהים 1 Rg. 3, 28.
והנה ראו את־הגדוד 2 Rg. 13, 21.
ויאמר מה ראו בביתך 2 Rg. 20, 15.
כל־אשר בביתי ראו 2 Reg. 20, 15.
ראו כי־נס ארם 1 Chr. 19, 15.
ראו את־הבית הראשון Esr. 3, 12.
ומה־ראו על־ככה Esth. 9, 26.
כי ראו כי־גדל הכאב Job. 2, 13.
כעללים לא־ראו אור Job. 3, 16.
ברחו לא־ראו טובה Job. 9, 25.
ועיני ראו ולא־זר Job. 19, 27.
ועתה ׀ לא־ראו אור Job. 37, 21.
המה ראו כן תמהו Ps. 48, 6.
ראו הליכותיך אלהים Ps. 68, 25.
ראו ענוים וישמחו Ps. 69, 33.
בחנוני גם־ראו פעלי Ps. 95, 9.
ראו כל־אפסי־ארץ Ps. 98, 3.
המה ראו מעשי ר״י Ps. 107, 24.
גלמי ׀ ראו עיניך Ps. 139, 16.
אשר ראו עיניך Prv. 25, 7.
ומעשה ידיו לא ראו Jes. 5, 12.
ר״י צבאות ראו עיני Jes. 6, 5.
ראו אור גדול Jes. 9, 1.
מה ראו בביתך Jes. 39, 4.
כל־אשר בביתי ראו Jes. 39, 4.
ראו איים ויראו Jes. 41, 5.
אשר לא־ספר להם ראו Jes. 52, 15.
ולא־ראו את־כבודי Jes. 66, 19.
כי־ראו ערותה Thr. 1, 8.
לראות ולא ראו Ez. 12, 2.
אחר רוחם ולבלתי ראו Ez. 13, 3.
לא־ראו את־המראה Dan. 10, 7.
3 perf. pl.: וְרָאוּ
וראו בני־ישראל Ex. 34, 35.
וראו כל־עמי הארץ Dt. 28, 10.
וראו את־מכות הארץ Dt. 29, 21.
וראו כל־העמים כבודו Ps. 97. 6.
וראו כל־בשר יחדו Jes. 40, 5.
וראו כל־אפסי־ארץ Jes. 52, 10.
וראו גוים צדקך Jes. 62, 2.
וראו את־כבודי Jes. 66, 18.
וראו בפגרי האנשים Jes. 66, 24.

וראו את־כל־ערותך Ez. 16, 37.
וראו כל־בשר Ez. 21, 4.
וראו כל־הגוים את־ משפטי Ez. 39, 21.
וראו את־האבן הבדיל Zach. 4, 9.
3 prf. pl. c. s.: רָאוּנִי
ראוני נערים ונחבאו Job. 29, 8.
3 prf. pl. c. s.: רָאוּךָ
ראוך מים ׀ אלהים Ps. 77, 17.
ראוך מים יחילו Ps. 77, 17.
ראוך יחילו הרים Hab. 3, 10.
3 prf. pl. c. s.: רָאוּהָ
ראוה בנות ויאשרוה Cant. 6, 9.
ראוה צרים Thr. 1, 7.
2 prf. pl.: רְאִיתֶם
כל־אשר ראיתם Gn. 45, 13.
כי אשר ראיתם Ex. 14, 13.
אתם ראיתם אשר עשיתי Ex. 19, 4.
ראיתם כי מן־השמים Ex. 20, 22.
והנורא ההוא אשר ראיתם Dt. 1, 19
כי לא ראיתם כל־תמונה Dt. 4, 15.
אתם ראיתם Dt. 29, 1.
ראיתם את כל־אשר עשה Jos. 23, 3.
מה ראיתם עשיתי מהרו Jud. 9, 48.
שאהבה נפשי ראיתם Cant. 3, 3.
בקיעי עיר־דוד ראיתם Jes. 22, 9.
ויצרה מרחוק לא ראיתם Jes. 22, 11.
ראיתם את כל־הרעה Jer. 44, 2.
2 prf.: וּרְאִיתֶם
ובקר וראיתם Ex. 16, 7.
וראיתם את־הארץ Num. 13, 18.
וראיתם אתו וזכרתם Num. 15, 39.
וראיתם והנה אם־יצאו Jud. 21, 21.
וראיתם אם־דרך גבולו 1 S. 6, 9.
וראיתם הטוב והישר 2 Rg. 10, 3.
וראיתם וש לבכם Jes. 66, 14
וראיתם את־דרכם Ez. 14, 22.
וראיתם בין צדיק לרשע Mal. 3, 18.
2 pf. pl. c. hint.: הַרְאִיתֶם כ״ף הַרְאִיתֶם
הראיתם אשר בחר־בו יי׳ 18. 10, 24.
הראיתם האיש העלה 1 Sam. 17, 25.
הראיתם כי־שלח 2 Reg. 6, 32.
2 prf. pl. f.: וּרְאִיתֶן
וראיתן על־האבנים Ex. 1, 16.
1 prf. pl.: רָאִינוּ
ראו ראינו Gn. 26, 28.
אשר ראינו צרת נפשו Gn. 42, 21.
ילדי הענק ראינו שם Nu. 13, 28.
וכל־העם אשר־ראינו Num. 13, 32.
ושם ראינו את־הנפילים Nu. 13, 33.
בני ענקים ראינו שם Dt. 1, 28.
היום הזה ראינו Dt. 5, 21.
כי אלהים ראינו Jud. 13, 22.
ראינו את־הארץ Jud. 18, 9.
כאשר שמענו ׀ כן ראינו Ps. 48, 9.
אתותינו לא ראינו Ps. 74, 9.
שנות ראינו רעה Ps. 90, 15.
ורעה לא ראינו Jer. 44, 17.
מצאנו ראינו Thr. 2, 16.
part. masc.: רֹאֶה *sg.*
הארץ אשר־אתה ראה Gn. 13, 15.
ראה אנכי את־פני אביכן Gn. 31, 5.
וכל אשר־אתה ראה לי־ הוא Gn. 31, 43.
ראה את־כל־מאומה Gn. 39, 23.
אר־נשבה אין ראה Ex. 22, 9.
צל ההרים אתה ראה Jud. 9, 36.
ואין ראה ואין יודע 1 Sam. 26, 12.
אני ראה את־מרוצת 2 Sam. 18, 27.
הנך ראה ביום ההוא 1 Rg. 22, 25
ואלישע ראה 2 Reg. 2, 12.
כאשר אדני ראה 2 Reg. 2, 19.
הנכה ראה בעיניך 2 Reg. 7, 2.
הנך ראה בעיניך 2 Reg. 7, 19.
ויאמר שפעת אני ראה 2 Rg. 9, 17.
מה הציון הלז אשר אני ראה 2 Reg. 23, 17.
חנך ראה ביום 2 Chr. 18, 24.
בכל־עת אשר אני ראה Esth. 5, 13.
שנה בעיניו איננו ראה Eccl. 8, 16.
מה־אתה ראה ירמיהו Jer. 1, 11.
מקל שקד אני ראה Jer. 1, 11.
מה אתה ראה Jer. 1, 13.
סיר נפוח אני ראה Jer. 1, 13.
האינך ראה מה המה עשים Jer. 7, 17.
ראה כליות ולב Jer. 20, 12.
מה־אתה ראה ירמיהו Jer. 24, 3.
וחנך ראה Jer. 32, 24.
אין י״י ראה אתנו Ez. 8, 12.
ואין י״י ראה Ez. 9, 9.
את־כל־אשר־אתה ראה Ez. 40, 4.
מה־אתה ראה עמוס Am. 7, 8. 8, 2.
מה אתה ראה ואמר Zach. 5, 2.
אני ראה מגלה עפה Zach. 5, 2.
part. masc. constr.: רֹאֵה
יתנודדו כל־ראה בם Ps. 64, 9.
part. masc.: וְרֹאֶה
וראה בעבים לא יקצור Eccl. 11, 4.
part. c. h int.: הָרֹאֶה
הרואה אתה שבה העיר 2 S. 15, 27.
תראה אתה מהם עשים Ez. 8, 6.
part. masc.: הָרֹאֶה
והיה כל־הראה יאמר Jud. 19, 30.
יראה הראה אותה Jes. 28, 4.
part. c. suff.: רֹאִי
ראיתי אחרי ראי Gn. 16, 13.
באר לחי ראי Gn. 16, 14.
מבוא באר לחי ראי Gn. 24, 62.
part. c. suff.: רֹאֲנִי
אמרת אין ראני Jes. 47, 10.
part. c. suff.: רֹאֲנוּ
מי ראנו ומי ידענו Jes. 29, 15.
part. pl.: רֹאִים
ראים את־הקולת Ex. 20, 18.
ותמונה אינכם ראים Dt. 4, 12.
ומנוח ואשתו ראים Jud. 13, 19. 20.
וכל ׀ בני ישראל ראים 2 Chr. 7, 3.
אתם ראים בעיניכם 2 Chr. 29, 8.
לשמה כאשר אתם ראים 2 Chr. 30, 7.
אתם ראים הרעה Neh. 2, 17.
במקום ראים Job. 34, 26.
ולא תשעינה עיני ראים Jes. 32, 3.
ראים אתו עתה Hag. 2, 3.
part. pl.: הָרֹאִים
הראים את־כבודי Num. 14, 22.
הראים בשחוק Jud. 16, 27
part. pl.: לָרֹאִים
אשר אמרו לראים Jes. 30, 10.
prt. pl. constr.: רֹאֵי
ראי פני המלך Esth. 1, 14.
part. pl. constr.: לִרְאֵי
ויתר לראי השמש Eccl. 7, 11.
p. pl. constr.: מֵרְאֵי
מראי פני־המלך 2 Reg. 25, 19.
מראי פני־המלך Jer. 52, 25.
p. pl. c. suff.: רְאֵי
כל־ראי ילעיגו לי Ps. 22, 8.
ראי בחוץ נדדו ממני Ps. 31, 12.
p. pl. c. suff.: רְאֶיךָ
ראיך אליך ישגיחו Jes. 14, 16.
לעיני כל־ראיך Ez. 28, 18.
part. pl. c. s.: רְאֵיהָ
כל־ראיך ידוד ממך Nah. 3, 7.
part. pl. c. c.: רְאֵי
ראיו יאמרו איו Job. 20, 7.
part. pl. c. s.: רְאֵיהָ
בעיני כל־ראיה Esth. 2, 15.
part. pl. c. s.: רְאֵיהֶם
כל־ראיהם יכירום Jes. 61, 9.
p. fem. sg.: לִרְאֵה
אזן שמעת ועין ראה Prv. 20, 12.
part. f. pl.: רָאוֹת
והנה עיניכם ראות Gn. 45, 12.
ועיניך ראות וכלות Dt. 28, 32.
ועיני אדני־המלך ראות 2 S. 24, 3.
ועיני ראות 1 Reg. 1, 48.
עיניך ראות את־מוריך Jes. 30, 20.
ועיניך ראות Jer. 20, 4.
כאשר עיניך ראות Jer. 42, 2.
part. f. pl.: הָרָאוֹת
עיניך הראת Dt. 3, 21.
עיניכם הראות Dt. 4, 3.
כי עיניכם הראת Dt. 11, 7.
וחשכו הראות בארבות Eccl. 12, 3.
p. f. pass. pl.: הֳרָאִיוֹת
הראיות לתת־לה Esth. 2, 9.
inf. constr.: רְאֹה
ראה פניך לא פללתי Gn. 48, 11.
inf. abs.: רָאֹה
ראה ראיתי את־עני עמי Ex. 3, 7.
אם־ראה תראה 1 Sam. 1, 11.
inf. abs.: רָאוֹ
ראו ראינו כי־היה יי׳ Gn. 26, 28.
וראו ראו ואל־תדעו Jes. 6, 9.
inf. abs.: וְרָאֹה
שבתי וראה תחת־השמש Eccl. 9, 11.
inf. abs.: רָאוֹת
ראות רבות ולא תשמר Jes. 42, 20.
inf. constr.: רְאוֹת
אל־תסתם ראות פני Ex. 10, 28.
לא־אסתם עוד ראות פניך Ex. 10, 29.
ימות בה בלא ראות Num. 35, 23.
ראות המלחמה 1 Sam. 17, 28.
inf. constr.: בִּרְאוֹת
בעת ההיא בראות 1 Chr. 21, 28.
המבין בראות האלהים 2 Chr. 26, 5.
inf. constr.: וּבִרְאוֹת
ובראות י״י כי נלכעו 2 Chr. 12, 7.
inf. constr.: כִּרְאוֹת
ויהי ׀ כראת את־החמם Gn. 24, 30.
כראת פני אלהים Gn. 33, 10.
ויהי כראות מלך־העי Jos. 8. 14.
ויהי כראת זמרי 1 Reg. 16, 18.
כראות אחאב 1 Reg. 18, 17.
כראות שרי הרכב 1 Rg. 22, 32. 33.
כראות איש־האלהים 2 Reg. 4, 25.
כראות יהורם את־יהוא 2 Reg. 9, 22.
ויהי כראות שרי 2 Chr 18, 31. 32.
ויהי כראות המלך Esth. 5, 2.
אם־כראות אנוש תראה Job. 10, 4.
כראות כל־העם Jer. 41, 13.
inf. constr.: וְכִרְאוֹת
וכראות שאול את־דוד 1 Sam. 17, 55.
וכראות המן את־מרדכי Esth. 5, 9.
inf. constr.: לִרְאוֹת
לראות מה־יקרא־לו Gn. 2, 19.
לראות הקלו המים Gn. 8, 9.
וירד י״י לראת את־העיר Gn. 11, 5.
לראת בבנות הארץ Gn. 34, 1.
לראת את־ערות הארץ Gn. 42, 9.
ערות הארץ באתם לראות Gn. 42, 12
לא תספון לראות פני Gn. 44, 23.
כי־לא נוכל לראות Gn. 44, 26.
וירא י״י כי סר לראות Ex. 3, 4.
ולא יוכל לראת את־הארץ Ex. 10, 5.
פן־יהרסו אל־י״י לראות Ex. 19, 21.
לא תוכל לראת את־פני Ex 33, 20.
לראות את־הנגע Lev. 14, 36.
לראות את־הבית Lev. 14, 36.
ולא־יבאו לראות Num. 4, 20.
לראות את־הארץ Num. 32, 8.
ועינים לראות Dt. 29, 3.
לראות את מפלת Jud. 14, 8.
כחות לא יוכל לראות 1 Sam. 3, 2.
ולא יכול לראות 1 Sam. 4, 15.
וישמחו לראות 1 Sam. 6, 13.
לראות את־שאול 1 Sam. 15, 35.
לראות את־דוד לאמר 1 Sam. 19, 15.
לראות את־פני 2 Sam. 3, 13.
לראות את־העריס 1 Reg. 9, 12.
ואחיהו לא־יכל לראות 1 Rg. 14, 4.
לראות את־יורם 2 Reg. 8, 29.
ירד לראות את־יורם 2 Reg. 9, 16.
ירד לראות את־יהורם 2 Chr. 22, 6.
לראות היעמדו דברי Esth. 3, 4.
לא־תשוב עיני לראות טוב Job. 7, 7.
לראות היש משכיל Ps. 14, 2. 53, 3.
לראות שחת Ps. 16, 10.
לראות בטוב־י״י Ps. 27, 13.
אהב ימים לראות טוב Ps. 34, 13.
ולא־יכלתי לראות Ps. 40, 13.
ואם־בא לראות Ps. 41, 7.
לראות עזך וכבודך Ps. 63, 3.
לראות ׀ בטובת בחיריך Ps. 106, 5.
המשפילי לראות Ps. 113, 6.
לא־תשבע עין לראות Eccl. 1, 8.
לראות חכמה והוללות Eccl. 2, 12.
לראות במה שיהיה אחריו Eccl. 3, 22.
לראות את־החשמש Eccl. 11, 7.
לראות באבי הנחל Cant. 6, 11.
לראות הפרחה הגפן Cant. 6, 11.
והעורים הביטו לראות Jes. 42, 18.
היטבת לראות Jer. 1, 12.
לראות עמל ויגון Jer. 20, 18.
עינים להם לראות Ez. 12, 2.
לראות מה־ידבר Hab. 2, 1.
לראות כמה־רחבה Zach. 2, 6
inf. contsr.: לְרָאֲוָה *formarare.*
לראוה בך Ez. 28, 17.
inf. constr.: וְלִרְאוֹת
ולראות שהם־בהמה Eccl. 3, 18.
ולראות טובה בכל־עמלו Eccl. 5, 17.
ולראות את־הענין Eccl. 8, 16.
inf. constr.: מֵרְאוֹת
ותכהין עיניו מראת Gn. 27, 1.
תחשכנה עיניהם מראות Ps. 69, 24.
העבר עיני מראות שוא Ps. 119, 37.
נבהלתי מראות Jes. 21, 3.
ועצם עיניו מראות ברע Jes. 33, 15.
כי טח מראות עיניהם Jes. 44, 18.
מראות רע Hab. 1, 13.
inf. c. suff.: רְאוֹתִי
אחרי ראותי את־פניך Gn. 46, 30.
inf. c. suff.: בְּרָאֹתִי
ויהי בראתי Dan. 8, 2.
בראתי אני דניאל Dan. 8, 15.
inf. c. suff.: רְאֹתְךָ
כי ביום ראתך פני Ex. 10, 28.
inf. c. suff.: לְרָאוֹתְךָ *p.*
ובא אביך לראותך 2 Sam. 13, 5.
inf. c. suff.: כְּרָאֹתְכֶם
כראתכם את ארון Jos. 3, 3.
inf. c. suff.: בְּרָאֹתוֹ
בראתו ׀ את־המלאך 2 Sam. 24, 17.
כי בראתו ילדיו Jes. 29, 23.
inf. c. suff.: כְּרָאוֹתוֹ
כראותו כי־אין הנער Gn. 44, 31.
ויהי כראותו אותה Jud. 11, 35.
אל־אלישע כראתו אותם 2 Rg. 6, 21.
וימיתהו במגדו כראתו 2 Rg. 23, 29.
inf. c. suff.: לִרְאוֹתוֹ
ויבא המלך לראותו 2 Sam. 13, 6.
inf. c. suff.: כִּרְאוֹתָהּ
ויהי כראותה כי־עזב Gn. 39, 13.
inf. c. suff.: לִרְאוֹתָהּ
לא־תסתם עוד לראתה Dt. 28, 68.
inf. c. suff.: בִּרְאוֹתָם

בראתם מלחמה Ex. 13, 17.
בראותם את־האיש 1 Sam. 17, 24.
בראתם כי־י׳ אלהיו 2 Chr. 15, 9.
inf. c. suff.: בְּרֹאוֹתָם
ויהי כראותם אותו Jud. 14, 11.
כראותם כי־רב הכסף 2 Rg. 12, 11.
inf. c. suff.: וְכִרְאוֹתָם
וכראותם כי־רב הכסף 2 Chr. 24, 11.
inf. c. suff.: לִרְאוֹתָם
לא תספו לראתם Ex. 14, 13.
impt. sg.: רְאֵה
ראה ריח בני Gn. 27, 27.
ראה אלהים עד Gn. 31, 50.
ראה את־שלום אחיך Gn. 37, 14.
ראה נתתי אתך Gn. 41, 41.
ראה כל־המפתים Ex. 4, 21.
ראה נתתיך אלהים Ex. 7, 1.
ראה קראתי בשם Ex. 31, 2.
ראה אתה אמר אלי Ex. 33, 12
ראה נתתי לפניכם Dt. 1, 8.
ראה נתן י״י אלהיך Dt. 1, 21.
ראה נתתי בידך Dt. 2, 24.
ראה החלתי תת לפניך Dt. 2, 31.
ראה ׀ למדתי אתכם Dt. 4, 5.
ראה אנכי נתן לפניכם Dt. 11, 26.
ראה נתתי לפניך היום Dt. 30, 15.
ראה נתתי בידך Jos. 6, 2.
ראה ׀ נתתי בידך Jos. 8, 1.
ואבי ראה גם ראה 1 Sam. 24, 12.
ראה אי־חנית המלך 1 Sam. 26, 16.
ראה נא אנכי יושב 2 Sam. 7, 2.
ראה דבריך טובים 2 Sam. 15, 3.
ראה הבקר לעלה 2 Sam. 24, 22.
עתה ראה ביתך דוד 1 Reg. 12, 16.
ראה מה־אשיב 1 Chr. 21, 12.
ראה נתתי הבקר 1 Chr. 21, 23.
ראה־עתה כי־י׳ בחר 1 Chr. 28, 10.
ראה ביתך דויד 2 Chr. 10, 16.
ראה כל־גאה חכניעהו Job. 40, 12.
ראה עניי משנאי Ps. 9, 14.
ראה עניי ועמלי Ps. 25, 18.
ראה־אויבי כי־רבו Ps. 25, 19.
מגננו ראה אלהים Ps. 84, 10.
ראה־עניי וחלצני Ps. 119, 153.
ראה כי־פקודיך אהבתי Ps. 119, 159.
ראה דרכיה וחכם Prv. 6, 6.
ראה־זה חדש הוא Eccl. 1, 10.
ראה את־מעשה Eccl. 7, 13.
וביום רעה ראה Eccl. 7, 14.
ראה זה מצאתי Eccl. 7, 27. 29.
ראה חיים עם־אשה Eccl. 9, 9.
ראה הפקדתיך ׀ היום Jer. 1, 10.
ראה כל־הארץ לפניך Jer. 40, 4.
ראה י״י את־עניי Thr. 1, 9.
ראה י״י והביטה Thr. 1, 11. 2, 20.
ראה י״י כי־צר־לי Thr. 1, 20.
ראה נתתי לך Ez. 4, 15.
ראה בעיניך Ez. 40, 4.
ראה העברתי מעליך Zach. 3, 4.
ראה היוצאים Zach. 6, 8.
impt. sg.: וּרְאֵה
וראה מן־המקום Gn. 13, 14.
שא־נא עיניך וראה Gn. 31, 12.
וראה ועשה בתבניתם Ex. 25, 40.
וראה כי עמך הגוי הזה Ex. 33, 13.
וראה את־הארץ Num. 27, 12.
וראה בעיניך Dt. 3, 27.
וראה את־ארץ כנען Dt. 32, 49
וראה כי אין בידי רעה 1 S. 24, 12.
דע וראה מה־אשיב 2 S. 24, 13.
ודע וראה 1 Reg. 20, 22.
וראה־שם יהוא 2 Reg. 9, 2.
וראה בקנאתי לי״י 2 Reg. 10, 16.
פקח י״י עיניך וראה 2 Reg. 19, 16.
שבע קלון וראה עניי Job. 10, 15.
וראה ראש כוכבים Job. 22, 12.
הבט שמים וראה Job. 35, 5.
וראה כל־גאה והשפילהו Job. 40, 11.
שמר־תם וראה ישר Ps. 37, 37.
עורה לקראתי וראה Ps. 59, 5.
הבט משמים וראה Ps. 80, 15.
וראה בטוב ירושלם Ps. 128, 5.
וראה־בנים לבניך Ps. 128, 6.
וראה אם־דרך עצב־בי Ps. 139, 24.
הבט ימין ׀ וראה Ps. 142, 5.
וראה בטוב Eccl. 2, 1.
פקח י״י עיניך וראה Jes. 37, 17.
הבט משמים וראה Jes. 63, 15.
וראה את־חרפתנו Thr. 5, 1.
וראה את־התועבות Ez. 8, 9.
וראה בעיניך Ez. 44, 5.
פקחה עיניך וראה Dan. 9, 18.
וראה מה חוצאת Zach. 5, 5.
impt. sg.: רְאֵה
ראי שמעתי בקולך 1 Sam. 25, 35.
ראי חי בנך 1 Reg. 17, 23.
ראי דרכך Jer. 2, 23.
impt. fem. sg.: וּרְאִי
וראי במה כחו גדול Jud. 16, 5.
דעי וראי מה־תעשי 1 Sam. 25, 17.
שמעי־בת וראי Ps. 45, 11.
שאי־סביב עיניך וראי Jes. 49, 18.
שאי סביב עיניך וראי Jes. 60, 4.
וראי כי־רע ומר Jer. 2, 19.
וראי איפה לא שגלת Jer. 3, 2.
impt. pl.: רְאוּ
ראו הביא לנו Gn. 39, 14.
ראו כי רעה נגד פניכם Ex. 10, 10.
ראו כי־י״י נתן לכם Ex. 16, 29.
ראו קרא י״י בשם Ex. 35, 30.
ראו ׀ עתה כי אני Dt. 32, 39.
לכו ראו את־הארץ Jos. 2, 1.
ראו אתם ערבים Jos. 8, 4.
ראו צויתי אתכם Jos. 8, 8.
ראו את־תבנית מזבח י״י Jos. 22, 28.
ראו הפלתי לכם Jos. 23, 4.
ראו־נא כי־ארו עיני 1 Sam. 14, 29.
ראו־נא לי איש מטיב לנגן 1 S. 16, 17.
ראו־נא כטוב לב־אמנון 2 S. 13, 28.
ראו חלקת יואב אל־ידי 2 S. 14, 30.
ראו אנכי מתמהמה 2 Sam. 15, 28.
ראו ׀ כבא המלאך 2 Reg. 6, 32.
ראו מה־אתם עשים 2 Chr. 19, 6.
ראו דבר־י״י Jer. 2, 31.
ראו בגוים והביטו Hab. 1, 5.
impt. pl.: וּרְאוּ
וראו את־ישועת י״י Ex. 14, 13.
גם־עתה התיצבו וראו 1 S. 12, 16.
ודעו וראו כי־רעתכם רבה 1 S. 12, 17.
וראו מי הלך מעמנו 1 Sam. 14, 17.
וראו במה היתה החטאת 1 S. 14, 38.
וראו את־מקומו 1 Sam. 23, 22.
וראו ודעו מכל המחבאים 1 S. 23, 23.
דעו־נא וראו 1 Reg. 20, 7.
כי אך־דעו־נא וראו 2 Reg. 5, 7.
לכו וראו אילה הוא 2 Reg. 6, 13.
לאמר לכו וראו 2 Reg. 7, 14.
חפשו וראו פן־יש־פה 2 Rg. 10, 23.
וראו אם־ילד זכר Jer. 30, 6.
עמדו וראו 2 Chr. 20, 17.
וראו כי־טוב י״י Ps. 34, 9.
וראו מפעלות אלהים Ps. 66, 5.
וראו ראו ואל־תדעו Jes. 6. 9.
וראו מי־ברא אלה Jes. 40, 26.
עברו איי כתיים וראו Jer. 2, 10.
והתבוננו מאד וראו Jer. 2, 10.
וראו־נא ודעו ובקשו Jer. 5, 1.
עמדו על־דרכים וראו Jer. 6, 16.
וראו את אשר־עשיתי לו Jer. 7, 12.
וראו הבאים מצפון Jer. 13, 20.
וראו אם־יש מכאוב Thr. 1, 12.
וראו מכאבי Thr. 1, 18.
וראו מהומת רבות Am. 3, 9.
עברו כלנה וראו Am. 6, 2.

impt. f. pl.: וּרְאֶינָה
צאינה וראינה בנות ציון Cant. 3, 11.
1 *imperf.:* אֶרְאֶה
אל־אראה במות הילד Gn. 21, 16.
ואחרי־כן אראה פניו Gn. 32, 21.
פן אראה ברע Gn. 44, 34.
ואל־אראה ברעתי Num. 11, 15.
לא־אראה עוד Dt. 18, 16.
אראה מה אחריתם Dt. 32, 20.
למען אשר אראה 2 Sam. 13, 5.
ועתה אראה פני המלך 2 S. 14, 32.
יעבר עלי ולא אראה Job. 9, 11.
יעטף ימין ולא אראה Job. 23, 9.
אם־אראה אובד Job. 31, 19.
כי־אראה בשער עזרתי Job. 31, 21.
אם־אראה אור כי יהל Job. 31, 26.
כי־אראה שמיך Ps. 8, 4.
שלום רשעים אראה Ps. 73, 3.
ואני אראה בשנאי Ps. 118, 7.
אראה אי־זה טוב Eccl. 2, 3.
אמרתי לא־אראה יה Jes. 38, 11.
עד־מתי אראה־נס Jer. 4, 21.
אראה נקמתך מהם Jer. 11, 20.
אראה נקמתך מהם Jer. 20, 12.
אראה בצדקתו Mich. 7, 9.
1 *imperf.:* וְאֶרְאֶה
ארדה־נא ואראה Gn. 18, 21.
ואראה את־המראה Ex. 3, 3.
ואראה העודם חיים Ex. 4, 18.
אעברה־נא ואראה Dt. 3, 25.
ואראה את־אחי 1 Sam. 20, 29.
1 *imperf.:* וָאֶרְאֶה
וארא בשלל Kitib. Jos. 7, 21.
ואראה כי־אינך מושיע Jud. 12, 3.
ושבתי אני ואראה Eccl. 4, 1. 7.
ואראה את אדני Jes. 6, 1.
הקיצתי ואראה Jer. 31, 25.
ואראה מראות אלהים Ez. 1, 1.
ואראה ואפל על־פני Ez. 1, 28.
ואראה והנה־יד שלוחה Ez. 2, 9.
ואראה והנה דמות Ez. 8, 2.
ואראה והנה חר־אחד Ez. 8, 7.
ואראה והנה כל־תבנית Ez. 8, 10.
ואראה והנה אל־הרקיע Ez. 10, 1.
ואראה והנה ארבעה Ez. 10, 9.
ואראה בתוכם את־יאזניה Ez. 11, 1.
ואראה החזון ויהי בראתי Dan. 8, 2.
ואראה בחזון Dan. 8, 2.
ואשא עיני ואראה Dan. 8, 3.
ואראה את־המראה Dan. 10, 8.
ואראה והנה מגלה Zach. 5, 1.
ואשא עיני ואראה Zach. 6, 1.
1 *imperf.:* וְאֶרְאֶא
וארא ואין איש Jes. 41. 28.
1 *imperf.:* וָאֶרְאֶא
ואשא עיני וארא Gn. 31, 10.
וארא בחלמי Gn. 41, 22.
וארא והנה חטאתם Dt. 9, 16.
וארא ואקום ואמר Neh. 4, 8.
וארא בפתאים Prv. 7, 7.
וארא כי על־כל אדות Jer. 3, 8.
וארא והנה רוח Ez. 1, 4.
וארא החיות Ez. 1, 15.
וארא ׀ כעין חשמל Ez. 1, 27.
וארא כי נטמאה Ez. 23, 13.
וארא והנה מלא Ez. 44, 4.
ואשא את־עיני וארא Dan. 10, 5.
וארא והנה ארבע Zach. 2, 1.
וארא והנה־איש Zach. 2, 5.
ואשא עיני וארא Zach. 5, 9.
1 *imperf. c. s.:* אֶרְאֵךְ
אם־אביט אליך ואם אראך 2 Rg. 3, 14
1 *impf. c. s.:* וָאֶרְאֵךְ
ואראך מתבוססת בדמיך Ez. 16, 6.
ואראך והנה עתך Ez. 16, 8.
1 *impf. c. s.:* אֶרְאֵנּוּ

מראש צרים אראנו Num. 23, 9.
אראנו ולא עתה Num. 24, 17.
ואני לא־אראנו נאם־י״י Jer. 23, 24.
1 *impf. c. s.:* וְאֶרְאֵנִּי
אלכה ואראנו Gn. 45, 28.
1 *impf. c. s.:* אֶרְאֵם
ערף ולא־פנים אראם Jer. 18, 17.
2 *impf.:* תֵּרֶאֶה
עתה תראה אשר אעשה Ex. 6, 1.
כי־תראה חמור שנאך Ex. 23, 5.
תראה היקרך דברי Num. 11, 23.
אפס קצהו תראה Num. 23, 13.
וכלו לא תראה Num. 23, 13.
את־הארץ אשר תראה Dt. 3, 28.
בכל־מקום אשר תראה Dt. 12, 13.
לא־תראה את־שור אחיך Dt. 22, 1.
לא־תראה את־חמור אחיך Dt. 22, 4.
ממראה עיניך אשר תראה Dt. 28, 34. 67.
מנגד תראה את־הארץ Dt. 32, 52.
ראה תראה ׀ בעני אמתך 1 S. 1, 11.
לא־תראה את־פני 2 Sam. 3, 13.
אם־תראה אתי 2 Reg. 2, 10.
אם־כראות אנוש תראה Job. 10, 4.
אך־חשך לא תראה Job. 22, 11.
ושעירי צלמות תראה Job. 38, 17.
ואוצרות ברד תראה Job. 38, 22.
אדני כמה תראה Ps. 35, 17.
בהכרת רשעים תראה Ps. 37, 34.
ושלמת רשעים תראה Ps. 91, 8.
משפט וצדק תראה Eccl. 5, 7.
עם נועז לא תראה Jes. 33, 19.
כי־תראה ערם וכסיתו Jes. 58. 7.
תראה תועבות גדלות Ez. 8, 6.
תראה תועבות גדלות Ez. 8, 13. 15.
ולא תראה את־הארץ Ez. 12, 6.
וכאשר תראה עשה Dan. 1, 13.
2 *impf. ap.:* תֵּרֶא
אל־תרא יין כי יתאדם Prv. 23, 31.
ואל־תרא ביום־אחיך Obad. 1, 12.
אל־תרא גם־אתה Obad. 1, 13.
2 *impf. ap.:* וְתֵרֶא
ותרא את־עני־אבתינו Neh. 9, 9.
2 *impf. c. s.:* תְּרָאֵנִי
תראני ובחנת לבי Jer. 12, 3.
2 *impf. c. s.:* תְּרָאֵנּוּ
אשר תראנו משם Num. 23, 13.
2 *impf. f.:* תֵּרְאִי
אז תראי ונהרת Jes. 60, 5.
2 *impf f.:* תִּרְאִי
לא־תראי רע עוד Zeph. 3, 15.
3 *impf.:* יִרְאֶה
אלהים יראה־לו השה Gn. 22, 8.
י״י ׀ יראה Gn. 22, 14.
וכי־יראה הכהן Lev. 13, 31.
ואם יראה הכהן Lev. 13, 53.
אם־יראה איש באנשים Dt. 1, 35.
ולא־יראה בך ערות דבר Dt. 23. 15.
כי יראה כי־אזלת יד Dt. 32, 36.
אשר יראה האדם 1 Sam. 16, 7.
יראה לעינים 1 Sam. 16, 7.
וי״י יראה ללבב 1 Sam. 16, 7.
ופני לא יראה 2 Sam. 14, 24.
אולי יראה י״י בעיני 2 Sam. 16, 12.
ואל־יראה בעפעפי־שחר Job. 3, 9.
סתר־לו ולא יראה Job. 22, 14.
תחת כל־השמים יראה Job. 28, 24.
הלא־הוא יראה דרכי Job. 31, 4.
וכל־צעדיו יראה Job. 34, 21.
לא יראה כל־חכמי־לב Job. 37, 24.
את כל־גבה יראה Job. 41, 26.
לא יראה השחת Ps. 49, 10.
כי יראה ׀ חכמים ימותו Ps. 49, 11.
אמרו מי יראה־למו Ps. 64, 6.
ולא יראה־מות Ps. 89, 49.
ויאמרו לא יראה־יה Ps. 94, 7.

עד אשר־יראה בצריו Ps. 112, 8.
רשע יראה וכעס Ps. 112, 10.
רם י״י ושפל יראה Ps. 138, 6.
פן־יראה י״י ורע בעיניו Prv. 24, 18.
פן־יראה בעיניו Jes. 6, 10.
ואשר עשו אצבעתיו לא יראה Jes. 17, 8.
אשר יראה יגיד Jes. 21, 6.
ובל־יראה גאות י״י Jes. 26, 10.
אשר יראה הראה אותה Jes. 28, 4.
יראה זרע יאריך ימים Jes. 53, 10.
מעמל נפשו יראה Jes. 53, 11.
לא יראה את־אחריתנו Jer. 12, 4.
ולא יראה כי־יבוא טוב Jer. 17, 6.
ולא יראה כי־יבא חם Jer. 17, 8.
הארץ חזאת לא־יראה Jer. 22, 12.
ולא־יראה בטוב Jer. 29, 32.
לא־יראה לעין Ez. 12, 12.
ואותה לא־יראה Ez. 12, 13.
יראה פרעה ונחם Ez. 32, 31.
והצפה כי־יראה Ez. 33, 6.
למה יראה את־פניכם Dan. 1, 10.
יראה מה־יהיה בעיר Jon. 4, 5.
ותושיה יראה שמך Mich. 6, 9.

3 *imperf.:* וַיַּרְא

פקח־נא את־עיניו ויראה 2 Rg. 6, 17.

3 *imperf.:* וַיֵּרָא, וַיַּרְא

ויראה את־דוד 1 Sam. 17, 42.
ויראה נעמן 2 Reg. 5, 21.
ויראה את־בניו Job. 42, 16. Q'ri.
ויראה ולא יעשה כהן Ez. 18, 14. Q'ri.
ויראה וישוב מכל־פשעיו Ez. 18, 28.

3 *impf. ap.:* יֵרֶא, יַרְא

ירא פרעה איש נבון Gn. 41, 33.
ירא י״י עליכם וישפט Ex. 5, 21.
ירא אלהי אבותינו 1 Chr. 12, 17.
ירא י״י וידרש 2 Chr. 24, 22.
אל־ירא בפלגות Job. 20, 17.

3 *imperf. ap.:* וַיֵּרֶא

וירא וירב את־ריבי 1 Sam. 24, 16.
וירא וישמע את־דברו Jer. 23, 18.
עד־ישקיף וירא Thr. 3, 50.

3 *imperf. ap.:* וַיַּרְא

וירא אלהים את־האור Gn. 1, 4.
וירא אלהים Gn. 1, 10. 12. 18. 21.
וירא אלהים Gn. 1, 31.
וירא י״י כי רבה Gn. 6, 5.
וירא אלהים את־הארץ Gn. 6, 12.
וירא והנה חרבו Gn. 8, 13.
וירא חם אבי כנען Gn. 9, 22.
וירא את־כל־ככר הירדן Gn. 13, 10.
וירא והנה שלשה Gn. 18, 2.
וירא וירץ לקראתם Gn. 18, 2.
וירא־לוט ויקם לקראתם Gn. 19, 1.
וירא והנה עלה קיטר Gn. 19, 28.
וירא את־המקום מרחק Gn. 22, 4.
וירא והנה־איל אחר Gn. 22, 13.
וירא והנה גמלים באים Gn. 24, 63.
וירא והנה יצחק Gn. 26, 8.
וירא עשו כי־ברך יצחק Gn. 28, 6.
וירא עשו כי רעות Gn. 28, 8.
וירא והנה באר Gn. 29, 2.
וירא י״י כי־שנואה לאה Gn. 29, 31.
ויירא יעקב את־פני לבן Gn. 31, 2.
וירא כי לא יכול לו Gn. 32, 26.
וירא והנה עשו בא Gn. 33, 1.
וירא את־הנשים Gn. 33, 5.
וירא אתה שכם Gn. 34, 2.
וירא־שם יהודה Gn. 38, 2.
וירא אדניו כי י״י אתו Gn. 39, 3.
וירא אתם והנם זעפים Gn. 40, 6.
וירא שר־האפים Gn. 40, 16.
וירא יעקב כי יש־שבר Gn. 42, 1.
וירא יוסף את־אחיו Gn. 42, 7.
וירא את־כספו Gn. 42, 27.
וירא יוסף אתם Gn. 43, 16.
וירא את־בנימין אחיו Gn. 43, 29.

וירא את־העגלות Gn. 45, 27.
וירא ישראל את־בני יוסף Gn. 48, 8.
וירא יוסף כי־ישית אביו Gn. 48, 17.
וירא מנחה כי טוב Gn. 49, 15.
וירא יושב הארץ Gn. 50, 11.
וירא יוסף לאפרים Gn. 50, 23.
וירא בסבלתם Ex. 2, 11.
וירא איש מצרי Ex. 2, 11.
וירא כי־אין איש Ex. 2, 12.
וירא אלהים את־בני Ex. 2, 25.
וירא והנה הסנה Ex. 3, 2.
וירא י״י כי סר Ex. 3, 4.
וירא פרעה Ex. 8, 11.
וירא פרעה כי־הדל Ex. 9, 34.
וירא ישראל את־מצרים Ex. 14, 30.
וירא ישראל את־היד Ex. 14, 31.
וירא חתן משה Ex. 18, 14.
וירא העם וינעו Ex. 20, 18.
וירא העם כי־בשש Ex. 32, 1.
וירא אהרן ויבן מזבח Ex. 32, 5.
וירא את־העגל Ex. 32, 19.
וירא משה את־העם Ex. 32, 25.
וירא אהרן וכל־בני ישראל Ex 34, 30.
וירא משה את כל המלאכה Ex. 39, 43.
וירא כל־העם וירנו Lev. 9, 24.
וירא בלק בן־צפור Num. 22, 2.
וירא את־מלאך י״י Num. 22, 31.
וירא משם קצה העם Num. 22, 41.
וירא בלעם כי טוב Num. 24, 1.
וירא את־ישראל שכן Num. 24, 2.
וירא את־עמלק Num. 24, 20.
וירא את־הקיני Num. 24, 21.
וירא פנחס בן־אלעזר Num. 25, 7.
וירא את־ענינו Dt. 26, 7.
וירא י״י וינאץ Dt. 32, 19.
וירא ראשית לו Dt. 33, 21.
וירא והנה־איש עמד Jos. 5, 13.
וירא גדעון Jud. 6, 22.
וירא־געל את־העם Jud. 9, 36.
וירא והנה העם יצא Jud. 9, 43.
וירא אשה בתמנתה Jud. 14, 1.
וירא־שם אשה זונה Jud. 16, 1.
וירא מיכה כי־חזקים Jud. 18, 26.
וירא את־האיש הארח Jud. 19, 17.
וירא את־אליאב 1 Sam. 16, 6.
וירא שאול אשר־הוא משכיל 1 Sam. 18, 15.
וירא שאול וידע כי י״י 1 S. 18, 28.
וירא את־להקת 1 Sam. 19, 20.
וירא דוד כי־יצא שאול 1 S. 23, 15.
וירא כי בא שאול 1 Sam. 26, 3.
וירא דוד את־המקום 1 Sam. 26, 5.
וירא שאול את־מחנה 1 Sam. 28, 5.
וירא נשא־כליו 1 Sam. 31, 5.
וירא יואב כי־היתה אליו 2 S. 10, 9.
וירא ארם כי נגף 2 Sam. 10, 15.
וירא אשה רחצת 2 Sam. 11, 2.
וירא דוד כי עבדיו 2 Sam. 12, 19.
וירא והנה עם־רב 2 Sam. 13, 34.
וירא אתם נער 2 Sam. 17, 18.
וירא איש אחד 2 Sam. 18, 10.
וירא והנה־איש רץ לבדו 2 S. 18, 24.
וירא הצפה איש־אחר רץ 2 S. 18, 26.
וירא האיש 2 Sam. 20, 12.
וירא את־המלך 2 Sam. 24, 20.
וירא שלמה את־הנער 1 Reg. 11, 28.
וירא כל־ישראל 1 Reg. 12, 16.
וירא את־הנבלה 1 Reg. 13, 25.
וירא כל־העם 1 Reg. 18, 39.
וירא ויקם וילך 1 Reg. 19, 3.
וירא מלך מואב 2 Reg. 3, 26.
ויפקח י״י את־עיני הנער וירא 2 Reg. 6, 17.
וירא העם והנה השק 2 Rg. 6, 30.
וירא את־שפעת יהוא 2 Rg. 9, 17.
וירא את־המזבח 2 Reg. 16, 10.
וירא המלך את־המזבח 2 Rg. 16, 12.

וירא את־הקברים 2 Reg. 23, 16.
וירא נשא־כליו 1 Chr. 10, 5.
וירא יואב כי־היתה 1 Chr. 19, 10.
וירא ארם כי נגפו 1 Chr. 19, 16.
וירא את־מלאך י״י עמד 1 Chr. 21, 16.
וירא את־המלאך 1 Chr. 21, 20.
ויבט ארנן וירא 1 Chr. 21, 21.
וירא יהזקיהו כי־בא סנחריב 2 Chr. 32, 2.
וירא המן כי־אין מרדכי Esth. 3, 5.
וירא־און ולא יתבונן Job. 11, 11.
וירא אליהוא כי אין מענה Job. 32, 5.
וירא פניו בתרועה Job. 33, 26.
וירא בצר להם Ps. 106, 44.
וירא י״י וירע בעיניו Jes. 59, 15.
וירא כי־אין איש Jes. 59, 16.
וירא את־כל־חטאת אביו Ez. 18, 14.
וירא אפרים את־דזלזו Hos. 5, 13.
וירא האלהים את־מעשיהם Jon. 3, 10.

3 *impf. c. s.:* יִרְאֵנִי

כי לא־יראני האדם Ex. 33, 20.

3 *impf. c. s.:* וַיִּרְאֵנִי

ויפן אחריו ויראני 2 Sam. 1, 7.

3 *impf. c. s.:* וַיִּרְאֵהוּ

ויראהו אבי הנערה Jud. 19, 3.

3 *impf. c. s.:* וַיִּרְאֵהָ

ויראה יהודה Gn. 38, 15.

3 *impf. c. s.:* יִרְאֶנָּה

ואם־יראנה הכהן Lev. 13, 21. 26.
הרא יראנה Dt. 1, 36.

3 *impf. c. s.:* וַיִּרְאֵם

ויפן אחריו ויראם 2 Reg. 2, 24.

3 *impf. f.:* תִּרְאֶה

והיא תראה את־ערותו Lev. 20, 17.
וחיתי באור תראה Job. 33, 28.

3 *impf. fem.:* תֵּרֶא

תרא אשקלון ותירא Zach. 9, 5.

3 *impf. fem.:* וְתֵרֶא

ותרא איבתי Mich. 7, 10.

3 *impf. fem.:* וַתֵּרֶא

ותרא האשה כי טוב Gn. 3, 6.
ותרא כי הרתה Gn. 16, 4. 5.
ותרא שרה את־בן־הגר Gn. 21, 9.
ותרא באר מים Gn. 21, 19.
ותרא את־יצחק Gn. 24, 64.
ותרא רחל כי לא ילדה Gn. 30, 1.
ותרא לאה כי עמדה Gn. 30, 9.
ותרא אתו כי־טוב הוא Ex. 2, 2.
ותרא את־התבה Ex. 2, 5.
ותרא האתון Num. 22, 23. 25. 27.
ותרא דלילה כי־הגיד לה Jud. 16, 18.
ותרא כי־מתאמצת היא Ruth 1, 18.
ותרא חמותה Ruth 2, 18.
ותרא אביגיל את־דוד 1 S. 25, 23.
ותרא האשה את־שמואל 1 S. 28, 12
ותרא כי־נבהל מאד 1 Sam. 28, 21.
ותרא את־המלך דוד 2 Sam. 6, 16.
ותרא מלכת־שבא 1 Reg. 10, 4.
ותרא והנה המלך עמד 2 Rg. 11, 14.
ותרא את־המלך דויד 1 Chr. 15, 29.
ותרא מלכת־שבא 2 Chr. 9, 3.
ותרא והנה המלך עומד 2 Chr. 23, 13
ותראה בגודה אחותה Jer. 3, 7.
ותרא כי נוחלה Ez. 19, 5.
ותרא אחותה אהליבה Ez. 23, 11.
ותרא אנשי מחקה Ez. 23, 14.

3 *impf. f. c. s.:* תֵּרָאֵנִי

ועין לא־תראני Job. 10, 18.

3 *impf. c. s.:* וַתִּרְאֵנִי

ותראני האתון Num. 22, 33.

3 *impf. c. s.:* וַתִּרְאֵהוּ

ותראהו את־הילד Ex. 2, 6.

1 *imperf. pl.:* נִרְאֶה

באורך נראה־אור Ps. 36, 10.

נראה אם־פרחה הגפן Cant. 7, 13.
למען נראה Jes. 5, 19.
ורעב לוא נראה Jer. 5, 12.
לא־נראה מלחמה Jer. 42, 14.

1 *imperf. pl.:* וְנִרְאֶה

ונראה מה־יהיו חלמותיו Gn. 37, 20.
ונשלחה ונראה 2 Reg. 7, 13.
ונשתעה ונרא יחדו Jes. 41, 23. Q'ri.
ונראה בשמחתכם Jes. 66, 5.

1 *impf. pl.:* וְנֵרָא *K'tib.*

ונרא יחדו Jes. 41, 23.

1 *imperf. pl.:* וַנִּרְאֶה

ונראה כי־אין 1 Sam. 10, 14.

1 *impf. p. c. s.:* וְנִרְאֲתָה

ונראהו ולא־מראה Jes. 53, 2.

2 *imperf. pl.:* תִּרְאוּ

לא־תראו פני Gn. 43, 3. 5.
ממני תראו וכן תעשו Jud. 7, 17.
תראו איש משתגע 1 Sam. 21, 15.
לא־תראו רוח 2 Reg. 3, 17.
ולא־תראו גשם 2 Reg. 3, 17.
תראו חתת ותיראו Job. 6, 21.
כנשא־נם הרים תראו Jes. 18, 3.
אמרו לראים לא תראו Jes. 30, 10.
לא־תראו חרב Jer. 14, 13.
ולא־תראו עוד את־המקום Jer. 42, 18.
כי־תראו את־דרכם Ez. 14, 23.

2 *imperf. pl.:* וַתִּרְאוּ

ותראו את־שקוציהם Dt. 29, 16.
ותראו כי נחש מלך 1 Sam. 12, 12.

2 *impf. p. c. s.:* תִּרְאֲנִי

אל־תראני שאני שחרחרת Cant 1, 6

3 *imperf. pl.:* יִרְאוּ

כי־יראו אתך המצרים Gn. 12, 12.
למשן יראו את־הלחם Ex. 16, 32.
אם־יראו את־הארץ Num. 14, 23.
אם־יראו האנשים Num. 32, 11.
לא ידעו ולא יראו Neh. 4, 5.
יראו עינו כידו Job. 21, 20.
יראו צדיקים וישמחו Job. 22, 19.
יביטו יראו־בי Ps. 22, 18.
יראו רבים ויראו Ps. 40, 4.
עד־נצח לא יראו־אור Ps. 49, 20.
יראו ישרים וישמחו Ps. 107, 42.
עינים להם ולא יראו Ps. 115, 5. 135, 16.
עיניך יראו זרות Prv. 23, 33.
וצדיקים במפלתם יראו Prv. 29, 16.
המה יראו כבוד־י״י Jes. 35, 2.
למען יראו וידעו Jes. 41, 20.
בל יראו ובל־ידעו Jes. 44, 9.
מלכים יראו וקמו Jes. 49, 7.
כי עין בעין יראו Jes. 52, 8.
עינים להם ולא יראו Jer. 5, 21.
יראו כי בית מרי המה Ez. 12, 3.
בחוריכם חזינות יראו Joel 3, 1.
יראו גוים ויבשו Mich. 7, 16.
ובניהם יראו ושמחו Zach. 10, 7.

3 *impf. pl.:* וַיִּרְאוּ

פקח את־עיני־אלה ויראו 2 Rg. 6, 20.
ויראו צדיקים ויראו Ps. 52, 8.
ויראו שנאי ויבשו Ps. 86, 17.

3 *impf. pl.:* וַיִּרְאוּ

ויראו בני־האלהים Gn. 6, 2.
ויראו המצרים את־האשה Gn 12, 14
ויראו אתה שרי פרעה Gn. 12, 15.
ויראו אחיו Gn. 37, 4.
ויראו אתו מרחק Gn. 37, 18.
ויראו והנה ארחת Gn. 37, 25.
ויראו את־צרורת Gn. 42, 35.
ויראו אחי־יוסף Gn. 50, 15.
ויראו שטרי בני־ישראל Ex. 5, 19.
ויראו בני־ישראל ויאמרו Ex. 16, 15.
ויראו את אלהי ישראל Ex. 24, 10.
ויראו ויקחו איש מטהו Nu. 17, 24.

וירא כל־העדה Num. 20, 29.
וירא את־ארץ יעזר Num. 32, 1.
וירא את־הארץ Num. 32, 9.
וירא והנה עלה Jos. 8, 20.
וירא השמרים Jud. 1, 24.
וירא והנה דלתות Jud. 3, 24.
וירא איש־ישראל Jud. 9, 55.
וירא אתו העם Jud. 16, 24.
וירא את־העם Jud. 18, 7.
וירא בני־בנימן Jud. 20, 36.
וירא אנשי־אשדוד 1 Sam. 5, 7.
וירא את־הארון 1 Sam. 6, 13.
וירא והנה עם־נבאים 1 S. 10, 11.
וירא הצפים לשאול 1 Sam. 14, 16.
וירא הפלשתים כי־מת 1 S. 17, 51.
וירא אנשי־ישראל 1 Sam. 31, 7.
וירא בני עמון 2 Sam. 10, 6.
וירא כל־המלכים 2 Sam. 10, 19.
וירא בניו את־הדרך 1 Reg. 13, 12.
וירא מואב מנגד 2 Reg. 3, 22.
ויפקח י״י את־עיניהם
ויראו 2 Reg. 6, 20.
ויראו כל־איש ישראל 1 Chr. 10, 7.
ויראו בני עמון 1 Chr. 19, 6.
ויראו עבדי הדרעזר 1 Chr. 19, 19.
ויראו את־הערמות 2 Chr. 31, 8.
ויראו כל־הגוים Neh. 6, 16.
ויראו כל־גבעה רמה Ez. 20, 28.
3 impf. pl.: יִרְאוּן
אשר לא־יראוך Dt. 4, 28.
3 impf. pl. c. s.: יִרְאֻנִי
יראוני יניעוך ראשם Ps. 109, 25.
יראיך יראוני וישמחו Ps. 119, 74.
3 impf. pl. c. s.: יִרְאוּהָ
*לכן יראוהו אנשים Job. 37, 24.
3 impf. c. s.: וַיִּרְאֶהָ
ויראהו בני־הנביאים 2 Rg. 2, 15.
3 impf. pl. c. s.: יִרְאוּהָ
וכל־מנאצי לא יראוה Num. 14, 23.
3 impf. pl. f.: תִּרְאֶינָה
ולא־תראינה עיניך 2 Reg. 22, 20.
ולא־תראינה עיניך 2 Chr. 34, 28.
אל־קדוש ישראל תראינה Jes. 17, 7.
עיני עורים תראינה Jes. 29, 18.
תראינה ארץ מרחקים Jes. 33, 17.
עיניך תראינה ירושלם Jes. 33, 20.
ועיני את־עיניו תראינה Jer. 32, 4.
עיני מלך־בבל תראינה Jer. 34, 3.
עיני תראינה Mich. 7, 10.
ועיניכם תראינה Mal. 1, 5.
3 impf. pl. f.: וַתִּרְאֶינָה
ותראינה עיניכם Jos. 24, 7.
ותראינה עיני 1 Reg. 10, 7.
ותראינה עיני 2 Chr. 9, 6.
Nif-al: נִרְאָה *3 perf.*
אל שדי נראה Gn. 48, 3.
אבתיכם נראה אלי Ex. 3, 16.
יאמרו לא־נראה אליך Ex. 4, 1.
כי־נראה אליך Ex. 4, 5.
והנה כבוד י״י נראה Ex. 16, 10.
היום י״י נראה אליכם Lev. 9, 4.
כנגע נראה לי בבית Lev. 14, 35.
נראה באהל מועד Num. 14, 10.
עין בעין נראה Num. 14, 14.
הנה נראה אלי האיש Jud. 13, 10.
נראה י״י אל־שלמה 1 Reg. 3, 5.
אין אבן נראה 1 Reg. 6, 18.
נראה אליו בגבעון 1 Reg. 9, 2.
ולא נראה עד היום הזה 1 Rg. 10, 12.
נראה אלהים 2 Chr. 1, 7.
נראה לדויד אביהו 2 Chr. 3, 1.
נראה בכבודו Ps. 102, 17.
כי־נראה כי־נלאה מואב Jes. 16, 12.
מרחוק י״י נראה לי Jer. 31, 3.
כסא נראה עליהם Ez. 10, 1.
נראה מראיהם טוב Dan. 1, 5.

חזון נראה אלי Dan. 8, 1.
3 perf.: הַנִּרְאָה
הנראה אליו פעמים 1 Reg. 11, 9.
אחרי הנראה אלי Dan. 8, 1.
3 perf.: וַנֵּרָאֶה
ונראה שנית Lev. 13, 7.
ונראה אל־הכהן Lev. 13, 19.
ונראה את־פני י״י 1 Sam. 1, 22.
גלה חציר ונראה־דשא Prv. 27, 25.
ונראה קלונך Jer. 13, 26.
3 perf. f.: נִרְאֲתָה
ולא־נראתה כזאת Jud. 19, 30.
3 prf. f.: וְנִרְאֲתָה
ונראתה הקשת בענן Gn. 9, 14.
3 perf. pl.: נִרְאוּ
נראו ראשי ההרים Gn. 8, 5.
נראו בארץ יהודה 2 Reg. 23, 24.
ולא־נראו כהם לפנים 2 Chr. 9, 11.
הנצנים נראו בארץ Cant. 2, 12.
part. masc.: הַנִּרְאָה *sg.*
הנראה אליו Gn. 12, 7.
לאל הנראה אליך Gn. 35, 1.
inf. constr.: לְהֵרָאוֹת
להראה אל־מנוח Jud. 13, 21.
ויסף י״י להראה בשלה 1 S. 3, 21.
inf. constr.: הֵרָאוֹת
וביום הראות־בו Lev. 13, 13, 14.
inf. constr.: לְהֵרָאוֹת
כי לא יוכלו להראות 2 Sam. 17, 17.
וילך אליהו להראות 1 Rg. 18, 2.
להראות חטאותיכם Ez. 21, 29.
inf. constr.: לְרָאוֹת
לראות את־פני Ex. 34, 24.
לראות את־פני Dt. 31, 11.
תבאו לראות פני Jes. 1, 12.
inf. c. suff.: הֵרָאוֹתוֹ
אחרי הראתו Lev. 13, 7.
inf. c. suff.: בְּהֵרָאוֹתוֹ
ומי העמד בהראותו Mal. 3, 2.
impt. sg.: הַרְאֵה
לך הראה אל־אחאב 1 Reg. 18, 1.
1 imperf.: אֵרָאֶה
אראה על־החכפרת Lev. 16, 2.
כי היום אראה אליו 1 Reg. 18, 15.
1 imperf.: וְאֵרָאֶה
מתי אבוא ואראה Ps. 42, 3.
1 imperf.: וָאֵרָא
וארא אל־אברהם Ex. 6, 3.
3 imperf.: יֵרָאֶה
בהר י״י יראה Gn. 22, 14.
ולא־יראה לך חמץ Ex. 13, 7.
ולא־יראה לך שאר Ex. 13, 7.
שלש פעמים בשנה יראה Ex. 23, 17.
יראה כל־זכורך Ex. 34, 23
ולא־יראה לך שאר Dt. 16, 4.
יראה כל־זכורך Dt. 16, 16.
ולא יראה את־פני י״י Dt. 16, 16.
מגן אם־יראה ורמח Jud. 5, 8.
יראה אל־אלהים בציון Ps. 84, 8.
יראה אל־עבדיך פעלך Ps. 90, 16.
וכבודו עליך יראה Jes. 60, 2.
וי״י עליהם יראה Zach. 9, 14.
3 imperf. ap.: יֵרָא
וגם־איש אל־ירא Ex. 34, 3.
3 imperf. ap.: וַיֵּרָא
וירא אליכם כבוד י״י Lev. 9, 6.
3 imperf.: וַיֵּרָא
וירא י״י אל־אברם Gn. 12, 7. 17, 1.
וירא אליו י״י באלני Gn. 18, 1.
וירא אליו י״י Gn. 26, 2.
וירא אליו י״י בלילה Gn. 26, 24.
וירא אלהים אל־יעקב Gn. 35, 9.
וירא אליו ויפל Gn. 46, 29.
וירא מלאך י״י אליו Ex. 3, 2.

וירא כבוד־י״י Lev. 9, 23.
וירא כבוד־י״י Num. 16, 19.
וירא כבוד י״י Num. 17, 7.
וירא כבוד־י״י Num. 20, 6.
וירא י״י באהל Dt. 31, 15.
וירא אליו מלאך י״י Jud. 6, 12.
וירא מלאך־י״י אל־האשה Jud. 13, 3.
*וירא על־כנפי־רוח 2 Sam. 22, 11.
וירא י״י אל־שלמה 1 Reg. 9, 2.
וירא י״י אל־שלמה 2 Chr. 7, 12.
וירא לכרבים תבנית יד Ez. 10, 8.
ויירא בגבהו Ez. 19, 11.
3 impf. fem.: תֵּרָאֶה
ואם תראה עוד Lev. 13, 57
גם תראה חרפתך Jes. 47, 3.
3 impf. fem.: וְתֵרָאֶה
ותראה היבשה Gn. 1, 9.
3 imperf. pl.: יֵרָאוּ
ולא־יראו פני ריקם Ex. 23, 15. 34, 20.
ופני לא יראו Ex. 33, 23.
ולא יראו החוצה 1 Reg. 8, 8.
ולא יראו החוצה 2 Chr. 5, 9.
3 imperf. pl.: וַיֵּרָאוּ
ויראו אפיקי מים 2 Sam. 22, 16.
ויראו ראשי הבדים 1 Reg. 8, 8.
ויראו ראשי הבדים 2 Chr. 5, 9.
ויראו ׀ אפיקי מים Ps. 18, 16.
3 imperf. pl.: וְיֵרָאוּ
ויראו לפניך מראינו Dan. 1, 13.
Pu-al: דגוז אלף לפס׳ רָאֵה
al. = רָוֵה
3 perf. pl.: רָאוּ
עצמתיו לא רָאוּ Job. 33, 21.
Hif-il.
3 perf.: הֶרְאָה
הראה את־פרעה Gn. 41, 28.
והנה הראה אתי Gn. 48, 11.
כאשר הראה אתך בהר Ex. 27, 8.
כמראה אשר הראה י״י Num. 8, 4.
3 perf.: וַהֶרְאָה
והראה את־נפשו טוב Eccl. 2, 24.
3 perf. c. s.: הֶרְאַנִי *p.*
דברי י״י אשר הראני Ez. 11, 25.
3 perf. c. suff.: הֶרְאָנִי
הראני י״י אתך מלך 2 Reg. 8, 13.
הראני י״י Jer. 24, 1.
הדבר אשר הראני י״י Jer. 38, 21.
כה הראני Am. 7, 1. 4. 7. 8, 1.
3 perf. c. s.: וְהֶרְאָנִי
וחראני אתו ואת־נחור 2 S. 15, 25.
והראני י״י כי־מות ימות 2 Rg. 8, 10.
3 perf. c. s.: הֶרְאָנוּ
הן הראנו י״י אלהינו Dt. 5, 21.
הראנו את־כל־אלה Jud. 13, 23.
3 perf. c. s.: הֶרְאָךְ
הראך את־אשו הגדולה Dt. 4, 36.
3 perf. c. s.: הֶרְאָם
דבר אשר לא־הראם 2 Reg. 20, 13.
ונפלאתיו אשר הראם Ps. 78, 11.
אשר לא־הראם חזקיהו Jes. 39, 2.
2 perf.: הֶרְאִיתָ
הראית עמד קשה Ps. 60, 5.
2 perf.: הֶרְאִיתָנִי
הראיתנו ׀ צרות Ps. 71, 20. *Q'ri.*
הראיתני מעלליהם Jer. 11, 18.
2 prf. c. s.: הֶרְאִיתָנוּ *Ktib.*
הראיתנו ׀ צרות Ps. 71, 20.
1 perf.: וַהֶרְאֵיתִי
והראיתי גוים מערך Nah. 3, 5.
1 perf. c. s.: הֶרְאִיתִיךָ
הראיתיך בעיניך Dt. 34, 4.
1 prf. c. s.: הֶרְאִיתָם
אשר לא־הראיתם 2 Reg. 20, 15.
1 prf. c. s.: הֶרְאִיתִים
אשר לא־הראיתים Jes. 39, 4.

part. masc.: מַרְאֶה *sg.*
אני מראה אותך Ex. 25, 9.
אשר־אני מראה אותך Ex. 40, 4.
inf. constr.: לְהַרְאוֹת
להראות את־עבדך Dt. 3, 24.
להראות העמים Esth. 1, 11.
להראות את־אסתר Esth. 4, 8.
inf. c. suff.: הַרְאֹתְךָ
בעבור הראתך את־כחי Ex. 9, 16.
inf. c. suff.: הַרְאֹתְכָה
למען הראותכה Ex. 40, 4.
inf. c. suff.: לַרְאֹתְכֶם
לראתכם בדרך Dt. 1, 33.
inf. c. suff.: בְּהַרְאֹתוֹ
בהראתו את־עשר Esth. 1, 4.
inf. c. suff.: הַרְאֹתָם
לבלתי הראותם Jos. 5, 6.
impt. c. s.: הַרְאֵנִי
הראני נא את־כבדך Ex. 33, 18.
impt. sg. c. s.: הַרְאֵנוּ
הראנו נא את־מבוא Jud. 1, 24.
הראנו י״י חסדך Ps. 85, 8.
impt. f. c. s.: הַרְאִינִי
הראיני את־מראיך Cant. 2, 14.
1 impf. c. s.: אַרְאֶךָּ
אל־הארץ אשר אראך Gn. 12, 1.
אראך מה־חמה אלה Zach. 1, 9.
1 impf.: וַאֲרָאֶךָּ
ואראך את־האיש Jud. 4, 22.
1 impf. c. s.: וְאַרְאֵהוּ
וארחהו בישועתי Ps. 91, 16.
1 impf. c. s.: אַרְאֶנּוּ
אראנו בישע אלהים Ps. 50, 23.
אראנו נפלאות Mich. 7, 15.
2 impf. c. s.: תַּרְאֵנִי
למה תראני און Hab. 1, 3.
3 impf.: יַרְאֶה
ונחת זרעו יראה Jes. 30, 30.
3 impf. ap.: וַיַּרְא
וירא אתם את־בן־המלך 2 Rg. 11, 4.
3 impf. c. s.: יַרְאֵנִי
ודבר מה־יראני Num. 23, 3.
אלהים יראני בשוררי Ps. 59, 11.
3 impf. c. s.: וַיַּרְאֵנִי
ויראני י״י ארבעה חדשים Zach. 2, 2.
ויראני את־יהושע Zach. 3, 1.
3 impf. c. s.: יַרְאֵנוּ
מי־יראנו טוב Ps. 4, 7.
3 impf. c. s.: וַיַּרְאֵהוּ
ויראהו י״י את־כל־הארץ Dt. 34, 1.
ויראהו את־המקום 2 Reg. 6, 6.
3 impf.: וַיַּרְאֵם
ויראם את־מבוא העיר Jud. 1, 25.
ויראם את־כל־בית 2 Reg. 20, 13.
ויראם את־בית נכתה Jes. 39, 2.
3 impf.: וַיַּרְאֵם
ויראום את־פרי הארץ Num. 13, 26.
Hof-al: הָרְאָה
3 perf.: וְהָרְאָה
והראה את־הכהן Lev. 13, 49.
2 perf.: הָרְאֵית
אשר הראית בהר Ex. 26, 30.
אתה הראית לדעת Dt. 4, 35.
part. masc.: מָרְאֶה
אשר־אתה מראה בהר Ex. 25, 40.
Hitpa-el: הִתְרָאֶה
1 impf.: נִתְרָאֶה
לכה נתראה פנים 2 Reg. 14, 8.
לכה נתראה פנים 2 Chr. 25, 17
2 impf. pl.: תִּתְרָאוּ
למה תתראו Gn. 42, 1.

3 *impf. pl.:* וַיִּתְרָאוּ

2 Reg. 14, 11. ויתראו פנים
2 Chr. 25, 21. ויתראו פנים

רָאָה

ת"ו לל"ק, וסמיך רָאֵה [ע"י יָפֶה מן יָפָה], ומכלון רוֹאֶה ויודע [ועסעכל], וכן רוֹאֶה עכ"י נסיוב כמו יודע עכ"י.

adj. m. (c. רָאֵה, ad s. f. יָפֶה ab abs. יָפָה), videns, cognoscens, Job. 10, 15. Targ., quasi אַרְאֵה scriptum esset: אֶחֱמֵי סְגִיפִי.

constr.: וְרֹאֵה

Job. 10, 15. וראה עניי

רֹאֶה

ת"ו כיכוי, ומוכו לית רוֹאֶה קיוכוֹף, לכן מלכים ככוי לכניף ויוֹאֶה, לכן לעמים רֹאֶה אַת סגוליי, ע"י הַגֵּה, בֶּכֶה, ומכניכם כמיכם למלכע כאיכר לכל רֵעֵהוּ, ועכיכו מופעתי, לומר קוֹנֵה [שויף].

n. m. prt., ὁρατής, prophetae (nomen antiquius vulgari נָבִיא, 1 Sam. 9, 9.), interdum abstr., visio (ad s. f. רֵעָה *Milra*, plerumque בֶּכֶה, חָגָה *Milêl*). LXX. προφήτης, ὀνομαστός, φάσμα.

בְּרֹאֶה

Jes. 28, 7. שגו בראה

הֲרֹאֶה

1 Sam. 9, 9. ונלכה עד־הראה
1 Sam. 9, 9. יקרא לפנים הראה
1 Sam. 9, 11. היש בזה הראה
1 Sam. 9, 18. אי זה בית הראה
1 Sam. 9, 19. ויאמר אנכי הראה
1 Chr. 9, 22. הראה באמונתם
1 Chr. 26, 28. התקדיש שמואל הראה
1 Chr. 29, 29. על־דברי שמואל הראה
2 Chr. 16, 7. בא חנני הראה
2 Chr. 16, 10. ויכעס אסא אל־הראה

pl.: לָרֹאִים

Jes. 30, 10. אשר אמרו לראים

רְאוּת

ע"כ נקני, לאכר תמוכו נכתיב רְאִית, וכפתיון ליי"ם וכנעם וכענקם [דאָם וענען], ל"ת ליוות עיכי"ם, לומר הנעם נעיכים, וגנוב נאפם עכיכית, ל"ת בְּלִי רְאוּת, לומר קוב הליי"ם.

n. f. Qeri (*Ketib:* רְאִית), visus; neoh. בְּלִי רְאוּת, organum visus h. e. sensus videndi. LXX. ὁρᾶν. S. θεωρία.

Eccl. 5, 10. Q'ri. כי אם ראות עיניו

רְאִית

ע"כ, כדומם לל רְאוּת, וכמנל לך נכתיב.

n. f. Ketib (*Qeri* רְאוּת), visus.

Eccl. 5, 10. K'tib. כי אם ראית עיניו

רְאִי

ע"ו, ופרוכו כלי לאכר מפתכלים בו הפכים, מרלם מוקם הפיכית, לו לפפקליים לאכר נם תלליכם הכנים, נהפתנין פלר רלון [שפיענע], וכעכם מפתכת, לכן הכווב מנוקים לם, וכעכני ליים מנלכוי. עי' עוד מרלם.

n. m., speculum, utpote quod res videndas refert, ex metallo polito confectum (רְאִי מִזְּקָק, sp. fusile, quocum coelum coruscum et astriferum comparatur, Targ. אַסְפַּקְלַרְיָא סְגִינָא. LXX. ὅρασις (*ἐπιχύσεως*).

פְּרִאי

Job. 37, 18. חזקים כראי מוצק

רְאִי

ע"ו, ונהפתק רְאִי, ונקוד קתף קמץ, ומוכנו מנוכע: ק' רלים, ולל רלי: כלנון לנוב הרלים, שכוולם נעלנון עלונים, לו כתרנוו לנלמים רלם כל. נ' כמו מַרְאֶה [אַכוועסען], ל"ת עוב רלי, לכן נכלל הנע והלך עין [נלין, אַכ-], ווהו המוכן אל יכל נאנו מרלי, לומר לקרי כל הלך עין [נוועסענדם]. ג' דוגמת ומאל, לאכר לקריו יכלו לקרים ויקרו מוסר ותוכחת [שויף-עקסעפטל, וואַכוונגכ-], ווהו המוכן אל ומתיך כרלי, לומר למאל ולדוגמת, והרלתונים עמו, שפרמוהו אם עכוף ולכלוך.

n. m. (in p. רְאִי): 1) visus, unde אֵל רָאִי, Deus vel miseros videns et juvans vel omnia videns, h. e., omniscius; 2) conspectus, adspectus, adv. מֵרְאֵי, post omnem quasi oculi nutum, manifeste (zusehends); 3) spectaculum, exemplum, quo omnes intuentes commonefiunt (Warnungsexempel). LXX. ὅρασις, ἐπιδεῖν, παράδειγμα.

p. רָאֵי

Gn. 16, 13. אתה אל ראי
1 S. 16, 12. עם־יפה עינים וטוב ראי
Job. 7, 8 לא־תשורני עין ראי

p. מֵרְאֵי

Job. 33, 21. יכל בשרו מראי

p. פָּרְאֵי

Nah. 3, 6. ושמתיך כראי

רָאוָה

כלאר פרם סכל"ק מקור שלם נקל, נוולו נכלם תמור למל הפעל, ע"י לְאַהֲבָה, ול"כ סכוונם ככוונת רלם נקשור עם ני"ת.

n. agentis (ad s. f. לְאַהֲבָה), spectatio, τὸ ἐπιδεῖν, neoh. רְאוּת, רְאִיָּה (das Schauen, das Erscheinen). LXX. (ἔδωκά σε) παραδειγματισθῆναι.

*לְרָאוָה

*לראוה בך

Ez. 28, 17.

רָאָה

ע"כ, וכנו למין נפור קמ"י, לאכר יעוף לעוף עלי פוכל [נייער], ונקרל כן ע"ש קדוד קוב רלי"ו, כלאר לאמרו נכ"ל הדן נר סדיל הוב לופם מלכלו מזמכם עזכם מיל, וכן לאמרו קו"ל למם נקרל זאם רלם זכולם ניותר, ול"כ מין מזנם סופרים נתוכם ק"ו, כלאר קצנו הפצים הקדמים.

n. f., vultur, milvus, a visus sagacitate, uti jam *Midras* et *Gemara* recte observant, neutiquam sphalma scriptionis pro דָּאָה, uti neoterici, Samaritano adstipulantes, asseruerunt. LXX. γύψ. A. ἵξος.

דְּרָאָה

Dt. 14, 13. והראה ואת־האיה

מַרְאָה

ע"ו, והסמיך מַרְאֵה, וכנוי מַרְאֵהוּ, מַרְאָהּ, ולפעמים הכנוי לאכל הכנוים, ל"ת מַרְאֵיהֶם, מַרְאֵיהֶן, מַרְאֵיהֶם, ולפעמים קוין וקוון, ל"ת מרלם עיכי"ם. ולפעמים הזנם וכנוי [נעוועכונג, אַכ-, -נלי"קן], ל"ת מרלם עזיוד תלת הסף אל למד הפעל. המוכן רלים והכעם הזנם וכנוי [נעוועכונג, אַכ-, -נלי"קן], ל"ת מרלם עיכי"ם. ולפעמים קוין וקוון, ל"ת ולנתוסם על המרלם, לומר על לאכר קויתי נקויוכי, ולפעמים כמו תולר הפכים והנוף, ל"ת יפת מרלם, עוכת מרלם, ולפעמים כמו דמות ותולר, ל"ת כמרלם לדם, וכולם מזכר רלם למקו. נזאם עכיכית מַרְאֵה מָקוֹם כנוי למוכם מקום [מיכלעקם], רְאֵה

כמראה הלפידים Ez. 1, 13.
כמראה הבזק Ez. 1, 14.
כמראה אבן־ספיר Ez. 1, 26.
כמראה אדם עליו Ez. 1, 26.
חשמל כמראה־אש Ez. 1, 27.
ראיתי כמראה־אש Ez. 1, 27.
כמראה הקשת Ez. 1, 28.
דמות כמראה־אש Ez. 8, 2.
כמראה־זהר Ez. 8, 2.
כמראה דמות כסא Ez. 10, 1.
כמראה נחשת Ez. 40, 3.
כמראה הלשכות Ez. 42, 11.
כמראה גבר Dan. 8, 15.
ופניו כמראה ברק Dan. 10, 6.
ויגע־בי כמראה אדם Dan. 10, 18.
כמראה סוסים מראהו Joel 2, 4.

constr.: וּכְמַרְאֵה

וכמראה המראה Ez. 43, 3.

constr.: לְמַרְאֵה

ולא־למראה עיניו ישפוט Jes. 11, 3.
למראה עיניה Ez. 23, 16.

constr.: מִמַּרְאֵה

ממראה עיניך Dt. 28, 34.
ממראה מתניו Ez. 1, 27.
ממראה מתניו ולמטה Ez. 8, 2.

constr.: וּמִמַּרְאֵה

וממראה עיניך Dt. 28, 67.
וממראה מתניו Ez. 1, 27.

c. suff.: מַרְאֵהוּ *Ktib.* וּמַרְאֵיהוּ

ומראיך נאוה sg. Cant. 2, 14.

cum suff.: מַרְאֵהוּ

והנה מראהו עמק Lev. 13, 30.
והנה אין־מראהו עמק Lev. 13, 31.
אל־תבט אל־מראהו 1 Sam. 16, 7.
ויעמד ולא אכיר מראהו Job. 4, 16.
מראהו כלבנון Cant. 5, 15.
כן־משחת מאיש מראהו Jes. 52, 14.
מראהו כמראה נחשת Ez. 40, 3.
כמראה סוסים מראהו Joel 2, 4.

cum suff.: וּמַרְאֵהוּ

ומראהו אינו עמק Lev. 13, 34.
ומראהו כמראה מלאך Jud. 13, 6.

cum suff.: מַרְאֵהָ

אין־מראה מן־השער Lev. 13, 4.
והנה מראה שפל Lev. 13, 20.

cum suff.: וּמַרְאֵהָ

ומראה עמוק Lev. 13, 25.

pl. constr.: וּבְמַרְאֵי

ובמראי עיניך Eccl. 11, 9.

pl. c. suff.: מַרְאֵינוּ

ויראו לפניך מראינו Dan. 1, 13.

pl. c. suff.: מַרְאֶיךָ

הראיני את־מראיך Cant. 2, 14.

pl. c. suff.: מַרְאָיו

הגם אל־מראיו ירטל Job. 41, 1.

pl. c. suff.: מַרְאֵיהֶם

מראיהם כגחלי־אש Ez. 1, 13.
מראיהם ואותם Ez. 10, 22.
נראה מראיהם טוב Dan. 1, 15.

pl. c. suff.: וּמַרְאֵיהֶם

ומראיהם ומעשיהם Ez. 1, 16.
ומראיהם דמות אחד Ez. 10, 10.

pl. c. suff.: מַרְאֵיהֶן

וזה מראיהן Ez. 1, 5.
מראיהן כלפידים Nah. 2, 5.

pl. c. suff.: וּמַרְאֵיהֶן

ומראיהן רע Gn. 41, 21.
ומראיהן שפל Lev. 14, 37.

מַרְאָה

ע"כ, ומוכנו כמו קוין וקוון, ל"ת מרלות הלילה, מרלות לללים [נעוילנ, שויע, פיוילן], לכן לפעמים כמו רלי, נין מרלם לפפקליים [שפיענע], וכן מרלם נערני.

רעות המראה Gn. 41, 4.
יפת המראה Gn. 41, 4.
וארא את־המראה Ex. 3, 3.
המראה אשר ראיתי Ez. 11, 24.
המראה כמראה Ez. 41, 21.
וכמראה המראה Ez. 43, 3.
הבן להלז את־המראה Dan. 8, 16.
ואשתומם על־המראה Dan. 8, 27.

בְּמַרְאָה

במראה ברוח אלהים Ez. 11, 24.
ובין בדבר והבן במראה Dan. 9, 23.
ובינה לו במראה Dan. 10, 1.

כַּמַּרְאֶה

כמראה אשר הראה י"י Num. 8, 4.
כמראה אשר ראיתי Ez. 8, 4.
המראה כמראה Ez. 41, 21.
כמראה אשר ראיתי Ez. 43, 3 (bis).

לְמַרְאֶה

כל־עץ נחמד למראה Gn. 2, 9.
מזבח גדול למראה Jos. 22, 10.

constr.: מַרְאֵה

לכל־מראה עיני הכהן Lev. 13, 12.
טוב מראה עינים Eccl. 6, 9.
מראה האופנים Ez. 1, 16.
כן מראה הגשה Ez. 1, 28.
מראה דמות כבוד־י"י Ez. 1, 28.
מראה שלישים כלם Ez. 23, 15.

constr.: וּמַרְאֵה

ומראה כבוד י"י Ex. 24, 17.
ומראה הנגע עמק Lev. 13, 3.
ומראה הנתק Lev. 13, 32.
ומראה־אש לילה Num. 9, 16.
ומראה האופנים Ez. 10, 9.
מראינו ומראה הילדים Dan. 1, 13.
ומראה הערב והבקר Dan. 8, 26.

constr.: כְּמַרְאֵה

כמראה צרעת Lev. 13, 43.
כמראה־אש עד־בקר Num. 9, 15.
כמראה מלאך Jud. 13, 6.

n. f., visio, visum nocturnum et divinitus oblatum, interdum, sicut רְאִי, speculum, neoh. idem, arab. مِرْآة, aram. אִסְפַּקְלַרְיָא. LXX. ὅρασις, ὅραμα, ὀπτασία; κάτοπτρον.

הַמַּרְאָה

1 Sam. 3, 15. מהגיד את־המראה
Dan. 10, 7. לבדי את־המראה
Dan. 10, 7. לא־ראו את־המראה
Dan. 10, 8. את־המראה הגדלה

בַּמַּרְאָה

Num. 12, 6. במראה אליו אתודע
Dan. 10, 16. במראה נהפכו צירי

pl.: מַרְאוֹת

Ez. 1, 1. מראות אלהים

וּמַרְאוֹת

pl.: ומראות כמראה
Ez. 43, 3.

pl. constr.: בְּמַרְאוֹת

Gn. 46, 2. לישראל במראת הלילה
Ez. 8, 3. במראות אלהים
Ez. 40, 2. במראות אלהים הביאני

pl.: בְּמַרְאֹת

Ex. 38, 8. במראת הצבאת

רֵי

ג״ו נקמי, תמור רָאֵי, ונכליעת סקלף, ע״מ מֶלֶךְ, וסילועס רֵיא, ונככוי רֵיחַ, ונקנוס כמקס ג״כ סתמוכס רֵיוֵי. סמוכן מרקס [סַנועסען]. נקנוס עול סמופעס רֵיוּ תמור רַאוּי, ג״כ נכליעת סקלף, וכן לד״ק ספריעי רוּת תמור רְאוּת.

n. m. aram. (= רְאֵי ad s. f. מַלְכָּה, def. רֵיָא, c. s. רֵיחַ, targ. pl. c. רֵיוֵי), adspectus, targ. n. abstr. רֵיוּ = רַאוּי, eademque elisione sec. nonnullos = רְוּת. LXX. ὅρασις.

cum suff.: וְרֵיהּ

Dan. 2, 31. ורוה דחיל
Dan. 3, 25. ורוה די רביעיא

רָאֵם

פעל ל״ע כ״ק נגזר רָאֵם, ומוכנו לדעת יסודס קרפנערַס׳ כמו רָם לקמן, לומר גבוסו, ולפס זס קיס ע״ס גבוסו וגדלו. לכן כפי סכ״ל מוכנו כמו רָעֵם, ענין זעיגס וועיקס, ותמלוס זכיסס רָעֲלָם, רָאֲם, וזייכיס לפעלים כופפי מס, וכן נדומס לו כזכר וכמכוון נזפס סכלליק וכוומיק ונכמכיק s. *raw, ru,* l. *rum-* עתיקי וכדומס [itare, altn. *rym*-ja etc. סלכך וזעוג, וזס סככון.

v. intr. inus., rugire, rauca voce clamare, sicut רָעַם, quorum utrumque paragogâ literae nasalis ortum est ex radice *ra*, sanscr. *ru*, *raw*. Carpentrasi רָאַם, sicut רָם, significationem altitudinis et roboris subjectam habere arbitratur.

רְאֵם

ג״ו, וכמכ ג״כ רְאֵיִם, ונכליעת סקלף רֵים, וסכנוי רְאֵמִים לו רֵמִים. ומוכנו נסמס מנסמוע סמדכר, קוקס ונעלת קרן יפיפס, וסיל לדעתי קיס זגזס קֶרֶשׁ, זאין לס לכלס קרן לאת [קולין כ״ע כ׳], וקרן זכלס יפיפס [נתכל ע״ו ע״כ] וסיפס מוסל׳ לאכילס [קולין זס], וולת לר׳ מאיר סיל סכקיכס ג״כ קצת [זכת כ״ק ע״כ], ועי׳ ממכו ע״ו ק׳ ע״ס, קולין ס׳ ע״ס, ועוד. מקוס להתגדר.

n. m. (raro רְאֵמִים vel רֵים, pl. רְאֵמִים, רֵמִים), animal sylvestre et cornutum, vulgo *monoceros*, talm. קֶרֶשׁ (non rhinoceros, uti volunt Aquila et Saadja Job. 39, 9.), secundum alios: bos ferus, bubalus, vel: oryx (arab. رِيم, targ. רֵימָא = רְאֵם). V. Bochartum, Hieroz. III, 27. LXX. μονοκέρως, ἀδρός.

Num. 23, 22. כתועפת ראם לו
Dt. 33, 17. וקרני ראם קרניו

רֵים

Job. 39, 9. היאבה רים עבדך
Job. 39, 10 התקשר־רים בתלם עבתו

פְּרָאִים

Ps. 92, 11. ותרם כראים קרני

pl.: רֵמִים

Ps. 22, 22. ומקרני רמים עניתני

pl.: רְאֵמִים

Ps. 29, 6. כמו בן־ראמים
Jes. 34, 7. וירדו ראמים עמם

רָאמוֹת,

s. r. רוּם רָאֵמָה *v.* *p.* 1000.

רֹאשׁ

v. s. r. רוּשׁ, *p.* 1000.

רֹאשׁ

ג״ו, תמור רָאשׁ, וסרבוי רָאשִׁים [תמור רָאֲשִׁים], ונככוי רֹאשָׁיו. פתכוכו קדקוד וגלגלת [קלף, סויפע], ונפזלס על עיקר סיזוע ונפז, על ליזי פריטי, על דכר עליוכי ויוקר גכוסי, על קנין וכניד וכזיק, על רקס ופנק דכר ונקולס עליוכיק, גכנוכו וקדודו וכדומס. ל״מ רקס נית קכות, רקס סכיס, רקס פנס, רקס זמקס, רקס נזמיס, ולפעמיס כמו סן עליון כולל, או סן סיכוד, ולפעמיס כמו תקלס וסתקל, ל״מ רקס דכך, רקס קכות, ליק ג׳יס סמך וסקוגיק, כלאר תקלס נגו סמלין. ולאר לקקוד סלאון מזכס רָאשׁ נדמיון לל רָשָׁע, לומר כדכוד לנס ולנס, ומוס ככוי רקס ע״ג כדכודו על סגוף, ע״ל ולניעס נמו רקס.

n. m., pro רֵאשׁ, pl. רָאשִׁים = רְאֵשִׁים, c. s. רֹאשֵׁי), caput (sanscr. *kapâla*, v. s. קַפַּת), synecd. homo, individuum, translate de cujuscunque rei initio, principio s. origine (velut fluminis h. e. brachium, viae h. e. compitum, plateae h. e. angulus, mensis h. e. neomenia anni sive calendae), de cujuscunque rei summitate et eminentia conspicua respectu vel quantitatis et loci vel qualitatis et imperii (de praefecto, de summo sacerdote, de loco principi, de montium verticibus, de fastigio turris etc., de summitate aristae, et in universum de eo, quod in quavis re praestantissimum est, veluti de aromatis suavissimis, de metropoli, de lapide, qui aedificii molum sustinet et similiter), porro de summâ quasi capite computationis, de agmine, caterva, multitudine. Arab. *ra's*, kopt. *rês* (*marês*, Aegyptus superior). LXX. κεφαλή, κεφαλίς, κόμη τῆς κεφαλῆς (פְּאַת רֹאשׁ), κεφάλαιον, κορυφή, τὸ ἄκρον, ἀρχή; πρῶτος, ἀρχηγός, ἀρχίφυλος, ἄρχων, ἡγούμενος, προ-; πρωτότοκος, πρωτομή, ἀριθμός, συλλογισμός; τράχηλος, πτέρυξ, ἄλσος, ἄνθος, θυμός, θυσία et multimodis aliter pro contextu; רֹאשׁ אָבוֹת ἀρχιπατριώτης, πατριάρχης; רֹאשׁ אֲלָפִים, χιλίαρχος; רֹאשׁ חֹדֶשׁ, ἀρχίφυλος; רֹאשׁ שָׁבָט νεομηνία, νουμηνία; פְּאַת רֹאשׁ περιστόμιον; לְרֹאשׁ, בְּרֹאשׁ, ἀπ' ἀρχῆς.

Gn. 3, 15. הוא ישופך ראש
Gn. 40, 20. את־ראש שר המשקים
Gn. 40, 20. ואת־ראש שר האפים
Gn. 47, 31. על־ראש המטה
Gn. 48, 14. על־ראש אפרים
Gn. 48, 14. על־ראש מנשה
Gn. 48, 17. על־ראש אפרים
Gn. 48, 17. מעל ראש־אפרים
Gn. 48, 17. על־ראש מנשה
Ex. 12, 2. לכם ראש חדשים
Ex. 17, 9. נצב על־ראש הגבעה
Ex. 17, 10. אהרן וחור עלו ראש הגבעה
Ex. 19, 20 (bis). אל־ראש ההר
Ex. 29, 15. 19. ידיהם על־ראש האיל
Ex. 30, 12. תשא את־ראש
Ex. 30, 23. קח־לך בשמים ראש
Ex. 34, 2. לי שם על־ראש ההר
Lev. 1, 4. ידו על ראש העלה
Lev. 3, 2. 8. על־ראש קרבנו
Lev. 4, 4. 15. על־ראש הפר
Lev. 4, 24. על־ראש השעיר
Lev. 4, 29. 33. על ראש החטאת
Lv. 8, 12. על ראש אהרן וימשח אתו
Lev. 8, 14. על־ראש פר החטאת
Lev. 8, 18. 22. ידיהם על־ראש האיל
Lev. 14, 18. 29. יתן על־ראש המטהר
Lv. 16, 21 (bis). על־ראש השעיר החי
Num. 1, 2. 26, 2. שאו את־ראש
Num. 1, 4. ראש לבית־אבתיו הוא
Num. 4, 2. 22. נשא את־ראש
Num. 5, 18. ופרע את־ראש האשה
Num. 6, 9. וטמא ראש נזרו
Num. 6, 18. את־ראש נזרו
Num. 6, 18. את־שער ראש נזרו
Num. 8, 12. על ראש הפרים
Num. 14, 4. נתנה ראש ונשובה
Num. 14, 40. ויעלו אל־ראש־ההר
Num. 14, 44. לעלות אל־ראש ההר
Num. 21, 20. ראש הפסגה
Num. 23, 14. אל־ראש הפסגה
Num. 23, 28. ראש הפעור הנשקף
Num. 25, 15. ראש אמות בית־אב
Num. 31, 26. ראש מלקוח
Num. 31, 49. ראש אנשי המלחמה
Dt. 3, 27. עלה ׀ ראש הפסגה
Dt. 34, 1. אל־הר נבו ראש הפסגה
Jos. 11, 10. ראש כל־הממלכות
Jos. 15, 8. ועלה הגבול אל־ראש ההר
Jos. 22, 14. ואיש ראש בית־אבותם
Jud. 6, 26. ראש המערך הזה
Jud. 7, 19. ראש האשמרת התיכונה
Jud 9, 53. פלח רכב על־ראש אבימלך
Jud. 16, 3. ויעלם אל־ראש ההר
1 S. 15, 17. ראש שבטי ישראל אתה
ויקח דוד את־ראש הפלשתי
1 Sam. 17, 54.
1 Sam. 26, 13. על־ראש־ההר מרחק
2 Sam. 2, 25. ויעמדו על־ראש גבעה
2 Sam. 3, 29. יחלו על־ראש יואב
2 Sam. 4, 8. את־ראש איש־בשת
2 Sam. 4, 12. ראש איש־בשת לקחו
2 Sam. 12, 30. ותהי על־ראש דוד
2 Sam. 20, 22. ראש שבע בן־בכרי
2 Sam. 23, 8. ראש השלשי
2 Sam. 23, 13. מהשלשים ראש
2 Sam. 23, 18. הוא ראש השלשי
1 Reg. 7, 17. 19. על־ראש העמודים
1 Reg. 7, 18. על־ראש הרמנים
1 Reg. 7, 22. ראש העמודים
1 Reg. 7, 35. ועל ראש המכנה
1 Reg. 7, 41. על־ראש העמודים
1 Rg. 18, 42. עלה אל־ראש הכרמל
2 Reg. 1, 9. ישב על־ראש ההר
2 Reg. 6, 25. עד היות ראש־חמור
2 Reg. 6, 31. ראש אלישע בן־שפט
2 Reg. 19, 21. אחריך ראש הניעה
2 Reg. 25, 27. את־ראש יהויכין
1 Chr. 5, 15. בן־גוני ראש בן־חכמוני ראש
1 Chr. 11, 11. השלשים
1 Reg. 11, 15. מן השלשים ראש
1 Chr. 11, 20. היה ראש השלושה
1 Chr. 11, 42. ראש לראובני
1 Chr. 12, 18. ראש השלשים
1 Chr. 20, 2. ותהי על־ראש דויד
1 Chr. 27, 5. הכהן ראש
2 Chr. 3, 16. ויתן על־ראש חעמדים
2 Chr. 4, 12 (bis). על־ראש העמדים
Esr. 9, 6. רבו למעלה ראש
Neh. 9, 17. ויתנו־ראש לשוב
Neh. 11, 17. ראש התחלה יהודה
Neh. 12, 16. K'tib. ראש המשוררים
Esth. 6, 12. אבל וחפוי ראש
Job. 20, 16. *ראש־פתנים ייניק
Job. 22, 12. ראש כוכבים
Job. 29, 25. אבחר דרכם ואשב ראש
Ps. 22, 8. יניעו ראש
Ps. 44, 15. מנוד־ראש בלאמים
Ps. 68, 22. ראש איביו קדקד שער
Ps. 83, 3. ומשנאיך נשאו ראש
Ps. 110, 6. מחץ ראש על־ארץ
Ps. 110, 7. על־כן ירים ראש
Ps. 119, 160. ראש־דברך אמת
Ps. 137, 6. ראש שמחתי
Ps. 140, 10. ראש מסבי
Ps. 141, 5. שמן ראש אל־יני ראשי
Jes. 1, 5. כל־ראש לחלי
Jes. 1, 6. מכף־רגל ועד־ראש
Jes. 7, 8. ראש ארם דמשק
Jes. 9, 13. ראש וזנב
Jes. 19, 15. ראש וזנב כפה
Jes. 28, 1. 4. על־ראש גיא־שמנים
Jes. 30, 17. כתרן על־ראש ההר
Jes. 37, 22. אחריך ראש הניעה
Jer. 22, 6. ראש הלבנון
Jer. 23, 19. 30, 23. על ראש רשעים יחול
Jer. 48, 37. כי כל־ראש קרחה
Jer. 52, 31. את־ראש יהויכין
Ez. 10, 1. על־ראש הכרבים
Ez. 13, 18. על־ראש כל־רומה
Ez. 16, 25. אל־כל־ראש דרך
Ez. 17, 4. ראש יניקותיו קטף
Ez. 29, 18. כל־ראש מקרח
Ez. 43, 12. הבית על־ראש ההר
Hos. 2, 2. ושמו להם ראש אחד
Am. 1, 2. ויבש ראש הכרמל
Am. 8, 10. ועל־כל־ראש קרחה
Jon. 4, 8. ותך השמש על־ראש יונה מחצת ראש מבית
Hab. 3, 13. רשע
Hab. 3, 14. נקבת במטיו ראש פרזו

וְרֹאשׁ

Dt. 32, 33. *וראש פתנים אכזר
Jud. 7, 25. וראש־ערב וזאב הביאו
Jud. 9, 37. וראש־אחד בא
1 Sam. 5, 4. וראש דגון
1 Sam. 17, 57. וראש הפלשתי בידו
2 Sam. 15, 30. וראש לו חפוי
1 Reg. 10, 19. וראש עגול לכסה
Prv. 8, 26. וראש עפרות תבל
Jes. 7, 8. וראש דמשק רצין
Jes. 7, 9. וראש אפרים שמרון
Jes. 7, 9. וראש שמרון בן־רמליהו

cum h int.: הָרֹאשׁ

2 Sam. 3, 8. הראש כלב אנכי

הָרֹאשׁ

Lev. 1, 8. הראש ואת־הפדר
Lev. 8, 20. ויקטר משה את־הראש
Lev. 9, 13. לנתחיה ואת־הראש
Lev. 13, 30. צרעת הראש או הזקן

1 Sam. 13, 17. הראש אחד יפנה
2 Sam. 15, 32. דוד בא עד־הראש
2 Reg. 25, 18. את־שריה כהן הראש
1 Chr. 5, 7. הראש יעיאל
1 Chr. 5, 12. יואל הראש
1 Chr. 9, 17. ואחיהם שלום הראש
1 Chr. 12, 3. הראש אחיעזר ויואש
1 Chr. 12, 9. עזר הראש
1 Chr. 16, 5. אסף הראש
1 Chr. 23, 8. בני לעדן הראש יחיאל
1 Chr. 23, 11. ויהי־יחת הראש
1 Chr. 23, 16. שבואל הראש
1 Chr. 23, 17. רחביה הראש
1 Chr. 23, 18. בני יצהר שלמית הראש
1 Chr. 23, 19. בני חברון יריהו הראש
1 Chr. 23, 20. בני עזיאל מיכה הראש
1 Chr. 24, 21. לבני רחביהו הראש
1 Chr. 24, 31. וללוים אבות הראש
1 Chr. 26, 10. שמרי הראש
1 Chr. 26, 31. לחברוני יריה הראש
1 Chr. 27, 3. מן־בני־פרץ הראש
2 Chr. 19, 11. כהן הראש עליכם
2 Chr. 24, 6. ליהוידע הראש
2 Chr. 24, 11. ופקיד כהן הראש
2 Chr. 26, 20. עזריהו כהן הראש
2 Chr. 31, 10. הכהן הראש לבית צדוק
Esr. 7, 5. בן־אהרן הכהן הראש
Esr. 8, 17 וארצאה אותם על־אדו הראש
Ps. 133, 2. כשמן הטוב | על־הראש
Jes. 7, 20. הראש ושער הרגלים
Jes. 9, 14. ונשוא־פנים הוא הראש
Jer. 52, 24. שריה כהן הראש
Ez. 10, 11. אשר־יפנה הראש

וְהָרֹאשׁ

1 Sam. 13, 18 (bis). והראש אחד יפנה

מֵהָרֹאשׁ

2 Sam. 16, 1. עבר מעט מהראש

בְּרֹאשׁ

Ex. 24, 17. כאש אכלת בראש ההר
Lev. 13, 29. בראש או בזקן
Num. 20, 28. בראש ההר
Dt. 20, 9. שרי צבאות בראש העם
Jud. 9, 7. ויעמד בראש הר־גרזים
1 S. 9, 22. מקום בראש הקרואים
2 S. 2, 16. ויחזקו איש | בראש רעהו
1 Rg. 2, 33. בראש יואב ובראש זרעו
1 Rg. 21, 9. 12. את־נבות בראש העם
Esth. 5, 2. ותגע בראש השרביט
Ps. 72, 16. בראש הרים
Prv. 1, 21. בראש המיות תקרא
Prv. 8, 2. בראש־מרמים על־דרך
Prv. 23, 34. וכשכב בראש חבל
Jes. 2, 2. הר בית־יי בראש ההרים
Jes. 17, 6. בראש אמיר
Jes. 51, 20. בראש כל־חוצות
Jer. 31, 7. וצהלו בראש הגוים
Thr. 2, 19. 4, 1. בראש כל־חוצות
Ez. 16, 31. בראש כל־דרך
Ez. 16, 43. הא דרכך | בראש נתתי
Ez. 21, 24. בראש־דרך עיר
Ez. 21, 26. בראש שני הדרכים
Ez. 27, 22. בראש כל־בשם
Ez. 40, 1. בראש השנה
Ez. 42, 12. פתח בראש דרך
Am. 2, 7. בראש דלים
Am. 6, 7. יגלו בראש גלים
Am. 9, 1. ובצעם בראש כלם
Am. 9, 3. ואם־יחבאו בראש הכרמל
Mich. 4, 1. נכון בראש ההרים
Nah. 3, 10. בראש כל־חוצות
Zach. 6, 11. ושמת בראש יהושע

בָּרֹאשׁ

1 Chr. 16, 7. נתן דויד בראש
2 Chr. 13, 12. והנה עמנו בראש

וּבְרֹאשׁ

1 Rg. 2, 33. בראש יואב ובראש זרעו

1 Reg. 7, 35. ובראש המכונה

וּבְרֹאשׁ

Job. 24, 24. וכראש שבלת ימלו

לְרֹאשׁ

Gn. 49, 26. תהיין לראש יוסף
Num. 17, 18. לראש בית אבותם
Dt. 28, 13. ונתנך י״י לראש
Dt. 28, 44. הוא יהיה לראש
Dt. 33, 16. תבואתה לראש יוסף
Jud. 5, 30. רחמתים לראש גבר
Jud. 10, 18. יהיה לראש
Jud. 11, 8. והיית לנו לראש
Jud. 11, 9. אהיה לכם לראש
Jud. 11, 11. אותו עליהם לראש
2 Sam. 22, 44. תשמרני לראש גוים
1 Chr. 11, 6. יהיה לראש ולשר
1 Chr. 11, 6. ויהי לראש
1 Chr. 26, 10. אביהו לראש
1 Chr. 29, 11. והמתנשא לכל | לראש
2 Chr. 25, 12. ויביאום לראש הסלע
Ps. 18, 44. תשימני לראש גוים
Ps. 118, 22. היתה לראש פנה
Prv. 10, 6. ברכות לראש צדיק
Prv. 11, 26. וברכה לראש משביר
Jer. 13, 21. אלפים לראש
Thr. 1, 5. היו צריה לראש
Thr. 2, 19. לראש אשמרות

לָרֹאשׁ

2 Chr. 11, 22. ויעמד לראש רחבעם

מֵרֹאשׁ

Num. 23, 9. כי־מראש צרים
Dt. 32, 42. מראש פרעות אויב
Jos. 15, 9. ותאר הגבול מראש ההר
2 Chr. 25, 12. מראש הסלע
Prv. 8, 23. מראש מקדמי־ארץ
Eccl. 3, 11. מראש ועד־סוף
Cant. 4, 8. מראש שניר
Cant. 4, 8. מראש אמנה
Jes. 40, 21. הגד מראש לכם
Jes. 41, 4. קרא הדרות מראש
Jes. 41, 26. מי־הגיד מראש ונדעה
Jes. 42, 11. מראש הרים יצרחו
Jes. 48, 16. לא מראש בסתר דברתי
Ez. 17, 22. ונתתי מראש ינקותיו

וּמֵרֹאשׁ

Dt. 33, 15. ומראש הררי־קדם

cum suff.: רֹאשִׁי

Gn. 40, 16. סלי חרי על־ראשי
Gn. 40, 17 מן־הסל מעל ראשי
Jud. 16, 13. מחלפות ראשי
Jud. 16, 17. מורה לא־עלה על־ראשי
2 Rg. 4, 19. אל־אביו ראשי | ראשי
2 Reg. 6, 32. להסיר את־ראשי
Esr. 9, 3. ואמרטה משער ראשי
Job. 10, 15. וצדקתי לא־אשא ראשי
Job. 16, 4. ואניעה עליכם במו ראשי
Job. 19, 9. ויסר עטרת ראשי
Job. 29, 3. בהלו נרו עלי ראשי
Ps. 3, 4. ומרים ראשי
Ps. 23, 5. דשנת בשמן ראשי
Ps. 27, 6. ירום ראשי על איבי
Ps. 38, 5. כי עונותי עברו ראשי
Ps. 40, 13. עצמו משערות ראשי
Ps. 60, 9. 108, 9. ואפרים מעוז ראשי
Ps. 69, 5. רבו | משערות ראשי
Ps. 141, 5. אל־יני ראשי
Cant. 8, 3. שמאלו תחת ראשי
Jer. 8, 23. מי־יתן ראשי מים
Thr. 3, 54. צפו־מים על־ראשי
Ez. 8, 3. ויקחני בציצת ראשי
Dan. 1, 10. וחיבתם את־ראשי למלך

cum suff.: לְרֹאשִׁי

1 Sam. 28, 2. שמר לראשי אשימך
Ps. 140, 8. סכותה לראשי ביום נשק
Cant. 2, 6. שמאלו תחת לראשי
Jon. 2, 6. סוף חבוש לראשי

cum suff.: שְׂרֹאשִׁי

Cant. 5, 2. שרֹאשי נמלא־טל

cum suff.: רֹאשֵׁנוּ

Thr. 5, 16. נפלה עטרת ראשנו

cum suff.: בְּרֹאשֵׁנוּ

Jos. 2, 19. דמו בראשנו
1 Reg. 20, 31. וחבלים בראשנו

cum suff.: לְרֹאשֵׁנוּ

Ps. 66, 12. הרכבת אנוש לראשנו

c. suff.: רֹאשְׁךָ *p.*

Gn. 40, 13. ישא פרעה את־ראשך
Gn. 40, 19. ישא פרעה את־ראשך
Dt. 28, 23. שמיך אשר על־ראשך
1 Sam. 17, 46. והסירתי את־ראשך
2 Sam. 1, 16. דמיך על־ראשך
2 Rg. 2, 3. 5. את־אדניך מעל ראשך
Eccl. 9, 8. ושמן על־ראשך
Ez. 5, 1. על־ראשך ועל־זקנך

cum suff.: רֹאשֵׁךְ

Cant. 7, 6. ראשך עליך ככרמל
Cant. 7, 6. ודלת ראשך
Jer. 2, 37. וידיך על־ראשך

cum suff.: בְּרֹאשֵׁךְ

1 Reg. 2, 37. דמך יהיה בראשך
1 Reg. 2, 44. את־רעתך בראשך
Obad. 1, 15. גמלך ישוב בראשך

cum suff.: בְּרֹאשֵׁךְ

Ez. 16, 12. ועטרת תפארת בראשך

cum suff.: לְרֹאשֵׁךְ

Prv. 4, 9. לראשך לויית־חן

cum suff.: לְרֹאשֵׁךְ

Prv. 1, 9 כי | לויית חן הם לראשך

cum suff.: רֹאשְׁכֶם

Lev. 19, 27. לא תקפו פאת ראשכם

cum suff.: בְּרֹאשְׁכֶם

Joel 4, 4. אשיב גמלכם בראשכם
Joel 4, 7. והשבתי גמלכם בראשכם

cum suff.: רֹאשׁוֹ

Gn. 48, 18. שים ימינך על־ראשו
Ex. 12, 9. ראשו על־כרעיו
Ex. 26, 24. יהיו תמים על־ראשו
Ex. 28, 32. והיה פי־ראשו בתוכו
Ex. 29, 6. המצנפת על־ראשו
Ex. 29, 7. ויצקת על־ראשו
Ex. 29, 17. על־נתחיו ועל־ראשו
Ex. 36, 29. תמים אל־ראשו
Lev. 1, 12. ואת־ראשו ואת־פדרו
Lev. 1, 15. 5, 8. ומלק את־ראשו
Lev. 3, 13. וסמך את־ידו על־ראשו
Lev. 4, 11. על־ראשו ועל־כרעיו
Lev. 13, 40. ואיש כי ימרט ראשו ואם מפאת פניו ימרט ראשו
Lev. 13, 41.
Lev. 14, 9. את־ראשו ואת־זקנו
Lev. 21, 10. אשר־יוצק על־ראשו
Lev. 21, 10. ראשו לא יפרע
Lev. 24, 14. את־ידיהם על־ראשו
Num. 6, 5. לא־יעבר על־ראשו
Num. 6, 5. פרע שער ראשו
Num. 6, 7. נזר אלהיו על־ראשו
Num. 6, 11. וקדש את־ראשו
Jud. 5, 26. מחקה ראשו
Jud. 13, 5. ומורה לא־יעלה על־ראשו
Jud. 16, 19. את־שבע מחלפות ראשו
Jud. 16, 22. ויחל שער־ראשו לצמח
1 Sam. 1, 11. לא־יעלה על־ראשו
1 Sam. 4, 12. ואדמה על־ראשו
1 S. 10, 1. ויצק על־ראשו וישקהו
1 S. 14, 45. אם־יפל משערת ראשו
1 Sam. 17, 5. וכובע נחשת על־ראשו
1 S. 17, 38. קובע נחשת על־ראשו
1 Sam. 17, 51. ויכרת־בה את־ראשו
1 Sam. 31, 9. ויכרתו את־ראשו
2 Sam. 1, 2. ואדמה על־ראשו
2 Sam. 1, 10. הנזר | אשר על־ראשו
2 Sam. 4, 7. ויסירו את־ראשו
2 Sam. 4, 7. ויקחו את־ראשו
2 Sam. 12, 30. מעל ראשו
2 Sam. 14, 26. ובגלחו את־ראשו
2 Sam. 14, 26. ושקל את־שער ראשו
2 Sam. 15, 30. חפו איש ראשו
2 Sam. 15, 32. ואדמה על־ראשו
2 Sam. 16, 9. ואסירה את־ראשו
2 Sam. 18, 9. ויחזק ראשו באלה
2 S. 20, 21. הנה ראשו משלך אליך
1 Reg. 2, 32. דמו על־ראשו
2 Reg. 9, 3. ויצקת על־ראשו
2 Reg. 9, 6. ויצק השמן אל־ראשו
1 Chr. 10, 9. וישאו את־ראשו
1 Chr. 20, 2. מעל ראשו
2 Chr. 3, 15. והצפת אשר־על־ראשו
Esth. 9, 25. על־היהודים על־ראשו
Job. 1, 20. ויגז את־ראשו
Job. 40, 31. ובצלצל דגים ראשו
Prv. 25, 22. אתה תחתה על־ראשו
Cant. 5, 11. ראשו כתם פז
Jes. 58, 5. הלכף כאגמן ראשו
Jon. 4, 6 להיות צל על־ראשו
Zach. 2, 4. איש לא־נשא ראשו ישימו צניף טהור על־ראשו
Zach. 3, 5.
Zach. 3, 5. הצניף הטהור על־ראשו

cum suff.: וְרֹאשׁוֹ

Gn. 11, 4. ומגדל וראשו בשמים
Gn. 28, 12. וראשו מגיע השמימה
Lev. 13, 45. וראשו יהיה פרוע
Job. 20, 6. וראשו לעב יגיע

cum suff.: בְּרֹאשׁוֹ

Lev. 5, 24. ושלם אתו בראשו
Lev. 13, 44. בראשו נגעו
Num. 5, 7. את־אשמו בראשו
Jos. 2, 19. דמו בראשו
1 Sam. 25, 39. השיב י״י בראשו
1 Reg. 8, 32. לתת דרכו בראשו
2 Chr. 6, 23. לתת דרכו בראשו
Esth. 6, 8. כתר מלכות בראשו
Ps. 7, 17. ישוב | עמלו בראשו
Eccl. 2, 14. החכם עיניו בראשו
Jes. 59, 17. וכובע ישועה בראשו
Jer. 18, 16. ישם ויניד בראשו
Ez. 17, 19. ונתתיו בראשו
Ez. 33, 4. דמו בראשו יהיה

cum suff.: לְרֹאשׁוֹ

Ps. 21, 4. לראשו עטרת פז

cum suff.: מֵרֹאשׁוֹ

Lev. 13, 12. מראשו ועד־רגליו

cum suff.: רֹאשָׁהּ

Gn. 28, 18. ויצק שמן על־ראשה
Dt. 21, 12. וגלחה את־ראשה
2 S. 13, 19. ותקח תמר אפר על־ראשה
2 Sam. 13, 19. ותשם ידה על־ראשה
2 Reg. 9, 30. ותיטב את־ראשה
Zach. 4, 2. וגלה על־ראשה
Zach. 4, 2. אשר על־ראשה

cum suff.: בְּרֹאשָׁהּ

Esth. 2, 17. כתר־מלכות בראשה

cum suff.: רֹאשָׁם

Num. 1, 49. ואת־ראשם לא תשא
Jos. 7, 6. ויעלו עפר על־ראשם
Jud. 8, 28. ולא יספו לשאת ראשם
Neh. 3, 36. חרפתם אל־ראשם
Ps. 109, 25. יראוני יניעון ראשם
Jes. 35, 10. ושמחת עולם על־ראשם
Jes. 51, 11. ושמחת עולם על־ראשם
Jer. 14, 3. וחפו ראשם
Jer. 14, 4. חפו ראשם
Thr. 2, 10. עפר על־ראשם
Thr. 2, 15. ויניעו ראשם
Ez. 1, 25. 26. לרקיע אשר על־ראשם
Ez. 44, 18. פשתים יהיו על־ראשם

cum suff.: וְרֹאשָׁם

רֵאשָׁה

ז״כ, גזיר מזכרי רֵאשׁ נקבוק סנכי, ומכבוי רֵאשׁוֹת, ומובנו מתקל וקדמות [אֲכַפַּלְנוּ], ובנגד מסז ע״ד לכמי, מן רֵאשׁ תמור רֵאשׁ, וכן נגנד רֵאשׁוֹן, רֵאשִׁית מתמלות וזת, ומלכמי קדמוני נשפתי נכי-שם.

n. f. (a m. רֵאשׁ = רֹאשׁ, more aramaico, pl. רֵאשׁוֹת), initium. LXX. ἔμπροσθεν.

pl. c. suff.: מֵרֵאשֹׁתֵיכֶם

Ez. 36, 11. והטבתי מראשתיכם

רְאשָׁה

ת״כ, כפי סכ״ל, נקוץ מן רָאשָׁה ע״מ חֲדָשָׁה, ומזכרי שלו לפ״ז רָאשׁ כמו חָדָשׁ, ומובנו עליון ולמנית [אֲנַעַרְסְטֶע, סייפטינג], חָאֶבֶן חָרְאשָׁה כמו מסכן חָרְאשִׁית.

adj. f. (= רְאשָׁה, ad s. f. חֲדָשָׁה, a m. רָאשׁ s. f. חָדָשׁ), quasi capitalis h. e. superior, supremus; חָאֶבֶן חָרְאשָׁה (= חָאֶבֶן חָרְאשִׁית), lapis angularis superior. LXX. κληρονομία. A. πρωτεύων. S. ἄκρος.

adj. fem.: הָרְאשָׁה

Zach. 4, 7. את־האבן הראשה

רִאשׁוֹן

ת״ו גזיר רֵאשׁ, ולנקבי רֵאשָׁנָה, ומכבי רִאשׁוֹנִים, רִאשׁוֹנוֹת, ופ״ק נקוץ ק׳ ק׳ כמחר רִישׁוֹן, כיוד תמור לנלף, ולפעמים נקלף יוד רִאישׁוֹן [יסוד כ״ק י׳; לחוד ע״ו ו׳]. מפקרון מם שמוד תקלם ולפעמים של דנכר, קן כיסס מסדור, קן כיסס מכנוד ומפעלם, קן כיסס סומן [ערסטער, ע-], ולפעמים מס מקנות, ומכלפוכות מנס מקומכות מקדמוכיות, וסיסיד מנקבי לפעמים, לו נשמוש של נכלס עצמי, לומר נתקלם. נתקנוס רִישׁוֹן, רָאשׁוֹן, וסילועס רִישׁוֹנָא, רָאשׁוֹנָא מצלמו, ועוד נגמרת סתולמי מנקבי רִישׁוֹתֵי, נסופי תֵי.

adj. m. (a subst. רֵאשׁ, f. רָאשָׁה, pl. רִאשׁוֹנִים, רִאשׁוֹנוֹת, semel רִישׁוֹן Job. 8, 8., bis רִאישׁוֹן Jos. 21, 10. Job. 15, 7. *Ketib*), primus vel tempore (veluti de Deo aeterno, de majoribus, de rebus antiquitus gestis) vel ordine et loco aut dignitate; fem. *adv.* primum (additis nonnunquam praepp. בְּ, לְ); targ. רִישׁוֹן, רִישׁוֹנָא (def. רִישׁוֹנָא, רִישׁוֹנְיָא), talm. adj. fem. רִישׁוֹתִי (addita terminatione feminina *ti*). LXX. πρῶτος, πρότερος (-ον), πρεσβύτερος, ἀρχαῖος (-ή), πατήρ, πρωτότοκος; κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ; רִאשׁוֹן בְּרִיב, בָּרִאשׁוֹנָה, בָּרִאשׁוֹנָה, ἔμπροσθεν, ἀπαρχῆς, πρώην.

Ex. 12, 2. ראשון הוא לכם
2 Sam. 19, 21. ראשון לכל־בית יוסף
2 Sam. 19, 44. ולא־היה דברי ראשון
Jes. 41, 4. אני ה״ ראשון
Jes. 41, 27. ראשון לציון הנה הנם
Jes. 44, 6. אני ראשון ואני אחרון
Jes. 48, 12. אני ראשון אף אני אחרון

adj. masc.: רִישׁוֹן

Job. 8, 8. כי־שאל־נא לדור רִישׁון

adj. masc.: הָרִאשׁוֹן

Gn. 25, 25. ויצא הראשון אדמני
Gn. 26, 1. מלבד הרעב הראשון
Gn. 32, 18. ויצו את־הראשון
Gn. 40, 13. כמשפט הראשון
Ex. 4, 8. לקול האת הראשון
Ex. 12, 15. אך ביום ההאשון
וביום הראשון מקרא־
Ex. 12, 16. קדש
Jes. 29, 10. ראשיכם החזים כסה
Ez. 24, 23. ופארכם על־ראשיכם

pl. c. suff.: בְּרֵאשֵׁיכֶם

Dt. 1, 13. ואשמם בראשיכם

pl. c. suff.: רֹאשֵׁיהֶן

Jos. 15, 2. בכל־ראשון קרחה

pl. c. suff.: וּלְרָאשֵׁיהֶן

Jos. 23, 2. לזקניו ולראשיו
Jos. 24, 1. ולראשיו ולשפטיו

pl. c. suff.: רָאשֵׁיהָ

Mich. 3, 11. ראשיה בשחד ישפטו

pl. c. suff.: רָאשֵׁיהֶם

Ex. 36, 38. וצפה ראשיהם
Ex. 38, 17. וצפוי ראשיהם כסף
Ex. 38, 19. וצפוי ראשיהם
Ex. 38, 28. וצפה ראשיהם וחשק
2 Rg. 10, 7. וישימו ראשיהם בדודים
1 Chr. 12, 32. ראשיהם מאתים
Job. 2, 12. ויזרקו עפר על ראשיהם
Ps. 139, 17. מה עצמו ראשיהם
Ez. 1, 22. נטוי על־ראשיהם
Ez. 7, 18. ובכל־ראשיהם קרחה
Ez. 27, 30. ויעלו עפר על־ראשיהם
Ez. 32, 27. חרבותם תחת ראשיהם
Ez. 44, 20. יכסמו את־ראשיהם

pl. c. suff.: בְּרָאשֵׁיהֶם

1 Reg. 20, 32. וחבלים בראשיהם
Ez. 23, 15. מטבולים בראשיהם

pl. c. suff.: רָאשֵׁיהֶן

Ez. 23, 42. תפארת על־ראשיהן

רֵאשׁ

ז״ו נקבי כמו נענבי, ומכבי רֵאשֵׁין לו רָאשֵׁין, ומובנו כמו נענבי, ונתרגום ג״כ רֵישׁ כיוד תמור לנלף. ולע קוכל שמסז רֵישׁ ג״כ ככוי לשוקית ריש, ע״ש נורסה, שכמלסה עוד על פקוקים כנענייס, ושקוקית נעלת דגוז ורפוי, כלאר כמלת נספר יכירס, שנע כפולות נגדכפרת, ונמלת דקדוק סריש סלגוזם ומכפויס נמקנרת על נן-יהודס סנזיר, מוכת נספר מכללת לרל״ק נ״ל, ע״ש ותמלת נתת, נלאר שלת שנרוסו סמדקדקיס סלקרוכיס.

n. m. aram. (pl. רֵאשִׁין, רָאשִׁין), caput, iisdem translationibus, qua hebraice dicitur רֹאשׁ (unde, abjecto sibilo, *PO*, literae nomen apud Grajos), targ. רֵישׁ (RE, literae nomen apud Arabes). LXX. κεφαλή, ἀρχή.

Dan. 7, 1. ראש מלין אמר

def.: רֵאשָׁה

Dan. 2, 38. ראשה די דהבא

cum suff.: רֵאשֵׁי

Dan. 4, 2. וחזוי ראשי ובהלנני
Dan. 4, 7. וחזוי ראשי על־משכבי
Dan. 4, 10. חזה חוית בחזוי ראשי
Dan. 7, 15. וחזוי ראשי יבהלנני

cum suff.: רֵאשֵׁךְ

Dan. 2, 28. וחזוי ראשך על־משכבך

cum suff.: רֵאשֵׁהּ

Dan. 2, 32. ראשה די־דהב טב
Dan. 7, 1. וחזוי ראשה על־משכבה
Dan. 7, 9. ושער ראשה כעמר

cum suff.: רֵאשָׁהֹן

Dan. 3, 27. ושער ראשהון

cum suff.: בְּרֵאשֵׁהּ

ועל־קרניא עשר די בראשה
Dan. 7, 20.

pl.: רֵאשִׁין

Dan. 7, 6. וארבעה ראשין לחיותא

pl. c. suff.: בְּרֵאשֵׁיהֹם

Esr. 5, 10. שם־גבריא די בראשהם
1 Chr. 11, 10. ואלה ראשי הגבורים
1 Chr. 12, 14. מבני־גד ראשי הצבא
1 Chr. 12, 20. ראשי האלפים
1 Chr. 12, 23. מספרי ראשי החלוץ
1 Chr. 15, 12. ראשי האבות ללוים
1 Chr. 23, 9. ראשי האבות ללעדן
1 Chr. 23, 24. ראשי האבות לפקודיהם
1 Chr. 26, 21. ראשי האבות ללעדן ושבע מאות ראשי האבות
1 Chr. 26, 32.
1 Chr. 27, 1. למספרם ראשי האבות
2 Chr. 1, 2. לכל־ישראל ראשי האבות
2 Chr. 5, 2. כל־ראשי המטות
2 Chr. 5, 9. ויראו ראשי הבדים
2 Chr. 26, 12. מספר ראשי האבות
Esr. 1, 5. ויקומו ראשי האבות
Esr. 4, 2. ואל־ראשי האבות
Esr. 4, 3. ושאר ראשי האבות
Esr. 8, 1. ואלה ראשי אבתיהם
Esr. 10, 16. אנשים ראשי האבות
Neh. 7, 70. ומקצת ראשי האבות
Neh. 8, 13. נאספו ראשי האבות
Neh. 10, 15. ראשי העם פרעש
Neh. 11, 3. ואלה ראשי המדינה
Neh. 12, 7. אלה ראשי הכהנים
Neh. 12, 12. היו כהנים ראשי האבות
Neh. 12, 22. כתובים ראשי אבות
Neh. 12, 23. בני לוי ראשי האבות
Neh. 12, 46. Q'ri. ראשׁ המשוררים
Job. 12, 24. לב ראשי עם־הארץ
Ps. 74, 13. שברת ראשי תנינים
Ps. 74, 14. רצצת ראשי לויתן
Ez. 1, 22. על־ראשי החיה
Ez. 6, 13. בכל ראשי ההרים
Hos. 4, 13. על־ראשי ההרים יזבחו
Joel 2, 5. על־ראשי ההרים ירקדון
Mich. 3, 1. שמעו־נא ראשי יעקב
Mich. 3, 9. ראשי בית יעקב

pl. constr.: וְרָאשֵׁי

Num. 31, 26. וראשי אבות
Jos. 14, 1. וראשי אבות המטות
Jos. 19, 51. וראשי האבות למטות
Jos. 22, 30. וראשי אלפי ישראל
1 Chr. 24, 6. וראשי האבות לכהנים
1 Chr. 24, 31. וראשי האבות לכהנים וראשי האבות לשרי־
1 Chr. 26, 26. האלפים
2 Chr. 23, 2. וראשי האבות לישראל
Esr. 3, 12. וראשי האבות
Neh. 12, 24. וראשי הלוים

pl. constr.: בְּרָאשֵׁי

1 Sam. 29, 4. הלוא בראשי האנשים
2 Sam. 5, 24. בראשי הבכאים
1 Chr. 12, 18. ויתנם בראשי הגדוד
1 Chr. 14, 15. בראשי הבכאים

pl. constr.: וּבְרָאשֵׁי

Num. 10, 10. ובראשי חדשיכם
Num. 28, 11. ובראשי חדשיכם

pl. constr.: לְרָאשֵׁי

1 Chr. 7, 11. לראשי האבות
1 Chr. 24, 4. לראשי הגברים
1 Chr. 26, 12 השערים לראשי הגברים

pl. constr.: מֵרָאשֵׁי

Jud. 9, 36. מראשי ההרים
2 Chr. 28, 12. מראשי בני־אפרים
Neh. 11, 16. מראשי הלוים

pl. constr.: וּמֵרָאשֵׁי

2 Chr. 19, 8 ומראשי האבות לישראל
Esr. 2, 68. ומראשי האבות
Neh. 7, 71. ומראשי האבות נתנו

pl. constr.: בְּרָאשֵׁינוּ

1 Chr. 12, 19. בראשינו יפול אל־אדניו

pl. c. suff.: רָאשֵׁיכֶם

Lev. 10, 6. ראשיכם אל־תפרעו
Dt. 29, 9. ראשיכם שבטיכם
Ps. 24, 7. שאו שערים ראשיכם
Ez. 44, 20. וראשם לא יגלחו

cum suff.: בְּרֹאשָׁם

Lev. 21, 5. לא יקרחה קרחה בראשם
Jud. 9, 57. השיב אלהים בראשם
1 Chr. 4, 42. בני ישעי בראשם
2 Chr. 20, 27. ויהושפט בראשם
Ez. 9, 10. 11, 21. דרכם בראשם נתתי
Ez. 22, 31. דרכם בראשם נתתי
Mich. 2, 13. וי״י בראשם

cum suff.: רֹאשָׁן

Thr. 2, 10. הורידו לארץ ראשן

pl.: רָאשִׁים

Gn. 2, 10. והיה לארבעה ראשים
Ex. 18, 25. ראשים על־העם
Dt. 1, 15. ראשים עליכם
Jud. 7, 16. שלשה ראשים
Jud. 9, 34. על־שכם ארבעה ראשים
Jud. 9, 43. ויחצם לשלשה ראשים
1 Sam. 11, 11. העם שלשה ראשים
1 Sam. 13, 17. שלשה ראשים
1 Chr. 5, 24. ראשים לבית אבותם
1 Chr. 7, 2. ראשים לבית־אבותם
1 Chr. 7, 3. חמשה ראשים כלם
1 Chr. 8, 28. לתלדותם ראשים
1 Chr. 9, 13. ואחיהם ראשים
1 Chr. 9, 34. לתלדותם ראשים
1 Chr. 24, 4. ראשים לבית־אבות
Esr. 7, 28. ואקבצה מישראל ראשים
Esr. 8, 16. ולזכריה ולמשלם ראשים
Neh. 11, 13. ואחיו ראשים לאבות
Job. 1, 17. שמו ׳ שלשה ראשים
Prv. 13, 23. רב־אכל ניר ראשים

pl.: הָרָאשִׁים

Jud. 7, 20. שלשת הראשים בשופרות
Jud. 9, 44. ואבימלך והראשים

cum suff.: וְרָאשֵׁיהֶם

Jud. 9, 44. ושני הראשים

pl. constr.: רָאשֵׁי

Gn. 8, 5. נראו ראשי ההרים
Ex. 6, 14. אלה ראשי בית־אבתם
Ex. 6, 25. אלה ראשי אבות הלוים
Num. 1, 16. ראשי אלפי ישראל הם
Num. 7, 2. ראשי בית אבתם
Num. 10, 4. ראשי אלפי ישראל
Num. 13, 3. ראשי בני־ישראל
Num. 25, 4. קח את־כל־ראשי העם וידבר משה אל־ראשי המטות
Num. 30, 2.
Num. 32, 28. ראשי אבות המטות
Num. 36, 1. ויקרבו ראשי האבות
Num. 36, 1. ראשי אבות
Dt. 1, 15. את־ראשי שבטיכם
Dt. 5, 20. כל־ראשי שבטיכם
Dt. 33, 5. בהתאסף ראשי עם
Dt. 33, 21. ויתא ראשי עם
Jos. 21, 1. ויגשו ראשי אבות
Jos. 21, 1. ואל־ראשי אבות
Jos. 22, 21. וידברו את־ראשי אלפי
Jud. 9, 25. מארבים על ראשי ההרים
1 Reg. 7, 16. על־ראשי העמודים
1 Reg. 8, 1. ואת־כל־ראשי המטות
1 Reg. 8, 8. ויראו ראשי הבדים
2 Reg. 10, 6. את־ראשי אנשי
2 Rg. 10, 8. הביאו ראשי בני־המלך
1 Chr. 5, 24. ראשי בית־אבותם
1 Chr. 7, 7. המשה ראשי בית אבות
1 Chr. 7, 9. ראשי בית אבותם
1 Chr. 7, 40. ראשי בית־האבות
1 Chr. 7, 40. ראשי הנשיאים
1 Chr. 8, 6. אלה הם ראשי אבות
1 Chr. 8, 10. אלה בניו ראשי אבות
1 Chr. 8, 13. המה ראשי האבות
1 Chr. 8, 27. ראשי אבות לתלדותם
1 Chr. 9, 9. ראשי אבות לבית
1 Chr. 9, 33. ראשי אבות ללוים
1 Chr. 9, 34. ראשי האבות ללוים

ביום־החדש הראשון Ex. 40, 2.
ויהי בחדש הראשון Ex. 40, 17.
שרף את הפר הראשון Lev. 4, 21.
בחדש הראשון Lev. 23, 5.
ביום הראשון Lev. 23, 7. 35. 39. 40.
ביום הראשון Num. 7, 12.
בחדש הראשון לאמר Num. 9, 1.
מדבר־צן בחדש הראשון Nu. 20, 1.
במלך מואב הראשן Num. 21, 26.
ובחדש הראשון Num. 28, 16.
ביום הראשון Num. 28, 18.
בחדש הראשון Num. 33, 3.
לחדש הראשון Num. 33, 3.
כמכתב הראשון Dt. 10, 4.
ביום הראשון לבקר Dt. 16, 4.
לא־יוכל בעלה הראשון Dt. 24, 4.
בעשור לחדש הראשון Jos. 4, 19.
ערכו־שם ביום הראשון Jud. 20, 22.
חסדך האחרון מן־ הראשון Ruth 3, 10.
דבר כדבר הראשון 1 Sam. 17, 30.
את־מרוצת הראשון 2 Sam. 18, 27.
כמשפטם הראשון 2 Reg. 17, 40.
בחדש הראשון 1 Chr. 12, 15.
ויצא הגורל הראשון 1Chr. 24, 7. 25, 9
לחדש הראשון 1 Chr. 27, 2. 3.
בחדש הראשון 2 Chr. 29, 3.
לחדש הראשון 2 Chr. 29, 17 (bis).
בארבעה עשר לחדש הראשון 2 Chr. 35, 1.
את־הבית הראשון Esr. 3, 12.
בארבעה עשר לחדש הראשון Esr. 6, 19.
באחד לחדש הראשון Esr. 7, 9.
בשנים עשר לחדש הראשון Esr. 8, 31
יום אחד לחדש הראשון Esr. 10, 17.
מן־חיום הראשון Neh. 8, 18.
בחדש הראשון Esth. 3, 7. 12.
צדיק הראשון בריבו Prv. 18, 17.
כעת הראשון הקל Jes. 8, 23.
אביך הראשון חטא Jes. 43, 27.
הראשון אכלו Jer. 50, 17.
כמדת השער הראשון Ez. 40, 21.
הוא המלך הראשון Dan. 8, 21
לחדש הראשון Dan. 10, 4.
כי־מן־היום הראשון Dan. 10, 12.
המון רב מן־הראשון Dan. 11, 13.
אל־אישי הראשון Hos. 2, 9.
בכבודו הראשון Hag. 2, 3.
האחרון מן־הראשון Hag. 2, 9.
מקום שער הראשון Zach. 14, 10.

adj. masc.: הָרִאשׁוֹן
מיום הראשן Ex. 12, 15.

adj. m. c. hint.: הָרִאישׁוֹן
הראישון אדם תולד Job. 15, 7.

adj. masc.: בָּרִאשׁוֹן
בראשון באחד לחדש Gn. 8, 13.
בראשון בארבעה עשר Num. 9, 5.
בראשון באחד לחדש Ez. 29, 17.
בראשון באחד לחדש Ez. 45, 18.
בראשון בארבעה עשר יום Ez. 45, 21
ומלקוש בראשון Joel 2, 23.

adj. masc.: בָּרִאשֹׁן
בראשן בארבעה עשר יום Ex. 12, 18.

adj. masc.: בָּרֹאשׁוֹן
ויחטאהו כראשון Lev. 9, 15.

adj. masc.: מֵרֹאשׁוֹן
מרום מראשון Jer. 17, 12.

adj. m. pl.: רִאשֹׁנִים
ברית ראשנים Lev. 26, 45.
לימים ראשנים Dt. 4, 32.
אשר גבלו ראשנים Dt. 19, 14.
עונת ראשנים Ps. 79, 8.
שממות ראשנים יקוממו Jes. 61, 4.

adj. pl.: הָרִאשֹׁנִים
על־החלחת הראשנים Ex. 34, 1.
והימים הראשנים יפלו Nu. 6, 12.
על־החלחת הראשנים Dt. 10, 2.
כימים הראשונים Dt. 10, 10.
שרי החמשים הראשנים 2 Rg. 1, 14.
כמשפטים הראשנים 2 Reg. 17, 34.
והיושבים הראשנים 1 Chr. 9, 2.
ובני־דויד הראשנים 1 Chr. 18, 17.
ודברי דויד המלך הראשנים 1 Chr. 29, 29.
דברי שלמה הראשנים 2 Chr. 9, 29.
ודברי רחבעם הראשנים 2Chr. 12, 15
הראשונים והאחרונים 2Chr. 16, 11.
בדרכי דויד אביו הראשונים 2 Chr. 17, 3.
הראשנים והאחרנים 2 Chr. 20, 34. 26, 22. 35, 27.
הראשנים הרג הגדוד 2 Chr. 22, 1.
הראשנים והאחרונים 2 Chr. 25, 26.
הראשנים והאחרונים 2 Chr. 28, 26.
והפחות הראשונים Neh. 5, 15.
איה חסדיך הראשנים Ps. 89, 50.
שהימים הראשנים Eccl. 7, 10.
ענת אבותם הראשנים Jer. 11, 10.
המלכים הראשנים Jer. 34, 5.
כל־הדברים הראשנים Jer. 36, 28.
השרים הראשנים Dan. 10, 13.
הראשנים לאמר Zach. 1, 4.
בידי הנביאים הראשנים Zach. 7, 7. 12
לא כימים הראשנים Zach. 8, 11.

adj. pl.: בָּרִאשֹׁנִים
בימי קציר בראשנים 2 Sam. 21, 9.

adj. pl.: כָּרִאשֹׁנִים
שני־לחת אבנים כראשנים Ex. 34, 1. 4
שני־לוחת אבנים כראשנים Dt. 10, 1.
לחת אבנים כראשנים Dt. 10, 3.

adj. pl.: לָרִאשֹׁנִים
אין זכרון לראשנים Eccl. 1, 11.

adj. f. sg.: רִאשׁוֹנָה, רִאשֹׁנָה
ואת־ילדיהן ראשנה Gn. 33, 2.
לאמר זה יצא ראשנה Gn. 38, 28.
אשר לחטאת ראשונה Lev. 5, 8.
ראשנה יסעו Num. 2, 9.
היה הגורל ראשונה Jos. 21, 10.
ועשו ראשנה 1 Reg. 18, 25.
במעל הזה ראשנה Esr. 9, 2.
הישבים ראשנה Esth. 1, 14.
ראשונה עלֿחיקם Jes. 65, 7.
ושלמתי ראשונה Jer. 16, 18.

adj. f. sg.: הָרִאשׁוֹנָה
כמלחמה הראשנה Jud. 20, 39.
ותהי המכה הראשנה 1 Sam. 14, 14.
על המחלקת הראשונה 1 Chr. 27, 2.
במדה הראשונה 2 Chr. 3, 3.
בשנה הראשונה למלכו 2 Chr. 29, 3.
היו על־המגלה הראשנה Jer. 36, 28.
הממשלה הראשנה Mich. 4, 8.
במרכבה הראשונה Zach. 6, 2.

adj. f. pl.: בָּרִאשֹׁנָה *adv.*
עשה שם בראשנה Gn. 13, 4.
ויסעו בראשנה Num. 10, 13.
בראשנה לצבאתם Num. 10, 14.
ידך תהיה־בו בראשונה Dt. 13, 10.
בראשנה להמיתו Dt. 17, 7.
כאשר בראשנה ונסנו Jos. 8, 5. 6.
העם ישראל בראשנה Jos. 8, 33.
לעניותו כאשר בראשונה 2 S. 7, 10.
דבר ידברו בראשונה 2 Sam. 20, 18.
עגה קטנה בראשנה 1 Reg. 17, 13.
אל־עבדך בראשנה 1 Reg. 20, 9.
שרי המדינות בראשנה 1 Rg. 20, 17.
כל־מכה יבוסי בראשונה 1Chr. 11, 6.
ויעל בראשונה 1 Chr. 11, 6.
כאשר בראשנה 1 Chr. 17, 9.
העולים בראשונה Neh. 7, 5.
נחלה מבחלת בראשונה Prv. 20, 21.
ירד־עמי בראשנה Jes. 52, 4.
ואניות תרשיש בראשנה Jes. 60, 9.
שכנתי שמי שם בראשונה Jer. 7, 12.
אהלי יהודה בראשנה Zach. 12, 7.

adj. fem.: לַמַּבָּרִאשׁוֹנָה
כי למבראשונה 1 Chr. 15, 13.

adj. fem.: כְּבָרִאשֹׁנָה
הם לפנינו כבראשנה Jud. 20, 32.
ותהי כבראשנה 1 Reg. 13, 6.
שפטיך כבראשנה Jes. 1, 26.
ובנתים כבראשנה Jer. 33, 7.
שבות־הארץ כבראשנה Jer. 33, 11.

adj. fem.: כָּרִאשֹׁנָה
ואתנפל לפני י״י כראשנה Dt. 9, 18.
ולא־תהיה כראשנה Dan. 11, 29.

adj. fem.: לָרִאשֹׁנָה
לוז שם־העיר לראשנה Gn. 28, 19.
ליש שם־העיר לראשנה Jud. 18, 28.

adj. f. pl.: רִאשֹׁנוֹת
אל־תזכרו ראשנות Jes. 43, 18.
זכרו ראשנות מעולם Jes. 46, 9.

adj. f. pl.: וְרִאשֹׁנוֹת
וראשנות ישמיענו Jes. 43, 9.

adj. f. pl.: הָרִאשֹׁנוֹת
הראשנות הבריאת Gn. 41, 20.
הראשנות ׀ מה הנה Jes. 41, 22.
הראשנות הנה־באו Jes. 42, 9.
הראשנות מאז הגדתי Jes. 48, 3.
נשכחו הצרות הראשנות Jes. 65, 16.
ולא תזכרנה הראשנות Jes. 65, 17.

רִאשֹׁנִי
ת״ו, ולנקבי רִאשֹׁנִית, ומונכו כמו ליחזון, ליחזכי.

adj. m. secundarium (f. רִאשֹׁנִית), primus. LXX. *πρῶτος.*

adj. fem. sg.: הָרִאשֹׁנִית
השנה הראשנית Jer. 25, 1.

רֵאשִׁית
ע״כ גויך רֵאש, ומונכו תקלה [שנפלנו], לו כמו קלמות, לומר מעמד קלמותי לו זמן קלמוני, לו מס שסוף ליקח בקצינות, לו נכלל דנכר, ל״מ ליקחנ״ת לון, ליקחנ״ת דרך, וכן נקרא ישראל ליקחנ״ת.

n. f. (a m. רֵישׁ), principium, status prior s. pristinus, primarium vel tempore (de primitiis, de primogenito hominum) vel dignitate (de unguentorum praestantissimis, potentiae gradu summo, de gentium nobilissima et similiter. LXX. *ἀρχή, ἀπαρχή, ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἀρχηγός, πρωτογέννημα, πρότερον, ἔμπροσθεν, πρῶϊμος;* רֵאשִׁית עֲרִיסוֹת, *πρωτογέννημα.* A. S. Th. *κεφάλαιον.* S. *πρωτεῖον.*

Gn. 10, 10. ותהי ראשית ממלכתו
Ex. 23, 19. ראשית בכורי אדמתך
Ex. 34, 26. ראשית בכורי אדמתך
Lev. 2, 12. קרבן ראשית
Lev. 23, 10. ראשית קצירכם
Num. 15, 20. ראשית ערסתכם
Num. 24, 20. ראשית גוים עמלק
Dt. 18, 4. ראשית דגנך
Dt. 21, 17. כי־הוא ראשית אנו
Dt. 26, 10. את־ראשית פרי
Dt. 33, 21. וירא ראשית לו
1 Sam. 15, 21. ראשית החרם
2 Chr. 31, 5. ראשית דגן תירוש
Neh. 10, 38. ואת־ראשית עריסתינו
Job. 40, 19. הוא ראשית דרכי־אל
Ps. 78, 51. ראשית אונים
Ps. 105, 36. ראשית לכל־אונם
Ps. 111, 10. ראשית חכמה יראת י״י
Prv. 1, 7. יראת י״י ראשית דעת
Prv. 4, 7. ראשית חכמה
Prv. 8, 22. י״י קנני ראשית דרכו
פותר מים ראשית מדון Prv. 17, 14.
ראשית תבואתה Jer. 2, 3.
ראשית גבורתם Jer. 49, 35.
ראשית משאותיכם Ez. 20, 40.
ולא־יעבור ראשית הארץ Ez. 48, 14.
נקבי ראשית הגוים Am. 6, 1.
ראשית חטאת היא Mich. 1, 13.

וְרֵאשִׁית
כחי וראשית אוני Gn. 49, 3.
וראשית גז צאנך Dt. 18, 4.
וראשית כל־בכורי Ez. 44, 30.
וראשית עריסתיכם Ez. 44, 30.
וראשית בני עמון Dan. 11, 41.
וראשית שמנים ימשחו Am. 6, 6.

בְּרֵאשִׁית
בראשית ברא אלהים Gn. 1, 1.
בראשית ממלכות Jer. 26, 1.
בראשית ממלכת יהויקם Jer. 27, 1.
בראשית ממלכת צדקיה Jer. 28, 1.
בראשית מלכות צדקיהו Jer. 49, 34.

לָרֵאשִׁית
לראשית ולמעשרות Neh. 12, 44.

מֵרֵאשִׁית
מראשית ערסתיכם Num. 15, 21.
ולקחת מראשית Dt. 26, 2.
מראשית כל־מנחת 1 Sam. 2, 29.
מגיד מראשית אחרית Jes. 46, 10.

מֵרֵישִׁית
מרישית השנה Dt. 11, 12.

וּמֵרֵאשִׁית
ומראשית כל־תבואתך Prv. 3, 9.

cum suff.: רֵאשִׁיתֵךְ
והיה ראשיתך מצער Job. 8, 7.

cum suff.: מֵרֵאשִׁיתוֹ
אחרית איוב מראשתו Job. 42, 12.
אחרית דבר מראשיתו Eccl. 7, 8.

cum suff.: בְּרֵאשִׁיתָהּ
כתאנה בראשיתה Hos. 9, 10.

cum suff.: רֵאשִׁיתָם
תירוש ודגן ראשיתם Num. 18, 12.

מֵרֹאשׁ
ע״כ, תמוך מֵרֹאשׁ [שנמלא ירמי׳, ״ג ״ק], ומוסף נסמך סכנוי מֵרֹאשׁוֹת וע״כ מֵרֹאשׁוֹת, ומשקל משקל מַרְגֵּלֹת [עי׳ לקמן], מַרְחֵשֶׁת, מַרְצֵפָת, מַחְבֶּרֶת, מַחְלֵפָת, וכנים מסקדשים לת מנאו יסוד משקל, כי נכוכים היו. ספתרון מס שנמקוס סכתש ולגדו [קלפף-גע-נעכד, -זייעט], וכן מרגלת מס שסוף לגד סכגליס, וכלך נכנוי וכעמיי, לומר כמלוקות לגד סכתש [לו סייעטן], וכן נככוי, וקף פ״ק נקסר נון מסמוס, נסדנקו עס מס סגליפס [ע״ב כ״ו ״כ] ע״ב.

n. f. (= מַרְאֶשֶׁת Jer. 13, 18., pl. c. מַרְגְּלֹת, מַרְחֲשׁוֹת, מַרְצְפוֹת, ad s. f. מַחְבְּרֹת q. v. מַרְחֶשֶׁת, מַרְצֶפֶת, מַחְבֶּרֶת, מַחְלֶפֶת), regio capitis aut loci, in quo est caput; adv. regione capitis (zu Häupten), c. suff., semel 1 Sam. 26, 12., obliterata origine, מַרְאֲשֹׁתֵי שָׁאוּל, a regione capitis Sauli, quasi Mem formativum esset *στερητικόν.* LXX. *κεφαλή; προςκεφαλή (πρὸς κεφαλῆς),* pro quo A. *στρογγύλωμα τριχῶν.*

pl. constr.: מַרְאֲשֹׁתֵי
מראשתי שאול 1 Sam. 26, 12.

pl. c. suff.: מַרְאֲשֹׁתָיו
וישם מראשתיו Gn. 28, 11.
אשר־שם מראשתיו Gn. 28, 18.
שמה מראשתיו 1 Sam. 19, 13.
וכביר העזים מראשתיו 1 S. 19, 16.
מעוכה־בארץ מראשתו 1 S. 26, 7.
החנית אשר מראשתי 1 S. 26, 11.

1 Sam. 26, 16. אשר מראשתו
1 Rg. 19, 6. ויבט והנה מראשתיו
pl. c. suff.: מְרַאֲשֹׁתֵיכֶם
Jer. 13, 18. כי ירד מראשותיכם

רֹאשׁ

ע״ו, ולפעמים רֹוש [משנה קורס ל״ג ל״ג], ופתכונו לפעמים יקר׳, יקר׳ מין עשב וכעא מר ותרפי׳, קשה פורס וגורל נמסיכות ופוכח יפה על תלמי שדי׳, ולו פרי כדמות ענבים, קשה מסס נסקע מי־רקע, וזהו מין קרס, ונפ״ו לימנו מין שומשמין לטעמו. וכוונת רבים מהקדמונים, שהוא קרס לקוף מרקע פתן, לפ שקנה להמשך הכתובים מכל וכל. ועוד פקוס לסתגדי.

n. m. (nonnunquam רוֹשׁ Dt. 32, 32.), herba venenosa, velut cicuta aut centaurium, interdum de veneno in universum, origine incognita. LXX. ἄγρωστις (ἄνθος, ἄλσος). S. *χολή, πικρασμός.*

Dt. 29, 17. שרש פרה ראש ולענה
Ps. 69, 22. ויתנו בברותי ראש
Jer. 8, 14. וישקנו מי־ראש
Jer. 9, 14. והשקיתים מי־ראש
Jer. 23, 15. והשקתים מי־ראש
Thr. 3, 5. ויקף ראש ותלאה
Job. 20, 16. ראש־פתנים ייניק

רוֹשׁ

Dt. 32, 32. ענבמו ענבי רוש

וְרֹאשׁ

Dt. 32, 33. וראש פתנים אכזר

וְרַאשׁ

Thr. 3, 19. לענה וראש

בָּרֹאשׁ

Hos. 10, 4. ופרח כראש משפט

לְרֹאשׁ

Am. 6, 12. הפכתם לראש משפט

רָבַב

לומר רַב, נענר נסתר רבוי רַבּוּת, ונמוכן לקר רַבּוּת, משרש של רָב שלינו שייך לכאן, ופעתיד שגור מן רָבָה. סמוכן נתמנות נסקס ופרינס ושפיעס וכויס [פיעל־פַּלְיעסטען, -פַּלְיעסטען, -וועל-לען], כי סתכנו רָב, רְבֵבָה, לומס של רְוָיָה, וכמנס ג״כ לשל דְּרַב נתרמי, וכן שָׂרָה נש״ע, שקר מתנו שָׂרָה לקמן, ועוד שָׂרִיתָ, וכן נדומס לו רָעָה לקמן, ועוד סרנס וכשרש כמכוון ג״כ נשפתי מערב, ל״א נשפס נכדלית ורומית ביוכית ולקלבית וגרמנית [s. *s-raw*, l. *riv*, gr. ῥέ, ῥύ]. ומוס פרינס נכלל ושפיעס [פיעל, רייכליך זיין, — וועדלען], נכל מיני רבוי נשפע, כשקר תרנס לחַדֵּי תקת רנס, ועל פרוזנו הנכון יוכית סשס רביבים סנס.

h. e. רָבַב, *v. intr.* (3 p. pl. רָבְבוּ, et significatione alia, de qua infra, רָבְבוּ; impf. fieri solet a v. רָבָה), superfluere, redundare, exundare, abundare (überströmen), radice eadem, qua רָוָה (überströmen), שָׂרָה (שָׂרִיתָ, שָׂרָה, רָעָה, resina promanans), זָרַב, quod eodem modo compos. est ac sanscr. *s-raw*, cujus radicem repraesentat gr. ῥέ, ῥύ, lat. *riv-us*. Translate: superfluum, multum esse. LXX. *πολὺν εἶναι, γίνεσθαι, πλείονα εἶναι, πληθύνειν.*

3 perf. pl.: רָבְבוּ
1 Sam. 25, 10. חיום רבו עבדים
Ps. 3, 2. ר״י מה־רבו צרי
Ps. 69, 5. רבו משערות ראשי
Ps. 104, 24. מה־רבו מעשיך ר״י

Eccl. 5, 10. הטובה רבו אוכליה
Jes. 59, 12. כי־רבו פשעינו
Jer. 5, 6. כי רבו פשיהם
Jer. 14, 7. כי־רבו משובתינו
Jer. 46, 23. כי רבו מארבה

3 perf. pl.: רָבּוּ *p.*
Ps. 4, 8. מעת דגנם ותירושם רבו
Ps. 25, 19. ראה־אויבי כי־רבו
Jes. 22, 9. ראיתם כי־רבו

3 perf. pl.: וְרַבּוּ
Job. 35, 6. ורבו פשעיך לו
Ps. 38, 20. ורבו שנאי שקר
Jes. 66, 16. ורבו חללי ר״י

inf. constr.: לָרֹב
Gn. 6, 1. החל האדם לרב

רָב

ת״ו, נסתסק רֵב, ולנקני רַבָּה, וסיכוי רַבִּים לזכרי, רַבּוֹת לנקבי. סיעגס מלף ונעל־שפע וכניר [פיעל], וכלכן הן משפעס וקנוסס, נעלת לימיים פרעיים, ל״מ מקנס רב, קדס רב, הן מקנוסס קשר מקונן נס רב, ל״מ וסב רב, ולפעמים סתוקרי נסמיכות, ל״מ רַבַּת בָּנִים, או ע״ד שעמי, לכן סיקיד נקשור עס רבוי סשס, ל״מ נרקיס רב לל״ק, וכן נלכך סנקבי, וג״כ נסמיכות רַבַּת, וכלכך ג״כ מגדלות וכניכות ולדיכות. ודע שלפעמים הוא כשס כי נתעגס, לכן רבים כמו סלדיכים והקיבים, ורב כמו שר ורקש, כשקר רב שלל סלקוכוים.

adj. m. (in p. רַב, f. רַבָּה, pl. m. רַבִּים, f. רַבּוֹת), *multus*, copiosus, etiam magnus, praestans, potens, dux, h. e. abundans vel multitudine vel dignitate, seq. לְ: sufficiens, satis; adv. רַב, רַבַּת, רַבָּה, multum, sat, abunde, affatim; interdum substant. de magnitudine s. magnificentia. LXX. *πολύς, πολλοστός, πολὺ μᾶλλον, πολυπλήθειν, πολυχρόνιον εἶναι; πλῆθος, πολὺ πλῆθος, μέγα πλῆθος, πληθύνειν; μέγας, μείζων, ἱκανός, ἱκανοῦσθαι; κύριος, ἡγεμών, κρατής; ἀμύθητος;* רַבָּה, *ἐπὶ πλεῖον;* רַבַּת, it., *ἐπὶ πολύ, πλεονάκις, πλεῖστος; pl. πλείονες, ὄχλος; pl. f. πλεονάκις;* הָמוֹן רַב חֹבֵל, *πολυοχλία πλήθους;* רַבַּת רַבָּה, *πρωρεύς;* רַב חֶסֶד, *πολυέλεος;* רַב סָרִיסִים, *ἀρχιμάγειρος;* רַב טַבָּחִים, *ἀρχιευνοῦχος;* רַב עֲלִילָה, *δυνατὸς τοῖς ἔργοις;* רַב עָצוּם וְרַב, *πλῆθος πολύ;* פְּעָמִים רַבּוֹת, *κάθοδοι πολλαί, πλεονάκις.*

Gn. 24, 25. גם־מספוא רב עמנו
Gn. 45, 28. *רב עוד־יוסף בני חי
Ex. 1, 9. רב ועצום ממנו
Ex. 12, 38. וגם־ערב רב עלה אתם
Nu. 16, 3. *ויאמרו אלהם רב־לכם
Num. 16, 7. *רב־לכם בני לוי
Num. 22, 3. מאד כי רב־הוא
Num. 26, 56. בין רב למעט
Nu. 32, 1. ומקנה רב היה לבני ראובן
Dt. 1, 6. *רב־לכם שבת בהר הזה
Dt. 2, 3. *רב־לכם סב את־ההר
Dt. 3, 19. כי־מקנה רב לכם
Dt. 3, 26. *ויאמר ר״י אלי רב־לך
Dt. 20, 1. עם רב ממך לא תירא
Dt. 28, 38. זרע רב תוציא השדה
Jos. 11, 4. וסוס ורכב רב־מאד
Jos. 17, 15. אם־עם־רב אתה
Jos. 17, 17. עם־רב אתה וכח גדול לך
Jos. 19, 9. חלק בני־יהודה רב מהם
Jos. 22, 8. ובמקנה רב־מאד
Jud. 7, 2. רב העם אשר אתך
1 Sam. 26, 13. רב המקום ביניהם

2 Sam. 13, 34. והנה עם־רב הלכים
2 Sam. 23, 20. רב־פעלים מקבצאל
2 Sam. 24, 16. רב עתה הרף ידך
1 Reg. 10, 2. וזהב רב־מאד
*רב־לכם מעלות ירושלם 1Rg. 12, 28
1 Reg. 19, 4. ויאמר ׳ רב עתה ר״י
*כי רב ממך הדרך 1 Reg. 19, 7.
2 Reg. 12, 11. כי־רב הכסף בארון
2 Reg. 25, 8. נבוזראדן רב־טבחים 11. 20.
2 Reg. 25, 10. אשר רב־טבחים
2 Reg. 25, 12. השאיר רב־טבחים
2 Reg. 25, 15. לקח רב טבחים
2 Reg. 25, 18. ויקח רב־טבחים
1Chr. 11, 22. רב־טבחים מן־קבצאל
*רב עתה הרף ידך 1 Chr. 21, 15.
2 Chr. 1, 9. על־עם רב כעפר הארץ
2 Chr. 14, 10. לעזר בין רב לאין כח
2 Chr. 20, 25. כי רב־הוא
2 Chr. 24, 11. כי רב הכסף
2 Chr. 26, 10. כי מקנה־רב היה לו
2 Chr. 32, 7. כי־עמנו רב מעמו
2 Chr. 32, 29. רכוש רב מאד
Esr. 10, 1. קהל רב־מאד
Esth. 1, 8. על כל־רב ביתו
Job. 5, 24. וידעת כי־רב זרעך
Job. 31, 25. אם־אשמח כי־רב חילי
Job. 39, 11. התבטח־בו כי־רב כחו
Ps. 25, 11. כי רב־הוא
Ps. 31, 20. מה רב טובך
Ps. 123, 3. כי־רב שבענו בוז
Ps. 145, 7. זכר רב־טובך יביעו
Prv. 14, 29. ארך אפים רב־תבונה
Prv. 26, 10. רב מחולל־כל
Prv. 28, 20. איש אמונות רב־ברכות ומעלים עיניו רב־ מארות
Prv. 28, 27. קשב רב־קשב
Jes. 21, 7. רב להושיע
Jes. 63, 1. רב־טבחים
Jer. 39, 9. 10. 11. 40, 1. 41, 10. 43, 6. 52, 12. 15. 27. 30.
Jer. 39, 13. רב־טבחים
Jer. 40, 2. ויקח רב־טבחים
Jer. 40, 5. ויתן־לו רב־טבחים
Jer. 52, 14. אשר את־רב־טבחים
Jer. 52, 19. לקח רב טבחים
Jer. 52, 24. ויקח רב־טבחים
Ez. 44, 6. רב־לכם מכל־תועבתיכם
Ez. 45, 9. רב־לכם נשיאי ישראל
Ez. 47, 7. עץ רב מאד
Dan. 1, 3. לאשפנז רב סריסיו
Dan. 11, 3. 5. ומשל ממשל רב
Dan. 11, 13. והעמיד המון רב
Joel 2, 2. עם רב ועצום
Joel 2, 11. כי רב מאד מחנהו
Am. 6, 2. אם־רב גבולם
Am. 8, 3. רב הפגר בכל־מקום
Jon. 1, 6. רב החבל

רַב *p.*
Gn. 13, 6. כי־היה רכושם רב
Gn. 33, 9. יש־לי רב
Gn. 36, 7. כי־היה רכושם רב
Gn. 50, 20. להחית עם־רב
Ex. 19, 21. ונפל ממנו רב
Num. 13, 18. המעט הוא אם־רב
Num. 21, 6. עם־רב מישראל
Dt. 33, 7. ידיו רב לו
Jos. 11, 4. עם־רב כחול
Jos. 17, 14. ואני עם רַב
Jud. 7, 4. עוד העם רב
2 Sam. 3, 22. ושלל רב עמם הביאו
2 Chr. 13, 8. ואתם המון רב
2 Chr. 20, 2. בא עליך המון רב
2 Chr. 30, 13. ויאספו ירושלם עם־רב
2 Chr. 32, 4. ויקבצו עם־רב
Esr. 10, 13. אבל העם רב
1 Rg. 3, 8. עם־רב אשר לא־ימנה

2 Chr. 28, 8 וגם־שלל רב בזזו
Esth. 1, 7. ויין מלכות רב כיד המלך
Job. 36, 28. ירעפו עלי ׳ אדם רב
*יוברקים רב ויהמם Ps. 18, 15.
Ps. 19, 11. מזהב ומפז רב
Ps. 19, 12. בשמרם עקב רב
Ps. 19, 14. ונקיתי מפשע רב
Ps. 22, 26. תהלתי בקהל רב
Ps. 35, 18. אודך בקהל רב
Ps. 40, 10. בשרתי צדק ׳ בקהל רב
Ps. 40, 11. לקהל רב
Ps. 48, 3. קריית מלך רב
Ps. 68, 12. המבשרות צבא רב
Ps. 119, 162. כמוצא שלל רב
Ps. 119, 165. שלום רב לאהבי תורתך
Prv. 13, 7. מתרושש והון רב
Prv. 15, 6. בית צדיק חסן רב
Prv. 15, 16. מאוצר רב ומהומה בו
Prv. 22, 1. נבחר שם מעשר רב
Jes. 13, 4. דמות־עם רב
Jes. 30, 25. ביום הרג רב
Jes. 31, 1. על־רכב כי רב
Ez. 17, 9. ובעם רב
Ez. 17, 15. סוסים ועם־רב
Ez. 17, 17. בחיל גדול ובקהל רב
Ez. 26, 7. וקהל ועם־רב
Ez. 38, 4. קהל רב צנה ומגן
Ez. 38, 15. קהל גדול וחיל רב
Dan. 11, 11. והעמיד המון רב
Dan. 11, 13 בחיל גדול וברכוש רב

adj. masc.: וָרָב
Gn. 25, 23. ורב יעבד צעיר
Ex. 9, 28. ורב מהית קלת אלהים
Ex. 34, 6. ורב־חסד ואמת
Nu. 14, 18. ו״י ארך אפים ורב־חסד
Neh. 9, 17. ארך־אפים ורב חסד
Ps. 86, 5. ורב־חסד לכל־קראיך
Ps. 86, 15. ורב־חסד ואמת
Ps. 103, 8. ארך אפים ורב־חסד
Ps. 147, 5. גדול אדנינו ורב־כח
Prv. 28, 16. ורב מעשקות
Eccl. 6, 3. ורב ׳ שיהיו ימי־שניו
Jes. 54, 13. ורב שלום בניך
Jes. 63, 7. ורב־טוב לבית
Jer. 32, 19. ורב העליליה
Ez. 17, 7. גדול כנפים ורב נוצה
Joel 2, 13. ורב־חסד
Jon. 4, 2. ורב־חסד

adj. masc.: וָרָב
Dt. 2, 10. 21. ורב ורם כענקים

adj. masc.: וָרָב
Dt. 9, 14. לגוי־עצום ורב ממנו
Dt. 26, 5. לגוי גדול עצום ורב
1 Sam. 14, 19. וילך הלך ורב
2 Sam. 15, 12. והעם הולך ורב
*מושיע ורב והצילם לד״ק Jes. 19, 20.

adj. masc.: רָבָּב *p.* רַהֲרַב
Num. 35, 8. מאת הרב תרבו
2 Chr. 20, 12. לפני ההמון הרב הזה
2 Chr. 20, 15. מפני ההמון הרב הזה
Neh. 9, 35. ובטובך הרב
Jes. 16, 14. בכל ההמון הרב
Jer. 13, 9. גאון ירושלם הרב

adj. masc.: בְּרַב
1 S. 14, 6. להושיע ברב או במעט

adj. masc.: לָרַב
Num. 26, 54. לרב תרבה נחלתו
Num. 33, 54. לרב תרבו את־נחלתו

adj. masc. pl.: רַבִּים
בארץ פלשתים ימים רבים
Gn. 21, 34.
Gn. 37, 34. על בנו ימים רבים
Ex. 5, 5. רבים עתה עם הארץ
Ex. 23, 2. אחרי־רבים לרעת
Ex. 23, 2. אחרי רבים להטת
Lev. 15, 25. ימים רבים

על־המשכן ימים רבים Nu. 9, 19.
ויצאו מים רבים Num. 20, 11.
במצרים ימים רבים Num. 20, 15.
רבים ונכבדים מאלה Num. 22, 15.
וזרעו במים רבים Num. 24, 7.
בקדש ימים רבים Dt. 1, 46.
את־הר־שעיר ימים רבים Dt. 2, 1.
ונשל גוים־רבים ׀ מפניך Dt. 7, 1.
שבעה גוים רבים Dt. 7, 1.
רבים הגוים האלה ממני Dt. 7, 17.
והעבטת גוים רבים Dt. 15, 6.
ומשלת בגוים רבים Dt. 15, 6.
והליות גוים רבים Dt. 28, 12.
רבים אשר־מתו Jos. 10, 11.
ימים רבים עשה יהושע Jos. 11, 18.
אחיכם זה ימים רבים Jos. 22, 3.
בנכסים רבים Jos. 22, 8.
ויהי מימים רבים Jos. 23, 1.
במדבר ימים רבים Jos. 24, 7.
ויפלו חללים רבים Jud. 9, 40.
רבים מאשר המית בחייו Jud. 16, 30.
כאשה זה ימים רבים 2 Sam. 14, 2.
ימשני ממים רבים 2 Sam. 22, 17.
כי־רבים רחמו 2 Sam. 24, 14.
בירושלם ימים רבים 1 Reg. 2, 38.
ולא־שאלת לך ימים רבים 1 Rg. 3, 11.
יהודה וישראל רבים 1 Reg. 4, 20.
ויהי ימים רבים 1 Reg. 18, 1.
כי רבים אשר אתנו 2 Reg. 6, 16.
אין בנים רבים 1 Chr. 4, 27.
כי־חללים רבים נפלו 1 Chr. 5, 22.
אביהם ימים רבים 1 Chr. 7, 22.
כי־רבים רחמיו 1 Chr. 21, 13.
כי דמים רבים שפכת 1 Chr. 22, 8.
וימצאו בני־אלעזר רבים 1 Chr. 24, 4.
רבים בנים נתן לי יי 1 Chr. 28, 5.
ימים רבים לא שאלת 2 Chr. 1, 11.
וימים רבים לישראל 2 Chr. 15, 3.
ואתה בחלליים רבים 2 Chr. 21, 14.
במחלויים רבים 2 Chr. 24, 25.
ויחצב ברות רבים 2 Chr. 26, 10.
ומצאו מים רבים 2 Chr. 32, 4.
אנחנו רבים ונקחה דגן Neh. 5, 2.
כי־רבים ביהודה Neh. 6, 18.
ימים רבים Esth. 1, 4.
הנה יסרת רבים Job. 4, 3.
וחלו פניך רבים Job. 11, 19.
לא־רבים יחכמו Job. 32, 9.
ישוער מזרוע רבים Job. 35, 9.
ומספר ימיך רבים Job. 38, 21.
רבים קמים עלי Ps. 3, 2.
רבים אמרים לנפשי Ps. 3, 3.
רבים אמרים Ps. 4, 7.
ימשני ממים רבים Ps. 18, 17.
סבבוני פרים רבים Ps. 22, 13.
יי על־מים רבים Ps. 29, 3.
שמעתי ׀ דבת רבים Ps. 31, 14.
לשטף מים רבים Ps. 32, 6.
רבים מכאובים לרשע Ps. 32, 10.
מהמון רשעים רבים Ps. 37, 16.
יראו רבים ויראו Ps. 40, 4.
כי־רבים לחמים לי Ps. 56, 3.
ושבילך במים רבים Ps. 77, 20.
כל־רבים עמים Ps. 89, 51.
מקלות ׀ מים רבים Ps. 93, 4.
ישמחו איים רבים Ps. 97, 1.
מלאכה במים רבים Ps. 107, 23.
ובתוך רבים אהללנו Ps. 109, 30.
רחמיך רבים ׀ יי Ps. 119, 156.
רבים רדפי Ps. 119, 157.
שהכה גוים רבים Ps. 135, 10.
והצילני ממים רבים Ps. 144, 7.
רבים חללים הפילה Prv. 7, 26.
שפתי צדיק ירעו רבים Prv. 10, 21.
ואהבי עשיר רבים Prv. 14, 20.
הון יסיק רעים רבים Prv. 19, 4.
רבים יחלו פני־נדיב Prv. 19, 6.
בפשע ארץ רבים שריה Prv. 28, 2.
רבים מבקשים פני־ מושל Prv. 29, 26.
בקשר חשבנות רבים Eccl. 7, 29.
הסכל במרומים רבים Eccl. 10, 6.
על־שער בת־רבים Cant. 7, 5.
מים רבים לא יוכלו Cant. 8, 7.
והלכו עמים רבים Jes. 2, 3.
והוכיח לעמים רבים Jes. 2, 4.
אם־לא בתים רבים Jes. 5, 9
וכשלו בם רבים Jes. 8, 15.
עמים רבים Jes. 17, 12.
כשאון מים רבים Jes. 17, 13.
ובמים רבים זרע שחר Jes. 23, 3.
שממו עליך רבים Jes. 52, 14.
כן יזה גוים רבים Jes. 52, 15.
חטא־רבים נשא Jes. 53, 12.
כי רבים בני־שוממה Jes. 54, 1.
ואת זנית רעים רבים Jer. 3, 1.
רעים רבים שחתו כרמי Jer. 12, 10.
ויהי מקץ ימים רבים Jer. 13, 6.
שלח לדוגים רבים Jer. 16, 16.
כי שמעתי דבת רבים Jer. 20, 10.
ועברו גוים רבים Jer. 22, 8.
גוים רבים Jer. 25, 14.
ועבדו בו גוים רבים Jer. 27, 7.
למען יעמדו ימים רבים Jer. 32, 14.
למען תחיו ימים רבים Jer. 35, 7.
ימים רבים Jer. 37, 16.
דברים רבים Jer. 36, 32.
מים רבים אשר בגבעון Jer. 41, 12.
*השמיעו אל־בבל ׀ רבים Jer. 50, 29.
ומלכים רבים יערו Jer. 50, 41.
על־מים רבים רבת Jer. 51, 13.
והמו גליהם כמים רבים Jer. 51, 55.
כקול מים רבים Ez. 1, 24.
עמים רבים עמקי שפה לימים רבים ולעתים רחוקות Ez. 3, 6.
קח על־מים רבים Ez. 12, 27.
אל־שדה טוב אל־מים רבים Ez. 17, 5.
ועגפה היתה ממים רבים Ez. 17, 8
והעליתי עליך גוים רבים Ez. 19, 10.
אל־איים רבים Ez. 26, 3.
איים רבים סחרת ידך Ez. 27, 3.
במים רבים הביאוך Ez. 27, 15.
עמים רבים ברב הוניך Ez. 27, 26.
פארתיו ממים רבים Ez. 27, 33.
כל גוים רבים Ez. 31, 5.
שרשו אל־מים רבים Ez. 31, 6.
ויכלאו מים רבים Ez. 31, 7.
בקהל עמים רבים Ez. 31, 15.
עמים רבים Ez. 32, 3.
מעל מים רבים Ez. 32, 9. 10.
ואנחנו רבים Ez. 32, 13.
עמים רבים אתך Ez. 33, 24.
מימים רבים תפקד Ez. 38, 6.
מקבצת מעמים רבים Ez. 38, 8.
ועמים רבים אתך Ez. 38, 8.
ועמים רבים אתך Ez. 38, 9.
ועל־עמים רבים Ez. 38, 15.
לעיני גוים רבים Ez. 38, 22.
לעיני הגוים רבים Ez. 38, 23.
כקול מים רבים Ez. 39, 27.
ובשלוה ישחית רבים Ez. 43, 2.
כי לימים רבים Dan. 8, 25.
המון חילים רבים Dan. 8, 26.
רבים יעמדו Dan. 11, 10.
ולכד רבים Dan. 11, 14.
ונפלו חללים רבים Dan. 11, 18.
ונלוו עליהם רבים Dan. 11, 26.
ולהחרים רבים Dan. 11, 34.
ישטטו רבים Dan. 11, 44.
ויתלבנו ויצרפו רבים Dan. 12, 4.
ימים רבים תשבי לי Dan. 12, 10.
ימים רבים ישבו Hos. 3, 3.
וספו בתים רבים Hos. 3, 4.
רבים פשעיכם Am. 3, 15.
והלכו גוים רבים Am. 5, 12.
ושפט בין עמים רבים Mich. 4, 2.
נאספו עליך גוים רבים Mich. 4, 3.
והדקות עמים רבים Mich. 4, 11.
בקרב עמים רבים Mich. 4, 13.
אם־שלמים וכן רבים Mich. 5, 6. 7.
גוים רבים ישלוך Nah. 1, 12.
קצות־עמים רבים Hab. 2, 8.
חמר מים רבים Hab. 2, 10.
ונלוו גוים רבים Hab. 3, 15.
ובאו עמים רבים Zach. 2, 15.
הכשלתם רבים בתורה Zach. 8, 22.
וְרַבִּים *pl.:* Mal. 2, 8.
ורבים מביאים מנחה 2 Chr. 32, 23.
ורבים מהכהנים והלוים Esr. 3, 12.
ורבים בתרועה Esr. 3, 12.
ורבים מעמי הארץ Esth. 8, 17.
ורבים מישניאדמח Dan. 12, 2.
ורבים השיב מעון Mal. 2, 6.
הָרַבִּים *pl.:*
בימים הרבים החם Ex. 2, 23.
כי אתם הרבים 1 Reg. 18, 25.
וכשפיה הרבים 2 Reg. 9, 22.
ואתה ברחמיך הרבים Neh. 9, 19.
וכרחמיך הרבים תתן להם Neh. 9, 27.
וברחמיך הרבים Neh. 9, 31.
ובגוים הרבים לא־היה מלך Neh. 13, 26.
המזמתה הרבים Jer. 11, 15.
וכסוד המים הרבים Ez. 26, 19.
על־רחמיך הרבים Dan. 9, 18.
ומצדיקי הרבים Dan. 12, 3.
וְהָרַבִּים *pl.:*
העצומים והרבים Jes. 8, 7.
בְּרַבִּים *pl.:*
כי־ברבים היו עמדי Ps. 55, 19.
בָּרַבִּים *pl.:*
אחלק־לו ברבים Jes. 53, 12.
והמשילם ברבים Dan. 11, 39.
לָרַבִּים *pl.:*
כמופת היתי לרבים Ps. 71, 7
אשלח לרבים Jer. 16, 16.
לָרַבִּים *pl.:*
שק ואפר יצע לרבים Esth. 4, 3.
צדיק עבדי לרבים Jes. 53, 11.
והגביר ברית לרבים Dan. 9, 27.
יבינו לרבים ונכשלו Dan. 11, 33.
מֵרַבִּים *pl.:*
ויירא את־האלהים מרבים Neh. 7, 2.
רַבֵּי *adj. pl. constr.:*
וכל רבי מלך Jer. 39, 13.
וְרַבֵּי *pl. constr.:*
ורבי המלך Jer. 41, 1.
רַבָּה *adj. fem.:* *sg.*
כי רבה רעת האדם Gn. 6, 5.
כל־מעינת תהום רבה Gn. 7, 11.
זעקת סדם ועמרה כי־ רבה Gn. 18, 20.
ומקנה בקר ועבדה רבה Gn. 26, 14.
מכה רבה מאד Num. 11, 33.
מכה רבה Dt. 25, 3.
עד־צידון רבה Jos. 11, 8.
אשר על־פני רבה Jos. 13, 25.
כי־רעתכם רבה 1 Sam. 12, 17.
נחשת רבה מאד 1 Chr. 18, 8.
ועמו מכה רבה 2 Chr. 13, 17.
בזה רבה היתה בהם 2 Chr. 14, 13.
ומלאכה רבה היה לו 2 Chr. 17, 13.
ויבזו בזה רבה 2 Chr. 25, 13.
כי־רבה אשמה לנו 2 Chr. 28, 13.
כי רבה היא Esth. 1, 20.
ועבדה רבה מאד Job. 1, 3.
הלא רעתך רבה Job. 22, 5.
כי אערוץ ׀ המון רבה Job. 31, 34.
משפטיך תהום רבה Ps. 36, 7.
לא־אמוט רבה Ps. 62, 3.
וישק כתהמות רבה Ps. 78, 15.
בסוד־קדשים רבה Ps. 89, 8.
על־ארץ רבה Ps. 110, 6.
בעלץ צדיקים רבה תפארת Prv. 28, 12.
ורעה רבה Eccl. 2, 21.
רעת האדם רבה עליו Eccl. 8, 6.
מי תהום רבה Jes. 51, 10.
רבה אמונתך Thr. 3, 23.
והיה הדגה רבה Ez. 47, 9.
הים הגדול רבה מאד Ez. 47, 10.
כי רבה רעתם Joel 4, 13.
ולכו משם חמת רבה Am. 6, 2.
ותאכל את־תהום רבה Am. 7, 4.
ובהמה רבה Jon. 4, 11.
מהומת־יי רבה Zach. 14, 13.
וְרַבָּה *adj. fem.:*
ורבה עליך חית השדה Ex. 23, 29.
ורבה היא על־האדם Eccl. 6, 1.
ורבה העזובה Jes. 6, 12.
ורבה משטמה Hos. 9, 7.
רַבַּת *constr.:* *adv.*
כי־רבת בקהל 2 Chr. 30, 17.
כי מרבית העם רבת 2 Chr. 30, 18.
רבת תעשרנה Ps. 65, 10.
רבת שכנה־לה נפשי Ps. 120, 6.
רבת שבעה־לה נפשנו Ps. 123, 4.
רבת צררוני מנעורי Ps. 129, 1. 2.
רבת אוצרת Jer. 51, 13.
רבת המהומה Ez. 22, 5.
רבת חלאתה Ez. 24, 12.
וְרַבַּת *constr.:*
ורבת בנים אמללה 1 Sam. 2, 5.
רַבָּתִי *for. antiqua.*
העיר רבתי עם Thr. 1, 1.
רבתי בגוים Thr. 1, 1.
רַבּוֹת *adj. f. pl.:*
ויהי־לו צאן רבות Gn. 30, 43.
אם־עוד רבות בשנים Lev. 25, 51.
ומצאהו רעות רבות Dt. 31, 17.
תמצאן אתו רעות רבות Dt. 31, 21.
כי־נשים רבות היו לו Jud. 8, 30.
נשים נכריות רבות 1 Reg. 11, 1.
כי מהומות רבות 2 Chr. 15, 5.
מתנות רבות 2 Chr. 21, 3.
רבות עתים Neh. 9, 28.
ותמשך עליהם שנים רבות Neh. 9, 30.
ובהקבץ נערות רבות Esth. 2, 8.
שמעתי כאלה רבות Job. 16, 2.
וכהנה רבות עמו Job. 23, 14.
רבות רעות צדיק Ps. 34, 20.
רבות עשית ׀ אתה יי Ps. 40, 6.
צרות רבות ורעות Ps. 71, 20.
פעמים רבות יצילם Ps. 106, 43.
רבות מחשבות Prv. 19, 21.
רבות בנות עשו חיל Prv. 31, 29.
ושנים רבות יחיה Eccl. 6, 3.
כי גם־פעמים רבות Eccl. 7, 22.
ראית רבות ולא תשמר Jes. 42, 20.
אל־ארצות רבות Jer. 28, 8.
כי־רבות אנחתי Thr. 1, 22.
לעיני נשים רבות Ez. 16, 41.
להכריית נפשות רבות Ez. 17, 17.
והנה רבות מאד Ez. 37, 2.
ובאניות רבות Dan. 11, 40.
וראו מהומת רבות Am. 3, 9.
וישבי ערים רבות Zach. 8, 20.
וְרַבּוֹת *adj. f. pl.:*
ורבות יכשלו Dan. 11, 41.

רֹב

ע״ו, ולפעמים רוֹב מלא, ולפני מקף רב־,

וכנכוי רַבָּם. ספתיון שפעם וכניכות קנוסס וכויס [פּיעלפּייע, מעכנע], לכן נכללס מספר רב וכלילת כללים, או גדלות ויקנות וכדומס, ונמצא סרבוי ממנו נסוצע פ', ל"נ נקרי. נתרגוס רַב מצלמו, וכנכך תמוך גאון נעכרי, ל"מ נכוכי ירדכך, וכן"ע רִבּוּי, וכגמרא ממנו רַבָּב שומן, כמו תרב נקרמי, וממנו ספעל רַבֵּב, סיכס נשומן וכסס נו.

n. m. (nonnunquam רִב, seq. *Maqef:* רַב־, c. s. רַבָּם, pl. Hos. 8, 12. *Qeri*), multitudo, magnitudo, targ. רַב (= hebr. גָּאוֹן), neohebr.: inde רִבּוּי (gramm. pluralis, arab. *g'em'on*), gemar. רָבָב (pinguedo, alias: תֶּרֶב, Ueberfülle, strozzendes Fett). LXX. *πλῆθος, πλῆθος πολύ, βία; μέγας, πλείων; μεγάλως;* רַב הֵרָךְ, *πολυοδία.*

לפני רב השנים Lev. 25, 16.
והתענגו על־רב שלום Ps. 37, 11.
לא זכרו את־רב חסדיך Ps. 106, 7.
למה לי רב־זבחיכם Jes. 1, 11.
על רב ערוך Jer. 30, 14. 15.
הוגה על־רב־פשעיה Thr. 1, 5.
על רב ערוך Hos. 9, 7.
כי ברב חכמה רב־כעס Eccl. 1, 18.

רַב־ *s. M.*

רב־אכל ניר ראשים Prv. 13, 23.
רב־אדם יקרא איש חסדו Prv. 20, 6.

וְרוֹב, וְרֹב

ורב דגן ותירש Gn. 27, 28.
כבוד עשרו ורב בניו Esth. 5, 11.
ורב עצמותי הפחיד Job. 4, 14.
ורב שנים ידיעו חכמה Job. 32, 7.
וריב עצמיו אתן Job. 33, 19. Q'ri.
ורב שלום עד־בלי ירח Ps. 72, 7.
ורב חלל Nah. 3, 3.
וְרֹב המשא 2 Chr. 24, 27. K'tib.

constr.: וְרַב־ *s. M.*

ורב־כפר אל־יטד Job. 36, 18.
ורב־צדקה לא יענה Job. 37, 23.
ורב־תבואות בכח שור Prv. 14, 4.
יש זהב ורב־פנינים Prv. 20, 15.

cstr. c. h int.: הָרַב

הרב דברים לא יענה Job. 11, 2.

contsr.: בְּרֹב

ברכב רכבי 2 Reg. 19, 23. Q'ri.
ואני ברב חסדך Ps. 5, 8.
ברב פשעיהם הדיחמו Ps. 5, 11.
ויבטח ברב עשרו Ps. 52, 9
ברב עזך יכחשו לך Ps. 66, 3.
ברב שרעפי בקרבי Ps. 94, 19.
חטתו ברב לקחה Prv. 7, 21.
ברב דברים לא יחדל־ Prv. 10, 19.
ותשועה ברב יועץ Prv. 11, 14. 24, 6.
כי ברב חכמה רב־כעס Eccl. 1, 18.
החלום ברב ענין Eccl. 5, 2.
וקול כסיל ברב דברים Eccl. 5, 2.
ברב חלמות והבלים Eccl. 5, 6.
כי־ברב הימים תמצאנו Eccl. 11, 1.
ותאמר ברב רכבי Jes. 37, 24.
ברב כשפיך Jes. 47, 9.
נלאית ברב עצתיך Jes. 47, 13.
ברב דרכך יגעת Jes. 57, 10.
צעה ברב כחו Jes. 63, 1.
ברב עוניך נגלו שוליך Jer. 13, 22.
בה ברב גלוליו Ez. 14, 4.
ברב דליתיו Ez. 19, 11.
ברב מעשיך Ez. 27, 18.
עמים רבים ברב הוניך Ez. 27, 33.
ברב חכמתך Ez. 28, 5.
ברב רכלתך Ez. 28, 16.
ברב דליותיו Ez. 31, 9.
ברב גבוריך Hos. 10, 13.

בְּרַב־ *s. M.*

נושע ברב־חיל Ps. 33, 16.
גבור לא־ינצל ברב־כח Ps. 33, 16.
אלהים ברב־חסדך Ps. 69, 14.
ברב־עם הדרת־מלך Prv. 14, 28.
ברב־כח יתחפש לבושי Job. 30, 18.

וּבְרַב

וברב גאונך Ex. 15, 7.
וברב חילו לא ימלט Ps. 33, 17.
וברב עשרם יתהללו Ps. 49, 7.
וברב אולתו ישגה Prv. 5, 23.
וברב יועצים תקום Prv. 15, 22.
וברב כשפיך Jes. 47, 12.

cum h int.: הַבְּרַב־ *s. M.*

הברב־כח יריב עמדי Job. 23, 6.

פְּרֹב

וחוסה עלי כרב חסדך Neh. 13, 22.
כרב רחמיך מחה פשעי Ps. 51, 3.
כרב רחמיך פנה אלי Ps. 69, 17.
ויונחם כרב חסדו Ps. 106, 45.
הללוהו כרב גדלו Ps. 150, 2.
ורחם כרב חסדו Thr. 3, 32.
כרב לפריו Hos. 10, 1.

וּכְרֹב

כרחמיו וכרב חסדיו Jes. 63, 7.

לָרוֹב

ורצוי לרוב אחיו Esth. 10, 3.

לָרֹב *adv.*

ויפרץ לרב Gn. 30, 30.
וידגו לרב בקרב הארץ Gn. 48, 16.
ככוכבי השמים לרב Dt. 1, 10.
ככוכבי השמים לרב Dt. 10, 22. 28, 62.
על־שפת־הים לרב Jos. 11, 4.
ובאו כדי־ארבה לרב Jud. 6, 5.
כארבה לרב Jud. 7, 12.
שעל־שפת הים לרב Jud. 7, 12
על־שפת־הים לרב 1 Sam. 13, 5.
כחול אשר־על־הים לרב 2 S. 17, 11.
ומריא־רצאן לרב 1 Reg. 1, 19. 25.
אשר־על־הים לרב 1 Reg. 4, 20.
כבשם ההוא עוד לרב 1 Rg. 10, 10.
אשר־בשפלה לרב 1 Reg. 10, 27.
פרצו לרוב 1 Chr. 4, 38.
ובקר וצאן לרב 1 Chr. 12, 40.
וברזל ׀ לרב 1 Chr. 22, 3.
ונחשת לרב אין משקל 1 Chr. 22, 3.
עצי ארזים לרב 1 Chr. 22, 4.
ויכן דויד לרב 1 Chr. 22, 5.
דם לרב שפכת 1 Chr. 22, 8.
אין משקל כי לרב היה 1 Chr. 22, 14.
ועמד לרב עשי מלאכה 1 Chr. 22, 15.
ואבני־שיש לרב 1 Chr. 29, 2.
וזבחים לרב לכל־ישראל 1 Chr. 29, 21.
אשר־בשפלה לרב 2 Chr. 1, 15. 9, 27.
ולהכין לי עצים לרב 2 Chr. 2, 8.
הכלים האלה לרב מאד 2 Chr. 4, 18.
בשמים וזהב לרב 2 Chr. 9, 1.
ובשמים לרב מאד 2 Chr. 9, 9.
ויתן להם המזון לרב 2 Chr. 11, 23.
וישבו צאן לרב וגמלים 2 Chr. 14, 14.
נפלו עליו מישראל לרב 2 Chr. 15, 9.
היו לחיל לרב 2 Chr. 16, 8.
עושר וכבוד לרב 2 Chr. 17, 5. 18, 1.
צאן ובקר לרב 2 Chr. 18, 2.
וימצאו בהם לרב 2 Chr. 20, 25.
ויאספו כסף לרב 2 Chr. 24, 11.
וי׳ נתן בידם חיל לרב 2 Chr. 24, 24.
העפל בנה לרב 2 Chr. 27, 3.
וגם־עולה לרב 2 Chr. 29, 35.
כי לא לרב עשו 2 Chr. 30, 5.
קהל לרב מאד 2 Chr. 30, 13,
ויתקדשו כהנים לרב 2 Chr. 30, 24.
ויעש שלח לרב 2 Chr. 32, 5.
ומקנה־צאן ובקר לרב 2 Chr. 32, 29.
ועץ מאכל לרב Neh. 9, 25.
ותושיה לרב הודעת Job. 26, 3.
ובגדים לרב מאד Zach. 14, 14.

מֵרֹב

ולא יספר מרב Gn. 16, 10.
אשר לא־יספר מרב Gn. 32, 13.
ובטוב לבב מרב כל Dt. 28, 47.
בלו מרב הדרך Jos. 9, 13.
כי מרב שיחי וכעסי 1 Sam. 1, 16.
ולא יספר מרב 1 Reg. 3, 8.
מרב מאד מאד 1 Reg. 7, 47.
ולא ימנו מרב 1 Reg. 8, 5.
ולא ימנו מרב 2 Chr. 5, 6.
מרוב עשוקים Job. 35, 9.
מרב תבואות Prv. 16, 8.
מרב עשות חלב Jes. 7, 22.
מרב אונים ואמיץ כח Jes. 40, 26.
אנשים מרב אדם Ez. 23, 42.
מרב כל־חון Ez. 27, 12.
מרב מעשיך Ez. 27, 16.
מרב כל־חון Ez. 27, 18.
מרב עוניך Ez. 28, 18.
מרב זנוני זונה Nah. 3, 4.
מרב אדם ובהמה Zach. 2, 8.
משענתו בידו מרב ימים Zach. 8, 4.

וּמֵרֹב

ומרב ימים יפקדו Jes. 24, 22
מעני ומרב עבדה Thr. 1, 3.

cum suff.: מֵרֻבְּכֶם

לא מרבכם מכל־העמים Dt. 7, 7.

cum suff.: פָּרֻבָּם

כרבם כן חטאו־לי Hos. 4, 7.

pl. constr.: רֻבֵּי *Q'ri.*

אכתוב־לו רבו תורתי Hos. 8, 12.

רַבָּה

ע"כ, ומוכנו עיר כקצית ומתלכת [סויפע-שטאדט], וכן רַבַּתָּא, וכללו פק"כ ככוי לעיר, וכעשה פרישי, ל"מ מרכת נכי עמון ועיר כקצית שלסס נעכר סירדן, לשכר נקרסס פנל שבו שלפ"ד [לוקות סוכיף דף נ"ק] שַׁפַּאן, וכן ככוי לעיר נשנע יסודס, ומשמס סיוכי עי׳ פליכי ס׳ ט"ו; נכ-תלמי ס׳ ט"ו; יוסיפוס נספר מלקמות סיסודים פ׳, ו׳, ג׳, י"ט וסכנכ.

n. f., metropolis, caput (syn. אֵם, אַמָּה), aram. רַבְּתָא, veluti de metropoli Ammonitarum (שַׁפַּאן apud *Abulfedam*), deinde general. urbs, veluti de urbe tribus Judae Jos. 15, 60.

רַב

נלקמי כמו נעכרי, נמוכן גדול וככיר, כלי הפכס סמוכן, וגוב תמוכו נרנכ.

adj. aram., magnus talm. c. s. רַבִּי doctor (hieros. רַבִּי). LXX. *μέγας, μείζων, ἄρχων.*

כל־מלך רב ושליט Dan. 2, 10.
רב־טבחיא די מלכא Dan. 2, 14.
צלמא דכן רב Dan. 2, 31.
הות לטור רב Dan. 2, 35.
אלה רב הודע למלכא Dan. 2, 45.
בלטשאצר רב חרטמיא Dan. 4, 6.
מלכא עבד לחם רב Dan. 5, 1.
רב חרטמין אשפין Dan. 5, 11.
וחזוה רב מן־חברתה Dan. 7, 20.
ומלך לישראל רב Esr. 5, 11.

וָרַב

ורב־סגנין על כל־חכימי Dan. 2, 48.

def.: רַבָּא

מגיחן לימא רבא Dan. 7, 2.
די הגלי אסנפר רבא Esr. 4, 10
לבית אלהא רבא Esr. 5, 8.

def. f.: רַבְּתָא

בבל רבתא Dan. 4, 27.

רַבְרַב

ת"ו, וסרכוי רַבְרְבִין לוכרי, רַבְרְבָן לנקכי. סמוכן כמו רב, לומר גדול וככיר וזר וכגיל, ולפעמים כשעמיי ל"מ מלנ רכינן, דנר גדולות, וכרכינן סס סגדולים וסקצוניס, ונתרגוס רב סלטון.

adj. m. (pl. m. רַבְרְבִין, f. רַבְרְבָן), magnus; pl. f. de rebus grandibus et magnificis. LXX. *μέγας, μεγάλα.*

pl. masc.: רַבְרְבִין

אתוהי כמה רברבין Dan. 3, 33.

pl. fem.: רַבְרְבָן

ומתנן רברבן שגיאן Dan. 2, 48.
וארבע חיון רברבן Dan. 7, 3.
ושנין דר־פרזל לה רברבן Dan. 7, 7.
ופם ממלל רברבן Dan. 7, 8. 20.

def. pl f.: רַבְרְבָתָא

מן־קל מליא רברבתא Dan. 7, 11.
אלין חיותא רברבתא Dan. 7, 17.

רַבְרְבָן

ת"ו נקרמי, וסרכוי רַבְרְבָנִין, ומוכנו שר ושוע לקיל ופרקס נגיד ומכוד [מתנגדע], ושנוי מלך נתרגוס, ומתכו סס סמופעט רַבְרְבָנוּ, תמוך גדולות נתלים ל"ג ד', כלמר נמנל מן סתוקפי רַבְרַב סמופעט רַבְרְבִי, תמוך גלות סעכרי, וכן נתרגוס אַתַּבְרְבָא, אַתַּבְרְבִי נמוכן זס, ופעל נכפילו אִתְרַבְרַב תמוך סגדיל וסשתכר וגנס לו כנס נעכרי, וסקלכו אִתְרַבְרַב, נגלילת נית לפק.

adj. m. (pl. רַבְרְבָנִין), magnus, nobilis (hebr. שַׂר, אֲצִיל, חֹר), de imperii magnatibus s. primoribus, reduplicata radice verbi (targ. אִתְרַבְרַב, abbrev. אִתְרַבְרַב). Inde targ. רַבְרְבָנוּ, magnitudo, nobilitas, sicut רַבְרְבִי ab adj. רַבְרַב. LXX. *μεγιστᾶνες.*

pl. c. suff.: וְרַבְרְבָנַי

הדברי ורברבני יבערן Dan. 4, 33.

pl. c. suff.: וְרַבְרְבָנֵיהּ

ואנתה ורברבניך Dan. 5, 23.

pl. c. suff.: רַבְרְבָנוֹהִי

ובעזקת רברבנוהי Dan. 6, 18.

pl. c. suff.: וְרַבְרְבָנוֹהִי

מלכא ורברבנוהי Dan. 5, 2. 3. 10.
ורברבנוהי משתבשין Dan. 5, 9.

pl. c. suff.: לְרַבְרְבָנוֹהִי

לרברבנוהי אלף Dan. 5, 1.

רַבְרְבָה

ע"כ, וסרכוי רַבְרְבָוֹת וסמתן רַבְרְבָוֹת, ופתכוכו רכוי וקנוסס סס וזפעס [מעכנע], ועכין זפעס וסן כלפי מיועל עול לנל רכנוות לפרים [מזנס תוסס ל"נ יין] לנ-לירל מרכנות עס [תלים ג', ו'], וסוזנל לפ"כ על רכוי קנוב וסן ירוע נל עזרת לנפים [נעסכעוויועכע, לייכע מוריתם], וסרכוי רכוי מספריס כלנה.

n. f. (pl. רַבְרְבָוֹת, c. רַבְרְבָוֹת), multitudo magna (Dt. 33, 17. *Ψ.* 3, 7.), plerumque definite: myrias, decem millia; pl. myriades, pluries decem millia. LXX. *πληθύνειν, μυριάς, μύριοι.*

חיי לאלפי רבבה Gn. 24, 60.
רבבה ירדפו Lev. 26, 8.
ושנים יניסו רבבה Dt. 32, 30.
רבבה כצמח השדה Ez. 16, 7.

וְרִבְבָה

ורבבה מימינך Ps. 91, 7.

לְרִבְבָה

ואלף לרבבה Jud. 20, 10.

מִרְכָּבָה
דגול מרכבה Cant. 5, 10.
pl.: רִכְבוֹת
נתנו לדוד רכבות 1 Sam. 18, 8.
constr. pl.: רִכְבוֹת
רכבות אלפי ישראל Num. 10, 36.
והם רכבות אפרים Dt. 33, 17.
constr. pl.: בִּרְכֻבוֹת
ברכבות נחל־שמן Mich. 6, 7.
constr. pl.: מִרְכְּבוֹת
ואתה מרכבת קדש Dt. 33, 2.
לא־אירא מרבבות עם Ps. 3, 7.
pl. c. suff.: בִּרְכֻבֹתָיו
דוד ברכבתיו 1 Sam. 18, 7.
דוד ברכבתו 1 Sam. 21, 12. 29, 5.

רָבַב
פעל שמ׳ נכנכ, מן רֻבָּה, ופתכוכו עשות לנכנה ולאלפים פרי לו ולד, וגנור נשפה ענריכית, לולם סנשנ״פ רבב הפעולי׳ שנור גם נענרי.
vrb. denom. piël., in myriades (רְבָבוֹת) augere s. multiplicare. *Pu.* pass. LXX. (*πολύτοκα*) *πληθύνοντα.*
Pu-al: רֻבַּב
part. f. pl.: מְרֻבָּבוֹת
מאליפות מרבבות Ps. 144, 13.

רִבּוֹ
ש״כ, וסוף תמוך רִבּוֹ׳, שנעשה מן רֻבָּבוֹ׳, וכמלת ג״כ רִבּוֹא, והוונ׳ שמכו רִבּוֹתַיִם, והכיוו רִבֹּאוֹת לו רִבֹּאוֹת לו רִבּוֹת. המוכן כמו רנשנה, נאשר שסוף לן שכ׳ שמכו נתמוכה (רֻבָּבוֹ).
n. f. (= רִבְבוֹ = רִבּוֹ, nonnunquam רִבּוֹא, adjecto *Alef* otiante, du. רִבּוֹתַיִם, pl. רִבֹּאוֹת vel רִבּוֹת), myrias, sicut רֻבָּבָה, a quo nonnisi forma magis abstractiva differt. LXX. *μυριάς, μύριοι*; du. *μυριοπλάσιος.*

רִבּוֹא
ארבע רבוא אלפים Esr. 2, 64.
ארבע רבוא Neh. 7, 66.
דרכמנים שתי רבוא Neh. 7, 72.

רִבּוֹ
ואדרכנים רבו 1 Chr. 29, 7.
ונחשת רבו 1 Chr. 29, 7.
רִבּוֹ תורתי Hos. 8, 12. K'tib.
משתים־עשרה רבו Jon. 4, 11.
pl.: רִבֹּאוֹת
דרכמונים שש רִבֹּאות Esr. 2, 69.
pl.: רִבְאוֹת
והפיל רבאות Dan. 11, 12.
pl.: רִבּוֹת
דרכמנים שתי רִבות Neh. 7, 71.
du.: רִבֹּתַיִם
רכב אלהים רִבֹּתַיִם Ps. 68, 18.

רִבּוֹ
ש״כ נתכתי, ומכנוי רִבְּנָן [לו רִבְּנוֹ נכנ׳, משנור נתרנום], וסמיכותו רִבְּנָת, רִבְּבַת, ומיזועם רִבְּבָתָא לו רִבְּנָתָא, ומוכנו כמו נענרי, ומתמוכם כלנו סיס סיסיד רִבְּבוֹ.
n. f. aram. (pl. רִבְּנָן, *Qeri* et targ.: רִבְּבָן, pl. c. רִבְּנָת, רִבְּבַת, def. רִבְּבָתָא, רִבְּנָתָא, quasi a sing. רִבְּבוֹ), myrias. LXX. *μύρια, μυριάδες.*

וְרִבְּבוֹ
ורבו רבון קדמוהי Dan. 7, 10.
def. pl.: רִבְּבָן
ורבו רבון קדמוהי Dan. 7, 10.

רָבִיב
ש״ו, ונמלא נכ״ק לך נרנוי רְבִיבִים, ופתכוכו מער רוסק ומשקה ומכוכ עשני שדה [לימנרשרֶמֶעכדער רע-גען], והכיוו ע״ש קנוסק וכמים לכויה, וכפי שקור הסדש יסות כנוי וה לַמער, כלמר הכיעת תקת הפעל. לולם לדעת ׳לקק׳ נקלה כן ע״ש שיורה כתן, מלמון רוסה קשת, וזה לא מתקוור, וגם דעת רלנ״ע, מגוסיו רכ, לא מסתנה לי.
n. m. pluralet., imbres effusi et largas praecipitantes aquas, fecundantes humum assiduis aquis, a v. רָבַב, exundare; plur., sicut lat. *imbres*, non de pluribus, qui, interjectis intervallis, se excipiunt, sed de uno propter internam vim. LXX. *σταγόνες, νεφετός, πολύς, ἀφήν.* A. S. Th. *ψεκάδες.*
pl.: רְבִיבִים
וירמנעו רבבים Jer. 3, 3.
pl.: רְבִיבִים
יחנו רבידים Jer. 14, 22.
pl.: בְּרְבִיבִים
ברביבים תמגגנה Ps. 65, 11.
pl.: כִּרְבִיבִים
כרביבים זרזיק ארץ Ps. 72, 7.
כרביבים עלי־עשב Mich. 5, 7.
pl.: וְכָרְבִיבִים
וכרביבים עלי־עשב Dt. 32, 2.

II. רֶבֶב

לומר רַב, פעל כולל, וכן נקמת נסתר יקיל רַב תלים י״ק ע״ו, וכן סניכוכי רַבִּים קיוב ע״ו י״ג, לולם נכסתר רכוי רִבּוֹ נקלם, מן סתמוכם רֹב נענר ע״מ זֶה [נמוכן סריוק] תלים כ״ק ד׳, וכנעלי כפל סקלם נפעל כמו כרי, נקשר שסנקי לא נמנק, וזה לנל יקלפו עם סכנוכים. ולפ״ז תקיק ותכיר שסתמוכם פם פוסקת על שני סעיפים פין פקוק וין כרי, וכקנור שניכו סקקר וסשוי [*rāb, rîb*], כי מוכנו קליעת וזליכם ורמיס [וועלפען], כלמ כמנק ג״כ כיוכי [*ῥίπ-τω, ῥίφ*], וכדומס נשקי שפתי ערב, וכן כדומס לו הָם, הָם נקרמי.
v. tr. (3 p. s. רַב *Ψ.* 18, 15.; 3 p. pl. רָבּוּ, a forma רָב ad s. f. זָר, recedere, *Ψ.* 58, 4. בָּשׁ, pallescere, in quibus Cholem pro Zere *triliterorum* dicitur, ita ut simul a vv. cavis discerni queant), jacere, *ῥίπ-τειν* (*ἐῤῥίφην*), sicut aram. הָם, הָם. LXX. *λοιδορεῖν, πληθύνειν.*
3 perf.: *רַב
*וברקים רב ויהמם Ps. 18, 15.
3 perf. pl.: *וָרָבּוּ
וימררהו ורבו Gn. 49, 23.
part. pl.: רַבִּים
*השמיעו אל־בבל רבים Jer. 50, 29.
part. pl. cum suff.: רַבָּיו
ישבו עלי רביו Job. 16, 13.

רִבּוֹת
v. רָבַב *s.* רֻבָּבוֹ *p.* 1034.

I. רֶבֶד

פעל כולד, ומתיד יִרְבַּד, ומוכנו סרפד ומעוף [סיכנרייעגן, -לענגן], וכן רַבַּד לתיו, ומתלות שניכו רָבַד, רָבַד [כי ש מקקר מוצנ, כלמר לנל רַבְרֵב, רַבְרַב, רַבְדַּם], כמוכן שעיקם וסרקמם וסרפלם, ומקקר ומזוי כו ע׳ כלום״ם לאר יעדתי לתנור מיוקר.
v. comp. tr. (impf. יִרְבַּד), sternere, extendere, sicut רָבַד (quae ambo praepositione *Re* accreverunt). LXX. *τείνειν.*
1 perf.: רָבַדְתִּי
רבדתי ערשי Prv. 7, 16.

מַרְבַּד
ש״ו, וסרכוי מַרְבַּדִּים, ומוכנו כר וכסות שרפד ונשעם על דנר וכרנד [טעפ-פין, דעקקע], וכנון לשרש.
n. m. (pl. מַרְבַּדִּים), tapetes, stromata, stragulae, quibus lecti sternuntur. LXX. *χλαῖνα, κειρία* (Prv. 7. *κειρίαις τέτακα*; A. *περιστρώμασι περιέστρωσα.* Vulg. *intexui funibus*). S. *ἀμφιτάπους.*
pl.: מַרְבַּדִּים
מרבדים רבדתי ערשי Prv. 7, 16.
מרבדים עשתה־לה Prv. 31, 22.

II. רֶבַד

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו כמו רבט נענני, לומר קשיכ ועכילה נכיעה ולפילה [ניכדען], ומקנן רֶבֶד, ודומה לו בֶּד, ומקנן לל צֶבֶת, רֶפֶד, אֶפֶד, צֶפֶד וכדומס, וכן נשפתי מערש.
v. comp. tr. inus., colligare, *redimire*, arab. *ra-bath*, a rad. *bad* (binden), unde magna egerminavit verborum soboles.

רָבִיד
ש״ו, ומסיען רָבִד, ומשונן קלי ועכק סניכ סלולוכלכד [סלמלוכלכד], ותנוומו מניכק. וכש״ו ולקל״ע לק סכדילו כין רנכד רקשון לשני, לכן כתב רש״י שנקקק כן ע״ש שהוק לנוף נעגועת, וכן לדעתו רנכדתי ערשי, כמו לנפתי ערשי מלנפות, וכלשון משנה רָבַד וזו לנפה, לולם פרושו מתכוון למשך סכתוב.
n. m. (c. רְבִיד), torques, collare, a v. *vinciendi*, non *sternendi* (Isaaki: רָצוּף בְּמַטְבְּעוֹת), unde neoh. רְבַד, pavimentum, *λιθόστρωτον*, h. e. tessellatum, sectilibus scutulis aut tessellis structum et ad regulam exacte perfricatum. LXX. *κλοιός, κάθεμα.* A. S. *στρεπτόν.*

וְרָבִיד
ורביד על־גרונך Ez. 16, 11.
constr.: רְבַד
וישם רבד הזהב Gn. 41, 42.

רִבְבָה

פעל כולד, ומתיד יִרְבֶּה, וקנוכו יָרַב, ולפעמים יֵרַב ע״מ יֵרָא, יָתֵּב, נסלון קרק לנני. פתכוכו כויס ומשיעס כניכות ועניימס [זיך מעסקינן, פֿיעל זיין], וכמלת נכל סשלות של רַב לעיל. וקנר למוכן הפסוק רִבְבָה בַּשָּׁת לדעת רש״י ורע״נע כמו רנב נמוכן נ׳, לומר יריית קנים. לולם לפי פרוש זה סים רקוי שֶׁת. ולדעת סמקוכים סלנין נקנדל כשֶׁקֶת, וזה סנכון. סנכד רִבְבָה סיולת מן סקל, לומר עשות לרויס ומשיעס, וכן סכוסף תַּרְבֶּה ומתיד יַרְבֶּה וקנור מעתיד יֶרֶב ומנוי נקנוכו תֶּרֶב ומקור סמוכות תַּרְבֶּה לו תַּרְבֶּה [לנרוב כטעמי], ומקור סנסמך תַּרְבּוֹת, נמוכן יולת וקוק, כלמר קנלת קנוו מלנין.
v. intr. (impf. יִרְבֶּה, apoc. יֶרַב, nonnunquam יֵרַב ad s. f. יֵרָא, יַתֵּב), exundare, affluere, diffluere, augescere, multiplicari, multum esse; רִבְבָה קֶשֶׁת Gn. 21, 20., adolescens sagittarius, uti bene Vulg. *factusque est juvenis sagittarius* sive *jaculans sagittarius*, LXX. *τόξοτης* (non = רֹבֶה קֶשֶׁת). *Pi.* רִבָּה, multiplicare, multum comparare s. acquirere, a parvo educere s. educare. *Hi.* הִרְבָּה (impf. וַיַּרְבֶּה, apoc. וַיֶּרֶב, imper. הַרְבֵּה, inf. abs. הַרְבָּה s. הַרְבֵּה, plerumque adverbial., constr. הַרְבּוֹת), multum reddere, multa dare, multa habere; seq. לְ adverbium *περιφράζει.* LXX. *πολὺν εἶναι, γίνεσθαι, πολυπλασιάζειν, πλεονάζειν*; *μείζονα, πλείονα, μακρότερον εἶναι, χυδαῖον γίνεσθαι* (egregie); *αὐξάνεσθαι, μεγαλύνειν, ἐγκωμιάζειν, μακρὰν ἀπέχειν*; *Hi. πολυπλήθειν, -πληθύνειν, πλεοναστὸν ποιεῖν, πολλὰ λαλεῖν, μεγάλῳ χρᾶσθαι, καυχᾶσθαι, περιδειπνεῖν*; הַרְבֵּה דָּמִים, *πολὺν χρόνον βιοῦν, ζῆν*; ה׳ חַזַּקְתִּי, *ἐκπορνεύειν πολλαχῶς.*
3 perf. fem.: רִבְּתָה
רבתה מכה בפלשתים 1 S. 14, 30.
2 perf.: וָרָבִית
וחיית ורבית וברכך Dt. 30, 16.
3 perf. pl.: רָבוּ
כי מקניהם רבו 1 Chr. 5, 9.
והר־חרמון המה רבו 1 Chr. 5, 23.
ובני רחביה רבו למעלה 1 Chr. 23, 17.
עונתינו רבו למעלה Esr. 9, 6.
ורבו כמו רבו Zach. 10, 8.
2 perf. pl.: וְרִבִּיתֶם
למען תחיון ורביתם Dt. 8, 1.
part. f. sg.: רַבָּה
ויהי רבה קשת Gn. 21, 20.
3 perf. pl.: וָרָבוּ
ופרו ורבו על־הארץ Gn. 8, 17.
ופרו ורבו Jer. 23, 3.
ורבו ופרו Ez. 36, 11.
ורבו כמו רבו Zach. 10, 8.
inf. constr.: רְבוֹת
למען רבות מופתי Ex. 11, 9.
inf. constr.: בְּרְבוֹת
ברבות צדיקים Prv. 29, 2.
ברבות רשעים Prv. 29, 16.
ברבות הטובה Eccl. 5, 10.
impt. sg.: וּרְבֵה
פרה ורבה Gn. 35, 11.
impt. pl.: וּרְבוּ
פרו ורבו Gn. 1, 22.
פרו ורבו ומלאו Gn. 1, 28. 9, 1.
ואתם פרו ורבו Gn. 9, 7.
שרצו בארץ ורבו־בה Gn. 9, 7.
ורבו־שם ואל־תמעטו Jer. 29, 6.
impt. fem.: וַתִּרְבִּי
ותרבי ותגדלי Ez. 16, 7.
3 impf.: יִרְבֶּה
נתחכמה לו פן־ירבה Ex. 1, 10.
כן ירבה וכן יפרץ Ex. 1, 12.
וכסף וזהב ירבה־לך Dt. 8, 13.
וכל אשר־לך ירבה Dt. 8. 13.
וכי־ירבה ממך הדרך Dt. 14, 24.
והשיגו כי־ירבה הדרך Dt. 19, 6.
כי־ירבה אלוה מאנוש Job. 33, 12.
כי־ירבה כבוד ביתו Ps. 49, 17.
3 impf. ap.: יֶרֶב
והעוף ירב בארץ Gn. 1, 22.
2 Chr. 24, 27. Q'ri ורב המשא עליו
3 impf. ap.: וַיִּרֶב
וירב העם ויעצמו Ex. 1, 20.
3 impf. f.: תִּרְבֶּה
פן־תרבה עליך חית Dt. 7, 22.
3 impf. f.: וְתִרְבֶּה
ותרבה הדעת Dan. 12, 4.

וְתֹרֶב *3 impf. f.:*
Gn. 43, 34. ותרב משאת בנימן
1 Reg. 5, 10. ותרב חכמת שלמה
תִּרְבּוּ *2 impf. pl.:*
Jer. 3, 16. כי תרבו ופריתם
תִּרְבּוֹן *2 impf. pl.:*
Dt. 6, 3. ואשר תרבון מאד
יִרְבּוּ *3 impf. pl.:*
Dt. 11, 21. למען ירבו ימיכם
Job. 27, 14. ירבו בניו למו־חרב
Job. 39, 4. יחלמו בניהם ירבו בבר
Ps. 16, 4. ירבו עצבותם
Prv. 9, 11. כי־בי ירבו ימיך
Prv. 28, 28. ובאבדם ירבו צדיקים
וְיִרְבּוּ *3 impf. pl.:*
Prv. 4, 10. וירבו לך שנות חיים
וַיִּרְבּוּ *3 impf. pl.:*
Gn. 7, 17. וירבו המים וישאו
Gn. 7, 18. ויגברו המים וירבו
Gn. 38, 12. וירבו הימים
Gn. 47, 27. ויפרו וירבו מאד
Ex. 1, 7. וירבו ויעצמו
1 Sam. 7, 2. וירבו הימים ויהיו
Ps. 107, 38. ויברכם וירבו מאד
יִרְבּוּן *3 impf. pl.:*
Ps. 139, 18. אספרם מחול ירבון
יִרְבֻּיִן *3 impf. pl.:*
Dt. 8, 13. ובקרך וצאנך ירבין
וַתִּרְבֶּינָה *3 impf. pl. f.:*
Ez. 31, 5. ותרבינה סרעפתו
רִבֶּה *Pi-el:*
רִבְּתָה *3 perf. f.:*
Ez. 19, 2. רבתה גוריה
רִבִּיתָ *2 impf.:*
Ps. 44, 13. ולא־רבית במחיריהם
וְרִבִּיתִי *1 perf.:*
Thr. 2, 22. אשר־טפחתי ורביתי
רַבֵּה *inf. abs.:* נסגל שלח כתכנ
Jud. 9, 29. רכה צבאך וצאה
הִרְבָּה *Hif-il:* *3 perf.*
Dt. 1, 10. אלהיכם הרבה אתכם
Jud. 16, 24. הרבה את־חללינו
2 Reg. 21, 6. הרבה לעשות הרע
2 Chr. 33, 6. הרבה לעשת הרע
2 Chr. 33, 23. אמון הרבה אשמה
Jer. 46, 16. הרבה כושל
Hos. 8, 11. הרבה אפרים מזבחות
Hos. 8, 14. ויהודה הרבה ערים
Hos. 10, 1. הרבה למזבחות
וְהִרְבָּה *3 perf.:*
Job. 9, 17. והרבה פצעי חנם
Ps. 78, 38. והרבה להשיב אפו
וְהִרְבָּךְ *3 prf. c. s.:*
Dt. 30, 5. והרבך מאבתיך
וְהִרְבֵּךְ *3 prf. c. s.:* *p.*
Dt. 7, 13. וברכך והרבך
Dt. 13, 18. ורחמך והרבך
הִרְבְּתָה *3 perf. f.:*
1 Sam. 1, 12. הרבתה להתפלל
הִרְבִּיתָ *2 perf.:*
Neh. 9, 23. ובניהם הרבית
Jes. 9, 2. הרבית הגוי
Ez. 28, 5. הרבית חילך
וְהִרְבִּיתָ *2 perf.:*
1 Chr. 4, 10. והרבית את־גבולי
רִבִּיתִי *2 perf. f.:* *f. ant.*
Nah. 3, 16. הרבית רכליך
Jer. 46, 11. לשוא הרביתי רפאות
הִרְבִּיתִי *1 perf.:*
Hos. 2, 10. וכסף הרביתי לה
Hos. 12, 11. ואנכי חזון הרביתי
וְהִרְבִּיתִי *1 perf.:*
Gn. 17, 20. והרביתי אתו במאד
Gn. 26, 4. 24. והרביתי את־זרעך
Ex. 7, 3. והרביתי את אתתי
Lev. 26, 9. והרביתי אתכם
Ez. 36, 10. והרביתי עליכם אדם
Ez. 36, 11. והרביתי עליכם
Ez. 36, 29. אל־הדגן והרביתי
Ez. 36, 30. והרביתי את־פרי העץ
Ez. 37, 26. והרביתי אותם
וְהִרְבֵּיתִךְ *1 prf. c. s.:*
Gn. 48, 4. מפרך והרביתך
וְהִרְבֵּיתִם *1 prf. c. s.:*
Jer. 30, 19. והרבתים ולא ימעטו
הִרְבּוּ *3 perf. pl.:*
1 Chr. 4, 27. לא הרבו עד־בני יהודה
1 Chs. 7, 4. כי־הרבו נשים ובנים
1 Chr. 23, 11. לא־הרבו בנים
2 Chr. 36, 14. הרבו למעל־מעל
Ez. 25, 22. אלמנותיה הרבו בתוכה
הִרְבִּיתֶם *2 prf. pl.:*
Ez. 11, 6. הרביתם חלליכם בעיר
הִרְבִּינוּ *1 perf. pl.:*
Esr. 10, 13. כי־הרבינו לפשע
רַבָּה *part. masc.:* *sg.*
Prv. 28, 8. מרבה הונו בנשך
Jes. 33, 23. *עד־שלל מרבה
הַמַּרְבֶּה *part. masc.:*
Ex. 16, 17. וילקטו המרבה
Ex. 16, 18. ולא העדיף המרבה
Hab. 2, 6. הוי המרבה לא־לו
מַרְבֶּה *prt. m. constr.:*
Lev. 11, 42. כל־מרבה רגלים
מַרְבֶּה *part. fem.:* *sg.*
Neh. 9, 37. ותבואתה מרבה למלכים
מַרְבִּים *part. m. pl.:*
Ex. 36, 5. מרבים העם להביא
Neh. 6, 17. מרבים חרי יהודה
Eccl. 6, 11. דברים הרבה מרבים
וּמַרְבִּים *part. m. pl.:*
1 Chr. 8, 40. ומרבים בנים ובני בנים
רַבֵּה *inf. abs.:*
Gn. 3, 16. הרבה ארבה עצבונך
Gn. 16, 10. הרבה ארבה את־זרעך
וְהַרְבֵּה *inf. abs.:*
Gn. 22, 17. והרבה ארבה את־זרעך
וְהַרְבָּה *inf. abs.:* *f. secunda.*
Ez. 21, 19. והרבה המכשלים
הַרְבֵּה *inf. abs.:* *adv.*
Gn. 15, 1. שכרך הרבה מאד
Gn. 41, 49. כחול הים הרבה מאד
Dt. 3, 5. מערי הפרזי הרבה מאד
Jos. 13, 1. נשארה הרבה־מאד
Jos. 22, 8. ובשלמות הרבה מאד
1 Sam. 26, 21. ואשגה הרבה מאד
2 Sam. 1, 4. הרבה נפל מן־העם
2 Sam. 8, 8. נחשת הרבה מאד
2 Sam. 12, 2. צאן ובקר הרבה מאד
2 Sam. 12, 30. הוציא הרבה מאד
1 Reg. 5, 9. ותבונה הרבה מאד
1 Reg. 10, 10. ובשמים הרבה
1 Rg. 10, 11. עצי אלמגים הרבה מאד
2 Reg. 10, 18. יהוא יעבדנו הרבה
2 Rg. 21, 16. שפך מנשה הרבה מאד
1 Chr. 20, 2. הוציא הרבה מאד
2 Chr. 14, 12. וישאו שלל הרבה מאד
2 Chr. 25, 9. יש לי״י לתת לך הרבה
2 Chr. 32, 27. עשר וכבוד הרבה מאד
Esr. 10, 1. בכו העם הרבה בכה
Neh. 2, 2. ואירא הרבה מאד
Neh. 3, 33. ויכעס הרבה
Neh. 4, 4. והעפר הרבה
Neh. 4, 13. המלאכה הרבה
Eccl. 1, 16. ולבי ראה הרבה חכמה
Eccl. 2, 7. בקר וצאן הרבה היה לי
Eccl. 5, 6. ודברים הרבה
Eccl. 5, 11 אם־מעט ואם־הרבה יאכל
וכעס הרבה Eccl. 5, 16.
כי לא הרבה יזכר Eccl. 5, 19.
Eccl. 6, 11 דברים הרבה מרבים הבל
אל־תחי צדיק הרבה Eccl. 7, 16.
אל־תרשע הרבה Eccl. 7, 17.
יאבד טובה הרבה Eccl. 9, 18.
שנים הרבה יחיה Eccl. 11, 8.
כי־הרבה יהיו Eccl. 11, 8.
תקן משלים הרבה Eccl. 12, 9.
עשות ספרים הרבה Eccl. 12, 12.
Eccl. 12, 12. ולהג הרבה יגעת בשר
אש ועצים הרבה Jes. 30, 33.
וקיץ הרבה מאד Jer. 40, 12.
אשר יש־בה הרבה Jon. 4, 11.
זרעתם הרבה Hag. 1, 6.
פנה אל־הרבה Hag. 1, 9.
וְהָרְבֵּה *adv.:*
והרבה עמו פדות Ps. 130, 7.
לְהַרְבֵּה *adv.:*
2 Chr. 11, 12. ויחזקם להרבה מאד
2 Chr. 16, 8. ולפרשים להרבה מאד
בכלי־יין להרבה Neh. 5, 18.
מֵהַרְבֵּה *adv.:*
מעט מהרבה Jer. 42, 2.
הַרְבּוֹת *inf. constr.:*
למען הרבות סוס Dt. 17, 16.
אכל דבש הרבות Prv. 25, 27.
הרבות גנותיכם Am. 4, 9.
לְהַרְבּוֹת *inf. constr.:*
להרבות את־ישראל 1 Chr. 27, 23.
עשק דל להרבות לו Prv. 22, 16.
וּלְהַרְבּוֹת *inf. constr.:*
ולהרבות אתכם Dt. 28, 63.
מֵהַרְבּוֹת *Q'ri.* *inf. constr.:*
מהרבית גאל הדם 2 Sam. 14, 11.
מֵהָרְבִּית *K'tib.* *inf. constr.:*
מהרבית גאל הדם 2 Sam. 14, 11.
הַרְבֵּה *impt. sg.:*
הרבה העצים Ez. 24, 10.
הַרְבֵּה, הָרֵב *impt. sg.:*
הרב להעלותם Jud. 20, 38.
הרבה כבסני מעוני Ps. 51, 4. Q'ri.
הַרְבִּי *impt. fem.:*
הרבי־שיר למען תזכרי Jes. 23, 16.
הַרְבּוּ *impt. pl.:*
הרבו עלי מאד Gn. 34, 12.
הרבו לפשע Am. 4, 4.
אַרְבֶּה *1 impf.:*
הרבה ארבה עצבונך Gn. 3, 16.
הרבה ארבה את־זרעך Gn. 16, 10.
והרבה ארבה את־זרעך Gn. 22, 17.
ארבה את־זרעכם Ex. 32, 13.
וכחול ארבה ימים Job. 29, 18.
כן ארבה את־זרע דוד Jer. 33, 22.
ארבה אתם כצאן אדם Ez. 36, 37.
וַאַרְבֶּה *1 impf.:*
וארבה אותך במאד Gn. 17, 2.
וָאַרְבֶּה *1 impf.:*
וארבה את־זרעו Jos. 24, 3.
וַאַרְבֵּהוּ *1 impf. c. s.:*
ואברכהו וארבהו Jes. 51, 2.
תַּרְבֶּה *2 impf.:*
תרבה מקנתו Lev. 25, 16.
לרב תרבה נחלתו Num. 26, 54.
כי תרבה־שחד Prv. 6, 35.
תֶּרֶב *2 impf. ap.:*
תרב ׳ גדלתי Ps. 71, 21.
וְתֶרֶב *2 impf.:*
ותרב כעשך עמדי Job. 10, 16.
וַתַּרְבִּי *2 impf. f.:*
ותרבי־לך ברית Jer. 2, 22.
וַתַּרְבִּי *2 impf. f.:*
ותרבי רקחיך Jes. 57, 9.
ותרבי־את תזנותך Ez. 16, 25.
ותרבי את־תועבותיך Ez. 16, 50.
יִרְבֶּה *3 impf.:*
העשיר לא־ירבה Ex. 30, 15.
לא־ירבה־לו סוסים Dt. 17, 16.
ולא ירבה־לו נשים Dt. 17, 17.
וכסף וזהב לא ירבה־לו Dt. 17, 17.
וקבץ על־יד ירבה Prv. 13, 11.
והסכל ירבה דברים Eccl 10, 14.
ולאין אונים עצמה ירבה Jes. 40, 29.
כי־ירבה לסלוח Jes. 55, 7.
ירבה כבוד והמשילם Dan. 11, 39.
כזב ושד ירבה Hos. 12, 2.
יַרְבֶּה *3 impf. c. h int.:*
הירבה אליך תחנונים Job. 40, 27.
וַיִּרֶב *3 impf. ap.:*
וירב אמריו לאל Job. 34, 37.
וַיִּרֶב *3 impf.:*
וירב היער לאכל בעם 2 Sam. 18, 8.
וירב בבת־יהודה Thr. 2, 5.
וַיִּרְבֵּךְ *3 impf.:* *p.*
ויפרך וירבך Gn. 28, 3.
וַתִּרְבֶּה *3 impf. f.:*
ותרבה את־תזנותיה Ez. 23, 19.
תַּרְבֵּנִי *3 impf. f. c. s.:*
ועניתך תרבני 2 Sam. 22, 36.
ועזותך תרבני Ps. 18, 36.
תַּרְבּוּ *2 impf. pl.:*
לרב תרבו את־נחלתו Nu. 33, 54.
מאת הרב תרבו Num. 35, 8.
אל־תרבו תדברו 1 Sam. 2, 3.
גם כי־תרבו תפלה Jes. 1, 15.

רָבָה

פעל נקרמי כמו נעבי, ונקרנוס רָבָא [נמוכן למיקס ונדול], וסכנד רַבִּי נתינת כנוד ונדולס, ונקרנוס מנדול נכיס ולמיכס, ועוד שס נזקר סנכיכים. נקרמי מוס סמרת רַבִּי נעד, רַבָּא נעדס, ונדנוד יכוזלמי רִיבָּא כמו ילדס, וכן שס רַבְרוּ נוער ונעדות וילדות, ונגמרק רוֹבֵא כמו נעד.

v. intr. aram. (targ. רְבָא, augescere, crescere; *Pa.* רַבֵּי), multum magnumve esse s. fieri, sicut hebr.; *Pa.*, magnificare, evehere, targ. educare, unde רַבִּי, gem. רוֹבָא, puer (f. רַבְיָא, puella, hieros. רִיבָא), רַבְרוּ, pueritia. LXX. *Pa.* μεγαλύνειν.

רְבָה *3 perf.:*
Dan. 4, 8. רבה אוכנא ותקפ
רְבַת *3 perf. f.:*
Dan. 4, 19. רבת ומטת לשמיא
רְבֵית *2 perf. f.:*
Dan. 4, 19. די רבית ותקפת
רַבֵּי *Pa-el:* *3 perf.*
Dan. 2, 48. מלכא לדניאל רבי
רַבּוּ
ס״כ, וסמיך רַבּוּת, ומידועס רַבּוּתָא, ומונכו נונל וכנוד [נרקַסמס], ונמור לכוד נתרנוס, ונגמרק סלס ידוע כמונן יקרון ונכקרות.

n. f. (c. רַבּוּת, def. רַבּוּתָא), magnitudo, amplitudo. LXX. μεγαλωσύνη.

וְרַבּוּ
Dan. 4, 33. ורבו יתירה הוספת־לי
וּרְבוּתָא *def.:*
Dan. 5, 18. מלכותא ורבותא ויקרא
Dan. 7, 27. ושלטנא ורבותא
וּרְבוּתָךְ *cum suff.:*
Dan. 4, 19. ורבותך רבת ומטת
תַּרְבִּית
ס״כ, ומונכו כמך וכניס, שמרנס סלוס

לחלוט מעזר חלוט, או רכוי הקרן ע״י חלוחה [וחוכאר, ליכו], וכגמרא יפורש לישׁ תכנית חמרכם נפרות [נ״מ פ״ה], וזהו הכקבל שם ג״כ רְבִית, כלומר נלקחי רִבִּי, ועל ענין רכית לחמו וו״ל כל-חלוקת רכית ככסיו מתמוטעין; וכן חמצל לישׁ נכניתים מלאכי לילים ולחל לילים [עי׳ תכוזי פכיכים ג׳ כ״ו; ד׳ ה׳; י״ג ט״ו].

n. f., foenus, lucrum, quo sors capitalis se multiplicat, neohebr. רִבִּית, gemar. רִבִּי ־ת. LXX. (τόκος καὶ) πλεονασμός, πλῆθος.

וַתַּרְבִּית

Lev. 25, 36. מאתו נשך ותרבית
Ez. 18, 8. ותרבית לא יקח
Ez. 18, 13. ותרבית לקח
Ez. 18, 17. ותרבית לא לקח
Ez. 22, 12. נשך ותרבית לקחת
Prv. 28, 8. Q'ri. בנשך ותרבית
וּבְתַרְבִּית *K'tib.*
Prv. 28, 8. בנשך ובתרבית

תַּרְבּוּת

ז״כ, ומוכנו לל״ק רכוי ומפעם מלכנים, כלומר תכנית מכלתי יי, ולל״ק מענין רכוי נמוכן גדול, לומר קכוסת לכנים מגודלים [לוסט, כרוע], וסכוסר יפר. *n. f.*, multitudo, copia (hominum, sicut תַּרְבִּית, multiplicatio pecuniae), sec. alios: soboles, progenies, neoh. indoles, mores vel natura insiti vel educatione aut educatione exculti. LXX. σύστριμμα.

Nu. 32, 14. תרבות אנשים חטאים

מַרְבֶּה

ז״ו, נויר סכוסף, ומוכנו סרכוסה [מעסרוכנ], או קכוסה ומפעם נכלל, וכן לשר הכל״ק, מסוס נפלם מרלוס מזלוס, וסנכת פלוחיכים מסוס ניכוכי לל מסתנכת. *n. m. hif.* (ad s. f. מַרְאָה, מַשְׁקֶה), multiplicatio, multitudo, copia. LXX. μέγας, πολύς.

Jes. 33, 23. עד־שלל מרבה

constr.: לְמַרְבֶּה

Jes. 9, 6. למרבה המשרה

מִרְבֶּה

ז״כ, ומוכנו גודל וסרלוס [ווייע, גרלסמע], ל״מ מרכם למכיל ניקוק, לומר סרלוס למכיל כל חלה, ל״ל סכוס יקוק יץ תרעלה רכ. *n. f.*, magnitudo, capacitas, concr. poculum amplum et multum vini capiens. LXX. πλεονάζειν.

Ez. 23, 32. מרבה להכיל

מַרְבִּית

ז״כ, וסמוכן לו קכוסה וגודל כמו מכם ומרכם, לו חלק גדול ויקרוכי, לו כמו תרכוס, משפעת לכנים, לו כמו תכנית מכנך, וקל להכין. *n. f.*, multitudo, magnitudo; pars maxima; soboles, incrementum familiae; foenus, τόκος, arab. *ribân*. LXX. πλῆθος, πλεονασμός, πλεῖστος, περισσεύειν.

1 Sam. 2, 33. וכל־מרבית ביתך
2 Chr. 9, 6. חצי מרבית חכמתך
2 Chr. 30, 18. כי מרבית העם

וּבְמַרְבִּית

Lev. 25, 37. ובמרבית לא־תתן אכלך

cum suff.: מַרְבִּיתָם

1 Chr. 12, 29. ועד־הנה מרביתם

אַרְבָּה

v. s. r. אָרַב *p.* 117.

רָבַב

פעל נוסד, ופתכוכו לנעת יקקי קלינה נכוסקים כל-נוך [לייכנריסען], לוכם סכנון שמלוסו עלוס דנר נדנר, כלנר נלמת פעל רנך נעלני [מעכגען], ומוס נסנ״פ סכוסף חָרְבָּה ספעולי״, ומקן לפ״ו רָבָב, ומפלת ג״כ לכל אָרַב וכדומה.

v. comp. trans., sicut arab. *rabaka* (commiscere, spec. bene parare jusculo confrictum intritumque panem), conjungere, permiscere. *Ho.* הָרְבַּב. LXX. φυρᾶν.

Hof-al: הָרְבַּב

part. fem.: מְרֻבֶּבֶת *sg.*

Lev. 6, 14. מרבכת תביאנה
Lev. 7, 12. וסלת מרבכת

part. f. sg.: וְלַמְרֻבֶּכֶת

1 Chr. 23, 29. ולמחבת ולמרבכת

רֶבַע

שם מספרי, יסוד לל אַרְבַּע, נלנר שמלוף שמם תוספת מסתקל, והוף כפי מכ״ל רלני ויסוד נלי פעל, כלנר מלעני נמספרי מנכם שפתי לרס.

n. prim. numerale (unde, addita prosthesi: אַרְבַּע), *quatuor*, sanscr. *çatr*, ex sent. recentiori a quatuor alis locustae (אַרְבֶּה)!

אַרְבַּע

שם מספרי לנקני, שוף נמיכוף, ולוכרי אַרְבָּעָה, ומסיך אַרְבַּעַת, ונכנוי אַרְבַּעְתָּם, ומרנוי אַרְבָּעִים, ונכולם לולף תוספת מסתקל, כלנר לנל אַרְבַּע, לְאַרְבַּע, למכינע קנור שפי לוקיות נתנועה לפלת נרלנ. פתכוכו כפילת מלקל ל׳ פעמים [פיעל], ונרנוי כמו כן כפילת מעזר, ודומה לו מספר נלמי ועדני.

n. fem. num. (ad s. f. אַרְבַּע, אַרְבַּע, m. אַרְבָּעָה, c. אַרְבַּעַת, c. s. אַרְבַּעְתָּם, pl. אַרְבָּעִים), quatuor, quartus; pl. quadraginta, quadringentesimus. LXX. τέσσαρες, τέταρτος, τετράς; אַרְבָּעָה חֲדָשִׁים, τετράμηνον; אַרְבָּעָה טוּרִים, τετράστιχος.

Gn. 11, 16. ארבע ושלשים שנה
Gn. 15, 13. ועגו אתם ארבע מאות
Gn. 23, 15. ארץ ארבע מאת שקל
Gn. 23, 16. ארבע מאות שקל כסף
Gn. 31, 41. ארבע־עשרה שנה
Gn. 33, 1. ועמו ארבע מאות איש
Ex. 25, 12. ארבע טבעת זהב
Ex. 25, 12. ונתתה על ארבע פעמתיו
Ex. 25, 26. ארבע טבעת זהב
Ex. 25, 26. על ארבע הפאת
Ex. 26, 2. 8. 36, 9. ורחב ארבע באמה
Ex. 27, 2. על ארבע פנתיו
Ex. 27, 4. ארבע טבעת נחשת
Ex. 27, 4. ארבע קצותיו
Ex. 37, 3. ארבע טבעת זהב
Ex. 37, 3. על ארבע פעמתיו
Ex. 37, 13. ארבע טבעת זהב
Ex. 37, 13. על ארבע הפאת
Ex. 38, 2. על ארבע פנתיו
Ex. 38, 5. ארבע טבעת
Lev. 11, 20. ההלך על־ארבע
Lev. 11, 23. אשר־לו ארבע רגלים
Lev. 11, 27. החיה ההלכת על־ארבע
Lev. 11, 42. וכל ׀ הולך על־ארבע
Num. 7, 8. ואת ׀ ארבע העגלת
Dt. 22, 12. על־ארבע כנפות כסותך
Jos. 15, 36. 18, 28. ערים ארבע־עשרה
Jos. 19, 7. ערים ארבע וחצריהן
Jos. 21, 18. 22. 24. 29. 31. 35. 37. ערים ארבע
Jud. 20, 2. 17. ארבע מאות אלף
Jud. 21, 12. ארבע מאות נערה
1 S. 30, 17. כי אם־ארבע מאות איש
1 Reg. 7, 19. באולם ארבע אמות
1 Reg. 7, 27. ארבע באמה
1 Reg. 7, 34. אל ארבע פנות
1 Reg. 7, 38. ארבע באמה
1 Reg. 7, 42. ארבע מאות לשתי
1 Rg. 9, 28. ארבע מאות ועשרים ככר
1 Reg. 18, 19 (bis). ארבע־מאות
1 Rg. 18, 22. ארבע־מאות וחמשים
1 Reg. 22, 41. בשנת ארבע לאחאב
2 Reg. 14, 13. ארבע מאות אמה
1 Chr. 21, 5. ויהודה ארבע מאות
2 Chr. 3, 2. בשנת ארבע למלכותו
2 Chr. 4, 13. הרמונים ארבע מאות
2 Chr. 8, 18. ארבע־מאות וחמשים
2 Chr. 13, 3. ארבע־מאות אלף
2 Chr. 13, 21 נשים ארבע עשרה
2 Chr. 18, 5. ארבע מאות איש
2 Chr. 25, 23. ארבע מאות אמה
Esr. 1, 10. ארבע מאות ועשרה
ארבע מאות חמשים
Esr. 2, 15. וארבעה
Esr. 2, 64. ארבע רבוא אלפים
Esr. 2, 67. גמליהם ארבע מאות
Neh. 6, 4. כדבר הזה ארבע פעמים
Neh. 7, 66. ארבע רבוא
Neh. 7, 69. גמלים ארבע מאות
Neh. 11, 6. ארבע מאות ששים
Prv. 30, 15. ארבע לא־אמרו הון
ותחת ארבע לא־תוכל
Prv. 30, 21. שאת
Jer. 15, 3. ארבע משפחות
Jer. 49, 36. ארבע רוחות
Jer. 52, 21. ועביו ארבע אצבעות
Ez. 1, 5. דמות ארבע חיות
Ez. 41, 5. ורחב הצלע ארבע אמות
Ez. 43, 14. ארבע אמות
Ez. 43, 15. וההראל ארבע אמות
Ez. 43, 15. הקרנות ארבע
Ez. 43, 17. והעזרה ארבע עשרה ארך
Ez. 43, 20. על־ארבע קרנותיו
Ez. 43, 20. ואל־ארבע פנות
Ez. 45, 19. ואל־ארבע פנות
Dan. 8, 8. ארבע תחתיה לארבע
Dan. 8, 22. ארבע תחתיה
Dan. 8, 22. ארבע מלכיות
Zach. 2, 1. והנה ארבע קרנות
Zach. 6, 1. והנה ארבע מרכבות
Zach. 6, 5. ארבע רוחות השמים
Zach. 7, 1. בשנת ארבע

num. fem.: וְאַרְבַּע

Gn. 11, 13. 15. וארבע מאות שנה
Gn. 11, 17. וארבע מאות שנה
Gn. 32, 7. וארבע־מאות איש עמו
Gn. 47, 24. וארבע הידת
Ex. 12, 40. 41. וארבע מאות
Ex. 21, 37. וארבע־צאן תחת השה
Ex. 36, 15. וארבע אמות רחב
Ex. 38, 29. וארבע־מאות שקל
Num. 1, 29. 2, 6. אלף וארבע מאות
Num. 1, 31. 37. 43. וארבע מאות
Num. 2, 8. 9. 23. 30. 26, 47. וארבע־מאות
Num. 2, 16. וארבע־מאות וחמשים
Num. 7, 85. אלפים וארבע־מאות
Dt. 3, 11. וארבע אמות רחבה
1 S. 30, 10. הוא וארבע מאות איש
2 Sam. 21, 20. עשרים וארבע מספר
1 Reg. 6, 1. וארבע מאות שנה
1 Reg. 7, 27. וארבע באמה
1 Reg. 7, 34. וארבע כתפות
1 Rg. 10, 26. אלף וארבע־מאות רכב
1 Reg. 15, 33. עשרים וארבע שנה
1 Chr. 20, 6. ושש עשרים וארבע
2 Chr. 1, 14. אלף וארבע־מאות רכב
חמשת אלפים וארבע
Esr. 1, 11. מאות
Ez. 1, 6. וארבע כנפים לאחת
Ez. 10, 21. וארבע כנפים לאחד

num. fem.: בְּאַרְבַּע

Ex. 38, 5. בארבע הקצות
Job. 1, 19. בארבע פנות החבית
Jes. 36, 1. באחד עשרה שנה למלך
Ez. 40, 1. בארבע עשרה שנה
Ez. 43, 17. בארבע עשרה רחב

num. fem.: וּבְאַרְבַּע

Gn. 14, 5. ובארבע עשרה שנה
2 Reg. 18, 13. ובארבע עשרה שנה

num. fem.: כְּאַרְבַּע

1 Sam. 22, 2. כארבע מאות איש
1 Sam. 25, 13. כארבע מאות איש
1 Reg. 22, 6. כארבע מאות איש
Zach. 2, 10. כארבע רוחות השמים

num. fem.: לְאַרְבַּע

Ex. 25, 26. לארבע רגליו
Ex. 37, 13. אשר לארבע רגליו
1 Chr. 9, 24. לארבע רוחות
Ez. 42, 20. לארבע רוחות מדדו
Dan. 8, 8. לארבע רוחות
Dan. 11, 4. לארבע רוחות השמים

num. fem.: מֵאַרְבַּע

Jes. 11, 12. מארבע כנפות הארץ
Jer. 49, 36. מארבע קצות השמים
Ez. 37, 9. מארבע רוחות

num. masc.: אַרְבָּעָה

Gn. 14, 9. החמשה
Gn. 46, 22. כל־נפש ארבעה עשר
Ex. 12, 6. ארבעה עשר יום
Ex. 25, 34. ובמנרה ארבעה גביעים
Ex. 37, 20. ובמנרה ארבעה גביעים
Ex. 26, 32. ארבעה עמודי שטים
Ex. 26, 32. על־ארבעה אדני־כסף
Ex. 27, 16. ואדניהם ארבעה
Ex. 28, 17. ארבעה טורים אבן
Ex. 36, 36. ארבעה עמודי שטים
Ex. 36, 36. ארבעה אדני־כסף
Ex. 38, 19. ועמדיהם ארבעה
Ex. 38, 19. ואדניהם ארבעה
Ex. 39, 10. ארבעה טורי אבן
Nu. 1, 27. 2, 4. ארבעה ושבעים אלף
Nu. 1, 29. 2, 6. ארבעה וחמשים אלף
Num. 17, 14. ארבעה עשר אלף
Num. 25, 9. ארבעה ועשרים אלף
Nu. 26, 25. 43. ארבעה וששים אלף
Num. 29, 13. ארבעה עשר תמימם
Num. 29, 17. ארבעה עשר תמימם 20. 23. 26. 29. 32.
Jud. 9, 34. על־שכם ארבעה ראשים
Jud. 19, 2. ימים ארבעה חדשים
Jud. 20, 47. ארבעה חדשים
1 Reg. 7, 2. ארבעה טורי עמודי
1 Reg. 8, 65. ארבעה עשר יום
1 Reg. 18, 34. ארבעה כדים מים
1 Chr. 3, 5. ארבעה לבת־שוע
1 Chr. 7, 1. ישׁוב ושמרון ארבעה
1 Chr. 23, 10. בני־שמעי ארבעה
1 Chr. 23, 12. חברון ועזיאל ארבעה
1 Chr. 24, 13. לישבאב ארבעה עשר
1 Chr. 24, 18. ארבעה ועשרים
1 Chr. 25, 5. בנים ארבעה עשר
1 Chr. 26, 17 (bis). ליום ארבעה
1 Chr. 26, 18. למערב ארבעה
Esth. 9, 15. ביום ארבעה עשר
Esth. 9, 19. יום ארבעה עשר
Esth. 9, 21. יום ארבעה עשר
Job. 42, 12. ארבעה עשר אלף צאן
Job. 42, 16. ארבעה דרות
Prv. 30, 24. ארבעה הם קטני־ארץ
Jes. 17, 6. ארבעה חמשה בסעפיה
Ez. 10, 9. והנה ארבעה אופנים

ארבעה ארבעה פנים Ez. 10, 21.
ארבעה שלחנות מפה Ez. 40, 41.
ועל־ארבעה לא אשיבנו Am. 1, 3.
6. 9. 11. 13. 2, 1. 4. 6.
ויראני ה׳ ארבעה חרשים Zach. 2, 3.
num. masc.: וְאַרְבָּעָה
עשרים וארבעה פרים Num. 7, 88.
ימים וארבעה חדשים 1 Sam. 27, 7.
וארבעה אופני נחשת 1 Reg. 7, 30.
וארבעה פעמתיו 1 Reg. 7, 30.
וארבעה אנשים 2 Reg. 7, 3.
ארבעים וארבעה אלף 1 Chr. 5, 18.
ושלשים וארבעה 1 Chr. 7, 7.
עשרים וארבעה אלף 1 Chr. 23, 4.
עשרים וארבעה אלף 1 Chr. 27, 1.
2. 4. 5. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13.
14. 15.
מאתים חמשים
וארבעה Esr. 2, 7. 31.
מאות חמשים וארבעה Esr. 2, 15.
שבעים וארבעה Esr. 2, 40.
עשרים וארבעה Neh. 7, 12.
מאתים חמשים
וארבעה Neh. 7, 23. 34.
שבעים וארבעה Neh. 7, 43.
וביום עשרים וארבעה Neh. 9, 1.
מאתים שמנים וארבעה Neh. 11, 18.
וארבע׳ לא ידעתים Prv. 30, 18. Q'ri.
וארבעה מטבי לכת Prv. 30, 29.
וארבעה יקרעה Jer. 36, 23.
וארבעה פנים לאחת Ez. 1, 6.
וארבעה פנים לאחד Ez. 10, 14.
וארבעה שלחנות Ez. 40, 41.
וארבעה שלחנות לעולה Ez. 40, 42.
וביום עשרים וארבעה Dan. 10, 4.
עשרים וארבעה לחדש Hag. 1, 15.
בעשרים וארבעה Hag. 2, 10.
מיום עשרים וארבעה Hag. 2, 18.
בעשרים וארבעה לחדש Hag. 2, 20.
ביום עשרים וארבעה Zach. 1, 7.
num. masc.: בְּאַרְבָּעָה
בראשן בארבעה עשר Ex. 12, 18.
בארבעה עשר לחדש Lev. 23, 5.
בארבעה עשר־יום Num. 9, 3. 11.
בראשון בארבעה עשר Num. 9, 5.
בארבעה עשר יום לחדש Nu. 28, 16.
בארבעה עשר לחדש 2 Chr. 30, 15.
בארבעה עשר לחדש 2 Chr. 35, 1.
בארבעה עשר לחדש Esr. 6, 19.
ונוח בארבעה עשר Esth. 9, 17.
באחד עשר יום Ez. 45, 21.
בארבעה לחדש Zach. 7, 1.
num. masc.: וּבְאַרְבָּעָה
ובארבעה עשר בו Esth. 9, 18.
num. masc.: לְאַרְבָּעָה
לארבעה ראשים Gn. 2, 10.
לארבעה עשר כבשים Num. 29, 15.
לארבעה עשר מתתיהו 1 Chr. 25, 21.
לארבעה ועשרים 1 Chr. 25, 31.
num. m. constr.: אַרְבַּעַת
ארבעת הבקר Num. 7, 7.
ארבעת ימים בשנה Jud. 11, 40.
ארבעת אלה ילדו 2 Sam. 21, 22.
ארבעת גברי השערים 1 Chr. 9, 26.
ארבעת אלפים 1 Chr. 12, 26.
ארבעת אלפים אריות 2 Chr. 9, 25.
ארבעת אלפים Jer. 52, 30.
על ארבעת רביעיהם Ez. 1, 8.
על־ארבעת רביעיהן Ez. 1, 17.
ארבעת כנפות הארץ Ez. 7, 2. K'tib.
אל־ארבעת רביעיהם ילכו Ez. 10, 11.
ארבעת שפטי הרעים Ez. 14, 21.
רבוע אל ארבעת רבעיו Ez. 43, 16.
אל ארבעת רביעה Ez. 43, 17.
אל־ארבעת במקצע Ez. 46, 21.
n. m. constr.: וַאַרְבַּעַת

וארבעת האופנים 1 Reg. 7, 32.
וארבעת בניו עמו 1 Chr. 21, 20.
וארבעת אלפים 1 Chr. 23, 5 (bis).
וארבעת אלפים Ez. 48, 16 (quater).
וארבעת אלפים Ez. 48, 30. 32. 33. 34.
n. m. constr.: בְּאַרְבַּעַת
בארבעת מקצעת Ez. 46, 22.
n. m. constr.: כְּאַרְבַּעַת
כארבעת אלפים איש 1 Sam. 4, 2.
constr.: לְאַרְבַּעַת
לארבעת פניו Ez. 1, 15.
cum suff.: אַרְבַּעְתָּם
והילדים האלה ארבעתם Dan. 1, 17.
cum suff.: לְאַרְבַּעְתָּם
וכנפיהם לארבעתם Ez. 1, 8.
אל־הימין לארבעתם Ez. 1, 10.
דמות אחד לארבעתם Ez. 10, 10.
לארבעתם אופניהם Ez. 10, 12.
מדה אחת לארבעתם Ez. 46, 22.
סביב לארבעתם Ez. 46, 23.
cum suff.: לְאַרְבַּעְתָּן
מהשמאול לארבעתן Ez. 1, 10.
ופני־נשר לארבעתן Ez. 1, 10.
ודמות אחד לארבעתן Ez. 1, 16.
סביב לארבעתן Ez. 1, 18.
num. pl.: אַרְבָּעִים
ארבעים שנה Gn. 5, 13.
ארבעים יום וארבעים
לילה Gn. 7, 4. 12.
ויהי המבול ארבעים יום Gn. 7, 17.
ויהי מקץ ארבעים יום Gn. 8, 6.
אם־אמצא שם ארבעים Gn. 18, 28.
ימצאון שם ארבעים Gn. 18, 29.
יצחק בן־ארבעים שנה Gn. 25, 20.
עשו בן־ארבעים שנה Gn. 26, 34.
פרות ארבעים Gn. 32, 16.
וימלאו־לו ארבעים יום Gn. 50, 3.
אכלו את־החמן ארבעים
שנה Ex. 16, 35.
ארבעים יום Ex. 24, 18.
ארבעים יום וארבעים
לילה Ex. 34, 28.
ארבעים אלף Num. 1, 33. 2, 19.
מקץ ארבעים יום Num. 13, 25.
במדבר ארבעים שנה Num. 14, 33.
ארבעים יום Num. 14, 34.
עונותיכם ארבעים שנה Nu. 14, 34.
ארבעים אלף Num. 26, 18.
במדבר ארבעים שנה Num. 32, 13.
ארבעים ושתים עיר Num. 35, 6.
ארבעים ושמנה עיר Num. 35, 7.
זה ארבעים שנה Dt. 2, 7. 8, 2. 4.
ארבעים יום וארבעים לילה Dt. 9, 9.
11. 18. 10, 10.
ארבעים היום Dt. 9, 25.
ואת־ארבעים הלילה Dt. 9, 25.
ארבעים יכנו לא יסיף Dt. 25, 3.
ארבעים שנה במדבר Dt. 29, 4.
כי ארבעים שנה Jos. 5, 6.
בן־ארבעים שנה אנכי Jos. 14, 7.
זה ארבעים והמש Jos. 14, 10.
ערים ארבעים ושמנה Jos. 21, 39.
הארץ ארבעים שנה Jud. 3, 11.
5, 31. 8, 28.
ארבעים ושנים אלף Jud. 12, 6
ויהי־לו ארבעים בנים Jud. 12, 14.
וביד־פלשתים ארבעים
שנה Jud. 13, 1.
שפט את־ישראל ארבעים
שנה 1 Sam. 4, 18.
ויתיצב ארבעים יום 1 Sam. 17, 16.
בן־ארבעים שנה 2 Sam. 2, 10.
ארבעים שנה מלך 2 Sam. 5, 4.
מקץ ארבעים שנה 2 Sam. 15, 7.
על־ישראל ארבעים שנה 1 Rg. 2, 11.
לשלמה ארבעים אלף 1 Reg. 5, 6.

ארבעים וחמשה 1 Reg. 7, 3.
ארבעים בת יכול 1 Reg. 7, 38.
על־כל־ישראל ארבעים
שנה 1 Reg. 11, 42.
בן־ארבעים ואחת שנה 1 Rg. 14, 21.
ארבעים יום וארבעים
לילה 1 Reg. 19, 8.
ארבעים ושני ילדים 2 Reg. 2, 24.
משא ארבעים גמל 2 Reg. 8, 9.
ארבעים ושנים איש 2 Reg. 10, 14.
ארבעים ואחת שנה 2 Reg. 14, 23.
ארבעים וארבעה אלף 1 Chr. 5, 18.
לערך מלחמה ארבעים
אלף 1 Chr. 12, 36.
מלך על־ישראל ארבעים
שנה 1 Chr. 29, 27.
על־כל־ישראל ארבעים
שנה 2 Chr. 9, 30.
בן־ארבעים ואחת
שנה 2 Chr. 12, 13.
בשנת ארבעים ואחת 2 Chr. 16, 13.
בן־ארבעים ושתים 2 Chr. 22, 2.
ארבעים ושנים Esr. 2, 24.
שלש מאות ארבעים Esr. 2, 34.
מאתים ארבעים ושבעה Esr. 2, 38.
מאתים ארבעים Esr. 2, 66.
שקלים ארבעים Neh. 5, 15.
שמנה מאות ארבעים Neh. 7, 13.
שש מאות ארבעים Neh. 7, 15.
ארבעים ושנים Neh. 7, 28.
שבע מאות ארבעים Neh. 7, 29.
שלש מאות ארבעים Neh. 7, 36.
מאתים ארבעים ושבעים Neh. 7, 41.
מאה ארבעים ושמנה Neh. 7, 44.
שש מאות ארבעים ושנים Neh. 7, 62.
מאתים ארבעים וחמשה Neh. 7, 68.
מאתים ארבעים ושנים Neh. 11, 13.
ארבעים שנה ׀ אקוט בדור Ps. 95, 10.
ארבעים וחמשה Jer. 52, 30.
ארבעים יום יום לשנה Ez 4, 6.
ולא תשב ארבעים שנה Ez. 29, 11.
שממה ארבעים שנה Ez. 29, 12.
מקץ ארבעים שנה Ez. 29, 13.
ארכו ארבעים אמה Ez. 41, 2.
ארבעים ארך Ez. 46, 22.
ארבעים שנה Am. 2, 10. 5, 25.
עוד ארבעים יום Jon. 3, 4.
num. pl.: וְאַרְבָּעִים
וארבעים לילה Gn. 7, 4. 12.
וארבעים ומאת שנה Gn. 47, 28.
ארבעים יום וארבעים
לילה Ex. 24, 18. 34, 28.
וארבעים אדני־כסף Ex. 26, 19. 36, 24.
וארבעים אדניהם כסף Ex. 26, 21.
וארבעים אדניהם כסף Ex. 36, 26.
תשע וארבעים שנה Lev. 25, 8.
ששה וארבעים אלף Num. 1, 21.
חמשה וארבעים אלף Num. 1, 25.
חמשה וארבעים אלף Num. 2, 15.
אחד וארבעים אלף Nu. 1, 41. 2, 28.
שלשה וארבעים אלף Num. 26, 7.
חמשה וארבעים אלף Nu. 26, 41. 50.
ארבעים יום וארבעים
לילה Dt. 9, 9. 11. 18. 10, 10.
וארבעים אלף פרשים 2 S. 10, 18.
וארבעים באמה 1 Reg. 6, 17.
וארבעים ואחת שנה 1 Reg. 15, 10.
ארבעים יום וארבעים
לילה 1 Reg. 19, 8.
וארבעים שנה מלך 2 Reg. 12, 2.
וארבעים אלף איש רגלי 1 Chr. 19, 18.
וארבעים שנה מלך 2 Chr. 24, 1.
וארבעים וחמשה Esr. 2, 8.
שבע מאות וארבעים Esr. 2, 25.
וארבעים שנה כלכלתם Neh. 9, 21.
מאה וארבעים שנה Job. 42, 16.
num. pl.: הָאַרְבָּעִים

בעבור הארבעים Gn. 18, 29.
בשנת הארבעים Num. 33, 38.
בשנת הארבעים 1 Chr. 26, 31.
num. pl.: בְּאַרְבָּעִים
ויהי בארבעים שנה Dt. 1, 3.
באחד עשר יום Jud. 5, 8.
באחד עשר יום Jos. 4, 13.
באחד עשר יום Ez. 45, 21.
באחד עשר יום Ez. 45, 25.
באחד עשר יום Ez. 45, 25.
באחד עשר יום Ez. 45, 25

רְבַע

ז״ו, ומובנו קלק לחד מחסר הקרנע [פיערטעל], או נד לחד מד׳ נדדים, סוף דנר כל קלק לחד מד׳, נתנוסס רְבָעָא ומסתם רבעתא משלמו.

n. m., quarta pars, quadrans, unus de quatuor angulis vel lateribus, targ. רְבָעָא (c. רְבַעְתָּא). LXX. *μέρη, τέσσαρα, τέταρτος.*

Ex. 29, 40. רבע ההין
1 Sam. 9, 8. רבע שקל כסף
pl. cum suff.: רְבָעָיו
Ez. 43, 16. רבוע אל ארבעת רבעיו
pl. cum suff.: רְבָעֶיהָ
Ez. 43, 17. אל ארבעת רבעיה
pl. c. suff.: רְבָעֵיהֶן
Ez 1, 17. על־ארבעת רבעיהן

רָבַע

ז״ו, ומובנו קלק הרביעי, וכן פרש הרש״נ מספר דגל לחד, נחסר שקלק ישראל לד׳ דגלים, ולא רובע דומה רָבַע נערבי, ווה סכנון. לדעת יקקי כמו רביעה, לומר וזע של ישראל, או שמוש כמו רבץ, ומרחצן קניני.

n. m., quadratura, quarta pars (de gente israëlitica quatuor in vexilla diviso), arab. *rubʿon*, non de semine s. sobole (= רְבִיעָה) aut de castris (= רְבִיצָה). LXX. *τέταρτος, δῆμος.*

Nu. 23, 10. ומספר את־רבע ישראל

וְרֶבַע

2 Reg. 6, 25. ורבע הקב חרוניים

רְבִיעִי

ת״ו, ומרנוי רְבִיעִים, ולנקני רְבִיעִית ליקידם. סימון לרנעה מסודר, נמשך לשוקדם ושוקוד [פיערטער, -טע], ולפי שעקל וס נכנו כל תוקני מספרים, ונוס תנין נכי רביעים, לומר נכד סנכד, ורביעית לפעמים קלק רביעי.

numer. ordin. m. (pl. רְבִיעִים, f. רְבִיעִית), quartus; *fem.* pars quarta; *pl.* quarti, quartani, scil. generatione (Enkel im vierten Gliede). LXX. *τέταρτος*, semel *τετραγώνιος*; fem. *τετραπλῶς.*

Gn. 1, 19. יום רביעי
Gn. 15, 16. ודור רביעי ישובו
num. ord. m.: הָרְבִיעִי
Gn. 2, 14. הרביעי הוא פרת
Ex. 28, 20. 39, 13. והשטר הרביעי
Num. 7, 30. ביום הרביעי נשיא
Num. 29, 23. וביום הרביעי
Jos. 19, 17. יצא הגורל הרביעי
Jud. 19, 5. ויהי ביום הרביעי
1 Chr. 2, 14. נתנאל הרביעי
1 Chr. 3, 2. הרביעי אדניה
1 Chr. 3, 15. הרביעי שלום
1 Chr. 8, 2. נוחה הרביעי
1 Chr. 12, 10. משמנה הרביעי
1 Chr. 23, 19. ויקמעם הרביעי
1 Chr. 24, 8. לשערים הרביעי
1 Chr. 24, 23. יקמעם הרביעי
1 Chr. 25, 11. הרביעי ליצרי
1 Chr. 26, 2. יתניאל הרביעי
1 Chr. 26, 4. ושכר הרביעי
1 Chr. 26, 11. זכריהו הרביעי
1 Chr. 27, 7. הרביעי לחדש
1 Chr. 27, 7. הרביעי עשהאל
2 Chr. 20, 26. וביום הרביעי נקהלו
Esr. 8, 33. וביום הרביעי נשקל
Jer. 39, 2. בחדש הרביעי
Jer. 52, 6. בחדש הרביעי
Zach. 8, 19. צום הרביעי
num. ord. m.: וְהָרְבִיעִי
2 Sam. 3, 4. והרביעי אדניה
Ez. 10, 14. והרביעי פני־נשר
Dan. 11, 2. והרביעי יעשיר
num. ord. m.: הָרְבִיעִי
Ez. 1, 1. ברביעי בחמשה לחדש
n. ord. m. pl.: רְבָעִים
2 Reg. 10, 30. רבעים ישבו לך
n. ord. m. pl.: רְבִיעִים
2 Reg. 15, 12. רביעים ישבו לך
num. ord. f.: רְבִיעִית
Ex. 29, 40. רביעת ההין
Lev. 23, 13. ונסכה יין רביעת ההין
Num. 15, 5. ויין לנסך רביעית ההין
Nu. 28, 5. בשמן כתית רביעית ההין
Num. 28, 7. ונסכו רביעת ההין
1 Reg. 6, 33. עצי־שמן מאת רבעית
Neh. 9, 3. רביעית היום
Ez. 48, 20. רביעית תרימו
num. ord. f.: וּרְבִיעִת
Nu. 28, 14. ורביעת ההין לכבש יין
num. ord. f.: וּרְבִיעִית
Neh. 9, 3. ורביעית מתודים
n. ord. f.: הָרְבִיעִית
Lev. 19, 24. ובשנה הרביעית
1 Reg. 6, 1. בשנה הרביעית
1 Rg. 6, 37. בשנה הרביעית יסד
2 Reg. 18, 9. בשנה הרביעית
Jer. 25, 1. 28, 1. בשנה הרביעית
Jer. 36, 1. 45, 1. בשנה הרבעית
Jer. 46, 2. בשנת הרביעית
Jer. 51, 59. בשנת הרבעית
Zach. 6, 3. ובמרכבה הרביעית
num. ord. f.: בָּרְבִיעִית
Num. 15, 4. ברבעית ההין שמן

רְבִיעַי

ת״ו נתכמי, ונתכנוס ג״כ רְבִיעָאִי, וסילועס רְבִיעָאָה, וסרנוי רְבִיעָיִן וג״כ רְבִיעָאִין, ולנקני רְבִיעָאָה וסילועס רְבִיעָאָה או רְבִיעָיָא וסילועס רְבִיעָיְתָא, וספתנון כמו רביעי נערני.

num. ordin. m. aram. (targ. etiam: רְבִיעָאִי, def. רְבִיעָאָה; pl. רְבִיעָיִן s. רְבִיעָאִין; sing. f. רְבִיעָאָה, def. רְבִיעָיְתָא, vel רְבִיעָיָא, def. רְבִיעָיְתָא), quartus. LXX. *τέταρτος.*

def. f.: רְבִיעָאָה *Qri.* רְבִיעָיָא
Dan. 2, 40. ומלכו רביעיא תהוה
Dan. 3, 25. ורוה די רביעיא
Dan. 7, 7. וארו חויה רביעיא
Dan. 7, 23. מלכו רביעיא תהוא
def. f. pl.: רְבִיעָיְתָא
Dan. 7, 19. על־חויתא רביעיתא
Dan. 7, 23. חויתא רביעיתא

רָבֵעַ

ז״ו, ע״מ שָׁבַשׁ, לכן סרנוי רַבְּעִים, נקיוס סנני, לולס נשוות לקרים סכנדים מעקל סוס נקנל סנני, ד״מ אוֹרִים, אַבֵּרִים. סימון סנכנים נדול סרניעי לחם.

n. m. (ad s. f. שִׁבַּשׁ, pl. רַבְּעִים, retento Zere, quod intercidit in עִוָּרִים, אַבֵּרִים), quarta generatione generatus, quartatus. LXX. *τετάρτη (γενεά).*

pl.: רַבְּעִים
Ex. 20, 5. על־שלשים ועל־רבעים
Ex. 34, 7. על־שלשים ועל־רבעים
Nu. 14, 18. על־שלשים ועל־רבעים
Dt. 5, 9. שלשים ועל־רבעים

רָבַע

פעל כולד, וסעתיד יִרְבַּע, ומובנו כמו רָבַץ סנח, לנר מתנו נתרנוס. ופתרונו ל״ק נתתנותו שרנית סנסיס וכריעתס על ד׳ רנליס, וווסי שרנית נמנוסס ונכנסס, ומוס לק״כ שרנית ונעילס ותצמיח, כמו שרנ נסשלס, ול״כ סספל נויר לרנע, וכן פתר סמדקדק לנן־עזרא ויסודס נן־זקן נקולר סשרשים שלו, ורנץ לפ״ו לק סמקוס ממנו. סכוסף הַרְבִּיעַ יונח, לומר סרנית סנסיס [ויין נענעטען לעסטען], ד״מ לק תרנית כלליס.

v. intr. (impf. יִרְבַּע), recumbere, vel ad quietem vel ad concubitum (syn. שָׁכַב de hominibus), ex nonnullorum sententia *denumerale*, utpote de quadrupedibus cubantibus et coeuntibus usitatum. Atqui emollitione e v. רָבַץ ortum est, non vice versa. *Hi.* הַרְבִּיעַ facere s. permittere, ut coeant (animalia). LXX. *βιβασθῆναι (αὐτὴν ὑπ᾽ αὐτοῦ); Hi. κατοχεύειν.*

inf. constr.: לְרִבְעָה
Lev. 20, 16. אל־כל־בהמה לרבעה
inf. c. suff.: לְרִבְעָהּ
Lev. 18, 23. לרבעה תבל הוא
Hif-il: הַרְבִּיעַ
2 imperf.: תַּרְבִּיעַ
Lev. 19, 19. לא־תרביע כלאים

רֶבַע

ז״ו, וככנוי רִבְעִי, ומובנו רנן, לומר סשכב, כתנר פרש משס סכסן, ולל״ק נ״כ רֶבַע לעיל מוס. נתנוסס רַבְּעוּ, אַרְבָּעָה, מַרְבַּעְתּוֹ, מַרְבַּעְתָּא, מַרְבַּעְתָּא שמוש נגוזים מפעל וס.

n. m. (c. s. רִבְעִי), cubatio, targ. רִבְעוּ. LXX. *ἡ σχοῖνος.*

cum suff.: וְרִבְעִי
Ps. 139, 3. ארחי ורבעי זרית

רָבַץ

פעל כולד, וסעתיד יִרְבַּץ, ומובנו תנית וזכוכס נתקוס וגלוסס, שכיתס וילינס [ליענען, לַגְנֵעַן], ונתמר מרכינת נסמס ויתס על ד׳ רנליס לתכוקס לו לתמיס, ונסתלס מסתכנת כני לסס שעוקס וסרוקים לתכוקס, וג״כ מרקוף עופות לק״כ, ומעקס סמיס וכדומס, לו מרנץ לקובנ, כמו נערני רַבְּאֵן כנוי לקובנ ולקיים. סנוסף הַרְבִּיץ יונח וקוזק, ולפעמים נסתלס מסתקעת לנניס נעיט, שרשות כלנו נשקעו נו ותרנלנס. סוד מסרס כמו רנע, נתנוסס רנע תמוהו, ולפעמים לַגְבֵּץ מנניס שוכניס ורנליס סרניס נניס, לכן מרניני ניתק כמו ילידי נית, ונגזרלק רַבָּץ, הַרְבִּיץ ג״כ נמוהן סשרשים וסולס נפתרוהו רוקני, כמו רַבָּע הַרְבִּיעַ נפתרון גופיי, ד״מ רנן תולס נישקלל, טרניץ תולס נרניס, ולמידי תכמים נקקיס מרניני תולס, ונית לוסף על תלמידים לנמוד נקרק תַּרְבִּיצָה, מקוס שמרניצין סס סתולס נתלמידים.

v. intr. (impf. יִרְבַּץ), procumbere, recubare, pr. de animalibus complicatis pedibus pectori incubantibus vel ad requiem vel ad coitum vel ad insidiandum (arab. *râbidh, rabbâdh*, insidiator, poet. de leone, cf. Gn. 4, 7.), deinde de hominibus requiscentibus, de aquis longe lateque quasi succumbentibus, de avibus ovis pullisve incubantibus, de maledictione alicui imposita. *Hi.* facere recubare, veluti greges aut homines, spec. lapides caemento imponere s. injicere, targ. אַרְבֵּץ, מַרְבֵּץ, domesticus (= יְלִיד בַּיִת), neoh. *Pi.* et *Hi.* gignere, propagare (legem), sensu *spirituali*, sicut הַרְבִּיעַ, רָבַע sensu *carnali*. LXX. *ἐγκαθῆσθαι, συγκαθίζειν, ἡσύχαζειν, κοίτη καὶ ἀνάπαυσις, παύεσθαι, ἀνα-, συναν-, κοιμᾶσθαι; καταλύειν, κολλᾶσθαι, νέμειν, θάλπειν, πίπτειν, γεννᾶσθαι; θῆλυς רַבָּצֶת, ἄβυσσοι πηγῶν κάτωθεν; Hi. ἀναπαύειν, κοιτάζειν, κατασκηνοῦν, ἑτοιμάζειν.*

3 perf.: רָבַץ
Gn. 49, 9. כרע רבץ כאריה
3 perf. fem.: רָבְצָה *p.*
Ez. 19, 2. בין אריות רבצה
3 perf. fem.: וְרָבְצָה
Dt. 29, 19. ורבצה בו כל־האלה
2 perf.: וְרָבַצְתָּ
Job. 11, 19. ורבצת ואין מחריד
3 perf. pl.: וְרָבְצוּ
Jes. 13, 21. ורבצו־שם ציים
Jes. 17, 2. ורבצו ואין מחריד
Zeph. 2, 14. ורבצו בתוכה עדרים
Zeph. 3, 13. ורבצו ואין מחריד
part. masc.: רֹבֵץ
Gn. 4, 7. לפתח חטאת רבץ
Gn. 49, 14. רבץ בין המשפתים
Ex. 23, 5. רבץ תחת משאו
part. masc.: הָרֹבֵץ *sg.*,
Ez. 29, 3. הרבץ בתוך יאריו
part. masc.: רֹבְצִים *pl.*
Gn. 29, 2. שלשה עדרי־צאן רבצים
part. fem. sg.: רֹבֶצֶת *sg.*
Gn. 49, 25. ברכת תהום רבצת
Dt. 22, 6. והאם רבצת
Dt. 33, 13. ומתהום רבצת תחת
3 imperf.: יִרְבַּץ *p.*
Jes. 11, 6. ונמר עם־נדי ירבץ
Jes. 27, 10. ורעה עגל ושם ירבץ
3 impf. fem.: וַתִּרְבַּץ
Num. 22, 27. ותרבץ תחת בלעם
3 imperf. pl.: יִרְבְּצוּ
Jes. 11, 7. יחדו ירבצו ילדיהן
3 impf. pl.: יִרְבָּצוּ *p.*
Jes. 14, 30. ואביונים לבטח ירבצו
3 impf. pl.: יִרְבָּצוּן
Ps. 104, 22. ואל־מעונתם ירבצון
Zeph. 2, 7. בערב ירבצון
3 impf. f. pl.: תִּרְבַּצְנָה
Ez. 34, 14. שם תרבצנה בנוה טוב
Hif-il: הַרְבִּיץ
part. masc.: מַרְבִּיץ
Jes. 54, 11. מרביץ בפוך אבניך
part. m. pl.: מַרְבִּצִים
Jer. 33, 12. רעים מרבצים צאן
1 impf. c. s.: אַרְבִּיצֵם
Ez. 34, 15. ואני ארביצם נאם אדני יו״ה
2 imperf.: תַּרְבִּיץ
Cant. 1, 7. איכה תרביץ בצהרים
3 impf. c. s.: יַרְבִּיצֵנִי
Ps. 23, 2. בנאות דשא ירביצני
3 imperf. pl.: יַרְבִּצוּ
Jes. 13, 20. לא־ירבצו שם

רֶבֶץ

ז״ו, וככנוי רִבְצִי, ומובנו מקום משכן ותקנות [לַגֶּנער, -שטעטע], ונלמר מקוס תקנות סיס ונסמס, ונסתלס נ״כ מקום משכן לסס.

n. m. (c. s. רִבְצִי), cubile, de pascuis, ubi recubant armenta, de quietis

placidisque hominum mansionibus s. domiciliis. LXX. *ἀνάπαυσις (βουκολίων), κοίτη, χορτασία κοιλίας.*

לָרֶבֶץ
Jes. 65, 10. ועמק עכור לרבץ בקר

cum suff.: רִבְצוֹ
Prv. 24, 15. אל־תשדד רבצו

cum suff.: רִבְצָהּ
Jes. 35, 7. בנוה תנים רבצה

cum suff.: רִבְצָם
Jer. 50, 6. שכחו רבצם

מַרְבֵּץ

ז״ו, וסמך מַרְבַּץ, ע״מ מַרְבֵּק, מַצָּחָה, מַפָּתֵחַ, מַסָּתֵר, מַסֵּכֶר, מַסָּגֵר, מַמְזֵר, מַלְבֵּן, מַכְבֵּר, מַטְבֵּחַ, מַזְלֵג, וסמך שלסס לפ״ו כמו מכנן. משונן אקוס הכנסה וסמיכה [נעֲנעב], וכ״ע מוס הסצס ג״כ רְכִיצָה, חֲרְבֵּץ, חַרְבָּצָה.

n. m. (c. מִרְבַּץ, sicut מַטְבֵּחַ a מַטְבֵּחַ), cubile, velut de lustris ferarum. Indidem neoh. nn. actionis רִבְצָה, חֲרְבֵּץ, רַבְּצָה, חַרְבָּצָה, cubatio s. recubitus, *κατασκήνωσις* (Lagerung). LXX. *νομή.*

Zeph. 2, 15. מרבץ לחיה
constr.: לְמִרְבַּץ־ *s. M.*
Ez. 25, 5. למרבץ־צאן

רָבַק

פעל כוד ול״ע, ומונכו לדעת סתקנס ויקקי וקעקי ויעיס די־ערַכִי פעיסס וסכיסס [סתֲסטענן], ע״ל מונכו תלמודי, נקצר שס הִרְבִּיק פעיסס, ונקעת לפרוס הוס סיך נקוקי הלשון. לוקס הכנון שעניכו קציכס ועכילה וסמיכס על סכוס, כקצר רבק נערכי, והתעכות רָבַק, וכמלת הסצס ג״כ רָבַק, חָרְבַּק וכדומס.

v. comp. trans. inus., alligare, velut ad praesepe, arab. *ra-baqa*, a rad. בק, sanscr. *paç*, *πηγ-νύναι*, non vi *saginandi*, etsi etiam haec significatio collata rad. *pac* (v. s. בָּצַח, בָּקַע), confirmari potest. Cognata vv. חָרַק, דָּרַק, אָרַק, טָרַק.

מַרְבֵּק

ז״ו, וסמך מִרְבַּק, ופתכונו מקוס רכיקת הכסיסס נקנוס, לכן נכלל רפק [שתֲלנ], ולדעת סרלתוכיס מקוס לכיסס ופעיסס.

n. m. (c. מִרְבַּק), stabulum, non tanquam saginarium, sed utpote locus, ubi alligantur pecora, talm. רִבְקָה, רִבְקָא. LXX. *νομάς, βουκόλιον, ἀνιέναι ἐκ δεσμῶν; μόσχος σιευτός* (Incert. *γαλαθηνός*).

1 S. 28, 24. ולאשה עגל־מרבק בבית
Jer. 46, 21. כעגלי מרבק
Am. 6, 4. ועגלים מתוך מרבק
Mal. 3, 20. כעגלי מרבק

רַבְרַב, רַבְרְבָן

v. s. r. רָבַב *p.* 1031.

רָגַב

פעל כ״ע כ״ק כנוד, ומונכו גניכס וכניכס [סייפענן], ותמנותי רֶגֶב, ודומס לו גֶּבֶב לעיל תקת גֶּבֶב, שכמלת ג״כ לקל חָגַב, וכן לקל גֶּבֶב נגמרת, שנכולס סתמנות עכין לסיסס יקל וכניכס, וק״כ סקומיס שסוק לך סמקוק של גֶּבֶב [כלקר מוכל נזכרים לרל״ק] טעו.

v. comp. tr. inus., coacervare, conglomerare, a rad. גָּבַב (גֶּבֶב q. v.), unde et חָגַב, minime, uti jam *Qimchi* finxit, ex v. גָּרַם metathesi ortum.

רֶגֶב

ז״ו, וסכנוי רְגָבִים וסמך רִגְבֵי. מונכו לוכר עפר [סייפליין, שֲלנע], וכנגי כלל לפ״ו סלכוריס לקר נעמקים, ונלמד לסיקס מרגנים.

n. m. (pl. רְגָבִים, c. רִגְבֵי), cumulus s. terra accumulata s. conglobata, gleba. LXX. *κύβος, χάλιξ.*

pl.: רְגָבִים
Job. 38, 38. ורגבים ידבקו

pl. constr.: רִגְבֵי
Job. 21, 33. מתקו־לו רגבי נחל

רָגַז

פ״כ, והעתיק יִרְגַּז, ומונכו כמו רָגַשׁ, רָחַשׁ, כלנוד ונפנוף לקס ולקס סעיכס וכסיכס ועכעור [עֲקנען, עֲקונן, ניע-ענען, נענען], סוף לבר כלנוד וכגיפס וכעכוע, סן מכעס סן מילקס סן משמקס וגיל סן מקבל וקיל, וכן נקמת רָגַז נקמי, רַגַז נעכני, וסול סזכס לפ״ו רַ־גַּז, ודמיון לו רָ־גַּשׁ, רָ־חַשׁ, גָ־גַשׁ, נְ־קַשׁ וכדומס. סכוסף הִרְגִּיז יולק וקוזק, ועוע פלוני וסכיעו, סיות עלס לבגו קבנו, לו סרעפת קבנו וספקדקו וכדומס. סמתפעל סיות נמלב סכוגו מכעס. נתגוס רָגַז מֵעַלְמוֹ, תמוך קלף סעברי.

v. comp. intr. (impf. יִרְגַּז), commotum esse, ultro citroque ferri, tumultuari, strepere, tremere, perculsum esse, hinc de commotione rerum vel animatarum vel inanimatarum, de effectu vehementiori seu commotione mentis: dolore perturbari, metu contremiscere, indignatione abripi, gaudio ovare. Cognata sunt ejusdem radicis communione רָ־גַשׁ, רָ־חַשׁ, גָ־גַשׁ, נְ־קַשׁ et simplex גָּעַשׁ. *Hi.* commovere, percellere, timorem incutere, ad iram lacessere s. irritare. LXX. *ταράσσεσθαι, συν-, σείεσθαι, συγχύνεσθαι, θυμοῦσθαι, ὀργίζεσθαι, πικραίνεσθαι, λυπεῖν, μερίμνᾶν, πτοεῖν, θαμβεῖν* (A. *κλονεῖσθαι*; S. *σαλεύεσθαι, μεταστα-θήσεσθαι*); *Hi. παροξύνειν, παροργίζειν, παρενοχλεῖν* (A. *κλονεῖν*).

3 *perf.:* רָגַז
Prv. 29, 9. ורגז ושחק ואין נחת

3 *perf. fem.:* רָגְזָה
Jes. 14, 9. רגזה לך לקראת בואך
Joel 2, 10. לפניו רגזה ארץ
3 *perf. pl.:* רָגְזוּ
Dt. 2, 25. ורגזו וחלו מפניך
Jer. 33, 9. ופחדו ורגזו

impt. sg.: רְגָזָה
Jes. 32, 11. רגזה בטחות

impt. pl.: רִגְזוּ
Ps. 4, 5. רגזו ואל־תחטאו

1 *imperf.:* אֶרְגַּז *p.*
Hab. 3, 16. ותחתי ארגז

2 *impf. f.:* תַּרְגְּזִי־ *s. M.*
Ez. 16, 43. ותרגזי־לי בכל־אלה

3 *imperf.:* יִרְגַּז
2 Sam. 7, 10. ולא ירגז עוד
1 Chr. 17, 9. ולא ירגז עוד

3 *imperf.:* יִרְגְּזוּ *p.*
Jes. 28, 21. כעמק בגבעון ירגז

3 *imperf.:* וַיִּרְגַּז
2 Sam. 19, 1. ויבך המלך ויעל

3 *impf. fem.:* תִּרְגַּז
Am. 8, 8. לא־תרגז הארץ

3 *impf. fem.:* וַתִּרְגַּז
1 Sam. 14, 15. ותרגז הארץ
Hab. 3, 15. ותרגז בטני

2 *imperf. pl.:* תִּרְגְּזוּ
Gn. 45, 24. אל־תרגזו בדרך

3 *imperf. pl.:* יִרְגְּזוּ
Joel 2, 1. ירגזו כל ישבי הארץ
Mich. 7, 17. ירגזו ממסגרתיהם

3 *imperf. pl.:* יִרְגַּזוּ *p.*
2 Sam. 22, 8. מוסדות השמים ירגזו
Ps. 18, 8. ומוסדי הרים ירגזו
Jes. 64, 2. מפניך גוים ירגזו

3 *imperf. pl.:* וַיִּרְגְּזוּ
Jes. 5, 25. וירגזו ההרים

3 *impf. pl.:* יִרְגְּזוּן
Hab. 3, 7. ירגזון יריעות ארץ

3 *imperf. pl.:* יִרְגָּזוּן *p.*
Ex. 15, 14. שמעו עמים ירגזון

3 *impf. f. pl.:* תִּרְגַּזְנָה
Jes. 32, 10. תרגזנה בטחות

Hif-il: הִרְגִּיז 3 *perf.*
Jes. 23, 11. הרגיז ממלכות

3 *perf.:* וְהִרְגִּיז
Jer. 50, 34. והרגיז לישבי בבל

2 *prf. c. s.:* הִרְגַּזְתָּנִי
1 Sam. 28, 15. למה הרגזתני

part. masc.: מַרְגִּיז
Jes. 14, 16. האיש מרגיז הארץ

part. masc.: הַמַּרְגִּיז
Job. 9, 6. המרגיז ארץ ממקומה

prt. pl. constr.: לְמַרְגְּזֵי
Job. 12, 6. ובטחות למרגיזי אל

1 *impf.:* אַרְגִּיז
Jes. 13, 13. על־כן שמים ארגיז

Hitpa-el: הִתְרַגֵּז
inf. c. suff.: הִתְרַגְּזָהּ
2 Reg. 19, 27. ואת התרגזך אלי
2 Reg. 19, 28. יען התרגזך אלי
Jes. 37, 28. ואת התרגזך אלי
Jes. 37, 29. יען התרגזך אלי

רַגָּז

ז״ו כנלי״, ומונכו סיות נכונו וכעס נתמיות [ניעטערכל], לכן נכלל בפ״ע קיס כונו, ותמונו נתנוס וכפ״ע רַגָּזָן, כמו חֲמָתָן [מן חֵמָה], ולנקני״ רַגְזָנִית ומסופנת רַגְזָנִית.

n. m. piël., trepidus, tremulus neoh. רַגְזָן, iracundus, stomachosus. LXX. *ἀθυμῶν.*

Dt. 28, 65. ונתן י״י לך שם לב רגז

רֶגֶז

ז״ו, ומונכו רעש וכעכוע ורעש, ונסצלס כעס ומקס וקלף. נתגוס רִגֵּז מֵעַלְמוֹ, וכן רֶגֶז, רַגַּז, אַרְגָּזָא, אַרְגְּוָן, אַרְגְּוָנָא.

n. m., commotio, perturbatio animi, ira vehemens, tumultuatio. LXX. *θυμός, ὀργή, θυμὸς ὀργῆς.* A. *κλόνησις.*

Job. 3, 17. שם רשעים חדלו רגז
Job. 3, 25. ויבא רגז
Job. 14, 1. קצר ימים ושבע־רגז

וְרַגְזוּ

Job. 39, 24. ברעש ורגז יגמא־ארץ

בְּרֹגֶז

Job. 37, 2. שמעו שמוע ברגז קלו
Hab. 3, 2. ברגז רחם תזכור

cum suff.: רִגְזָם
Jes. 14, 3. מעצבך ומרגזך

רַגְזָה

ז״כ, גזיר רָגֵז, ומונכו מֵעַלְמוֹ.

I. רָגַם

פעל כוד, ומונכו לסיסס וכניכס יקד לגיכס וכניסס יקד [נוֹוֶעמען-סיי־פֶּען, -שֲרכרען, פוגען, -וֶעמען], וכן נקמת מונן של רַגַּם או רַגַּם סטעל נשפה יעמעלין, וק״כ סקען רָגַם, ודומס לו כמונן זס בָּם, בָּם, עָם לעיל, וכשרש וכמכוון ג״כ נשפתי מערב, כקצר תקס תקת קלס. ומוס נכיכת לקניכס על פלוני או נַעלוני, וזסו סקילס, ופתרון של סקילס ליכו נפעל, כ״ל פתרון של נכיכס יקד, לכן נקצור עס לקן יקד מונן של סקילס, וסקרוכס יקרס, וכן נלקרי, וסמפרשים ענין רמיס וסשלכס וקלישס לל תקרו יסודו. ודע קוקל כעיס, שנעכרי עול נפעל רַגַּם מונן של סקיכס וידידות, ומוס עס רַגְּמָם יריד ומוסכ [רֶגֶם נפריעיס], וזסו מיסוד רֶ־גֶם כמונן רָ־חַם, שכמלת ג״כ לקל בָּמַ־הּ ודוק. ולקר לעס אַרְגָּמָן, יסודו כספעל רָגַם כ׳, נדמיונו לל רָקַם סטעל מקו מיכו ג״כ סכנין סור תִּרְגֵּם, כקצר תקלס.

v. comp. trans., coacervare, corradere, complicare, colligere, arab. *ra-kama, ra-ǵama* (rad. *g a m*, unde vv. simplicia: גָּם, גֹּם, עָם), seq. בְּ, עַל vel accus. pers., adjunctis אֶבֶן, בָּאֲבָנִים, בְּאֶבֶן, lapides conjicere s. cumulare in aliquem, lapidare aliquem. V. arab. *ragáma*, vi *amandi*, unde *ragm*, amicus, non a significatione *conjungendi* translata proficiscitur, sed par est v. רָחַם, cujus radicem continent etiam v. בָּמַ־הּ, vi *desiderandi*. Ad vim *variegandi* s. *coloribus variis tingendi* quod attinet, conferri oportet v. רָקַם q. v., unde conformatione *shafelica* v. תִּרְגֵּם, depingere, describere, transferre. LXX. *λιθοβολοῦν, κατα-; inf. λίθος.*

3 *perf. pl.:* וְרָגְמוּ
Lev. 24, 14. ורגמו אתו כל־העדה
Ez. 16, 40. ורגמו אותך באבן
Ez. 23, 47. ורגמו עליהן אבן

3 *prf. pl. c. s.:* וְרָגְמֻהוּ
Dt. 21, 21. ורגמהו כל־אנשי עירו

רָגֹם *inf. abs.:*
Lev.24,16. רגום ירגמו־בו כל־העדה
Num. 15, 35. רגם אתו באבנים
רָגְמוֹ *inf. constr.:*
Num. 14, 10. לרגום אתם באבנים
יִרְגְּמוּ *3 impf. pl.:*
Lev. 20, 27. באבן ירגמו אתם
Lev.24,16. רגום ירגמו־בו כל־העדה
וַיִּרְגְּמוּ *3 impf. pl.:*
Lev. 24, 23. וירגמו אתו אבן
Num. 15, 36. וירגמו אתו באבנים
Jos. 7, 25. וירגמו אתו כל־ישראל
1 Reg. 12, 18. וירגמו כל־ישראל
2 Chr. 10, 18. וירגמו־בו בני־ישראל
יִרְגְּמֻהוּ *3 impf. pl. c. s.:*
Lev. 20, 2. עם הארץ ירגמהו באבן
וַיִּרְגְּמֻהוּ *3 impf. pl. c. s.:*
2 Chr. 24, 21. וירגמהו אבן

רַגְמָה

ס״ב, ומובנו לדעת מכסה אבן־סרוק כמו רַקָּמָה [שמשל בשת נכוסס אחד עתיק], וזה לא מתקוור למשך, לכן סכנון כפתרון הקמיני, שמובנו קמלה ולוסף וקובוסה וקנרת בני אדם, וע״כ כמו שרי יהודה מסיפתם [דיל פירסטען יודאס לירטע שאלאר], כלומר בניהן מגעיל רוסט ומוזליכם ומכהיגם, וכן בשת רַקָּאם בערבי [תירגי ז״ג] אסיפת וקנרת ענכים. והפותרים מעבין אסילה לא ידעו אקור אפעל ומשלה.

n. f., caterva, agmen (*Ψ.* 68, 28. *principes Judae, confoederata eorum caterva*), arab. *rukam-on*, densum et compactum agmen; non purpura (= רַקָּמָה), uti vult *Ibn-Saruq*. LXX. *ἡγεμών* (*ἄρχοντες*).

רִגְמָתָם *cum suff.:*
Ps. 68, 28. שרי יהודה רגמתם

מַרְגֵּמָה

ס״ב, ומובנו לדעת כל״ק קנוסת אבנים ניקה, או נמור אבנים, ומובן אסמוק כלמור אבן עומס מוזלך על אוסף אבנים, וע״כ מס ניין אמקום. ולדעת אשבעים עניבו קלע [שלייודער], וע״כ מס ניין אכלי, ולדעת יוסף קמחי עניבו כמו אבנאן, או בגד אבגאכי, ורובן אפסוק כלמור אבן בגבד אבגאן כן אכותן לכסיל כנוד. לוסם פתרון אשבעים אתבגד לסוד אשבע, ואלבת אבי״ק שעות ואכל, ואך לבל״ק לאחות.

n. f., congeries s. acervus lapidum. Sic bene *Qimchi;* LXX. fundum s. balistam (*σφενδονη*), intelligunt, *Josef Qimchi* purpuram s. vestem purpuream, uterque male.

בְּמַרְגֵּמָה
Prv. 26, 8. כצרור אבן במרגמה

II. רָגַם

פעל נודד כמו רָקַם לקמן, והוא לך אמתוקה ממנו, ופתרונו ליור בגוונין ולבינה ונקור נהן [שתיקקען], והוא לפ״כ ליור נורם וכתיבה [לייכטען שרייבען], וכדלך לפ״ו בפתרונו כמעט לא ידע בה, וכן בלבך רקם בבשב״פ מעשה היצירה, ונודו עי׳ תחת רקם.

v. trans., variegare, variis coloriis tingere s. pingere, hinc delineare, scribere (syn. צָרַר, רָצַר). De etymo v. s. רָקַם.

אַרְגָּמָן

ס״ו, ומובנו לדעת לבן־בנחת אבנים sp. *laco*, it. *lacca*] שקורין לַכָּא ונהו מובן אל אַרְגַּוָאן [gall. *lacque*, נערבי, ארשואן בפרסי, ולדעת דוד קמחי סוף נבע לחוס, ונהו סבקיע נערבי חַרְמֵז, ולדעת אבי״סס לפ״ו מין נבע, וכן לי״קחי, לוסם סבכון אשתוטו רָגַם בשובן רָקַם, ואלא אַרְגָּמָן כמו אַרְקָמָן, ותבוכו לבג ואי מבוסק [שתיקקעריי־שטאף, פורפור], לא אשתאר שבעשה מן לבנון בשלוף יחוע.

n. m., purpura, spec. rubra (div. a תְּכֵלֶת, purpura hyacinthina), a v. רָקַם = רָגַם, variegare (Stickerei-Stoff), nisi ex forma אַרְגָּוָן, ar. syr. neopers. *argawân*, ortum est. LXX. *πορφύρα, πορφύρεος, ὁλοπόρφυρος, στακτή*.

בגד ארגמן Num. 4. 13.
מרכבו ארגמן Cant. 3, 10.
בנפך ארגמן Ez. 27, 16.

וָאַרְגָּמָן
שש משזר ותכלת וארגמן Ex. 26, 1.
תכלת וארגמן Ex. 26, 31. 36. 27, 16. 28, 8. 15. 36, 35. 37. 18. 39, 2. 5.
תכלת וארגמן Ex. 28, 6.
תכלת וארגמן Ex. 28, 33. 39, 8. 24.
ותכלת וארגמן Ex. 35, 6. 36, 8. 39, 29.
תכלת וארגמן וכרמיל 2 Chr 3, 14.
וארגמן על־גלילי כסף Esth. 1, 6.
ותכריך בוץ וארגמן Esth. 8, 15.
שש וארגמן לבושה Prv. 31, 22.
תכלת וארגמן לבושם Jer. 10, 9.
וארגמן מאירי אלישה Ez. 27, 7.

הָאַרְגָּמָן
התכלת ואת־הארגמן Ex. 28, 6.
התכלת ואת־הארגמן Ex. 35, 25.
ובתוך הארגמן Ex. 39, 3.
ובגדי הארגמן Jud. 8, 26.

וְהָאַרְגָּמָן
ומן־התכלת והארגמן Ex. 39, 1.

בָּאַרְגָּמָן
בארגמן בתכלת ובבוץ 2 Chr. 2, 13.

וּבָאַרְגָּמָן
ורקם בתכלת ובארגמן Ex. 35, 35. 38, 23.

כָּאַרְגָּמָן
ודלת ראשך כארגמן Cant. 7, 6.

*וְכָאַרְגָּוָן
*ובארגון וכרמיל ותכלת 2 Chr. 2, 6.

תִּרְגֵּם
פעל מרובע, נבנין סכבד, משבש רָגַם בפתרונו כתיבה, ומובנו סעתקה וכתיבה מלשון לבשון [לייבערזעצען, זועטצען], ל״א מלשון עבדי לבשון לרמי, ובמובן זה פעולי תִּרְגֵּם, ובלשר שהסעתקה מלשון לבשון היא לפרש ולבאר לבלתי מביבים מלשון אחר כתב בו סכותב סרחקון לכן בכלל בלר ופרש, וע״כ כל אלה מסוד רגש במובן כתיבה וליור לותיות וסבן. בלרמי תרגם מאלמו, ומשבו תִּרְגָּמָן או מְתֻרְגְּמָן ומשם תַּרְגּוּם.

vrb. quadril. trans. (a v. רָגַם), pingere, scribere; transscribere, transferre, et quia translatio fit in usum eorum, qui linguam peregrinam non intelligunt, interpretari, explicare, *παραφράζειν*. Pass. תְּרֻגַּם. Inde תַּרְגּוּם, exemplum (Abschrift), translatio, paraphrasis, et תִּרְגְּמָן (מְתֻרְגְּמָן), translator, *ἑρμηνεύς*. LXX. *ἑρμηνεύειν*.

Pu-al: תֻּרְגַּם
part. masc.: וּמְתֻרְגָּם
Esr. 4, 7. ומתורגם ארמית

רָגַן

פעל נודד, ופעתיד יִרְגַּן בע״ע, ומובנו רעיסה והמיס ועיסה רגיוס ומריבה [מורירן, לערימען, עקענען], עס ניט סאכות, ושנור ג״כ נכנין בפעל במובן זס, וכן בערבי במובן רעיסה, והקרן רֻגַּן ודומה לו הקרן שֵׁל רָגַן, וכן קוֹל במובן דומה, ואל תקליפו עם כרג לעיל, אבר מאבו מסה כרגן.

v. comp. intr. (impf. neoh. יִרְגַּן), murmurare, tumultuari, strepere, cogn. קוֹן, נָרַגַן, div. a radice n. נִרְגַּן q. v. *Ni.* id., de interna animi, abalienatione et tumultuatione. LXX. *γογγύζειν, δια-*. A. *προσερίζειν*.

וְרֹגְנִים *part. pl.:*
Jes. 29, 24. ורוגנים ילמדו־לקח

נִרְגַּן *Nif-al:*
וַתֵּרָגְנוּ *3 impf. pl.:*
Dt. 1, 27. ותרגנו באהליכם
וַיִּרְגְּנוּ *3 impf. pl.:*
Ps. 106, 25. וירגנו באהליהם

רָגַע

פעל נודד, ופתרונו כמו רָצַע לקמן וכמו רָצַ. פתרונו רעיסה ורגיסה רעיסה ורגיוס [לערימען], לכן כמעט כמו געיסה ושפיסה בדבר, אסוא פלוני בדבריס ומוכיח קושו, ובשאל ק״כ על בקיעה ומקיסה, מעשה רציצת קול בשניסה [געקראַכען], לוא ג״כ כמו רגיוס במובן רעידה [בעבען], כאשר רשב נערבי. מכאן משרש רָגַ״ע, ודומה לו רָעַ, רָעַע, ובמיאל מקומו ג״כ אחל חָ־רָ־גִ, עָ־רָ־גִ, ואולי ג״כ מָ־רָ־גִ, הָ־רָ־גִ, ומשוי בשפתי מערב עי׳ נס״ם. ונוה תבין מובן אל עורי רגע וימקם בשיוב ו׳ ס׳, לומר עורי בבקע [כאשר פרש משה מכסין אבן־בקעילין ואבן־עזרק ולוי גרשוני], וגם דעת המתרגם רָטַשׁ, משבש זס בהלמה אקבת, וכן במובן זס בכאו רגע סיס, לומר בכח מקב״ס יתבקע סיס [ואיבבו בודד], וכן רגע סיס בישעיס בודד, לומר ישעז וירגו.

v. intr., strepere, fremere, tumultuari (Job. 26, 12.), hinc increpare s. objurgare (Jes. 51, 15.); findere s. diffringere cum strepitu (zerbersten, Job. 7, 5.); tremere, concussum esse, arab. רעח. Cognata sunt vv. רָעַ, רָעַע, et praepositionalia: חָ־רָ־גִ, עָ־רָ־גִ, fortasse etiam מְ־רָ־גִ, הָ־רָ־גִ. LXX. *ταράσσειν, κραυγή, καταπαύειν*.

רָגַע *3 perf.:*
Job. 7, 5. עורי רגע וימאס
Job. 26, 12. בכחו רגע הים

רֹגֵעַ *part. masc.:*
Jes. 51, 15. רגע הים ויהמו גליו
Jer. 31, 35. רגע הים ויהמו גליו

רֶגַע

ס״ו, ומכבוי רְגָעִים ומסמך רִגְעֵי, ומובנו כרס עין [שוינעבליקק], וסודו לל״ק עת כלבול עין, ובעבוע וכעוד לישון בת עין, ומביאו לליס משפה רוחית, שבקרל בה משם אל רגע מעבן בעבוע לישון לכן [*momentum = movimen.*], לדעת אַרְכִּיסִ״ס [בפרושו לליוב, גלוגס ס תקנ״ו] תמונתו מס שבקנע מדבר, בהשלמה על הזמן [שפליטעער], כמו בקע מן מעבע מיוקד, מן בקע, לכן הרשון מתקוור. ואבר לנוכך המלה דע שבלבך לרוב כטעמי לניין הפתקוחית

או המסיכות, וכן סרבוי לרגעים כטעמי, ולוגוו בכל רגע ורגע, וכן לבקריס בכל בוקר ובוקר.

n. m. (pl. רְגָעִים, c. רִגְעֵי), ictus palpebrarum, momentum, a v. רָגַע, vi *tremendi* (winken), sec. alios, vi findendi, fragmentum temporis (Zeitsplitter, cf. בֶּקַע); adv., subito, improviso, inopinato; לְרְגָעִים, secundum momenta, h. e., vel *subinde* vel *subito*. LXX. *πληγή, ἀπώλεια, πτῶσις, ὀργή, σπουδή, τάχος, χρόνος, πέρας, ἐξαίφνης, διασπᾶν; ἐκπάτης, εἰςάπαξ; בְּמִצְעַט רֶגַע, μικρὸν ὅσον ὅσον; לְרְגָעִים, μάτην* (S. *ἀφνιδίως, בְּמוֹ־רֶגַע, ἐξαπίνης*). A. *ἀθροϊσμός, ἀθρόως, συναρπαγή; עַד־רֶגַע, ἕως ἀθρόου; רִגְעֵי אֶרֶץ, ἀθρόα γῆς*.

רֶגַע *p.*
Ex. 33, 5. רגע אחד אעלה בקרבך
Esr. 9, 8. ועתה כמעט־רגע
Job. 20, 5. ושמחת חנף עדי־רגע
Job. 34, 20. רגע ו ימתו
Ps. 6, 11. ישבו יבשו רגע
Ps. 30, 6. כי רגע ו באפו
Jes. 26, 20. חבי כמעט־רגע
Jes. 47, 9. רגע ביום אחד
Jes. 54, 8. הסתרתי פני רגע
Jer. 4, 20. רגע יריעתי
Jer. 18, 7. רגע אדבר
Thr. 4, 6. ההפוכה כמו־רגע

וְרֶגַע
Jer. 18, 9. ורגע אדבר על־גוי

בְּרֶגַע
Jes. 54, 7. ברגע קטן עזבתיך

וּבְרֶגַע
Job. 21, 13. וברגע שאול יחתו

בִּרְגַע *p.*
Nu. 16, 21. 17, 10. ואכלה אתם כרגע
Ps. 73, 19. איך היו לשמה כרגע

לְרְגָעִים *pl.:* *adv.*
Job. 7, 18. לרגעים תבחננו
Jes. 27, 3. לרגעים אשקנה
Ez. 26, 16. 32, 10. וחרדו לרגעים

הִרְגִּיעַ

פעל שמי נכוסף מן רָגַ״ע, ומעתיד אַרְגִּ״ע, ונכוף אַרְגִּ״עָה, ומובנו עשות רגע [לייבען בליקק], לייבע שויף אשלבען], ל״ת כי לרגיעה לייבען, כ״ל בעוד הרף עין לי, לומר בכגע [לייבען לויגען־בליקק לשלבן], וכן עד לרגיעה, ומפוכי לעל. וכבר סביבו כמו כן לבן־גבוף, ומוסיף עוד, שמפסוק ומצמני לשור עמים לרגיע ג״כ מוס, כ״ל בכל רגע ימים מצמני לשור עמים. לוסם המדקדק לא מבין דקדוק המלה, בשאר שמצבו לשם ע״מ אַבְזְרִיב בזווי מסלשה של רֶגַע.

v. denom. (impf. אַרְגִּ״עַ, cum *He* parag. אַרְגִּ״עָה, a n. רֶגַע), quasi ictum oculi facere, oculis nictare, aliquid minimo momento peragere. Sic jam *Abulwalid*, qui male huc refert Jes. 51, 4. (*quovis puncto temporis jus meum lux erit nationum*, quasi אַרְגִּ״עַ nomen esset ad s. f. אַבְזְרִיב). LXX. *ταχείος, ταχύ, ταχύς*.

Hif-il: הִרְגִּיעַ
1 impf.: אַרְגִּיעַ
Jes. 51, 4. *לאור עמים ארגיע

1 imperf.: אַרְגִּיעָה *adv.*
Prv. 12, 19. ועד־ארגיעה לשון שקר
Jer. 49, 19. כי־ארגיעה אריצנו
Jer. 50, 44. כי ארגיעה ארוצם

רָגַע

פעל כולל, ונקל אך סכיכוי רָגֵעַ, לשב סמך סרכוי שלו רִגְעִי. מוכנו כיקס ושלוס ושקיעס [רוסיג, שילל ויין], ורגעי ארץ לפ"ו השקיעס והעכוים נלרץ. וכן נאמת פרשו לארץ-נבקיק, עכוי ארץ והרסיס שבס, ולדעתו עורי רגע, כלומר כרפה ובקלב, ג"כ מוס, ושס שקר. וכן דעת רל"ק שקר, שענין רגעי ארץ כמו נקעי ארץ. ולפעמים נרגע כמו שנסקעים שס נארץ. סכפעל נרגע כמו סקל וע"ל בכיכו, היות נמעמד המכוסף והסשקע. סכוסף הרגיע יוצל מסקל, ולכוכו סכיסס וכתיכת שקט ושכוסף לפלוני, כתיכת מבטח ושלוס, וככלל כמו סכיסס [רוסיען לשסטען], ל"ו משפטי לשור עמים לרגיע, לכיך משפטי לסשיב לעמים, ולפעמים סתעלם בשכוסף ושקט, ל"ו ובגוים סהס לשׂ תרגיע, בשבט תוסס.

עי' נסשפטי סמיוחד לשרשים.

v. intr. (prt. רֹגֵעַ, pl. c. רֹגְעֵי), quietum, tranquillum esse, unde רֹגְעֵי אֶרֶץ, tranquilli pacificique terrae incolae (syn. עֲנְוֵי אֶרֶץ, non, sicut בְּקִעֲרֵי אֶרֶץ, id quod *Qimchio* placet). *Ni.* נִרְגַּע, esse in statu quietis, quiescere, otiari. *Hi.* הִרְגִּיעַ, quietem s. tranquillitatem impertire, tranquillare, requietem afferre, sinere s. facere, ut quid acquiescat, reponere, fundare, *intr.* aetatem tranquillam, quietam otiosamque agere. LXX. ἀνα-, κατα-παύειν. A. ἀναψύχειν. S. ἠρεμεῖν.

part. m. pl. constr.: רֹגְעֵי
Ps. 35, 20. ועל רגעי־ארץ

Nif-al: נִרְגַּע
impt. fem.: הֵרָגְעִי *sg.*
Jer. 47, 6. הרגעי ודמי

Hif-il: הִרְגִּיעַ
3 *perf. f.:* הֵרְגִּיעָה
Jes. 34, 14. שם הרגיעה לילית
inf. constr.: הַרְגִּיעַ
Jer. 50, 34. למען הרגיע את־הארץ
inf. c. suff.: לְהַרְגִּיעוֹ
Jer. 31, 2. הלוך להרגיעו
1 *impf.:* אַרְגִּיעַ
Jes. 51, 4. לאור עמים ארגיע
1 *impf.:* *אַרְגִּיעָה
Prv. 12, 19. *ועד־ארגיעה לשון שקר
Jer. 49, 19. *כי־ארגיעה אריצנו
Jer. 50, 44. *כי־ארגיעה ארוצם
2 *impf.:* תַּרְגִּיעַ
Dt. 28, 65. ובגוים ההם לא תרגיע

מַרְגֵּעַ
ז', ומוכנו מכוסף ושלוס ושקט [רוסע], ושקיט ישוע.
n. m., quies, tranquillitas, otium. LXX. ἀγνισμός.
Jer. 6, 16. ומצאו מרגוע לנפשכם

מַרְגֵּעָה
ז"כ, ומוכנו כמו מרגוע, כלי הפרש המכוון.
n. f., quies, requies. LXX. σύντριμμα. A. ἀνάψυξις. S. ἠρεμία.

הַמַּרְגֵּעָה
Jes. 28, 12. וזאת המרגעה

רָגַשׁ

ד ח ן

פעל כולל, משוקס של רֶגֶשׁ ושל רָגֵז, ומוכנו משים ושעיכה בכיסס וכשיכס ושעיסס [עשׂכען, לשרשען], ושלרשי רֶגֶשׁ לו משלמו נכל סכניכים, תמוך משם ושעם ושקס בעכרי.

v. comp. intr., sicut רָגַז, tumultuari, tumultuose commotum esse, aram. רְגַשׁ, רְגַז. LXX. φρυάσσειν, ταράσσειν. A. θορυβεῖσθαι. S. κυκᾶν.

3 *perf. pl.:* רָגְשׁוּ
Ps. 2, 1. למה רגשו גוים

רֶגֶשׁ
ז', ומוכנו המון בכי אדם וכוכס [עשׂ-ועכדע מעכנשן], ל"ו משמון קוגנים, לו ג"כ מכעס ושעוסס בכלל. בשכוס רָגַשׁ משלמו, ושם רְגוּשׁ לו רִגּוּשׁ תמוך משוסס ושעם ושוסס בעכרי, ושמות אַתְרְגוּשָׁא, תמוך ושעוסס בעכרי.

n. m., multitudo strepens, strepitus, aram. cum multiplici significationis variatione: רְגוּשׁ, רִגּוּשׁ, אַתְרְגוּשָׁא. LXX. ὁμόνοια. S. בְּרֶגֶשׁ, συνδιαιτούμενοι.

בְּרֶגֶשׁ *p.*
Ps. 55, 15. נהלך ברגש

רַגָּשָׁה
ז"כ, גוין סוכרי רֶגֶשׁ, ומוכן סכרני כמו סוכרי.
n. f. (a m. רֶגֶשׁ), tumultus, multitudo strepens. LXX. πλῆθος. S. κύκησις.

constr.: מִרְגַּשַׁת
Ps. 64, 3. מרגשת פעלי און

רֶגֶשׁ
פעל נשרשי כמו נעכרי, ולשכוסף ג"כ סמוכן סליכס לרגש נכי אדם, כשלו סים שמי. וכשפס עכריכי הִרְגִּישׁ עשיסס נקוגים לו סמית מעיס, וום נכול, ל"ו סקי סרגיש, כפס סרגשת, מֵרְגֶּשׁ, שם שרגיש סרגיש, כפס סרגשת, סמופעש, ל"ו כך סרגש, סרגש סרגיש, סקיכי, סקיכון, ומשכו סקוקרי הֶרְגֶּשׁ, וכן הַרְגָּשָׁה סמופעש.

v. aram., tumultuari, *Af.* cum tumultu strepituque accurrere. Neoh. הִרְגִּישׁ, sentire, de sensu interno (sicut חִוֵּשׁ de sensu externo) s. pulsu imaginum extrinsecus in animam ingruentium, quibus quasi resonat. LXX. παριστάναι, παρατηρεῖν.

3 *perf. pl.:* הִרְגְּשׁוּ *Af-el.*
Dan. 6, 7. הרגשו על־מלכא
Dan. 6, 12. 16. גבריא אלך הרגשו

רָדַד

ד ח ן

לומר רַד, וסכיכוי רִדַּד, וסשקור רָד יעני, מ"ס ק', ע"ע שָׁדַד יכמים ס', כ"ו, וסשמוכס סוסק נשוקס לכוכ נכוודים ד"ו צַר, מַר. מוכנו מוכסל, ק' לשון מגור ומוכדס לאקן [עשיכעען], וק"כ זסו משרש אשר נפעלי יָרַד, יָרַט, וסו ספשקון על סרדד עמי תקתי, לכל גוים. כ' רקיעס ופריסס וסלעס על דכר ועפיקס ושעיקס, כאשר עוד נעתיד סכוסף וַיִּרֶד, ל"ו מרקיעת ושעיקת עסיס, או מלפוי [אויסשפַּאַכ-נען, -דעסכען, -נכריייען] כאשר רָדַד נאדמי, משס ג"כ עליו יוכיק, ופעל רָדַד נאדמי, משגור תמור רקיעס ולפוי ושעיקס, לכן נתרגוס עול משס בַּרְדִּיד תמור רקוע, ונגזרת כשוכן זס מְרוֹדָד. עי' נספר אשר יעדתי לשרשי לס"ק.

h. e. רָדַד, *v. intr.* (ad s. f. רַד, צַר, מַר, prt. רֹדֵד, inf. רָד Jes. 45, 1., ad s. f. שָׁדַד), 1) ruere, procumbere, trans. prosternere, subigere, cogn. יָרַד, יָרַט; 2) *Hi.* (impf. convers. וַיּוֹרֶד), extendere, expandere, diducere, supèrinducere, aram. רְדַד (adj. רַדִּיד, diductum, targ. = רְקִיעַ, talm. מְרוֹדָד). LXX. ὑποτάσσειν, ἐπακούειν; *Hi.* καταβαίνειν.

part. masc.: הָרֹדֵד
Ps. 144, 2. הרדד עמי תחתי

inf. constr.: לָרֶדֶת
Jes. 45, 1. לרד־לפניו גוים

Hif-il: הֵרֵד
3 *impf. ap.:* וַיַּרְד
1 Reg. 6, 32. וירד על־הכרובים

רַדִּיד
ז', וסשמך רָדִיד, ומוכנו לעיף לו מעשפת, וסוס לשעת דוד קמ"י סכקק נעכני לשלקרד, וסככון שסוס רדאא עשוף סרשף, שכשל כשלקרשן, לשר לשל לשכסכדי"ס נקרן ἐξουσία, וכוזו לפ"ו כסוד של מעשפת. נתרגוס רָדִיד תמור לעיף נעכני.

n. m. (c. רָדִיד), tegumentum capiti superinductum, peplum, velum, arab. *ridà-on* (syn. מִטְפַּחַת, hell. ἐξουσία). LXX. θέριστρον. S. σπαθαρικόν.

cum suff.: רְדִידֵי
Cant. 5, 7. נשאו את־רדידי מעלי

pl.: וְהָרְדִידִים
Jes. 3, 23. והצניפות והרדידים

I. רָדָה

ד זו

פעל כולל, ושעתיד יִרְדֶּה, ונקוכו יֵרֵד, ומוכנו כניסס שקס רגל, ל"ו מדריכס עכניס נגס [שרשען], לכן נשאלס על משלס וכניסס, נקשור עס ניס סשכוס, וכן לשל לשל נעשוס; וירדכס, לומר ישוב כי, וסכקני כסשמיי, וכן רָדָה נסוכי משליעת סשל לשל נר-עכרשס דף רע"ו, וגס נסשסוק וסכסכיס ירדו על-ידיסס לשון משלס ושכוס, כאשר לרש"י ולרל"ק, ולפ מלקיקת שקד, כרדית דבש על-י. ומן סכבד לך סקלר סעתיד יָרַד, כמו יכל שכיל, יכל לי נגנוכים. סכוסף הָרָדָה סקוות של קל, כמו סקכס וקכס סכסס וכקס, לומר סכבשס. ושאר לקקור משרש דע שתמוכוס סרקעס תקת כפוף רגל, ושוס לק"כ משלס, וסוזו לפ"ו כסוד של יָד נמוכנו משכו. נלקמי רָדָא נמוכן יסיכס, ושמכו מַרְדּוּ משס, ושוכי נסשלס זשל של מוסר פתרון הפסוק וסכסכיס ירדו על ידיסס.

v. tr. (impf. יִרְדֶּה, apoc. יֶרֶד), conculcare, *patein*, arab. רדי, veluti de torculario uvas premente; seq. בְּ, conculcare aliquem, transl. subigere, imperio coërcere, dominatum obtinere, regnare, grassari. *Pi.* (impf. apoc. יְרַד), id. *Hi.* הָרְדָּה, extenta significatione, dominium exercere. Radix est רָד, de qua vide sub רָד 2. Cognatum est aram. רְדָא, castigare, παιδεύειν, unde מַרְדּוּ, παιδεία (cf. Jer. 5, 31.). LXX. κυριεύειν, κατα-; ἄρχειν, κατ-, κατατάσσειν, ἐργοδιωκτεῖν, παίειν, ἐπικροτεῖν, ἐξεγείρειν, κατάγειν; prt. ἄρχων, ἐπιστάτης. *Pi.* μεγαλύνεσθαι, ταπεινοῦν. *Hi.* ἐξιστάναι. A. κρατεῖν-, ἐπι-. S. Th. παιδεύειν. S. χειροῦν; Th. καταβῆναι.

3 *perf. pl.:* וְרָדָה
Lev. 26, 17. ורדו בכם שנאיכם
Jes. 14, 2. ורדו בנגשיהם

2 *perf. pl.:* רְדִיתֶם
Ez. 34, 4. ובחזקה רדיתם

part. masc.: רֹדֶה
1 Reg. 5, 4. רדה ו בכל־עבר
Jes. 14, 6. רדה באף גוים

part. m. c. s.: רֹדֵם
Ps. 68, 28. בנימן ו צעיר רדם

part. masc. pl.: הָרֹדִים
1 Rg. 5, 30. 9, 23. הרדים בעם העשים
2 Chr. 8, 10. ומאתים הרדים בעם

inf constr.: רְדוֹת
Ez. 29, 15. לבלתי רדות בגוים

inf. c. suff.: *רִדְתָּהּ
Dt. 20, 20. *עד רדתה

impt. sg.: רְדֵה
Ps. 110, 2. רדה בקרב איביך

impt. pl.: וּרְדוּ
Gn. 1, 28. ורדו בדגת הים

2 *imperf.:* תִּרְדֶּה
Lev. 25, 43. 46. לא־תרדה בו בפרך

3 *impf. ap.:* וַיִּרְדְּ
Num. 24, 19. וירד מיעקב
Ps. 72, 8. וירד מים עד־ים

3 *impf. c. s.:* יִרְדֶּנּוּ
Lev. 25, 53. לא־ירדנו בפרך לעיניך

3 *impf. c. s.:* וַיִּרְדֶּנָּה
Thr. 1, 13 אש בעצמתי וירדנה

3 *impf. pl.:* יִרְדוּ
Jer. 5, 31. ירדו על־ידיהם

3 *impf. pl.:* וְיִרְדוּ
Gn. 1, 26. וירדו בדגת הים

3 *impf. pl.:* וַיִּרְדוּ
Neh. 9, 28. וירדו בהם
Ps. 49, 15. וירדו בם ישרים

Pi-el: רִדָּה
3 *imperf. ap.:* יְרַד
Jud. 5, 13. אז ירד שריד לאדירים
Jud. 5, 13. עם ר"י ירד־לי

Hif-il: הֵרְדָּה
3 *imperf. ap.:* יַרְדְּ
Jes. 41, 2. גוים ומלכים ירד

II. רָדָה

ד חז

פעל כולל, ומוכנו לקיקת ושלילת דכר [וועגנעמען], ל"ו כלס סלכש, וירדסו לל כפיו, סכל לשון לקיקס, וכן שנור כמוכן זס רָדָא נקמי ורדס נש"ע, כלס פת מתנור, כלס קלת לכש, ושמ נש"ע ממנו רְדָדָה, וכן שם מַרְדֵּה כלי לכלות לת פת מתנור, וסוזו עי' נספר המיוחד לשרשים.

v. tr., auferre, sumere (wegnehmen), aram. רְדָא, neohebr. idem (unde n. actionis רְדִידָה, acceptio, avulsio, extractio; מַרְדֵּה, pala, qua panis ex furno extrahitur). Vehementer falsi sunt, qui hoc v. cum superiori vi *potiundi* conglutinare sategerunt. LXX. ἐξελεῖν (Vulg. *sumpsit*).

Jud. 14, 9. מגויית האריה רדה הדבש

3 *impf. c. s.:* וַיְרַדֵּהוּ
Jud. 14, 9. וירדהו אל־כפיו

3 *impf. pl.:* *יִרְדְּךָ
Jer. 5, 31. *והכהנים ירדו על־ידיהם

רָדַם

ד ח ן

פעל כולל, ושוס שסכוס של דָּרֵם, ועתידו כש"ע יִרְדַּם, ומוכנו יניכס שכס קוקס [טיעפשלאפען], לו מכס דומס לס, וכן השכס ומכוון נשפתי מערכ [s. *drai*, l. *dorm-ire*, pers. *dar*], וכוזו תכיר שמס מוסכי שרש. סכפעל נִרְדַּם כלכן כניכו נפעלים כולדים, כלי סכלל גדול שקל. נתרגוס

part. masc.: רֹדֶה
1 Reg. 5, 4. רדה ו בכל־עבר
Jes. 14, 6. רדה באף גוים

part. m. c. s.: רֹדֵם
Ps. 68, 28. בנימן ו צעיר רדם

part. masc. pl.: הָרֹדִים
1 Rg. 5, 30. 9, 23. הרדים בעם העשים
2 Chr. 8, 10. ומאתים הרדים בעם

inf constr.: רְדוֹת
Ez. 29, 15. לבלתי רדות בגוים

inf. c. suff.: *רִדְתָּהּ
Dt. 20, 20. *עד רדתה

impt. sg.: רְדֵה
Ps. 110, 2. רדה בקרב איביך

impt. pl.: וּרְדוּ
Gn. 1, 28. ורדו בדגת הים

2 *imperf.:* תִּרְדֶּה
Lev. 25, 43. 46. לא־תרדה בו בפרך

3 *impf. ap.:* וַיִּרְדְּ
Num. 24, 19. וירד מיעקב
Ps. 72, 8. וירד מים עד־ים

3 *impf. c. s.:* יִרְדֶּנּוּ
Lev. 25, 53. לא־ירדנו בפרך לעיניך

3 *impf. c. s.:* וַיִּרְדֶּנָּה
Thr. 1, 13 אש בעצמתי וירדנה

3 *impf. pl.:* יִרְדוּ
Jer. 5, 31. ירדו על־ידיהם

3 *impf. pl.:* וְיִרְדוּ
Gn. 1, 26. וירדו בדגת הים

3 *impf. pl.:* וַיִּרְדוּ
Neh. 9, 28. וירדו בהם
Ps. 49, 15. וירדו בם ישרים

Pi-el: רִדָּה
3 *imperf. ap.:* יְרַד
Jud. 5, 13. אז ירד שריד לאדירים
Jud. 5, 13. עם ר"י ירד־לי

Hif-il: הֵרְדָּה
3 *imperf. ap.:* יַרְדְּ
Jes. 41, 2. גוים ומלכים ירד

רָדַם עזלסו, וכע"ע עמכו רָדַם כסס, וכן רְדִימָה.

v. intr. (metathesi ortum ex דָּרַם, impf. neohebr. יִרְדַּם), *dorm-ire*, sanscr. *drai* (*ni-drâ*, somnus; pers. *bi-dâr*, exsomnis, unde *Mem* addititium esse conspicitur), de somno arctissimo. *Ni.* somno obdormire s. sopitum esse, sopore profundo quasi obrutum esse (syn. נָם, יָשֵׁן). LXX. *νυστάζειν, ῥέγχειν, πίπτειν, ἀποσκαρίζειν, κατανύσσειν.* A. *καταφέρεσθαι.* S. *σκαρωθῆναι.*

Nif-al: נִרְדָּם

1 *perf.:* נִרְדַּמְתִּי

Dan. 8, 18. נרדמתי על־פני ארצה

part. masc.: נִרְדָּם *sg.*

Jud. 4, 21. והוא־נרדם ויעף וימת

Ps. 76, 7. נרדם ורכב וסוס

Prv. 10, 5. נרדם בקציר בן מביש

Jon. 1, 6. מה־לך נרדם

Dan. 10, 9. הייתי נרדם על־פני

3 *impf.:* וַיִּרְדָּם *p.*

Jon. 1, 5. וישכב וירדם

תַּרְדֵּמָה

ע"כ, ומוכנו שכס קוקס, לו סויס כמנכ דומס [שלפס], ולכוכ כלמכס מעכס לעכ הסנ הקנ"ס וספילס, ומכעו כלעכ לעמכי. ולעכ לעמו קנמ מעוכן עניכו סניכס וסעימס, ע"ס סניכות הקוניס נעמ הסנכס, נכוי על עסו, כי נמוכן וס יליין הסנכס מעמל פכימי, ובלמון כמנמ מסוכ דנכ הנמ מקוכ, ל"מ ויפל עלדמס, כסנ עלדמס, ודוק.

n. f., somnus gravior et profundior, sive naturalis sive supernaturalis, e quo non facile homo expergefieri potest, a v. דָּרַם = רָדַם vi *dorm-iendi*, non obturandi arb. *radama*, uti nonnulli finxere. LXX. *θάμβος, ἔκστασις, κατάνυξις, φόβος.* A. *καταφορά.* S. *κάρος.* S. Th. *ἔκστασις.*

Gn. 2, 21. ויפל י"י אלהים תרדמה

Job. 4, 13. 33, 15. בנפל תרדמה

Prv. 19, 15. עצלה תפיל תרדמה

Jes. 29, 10. רוח תרדמה

וַתַּרְדֵּמָה

Gn. 15, 12. ותרדמה נפלה

constr.: תַּרְדֶּמַת

1 Sam. 26, 12. תרדמת י"י נפלה

רָדַף

ד ן

פעל כודד, והעתיל יִרְדֹּף, ומוכנו סדיפס ודקיפס עכיפס ועכילס [שעפס-סען, עכ"ינען], כי סקכן כַּדַּף, ודומס לו דָּדַף, דָּפַף, גָּדַף, נָדַף, נָדַב, וכולס נקשיכס עכילס ודקיפס, ומשוו נשפתי מעכנ עי' תקת לנלס. ומוס נקשוכ עס לקכי, עכין מכולס לקכי דנכ ודקיפס ועכילס נכל לוען לקכיו [נסלינען, -טכ"ינען], הן לקכי דנכ עוב הן לקכי דנכ כע, הן נמוכן יתכי הן נמוכן שקלי, ולפעמים נלמד הסכות, לו עס לל לו יקס הפעול. מכפעל הפעולי מקל, ומניכוכי יִרְדֹּף לל"ק עת הקלף והעבר, וזס נלמ נכך. מכנכ דנמ הנוק של קל, לוסר כדיפס מלד, ובמ"פ הפעולי, וכן הכוסף הַרְדִּיף קוק כמו הכנכ, ומפעולי של הכוסף הסס הנמ, שנתענס מהניכוכי.

v. comp. tr. (impf. יִרְדֹּף), protrudere, propellere (cogn. דָּפַף et compp. גָּדַף, דָּדַף, נָדַף q. v.), seq. אַחֲרֵי, אֶל, לְ vel *accus.*, hinc pellere aliquid et insequi, sectari, consectari (Etwas vor sich hertreiben, verfolgen), persequi vel boni aliquid vel mali, consilio sive infesto, sive non infesto, plerumque exagitare animo hostili. *Ni.*, pass.; prt. נִרְדָּף, id quod propulsum, praeterlapsum, praeteritum est. S. *ἐκδιωκόμενος.* *Pi.* intens., omni cura, contentione, studio atque industria aliquid sectari, contentis viribus aliquem persequi. *Pu.* pass. *Hi.*, acerrime persequi. LXX. *διώκειν, ἀπο-, ἐκ-, ἐπι-, κατα-; κατατρέχειν, καταβαίνειν, ἀντικεῖσθαι, ἐρεθίζειν;* adjuncto: עָבַר, *οἴχεσθαι; Pi.* prt. מְרַדֵּף, *διώκων, διωγμός.* S. *ἐπισπεύδων.*

3 *perf.:* רָדַף

Jud. 4, 16. וברק רדף אחרי הרכב

2 S. 20, 10. רדף אחרי שבע בן־בכרי

Ps. 143, 3. כי־רדף אויב ׀ נפשי

3 *perf.:* וְרָדַף

Ex. 14, 4. ורדף אחריהם

Lev. 26, 36. ורדף אתם קול עלה

1 *perf.:* וְרָדַפְתִּי

Jer. 29, 18. ורדפתי אחריהם

3 *perf. pl.:* רָדְפוּ

Gn. 35, 5. ולא רדפו אחרי בני יעקב

Jos. 2, 7. והאנשים רדפו

3 *perf. pl.:* רָדָפוּ *p.*

Ps. 69, 27. אשר־הכית רדפו

3 *perf. pl.:* וְרָדְפוּ

Lev. 26, 8. ורדפו מכם חמשה

3 *prf. pl. c. s.:* רָדָפוּנִי

Ps. 119, 86. שקר רדפוני עזרני

Ps. 119, 161. שרים רדפוני חנם

3 *prf. pl. c. s.:* רָדָפוּךָ

Dt. 30, 7. ועל־שנאך אשר רדפוך

3 *prf. pl. c. s.:* וְרָדָפוּךָ

Dt. 28, 22. ורדפוך עד אבדך

Dt. 28, 45. ורדפוך והשיגוך

3 *prf. pl. c. s.:* רָדָפוּם

Jos. 8, 24. אשר רדפום בו

2 *perf. pl.:* וּרְדַפְתֶּם

Lev. 26, 7. ורדפתם את־איביכם

part. masc.: רוֹדֵף

Lev. 26, 17. ואין־רדף אתכם

Lev. 26, 36. ואין רדף

Jud. 4, 22. ברק רדף את־סיסרא

Jud. 8, 5. ואנכי רדף אחרי זבח

1 Sam. 24, 15. אחרי מי אתה רדף

1 Sam. 26, 18. למה זה אדני רדף

Prv. 21, 21. רדף צדקה וחסד

Prv. 28, 1. נסו ואין־רדף

Thr. 1, 6. בלא־כח לפני רודף

part. masc.: וְרֹדֵף

Lev. 26, 37. ורדף אין

Jes. 1, 23. ורדף שלמנים

Hos. 12, 2. רעה רוח ורדף קדים

part. masc.: הָרוֹדֵף

Jos. 8, 20. נהפך אל־הרודף

part. m. c. s.: רֹדְפָם

Ps. 35, 6. ומלאך י"י רדפם

part. pl.: וְרֹדְפִים

Jud. 8, 4. אשר אתו עיפים ורדפים

part. pl.: הָרֹדְפִים

Jos. 2, 7. יצאו הרדפים אחריהם

Jos. 2, 16. פן־יפגעו בכם הרדפים

Jos. 2, 16. עד שב הרדפים

Jos. 2, 22. עד־שבו הרדפים

Jos. 2, 22. ויבקשו הרדפים

part. pl. constr.: רֹדְפֵי

Ps. 119, 150. קרבו רדפי זמה

Jes. 51, 1. שמעו אלי רדפי צדק

part. pl. c. s.: רֹדְפַי

Ps. 7, 2. הושיעני מכל־רדפי

Ps. 119, 157. רבים רדפי וצרי

Jer. 17, 18. ובשו רדפי

Jer. 20, 11. על־כן רדפי יכשלו

part. pl. c. s.: רֹדְפַי *p.*

Ps. 35, 3. וסגר לקראת רדפי

part. pl. c. s.: בְּרֹדְפַי

Ps. 119, 84. מתי תעשה ברדפי

part. pl. c. s.: מְרֻדְפָי

Ps. 142, 7. הצילני מרדפי

part. pl. c. s.: מְרַדְּפַי

Jer. 15, 15. והנקם לי מרדפי

part. pl. c. s.: וּמְרַדְּפַי *p.*

Ps. 31, 16. מיד־אויבי ומרדפי

part. pl. c. s.: רְדָפֵינוּ

Thr. 4, 19. קלים היו רדפינו

part. pl. c. s.: רֹדְפֵךְ

2 Sam. 24, 13. לפני צריך והוא רדפך

part. pl. c. s.: רֹדְפֵיכֶם

Jes. 30, 16. על־כן יקלו רדפיכם

part. pl. c. s.: רֹדְפֶיהָ

Thr. 1, 3. כל־רדפיה השיגוה

part. pl. c. s.: רֹדְפֵיהֶם

Neh. 9, 11. ואת־רדפיהם השלכת

inf. constr.: לִרְדֹּף

Jos. 8, 16. לרדף אחריהם

2 Sam. 20, 7. 13. לרדף אחרי שבע

inf. constr.: מְרָדְפָם

1 Sam. 23, 28. מרדף אחרי דוד

2 Sam. 18, 16. מרדף אחרי ישראל

inf. c. suff.: רָדְפִי *Q're.*

Ps. 38, 21. תחת רדופי טוב

inf. c. suff.: רְדוֹפִי *Ktib.*

Ps. 38, 21. תחת רדופי טוב

inf. c. suff.: לִרְדָפְךָ

1 Sam. 25, 29. ויקם אדם לרדפך

inf. c. suff.: רָדְפוֹ

Am. 1, 11. על־רדפו בחרב אחיו

inf. c. suff.: בִּרְדָפָם

Dt. 11, 4. ברדפם אחריכם

impt. sg.: רָדְפָה

Gn. 44, 4. קום רדף אחרי האנשים

1 Sam. 30, 8. ויאמר לו רדף

impt. sg.: וּרְדָפָה

2 S. 20, 6. עבדי אדניך ורדף אחריו

impt. c. suff.: וְרָדְפֵהוּ

Ps. 34, 15. בקש שלום ורדפהו

impt. pl.: רִדְפוּ

Jos. 2, 5. רדפו מהר אחריהם

Jos. 10, 19. רדפו אחרי איביכם

Jud. 3, 28. ויאמר אלהם רדפו אחרי

Ps. 71, 11. רדפו ותפשוהו

1 *imperf.:* אֶרְדֹּף

Ex. 15, 9. ארדף אשיג אחלק שלל

1 Sam. 30, 8. ארדף אחרי הגדוד

Ps. 18, 38. ארדוף אויבי ואשיגם

1 *imperf.:* אֶרְדְּפָה

2 S. 22, 38. ארדפה איבי ואשמידם

1 *imperf.:* וְאֶרְדְּפָה

2 Sam. 17, 1. וארדפה אחרי־דוד

2 *imperf.:* תִּרְדֹּף

Dt. 16, 20. צדק צדק תרדף

Job. 13, 25. ואת־קש יבש תרדף

Thr. 3, 66. תרדף באף ותשמידם

2 *impf. c. s.:* וַתִּרְדְּפֵנוּ

Thr. 3, 43. סכותה באף ותרדפנו

2 *impf. c. s.:* תִּרְדְּפֵם

Ps. 83, 16. כן תרדפם בסערך

3 *imperf.:* יִרְדֹּף

Dt. 19, 6. פן־ירדף גאל הדם

Dt. 32, 30. איכה ירדף אחד אלף

Jos. 20, 5. וכי ירדף גאל הדם

1 Sam. 26, 20. כאשר ירדף הקרא

3 *imperf.:* יִרְדָּף־ *s. M.*

Jos. 23, 10. אחד מכם ירדף־אלף

3 *imperf.:* יִרְדֹּף

Ps. 7, 6. ירדף אויב ׀ ונפשי

3 *imperf.:* וַיִּרְדֹּף

Gn. 14, 14. וירדף עד־דן

Gn. 31, 23. וירדף אחריו דרך

Ex. 14, 8. וירדף אחרי בני ישראל

Jud. 8, 12. וירדף אחריהם

1 Sam. 23, 25. וירדף אחרי־דוד

1 Sam. 30, 10. וירדף דוד

2 Sam. 2, 19. וירדף עשהאל

2 Reg. 5, 21. וירדף גחזי

2 Reg. 9, 27. וירדף אחריו יהוא

2 Chr. 13, 19. וירדף אביה

Ps. 109, 16. וירדף איש־עני

3 *imperf. c. s.:* יִרְדְּפֵךְ *p.*

Ez. 35, 6 (bis). ודם ירדפך

3 *imperf. c. s.:* יִרְדְּפוּ

Hos. 8, 3. אויב ירדפו

3 *imperf. c. s.:* וַיִּרְדְּפֻהוּ

Jud. 9, 40. וירדפהו אבימלך

3 *imperf. c. s.:* יִרְדְּפֵם

Jes. 41, 3. ירדפם יעבור שלום

3 *imperf. c. s.:* וַיִּרְדְּפֵם

Gn. 14, 15. וירדפם עד־חובה

Jos. 10, 10. וירדפם דרך מעלה

1 Reg. 20, 20. וירדפם ישראל

2 Chr. 14, 12. וירדפם אסא והעם

3 *imperf. f.:* תִּרְדֹּף

Job. 30, 15. תרדף כרוח נדבתי

1 *imperf. pl.:* נִרְדָּף־ *s. M.*

Job. 19, 28. כי תאמרו מה־נרדף־לו

1 *imperf. pl.:* נִרְדְּפָה

Hos. 6, 3. נרדפה לדעת את־י"י

2 *impf. vl. c. s.:* תִּרְדְּפֵנִי

Job. 19, 22. למה תרדפני כמו־אל

3 *imperf. pl.:* יִרְדְּפוּ

ולא־ירדפו עוד אחרי ישראל

2 Sam. 2, 28.

3 *imperf. pl.:* יִרְדָּפוּ *p.*

Lev. 26, 8. ומאה מכם רבבה ירדפו

Jes. 5, 11. שכר ירדפו

3 *imperf. pl.:* וַיִּרְדְּפוּ

Ex. 14, 9. וירדפו מצרים אחריהם

Ex. 14, 23. וירדפו מצרים ויבאו

Dt. 1, 44. וירדפו אתכם

Jos. 8, 16. וירדפו אחרי יהושע

Jos. 8, 17. וירדפו אחרי ישראל

וירדפו מצרים אחרי אבותיכם

Jos. 24, 6.

וינס אדני בזק וירדפו אחריו

Jud. 1, 6.

Jud. 7, 23. וירדפו אחרי מדין

Jud. 7, 25. וירדפו אל־מדין

1 Sam. 7, 11. וירדפו את־פלשתים

1 Sam. 17, 52. וירדפו את הפלשתים

2 Sam. 2, 24. וירדפו יואב ואבישי

2 Reg. 25, 5. וירדפו חיל־כשדים

Jer. 39, 5. 52, 8. וירדפו חיל־כשדים

3 *impf. p. c. s.:* יִרְדָּפוּנִי

Ps. 23, 6. אך טוב וחסד ירדפוני

3 *impf. pl. c. s.:* וַיִּרְדָּפוּם

Jos. 7, 5. וירדפום לפני השער

Jos. 11, 8. וירדפום עד־צידון

Nif-al: נִרְדַּף

1 *perf. pl.:* נִרְדַּפְנוּ *p.*

Thr. 5, 5. על צווארנו נרדפנו

part. masc.: נִרְדָּף

Eccl. 3, 15. יבקש את־נרדף

רָהַב *Pi-el:*
3 *perf. fem.:* וְרִהְבָּה
Hos. 2, 9. ורדפה את־מאהביה
part. masc.: מְרַהֲבָם *sg.*
Prv. 19, 7. מרדף אמרים לא־המה
part. masc.: וּמְרַהֲבָם *sg.*
Prv. 11, 19. ומרדף רעה למותו
Prv. 12, 11. ומרדף ריקים חסר־לב
Prv. 15, 9. ומרדף צדקה יאהב
Prv. 28, 19. ומרדף ריקים
*3 *imperf.:* *יִרְהָב
Ps. 7, 6. *ירדף אויב ׀ נפשי
3 *imperf.:* יְרַהֲבֶ֫ *s. M.*
Nah. 1, 8. ואיביו ירדף־חשך
3 *impf. fem.:* תְּרַהֲבָם
Prv. 13, 21. חטאים תרדף רעה
Pu-al: רֻהַב
3 *perf.:* וְרֻהַב
Jes. 17, 13. ורדף כמץ הרים
Hif-il: הַרְהִיב
3 *prf. pl. c. s.:* הִרְהִיבֻהוּ
Jud. 20, 43. כתרו את־בנימן הרדיפהו
Hof-al: הָרְהַב
part. masc.: מֻרְהָב *sg.*
Jes. 16, 6. מרדף בלי חשך
מֻרְהָב
ע״ו, והוא כינוי סָפְעל שכתבנוּ, ופקרוהו כיריח ושעימ [פערפֶלנונג], וכ״ל וכל״ק הכינוהו כניכוני. נשפּ עכיכית הפּס רְדִיפָה מלקוּת ספקרון של שמות, ל״מ כליפת השמות, וכן שמות כלפיס או מולפיס.
n. m. prt. hof., persecutio, *Isaaki:* persecutionem patiens, neoh. synonymus (רְדִיפָה, הָרְהָב, *συνωνυμία*), significatione translata. LXX. *πληγή*.
Jes. 14, 6. מרדף בלי חשך

רַהַב
ד ן

פעל נודד, ומעתיל יְרַהֲבוּ. מוכנו סעיכם וכנגזות סיס וכגיוס וכגיוס [עטֶנען, עטֶון, לעכמען], ומקכן רַהַב ודומס לו רָב לקמן, וכן רָהַב בלעכי, וכן נשפּ רוּמִית [*rab-io*] וכדומס, ותיכו לפ״ו כקלוף מן רעס, כלשון קשנו קלס. ונשלל לק״כ על כיקיס וכעיטס ופקידס, על כניפס וכגיוס, כלשון לכוד נפעלים הלפס. סכוסף חָרְהֵב כמו סכגיו וסכגיס, נהשלפס על עשות דכר בגלון וודון וכוס לכ.
v. intr. (impf. יִרְהַב), strepere, tumultuari, lat. *rab-ere*, sicut רָב, רָהַב; seq. בְּ, violente irruere in aliquem, insolenter tractare. *Hi.*, transl. ferocem, animosum reddere. LXX. *παροξύνειν, προσκόπτειν*; *Hi. πολυορεῖν* (S. *συστῆσαι*), *ἀναστεροῦν*. S. Th. *παρορμᾶν*.
3 *perf.:* לבעת קלס וָרָהַב = *וָרָהַב
Jes. 60, 5. *ופחד ורחב לבבך
impt. sg.: וּרְהַב
Prv. 6, 3. ורהב רעיך
3 *imperf. pl.:* יִרְהֲבוּ
Jes. 3, 5. ירהבו הנער בזקן
Hif-il: הַרְהִיב
3 *prf. pl. c. s.:* הִרְהִיבֻנִי
Cant. 6, 5. שהם הרהיבני
2 *impf. c. s.:* תַּרְהִיבֵנִי
Ps. 138, 3. תרהבני בנפשי עז

רָהַב
ד ן

ע״ו, ומוכנו וגף וכגו, כרגזות וסמון [לוּמִי סָהָב, כמו רָהַב לל״ק, ותמוכו נכוסקלות מַרְהֵבָה, וכיכס מסקוכיכס סקלמוכיס קלגלו נכ״ג, וסכוכר יכקר.
n. f., ferocitas, contumacia; Codd. plerique: מַרְהֵבָה q. v. s. רָהַב.
LXX. *ὁ ἐπισπουδαστής*. A. *λιμός*.
Jes. 14, 4. שבתה מרהבה

רַהָה
ד ן

פעל ל״ע כ״ק בעתיד תִּרְהֶ֫, ופקרוכו לל״ק כמו רהא בערכי, אלא מעכו רהו [קכיכי תל״ג], שעיכו שקיעס מיכלס, ע״ל לקרע יכלס ושקעס כתליס [ע״ו ט׳], וכן נשמע שׁקט בערכי. ולפעל סקלמוכיס קמוכו רָהָה ומשלסו רַהָה בערכי, רָהָא בעכרי. לומס סכוכן לי שסולו רָהָה, נעל קכועס לקע, ולומס לו רָע׳ לֹו רָעָ, כמלכו סקמוכס וספקרון, ודוק.
v. intr. (unde solum imperf. תִּרְהֶ֫), timere, expavescere, arab. رهأ, unde رهو (*Hariri* 432), procubitus propter pavorem (syn. *saqitha*, cf. hebr. שָׁקַט *Ψ.* 76, 9.), a rad. רָהַה (cogn. רָעַע, רָעַע), motitari, commotum s. perturbatum esse. *Uziëli:* תִּתְחַבְּרוּן, confringamini. Aberrant igitur ii, qui impf. תִּרְהֶ֫ a v. רָהַה (= רָהָא, arab. *variha*) deducunt. LXX. Theod. *μὴ πλανᾶσθε*.
2 *imperf. pl.:* תִּרְהֶ֫וּ
Jes. 44, 8. אל־תפחדו ואל־תרהו

רָהַט
ד ן

פ״כ ול״ע כ״ק נגוד, ומוכנו כמו רָץ לקמן, נקשו הזכוק ומזיכס סקנועס,

רָהַט *Pi-el:*
3 *perf. fem.:* וְרָהֲטָה
Gn. 24, 20. ותרץ עוד אל־הבאר
3 *perf. pl.:* וְרָהֲטוּ
Gn. 29, 10. ורחל בא את־הצאן
part. masc.: מְרַהֵט *sg.*
Nah. 2, 5. מרהטיה בלפידים
Hif-il: הִרְהִיט
inf. c. suff.: הַרְהִיטָם
Ex. 2, 16. ותמלאנה את־הרהטים
pl.: הַרְהָטִים
Gn. 30, 38. אשר פצל ברהטים
Gn. 30, 41. לעיני הצאן ברהטים
Cant. 7, 6. מלך אסור ברהטים

רָהִיט
ד ן

ע״ו, ומוכנו קוכס כלמות שוקס, כלשון קכוי קקלו מסגנעים מקגנומס [*φάτνωμα* =], ולקן־גכקס פרשו מרוכס, ומס ג״כ מסוכן כגמרס כמיעי כיסו של לחס מס מעידים נו.
n. m., tignum, a canalis similitudine (rinnenartiger Balken), non ipsum incile s. impluvium aut ambulacrum cf. arab. *raud.hah*. LXX. egregie *φάτνωμα*, lacunare (a n. *φάτνη*, lacus).
cum suff.: רָהִיטֵנוּ
Cant. 1, 17. רהיטנו ברתים

רֵן
ד ן

v. s. r. רָאָה *p.* 1027.

רוּב

לומר רָב, ולפ רִיב כלשון קשנו קלס, לכן נענר רָב, רַבָּתָ, ומעתיל נפרישים יְרַבֵּב [לשון מסוכניס יְרַבְּבֻנִי], לכן מקור מסוכנת רֹב [ופפעיס י״ל כ״ס, ומכיכוני רֵב יעני׳, י״ט כ׳, ונכון ריב לפ סיס ולפ נכרס. פתכוכו סליס ועזות מדון ומקלקל [שטריישען, נַאכקָען, סַלדעכן], נקשור עס תת, עס, לפ, כ׳ הזכות הנופיס, לו ג״כ ניקס הפעול, כשוק הריב, ועס לשד שזר כשכילו הריב, ועס על הענין שזר כשכילו הריב, וכלך מריב נעלי דין הפוככיס ריבס כמשפט, וכל הפערך לשני הדייניס נקרא ר׳ י׳. סכוסף הֵרִיב, לולס לרוב תמוכו הקלר הכוסף ריב נלשון הסס, ל״מ הִיבְתָּ נעכר, כלוי ריב, ריבה, והמקור ריב. לולס הענתיד והכיכוני כלכלס, ל״מ מַרִיב, רָרִיב, וקלי־כוסף הלוף הסס שִׁים [הַחֲשׁוֹם], בֵּין [הַחֲבִין], שִׁית [הַחֲשִׁית], לֵין [הַחֲלִין], דִּין [הַחֲדִין], שִׁיר [הַחֲשִׁיר], גֵּיחַ [הַחֲגִיחַ], שִׁישׁ, גִּיל, חִיל, הֵיד, צִיץ. ושלר לקקור משלס הכס. נשלל לשל גָּרַב, חָרַם וכדומס, ויסודו לפ״ו כמו סיסוד של כלה ע״ש.
h. e. רָב, *v. intr.* (non רִיב, quae forma non conj. *Qal*, sed *Hifil* specie decurtata exhibet; רַבָּתָ, impf. in nn. pr. יָרִיב, velut יְרִבַּעַל, יְרִבְעָם; inf. absol. רֹב Jud. 11, 25., prt. רָב Jes. 19, 20.), pugnare, rixari, litigare, altercari, seq. עִם, אֶל, אֵת, בְּ vel accus. ejus quocum quis contendit, לְ ejus, cujus causa defenditur vel pro quo quis depugnat, עַל rei, propter quam quis in certamen venit, spec. sensu judiciali s. forensi: controversari, causam agere, seq. acc. ejus, cujus causam judex s. causidicus agit, unde רִיב de causa, dica, lite, et רָב, defensor h. e. qui causam pro quopiam dicit. *Hi.* חֵרִיב, plerumque per aphaeresin רֵיב, ad s. f. שִׁים = בִּין, חֲשִׁים = שִׁית, חֲבִין = חֲשִׁית etc., in quibus vocalem *a*, non *i* radicalem esse collatione linguarum evincitur (2 p. pr. רִיבְתָּ, imper. רִיבָה, רִיבִי, inf. רִיב, prt., ut vulgo, מְרִיב), significatione extensiva, quae a vi ingenita *vellicandi* (cogn. גָּרַם, חָרַם, syn. נָצָה) exit. Formae hifilicae proinde usitatiores sunt; siquidem radix verbi neutiquam est רִיב, sed רָב. LXX. *μάχεσθαι, λοιδορεῖν, φιλεχθρεῖν, δικάζειν, κρίνειν*; inf. רָב, *κρίσις, μάχη*; *Hi. ἀντιδικεῖν, ἐκ-; ἀντιλέγειν, ὀνειδίζειν, ὀργίζεσθαι, κριτὴν γίνεσθαι, ἀπολογεῖσθαι, δικαιοῦν*; impf. *δικαστήριον*; prt. *ἀντίδικος*; *μάχη, ἀντιλογία, ἀντίδικος, -ῶν, κρίσις, λοιδορία, στάσις, μάχαιρα*; *δίκη, δικαίωμα, δικάζειν*; A. S. (*ἀντιδικασία*), *ἀπολόγημα*; רָאשׁוֹן, *κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ*.
3 *perf.:* רָב
Jud. 11, 25. הרב רב עם־ישראל
1 Sam. 25, 39. רב את־ריב חרפתי
2 *perf.:* רַבְתָּ
Thr. 3, 58. רבת אדני ריבי נפשי
3 *prf. pl.:* רָבוּ
Gn. 26, 22. ולא רבו עליה
Num. 20, 13. אשר־רבו בני־ישראל
part. masc.: רָב *sg.*
Jes. 45, 9. הוי רב את־יצרו
Jer. 51, 36. הנני־רב את־ריבך
part. masc.: וְרָב
Jes. 19, 20. מושיע ורב
inf. c. h int.: הָרֹב
Jud. 11, 25. הרב רב עם־ישראל
Job. 40, 2. הרב עם־שדי יסור
inf. constr.: לָרוֹב *K'tib.*
Jud. 21, 22. לרוב ׀ אלינו
2 *imperf.* תָּרוֹב *K'tib.*
Prv. 3, 30. אל־תרוב עם־אדם

Hif-il: הֵרִיב = רִיב

2 perf.: רִיבוֹתָ
Job. 33, 13. מדוע אליו ריבות

prt. m. pl. constr.: מְרִיבֵי
Hos. 4, 4. כמריבי כהן

prt. pl. c. s.: מְרִיבֶיהָ
1 Sam. 2, 10. ר׳ יחתו מריבו

inf. abs.: רִיב
Jer. 50, 34. ריב יריב את־ריבם

inf. constr.: לָרִב, לָרִיב
Jud. 21, 22. Q'ri. לרוב ׀ אלינו
Job. 9, 3. אם יחפץ לריב עמו
Prv. 25, 8. אל־תצא לרב מהר
Jes. 3, 13. נצב לריב ר׳
Am. 7, 4. והנה קרא לרב

impt. sg.: רִיב
Prv. 25, 9. ריבך ריב את־רעך
Mich. 6, 1. קום ריב את־ההרים

impt. sg.: רִיבָה
Ps. 35, 1. ריבה ר׳ את־יריבי
Ps. 74, 22. ריבה ריבך
Ps. 119, 154. ריבה ריבי וגאלני

impt. sg.: וְרִיבָה
Ps. 43, 1. וריבה ריבי מגוי

impt. pl.: רִיבוּ
Jes. 1, 17. ריבו אלמנה
Hos. 2, 4. ריבו באמכם ריבו

1 imperf.: אָרִיב
Jes. 49, 25. יריבך אנכי אריב
Jes. 57, 16. כי לא לעולם אריב
Jer. 2, 9. לכן עד אריב אתכם
Jer. 2, 9. ואת־בני בניכם אריב
Jer. 12, 1. צדיק אתה כי אריב

1 imperf. וָאָרִיב
Neh. 13, 25. ואריב עמם ואקללם

1 imperf.: וָאָרִיבָה
Neh. 5, 7. ואריבה את־החרים
Neh. 13, 11. ואריבה את־הסגנים
Neh. 13, 17. ואריבה את חרי יהודה

2 imperf.: תָּרִיב
Prv. 3, 30. אל־תרוב עם־אדם חנם

2 impf. c. c.: תְּרִיבֵנִי
Job. 10, 2. על־מה־תריבני

2 impf. c. s.: תְּרִיבֶהוּ
Dt. 33, 8. תריבהו על־מי מריבה

2 impf. c. s.: תְּרִיבֶנָּה
Jes. 27, 8. בשלחה תריבנה

3 imperf.: יָרִיב
Jud. 6, 31. אשר יריב לו
Job. 13, 19. מי־הוא יריב עמדי
Job. 23, 6. הברב־כח יריב עמדי
Ps. 103, 9. לא־לנצח יריב
Prv. 22, 23. כי־ר׳ יריב ריבם
Prv. 23, 11. יריב את־ריבם אתך
Jes. 50, 8. מי־יריב אתי
Jes. 51, 22. ואלהיך יריב עמו
Jer. 50, 34. ריב יריב את־ריבם
Mich. 7, 9. עד אשר יריב ריבי

3 impf. ap.: יָרֵב
Hos. 4, 4. אל־ירב ואל־יוכח

3 impf. ap.: יָרֵב־ *s. M.*
Jud. 6, 31. אלהים הוא ירב לו
Jud. 6, 32. ירב בו הבעל

3 impf. ap.: וְיָרֵב
1 S. 24, 16. וירב את־ריבי וישפטני

3 impf.: וַיָּרֶב
Gn. 31, 36. ויחר ליעקב וירב בלבן
Ex. 17, 2. וירב העם עם־משה
Num. 20, 3. וירב העם עם משה
1 Sam. 15, 5. וירב בנחל

2 impf. pl.: תָּרִיבוּ
Jer. 2, 29. למה תריבו אלי

2 impf. pl.: תְּרִיבוּן
Ex. 17, 2. מה־תריבון
Jud. 6, 31. תריבון לבעל
Job. 13, 8. אם־לאל תריבון

3 impf. pl.: וַיְרִיבוּ
Gn. 26, 20. וירבו רעי גרר
Gn. 26, 21. וירבו גם עליה

3 impf. pl.: יְרִיבֶן
Ex. 21, 18 וכי־יריבן אנשים

3 impf. pl.: וַיְרִיבוּן
Jud. 8, 1. ויריבון אתו בחזקה

רִיב
ע״ו, וסכנוי רִיבִים, ונמנֹק ג״כ נכנוי נקני רִיבוֹת. ספקנון מנֹס ומקלקל ומדון [שעריש, נמנֹק], ופ״ם ריב מנֹס ונעל מקלקל, או נעל משפט ומקומס ויכ״ (נענגער) ולפעמים ריב כמו דין ודבנים, ומשם הוס הפרישי׳ רִיבִי, לומר פ״ם ריב.

n. m. (pl. רִיבִים, רִיבוֹת), jurgium, lis; controversia, causa; אִישׁ רִיב, adversarius, sicut רִיבִי n. pr. LXX. A. S. *δικάζειν, δια-, ὑπερ-, διαμάχεσθαι*; S. *ὑπερδικεῖν, προμάχεσθαι, ἀντιδικάζειν*; A. Th. *διακρίνεσθαι.*

רִיב, רֵב
Gn. 13, 7. ויהי־ריב בין רעי
Ex. 17, 7. על־ריב ׀ בני ישראל
Ex. 23, 2. ולא־תענה על־רב
Dt. 21, 5. כל־ריב וכל־נגע
Dt. 25, 1. כי־יהיה ריב בין אנשים
Jud. 12, 2. איש ריב הייתי
1 Sam. 25, 39. רב את־ריב חרפתי
2 Sam. 15, 2. אשר־יהיה־לו ריב
2 S. 15, 4. יהיה־לו ריב־ומשפט
2 Chr. 19, 10. וכל־ריב אשר־יבוא
Prv. 15, 18. וארך אפים ישקיט ריב
Prv. 17, 1. מבית מלא זבחי־ריב
Prv. 26, 17. על־ריב לא־לו
Prv. 26, 21. לחרחר־ריב
Prv. 30, 33. ומיץ אפים יוציא ריב
Jer. 15, 10. איש ריב ואיש מדון
Jer. 25, 31. ריב לי׳ בגוים
Ez. 44, 24. ועל ריב המה יעמדו
Hos. 4, 1. כי ריב לי׳
Mich. 6, 2. שמעו הרים את ריב
Mich. 6, 2. כי ריב לי׳ עם עמו
Hab. 1, 3. ויהי ריב ומדון

וְרִב
Job. 29, 16. ורב לא ידעתי

וָרִיב
Ps. 55, 10. חמס וריב בעיר
Jes. 1, 23. וריב אלמנה לא־יבוא
Hos. 12, 3. וריב לי׳ עם־יהודה

הָרִיב
Dt. 19, 17. אשר־להם הריב
Prv. 17, 14. ולפני התגלע הריב נטוש

בָּרִיב
Prv. 18, 6. שפתי כסיל יבאו בריב

לָרִיב
Jes. 34, 8. שנת שלומים לריב ציון
Jes. 58, 4. הן לריב ומצה תצומו

לָרֹב
Prv. 25, 8. אל־תצא לרב מהר

וָלָרִיב
2 Chr. 19, 8. למשפט ר׳ ולריב

מָרִיב
Ps. 31, 21. מריב לשונות
Prv. 20, 3. כבוד לאיש שבת מריב

cum suff.: רִיבִי
1 Sam. 24, 16. וירב את־ריבי
Job. 31, 35. וספר כתב איש ריבי
Ps. 43, 1. וריבה ריבי מגוי
Ps. 119, 154. ריבה ריבי וגאלני
Jer. 11, 20. 20, 12. גליתי את־ריבי
Mich. 7, 9. עד אשר יריב ריבי

cum suff.: לְרִיבִי
Ps. 35, 23. אלהי ואדני לריבי

c. suff.: רִיבְךָ *p.*
Ps. 74, 22. אלהים ריבה ריבך
Prv. 25, 9. ריבך ריב את־רעך
Jes. 41, 11. ויאבדו אנשי ריבך
Jer. 51, 36. חנני־רב את ריבך

cum suff.: רִיבְכֶם
Jes. 41, 21. קרבו ריבכם יאמר י״י

cum suff.: וְרִיבְכֶם
Dt. 1, 12. ומשאכם וריבכם

cum suff.: בְּרִיבוֹ
Ex. 23, 3. ודל לא תהדר בריבו
Ex. 23, 6. משפט אבינך בריבו
Prv. 18, 17. צדיק הראשון בריבו
Thr. 3, 36. לעות אדם בריבו

cum suff.: רִיבָם
Prv. 22, 23. כי־י׳ יריב ריבם
Prv. 23, 11. יריב את־ריבם אתך
Jer. 50, 34. ריב יריב את־ריבם

cum suff.: בְּרִיבָם
Job. 31, 13. ברבם עמדי

pl. constr.: רִיבֵי
Thr. 3, 58. רבת אדני ריבי נפשי

pl. constr.: מְרִיבֵי
2 Sam. 22, 44. ותפלטני מריבי עמי
Ps. 18, 44. תפלטני מריבי עם

2 pl.: רִיבְכֶת
Dt. 17, 8. דברי ריבת בשעריך

2 pl.: וְרִבְוֹת
Job. 13, 6. ורבות שפתי

יָרִיב
ע״ו וסמנ יָרִיב, ומוכנו נעל משפט, לאנ לו ריכ עס קנכו [נענגער], ומתמוכס עתידית, סנמלאס נזמות להרנס, ונפרע נפרישי״ס, וגס משס זס נכנס פרישי׳ יָרִיבַי, כלאנ ריבי מן ריכ.

n. m. (c. יְרִיב, forma imperfectivâ et in nn. appell. et in nn. propr., velut יְרִיבַי, perquam vulgari), adversarius, hostis. LXX. *ἀδικῶν, κρίσις, δικαίωμα.*

cum suff.: יְרִיבֶךָ
Jes. 49, 25. יריבך אנכי אריב

pl. c. suff.: יְרִיבַי
Ps. 35, 1. ריבה ר״י את־יריבי

pl. c. suff.: יְרִיבֶיהָ *p.*
Jer. 18, 19. ושמע לקול יריבי

יָרֵב
ע״ו, ככוי למלך אשור, וסוף לדעת סקדמוניס כמו יָרֵיב, לכן עוד סדנר נספק.

n. m., sicut יָרִיב, adversarius, hostilis, *ἀντικείμενος*; מֶלֶךְ יָרֵב, cogn. regis Assyriae, rex litigiosus s. bellicosus. Alii aliter. LXX. *ἰαρείμ.* Vulg. *ultor.*

Hos. 5, 13. וישלח אל־מלך ירב
Hos. 10, 6. מנחה למלך ירב

מְרִיבָה
ע״כ ע״י מְדִינָה, מוכנו כי״ נ ומנֹק ומדון [נמנֹק, שעריש], ומס ניון סתענמות.

n. f. (ad s. f. מְדִינָה), contentio, concertatio, altercatio, rixa. LXX. *μάχη, ἀντιλογία, λοιδόρησις, παραπικρασμός, ἀντιπίπτειν.* A. *διαδικασμός.*

Gn. 13, 8. אל־נא תהי מריבה
Num. 20, 13. המה מי מריבה
Num. 20, 24. את־פי למי מריבה
Dt. 33, 8. תריבהו על־מי מריבה
Ps. 81, 8. אבחנך על־מי מריבה
Ps. 106, 32. ויקציפו על־מי מריבה

וּמְרִיבָה
Ex. 17, 7. מסה ומריבה

כְּמְרִיבָה
Ps. 95, 8. אל־תקשו לבבכם כמריבה

constr.: מְרִיבַת
Num. 27, 14. מי־מריבת קדש
Dt. 32, 51. במי־מריבת קדש

constr.: בְּמְרִיבַת
Num. 27, 14. במריבת העדה

pl.: מְרִיבוֹת
Ez. 47, 19. מי מריבות קדש
Ez. 48, 28. מי מריבת קדש

רֹגֶב

לומר רֶגֶ, פ״ם ול״ע כ״ק נגוזים, ומוכנו סליכס ופסיעס [נעסענ], ומזכר כמנֹק ג״כ קנֹל חַ־רַגַ נעכני, וכן חָ־רַגַ לעיל, ומזכר כמכוון ג״כ נזפתי מעכנ, ל״מ נזפס סכדקיק [*s. rag*] וכדומס.

h. e. רֶגֶ, *v. intr. inus.*, ire, sanscr. *ragʹ*, unde v. comp. חָ־רַגַ, arab. *cha-ragʹa*. Inde n. רֶגֶל, pes utpote medium eundi, sicut נֶבֶל a v. נָבַ, cavum esse, neque enim ipsum n. a v. רָגַל (=רָכַל) vi *pulsandi* (=*πατεῖν*) deducendum est.

רֶגֶל
ע״כ, גויר רֶגֶ, נסופיי לֶ, וכן נָבֶל [מן נָבַ לנון קלולס], חֶצֶל, חֶקֶל, אֶשֶׁל, סֶפֶל, כִּיסֵּל נסופיי לֶ וס, וככוי רַגְלַי, וסווגי [נפעמים נגוכן רכוי] רַגְלַיִם וסמנ רַגְלַי. מוכנו אנכ לדיכס ולפסיעס [פוס], או קנֹל סתקוון נל קדס נכנֹל, או עקב סרגל [זפוכ]. והלך נרגלי פלוני, לומר הלך בעקבותיו ולקריו, ולפעמים הלך לרגל או לרגלי מזלו. והשקה נרגל השקאת לכן בעוכת כלי מס מכדכן נרגל, ומימי רגלים סס מזמן, וזעב רגלים זעב מקום סתוכפס. ולפעמים כמו מעכד והלוך, ד״מ לרגל המלכס, ולפעמים כמו הלוך לקוב קנ בירוזלים [פעמע-וזאלפאהרט], לכן אנצ רגלים לדעת קדמוניס, וככלל קל״כ כמו פעמים, ופתרון זס מכוון, נאנר זכמנֹק לך נקוצת ריזין.

n. f. (c. s. רַגְלִי, *du.*, interdum pluraliter, רַגְלַיִם, c. רִגְלֵי), pes, quo mediante corpus animale movetur, generatim inferior pars animantis, meton. *vestigium*, unde לְרַגְלֵי, בְּרַגְלֵי, לְרֶגֶל, in vestigio alicujus, pone s. post eum; *gressus*, unde לְרֶגֶל, secundum gressum, pro eundi facultate, euphem. מֵימֵי רַגְלַיִם, urina; שְׂעַר רַגְלַיִם, pili pudendorum; pl. *vices* (syn. פְּעָמִים), vel, ut veteres non sine causa interpretantur, peregrinationes (Festwallfahrten). In dictione oeconomica: חִשָּׁקָה בְּרֶגֶל de instrumento dicitur ad hortos agrosque irrigandos usitato, quod pedibus calcari oportebat. LXX. *πούς, σκέλος, μηρός, ὑπόδημα, ὁδός, σχολή*; בְּרֶגֶל, *πεζός*; הָלַךְ לְרֶגֶל, *ἀκολουθεῖν*; שָׂלַח רֶגֶל, *πατεῖν*; חִסַּךְ רַגְלַיִם, *παριστάναι*; בְּרַגְלַי, *παρασκευάζειν.*

רֶגֶל *p.* רֶגֶל
Ex. 21, 24. רגל תחת רגל
Lev. 21, 19. שבר רגל או שבר יד
Nu. 22, 25. ותלחץ את־רגל בלעם
Dt. 2, 5. עד מדרך כף־רגל

יד ביד רגל ברגל Dt. 19, 21.
להניד רגל ישראל 2 Reg. 21, 8.
להסיר את־רגל ישראל 2 Chr. 33, 8.
נכון למועדי רגל Job. 12, 5.
הנשכחים מני־רגל Job. 28, 4.
ותשכח כי־רגל תזורה Job. 39, 15.
אל־תבואני רגל גאוה Ps. 36, 12.
מכף־רגל ועד־ראש Jes. 1, 6.
תרמסנה רגל רגלי עני Jes. 26, 6.
משלחי רגל־השור Jes. 32, 20.
ככף רגל עגל Ez. 1, 7.
רגל אדם ורגל בהמה Ez. 29, 11.
ולא תדלחם רגל־אדם Ez. 32, 13.
וְרֶגֶל
שן רעה ורגל מועדת Prv. 25, 19.
רגל אדם ורגל בהמה Ez. 29, 11.
בְּרֶגֶל
רגל ברגל Dt. 19, 21.
בְּרֶגֶל *p.*
בנהר יעברו ברגל Ps. 66, 6.
ורקעך ברגל Ez. 25, 6.
לְרֶגֶל
לרגל המלאכה Gn. 33, 14.
וּלְרֶגֶל
ולרגל הילדים Gn. 33, 14.
רַגְלִי *cum suff.:*
באשרו אחזה רגלי Job. 23, 11.
על־מרמה רגלי Job. 31, 5.
רגלי עמדה במישור Ps. 26, 12.
במוט רגלי עלי הגדילו Ps. 38, 17.
אם־אמרתי מטה רגלי Ps. 94, 18.
את־רגלי מדחי Ps. 116, 8.
לְרַגְלִי *cum suff.:*
ויברך י׳ אתך לרגלי Gn. 30, 30.
נר־לרגלי דברך Ps. 119, 105.
רַגְלֵנוּ *cum suff.:*
ולא־נתן למוט רגלנו Ps. 66, 9.
רַגְלֶךָ *p. c. suff.:*
מכף רגלך ועד קדקדך Dt. 28, 35.
מנוח לכף־רגלך Dt. 28, 65.
לא־בלתה מעל רגלך Dt. 29, 5.
של־נעלך מעל רגלך Jos. 5, 15.
אשר דרכה רגלך בה Jos. 14, 9.
למען ׀ תמחץ רגלך Ps. 68, 24.
פן־תגוף באבן רגלך Ps. 91, 12.
אל־יתן למוט רגלך Ps. 121, 3.
מנע רגלך מנתיבתם Prv. 1, 15.
ושמר רגלך מלכד Prv. 3, 26.
פלס מעגל רגלך Prv. 4, 26.
הסר רגלך מרע Prv. 4, 27.
הקר רגלך מבית רעך Prv. 25, 17.
שמור רגליך Eccl. 4, 17.
תחלץ מעל רגלך Jes. 20, 2.
אם־תשיב משבת רגלך Jes. 58, 13.
הטבעו בבץ רגלך Jer. 38, 22.
רַגְלֵךְ *cum suff.:*
מנעי רגלך מיחף Jer. 2, 25.
וְרַגְלֵךְ *cum suff.:*
ורגלך לא בצקה Dt. 8, 4.
ורגלך לא תגוף Prv. 3, 23.
בְּרַגְלֵךְ *cum suff.:*
והשקית ברגלך Dt. 11, 10.
ורקע ברגלך Ez. 6, 11.
לְרַגְלֵךְ *cum suff.:* *p.*
והם תכו לרגלך Dt. 33, 3.
רַגְלֵכֶם *cum suff.:*
אשר תדרך כף־רגלכם Dt. 11, 24.
אשר תדרוך כף־רגלכם Jos. 1, 3.
רַגְלוֹ *cum suff.:*
איש את־ידו ואת־רגלו Gn. 41, 44.
ועל־בהן רגלו הימנית Lev. 8, 23. 14, 14. 17. 25. 28.
וחלצה נעלו מעל רגלו Dt. 25, 9.
וטבל בשמן רגלו Dt. 33, 24.

מקומו אשר תהיה רגלו 1 S. 23, 22.
מכף רגלו ועד קדקדו 2 Sam. 14, 25.
מכף רגלו עד קדקדו Job. 2, 7.
ענו בכבל רגליו Ps. 105, 18.
בְּרַגְלוֹ *cum suff.:*
באו ברגלו מגת 2 Sam. 15, 18.
לְרַגְלוֹ *cum suff.:*
צדק יקראהו לרגלו Jes. 41, 2.
רַגְלָהּ *cum suff.:*
מנוח לכף־רגלה Gn. 8, 9.
לא־נסתה כף־רגלה Dt. 28, 56.
לְרַגְלָהּ *cum suff.:*
החלכת לרגלה 1 Sam. 25, 42.
רַגְלָם *cum suff.:*
ועל־בהן רגלם הימנית Ex. 29, 20.
ועל־בהן רגלם הימנית Lev. 8, 24.
לעת תמוט רגלם Dt. 32, 35.
נלכדה רגלם Ps. 9, 16.
־לָיִם רַגְלַיִם *p. du.:*
אשר־לו ארבע רגלים Lev. 11, 23.
כל־מרבה רגלים Lev. 11, 42.
בן נכה רגלים 2 Sam. 4, 4.
בן ליהונתן נכה רגלים 2 Sam. 9, 3.
רגלים ממהרות Prv. 6, 18.
מקצה רגלים חמס שתה Prv. 26, 6.
וְרַגְלַיִם *du.:*
ורגלים לפסח אני Job. 29, 15.
הָרַגְלַיִם *p. du.:*
ושער הרגלים Jes. 7, 20.
וְהָרַגְלַיִם *du.:*
כי אם־הגלגלת והרגלים 2 Rg. 9, 35.
בְּרַגְלַיִם *du.:*
ואץ ברגלים חוטא Prv. 19, 2.
ברגלים תרמסנה Jes. 28, 3.
רַגְלֵי *du. constr.:*
כנוח כפות רגלי הכהנים Jos. 3, 13.
ממצב רגלי הכהנים Jos. 4, 3.
תחת מצב רגלי הכהנים Jos. 4, 9.
נתקו כפות רגלי הכהנים Jos. 4, 18.
רגלי חסידו ישמר 1 Sam. 2, 9.
לרחץ רגלי עבדי אדני 1 Sam. 25, 41.
הלוא קול רגלי אדניו 2 Rg. 6, 32.
ולהדם רגלי אלחינו 1 Chr. 28, 2.
רגלי עני פעמי דלים Jes. 26, 6.
רגלי מבשר משמיע שלום Jes. 52, 7.
על־ההרים רגלי מבשר Nah. 2, 1.
וַרַגְלֵי *du. constr.:*
ורגלי האנשים Gn. 24, 32.
ורגלי הכהנים Jos. 3, 15.
בְּרַגְלֵי *du. constr.:*
המתהלכים ברגלי אדני 1 S. 25, 27.
רַגְלַי *p. du. c. suff.:*
משוה רגליו כאילות 2 Sam. 22, 34.
ויפלו תחת רגלי 2 Sam. 22, 39.
תחת כפות רגלו 1 Reg. 5, 17.
ותשם בסד ׀ רגלי Job. 13, 27.
על־שרשי רגלי Job. 13, 27.
רגלי שלחו Job. 30, 12.
ישם בסד רגלי Job. 33, 11.
משוה רגלי כאילות Ps. 18, 34.
יפלו תחת רגלי Ps. 18, 39
יוציא מרשת רגלי Ps. 25, 15.
העמדת במרחב רגלי Ps. 31, 9.
ויקם על־סלע רגלי Ps. 40, 3.
הלוא רגלי מדחי Ps. 56, 14.
כמעט נטוי רגלי Ps. 73, 2.
ואשיבה רגלי על־
עדתיך Ps. 119, 59.
כלאתי רגלי Ps. 119, 101.
רחצתי את־רגלי Cant. 5, 3.
ומקום רגלי אכבד Jes. 60, 13.
והארץ הדם רגלי Jes. 66, 1.
ותעמדני על־רגלי Ez. 2, 2. 3, 24.
מקום כפות רגלי Ez. 43, 7.

ובשתים יכסה רגליו Jes. 6, 2.
ולא זכר הדום־רגליו Thr. 2, 1.
לדכא תחת רגליו Thr. 3, 34.
וענן אבק רגליו Nah. 1, 3.
ועמדו רגליו ביום־
ההוא Zach. 14, 4.
והוא עמד על־רגליו Zach. 14, 12.
וְרַגְלַיִן *du. cum suff.:*
בהנות ידיו ורגליו Jud. 1, 6.
ורגליו לא תכוינה Prv. 6, 28.
בְּרַגְלַיִן *du. cum suff.:*
ויעל ברגליו Jud. 4, 10.
ויונס ברגליו Jud. 4, 15.
וסיסרא נס ברגליו Jud. 4, 17.
בעמק שלח ברגליו Jud. 5, 15.
ועשהאל קל ברגליו 2 Sam. 2, 18.
המלך וכל־העם ברגליו 2 S. 15, 17.
ובנעלו אשר ברגליו 1 Reg. 2, 5.
ותחזק ברגליו 2 Reg. 4, 27.
ברגליו עד־למעלה 2 Chr. 16, 12.
כי־שלח ברשת ברגליו Job. 18, 8.
מוקש ברגליו Prv. 6, 13.
ארח ברגליו לא יביא Jes. 41, 3.
וקל ברגליו לא ימלט Am. 2, 15.
לְרַגְלָיו *du. cum suff.:*
ותגע לרגליו Ex. 4, 25.
כרעים ממעל לרגליו Lev. 11, 21.
והפצהו לרגליו Job. 18, 11.
ויצא רשף לרגליו Hab. 3, 4.
רַגְלֶיהָ *du. cum suff.:*
היוצת מבין רגליה Dt. 28, 57.
בין רגליה כרע Jud. 5, 27 (bis).
את־קול רגליה באה 1 Reg. 14, 6.
רגליה ירדות מות Prv. 5, 5.
בביתה לא־ישכנו רגליה Prv. 7, 11.
יבלוה רגליה Jes. 23, 7.
רַגְלֵיהֶם *du. cum suff.:*
וירחצו רגליהם Gn. 43, 24.
ידיהם ואת־רגליהם Ex. 30, 19. 40, 31.
וירחצו רגליהם Jud. 19, 21.
את־ידיהם ואת רגליהם 2 S. 4, 12.
ולשתות את־מימי
רגליהם 2 Reg. 18, 27.
והם עמדים על־רגליהם 2 Chr. 3, 13.
רגליהם ולא יהלכו Ps. 115, 7.
כי רגליהם לרע ירוצו Prv. 1, 16.
את־מימי רגליהם Jes. 36, 12.
רגליהם לרע ירצו Jes. 59, 7.
אהבו לנוע רגליהם Jer. 14, 10.
וכף רגליהם Ez. 1, 7.
ויעמדו על־רגליהם Ez. 37, 10.
וְרַגְלֵיהֶם *du. c. suff.:*
וירחצו ידיהם ורגליהם Ex. 30, 21.
בהנות ידיהם ורגליהם Jud. 1, 7.
ורגליהם לא בצקו Neh. 9, 21.
ורגליהם רגל ישרה Ez. 1, 7.
בְּרַגְלֵיהֶם *du. c. suff.:*
כל־היקום אשר ברגליהם Dt. 11, 6.
בלות ומטלאות ברגליהם Jos. 9, 5.
ולבהמה אשר ברגליהם 2 Reg. 3, 9.
וּבְרַגְלֵיהֶם *du. c. suff.:*
וברגליהם תעכסנה Jes. 3, 16.
רַגְלַיִם *pl.:* *adv.*
שלש רגלים תחג לי בשנה Ex. 23, 14.
זה שלש רגלים Num. 22, 28.
זה שלוש רגלים Num. 22, 32.

רֶגֶל

ז״ב נקבי, כמו רֶגֶל נעגי, וסילועס רִגְלָא נקנוס, וסווני רַגְלֵיהּ, וסילועס רַגְלַיָּא, ולפעמים גס נקבי תמוכס סגולית כמו נעגי, ונקנוס סרכוי רַגְלִין, ולפעמים נגרך נקנוס תמוך כרעים. ונפסס ענריות עוד נכמס גזיר רֶגֶל סגס רַגְלַיִם, כנוי לסנסכי

Hab. 3, 19. וישם רגלי כאילות
du. cum suff.: וְרַגְלַי *p.*
Ps. 22, 17. כארי ידי ורגלי
du. cum suff.: בְּרַגְלַי
Num. 20, 19. ברגלי אעברה
du. cum suff.: בְּרַגְלַי *p.*
Dt. 2, 28. רק אעברה ברגלי
Jud. 8, 5. לעם אשר ברגלי
1 Reg. 20, 10. לכל־העם אשר ברגלי
du. cum suff.: לְרַגְלַי *p.*
Jer. 18, 22 ופחים טמנו לרגלי
du. cum suff.: לְרַגְלַי
Thr. 1, 13. פרש רשת לרגלי
du. cum suff.: רַגְלֵינוּ
Ps. 47, 4. ולאמים תחת רגלינו
Ps. 66, 9. ולא־נתן למוט רגלנו
Ps. 122, 2. עמדות היו רגלינו
du. cum suff.: רַגְלֶיךָ
Ex. 3, 5. של־נעליך מעל רגליך
2 Sam. 11, 8. רד לביתך ורחץ רגליך
Ez. 2, 1. עמד על־רגליך
du. cum suff.: רַגְלֶיךָ
1 Reg. 14, 12. בבאה רגליך העירה
Jes. 49, 23. ועפר רגליך ילחכו
והשתחוו על־כפות
Jes. 60, 14. רגליך
Ez. 16, 25. ותפשקי את־רגליך
du. cum suff.: וְרַגְלֶיךָ
2 Sam. 3, 34. ורגליך לא־לנחשתים
du. cum suff.: בְּרַגְלֶיךָ
Ex. 11, 8. וכל־העם אשר־ברגליך
Ez. 24, 17. ונעליך תשים ברגליך
Ez. 32, 2. ותדלח־מים ברגליך
du. cum suff.: לְרַגְלֶיךָ
Ps. 110, 1. איביך הדם לרגליך
du. cum suff.: רַגְלֵיכֶם
Gn. 18, 4. 19, 2. ורחצו רגליכם
Jos. 10, 24. שימו את־רגליכם
Jer. 13, 16. ובטרם יתנגפו רגליכם
Ez. 34, 19. מרמס רגליכם
Ez. 34, 19. ומרפש רגליכם
Mal. 3, 21. תחת כפות רגליכם
du. c. suff.: בְּרַגְלֵיכֶם
Ex. 12, 11. נעליכם ברגליכם
Ez. 24, 23 ונעליכם ברגליכם
Ez. 34, 18. תרמסו ברגליכם
Ez. 34, 18. ברגליכם תרפשון
du. cum suff.: רַגְלֵיהֶן
Gn. 24, 32. ומים לרחץ רגליו
Gn. 29, 1. וישא יעקב רגליו
Gn. 49, 10. ומחקק מבין רגליו
Gn. 49, 33. ויאסף רגליו אל־המטה
Ex. 24, 10. ותחת רגליו כמעשה
Ex. 25, 26. 37, 13. אשר לארבע רגליו
Lev. 13, 12. מראשו ועד־רגליו
Jud. 3, 24. אך מסיך הוא את־רגליו
1 Sam. 14, 13. על־ידיו ועל־רגליו
1 S. 17, 6. ומצחת נחשת על־רגליו
1 Sam. 24, 3. להסך את־רגליו
1 Sam. 25, 24. ותפל על־רגליו
2 Sam. 9, 13. והוא פסח שתי רגליו
2 Sam. 19, 25. ולא־עשה רגליו
2 Sam. 21, 20. ואצבעות רגליו
2 Sam. 22, 10. וערפל תחת רגליו
1 Reg. 15, 23. חלה את־רגליו
2 Reg. 4, 37. ותפל על־רגליו
2 Reg. 13, 21. ויחי ויקם על־רגליו
ויקם דויד המלך על־
1 Chr. 28, 2. רגליו
Esth. 8, 3. ותפל לפני רגליו
Ps. 8, 7. שתה תחת־רגליו
Ps. 18, 10. וערפל תחת רגליו
Ps. 99, 5. והשתחוו להדם רגליו
Ps. 132, 7. נשתחוה להדם רגליו

נפן נקלק התקתון שלו, או ג"כ לעכניס נקלק הסגל והכועס לאכן, והפוכו הָלִיתּ, והכיני רַגְלוֹת [וכוכו הָלְיוֹת] עי' פיקס פ"ו, מכוקוף פ"ו ע"ש, ודומה לו רוֹגֵל בתלמוד ירושלמי, וכן כ"ל מוזס הסם רַגְלָא, כיון למוע כדמות רגל [יוס עוב ג' ע"ש].

n. f. aram. (def. רַגְלָא; du. רַגְלַיִן, def. רַגְלַיָּא; interdum sing. רֶגֶל, sicut hebr., pl. targ. רַגְלִין, nonnunquam pro hebr. כְּרָעַיִם), pes, neoh. רֶגֶל, unde רַגְלִית, vitis depressa, humi serpens et pedum conculcationi exposita, pl. רַגְלְוֹת, talm. רִוּגְלְוֹת (opp. הֶלְיוֹת, de vitibus s. palmitibus frondescentibus, quae in altum assurgunt). LXX. *ποῦς.*

du.: רַגְלַיִן

Dan. 7, 4. ועל־רגלין כאנש הקימת

def. du.: רַגְלַיָּא

Dan. 2, 41. ודי־חזיתה רגליא

Dan. 2, 42. ואצבעת רגליא

du. cum suff.: רַגְלוֹהִי

Dan. 2, 33. רגלוהי מנהון די פרזל

Dan. 2, 34. ומחת לצלמא על־רגלוהי

du. c. suff.: בְּרַגְלֵיהּ

Dan. 7, 7. ושארא ברגליה רפסה

רַגְלִי

ת"ו, נסופי של תוקר, ושוע גויר רֶגֶל, ומוכנו הולך רגל ולא רוכב, ושגור כסם בדבור נבני, לסמיכת מין נכי קיל ולכני שלסמה הולכי נרגל לקרב [סיכ-פאכעריסע, פוסגעגנעט] והכיני שלו נמוכן זה רַגְלִים, שולם נדנור הסעוט אין שומיס להולך רגל רגלי. נערכי רֶגֶל, רָאוּבֵן שלמו, וגם הסם רֶגֶל כנוי לים נכלל לקל היאמעלים, וגם רַגְלָיָא נסוניס, מקמוע שלנו ונסמלה. נקרמי רַגְלֵי או רַגְלֵי שלמו, והידוע רַגְלָאה וגם רַג, והכיני רַגְלָאן וגם רַגְלֵיהֶן.

adj. m., pedibus incedens, *pedes*, sensu militari (vulgari: חֵיל רֶגֶל), arab. *rágil*, *râgil*, aram. רַגְלָא, def. רַגְלָאָה, רַגְלָנָא, pl. רַגְלַיָּא, def. רַגְלַיָּן. LXX. *πεζός, πούς, τάγμα.*

Ex. 12, 37. כשש־מאות אלף רגלי

Num. 11, 21. שש־מאות אלף רגלי

Jud. 20, 2. איש רגלי

1 Sam. 4, 10. שלשים אלף רגלי

1 Sam. 15, 4. מאתים אלף רגלי

2 Sam. 8, 4. ועשרים אלף איש רגלי

2 Sam. 10, 6. עשרים אלף רגלי

1 Reg. 20, 29. מאה־אלף רגלי

2 Reg. 13, 7. ועשרת אלפים רגלי

1 Chr. 18, 4. ועשרים אלף איש רגלי

1 Chr. 19, 18. וארבעים אלף איש רגלי

pl.: רַגְלִים

Jer. 12, 5. את־רגלים ורצתה ויללוך

מַרְגֶּלֶת

ש"כ, ע"ש שהכעתי תקת מְרָאֶשֶׁת לפעלה, וכמוכ לך נרכני מַרְגָּלוֹת, והסמך כלרכו מַרְגְּלוֹת. פתכוכו מקום סרגלים ולאר סביכותן [פוסגעגנעכט], וכנרך לפעמים כמעמי, לומר לנד סרגלים.

n. f. pluralet. (ad s. f. מְרָאֶשֶׁת q. v.; pl. מַרְגָּלוֹת, c. מִרְגְּלוֹת), regio corporis vel loci, in quo pedes sunt (Fussgegend); adv. ad pedes. LXX. *πόδες, σκέλη.*

pl. cum suff.: מַרְגְּלֹתָיו

Ruth 3, 5. וגלית מרגלתיו

Ruth 3, 7. ותגל מרגלתיו

Ruth 3, 8. שכבת מרגלתיו

Ruth 3, 14. ותשכב מרגלותו

pl. c. suff.: מִרְגְּלֹתֶיהָ

Dan. 10, 6. ומרגלתיו כעין נחשת תְּרִגֶּלֶת

ש"כ ע"מ תִּפְאֶרֶת, וכנכוי תִּרְגַּלְתִּי, ומוע סם הפעולם, וכן סכיכו המדקדק מסם קמץ' הספרדי, לקי דוד קמץ', נספרו תקנוסת, אמוע ספר דקדוקי [עי' מכלול ע' ע"נ]. פתכוכו לפ"ו כהילם וכיכ לאע לאע נרגל, או התהלות לרגל, לכן נהוג ומצוי נכללנ [פיהכוכג, לייעונג], ושלמה יקקי ונעל העעיס [כי הוא מלעיל נכנוי תרגלתי] וכ"ק וכניס מסקדמוכי' שפרשוהו כנוסף, מלא גם סמס יקלו מן הכללנ.

n. f. (ad s. f. תִּפְאֶרֶת, c. s. תִּרְגַּלְתִּי *Mil'ra*), manuductio (das sanfte Gängeln), n. actionis, uti jam *Mose Qimchi* in l. *Tachboshet* animadvertit. Alii תִּרְגַּלְתִּי (*Mil'el*) legentes, 1 p. conjug. *Tif-il* a v. denom. רָגַל esse dicunt. LXX. (*καὶ ἐγὼ*) *συνεπόδισα* (*σὺν Ἐφραίμ*).

תִּרְגַּלְתִּי

Hos. 11, 3. אנכי תרגלתי לאפרים

רָגַל

פעל שמי מן רֶגֶל, והכלון לניכת רגלים, הליכה או ניסה נרגלים [נעסען, ערעסען], לכן קניכה והניכה והניעה נרגלים, כמו רָכַל הכא, וזא תמנת הפעל. וכנרך להסמיכת קנוד המלנין לרכילות, או להסמין דניכת הכוכם על המלנושים שכוכם, והכוכם כמלנין לפ"ו נקרא רוֹגֵל, ולהרחנון עוד הסם נשפה ענריכית קַנָּאי [נערכי קַנָּאי]. הכנד רֶגֶל נמוכן הלנשה והליכת רכיל [פער-לייעדען], ונהשלה הליכה לתור אח אכן ופקידה [פוסקוכדאַפערען], ונמוכן זה הניכוני מְרַגֵּל, וסורו כקוד על רגל נמוכן רכילה. הכוסף לר"ק תִּרְגִּיל קאוי על הִרְגִּיל, אלא שגור נת"ע, ומוכנו כהילה וכיכ [לייענן], או לאוד הליכה [נעסען לעהרען], וכנלנל אק"כ הנהגה ולאוד והסכנה לעשות דנר [געוואָס-נען], לומה כנר פרשני תמוכת תִּרְגַּלְתִּי כאס. נת"ע הִרְגִּיל לאוד והסכנה, ופעולי שלו הִרְגֵּל, וג"כ נכנין נפעל נִרְגֵּל, הפוקדי נתקנוס וכת"ע רָגִּיל, ונפועל נת"ע רְגִילוּת, הֶרְגֵּל, ונגמרל סולן רכיל נקרא ג"כ רַגֵּל, כאלר תקיה נקרוי פניכים [פ' י"ע ה'].

v. denom., pedibus uti, ingredi, incedere, ire; circuire, circumvagari (v. s. רָכַל, peragrare, proficisci), spec. discurrere et perreptare domos ad calumniandum, hinc obtrectare, calumniari; pedibus calcare pannos ad lavandum (unde prt. רֹגֵל, susurro, fullo). *Pi.* discursitare vel ad obtrectandum vel ad explorandum, unde prt. מְרַגֵּל, explorator (Kundschafter). *Hi.* הִרְגִּיל, manuducere, assuefacere, vi latissima, nonnisi neohebr., unde sec. nonnullos induruit תִּרְגֵּלְתִּי (v. s. תִּרְגַּלְתִּי). LXX. *δολοῦν*; *Pi. μεθοδεύειν*; *κατασκεπτεσθαι*, — *σκοπεύειν*, — *σκοπεῖν*; prt. *κατασκοπος* (A. *ἐφοδευτής*).

3 perf.: רָגַל

Ps. 15, 3. לא־רגל על־לשנו

part. masc.: רֹגֵל *sg. n. p.*

2 Sam. 17, 17. עמדים בעין־רגל

1 Reg. 1, 9. n. p. אצל עין רגל

Pi-el: רִגֵּל

part. pl.: מְרַגְּלִים

Gn. 42, 9. מרגלים אתם

Gn. 42, 11. לא־היו עבדיך מרגלים

Gn. 42, 14. לאמר מרגלים אתם

Gn. 42, 16. כי מרגלים אתם

Gn. 42, 31. לא היינו מרגלים

Gn. 42, 34. כי לא מרגלים אתם

Jos. 2, 1. שנים אנשים מרגלים

1 Sam. 26, 4. וישלח דוד מרגלים

2 S. 15, 10. וישלח אבשלום מרגלים

part. pl.: הַמְרַגְּלִים

Jos. 6, 22. האנשים המרגלים

Jos. 6, 23. ויבאו הנערים המרגלים

part. m. pl.: מְרַגְּלִים

Gn. 42, 30. ויתן אתנו כמרגלים

inf. constr.: לְרַגֵּל

Num. 21, 32. לרגל את־יעזר

Jos. 6, 25. לרגל את־יריחו

Jos. 14, 7. לרגל את־הארץ

Jud. 18, 2. לרגל את־הארץ

Jud. 18, 14. 17. לרגל את־הארץ

inf. constr.: וְלְרַגֵּל

1 Chr. 19, 3. לחקר ולהפך ולרגל

inf. c. suff.: וְלְרַגְּלָהּ

2 S. 10, 3. חקר את־העיר ולרגלה

impt. pl.: וְרַגְּלוּ

Jos. 7, 2. עלו ורגלו את־הארץ

3 impf.: וַיְרַגֵּל

2 Sam. 19, 28. וירגל בעבדך

3 impf. pl.: וַיְרַגְּלוּ

Dt. 1, 24. וירגלו אתה

Jos. 7, 2. וירגלו את־העי

Tif-il: תִּרְגֵּל

1 perf.: תִּרְגַּלְתִּי

*Hos. 11, 3. *ואנכי תרגלתי לאפרים

רוּד

לומר רֵד [כוסע י"ב ת'], רַדְנוּ [יכמי' כ' ל"ת], ומוכנו על שכיסם לפעל דוד קמץ כמו רָדָה לעיל, ענין משלה ושכוות, ולפעל אכן-סרוק כמו סיסוד על רָדַד, ולפעל יקקי כיכמים כמו רָדָה, לקיקת והמדלת דנר, כנדות פת מתנור, ורדכו כמו כנדלנו ממך, ע"ל פרוש על מדכת תקוסת, וכהוסע כמוכן משלה, לומה כל הלה לת מתקוויכים. והכיכה לי שעכיכו כמו רֵד, שכמנת ג"כ לקל פָּרַד ע"ש, ותמנוכו לפ"ו פריכה ושעיקה ושפיקה, והפעל הערכי ראד לך השלה משוכן רקני וה, וכוה אכן מוכן הפסוק כיכמים מדוע אמרו עמי כדכו, לומר פרכנו פרץ וגדלנו או שכנכנו, וכן רד עם לא, לומר פרץ עם לא, וכן הכוסף חֲרִיד, נהפסוק כאשר תריד, לומר כאשר תפרוץ, וכן תריד נשיקי, לומר תפרוץ נשיקי נאין הפוגות, וגם להסם הכא יקיבו משוכן הוא, לומר גלות ופריכה והפלה לנלנל, לכן כמו פרץ, וגם' משיקה לשכיכים לאכלו לך השווי נשפתי מעכב.

v. intr., sicut פָּרַד (פָּרַץ), dissipari, diffundi, diffluere, augescere, effrenum s. petulantem fieri, unde רָדְנוּ, Jer. 2, 31. (*accrevimus et opibus abundamus*); רָד, Hos. 12, 1. (*lascivit s. lascive ac procaciter agit cum Deo*). *Hi.* diffundere, dissipare, ultro citroque se extendere h. e. divitem, locupletem s. potentem fieri, et *Ψ.* 55, 3. diffluo suspiriis h. e. gemitum continere non possum. Veteres huic verbo modo vim *regnandi*, sicut רָדָה q. v. supra, modo separandi s. *τοῦ εἶναι ἀπαλλοτριωθέντα*, collato talmudico רָדָה (desumere, depromere), modo descendendi, sicut v. יָרַד attribuerunt, scilicet merâ conjecturâ ex contextu sacro facta. LXX. Hos. 12, 1. *ἔγνω* (Hieron.: *Rad* et *descensionem* et *fortitudinem* significat, pro quo Aquila transtulit *ἐπικράτεια*); Jer. 2, 31. *οὐ κυριευθησόμεθα*; Gn. 27, 40. *ἡνίκα ἐὰν καθέλῃς* (S. *ὅταν καμφθῇς*); *Ψ.* 55, 3. *ἐλυπήθην.*

3 perf.: רָד

Hos. 12, 1. עד רד עם־אל

1 perf. pl.: רָדָנוּ

Jer. 2, 31. רדנו לוא־נבוא עוד אליך

Hif-il: הֵרִיד

1 imperf.: אָרִיד

Ps. 55, 3. אריד בשיחי ואהימה

2 imperf.: תָּרִיד

Gn. 27, 40. והיה כאשר תריד

מָרוּד

ש"ו, והכיכו מְרוּדִים, ומוכנו לד"ק עלעול וכפן וגלות נאין מכוסה ונקע, ול"ק הסם מופעט, ולא תוקיי לו עכמי, והכיכו מכולים נדמיון המוכן של יקיד, וכוה תכין ועכייס מלולים תכיל כית, סלכון ועכייס נעלי עלעול ומכול ומכפולים. לולם כפי הכלקה לי יסולו מָרוּד ע"מ מָקוֹם, וכשלק הקלם כקשר להכיכה, ולכל הכיכו הסם נמקום תוקר, לומר עכייס כלים ומעולעלים, או שהוא מה שמסקנל יותר תוקיי מן מָרוּד ע"מ קָדוֹשׁ, כמוכנו הכלקון ע"ש.

n. m. (pl. מְרוּדִים), circumvagatio, erratio, vita extorris et erratica; pl. intens. et adj. de pauperibus calamitatibus ultro citroque jactatis, Jes. 58, 7. Forma singularis esse videtur מָרוּד ad s. f. מָקוֹם, vel, id quod etiam verisimilius est, מָרוּד adject., ad s. f. קָדוֹשׁ, LXX. *ἀπωσμός, διωγμός, ἄστεγος.*

cum suff.: מְרוּדִי

Thr. 3, 19. זכר עניי ומרודי

pl.: מְרוּדִים

Jes. 58, 7. ועניים מרודים

pl. c. suff.: מְרוּדֶיהָ

Thr. 1, 7. ימי עניה ומרודיה

רוּה

ד ח ז

פעל כוזד, והעתיל יְרֵיָה, ומוכנו הסקה ופריכה ושפיעה [לייעראָלייעסען, -שעראָמען], והקכן רָוֵיָה, וכמנת ג"כ לקל רַב, רָבָה, רָבַב, שָׂבַע, והקקי והסווי כנר הלעתי תקת לקל. ונכרך לזוכ מעכין שתיה נשפיעה, ד"מ מקכ כי תכוה מלא, וכן כאמר רוה מקכילת דגן נשופי, מרוית לודים וכדומה, וכל לקל הסלנות מסוכן הכקה. הכנד רָוָיָה או קווק של קל, לומר שתיה נפריכה ונשפיעה עקוד, או יוצא, הסקקה והכססה נשפעה, או הקכלה דגן וכדומה. ולסר לתמוכת אַרְצֵנוּ כיצחי, ע"ז ט' לפעל הקמתי היוד עין הפעל והוקו למד הפעל, וזהו כמ"ש לכן-עוכי היוד תקת ולו והוקו תקת מם והכך כנוי נוכח, ולפ"ו רְוָיָה כמו רָוָיָה, לוקם נכל ותת התמוכה וכ"ל שהוא מכנד מכוכע רְוָיָה תמוכ רָוָיָה, נהכפלת עין הפעל, ונקלוף הוקו כיוד, ונמנת מכוכעים כלקל. הכוסף

תִּרְוֶה יוֹנֵק, וּפִתְרוֹנוֹ תַּשְׁקֶה מַשְׁקֶה כַּשְׁפִיעוּת, לוֹ תַּשְׁקֶה שָׂדֶה, לוֹ תַּלְכִּלֶת דָּגָן. כִּתְרגוּם רָוֵי תִּשְׁלוֹנוֹ, וְכֵן כ״כ תְּמוּר שָׁכָר וְכִדּוּמֶה.

v. intr. (impf. יִרְוֶה), superfluere, redundare, targ. רְוֵי (interdum = שְׂבַר), e familia copiosa vv. רַב, רָבָה, רָבַב, שָׂרַף q. v., spec. sorbire, helluari, se inebriare, velut voluptatibus venereis, trop. de ense sanguinem quasi potante. *Pi.* רִוָּה, vel intenta signif. conjugationis *Qal*, ubertim irrigatum s. expletum, ebrium esse, vel *trans.*, irrigare, inebriare, oblectare s. recreare. Forma אֲרַוֶּיךָ (Jes. 16, 9.) a quadrilitero piëlico רִוָּה (= רָוָה) derivandum est; neque igitur necesse, *Jud* pro altera, *Vav* pro tertia radicali verbi simplicis habere, id quod veteres, formae difficultatem augentes, fecerunt. *Hi.* הִרְוָה, large replere, ubertim recreare s. reficere. LXX. *μεθυσθῆναι, ἀπολαύειν*, נִרְוֶה דֹּדִים, *ἀπολαύσωμεν φιλίας*; A. S. Th. *μεθυσθῶμεν τετθῶν*; *Pi.* *ὁμιλεῖν*; *Hi.* *ἐπιθυμεῖν*; prt. *θυμώδης*.

3 *perf. fem.*: וְרָוָתָה
Jer. 46, 10. ורותה מדמם
1 *imperf. pl.*: נִרְוֶה
Prv. 7, 18. לכה נרוה דדים
3 *imperf. pl.*: יִרְוְיוּן
Ps. 36, 9. ירוין מדשן ביתך
Pi -al: רִוָּה
3 *perf. fem.*: רִוְּתָה
Jes. 34, 5. כי רותה בשמים חרבי
3 *perf. fem.*: וְרָוְיָה
Jes. 34, 7. ורותה ארצם מדם
1 *perf.*: וְרִוֵּיתִי
Jer. 31, 14. ורויתי נפש הכהנים
impt. sg.: רַוֵּה
Ps. 65, 11. תלמיה רוה נחת
1 *impf. c. s.*: אֲרַוֶּךָּ
Jes. 16, 9. אריוך דמעתי
3 *impf. pl. c. s.*: יְרַוְּךָ
Prv. 5, 19. ירוך בכל־עת
Hif -il: הִרְוָה 3 *prf.*
Jes. 55, 10. הרוה את־הארץ
3 *perf. c. s.*: הִרְוָנִי
Thr. 3, 15. הרוני לענה
2 *perf. c. s. s.*: הֲרְוִיתָנִי *p.*
Jes. 43, 24. זבחיך לא הרויתני
1 *perf.*: הִרְוֵיתִי
Jer. 31, 25. הרויתי נפש עיפה
part. masc.: הַמְרַוֶּה *sg.*
Prv. 11, 25. ומרוה גם־הוא יורא

רָוֶה

ת״, ניכוכי עתיק, וסמיך רָוֶה, ומוכנו סיוע מוּשָׁקֶה ומכוסס שָׁתוּי ובשפע, ל״מ מגן, ובשתיק סיוע שכור, לומר שׁוֹתֶה בִּשְׁפִיעוּת.

adj. m. prt. (c. רָוָיָה), irriguus, humectus, succosus; satiatus potu, ebrius. LXX. *μεθύων, ἔγκαρπος*; fem. *ἁμαρτωλός* (Dt. 29, 18., ubi Syrus: מוֹסֵף רַוְיוּתָא עַל־צַמְּוּתָא, et Onkelos: בְּדִיל לְאוֹסָפָא לֵיהּ חֲטָאֵי שְׁלוּהְתָא עַל־זְדָנוּתָא).

Jes. 58, 11. והיית כגן רוה
Jer. 31, 12. והיתה נפשם כגן רוה
adj. fem.: רְוָיָה
Dt. 29, 18. למען ספות הרוה

רְוָיָה

ג״כ, סִפּוּק, וּמוּכָן מַשְׁקֶה וּשְׁפָעָה [לִיכְעַרְעָקְמוּנג], וּמִזֶּה לְפ״כ לְיוֹן מַשְׁפָּע בְּכֹלֶל. כִּתְרגוּם רָוֵי [בְּכִנּוּי רְוָיָה] מַרְעֻנּוּת עֵץ וְלִקּוּט, וּמַשְׁקֶה רַוְיָא [מִידוּעַ רַוְיְתָא] סְכוֹלִין שְׁכִירָת, וְכֵן רַוְיוּ, וּמַשְׁקֶה מְבֻרְגָּר, מְרַוֶּה מַשְׁקֶה מַשְׁכִּירָת, וּמַשְׁקֶה מְרֻוָּיַת מַשְׁקֶה.

n. f., exuberantia, abundantia, copia, targ. רַוְיוּ (inebriatio, ebrietas). LXX. *ἀναψυχή, μεθύσκειν*. A. S. Th. *μεθύσκον*. S. *εὐφυχωρία* (רְוָחָה).

Ps. 23, 5. כוסי רויה
לָרְוָיָה
Ps. 66, 12. ותוציאנו לרויה

רִוִּי

ז״, סִקּוּי שֶׁל רִוִּי, וּמוּכָן מַשְׁקֶה וּמַרְכָּסָה [וויֶאסְסְעְרוּנג], וּפ״כ כְּמוֹ רְוִיָּה, כְּתַאֲר כֹּחַ כְּגוֹן פִּרְצוֹ רִבּי סְקִלְמוּכִיס, וּלְכִבּי ג״כ סְכִנְתִּיסוֹ תַּקִּף נֶכֶס לְעִיל.

n. m. (abbr. ex רְוִיָּה), irrigatio, arab. *rijj-on*, v. s. בָּרֵךְ.

*בְּרִי

*אַסְּרִי רִטְרִיחַ עֵב Job. 37, 11.

רִוֵּז

לוֹמַר רֵז, וּסִיסוּד הַזֶּה כְּמִנְיַן ג״כ נְקוּעַ שֶׁל חֲרֵשׁ לְעִיל, וּפִתְרוֹנוֹ לְפ״ז קְצוֹי וְשִׁיקּוּי וְסִלְסוּת וְקִרְיַשׁ [סִיילִיכְטִין, שׁוּוִיגְטִין], וְסוֹד הַסּוֹד סֵכֶס הַקְצוֹי וְהַשִּׁיקּוּי, וְהַקֵּל וְהַזּוֹי כִּשְׁפֵי מַעֲרָב נַס׳ הַמְיֻקָּד לְנִרְאִים.

h. e. רֵז, *v. intr.*, sicut חֲרֵשׁ, arab. נ־ר־ז, reticere, silere, abscondere, recondere (verheimlichen).

רָז

ז״כ, וּסִידוּעַ רָזָא, וּמוּכָן הַסּוֹד וְהַכִּסּוּי, לְאֵבֶר לְפ יִדְבַּר מְאֹמָן לִיכְּ [גְּעֶהֵימְנִיסְס], וּכְתִרְגּוּם סְלוֹק יְדוּעַ תְּמוּר חֲרֵשׁ, וּתְמוּר סֵתֶר וְלֵט, וּכְזֹה תְּכִיר סוֹדוֹ. כִּשְׁפֵי סוֹרִית סֵכֶד רַזָּא, לוֹ סְכוֹסְ אַרְזָא, כִּתְסְסְ גּוֹיִר הַזֶּה, וּמַשְׁכִּיל אַרְזָא, כִּתְסְסְ לְלַף מַסְתְּקֵל.

n. f. (def. רָזָא), secretum, mysterium (targ. = חֶרֶשׁ, סֵתֶר, לֵט, syr. אַרְזָא (cum *Olaf* prosth.), unde רַזִּיוּ *Pa.*, אַרְזִיוּ *Af.*, *v. denom.*, celare, reticere. LXX. *μυστήριον*.

Dan. 4, 6. וכל־רז לא־אנס לך
def.: רָזָא
Dan. 2, 19. בחזוא די־ליליא רזא גלי
Dan. 2, 27. רזא די־מלכא שאל
Dan. 2, 30. רזא דנה גלי לי
Dan. 2, 47. למגלא רזא דנה
def.: רָזָה
Dan. 2, 18. על־רזה דנה
pl.: רָזִין
Dan. 2, 47. ומרא מלכין וגלה רזין
def. pl.: רָזַיָּא
Dan. 2, 29. וגלא רזיא הודעך

רוּחַ

לוֹמַר חָ, וּמוּכָן סִפּוּק וְכִשּׁוּף כְּשֵׁם וּפִיקּוּד סְבִילָה וְכִיּוּם [סוֹיכְּטִין, וּוּעטִין], לְכֵן כְּפִיסְ וְשִׁפּוּד רוּחַ וְכִיּוּם [שַׁעְטְעִין], שַׁעְטְעִם הַשָּׁלְטִין], וּמִמֶּנּוּ סְגוֹר רוּחַ כְּשֵׁם וְהַכֹּל, וְסוֹד הַשֵּׁכֶל כ״כ כְּשִׁפּוּי מַעֲרָב, כְּתַאֲר תְּכִיסְ נְשָׁ״מ. סְכוֹסְ חֲרִיחַ [נִקְרְמִי אֲרַח לוֹ אֲרִיחַ] שִׁפּוּד שַׁעְטְעִם כְּשֵׁם וְכוֹחַ סִיוּעַ מִדֶּכֶר [לִיכְשַׁעְטְעִין], לִיכְסוֹיכְּטִין], וְכִדּוּד הַכֹּחַ לְפ״ז קְבֻלַּת כְּשִׁיחַ וְהַכֹּל, לְכֵן כְּכֹלֶל שִׁפּוּד עִקַּר וְקָטוֹר וִיכִיקּ הַכֹּל הַכֹּחַ [כִּיעְכְּטִין], עי׳, גו הַמְּלִין. כִּשְׁ״ע מְאֹמָן רוּחָנִי תּוֹקְכִי״, ד״מ תַּעֲנוּג רוֹקְכִי״, לוֹ ג״כ רוּחָנִיּוּת״, ד״מ תְּקִיסְ סְרוֹקְכִי״סְ, וּפְסוֹקוֹ גַּשְׁמִי״, וְלִקְכִי רוּחָנִית, וּמוּסָפָת רוּחָנִיּוּת.

n. comm. (pl. רוּחוֹת), halitus, spiritus, anima, quae ore ducitur atque efflatur, trop., sicut הֶבֶל, אָוֶן, אֶפֶס, de re vana ac cito evanescente; *ventus*, et de flamine leni et de procella vehementi, velut vespertinus, quo aër refrigeratur, *eurus*, quo maxima siccitas oritur, metononym. *plaga* coeli, unde ventus spirat, spec. spiritus hominis creatus ille et vitae cum physicae tum intellectualis principium, quo homo vivit, intelligit, vult et movetur, hinc metonym. de animi humani vi, inclinatione, effectu, motu, impetu, sive bono sive malo, velut de ira, arrogantia, superbia, *πνεῦμα, θυμός*; elative de *spiritu divino*, qui vel absolute sic nuncupatur, vel cum epitheto, quod ipsius essentiam, officium vel effectus et operationes significat (רוּחַ, רוּחַ ה׳, רוּחַ אֱלֹהִים, רוּחַ קָדְשׁוֹ s. *ἅγιον*, quo omnem vitam et physicam, naturam rerum penetrans, et ethicam, naturam humanam innovans operatur. LXX. *ἄνεμος* (*ἀνεμόφθορος*), *πνεῦμα, πνοή, στόμα, λόγος, φθέγμα*; *ψυχή, καρδία, θυμός, νοῦς*; *ὀργή, ὀδύνη, φρόνησις, βοήθεια, φῶς*; *μέρος, κλεῖθρον*; אִישׁ רוּחַ, *ἄνθρωπος πνευματοφόρος*; גְּבַהּ רוּחַ, אֶרֶךְ, *μακρόθυμος*; יָקַר רוּחַ, *ὑψηλὸς πνεύματι*; גְּבַהּ רוּחַ, *κακοφροσύνη*; לֹא הָיָה בָהּ רוּחַ, *ἐξ ἑαυτῆς γίνεται*; הֶחֱרָה רוּחַ, *μακροθυμίαν διδόναι*; רוּחַ הַיְהוֹם, *τὸ δειλινόν*; אֵין־מַעֲצָר לָרוּחַ, *οὐ μετὰ βουλῆς*; רוּחַ נָבְאָה, *ἐρίζειν*; רוּחַ כֹּהֶה, *σκυθρωπάζειν*; נָכֵה רוּחַ, *ἡσύχιος*; קְצַר רוּחַ, רוּחַ סֹעָה, *ὀλιγοψυχία*; הַבָּא וּשְׁפַל, עֲצוּב, קְצַר רוּחַ, *ὀλιγόψυχος*; רוּחַ קָדִים, *ἀνατολή*; קָצַר, שָׁאַף רוּחַ, *θυμοῦσθαι*; רוּחַ, *πνευματοφορεῖν*; הֵשִׁיב רוּחַ, *ἀναπνεῖν*; שָׁפַל רוּחַ, *πραΰθυμος, ταπεινόφρων*.

Gn. 6, 17. אשר־בו רוח חיים
Gn. 7, 15. אשר־בו רוח חיים
Gn. 7, 22. נשמת־רוח חיים באפיו
Gn. 8, 1. ויעבר אלהים רוח
Gn. 26, 35. ותהיין מרת רוח
Gn. 41, 38. איש אשר־רוח אלהים בו
Gn. 45, 27. ותחי רוח יעקב
Ex. 6, 9. מקצר רוח
Ex. 10, 13. נהג רוח־קדים
Ex. 10, 19. ויהפך י״י רוח־ים
Ex. 28, 3. מלאתיו רוח חכמה
Ex. 31, 3. ואמלא אתו רוח אלהים
Ex. 35, 31. וימלא אתו רוח אלהים
Num. 5, 14. ועבר עליו רוח־קנאה
Num. 5, 14. או עבר עליו רוח־קנאה
Num. 5, 30. תעבר עליו רוח קנאה
Num. 14, 24. רוח אחרת עמו
Num. 24, 2. ותהי עליו רוח אלהים
Num. 27, 18. איש אשר־רוח בו
Dt. 34, 9. מלא רוח חכמה
Jos. 2, 11. ולא־קמה עוד רוח
Jos. 5, 1. ולא־היה בם עוד רוח
Jud. 3, 10. ותהי עליו רוח־י״י
Jud. 9, 23. וישלח אלהים רוח רעה
Jud. 11, 29. ותהי על־יפתח רוח י״י
Jud. 13, 25. ותחל רוח י״י לפעמו

וכשלג ג״כ כמוכן רוקכי, וכקטור עם בְּ סְגוּלוֹת תְּעוּדָתוֹ סְכִסְ נְדֹכֶר [שֶׁכְּכִיעְכֶּעִן], זֹאת עֲשׂוּשָׂם רִיעְכֶּעִן], וּמִזֶּה נְשַׁלֵּג מְסְכִסְ לְסְתְּעֻנּוּ. וְאֵזֶר לְמוּכָן שֶׁל וְסִירְיוּ נִירְקִסְ ד׳ פְּרָט מְשֻׁלָּשׁ יוֹסֵף קְמִצִּי דְּכוּתוֹ יְסִיס נִירְקִסְ ד׳, לְוֹזֶל שֶׁמּוֹזֶל סְם הָרֵיחַ, לְאֵזֶר נְכְכוּי הַרִיחָוֹ, וּמִזֶּה כְּמוֹ רוּחַ פִּיו. וְיִנְקִסְ פְּרָטוֹ כְּנוֹסֵף הֲרִיחַ, כְּמוּכָן כְּמִלְּא רוּחַ ד׳. לְכֵן הַכְּכוּן לְדוּד קְמִצִּי, שְׁמוּכוֹ סְרָגֵּז סְרִיחַ כְּמוּכָן רוֹקְכִי, כְּמוֹ מְרִקּוּק יְרִיחַ מִלְּקְסְ, סְרִיחַ לְסְ, וּכְקָטוֹר עִם כְּ כְּמוֹ רְקִסְ כ׳ לְעֵיוֹן עֵזִית הַפְּעוּלְסְ נְקְסְן וְלְעֵיוֹן וּקְיִדּוּת.

h. e. רַח, *v. intr.*, flare, halare; hinc spiritum ducere, anhelare. *Hi.* הֵרִיחַ (aram. אַרַח, אֲרִיחַ), spiritu haurire s. recipere, olfacere, odorari, seq. בְּ, admovere nares ad aliquid, olfactare cum voluptate, transl. sensu vel externo vel interno percipere, Jes. 11, 3. LXX. *ὀσφραίνεσθαι, ἐμπλήθειν, πνεῦμα*.

Hif -il: הֵרִיחַ
inf. constr.: לְהָרִיחַ
Ex. 30, 38. להריח בה ונכרת
3 *perf. c. s. s.*: וַהֲרִיחוֹ
Jes. 11, 3. והריחו ביראת י״י
inf. c. suff.: בְּהָרִיחוֹ
Jud. 16, 9. פתיל־הנערת בהריחו
1 *impf.*: אָרִיחַ
Lev. 26, 31. ולא אריח בריח
Am. 5, 21. ולא אריח בעצרתיכם
3 *impf.*: יָרִיחַ
Job. 39, 25. ומרחוק יריח מלחמה
3 *impf. ap.*: יָרַח
1 Sam. 26, 19. ירח מנחה
3 *impf.*: וַיָּרַח
Gn. 8, 21. וירח י״י את־ריח
Gn. 27, 27. וירח את־ריח בגדיו
3 *impf. pl.*: יָרִיחוּן
Dt. 4, 28. ולא יאכלון ולא יריחון
3 *impf. pl.*: יְרִיחֻנוּן
Ps. 115, 6. אף להם ולא־ירירחון

רִוְּחָה

ז״ס, וּכְכוּי רִוְּחוֹת, וּמוּכָן כְּשֵׁם וּכְשֵׁם [סוֹיך], ד״מ רוּחַ פְּה, רוּחַ שְׁפִיסְ, וְכִי כִּי־רוּחַ קִיי, וּכְכֹלֶם מְעַנְיָן כְּכֹל; רוּחַ קִייסְ, כְּשֵׁיכ רוּחַ, עֲכִיכוּ כְּשֵׁם [שַׁעְטְעִם], וּכְשֵׁם וּכְשֵׁם סְעוֹיִב וְסִ רוּחַ [וּוִיכְּ], כֵּן מְדֻמֶּה דְּקִסְ, כֵּן מְסְעִם וְסוֹפְסְ וּמְקֻדְּסְ וְסִעַר, וְרוּחַ ד׳ וו רוּחַ קְדִיסְ וּלְעִפְּתְ [עי׳ הוֹזֶע ״ג ע״ו; יְקוּק׳ י״ו י׳], וּלְפְעָמִים רוּחַ נְכֹלֶל, נִקְצַר שְׁקְכִּ״סְ יוֹכְרִ; וּשְׁלַח רוּחַ זוּ סִיּ כְּשִׁיסְ, וְכִיּ לְלַף זִסְ הַכְּעִסְ וְסִקְּיוֹן. וְכִלְכֵּן ג״כ כְּמ״ס הַכְּדִ״ק לְכְכוּי לְכֹל לְקִחַ שְׁמֹלֶשׁ הַכְּפְעִוּת, לוֹ מַכְּשִׁיסְ קִיּוּכִיּ כְּלֶדְסְ וּנְכְּשִׁיסְ, ד״מ נְדְנוּרִים סִיקִסְ, שֶׁכְּסְ רוּחַ, נִקְצַר שְׁכְּשֵׁם סוֹד סִקִּיוּחַ; לוֹ כְּשֵׁם שְׁכֹלֶשׁ מְקוֹס סְתַּקְעֲלִיוּת וְהַכְּרָגְשׁוּת [נְעִמִּיסְ, וְעִעֲלִע], ד״מ מִכְּ, שֶׁכְּ רוּחַ, לְכִלְּ, קְלִכְּ, לְכֵן רוּחַ, קְ, נְגִכְּ, שֶׁפֹּל רוּחַ, וְכוֹזֶ סְדְכוּר כְּדְכִּ רוּחַ פְּלוּכִי, עֲלִכְּ עַל רוּחוֹ, סִיּ כְּרוּחַ עִמּוֹ, רוּחַ קְכִמְסְ, כֵּתֶן רוּחַ כְּפְלוּכִי, לְוֹמַר רְגוּזַ כְּפְּ וְשְׁכְלֶשׁ [זִיכְּ]; לוֹ כְּשֵׁם הְעֲלִיוּכִּ כְּמוֹ רוּחַ ד׳, רוּחַ עֲלִכְּיסְ, רוּחַ קְדְּ. וּכְמוּכָן זִסְ הַפּוּכוֹ כְּשֵׁכְּ, וּלְפְעָמִים לֹד וּפְכְּ עוֹלֶם לוֹ פְּקִסְ נְכֹלֶל, כְּמוֹ כְּשִׁפְּתִי מְעַרְבִּ, ד״מ לְכְכִּ רוּחוֹת, רוּחַ הַכְּפוֹן, רוּחַ סְלְכוֹסְ, לְכֹל רוּחַ קוֹכִסְ, וְכֵן הַסְּשֵׁלֶל עַל הַכֹּל וְיִכְּ יְדוּעַ, ד״מ דְּכִי רוּחַ, לְעֵת רוּחַ, רְעוּת רוּחַ, רְעִיוֹן רוּחַ, וּסְעִמִּי לְרוּחַ כְּמוֹ לְהַכֹּל.

ותצלח עליו רוח י״י Jud. 14, 6. 19. 15, 14.
אשה קשת־רוח אנכי 1 Sam. 1, 15.
וצלחה עליך רוח י״י 1 Sam. 10, 6.
ותצלח עליו רוח אלהים 1 S. 10, 10.
ותצלח רוח־אלהים על־ שאול 1 Sam. 11, 6.
ותצלח רוח־י״י אל־דוד 1 S. 16, 13.
רוח־רעה מאת י״י 1 Sam. 16, 14.
רוח אלהים רעה מבעתך 1 S. 16, 15.
בהיות עליך רוח־אלהים 1 S. 16, 16.
בהיות רוח־אלהים 1 Sam. 16, 23.
וסרה מעליו רוח הרעה 1 S. 16, 23
ותצלחרוח אלהים רעה 1 S. 18, 10.
ותהי רוח י״י 1 Sam. 19, 9.
על־מלאכי שאול רוח אלהים 1 Sam. 19, 20.
גם־הוא רוח אלהים 1 Sam. 19, 23.
וירא על־כנפי־רוח 2 Sam. 22, 11.
מנשמת רוח אפו 2 Sam. 22, 16.
רוח י״י דבר־בי 2 Sam. 23, 2.
ולא־היה בה עוד רוח 1 Reg. 10, 5.
והייתי רוח שקר 1 Reg. 22, 22.
רוח שקר בפי כל־ נביאיך 1 Reg. 22, 23.
אי־זה עבר רוח־י״י מאתי 1 Rg. 22, 24.
רוח אליהו על־אלישע 2 Reg. 2, 15.
פן־נשאו רוח י״י 2 Reg. 2, 16.
לא־תראו רוח 2 Reg. 3, 17.
חנני נתן בו רוח 2 Reg. 19, 7.
רוח פול מלך־אשור 1 Chr. 5, 26.
ואת־רוח תלגת פלנסר 1 Chr. 5, 26.
ולא־היה עוד בה רוח 2 Chr. 9, 4.
היתה עליו רוח אלהים 2 Chr. 15, 1.
הנה נתן י״י רוח שקר 2 Chr. 18, 22.
איזה הדרך עבר רוח־י״י 2 Chr. 18, 23.
היתה עליו רוח י״י 2 Chr. 20, 14.
את־רוח הפלשתים 2 Chr. 21, 16.
העיר י״י את־רוח כורש 2 Chr. 36, 22.
העיר י״י את־רוח כרש Esr. 1, 1.
והנה רוח גדולה Job. 1, 19.
זכר כי־רוח חיי Job. 7, 7.
החכם יענה דעת־רוח Job. 15, 2.
חקץ לדברי־רוח Job. 16, 3.
יהיו כתבן לפני רוח Job. 21, 18.
תשאני אל־רוח Job. 30, 22.
אכן רוח־היא באנוש Job. 32, 8.
הציקתני רוח בטני Job. 32, 18.
רוח־אל עשתני Job. 33, 4.
אשר־תדפנו רוח Ps. 1, 4.
על־כנפי־רוח Ps. 18, 11.
מנשמת רוח אפך Ps. 18, 16.
כעפר על־פני־רוח Ps. 18, 43.
דכאי־רוח יושיע Ps. 34, 19.
כמץ לפני־רוח Ps. 35, 5.
זבחי אלהים רוח נשברה Ps. 51, 19.
לבצר רוח נגידים Ps. 76, 13.
רוח הולך ולא ישוב Ps. 78, 39.
כקש לפני־רוח Ps. 83, 14.
כי רוח עברה־בו Ps. 103, 16.
המהלך על־כנפי־רוח Ps. 104, 3.
ויעמד רוח סערה Ps. 107, 25.
מוצא רוח מאוצרותיו Ps. 135, 7.
אף אין־יש־רוח בפיהם Ps. 135, 17.
רוח סערה עשה דברו Ps. 148, 8.
ונאמן־רוח מכסה דבר Prv. 11, 13.
עכר ביתו ינחל־רוח Prv. 11, 29.
וקצר־רוח מרים אולת Prv. 14, 29.
ובעצבת־לב רוח נכאה Prv. 15, 13.
ולפני כשלון גבה רוח Prv. 16, 18.
טוב שפל־רוח את־עניים Prv. 16, 19.
וקר־רוח איש תבונה Prv. 17, 27.
רוח איש יכלכל מחלהו Prv. 18, 14.
רוח צפון תחולל גשם Prv. 25, 23.
צפניה צפן־רוח Prv. 27, 16.
ושפל־רוח יתמך כבוד Prv. 29, 23.
מי אסף־רוח בחפניו Prv. 30, 4.
הכל הבל ורעות רוח Eccl. 1, 14.

הכל הבל ורעות רוח Eccl. 2, 11. 17.
שגם־זה הוא רעיון רוח Eccl. 1, 17.
הבל ורעות רוח Eccl. 2, 26. 6, 9.
רוח בני האדם Eccl. 3, 21.
גם־זה הבל ורעות רוח Eccl. 4, 4.
עמל ורעות רוח Eccl. 4, 6.
ורעיון רוח Eccl. 4, 16.
טוב ארך־רוח מגבה רוח Eccl. 7, 8.
אם־רוח המושל תעלה Eccl. 10, 4.
שמר רוח לא יזרע Eccl. 11, 4.
עצי־יער מפני־רוח Jes. 7, 2.
רוח י״י רוח חכמה ובינה Jes. 11, 2.
רוח עצה וגבורה Jes. 11, 2.
וכל־רוח אין בקרבו Jes. 11, 2.
כמץ הרים לפני־רוח Jes. 17, 13.
ונבקה רוח־מצרים Jes. 19, 3.
כי רוח עריצים Jes. 25, 4.
כמו ילדנו רוח כי־נסך עליכם י״י רוח תרדמה Jes. 26, 18.
וידעו תעי־רוח בינה Jes. 29, 10.
וסוסיהם בשר ולא־רוח Jes. 29, 24.
כמחבא־רוח Jes. 31, 3.
רוח ממרום Jes. 32, 2.
חנני נותן בו רוח Jes. 32, 15.
רוח י״י נשבה בו Jes. 37, 7.
מי־תכן את־רוח י״י Jes. 40, 7.
רוח ותהו נסכיהם Jes. 40, 13.
ועצובת רוח קראך י״י Jes. 41, 29.
ואת־כלם ישא־רוח Jes. 54, 6.
ושפל־רוח להחיות רוח Jes. 57, 13.
רוח מלפני יעטוף Jes. 57, 15.
רוח י״י נססה בו Jes. 57, 16.
רוח אדני י״י עלי Jes. 59, 19.
תחת רוח כהה מרו ועצבו את־רוח קדשו Jes. 61, 1.
השם בקרבו את־רוח קדשו Jes. 61, 3.
רוח י״י תניחנו Jes. 63, 10.
ומשבר רוח תיללו Jes. 63, 11.
אל־עני ונכה־רוח Jes. 63, 14.
שאפה רוח Jes. 65, 14.
רוח צח שפים Jes. 66, 2.
רוח מלא מאלה Jer. 2, 24.
ויוצא רוח מאצרותיו Jer. 4, 11.
שקר נסכו ולא־רוח בם Jer. 4, 12.
שאפו רוח כתנים Jer. 10, 13. 51, 16.
כל־רעיך תרעה־רוח Jer. 10, 14. 51, 17.
וזרתים לכל־רוח Jer. 14, 6.
רוח משחית Jer. 22, 22.
את־רוח מלכי מדי Jer. 49, 32.
רוח אפינו משיח י״י Jer. 51, 1.
והנה רוח סערה Jer. 51, 11.
כי רוח החיה באופנים Thr. 4, 20.
כי רוח החיה באופנים Ez. 1, 4.
ותבא בי רוח Ez. 1, 20.
ותשאני רוח Ez. 1, 21.
כל־שאריתך לכל־רוח Ez. 2, 2. 3, 24.
לכל־רוח אזרה Ez. 3, 12.
ותשא אתי רוח Ez. 5, 10.
כי רוח החיה בהם Ez. 5, 12.
ותשא אותי רוח Ez. 8, 3.
ותשא אותי רוח Ez. 10, 17.
ותפל עלי רוח י״י Ez. 11, 1.
וכל־אגפיו אזרה לכל־רוח Ez. 11, 5.
כגעת בה רוח הקדים Ez. 12, 14.
והנשארים לכל־רוח Ez. 17, 10.
וכהתה כל־רוח Ez. 17, 21.
רוח הקדים שברך Ez. 21, 12.
מביא בכם רוח Ez. 27, 26.
ונתתי בכם רוח Ez. 37, 5.
מדד רוח הקדים Ez. 37, 6.
מדד רוח הצפון Ez. 42, 16.
רוח הדרום מדד Ez. 42, 17.
אל־רוח הים Ez. 42, 18.
ותשאני רוח ותבאני Ez. 42, 19.

כי רוח זנונים התעה Hos. 5, 5.
צרר רוח אותה Hos. 4, 12.
כי רוח זנונים בקרבם Hos. 4, 19.
כי רוח יזרעו Hos. 5, 4.
אפרים רעה רוח Hos. 8, 7.
יבוא קדים רוח י״י Hos. 12, 2.
יוצר הרים ובורא רוח Hos. 13, 15.
רוח־גדולה אל־הים Am. 4, 13.
וימן אלהים רוח קדים Jon. 1, 4.
הקצר רוח י״י Jon. 4, 8.
הלך רוח ושקר כזב Mich. 2, 7.
מלאתי כח את־רוח י״י Mich. 2, 11.
רוח ויעבר ואשם Mich. 3, 8.
וכל־רוח אין בקרבו Hab. 1, 11.
ויער י״י את־רוח Hab. 2, 19.
ואת־רוח יהושע Hag. 1, 14.
ואת־רוח כל שארית העם Hag. 1, 14.
ויצר רוח־אדם Zach. 12, 1.
רוח חן ותחנונים Zach. 12, 10.
רוח־הטמאה אעביר Zach. 13, 2.
ושאר רוח לו Mal. 2, 15.

וְרוּחַ

ורוח אלהים מרחפת Gn. 1, 2.
ורוח הקדים נשא את־ הארבה Ex. 10, 13.
ורוח נסע ׀ מאת י״י Num. 11, 31.
ורוח י״י לבשה את־גדעון Jud. 6, 34.
ורוח י״י סרה מעם שאול 1 S. 16, 14.
ורוח י״י ׀ ישאך 1 Reg. 18, 12.
התקדרו עבים ורוח 1 Rg. 18, 45.
ורוח גדולה וחזק 1 Reg. 19, 11.
ורוח לבשה את־עמשי 1 Chr. 12, 18.
ורוח אלהים לבשה 2 Chr. 24, 20.
ורוח על־פני יחלף Job. 4, 15.
ורוח כביר אמרי־פיך Job. 8, 2.
ורוח כל־בשר־איש Job. 12, 10.
ורוח מבינתי יענני Job. 20, 3.
ורוח אלוה באפי Job. 27, 3.
ורוח עברה ותטהרם Job. 37, 21.
ורוח לא־יבוא ביניהם Job. 41, 8.
ורוח זלעפות מנת כוסם Ps. 11, 6.
ורוח נכון חדש בקרבי Ps. 51, 12.
ורוח קדשך אל־תקח ממני Ps. 51, 13.
ורוח נדיבה תסמכני Ps. 51, 14.
ורוח נכאה תיבש־גרם Prv. 17, 22.
ורוח נכאה מי ישאנה Prv. 18, 14.
נשיאים ורוח וגשם אין Prv. 25, 14.
ורוח אחד לכל Eccl. 3, 19.
ורוח הבהמה Eccl. 3, 21.
תזרם ורוח תשאם Jes. 41, 16.
ורוח להלכים בה Jes. 42, 5.
ורוח נשאתני Ez. 3, 14. 11, 24.
לב אחד ורוח חדשה Ez. 11, 19.
ורוח סערות תבקע Ez. 13, 11.
לב חדש ורוח חדשה Ez. 18, 31.
ורוח הקדים הוביש פריה Ez. 19, 12.
ורוח חדשה אתן Ez. 36, 26.
ורוח אין בהם Ez. 37, 8.
ורוח בכנפיהם Zach. 5, 9.

הָרוּחַ

ואצלתי מן־הרוח Num. 11, 17.
ויאצל מן־הרוח Num. 11, 25.
כנוח עליהם הרוח Num. 11, 25.
ותנח עליהם הרוח Num. 11, 26.
ואחר הרוח רעש 1 Reg. 19, 11.
ויצא הרוח ויעמד 1 Reg. 22, 21.
ויצא הרוח ויעמד 2 Chr. 18, 20.
סבב הולך הרוח Eccl. 1, 6.
ועל־סביבתיו שב הרוח Eccl. 1, 6.
לכלוא את־הרוח Eccl. 8, 8.
אינך יודע מה־דרך הרוח Eccl. 11, 5.
שמה הרוח ללכת Ez. 1, 12.
על אשר יהיה־שם הרוח Ez. 1, 20.
הנבא אל־הרוח Ez. 37, 9.
ואמרת אל־הרוח Ez. 37, 9.
באי הרוח ופחי Ez. 37, 9.
ותבוא בהם הרוח Ez. 37, 10.

משגע איש הרוח Hos. 9, 7.

וְהָרוּחַ

והרוח ישוב אל־ האלהים Eccl. 12, 7.

בְּרוּחַ

ברוח קדים עזה Ex. 14, 21.
ויסור ברוח פיו Job. 15, 30,
ברוח קדים תשבר אניות Ps. 48, 8.
וסלתָ בה שבר ברוח Prv. 15, 4.
ברוח משפט וברוח בער Jes. 4, 4.
במראה ברוח אלהים Ez. 11, 24.
ויוציאני ברוח י״י Ez. 37, 1.

בָּרוּחַ

לא ברוח י״י 1 Reg. 19, 11.
כל אשר היה ברוח 1 Chr. 28, 12.
אין אדם שליט ברוח Eccl. 8, 8.

וּבְרוּחַ

וברוח אפיך נערמו מים Ex. 15, 8.
וברוח פיו כל־צבאם Ps. 33, 6.
ברוח משפט וברוח בער Jes. 4, 4.
וברוח שפתיו ימית רשע Jes. 11, 4.

כְּרוּחַ

תרדֵק כרוח נדבתי Job. 30, 15.
ועוניני כרוח ישאנו Jes. 64, 5.

כִּרוּחַ

כרוח־קדים אפיצם Jer. 18, 17.

לָרוּחַ

בגן לרוח היום Gn. 3, 8.
והייתי לרוח שקר 2 Chr. 18, 21.
והנביאים יהיו לרוח Jer. 5, 13.
לרוח מדבר Jer. 13, 24.

לָרוּחַ

לעשות לרוח Job. 28, 25.
שיעמל לרוח Eccl. 5, 15.
והשלישית תזרה לרוח Ez. 5, 2.

וּלְרוּחַ

ולרוח אמרי נואש Job. 6, 26.
ולרוח משפט Jes. 28, 6.

מֵרוּחַ

מרוח סעה מסער Ps. 55, 9.

וּמֵרוּחַ

ומרוח אפו יכלו Job. 4, 9.

cum suff.: רוּחִי

לא־ידון רוחי באדם Gn. 6, 3.
חמתם שתה רוחי Job. 6, 4.
אדברה בצר רוחי Job. 7, 11.
לא־יתנני השב רוחי Job. 9, 18.
ופקדתך שמרה רוחי Job. 10, 12.
רוחי חבלה Job. 17, 1.
רוחי זרה לאשתי Job. 19, 17.
מדוע לא־תקצר רוחי Job. 21, 4.
בידך אפקיד רוחי Ps. 31, 6.
ותתעטף רוחי Ps. 77, 4.
ויחפש רוחי Ps. 77, 7.
בהתעטף ׀ עלי רוחי Ps. 142, 4.
ותתעטף עלי רוחי Ps. 143, 4.
כלתה רוחי Ps. 143, 7.
אביעה לכם רוחי Prv. 1, 23.
אף־רוחי בקרבי Jes. 26, 9.
ולנסך מסכה ולא רוחי Jes. 30, 1.
בהן חיי רוחי Jes. 38, 16.
נתתי רוחי עליו Jes. 42, 1.
אצק רוחי על־זרעך Jes. 44, 3.
רוחי אשר עליך Jes. 59, 21.
ואלך מר בחמת רוחי Ez. 3, 14.
רוחי אתן בקרבכם Ez. 36, 27.
ונתתי רוחי בכם Ez. 37, 14.
שפכתי את־רוחי Ez. 39, 29.
ותפעם רוחי Dan. 2, 3.
אשפך את־רוחי Joel 3, 1. 2.
הניחו את־רוחי Zach. 6, 8.

וְרוּחִי

cum suff.: ורוחי עמדת בתוככם Hag. 2, 5.

בְּרוּחִי

cum suff.: ולא בכח כי אם־ברוחי Zach. 4, 6.

cum suff.: רוּחֲךָ
2 Reg. 21, 5. מה־זה רוחך סרה
Ps. 104, 30. תשלח רוחך יבראון
Ps. 143, 10. רוחך טובה תנחני
cum suff.: רוּחֶךָ *p.*
Job. 15, 13. תשיב אל־אל רוחך
cum suff.: וְרוּחֲךָ
Neh. 9, 20. ורוחך הטובה נתת
cum suff.: בְּרוּחֲךָ
Ex. 15, 10. נשפת ברוחך
2 Reg. 2, 9. פי־שנים ברוחך אלי
Neh. 9, 30 ותעד בם ברוחך
Eccl. 7, 9. אל־תבהל ברוחך
cum suff.: מֵרוּחֶךָ *p.*
Ps. 139, 7. אנה אלך מרוחך
cum suff.: רוּחֲכֶם
Jes. 33, 11. רוחכם אש תאכלכם
Ez. 11, 5. ומעלות רוחכם
Ez. 20, 32. והעלה על־רוחכם
cum suff.: בְּרוּחֲכֶם
Mal. 2, 15. ונשמרתם ברוחכם
Mal. 2, 16. ונשמרתם ברוחכם
cum suff.: רוּחוֹ
Gn. 41, 8. ותפעם רוחו
Ex. 35, 21. אשר נדבה רוחו
כי־יתן י״י את־רוחו עליהם
Num. 11, 29.
כי־הקשה י״י אלהיך את־רוחו
Dt. 2, 30.
Jud. 15, 19. ותשב רוחו ויחי
ותשב רוחו אליו
1 Sam. 30, 12.
Esr. 1, 5. העיר האלהים את־רוחו
Job. 34, 14. רוחו ונשמתו אליו
Ps. 78, 8. ולא־נאמנה את־אל רוחו
Ps. 106, 33. כי־המרו את־רוחו
Ps. 146, 4. תצא רוחו ישב לאדמתו
Ps. 147, 18. ישב רוחו יזלו־מים
Prv. 29, 11. כל־רוחו יוציא כסיל
Jes. 11, 15. בעים רוחו
Dan. 2, 1. ותתפעם רוחו
cum suff.: וְרוּחוֹ
Jes. 30, 28. ורוחו כנחל שוטף
Jes. 34, 16. ורוחו הוא קבצן
Jes. 48, 16. אדני י״י שלחני ורוחו
cum suff.: בְּרוּחוֹ
Job. 26, 13. ברוחו שמים שפרה
Ps. 32, 2. ואין ברוחו רמיה
Prv. 16, 32. ומשל ברוחו מלכד עיר
Jes. 27, 8. הגה ברוחו הקשה
Zach. 7, 12. י״י צבאות ברוחו
cum suff.: לְרוּחוֹ
Prv. 25, 28. אשר־אין מעצר לרוחו
cum suff.: רוּחָם
Jud. 8, 3. אז רפתה רוחם מעליו
Ps. 104, 29. תסף רוחם יגועון
Ez. 13, 3. הולכים אחר רוחם
c. h parag.: רוּחָה
Jer. 52, 23. תשעים ששה רוחה
pl.: רוּחוֹת
1 Chr. 9, 24. לארבע רוחות
Ps. 104., 4. עשה מלאכיו רוחות
Prv. 16, 2. ותכן רוחות י״י
Jer. 49, 36. ארבע רוחות
Ez. 37, 9. מארבע רוחות
Ez. 42, 20. לארבע רוחות מדדו
Dan. 8, 8. 11, 4. לארבע רוחות השמים
Zach. 2, 10. כארבע רוחות השמים
Zach. 6, 5. ארבע רוחות השמים
pl.: הָרוּחוֹת, הָרִוחוֹת
Nu. 16, 22. 27, 16. אלהי הרוחת לכל־בשר
Jer. 49, 36. לכל הרוחות האלה

רוּחַ

נלקחי כמו נעבדי, כלי מכלל המוכן, וגזור להכנה בתכנוס, נע״ע עוד רוק כמו עד ומוק, ד״מ רוק רעש, ווס ממוכן על מסג והכל, על שקין בו ממשות כלכוק.

n. aram., hebraico par atque aequale.
Dan. 4, 5. רוח־אלהין קדישין
Dan. 4, 6. 15. די רוח אלהין קדישין
Dan. 5, 11. רוח אלהין קדישין בה
Dan. 5, 12. כל־קבל די רוח יתירא
Dan. 5, 14. די רוח אלהין בך
Dan. 6, 4. די־רוח יתירה בה
def.: רוּחָא
Dan. 2, 35. נשא המון רוחא
cum suff.: רוּחִי
Dan. 7, 15. אתכרית רוחי
cum suff.: וְרוּחֵהּ
Dan. 5, 20. ורוחה תקפת להזדה
pl. constr.: רוּחֵי
Dan. 7, 2. ארבע רוחי שמיא

רֵיחַ

ע״ו, ומוכנו כדיפס והכיפס, לו קטור היוצא והכל הכולף [דופע, נעריך], וקל להכין מפשכח, ולכוב נקשור עם כיקוק.

n. m., odor, odoratus, metonym. sensus et perceptio. LXX. ὀσμή, ὀσφρασία; רֵיחַ נִיחֹחַ, ὀσμὴ εὐωδίας.
Gn. 8, 21. וירח י״י את־ריח הניחח
Gn. 27, 27. וירח את־ריח בגדיו
Gn. 27, 27. ריח בני כריח שדה
Ex. 29, 18. ריח ניחוח אשה ליי״ הוא
Lev. 1, 9. אשה ריח־ניחוח לי״י
Lev. 1, 13. 17. אשה ריח ניחח ליי״ 2, 2. 9. 3, 5. 23, 18.
Lev. 6, 8. ריח ניחח אזכרתה לי״י
Lev. 6, 14. ריח־ניחח לי״י
Lev. 23, 13. אשה לי״י ריח ניחח
Nu. 15, 3. לעשות ריח ניחח לי״י
Num. 15, 7. 10. 13. 14. 28, 8. 24. 29, 13. 36. ריח־ניחח לי״י
Num. 28, 2. לאשי ריח ניחחי
Num. 28, 13. ריח ניחח אשה לי״י
Num. 29, 8. עלה לי״י ריח ניחח
Cant. 2, 13. סמדר נתנו ריח
Cant. 7, 14. הדודאים נתנו־ריח
Ez. 6, 13. ריח ניחח לכל גלוליהם
Ez. 20, 28. ריח ניחוחיהם

וְרֵיחַ

Cant. 4, 10 וריח שמניך מכל־בשמים
Cant. 4, 11. וריח שלמתיך
Cant. 7, 9. וריח אפך כתפוחים
Hos. 14, 7. וריח לו כלבנון

בְּרֵיחַ

Lev. 26, 31. ולא אריח בריח ניחחכם
Ez. 20, 41. בריח ניחח ארצה אתכם

כְּרֵיחַ

Gn. 27, 27. ריח בני כריח שדה
Cant. 4, 11. כריח לבנון

לְרֵיחַ

Ex. 29, 25. 41. לריח ניחח
Lev. 2, 12. לא־יעלו לריח ניחח
Lev. 3, 16. לחם אשה לריח ניחח
Lev. 4, 31. 17, 6. לריח ניחח לי״י
Lev. 8, 21. 28. לריח־ניחח אשה
Num. 15, 24. לעלה לריח ניחח
Num. 18, 17. 28, 27. 29, 2. לריח ניחח לי״י
Nu. 28, 6. 29, 6. לריח ניחח אשה לי״י
Cant. 1, 3. לריח שמניך טובים
Ez. 16, 19. לפניהם לריח ניחח

מֵרֵיחַ

Job. 14, 9. מריח מים יפרח
cum suff.: רֵיחֲנוֹ
Ex. 5, 21. הבאשתם את ריחנו
cum suff.: רֵיחוֹ
Cant. 1, 12. נרדי נתן ריחו
cum suff.: וְרֵיחוֹ
Jer. 48, 11. וריחו לא נמר

רֵיחַ

נלקחי כמו נעבדי, וגזור נתכנוס, וכגזכת כמנע תוקעי ממנו רֵיחָתָן, לומר כוקף כיק, ווס נכנס מנקעי רֵיחָה.

n. aram., sicut hebr., odor; targ. רֵיחָתָן, odorifer, suaveolens, fragrans. LXX. ὀσμή.
וְרֵיחַ
Dan. 3, 27. וריח נור לא עדת בהון

רָוַח

ע״כ, גזיר רח, ע״מ נָחַת מן נָח, תַּחַת מן חָח, קֶשֶׁת מן קָשׁ, חֲמַת מן חָם. ומוכנו כפס ומוכס, לומר כלי שמוכין בו ומכיכס הקע מן התנוקף [וואוכפעל, זוויכנע]. ודע קוכל כעיס שלדעת יעקב בן לעזור נספר משלס דומס לו רֵיחַ בהפסוק ומודקי נכיקיס כלס, לומר ספיכות סולכות נכוך [זוויכנקעמן, לייכעער קעמן], וכפי מכוקף מכיכו יוכתן עוויקלי כמו כן, לולם נכל ולא לע מסתבר למשך. נשפס עבריית מַרְוַחַת משלמו.

n. f. (ad s. f. תַּחַת, נָחַת, קֶשֶׁת a vv. נָח, רָח, קָשׁ, חָח), vannus, ventilabrum, neohebr. מַרְוָחַת. Errat *Jakob Elazari*, qui ad idem v. refert nomen quoddam רֵיחַ (Schwingkahn, leichter Kahn), quod Jes. 43, 14. legi putat. LXX. זֵרֶה בָּרַחַת וּבַמִּזְרֶה, λικμᾶν.

בָּרַחַת

Jes. 30, 24. ברחת ובמזרה

רָוַח

פעל שמי מן רוּחַ, ומעתיד יָרְוַח, ופתרוכו סיות כיקיכות ידיס ומקום פנוי לעכיכת סכוך [לופפעיג, נעריימיג זיין], ומפעל לפ״ו נוזד ולפ כוזד. ומוס כמשלמ על מכוקנת מכנפע, שמיל כלין מלקס ולכיכה. מכנמ״פ רָוְחָה מפכיות מקוס וכיקיכות ידיס, ד״מ עליות מכוקיס, שכנס נמס מכוק, נתנגוס רָוַח, אַרְוַח, רַוָּח, אִתְרַוָּח נמוכן וס, ולגוב תמוך כ״ק נעבדי, ובגזכת אִתְרַוָּח סיות פכיות מקוס [נעריימיג וועדלען], ומע״פ הִתְרַוַּיתָ עשות נלע ובכר, לכן מַרְוַיְתָ כמו משתכר, ומפס נפתיון זס רֵיחַ תמוך רִיחַ ע״מ זִרְחַר, וכן קֶרֶסֶם תמוך קִרְסֵם, וכן רֵוַח, לומר שכר.

v. denom. intr. (impf. יִרְוַח), flatui venti patere, *perflabile*, amplum, latum, spatiosum esse, trop. de animi quasi dilatatione h. e. relaxatione. *Pu.* רֻוַּח, vento expositum esse; prt. de ὑπερῴοις venti flamini patentibus (luftige Söller). Targ. אִתְרַוַּח, אַרְוַח, significatione eadem. LXX. ἀναψύχειν, ἀναπαύεσθαι; *Pu.* prt. ῥαπιστός.

3 perf.: רָוַח
1 Sam. 16, 23. ורוח לשאול וטוב לו
3 imperf.: יְרְוַח
Job. 32, 20. אדברה וירוח־לי

Pu-al: רֻוַּח
part. pl.: מְרֻוָּחִים
Jer. 22, 14. ועליות מרוחים

רֶוַח

ע״ו, ופתרוכו פנוי מקום וכיקיכות ידיס מכיקב ומקום [נעריימיגקייט, כויס], וכוכלל נשלל כמו מכיקב על סכיקנת כנפש נשין לוקס. נתכנוס רֶוַח לו רֶוַח מעלמו, וסכיכוי רְוָחִים נע״ע כמו שכר.

n. m., *spatiositas*, spatium, trop. de animi relaxatione, ἀνάψυξις, targ. רֵיוַח, רֵוַח, רֶוַח, neoh. רֵוַח, רֵיוַח (= קִיסָם, sicut קִיסָם = רֵיוַח), commodum, quaestus, lucrum. LXX. διάστημα, βοήθεια.
Esth. 4, 14. רוח והצלה

רְוָחָה

Gn. 32, 17. ורוח תשימו בין עדר

רַוָּחָה

ע״כ, ומוכנו כמו רֵוַח, כמוכן מעלמ עלו.

n. f., sicut רֶוַח, laxamentum, relaxatio, respiratio. LXX. ἀνάψυξις, δέησις.

הַרְוָחָה

Ex. 8, 11. כי היתה הרוחה
cum suff.: לִרְוָחָתִי
Thr. 3, 56. לרוחתי לשועתי

רוּם

לומר רָם, ועתידו יָרוּם ומקלמו רָם, ועס ולו רָם, ופתרוכו מתנוססות רומס ועליס וכעיקס [ויך ערהענען, עפֿפֿהרהענען], ד״מ רומס נעוכ, ולמר מתכעלות לנ ועיכים מנקס ונקוכ, מתנוססות ומתעוללות מהלה, סיות גבוס וכעבג וכעל [ערהֿאבען, מֿפֿהרענען], וכוס יד עכיכו מתנקס על פלוכי ולכוכ, כלמר לנלל יד ווכוע רמס. ולמר למוכן של יָרֹם תולעים [נכוסקלות לקדות יָרֹם] לד״ק מן רוס, לומר ויתגדלו, ולדעת לכן־נבקע מעכיכ רמס, לומן מן רמס. ומתמלות של רָם נכרת ע׳ מכתיבה כלנף, ד״מ [וכריס י״ד ו׳] ורלמס ויעבס מתקיים, כלמר פרע יקקי תָּרָם גבוס, וכן לומר כד״ק שמלת קָאם דמיון לו, וכן רָאמוֹת נמצלי כ״ד ו׳ לד״ק חוס, לכן ע׳ הנס רָאמָה הכף. מכנכד רוֹמֵם כדמכו, מכלת רומס ומכ וכעיקס ומגנסס ומקמס ומכנכס, ד״מ מקמת כנין ומכגדלת כעיס ומעפוס ילדיס מקמת רלעיס ודליס ומכעגנס נכללו, ופעולי שלו רוֹמֵם. מכוסף הֲרִים יולף ממוכן רלעי, מקמת דגל ומנכת ומכרמת קכן ולקס לו יד, מכרמת קול וכדומס, ומוס לף״כ מפרמת מלך לכסכיס מדבר, נלמר גנס זס עכין סגנכ. מפעולי שלו הוֹרֵם, מתפעל הִתְרוֹמֵם כמו מתנקס, ועתידו אֵרוֹמֵם תמוך אֶתְרוֹמֵם.

h. e. רָם, *v. intr.* (impf. יָרוּם, apoc. יָרָם, conv. וַיָּרָם), attollere, efferre se; altum, elatum, excelsum, sublime, superius esse, ratione loci, conditionis, dignitatis, majestatis, potestatis, superbiae et similiter. Quod attinet ad וַיָּרָם (Ex. 16, 20., Edd. aliae: וַיָּרֻם), alii vim augescendi s. crescendi inesse dicunt, alii, quorum sententia praeplacet, n. רִמָּה (wurmigt werden) subesse arbitrantur. Interdum v. רָם ad designandam longam vocalem, qua duae ejus radicales continen-

tur, inditur *Alef*, velut רָאמָה Zach. 14, 10. (sicut קָאם Hos. 10, 14., quae scriptio non est arabizans, sed primitiva); רָאמוֹת Misle 24, 7., uti nonnulli interpretantur. *Pil.* רוֹמֵם, attollere, elevare, spec. sublevare, laudibus efferre, e periculo auferre. *Pol.* רוֹמַם, pass. *Hi.*, exaltare, exstruere, tollere (manum, vocem), auferre, offerre (תְּרוּמָה). *Ho.* pass. *Hitpal.*, insolenter se efferre. LXX. μετεωρίζειν, ὑψοῦν, ἀν-, ἀπαίρειν; *Pil.* ὑπερυψοῦν, δοξάζειν; *Hi.* αἴρειν, ἐξ-, ἐπ-; ἀναιρεῖν, ἀφ-, περι-; ἀφορίζειν, ἀπάρχεσθαι, ἀποτιθέναι, ἐγείρειν, τιθέναι, ἱστάναι, καλεῖν; תָּרִים אֵילַת, לְנַדָּבָה, ἀπάρχεσθαι; ἰσχυρῶς ἄφρων.

3 perf.: וָרָם
Dt. 8, 14. ורם לבבך ושכחת
Ps. 99, 2. ורם הוא על־כל־העמים
Ez. 31, 10. ורם לבבו בגבהו
Dan. 11, 12. Q'ri. וְיָרוֹם לבבו
3 perf. fem.: רָמָה
Dt. 32, 27. פֶּן־יֹאמְרוּ יָדֵינוּ רמה
1 Sam. 2, 1. רמה קרני בי״י
Jes. 26, 11. רמה יד בל־יחזיון
3 perf. fem.: וָרָאֳמָה *for. aram.*
Zach. 14, 10. וראמה וישבה תחתיה
3 perf. f. pl.: רָמוּ *p.* רָמוּ
Job. 22, 12. ראש כוכבים כי־רמו
Ps. 131, 1. ולא־רמו עיני
Prv. 30, 13. דור מה־רמו עיניו
part. masc.: רָם *sg.*
Dt. 27, 14. קול רם
Ps. 113, 4. רם על־כל־גוים י״י
Ps. 138, 6. כי־רם י״י ושפל יראה
Jes. 6, 1. על־כסא רם ונשא
Jes. 57, 15. רם ונשא
part. masc.: וָרָם *sg.*
Dt. 1, 28. עם גדול ורם ממנו
Dt. 2, 10. 21. עם גדול ורב ורם
Dt. 9, 2. עם־גדול ורם בני ענקים
Jes. 2, 12. על כל־גאה ורם
part. pl.: רָמִים
2 S. 22, 28. ועיניך על־רמים תשפיל
Job. 21, 22. והוא רמים ישפוט
Ps. 78, 69. ויבן כמו־רמים מקדשו
part. pl.: הָרָמִים
Dt. 12, 2. על־ההרים הרמים
Jes. 2, 13. הרמים והנשאים
Jes. 2, 14. ועל כל־ההרים הרמים
p. pl. constr.: וְרָמֵי
Jes. 10, 33. ורמי הקומה גדעים
part. fem.: רָמָה *sg.*
Ex. 14, 8. יצאים ביד רמה
Num. 15, 30. תעשה ׀ ביד רמה
Num. 33, 3. ביד רמה לעיני
Job. 38, 15. וזרוע רמה תשבר
Ez. 6, 13. כל־גבעה רמה
Ez. 20, 28. ויראו כל־גבעה רמה
Ez. 34, 6. כל־גבעה רמה
part. fem.: הָרָמָה *sg.*
Ez. 17, 22. מצמרת הארז הרמה
part. f. pl.: רָמוֹת
Ps. 18, 28. ועינים רמות תשפיל
Prv. 6, 17. עינים רמות
inf. constr.: רוּם
Dt. 17, 20. לבלתי רום־לבבו
inf. constr.: בְּרָם
Ps. 12, 9. כרם זלות לבני אדם
inf. constr.: לָרוּם
Ez. 10, 16. לרום מעל הארץ
inf c. suff.: וּבְרוֹמָם
Ez. 10, 17. וברומם ירומו אותם
impt. sg.: רוּמָה
Ps. 21, 14. רומה י״י בעזך
Ps. 57, 6. רומה על־השמים
Ps. 57, 12. 108, 6. רומה על־שמים
1 imperf.: אָרוּם
Ps. 46, 11. ארום בגוים
Ps. 46, 11. ארום בארץ
3 imperf.: יָרוּם
Ps. 13, 3. ירום איבי עלי
Ps. 27, 6. ועתה ירום ראשי
Ps. 61, 3. בצור־ירום ממני
Dan. 11, 12. K'tib. וְיָרֹם לבבו
Jes. 30, 18. ולכן ירום לרחמכם
Jes. 52, 13. ירום ונשא וגבה
3 imperf.: וַיָּרָם
2 Sam. 22, 47. וירם אלהי צור ישעי
3 imperf.: וַיָּרוּם
Ps. 18, 47. וירום אלוהי ישעי
3 imperf.: וַיָּרָם
Num. 24, 7. וירם מאגג מלכו
3 imperf. ap.: וַיִּרָם
Ez. 10, 4. וירם כבוד־י״י
Hos. 13, 6. שבעו וירם לבם
3 impf. fem.: תָּרוּם
Ps. 89, 14. תעז ידך תרום ימינך
Ps. 89, 18. Q'ri. וברצונך תָּרִים קרננו
Ps. 89, 25. ובשמי תרום קרנו
Ps. 112, 9. קרנו תרום בכבוד
Prv. 11, 11 תרום קרת
3 impf. f. ap.: תָּרֹם
Mich. 5, 8. תרם ידך על־צריך
3 imperf. ap.: וַתָּרָם
Gn. 7, 17. ותרם מעל הארץ
3 imperf. pl.: יָרוּמוּ
Ps. 66, 7. Q'ri. הסוררים ׀ אל־ירוממו
Ps. 89, 17. ובצדקתך ירומו
Ps. 140, 9. זממו אל־תפק ירומו
3 imperf. pl.: יְרֻמוּן
Jes. 49, 11 ומסלתי ירמון
Po-el.: רוֹמֵם
3 prf. f. c. s.: רִמְּמָתְהוּ
Ez. 31, 4. תהום רממתהו
1 perf.: רוֹמַמְתִּי
Jes. 23, 4. רוממתי בתולת
1 perf.: וְרוֹמַמְתִּי
Jes. 1, 2. בנים גדלתי ורוממתי
part. masc.: מְרוֹמֵם *sg.*
1 Sam. 2, 7. משפיל אף־מרומם
part. m. c. s.: מְרוֹמְמִי
Ps. 9, 14. מרוממי משערי־מות
part. fem.: רוֹמֵמָה *sg.*
Ps. 118, 16. ימין י״י רוממה
inf. constr.: לְרוֹמֵם
Esr. 9, 9. לרומם את־בית אלהינו
impt. pl.: רוֹמְמוּ
Ps. 99, 5. 9. רוממו י״י אלהינו
1 impf. c. s.: אֲרוֹמְמְךָ
Ps. 30, 2. ארוממך י״י כי דליתני
Ps. 145, 1. ארוממך אלוהי המלך
Jes. 25, 1. י״י אלהי אתה ארוממך
1 impf. c. s.: אֲרֹמֲמֶךָּ
Ps. 118, 28. אלהי ארוממך
1 impf. c. s.: וַאֲרֹמְמֵנְהוּ
Ex. 15, 2. אלהי אבי וארממנהו
2 imperf.: תְּרוֹמֵם
Job. 17, 4. על־כן לא תרומם
2 impf. c. s.: תְּרֹמְמֵנִי
2 Sam. 22, 49. ומקמי תרוממני
Ps. 18, 49. מן־קמי תרוממני
3 imperf.: יְרוֹמֵם
Hos. 11, 7 יחד לא ירומם
3 impf. c. s.: יְרוֹמְמֵנִי
Ps. 27, 5. בצור ירוממני
3 impf. c. s.: וַיְרוֹמְמֵהוּ
Ps. 37, 34. וירוממך לרשת ארץ
3 impf. fem.: תְּרוֹמֵם
Prv. 14, 34. צדקה תרומם גוי
3 impf. fem.: וַתְּרוֹמֵם
Ps. 107, 25. ותרומם גליו
3 impf. f. c. s. s.: וּתְרוֹמְמֶךָּ
Prv. 4, 8. סלסלה ותרוממך
1 impf. pl.: וְנְרוֹמְמָה
Ps. 34, 4. ונרוממה שמו יחדו
3 impf. pl. c. s. s.: וַיְרוֹמְמוּהוּ
Ps. 107, 32. וירוממוהו בקהל עם
Pu-al: רוֹמַם
part. masc.: וּמְרוֹמָם *sg.*
Neh. 9, 5. ומרומם על־כל־ברכה
3 impf. f. pl.: תְּרוֹמַמְנָה
Ps. 75, 11. תרוממנה קרנות צדיק
Hif-il: הֲרִים *3 perf.:*
1 Reg. 11, 27. אשר־הרים יד במלך
2 Chr. 30, 24. הרים לקהל
Dan. 8, 11. K'tib. הרים התמיד
3 perf.: וְהֵרִים
Lev. 2, 9. והרים הכהן מן־המנחה
Lev. 6, 3. והרים את־הדשן
Lev. 6, 8. והרים ממנו בקמצו
2 perf.: הֲרִימוֹתָ
2 Reg. 19, 22. ועל־מי הרימות קול
Ps. 89, 43. הרימות ימין צריו
2 perf.: הֲרִימוֹתָה
Jes. 37, 23. ועל־מי הרימותה קול
2 perf.: וַהֲרַמְתָּ
Num. 31, 28. והרמת מכס לי״י
1 perf.: הֲרִימוֹתִי
Gn. 14, 22. הרמתי ידי אל־י״י
Gn. 39, 15. כי־הרימתי קולי
Ps. 89, 20. הרימותי בחור מעם
1 prf. c. s.: הֲרִימֹתִיךָ
1 Rg. 14, 7. 16, 2. יען אשר הרימתיך
3 prf. pl.: הֵרִימוּ
Num. 31, 52. אשר הרימו לי״י
2 Chr. 30, 24. והשרים הרימו לקהל
2 Chr. 35, 8. לכהנים וללוים הרימו
2 Chr. 35, 9. הרימו ללוים לפסחים
3 perf pl.: הֵהֲרִימוּ
Esr. 8, 25. ההרימו המלך ויעציו
2 perf. pl.: וַהֲרַמְתֶּם
Num. 18, 26. והרמתם ממנו
part. masc.: מֵרִים *sg.*
Ex. 35, 24. כל־מרים תרומת כסף
Prv. 3, 35. וכסילים מרים קלון
Prv. 14, 29. וקצר־רוח מרים אולת
part. masc.: וּמֵרִים *sg.*
Ps. 3, 4. כבודי ומרים ראשי
prt. m. pl. constr.: כְּמָרְמֵי
Hos. 11, 4. כמרימי על על לחיהם
part. pl. c. s.: בֵּירָמַיִן
Jes. 10, 15. כהניף שבט את־מרימיו
inf.: * הָרִים
Ps. 75, 7. *ולא ממדבר הרים
inf. constr.: כְּהָרִים
Jes. 10, 15. כהרים מטה
inf. constr.: וְכָהָרִים
2 Chr. 5, 13. וכהרים קול בחצוצרות
inf. constr.: לְהָרִים
1 Chr. 15, 16. להרים־בקול לשמחה
1 Chr. 25, 5. להרים קרן
Esr. 3, 12. בשמחה להרים קול
Esr. 9, 6. להרים אלהי פני אליך
Ez. 21, 27. להרים קול בתרועה
inf. c. suff.: בְּהָרִימִי
Gn. 39, 18. כהרימי קולי ואקרא
inf. c. s.: בְּהָרִימְכֶם
Nu. 18, 30. 32. בהרימכם את־חלבו
impt. sg.: הָרֵם
Ex. 14, 16. ואתה הרם את־מטך
Jes. 58, 1. כשופר הרם קולך
impt. sg.: נ״ק הָרֵם
2 Reg. 6, 7. ויאמר הרם לך
impt. sg.: הָרִימָה
Ps. 74, 3. הרימה פעמיך למשאות
impt. sg.: וְהָרֵם
Ez. 21, 31. והרם העטרה
impt. sg. f.: הָרִימִי
Jes. 40, 9. הרימי בכח
Jes. 40, 9. הרימי אל־תיראי
impt. pl. c. הָרִימוּ
Jes. 13, 2. הרימו קול להם
Jes. 57, 14. הרימו מכשול מדרך עמי
Jes. 62, 10. הרימו נס על־העמים
Ez. 45, 9. הרימו גרשתיכם
impt. pl.: וְהָרִימוּ
Jos. 4, 5. והרימו לכם איש
1 impf.: אָרִים
Jes. 14, 13. לכוכבי־אל ארים כסאי
Jes 49, 22. ואל־עמים ארים נסי
2 imperf.: תָּרִים
Ps. 89, 18. K'tib. תרום קרנו
2 impf. c. hint.: תֵּתָרִים
Job. 38, 34. התרים לעב קולך
3 impf. f. ap.: וַתָּרֶם
Ps. 92, 11. ותרם כראים קרני
3 impf.: יָרֵם
Gn. 41, 44. לא־ירים איש את־ידו
Ex. 17, 11. כאשר ירים משה ידו
Lev. 4, 8. פר החטאת ירים ממנו
Lev. 4, 19. כל־חלבו ירים ממנו
1 Sam. 2, 8. מאשפת ירים אביון
Job. 39, 27. וכי ירים קנו
Ps. 75, 8. זה ישפיל וזה ירים
Ps. 110, 7. על־כן ירים ראש
Ps. 113, 7. מאשפת ירים אביון
3 impf. ap.: וַיָּרֶם
Num. 17, 2. וירם את־המחתת
1 Sam. 2, 10. וירם קרן משיחו
3 impf.: וַיִּרֶם
Ex. 7, 20. וירם במטה
Num. 20, 11. וירם משה את־ידו
1 Sam. 9, 24. וירם הטבח את־השוק
1 Reg. 11, 26. וירם יד במלך
2 Rg. 2, 13. וירם את־אדרת אליהו
2 Chr. 35, 7. וירם ראשיהו לבני העם
Ps. 148, 14. וירם קרן ׀ לעמו
Dan. 12, 7. וירם ימינו ושמאלו
3 impf. c. s.: וַיְרִימֵהוּ
Gn. 31, 45. וירימה מצבה
2 impf. pl.: תָּרִימוּ
Num. 15, 19. תרימו תרומה לי״י
Num. 15, 20. תרימו תרומה
Num. 15, 20. כן תרימו אתה
Num. 18, 28. כן תרימו גם־אתם
Num. 18, 29. תרימו את כל־תרומת
Ps. 75, 5. אל־תרימו קרן
Ps. 75, 6. אל־תרימו למרום
Ez. 45, 1. תרימו תרומה לי״י
Ez. 45, 13. התרומה אשר תרימו
48, 9.
Ez. 48, 20. תרימו את־תרומת הקדש
3 impf. pl.: יָרִימוּ
Lev. 22, 15. אשר־יריכו לי״י
Num. 18, 19. חקדשים אשר יריכו
Num. 18, 24. יריכו לי״י תרומה
Ps. 66, 7. K'tib. הסוררים ׀ אל־ירוממו

Hof-al: הוּרַם 3 *perf.*
Ex. 29, 27. ואשר הורם
Dan. 8, 11. Q'ri. הרים התמיד
יוּרַם
3 impf.:
Lev. 4, 10. כאשר יורם משור
Hitpa-el: הִתְרוֹמֵם
3 imperf.: וַיִּתְרוֹמֵם
Dan. 11, 36. ויתרומם ויתגדל
1 imperf.: אֲרוֹמֵם *p.*
Jes. 33, 10. עתה ארומם

רוּם

לומר רָם, נאלחי כמו בעברי, וכאלח ג"כ בעבר רָם, ע"מ רֻמָּה [ואיכנו ביכוני בעיל כאשר קאנו קנין], ולכוכח כאלח רָאֲמָתָא, והביכוני רָאֵם, והעתיד יָרוּם וג"כ יֵרָאֵם, יֵרָאמוּן, והפעולי אֹתָרֵם. ככבד רוֹמֵם, ובאכנוס ג"כ רֹרֵם, ופעולי אלו רוֹמֵם או רוֹרֵם, והכוסף אֲרִים, וכל אלה בשכוון עברי.

h. e. רָם, *v. intr. aram.* (3 p. pr. רָם s. רָם ad s. f. רָמָת, 2 p. pr. רָאֲמָתָא; prt. רָאֵם; impf. יֵרוּם, יֵרָאֵם; pass. אִתְרָם; *Pil.* רוֹמֵם, targ. etiam רֹרֵם, pass. רֹרַם; *Af.* אֲרִים), vi eadem, qua v. hebr. LXX. ὑψοῦν.

3 perf.: רָם
Dan. 5, 20. וכדי רם לבבה
Po-el: רוֹמֵם
part. masc.: מְרוֹמֵם *sg.*
Dan. 4, 34. משבח ומרומם ומהדר
Af-el: אֲרִים
part. masc.: מָרִים *sg.*
Dan. 5, 19. צבא הוה מרים
Itpo-el: אִתְרוֹמֵם
2 perf.: הִתְרוֹמַמְתָּ
Dan. 5, 23. ועל־מרא שמיא התרוממת

רוּם

ז"ו נאלחי, כשוכן העברי, ל"מ רוס לב, לרוס עלאל, רוס שמיא, ולפעמים כמו קושט.

n. m. aram., altitudo, proceritas, sublimitas. LXX. ὕψος.

cum suff.: רוּמָה
Dan. 3, 1. רומה אמין שתין
Esr. 6, 3. רומה אמין שתין
cum suff.: וְרוּמָהּ
Dan. 4, 17. ורומה ימטא לשמיא

רוֹם

ז"ו כמו רוּם, ע"מ קוֹל, אוֹר, לומר גוכה, ובאפסוק רוס יהיו כאל, ברכוכ לל"ק רוסה, כאלו נאל האכלית, ולל"ק רוס סאט.

n. m. (ad s. f. קוֹל, אוֹר), sicut רוּם, altitudo, altum, adv., sicut רוּמָה, sursum. LXX. ὕψος.
Hab. 3, 10. רום ידיהו נשא

רוֹמָה

ז"כ, ושוכנו כמו רוּם, לומר גוכה, כהשלכ על נאות: נאוכ, ובכלך כעשיי, כאלר השוכות לרוכ.

n. f., sicut רוּם, elatio, superbia; adv. superbe. LXX. ὀρθοὶ (ἐξαίφνης).
Mich. 2, 3. ולא תלכו רומה

רוֹמְמוּת

ז"כ מופלא, ושוכנו שבוק והלל וגדלות [ערעבוכנ], ובכנכ מהכבד בסופיי־וח, ע"מ הוֹלֵלוּת, ושמנו כפי הכרלק לי סלק הכבוי רוֹמְמוּת.

n. f. abstr. piël. (ad s. f. רוֹמְמוּתָה; pl. c. רוֹמְמוֹת), elatio, status rei exaltatae. LXX. φόβος; pl. ὑψώσεις. Alii: ὑμνολογίας.

cum suff.: מְרֻמָּתְךָ
Jes. 33, 3. מרממתך נפצו גוים
constr. pl.: רוֹמְמוֹת
Ps. 149, 6. רוממות אל בגרונם

רוֹמָם

ז"ו ושוכנו כמו רוֹמְמוּת, בלי הפרש. נאלחי רוֹמְמוּ מאלהו.

n. m., sicut רוֹמְמוּת, aram. רוֹמָם, elatio, laudatio, ὕμνωσις. LXX. ὕψωσα, perverse.

3 perf.: וְרוֹמַם
Ps. 66, 17. ורומם תחת לשוני

רָמָה

ז"כ, והסלך רָמָה, ושוכנו נוכח [הלחע], ל"מ מכוות ע"ו, והשלכל מקל קָמָה, ובאלח ג"כ כשוכן זה רָאמָה בלכלף, כלי הפרש הפלכוך, ובפיישי כלאם ג"כ רָמָת מאלהו.

n. f. (c. רָמַת, ad s. f. קָמָה, etiam expressa vocali producenda רָאמָה, in nn. pr. רָמַת), locus editus s. elatus, pecul., sicut בָּמָה, idolatricus. LXX. ἀναίρεσις, βάσις, ἔκθεμα, πορνεῖον.

Neh. 11, 33. *חצור ׳ רמה גתים
Ez. 16, 24. ותעשי־לך רמה

n. p. *הָרָמָה
Esr. 2, 26. *בני הרמה
Neh. 7, 30. *אנשי הרמה וגבע

בְּרָמָה

Jer. 31, 15. *קול ברמה נשמע
Hos. 5, 8. *חצצרה ברמה

cum suff.: רָמָתֵךְ
Ez. 18, 31. ורמתך עשיתי

רָמָתֵךְ

Ez. 16, 25. בנית רמתך

pl.: רָאמוֹת
Prv. 24, 7. ראמות לאויל חכמות

pl. c. suff.: רָמֹתַיִךְ
Ez. 16, 39. ונתצו רמתיך

רָאמָה

ז"כ, ושוש לשעת יקוקי ככוי לאמן טוכש, וכן שעת לוי גרשוכי, וכן פרשו סאתרגם סַנְדַּלָּפוֹן [*sandastrus*], עי' מאכו פלכי ׳ ל"ו ו', ונשכור שלא כאלא סאך לו בפעל רוס סוכו סאקדקים הקדשים שתעודתו כמו הלאיל בהוכו [*ràmà*] לומר הקכוב והנקאל, וכן שם מערש וה ככוי למרגלית [*ratna*], ועוד מקום להתגדל.

n. f. (pl. רָאמוֹת), gemmae species vel corollia rubra, ut quidam volunt, a v. רָם = sanscr. *ram*, delectari, jucundum s. pretiosum esse (sicut *râmâ*, syn. *ratna*, *mangára*). Targ.: סַנְדַּלָּפוֹן, sandastrus. LXX. μετέωρα. S. ὑψηλά.

pl.: רָאמוֹת
Job. 28, 18. ראמות וגביש לא יזכר

pl.: וְרָאמוֹת
Ez. 27, 16. וראמות וכדכד

רָמוּת

ז"כ שכיי של רָמָה, והשוכן נכוע, לו לכוכר מגודע [הלחע, היגעל־], ל"מ מלל פגיכים.

n. f., locus, collis, acervus (syn. תֵּל). LXX. αἶμα (דְּמוּת).

cum suff.: רָמוּתֵךְ
Ez. 32, 5. ומלאתי הגאיות רמותך

תְּרוּמָה

ז"כ, ע"מ תְּרוּצָה, תְּרוּפָה, תְּשׁוּבָה, תְּשׁוּקָה, תְּשׁוּרָה, והפתיכן לשכר הוכס והופכת לדוכן ולמתכס [נעשכק, נלחכע, העכע], ושוס לי"ם תכוכות לי"ם הסגור לקקת מתכות ודוככות [נל־נעכוי־כ"ע־נעכ]. ובפיע כשכר מתכוכת ודוככות לשכר יכתכו לכהכיס, לו מתס הכיתן לתס, ושלי תכוכות שלס לשכר מתכו תוכס התכוכה, ולשו דוקק תתכוכת תכוקה, כ"ק ג"כ מתכוכת כל לכל. בשפס עכיכיה מתכו פעל שתי תָּרֵם נכל הככיכיס, וככר תקריי על זה נתפרי מכלה שפתי לרס.

n. f. (ad s. f. תְּרוּפָה, תְּשׁוּבָה, תְּשׁוּקָה, תְּשׁוּרָה), oblatio, donum; אִישׁ תְּרוּמוֹת, homo donationum cupidus; spec. de donis sanctuario et sacerdotibus traditis, et peculiariter de sacrificio ritu *elevationis* Deo dedicato (neohebr. תָּרַם, *Terumam* offerre). LXX. ἀπαρχή, ἀφαίρεμα, ἀφόρισμα, ἀφορισμός, εἰσφορά, μῆκος; תְּרוּמַת אֲשֶׁר הֵבִיאוּ, τὰ προσφερόμενα; תְּרוּמַת יָד, εὐχή.

Num. 18, 28. גם־אתם תרומת י"י
ונתתם ממנו את־
Num. 18, 28. תרומת י"י
Num. 18, 29 כל־תרומת י"י
Nu. 31, 29. לאלעזר הכהן תרומת י"י
Num. 31, 41. תרומת י"י לאלעזר
Dt. 12, 6. ואת תרומת ידכם
2 Chr. 31, 14. לתת תרומת י"י
Esr. 8, 25. תרומת בית־אלהינו
Neh. 10, 40. את־תרומת הדגן
Ez. 44, 30. תרומת כל מכל
Ez. 45, 6. לעמת תרומת הקדש
Ez. 45, 7. פני תרומת־הקדש
ולאלה תהיה תרומת־
Ez. 48, 10. הקדש
Ez. 48, 18. לעמת ׳ תרומת הקדש
Ez. 48, 20. תרימו את־תרומת הקדש
Ez. 48, 21. והיתה תרומת הקדש

constr.: וּתְרוּמַת
Dt. 12, 11. מעשרתיכם ותרמת ידכם

constr.: וּתְרוּמַת
Dt. 12, 17. ונדבתיך ותרומת ידיך
Neh. 13, 5. ותרומת הכהנים

constr.: בִּתְרוּמַת
Lev. 22, 12. בתרומת הקדשים

constr.: כִּתְרוּמַת
Num. 15, 20. תרומה כתרומת גרן

constr.: לִתְרוּמַת
Ex. 36, 6. מלאכה לתרומת הקדש
Ez. 45, 7. לתרומת הקדש
Ez. 48, 21. לתרומת־הקדש

constr.: מִתְּרוּמַת
Ez. 48, 12. מתרומת הארץ

cum suff.: תְּרוּמָתִי
Ex. 25, 2. את־תרומתי

cum suff.: תְּרוּמַתְכֶם
Num. 18, 27. ונחשב לכם תרומתכם

cum suff.: תְּרוּמָתָם
Ex. 29, 28. תרומתם לי"י ׳

pl.: תְּרוּמוֹת
Num. 18, 19. כל ׳ תרומת הקדשים

pl.: תְּרוּמֹת
2 Sam. 1, 21. ושדי תרומות
Prv. 29, 4. ואיש תרומות יהרסנה

pl.: לַתְּרוּמוֹת
Neh. 12, 44. לאוצרות לתרומות

pl. c. suff.: תְּרוּמֹתַי *p.*
Num. 18, 8. משמרת תרומתי

pl. c. suff.: וּתְרוּמֹתֵינוּ
Neh. 10, 38. עריסתינו ותרומתינו

pl. c. suff.: תְּרוּמֹתֵיכֶם
Ez. 20, 40. אדרוש את־תרומתיכם
Ez. 44, 30. מכל תרומתיכם

תְּרוּמִיָּה

ת"כ יק תְּרוּמִי, ושמונן לשכר ז"ך לתכוסס.

adj. f. (a m. תְּרוּמִי), ad *Terumam* pertinens. LXX. ἡ ἀπαρχή.
Ez. 48, 12. תרומיה מתרומת

מָרוֹם

ז"ו, והסלך מָרוֹם, והכיכוי מְרוֹמִים, ושמונן גוכס כמו רוס ורוסס, וליק לשכר מר מכוס ישראל, ולפעמים ככוי לגאות וגאון או לכבוד וגדולה ומעלה.

n. m. (c. מְרוֹם, pl. מְרוֹמִים), altitudo, hinc locus altus, velut de coelo aut Sione; dignitas, majestas; superbia, gloriatio. LXX. ὕψος (ὑψηλός, ὑψοῦν), οὐρανός, ὄρος, μετέωρος, ἐμφανῶς, κραυγή, κήρυγμα. A. S. ὕψωμα.
2 Reg. 19, 22. ותשא מרום עיניך
Ps. 10, 5. מרום משפטיך מנגדו

רבים לחמים לי מרום Ps. 56, 3.
וצדקתך אלהים עד־מרום Ps. 71, 19.
ואתה מרום לעלם Ps. 92, 9.
חצבי מרום קברו Jes. 22, 16
כי השח ישבי מרום Jes. 26, 5.
שכן מרום מלא ציון Jes. 33, 5.
ותשא מרום עיניך Jes. 37, 23.
שאו־מרום עיניכם Jes. 40, 26.
מרום וקדוש אשכון Jes. 57, 15.
מרום מראשון Jer. 17, 12.
אכף לאלהי מרום Mich. 6, 6.

הַמָּרוֹם

על־צבא המרום במרום Jes. 24, 21.

בַּמָּרוֹם

כעת במרום תמריא Job. 39, 18.
אדיר במרום י״י Ps. 93, 4.
על־צבא המרום במרום Jes. 24, 21.
להשמיע במרום קולכם Jes. 58, 4.
לשום במרום קנו Hab. 2, 9.

לַמָּרוֹם

לשום שפלים למרום Job. 5, 11.

לַמְּרוֹם

ועליה למרום שובה Ps. 7, 8.
עלית למרום שבית שבי Ps. 68, 19.
דלו עיני למרום Jes. 38, 14.

מִמָּרוֹם

ישלח ממרום יקחני 2 Sam. 22, 17.
ישלח ממרום יקחני Ps. 18, 17.
עשק ממרום ידברו Ps. 73, 8.
שלח ידיך ממרום Ps. 144, 7.
ארבות ממרום נפתחו Jes. 24, 18.
רוח ממרום Jes. 32, 15.
י״י ממרום ישאג Jer. 25, 30.
ממרום שלח־אש Thr. 1, 13.

constr.: מְרוֹם

מרום הרים ירכתי לבנון 2Rg. 19, 23.
עליתי מרום הרים Jes. 37, 24.
ואבוא מרום קצו Jes. 37, 24.
מרום עם־הארץ Jer. 24, 4.
תפשי מרום גבעה Jer. 49, 16.
וכי תבצר מרום עזה Jer. 51, 53.
בהר מרום ישראל Ez. 17, 23.
בהר ׳ מרום ישראל Ez. 20, 40.
ובהרי מרום־ישראל Ez. 34, 14.
בחגוי־סלע מרום שבתו Obad. 1, 3.

constr.: בְּמְרוֹם

ורננו במרום־ציון Jer. 31, 12.

constr.: מְמְרוֹם

השקיף ממרום קדשו Ps. 102, 20.

pl.: מְרוֹמִים

בראש־מרמים עלי־דרך Prv. 8, 2.
הוא מרומים ישכן Jes. 33, 16.

pl.: בְּמְרוֹמִים

ושהדי במרומים Job. 16, 19.
הללוהו במרומים Ps. 148, 1.
נתן הסכל במרומים Eccl. 10, 6.

pl.: מִמְּרוֹמִים

ונחלת שדי ממרומים Job. 31, 2.

pl. constr.: מְרוֹמֵי

ונפתלי על מרומי שדה Jud. 5, 18.
על־גפי מרמי קרת Prv. 9, 3.
על־כסא מרמי קרת Prv. 9, 14.

pl. c. suff.: בְּמְרוֹמָיו

עשה שלום במרומיו Job. 25, 2.

רוּן

לומר רָנַן, פ״נ ול״ע כ״ק נגזכ״פ ונכוסף ונכנין התפעל. פתרונו כתיכת קול וזעיקה לציקה והגנחת וצעקה כציוח וגלגול וציקה וצעיקה ערגה וצריקה [שריינן, טעכנן, לחֲרמען], והקושט רָגַשׁ [*râgh*] בדוק ומכוסף, וכמצק נפעלים הרכה לקושט ויסוד, ד״מ לקנל עֲרַבְנָ, שֶׁרַבְנָ, צָרַחַ, וכן כזרע כמכוון נזפתי מערב, ד״מ נזפה הכדלית וכומית ויוכית ולקלכנית [gr. ὀ-ρύγ-ειν, sl. *rük-ati*, ῥύζ-ω, וכדומה. הכוסף הֵרִיעַ, ונכסף רבוי הֵרִיעוּ [כלמו הזרע רָגַשׁ], מלציקה וזעיקה נקול לקבי גבג, מזעזוע וסילד נכגוף מלקיאה, ומלמול מזעקים, מהכית קול לקבל, ונפרע מהכיעה בקולכות להסיע המקה, וכנדל מן תקע. שאר הכנייכים כדרכם, ונפרע מלהול וכוון [יועבל].

h. e. רָנַן, *v. intr.*, vociferari, sonare, tumultuari, strepere, sanscr. *râç*, graeco-lat. ὀ-ρύγ-ειν, *rugire*, unde et vv. compp. עָרַבְנָ, צָרַחַ, שָׁרַבְנָ. *Hi.* הֵרִיעַ (3 p. pl. הֵרִיעוּ, tanquam a v. רָעַע), clamorem extollere, altâ voce clamare, de ejulatu, de ovatione victorum, de salutatione strepera, clangere buccinâ, classico signum profectionis dare (בְּהַצָּרָה, syn. תָּקַע). *Pu.* רֹעַע, jubilari. *Hitpal.*, jubilare. LXX. κράζειν, ἀνακραυγάζειν, σαλπίζειν, σημαίνειν, βοᾶν, ἀνα-, ἀλαλάζειν.

Hif-il: הֵרִיעַ

3 perf. pl.: וַהָרִיעוּ — ופלשתים הריעו לקראתו Jud. 15, 14.
הריעו תרועה גדולה Esr. 3, 11.
3 perf. pl.: *וַהָרִעוּ
*1 Sam. 17, 20. *והרעו במלחמה
2 prf pl.: וַהֲרֵעֹתֶם
והרעתם בחצצרת Num. 10, 9.
2 prf. pl.: וַהֲרֵיעֹתֶם
הריעו והריעתם Jos. 6, 10.
part. m. pl.: מְרִיעִים
מריעים תרועה גדולה Esr. 3, 13.
inf. constr.: בְּהָרִיעַ
ויהי בהריע איש 2 Chr. 13, 15.
inf. constr.: לְהָרִיעַ
להריע עליכם 2 Chr. 13, 12.
impt. fem.: הָרִיעִי *sg.*
הריעי בת־ירושלם Zach. 9, 9.
impt. pl.: הָרִיעוּ
הריעו והריעתם Jos. 6, 10.
אל־תעם הריעו Jos. 6, 16.
הריעו לאלהים Ps. 47, 2.
הריעו לאלהים כל־הארץ Ps. 66, 1.
הריעו לאלהי יעקב Ps. 81, 2.
הריעו לפני המלך י״י Ps. 98, 6.
הריעו תחתיות ארץ Jes. 44, 23.
הריעו עליה סביב Jer. 50, 15.
הריעו בית און Hos. 5, 8.
הריעו ישראל Zeph. 3, 14.
impt. pl.: וַהֲרִיעוּ
והריעו בהר קדשי Joel 2, 1.
2 imperf. f.: תָּרִיעִי
למה תריעי רע Mich. 4, 9.
3 imperf.: יָרִיעַ
כי לא־יריע אויבי עלי Ps. 41, 12.
יריע אקריחה Jes. 42, 13.
3 impf. ap.: וַיָּרַע
וירע העם Jos. 6, 20.
1 imperf. pl.: נָרִיעַ
בזמרות נריע לו Ps. 95, 2.
1 impf. pl.: נָרִיעָה
נריעה לצור ישענו Ps. 95, 1.
2 imperf. pl.: תָּרִיעוּ
תתקעו ולא תריעו Num. 10, 7.
לאמר לא תריעו Jos. 6, 10.
3 imperf. pl.: יָרִיעוּ
יריעו כל־העם תרועה Jos. 6, 5.
יריעו עליימו כגנב Job. 30, 5.
חלצי מואב יריעו Jes. 15, 4.
3 impf. pl.: וַיָּרִיעוּ
ויריעו העם תרועה Jos. 6, 20.
ויריע כל־המחנה ויריעו Jud. 7, 21.
וירעו כל־ישראל 1 Sam. 4, 5.
וירעו כל העם ויאמרו 1 S. 10, 24.
ויריעו וירדפו 1 Sam. 17, 52.
ויריעו איש יהודה 2 Chr. 13, 15.
ויריעו כל־בני אלהים Job. 38, 7.

Pu-al: רֹעַע

3 imperf.: יְרֹעָע *p.*
לא־ירנן ולא ירעע Jes. 16, 10.

Hitpa-el: הִתְרוֹעֵעַ

impf. fem.: תִּתְרוֹעֲעִי *sg.*
עלי פלשת התרועעי Ps. 60, 10.
1 imperf.: אֶתְרוֹעָע
עלי פלשת אתרועע Ps. 108, 10.
3 impf. pl.: יִתְרוֹעֲעוּ
יתרועעו אף־ישירו Ps. 65, 14.

תְּרוּעָה

ס״כ, ע״ת ידוע, ומוכנו שזוג וועקה ומכרת וזעזוע, הן תתרועת הולכים ומזעקים, הן תעלומת קכול פכי מלך, הן תתרועת לוחמים ותכזי קיל ומועקת מלחמה וכדומה. ולפעמים כמו התרעה נשופר ונקולנרת [פאוויכענגעטאן], ומאכו יום תרועה, וככון תרועה, ככוי לרקע השכה, ע״פ שמיעין בו נשופר, וונזי תרועה הס הקכנכות שנקכעו נהרעת תרועה. ודע קורא שמפ הוא פעל שמי הִתְרִיעַ, לומר הריע תרועה, ד״מ יין מתריעין נשופרות, והפה מאכו הַתְרָעָה, ומתריס דומה לו.

n. f. (ad s. f. תְּמוּרָה, תְּשׁוּעָה), sonus ingens, qui fit sive ore, sive tubis aliisque instrumentis, vociferatio, quae enascitur ex gaudio (Jubelgeschrei), quae fit in terrorem hostium, clamor bellicus (Kriegsgeschrei), clangor tubarum s. cymbalorum (Posaunenhall, Paukenhall). Inde neoh. הִתְרִיעַ (Posaunenlärm erheben), et n. e v. denom. confictum הַתְרָעָה. LXX. κραυγή, ἀλαλαγμός, θόρυβος, φωνή, σημασία, ἐξομόλογησις, ἐξηγορία, ἔνδοξος.

זכרון תרועה מקרא Lev. 23, 24.
והעברת שופר תרועה Lev. 25, 9.
ותקעתם תרועה Num. 10, 5. 6.
תרועה יתקעו Num. 10, 6.
יום תרועה יהיה לכם Num. 29, 1.
וריעו כל־העם תרועה Jos. 6, 5.
ויריעו העם תרועה Jos. 6, 20.
כל־ישראל תרועה גדולה 1 S. 4, 5.
הריעו תרועה גדולה Esr. 3, 11.
מריעים תרועה גדולה Esr. 3, 13.
ושפתיך תרועה Job. 8, 21
זבחי תרועה Ps. 27, 6.
אשרי העם ידעי תרועה Ps. 89, 16.
הללוהו בצלצלי תרועה Ps. 150, 5.

וּתְרוּעָה

רעם שרים ותרועה Job. 39, 25.
ותרועה בעת צהרים Jer. 20, 16.
יום שופר ותרועה Zeph. 1, 16.

הַתְּרוּעָה

וחצצרות התרועה בידו Num. 31, 6.
את־קול התרועה 1 Sam. 4, 6.
ויאמרו מה קול התרועה 1 S. 4, 6.
וחצצרות התרועה 2 Chr. 13, 12.

בְּתְרוּעָה

בתרועה ובקול שופר 2 Sam. 6, 15.
בתרועה ובקול שופר 1 Chr. 15, 28.
וברבים בתרועה בשמחה Esr. 3, 12.
ויראו פניו בתרועה Job. 33, 26.
היטיבו נגן בתרועה Ps. 33, 3.
עלה אלהים בתרועה Ps. 47, 7.
להרים קול בתרועה Ez. 21, 27.
בתרועה ביום מלחמה Am. 1, 14.
בתרועה בקול שופר Am. 2, 2.

וּבְתְרוּעָה

בקול גדול ובתרועה 2 Chr. 15, 14.

constr.: תְּרוּעַת

קול תרועת השמחה Esr. 3, 13.
תרועת מלחמה Jer. 4, 19.
תרועת מלחמה Jer. 49, 2.

constr.: וּתְרוּעַת

ותרועת מלך בו Num. 23, 21.

רַעַם

ע״ו מן רָעַם, נסופיי ם [שנפתק נעצור הגרוכי״], כלומר לנל בָּרָם, הָלַם, לְחַם. מוכנו רעש קול ושאון ותרועה, ד״מ רעש זריס ותרועה, ומוס לק״כ תרועת רעד נזפקים [דָאנכנצל], וקל להכין, וכן נלקיי.

n. m. (a v. רָעַע, addita terminatione *ĕm*, quae propter gutturalem mutata est in *ăm*), strepitus, fremitus; tonitru. LXX. καταιγίς, βροντή; רַעַם שָׁרִים, συναλάλαγμα.

רעם שרים ותרועה Job. 39, 25.
אענך בסתר רעם Ps. 81, 8.

וְרַעַם

ורעם גבורתו מי יתבונן Job. 26, 14.

בְּרַעַם

ברעם וברעש וקול גדול Jes. 29, 6.

cum suff.: רַעַמְךָ

קול רעמך ׳ בגלגל Ps. 77, 19.
מן־קול רעמך יחפזון Ps. 104, 7.

רַעֲמָה

ע״כ מן רַעַם, ונכון נסאול על שער סלוואר של הסוס, כהפסוק התלכיש נוארו רעמה, כלומר הכין תכן־עורף, ולעתים יקרי לשון רעם ונעתה ופקד, ולעתים לוי גרשוכי קווק קול והכלה, ולעתים התפרנס כמו רַעַם נתרי, תוקף וכומות, והחת לת גרשוכי.

n. f., fremitus, spec. juba equi (die rauschende Mähne), gr. φόβη (φόβος). Alii *terrorem*, alii *hinnitum* intelligunt, qui soli, id quod verum est, tenent (num tu donare potes collum h. e. guttur ejus hinnitu s. voce acuta). LXX. φόβος. S. κλαγγή. Th. χρεμετισμός.

החלביש צוארו רעמה Job. 39, 19.

רָעַם

פעל שמיי מן רַעַם, ומשונן כתיבת קול רעם, או נהיקה, ונחמר מרעש הים ומרעד הרעם והפחד, ונערני רעם מרעש הרעם והשמה. הכוסף כתיבת קול רעם ולפעמים כמו הכעסה והעצבה, ונשפה עבריבית בשונן רגיבה ומרילה, ונכנו שם מקנו שמוש להרעם.

v. denom. (a n. רַעַם), perstrepere, personare; de tumultu aestuque maris; contremiscere, commotum, perculsum esse. *Hi.* tonare, intonare; ad indignationem et murmurationem provocare, lacessere. LXX. *βομβεῖν, σαλεύειν, βροντᾶν*; *Hi. βροντᾶν, ἀθυμεῖν, ἐξουθενεῖν.* S. Th. *ἠχεῖν.*

3 perf. pl.: רָעֲמוּ
Ez. 27, 35. רעמו פנים
3 impf. pl.: יִרְעֲמוּ
1 Chr. 16, 32. ירעם הים ומלואו
Ps. 96, 11. 98, 7. ירעם הים ומלאו
Hif-il: הִרְעִים *3 perf.*
Ps. 29, 3. אל־הכבוד הרעים
inf. c. suff.: כיס דגושה הַרְעִימָהּ
1 Sam. 1, 6. גם־כעס בעבור הרעימה
2 imperf.: תַּרְעֵם
Job. 40, 9. ובקול כמהו תרעם
3 imperf.: יַרְעֵם
1 Sam. 2, 10. עלו בשמים ירעם
2 Sam. 22, 14. ירעם מן־שמים ר׳׳י
Job. 37, 4. ירעם בקול גאונו
Job. 37, 5. ירעם אל בקולו נפלאות
3 imperf.: וַיִּרְעֵם
1 Sam. 7, 10. וירעם ר׳׳י ׀ בקול גדול
Ps. 18, 14. וירעם בשמים ׀ ר׳׳י

רַע

clamor, v. s. r. רֵעַע *p.* 1074.

רַע

v. s. r.: רָעַע *p.* 1074.

רַע

socius, v. s. r.: רֵעָה *p.* 1069.

רוּף I.

לומר הָם, ומונכו כמו רָב לעיל כפתרון הזכי, ונמצא ג׳׳כ לזה הפעל רָפָא, רָפָה לקמן. ותעודתו יכיס ושלעול הכח והכח [וועדפ-ען, הין זוכד הער-], וזה לא כמונן קליעה וכיוי וחזלך, וזה לא רפה כמונן בודד על פקפוק ובלבול וכבלות, והקרן הלח הקרתי תקת רב, ובפרעות לפרעהו בלוס״ג. ומזה הפעולי רוֹפֵף, כתרגומו אַזְדַּעְזַע, לומר התנועע לכה וחכה וכוע, נאעל והתנועע [ניעטערן, ווֹאַנקען], ובתמונתו היות מטולטל, ד׳׳מ מעמודי שמים כי יתנועשו ויתוטו. בז״ע מזה רָפַף הכיע הפעפעים או הכנפים הכה והכה, והפעולי הִתְרַפְרֵף, והמזהרי מְרוֹפְפִים, והשם הִתְרוֹפֵף ג׳׳כ מזה. עי׳ עוד תקת עָרָה.

h. e. רָפָה, *v. tr.*, sicut רָבָא II., רָפָא, רָפַה, jacere, jactare (werf-en). *Pu.* רוֹפַף, ultro citroque jactari, commotum, conquassatum esse, Targ. אִזְדַּעְזַע (vacillare, contremiscere). *Pil.* neoh. רִפְרֵף, nictare, motitare, palpebras aut alas; prt. מְרַפְרֵף, mobilis, vagus, erraticus; n. actionis רִפְרוּף, ictus, nictus.

V. plura s. n. יְרֹפֵף. LXX. *διαπετάζειν.*

Pu-al: רוֹפַפְתָּ
3 imperf. pl.: יְרוֹפַפּוּ *p.*
Job. 26, 11. עמודי שמים ירופפו

רוּף II.

לומר הָם, ול״ע כ״ף נגזר רִיפּוֹת, ומלמתו כתיבת ויזיקה והדקה [נעריצעמקייט-נען], וכנרת כמכוון ג״כ נשפתי מערב, ד״מ נשפה פרסים וכומיק ויוכיח וגרמנית l. *rup, rump., rap.*] וכדומה, ונמצא [pers. *rübu-den*, הנרת ג״כ לזה חָרַב וכדומה, עי׳ כס״מ. h. e. הָם, *v. tr. inus.*, contundere, conterere (zer-reib-en), cf. ar. *rahafa*, *rakhafa*, attenuare, comminuere.

רִיפּוֹת

ג״כ נרכזי, והלזון גרגרי תבואה כשקיה וכתבזיה, וזהו כנוי לעריסה וגרוסים ועדסת [גריצמע], ונלרך לך כרכזי ע״ש הקנון, וכן עֲרִיסוֹת. LXX. *ἀραφώθ.*

n. f. pluralet., grana contusa, ptisana (Grütze), collect., sicut עֲרִיסוֹת. LXX. *ἀραφώθ.*

pl.: הֲרִיפוֹת
Prv. 27, 22. בתוך הריפות בעלי
pl.: הֲרִפּוֹת
2 Sam. 17, 19. ותשטח עליו הרפות

רוּף III.

לומר הָם, ומונכו כמו רָפָא לקמן, ע״ש הקל וחזוי, והנה הנח לפ״ו ע״ש תְּעוּדָה יק ע׳, לכן עוד נתפנר שהנרת הָרָה, כנרת דומה כיוכי [*θεραπ-εύειν*], וחוא זכיי יק, והנוכר יקל.

h. e. הָרָה, *v. tr.*, sanare, sicut רָפָא, nisi forte n. insequentis rad. est תָּרַף, *θεραπ-εύειν.*

תְּרוּפָה

ג״כ, ומונכו רפואה, כלומר הנר מכוסה לגן-סכוך, ונגזר יק הָם נדומה לפ רָפָא, ואם תָּרַף הנרת הנה הוא כמו סוף כמו סיוכי [*θεραπεία*], הכמנה תמונו נקוות יוקן.

n. f. (ad s. f. תְּעוּדָה), sanatio, curatio, *θεραπεία*, a rad. הָם. LXX. *ὑγιεία.*

לְתַרְוּפָה
Ez. 47, 12. ועלהו לתרופה

רוּץ

לומר רָץ, והעתיד יָרוּץ. מונכו התנודות ומליעה ורעיעה [לויפען], וכנר תקרתי שרנו תקת רעש. ונמצא מרגיפה והלון לזה דנר בתסירות ובמרונה, ונקשור עם על או לזה הזכות, מהירות רינה בנד לים, ועם נית הזכות, מהור לנקש תקסה, והכיוני רָץ [הרבני רָצִים ונהתקרה רָצִין], מרני המלך, מכיתי פקודות המלך, ונקרתו כן ג״כ כזירבני. הכנד רוֹצֵץ הקווק על קל, לומר רינה לנה ולא, כלומר פרש הקמיה, ולא כינקי שפרשו מעבין רגלה. הכוסף חֵרֵץ ע״ד נכיבו, הנאה בתסירות דנר מה, לומר הכיך לרוץ. ולנר לתונן נרומה [שיר ק׳] הרבני תפקרה ליחיד, וכן נעשה לדם [רמז, ק׳], ותסתנר יותר מפרוש יוסף קמיה [מונח בזעיר הנרינות שלו], שהרבני כתזעיה.

h. e. רָצַץ, *v. intr.* (impf. יָרוּץ), currere, sicut רָהַט q. v., seq. accus. (viam velociter percurrere), אֶל et עַל (hostiliter incurrere), בְּ (profugere ad), absol. cito perlustrare s. perlegere,. prt. pl. רָצִים s. רָצִין more aramaico: cursores regii, *ἄγγαροι*, apud Hebraeos genus praetorianorum s. custodum regis (syn. פֶּלֶגְתִּי). *Pi.* רוֹצֵץ, cursitare. *Hi.* הֲרִיץ, accelerare, maturare h. e. cursim afferre, cito adducere. LXX. *τρέχειν, ἐκ-, ἐπι-, παρα-, προς-*; *προφθάνειν, καταδιώκειν, καταφεύγειν, ῥύεσθαι, ἐκτρέχεσθαι*; seq. לִפְנֵי, *προτρέχειν*; רוּץ לְרָעָה, *κακοποιεῖν*; prt. רָץ, *δρομευς, βιβλιοφόρος, βιβλιογράφος*; רָץ רַכָּב, *ἱππεύς*; pl. *ῥασίμ*; *Pi. Hi. διατρέχειν, ἐκδιώκειν, ἐξάγειν* (A. *δρομοῦν*. S. *σπεύδειν*).

Gn. 18, 7. ואל־הבקר רץ אברהם
1 Sam. 20, 36. הנער רץ
2 perf.: רַצְתָּה
Jer. 12, 5. את־רגלים ׀ רצתה
1 perf.: רַצְתִּי
2 Reg. 5, 20. כי־אם־רצתי אחריו
3 perf. pl.: רָצוּ
Jer. 23, 21. הנביאים והם רצו
3 perf. pl.: וָרָצוּ
1 Sam. 8, 11. ורצו לפני מרכבתו
part. masc.: רָץ *sg.*
2 Sam. 18, 22. למה זה אתה רץ
2 Sam. 18, 24. והנה־איש רץ לבדו
2 Sam. 18, 26. הנה־איש רץ לבדו
2 Reg. 5, 21. ויראה נעמן רץ
Job. 9, 25. וימי קלו מני־רץ
Jer. 51, 31. רץ לקראת־רץ ירוץ
part. pl.: רָצִים
2 S. 15, 1. וחמשים איש רצים לפניו
1 Reg. 1, 5. וחמשים איש רצים לפניו
Hag. 1, 9. ואתם רצים איש לביתו
part. pl.: הָרָצִים
1 Reg. 14, 27. שרי הרצים
1 Reg. 14, 28. ישאום הרצים
1 Rg. 14, 28. והשיבום אל־תא־הרצים
2 Reg. 10, 25. וישלכו הרצים
2 Reg. 11, 6. בשער אחר הרצים
2 Reg. 11, 11. ויעמדו הרצים
2 Reg. 11, 19. הכרי ואת־הרצים
2 Reg. 11, 19. דרך־שער הרצים
2 Chr. 12, 10. על־יד שרי הרצים
2 Chr. 12, 11. באו הרצים
2 Chr. 12, 11. אל־תא הרצים
2 Chr. 23, 12. את־קול העם הרצים
2 Chr. 30, 6. וילכו הרצים
2 Chr. 30, 10. ויהיו הרצים עברים
Esth. 3, 13. ביד הרצים
Esth. 3, 15. הרצים יצאו דחופים
Esth. 8, 14. הרצים רכבי הרכש
part. pl.: הָרָצִין *aram.*
2 Reg. 11, 13. את־קול הרצין העם
part. pl.: לָרָצִים
1 Sam. 22, 17. לרצים הנצבים עליו
2 Reg. 10, 25. ויאמר יהוא לרצים
part. pl.: וְלָרָצִים
2 Reg. 11, 4. לכרי ולרצים
inf. abs.: רָצוֹא* *v.* רָצָא
Ez. 1, 14. *והחיות רצוא ושוב
inf. abs.: לָרוּץ
1 Sam. 20, 6. לרוץ בית־לחם עירו
Ps. 19, 6. כגבור לרוץ ארח
Prv. 6, 18. רגלים ממהרות לרוץ
impt. sg.: רָץ
1 S. 20, 36. רץ מצא־נא את־החצים
Zach. 2, 8. רץ דבר אל־הנער
impt. sg.: רוּץ
2 Sam. 18, 23. ויאמר לו רוץ
2 Reg. 4, 26. עתה רוץ־נא לקראתה

1 imperf.: אָרוּץ
2 Sam. 18, 23. ויהי־מה ארוץ
2 Sam. 22, 30. כי בכה ארוץ גדוד
Ps. 119, 32. דרך־מצותיך ארוץ
1 imperf.: אָרֻץ
Ps. 18, 30. כי בך ארץ גדוד
1 imperf.: אָרוּצָה
2 Sam. 18, 19. ארוצה נא ואבשרה
1 imperf.: אָרֻצָה
2 Sam. 18, 22. ויהי מה ארצה
1 imperf.: וָאָרוּצָה
2 Reg. 4, 22. וארוצה עד־איש
2 imperf.: תָּרוּץ
Prv. 4, 12. ואם־תרוץ לא תכשל
3 imperf.: יָרוּץ
Job. 15, 26. ירוץ אליו בצואר
Ps. 147, 15. עד־מהרה ירוץ דברו
Prv. 18, 10. בו־ירוץ צדיק ונשגב
Jer. 51, 31. רץ לקראת־רץ ירוץ
Hab. 2, 2. למען ירוץ קורא בו
3 imperf.: יָרֻץ
Job. 16, 14. ירץ עלי כגבור
3 imperf.: וַיָּרָץ *p.*
2 S. 18, 21. וישתחו כושי ליואב וירץ
3 imperf.: וַיָּרֻץ
Gn. 18, 2. וירא וירץ לקראתם
Gn. 24, 17. וירץ העבד לקראתה
Gn. 24, 29. וירץ לבן אל־האיש
Gn. 29, 13. וירץ לקראתו ויחבק־לו
Gn. 33, 4. וירץ עשו לקראתו
Num. 11, 27. וירץ הנער ויגד למשה
Num. 17, 12. וירץ אל־תוך הקהל
Jud. 7, 21. וירץ כל־המחנה
1 Sam. 3, 5. וירץ אל־עלי
1 Sam. 4, 12. וירץ איש־בנימן
1 Sam. 17, 22. 48. וירץ המערכה
1 Sam. 17, 51. וירץ דוד ויעמד
2 Sam. 18, 23. וירץ אחימעץ
1 Reg. 18, 46. וירץ לפני אחאב
1 Reg. 19, 20. וירץ אחרי אליהו
2 Reg. 23, 12. וירץ משם והשליך
Dan. 8, 6. וירץ אליו בחמת כחו
3 impf. f. ap.: וַתָּרָץ
Gn. 24, 20. ותרץ עוד אל־הבאר
Gn. 24, 28. ותרץ הנער ותגד
Gn. 29, 12. ותרץ ותגד לאביה
Jud. 13, 10. ותרץ ותגד לאישה
3 impf. f.: *תָּרֻץ
Eccl. 12, 6. *ותרץ גלת הזהב
1 imperf. pl.: נָרוּצָה
Cant. 1, 4. משכני אחריך נרוצה
Prv. 1, 16. כי רגליהם לרע ירוצו
3 imperf. pl.: יָרוּצוּ
Jes. 55, 5. וגוי לא־ידעוך אליך ירוצו
Jes. 59, 7 רגליהם לרע ירוצו
3 imperf. pl.: יָרֻצוּ
Jes. 40, 31. ירוצו ולא ייגעו
3 imperf. pl.: וַיָּרוּצוּ
Jos. 8, 19. וירוצו כנטות ידו
3 imperf. pl.: וַיָּרֻצוּ
Jos. 7, 22. וירצו האהלה
1 Sam. 10, 23. וירצו ויקחהו משם
3 imperf. pl.: יְרוּצוּן
Joel 2, 4. וכפרשים כן ירוצון
Joel 2, 7. כגבורים ירוצון
3 imperf. pl.: יְרֻצוּן
Ps. 59, 5. בלי־עון ירוצון
Joel 2, 9. בחומה ירוצון
3 perf. pl.: הֵרִיצוּן *c. h int.*
Am. 6, 12. הירוצון בסלע סוסים
Pi-el: רוֹצֵץ
3 impf. pl.: יְרֹצְצוּ *p.*
Nah. 2, 5. כברקים ירוצצו

Hif-il: הַרְיִץ

impt. sg.: וְהָרֵץ
1 Sam. 17,17. והרץ המחנה לאחיך

1 *impf. c. s.:* אַרְיֵצְךָּ
Jer. 49, 19. כי־ארגיעה אריצנו

1 *impf. c. s.:* אַרִיצֵם
Jer. 50, 44. Q're. ארגיעה ארוצם

3 *impf. f.:* תָּרֵיץ
Ps. 68, 32. תריץ ידיו לאלהים

3 *impf. pl:* וַיְּרִיצוּ
2 Chr. 35, 13. ויריצו לכל־בני העם

3 *impf. pl. c. s.:* וַיְּרִיצֻהוּ
Gn. 41, 14. ויריצהו מן־הבור

מֵרוּץ

ע"ו, ע"י מֵרוֹם, מְשׁוֹט, ונקבי סיס לסכת סנכוכיי. לכוכו כיסס לו סיכוכס [לויס], וסנוכ שלל נס"ע, ועוכ נס כיצה נס ספעולס.

n. m. (ad s. f. מְרוֹם, מְשׁוֹט), cursus, neohebr. רִיצָה. LXX. δρόμος.

הַמֵּרוּץ

Eccl. 9, 11. לא לקלים המרוץ

מְרוּצָה

ע"כ כמו מֵרוֹץ, כלי ספכס סיוכן. ודע קוכ ז'יכן עוכ תיוכות רכות שכרלות כלמו הן יין רוץ, לולס הן יין כלן ע"ס.

n. f., sicut מֵרוֹץ, cursus. LXX. δρόμος.

הַמְּרוּצָה

Jer. 22, 17 ועל־המרוצה לעשות

constr.: מְרוּצַת
2 Sam. 18, 27. מרוצת הראשון

constr.: כְּמִרְצַת
2 Sam. 18, 27. כמרצת אחימעץ

cum suff.: מִרוּצָתָם
Jer. 23, 10. ותהי מרוצתם רעה

cum suff.: בְּמִרְצָתָם *Q're.*
Jer. 8, 6. כלה שב במרוצתם

pl. c. suff.: בְּמִרְצוֹתָם *K'tib.*
Jer. 8, 6. כלה שב במרצותם

רוּק

לוכ רָק, וכוכו נתמלוסו כמו רָם לקיון, סכמלת ג"כ לקל דָּרָק, דָּרָק, וכזכס כמכוון נזפס פרסיס וכומיס pers. *rîkh-ten* [גנעלית; גנרמנית ויוכיס l. *rig-are*, *ruc-to*, goth. *reg-an*, ahd. *rek-an*, dt. reg-nen, gr. ἐρεύγ-ομαι, וכדומס. לוכ הזתפכות [זיך ערניעסטען, פֿליעסטען, לויסזיטצען], וע"י נקיקס והזתפקות סתוכנית יתקוק סכלי, לכן נכוסף הַרִיק, כהזתלס לל נקיקס, לוכ סרקס והפכתס [לטעלטן]. והיסוד לל הזתלס תמלת תקת ערכ כ' ותקת נקק לַמַּיִם, עד לללת יפול בו ספקס, ותכיר עוד הלוכו נפסוקיס כטיע קוכות לקיקס, גזס על־סלקן יקיקו, וג"כ מגלוי סעלת קכה, ולק"כ על סרקס והפכתס כלי נכללי. ולזכ למוכן לל ויקב לת זכיכיו לדעת לפן־עוכל תכיך להוליך סקכב מתעב, וכן דעת יקקי, ולדעתי הכלון הוללת קכיכיו קוכס, וכי הוללה ג"כ יק יכל לזון ספיכס, לו הזכה רָק פס כמו הזכה נפעל עָרָה לזון סדיכס, והלחכון קכיב. ספעולי ללו הוֹרִיק, ומוס לזן תוכך זמך לדעת יקקי, והזתוממתי על היקס הנקביי, זוכ נזמן, וכ"ל לזתלת תֵּירֵק פרישי, ככוי לכבכ מס, לזכ מזכו הזמן הטוב. נז"ע מוס הֲרָקָה הזכס, ל"ס סרקת הנעלן, וכן רֵיק ככוי לעכוי.

Hif-il: הֵרִיק

1 *imperf.:* וַהֲרִיקֹתִי
Lev. 26, 33. והריקתי אחריכם חרב

Mal. 3, 10. והריקתי לכם ברכה

3 *perf. pl.:* וְהֵרִיקוּ
Ez. 28, 7. 30, 11. והריקו חרבותם

part. m. pl.: מְרִיקִים
Gn. 42, 35. הם מריקים שקיהם

part. m. pl.: הַמְּרִיקִים
Zach. 4, 12. המריקים מעליהם הזהב

inf. constr.: לְהָרִיק
Jes. 32, 6. להריק נפש רעב

impt. sg.: וְהָרֵק
Ps. 35, 3. והרק חנית

1 *imperf.:* אָרִיק
Ex. 15, 9. אריק חרבי

Ez. 5, 2. 12. ו־רב אריק אחריהם 12, 14.

3 *imperf.:* יָרִיק
Hab. 1, 17. העל כן יריק חרמו

3 *imperf. pl.:* יָרִיקוּ
Eccl. 11, 3. על־הארץ יריקו

Jer. 48, 12. וכלין יריקו

3 *impf. ap.:* וַיָּרֶק
Gn. 14, 14. וירק את־חניכיו

1 *impf. c. s.:* אֲרִיקֵם
Ps. 18, 43. כטיט חוצות אריקם

Hof-al: הוּרַק 3 *perf.*
Jer. 48, 11. ולא־הורק מכלי

3 *imperf. f.:* *תּוּרַק
Cant. 1, 3. *שמן תורק שמך

רֵיק

לו רָק, ת"ו ע"מ ניכוכי מיס, ולנקבי׳ רֵקָה. הפתרון היות נקוק ועכוי [לטעכ], וכזאל על נקיקות נפס מרעכון, על תמו והכלו ואקל, על היות נמלא עריסות, לו על הקלות וכיוצל ין הסזאלות. נתרגוס הפעל אֵרִיק תמוכ יניקס נעכני, ומאכו התוקעי׳ רֵיקוֹ לו רֵיקָנִי, והנקבי׳ רֵיקָנָא, והמופעל הֲרִיקוּת, וכן רֵיקוּת.

s. רָק, *adj. m.* (ad s. f. prt. מָה, f. רֵקָה), vacuus, velut de fovea aquis carente aut arista granis destituta, deinde famelicus s. jejunus, inanis s. vanus, pauperculus s. rebus necessariis destitutus, et transl. de moribus, levis s. nequam (unde hieros. רֵקָא, convicium gravissimum inter Judaeos, N. T. ῥακά Mt. 5, 22., Hesychius: ῥακά· κενός). LXX. κενός, μάταιος, λεπτός. S. εἰκαῖος, ἄπραγος, ἀπραγία; Inc. λιτός.

רֵק

Gn. 37, 24. והבור רק

Dt. 32, 47. לא־דבר רק הוא

וָרֵק

Neh. 5, 13. יהיה נער ורק

pl.: רֵיקִים
Jud. 7, 17. וכדים ריקים

Jud. 9, 4. אנשים ריקים ופחזים

Jud. 11, 3. אנשים ריקים ויצאו עמו

2 Reg. 4, 3. כלים רקים אל־תמעיטי

2 Chr. 13, 7. אנשים רקים

Prv. 12, 11. ומרדף ריקים חסר־לב

Prv. 28, 19. ומרדף ריקים ישבע־רוש

pl.: הֲרֵקִים
2 Sam. 6, 20. נגלות אחד הרקים

adj. f. sg.: רֵקָה
Ez. 24, 11. על־גחליה רקה

adj. f. sg.: וְרֵיקָה
Jes. 29, 8. והקיץ ורקה נפשו

adj. f. pl.: הֲרֵקוֹת
Gn. 41, 27. השבלים הרקות

רֵיקָם

עעמי׳ ין רֵיק נסופי דָם, כמו לנל אָמְנָם, שָׁוְא, והמוזן נילים ניקניות וכקנס ובלין שכר [לטעכ, פֿעכגע-נעכס].

adv. (ab adj. רֵיק, addita termin. adverb., ad s. f. שָׁוְא, אָמְנָם), vacue, frustra, sine ope et subsidio, sine successu, sine causa, immerito. LXX. διακενῆς, κενός.

A. ματαίως.

Gn. 31, 42. ריקם שלחתני

Ex. 3, 21. לא תלכו ריקם

Ex. 23,15. 34,20. ולא־יראו פני ריקם

Dt. 15, 13. לא תשלחנו ריקם

Dt. 16,16. ולא יראה את־פני ה' ריקם

Ruth 3, 17. אל־תבואי ריקם

1 Sam. 6, 3. אל־תשלחו אתו ריקם

2 Sam. 1, 22. לא תשוב ריקם

Job. 22, 9. אלמנות שלחת ריקם

Ps. 7, 5. ואחלצה צוררי ריקם

Ps. 25, 3. יבשו הבוגדים ריקם

Jes. 55, 11. לא־ישוב אלי ריקם

Jer. 14, 3. שבו כליהם ריקם

Jer. 50, 9. לא ישוב ריקם

adv.: וְרֵיקָם
Ruth 1, 21. וריקם השיבני ה'

רִיק

ע"ו, והמוזן ריקות ויקנות [לטעכסיי], נהזאלה על הכל ותמו, ונלנך לזוב כטעמי׳.

n. m., vacuitas, inanitas, adv. רִיק, בְּדֵי רִיק, לָרִיק, לְרִיק, frustra. LXX. ματαιότης; praef. לְ: κενῶς, διακενῆς.

Ps. 2, 1. ולאמים יהגו ריק

Ps. 4, 3. תאהבון ריק

Ps. 73, 13. אך־ריק זכיתי לבבי

Jer. 51, 34. הציגנו כלי ריק

Jer. 51, 58. ויגעו עמים בדי־ריק

Hab. 2, 13. בדי־ריק יעפו

adv. וָרִיק
Jes. 30, 7. והבל וריק יעזרו

adv. לָרִיק
Lev. 26, 16. וזרעתם לריק זרעכם

Lev. 26, 20. ותם לריק כחכם

Jes. 65, 23. לא יגעו לריק

adv. לְרִיק
Job. 39, 16. לריק יגיעה בלי־פחד

Jes. 49, 4. לריק יגעתי

רוּר

לוכ רָר, וכוכו ויכס וכתיכת לקות [לליימען, פֿליעסקען], וסולו לילכו רָר, מקכר זילדעו לל כמלל פעל בקותיות זוות, כלזר סוכקתי לעיל תקת דדס לו דס, וכקזר לזל לָל סקכן לו־לו כפיל לל לו, סכס רָר כפיל לל רודו, ולזכס זס בקמת סיוכן לל כולס וויכס, כקזר תרקס נלוס"ס.

h. e. רָר, *v. intr.*, fluitare, salivare, ort. ex reduplicata radice *ru*, sanscr. *s-ru*, gr. ῥέ-ειν (רָר ex רוּרוּ, sicut לָל ex לוּלוּ, טָט ex טָאטָא, v. s. דָּדָה, דָּה), c. acc. pituitam s. humorem tenacem ac lubricum emittere. LXX. רָר, ῥέων (γόνον).

3 *perf.:* רָר
Lev. 15, 3. רר בשרו את־זובו

רִיר

ע"ו, ומוכנו רוק סכוול ספס [גייפֿער, ספייכעל], ולזכ כריר קלמות דקיוב כנר פרזתי לעיל תקת קלמות, לו ריר ממ, לו קלנון כיסס, ע"ס.

n. m., pituita, saliva, sputum. De רִיר חֲלָמוּת v. s. חֲלָמוּת. LXX. σίελον; רִיר חֲלָמוּת, ῥήματα κενά.

בְּרִיר

Job. 6, 6. טעם בריר חלמות

cum suff.: רִירוֹ
1 Sam. 21, 14. ויורד רירו על־זקנו

רוּשׁ

לוכ רָשׁ, וכלוכו כמו יָרַשׁ, לומר קיזוס וקפיסס, לכן נכלל לקיקס, מעני וקנין, מוס קל"כ סיות עני ודק [לַרס ויין]. קולס נלפלר ג"כ שהזכר דומס לל רַשׁ מקוקס לל רָץ, ויסיס לפ"ו כזכר לל דכל, והכיוכי רָשׁ כמו מדוכל ווס סכנון. וכמלל ג"כ נלף רָאשׁ. סהלפעל כלרכו, סתרלס כרס ועני ומדוכל, וכן סתעלר.

h. e. רָשׁ, *v. tr.*, sicut יָרַשׁ, captare, sumere, spec. stipem s. elëemosynam, mendicando vivere, stipe precaria victitare, hinc pauperem s. egenum esse vel fieri (syn. אֶבְיוֹן a v. אָבָה, *av-ere*), nisi, id quod verisimilius videtur, רָשׁ, sicut רָץ, vi *conterendi* s. *confringendi* dicitur, ita ut רָשׁ, sicut דַּבָּא, sit contritus, miser. *Hitp.* pauperem se gerere. LXX. πτωχεύειν; *Hitp.* ταπεινοῦν.

3 *perf. pl.:* רָשׁוּ
Ps. 34, 11. כפירים רשו ורעבו

part. masc.: רָשׁ *sg.*
1 Sam. 18, 23. ואנכי איש־רש ונקלה

Prv. 14, 20. גם־לרעהו ישנא רש

Prv. 18, 23. תחנונים ידבר־רש

Prv. 19, 1. טוב רש הולך בתמו

Prv. 19, 7. כל־אחיו־רש ׀ שנאהו

Prv. 19, 22. וטוב רש מאיש כזב

Prv. 28, 3. גבר רש ועשק דלים

Prv. 28, 6. טוב־רש הולך בתמו

Prv. 29, 13. רש ואיש תככים נפגשו

Eccl. 4, 14. כמלכותו נולד רש

Eccl. 5, 7. אם־עשק רש וגזל

part. masc.: רָאשׁ *sg.*
2 S. 12, 1. אחד עשיר ואחד ראש

Prv. 10, 4. ראש עשה כף־רמיה

part. masc.: הָרָאשׁ *sg.*
2 Sam. 12, 4. כבשת האיש הראש

part. masc.: וָרָשׁ *sg.*
Prv. 13, 8. ורש לא־שמע גערה

part. masc.: רָזֵשׁ
עני ורש הצדיקו Ps. 82, 3.
עשיר ורש נפגשו Prv. 22, 2.
part. masc.: לָרֵשׁ
לעג לרש חרף עשהו Prv. 17, 5.
נותן לרש אין מחסור Prv. 28, 27.
part. masc.: וְלָרֵשׁ
ולרש אין־כל 2 Sam. 12, 3.
part. m. pl.: רָאשִׁים
רב־אכל ניר ראשים Prv. 13, 23.
part. m. pl.: בְּרָשִׁים
עשיר ברשים ימשול Prv. 22, 7.
Po-el: רוֹשֵׁשׁ
3 *impf.:* יְרֹשֵׁשׁ
ירשש ערי מבצריך Jer. 5, 17.
Hitpa-el: הָתְרוֹשֵׁשׁ
part. masc.: מֻתְרוֹשֵׁשׁ *sg.*
מתרושש והון רב Prv. 13, 7.

רֵישׁ

ז״ו, וכן כמנ׳ רֵישׁ, רֵאשׁ, ומוע״ת רֵיק, רֵק, ופתרונו עכיות וקכיונות ולעות [אַכְמוּטָה]. ודע קוטֿ שזכצ רֵשׁ נפקפכ דומס לכ רָזֵה, וסקוטצ כמו אנכ דלנ, אפכ מאנו דל.
n. m. (nonnunquam רֵישׁ, רֵאשׁ, ad s. f. רֵיק, רֵק), paupertas, status mendici, a v. רֵשׁ = רֵן, vi *conterendi*, aut רָזֵה, vi *emaciandi* (syn. דַּל). LXX. *πενία.*

רֵישׁ
Prv. 28, 19. ריקים ישבע־ריש
רֵישׁ
Prv. 13, 18. ריש וקלון פורע מוסר

רֵאשׁ

Prv. 30, 8. ראש ועשר אל־תתן־לי
cum suff.: רֵישֶׁךָ *p.*
Prv. 24, 34. ובא־מתהלך רישך
cum suff.: רֵאשֶׁךָ
Prv. 6, 11. ובא־כמהלך רֵאשֶׁךָ
cum suff.: רֵישׁוֹ
Prv. 31, 7. ישתה וישכח רישו
cum suff.: רֵישָׁם
Prv. 10, 15. מחתת דלים רישם

רָז

ז
v. s. r. רָזַן *p.* 1047.

רָזֶה

ד ח
פ״כ, ומוכנו כמו רַד, רָדָה, עשות דק ע״י ריקוע, ומזס קפ״כ סנכמס [דיכנען, אַגענרן], וכן נערבי רדי כמו כקצ, ומזס גריעס וקריפס וכקידס נכללן, ומסווי נשפתי מערב ע׳ נס׳ מיוקד. הכפעל נִרְזָה כלרך נכיכו, לומר ספעולי״.
v. tr., attenuare, maciare, imminuere, arab. رزء, رزى, cogn. רַד, רָדָה. *Ni.* נִרְזָה, emaciari, contabescere. LXX. *ἐξολοθρεύειν, σείειν.*
3 perf.: רָזָה
Zeph. 2, 11. רזה את כל־אלהי הארץ
Nif-al: נִרְזָה
3 impf.: יִרְזֶה
Jes. 17, 4. ומשמן בשרו ירזה

רָזֶה

ת״ו, ולנקבי רָזָה. ספרון כקוצ ונכוס ומדולל [אַגענר], הן מקלס, הן מקלן ולקלס, והעשקל מעקל ניכוי עתיקי.
adj. m. prt. (f. רָזָה), emaciatus, macilentus, et de corporis macie et de humi exilitate. LXX. *ἀσθενής, παρειμένος.*

adj. fem.: רָזָה
השמנה הוא אם־רזה Num. 13, 20.
Ez. 34, 20. ובין שה רזה

רָזִי

ז״ו ע״מ עָזִּי, קָלִי, שָׁנִי, ופתרונו דלדול וכקילס [אַכְמַאַגענרונג, סיכצווילכונג], וכללן מקפס וזוד, וזס יוקר מסקנכר מדעת המומרים שמלת רזי מן רָז, ענין סוד, נכנוי מדנר נעדו, וגס ליכנו תוקפי כמו שמזנו קנמ.
n. m. (ad s. f. רָזִּי, עָזִּי, קָלִי, שָׁנִי), emaciatio, tabes, gener. pernicies, exilium. LXX. *μυστήριον* (רָז). Vulgata item: *mysterium.*
Jes. 24, 16. רזי־לי רזי־לי

רָזוֹן

ז״ו ע״מ חָזוֹן, ומוכנו כמו רָזִי, כקישות ולדלול [אַגענרקיי״ן], ומזס קצות כס וקולמס, לו רע נכללן.
n. m. (ad s. f. חָזוֹן), macilentia, de carnis continua absumtione, ita ut homo fiat vegrandi macie torridus, phthisis, nausea, deinde de omni contritione tabefaciente et consumente; אֲיַפַּת־רָזוֹן, *Efa macilentiae* h. e. justo minor. LXX. *ἀτιμία, ὕβρις, πλησμονή.*
Ps. 106, 15. וישלח רזון בנפשם
Jes. 10, 16. במשמניו רזון
Mich. 6, 10. ואיפת רזון זעומה

רָזַח

פעל נוזד, ול״ע כ״ף נגור, ומוכנו שמינס וכריקס קריקס ונעיקס ועיקס ועריגס וכריזס [שרייען, רופען, אַלגענען], ומקוטצ רָ־זָח, ולומס לו צָעָק, זָעָק לעיל, אפכ כנכ פרצתי ומקריתי תקת ועק.
v. intr. comp. inus., vociferari, clamare, sonare, a rad. רָ־זָח, cogn. צָעַק, זָעַק, quae epenthesi indidem accreverunt.

מַרְזֵחַ

ז״ו, וסמיך מִרְזַח, ופתרונו סנכת וקריפס ושריגס, הן מקול אכל וכסי הן מנריקת סידד, ובערבי רָזַח שמלמו, וכן פרצוזו רבותינו נכתובות דף י״ט ע״ב, ונגמרת ובקרי ג״כ לסקמנת בית סלול ומשתה, ע״ל שמלפ.
n. m. (c. מִרְזַח), lamentatio, ejulatio, luctus funebris aut, ut interpretum nonnulli volunt, laetus ac solemnis (aram. de convivio nuptiali aut in honorem Divorum instituto). *Rashi:* מִשְׁתָּאוֹת, Hieron., ut solet, convenienter traditioni: *convivia.* LXX. *θύασος.* S. *ἑταιρεία.*
Jer. 16, 5. אל־תבוא בית מרזח
constr.: מִרְזַח
Am. 6, 7. וסר מרזח סרוחים

רָזַם

פעל יקי ומתנודד, ומוע׳ מסרוס של רָמַז, ומוכנו קריפס נעיכיס [ווינקלן], וכדך מתנפיס, וכמנ׳ מן מתת נתיוס נוסקפות רָמַז.
v. intr., ex רָמַז transpos., innuere, designare, indicium facere. Edd. nonnullii יִרְמְזוּן. LXX. *ὑποφέρειν.* Incert. *ἀνέβλεψαν.*
3 impf. pl.: יִרְזְמוּן
Job. 15, 12. למה־ירזמון עיניך

רָזַן

פעל ל״ע כ״ף נגור, ומוכנו לדעת תקוכיס כמו רָזַן נעכני, נעין כניפה, נהזאלפ על גדולפ, ולדעת לקריס כמו רָסַן לקמן, רַסַּנ נעכני, עכין קסיכס וקציכס, ומוס קפ״כ מזילפ, ועוד מקוס לסתנדכ.
v. intr. inus., quocum alii conferunt arab. *razuna*, grave esse, trop. auctoritate et dignitate, alii v. رَسَنَ, arab. *rasana*, vi vinciendi, deinde, sicut عَسَرَ, dominandi s. imperio coërcendi.

רָזַן

ז״ו ניכוני, ומיוכן מוזל, מילך ומל [פיכסט, קאַכיג], וכן כצ״ע.
n. m. part., dominus, princeps, rex. LXX. *ἄρχων, δυνάστης, σατράπης, τύραννος.* S. *ὕπαρχος.*
part. pl.: רוֹזְנִים
Jud. 5, 3. האזינו רוזנים
Jes. 40, 23. הנותן רוזנים לאין
part. pl.: וְרוֹזְנִים
Ps. 2, 2. ורוזנים נוסדו־יחד
Prv. 8, 15. ורוזנים יחוקקו צדק
Hab. 1, 10. ורוזנים משחק לו
part. pl.: וְלָרוֹזְנִים
Prv. 31, 4. ולרוזנים אי שכר

רָזוֹן

ז״ו, ע״מ קָדוֹשׁ, ודומס לל רוזן בלי ספרס מכוון.
n. m. (ad s. f. קָדוֹשׁ), princeps, sicut רוֹזֵן. LXX. *δυνάστης.*
Prv. 14, 28. מחתת רזון

רָחַב

פ״כ וסעתיד יְרַחֵב, ומוכנו לל״ק כסרוס של רָבַח סזומכוני, אפכ כדומס לל רָנַח סעכני, לומר סיוס מכווץ [נעכי־מיג, וויינ ויין], שכאמר מכל עכין ריקנס, וכן ל״ק נעכני. סכפעל הפעולי״, וסכוסף יונ׳ וקווק, לומר עשות ריק ומכווץ, מסגלת מלכות, ופעור וסריק פס, לו מסגלס נכללן.
v. intr. (impf. יִרְחַב), latum, spatiosum, capax, amplum esse, sec. nonnullos transp. ex רָבַח (samarit.) = רָנַח q. v. *Ni.* pass. *Hi.* dilatare, magnificare, multiplicare, et similiter. LXX. *πλατύνειν, ἐξίστασθαι. Ni.* prt. *εὐρύχωρος; Hi. ἐμπλατύνειν, πληθύνειν, βαθύς.* S. *εὐρυχωρεῖν.*
3 perf.: רָחַב
1 Sam. 2, 1. רחב פי על־אויבי
3 perf.: וְרָחַב
Jes. 60, 5. *ופחד ורחב לבבך
3 perf. f.: וְרָחֲבָה
Ez. 41, 7. ורחבה ונסבה
Nif-al: נִרְחַב
part. masc.: נִרְחָב *sg.*
Jes. 30, 23. כר נרחב
Hif-il: הִרְחִיב *3 perf.*
Gn. 26, 22. הרחיב י״י לנו
Hab. 2, 5. הרחיב כשאול נפשו
3 perf.: הִרְחִיב
Jes. 30, 33. העמק הרחב
3 perf. f.: הִרְחִיבָה
Jes. 5, 14. הרחיבה שאול נפשה
2 perf.: הִרְחַבְתָּ
Ps. 4, 2. בצר הרחבת לי
2 perf.: הִרְחַבְתְּ
Jes. 57, 8. הרחבת משכבך
1 perf.: וְהִרְחַבְתִּי
Ex. 34, 24. והרחבתי את־גבלך
3 prf. pl.: הִרְחִיבוּ
צרות לבבי הרחיבו Ps. 25, 17.
part. masc.: מַרְחִיב
ברוך מרחיב גד Dt. 33, 20.
inf. constr.: הַרְחִיב
למען הרחיב Am. 1, 13.
impt. sg.: הַרְחֶב־ *s. M.*
הרחב־פיך ואמלאהו Ps. 81, 11.
impt. f. sg.: הַרְחִיבִי
הרחיבי ׀ מקום אהלך Jes. 54, 2.
impt. f. sg.: הַרְחֲבִי
הרחבי קרחתך כנשר Mich. 1, 16.
2 imperf.: תַּרְחִיב
תרחיב צעדי תחתי 2 Sam. 22, 37.
תרחיב צעדי תחתי Ps. 18, 37.
כי תרחיב לבי Ps. 119, 32.
3 imperf.: יַרְחִיב
ורחיב י״י אלהיך Dt. 12, 20.
ואם־ירחיב י״י אלהיך Dt. 19, 8.
מתן אדם ירחיב לו Prv. 18, 16.
2 imperf. pl.: תַּרְחִיבוּ
על־מי תרחיבו פה Jes. 57, 4.
3 imperf. pl.: וַיַּרְחִיבוּ
וירחיבו עלי פיהם Ps. 35, 21.

רֶחַב

ז״ו, ופתרונו מקום מכווץ ופכוי [וויי־טער, נעריי־מיג־נער רוים].
n. m., latitudo, spatiositas, locus s. regio late patens. LXX. *ἄβυσσος.*
רחב לא־מוצק Job. 36, 16.
constr. pl.: רַחֲבֵי
התבוננת עד־רחבי־ארץ Job. 38, 18.

רָחָב

ת״ו, וסמיך רְחַב, ולנקבי רְחָבָה וסמיך רַחֲבַת. ספרון מכווץ ולנקב ופקוי כטוי ומזוטע כמקס ומעוד כתפטע ומוטפס [וויי״ט, נעריי־מיג, לוי־סנעדעטכט, נרקס]. ד״מ מקרן רקנס, לומר מכווץ נתקן ורוקב, מרקנות סיס, מדבר שמכווץ לכל לד, לו מעוני הקומס ד״מ רקב י׳ס. ורקב לנ ובפס נסתלס.
adj. m. (c. רְחַב; f. רְחָבָה, c. רַחֲבַת), *longus latusque*, de terra longe lateque patente, de poculo respectu ambitûs, interdum, addita epexegesi, רְחַב יָדַיִם; *amplus* (inclusa profunditate), trop., add. לֵב s. שֶׁפֶל, superbus et elatus (aufgeblasen); *latus* (exclusa longitudine), de mari vel muro, intellecta parietum crassitudine. LXX. *πλατύς* (*πλάτος, πλατύνειν*), *εὐρύς, ἄπληστος, πολύς;* רְחַב יָדַיִם, *πλατύς, εὐρύχωρος, πλατὺς καὶ εὐρύχωρος, ὑμέτρητος;* רַחַב לֵב, *θρασυκάρδιος;* רְחַב נֶפֶשׁ, *ἄπληστος.*
כפרץ רחב יאתיו Job. 30, 14.
constr.: רַחֲבֵי־ *s. M.*
רחב־נפש יגרה מדון Prv. 28, 25.
constr.: וּרְחַב
ורחב לבב Ps. 101, 5.
גדול ורחב ידים Ps. 104, 25.
רום עינים ורחב־לב Prv. 21, 4.
constr. pl.: רְחָבֵי
יאירים רחבי ידים Jes. 33, 21.
adj. fem.: רְחָבָה *sg.*
רחבה מצותך מאד Ps. 119, 96.
adj. fem.: וּרְחָבָה *sg.*
אל־ארץ טובה ורחבה Ex. 3, 8.
המלאכה הרבה ורחבה Neh. 4, 13.
ורחבה מני־ים Job. 11, 9.
adj. fem.: הָרְחָבָה
עד החומה הרחבה Neh. 3, 8.
ובארץ הרחבה והשמנה Neh. 9, 35.

ועד החומה הרחבה Neh. 12, 38.
חמות בבל הרחבה Jer. 51, 58.
adj. fem.: וְהָרְחָבָה
העמקה והרחבה Ez. 23, 32.
adj. fem.: בְּרְחָבָה
ואתהלכה ברחבה Ps. 119, 45.
adj. f. constr.: רְחַבַת
רחבת־ידים Gn. 34, 21.
והארץ רחבת ידים Jud. 18, 10.
והארץ רחבת ידים 1 Chr. 4, 40.
והעיר רחבת ידים Neh. 7, 4.
אל־ארץ רחבת ידים Jes. 22, 18.

רָחַב

ע״ו, ומשמע מופנה, פתי ומרקמה ומשמע דבר [נכריע], ונקשור עם לב כלומר מדוד ובתפשעות נמשלה, לומר מרווחת מכל ומכיוס. נע״ב הָרְחָבָה שם מפעולה, וכן רְחָבָה שם מפעולה מכוין מקל.

n. m., latitudo, trop. de amplitudine scientiae et virtutis. LXX. *πλάτος, εὖρος, διαπλατύνειν, καρδία, χύμα, οἰακίζειν.*

רחב הקרש האחד Ex. 26, 16. 36, 21.
וחמש אמות רחב Ex. 27, 1.
וארבע אמות רחב Ex. 36, 15.
על־פני רחב הבית 1 Reg. 6, 3.
ועשרים אמה רחב 1 Reg. 6, 20.
על־פני רחב־הבית 2 Chr. 3, 4. 8.
מלא־רחב ארצך Jes. 8, 9.
את־רחב הבנין Ez. 40, 5.
קנה אחד רחב Ez. 40, 6 (bis).
וקנה אחד רחב Ez. 40, 7.
רחב פתח־השער Ez. 40, 11.
רחב עשרים וחמש Ez. 40, 13.
וימד רחב Ez. 40, 19.
שש־אמות רחב מפה Ez. 41, 1.
ושש־אמות רחב־מפה Ez. 41, 1.
רחב האהל Ez. 41, 1.
רחב־לבית למעלה Ez. 41, 7.
רחב הקיר אשר־לצלע Ez. 41, 9.
רחב עשרים אמה Ez. 41, 10.
רחב שבעים אמה Ez. 41, 12.
עשר אמות רחב Ez. 42, 4.
ואמה־רחב Ez. 43, 13.
בשתים עשרה רחב Ez. 43, 16.
בארבע עשרה רחב Ez. 43, 17.
ועשרת אלפים רחב Ez. 45, 5.
חמשת אלפים רחב Ez. 45, 6.
ושלשים רחב Ez. 46, 22.
ועשרים אלם רחב Ez. 48, 8.
רחב עשרת אלפים Ez. 48, 10.

וְרַחַב

ורחב ארבע באמה Ex. 26, 2. 8.
ורחב החצר לפאת־ים Ex. 27, 12.
ורחב החצר לפאת קדמה Ex. 27, 13.
ורחב חמשים בחמשים Ex. 27, 18.
ורחב ארבע באמה Ex. 36, 9.
ורחב לב כחול 1 Reg. 5, 9.
ורחב אמות עשרים 2 Chr. 3, 3.
ורחב מים במוצק Job. 37, 10.
ורחב חמש ועשרים Ez. 40, 21.
ורחב חמש ועשרים אמה Ez. 40, 25. 33. 36.
ורחב עשרים וחמש Ez. 40, 29.
ורחב חמש אמות Ez. 40, 30.
ורחב אמה אחת Ez. 40, 42.
ורחב מאה אמה Ez. 40, 47.
ורחב השער שלש אמות Ez. 40, 48.
ורחב עשתי עשרה אמה Ez. 40, 49.
ורחב הפתח Ez. 41, 2.
ורחב עשרים Ez. 41, 2.
ורחב הפתח שבע אמות Ez. 41, 3.
ורחב עשרים אמה Ez. 41, 4.
ורחב הצלע ארבע אמות Ez. 41, 5.
ורחב מקום המנח Ez. 41, 11.
ורחב פני הבית Ez. 41, 14.
ורחב חמש מאות Ez. 42, 20.
ורחב אמה אחת Ez. 43, 14.
ורחב האמה Ez. 43, 14.
ורחב עשרה אלם Ez. 45, 1.
ורחב עשרת אלפים Ez. 45, 3. 48, 9.
ורחב עשרת אלפים Ez. 48, 13.

וְרָחַב

והרחב חמשים אמות Ez. 42, 2.

בְּרָחַב

וקומה ברחב חמש אמות Ex. 38, 18.
ברחב ׳ גדר החצר Ez. 42, 10.

בָּרָחַב

הנותר ברחב Ez. 48, 15.
cum suff.: רָחְבּוֹ
ואמה וחצי רחבו Ex. 25, 10. 37, 1.
ואמה רחבו Ex. 25, 23. 37, 10.
וזרת רחבו Ex. 28, 16. 39, 9.
אמה ארכו ואמה רחבו Ex. 36, 2. 37, 25
וחמש־אמות רחבו Ex. 38, 1.
ועשרים רחבו 1 Reg. 6, 2.
עשר באמה רחבו 1 Reg. 6, 3.
וחמשים אמה רחבו 1 Reg. 7, 2.
ושלשים אמה רחבו 1 Reg. 7, 6.
ועשרים אמה רחבו 2 Chr. 4, 1.
וחמש אמות רחבו 2 Chr. 6, 13.
cum suff.: וְרָחְבּוֹ
ורחבו אמות עשרים 2 Chr. 3, 8.
מדד ארכו ורחבו Ez. 40, 20.
cum suff.: רָחְבָּהּ
חמשים אמה רחבה Gn. 6, 15.
ואמה וחצי רחבה Ex. 25, 17. 37, 6.
וארבע אמות רחבה Dt. 3, 11.
חמש באמה רחבה 1 Reg. 6, 6.
והתיכנה שש באמה רחבה 1 Reg. 6, 6.
שבע באמה רחבה 1 Reg. 6, 6.
וארבע באמה רחבה 1 Reg. 7, 27.
לראות כמה־רחבה Zach. 2, 6.
cum suff.: וְרָחְבָּהּ
ורחבה עשר באמה Zach. 5, 2.
cum suff.: וְלָרָחְבָּהּ
ולרחבה כי לך אתננה Gn. 13, 17.
cum suff.: רָחְבָּן
כארכן כן רחבן Ez. 42, 11.

רֹחַב

ע״כ [וגם נוכיח ק׳ ה׳ ורקנות מעיר ימלאו ילדים וילדות הפה רקנות נקבי, כי ימלאו סוכב אל ילדים וילדות], והכוי רְחֹבוֹת. משמן מקום מכווץ נעיר, אשר בין זוכות מקלכות והפנים [שערשפע], ולפעמים מקום פנוי בשוקי קרת, או לפני הפעד מקום משפע והדין [פְּתוּחוֹם], או מפניות מקום לפני הבר, ד״מ רקוב בית מלאים, ופיעיים רבים על עקומות מוכנים נפה רקוב.

n. f. (*f.* etiam Sach. 8, 15., ubi verbi genus per attractionem perquam vulgarem nomini insequenti convenit; pl. רְחֹבוֹת), locus urbis longus latusque h. e. *πλατεῖα*, platea, vel pomoerium, area longe patens ante portam urbis, forum apud orientales, vel *pro-fanum* h. e. area ante templum dei, Esra 10, 9. LXX. *πλάτος, πλατεῖα, ῥύμη, δίοδος, ὁδός, κλίτος;* רְחוֹב שָׁעַר, רְחוֹב בַּיִת *οἶκος.*

רְחוֹב

אל־רחוב שער העיר 2 Chr. 32, 6.
אל־רחוב העיר Esth. 4, 6.
רמה בכל־רחוב Ez. 16, 24.
ורמתך עשית בכל־רחוב Ez. 16, 31.
ובנתה רחוב וחרוץ Dan. 9, 25.

הָרְחוֹב

כאיש אחד אל־הרחוב Neh. 8, 1.
ויקרא־בו לפני הרחוב Neh. 8, 3.

בָּרְחוֹב

לא כי ברחוב נלין Gn. 19, 2.
רק ברחוב אל־תלן Jud. 19, 20.
ברחוב אכין מושבי Job. 29, 7.
כשלה ברחוב אמת Jes. 59, 14.

בְּרְחֹב

ויבא וישב ברחב העיר Jud. 19, 15.
הארח ברחוב העיר Jud. 19, 17.
ברחוב בית האלהים Esr. 10, 9.
ברחוב העיר Esth. 6, 9. 11.

וּבְרְחוֹב

וברחוב שער המים Neh. 8, 16.
וברחוב שער אפרים Neh. 8, 16.

לָרְחוֹב

ויאספם לרחוב המזרח 2 Chr. 29, 4.

מֵרְחוֹב

מרחב בית־שן 2 Sam. 21, 12.
cum suff.: רְחֹבָהּ
תקבץ אל־תוך רחבה Dt. 13, 17.
cum suff.: מֵרְחֹבָהּ
ולא־ימיש מרחבה Ps. 55, 12.
pl.: רְחֹבוֹת
בתוך רחבות ארצה Prv. 22, 13.
בכל־רחבות מספד Am. 5, 16.
pl.: וּרְחֹבוֹת
ורחבות העיר ימלאו Zach. 8, 5.
pl.: הָרְחֹבוֹת
ארי בין הרחבות Prv. 26, 13.
pl.: בְּרְחֹבוֹת
ברחבות תתן קולה Prv. 1, 20.
ברחבות פלגי־מים Prv. 5, 16.
פעם ברחבת Prv. 7, 12.
ישתקשקון ברחבות Nah. 2, 5.
pl.: בְּרְחֹבוֹת
ברחבות קריה Thr. 2, 11.
ברחבות עיר Thr. 2, 12.
ברחבות ירושלם Zach. 8, 4.
pl.: וּבְרְחֹבוֹת
בשוקים וברחבות Cant. 3, 2.
pl.: מֵרְחֹבוֹת
בחורים מרחבות Jer. 9, 20.
pl. c. suff.: בִּרְחֹבֹתֵינוּ
ואין צוחה ברחבתינו Ps. 144, 14.
מלכת ברחבתינו Thr. 4, 18.
pl. c. suff.: בִּרְחוֹבוֹתֶיהָ
ובקשו ברחובותיה Jer. 5, 1.
ירפלו בחוריה ברחבתיה Jer. 49, 26. 50, 30.
pl. c. suff.: וּבִרְחוֹבֹתֶיהָ
משחקים ברחבתיה Zach. 8, 5.
וברחבתיה כלה ויליל Jes. 15, 3.
וברחבתיה כלה מספד Jer. 48, 38.

מֶרְחָב

ע״ו, ועניכו מקום פנוי ומרווח, והפוכו לב, וכן נמשלה, ולפעמים מקום התעות הכנס [דיש לקרוע], על שלח ימלא המכלאה.

n. m., locus latus, amplus ac spatiosus, trop. libertas ac salus (opp. צָרָה, augustiae). LXX. *πλάτος, πλατυσμός, εὐρύχωρος.*

בַּמֶּרְחָב

העמדת במרחב רגלי Ps. 31, 9.
ענני במרחב יה Ps. 118, 5.
ורעם י״י ככבש במרחב Hos. 4, 16.

לַמֶּרְחָב

ויצא למרחב אתי 2 Sam. 22, 20.
ויוציאני למרחב Ps. 18, 20.
pl. constr.: לְמֶרְחֲבֵי
ההולך למרחבי ארץ Hab. 1, 6.

רָחַב

פעל ל״ע כ״ף נגזר, והקנן רָחֲבָה, ודומה לו בָּקַע לקען, ועניכו כתיפה והדקה [נעריינען, -זעקסענן], וכן נקעת בַּחַת נעריכי לשון הדקה וכתיפה, וכן כשבץ כמכון נשפתי מערב, ד״מ נשפה [s. *riç, ruj, ῥαγ, ῥηγ*] הכדקת ויוכית, וכדומה, ומשמע ג״כ לשון מָרָחַ, מָרַק לעיל נתמוטה, ונעלם ממנו הסבדל בין רקה ובין עקן בלשון.

v. tr., sicut רָקַק, מָרַח, מָרַק, conterere, contundere (syn. מָחַק), gr. *ῥηγ, ῥαγ*, arab. *rakhkha* (tererc, calcare).

רֶחַי

תוקפי נתמלותו, וכן תמוכתו רקפית, ע״מ שָׁמֵי [אשר ממנו הוגי שָׁמַיִם], מַי [מַיִם], שָׁדַי, שָׁרַר [ספריטיי], והנכי שקית מיסוד משקל שכחכד, ומשמע לך כוגי רֵחַיִם. המוכן העוקן והכוחב, לומר לכן עוקת וכוחב [מוהלשעין], והוגי ע״מ וזג הקכניס. נעריכי רַחַא כלי הטעיכה נכלל [מיסלע], אשר ממנו רחא הפעל עקיכה, או הטעסק נכלי הטעיכה, לולם רַחַיִן גם שם הוגי כמו רקיס, ונקמי ג״כ רֵחַי וגם רַחַי מזלהו.

adj. m. (ad s. f. שָׁמֵי, unde du. שָׁמַיִם; מַי, unde מַיִם; שָׁדַי, שָׁרַר n. pr., du. רֵחַיִם), conterens ac molens, lapis molaris; du. lapides bini, meta et catillus, mola, arab. *rachân* (du. *rachavân*), unde aram. רֵחַי, רֵחוּ, v. denom. *rachâ*, molam versare, construere etc. LXX. *μύλος, ἐμμύλων; κοῦς* רֵחַיִם, *ὀσμὴ μύρου.*

du.: רֵחַיִם
לא־יחבל רחים ורכב Dt. 24, 6.
קחי רחים וטחני קמח Jes. 47, 2.
קול רחים ואור נר Jer. 25, 10.
du.: הָרֵחָיִם *p.*
אשר אחר הרחים Ex. 11, 5.
du.: בָּרֵחָיִם
וטחנו ברחים Num. 11, 8.

רָחַט

פעל ל״ע, ומשמע לך כזיר ק׳, י״ו לדעת סכתיב כשם רֵחַיִם, ומוכנו קריסה וכניסה לו גוזם ונעידה [דרעכסעלן, מיסכעלן], והוא לל״ק הסכום מן חָבַט, וכן נקמת מוכן על מַבָּחוּט נעריכי, מעשה נעשוע [דרעכסעל-שרניי], וכדומה לו מַחְרוּט נעריכי, ופיש עושה מעשה נעשים יכוכה רָחָט, ושם הפעולה רְחִיטָה, לולם עוד הדבר נסמך.

n. m. K'tib, opus tornatile s. caelatum (quod ex sententia nonnullorum latet in n. רְחִיט), tornare, caelare, transp. ex חָרַט (מַחְרוּט, opus tornatile s. caelatum). Poterit v. רָחַט cognatum esse cum neoh. חָטַב; at, ut verum fateamur, v. hocce mere commentitium est, cum רָחִיט, uti recte *Qeri* innuit, ex רָחִיט q. v. induruerit.

רָחִיט

ע״ו נכתיב, ומוכנו כאשר כבר נאמרו תחת הפעל, מעשה נעשוע [דרעכסעל-שרניי, מיסעל-], וכדומה לו מַחְרוּט נעריכי, ופיש עושה מעשה נעשים יכוכה רָחָט, ושם הפעולה רְחִיטָה, לולם עוד הדבר נסמך.

n. m. K'tib, opus tornatile s. caelatum (quod ex sententia nonnullorum latet in n. רְחִיט), tornare, caelare, transp. ex חָרַט (מַחְרוּט, opus tornatile s. caelatum). Poterit v. רָחַט cognatum esse cum neoh. חָטַב; at, ut verum fateamur, v. hocce mere commentitium est, cum רָחִיט, uti recte *Qeri* innuit, ex רָחִיט q. v. induruerit.

latum, sicut מַהֲרוּמ apud Arabes.
V. s. v. רָחַט

cum suff.: רָחֵיטֶנּוּ *Ktib.*
Cant. 1, 17. רחיטנו ברותים

רָחֵל

ד״ן

ג״כ, וכנוי לצאן נקבי׳ וכ״כ [מוצעד-צאצאי], וכן נקוד רָחֵל בעברי, ומוסב בעברי פעל שמי רַחֵל, לומר יסוד בעלם שמכי, ונקבתי ונקרתי ולא מלאתי די בלה.

n. f., ovis femella, ovis mater, agna, arab. *rachil*, *richl*, fort. a v. רָחַל vi lactandi, arab. *arghala*. LXX. *πρόβατον, ἀμνός*; S. *ἀμνάς*.

וּכְרָחֵל
Jes. 53, 7. וכרחל לפני גזזיה

pl.: רְחֵלִים
Gn. 32, 15. רחלים מאתים

pl.: דָּרְחֵלִים
Cant. 6, 6. שניך כעדר הרחלים

pl. c. suff.: רְחֵלֶיךָ
Gn. 31, 38. רחליך ועזיך לא שכלו

רָחַם I.

פעל נודד, לכן העתיד אֶרְחַם, נכנוי אֶרְחָמְךָ. השמן עבוג וכסיפ תמידם ותקיפ לבבי, לגיגה ותקיפה [לשעבוד, כאך עשוקאך ועסבוך], ומקבן רַחֵם, ודומה לו פַּחַם לעיל [ע״ש הקקר והצוור], שכמוהו ג״כ לכל רַגַּם [אצל מאכו בעברי רַגַּם ידיד ואוהב], ויסיפ לפ״ו הפעל שרש, ושם סכנון. לומר סכנד רַחֵם ופעולי שלו רָחַם עי׳ רקס כ׳. נקבי רַחֵם תמוך לקס נעברי, וכן נעברי רַחַם, רַחַם, ומוסב נקרנוס רָחִים או כמו רע ואוהב, ומופעל רָחִים או רְחִימָא, רַחֲמָא, רָחֲמוּ, רְחִימוּ, ועוד סרנס.

v. comp. tr. (impf. אֶרְחַם, c. s. אֶרְחָמְךָ), desiderare, amare, arab. *rachima*, *rahima*, e rad. *cham*, de qua v. s. v. חַמָּה, proinde non denomin. instar graeci *σπλαγχνίζεσθαι*, propter affectuum tenerrimorum in visceribus sedem. De *Pi.* רִחֵם ejusque passivo רֻחַם v. s. רָחַם II. Respondet aram. רְחֵם, unde targ. רָחִים, amicus, et nn. dilectionis, caritatis tenerique amoris: רְחִים, רַחֲמָא, רַחֲמוּ, רְחִימוּ. Eandem radicem habet arab. *ra-ǵima*, unde *raǵm-on*, amicus. LXX. *ἀγαπᾶν*.

1 *impf. c. s.:* אֶרְחָמְךָ
Ps. 18, 2. ארחמך ר״י חזקי

רָחֵם

ג״ן, לו רַחֲמָה כתב נוספת, ושוב כנוי לעוף ממיני לילה, שנקרא כן ע״ש לחנתו לפצרוניו, כמו שמידם מן קסל, וכנר השווס סעדיס פַּיוּמִי רַחֵם נעברי, ומתרגם סעתיקו יקקרא ע״ש מרקיעו.

n. m. (c. He par. רָחֲמָה), avis *φιλότεκνος*, species vulturis, *vultur percnopterus* Linn., arab. *rachm*, *rachma*, dictus a *φιλοστοργία*, cujus symbolum apud Aegyptios fuit vultur. Targ. רַחְמָא, a colore viridi s. prasino. LXX. *κύκνος* (Inc. *ταώς*), *πορφυρίων*.

הָרָחָם
Lev. 11, 18. הקאת ואת־הרחם

cum h par.: הָרָחָמָה
Dt. 14, 17. הרחמה ואת־השלך

רָחַם II.

פ״כ, ול״ע כ״ף נגור רֶחֶם, ופתרונו כפי לצד תצדתי זה כמס לצון עעיפס וסגיכס ותעיקס [בערבען], וף״כ כמו חֵב לעיל בתוכנו. ויש לו לפ״ו כמו לצל קנ המצך לענין לחכס, ומוסב רֶחֶם הכף כמו חֵב [בווען, צאָקס] בתמנות, ומלה הלצכנויך בפתרון רכס, שרוש בלרס, נסודו ג״כ קוב כידוע, וקונע הוצרס רַחֶם, לצד פֶּם לעיל מצלמו, ונכלל מן רכס ר׳. לומר הכנון לי כעת, שקונע שרצו רַחֶם כתמנות של רַחֶם, מקומס הסצכב והתצמיס [בלי-ענין, בריכסבען], ווס סיסוד. לכן מכמרות רקמיס וכתומיס [בעתפיכדען, כלצר לצל בָּמֵר, ותולי נוס הסמצך עס רכס בתון ר׳. סכנד רַחֶם נכמרות רקמיס על פלוני קניכס ויכס על פלוני [ערכאמען, ליעבעך לויפבעב-תען], ד״מ מרקמי לצות על בני לדס, והנצב״פ הפעולי. נלקמי רַחֶם, רַחֶם תמוך קמילה וקניכס.

v. comp. tr. inus., concludere, celare, obtegere (umschliessen, bergen), sicut פֶּם q. v., unde רֶחֶם, sinus (syn. חֵב, חֵיק), nisi forte radix verbi est חָם, candere, ardere, ita ut primum de ardore amoris sexualis, sicut רָחַם, deinde, sicut בָּמַר, de aliorum quoque affectuum teneriorum exardescentia dicatur, a v. רָחַם I. radice non discrepans. *Pi.*, intimo dilectionis et commiserationis affectu aliquem prosequi, de amore parentum in liberos Deique misericordia, qua peccata condonat, poenas aut mitigat aut penitus aufert, ex calamitatibus liberat et beneficia confert. LXX. *ἐλεεῖν, οἰκτείρειν, παρακαλεῖν, μηκύνειν*; מְרַחֵם, *ἵλεως*.

Pi-el: רִחֵם 3 *perf.*
Ps. 103, 13. רחם ר״י על־יראיו

3 *perf.:* וְרִחֵם
Jer. 42, 12. ורחם אתכם
Thr. 3, 32. ורחם כרב חסדו

3 *perf. c. s.:* וְרִחֲמֵךָ
Dt. 13, 18. ונתן־לך רחמים ורחמך

3 *perf. c. s.:* וְרִחֲמֶךָ *p.*
Dt. 30, 3. את־שבותך ורחמך

1 *perf.:* וְרִחַמְתִּי
Ex. 33, 19. ורחמתי את־אשר ארחם
Ez. 39, 25. ורחמתי כל־בית ישראל
Hos. 2, 25. ורחמתי את־לא רחמה

1 *perf. c. s.:* רִחַמְתִּיךָ
Jes. 54, 8. ובחסד עולם רחמתיך
Jes. 60, 10. וברצוני רחמתיך

1 *perf. c. s.:* רִחַמְתִּים
Zach. 10, 6. והושבתים כי רחמתים

1 *prf. c. s.:* וְרִחַמְתִּים
Jer. 12, 15. אשוב ורחמתים
Jer. 33, 26. שבותם ורחמתים

2 *prf. pl. c. s.:* וְרִחֲמוּם
1 Reg. 8, 50. לפני שביהם ורחמום

part. masc.: מְרַחֵם *sg.*
Ps. 116, 5. ואלהינו מרחם
Jes. 49, 15. מרחם בן־בטנה

part. m. c. s.: מְרַחֲמֵךְ
Jes. 54, 10. אמר מרחמך ר״י

prt m. c. s.: מְרַחֲמָם
Jes. 49, 10. כי־מרחמם ינהגם

inf. constr.: רַחֵם
Jer. 31, 20. רחם ארחמנו נאם־ר״י
Hab. 3, 2. ברגז רחם תזכור

inf. constr.: כְּרַחֵם
Ps. 103, 13. כרחם אב על־בנים

inf. c. suff.: לְרַחֲמָכֶם
Jes. 30, 18. ולכן ירום לרחמכם

1 *imperf.:* אֲרַחֵם
Ex. 33, 19. ורחמתי את־אשר ארחם
Jer. 13, 14. ולא ארחם מהשחיתם
Jer. 30, 18. ומשכנותיו ארחם
Hos. 1, 6. כי לא אוסיף עוד ארחם
Hos. 2, 6. ואת־בניה לא ארחם

1 *impf. c. s.:* אֲרַחֲמֵנּוּ
Jer. 31, 20. רחם ארחמנו נאם־ר״י

2 *imperf.:* תְּרַחֵם
Ps. 102, 14. תקום תרחם ציון
Zach. 1, 12. לא־תרחם את־ירושלם

3 *imperf.:* יְרַחֵם
Jes. 9, 16. אלמנותיו לא ירחם
Jes. 14, 1. כי ירחם ר״י את־יעקב
Jes. 49, 13. ועניו ירחם
Jer. 21, 7 ולא יחמל ולא ירחם

3 *impf. c. s.:* יְרַחֲמֵנוּ
Mich. 7, 19. ישוב ירחמנו

3 *impf. c. s.:* וְיִרְחֲמֵהוּ
Jes. 55, 7. וישב אל־י״י וירחמהו

3 *impf. c. s.:* וַיְרַחֲמֵם
2 Reg. 13, 23. ויחן י״י אתם וירחמם

3 *impf. c. s.:* יְרַחֲמֵנוּ
Jes. 27, 11. לא־ירחמנו עשהו

3 *imperf.:* יְרֻחָמוּ *p.*
Jes. 13, 18. ופרי־בטן לא ירחמו
Jer. 6, 23. אכזרי הוא ולא ירחמו
Jer. 50, 42. אכזרי המה ולא ירחמו

Pu-al: רֻחָמָה
3 *perf. f.:* רֻחָמָה *p.*
Hos. 1, 6. קרא שמה לא רחמה
Hos. 1, 8. ותגמל את־לא רחמה
Hos. 2, 3. ולאחותיכם רחמה
Hos. 2, 25. ורחמתי את־לא רחמה

3 *imperf.:* יְרֻחָם
Hos. 14, 4. אשר־בך ירחם יתום

3 *imperf.:* יְרֻחָם *p.*
Prv. 28, 13. ומודה ועזב ירחם

רֶחֶם

ג״ן, ושמון מקום יקוס סנקנס [נאָל-מוצעד, מוצעצליינ], וכלכל נסצל על סמולדס לו על לדת וליקס מנען, ל״ש מרקס.

n. m., uterus, vulva, metonym. partus aut foetus. LXX. *μήτρα, κοιλία, γαστήρ*.

בעד כל־רחם
Gn. 20, 18.
פטר כל־רחם
Ex. 13, 2.
כל־פטר רחם לי״י
Ex. 13, 12.
פטר רחם הזכרים
Ex. 13, 15.
כל־פטר רחם לי
Ex. 34, 19.
פטר רחם מבני ישראל
Nu. 3, 12.
תחת פטרת כל־רחם
Num. 8, 16.
כל־פטר רחם לכל־בשר
Nu. 18, 15.
ישכתהו רחם
Job. 24, 20.
תן־להם רחם משכיל
Hos. 9, 14.

בָּרֶחֶם
Job. 31, 15. ויכוננו ברחם אחד

מֵרֶחֶם
Num. 12, 12. בצאתו מרחם אמו
Job. 3, 11. למה לא מרחם אמות
Job. 10, 18. ולמה מרחם הוצאתני
Job. 38, 8. בגיחו מרחם יצא
Ps. 110, 3. מרחם משחר לך
Jer. 1, 5. מרחם הקדשתיך
Jer. 20, 18. למה זה מרחם יצאתי

מֵרֶחֶם *p.*
Ps. 22, 11. עליך השלכתי מרחם
Ps. 58, 4. זרו רשעים מרחם
Jer. 20, 17. אשר לא־מותתני מרחם

cum suff.: רַחְמָהּ
Gn. 29, 31. 30, 22. ויפתח את־רחמה
1 Sam. 1, 5. וי״י סגר רחמה
1 Sam. 1, 6. סגר י״י בעד רחמה

cum suff.: וְרַחְמָהּ
Jer. 20, 17. ורחמה הרת עולם

רַחַם

ג״ן כמו רֶחֶם, נלי ספרת סמונן, ונכלול ג״כ סנכנוי לצאת נכלל, לומר סרכוי רַחֲמִים, כמונן הצלל של הצרס, לומר סתנגזות וסתפעלות נלנ לרסוסים ולידידות [נאַרמעלינקייט, ערכאַי-תען], ונכלל קסד וסנסה.

n. m., uterus, poëtice: puella, muliercula. *Pl.* רַחֲמִים, a vi radicis altera, de affectu amoris tenerrimi aut commiserationis, praecique divinae, cujus quasi umbra amor maternus, N. T. *τὰ σπλάγχνα*. LXX. *ἔντερον, μήτρα, μήτηρ, παιδίον* (נְעָר רַחַם), *ἔρως γυναικός*), *οἰκτιρμός, ἔλεος, ἐλεημοσύνη*; pl. *μήτρα, σπλάγχνα, χάρις*.

רחם רחמתים
Jud. 5, 30.

רָחַם *p.*
הנשאים מני־רחם
Jes. 46, 3.
בהעביר כל־פטר רחם
Ez. 20, 26.
שאול ועצר רחם
Prv. 30, 16.

וְרָחַם *p.*
ברכות שדים ורחם
Gn. 49, 25.

pl.: רַחֲמִים
יתן לכם רחמים
Gn. 43, 14.
ונתן־לך רחמים
Dt. 13, 18.
לא־שמת להם רחמים
Jes. 47, 6.
ואתן לכם רחמים
Jer. 42, 12.

pl.: וְרַחֲמִים
המעטרכי חסד ורחמים
Ps. 103, 4.
וחסד ורחמים עשו
Zach. 7, 9.

pl.: דָּרְחֲמִים
החסד ואת־הרחמים
Jer. 16, 5.
לאדני אלהינו הרחמים
Dan. 9, 9.

pl.: בְּרַחֲמִים
לירושלם ברחמים
Zach. 1, 16.

pl.: וּבְרַחֲמִים
וברחמים גדולים אקבצך
Jes. 54, 7.
ובחסד וברחמים
Hos. 2, 21.

pl.: לְרַחֲמִים
ונתתם לרחמים
1 Reg. 8, 50.
לרחמים לפני שוביהם
2 Chr. 30, 9.
ותנהו לרחמים
Neh. 1, 11.
ויתן אותם לרחמים
Ps. 106, 46.

pl.: וְלִרְחַמִּים
לחסד ולרחמים
Dan. 1, 9.

pl. constr.: וְרַחֲמֵי
ורחמי רשעים אכזרי
Prv. 12, 10.

pl. c. suff.: רַחֲמֶיךָ
זכר רחמיך י״י
Ps. 25, 6.
לא־תכלא רחמיך
Ps. 40, 12.
כרב רחמיך מחה פשעי
Ps. 51, 3.
כרב רחמיך פנה אלי
Ps. 69, 17.
מהר יקדמונו רחמיך
Ps. 79, 8.
יבאוני רחמיך ואחיה
Ps. 119, 77.
רחמיך רבים י״י
Ps. 119, 156.
כי על־רחמיך הרבים
Dan. 9, 18.

pl. c. suff.: וְרַחֲמֶיךָ
ורחמיך אלי התאפקו
Jes. 63, 15.

pl. c. suff.: בְּרַחֲמֶיךָ
ואתה ברחמיך הרבים
Neh. 9, 19.

pl. c. suff.: וּכְרַחֲמֶיךָ
וכרחמיך הרבים
Neh. 9, 27.

pl. c. suff.: וּבְרַחֲמֶיךָ
וברחמיך הרבים
Neh. 9, 31.

pl. c. suff.: פְּרָחֲמֶיךָ
Neh. 9, 28. ותצילם כרחמיך
pl. c. suff.: רַחֲמָיו
Gn. 43, 30. נכמרו רחמיו אל־אחיו
2 Sam. 24, 14. כי־רבים רחמו
1 Chr. 21, 13. כי־רבים רחמיו
Ps. 77, 10. קפץ באף רחמיו
Thr. 3, 22. כי לא־כלו רחמו
Am. 1, 11. ושחת רחמיו
pl. cum suff.: וְרַחֲמָיו
Ps. 145, 9. ורחמיו על־כל־מעשיו
pl. c. suff.: פְּרָחֲמָיו
Jes. 63, 7. אשר גמלם כרחמיו
pl. c. suff.: רַחֲמָיָה
1 Rg. 3, 26. נכמרו רחמיה על־בנה
רַחֲמִין
נזכרתי, כמו רַחֲמִים נעבדי, נלי הפרש המוכן. ובתכנוס נפתרון זה תקוקי" רַחֲמִים, רַחֲמוּ.
n. plur. aram., a hebr. רַחֲמִים, arab. *rachma-t-on* non diversum. LXX. *οἰκτιρμοί.*
pl.: וְרַחֲמִין
Dan. 2, 18. ורחמין למבעא
רַחֲמָה
ע"כ, שמשלח לך נספורי ציר׳ וכוונ" רַחֲמָתַיִם, ומוכנו לעשה, נמשלה כמו כ ק ס ניקיל.
n. f. (du. רַחֲמָתַיִם), puella, eadem metonymia, qua רַחַם, רֶחֶם. LXX. *οἰκτίρμων οἰκτειρήσει.* Alius: *φιλιάζοντα φίλοις.* Vulg. *pulcherrima feminarum.*
du.: רַחֲמָתַיִם
Jud. 5, 30. רחם רחמתים
רַחוּם
ת"י מכנין הכנד, והכלון היות נעל רקמים ונעל קניכה [נשלמעלניג].
adj. m., misericors, elative de Dei ineffabili et intima erga homines propensione. LXX. *οἰκτίρμων, ἐλεήμων.*
Ex. 34, 6. ר"י ר"י אל רחום וחנון
Dt. 4, 31. כי אל רחום ר"י אלהיך
Ps. 78, 38. והוא רחום ׀ יכפר עון
Ps. 86, 15. אל־רחום וחנון
Ps. 103. 8. רחום וחנון ר"י
רְחוּם
2 Chr. 30, 9. חנון ורחום ר"י
Neh. 9, 17. חנון ורחום ארך־אפים
Neh. 9, 31. אל־חנון ורחום אתה
Ps. 111, 4. חנון ורחום ר"י
Ps. 112, 4. חנון ורחום וצדיק
Ps. 145, 8. חנון ורחום ר"י
Joel 2, 13. כי־חנון ורחום הוא
Jon. 4, 2. חנון ורחום
רַחֲמָנִי
ת"י, מן רַחֲמָן [משנור נע"ע], ומוכנו כמו רקום. נע"ע רקמן ככוי לרקנ"ס, ומן רקמני נ"כ הכתניי אם רַחֲמָנִית, ומשופטע רַחֲמָנוּת.
adj. m. (a n. רַחֲמָן, neoh. cogn. dei, uti arab.), misericors, fem. רַחֲמָנִית (pl. רַחֲמָנִיּוֹת). LXX. *οἰκτίρμων.*
adj. f. pl.: רַחֲמָנִיּוֹת
Thr. 4, 10. ידי נשים רחמניות

I. רָחַם

פעל נזוד, ומעתיד יְרַחֵם נע"ע. ומוכנו כמו חָם לעיל, כמו חִפֵּר, לומר קפיפה ומלכפה וכסוי נניכה ומכיכה [דעקקען, שיטען], כדרך המגן ומסוכך, ד"מ מרחוף הכנר על נוזליו להגן עליהם, מרחוף כוח אלהים להחיות ולהגן,

וע"כ אין דמיון לו עם רָחַם, כאשר קצנו קנת. מכנד רְחֵמָה חזוק על קל, ואין מכנד שגור נכ"ק. נשפה סוריה נלכך כפעל אימון הילדים ועפוקם ע"י הגנה ושמור, לו מסכוך היד על הראש וקפיפתו כמעשה הסגיון, וכדומה מן הפעולות אמונן נגיכה, וסודו נכך פרצתי קפץ קנץ ושפה וקפף ולמכנה.
v. comp. tr. (impf. neoh. יְרַחֵם), sicut חָפֵר, חָפֵה (quae vv. radicem repraesentant), *contegere*, tueri. *Pi.* (quod solum in S. S. usitatum est), de ave pullos suos fovente, de spiritu sancto rudi indigestaeque moli rerum primitus creatarum quasi incubante et vi sua formante. *Basilius* in Homilia II. de Hexaëmero: *τὸ ἐπεφέρετο φησὶν ἐξηγοῦνται ἀντὶ τοῦ συνέθαλπε καὶ ἐζωογόνει τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν κατὰ τὴν εἰκόνα τῆς ἐπωαζούσης ὄρνιθος καὶ ζωτικήν τινα δύναμιν ἐνιείσης τοῖς ὑποθαλπομένοις.* Syr., uti hebr., vi *fovendi*, et sensu ecclesiastico de ordinatione, quae fit manuum impositione (*χειροθεσίᾳ*, 1 Tim. 5, 22., synagog. סְמִיכָה). Falluntur, qui hoc v. cum v. רָחַם aliquam communionem habere asserunt. LXX. *ἐπιφέρεσθαι, ἐπιποθεῖν.*
Pi-el: רִחֵם
part. fem.: מְרַחֶפֶת *sg.*
Gn. 1, 2. ורוח אלהים מרחפת
3 impf.: יְרַחֵם
Dt. 32, 11. על־גוזליו ירחף

II. רָחַף

פעל נוזד, וסודו רָחַם נדומה לו מאנם של אָבַק לאבק, ואל מאנם של רָחַם, ועניכו כלנוד וקנועה, וסרקים רקפו כל־עצמותי, ודוד קמקי וכניס מסתוכנים מקדמונים פרשו כל רקף מענק כלנוד, לכן מסנדל אלנו קניכ, וסיק לו נקוקי הלנון. נע"ע ממנו משמות רַחוּף, רְחִיפָה.
v. comp. intr., motitare se, agitare, Qimchi bene, sed comprehenso etiam רָחַם I., מְרַחֶפֶת וּתְנוּחָה. Neohebr. inde nn. actionis רַחוּף, רְחִיפָה. LXX. *σαλεύειν.*
3 perf. pl.: רָחֲפוּ
Jer. 23, 9. רחפו כל־עצמותי

רָחַץ

פעל נוזד, ומעתיד יִרְחַץ, ומקור רָחְצָה. מפתרון מדקס ומקיק מנוף ומשיפה [מנוושען, -מפילנן], ד"מ מרקיקת מנוף מלוקה וכדומה, ולפעמים עניכה נכללן [נשדנן], ונערני נ"כ מכניסה מנגדים. מכאנ"ם מפעולי, ומסתפעל נעניכה נפרע [ויך נשדנן]. ואשר לקוור מאנם מקנתי מלפניס מאנם רָחַץ לך מקצוי של רָחַץ, נדומה לל ר ס ע, נמוכן כוילה וניפה, וכי לקל עכל ומעה נ"כ הלנון מיוכן כמו זס. לולם נקפנר עוד מהקוטנ רְחַץ [נכיר מקנב מוצנ], ומקרן נדומה לל חָשׁ, רְחַשׁ, גָּשׁ [לל גשם], לענין מניפה וניפה [גישען, וושלנען]. נע"ע הִרְחִיץ כקל נענכי.
v. comp. tr. (impf. יִרְחַץ, inf. רָחְצָה), lavare (waschen, baden), abluere, velut corpus, carnes, etiam vestes (sicut arab.). *Pu.*, lotum, ablutum esse. *Hitpa.* se lavare, *λούεσθαι.* Nisi רָחַץ ex רָחַץ = רָחַט (manare, fluere, syn. רָחַץ, שָׁטַף) induruit, radix est רָחַץ, cui respondent vv. גָּשׁ (גָּשַׁם), חָשׁ, רָחַשׁ, vi *spumandi*, *bullandi*, *fluendi*. LXX. *νίπτειν*, *ἀπο-; πλύνειν*, *ἐπι-*; *λούεσθαι*, *χέειν*; *ἀποπλούεσθαι.*
3 perf.: רָחַץ
Lev. 8, 21. הכרעים רחץ במים
Lev. 22, 6. כי אם־רחץ בשרו
Jes. 4, 4. רחץ אדני את צאת
3 perf.: וְרָחַץ
Lev. 14, 8. ורחץ במים וטהר
Lev. 14, 9. ורחץ את־בשרו במים
Lev. 15, 5. 6. 7. 8. 10. ורחץ במים 11. 16. 21. 22. 27. 17, 15.
Lev. 15, 13. ורחץ בשרו במים
Lev. 16, 4. ורחץ במים את־בשרו
Lev. 16, 24. 26. 28. ורחץ את־בשרו
Num. 19, 7. ורחץ בשרו במים
Num. 19, 19. ורחץ במים וטהר
2 perf.: וְרָחַצְתָּ
Ex. 29, 4. 40, 12. ורחצת אתם במים
Ex. 29, 17. ורחצת קרבו וכרעיו
2 Reg. 5, 10. ורחצת שבע־פעמים
2 perf. f.: רָחַצְתְּ
Ez. 23, 40. לאשר רחצת
2 perf. f.: וְרָחַצְתְּ
Ruth 3, 3. ורחצת ׀ וסכת
1 perf.: רָחַצְתִּי
Cant. 5, 3. רחצתי את־רגלי
3 perf.: רָחֲצוּ *p.*
1 Reg. 22, 38. ויזנות רחצו
3 perf.: וְרָחֲצוּ
Ex. 30, 19. ורחצו אהרן ובניו
Ex. 30, 21. ורחצו ידיהם
Ex. 40, 31. ורחצו ממנו משה
Lev. 15, 18. ורחצו במים
part. fem.: רְחֻצָה *sg.*
2 Sam. 11, 2. וירא אשה רחצת
part. f. pl.: רְחֻצוֹת
Cant. 5, 12. רחצות בחלב
inf. constr.: בְּרָחְצָהּ
Job. 29, 6. ברחץ הליכי בחמאה
inf. constr.: לְרָחְצָהּ
Gn. 24, 32. ומים לרחץ רגליו
Ex. 2, 5. לרחץ על־היאר
1 Sam. 25, 41. לרחץ רגלי עבדי
inf. constr.: לְרָחְצָהּ
Ex. 30, 18. וכנו נחשת לרחצה
Ex. 40, 30. ויתן שמה מים לרחצה
2 Chr. 4, 6. לרחצה בהם
2 Chr. 4, 6. לרחצה לכהנים בו
impt. sg.: רְחַץ
2 Rg. 5, 13. אמר אליך רחץ וטהר
impt. sg.: וּרְחַץ
2 Sam. 11, 8. לביתך ורחץ רגליך
impt. pl.: רַחֲצוּ
Jes. 1, 16. רחצו הזכו
impt. pl.: וְרַחֲצוּ
Gn. 18, 4. ורחצו רגליכם
Gn. 19, 2. ולינו ורחצו רגליכם
1 imperf.: אֶרְחַץ
2 Reg. 5, 12. הלא־ארחץ בהם
Ps. 26, 6. ארחץ בנקיון כפי
1 imperf.: וְאֶרְחַץ
Ps. 73, 13 וארחץ בנקיון כפי
1 imperf.: וְאֶרְחֲצָה
Ez. 16, 9. וארחצך במים
3 imperf.: יִרְחַץ
Lev. 1, 9. וכרעיו ירחץ במים
Lev. 1, 13. והכרעים ירחץ במים
Dt. 23, 12. לפנות־ערב ירחץ במים
Ps. 58, 11. פעמיו ירחץ בדם
3 imperf.: יִרְחָצוּ *p.*
Lev. 17, 16. ובשרו לא ירחץ
3 imperf.: וַיִּרְחַץ
Gn. 43, 31. וירחץ פניו ויצא
Lev. 8, 6. וירחץ אתם במים
Lev. 9, 14. וירחץ את־הקרב
2 S. 12, 20. ויקם דוד מהארץ וירחץ
3 imperf.: יִרְחֲצוּ
Ex. 30, 20. ירחצו־מים ולא ימתו
Dt. 21, 6. ירחצו את־ידיהם
3 impf. pl.: יִרְחֲצוּ *p.*
Ex. 40, 32. אל־המזבח ירחצו
3 impf. pl.: וַיִּרְחֲצוּ
Gn. 43, 24. וירחצו רגליהם
Jud. 19, 21. וירחצו רגליהם ויאכלו
Pu-al: רֻחַץ *p.* *3 prf.*
Prv. 30, 12. ומצאתו לא רחץ
2 perf.: רָחַצְתְּ
Ez. 16, 4. ובמים לא־רחצת
Hitpa-el: הִתְרָחֵץ
1 perf.: הִתְרָחַצְתִּי
Job. 9, 30. אם התרחצתי במו־שלג
רַחַץ
ע"ו, והפתרון מסדקס ומשיפס [ווש-שונג], וס"ל רקץ סוא כיור למדקס ידים, ונמשלה על דנר מוולול. נע"ע רְחִיצָה שם מפעולה.
n. m., lotio; רְחַץ סִיר, pollubrum, vas ad manus lavandas. LXX. *ἐλπίς* (ex aram.).
cum suff.: רַחְצִי
Ps. 60, 10. 108, 10. מואב סיר רחצי
רַחֲצָה
ע"כ, ומוכנו מקום מעשיפס ומדקס [נשלן], וקל למכנין. נע"ע מֶרְחָץ מאלמו, ומכנוי נגזרת מֶרְחֲצָאוֹת שלח ככסוי.
n. f., lavacrum, balneum, neohebr. מֶרְחָץ (pl. מֶרְחֲצָאוֹת). LXX. *λουτρόν.*
הַרַחֲצָה
Cant. 4, 2. 6, 6. שעלו מן־הרחצה

רָחַץ

פעל נוזד, ומעתיד יִרְחַק, ומקור רָחְקָה. מפתרון נמלא על נעיפס וקסוי ותניכס [פעסטפעכטעריין], ונגור מלוד נתכנוס נכל מכניכים, להסתכת כל לופנים של נעקון, וכ"ק לך פעולי של מכנד אִתְרָחֵץ, נמוכן מכניו. מכנוריס שמס מסופטעים רְחִיצָה, אִתְרַחֲצָא, רָחְצָן, אִתְרַחֲצָנוּת. ולאשר לקקור מאנם מקנן רְחַץ, ודומס לו רָחַם לקמן, אָחַז לעיל, ומצוי ׳לוע.
v. aram., apprehendere, captare, tenere firmis manibus, trop. firma spe, fideuter sperare, confidere; *Itp.* fiduciam suam in aliqua re collocare. Rad. hujus verbi in paraphrasibus et talmudibus perquam usitati est רָחַץ, cogn. אָחַז, רָכַס. LXX. *πείθεσθαι.*
Itpe-el: אִתְרְחֵץ
3 perf. pl.: הִתְרְחֲצוּ
Dan. 3, 28. די התרחצו עלוהי

רָחַק

פעל נוזד, ומעתיד יִרְחַק, ומקור רָחְקָה. מפתרון נמלא על ומלון מלאס מעקומו [ויך עכטפעכטען], לו סיות

כהלך מדבר לו מעל דבר [פּעלן ויין], ובלשון מסק"ם כי יכוף להוציא, מעשוב דבר והליכם הלאם מעמו ועזיבתו. מכפעל הפעולי", שכמשל בכתיב. מכבד רחק קווק, לומר התרחקות אחד, והכוסף יולף, לומר סולכם הלאם. והמקור הַרְחֵק כמעט כמעמי". ואחר לקוור השבש דע שהקלן רַחַק, והקושב בדומם לאל הָגֵרָה, וגֵרָה בקצור, לו שהוא סכום מן חָרַג. עי' נס' דמיוק לשבשים

v. comp. intr. (impf. יִרְחַק, inf. הָרְחֵקָה), se removere, discedere, longinquum, procul, longe esse, seq. מִן, מֵעַל, spec. de subtractione auxilii divini et praesentiae gratiosae, de fuga, aversatione et abominatione rei. *Ni.* elongari, disjungi (*K'tib*). *Pi.* רִחֵק, int. longe vel in longinquum amovere, *Hi.* vel trans., procul amovere s. abigere, vel intr. procul abesse, distare s. dissitum esse; inf. הַרְחֵק adverb., longe, procul. Radix est רָ־חַק, cogn. חָגֵרָה, וָגֵרָה; nam hoc v. ex חָרַג metathesi ortum esse longius est repetitum. LXX. *πόρρω γίνεσθαι, μακρὰν ἀφιστάναι, μακρότερον ἀπέχειν, ἀπωθεῖν, ἀφαιρεῖν*; seq. מִן semel: *οὐκ ἐφορᾶν*; *Pi. πόρρω ἀπέχειν, μακρὰν ποιεῖν*; *Hi. μακρὰν ἀπωθεῖν, μακρὰν γίνεσθαι, πόρρω ποιεῖν, ἐξωθεῖν, ἐκδιώκειν*; הַרְחֵק הִרְחִיק *μακρὰν ἀποτείνειν*; *Qal et Hi.*: *μακρὰν ἀπέχειν, — ποιεῖν, μακρύνειν, ἀφιστάναι, ἀπέχειν.*

3 *perf.*: רָחַק

Jes. 59, 9. עַל־כֵּן רחק משפט ממנו
Thr. 1, 16. כִּי־רחק ממני מנחם
3 *perf. f.*: רָחֲקָה
Job. 21, 16. עצת רשעים רחקה מני
Job. 22, 18. ועצת רשעים רחקה מני
Jes. 59, 11. לישועה רחקה ממנו
3 *perf. pl.*: רָחֲקוּ
Job. 30, 10. תעבוני רחקו מני
Prv. 19, 7. מרעהו רחקו ממנו
Jer. 2, 5. כי רחקו מעלי
Ez. 44, 10. אשר רחקו מעלי
3 *perf. pl.*: רָחֲקוּ *p.*
Ps. 119, 150 מתורתך רחקו
3 *perf. pl.*: וְרָחֲקוּ
Jes. 49, 19. ורחקו מבלעיך
inf. constr.: פָּרְחַק
Ps. 103, 12. כרחק מזרח ממערב
inf. constr.: לָרְחֹק
Eccl. 3, 5. ועת לרחק מחבק
inf. constr.: לְרַחֲקָה
Ez. 8, 6. לרחקה מעל מקדשי
impt. fem.: רַחֲקִי *sg.*
Jes. 54, 14. רחקי מעשק
impt. pl.: רַחֲקוּ
Ez. 11, 15. רחקו מעל ר"י
2 *imperf.*: תִּרְחַק
Ps. 22, 12. אל־תרחק ממני
Ps. 35, 22. אדני אל־תרחק ממני
Ps. 38, 22. אלהי אל־תרחק ממני
Ps. 71, 12. אלהים אל־תרחק ממני
2 *imperf.*: תִּרְחָק *p.*
Ex. 23, 7. מדבר־שקר תרחק
Ps. 22, 20. ואתה ר"י אל־תרחק
3 *imperf.*: יִרְחַק
Dt. 12, 21. כי־ירחק ממך המקום
14, 24.
Prv. 22, 5. שומר נפשו ירחק מהם
יום ההוא ירחק־חק
Mich. 7, 11.
3 *impf. f.*: תִּרְחַק
Jes. 46, 13. צדקתי לא תרחק
3 *impf. f.*: וַתִּרְחַק
Ps. 109, 17 ותרחק ממנו
3 *impf. pl.*: יִרְחֲקוּ
Job. 5, 4. ירחקו בניו מישע
Pi-el: רִחֵק 3 *perf.*
Jes. 29, 13. ולבו רחק ממני
3 *perf.*: וְרִחֵק
Jes. 6, 12. ורחק ר"י את־האדם
2 *perf.*: רִחַקְתָּ
Jes. 26, 15. רחקת כל־קצוי־ארץ
3 *impf. pl.*: יְרִחֲקוּ
Ez. 43, 9. עתה ירחקו את־זנותם
Hif-il: הִרְחִיק 3 *perf.*
Job. 19, 13. אחי מעלי הרחיק
הרחיק ממנו את־ Ps. 103, 12.
פשעינו
Jer. 27, 10. הרחיק אתכם מעל
2 *perf.*: הִרְחַקְתָּ
Ps. 88, 9. הרחקת מידעי
Ps. 88, 19. הרחקת ממני אהב
1 *prf. c. s.*: הִרְחַקְתִּים
Ez. 11, 16. כי הרחקתים בגוים
3 *perf. pl.*: הִרְחִיקוּ
ויצאו את־העיר לא Gn. 44, 4.
הרחיקו
Jud. 18, 22. הרחיקו מבית מיכה
inf. abs.: הַרְחֵק
Gn. 21, 16. הרחק כמטחוי קשת
Ex. 8, 24. רק הרחק לא־תרחיקו
Ex. 33, 7. הרחק מן־המחנה
Jos. 3, 16. הרחק מאד
inf. c. suff.: הַרְחִיקָם
Joel 4, 6. למען הרחיקם
impt. sg.: הַרְחֵק
Prv. 4, 24. הרחק ממך
Prv. 5, 8. הרחק מעליה דרכך
Prv. 30, 8. ודבר־כזב הרחק ממני
impt. sg.: הַרְחִיקָה
Job. 13, 21. כפך מעלי הרחק
impt. c. s.: הַרְחִיקֵהוּ
Job. 11, 14. אם־און בידך הרחיקהו
1 *imperf.*: אַרְחִיק
Ps. 55, 8. הנה ארחיק נדד
Joel 2, 20. ואת־הצפוני ארחיק
2 *imperf.*: תַּרְחִיק
Job. 22, 23. תרחיק עולה מאהלך
3 *impf. c. s.*: יַרְחִיקֶנָּה
Prv. 22, 15. שבט מוסר ירחיקנה
2 *impf. pl.*: תַּרְחִיקוּ
Ex. 8, 24. רק הרחק לא־תרחיקו
Jos. 8, 4. אל־תרחיקו מן־העיר
רָחוֹק

ת"ו, ולנקני רְחוֹקָה, והסלנם כהלך ומוסר הלאם מכוסה ומוכיק [פּעלן, עכעפּעכע, ווייע וועג], ל"מ מכסלנות מאקום סאנם, או מכיקות בוען מוען סכוס, וספוכו קכוב. וכתעכם סקוסלי" לסיען עכם סכיקוק וכהלנות, בדומה כמעט על מכיק ל"מ נכיקוק, מכיקוק, למכיקוק, הן מאקום הן מוען. וגם נסהלאם לוקניק הכה כיקוק סהפן של קכוב, ל"מ מאסיל סהשגאק והעוב שיאניע הקכנות, מכהלנות ויקוות נסודאכות, שכיקוק להשיג מפני יקכוקו, מקוק שקאה על סקלה לשאכו. נתכנוס רְחִיק, רָחִיק, מהלנו.

adj. m. (f. רְחוֹקָה), dissitus, ratione loci vel temporis vel auxilii et praesentiae gratiosae vel difficultatis (opp. קָרוֹב); adverb. צַד־מֶרְחוֹק, מֵרָחוֹק, בְּרָחוֹק, לְמֵרָחוֹק, in longinquo, a longinquo, procul. LXX. *μακρός, μακράν, μακρόθεν, μακρύνειν, μακρὰν ἀπέχειν, πόρρω, πορρώθεν*; מֵרָחוֹק, *μακρόθεν*; בְּרָחוֹק, *μακρόθεν, ἀπὸ μακρόθεν, πόρρω, πόρρωθεν, ἀρχαῖος*; לְמֵרָחוֹק, *μακράν, μακρόθεν, ἀπὸ μακρόθεν, ἐκ μακρῶν, πάλαι, πόρρω, πόρρωθεν.*

Jos. 3, 4. אך ׀ רחוק יהיה ביניכם
Ps. 22, 2. רחוק מישועתי
Ps. 119, 155. רחוק מרשעים ישועה
Prv. 15, 29. רחוק ר"י מרשעים
Prv. 27, 10. מאח רחוק
Eccl. 7, 24. רחוק מה־שהיה
Joel 4, 8. אל־גוי רחוק
Mich. 4, 3. עצמים עד־רחוק
וָרָחוֹק
Prv. 31, 10. ורחק מפנינים מכרה
Jer. 12, 2. ורחוק מכליותיהם
הָרָחוֹק
Ez. 6, 12. הרחוק בדבר ימות
בָּרָחוֹק
Ps. 10, 1. למה ר"י תעמד ברחוק
לָרָחוֹק
Jes. 57, 19. שלום לרחוק ולקרוב
מֵרָחוֹק
Gn. 22, 4. וירא את־המקום מרחק
Gn. 37, 18. ויראו אתו מרחק
Ex. 2, 4. ותתצב אחתו מרחק
Ex. 20, 18. ויגעו ויעמדו מרחק
Ex. 20, 21. ויעמד העם מרחק
Ex. 24, 1. והשתחויתם מרחק
Dt. 28, 49. ישא ר"י עליך גוי מרחק
1 Sam. 26, 13. על־ראש־ההר מרחק
2 Reg. 2, 7. ויעמדו מנגד מרחוק
Neh. 12, 43. עד־מרחוק
Job. 2, 12. וישאו את־עיניהם מרחוק
Job. 36, 25. אנוש יביט מרחוק
Ps. 38, 12. מרחק עמדו
Ps. 139, 2. בנתה לרעי מרחוק
Prv. 7, 19. הלך בדרך מרחוק
Jes. 5, 26. ונשא־נס לגוים מרחוק
Jes. 22, 3. מרחוק ברחו
Jes. 22, 11. ויצרה מרחוק לארציתם
Jes. 23, 6. יבלוה רגליה מרחוק לגור
Jes. 25, 1. עצות מרחק אמונה אמן
Jes. 43, 6. חביאי בני מרחוק
Jes. 49, 1. והקשיבו לאמים מרחוק
Jes. 49, 12. הנה אלה מרחוק יבאו
Jes. 57, 9. ותשלחי ציריך עד־מרחק
Jes. 59, 14. וצדקה מרחוק תעמד
Jes. 60, 4. בניך מרחוק יבאו
Jes. 60, 9. להביא בניך מרחוק
Jer. 23, 23. ולא אלהי מרחק
Jer. 30, 10. הנני מושיעך מרחוק
Jer. 31, 3. מרחוק ר"י נראה לי
Jer. 46, 27. הנני מושיעך מרחוק
Jer. 51, 50. זכרו מרחוק את־ר"י
Hab. 1, 8. ופרשיו מרחוק יבאו
וּמֵרָחוֹק
Job. 39, 25. ומרחוק יריח מלחמה
לְמֵרָחוֹק
2 S. 7, 19. אל־בית־עבדך למרחוק
2 Rg. 19, 25. למרחוק עתה עשיתי
1 Chr. 17, 17. על־בית־עבדך למרחוק
2 Chr. 26, 15. ויצא שמו עד־מרחוק
Esr. 3, 13. והקול נשמע עד־למרחוק
Job. 36, 3. אשא דעי למרחוק
Job. 39, 29. למרחוק עיניו יביטו
Jes. 37, 26. הלא־שמעת למרחוק
adj. m. pl.: רְחוֹקִים
Jos. 9, 22. רחוקים אנחנו מכם
Neh. 4, 13. רחוקים איש מאחיו
Ps. 56, 1. רחקים לדוד מכתם
כל־קצוי־ארץ וים רחקים Ps. 65, 6.
שמעו רחוקים אשר Jes. 33, 13.
pl.: הָרְחוֹקִים
ורחוקים המה Jud. 18, 7.
ורחוקים ׀ יבאו Zach. 7, 15.
pl.: הָרְחוֹקִים
או הרחקים ממך Dt. 13, 7.
הרחוקים מצדקה Jes. 46, 12.
האיים הרחקים Jes. 66, 19.
pl.: וְהָרְחוֹקִים
הקרובים והרחוקים Esth. 9, 20.
הקרבים והרחקים Jer. 25, 26.
הקרבים והרחקים Dan. 9, 7.
adj. fem.: רְחוֹקָה *sg.*
או בדרך רחקה לכם Num. 9, 10.
אשר יבא מארץ רחוקה Dt. 29, 21.
ולא־רחקה היא Dt. 30, 11.
מארץ רחוקה באנו Jos. 9, 6.
מארץ רחוקה מאד Jos. 9, 9.
כי רחוקה־הוא Jud. 18, 28.
ובא מארץ רחוקה 1 Reg. 8, 41.
אל־ארץ האויב רחוקה 1 Rg. 8, 46.
מארץ רחוקה באו מבבל 2 Rg. 20, 14
ובא ׀ מארץ רחוקה 2 Chr. 6, 32.
אל־ארץ רחוקה 2 Chr. 6, 36.
והיא רחוקה ממני Eccl. 7, 23.
מארץ רחוקה באו Jes. 39, 3.
adj. f. pl.: רְחוֹקוֹת
ולעתים רחוקות Ez. 12, 27.
adj. f. pl.: הָרְחֵקוֹת
לכל־הערים הרחקת Dt. 20, 15.
הרחקות והקרבות Jer. 48, 24.
adj. f. pl.: וְהָרְחֵקוֹת
הקרבות והרחקות ממך Ez. 22, 5.

רָחֵק

ת"ו, וסוף ניכוכי עתיק, ומוכנו כמו סניכוכי, ונמצא לך נרגוי רְחֵקִים, לומר מסניס ומכסלנאים מסק"ם.

adj. m. prt. (pl. רְחֵקִים), recedens, abalienatus a Deo, opp. קָרֵב. LXX. *μακρύνοντες.*

pl. c. suff.: רְחֵקֶיךָ
כי־הנה רחקיך יאבדו Ps. 73, 27.

רָחִיק

ת"ו נאכמי, ומוכנו כמו רקוק נעכרי, ומעמקל ילוע נקוסכי שמות נאכמי.

adj. m. aram., longinquus, dissitus. LXX. *μακράν.*

adj. pl.: רַחִיקִין
רחיקין הוו מן־תמה Esr. 6, 6.

מֶרְחָק

ת"ו, ע"מ מֶרְכָּב, מֶרְחָב, וסכנוי מֶרְחַקִּים [נקיום מסנול], נדגוש לוסיף לאקוסכ, כלאכ לאל אֶשְׁתַּנַּבִּים, מַשְׁאַבִּים, מַמְתַּקִּים, וג"כ מַרְחַקִּים, נהתפתוות מסנול, כמו מַרְכָּבוֹת, אַשְׁפְּלוֹת מן מֶרְכָּב, אַשְׁפֵּל. סהלנם מקום וככר רקוק לו מכוקק [פּעלנע], ולפעמים נקצור עוד עם לאן, ל"מ לאן מרקיס, מרקי לאן, וקל להכין. נת"ע ונתכנוס רְחוֹק, ונתכנוס לרוב נהשלם של כדי לאכ נכידאס, ונכלל תוענה, וכן מֶרְחָק כלם ותוענה, ונת"ע הכא רָחָק מאנן מס להלאם, כין נגודל לו נכוקב כין נעוני, ל"מ לגוף שלאכ רְחֵקִים [לי־מעכוין].

n. m. (ad s. f. מֶרְחָב, מֶרְכָּב, pl. מֶרְחַקִּים, מֶרְכָּב, dagesata extrema radicali, quemadmodum in plurali. מַשְׁאַבִּים, מַמְתַּקִּים, מַשְׁאַבִּים), longinquitas, longa distantia, locus longinquus s. dissitus. Neoh. רָחַק, dimensio corporis; neoh. et gemar. derivata verbi רָחַק transferuntur ad remotionem propter

impuritatem, mulierum propter menstrua; מְרַחַק, res detestandas. procul removenda f. מְרֻחָקָא. LXX. ἔσχατος, μακράν, μακρόθεν, πόρρωθεν; מֻמֶּרְחָק, μακρόθεν, ἀπὸ μακρόθεν; πόρρω, πόρρωθεν, διὰ χρόνου πολλοῦ.

Prv. 25, 25. מארץ מרחק
Jes. 13, 5. באים מארץ מרחק
Jes. 46, 11. מארץ מרחק איש עצתו
Jer. 6, 20. הטוב מארץ מרחק

הַמֻּרְחָק

2 Sam. 15, 17. ויעמדו בית המרחק
Jer. 4, 16. באים מארץ המרחק

מִמֻּרְחָק

Ps. 138, 6. וגבוה ממרחק יידע
Prv. 31, 14. ממרחק תביא לחמה
Jes. 10, 3. ולשואה ממרחק תבוא
Jes. 17, 13. ונס ממרחק
Jes. 30, 27. בא ממרחק בער אפו
Jer. 5, 15. גוי ממרחק

והגידו באיים ממרחק
Jer. 31, 10.
לאנשים באים ממרחק
Ez. 23, 40.

pl.: מְרַחֲקִים

Jes. 33, 17. תראינה ארץ מרחקים
Jer. 8, 19. מארץ מרחקים

וּבַמְּרַחֲקִים

pl.:
Zach. 10, 9. ובמרחקים יזכרוני

pl. constr.: מֶרַחֲקֵי

Jes. 8, 9. כל מרחקי־ארץ

רָחַשׁ

ד׳, והוא ליון לכלי ענון [נרחַץ-פַּחַנכע], ומס לפ״ו ליון סכלי, לוסס לדעת לקריס מעשה מעוגן בעבור שכל דנר כן ע״י מעקס נרקס כרוקע ומכעבע, וכן סניכו סרת״נע.

n. f., ahenum, cacabus h. e. vas, in quo aqua ignis vi movetur, ut ebulliat, nisi intelligitur frixum et in sartagine tostum, item a bulliendo. LXX. ἐσχάρα.

Lev. 2, 7. ואם־מנחת מרחשת

p.

בַּמַּרְחֶשֶׁת

Lev. 7, 9. וכל־נעשה במרחשת

רָטַב

פעל נודד והעתיד יִרְטַב. מוכנו סיות מלוקלק וכעוב ומכווס ומכוסס [פייכע, וחַפּעיג ויין], ל״מ מוכס מיס יכעבו, לומר סיות מעוקס ומלוקלק, ולכוב מלח ולבד ולזון ספרי וסיכר. ולפר לקוקר הסכת דע שהקועב רַטָּב, ודומס לו ר׳טב נפפס כוע״ת, וכן נָרַף, נָרַב לעיל, וכן נָהַף, טָהַם נקרי, וכן זָהַב, צָהַם נככון הקות, שנכולס סעכין רעיס ולגידס וכקיסס, והלווי נפפתי מעכב תרקס נס״ו. נתרגוס אַרְטַב מכוולס והרסקס [נפסס מחַלעין], וכן הִרְטִיב נפ״ע, ל״מ מרעיכים נמיס, והתולקי נקרי רָטִיב, רַטִּיב, רָטוֹב, והמולגע רוֹטֵב תמור לפד, ונפ״ע רָטַב מעלמו לומר לפד, ולק״כ מרק נכללן, והמולגע רְטִיבָה, רְטִיבוּת.

v. comp. intr. (impf. יִרְטַב), humidum, succosum, riguum, aquosum esse s. fieri, vel ab imbribus s. inundatione, cogn. נָטַף (cf. aeth. ר׳טב), נָדַב; aram. טָף, נָטַף, (טִפָּה); (טִפְתָּן), טָף, et vv. simpl. זָף, צָף, זָב, quibus omnibus inest potestas irrigationis, madefactionis atque humoris. Aram. אַרְטַב, neoh. הִרְטִיב, madefacere, humectare; adj. רָטִיב, רַטִּיב, רָטוֹב, humens, humidus, humificus; n. רוֹטֵב (pro hebr. לָשַׁד), neoh. רְטֹב, humor, mador, uvor; nn. actionis רְטִיבוּ, רְטִיבָה. LXX. ὑγραίνεσθαι.

3 imperf. pl.: יִרְטָבוּ *p.*

Job. 24, 8. מזרם הרים ירטבו

רָטֹב

ת״ו, ע״מ ילוע. ופתכוכו לק ומכוסס [וחַפּעיג, פריס], ל״מ מפכות, וגנור נגמרק מלד, ל״מ תמיכים רעוכות.

adj. m., succulentus, recens. LXX. ὑγρός. A. ἔνικμος.

adj. masc.: רָטֹב

Job. 8, 16. רטב הוא לפני־שמש

רָטָה

פעל ל״ע כ״ק נתמוכ יִרְטֶנּוּ, לִיוב י״ו י״ק, וסודו כפי הכרלס לי כמו רָדָה לעיל נמוכן ק׳, נעניכו כניפס ומלילס וחליעס ויסור [דריקקען, וועלצינגען], וק״כ ירעכי כמו יכנפני וירלס כי, ליסר לותי ע״י רפיעים, וכן הפלוב עס על ידי לנל רלס, ל״מ והכהכיס ירדו על ידיסס, והרכון פס שהרפיעים חתמנעים בישורו לותי. לדעת קנת רעס פס כמו רעת נערכי, לבוב וקפור, וכלל״ק כמו ירד וירע, וכל לנלס זוס ונקי.

v. trans. (unde יִרְטֵנִי Job. 16, 11.), opprimere, vi manuque superare, seq. עַל־יִדֵי, sicut רָדָה (seq. עַל־יִדֵי Jer. 5, 51.). Alii arab. רטא, vi *constringendi*, conferunt; alii v. רָטַט (רָתַד) subesse opinantur. LXX. (ἐπὶ δὲ ἀσεβέσιν) ἔῤῥιψέ (με). S. *ἐνέβαλε.*

3 impf. c. s.: יִרְטֵנִי

Job. 16, 11. ועל־ידי רשעים ירטני

רָטַט

פ״נ ול״ע כ״ק נמוכע, ומוכנו כמו רָתַת לקמן, וכמו רָתַד לעיל, לומר נהול ופקפוק רעוד ופקידס פנוק וכיעס [ניעטערן], והקקר תמנ״ק לנל רע״ד.

v. intr. inus., sicut רָתַת et rad. verbi comp. רָתַד, tremere, trepidare.

רָטַט

ז״ו, ומוכנו כמו רָתַת, לומר רעד ופקד ונהלס [שרעקקען, ניעטערן], וחולי גס הסכת לך המקוק מן רתת.

n. m., sicut רָתַת, tremor, terror. LXX. τρόμος.

וְרֶטֶט

Jer. 49, 24. ורטט החזיקה

רָטַן

פ״כ ול״ע, שהניגו מדקדקים לקדיס לתמוכת ירעני נתיוב, ולמהו שרצו קציכס ולגידס וקנור, ודמיוכו לפ״ו עס אָטָן, נָטָא, נלפר שהמרכו יכיס רָטָן, ותמוכת ירעני תמור ירעני נקסרון כון, לוסס הככון כלפר נקרני שסודו רעס.

v. comp. tr. inus., unde nonnulli formam יִרְטֵנִי Job. 16, 11. (= יִרְטָנֵנִי) deduxerunt, vi vinciendi, ligandi s. constringendi, sicut טָנָא, אָטָן (cf. חָתַן, *taenia*). At v. s. רָטָה.

3 impf. c. s.: *יִרְטֵנִי

*Job. 16, 11. *ועל־ידי רשעים ירטני

רָטַף

פעל ל״ע כ״ק נמוכע, ויסודו כמו רָטַב נכ״ת, היות מלוקלק ומכוסס ומוקק [וחַפּעיג ויין], ומתכו הכתכ״פ המכוכע רָטָפָה, והכהל לפ״ו רָטָפָה. ל״ק רעפס לך הסכום של ערפס נגמרק, וזה מן עפס נהתעטעות סכיס, כלרך שכניע מן שנע, ונאמת נעכני ערפס נמונן רעפס פס, לכן מלקר ילידעכו שערפס התלמודי נכני ומלרן יון, וגס ידעכו מהוספות שין נמכוכעים, פרוז מתקוור.

v. comp. intr. inus., sicut רָטַב, succulentum, riguum esse, unde solummodo *Pu. quadriliterum* רֻטְפַּשׁ (pass. *Pi.* רָטַפֵּשׁ), irrigatum, madefactum, humectatum, recentem esse, addito *Shin* (uti in nmm. plurimis, v. s. חַלְמִישׁ), sec. alios transpos. ex שַׁרְפָּשׁ (arab. *tharfasha*, revirescere post sterilitatem, quod potius ex טָפַשׁ pinguescere epenthesi ortum est. LXX. ἁπαλυνεῖ (αὐτοῦ τὰς σάρκας).

Pu-al: רֻטְפַּשׁ *3 perf.*

Job. 33, 25. רטפש בשרו מנער

רָטַשׁ

פעל נודד, ומוכנו פעשס וכפוץ והלוס [נערצלַגען], וסודו רַ־טַשׁ, ודומס לו

פְּ־טַשׁ, טָס נלרמי, נלצון פעוז והלוס, ע״ג, ומוס נכנין הכנל מרלוץ ילדים על הסלע, מרקוע והלוס נכללן ומנור. הכנל״ס הפעולי. נתרגוס רַטַשׁ כמו נענרי, ותמור הצליך, ולפר זס עכין עויכס הכס הוס כמו נָטַשׁ נענרי. נפ״ע ממכו רְטוּשׁ הסס.

v. comp. tr., discutere, disscindere, disrumpere, cogn. פְּ־טַשׁ, aram. טָס. *Pi.*, allidere, prosternere, targ. רַטַשׁ (pro שַׁטַשׁ, רִטְשָׁלִיךְ), neoh. n. actionis רְטוּשׁ. LXX. *Pi.* ῥηγνύναι, συντρίβειν, ἐδαφίζειν (ter), ἐνσείειν; *Pu.* ἐδαφίζεσθαι.

Pi-el: רִטַּשׁ

2 imperf.: תְּרַטֵּשׁ

2 Reg. 8, 12. ועלליהם תרטש

3 impf. pl. f.: תְּרֻטַּשְׁנָה

Jes. 13, 18. וקשתות נערים תרטשנה

Pu-al: רֻטַּשׁ

3 perf. fem.: רֻטָּשָׁה *p.*

Hos. 10, 14. אם על־בנים רטשה

3 impf. pl.: יְרֻטָּשׁוּ

Jes. 13, 16. ועלליהם ירטשו לעיניהם
Nah. 3, 10. עוללה ירטשו בראש

3 impf. pl.: יְרֻטָּשׁוּ *p.*

Hos. 14, 1. עלליהם ירטשו

רִי

v. s. r. רָוָה *p.* 1046.

רִיב

v. s. r. רוּב *p.* 1043.

רִיחַ, רֵיחַ

v. s. r. רוּחַ *p.* 1047.

רִיק

v. s. r. רוּק *p.* 1054.

רִיר

v. s. r. רוּר *p.* 1054.

רִישׁ, רֵישׁ

v. s. r. רוּשׁ *p.* 1054.

רִישׁוֹן

v. s. רִאשׁוֹן *p.* 1029.

רָךְ, רַךְ

v. s. r. רָכַךְ *p.* 1062.

רָכַב

פעל נודד, והעתיד יִרְכַּב. סהלנס נתמוכו רכיכס וזכיכס על דכר [קויפ-ליענען], ל״מ מקנ״ס שרוכן על כנפי כרוב או על ענקים וזמיס, וגנור נזכרות על עֲל מעשס וס, לכן כתלת ג״כ נזכרות הכית וניקס שלוחו. וענין רכיכס ממס, על סוס או על רכב שהוא עגלה, לך הזלגה של הקוסס, כי סמכו רָכַב [נכיס הטעמיי שעניכו מעל דכר], ודומס לו הקועב של שָׂ־כַב [נזין הטעמיי שעניכו מכפיפס יחל], וכמלת ג״כ נפעל קִבֵּץ נפ״ע, וכן כזכרת כמכוון נשפס הכלקית ופרסית יוכית ורומית ולקלכנית וכדומס [s. *swap* = *kap*, pers. *khâb*, *khubten*, gr. καμπ., καπ., κύπ-τω, κυβ., *kub*]. מכוסף [l. *cub-are*, goth. *kumb-jan*, הִרְכִּיב היוכל של קל, מרכון מכית לרכוב, על סוס או על רכב, או מנתיבת דבר על סוס לרכב, ומעוכו

סרקזי על כנפי רוח ועל נמתי לכן, ונמלך עוד מסכתת היל על דבר והרגנה. נתרגום רָכַב, רָכַב משלחו, ופ"ע ענינו נגוף קנוד יקז, כמו סרניע מן רגע.

v.comp.intr., (imp. רְכַב) *recubare*, incubare s. incumbere alicui rei, de incubatione in jumento aut curru ad *vehendum*, equitare, vehi curru, seq. עַל, בְּ aut acc., velut de Deo nubibus vel currui cherubico insidente et per coelos vehente. Radix est רָכַב, cogn. comp. שָׂכַב, quasi *concubare*, *συγκύπτειν*, simpl. קָבַע. De similibus ceterarum linguarum v. supra. *Hi.* הִרְכִּיב, imponere, velut vehiculo aliquem aut manum alicui rei, deinde facere, ut quis aut quid equitet vel vehatur, neoh. componere. LXX. *καθῆσθαι, ἐπι-, ἐπικαθίζειν*; *ἐπιβαίνειν, ἀνα-*; *ἱππεύειν, ἱππάζεσθαι*; *σπεύδειν, ἅρμα* (S. *ἐποχεῖσθαι*); prt. רֹכֵב, *ἐπιβάτης, ἀναβάτης, ἱππεύς*; רֹכֵב סוּס, רֹכֵב, רֶכֶב, *ἱππεύς*; *Hi. ἀναβιβάζειν, ἐπι-*; *ἐπικαθίζειν, ἐπιτιθέναι.*

3 *perf.*: רָכַב

Esth. 6, 8. אשר רכב עליו המלך

2 *perf.*: רָכַבְתָּ

Num. 22, 30. רכבת עלי מעודך

3 *perf. pl.*: רָכְבוּ

1 S. 30, 17. אשר־רכבו על־הגמלים

part. masc.: רֹכֵב *sg.*

Num. 22, 22. והוא רכב על־אתנו

Dt. 33, 26. רכב שמים בעזרך

2 S. 18, 9. ואבשלום רכב על־הפרד

2 Reg. 9, 18. ויולך רכב הסוס לקראתו

2 Reg. 9, 19. וישלח רכב סוס שני

Neh. 2, 12. הבהמה אשר אני רכב

Jes. 19, 1. רכב על־עב קל

Zach. 1, 8. רכב על־סוס אדם

part. masc.: רֹכְבֵי

Am. 2, 15. ורכב הסוס לא ימלט

Zach. 9, 9. עני ורכב על־חמור

part. masc.: רֹכְבֵי

Ps. 68, 5. סלו לרכב בערבות

Ps. 68, 34. לרכב בשמי־קדם

part. c. suff.: רֹכְבוֹ

Gn. 49, 17. ויפל רכבו אחור

part. c. suff.: וְרֹכְבוֹ

Ex. 15, 1. 21. סוס ורכבו רמה

Jer. 51, 21. ונפצתי בך סוס ורכבו

Jer. 51, 21. ונפצתי בך רכב ורכבו

Zach. 12, 4. ורכבו בשגעון

part. c. suff.: וְלֹרְכְבוֹ *sg.*

Job. 39, 18. תשחק לסוס ולרכבו

part. fem.: רֹכֶבֶת *sg.*

1 Sam. 25, 20. רכבת על־החמור

part. m. pl.: רֹכְבִים

Jud. 10, 4. רכבים על־שלשים עירים

Jud. 12, 14. רכבים על־שבעים עירם

2 Reg. 9, 25. רכבים צמדים

2 Reg. 18, 23. לתת לך רכבים עליהם

Jes. 36, 8. לתת לך רכבים עליהם

Jer. 17, 25. רכבים וברכב ובסוסים 22, 4.

prt. m. pl. constr.: רֹכְבֵי

Jud. 5, 10. רכבי אתנות צחרות

Esth. 8, 10. בסוסים רכבי הרכש

Esth. 8, 14. הרצים רכבי הרכש

Ez. 23, 6. 12. פרשים רכבי סוסים

Ez. 23, 23. 38, 15. רכבי סוסים כלם

Zach. 10, 5. והבישו רכבי סוסים

p. m. pl. c. s.: וְרֹכְבֶיהָ

Hag. 2, 22. והפכתי מרכבה ורכביה

p. pl. c. suff.: וְרֹכְבֵיהֶם

Hag. 2, 22. וירדו סוסים ורכביהם

inf. constr.: לָרְכַּב

2 Sam. 16, 2. לבית־המלך לרכב

2 Reg. 4, 24. אל־תעצר־לי לרכב

impt. sg.: רְכַב

Ps. 45, 5. והדרך ׀ צלח רכב

1 *imperf.*: וְאֶרְכַּב

2 Sam. 19, 27. החמור וארכב עליה

2 *imperf.*: תִּרְכַּב

Hab. 3, 8. כי תרכב על־סוסיך

3 *imperf.*: יִרְכַּב

Lev. 15, 9. המרכב אשר ירכב

3 *imperf.*: וַיִּרְכַּב

2 Sam. 22, 11. וירכב על־כרוב ויעף

1 Reg. 13, 13. החמור וירכב עליו

1 Reg. 18, 45. וירכב אחאב וילך וירכב יהוא וילך יזרעאלה

2 Reg. 9, 16.

Ps. 18, 11. וירכב על־כרוב

3 *impf. f.*: וַתִּרְכַּב

1 Sam. 25, 42. ותרכב על־החמור

1 *impf. pl.*: נִרְכַּב *p.*

Jes. 30, 16. ועל־קל נרכב

Hos. 14, 4. על־סוס לא נרכב

3 *impf. pl.*: יִרְכְּבוּ *p.*

Jer. 6, 23. 50, 42. ועל־סוסים ירכבו

3 *impf. pl.*: וַיִּרְכְּבוּ

2 Sam. 13, 29. וירכבו איש על־פרדו

3 *impf. f pl.*: וַתִּרְכַּבְנָה

Gn. 24, 61. ותרכבנה על־הגמלים

Hif-il: הַרְכִּיב

2 *perf.*: הִרְכַּבְתָּ

Ps. 66, 12. הרכבת אנוש לראשנו

1 *prf. c. s.*: וְהִרְכַּבְתִּיךָ

Jes. 58, 14. והרכבתיך על־במותי

3 *prf. pl. c. s.*: וְהִרְכִּיבֻהוּ

Esth. 6, 9. והרכיבהו על־הסוס

2 *perf. pl.*: וְהִרְכַּבְתֶּם

1 Reg. 1, 33. והרכבתם את־שלמה

impt. sg.: הַרְכֵּב

2 Reg. 13, 16. הרכב ידך על־הקשת

1 *imperf.*: אַרְכִּיב

Hos. 10, 11. ארכיב אפרים

2 *impf. c. s.*: תַּרְכִּיבֵנִי

Job. 30, 22. תשאני אל־רוח תרכיבני

3 *impf. ap.*: וַיַּרְכֵּב

Gn. 41, 43. וירכב אתו במרכבת

2 Reg. 13, 16. וירכב ידו

3 *impf. c. s.*: יַרְכִּבֵהוּ

Dt. 32, 13. ירכבהו על־במותי ארץ

3 *impf. c. s.*: וַיַּרְכִּבֵהוּ

Esth. 6, 11. וירכיבהו ברחוב העיר

3 *impf. c. s.*: וַיַּרְכִּבֵם

Ex. 4, 20. וירכבם על־החמור

3 *impf. pl.*: וַיַּרְכִּבוּ

2 S. 6, 3. וירכבו את־ארון האלהים

1 Reg. 1, 38. וירכבו את־שלמה

1 Rg. 1, 44. וירכבו אתו על פרדת

2 Reg. 9, 28. וירכבו אתו עבדיו

2 Reg. 10, 16. וירכבו אתו ברכבו

1 Chr. 13, 7. וירכיבו את־ארון

3 *impf. pl. c. s.*: וַיַּרְכִּבֻהוּ

2 Reg. 23, 30. ויורכבהו עבדיו מת

2 Chr. 35, 24. ויורכיבהו על רכב

רֶכֶב

ג"ו [ולפ נקנ"], וסימן סרכוי רְכֶבֶי. ומוכנו ק' ענלה שכוכבים עליה ורוכבים ושוכבים [ווַגענן, ר"ע-], ל"ת מרכב מלקמה, שכוכבים עליו לכנוי קיל סולכי קרב [קרינגס-, שערי"ע-], ורכב נרול סרכון לפ"ז ענלה עגוים מבנול שרוכבים עליה, וכן תרגומו רֶתֶךְ, נֵיון ענלה נתרמי. וקצר כֶּכֶב ורוכב, ל"ת ונפלתי נך רכב ורכבו, ולפעמים כקנון חמון רכבים סולכים [ווַגענגוס]. ומוס נסחלף על רוכבי רכב [רי"ענרי"ף], ל"ת רכב נקור, או על נסחות מוסבי סרכב [רי"ענסרי"ענע], ל"ת עני סרכב, ר"ל נעניס לקצר נפן עומדות מבסחות מוסבי סרכב, לפן נכללו לפעמים שמש נסחת לרכב [נעזפַּקַן], ל"ת שבי רכב סוסים. ולקצר למונן על נרדם ורכב ומוס [קלים ע"ו ד'] לנעת יוסף קמקי נספר סגלוי מסר לי"ם, ומרלון נרדם לי"ם ורכב ומוס, לוולם נלקצר שתורת שתי ולון רֶכֶב כמו גס-גס, ומרלון נרדם גס רכב גס סוס, ורכב שם נסחלף על רוכב. ג' לפן מעליונה על רקים שרוכנת [לוי־פער, שַׁנערמי־סל-שע"ן], ומתקתוכה כקרלה בלשון מצרי שֶׁכֶב [נַקַענצע"ן]. ולקצר למונן של קי"ק סרכב עניו רכב מצד, ולפ כלעת דוד קמקי שפרשוסו סַרְגֵּל, לומר סֶרֶג שרוכב על הנסחה.

n. m. (non *f.*, pl. c. רִכְבֵי); 1) vehiculum, cui quis incubans vehitur, spec. currus bellicus falcibus ferreis munitus, synecd. de tota curruum semet invicem insequentium multitudine, deinde equitatus (Reiterei), velut *Ps.* 76, 7. (ubi רֶכֶב וָרָכֶב, *et-et*); jumenta, in quibus equitatur, velut עָרֵי הָרֶכֶב, urbes, in quibus jumenta essedorum stabulant; bigae equorum, quibus currus unus jungitur; 2) superior molae lapis, qui inferiori insidet et super ea vehitur, meta (Laufer), opp. catillus, gem. שֻׁכָּב (bene discretis praepositionibus, quibuscum vv. haecce composita sunt). LXX. *ἅρμα, ἵππος, ἀναβάτης, ἐπι-, ἐπιβαίνων* (S. *ὄχησις*), *γόνυ* (aram. אַרְכּוּבָה); *μύλος, ἐπιμύλων.*

Gn. 50, 9. גם־רכב גם־פרשים

Ex. 14, 7. שש־מאות רכב בחור

Ex. 14, 7. וכל רכב מצרים

Ex. 14, 9. כל־סוס רכב פרעה

Jos. 17, 18. רכב ברזל לו

Jud. 1, 19. כי־רכב ברזל להם

Jud. 4, 3. תשע מאות רכב־ברזל

Jud. 4, 13. תשע מאות רכב

Jud. 9, 53. פלח רכב על־ראש

1 Sam. 13, 5. שלשים אלף רכב

2 Sam. 8, 4. ויותר ממנו מאה רכב

2 Sam. 10, 18. שבע מאות רכב

2 Sam. 11, 21. פלחרכב מעל החומה

1 Reg. 1, 5. ויעש לו רכב ופרשים

1 Reg. 10, 26. ויאסף שלמה רכב

1 Reg. 10, 26. וארבע־מאות רכב

2 Reg. 2, 11. רכב־אש וסוסי אש

2 Rg. 2, 12. אבי ׀ אבי רכב ישראל 13, 14.

2 Reg. 7, 6. קול רכב קול סוס

2 Rg. 7, 14. ויקחו שני רכב סוסים

2 Reg. 13, 7. ועשרה רכב

1 Chr. 18, 4. אלף רכב

1 Chr. 18, 4. ויותר ממנו מאה רכב

1 Chr. 19, 6. ומצובה רכב

1 Chr. 19, 7. שנים ושלשים אלף רכב

1 Chr. 19, 18. שבעת אלפים רכב

2 Chr. 1, 14. ויאסף שלמה רכב

2 Chr. 1, 14. אלף ארבע־מאות רכב

2 Chr. 12, 3. באלף ומאתים רכב

2 Chr. 35, 24. על רכב המשנה

Ps. 68, 18. רכב אלהים רבתים

Jes. 21, 7. וראה רכב צמד פרשים

Jes. 21, 7. רכב חמור רכב גמל

Jes. 21, 9. רכב איש

Jes. 22, 7. מלאו רכב והפרשים

Jes. 31, 1. ויבטחו על־רכב כי רב

Jes. 43, 17. רכב־וסוס חיל

Ez. 23, 24. חצן רכב וגלגל

Jer. 51, 21. ונפצתי בך רכב ורכבו

Zach. 9, 10. והכרתי־רכב מאפרים

וְרֶכֶב

Jos. 17, 16. ורכב ברזל בכל־הכנעני

1 Rg. 20, 25. וסוס־כסוס ורכב כרכב

2 Rg. 6, 14. סוסים ורכב וחיל כבד

2 Rg. 6, 17. ורכב אש סביבת אלישע

Ps. 76, 7. נרדם ורכב וסוס

וָרֶכֶב

Dt. 20, 1. וראית סוס ורכב

Dt. 24, 6. לא־יחבל רחים ורכב

Jos. 11, 4. וסוס ורכב רב־מאד

1 Rg. 20, 1. מלך אתו וסוס ורכב

סובב את־העיר וסוס

2 Reg. 6, 15. ורכב

Ez. 26, 10. וגלגל ורכב

Ez. 39, 20. סוס ורכב

רַתֶּכֶב *p.* דָּרֶכֶב

Ex. 14, 28. ויכסו את־הרכב

Jud. 4, 15. ואת־כל־הרכב

Jud. 4, 16. אחרי הרכב

2 S. 1, 6. והנה הרכב ובעלי הפרשים

2 Sam. 8, 4. את־כל־הרכב

1 Reg. 9, 19. ואת ערי הרכב

1 Reg. 10, 26. בערי הרכב

1 Reg. 16, 9. שר מחצית הרכב

1 Reg. 20, 21. הסוס ואת־הרכב

1 Reg. 22, 31. שרי הרכב אשר־לו

1 Rg. 22, 32. 33. כראות שרי הרכב

1 Reg. 22, 35. אל־חוק הרכב

1 Reg. 22, 38. וישטפו את־הרכב

2 Reg. 8, 21. וכל־הרכב עמו

2 Reg. 8, 21. ואת שרי הרכב

2 Rg. 10, 2. ואתכם הרכב והסוסים

1 Chr. 18, 4. את־כל־הרכב ויותר

2 Chr. 1, 14. בערי הרכב

2 Chr. 8, 6. ואת כל־ערי הרכב

2 Chr. 9, 25. בערי הרכב

2 Chr. 18, 30. צוה את־שרי הרכב

2 Chr. 18, 31. 32. כראות שרי הרכב

2 Chr. 21, 9. וכל־הרכב עמו

2 Chr. 21, 9. ואת שרי הרכב

Jer. 46, 9. והתהללו הרכב

Nah. 2, 4. באש־פלדת הרכב

Nah. 2, 5. בחוצות יתהוללו הרכב

בָּרֶכֶב

Jos. 24, 6. ברכב ובפרשים ים־סוף

Jes. 22, 6. ברכב אדם פרשים

Dan. 11, 40. ברכב ובפרשים

בָּרֶכֶב

Ps. 20, 8. אלה ברכב ואלה בסוסים

Jer. 17, 25. 22, 4. ברכב ובסוסים

וּבָרֶכֶב

Ez. 26, 7. וברכב ובפרשים

וּבָרֶכֶב

Jes. 66, 20. בסוסים וברכב

בָּרֶכֶב *p.*

1 Reg. 20, 25. כסום ׀ וברכב כרכב

לָרֶכֶב

2 Reg. 18, 24. לרכב ולפרשים

2 Chr. 16, 8. לרכב ולפרשים

Jes. 36, 9. לרכב ולפרשים

cum suff.: רִכְבִּי

Jes. 37, 24. ותאמר ברב רכבי

cum suff.: רִכְבּוֹ

Ex. 14, 6. ויאסר את־רכבו

Ex. 14, 23. כל סוס פרעה רכבו

Ex. 14, 26. על־רכבו ועל־פרשיו

Jud. 4, 7. ואת־רכבו ואת־המונו
Jud. 4, 13. את־כל־רכבו
Jud. 5, 28. מדוע בשש רכבו
1 S. 8, 12. כלי־מלחמתו וכלי רכבו
1 Reg. 9, 22. ושרי רכבו ופרשיו
2 Reg. 9, 21. ויאסר רכבו
2 Chr. 8, 9. ושרי רכבו ופרשיו
Jer. 50, 37. חרב אל־סוסיו ואל־רכבו

cum suff.: בִּרְכְבֹו

Ex. 14, 17. ברכבו ובפרשיו
Ex. 14, 18. בהכבדי בפרעה ברכבו
Ex. 15, 19. כי בא סוס פרעה ברכבו
2 Reg. 9, 21. איש ברכבו
2 Reg. 9, 24. ויכרע ברכבו
2 Reg. 10, 16. וירכבו אתו ברכבו

cum suff.: וּבִרְכְבֹו

2 Rg. 5, 9. ויבא נעמן בסוסיו וברכבו

cum suff.: לִרְכְבֹו

Jer. 47, 3. מרעש לרכבו

cum suff.: וְלִרְכְבֹו

Dt. 11, 4. לסוסיו ולרכבו

cum suff.: רִכְבָּהּ

Nah. 2, 14. והבערתי בעשן רכבה

pl. constr.: בִּרְכְבֵי

Cant. 1, 9. לססתי ברכבי פרעה

רַכָּב

ג״ו, ומובנו רוכב על רכב או על סוס [רייטער, וועגענפֿאַהרער], ומשקל יודע.

n. m., insidens equo vel essedo, eques, ἡνίοχος, παραιβάτης. LXX. ἐπιβάτης, ἡνίοχος.

2 Rg. 9, 17. קח רכב ושלח לקראתם

לָרַכָּב

2 Chr. 18, 33. ויאמר לרכב הפך ידיך

cum suff.: לְרַכָּבוֹ

1 Rg. 22, 34. ויאמר לרכבו הפך ידיך

רַכָּבָה

ג״כ, וכינוי זכרוני מקומי, ועניינו לפ״ו רכיבה [דאָס רייטען], לומר לדעת משתנה ומשקל כמו רכב, וכמוהו יקר.

n. f. inf., equitatio vel concr. currus. LXX. ἅρμα.

לְרַכָּבָה

Ez. 27, 20. בבגדי־חפש לרכבה

רְכוּב

ג״ו, ועניינו כמו מרכב הנזכר, ויקר נעבעי, ונקרנוס אפֿטער [פ׳ ג׳] משלהו.

n. f., vehiculum, plaustrum. LXX. ἐπίβασις.

cum suff.: רְכוּבוֹ

Ps. 104, 3. השם עבים רכובו

מֶרְכָּב

ג״ו, ומכינוי מן מרכבי הנזכר, ומשמע כמו רכב ורכוב, לומר ענלה אפֿר רוכבים עליה [וואָגען], וכן מֶרְכָּב נקרנוס, ומשמע זה מקומי מַרְכְּבָן [וסידועה מַרְכַּבְתָּא], לומר רוכב מרכב או יושב מרכב.

n. f., currus, vehiculum, sedile, targ. inde מַרְכְּבָן (def. מַרְכַּבְתָּא), vehens in curru, gubernans currum. LXX. ἅρμα, ἐπίβασις, ἐπίσαγμα.

הַמֶּרְכָּב

Lev. 15, 9. המרכב אשר ירכב עליו

cum suff.: מֶרְכָּבוֹ

Cant. 3, 10. מרכבו ארגמן

cum suff.: לְמֶרְכָּבוֹ

1 Reg. 5, 6. ארות סוסים למרכבו

מֶרְכָּבָה

ג״כ, וכסיפ מַרְכֶּבֶת, וכינוי מֶרְכַּבְתּוֹ, וסמיך מַרְכְּבוֹת. מובנו כמו מרכב, או כמו רכב, ולפעמים ג״כ נמצאים על רוכבי מרכבה. נג״ע מרכבה כנוי לרכוב מקב״ס על הכרובים, ד״י מעצם מרכבה, וכללו קוד כסף של מקב״ס וכרובים.

n. f. (c. מֶרְכֶּבֶת, c. s. מֶרְכַּבְתּוֹ; pl. מַרְכְּבוֹת, c. מַרְכְּבוֹת), currus, essedum, metonym. de iis, qui curribus vehuntur. LXX. ἅρμα, ἵππασία.

2 S. 15, 1. אבשלום מרכבה וסוסים
1 Rg. 10, 29. ותצא מרכבה ממצרים
2 Chr. 1, 17. מרכבה בשש מאות כסף
Hag. 2, 22. והפכתי מרכבה ורכביה

וּמֶרְכָּבָה

Nah. 3, 2. ומרכבה מרקדה

הַמֶּרְכָּבָה

Jud. 4, 15. סיסרא מעל המרכבה
1 Rg. 7, 33. כמעשה אופן המרכבה
1 Rg. 20, 33. ויעלהו על־המרכבה
2 Reg. 5, 21. ויפל מעל המרכבה
2 Reg. 9, 27. הכהו אל־המרכבה
2 Reg. 10, 15. ויעלהו אליו אל־המרכבה
1 Chr. 28, 18. ולתבנית המרכבה
2 Chr. 35, 24. עבדיו מן־המרכבה
Mich. 1, 13. רתם המרכבה לרכש

בַּמֶּרְכָּבָה

1 Rg. 12, 18. התאמץ לעלות במרכבה
1 Reg. 22, 35. מעמד במרכבה
2 Chr. 10, 18. התאמץ לעלות במרכבה
2 Chr. 18, 34. היה מעמיד במרכבה
Zach. 6, 2. במרכבה הראשונה

וּבַמֶּרְכָּבָה

Zach. 6, 2. ובמרכבה השנית
Zach. 6, 3. ובמרכבה השלישית
Zach. 6, 3. ובמרכבה הרביעית

constr.: בְּמֶרְכֶּבֶת

Gn. 41, 43. במרכבת המשנה

cum suff.: מֶרְכַּבְתּוֹ

Gn. 46, 29. ויאסר יוסף מרכבתו
1 Sam. 8, 11. ורצו לפני מרכבתו
2 Rg. 5, 26. מעל מרכבתו לקראתך

cum suff.: בְּמֶרְכַּבְתּוֹ

1 Sam. 8, 11. במרכבתו ובפרשיו

pl.: מַרְכְּבוֹת

Joel 2, 5. כקול מרכבות
Zach. 6, 1. והנה ארבע מרכבות

pl.: וּמַרְכָּבוֹת

2 Chr. 9, 25. סוסים ומרכבות
2 Chr. 14, 8. ומרכבות שלש מאות

pl. constr.: מַרְכְּבוֹת

Ex. 15, 4. מרכבת פרעה וחילו
2 Reg. 23, 11. מרכבות השמש
Cant. 6, 12. מרכבות עמי נדיב
Jes. 22, 18. ושמה מרכבות כבודך

pl. c. suff.: מַרְכְּבֹתֶיךָ

Mich. 5, 10. והאבדתי מרכבתיך
Hab. 3, 8. מרכבתיך ישועה

pl. c. suff.: מַרְכְּבוֹתָיו

Ex. 14, 25. את אפן מרכבתיו
Jud. 5, 28. פעמי מרכבותיו
Jes. 66, 15. וכסופה מרכבתיו
Jer. 4, 13. וכסופה מרכבותיו

pl. c. suff.: לְמַרְכְּבֹתָיו

Jes. 2, 7. ואין קצה למרכבתיו

pl. c. suff.: מַרְכְּבֹתֵיהֶם

Jos. 11, 6. מרכבתיהם תשרף
Jos. 11, 9. מרכבתיהם שרף באש

רָכָךְ

פעל נזקיי, כמו בָּרַךְ, סרוס שלו, ויש ספרם ניכיסם.

v. aram., ex בָּרַךְ, inflectere, transpositum.

אַרְכּוּבָה

ג״כ נזקיי, ומובנו כרך [קניע], ונקרנוס ג״כ רְכוּבָא, רכובא, נלי קלף הסתקל.

n. f. aram., genu, targ. sine Alef prosthetico: רְכוּבָא, רְכוּב. LXX. γόνυ.

cum suff.: וְאַרְכֻּבָתֵהּ

Dan. 5, 6. וארכבתה דא לדא נקשן

רַךְ

לומר רָךְ, ומובנו סרוסי סיות כידק וכקפת ממוסק וממוקק [נעריעטען, דינן ויין], כי מקומו רָךְ, דומה לו רָחֵךְ, רַךְ, מְרֻכָּךְ, מְרֻכָּךְ, ומקום כלם מלעתי משוני נשפתי מערכ. ומוסנשלם על דקות ולדלוד וקולשה, על תפנוק והתעדנות [זוּנדֶן, נאָרעלין, ווייכלין ויין], ומשונן מוסדי מקידלת מלב והתעוגגות [פֿאָרכטעסם], שהוא כנידק וכקפת, לו ג״כ מלמיס רכיס וקלקים. מנפעל כלרכו, ומנשנ״פ ממיקת המכס [עראוויינט ויין], ומכוסף יונק משונן מוסדי של קל. נתקרנוס רַכִּיךְ לו קלקת לחמיס, וכן שם מכיקה לו קלקת לחמיס, וכן שם אַחֲרַכָּה, אִתְרַכָּה.

h. e. רָכַךְ, *v. intr.*, contritum, friatum, tenue esse, cogn. רָחֵךְ, רָכַךְ, מְרֻכָּךְ, מְרֻכָּךְ qq. v., hinc debilem, tenerum, mollem esse, mollescere, de perturbationibus, velut metu, quo animus quasi confringitur et conteritur, de oratione molli, laevi, blanda, assentatoria. *Ni.*, consternatione et timore quasi attenuari s. atteri. *Pu.* emollitum esse, de vulnere. LXX. ἁπαλοῦν, -ύνεσθαι; ἀσθενεῖν, ἐκλύειν, ἐντρέπεσθαι; *Pu.* μάλαγμα ἐπιτιθέναι; S. ἁπαλύνεσθαι.

3 perf.: רַךְ *s. M.*

2 Reg. 22, 19. יען רך־לבבך
2 Chr. 34, 27. יען רך־לבבך

3 perf. pl.: רַכּוּ

Ps. 55, 22. רכו דבריו משמן

Nif-al: נָרַךְ

3 imperf.: יֵרַךְ

Dt. 20, 3. אל־ירך לבבכם
Jes. 7, 4. ולבבך אל־ירך
Jer. 51, 46. ופן־ירך לבבכם

Pu-al: רֻכַּךְ

3 perf. f.: רֻכְּכָה

Jes. 1, 6. ולא רככה בשמן

Hif-il: הֵרַךְ *3 perf.*

Job. 23, 16. ואל הרך לבי

רָךְ

ת״ו, ולנקניי רַכָּה, ומובנו דק ומעוקר ולנק [נעלען], ד״י מילדים ונסעות דקות, או מעיניס כהות, לומר קולשות, שסעוכו יפות. לכן נמצאלם משונק ומעוקן, או מעון ולשני דק ולנק [וואָלפֿעל, שמייכעלכל], ככל המשלות של פעל, וג״כ מסתעוגות הלב. נזקיי רַכִּיךְ מקומי משלהו.

adj. m. (f. רַכָּה), tener; mollis, delicatulus; debilis, de oculis hebetioribus; timidus, animo imbecillis; blandus, suavis, lenis, asperitatis expers, targ. רַכִּיךְ. LXX. ἁπαλός, μαλακός, δειλός, ἀσθενής, ὑπήκοος (ὑποπίπτειν), συγγενής, καρδία; pl. f., μαλακῶς.

S. σπάταλος.

Gn. 18, 7. בן־בקר רך וטוב
2 Sam. 3, 39. ואנכי היום רך
Prv. 4, 3. רך ויחיד לפני אמי
Prv. 15, 1. מענה־רך ישיב חמה
Ez. 17, 22. רך אקטף

adj. masc.: רָךְ *p.*

1 Chr. 22, 5. שלמה בני נער ורך
1 Chr. 29, 1. בחר־בו אלהים נער ורך

adj. masc.: וָרָךְ

Dt. 20, 8. הירא ורך הלבב
2 Chr. 13, 7. נער־ורך לבב

adj. masc.: הָרָךְ

Dt. 28, 54. האיש הרך בך והענג

adj. m. pl.: רַכִּים

Gn. 33, 13. כי־הילדים רכים

adj. f. sg.: רַכָּה

Prv. 25, 15. ולשון רכה תשבר־גרם
Jes. 47, 1. רכה ועגנה

adj. f. sg.: הָרַכָּה

Dt. 28, 56. הרכה בך

adj. f. pl.: רַכּוֹת

Gn. 29, 17. ועיני לאה רכות
Job. 40, 27. ידבר אליך רכות

רֹךְ

ג״ו, ע״מ חֹק, ולפ״ו נכנוי רָכִיךְ. פתרונו פנוק ועדון ולדלוד, כדרך הפעל. נזקיי רַכִּיכִי, וג״ע רַכּוּת משלהו.

n. m. (ad s. f. חֹק, c. s. רָכֵי), mollities, teneritas, vita tenella et delicatula, aram. רַכִּיכוּ, neohebr. רַכּוּת. LXX. ἁπαλότης.

וּמֵרֹךְ

Dt. 28, 56. מהתענג ומרך

מֹרָךְ

ג״ו, ומובנו כמו רָךְ, נמשלה על רכות לב. ולפי להכנת המשקל הכתב הזווסף דוד קמצי ולפנן-עזרא לותו עם מֵעַל מן עֶלֶה, ווה סימן. ונפון הלשון יקקי כתב מס של מכן יסוד כופל, כמו מס של מועד ושל מוקש, ומשקל לפ״ו כמו מֵכֶס [קָס], מֵמֵר [מַר], לומר כלין קן וכע, וגם פרוש זה לא מסתבר. וכ״ל שיסוד המלה מָרַךְ נדמיון המכוון של רָךְ, והוא לך המקומק של מָרַח, ונלמת נג״ע נִתְמָרְחָה, הַמְּרָכָה יעידון יגידון שבא זה.

n. m. (neque ad s. f. מְעַל a v. עֶלֶה, ut vult *Qimchi*, neque ad s. f. מֵכֶס, מֵמֵר, a vv. כָּס, מַר, uti asserit Raschi s. Isaaki), mollities, timiditas, a v. מָרַךְ (=מָרַח), unde neoh. *Nipta.* נִתְמָרְכָה, n. act. *Hi.* הַמְרָכָה. LXX. δειλία.

Lev. 26, 36. והבאתי מרך בלבבם

רָכַל

פעל נודד, והוא המקומק של רָגַל [תפת רָגְ], ופתרונו סנימס וסחירס וכסיעס כדרך סנוב ורגול המלצין לרכילות, או לעשות מסחר וקנין ומערב, וכללל לפ״כ כמו סחירס, לכן סניונו רוֹכֵל כמו סוחר, רוֹכֶלֶת כמו סוחרת. נעדני להסס רָכַל המונן של חניר, והסס רָכַל לאל חיי מוכר חניר, וזה נלמי ת״ך לכאן.

v. intr., sicut רָגַל (v. s. רָגַל), circuire, peragrare, peregrinari, spec. ad faciendam mercaturam, unde רוֹכֵל, mercator, institor, circumforaneus, nundinator; fem. רוֹכֶלֶת, negotiatrix. LXX. prt. ἔμπορος, ἐμπορία, ἐμπορεύεσθαι; μετάβολος,

μυρεψός, ῥωποπώλης; fem. ἐμπόριον, τετειχισμένη.

part. masc.: רֹכֵל *sg*

Cant. 3, 6. מִכֹּל־אַבְקַת רוֹכֵל

part. m. pl.: רֹכְלִים

Ez. 17, 4. בְּעִיר רֹכְלִים שָׂמוֹ

part. m. pl.: הָרֹכְלִים

1 Reg. 10, 15. וּמִסְחַר הָרֹכְלִים

Neh. 13, 20. הָרֹכְלִים וּמֹכְרֵי

part. m. pl.: וְהָרֹכְלִים

Neh. 3, 31. בֵּית הַנְּתִינִים וְהָרֹכְלִים

Neh. 3, 32. הַצֹּרְפִים וְהָרֹכְלִים

p. pl. constr.: רֹכְלֵי

Ez. 27, 23. רֹכְלֵי שְׁבָא אַשּׁוּר

pl. c. suff.: רֹכְלַיִךְ

Ez. 27, 15. בְּנֵי דְדָן רֹכְלַיִךְ

Ez. 27, 24. הָמָּה רֹכְלַיִךְ

Nah. 3, 16. הִרְבִּית רֹכְלַיִךְ

p. pl. c. suff.: רֹכְלַיִךְ *p.*

Ez 27, 13. 17. הָמָּה רֹכְלַיִךְ

Ez. 27, 22. וְרַעְמָה הָמָּה רֹכְלַיִךְ

part. f. sg.: רֹכֶלֶת

Ez. 27, 3. רֹכֶלֶת הָעַמִּים

p. f. c. suff.: רֹכַלְתֵּךְ

Ez. 27, 20. דְּדָן רֹכַלְתֵּךְ

Ez. 27, 23. כִּלְמַד רֹכַלְתֵּךְ

רָכִיל

ז״ו, ומשונן רכילות ומלשינות [פֿעל־ליימדונג], ומוס לית רכיל, סולך רכיל, וכד״ע משומעני רְכִילוּת ממנו.

n. m., circuitio ad obtrectandum, calumniatio, sermones iniqui, neqoh. רְכִילוּת. LXX. *δόλος, δολίως, δίγλωσσος, σκολιῶς, λῃστής*; הֹלֵךְ רָכִיל, *δίγλωσσος*. A. *διάβολος*; S. *δόλιος*.

Lev. 19, 16. לֹא־תֵלֵךְ רָכִיל בְּעַמֶּיךָ

Prv. 11, 13. הוֹלֵךְ רָכִיל מְגַלֵּה־סוֹד

Prv. 20, 19. גּוֹלֵה־סוֹד הוֹלֵךְ רָכִיל

Ez. 22, 9. אַנְשֵׁי רָכִיל הָיוּ בָךְ

Jer. 6, 28. הוֹלֵכִי רָכִיל

Jer. 9, 3. וְכֹל־רֵעַ רָכִיל יְהַלֵּךְ

רְכֻבָּה

ז״כ, גויר רְכֻבַּת סוּכְּיִי, ומוכנו מסקר ומערב [סַאכְנִידען], וכתמלוגו מופנעט.

n. f. (a m. רָכַל), negotiatio, mercatura. LXX. *ἐμπορία, τὰ ὑπάρχοντα.*

cum suff.: רְכֻבָּתֵךְ

Ez. 28, 16. בְּרֹב רְכֻלָּתֵךְ

Ez. 28, 18. בְּעַוֹל רְכֻלָּתֵךְ

cum suff.: רְכֻלָּתֵךְ

Ez. 26, 12. וּבִזְזוּ רְכֻלָּתֵךְ

cum suff.: בִּרְכֻלָּתֵךְ

Ez. 28, 5. בְּרֹב חָכְמָתְךָ בִּרְכֻלָּתֶךָ

מַרְכֻלֶּת

ז״כ, ומוכנו מקום מסקר ומרכלה [סַאכְנִידענסְפלַאץ], וקל להבין.

n. f., emporium h. e. locus, quo mercatores (רֹכְלִים) conveniunt.

cum suff.: בְּמַרְכֻלְּתֵךְ

Ez. 27, 24. וְאַרְזִים בְּמַרְכֻלְּתֵךְ

רָכַס

פֿעל כּוֹדֶ, וסעתיד יִרְכֹּס, ומוכנו קנור ולקוט ודנוק [סַאכְנִידען, -קניפֿפען], וכן פרסו יִקְשְׁרוּ ומסתכנים, ודומה לו בָּלַשׁ נעבעי, מקור סנהסת לקנוסו. וסקרן רָכַם, ודומה לו אָחַז, רחץ לעיל מתמוה זקת, ודוד קשרי עשה שפרסו עכין הנגהה, כלומר סוף סרוס יִן פָּרֵס, אל פֶּאָא.

v. comp. tr. (impf. יִרְכֹּס), alligare, annectere, arab. *rakasa*, cogn. רָחַץ, אָחַז. Falsus est *Qimchi*, qui v. רָכַס ex פָּרַס (בָּאָא), altum esse, quod verbum et ipsum confictum est, trajectis literis ortum esse arbitratur. LXX. *σφίγγειν, συν-*.

3 imperf. pl.: וַיִּרְכְּסוּ

Ex. 28, 28. וְיִרְכְּסוּ אֶת הַחֹשֶׁן

3 imperf. pl.: וַיִּרְכְּסוּ

Ex. 39, 21. וְיִרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן

רָכֶס

ז״ו, ונמנק לך נכנוי רְכָסִים, ומוכנו לדעת דוד קשרי סרכ גנוס וגבנוגיט הדרך, וזס תפל. ולדעת המתרגם עניכו כקיק וקרס [מן רָכַס נמוכן פָּס], כי תרגמו כית גדול, וגס זס שקר. ולקן-עזרק פרסו מקום מעוות, מן רכס לשון עוות, וזס תמו. לולס סנכון פרוס יקקי, שפרס רכסים סרים סמוכים זס לזס, שלי לפשר לירד לגיל שניכיסס ללק נקוזי גדול, שמתוך סמיכתן הגיל וקוסס ועמוקס, סס לק שנקשר שמלק רְכָסִים כמו קְרָסִים, לומר גבנוכיס, וליכו ז״ך לפ״ו לכלן, לו שתמוגת שרצו כמו רָכַשׁ, מענין לקיסס יקד, ולזוכו סרים לקופים ולנוליס יקד [עסירמונג, נעבוג-], וסלקרון מסתכר, כי מתקבר למנין קנוכי. ודמיון אין נסמך סלק כמנק לקל סזכיסס רָגַשׁ־רָגַז, בָּבַשׁ־בָּבַס, גָּבַז [תליס ל״ק כ״ג] ־גָּבַשׁ [יוכס ג׳ ס׳] וכדומס.

n. m (pl. רְכָסִים), montes quasi *colligati* (steile Bergkette), e quibus in convallem intra ipsorum altitudines situm perventu difficile est. Sic *Isaaki* a v. רָכַס, colligare, nisi forte vel רְכָסִים ex קְרָסִים transpositum est, vel, id quod etiam magis probabile videtur, רָכַס, sicut רָכַשׁ (commutato, ut saepe fit, sibilo) vi coacervandi et in altum aggerendi dicitur (Bergschicht, Bergthürmung). Errat *Qimchi*, qui simpliciter montes altos atque arduos intelligit. Similiter Paraphrasta: בֵּית־גְּהוּדִין h. e. locus salebrosus (Aruk: צְרוּרוֹת קָטַנִּים = רְוִיכְסָא). LXX. *τραχύς*.

pl.: וְהָרְכָסִים

Jes. 40, 4. וְהֶרְכָסִים לִבְקָעָה

רֹכֶס

ז״ו, ונכנוי רָכְסֵי, ופתרוגו לדעת קלמוניס קצר וקנור לנגיס [נַאכְדע], מענין רכס לשון קשור, ולדעת המצנעיס סכנו מתוקס של רָגַשׁ [*ταραχή*], ועניכו רגשת עס ורינס, לומר סמוכי לית, וסנוקר יבקר.

n. m. (c. s. רָכְסֵי), caterva (Bande), Targ. גְּדוּדֵי גְּבָרַיָּא. Bene Trecassinus: חִבּוּרֵי רַשָּׁעִים הַמִּתְחַבְּרִים יַחַד. LXX. *ταραχή* (tanquam emollitum ex n. רֶגֶשׁ).

pl. constr.: מַרְכְּסֵי

Ps. 31, 21 מִרְכְּסֵי אִישׁ

I. רָכַשׁ

פֿעל כּוֹדֶ, וסמונן קם־יפֿס וקניכס וקנוץ [נוחַאמענטַאנען, -וקאמעלן], יקד וזומס על רָכַשׁ כמשס רְכָשִׁים, וכמלס ג״כ נקשר לקל רָכַשׁ לעיל, ומשוי נשפתי מערב לפרשנו נלוס״ג.

v. tr., conferre, colligere, comparare, cogn. simpl. שָׁכַשׁ, comp. רָכַשׁ. LXX. *κτᾶσθαι, ποιεῖν, περιποιεῖσθαι.*

3 perf.: רָכַשׁ

Gn. 31, 18. רכש בפדן ארם

Gn. 36, 6. רכש בארץ כנען

3 perf.: רָכְשׁוּ *p.*

Gn. 31, 18. רכשו אשר רכש

3 perf. pl.: רָכְשׁוּ *p.*

Gn. 12, 5. רכושם אשר רכשו

3 perf. pl.: רָכְשׁוּ

Gn. 46, 6. רכשו בארץ כנען

רְכוּשׁ

ז״ו, וספתרון הון וקוסן סנאנר יקד וכלסף [סַאכע, גוט], ל״מ רכוש סמלך, וספקיל סמוכס על סרכוש נקרל זר סרכוש.

n. m., peculium, opes, bona, facultates. LXX. *ἀποσκευή, τὰ ὑπάρχοντα, ὕπαρξις, κτῆσις, κλίσις, κτῆνος, ἵππος.*

1 Chr. 28, 1. רכוש־ומקנה

2 Chr. 32, 29. רכוש רב

רֶכֶשׁ

Gn. 14, 11. ויקחו את־כל־רכש ורכושׁ

2 Chr. 20, 25. ורכוש ופגרים

Dan. 11, 24. בזה ושלל ורכוש

הָרֶכֶשׁ

Gn. 14, 16. וישב את כל־הרכש והרכושׁ

Num. 16, 32. ואת כל־הרכוש

1 Chr. 27, 31. כל אלה שרי הרכוש

2 Chr. 21, 17. וישבו את כל־הרכוש והרכשׁ

Gn. 14, 21. והרכש קח־לך

־כוּשׁ, בִּרְכֻשׁ

Gn. 15, 14. יצאו ברכש גדול

Dan. 11, 28. וישב ארצו ברכוש גדול

בִּרְכוּשׁ

Esr. 1, 6. בזהב ברכוש ובבהמה וּבִרְכוּשׁ

Esr. 1, 4. בכסף ובזהב וברכוש

Dan. 11, 13. בחיל גדול וברכוש רב

מֵרְכוּשׁ

2 Chr. 35, 7. אלה מרכוש המלך

cum suff.: רְכוּשֵׁינוּ

Esr. 8, 21. ולטפנו ולכל־רכושינו

cum suff.: רְכוּשֶׁךָ

2 Chr. 21, 14. ובנשיך ובכל־רכושך

cum suff.: רְכֻשׁוֹ

Gn.14,12. ויקחו את־לוט ואת־רכשו

Gn. 31, 18. ואת־כל־רכשו

cum suff.: רְכוּשׁוֹ

2 Chr. 31, 3. ומנת המלך מן־רכושו

Esr. 10, 8. יחרם כל־רכושו

cum suff.: וּרְכֻשׁוֹ

Gn. 14, 16. ורכשו השיב

cum suff.: רְכוּשָׁם

Gn. 12, 5. ואת־כל־רכושם

Gn. 13, 6. כי־היה רכושם רב

Gn. 36, 7. כי־היה רכושם רב

Gn. 46, 6 מקניהם ואת־רכושם

cum suff.: וְלִרְכֻשָׁם

Num. 35, 3. ולרכשם ולכל חיתם

II. רָכַשׁ

פֿעל ל״ע כ״ק נגזר, ומוכנו כמו רָגַשׁ, זו רָגַשׁ, סמסיות סמלון ועצו, וכן נקשת סמונן של רַכַּשׁ נעבעי, וק״כ כמו ג״כ נקשר לקל קֶשׁ לעיל, ומשוי נשפתי מערב לפרשנו נסמר סיוק לזרזיס.

v. inus. intr., sicut רָגַשׁ, רָגַז, tumultuari, de cursu tumultuario, arab. *rakadha* (galopiren).

3 perf.: רָכַשׁ

Gn. 31, 18. רכש בפדן ארם

Gn. 36, 6. רכש בארץ כנען

3 perf.: רָכְשׁוּ *p.*

Gn. 31, 18. רכשו אשר רכש

3 perf. pl.: רָכְשׁוּ *p.*

Gn. 12, 5. רכושם אשר רכשו

3 perf. pl.: רָכְשׁוּ

Gn. 46, 6. רכשו בארץ כנען

רְכוּשׁ

ז״ו, וספתרון הון וקוסן סנאנר יקד וכלסף [סַאכע, גוט], ל״מ רכוש סמלך, וספקיל סמוכס על סרכוש נקרל זר סרכוש.

n. m., peculium, opes, bona, facultates. LXX. *ἀποσκευή, τὰ ὑπάρχοντα, ὕπαρξις, κτῆσις, κλίσις, κτῆνος, ἵππος.*

1 Chr. 28, 1. רכוש־ומקנה

2 Chr. 32, 29. רכוש רב

רֶכֶשׁ

Gn. 14, 11. ויקחו את־כל־רכש ורכושׁ

2 Chr. 20, 25. ורכוש ופגרים

Dan. 11, 24. בזה ושלל ורכוש

הָרֶכֶשׁ

Gn. 14, 16. וישב את כל־הרכש והרכושׁ

Num. 16, 32. ואת כל־הרכוש

1 Chr. 27, 31. כל אלה שרי הרכוש

2 Chr. 21, 17. וישבו את כל־הרכוש והרכשׁ

Gn. 14, 21. והרכש קח־לך

־כוּשׁ, בִּרְכֻשׁ

Gn. 15, 14. יצאו ברכש גדול

Dan. 11, 28. וישב ארצו ברכוש גדול

בִּרְכוּשׁ

Esr. 1, 6. בזהב ברכוש ובבהמה וּבִרְכוּשׁ

Esr. 1, 4. בכסף ובזהב וברכוש

Dan. 11, 13. בחיל גדול וברכוש רב

מֵרְכוּשׁ

2 Chr. 35, 7. אלה מרכוש המלך

cum suff.: רְכוּשֵׁינוּ

Esr. 8, 21. ולטפנו ולכל־רכושינו

cum suff.: רְכוּשֶׁךָ

2 Chr. 21, 14. ובנשיך ובכל־רכושך

cum suff.: רְכֻשׁוֹ

Gn.14,12. ויקחו את־לוט ואת־רכשו

Gn. 31, 18. ואת־כל־רכשו

cum suff.: רְכוּשׁוֹ

2 Chr. 31, 3. ומנת המלך מן־רכושו

Esr. 10, 8. יחרם כל־רכושו

cum suff.: וּרְכֻשׁוֹ

Gn. 14, 16. ורכשו השיב

cum suff.: רְכוּשָׁם

Gn. 12, 5. ואת־כל־רכושם

Gn. 13, 6. כי־היה רכושם רב

Gn. 36, 7. כי־היה רכושם רב

Gn. 46, 6 מקניהם ואת־רכושם

cum suff.: וְלִרְכֻשָׁם

Num. 35, 3. ולרכשם ולכל חיתם

II. רָכַשׁ

פֿעל ל״ע כ״ק נגזר, ומוכנו כמו רָגַשׁ, זו רָגַשׁ, סמסיות סמלון ועצו, וכן נקשת סמונן של רַכַּשׁ נעבעי, וק״כ כמו ג״כ נקשר לקל קֶשׁ לעיל, ומשוי נשפתי מערב לפרשנו נסמר סיוק לזרזיס.

v. inus. intr., sicut רָגַשׁ, רָגַז, tumultuari, de cursu tumultuario, arab. *rakadha* (galopiren).

רֶכֶשׁ

ז״ו, ומשונן סוס מסיר נלכלכו ודוסר [רעננער], ונקרגוס מסקר [ק׳, ו״ל] רְכֶשׁ, וכן נרמז דעת קנן-נכקק, שכתב שסוס סוס נער וכן נזכיס, וזסו קל סמכון.

n. m., jumentum celere, cursor, equus, syr. רַכְּשָׁא (spec. equus admissarius), sec. *Abulwalid:* equus juvenis ac tener. *Aruk:* אַתְּרֵי עַל־שְׁנֵי סוּסִים = רַכְּשֵׁי׳. *Elia Levita:* מִין גְּמַלִּים הַמְּמַהֲרִים לָרוּץ (*δρομάδες*). LXX. *ἱππεύειν, ἅρμα.*

הָרֶכֶשׁ

Esth. 8, 10. בסוסים רכבי הרכש

Esth. 8, 14. הרצים רכבי הרכש

לָרֶכֶשׁ

Mich. 1, 13 רתם המרכבה לרכש

וְלָרֶכֶשׁ *p.*

1 Reg. 5, 8. והתבן לסוסים ולרכש

רֹם

v. s. r. רוּם *p.* 1049.

רָם

v. s. r. רָאַם *p.* 1027

רָמָה

פעל כּוֹדֶ, ופתרוגו יכיס ומשלכה ומעלה ספלה ומנור [וועפֿפען], ומוס קל״כ כמו יכס מיכייט ומתלמת תקיס [שיעסמען], ל״מ כוסס קצת, כ״ל תכי קצת. מכנך רָמָה נמונן מזלמה, לומר מכנלה וספלה, ול״כ נגידס נפלוגי מכנלה [נו פַּלַלְטע נריכנען, טייטען], ל״מ רמס קל קע רעשו, רמיתני, סמס רמוני, ומיקור נהפסוק לְרַמּוֹתֵנִי לנגי [דס״ל ״ג יג״], סרגון לנגוד בי לפכי נרי. ודע שלדעת קנן-נכקק נהפסוק [יקוקקל ל״כ] ומלקתי הגאות רמותיך מוס, לומר שרמותיך כמו מוצלכין וכופלין, לכן נקין נכן. ומקשר לנקור סזכיר דע שלל״ק סקוכן כמו רכס, עכין יכיס, נקלוף ידוע, לכן עוד מקוס להתנדר.

v. tr., jacere, projicere, jaculari, velut sagittas. *Pi.* רִמָּה (inf. c. c. s. לְרַמּוֹתֵנִי), dejicere (zu Falle bringen), spec. spe dejicere, ex re aut spe sua excutere, fraudibus praecipitare, decipere, prodere. LXX. *βάλλειν, ῥίπτειν, ἐντείνειν; Pi. παραλογίζεσθαι, παραδιδόναι, ἀνδρεύειν.*

3 perf.: רָמָה

Ex. 15, 1. 21. סוס ורוכבו רמה בים

prt. m. constr.: נסוג לאחור וְרֹמֵה

Jer. 4, 29. פרש ורמה קשת

p. m. pl. constr.: רוֹמֵי *sg.*

Ps. 78, 9. נושקי רומי־קשת

prt. f. constr.: רַמַּת

Jud. 15, 17. *רמת לחי

Pi-el: רִמָּה *3 perf.*

Prv. 26, 19. רמה את־רעהו

רִמַּנִי *3 perf. c. s.:*

2 Sam.19,27. אדני המלך עבדי רמני

רִמִּיתָנִי *2 perf. c. s.:*

Gn. 29, 25. ולמה רמיתני

1 Sam. 28, 12. למה רמיתני

רִמִּיתָנִי *2 perf. f. c. s.:*

1 Sam. 19, 17. למה ככה רמיתני

רִמּוּנִי *3 perf. pl. c. s.:*

Thr. 1, 19. למאהבי המה רמוני

2 *perf. pl.:* רִמִּיתֶם
Jos. 9, 22. למה רמיתם אתנו
inf. c. suff.: לְרַמּוֹתֵנִי
1 Chr. 12, 17. ואם־לרמותני לצרי

רָמְיָה

ג״כ ע״מ אֲנִיָּה, קְרִיָּה, שְׁחִיָּה, צְדִיָּה, שְׁכִיָּה, נְשִׁיָּה, עֲלִיָּה, ומוך בתמצותו סס הפועל מסקל, משקל אֲכִילָה, שְׁנִינָה, נְגִינָה, עֲלִילָה, חֲרִישָׁה, קצר לפעמים בלנוץ תמול שכוחן, ל״מ קְחָבָּה, כְּלִמָּה, שְׁמֻמָּה, וכל קלס לפ״ו ילדי המקור. מוכנו משלכם ומפלה, ל״מ משלכת הידים מעט, מבלי עשות פעולה מה נהן, כדרך המתעלל [היכוועדפוכנ, כאלכלאסס־גוכנ], ל״מ כף רמיה, לומר ד׳ שמתרפה ומתעצלת, ולפעמים כמוהן מכבד, לומר כשול ומגור ומדלק, וזה מהכשל [עכוג], ומלא קצת רמיה מרגון כמו כף רמיה, לומר קצת מתרפה. ומולי נמוכן על רפוי ועצילה משרש רָמָה, כמו משרש סדומה [*s. ram*, *çram*], כמאלץ ג״כ נשפתי מערב.

n. f. (ad s. f. אֲנִיָּה, קְרִיָּה, שְׁחִיָּה, שְׁכִיָּה, צְדִיָּה, עֲלִיָּה quae omnia sunt nmm. actionis, quemadmodum אֲכִילָה, חֲרִישָׁה, נְגִינָה, שְׁנִינָה, עֲלִילָה, quorum extrema radicalis interdum dagesari solet, v. c. שְׁמֻמָּה, כְּלִמָּה, חֲחַבָּה), prostratio, dejectio, demissio, velut manuum laxarum hominis ignavi ac desidis, deinde fraus, quae est alterius quasi supplantatio et profligatio, deceptio, dolus. Fortasse vi *laxandi* radix est *ram*, sanscr. *ram*, *çram* (quiescere, cessare). LXX. *δόλος, ὑπερηφανία, ἀεργός, ἀμελῶς, δόλιος, στρεβλός, ἄδικον*; עָשָׂה בְּרַמִּיָּה *ταπεινοῦν*. S. *ἀνεστραμμένον*. Incert. *ἐπίθεσις*.

Job. 13, 7. ולו תדברו רמיה
Job. 27, 4. ולשוני אם־יהגה רמיה
Ps. 32, 2. ואין ברוחו רמיה
Ps. 52, 4. עשה רמיה
Ps. 78, 57. נהפכו כקשת רמיה
Ps. 101, 7. עשה רמיה דבר שקרים
Ps. 120, 2. מלשון רמיה
Ps. 120, 3. לשון רמיה
Prv. 10, 4. ראש עשה כף־רמיה
Prv. 12, 27. לא־יחרך רמיה צידו
Prv. 19, 15. ונפש רמיה תרעב
Jer. 48, 10. מלאכת ה״י רמיה
Hos. 7, 16. היו כקשת רמיה
Mich. 6, 12. ולשונם רמיה בפיהם

וְרַמִּיָּה

Prv. 12, 24. ורמיה תהיה למס

מִרְמֶה

ג״כ, ומהלנה כמו תרמית ותרמית, כלי סבכת המוכן.

n. f., fraus s. deceptio qualiscunque, qua alter circumvenitur atque e re speque sua dejicitur, spec. de fraude in emtione ac venditione (מִקְנֵי מִרְמָה, מַאֲזְנֵי מִרְמָה), pl. de opibus dolose comparatis. LXX. *δόλος, δολιότης, δόλιος; πλάνη, ἀδικία, ἀσέβεια, πικρία*; דִּבְרֵי מִרְמָה, *δόλος*.

2 Reg. 9, 23. מרמה אחזיהו
Job. 15, 35. ובטנם תכין מרמה
Job. 31, 5. ותחש על־מרמה רגלי
Ps. 17, 1. בלא שפתי מרמה
Ps. 34, 14. ושפתיך מדבר מרמה
Ps. 43, 1. מאיש מרמה ועולה
Ps. 50, 19. ולשונך תצמיד מרמה
Ps. 52, 6. לשון מרמה
Ps. 109, 2. פי רשע ופי־מרמה
Prv. 11, 1. מאזני מרמה תועבת ה׳
Prv. 12, 5. תחבלות רשעים מרמה
Prv. 12, 17. ועד שקרים מרמה
Prv. 12, 20. מרמה בלב־חרשי־רע
Prv. 14, 8. ואולת כסילים מרמה
Prv. 14, 25. ויפח כזבים מרמה
Prv. 20, 23. ומאזני מרמה לא־טוב
Prv. 26, 24. ובקרבו ישית מרמה
Jes. 53, 9. ולא מרמה בפיו
Jer. 5, 27. בתיהם מלאים מרמה
Jer. 9, 5. שבתך בתוך מרמה
Jer. 9, 7. מרמה דבר
Dan. 8, 25. והצליח מרמה בידו
Dan. 11, 23. ועשה מרמה
Hos. 12, 8. כנען בידו מאזני מרמה
Am. 8, 5. ולעות מאזני מרמה
Mich. 6, 11. ובכיס אבני מרמה

וּמִרְמָה

Ps. 5, 7 איש־דמים ומרמה
Ps. 36, 4. דברי־פיו און ומרמה
Ps. 55, 12. תך ומרמה
Ps. 55, 24. אנשי דמים ומרמה
Zeph. 1, 9. חמס ומרמה

בְּמִרְמָה

Gn. 27, 35 בא אחיך במרמה
Gn. 34, 13. במרמה וידברו
Jer. 9, 5. במרמה מאנו דעת

וּבְמִרְמָה

Hos. 12, 1. ובמרמה בית ישראל

לְמִרְמָה

Ps. 24, 4. ולא נשבע למרמה
pl.: מִרְמוֹת
Ps. 35, 20. דברי מרמות יחשבון

וּמִרְמוֹת

Ps. 10, 7. ומרמות ותך
Ps. 38, 13. ומרמות כל־היום יהגו

תַּרְמָה

ג״כ ע״מ זך, ולא מלקי דמיון לו, ומוכנו כמו רמיה, נמוכן המשל שלו, לומר כקצ וכוכ.

n. f. (formâ insolitâ), fraus, dolus, quo alter alterum projicere s. supplantare atque sic superare studet. LXX. *δῶρον*. Alii: *κρυφῇ*.

בְּתַרְמָה

Jud. 9, 31. אל־אבימלך בתרמה

תַּרְמִית

ג״כ כמו תָּרְמָה, ע״מ תַּכְלִית, תַּבְנִית, ומוכנו כמו תכמה.

n. f. (ad s. f. תַּכְלִית, תַּבְנִית), sicut תָּרְמָה, fraus, dolus, deceptio. LXX. *δόλιος, ἐνθύμημα, θέλημα*.

תַּרְמֵת

Jer. 23, 26. ונביאי תרמת לבם

תַּרְמִית

Zeph. 3, 13. בפיהם לשון תרמית
Kri. וַתַּרְמִית
Jer. 14, 14. ואלול ותרמות לבם

בְּתַרְמִית

Jer. 8, 5. החזיקו בתרמית
cum suff.: תַּרְמִיתָם
Ps. 119, 118. שקר תרמיתם

תַּרְמוּת

ג״כ כמו תרמית, וכמלק לך נכתיב, ומשקל משקל תַּרְמוּת, תַּזְנוּת.

n. f. (*Ketib*, ad s. f. תַּזְנוּת), sicut תַּרְמִית, fraus, deceptio astuta et fraudulenta. LXX. *προαιρέσεις*.

Ktib. וַתַּרְמוּת
Jer. 14, 14. ואלול ותרמות לבם

רָמָה

נקלמי כמו רָמָה נעבדי, ונקנגוס רְמָא נקלף, ומוכנו כמו נעבדי, וכלכן עוד שמס נסוכלת המקמס ומעמלס וכניכס, ונמשקלס מיעוד מכס, ומפעולי אֲתַרְמִי.

v. aram., sicut hebr. רָמָה, targ. רְמָא, jacere, etiam vi ponendi s. collocandi, spec. tributum s. vectigal imponendi. *Itpe.* אִתְרְמִי. LXX. *βάλλειν, ἐμ-; τιθέναι*.

3 perf. pl.: וּרְמוֹ *forma prima.*
Dan. 6, 17. ורמו לגבא די אריותא
3 perf. pl.: רְמִיו *forma secunda.*
Dan. 7, 9. עד די כרסון רמיו
3 perf. pl.: וּרְמִין
Dan. 3, 21. ורמיו לגוא־אתון
1 perf. pl.: רְמֵינָא
Dan. 3, 24. גברין תלתה רמינא
inf. constr.: לְמִרְמֵא
Dan. 3, 20. למרמא לאתון נורא
Esr. 7, 24. לא שליט למרמא עליהם
Itpe-el: אִתְרְמֵא
3 imperf.: יִתְרְמֵא
Dan. 3, 6. יתרמא לגוא־אתון נורא
2 impf. pl.: תִּתְרְמוּן
Dan. 3, 15. בה־שעתא תתרמון

רְמָה

v. s. r. רָמַם *p.* 1064.

רִמָּה

v. s. r. רוּם *p.* 1049.

רִמּוֹן

v. s. r. רָמַם *p.* 1065.

רַמָּה

פעל ל״ע כ״ק נגזר רָמַח, ומוכנו כפי הנכתב לי הכתב מעל דבר ועקילס נו ודיניס [שלמנען, שעמנען, לייכדיכ־ נען], והקרן רָמַח, ודומס לו מָחַה לעיל, ול״כ סריס פס עעמי וקלס הסרכנס כדרכו, וכן למלת גרמי שפעמר שרש כוס.

v. comp. tr. inus., caedere, incidere, infigere, simpl. מָחַה.

רַמָּה

ג״ו, והרבוי שלס כדרך רַמָּחִים, וכן מן בְּקָר הרבוי בְּקָרִים, ומוכנו תכית וכלי לעקילס ולדליניס [שפיעס, שפעמר], וקל למכין מהשרש, ונקרמי רוּמַח ונערבי רָמְחָ משלמו. לכן־נכלס מלס סריס בקיץ נכוסס שלו, כלאר מוכל נרל״ק.

n. m. (pl. irreg. רָמָחִים, Cod. *Abulwalidi:* בְּקָרִים, sicut בְּקָרִים a sing. בְּקָר), hasta, lancea, cuspis (Speer), aram. רוּמְחָ, arab. *rumchon*. LXX. *δόρυ, λόγχη, σειρομάστης*; נֹשֵׂא רֹמַח *doratoφόρος*.

Num. 25, 7. ויקח רמח בידו
2 Chr. 25, 5. אחז רמח וצנה

וְרֹמַח

Jud. 5, 8. מגן אם־יראה ורמח
1 Chr. 12, 8. 24. צנה ורמח
2 Chr. 14, 7. חיל נשא צנה ורמח

וּבְרֹמַח

Ez. 39, 9. ובמקל יד וברמח
pl.: וּרְמָחִים
2 Chr. 11, 12. צנות ורמחים
2 Chr. 26, 14. מגנים ורמחים
pl.: הָרְמָחִים
Jer. 46, 4. מרקו הרמחים

וְהָרְמָחִים

pl.:
Neh. 4, 10. והרמחים המגנים

בְּרָמָחִים

pl.:
Neh. 4, 15. מחזיקים ברמחים

וּבְרָמָחִים

pl.:
1 Reg. 18, 28. בחרבות וברמחים

לְרָמָחִים

pl.:
Joel 4, 10. ומזמרותיכם לרמחים

רָמְחֵיהֶם

pl. c. suff.:
Neh. 4, 7. רמחיהם וקשתותיהם

רָמַךְ

פעל ל״ע כ״ק נגזר רָמַךְ, ומוכנו לר״ק סיות דק הקומס ומקומר [שלמנען וין], וכן לדעתס רמכ נעבדי, וזס סיג ותפל.

v. inus., sec. nonnullos: tenuem, procerum esse, arab. *ramaka*.

רַמָּךְ

ג״כ, וסוף סוסיס לדעת יוסף קמץ, וכנר משוום רַמָּכָה נעבדי, שהוף כנוי לסוסיס, ומשרש לי סול.

n. f., equa, a tenuitate et gracilitate corporis, arab. *remakah*.

pl.:
Esth. 8, 10. בני הרמכים

I. רָמַם

לומר רָם, שנמלק נקמוכות לקדות נקל ונכפעל, ופתרוכו כמו רָם לעיל, נלי זוס הפרש. וכנר הקרתי למדי שהכפולים לרוב דומים לנכוכים, וכן נקמת דעת וקני לה״ק, שהנכוכים [הנקרקים לשקר עלומי עין] והכפולים לקד, ל״מ רָם, רֵם, שֵׂד, שַׂד וכדומס [עי׳ כ״י על הפסוק וזוף יפוף; רלה״ע נספר הנס, לף ג׳, שנדפס רלשוכה פיובדל ס׳ תקל״ל], וגס המעולנים קנכו הקדמוכים המוכמים לנכייס, ל״מ לפעל יכד קנכו כד, לפעל עשה קנכו עש, וזלת היתה דעת יקרקי, כתן יחילני, לנעור קלניי, יהודה לנן־קוריס, מכתה לנן־סכוך ועמסה לנתות מדקדקים רניס, והלמת לתס. וכל הלה ספר לנו גלון הלשון לנן־עזרל נספרו דקדוקי שפה נרורס, נשער נכין השלישי, וו״ל דע כי הקדמוכים היו קומרים, כי שרש יכד כל לנדו וכו׳, ושרש עשה סוף עש וכו׳, ולת היתה דעת כ׳ יהודה בן קוריס וכ׳ מכתה בן סרוך, כך לדוכים הלוי הקין מעט משנת הלולת, כי הכוכרים תרדמת הפה כפלה עליהס, ויפקח הלהים לת עיכי כ׳ יהודה בן רבי דוד הכקרל תיוג, להכיר לותיות הכוך, ולין הס כוספיס וכעדיים ומתקלפים עכ״ל. ולכי לומר שתרדמת הפה על הדוכים ועל תיוג ועל לנן־עזרל, וכי למדו הפשקר מהקדקי ערב.

h. e. רָם, *v. intr.*, significatione eadem, qua רָם, cui formas nonnullas suppeditat, pro perpetua vv. cavorum et geminantium necessitudine, de qua probe persuasum erat grammaticis antiquis nondum arabicorum placitis deceptis. V. *Delitzsch*, Prolegomena ad Concordantias p. 252.

3 perf. pl.: רָמּוּ *p.*
Job. 22, 12. ראש כוכבים כי־רמו
impt. pl.: רִמּוּ
Job. 24, 24. רמו מעט ואינכו
Nif-il: נָרַם
impt. pl.: הֵרָמּוּ
Nu. 17, 10. הרמו מתוך העדה הזאת

3 *imperf. pl.:* יְרֹמְמוּ
Ez. 10, 17. וברומם ירומו אותם
3 *impf. pl.:* ־רֹמְמוּ, וַיְּרֹמְמוּ
Ez. 10, 15. וירמו הכרובים
Ez. 10, 19. וירומו מן־הארץ
Hitpa-el: הִתְרוֹמֵם
1 *impf.:* *אֶרֹמֵם *p.
*Jes.33,10. *עתה ארומם עתה אנשא
3 *imperf.:* *וַיִּתְרוֹמֵם
Dan. 11, 36. *ויתרומם ויתגדל

II. רָמַם

לומר רַם, פעל ל״ע כ״ק נגזר, ומופיע שלם בְּרַמְיָל, ומצטרף כ״ל וקלה וזכיה על פני הקדמה [קריינצען], ומתו רְמָמָה הסם, וכן רֶמֶשׂ נפוצי ־שׂ, ופיע כ״ק רָמַשׂ פעל שמי מן רֶמֶשׂ. ומפוקפק מפעל הוה השמי הכה הוא רָמַס, נכתב בקוב גמור שהפעלים רָפַשׂ, רָפַשׂ לקי רָמַשׂ, הכה פתרון קוצב כל אלה כלפקלניה המלכים, והוא זקלה וזכיה שדברנו. וכל אלה קן הקלוף הסם נפץ, כדרך בלשון, ופה מעכו בסם נמצ אלל רָם, בָּ־רָם, רָמַשׂ, רָמַס, הפה ג״כ מעכו ומיסוד נפץ אלל רָפַס, שָׂרָם [מיסוד של שָׂרָה], וכשכת כמכון אלה ג״כ נשפתי מערב, ל״א נשפה הכדקית ויוכית וכומית ומלקנית וכלומה [s. *s-rip* וכומית l. *s-erp-ere*, gr. ἕρπ-ειν, l. *rêp-ere*, lett. *rûp-t*, litt. *rep-tôti*, l. *verm-*[*is* = *verp-is*, ויותר מקוביס הלה תמצ אם״י. פעלי רמס ורפס קניב להכנל התלמידים נפני עצמם.

v. intr. inus., rep-ere, serp-ere, unde רָמָה, vermis, cogn. בָּ־רָם (בַּרְמָיל, vermiculus, v. *Charuze Peninim* p. 103.). Indidem n. רֶמֶשׂ (ad s. f. חָרְמֵשׂ, a v. חָרַם, adjecta terminatione sanscrito-semitica *ĕs* s. *ês*), unde v. denom. רָמַשׂ sive, molliori forma, רָמַס. Cognata sunt etiam vv. רָפַס, רָפַשׂ, mutatis labialibus, neque ullum discrimen intercedit inter *ram* et *rap*, quae est ejusdem radicis duplex forma. Formam *rap* linguae indogermanicae concordissime exhibent vel simplicem (*rep-ere*) vel spiritu dentali aut praepositione auctam (*serp-ere*, hebr. שָׂ־רַף q. v.).

inf. constr.: *פָּרֵס
Ps. 12, 9. כרם זלות לבני אדם
3 *impf. ap.:* וַיִּרֶם
Ex. 16, 20. *וירם תולעים ויבאש

רָמָה

ג״כ בלי רבוי, ומובנו קולע הזוקל על הקן [ווקורס, רעפעיל], וכלך לרוב כקנולי, לומר הסון קולעים [נעווירס], ובערבי رَمَاهُ, כהצלל על רקיכה ע״י קולעים. ודע קולל שלל״ק ניקוקלל [ל״ג ס׳] רְמוּתֶיךָ כמו רְמוֹתֶיךָ, ווה לגלג לכן.

n. f. singularet., vermis, collect. reptile, arab. caries, putror. LXX. *σκώληξ, σῆψις, σαπρία* (ad s. arabici *rimmah*). A. *σῆπη*. S. *σκωληκίασις*.

Job. 7, 5. לבש בשרי רמה
Job. 24, 20. מתקו רמה
Job. 25, 6. אף כי־אנוש רמה
Jes. 14, 11. תחתיך יצע רמה

וְרָמָה
Ex. 16, 24. ורמה לא־היתה בו
Job. 21, 26. ורמה תכסה עליהם
לָרְמָה
Job. 17, 15. אמי ואחתי לרמה

רָמַשׂ

ג״ו גויר רַם, נפופיי ־שׂ, כקצר סוכקנו לפופיי ־שׂ, ומצטרף כפי סכוקלף לי ג״כ קלל קָרֶ־שׂ, שָׁמֶ־שׂ, ועוד כיולל נפס, [עי׳ עוד שָׂרֶ־ץ נפופיי דומם]. פקלונו קולע זוקל ומוקן נקמלוקו, כמו רמס שנקלנו, ונכללל קל״כ קנוק זוקלי״ס, ולרוב נקצור רמס הקדמה, לומר זוקלי לקן, ונקמר הן מקיקו יס לו מצרי לקן סוזקלים.

n. m. (a n. primit. רָם, ad s. f. קָרֶ־שׂ, שָׁמֶ־שׂ, syn. שָׂרֶ־ץ cum terminatione consimili), reptile, quidquid repit (syn. זְחָלֵי אֶרֶץ), etiam de animalibus aquaticis. LXX. constanter: *ἑρπετόν*.

Gn. 1, 25. ואת כל־רמש האדמה
Gn. 6, 7. עד־רמש ועד־עוף השמים
7, 23.
Gn. 6, 20. מכל רמש האדמה
Gn. 9, 3. כל־רמש אשר הוא־חי
Dt. 4, 18. תבנית כל־רמש באדמה
Ps. 104, 25. שם־רמש ואין מספר
Ps. 148, 10. רמש וצפור כנף
Ez. 8, 10. והנה כל־תבנית רמש
וְרֶמֶשׂ
Hos. 2, 20. ורמש האדמה
וָרֶמֶשׂ
Gn. 1, 24. בהמה ורמש וחיתו־ארץ
הָרֶמֶשׂ
Gn. 1, 26. 7, 14. ובכל־הרמש הרמש
Gn. 8, 17. ובכל־הרמש הרמש
Gn. 8, 19. כל־הרמש וכל־העוף
1 Reg. 5, 13. ועל־הרמש ועל־הדגים
Ez. 38, 20. וכל־הרמש הרמש
בָּרֶמֶשׂ
Hab. 1, 14. כרמש לא־משל בו
רָמֶשׂ
פעל זעיי, ין רָמֶשׂ, ומעתיד יִרְמְשׂ. פתכוכו וזקלף סכיעצ [קריינצען], וכנלל קל״כ זכיסם כביעצ, ל״א לקר תכיעצ סלמה, וקל להכין.

v. denom. (a n. רֶמֶשׂ, impf. שׂ־רְמֹשׂ), repere, se motitare. LXX. *ἕρπειν, κινεῖν, διέρχεσθαι*; prt. רֹמֶשֶׂת, רֹמֶשֶׂת, *ἑρπετόν*.

part. masc.: רוֹמֵשׂ
Gn. 1, 30. ובכל ׀ רומש על־הארץ
Gn. 7, 8. וכל אשר־רמש על־האדמה
Gn. 8, 19. כל רומש על־הארץ
Ps. 69, 35. ימים וכל־רמש בם
part. masc.: הָרֹמֵשׂ
Gn. 1, 26. 7, 14. הרמש על־הארץ
Gn. 7, 21. ויגוע כל־בשר ׀ הרמש
Gn. 8, 17. הרמש על־הארץ
Lev. 11, 44. בכל־השרץ הרמש
Ez. 38, 20. הרמש הרמש על־האדמה
part. fem.: הָרֹמֶשֶׂת *sg.*
Gn. 1, 21. כל־נפש החיה ׀ הרמשת
Gn. 1, 28. ובכל־חיה הרמשת
Lev. 11, 46. החיה הרמשת במים
3 *impf. f.:* תִּרְמְשׂ
Gn. 9, 2. אשר תרמש האדמה
Lev. 20, 25. תרמש האדמה
Ps. 104, 20. בו־תרמש כל־חיתו־יער

רִמּוֹן

ג״ו, וכנו לפני מה שהוא כתפוח [גרמ־כמ], ונקמר הן מעץ רמון הן מפרי, וכקכמת הכנין מיכי ליוריס נכפקוריס כדמות רמון, וכן נקכל הסם נערכי הָאָן, ונקרמי רוּמָן או רַמּוֹן מעלמו, והזכיר לי סוד.

n. m., malum punicum s. granatum, tum naturale tum arte factum, et de arbore et de fructibus singulis, arab. *rummân*, aram. רוּמָּן, sec. plerosque a verminando, siquidem fructus mali punicae a verme quodam, qui talmudice הה nominatur, infestantur, estque adagium notissimum: *In omni malo punico granum aliquod putidum.* LXX. *ῥοά, ῥοιά, ῥοΐσκος, κώδων*.

רִמּוֹן *vel n. p.*
*2Reg.5,18. *בבוא אדני בית־רמון
2Reg.5,18. *והשתחויתי בית רמן
2Reg.5,18. *בהשתחויתי בית רמן
Neh. 11, 29. *ובעין רמון
Joel 1, 12. רמון גם־תמר ותפוח
וְרִמּוֹן
Ex. 28, 34 (bis). פעמן זהב ורמון
Ex. 39, 26. פעמן ורמן פעמן ורמן
Num. 20, 5. ותאנה וגפן ורמון
Dt. 8, 8. וגפן ותאנה ורמון
הָרִמּוֹן
1 Sam. 14, 2. תחת הרמון
Cant. 4, 3. 6, 7. כפלח הרמון רקתך
וְהָרִמּוֹן
Hag. 2, 19. והרמון ועץ הזית
לְרִמּוֹן
Zach. 14, 10. *מגבע לרמון n. p.
cum suff.: רִמֹּנִי
Cant. 8, 2. מעסיס רמני
pl.: רִמֹּנִים
1 Reg. 7, 42. שני־טורים רמנים
pl.: רִמּוֹנִים
2 Chr. 3, 16. ויעש רמונים מאה
2 Chr. 4, 13. שנים טורים רמונים
Cant. 4, 13. פרדס רמונים
pl.: וְרִמֹּנִים
2 Reg. 25, 17. ורמנים על־הכתרת
pl.: וְרִמּוֹנִים
Jer. 52, 22. ורמונים על־הכותרת
Jer. 52, 22. לעמוד השני ורמונים
pl.: הָרִמּוֹנִים
Ex. 39, 25 (bis). בתוך הרמנים
ומן־הרמנים ומן־
התאנים
Num. 13, 23.
1 Reg. 7, 18. אשר על־ראש הרמנים
1 Reg. 7, 42. הרמנים ארבע מאות
2 Chr. 4, 13. הרמונים ארבע מאות
Cant. 6, 11. הנצו הרמנים
Cant. 7, 13. הנצו הרמונים
Jer. 52, 23. ויהיו הרמנים
Jer. 52, 23. כל הרמנים מאה
pl.: וְהָרִמּוֹנִים
1 Rg. 7, 20. והרמונים מאתים טרים
pl. constr.: רִמֹּנֵי
Ex. 28, 33. רמני תכלת וארגמן
Ex. 39, 24. רמוני תכלת וארגמן

רָמַס

פעל כוזד נתמנותו, ופק״כ כוזד, ומעתיד יִרְמֹס. ומשונן סליכה כווקלי קרן וכרמזים, ופק״כ סליכה ורפיסה ודליכה נכללל [טרעטען], נהצלה על תנוסה ופלול. ופזר לקקור שרגו, סלוף כנר לתרתי שהוא המקוק של רמז, ונסתך תמור שן שמלקי. נז״ע רָמְסָה תמופזע.

v. intr., deinde tr. (impf. יִרְמֹס), ire, calcare, proculcare, conculcare, sicut רָמַשׂ. LXX. *πατεῖν, κατα-, συμ-; καταθλᾶν, διαστέλλειν*

3 *perf.:* וְרָמַס
Mich. 5, 7. אם־עבר ורמס
part. masc.: רֹמֵס *sg.*
Jes. 16, 4. תמו רמס מן־הארץ
inf. constr.: רְמֹס
Jes. 1, 12. רמס חצרי
impt. f. sg.: וְרִמְסִי
Nah. 3, 14. ורמסי בחמר
1 *impf. c. s.:* וְאֶרְמְסֵם
Jes. 63, 3. וארמסם בחמתי
2 *imperf.:* תִּרְמֹס
Ps. 91, 13. תרמס כפיר ותנין
3 *imperf.:* יִרְמֹס
Ez. 26, 11. ירמס את־כל־חוצותיך
3 *imperf.:* יִרְמָס־ *s. M.*
Jes. 41, 25. וכמו יוצר ירמס־טיט
3 *imperf.:* וְיִרְמֹס
Ps. 7, 6. וירמס לארץ חיי
3 *impf. c. s.:* וַיִּרְמְסֵהוּ
Dan. 8, 7. וישליכהו ארצה וירמסהו
3 *impf. c. s.:* וַיִּרְמְסֶנָּה
2 Reg. 9, 33. ואל־הסוסים וירמסנה
3 *impf. f.:* וַתִּרְמֹס
2 Reg. 14, 9. ותרמס את־החוח
2 Chr. 25, 18. ותרמס את־החוח
3 *impf. f. c. s.:* תִּרְמְסֶנָּה
Jes. 26, 6. תרמסנה רגל
3 *impf. c. s.:* וַתִּרְמְסֵם
Dan. 8, 10. ומן־הכוכבים ותרמסם
2 *impf. pl.:* תִּרְמְסוּ
Ez. 34, 18. תרמסו ברגליכם
3 *impf. pl.:* וַיִּרְמְסוּ
2 Reg. 7, 20. וירמסו אתו העם
3 *impf. pl. c. s.:* וַיִּרְמְסֻהוּ
2 Reg. 7, 17. וירמסהו העם בשער
Nif-al: נִרְמַס
3 *impf. f. pl.:* תֵּרָמַסְנָה
Jes. 28, 3. ברגלים תרמסנה

מִרְמָס

ג״ו, ומשונן דגר סרמיסס וסדליכס, לומר מס שנרמס ונדרך ברגלים ונרפס.

n. m., id quod pedibus conculcatur, vel conculcatio. LXX. *πάτημα, κατα-, συμπατεῖν*.

־מַס, מִרְמָס
Jes. 10, 6. ולשומו מרמס
Dan. 8, 13. וקדש וצבא מרמס
־מַס, לְמִרְמָס
Jes. 5, 5. והיה למרמס
Jes. 28, 18. והייתם לו למרמס
Mich. 7, 10 למרמס כטיט חוצות
constr.: מִרְמַס
Ez. 34, 19. מרמס רגליכם תרעינה
constr.: וּלְמִרְמַס
Jes. 7, 25. ולמרמס שה

רָנַב

פעל ל״ע כ״ק נגזר אַרְנֶבֶת, וכן נקמת סלנע קנן-גנקף שרש הסם נכקקל קלקנול שלו, ופקרוכו כדול וכיוס נקלות רגלים [לוי־פענן, שווייפענן], וסודו רַ־נַב, קצר כמצ ג״כ קנל זַ־נַב, סַ־נַּב, נָּהָ, נָאָה, חָ־נַּהָ וכדומס, וככולס מרוכס ונכלול סתמנות, וכן נקמת הסרש של קכנת נשפה סכדקית ויונית ורומית וכדומס.

v. comp. (quod jam *Abulwalid* nominis insequentis radicem esse statuit, nisi אַ־רְנַב radix est et *Resh* nominis epentheticum), currere,

vagari, cogn. דָּנַב, סָנַב, חָנַב, simpl. נָבַב, נָאַב et n. germ. *Hase* = sancr. *çaça* a v. *çaç*, salire.

אַרְנֶבֶת

ז״נ, מתמונה וכרית אַרְנֶבֶת, ומשונן קיס יזועז קלת רגלים [הַשּׁוֹעֵל], ומשלח שלח המשקל, לח נוספת ולח שרשית, ונקראי אַרְנֶבֶת משלמו, שולם נעכרי אַרְנֶבֶת, ונשפח עבריית אַרְנֶבֶת, לכן נרבוי אַרְנָבִים, ד״מ נמר לקוניס. הפוחים סוד הסס כמשונר מן שרש וניב לח נלו עד יקרי שלשון, כי המורכבות יקרות נשפתי בני־אם.

n. f. (a m. אַרְנֶבֶת, c. Alef *formativo*, neque illo *prosthetico* neque *radicali*), *lepus*, a pernicitate pedum, aram. אַרְנְבָא, arab. *arnab*, neoh. אַרְנֶבֶת (pl. אַרְנְבִים, velut צֶמֶר אַרְנְבִים, pili pellis leporinae). LXX. δασύπους (צִיצִית רַגְלַיִם, v. j. et b. Megilla I.).

הָאַרְנֶבֶת

Lev. 11, 6. הארנבת כי־מעלת גרה
Dt. 14, 7. הגמל ואת־הארנבת

רָן, רִנָּה

v. s. r. רָנַן *p.* 1066.

רִנָּה

פעל ל״ע כ״ה נעתיד יָרֹנֶּה, וסוף כמו בֶּן הנא, נמונן רגיוס וניעשה [קליל־רע], וכן פרשוהו יקרקי וקרקי ולוי נרשוני ותנן־עזרא, שולם עוד מקום לסתנדל.

vrb. intr. (formâ perrarâ, impf. יְרֻנֶּה), sonare, stridere, de stridore sagittarum in pharetra aut earundem aere pervolitantium. Homerus similiter: λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν. LXX. γαυριᾶν.

3 *impf. f.*: תְּרֻנֶּה
Job. 39, 23. עליו תרנה אשפה

רָנַן

לומר בן, וסעתיד יָרֹן [ופ״ל יָרוֹן שלח כדרך], ותמונת תָּרְנָה, נסח נוספת כמו תנופה. פתרונו המיס ונלנול [שוירנן, קלירנן, עתנן], ומוס לח״כ סרעה ונסילה [יוכלנן], וציקה ונקיפה, מסית קול שמח ומנלנול קול שכל. הכנד קוון של קל, מנלנול קול שמח, ונכנ״ם הפעולי״. הכוסף תרנין יונל ויוון, והמונן הכית והנרמס לנהול של שמח. ולפר לקור הסרס, דע שהקהן בן, ודומה לו הסרס והמכוון נשפתי מערב [*run-ian*, *run-en*, *raun-en*, *râd*, in *râd-a*, germ.], כלפר תרלה נספר המיוקד לנרנים. נקרתי מנלנו, ועוד שם במונן רגיכה ותביעומה. הסתפעל התרוננן כדרכו, ולח כלפר קנת מן כון.

h. e. רָנַן, *v. intr.* (impf. יָרֹן, semel irreg. יָרוֹן, 3 p. fem. impf. תָּרֹנָּה, sicut תָּבוֹאנָה cum He *paragogico*), stridere, strepere, sonare, hinc voce elevata et intensâ clamare, et de ejulatione flebili et de oratione laeta et laudatione hymnica. Bene *Sal. Urbino*: פָּרְשׂוּ חַמְלָה לְשׁוֹן צָעָקָה בְּכִתְּ מֵהֶם לָשִׁירָה וּלְשַׁמְּחָה וּמֵהֶם לְהַכְרָזָה וּמֵהֶם לְבָכִי וְגַם מֵהֶם לְתִפְלָּה. *Pi.* voce laeta personare, ex toto corde jubilare, cum jubilo laudare (seq. acc. pers., בְּ, אֶל, לְ). *Pu.* pass. *Hi.* facere ut quid jubilet, vel jubilos laetissimos edere.

Hitpa. הִתְרוֹנֵן, prae laetitia interna vociferari (non a v. רָנַן, quod mere fictitium est). LXX. ἀγαλλιᾶσθαι, χαίρειν, ἐν χαρᾷ εἶναι, εὐφραίνεσθαι, ὑμνεῖν, τρανὸν εἶναι, ἐξίστασθαι; *Pi.* ἀδολεσχεῖν, εὐφροσύνη; inf. רֹנֵן, ἀγαλλίασις; *Hi.* τέρπειν, εὐλογεῖν, καυχᾶσθαι; *Hitpa.* κραιπαλᾶν.

inf. constr.: בְּרָן־ *al. a* רֹן *nom.*
Job. 38, 7. ברן־יחד כוכבי בקר
impt. sg.: רָנִּי
Jes. 54, 1. רני עקרה לא ילדה
Thr. 2, 19. קומי רני ׀ בלילה
Zeph. 3, 14. רני בת־ציון
Zach. 2, 14. רני ושמחי בת־ציון
impt. sg.: רָנְנִי *p.*
Jes. 12, 6. צהלי ורני
impt. pl.: רֹנּוּ
Jes. 44, 23. רנו שמים כי־עשה ר״י
Jes. 49, 13. רנו שמים וגילי ארץ
Jer. 31, 7. רנו ליעקב שמחה
3 *imperf.*: יָרֹן = יָרוֹן
Prv. 29, 6. וצדיק ירון ושמח
3 *impf. f.*: וְתָרֹן
Jes. 35, 6. ותרן לשון אלם
3 *impf. pl.*: יָרֹנּוּ
Ps. 35, 27. ירנו וישמחו חפצי צדקי
Jes. 24, 14. ירנו בגאון ר״י
Jes. 42, 11. ירנו ישבי סלע
Jes. 61, 7. וכלמה ירנו חלקם
Jes. 65, 14. הנה עבדי ירנו
3 *impf. pl.*: וַיָּרֹנּוּ
Lev. 9, 24. וירנו ויפלו על־פניהם
3 *impf. f. pl.*: תָּרֹנָּה
Prv. 1, 20. חכמות בחוץ תרנה
Prv. 8, 3. מבוא פתחים תרנה
Pi-el: רַנֵּן
3 *perf. pl.*: וְרִנְּנוּ
Jer. 31, 12. ורננו במרום־ציון
Jer. 51, 48. ורנן על־בבל שמים
inf. constr.: רַנֵּן
Ps. 132, 16. וחסידיה רנן ירננו
inf. constr.: וְרַנֵּן *al. sbst.*
Jes. 35, 2. אף גילת ורנן
impt. pl.: רַנְּנוּ
Ps. 33, 1. רננו צדיקים בי״י
Jes. 52, 9. פצחו רננו יחדו
impt. pl.: וְרַנְּנוּ
Ps. 98, 4. פצחו ורננו וזמרו
Jes. 26, 19. ורננו שכני עפר
1 *imperf.*: אֲרַנֵּן
Ps. 63, 8. ובצל כנפיך ארנן
Ps. 92, 5. במעשה ידיך ארנן
1 *imperf.*: וַאֲרַנֵּן
Ps. 59, 17. וארנן לבקר חסדך
3 *impf. f.*: תְּרַנֵּן
Ps. 51, 16. תרנן לשוני צדקתך
1 *impf. pl.*: נְרַנְּנָה
Ps. 20, 6. נרננה ׀ בישועתך
Ps. 95, 1. לכו נרננה לי״י
1 *impf. pl.*: וְנְרַנְּנָה
Ps. 90, 14. ונרננה ונשמחה
3 *impf. pl.*: יְרַנְּנוּ
1 Chr. 16, 33. אז ירננו עצי היער
Ps. 84, 3. ירננו אל־אל חי
Ps. 96, 12. אז ירננו כל־עצי־יער
Ps. 149, 5. ירננו על־משכבותם
3 *impf. pl.*: יְרַנְּנוּ *p.*
Ps. 5, 12. לעולם ירננו
Ps. 89, 13. בשמך ירננו
Ps. 132, 9. וחסידיך ירננו
Ps. 132, 16. וחסידיה רנן ירננו
Ps. 145, 7. וצדקתך ירננו
Jes. 52, 8. יחדו ירננו
3 *impf. pl.*: וַיְרַנְּנוּ
Ps. 67, 5. ישמחו וירננו לאמים
3 *impf. f. pl.*: תְּרַנֵּנָה
Ps. 71, 23. תרננה שפתי
Pu-al: רֻנַּן
3 *imperf.*: יְרֻנַּן *p.*
Jes. 16, 10. לא־ירנן ולא ירעע
Hif-il: הַרְנִין
impt. pl.: הַרְנִינוּ
Dt. 32, 43. הרנינו גוים עמו
Ps. 81, 2. הרנינו לאלהים עוזנו
impt. pl.: וַהֲרִנִּינוּ
Ps. 32, 11. והרנינו כל־ישרי־לב
1 *imperf.*: אֲרִנֵּן
Job. 29, 13. ולב אלמנה ארנן
2 *imperf.*: תַּרְנִין
Ps. 65, 9. מוצאי בקר וערב תרנין
Hitpa-el: הִתְרוֹנֵן
part. masc.: מִתְרוֹנֵן *sg.*
Ps. 78, 65. כגבור מתרונן מיין

רֵן

ז״ו, ע״ת חק, וסתם הכנוי רֵנִּי, ומשונן כמו כהם ונסול של שתק [יונעל], וכנר פרשו כמו כן רל״ק, וזה מסתנר מפרוש הקדמים, שתמרו מלקר של נתלת יון לנפש, ולח נרנוי, כהם הוח לח נתקרל משנגת הכותב שהכניל הסופיי לפניו, כי נלחת יון שם, וכן שגור לסהכהם נש״ע.

n. m. (ad s. f. חֵק, pl. c. רֵנַי), jubilus, hymnus; רֵנַי־פַּגְּשׁ, laudationes propter liberationem (Befreiungshymnen). LXX. ἀγαλλίαμα.

pl. constr.: רֵנֵּי
Ps. 32, 7. רני פלט

רִנָּה

ז״נ, ומשונן נסול קול ומיס, הן מקול שתק, הן מקול הכנ, ולפעמים כפי סהכהם לי מרנון, לו מרעם הפה ורעזו.

n. f., clamor laetus, jubilum, interdum, sicut aram., strepor, murmur, velut populi refractarii et tumultuantis. LXX. ἀγαλλίαμα, -ίασις; τέρψις, χαρά, εὐφροσύνη; αἴνεσις, δοξάζειν, στρατοκήρυξ; ἐλεεῖν, δέησις.

Ps. 30, 6. ולבקר רנה
Ps. 42, 5. בקול־רנה ותודה
Ps. 47, 2. לאלהים בקול רנה
Ps. 118, 15. קול ׀ רנה וישועה
Ps. 126, 2. ולשוננו רנה
Prv. 11, 10. ובאבד רשעים רנה
Jes. 14, 7. פצחו רנה
Jes. 44, 23. פצחו הרים רנה
Jes. 48, 20. בקול רנה הגידו
Jes. 49, 13. ׳פצחו הרים רנה
Jes. 54, 1. פצחו רנה
Jes. 55, 12. יפצחו לפניכם רנה
Jer. 7, 16. 11, 14. ואל־תשא בעדם רנה

הֲרִנָּה

1 Reg. 8, 28. אל־הרנה ואל־התפלה
1 Rg 22, 36. ויעבר הרנה במחנה
2 Chr. 6, 19. לשמע אל־הרנה

בְּרִנָּה

2 Chr. 20, 22. ובעת החלו ברנה
Ps. 105, 43. ברנה את־בחיריו
Ps. 107, 22. ויספרו מעשיו ברנה
Ps. 126, 5. ברנה יקצרו
Ps. 126, 6. בא־יבא ברנה
Jes. 35, 10. ובאו ציון ברנה
Jes. 51, 11. ובאו ציון ברנה
Zeph. 3, 17. יגיל עליך ברנה

cum suff.: רִנָּתִי
Ps. 17, 1. הקשיבה רנתי
Ps. 61, 2. שמעה אלהים רנתי
Ps. 119, 169. תקרב רנתי לפניך
Ps. 142, 7. הקשיבה ׀ אל־רנתי

cum suff.: לְרִנָּתִי
Ps. 88, 3. תבא אזנך לרנתי

cum suff.: רִנָּתָם
Ps. 106, 44. בשמעו את־רנתם
Jes. 43, 14. וכשדים באניות רנתם
Jer. 14, 12. איני שמע אל־רנתם

רְנָנָה

ז״נ, והסתם רִנַּת והכנוי רְנָנוֹת. משונן כמו כהם, לומר נהול ותביעה, וכל הסיות המלה נסדור תפלה מלויים.

n. f. (c. רִנַּת, pl. רְנָנוֹת), jubilum, cantus, hymnus. LXX. ἀγαλλίασις, εὐφροσύνη.

Job. 3, 7. אל־תבוא רנה בו

בְּרִנָּה

Ps. 100, 2. באו לפניו ברנה

constr.: רִנַּת
Job. 20, 5. כי רנת רשעים

pl.: רְנָנוֹת
Ps. 63, 6. ושפתי רננות יהללו־פי

רָנָן

ז״ו, ווהו סיקיל כפי סכמתק נש״ע, והכנוי ממנו רְנָנִים, וסוף כנוי לנת־סיענם, מנהול קולו שמתקבל במדבר, וכי יענם נ״כ משכם לומס, לכן נקרת נ״כ נשפה יִשְׁמְעֵאלִית זַמָּאר, מענין זמר [שעוים], ולח דק בו סקמתי שפהזו עוום, על שהוח מתעלם נכנפיו שהם יפים.

n. m. (neohebr., pl. רָנָנִים), struthio, propter struthionis femininae flebilem cantum, unde et alterum ejus nomen יַעֲנָה et arab. *zimâr*. Qimchi *pavonem* intelligit alis coloribus magnificis pictis gloriantem; belle, sed male. LXX. τέρπειν.

pl.: רְנָנִים
Job. 39, 13. כנף־רננים נעלסה

תְּרֵן

v. s. r. תָּרַן *p.* 1200.

אֶרֶן

v. s. r. אָרַן *p.* 122.

רָסַן

פעל ל״ע נעכרי, ונשפה יִשְׁמְעֵאלִית רַסַּנ, לסיים נתכל לו נרסן, כפי הכולה הוח נויב הסס, כלפר הכוסף הרֶסֶן נש״ע [ל״ת הרסין לפרעה רסן] לך אמי, ולס נתפה לפ״ו לקרי סוד הפעל מקום לתר נתפנו. ומסתנר לי שפעל רסן נתמלות לח היס ולח נברית, כי נסס רֶסֶן הכה לָן הסופיי, והקרן לפ״ו רֶס, נלעון לתיוס וקשירה ונלימה ולסיכה יתר וריתוק [ניכדען, פעסטעלן], וזהו הסרס לפר נתכל לתכל אֲרֻשׁ לף קל״נ נמונן לתיוס, נתרתי אֲרֻס נדומה, ולתכל עֲרֻשׁ נפתרון של לנידס וקנור, ולתכל רֻסַּשׁ נמונן לתיוס, כלפר תרתה תתת תלה.

v. inus., unde, ut fertur, n. רֶסֶן factum est. Nullo modo; siquidem et *rasana* arab. (vincire) et חִרְסָן neohebr. *denominativorum* speciem prae se ferunt. Radix nominis insequentis terminatione

en auctі est רָסַן, vi ligandi, vinciendi s. concatenandi. Eandem radicem repraesentant vv. אָרַשׁ (aram. אָסַר), יָרַשׁ, עָרַשׁ, eorumque in dialectis semiticis similia.

רֶסֶן

ז״ו, וכנוי רִסְנִי, ומוכנו קוסס נפי נסמס לנלום [נויס, קָפַץ-], ורסן מפני שלו דבור מצלי, לומר היות פרוע ונלין מוסר, שהמוסר כמתג ורסן. ולפעמים נהשלמה על מקום הרסן נפסו, וזהו כפל רסנו [נעניסם]. וחסר לשון המוכן המצלו חשן, חפן, אזן, פשן, חצן, סרן, חסר נכלם יָן מסופיי.

n. m. (ad s. f. בֶּשֶׁן, אֹזֶן, סֶרֶן multorumque aliorum, c. s. רִסְנִי), frenum, lupatum, capistrum, meton. *mandibula* (Gebiss), pars oris, cui lupatum illigatur, metaph. imago coercitionis (שָׁלַח רֶסֶן, capistrum abjicere h. e. coercere se non pati). LXX. *χαλινός, θώραξ, διώκειν.* S. *φολίς*; Job. 41, 4. *ὑποδίπλωσιν φολίδος αὐτοῦ τίς ὑποδύσω*; ubi Alexandr. *εἰς δέ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι*; Vulgata bene: in medium *oris ejus quis intrabit?*

רִסְנִי

Job. 30, 11. ורסן מפני שלחו

Jes. 30, 28. ורסן מתעה

רְסֶנוֹ

Ps. 32, 9. במתג־ורסן

cum suff.: רִסְנוֹ

Job. 41, 5. בכפל רסנו מי יבוא

I. רָסַס

לומר רַס, פעל יקי ומתנודד. מוכנו רוים ויניקה, כנודד, או המקם ולקוח [ועָסַסְתֶּם, נעניעתן] כנודד, ומהלקוין המקור רָס, מלמון הכפה והרוים. ולפי לקקור שהנו כ״ל שפעל היוני [φάσ. φάζ-ω, לומם נתמנוחו, וכן הנהנ נפסה הכלתית ולימלית וכלומם כיתר הפלעה s. *w-rish*, gr. *ἔρσ.*, *ἑέρση*] *δ-ρόσ-ος*, s. *ras-a*, Wasser, litt. *rasa*, Thau, lat. *ror-is=ros-is*] ויותר מוה עי׳ נלוח הנרנים נתנור מיוקד. נתרנום הפעל רָס מן הכלך, נמוכן הרוים והכפה, ל״מ רַסִּית על עכסי מורך [מצלי ו׳ י״ן], וזמית רַסֵּי עלמ וכלומם.

h. e. רָס, *v. tr.* (inf. רָסֹס), conspergere, irrigare, humectare, s. *w-rish*, *rasa*, l. *ros* etc., aram. רַסֵּי (imbuere, velut myrrha aut rore). LXX. *ἀναμιγνύναι.* Symm. *ἐπιῤῥάναι.*

inf. constr.: לָרֹס

Ez. 46, 14. לרס את־החלת

רָסִיס

ז״ו, וכנוי רְסִיסִים, והסיך רְסִיסֵי. והמוכן עפה הכוונת וולוף [ערלפלען], ל״מ רסיסי לילה, לומר עפות של, ונתרנום רסיסים תמור רניניס, או נזם נכלל.

n. m. (pl. רְסִיסִים, c. רְסִיסֵי), gutta, veluti de guttis nocturnis h. e. *rore* (*δρόσος*), aram. רְסִיסִין (= רְבִיבִים Dt. 32, 2. et alibi). LXX. *ψεκάς.*

pl. constr.: רְסִיסֵי

Cant. 5, 2. קוצותי רסיסי לילה

II. רָסַס

פעל ל״ע, והוא לך המקום של רָצַץ,

en auctі est רָסַס, vi ligandi, vinciendi s. concatenandi. Eandem radicem repraesentant vv. אָרַשׁ (aram. אָסַר), יָרַשׁ, עָרַשׁ, eorumque in dialectis semiticis similia.

רֶסֶן

ז״ו, וכנוי רִסְנִי, ומוכנו קוסס נפי נסמס לנלום [נויס, קָפַץ-], ורסן מפני שלו דבור מצלי, לומר היות פרוע ונלין מוסר, שהמוסר כמתג ורסן. ולפעמים נהשלמה על מקום הרסן נפסו, וזהו כפל רסנו [נעניסם]. וחסר לשון המוכן המצלו חשן, חפן, אזן, פשן, חצן, סרן, חסר נכלם יָן מסופיי.

n. m. (ad s. f. בֶּשֶׁן, אֹזֶן, סֶרֶן multorumque aliorum, c. s. רִסְנִי), frenum, lupatum, capistrum, meton. *mandibula* (Gebiss), pars oris, cui lupatum illigatur, metaph. imago coercitionis (שָׁלַח רֶסֶן, capistrum abjicere h. e. coercere se non pati). LXX. *χαλινός, θώραξ, διώκειν.* S. *φολίς*; Job. 41, 4. *ὑποδίπλωσιν φολίδος αὐτοῦ τίς ὑποδύσω*; ubi Alexandr. *εἰς δέ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι*; Vulgata bene: in medium *oris ejus quis intrabit?*

רִסְנִי

Job. 30, 11. ורסן מפני שלחו

Jes. 30, 28. ורסן מתעה

רְסֶנוֹ

Ps. 32, 9. במתג־ורסן

cum suff.: רִסְנוֹ

Job. 41, 5. בכפל רסנו מי יבוא

I. רָסַס

לומר רַס, פעל יקי ומתנודד. מוכנו רוים ויניקה, כנודד, או המקם ולקוח [ועָסַסְתֶּם, נעניעתן] כנודד, ומהלקוין המקור רָס, מלמון הכפה והרוים. ולפי לקקור שהנו כ״ל שפעל היוני [φάσ. φάζ-ω, לומם נתמנוחו, וכן הנהנ נפסה הכלתית ולימלית וכלומם כיתר הפלעה s. *w-rish*, gr. *ἔρσ.*, *ἑέρση*] *δ-ρόσ-ος*, s. *ras-a*, Wasser, litt. *rasa*, Thau, lat. *ror-is=ros-is*] ויותר מוה עי׳ נלוח הנרנים נתנור מיוקד. נתרנום הפעל רָס מן הכלך, נמוכן הרוים והכפה, ל״מ רַסִּית על עכסי מורך [מצלי ו׳ י״ן], וזמית רַסֵּי עלמ וכלומם.

h. e. רָס, *v. tr.* (inf. רָסֹס), conspergere, irrigare, humectare, s. *w-rish*, *rasa*, l. *ros* etc., aram. רַסֵּי (imbuere, velut myrrha aut rore). LXX. *ἀναμιγνύναι.* Symm. *ἐπιῤῥάναι.*

inf. constr.: לָרֹס

Ez. 46, 14. לרס את־החלת

רָסִיס

ז״ו, וכנוי רְסִיסִים, והסיך רְסִיסֵי. והמוכן עפה הכוונת וולוף [ערלפלען], ל״מ רסיסי לילה, לומר עפות של, ונתרנום רסיסים תמור רניניס, או נזם נכלל.

n. m. (pl. רְסִיסִים, c. רְסִיסֵי), gutta, veluti de guttis nocturnis h. e. *rore* (*δρόσος*), aram. רְסִיסִין (= רְבִיבִים Dt. 32, 2. et alibi). LXX. *ψεκάς.*

pl. constr.: רְסִיסֵי

Cant. 5, 2. קוצותי רסיסי לילה

II. רָסַס

פעל ל״ע, והוא לך המקום של רָצַץ,

וזם גנולו. לוהם נתרנום גם הפעל יון הלוהן, תמור כתיתם וזכירם עניקם ולכילם, וכן נזפם ענכיניך, ועוד זם רְסִיסָה הזם כמו נקיעה.

v. inus. tr. (targ. et neohebr. perusit.), sicut רָצַץ q. v., *ῥήσσειν* (*ῥηγνύναι*), frangere, discindere; neoh. n. act. רְסִיסָה.

רָסִיס

ז״ו, וכנוי רְסִיסִים, ופתרונו זנור ולנון, וכנר הזוון לוהו הכל״ק עם רנן, נתלוף ידוע.

n. m. (pl. רְסִיסִים), ruptura, ruina. LXX. *θλάσμα.*

pl.: רְסִיסִים

Am. 6, 11. הבית הגדול רסיסים

רַע, רַעַ

v. s. r. רָעַע, *p.* 1070.

רֵע

socius, *v. s. r.* רָעָה, *p.* 1068.

רַעַ

clangor, *v. s. r.* רָעַע, *p.* 1070.

רָעַב

פ״נ, ומעתיד יִרְעַב, ופתרונו מתלוח תלוח חוקח לנכול, או למוון [הוכנעכן], וכן רַעֲבַ נעכני, ומתמונת כפי הכנלה לי לחינם ועניגם ותלינם לחני לנכ [נעכנען, פעכלנען], מפני הלנוע והיונם נתוך הגוף. ומסוד לפ״ו ג״כ לנזל חֲרֵב לעיל, שנתלנן פס ע״י מנוע העין, ואולי הפעל הכוזי רָחַב נמוכן על רעב לך מסרום על הנכ. הנוסף הניח לנעוב, היות סנה וסגמה לנעב.

v. intr. (impf. יִרְעַב), inhiare aliquid propter aestum internum (cogn. חָרַב q. v.), seq. לְ, deinde esurire, fama laborare, arab. *raʿiba* (vi primitiva, veluti de cupiditate scientiae), aeth. *reheba* (per metathesin, neutiquam ampla ventris cavitate esse, uti ineptit Schultens). *Hi.* esurire sinere. LXX. *πεινᾶν*; *Hi. λιμαγχονεῖν, λιμοκτονεῖν.*

3 *perf. pl.:* וְרָעֲבוּ *p.*

Ps. 34, 11. כפירים רשו ורעבו

1 *imperf.:* אֶרְעַב

Ps. 50, 12. אם־ארעב לא־אמר

3 *imperf.:* יִרְעַב

Jes. 8, 21. והיה כי־ירעב

3 *imperf.:* יִרְעָב *p.*

Prv. 6, 30. למלא נפשו כי ירעב

3 *impf. f.:* תִּרְעַב *p.*

Prv. 19, 15. ונפש רמיה תרעב

3 *impf. f.:* וַתִּרְעַב

Gn. 41, 55. ותרעב כל־ארץ מצרים

1 *impf. pl.:* נִרְעַב *p.*

Jer. 42, 14. וללחם לא־נרעב

2 *impf. pl.:* תִּרְעָבוּ *p.*

Jes. 65, 13. ואתם תרעבו

2 *impf. pl.:* יִרְעָבוּ *p.*

Jes. 49, 10. לא ירעבו ולא יצמאו

Hif-il: הַרְעִיב

3 *imperf.:* יַרְעִיב

Prv. 10, 3. לא־ירעיב יי נפש צדיק

3 *impf. c. s.:* וַיַּרְעִבֵךָ *p.*

Dt. 8, 3. ויענך וירעבך

רָעֵב

ז״ו, ע״מ צָמֵא, אָשֵׁם, שָׁבֵר, חָלָל, מזקל

סמופזעים נכוד״ם, מקור זסתוקי״ם כניכוניס אָשֵׁם, רָעֵב, צָמֵא, ומוק לפי דעתי מזקל ענר [פערפענקי״נ כאמיכלפאכס], לזר כוכזו מזקל עתיד״, ל״מ יִצְחַר, ומניסס נסלקן הפתק לקען. סמוכן כפן ורעבון, או רנוק סכפיכה [סוכנער].

n. m. (ad s. f. אָשֵׁם, שָׁבֵר, חָלָל, צָמֵא, quae est forma *abstractiva* nn. *concretivorum in trans. perfect.* רָעֵב, צָמֵא, quibus respondent *imperfect.*, sicut יִצְחַר), fames, cibi penuria, annonae caritas. LXX. *λιμός, σιτοδεία.*

Gn. 12, 10. ויהי רעב בארץ

Gn. 26, 1. ויהי רעב בארץ

Gn. 41, 27. יהיו שבע שני רעב

Gn. 41, 30. וקמו שבע שני רעב

Gn. 41, 54. ויהי רעב בכל־הארצות

Gn. 45, 11. כי־עוד חמש שנים רעב

Dt. 32, 24. מזי רעב ולחמי רשף

Ruth. 1, 1. ויהי רעב בארץ

2 Sam. 21, 1. ויהי רעב בימי דוד

2 S. 24, 13. שבע־שנים רעב בארצך

1 Reg. 8, 37. רעב כי־יהיה בארץ

2 Reg. 6, 25. ויהי רעב גדול בשמרון

1 Chr. 21, 12. אם־שלוש שנים רעב

2 Chr. 6, 28. רעב כי־יהיה בארץ

Ps. 105, 16. ויקרא רעב על־הארץ

Jes. 5, 13. מתי רעב

Jer. 14, 18. והנה תחלואי רעב

Thr. 4, 9. מחללי רעב

Thr. 5, 10. מפני זלעפות רעב

Ez. 5, 17. ושלחתי עליכם רעב

Ez. 7, 15. רעב ודבר יאכלנו

Ez. 14, 13. והשלחתי־בה רעב

Ez. 34, 29. אספי רעב בארץ

Ez. 36, 29. ולא־אתן עליכם רעב

Ez. 36, 30. חרפת רעב בגוים

Am. 8, 11. והשלחתי רעב בארץ

Am. 8, 11. לא־רעב ללחם

וָרָעָב

2 Chr. 20, 9. חרב שפוט ודבר ורעב

Jer. 5, 12. ורעב לוא נראה

Jer. 14, 13. ורעב לא־יהיה לכם

Jer. 14, 15. חרב ורעב לא יהיה

Ez. 5, 16. ורעב אסף

Ez. 14, 21. חרב ורעב וחיה רעה

הָרָעָב

Gn. 12, 10. כי־כבד הרעב

Gn. 26, 1. מלבד הרעב הראשון

Gn. 41, 30. וכלה הרעב את־הארץ

Gn. 41, 31. מפני הרעב ההוא

Gn. 41, 36. לשבע שני הרעב

Gn. 41, 50. בטרם תבוא שנת הרעב

Gn. 41, 54. ותחלינה שבע שני הרעב

Gn. 41, 56. ויחזק הרעב

Gn. 41, 57. כי־חזק הרעב בכל־הארץ

Gn. 42, 5. כי־היה הרעב בארץ כנען

Gn. 45, 6. כי־זה שנתים הרעב

Gn. 47, 4. כי־כבד הרעב בארץ כנען

Gn. 47, 13. כי־כבד הרעב

Gn. 47, 13. וארץ כנען מפני הרעב

Gn. 47, 20. כי־חזק עלהם הרעב

2 Reg. 25, 3. ויחזק הרעב בעיר

Jer. 14, 16. מפני הרעב והחרב

Jer. 21, 7. מן־החרב ומן־הרעב

Jer. 24, 10. את־הרעב ואת־הדבר 29, 17.

Jer. 34, 17. אל־הדבר ואל־הרעב

Jer. 38, 9. מפני הרעב

Jer. 52, 6. ויחזק הרעב בעיר

Ez. 5, 16. חצי הרעב הרעים

וְהָרָעָב

Gn. 41, 56. והרעב היה

Gn. 43, 1. והרעב כבד הארץ

1 Reg. 18, 2. והרעב חזק בשמרון

2 Reg. 4, 38. והרעב בארץ

2 Reg. 7, 4. והרעב בעיר ומתנו שם

Jes. 51, 19. והרעב והחרב

Jer. 32, 24. החרב והרעב והדבר

Jer. 42, 16. והרעב אשר־אתם דאגים

Ez. 7, 15. והדבר והרעב מבית

בָּרָעָב

Dt. 28, 48. ברעב ובצמא ובעירם

2 Chr. 32, 11. למות ברעב ובצמא

Job. 5, 20. ברעב פדך ממות

Thr. 2, 19. העטופים ברעב

בָּרָעֵב

Gn. 41, 36. ולא־תכרת הארץ ברעב

Ex. 16, 3. כל־הקהל הזה ברעב

Neh. 5, 3. ונקחה דגן ברעב

Ps. 33, 19. ולחיותם ברעב

Jes. 14, 30. והמתי ברעב שרשך

Jer. 11, 22. ימתו ברעב

Jer. 27, 13. בחרב ברעב ובדבר 29, 18. 38, 2. 42, 17. 22. 44, 13.

Jer. 44, 12. בחרב ברעב יתמו

Ez. 6, 11. בחרב ברעב ובדבר יפלו

Ez. 6, 12. ברעב ימות

וּבָרָעָב

Jer. 14, 12. בחרב וברעב ובדבר

Jer. 14, 15. בחרב וברעב יתמו

Jer. 16, 4. ובחרב וברעב יכלו

Jer. 21, 9. בחרב וברעב ובדבר 27, 7. 32, 36.

Jer. 44, 12. בחרב וברעב ימתו

Jer. 44, 18. ובחרב וברעב תמנו

Jer. 44, 27. בחרב וברעב עד־כלותם

Ez. 5, 12. וברעב יכלו בתוכך

לָרָעָב

2 Reg. 8, 1. כי־קרא י״י לרעב

Jer. 15, 2. ואשר לרעב לרעב

Jer. 18, 21. תן את־בניהם לרעב

מֵרָעָב

Ez. 12, 16. מחרב מרעב ומדבר

cum suff.: מֵרָעָבָם

Neh. 9, 15. נתתה להם לרעבם

רָעֵב

ת״ו, ונקניי רְעֵבָה, ומוכנו היות נעל-רעב, וסוף סניכוני.

adj. m. prt. (f. רְעֵבָה), famelicus, esuriens, fame enectus, neohebr. etiam רַעֲבָתָנִי, רַעֲבָתָן. LXX. *πεινῶν, λιμός, ἐν ἐνδείᾳ.*

2 S. 17, 29. רעב ועיף וצמא במדבר

Job. 5, 5. קצירו רעב יאכל

Job. 18, 12. יהי־רעב אנו

Prv. 25, 21. אם־רעב שנאך

Jes. 32, 6. להריק נפש רעב

Jes. 44, 12. גם־רעב ואין כח

adj. masc.: וְרָעֵב

Jes. 8, 21. נקשה ורעב

Jes. 9, 19. ויגזר על־ימין ורעב

adj. masc.: הָרָעֵב

Jes. 29, 8. כאשר יחלם הרעב

adj. masc.: לָרָעֵב

Ez. 18, 7. לחמו לרעב יתן

Ez. 18, 16. לחמו לרעב נתן

adj. masc.: לָרֵעֵב

Jes. 58, 7. פרס לרעב לחמך

Jes. 58, 10. ותפק לרעב נפשך

adj. masc.: וּמֵרָעֵב

Job. 22, 7. ומרעב תמנע־לחם

adj. f. sg.: רְעֵבָה

Ps. 107, 9. ונפש רעבה מלא־טוב

Prv. 27, 7. ונפש רעבה כל־מר מתוק

adj. m. pl.: רְעֵבִים

2 Reg. 7, 12. ידעו כי־רעבים אנחנו

Ps. 107, 5. רעבים גם־צמאים

Ps. 107, 36. וישב שם רעבים

adj. m. pl.: רְעֵבִים
1 Sam. 2, 5. ורעבים חדלו
Job. 24, 10. ורעבים נשאו עמר
adj. m. pl.: לָרְעֵבִים
Ps. 146, 7. נתן לחם לרעבים

רָעָבוֹן

ג״ו, וסמיך רַעֲבוֹן, ובנסח מן רָעָב נסופי ־וֹן, ופתיכוו כמו רָעָב. נשפס בעכיכית עול מעכו רַעֲבַתָּנֵי או רַעֲבַתָּנִי סתוכי״, ולנכני רַעֲבַתָּנִית, וסמופעת מעכו רַעֲבַתָּנוּת.

n. m. (c. רַעֲבוֹן, forma secund. a prim. רָעָב), fames, annonae penuria, caritas, neoh. רַעֲבַתָּנוּת. LXX. *σιτοδεία, λιμός.*

Ps. 37, 19. וברימי רעבון ישבעו
constr.: רַעֲבוֹן
Gn. 42, 19. שבר רעבון בתיכם
Gn. 42, 33. ואת־רעבון בתיכם

רָעַד

פ״כ, ופתיכוו רעיפס ונסול פקפוק ופחילס, פניכס וכיפס חיקס ומעילס [בענגע, עכ־, ־פיפעכנ], ל״מ מקוופת פלכן, ופקכן רָעַד כמו רָעַד, ודומס לו פקוופ של חָרַד, רָגַז, רָטַט, שנכלס מתפוות של פניכס וגפוף וכגוו, וכזכס כמכוון נזפתי מעכנ, ל״מ נזפתי altd. *rid-an* = zit-[נחכנס לפכנס tern, oberd. *rad-en, rüd-en* = rütteln, sieben, rett-eln, [reit-en, rutt-eln, רומיח ויוכיח וכדומס, ות״כ לימכו מן רעב נתוספת דלת, כאשר תזכו פקדזיס, ומכוסף סרגזת רעד וכעס.

v. intr., tremere, contremiscere, trepidare, concussum, conquassatum, conterritum esse, rad. רָעַד cogn. רָגַז, רָטַט et compp. רָ־רָד, רָחַרָד; de ceterarum linguarum similibus v. supra. Insulsi sunt, qui Daleth finale paragogicum esse dicunt, legum constructionis linguae inscitia seducti. *Hi.* tremorem persentire. LXX. *ποιεῖν τρομεῖν*; prt. *Hi.* מַרְעִיד, *ἔντρομος, θόρυβος.*

3 *impf. fem.:* וַתִּרְעַד *p.*
Ps. 104, 33. המביט לארץ ותרעד
Hif-il: הַרְעִיד
part. masc.: מַרְעִיד *sg.*
Dan. 10, 11. עמדתי מרעיד
part. m. pl.: מַרְעִידִים
Esr. 10, 9. מרעידים על־הדבר

רַעַד

ג״ו, וסמוכן פיק ונעפ, תכוופ וכקפ, רעפ ופנוך [בענוכנ].

n. m., tremor, trepidatio, *ἀπορία.* LXX. *τρόμος.*

רַעַד *p.*
Ex. 15, 15. יאחזמו רעד

וָרַעַד

Ps. 55, 6. יראה ורעד יבא

רַעֲדָה

ג״כ, נזיר רַעַד, ומוכנו תפלמו. כג״ע רִעִדָה, רִעִד סמופעת.

n. f. (a m. רַעַד), tremor, trepidatio, etiam de solicita cura, quae securitati carnali opponitur (*φόβος καὶ τρόμος* Phil. 2, 12.). LXX. *τρόμος.* S. *φρίκη.*

Ps. 48, 7. רעדה אחזתם שם
Jes. 33, 14. אחזה רעדה חנפים

וְרַעֲדָה

Job. 4, 14. פחד קראני ורעדה

בִּרְעָדָה

Ps. 2, 11. וגילו ברעדה

רָעָה I.

פעל נודד ונוהד, והעתיד יִרְעֶה, וקצור העתיד יֵרַע. ל׳ פתכונו הנודד, הוכלת והמילת העדיכים על מרעה ונקות כך, למען המקילם שמה דשת וקיבר [ווי״דען], לכן כיקס שתותו, ד״מ רעה את נתן, שתסר לפעמים בפסוק, או כיקס שנו, ד״מ רעה נתן, שהוא כיקס שתותו. וכמוכן זה רֹעֶה [את נתן], רָעָה [את נתן], הכיכוכים כשמות. וכמוכן נוהד זה המשתל על הכילה והמיכה ותשוב לכלכל ולהנן העם והעדה, כנתן מרעית, והקב״ה או המלך והמכהן והמוכה כרועה, לכן רועה כמו קכה ומכיכ, ושתי כליק יהיו רועי הזה, כ״ל יהנו רניה. ל׳ פתכונו הנוהד, היות על מרעה וכר, והכילת הקיר ודשת, והשתמ מתן שיהיה על כך [ין ווי״דען], ומוה נוהד נעירת הקיר והדשת ע׳ הכילה [שנווי״דען], והמשתלה על נעור והשתל כל דבר. ומוה ירע שריד נשתלו, לומר יבער וישתל [שנווי־דען], ולא כמו שדשנו הקשי ונרשוכי מעניכ שניהה, ותולי כן יריעון קדקד, ורעה עקבה, תרעה רוח וכדומה, לפ לא שיהו כמוהן רָעַע לקתן, לשון רניהה ע״ש. תמונת שכיהו הקילה והלוי בדבר והמילה [אך עשנשה נעשפשלנען, פערנכיגען השנען, בעגעשרען], לכן עשיית דבר והכילה, הוכילה והניגה בכלוי ותפץ ושמור רע, והרהיק רעה שמוכה, רעה רוק, רעה שולת, כ״ל השתעשע והמילה נפש, ותן השתת רעץ בתרגום תמור קפץ ותוס ונקש נזר ותשק נעבטי, ווה לשוד היסור, לכן פנה לכל מוכן ממכו.

v. intr. et trans. (impf. יִרְעֶה, apoc. יִרַע), pastum agere, pascere, c. acc., בְּ, vel absol. (prt. רֹעֶה, רֹעָה, a quo differt רַעְיָה), de pastore gregem ducente, metaph. de iis, qui aliorum gerunt curam iisque de vitae vel temporalis vel spiritualis vel utriusque rebus necessariis prospiciunt, velut de magistratu et doctoribus (N. T. *ποιμένες*), deinde, vi *intrans.*, de gregibus prata absumentibus et gramina carpentibus, pascere se, depascere, trop. de arrosione, damno et perditione (Job. 20, 26., ubi *Qimchi* et *Gersuni*, paraphrasten secuti, vim *confringendi*, quemadmodum et ibid. 24, 21., inesse putant, רָעָה = רָעַע); denique pasci, delectari aliqua re, adamare, cupere, sectari eam, seq. acc., quae significatio, a grammaticis ultimo fere loco collocata, primaria videtur, unde ceterae omnes emanant. LXX. *ποιμαίνειν; βόσκειν, συμ-; νέμειν, τρέφειν, φρονεῖν, ἐπίστασθαι, ὑπομένειν, γινώσκειν, συμπορεύεσθαι;* prt. *ποιμήν, ποιμηνικός, νομάς, ὄρος, ἴασις, κατακολουθῶν;* רֹעֶה אֶבֶן, *κατισχύων.*

3 *perf.:* וְרָעֲתָה
Jer. 50, 19. ורעה הכרמל והבשן
Ez. 34, 23. רעה אחד ורעה אתהן
Mich. 5, 3. ורעה בעז ו״י
1 *prf. c. s.:* וְרָעִיתִים
Ez. 34, 13. ורעיתים אל־הרי ישראל
3 *perf. pl.:* רָעוּ
Jer. 6, 3. רעו איש את־ידו
Ez. 34, 8. צאני לא רעו
3 *perf. pl.:* וְרָעוּ
Jes. 5, 17. ורעו כבשים כדברם
Jes. 14, 30. ורעו בכורי דלים
Jes. 61, 5. ורעו צאנכם
Jer. 3, 15. ורעו אתכם דעה
Mich. 5, 5. ורעו את־ארץ
3 *prf. pl. c. s. s.:* וְרָעוּם
Jer. 23, 4. ורעום ולא־יראו עוד
part. masc.: רֹעֶה *sg.*
Gn. 30, 36. רעה את־צאן לבן
Gn. 37, 2. רעה את־אחיו
Gn. 49, 24. משם רעה אבן ישראל
Ex. 3, 1. ומשה היה רעה
Nu. 27, 17. כצאן אשר אין־להם רעה
1 Sam. 16, 11. והנה רעה בצאן
1 Sam. 17, 34. רעה היה עבדך
1 Reg. 22, 17. אין־להם רעה
2 Chr. 18, 16. אין־להן רעה
Job. 24, 21. רעה עקרה לא תלד
Ps. 80, 2. *רעה ישראל ׀ האזינה
Jes. 44, 20. רעה אפר לב הותל
Jer. 49, 19. 50, 44. ומי־זה רעה
Jer. 51, 23. ונפצתי בך רעה ועדרו
Ez. 34, 5. ותפוצינה מבלי רעה
Ez. 34, 8. לכל־חית השדה מאין רעה
Ez. 34, 12. כבקרת רעה עדרו
Ez. 34, 23. רעה אחד ורעה אתהן
Hos. 12, 2. אפרים רעה רוח
Zach. 10, 2. ויענו כי־אין רעה
Zach. 11, 15. כלי רעה אולי
Zach. 11, 16. מקים רעה בארץ
part. masc.: וְרֹעֵהוּ *sg.*
Prv. 28, 7. ורעה זוללים יכלים אביו
Prv. 29, 3. ורעה זונות יאבד־הון
Ez. 37, 24. ורועה אחד יהיה לכלם
part. masc.: הָרוֹעֶה
Gn. 48, 15. האלהים הרעה אתי
Cant. 2, 16. הרעה בשושנים
Cant. 6, 3. הרועה בשושנים
Jer. 43, 12. כאשר־יעטה הרעה
Am. 3, 12. כאשר יציל הרעה
Zach. 13, 7. הך את־הרעה
part. masc.: פְּרֹעֶה
Jer. 40, 11. כרעה עדרו ירעה
Jer. 31, 10. ושמרו כרעה עדרו
part. masc.: לְרֹעֵהוּ
Ez. 34, 23. יהיה להן לרעה
part. masc.: מְרֹעֶה
Eccl. 12, 11. נתנו מרעה אחד
Jer. 17, 16. לא־אצתי ׀ מרעה
part. constr.: רֹעֵה
Gn. 4, 2. ויהי־הבל רעה צאן
Gn. 46, 34. תועבת מצרים כל־רעה
Gn. 47, 3. רעה צאן עבדיך
Jes. 63, 11. את רעה צאנו
part. constr.: רֹעֵי
ר״י רעי לא אחסר. Ps. 23, 1.
Jes. 38, 12. *מני כאהל רעי
Jes. 44, 28. האמר לכורש רעי
Zach. 11, 17. *הוי רעי האליל
Zach. 13, 7. עורי על־רעי
part. m. pl.: רֹעִים
Gn. 37, 13. הלא אחיך רעים בשכם
Gn. 37, 16. אפוה הם רעים
Num. 14, 33. רעים במדבר
1 S. 25, 16. היותנו עמם רעים הצאן
Jes. 31, 4. יקרא עליו מלא רעים
Jes. 56, 11. והמה רעים לא ידעו הבין
Jer. 3, 15. ונתתי לכם רעים כלבי
Jer. 6, 3. אליה יבאו רעים
Jer. 12, 10. רעים רבים שחתו כרמי
Jer. 23, 1. הוי רעים מאבדים
Jer. 23, 4. והקמתי עליהם רעים
Jer. 33, 12. רעים מרבצים צאן
Ez. 34, 7. לכן רעים שמעו
Mich. 5, 4. עליו שבעה רעים
Zeph. 2, 6. נות כרת רעים
part. m. pl.: וְרֹעִים
Jes. 13, 20. ורעים לא־ירבצו שם
part. m. pl.: הָרֹעִים
Ex. 2, 17. ויבאו הרעים ויגרשום
Ex. 2, 19. הצילנו מיד הרעים
1 Sam. 17, 40. בכלי הרעים אשר־לו
1 S. 21, 8. אביר הרעים אשר לשאול
1 S. 25, 7. הרעים אשר־לך היו עמנו
2 Rg. 10, 12. בית־עקד הרעים בדרך
1 Chr. 27, 29. ועל־הבקר הרעים
Cant. 1, 8. על משכנות הרעים
Cant. 4, 5. הרעים בשושנים
Jer. 10, 21. כי נבערו הרעים
Jer. 23, 2. על־הרעים הרעים את־עמי
Jer. 25, 34. הילילו הרועים
Jer. 25, 35. ואבד מנוס מן־הרעים
Jer. 25, 36. קול צעקת הרעים
Ez. 34, 2. הצאן ירעו הרעים
Ez. 34, 8. וירעו הרעים אותם
Ez. 34, 9. לכן הרעים שמעו
Ez. 34, 10. הנני אל־הרעים
Ez. 34, 10. ולא־ירעו עוד הרעים
Zach. 10, 3. על־הרעים חרה אפי
Zach. 11, 3. קול יללת הרעים
Zach. 11, 8. את־שלשת הרעים
part. m. pl.: וְהָרֹעִים
Jer. 2, 8. והרעים פשעו בי
part. m. pl.: לָרֹעִים
Ez. 34, 2. ואמרת עליהם לרעים
p. pl. constr.: רֹעֵי
Gn. 13, 7. בין רעי מקנה־אברהם
Gn. 13, 7. ובין רעי מקנה־לוט
Gn. 26, 20. רעי גרר עם־רעי יצחק
Gn. 46, 32. והאנשים רעי צאן
Ez. 34, 2. הנבא על־רועי ישראל
Ez. 34, 2. הוי רעי־ישראל
p. pl. c. suff.: רֹעַי
Gn. 13, 8. ובין רעי ובין רעיך
Ez. 34, 8. ולא־דרשו רעי
p. pl. c. suff.: רֹעֶיךָ
Gn. 13, 8. ובין רעי ובין רעיך
Nah. 3, 18. נמו רעיך מלך אשור
pl. c. suff.: רֹעֶיהָ
Jer. 22, 22. כל־רעיך תרעה־רוח
pl. c. suff.: רֹעֵיהֶם
Jer. 50, 6. רעיהם התעום
pl. c. suff.: וְרֹעֵיהֶם
Zach. 11, 5. ורעיהם לא יחמול
part. fem.: מלעיל רֹעָה, רֹעֶה
Gn. 29, 9. לאביה כי רעה הוא
Prv. 25, 19. *שן רעה
part. f. pl.: רֹעוֹת
Job. 1, 14. רעות על־ידיהם
inf. constr.: לִרְעוֹת
Gn. 37, 12. וילכו אחיו לרעות
1 Sam. 17, 15. לרעות את־צאן אביו
2 Sam. 7, 7. לרעות את־עמי
1 Chr. 17, 6. צויתי לרעות את־עמי
Ps. 78, 71. לרעות ביעקב עמו
Cant. 6, 2. לרעות בגנים
inf. constr.: מַרְעוֹת
Ez. 34, 10. והשבתים מרעות צאן
inf. constr.: בִּרְעֹתוֹ
Gn. 36, 24. ברעתו את־החמרים
impt. sg.: רְעֵה
Mich. 7, 14. רעה עמך בשבטך
Zach. 11, 4. רעה את־צאן ההרגה
impt. sg.: וּרְעֵה
Ps. 37, 3. ורעה אמונה
impt. c. s.: וּרְעֵם
Ps. 28, 9. ורעם ונשאם עד־העולם

impt. fem.: רְעִי
Cant. 1, 8. וּרְעִי אֶת־גְּדִיֹתַיִךְ
impt. m. pl.: רְעוּ
Gn. 29, 7. הַשְׁקוּ הַצֹּאן וְלְכוּ רְעוּ
1 *impf.:* אֶרְעֶה
Gn. 30, 31. אֶרְעֶה צֹאנְךָ אֶשְׁמ�ֹר
Ez. 34, 14. בִּמְרְעֵה־טוֹב אֶרְעֵה אֹתָם
Ez. 34, 15. אֲנִי אֶרְעֶה צֹאנִי
Zach. 11, 9. לֹא אֶרְעֶה אֶתְכֶם
1 *impf.:* וָאֶרְעֶה
Zach. 11, 7. וָאִרְעֶה אֶת־צֹאן
Zach. 11, 7. וָאִרְעֶה אֶת־הַצֹּאן
1 *impf. c. s.:* אֶרְעֶנָּה
Ez. 34, 16. אֶרְעֶנָּה בְמִשְׁפָּט
2 *imperf.:* תִּרְעֶה
2 Sam. 5, 2. אַתָּה תִּרְעֶה אֶת־עַמִּי
1 Chr. 11, 2. אַתָּה תִּרְעֶה אֶת־עַמִּי
Cant. 1, 7. אֵיכָה תִּרְעֶה
3 *imperf.:* יִרְעֶה
Prv. 15, 14. יִרְעֶה אִוֶּלֶת
Jes. 27, 10. שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל
Jes. 30, 23. יִרְעֶה מִקְנִיךָ
Jes. 40, 11. כְּרָעָה עֶדְרוֹ יִרְעֶה
Ez. 34, 23. הוּא יִרְעֶה אוֹתָם
3 *impf. ap.:* יְרֵעַ = יֵרֵעַ
Job. 20, 26. יֵרַע שָׂרִיד בְּאָהֳלוֹ
3 *impf. c. s.:* יִרְעֵם
Ps. 49, 15. מָוֶת יִרְעֵם
Hos. 4, 16. עַתָּה יִרְעֵם יְיָ
Hos. 9, 2. גֶּרֶן וְיֶקֶב לֹא יִרְעֵם
3 *impf. f.:* תִּרְעֶה
Jer. 22, 22. כָּל־רֹעַיִךְ תִּרְעֶה־רוּחַ
2 *impf. pl.:* תִּרְעוּ
Ez. 34, 3. הַצֹּאן לֹא תִרְעוּ
Ez. 34, 18. הַמִּרְעֶה הַטּוֹב תִּרְעוּ
3 *impf. pl.:* יִרְעוּ
Ex. 34, 3. וְהַבָּקָר אַל־יִרְעוּ
Prv. 10, 21. שִׂפְתֵי צַדִּיק יִרְעוּ רַבִּים
Jes. 49, 9. עַל־דְּרָכִים יִרְעוּ
Jes. 65, 25. זְאֵב וְטֶלֶה יִרְעוּ כְאֶחָד
Ez. 34, 2. הֲלוֹא הַצֹּאן יִרְעוּ הָרֹעִים
Ez. 34, 10. וְלֹא יִרְעוּ עוֹד הָרֹעִים
Jon. 3, 7. מְאוּמָה אַל־יִרְעוּ
Mich. 7, 14. יִרְעוּ בָשָׁן וְגִלְעָד
Zeph. 3, 13. הֵמָּה יִרְעוּ וְרָבְצוּ
3 *impf. c. s.:* *יִרְעֵךְ
Jer. 2, 16. *וּרְעוּךְ קָדְקֹד
3 *impf. pl.:* וַיִּרְעוּ
Job. 24, 2. עֵדֶר גָּזְלוּ וַיִּרְעוּ
Ez. 34, 8. וַיִּרְעוּ הָרֹעִים אוֹתָם
3 *impf. pl.:* יִרְעוּן
Zeph. 2, 7. יִרְעוּן בָּבָתֵּי אַשְׁקְלוֹן
3 *impf. f. pl.:* תִּרְעֶינָה
Jes. 11, 7. וּפָרָה וָדֹב תִּרְעֶינָה
Ez. 34, 14. וּמַרְעֵה שָׁמֵן תִּרְעֶינָה
Ez. 34, 19. מִרְמַס רַגְלֵיכֶם תִּרְעֶינָה
3 *impf. pl. f.:* וַתִּרְעֶינָה
Gn. 41, 2. 18. וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ
Hif-il: הַרְעֶה
3 *impf. c. s.:* וַיַּרְעֵם
Ps. 78, 72. וַיִּרְעֵם כְּתֹם לְבָבוֹ
מַרְעִית
ס״נ, ומוכנו כהילה וכהינה על מרעה, והוכח שם מדעת ועצה הכר [ווייזונב], וכהשלה לפ״כ מהעדר לשון מרעה [סעערדע].
n. f., pascuum, meton. grex pecudum in pascuo. LXX. *βόσκημα, νομή, ποιμνίον.*
cum suff.: מַרְעִיתִי
Jer. 23, 1. וּמַפִּיצִים אֶת־צֹאן מַרְעִיתִי
Ez. 34, 31. צֹאן מַרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם
cum suff.: מַרְעִיתֶךָ
Ps. 74, 1. יֶעְשַׁן אַפְּךָ בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ
Ps. 79, 13. וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ
cum suff.: מַרְעִיתוֹ
Ps. 95, 7. עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ
Ps. 100, 3. עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ
cum suff.: מַרְעִיתָם
Jes. 49, 9. וּבְכָל־שְׁפָיִים מַרְעִיתָם
Jer. 10, 21. וְכָל־מַרְעִיתָם
Jer. 25, 36. אֶת־מַרְעִיתָם
cum suff.: כְּמִרְעִיתָם
Hos. 13, 6 כְּמַרְעִיתָם וַיִּשְׂבְּעוּ
מִרְעֶה
ס״ו, ומוכנו כל ומקום לעות הנסמס [ווייזע], ולפעמים המקבל לפר על סמרעה.
n. m., pascuum, interdum pabulum in pascuo. LXX. *νομή, βόσκημα, νομεύς.*
Gn. 47, 4. כִּי־אֵין מִרְעֶה לַצֹּאן
1 Chr. 4, 39. לְבַקֵּשׁ מִרְעֶה לְצֹאנָם
1 Chr. 4, 40. וַיִּמְצְאוּ מִרְעֶה שָׁמֵן
1 Chr. 4, 41. כִּי־מִרְעֶה לְצֹאנָם שָׁם
Thr. 1, 6. לֹא־מָצְאוּ מִרְעֶה
Joel 1, 18. כִּי אֵין מִרְעֶה לָהֶם
הַמִּרְעֶה
Ez. 34, 14. וּמִרְעֶה שָׁמֵן תִּרְעֶינָה
Nah. 2, 12. וּמִרְעֵה הוּא לְכְפִירִים
הַמִּרְעֶה
Ez. 34, 18. הַמִּרְעֶה הַטּוֹב תִּרְעוּ
בְּמִרְעֶה
Ez. 34, 14. בְּמִרְעֵה־טוֹב אַרְעֶה
constr.: מִרְעֵה
Jes. 32, 14. מִרְעֵה עֲדָרִים
cum suff.: מִרְעֵהוּ
Job. 39, 8. יְתוּר הָרִים מִרְעֵהוּ
cum suff.: מִרְעֵיכֶם
Ez. 34, 18. וּמִרְעֵיכֶם
רָעִי
ס״ו, ע״מ שִׁבְרִי, מָרְרִי, הֲלִי, ומוכנו מרעית [ווייזע], ונקר רעי כ״ל מן המרעה לו מן הסקו, שהיכו מפועה נגית, לפ שהשתר ש רעי ניכוכי פעולי, שהסקנר ע״פ הדקדוק.
n. m. (ad s. f. שִׁבְרִי, מָרְרִי, הֲלִי), pastio, pastus; בְּקַר רֹעִי, boves de pascuo h. e. domi non saginati. LXX. *νομάς.*
1 Reg. 5, 3. וּעֲשָׂרִים בָּקָר רְעִי
רֹעִי
תוקרי, מן רָעָה, כסופי יזוע. ופתרונו לשון ש״ץ לרועה, או הרועה על מרעה, וקל להכין.
adj. (a n. prt. רֹעֶה), pastoralis, pastoritius sc. homo. LXX. *οἱ ποιμαίνοντες.*
adj. masc.: רֹעִי
Jes. 38, 12. כְּאֹהֶל רֹעִי
Zach. 11, 17. (?) הוֹי רֹעִי הָאֱלִיל

II. רָעָה

ד ח

פ״כ וזנור נקל ונכנין הכנד ונהתפעל, וספתרון התתנהות והתקבות ולכוד [קניפפען, ניכלען], ויסודו רָעֲדָה, ודומה לו הסוד של אַרְגֵּב לעיל, וכן חָרְבָּה. ומזה הכנד לקיקת לית לשנר ועמית וכו, והתפעל כדרכו התקבר עם לית כלא וכרע. ופעל הזה בי״ע ועמית ושנר וידיד, וגם מוכנו רעיון, וכן מזה רַעָה, רֵעָה, רֵעוּת, רַעֲדָה, רַעֲרוֹן, ולוק.
v. piël., vincire, nectere, a rad. *ragh*, quam vim conjungendi s. colligandi habere s. vv. אֶרְגֵּב חֲרָבָה luculente vidimus. *Pi.* aliquem sibi devincire h. e. sibi associare, socium assumere, amicitiae societatisque vinculis secum conjungere. *Hitpa.* in societatem cum aliquo inire, se consociare. Inde nmm. רֵעִיוֹן, רֵעִיָּה, רֵעִית, רֵעַ, רֵעָה, רֵעֶה, id quod bene tenendum, ne summa imis confundas. LXX. *ἑταῖρον εἶναι.*
part. masc.: וְרֹעֵה
Prv. 13, 20. וְרֹעֵה כְסִילִים יֵרוֹעַ
Prv. 28, 7. *וְרֹעֵה זוֹלְלִים
Prv. 29, 3. *וְרֹעֵה זוֹנוֹת
Pi-el: רֵעָה 3 *perf.*
Jud. 14, 20. אֲשֶׁר רֵעָה לוֹ
Hitpa-el: הִתְרֹעֵעַ
2 *impf ap.:* תִּתְרֹעַע
Prv. 22, 24. אַל־תִּתְרֹעַע אֶת־בַּעַל אָף
רֵעָה
ס״ו, ע״מ עתיקי ונוסן, כמו גֵּאֶה [שתיכנו גויכ הכנד, כלפי קשנתי לעיל], אֵבֶה, בָּהָה, רֵחַה [לפ רֵחַיִם], ושלונו משקל חָנָה, קָצָה, רָפָה, מָזָה, עָלָה, חָזָה, בָּטָה, דָּוָה, רָוָה, רָזָה, נָכָה, שָׁלָה, וכן חָזֶה, יוֹבֶה, שׁוֹאָה, ושלפת המשקלים פלפ הס סנוליים עתיקים מפעלים קופי הפ, ונכלפ הנגיפ מלרע, ולפעמים מלעיל, ומכלפ כמעפ הפקלר נהשלפ הפפ, ד״מ רֵעַ, גֵּא מפתמונפ הרתשונפ, יָד, אָב, צִו, חִו, קִו מפתמונפ הפשיפ, וכן כלי הפך מפתמונפ הפלישית, ומתקר שכמעפ מכל שלפ הפתמונות הכקניות נשנוי הקנועה, נרתפ נעליל, שהסנוליים פלפ הן ניכונים [ד״מ הוֹעֵה מן הוֹעֶה, שׁוֹאֵה מן שׁוֹאֶה, גֵּאֵה מן גֵּאֶה, דָּוֵה מן דָּוֶה]. הפתרון קופנ וילוד ולית שלונפ ועמית [נעכשסע, פרייכ], והפתמונת כתשר נתרתי נפעל רעפ ני מעכין קשור לפכפ ולקוס, ולפ מקפן ולנון.
n. m. prt. (ad s. f. גֵּאֶה, אֵבֶה, quae forma neutiquam piëlica est; חָזֶה, חֹזֶה; יוֹבֶה etc., quae omnia a vv. ל״ה descendunt et *Mil'ra*, raro *Mil'el* sunt; nonnunquam, abjecto *He* finali, decurtantur, velut גֵּא, רֵעַ e forma prima; אָב, חִו, קִו, צִו, יָד e forma altera, et similiter e forma tertia; ex omnibus feminina formari possunt, velut גֵּאָה ex גֵּאֶה, דָּוָה ex דָּוֶה, שׁוֹאָה, תּוֹעֶה ex שׁוֹאֶה, תּוֹעֶה, siquidem hae formae tres *participiales* sunt), amicus, socius. LXX. *ἑταῖρος, ἀρχιεταῖρος.*
2 Sam. 15, 37. וַיָּבֹא חוּשַׁי רֵעַה דָּוִד
2 S. 16, 16. חוּשַׁי הָאַרְכִּי רֵעַה דָּוִד
1 Reg. 4, 5. כֹּהֵן רֵעַה הַמֶּלֶךְ
וְרֵעָה *K'tib.*
Prv. 27, 10. רֵעֲךָ וְרֵעַ אָבִיךָ
רֵעָה
ס״כ, גויכ רֵעֶה סוכני, וסיכוי רֵעוּת, ומוכנו קופנת וילידם [פרייכין].
n. f. (a m. רֵעָה, pl. רֵעוֹת), amica. LXX. *συνεταιρίς, ἡ πλησίον.*
pl. cum suff.: וְרֵעוֹתֶיהָ *Q're.*
Jud. 11, 37. אָנֹכִי וְרֵעוֹתָי
pl. c. suff.: רֵעוֹתֶיהָ
Ps. 45, 15. בְּתוּלוֹת אַחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ
pl. c. suff.: וְרֵעוֹתֶיהָ
Jud. 11, 38 וַתֵּלֶךְ הִיא וְרֵעוֹתֶיהָ
רֵעַ
ס״ו, סקנר של רֵעָה, וסיכוי רֵעִים, וכיכוי לפעמים נקסר יוד רֵעֵהוּ קשור ל׳ כמו רעפ, לומר עמית וקופנ, ולפעמים מעונג לפפ, וכמו עמית [נעכשסע, פרייכ], והפתמונת כתשר נתרתי נפעל רעפ ני מעכין קשור לפכפ ולקוס, ולפ מקפן ולנון.
n. m. prt. (ad s. f. גֵּאָה, אֵבֶה, quae forma neutiquam piëlica est; חָזֶה, חֹזֶה; יוֹבֶה etc., quae omnia a vv. ל״ה descendunt et *Mil'ra*, raro *Mil'el* sunt; nonnunquam, abjecto *He* finali, decurtantur, velut גֵּא, רֵעַ e forma prima; אָב, חִו, קִו, צִו, יָד e forma altera, et similiter e forma tertia; ex omnibus feminina formari possunt, velut גֵּאָה ex גֵּאֶה, דָּוָה ex דָּוֶה, שׁוֹאָה, תּוֹעֶה ex שׁוֹאֶה, תּוֹעֶה, siquidem hae formae tres *participiales* sunt), amicus, socius. LXX. *ἑταῖρος, ἀρχιεταῖρος.*
2 Sam. 13, 3. וְלְאַמְנוֹן רֵעַ וְשִׁמְעִי יוֹנָדָב
1 Chr. 27, 33. וַחוּשַׁי הָאַרְכִּי רֵעַ לַמֶּלֶךְ
Jer. 9, 3. וְכָל־רֵעַ רָכִיל
Hos. 3, 1. אֹהֶבֶת רֵעַ וּמְנָאֶפֶת
וְרֵעַ
Job. 30, 29. וְרֵעַ לִבְנוֹת יְעָנָה
Q're: וְרֵעָה
Prv. 27, 10. רֵעֲךָ וְרֵעַ אָבִיךָ
וְרֵעַ
Ps. 88, 19. הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וְרֵעַ
וְרֵעַ
Prv. 17, 17. בְּכָל־עֵת אֹהֵב הָרֵעַ
Prv. 19, 6. וְכָל־הֵרֵעַ לְאִישׁ מַתָּן
בְּרֵעַ
Mich. 7, 5. אַל־תַּאֲמִינוּ בְרֵעַ
בְּרֵעַ
Ps. 35, 14. כְּרֵעַ כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי
cum suff.: רֵעִי
Job. 31, 9. וְעַל־פֶּתַח רֵעַי אָרָבְתִּי
Cant. 5, 16. זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי
cum suff.: לְרֵעֶיהָ
Ps. 139, 2. בַּנְתָּה לְרֵעִי מֵרָחוֹק
cum suff.: רֵעֲךָ *p.*
Ex. 2, 13. לְמָה תַכֶּה רֵעֶךָ
Ex. 20, 17. לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ
Ex. 20, 17. לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ
Ex. 22, 25. תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ
Lev. 19, 13. לֹא־תַעֲשֹׁק אֶת־רֵעֶךָ
Lev. 19, 16. לֹא תַעֲמֹד עַל־דַּם רֵעֶךָ
Dt. 5, 18. וְלֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ
Dt. 5, 18. וְלֹא תִתְאַוֶּה בֵּית רֵעֶךָ
Dt. 13, 7. אֲשֶׁר רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ
Dt. 19, 14. לֹא תַסִּיג גְּבוּל רֵעֶךָ
Dt. 23, 25. כִּי תָבֹא בְכֶרֶם רֵעֶךָ
Dt. 23, 26. בְּקָמַת רֵעֶךָ
Dt. 23, 26. עַל קְמַת רֵעֶךָ
2 Sam. 16, 17. זֶה חַסְדְּךָ אֶת־רֵעֶךָ
2 S. 16, 17. לָמָּה לֹא־הָלַכְתָּ אֶת־רֵעֶךָ
Prv. 3, 29. אַל־תַּחְרֹשׁ עַל־רֵעֲךָ רָעָה
Prv. 6, 3. כִּי בָאתָ בְכַף־רֵעֶךָ
Prv. 25, 8. בְּהַכְלִים אֹתָךְ רֵעֶךָ
Prv. 25, 9. רִיבְךָ רִיב אֶת־רֵעֶךָ
Prv. 25, 17. הַקַּר רַגְלְךָ מִבֵּית רֵעֶךָ
Prv. 27, 10. רֵעֲךָ וְרֵעַ אָבִיךָ
cum suff.: רֵעֵיהָ *sg.*
Prv. 6, 3. הִתְרַפֵּס וְרַהֵב רֵעֶיךָ
cum suff.: בְּרֵעֵהוּ
Ex. 20, 16. לֹא־תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר
Dt. 5, 17. וְלֹא תַעֲנֶה בְרֵעֶךָ
Dt. 24, 10. כִּי־תַשֶּׁה בְרֵעֶךָ
cum suff.: בְּרֵעֵהוּ *p.*
Prv. 24, 28. אַל־תְּהִי עֵד־חִנָּם בְּרֵעֶךָ
c. suff.: לְרֵעֵהוּ *p.*
Ex. 20, 17. וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ
Lev. 19, 18. וְאָהַבְתָּ לְרֵעֲךָ כָּמוֹךָ

וכל אשר לרעך Dt. 5, 18.
ונתנה לרעך הטוב ממך 1 S. 15, 28.
ויתנה לרעך לדוד 1 Sam. 28, 17.
אל־תאמר לרעיך Prv. 3, 28.
בני אם־ערבת לרעך Prv. 6, 1.
sg. cum suff.: לְרֵעֵךְ *K'tib.*
אל־תאמר לרעיך Prv. 3, 28.
cum suff.: רֵיעֵכֶם
ותכרו על־ריעכם Job. 6, 27.
cum suff.: רֵעֵהוּ *v.* רֵעַ, *p.* 1074.
*רגיד עליו רעו Job. 36, 33.
cum suff.: וְרֵעֵהוּ
שכן ורעו Jer. 6, 21.
cum suff.: רֵעֵהוּ
ויאמרו איש אל־רעהו Gn. 11, 3.
איש שפת רעהו Gn. 11, 7.
בתרו לקראת רעהו Gn. 15, 10.
רעהו העדלמי Gn. 38, 12. 20.
האנשים איש אל־רעהו Gn. 43, 33.
איש ׀ מאת רעהו Ex. 11, 2.
בין איש ובין רעהו Ex. 18, 16.
וכי־יזד איש על־רעהו Ex. 21, 14.
והכה־איש את־רעהו Ex. 21, 18.
שור־איש את־שור רעהו Ex. 21, 35.
כי־יתן איש אל־רעהו כסף Ex. 22, 6.
שלח ידו במלאכת רעהו Ex. 22, 7. 10.
כי־יתן איש אל־רעהו Ex. 22, 9.
וכי־ישאל איש מעם רעהו Ex. 22, 13.
ואיש את־רעהו Ex. 32, 27.
ידבר איש אל־רעהו Ex. 33, 11.
אשר ינאף את־אשת רעהו Lv. 20, 10.
אשר ירצח את־רעהו Dt. 4, 42.
ברעהו לא־יגש את־רעהו Dt. 15, 2.
אשר יכה את־רעהו Dt. 19, 4.
את־רעהו ביער Dt. 19, 5.
ומצא את־רעהו Dt. 19, 5.
אשר־ענה את־אשת רעהו Dt. 22, 24.
יקום איש על־רעהו Dt. 22, 26.
ארור משיג גבול רעהו Dt. 27, 17.
ארור מכה רעהו בסתר Dt. 27, 24.
הכה את־רעהו Jos. 20, 5.
ויאמרו איש אל־רעהו Jud. 6, 29.
ויען רעהו ויאמר Jud. 7, 14.
שרי גלעד איש אל־רעהו Jud. 10, 18.
יכיר איש את־רעהו Ruth 3, 14.
ויאמר חם איש אל־רעהו 1 S. 10, 11.
וישקו ׀ איש את־רעהו 1 Sam. 20, 41.
ויבכו איש את־רעהו 1 Sam. 20, 41.
איש ׀ בראש רעהו 2 Sam. 2, 16.
וחרבו בצר רעהו 2 Sam. 2, 16.
אמר אל־רעהו בדבר יי 1 Rg. 20, 34.
ויכו איש את־רעהו 2 Reg. 3, 23.
ויאמרו איש אל־רעהו 2 Rg. 7, 3. 9.
ידברו איש את־רעהו Ps. 12, 3.
מלושני בסתר ׀ רעהו Ps. 101, 5.
כן הבא אל־אשת רעהו Prv. 6, 29.
בפה חנף ישחת רעהו Prv. 11, 9.
איש חמס יפתה רעהו Prv. 16, 29.
ערב ערבה לפני רעהו Prv. 17, 18.
רבא רעהו וחקרו Prv. 18, 17.
לא־יחן בעיניו רעהו Prv. 21, 10.
חן שפתיו רעהו מלך Prv. 22, 11.
כן־איש רמה את־רעהו Prv. 26, 19.
ומתק רעהו מעצת־נפש Prv. 27, 9.
מברך רעהו ׀ בקול גדול Prv. 27, 14.
ואיש יחד פני־רעהו Prv. 27, 17.
גבר מחליק על־רעהו Prv. 29, 5.
איש אל־רעהו יתמהו Jes. 13, 8.
ושעיר על־רעהו יקרא Jes. 34, 14.
אל־אשת רעהו יצהלו Jer. 5, 8.
בין איש ובין רעהו Jer. 7, 5.
שלום את־רעהו ידבר Jer. 9, 7.
בשר־רעהו יאכלו Jer. 19, 9.
ואמרו איש אל־רעהו Jer. 22, 8.
איש מאת רעהו Jer. 23, 30.
כה תאמרו איש על־רעהו Jer. 23, 35.
איש את־רעהו Jer. 31, 34.

פחדו איש אל־רעהו Jer. 36, 16.
גם־נפל איש אל־רעהו Jer. 46, 16.
אשת רעהו לא טמא Ez. 18, 6.
ואת־אשת רעהו טמא Ez. 18, 11.
את־אשת רעהו עשה תועבה Ez. 22, 11.
אשת רעהו טמאתם Ez. 33, 26.
ויאמרו איש אל־רעהו Jon. 1, 7.
הוי משקה רעהו Hab. 2, 15.
תקראו איש אל־רעהו Zach. 3, 10.
דברו אמת איש את־רעהו Zach. 8, 16.
ואיש ׀ את־רעת רעהו Zach. 8, 17.
איש ביד־רעהו Zach. 11, 6.
והחזיקו איש יד רעהו Zach. 14, 13.
ועלתה ידו על־יד רעהו Zach. 14, 13.
יראי יי איש אל־רעהו Mal. 3, 16.
cum suff.: וְרֵעֵהוּ
וגאליו ורעהו 1 Reg. 16, 11.
cum suff.: בְּרֵעֵהוּ
חרב איש ברעהו Jud. 7, 22.
חרב איש ברעהו 1 Sam. 14, 20.
עזרו איש ברעהו 2 Chr. 20, 23.
ענה ברעהו עד שקר Prv. 25, 18.
איש באיש ואיש ברעהו Jes. 3, 5.
ואיש ברעהו יהתלו Jer. 9, 4.
ברעהו יעבד חנם Jer. 22, 13.
האדם איש ברעהו Zach. 8, 10.
cum suff.: לְרֵעֵהוּ
ויישאלו איש־לרעהו Ex. 18, 7.
ישלם שנים לרעהו Ex. 22, 8.
יהיה איש שנא לרעהו Dt. 19, 11.
מספר לרעהו חלום Jud. 7, 13.
איש נעלו ונתן לרעהו Ruth 4, 7.
יחטא איש לרעהו 1 Reg. 8, 31.
אם־יחטא איש לרעהו 2 Chr. 6, 22.
איש לרעהו Esth. 9, 19. 22.
שחק לרעהו ׀ אהיה Job. 12, 4.
ובן־אדם לרעהו Job. 16, 21.
לא־עשה לרעהו רעה Ps. 15, 3.
בז לרעהו חסר־לב Prv. 11, 12.
גם־לרעהו ישנא רש Prv. 14, 20.
בז לרעהו חוטא Prv. 14, 21.
יספרו איש לרעהו Jer. 23, 27.
דרור איש לרעהו Jer. 34, 15.
ואיש לרעהו Jer. 34, 17.
cum suff.: מֵרֵעֵהוּ
נסתר איש מרעהו Gn. 31, 49.
יתר מרעהו צדיק Prv. 12, 26.
ודל מרעהו יפרד Prv. 19, 4.
קנאת־איש מרעהו Eccl. 4, 4.
איש מרעהו השמרו Jer. 9, 3.
cum suff.: מֵרֵעָהּ
בגדה אשה מרעה Jer. 3, 20.
pl.: רֵעִים
לחלק יגיד רעים Job. 17, 6.
איש רעים להתרועע Prv. 18, 24.
הון יסיק רעים רבים Prv. 19, 4.
אכלו רעים Cant. 5, 1.
ואת זנית רעים רבים Jer. 3, 1.
pl. constr.: רֵעֵי
שלשת ׀ רעי איוב Job. 2, 11.
pl. c. suff.: רֵעַי *p.*
מליצי רעי אל־אלוה Job. 16, 20.
חנני חנני אתם רעי Job. 19, 21.
pl. c. suff.: וְרֵעַי
אהבי ׀ ורעי Ps. 38, 12.
pl. c. suff.: וְרֵעָי
למען אחי ורעי Ps. 122, 8.
pl. c. suff.: רֵעֶיךָ
ולי מה־יקרו רעיך Ps. 139, 17.
ואת־רעיך עמך Job. 35, 4.
בך ובשני רעיך Job. 42, 7.
pl. c. suff.: רֵעֶיהָ
ותבצעי רעיך בעשק Ez. 22, 12.

pl. c. suff.: וְרֵעֶיךָ
אתה ורעיך הישבים Zach. 3, 8.
pl. c. suff.: לְרֵעֶיךָ
ונתתי לרעיך 2 Sam. 12, 11.
pl. c. suff.: רֵעָיו
ובשלשת רעיו חרה אפו Job. 32, 3.
קסר יוד רֵעֵהוּ *pl. c. suff.:*
בהתפללו בעד רעהו Job. 42, 10.
קסר יוד לְרֵעֵהוּ *pl. c. suff.:*
לזקני יהודה לרעהו 1 Sam. 30, 26.
pl. c. suff.: רֵעֶיהָ
כל־רעיה בגדו בה Thr. 1, 2.
pl. c. suff.: רֵעֵיהֶם
דברי שלום עם־רעיהם Ps. 28, 3.
את־נשי רעיהם Jer. 29, 23.

רַעְיָה

ג״כ ע״מ שִׁבְיָה, עֶרְיָה, חֶדְוָה, וסוף תיבות מופשטיות ולפ מוכרי מס, כי לפלפ סתמוכות צְבִיָּה, גְּדִידָה [צָבְרִי, גְּדֵר]. פתכוכו כפי סכללפ רעות וקנכות ולפסכפ, וכתעכס לפ״כ לפסמכת רַעָה [נעכפסין, פרייכדין], ולפעמים לפוכפ. נכתיב לפ״ק הרכוי רַעְיוֹת.

n. f. (ad s. f. שִׁבְיָה, עֶרְיָה, חֶדְוָה, גְּדִידָה, צְבִיָּה a nn. masc. צְבִי, גְּדִי differt; pl. *Ketib:* רְעִיּוֹת), amicitia, societas, caritas, deinde, sicut רֵעָה, amica, socia, amata. LXX. constanter: ἡ πλησίον.

cum suff.: רַעְיָתִי
דמיתיך רעיתי Cant. 1, 9.
הנך יפה רעיתי Cant. 1, 15. 4, 1.
רעיתי בין הבנות Cant. 2, 2.
קומי לך רעיתי Cant. 2, 10.
קומי לכי רעיתי Cant. 2, 13.
כלך יפה רעיתי Cant. 4, 7.
אחתי רעיתי יונתי Cant. 5, 2.
יפה את רעיתי Cant. 6, 4.
pl. c. suff.: רַעְיָתַי *K'tib.*
אנכי ורעיתי Jud. 11, 37.

רְעוּת

ע״כ, ע״מ פְּדוּת, רְאוּת, פְּסוּת, שְׁבוּת, זְנוּת, שְׁחוּת. פתכוכו מופשטי נתמלות, לומר ע׳ לקוס ורעות, וכזפל לפ״כ לפסמכת רעיס ורעפ. כ׳ מומס ומקצפ, וזפו סמוכן פל רעות רוק, לומר עצות רוק, ולולי כן הפעל רעס רוק נסוצפ.

n. f. (ad s. f. זְנוּת, פְּסוּת, פְּדוּת, שְׁחוּת, שְׁבוּת, רְאוּת): 1) amicitia, societas, deinde amica et sensu latiori: ἡ πλησίον, altera, de rebus tum animatis tum inanimatis; 2) cogitatio, consectatio, unde רְעוּת רוּחַ (cf. רָעָה רוּחַ Hos. 12, 2.), studium rerum inanium ac futilium. LXX. προαίρεσις, γνώμη, ἡ πλησίον, ἑτέρα; אִשָּׁה רְעוּתָהּ, ἀλλήλων.

הבל ורעות רוח Eccl. 1, 14. 2, 11. 17.
הבל ורעות רוח Eccl. 2, 26. 4, 4. 6, 9.
עמל ורעות רוח Eccl. 4, 6.
cum suff.: רְעוּתָהּ
ואשה מאת רעותה Ex. 11, 2.
נקבצו דידות אשה רעותה Jes. 34, 15.
אשה רעותה לא פקדו Jes. 34, 16.
ואשה רעותה קינה Jer. 9, 19.
את־בשר רעותה Zach. 11, 9.
cum suff.: לְרֵעוּתָהּ
לרעותה הטובה ממנה Esth. 1, 19.
pl. c. suff.: וְרֵעֹתַי *K'tib. v.* רֵעָה
אנכי ורעותי Jud. 11, 37.

רְעִי

ג״כ נתכמי, ותעודתו לכון וקצן [וויל-לע], וזגור סס תמור לכון סעכרי, וכן סס רַעְיָא, רַעֲוָא וכלומס.

n. f. aram., cupido, voluntas, alias רַעְיָא, רַעֲוָא (neohebr. רְצוֹן). LXX. פְּרίστον ὡς ἄριστον τῷ Θεῷ.

constr.: וּרְעוּת
ורעות מלכא על־דנה Esr. 5, 17.
constr.: כִּרְעוּת
כרעות אלהכם תעבדון Esr. 7, 18.

רַעְיוֹן

ג״ו, ומומן כמו רְעוּת, וכמו רַע נמומן ומוס ומקצפ, מן רעס נמומן ומוס, ל״מ רעיון לפ כמו ומוס לפ, רעיון רוס. וככלל קל״כ נפ״ע מקצפ ולפ מקצן וכלון, ומומן של מקצפ מן רעס נפקמון של רג נפעל אֲרַג, וסודו כסוד של מקצפ ומוסס.

n. m., sicut רְעוּת, רַע, voluntas, cupido, cogitatio, a v. רָעָה rad. *ragh*, quam habes etiam in v. אָרַג (conjungere, *combinare* concludere). LXX. προαίρεσις.
הוא רעיון רוח Eccl. 1, 17.
וְרַעְיוֹן
ורעיון רוח Eccl. 4, 16.
וּבְרַעְיוֹן
וברעיון לבו Eccl. 2, 22.
רַעְיוֹן
ג״ו נתכמי כמו נעכרי, נמומן מקצפ ועצתוכת, וכתרגום כמר לפ וומס וסנף, ועוד סס תַּרְעֵי כמומן לעת ומומס.

n. m. aram., cogitatio (targ. pro לֵב, זִמּוֹת, סְעִפִּים), a v. רְעָא, unde et תַּרְעֵי, vi plane eadem. LXX. διαλογισμός.
pl. constr.: וְרַעְיוֹנֵי
ורעיוני לבבך תנדע Dan. 2, 30.
pl. c. suff.: רַעְיוֹנַי
רעיוני ובהלנני Dan. 7, 28.
pl. c. suff.: רַעְיוֹנָךְ
רעיונך על־משכבך Dan. 2, 29.
רעיונך וזיוך אל־ישתנו Dan. 5, 10.
pl. c. suff.: וְרַעְיוֹנֵהִי
ורעינהי יבהלנה Dan. 4, 16. 5, 6.

מֵרֵעַ

ג״ו, הקנכ של מְרֵעֵהוּ, וכנכוי מֵרֵעֵהוּ. מוכנו כמו רֵע, לומר עמית וקנכ וידיד [פרייכד], וסתמנות מופשט, לומר ידידות וקנכות.

n. m. (abbrev. ex מְרֵעֵהוּ, c. s. מֵרֵעֵהוּ), sicut רֵעַ, amicitia, societas, deinde amicus, socius. LXX. γνώριμος. Inc. ἑταῖρος. Th. συνεταῖρος.
cum suff.: לְמֵרֵעֵךְ
ואתננה למרעך Jud. 15, 2.
cum suff.: מֵרֵעֵהוּ
ואחזת מרעהו ופיכל Gn. 26, 26.
אל־אחיו ואל־מרעהו 2 Sam. 3, 8.
למס מרעהו חסד Job. 6, 14.
אף כי מרעהו רחקו Prv. 19, 7.
pl. c. suff.: לְמֵרֵעֵהוּ
למרעהו אשר רעה לו Jud. 14, 20.
ויתנה למרעהו Jud. 15, 6.
pl.: מֵרֵעִים
ויקחו שלשים מרעים Jud. 14, 11.

רָעַל

פעל כוזד, ומוכנו לנעת תקן-גקפ ויוסף קמתי רעילה וסמסוס [כענען,

זוּחֲנְקָתָן], וכן נִתְגָּרוּס רָעֵל תָּמוּר כְּזֵילָם נְעָנֵי [יְשַׁעְיָ' ל"ח ג'], וכן לְחֵי חֵרֵק"נָע זְעָנְיוֹ רְעִידָם. ומזה נִנְכִּין סָפְעַל הָרְעֵל סְפְעוֹנִי", ולֹא כְּדַעַת יְרָקִי' שֶׁפֵּרְשׁוּ גּוֹיר הַסַּם רְעָלָה, ומוּכָח כְּנִעְנְפוּ, וגם לֹא כְּדַעַת דּוֹד קִמְחִי שֶׁפֵּרְשׁוּ מְעַנְיָן סַם מָוֶת. וּלְזֵר לְקוֹר הַזֵּרֶם כ"ל שֶׁהַסַּם רָעֵל הַנִּ יְסוֹד שֶׁל הַפְּעַל, וסוֹדוֹ שֶׁם רַ"ע עִנְיָן רְעִידָה, כְּלֹזֵר תְּרִיסָה לְקַמָּן, נִסּוּפִי' רַ"ל, ע"ש הַגְּרוֹנִי' נִסְפָּח תָּמוּר סָגוֹל, ומוּכָח רָעֵל וּקְ"כ רְעֵלָה הַסַּם.

v. intr., tremere, vacillare, aram. רְעַד (targ. = כָּשַׁל). Sic jam recte *Abulwalid* et *Josef Qimchi. Ho.* הָרְעַל, concuti, agitari, quati (non: velari, tanquam denom. a רְעָלָה, uti vult *Rashi*), cf. arab. ارعل laxus et deorsum dependens. Fort. origo in n.seq.quaerenda est; siquidem multa verba, quae denominativorum speciem prorsus amiserunt, nominum interventu sunt oriunda. LXX. *θορυβεῖσθαι.*

Hof-el: הָרְעַל

3 *perf. pl.:* הָרְעֲלוּ *p.*

Nah. 2, 4. והברושים הרעלו

רָעַל

ז"ו, ע"מ בָּצַל, נָבַל, הָבַל, לְזֵר נִכְלַם רַ"ל הַסּוּפִי", וכן פִּם רַ"ל מִסְנַת הַגְּרוֹנִי", ויסודו רַ"ע עִנְיָן רְעוּד. סִפְקְנוֹן רְעוּד ונְסוּל וכְשׁוֹל סַכָּה וכֹס [עוּיְמְעַל], וכְלֹזֵר מְזֻכּוֹר, וילְקִי' עִם שֶׁפֵּרְשׁוּ עָעוּף הַלֵּב וְקוֹלְסָה.

n. m. (ad s. f. נֵבֶל, הֶבֶל, בָּצַל, assumto *ăl* pro *ĕl* propter gutturalem), tremor, vertigo, titubatio, vacillatio. LXX. *σαλεύειν.*

Zach. 12, 2. סַם־רעל

רְעָלָה

ז"כ, ומוּכָח נְעִיף מִם, שֶׁמְּכוּוָּד לְכֹס וּלְכֹס [עַלְייעַ], וכן רַעַל נְעַכְיִ, וּבְלַשׁוֹן מְעַכֹּס סְפְעַל מְמוֹ, ל"מ יוֹנְקוֹת רְעוֹלוֹת, לְזֵר נְעוּפוֹת נְנְעִיף.

n. f., velum, a motu tremulo, arab. *r'al-on*; neoh. prt. רָעִיל, velatus. LXX. *κάθεμα.*

pl.: וְהָרְעָלוֹת

Jes. 3, 19. והשרות והרעלות

תַּרְעֵלָה

ז"כ, ומוּכָח כְּמוֹ רַעַל, לְזֵר רְעוֹד וּנְסוֹל.

n. f., concussio, vertigo, titubatio (Taumel). LXX. *πτῶσις, κατάνυξις, θυμός.* A. *κάρωσις.* S. *σάλος, σπαραγμός.* Th. *commotio*, secundum Hieronymum.

Ps. 60, 5. השקיתנו יין תרעלה

הַתַּרְעֵלָה

Jes. 51, 17. קבעת כוס התרעלה

Jes. 51, 22. את־כוס התרעלה

רָעַם, רַעַם

v. s. r. רָעַשׁ *p.* 1052.

רַעְמָה

v. s. r. רָעַשׁ *p.* 1052.

רַעַן

פ"נ ל"ע כ"ף מְכוּוָּנֵע, וּפְתָכוּכוֹ הִיוּת יְרָקְרָק וְלֹף וְרָעוּב [גְּרִין, פְּרִיס וְיִין], וּמִזֶּה סְכֹנֵד בָּעֵנָן הַמְכוּוָּנֵע, קוֹוְ שֶׁל קַל, וְנִסְפָּח סוּרִית מְזֻכָּר זֶה רִפְּנָא [רַעֲנָן], לְגִיוֹן עֵסֶב מֶה [מַעֲלוּוֹת], מִן רַעַן לְגוֹן יְרָקְרָקוֹת, וּבְעַרְבִי רַעַן מַעֲלוּוֹת, וּמִמֶּנּוּ לְקוֹר שֶׁכֵּרוֹ כְּפִי הַכְּרָחַ לִי הוֹךְ כְּסִכּוּם מִן עָרֵן [gha-ran, גַּרְמָנִית wachsen = gran-en], וּדוֹמֶה לוֹ הַפְּעַל הַעְתִּיקִי נִסְפָּח [gran-dis] וְכִדּוֹמֶה נִסְפָּח רוּמִית [gran-dis], וְהוֹךְ כְּתִקְרָן ע"י תּוֹסֶפֶת נוּן מִן עָרֵה לְעֵיל בְּמוּנֵן פְּרִיקָה, וְכִי נִסְפָּתִי מְעַכְ ג"כ הַכּוֹן לְךָ תּוֹסֶפֶת הַזְּכָרָה. עַי' נַסְ' מִיוּקָד לְזֵרְשִׁים.

v. intr., viridem, recentem esse, syr. et arab. רְעַן, *raghina* (*rughono*, syr., malva), transp., ut videtur, ex עָרַן (quod prolongatum est ex עָרָה, q. v. s.), virere, fragrare (*gran-en*, germ., crescere, cf. lat. *gran-dis*). Inde quadril. piel. רַעְנֵן, virere, de viriditate luxuriose herbescente. LXX. S. *εὐθαλεῖν.*

3 *perf. fem.:* רַעֲנָתָה *p.*

Job. 15, 32. וכפתו לֹא רעננה

Cant. 1, 16. אַף־ערשנו רעננה

רַעֲנָן

ת"ו, וּמִכְנוּי רַעֲנַנִּים, נִדְגּוּשׁ הַכּוֹן כְּמוֹ שֶׁלְּךָ שֶׁלְּכֶן. מוּכָח הִיוֹת לְנוּשׁ יְקְרָק וְלֹוּת וּרְעִינוֹת [פְּרִיס, גְּרִין], ל"מ עֵיס נְעַת גְּדוֹלִם נְעֵלִי־יְקְרָק, לוֹ נִסְתַּלֵּל מִכֹּל דָּבָר כִּי וְלֹךְ וְקֹדֶם וְעֵרֶךְ [פְּרִיס, לִיפְּנִיג־גְּרִין], לוֹ נִסְתַּלֵּל עַל הַלַּלְקָה וּלְכוֹס, כְּמוֹ נִסְפָּח רוּמִית וְיוֹנִית [*ἀνθεῖν, florere*].

adj. m. (pl. רַעֲנַנִּים, ad s. f. שַׁאֲנַנָּה), luxuriose virens s. frondescens, trop. de status vigore, foecunditate vel prosperitate. LXX. *ἀλσώδης, πίων, κατάκαρπος, δασύς; εὔσκιος, κατάσκιος, σύσκιος; εὐπατῶν, πυκάζειν; κέδρος τοῦ λιβάνου.*

Dt. 12, 2. ותחת כל־עץ רענן

2 Rg. 16, 4. 17, 10. ותחת כל־עץ רענן

2 Chr. 28, 4. ותחת כל־עץ רענן

Ps. 37, 35. כאזרח רענן

Ps. 52, 10. ואני ׀ כזית רענן

Ps. 92, 11. בלחי בשמן רענן

Jes. 57, 5. כל־עץ רענן

Jer. 2, 20. 3, 6. 13. כל־עץ רענן

Jer. 11, 16. זית רענן

Jer. 17, 2. על־עץ רענן

Jer. 17, 8. והיה עלהו רענן

Ez. 6, 13. כל־עץ רענן

Hos. 14, 9. אני כברוש רענן

adj. m. pl.: וְרַעֲנַנִּים

Ps. 92, 15. דשנים ורעננים יהיו

רַעֲנָן

ת"ו נִתְכְּמִי, כְּמוּכָח מִשְּׁלֹזֵי שֶׁל הַעִנְיָנִי, לְמֹר הִיוֹת כְּמַעַת מִסְתַּלְּקָה.

adj. m. aram., virens, florens, felix. LXX. *εὐθαλῶν.*

adj. masc.: וְרַעֲנָן

Dan. 4, 1. ורענן בהיכלי

I. רָעַע

לְמֹר רַע פ"כ, וְהַעְתִּיד יֵרַע, וּמִקּוֹר רָעָה נִסְפָּח נוֹסָפַת, וְהִכְלִיס שְׁמוֹ מִלְּעֵיל, וּכְמִלַּת ג"כ מִקּוֹר רַ"ע נִסְפָּסוֹק רַע יֵרוֹעַ, וְזֶהוּ ע"מ שֶׁהַ מִן שָׁכֵן, וְהַעְתִּיד נִכְוּוּיִים תְּרֹעֵם. מְמוֹן שְׁנִיכִם וְנִלְיָם וְרִעְיָם וְרוּעַ וְנִפּוּן וְכִתְיָם וְסָלוֹס וּפְנִפּוּן [פְּעַרְנִרְעַפְּעַן, -שְׁלַאֲנְפָּן, -שְׁמְעַרְעַרְן], וּכְשֵׁם כְּמִכּוּוָּן סָלוֹף יְדוּעַ נִשְׁתִּי מְעַרְכ. וּכְמוֹנֵן זֶה נִכְיוֹ כְּנִפְעַל נָרַע וְהַעְתִּיד יֵרַוֹּעַ. סְהִתְפְּעַל הִתְרוֹעֵעַ, נְמוֹנֵן נִכְיוֹ, מִפְּנִפּוּן סְלֹזֵן כְּתִרְגּוּם רַע מְשֻׁלְּמוֹ, וּכְלֹזֵן תָּמוּר רַ"ע מְעַרְנִי, וְנִ"ע קְנִית שֶׁכְּרוּעֲעָה, סְפִינָה מְתְרוּעַעַת, וְשֵׁם רְעוּעֵי הַסַּם.

h. e. רָעַע, *v. tr.* (impf. יָרֹעַע, inf. c. *He* parag. רֹעַע, sine *He* parag. רַעַע Misle 11, 15. ad s. f. שָׁךְ; impf. c. s. תְּרֹעֵם), confringere, contundere, discutere, dispercutere. *Hitpa.*, vehementer conquassari, disturbari, diffringi, neoh. prt. f. מִתְרוֹעַעַת (sicut מִתְנוֹעַעַת), targ. רַ"ע pro hebr. רָצַץ. LXX. *ταράσσεσθαι.*

3 *perf. pl.:* וְרָעֲעוּ

Jer. 11, 16. ורעו דליותיו

Mich. 5, 5. *ורעו את־ארץ אשור

inf. constr.: רַעַ

Prv. 11, 15. רע ירוע כי־ערב זר

inf. constr. c. h par.: רָעָה

Jes. 24, 19. רעה התרעעה הארץ

Prv. 25, 19. *שן רעה ורגל מועדת

2 *imperf.:* תְּרֹעֵם

Ps. 2, 9. תרעם בשבט ברזל

3 *imperf.:* יְרֹעַ

Job. 34, 24. ירע כבירים לֹא־חקר

3 *impf. c. h int.:* וַיְרֹעַ

Jer. 15, 12. הירע ברזל ברזל מצפון

3 *impf. pl. c. s.:* *יְרֹעֻךְ

Jer. 2, 16. *ירעוד קדקד

Nif-al: נָרַע

3 *imperf.:* יֵרוֹעַ

Prv. 11, 15. רע ירוע כי־ערב זר

Prv. 13, 20 ורעה כסילים ירוע

Hitpa-el: הִתְרוֹעֵעַ

3 *impf. fem.:* תִּתְרוֹעֵעָה

Jes. 24, 19. התרעעה הארץ

inf. constr.: לְהִתְרוֹעֵעַ

Prv. 18, 24. *איש רעים להתרועע

רַעַע

לְמֹר רַע, נִתְכְּמִי כְּמוֹ נְעַכְיִ, וְהַעְתִּיד יֵרַע, וּכְכֹל קוֹוְ מְמוֹ, וּכְלֹם נִלְזוֹן הִדְקַק וְקִזֵּילָה וְכִפּוּן.

h. e. רָעַע, *v. tr. aram.* (impf. יְרַעַע), sicut hebr., confringere, elidere. LXX. *δαμᾶν.*

3 *impf. f.:* וְתֵרַע

Dan. 2, 40. כל־אלין תדק ותרע

Pa-el: רַעַע

part. masc.: מְרַעֲעָא *sg.*

Dan. 2, 40. די מרעע כל־אלין

II. רָעַע

לְמֹר רַע פ"כ, וְהַעְתִּיד יֵרַע, כְּלֹזֵן הִכּוֹדִים נִכְפּוֹלִים נִנְכִּין הִקְל, ל"מ יָצַר [לְהַכְדִּיל מִן הִכּוֹדִים יָצַר], יָקַל, יָמַר, יָהַד, יָחַת, יָשַׁם, שְׁכוֹלָם כּוֹדְדִים, וְלִפְעָמִים הִלְרִי כִּיוֹד הִמְצֵן, ל"מ אִיתָם תָּמוּר אֲתָם מִן תָּ מ, וְלִפְעָמִים כִּתְקִיק הִלְרִי ל"מ יַחַם, יִישַׁם תָּמוּר יַחַם, יַשַּׁם, וְעִנּוֹ רְנִיס שֶׁזְּשִׁכּוֹס לִפ"י, וְכוֹס לֹךְ לִפ"ו לוּת נִתְכְּמִי, לְמִנְן לֹךְ תִּקְקִיב נִלְךְ יְמִיב. הִכְּוּוִי נִקְל רַ"ע [יְשַׁעְיָ' ק' ע'] כִּדְרָכוֹ. פִּתְכּוֹכוֹ רְגִיוֹס וּכְעִיסְם הִתְּמוֹלְלוּת וְסִעִיסְם [שְׁעִירְמְעַן, רַשְׁוּעַן], לָכֵן נִכְלַל הִיוֹת נִרְגִּז [עַרְגִּרְיְמְעַ וְיִין], ל"מ רְעוֹ עִמִּים וְקִעוֹ, וְסוֹךְ נְמוֹנֵן רְעַע וּרְגִיוֹס [נַחֲוּעַ וְיִין], סֵפֶר הִמְקִיעַ וְהִעוֹג וְהִמְי. לָכֵן כְּמוֹ הִיוֹת לְרוֹגוּ לְכִפְּעַ הִמְדְּבָר, לוֹ לְרוֹגוּ וְלִכְעַם נְעִיכְיוֹ לוֹ בְּעִיכְי לְקְרִיס, הִיוֹת מִר וְלֹר מִקְעָבָר וְכוֹעַם וְזֵף וּמִקְרָעַם וְכִדּוֹמֶה מִן הִמְּלוֹת, נְמוֹנֵן רַע סֵפֶר הִעוֹג, וְכוֹלָם מִסְמְכוֹנֵי שֶׁל רְשִׁיעַ וּרְגִיוֹס וְכִעִיסְם יִלְזוֹ. סִכְּפְעַל נָרַע [שֶׁלֹּךְ עוֹכֵר, כְּמוֹ נָמַס, נָסַב], וְהַעְתִּיד לְמַעַת הִמְפְּכִיוֹנִים הִקְדְּמוֹנִים יֵרַע, נִסְפָּסוֹק וְרַעַ כִּסִּילִים יֵרוֹעַ, וְכֵן לְמֹךְ רַע יֵרוֹעַ כִּי עֵרֶב זֹר, וְוֹסוֹ כְּעִתִּידִי כְּפְעַל יְהֹם, יְקֹד, יְקֹד [יְהֹם כִּיוֹקֵד, כִּ"ל י"ל תָּמוּר יְהֹם נִקְנוֹר סִיוֹלֵם]. לְוֹלֵם מִדְּבָר מִקְנוֹר סִיוֹלֵם, וְכִי לְמֹךְ הִנְּוּדִים נִכְפּוֹלִים סְעִיד שֶׁל כְּפְעַל ע"י יְהֹם, יְקֹד, יְהֹם, יְגֹר, סִכְּם מוֹ כְּרִסְּם נְעַלִּיל, שְׁהוֹ עִתִּיד כְּפְעַל מִן רַעַע הִכּוֹדִד, וְנְכִיוֹ לְנוֹן וְנִכִּיהָ, וּמִ שְׁמִ, וּמוֹנֵן הִפְּסוֹקִים וְרַעַ כִּסִּילִים [שֶׁלֹּךְ קִנְרַת הִכְּסִילִים וְיִקְרוּעַ עִמְּם] יְרוּעַ יִשְׁכַּר וְיוֹלֵם וְלֵךְ הְמוֹ, וְכֵן יָרַע יֵרוֹעַ שְׁכוֹר יִשְׁכַּר וְלֵךְ לְהִנְּדוֹן לֹם יַעֲרֵב. סִכּוֹסֵף יְהֹבַע כְּדִרְכּוֹ עֲשׂוֹת רוּגוֹ וְכַעַס וְרַעֲשָׁה, לוֹ הִנְּלְשָׁה נִכְלַל, הִפֵּן הִסַּעֲנָה, וְסִנִּיכוּנִי מִיְּהֹבַע, וְסַעְתִּיד ג"כ יְהֹבַע, וְוֹלוֹי נִם הִקְרוּעַ הִסְתְּפְעַל מוֹ.

h. e. רָעַע, *v. intr.* (impf. יֵרַע *Mil'ra* ad s. f. יָצַר, div. a trans. יָצַר; יָחַת, יָשַׁם, יָהַד, יָקַל, יָמַר, quae omnia imperfecta sunt vv. geminantium intransitiva; nonnunquam Zere primae syllabae literam *Jud* assumit, e. c. אֵתָם = אִתָּם a v. תָּם, interdum prima syllaba habet *Chirek* pro Zere, velut יִחַם, יִישַׁם = יַחַם, יַשַּׁם, quae neutiquam a vv. פ"י sunt derivanda; imp. רַע Jes. 8, 9.), tumultuari, vi quadam vel externa vel interna agitari s. concitari, saevire, furere; exardescere, furenter irasci; hinc: malum, improbum; perniciosum, exitiosum; malignum, malitiosum; tristem, stomachosum esse, saepius etiam vi τοῦ videri malum, esse injucundum, displicere (seq. בְּעֵינֵי pers., cui quid displicet). *Ni.* נָרַע (inus., ad s. f. נָסַב, impf. ex sententia veterum grammaticorum: יֵרוֹעַ Prov. 11, 15. 13, 20. ad s. f. יָקַד, יָהַד; יָהֹם, pro quo Ez. 24, 11. יֵחַם, correpto Cholem; at cum imperfecta vv. gemin. intr. non formentur nisi ad s. f. יָצַר, יָחַל, יָחַח, verisimilius est, istuc יֵרוֹעַ impf. *Ni.* esse verbi trans. רָעַע, *infringi, interire*). *Hi.* הֵרַע (inf. הָרַע, prt. מֵרַע), malum, pravum facere; male, prave agere. Fortasse etiam *Hitpa.* הִתְרוֹעֵעַ huc referri oportet. LXX. *Hi.* *κακοῦν, κακοποιεῖν, ἀδικεῖν, πονηρεύεσθαι, πονηρὸν συντελεῖν*; inf. *κακόν, κακία, συνέδριον*; הִתְרוֹעֵעַ, *ἑταιρία.*

3 *perf.:* רַע

Num. 11, 10. *ובעיני משה רע

3 *perf. fem.:* וְרָעָה

2 Sam. 19, 8. *ורעה לך זאת

Dt. 15, 9. *ורעה עינך באחיך

inf. constr.: בְּרֹעַ *al. sbst.*

Eccl. 7, 3. *כי־ברע פנים

impt. pl.: רֹעוּ

Jes. 8, 9. רעו עמים וחתו

3 *imperf.:* יֵרַע

Gn. 21, 12. אל־ירע בעיניך

Dt. 15, 10. ולֹא־ירע לבבך בתתך לו

1 Sam. 1, 8. ולמה ירע לבבך

2 S. 11, 25. אל־ירע בעיניך את־הדבר

נסוג לקור יֵרַע

2 Sam. 20, 6. ירע לנו שבע בן־בכרי

3 *impf. ap.:* וַיֵּרַע

Gn. 21, 11. וירע הדבר מאד

Gn. 38, 10. וירע בעיני י"י

Gn. 48, 17. וירע בעיניו

1 S. 8, 6. וירע הדבר בעיני שמואל

1 Sam. 18, 8. וירע בעיניו הדבר הזה

2 Sam. 11, 27. וירע הדבר אשר־עשה

וירע בעיני האלהים 1 Chr. 21, 7.
וירע להם רעה גדלה Neh. 2, 10.
וירע לי מאד Neh. 13, 8.
וירע למשה בעבורם Ps. 106, 32.
וירע בעיניו Jes. 59, 15.
וירע אל־יונה Jon. 4, 1.
3 *impf. fem.*: תֵּרַע
תרע עינו באחיו Dt. 28, 54.
תרע עינה באיש חיקה Dt. 28, 56.
3 *impf. pl.*: יִרְעוּ
מדוע לא־ירעו פני Neh. 2, 3.
Hif-il · הֵרַע 3 *perf.*
הרע לעם הזה Ex. 5, 23.
ושדי הרע־לי Ruth 1, 21.
הרע מכל אשר־עשו 2 Reg. 21, 11.
כל־הרע אויב בקדש Ps. 74, 3.
3 *perf.*: וְהֵרַע
והרע לכם וכלה אתכם Jos. 24, 20.
2 *perf.*: הֲרֵעוֹתֶם
למה הרעת לעבדך Num. 11, 11.
הרעות לחמית את־בנה 1 Rg. 17, 20.
2 *perf.*: הֲרֵעֹתָה
למה הרעתה לעם Ex. 5, 22.
1 *perf.*: הֲרֵעוֹתִי
ולא הרעתי את־אחד מהם Nu. 16, 15
והרע הרעותי 1 Chr. 21, 17.
ואשר הרעתי Mich. 4, 6.
3 *perf. pl.*: הֵרֵעוּ
הרעו מאבותם Jer. 7, 26.
הרעו האנשים האלה Jer. 38, 9.
כאשר הרעו מעלליהם Mich. 3, 4.
2 *perf. pl.*: הֲרֵעֹתֶם
למה הרעתם לי Gn. 43, 6
הרעתם אשר עשיתם Gn. 44, 5.
ואתם הרעתם Jer. 16, 12.
part. masc.: מֵרַע *al. sbst.*
מרע מקשיב Prv. 17, 4.
part. masc.: וּמֵרַע *p.*
כי כלו חנם ומרע Jes. 9, 16.
part. pl.: מְרֵעִים
ולא יחזיק בית־מרעים Job. 8, 20.
עדת מרעים הקיפוני Ps. 22, 17.
שנאתי קהל מרעים Ps. 26, 5.
בקרב עלי ׀ מרעים Ps. 27, 2.
כי מרעים יכרתון Ps. 37, 9.
מסוד מרעים Ps. 64, 3.
מרעים תשמענה אזני Ps. 92, 12.
מי־יקום לי עם־מרעים Ps. 94, 16.
סורו ממני מרעים Ps. 119, 115.
זרע מרעים Jes. 1, 4. 14, 20.
וקם על־בית מרעים Jes. 31, 2.
מיד מרעים Jer. 20, 13.
וחזקו ידי מרעים Jer. 23, 14.
part. m. pl.: בַּמְרֵעִים
אל־תתחר במרעים Ps. 37, 1.
אל־תתחר במרעים Prv. 24, 19.
inf. absol.: הָרֵעַ
ואם־הרע תרעו 1 Sam. 12, 25.
חדלו הרע Jes. 1, 16.
למדי הרע Jer. 13, 23.
inf. abs.(?): הָרַע
ישוב הרע Ps. 54, 7.
inf. absol.: וְהָרֵעַ
והרע הרעותי 1 Chr. 21, 17.
inf. constr.: לְהָרֵעַ
אל־תתחר אך־להרע Ps. 37, 8
מחשב להרע Prv. 24, 8.
inf. constr.: לְהָרֵעַ
להרע עמדי Gn. 31, 7.
להרע ׀ או להיטיב Lev. 5, 4.
נשבע להרע ולא ימיר Ps. 15, 4.
חכמים המה להרע Jer. 4, 22.
אנכי מחל להרע Jer. 25, 29.
זממתי להרע לכם Zach. 8, 14.

inf. constr.: וְלְהָרֵעַ
ולהאביד ולהרע Jer. 31, 28.
inf. constr.: מֵהָרֵעַ
אשר מנעני מהרע אתך 1 S. 25, 34.
1 *imperf.*: אָרֵעַ
כי לא־ארע לך עוד 1 Sam. 26, 21.
ולא ארע לכם Jer. 25. 6.
2 *imperf.*: תָּרֵעַ
תרע לאמים Ps. 44, 3.
2 *imperf. ap.*: וַתָּרַע
ותרע לעשות מכל 1 Reg. 14, 9.
3 *imperf.*: יָרֵעַ
לא־ייטיב י״י ולא ירע Zeph. 1, 12.
3 *imperf.*: וַיָּרַע
וירע מכל אשר לפניו 1 Reg. 16, 25.
1 *impf. pl.*: נָרַע
נרע לך מהם Gn. 19, 9.
2 *imperf. pl.*: תָּרֵעוּ
אל־נא אחי תרעו Gn. 19, 7.
אחי אל־תרעו נא Jud. 19, 23.
ואם־הרע תרעו 1 Sam. 12, 25.
ובנביאי אל־תרעו 1 Chr. 16, 22.
ולנביאי אל־תרעו Ps. 105, 16.
2 *imperf. pl.*: וַתָּרֵעוּ
אף־תיטיבו ותרעו Jes. 41, 23.
3 *imperf. pl.*: יָרֵעוּ
כי לא ישנו אם־לא ירעו Prv. 4, 16.
לא־ירעו ולא־ישחיתו Jes. 11, 9. 65, 25.
כי־לא ירעו Jer. 10, 5.
3 *imperf. pl.*: וַיָּרֵעוּ
וירעו לנו מצרים Num. 20, 15.
וירעו אתנו המצרים Dt. 26, 6.
Hitpa-el: הִתְרוֹעֵעַ
3 *perf. f.*: הִתְרוֹעֲעָה
*התרועעה הארץ Jes. 24, 19.
inf. constr.: לְהִתְרוֹעֵעַ
*איש רעים להתרועע Prv. 18, 24.

רַע

ת״ו, וכמספק רַע, ולנקבי רָעָה, וסכנוי רָעִים, רָעוֹת. ספתיון סיות נמעמד רע, עבעי לו מוסכי, שעלול להיות לגבר ולכעס, מלד שהוא מתכנד לקפן, ד״מ מפגיס וועפיס וכוועמיס ע״י סעור וכגרוות הסתפעלות נאמר ר ע י ס [פערזעלטע, -דריעסליך], וכלל קל״כ כמו הפעל כל קשר הפך הטוב, ד״מ מחשום וכעור סמיקה, מעגנת הלב ומתוגת וכיוות רוח, מקנוט ומשקיוט דגר, מיוח קנקה ועין רעה וכדומה. ולפעמים הזכרי רַע בכתענס, ד״מ עגת רע, קנגי רע, והוא כמו רוע הגן, וכן לפעמים הנקבי רעה בסס.

adj. m. (in p. רַע, f. רָעָה; pl. רָעִים, רָעוֹת), malus, vi latissima, tum physice tum moraliter, de vilitate s. exilitate, de malo culpae s. malitia morali, de eo, quod perniciosum est ac periculosum, de deformitate s. turpitudine, de morositate, tristitia, adversitate, miseria; subst. *m.* (malum, τὸ κακόν, veluti עֲצַת רַע, consilium malum, אַנְשֵׁי רַע, homines improbi. LXX. κακός (κακόν, κακία, κάκωσις), ἄδικος, ἁμαρτωλός, παράνομος, πονηρία (πονηρεύεσθαι); αἰσχρός, σκύθρωπος, ἡ ὕπανδρος; fem. רָעָה, κακόν, κακία, κάκωσις; ἀδίκημα, ἁμαρτία, ἀποστασία, πονηρία, ἀσεβῆς; ἀπώλεια, θλῖψις; רַע עַיִן, βάσκανος; רַע בְּעֵינֵי, μὴ ἀρέσκειν; רִוַּח לְרָעָה, עָשָׂה רַע, κακοποιεῖν.

רק רע כל־היום Gn. 6, 5.
יצר לב האדם רע מנעריו Gn. 8, 21.
דבר אליך רע או־טוב Gn. 24, 50.
רע בעיני י״י Gn. 38, 7.
ומראיהן רע Gn. 41, 21.
טוב ברע או־רע בטוב Lev. 27, 10.
רע באזני י״י Num. 11, 1.
ועתה אם־רע בעיניך Num. 22, 34.
ואם רע בעיניכם Jos. 24, 15.
רע בעיני י״י 1 Chr. 2, 3.
ולא־הייתי רע לפניו Neh. 2, 1.
יגמר־נא רע ׀ רשעים Ps. 7, 10.
אויבי יאמרו רע לי Ps. 41, 6.
רע לא אדע Ps. 101, 4.
רע רע יאמר הקונה Prv. 20, 14.
אל־תלחם את־לחם רע עין Prv. 23, 6.
נבהל להון איש רע עין Prv. 28, 22.
כי רע עלי המעשה Eccl. 2, 17.
וראי כי־רע ומר Jer. 2, 19.
ואם־רע בעיניך לבוא Jer. 40, 4.
בצע בצע רע לביתו Hab. 2, 9.
לא־תראי רע עוד Zeph. 3, 15.

רַע *p.*

עם־יעקב מטוב עד־רע Gn. 31, 24.
לעשות עמכם רע Gn. 31, 29.
מטוב עד־רע Gn. 31, 29.
הגאל אתי מכל־רע Gn. 48, 16.
בין טוב ובין רע Lev. 27, 12. 14.
ובעיני משה רע Num. 11, 10.
אר עור כל מום רע Dt. 15, 21.
מום כל דבר רע Dt. 17, 1.
והוצא עליה שם רע Dt. 22, 14.
כי הוציא שם רע Dt. 22, 19.
ונשמרת מכל דבר רע Dt. 23, 10.
וכתב י״י בשחין רע Dt. 28, 35.
ולא־תעשה רע 1 Sam. 29, 7.
ויען כל־איש ׀ רע 1 Sam. 30, 22.
ואין פגע רע 1 Reg. 5, 18.
לא־יתנבא עלי טוב כי אם־ רע 1 Reg. 22, 8.
טוב כי אם־רע 1 Reg. 22, 18.
ולא היה דבר רע בסיר 2 Reg. 4, 41.
לעשות רע מן־הגוים 2 Chr. 33, 9.
והיה להם לשם רע Neh. 6, 13.
ישובו לעשות רע Neh. 9, 28.
ויד את־איוב בשחין רע Job. 2, 7.
לא־יגע בך רע Job. 5, 19.
כי ליום איד יחשך רע Job. 21, 30.
כי טוב קויתי ויבא רע Job. 30, 26.
והתעררתי כי־מצא רע Job. 31, 29.
לא יגרך רע Ps. 5, 5.
אם־גמלתי שלמי רע Ps. 7, 5.
לא־אירא רע Ps. 23, 4.
פני י״י בעשי רע Ps. 34, 17.
רע לא ימאס Ps. 36, 5.
למה אירא בימי רע Ps. 49, 6.
אהבת רע מטוב Ps. 52, 5.
יחזקו למו ׀ דבר רע Ps. 64, 6.
להשקיט לו מימי רע Ps. 94, 13.
אהבי י״י שנאו רע Ps. 97, 10.
והדברים רע על־נפשי מכל־ארח רע כלאתי רגלי Ps. 109, 20. 119, 101.
י״י ישמרך מכל־רע Ps. 121, 7.
חלצני י״י מאדם רע Ps. 140, 2.
איש־חמס רע Ps. 140, 12.
אל־תט לבי ׀ לדבר רע Ps. 141, 4.
להצילך מדרך רע Prv. 2, 12
לעשות רע יגילו Prv. 2, 14.
בתהפכות רע Prv. 2, 14.
כמעט היתי בכל־רע Prv. 5, 14.
תהפכות ׀ בלבו חרש רע Prv. 6, 14.
לשמרך מאשת רע Prv. 6, 24.
יראת י״י שנאת רע Prv. 8, 13
גאה וגאון ׀ ודרך רע Prv. 8, 13.
יד ליד לא־ינקה רע Prv. 11, 21.
בפשע שפתים מוקש רע Prv. 12, 13.
מרמה בלב־חרשי־רע Prv. 12, 20.
ורשעים מלאו רע Prv. 12, 21.
הלוא יתעו חרשי רע Prv. 14, 22.
מוסר רע לעזב ארח Prv. 15, 10.
תועבת י״י מחשבת רע Prv. 15, 26.
אך מרי יבקש־רע Prv. 17, 11.
בל־יפקד רע Prv. 19, 23.
מזרה בעיניו כל־רע Prv. 20, 8.
אל־תאמר אשלמה־רע Prv. 20, 22.
נפש רשע אותה־רע Prv. 21, 10.
ושר בשרים על לב־רע Prv. 25, 20.
שפתים דלקים ולב־רע Prv. 26, 23.
אנשי־רע לא־יבינו משפט Prv. 28, 5.
משגה ישרים ׀ בדרך רע Prv. 28, 10.
בפשע איש רע מוקש Prv. 29, 6.
גמלתהו טוב ולא־רע Prv. 31, 12.
הוא ׀ עניך רע Eccl. 1, 13.
ועניך רע הוא Eccl. 4, 8.
אינם יודעים לעשות רע Eccl. 4, 17.
בעניך רע Eccl. 5, 13.
וחלי רע הוא Eccl. 6, 2.
אל־תעמד בדבר רע Eccl. 8, 3.
לא ידע דבר רע Eccl. 8, 5
בהם לעשות רע Eccl. 8, 11.
אשר חטא עשה רע Eccl. 8, 12.
זה ׀ רע בכל אשר־נעשה Eccl. 9, 3.
מלא־רע Eccl. 9, 3.
אם־טוב ואם־רע Eccl. 12, 14
אוי לרשע רע Jes. 3, 11.
ולטוב רע Jes. 5, 20.
וגם־הוא חכם ויבא רע Jes. 31, 2.
עשה שלום ובורא רע Jes. 45, 7.
ושמר ידו מעשות כל־רע Jes. 56, 2.
גם עברו דברי־רע Jer. 5, 28.
ואל־תעשו מאומה רע Jer. 39, 12.
אם־טוב ואם־רע Jer. 42, 6.
והיעצים עצת־רע בעיר Ez. 11, 2.
ואלי יחשבו־רע Hos. 7, 15.
דרשו־טוב ואל־רע Am. 5, 14.
שנאו־רע ואהבו טוב Am. 5, 15.
המנדים ליום רע Am. 6, 3.
כי־ירד רע מאת י״י Mich. 1, 12.
חשבי־און ופעלי רע Mich. 2, 1.
ואהבי רשה Mich. 3, 2.
טהור עינים מראות רע Hab. 1, 13.
להנצל מכף רע Hab. 2, 9.
עור לזבח אין רע Mal. 1, 8.
פסח וחלה אין רע Mal. 1, 8.
כל עשה רע Mal. 2, 17.

adj. masc.: וָרַע
ורע מעללים 1 Sam. 25, 3.
ורע בעיניו Prv. 24, 18.

adj. masc.: וָרַע *p.*
ועץ הדעת טוב ורע Gn. 2, 9.
ומעץ הדעת טוב ורע Gn. 2, 17.
כאלהים ידעי טוב ורע Gn. 3, 5.
לדעת טוב ורע Gn. 3, 22.
לא־ידעו היום טוב ורע Dt. 1, 39.
שבר זרוע רשע ורע Ps. 10, 15.

adj. masc.: הָרַע *p.*
את־הדבר הרע־הזה Ex. 33, 4.
אל־המקום הרע הזה Num. 20, 5.
העשה הרע בעיני י״י Num. 32, 13.
הדור הרע הזה Dt. 1, 35.
ועשיתם הרע בעיני י״י Dt. 4, 25.
לעשות הרע בעיני י״י Dt. 9, 18.
ובערת הרע מקרבך Dt. 13, 6. 17, 7. 19, 19. 21, 21. 22, 21. 24. 24, 7.
כדבר הרע הזה בקרבך Dt. 13, 12. 19, 20.
הרע בעיני י״י Dt. 17, 2.
את־הדבר הרע הזה Dt. 17, 5.
ובערת הרע מישראל Dt. 17, 12. 22, 22.
ואת־המות ואת־הרע Dt. 30, 15.
כי־תעשו את־הרע Dt. 31, 29.
את כל־הדבר הרע Jos. 23, 15.

הרע בעיני ר׳ Jud. 2, 11. 3, 7. 4, 1. 6, 1. 10, 6. 13, 1.
לעשות הרע בעיני ר׳ Jud. 3, 12.
על כי־עשו את־הרע Jud. 3, 12.
ותעש הרע בעיני ר׳ 1 Sam. 15, 19.
לעשות הרע בעינו 2 Sam. 12, 9.
הרע בעיני ר׳ 1 Reg. 11, 6.
הרע בעיני ר׳ 1 Reg. 14, 22.
ויעש הרע בעיני ר׳ 1 Reg. 15, 26. 34. 22, 53.
לעשות הרע בעיני ר׳ 1 Reg. 16, 19.
ויעשה עמרי הרע בעיני ר׳ 1 Reg. 16, 25.
ויעש אחאב בן־עמרי הרע 1 Reg. 16, 30.
לעשות הרע בעיני ר׳ 1 Rg. 21, 20. 25.
ויעשה הרע בעיני ר׳ 2 Reg. 3, 2. 13, 11.
ויעש הרע בעיני ר׳ 2 Reg. 8, 18, 27. 13, 2. 14, 24. 15, 9. 18. 24. 28. 17, 2. 21, 2. 20. 23, 32. 37. 24, 9. 19.
לעשות הרע בעיני ר׳ 2 Reg. 17, 17. 21, 6. 16
לעשות את־הרע 2 Reg. 21, 9.
עשו את־הרע בעיני 2 Reg. 21, 15.
ויעש הרע כי לא הכין לבו 2 Chr. 12, 14.
ויעש הרע בעיני ר׳ 2 Chr. 21, 6. 22, 4. 33, 2. 36, 5. 9. 12.
ועשו הרע בעיני ר׳־ אלהינו 2 Chr. 29, 6.
לעשות הרע בעיני ר׳ 2 Chr. 33, 6.
מה־הדבר הרע הזה Neh. 13, 17.
המן הרע הזה Esth. 7, 6.
ואת־הרע לא נקבל Job. 2, 10.
*ישוֹב הרע לשררי Ps. 54, 7.
את־המעשה הרע Eccl. 4, 3.
ותעשו הרע בעיני Jes. 65, 12.
ויעשו הרע בעיני Jes. 66, 4.
אחרי שררות לבם הרע Jer. 3, 17.
בשררות לבם הרע Jer. 7, 24.
הרע בעיני נאם־ר׳ Jer. 7, 30.
בשרירות לבם הרע Jer. 11, 8.
העם הזה הרע Jer. 13, 10.
שררות לבו־הרע Jer. 16, 12.
ועשה הרעה בעיני Jer. 18, 10.
שררות לבו־הרע Jer. 18, 12.
וישבום מדרכם הרע Jer. 23, 22.
אך עשים הרע בעיני Jer. 32, 30.
ויעש הרע בעיני ר׳ Jer. 52, 2.
לבלתי־שוב מדרכו הרע Ez. 13, 22.
הרע כפים להיטיב Mich. 7, 3.

adj. masc.: וָרָע
וחרע בעיניך עשיתי Ps. 51, 6.

adj. masc.: וָרָע *p.*
לשמע חטוב וחרע 2 Sam. 14, 17.

adj. masc.: בְּרַע
אתם ברע לאמר Ex. 5, 19.
את־העם כי ברע הוא Ex. 32, 22.
טוב ברע או־רע בטוב Lev. 27, 10.
אשר לא ברע Ps. 10, 6.
ימיקו וידברו ברע Ps. 73, 8.
מלאך רשע יפל ברע Prv. 13, 17.
תמרוק ברע Prv. 20, 30.
מראות ברע Jes. 33, 15.

adj. masc.: בְּרַע
פן אראה ברע Gn. 44, 34.
מאוס ברע Jes. 7, 15. 16.

adj. masc.: לָרַע
האדם באדם לרע לו Eccl. 8, 9.
לא תלכו לרע לכם Jer. 7, 6.
במעשה ידיכם לרע לכם Jer. 25, 7.

adj. masc.: לָרַע *p.*
האדע בין־טוב לרע 2 Sam. 19, 36.
להבין בין־טוב לרע 1 Reg. 3, 9.
כי אם־לרע 2 Chr. 18, 17.

adj. masc.: לָרַע
לא יבקר בין־טוב לרע Lev. 27, 33.
כי רגליהם לרע ירוצו Prv. 1, 16.
האמרים לרע טוב Jes. 5, 20.
רגליהם לרע ירצו Jes. 59, 7.

adj. masc.: לָרַע *p.*
עלי כל־מחשבתם לרע Ps. 56, 6.
מסלק רשעים לרע Prv. 21, 12.
לא־תהיה אחרית לרע Prv. 24, 20.

adj. masc.: מָרַע
וסור מרע בינה Job. 28, 28.

adj. masc.: מֵרַע
נצר לשונך מרע Ps. 34, 14.
סור מרע ועשה־טוב Ps. 34, 15. 37, 27.
ירא את־י׳ וסור מרע Prv. 3, 7.
חסר רגלך מרע Prv. 4, 27.
סור מרע Prv. 13, 19.
חכם ירא וסר מרע Prv. 14, 16.
וביראת י׳ סור מרע Prv. 16, 6.
מסלת ישרים סור מרע Prv. 16, 17.
וסר מרע Job. 1, 1. 8. 2, 3.
וסר מרע משתולל Jes. 59, 15.

adj. masc.: לְמֵרַע
למרע ועד־טוב 2 Sam. 13, 22.
לבבם למרע Dan. 11, 27.

adj. masc. pl.: רָעִים
רעים וחטאים ליי׳ מאד Gn. 13, 13.
מדוע פניכם רעים Gn. 40, 7.
וחלים רעים ונאמנים Dt. 28, 59.
דבריכם רעים 1 Sam. 2, 23.
והמים רעים והארץ משכלת 2 Reg. 2, 19.
ויעשו דברים רעים 2 Reg. 17, 11.
וימת בתחלאים רעים 2 Chr. 21, 19.
מדוע פניך רעים Neh. 2, 2.
מפני גאון רעים Job. 35, 12.
משלחת מלאכי רעים Ps. 78, 49.
ואל־תאשר בדרך רעים Prv. 4, 14.
חמד רשע מצוד רעים Prv. 12, 12.
שחו רעים לפני טובים Prv. 14, 19.
צופות רעים וטובים Prv. 15, 3.
כל־ימי עני רעים Prv. 15, 15.
וכלי כליו רעים Jes. 32, 7.
והצלתיך מיד רעים ומכרתיך את־הארץ ביד־ רעים Ez. 30, 12.

adj. masc. pl.: וָרָעִים
מעט ורעים היו Gn. 47, 9.
גדלים ורעים במצרים Dt. 6, 22.
ורעים לא נתקו Jer. 6, 29.

adj. m. pl.: הָרָעִים
מדוי מצרים הרעים Dt. 7, 15.
שובו מדרכיכם הרעים 2 Rg. 17, 13.
וישובו מדרכיהם הרעים 2 Chr. 7, 14.
במעשינו הרעים Esr. 9, 13.
ממעלליהם הרעים Neh. 9, 35.
על־כל־שבני הרעים Jer. 12, 14.
חצי הרעב הרעים Ez. 5, 16.
שפטי הרעים Ez. 14, 21.
לא כדרכיהם הרעים Ez. 20, 44.
שובו מדרכיכם הרעים Ez. 33, 11.
את דרכיכם הרעים Ez. 36, 31.
מדרכיכם הרעים Zach. 1, 4.
וממעלליכם הרעים Zach. 1, 4.

adj. m. pl. constr.: רָעֵי
והבאתי רעי גוים Ez. 7, 24.

adj. fem. sg.: רָעָה *sbst.*
אם־תעשה עמנו רעה Gn. 26, 29.
את־דבתם רעה Gn. 37, 2.
חיה רעה אכלתהו Gn. 37, 20. 33.
למה שלמתם רעה Gn. 44, 4.
כי־רעה גמלוך Gn. 50, 17.
חשבתם עלי רעה Gn. 50, 20.
ראו כי רעה Ex. 10, 10
אם־רעה בעיני אדניה Ex. 21, 8.
והשבתי חיה רעה Lev. 26, 6.
חטובה הוא אם־רעה Num. 13, 19.
דבת־הארץ רעה Num. 14, 37.
לעשות טובה או רעה Num. 24, 13.
רוח רעה בין אבימלך Jud. 9, 23.
ואתה עשה אתי רעה Jud. 11, 27.
כי־עשה אני עמם רעה Jud. 15, 3.
ונבערה רעה מישראל Jud. 20, 13.
על־כל־חטאתינו רעה 1 Sam. 12, 19.
ובעתתו רוח־רעה 1 Sam. 16, 14.
הנה־נא רוח־אלהים רעה 1 S. 16, 15.
רוח־אלהים רעה 1 Sam. 16, 16.
רוח אלהים רעה 1 Sam. 18, 10.
ותהי רוח י׳ רעה 1 Sam. 19, 9.
כי אין בידי רעה ופשע 1 S. 24, 12.
וישב־לי רעה תחת טובה 1 S. 25, 21.
והמבקשים אל־אדני רעה 1 S. 25, 26.
ומה־בידי רעה 1 Sam. 26, 18.
כי לא־מצאתי בך רעה 1 Sam. 29. 6.
הנני מקים עליך רעה 2 Sam. 12, 11.
מת הילד ועשה רעה 2 Sam. 12, 18.
ואם־רעה תמצא־בו 1 Reg. 1, 52.
הנני מביא רעה 1 Reg. 14, 10.
וראו כי רעה זה מבקש 1 Reg. 20, 7.
הנני מבי אליך רעה 1 Reg. 21, 21.
וי״ר דבר עליך רעה 1 Reg. 22, 23.
תעשה לבני ישראל רעה 2 Rg. 8, 12.
מביא רעה על־ירושלם 2 Rg. 21, 12.
מביא רעה אל־המקום 2 Rg. 22, 16.
וי״ר דבר עליך רעה 2 Chr. 18, 22.
אם־תבוא עלינו רעה 2 Chr. 20, 9.
הנני מביא רעה 2 Chr. 34, 24.
ויירע להם רעה גדלה Neh. 2, 10.
חשבים לעשות לי רעה Neh. 6, 2.
אם־תמתיק בפיו רעה Job. 20, 12.
לא־עשה לרעהו רעה Ps. 15, 3.
כי־נטו עליך רעה Ps. 21, 12.
ביום רעה Ps. 27, 5.
תמותת רשע רעה Ps. 34, 22.
ישלמוני רעה תחת טובה Ps. 35, 12.
לא יבשו בעת רעה Ps. 37, 19.
ומשלמי רעה תחת טובה Ps. 38, 21.
ביום רעה ימלטהו י׳ Ps. 41, 2.
עלי יחשבו רעה לי Ps. 41, 8.
שנות ראינו רעה Ps. 90, 15.
לא־תאנה אליך רעה Ps. 91, 10.
מעצר רעה ויגון Ps. 107, 39.
וישימו עלי רעה Ps. 109, 5.
משמועה רעה לא יירא Ps. 112, 7.
דוד עבדו מחרב רעה Ps. 144, 10.
ושאנן מפחד רעה Prv. 1, 33.
אל־תחרש על־רעך רעה Prv. 3, 29.
אם־לא גמלך רעה Prv. 3, 30.
ומרדף רעה למותו Prv. 11, 19.
ודרש רעה תבואנו Prv. 11, 27.
חטאים תרדף רעה Prv. 13, 21.
וגם־רשע ליום רעה Prv. 16, 4.
איש בליעל כרה רעה Prv. 16, 27.
קרץ שפתיו כלה רעה Prv. 16, 30.
משיב רעה Prv. 17, 13.
לא־תמיש רעה מביתו Prv. 17, 13.
ערום ראה רעה ויסתר Prv. 22, 3.
אל־תקנא באנשי רעה Prv. 24, 1.
ערום ראה רעה נסתר Prv. 27, 12.
יש רעה חולה Eccl. 5, 12.
וגם־זה רעה חולה Eccl. 5, 15.
יש רעה אשר ראיתי Eccl. 6, 1.
וביום רעה ראה Eccl. 7, 14.
במצודה רעה Eccl. 9, 12.
לעת רעה כשתפול Eccl. 9, 12.
יש רעה ראיתי Eccl. 10, 5.
הוללות רעה Eccl. 10, 13.
כי לא תדע מה־יהיה רעה Eccl. 11, 2.
והעבר רעה מבשרך Eccl. 11. 10.
כי־גמלו להם רעה Jes. 3, 9.
כי־יעץ עליך ארם רעה Jes. 7, 5.
ופקדתי על־תבל רעה Jes. 13, 11.
ובא עליך רעה Jes. 47, 11.
רעה תבא אליהם Jer. 2, 3
רעה אנכי מביא מצפון Jer. 4, 6.
ולא־תבוא עלינו רעה Jer. 5, 12.
כי רעה נשקפה מצפון Jer. 6, 1.
מביא רעה אל־העם הזה Jer. 6, 19.
מרעה אל־רעה יצאו Jer. 9, 2.
הנני מביא אליהם רעה Jer. 11, 11.
דבר עליך רעה Jer. 11, 17.
כי־אביא רעה אל־אנשי ענתות Jer. 11, 23.
הפגעתי בך בעת רעה Jer. 15, 11.
מחסי אתה ביום רעה Jer. 17, 17.
חביא עליהם יום רעה Jer. 17, 18.
יוצר עליכם רעה Jer. 18, 11.
תחת־טובה רעה Jer. 18, 20.
הנני מביא רעה Jer. 19, 3.
ותהי מרוצתם רעה Jer. 23, 10.
כי־אביא עליהם רעה Jer. 23, 12.
לא־תבוא עליכם רעה Jer. 23, 17.
הנה רעה יצאת Jer. 25, 32.
עשים רעה גדולה Jer. 26, 19.
עשים רעה גדולה Jer. 44, 7.
מביא רעה על־כל־בשר Jer. 45, 5.
חשבו עליה רעה Jer. 48, 2.
כי־שמעה רעה שמעו Jer. 49, 23.
והבאתי עליהם רעה Jer. 49, 37.
ביום רעה Jer. 51, 2.
רעב וחיה רעה Ez. 5, 17.
רעה אחת רעה הנה באה Ez. 7, 5.
חיה רעה אעביר בארץ Ez. 14, 15.
חרב ורעב וחיה רעה Ez. 14, 21.
חיה־רעה מן־הארץ Ez. 34, 25.
וחשבת מחשבת רעה Ez. 38, 10.
להביא עליהם רעה גדלה Dan. 9, 12.
אם־תהיה רעה בעיר Am. 3, 6.
כי עת רעה היא Am. 5, 13.
וירע אל־יונה רעה גדולה Jon. 4, 1.
על־המשפחה הזאת רעה Mich. 2, 3.
כי עת רעה היה Mich. 2, 3.
לא־תבוא עלינו רעה Mich. 3, 11.
חשב על־י׳ רעה Nah. 1, 11.

וָרָעָה
*ורעה עינך באחיך Dt. 15, 9.
ורעה לא־תמצא בך 1 Sam. 25, 28.
*ורעה לך זאת 2 Sam. 19, 8.
ורעה בלבבם Ps. 28, 3.
ורעה רבה Eccl. 2, 21.
ורעה לא ראינו Jer. 44, 17.

הָרָעָה
פן־תדבקני הרעה Gn. 19, 19.
הרעה הגדלה הזאת Gn. 39, 9.
הרעה אשר גמלנו Gn. 50, 15.
והנחם על־הרעה Ex. 32, 12.
וינחם י׳ על־הרעה Ex. 32, 14.
עד־מתי לעדה הרעה Num. 14, 27.
לכל־העדה הרעה Num. 14, 35.
כל־הרעה אשר עשה Dt. 31, 18.
וקראת אתכם הרעה Dt. 31, 29.
איכה נהיתה הרעה הזאת Jud. 20, 3.
מה הרעה הזאת Jud. 20, 12.
כי־נגעה עליהם הרעה Jud. 20, 34.
כי־נגעה עליו הרעה Jud. 20, 41.
את־הרעה הגדולה הזאת 1 S. 6, 9.
עשיתם את כל־הרעה 1 S. 12, 20.
וסרה מעליו רוח הרעה 1 S. 16, 23.
כי־כלתה הרעה 1 Sam. 20, 7. 9.
את־הרעה עליך 1 Sam. 20, 13.
שאול מחריש הרעה 1 Sam. 23, 9.
ואני גמלתיך הרעה 1 Sam. 24, 18.
כלתה הרעה אל־אדנינו 1 S. 25, 17.
לעשה הרעה כרעתו 2 Sam. 3, 39.
אל־אדות הרעה הגדולה 2 S. 13, 16.
והדיח עלינו את־הרעה 2 S. 15, 14.
אל־אבשלום את־הרעה 2 Sam. 17 14.
מכל־הרעה אשר־באה 2 Sam. 19, 8.
וינחם י׳ אל־הרעה 2 Sam. 24, 16.
הרעה אשר ידע לבבך 1 Reg. 2, 44.

את כל־הרעה הזאת 1 Reg. 9, 9.
ואת־הרעה אשר הדד 1 Reg. 11, 25.
ירבעם מדרכו הרעה 1 Reg. 13, 33.
ועל כל־הרעה אשר־עשה 1 Rg. 16, 7.
לא־אבי הרעה בימיו 1 Reg. 21, 29.
בימי בנו אביא הרעה 1 Reg. 21, 29.
זאת הרעה מאתי־י 2 Reg. 6, 33.
בכל הרעה אשר־אני מביא
ויניחם על־הרעה 2 Reg. 22, 20.
כל־הרעה הזאת 1 Chr. 21, 15.
ולא־תראינה עיניך בכל 2 Chr. 7, 22.
הרעה
אתם ראים הרעה 2 Chr. 34, 28.
את כל־הרעה הזאת Neh. 2, 17.
לעשת את כל־הרעה Neh. 13, 18.
כלתה אליו הרעה Neh. 13, 27.
הרעה הזאת הבאה עליו Esth. 7, 7.
כל־הרעה אשר־הביא Job. 2, 11.
מעשה הרעה Job. 42, 11.
לא־יבאו ימי הרעה Eccl. 8, 11.
מפני הרעה נאסף הצדיק Eccl. 12, 1.
מצפון תפתח הרעה Jes. 57, 1.
מן־המשפחה הרעה Jer. 1, 14.
הרעה הגדולה הזאת Jer. 8, 3.
ונחמתי על־הרעה Jer. 16, 10.
מדרכו הרעה Jer. 18, 8.
כל־הרעה אשר דברתי Jer. 18, 11.
איש מדרכו הרעה Jer. 19, 15.
וישבו איש מדרכו הרעה Jer. 25, 5.
ונחמתי אל־הרעה Jer. 26, 3.
ויניחם י״י אל־הרעה Jer. 26, 3.
ויניחם י״י אל־הרעה Jer. 26, 13.
את כל־הרעה הזאת Jer. 26, 19.
כל־הרעה הגדולה הזאת Jer. 32, 23.
איש מדרכו הרעה Jer. 32, 42.
כל־הרעה אשר־דברתי Jer. 35, 15. 36, 7.
את־הרעה הזאת אל־ Jer. 36, 31.
המקום
כל־הרעה אשר עשה Jer. 40, 2.
כי נחמתי אל־הרעה Jer. 41, 11.
מפני הרעה Jer. 42, 10.
כל־הרעה אשר הבאתי Jer. 42, 17.
על־כן קראת אתכם הרעה Jer. 44, 2.
את כל־הרעה אשר־תבוא Jer. 44, 23.
ולא־תקום מפני הרעה Jer. 51, 60.
לעשות להם הרעה הזאת Jer. 51, 64.
ונחמתם על־הרעה Ez. 6, 10.
את כל־הרעה הזאת Ez. 14, 22.
וישקד י״י על־הרעה Dan. 9, 13.
ונחם על־הרעה Dan. 9, 14.
ותקדים בעדינו הרעה Joel 2, 13.
בשלמי הרעה הזאת Am. 9, 10.
למי־הרעה הזאת לנו Jon. 1, 7.
איש מדרכו הרעה Jon. 1, 8.
שבו מדרכם הרעה Jon. 3, 8.
וינחם האלהים על־הרעה Jon. 3, 10.
ונחם על־הרעה Jon. 3, 10.
Jon. 4, 2.

בְּרָעָה

בריה שאלה Gn. 44, 29.
בריה הוציאם Ex. 32, 12.
ולמה תתגרה בריה 2 Reg. 14, 10.
כי בריה היתה בביתו 1 Chr. 7, 23.
למה תתגרה בריעה 2 Chr. 25, 19.
בריה גדלה ובחרפה Neh. 1, 3.
פיך שלחת בריעה Ps. 50, 19.
מה־תתהלל בריעה הגבור Ps. 52, 3.
נפשם בריעה תתמוגג Ps. 107, 26.
יפול בריעה Prv. 17, 20.
ורשעים יכשלו בריעה Prv. 24, 16.
ומקשה לבו יפול בריעה Prv. 28, 14.

בְּרָעָה

ואביונה בריעה אשר עשה Neh. 13, 7.
בריעה אשר־ימצא Esth. 8, 6.

לְרָעָה

המצבה הזאת לרעה Gn. 31, 52.
והבדילו י״י לרעה Dt. 29, 20.
יד־י״י היתה־בם לרעה Jud. 2, 15.
וכל אשר־קמו עליך לרעה 2 S. 18, 32.
כי כלימיו לרעה 2 Chr. 18, 7.
לרעה ולא לטובה Jer. 21, 10.
לזעוה לרעה Jer. 24, 9.
מחשבות שלום ולא לרעה Jer. 29, 11.
לעם הזה כי אם־לרעה Jer. 38, 4.
לרעה ולא לטובה Jer. 39, 16.
הנני שם פני בכם לרעה Jer. 44, 11.
שקד עליהם לרעה Jer. 44, 27.
יקומו דברי עליכם לרעה Jer. 44, 29.
ושמתי עיני עליהם לרעה Am. 9, 4.
והמה עזרו לרעה Zach. 1, 15.

לָרָעָה

ממהרות לרוץ לרעה Prv. 6, 18.

וּלְרָעָה

למלחמה ולרעה ולדבר Jer. 28, 8.

מֵרָעָה

עבדו חשך מרעה 1 Sam. 25, 39.
מרעה לבלתי עצבי 1 Chr. 4, 10.
כבסי מרעה לבך Jer. 4, 14.
מרעה אל־רעה יוצאו Jer. 9, 2.

constr.: רָעַת *sbst.*

רבה רעת האדם Gn. 6, 5.
את רעת אבימלך Jud. 9, 56.
רעת אנשי שכם Jud. 9, 57.
ואת רעת נבל 1 Sam. 25, 39.
להעביר את־רעת המן Esth. 8, 3.
רעת האדם רבה עליו Eccl. 8, 6.
רעת עמי ישראל Jer. 7, 12.
בגלל רעת בית־ישראל Jer. 11, 17.
על כל־רעת בני־ישראל Jer. 32, 32.
מפני רעת רעתכם Hos. 10, 15.
רעת רעהו אל־תחשבו Zach. 8, 17.

constr.: וְרָעַת

ורעת איש אחיו Zach. 7, 10.

מְרָעַת

מרעת יושבי בה Ps. 107, 34.
מרעת ישבי־בה Jer. 12, 4.

cum suff.: רָעָתִי *sbst.*

חשבי רעתי Ps. 35, 4.
שמחי רעתי Ps. 35, 26.
ודרשי רעתי דברי הוות Ps. 38, 13.
חפצי רעתי Ps. 40, 15. 70, 3.
מבקשי רעתי Ps. 71, 13. 24.
שמעו רעתי ששו Thr. 1, 21.

cum suff.: בְּרָעָתִי

ואל־אראה ברעתי Num. 11, 15.

cum suff.: רֵעָתְךָ *p.*

חנה דוד מבקש רעתך 1 S. 24, 10.
והשיב י״י את־רעתך 1 Reg. 2, 44.
הלא רעתך רבה Job. 22, 5.
אם־יושיעוך בעת רעתך Jer. 2, 28.
על־מי לא־עברה רעתך Nah. 3, 19.

cum suff.: בְּרָעָתֶךָ *p.*

ברעתך כי איש דמים 2 Sam. 16, 8.

cum suff.: רָעָתֵךְ

תיסרך רעתך Jer. 2, 19.
זאת רעתך כי מר Jer. 4, 18.
ונכלמת מכל רעתך Jer. 22, 22.
אחרי כל־רעתך Ez. 16, 23.
בטרם תגלה רעתך Ez. 16, 57.

cum suff.: רָעָתְכִי

כי רעתכי אז תעלזי Jer. 11, 15.

cum suff.: בְּרָעָתֵךְ

ותבטחי ברעתך Jes. 47, 10.

cum suff.: וּבְרָעָתֵךְ

בזנותיך וברעתך Jer. 3, 2.

cum suff.: רָעָתְכֶם

כי־רעתכם רבה 1 Sam. 12, 17.
מפני רעת רעתכם Hos. 10, 15.

cum suff.: רָעָתוֹ

ולא מבקש רעתו Num. 35, 23.
תגלה רעתו בקהל Prv. 26, 26.
אין איש נחם על־רעתו Jer. 8, 6.

cum suff.: וְרָעָתוֹ

ורעתו מהרה מאד Jer. 48, 16.

cum suff.: בְּרָעָתוֹ

ברעתו ידחה רשע Prv. 14, 32.
ויש רשע מאריך ברעתו Eccl. 7, 15.
אל־תראגם־אתה ברעתו Obad. 1, 13.

cum suff.: בְּרָעָתוֹ

לעשה הרעה כרעתו 2 Sam. 3, 39.

cum suff.: לְרָעָתוֹ

שמור לבעליו לרעתו Eccl. 5, 12.

cum suff.: מֵרָעָתוֹ

מרעתו אשר דברתי עליו Jer. 18, 8.
שבו איש מרעתו Jer. 23, 14.
להצריל לו מרעתו Jon. 4, 6.

cum suff.: רָעָתָהּ

כן הקרה רעתה Jer. 6, 7.

cum suff.: רָעָתָם

במבקשי רעתם Esth. 9, 2.
רעתם אשר עזבוני Jer. 1, 16.
ובעת רעתם יאמרו Jer. 2, 27.
בעת רעתם Jer. 11, 12.
בעד רעתם Jer. 11, 14.
ושפכתי עליהם את־רעתם Jer. 14, 16
בביתי מצאתי רעתם Jer. 23, 11.
על כל־רעתם Jer. 33, 5.
מפני רעתם אשר עשו Jer. 44, 3.
רעתם אשר־עשו בציון Jer. 51, 24.
תבא כל־רעתם לפניך Thr. 1, 22.
כל־רעתם זכרתי Hos. 7, 2.
כל־רעתם בגלגל Hos. 9, 15.
כי רבה רעתם Joel 4, 13.
כי־עלתה רעתם לפני Jon. 1, 2.

cum suff.: בְּרָעָתָם

ברעתם ישמחו־מלך Hos. 7, 3.

cum suff.: וּבְרָעָתָם

וברעתם יצמיתם Ps. 94, 23.

cum suff.: מֵרָעָתָם

לשוב מרעתם Jer. 44, 5.

pl.: רָעוֹת *sbst.*

כי רעות בנות כנען Gn. 28, 8.
רעות מראה ודקות בשר Gn. 41, 3.
רעות המראה ודקת הבשר Gn. 41, 4.
רעות רבות וצרות Dt. 31, 17.
תמצאן אתו רעות רבות Dt. 31, 21.
אספה עלימו רעות Dt. 32, 23.
רבות רעות צדיק Ps. 34, 20.
כי אפפו־עלי רעות Ps. 40, 13.
כי־רעות במגורם Ps. 55, 16.
חשבו רעות בלב Ps. 140, 3.
ופי רשעים יביע רעות Prv. 15, 28.
תאנים רעות מאד Jer. 24, 2.
וחרעות רעות מאד Jer. 24, 3.
את־רעות אבותיכם Jer. 44, 9.
ואת־רעות מלכי יהודה Jer. 44, 9.
ואת רעות נשיו Jer. 44, 9.
ואת רעת נשיכם Jer. 44, 9.
רעות בית ישראל Ez. 6, 11.

pl.: וְרָעוֹת

דלות ורעות תאר Gn. 41, 19.
צרות רבות ורעות Ps. 71, 20.
ורעות שמרון Hos. 7, 1.

pl.: הָרָעוֹת

מצאוני הרעות האלה Dt. 31, 17.
גם את־הרעות למדתי Jer. 2, 33.
ותעשי הרעות ותוכל Jer. 3, 5.
וכתאנים הרעות Jer. 24, 8.
לא תצא הרעות והטוב Thr. 3, 38.
אל־הרעות אשר עשו Ez. 6, 9.
את־התועבות הרעות Ez. 8, 9.

pl.: וְהָרָעוֹת

הפרות הרקות והרעות Gn. 41, 20.
הפרות הרקות והרעת Gn. 41, 27.
וחרעות רעות מאד Jer. 24, 3.

בְּרָעוֹת

pl.:
כי־שבעה ברעות נפשי Ps. 88, 4.

לְרָעוֹת

pl.:
אחרי־רבים לרעת Ex. 23, 2.

רָעוֹתֵיכֶם

pl. c. suff.:
מכל־רעותיכם וצרתיכם 1 S. 10, 19.
ואת רעתיכם Jer. 44, 9.
רעותיכם אשר עשיתם Ez. 20, 43.

בְּרָעוֹתֵיהֶם

pl. c. suff.:
ותפלתי ברעותיהם Ps. 141, 5.

רַע

ע״ז, ולפעמים נכתב רוֹעַ, מלא ורו״. משון מופעיו, לומר כליות ומעמד רע עניני או מוסרי, כעור ועכמות, ככל הסגלות של הפעל ושל התוארי״.

n. m. (interdum רוֹעַ), malitia tum physica tum moralis, veluti de immaturitate et acerbitate ficuum, de vaccarum famelicarum deformitate, de vultu stomachoso tristitiae, de improbitate et a lege divina defectione. LXX. *κακία, πονηρία, πονηρός.*

מפני רע מעלליך Dt. 28, 20.
ואת רע לבבך 1 Sam. 17, 28.
אין זה כי־אם רע לב Neh. 2, 2.
הסירו רע מעלליכם Jes. 1, 16.
מפני רע מעלליכם Jer. 4, 4.
רע מעלליהם Jer. 21, 12.
את־רע מעלליכם Jer. 23, 2.
מפני רע מעלליהם Jer. 26, 3.
מפני רע מעלליכם Jer. 44, 22.
על רע מעלליהם Hos. 9, 15.

בְּרַע

כי־ברע פנים יוטב לב Eccl. 7, 3.

וּבְרַע

וכרע מעלליהם Ps. 28, 4.

לְרַע

בכל־ארץ מצרים לרע Gn. 41, 19.

מֵרַע

לא־תאכלנה מרע Jer. 24, 2. 3. 8. 29, 17.

וּמֵרַע

ומרע מעלליהם Jer. 23, 22.
ומרע מעלליכם Jer. 25, 5.

רֵעַ

ע״ז, ובכנוי רֵעִי, ולנוכו כונג ועמ ומיום, ל״מ מכעם סבעם וגעם סמון עם וכדומה.

n. m. (c. s. רֵעִי), fremitus, tumultus, veluti de tonitru tanquam dei voce. LXX. *κράζειν, φίλος.*

למה תריעי רע Mich. 4, 9.

cum suff.: רֵעִי

וגיד עליו רעי Job. 36, 33.

בְּרֵעָה

cum suff.:
את־קול העם ברעה Ex. 32, 17.

מֵרֵעַ

v. s. Hif-il verb. רָעַע

רֵעַ

socius, v. s. רֵעֶה *p.* 1069.

רַעַת

פ״ג, ועתידו יִרְעֲשָׁה, ומונכו רסיסה ורויס ומפיעה. ועפעוף [פליעסעלן, עריי-פעלן], כיצד שקוטו לעגם סכוול, וכן רעם בעכני, וסקון רֶעֶשׁ, ודומה רוֹעֵשׁ, זַרַב וכדומה, שנכולם סתעוות כולם וסיסה. סנוסף יוצא כדכרו, ולנוכו סכיל לרעוף [עריייפעלן לעסעלן].

v. intr. (impf. יִרְעַשׁ), manare, stillare, delabi, seq. acc. fluidi, cogn. רָעַשׁ et comp. זָרַב. *Hi.* destil-

lare, coelitus demittere. LXX. ῥύειν, πιαίνειν, πλήθειν, σκιάζειν; *Hi.* εὐφραίνειν.

3 *imperf. pl.:* יִרְעֲפוּ
Job. 36, 28. ירעפו עלי ׀ אדם רב
Ps. 65, 13. ירעפו נאות מדבר
Prv. 3, 20. ושחקים ירעפו־טל
3 *imperf. pl.:* יִרְעָפוּן
Ps. 65, 12. ומעגליך ירעפון דשן
Hif-il: הַרְעִיף
impt. pl.: הַרְעִיפוּ *masc.*
Jes. 45, 8. הרעיפו שמים ממעל

רָעַץ

פ״נ, ומעתיד יִרְעַץ, ומוכנו כמו רָעֵץ כמוהו פ׳, וכמו רָצַץ סכפ, ותמצותו רלילפ וסגיפ והדקה [בערביימערען, קרקלען], כמשלפ על כניעת עפ, ותולי הוא לך הסרוס של רָצַץ לעיל.

v. tr. (impf. יִרְעַץ), sicut רָצַץ, רָעֵץ (nisi ex עֲרַץ transpositum est), confringere, valide opprimere. LXX. θραύειν, σαθροῦν.

2 *imperf.:* תִּרְעַץ
Ex. 15, 6. ימינך ה׳ תרעץ אויב
3 *impf. pl.:* וַיִּרְעֲצוּ
Jud. 10, 8. וירעצו וירצצו

רָעַשׁ

ע״נ, ומעתיד יִרְעַשׁ, ומוכנו כלכול וכפתוף לכפ וקכפ, סעיפס ועבעול, ל״מ מכלכול וסעור שגלי סתנועפ ע״י רוח, מגועש סארץ וסשמים וסהרים, וסשרש מיסוד וסהרס שנעית, ודומס לו רָגַז, רָגַשׁ, רָחַשׁ, וסקרוס כספעל רָשַׁע לקמן. סהפעל כדרך בניהו, וסנוסף יולף וקווק, וכמשלפ ג״כ על סרקדס, כמשר כשלהו פעלי קרג וכתר.

v. intr. (impf. יִרְעַשׁ), ultro citroque agitari, de omni vehementiori rei commotione cum stridore facta, veluti de fluctuatione aristarum vento motitarum, de tremore et concussione terrae, montium, coelorum, cogn. רָשַׁע, רָגַשׁ, רָחַשׁ, רָגַז (transpos.). *Ni.* vehementer commoveri. *Hi.* conquassare, concutere; efficere, ut quid exsiliat s. exsultet. LXX. τρέμειν, φρυάσσεσθαι, ἔντρομον γίνεσθαι, φοβεῖσθαι, ταράσσεσθαι, ὑπεραίρειν; *Pi.* συσσείειν, περιτιθέναι.

3 *perf. f.:* רָעְשָׁה *p.* רָעֲשָׁה
Jud. 5, 4. ארץ רעשה גם־שמים
Ps. 68, 9. ארץ רעשה
Jer. 8, 16. רעשה כל־הארץ
Jer. 49, 21. מקול נפלם רעשה הארץ
3 *perf. pl.:* רָעֲשׁוּ
Joel 2, 10. רעשו שמים
Nah. 1, 5. הרים רעשו ממנו
3 *perf. pl.:* וְרָעֲשׁוּ
Ez. 38, 20. ורעשו מפני דגי הים
Joel 4, 16. ורעשו שמים וארץ
part. pl.: רֹעֲשִׁים *masc.*
Jer. 4, 24. ההרים והנם רֹעֲשִׁים
3 *imperf.:* יִרְעַשׁ
Ps. 72, 16. ירעש כלבנון פריו
3 *impf. fem.:* תִּרְעַשׁ
Jer. 10, 10. מקצפו תרעש הארץ
3 *impf. fem.:* וְתִרְעַשׁ
Jes. 13, 13. ותרעש הארץ ממקומה
3 *impf. fem.:* וַתִּרְעַשׁ
2 Sam. 22, 8. ותרעש הארץ
Ps. 18, 8. ותגעש ותרעש ׀ הארץ
Ps. 77, 19. רגזה ותרעש הארץ
Jer. 51, 29. ותרעש הארץ ותחל
3 *imperf. pl.:* יִרְעֲשׁוּ
Ps. 46, 4. ירעשו־הרים בגאותו
Ez. 26, 15. ירעשו האיים
Ez. 27, 28. ירעשו מגרשות
3 *imperf. pl.:* וַיִּרְעֲשׁוּ
Jes. 24, 18. וירעשו מוסדי ארץ
3 *imperf. pl.:* וְיִרְעֲשׁוּ
Am. 9, 1. וירעשו הספים
3 *impf. f. pl.:* תִּרְעַשְׁנָה
Ez. 26, 10. תרעשנה חומותיך
Nif-al: נִרְעַשׁ
3 *perf. fem.:* נִרְעֲשָׁה
Jer. 50, 46. נרעשה הארץ
Hif-il: הִרְעִישׁ
2 *perf.:* הִרְעַשְׁתָּה
Ps. 60, 4. הרעשתה ארץ פצמתה
1 *perf.:* הִרְעַשְׁתִּי
Ez. 31, 16. הרעשתי גוים
1 *perf.:* וְהִרְעַשְׁתִּי
Hag. 2, 7. והרעשתי את־כל־הגוים
part. masc.: מַרְעִישׁ *sg.*
Jes. 14, 16. מרעיש ממלכות
Hag. 2, 6. מרעיש את־השמים
Hag. 2, 21. מרעיש את־השמים
2 *impf. c. s.:* תַּהַרְעִישֵׁנִי *c. h int.*
Job. 39, 20. התרעישנו כארבה

רַעַשׁ

ע״נ, ומוכנו נגעש וסעור וכלכול, ל״מ נגעש קול ענלס ומכלכס, ודסיק סקום וסמיק סאלקוסס וכלכול סכוסק ונגעש סארץ וכדומס. וכע״ע מוס רַעֲשָׁה, רִעְוֹשׁ וכן סרכס.

n. m., commotio vehemens, de currus acceleratione, de instructae aciei accursu, de tumultu proelii, de agitatione s. vibratione cuspidis, de tremore s. conquassatione orbis. LXX. σεισμός, συσσεισμός, ἔνδεια, δόλος.

1 Reg. 19, 11. ואחר הרוח רעש
Ez. 3, 12. קול רעש גדול
Ez. 3, 13. וקול רעש גדול
Ez. 37, 7. כהנבא והנה־רעש
Ez. 38, 19. יהיה רעש גדול
Nah. 3, 2. וקול רעש אופן
וְרַעַשׁ
Jer. 10, 22. ורעש גדול מארץ צפון
הָרַעַשׁ
1 Reg. 19, 12. ואחר הרעש אש
Zach. 14, 5. נסתם מפני הרעש *p.*
הָרַעַשׁ
Am. 1, 1. שנתים לפני הרעש
בְּרַעַשׁ
Job. 39, 24. ברעש ורגז יגמא־ארץ
Jes. 9, 4. סאן ברעש
Ez. 12, 18. לחמך ברעש תאכל
בָּרַעַשׁ
1 Reg. 19, 11. לא ברעש ה׳
וּבְרַעַשׁ
Jes. 29, 6. ברעם וברעש
לְרַעַשׁ
Job. 41, 21. וישחק לרעש כידון
מֵרַעַשׁ
Jer. 47, 3. מרעש לרכבו

רָפָא

פ״כ, ומוכנו קניפת סמכס [פערניכדען], ומוס קפ״כ רפוי נכלל, סמוך ע״י קניפס, כי מכנו כפעל קיעס ותפיכס וקצור וקנוע, כמשר יעיל עליו פעל

2 Chr. 7, 14. וארפא את־ארצם
1 *impf. c. s.:* אֶרְפֶּאךָּ
Jer. 30, 17. וממכותיך ארפאך
1 *impf. c. s.:* וְאֶרְפָּאֵהוּ
Jes. 57, 18. דרכיו ראיתי וארפאהו
2 *impf. c. s.:* וַתִּרְפָּאֵנִי
Ps. 30, 3. שועתי אליך ותרפאני
3 *imperf.:* יִרְפָּא
2 Reg. 20, 8. כי־ירפא ה׳ לי
Jes. 30, 26. ומחץ מכתו ירפא
Thr. 2, 13. מי ירפא־לך
3 *imperf.:* וַיִּרְפָּא
Gn. 20, 17. וירפא אלהים
2 Chr. 30, 20. וירפא את־העם
3 *impf. c. s.:* וַיִּרְפָּאֵנוּ
Hos. 6, 1. כי הוא טרף וירפאנו
3 *impf. c. s.:* וַיִּרְפָּאֵם
Ps. 107, 20. ישלח דברו וירפאם
3 *impf. f. pl.:* תִּרְפֶּינָה
Job. 5, 18. ימחץ וידיו תרפינה
Nif-al: נִרְפָּא 3 *perf.*
Lev. 13, 37. נרפא הנתק טהור הוא
Lev. 14, 3. נרפא נגע־הצרעת
Lev. 14, 48. כי נרפא הנגע
Jes. 53, 5. ובחבורתו נרפא־לנו
3 *perf.:* וְנִרְפָּא
Lev. 13, 18. שחין ונרפא
3 *perf. fem.:* נִרְפְּתָה *p.*
Jer. 51, 9. ולא נרפתה
3 *perf. pl.:* וְנִרְפְּאוּ
Ez. 47, 8. ונרפאו המים
inf. constr.: הֵרָפֵא
Jer. 15, 18. מאנה הרפא
inf. constr.: לְהֵרָפֵא
Dt. 28, 27. 35. לא־תוכל להרפא
inf. constr.: לְהֵרָפֹה
Jer. 19, 11. לא יוכל להרפה עוד
1 *imperf.:* וְאֵרָפָא
Jer. 17, 14. רפאני ה׳ וארפא
2 *imperf.:* תֵּרָפֵא
Jer. 51, 8. אולי תרפא
2 *impf. pl.:* תֵּרָפְאוּ
1 Sam. 6, 3. אז תרפאו ונודע לכם
3 *impf. pl.:* יֵרָפְאוּ
Ez. 47, 11. ולא ירפאו למלח נתנו
3 *impf. pl.:* וַיִּרְפּוּ
2 Rg. 2, 22. וירפו המים עד היום
3 *impf. pl.:* וְיֵרָפְאוּ
Ez. 47, 9. המים האלה וירפאו
Pi-el: רִפֵּא
1 *perf.:* רִפֵּאתִי
2 Reg. 2, 21. רפאתי למים האלה
2 *perf. pl.:* רִפֵּאתֶם
Ez. 34, 4. החולה לא־רפאתם
1 *perf. pl.:* רִפָּאנוּ
Jer. 51, 9. רפאנו את־בבל
inf. abs.: וָרַפֹּא
Ex. 21, 19. ורפא ירפא
inf. constr.: רַפֵּא
Ex. 21, 19. ורפא ירפא
Zach. 11, 16. והנשברת לא ירפא
3 *imperf.:* וַיְרַפֵּא
1 Reg. 18, 30. וירפא את־מזבח ה׳
3 *impf. pl.:* וַיְרַפְּאוּ
Jer. 6, 14. וירפאו את־שבר בת־עמי
3 *impf. pl.:* וַיְרַפּוּ
Jer. 8, 11. וירפו את־שבר בת־עמי
Hitpa-el: הִתְרַפֵּא
inf. constr.: לְהִתְרַפֵּא
2 Reg. 8, 29. יורם המלך להתרפא
2 Reg. 9, 15. יהורם המלך להתרפא

סדומס ניוכי [ῥάπ-τειν], וכן סלון סמכוון ניוכי, ולפעמים נמוכן מוסכי, מענין עול ותשועס וכפוי כלי סכפס, כקוס ועוד וכדומס. סכפעל נִרְפָּא סמעולי, מכפוי סמים ע״י סכנקס לצתים. סכנד ג״כ מקבור וקיעת מוכן מצבור, לו מכפוי נכלל, וסמקפעל כדרכו. ודע שלתמוכות רבות מפעל סוס כקלו סיס סקופי סא, מקלוף ס׳ידוע.

v. tr. (interdum רָפָה, compluribus in formis), ῥάπτειν, ligare; spec. obligare vulnus, hinc sanare, mederi, vel gener. in bonum et integrum statum restituere, instaurare, reparare, auxiliari (Job. 13, 4.). *Ni.* sanari (vel restituta valetudine vel spirit. condonatione peccatorum), refici, consanescere, de aqua amara: potabilem fieri, *Pi.* reficere, veluti aram fractam et dirutam, aquas (ut potari queant); facere aliquem sanandum. *Hitpa.* sanari se curare. LXX. ἐᾶσθαι, ἰατρεύειν, ῥύεσθαι; prt. רֹפֵא, ἰατρός, ἐνταφιαστής; *Pi.* σωματοποιεῖν; רַפָּא וְרֵפֵא, ἰατρεῖον.

3 *perf.:* נִכְאוֹ לְקוֹר וְרָפָא
Jes. 6, 10. ושב ורפא לו
3 *prf. c. s.:* וּרְפָאָם
Jes. 19, 22. ונגף להם ורפאם
1 *prf. c. s.:* וְרָפָאתִיו
Jes. 57, 19. אמר ה״י ורפאתיו
1 *prf. c. s.:* רָפָאתִים
Hos. 11, 3. ולא ידעו כי רפאתים
1 *prf. c. s.:* וּרְפָאתֶם
Jer. 33, 6. ארכה ומרפא ורפאתם
part. masc.: רֹפֵא *sg.*
2 Reg. 20, 5. הנני רפא לך
Jer. 8, 22. אם־רפא אין שם
part. masc.: הָרוֹפֵא
Ps. 103, 3. הרפא לכל תחלואיכי
Ps. 147, 3. הרופא לשבורי לב
part. c. suff.: רֹפְאֶךָ *p.*
Ex. 15, 26. כי אני ה״י רפאך
part. m. pl.: הָרֹפְאִים
Gn. 50, 2. את־הרפאים לחנט
Gn. 50, 2. ויחנטו הרפאים
part. pl.: בְּרֹפְאִים
2 Chr. 16, 12. לא־דרש את־ה״ל כי ברפאים
pl. constr.: רְפָאֵי
Job. 13, 4. רפאי אלל כלכם
inf. abs.: וָרָפוֹא
Jes. 19, 22. נגף ורפוא
inf. constr.: לִרְפוֹא
Eccl. 3, 3. ועת לרפוא
Hos. 5, 13. לא יוכל לרפא לכם
inf. c. suff.: כִּרְפָאִי
Hos. 7, 1. כרפאי לישראל
impt. sg.: רְפָא
Num. 12, 13. אל נא רפא נא לה
impt. sg.: רְפָא = רְפָה
Ps. 60, 4. רפה שבריה כי־מטה
impt. sg.: רְפָאֵהּ מלע
Ps. 41, 5. רפאה נפשי
impt. sg. c. s.: רְפָאֵנִי
Ps. 6, 3. רפאני ה״י כי נבהלו
Jer. 17, 14. רפאני ה״י וארפא
1 *imperf.:* אֶרְפָּא
Dt. 32, 39. מחצתי ואני ארפא
Jer. 3, 22. ארפא משובתיכם
Hos. 14, 5. ארפא משובתם
1 *imperf.:* וְאֶרְפָּא

2 Chr. 22,6. וישב להתרפא ביזרעאל

רְפָאָה

ג״כ, וכרכוי רְפָאוֹת, ומובנו רפוי וקרוכס [סיילונג], כל רפוי מחכם ומעלמת קרוכס, ומשקל שגור. בז״ע רפוסה כדומה, ד״מ קרמת סרפוסה, ספרי סרפוסה, רפוסת סבפג, רפוסת סגוף. ומסוקרי שם רְפוּאִיי.

n. f. (pl. רְפָאוֹת), sanatio, remedium, medicina, emplastrum, neohebr. inde רְפוּאִיי, medicinalis. LXX. ἴαμα, ἴασις, ἰατρεύειν.

pl.: רְפָאוֹת

Jer. 30, 13. רפאות תעלה אין לך
Jer. 46, 11. לשוא הרביתי רפאות
Ez. 30, 21. לתת רפאות לשום חתול

רְפוּאוֹת

ג״כ ומופנה, ע״מ סְלָמוֹת, ומובנו קרוכס וקוזק ומקלמה [נענעווכג, סיילונג], וקל להכין מזרע.

n. f. abstr. (ad s. f. סְלָמוֹת), sanatio, convalescentia. LXX. ἴασις.

Prv. 3, 8. רפאות תהי לשרך

מַרְפֵּא

ג״ו, ולפעמים נכתב מַרְפֵּה, וכי נס נפעל מקלוף. מובנו רפוי ומקלמה וקוזק ומקלמה, נמזקלה על תזועה ועזכה וקלון מלכה וכדומה. בגמרא יסופר אסיו לומיכים מַרְפֵּא למקעזג, כמו קל״כ אַסְיָא, ולא היו לומיכים לומו בנית המלכה, אפכי בעול בית המלכה.

n. m. (interdum מַרְפֵּה, eadem vicissitudine, quae in verbo quoque invaluit), sanatio, curatio vel omnino restitutio in pristinum integritatis statum, hinc salus, recreatio spiritualis, etiam remedium, medicamentum, quo bona corporis valitudo vel conservatur vel reficitur. Tempore templi secundi acclamabatur hoc vocabulum sternutantibus, pro quo posterius אֲסִיתָא, et forma hierosolymitana אָסְיָא (impf. apoc. v. אָסִי). LXX. ἴαμα, ἴασις, ἰατρεία, ἰατρός (מַרְפֵּא); אֵין־מַרְפֵּא, ἀνίατος. A. προσηγής.

2 Chr. 21, 18. לאין מרפא
2 Chr. 36, 16. עד־לאין מרפא
Prv. 4, 22. ולכל־בשרו מרפא
Prv. 6, 15. 29, 1. ואין מרפא
Prv. 12, 18. ולשון חכמים מרפא
Prv. 13, 17. וציר אמונים מרפא
Prv. 14, 30. חיי בשרים לב מרפא
Prv. 15, 4. מרפא לשון עץ חיים
Eccl. 10, 4. כי מרפא יניח חטאים
Jer. 14, 19. ואין לנו מרפא
Jer. 14, 19. ולעת מרפא

מַרְפֵּה

Jer. 8, 15. לעת מרפה והנה בעתה

וּמַרְפֵּא

Prv. 16, 24. מתוק לנפש ומרפא לעצם
Jer. 33, 6. ארכה ומרפא ורפאתם
Mal. 3, 20. ומרפא בכנפיה

רְפָאִים

v. s. רָפָה *p.* 1076.

תַּרְפָּה

v. s. r. רוּם *p.* 1053.

רָפַד

פ״כ, וסעתיד יִרְפֹּד, ומובנו סיות כרכד וכעטח [ויך סיכנכי״טען, -זעטעקקען, -נעטעטען], ל״מ קכוץ יכפד [יעטעח ויתכנד] על עיע, מכח הלויתן, ויכנו כוזד כחזר קזעו קלח. סכנד יִרְפֹּד יולח, לומר הלעה והזעטה [סיכנכי״טען, -נעטעטען], ל״מ מכפוד והזעה מזכב. והכזלמה לד״ק על סעוד וקוזק ותמוך [ערקווי״קקען, זעיִרקען], נחזר שהכפילה והסזעה יסוד על הכחת דבר וכניכה וקוזקה. קולם מכנון זעכיכו כמו הלעה, לומר הלעת מזכב וזעוח סמלע [לַמֶּגער מֵלֶכֶת], כחזר פרזו יִרְפְּדִי וסרש״נע. וקזר לקקור הזרש דע שהקהן רָפֵד ודומה לו רָבַד, שהמלח ג״כ לדעתי לקל שָׂפַת, והקקר והזווי עי׳ נספר מיוקד זיעדתי לזרזי לה״ק.

v. vomp. intr. (impf. יִרְפַּד), sternere, protendere se (sich hinbreiten, hinstrecken), sicut רָבַד (הִתְרַבֵּד, se prosternere, procumbere, רֹבֶד, neoh., pavimentum musaice vermiculatum) et fort. שָׂפַת q. v. *Pi.*, sternere, veluti lectum (cf. Prv. 7, 16.); substernere h. e. suffulcire, roborare, nisi in Cantico quoque vim lectuli sternendi habet, in quo sponsa requiescat. LXX. στρωμνή; *Pi.* στοιβάζειν, στρωννύειν. S. περικυκλοῦν (-ίζειν).

3 *imperf.:* יִרְפַּד

Job. 41, 22. ירפד חרוץ עליו־טיט

Pi-el: רִפֵּד

1 *perf.:* רִפַּדְתִּי

Job. 17, 14. בחשך רפדתי יצועי

impt. pl.: רַפְּדוּנִי

Cant. 2, 5. רפדוני בתפוחים

רְפִידָה

ג״כ, ומובנו כפרוז יקקי, מזכב, וכפרוז סכן־עזרח יכוע [לַמֶּגער] לומר מקום סכניכה והזעוק, ויכנו כמו למזען כחזר קזעו קלח.

n. f., stratum, pulvinar, alii: solum, pavimentum (neoh. רֹבֶד), alii, ut Vulgata, reclinatorium (Tragbettlehne). LXX. ἀνάκλιτον.

cum suff.: רִפִּדָתוֹ

Cant. 3, 10. רפידתו זהב

רָפָה I.

פ״כ ול״ע, ותמלותו עכינס וקפילה קדור וקזיכה [דונקעלן, פינסטער זין], וקכן מזכח רָפֵּה, ודומה לו סקכן על עֶרְבָּה, זחר מחנו עֶרִיף וסמ עֶרְפֶּל, וכן מזכח עֶרֶב, זחר מחנו עֶרֶב, וזמות סלכמ סמ, וסתמלות כפי סכלקה לי כמו הלעל עלטה, לומר מעכן עעיפה וסעיכה, וכן נקמת מזכח נזפתי מעכב.

v. intr. inus., obscurum, caliginosum esse, sicut עָרִיף (עֶרְפֶּל, עֵרֶב (עֶרֶב), quae significatio exit fortassis a vi primitiva *abscondendi* (syn. עָלַם a vi *lat-endi*).

רָפֶה

ג״ו, ע״מ רָפָה, נָפֶה, נָוֶה וכמלח לך נכנוי רְפָאִים, ע״מ נְפָאִים, עֲלָמִים, וכמלח לפעמים סתמונס סיקידס מזמות הלה כמו פָּתַי, טָלַי, חָלַי, או כמו סָנָה. סמונן עלן וכוך לעה עונכת כנגל, נלי מחנות [זַאטעטען, -וועזען], כי כחמר מסולכי וגבי זחול, וכוס תנוח עד נכבי סיהלה. עי׳ נס״מ לנזכיס.

n. m. pluralet. (ad s. f. רָפָה, נָוֶה, נָפֶה vel חָלַי, טָלַי, סָנָה; pl. רְפָאִים, עֲלָמִים, נְפָאִים), umbrae defunctorum quasi caligine obvolutae, corporis expertes et in regnum mortuorum descendentes. LXX. absurde: ἰατροί (רְפָאִים). A. S. φάφαείμ. S. Θεομάχοι. Th. γίγαντες.

pl.: רְפָאִים

Ps. 88, 11. אם־רפאים יקומו
Prv. 2, 18. ואל־רפאים מעגלתיה
Prv. 9, 18. ולא ידע כי־רפאים שם
Prv. 21, 16. בקהל רפאים ינוח
Jes. 14, 9. עורר לך רפאים
Jes. 26, 14. רפאים בל־יקמו
Jes. 26, 19. וארץ רפאים תפיל

הָרְפָאִים

pl.:

Job. 26, 5. הרפאים יחוללו

רָפָה II.

פ״כ ול״ע, ומובנו כלכוד וכעכוע רעוד וכרכוף קליעה וכיוי וסזלך [זויעקן], ודומה לו הזכח על עֶרְבָּה לעיל, וכן הזכח של רֶפֶת, רַב, לכן כהזלמה היות כורח ועו ויזמיס [זויער ערכעגען], ומה כגוכו הזמות רָפָה, רָפָה הכח לניין עכק.

v. tr. inus., ultro citroque agitare, tremere, hinc tremorem incutere, formidabilem esse, cogn. רֶפֶת, רַב, עֶרְבָּה (vi motitandi et vacillandi).

רָפָה

ג״ו, וסכנוי רְפָאִים, ומובנו ענק [ריעוג], לומר קים נורח וסלנן, וכי כן קימים וזמוס וכפיל וענק, כחזר קרלה קקת קלה.

n. m. (pl. רְפָאִים), gigas, utpote adspectu terribilis (syn. אֵימִים, זַמְזֻמִּים), deinde de εἰδώλοις orci, a vi flaccescendi. LXX. γίγαντες, γηγενεῖς, ἀσεβεῖς. Inc. τιτάνων.

pl.: רְפָאִים

Gn. 14, 5. ויכו את־רפאים
Dt. 2, 11. רפאים יחשבו אף־הם
Dt. 2, 20. ארץ רפאים
Dt. 2, 20. רפאים ישבו־בה
Dt. 3, 13. ההוא יקרא ארץ רפאים
Jos. 15, 8. עמק־רפאים צפונה
Jos. 18, 16. אשר בעמק רפאים
2 S. 5, 18. 22. וינטשו בעמק רפאים
2 Sam. 23, 13. חנה בעמק רפאים
1 Chr. 11, 15. חנה בעמק רפאים
Jes. 17, 5. בעמק רפאים
Jes. 26, 19. *וארץ רפאים תפיל

pl.: הָרְפָאִים

Gn. 15, 19. הפרזי ואת־הרפאים
Dt. 3, 11. נשאר מיתר הרפאים
Jos. 12, 4. מלך הבשן מיתר הרפאים
Jos. 13, 12. הוא נשאר מיתר הרפאים
Job. 26, 5. *הרפאים יחוללו

pl.: וְהָרְפָאִים

Jos. 17, 15. בארץ הפרזי והרפאים

רָפֶה

ג״ו נכנוי פניעי״, ומובנו כמו רָפָה.

n. pr. m., sicut רָפָה, gigas terrificus.

־פָא, הָרָפָה

2 Sam. 21, 16. אשר ׳ בילידי הרפה
2 Sam. 21, 18. אשר בילדי הרפה
1 Chr. 20, 4. מילידי הרפא

לְהָרָפָה

2 Sam. 21, 20. וגם־הוא ילד להרפה
2 Sam. 21, 22. ילדו להרפה בגת

לְהָרָפָא

1 Chr. 20, 6. וגם־הוא נולד להרפא
1 Chr. 20, 8 נולדו להרפא בגת

III. רָפָה

פ״כ, וסעתיד יִרְפֶּה. ומובנו שפילה וזקיקה מעה מקוסר כח וקיל, או ע״י יעיפות וקולזה, לכן קדילה ותכוקה וזכיתה וקסיפת ידים מדבר מה וזמיתו, וספוכו כלקה בדבר. וכנלל עלילה וזפילות ידים מדבר [לַחֲסַה, פּוֹעל ויין, כַּחֲלַחֲסַתָּן], ורפה ד סרמן שפילת ד ועלילה [ויכקען], ותמלותו עוד תכיר במובנו סכתה ועזיבת דבר, תקוות סיום וכדומה. סכפעל כדרכו, ומכנד יולח, מזפלת והזקת קידים, קלוש וסקלת דבר, פתוח וסתרס וכדומה. סכוסף הִרְפָּה, ועתיד סהקלר יֶרֶף, ומלוי הֶרֶה סכיח לחדול ולזכות מדבר וקסיפת ד יון דבר, או עויכה בכלל וכעוש דבר וכדומה. סהתפעל היות כעלל מזפיל ידיו, וכלים יון בו כוק.

v. intr. (impf. יִרְפֶּה), debilem, laxum, remissum, segnem esse, remittere, cessare, deficere, desistere, de die inclinante, de stramento in flamma ignis concidente; seq. יָד, יָדַיִם, manus laxare h. e. segnem, pusillanimem esse s. fieri; c. מִן, desistere ab aliqua re, mittere eam. *Ni.* pigrum, desidem, otiosum esse. *Pi.* remissum facere, efficere, ut quid declinet, decidat s. deficiat, debilitare. *Hi.* הִרְפָּה (impf. apoc. הֶרֶף, imp. הֶרֶף, remittere, retrahere; deserere, dimittere, sinere, seq. יָד, יָדַיִם, manus detrahere ab aliqua re. *Hitpa.* segnem et laxum se praebere, animum despondere. LXX. ἐκλύειν, παρα-; παριέναι, κλίνειν, ἐμμολύνειν; *Ni.* σχολαστὴν εἶναι; *Pi.* καταπαύειν; *Hi.* ἀφιέναι, προ-; ἐᾶν, παύεσθαι, ἐγκαταλείπειν, παριδεῖν, τελειοῦν; promiscue: σχολάζειν, ἀνιέναι; *Hitpa.* μὴ ἰᾶσθαι.

3 *perf.:* רָפָה

Jud. 19, 9. רפה היום לערוב

3 *perf. fem.:* רָפְתָה

Jud. 8, 3. אז רפתה רוחם
Jer. 49, 24. רפתה דמשק

3 *perf. pl.:* רָפוּ

Jer. 6, 24. רפו ידינו

3 *perf. pl.:* וְרָפוּ

Jer. 50, 43. ורפו ידיו
Ez. 21, 12. ורפו כל־ידים

3 *imperf.:* יִרְפֶּה

Jes. 5, 24. וחשש להבה ירפה

3 *impf. ap.:* וַיֶּרֶף

Ex. 4, 26. וירף ממנו אז אמרה

3 *impf. pl.:* יִרְפּוּ

2 Chr. 15, 7. חזקו ואל־ירפו ידיכם
Neh. 6, 9. וירפו ידיהם מן־המלאכה
Zeph. 3, 16. אל־ירפו ידיך

3 *impf. pl.:* וַיִּרְפּוּ

2 Sam. 4, 1. וירפו ידיו

3 *impf. f. pl.:* תִּרְפֶּינָה

Jes. 13, 7. כל־ידים תרפינה
Ez. 7, 17. כל־הידים תרפינה

Nif-al: נִרְפָּה

part. m. pl.: נִרְפִּים

Ex. 5, 8. כי־נרפים הם
Ex. 5, 17. נרפים אתם נרפים

Pi-el: רִפָּה 3 *perf.*

Job. 12, 21. ומזיח אפיקים רפה

part. masc.: מְרַפֵּא

Jer. 38, 4. על־כן הוא מרפא

part. m. pl.: מְרֻפִּים
Esr. 4, 4. מרפים ידי עם־יהודה
3 impf. f. pl.: תִּרְפֶּינָה
Ez. 1, 24. 25. תרפינה כנפיהם
Hif-il: הִרְפָּה
impt. sg.: הַרְפֵּה
Jud. 11, 37. הרפה ממני
2 Reg. 4, 27. הרפה־לה
impt. sg. ap.: הֶרֶף
Dt. 9, 14. הרף ממני ואשמידם
1 Sam. 11, 3. הרף לנו שבעת ימים
1 Sam. 15, 16. הרף ואגידה לך
2 Sam. 24, 16. רב עתה הרף ידך
1 Chr. 21, 15. רב עתה הרף ידך
Ps. 37, 8. הרף מאף
impt. pl.: הַרְפּוּ
Ps. 46, 11. הרפו ודעו
1 impf. c. s.: אֶרְפֶּה
Jos. 1, 5. לא ארפך ולא־אעזבך
1 impf. c. s.: אַרְפֶּה־
Cant. 3, 4. אחזתיו ולא ארפנו
1 impf. c. s.: אֶרְפֶּה
Neh. 6, 3. כאשר ארפה
Job. 27, 6. החזקתי ולא ארפה
2 impf. ap.: תֶּרֶף
Jos. 10, 6. אל־תרף ידיך מעבדיך
Ps. 138, 8. מעשי ידיך אל־תרף
Prv. 4, 13. החזק במוסר אל־תרף
2 impf. c. s.: תַּרְפֵּנִי
Job. 7, 19. לא תרפני עד־בלעי
3 imperf.: יִרְפֶּה
Dt. 4, 31. לא ירפך ולא ישחיתך
Dt. 31, 6. 8. לא ירפך ולא יעזבך
1 Chr. 28, 20. לא ירפך ולא יעזבך
Hitpa-el: הִתְרַפֶּה
2 perf.: הִתְרַפִּיתָ
Ps. 24, 10. התרפית ביום צרה
part. masc.: מִתְרַפֶּה *sg.*
Prv. 18, 9. מתרפה במלאכתו
part. m. pl.: מִתְרַפִּים
Jos. 18, 3. עד־אנה אתם מתרפים
רָפֶה
ת״ו, ולנקבי רָפָה, וסכנוי סנקבי רָפוֹת. סמוכן לוסף י״ד מדבר ומצפילו, לו סיות מוצפל וזוקק מעט וקלט ועצלת, ל״ת י״ד רפס, לומר י״ד שפלה ועצלה וכשפסה, ונסחלה על התמוגגות לב וקלסה. נדקדוק רָפָה ירוע.
adj. m. (f. רָפָה, pl. f. רָפוֹת), remissus, laxus, de manibus; debilis, infirmus, pusillanimis. LXX. ἀσθενής, ἐκλύειν, ἀνιέναι.
cum h int.: הָרָפֶה
Num. 13, 18. החזק הוא חרפה
adj. m. constr.: וְרִפֵּה
2 Sam. 17, 2. והוא יגע ורפה ידים
adj. fem. pl.: רָפוֹת
Job. 4, 3. וידים רפות תחזק
Jes. 35, 3. חזקו ידים רפות
רַפְיוֹן
ת״כ, וסוף מופטע, ומוכנו עצלות וקולסה וספלות ידים, ונסחלה התמוגגות ומסיסת לב מיסים ופקד ויראה.
n. m. abstr., remissio, spec. manuum h. e. pavor, consternatio. LXX. ἔκλυσις.
מֶרְפּוּי
Jer. 47, 3. מרפיון ידים
מַרְפֵּא
ת״ו, ותמור מַרְפֵּה נסיק, וכלומו מכוסה ורפוי ודמי, מסמך על רוגו [נעלמסמעכ־סייט, רומע], ל״ת לב מרפא, מרפא לשון, והוא מעכס על שניסה ומכוסה. לשון מרפא עץ חיים Prv. 15, 4.
n. m. (= מַרְפֵּא), remissio, lenitas, velut sermonis, tranquillitas animi. LXX. confuse cum מַרְפֵּא superiori. Prv. 14, 30. חיי בשרים לב מרפא
מרפא יניח חטאים Eccl. 10, 4.

רָפַס

לו רָפַשׁ, ומעתיד יִרְפֹּשׁ. ומוכנו מליכה ומציכה לשני ותכוסה מלשה [מיכמלי־כען, -נעמען], ותמוכת רָפַס כמו פָּסַס לעיל, לו שמוש לך המסוקה של רָפַס כמשר מקכנו. ומסכוון מרמזי מלמון מליכה עוד כפי עכיוכ דעתי נכנין מתפעל מתרפס, שרמוכו מסיית מסלון ונכמוד, לומר לך מסר ורסנ רעין, וכן נמשת רפז, רמז נעכני, וכן מתרפס נרלי כסף, לומר מסמר לנכת ולנוש נרלי כסף, וכן נמצל יסוד מכוונה חוסת לנל רַפְסֵד מסס. לולם מ״ק נסמשלה רימיס ותכוסה נכנלנ, ל״מ מצרנים רוסיים נימים ומעכיכים לוסת, ונמוכן מתקרון גם לנל רָפַשׁ מנת, לכן ג׳ עכור מימים ע״י כמיסים, ל״מ ימפס ניסוקלל, וכן נכפעל מעין נרפס.
s. רָפַשׁ, *v. comp. intr.* (impf. יִרְפַּשׁ), serpere, repere, ire (cf. simplex פָּשׁ et v. רָמַשׁ, quod nonnisi labialis commutatione varium est), quae significatio conservata est in conj. *Hitpa.*, properare (*s'en aller, se hâter*), Prv. 6, 3. Ψ. 68, 31. (approperans et afferens laminas argenteas), in arab. رمز et in n. רַפְסֵד (Floss); deinde vi conculcandi et opprimendi (cf. רָפַשׁ), vi turbandi aquas, quae, cum ungulis pedibusque conculcantur, lutulentae fiunt. *Ni.* prt., turbatus, lutulentus, impurus. LXX. καταπατεῖν, ταράσσειν, φράσσειν; *Hitpa.* μὴ ἐκλύεσθαι, ἀποκλεισθῆναι. S. εὐδοκήτους ὄντας.
2 imperf.: וַתִּרְפְּשׁ
Ez. 32, 2. ותרפש נהרתם
2 impf. pl.: תִּרְפְּשׁוּן *p.*
Ez. 34, 18. ברגליכם תרפשון
Nif-al: נִרְפָּשׁ
part. masc.: נִרְפָּשׁ *sg.*
Prv. 25, 26. מעין נרפש
Hitpa-el: הִתְרַפֵּס
part. masc.: מִתְרַפֵּס
Ps. 68, 31. מתרפס ברצי כסף
impt. sg.: הִתְרַפֵּס
Prv. 6, 3. התרפס ורהב רעיך
מִרְפָּשׁ
ת״ו, וכוונתו מיס מעוכיים ע״י רפיסה, וכמעע כמו רפש הנף, והוף עפר סנרפש כי וף תוכ סמס.
n. m., aqua conculcata et proinde conturbata. LXX. ὕδωρ τεταραγμένον.
constr.: וּמִרְפַּשׁ
Ez. 34, 19. ומרפש רגליכם

רָפַס

נקרמי כמו נעכני, נלי הפרש סמכון, לומר רימיסה נרגל והדרכה. נ״ע מוס רְפִיסָה הסס, רָפוּס [רימיסת וכתימת והריכת עכניס], וכן רַפְסָא נתנגוס.
v. aram., calcare, conculcare, unde n. act. targ. רַפְסָא, neohebr. רְפוּס, רְפִיסָה. LXX. συμπατεῖν.
part. fem.: רַפְסָה *sg.*
Dan. 7, 7. ושארא ברגליה רפסה

רַפְסֵדָה

ת״כ, גויר הזכרי רַפְסֵד, וכמוף לף נכנוי רַפְסוֹדוֹת, וכמוף לף נספר ד״ה תמור הִבֶּרֶת נספר מלכים. ומוכנו לדעת דוד קמף קשור קוכות יקר, סולך נכסכות וניס, ול״כ ענינו דבכת נסוגה ניס, וכך נלמו רב״י וו״ל שנלמון לשכנו קוכין לו ולוכין [פלאסמס], ול״כ מלמון רפס נמוכנו מליכה וישף וכיפי, וזה לשת. כי יסוד הסס רַפְסֵד [מן רָפַס נדוסף לל רָמָה נעכני, רמש נשפס כוכית נמוכן דוכבת], נסופי דֵד, שהוף סופי נדוק ומכוסה נשמות, וכי כמוף ג״כ הסופי דֵיד לשכל לַפְּרִיד מן לָהּ [עי׳ תקת לפד], וכן לשכל פַּרְקְדֵיד נלמרי, מן פֶּרֶק, כלשר מרלימין שס, וכן נלמרי לַמְפְּדֵיד, פַּרְצְדֵיד, וכן הסופי דוֹד כפי מכרלה לי לשכל גַּבְלְמוֹד, לשר שרשו גָּבַם, לו נמוכנו עעוף וכריכה [פערהילנען], ול״כ לגיון סנדידה ומשוממות והלנלות כמו עעס, לו כמו גולם וקומר נלי כורס, לכן מלרן לף וכועס ולשס שכולס, וכי כלמר לשס גולס, מפנוים מקרס כורס, לכן מעקרס. ולולי סופי זס לשכל עַמְּדֵד ולשכל הפריעי גִּבְּעַד, וסופי דֵד לשכל פֶּרֶד, וסופי טֵט הלוסף לו לשכל חָמַט, וקקור קופי זס לשכר לך נס׳ מיוקל.
n. f. pluralet. (pl. רַפְסוֹדוֹת), ratis (= הִבֶּרֶת 1 Reg. 5, 23.), trabes colligatae (Flösse, uti jam *Isaaki*, germanica subinde conferens, adnotat), quae in flumine vehuntur, a v. רָפַס, ire, vehi, manare (quod cognatum est cum v. רָמַס, mutata labiali, arab. رمث, unde *ramath-on*, ratis, aeth. *rems*), adjecta terminatione nominali *od* (רַפְסֵד, ad s. f. רַפְסַיִד, a v. לָהּ, *λάμπειν*; גַּבְלְמוּד, a v. גָּבַם, significatione vel obvelandi et deinde, sicut עָמַם, lugendi et in solitudine desidendi, vel ruditatis et defectus formae culturaeque, de vidua et menstruis laborante, חָמַט a v. חָם, עָמַד, praepos. secundarie orta ex עִם). Caecutiunt igitur, qui hoc n. compositum esse dictitant, recocto veterum errore. LXX. *σχεδία.*
pl.: רַפְסוֹדוֹת
2 Chr. 2, 15. רפסדות על־ים

רָפַת

ad רוּחַ *v. s. r.* *p.* 1053.

רָפַק

פעל יקר ומקנודד, וכמוף לף נכנין סמסמעל. פמכוכו לד״ק סמיכה והשכנות על דכר ומילה [לעסכנן, שעיעכן], וכן נלמת רפק נעכני, נמוכן וס, וכמכנוס וכנ״ע נמוכן וס מַרְפֵּק, ככוי לקניני ידיס, תמור לקיל העכני, לומר דופן וסמך הגב, מקום שסספקיס יתקנלו, וכלשר לשכל נעכני ולל [לך והדמס לקיל ודנק], נסלוך מעשיכה וסמיכה על דניקה וקנור [עי׳ לשכל], כמו כן רפק פס. ויוסף קמף פרשו מעשה וס נעכין קנור, והשווה רפקה נעכני שעניכו קנר, ולקנכה רפקקה, וכן פרשוהו סיקקי ולכן־עזרא, ועוד מקום להסגדר.
v. comp. tr. hitpa., fulcire, recumbere, inniti, arab. *rafaqa* VIII., neoh. מַרְפֵּק (= אַצִּיל), juctura humeri cum brachio vel axilla (רָפַק, אָצַל, arab. *vazala*, inniti subimet invicem, cohaerere, conjunctum esse). Syrus bene: מֶסְתַּמְּכָא. Arabs: *mutasannadat.* Ibn-Ezra: מִתְחַבְּרֶת. LXX. *ἐπιστηριζομένη.* Alii legunt: *ἐπιστηθιζομένη.* Sexta: *ἐπερειδομένη.*
Hitpa-el: הִתְרַפֵּק
part. fem.: מִתְרַפֶּקֶת *sg.*
Cant. 8, 5. מתרפקת על־דודה

רָפַשׁ

v. s. r. רָפַס *p.* 1077.

רָפַשׁ

פעל כודד, ומוכנו כמו רפס, לומר תכוסה וכימיסה נמיס ועכורס, וקל להכין.
v. comp. inus. tr., conculcare, conturbare, sicut רָפַס.

רֶפֶשׁ

ת״ו, ומוכנו כתמלוסו עכור מיס ע״י לליסה, ומוס קל״כ טיע ודומן.
n. m., aquarum turbatio, coenum, lutum. LXX. plane praetermittunt. A. S. Th. *καταπάτημα.*
Jes. 57, 20. ויגרשו מימיו רפש

רֶפֶת

פ״כ ול״ע לל״ק, ומוכנו לכיסה ופעוס [מֶסְתַּמְּכָא, כְּהַרְנָן], ושרשו לפ״ו רָפַת נדוסף לל מרכו של אָרַס ע״ש, לכן כפי סכרלה מלרכו ומסשווי נעכני תשרש לָהּ, וס״ס ולכי שרשית, ומתמלות כמו הששר של חָרַהּ, עָרַהּ, ועוד מקום להסגדר.
v. comp. tr., nutrire, saginare, sicut אָרַס, *πατ-εῖσθαι.* At verbum hocce merum est grammaticorum figmentum, siquidem n. insequens רֶפֶת, arab. *ruff, ruffah*, non a v. quodam רָפַת, sed a v. רָפַת (rupfen, raufen), unde compp. טָרַף, חָרַף deducendum est.
רֶפֶת
ת״כ לפ״ו, שנכנכ ע״מ סְלָת, קֶשֶׁת, מן קֶשׁ, סָל, וס״ס ולכי שרשית, וסכלון מקום לכילת סנכמס, ומוס לל״כ ככוי לנית הכקר [שעלנן], וכן לָהּ נעכני, וסס רָפָה מלכל נכמס וקנן.
n. f. (ad s. f. סְלָת, קֶשֶׁת a vv. סָל, קֶשׁ), stramentum, deinde locus straminibus stratus, stabulum, bovile (Raufe). Aruch: מָקוֹם הִירָה לַבְּהֵמוֹת. LXX. *φάτνη.*
pl.: בְּרָפָתִים
Hab. 3, 17. ואין בקר ברפתים

רָץ

v. s. r. רָצַץ *p.* 1078.

רָצָא

פעל יקר, שלל כמלל כ״ל נמקור רָצוֹא, ומוף נקלכן מן רָץ, כלי הפרש המוכן.
v. intr. (unde solummodo inf. רָצוֹא), sicut רָץ (unde prolongatum est), currere. V. רָצָה *Ψ.* 50, 18. huc non pertinet.
inf. abs.: רָצוֹא
Ez. 1, 14. והחיות רצוא ושוב

רָצַד

פעל יקר ומקנודד נעכני, וכמוף לף נכנין סכנד, ומוכנו לדעת סמקנס [מְצַדֵּד] כמו רָקַד, נקלוף קוף נכל׳, כלשר לשכל פָּקַח־פָּצַח, צִלְּחַת־קַעֲרָה, קָלָה־

צָלָה, קָפַד־צָפַד, קָרַע־צָרַע וכדומה, ומוכן מסמוך למה תכלכון סרים נככרים, כמו למה תקלון, וכן פרעו מכתם לפנ־סרוק בתקנתו. ולפעמ כנלון מלי לפנ־שריק נספרו סתלתף [שמים כולל לסיפת שרשי לה״ק ע״ם ק״כ], עכיכו עין ותכוב לקר דבר נעין כמכן, כלשר הפעל רצד בערבי, שהשוה כבר מלי כנלון [מוכן בשרשים לרד״ק], וכן פרעו רבי משה הדרשן, שעכיכו לריסה כמו נלעזן ערבי, ולקריסה הלך סילקי, וכמוכן זה רלד בתלמד [במדבר רבה פ׳ כ״ו], לזל ורלד עליה ר״ל לרב עליו, ומכוקר יבקר.

v. monadicum, cui paraphrasta, טָפַז vertens, vim *saliendi* tribuit, sicut רָקַד, unde ex ejus sententia ortum videtur, mutato *Quf* et *Zade*, quemadmodum in vv. supra enumeratis. Eodem modo *Menahem* in *Machberet* suo. At jam *Haji ben-Sherîra* Gaon in lexico suo alphabetico, *Measef* inscripto, huic verbo vim attente observandi, acriter intuendi insidiasque meditandi tribuit, collato v. arabico *razada* (pro קִנְּה *Ψ.* 37, 34. 119, 95. *τηρεῖν* Gn. 3, 15. *παρατηρεῖν* Luc. 6, 7. *ἐνεδρεύειν* Act. 23, 21.). Assentiunt Mose ha-Darshan et Isaaki (*cur invido s. insidioso oculo observatis*). Eadem vi legitur רָצַד Midbar Rabba XXVI. אֲרַב אֶזֶל וְרָצַד עֲלֵיהּ עֲלָיו. LXX. *ὑπολαμβάνειν* (suspicari). A. Th. *ἐρίζειν*. S. *περισπουδάζειν*.

Pi-el: רִצֵּד

2 *impf. pl.:* תְּרַצְּדוּן

Ps. 68, 17. למה ׀ תרצדון הרים

רָצָה

ד חז

פ״ב, וכמלת פעם הָצָאתִי תמור רָצִיתִי, וסעתיד תִּרְצֶה. ומכלכן עכיכם וכיכם נדבר, קפיכם וקמידם וכעימם נדבר [נעפֿאלגען סאבען, נעווילליגע זיין], נסצאלם על קכיכה וכיכם, לכן כיקם צלחתו לדבר זיקוכן וירוקם ויקוכל נכלוי, ונקשור נשרות של עם, ביעות וקבות נפיס. וכמלת בזה הפעל ג״כ הפתרון של תצלוחין, שהוא לשון לעלום. הכפעל כדרך נכיכו, וכאחר מהקב״ה זיתכלם למכיתי קכון, וכן כמוכן נפרעות קוב. הכבד רָצָה קוק של קל, נסצאלם על עשות פיס זיתכלם לדבר וסצקשתו [וואכפֿטיגען, נעניעגען], וכן כמעט מוכן הכוסף הָרְצָה, נסצאלם לפ״כ על לשוי הכוזה ע״י פריעת ותצלוח הקוב. והסתפעל כדרכו, לשוי לת עכיו לפיס. ולאחר לקוב שרצו דע שהקכן רָצֶה, וסקקר וסצוי לכאחר נס״ע. נס״ע הפעל נכל הככיכים רב סכרך.

v. intr. (semel רָצִיתִי pro רָצִאתִי, impf. יִרְצֶה), delectari aliqua re (sq. accus. vel בְּ), benevolentia, gratia, favore, amore aliquem prosequi, aliquid accipere (de sacrificiis, quae deus accepta habet, de precibus, quas gratiose exaudit), placere, seq. לְ et infin.: propensum esse ad aliquid faciendum), seq. עִם: benevole cum aliquo agere; consuetudine ejus delectari, denique persolvere, pendere aes alienum, quia solutione debitoris creditor placatur s. conciliatur. *Ni.* benevole acceptari, de sacrificiis (syn. הָיָה לְרָצוֹן); persolutum, pensum esse, de aere alieno et cujusquemodi *ὀφειλήματα*. *Pi.* placare, mitigare aliquem, velut pauperes. quos quis antehac inique spoliavit. *Hi.* placare, lenire, satisfacere creditori, persolvere debitum. *Hitpa.* gratiosum se facere, seq. אֶל. LXX. *εὐδοκεῖν*, *θέλειν*, *δεκτὸν εἶναι*, *προσδέχεσθαι*, *παρα-*; *εὐλογεῖν*, *ἀγαπᾶν*, *ἐπισκοπή ἐστι*; רָצוּי, *δεκτός*; *Ni. δεκτός*; *Pi. ὀλλύναι*. *Hitpa.* *διαλλάσσεσθαι* (A. *εὐδοκεῖσθαι*).

3 *perf.:* רָצָה

1 Chr. 28, 4. ובבני אבי בי רצה

Eccl. 9, 7. כבר רצה האלהים

3 *perf. c. s.:* רָצָם

Jer. 14, 10. וי״י לא רצם

Hos. 8, 13. י״י לא רצם

3 *perf. fem.:* רָצְתָה

2 Chr. 36, 21. רצתה הארץ

Jes. 42, 1. בחיריו רצתה נפשי

2 *perf.:* רָצִיתָ

Ps. 85, 2. רצית י״י ארצך

2 *perf. c. s.:* רְצִיתָם

Ps. 44, 4. ואור פניך כי רציתם

2 *perf. c. s.:* וְרִצִּיתָם

2 Chr. 10, 7. להעם הזה ורציתם

1 *perf.:* וְרָצֵאתִי

Ez. 43, 27. ורצאתי אתכם נאם

3 *perf. pl.:* רָצוּ

Ps. 102, 15. רצו עבריך את־אבניה

part. masc.: רוֹצֶה *sg.*

Ps. 147, 11. רוצה י״י את־יראיו

Ps. 149, 4. כי־רוצה י״י בעמו

part. c. suff.: רֹצֶם *sg.*

Jer. 14, 12. ומנחה אינני רצם

part. pass.: רָצוּי

Esth. 10, 3. ורצוי לרוב אחיו

p. p. constr.: רְצוּי

Dt. 33, 24. יהי רצוי אחיו

inf. constr.: בְּרָצוֹת

Prv. 16, 7. ברצות י״י דרכי־איש

inf. constr.: לִרְצוֹת

Ps. 77, 8. ולא־יסיף לרצות עוד

inf. c. suff.: בְּרָצוֹתִי

1 Chr. 29, 3. ברצותי בבית אלהי

inf. c. suff.: בִּרְצֹתוֹ

Job. 34, 9. ברצתו עם־אלהים

impt. sg.: רְצֵה

Ps. 40, 14. רצה י״י להצילני

Ps. 119, 108. נדבות פי רצה־נא י״י

1 *imperf.:* אֶרְצֶה

Ez. 20, 41. בריח ניחח ארצה אתכם

Am. 5, 22. ומנחתיכם לא ארצה

Mal. 1, 10. ומנחה לא־ארצה מידכם

1 *imperf.:* וְאֶרְצֵהוּ

Hag. 1, 8. ובנו חבית וארצה־בו

1 *impf. c. hint.:* וַאֶרְצֶה

Mal. 1, 13. הארצה אותה מידכם

1 *impf. c. s.:* אֶרְצֵם

Ez. 20, 40. בארץ שם ארצם

2 *imperf.:* תִּרְצֶה

Dt. 33, 11. ופעל ידיו תרצה

1 Chr. 29, 17. ומישרים תרצה

Ps. 51, 18. עולה לא תרצה

2 *impf. ap.:* וַתִּרְצֵנִי

Ps. 50, 18. ראית גנב ותרץ עמו

2 *impf. c. s.:* וַתִּרְצֵנִי

Gn. 33, 10. כראתפני אלהים ותרצני

3 *imperf.:* יִרְצֶה

Job. 14, 6. עד־ירצה כשכיר יומו

Ps. 147, 10. לא בשוקי האיש ירצה

Prv. 3, 12. וכאב את־בן ירצה

3 *impf. c. hint.:* וַיִּרְצֶה

Mich. 6, 7. הירצה י״י באלפי אילים

3 *impf. c. s.:* יְרַצֶּךָּ *p.*

2 Sam. 24, 23. י״י אלהיך ירצך

3 *impf. c. s.:* וַיְרַצֶּהָ *c. h int.*

Mal. 1, 8. הירצך או הישא פניך

3 *imperf.:* וַיִּרְצֵהוּ

Job. 33, 26. יעתר אל־אלוה וירצהו

3 *impf. fem.:* תִּרְצֶה

Lev. 26, 34. אז תרצה הארץ

3 *impf. f. ap.:* וְתֵרֶץ

Lev. 26, 43. ותרץ את־שבתותיה

3 *imperf. pl.:* יִרְצוּ

Lev. 26, 41. ואז ירצו את־עונם

Lev. 26, 43. והם ירצו את־עונם

Ps. 49, 14. בפיהם ירצו סלה

Ps. 62, 5. ירצו כזב

Nif-al: נִרְצָה 3 *perf.*

Jes. 40, 2. כי נרצה עונה

3 *perf.:* וְנִרְצָה

Lev. 1, 4. ונרצה לו לכפר עליו

3 *imperf.:* יֵרָצֶה

Lev. 7, 18. ביום השלישי לא ירצה

Lev. 19, 7. פגול הוא לא ירצה

Lev. 22, 23. ולנדר לא ירצה

Lev. 22, 27. ירצה לקרבן אשה

3 *imperf. pl.:* יֵרָצוּ

Lev. 22, 25. לא ירצו לכם

Pi-el: רִצָּה

3 *imperf. pl.:* יְרַצּוּ

Job. 20, 10. בניו ירצו דלים

Hif-il: הִרְצָה

3 *perf. fem.:* וְהִרְצָת *forma antiq.*

Lev. 26, 34. והרצת את שבתותיה

Hitpa-el: הִתְרַצֶּה

3 *imperf.:* יִתְרַצֶּה

1 Sam. 29, 4. ובמה יתרצה זה

רָצוֹן

ז״ו, וספתר קפץ ותקנת כפצ, קוי וקמל, קיכוי וקסל לקמים ולכוי קסל ושוב [נעפֿאלגען, ווחלל-, גיעג, גכל-דע, נעפֿאלגענקייט, ווילען], ולפעמים כמו תקוה וקמלה מקוי רוקני. נס״ע נככו מפעל וס משמוש הָרְצָאָה, לומר פתיכם והכנה נתכמת הדקדוק, וכן רָצוּי תוקפי, ערב ומקובל ושוב ויפה, הָרְצוּי מס מופצע, רָצוֹנִי תוקפי, ד״ע תכועה לבוכית, מהוה לבוכית, ושוד רכים בדקדוק.

n. m., propensio et inclinatio in aliquid, acquiescentia cum delectatione, beneplacitum s. favor hominis in hominem et spec. dei in homines (Gnade, Begnadigung), metonym. de ipsis beneficiis omnique eo, quod gratum est ac volupe, gener. desiderium, voluntas tum bona tum mala h. e. libido, insolentia. Neoh. הִרְצָאָה, sensu grammatico: significatio (arab. *al-murâd*), indeque formulae רְצוֹנוֹ לוֹמַר, hoc est, pro quo saepiuscule יִרְצֶה, plane sicut arab. *j'ani*. LXX. *εὐδοκία*, *χάρις*, *χάρις ἀγαθή*, *ἔλεος*, *ἱλαρότης*; *δεκτός*, *προς-*; *ἀρεστός*; *θέλημα*, *θέλησις*, *ἐπιθυμία*. A. S. Th. *εὐδοκία*. S. *διαλλαγή*, *εὐμένεια*.

Dt. 33, 23. נפתלי שבע רצון

Ps. 5, 13. כצנה רצון תעטרנו

Ps. 69, 14. לך ׀ י״י עת רצון

Ps. 145, 16. ומשביע לכל־חי רצון

Prv. 8, 35. ויפק רצון מי״י

Prv. 10, 32. שפתי צדיק ידעון רצון

Prv. 11, 27. שחר טוב יבקש רצון

Prv. 12, 2. טוב יפיק רצון מי״י

Prv. 14, 9. וביו ישרים רצון

Prv. 18, 22. ויפק רצון מי״י

Jes. 49, 8. בעת רצון עניתיך

Jes. 58, 5. ויום רצון לי״י

Jes. 60, 7. יעלו על־רצון מזבחי

Jes. 61, 2. שנת־רצון לי״י

Mal. 2, 13. ולקחת רצון מידכם

לְרָצוֹן

Ex. 28, 38. לרצון להם לפני י״י

Lev. 22, 20. לא לרצון יהיה לכם

Lev. 22, 21. תמים יהיה לרצון

Ps. 19, 15. יהיו לרצון ׀ אמרי־פי

Jes. 56, 7. לרצון על־מזבחי

Jer. 6, 20. עלותיכם לא לרצון

constr.: רְצוֹן

Ps. 145, 19. רצון־יראיו יעשה

Prv. 14, 35. רצון־מלך לעבד משכיל

Prv. 16, 13. רצון מלכים שפתי־צדק

constr.: וּרְצוֹן

Dt. 33, 16. ורצון שכני סנה

constr.: בִּרְצוֹן

Ps. 106, 4. זכרני י״י ברצון עמך

constr.: כְּרָצוֹן

Esth. 1, 8. כרצון איש־ואיש

cum suff.: וּבְרְצוֹנִי

Jes. 60, 10. וברצוני רחמתיך

cum suff.: רְצוֹנְךָ

Ps. 40, 9. לעשות־רצונך

um suff.: רְצוֹנְךָ *p.*

Ps. 143, 10. למדני ׀ לעשות רצונך

cum suff.: בִּרְצוֹנְךָ

Ps. 30, 8. ברצונך העמדתה

Ps. 51, 20. היטיבה ברצונך

cum suff.: וּבִרְצוֹנְךָ

Ps. 89, 18. וברצונך תרים קרננו

cum suff.: לְרְצוֹנֶיךָ

Lev. 19, 5. לרצנכם תזבחהו

Lev. 22, 19. לרצנכם תמים זכר

Lev. 22, 29. לרצנכם תזבחו

Lev. 23, 11. לפני י״י לרצנכם

cum suff.: רְצוֹנוֹ

Esr. 10, 11. ועשו רצונו

Ps. 103, 21. משרתיו עשי רצונו

Prv. 11, 1. ואבן שלמה רצונו

Prv. 12, 22. ועשי אמונה רצונו

Prv. 15, 8. ותפלת ישרים רצונו

Prv. 19, 12. וכטל על־עשב רצונו

cum suff.: וּרְצוֹנוֹ

Prv. 11, 20. ורצונו תמימי דרך

Prv. 16, 15. ורצונו כעב מלקוש

cum suff.: בְּרְצוֹנוֹ

Ps. 30, 6. חיים ברצונו

cum suff.: ־צוֹנוֹ, כְּרְצוֹנוֹ

Dan. 8, 4. ועשה כרצנו והגדיל

Dan. 11, 3. ועשה כרצונו

Dan. 11, 16. ויעש הבא אליו כרצונו

cum suff.: לְרְצוֹנוֹ

Lev. 1, 3. לרצנו לפני י״י

cum suff.: רְצוֹנָם

2 Chr. 15, 15. ובכל־רצונם בקשהו

cum suff.: וּבִרְצוֹנָם

Gn. 49, 6. וברצנם עקרו־שור

cum suff.: כִּרְצוֹנָם

Neh. 9, 24. לעשות בהם כרצונם

Neh. 9, 37. ובבהמתנו כרצונם

Esth. 9, 5. ויעשו בשנאיהם כרצונם

רָצַח

פ״כ, ומוכנו בתעלות תפוך וגוור [אָכּ-סויען, -אכיידען], כמשלמ אפ״כ על תפוך רפּא וגוור לגוריס [עאָדטען], וכן כשפּה רומית הפעל של מיתּ- *oc-cid-* [*ere*], ממוכן של תקיכּה וגיכּה, ומוס אפ״כ הכוס וגוור נכלל וכתוב ומגור, וכן רצח וגס רצח נערבי. הפעול. הכנד תקעול להרכּה ונמשכוה, וכי כן מוכן הכנד לכל קבר, קשל בארמי. ופּאר למוכן של תרכּקו בתליס הכה כתלקו בו ב״ק וכ״כ, בתאר שב״ק קוכין לותו בתפּתוס הרי״ם, וב״כ בקמלוה, כלו הוס בשב״פ. ופּאר לתקור השרש דע שהקכן ר״צח ודומה לו רָצַע, והקכן ג״כ לכל שָׁכַח, חָשַׁךְ, וכלל לכל היסוד תקיכּה וגויכּה, ויותר מוס עי׳ בספר מיוחד לשרשי לפ״ק.

v. comp. tr., abscindere, desecare (arab. telo, lapide perfodere, diffringere), hinc occidere, interficere, de rebus animatis comminuere, disturbare, de rebus inanimatis. *Ni.* pass. *Pi.* intens. *Pu.* (Ψ. 62, 4. תְּרֻצָּחוּ, secundum Bene-Naftali, ubi Bene-Aser: תְּרֻצּוּחוּ), interimi, destrui. LXX. *φονεύειν, ἀποκτείνειν*; רָצַח, *φόνος*; רֹצֵחַ, מְרַצֵּחַ, *φονευτής*.

3 *perf.*: וַיִּרְצַח
ורצח גאל הדם Num. 35, 27.
cum suff.: וְרָצָחוֹ
ורצחו נפש Dt. 22, 26.
2 *prf. c. hint.*: הֲרָצַחְתָּ
הרצחת וגם־ירשת 1 Reg. 21, 19.
part. masc.: רֹצֵחַ *sg.*
ונס שמה רצח Num. 35, 11.
רצח הוא Num. 35, 16. 17. 18.
המכה רצח Num. 35, 21.
כפר לנפש רצח Num. 35, 31.
לגם שמה רוצח Dt. 4, 42.
לנוס שמה כל־רצח Dt. 19, 3.
לנוס שמה רוצח Jos. 20, 3.
לאור ׀ יקום רוצח Job. 24, 14.
part. masc.: הָרֹוֵצֵחַ
לנס שמה הרצח Num. 35, 6.
ולא ימות הרצח Num. 35, 12.
מות יומת הרצח Num. 35, 16. 17. 18.
ימית את־הרצח Num. 35, 19.
ימית את־הרצח Num. 35, 21.
והצילו העדה את־הרצח Nu. 35, 25.
ואם־יצא יצא הרצח Num. 35, 26.
ורצח גאלהדם את־הרצח Nu. 35, 27.
ישוב הרצח אל־ארץ Num. 35, 28.
ירצח את־הרצח Num. 35, 30.
וזה דבר הרצח Dt. 19, 4.
אחרי הרצח כי יחם Dt. 19, 6.
ולא־יסגרו את־הרצח Jos. 20, 5.
אז ׀ ישוב הרוצח Jos. 20, 6.
עיר מקלט הרצח Jos. 21, 13.
21. 27. 32. 35.
inf. abs.: רָצֹחַ
הגנב ׀ רצח ונאף Jer. 7, 9.
inf. abs.: וְרָצֹחַ
ורצח וגנב Hos. 4, 2.
2 *imperf.*. תִּרְצַח *p.*
לא תרצח Ex. 20, 13.
לא תרצח Dt. 5, 17.
3 *imperf.*: יִרְצַח
ירצח את־הרצח Num. 35, 30.
ירצח את־רעהו Dt. 4, 42.
Nif al: נִרְצַח
perf. fem.: הַנִּרְצָחָה *sg.*
איש האשה הנרצחה Jud. 20, 4.

1 *imperf.*: אֶרְצַח *p.*
בתוך רחבות ארצח Prv. 22, 13.
Pi-el: רִצַּח
part. masc.: מְרַצֵּחַ
בן־המרצח הזה 2 Reg. 6, 32.
part. m. pl.: מְרַצְּחִים
ועתה מרצחים Jes. 1, 21.
3 *imperf. pl.*: יְרַצֵּחוּ
דרך ירצחו שכמה Hos. 6, 9.
3 *imperf. pl.*: יְרַצֵּחוּ *p.*
ויתומים ירצחו Ps. 94, 6.
2 *imprf. pl.*: תְּרַצְּחוּ
לרעת נכי תאר תרצחו תרצחו כלכם Ps. 62, 4.
Pu-al: רֻצַּח
2 *impf. pl.*: תְּרֻצָּחוּ
לרעת נכי נפתלי תרצחו תרצחו כלכם Ps. 62, 4.

רֶצַח

ז״ו, ומוכנו קעל, לו נמשלמ ג״כ מגור וסכום, ותאר ניקוקלל כ״ף כ״ו, סכם סוף תמור צֶרַח מן נכה, נמוכן קכועס וועקס. בז״ע מוס רַצָּחָן, רְצִיחָה, רְצוּחַ, רַצָּח, רַצָּחָנִי, רַצָּחָנוּת וכדומס. *n. m.*, diffractio, contusio (Ψ. 42, 11.), neohebr. occisio, internecio. Semel Ez. 21, 17. רֶצַח per metathesin pro אֶרֶשׁ legitur (clamor, tumultus, apposito תְּרוּעָה). LXX. *καταθλᾶσθαι, βοή*. S. Ψ. ὡς σφαγὴν διὰ τῶν ὀστέων μου. A. *ἐν τῷ φονεῦσαι με ἐν τοῖς ὀστέοις μου*, ubi LXX. *ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστά μου*. Hieronym. *dum me interficerent in ossibus meis*. Vulgata: dum confringuntur ossa mea.

בְּרֶצַח ׀ בעצמותי Ps. 42, 11.
לפתח פה ברצח Ez. 21, 27.

רָצַע

פ״כ, ויקר ומתנודד, ומוכנו כמו רנע, ונמשל על דקיכּה ונקיכּה [דוכנגאָפּ-רען, -שעאָגען], וכן רצע נערבי. *v. tr.*, perfodere, perforare, arab. idem. LXX. *τρυπᾶν*.

3 *perf.*: וְרָצַע
ורצע אדניו את־אזנו Ex. 21, 6
מַרְצֵעַ
ז״ו, ומוכנו כלי לקיכּה ולנקוב [פּפּריע-מע], ווקת תוכת המס, וכן בקרמי. *n. m.*, subula. LXX. *ὀπήτιον*.
הַמַּרְצֵעַ
ולקחה את־המרצע Dt. 15, 17.
בַּמַּרְצֵעַ
את־אזנו במרצע Ex. 21, 6.

רָצַף

פ״כ, ופתכוו רפילם ויקילם ככיכּה ויניכּה והעכּה [שעאָלען, לענען, פּאעסע-], ומוס סנעה ורפילם [פּפּלאָ-סטעכען], ולכוף אסנס קן משלמ רוכקית, כי סקלן רַצָּה, ודומס לו צָרַר, רָצַח, רָצָב, צָבָא וכדומס, שפרשת כנר לעיל. ומוס אפאר נמשלמ על סעככס וסדור, כאאר לכל אקוות מרעיו, וכן בתת בצפּ נערבי, נעכין סעככס וסדור, אס לא שנאמר שהוא כמוכן זס קן מסהוס מן צָרַר, שילוע כמוכן זס. ויסיס לית שיסיס, נכ״ק תעודתו רפילם וככיכּה, וכגזל מוס רְצָפָה, מַרְצֶפֶת תשמות, ובמשכ רָצַף כמוכן דומס, ל״מ הֶרַצָּף בית פרס בתכניס[אסלות נסוף]. ע׳ ספרי לשרשיס

רָצַף

v. comp. tr., statuere, ponere, stabilire, sternere (feststellen, pflastern); prt. רָצוּף, stratum amore, metaphora dulcissima. Radix eadem in vv. צָבָא, רָצַב, צָרַר, delitescit eamque vim *ponendi*, deinde *disponendi* habere itentidem demonstravimus. Speciatim verbum nostrum de opere *musivi* dicitur, quale Graeci *ψηφοθέτητα* vocant et *ψηφοβολίαν*, quare in *Misna* simpliciter vi *pavimentandi* dicitur. Eodem modo usitatum est Arabum *razafa*, et possit tibi in mentem venire, trajectis literis ortum esse רָצַף ex צָפַר, quod vi serie atque ordine conjungendi dici constat. LXX. (*ἐντὸς αὐτοῦ*) *λιθόστρωτον*. Quinta: (*τὸ μέσον αὐτοῦ*) *ἐψηφολόγησεν*. Hieron.: *media caritate constravit*.

part. pass.: רָצוּף *sg.*
*תוכו רצוף אהבה Cant. 3, 10.
רְצָפָה
ז״כ, וסמיך רַצָּפָת. ומוכנו סלעת וכפילת סקיקע [פּפּלאָסטעכוכן], ולפו דוקע מסלעת סתכניס, כי ותת לך נמשכן בתכנוס, וכז״ע משלמו.

n. f. (c. רְצַפַּת), stratura, stratum, pavimentum. LXX. *λιθόστρωτον, περίστυλον*.

רצפה אשר לחצר Ez. 42, 3.
וְרִצְפָּה
ורצפה עשוי לחצר Ez. 40, 17.
הָרִצְפָּה
אפים ארצה על־הרצפה 2 Chr. 7, 3.
לשכות אל־הרצפה Ez. 40, 17.
הרצפה התחתונה Ez. 40, 18.
והרצפה אל־כתף וְהָרִצְפָּה Ez. 40, 18.
constr.: רִצְפַּת
רצפת בהט־ושש Esth. 1, 6.
מַרְצֶפֶת
ז״כ, ומוכנו מקוס מכוסף ומכופד [נע-פּפּלאָסטעכטער פּוססנאָדען].

n. f., locus lapidibus stratus, pavimentum. LXX. *βάσις*.

על מרצפת אבנים 2 Reg. 16, 17.

רָצַץ

פ״כ ול״ע, ומוכנו רציפס וולעוף וכמיכּה [גליטען, כרעככנען], ומוס לל״ק רכוף לפכס, ודומס לו נמצס ומכוון ספעל הָשַׁךְ לקען, כמוכן יקילס, כאאר כנר משוס מילקק, וכן כמלל שמצ זס לכל שָׁב לקען, ואאר מעכו זציכ, וקצוי משכוק כ״ל לכל שָׁ־דַּם, שָׁ־זַם, חָם לקען, ע׳ כל אלס.

v. comp. intr. inus., candere, ardere (unde sec. nonnullos רָצוּף אַהֲבָה, candefactus amore, Cant. 3, 10.), sicut רָשַׁף, rad. שׁב (שְׁבִיב, scintilla), formâ induratâ in vv. שָׁ־דַם, שָׁ־זַם, חָם.

part. pass.: רָצוּף
*תוכו רצוף אהבה Cant. 3, 10.
רְצָפָה
ז״כ, ומוכנו כמו רְשָׁפָה, לומר גלל זס ופס [קלאָלע], וכן פרשוהו משניס ומקדמוכיס, שמוכנו לכן רשופס ולכופס וכמוכס, משכ שלמכנו.

n. f., sicut רְשָׁפָה, pruna, carbo candens, vel lapis ignitus sive candefactus, arab. *ridhfa*, lapis, quo coquere et carnes ad esum assare solebant (denom. *radhafa*). LXX. *ἄνθραξ* seqq. A. S. Th.

ובירדו רצפה Jes. 6, 6.
רָצָף
ז״ו, וכמלל לך בכבוי רְצָפִים, ופתכוהו כמו רֶשֶׁף, לומר נקל וגומר, ועגל רכפיס כפרוש הלכ״ג עוגס שכלפיל בכלפי לל, לומר לפויס בגלגלים.

n. m. pluralet., pruna, carbo ardens; עֻגַּת רְצָפִים, placenta prunis (alii: lapidibus ignitis) cocta. LXX. *ἐγκρυφίας ὀλυρίτης* (h. e. subcineritius panis ex olyra), cf. Athen. III, p. 110. *τῆς δὲ ἀπανθρακίδος (μνημονεύει) Διοκλῆς ὁ Καρύστιος· ἡ δὲ ἀπανθρακὶς ἐστι τῶν λαγάνων ἁπαλωτέρα· ἔοικε δὲ καὶ οὗτος ἐπ᾽ ἀνθράκων γίνεσθαι, ὥσπερ καὶ ὁ παρ᾽ Ἀττικοῖς ἐγκρυφίας*.

pl.: רְצָפִים
עגת רצפים וצפחת מים 1 Rg. 19, 6.

רָצַץ

לומר רַץ, לכן כעבר רַצּוֹתִי, רַצּוֹתִי, וסעתיד יָרֵץ תמור יָרֹץ, תָּרֵץ תמור תָּרֹץ, אַרוּצֵם [ימי׳ כ׳ מ״ל נכתיב] תמור אָרֵצֵם, וכן לרעת לכן-נגלף נכס לכון גדוד, ונמלכ׳ המנועס כמתלמת. הכוונס קיעס וסכוס וזנור לנלקים [נרעכען], כי תמלוחו רַץ, דומס לל תמלוח של חָרַץ, רָצַץ, חָרַץ, רָצַץ וכדומס, וסשוי נזנתי מעכ ידוע. ונלמר משבור וכפון הקנס ורעוצו, מפלוע סרלף ומילקו, וזניכת הגלס ומפכפון הקניס, לו מעזיקן אניכוים כמוכן משלמ. הכנעל עָרוֹץ כלאו הזנס רַץ, וכמוכן כלכך הכניו. הכנד רַצָּץ חוזק של קל, ופעולי הכנד הזני רוֹצֵץ כמכנד הרלזון. הכוסף חֵרֵץ נעתידו תָּרֵץ תמור חָרֵץ, כמוכנו יוצל, וסתפעל מלזון דקיקות וס לת וס.

h. e. רַץ, *v. tr.* (praet. רַצּוֹתִי, impf. יָרֵץ pro יָרֹץ, תָּרֵץ pro תָּרֹץ, אָרֵצֵם Jer. 50, 44. Ketib pro אָרֹצֵם, יָרוּץ pro אָרֹץ sec. *Abulwalidum* Ψ. 18, 30.), collidere, conterere, spec. de collisione, quae fit sine partium disturbatione, velut infringere arundinem, conquassare cranium, contundere rotam, gener. de omni oppressione violenta. *Pi.* רִצֵּץ intens. *Pol.* רוֹצֵץ, id. *Hi.* חֵרֵץ (impf. תָּרֵץ pro תָּרֹץ), confringere, conquassare. *Hitpo.* contundere se mutuo, collidere. LXX. *θραύειν, θλᾶν, συγκλᾶν, συντρίβειν, κατασπᾶν, καταπατεῖν, καταδυναστεύειν, ἐκπιέζειν, λυμαίνεσθαι*; *Ni.* נָרוֹץ, *συντροχάζειν*; *Hitpo.* *σκιρτᾶν* (A. *συνθλασθῆναι*; S. *διαπαλαίειν*).

2 *perf. c. s.*: רַצּוֹתַנִי
לא עשקתנו ולא רצותנו 1 S. 12, 4.
1 *perf.*: רַצּוֹתִי
את מי רצותי 1 Sam. 12, 3.
part. f. pl.: הָרֹצְצוֹת
הרצצות אביונים Am. 4, 1.
part. pass.: רָצוּץ *sg*
קנה רצוץ לא ישבור Jes. 42, 3.
part. pass.: וְרָצוּץ *sg.*
עשוק ורצוץ כל־הימים Dt. 28, 33.
part. pass.: הֲרָצוּץ *sg.*
הקנה הרצוץ הזה 2 Reg. 18, 21.
משענת הקנה הרצוץ Jes. 36, 6.
part. p. constr.: רְצוּץ *sg.*
רצוץ משפט Hos. 5, 11.

p. p. pl.: רְצוּצִים
Jes. 58, 6. ושלח רצוצים חפשים
3 imperf.: יָרֹץ = יָרוּץ
Jes. 42, 4. לא יכהה ולא ירוץ
3 impf. f.: וָתָרַץ = וְתָרֻץ
Eccl. 12, 6. ותרץ גלת הזהב
1 impf. c. s.: אֲרוֹצֵם K'tib.
Jer. 50, 44. ארגיעה ארוצם
1 imperf.: *אָרִיץ
2 Sam. 22, 30. בכה ארוץ גדוד
Ps. 18, 30. בך ארוץ גדוד
Nif-al: וְנָרַץ 3 perf.
Eccl. 12, 6. ונרץ הגלגל
3 imperf.: תֵּרוֹץ
Ez. 29, 7. בתפשם בך בכפך תרוץ
Pi-el: רִצֵּץ 3 perf.
Job. 20, 19. כי־רצץ עזב דלים
2 perf.: רִצַּצְתָּ
Ps. 74, 14. רצצת ראשי לויתן
3 imperf.: וַיְרַצֵּץ
2 Chr. 16, 10. ירצץ אסא מן־העם
3 impf. pl.: יְרַצְּצוּ = יְרַצֻּצוּ
Job. 20, 10. *בניו ירצו דלים
Pi-el: רוֹצֵץ
3 impf. pl.: וַיְרֹצְצוּ
Jud. 10, 8. וירצצו את־בני ישראל
Hif-il: הֵרֵץ
3 impf. ap.: וַתָּרֶץ
Jud. 9, 53. ותרץ את־גלגלתו
Hitpa-el: הִתְרוֹצֵץ
3 impf. pl.: וַיִּתְרֹצְצוּ
Gn. 25, 22. ויתרוצצו הבנים בקרבה

רֵץ

ז״ו, וסיף סכנוי רַצִּי, ומוכנו לדעת כל״ק תקיכם מקתיכת כסף, לומר מס שכקתך ונגוד וכשכר מדכר [שעיקק, כאכרית], ולדעת מ׳יקקי׳ סוק מקוכ מן סככד רַצָּה, כמו שמיכו מכלם לו מעות, לומר שמכלם נכסף, וסכוסר יכקי.

n. m. (pl. c. רַצֵּי), fragmentum, lamina, nisi, uti vult *Rashi*, רַצֵּי pl. n. piel. a v. רָצָה (persolvere), tributa, vectigalia notat. LXX. τοὺς δεδοκιμασμένους. S. substantive: δοκίμη.

pl. constr.: בְּרַצֵּי־
Ps. 68, 31. מתרפס ברצי־כסף
מְרוּצָה
ז״כ, תמוך מְרֻצָּה, ומוכנו עשיקס וקמיסס [כעדיקקוכנ], וקל להכין מסשכס.
n. f. (=מְרֻצָּה), oppressio, tractatio violenta. LXX. φόνος.
הַמְּרוּצָה
Jer. 22, 17. ועל־המרוצה לעשות

רָקּ, רָק

v. s. r. רָקַק p. 1081.

רָקַב

פעל כודד, וסעתיד יִרְקַב, ומוכנו סיות מכוקר וקקוכנ וקלול קלול נפכיס [דורכסקלע, מקכס ויי], כסשלס על לגלול וגלול וסקת ע׳י קיכנס. קכן סכרס רָקַב, ודומס לו קָב לעיל, וכן רָקָב וכדומס, וסגווי נסעתי מערב כגר פרשתי.
v. comp. intr. (impf. יִרְקַב), perforatum, putridum, cariosum esse, carie s. putrore corruptum esse, rad. קב, unde נִרְקָב. LXX. σβεννύναι; נֶרֶקֶב, ξύλον ἄσηπτον. A. S. σήπεσθαι.

3 imperf.: יִרְקַב
Jes. 40, 20. עץ לא־ירקב יבחר
3 imperf.: יִרְקָב p.
Prv. 10, 7. ושם רשעים ירקב
רָקָב
ז״ו, ומוכנו כיסק כק וגלייס וקומללות וכמוק וכסקקות ופסילס, לקכר יקסוו כדכר מס, ע״י סכסק מוגקו, שכעכס נקוב וקלול וקקוב וכקכ, וכמ״ל נכ״ק גס כמוכן מכשל. כתרגוס כדומס מכס רָקָב וסילועס רְקָבָא [שעי׳ מ׳ כ׳], רַקָּב וסילועס רַקָּבָא [סוסע ס׳ י״ג], רַקְבוּבֵי וסילועס רַקְבּוּבִיתָא [קיוב כ״ו י״ק], רוּקָב וסילועס רוּקָבָא [שעי׳ כ״ק ז׳], ולקכר מס רוּקָב כמוכן כק״ז, מלמ סוף מן קכיכס.
n. m., putredo, qua res sensim consumitur, de ossium erosione, rei per teredinem s. vermem lenta consumtione et omnino absumtione atque interitu, a v. רָקַב, perforare (unde aram. רוּקָב, uter, a cavitate), aram. רְקַב (def. רְקָבָא Jes. 40, 20.), רַקָּב (def. רַקָּבָא, Hos. 5, 12.), רַקְבוּבֵי (def. רַקְבּוּבִיתָא, Job. 27, 18.), רוּקָב (def. רוּקָבָא, Jes. 51, 8.). LXX σής, σκώληξ, κέντρον, τρόμος, ἄσκος (targ. רוּקָב pro hebr. נֹאד, pl. talm. רוּקְבָאוֹת, utres). S. σηπεδών.

Hab. 3, 16. יבוא רקב בעצמי
פָּרְקָב
Job. 13, 28. והוא כרקב יבלה
וּכְרָקָב
Prv. 12, 4. וכרקב בעצמותיו
וְכָרָקָב
Hos. 5, 12. וכרקב לבית יהודה
constr.: וּרְקַב
Prv. 14, 30. ורקב עצמות קנאה
רַקָּבוֹן
ז״ו, כמו רָקָב, כמעט כלי הפרש המוכן.
n. m., sicut רָקָב, putredo. LXX. (ξύλον) σαπρόν (σαθρόν).
Job. 41, 19. לעץ רקבון נחושה

רָקַד

פ״כ, ומוכנו כלכוד וכפכוף סכס וסכס, קלקול וקקקת וכעוד [כנענען, וועכ-קען, סיקוכוד סער —], ל״מ סמכיס רקדו כקלים, ומכלכוד לו עשקס לו מפקד וליסס, כלשר לגל קול. לכן נכנין מכנד כלמר מקניגס וקולגות וכרכור, ולפעמים נמשלס מכעול סמלוך נכגל. סכוסף כדרכו יולף וקוזק, לומר סגרעת סרקול. ולשר לקקול מסרס, לע שסקכן רָקַד, ודומס לו חת לעיל, ועכיכו סרלשי כלכוד וכפכוף סכס וסכס עוד כנעכל, שמוכנו סכיע נכנרס לו נכפס, לשר מסס כמוכן וס הַרְקָדָה, ומוס קפ״כ כעכין קגוג, וכמוכן וס כתכגוס קמור פוז, ומסס רַקָּדָן קמור ב״ץ. נס״ע רַקּוּד, רְקִידָה מוס.
v. comp. intr., tremere, nutare, vacillare, veluti de cedris, quae tonitruum fragore concussae cum ramis suis contremiscunt, de montibus terrae motu modo in altum subvehentibus modo subsidentibus, de curribus citato cursu agitatis, et simil. de omni agitatione, quae vel laetitia vel terrore efficitur. *Pi.* int. salire, saltare. *Hi.* efficere, ut quid subsiliat. Radix est רָקַד (cogn. תָּקַע), vi ultro citroque movendi, unde talm. רַקַּד, cribrare, et n. actionis הַרְקָדָה, cribratio, vannatio. Targ. pro hebr. נָפָה, פְּגָיָן רַקְדָן pro רַקָּדָן (2 Sam. 11, 13.). LXX. σκιρτᾶν, ὀρχεῖσθαι, προσπαίζειν, ἀναβράσσειν; *Pi.* ἐξάλλεσθαι; *Hi.* λεπτύνειν (A. σκιρτᾶν; S. ὀρχεῖσθαι ποιεῖν; Quinta: σκιρτοποιεῖν; Hieron. *dispergere*).

3 perf. pl.: רָקְדוּ
Ps. 114, 4. ההרים רקדו כאילים
inf. constr.: רָקוֹד
Eccl. 3, 4. ועת רקוד
2 impf. pl.: תִּרְקְדוּ
Ps. 114, 6. ההרים תרקדו כאילים
Pi-el: רִקֵּד
part. masc.: מְרַקֵּד
1 Chr. 15, 29. מרקד ומשחק
part. fem.: מְרַקְּדָה p.
Nah. 3, 2. ומרכבה מרקדה
3 impf. pl.: יְרַקְּדוּ
Jes. 13, 21. ושעירים ירקדו־שם
3 impf. pl.: יְרַקְּדָן p.
Job. 21, 11. וילדיהם ירקדון
Joel 2, 5. על־ראשי ההרים ירקדון
Hif-il: הֵרְקִיד
3 impf. c. s.: וַיַּרְקִידֵם
Ps. 29, 6. וירקידם כמו־עגל

רַקָּה

v. s. r. רָקַק p. 1081.

רָקָה

פ״כ, וסעתיד יִרְקֶה, ומוכנו קגול כקגלין וקכוע [וויכלכע], ל״מ מקוס סשכן וקגול, ומס מקדס קשכן וקגולו, לשכן יסיס כלוי לעשקס, לו עכוב כשיס וסמיס ע״י מלוס וזקיקס וסדקס לקעכת, לו לעשוס ולסססכס, וכגוויכיו עוד מקגול סיין וסשכן לסססכס, לו ג״כ מקגול סקגכיל וכדומס. סכשכ״פ סעשוי״, ולסססוק וְהַרְקָה סמקקס [יקוק׳ כ״ל י׳] כקב קלו קלוליל לכן נגלס שמלס כספר יכוכלמי כקמילת סדס, וסוס לפ״ו מכגין פָּעַל, וכספר נכלי מלס דסס כפקס, ולפ״ו סוס מסכוסף, וכן מלס סקמקי כספרי ספרל. יש מספרים מסדויקים ומסכוסמים כסגסת כתכי קדש סכס ידועים מספרים סיכוכלמים, לשר כלולים כהם ספר יכקו סכוכר לכוכ, וספרי מקוכרסת [כגליל], וספרי עכריס; ומספרים סכגלים, לשר כלול כהם ספר חֲלָלַי [שם עיר כויס על מקכוכת נכל, וגם מקדס קדמתי קסלס גדולס]; וספרי לספרייל לו ספרל סילועים; וספרי נרפת, כמו ספר רבי גרשום, ס׳ רבי מלייר, ס׳ פרץ, ס׳ יוסף עוב-עלס, ס׳ מכקס מיולכי וכדומס. מקוכ מסרס עי׳ נס״מ.
v. tr. (impf. יְרַקֶּה), condire, aromata miscere vel temperare, pigmenta conficere s. coquere, e diversis aromatum speciebus contusis ac permixtis unguenta vel condimenta facere; prt. רַקֵּחַ, unguentarius, pigmentarius, seplasiarius. *Pu.* pass. *Hi.* הִרְקִיחַ (inf. הַרְקָחָה, sec. libr. babyl. et hispan.; in Cod. Hieros. sec. Abulwalid. הָרְקָחָה *Ho.*), condire. LXX. ἐλαττοῦν, ποιεῖν; רַקֵּחַ, μυρεψός, -ικός, ἥδυσμα; *Ho. prt.* מְרֻקָּח, μύρον.

part. masc.: רוֹקֵחַ *sg.*
Ex. 30, 35. רקח מעשה רוקח
Ex. 37, 29. טהור מעשה רקח
Eccl. 10, 1. יביע שמן רוקח
p. pl. constr.: רַקְּחֵי
1 Chr. 9, 30. רקחי המרקחת
3 *imperf.:* יְרַקַּח
Ex. 30, 33. איש אשר ירקח כמהו
Pu-al: רֻקַּח
part. pl.: מְרֻקָּחִים
2 Chr. 16, 14. מרקחים במרקחת
Hif-il: הִרְקִיחַ
inf.: וַהֲרַקֵּחַ
Ez. 24, 10. והרקח המרקחה
הֶרֶקַח
ז״ו, ומוכנו קגול לו קגלין [ווילכע], ל״מ יין סרקח.
n. m., conditura, aroma; יֵין הֶרֶקַח, vinum aromaticum. LXX. μυρεψικός.
הָרֶקַח
Cant. 8, 2. אשקך מיין הרקח
רֹקַח
ז״ו, וכמעט כדומס לל יָקָק, וכקמר מעשן לעשיקס ולסססכס.
n. m., unguentum. LXX. μύρος, μυρεψικός.
Ex. 30, 25. רקח מרקחת
Ex. 30, 35. רקח מעשה רוקח
רַקָּח
ז״ו, ומוכנו לים עוסס רקח לו רוקח, ומשקל ידוע.
n. m., seplasiarius, pigmentarius, coctor aromatum. LXX. μυρεψός.
pl.: רַקָּחִים
Neh. 3, 8. חנניה בן־הרקחים
רַקָּחָה
ז״כ, גויכ רַקָּח, וסספרון לעשס עוסס רקוק ומקגלת.
n. f. (a m. רַקָּח), mulier aromata miscens s. myrum coquens, pigmentaria, aromataria. LXX. μυρεψός.
pl.: רַקָּחוֹת
1 Sam. 8, 13. לרקחות ולטבחות
רְקוּחַ
ז״ו, וסוס מופעט׳, ומוכנו קגול כסמן להסך ולמשיסס [ולַלגע].
n. m. abstr., unctio, unguentum. LXX. τοὺς μακρὰν (רְחוּק). A. τὰς συνθέσεις. S. τὰ μυρέψια.
pl. c. suff.: רְקוּחָיִךְ
Jes. 57, 9. ותרבי רקחיך
מֻרְקָח
ז״ו, וסכיוי מְרֻקָּחִים, ומוכנו דגר שמקק, לומר גלסוס לקגול.
n. m. (pl. מֻרְקָחִים), herba aromatica, qua conditur. LXX. μυρεψικός. S. (οἶνος) ἠρτυμένος.
pl.: מֻרְקָחִים
Cant. 5, 13. מגדלות מרקחים
מַרְקַחָה
ז״כ ומוכנו כמו רוקח, לו ג״כ עכוב ותגול רקוק.
n. f., condimentum, mixtura aromatarii s. cacabus seplasiarii. LXX. ἐξάλειπτρον, ζωμός. A. μυρεψητήριον. S. ὡς ἀναβρασσομένην ἤρτυσιν.
הַמַּרְקַחָה
Ez. 24, 10. והרקח המרקחה
בַּמַּרְקָחָה
Job. 41, 23. ים ישים כמרקחה

מִרְקַחַת
ז״כ ומופצעי, ומוכנו סרקיקס או סרָקָק.
n. f. abstr., conditura, aroma, unguentum. LXX. *μύρος, μυρεψός, μυρεψικός.*
Ex. 30, 25. מרקחת מעשה רקח
הַמִּרְקַחַת
1 Chr. 9, 30. רקחי המרקחת
בְּמִרְקַחַת
2 Chr. 16, 14. מרוקחים במרקחת

רָקַם

פ״כ, ומוכנו כמו רָגַם לעיל לשון לרגמן, כיוב ליוסים ויקיקת ססוקים וסעוקת תויס [לייכטען], ותמונות גליפה וקיקה כמו רגם, וסרקים שבת רקס בערבי, שתעודתו גליפת ליוסים ונקודים, או עזות שרטוטים שרטוטים ועקודים, או ג״כ כתיבה. ומשלה בהשתלה שק״כ על גליפת ליוסים בלבן ושטון, ויוצ שטוטים מגווכים במלבוש [שטיקקען, לין פיגורען בשטען], וכל ענין רקום מן קשוט בלבן, וכן מלת רקוס בגרמני [שטיקקען], לך תמוכה מוקשקת של קשוט ורקוק [שטיקען = *stikan*], וכוה כבון ענינו מגלוף לוחיות וכתיבה. ושאר כמלת לשון רגם, סוד של תלגוס, והשווי בשפתי מערב עי׳ פם״מ, והסבדל ביבו ובין שבת לפ״ו בשבת. הבשב״פ בהשתלה מקוק הגולם בחיי יסי.
v. tr., sicut רָגַם (אַרְגָּמָן), incidere, delineare, pingere (arab. *raqqama*, lineas s. virgas facere, variegare, scribere), hinc figuras intexere, acu pingere, spec. arte *phrygionica* (nam testibus *Plinio* VIII, 48. et *Isidoro* XIX, 22. haec ars acu s. filis varii coloris acu ductis exornandi vestem in Phrygia est inventa), unde רַקָּם, acu pictor, phrygio, div. a חָשַׁב, operis damasceni artifex, panni serici s. lintei florulenti textor (Damastweber). *Pu.* trop. variis membris indui, de formatione foetus. Vis primaria radicis in *incidendo* (sticken, hispan. *recamare*, it. *ricamare*), *scribendo* (v. רָגַם, unde תַּרְגּוּם), *pingendo* (v. *Delitzsch*, Prolegomena ad Concordd. p. 146.) inest (punktiren, sticken, malen). LXX. *ποικιλτὰ ὑφαίνειν*; רֹקֵם, *ποικιλτής*; מַעֲשֵׂה רֹקֵם, *ποικιλία τοῦ ῥαφιδευτοῦ*; *Pu.* 1 prf. רֻקַּמְתִּי, *ἡ ὑπόστασίς μου* (A. *ἐποικίλθην*; *imaginatus sum*).
part. masc.: רֹקֵם
Ex. 26, 36. ושש משזר מעשה רקם
27, 16. 36, 37.
Ex. 28, 39. מעשה רקם
Ex. 38, 18. 39, 29. מעשה רקם
part. masc.: וְרֹקֵם
Ex. 35, 35. ורקם בתכלת ובארגמן
Ex. 38, 23. ורקם בתכלת ובארגמן
Pu-al: רֻקַּם
1 *perf.:* רֻקַּמְתִּי
Ps. 139, 15. רקמתי בתחתיות ארץ
רִקְמָה
ז״כ, וסרכוי רְקָמוֹת, ומוגי רְקָמָתַיִם. סמוכן מן לרג ולשון מרוקס, מלבוש מרוקס, וכמוכן וס סרכוי וסווגי, וכסשלה על כל דבר שבו שלל בגעים וליוריס בכבוד מרוקס, ל״א מכוסת סכשר ומשבניס שמלובעות בגעים בגוונים שוכים.
n. f. (pl. רְקָמוֹת, du. רְקָמָתַיִם), variegatum, opus phrygionicum, vestis arte phrygionica ornata (du. de duabus), etiam metaph. de variegatione alarum aquilae quasi acu pingendo facta. LXX. *ποικίλος, ποικίλμα, ποικιλία, ποικιλτής, ἥγημα.*
Jud. 5, 30. שלל צבעים רקמה
Ez. 16, 10. ואלבשך רקמה
וְרִקְמָה
1 Chr. 29, 2. אבני־פוך ורקמה
Ez. 16, 13. ששׁ ומשי ורקמה
Ez. 27, 16. ורקמה ובוץ
Ez. 27, 24. בגלומי תכלת ורקמה
הָרִקְמָה
Ez. 17, 3. אשר־לו הרקמה
בִּרְקָמָה
Ez. 27, 7. שש ברקמה
cum suff.: רִקְמָתָם
Ez. 26, 16. ואת־בגדי רקמתם
cum suff.: רִקְמָתֵךְ
Ez. 16, 18. את־בגדי רקמתך
du.: רִקְמָתָיִם
Jud. 5, 30. צבע רקמתים
pl.: לִרְקָמוֹת
Ps. 45, 15. לרקמות תובל למלך

רָקַע

פ״כ, וסעתיל יִרְקַע, ופתרוכו רקיקת וזעיקת ורפידת עגס קשס עד שיפעבע ויתמבך. ומוס מדוד ומתיקס [פוים־נרי״עען] ורקיקה, לו כניכס ומעבכס ותקון [פעסעען] ומכבשה. לבן בכלל רפיסה וריסיסה, ומתמנות רָקָבָ״, ודומס לו אָרַח, אָרֹחַ, אֹרֶךְ [לשב מתכו הסס אַרְקָא], וכן שלל הָרַג, נְרַג נזקיי, סָרַח בתוכן ל׳, וכל שלס מלבון שניקס ומשכבס וביכס [רעקקען, שטרעקקען], וכן כשבע כתכוון נשפתי מערב, ל״מ נשפס כבדקית ויוכיס וכוומית וכדומס [l. *por-rig.*, *-ric.*, reich-en, קוק הפעולס, מסלוס ופעוע פקיס [הָמֶמערען], לו נפוי נרקועים. והנשב״פ הפעולי״. הכוסף מהשבע כפת שמיס והרקבה.
v. tr. (impf. יִרְקַע), *porrigere* (recken, strecken), extendere, expandere, diducere, cognn. אָרַח, אָרַךְ, אֹרֶךְ (unde אַרְקָא, n. *terrae*), נְרַג, הָרַג (niederstrecken), סָרַח, quae verba ad unum omnia vim *porricendi* multimodis variatam exhibent. *Pi.* malleo diducere, mallei pulsu expandere, in laminas tenues ducere vel his laminis s. bracteis superinducere. *Pu.* tundendo percutiendoque distentum esse. *Hi.* in latitudinem longitudinemque extendere. LXX. *στερεοῦν, περιτιθέναι, περιχρυσοῦν, ἐξαιρεῖν, ψοφεῖν*; c. קִין, *τμηθῆναι*; *Pu.* prt. מְרֻקָּע, *προβλητός*.
part. masc.: רָקַע *sg.*
Jes. 42, 5. רקע הארץ וצאצאיה
Jes. 44, 24. רקע הארץ מיאתי
part. masc.: לָרֹקֵעַ *sg.*
Ps. 136, 6. לרוקע הארץ על־המים
inf. c. suff.: וְרָקְעֲךָ
Ez. 25, 6. ורקעד ברגל
impt. sg.: וְרָקַע
Ez. 6, 11. ורקע ברגלך
1 *imperf.:* אֶרְקַע
2 Sam. 22, 43. אדיקם ארקעם

Pi-el: רִקַּע
3 *impf. c. s.:* וַיְרַקַּעֵהוּ
Jes. 40, 19. וצרף בזהב ירקענו
3 *impf. pl.:* וַיְרַקְּעוּ
Ex. 39, 3. וירקעו את־פחי הזהב
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְרַקְּעֻם
Num. 17, 4. וירקעום צפוי למזבח
Pu-al: רֻקַּע
part. masc.: מְרֻקָּע *sg.*
Jer. 10, 9. כסף מרקע מתרשיש
Hif-il: הַרְקִיעַ
2 *imperf.:* תַּרְקִיעַ
Job. 37, 18. תרקיע עמו לשחקים
רָקִיעַ
ז״י, וסרכוי רְקִיעִים, ומוכנו סרקיע ומסולס ופשוע [עשוֹשָׁס נעסָשְׁמעכ־עס, כלשן], וכגזרת משלמו.
n. m. (pl. רְקִיעִים), aliquid malleo diducti, lamina, bractea. LXX. *ἔλατός.*
pl. constr.: רִקְּעֵי
Num. 17, 3. ועשו אתם רקעי פחים
רָקִיעַ
ז״י, וסשמן רָקִיעַ, ומוכנו שיס לו כשפ שעוסק מעל הארץ [סיממעלסנד״שוכנ], לבן לגבת הרקיע [סיממעלסווֹלבוכנ], וכן״ע סרכוי רְקִיעִים, ונתרגוס רָקִיעַ משלמו.
n. m. (c. רְקִיעַ, neoh. pl. רְקִיעִים), expansum s. *ἐκπέτασμα* coelorum, coelum super orbem terrarum extensum et quasi fornicatum. LXX. constanter: *στερέωμα.*
Gn. 1, 6. ויאמר אלהים יהי רקיע
Ez. 1, 22. רקיע כעין הקרח
הָרָקִיעַ
Gn. 1, 7. ויעש אלהים את־הרקיע
Ps. 19, 2. מגיד הרקיע
Ez. 1, 23. ותחת הרקיע כנפיהם
Ez. 10, 1. אל־הרקיע אשר על־ראש
Dan. 12, 3. יזהרו כזהר הרקיע
לָרָקִיעַ
Gn. 1, 7. אשר מתחת לרקיע
Gn. 1, 7. אשר מעל לרקיע
Gn. 1, 8. לרקיע שמים
Ez. 1, 25. ויהי־קול מעל לרקיע
Ez. 1, 26. וממעל לרקיע
רְקִיעַ
constr.:
Gn. 1, 20. על־פני רקיע השמים
constr.: בִּרְקִיעַ
Gn. 1, 14. מארת ברקיע השמים
Gn. 1, 15. למאורת ברקיע השמים
Gn. 1, 17. ברקיע השמים
Ps. 150, 1. הללוהו ברקיע עזו
קַרְקַע
ז״י, וסוס סקנר של רַקְרַקַּע, ומוכנו לבן ויסוד סכרקע ומכוקק ומסולס נקוק ע״י רגלים [פעסעער נעלבען], וכלמר לו מקרקע סיכלוניס, לו מקרקע סיס. ולפעמים ג״כ כמו רקיע, בפתכון לגודס, וכוס תכיר ותשכיל מוכן סשוכ ויסודו, ומלת הערבית קרק ג״כ סקנר, וכן ק ר ק ר שמס. כתרגוס קַרְקַע, קַרְקְעֵי, מְקַרְקַע, וכן קַרְקַרְתָּה משלמו.
n. m., solum, late illud patens et firmum, fundus, de pavimento vel laqueari (Plafond), tabernaculi vel templi, de profundo maris, abbrev. ex רַקְרַקַּע (arab. etiam brevius: *qariq* et *qarqar*, spec. solum planum et molle), targ. קַרְקַע, קַרְקְעֵי, מְקַרְקַע, a v. רָקַע (extendere, fornicare). LXX. *ἔδαφος, βάθος, ὑπερῶον, ἔτω.*

קַרְקַע
1 Reg. 6, 15. את־קרקע הבית
1 Reg. 6, 30. קרקע הבית צפה זהב
הַקַּרְקַע
1 Reg. 6, 16. מן־הקרקע עד־הקירות
הַקַּרְקַע
1 Reg. 7, 7. עד־הקרקע
בְּקַרְקַע
Num. 5, 17. יהיה בקרקע המשכן
Am. 9, 3. בקרקע הים
מֵהַקַּרְקַע
1 Reg. 7, 7. מהקרקע עד־הקרקע
מִקַּרְקַע
1 Reg. 6, 15. מקרקע הבית

רָקַק

פ״כ, ול״ע כ״ף כגוב, ומוכנו כמו רקע, סדקס ע״י רקוע וסלוס ופעוע ותכוסס [לייכטען, דיכן שטַמפֿען], וכערבי רָק כמוכן כודד, היוע דק, ומקקור שבאו עי׳ כס׳ מיוקד לשבאי לס״ק.
v. tr. inus., diducere, tundere, attenuare, arab. intr. tenuem esse, cogn. רָקַע.
Hif-il: *הֵרִיק
1 *impf. c. s.:* אָרִיקֵם
Ps. 18, 43. *כמיט חוצות אריקם
רָקִיק
ז״י, ומוכנו עוגס מרוקקת ומרוקעת [לייכטער קוכען], ומתמוכס ניכוכי פעולי״.
n. m. prt. pass., laganum, placenta tenuis. LXX. *λάγανον.* A. *κολλύρα.*
וְרָקִיק
Ex. 29, 23. ורקיק אחד
Lev. 8, 26. ורקיק אחד
constr.: וּרְקִיק
Num. 6, 19. ורקיק מצה אחד
pl. constr.: וּרְקִיקֵי
Ex. 29, 2. ורקיקי מצות
Lev. 2, 4. 7, 12. ורקיקי מצות
Num. 6, 15. ורקיקי מצות
pl. constr.: וְלִרְקִיקֵי
1 Chr. 23, 29. ולרקיקי המצות
רַק
ת״י, ולכקכיי רַכָּה, ותעוקתו דק ומרוקק ומרוקע [לייכן], ומוס קל״כ כמוכן שעמי׳ לגיין נמוכס דבר וסוכלס מן סכלל [לייכטרלֶכקוכנ], וסטעמי יבוקר יותר בק״ס של וס הספר.
adj. m. (f. רַכָּה), tenuis, macer, adv. ad restrictionem, quasi particula *extenuandi*: tantummodo, duntaxat. LXX. *λεπτός.* S. *μόνον*; A. *ἐκτός*; Th. *πλήν.*
Gn. 6, 5. רק רע כל־היום
Gn. 14, 24. רק אשר אכלו
Gn. 19, 8. רק לאנשים האל
Gn. 20, 11. רק אין־יראת
Gn. 24, 8. רק את־בני
Gn. 26, 29. עשינו עמך רק־טוב
Gn. 41, 40. רק הכסא אגדל
Gn. 47, 22. רק אדמת הכהנים
Gn. 50, 8. רק טפם וצאנם
Ex. 8, 5. רק ביאר תשארנה
Ex. 8, 24. רק הרחק לא־תרחיקו
Ex. 8, 25. רק אל־יסף
Ex. 9, 26. רק בארץ גשן
Ex. 10, 17. רק את־חמות
Ex. 10, 24. רק צאנכם
Ex. 21, 19. רק שבתו יתן
Num. 20, 19. רק אין־דבר
Dt. 2, 28. רק אעברה ברגלי

רק הבהמה בזנו Dt. 2, 35.
רק אל־ארץ Dt. 2, 37.
רק־עוג מלך הבשן Dt. 3, 11.
רק נשיכם וטפכם Dt. 3, 19.
רק עם־חכם Dt. 4, 6.
רק השמר לך Dt. 4, 9.
רק באבתיך חשק Dt. 10, 15.
רק בכל־אות Dt. 12, 15.
רק הדם לא תאכלו Dt. 12, 16.
רק חזק לבלתי Dt. 12, 23.
רק קדשיך Dt. 12, 26.
רק אם־שמוע Dt. 15, 5.
רק את־דמו Dt. 15, 23.
רק לא־ירבה־לו Dt. 17, 16.
רק הנשים והטף Dt. 20, 14.
רק מערי העמים Dt. 20, 16.
רק עץ אשר־תדע Dt. 20, 20.
והיית רק למעלה Dt. 28, 13.
והיית רק עשוק Dt. 28, 33.
רק חזק ואמץ Jos. 1, 7.
רק יהיה י׳ אלהיך Jos. 1, 17.
רק חזק ואמץ Jos. 1, 18.
רק ביום ההוא Jos. 6, 15.
רק רחב הזונה Jos. 6, 17.
רק־שללה ובהמתה Jos. 8, 2.
רק הבהמה ושלל Jos. 8, 27.
רק כל־הערים Jos. 11, 13.
רק את־כל־האדם Jos. 11, 14.
רק בעזה Jos. 11, 22.
רק הפילה לישראל Jos. 13, 6.
רק אשר־לפנים Jud. 3, 2.
רק למען דעת Jud. 3, 2.
רק הפעם בגזה Jud. 6, 39.
רק־שנאתני Jud. 14, 16.
רק כל־מחסורך Jud. 19, 20.
רק שפתיה נעות 1 Sam. 1, 13.
רק דגון נשאר 1 Sam. 5, 4.
רק העם מזבחים 1 Reg. 3, 2.
רק בבמות 1 Reg. 3, 3.
רק שני לחות 1 Reg. 8, 9.
רק אתה לא תבנה 1 Reg. 8, 19.
רק אם־ישמרו בניך 1 Reg. 8, 25.
רק את־כל־הממלכה 1 Rg. 11, 13.
לעשות רק הישר 1 Reg. 14, 8.
רק בדבר אוריה 1 Reg. 15, 5.
רק לבב־אסא 1 Reg. 15, 14.
רק לא־היה כאחאב 1 Reg. 21, 25.
רק־אמת בשם 1 Reg. 22, 16.
רק לא כאביו 2 Reg. 3, 2.
רק בחטאות ירבעם 2 Reg. 3, 3.
רק חטאי ירבעם 2 Reg. 10, 29.
רק הבמות 2 Rg. 12, 4. 14, 4. 15, 35.
רק לא כדוד 2 Reg. 14, 3.
רק לא כמלכי 2 Reg. 17, 2.
רק שבט יהודה 2 Reg. 17, 18.
רק אם־ישמרו 2 Reg. 21, 8.
רק יקרא שמך Jes. 4, 1.
והיה רק זועה Jes. 28, 19.
רק אתכם ידעתי Am. 3, 2.
רק לשטף מים Ps. 32, 6.
רק בעיניך תביט Ps. 91, 8.
רק־בזדון יתן מצה Prv. 13, 10.
רק אליו אל־תשלח Job. 1, 12.
ואמלטה רק־אני Job. 1, 15. 16. 17. 19.
רק שני הלחות 2 Chr. 5, 10.
רק אתה לא תבנה 2 Chr. 6, 9.
רק אם־ישמרו 2 Chr. 6, 16. 33, 8.
רק לבב אסא 2 Chr. 15, 16.
רק אמת בשם י״י 2 Chr. 18, 15. 17.
רק לא בלבב שלם 2 Chr. 25, 2.
רק לא־בא אל־היכל 2 Chr. 27, 2.
רק־אתם עמכם אשמות 2 Chr. 28, 10.
רק הכהנים חיו 2 Chr. 29, 34.
רק לי׳י אלהיהם 2 Chr. 33, 17.

cum h int.: הָרַק

הרק אך־במשה Num. 12, 2.

רָקַק

רק־אתם שמרו Jos. 6, 18.
ורק היא יחידה Jud. 11, 34.

adj. f. pl.: וְרַקּוֹת

ורקות בשר Gn. 41, 19.

adj. f. pl.: הָרַקּוֹת

הרקות והרעות Gn. 41, 20. 27.

רַקָּה

ג״כ, ומונכו קלק מם מסרקת מקום דפיקת העורקים [אלפֿאדע], ולא למעוט סנצר ונמנומו, כאשר קצר הקמיני, ולא ין ר ק ק נמונן דקות, כ״ש נמונן רקיעם ודפיקה, וכן ניוכו נצפתי מענכ ין דפיקה, ולא ין דקות.

n. f., tempus, pars capitis, non a tenuitate carnis vel ossis, propter carnem super ossa temporum leviter diductam (die Weiche, die Dünne), sec. alios a diducendo et tundendo. LXX. *γνάθος, κρόταφος, μῆλον* (Pollux II, 4, 18.: *τῆς ῥινὸς ἑκατέρωθεν, ὑπὲρ τὰς παρείας τὰ καλούμενα μῆλα, ἃ ἔστι ὑποφθάλμιος φρουρὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς διατειχίζοιντο ἄνωθεν μὲν ταῖς τῶν ὀφρύων προβολαῖς, κάτωθεν δὲ ταῖς τῶν μήλων ἀνοχαῖς, ὠνόμασται δὲ μῆλα παρὰ τὸ ἀνθεῖν ἐν ὥρᾳ· ταῦτα καλοῦνται καὶ παρειαὶ καὶ γνάθοι.*

cum suff.: רַקָּתְךָ

כפלח הרמון רקתך Cant. 4, 3. 6, 7.

cum suff.: רַקָּתוֹ

ומחצה וחלפה רקתו Jud. 5, 26.

cum suff.: בְּרַקָּתוֹ

היתד ברקתו Jud. 4, 21.
נפל מת והיתד ברקתו Jud. 4, 22.

II. רָקַק

פ״ע נתמנותו, ומונח קן נעתיד יָרָק, ונגויכים רָק, רַקַּת פריעי, וכן רַקּוֹן, קולם העכר ומקור מן יָרָק. ונקמת פעלים רנים כלמ יתקלקו ע״ל זה נהמונת הזוכים, וכן קֵץ ועמיתו יָרָץ וכדומה הכנה. ונכלה שהתזוכ הפצועה או הנכונה או הכפולה היסוד, והתזוכ כוספת־יוד שנית מונכ. המונן יפיפ ונולמ [פלניעם־סען, ניכנען, ויך עכניעסטען], כאשר התמנות על דָּרַךְ, ומוסף קת״כ סולמת ליקות הפה והולת רוק ויר [שפייען], ועם נית התנות הכלון הולת רוק על יוס [שכנפייען], ומקלק ומצוי כנר הנעתי תקת רוק ע״ג.

v. intr. (unde solummodo imperf. יָרָק; praet. et infin. formantur a v. יָרַק, sicuti sibi invicem tempora modosque mutuantur קֵץ et יָרַץ, quae forma *Jud* praefixo augmentata secundaria est), manare, stillare, se effundere, cogn. יָרַק, spec. spuere (neoh. n. actionis רְקִיקָה), seq. בְּ, adspuere, consputare aliquem, aram. רָקַק בְּאַפּוֹי. Vim generalem hujus verbi continent nn. רֹק (neoh. רֶקֶק), lacuna, palus; רַקָּה, jus faeculentum carnium in ima olla; inde n. pr. רַקּוֹן, regio ad mare assita (arab. *riqqa*, litus), v. Megila 6, a. V. s. רָק. LXX. *προσιλλάζειν.*

3 imperf.: יָרָק

וכי־ירק החזב Lev. 15, 8.

רָק

ג״ו, ע״מ חָק, ונכנוי רָקּוּ, ופתרונו ניר כולל תפה וכיו, לו מה שמיק ומוניק תפה [שפייפען], וכן התמנות על כ״ר לעיל, וכן חָק נתמי. ודע קוק שמצא שלנו נתמי מסה רָקָק לגם מיס ונמ״ע יָרָק, ומסה רַקָּקָה נמ״ע ככוי לנוטע ומק, וכן מה מופעמ רְקִיקָה, וכן מצמ וה ספריטי רַקָּה, לומר גנול וקלק מדיכי שעל חוף כסר ומיס [עי׳ מגלה ו׳ ע״ל], וכן רָקוֹן מוס, ומכל לשה תכיר קול הפעל.

n. m. (ad s. f. רָק, c. s. רָקֵי), sputum, saliva, utpote fluidum oris (syn. רִיר). LXX. *πτυελός, ἔμπτυσμα.*

ומפני לא־חשכו רק Job. 30, 10.

רָק

מכלמות ורק Jes. 50, 6.

cum suff.: רָקִּי

עד־בלעי רקי Job. 7, 19.

רָשָׁה

פעל ל״ע נעכני כ״ף נגור רְשׁוֹן, קולם נקרמי הכה שגור הוף רָשָׁא, ודומה לו רָשַׁשׁ. הפתרון שלמה נדבר ויכלת ויצות לנלל ומצילה ותקיפה [ווֹאלטען, קֶעכנען, דיכפען], ונקרמי הכוסף אַרְשֵׁי, ונמ״ע הִרְשָׁה, כמו הִשְׁלִיט [קהלת ס׳, ״ק ו׳ נ׳], לומר נתינת שלטון ויכלת וכח לעצות דבר [עלוויבען]. ונמונן הזה נתכנוס רַשַּׁי לים תקיף, תצר לו היכולת והשלטון והמצילה לעצות דבר, והמופעת רְשׁוּת [היולעה הֶשְׁהָא] ונמ״ע רְשׁוּת שלטון ומחלת [ווֹאלטונג], ומזה לפעמים כמו גבורה ושלטון, ככוי לכח כוקניי, ל״מ רָשָׁיוֹת נמ״ע, וכן מזה הַרְשָׁאָה, שדומה לו השלטה, וכדומה.

v. intr. inus., pollere, posse, licere, cogn. רָשַׁשׁ, aram. creberrime: רְשָׁא, unde *Af.* אַרְשֵׁי, neoh. הִרְשָׁה, sicut הִשְׁלִיט (Qohelet 5, 18. 6, 2.), permittere, potestatem facere alicujus rei. Inde targ. רַשַּׁי, homo potestate s. potentia praeditus, et ubivis perus. רְשׁוּ (def. רְשׁוּתָא, neoh. רָשׁוּת), potestas, facultas, liberum arbitrium; regnum, dominium (pl. רָשָׁיוֹת, veluti de principiis duobus Persarum), n. act. hif. הַרְשָׁאָה (Bevollmächtigung, Vollmacht).

רְשִׁיוֹן

ג״ו, ומונכו הכשמה ונתינת כח ושלטון [עלוויבניסס], וידוע מהשכש.

n. m., permissio, potestas data. LXX. *ἐπιχώρησις.*

פַּרְשִׁיוֹן

כרשיון כרש מלך־פרס Esr. 3, 7.

רָשַׁם

פעל כולד, ומונכו סמינת דבר על לוח [קוֹיפֿע־יכנען], וכן רַשַּׁם נעכני, ויקין הכשה רָשַׁם [הכיה מקנב מוצ, ונכינו הכשה רָשַׁם נדבר

p. pl. constr.: וּמַרְשִׁיעֵי
Dan. 11, 32. ומרשיעי ברית יחנף
inf. constr.: לְהַרְשִׁיעַ
1 Reg. 8, 32. להרשיע רשע
2 Chr. 22, 3. יועצתו להרשיע
2 imperf.: תַּרְשִׁיעַ
Job. 34, 17. ואם־צדיק כביר תרשיע
2 impf. c. s.: תַּרְשִׁיעֵנִי
Job. 10, 2. אל־אלוה אל־תרשיעני
Job. 40, 8. תרשיעני למען תצדק
2 impf. f.: תַּרְשִׁיעִי
Jes. 54, 17. למשפט תרשיעי
3 imperf.: יַרְשִׁיעַ
1 S. 14, 47. ובכל אשר־יפנה ירשיע
Job. 34, 12. אף־אמנם אל לא־ירשיע
Job. 34, 29. והוא ישקט ומי ירשיע
Prv. 12, 2. ואיש מזמות ירשיע
3 impf. c. s.: יַרְשִׁיעֵנִי
Job. 9, 20. אם־אצדק פי ירשיעני
Jes. 50, 9. מי־הוא ירשיעני
3 impf. c. s.: יַרְשִׁיעֲךָ
Job. 15, 6. ירשיעך פיך ולא־אני
3 impf. c. s.: יַרְשִׁיעֶנּוּ
Ps. 37, 33. ולא ירשיענו בהשפטו
3 impf. pl.: יַרְשִׁיעוּ
Ps. 94, 21. ודם נקי ירשיעו
3 impf. pl.: וַיַּרְשִׁיעוּ
Job. 32, 3. וירשיעו את־איוב
3 impf. pl.: יַרְשִׁיעֻן
Ex. 22, 8. אשר ירשיען אלהים

רָשָׁע

ת״, ופתרונו פוגע ופועל לו תקיף ומליץ וגבור ומנצח, וכדומה ממנו׳ מהשלוש׳.

adj. m., potens, pollens vi, auctoritate, divitiis; hinc violentus, injustus, tyrannus, apostata. LXX. *δυνάστης, σκληρός, Θρασύς, ἄδικος, ἁμαρτωλός, ἄνομος, ἀσεβής (-ῶν, -έστατος), παράνομος, πονηρός, πτωχός.*

Gn. 18, 23. צדיק עם־רשע
Gn. 18, 25. להמית צדיק עם־רשע
Ex. 23, 1. אל־תשת ידך עם־רשע
Ex. 23, 7. כי לא־אצדיק רשע
Num. 35, 31. רצח אשר־הוא רשע
1 Reg. 8, 32. להרשיע רשע
Job. 9, 24. ארץ נתנה ביד־רשע
Job. 15, 20. כל־ימי רשע
Job. 20, 29. זה חלק־אדם רשע
Job. 24, 6. וכרם רשע ילקשו
Job. 27, 13. זה חלק אדם רשע
Job. 34, 18. רשע אל־נדיבים
Job. 36, 6. לא־יחיה רשע
Job. 36, 17. ודין־רשע מלאת
Ps. 9, 6. אבדת רשע
Ps. 9, 17. בפעל כפיו נוקש רשע
Ps. 10, 2. בגאות רשע ידלק עני
Ps. 10, 3. כי־הלל רשע
Ps. 10, 4. רשע כגבה אפו
Ps. 10, 13. על מה נאץ רשע אלהים
Ps. 34, 22. תמותת רשע רעה
Ps. 37, 10. ועוד מעט ואין רשע
Ps. 37, 12. זמם רשע לצדיק
Ps. 37, 21. לוה רשע ולא ישלם
Ps. 37, 32. צופה רשע לצדיק
Ps. 37, 35. ראיתי רשע עריץ
Ps. 39, 2. בעוד רשע לנגדי
Ps. 55, 4. מפני עקת רשע
Ps. 71, 4. פלטני מיד רשע
Ps. 109, 2. פי רשע ופי־מרמה
Ps. 109, 6. הפקד עליו רשע
Ps. 109, 7. בהשפטו יצא רשע
Ps. 112, 10. רשע יראה וכעס
Ps. 139, 19. אם־תקטל אלוה רשע
Ps. 140, 5. שמרני י״י מידי רשע
Ps. 140, 9. אל־תתן י״י מאויי רשע
Prv. 3, 33. מארת י״י בבית רשע
Prv. 10, 16. תבואת רשע לחטאת
Prv. 10, 24. מגורת רשע היא תבואנו
Prv. 10, 25. כעבור סופה ואין רשע
Prv. 11, 5. וברשעתו יפל רשע
Prv. 11, 7. במות אדם רשע
Prv. 11, 8. ויבא רשע תחתיו
Prv. 11, 18. רשע עשה פעלת־שקר
Prv. 11, 31. אף כי־רשע וחוטא
Prv. 12, 12. חמד רשע מצוד רעים
Prv. 13, 17. מלאך רשע יפל ברע
Prv. 14, 32. ברעתו ידחה רשע
Prv. 15, 6. ובתבואת רשע נעכרת
Prv. 15, 9. תועבת י״י דרך רשע
Prv. 16, 4. וגם־רשע ליום רעה
Prv. 17, 15. מצדיק רשע
Prv. 17, 23. שחד מחק רשע יקח
Prv. 18, 3. בבוא רשע בא גם־בוז
Prv. 18, 5. שאת פני־רשע לא־טוב
Prv. 21, 10. נפש רשע אותה־רע
Prv. 21, 12. משכיל צדיק לבית רשע
Prv. 21, 18. כפר לצדיק רשע
Prv. 21, 29. העז איש רשע בפניו
Prv. 24, 15. אל־תארב רשע
Prv. 25, 5. הגר רשע לפני־מלך
Prv. 25, 26. צדיק מט לפני רשע
Prv. 28, 1. נסו ואין־רדף רשע
Prv. 28, 4. עזבי תורה יהללו רשע
Prv. 28, 15. מושל רשע על עם־דל
Prv. 29, 2. ובמשל רשע יאנח עם
Prv. 29, 7. רשע לא־יבין דעת
Prv. 29, 27. ותועבת רשע ישר־דרך
Eccl. 7, 15. ויש רשע מאריך ברעתו
Jes. 5, 23. מצדיקי רשע עקב שחד
Jes. 11, 4. וברוח שפתיו ימית רשע
Jes. 26, 10. יחן רשע בל־למד צדק
Jes. 55, 7. יעזב רשע דרכו
Ez. 3, 18. להזהיר רשע
Ez. 3, 18. הוא רשע בעונו
Ez. 3, 19. כי־הזהרת רשע
Ez. 13, 22. ולחזק ידי רשע
Ez. 18, 20. K'tib. ורשעת רשע
Ez. 18, 23. החפץ אחפץ מות רשע
Ez. 18, 27. ובשוב רשע מרשעתו
Ez. 21, 30. רשע נשיא ישראל
Ez. 33, 8. באמרי לרשע רשע
Ez. 33, 8. להזהיר רשע מדרכו
Ez. 33, 8. הוא רשע בעונו ימות
Ez. 33, 9. כי־הזהרת רשע
Ez. 33, 11. כי אם־בשוב רשע
Ez. 33, 15. חבל ישיב רשע
Ez. 33, 19. ובשוב רשע מרשעתו
Mich. 6, 10. עוד האש בית רשע
Hab. 1, 4. רשע מכתיר את־הצדיק
Hab. 1, 13. בבלע רשע צדיק ממנו
Hab. 3, 12. מחצת ראש מבית רשע

וָרָשָׁע

Job. 9, 22. תם ורשע הוא מכלה
Ps. 11, 5. ורשע ואהב חמס
Prv. 13, 5. ורשע יבאיש ויחפיר
Ez. 21, 8. והכרתי ממך צדיק ורשע
Ez. 21, 9. הכרתי ממך צדיק ורשע

הָרָשָׁע

Dt. 25, 1. והרשיעו את־הרשע
Dt. 25, 2. אם־בן הכות הרשע
Ps. 58, 11. פעמיו ירחץ בדם הרשע
Prv. 5, 22. ילכדנו את־הרשע
Eccl. 3, 17. הרשע ישפט האלהים
Ez. 18, 20. Q're. ורשעת הרשע
Ez. 18, 24. אשר־עשה הרשע
Ez. 33, 11. במות הרשע
Ez. 33, 12. ורשעת הרשע לא־יכשל

וְהָרָשָׁע

Ez. 18, 21. והרשע כי ישוב

בְּרָשָׁע

Job. 27, 7. יהי כרשע איבי

כָּרָשָׁע

Gn. 18, 25. והיה כצדיק כרשע

לָרָשָׁע

2 Chr. 6, 23. לרשע לתת דרכו
Prv. 9, 7. ומוכיח לרשע מומו
Prv. 24, 24. אמר לרשע צדיק אתה
Jes. 3, 11. אוי לרשע רע
Mal. 3, 18. בין צדיק לרשע

וְלָרָשָׁע

Ex. 2, 13. ויאמר לרשע למה תכה
Ps. 32, 10. רבים מכאובים לרשע
Ps. 36, 2. נאם־פשע לרשע
Ps. 94, 13. יכרה לרשע שחת
Eccl. 8, 13. וטוב לא־יהיה לרשע
Ez. 3, 18. 33, 8. באמרי לרשע
Ez. 33, 14. ובאמרי לרשע מות תמות

וְלָרָשָׁע

Ps. 50, 16. ולרשע אמר אלהים
Eccl. 9, 2. מקרה אחד לצדיק ולרשע

cum h int.: הַלָּרָשָׁע

2 Chr. 19, 2. הלרשע לעזר

מֵרָשָׁע

Ps. 17, 13. פלטה נפשי מרשע

pl.: רְשָׁעִים

2 Sam. 4, 11. אף כי־אנשים רשעים
Job. 3, 16. שם רשעים חדלו רגז
Job. 8, 22. ואהל רשעים אינו
Job. 10, 3. ועל־עצת רשעים הופעת
Job. 11, 20. ועיני רשעים תכלינה
Job. 16, 11. ועל־ידי רשעים ירטני
Job. 18, 5. גם אור רשעים ידעך
Job. 20, 5. כי רנגת רשעים מקרוב
Job. 21, 7. מדוע רשעים יחיו
Job. 21, 16. עצת רשעים רחקה מני
Job. 21, 17. כמה נר רשעים ידעך
Job. 21, 28. משכנות רשעים
Job. 22, 18. ועצת רשעים רחקה מני
Job. 34, 26. תחת־רשעים ספקם
Job. 38, 13. וינערו רשעים ממנה
Job. 40, 12. והדך רשעים
Ps. 1, 1. בעצת רשעים
Ps. 1, 5. על־כן לא־יקמו רשעים
Ps. 1, 6. ודרך רשעים תאבד
Ps. 3, 8. שני רשעים שברת
Ps. 7, 10. יגמר נא רע רשעים
Ps. 9, 18. ישובו רשעים לשאולה
Ps. 11, 6. ימטר על־רשעים פחים
Ps. 12, 9. סביב רשעים יתהלכון
Ps. 17, 9. מפני רשעים זו שדוני
Ps. 26, 5. ועם־רשעים לא אשב
Ps. 28, 3. אל־תמשכני עם־רשעים
Ps. 31, 18. יבשו רשעים
Ps. 36, 12. ויד רשעים אל־תנדני
Ps. 37, 14. חרב פתחו רשעים
Ps. 37, 16. מהמון רשעים רבים
Ps. 37, 17. זרועות רשעים תשברנה
Ps. 37, 20. כי רשעים יאבדו
Ps. 37, 28. וזרע רשעים נכרת
Ps. 37, 34. בהכרת רשעים תראה
Ps. 37, 38. אחרית רשעים נכרתה
Ps. 58, 4. זרו רשעים מרחם
Ps. 68, 3. יאבדו רשעים מפני אלהים
Ps. 73, 3. שלום רשעים אראה
Ps. 73, 12. הנה־אלה רשעים
Ps. 75, 11. וכל־קרני רשעים אגדע
Ps. 82, 2. ופני רשעים תשאו
Ps. 82, 4. מיד רשעים הצילו
Ps. 91, 8. ושלמת רשעים תראה
Ps. 92, 8. בפרח רשעים כמו עשב
Ps. 94, 3. עד־מתי רשעים יי׳
Ps. 97, 10. מיד רשעים יצילם
Ps. 106, 18. להבה תלהט רשעים
Ps. 112, 10. תאות רשעים תאבד
Ps. 119, 61. חבלי רשעים עודני
Ps. 119, 95. לי קוו רשעים לאבדני
Ps. 119, 110. נתנו רשעים פח לי
Ps. 129, 4. קצץ עבות רשעים
Ps. 141, 10. יפלו במכמריו רשעים
Ps. 146, 9. ודרך רשעים יעות
Ps. 147, 6. משפיל רשעים עדי־ארץ
Prv. 3, 25. ומשאת רשעים כי תבא
Prv. 4, 14. בארח רשעים אל־תבא
Prv. 4, 19. דרך רשעים כאפלה
Prv. 10, 3. והות רשעים יהדף
Prv. 10, 6. 11. ופי רשעים יכסה חמס
Prv. 10, 7. ושם רשעים ירקב
Prv. 10, 20. לב רשעים כמעט
Prv. 10, 27. ושנות רשעים תקצרנה
Prv. 10, 28. ותקות רשעים תאבד
Prv. 10, 32. ופי רשעים תהפכות
Prv. 11, 10. ובאבד רשעים רנה
Prv. 11, 11. ובפי רשעים תהרס
Prv. 11, 23. תקות רשעים עברה
Prv. 12, 5. תחבלות רשעים מרמה
Prv. 12, 6. דברי רשעים ארב־דם
Prv. 12, 7. הפוך רשעים ואינם
Prv. 12, 10. ורחמי רשעים אכזרי
Prv. 12. 26. ודרך רשעים תתעם
Prv. 13, 9. ונר רשעים ידעך
Prv. 13, 25. ובטן רשעים תחסר
Prv. 14, 11. בית רשעים ישמד
Prv. 15, 8. זבח רשעים תועבת י״י
Prv. 15, 28. ופי רשעים יביע רעות
Prv. 19, 28. ופי רשעים יבלע־און
Prv. 20, 26. מזרה רשעים מלך חכם
Prv. 21, 4. נר רשעים חטאת
Prv. 21, 7. שד־רשעים יגורם
Prv. 21, 12. מסלף רשעים לרע
Prv. 21, 27. זבח רשעים תועבה
Prv. 24, 20. נר רשעים ידעך
Prv. 28, 12. ובקום רשעים יחפש
Prv. 28, 28. בקום רשעים יסתר אדם
Prv. 29, 12. כל־משרתיו רשעים
Prv. 29, 16. ברבות רשעים
Eccl. 8, 10. רשעים קברים
Eccl. 8, 14. ויש רשעים
Jes. 13, 11. ועל־רשעים עונם
Jes. 14, 5. שבר י״י מטה רשעים
Jes. 53, 9. ויתן את־רשעים קברו
Jer. 5, 26. נמצאו בעמי רשעים
Jer. 12, 1. דרך רשעים צלחה
Jer. 23, 19. 30, 23. על ראש רשעים יחול
Ez. 21, 34. צוארי חללי רשעים
Dan. 12, 10. והרשיעו רשעים
Dan. 12, 10. ולא יבינו כל־רשעים
Mal. 3, 21. ועסותם רשעים

וּרְשָׁעִים

pl.:
1 Sam. 2, 9. ורשעים בחשך ידמו
Ps. 104, 35. ורשעים עוד אינם
Prv. 2, 22. ורשעים מארץ יכרתו
Prv. 10, 30. ורשעים לא ישכנו־ארץ
Prv. 12, 21. ורשעים מלאו רע
Prv. 14, 19. ורשעים על־שערי צדיק
Prv. 24, 16. ורשעים יכשלו ברעה

הָרְשָׁעִים

pl.:
Ex. 9, 27. ואני ועמי הרשעים
Num. 16, 26. האנשים הרשעים
Ps. 1, 4. לא־כן הרשעים
Ps. 11, 2. כי הנה הרשעים
Ps. 145, 20. ואת כל־הרשעים ישמיד
Eccl. 8, 14. כמעשה הרשעים
Jer. 25, 31. הרשעים נתנם
Zeph. 1, 3. והמכשלות את־הרשעים

וְהָרְשָׁעִים

pl.:
Jes. 57, 20. והרשעים כים נגרש

בָּרְשָׁעִים

pl.:
Prv. 24, 19. אל־תקנא ברשעים

לָרְשָׁעִים

pl.:
Jes. 48, 22. אמר י״י לרשעים
Jes. 57, 21. אמר אלהי לרשעים

v. comp. tr., quasi *redomare, redimire*, alligare, jungere equis currum, arab. *artama* (filum digito circumligare, quod dudum contulit *Ibn-Librath*), rad. *tam*, cogn. תָּם, sanscr. *dam*. LXX. רְתָם, *ψόφος*.

impt. sg.: רְתֹם

Mich. 1, 13. רתם המרכבה לרכש

רֹתֶם

ז"ו, וסמיכוי רְתָמֵי [כמו בְּקָרֵי־בָקָרִים], ופתכונו ככוי למין עץ לסעת כז"י, שגז גקליו יכנו מנקוץ ולא יכנו מנפכים. ושמשיו מעטם זס לשמס בקיס, וכתכונו כלכן כתמונות רֹתֶם, רוּתָם, וספכט לא נודע לי.

n. m. (pl. רְתָמִים, sicut בְּקָרִים a n. בָּקָר), nomen arboris, cujus succensae carbones, cum extrinsecus exstincti videntur, intus candere pergunt, quare radices ejus ad calefaciendum adhibentur (*Rashi*), vulgo *juniperus*, sec. recentiores, sicut arab. *ratama*, genista (*Spartium junceum* Linn.), cujus radices sunt esculentae (Job. 30, 4.). LXX. ἄρκευθος, φυτόν; S. σκέπη, ξύλον ἄγριον; שֹׁרֶשׁ רְתָמִים, גַּחֲלֵי רְתָמִים, LXX. σὺν τοῖς ἄνθραξι τοῖς ἑρημικοῖς; A. ἀνθρακία ἀρκεύθινα; S. Th. ἄνθρακες ἐστοιβασμένοι.

1 Reg. 19, 4. וירא וישב תחת רתם
1 Rg. 19, 5. וישכב וישן תחת רתם

pl.: רְתָמִים

Job. 30, 4. ושרש רתמים לחמם
Ps. 120, 4. עם גחלי רתמים

רָתַק

פ"כ, ומוכנו קשור ולקוס קנוס ועקוד ולקסור [כיכדען, פֿעסטמאכען], וסקכן רַתָּק, ודומס לו תָּדַק [הֲתָדַק בלקמי בז"ע, לשכ מאכו הִתְדִּיק הסס, וכן אֲתָדַק בלקמי, תמור נפ"ד ודנק בעכרי, וסקכן ומשוי עי' נס"מ. הכפעל בקכי רָתָק נמוכן שלילת הפעולה, לומר סיפר מכקיקס, לוכס הככון לי הכתיב יְרַתֵּק. הכשכ"פ הפעולי.

v. comp. tr., vincire, ligare, cogn. neoh. תְּדַק (הִתְדִּיק, constrictio, obturatio), aram. אֲדַק (targ. pro צָפַד, דָּבַק). *Ni.* (imp. הֵרָתֵק *Qeri*, ubi *Ketib:* הֵרָתֵק vel potius: הֵירָתֵק), vinculis solvi (losgebunden werden). LXX. δέειν; *Ni.* ἀνατρέπεσθαι.

Nif-al: נִרְתַּק

3 *imperf.:* יֵרָתֵק

Eccl. 12, 6. *לא ירתק חבל חכסף

Pu-al: רֻתַּק

3 *perf. pl.:* רֻתְּקוּ

Nah. 3, 10. רתקו בזקים

רַתּוּק

ז"ו, ומוכנו שרשרת [קעטעג], וסרכוי רַתּוּקוֹת.

n. m. (pl. רַתּוּקוֹת), catena, a v. רָתַק, religare (arab. *claudere*, aram. *circumdare*). LXX. φυρμός. Hieron.: *Verbum ARETHIC Aquila conclusionem, Symmachus et Theodotio καθήλωσιν i. e. confixionem interpretati sunt.*

הָרַתּוּק

Ez. 7, 23. עשה הרתוק

Job. 5, 7. ובני רשף יגביהו עוף
Hab. 3, 4. ויצא רשף לרגליו

pl.: לְרִשְׁפֵּים

Ps. 78, 48. ומקניהם לרשפים

pl. constr.: רִשְׁפֵּי

Ps. 76, 4. שמה שבר רשפי־קשת
Cant. 8, 6. רשפיה רשפי אש

pl. c. suff.: רִשְׁפֶּיהָ

Cant. 8, 6. רשפיה רשפי אש

רֶשֶׁשׁ

v. s. r. רוּשׁ *p.* 1055.

רִשָּׁת

v. s. r. יָרַשׁ *p.* 497.

רָתַח

פ"כ, וסעתיל רְתָח נז"ע, ומוכנו נתמנות קדיסס וסתכס [גליסען, זאמלונגען], וקכן סזנז רְתָח, ודומס לו דָּחַה קְדָחַח, וסרכיסס כיס נלקמי, תמור סס ונער ויקלס נעגכי. ומוס לפ"כ וילס ונעגס [ויעלגן], שנשלן מן סתנן וקלישס, וכנזנ כמכוון ג"כ כיוכי [ענ"א] וכדומס. סכנד יונק, וכן סכוסף, וסכנז"פ נסזשלס מרוגס וסמון מעיס. מפעל זס נלקמי רָתָח [ומילועז רִיתָחָא], רוּתָח, תמור קמס וקלף ולופיל, מְרַתְּחָא כלי לעגון, וגז"ע רַתָּחוֹן כועס וכעסן.

v. comp. intr. (impf. neoh. יִרְתַּח), candere, fervere, liquefieri (targ. pro חַם, בָּעַר, נָקַד), cogn. נָתַךְ (τήκεσθαι), קְדַח. *Pi.*, fervefacere. *Pu.*, bullire, fervefactum esse, de perturbatione animi vehementi. *Hi.* effervefacere. Aram. inde רְתָח (def. רְתָחָא), רוּתָח, fervor, spuma; מַרְתְּחָא, cacabus; רַתָּחָן, neoh., fervidus, stomachosus, vehemens, iracundus. LXX. ἐκζέειν, ἀναζέειν (A. *Hi.* καγχλάζειν).

Pi-el: רִתַּח

impt. sg.: רַתַּח

Ez. 24, 5. רתח רתחיה

Pu-al: רֻתַּח

3 *perf. pl.:* רֻתְּחוּ

Job. 30, 27. מעי רתחו ולא־דמו

Hif-il: הִרְתִּיחַ

3 *imperf.:* יַרְתִּיחַ

Job. 41, 23. ירתיח כסיר מצולה

רֶתַח

ז"ו, וכמנוי לך נככוי רְתָחִים, וסמוכן נתמנות קדיסס [ויעדוכג], וסולי סיסוד רְתָח, ועכיכו סכרסס וסצר ישונן נעגון, וכלס מסלוב עס עגמיס.

n. m. pluralet. (רְתָחִים), fervor, bullitio, nisi sing. est רְתָח, id quod aqua ferventi coquitur (parall. עֲצָמִים). LXX. רִתַּח רְתָחִים, ἐκζέειν.

pl. c. suff.: רְתָחֶיהָ

Ez. 24, 5. רותח רתחיה

רְתָם

פ"כ, ומוכנו קטיפ [נפֿלבינגען, נפֿלפֿ-מעג], ווסו מתמנות של קדיסס וסקיסס, כלכד נכפתי מעכג, לכן נכללו לקיסס נדבר [פֿלבינבדען, -נפֿפֿלבנגען], וכמוכן קדיסס ג"כ הפעל נעכגי. וכלר הזווסו לעכגי דוכז לכן לנרלע. ולסר לקלול הזנז שקלן דְּתָם, ודומס לו הקלן של חָתָם, וכן כזנז כמכוון s. *dam*, l. *dom-are*, נכפתי מעכג [*δαμ-ᾶν*].

n. f., sicut רִשְׁעוּת (neoh.), injustitia, improbitas, fraus, scelus, samarit. רִשְׁעָה. LXX. ἀδικία, ἀνομία, ἀσέβεια.

Jes. 9, 17. כי־בערה כאש רשעה
Mal. 1, 4. וקראו להם גבול רשעה
Mal. 3, 15. גם־נבנו עשי רשעה
Mal. 3, 19. וכל־עשי רשעה קש

וְרִשְׁעָה

Prv. 13, 6. ורשעה תסלף חטאת

הָרִשְׁעָה

Zach. 5, 8. ויאמר זאת הרשעה

לְרִשְׁעָה

Ez. 5, 6. משפטי לרשעה

constr.: וְרִשְׁעַת

Ez. 18, 20. ורשעת רשע עליו תהיה
Ez. 33, 12. ורשעת הרשע לא־יכשל

constr.: בְּרִשְׁעַת

Dt. 9, 5. ברשעת ׀ הגוים האלה

constr.: וּבְרִשְׁעַת

Dt. 9, 4. וברשעת הגוים האלה

cum suff.: רִשְׁעָתוֹ

Dt. 25, 2. כדי רשעתו במספר

cum suff.: וּבְרִשְׁעָתוֹ

Prv. 11, 5. וברשעתו יפל רשע

cum suff.: מֵרִשְׁעָתוֹ

Ez. 18, 27. ובשוב רשע מרשעתו
Ez. 33, 19. ובשוב רשע מרשעתו

מֵרִשְׁעַת

ז"כ, ומוכנו כמו רשעה, לומר עולה ועוזק וקמס, קולס נלכן כנקעגס, וקולי כמו מֵרִשְׁעַת, כיכוי מסכוסף, וסס מסקנכ.

n. f., improbitas, scelus, vel part. (= מְרֻשָּׁעַת, *Qimchi* confert מְגֻדָּלוֹת Jos. 16, 19. מְמֻשָּׁלִים 1 Chr. 26, 6.), sceleste agens. LXX. ἡ ἄνομος.

הַמְרֻשָּׁעַת

2 Chr. 24, 7. כי עתליהו המרשעת

רֶשֶׁף

פ"כ ול"ע, ומוכנו כמו רֶצֶף לעיל, לומר לסיכס וכמיכס [גליסען, פֿלַצַממען], וסתמנות רֶשֶׁף, רָשַׁף, שַׁב, וכנזנ כמכוון ג"כ נשפס סכלפית [*çubh*] וכלומס נמוכן וס, לשכ סוף שכיי מן [*çabh*], כמו [*lubh*] מן [*labh*], וסולי ג"כ צָהַב משלמו. ונוסף תכיר לשלי שהשוי עס שָׂרַף, שָׂרַב לקמו ולכיל.

v. comp. intr. inus., candere, ardere, flammare, rad. רָשַׁף, cogn. שָׂרַב, רָצַף, sanscr. *çubh* = *çabh*, quare falluntur, qui hoc v. ex שָׂרַף, שָׂרַב, trajectis literis, progenitum arbitrantur.

רֶשֶׁף

ז"ו, וסרכוי רְשָׁפִים, ומוכנו שכיב ולסב ושלסנת וכמור, נסשלס על נרק, לסב קסנ"ס, לו על קטנ מריבי ועסס, וכמו קמס, ל"מ לקומי כסף, ולולי ג"כ כשפים. וכשפי קשת סמס סקלים, שסס לקשת כנרקים, וגכי כשף סמס סלסב. סכילוגים מנריקים וכתוים וכן סלסב. נתכנוס רֶשֶׁף וסרכוי רְשָׁפִין משלמו.

n. m. (pl. רְשָׁפִים), scintilla, flamma, de flamma Dei h. e. fulmine corusco, de fulgetris arcus h. e. sagittis, de avibus rapacibus fulguris instar volitantibus (בְּנֵי רֶשֶׁף), de ardore et vehementia amoris, de morbo ardente s. inflammante, epidemico maxime, targ. רְשָׁף (pl. רְשָׁפִין). LXX. πῦρ, κράτος, ὄρνεον, περίπτερος, γύψ.

Dt. 32, 24. מזי רעב ולחמי רשף

pl.: וְלִרְשָׁעִים

Ps. 75, 5. ולרשעים אל־תרימו קרן

pl.: מֵרְשָׁעִים

1 Sam. 24, 13. מרשעים יצא רשע
Job. 38, 19. וימנע מרשעים אורם
Ps. 37, 40. יפלטם מרשעים
Ps. 119, 53. זלעפה אחזתני מרשעים
Ps. 119, 155. רחוק מרשעים ישועה
Prv. 15, 29. רחוק י"י מרשעים

pl. constr.: רִשְׁעֵי

Ps. 75, 9. ישחו כל רשעי־ארץ
Ps. 101, 8. אצמית כל־רשעי־ארץ
Ps. 119, 119. השבת כל־רשעי־ארץ

pl. constr.: וּלְרִשְׁעֵי

Ez. 7, 21. ולרשעי הארץ לשלל

adj. fem.: הָרִשְׁעָה *sg.*

Ez. 3, 18. מדרכו הרשעה לחיותו
Ez. 3, 19. ומדרכו הרשעה

רָשַׁע

ז"ו, וכנכוי רְשָׁעֵי, ופתכונו קלילות ותקיפות, ומוס לפ"כ נכוי לעולס ומס ועוזק וזדון [געוואַלט, זוכרעבט], וספכונו נדק, לו ג"כ לסמנת מרמס וזקר וכוכ, ל"ש מלוכי רשע, וכמו עַל רְשָׁעֵי [ל"ל כ"ו] לל"ק נככוי מן רָשַׁע, ולא מסקנכ.

n. m. (c. s. רִשְׁעֵי), vis, violentia; injustitia, fraus; improbitas, pravitas; pl. רְשָׁעִים, improbe s. injuste facta, Job. 34, 26. LXX. ἀδικία; ἁμαρτία, ἁμάρτημα; ἀνομία, ἀσέβεια, κακόν, πλημμέλεια; ἁμαρτωλός, ἄνομος, ἀσεβής, ταπεινός, ψευδής; אַנְשֵׁי רֶשַׁע, ἀσεβεῖς.

1 Sam. 24, 13. מרשעים יצא רשע
Job. 34, 8. וללכת עם־אנשי רשע
Ps. 5, 5. כי ׀ לא אל־חפץ רשע
Ps. 45, 8. אהבת צדק ותשנא רשע
Ps. 84, 11. מדור באהלי־רשע
Prv. 4, 17. כי לחמו לחם רשע
Prv. 8, 7. ותועבת שפתי רשע
Prv. 10, 2. לא־יועילו אוצרות רשע
Prv. 16, 12. עשות רשע
Eccl. 7, 25. ולדעת רשע כסל
Eccl. 8, 8. ולא־ימלט רשע את־בעליו
Jes. 58, 4. ולהכות באגרוף רשע
Jes. 58, 6. פתח חרצבות רשע
Ez. 7, 11. החמס קם למטה־רשע
Hos. 10, 13. חרשתם־רשע
Mich. 6, 10. בית רשע אצרות רשע
Mich. 6, 11. האזכה במאזני רשע

הָרָשָׁע

Ps. 125, 3. כי לא ינוח שבט הרשע
Eccl. 3, 16. המשפט שמה הרשע *p.*
Eccl. 3, 16. ומקום הצדק שמה הרשע

בְּרָשָׁע

Ps. 141, 4. עללות ׀ ברשע
Prv. 12, 3. לא־יכון אדם ברשע

מֵרָשָׁע

Job. 34, 10. חלילה לאל מרשע

cum suff.: רִשְׁעֲכֶנוּ

Jer. 14, 20. ידענו י"י רשענו

cum suff.: רִשְׁעֶךָ

Job. 35, 8. לאיש־כמוך רשעך

cum suff.: רִשְׁעוֹ

Dt. 9, 27. ואל־רשעו ואל־חטאתו

cum suff.: בְּרִשְׁעוֹ

Ez. 31, 11. ברשעו גרשתיהו

cum suff.: מֵרִשְׁעוֹ

Ez. 3, 19. ולא־שב מרשעו
Ez. 33, 12. ביום שובו מרשעו

רִשְׁעָה

ז"כ, ומוכנו כמו רֶשַׁע סוככי, ופתכונו משלמו, וכן נז"ע רִשְׁעוּת.

pl.: בְּרַתּוּקוֹת *Q'ri.*

1 Reg. 6, 21. ויעבר ברתוקות זהב

pl.: בְּרַתֻּקוֹת *K'tib.*

1 Reg. 6, 21. ברתוקות זהב

רְתָקָה

ז״נ, וסכנוי רְתָקוֹת, וסמקרון שרשר ושלשלת וכלל [קעטע], וגס משלשלת לכנוי.

n. f. (pl. רְתָקוֹת), catena, ad ornatum. LXX. *ὁμοίωμα.*

pl.: וּרְתָקוֹת

Jes. 40, 19. ורתקות כסף צורף

רָתַת

לומר רַת, פעל כודד ול״ע, ומובנו כמו רַצַּ, וכמו השרש של חָ־רַ־דָ, רָעַד. ענינו רעידה ונסוע פנוע וכיוצ ופלימה [ניטעטרן, עכ־], וסקקר והשוי כשר פרשני תקף רעד.

v. intr. inus., tremere, contremiscere, pavere, cogn. רַצַּ, חָ־רַ־דָ, רָעַד.

רֶתֶת

ז״ו, ע״מ זַאֲבָ, פְּרֵשׁ, ומובנו רעש וקלקלה ופלגוש, וכן רְתִיתִי [סידועס רְתִיתָא] נתרגוס.

n. m. (ad s.f. זַאֲבָ, פְּרֵשׁ), sicut רֶשֶׁ, tremor, horror, targ. רְתִיתָא (def. הָרְתִיתָא).

Hos. 13, 1. כדבר אפרים רתת

שִׁלַּמְתִּי עֶרֶךְ רֵישׁ · מֻחֲתָל עַד־לְבַלָּה;
בִּינֹתִי סוֹד כָּל־שֹׁרֶשׁ · לְהַמְשִׁילוֹ בְּשִׁפְתֵי עֶרֶב:
שִׁפְתֵי קֶדֶם אֶת־שִׁפְתֵי מַעֲרָב עָשׂוּ חוֹזֶה לְבַאֲלָא:
תֵּיאֲוֹת בְּתִמּוּנָתָם יַחַד וְגַם בְּעִנְיָנָם הֶרֶב:

שׁ שׁ

שָׁא I.

פעל ל״ע כ״ק נכפילו, שְׁשָׁא תמור שָׁאָשָׁא, ומובנו כמו סָא, לְשׁוֹן סְאֵא, וכמו סָפַ לעיל. לומר גרישס ומדק ומלף [עריינען], ומובן הכנד סרגס כמיטירות והובלה הלאה [פֶּאַרעפֿיס־רען]. וזס הפתרון של וזנבתיך וזשקתיך, לומר לשובב והכהלך הלאה, ולכוונס ולת כוונו מיעתיקים הקדמונים, ופעל הערבי שאשׁ, נמובן הכתאה וכגיגס ג״כ מוס, ע״י כפילת העקר והיסוד, כלומר יָא הגרש שאשא, ולת״כ טאט ע״ש.

v. tr. redupl. (שְׁשָׁא Ez. 39, 2. = שְׁאָשָׁא), sicut סָא (סְאֵא), סָפַ, pellere, regere. *Pi.* intens. cito et cum vi abducere, cogn. arab. شَأَشَ (abbrev. ex شَأْشَأَ, sicut neoh. טָאַט ex טָאְטָא), aeth. *sausawa, sosowa.* Targ. אַטְעֲנָהּ (Vulg. *seducam*). LXX. *καθοδηγήσω σε.*

Pi-el: שִׁשֵּׁא

1 *prf. c. s.:* וְשִׁשֵּׁאתִיךָ

Ez. 39, 2. ושבבתיך וששאתיך

שָׁא

פ״כ, ול״ע כ״ק נגזרים, ומובנו כמו דָּשָׁא, לשון נכנה מענו בתוספת עעמיכון. מובנו לדיים וטילה [סענען], וקוקר הגזרת והשוי עי׳ נס״מ. ודע קוקן שגזרת שָׁא קצתי מלפנים הענין יְשָׁאוּ, שנמלא בספר הדגוש, לולס הכנון שספילו הדגוש לסקל, וכן תִּדְרְכוּ [מצנה תורס נ״כ], כלומר לשון יעקב כן בספר חֲלָלֶיךָ, לשון הוסב מן חֲלָלַי לקרי ימים רבים וגם לעולידולך [עי׳ מכלול ע״ק].

v. tr. inus. (nam impf. יְשָׁאוּ a v. נָשָׂא, ejecto Dages, uti in תִּדְרְכוּ Dt. 12, 11., sec. *Cod. Hillai*, teste *Jakobo Elazuri*), tollere, sicut נָשָׂא, quod nonnisi praeverbii augmento differt.

שְׁאִי

ז״ו, ע״מ גֵּיל, ומובנו גלות וגלון וסוד והדר וזקן [סָאסְפֶּען], ומהרגל סתלמידים הנגתיו ג״כ קצת כזה, לע״פ שכבר רשתי שימוהו שָׁא, נלי קנה מוגג, כי כן הדרך להרבה נלגון הקדש. וכן נהגו נעלי הפייעטים לקנן מקנה מוגג, ולהשתמש נזרת לנד, והרל״ק נספרו מכלל [דף פ״ה] סס לא ידע סהוהו, הכה כבר הצוהיל לענין זה. ספרייעי שיאוֹן מוסף ע״מ גילון.

n. m. (ad s. f. גִּיל), status elatus, sublimitas, magnitudo, magnificentia, a v. שָׁא (unde et n. pr. שְׁאִיאוֹן ad s. f. גִּילוֹן = נָשֵׂא, uti dudum supra s. v. נָשָׂא indicavimus. LXX. *δῶρον.*

cum suff.: שְׁיָאוֹ

Job. 20, 6. אם־יעלה לשמים שיאו

שְׁוֹא

ז״ו, ע״מ קוֹל, ומובנו רוס וגלות, כדומה לת זיק הנוכר, וכבר הזכרתיו ג״כ תקת כזה.

n. m. (ad s. f. קוֹל), altitudo, magnificentia. V. s. v. נָשָׂא.

inf. constr.: בְּשׁוֹא

Ps. 89, 10. בשוא גליו אתה תשבחם

שְׁאָה

ז״כ, ע״מ שֵׁשׁ מן שָׁשׁ, וככוי שְׁאָתִי, שֵׁתוֹ [נסקר קלף], ולפצר לפ״ו שזיך לת זה, וכבר פרצתי עכינו לעיל תקת כזה.

n. f. (ad s. f. שֵׁשׁ a v. שָׁשׁ, c. s. שַׁאֲתִי, שֵׁתוֹ), fortasse potius a v. שָׁא, quam a praepositionali נָשָׂא (ubi significationes ejus collocavimus) deducendum.

שְׁאָב

פ״כ, והעתיל יִשְׁאַב, ומובנו דלית מים מנקר [שָׁאֶפֶּען], ותמנותו דלית ומציכת כבר לעצמו ולכפנו [מן זיך נישפנן], ודומס לו ג״כ שָׁאַה, נהשלמה לקוצת, כמו שזת נשמס נרמיצ, ולולי ג״כ יסוד הזרס לכל חָ־שַׁהּ, נספוק לקצוף מים מגבך. נרמיך שְׁאֵב מצלמו, ומקור סס מְשֹׁאָב, והכיכוי שָׁיְבָ, וכן סס אֵבֶן שָׁאֲבָה, להסמכת לכן מוצכת הכיכול [מֵאָגנצע], וכרצ״י [יעני׳ ל״ל ע״ו] שְׁאוּב כמו שְׁאוּהּ, וכן בגרמיך שלף תמור שלב, ל״מ שלפו שכיך מיכך למכך [צית ק״ל], וכן מוס סס שְׁאָבָה [בית הזוהכס], הכוקך נתרגו׳ שָׁאוּבָא, וכן״ע עוד שְׁאִיבָה, ועוד הרצה, ומכל לקח תכיר תמונתו ולנונו.

v. tr. (impf. יִשְׁאַב), attrahere, haurire (schöpfen), cogn. שָׁאַהּ, חָ־שַׁהּ (Jes. 30, 14. Hag. 2, 16.), gemar. שָׁאַב (inf. מִשַּׁב, prt. שָׁיֵב) et שָׁאַהּ, promiscue, neohebr. אֵבֶן שְׁאֵבָה, lapis attrahens, magnes. LXX. *ἐπισπᾶν, ἀντλᾶν, ὑδρεύεσθαι;* שְׁאֵב מַיִם, *ὑδροφόρος.*

2 *perf. pl.:* וּשְׁאַבְתֶּם

Jes. 12, 3. ושאבתם־מים בששון

part. masc.: שׁוֹאֵב *sg.*

Dt. 29, 10. עד שאב מימיך

prt. pl. constr.: וְשֹׁאֲבֵי־

Jos. 9, 21. ושאבי־מים לכל העדה

Jos. 9, 23. ושאבי־מים לבית אלהי

Jos. 9, 27. ושאבי־מים לעדה

part. pl. f.: הַשֹּׁאֲבֹת

Gn. 24, 11. לעת צאת השאבת

inf. constr.: לִשְׁאֹב

Gn. 24, 13. יצאת לשאב מים

Gn. 24, 20. אל־הבאר לשאב

Gn. 24, 43. העלמה היצאת לשאב

1 Sam. 9, 11. נערות יצאות לשאב

impt. sg. שָׁאֲבִי־

Nah. 3, 14. מי מצור שאבי־לך

1 *imperf.:* אֶשְׁאַב *p.*

Gn. 24, 19. 44. גם לגמליך אשאב

3 *impf. f.:* וַתִּשְׁאַב

Gn. 24, 20. ותשאב לכל־גמליו

3 *impf fem.:* וַתִּשְׁאַבְנָה *p.*

Gn. 24, 45. ותרד העינה ותשאב

3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁאֲבוּ־

1 Sam. 7, 6. וישאבו־מים וישפכו

2 Sam. 23, 16. וישאבו־מים מבאר

1 Chr. 11, 18. וישאבו־מים מבור

3 *impf. pl.:* יִשְׁאֲבוּן

Ruth 2, 9. ושחית מאשר ישאבון

מַשְׁאָב

ז״ו, ומכנוי מַשְׁאֲבִים, ומכלון רמע שיעקו לנס מיים, להשקות הכהמות, לומר שוקת [אֶפֶּפֶרינכע], ולפעת רניס מסקדמונים, מקום הטיפס [אֶפֶּפֶ־ערט], ולת רמע.

n. m. (pl. מַשְׁאֲבִים), locus, ubi aqua hauritur, sec. alios canalis, in quam aqua ad pecora potanda hauritur, vel haustrum, situla, qua hauritur. LXX. perverse.

pl.: מַשְׁאֲבִים

Jud. 5, 11. בין משאבים

שָׁאַג

פ״כ, ומעתיל יִשְׁאַג, ומובנו זעיקס ונעיקס נריקס וקריקס [שרייען, רופען, שעהכנען], ומקרן שָׁאוֹג, ודומס לו צָעַקּ, זָעַקּ, רָ־זַחּ, נמרכו שרשס, וכבר הנעתי לך משוי נשפתי מערב תקת זעק לעיל. וכנרך נכ״ק משוק הקריס וקול הרעם וזעון לנוי הקול, ולפעמים מלכוש נכרס.

v. intr. (impf. יִשְׁאַג), clamare, vociferari, sonare, rugire, de leone, ingemiscere, de moesti et cruciati ejulatibus, cogn. צָעַקּ, זָעַקּ, רָ־זַחּ. LXX. *βοᾶν, φθέγγεσθαι, ὠρύεσθαι, ἀνακράζειν, χρηματίζειν, ἐρεύγεσθαι, παριστάναι.*

3 *perf.:* שָׁאַג *p.*

Am. 3, 8. אריה שאג

3 *perf.:* רָשָׁאַג *K'tib.*

Jes. 5, 29. ושאג ככפירים

1 *perf.:* שָׁאַגְתִּי

Ps. 38, 9. שאגתי מנהמת לבי

3 *perf. pl.:* שָׁאֲגוּ

Ps. 74, 4. שאגו צוררך

part. masc.: שׁוֹאֲגִי *sg.*

Jud. 14, 5. כפיר אריות שאג

Ez. 22, 25. כארי שואג

part. masc.: וְשֹׁאֲגִי *sg.*

Ps. 22, 14. אריה טרף ושאג

part. m. pl.: שֹׁאֲגִים

Ps. 104, 21. הכפירים שאגים לטרף

Zeph. 3, 3. בקרבה אריות שאגים

inf. abs.: שָׁאֹג

Jer. 25, 30. שאג ישאג

3 *imperf.:* יִשְׁאַג

Job. 37, 4. אחריו ישאג־קול

Jes. 5, 29. *Q'ri.* וְשָׁאג בכפירים

Jer. 25, 30. ר״י ממרום ישאג

Jer. 25, 30. שאג ישאג על־נוהו

Hos. 11, 10. כי־הוא ישאג

3 *imperf.:* יִשְׁאָג *p.*

Hos. 11, 10. כאריה ישאג

Joel 4, 16. וי״י מציון ישאג

Am. 1, 2. ר״י מציון ישאג

3 *impf. c. hint.:* הֵישְׁאַג

Am. 3, 4. הישאג אריה ביער

3 *impf. pl.:* יִשְׁאֲגוּ

Jer. 2, 15. עליו ישאגו כפירים

3 *impf. pl.:* יִשְׁאֲגוּ *p.*

Jer. 51, 38. יחדו ככפירים ישאגו

שְׁאָגָה

ז״כ, ומסמך שַׁאֲגַת, ופקרונו סנרס וזעוק, וקל למכין מסזרס.

n. f. (c. שַׁאֲגַת), clamor, spec. de rugitu leonis, de hostium frementium tumultu, de afflictorum ululatu lamentabili. LXX. *ὠρύωμα, φόβος, σθένος, παράπτωμα; κράζειν, ὠρύεσθαι, ὀργιᾶν.*

Jes. 5, 29. שאגה לו כלביא

constr.: שַׁאֲגַת

Zach. 11, 3. קול שאגת כפירים

Job. 4, 10. שאגת אריה וקול שחל

cum suff.: שַׁאֲגָתִי

Ps. 22, 2. דברי שאגתי

cum suff.: בְּשַׁאֲגָתִי

Ps. 32, 3. בשאגתי כל־היום

cum suff.: שַׁאֲגָתוֹ

Ez. 19, 7. מקול שאגתו

pl. c. suff.: שַׁאֲגֹתַי

Job. 3, 24. ויתכו כמים שאגתי

שְׁאָה II.

ז״כ, ומוס נתאכן מן שָׁא לעיל, נדמיון לת זַ, סָא, וכמלת קן נכנין נפעל נְשְׁאָה, ונגווירס שָׁאוֹן, שׁוֹאָה, שֵׁת, סקנר מן שָׁאת. הפתרון נכנול וגרישס וועוע הכה וכנה, ומוס נהשלמה כמו וע, על מים וגרישס ומסומס ומעלה וכעס [לעכרמען, עָקנען], כלומר סהלוך ג״כ לקל נעס [לְיוּט ל״ל כ׳], ודומס לו כמוכן זס שָׁא [שָׁוּא], לומר שמכו שׁוֹא, תְּשָׁאָה, ולולי ג״כ מְשׁוֹאָה, שׁוֹאָה, לו ג״כ שעניכו כעלמותו מים ומילה, כלי זייכות לל וע וסל, וגס לל נתמלות לל כלכול.

v. intr., ultro citroque agitari, tumultuose commotum esse, tumultuari, strepere (syn. גָּעַשׁ Job. 34, 20.), *Ni.* de fluctuum exaestuantium fremitu. Prolongatum est hoc v. ex שָׁא, quocum cognata sunt זַ, סָא, nisi potestas *sonandi* primitiva est, sicuti in v. שָׁא (שָׁוּא),

unde שְׁוּאָה, תְּשׁוּאָה (et fort. etiam מְשׁוֹאָה, שׁוֹאָה). LXX. *ὀχεῖν.*

Nif-al: נִשְׁאָה

3 *impf. pl.:* יִשָּׁאֲנוּ

Jes. 17, 12. מים כבירים ישאון

Jes. 17, 13. אשכון מים רבים ישאון

שָׁאוֹן

ז״ו, ע״מ חָזוֹן. ומוכנו סיון וכעז כרגשות וכסב רוגז וכעס, ד״מ מכוז דכי יס, ומסילת סיון עס, ומכעז נכי קיל, וסיון קול קורק וכדומס, וכני זעון ככוני לקמני מלקמס, וקולי נור זעון כמו נור זעון מיס. ודע קורק זלדעת לנן-נכסק זעכן לך כתקרך ין זעון, קולס סכנון זעכזו זעין.

n. m. (ad s. f. חָזוֹן), strepitus, tumultus, de sonitu aquarum exaestuantium, tumultu belli, fremitu hostium, ululatu afflictorum; בְּנֵי שָׁאוֹן, bellatores vociferantes; בּוֹר שָׁאוֹן, fovea aquarum strepentium plena. LXX. *ἦχος, κραυγή, ἀπώλεια, ὄλεθρος, ταλαιπωρία, ἀπώλεια, ἀδυναμία, αὐθάδεια καὶ πλοῦτος, ὑπερηφανία, κῆτος, νῶτος.*

Ps. 40, 3. *מבור שאון

Jes. 13, 4. קול שאון ממלכות גוים

Jes. 66, 6. קול שאון מעיר

Jer. 25, 31. בא שאון

Jer. 46, 17. *מלך־מצרים שאון

Jes. 48, 45. וקדקד בני שאון

Hos. 10, 14. וקאם שאון בעמיך

בְּשָׁאוֹן

Am. 2, 2. ומת בשאון מואב

constr.: שְׁאוֹן

Ps. 65, 8. שאון ימים שאון גליהם

Ps. 74, 23. שאון קמיך עולה תמיד

Jes. 24, 8. חדל שאון עליזים

Jes. 25, 5. שאון זרים תכניע

Jer. 51, 55. נתן שאון קולם

constr.: וּשְׁאוֹן

Jes. 17, 12. ושאון לאמים

constr.: כְּשָׁאוֹן

Jes. 17, 12 כשאון מים כבירים

Jes. 17, 13. כשאון מים רבים

cum suff.: וּשְׁאוֹנָהּ

Jes. 5, 14. והמונה ושאונה

שֵׁת

ז״כ, סקנר של שֵׁאת, מן שָׁאַת, ומסונן כמו זעון, ול״כ נכי־זת כמו נכי זעון, ומן סלמת תמור סמסוק נספר נמדנר ומקן פלמי מוסנ וקרקר כל־נכי־זת, נלמר נירמיס [מ״ס מ״ס] ומלכל פלת מוסנ וקדקד נכי זעון, ווס נכול, ומקלמוניס נכוכו נפתכוכו.

n. f. (abbrev. ex שֵׁאת = שֵׁת), strepitus, tumultus bellicus; בְּנֵי שֵׁת, hostes tumultuantes. LXX. *υἱοὺς Σήθ.*

Num. 24, 17. וקרקר כל־בני־שת

*הַשְׁאת

Thr. 3, 47. *השאת והשבר

שְׁאָה

ז״כ, ומוכנו סעל סועב וגעב [זעוסב, וועזעגר], ל״מ מגעב סרעס, ומס מזכב זלס, סוס ע״מ עוֹלָה, ומס מן שׁוּאָה, סוס ע״מ קוֹמָה. עי׳ זוס.

n. f. (ad s. f. עוֹלָה, vel ad s. f. קוֹמָה, si radix est שׁוּאָה), procella, tempestas. LXX. בְּיַד שְׁוֹאָה, *ἄφνω θόρυβος.*

Job. 30, 3. אמש שואה ומשאה

Job. 30, 14. תחת שאה התגלגלו

Job. 38, 27. להשביע שאה ומשואה

שׁוֹאָה

Ps. 35, 8. שואה לא ידע

Jes. 47, 11. שאה לא תדעי

Zeph. 1, 15. יום שאה ומשואה

בְּשׁוֹאָה

Ps. 35, 8. בשואה יפל

Q're. פְּשׁוֹאָה

Prv. 1, 26. גבא כשאוה ׀ פחדכם

כַּשּׁוֹאָה

Ez. 38, 9. כשואה תבוא

לְשׁוֹאָה

Ps. 63, 10. לשואה יבקשו נפשי

וּלְשׁוֹאָה

Jes. 10, 3. ולשואה ממרחק תבוא

constr.: וּמִשֹּׁאַת

Prv. 3, 25. ומשאת רשעים כי תבא

שְׁאִיָּה

ז״כ, וסוס נכסיכ תמור שׁוֹאָה, ומוכנו מזלסו.

n. f., *Ketib* pro שׁוֹאָה *Qeri.*

K'tib. בְּשַׁאֲוָה

Prv. 1, 26. גבא כשאוה ׀ פחדכם

II. שָׁאָה

פ״כ, ומוכנו קכיכס וזמיסס [וויסעע ויין], ל״מ מזמוס סעריס, ומכפעל סמעולי״, ומכוסף הִשָּׁאֲה יולף, ומקוק ומסקור לְהַשְׁאוֹת, לו נסקנר לַהֲשׁוֹת, וכן שָׁא לקמן.

v. intr., vastatum, desolatum esse. *Ni.* devastari, desolari. *Hi.* (inf. לְהַשְׁאוֹת, abbrev. לַהֲשׁוֹת), caus. et intens. LXX. *ἐρημοῦν, καταλείπειν.*

3 *perf. pl.:* שָׁאוּ

Jes. 6, 11. אם־שאו ערים

Nif-al: נִשְׁאָה

3 *impf. f.:* תִּשָּׁאֶה

Jes. 6, 11. והאדמה תשאה שממה

Hif-il: הִשְׁאָה

inf. constr.: לְהַשְׁאוֹת

Jes. 37, 26. להשאות גלים

inf. syncon.: לַהֲשׁוֹת

2 Reg. 14, 25. להשות גלים

שָׁאוֹן

ז״ו, ומוכנו כמו זוסס [קלים ל״ס ק׳], וסכלון זמוס [ויסעסיע], וכור זעון סכלון נור זוסס, ול נקפנר ג״כ זענין זעון כזעון מיס כניריס, וסקיס מעיע סיון, וסנוסר יקר.

n. m., sicut שׁוֹאָה (*Ψ.* 35, 8.), vastitas, desolatio, quo trahunt nonnulli בּוֹר שָׁאוֹן. LXX. *λάκκος ταλαιπωρίας.*

Ps. 40, 3. *ויעלני ׀ מבור שאון

Jer. 46, 17. מלך מצרים שאון

שׁוֹאָה

ז״כ, ומוכנו זמוס וקכיכס, וכן מזוסס, וכן פרנו סילקי לנון זמיון, ולנעת סמקנס רְגוּשׁ, מן זסס כמוכנו לקנון ולילקי סכנון. וכן ענין זוסס נכל מקוס, כי סלס ילוע זסנזנס נמוכן וס דומס לְחָחָה נקנר מימו סמו, וכן נדומס לְחָחָה נקמ נקרמי.

n. f., vastatio, sicut מְשׁוֹאָה, vastatio, eversio, interitus (Isaaki: שַׁמְמוֹן). Targ. male, confuso שׁוֹאָה priori cum hoc altero: רְגוּשׁ, tumultus, strepitus. Cogn. est verbo שָׁאָה vi vastandi v. תָּהָה (aram. תְּהָא), unde תֹּהוּ (die Wüste, die Oede). LXX. *ἀπώλεια, ὀδύνη, θλῖψις, ταλαιπωρία, συνοχή, ὁρμή, παγίς, εἰς μάτην, ἄβατος, ὑετός.*

Job. 30, 3. *אמש שואה ומשאה

Job. 30, 14. *תחת שאה התגלגלו

Job. 38, 27. *להשביע שאה ומשואה

*שׁוֹאָה

Ps. 35, 8. *שואה לא ידע

Jes. 47, 11. *שאה לא תדעי

Zeph. 1, 15. *יום שאה ומשואה

*בְּשׁוֹאָה

Ps. 35, 8. *בשואה יפל

Q're. *פְּשׁוֹאָה

Prv. 1, 26. *גבא כשאוה ׀ פחדכם

*כַּשּׁוֹאָה

Ez. 38, 9. *כשואה תבוא

*לְשׁוֹאָה

Ps. 63, 10. *לשואה יבקשו נפשי

*וּלְשׁוֹאָה

Jes. 10, 3. *ולשואה ממרחק תבוא

constr.: *וּמִשֹּׁאַת

Prv. 3, 25. *ומשאת רשעים כי תבא

שְׁאִיָּה

ז״כ, ומוכנו כקכיכ ועייס, וקל לקנין.

n. f., vastitas, desolatio. LXX. *ἐγκαταλελειμμένοι.*

וּשְׁאִיָּה

Jes. 24, 12. ושאיה יכת־שער

שֵׁאת

ז״כ, ומוכנו קכיכס וזמוס, כמו זקיכ.

n. f., vastatio, interitus, desolatio. LXX. *ἔπαρσις.*

הַשֵּׁאת

Thr. 3, 47. השאת והשבר

שֵׁת

Num. 24, 17. כל־בני־שת

III. שָׁאָה

פעל ל״ע כ״ק נסקפעל הִשְׁתָּאָה, וסוק לנעת סזנעיס וסנולנלעל רכון מן שָׁעָה, זנוומס קל שָׁעָה, לומר סנעס נדנר [לנוועסנען], ומסמכלות נפלוני, וכן פרשו המתרגם. קולס לנעת יקקי ולנן-עוכק מן זקס כמוכן זמיימס, ומכלון זל המפעל הזמומס ומקנכל, וזין לקף לנעת היקקי עקר היסוד, ומכוכר יקר.

v. hitpa., intueri oculis, se in aliquem convertere, cogn. שָׁעָה (unde est emollitum). Isaaki, qui א radicem esse dicit, vim *vastandi* inesse arbitratur, *Hitpa.* conturbatum esse (innerlich verstört sein). LXX. *καταμανθάνειν* (Vulg. *contemplari*).

Hitpa-el: הִשְׁתָּאָה

part. masc.: מִשְׁתָּאֶה

Gn. 24, 21. והאיש משתאה לה

שָׁאַט

פעל ל״ע כ״ק נגור שָׁאַט, ומוכנו כמו שׁוּט לקמן, לזר מסנו כתקרך זקס, וזכיכס נדומס לְ שָׁעַט לקמן. ועכין סמעכנ נכי זכתקמת ע״י זוי זלזס לְ, וכן תכוסס נרנל וכיכס, זכזקל לק״כ על כוי וסקלס [מיסלכנען], ותקת זקס, לזר זס סמכוון סרקס, לסדר לך סקקר וסכוי.

v. tr. inus., sicut שׁוּט (unde epenthesis prolongatione ortum est, targ. שׁוּט, contemnens, שׁרט, despectus), שָׁעַט (epenthesi duriori ortum), conculcare, pedibus conterere, deinde contemnere, nihili facere. V. s. שָׁעַט et שׁוּט.

שָׁאַט

ז״ו, ע״מ כָּתַב, יָהַב, חָבַב, וכמוכו שָׁאטָה נסמנ סתנועס לקוס, כלרך נימוני קלף. סמפר כוי וסקלס, ל״מ זקס כמנ, כוי וסקלת כמנ, וסרל״ק מעס זמרכו כמקוס, וכן סילקי מעס זמרכו לנון זקיפס, וסרקיס זנקנרו׳ סמעל זע תמוכ זקון וסקלס וכוי נעכרי, לקר מסכו זמס שׁיט, שָׁט סמס. *n. m.* (ad s. f. כָּתֶב, יְהָב, חָבָב, c. s. שָׁאטָה, regressâ vocali), fastus, contemtus, a v. שָׁאַט (= שׁוּט, targ. pro hebr. שָׁקַק, שָׁקַל, חָקַק, בָּזָה). LXX. *ἀτιμάζειν, ἐπιχαίρειν.*

בְּשָׁאַט

Ez. 25, 15. בשאט בנפש

Ez. 36, 5. בשאט נפש

cum suff.: שָׁאטָךְ

Ez. 25, 6. בכל־שאטך בנפש

שָׁאַל

פעל כוזד נתמנוסו, רכוך של שָׁעַל לקמן, ופתכוכו דריסס וקקיכס נדכר [*perscrutari*], ותמנות של קקיכס כדומס לו, מעכין לניעס ונקיכס, וכן סתמנות של נקר. ומסיסוד של קקיכס ונקיכס כוסנ סספקון לסמנת סנקיכס [פַּלְגְּלַנְגען], פעלגַנגען], וזס סמלוך סיכר, וכוד סמלוך לפ״ו קקיכס לקרי דנר. וכזס נעסס סמעל נוזד, ונקיוו תמוכות נרניות סמלף, כלקר שְׁאֵלָתָם, שְׁאֵלָתִי וסס שְׁאֵלָה יוכיקו, כלקר כנר סכיר כ׳, יעקב לנעוכי נספר סמנס. וכלרך נמוכן קיכס ונקוס כיסס זקוסו של סכמלך, ונזכות של בֵּאֵר, מן לו כיסס זקוסו לקר מסכו כמלך. וכן נמוכן סתקנכות, נזכות של מן, מקס, מעס, לקר מסכו כמלך. ולפעמים כמוכן נמס, לומר קיסס כנזיון [לייסנען, כְּלַגְנען], או נמכוון קכס וכקס מקניו, וכדומס מן סמלות, כלקר תלקס נוז סימלין. סנמעל כדרכו, וסנכד זקילס נתדירות, וסכוסף נתיכת סנמלך נכמי. ולקר לקקור זכמו סנס ילוע ג״כ נמפתי.

מענכ, כלקר תלקס תקת זעל.

v. tr., sicut שָׁעַל, excavare, exquirere, perscrutari (syn. חָקַר, בָּקַר, בָּדַק, in quibus praetereaque aliis vis *findendi perfodiendique* ad investigandum, indagandum et *percontandum* transfertur), deinde postulare, petere (c. acc. rei et personae, vel מִן, מֵאֵת personae), qua vi verbum ad formam *intransitivam* accedit (שְׁאֵלָתָם, שְׁאֵלָה, שְׁאֵלָתִי); precari, rogare (c. acc. rei et מִן, מֵאֵת, מֵעִם pers.); *mutuari* (prt. שָׁאוּל, mutuo sumtum; *Hi.* חִשְׁאִיל, mutuo dare); mendicare (arab. V., prt. act. *saïl*, mendicus); quaerere, sciscitari (c. acc. pers., vel praef. לְ, בְּ, vi spec. consulendi et oraculum petendi); שָׁאַל לְ לְשָׁלוֹם, aliquem quaerere, quomodo se habeat. *Ni.*, sibi aliquid precari s. expetere, *αἰτεῖσθαί σέ τι. Pi.*, quaesitare, stipem cogere s. emendicare. LXX. *ἐξερευνᾶν, ἐρωτᾶν, ἐπ-, αἰτεῖν, ζητεῖν, χρᾶσθαι, δανείζεσθαι, ἐπιθυμεῖν, ἀσπάζεσθαι; שָׁאַל לְמוּת, ἀπολέγεσθαι; שָׁאַל לְשָׁלוֹם, ἀσπάζεσθαι;* prt. pass. *χρῆσις; Ni. παραιτεῖσθαι; Pi. ἐπαιτεῖν, Hi. κιχρᾶν.*

3 *perf.:* שָׁאַל

Gn. 43, 7. שאול שאל־האיש

Gn. 44, 19. אדני שאל

Jud. 5, 25. מים שאל חלב נתנה

1 Sam. 2, 20. חשאלה אשר שאל

1 Rg. 3, 10. שאל שלמה את־הדבר

חיים ׀ שאל ממך Ps. 21, 5.
שאל ויבא שלו Ps. 105, 40.
שאל בתרפים Ez. 21, 26.
3 perf.: שָׁאַל *p.*
העיר אשר שאל Jos. 19. 50.
נזמי הזהב אשר שאל Jud. 8, 26.
את־אשר שאל 1 Chr. 4, 10.
3 perf.: וְשָׁאַל
וישאל לו במשפט האורים Nu.27,21.
ישאל בקציר ואין Prv. 20, 4. Q'ri.
3 perf. c. s.: וְשָׁאֲלָךְ
ושאלך לאמר Gn. 32, 18.
3 perf. c. s.: וְשָׁאֲלַךְ
אם־איש יבא ושאלך Jud. 4, 20.
3 perf. f.: שָׁאֲלָה *p.*
חפצה אשר שאלה 1 Reg. 10, 13.
חפצה אשר שאלה 2 Chr. 9, 12.
3 perf. f.: וְשָׁאֲלָה
ושאלה אשה משכנתה Ex. 3, 22.
2 perf.: שָׁאַלְתָּ *p.*
ככל אשר־שאלת Dt. 18, 16.
יען אשר שאלת 1 Reg. 3, 11.
ולא־שאלת לך ימים רבים 1Rg.3,11.
ולא־שאלת לך עשר 1 Reg. 3, 11.
ולא שאלת נפש 1 Reg. 3, 11.
וגם אשר לא־שאלת 1 Reg. 3, 13.
ולא שאלת עשר 2 Chr. 1, 11.
וגם־ימים רבים לא שאלת 2Chr.1,11.
עולה וחטאה לא שאלת Ps. 40, 7.
שאלת על־זה Eccl. 7, 10.
2 perf.: וְשָׁאַלְתָּ
וחקרת ושאלת היטב Dt. 13, 15.
2 perf.: וְשָׁאַלְתָּ
ושאלת לך הבין 1 Reg. 3, 11.
2 perf. f.: שָׁאַלְתְּ
שלתך אשר שאלת 1 Sam. 1, 17.
1 perf.: שָׁאַלְתִּי
שאלתי אשר שאלתי 1 Sam. 1, 27.
אחת ׀ שאלתי מאת־י״י Ps. 27, 4.
שתים שאלתי מאתך Prv. 30, 7.
1 prf. c. h int.: הֲשָׁאַלְתִּי
השאלתי בן מאת אדני 2 Rg. 4, 28.
1 perf. c. s.: שְׁאִלְתִּיו
כי מי״י שאלתיו 1 Sam. 1, 20.
1 prf. c. s.: שְׁאִלְתִּיהוּ
ולא שאלתיהו אי־מזה Jud. 13, 6.
3 perf. pl.: שָׁאֲלוּ
וכל אשר שאלו עיני Eccl. 2, 10.
ואת־ברוד שאלו Jer. 36, 17.
עוללים שאלו לחם Thr. 4, 4.
3 perf. pl.: שָׁאֲלוּ *p.*
ואת־פי י״י לא שאלו Jos. 9, 14.
ופי לא שאלו Jes. 30, 2.
נדרשתי ללוא שאלו Jes. 65, 1.
3 perf. pl.: וְשָׁאֲלוּ
ושאלו לך לשלום 1 Sam. 10, 4.
3 prf. pl. c. s.: שְׁאָלוּנִי
האתיות שאלוני Jes. 45, 11.
3 prf. pl. c. s.: שְׁאָלוּנוּ
שם ׀ שאלונו שובינו Ps. 137, 3.
2 perf. pl.: שְׁאַלְתֶּם
אשר שאלתם 1 Sam. 12, 13.
הלא שאלתם Job. 21, 29.
2 perf. pl.: וּשְׁאַלְתֶּם־
ושאלתם־לו בשמי 1 Sam. 25, 5.
part. masc. sg. שֹׁאֵל
מה י״י אלהיך שאל Dt. 10, 12.
אנכי שאל מאחד 2 Sam. 3, 13.
אנכי שאל אחד 2 Sam. 14, 18.
שאלה אחת אנכי שאל 1 Rg. 2, 16.
שאל אני אחד דבר Jer. 38, 14.
השר שואל Mich. 7, 3

part. masc.: וְשֹׁאֵל
ושאל אוב וידעני Dt. 18, 11.
part. m. pl.: הַשֹּׁאֲלִים
השאלים מאתו מלך 1 Sam. 8, 10.
part. f.: שֹׁאֶלֶת *sg.*
אנכי שאלת מאתך 1 Reg. 2, 20.
ולמה את שאלת 1 Reg. 2, 22.
part. pass.: שָׁאוּל *sg.*
הוא שאול לי״י 1 Sam. 1, 28.
לשאולו־לו 1 Sam. 22, 15. K'tib.
inf. abs.: שָׁאֹל
שאול שאל־האיש Gn. 43, 7.
שאול ישאלו באבל 2 Sam. 20, 18.
inf. abs.: וְשָׁאוֹל
ושאול לו באלהים 1 Sam. 22, 13.
inf. abs.: שְׁאֹלָה
העמק שאלה Jes. 7, 11.
inf. constr.: לִשְׁאוֹל
לשאול מאת־אביה Jos. 15, 18.
לשאל מאת־אביה Jud. 1, 14.
לשאול לכם מלך 1 Sam. 12, 17.
לשאל לנו מלך 1 Sam. 12, 19.
לשאולו־לו 1 Sam. 22, 15. K'tib.
ויוסף עוד דוד לשאול 1 Sam. 23, 4.
הקשית לשאול 2 Reg. 2, 10.
לשאול באוב ולדרוש 1 Chr. 10, 13.
לשאולו־לו 1 Chr. 18, 10. K'tib.
בשתי לשאול מן־המלך Esr. 8, 22.
לשאל באלה נפשו Job. 31, 30.
ומי יסור לשאל לשלם לך Jer. 15, 5.
inf. constr.: לְשַׁאֲלֵי־ *s. M.*
אהה אדני והוא שאול 2 Rg. 6, 5.
לשאל־לו לשלום 2 Sam. 8, 10.
לשאולו־לו לשלום 1Chr. 18, 10. Q'ri.
לשאל־אכל לנפשם Ps. 78, 18.
impt. sg.: שְׁאַל
שאל־נא לימים Dt. 4, 32.
שאל אביך ויגדך Dt. 32, 7.
שאל נא באלהים Jud. 18, 5.
שאל אתה בן־מי 1 Sam. 17, 56.
שאל את־נעריך 1 Sam. 25, 8.
שאל מה אתן־לך 1 Reg. 3, 5.
שאל מה אעשה־לך 2 Reg. 2, 9.
שאל מה אתן־לך 2 Chr. 1, 7.
שאל־נא לדור ראשון Job. 8, 8.
שאל־נא בהמות ותרך Job. 12, 7.
שאל ממני ואתנה Ps. 2, 8.
שאל־לך אות Jes. 7, 11.
שאל־נא את־הכהנים Hag. 2, 11.
impt. fem.: שַׁאֲלִי־ *s. M.*
שאלי אמי 1 Reg. 2, 20.
שאלי־לך כלים 2 Reg. 4, 3.
שאלי־נס ונמלטה Jer. 48, 19.
impt. fem.: וְשַׁאֲלִי־ *s. M.*
ושאלי־לו 1 Reg. 2, 22.
impt. pl.: שַׁאֲלוּ־ *s. M.*
שאלו שלום ירושלם Ps. 122, 6.
שאלו־נא בגוים Jer. 18, 13.
שאלו־נא וראו Jer. 30, 6.
שאלו מי״י מטר Zach. 10, 1.
impt. pl.: וְשַׁאֲלוּ
ושאלו ׀ לנתיבות עולם Jer. 6, 16.
3 prf. pl. c. s.: שְׁאָלוּנִי
האתיות שאלוני Jes. 45, 11.
1 imperf.: אֶשְׁאַל
ויאמר אחז לא־אשאל Jes. 7, 12.
1 imperf.: וְאֶשְׁאַל
ואשאל אתה ואמר Gn. 24, 47.
1 imperf.: אֶשְׁאֲלָה
אשאלה מכם שאלה Jud. 8, 24.
1 impf. c. s.: וְאֶשְׁאֲלֵךְ
ואשאלך והודיעני Job. 38,3. 40, 7. 42, 4.

1 impf. c. s.: וְאֶשְׁאֲלֵם
ואשאלם וישבו דבר Jes. 41, 28.
1 impf. c. s.: וְאֶשְׁאֲלֵם
ואשאלם על־היהודים Neh. 1, 2.
2 imperf.: תִּשְׁאַל
למה זה תשאל לשמי Gn. 32, 30.
למה זה תשאל לשמי Jud. 13, 18.
2 imperf.: וַתִּשְׁאַל
ותשאל־לך חכמה 2 Chr. 1, 11.
2 impf. c. s.: תְּשָׁאֲלֵנִי
ולמה תשאלני 1 Sam. 28, 16.
3 imperf.: יִשְׁאַל
כאשר ישאל־בדבר 2 Sam. 16, 23.
וכי־ישאל איש מעם רעהו Ex.22,13.
ישאל בקציר Prv. 20, 4. K'tib.
3 imperf.: יִשְׁאַל *p.*
עמי בעצו ישאל Hos. 4, 12.
3 imperf.: וַיִּשְׁאַל *s. M.* ־אֵל־
וישאל יעקב Gn. 32, 30.
וישאל את־אנשי מקמה Gn. 38, 21.
וישאל את־סריסי פרעה Gn. 40, 7.
וישאל להם לשלום Gn. 43, 27.
וישאל שאול באלהים 1 Sam. 14, 37.
וישאל לאחיו לשלום 1 Sam. 17, 22.
וישאל ויאמר 1 Sam. 19, 22.
וישאלו־לו בי״י 1 Sam. 22, 10.
וישאל דוד בי״י לאמר 1 Sam. 23, 2.
וישאל שאול בי״י 1 Sam. 28, 6.
וישאל דוד בי״י 1 Sam. 30, 8.
וישאל להם לשלום 1 Sam. 30, 21.
וישאל דוד בי״י 2 Sam. 2, 1. 5, 19. 23.
וישאל דוד לשלום 2 Sam. 11, 7.
וישאל וישימו לו לחם 2 Sam. 12, 20.
וישאל את־נפשו למות 1 Rg. 19, 4.
וישאל המלך לאשה 2 Reg. 8, 6.
וישאל דויד באלהים 1 Chr. 14, 10.
וישאל עוד דויד 1 Chr. 14, 14.
וישאל המון נשים 2 Chr. 11, 23.
וישאל את־נפשו למות Jon. 4, 8.
3 impf. c. s.: יְשָׁאֲלֵךְ
והיה כי־ישאלך בנך Ex. 13, 14.
כי־ישאלך בנך מחר Dt. 6, 20.
וכי־ישאלך העם הזה Jer. 23, 33.
3 impf. c. s.: וַיִּשְׁאָלֵהוּ
וישאלהו האיש לאמר Gn. 37, 15.
מאנשי סכות וישאלהו Jud. 8, 14.
ויקההו וישאלהו המלך Jer. 37, 17.
3 impf. f. c. s.: תִּשְׁאָלֵךְ
תשאלך נפשך Dt. 14, 26.
1 impf. pl.: וְנִשְׁאֲלָה
ונשאלה את־פיה Gn. 24, 57.
3 impf. pl.: יִשְׁאֲלוּ *p.*
ציון ישאלו Jer. 50, 5.
3 impf. pl.: וְיִשְׁאֲלוּ
וישאלו איש ׀ מאת רעהו Ex. 11, 2.
3 impf. pl.: וַיִּשְׁאֲלוּ
וישאלו ממצרים Ex. 12, 35.
3 impf. pl.: וַיִּשְׁאֲלוּ *s. M.* ־לוֹ־
וישאלו אנשי המקום Gn. 26, 7.
וישאלו איש־לרעהו Ex. 18, 7.
וישאלו בני ישראל Jud. 1, 1.
וישאלו־לו לשלום Jud. 18, 15.
וישאלו באלהים Jud. 20, 18.
וישאלו בי״י לאמר Jud. 20, 23.
וישאלו בני־ישראל בי״י Jud. 20, 27.
וישאלו־עוד בי״י 1 Sam. 10, 22.
וישאלו אתו ויגד להם Jer. 38, 27.
3 impf. pl.: יִשְׁאָלוּן
כי ישאלון בניכם Jos. 4, 6.
אשר ישאלון בניכם Jos. 4, 21.
3 impf. pl. c. s.: יִשְׁאָלֻנִי
אשר לא־ידעתי ישאלוני Ps. 35, 11.
ישאלוני משפטי־צדק Jes. 58, 2.

Nif-al: נִשְׁאַל *3 perf.*
נשאל נשאל ממני דוד 1 Sam. 20, 6.
נשאל נשאל דוד מעמדי 1 S. 20, 28.
1 perf.: נִשְׁאַלְתִּי
נשאלתי מן־המלך Neh. 13, 6.
inf. abs.: נִשְׁאֹל
נשאל נשאל ממני דוד 1 Sam. 20, 6.
נשאל נשאל דוד 1 Sam. 20, 28.
Pi-el: שִׁאֵל
3 perf. pl.: וְשִׁאֲלוּ *p.*
ינוסו בניו ושאלו Ps. 109, 10.
3 impf. pl.: יְשַׁאֲלוּ
שאול ישאלו באבל 2 Sam. 20, 18.
Hif-il: הִשְׁאִיל
1 prf. c. s.: הִשְׁאִלְתִּיהוּ
וגם אנכי השאלתיהו לי״י 1 S. 1, 28.
3 impf. pl. c. s.: וַיְשַׁאֲלוּם
בעיני מצרים וישאלום Ex. 12, 36.

שְׁאֵל

פעל נקרני, כמו נענני, בלי הפרש סמונן, ולפעמים ניוד תמור סלקף, נתמוכות זוכות.

v. aram., hebraico par atque aequale. LXX. ἐπερωτᾶν.

מלה כדנה לא שאל Dan. 2, 10.
1 perf. pl.: שְׁאֵלְנָא
שאלנא לשביא אלך Esr. 5, 9.
שמהתהם שאלנא להם Esr. 5, 10.
part. masc.: שָׁאֵל *sg.*
ומלתא די־מלכה שאל Dan. 2, 11.
רזא די־מלכא שאל Dan. 2, 27.
3 impf. c. s.: יִשְׁאֵלְנְכוֹן
כל־די ישאלנכון Esr. 7, 21.

שְׁאֵלָה

ע״כ, וכנוי שְׁאֵלָתִי, שְׁאֵלָתֵם, שַׁלְתֵּךְ נקסרון סלף. ומוכנו נקסה [ניעטע], ל״א שלל שלסה, וכתן שלסה סלסות נקסה, וכן נאמר מדבר הכשלל ככשי [נעלי׳סענעם], כאשר נשרש.

n. f. (c. s. שְׁאֵלָתִי, שְׁאֵלָתֵם, שַׁלְתֵּךְ, etruso *Alef*), precatio (נָתַן, eam implere; בָּא de impleta), petitio, etiam de re expetita vel mutuo sumta. LXX. αἴτησις, αἴτημα, χρέος.

אשאלה מכם שאלה Jud. 8, 24.
שאלה אחת אנכי שאל 1 Rg. 2, 16.
שאלה אחת קטנה 1 Reg. 2, 20.

הַשְׁאֵלָה

השאלה אשר שאל לי״י 1 S. 2, 20.
cum suff.: שְׁאֵלָתִי
שאלתי אשר שאלתי 1 Sam. 1, 27.
שאלתי ובקשתי Esth. 5, 7.
לתת את־שאלתי Esth. 5, 8.
cum suff.: שְׁאֵלָתִי
מי־יתן תבוא שאלתי Job. 6, 8.
cum suff.: בְּשְׁאֵלָתִי
תנתן לי נפשי בשאלתי Esth. 7, 3.
cum suff.: שְׁאֵלָתֵךְ
מה־שאלתך ויתן לך Esth. 5, 6.
מה־שאלתך אסתר Esth. 7, 2.
ומה־שאלתך ויתן לך Esth. 9, 12.
cum suff.: שַׁלְתֵּךְ
יתן את־שלתך 1 Sam. 1, 17.
cum suff.: שְׁאֵלָתָם
ויתן להם שאלתם Ps. 106, 15.

שְׁאֵלָא

ע״כ, והידועם שְׁאֵלָתָא, והמונן קסן וכלון, ולפעמים כמו ענין ועסק, ולפעמים כמו נווי ונקסה, ונתרגום ג״כ סתמוכות שְׁאָלָא, שַׁאלָא, שַׁירוּתָא, מִשְׁרָל.

n. f. (def. שְׁאֵלָתָא), petitio, deinde

sicut שָׁפָן, res, πρᾶγμα, χρῆμα, targ. etiam שְׁאֵלָה, שְׁאֵלָא, שְׁאִילְתָּא, מִשְׁאָל. LXX. ἐπερώτημα.

def.: שְׁאֵלָתָא

Dan. 4, 14. ובמאמר קדישין שְׁאֵלַת

מִשְׁאֵלָה

ג״כ, וסכנו מִשְׁאָלוֹת, וסמכו מִשְׁאֵלוֹת, ופתכוכו דבר סכנאל [ניעגע], ובתכנוס סוכני מִשְׁאָל לו מִשְׁאָל.

n. f. (pl. מִשְׁאָלוֹת, c. מִשְׁאֲלוֹת), precatio, rogatus, targ. masc. מִשְׁאָל (מִשְׁאָל). LXX. αἴτημα.

constr. pl.: מִשְׁאֲלֹת

Ps. 37, 4. משאלות לבך

pl. c. suff.: מִשְׁאָלֹתֶיךָ

Ps. 20, 6. ימלא ה׳ כל־משאלותיך

שְׁאָל

ג״ם, וכנור מיסוד לשון של פעל, כמונן שעילם וקירס, ומוכנו לפ״ו נתמנות קפירס וקנר ובור, ובסגילם לש״כ על ג׳יסנס, בור שחת [הָאֲלָנע], וכי כן הקנן של מלות שלוש נשפתי מערב [*koïl-*[os, *coel-um*, Hölle = Höhle, *σκαλλ-ω*] כי פעל שָׁאַל נדומס ליוכי [*σκαλ.*], וכנר קקר כל זס סקכס הַשָּׁאַל נמדרש מלין היוכי שלו, נשכת ס תקס״ל, ולוקני הלשון מקובל כלו, כמו נעוע-כיום, נשטעלער, סיעלינג, עוועלע, לבשו בגל גנוב, וכשלו וסקשלכו נקכמקס נשקתון סיולם הולש.

n. comm., caverna, deinde orcus (ἅδης) h.e. mortuorum habitaculum, cujus quasi porta sepulcrum, a v. שְׁאַל = שְׁעַל (מְשִׁעֲל), gr. *σκάλλειν* (= *σκάπτειν*), quemadmodum latine *coelum*, *ἀπὸ τῆς κοιλότητος*, grm. Hölle, item a cavitate. LXX. ἅδης, θάνατος.

שְׁאוֹל

Dt. 32, 22. ותיקד עד־שאול תחתית

1 Sam. 2, 6. מוריד שאול ויעל

2 Sam. 22, 6. חבלי שאול סבני

1 Reg. 2, 9. שיבתו בדם שאול

Job. 7, 9. יורד שאול לא יעלה

Job. 17, 14. אם־אקרה שאול ביתי

Job. 21, 13. וברגע שאול ירחתו

Job. 24, 19. שאול חטאו

Job. 26, 6. ערום שאול נגדו

Ps. 18, 6. חבלי שאול סבבוני

Ps. 30, 4. העלית מן־שאול נפשי

Ps. 49, 15. וצורם לבלות שאול

Ps. 55, 16. ירדו שאול חיים

Ps. 89, 49. ימלט נפשו מיד־שאול

Ps. 116, 3. ומצרי שאול מצאוני

Ps. 139, 8. ואציעה שאול הנך

Ps. 141, 7. נפזרו עצמינו לפי שאול

Prv. 5, 5. שאול צעדיה יתמכו

Prv. 7, 27. דרכי שאול ביתה

Prv. 9, 18. בעמקי שאול קראיה

Prv. 15, 11. שאול ואבדון נגד
שאול ואבדה לא

Prv. 27, 20. תשבענה

Prv. 30, 16. שאול ועצר רחם

Jes. 5, 14. הרחיבה שאול נפשה

Jes. 14, 9. שאול מתחת רגזה לך

Jes. 14, 11. הורד שאול גאונך

Jes. 14, 15. אך אל־שאול תורד

Jes. 28, 15. ועם־שאול עשינו חזה

Jes. 28, 18. וחזותכם את־שאול

Jes. 38, 10. אלכה בשערי שאול

Jes. 38, 18. כי־לא שאול תודך

Jes. 57, 9. ותשפילי עד־שאול

Ez. 32, 21. מתוך שאול את־עזריו

Ez. 32, 27. ירדו־שאול בכלי־

Hos. 13, 14. מיד שאול אפדם

Hos. 13, 14. אהי קטבך שאול

Jon. 2, 3. מבטן שאול שועתי

שְׁאוֹל

שיבתו בשלם שאל 1 Reg. 2, 6.

בדי שאל תרדנה Job. 17, 16.

יפדה־נפשי מיד שאל Ps. 49, 16.

בְּשְׁאוֹל

מי יתן ׀ בשאול תצפנני Job. 14, 13.

בשאול מי יודה־לך Ps. 6, 6.

בשאול אשר אתה Eccl. 9, 10.

אם־יתחתרו בשאול Am. 9, 2.

כְּשְׁאוֹל

נבלעם כשאול חיים Prv. 1, 12.

קשה כשאול קנאה Cant. 8, 7.

הרחיב כשאול נפשו Hab. 2, 5.

לִשְׁאוֹל

לא־תעזב נפשי לשאול Ps. 16, 10.

ידמו לשאול Ps. 31, 18.

כצאן ׀ לשאול Ps. 49, 15.

ורחיי לשאול הגיעו Ps. 88, 4.

מִשְּׁאוֹל

עמקה משאול מה־תדע Job. 11, 8.

והצלת נפשי משאול Ps. 86, 13.

סור משאול מטה Prv. 15, 24.

ונפשו משאול תציל Prv. 23, 14.

cum h finis: שְׁאוֹלָה

אל־בני אבל שאלה Gn. 37, 35.

ביגון שאולה Gn. 42, 38.

ברעה שאלה Gn. 44, 29.

אבינו ביגון שאלה Gn. 44, 31.

וירדו חיים שאלה Num. 16, 30.

חיים שאלה Num. 16, 33.

ביום רדתו שאלה Ez. 31, 15.

בהורדי אתו שאלה Ez. 31, 16.

ירדו שאלה Ez. 31, 17.

cum h finis: לִשְׁאוֹלָה

ישובו רשאים לשאולה Ps. 9, 18.

שְׁאָן

פעל נודד, ול״ע כ״ק כמכונע שָׁאֲנָן, ומוכנו זקיעס ומכוסס שלוס ונטיסס [כוסנן, לוטעסחָטיג ויין]. ופתכון זס יכל מתמנות של זכיכס וכניכס נסשקע ונטעסס ע״י כפיפת עצמו, וע״י זס תכוסס וסזנת וסכנעס, נטילס וקדילס מדבר ומסוף יד מכל טוכן, למיס וזקיקס וזניכס כלי וצוות ומיזס, וגלגו לך כזס פתכוכי הפעל כספר, וסולו הסקוס וסכמוס תקיל כיולע ספר. מכנו הזנע שָׁאַן דומס לל דָּשַׁן לעיל, נמונן זכיכס וניכיס ותכוסס [ליעגען, רוסנן], זכנדל מן דָּשַׁן לפי דעתי כעת, נמונן הודקנות, כי הזיכס תדיכס זיכת המכוסס ונטילס מעזנס וסזקע, כדבך יזכתי לו יכוך לי, וכן כפי סכרסס הפעל שָׁאַן נדומס לו, נמונן נסמכות ונטיקות על דבר וכפיפת עצמו לדבר, ויסוד הפעל ג״כ נזנפתי מערב, ל״ע נזפס רומיק לו יכוך לי [*sin-o* l. *sin-us*, *sin-am*, *çan*], וכן נסכדקיק כלזב תרסס נספר מיוק. מכנד סמכוע וקוק הפעולה, לומר זקיעס מקוד ונטיקס.

v. intr., unde quadril. שָׁאֲנַן, quiescere, otiosum esse, quietum, tranquillum, securum, deinde carnaliter securum, superbum, insolentem esse, cogn. דָּשַׁן (unde divers. יָשַׁן, senem esse), vi recubandi, quiescendi atque otiandi, שָׁאַן, vi fulciendi, innitendi s. acclinandi, cf. sanscr. *çam*, *çan* (prolong. ex *çî*), lat. *sin-ere*, *sin-us*. LXX. ἀναπαύειν, ὑπνοῦν, ἡσυχάζειν, περισσεύειν ἀγαθοῖς, εὐθύνειν. S. ἀόχλητοι.

Pi-el: שִׁאֲנַן *3 perf.*

Jer. 48, 11. שאנן מואב מנעוריו

3 perf.: וְשָׁאַנָן

Jer. 30, 10. 46, 27. ושקט ושאנן

Prv. 1, 33. ושאנן מפחד רעה

3 perf. pl.: שָׁאֲנוּ *p.*

Job. 3, 18. יחד אסירים שאננו

שָׁאֲנָן

ת״ו, ונקני שַׁאֲנַנָּה, וסכנו שַׁאֲנַנִּים, -נוֹת. המונן זלו וזוקע וכועס, ולפעמים כמונן זמילו, כלומר כועס וזוקע, לומר מתעכר כמכוסתו מכלי קזוב שום דבר. *adj. m.* (f. שַׁאֲנַנָּה, pl. שַׁאֲנַנִּים, שַׁאֲנַנּוֹת), quietus, tranquillus, securus, deinde superbus, insolens, secundis rebus ferox. LXX. πλούσιος, τακτός, πλοῦτος, στρῆνος, εὐθηνεῖν, ἐξουδενεῖν. A. ὀνειδίζοντες. S. εὐθηνοῦντες.

Job. 12, 5. לעשתות שאנן

Jes. 33, 20. נוה שאנן

adj. m. c. s.: וְשַׁאֲנַנְךָ

2 Reg. 19, 28. ושאגנך עלה באזני

Jes. 37, 29. ושאגנך עלה באזני

adj. m. pl.: הַשַּׁאֲנַנִּים

Ps. 123, 4. הלעג השאננים

Am. 6, 1. הוי השאננים בציון

Zach. 1, 15. על־הגוים השאננים

adj. f. pl.: שַׁאֲנַנּוֹת

Jes. 32, 9. נשים שאננות

Jes. 32, 11. חרדו שאננות

Jes. 32, 18. ובמנוחת שאננות

שַׁלְאֲנָן

ת״ו כמו זקכן, כסתמכוע לעד, כלומר מליכו סתמכוע סכיס, ומוכנו מזלסו. *adj. m.*, ex שַׁאֲנָן injecto Lamed auctum. LXX. εὐπαθών. Th. εὐθηνῶν.

Job. 21, 23. כלו שלאנן ושלו

שְׁאָס

part., s. r. שָׂסָה *p.* 1187.

שָׁאַף

פ״כ, ומוכנו כמו זקיק לעיל, לומר יכיקת וזקיכת רוס [לייניעסען, -זַעסעען], לכן ג״כ זקיפס וקפיכס וקמיכס לקכי דבר ועכינס, כסיפס ויקיכס, וכפי סכרסס לי סתמכוע של בָּשַׂם ג״כ מזלסו, ונסזקלס ג״כ מקכיפס וקכיפס, סתמכוע של כזוס, כסנסזקל נזנפתי מערב, וסקקר וסזווי ע׳ כספר מיוק. *v. tr.*, trahere in se, spec. animam, respirare, anhelare, inhiare, hinc cum desiderio aliquid consectari s. appetere (syn. בָּסַם), vel, alia metaphora, iram anhelare, invehi in aliquem (syn. אָנַף, נָשַׁם). LXX. ἕλκειν, ἑλκύειν; πατεῖν, κατα-; τυγχάνειν, μισεῖν, ἐκτρίβειν, ἐκσιφωνίζειν. A. εἰσπνεῖν, ἀφελκύειν; S. Th. ἐπιτρίβειν, προθυμηθῆναι, ἐπαναστρέφειν.

3 perf.: וְשָׁאַף

Job. 5, 5. ושאף צמים חילם

3 perf. fem.: שָׁאֲפָה

Jer. 2, 24. שאפה רוח

1 perf. c. s.: שְׁאַפְתִּי

Ps. 56, 2. כי־שאפני אנוש

3 perf. pl.: שָׁאֲפוּ

Ps. 56, 3 שאפו שוררי

Jer. 14, 6. שאפו רוח כתנים

part. masc.: שׁוֹאֵף *sg.*

Eccl. 1, 5. שואף זורח הוא שם

part. c. s.: שֹׁאֲפֵי

Ps. 57, 4. חרף שאפי סלה

part. pl.: הַשֹּׁאֲפִים

Am. 2, 7. השאפים על־לפר־ארץ

Am. 8, 4. השאפים אביון

inf. abs.: וְשָׁאֹף

Ez. 36, 3. שמות ושאף אתכם

1 imperf.: וְאֶשְׁאָף

Jes. 42, 14. אשם ואשאף יחד

1 imperf.: וַאֲשָׁאֲפָה *p.*

Ps. 119, 131. פי פערתי ואשאפה

2 imperf.: תִּשְׁאַף

Job. 36, 20. אל־תשאף הלילה

3 imperf.: יִשְׁאַף־ *s. M.*

Job. 7, 2. כעבד ישאף־צל

שָׁאַר

פ״כ, ול״ע כ״ק כנור מִשְׁאֶרֶת, ודומס לו שָׁאֵר חקר ממנו שְׁאֹר, נלקמי סְאֹר, ונמנלק ג״כ כפי חקר תקקתי כנר נקכן הפעל של בָּסַר. מוכנו היות מר הטעם ותמון [זויער, הטרב זיין], הסמך של מתוק וכעיס טעם, לכן חלל נסר מתוקים, ונתכנוס סְאוּר נסזקלס על כסלס, וכן נגמרק, ודומס לו שם סְאוּר. *n. m.*, id quo acida fit massa, fermentum, aram. סְאָר, n. act. סִרְאוּר (etiam de pravitate, quae est morum quasi fermentatio). LXX. ζύμη.

Ex. 12, 15. תשביתו שאר מבתיכם

Ex. 12, 19. שאר לא ימצא בבתיכם

Ex. 13, 7. ולא־יראה לך שאר

Lev. 2, 11. כל שאר וכל־דבש

Dt. 16, 4. ולא־יראה לך שאר

שְׁאֵר

פ״כ, והטעיד יִשְׁאַר כמ״ע, ומוכנו יתיכס ושכיכס [לינניג ויין], וכן שְׁאֵרַ כערכי, וכן בקכי. הכפעל נִשְׁאַר כלכך בניכו, נוקכות ונשכלות [נלייבען, נוריקק-], ותזר לתמונת נֶאֱשָׁאַר [יקוק׳ ע׳ ק׳] לדעת דוד קיקי הוא מכנין נפעל,

part. pl.: הַשֹּׁאֲפִים

Am. 2, 7. השאפים על־לפר־ארץ

Am. 8, 4. השאפים אביון

inf. abs.: וְשָׁאֹף

Ez. 36, 3. שמות ושאף אתכם

1 imperf.: וְאֶשְׁאָף

Jes. 42, 14. אשם ואשאף יחד

1 imperf.: וַאֲשָׁאֲפָה *p.*

Ps. 119, 131. פי פערתי ואשאפה

2 imperf.: תִּשְׁאַף

Job. 36, 20. אל־תשאף הלילה

3 imperf.: יִשְׁאַף־ *s. M.*

Job. 7, 2. כעבד ישאף־צל

שָׁאַר

פ״כ, ול״ע כ״ק כנור מִשְׁאֶרֶת, ודומס לו שָׁאֵר חקר ממנו שְׁאֹר, נלקמי סְאֹר, ונמנלק ג״כ כפי חקר תקקתי כנר נקכן הפעל של בָּסַר. מוכנו היות מר הטעם ותמון [זויער, הטרב זיין], הסמך של מתוק וכעיס טעם, לכן חלל נסר מתוקים, ונתכנוס סְאוּר נסזקלס על כסלס, וכן נגמרק, ודומס לו שם סְאוּר. *v. intr.*, sicut שָׁאַר, acidum, acerbum esse.

שְׁאָר

ג״ו, ומוכנו חקר מתמין הטעם [וויער-עיינ], ונלקמי סְאֹר, ונמנלק ג״כ מסקר מתמכיס, ונתכנוס סְאוּר נסזקלס על כסלס, וכן נגמרק, ודומס לו שם סְאוּר. *n. m.*, id quo acida fit massa, fermentum, aram. סְאָר, n. act. סִרְאוּר (etiam de pravitate, quae est morum quasi fermentatio). LXX. ζύμη.

Ex. 12, 15. תשביתו שאר מבתיכם

Ex. 12, 19. שאר לא ימצא בבתיכם

Ex. 13, 7. ולא־יראה לך שאר

Lev. 2, 11. כל שאר וכל־דבש

Dt. 16, 4. ולא־יראה לך שאר

שְׁאֵר

פ״כ, והטעיד יִשְׁאַר כמ״ע, ומוכנו יתיכס ושכיכס [לינניג ויין], וכן שְׁאֵרַ כערכי, וכן בקכי. הכפעל נִשְׁאַר כלכך בניכו, נוקכות ונשכלות [נלייבען, נוריקק-], ותזר לתמונת נֶאֱשָׁאַר [יקוק׳ ע׳ ק׳] לדעת דוד קיקי הוא מכנין נפעל,

תמוך נְשָׁאַר, ולעת יוסף קמץ נספר סוכרון, סוף סקל וכרסב, וכרסב שמוכב מעבר נספל ועתיד קל, וכמץ מוכבים כסלם לרוב. סכוסף הִשְׁאִיר סכיף למוקד ולעכיד, עויכם וכעיבת דבר, לו סשלים דבר לעשיית. ופעל לסקוב שכעו דע שסקבן שָׁאַר, ודומם לו נעפתי מערב, ע', נס' מיוקד לשכיעים. נסקבוס ספעולי׳ אִשְׁתָּאַר, אִשְׁתַּיֵּר וסכוסף אַשְׁאַר רב סלכן, וכן שַׁיֵּר נגמרת.

v. intr. (impf. neoh. יִשְׁאַר), reliquum esse, arab. *saïra*. *Ni.* reliquum fieri s. factum esse, superesse, residuum, superstitem esse, remanere, manere. Forma נְאַשַּׁאר (Ez. 9, 8.) ex perfecto *Ni.* et impf. *Qal* composita videtur. *Hi.* (targ. אַשְׁתָּאַר, pass. אִשְׁתָּאַר), reliquum facere, relinquere, reliquum habere, gem. שַׁיֵּר. LXX. ἀπολείπεσθαι, ἐκ-; prt. ἐπίλοιπος, κατα-, δεύτερος, ὑπόλειμμα (A. ὑπολελειμμένον; S. ὑπολειφθέν, περι-); *Hi.* ἐπιλείπειν, κατα-, ὑπο-, ὑπολαμβάνειν.

3 *perf.*: שָׁאַר

1 Sam. 16, 11. עוד שאר הקטן

Nif-al: נִשְׁאַר 3 *perf.*

Gn. 47, 18. לא נשאר לפני אדני

Ex. 8, 27. לא נשאר אחד

Ex. 10, 19. לא נשאר ארבה אחד

Ex. 14, 28. לא־נשאר בהם עד־אחד

Lev. 25, 52. ואם־מעט נשאר בשנים

Dt. 3, 11. נשאר מיתר הרפאים

Jos. 8, 17. ולא־נשאר איש

Jos. 13, 12. נשאר מיתר הרפאים

Jud. 4, 16. לא נשאר עד־אחד

1 Sam. 5, 4. רק דגון נשאר עליו

1 Reg. 22, 47. נשאר בימי אסא אביו

2 Reg. 10, 21. ולא־נשאר איש אשר

2 Reg. 17, 18. לא נשאר רק שבט

2 Reg. 24. 14. לא נשאר זולת דלת

2 Chr. 21, 17. ולא נשאר־לו בן

Job. 21, 34. ותשובתיכם נשאר־מעל

Jes. 24, 12. נשאר בעיר שמה

Dan. 10, 8. ולא־נשאר בי כח

3 *perf.*: נִשְׁאַר *p.*

Gn. 42, 38. והוא לבדו נשאר

3 *perf.*: וְנִשְׁאַר

Jes. 17, 6. ונשאר־בו עללות

Jes. 24, 6. ונשאר אנוש מזער

Zach. 9, 7. ונשאר גם־הוא לאלהינו

3 *pf.*: נִכְנָאשַׁאר* *pf. Nif. et impf. Qal*

Ez. 9, 8. *כהכותם ונאשאר אני

3 *perf. f.*: נִשְׁאֲרָה

Jos. 13, 1. נשארה הרבה־מאד

Dan. 10, 17. ונשמה לא נשארה־בי

3 *perf. f.*: נִשְׁאֲרָה *p.*

2 Sam. 14, 7. גחלתי אשר נשארה

1 *perf.*: נִשְׁאַרְתִּי

Jes. 49, 21. אני נשארתי לבדי

Dan. 10, 8. ואני נשארתי לבדי

3 *perf. pl.*: נִשְׁאֲרוּ

1 Sam. 11, 11. ולא נשארו־בם

2 Reg. 7, 13 (bis). אשר נשארו־בה

Neh. 1, 2. 3. נשארו מן־השבי

Jer. 34, 7. נשארו בערי יהודה

Jer. 38, 22. כל־הנשים אשר נשארו

3 *perf. pl.*: נִשְׁאָרוּ *p.*

Jos. 11, 22. בגת ובאשדוד נשארו

Jud. 7, 3. ועשרת אלפים נשארו

3 *perf. pl.*: וְנִשְׁאַרוּ־ *s. M.*

Jer. 37, 10. ונשארו־בם אנשים

2 *perf. pl.*: וְנִשְׁאַרְתֶּם

Dt. 4, 27. ונשארתם מתי מספר

Dt. 28, 62. ונשארתם במתי מעט

1 *perf. pl.*: נִשְׁאַרְנוּ

Esr. 9, 15. נשארנו פליטה

Jer. 42, 2. נשארנו מעט מהרבה

part. masc.: הַנִּשְׁאָר *sg.*

Gn. 32, 9. המחנה הנשאר לפליטה

1 Sam. 9, 24. הנשאר שים־לפניך

2 Reg. 25, 22. הנשאר בארץ יהודה

Esr. 1, 4. וכל־הנשאר מכל־המקמות

Jes. 4, 3. הנשאר בציון

Hag. 2, 3. מי בכם הנשאר

part. masc.: וְהַנִּשְׁאָר *sg.*

Lev. 5. 9. והנשאר בדם ימצה

Ez. 6, 12. והנשאר והנצור

part. m. pl.: הַנִּשְׁאָרִים

Dt. 7, 20. הנשארים והנסתרים

Jos. 23, 4. הגוים הנשארים

Jos. 23, 7. 12. הנשארים האלה

1 Sam. 11, 11. ויהי הנשארים ויפצו

2 Reg. 7, 13. הסוסים הנשארים

2 Reg. 10, 11. הנשארים לבית־אחאב

הנשארים לאחאב

2 Reg. 10, 17. בשמרון

2 Reg. 25, 11. יתר העם הנשארים

1 Chr. 13, 2. על־אחינו הנשארים

Jer. 8, 3. לכל השארית הנשארים

Jer. 8, 3. הנשארים אשר הדחתים

Jer. 21, 7. הנשארים בעיר הזאת

Jer. 24, 8. הנשארים בארץ

Jer. 38, 4. הנשארים בעיר הזאת

Jer. 39, 9 (bis). יתר העם הנשארים

Jer. 40, 6. הנשארים בארץ

Jer. 41, 10. כל־העם הנשארים

Jer. 52, 15. יתר העם הנשארים

part. m. pl.: וְהַנִּשְׁאָרִים

Gn. 14, 10. והנשארים הרה נסו

Lev. 26, 36. 39. והנשארים בכם

Dt. 19, 20. והנשארים ישמעו

Ez. 17, 21. והנשארים לכל־רוח

part. fem.: הַנִּשְׁאָרָה *sg.*

2 Reg. 19, 30. בית־יהודה הנשארה

פליטת בית־יהודה

הנשארה

Jes. 37, 31.

part. fem.: הַנִּשְׁאֶרֶת *sg.*

Ex. 10, 5. הנשארת לכם מן־הברד

part. fem.: הַנִּשְׁאֶרֶת *p.*

Jos. 13, 2. זאת הארץ הנשארת

part. f. pl.: הַנִּשְׁאָרוֹת

Zach. 12, 14. המשפחות הנשארות

part. f. pl.: וְהַנִּשְׁאָרוֹת

Zach. 11, 9. והנשארות תאכלנה

3 *imperf.*: יִשְׁאַר

Jes. 11, 11. שאר עמו אשר־ישאר

Jes. 11, 16. לשאר עמו אשר ישאר

3 *imperf.*: וַיִּשְׁאַר

Gn. 7, 23. וישאר אך־נח

3 *imperf.*: תִּשְׁאַר

Ex. 10, 26. לא תשאר פרסה

3 *impf. fem.*: וַתִּשְׁאַר

Ruth 1, 3. ותשאר היא ושני בניה

Ruth 1, 5. ותשאר האשה

3 *impf. pl.*: יִשָּׁאֲרוּ

Ez. 36, 36. ישארו סביבותיכם

3 *impf. pl.*: וַיִּשָּׁאֲרוּ

Num. 11, 26. וישארו שני־אנשים

3 *impf. pl. f.*: תִּשְׁאַרְנָה

Ex. 8, 5. 7. רק ביאר תשארנה

Hif-il: הִשְׁאִיר 3 *perf.*

Ex. 10, 12. אשר השאיר הברד

Num. 21, 35. השאיר־לו שריד

Dt. 3, 3. השאיר־לו שריד

Dt. 28, 55. מבלי השאיר לו

Jos. 8, 22. עד־בלתי השאיר־להם

Jos. 10, 28. 37. 39. 40. לא השאיר שריד

Jos. 10, 30. לא־השאיר בה שריד

Jos. 10, 33. עד־בלתי השאיר־לו

Jos. 11, 8. עד־בלתי השאיר־להם

1 Reg. 15, 29. לא־השאיר כל־נשמה

לא־השאיר לו משתין

בקיר

1 Reg. 16, 11.

2 Reg. 3, 25. עד־השאיר אבניה בקיר

2 Reg. 10, 11. עד־בלתי השאיר־לו

2 Reg. 10, 14. ולא־השאיר איש מהם

2 Reg. 13, 7. לא השאיר ליהואחז

2 Reg. 25, 12. השאיר רב־טבחים

2 Reg. 25, 22. השאיר נבוכדנאצר

Jer. 39, 10. 52, 16. השאיר נבוזראדן

3 *perf.*: וְהִשְׁאִיר

Joel 2, 14. והשאיר אחריו ברכה

1 *perf.*: וְהִשְׁאַרְתִּי

1 Reg. 19, 18. והשארתי בישראל

Zeph. 3, 12. והשארתי בקרבך

3 *perf. pl.*: הִשְׁאִירוּ

Jos. 11, 14. לא השאירו כל־נשמה

1 *perf. pl.*: הִשְׁאַרְנוּ

Dt. 2, 34. לא השארנו שריד

inf. constr.: לְהַשְׁאִיר

Esr. 9, 8. להשאיר לנו פליטה

1 *imperf.*: אַשְׁאִיר

1 S. 25, 22. אם־אשאיר מכל־אשר־לו

Jer. 50, 20. אסלח לאשר אשאיר

3 *imperf.*: יַשְׁאִיר

Dt. 28, 51. לא־ישאיר לך דגן

3 *impf. fem.*: תַּשְׁאִיר

Am. 5, 3. אלף תשאיר מאה

Am. 5, 3. מאה תשאיר עשרה

1 *impf. pl. ap.*: נַשְׁאִיר

1 Sam. 14, 36. ולא־נשאיר בהם איש

3 *impf. pl.*: יַשְׁאִירוּ

Nu. 9, 12. לא־ישאירו ממנו עד־בקר

Jud. 6, 4. ולא־ישאירו מחיה

Jer. 49, 9. לא ישאירו עוללות

Obad. 1, 5. הלוא ישאירו עללות

שְׁאָר

ז״ו, ע״מ יְשָׁהָ, פְּחָב, ומוכנו קלק סכנשקר וסכוסף מכלל, לו שריד וכפלע [כעסע-עסי״ל], ודומס לו שְׁאַר, שְׁאֵר, שְׁיֵר נקרמי, לשר מסקסקון שִׁיּוּר סמופעע.

n. m. (ad s. f. יָתָב, יְתָהָ), reliquiae, reliquum, residuum, seq. genit. reliqui, -ae; aram. שְׁאָר, שְׁאֵר, שְׁיֵר (unde שִׁיּוּר, abstr.). LXX. κατάλειμμα, ὑπο-; λοιπός, κατα-; שְׁאָר, ἡ περίχωρος. Inc. λίμμα = λεῖμμα.

1 Chr. 11, 8. יחיה את־שאר העיר

2 Chr. 24, 14. את־שאר הכסף

Jes. 10, 20. לא־יוסיף עוד שאר

Jes. 10, 21. שאר ישוב שאר יעקב

Jes. 10, 22. שאר ישוב

Jes. 11, 11. שאר עמו אשר־ישאר

Zeph. 1, 4. שאר הבעל

וּשְׁאָר

1 Chr. 16, 41. ושאר הברורים

2 Chr. 9, 29. ושאר דברי שלמה

Esr. 3, 8. ושאר אחיהם הכהנים

Esr. 4, 3. ושאר ראשי האבות

Esr. 4, 7. ושאר כנותו

Neh. 10, 29. ושאר העם הכהנים

Neh. 11, 1. ושאר העם הפילו גרלות

Neh. 11, 20. ושאר ישראל הכהנים

Esth. 9, 16. ושאר היהודים

Jes. 7, 3. ושאר ישוב בנך

Jes. 10, 19. ושאר עץ יערו

Jes. 14, 22. שם ושאר ונין ונכד

Jes. 17, 3. ושאר ארם

Jes. 21, 17. ושאר מספר־קשת

Mal. 2, 15. ושאר רוח לו

בְּשָׁאָר

Esth. 9, 12. בשאר מדינות

לִשְׁאָר

Jes. 11, 16. לשאר עמו אשר ישאר

Jes. 28, 5. תפארה לשאר עמו

שְׁאָר

ז״ו, נסקמי כמו נעכרי, נלי ספרס ספתרון, ופס ממנו הסמן שְׁאָר.

n. m. aram. (c. שְׁאָר), id quod reliquum, ceteri. LXX. ἐπίλοιπος.

Dan. 2, 18. עם־שאר חכימי בבל

וּשְׁאָר

Esr. 4, 7. טבאל ושאר כנותהון

Esr. 4, 9. ושאר כנותהון

Esr. 4, 10. ושאר אמיא

Esr. 4, 10. ושאר עבר־נהרה

Esr. 4, 17. ושאר כנותהן

Esr. 4, 17. ושאר עבר־נהרה

Esr. 6, 16. ושאר בני־גלותא

Esr. 7, 20. ושאר חשחות בית אלהך

constr.: בְּשָׁאָר

Esr. 7, 18. בשאר כספא ודהבה

def.: וּשְׁאָרָה

Dan. 7, 7. 19. ושארה ברגליה רפסה

שְׁאֵרִית

ז״כ, ונכפילת סלנף שְׁרִית, ומוכנו סכנשקר לנוסף ושריד, כיסרון ספלטס [כעסע, פיעגרלייעג], ונכלף לרוב עס פלטס ושריד, ושקרית קמס סרנון סקמס קשר סנפין סקנ״ס עד כס. כתרגוס שְׁאָרוּת, שִׁיּוּר מעלמו, ונגמרת נְשִׁיָּר מוס מעכע, לסמאנת פרוב סכנשקר מלקס.

n. f. (constr. שְׁרִית), reliquiae, reliquum, residuum (syn. פְּלֵטָה, שָׂרִיד), targ. שְׁאָרוּ, שִׁיּוּר, gemar. נְשִׁיָּר (residuum panis, frustum). LXX. λεῖμμα, ἐγκατα-, κατα-, ὑπο-; λοιπός, ἐπι-, κατα-.

Gn. 45, 7. לכל שאירית בארץ

2 Rg. 19, 31. מירושלם תצא שאירית

2 Reg. 21, 14. שאירית נחלתי

1 Chr. 4, 43. שאירית הפלטה

Neh. 7, 72. נתנו שאירית העם

Esr. 9, 14. לאין שאירית ופליטה

Ps. 76, 11. שאירית חמת תחגר

Jes. 37, 32. מירושלם תצא שאירית

Jes. 46, 3. וכל־שאירית בית ישראל

Jer. 6, 9. כגפן שאירית ישראל

Jer. 23, 3. את־שאירית צאני

Jer. 24, 8. שאירית ירושלם

Jer. 25, 20. ואת שאירית אשדוד

Jer. 31, 7. שאירית ישראל

Jer. 39, 3. שאירית שרי מלך־בבל

Jer. 40, 11. נתן מלך־בבל שאירית

Jer. 40, 15. ואבדה שאירית יהודה

Jer. 41, 10. 16. כל־שאירית העם

Jer. 42, 15. דבר־י״י שאירית יהודה

דבר י״י עליכם שאירית

יהודה

Jer. 42, 19.

Jer. 43, 5. כל־שאירית יהודה

Jer. 44, 7. הותיר לכם שאירית

Jer. 44, 12. ולקחתי את־שאירית

Jer. 44, 28. וידעו כל־שאירית

Jer. 47, 4. שאירית אי כפתור

Jer. 47, 5. שאירית עמקם

Jer. 50, 26. אל־תחי־לה שאירית

Ez. 9, 8. כל־שאירית ישראל

Ez. 11, 13. שאירית ישראל

Ez. 25, 16. שאירית חוף הים

Ez. 36, 5. על־שאירית הגוים

Am. 1, 8. ואבדו שאירית פלשתים

Am. 5, 15. שאירית יוסף

Am. 9, 12. את־שאירית אדום

Mich. 2, 12. אקבץ שאירית ישראל

Mich. 5, 6. 7. והיה שאירית יעקב

שאירת עמי יבזום Zeph. 2, 9.
שארית ישראל לא־יעשו Zeph. 3, 13.
וכל־שאירית העם Hag. 1, 12.
שארית העם Hag. 1, 14.
ואל־שארית העם Hag. 2, 2.
שארית העם הזה Zach. 8, 6.

שְׁרִית

וגם כל־שרית ישראל 1 Chr. 12, 38.

וְשַׁאֲרִית

ושארית על־פני האדמה 2 S. 14, 7.
ושארית לא תהיה להם Jer. 11, 23.

הַשַּׁאֲרִית

השארית הנמצאה 2 Reg. 19, 4.
בעד השארית הנמצאה Jes. 37, 4.
השארית הנשארים Jer. 8, 3.
כל־השארית הזאת Jer. 42, 2.

לִשְׁאֲרִית

לשארית יהודה הבאים Jer. 44, 14.
לשארית הגוים Ez. 36, 3. 4.
הצלפה לשארית Mich. 4, 7.
לשארית נחלתו Mich. 7, 18.
לשארית בית יהודה Zeph. 2, 7.
לשארית העם הזה Zach. 8, 11.

וְלִשְׁאֲרִית

ולשארית אדמה Jes. 15, 9.

cum suff.: שְׁאֲרִיתְךָ

וזריתי את־כל־שאריתך Ez. 5, 10.

cum suff.: וּשְׁאֲרִיתָךְ

ושאריתך יהרג Jes. 14, 30.

cum suff.: וּשְׁאֲרִיתוֹ

ושאריתו לאל עשה Jes. 44, 17.

cum suff.: וּשְׁאֲרִיתָם

ושאריתם לחרב אתן Jer. 15, 9.

שְׁאָר

ז״ו, ופתכונו נזר ולקוס [פלי״ע], לכן כמו נזר נ״כ בכלל על מון, לו גם על קכוב וחיק משפקה, כמו נזר, ונמלק נ״כ זלה נזר לקוון. סוף דבר הכם נמלק נמזלכות על נזר, וסקבן שְׁאֵר נ״כ קבן על בָּ־שֵׂר, ודומה לו נזרם כמכוון נזפתי מערב, וסמלקים זלזנו זכילו נפעל זלה, הכם נזלכו מעל. עי׳ נגו סמלן.

n. m., caro, *σάρξ*, metaph. cognati, add. בָּ־שֵׂר de consanguineis proximis. Radix eadem delitescit in n. בָּ־שֵׂר, quibuscum v. שְׁאֵר nil habet communitatis. LXX. *σάρξ, σῶμα, οἰκειότης, οἰκεῖος, τράπεζα, ταλαιπωρία.*

אל־כל־שאר בשרו Lev. 18, 6.
שאר אביך הוא Lev. 18, 12.
שאר אמך הוא Lev. 18, 13.
יכין שאר לעמו Ps. 78, 20.
כעפר שאר Ps. 78, 27.
ואשר אכלו שאר עמי Mich. 3, 3.

בִּשְׁאֵר

או משאר בשרו Lev. 25, 49.

cum suff.: שְׁאֵרִי

כלה שארי ולבבי Ps. 73, 26.

cum suff.: וּשְׁאֵרִי

חמסי ושארי על־בבל Jer. 51, 35.

cum suff.: וּשְׁאֵרֵךְ *p.*

בכלות בשרך ושארך Prv. 5, 11.

cum suff.: שְׁאֵרוֹ

כי את־שארו הערה Lev. 20, 19.
ועכר שארו אכזרי Prv. 11, 17.

cum suff.: לִשְׁאֵרוֹ

כי אם־לשארו Lev. 21, 2.
נחלתו לשארו Num. 27, 11.

cum suff.: שְׁאֵרָהּ

שארה כסותה ועונתה Ex. 21, 10.

cum suff.: וּשְׁאֵרָם

ושארים מעל עצמותם Mich. 3, 2.

שַׁאֲרָה

ז״כ, גזיר שְׁאֵר, כמוכנו קכוב נזר ולקיס מזפקס, ופקכוכו קכנוס נזר [פעל־ווזכלזפע], ונפריעי ג״כ שַׁאֲרָה מזלכו.

n. f. (a m. שְׁאֵר, in n. pr. indidem שַׁאֲרָה), caro, collect. consanguineitas. LXX. *οἰκεῖος.*

שארה הנה זמה הוא Lev. 18, 17.

שְׁאָת

v. s. r. שָׂאָה *p.* 1085.

שַׁאֲת

v. s. r. שָׂא *p.* 1085., נָשָׂא *p.* 705.

I. שָׁבַב

לומר שָׁב, ומוכנו קדיקס וכליפס ורזיפס [גלימען, ליכלען, פלזממען], ודומס לו סקכן זל רָ־שַׁף, רָ־שַׁם, כמזר כנר הלעני, וכן זב נערני ונקרמי, ויוקר מוס עי׳ נס׳ מיוקל.

h. e. שָׁב, *v. intr.*, candere, incendere, flammare, cogn. רָ־שַׁף, רָ־שַׁם.

שָׁבִיב

ז״ו, ומוכנו לסנס וגומר [גלוסס, פלזמ־מע], וככון לזכרזו.

n. m., ardor ignis, flamma. LXX. *φλόξ.*

constr.: שְׁבִיב

ולא־יגה שביב אשו Job. 18, 5.

שְׁבִיב

ז״ו נקרמי, ומוכנו לסנס ולנס [פלזמ־מע], מזכס זדנכרי, ולל״ק כילוז, ווס לל מסקנכ.

n. m. aram., flamma (sec. alios: scintilla). LXX. *φλόξ.*

def.: שְׁבִיבָא

שביבא די נורא Dan. 3, 22.

def. pl.: שְׁבִיבִין

כרסיה שבבין דר־נור Dan. 7, 9.

II. שָׁבַב

לומר שָׁב, ול״ע כ״ק נגור שָׁבַב, ופתכונו גויכס ופקיכס לגוכים ולקלקיס [נעכ־זכיי־דען, -זעיקקען], וכן נמזת כילון סכנל שָׁבַב נקרמי, גוור ופקוך ופלוג, ומוכנו זס שָׁבָא סמס, לסמין גור ולקל, וסקכן שָׁב סכס נפעלים רכיס לקרי גוכך סיקוד סכופל סמלקנו, לנמל כוס לקל דָּ־צַב, חָ־צַב, קָ־צַב, קָ־צַף [לנעת סזנעים על סמס קנפס], וכזקס נזלקס סזין לנדי, נעכור זסלדי כמוכנ מסנכס זכוקס וגרוכ״ת, וגרוכ״י מקנכ מוגנ יקדמנס, וכן כזנרס כמכוון נזפס גרמכית עתיקית [schib-en = schneiden, וכן סיס מקנס מוכן זל [schab-en] נגרמכי, כמזר תרלס נס׳ מיוקל, וכן נזלקי זפתי ערכ. ודע קוכל זנמוכן וס זל הפעל פרס הרל״ק הפסוק וזוכנתיך וכתתי קיס, וזוכנתיך וזזלתיך, מזוכנת הקרכ, ולכן - גנקף ולכן-קיוג הניקו לוס ג״כ מוכן זל לך לזוכנ זדיכו יקלק, וכבותיכו ו״ל פרכו הפסוק ויב מזס לת לנכי העם לל ס׳ לנכיס זמזכנין לנכו זל לדס, לומר זמזכנין, לוולס כל לזלס מן סוב ע״ס.

h. e. שָׁבַב, *v. trans. inus.*, dissecare, in frusta discindere (aram. *Pa.* שַׁבֵּב, unde שִׁבָּא = שָׁבָב, segmentum, frustum, pars), a radice multis in verbis praepositionibus aucta, velut חָ־צַב, קָ־צַב, קָ־צַף (קָ־צָפָה, LXX. *συγκλασμός*), in quibus propter praeverbia accedentia *Shin* convertitur in *Zade* ex sibilo et gutturali compositum. Ad hoc v. secandi frangendive retulerunt veteres Ez. 38, 4. 39, 2. 38, 8. (*Qimchi* addit Mik. 2, 4.). idemque v. adhibetur ad Ex. 19, 8. allegorice exponendum (דְּבָרִים שֶׁמְּשַׁבְּרִין לִבּוֹ שֶׁל־אָדָם, sermones infringentes animum hominis).

שָׁבָב

ז״ו, ומכנו שְׁבָבִים, ומוכנו זנכ וגזר וקתון, כלזר פרזו כל הקלמוכיס, וכן שָׁבָא נקרמי, ולל״ק גס שָׁבִיב הענכי נמוכן כילוז מוס, לומר זנכ גס [זפלי־ע־טע], וכנר פרזקיו.

n. m. (pl. שְׁבָבִים), frustum, fragmentum, segmentum, scobs, ramenta, a v. שַׁב (schib-en, schab-en). Nonnulli eodem referunt שָׁבָב (scintilla, quasi ignis festuca). LXX. *πλανῶν.*

pl.: שְׁבָבִים

כי־שבבים יהיה Hos. 8, 6.

שָׁבָה

פ״כ, וסעתיד יִשְׁבֶּה, וקלוזו יִשְׁבָּ, ומוכנו הגלקס וכיזס הלקס וסולכס [וועג־ערי־נען, -יַגנען, -פיסרען], ד״מ מסולכת הנסמס הלקס, לו מלקיקת רכוס לקרים, ונפרע מזני לקס, כמגלות קוקס הלקס, והנפעל הפעולי״. נענני שבא ונקרמי שָׁבָא מזלכו, וכנ״ע שָׁבָאי, לומלין לנכני, מוס.

v. tr. (impf. יִשְׁבֶּה, apoc. יָשֻׁב), abigere, depellere, abducere, de rerum direptarum abductione, de captivorum deportatione, aram. שְׁבָא (שָׁבָאי, captivator, triumphator). *Ni.* pass. LXX. *προνομεύειν, κατα-; μετάγειν, μεταφέρειν, ἀποστρέφειν, ἀποικίζειν; αἰχμαλωτεύειν, -ίζειν; συντρίβειν,* שָׁבָה חי, *ζωγρεῖν*; prt. pass. שָׁבוּי, *αἰχμάλωτος*; fem. שְׁבִיָּה, *αἰχμαλῶτις*; *Ni. αἰχμάλωτον γίνεσθαι.*

3 perf.: שָׁבָה

אשר־שבה ישמעאל Jer. 41, 14.

3 perf. c. s.: וָשָׁבָם

ושרפם ושבם Jer. 43, 12.

2 perf.: שָׁבִיתָ

האשר שבית בחרבך 2 Reg. 6, 22.
עלית למרום שבית שבי Ps. 68, 19.

2 perf.: וְשָׁבִיתָ

ושבית שביו Dt. 21, 10.

3 perf. pl.: שָׁבוּ

ואת־נשיהם שבו ויבזו Gn. 34, 29.
אשר־שבו אתם 1 Reg. 8, 48.
אשר־שבו אתם 2 Chr. 6, 38.
שבו בני יהודה 2 Chr. 25, 12.

3 perf. pl.: וְשָׁבוּם

ושבום שביהם 1 Reg. 8, 46.
ושבום שביהם 2 Chr. 6, 36.

2 perf. pl.: שְׁבִיתֶם

שביתם מאחיכם 2 Chr. 28, 11.

part. m. pl.: שׁוֹבִים

והיו שבים לשביהם Jes. 14, 2.

part. c. suff.: שׁוֹבֵינוּ

שם ׀ שאלונו שובינו Ps. 137, 3.

part. c. suff.: שׁוֹבֵיהֶם

ושבום שביהם 1 Reg. 8, 46.
בארץ שביהם לאמר 1 Reg. 8, 47.
לפני שביהם ורחמום 1 Rg. 8, 50.

וכל־שביהם החזיקו Jer. 50, 33.

part. c. suff.: שׁוֹבֵיהֶם

ושבום שוביהם 2 Chr. 6, 36.
לרחמים לפני שוביהם 2 Chr. 30, 9.
לפני כל־שוביהם Ps. 106, 46.

part. c. s.: לְשׁוֹבֵיהֶם

והיו שבים לשוביהם Jes. 14, 2.

p. pass. pl.: לְשׁבוּיִם

לקרא לשבוים דרור Jes. 61, 1.

p. pass. f. pl.: כְּשׁבִיוֹת

כשביות חרב Gn. 31, 26.

inf. constr.: שְׁבוֹת

ביום שבות זרים חילו Obad. 1, 11.

impt. sg.: וּשְׁבָה

ושבה שביך בל־אבינעם Jud. 5, 12.

3 imperf. ap.: וַיָּשָׁב

וישב ׀ ממנו שבי Num. 21, 1.
וישב ישמעאל את־כל Jer. 41, 10.

3 impf. c. s.: וַיְשִׁבֵם

וישבם ישמעאל Jer. 41, 10.

3 impf. f. c. s.: תְּשָׁבֶךָּ

עד־מה אשור תשבך Num. 24, 22.

3 impf. pl.: וַיָּשֻׁבוּ

וישבו בני־ישראל Num. 31, 9.
וישבו את־הנשים 1 Sam. 30, 2.
וישבו מארץ ישראל 2 Reg. 5, 2.
וישבו מקניהם 1 Chr. 5, 21.
וישבו צאן לרב 2 Chr. 14, 14.
וישבו את כל־הרכוש 2 Chr. 21, 17.
וישבו ממנו שביה גדולה 2 Chr. 28, 5.
וישבו בני־ישראל 2 Chr. 28, 8.
וישבו־שבי 2 Chr. 28, 17.

Nif-al: נִשְׁבָּה *3 perf.*

כי נשבה אחיו Gn. 14, 14.
נשבר או־נשבה Ex. 22, 9.
כי נשבה עדר Jer. 13, 17.

3 perf. pl.: נִשְׁבּוּ

ובנותיהם נשבו 1 Sam. 30, 3.
ושתי נשי־דוד נשבו 1 Sam. 30, 5.
בארץ אשר נשבו־שם 1 Reg. 8, 47.
בארץ אשר נשבו־שם 2 Chr. 6, 37.
בגוים אשר־נשבו־שם Ez. 6, 9.

שְׁבִי

ז״ו, ונספסק שֶׁבִי, וכנכוי שִׁבְיוֹ, שִׁבְיָהּ. פתכונו נולס [נעפֿתנעכשפֿע], ל״מ סלך זכי לו נזכי, ולפעיס כמו הפעל סולכת הנסמות הלקס, ונקעכס ג״כ לסמנת הזכוי״ס, וכי כן נקעכס פֶּתִי.

n. m. (in p. שֶׁבִי, c. s. שִׁבְיוֹ, שִׁבְיָהּ, חֲלֻקַּת שְׁבִי, בַּשְּׁבִי, captivitas (שִׁבְיָה, captivum abduci, in exilium ire), aram. שְׁבִי (def. שִׁבְיָא), *concr.* et coll. de captivis et sing. de captivo (sicut פֶּתִי, nisi utrumque vi concretiva adj. est e participio pass. ortum). LXX. *αἰχμαλωσία, ἀποικισμός, προνομή, αἰχμαλῶτις*; אֶרֶץ שְׁבִי, *αἰχμαλωσία*; בַּשְּׁבִי, *αἰχμάλωτος*; חֲלֻקַּת בִּשְׁבִי *αἰχμάλωτον ἀγέσθαι, αἱρεσθαι.*

את־שבי מצרים Jes. 20, 4.
ואם־שבי צדיק ימלט Jes. 49, 24.
גם־שבי גבור יקח Jes. 49, 25.
שבי ירושלם Jes. 52, 2.
הלכו שבי לפני צר Thr. 1, 5.
עם שבי סוסיכם Am. 4, 10.

שֶׁבִי *p.*

וישב ׀ ממנו שבי Num. 21, 2.
וישבו־שבי 2 Chr. 28, 17.
שביתי שבי Ps. 68, 19.
ויאסף כחול שבי Hab. 1, 9.

הַשֶּׁבִי

עד בכור השבי Ex. 12, 29.
השבי ואת־המלקוח Num. 31, 12.
ראש מלקוח השבי Num. 31, 26.

Neh. 1, 3. נשארו מן־השבי
Neh. 8, 17. השבים מן־השבי
p. הַשָּׁבִי
Neh. 1, 2. נשארו מן־השבי
מֵהַשָּׁבִי
Esr. 3, 8. וכל־הבאים מהשבי
Esr. 8, 35. מהשבי בני־הגולה
בַּשָּׁבִי
2 Chr. 29, 9. ונשינו בשבי על־זאת
Esr. 9, 7. בחרב בשבי ובבזה
Jes. 46, 2. ונפשם בשבי הלכה
Jer. 22, 22. ומאהביך בשבי ילכו
Jer. 30, 16. כלם בשבי ילכו
Ez. 12, 11. בשבי ילכו
Ez. 30, 17. והנה בשבי תלכנה
Ez. 30, 18. ובנותיה בשבי תלכנה
Dan. 11, 8. בשבי יבא מצרים
Dan. 11, 33. בשבי ובבזה ימים
Am. 9, 4. ואם־ילכו בשבי
p. בַּשֶּׁבִי
Dt. 28, 41. כי ילכו בשבי
Jer. 20, 6. תלכו בשבי
Jer. 48, 46. לקחו בניך בשבי
Thr. 1, 18. הלכו בשבי
Nah. 3, 10. הלכה בשבי
לַשֶּׁבִי
Ps. 78, 61. ויתן לשבי עזו
Jer. 15, 2. 43, 11. ואשר לשבי לשבי
p. לַשֶּׁבִי
Jer. 15, 2. 43, 11. ואשר לשבי לשבי
בַּשִּׁבְיָה
Esr. 2, 1. העלים משבי הגולה
Neh. 7, 6. העלים משבי הגולה
c. suff.: שִׁבְיוֹ
Dt. 21, 10. ושבית שביו
c. suff.: שִׁבְיָהּ
Dt. 21, 13. את־שמלת שביה
c. suff.: שִׁבְיָהּ
Jud. 5, 12. ושבה שביך בן־אבינעם
cum suff.: וְשִׁבְיֵכֶם
Num. 31, 19. אתם ושביכם
cum suff.: שִׁבְיָם
2 Chr. 6, 37. אליך בארץ שבים
2 Chr. 6, 38. בארץ שבים
Jer. 30, 10. מארץ שבים
Jer. 46, 27. זרעך מארץ שבים
שִׁבְיָה
ג״כ, כמו שְׁבִי סוכרי, כלי ספרט
המכוון.
n. f., vi eadem, qua שְׁבִי m. LXX. αἰχμαλωσία, προνομή.
Jes. 52, 2. שביה בת־ציון
שִׁבְיָה
ג״כ, וסוף שכיי מן שְׁבִיָּה, ושכיסס
מסוכרי שְׁבִי, כלי ספרט המוכן.
n. f. (secundar. a שְׁבִיָּה, utrumque a שְׁבִי masc.), captivitas. LXX. αἰχμάλωτος.
2Chr. 28, 5. וישבו ממנו שביה גדולה
Neh. 3, 36. לבזה בארץ שביה
וְשִׁבְיָה
Dt. 32, 42. מדם חלל ושביה
הַשִּׁבְיָה
2 Chr. 28, 11. והשיבו השביה
2 Chr. 28, 13. לא־תביאו את־השביה
2 Chr. 28, 14. השביה ואת־הבזה
בַּשִּׁבְיָה
Dt. 21, 11. וראית בשביה
2 Chr. 28, 15. ויחזיקו בשביה
Jer. 48, 46. ובנתיך בשביה
שִׁבְיָת
ג״כ, ומוכנו כמו שניס, לומר גולָה,
נקרמי שְׁבִי, והילועס שִׁבְיָתָא, משלמו.

n. f., captivitas, captivi, = שְׁבוּת, quocum crebro permutatur.
Ps. 85, 2. Q'ri. שבת שבות יעקב
Jer. 49, 39. את־שבית עילם
Ez. 16, 53. K'tib. את־שבית סדם
Ez. 16, 53. K'tib. ואת־שבית
וְשִׁבְיָת *K'tib.*
Ez. 16, 53. ושבית שביתיך
בַּשְּׁבִית
Num. 21, 29. ובנתיו בשבית
cum suff.: שְׁבִיתֶנּוּ *Q'ri.*
Ps. 126, 4. שובה י״י את־שבותנו
cum suff.: שְׁבִיתֵךְ
Ez. 16, 53. ושבית שבותיך
cum suff.: שְׁבִיתָם *Q'ri.*
Zeph. 2, 7. ושב שבותם
cum suff.: שְׁבִיתָן *K'tib.*
Ez. 16, 53. K'tib. ושבתי את־שבותהן
שְׁבוּת
ג״כ, נדומה אל שְׁבִית, לומר גולָה,
ולפעמים נמצאלם על גוליס, וזכ
שבות הכלון סולכת הגוליס למקומס,
ולפעמים הקוכת סלכלה נמצאלם
ממכו.
n. f. (quocum שְׁבִית crebro in *Qeri* et *Ketib* permutatur), captivitas, captivi; שֵׁב שְׁבוּת, captivos reducere, trop. de restitutione in pristinum statum prosperitatis. LXX. αἰχμαλωσία, ἀποικία, ἀποστροφή, ἁμαρτάνειν; שֵׁב שְׁבוּת, αὐξάνειν; בַּשְּׁבִית, αἰχμάλωτος.
Job. 42, 10. וי״י שב את־שבית איוב
Ps. 14, 7. בשוב י״י שבות עמו
Ps. 53, 7. בשוב אלהים שבות עמו
Ps. 85, 2. K'tib. שבת שבות יעקב
Jer. 30, 3. ושבתי את־שבות עמי
Jer. 30, 18. הנני־שב שבות
Jer. 33, 7. והשבתי את־שבות יהודה
Jer. 33, 7. ואת שבות ישראל
Jer. 33, 11. אשיב את־שבות הארץ
Jer. 48, 47. ושבתי שבות־מואב
Jer. 49, 6. Q'ri. אשיב את־שבות
Jer. 49, 39. Q'ri. שבות עילם
Ez. 16, 53. את־שבית סדם
Ez. 16, 53. Q'ri. ואת־שבית שמרון
Ez. 29, 14. ושבתי את־שבות מצרים
Ez. 39, 25. אשיב את־שבית יעקב
Hos. 6, 11. בשובי שבות עמי
Am. 9, 14. ושבתי את־שבות עמי
וְשִׁבוּת *Q'ri.*
Ez. 16, 53. ושבית שביתיך
cum suff.: שְׁבוּתֵךְ
Dt. 30, 3. ושב י״י אלהיך את־שבותך
cum suff.: שְׁבוּתֵךְ
Thr. 2, 14. להשיב שבותך
cum suff.: שְׁבוּתֵכֶם *Q'ri.*
Jer. 29, 14. ושבתי את־שבותכם
pl. c. suff.: שְׁבוּתֵיכֶם
Zeph. 3, 20. בשובי את־שבותיכם
cum suff.: שְׁבוּתֵם
Jer. 31, 23. בשובי את־שבותם
Jer. 32, 44. אשיב את־שבותם
Jer. 33, 26. כי־אשוב את־שבותם

שִׁבּוֹ

ג״ו, וסוף ככוי לומן יקרס, סנקלים
לפעמ דוד קמעי נעכי שלסנג,
ולפעמ קמעי שִׁבְּזִי, תרגום של
וסמקנסג תרגומו שִׁבְּזִי, תרגום של
ספיר, ולפעמ מצנעים [ἀχάτης], וכן
נולגלעף, וסוכס נמצכר מן שֶׁבָה, כמוכן
שב, לשון קדיקס ולסוכ.
n. m., gemma nitida, vulgo achates, sec. alios chrysoprasius viridis, splendore aureo renitens, a v. שָׁבָה (arab. שבא, renitere), vi splendendi. LXX. Vulg. ἀχάτης.
Ex. 28, 19. 39, 12. לשם שבו ואחלמה

שָׁבָה

פ״כ ול״ע נקל, ומוכנו סרמת קול ומלול
ודבור [נעלען, רופען], ומוס נסכין
סכנר סרמת קול לפקור ולסלל [לָשׁ-
נען], וזסו סקוק של קל. ומיסוד זס
סמצלס סמקעס וזווי נסס פלוני ע״י
דבוריס [נוכעדען, נעוועלפֿעינגען, -זווי-
ציגען], ד״מ מסקעת סכוועס ע״י דבור
על לבו, או סודעס בפרסוס ובסרמת
קול, ד״מ שבח [נסקר בְּ, תמור משבח]
לכי, או מסקעס בכלל, ד״מ רגז יס,
וכן כמוכן זס סכוסף, ומסתפעל כמוכן
סתפלרות נדבר. סוד מצרע שָׁבַח,
דומס לל סוד של צַיַּח ע״ס, ומצוי
נסצפי מעכע יזוע. נס״ע כמוכן פלור
ולכל וסודלס מצמוע שֶׁבַח, שְׁבָחָה,
תְּשַׁבָּחָה, שִׁבְּחַ, תְּשַׁבַּחְתָּ וכדומס.
v. comp. tr., loqui, vocare, cogn. לָהַג, צָיַח q. v. *Pi.* elata voce laudare s. celebrare, laudibus prosequi (arab. *sabbaha*), felicem praedicare, deinde etiam blande compellare, mitique allocutione iram tumultumque sedare. *Hi.*, mitigare, sedare. *Hitpa.*, gloriari aliqua re. LXX. ἐπαινεῖν, καταπραΰνειν, ταμιεύεσθαι; *Hi.* συνταράσσειν; *Hitpa.* καυχᾶσθαι, ἐγ-.
Pi-el: שִׁבַּח
1 *perf.:* וְשִׁבַּחְתִּי
Eccl. 8, 15. ושבחתי אני
part. masc.: מְשַׁבֵּחַ
Eccl. 4, 2. ושבח אני את־המתים
impt. sg. f.: שַׁבְּחִי
Ps. 147, 12. שבחי ירושלם את־י״י
impt. pl. c. s.: שַׁבְּחוּהוּ
Ps. 117, 1. שבחוהו כל־האמים
2 *impf. c. s.:* תְּשַׁבְּחֵם
Ps. 89, 10. בשוא גליו אתה תשבחם
3 *imperf.:* יְשַׁבַּח
Ps. 145, 4. דור לדור ישבח מעשיך
3 *impf. c. s.:* יְשַׁבְּחֶנָּה
Prv. 29, 11. וחכם באחור ישבחנה
3 *impf. pl. c. s.:* יְשַׁבְּחוּנְךָ
Ps. 63, 4. שפתי ישבחונך
Hif-il: הִשְׁבִּיחַ
part. masc.: מַשְׁבִּיחַ *sg.*
Ps. 65, 8. משביח שאון ימים
Hitpa-el: הִשְׁתַּבַּח
inf. constr.: לְהִשְׁתַּבַּח
Ps. 106, 47. להשתבח בתהלתך
1 Chr. 16, 35. להשתבח בתהלתך

שְׁבָה

פ״כ נקרמי, כמו נעכרי, וזנוי ג״כ לן
נענין סכנר שַׁבַּח, וספקיון כמו
נעכרי.
v. comp. intr. aram. piël., laudare, praedicare. LXX. αἰνεῖν.
Pi-el: שַׁבַּח
2 *perf.:* שַׁבַּחְתָּ
Dan. 5, 23. ולא ידעין שבחת
1 *perf.:* שַׁבַּחְתִּ
Dan. 4, 31. ולחי עלמא שבחת
3 *perf. pl.:* וְשַׁבְּחוּ
Dan. 5, 4. ושבחו לאלהי דהבא
part. masc.: מְשַׁבַּח *sg.*
Dan. 4, 34. משבח ומרומם
part. masc.: וּמְשַׁבְּחָא *sg.*
Dan. 2, 23. מהודא ומשבח אנה

שָׁבַט

פ״כ ול״ע, ומוכנו לל״ק סעידס ותמיכס
ועזיכס וקיזקס [שעיצען, פֿעסטען],
וקרן הזכר שָׁבָט, כתוספת ע, ודומס
לו הזכר ניוכי [σκῆπτ-ω], לשכר דומס
לו הזוכר והמכוון נזכר הכדלית
ודומיס וכדומס, כלי תוספת זלת
סולס. [*s. skab*ᶜ, l. *scip.*, *scap.* etc.].
כפי הכרלס לי, הדמיון לזכר זס נזכרי
מעכע הוץ שָׁבָב לקמן, לשכר דומס לו
זָקָה, והמכוון של שָׁבָט כ״ל נלי זין
מקלע מוגע, הכמלץ ג״כ לשל חָבָט,
ותמלוקו הכיעס והכלס, ודמיוכו נזכר
רומיס [*bat-uere*] וכדומס, ומן הלמ
נזכר ענכיכי׳ שָׁבָט לשון הכיעס, ד״מ
מקנוע הפזקן והלמר, או הכלס נכלל,
ודוק.
v. tr. inus., fulcire, firmare, sanscr. *skab*ᶜ (*scip-io*, *scap-us*), gr. σκήπ-τ-ειν, eadem literae *Thet* additione. At sibilus pro praeverbio potius habendus est, ita ut radix sit eadem, quae verbi חָבַט, *bat-uere*, qua vi batuendi v. שָׁבַט neohebraico in sermone usitatum est, spec. de lanae excussione.

שֵׁבֶט

ג״ס, והרבוי שְׁבָטִים. מוכנו מוכפל ק׳,
מקל קונע ומעס [שעסַן, שעסקן],
ונפרע ליסור ולהכלס, הזנור מלוי
נספר יזעיס מצלי ולימוך, וגס שבט
פיו מוס. וכללל לל״כ מקל ומעס, ד״מ
מקל רועיס, ומעס מלך, שנשען עליו
נזפיעתו העס ליסור הקייניס. ג׳ כנוי
כוכב שניע, לדעת הלקי נלון נעיון
וק ל׳ [מדנר כ״ד י״ו], והסלוב רלים.
נגמרלן שַׁבְטַוּז מוס, כלזכר פרזו נכיימין
מוספיל, לומר שנעיס קעניס נלילן.
n. comm. (pl. שְׁבָטִים). 1) scipio, baculus, virga, velut pastorum (*pedum*), decempedatorum (*pertica*), principum (*sceptrum*), pugnantium (*spiculum, hostile*), castigantium (*virga, ferula*) etc. 2) sicut שְׁבִיט apud talmudicos (Num. 24, 17. sec. *Haji Gaon*), cometes, κομήτης. Gem. שַׁבְטַוּז de parvulis arboris palmitibus. LXX. βακτηρία, ῥάβδος, σκῆπτρον, μάστιξ, βέλος; παιδεία, πληγή, διάβασις; ἄρχων, κριτής, ἄνθρωπος, υἱός; φυλή, οἶκος, πόλις, ζυγός; זְקַן שֵׁבֶט, φύλαρχος; רֹאשׁ שֵׁבֶט, ἀρχίφυλος. S. semel: ἐξουσία.

שֵׁבֶט *p.* שָׁבֵט

Gn. 49, 10. לא־יסור שבט מיהודה
Ex. 28, 21. לשני עשר שבט
Ex. 39, 14. לשנים עשר שבט
Num. 4, 18. שבט משפחת הקהתי
Num. 18, 2. מטה לוי שבט אחיך
Num. 24, 17. וקם שבט מישראל
Num. 32, 33. ולחצי ׀ שבט ׀ מנשה
Dt. 3, 13. לחצי שבט המנשה
Dt. 10, 8. הבדיל י״י את־שבט הלוי
Dt. 18, 1. כל־שבט לוי
Dt. 29, 7. ולחצי שבט המנשי
Dt. 29, 17. או משפחה או־שבט
Jos. 1, 12. 22, 7. ולחצי שבט המנשה
Jos. 4, 12. 18, 7. 22, 9. וחצי שבט המנשה
Jos. 7, 16. וילכד שבט יהודה
Jos. 12, 6. 22, 7. ולחצי שבט המנשה
Jos. 13, 29. ויתן משה לחצי שבט
Jos. 22, 10. 11. 21. וחצי שבט המנשה
Jos. 22, 13. 15. ואל־חצי שבט־מנשה
Jud. 18, 1. ובימים ההם שבט הדני

מישראל שבט אחד Jud. 21, 3.
שבט אחד מישראל Jud. 21, 6.
ולא־ימחה שבט מישראל Jud.21,17
ויולכד שבט בנימין 1 Sam. 10, 20.
ויקרב את־שבט בנימן 1 S. 10, 21.
שבט אחד אתן לבנך 1 Rg. 11, 13.
ולבנו אתן שבט־אחד 1 Rg. 11, 36.
זולתי שבט־יהודה לבדו 1Rg.12,20.
ואת־שבט בנימן 1 Reg. 12, 21.
רק שבט יהודה לבדו 2 Rg. 17, 18.
וחצי שבט־מנשה 1 Chr. 5,18. 12,37.
ובני חצי שבט המנשה 1 Chr. 5, 23.
ולחצי שבט מנשה 1 Chr. 5, 26.
יקראו על־שבט הלוי 1 Chr. 23, 14.
וחצי שבט המנשי 1 Chr. 26, 32.
לחצי שבט מנשה 1 Chr. 27, 20.
ולא שבט אלוה עליהם Job. 21, 9.
שבט מישר Ps. 45, 7.
שבט מלכותך Ps. 45, 7.
גאלת שבט נחלתך Ps. 74, 2.
ויבחר את־שבט יהודה Ps. 78, 68.
כי לא ינוח שבט הרשע Ps. 125, 3.
שבט מוסר ירחיקנה Prv. 22, 15.
שבט ותוכחת יתן חכמה Prv.29,15.
שבט אפי Jes. 10, 5.
כחניק שבט Jes. 10, 15.
שבט משלים Jes. 14, 5.
שבט מכך Jes. 14, 29.
וישראל שבט נחלתו Jer. 10, 16.
מטה עז שבט למשול Ez. 19, 14.
שבט בני מואסת כל־עץ Ez. 21, 15.
שבט מאסת לא יהיה Ez. 21, 18.
ותומך שבט מבית עדן Am. 1, 5.
ותומך שבט מאשקלון Am. 1, 8.

וְשֵׁבֶט

ושבט לגו חסר־לב Prv. 10, 13.
ושבט עברתו יכלה Prv. 22, 8.
ושבט לגו כסילים Prv. 26, 3.
ושבט נחלתו Jer. 51, 19.
ושבט מצרים יסור Zach. 10, 11.

הַשֵּׁבֶט

השבט אשר־ילכדנו ר״י Jos. 7, 14.
וחצי השבט המנשה Jos. 13, 7.

הַשָּׁבָט *p.*

אשר־יעבר תחת השבט והעברתי אתכם תחת Lev. 27, 32.
השבט Ez. 20, 37.

וְהַשֵּׁבֶט

והשבט אחד יהיה־לו 1 Rg. 11, 32.

בְּשֵׁבֶט

משכים בשבט ספר Jud. 5, 14.
והכחתיו בשבט אנשים 2 S. 7, 14.
תרעם בשבט ברזל Ps. 2, 9.
ופקדתי בשבט פשעם Ps. 89, 33.
והכה־ארץ בשבט פיו Jes. 11, 4.
בשבט עברתו Thr. 3, 1.

בַּשֵּׁבֶט

את־אמתו בשבט Ex. 21, 20.
כי־תכנו בשבט Prv. 23, 13.
אתה בשבט תכנו Prv. 23, 14.
מאשור בשבט יככה Jes. 10, 24.
יחת אשור בשבט יכה Jes. 30, 31.
בשבט אשר־גר הגר Ez. 47, 23.
בשבט יכו על־הלחי Mich. 4, 14.

בַּשָּׁבָט *p.*

ויורד אליו בשבט 2 Sam. 23, 21.
ויורד אליו בשבט 1 Chr. 11, 23.
וכמן בשבט Jes. 28, 27.

וּבְשֵׁבֶט

ובשבט אפרים לא בחר Ps. 78, 67.

לְשֵׁבֶט

רק לשבט הלוי לא נתן Jos. 13, 14.
לשבט ולמשפחה Jud. 18, 19.
כהנים לשבט הדני Jud. 18, 30.
לשבט אם־לארצו Job. 37, 13.

מִשֵּׁבֶט

איש אחד לשבט Dt. 1, 23.
איש־אחד לשבט Jos. 3, 12.
שלשה אנשים לשבט Jos. 18, 4.

וּלְשֵׁבֶט

ולשבט הלוי לא־נתן Jos. 13, 33.

מְשָׁבָט *p.*

איש־אחד משבט Jos. 4, 2. 4.

שִׁבְטְךָ *cum suff.:*

שבטך ומשענתך Ps. 23, 4.

בְּשִׁבְטָךְ *cum suff.:* *p.*

רעה עמך בשבטך Mich. 7, 14.

שִׁבְטוֹ *cum suff.:*

יסר מעלי שבטו Job. 9, 34.
חושך שבטו שונא בנו Prv. 13, 24.

לְשִׁבְטוֹ *cum suff.:*

לשבטו ולמשפחתו Jud. 21, 24.

שְׁבָטִים *pl.:*

שבעה שבטים Jos. 18, 2.
ויקח שלשה שבטים 2 Sam. 18, 14.
ששם עלו שבטים Ps. 122, 4.

הַשְּׁבָטִים *pl.:*

לתשעת השבטים Jos. 13, 7.
מאת שני השבטים Jos. 21, 16.
עשרת השבטים 1 Reg. 11, 35.
שרי השבטים 1 Chr. 28, 1.
ואלה שמות השבטים Ez. 48, 1.
ויתר השבטים Ez. 48, 23.

שִׁבְטֵי *pl. constr.:*

כאחד שבטי ישראל Gn. 49, 16.
כל־אלה שבטי ישראל Gn. 49, 28.
לשנים עשר שבטי ישראל Ex. 24, 4.
מבני שבטי בני־ישראל Nu. 36, 3.
מכל שבטי ישראל Dt. 29, 20.
יחד שבטי ישראל Dt. 33, 5.
שבטי בני־ישראל Jos. 4, 5. 8.
כל־שבטי ישראל Jos. 24, 1.
בתוך שבטי־ישראל Jud. 18, 1.
כל שבטי ישראל בקהל Jud. 20, 2.
למאה לכל־שבטי ישראל Jud.20,10.
וישלחו שבטי ישראל Jud. 20, 12.
בכל־שבטי בנימן Jud. 20, 12.
מכל־שבטי ישראל Jud. 21, 5.
מכל־שבטי ישראל 1 Sam. 2, 28.
מקטני שבטי ישראל 1 Sam. 9, 21.
משפחות שבטי בנימן 1 Sam. 9, 21.
כל־שבטי ישראל 1 Sam. 10, 20.
ראש שבטי ישראל אתה 1 S. 15, 17.
ויבאו כל־שבטי ישראל 2 Sam. 5, 1.
אחד שבטי ישראל 2 Sam. 7, 7.
מאחד שבטי־ישראל 2 Sam. 15, 2.
בכל־שבטי ישראל לאמר 2 S. 15, 10. 19, 10.
בכל־שבטי ישראל אבלה 2 S. 20, 14.
שוט־נא בכל־שבטי ישראל 2S.24,2.
מכל שבטי ישראל 1 Reg. 8, 16.
מכל שבטי ישראל 1 Reg. 14, 21.
כמספר שבטי בני־יעקב 1Rg.18,31.
בחרתי מכל־שבטי ישראל 2Rg.21,7.
ועל שבטי ישראל 1 Chr. 27, 16.
אלה שרי שבטי ישראל 1 Chr. 27, 22.
ושרי שבטי ישראל 1 Chr. 29, 6.
בעיר מכל שבטי ישראל 2 Chr. 6, 5.
מכל שבטי ישראל 2 Chr. 11, 16.
מכל שבטי ישראל 2 Chr. 12, 13.
מכל שבטי ישראל 2 Chr. 33, 7.
באהליהם שבטי ישראל Ps. 78, 55.
שבטים שבטי־יה Ps. 122, 4.
להקים את־שבטי יעקב Jes. 49, 6.
שבטי נחלתך Jes. 63, 17.
אל־שבטי משלים Ez. 19, 11.
לשני עשר שבטי ישראל Ez. 47, 13.
בתוך שבטי ישראל Ez. 47, 22.
מכל שבטי ישראל Ez. 48, 19.
שמות שבטי ישראל Ez. 48, 31.
וכל שבטי ישראל Zach. 9, 1.

וְשִׁבְטֵי *pl. constr.:*

ושבטי ישראל חברו Ez. 37, 19.

בְּשִׁבְטֵי *pl. constr.:*

פרץ בשבטי ישראל Jud. 21, 15.
בשבטי ישראל הודעתי Hos. 5, 9.

לְשִׁבְטֵי *pl. constr.:*

יהושע לשבטי ישראל Jos. 12, 7.
לכם לשבטי ישראל Ez. 47, 21.
מנחלה לשבטי ישראל Ez. 48, 29.

מִשִּׁבְטֵי *pl. constr.:*

איש משבטי ישראל Jos. 3, 12.
אחד משבטי ישראל Jud. 21, 8.

שִׁבְטֵיךָ *pl. c. suff.:*

באחד שבטיך Dt. 12, 14.
וי״י אלהיך מכל־שבטיך Dt. 18, 5.

לִשְׁבָטֶיךָ *pl. c. suff.:*

נתן לך לשבטיך Dt. 16, 18.

שִׁבְטֵיכֶם *pl. c. suff.:*

את־ראשי שבטיכם Dt. 1, 15.
כל־ראשי שבטיכם Dt. 5, 20.
וי״י אלהיכם מכל־שבטיכם Dt.12, 5.
ראשיכם שבטיכם Dt. 29, 9.
את־כל־זקני שבטיכם Dt. 31, 28.

לִשְׁבָטֵיכֶם *pl. c. suff.:*

וידעים לשבטיכם Dt. 1, 13.
ושטרים לשבטיכם Dt. 1, 15.
בבקר לשבטיכם Jos. 7, 14.
בנחלה לשבטיכם Jos. 23, 4.
לשבטיכם ולאלפיכם 1 Sam. 10, 19.

בְּשִׁבְטָיו *pl. c. suff.:*

ואין בשבטיו כושל Ps. 105, 37.

לְשִׁבְטָיו *pl. c. suff.:*

ישראל שכן לשבטיו Num. 24, 2.
ישראל לשבטיו Jos. 7, 16.

שִׁבְטֶיהָ *pl. c. suff.:*

פנת שבטיה Jes. 19, 13.

לִשְׁבָטֵיהֶם *pl. c. suff.:*

כמחלקתם לשבטיהם Jos. 11, 23.
לבית־ישראל לשבטיהם Ez. 45, 8.

שֵׁבֶט

נקרמי כמו נעכרי, נמוכן מעם ומלכת מצפקה, ונקרנוס ג״כ מקל ליסור, ומס ג״כ שׁוּבָט מצלמו.

n. aram. (targ. etiam שׁוּבָט), tribus, gens, copt. *shbôt*, virga. LXX. *φυλή*.

שִׁבְטֵי *pl. constr.:*

למנין שבטי ישראל Esr. 6, 17.

שְׁבָט

ג״ו, וסוף ככוי לקדש י״ק נסכה, ומקבצון כסלו ענת זבע סמם סקדשים בעת הגשמים, וסוף סקרבון. ונקבר זידעכו שחלוק הסכה להקדמונים משולש, ויסודו לפ״ו נדמיון קנת לקנרין, ומקבר שמיכו נקרנוס מסקר ג׳ ו׳ שנקבל ריש ירקי שתת לקילניק, יפה פרשו סמלקק יסודם קרפנערשים, שנקבל כן ע״ם שילגלגו גו שנעוני לילן, שילמו קעריס.

n. m., mensis undecimus anni ecclesiastici, a novilunio Februarii usque ad novilunium Martii, arab. syr. *Sebâth*, a germinantibus arborum ramulis nominatus, uti belle ex ceterorum mensium similitudine conjecit *Carpentrasi* (שֶׁיַּלְבְּלוּ בּוֹ שַׁבְטוֹשֵׁי אִילָן). LXX. *Σαβάτ*.

הוא־חדש שבט Zach. 1, 7.

שַׁרְבִּיט

ג״ו, מן שַׁבִּיט, נסתמלעות סרים, וכן מכל כנסך מסתמלעות, ופתרונו כמו שבט.

n. m. (ex שַׁבִּיט, interjecto Res), plane שֵׁבֶט aequale.

את־שרביט הזהב וחיה Esth. 4, 11.
שרביט הזהב אשר בידו Esth. 5, 2.
את שרבט הזהב Esth. 8, 4.

הַשַּׁרְבִּיט

ותגע בראש השרביט Esth. 5, 2.

שָׁבָךְ

פעל כודד ול״ע, ומובנו סבוכה ומכוכה ומכיכה [קניפפען, פלעכטען], והקרן שָׁבַךְ, ודומה לו סָבַךְ, אָבַךְ, בָּבַךְ, והשווי נשפתי מערב כנר הלעתי תקת סנך. נתרגום גם שָׁבָךְ מצלמו, ומתכו שָׁבָךְ הסס, ככוי לנמיד על יד.

v. comp. tr. inus., nectere, plectere, targ. שְׁבָךְ (*n.*, armilla), cogn. בָּבַךְ, סָבַךְ, אָבַךְ q. v.

שָׁבָךְ

ע״ו, וכמלת לך נכנוי שָׁבָכִים, ומובנו כתכנומו סְרִיגָא, לומר מעשה רשת ומקורן [גיטטערוועדק], וכן היסוד לת לרבה ורבן.

n. m. pluralet., opus reticulatum, cancelli, fenestra clathrata, clathrum, transenna (syn. אֲרֻבָּה, חֲרָכִים). LXX. *δίκτυα*.

שְׁבָכִים *pl.:*

שבכים מעשה שבכה 1 Reg. 7, 17.

שְׁבָכָה

ע״כ, גויר הוכרי הקדוש, ומובנו מצלמו, וכבר הזכיר לבן-עזרא מלת קדרית הדומה לו, ונמצלמ על מין סרוג [פלעלגיטטער], שוכב על פרי.

n. f., aliquid plexum et reticulatum, rete; cancelli, cataracta (Fallgitter). LXX. *δίκτυον, δικτυωτός*.

שבכים מעשה שבכה 1 Reg. 7, 17.
ועל־שבכה יתהלך Job. 18, 8.

וּשְׁבָכָה

ושבכה ורמנים 2 Reg. 25, 17.
ושבכה ורמונים Jer. 52, 22.

הַשְּׁבָכָה

על־השבכה האחת לכסות 1Rg.7,18.
אשר לעבר שבכה 1 Reg. 7, 20.
ויפל אחזיה בעד השבכה 2 Rg. 1, 2.
לעמוד השני על־השבכה 2Rg.25,17.
על־השבכה סביב Jer. 52, 23.

לַשְּׁבָכָה

שני־טורים רמנים לשבכה 1Rg.7,42.
לשבכה האחת 2 Chr. 4, 13.

שִׁבְכוֹת *pl.:*

לשתי השבכות 1 Reg. 7, 42.
לשתי השבכות 2 Chr. 4, 13.

וְשִׁבְכוֹת *pl.:*

והשבכות שתים 1 Reg. 7, 41.
והשבכות שתים לכסות 2 Chr. 4, 12.

שַׁבְּא

v. s. r. סַבְּא *p.* 753.

שָׁבַל

פעל ל״ע כ״ק נגוריס, ומובנו נקמלותו הוסבות והסתלגלות והסתלכות [ויך וויקלגען, וויקלגען], כלומר נקמר מוכן הסבב לקל חָבַל, ומענין זה יבילה וכוילה ע״ם גלגול גלים, וכמלת כשבב כמכוון לקל אָבַל, יָבַל, טָבַל, בָּבַל, כלומר תרקם לשדי קמת לקם. ומוסף לריקם ולילה [וויקלגען], הסבלל מן כוילה כידוע, וכי כן יבל ולול וכדומה, ומענין הסתלגלות ולגלול כ״ל הגוד שבלת, כלומר לקל בול לעיל, קם לת שתקר, שמוף מעבב מיוקד. עי׳ הסבוף.

v. comp. intr. inus., se volvere, *κυλίνδεσθαι* (wallen), quae vis

primaria superest in v. תָּ־בַל, transfertur ad *vacillandum* in n. שִׁבֹּלֶת (arista), ad *manandum* in vv. אָ־בַל, בָּל, רָ־בַל, עָ־בַל, et deinde ad *vadendum* et eundum, sicuti in יָבַל, אָזַל.

שָׁבִיל

ז״ו, ופ״ח נכתיב שָׁבוּל [ירמי׳, י״ח ע״ו], והסמך שְׁבִיל, ומכתי שְׁבִילִים. פתרונו קורח ודרך [וועג, גאַנג], מצרח לוילף ונכתב בדבור עיברי, וכן מונן על שֶׁרֶבֶל נעתרי, שְׁבִיל נאתרי, ונלמון המצרח והנמרח שְׁבִיל חֲרֻבִּים, שְׁבִיל חֲזָהִיד שְׁבִיל חֲרָשׁוּת, וכ״ע המעמי בְּשְׁבִיל מוס. ומוס לשעת דוד קמתי שְׁבֶל להסמכת רגל, אבר המליכה, ווסף טעות.

n. m. (semel *Ketib:* שָׁבוּל Jer. 18, 15.; c. שְׁבִיל, pl. שְׁבִילִים), via, semita, incessus, gressus, arab. *sebil*, aram. et neoh. idem (e. c. שְׁבִיל חֲ־בָרִים, שְׁבִיל הַ־חֲזָהִיד, via privata; שְׁבִיל חֲרָשׁוּת, via publica, שְׁבִיל הָרְשׁוּת, via libera), a v. שָׁ־בַל, unde ex sententia *Qimchii* etiam שָׁבֶל, pes, tanquam eundi medium. LXX. τρίβος, σχοῖνος.

cum suff.: וְשִׁבִילֵךְ *Q'ri.*
Ps. 77, 20. ושבילך במים רבים
pl. constr.: שְׁבִילֵי *Q'ri.*
Jer. 18, 15. שבולי עולם
pl. constr.: שְׁבוּלֵי *K'tib.*
Jer. 18, 15. שבולי עולם
pl. c. suff.: וּשְׁבִילֵיךְ *K'tib.*
Ps. 77, 20. ושבילך במים

שְׁבֶל

ז״ו, ומונו לדעת המכמים במדרש זיין כמו שבלת נהר, ויסיס משולב על ענרי נהרות, ולדעת רש״י ורד״ק סוף משולב על גלי זוק, ולפ״ו יוכל להיות זוכל, נהשלה על גלילי רגלים או זוק, מלשון גלילה [וועלצען] על הארץ. ולדעת המדקדק הכהן לשון גקעילים הספרדי ככוי לשער היורד על הלחי, דמיונו לשבלת נהר, וכן פרשו לשון-נכוח תלתל שער, ושער שבראש כן מדמיונו לשבלת המתלתלת, ובלשון לשה לעיל כמו כן. שולם הכהן לי שפרושו זול [שלעפפע], כלומר שַׁבְּלָה נעתרי, ומלבוד גלוי ידוע, ובקרוב כן ע״ש דלגול, ובזה יתיישב המשנה.

n. m., syrma vestis, arab. *sabalah*, a v. שָׁ־בַל, vi vacillandi s. ultro-citroque se motitandi. Alii (*Midras Chazit*) *fluxum aquarum* (=שִׁבֹּלֶת, parall. נָהָרוֹת), alii teretes *pedum femorumve* rotunditates (a שָׁ־בַל, convolvere, rotundare) intelligunt. *Gekatilia* exhibet glossema: הַשֵּׂעָר הַיָּרֵד עַל־הַלֶּחִי, consentiente *Abulwalido*, qui et ipse comas s. cincinnos in cervicem fluctuum instar descendentes intelligit (cf. סבולה apud Arab. Erpen. Num. 6, 5.). Syrus: גּוּזֵי חֻרְחֵבִי. LXX. τὰς πολιάς.

חשפי־שבל Jer. 47, 2.

שִׁבֹּלֶת

ז״כ, והכתוב נמלנוס וכו שִׁבֳּלִים, ומוס כלאר כנר הכיר לנן-נכוח הסמך שִׁבֹּלֵי כוכרי, ד׳ י״כ, ולין נורך להכיר לו עקל מיוקד שִׁבֹּלֶת, כילוע נדקדוק. הפתרון מוכבל, ל׳ קנה התבואה ושעיף הכובד ומדולדל [הֶחרע, נוויג], לכן משלי תבואה, או משלי ויתיס, ודומה

שֶׁבֶס

פ״כ, ול״ע כ״ף נגור שָׁבִיס, והוף לדעת רל״ק לך המקוקה של שָׁבֵץ לקמן ע״ב, וג״כ של שָׁבַשׁ נלקרי, לומר קשור וכבוס שניכס ולכוע מעשה סרוג [פלעכטען, נעלעפלקרימ״ג מלכען], ולל״ף הספעל שנם לך היס ולך נכרל, והשם הנף גויד שֶׁמֶשׁ נלקוף ידוע, וכן נעכרי שברישא מין מכשיר נדמות שמש, מן שמש נלקוף ידוע, ומשולב לפ״ו לל שַׁהֲרוֹן מן שַׁהַר, והכוקר יבקר.

v. tr., plectere, spec. de opere tessellato s. reticulato, cogn. שָׁבַץ, שָׁבַשׁ. Alii hoc v. pro mere fictitio habent, n. insequens ex שָׁשׁ ortum et, sicut arab. *shubais*, ornamentum solis instar formatum indicare contendentes (cf. שַׁהֲרוֹן, bulla ad imaginem lunae formata, a שַׁהַר, luna).

שָׁבִיס

ז״ו [והיקיד נמשכת נגעים], והכתוב שְׁבִיסִים, ופרושו לכוף מכשיר על רשת לשה, משולן ונעשה נדמות רשת ושרוג [נעלעגפלקרימיגעס נעגען, נעשלסויבע], וסף סוף מן שמש רלוכו עדי נדמות עוגל השמש [וֶלכנען-שטוקן], ע״ל שהכוון מן שהר, לכן לולי תמלוחו שֶׁב, נמולן לרוג וסרוג, והנרש ״יס הסופי, כלשר לרוג, ל״מ בְּדֶרֶשׁ, חֲלָמֶדֶשׁ וכדומה.

n. m. (pl. שְׁבִיסִים), reticulum, calantica (Netzhaube), a v. שָׁבַס vel potius שָׁבַשׁ, plectere, addita terminatione *is* (ad s. f. בְּדֶרֶשׁ, חֲלָמֶדֶשׁ). LXX. ἐμπλόκια (κοσύμβοι); A. τελαμῶνες.

pl.: וַהֲשְׁבִיסִים והשחרנים
Jes. 3, 18.

שָׁבַע

מספר עקרי נקני׳, ולוכרי״ שָׁבָעָה, וסמך מכנקני שָׁבַע ולוכרי״ שָׁבָעָת, והיקיד נשניסס נלקוף תמונות, סוכר נמלנוס נקנס, וכן לספך, וכלכוי שָׁבְעָתָם נקרי ע״ם אַרְבְּעָתָם, והוגי שָׁבְעָתַיִם, ודומס נמוכנו זוגי לל אַרְבַּעְתַּיִם ע״ם פרוגי, ולל כמו שפרש סמתרגם שנעס על שנעה, לו כמו שפרשו קנת כפל שנעה, לומר ״ל, והכתוי שָׁבְעָם כדרך הכתוי נמלות סמספר, לומר שכתיו הפקדים לעצרות. ו׳ לפקדים פרטים למספר כולל רשת [ויענצען], ומלכוי לפכי הנס, ולך נמלוקתי קדש מלכוי לפקי הנס, והנס נסמך לו לכוף סם יכוף המספר לפקיו ע׳ נמדרש מלים. ולפל לנקור שרשו הכס כפי לפל הלעת נספרי תלמוד שפתי לפכ דף רמ״ב סמרכוי שֶׁבַ״ע וכשרש כמכוון ג״כ s. *sap-tan*, gr. ἑπ-τά,] נשפתי מערב l. *sep-tem*, aeg. *spsh*, copt. *sashp*, *shashp*, litt. *septini*].

num. cardin. f. (m. שִׁבְעָה; c. f. שִׁבְעַ, c. m. שִׁבְעַת, c. s. שִׁבְעָתָם du. שִׁבְעָתַיִם *Qeri* ad s. f. אַרְבַּעְתָּם ad s. f. אַרְבְּעָתַיִם q. v., pl. שִׁבְעִים), *sep-tem*, ἑπ-τά, sanscr. *sap-tan*, *f.* adv. septies, *du.* septemplex, septuplus, *pl.* septuaginta. LXX. ἑπτά, ἑπτάκις, ἕβδομος, τὰ ἕβδομα; שִׁבְעָה חֲדָשִׁים, ἑπτάμηνον; שֶׁבַע שָׁנִים, ἑπτάκις; פְּעָמִים, ἑπταετής; שִׁבְעָה, ἑπταπλασίως; שֶׁבַע מֵאוֹת, ἑπτακισχίλιοι; שֶׁבַע, ἑπτακόσιοι; du. ἑπτά, ἑπτάκις, ἑπταπλάσιον, ἑπταπλασίων, ἑπταπλασίως; primaria superest in v. שָׁ־בַע, transfertur ad *vacillandum* in n. שִׁבְעָה (*juramentum*), ad *manandum* in vv. שָׁ־בַע, רָ־בַע, עָ־בַע, et deinde ad *vadendum* et eundum, sicuti in יָבַל, אָזַל.

שבע שנים ושמנה	Gn. 5, 7.
שבע ושמנים שנה	Gn. 5, 25.
שבע ושבעים שנה	Gn. 5, 31.
שבע שנים ומאתים	Gn. 11, 21.
את־שבע כבשת הצאן	Gn. 21, 28.
מה הנה שבע כבשת	Gn. 21, 29.
שבע כבשת תקח	Gn. 21, 30.
אעבדך שבע שנים	Gn. 29, 18.
ויעבד יעקב ברחל שבע	Gn. 29, 20.
עוד שבע־שנים	Gn. 29, 27.
עוד שבע־שנים אחרות	Gn. 29, 30.
וישתחו ארצה שבע פעמים	Gn. 33, 3
שבע פרות יפות מראה	Gn. 41, 2.
ותנה שבע פרות אחרות	Gn. 41, 3.
שבע הפרות יפת המראה	Gn. 41, 4.
ותנה שבע שבלים	Gn. 41, 5. 6. 22.
שבע השבלים הבריאות	Gn. 41, 7.
עלת שבע פרות	Gn. 41, 18.
שבע־פרות אחרות	Gn. 41, 19.
שבע הפרות הראשנות	Gn. 41, 20.
שבע שבלים צנמות	Gn. 41, 23.
שבע השבלים הטבות	Gn. 41, 24.
שבע פרות הטבת	Gn. 41, 26.
שבע שנים הנה	Gn. 41, 26 (bis).
שבע שנים הנה	Gn. 41, 27.
יהיו שבע שני רעב	Gn. 41, 27.
הנה שבע שנים באות	Gn. 41, 29.
וקמו שבע שני רעב	Gn. 41, 30.
שבע שנים אשר היו	Gn. 41, 48.
ותכלינה שבע שני השבע	Gn. 41, 53.
ותחלינה שבע שני הרעב	Gn. 41, 54.
שבע שנים וארבעים	Gn. 47, 28.
ולכהן מדין שבע בנות	Ex. 2, 16.
שבע ושלשים ומאת	Ex. 6, 16.
עמרם שבע ושלשים	Ex. 6, 20.
והזה מן־הדם שבע פעמים	Lev. 4, 6.
והזה שבע פעמים	Lev. 4, 17.
על־המזבח שבע פעמים	Lev. 8, 11.
מן־הצרעת שבע פעמים	Lev. 14, 7.
שבע פעמים לפני ה׳	Lev. 14, 16. 27.
שבע פעמים	Lev. 14, 51. 16, 14. 19.
שבע שבתות תמימת	Lev. 23, 15.
שבע שבתת שנים	Lev. 25, 8.
שבע שנים שבע פעמים	Lev. 25, 8.
שבע שבתת	Lev. 25, 8.
שבע אל־חטאתיכם	Lev. 26, 18. 24. 28.
שבע כחטאתיכם	Lev. 26, 21.
שבע שנים נבנתה	Num. 13, 22.
מדמה שבע פעמים	Num. 19, 4.
מקץ שבע־שנים	Dt. 15, 1.
מקץ שבע שנים	Dt. 31, 10.
העיר שבע פעמים	Jos. 6, 4.
כמשפט הזה שבע פעמים	Jos. 6, 15.
העיר שבע פעמים	Jos. 6, 15.
ביד־מדין שבע שנים	Jud. 6, 1.
ופר השני שבע שנים	Jud. 6, 25.
וישפט את־ישראל שבע	Jud. 12, 9.
שבע מחלפות ראשי	Jud. 16, 13.
ותגלח את־שבע מחלפות	Jud. 16, 19
שבע שנים וששה	2 Sam. 2, 11. 5, 5.
שבע־שנים רעב בארצך	2 S. 24, 13.
בחברון מלך שבע שנים	1 Rg. 2, 11.
והשלשית שבע באמה	1 Rg. 6, 6.
ויבנהו שבע שנים	1 Reg. 6, 38.
שבע פעמים	1 Reg. 18, 43.
עד־שבע פעמים	2 Reg. 4, 35.
ורחצת שבע־פעמים	2 Reg. 5, 10.
ויטבל בירדן שבע פעמים	2 Rg. 5, 14.
אל־הארץ שבע שנים	2 Reg. 8, 1.
בארץ־פלשתים שבע שנים	2 Rg. 8, 2.
ויהי מקצה שבע שנים	2 Reg. 8, 3.
בן־שבע שנים יהואש במלכו	2 Reg. 12, 1.
לו שְׁנֻבַלַּה נעכרי, נסתעכות כון, לפכ	
ממנו לק״כ פעל מרוגע שמי שַׁבַּבַּל	
התלגע שנליס. כ׳ גל כסר וגלף מים	
נגריס ומתגלגלים [שטראָמוכג, וואַלגלען],	
וכמונן זס שַׁבַּל ניון למער בעכרי.	
נלקרי כמונן ל׳, של שנלת שִׁבֹּלֶת,	
שִׁבּוֹלֶת, שׁוּבַּל, שֶׁבֶל, תְּבוּבָה כת׳, וכמונן	
כ׳ שִׁבְבָה, וכגרש ידוגת המוככנות	
שִׁבֹּלֶת נָרְדְּ [שפיקלנארל, לנלוענדעג],	
וכ״ע שִׁבֹּלֶת שׁוּם [נלאָלגן, בוללענ],	
שִׁבֹּלֶת שׁוּעָל שגורת הסר [ווילדע גער-	
סטע, הַלַּפער], וכן בגרש שִׁבְלָלָה	
והידועה שִׁבְלָלְתָּא [פַּלָּכוס גרלָקוס,	
פַּלָּכנקרויע], וכדומה, ונכיסס מלמנות	
הסרש זדנכוו.	

n. f. (סִבֹּלֶת dialecto Efraimitarum; pl. m. שִׁבֳּלִים, c. שִׁבֳּלֵי Zek. 4, 12., ad quem nonnulli formam sing. שִׁבֹּלֶת excogitarunt): 1) culmus, frons, spica, nictans illa ac fluctuans, arab. *sunbalah*, aram. תּוּבְלָא, שְׁבֶל, שׁוּבַּל, שִׁבּוֹלֶת, a verbo vacillandi (gr. πάλλ-ειν); 2) fluentum, fluxus aquarum, undulatio, unda, aram. שִׁבּוּלָא, arab. *sabal* (pluvia). Neoh. inde, significatione priori: שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ, spica-nardi; שִׁבֹּלֶת שׁוּעָל, hordeum sylvestre (Fuchsschwanz); שִׁבֹּלֶת שׁוּם, caput s. capitellum allii, aram. שִׁבְלְלָתָא (def. שַׁבְלְלָתָא), foenum graecum. LXX. στάχυς, κλάδος, καταιγίς, διώρυξ, σύνθημα. A. ῥοῦς; S. ῥεῖθρον.

אמרי־נא שבלת	Jud. 12, 6.
ויאמר סבלת	Jud. 12, 6.
וכראש שבלת ימלו	Job. 24, 24.
אל־תשטפני שבלת מים	Ps. 69, 16.
וְשִׁבֹּלֶת	
ושבלת שטפתני	Ps. 69, 3.
מִשִּׁבֹּלֶת	
משבלת הנהר	Jes. 27, 12.
pl.: שִׁבֳּלִים	
ותנה שבע שבלים	Gn. 41, 5. 6. 22. 23.
וזרוע שבלים יקצור	Jes. 17, 5.
והיה כמלקט שבלים	Jes. 17, 5.
pl.: הַשִּׁבֳּלִים	
השבלים הדקות	Gn. 41, 7.
שבע השבלים הבריאות	Gn. 41, 7.
השבלים הדקת	Gn. 41, 24.
שבע השבלים הטבות	Gn. 41, 26.
ושבע השבלים הרקות	Gn. 41, 27.
pl.: בַּשִּׁבֳּלִים	
ואלקטה בשבלים	Ruth 2, 2.
pl. constr.: שִׁבְּלֵי	
מה־שתי שבלי הזיתים	Zach. 4, 12.

שַׁבְלוּל

ז״ו, ע״מ נַאֲפוּקָה, נַעֲצוּץ, פָּארוּר = פָּאֲרוּר, ומונו מין שרן יכול ריר נלליכתו, וכרלה כלילו תמס ילך [שנעקען], וכן הניכוהו הקדמונים, וכן דעת המתרגם שתרגם תִּבְלָל, וסו״ל לפרוף נרך שנלול לכתית, שכוקדין לוסו לרפוסה על המעה. ולדעת קלת מסתפרשים לנוהו נתלים שנלת מים, לו שוף נמונן דומנ [וואַלסם], מלשון שנל מסיסה, לולם הרלשון נכון.

n. m. (ad s. f. פָּאֲרוּר, נַאֲפוּקָה, נַעֲצוּץ = פָּארוּר), conchea, ab gressu lento, limoso ac lubrico, Targ. תִּבְלָל. Sic jam veteres; quare fallunt, qui vel *fluentum* vel *ceram* intelligi malunt. LXX. κηρός; A. ἔντερον; S. χοῖον; Hieron. *vermis.*

Ps. 58, 9. שבלול תמס יהלך

בשנת־שבע ליהוא 2 Reg. 12, 1.
וימלך־שם שבע שנים 1 Chr. 3, 4.
מלך שבע שנים 1 Chr. 29, 27.
בן־שבע שנים 2 Chr. 24, 1.
בשנת־שבע לארתחשסתא Esr. 7, 7.
ובבאר־שבע ובנתיה Neh. 11, 27.
ויחנו מבאר־שבע Neh. 11, 30.
שבע ועשרים ומאה Esth. 1, 1. 8, 9. 9, 30.
שבע הנערות Esth. 2, 9.
בשנת־שבע למלכותו Esth. 2, 16.
שבע ביום הללתיך Ps. 119, 164.
שבע ׀ יפול צדיק Prv. 24, 16.
שבע תועבות בלבו Prv. 26, 25.
שבע נשים באיש אחד Jes. 4, 1.
מקץ שבע שנים Jer. 34, 14.
בשנת־שבע Jer. 52, 28.
אש שבע שנים Ez. 39, 9.
ובמעלות שבע יעלו־בו Ez. 40, 22.
ורחב הפתח שבע אמות Ez. 41, 3.

num fem.: וְשֶׁבַע

ועשרים שנה ושבע שנים Gn. 23, 1.
ושלשים שנה ושבע שנים Gn. 25, 17.
ושבע השבלים הטבת Gn. 41, 26.
ושבע הפרות הרקות Gn. 41, 27.
ושבע השבלים הרקות Gn. 41, 27.
ושבע תועבות נפשו Prv. 6, 16.

num. fem.: וְשֶׁבַע

בשנת עשרים ושבע 1 Rg. 16, 10.
בשנת עשרים ושבע 1 Reg. 16, 15.
בשנת שלשים ושבע שנה 2 Rg. 13, 10.
בשנת עשרים ושבע שנה 2 Rg. 15, 1.
ויהי בשלשים ושבע שנה 2 Rg. 25, 27.
בשלשים ושבע שנה Jer. 52, 31.
בעשרים ושבע שנה Ez. 29, 17.

num. fem.: הַשֶּׁבַע

קרבה שנת־השבע Dt. 15, 9.

num. fem.: בְּשֶׁבַע

בשבע שני השבע Gn. 41, 34.
בשבע שני השבע לקמצים Gn. 41, 47.

num. fem.: וּבְשֶׁבַע

ובשבע ׀ לא־יגע בך רע Job. 5, 19.

num. fem.: לְשֶׁבַע

לשבע שני הרעב Gn. 41, 36.

num. f. constr.: שֶׁבַע

בן־שבע־עשרה שנה Gn. 37, 2.
שבע עשרה שנה Gn. 47, 28.
שבע מאות וחמשים Num. 4, 36.
שבע מאות ושלשים Num. 26, 51.
שבע־מאות וחמשים Num. 31, 52.
שבע מאות איש בהור Jud. 20, 15. 16.
שבע מאות רכב 2 Sam. 10, 18.
נשים שרות שבע מאות 1 Rg. 11, 3.
בשנת שבע עשרה 1 Reg. 22, 52.
שבע־מאות איש שלף 2 Reg. 3, 26.
בשמרון שבע עשרה שנה 2 Rg. 13, 1.
בשנת שבע־עשרה שנה 2 Rg. 16, 1.
בקר שבע מאות 2 Chr. 15, 11.
שבע מאות חמשה Esr. 2, 5.
שבע מאות ששים Esr. 2, 9.
שבע מאות וארבעים Esr. 2, 25.
שבע מאות עשרים Esr. 2, 33.
סוסיהם שבע מאות Esr. 2, 66.
שבע מאות ועשרים Esr. 2, 67.
שבע מאות וששים Neh. 7, 14.
שבע מאות ארבעים Neh. 7, 29.
שבע מאות ועשרים Neh. 7, 37. 69.
שבע מאות שלשים Neh. 7, 68.
נפש שבע מאות Jer. 52, 30.

num. f. constr.: וּשְׁבַע

ושבע מאות שנה Gn. 5, 26. 31.
ושבע מאות Ex. 38, 24.
ושבע מאות וחמשה Ex. 38, 25.
ושבע המאות וחמשה Ex. 38, 28.
ושבע מאות Num. 1, 39. 2, 26. 26, 34.
ושבע מאות ושלשים Num. 26, 7.

אלף ושבע־מאות זהב Jud. 8, 26.
ושבע־מאות פרשים 2 Sam. 8, 4.
ושבע עשרה שנה 1 Reg. 14, 21.
ושבע־מאות וששים 1 Chr. 5, 18.
אלף ושבע מאות 1 Chr. 9, 13.
שלשת אלפים ושבע מאות 1 Chr. 12, 27.
אלף ושבע־מאות 1 Chr. 26, 30.
אלפים ושבע מאות 1 Chr. 26, 32.
ושבע עשרה שנה 2 Chr. 12, 13.
ושבע מאות 2 Chr. 17, 11.

num. masc.: שִׁבְעָה

תקח־לך שבעה שבעה Gn. 7, 2.
מעוף השמים שבעה שבעה Gn. 7, 3.
כי לימים עוד שבעה Gn. 7, 4.
ויקרא אתה שבעה Gn. 26, 33.
כל־נפש שבעה Gn. 46, 25.
את־נרתיה שבעה Ex. 25, 37.
את־נרתיה שבעה Ex. 37, 23.
שבעה וחמשים אלף Nu. 1, 31. 2, 8.
שבעה מזבחת Num. 23, 1. 29.
שבעה פרים Num. 23, 1. 29.
ויבן שבעה מזבחת Num. 23, 14.
שבעה תמימם Nu. 28, 11. 29, 2. 8. 36.
שבעה כבשים בני שנה Nu. 28, 27.
פרים שבעה Num. 29, 32.
שבעה גוים רבים Dt. 7, 1.
שבעה שבעות Dt. 16, 9 (bis).
שבעה שופרות היובלים Jos. 6, 4.
נשאים שבעה שופרות Jos. 6, 8. 13.
שבעה שבטים Jos. 18, 2.
את־הארץ שבעה חלקים Jos. 18, 6.
שבעה יתרים לחים Jud. 16, 8.
עד־עקרה ילדה שבעה 1 Sam. 2, 5.
שבעה חדשים 1 Sam. 6, 1.
שבעה לכתרת האהת 1 Reg. 7, 17.
ודליה וענני שבעה 1 Chr. 3, 24.
וזיע ועבר שבעה 1 Chr. 5, 13.
שבעה־עשר אלף 1 Chr. 7, 11.
ויזבחו שבעה־פרים 1 Chr. 15, 26.
לחזיר שבעה עשר 1 Chr. 24, 15.
ואילם שבעה 2 Chr. 13, 9.
פרים־שבעה 2 Chr. 29, 21.
ואלים שבעה 2 Chr. 29, 21.
וכבשים שבעה 2 Chr. 29, 21.
וצפירי עזים שבעה 2 Chr. 29, 21.
אלף שבעה עשר Neh. 7, 42.
ויולדו לו שבעה בנים Job. 1, 2.
שבעה־פרים ושבעה אלים Job. 42, 8.
חצבה עמודיה שבעה Prv. 9, 1.
שבעה שקלים Jer. 32, 9.
שבעה חדשים Ez. 39, 12. 14.
שבעים שבעה ושבעים Dan. 9, 25.
והקמנו עליו שבעה רעים Mich. 5, 4.
שבעה עינים Zach. 3, 9.
שבעה ושבעה Zach. 4, 2.
שבעה־אלה עיני ר״י Zach. 4, 10.

num. masc.: וְשִׁבְעָה

ולמך שבעים ושבעה Gn. 4, 24.
ושבעה וחמשים Num. 2, 31.
ושבעה אילם Num. 23, 1. 29.
ושבעה כבשים Num. 28, 19.
ושבעה כהנים ישאו Jos. 6, 4.
ושבעה כהנים Jos. 6, 6.
ושבעה הכהנים נשאים Jos. 6, 8. 13.
שבעים ושבעה איש Jud. 8, 14.
כל שלשים ושבעה 2 Sam. 23, 39.
ושבעה לכתרת השנית 1 Reg. 7, 17.
על־עשרים ושבעה אלף 1 Rg. 20, 30.
בעשרים ושבעה לחדש 2 Reg. 25, 27.
שמונים ושבעה אלף 1 Chr. 7, 5.
שלשים ושבעה אלף 1 Chr. 12, 34.
ושבעה אילם 1 Chr. 15, 26.
ארבעים ושבעה Esr. 2, 38.
אלף ושבעה עשר Esr. 2, 39.
מאות שלשים ושבעה Esr. 2, 65.
ששים ושבעה Neh. 7, 18. 19.
ארבעים ושבעה Neh. 7, 41.
מאות שלשים ושבעה Neh. 7, 67.
ששים ושבעה Neh. 7, 72.
ושבעה אלים Job. 42, 8.
ושבעה אנשים Jer. 52, 25.
ושבעה נרתיה עליה Zach. 4, 2.
ושבעה מוצקות Zach. 4, 2.

num. masc.: הַשִּׁבְעָה

אמללה ילדת השבעה Jer. 15, 9.

num. masc.: בְּשִׁבְעָה

בשבעה־עשר יום לחדש Gn. 7, 11.
בשבעה־עשר יום Gn. 8, 4.
בשבעה ועשרים יום לחדש Gn. 8, 14
בשבעה יתרים לחים Jud. 16, 7.
בשבעה לחדש 2 Reg. 25, 8.
וכן תעשה בשבעה בחדש Ez. 45, 20.

num. masc.: וּבְשִׁבְעָה

ובשבעה דרכים ינוסו Dt. 28, 7.
ובשבעה דרכים תנוס Dt. 28, 25.

num. masc.: לְשִׁבְעָה

לשבעה חלקים Jos. 18, 5. 9.
לשבעה עשר 1 Chr. 25, 24.
תן־חלק לשבעה Eccl. 11, 2.
לשבעה נחלים Jes. 11, 15.

num. masc.: מִשִּׁבְעָה

טובה לך משבעה בנים Ruth 4, 15.
משבעה משיבי טעם Prv. 26, 16.

num. m. constr.: שִׁבְעַת

ויחל עוד שבעת ימים Gn. 8, 10.
ויחל עוד שבעת ימים Gn. 8, 12.
דרך שבעת ימים Gn. 31, 23.
אבל שבעת ימים Gn. 50, 10.
וימלא שבעת ימים Ex. 7, 25.
שבעת ימים מצות תאכלו Ex. 12, 15.
שבעת ימים שאר Ex. 12, 19.
שבעת ימים תאכל מצת Ex. 13, 6.
יאכל את שבעת הימים Ex. 13, 7.
שבעת ימים יהיה עם־אמו Ex. 22, 29.
שבעת ימים תאכל מצות Ex. 23, 15. 34, 18.
שבעת ימים Ex. 29, 30. 35. 37.
לא תצאו שבעת ימים Lev. 8, 33.
כי שבעת ימים Lev. 8, 33.
יומם וללה שבעת ימים Lev. 8, 35.
וטמאה שבעת ימים Lev. 12, 2.
הנגע שבעת ימים Lev. 13, 4.
שבעת ימים שנית Lev. 13, 5.
הכהן שבעת ימים Lev. 13, 21. 26.
נגע הנתק שבעת ימים Lev. 13, 31.
שבעת ימים שנית Lev. 13, 33. 54.
הנגע שבעת ימים Lev. 13, 50.
שבעת ימים Lev. 14, 8.
שבעת ימים Lev. 14, 38. 15, 13. 19. 24. 27. 22. 26. 23, 6. 7. 40. 42.
שבעת ימים ביום השביעי Lev. 23, 8.
שבעת כבשים תמימם Lev. 23, 18.
שבעת ימים לי״י Lev. 23, 34.
חגי־י״י שבעת ימים Lev. 23, 39.
שבעת ימים בשנה Lev. 23, 41.
בסכת תשבו שבעת ימים Lev. 23, 42.
שבעת אלפים Num. 3, 22.
יאירו שבעת הנרות Num. 8, 2.
תכלם שבעת ימים Num. 12, 14.
תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה שבעת ימים Num. 12, 15.
וטמא שבעת ימים Num. 19, 11.
וטמא שבעת ימים Num. 19, 14. 16.
שבעת המזבחת ערכתי Num. 23, 4.
שבעת ימים מצות יאכל Nu. 28, 17.
תעשו ליום שבעת ימים Nu. 28, 24.
שבעת ימים Num. 29, 12.
שבעת ימים Num. 31, 19.
שבעת אלפים וחמש Num. 31, 43.
שבעת ימים תאכל־עליו מצות Dt. 16, 3.
בכל־גבלך שבעת ימים Dt. 16, 4.
תעשה לך שבעת ימים Dt. 16, 13.
שבעת ימים תחג Dt. 16, 15.
שבעת ימי המשתה Jud. 14, 12.
ותבך עליו שבעת הימים Jud. 14, 17.
שבעת ימים תוחל 1 Sam. 10, 8.
הרף לנו שבעת ימים 1 Sam. 11, 3.
ויוחל ׀ שבעת ימים 1 Sam. 13, 8.
ויעבר ישי שבעת בניו 1 Sam. 16, 10.
ויצמו שבעת ימים 1 Sam. 31, 13.
ינתן־לנו שבעת אנשים 2 Sam. 21, 6.
שבעת ימים ושבעת ימים 1 Reg. 8, 65.
שבעת ימים בתרצה 1 Reg. 16, 15.
בישראל שבעת אלפים 1 Reg. 19, 18.
כל־בני ישראל שבעת אלפים 1 Reg. 20, 15.
אלה שבעת ימים 1 Reg. 20, 29.
דרך שבעת ימים 2 Reg. 3, 9.
אנשי החיל שבעת אלפים 2 Reg. 24, 16.
ויצומו שבעת ימים 1 Chr. 10, 12.
שבעת אלפים ומאה 1 Chr. 12, 25.
שבעת אלפים רכב 1 Chr. 19, 18.
בעת ההיא שבעת ימים 2 Chr. 7, 8.
עשו שבעת ימים 2 Chr. 7, 9.
והחג שבעת ימים 2 Chr. 7, 9.
וצאן שבעת אלפים 2 Chr. 15, 11.
אילים שבעת אלפים 2 Chr. 17, 11.
ותישים שבעת אלפים 2 Chr. 17, 11.
שבעת ימים בשמחה 2 Chr. 30, 21.
המועד שבעת הימים 2 Chr. 30, 22.
לעשות שבעת ימים 2 Chr. 30, 23.
ויעשו שבעת ימים 2 Chr. 30, 23.
חג המצות שבעת ימים 2 Chr. 35, 17.
אלה שבעת אלפים Esr. 2, 65.
שבעת ימים בשמחה Esr. 6, 22.
אלה שבעת אלפים Neh. 7, 67.
ויעשו־חג שבעת ימים Neh. 8, 18.
משתה שבעת ימים Esth. 1, 5.
שבעת הסריסים Esth. 1, 10.
שבעת שרי ׀ פרס Esth. 1, 14.
שבעת אלפי־צאן Job. 1, 3.
שבעת ימים ושבעת לילות Job 2, 13.
כאור שבעת הימים Jes. 30, 26.
שבעת ימים משמים Ez. 3, 15.
מקצה שבעת ימים Ez. 3, 16.
שבעת ימים תעשה Ez. 43, 25.
שבעת ימים וכפרו Ez. 43, 26.
שבעת ימים יספרו־לו Ez. 44, 26.
ליום שבעת הימים Ez. 45, 23.
כאלה שבעת הימים Ez. 45, 25.

num. m. constr.: וְשִׁבְעַת

ושבעת אלפים וחמש Num. 31, 36.
שבעת ימים ושבעת ימים 1 Reg. 8, 65.
ושבעת אלפים פרשים 1 Chr. 18, 4.
ושבעת אלפים ככר־כסף 1 Chr. 29, 4.
ושבעת אלפים 2 Chr. 26, 13.
ושבעת אלפים צאן 2 Chr. 30, 24.
שבעת ימים ושבעת לילות Job. 2, 13.
ושבעת ימי־החג Ez. 45, 23.
ושבעת אילים תמימים Ez. 45, 23.
שבעת פרים ושבעת אילם Ez. 45, 23.

num. m. constr.: לְשִׁבְעַת

ויהי לשבעת הימים Gn. 7, 10.
לשבעת הכבשים Num. 28, 21. 29. 29, 4.
לבוא לשבעת הימים 1 Chr. 9, 25.

num. m. c. suff.: שִׁבְעָתָם

ויפלו שבעתם יחד 2 Sam. 21, 9.

adv.: שִׁבְעָתַיִם *p.*

שבעתים יקם Gn. 4, 15.
כי שבעתים יקם Gn. 4, 24.

Ps. 12, 7. מזקק שבעתים
Ps. 79, 12. לשכנינו שבעתים
Prv. 6, 31. ונמצא ישלם שבעתים
ואור החמה יהיה
Jes. 30, 26. שבעתים
pl.: שִׁבְעִים
Gn. 4, 24. ולמך שבעים ושבעה
Gn. 5, 12. ויחי קינן שבעים שנה
Gn. 11, 26. ויחי־תרח שבעים שנה
Gn. 46, 27. הבאה מצרימה שבעים
ויבכו אתו מצרים שבעים
Gn. 50, 3. יום
Ex. 1, 5. ירך־יעקב שבעים נפש
Ex. 38, 29. שבעים ככר
Nu. 7, 13. שבעים שקל בשקל הקדש
19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61.
67. 73. 79.
Num. 11, 16. אספה־לי שבעים איש
Num. 11, 24. ויאסף שבעים איש
Num. 11, 25. על־שבעים איש
שבעים ׀ מלכים בהנות
Jud. 1, 7. ידיהם
Jud. 8, 14. שבעים ושבעה איש
Jud. 8, 30. ולגדערן היו שבעים בנים
Jud. 9, 2. המשל בכם שבעים איש
Jud. 9, 4. ויתנו־לו שבעים כסף
שבעים איש על־אבן
Jud. 9, 5. 18. אחת
Jud. 9, 24. שבעים בני־ירבעל
Jud. 9, 56. להרג את־שבעים אחיו
Jud. 12, 14. רכבים על־שבעים עירם
1 Sam. 6, 19. ויך בעם שבעים איש
2 Sam. 24, 15. שבעים אלף איש
1 Reg. 5, 29. לשלמה שבעים אלף
2 Reg. 10, 1. ולאחאב שבעים בנים
2 Reg. 10, 6. ובני המלך שבעים איש
2 Reg. 10, 7. שבעים איש
1 Chr. 21, 14. שבעים אלף איש
2 Chr. 2, 1. שבעים אלף איש סבל
2 Chr. 2, 17. שבעים אלף סבל
2 Chr. 29, 32. בקר שבעים
2 Chr. 36, 21. למלאות שבעים שנה
Esr. 2, 3. מאה שבעים ושנים
Esr. 2, 4. שלש מאות שבעים
Esr. 2, 36. תשע מאות שבעים
Esr. 2, 40. שבעים וארבעה
Esr. 8, 7. ועמו שבעים הזכרים
Esr. 8, 14. ועמהם שבעים הזכרים
Esr. 8, 35. כבשים שבעים ושבעה
Neh. 7, 9. שלש מאות שבעים ושנים
Neh. 7, 39. שבעים ושלשה
Neh. 7, 43. שבעים וארבעה
Neh. 11, 19. מאה שבעים ושנים
Ps. 90, 10. בהם שבעים שנה
Jes. 23, 15. ונשכחת צר שבעים שנה
Jes. 23, 15. מקץ שבעים שנה
Jes. 23, 17. והיה מקץ ׀ שבעים שנה
Jer. 25, 11. 29, 10. שבעים שנה
Jer. 25, 12. כמלאת שבעים שנה
Ez. 41, 12. רחב שבעים אמה
Dan. 9, 2. שבעים שנה
Dan. 9, 24. שבעים שבעים נחתך
Zach. 1, 12. זה שבעים שנה
Zach. 7, 5. וזה שבעים שנה
pl.: וְשִׁבְעִים
Gn. 5, 31. שבע ושבעים שנה
Gn. 12, 4. בן־חמש שנים ושבעים
Gn. 25, 7. ושבעים שנה וחמש שנים
Ex. 15, 27. ושבעים תמרים
Ex. 24, 1. 9. ושבעים מזקני ישראל
Ex. 38, 25. 28. וחמשה ושבעים
Num. 1, 27. 2, 4. ארבעה ושבעים אלף
Num. 3, 43. שלשה ושבעים
Num. 7, 85. ושבעים המזרק האחד
Num. 26, 22. ששה ושבעים אלף
ושבעים אלף וחמשת
Num. 31, 32. אלפים
ובקר שנים ושבעים
Num. 31, 33. אלף
Nu. 31, 37. שש מאות חמש ושבעים
Nu. 31, 38. ומכסם לי״ר שנים ושבעים
Nu. 33, 9. ושבעים תמרים ויחנו־שם
1 Chr. 21, 5. ושבעים אלף איש
Esr. 2, 5. חמשה ושבעים
Neh. 7, 8. מאה ושבעים ושנים
Esth. 9. 16. חמשה ושבעים אלף
Ez. 8, 11. ושבעים איש מזקני
pl.: וְהַשִּׁבְעִים
Num. 3, 46. השלשה והשבעים
pl.: בְּשִׁבְעִים
Dt. 10, 22. בשבעים נפש
שִׁבְעָה
ע״מ כמו שִׁבְעָה, נתוספת הסופי״ הָ״ה, וכן פרטו לגן-עוכ״ן, ולדעת המקובלים ויקרא מוכנו ג׳ פעמים שבעה, וכתכון את הרי״נע.
num. card. (=שִׁבְעָה, addita paragogâ הָ״ה), septem. LXX. ἑπτά.
Job. 42, 13. שבעה בנים ושלש בנות
שְׁבִיעִי
ת״ו מן שבע, ולנקבי שְׁבִיעִית [וצ״ע שְׁבִיעִיָּה], וסוף מספר סדורי, לומר חלק המסודר לקבי שבע [ויענעטער-ע], ועל משקלו נכנו כל המספרים הסדורים. נתרגום שְׁבִיעַי משלמו, עי׳ נתל״ף.
adj. m. s. num. ordin. (f. שְׁבִיעִית, neohebr. שְׁבִיעִיָּה), septimus, targ. שְׁבִיעַי. LXX. ἕβδομος, ἔσχατος.
adj. masc.: הַשְּׁבִיעִי
Gn. 2, 2. ויכל אלהים ביום השביעי
Gn. 2, 2. וישבת ביום השביעי
Gn. 2, 3. את־יום השביעי
Gn. 8, 4. בחדש השביעי
Ex. 12, 15. עד־יום השביעי
Ex. 12, 16. וביום השביעי
Ex. 13, 6. וביום השביעי חג
Ex. 16, 26. וביום השביעי שבת
Ex. 16, 27. ויהי ביום השביעי יצאו
Ex. 16, 29. ממקמו ביום השביעי
וישבתו העם ביום
השביעי
Ex. 16, 30.
Ex. 20, 10. ויום השביעי שבת ׀
Ex. 20, 11. וינח ביום השביעי
Ex. 23, 12. וביום השביעי תשבת
Ex. 24, 16. ביום השביעי מתוך הענן
Ex. 31, 15. וביום השביעי שבת
שבתון
Ex. 31, 17. וביום השביעי שבת
Ex. 34, 21. וביום השביעי תשבת
Ex. 35, 2. וביום השביעי
וראהו הכהן ביום
Lev. 13, 5. השביעי
Lev. 13, 6. ביום השביעי שנית
Lev. 13, 27. וביום השביעי
Lev. 13, 32. 51. הנגע ביום השביעי
Lev. 13, 34. הנתק ביום השביעי
Lev. 14, 9. והיה ביום השביעי
Lev. 14, 39. ושב הכהן ביום השביעי
Lev. 16, 29. בחדש השביעי
Lev. 23, 3. וביום השביעי
Lev. 23, 8. ביום השביעי מקרא
Lev. 23, 24. בחדש השביעי
Lev. 23, 27. לחדש השביעי
Lev. 23, 34. 39. לחדש השביעי
Lev. 23, 41. בחדש השביעי
Lev. 25, 9. בחדש השביעי
Num. 6, 9. ביום השביעי יגלחנו
Num. 7, 48. ביום השביעי נשיא
Num. 19, 12. וביום השביעי יטהר
Nu. 19, 12. וביום השביעי לא יטהר
Num. 19, 19. וביום השביעי
Num. 19, 19. וחטאו ביום השביעי
Num. 28, 25. וביום השביעי מקרא
ובחדש השביעי
Num. 29, 1.
Num. 29, 7. ובעשור לחדש השביעי
Num. 29, 12. לחדש השביעי
Num. 29, 32. וביום השביעי
Num. 31, 19. וביום השביעי
Num. 31, 24. ביום השביעי וטהרתם
Dt. 5, 14. ויום השביעי שבת ׀ לי״ר
Dt. 16, 8. וביום השביעי עצרת לי״ר
Jos. 6, 4. וביום השביעי תסבו
Jos. 6, 15. ויהי ׀ ביום השביעי
Jos. 19, 40. יצא הגורל השביעי
Jud. 14, 15. 17. ויהי ׀ ביום השביעי
אנשי העיר ביום
Jud. 14, 18. השביעי
ביום השביעי וימת
2 Sam. 12, 18. הילד
1 Reg. 8, 2. הוא החדש השביעי
1 Reg. 20, 29. ויהי ׀ ביום השביעי
2 Reg. 25, 25. ויהי ׀ בחדש השביעי
1 Chr. 2, 15. אצם הששי דויד השבעי
1 Chr. 12, 11. אליאל השבעי
1 Chr. 24, 10. להקוץ השבעי
1 Chr. 25, 14. השבעי ישראלה
1 Chr. 26, 3. אליהועיני השביעי
1 Chr. 26, 5. וששכר השביעי
1 Chr. 27, 10. השביעי לחדש השביעי
2 Chr. 5, 3. הוא החדש השבעי
2 Chr. 7, 10. לחדש השביעי
2 Chr. 31, 7. ובחדש השביעי כלו
Esr. 3, 1. ויגע החדש השביעי
Esr. 3, 6. לחדש השביעי
Neh. 7, 73. ויגע החדש השביעי
Neh. 8, 2. לחדש השביעי
Neh. 8, 14. בחג בחדש השביעי
Esth. 1, 10. ביום השביעי
Jer. 28, 17. החדש השביעי
Jer. 41, 1. ויהי ׀ בחדש השביעי
Zach. 8, 19. וצום השביעי
adj. masc.: בַּשְּׁבִיעִי
Ez. 45, 25. בשביעי בחמשה
Hag. 2, 1. בשביעי בעשרים ואחד
adj. masc.: וּבַשְּׁבִיעִי
Zach. 7, 5. בחמישי ובשביעי
adj. fem.: הַשְּׁבִיעִת
Lev. 23, 16. השבת השביעת
Lev. 25, 4. ובשנה השביעת
Lev. 25, 20. בשנה השביעת
Dt. 15, 12. ובשנה השביעת
adj. fem.: הַשְּׁבִיעִית
Jos. 6, 16. ויהי בפעם השביעית
2 Reg. 11, 4. ובשנה השביעית שלח
2 Reg. 18, 9. היא השנה השביעית
2 Chr. 23, 1. ובשנה השביעית
Esr. 7, 8. היא שנת השביעית
Neh. 10, 32. את־השנה השביעית
Ez. 20, 1. ויהי ׀ בשנה השביעית
adj. fem.: וְהַשְּׁבִיעִת
Ex. 23, 11. והשביעת תשמטנה
adj. fem.: בַּשְּׁבִיעִת
1 Reg. 18, 44. ויהי בשבעת ויאמר
adj. fem.: וּבַשְּׁבִעִת
Ex. 21, 2. ובשבעת יצא לחפשי
שָׁבוּעַ
ע״ו, ומסיק שָׁבַע, וכווני שָׁבָעִים, ומכוני שָׁבוּעוֹת, שמיכו שָׁבוּעוֹתֵיכֶם, וככוני נקיוס הקיץ תקת הזיז. מוכנו מספר מקיף וכולל שנעשה לחדוש לשקדוש [ויענעכל], ל״מ הקף מספר ו׳ ימים [ווחֶלֶכע, שטגעויענעכל], או הקף מספר ו׳ פעמים ו׳ ימים [ווחֶלעכוויענעכל], ל״מ קו שבועות [ונפעלעכעכפעסע, פאיכנגסע-, ווחֶלעכוויענעכדפעסע], ולפעמים הקף מספר ו׳ שכיס או שמיטה [יחֶלכוווחֶלכע, -ויענעכל], ל״מ נכנוסת דכיקל. נתרגום משלמו שָׁבוּעַ וסכוי שָׁבוּעִין, וגם סכוני שָׁבוּעָא וסידועה שָׁבוּעָתָא וסכוי שָׁבְעָנָן.
n. m. (c. שָׁבֻעַ; du. שָׁבֻעַיִם; pl. שָׁבֻעִים, שָׁבֻעוֹת, c. שָׁבֻעוֹת, c. s. שָׁבוּעוֹתַיכֶם, retento *Qamez* sibili), hebdomas, quasi *septata*, h. e. in septem dies divisa s. septem diebus constans (das Siebend), spec. hebdomas dierum (Woche) vel septimanarum (Wochenseptade), v. e. חַג שָׁבֻעוֹת, festum septadum h. e. *pentecoste*, vel annorum (Jahrwoche), in prophetiis daniëliticis. Targ., significatione eadem, שָׁבוּעַ, pl. שָׁבוּעִין; f. שְׁבוּעְתָּא, def. שָׁבוּעְתָּא; pl. שָׁבוּעָן. LXX. ἑβδομάς, τὰ ἑβδομα, ἑπτά; du. שָׁבוּעַיִם, δὶς ἑπτὰ ἡμέραι.
Dan. 9, 27. שבוע אחד וחצי השבוע
הַשָּׁבוּעַ
Dan. 9, 27. שבוע אחד וחצי השבוע
constr.: שָׁבֻעַ
Gn. 29, 27. מלא שבע זאת
Gn. 29, 28. וימלא שבע זאת
dual.: שָׁבֻעַיִם
Lev. 12, 5. וטמאה שבעים כנדתה
pl.: שָׁבֻעִים
Dan. 9, 24. שבעים שבעים נחתך
Dan. 9, 25. שבעים שבעה
Dan. 10, 2. שלשה שבעים ימים
Dan. 10, 3. שלשת שבעים ימים
pl.: וְשָׁבֻעִים
Dan. 9, 25. ושבעים ששים
pl.: הַשָּׁבֻעִים
Dan. 9, 26. ואחרי השבעים ששים
pl.: שָׁבֻעוֹת
Ex. 34, 22. וחג שבעת תעשה לך
Dt. 16, 9. שבעה שבעת תספר־לך
Dt. 16, 9. לספר שבעה שבעות
Dt. 16, 10. ועשית חג שבעות לי״ר
pl.: הַשָּׁבֻעוֹת
Dt. 16, 16. ובחג השבעות
2 Chr. 8, 13. ובחג השבעות
constr.: pl.: שָׁבֻעוֹת
Jer. 5, 24. שבעת חקות קציר
constr. pl.: שְׁבֻעוֹת
Ez. 45, 21. שבעות ימים
pl. c. suff.: בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם
Num. 28, 26. לי״ר בשבעתיכם
שָׁבַע
פ״כ, גזיר המספר שֶׁבַע, כלומר סכיר לגן-עוכ״ן נספרו לקות מ״ל וכוכרים ל׳, ׳. ומוסף ניכוני פעולי קל שָׁבוּעַ. המוכן כוח נפלה או תעודם נדבר ע״י פלה ושבועה [שוועכען], וום סים ע״י וניקח ו׳ כנגיס לעלה, או ע״י קיום כו׳ עליס וכדומה, ומוכן על שָׁבְעֵי שָׁבוּעוֹת, סדלון הכשבועים שבועות ולבות. וכלומר תנין יסוד על שבועה מן שבע, תכיר ג״כ סוד על שבע בשפה כוזית, שעניכו קסיומ, לומר ג״כ מן הכוכך על שבע. הכפעל נִשְׁבַּע שגור, ולכוכו קיום ותעודת דבר כו׳ נכיעות או קיומים, ותמכותו בלר נכפעו לקי״סדבר, וכלומר עם כית הדבות, להסמין הפעם לומר נבלר לקבור הקיום והשבועה כו, ועם למ״ד, לומר לו ס״כם השבועה, ובלומר עם מן לפני. המקור, דלוכו שבועה לסְתָּע מדבר הכוסף יולע, לומר סכיר להשבע, ועלול והגרסת ז׳קי״ס לית דבר ע״י שבועה, ולפעמים לך הגרסת ז׳קי״ס לית דבר [בעזוֹחֶלכען].
v. intr. denumer. (a num. שֶׁבַע),

jurare, quae actio a numero septenario denominata est, quia veteres ad sanciendum jusjurandum septem victimas (Gn. 21, 28.) vel ad confirmandum septem testes (Herodot., Thalia 8.) adhibebant vel alio quocunque modo numero illo sancto et τελεσφόρῳ utebantur; prt. שְׁבֻעֵי שְׁבֻעוֹת, jurejurando adstricti s. obligati, *jurati*. *Ni.*, septem testibus vel pignoribus aliquid confirmare, jurare, c. בְּ personae, quae invocatur, לְ pers., cui jurejurando nos obstringimus, acc. rei, בְּ rei, quam nos non facturos asseveramus. *Hi.*, ad jusjurandum aliquem adigere, obsecrare, obtestarique aliquem h. e. adjurare per Deum, hoc illudve faciat. LXX. *Ni.* ὀμοῦν, ὀμνύειν, ὁμολογεῖν, διορίζειν, ἀποκρίνεσθαι; *Hi.* ὁρκίζειν, ἐξ-, ἐμπρήθειν; inf. הַשְׁבֵּעַ, ὅρκος.

p. p. pl. constr.: שְׁבֻעֵי
Ez. 21, 28. שבעי שבעות להם

Nif-al: נִשְׁבַּע 3 *perf.*
Gn. 24, 7. ואשר נשבע־לי
Gn. 50, 24. אשר נשבע לאברהם
Ex. 13, 5. אשר נשבע לאבתיך
Ex. 13, 11. נשבע לך ולאבתיך
Num. 14, 16. הארץ אשר־נשבע
Dt. 1, 8. נשבע י״י לאבתיכם
Dt. 2, 14. כאשר נשבע י״י
Dt. 4, 31. אשר נשבע להם
Dt. 6, 10. אשר נשבע לאבתיך
Dt. 6, 18. נשבע י״י לאבתיך
Dt. 6, 23. אשר נשבע לאבתינו
Dt. 7, 8. השבעה אשר נשבע
Dt. 7, 12. 13. 8, 18. אשר־נשבע לאבתיך
Dt. 8, 1. נשבע י״י לאבתיכם
Dt. 9, 5. 30, 20. נשבע י״י לאבתיך
Dt. 11, 9. 21. נשבע י״י לאבתיכם
Dt. 13, 18. 19, 8. כאשר נשבע לאבתיך
Dt. 26, 3. אשר נשבע י״י לאבתינו
Dt. 28, 9. כאשר נשבע־לך
Dt. 28, 11. נשבע י״י לאבתיך
Dt. 29, 12. וכאשר נשבע לאבתיך
Dt. 31, 7. אשר נשבע י״י לאבתם
Jos. 5, 6. אשר נשבע י״י להם
Jos. 5, 6. אשר נשבע י״י לאבותם
Jos. 21, 42. ככל אשר־נשבע לאבותם
Jud. 2, 15. וכאשר נשבע י״י להם
Jud. 21, 1. ואיש ישראל נשבע
2 Sam. 3, 9. כי כאשר נשבע י״י
Ps. 15, 4. נשבע להרע ולא ימר
Ps. 24, 4. ולא נשבע למרמה
Ps. 110, 4. נשבע י״י ולא ינחם
Ps. 132, 2. אשר נשבע לי״י
Ps. 132, 11. נשבע־י״י לדוד אמת
Jes. 14, 24. נשבע י״י צבאות
Jes. 62, 8. נשבע י״י בימינו
Jer. 51, 14. נשבע י״י צבאות
Am. 4, 2. נשבע אדני י״י בקדשו
Am. 6. 8. נשבע אדני י״י בנפשו
Am. 8, 7. נשבע י״י בגאון יעקב

3 *perf.:* נִשְׁבַּע
Lev. 5, 22. ונשבע על־שקר

2 *perf.:* נִשְׁבַּעְתָּ
Ex. 32, 13. אשר נשבעת להם בך
Num. 11, 12. אשר נשבעת לאבתיו
Dt. 26, 15. כאשר נשבעת לאבתינו
1 Reg. 1, 13. נשבעת לאמתך
1 Reg. 1, 17. אתה נשבעת בי״י
Ps. 89, 50. נשבעת לדוד באמונתך
Jer. 32, 22. אשר נשבעת לאבותם
Mich. 7, 20. אשר־נשבעת לאבתינו

2 *perf.:* נִשְׁבַּעְתְּ
Jer. 4, 2. ונשבעת חי־י״י

1 *perf.:* נִשְׁבַּעְתִּי
Gn. 22, 16. בי נשבעתי נאם־י״י
Gn. 26, 3. השבעה אשר נשבעתי
Ex. 33, 1. אשר נשבעתי לאברהם
Num. 14. 23. נשבעתי לאבתם
Num. 32, 11. אשר נשבעתי לאברהם
Dt. 1, 35. נשבעתי לתת לאבתיכם
Dt. 10, 11. אשר־נשבעתי לאבתם
Dt. 31, 20. אשר־נשבעתי לאבתיו
Dt. 31, 21. 23. הארץ אשר נשבעתי
Dt. 34, 4. אשר נשבעתי לאברהם
Jos. 1, 6. אשר־נשבעתי לאבתם
Jud. 2, 1. נשבעתי לאבתיכם
1 Sam. 3, 14. נשבעתי לבית עלי
2 Sam. 19, 8. כי בי״י נשבעתי
1 Reg. 1, 30. כי כאשר נשבעתי לך
Ps. 89, 4. נשבעתי לדוד עבדי
Ps. 89, 36. אחת נשבעתי בקדשי
Ps. 95, 11. אשר־נשבעתי באפי
Ps. 119, 106. נשבעתי ואקימה
Jes. 45, 23. בי נשבעתי
Jes. 54, 9. אשר נשבעתי מעבר
Jes. 54, 9. כן נשבעתי מקצף
Jer. 11, 5. השבועה אשר־נשבעתי
Jer. 22, 5. בי נשבעתי נאם־י״י
Jer. 44, 26. נשבעתי בשמי הגדול
Jer. 49, 13. בי נשבעתי נאם־י״י

3 *perf. pl.:* נִשְׁבְּעוּ
Gn. 21, 31. כי שם נשבעו שניהם
Jos. 9, 18. נשבעו להם נשיאי העדה
Jud. 21, 18. נשבעו בני־ישראל
2 Sam. 21, 2. ובני ישראל נשבעו להם
2 Sam. 21, 17. נשבעו אנשי־דוד לו

3 *perf. pl.:* נִשְׁבָּעוּ *p.*
2 Chr. 15, 15. כי בכל־לבבם נשבעו
Ps. 102, 9. מהוללי בי נשבעו

2 *perf. pl.:* נִשְׁבַּעְתֶּם
Jos. 6, 22. כאשר נשבעתם לה

1 *perf. pl.:* נִשְׁבַּעְנוּ
Jos. 9, 19. נשבענו להם בי״י
Jos. 9, 20. אשר־נשבענו להם
Jud. 21, 7. ואנחנו נשבענו בי״י
1 Sam. 20, 42. אשר נשבענו שנינו

part. masc.: הַנִּשְׁבָּע *sg.*
Ps. 63, 12. יתהלל כל־הנשבע בו
Eccl. 9, 2. כטוב כחטא הנשבע
Zach. 5, 3. וכל־הנשבע מזה כמוה
Zach. 5, 4. הנשבע בשמי לשקר

part. masc.: וְהַנִּשְׁבָּע *sg.*
Jes. 65, 16. והנשבע בארץ

part. m. pl.: הַנִּשְׁבָּעִים
Jes. 48, 1. הנשבעים ׀ בשם י״י
Am. 8, 14. הנשבעים באשמת שמרון
Zeph. 1, 5. הנשבעים לי״י

part. m. pl.: וְהַנִּשְׁבָּעִים
Zeph. 1, 5. והנשבעים במלכם

part. m. pl.: וּבִנִּשְׁבָּעִים
Mal. 3, 5. ובנשבעים לשקר

part. f. pl.: וְנִשְׁבָּעוֹת
Jes. 19, 18. ונשבעות לי״י צבאות

inf. absol.: הִשָּׁבַע
Num. 30, 3. או־השבע שבעה

inf. absol.: וְהִשָּׁבֵעַ
Jer. 7, 9. והשבע לשקר

inf. constr.: לְהִשָּׁבַע
Jer. 12, 16. להשבע בשמי
Jer. 12. 16. להשבע בבעל

impt. sg.: הַשְׁבַּע
Gn. 21, 23. השבעה לי באלהים
Gn. 25, 33. השבעה לי כיום
Gn. 47, 31. השבעה לי
1 Sam. 24, 22. 30, 15. השבעה לי

impt. pl.: הַשְׁבִּעוּ
Jos. 2, 12. השבעו־נא לי בי״י
Jud. 15, 12. השבעו לי פן־תפגעון

1 *imperf.:* אֶשָּׁבֵעַ
Gn. 21, 24. אנכי אשבע

1 *imperf.:* וְאֶשָּׁבֵעַ *p.*
1 Reg. 2, 8. ואשבע לו בי״י
Ez. 16, 8. ואשבע לך ואבוא בברית

2 *imperf.:* תִּשָּׁבֵעַ *p.*
Dt. 6, 13. 10, 20. ובשמו תשבע

3 *imperf.* יִשָּׁבֵעַ
Lev. 5, 24. וישבע עליו לשקר
1 Reg. 1, 51. וישבע־לי כיום המלך
Jes. 65, 16. וישבע באלהי אמן

3 *imperf.:* וַיִּשָּׁבַע
Gn. 24, 9. וישבע לו על־הדבר
Gn. 25, 33. וישבע לו וימכר
Gn. 31, 53. וישבע יעקב בפחד
Gn. 47, 31. וישבע לו וישתחו
Num. 32, 10. וישבע לאמר
Dt. 1, 34. ויקצף וישבע לאמר
Dt. 4, 21. וישבע לבלתי עברי
Jos. 14, 9. וישבע משה ביום ההוא
1 Sam. 19, 6. וישבע שאול חי־י״י
1 Sam. 20, 3. וישבע עוד דוד ויאמר
1 Sam. 24, 23. וישבע דוד לשאול
1 Sam. 28, 10. וישבע לה שאול בי״י
2 Sam. 3, 35. וישבע דוד לאמר
2 Sam. 19, 24. וישבע לו המלך
1 Reg. 1, 29. וישבע המלך ויאמר
1 Reg. 2, 23. וישבע המלך שלמה
2 Reg. 25, 24. וישבע להם גדליהו
Jer. 38, 16. וישבע המלך
Jer. 40, 9. וישבע להם גדליהו
Dan. 12, 7. וישבע בחי העולם

3 *impf. fem.:* תִּשָּׁבַע
Lev. 5, 4. כי תשבע לבטא בשפתים
Jes. 45, 23. תשבע כל־לשון

2 *impf. pl.:* תִּשָּׁבְעוּ
Lev. 19, 12. ולא־תשבעו בשמי
Hos. 4, 15. ואל־תשבעו חי־י״י

3 *impf. pl.:* יִשָּׁבְעוּ *p.*
Jer. 5, 2. לכן לשקר ישבעו

3 *impf. pl.:* וַיִּשָּׁבְעוּ
Gn. 26, 31. וישבעו איש לאחיו
Jos. 9, 15. וישבעו להם נשיאי העדה
2 Chr. 15, 14. וישבעו לי״י בקול גדול
Jer. 5, 7. וישבעו בלא אלהים

3 *impf. pl.:* וַיִּשָּׁבְעוּ *p.*
Esr. 10, 5. כדבר הזה וישבעו

Hif-il: הִשְׁבִּיעַ 3 *perf.*
Ex. 13, 19. כי השבע השביע
1 Sam. 14, 28. השבע השביע אביך

3 *perf.:* וְהִשְׁבִּיעַ
Num. 5, 19. והשביע אתה הכהן
Nu. 5, 21. והשביע הכהן את־האשה
1 Rg. 18, 10. והשביע את־הממלכה

3 *perf. c. s.:* הִשְׁבִּיעַנִי
Gn. 50, 5. אבי השביעני לאמר

3 *perf. c. s.:* הִשְׁבִּיעֲךָ *p.*
Gn. 50, 6. כאשר השביעך

3 *perf. c. s.:* הִשְׁבִּיעוֹ
2 Chr. 36, 13. והשביעו באלהים

2 *prf. c. s.:* הִשְׁבַּעְתָּנוּ
Jos. 2, 17. 20. אשר השבעתנו
Cant. 5, 9. שככה השבעתנו

1 *perf.:* הִשְׁבַּעְתִּי
Cant. 2, 7. השבעתי אתכם בנות 3, 5. 5, 8. 8, 4.

1 *prf. c. s.:* הִשְׁבַּעְתִּיךָ
1 Rg. 2, 42. הלוא השבעתיך בי״י

part. c. suff.: מַשְׁבִּיעֲךָ *p.*
1 Reg. 22, 16. אני משביעך
2 Chr. 18, 15. אני משביעך

inf. abs.: הַשְׁבֵּעַ
Ex. 13, 19. כי השבע השביע
1 Sam. 14, 28. השבע השביע אביך

inf. constr.: בְּהַשְׁבִּיעַ
1 S. 14, 27. בהשביע אביו את־העם

inf. constr.: לְהַשְׁבִּיעַ
1 Sam. 20, 17. להשביע את־דוד

1 *imperf.:* וָאַשְׁבֵּעַ
Jer. 5, 7. ואשבע אותם

1 *impf. c. s.:* וְאַשְׁבִּיעֵךְ
Gn. 24, 3. ואשביעך בי״י

1 *impf. c. s.:* וָאַשְׁבִּיעֵם
ואקרא־את הכהנים
Neh. 5, 12. ואשביעם

3 *impf. ap.:* וַיִּשְׁבַּע
Gn. 50, 25. וישבע יוסף
Jos. 6, 26. וישבע יהושע בעת ההיא
2 Reg. 11, 4. וישבע אתם בבית י״י
Esr. 10, 5. וישבע את־שרי הכהנים

3 *impf. c. s.:* וַיַּשְׁבִּעֵנִי
Gn. 24, 37. וישבעני אדני

2 *impf. pl.:* תַּשְׁבִּיעוּ
Jos. 23, 7. ולא תשביעו ולא תעבדום

שְׁבֻעָה
ז״נ, ומוכנו שלש [שייר, שווקור], ולפעמים שלשת סגרית, ונעלי שנועה כמו נעלי כרית, ובקשור עם שלש, סרכון שנועה קוקה לקללה.
n. f., jusjurandum, c. gen. ejus, qui jurat vel per quem juratur vel cui juratur, sacramentum, quo foedus sancitur, execratio, vel absol. vel plenius: שְׁבוּעַת הָאָלָה LXX. ὅρκος, ἐνόρκιον (πλήρωσις, πλησμονή, h. e. שְׁבוּעָה); בַּעֲלֵי שְׁבוּעָה, ἔνορκοι.

Num. 30, 3. או־השבע שבעה

שְׁבוּעָה
Neh. 6, 18. בעלי שבועה
Eccl. 9, 2. כאשר שבועה ירא

הַשְׁבֻּעָה
Gn. 26, 3. והקמתי את־השבעה
Dt. 7, 8. השבעה אשר נשבע
Jos. 9, 20. השבועה אשר־נשבענו
Jud. 21, 5. כי השבועה הגדולה
1 Sam. 14, 26. ירא העם את־השבעה
2 Chr. 15, 15. כל־יהודה על־השבועה
Jer. 11, 5. השבועה אשר־נשבעתי

וְהַשְּׁבֻעָה
Dan. 9, 11. האלה והשבעה

בִּשְׁבֻעָה
Lev. 5, 4. יבטא האדם בשבעה
Num. 30, 11. על־נפשה בשבעה

לִשְׁבוּעָה
Jes. 65, 15. והנחתם שמכם לשבועה

וְלִשְׁבֻעָה
Num. 5, 21. לאלה ולשבעה

constr.: שְׁבוּעַת
Ex. 22, 10. שבעת י״י תהיה
Num. 30, 14. וכל־שבעת אסר
2 Sam. 21, 7. שבעת י״י אשר בינתם
1 Rg. 2, 43. לא שמרת את שבעת י״י
Eccl. 8, 2. ועל דברת שבועת אלהים

constr.: וּשְׁבֻעַת
Zach. 8, 17. ושבעת שקר אל־תאהבו

constr.: בִּשְׁבֻעַת
Num. 5, 21. בשבעת האלה

cum suff.: מִשְׁבַּעְתִּי
Gn. 24, 8. ונקית משבעתי זאת

cum suff.: מִשְׁבַּעְתֶּךָ
Jos. 2, 17. משבעתך הזה
Jos. 2, 20. משבעתך אשר השבעתנו

cum suff.: וּשְׂבוּעָתוֹ
1 Chr. 16, 16. ושבועתו ליצחק
Ps. 105, 9. ושבועתו לישחק
pl.: *שְׂבָעֹת
Jer. 5, 24. *שבעת חקות קציר
pl.: שְׂבֻעוֹת
Ez. 21, 28. שבעי שבעות להם
Hab. 3, 9. שבעות מטות אמר

שָׂבַע

כלמי, כמו שָׂגַע נעגי, וכן שגעה כמו נעגי.

num. card. aram. (m. שְׁבָעָה), septem. LXX. ἑπτά; חַד שְׁבָעָה, ἑπταπλασίως.

num. masc.: שְׁבָעָה
Dan. 3, 19. לאתונא חד־שבעה
Dan. 4, 20. שבעה עדנין יחלפון
num. masc.: וְשִׁבְעָה
ושבעה עדנין
Dan. 4, 13. 22. 29. יחלפון
n. m. constr.: וְשִׂבְעַת
Esr. 7, 14. ושבעת יעטהי שליח

שָׂבַע

פ״כ, וכספסק נלמי, וסעתיד יִשְׂבַּע. תאלוטו שפיעם וסניפיק [לימערפלייעם־סעק, -שערשמען], ולשכא לפ״ו דומה סָבָא, שָׂפַע. וכלאר מרוים ומשקוי עד די [עמום ד׳ ח׳], וכן מרעוב ושקוי סעלים, כלשכ די והותר לפם מעשר ועל [תליס ק״ד ע״ו], והרלים לעניו רווי ספסוק לרץ לפ־שנעה מים [מאלי ל׳ ע״ו]. ומעונן רלאי וה סמשלל על שפיעה בכלל ויתרון נדבר מה, ולפ״כ ג״כ על שפיעה ויתיכ נלכילה, או שפיעה מקלון וכוו וכיוצ מן סמשלות. ככבד יוצ, לומר שפעה ונתיכה לשוכע, ומכוסף נדומה לו. נתרגום שָׂבַע, סָבָא, ונעדכי שַׂבַּע שלמו.

v. intr. (in p. שָׂבֵעַ, impf. יִשְׂבַּע), redundare, superfluere, cogn. סָבָא, שָׂפַע, hinc primum de sedatione sitis, deinde famis, de copiosa terrae siticulosae irrigatione, saturem, satiatum esse (c. acc., בְּ, מִן rei), targ. שְׂבַע, סְבַע, arab. *shabi'a*, commun. de rerum quarumlibet larga suppeditatione copiosaque perceptione, plerumque rerum bonarum suavium et utilium, interdum etiam injucundarum. *Pi.* exsatiare. *Hi.* id. LXX. πλήρη εἶναι (γίνεσθαι), πλησθῆναι, ἐμ-, πλάσσειν (A. S. Th. χορτασθῆναι; S. κορεσθῆναι); שָׂבֵעַ, ἄπληστος; *Hi.* πλήθειν, χορτάζειν.

3 *perf.:* וְשָׂבַע
Dt. 31, 20. ואכל ושבע ודשן
1 Chr. 23, 1. ודויד זקן ושבע ימים
3 *perf. fem.:* שָׂבְעָה
Ps. 88, 4. שבעה ברעות נפשי
Ps. 123, 4. רבת שבעה־לה נפשנו
Prv. 30, 16. ארץ לא־שבעה מים
3 *perf. fem.:* וְשָׂבְעָה
Jer. 46, 10. ושבעה ורותה מדמם
2 *perf.:* שָׂבְעָתָ
Hab. 2, 16. שבעת קלון מכבוד
1 *perf.:* וְשָׂבֵעְתָּ *p.*
Dt. 6, 11. 8, 10. 11, 15. ואכלת ושבעת
Dt. 8, 12. פן־תאכל ושבעת
2 *perf. fem.:* שָׂבַעַתְּ *p.*
Ez. 16, 28. וגם לא שבעת
Ez. 16, 29. וגם־בזאת לא שבעת
1 *perf.:* שָׂבֵעְתִּי
Jes. 1, 11. שבעתי עלות אילים
1 *perf.:* וְשָׂבֵעְתִּי
Job. 7, 4. ושבעתי נדדים עדי־נשף
3 *perf. pl.:* שָׂבְעוּ
Hos. 13, 6. שבעו וירם לבם *p.*
3 *perf. pl.:* וְשָׂבְעוּ *p.*
Jes. 9, 19. על־שמאל ולא שבעו
3 *perf. pl.:* וְשָׂבֵעוּ *p.*
Dt. 14, 29. בשעריך ואכלו ושבעו
Dt. 26, 12. ואכלו בשעריך ושבעו
2 *perf. pl.:* וּשְׂבַעְתֶּם
Jes. 66, 11. למען תינקו ושבעתם
Ez. 39, 20. ושבעתם על־שלחני
Joel 2, 19. ושבעתם אתו
1 *perf. pl.:* שָׂבַעְנוּ
Ps. 123, 3. כי־רב שבענו בוז
inf. abs.: וָשָׂבוֹעַ
2 Chr. 31, 10. אכול ושבוע והותר
Joel 2, 26. אכול ושבוע
inf. constr.: לְשָׂבְעָה
Ex. 16, 8. ולחם בבקר לשבע
Thr. 5, 6. אשור לשבע לחם
impt. sg.: שְׂבַע
Prv. 20, 13. פקח עיניך שבע־לחם
1 *imperf.:* אֶשְׂבְּעָה
Prv. 30, 9. פן אשבע וכחשתי
1 *imperf.:* אֶשְׂבְּעָה *c. h opt.*
Ps. 17, 15. אשבעה בהקיץ תמונתך
2 *imperf.:* תִּשְׂבַּע
Mich. 6, 14. אתה תאכל ולא תשבע
2 *impf. c. s.:* תִּשְׂבָּעְנּוּ
Prv. 25, 16. פן־תשבענו והקאתו
3 *imperf.:* יִשְׂבַּע
Prv. 12, 11. עבד אדמתו ישבע־לחם
Prv. 12, 14. ישבע־טוב
Prv. 14, 14. מדרכיו ישבע סוג לב
Prv. 28, 19. עבד אדמתו ישבע־לחם
Prv. 28, 19. ומרדף־ריקים ישבע־ריש
Prv. 30, 22. וגבל כי ישבע־לחם
Eccl. 5, 9. אהב כסף לא־ישבע כסף
Thr. 3, 30. ישבע בחרפה
3 *imperf.:* יִשְׂבַּע *p.*
Prv. 18, 20. תבואת שפתיו ישבע
Jes. 53, 11. מעמל נפשו יראה ישבע
Hab. 2, 5. ולא ישבע
3 *imperf.:* וְיִשְׂבַּע *p.*
Jes. 44, 16. יצלה צלי וישבע
3 *imperf.:* וַיִּשְׂבַּע
2 Chr. 24, 15. וישבע ימים וימת
3 *impf. c. s.:* יִשְׂבָּעֲךָ
Prv. 25, 17. פן־ישבעך ושנאך
3 *impf. f.:* תִּשְׂבַּע
Ps. 63, 6. חלב ודשן תשבע נפשי
מפרי מעשיך תשבע הארץ
Ps. 104, 13.
Prv. 18, 20. תשבע בטנו
Eccl. 1, 8. לא־תשבע עין לראות
Eccl. 4, 8. גם־עינו לא־תשבע עשר ונפשו לא־תשבע מן־ הטובה
Eccl. 6, 3.
Jer. 50, 19. תשבע נפשו
3 *impf. f.:* וַתִּשְׂבַּע
Ruth 2, 14. ותאכל ותשבע ותחר
1 *impf. pl.:* נִשְׂבַּע
Job. 31, 31. מי־יתן מבשרו לא נשבע
1 *impf. pl.:* וְנִשְׂבַּע
Jer. 44, 17. ונשבע־לחם
1 *impf. pl.:* נִשְׂבְּעָה
Ps. 65, 5. נשבעה בטוב ביתך
2 *impf. pl.:* תִּשְׂבְּעוּ־
Ex. 16, 12. ובבקר תשבעו־לחם
2 *impf. pl.:* תִּשְׂבְּעוּ *p.*
Lev. 26, 26. ואכלתם ולא תשבעו
Job. 19, 22. ומבשרי לא תשבעו
3 *impf. pl.:* יִשְׂבְּעוּ
Job. 27, 14. וצאצאיו לא ישבעו־לחם
Ps. 17, 14. ישבעו בנים
Ps. 59, 16. אם־לא ישבעו וילינו
Ps. 104, 16. ישבעו עצי י״י
Prv. 5, 10. פן־ישבעו זרים כחך
3 *impf. pl.:* יִשְׂבְּעוּ *p.*
Ps. 37, 19. ובימי רעבון ישבעו
Prv. 1, 31. וממעצתיהם ישבעו
Jer. 31, 14. ועמי את־טובי ישבעו
Jer. 50, 10. כל־שוליה ישבעו
Hos. 4, 10. ואכלו ולא ישבעו
Am. 4, 8. לשתות מים ולא ישבעו
3 *impf. pl.:* וְיִשְׂבְּעוּ *p.*
Ps. 22, 27. יאכלו ענוים וישבעו
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׂבְּעוּ
Neh. 9, 25. וישבעו וישמינו
Ps. 78, 29. ויאכלו וישבעו מאד
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׂבְּעוּ *p.*
Hos. 13, 6. כמרעיתם וישבעו
3 *impf. pl.:* יִשְׂבְּעוּן
Ps. 104, 28. תפתח ידך ישבעון טוב
3 *impf. pl. f.:* תִּשְׂבַּעְנָה
Prv. 27, 20. ואבדה לא תשבענה
Prv. 27, 20. ועיני האדם לא תשבענה
Prv. 30, 15. שלוש הנה לא תשבענה
Pi-el: שִׂבַּע
impt. c. suff.: שַׂבְּעֵנוּ
Ps. 90, 14. שבענו בבקר חסדך
3 *impf. pl.:* יְשַׂבְּעוּ *p.*
Ez. 7, 19. נפשם לא ישבעו
Hif-il: הִשְׂבִּיעַ 3 *perf.*
Ps. 107, 9. השביע נפש שקקה
3 *perf.:* וְהִשְׂבִּיעַ
Jes. 58, 11. והשביע בצחצחות נפשך
3 *perf. c. s.:* הִשְׂבִּיעֲנִי
Thr. 3, 15. השביעני במרורים
2 *perf.:* הִשְׂבַּעְתָּ
Ez. 27, 33. השבעת עמים רבים
1 *perf.:* וְהִשְׂבַּעְתִּי
Ez. 32, 4. והשבעתי ממך
part. masc.: וּמַשְׂבִּיעַ *sg.*
Ps. 145, 16. ומשביע לכל־חי רצון
part. masc.: הַמַּשְׂבִּיעַ *sg.*
Ps. 103, 5. המשביע בטוב עדיך
inf. constr.: לְהַשְׂבִּיעַ
Job. 38, 27. להשביע שאה ומשואה
1 *imperf.:* אַשְׂבִּיעַ
Ps. 132, 15. אביוניה אשביע לחם
1 *imperf.:* וַאֲשַׂבְּעֵם
Jer. 5, 7. ואשבע אותם וינאפו
1 *impf. c. s.:* אַשְׂבִּיעֲךָ
Ps. 81, 17. ומצור דבש אשביעך
1 *impf. c. s.:* אַשְׂבִּיעֵהוּ
Ps. 91, 16. ארך ימים אשביעהו
2 *imperf.:* תַּשְׂבִּיעַ
Jes. 58, 10. ונפש נענה תשביע
3 *impf. c. s.:* יַשְׂבְּעֵנִי
Job. 9, 18. כי ישבעני ממררים
3 *impf. c. s.:* יַשְׂבִּיעֵךְ
Ps. 147, 14. חלב חטים ישביעך
3 *impf. c. s.:* יַשְׂבִּיעֵם
Ps. 105, 40. ולחם שמים ישביעם
שָׂבֵעַ

ת״ו, ולסימן שָׂבֵעַ, וסכנקני שְׂבֵעָה. מוכנו כעל־עתרת ושפע מעדיף ומותיר ושזוקק [ושַׁפּעט, גענוֹגסט־ענג], וג״כ מסשלות הפעל, ד״מ שנע רלון, שנע רונו, שנע ימים וכדומס, ונתרגוס משלמו.

adj. m. (c. שְׂבַע, f. שְׂבֵעָה), satur, satiatus, saturatus, proprie: abundans, superfluens. LXX. πλήρης, ἐν πλησμονῇ ὤν.

adj. masc.: וָשָׂבֵעַ
Gn. 25, 8. בשיבה טובה זקן ושבע
Prv. 19, 23. ושבע ילין בל־יפקד רע
adj. m. constr.: שְׂבַע
Dt. 33, 23. נפתלי שבע רצון
1 Chr. 29, 28. שבע ימים עשר וכבוד
Job. 10, 15. שבע קלון וראה עניי
adj. m. constr.: וּשְׂבַע
Gn. 35, 29. זקן ושבע ימים
Job. 14, 1. קצר ימים ושבע־רגז
Job. 42, 17. זקן ושבע ימים
adj. m. pl.: שְׂבֵעִים
1 Sam. 2, 5. שבעים בלחם נשכרו
adj. fem.: שְׂבֵעָה *sg.*
Prv. 27, 7. נפש שבעה תבוס נפת

שְׂבַע

ג״ו, וסוא סמופעט, לסמיכת עתרת וספעה ויתר וסלוט [וזאטינונג, פֿיל־לע], ונתרגוס שׂוּבַע, שְׂבַעְנָא כדומס לו.

n. m. abstr., saturitas, satietas, abundantia, copia, targ. שׂוּבַע, שְׂבַעְנָא. LXX. πλησμονή.

Ps. 16, 11. שבע שמחות את־פניך

לָשָׂבַע

Ex. 16, 3. באכלנו לחם לשבע
Lev. 25, 19. ואכלתם לשבע
Lev. 26, 5. לחמכם לשבע
Ps. 78, 25. שלח להם לשבע

לְשָׂבְעָה

Prv. 13, 25. צדיק אכל לשבע נפשו
cum suff.: שָׂבְעֵךְ
Dt. 23, 25. כנפשך שבעך

שְׂבְעָה

ג״כ, כמוכן אל אוכע, וכפי סכרלס סוא סמקור.

n. f. inf., saturatio, satietas. LXX. πλησμονή.

cum suff.: שָׂבְעָת
Ez. 16, 49. גאון שבעת־לחם

שָׂבְעָה

ג״כ, כדמיון לל אוכע, וסוא סמקור.

n. f. inf., id. quod שְׂבְעָה. LXX. πλησμονή.

Jes. 56, 11. לא ידעו שבעה

לָשָׂבְעָה

Jes. 23, 18. לאכל לשבעה
Jes. 55, 2. ויגיעכם בלוא לשבעה
Ez. 39, 19. ואכלתם־חלב לשבעה
Hag. 1, 6. ואין־לשבעה

מָשְׂבָּעָה

Ruth 2, 18. הותרת משבעה
cum suff.: מָשְׂבַּעְתָּךְ
Ez. 16, 28. מבלתי שבעתך ותזנים

שָׂבֵעַ

ג״ו, ע״מ רָעֵב, צָמֵא, ומוכנו אוכע.

n. m. (ad s. f. רָעֵב, צָמֵא), satietas, saturatio. LXX. εὐθηνία, πλησμονή.

Gn. 41, 29. שבע גדול בכל־ארץ
Prv. 3, 10. וימלאו אסמיך שבע

הַשָּׂבַע

Gn. 41, 30. ונשכח כל־השבע
Gn. 41, 31. ולא־יודע השבע
Gn. 41, 34. 47. בשבע שני השבע
Gn. 41, 53. ותכלינה שבע שני השבע

וְהַשָּׂבַע

Eccl. 5, 11. והשבע לעשיר

שָׂבֵץ

פ״כ ולע נקל, ומוכנו סריגה ועבידה קציכס ועכול [פלעכטען, קניפֿען]

כתיב כתף שבב מוכן הפעל בערבי וכסורי, וכי הוא לד״ק ג״כ היסוד של שָׁבַס לעיל. והקרן שָׁ־בַ״ץ, שבמקום לדעתי לכל צ־בת, צ־רת בלרמי, אָ־פַד, צ־פַד, פַּד, בַּד, וכתיב פס לוח לזוכית, והשוי בשפתי מערב כנר פרשתי. הכנד שָׁבַץ לרוג והכוג בכרונים, מעשה רקם והנכה והנים, והפעולי שלו שָׁבַץ. הקלמונים נקרו לפרש ענין שנון, סגנון סעדיה יָפִיתי תרגמו בתרגומו על התורה [והנקח] תעיין בערבי, וזה לדעת קנן-עזרק רקיחה כדמות לוח מעבה מכוסע, עשוי בתוך העגול, ולדעת רד״ק ענינו רקמה עשויה עיניס עיניס, ולדעת יפת׳ ענינו רקוס כמין גומות המעשויות בתכשיטי והב, למשל קניעת קנכים עוטות ומרגליות, ולדעת המתרגם ענינו גליפה נדבר, כי מעתיקו בפעל רָבַץ, שענינו קריקה ועשות גלופים גלופים, לשר מאנו רַבַּץ מסחר לנלוף, ולדעת יפעיה די מרקמי תקת הסס שנן, ענין שנילה בענין קמיטה, לומר קמיעת הקושין ע׳ קרינה, וכעזין גומות גומות ובלעו רמח, לולם המפרשים הקלה לפ הקדמו בינוד.

v. comp. tr. in conj. Qal inus., nectere, plectere, syr. שְׁבַץ (miscere, plectere), arab. *sabaza* V. commistum, complicatum esse, cogn. שָׁ־בַס (שָׁבַשׁ), צ־בת (צ־רת), צ־פַד, בַּד, צָ־פַד, אָ־פַד, פַּד. *Pi.* שִׁבֵּץ, texere, de textura tessellata s. ocellata (würfelig, zellenförmig) linteorum alborum, ita ut singuli ocelli palis gemmarum sint consimiles, uti *Ibn-Ezra* bene explicat illud *Saadiae:* בִיתְמַאן תִּבְּן, pro quo Arabs vulgaris: מְבַטַּנָה מְרַשַּׁאה. *Pu.*, interjectum esse, de gemmis. LXX. περικαλύπτειν, κόσυμβος; *Pu.* περικεκαλυμμένον εἶναι. Incert. συσφίγγειν. Inc. συσφραγίζειν.

Pi-el: שִׁבֵּץ

2 *perf.:* וְשִׁבַּצְתָּ — Ex. 28, 39. ושבצת התנת שש

Pu-al: שֻׁבַּץ

prt. m. pl.: מְשֻׁבָּצִים — Ex. 28, 20. משבצים זהב יהיו

שֶׁבַץ

ס״ו, ומוכנו כלנול סקוסים ועקוף דעת ע״י עכוב [שוויכלעל], וסמתנג׳ תנגס נכלל רְתִיחָא, ופלנן-נבקס פרשו עיון, כפרוש הפעל אלל סעדיס פיוסי, ופרושנו קנין.

n. m., perturbatio, confusio animi, horror, vertigo, Targ. רְתִיחָא. LXX. σκότος δεινόν. A. S. Th. σύσφιγξις. Al. κόσυμβος.

הַשָּׁבֵץ

2 Sam. 1, 9. כי אחזני השבץ

תַּשְׁבֵּץ

ס״ו, ע״מ יקר ומתנודד, ולך הנקניי של משקל זה ידוע ל״מ תַּרְבֶּמָה, תַּרְעֵלָה, ובע״ע ובגזרת שגור ג״כ סוכרי, ל״מ תַּרְבֵּץ הוסב וכדומה. מוכנו מין שם ובון מסוכן, וכתכת תשבץ, הפשוים מסכנו, או שעניכו מופשטי, לומר שבוץ. *n. m.* (ad s. f. תַּרְבֵּץ gemar., formae perrarae, cujus fem., velut תַּרְבֶּמָה, תַּרְעֵלָה, crebrius est), textura ocellata s. scutellata. Targ. כְּתוּנָא מְרַמְּצָא. LXX. χιτὼν κοσύμβωτος. A. S. σύσφιγκτον.

Ex. 28, 4. וכתנת תשבץ

מִשְׁבֶּצֶת

ס״כ, ומוכנו כמעט כמו תשבץ, וכלרך ג״כ מסרוג לנכיס עוטות ושקוען וקניעתן.

n. f., vestis ocellata (gewürfelt); deinde funda sive pala, cui gemmae interseruntur. LXX. ἐμπλόκιον, κρουσωτόν, ἀσπίς, ἀσπιδίσκη. A. σφιγκτήρ. Al. συσφιγκτήρ, συσφίγκτης. Inc. ἐμπλόκιον.

constr. pl.: מִשְׁבְּצוֹת

Ex. 28, 11. משבצות זהב תעשה
Ex. 28, 13. ועשית משבצת זהב
Ex. 39, 6. מסבת משבצת זהב
Ex. 39, 13. מוסבת משבצת זהב
Ex. 39, 16. שתי משבצת זהב

pl. abs.: ? הַמִּשְׁבְּצוֹת

Ex. 28, 14. העבתת על־המשבצת
Ex. 28, 25. תתן על־שתי המשבצות

constr. pl.: מִמִּשְׁבְּצוֹת

Ps. 45, 14. ממשבצות זהב לבושה

שְׁבַק

פעל כולד לכמי, והעתיד בתרגום יִשְׁבֹּק לו יִשְׁבַּק. פתכונו בתמונת כפי הכללה לי פנון וכלידה וכקוק מדבר, ומוה ק״ק עוכה וכדקות כעיסה ומלוע [לעסענן], סיכה ונעיסת דבר והסלכה והכתה בתקופו [נוכיק-] וכדומה, והלוך המכוון כמו כן לכל עוזב. קרן הסדבק שְׁ־בַק, ודומה לו הסדבק של אָ־בַק, בַּק וכדומה, והפעולי אִשְׁתְּבַק. בתרגום ג״כ נמונן סלח ונתן עון וכפור, לו נמונן הכיה, לכן הסמות שְׁבוֹק סכתק תם, שְׁבוּק סליחת עון, וכן שְׁבִיקוּ, ונמדבר רבה מַשְׁבֵּקָה כבוי לנרומה ועוזבה מבעלה, שְׁבַק בתרגום בבוי לסעיף וכן, ע״ל בעוז בענבי. עי׳ בתבור יעדתי לבדיו לה״ק.

v. comp. tr. aram. (impf. targ. יִשְׁבַּק, יִשְׁבֹּק), sinere, relinquere, rad. שְׁ־בַק, אָ־בַק (eadem significationis propagatione, quae in v. עָזַב conspicua est). *Itpe.* אִשְׁתְּבַק. Targ. etiam de remissione peccatorum (שְׁבִיקוּ, שְׁבוּק), vel debitorum, veluti vectigalium (שְׁבוֹק בְּרָגָא). LXX. ἐᾶν, ὑπολείπειν, ἀφιέναι.

inf. constr.: לְמִשְׁבַּק

Dan. 4, 23. למשבק עקר שרשוהי

impt. pl.: שָׁבְקוּ

Dan. 4, 12. 20. שרשוהי בארעא שבקו

Itpe-el: אִשְׁתְּבַק

3 impf. fem.: תִּשְׁתְּבַק

Dan. 2, 44. לעם אחרן לא תשתבק

שְׁבַר

ס״כ, והעתיד יִשְׁבֹּר. מוכנו פריקה ופקיקה [לעברעבען], כי הקרן שָׁ־בַר, ודומה לו פַּר [אָ־פַר, עָ־פַר, תָּ־פַר], בַּר, שנכולם הענין שקיקה ושניכה. ולקמר מעניכת וכוע, מעה, קצת, או מעיפה ושסוע קיות רעות. ומהשלמה על כעיסה והעלכה, על מלקות הנמת ע״י רוי, על פרוק והכוס לנכיס, על קתיכה וגזיכה ויעוד, על שידה והכרת, וכדומה מן המלות. הנפעל הפעולי, ולכן מסניכה הנערפה, ומהכוס לנכיס ופלוע, וג״כ מנקדעות ונפנעות ונשמדות, ועוד הרבה. הכבד קווק של קל, לומר שניכה עד למקד [נעבשעבען], ד״מ משבור מלתעות והכוס שכיס ומשמד מלילים והכלוך לכניות. הכוסף הִשְׁתַּבֵּר, פתיקת הרקס מהילה, ולדת ע״י שבור מנעול הרקס מהילה, ולדת כל״ק גוזר משבר לקמן, ופעולי שלו הָשְׁבַּר, מכשכות והכלקות הלב.

נתרגום תִּבַּר מתלמו.

v. comp. tr. (impf. יִשְׁבַּר), confringere, contundere; dilacerare, de feris; vulnerare, de afflictionibus animi; abscindere, de finium descriptione; sedare sitim (*frangere*), et in universum vi perdendi, destruendi et cum violentia adoriendi. *Pi.* intens., conquassare, comminuere. *Hi.* facere, ut quid perfringat, velut dentes gingivam, foetus uterum (cf. מַשְׁבֵּר). *Ho.*, contristatum, dolore vehementi afflictum, excruciatum esse. Hoc v. pertinet ad copiosam gentem verborum *forandi* quorum et radix et composita (אָ־פַר, פַּר, בַּר, בָּר, חָ־פַר) multimodis variant. LXX. συντρίβειν, λεπτύνειν, θλίβειν, ἀπολλύναι, σκοτίζειν, πτῶμα; *Ni.* συντριβή; *Hi.* προσδοκίαν διδόναι (הַשְׁבִּיר).

3 perf.: שָׁבַר

1 Reg. 13, 28. ולא שבר את־החמור
Jes. 14, 5. שבר רי״ מטה רשעים

3 perf.: שָׁבַר *p.*

Ps. 105, 16. מטה־לחם שבר

3 perf. c. s. s.: שְׁבָרָהּ

Ez. 27, 26. רוח הקדים שברך

3 perf. c. s. s.: הִשְׁבָּרָהּ

Jes. 30, 14. ושברה כשבר נבל

3 perf. fem.: שָׁבְרָה

Ps. 69, 21. חרפה ׀ שברה לבי

2 perf: שָׁבַרְתָּ *p.*

Jer. 28, 13. מוטת עץ שברת

2 perf.: וְשָׁבַרְתָּ

Jer. 19, 10. ושברת הבקבק

1 perf.: שָׁבַרְתִּי

Jer. 2, 20. שברתי עלך
Jer. 28, 2. שברתי את־על מלך
Jer. 48, 38. כי־שברתי את־מואב
Ez. 30, 21. מלך־מצרים שברתי

1 perf.: וְשָׁבַרְתִּי

Lev. 26, 19. ושברתי את־גאון עזכם
Ez. 5, 16. ושברתי לכם מטה־לחם
Ez. 14, 13. ושברתי לה מטה־לחם
Ez. 30, 22. ושברתי את־זרעתיו
Ez. 30, 24. ושברתי את־זרעות
Hos. 1, 5. ושברתי את־קשת ישראל
Am. 1, 5. ושברתי בריח דמשק

3 perf. pl.: שָׁבְרוּ

Jer. 5, 5. יחדו שברו על

part. masc.: שֹׁבֵר *sg.*

Ps. 29, 5. שבר ארזים
Jer. 49, 35. הנני שבר את־קשת
Ez. 4, 16. הנני שבר מטה־לחם

part. pass.: שָׁבוּר

Lev. 22, 22. עורת או שבור

part. pl. constr.: לִשְׁבוּרֵי

Ps. 147, 3. הרופא לשבורי לב

inf. constr.: שְׁבוֹר

Jer. 28, 12. אחרי שבור חנניה

inf. constr.: לִשְׁבֹּר

Gn. 19, 9. ויגשו לשבר הדלת
Jes. 14, 25. לשבר אשור בארצי
Thr. 1, 15. לשבר בחורי

inf. c. suff.: בְּשָׁבְרִי

Lev. 26, 26. בשברי לכם מטה־לחם
Ez. 30, 18. בשברי־שם את־מטות
Ez. 34, 27. בשברי את־מטות עלם

impt. sg.: שְׁבֹר

Ps. 10, 15. שבר זרוע רשע

impt. sg. c. s.: שָׁבְרֵם

Jer. 17, 18. ומשנה שברון שברם

1 imperf.: אֶשְׁבֹּר

Jer. 19, 11. ככה אשבר
Jer. 28, 4. אשבר את־על מלך
Jer. 28, 11. ככה אשבר את־על
Jer. 30, 8. אשבר עלו
Hos. 2, 20. ומלחמה אשבר
Nah. 1, 13. אשבר מטהו מעליך

1 imperf.: וְאֶשְׁבֹּר

Lev. 26, 13. ואשבר מטת עלכם
Job. 38, 10. ואשבר עליו חקי

3 imperf.: יִשְׁבֹּר

Jes. 42, 3. קנה רצוץ לא ישבור
Jer. 19, 11. ישבר את־כלי היוצר

3 imprf. c. s.: וַיְשַׁבְּרֵהוּ

1 Reg. 13, 26. וישברהו וימתהו
Jer. 28, 10. ורמיה הנביא וישברהו

3 impf. fem.: תִּשְׁבָּר־ *s. M.*

Prv. 25, 15. ולשון רכה תשבר־גרם

2 impf. pl.: תִּשְׁבְּרוּ־ *s. M.*

Ex. 12, 46. ועצם לא־תשברו־בו

2 impf. pl.: תִּשְׁבְּרוּ *p.*

Lev. 11, 33. ואתו תשברו

3 impf. pl.: יִשְׁבְּרוּ־, יִשְׁבְּרוּ־

Num. 9, 12. ועצם לא ישברו־בו
Ps. 104, 11. ישברו פראים צמאם

3 impf. pl.: וַיִּשְׁבְּרוּ

Jud. 7, 20. וישברו הכדים

3 impf. pl. c. s.: יִשְׁבְּרוּהוּ

Dan. 11, 26. פתבגו ישברוהו

Nif-al: נִשְׁבַּר *3 perf.*

Ex. 22, 9. נשבר או־נשבה
Jes. 14, 29. נשבר שבט מכך
Jer. 23, 9. נשבר לבי בקרבי
Jer. 48, 17. נשבר מטה־עז

3 perf.: נִשְׁבָּר *p.*

Ps. 124, 7. הפח נשבר

3 perf.: וְנִשְׁבַּר

Ex. 22, 13. ונשבר או־מת

3 perf. fem.: נִשְׁבְּרָה

Jes. 24, 10. נשברה קרית־תהו
Jer. 14, 17. שבר גדול נשברה
Jer. 48, 4. נשברה מואב
Ez. 26, 2. נשברה דלתות העמים
Dan. 8, 8. נשברה הקרן הגדלה

3 perf. fem.: נִשְׁבָּרָה *p.*

Ps. 34, 21. אחת מהנה לא נשברה
Jer. 48, 25. וזרעו נשברה

1 perf.: נִשְׁבַּרְתִּי

Ez. 6, 9. נשברתי את־לבם

3 perf. pl.: נִשְׁבְּרוּ

2 Chr. 14, 12. נשברו לפני־י״י
Jer. 22, 20. נשברו כל־מאהביך
Jer. 51, 30. נשברו בריחיה

3 perf. pl.: נִשְׁבְּרָה *Q'ri.*

1 Reg. 22, 49. כי־נשברה אניות

3 perf. pl.: וְנִשְׁבְּרוּ

Ez. 6, 4. ונשברו חמניכם
Ez. 6, 6. ונשברו ונשבתו גלוליכם
Ez. 30, 8. ונשברו כל־עזריה

3 perf. pl.: וְנִשְׁבְּרוּ *p.*

Jes. 8, 16. ונפלו ונשברו
Jes. 28, 13. וכשלו אחור ונשברו

part. masc.: נִשְׁבָּר

Ps. 51, 19. לב־נשבר ונדכה

part. pl.: נִשְׁבָּרִים

Jer. 2, 13. בארת נשברים

prt. pl. constr.: לִנְשִׁבְרֵי

Ps. 34, 19. קרוב י״י לנשברי־לב
Jes. 61, 1. לחבש לנשברי־לב

part. fem.: נִשְׁבָּרָה *sg.*
Ps. 51, 19. רוּחַ נִשְׁבָּרָה
part. fem.: נִשְׁבֶּרֶת *sg.*
Ez. 27, 34. עֵת נִשְׁבֶּרֶת מִיַּמִּים
part. fem.: הַנִּשְׁבֶּרֶת *sg.*
Ez. 30, 22. וְאֶת־הַנִּשְׁבֶּרֶת
part. fem.: וְהַנִּשְׁבֶּרֶת *sg.*
Dan. 8, 22. וְהַנִּשְׁבֶּרֶת וְתַעֲמֹדְנָה
Zach. 11, 16. וְהַנִּשְׁבֶּרֶת לֹא יִרְפָּא
part. fem.: וְלַנִּשְׁבֶּרֶת *sg.*
Ez. 34, 4. וְלַנִּשְׁבֶּרֶת לֹא חִבַּשְׁתֶּם
Ez. 34, 16. וְלַנִּשְׁבֶּרֶת אֶחְבֹּשׁ
inf. constr.: לְהִשָּׁבֵר
Jon. 1, 4. וְהָאֳנִיָּה חִשְּׁבָה לְהִשָּׁבֵר
2 imperf.: תִּשְׁבֹּר
Ez. 29, 7. וּבְהִשְׁעָנָם עָלֶיךָ תִּשָּׁבֵר
Ez. 32, 28. בְּתוֹךְ עֲרֵלִים תִּשָּׁבֵר
3 imperf.: יִשְׁבֹּר
Lev. 6, 21. אֲשֶׁר תְּבֻשַּׁל־בּוֹ יִשָּׁבֵר
Lev. 15, 12. אֲשֶׁר־יִגַּע־בּוֹ זָב יִשָּׁבֵר
Prv. 6, 15. פֶּתַע יִשָּׁבֵר
Dan. 8, 25. וּבְאֶפֶס יָד יִשָּׁבֵר
3 imperf.: יִשָּׁבֵר
Jer. 50, 23. אֵיךְ נִגְדַּע וַיִּשָּׁבֵר
3 impf. fem.: תִּשָּׁבֵר
Job. 31, 22. וְאִזְרְעִי מִקָּנֶה תִּשָּׁבֵר
Dan. 11, 4. וְכַעֲמָדוֹ תִּשָּׁבֵר מַלְכוּתוֹ
3 impf. f.: וְתִשָּׁבֵר *s. M.*
Eccl. 12, 6. וְתִשָּׁבֵר כַּד עַל־הַמָּבוּעַ
3 impf. fem.: וַתִּשָּׁבֵר
1 Sam. 4, 18. וַתִּשָּׁבֵר מִפַּרְקָתּוֹ וַיָּמָת
Job. 24, 20. וְתִשָּׁבֵר כָּעֵץ עַוְלָה
Jer. 51, 8. נְפִלָה בָבֶל וְתִשָּׁבֵר
3 impf. pl.: וַיִּשָּׁבְרוּ *p.*
Dan. 11, 22. יִשָּׁטְפוּ מִלְּפָנָיו וַיִּשָּׁבֵרוּ
3 impf. pl.: וַיִּשָּׁבְרוּ
2 Chr. 20, 37. וַיִּשָּׁבְרוּ אֳנִיּוֹת
3 impf. pl. f.: תִּשָּׁבַרְנָה
Ps. 37, 15. וְקַשְׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה
Ps. 37, 17. זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים תִּשָּׁבַרְנָה
Jes. 27, 11. בְּיִבֵשׁ קְצִירָהּ תִּשָּׁבַרְנָה
3 impf. pl. f.: וַתִּשָּׁבַרְנָה
Ez. 31, 12. וַתִּשְׁבְּרֻנָה פְּרָאתָיו
Pi-el: שִׁבֵּר *3 perf.*
Ex. 9, 25. וְאֶת־כָּל־עֵץ הַשָּׂדֶה שִׁבֵּר
3 perf.: שִׁבֵּר
2 Chr. 34, 4. וְהַמְסַכּוֹת שִׁבֵּר וְהֵדַק
Ps. 76, 4. שָׁמָּה שִׁבַּר רִשְׁפֵּי־קָשֶׁת
Ps. 107, 16. כִּי־שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחֹשֶׁת
Jes. 21, 9. שִׁבַּר לָאָרֶץ
Thr. 3, 4. שִׁבַּר עֲצָמוֹתָי
3 perf.: וְשִׁבַּר
2 Rg. 18, 4. 23, 14. וְשִׁבַּר אֶת־הַמַּצֵּבֹת
Jer. 43, 13. וְשִׁבַּר אֶת־מַצֵּבוֹת
Thr. 2, 9. אִבַּד וְשִׁבַּר בְּרִיחֶיהָ
2 perf.: שִׁבַּרְתָּ *p.*
Ex. 34, 1. הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבָּרְתָּ
Dt. 10, 2. אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ וְשַׂמְתָּם בָּאָרוֹן
Ps. 3, 8. שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ
Ps. 74, 13. שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים
3 perf. pl.: שִׁבְּרוּ *p.*
2 Reg. 11, 18. צַלְמֵי הַבַּעַל שִׁבְּרוּ הֵיטֵב
2 Reg. 25, 13. בְּבֵית יְיָ שִׁבְּרוּ
Jer. 52, 17. שִׁבְּרוּ כַשְׂדִּים וַיִּשְׂאוּ
3 perf. pl.: שִׁבְּרוּ *p.*
2 Chr. 23, 17. וְאֶת־צַלְמָיו שִׁבְּרוּ
2 perf. pl.: וְשִׁבַּרְתֶּם
Dt. 12, 3. וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת־מִזְבְּחֹתָם
part. masc.: וּמְשַׁבֵּר *sg.*
1 Reg. 19, 11. וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים
inf. absol.: וְשַׁבֵּר

Ex. 23, 24. וְשַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם
1 imperf.: אֲשַׁבֵּר
Jes. 45, 2. דַּלְתוֹת נְחוּשָׁה אֲשַׁבֵּר
1 imperf.: וָאֲשַׁבְּרָה
Job. 29, 17. וְאֲשַׁבְּרָה מְתַלְּעוֹת עַוָּל
1 imperf.: וָאֲשַׁבְּרֵם
Dt. 9, 17. וָאֲשַׁבְּרֵם לְעֵינֵיכֶם
2 imperf.: תְּשַׁבֵּר
Ex. 23, 24. וְשַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם
Ps. 48, 8. תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ
3 imperf.: יְשַׁבֵּר
Ps. 46, 10. קֶשֶׁת יְשַׁבֵּר
Jes. 38, 13. כֵּן יְשַׁבֵּר כָּל־עַצְמוֹתָי
3 imperf.: וַיְשַׁבֵּר
Ex. 32, 19. וַיְשַׁבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר
2 Chr. 14, 2. וַיְשַׁבֵּר אֶת־הַמַּצֵּבוֹת
Ps. 29, 5. וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת־אַרְזֵי
Ps. 105, 33. וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם
Dan. 8, 7. וַיְשַׁבֵּר אֶת־שְׁתֵּי קַרְנָיו
2 impf. pl: תְּשַׁבְּרוּ *p.*
Dt. 7, 5. וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּ
2 impf. pl.: תְּשַׁבְּרוּן *p.*
Ex. 34, 13. וְאֶת־מַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן
3 impf. pl.: וַיְשַׁבְּרוּ
2 Chr. 31, 1. וַיְשַׁבְּרוּ הַמַּצֵּבוֹת
Hif-il: הִשְׁבִּיר
1 imperf.: אַשְׁבִּיר
Jes. 66, 9. הַאֲנִי אַשְׁבִּיר וְלֹא אוֹלִיד
Hof-al: הָשְׁבַּר
1 perf.: הָשְׁבַּרְתִּי *p.*
Jer. 8, 21. עַל־שֶׁבֶר בַּת־עַמִּי הָשְׁבָּרְתִּי
שֶׁבֶר
ע״ו [וג׳ פעמים שֶׁבֶר], וכנוי שִׁבְרִי, ושׁוכנו שִׁבְרִי, וּשׁכנו שִׁבְרֵךְ וּשׁכנו שִׁבְרוֹ [כנוך], ל״מ מִשְׁבָּר וּמשׁבר וּמשׁבר לְשִׁבְרִי, וּשׁכנו שִׁבְרָם [כנוכן], ד״ר שִׁבְרֵיהֶם וּשׁכנו שִׁבְרָן [כנוכן], ד״ר שִׁבְרֵיהֶן וּשׁכנו שִׁבְרָהּ [כנוכה], ד״ר שִׁבְרֵיהָ וּשׁכנו שִׁבְרָם [כנוכם

σθαι, πωλεῖν; *Hi.* ἐμπορεύεσθαι, ἀποδιδόναι, ἐμπολᾶν.

part. pl.: שְׁבָרִים
Gn. 47, 14. בשבר אשר־הם שברים

inf. constr.: לִשְׁבֹּר
Gn. 41, 57. לשבר אל־יוסף
Gn. 42, 3. לשבר בר במצרים
Gn. 42, 5. לשבר בתוך הבאים

inf. constr.: לְשָׁבְרוֹ
Gn. 42, 7. מארץ כנען לשבר־אכל
Gn. 42, 10. באו לשבר־אכל
Gn. 43, 20. בתחלה לשבר־אכל
Gn. 43, 22. לשבר־אכל

impt. pl.: שִׁבְרוּ
Gn. 43, 2. שברו־לנו מעט־אכל
Jes. 55, 1. שברו ואכלו ולכו
Jes. 55, 1. שברו בלוא־כסף

impt. pl.: וְשִׁבְרוּ
Gn. 42, 2. ושברו־לנו

3 imperf.: וַיִּשְׁבֹּר
Gn. 41, 56. ויישבר למצרים

1 impf. pl.: וְנִשְׁבְּרָה
Gn. 43, 4. ונשברה לך אכל

2 impf. pl.: תִּשְׁבְּרוּ
Dt. 2, 6. אכל תשברו מאתם

Hif-il: הִשְׁבִּיר
part. masc.: מַשְׁבִּיר *sg.*
Prv. 11, 26. וברכה לראש משביר

part. masc.: הַמַּשְׁבִּיר *sg.*
Gn. 42, 6. הוא המשביר לכל־עם

2 impf. c. s.s.: תַּשְׁבִּירֵנִי
Dt. 2, 28. אכל בכסף תשבירני

1 impf. pl.: נַשְׁבִּיר
Am. 8, 6. ומפל בר נשביר

1 impf. pl.: וְנַשְׁבִּירָה
Am. 8, 5. ונשבירה שבר

שֹׁבֶר

פעל כותב, וסעתיד יִשְׁבֹּר כנ״ע, פתרונו יקילם ותקוס תמילם ויקינם, כלומר סָבַר לעיל [סַאֲפּענען, ווייכטען], ומזה לק״כ תכוי [וואַכטען], ווהו ג״כ מוכן אל ולפי שכר נקוסה, לומר ולפי תקכה. ולשר לתקוך שכשו סלוק כנר פרשתיהו תקת סנכר, כי נתלק כשרש כתכון ג״כ נשפתי תעכב. סכנד שֹׁבֵר קוזק ספעולם אל קל.

v. intr. (impf. neoh. יִשְׁבָּר), sperare, optare, hinc exspectare, opperiri (quae significatio inest etiam Neh. 2, 13. 15.). *Pi.* intens. De radice v. s. סָבַר. LXX. προσδοκᾶν, προσδέχεσθαι; *Pi.* id., ἐλπίζειν. S. Ψ. 104. ἀνακτήσεται.

part. masc.: שֹׁבֵר
Neh. 2, 13. ואחי שבר
Neh. 2, 15. ואחי שבר בחומה

Pi-el: שִׁבֵּר
1 perf.: שִׁבַּרְתִּי
Ps. 119, 166. שברתי לישועתך י״י

3 perf. pl.: שִׁבְּרוּ
Esth. 9, 1. שברו איבי היהודים

3 impf. pl.: יְשַׁבְּרוּ
Jes. 38, 18. לא־ישברו יורדי־בור

3 impf. pl.: יְשַׁבְּרוּ *p.*
Ps. 145, 15. עיני־כל אליך ישברו

3 impf. pl.: יְשַׁבְּרֻן *p.*
Ps. 104, 27. כלם אליך ישברון

3 impf. pl. f.: תְּשַׁבֵּרְנָה
Ruth 1, 13. הלהן ׀ תשברנה

שֶׁבֶר

ג״ו, וכנוי שִׁבְרִי, ופתרונו תוקלת ותקוס וכוי [סַאֲפּענונג, עכווּכטונג],

[sprih-a] וכן נשפס הכדקיק תוס תשכח הפס, לעיון תכוי ויקוב.

n. m. (c. s. שִׁבְרִי), spes, exspectatio, sanscr. *sprih-a*, a v. שָׁבַר, *sperare.* LXX. ἐλπίς, προσδοκία.

cum suff.: מִשִּׁבְרִי
Ps. 119, 116. ואל־תבישני משברי

cum suff.: שִׁבְרוֹ
Ps. 146, 5. שברו על־י״י אלהיו

שָׁבַשׁ

פעל קרמי, ומוכנו שכינס וסנוך ועכוב וקרינס [פַאלְוִירְנִיס, ווירקעלן], וכמקן נכנין שָׁבַשׁ, שרוש ועכוב [פעריַאלְוִירְנִיס, -ווירקען], ופעולי שלו אִשְׁתַּבַּשׁ. ולשר לתקוך שכשו דע קוכל, שלש כמקן פעל, דומס נסופו לתקלתו, וגס פס כ״ל שָׁבַשׁ, הקלר של שָׁבְשָׁב [תרגוס יוזע י״ל ו׳], לשר תוס שס שִׁבְשָׁבַת, להסמכת סנך וסלסל, וכן קליכו שָׁבָשׁ, שְׁבִישׁ, שְׁבַשׁ. ועכין נלכול ועכוב וגיגס ועוות הסמות שִׁבּוּשׁ, מַשְׁבֵּשׁת, וכמוכן עוות ועכוב שִׁבֵּשׁ נכ״ע, ופעולי שלו שָׁבַשׁ, וכל זס תקלס שהיסוד שב, שכמקן ג״כ לקל חָשַׁב לעיל, כמוכן ומוס ולמוס, ופעלי שכן וגכס לפשל שכנכו ג״כ ע״ל וכ.

v. tr. aram., plectere, complicare; *Pa.* perplectere, perturbare, confundere, pass. אִשְׁתַּבַּשׁ. Ortum est hoc v. (quod ex lege saepius jam inculcata pro abbreviato habendum est), ex redupl. שַׁבְשַׁב (Trg. Job. 14, 7.), unde שִׁבְשָׁבַת, ramorum implicatio (Zweiggeflecht). Ex v. abbrev. nota sunt nn. aram. מַשְׁבֵּשׁת, שְׁבִישׁ, שְׁבַשׁ (perplexio, vi et naturali et ethica), et neohebr. מְשִׁבּוּשׁ, מַשְׁבֵּשׁת, confusio, error, a v. שִׁבֵּשׁ (pass. שָׁבַשׁ), perturbare, depravare, corrumpere. Radix est igitur שׁ (comp. חָשַׁב), plectere, nectere, unde forsitan paragoga consimili progenita sunt etiam vv. שָׂבַךְ, שָׂבַם.
LXX. συνταράχθῆναι.

Itpa-el: אִשְׁתַּבַּשׁ
part. pl.: מִשְׁתַּבְּשִׁין
Dan. 5, 9. ורברבנוהי משתבשין

שָׁבַת

פ״ג וסעתיד יִשְׁבַּת, וגס, יִשְׁבֹּת. פתרונו נעילס וקלילס מעצמס וקיעס וכרגעה, ונלמת סעתיקו לרוב סתקרנס עס נעל וכוך [רוהען, פַיִיערן], ודומס לו שָׁבַת כלרמי, וכן שבת נערבי, ל״מ מצכיתת סלקן ע״י מכיעת קריסס וזריעס ועכולה, מתכוקת גנכ מתלקס, מעוכר לוכך כי יפסיק מסעו, מספסק דין ומצפע נצעכ, מצכיתת היום סתכוק, לו מקדילס מתלקס ועכולה נכלל, לו נסצלכל מקפיסת וכליון דכר. כפעל נמוכן סיות כפסק וכקלל וחָסַם. וכוסף כיו סכיק, לומר סנג מנוקס ומרגוע וקדילת עכולה ותלקס, לו ספסקס וסכיס וכלוי ומכעלס נכלל. ולשר לתקוך שרשו דע שהקין שָׁבַת, שפתרונו כניליס ויציעס על מקוס ותכוקס, ודומס סשרש של שָׁפַת, ומלת ג״כ קלל רָפַד, רָבַד כלשר תקיקס סס, וק״כ סיו למלכו.

v. intr. (impf. יִשְׁבַּת, יִשְׁבֹּת), cessare, sive ab opere et labore h. e. quiescere, otiari, feriari, sive ab existendo, esse desinere, finitum esse, aram. שְׁבַת, arab. *sabata* IV. (quiete frui). *Ni.* ad finem s. exitum productum esse, desinere. *Hi.* facere, ut quis s. quid quiescat, et vel facere vel esse desinat, sedare, abolere, et similiter. LXX. παύεσθαι, ἀνα-, κατα-; ἐκλείπειν, ἡσυχάζειν, σαββατίζειν, καθίζειν, ἀπολλύναι; *Ni.* οὐκέτι καταφεύγειν; *Hi.* διαπαύειν, καταλύειν, ἀφαιρεῖν, ἀνταν-; ἀποστρέφειν, ἀφανίζειν, ἀπαλλοτριοῦν; καταδυναστεύειν.

3 perf.: שָׁבַת
Gn. 2, 3. שבת מכל־מלאכתו
Ex. 31, 17. שבת וינפש
Jes. 14, 4. איך שבת נגש
Jes. 24, 8. שבת משוש תפים
Jes. 24, 8. שבת משוש כנור
Jes. 33, 8. שבת עבר ארח
Thr. 5, 15. שבת משוש לבנו

3 perf. fem.: שָׁבְתָה
Lev. 26, 35. אשר לא־שבתה
Jes. 14, 4. שבתה מדהבה

3 perf. fem.: שָׁבָתָה *p.*
2 Chr. 36, 21. כל־ימי השמה שבתה

3 perf. fem.: וְשָׁבְתָה
Lev. 25, 2. ושבתה הארץ שבת ליי

3 perf. pl.: שָׁבְתוּ *p.*
Thr. 5, 14. זקנים משער שבתו

2 imperf.: תִּשְׁבֹּת
Ex. 23, 12. וביום השביעי תשבת
34, 21.
Ex. 34, 21. בחריש ובקציר תשבת

3 imperf.: יִשְׁבֹּות
Hos. 7, 4. ישבות מעיר

3 imperf.: וַיִּשְׁבֹּת
Gn. 2, 2. וישבת ביום השביעי
Jos. 5, 12. וישבת המן ממחרת

3 imperf.: וַיִּשְׁבֹּת
Prv. 22, 10. וישבת דין וקלון

3 impf. fem.: תִּשְׁבַּת
Lev. 26, 34. אז תשבת הארץ
Neh. 6, 3. למה תשבת המלאכה

3 impf. f.: תִּשְׁבֹּת
Lev. 26, 35. כל־ימי השמה תשבת

2 impf. pl.: תִּשְׁבְּתוּ
Lev. 23, 32. תשבתו שבתכם

3 impf. pl.: יִשְׁבְּתוּ
Jer. 31, 36. ישבתו מהיות גוי

3 impf. pl.: יִשְׁבֹּתוּ *p.*
Gn. 8, 22. יום ולילה לא ישבתו

3 impf. pl.: וַיִּשְׁבְּתוּ
Ex. 16, 30. וישבתו העם
Job. 32, 1. וישבתו שלשת האנשים

Nif-al: נִשְׁבַּת
3 perf.: וְנִשְׁבַּת
Jes. 17, 3. ונשבת מבצר מאפרים
Ez. 30, 18. ונשבת־בה גאון עזה
Ez. 33, 28. ונשבת גאון עזה

3 perf. pl.: וְנִשְׁבְּתוּ
Ez. 6, 6. ונשבתו גלוליכם

Hif-il: הִשְׁבִּית *3 perf.*
Ruth 4, 14. לא השבית לך גאל

3 perf.: וְהִשְׁבִּית
2 Rg. 23, 5. והשבית את־הכמרים
Jer. 36, 29. והשבית ממנה
Dan. 11, 18. והשבית קצין חרפתו

2 perf.: הִשְׁבַּתָּ
Ps. 89, 45. השבת מטהרו
Ps. 119, 119. סיגים השבת

3 perf.: הִשְׁבִּיתִי
Jes. 16, 10. הידד השבתי
Jes. 21, 2. כל־אנחתה השבתי
Jer. 48, 33. ויין מיקבים השבתי
Ez. 12, 23. השבתי את־המשל הזה

1 perf.: וְהִשְׁבַּתִּי
Lev. 26, 6. והשבתי חיה רעה
Jes. 13, 11. והשבתי גאון זדים
Jer. 7, 34. והשבתי ׀ מערי יהודה
Jer. 48, 35. והשבתי למואב
Ez. 7, 24. והשבתי גאון עזים
Ez 23, 27. והשבתי זמתך ממך
Ez. 23, 48. והשבתי זמה מן־הארץ
Ez. 26, 13. והשבתי המון שיריך
Ez. 30, 10. והשבתי את־המון
Ez. 30, 13. והשבתי אלילים מנף
Ez. 34, 25. והשבתי חיה־רעה
Hos. 1, 4. והשבתי ממלכות
Hos. 2, 13. והשבתי כל־משושה

1 prf. c. s.s.: וְהִשְׁבַּתִּיךְ
Ez. 16, 41. והשבתיך מזונה

1 prf. c. s.s.: וְהִשְׁבַּתִּים
Ez. 34, 10. והשבתים מרעות צאן

3 perf. pl.: וְהִשְׁבִּיתוּ
Jos. 22, 25. והשביתו בניכם

2 perf. pl.: וְהִשְׁבַּתֶּם
Ex. 5, 5. והשבתם אתם מסבלתם

1 perf. pl.: וְהִשְׁבַּתְנוּ
Neh. 4, 5. והשבתנו את־המלאכה

part. masc.: מַשְׁבִּית *sg.*
Ps. 46, 10. משבית מלחמות
Jer. 16, 9. הנני משבית מן־המקום

inf. constr.: לַהֲשְׁבִּית
Ps. 8, 3. להשבית אויב ומתנקם

inf. constr.: וְלַשְׁבִּית
Am. 8, 4. ולשבית ענוי־ארץ

impt. pl.: הַשְׁבִּיתוּ
Jes. 30, 11. השביתו מפנינו

1 imperf.: אַשְׁבִּיתָה
Dt. 32, 26. אשביתה מאנוש זכרם

2 imperf.: תַּשְׁבִּית
Lev. 2, 13. ולא תשבית מלח ברית

3 imperf.: יַשְׁבִּית
Prv. 18, 18. מדינים ישבית הגורל
Dan. 9, 27. ישבית ׀ זבח ומנחה

3 impf. ap.: וַיַּשְׁבֵּת
2 Reg. 23, 11. וישבת את־הסוסים
2 Chr. 16, 5. וישבת את־מלאכתו

3 impf. pl.: תַּשְׁבִּיתוּ
Ex. 12, 15. תשביתו שאר

שֶׁבֶת

ג״ו, וכנוי שִׁבְתִּי, ומוכנו סשכיסה וסנעילס וסמכוקס, ומוס רק שנקתו יתן, ל״ל שכר נעילס וספסק מתלקס כשפרש יקיק׳, וכן תרגס סתקנס בּוּטְלָן, וכן תמר סרק״נע סס מגוקת שכיסס. וכן פרש רלנ״ג שרש יפרפו נשנת, נשמוקל שני כ״ג, לומר נשכיסת סתלכסה, ולפעת שלנן-נקק סס סמוכן נכליון חכוק, לומר כלס, וכן נכנוד לקיים שנת תריב נמשלי כ׳ ג׳,ע״ד וישנות דין וקלון, וכן כתב סס שנת לד״ק מוס, ולק יק יפ׳, וכמוכר יפקי. ולע קוזק שנפ״ע נלרך שנת לעיון סתכוקס נמקוס נלי נלנוד סכס וסכס ל״ס בְּוֹבַב שֶׁבֶת [פּיקסצעטען], ושקי מיכי כוכב הן בְּוֹבַב לֶבֶת [וואַנ-דעל-], כ׳ שֵׁבֶט [קלַמעט], כ׳ תְּאֵם [דלַפּפעל-], כ׳ עֶרֶשׂ [כענעל-], כ׳ טֶפַל [כענענ-, -מלַכד, -פלַנכעט], כ׳ שֵׂה [פּערלַכעלכלעל-לכער שעטען] וכלומס.

n. m. (c. s. שִׁבְתִּי), cessatio, quies, otium, laboris operumque intermissio, desidia (Jes. 30, 7.), missio, abstinentia (Prov. 20, 3.), feriatio a negotiis (Ex. 21, 19., ubi Targ. בּוּטְלָן), interitus (2 Sam. 23, 7., uti bene jam *Abulwalid*), neoh. status rei immotae, velut בּוֹכַב שֶׁבֶת,

stella inerrans s. fixa, indeque שַׁבְּתַי, *Saturnus* stella. Liquet, cum h. n. non commutandum esse infin. constr. verbi שָׁבַת, quamquam ambo interdum ita significatione concinunt, ut vix discerni queant. LXX. ἀποστρέφεσθαι, ἀργεία, αἰσχύνη.

Ps. 127, 2. *מאחרי־שבת
Prv. 20, 3. שבת מריב

p.

Jes. 30, 7. רהב הם שבת

p.

2 Sam. 23, 10. *שרק ישרפו בשבת

c. suff.:

Ps. 27, 4. *שבתי בבית־י׳

c. suff.:

Ex. 21, 19. רק שבתו יתן

שַׁבָּת

ז״ס, וסמיך שַׁבַּת וכנוי שַׁבָּתוֹ, וסכנוי שַׁבָּתוֹת וסמיך שַׁבְּתוֹת. מוכנו יוס סצניקס וסמוכות [פ״יעכ], וסמקל ניון סתלידות, כי סיסוד שָׁבַת, לומר יוס זיסוד ויקוור בו תליר סצניקס וסקנוג. וכסמלס נקליקס שכת סצניעית, שסיל שכת סצמעס וסספסק מעבודת סלמס, שַׁבַּת הַשָּׁנָה, או ג״כ לניון סצכוע, כלומר בסוריית וכצ״ע וכיוכי. וכתרגוס גס שָׁבַת מצלמו, וכדקדוק שָׁבָא תמור שָׁבַת, כלומר שָׁבָא תמור שַׁבָּת, להסמכת סספסק של חֲנוּכָּה, ועוד יש שכת שַׁבָּתַי כצ״ע, לכנוי סמול [וזעטונן], וכמלע ג״כ נפליטי״ס.

n. comm. (c. שַׁבַּת, c. s. שַׁבָּתוֹ; pl. שַׁבָּתוֹת, c. שַׁבְּתוֹת), feriatio continua (n. intens. secund. a primit. שָׁבָת), feria, in qua ab omni opere cessatur, de triplici sabbato et *dierum* (septimus hebdomadis dies creationis opere completo divinitus sancitus) et *annorum* (שַׁבַּת שָׁנִים חֲמִשְׁמָה, septimus quique annus, quo terra non colebatur) synecd. hebdomas, Lev. 23, 15. cf. Lc. 18, 12., hell. μιᾷ τῶν σαββάτων, δευτέρᾳ τ. σ. et sic porro, sicut neohebr. אֶחָד בַּשַּׁבָּת שֵׁנִי בַּשַּׁבָּת etc., syr. item), targ. שָׁבְּתָא, gem. שַׁבָּא = שַׁבְּתָא (sicut רוּחָנָא = רוּחָנָן, N. T. Ἰωαννᾶ), gramm. שְׁבָא = שְׁבָּת (quasi cessatio a vocali, cujus loco scribitur etiam שְׁוָא = שָׁוְא vacuitas). Inde rabbin. שְׁבוּתָא (ad s. f. רְבוּבָא, pl. שְׁבוּתוֹת), complexus statutorum prohibitivorum respectu sabbati traditione sancitorum. LXX. ἀνάπαυσις, καθέδρα, σάββατον, -α, ἑβδομάς, ἕβδομος.

Ex. 16, 25. כי־שבת היום לי״י
Ex. 16, 26. שבת לא יהיה־בו
Ex. 20, 10. ויום השביעי שבת לי״י
Lev. 23, 3. שבת הוא לי״י
Lev. 25, 2. ושבתה הארץ שבת לי״י
Dt. 5, 14. ויום השביעי שבת לי״י
2 Reg. 4, 23. לא־חדש ולא שבת
1 Chr. 9, 32. להכין שבת שבת
Jes. 56, 2. 6. שמר שבת מחללו
Jes. 66, 23. ומדי שבת בשבתו

וְלַשַּׁבָּת

Jes. 1, 13. חדש ושבת קרא מקרא
Thr. 2, 6. בציון מועד ושבת

הַשַּׁבָּת

Ex. 16, 29. ר״י נתן לכם השבת
Ex. 20, 8. זכור את־יום השבת
Ex. 20, 11. ברך י״י את־יום השבת
Ex. 31, 14. ושמרתם את־השבת
Ex. 31, 15. מלאכה ביום השבת
ושמרו בני־ישראל את־
Ex. 31, 16. השבת
Ex. 31, 16. לעשות את־השבת
Ex. 35, 3 בכל משבתיכם ביום השבת
Lev. 23, 11. 15. ממחרת השבת
Lev. 23, 16. ממחרת השבת
Lev. 24, 8. ביום השבת ביום השבת
Nu. 15, 32. מקשש עצים ביום השבת
Nu. 28, 9. וביום השבת שני־כבשים
Dt. 5, 12. שמור את־יום השבת
Dt. 5, 15. לעשות את־יום השבת
2 Reg. 11, 5. באי השבת
2 Reg. 11, 7. כל יוצאי השבת
2 Reg. 11, 9. באי השבת
2 Reg. 11, 9. עם יוצאי השבת
2 Rg. 16, 18. מוסך השבת אשר־בנו
השלישית מכם באי
2 Chr. 23, 4. השבת
2 Chr. 23, 8. באי השבת
2 Chr. 23, 8. עם יוצאי השבת
Neh. 10, 32. וכל־שבר ביום השבת
Neh. 13, 15. ביום השבת
Neh. 13, 17. ומחללים את־יום השבת
Neh. 13, 18. לחלל את־השבת
Neh. 13, 19. לפני השבת
Neh. 13, 19. עד אחר השבת
Neh. 13, 19. משא ביום השבת
Neh. 13, 22. לקדש את־יום השבת
Ps. 92, 1. מזמור שיר ליום השבת
Jer. 17, 21. משא ביום השבת
Jer. 17, 22. ביום השבת
Jer. 17, 22. וקדשתם את־יום השבת
Jer. 17, 24. העיר הזאת ביום השבת
Jer. 17, 24. ולקדש את־יום השבת
Jer. 17, 27. לקדש את־יום השבת
Jer. 17, 27. ירושלם ביום השבת
Ez. 46, 1. וביום השבת יפתח
Ez. 46, 4. ביום השבת ששה כבשים
Ez. 46, 12. כאשר יעשה ביום השבת

וְלַשַּׁבָּת

Am. 8, 5. והשבת ונפתחה־בר

בַּשַּׁבָּת

Neh. 10, 32. לא־נקח מהם בשבת
Neh. 13, 15. דרכים גתות ׀ בשבת
Neh. 13, 16. ומוכרים בשבת
Neh. 13, 21. לא באו בשבת

לַשַּׁבָּת

Jes. 58, 13. וקראת לשבת ענג

מִשַּׁבָּת

Jes. 58, 13. אם־תשיב משבת

constr.: שַׁבַּת

Ex. 16, 23. שבתון שבת־קדש
Ex. 31, 15. שבת שבתון
Ex. 35, 2. שבת שבתון לי״י
Lev. 16, 31. שבת שבתון היא לכם
Lev. 23, 3. שבת שבתון מקרא־קדש
Lev. 23, 32. שבת שבתון הוא לכם
Lev. 25, 4. שבת שבתון יהיה לארץ
Lev. 25, 6. והיתה שבת הארץ לכם
Num. 28, 10. עלת שבת בשבתו
1 Chr. 9, 32. להכין שבת שבת
Neh. 9, 14. ואת־שבת קדשך

cum suff.: שַׁבַּתְּכֶם

Lev. 23, 32. תשבתו שבתכם

cum suff.: בְּשַׁבַּתּוֹ

Num. 28, 10. עלת שבת בשבתו
Jes. 66, 23. ומדי שבת בשבתו

cum suff.: וְשַׁבַּתָּהּ

Hos. 2, 13. חדשה ושבתה

pl.: שַׁבָּתוֹת

Lev. 23, 15. שבע שבתות

pl.: הַשַּׁבָּתוֹת

Neh. 10, 34. השבתות החדשים

pl.: בַּשַּׁבָּתוֹת

Ez. 46, 3. בשבתות ובחדשים

pl.: וּבַשַּׁבָּתוֹת

Ez. 45, 17. ובחדשים ובשבתות

pl.: לַשַּׁבָּתוֹת

1 Chr. 23, 31. לשבתות לחדשים
2 Chr. 2, 3. 8, 13. לשבתות ולחדשים
2 Chr. 31, 3. לשבתות ולחדשים

pl. constr.: שַׁבְּתוֹת

Lev. 23, 38. מלבד שבתות י״י
Lev. 25, 8. שבע שבתת שנים
Lev. 25, 8. שבע שבתת השנים

pl. c. suff.: שַׁבְּתוֹתַי

Ex. 31, 13. אך את־שבתתי תשמרו
Lev. 19, 3. ואת־שבתותי תשמרו
Lev. 19, 30. 26, 2. את־שבתתי תשמרו
Jes. 56, 4. ישמרו את־שבתתי
Ez. 20, 12. שבתותי נתתי להם
Ez. 20, 16. ואת־שבתותי חללו
Ez. 20, 21. את־שבתותי חללו
Ez. 20, 24. 23, 38. ואת שבתותי חללו
Ez. 20, 20. ואת שבתותי קדשו
Ez. 22, 8. ואת־שבתתי חללת
Ez. 44, 24. ואת־שבתותי יקדשו

pl. c. suff.: וּמְשַׁבְּתוֹתַי

Ez. 22, 26. ומשבתותי העלימו

pl. c. suff.: בְּשַׁבְּתוֹתֵיכֶם

Lev. 26, 35. לא־שבתה בשבתיכם

pl. c. suff.: שַׁבְּתוֹתֶיהָ

Lev. 26, 34. את־שבתתיה
Lev. 26, 34. והרצת את־שבתתיה
Lev. 26, 43. ותרץ את־שבתתיה
2 Chr. 36, 21. את־שבתותיה כל־ימי

שַׁבָּתוֹן

ז״ן, גזיר שַׁבָּת, ומוכנו שבת ויוס קג גדול, כספסק מלאכה, ולינכו מופשני כלומר שבת וסשני קנת. בנמלק ין שבת סמעל עוד סשם שַׁבָּתוֹת וסכנוי שַׁבְּתוֹתוֹת, ומוק ע״מ רְכוּב.

n. m. secundar. (a שַׁבָּת), feria magna, quasi quies summa, cum de sabbato ipso tum elative de festis in mensem *Tisri* incidentibus et de sabbato annorum (שַׁבַּת הַשָּׁנָה) sive anno *Shemittae*. LXX. ἀνάπαυσις; שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן, σάββατα σαββάτων.

Ex. 16, 23. שבתון שבת־קדש
Ex. 31, 15. שבת שבתון קדש לי״י
Ex. 35, 2. שבת שבתון לי״י
Lev. 16, 31. שבת שבתון היא לכם
Lev. 23, 3. שבת שבתון מקרא־קדש
Lev. 23, 24. יהיה לכם שבתון
Lev. 23, 32. שבת שבתון הוא לכם
Lev. 23, 39. ביום הראשון שבתון
Lev. 23, 39. וביום השמיני שבתון
Lev. 25, 4. שבתון יהיה לארץ
Lev. 25, 5. שנת שבתון יהיה לארץ

מְשֻׁבָּת

ז״ן, ע״מ מְשֻׁבָּר, וכמלק לק סכנוי מְשֻׁבָּתִים, ומוכנו סצמד ונעול וספסק, וכן פרצו כל״ק סנעלס וספסק סלנכר, וע״כ ין שבת, מיוון סצלל שלו.

n. m. pluralet. (ad s. f. מְשֻׁבָּר, pl. מְשֻׁבָּתִים), cessationes h. e. excidia, calamitates. LXX. μετοικεσία.

c. suff.: מְשֻׁבַּתָּהּ

Thr. 1, 7. שחקו על־משבתה

שֶׁבֶת

sessio, v. s. r. יָשַׁב *p.* 528.

שָׁגָא

פ״כ, ל״ע כ״ק נכוסף, ומוכנו נקל כוכנוע ודמיקס וגדול [עמקרוזלכמען], כי סקטן עָגָא, ודומס לו גְּאֵה לעיל, וכן סָגָא נלמכי, תקע גמס כלכ סנעתי סקקר וסמוי. ומיוכן זס סכוסף הִשְׁגִּיא לומר גדול וכמוס, ולפעמים כיו שכוך [עלסענען], כלומר לכוך סמזלנס. עי׳ יותר מיכו תקע שגס נסק.

v. intr. comp. hif., progerminare, crescere, adolescere, aram. סְגֵא simpl. גְּאֵה q. v. *Hi.* הִשְׁגִּיא, augere, magnificare, multiplicare, de plantis, deinde de vitae conditione, efferre, spec. laudibus h. e. celebrare. V. s. שָׂגָה. LXX. ὑψοῦσθαι. S. πληθύνεσθαι.

3 *imperf.:* יִשְׂגֶּה

Job. 8, 7. *ואחריתך ישגה מאד
Job. 8, 11. *ישגה־אחו בלי־מים
Ps. 92, 13. *כארז בלבנון ישגה

Hif-il: הַשְׂגִּיא

3 *perf. pl.:* *הִשְׂגּוּהוּ

Ps. 73, 12. *ושלוי עולם השגו־חיל

part. m.: מַשְׂגִּיא

Job. 12, 23. משגיא לגוים ויאבדם

2 *imperf.:* תַּשְׂגִּיא

Job. 36, 24. זכר כי־תשגיא פעלו

שַׂגִּיא

ת״ו מסכנך, ומוכנו כניל וכס וגדול ומליל [גרוֹס, מְאֻכָּעיג], וקל להכין מעזקלו.

adj. m. piël., magnus, potens. LXX. πολύς. Th. ἰσχυρός.

Job. 36, 26. הן־אל שגיא ולא נדע
Job. 37, 22. לא־מצאנהו שגיא כח

שְׂגָא

פעל לקמי, כמוכן לומס לעכני, וסעתיד יִשְׂגֵּא, לולס כתרגוס שגור תמוכו סָגֵא נסיין, לקר מיכו זס הזמוס סָגֵי, סְגִיאָה, סְגִיאוּת, סַגְרוּת, סְגִי, סָגְאָה סמוסנזי״ס.

v. aram. (targ. סְגֵא, impf. יִשְׂגֵּא), accrescere, augescere, magnum, multum esse, unde in sermone aramaico magna derivatorum copia. LXX. שַׂלְמָכוֹן יִשְׂגֵּא, εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη.

3 *imperf.:* יִשְׂגֵּא

Dan. 3, 31. שלמכון ישגא
Dan. 6, 26. שלמכון ישגא
Esr. 4, 22. למה ישגא חבלא

שַׂגִּיא

ת״ו כלקמי כמו כעכני, כמוכן גדול וכניל וכיכ, ולפעמים נלקך כעצמי, כלקר לקל סתוקיס.

adj. m. aram., magnus, multus, potens, adv. valde. LXX. πολύς.

Dan. 2, 6. ונבזבה ויקר שגיא
Dan. 2, 12. בנס וקצף שגיא
Dan. 2, 31. צלם חד שגיא
Dan. 4, 7. ורומה שגיא
Dan. 4, 9. 18. ואנבה שגיא
Dan. 5, 9. שגיא מתבהל
Dan. 6, 15. שגיא באש עלוהי
Dan. 6, 24. שגיא טאב עלוהי
Dan. 7, 5. אכלי בשר שגיא
Dan. 7, 28. שגיא ׀ רעיוני יבהלנני

שַׂגִּיאָן

adj. f. pl.:

Dan. 2, 48. ומתנן רברבן שגיאן
Esr. 5, 11. דנה שנין שגיאן

שִׁגָּא

ad שְׂגִיאָה *v. s. r.* שָׂגָה *p.* 1103.

שָׁגַב

פ״כ, וסעתיד יִשְׂגֹּב כצ״ע, ופתכונו קנוק וסכנס וזקיפס, נגוד וסקשס וסנמס

I. שָׂגָה

פעל ל״ע כ״ק נגזר שְׂגָיוֹן, ומובנו ושיכה ושכחת קול [ויכנען], לויט רופען], ומזה קל״כ הלול ושבוק, וכן בקעת מובן על סגי נכוניה, קצר ממנו סוגיתא מומור, וקרן הזבח לפ״ו שְׂגֵיָה, ודומה לו הקועה על רַ־זָה במובן, וכן כזרע כמכוון בזעתי מערב, כקצר תקפה נפ׳ מיוקד לגזרים. ועמה לפ״ו קבן-גבקת, שבראו מעניו עסיקם נדבר, וכן תעה שבכה כמו כן וכל שוגה בו לק יכבה, ולמה תשגה נבי בזרה, בקהבתם תשגה תמיד, כי כל קלה מעניו שגה במובן שניגה. לומם י שגה במובן עסק, ומזו התעלות על שגה הבל, כדבר הבה והבה ובעבוע בו, ומזו שמע יסודם קבן קרים מקללך הלבי, שקמי יב לי שניה, במובן יב לי עסק, ודוק.

v. intr. inus. (unde n. שְׂגָיוֹן), canere, elata voce clamare, efferre vocem, syr. סְגִי (סְגוּגִיתָא, cantus, cantilena), cogn. רַ־זָה, minime vi versandi seque occupandi in aliqua re (הִתְעַסֵּק), quamquam haec significatio a vi versandi circa aliquid profecta negari nequit. Inde neohebr. שְׂגִיָּה (*Eldad ha-Dani*, teste *Jehuda ibn-Koreisch:* יֵשׁ לִי שְׂגִיָּה, est mihi negotium, sum occupatus).

שְׂגָיוֹן

ז״ו, ומבנוי שְׂגִיוֹת במלנום קצה, ומובנו למעת קבן-סרוק אם כלי ומר, וקצר לפי דעתו שהצרע במובן שגה לקמן מפתר בעבוע, והצה כמו מבעבעים. ולמעת י מפרשים כרק״ב כמ רבוי תעבוע ובועם, ווקת קך הצערה, ולמעת קבן-עזרא אם בועם פיוע, ומר שכן לכך פייבי ספרד, שבותבין למעלה בתקלת עור הפיוע בועם פיוע ידוע, וגם זה קך הצעיר הרק״בע, וקין לו יסוד בצרע. ומכוון שמובנו ומר, ומוק קקד ממיכי ומר המבוייבות בקצי תלים.

n. m. (pl. שְׂגִיוֹת), cantus, carminis aliqua species, a v. שָׂגָה, canere, sec. *Ibn-Ezram* melodiae signum, sec. *Ibn-Saruk* instrumenti nomen (forsitan a v. שָׂגָה, motitare, undulare, tremere, sicut מְגַעֲנְעִים), sec. alios oblectamentum, deliciae, de carmine amabili gratiarumque pleno. Alii aliter. LXX. *ψαλμός*. A. S. V. *ἀγνόημα*. Item A. *ἄγνοια*. Alii: *cantio erratica* (h. e. variis numeris mixta).

Ps. 7, 1. שִׁגְיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר־שָׁר
pl.: שִׁגְיֹנוֹת
Hab. 3, 1. עַל שִׁגְיֹנוֹת

II. שָׂגָה

פ״ב, ותמבוטו כמו שָׂגַג לעיל בכל הצלוטיו, ובצל עוד מסקעות נדבר על בעבוע כשכור נדבר מם סכם וסבם, ל״ע מכוית יין לו מעלום לסבים, וסול זם ידוע בצרע. סכוסף במובן שגיגם, לומר עלול לשגיגם וסגרמם, לו כמו סתעם וסצלם.

v. intr., sicut שָׂגַג, vacillare, titubare, de inebriato, de saucio atque incenso amoribus, deinde errare, nescium et inconsultum peccare. *Hi.* in errorem inducere, errare sinere, seducere. LXX. *ἀγνοεῖν, διαμαρτάνειν, ἀποστατεῖν, ἐξίστασθαι, πλανᾶν, ἁμαρτάνειν*. A. *ἀγνοεῖν, ἀγνόημα, ἀγνοία, ἀγνοεῖσθαι, ἀγνοητός, ἀγνοητῶς, ἀκουσίως, ἀκούσιος, ἀκουσιότης, ἀκουσιάζεσθαι, ἀκουσιασμός, ἀκουσιαστής, ἀκουσιαστικός, ἀκουσιαστικῶς, ἀκουσιοκτονία, ἀκουσιοκτόνος, ἀκουσιοφονία, ἀκουσιοφόνος, ἀκουσιοφονικός, ἀκουσιοφονικῶς, ἀκουσιοφονικὸς νόμος, ἀκουσιοφονικὸς ἀγών, ἀκουσιοφονικὸς ἀγωνιστής, ἀκουσιοφονικὸς ἀγωνίζεσθαι, ἀκουσιοφονικὸς ἀγωνιστικός, ἀκουσιοφονικὸς ἀγωνιστικῶς, ἀκουσιοφονικὸς ἀγωνιστικὸς νόμος, ἀκουσιοφονικὸς ἀγωνιστικὸς ἀγών, ἀκουσιοφονικὸς ἀγωνιστικὸς ἀγωνιστής, ἀκουσιοφονικὸς ἀγωνιστικὸς ἀγωνίζεσθαι, ἀκουσιοφονικὸς ἀγωνιστικὸς ἀγωνιστικός, ἀκουσιοφονικὸς ἀγωνιστ

σθαι, λυμαίνεσθαι, συμπεριφέρεσθαι, ἐκκλίνειν, ἐκρίπτειν, διασπείρειν, πολὺν εἶναι; *Hi.* πλανᾶν, ἀποθεῖν; prt. מַשְׁגֶּה, σύνεσις.

1 perf.: שָׁגִיתִי
Job. 6, 24. ומה־שגיתי הבינו לי
Job. 19, 4. ואתּ־אמנם שגיתי
3 perf. pl.: שָׁגוּ
Jes. 28, 7. וגם־אלה ביין שגו
Jes. 28, 7. כהן ונביא שגו בשכר
Jes. 28, 7. שגו בראה
part. masc.: שֹׁגֶה *sg.*
Prv. 20, 1. וכל־שגה בו לא יחכם
Ez. 45, 20. מאיש שגה ומפתי
part. m. pl.: שֹׁגִים
Ps. 119, 118. סלית כל־שוגים
part. pl.: הַשֹּׁגִים
Ps. 119, 21. השגים ממצותיך
inf. constr.: לִשְׁגוֹת
Prv. 19, 27. לשגות מאמרי־דעת
1 imperf.: וָאֶשְׁגֶּה
1 Sam. 26, 21. ואשגה הרבה מאד
2 imperf.: תִּשְׁגֶּה
Prv. 5, 19. באהבתה תשגה תמיד
Prv. 5, 20. ולמה תשגה בני בזרה
3 imperf.: יִשְׁגֶּה
Prv. 5, 23. וברב אולתו ישגה
2 imperf. pl.: תִּשְׁגּוּ
Num. 15, 22. וכי תשגו ולא תעשו
3 imperf. pl.: יִשְׁגּוּ
Lev. 4, 13. עדת ישראל ישגו
Ez. 34, 6. וישגו צאני
Hif-il: הִשְׁגָּה
part. masc.: מַשְׁגֶּה *sg.*
Dt. 27, 18. משגה עור בדרך
Prv. 28, 10. משגה ישרים בדרך
part. masc.: וּמַשְׁגֶּה
Job. 12, 16. לו שגג ומשגה
2 impf. c. s.: תַּשְׁגֵּנִי
Ps. 119, 10. אל־תשגני ממצותיך
מִשְׁגֶּה
ג״ו, ומוכנו שגגה ומשגה ותעלם [פֿעער-ועטען], -נעטען].
n. m., error, peccatum non voluntarium. LXX. *ἀγνόημα.*
Gn. 43, 12. אולי משגה הוא
שְׁגִיאָה
ג״כ, תמור שְׁגִיָּה, ומוכנו כמו שגגה, לו שהוץ שם הפעל.
n. f. (= שְׁגִיָּה), sicut שְׁגָגָה, erratio, error. LXX. *παράπτωμα.*
pl.: שְׁגִיאוֹת
Ps. 19, 13. שגיאות מי־יבין
שָׁגָה
פעל ל״ע נקל, ופתכונו כמו שָׁגַה, שָׁכַה לנקין, רֹאיס והכעס וקויס בדבר [שוישן, ועטען], והפעל שגע לך הקטוי מלעס הכתיס, כאשר תראיס, ויש לו סתן בשאר לשונות. הכוסף הִשְׁגִּיחַ קוזק סהכעס ורֹאיס בעין פקוחה, לו רֹאיס ביקר, והרֹאיס נכהו בע״ע, שעס כאמר הַשְׁגָּחָה מהכעס פרעית של הקב״ס בעולמו, וכן עס הִשְׁגָּחָה, וכתרגוס אַשְׁגַּחַ הכוסף, תמור השכיל בעברי, רֹאיס בהכעס יקרס.
v. tr. in conj. Qal inus., sicut שָׁכַה, שָׁגָה, unde induruit, spectare, contueri (schauen). *Hi.* prospicere, providere, de intuitu accurato ac diligenti, attente contemplari, unde neoh. הִשְׁגָּחָה, providentia divina ac specialis (פְּרִישׁוּת, opp. בְּלָלִיוּת), הַשְׁגָּחָה, consideratio diligens (targ. = אַשְׁגָּחָה). LXX. *ἐπιβλέπειν, παρακύπτειν, θαυμάζειν.*
Hif-il: הִשְׁגִּיחַ 3 *perf.*
Ps. 33, 14. ממכון־שבתו השגיח
part. masc.: מַשְׁגִּיחַ *sg.*
Cant. 2, 9. משגיח מן־החלנות
3 impf. pl.: יַשְׁגִּיחוּ
Jes. 14, 16. ראיך אליך ישגיחו
שָׁגַל
פ״כ, ותעתיד יִשְׁגַּל, ופתכונו יקיסס, מקסוס הסעכב [נכיכסטיג ויין], כי הקכן שָׁגַל, ודומס לו גָּחַל, קָלָה כמונן לליקס וכמיכס להיסס ובעיכס, ומוס מקשיס והעכב ויקיסס, וע״ס יסודו גופ״י זס הַעתיקו בעלי מסורת הפעל הוס נפעל שכב, מזוס לשכך מעליך ולזון כקיס. הכפעל נִשְׁגַּל הפעולי, וכן הכשב״פ. הזווי נשפתי מעכב עי׳ תקף קלה, ותקף גקל.
v. comp. intr. (impf. יִשְׁגַּל), concalescere, flagrare, de pruritu venereo, cogn. קָלָה, גָּחַל, *cal-êre. Ni.* libidinose comprimi, complexu voluptuario calefieri, cui vocabulo propter significationis obscenitatem masoretae substituerunt שָׁכַב, concumbi, quod insuper magis est usitatum. *Pu.* pass. LXX. *ἔχειν, μολύνεσθαι; ἐκφύρεσθαι.* A. *συγκοιτάζεσθαι.*
3 impf. c. s.: יִשְׁגָּלֶנָּה
Dt. 28, 30. ואיש אחר ישגלנה
Nif-el: נִשְׁגַּל
3 impf. f.: תִּשָּׁגַלְנָה
Jes. 13, 16. ונשיהם תשגלנה
Zach. 14, 2. והנשים תשגלנה
Pu-al: שֻׁגַּל
2 perf. fem.: שֻׁגַּלְתְּ
Jer. 3, 2. איפה לא שגלת
שֵׁגַל
ג״כ, ע״מ צֵלֶל, עֵנָב, חֵמֶר, ומוכנו לשכב להשכב ולתשמיש [דיל כוסלע], וכאשר ג״כ מעלכס, וכבדל מן לקבל. בשפס עכיכיס שִׁגְלוֹן, וסכבוי שִׁגְלוּת מעלכו.
n. f. (ad s. f. חֵמֶר, עֵנָב, צֵלֶל), conjux, ab amplexu venereo, spec. significatione honestissima: regina (div. פִּלֶגֶשׁ, לְחֵנָא, concubina), talm. שִׁגְלוֹן (pl. שִׁגְלוֹנוֹת). LXX. *βασίλισσα, παλλακή.* A. *σύγκοιτος.*
Ps. 45, 10. נצבה שגל לימינך
וַהַשְׁגֶּל
Neh. 2, 6. והשגל ורשבת אצלו
שִׁגְיוֹן
ג״כ נקרמי, וסתך סכנוי שִׁגְיֹנָתָם לו שִׁגְיֹנָה, ומוכנו כמו נעכרי.
n. f. aram., plane hebraico aequale. LXX. *παλλακή.*
pl. cum suff.: שִׁגְלֹתֶיהָ
Dan. 5, 2. 3. שגלתה ולחנתה
pl. cum suff.: שִׁגְלָתֵךְ
Dan. 5, 23. שגלתך ולחנתך
שָׁגַע
פ״כ ל״ע נקל, ומוכנו זקון מקסולע ומזגג [רֹאיזון], ובקרֹ כן מיסוד של כלכול ובעבוע בתכוכותיו ובסרגזותיו בכלכול כמרן, וכן הלוך המכוון בשפתי מערכ, בניוכי סהסיסולות והסשתגעות, ול״ו מכיר שהשרש שָׁגַע דומס לל שַׁג, שָׁגָה, שגם נקלס יֹסֹ סוד הסתכון מעכין כעבוע, כאשר פרשתי. ולע שגם

לפעל שָׁגָה נז״ע, קשר מאכו זעוס, שָׁגָא נקמי, ג״כ הלוך המכוון כקשר לזגזע, כאשר הִשְׁגִּיחַ בספרי קרוזי פכיניס. הסשב״פ הפעולי, ובכרך לכוד בכיכוני, לגיון המתקולל והמשתגע, ל״ת מקווי זוק. והסתפעל כדרכו נכודדים, לומר כמעט כקל. לרכו בעברי בשוכן כוירס ועריכס קך הסזלס משוכן שדברו.
v. intr. in Qal inus., vacillare, mente erraticum, vagum, captum, dementem esse, furere, cogn. שָׁגַג, שָׁגָה (syn. neoh. שָׁטָה, stolidum, bardum esse, cogn. שָׁטָא, שָׁטַט, declinare, aberrare). *Pu.* mente captum, ad insaniam redactum esse; prt. furiosus, enthusiasta (Begeisterter, Schwärmer). *Hitpa.* amentem, insanum se gerere. LXX. *Pu. μαίνεσθαι;* prt. *παράπληκτος, παρεξεστηκώς* (S. *παραφορος, μαινόμενος, ἐνεός;* A. *παραπληκτευόμενος, ἐπίληπτος*); *Hitpa. ἐπιληπτεύεσθαι* (A. *παραπληκτεύεσθαι;* S. *μαίνεσθαι*); prt. *ἐπίληπτος* (A. *παραπληκτευόμενος;* S. *παράφρων*).
Pu-al: שֻׁגַּע
part. masc.: מְשֻׁגָּע
Dt. 28, 34. משגע ממראה עיניך
Jer. 29, 26. לכל איש משגע
Hos. 9, 7. משגע איש הרוח
part. masc.: הַמְשֻׁגָּע
2 Reg. 9, 11. מדוע בא־המשגע
part. m. pl.: מְשֻׁגָּעִים
1 Sam. 21, 16. חסר משגעים
Hitpa el: הִשְׁתַּגַּע
part. masc.: מִשְׁתַּגֵּעַ *sg.*
1 Sam. 21, 15. תראו איש משתגע
inf. constr.: לְהִשְׁתַּגַּע
1 Sam. 21, 16. להשתגע עלי
שִׁגָּעוֹן
ג״ו, והסתך שִׁגְעוֹן, ומוכנו הסטולות [רֹאיזוניי״ס], ומוס נכוי מכנין הכנד. נז״ע מפעל זס הסשות שִׁגָּעָה, הִשְׁתַּגְּעוּת וכדומס.
n. m. piël. (c. שִׁגְעוֹן), amentia, insania (Geistesirre), neohebr. שִׁגָּעָה, הִשְׁתַּגְּעוּת. LXX. *παραπληξία, παραφρόνησις, παραλλαγή.*
בְּשִׁגָּעוֹן
Dt. 28, 28. בשגעון ובעורון
2 Reg. 9, 20. כי בשגעון ינהג
בַּשִּׁגָּעוֹן
Zach. 12, 4. ורכבו בשגעון
שָׁגַר
פ״כ, ול״ע נעכרי כ״ס נגור, ומוכנו זלוק והשלכס ומלוט [עכטוועלכן], פַּלֶּרט-], ומוס קס״כ מעלוט ולל והשלכתו מן הרקס, ונפרע מנכסס. וכן נקמי מוכן שָׁגַר נקמי, לזון זלוק והרכס, ולרוב נככין הכנד שַׁגַּר, ונפשס עכיכיס ג״כ הקל, ומוס הקולקיי שָׁגוּר לאר רסוע וקל נלוך [נעליי־פיג], לומר זלוק ומעולע נקלות. וכן מאכס נכל נקרק פ״כ שֶׁגֶר סיוכס, ר״ל עיסק ועיפע סיוכס נקלות, וכן מוס נגרק יכוזלמי [זכוועות פ״ק] שַׁגְרִיר לגיון זלייק, והקעלות שָׁגַר ודומס לו גַּר בהשלס, וכן גַּר, והשלס לקרק כרקס לי יסודו לפעל גָּרַר, גָּרַר, וגס מוכן של משלך נקרקי מוס, ובקקר ומזוי עי׳ נקבוק מיוקר לאר יעדתי לזרעי לס״ק.
v. tr. inus., mittere, emittere, spec. parere, arab. *sagára*, aram. שָׁגַר, cogn. simpl. גַּר, vi *currendi*, comp. גָּרַר, מָגַר vi *jaciendi*. In lingua *neohebraica* hoc v. usitatum est (שָׁגַר = שָׁלַח); prt. שָׁגוּר, expeditus, promptus, hinc versatus, usitatus (geläufig); n. m. שֶׁגֶר, cursus, volatus, velut columbae (Batra Misn. II.), et in Gemara hierosolymitana שְׁגְרִיר, legatus.
שֶׁגֶר
ע״ו, וסתמך שָׁגַר, וכן מן סָחַר, זָרַע, חָדַר, נָטַע, נסמיכות זֶרַע, חֶדֶר, סְחַר, נְטַע, וכן כאלס מ״ג י״כ ע׳ פעס לקת קְחַת־ תמור קָחַת, וסודו לסכת הקלור על יקר נסמיכות. מוכנו נעלמותו הפלת העובר וסאלעתו [דַּלֶת נע-וואָרפֿענע], ומוס לק״כ ולד, ונפרע נלקן מולד נהמס, וסתקרנס הפעיקו וָלַד.
n. m. (c. שֶׁגֶר, ad s. constr. זֶרַע, חֶדֶר, נֶטַע, סְחַר ad absolut. זֶרַע, חֶדֶר, נֶטַע, סָחַר; קְחַת־ קְחַת־ 2 Rg. 12, 9. ab infin. קָחַת), emissum, spec. ex utero, foetus (das Geworfene), Targ. וָלַד. LXX. *βουκόλιον.*
Ex. 13, 12. וכל־פטר ׀ שגר בהמה
constr.: שְׁגַר
Dt. 7, 13. 28, 4. 18. 51. שגר אלפיך
שַׁד, שֹׁד
tiph, *v. s. r.* שָׁדָה *p.* 1104.
שֵׁד
v. s. r. שׁוּד *p.* 1106.
שׁוֹד
v. s. r. שָׁדַד *p.* 1104.
שׁדד
לומר שֵׁד, ול״ע כ״ק נככין הכנד, מוכנו כמו הקמוטת של עֲצַד, לאר גַּד הקטוי מזלמו, וכן נדומס לו חֲצַד נקמי, וכן כזרע כמכוון לאל צָדָה לעיל כמוכן כ׳. וכבל לעס קרן המכוון כריתה וקריכס וכתיתס, לו הכדעס ע״י תקיכה [זיידען, זכיידען], לו כהזלעס על קלור וכריכס, לו על קריכס וזמיכס, לו על כריתת נזטוזי עץ לסקליקו וכדומס. ופס מכוות רגיס וגלמין, לאר ע״י כתות זס נעזה סלמה מוזוות, וכן נתת הכיכוסו הריזלוכים. ומוס הכנד שָׁדַד, רֹוטו כתות רגיס [ענגען, דיי מלונקיס וגולמיס קיס שלגלעו] נרעבען], וכן נתת נשפה רומיס וגרמכיס וכדומס מלא זדוד מן זכיכס וכתיתס וקתיכס כידוע. ועכין זווי נעלמותו לפ״ו לא היס ולא נכרא, וגס תכיר ע״ו, זהזכיר שָׁד הכא לך מקוקס ממכו, וגס שְׁדֵמָה ז״יכת לו ע״י תיספת סופיי ידוע. נז״ע שָׁדַד לית מזדד לדמס, שְׁדוּד המופזע. ודע קוכל, זהזכיר זס הסס שֶׁד בפריטי״, הכגרך בהכוי שְׁדִים, ומוכנו שדס משודד [נעעגנעעס פֿעלד], לכן נכלל שדס רלוי לתכיזס, לס לא זכלאר זהסתומכ שְׁדִים תמור שְׁדֵדִים מן ס׳ד, נדגוש תמור הכא, לולס הרלאון תכיב, וכן הטעיקו המתרגס חַקְלַפֵּיא.
h. e. שָׁדַד, *v. tr.*, scindere, secare (scheiden, schneiden), spec. occare (eggen), occa inducta coaequare (arab. מִלֵּק, occa, a v. מלק II., complanare), cogn. צָדָה (exscindere), חָצַד (demetere),

עָבַד (dedolare), גָּד (incidere). *Pi.* glebas frangere, occare, a *scindendo*, neutiquam ab aequando (= שָׁדַד, exscindere, cujus significatio primitiva superstes est in n. שְׂדֵמָה, agri subacti, das Ackerland, et in nn. pr. שָׂדֶה, pl. שְׂדִים, campus occatus, ager arando aptus, Targ. חַקְלָא, A. *τῶν περιπεδίνων*, S. *τῶν ἀλσῶν*, nisi שְׂדִים = שְׂחִים cum n. סִיד, calx, cohaeret, id quod minus verisimile videtur). Neohebr. שָׂדֶה, occator, colonus (syn. אִכָּר, פַּלָּח) et n. abstr. שְׂדֵדוּת, cultio agri. LXX. *ἑλκύειν, ἐργάζεσθαι, ἐνισχύειν.*

Pi-el: שִׁדֵּד

3 *imperf.:* יְשַׁדֵּד

Job. 39, 10. אם־ישדד עמקים

Hos. 10, 11. ישדד־לו יעקב

3 *imperf.:* וַיְשַׁדֵּד

Jes. 28, 24. יפתח וישדד אדמתו

שֹׁד

לומר שֹׁד, וגזור משקל נכפל עין נעבר, ונעתיד יָשֹׁד נזרק תקף קלס, וזהו יָשֹׁד, ונכנוי יְשָׁדֵם תמור יְשָׁדִם, אצר כמץ תמוהו. מוכנו מזקיי כויקס וקציל אסיכה ומציעה [זאָדיגען, פּעל־געטען], כי תמצוהו שֹׁד דומה אל שֹׁד סקוסס, וכן בגרמנית עתיקית [skath-an], ובשתי שפתי מערב. ומשכוכה וזה ילף סיונן אל כויכה ועויוה קציה וקציקה, פריכה ועריכה תמיסה ועזיקה, מזילה וכגיזה וגליעה, סתמריכות [וואָלגיעגען, שעלטען, סאָלט ווין, -סאָלבעלען], ל״מ מנולכיס וקומיסים וכוכיסים, מסגאד וכליון עמיס, מקריכת אלן ומיתקה, מכניסה ומזילה, מקניסה ומכמור וכדומה. כנפעל פעולי. וסכנד שכמלן ג״כ נכנין פועל חזוק אל קל. וסכשב״פ פעולי אלו, וכן כשב״פ סכוסף. כשפה עבריכית מוס שְׁדֵדָה סמופגש, וסתוקרי שֹׁדֵד ע״מ צַמִּים, ל״מ מלך עריץ ושדיד, שליטים שדידים עריכים מקניסים.

h. e. שׁד, *v. tr.* (impf. יָשֹׁד = יָשַׁד, c. s. יְשָׁדֵם = יָשַׁדֵּם), scindere, nocere (*skath-an*, schädigen), vulnerare, violare (שׁד = שָׁד), violentum, potentem, hostilem esse eoque modo agere, durum, contumacem se praestare, evertere, devastare, diripere, de infestatione, perditione, destructione, excidio. *Pi. Po.* שִׁדֵּד, שֹׁדֵד, intens. *Ni. Ho.* הוּשַׁד, נָשַׁד pass. Neoh. שְׁדֵדָה, vastatio; adj. שַׁדִּיד, violentus, potens, sicut arab. (ad s. f. חַמִּים, צַמִּים). LXX. *ὀλλύναι; ὀλοθρεύειν, ἐξ-; ταλαίπωρον ποιεῖν, ταλαιπωρεῖν; προνομεύειν, ἀτενίζειν, ἀθετεῖν, ἀνομεῖν, διώκειν, πλήσσειν;* impf. *δαιμόνιον* (neoh. מַזִּיק); inf. שָׁדוֹד, *ταλαιπωρία;* prt. שׁוֹדֵד, *λῃστής, ἄνομος, καταστροφή, ὄλεθρος, ταλαιπωρία;* prt. pass. שָׁדוּד, *ταλαίπωρος, ταλαιπώρως; Pi. ἀπατᾶν; Pu. ἀπολλύναι;* 3 p. pl. f. שָׁדְדָה, *δείλαιος; Ho. οἴχεσθαι.* A. prt. pass. f. שְׁדִידָה, *ἡ προνενομευμένη;* S. *ἡ λῃστρίς;* Th. *ἡ διαρπασθησομένη,* ubi LXX. *ἡ ταλαίπωρος.* A. *ψ.* 91, 6. מֶשֶׁבֶ יָשׁוּד, *ἀπὸ δήγματος δαιμονίζοντος;* S. *ἀπὸ συγκυρήματος δαιμονιώδους,* ubi LXX. *ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου* (quasi יָשַׁר

3 *perf. pl.:* וְשָׁדְדוּ

Ez. 32, 12. ושדדו את־גאון מצרים

3 *prf. pl. c. s.:* שַׁדּוּנִי

Ps. 17, 9. מפני רשעים זו שדוני

part. masc.: שׁוֹדֵד

Job. 15, 21. בשלום שודד יבואנו

Jes. 16, 4. מפני שודד

Jes. 21, 2. והשודד ׀ שודד

Jes. 33, 1. הוי שודד ואתה לא שדוד

Jes. 33, 1. כהתימך שודד תושד

Jer. 15, 8. שדד בצהרים

Jer. 25, 36. שדד י״ר את־מרעיתם

Jer. 47, 4. שדד י״ר את־פלשתים

Jer. 48, 8. ויבא שדד אל־כל־עיר

Jer. 48, 18. כי־שודד מואב

Jer. 48, 32. ועל־בציריך שדד נפל

Jer. 51, 55. כי־שדד י״י את־בבל

Jer. 51, 56. על־בבל שודד

part. masc.: הַשּׁוֹדֵד

Jer. 6, 26. פתאם יבא השדד

part. masc.: וְהַשּׁוֹדֵד

Jes. 21, 2. והשודד ׀ שודד

part. m. pl.: שׁוֹדְדִים

Jer. 12, 12. באו שדדים

Jer. 51, 53. מאתי יבאו שדדים לה

part. m. pl.: הַשּׁוֹדְדִים

Jer. 51, 48. יבוא־לה השודדים

part. m. pl.: לְשָׁדְדִים

Job. 12, 6. ישליו אהלים ׀ לשדדים

part. m. pl.: שֹׁדְדֵי

Obad. 1, 5. אם־שדדי לילה

part. pass.: שָׁדוּד *sg.*

Jud. 5, 27. שם נפל שדוד

Jes. 33, 1. ואתה לא שדוד

Jer. 4, 30. ואתּה שדוד מה־תעשי

prt. pass. f.: הַשְּׁדוּדָה

Ps. 137, 8. בת־בבל השדודה

inf. constr.: שָׁדוֹד

Mich. 2, 4. אמר שדוד נשדנו

inf. constr.: לְשָׁדוֹד

Jer. 47, 4. לשדוד את־כל־פלשתים

impt. pl.: וְשָׁדְדוּ

Jer. 49, 28. ושדדו את־בני־קדם

3 *imperf.:* יָשֹׁד = יָשׁוּד

Ps. 91, 6. מקטב ישוד צהרים

3 *impf. c. s.:* יְשָׁדֵם

Prv. 11, 3. וסלף בגדים ישדם

3 *impf. c. s.:* יְשַׁדְּדֵם

Jer. 5, 6. זאב ערבות ישדדם

Nif-al: נָשֹׁד

1 *perf. pl.:* נָשַׁדְנוּ

Mich. 2, 4. אמר שדוד נשדנו

Pi-el: שִׁדֵּד

part. masc.: מְשַׁדֵּד *s. M.*

Prv. 19, 26. משדד־אב יבריח

2 *imperf.:* תְּשַׁדֵּד

Prv. 24, 15. אל־תשדד רבצו

Po-el: שׁוֹדֵד

3 *imperf.:* יְשַׁדֵּד

Hos. 10, 2. ישדד מצבותם

Pu-al: שֻׁדַּד 3 *perf.*

Jes. 15, 1. כי בליל שדד ער

Jes. 15, 1. כי בליל שדד קיר

Jes. 23, 1. כי־שדד מבית

Jes. 23, 14. כי שדד מעזכן

Jer. 48, 15. 20. שדד מואב

Jer. 49, 10. שדד זרעו ואחיו

Joel 1, 10. שדד שדה

Joel 1, 10. כי שדד דגן

Zach. 11, 3. כי שדד גאון הירדן

3 *perf.:* שֻׁדַּד *p.*

Jer. 10, 20. אהלי שדד

3 *perf. fem.:* שֻׁדְּדָה

Jer. 4, 20. שדדה כל־הארץ

Jer. 49, 3. כי שדדה־עי

Zach. 11, 3. כי שדדה אדרתם

3 *perf. fem.:* שֻׁדְּדָה

Nah. 3, 7. ואמר שדדה נינוה

3 *perf. fem.:* שֻׁדְּדָה *p.*

Jer. 48, 1. הוי אל־נבו כי שדדה

3 *perf. pl.:* שֻׁדְּדוּ

Jer. 4, 20. פתאום שדדו

3 *perf. pl.:* שֻׁדְּדוּ *p.*

Zach. 11, 2. אשר אדרים שדדו

1 *perf. pl.:* שֻׁדַּדְנוּ *p.*

Jer. 4, 13. אוי לנו כי שדדנו

Jer. 9, 18. אין שדדנו

Hof-al. הוּשַׁד

3 *imperf.:* יוּשַׁד *p.*

Hos. 10, 14. יושד כשד שלמן

3 *imperf. f.:* תּוּשַׁד

Jes. 33, 1. כהתימך שודד תושד

שׁוֹד

ג״ו, ולפעמים מלא וחו, ומוכנו פרן ועזק וקמס ועריצות, לו משמד וכליון וסכרת, וזד עכייס הרגון הסון לאל יעזוק הענזק מסס, וזד כסמוע הרגון שוד אל קיום רעות.

n. m. (interdum שׁוֹד), violentia, oppressio; internecio, vastatio, pernicies, excidium. LXX. *συντριβή, συντριμμός, σύντριμμα, ὄλεθρος, πτῶμα, ταλαιπωρία, κακόν, μάταιος, δείλαιος, ἄρχων.* A. *προνομή.*

Prv. 21, 7. שד־רשעים יגורם

Prv. 24, 2. כי־שד יהגה לבם

Jes. 16, 4. כלה שד

Jes. 22, 4. על־שד בת־עמי

Jes. 59, 7. שד ושבר במסלותם

Jes. 60, 18. שד ושבר בגבולך

Jer. 48, 3. שד ושבר גדול

Hos. 7, 13. שד להם כי־פשעו

Am. 5, 9. שד על־עז

וָשֹׁד

Am. 5, 9. ושד על־מבצר

Hab. 1, 3. ושד וחמס לנגדי

Hab. 2, 17 ושד בהמות יחיתן

וָשֹׁד

Jer. 6, 7. חמס ושד ישמע בה

Jer. 20, 8. חמס ושד אקרא

Ez. 45, 9. חמס ושד הסירו

Hos. 12, 2. כזב ושד ירבה

Am. 3, 10. האצרים חמס ושד

הַשֹּׁד

Jes. 51, 19. השד והשבר והרעב

כְּשֹׁד

Jes. 13, 6. כשד משדי יבוא

Hos 10, 14. יושד כשד שלמן

וּכְשֹׁד

Joel 1, 15. וכשד משדי יבוא

לְשֹׁד

Job. 5, 22. לשד ולכפן תשחק

מְשׁוֹד

Job. 5, 21. משוד כי יבוא

Job. 24, 9. *יגזלו משד יתום

Ps. 12, 6. משד עניים

Hos. 9, 6. הלכו משד מצרים

שַׁדַּי

ג״ו גויר שׁד, נסופי עתיקי ־י, ותמנותו לפ״ו תוקפי, ומוכנו תסין ועוין תקיף ושליט [געוואַלטיגער, מעכטיגער], והוא ככוי לתקפ״ס, וכן פרשו אלן־עזרי, ופרוש מכלן ומתגבר ג״כ מוס. ויקראי שעם שפרשו כמוככ מן שַׁדַּי [לחזק לי], שיש לי כלהותו לכל כניים, וכן שעם סקוקר כן־דוד נספרו, שלמר שמשרש שׁד מן שדים ורקס, וכלוכו אל המכלכל כל.

n. m. (adj. a subst. שַׁד, addita terminatione antiqua *aj*), potens, omnipotens, vel victor, dominus, dynasta, ex traditione pervetusta comp. ex שַׁ־דַּי (= אֲשֶׁר דַּי), qui sibimet ipse sufficit, *αὐτάρκης, ὃς οὐδενὸς προσδεῖται.* LXX. *σαδαΐ, σαδδαΐ, ἰσχυρός, ὁ πάντα ποιήσας, θεός, κύριος, παντοκράτωρ; θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἐπουράνιος; ἱκανός, ἱκανῶς, ταλαιπωρία, ὑλώδης.* A. S. Th. *ἱκανός*, sequentes vocem antiquitatis.

Gn. 17, 1. אני־אל שדי התהלך לפני

Gn. 28, 3. ואל שדי יברך אתך

Gn. 35, 11. אני אל שדי פרה ורבה

Gn. 43, 14. ואל שדי יתן לכם רחמים

Gn. 48, 3. אל שדי נראה־אלי בלוז

Gn. 49, 25. ואת שדי ויברכך

Ex. 6, 3. ואל־יעקב באל שדי

Num. 24, 4. אשר מחזה שדי יחזה

Num. 24, 16. מחזה שדי יחזה

Ruth 1, 20. כי־המר שדי לי מאד

Job. 5, 17. ומוסר שדי אל־תמאס

Job. 6, 4. כי חצי שדי עמדי

Job. 6, 14. ויראת שדי יעזוב

Job. 8, 3. ואם־שדי יעות־צדק

Job. 8, 5. ואל־שדי תתחנן

Job. 11, 7. אם עד־תכלית שדי תמצא

Job. 13, 3. אולם אני אל־שדי אדבר

Job. 15, 25. ואל־שדי יתגבר

Job. 21, 15. מה־שדי כי־נעבדנו

Job. 21, 20. ומחמת שדי ישתה

Job. 22, 17. ומה־יפעל שדי למו

Job. 22, 23. אם־תשוב עד־שדי

Job. 22, 25. והיה שדי בצריך

Job. 22, 26. כי־אז על־שדי תתענג

Job. 27, 10. אם־על־שדי יתענג

Job. 27, 11. עם־שדי לא אכחד

Job. 29, 5. בעוד שדי עמדי

Job. 31, 2. ונחלת שדי ממרומים

Job. 31, 35. הן תוי שדי יענני

Job. 32, 8. ונשמת שדי תבינם

Job. 33, 4. ונשמת שדי תחייני

Job. 37, 23. שדי לא־מצאנהו כח

Job. 40, 2. הרב עם־שדי יסור

Ps. 68, 15. בפרש שדי ׀ מלכים

Ps. 91, 1. בצל שדי יתלונן

Ez. 1, 24. כקול־שדי בלכתם

Ez. 10, 5. כקול אל־שדי בדברו

וְשַׁדַּי

Ruth 1, 21. ושדי הרע־לי

Job. 23, 16. ושדי הבהילני

Job. 27, 2. ושדי המר נפשי

Job. 34, 10. ושדי מעול

Job. 34, 12. ושדי לא־יעות משפט

Job. 35, 13. ושדי לא ישורנה

לְשַׁדַּי

Job. 22, 3. החפץ לשדי כי תצדק

מְשַׁדַּי

Job. 24, 1. משדי לא־נצפנו עתים

Job. 27, 13. ונחלת עריצים משדי יקחו

Jes. 13, 7. כשד משדי יבוא

Joel 1, 15. וכשד משדי יבוא

שְׁדֵדָה

ג״כ, גויר שׁד סוכרי, וסרכוי שְׁדוּת־ פתרוכו לדעת לחן־עזרא לחא שדומה וכלקוח כחוק כשוד ושכיס, שיכוך מהן כפי תלוס, וסגכוכו כיו רקס רקחים. ולדעת יקחקי מרכב כוי ענגלות נכ, ע״ל שְׁדֵדָה בגזרת. ולדעת סתרגם הן שׁד, נחוכן שְׁדֵא כלרוי, שהעתיק מרוכין

דשדין מיח פשוטי ומכוכין דשדין מיח קמימי [פאָלכאָכע], וכמעט כדקדוק זה מעתיקו סע' וקכיס, מזקיס ומזקות [מוכדזעכע], אס לח זכלאמר שמתקרגם והשגעים קרקו שָׂדֶה וְשָׂדוֹת, וכמעט כדמיון לוס מעתיק פסוטי, ולדעת אחרים יסודו זד, מן זדים ורקס, והכלון פלגש ופלגשים. ולדעת אחדים עכין שָׂדֶה כמו שֵׂידָה, לומר זלטע וחלכה [וולטאָכקע], ע"ד שֵׂידַה נעדכי, לו שמש שָׂדֶה מופזט, ומוכנו זפט, מוזאל מן תקיפות, ומאחרון קכיב לי.

n. f. (a m. שַׂד, pl. שְׂדוֹת), sec. *Ibn-Ezram:* puella vi capta (syn. שְׁבוּיַת חֶרֶב, רַחֲמָה), sec. *Salomonem:* carpentum pulchrum ac magnificum (Carosse, collato gemar. שִׁידָּה, currus in usum muliercularum), sec. *Targ.* fons saliens et aquas sursum projiciens (Fontaine, a v. שַׁד = שָׁדָא), sec. LXX. pincerna (*οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας*, leg., ut videtur: שָׂדֶה וְשָׂדוֹת), ex sententia al.: puella, a mammis sororiantibus (שַׁד, sicut רֶחֶם a רַחֲמָה), sec. recentiores: domina, regina (שִׂידָה = שָׂדָה, arab. *sajjidah*). Fortasse שָׂדֶה abstractive primum est *potentia*, deinde *abundantia*, ita ut שָׂדֶה sit *abundantissime*. A. *κυλίκιον καὶ κυλίκια.* Symm. *mensurarum species et appositiones* (*μέτρων σχήματα καὶ ἐπιτηδεύματα*). Vulg. *scyphos et urceos in ministerio ad vina fundenda.*

Eccl. 2, 8. שדה ושדות

pl.: וְשַׂדּוֹת

Eccl. 2, 8. שדה ושדות

שַׂדֶּה

ז"ו גויר שַׂד, כסופי יחו, ומוכנו זליד לו זלי, לומר תקיף וזליט וגדל כמ [געוואַלטיגער, מאָכטיגער], לולס לדעת הקדמונים מוככ מן שַׂדּוֹן, ופכוזי קכיב לי.

n. m. (a n. prim. שַׂד, adjecto *ûn*), potens, validus, sec. veteres comp. ex שַׂדּוֹן. LXX. *ποῦ ἐστι αὐτῶν ἡ ὕλη.*

Job. 19, 29. Q'ri. למען תדעון שדון

שָׂדֶה

ד"כ כמו שַׂד לעיל, לומר תקיפה ותקיפה ופכיכה, ולין ספכה לפי דעתי נמוכנו: ולזה הזוו קנת המקדקים פעל שדא בעככי, הכה לזקר, כי זה זמיי.

v. tr. inus., scindere, diffringere, occare, arare, sicut שַׂד, שָׂד.

שָׂדֶה

ז"ו, וסמיך שְׂדֵה וסדכוי שָׂדוֹת, וסמיך שְׂדוֹת וגס שָׂדַי, וככוי שְׂדוֹתֵיהֶם, שְׂדוֹתֵיהֶן, או שָׂדַי, שָׂדֶיךָ. המוכן לדמיס זדולס וקרקעת לזרע [לַאַקעכ-לַאַכ, -פעלד], ומוס לפ"כ נמשלה לגיון מיזור וכל וקכל, וכוכקו סכ ויער, זליכס מקוכזות לזכע, או סכר וסקוץ ככללו, וכוכקו עיר וכית, או ככר ומגרש כללו. נגמרת שְׂדֵה אילן, שָׂדֵה לָבָן וכדומס.

n. m. (c. שְׂדֵה; pl. שָׂדוֹת, c. שָׂדַי, שְׂדוֹתַי, c. s. שְׂדוֹתֵיהֶם, שְׂדוֹתֵיהֶן vel שָׂדֶיךָ, שָׂדָיו), arvum, ager sativus s. pascuosus, campus cultus vel cultioni aptus, hinc planities, regio libera lateque patens (opp. montes sylvaeque) vel rus, ager (opp. urbs, pagus, castra). LXX. *ἀγρός, ἀμπελών, γεώργιον, πεδίον, χώρα, γῆ, ὅριον, χόρτος, κτῆμα, σπήλαιον, δρυμός;* אִישׁ שָׂדֶה *ἄγροικος;* עֲשֵׂה *μόνιος ἄγριος;* זֶרַע שָׂדַי, פְּאַת שָׂדֶה, מְלֵאכֶת הַשָּׂדֶה *γεωργεῖν;* שָׂדֶה צוֹפִים, *σκοπιὰ ἀγροῦ.* Syrus: *ἄρουρα;* A. *χώρα*, persaepe.

Gn. 25, 27. יודע ציד איש שדה

Ex. 22, 4. שדה או־כרם

Num. 16, 14. נחלת שדה וכרם

Jes. 15, 18. לשאול מאת־אביה שדה

Jud. 5, 18. ונפתלי על מרומי שדה

1 S. 14, 14. כבחצי מענה צמד שדה

2 Reg. 4, 39. וימצא גפן שדה

2 Reg. 4, 39. פקעת שדה

2 Reg. 19, 26. היו עשב שדה

2 Chr. 31, 5. ודבש וכל תבואת שדה

Prv. 27, 26. ומחיר שדה עתודים

Prv. 31, 16. זממה שדה ותקחהו

Jes. 5, 8. שדה בשדה יקריבו

Jes. 37, 27. היו עשב שדה

Jer. 26, 18. ציון שדה תחרש

Ez. 17, 8. אל־שדה טוב

Joel 1, 10. שדד שדה

Joel 1, 11. כי אבד קציר שדה

Joel 1, 20. גם־בהמות שדה

Mich. 3, 12. ציון שדה תחרש

וְשָׂדָה

Neh. 5, 16. ושדה לא קנינו

Jer. 35, 9. ושדה וזרע לא יהיה־לנו

הַשָּׂדֶה

Gn. 2, 5. וכל שיח השדה

Gn. 2, 6. וכל־עשב השדה

Gn. 2, 18. כל־חית השדה

Gn. 2, 20. ולכל חית השדה

Gn. 3, 1. מכל חית השדה

Gn. 3, 14. ומכל חית השדה

Gn. 3, 18. ואכלת את־עשב השדה

Gn. 23, 1. השדה נתתי לך

Gn. 23, 13. נתתי כסף השדה

Gn. 23, 17. השדה והמערה

Gn. 23, 20. ויקם השדה והמערה

Gn. 25, 10. השדה אשר־קנה אברהם

Gn. 30, 16. ויבא יעקב מן־השדה

Gn. 31, 4. לרחל וללאה השדה

Gn. 33, 19. ויקן את־חלקת השדה

Gn. 34, 7. באו מן־השדה כשמעם

Gn. 37, 7. אלמים בתוך השדה

Gn. 47, 24. לזרע השדה ולאכלכם

Gn. 49, 30. קנה אברהם את־השדה

Gn 49, 32. מקנה השדה והמערה

Gn. 50, 13. קנה אברהם את־השדה

Ex. 9, 22. ועל כל־עשב השדה

Ex. 9, 25. ואת כל־עשב השדה

Ex. 9, 25. ואת־כל־עץ השדה

Ex. 10, 5. תצמח לכם מן־השדה

Ex. 10, 15. ובעשב השדה

Ex. 22, 5. או הקמה או השדה

Ex. 23, 11. ויתרם תאכל חית השדה

Ex. 23, 16. את־מעשיך מן־השדה

Ex. 23, 29. ורבה עליך חית השדה

Lev. 14, 7. 17, 5. על־פני השדה

Lev. 14, 53. אל־פני השדה

Lev. 25, 12. מן־השדה תאכלו

Lev. 26, 4. ועץ השדה יתן פריו

Lev. 26, 22. את־חית השדה

Lev. 27, 19. יגאל את־השדה

Lev. 27, 20. ואם־לא יגאל את־השדה

Lev. 27, 20. ואם־מכר את־השדה

Lev. 27, 21. והיה השדה

Lev. 27, 25. ישוב השדה

Num. 19, 16. יגע על־פני השדה

Nu. 22, 4. כלחך השור את־ירק השדה

Dt. 7, 22. פן־תרבה עליך חית השדה

Dt. 14, 22. היצא השדה שנה שנה

Dt. 20, 19. האדם עץ השדה

Dt. 28, 38. זרע רב תוציא השדה

Jos. 24, 32. בחלקת השדה

Jud. 1, 14. לשאל מאת־אביה השדה

Jud. 9, 27. ויצאו השדה ויבצרו

Jud. 9, 42. ויצא העם השדה

Jud. 19, 16 בא מן־מעשהו מן־השדה

Ruth 2, 2. אלכה־נא השדה

Ruth 2, 3. חלקת השדה לבעז

Ruth 4, 3. חלקת השדה

Ruth 4, 5. ביום־קנותך השדה

1 Sam. 11, 5. אחרי הבקר מן־השדה

1 S. 14, 25. ויהי דבש על־פני השדה

1 Sam. 17, 44. ולבהמת השדה

1 Sam. 20, 11. ונצא השדה

1 Sam. 20, 11. ויצאו שניהם השדה

1 Sam. 20, 35. ויצא יהונתן השדה

1 Sam. 27, 5. באחת ערי השדה

2 Sam. 11, 11. על־פני השדה חנים

2 Sam. 11, 23. ויצאו אלינו השדה

2 Sam. 18, 6. ויצא העם השדה

2 Sam. 19, 30. תחלקו את־השדה

2 Sam. 20, 12. מן־המסלה השדה

2 Sam. 21, 10. חית השדה לילה

2 S. 23, 11. ותהי־שם חלקת השדה

2 Rg. 4, 39. ויצא אחד אל־השדה

2 Rg. 8, 6. ואת כל־תבואת השדה

2 Reg. 9, 37. על־פני השדה בחלק

2 Reg. 14, 9. ותעבר חית השדה

1 Chr. 11, 13. חלקת השדה

1 Chr. 16, 32. יעלץ השדה

1 Chr. 27, 26. ועל עשי מלאכת השדה

2 Chr. 25, 18. ותעבר חית השדה

Job. 5, 23. כי עם־אבני השדה

Job. 5, 23. וחית השדה השלמה־לך

Job. 39, 15. וחית השדה תדושה

Job. 40, 20. חית השדה ישחקו־שם

Ps. 103, 15. כציץ השדה כן יציץ

Cant. 2, 7. 3, 5. או באילות השדה

Cant. 7, 12. לכה דודי נצא השדה

Jes. 40, 6. וכל־חסדו כציץ השדה

Jes. 43, 20. תכבדני חית השדה

Jes. 55, 12. עצי השדה ימחאו־כף

Jer. 6, 25. אל־תצאי השדה

Jer. 7, 20. ועל־עץ השדה

Jer. 9, 21. כדמן על־פני השדה

Jer. 12, 4. ועשב כל־השדה ייבש

Jer. 12, 9. כל־חית השדה התיו

Jer. 14, 18. אם־יצאתי השדה

Jer. 27, 6. 28, 14. חית השדה נתתי לו

Jer. 32, 9. ואקנה את־השדה

Jer. 32, 25. קנה־לך השדה בכסף

Jer. 32, 43. ונקנה השדה בארץ הזאת

Ez. 16, 5. ותשלכי אל־פני השדה

Ez. 16, 7. כצמח השדה נתתיך

Ez. 17, 24. וידעו כל־עצי השדה

Ez. 21, 2. יער השדה נגב

Ez. 29, 5. על־פני השדה תפול

Ez. 31, 4. כל־עצי השדה

Ez. 31, 6. ילדו כל חית השדה

Ez. 31, 13. חיו כל חית השדה

Ez. 31, 15. עצי השדה עליו עלפה

Ez. 32, 4. על־פני השדה אטילך

Ez. 33, 27. ואשר על־פני השדה

Ez. 34, 5. 8. לכל־חית השדה

Ez. 34, 27. עץ השדה את־פריו

Ez. 36, 30. ותנובת השדה

Ez. 38, 20. וחית השדה וכל־הרמש

Ez. 39, 4. וחית השדה נתתיך

Ez. 39, 5. על־פני השדה תפול

Ez. 39, 10. עצים מן־השדה

Ez. 39, 17. חית השדה הקבצו ובאו

Hos. 2, 14. ואכלתם חית השדה

Hos. 2, 20. עם־חית השדה

Hos. 4, 3. בחית השדה

Hos. 13, 8. חית השדה תבקעם

Joel 1, 12. כל־עצי השדה יבשו

Joel 1, 19. להטה כל־עצי השדה

Mich. 1, 6. ושמתי שמרון לעי השדה

בַּשָּׂדֶה

Nu. 20, 17. לא נעבר בשדה ובכרם

Nu. 21, 22. לא נטה בשדה ובכרם

Ruth 2, 8. ללקט בשדה אחר

Ruth 2, 22. ולא יפגעו־בך בשדה

Jes. 5, 8. שדה בשדה יקריבו

בַּשָּׂדֶה

Gn. 4, 8. ויהי בחיותם בשדה

Gn. 23, 17. אשר־בשדה

Gn. 24, 63. ויצא יצחק לשוח בשדה

Gn. 24, 65. ההלך בשדה לקראתנו

Gn. 29, 2. והנה באר בשדה

Gn. 30, 14. וימצא דודאים בשדה

Gn. 34, 5. חיו את־מקנהו בשדה

Gn. 34, 28. ואת־אשר בשדה לקחו

Gn. 37, 15. והנה תעה בשדה

Ex. 1, 14. ובכל־עבדה בשדה

Ex. 9, 3. במקנך אשר בשדה

Ex. 9, 19. כל־אשר לך בשדה

Ex. 9, 19. אשר־ימצא בשדה

Ex. 9, 21. ואת־מקנהו בשדה

Ex. 9, 25. את כל־אשר בשדה

Ex. 16, 25. לא תמצאהו בשדה

Ex. 22, 30. ובשר בשדה טרפה

Ex. 23, 16. אשר תזרע בשדה

Num. 22, 23. ותלך בשדה

Dt. 21, 1. נפל בשדה לא נודע

Dt. 22, 25. ואם־בשדה ימצא האיש

Dt. 22, 27. כי בשדה מצאה

Dt. 24, 19. ושכחת עמר בשדה

Dt. 28, 3. וברוך אתה בשדה

Dt. 28, 16 וארור אתה בשדה

Jos. 8, 24. ישבי העי בשדה

Jud. 9, 32. וארב בשדה

Jud. 9, 43. ויארב בשדה

Jud. 9, 44. פשטו על־כל־אשר בשדה

Jud. 13, 9. והיא יושבת בשדה

Jud. 20, 31. ואחת גבעתה בשדה

Ruth 2, 3. ותלקט בשדה

Ruth 2, 9. עיניך בשדה אשר־יקצרון

Ruth 2, 17. ותלקט בשדה עד־הערב

1 Sam. 4, 2. ויכו במערכה בשדה

1 Sam. 14, 15. בשדה ובכל־העם

1 Sam. 19, 3. בשדה אשר־אתה שם

1 Sam. 20, 5. ונסתרתי בשדה

1 Sam. 20, 24. ויסתר דוד בשדה

1 Sam. 25, 15. בהיותנו בשדה

וימצאו איש־מצרי

1 Sam. 30, 11. בשדה

2 Sam. 2, 18. הצבים אשר בשדה

2 Sam. 10, 8. לבדם בשדה

2 Sam. 14, 6. ויינצו שניהם בשדה

2 Sam. 17, 8. כדוב שכול בשדה

1 Reg. 11, 29. ושניהם לבדם בשדה

1 Reg. 14, 11. והמת בשדה

1 Reg. 16, 4. והמת לו בשדה

2 Reg. 7, 12. להחבה בהשדה לאמר

1 Chr. 19, 9. באו לבדם בשדה

1 Chr. 27, 25. בשדה בערים ובכפרים

Job. 24, 6. בשדה בלילו יקצורו

Prv. 24, 27. ועתדה בשדה לך

Jer. 13, 27. על־גבעות בשדה

Jer. 14, 5. כי גם־אילת בשדה

Jer. 17, 3. הררי בשדה

Jer. 40, 7. שרי החילים אשר בשדה

Jer. 40, 13. אשר בשדה באו

Jer. 41, 8. מטמנים בשדה

Ez. 7, 15. אשר בשדה בחרב ימות

Ez. 26, 6. ובנותיה אשר בשדה

Ez. 26, 8. בנותיך בשדה

Mich. 4, 10. ושכנת בשדה

Zach. 10, 1. לאיש עשב בשדה

Mal. 3, 11. הגפן בשדה

וּבַשָּׂדֶה

Gn. 39, 5. בבית ובשדה

לְשָׂדֶה
Eccl. 5, 8. מלך לשדה נעבד
constr.: שְׂדֵה
Gn. 14, 7. שדה העמלקי
Gn. 23, 17. ויקם ׳ שדה עפרון
Gn.23,19. אל־מערת שדה המכפלה
Gn. 25, 9. אל־שדה עפרן בן־צחר
Gn. 32, 4. ארצה שעיר שדה אדום
Gn. 41, 48. אכל שדה־העיר
Lev.25. 31. על־שדה הארץ יחשב
Lev. 27, 22, שדה מקנתו
Num. 23, 14. ויקחהו שדה צפים
Jos. 21, 12. ואת־שדה העיר
Jud. 20, 6. בכל־שדה נחלת ישראל
1 Sam. 6, 14. אל־שדה יהושע
2 Sam. 9, 7. את־כל־שדה שאול
2 Reg. 9, 25. בחלקת שדה נבות
2Rg.18,17. אשר במסלת שדה כובס
1 Chr.6,41. שדה העיר ואת־חצריה
Ps.78, 12. בארץ מצרים שדה־צען
Prv. 24, 30. שדה איש־עצל
Jes. 7, 3. 36, 2. שדה כובס
Hos.12.13. ויברח יעקב שדה ארם
Obad. 1, 19. שדה אפרים
Obad. 1, 19. שדה שמרון
constr.: וּשְׂדֵה
Lev. 25, 34. ושדה מגרש עריהם
constr.: בְּשָׂדֶה
Gn. 36, 35. מדין בשדה מואב
Gn. 49, 29. בשדה עפרן החתי
Gn. 49, 30. אשר בשדה המכפלה
Ex. 22, 4. ובער בשדה אחר
Num.21,20. הגיא אשר בשדה מואב
Ruth 1, 6. כי שמעה בשדה מואב
1 Sam. 6, 1. בשדה פלשתים
1 Sam. 6, 18. בשדה יהושע
1Sam.27,7. וישב דוד בשדה פלשתים
1S.27,11. אשר ישב בשדה פלשתים
1 Chr. 1, 46. מדין בשדה מואב
1 Chr. 8, 8. מואב הוליד בשדה
2 Chr. 26, 23. בשדה הקבורה
Ps. 78, 43. ומופתיו בשדה־צען
Ez. 17, 5. ויתנהו בשדה־זרע
constr.: כְּשָׂדֶה
Lev. 27, 21. כשדה החרם
constr.: מִשְׂדֵה
Lev. 27, 16. ואם ׳ משדה אחזתו
Lev.27,22. אשר לא משדה אחזתו
Jud. 5. 4. בצעדך משדה אדום
Ruth 1, 6. ותשב משדה מואב
Ruth 4, 3. חלקת השדה משדה מואב
constr.: וּמִשְׂדֵה
Lev. 27, 28. ומשדה אחזתו
cum suff.: שָׂדִי
Jer. 32, 7. 8. שדי אשר בענתות
cum suff.: שָׂדְךָ
Lev. 19, 9. פאת שדך לקצר
Lev. 19,19. שדך לא תזרע כלאים
Lev. 23, 22. פאת שדך בקצרך
Lev. 25, 4. שדך לא תזרע
cum suff.: שָׂדֶךָ *p.*
Lev. 25, 3. שש שנים תזרע שדך
cum suff.: בְּשָׂדְךָ
Dt. 11, 15. ונתתי עשב בשדך
cum suff.: בִּשְׂדֶךָ *p.*
Dt. 24, 19. קציר בשדך
cum suff.: שָׂדֵהוּ
Gn. 23. 9. אשר בקצה שדהו
Gn.47,20. מכרו מצרים איש שדהו
Ex. 22, 4. אחר מיטב שדהו
Lev. 27, 17. 18. יקדיש שדהו
Dt. 5, 18. שדהו ועבדו ואמתו
cum suff.: לְשָׂדֵהוּ
Neh. 13, 10. ויברחו איש־לשדהו
cum suff.: שָׂדֵהּ

אל־ביתה ואל־שדה 2 Reg. 8, 3.
על־ביתה ועל־שדה 2 Reg. 8, 5.
pl. constr.: שְׂדֵי
על־שדי־חמר Jes. 32, 12.
ויבאו שדי־מואב Ruth 1, 2.
pl. constr.: וּשְׂדֵי
ושדי תרומות 2 Sam. 1, 21.
pl. constr.: בִּשְׂדֵי
לגור בשדי מואב Ruth 1, 1.
בשדי מגרש עריהם 2 Chr. 31, 19.
מצאנוה בשדי־יער Ps. 132, 6.
pl. constr.: וּבִשְׂדֵי
ובשדי יתומים Prv. 23, 10.
pl. constr.: לִשְׂדֵי
לשדי הערים Neh. 12, 44.
pl. constr.: מִשְׂדֵי
השבה משדי מואב Ruth 1, 22.
עם־נעמי משדי מואב Ruth 2, 6.
pl. cum suff.: שָׂדֵינוּ
לשובב שדינו יחלק Mich. 2, 4.
pl. cum suff.: שָׂדֶיךָ
לך על־שדיך 1 Reg. 2, 26.
2 *pl.:* שָׂדוֹת
שדות וכרמים 1 Sam. 22, 7.
ויזרעו שדות Ps. 107, 37.
שדות ונשים יחדו Jer. 6, 12.
שדות בכסף יקנו Jer. 32, 44.
וחמדו שדות וגזלו Mich. 2, 2.
2 *pl.:* וְשָׂדוֹת
יקנו בתים ושדות Jer. 32, 15.
2 *pl.:* דַּשָּׂדוֹת
מן־החצרת ומן־השדת Ex. 8, 9.
2 *pl. constr.:* וּמִשְׂדוֹת
ומשדות גבע Neh. 12, 29.
pl. cum suff.: שְׂדוֹתֵינוּ
שדתינו וכרמינו Neh. 5, 3. 4.
pl. cum suff.: וּשְׂדוֹתֵינוּ
ושדתינו וכרמינו Neh. 5, 5.
2 *pl. c. suff.:* שְׂדוֹתֵיכֶם
שדותיכם ואת־כרמיכם 1 S. 8, 14.
pl. cum suff.: וּשְׂדוֹתֶיהָ
לכיש ושדותיה Neh. 11, 30.
pl. c. suff.: שְׂדוֹתֵיהֶם
שדתיהם כרמיהם Neh. 5, 11.
שדותיהם ליורשים Jer. 8, 10.
pl. c. suff.: בְּשִׂדֹתָם
ואל החצרים בשדתם Neh. 11, 25.
שָׂדַי

ע״ו, כמוהן שָׂדֶה, וכמוהו לך כדגור ציר, וכלכך סס נעגור שסתמוכס עתיקס ומתקלמת, וכן נעבני שגור סופי וס, תמוך ה״ה נעבני, וכי ע״ד וס כגכן אמר [דָּבָר], אֱנוֹשׁ [אָדָם], אִרַח [הֲרָךְ], אָתָה [בָּא], גֶּבֶר [אִישׁ], חִוָּה [הַגִּיד], חָזָה [רָאָה], מִפֶּה [דָּבָר], נָחַת [יָרַד], עָבָה [עָבַר], קָרַב [מִלְחָמָה], שׁוּחַ [שׂוּם], שָׁפַר [יָפָה], חָפֵה [שָׁמֵשׁ], הָיָה [הָיָה] נגיר, שמן שמות עתיקים מתקלמים.

n. m. (= שָׂדֶה, propter formae antiquitatem ad aramaismum et arabismum accedentem poëticae locutionis proprium), arvum, ager.
LXX. *ἀγρός*, *ἄγριος*.
pl. c. suff.: שָׂדַי *p.*
Dt. 32, 13. ויאכל תנובת שדי
Ps. 8, 8. וגם בהמות שדי
Ps. 50, 11. וזיז שדי עמדי
Ps. 80, 14. וזיז שדי ירעגה
Ps. 96, 12. יעלז שדי וכל־אשר־בו
Ps. 104, 11. ישקו כל־חיתו שדי
Jes. 56, 9. כל חיתו שדי
Jer. 4, 17. כשמרי שדי היו עליה
Jer. 18, 14. היעזב מצור שדי
Thr. 4, 9. מתנובות שדי
Hos. 10, 4. 12, 12. על תלמי שדי
Joel 2, 22. בהמות שדי

שָׂדֶה

ע״ב, ומוכנו מכיכס ולגילס יכיקס ומתיקס [ווינגען], וזס יכ מסוד הסגרס אל לקלוס וכעוב [נעעגען], והקען שָׂדֶה, ודומס לו הקען אל לָשַׁד, וכגרס כמכוון ג״כ נגפתי מעגב, כתגר סוכתי אס, וכן תדא נעגבי נמוכן זס.

v. intr. inus., rigare, fugere, arab. *thadâ*, cogn. comp. לָשַׁד.

שַׁד

ע״ו וסוגי שָׁדַיִם וסמיך שָׁדֵי, ופתכוכו לל, מקום סיכיקס והלגילס [נכוסע], ונקלמי תַּד וסוגי תְּדַיִן וסמיך תַּדְיֵי וסילועס תְּדַיָּא מגלמו, וכן נעבני ונפתי מעגב.

n. m. (du. שָׁדַיִם, c. שְׁדֵי), mamma, uber, aram. תַּד, *τίτθη* (du. תְּדַיִן, c. תַּדְיֵי, def. תְּדַיָּא). LXX. *μαστός*.
Thr. 4, 3. גם־תנין חלצו שד
du.: שָׁדַיִם
Gn. 49, 25. ברכת שדים ורחם
Job. 3, 12. ומה־שדים כי אינק
Jes. 32, 12. על־שדים ספדים
Ez. 16, 7. שדים נכנו
du.: שָׁדַיִם *p.*
Joel 2, 16. ויונקי שדים
du.: וְשָׁדַיִם
Cant. 8, 8. ושדים אין לה
Hos. 9, 14. ושדים צמקים
du.: מְשָׁדַיִם *p.*
Jes. 28, 9. עתיקי משדים
du. constr.: שְׁדֵי
Ps. 22, 10. על־שדי אמי
Cant. 8, 1. יונק שדי אמי
Ez. 23, 21. למען שדי נעוריך
du. c. suff.: שָׁדַי
Cant. 1, 13. בין שדי ילין
du. c. suff.: וְשָׁדַי
Cant. 8, 10. ושדי כמגדלות
du. c. suff.: שָׁדַיִךְ
Cant.4,5.7,4. שני שדיך כשני עפרים
Cant. 7, 9. שדיך כאשכלות הגפן
du. c. suff.: וְשָׁדַיִךְ
Cant. 7, 8. ושדיך לאשכלות
Ez. 23, 34. ושדיך תנתקי
du. c. suff.: שָׁדַיָּהּ
Hos. 2, 4. ונאפופיה מבין שדיה
du. c. suff.: שְׁדֵיהֶן
Ez. 23, 3. שמה מעכו שדיהן שלו

ע״ו, ומוכנו כמו שַׁד, גלי מפגע מכוונס, וגס לו מגגע ע״ד ס.

n. m., sicut שַׁד, mamma. LXX. *μαστός*, *πλοῦτος*.

מְשַׁד

Job. 24, 9. יגזלו משד יתום
וְשַׁד
Jes. 60, 16. ושד מלכים תינקי

שָׁדַם

פעל ל״ע, ומוכנו לגעת מקדמוכיס כמו שָׁדֵם, בקלוף ׳לוע, ומכיקיס מסנוכ שְׁדֵמָה, לקגר תמוכו שָׁדְפָה, לקן לגעתי מסעל ע״ס לק סיס ולק נכגרל, ולקגר כמוק שְׁדֵמָה, הוק שכי יק שָׁדֵה מסופי מֵה, כקגר כנר פרגתי לקגל נמגס, ולק פ״ק הוק תמוך ע״ס ס.

v. inus., quod nonnulli ex שָׁדֵם (שְׁדֵמָה Jes. 37, 27. = שָׁדְפָה), commutatis labialibus, ortum putant. At quamquam שְׁדֵמָה semel dicitur pro שְׁדֵפָה, tamen v. שָׁדַם merum grammaticorum est commentum; nam n. שְׁדֵמָה, arvum, ad s. f. בְּחֵמָה, ortum est conformatione secundaria ex שָׂדֶה, addita terminatione מָה.

שְׁדֵמָה

ע״כ, ומכגוי שְׁדֵמוֹת וסמיך שַׁדְמוֹת, וסמוכן כ״ל ע״ס וככר ומיגור, ל״מ וע״ס מוקמוס לק עגס לקכל, וע״ס מוקמוס קדמוכן סעתיק סמתכגס מיגי קדמון, ולפעמיס גפכיס וכעגי כרס, ל״מ ע״ס מוקמוס עמוכס, וכמלק פ״ק תמוך ע״ס.

n. f. (pl. שְׁדֵמוֹת, c. שַׁדְמוֹת), arvum, ager, vel adore vel vitibus consitus, semel de *uredine* (= שְׁדֵפָה, Jes. 37, 27. cf. 2 Reg. 19, 26.). LXX. *σαδημώθ*, *πεδίον*, *ἄγρωστις*, *κλῆματις*.
וּשְׁדֵמָה
Jes. 37, 27. ושדמה לפני קמה
pl.: וּשְׁדֵמוֹת
Hab. 3, 17. ושדמות לא־עשה אכל
pl.: הַשְּׁדֵמוֹת
Jer. 31, 40. והשדה וכל־השדמות
pl. constr.: שַׁדְמוֹת
Jes. 16, 8. כי שדמות חשבון
pl. constr.: בְּשַׁדְמוֹת
2 Reg. 23, 4. בשדמות קדרון
pl. constr.: וּמִשַּׁדְמוֹת
Dt. 32, 32. ומשדמת עמרה

שָׁדַף

ע״כ, ומוכנו רגיפס ולגיפס ולעוף וכמור [ועכגען, בגעכגען], ל״מ מולעוף מקדיס בדבר, ומוס שגיכס ע״י לסוב בדבר, ולקמר בפרע מגרפת מקדיס בתגוסס, וכן מוכן אל שַׁדַּפּ בעבי, לקגר מאכו סס מסוקלי אַשְׁדָּה ע״מ אַבְּזֵר, אַבְּזָן], שגוף וכמר ע״י ולעוף קדיס, וכן שָׁדַפּ בלקמי, ובמפס עבריכית שָׁדָה, בְּשַׁדָּה, גְּשַׁדַּפּ, שְׁדֵפוּת, שַׁדָּפוּת, שַׁדָּפוּת כבוי לקדיס. מקכן שָׁדַפּ, ודומס לו חָפֵה לקמן, וכגרס כמכוון ג״כ נגפתי מעגב, ל״מ נמפס מכלקית ויוכית וכוומית וכרכית [ταφ., τέφ-ρα, pers. *tâf-ten*].

v. comp. tr., amburere, adurere, ustulare, torrefacere, hinc infuscare, denigrare, arab. *sedafa* (unde *asdafu*, fuscus, niger, ad s. f. אַבְזָר, אַבְזֵר), aram. שְׁדַף (unde שְׁדוּפוּת, neoh. שְׁדִיפָה, שְׁדוּפָה, adustio; שַׁדָּפוּת, cogn. euri), rad. תָּף, sanscr. *tap* (*tep-ere*), pers. *tâf-ten*. LXX. שְׁדוּפוֹת קָדִים *ἀνεμόφθοροι* (Targ. לַחֲנָן וּשְׁרִיפָן קָדִים).
p. p. f. pl.: שְׁדֻפוֹת
Gn. 41, 23. שדפות קדים
Gn. 41, 27. הרקות שדפות הקדים
p. p. f. pl.: וּשְׁדוּפֹת
Gn. 41, 6. דקות ושדופת קדים

שְׁדֵפָה

ע״כ, ומוכנו אלוף אל תגוסס וקמס ע״י כוס מקדיס [קאלכגרכאל], ומתכגס [שָׁקַם], אפרס מפעל מעגין קגיעס וכפוף [שָׁקַם], ומפס כמוכן אלגיקס וכגילס [שָׁלַק] לק לקדק כלמוכו.

n. f., adustio, uredo segetum (Kornbrand). LXX. *πάτημα* (quasi a v. שָׁקַם, percutere).

וּשְׁדָפָה
2 Reg. 19, 26. ושדפה לפני קמה
שְׁדָפוֹן
ע״ו, ומסמך נע״ע שְׁדָפוֹן. פתכוכו כמו שדפת, נלי ספרע מעוכן.
n. m. (c. neoh. שִׁדָּפוֹן), vi eadem, qua שְׁדָפָה, uredo, qua fruges, flante euro, afficiuntur. LXX. *ἐμπυρισμός, πύρωσις, ἀνεμοφθορία, ἀφορία.*
1 Reg. 8, 37. שדפון ירקון ארבה
2 Chr. 6, 28. שדפון וירקון ארבה
בַּשְּׁדָפוֹן
Am. 4, 9. הכיתי אתכם בשדפון
Hag. 2, 17. הכיתי אתכם בשדפון
וּבַשְּׁדָפוֹן
Dt. 28, 22. ובשדפון ובירקון

שָׁדַר

פ״כ נאכמי, ומוכנו לעתע סכל״ק כמו שָׁדַל, נאשר שנאנץ קלוף וס ג״כ נמשנס [נמקום שנין לכניס השתדר להיות ליס], ופתכוכו נקוב לאקי לכר וערינס עליו ויניעס נו וכליפס לאותו [שערענען, נענעסרען, לייפּציג פערפּאָלנען]. וכוס תנין ליך שנתקנוס שַׁדֵּל להסמיכ פתוי נעכרי, לאר נע״ע מאכו השס שְׁדֵּל, והסתכוכות כליפס ולליקס לאקי לכר להשיגו. ומוס הפעולי אִשְׁתַּדֵּל, יניעס נדכר ועמילס נו להשיגו נכל כך וען, הפעולי אִשְׁתַּדֵּר, לדעתי סמוקוס מאכו, ועוד מקום להתנדר.
v. intr. aram., sicut שָׁדַל, quaesitare, appetere, studiose consectari, elaborare in aliqua re (Targ. פְּתָה = שַׁדַּל, persuadere, neohebr. שִׁדּוּל, persuasio). *Itpa.* אִשְׁתַּדַּר (= אִשְׁתַּדַּל, sicut misn. הִשְׁתַּדֵּל = הִשְׁתַּדֵּל), contentis viribus aliquid assectari, omni studio alicui rei incumbere (neoh. הִשְׁתַּדְּלוּת, studium, virium contentio). LXX. *εἶναι ἀγωνιζόμενον.*
Itpa-el: אִשְׁתַּדַּר
part. masc.: מִשְׁתַּדַּר
Dan. 6, 15, משתדר להצלותה
אֶשְׁתַּדְּוַר
ע״ו נאכמי, גויכ שדל, ומוכנו מכל ומלקמס, ומוס לכ״ק מן שדל כמוכן שדל, לכן מלקר שידענו שלפעל שדל ג״כ ענין שלניקס שס, כלקס שעניכו שלוק וכעוס מדכך ומצוכס [פוסשווייפוכג], ומס מן שדל כמוכן לקר.
n. m. aram., molimen, conatus, rerum novarum studium, a v. שְׁדַר, vi studendi, vel excessio, evagatio, rebellio, ab eodem verbo, vi miscendi s. frena laxandi. LXX. *φυγαδεῖον.*
וְאֶשְׁתַּדְּוַר
Esr. 4, 15. ואשתדור בגוה
Esr. 4, 19. ואשתדור מתעבד־בה

שָׁדַר

פ״כ ול״ע, ומוכנו כמו סָדַר לעיל, לומר סליכס ועריכס [נוסף־מעכאָלדכנען, -ייסען], ומעכנו שָׁדַר, סָדַר, ולומס לו הָדַר, שָׁדַר, חָדַר, כמוכן סליכס ועריכס.
v. tr. comp. inus., sicut סָדַר, coordinare, conserere, ordine conjungere, cogn. simpl. חָדַר, עָדַר, הָדַר.
שְׁדֵרָה
ע״כ, ומוכנו סלך וערך ומסדר, ל״ע מעערכת נכי מלקמס, ומסדר רל״ק מערכת תקוות נקרוס.

n. f., ordo, series, de agmine militum, de dispositione conclavium. LXX. *σαθηρώθ, κοιλοσταθμεῖν.*
pl.: וּשְׁדֵרֹת
1 Reg. 6, 9. גבים ושדרת בארזים
pl.: הַשְּׁדֵרוֹת
2 Rg. 11, 8. והבא אל־השדרות יומת
2 Chr. 23, 14. אל־מבית השדרות
pl.: לַשְּׁדֵרֹת
2 Reg. 11, 15. אל־מבית לשדרת

שָׁה

פעל ל״ע כ״ק נגור שֵׁר, וכן מֵה הסכת על מֵר, גֵּה הסכת על גֵּר, דֵּה הסכת על דֵּר, חֵה הסכת על חֵר. פתכוכו לדעת סמלקלים קפיכס ולכו, כלאר לפעל שיא נעכרי, ויכיס לפ״ו ג׳ כמו אכקס מן נקס ל״ק, ע״מ מכוס. לכן כפי הכ״ל תמכות על שֵׁה כתמכות על נָשֵׁה, נמוכן לוס, ומוכן על שֵׁי כמוכן על כני, לומר קוכ, ובהשלמ לק״כ מתשוכס שמכיל הכקלס ומקכן לנכנד וגדול.
ע׳ עוד נס׳ הסכיס שקנקרי.
v. inus., unde n. שֵׁי, quemadmodum גֵּי, חֵי, דֵּי, מֵי a vv. גָּה, דָּה, חָה, מָה), sec. nonnullos, velle, cupere, arab. *shajija*, sec. alios, sicut arab. שיא *Pi.*, adducere, offerre (syn. נָתַה, unde מִנְחָה). At nobis שֵׁה, sicut נָשֵׁה, vi mutuum dandi dici videtur, ita ut שֵׁי, sicut נָשֵׁי, primum sit *debitum*, deinde tributum et quidquid ab humiliore nobiliori offertur.

שֵׁי

ע״ו, ע״מ דֵּי, מֵי, חֵי, גֵּי, ונמלק הסס ג״כ נפריעי אֲבִישַׁי, נהפסק שֵׁי כמו דֵּי. מוכנו מתן ומכקס לאכר וונד תשוכס ומשלק [נעשענק, נשענע], והסכת כנר פרשתי, והמתכנס הטתיקו קוּרְבָּנָן, תּוּקְרְבָּא.
n. m. (ad s. f. גֵּי, חֵי, דֵּי, מֵי, in p. שֵׁי, sicut דֵּי, in nn. pr. אֲבִישַׁי), debitum, sicut נָשֵׁי, tributum, munus, donum, Targ. קוּרְבָּן, תְּקָרְבָּא. LXX. *δῶρον.*
Ps. 76, 12. יובילו שי למורא
Jes. 18, 7. יובל־שי לי״ר צבאות
p. שֶׁי
Ps. 68, 30. לך יובילו מלכים שי

שֹׁה

פעל ל״ע נגור שֵׁי, ומוכנו נסיס ונכנוע ונולדות [ענטשטעהען], לו ג״כ נמוכן כודל, לידים והולקס לאור נוכנות ועשיס [נייגען], הערפּאָלכינגען], וקרן הסכת שֹׁה דומס לל הכת שדומס לו נמוכן נשפתי מעכו [s. *su*, *sâ*], ונוס תכיר יסוד הסס הנכ.
v. intr. inus., existere, esse, transit. gignere, producere, sanscr. *su*, *sâ*.

שָׁה

ע״ו, זכרי ונקבי, ופ״ק זֶה ע״ק יו ל״ל המקוקס, והוס הכיכוני מן שֶׁה, כלאר פֶּה מן פֶּה, והסמך כסמך הכיכוני שֶׁה, ונככוני ניוד תמור הס הכת מפני סלבי שֵׁרוֹ, שְׁרֵהוּ, ולל תקשוב שהיוד הכת״ל. פתכוכו ולל, ונפעל ולל נהמס דקס, מן ולל כנשים, מן ולל עוים [יוכנעס], וכן נשפס הכללית מכת וס הס, להסמיכ ולל רק על נהמס דקס, וכדומס לו שאה נעכרי. ועתה קוכל לגג גרכל יכוכר לך יסוד על נקן וכנב ושס, והסתכת כיכיסס, מלת בֶּשֶׁב מכת בָּשָׁב, לאר תמוכוס לקיכס יקר וחסוף קכין והון, וכן בַּשַּׁב נעכרי, ומוס הס בָּשָׁב [בָּשָׁב], סון ועוכר ומקנס, שנלין נתכוכס הטתיכי לספר נרקיע [כ״ו י״ל, מסדוכל עדפען] תמור מקנס הטכרי, וכי מְחֻנֶּה ג״כ יון קנס קכין, ומלת בֶּשֶׁב לפ״ו לך הסכוס מתכו, ומלת צֹאן כנר פרשתי דף ל״ל, ומלת שֶׁה פס.
n. epic. (*Benoni* verbi שָׁה, sicut פֶּה verbi פָּה; semel זֶה 1 S. 17, 34.; c. שֵׁה, c. suff., mutato *He* radicali in *Jud:* שֵׁרֵהוּ), pullus pecudum (שֵׂה כְּשָׂבִים) et ovium (שֵׂה צֹאן) et caprarum (שֵׂה עִזִּים), arab. *shâh-on*, a v. שָׁה, gignere, pers. *śo-den* (fieri), sicut n. בֶּשֶׁב (transp. בֶּבֶשׂ) a v. כָּשַׂב vi *acquirendi* s. *comparandi*, et n. צֹאן a v. צָן, vi tenendi s. pascendi (hüten). LXX. *πρόβατον, ἀμνός, κριός, ποιμνίον.* A. S. *βόσκημα.*
Gn. 30, 32. כל־שה ׀ נקד וטלוא
Gn. 30, 32. וכל־שה־חום
Ex. 12, 3. שה לבית־אבת שה לבית
Ex. 12, 5. שה תמים זכר בן־שנה
Ex. 21, 37. וגנב־איש שור או־שה
Ex. 22, 3. עד־שה חיים שנים ישלם
Ex. 22, 8. על־שה על־שלמה
Ex. 22, 9. אר־שור או־שה וכל־בהמה
Lev. 5, 7. ואם־לא תגיע ידו די שה
Lv. 12, 8. ואם־לא תמצא ידה די שה
Lv. 22, 28. ושור או־שה אתו ואת־בנו
Lev. 27, 26. אם־שור אם־שה
Dt. 18, 3. אם־שור אם־שה
1 Sam. 15, 3. משור ועד־שה
Jes. 7, 25. ולמרמס שה
Jer. 50, 17. שה פזורה ישראל
Ez. 34, 17. שפט בין־שה לשה
Ez. 34, 20. בין־שה בריה
Ez. 34, 20. ובין שה רזה
Ez. 34, 22. ושפטתי בין שה לשה
זֶה
1 Sam. 17, 24. ונשא זה מהעדר
וְשֶׂה
Jud. 6, 4. ושה ושור וחמור
Ez. 45, 15. ושה־אחת מן־הצאן
1 Sam. 22, 19. ושור וחמור ושה
וְשֵׂה
Ex. 34, 19. פטר שור ושה
Lev. 22, 23. ושור ושה שרוע וקלוט
Dt. 17, 1. שור ושה אשר יהיה בו מום
Jos. 6, 21. ועד שור ושה וחמור
הַשֶּׂה
Gn. 22, 7. ואיה השה לעלה
Gn. 22, 8. אלהים יראה־לו השה
Ex. 12, 4. תכסו על־השה
Ex. 21, 37. וארבע־צאן תחת השה
Jes. 66, 3. זובח השה ערף כלב
בְּשֵׂה
Ex. 13, 13. תפדה בשה
Ex. 34, 20. ופטר חמור תפדה בשה
בְּשֶׂה
Ps. 119, 176. תעיתי כשה אבד
כַּשֶּׂה
Jes. 53, 7. כשה לטבח יובל
לַשֶּׂה
Num. 15, 11. אר־לשה בכבשים
לָשֶׂה
Ez. 34, 17. שפט בין־שה לשה
Ez. 34, 22. ושפטתי בין שה לשה
מִשֶּׂה
Ex. 12, 4. מהיות משה
constr.: שֵׂה
Dt. 14, 4. שה כבשים ושה עזים
cum suff.: שִׂיוֹ
Dt. 22, 1. או את־שיו נדחים
cum suff.: שִׂיֵּהוּ
1 Sam. 14, 34. איש שורו ואיש שיהו

שָׂהָה

פ״כ, ומוכנו כעיס ונכקס [פערגעס־סען], ויכיס לפ״ו שסס כמו סמכנו על נָשָׂה, וסכוד סרקקס ועתוק וסלקס, ופעל שָׂהָא נעכרי עכיכו כעיס ונכקס עוינס ונזיקס, לאר מתכו שס שהו הסס, ול״כ לפ״ו חָשֵׂר כמשנס תוכס תמוך חָשָׂהּ, כמו חָמְחִי מן מקס, כלאר כתב הרס״בע. לו נלפעל שהשנ שָׂהָה, ומעתיד לפ״ו תעי, סוף סוף תעלותו כעיס, וכן הכיכוסו מתקנס וכל הקדמוניס, ולולי שָׂהָא הלרמי ג״כ מתוכל זס.
v. intr., oblivisci, amovere a se, relinquere, negligere, arab. *śahâ* (unde n. *śahv-on*, negligentia, error), cogn. comp. נָשָׂה. Inde 2 p. impf. תָּשֶׂחִי Dt. 32, 18. = תָּמְחִי, sicut תָּמְחִי Jer. 18, 23., nisi huic formae subest potius שָׂהָה radicale, quam שָׂהָה (שָׂהָא) inde conformatione paragogica oriundum. LXX. *ἐγκατέλιπες.* Vulg. *dereliquisti.*
2 *impf. ap.:* תַּשֵּׂי
Dt. 32, 18. צור ילדך תשי

שָׂהַד

פעל ל״ע נעכרי, כ״ק נגויכו שָׂהַד כיכוכי, ומוכנו הפעל לו קיוס ונכיכות לנכר ע״י עדות ותעודה, ונמלק נעיר ע״ס שהוס עתיק ומתקנס, כי נלקרי סָהַד הנגור מקוד, וכן נעכרי שָׂהַד, והתמנות כפי הכנקס לי כמו סָנַד, לומר קווק וקיוס לנכר, והכקיס לנכו נכוסף.
v. tr. (unde hebr. nonnisi *Benoni* nominascens שָׂהֵד, per arabismum s. aramaismum poëticum), testari, testimonio aliquid confirmare s. sancire, aram. perusit. סָהַד, arab. *śaâda*, cogn., ut videtur, סָנַד (sistere, stabilire).

שָׂהֵד

ע״ו, והוס הכיכוכי, ולולוכו עד [נייגע־סען], כתנוס ג״כ סָהֵד לו מְסַהֵד.
n. m. prt. act., testis (vulgo עֵד), targ. מְסַהֵד. LXX. *συνίστωρ.*
cum suff.: וְשָׂהֲדֵי
Job. 16, 19. ושהדי במרומים
שָׂהֲדוּת
ע״כ ומופעל, והילועס שָׂהֲדוּתָא, והמוכן עדות [נייגניסס].
n. f. abstr. (def. שָׂהֲדוּתָא), testimonium (vulgo עֵד, עֵדוּת). LXX. *ῥῆμα μαρτυρίας.*
def.: שָׂהֲדוּתָא
Ex. 31, 47. יגר שהדותא

שָׂהַם

ע״ו, ככוי לאמן יקרס, והוס כפי הכ״ל גויכ שָׂהַם, ותעודתו לאן שמלקיסס כשוס, [לויכפּאַרכינגער שטיין], ונלאת יעיד על זס, מלבד הסווי לאכר בין זוס וסס, שרש שַׂהַם נעכרי, לאר עכיכו היוס נעל נצע כסס כשוס, לו היוס מכומר כמוהו, והמתכנס שתכנס בְּיוֹרְלָא תרגמו לפי הענין.
n. m., gemma colore prasina, porracea s. alii similis (שׁוֹהַם), a v. שָׂהַם, arab. *sahama*, pallere (blass, blassgrün sein), sec.

Josephum (Ant. 3, 8.): *sardonyx*, sec. *Bachji: onyx* (אוניקלי), sec. *Targ. Syr. Arab.: beryllus* (בּוּרְלָא, syr. כְּרִכְּא רְבְרוּלָא, arab. *al-ballur*). LXX. inconstanter: ὁ λίθος ὁ πράσινος, σμάραγδος, σάρδιος, σάπφειρος, βηρύλλιον, ὄνυξ. A. σαρδόνυξ. S. Th. ὄνυξ. Alibi A. S. Th. ὄνυξ.

Ex. 25, 7. אבני־שהם ואבני מלאים
Ex. 28, 9. את־שתי אבני־שהם
Ex. 35, 9. ואבני־שהם ואבני מלאים
Ex. 39, 13. תרשיש שהם וישפה
1 Chr. 29, 2. אבני־שהם ומלואים
Ex. 28, 13. תרשיש שהם וישפה
וְשֹׁהַם
Ex. 28, 20. תרשיש ושהם
הַשֹּׁהַם
Gn. 2, 12. שם הבדלח ואבן השהם
Ex. 35, 27. אבני השהם
Ex. 39, 6. ויעשו את־אבני השהם
בְּשֹׁהַם
Job. 28, 16. בשהם יקר וספיר

שָׁחַר

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו כמוך של סָחַר לעיל, וענינו זהיכ וזהיכ, ומשכו שָׁחַר יכ, וכן סָחַר נצ״ע, וכגדל מן זָהַב שנצזו חָ, ומתמוכ עתידיק, וכקיפס ע״פ יקיוסת מסלון, ע״ד ויכ יקכ הולן.

v. intr., sicut זָהַר, צָהַר, טָהַר, lucere, unde שַׁחַר, neoh. סָהַר, luna (der Leuchtende, sicut זָהַב a v. חָ, der Wandelnde).

שַׁחֲרוֹן

ג״ו, ככוי לתכציג בדמות סהר, וכן פרצופו סקדמוניס ומקקוניס.

n. m., lunula, *μηνίσκος*, a n. prim. שַׁחַר, arab. *ŝahr-on*, luna. LXX. *σιρώνων, μηνίσκος, κόσυμβος.*

pl.: הַשַּׁחֲרֹנִים
Jud. 8, 21. ויקח את־השהרנים
Jud. 8, 26. לבד מן־השהרנים
pl.: וְהַשַּׁחֲרֹנִים
Jes. 3, 18. והשביסים והשהרנים

שׁוּא

לומר שָׁא, ומוכנו כמו שָׁאָה לעיל, לומר סיס וכניגס ומסומס ומילס וכעצ [עצָנען, לעכיעגן], ומשנו קק״כ כצ״עס וכניוס, נסצלס על כ״צ לעיל, וג״כ נמוכן קכיכס וזמיכס, כחצר לנל שלס שׁוֹא, שׁוְא, מְשׁוֹאָה, תְּשָׁאָה, ומולי ג״כ שָׁוְא ע״פ.

h. e. שָׁא, *v. intr. inus.*, sicut שָׁאָה, fremere, tumultuari, hinc in ruinam concidere, cum fragore excindi, et translatione alia, sicut רָגַז, רָשַׁע, inquietum, improbum, pravum esse.

שׁוֹא

ג״ו, ומוכנו כלילן וזמום ומצמד, כמו צלון לעיל, מתאנות של זמיכס נצכוצ, לו ג״כ מן צלס נמוכן רקצ.

n. m., strepitus, tumultuatio; interitus, pernicies. LXX. *καταστροφή, ἀπώλεια, ἀφανισμός, ταλαιπωρία, ἀοίκητος*

וּמְשׁוֹאָה
Job. 30, 3. אמש שואה ומשאה
Job. 38, 27. להשביע שאה ומשואה
Zeph. 1, 15. יום שאה ומשואה
תְּשָׁאָה
ג״כ, ומוכנו רגז וסמון סמלס וכעצ תכועס וועקס וכעס, וכן צלון לעיל.
n. f. sicut שׁוֹא, strepitus, tumultatio.
pl.: תְּשׁאֹת
Job. 39, 7. תשאות נוגש
Jes. 22, 2. תשאות ׀ מלאה
Job. 36, 29. תשאות סכתו
שָׁוְא
ג״ו, וסוק תמוכ שָׁוְא ע״מ מָוֶת, לו כלצר מסתכר יותר כ״ל צסוק תמוכ שָׁוְא׳ נסכוס, וק״כ מן צלס, וכמצק נככיכ פ״ק שָׁו תמוכ שָׁוְא. המוכן כ״ל כמוכן שָׁא סקדוס, לומר פצע ומצמס וכצות לסכר, עוזב וכעוז והסלך לקר גו [פערזעסען, -געסען], ומוס לק״כ נסצלסס על סכל ולון, על צקר וכוב, על רצע וכסל, לס לק צכאסר שהלוך כוונתו כמו מן שגס, לומר רצע וכוגו, והצאר הצלל.

n. m. (vel = שָׁוְא ad s. f. מָוֶת, vel = שְׁאוֹ, formâ abstractivâ a v. שָׁאָה, *Ketib:* שְׁוֹ = שָׁאוֹ), erratum, delictum, culpa, a v. שָׁגָה = שָׁשָׁה, oblivisci, negligere, deinde de omni eo, quod vanum, pravum, falsum, exitiosum est, vi latissima, nisi subest v. שָׁאָה vi *tumultuandi*, deinde *improbe agendi*. LXX. *ματαιότης* (*μάταιος, μάταιως, μάτην, εἰς μάτην*), *τὸ ἄτοπον, διακενῆς, ψευδής, ἄνομος, γελοιαστής*; לַשָּׁוְא, *μάτην, εἰς μάτην.*

Ex. 23, 1. לא תשא שמע שוא
Dt. 5, 20. ולא־תענה ברעך עד שוא
Job. 7, 3. הנחלתי לי ירחי־שוא
Job. 11, 11. כי־הוא ידע מתי־שוא
Job. 15, 31. כי־שוא תהיה תמורתו
Job. 31, 5. אם־התלכתי עם־שוא
Job. 35, 13. אך־שוא לא־ישמע אל
Ps. 12, 3. שוא ידברו איש את־רעהו
Ps. 26, 4. לא־ישבתי עם־מתי־שוא
Ps. 31, 7. השמרים הבלי־שוא
Ps. 41, 7. שוא ידבר
Ps. 89, 48. על־מה־שוא בראת
Ps. 119, 37. העבר עיני מראות שוא
Ps. 127, 1. שוא ׀ שקד שומר
Ps. 127, 2. שוא לכם משכימי קום
Ps. 144, 8. 11. אשר פיהם דבר־שוא
Prv. 30, 8. שוא ׀ ודבר־כזב
Jes. 1, 13. חביא מנחת־שוא
Jes. 30, 28. בנפת שוא
Jes. 59, 4. בטוח על־תהו ודבר־שוא
Thr. 2, 14. נביאיך חזו לך שוא
Thr. 2, 14. משאות שוא ומדוחים
Ez. 12, 24. חזון שוא ומקסם חלק
Ez. 13, 6. חזו שוא וקסם כזב
Ez. 13, 7. הלא מחזה־שוא חזיתם
Ez. 13, 8. יען דברכם שוא
Ez. 13, 9. הנביאים החזים שוא
Ez. 13, 23. שוא לא תחזינה
Ez. 21, 28. כקסם שוא בעיניהם
Ez. 21, 34. בחזות לך שוא
Ez. 22, 28. חזים שוא
Hos. 10, 4. דברו דברים אלות שוא
Hos. 12, 12. אך־שוא היו בגלגל
Jon. 2, 9. משמרים הבלי־שוא
Mal. 3, 14. שוא עבד אלהים
וָשָׁוְא
Ps. 60, 13. 108, 13. ושוא תשועת אדם
הַשָּׁוְא
Jes. 5, 18. בחבלי השוא
Zach. 10, 2. ויחלמות השוא ידברו
K'tib: בַּשָּׁו
Job. 15, 31. אל־יאמן בשו נתעה
Q're: בַּשָּׁוְא
Job. 15, 31. בשו׳ נתעה
לַשָּׁוְא
Ex. 20, 7. את־שם־י״י אלהיך לשוא
Ex. 20, 7. אשר־ישא את־שמו לשוא
Dt. 5, 11. את־שם־י״י אלהיך לשוא
Dt. 5, 11. אשר־ישא את־שמו לשוא
Ps. 24, 4. לשוא נפשי
Ps. 139, 20. נשוא לשוא עריך
Jer. 2, 30. לשוא הכיתי את־בניכם
Jer. 4, 30. לשוא תתיפי
Jer. 6, 29. לשוא צרף צרוף
Jer. 18, 15. לשוא יקטרו
Jer. 46, 11. לשוא הרבית רפאות

שׁוּב

פ״ג, והעתיק יָשׁוּב, והסקנר יָשֹׁב, והמקור שׁוֹב, ומנוי שְׁוּבָה מלעיל, ופעם מלרע [ג״כ ע״ו כ״ל], כחצר מנק קמני נספניס מדויקים, וכן נספר לקלס ולכלס, שמוק ספר מסורת. פתרוכו סניניס ופניס, הסנ ונק הסנ והלוך לקוב, ונקמר מעויגת מקוס והלוך ממכו לניתו, ונקשור עס לקרי עויגת הסלוך לקרי לית, ונקשור עס לל לו כ׳ פניס לדנר. ולפעמים ג״כ נקשור עס עד ועל לו ג, ולפעמים עכיכו עויגת קנת ותצוכס לל הקנ״ס, וכן מסקמת דנר וכניכתו נתכוכתו סלקשוכס, ולפעמים ג״כ כיוק, מסנ לקמוחו ולמעמד לקשוכס, ל״ת שנ שנות. סכנד שׁוֹבֵב כתיס וכסיגס לניתי ולמנ מקדוס, לכן מתצוכס, ומקמת גנין סנסנס, והניות כפת כעכס. ולפעמים ביוכן שתלי, סניי למכוך ולסוג מלקתי ל׳ וכדומס. מפעולי שלו שׁוֹבֵב, ביוכן נסוג לצוג לניתי. סכוסף חָשִׁיב יוצ ויווק, מכסוג לסוריס לקרות, מסנתת דנר למנכו מקדוס, מעכעס וכליתס ע״י מצנתו, מסנס פניס לקוב לצוקל ולמנקצ, מסקיות כפת עצופס, וכן כמשלות רכות, כחצר תלתס נסכיתכס גנו סילין, ומפעולי שלו הוֹשֵׁב. ולקר לקקוב מזנס לע שהקין שָׁב, ודומס לו לפי דעתי סָב, ונעכני ג״כ אָב נלי שרוק, נדומס לל אָם, אָם, וכצנס כיכוון ג״כ כצפתי מעכנ.

v. intr. (impf. יָשׁוּב, apoc. יָשָׁב, שׁוּב, inf. שׁוּב, imper. שׁוּבָה *Milĕl*, 2 Sam. 15, 24. *Mil'ra*, sec. Masoram veterrimosque codd.), sicut סָב, אָם, אָם, arab. אָב (abjecto sibilo), se vertere, reverti, seq. מִן, מֵאַחֲרֵי, מֵעַל, se avertere ab aliquo, desciscere, abalienari, desistere; seq. אֶל, לְ, עַד vel acc., se convertere, conferre ad aliquem vel hominem vel locum; seq. לְ, אֶל, עַל, עַד, בְּ vel absol. de conversione spirituali ad deum, et similiter vi latissima redeundi, et de personis et de rebus, reddi, restitui, sanari, sedari, trans. reducere (שֵׁב שְׁבוּת, captivos in patriam restituere), instaurare h. e. in pristinum statum renovare. *Pil.*, reducere, spirit. convertere; restituere, c. n. נֶפֶשׁ: recreare; facere, ut quis se avertat, abalienare. *Pol.* שׁוֹבֵב, reductum h. e. elapsum, servatum esse. *Hi.* הֵשִׁיב, reducere, repellere; avertere (פָּנִים), recreare (נֶפֶשׁ), respirare (רוּחַ), repellere s. sedare (חֵמָה, אַף); reddere, retribuere, recompensare; reddere responsum, respondere, nunciare (מִלִּין, אֲמָרִים, דָּבָר); instaurare; irritum facere (rückgängig machen), revocare; referre h. e. iterum iterumque offerre, velut tributum aut sacrificium; avertere (פָּנִים מֵעַל); advertere, velut manum aut vultum (יָד עַל, בְּ; פָּנִים אֶל); animo recipere אֶל־לֵב (הֵשִׁיב עַל־לֵב) h. e. reputare, poenitere. LXX. *ἀπέρχεσθαι, πάλιν ἀπέρχεσθαι, ἐξ-, ἐπαν-, ἐπ-; πάλιν προς-, συν-; πορεύεσθαι, πάλιν πορεύεσθαι; ἀναβαίνειν, κατα-; ἀνακάμπτειν, ἀνακάμπτουσαν ἀνακάμπτειν; ἀνατρέχειν, ἀπο-; ἀπολύεσθαι; διαλείπειν, ἐγκατα-, ὑπο-; ἀναστρέφειν, ἀπο-, ἐπι-, ἐπαν-, ὑπο-; ἐπανήκειν, πάλιν βαδίζειν, πάλιν, παραγίνεσθαι; πάλιν καθιστάναι, ἀπο-, ἀφ-; καθίζειν, καθῆσθαι, παρεμβάλλειν, οἰκεῖν, κατ-; παύεσθαι, ὁρμᾶν, καταπαύειν, παρατάσσειν; ἰᾶσθαι, ἐλεεῖν, σώζειν, ὑπεύθυνον γίνεσθαι; ἀνακαλεῖν, ἀθετεῖν*, inf. *ἀποστροφή, αἰχμαλωσία*; שׁוּב לָלֶכֶת, *ἐπιστρέφειν*; *Pil. ἀποπλανᾶν, συνάγειν, πλήσσειν, οἰκτείρειν*; שְׁבֻבָה, *αἰσχύνη*; *Hi. ἀνάγειν, ἀπ-, εἰς-, προς-, ἐπισυν-; φέρειν, ἀνα-, ἐπι-, εἰς-, προς-; στρέφειν, ἀνεπι-; ἀποκομίζειν; διδόναι, ἀνταπο-, ἀπο-, ἀντι-; ἀποτίειν, -τιννύειν; ἀποτιθέναι, περι-; διαλλάττειν, ἐπιβάλλειν, ἐφιστάναι, καθιῆναι, κατοικίζειν; ἀναγγέλλειν, ἀποκρίνεσθαι, ἀνταπο-, ἀνταπόκρισιν διδόναι, ἀπόκρισιν διδόναι, — ποιεῖν, ἀντέπειν, λογίζεσθαι; δέχεσθαι, ῥύεσθαι, τάσσειν; ἐρείδειν, ὑπ-; ὠφελεῖν, κωλύειν*; inf. הָשֵׁב, *ἀποστροφή, ἀπόδωσις, ἀνταπόδομα*; הָשֵׁב דָּבָר, *ἀναγγέλλειν, ἀποκρίνεσθαι*; הָשִׁיב מִלָּה, *ἀπόκρισιν διδόναι*; הָשִׁיב רוּחַ, *ἀναπνέειν.*

3 perf.: שָׁב
Gn. 18, 33. ואברהם שב למקמו
Jud. 3, 19. והוא שב מן־הפסילים
1 Sam. 15, 11. כי־שב מאחרי
1 Sam. 24, 2. ויהי כאשר שב שאול

ושאול שב למקומו 1 Sam. 26, 25.
ודוד שב מהכות 2 Sam. 1, 1.
ויואב שב מאחרי אבנר 2 S. 2, 30.
ויואב שב ירושלם 2 Sam. 20, 22.
כי־שב ירבעם 1 Reg. 12, 20.
ולא־שב בדרך 1 Reg. 13, 10.
לא־שב ירבעם מדרכו 1 Rg. 13, 33.
ומשם שב שמרון 2 Reg. 2, 25.
ואלישע שב הגלגלה 2 Reg. 4, 38.
בא־המלאך עד־הם ולא־שב 2 Reg. 9, 18.
בא עד־אליהם ולא־שב 2 Rg. 9, 20.
שב אל־י״י בכל־לבבו 2 Rg. 23, 25.
לא־שב י״י מחרון אפו 2 Rg. 23, 26.
שב ממנו אף־י״י 2 Chr. 12, 12.
שב מגנת הביתן Esth. 7, 8.
וי״י שב את־שבות איוב Job. 42, 10.
ככלב שב על־קאו Prv. 26, 11.
ועל־סביבותיו שב הרוח Eccl. 1, 6.
והכל שב אל־העפר Eccl. 3, 20.
בכל־זאת לא־שב אפו Jes. 5, 25
לא־שב אפו Jes. 9, 11.
לא־שב עד־המכהו Jes. 9, 12.
לא־שב אפו Jes. 9, 16. 20. 10, 4.
אך שב אפו ממני Jer. 2, 35.
לא־שב חרון אף־י״י Jer. 4, 8.
כלה שב במרצותם Jer. 8, 6.
שב לארצו מצרים Jer. 37, 7.
ולא־שב מרשעו Ez. 3, 19.
ולא־שב מדרכו Ez. 33, 9.
כי שב אפי ממנו Hos. 14, 5.
שב י״י את־גאון יעקב Nah. 2, 3.

הַשָּׁב *3 perf.:*
השב באמתחתינו Gn. 43, 18.

וָשָׁב *3 perf.:*
ושב אל־המחנה Ex. 33, 11.
ושב הכהן ביום השביעי Lv. 14, 39.
ושב לאחזתו Lev. 25, 27 28.
ושב אל־משפחתו Lev. 25, 41.
ושב מאחריך Dt. 23, 15.
ושב י״י אלהיך את־שבותך Dt. 30, 3.
ורחמך ושב וקבצך Dt. 30, 3.
ושב משריד קדמה Jos. 19, 12.
ושב מזרח השמש Jos. 19, 27.
ושב הגבול הרמה Jos. 19, 29.
ושב הגבול חסה Jos. 19, 29.
ושב הגבול ימה Jos. 19, 34.
ושב והרע לכם Jos. 24, 20.
ושב לב העם 1 Reg. 12, 27.
ושמע שמועה ושב לארצו 2 Rg. 19, 7.
ושב לבנון לכרמל Jes. 29, 17.
ושמע שמועה ושב אל־ארצו Jes. 37, 7.
ושב ויעשהו כלי אחר Jer. 18, 4.
ושב הגוי ההוא Jer. 18, 8.
ושב יעקב ושקט Jer. 30, 10.
ושב יעקֹב ושקט Jer. 46, 27.
ושב מחטאתו Ez. 33, 14.
ושב אל־אדמתו Dan. 11, 9.
ושב מלך הצפון Dan. 11, 13.
ועשה ושב לארצו Dan. 11, 28.
ושב וזעם Dan. 11, 30.
ושב ויבן Dan. 11, 30.
ושב אפרים מצרים Hos. 9, 3.
ושב מחרון אפו Jon. 3, 9.
ושב שבותם Zeph. 2, 7.

שָׁבָה *3 perf. fem.:*
והנה־שבה כבשרו Ex. 4, 7.
הנה שבה יבמתך Ruth 1, 15.
ובבקר היא שבה Esth. 2, 14.
תשוב ולא־שבה Jer. 3. 7.
לא־שבה אלי בגודה Jer. 3, 10.

וְשָׁבָה, וָשָׁבָה *3 perf. f.:*
ושבה אל־בית אביה Lev. 22, 13.
ושבה והיתה לבער Jes. 6, 13.
ושבה לאתנתה Jes. 23, 17.

וְשָׁבַת *3 perf. fem.:*
ושבת לנשיא Ez. 46, 17.

דַּשָּׁבָה *3 perf. fem.:*
השבה משדי מואב Ruth 1, 22.
השבה עם־נעמי Ruth 2, 6.
השבה משדה מואב Ruth 4, 3.

שַׁבְתָּ *2 perf.:*
שבת שבות יעקב Ps. 85, 2.

וְשַׁבְתָּ *2 perf.:*
ושבת עד־י״י אלהיך Dt. 4, 30. 30, 2.
ושבת וכסית את־צאנך Dt. 23, 14.

שָׁבְתִּי *1 perf.:*
שבתי וראה Eccl. 9, 11.
שבתי לירושלם Zach. 1, 16.
שבתי אל־ציון Zach. 8, 3.
כן שבתי זממתי Zach. 8, 15.

וְשַׁבְתִּי *1 perf.:*
ושבתי בשלום Gn. 28, 21.
*ושבתי בבית־י״י Ps. 23, 6.
ושבתי אני ואראה Eccl. 4, 1.
ושבתי את־שבותכם Jer. 29, 14.
ושבתי את־שבות Jer. 30, 3.
ושבתי שבות־מואב Jer. 48, 47.
ושבתי את־שבותהן Ez. 16, 53.
ושבתי את־שבות מצרים Ez. 29, 14.
ושבתי את־שבות עמי Am. 9, 14.

שָׁבוּ *3 perf. pl.:*
עד־שבו הרדפים Jos. 2, 22.
שבו אל־בני בנימן Jud. 20, 48.
ולא־שבו ממעלליהם Neh. 9, 35.
יצאו ולא־שבו למו Job. 39, 4.
שבו על־עונת אבתם Jer. 11, 10.
שבו כליהם ריקם Jer. 14, 3.
מדרכיהם לוא שבו Jer. 15, 7.
לבלתי־שבו איש מרעתו Jer. 23, 14.
שבו מכל־הגוים Jer. 43, 5.
ולא־שבו אל־י״י Hos. 7, 10.
כי־שבו מדרכם Jon. 3, 10.

וְשָׁבוּ *3 perf. pl.:*
ושבו מצרימה Ex. 13, 17.
ושבו דמיהם בראש 1 Reg. 2, 33.
ושבו אליך והודו 1 Reg. 8, 33.
ושבו והתחננו אליך 1 Reg. 8, 47.
ושבו אליך בכל־לבבם 1 Reg. 8, 48.
ושבו אל־רחבעם 1 Reg. 12, 27.
ושבו והודו את־שמך 2 Chr. 6, 24.
ושבו והתחננו אליך 2 Chr. 6, 37.
ושבו אליך בכל־לבם 2 Chr. 6, 38.
ושבו ושחרו־אל Ps. 78, 34.
ושבו העבים אחר הגשם Eccl. 12, 2.
ושבו עד־י״י Jes. 19, 22.
ושבו מארץ אויב Jer. 31, 16.
ושבו בנים לגבולם Jer. 31, 17.
ושבו הכשדים ונלחמו Jer. 37, 8.

וְשָׁבוּ *3 perf. pl.:* *p.*
והיו את־בניהם ושבו Zach. 10, 9.

שַׁבְתֶּם *2 perf. pl.:*
כי־על־כן שבתם Num. 14, 43.
מה־זה שבתם 2 Reg. 1, 5.
ולא־שבתם עדי Am. 4, 6. 8. 9. 10. 11.

וְשַׁבְתֶּם *2 perf. pl.:*
ושבתם איש אל־אחזתו Lev. 25, 10.
ושבתם איש לירשתו Dt, 3, 20.
ושבתם לארץ ירשתכם Jos. 1, 15.
ושבתם אלי אל־נכון 1 Sam. 23, 23.
עד־יצמח זקנכם ושבתם 2 S. 10, 5.
ושבתם מאחריו ונכה 2 Sam. 11, 15.
יצמח זקנכם ושבתם 1 Chr. 19, 5.
ושבתם אלי ושמרתם Neh. 1, 9.
ושבתם וראיתם Mal. 3, 18.

שַׁבְנוּ *1 perf. pl.:*
שבנו זה פעמים Gn. 43, 10.
לכן עתה שבנו אליך Jud. 11, 8.

שָׁב *part. masc.:* *sg.*
הנני שב שבות Jer. 30, 18.

וָשָׁב *part. act.:* *sg.*
ודוד הלך ושב 1 Sam. 17, 15.
ושב ורפא לו Jes. 6, 10.
עבר ושב Ez. 35, 7.

וּמֵשִׁב *part. act.:*
מעבר ומשב Zach. 7, 14. 9, 8.

שָׁבִים *part. act.:*
לבבכם אתם שבים 1 Sam. 7, 3.
שם הם שבים ללכת Eccl. 1, 7.

הַשָּׁבִים *part act. pl.:*
השבים מהגולה Esr. 6, 21.
השבים מן־השבי Neh. 8, 17.

וְלַשָּׁבֵי *p. pl. constr.:*
ולשבי פשע ביעקב Jes. 59, 20.

וְשָׁבֶיהָ *p. pl. constr.:*
ושביה בצדקה Jes. 1, 27.

שׁוֹבֵי *p. p. pl. constr.:*
שובי מלחמה Mich. 2, 8.

שׁוֹב, שׁוּב *inf. abs.:*
שוב אשוב אליך Gn. 18, 10.
עד שב הרדפים Jos. 2, 16.
כי־אם־שוב תשובו Jos. 23, 12.
אם־שוב תשבון אתם 1 Reg. 9, 6.
שוב תשוב בשלום 1 Reg. 22, 28
אם־שוב תשוב בשלום 2 Chr. 18, 27.
אם־שוב תשבו בארץ Jer. 42, 10.

וְשׁוֹב *inf. abs.:*
ושוב אלי Jer. 3, 1.

וְשׁוּב *inf. abs.:*
הלוך ושוב Gn. 8, 3.
ויצא יצוא ושוב Gn. 8, 7.
והחיות רצוא ושוב Ez. 1, 14.

שׁוּב *inf. absol. et constr.:*
ולא־יספה שוב־אליו עוד Gn. 8, 12.
עד־שוב אף־אחיך Gn. 27, 45.
טוב לנו שוב מצרימה Num. 14, 3.
תסתירני עד־שוב אפך Job. 14, 13.
לא־יאמין שוב Job. 15, 22.
לבלתי־שוב מדרכו Ez. 13, 22.

בְּשׁוּב *inf. constr.:*
בשוב דוד מהכות 1 Sam. 18, 6.
בשוב־אויבי אחור Ps. 9, 4.
בשוב י״י שבות עמו Ps. 14, 7.
בשוב אלהים שבות עמו Ps. 53, 7.
בשוב י״י את־שיבת ציון Ps. 126, 1.
בשוב י״י ציון Jes. 52, 8.
בשוב־צדיק מצדקתו Ez. 18, 26.
בשוב רשע מדרכו Ez. 33, 11.
בשוב־צדיק מצדקתו Ez. 33, 18.

וּבְשׁוּב *inf. constr.:*
ובשוב צדיק מצדקו Ez. 3, 20.
ובשוב צדיק מצדקתו Ez. 18, 24.
ובשוב רשע מרשעתו Ez. 18, 27.
ובשוב רשע מרשעתו Ez. 33, 19.

כְּשׁוּב *inf. constr.:*
כשוב הכל 2 Sam. 17, 3.

וּכְשׁוּב *inf. constr.:*
וכשוב דוד 1 Sam. 17, 57.

לָשׁוּב *inf. constr.:*
בלכתך לשוב מצרימה Ex. 4, 21.
לשוב לשבת בארץ Num. 35, 32.
לא תספון לשוב Dt. 17, 16.
לשוב לקחתה Dt. 24, 4.
לשוב היום מאחרי י״י Jos. 22, 16.
לשוב מאחרי י״י Jos. 22, 23.
ולא אוכל לשוב Jud. 11, 35.
לשוב אל־ארץ יהודה Ruth 1, 7.
לעזבך לשוב מאחריך Ruth 1, 16.
לשוב אל־ארץ פלשתים 1 S. 29, 11.
לשוב מאחרי אחיהם 2 Sam. 2, 26.
לא אוכל לשוב אתך 1 Reg. 13, 16.
לשוב אל־ירושלם 2 Chr. 20, 27.
ויתנו־ראש לשוב Neh. 9, 17.
מאנו לשוב Jer. 5, 3. 8, 5.
נפשם לשוב שם Jer. 22, 27.
לשוב מרעתם Jer. 44, 5.
לשוב לשבת שם Jer. 44, 14.
לשוב ממנה ולא־שב Ez. 33, 9.
לשוב מעונינו Dan. 9, 13.
לשוב אל־אלהיהם Hos. 5, 4.
כי מאנו לשוב Hos. 11, 5.

וְלָשׁוּב *inf. constr.:*
ולשוב היום מאחרי י״י Jos. 22, 29.
ולשוב לארץ הזאת 2 Chr. 30, 9.
ולשוב ארץ יהודה Jer. 44. 14.

מְשׁוּב *inf. constr.:*
משוב אל י״י אלהי 2 Chr. 36, 13.

שׁוּבִי *inf. cum suff.:*
עד שובי בשלום 2 Chr. 18, 26.
אחרי שובי נחמתי Jer. 31, 19.

בְּשׁוּבִי *inf. c. suff.:*
לאמר בשובי בשלום Jud. 8, 9.
בשובי בשלום מבני עמון Jud. 11, 31.
בשובי את־שבותם Jer. 31, 23.
בשובי שבות עמי Hos. 6, 11.
בשובי את־שבותיכם Zeph. 3, 20.

בְּשׁוּבֵנִי *inf. c. suff.:*
בשובני והנה על־שפת Ez. 47, 7.

שׁוּבְךָ *inf. c. suff.:*
עד שובך אל־האדמה Gn. 3, 19.

שׁוּבֶךָ *inf. c. suff.:* *p.*
אנכי אשב עד־שובך Jud. 6, 18.

בְּשׁוּבְכֶם *inf. c. suff.:*
בשובכם על־י״י 2 Chr. 30, 9.

שׁוּבוֹ *inf. c. suff.:*
אחרי שובו מהכות Gn. 14, 17.
ביום שובו מרשעו Ez. 33, 12.

בְּשׁוּבוֹ *inf. c. suff.:*
בשבו מהכותו את־ארם 2 Sam. 8, 13.

בְּשׁוּבוֹ *inf. c. suff.:*
בשובו מדרכוֹ Ez. 18, 23.

שׁוּב *impt. sg.:*
שוב אל־ארץ אבותיך Gn. 31, 3.
שוב לארצך Gn. 32, 10.
שוב מחרון אפך Ex. 32, 12.
שוב אל־בלק Num. 23, 5. 16.
שוב שכב 1 Sam. 3, 5. 6.
שוב בני־דוד 1 Sam. 26, 21.
ועתה שוב ולך בשלום 1 Sam. 29, 7.
לך שוב 2 Sam. 3, 16.
שוב ושב עם־המלך 2 Sam. 15, 19.
שוב והשב את־אחיך 2 Sam. 15, 20.
שוב אתה וכל־עבדיך 2 Sam. 19, 15.
לך שוב לדרכך 1 Reg. 19, 15.
לך שוב כי מה־עשיתי 1 Rg. 19, 20.
חטאתי שוב מעלי 2 Reg. 18, 14.
שוב ואמרת אל־חזקיהו 2 Reg. 20, 5.
שוב נא הבט משמים Ps. 80, 15.
שוב למען עבדיך Jes. 63, 17.
שוב קח־לך Jer. 36, 28.

שֻׁב *impt. sg.:*
לך שב מצרים Ex. 4, 19.
שב שבע פעמים 1 Reg. 18, 43.

וְשׁוּב *impt. sg.:*
ושוב אל־ארץ מולדתך Gn. 31, 13.
ושוב מל את־בני־ישראל Jos. 5, 2.
ושוב עמי ואשתחוה 1 Sam. 15, 25.
ושוב עמי והשתחויתי 1 Sam. 15, 30.
ושוב אלי נאם־י״י Jer. 3, 1.

וָשׁוֹב *impt. sg.:*
לרעיך ׀ לך ושוב Prv. 3, 28.

שׁוּבָה, שׁוּבָה *impt. sg.:*
שובה י״י רבבות Num. 10, 36.
שובה י״י חלצה נפשי Ps. 6, 5.
ועליה למרום שובה Ps. 7, 8.
שובה י״י עד־מתי Ps. 90, 13.
שובה י״י את־שבותנו Ps. 126, 4.
שובה אלי כי גאלתיך Jes. 44, 22.
שובה משבה ישראל Jer. 3, 12.

שׁוּב

שׁוּבָה
Hos. 14, 2. שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ
impt. sg.:
2 Sam. 15, 27. שׁוּבָה הָעִיר בְּשָׁלוֹם
impt. sg.:
Jer. 40, 5. וְשׁוּבָה אֶל־גְּדַלְיָה
impt. c. suff.:
Ps. 85, 5. שׁוֹבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ
impt. fem.: שׁוּבִי *sg.*
Gn. 16, 9. שׁוּבִי אֶל־גְּבִרְתֵּךְ
Ruth 1, 15. שׁוּבִי אַחֲרֵי יִבְמֹתֵךְ
Ps. 116, 7. שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי
Cant. 7, 1. שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית
Cant. 7, 1. שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה
Jer. 31, 21. שׁוּבִי בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל
impt. fem.: שְׁבִי *sg.*
Jer. 31, 21. שׁוֹבִי אֶל־עָרַיִךְ אֵלֶּה
impt. pl.: שׁוּבוּ
Gn. 43, 2. 44, 25. שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ
Gn. 43, 13. וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־הָאִישׁ
Dt. 5, 27. שׁוּבוּ לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם
Jos. 22, 8. שׁוּבוּ אֶל אָהֳלֵיכֶם
1 Rg. 12, 12. שׁוּבוּ אֵלַי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
1 Reg. 12, 24. שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ
2 Reg. 1, 6. לְכוּ שׁוּבוּ אֶל־הַמֶּלֶךְ
2 Reg. 17, 13. שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים
2 Chr. 10, 12. שׁוּבוּ אֵלַי בְּיוֹם הַשְּׁלִשִׁי
2 Chr. 11, 4. שׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ
2 Chr. 30, 6. שׁוּבוּ אֶל־יְיָ
Job. 6, 29. שׁוּבוּ נָא אַל־תְּהִי עוֹלָה
Ps. 90, 3. וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם
Jes. 21, 12 שׁוּבוּ אֱתָיוּ
Jes. 31, 6. שׁוּבוּ לַאֲשֶׁר הֶעְמִיקוּ
Jer. 3, 14. שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים
Jer. 3, 22. שׁוּבוּ בָנִים שׁוֹבָבִים
Jer. 18, 11. שׁוּבוּ נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ
Jer. 25, 5. שׁוּבוּ־נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ
Jer. 35, 15. שׁוּבוּ־נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ
Ez. 14, 6. שׁוּבוּ וְהָשִׁיבוּ
Ez. 18, 30. שׁוּבוּ וְהָשִׁיבוּ מִכָּל־
Ez. 33, 11. שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם
Joel 2, 12. שׁוּבוּ עָדַי בְּכָל־לְבַבְכֶם
Zach. 1, 3. שׁוּבוּ אֵלַי נְאֻם יְיָ
Zach. 1, 4. שׁוּבוּ נָא מִדַּרְכֵיכֶם
Zach. 9, 12. שׁוּבוּ לְבִצָּרוֹן
Mal. 3, 7. שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה
impt. pl.: וְשׁוּבוּ
Ex. 32, 27. עִבְרוּ וְשׁוּבוּ מִשַּׁעַר
impt. pl.: וְשׁוּבוּ
Jos. 18, 8. וְכִתְבוּ אֹתָהּ וְשׁוּבוּ אֵלָי
1 Reg. 12, 5. שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלָי
2 Chr. 10, 5. שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְשׁוּבוּ אֵלָי
Hos. 14, 3. וְשׁוּבוּ אֶל־יְיָ
Joel 2, 13. וְשׁוּבוּ אֶל־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
impt. pl.: וְשָׁבוּ *Q'ri.*
Job. 6, 29. וְשֻׁבוּ עוֹד צִדְקִי־בָהּ
impt. pl. fem.: שֹׁבְנָה
Ruth 1, 8. שֹׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּהּ
Ruth 1, 11. וַתֹּאמֶר נָעֳמִי שֹׁבְנָה בְנֹתָי
Ruth 1, 12. שֹׁבְנָה בְנֹתָי
אָשׁוּב
1 *imperf.:*
Gn. 18, 10. שׁוֹב אָשׁוּב אֵלֶיךָ
Gn. 18, 14. לַמּוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ
1 Sam. 15, 26. לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ
2 Sam. 22, 38. וְלֹא אָשׁוּב עַד־כַּלּוֹתָם
Job. 1, 21. וְעָרֹם אָשׁוּב שָׁמָּה
Job. 10, 21. בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְלֹא אָשׁוּב
Job. 16, 22. וְאֹרַח לֹא אָשׁוּב אֹהֵלְךָ
Ps. 18, 38. וְלֹא־אָשׁוּב מִמֶּנָּה
Jer. 4, 28. אָשׁוּב וְרִחַמְתִּים
Jer. 12, 15. לֹא־אָשׁוּב מֵאַחֲרֵיהֶם
Jer. 32, 40. וְעֹתָה אָשׁוּב לְחַלְּחַם
Dan. 10, 20. אָשׁוּב וְלָחַמְתִּי דְּגִי
Hos. 2, 11. אָשׁוּב וְלָקַחְתִּי דְגָנִי
Hos. 11, 9. לֹא אָשׁוּב לְשַׁחֵת
וָאָשׁוּב
1 *imperf.:*
Zach. 1, 3. וְאָשׁוּב אֲלֵיכֶם
וָאָשׁוּב
1 *imperf.:*
Neh. 2, 15. וְאָשׁוּב וְאָבוֹא
Neh. 2, 15. בַּשַּׁעַר הַגֵּיא וְאָשׁוּב
Zach. 5, 1. וְאָשׁוּב וָאֶשָּׂא עֵינַי
וָאָשֻׁב
1 *imperf.:*
Zach. 6, 1. וְאָשֻׁב וְאֶשָּׂא עֵינַי
וָאָשׁוּבָה
1 *imperf.:*
Gn. 30, 31. אָשׁוּבָה אֶרְעֶה צֹאנְךָ
Nu. 22, 34. אִם־רַע בְּעֵינֶיךָ אָשׁוּבָה
Hos. 5, 15. אָשׁוּבָה אֶל־מְקוֹמִי
וָאָשׁוּבָה
1 *imperf.:*
Gn. 50, 5. וְאֶקְבְּרָה אֶת־אָבִי וְאָשׁוּבָה
Ex. 4, 18. אֵלְכָה נָּא וְאָשׁוּבָה
2 Rg. 4, 22. אִישׁ הָאֱלֹהִים וְאָשׁוּבָה
Jer. 31, 18. הֲשִׁבֵנִי וְאָשׁוּבָה
Hos. 2, 9. וְאָשׁוּבָה אֶל־אִישִׁי
Mal. 3, 7. וְאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם
תָּשׁוּב
2 *imperf.:*
Gn. 3, 19. וְאֶל־עָפָר תָּשׁוּב
Dt. 24, 19. לֹא־תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ
Dt. 30, 8 וְאַתָּה תָּשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ
Dt. 30, 10. כִּי תָשׁוּב אֶל־יְיָ אֱלֹהֶיךָ
2 Sam. 15, 34. וְאִם־הָעִיר תָּשׁוּב
1 Reg. 13, 9. וְלֹא תָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ
1 Rg. 13, 17. לֹא־תָשׁוּב לָלֶכֶת בַּדֶּרֶךְ
1 Rg. 22, 28. אִם־שׁוֹב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם
2 Chr. 18, 27. אִם־שׁוֹב תָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם
Neh. 2, 6. וּמָתַי תָּשׁוּב
Job. 22, 23. אִם־תָּשׁוּב עַד־שַׁדַּי
Ps. 71, 20. תָּשׁוּב תְּחַיֵּינוּ
Ps. 71, 20. תָּשׁוּב תַּעֲלֵנוּ
Ps. 85, 7. אַתָּה תָשׁוּב תְּחַיֵּינוּ
Jer. 4, 1. אִם־תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל
Jer. 4, 1. נְאֻם־יְיָ אֵלַי תָּשׁוּב
Jer. 15, 19. אִם־תָּשׁוּב וַאֲשִׁיבֵךְ
Jer. 15, 19. וְאַתָּה לֹא־תָשׁוּב
Ez. 8, 6. 13. 15. תָּשׁוּב תִּרְאֶה
Ez. 21, 10. לֹא תָשׁוּב עוֹד
Hos. 12, 7. וְאַתָּה בֵּאלֹהֶיךָ תָּשׁוּב
תָּשֻׁב
2 *imperf.:*
Job. 10, 16. וְתָשֻׁב תִּתְפַּלָּא
וַתָּשָׁב
2 *impf. ap.:*
1 Reg. 13, 22. וַתָּשָׁב וַתֹּאכַל לֶחֶם
תָּשׁוּבִי
2 *impf. f.:* *Q'ri.*
Jer. 3, 19. מֵאַחֲרַי לֹא תָשׁוּבִי
יָשֹׁב
3 *impf. ap.:*
Jud. 7, 3. יָשֹׁב וְיִצְפֹּר מֵהָר
Ps. 74, 21. אַל־יָשֹׁב דַּךְ נִכְלָם
Jes. 12, 1. יָשֹׁב אַפְּךָ וְתְנַחֲמֵנִי
יָשֻׁב־
3 *imperf.:* *s. M.*
2 Sam. 19, 38. יָשֹׁב־נָא עַבְדֶּךָ
Dan. 9, 16. יָשֹׁב־נָא אַפְּךָ וַחֲמָתְךָ
יָשֹׁב, יָשׁוּב
3 *imperf.:*
Lev. 13, 16. כִּי־יָשׁוּב וְנֶהְפַּךְ הַבָּשָׂר הַחַי
Lev. 14, 43. וְאִם־יָשׁוּב הַנָּגַע
Lev. 25, 41. וְאָל אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב
Lev. 27, 24. יָשׁוּב הַשָּׂדֶה לַאֲשֶׁר קָנָהוּ
Num. 8, 25. יָשׁוּב מִצְּבָא הָעֲבֹדָה
Num. 35, 28. יָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל־אֶרֶץ
Dt. 13, 18. לְמַעַן יָשׁוּב יְיָ
Dt. 28, 31. מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יָשׁוּב לָךְ
Dt. 30, 9. כִּי יָשׁוּב יְיָ לָשׂוּשׂ עָלַיִךְ
Jos. 20, 6. אַז יָשׁוּב הָרוֹצֵחַ
2 Sam. 12, 23. וַהוּא לֹא־יָשׁוּב אֵלָי
2 S. 15, 8. *Q'ri.* אִם־יְשִׁיבֵנִי יְיָ
2 Reg. 19, 33. בְּאֶה בָּהּ יָשׁוּב
2 Reg. 20, 9. יָשׁוּב עֶשֶׂר מַעֲלוֹת
2 Rg. 20, 10. כִּי יָשׁוּב הַצֵּל אַחֲרַנִּית
Esth. 9, 25. יָשׁוּב מַחְשַׁבְתּוֹ הָרָעָה
Job. 7, 10. לֹא־יָשׁוּב עוֹד לְבֵיתוֹ
Job. 33, 25. יָשׁוּב לִימֵי עֲלוּמָיו
Job. 34, 15. וְאָדָם עַל־עָפָר יָשׁוּב
Job. 39, 22. וְלֹא יָשׁוּב מִפְּנֵי־חָרֶב
Ps. 7, 13. אִם־לֹא יָשׁוּב חֲרְבּוֹ
יָשׁוּב ׀ עָמְלוֹ בְרֹאשׁוֹ
Ps. 7, 17.
יָשׁוּב עָמוֹ חֵלֶם
Ps. 73, 10. *Q'ri.*
רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב
Ps. 78, 39.
עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט
Ps. 94, 15.
אֱמֶת לֹא־יָשׁוּב מִמֶּנָּה
Ps. 132, 11.
תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֹׁב לְאַדְמָתוֹ
Ps. 146, 4.
וְלֹא־יָשׁוּב מִפְּנֵי־כֵל
Prv. 30, 30.
עֲרוּם יָשׁוּב לָלֶכֶת
Eccl. 5, 14.
וְשָׁאַר יָשׁוּב בְּנֶךְ
Jes. 7, 3.
שְׁאָר יָשׁוּב
Jes. 10, 22.
בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר־בָּא בָהּ יָשׁוּב
Jes. 37, 34.
דָּבָר וְלֹא יָשׁוּב
Jes. 45, 23.
וְשִׁמְחָה לֹא יָשׁוּב
Jes. 55, 10.
לֹא־יָשׁוּב אֵלַי רֵיקָם
Jes. 55, 11.
אִם־יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב
Jer. 8, 4 (bis).
כִּי לֹא יָשׁוּב
Jer. 22, 10.
לֹא־יָשׁוּב שָׁם עוֹד
Jer. 22, 11.
לֹא יָשׁוּב אַף־יְיָ
Jer. 23, 20.
לֹא יָשׁוּב חֲרוֹן אַף־יְיָ
Jer. 30, 24.
וְעוֹדֵנוּ לֹא־יָשׁוּב
Jer. 40, 5.
לֹא יָשׁוּב רֵיקָם
Jer. 50, 9.
אַךְ בִּי־יָשׁ
Thr. 3, 3.
אִלְּחַמְכֹר לֹא יָשׁוּב
Ez. 7. 13.
אֶל־כָּל־הֲמוֹנָהּ לֹא יָשׁוּב
Ez. 7, 13.
וְהִרְשִׁיעַ כִּי יָשׁוּב
Ez. 18, 21.
לֹא יָשׁוּב דֶּרֶךְ הַשַּׁעַר
Ez. 46, 9.
לְמוֹעֵד יָשׁוּב
Dan. 11, 29.
לֹא יָשׁוּב אֶל־אֶרֶץ
Hos. 11, 5.
יָשׁוּב וְנִחַם
Joel 2, 14.
גְּמֹלֵךְ יָשׁוּב בְּרֹאשֵׁךְ
Obad. 1, 15.
יָשׁוּב וְנִחַם הָאֱלֹהִים
Jon. 3, 9.
יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ
Mich. 7, 19.
יָשׁוּב
3 *impf. c. h int.:*
הֵרִישׁוּב אֲלֵיהָ עוֹד
Jer. 3, 1.
וַיָּשָׁב
3 *impf. ap.:*
וַיָּשָׁב חֲרוֹן אַף־יְיָ
Num. 25, 4.
וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לְבֵיתוֹ
Dt. 20, 5. 6. 7. 8.
וַיָּשָׁב לְמְקוֹמוֹ
1 Sam. 5, 11.
וַיָּשָׁב אֶל־מְקוֹמוֹ
1 Sam. 29, 4.
וַיָּשָׁב בְּשֶׁרֶךְ לְךָ וּטְהַר
2 Rg. 5, 10.
וַיָּשָׁב מִמֶּנּוּ חֲרוֹן אַפּוֹ
2 Chr. 29, 10.
וַיָּשָׁב אֶל־הַפְּלֵיטָה
2 Chr. 30, 6.
וַיָּשָׁב מִכֶּם חֲרוֹן אַפּוֹ
2 Chr. 30, 8.
וַיָּשָׁב הֶעָפָר
Eccl. 12, 7.
וַיָּשָׁב אֵלַי וַיִּרְחָמֵהוּ
Jes. 55, 7.
וַיָּשָׁב וַיִּתְגָּרֵ
Dan. 11, 10.
וַיָּשָׁב אַרְצוֹ בְּרֹכֶשׁ
Dan. 11, 28.
וַיָּשָׁב
3 *impf. ap.:* *p.*
לֵךְ שׁוּב וַיָּשָׁב
2 Sam. 3, 16.
מִירוּשָׁלַם גַּת וַיָּשָׁב
1 Reg. 2, 41.
וַיָּשׁוּב מִכָּל־פִּשְׁעֵיהוּ
Ez. 18, 28. K'tib.
וַיָּשָׁב
3 *impf. ap.:*
וַיָּשָׁב אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו
Gn. 22, 19.
וַיָּשָׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר
Gn. 26, 18.
וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לִבֶן לִמְקֹמוֹ
Gn. 32, 1.
וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא
Gn. 33, 16.
וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר
Gn. 37, 29.
וַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמֶר
Gn. 37, 30.
וַיָּשָׁב אֶל־יְהוּדָה
Gn. 38, 22.
וַיָּשָׁב אֶלְהֶם וַיְדַבֵּר
Gn. 42, 24.
וַיָּשָׁב יוֹסֵף מִצְרַיְמָה
Gn. 50, 14.
וַיָּשָׁב ׀ אֶל־יִתְרוֹ חֹתְנוֹ
Ex. 4, 18.
וַיָּשָׁב אַרְצָה מִצְרָיִם
Ex. 4, 20.
וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְיָ
Ex. 5, 22.
וַיָּשָׁב הַיָּם לְפְנוֹת בֹּקֶר
Ex. 14, 27.
וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְיָ
Ex. 32, 31.
וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה
Num. 17, 15.
וַיָּשָׁב אֵלָיו וְהִנֵּה נִצַּב
Num. 23, 6.
וַיֵּלֶךְ וַיָּשָׁב לִמְקֹמוֹ
Num. 24, 25.
וַיָּשָׁב עַל־פִּי הַחֹרֶת
Num. 33, 7.
וַיָּשָׁב יְיָ מֵחֲרוֹן אַפּוֹ
Jos. 7, 26.
וַיָּשָׁב יְהוֹשֻׁעַ
Jos. 10, 38. 43. 11, 10.
וַיָּשָׁב פִּנְחָס
Jos. 22, 32.
וַיָּשָׁב מִן־הָעָם
Jud. 7, 3.
וַיָּשָׁב אֶל־מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
Jud. 7, 15.
וַיָּשָׁב גִּדְעוֹן בֶּן־יוֹאָשׁ
Jud. 8, 13.
וַיָּשָׁב מִיְּמִים לְקַחְתָּהּ
Jud. 14, 8.
וַיִּפֶן וַיָּשָׁב אֶל־בֵּיתוֹ
Jud. 18, 26.
וַיָּשָׁב וַיֵּלֶךְ שָׁם
Jud. 19, 7.
וַיָּשָׁב בַּיָּמִין בְּעֵת הַהִיא
Jud. 21, 14.
וַיָּשָׁב שְׁמוּאֵל אַחֲרֵי שָׁאוּל
1 S. 15, 31.
וַיָּשָׁב שָׁאוּל מֵרָדְפָהּ
1 Sam. 23, 28.
וַיָּשָׁב וַיָּבֹא אֶל־אָכִישׁ
1 Sam. 27, 9.
וַיָּשָׁב אַבְנֵר חֶבְרוֹן
2 Sam. 3, 27.
וַיָּשָׁב דָּוִד לְבָרֵךְ אֶת־בֵּיתוֹ
2 S. 6, 20.
וַיָּשָׁב יוֹאָב מֵעַל בְּנֵי עַמּוֹן
2 S. 10, 14.
וַיָּשָׁב דָּוִד וְכָל־הָעָם
2 Sam. 12, 31.
וַיָּשָׁב הָעָם מֵרָדְפָהּ
2 Sam. 18, 16.
וַיָּשָׁב הַמֶּלֶךְ וַיָּבֹא
2 Sam. 19, 16.
וַיְבָרְכֵהוּ וַיָּשָׁב לִמְקֹמוֹ
2 S. 19, 40.
וַיָּשָׁב אָתוֹ וַיֹּאכַל לֶחֶם
1 Rg. 13, 19.
וַיָּשָׁב וַיַּעַשׂ
1 Reg. 13, 33.
וַיָּשָׁב וַיִּשְׁכַּב
1 Reg. 19, 6.
וַיָּשָׁב מַלְאַךְ יְיָ ׀ שֵׁנִית
1 Rg. 19, 7.
וַיָּשָׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח
1 Reg. 19, 21.
וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח אֵלָיו
2 Reg. 1, 11.
וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח שַׂר־חֲמִשִּׁים
2 Rg. 1, 13.
וַיָּשָׁב וַיַּעֲמֹד
2 Reg. 2, 13.
וַיָּשָׁב לִקְרָאתָם וַיֹּגֶד־לוֹ
2 Rg. 4, 31.
וַיָּשָׁב וַיִּלַּד בָּנִים
2 Reg. 4, 35.
וַיָּשָׁב בְּשָׁרוֹ כִּבְשָׂר
2 Reg. 5, 14.
וַיָּשָׁב אֶל־אִישׁ הָאֱלֹהִים
2 Rg. 5, 15.
וַיָּשָׁב יוֹרָם הַמֶּלֶךְ
2 Reg. 8. 29.
וַיָּשָׁב יְהוֹרָם הַמֶּלֶךְ
2 Reg. 9, 15.
וַיָּשָׁב יְהוֹאָשׁ
2 Reg. 13, 25.
וַיָּשָׁב שֹׁמְרוֹנָה
2 Reg. 14, 14.
וַיָּשָׁב מֶלֶךְ אַשּׁוּר
2 Reg. 15, 20.
וַיָּשָׁב רַבְשָׁקֵה וַיִּמְצָא
2 Reg. 19, 8,
וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים
2 Rg. 19, 9.
וַיָּשָׁב סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ־
אַשּׁוּר
2 Reg. 19, 36.
וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת־הַבָּמוֹת
2 Rg. 21. 3.
וַיָּשָׁב וַיְרוּשָׁלִַם
2 Reg. 23, 20.
וַיָּשָׁב וַיִּמְרֹד־בּוֹ
2 Reg. 24, 1,
וַיָּשָׁב דָּוִד וְכָל־הָעָם
1 Chr. 20, 3.
וַיָּשָׁב אָרְנָן וַיַּרְא
1 Chr. 21, 20.
וַיָּשָׁב יִרְבְּעָם מִמִּצְרַיִם
2 Chr. 10, 2.
וַיָּשָׁב בְּצַר־לוֹ עַל־יְיָ
2 Chr. 15, 4.
וַיָּשָׁב יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־
יְהוּדָה
2 Chr. 19, 1.
וַיָּשָׁב וַיֵּצֵא בָּעָם
2 Chr. 19, 4.
וַיָּשָׁב לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל
2 Chr. 22, 6.
וַיָּשָׁב שֹׁמְרוֹן
2 Chr. 25. 24.
וַיָּשָׁב בְּבֹשֶׁת פָּנִים לְאַרְצוֹ
2 Chr. 32, 21.
וַיָּשָׁב וַיִּבֶן אֶת־הַבָּמוֹת
2 Chr. 33, 3.
וַיָּשָׁב לִירוּשָׁלִַם
2 Chr. 34, 7.
וַיָּשָׁב מָרְדְּכַי אֶל־שַׁעַר
Esth. 6, 12.
וַיָּשָׁב וֹאָב וַיַּךְ אֶת־אֱדוֹם
Ps. 60, 2.
וַיָּשָׁב רַבְשָׁקֵה
Jes. 37, 8.
וַיֹּלֶךְ וַיָּשָׁב סַנְחֵרִיב
Jes. 37, 37.
וְיָשׁוֹב מִכָּל־פִּשְׁעֵיהוּ *Q'ri.*
Ez. 18, 28.
וַיָּשָׁב הַמַּלְאָךְ הַדֹּבֵר בִּי
Zach. 4, 1.
תָּשׁוּב
3 *impf. f.:*
עַד אֲשֶׁר־תָּשׁוּב
Gn. 27, 44.
לֹא תָשׁוּב רֵיקָם
2 Sam. 1, 22.
עַתָּה תָּשׁוּב הַמַּמְלָכָה
1 Rg. 12, 26.
לֹא־תָשׁוּב עֵינִי
Job. 7, 7.
וְתִפַּלְתִּי עַל־חִיקִי תָּשׁוּב
Ps. 35, 13.
וְדִבְרְתְּךָ לֹא תָשׁוּב
Prv. 25, 10.
וְגֹלֵל אֶבֶן אֲלֵיהוּ תָּשׁוּב
Prv. 26, 27.
וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל־אֱלֹהִים
Eccl. 12, 7.
אֵלַי תָּשׁוּב
Jer. 3, 7.
תָּשׁוּב וְנִבְנְתָה
Dan. 9, 25.
תָּשֻׁב־
3 *impf. f.:* *s. M.*
תָּשֻׁב־נָא נֶפֶשׁ־הַיֶּלֶד
1 Reg. 17, 21.
וְתָשָׁב
3 *impf. f.:*
וְתָשֹׁב יְדֵי אֵלָי
1 Reg. 13, 6.
וַתָּשָׁב
3 *impf. f. ap.:*
וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה
Gn. 8, 9.
וַתָּשָׁב אֶל־אָבִיהָ
Jud. 11, 39.
וַתָּשָׁב רוּחוֹ וַיִּחִי
Jud. 15, 19.
וַתָּשָׁב מִשְּׂדֵי מוֹאָב
Ruth 1, 6.
וַתָּשָׁב נָעֳמִי
Ruth 1, 22.
וַתָּשָׁב רוּחוֹ אֵלָיו
1 Sam. 30, 12.

ותשב אל־ביתה 2 Sam. 11, 4.
ותשב יד־המלך 1 Reg. 13, 6.
ותשב נפש־הילד 1 Reg. 17, 22.
ותשב האשה מארץ 2 Reg. 8, 3.
ותשב השמש עשר מעלות Jes. 38, 8.
נאנחה ותשב אחור Thr. 1, 8.
1 *impf. pl.:* נָשׁוּב
עד אשר־נשוב אליכם Ex. 24, 14.
לא נשוב אל־בתינו Num. 32, 18.
כי־אתך נשוב לעמך Ruth 1, 10.
ואמרתם במה נשוב Mal. 3, 7.
1*impf.pl.c.hint.:* הֲנָשׁוּב
הנשוב להפר מצותיך Esr. 9, 14.
1 *impf. pl.:* נָשׁוּב
ונשוב ונבנה חרבות Mal. 1, 4.
1 *impf. pl.:* וַנָּשׁוּב *K'tib.*
נשוֹב כלנו Neh. 4, 9.
1 *impf. pl. ap.* וְנָשׁוּב *Q're.*
ונשוֹב כלנו אל־החומה Neh. 4, 9.
1 *impf. pl.:* וְנָשׁוּבָה
ונשתחוה ונשובה Gn. 22, 5.
נתנה ראש ונשובה Num. 14, 4.
לכה ונשובה 1 Sam. 9, 5.
ונשובה עד־י״י Thr. 3, 40.
אליך ונשוֹב Thr. 5, 21. Q're.
לכו ונשובה אל י״י Hos. 6, 1.
1 *impf. pl.:* וְנָשֻׁבָה
ונשבה אל־עמנו Jer. 46, 16.
2 *impf. pl.:* תָּשֻׁבוּ
ואיש אל־משפחתו תשובו Lv. 25, 10.
תשבו איש אל־אחזתו Lev. 25, 13.
לפני י״י ואחר תשבו Num. 32, 22.
ואתם תשבו היום Jos. 22, 18.
תשבו לתוכחתי Prv. 1. 23.
2 *impf. pl.:* תָּשׁוּבוּ
כי ׀ אם־שוב תשובו Jos. 23, 12.
אם־תשובו אליו 2 Chr. 30, 9.
אשר־תשובו עלינו Neh. 4, 6.
כלם תשובו ובאו נא Job 17, 10.
2 *impf. pl.:* וַתָּשֻׁבוּ
ותשבו ותבכו לפני י״י Dt. 1, 45.
ותשבו אתם היום Jér. 34, 15.
ותשבו ותחללו Jer. 34, 16.
2 *impf. pl.:* תָּשׁוּבֻן
כי תשובן מאחריו Num. 32, 15.
2 *impf. pl.:* תָּשֻׁבוּן
אם־שוב תשובון אתם 1 Reg. 9, 6.
2 *impf. pl.:* תָּשׁוּבוּן
ואם־תשובון אתם 2 Chr. 7, 19.
3 *impf. pl.:* יָשׁוּבוּ
ודור רביעי ישובו Gn. 15, 16.
ישבו והשחיתו מאבותם Jud. 2, 19.
והעם ישבו אחרינו 2 Sam. 23, 10.
ישובו איש לביתו 1 Reg. 22, 17.
ישובו איש־לביתו 2 Chr. 18, 16.
וכנוח להם ישובו Neh. 9, 28.
ישבו ירבו רגע Ps. 6, 11.
ישובו רשעים לשאולה Ps. 9, 18.
וחטאים אליך ישובו Ps. 51, 15.
אז ׀ ישובו אויבי אחור Ps. 56, 10.
ישובו לערב Ps. 59, 7.
ישובו על־עקב בשתם Ps. 70, 4.
ואל־ישובו לכסלה Ps. 85, 9.
ישובו לי יראיך Ps. 119, 79.
ישובו המה אליך Jer. 15, 19.
שמה לא ישובו Jer. 22, 27.
כי־ישבו אלי בכל־לבם Jer. 24, 7.
קהל גדול ישובו הנה Jer. 31, 8.
ישובו איש מדרכו Jer. 36, 3.
כי לא־ישובו Jer. 44, 14.
ישבו בני ישראל Hos. 3, 5.
ישובו ׀ לא על Hos. 7, 16.
המה מצרים ישובו Hos. 8, 13.
ישבו ישבי בצלו Hos. 14, 8.
ועד־אתנן זונה ישובו Mich. 1, 7.

3 *imperf. pl.:* וַיָּשֻׁבוּ
וישבו ויחנו Ex. 14, 2.
וישבו המים על־מצרים Ex. 14, 26.
וישבו מדרכיהם הרעים 2 Chr. 7, 14.
יזכרו ׀ וישבו אל־י״י Ps. 22, 28.
וישבו לערב Ps. 59, 15.
ארלי ישמעו וישבו Jer. 26, 3.
וישבו איש מדרכו Jer. 36, 7.
וישבו איש מדרכו Jon. 3, 8.
3 *imperf. pl.:* וַיְשׁוּבוּ
וישבו המים מעל הארץ Gn. 8, 3.
וישבו ויבאו אל־עין Gn. 14, 7.
וישבו אל־ארץ פלשתים Gn. 21, 32.
וישבו המלאכים Gn. 32, 7.
וישבו העירה Gn. 44, 13.
וישבו המים ויכסו Ex. 14, 28.
וישבו אליו אהרן Ex. 34, 31.
וישבו ויבכו גם בני Num. 11. 4.
וישבו מתור הארץ Num. 13, 25.
וישבו וילנו עליו Num. 14, 36.
וישבו שני האנשים Jos. 2, 23.
וישבו מן־הירדן Jos. 4, 18.
וישבו המחנה Jos. 6, 14.
וישבו אל־יהושע Jos. 7, 3.
וישבו ויכו את־אנשי העי Jos. 8, 21.
וישבו כל־ישראל העי Jos. 8, 24.
וישבו כל־העם Jos. 10, 21.
וישבו וילכו בני־ראובן Jos. 22, 9.
וישובו בני־ישראל ויזנו Jud. 8, 33.
וילכו וישובו אל־נחלתם Jud. 21, 23.
וישבו ויבאו אל־ביתם 1 Sam. 1, 19.
וישבו עקרון 1 Sam. 6, 16.
וישבו בני ישראל 1 Sam. 17, 53.
וישבו ויבאו ויגידו 1 Sam. 25, 12.
וישבו ירושלם 2 Sam. 17, 20.
וישובו ללכת 1 Reg. 12, 24.
וישבו המלאכים 1 Reg. 20, 5.
וישובו מאחריו 1 Reg. 22, 33.
וישובו המלאכים אליו 2 Reg. 1, 5.
וישבו אליו 2 Reg. 2, 18.
וישבו לארץ 2 Reg. 3, 27.
וישבו ויבאו אל־אהל 2 Reg. 7, 8.
וישבו המלאכים ויגדו 2 Rg. 7, 15.
וישבו ויגידו לו 2 Reg. 9, 36.
וישבו מלכת אל־ירבעם 2 Chr. 11, 4.
וישבו ירושלם 2 Chr. 14, 14.
וישובו מאחריו 2 Chr. 18, 32.
וישבו ירושלם 2 Chr. 19, 8.
וישבו כל־איש יהודה 2 Chr. 20, 27.
וישובו למקומם 2 Chr. 25, 10.
וישובו שמרון 2 Chr. 28, 15.
וישובו כל־בני ישראל 2 Chr. 31, 1.
וישבו ירושלם 2 Chr. 34, 9. Q're.
וישובו לירושלם ויהודה Esr. 2, 1.
וישובו לירושלם וליהודה Neh. 7, 6.
וישובו ויזעקוד Neh. 9, 28.
וישובו וינסו אל Ps. 78, 41.
וישובו אחרי־כן Jer. 34, 11.
וישובו כל־היהודים Jer. 40, 12.
וישבו וילכו אל־יוחנן Jer. 41, 14.
וישבו להכעיסני Ez. 8, 17.
וישובו ויאמרו Zach. 1, 6.
3 *imperf. pl.:* יָשׁוּבֻן
ומחטאתם ישובון 1 Reg. 8, 35.
מחטאתם ישובון 2 Chr. 6, 26.
ויאמר כי־ישובון מאון Job. 36, 10.
בלי־ישבון לכסות הארץ Ps. 104, 9.
ואל־עפרם ישובון Ps. 104, 29.
כל־באיה לא ישובון Prv. 2, 19.
ופדויי י״י ישבון Jes. 35, 10.
ופדויי י״י ישובון Jes. 51, 11.
ופליטי חרב ישבון Jer. 44, 28.
ישובון על־בני ישראל Mich. 5, 2.
3 *impf. pl. f.:* תָּשֻׁבֶן
תשבן לקדמתך Ez. 16, 55 (bis).
3 *impf. pl. f.:* תָּשֻׁבְנָה *Q're.*
ועריך לא תשבנה Ez. 35, 9.

3 *impf. pl. f.:* תָּשֻׁבֵינָה
תשבינה לקדמתכן Ez. 16, 55.
3 *impf. pl. f.:* וַתָּשֻׁבְנָה
ותשבנה הערים 1 Sam. 7, 14.
Po-el: שׁוֹבֵב
3 *perf. fem.:* שׁוֹבְבָה
מדוע שובבה העם Jer. 8, 5.
cum suff.: שׁוֹבְבָתֵךְ *p.*
ודעתך היא שובבתך Jes. 47, 10.
1 *perf.:* וְשֹׁבַבְתִּי
ושבבתי את־ישראל Jer. 50, 19.
1 *prf. c. s.:* וְשׁוֹבַבְתִּיךְ
ושובבתיך ונתתי חחים Ez. 38, 4.
ושבבתיך וששאתיך Ez. 39, 2.
part. masc.: מְשׁוֹבֵב *sg.*
משובב נתיבות Jes. 58, 12.
inf. constr.: לְשׁוֹבֵב
לשובב יעקב אליו Jes. 49, 5.
לשובב שדינו יחלק Mich. 2, 4.
inf. c. s.: בְּשׁוֹבְבִי
בשובבי אותם Ez. 39, 27.
2 *imperf.:* תְּשׁוֹבֵב
תשובב לנו Ps. 60, 3.
3 *imperf.:* יְשׁוֹבֵב
נפשי ישובב Ps. 33, 3.
Po-al: שׁוֹבָב
part. masc.: מְשׁוֹבָבֶת *sg.*
משובבת מחרב Ez. 38, 8.
Hif-il: הֵשִׁיב 3 *perf.*
אחיו ורכשו השיב Gn. 14, 16.
אתי השיב על־כני Gn. 41, 13.
השיב את־חמתי Num. 25, 11.
ויהושע לא־השיב ידו Jos. 8, 26.
השיב אלהים בראשם Jud. 9, 57.
השיב י״י בראשו 1 Sam. 25, 39.
הכל השיב דוד 1 Sam. 30, 19.
השיב עליך י״י כל ׀ דמי 2 Sam. 16, 8.
השיב את־גבול ישראל 2 Rg. 14, 25.
ואשר השיב את־דמשק 2 Rg. 14, 28.
השיב רצין מלך־ארם 2 Rg. 16, 6.
אשר השיב אמציהו 2 Chr. 25, 13.
עליו השיב חזקיהו 2 Chr. 32, 25.
השיב מאת ישמעאל Jer. 41, 16.
אשר השיב מגבעון Jer. 41, 16.
השיב אחור ימינו Thr. 2, 3.
לא־השיב ידו מבלע Thr. 2, 8.
מעני השיב ידו Ez. 18, 17.
ורבים השיב מעון Mal. 2, 6.
3 *perf.:* וְהֵשִׁיב
והשיב אתכם אל־ארץ Gn. 48, 21.
והשיב משה את־המסרה Ex. 34, 35.
והשיב את־הגזלה Lev. 5, 23.
והשיב את־העדף Lev. 25, 27.
והשיב את־אשמו Num. 5, 7.
והשיב בך את כל־מדוי Dt. 28, 60.
והשיב י״י לי טובה 2 Sam. 16, 12.
והשיב י״י את־דמו 1 Reg. 2, 32.
והשיב י״י את־רעתך 1 Reg. 2, 44.
והשיב למלך־ישראל 2 Reg. 3, 4.
והשיב לאדם כפעלו Prv. 24, 12.
והשיב מעליו אפו Prv. 24, 18.
והשיב אתכם Jer. 42, 12.
והשיב לב־אבות על־בנים Mal. 3, 24.
3 *perf. c. s.:* הֵשִׁיבַנִי
וריקם השיבני י״י Ruth 1, 21.
השיבני אחור Thr. 1, 13.
3 *perf. c. s.:* וְהֵשִׁיבַנִי
והשיבני והראני אתו 2 Sam. 15, 25.
3 *perf. c. s.:* וַהֲשִׁיבֵךְ
והשיבך על־כנך Gn. 40, 13.
והשיבך י״י ׀ מצרים Dt. 28, 68.
3 *perf. c. s.:* הֵשִׁיבוֹ
אל־הנביא אשר השיבו 1 Rg. 13, 20.
לנביא אשר השיבו 1 Reg. 13, 23.

אשר השיבו מן־הדרך 1 Rg. 13, 26.
2 *perf.:* הֵשִׁיבוֹתָ
השיבות מחרון אפך Ps. 85, 4.
2 *perf.:* וַהֲשִׁבֹתָ
והשבת אל־לבבך Dt. 4, 39.
והשבת אל־לבבך Dt. 30, 1.
2 *perf. c. s.:* וַהֲשִׁבֹתוֹ
והשבתו לו Dt. 22, 2.
2 *prf. c. s.:* וַהֲשִׁיבוֹתָם
והשבתם אל האדמה 1 Reg. 8, 34.
והשיבותם אל־האדמה 2 Chr. 6, 25.
1 *perf.:* וַהֲשִׁיבוֹתִי
והשיבותי ידי על־עקרון Am. 1, 8.
1 *perf.:* וַהֲשִׁיבֹתִי
והשיבתי אתהן על־נוהן Jer. 23, 3.
והשיבתי את־ידי Ez. 20, 22.
1 *perf.:* וַהֲשִׁבֹתִי
והשבתי אתכם דבר Num. 22, 8.
והשבתי לך את־כל־שדה 2 S. 9, 7.
והשבתי את־שבות Jer. 33, 7.
והשבתי אתם ארץ Ez. 29, 14.
והשבתי גמלכם בראשכם Joel 4, 7.
והשבתי ידי על־הצערים Zach. 13, 7.
1 *prf. c. s.:* וַהֲשִׁבֹתִיךְ
והשבתיך אל־האדמה Gn. 28, 15.
והשיבתיך בדרך 2 Reg. 19, 28.
והשבתיך בדרך Jes. 37, 29.
1 *prf. c. s.:* וַהֲשִׁיבוֹתִים
והשיבתים איש לנחלתו Jer. 12, 15.
והשבותים על־אדמתם Jer. 16, 15.
והשבתים על־הארץ הזאת Jer. 24. 6.
והעליתים והשבתים Jer. 27, 21.
והשבתים אל־הארץ Jer. 30, 3.
והשבתים אל־המקום Jer. 32, 37.
והשבתים אל־העיר Jer. 34, 22.
והשבותים מארץ Zach. 10, 10.
1 *prf. c. s.:* וַהֲשִׁבוֹתִים
והושבותים כי רחמתים Zach. 10, 6.
3 *perf. pl.:* הֵשִׁיבוּ
אשר השיבו פלשתים אשם 1 S. 6, 17.
השיבו פלשתים 1 Sam. 6, 21.
זאת השיבו לו בני עמון 2 Chr. 27, 5.
השיבו אשכרך Ez. 27, 15.
3 *perf. pl.:* וְהֵשִׁיבוּ
והשיבו את־האבן Gn. 29, 3.
והשיבו לחמכם Lev. 26, 26.
והשיבו אתו העדה Num. 35, 25.
והשיבו אל־לבם 1 Reg. 8, 47.
והשיבו אל־לבבם 2 Chr. 6, 37.
3 *prf. pl. c. s.:* וַהֲשִׁיבוֹם
והשיבום אל־תא 1 Reg. 14, 28.
3 *prf. pl. c. s.:* וַהֲשִׁבוֹם
והשבום אל־תא הרצים 2 Chr. 12, 11.
2 *perf. pl.:* הֲשִׁבֹתֶם
אשר השבתם לו אשם 1 Sam. 6, 8.
הנדחת לא השבתם Ez. 34, 4.
2 *perf. pl.:* וַהֲשִׁיבֹתֶם
והשיבתם בניהם 1 Sam. 6, 7.
1 *perf. pl.:* הֲשִׁיבֹנוּ
השיבנו אליך מארץ כנען Gn. 44, 8.
part. masc.: מֵשִׁיב *sg.*
ואם־אינך משיב Gn. 20, 7.
משיב יגע ולא יבלע Job. 20, 18.
משיב רעה תחת טובה Prv. 17, 13.
משיב דבר בטרם ישמע Prv. 18, 13.
משיב דברים נכחים Prv. 24, 26.
הנני משיב את־צל Jes. 38, 8.
משיב חכמים אחור Jes. 44, 25.
משיב אל־המקום Jer. 28, 3. 4.
משיב נפשי Thr. 1, 16.
משיב דבר לאמר Ez. 9, 11.
part. masc.: כְּמֵשִׁיב *sg.*
ויהי ׀ כמשיב ידו Gn. 38, 29.

part. masc.: לְמֵשִׁיב *sg.*
Ruth 4, 15. והיה לך למשיב נפש
part. m. pl.: מְשִׁיבִים
Jud. 11, 9. אם־משיבים אתם אותי
prt. m. pl. constr.: מְשִׁיבֵי
Prv. 26, 16. משבעה משיבי טעם
Jes. 28, 6. משיבי מלחמה שערה
prt. f. constr.: מְשִׁיבַת
Ps. 19, 8. תמימה משיבת נפש
inf. abs.: הָשֵׁב
Ex. 23, 4. השב תשיבנו
Dt. 22, 1. השב תשיבם
Dt. 24, 13. השב תשיב לו
1 Sam. 6, 3. השב תשיבו לו אשם
inf. constr.: הָשִׁיב
Lev. 25, 28. די השיב לו
2 Sam. 14, 13. לבלתי השיב המלך
inf. abs.: הָשֵׁב
Ez. 21, 35. השב אל־תערה
inf. abs.: וְהָשֵׁב
Gn. 50, 15. והשב ישיב לנו
inf. abs.: הָהָשֵׁב
Gn. 24, 5. החשב אשיב את־בנך
inf. constr.: לְהָשִׁיב
Num. 5, 8. להשיב האשם
2 Sam. 3, 11. להשיב את־אבנר דבר
2 Sam. 8, 3. להשיב ידו בנהר°
2 Sam. 19, 11. להשיב את־המלך
2 Sam. 19, 12. להשיב את־המלך
2 Sam. 19, 13. להשיב את־המלך
2 Sam. 19, 44. להשיב את־מלכי
1 Reg. 12, 6. להשיב את־עם־הזה
1 Reg. 12, 21. להשיב את־המלוכה
2 Chr. 6, 23. להשיב לרשע
2 Chr. 10, 6. להשיב לעם־הזה דבר
2 Chr. 11, 1. להשיב את־הממלכה
Esr. 10, 14. להשיב חרון אף־אלהינו
Esth. 4, 13. להשיב אל־אסתר
Esth. 4. 15. להשיב אל־מרדכי
Esth. 8, 5. להשיב את־הספרים
Esth. 8, 8. אין להשיב
Job. 33, 30. להשיב נפשו מני־שחת
Ps. 78, 35. והרבה להשיב אפו
Ps. 106, 23. להשיב חמתו מהשחית
Prv. 22, 21. להשיב אמרים
Jes. 49, 6. ונצירי ישראל להשיב
Jes. 66, 15. להשיב בחמה אפו
Jer. 18, 20. להשיב את־חמתך
Jer. 28, 6. להשיב כלי בית־י״י
Jer. 29, 10. להשיב אתכם
Thr. 1, 11. באכל להשיב נפש
Thr. 2, 14. להשיב שבותך
Ez. 38, 12. להשיב ידך על־חרבות
Dan. 9, 25. להשיב ולבנות
Jon. 1, 13. להשיב אל־היבשה
inf. constr.: וּלְהָשִׁיב
Gn. 42, 25. ולהשיב כספיהם
inf. c. suff.: הֲשִׁיבֵנִי
Job. 33, 5. אם־תוכל השיבני
Jer. 38, 26. לבלתי השיבני
inf. c. suff.: לַהֲשִׁיבוֹ
Gn. 37, 22. להשיבו אל־אביו
2 Sam. 12, 23. האוכל להשיבו
inf. c. suff.: לַהֲשִׁיבָהּ
Jud. 19, 3. לדבר על־לבה להשיבו
1 Rg. 13. 4. ולא יכל להשיבה אליו
Prv. 26, 15. נלאה להשיבה אל־פיו
inf. c. suff.: לַהֲשִׁיבָם
2 Chr. 24, 19. להשיבם אל־י״י
Neh. 9, 26. העידו בם להשיבם
Neh. 9, 29. להשיבם אל־תורתך
impt. sg.: הָשֵׁב
Gn. 20, 7, השב אשת־האיש
Ex. 4, 7. השב ידך אל־חיקך
Num. 17, 25. השב את־מטה אהרן
1 Sam. 29, 4. השב את־האיש
2 Sam. 14, 21. השב את־הנער
2 S. 15, 25. השב את־ארון האלהים
2 Reg. 8, 6. השב את־כל־אשר־לה
Ps. 28, 4. השב גמולם להם
Ps. 94, 2. השב גמול על־גאים
Jer. 6, 9. השב ידך כבוצר
impt. sg.: הָשֵׁב *p.*
Jes. 42, 22. משסה ואין־אמר השב
impt. sg.: וְהָשֵׁב
2 S. 15, 20. שוב והשב את־אחיך
Neh. 3, 36. והשב חרפתם אל־ראשם
Ps. 79, 12. והשב לשכנינו שבעתים
impt. sg.: הָשִׁיבָה
Jud. 11, 13. השיבה אתהן בשלום
Ps. 35, 17. השיבה נפשי משאיהם
Ps. 51, 14. השיבה לי ששון ישעך
impt. c. s.: הֲשִׁיבֵנִי
Job 33, 32. אם־יש־מלין השיבני
impt. c. s.: הֲשִׁבֵנִי
Jer. 31, 18. השבני ואשובה
impt. c. s.: וַהֲשִׁיבֵנִי
Gn. 37, 14. והשיבני דבר
Job 13, 22. או אדבר והשיבני
impt. c. s.: הֲשִׁיבֵנוּ
Ps. 80, 4. אלהים השיבנו
Ps. 80, 8. 20. אלהים צבאות השיבנו
Thr. 5, 21. השיבנו י״י אליך ונשובה
impt. c. s.: הֲשִׁבֵהוּ
1 Rg. 13, 18. השבהו אתך אל־ביתך
impt. c. s.: וַהֲשִׁיבֵהוּ
1 Reg. 22, 26. והשיבהו אל־אמן
impt. pl.: הָשִׁיבוּ
Neh. 5, 11. השיבו נא להם כהיום
Jes. 46, 8. השיבו פושעים על־לב
Ez. 14, 6. השיבו פניכם
impt. pl.: וְהָשִׁיבוּ
2 Chr. 28, 11. שמעוני והשיבו
Ez. 14, 6. שובו והשיבו
Ez. 18, 30. והשיבו מכל־פשעיכם
Ez. 18, 32. והשיבו וחיו
1 *imperf.:* אָשִׁיב
Gn. 24, 5. החשב אשיב את־בנך
Dt. 32, 41. אשיב נקם לצרי
2 S. 24, 13. מה־אשיב שלחי דבר
1 Rg. 2, 20. כי לא־אשיב את־פניך
1 Reg. 20, 34. מאת אביך אשיב
1 Chr. 21, 12. מה־אשיב את־שלחי
Ps. 68, 23. מבשן אשיב
Ps. 68, 23. אשיב ממצלות ים
Ps. 69, 5. אשר לא־גזלתי אז אשיב
Ps. 81, 15. ועל־צריהם אשיב ידי
Ps. 116, 12. מה־אשיב לי״י
Prv. 24, 29. אשיב לאיש כפעלו
Jer. 32, 44. כי־אשיב את־שבותם
כי־אשיב את־שפות־
Jer. 33, 11. הארץ
Jer. 33, 26. אשוב את שבותם
Jer. 49, 6. אשיב את־שבות
Jer. 49, 39. אשוב את־שבית עילם
Thr. 3, 21. זאת אשיב אל־לבי
Ez. 34, 16. הנדחת אשיב
Ez. 39, 25. אשיב את־שבית יעקב
Hos. 4, 9. ומעלליו אשיב לו
Joel 4, 1. אשוב את־שבות יהודה
Joel 4, 4. אשיב גמלכם בראשכם
Hab. 2, 1. ומה אשיב על־תוכחתי
Zach. 9, 12. משנה אשיב לך
1 *imperf.:* וְאָשִׁיב
1 Sam. 12, 3. ואשיב לכם
1 *imperf.:* וָאָשִׁיב
Neh. 2, 20. ואשיב אתם דבר
Neh. 6, 4. ואשיב אותם כדבר הזה

1 *impf. ap.:* וָאָשֵׁב
Jos. 14, 7. ואשב אתו דבר
1 *imperf.:* וָאָשִׁיבָה
2 Sam. 17, 3. ואשיבה כל־העם אליך
Prv. 27, 11, ואשיבה חרפי דבר
Jes. 1, 25. ואשיבה ידי עליך
Jes. 1, 26. ואשיבה שפטיך
1 *imperf:* וָאָשִׁיבָה
Neh. 13, 9. ואשיבה שם כלי
Ps. 119, 59. ואשיבה רגלי
1 *impf. c. s.:* אֲשִׁיבְךָ
Job. 35, 4. אני אשיבך מלין
1 *impf. c. s.:* אֲשִׁיבֶךָּ *p.*
Job. 40, 4. הן קלתי מה אשיבך
1 *impf. c. s.:* וַאֲשִׁיבֶךָּ
Jer. 15, 19. אם־תשוב ואשיבך
1 *impf. c. s.:* אֲשִׁיבֵנִי
Gn. 42, 37. ואני אשיבנו אליך
Jud. 17, 3. ועתה אשיבנו לך
Job. 31, 14. וכי־יפקד מה אשיבנו
Job. 32, 14. ובאמריכם לא אשיבנו
Am. 1, 3. 6. 9. 11. 13. לא אשיבנו
Am. 2, 1. 4. 6. ועל־ארבעה לא אשיבנו
1 *impf. c. s.:* אֲשִׁיבֶנָּה
Num. 23, 20. וברך ולא אשיבנה
2 *imperf:* תָּשִׁיב
Gn. 24, 6. פן־תשיב את־בני שמה
Dt. 24. 13. השב תשיב לו
2 Reg. 18, 24. ואיך תשיב את פני
Job. 15, 13. כי־תשיב אל־אל
Ps. 74, 11. למה תשיב ידך
Ps. 89, 44. אף־תשיב צור חרבו
Jes. 36, 9. ואיך תשיב את פני
Jes. 58, 13. תשיב משבת רגלך
Thr. 3, 64. תשיב להם גמול
2 *imperf. ap.:* תָּשֵׁב
Gn. 24, 8. בני לא תשב שמה
2 Chr. 6, 42. אל־תשב פני משיחך
Ps. 90, 3. תשב אנוש עד־דכא
Ps. 132, 10. אל־תשב פני משיחך
2 *imperf. ap.:* תָּשֵׁב
1 Reg. 2, 20. אל־תשב את־פני
2 *impf. ap.:* תְּשִׁיבֵנִי
Job. 10, 9. ואל־עפר תשיבני
Job. 30, 23. כי־ידעתי מות תשיבני
Jer. 37, 20. ואל־תשבני בית יהונתן
2 *impf. c. s.:* תְּשִׁיבֵנוּ
Ps. 44, 11. תשיבנו אחור מני־צר
2 *impf. c. s.:* תְּשִׁיבֵנוּ
Ex. 22, 25. עד־בא השמש תשיבנו לו
Ex. 23, 4. השב תשיבנו
2 *impf. c. s.:* תְּשִׁיבֵם
Dt. 22, 1. השב תשיבם
2 *imperf. f.:* תָּשֻׁבִי
1 Reg. 2, 16. אל־תשבי את־פני
3 *imperf.:* יָשִׁיב
Gn. 50, 15. והשב ישיב לנו
Ex. 21, 34. כסף ישיב לבעליו
Lev. 25, 51. ישיב גאלתו
Lev. 25, 52. ישיב את־גאלתו
Dt. 17, 16. ולא־ישיב את־העם
Dt. 32, 43. ונקם ישיב לצריו
1 S. 26, 23. ישיב לאיש את־צדקתו
2 Sam. 22, 21. כבר ידי ישיב לי
1 Reg. 2, 17. כי לא־ישיב את־פניך
Job. 9, 13. אלוה לא־ישיב אפו
Job. 39, 12. כי־ישוב זרעך
Ez. 18, 12. חבל לא ישיב
Ez. 33, 15. חבל ישיב רשע
Dan. 11, 18. חרפתו ישיב לו
Hos. 12, 3. כמעלליו ישיב לו
Hos. 12, 15. וחרפתו ישיב לו
Ps. 18, 21 כבר ידי ישיב לי
Ps. 54, 7. ישור הרע לשוררי

Prv 12, 14. וגמול ידי־אדם ישוב לו
Prv. 15, 1. מענה־רך ישיב חמה
Prv. 25, 13. ונפש אדניו ישיב
Jes. 44, 19. ולא־ישיב אל־לבו
Ez. 18, 7. חבלתו חוב ישיב
Ez. 18, 8. מעול ישיב ידו
3 *imperf.:* וַיָּשָׁב
Dan. 11, 18. וישב פניו לאיים
Dan. 11, 19. וישב פניו למעוזי ארצו
3 *imperf.:* וַיָּשֹׁב
Gn. 14, 16. וישב את כל־הרכש
Gn. 20, 14. וישב לו את שרה אשתו
Gn. 40, 21. וישב את־שר המשקים
Ex. 4, 7. וישב ידו אל־חיקו
Ex. 15, 19. וישב י״י עלהם
Ex 19, 8. וישב משה את־דברי העם
Jud. 9, 56. וישב אלהים את רעת
Jud. 17, 3. וישב את־אלף
Jud. 17, 4. וישב את־הכסף לאמו
1 Sam. 14, 27. וישב ידו אל־פיו
1 S. 25, 21. וישב־לי רעה תחת טובה
2 Sam. 15, 29. וישב צדוק
2 Sam. 22, 25. וישב י״י לי כצדקתי
1 Reg. 2, 30. וישב בניהו את־המלך
2 Reg. 13, 25. וישב את־ערי ישראל
2 Reg. 17, 3. וישב לו מנחה
2 Rg. 20, 11. וישב את־החצל במעלות
2 Reg. 22, 9. וישב את־המלך דבר
1 Chr. 21, 27. וישב חרבו אל־נדנה
2 Chr. 34, 16. וישב עוד את־המלך
Job 33, 26. וישב לאנוש צדקתו
Ps. 18, 25. וישב־י״י לי כצדקי
Ps. 94, 23. וישב עליהם את־אונם
Prv. 20, 26. וישב עליהם אופן
Ez. 44, 1. וישב אתי דרך שער
3 *impf. c. s.:* יְשִׁבֵנִי
2 Sam. 15, 8. אם־ישוב ישבני י״י
3 *impf. c. s.:* וַיְשִׁבֵנִי
Ez. 47, 1. וישבני אל־פתח הבית
Ez. 47, 6. וישבני אל־שפת הנחל
3 *impf. c. s.:* יְשִׁיבֵנִי
Job. 9, 12. הן יחטף מי ישיבנו
Job. 11, 10. ויקהיל ומי ישיבנו
Job. 33, 13. והוא באחד ומי ישיבנו
3 *impf. c. s.:* וַיְשִׁיבֵהוּ
וניחהו על־החמור
1 Reg. 13, 29. וישיבהו
2 Chr. 33, 13. וישיבהו ירושלם
3 *impf. c. s.:* וַיְשִׁלְּבָהּ
2 Reg. 14, 22. וישבה ליהודה
2 Chr. 26, 2. וישיבה ליהודה
3 *impf. c. s.:* יְשִׁיבֶנָּה
Prv. 19, 24. גם־אל־פיהו לא ישיבנה
Jes. 14, 27. ומי ישיבנה
Jes. 43, 13. אפעל ומי ישיבנה
3 *impf. c. s.:* וַיְשִׁיבֵם
2 Chr. 19, 4. וישובם אל־י״י
3 *imperf. f:* תָּשִׁיב
Jud. 5, 29. אף־היא תשיב אמריה
1 *imperf. pl.:* נָשִׁיב
1 Sam. 6, 4. מה האשם אשר נשיב לו
Neh. 5, 12. ויאמרו נשיב
1 *imperf. pl.:* וְנָשִׁיב
1 Reg. 12, 9. ונשיב דבר את־העם
2 Chr. 10, 9. ונשיב דבר את־העם
1 *imperf. pl.:* וַנָּשֹׁב
Gn. 43, 21. ונשב אתו בידינו
2 *imperf. pl.:* תָּשִׁיבוּ
Gen. 43, 12. תשיבו בידכם
1 Sam. 6, 3. השב תשיבו לו אשם
2 *imperf. pl.:* וַתָּשֻׁבוּ
Jer. 34, 16. ותשבו איש את־עבדו

3 *imperf. pl.:* יָשִׁיבוּ
Num. 18, 9. ישיבו לי קדש קדשים
2S. 16, 3. ה׳ם ישיבו לי בית ישראל
Ps. 72, 10. מנחה ישיבו
Prv. 29, 8. וחכמים ישיבו אף
3 *imperf. pl.:* וְיָשֻׁבוּ
Dt. 1, 22. וישבו אתנו דבר
3 *imperf. pl.:* וְיָשִׁיבוּ
Jes. 41, 28. ואשאלם וישיבו דבר
Thr. 1, 19. וישיבו את־נפשם
3 *imperf. pl.:* וַיָּשִׁיבוּ
Num. 13, 26. וישיבו אתם דבר
Dt. 1, 25. וישיבו אתנו דבר
Jos. 22, 32. וישיבו אותם
1 Sam. 5, 3. וישבו אתו למקומו
2 Sam. 3, 26. וישבו אתו מבור הסרה
1 Rg. 12, 16. וישבו העם את־המלך
2 Reg. 22, 20. וישבו את־המלך דבר
2 Chr. 10, 16. וישיבו העם את־המלך
2 Chr. 34, 28. וישיבו את־המלך דבר
Jer. 34, 11. וישיבו את־העבדים
3 *impf. pl.:* יְשִׁיבֻנִי
Job. 20, 2. לכן שעפי ישיבוני
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְשִׁיבֵהוּ
2 Chr. 24, 11. וישיבהו אל־מקמו
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְשִׁבֵהוּ
1 Sam. 17, 30. וישבהו העם דבר
1 Reg. 20, 9. וישבהו דבר
3 *impf. pl. c. s.:* וַיְשִׁבֻם
Jer. 23, 22. וישבום מדרכם
3 *impf. pl. f.:* תָּשֻׁבְנָה
Job. 20, 10. וידיו תשבנה אונו
Hof-al: הוּשַׁב 3 *perf.:*
Gn. 42, 28. הושב כספי
part. masc.: מֻשָּׁב
Gn. 43, 12. המושב בפי אמתחתיכם
Num. 5, 8. האשם המושב לה׳
part. m. pl.: מֻשָּׁבִים
Jer. 27, 16. כלי בית־ה׳ מושבים
3 *impf. fem.:* תּוּשַׁב
Jes. 44, 26. האמר לירושלם תושב
3 *imperf.:* וַיּוּשַׁב
Ex. 10, 8. ויושב את־משה

שׁוֹב

ת״ו, וסוף כיוכי, ומוכנו כקוב ומוכד ופוסע ונוגד וכך מקרי [צַנעריככיג, צַנעפַצַלַלען], לומר מן שוב מקרי ל׳, אחר נפעל.

adj. m. prt., aversus, apostata, refractarius, rebellis. LXX. *ἐπιστρέφων, ἀφεστηκώς, ἀτιμούμενος, στυγνός, ἰταμία.*

Jes. 57, 17. שובב בדרך לבו
pl.: שׁוֹבָבִים
Jer. 3, 14. 22. שובו בנים שובבים

שׁוֹבֵב

ת״ו, כמו שׁוֹבֵב, ומוכנו משלמו.

adj. m., vi eadem, qua שׁוֹבֵב.

adj. fem.: הַשּׁוֹבֵבָה
Jer. 31, 22. 49, 4. הבת השובבה

שׁוּבָה

ש״כ, ומוכנו תשוכת כפש וסיים, מרגעש ומכוסה, כפת וסקש [נעלענוכג, עך־קוו׳ככוכג], כי תשוכת כפש למנכה הקדומה, כלי רגוש וסספעכות סיל המרגעה, וש״כ הפותים מן יש לש פגעו ולש כגעו נסודו.

n. f., reversio animi, vivificatio, respiratio, sec. alios: conversio. LXX. *ἀποστραφείς.*

בְּשׁוּבָה

Jes. 30, 15. בשובה ונחת תושעון

שִׁיבָה

ש״כ, וסוף שם הפעולה, ומוכנו קויכה לנית מצני ומצעכוד [נוי׳ככעכוכג, ה״יש-], וכשלל כפי הכרלה על הצניס מגלות, וים שִׁיבָה לקרת [ש״כ י״ש לש״ג] שמוש מן יָשַׁב תמיד יש״נ.

n. f., reditus, reductio, collect. de reducibus ex exilio, div. a שִׁיבָה, sedes, domicilium (= יְשִׁיבָה). LXX. *αἰχμαλωσία.*

constr.: שִׁיבַת
בשוב ר״י את־שיבת ציון Ps. 126, 1.

תְּשׁוּבָה

ש״כ גויכ שוב, ע״פ תשועה, תשוכה, תכועה, תכומה, תקופה, תקופה, תקומה. ופתכונו שיכם למעמד רלשי וקדמוני, ומוס תשוכת הצנס, כ״ל כי תשוב הצנס להקל תקופתה, וג״כ מענה נצנלקה, ע״ד הש״י תמיכי, וכש״ע ג״כ מתשוכה לד׳, ע״י התוועות תעלים [נוסע], לכן נעל תשוכה, לולם הֲשָׁבָה, הֲשָׁבוֹן מכתיכת דכך לנעלים הכלשוכים.

n. f. (ad s. f. תְּקוּמָה, תְּקוּפָה, תְּרוּמָה, תְּרוּעָה), *reditus*, de tempore: *periodus*, conversio anni ad terminum eum, in quo recens ejus quasi cursus incipit; *responsum*, *ἀπόκρισις*; neohebr. *poenitentia* (בַּעַל תְּשׁוּבָה, ein Bussfertiger). LXX. *ἀποστροφή, ἀνταπόκρισις, ἐπιστρέφειν.*

constr.: תְּשׁוּבַת
1 Chr. 20, 1. לעת תשובת השנה
constr.: לִתְשׁוּבַת
2 Sam. 11, 1. ויהי לתשובת השנה
1 Reg. 20, 22. כי לתשובת השנה
1 Reg. 20, 26. ויהי לתשובת השנה
constr.: וְלִתְשׁוּבַת
2 Chr. 36, 10. ולתשובת השנה שלח
cum suff.: וּתְשׁוּבָתוֹ
1 Sam. 7, 17. ותשבתו הרמתה
pl.: תְּשׁוּבֹת
Job. 34, 36. תשבת באנשי־און
pl. c. suff.: וּתְשׁוּבֹתֵיכֶם
Job. 21, 34. ותשובתיכם נשאר־מעל

מְשׁוּבָה

ש״כ, ומכנו מְשׁוּבוֹת, ומפתכון מס״נס מעקרי ל׳ ומכל, פש״עס וכסלס וזונכנות, כן מתכל כגד ל׳ לו כגד מקכתס, ומוכן וס כזכש.

n. f. (pl. מְשׁוּבוֹת), aversio, defectio, apostasia, concr. apostata, qui continuo refractarium se gerit (Jer. 3, 6. 8.). LXX. *ἀποστροφή, ἁμαρτία, κακία, ἀδικεῖν; σύντριμμα, κατοικία, παροικία.*

Jer. 3, 6. עשתה משבה ישראל
Jer. 3, 8. נאפה משבה ישראל
Jer. 3, 11. צדקה נפשה משבה ישראל
Jer. 3, 12. שובה משבה ישראל
Jer. 8, 5. משבה נצחת
constr.: מְשׁוּבַת
Prv. 1, 32. משובת פתים תהרגם
c. suff.: לְמְשׁוּבָתִי
Hos. 11, 7. ועמי תלואים למשובתי
c. suff.: מְשׁוּבָתָם
Hos. 14, 5. ארפא משובתם
pl. c. suff.: מְשׁוּבֹתֵינוּ
Jer. 14, 7. כי־רבו משובתינו
pl. c. suff.: וּמְשׁוּבוֹתַיִךְ
Jer. 2, 18. ומשבותיך תוכחך
pl. c. suff.: מְשׁוּבֹתֵיכֶם
Jer. 3, 22. ארפא משבתיכם
pl. c. suff.: מְשׁוּבֹתֵיהֶם
Jer. 5, 6. עצמו משבתיהם

שׁוּב

לומר שָׁב, שָׁבְתִּי, ומכיכוכי שָׁב. מפתכון היות לכן־שער וקור נשערות רקש, ווס לקרי הוקנס, וכן שאב נסוכי, שאב נעכני. ולשל לקקור שכשו כ״ל תמיכו מלכנות ומתקוומת, כי מעכשו שָׁב מכמכש ג״כ לקל פָּסַח לעיל, וכן לקל שׁוּשׁ סוד וס. ומשוי ע׳ כלוף מזכזים. נקרמי סָב, סֵיב, ומפעולי אַתְסֵיב מצלמו, לשל ממנו מקומקי סָב, סֵיב, ומסס סֵיב, סֵיבָא, ומשופצ סֵיבוּ, סִיבוּ, לשל מכנוי עלו סֵבֻנָן.

h. e. שָׁב, *v. intr.* (1 p. pr. שָׁבְתִּי, prt. שָׁב), album, canum esse, canos habere, de sene, syr. סָאב, arab. *śaba*, jud. aram. סָב, סֵיב (pass. אִתְסֵיב, adj. סָב, סֵיב subst. סֵיבָא, סֵיבוּ; abstract. סִיבוּ, סֵיבוּ, unde plur. סֵבֻנָן), cogn. שִׁישׁ et שָׂשָׂה (= שָׂשָׁה). LXX. 1 p. pr. *καθήσομαι*; prt. שָׁב, *πρεσβύτης.*

1 *perf.:* וָאָשֻׁבָה
1 Sam. 12, 2. ואני זקנתי ושבתי
part. masc.: שָׁב *sg.*
Job 15, 10. גם־שב גם־ישיש בנו
שֵׂיב
ש״ו, ומסמך שֵׂיב, ומוכנו קשוש ומלכן שער, לכן נכלל קשיעות [גר״יוכב־שלעכר].

n. m. (c. שֵׂיב), canities, senium, senectus. LXX. *γῆρας.*

c. suff.: מִשֵּׂיבוֹ
1 Reg. 14, 4. כי קמו עיניו משיבו
שֵׂיבָה
ש״כ, ופתכונו כמו שָׁבַת, לומר קשיעות, ולים שיכם, מכלון וקן לשל מלכנו שנעותיו.

n. f., sicut שֵׂיב, canities, senium; אִישׁ שֵׂיבָה, senex, canus, capillis canescentibus, capite candido. LXX. *πολιά, πολιός, γῆρας, τὸ πρεσβεῖον, καταγηράσκειν; ἀνὴρ πρεσβύτερος, κατεστηκὼς πρεσβύτερος.*

Lev. 19, 32 מפני שיבה תקום
Dt. 32, 26. ורנק עם־איש שיבה
Jes. 46, 4. ועד־שיבה אני אסבל
Hos. 7, 9. גם־שיבה זרקה בו
וְשֵׂיבָה
Ps. 71, 18. וגם־עד־זקנה ושיבה
בְּשֵׂיבָה
Gn. 15, 15. תקבר בשיבה טובה
Gn. 25, 8. בשיבה טובה זקן ושבע
Jud. 8, 32. בן־יואש בשיבה טובה
1 Chr. 29, 28. וימת בשיבה טובה
Ps. 92, 15. עוד ינובון בשיבה
לְשֵׂיבָה
Job. 41, 23. יחשב תהום לשיבה
constr.: שֵׂיבַת
Gn. 44, 31. שיבת עבדך אבינו
cum suff.: שֵׂיבָתִי
Gn. 42, 38. והורדתם את־שיבתי 44, 29.
c. suff.: שֵׂיבָתֵךְ
Ruth 4, 15. ולכלכל את־שיבתך
c. suff.: שֵׂיבָתוֹ
1 Reg. 2, 6. שיבתו בשלם שאל
1 Reg. 2, 9. את־שיבתו בדם שאול
שׂוּב
נקרמי כמו נעכני, כלי הפכש המוכן.

v. intr. aram., hebraico aequale.

p. pl. def.: לְשָׁבַיָּא
Esr. 5, 9. לשביא אלך
p. pl. constr.: שָׁבֵי
Ez. 5, 5. על שבי יהודיא
Ez. 6, 8. עם שבי יהודיא
p. pl. constr.: וְשָׁבֵי
Esr. 6, 14. ושבי יהודיא
p. pl. constr.: וּלְשָׁבֵי
Esr. 6, 7. ולשבי יהודיא

שׁוּג

לומר שָׁג, וסוף כמו שָׁגָה לעיל, וכמו שָׁג, ופתכונו לפ״ו נעכוע והעוות הכה והכה, לכן כלכול שכור ושגיגה [קיכיכן], וכנר לנכתי מתכו תקת הפעלים הללה.

h. e. שָׁג, *v. intr. inus.*, sicut שָׁגָה, שָׁגַג q. v., vacillare, errare.

מְשׁוּגָה

ש״כ, ומוכנו כמו משגה ושגגה, לומר טעות, ומכל״ק פתרו כמו מְשֻׁגָּה, כדגש תמור כף, וסוף מן שגג.

n. f., error, delictum, peccatum, sicut מִשְׁגֶּה, שְׁגָגָה, a v. שָׁג (vel a v. שָׁגַג, si pro מְשֻׁגָּה dicitur). LXX. *πλάνος.*

cum suff.: מְשׁוּגָתִי
Job. 19, 4. אתי תלין משוגתי

I. שׁוּג

לומר שָׁג, ופתכונו כמו סָג לעיל, לומר עתוק להסיק וכסינות מדנר [נוכיק־ווי״כען], ומשל לך נכפעל נָשׁוּג, כמוכן כסוג, וכנר פרשתיכו שס.

h. e. שָׁג, *v. intr. inus.*, recedere, alias סָג; *Ni.* נָשׁוֹג = נָסוֹג q. v.

Nif-al: נָשׁוֹג 3 *perf.*
2 Sam. 1, 22. לא נשוג אחור

שִׁיג

ש״ו, ע״פ שִׁיחַ, ומוכנו לדעת הקדמוכיס עכוד ועסק, לומר עתוק להסיק והלוך מס לנד, כדרך נעלי עסק [וועננגלכנ], ומסתכר זס יותר מפרוש הכד״ק, שהיכ כשג לשמוע נָשִׂיג, ומסס לפ״ו תמור נָשִׂיג, כלשל לדעתו שִׂיא תמור נָשִׂיא, והכלון עכין מס להזיג.

n. m. (ad s. f. שִׂיחַ; non pro נָשִׂיג, sicut שִׂיא ex נָשִׂיא, id quod *Qimchio* videtur), abitus, secessus, inde: negotium, opera, propter quam quis se recipit. LXX. *ἀδολεσχία* (שִׂיחַ).

1 Reg. 18, 27. כי־שיח וכי־שיג לו

II. שׁוּג

לומר שָׁג, והלפתו סיוג וגדיכס מסכיכ, הסכס נעל לנכ וסכיכס [קומנייכען, קייכסעקקען], כי רְעִיו הֵמָּה סָג, שָׁגָה, וכן תאג נעכני נמוכן סיגס, וכן שאב סס, וכן שרש תָּג [תּוּג] נלרמי, לשל ממנו תָּג הנס, להסתכת וכ מפתק הרקש, וכן כשרש כמכוון נשפתי מערב, ל״מ נשפס גרמכית [הַתָּג-ען] וכדומה, עי׳ נקכוב מיוקד. הכנד שִׁוְּגָשׁג קווק הפעולה, לומר גדיכס וסיגס מסכיכ, ולפען-נכפק טעה לפי דעתי שסיכ שיג לשרש, וכן המלקדק דוד קמקי טעה, שכתבו נשרשים תפת שגה, ע״ל תעתע יין תעה, כי הכוכן כלשל פרשכו.

h. e. שָׁג, *v. tr.*, sepire, stipare, sepe cingere (einhegen), cogn. תָּג, שָׂךְ, שָׂךְ, שָׂךְ, aram. תָּג (unde תָּג, corona, diadema caput cingens), arab. *tâga*, *śaka*. *Pilp.* שִׁוְּגָשׁג, sepimine circumcirca munire (non vi *educandi*, a v. שָׂגָה, sicut תִּשְׂתַּגֵּעַ a v. תָּגָה, id quod Qimchio placet).

σεν. Alius: ἔκυψε γὰρ εἰς θάνατον οἰκον αὐτῆς.

3 *perf. fem.*: שָׁדָה
Ps. 44, 26. כי שחה לעפר נפשנו
Prv. 2, 18. כי שחה אל־מות ביתה
3 *impf. f.*: וָתָּשׁוּחַ *Q'ri.*
Thr. 3, 20. ותשׁיח עלי נפשי

שׁוּחָה

ז״כ, ומוכנו זחיח וכור פקח ומכוסה וגומץ [גרוטע], וכנוד מקמוט על ספילה וקיעה [וענקונג, טיפעם], וכן שׁוּחַ, שׁוּחָא בארמי, לו ג״כ שִׁיחָה, ולד״ק ג״כ עכין זמוק כהזחלה.

n. f., fovea, barathrum, trop. exitium, pernicies, aram. שׁוּחַ, שׁוּחָא, שִׁיחָה. LXX. *βόθρος, πίθος, ἄβατος, λογος, ῥῆμα* (שׁוּחָה). A. S. Th. *διαφθορά*. S. *ὄρυγμα*.

Prv. 22, 14. שוחה עמקה פי זרות
Prv. 23, 27. כי־שוחה עמוקה זונה
Jer. 18, 20. כי־כרו שוחה לנפשי
Jer. 18, 22. *Q'ri.* כרו שׁיחה ללכדני

וְשׁוּחָה

Jer. 2, 6. בארץ ערבה ושוחה

שַׁחַת

ז״כ מן שָׁחַת, וכן נָתַת מן נָתָן, חֶשֶׁת מן חָשַׁת, ומולי ג״כ רֶשֶׁת מן רָשַׁת, וכזאת זכמוכ מן שֶׁשֶׁת הכנוי לְשָׁחוֹת [כיוס כ״ד ג׳], מן קצת חֲשָׁחוֹת, לפ״ו ג״כ שְׁחָחוֹת, נְחָתוֹת. פתכונו כמו זוקס לגוד כס תיתו עכף, לו ג״כ כור מיס וכנס, וכהזחלה קס״כ על כור וקנר וזחול ותכן תקתית וכדומס.

n. f. (a v. שָׁחַת, quemadmodum רֶשֶׁת, חֶשֶׁת, a vv. נָתַת, חָשַׁשׁ; pl. שְׁחָחוֹת, sicut נְחָתוֹת, רְשָׁתוֹת Bëza 24, b.), fovea, ad feras capiendas, ad aquas conservandas, ad captivos includendos; sepulcrum, caverna (בֵּית שַׁחַת, רְאֵה, שַׁחַת). LXX. *βόθρος, βόθυνος; φθορά, δια-, κατα-* (quasi a v. שָׁחַת), *θάνατος, ἀπώλεια, ῥύπος; ἀπολλύναι.*

שָׁחַת *p.*

Job. 33, 18. יחשך נפשו מני־שחת
Job. 33, 24. פדעהו מרדת שחת
Job. 33, 30. להשיב נפשו מני־שחת
Ps. 16, 10. חסידך לראות שחת
Ps. 30, 10. ברדתי אל־שחת
Ps. 35, 7. שחת רשתם
Ps. 55, 24. תורדם לבאר שחת
Ps. 94, 13. עד יכרה לרשע שחת

הַשָּׁחַת *p.*

Ps. 49, 10. לא יראה השחת

בְּשַׁחַת

Ps. 7, 16. ויפל בשחת יפעל
Ps. 9, 16. טבעו גוים בשחת עשו

בַּשַּׁחַת

Job. 9, 31. אז בשחת תטבלני

בַּשַּׁחַת *p.*

Job. 33, 28. פדה נפשו מעבר בשחת

לַשַּׁחַת

Job. 17, 15. לשחת קראתי אבי אתה
Job. 33, 22. ותקרב לשחת נפשו
Jes. 51, 14. ולא־ימות לשחת
Ez. 28, 8. לשחת יורדוך

מִשָּׁחַת

Ps. 103, 4. הגואל משחת חייכי
Jon. 2, 7. ותעל משחת חיי יי אלהי

שִׁיחָה

ז״כ, כמו שׁוּחָה, וכמוכ נכתיב תיכון, ומוכנו מזלמס.

n. f. (Ketib = שׁוּחָה), fovea. LXX.

Ps. 16, 8. שויתי י״י לנגדי תמיד
Ps. 89, 20. שויתי עזר על־גבור
Ps. 119, 30. משפטיך שויתי
Ps. 131, 2. אם־לא שויתי ודוממתי
Jes. 38, 13. שויתי עד־בקר
part. masc.: מְשַׁוֶּה *sg.*
2 Sam. 22, 34. משוה רגלי כאילות
Ps. 18, 34. משוה רגלי כאילות
2 *imperf.*: תְּשַׁוֶּה
Ps. 21, 6. והדר תשוה עליו
3 *imperf.*: יְשַׁוֶּה
Hos. 10, 1. פרי ישוה־לו
Pu-al: שֻׁוָּה
2 *imperf.*: תְּשֻׁוֶּה *K'tib.*
Job. 30, 22. תמוגגני תשוה
Hif-il: הִשְׁוָה
1 *imperf.*: אַשְׁוֶה
Thr. 2, 13. מה אשוה־לך ואנחמך
2 *imperf. pl.*: וַתְּשַׁוּוּ
Jes. 46, 5. למי תדמיוני ותשוו
Nitpa-el: נִשְׁתַּוָּה 3 *perf.*
Prv. 27, 15. ואשת מדונים נשתוה

שָׁוֶה

ז״ו, והוא סניכוכי, ולמלתו מיזור וכר מוזוס וזכל [פלמכע]. נגמכל וכן״ע שָׁוֶר, לשכ כמקס מוזוס וכוול, שְׁוֵה דמי המקס וערך, וכן סס המוזת אֲשֻׁוָּרָה, למסמכת זוי סכמקס מקוים, חֲשֻׁוָּאָה עזות זוי, שְׁוִיאוּת כמו זוי וכדומס.

n. m. prt., planities, locus aequus et planus, *τὰ ἐπίπεδα*. LXX. *Σαβύ.*

Gn. 14, 17. אל־עמק שוה

שָׁוֶה

נזקמי, כמו שָׁוֶה נעכרי, ונתכנוס שְׁוֵא, ומוכנו כמו נעכרי, נלי הפלס המוכן. סכנד שַׁוֵּר נכנד נעכרי, וכנוסף אַשְׁוֵר, ופעולי אִשְׁתַּוֵּא.

v. aram. (targ. שְׁוָא), significationis ejusdem, ac hebraicum. *Pi.* שַׁוֵּר, aequale facere, aequare. *Itpe.* אִשְׁתַּוֵּא, poni, fieri aliquid. LXX. *δοθῆναι.*

part. pass.: שְׁוִי *K'tib.*
Dan. 5, 21. ולבבה עם־חיותא שוי
Pa-el: שַׁוִּי
3 *perf.*: שַׁוִּי *Q'ri.*
Dan. 5, 21. ולבבה עם־חיותא שוי
Itpa-el: אִשְׁתַּוַּדָה
3 *imperf.*: יִשְׁתַּוַּדָה
Dan. 3, 29. וביתה נולי ישתוה

שׁוּחַ

לומר שָׁחַ, ופתכוכו כמו סיסוד על שָׁחַ, שָׁחֵה לקמן, זפילה לקרן וזקיעה ככיעה וגזיכה סומכות וכפיפה [ויכקמן, ניעלער־, סיכקמ־], ד״מ מככיעה לומת, נמפסוק זקה קל־מות, כקזר סכיר קמן־גכקן, ולקן ריוג הממיעו נקפר מכפל זלו, כי סכיכו לע״ו. והקרן שָׁחַ דומס קל שָׁקַע לקמן, ע״ם הקקר וסזוי. ומוס נהזחלה על רפיון לב ונמיכות כוס והלוך קודר, ונמוכן וס סכוסף הַשְׁרַה.

h. e. שָׁחַ, *v. intr.*, labi, labare, ruere, decidere, trop. concidere viribus, deficere animo, depressum, dejectum esse, cogn. שָׁחַ, שָׁקַע. *Hi.* הֵשִׁיחַ (*Ketib*), depressum, inclinatum esse. LXX. שָׁחַח אֶל־מָוֶת, *ἔθετο γὰρ παρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς*. S. *ὤφι-*

2 *perf.*: וַשָּׁדַתָּ
Dt. 27, 2. 4. ושדת אתם בשיד

שׁוּד

ס״כ, ומוכנו יזיכס וכדמס וכמזל [שָׁחַכ-לִיך, ענגען, גל״ך ויין], ד״מ דכר זיסולל נדכר, נזוו סערך לו המיקיר, סוזוום וכערך דכר לדכר, וזיקס עמו עד זיזוס זס לוס, לכן ג״כ לסמיכת הספוק וכדי לוכך, ריזו והגון ומוכזר ודי לדכר, זזמו הזוו. סכנד שָׁדַד יוצל וקוק, פלוס וסלילס ויזור, לו עזות זוס לו הזוומס, ד״מ זוס כפצ, וזמו הזקעת הכפצ והרגעתס. ומוכן זל זויתי עד נקר, הרלון זויתי כפצי וזקעתים עד נקר. ולפעמים נמוכן ערך סלוך דכר נזוו, ד״מ זויתי עור על-גבור, וזוס פרי כמו ערך פרי. הכוסף הַשְׁדָה יוצל, עזות דמיון וזוו. הכתפעל [נכין זכיי זל הִתְפַּעֵל] נִשְׁתָּדָה, הִתְדַּמוּת, ומוכן הספוק נמזלי [כ״ו ע״ו] ללף עוכד כיוס סגריכ וקצל מלכיס כזוו יקר וכלמו, וכן הכיכו הכולנצעל, וקצר תִּשְׁדֶּה נכתיב [קיוב ל׳ כ״כ] מנצכ״פ, הכס הוס תמור תִּשְׁאֶה.

v. intr., similem, planum, parem esse, pretio aequalem s. aequipollentem esse (seq. בְּ), adaequatum, convenientem, sufficientem, utilem, aptum esse (seq. לְ), translatione ab aequatione ad assimilationem, aequiparationem, comparationem, convenientiam facta. *Pi.* שִׁדֵּד, exaequare, complanare, trop. sedare, mitigare, med. semet ipsum (Jes. 38, 13., ubi Vulg. et Hier.: *sperabam usque ad mane*), absol. vel seq. נַפְשׁ, animum componere (*Ψ.* 131, 2.); componere vel gener. ponere, seq. בְּ: assimilare. *Hi.* הִשְׁוָה, comparare, aequiparare. *Nitpa.* נִשְׁתַּוָּה, comparem, consimilem esse (unter einander gleich sein). Vulg. *comparantur*. Gr. Venet. *ἰσοῦται.* Alii: tumultuantur instar procellae (= נִסְתָּוָה, cf. gr. *χειμασθῆναι ἀπειλαῖς, κεχειμᾶνται φρένες*), alii: metuenda sunt (collato aram. אִשְׁתְּוַר, metuere). *Pu.* שֻׁוָּה; at תְּשֻׁוֶּה *Ketib* Job. 30, 22. pro תְּשֻׁאֶה dictum est. LXX. *ὅμοιον γίνεσθαι, ἄξιον εἶναι, ἄξια ἐτάζειν, συμφέρειν, ἀρέσκειν, ὑψοῦν*; prt. act. שׁוֶה, *ἄξιος*; *Pi. ὁμαλίζειν, καταρτίζειν; τιθέναι, ἐπι-; παραδιδόναι, εὐθηνεῖν, προορᾶν, οὐκ ἐπιλανθάνεσθαι, ταπεινοφρονεῖν*; *Hi. σώζειν, ἰδεῖν*; *Nitpa. ὡσαύτως.*

3 *perf.*: שָׁוָה
Job. 33, 27. ולא־שוה לי
part. masc.: שׁוֶה *sg.*
Esth. 3, 8. אין־שוה להניחם
Esth. 5, 13. איננו שוה לי
Esth. 7, 4. שוה בנזק המלך
1 *imperf.*: וְאֶשְׁוֶה
Jes. 40, 25. ואל־מי תדמיוני ואשוה
2 *imperf.*: תְּשַׁוֶּה
Prv. 26, 4. פן־תשוה־לו גם־אתה
3 *imperf. pl.*: יְשׁוּוּ־
Prv. 3, 15. וכל־חפציך לא ישוו־בה
Prv. 8, 11. וכל־חפצים לא ישוו־בה
Pi-el: שִׁוָּה 3 *perf.*
Jes. 28, 25. הלוא אם־שוה פניה
1 *perf.*: שִׁוִּיתִי

LXX. *πλανηθήσῃ* (quasi scriptum esset תְּשַׁגְשֵׁג).
Pi-el: שִׁגְשֵׁג
2 *impf. f.*: תְּשַׁגְשְׁגִי *p.*
Jes. 17, 11. ביום נטעך תשגשגי

שׁוּד

v. שָׁדַד *s. r.* שָׁדֵד *p.* 1104.

שׁוּד

לומר שֹׁד, ומעתיד יָשׁוּד, ומלתו כמו שֹׁד לעיל, קציס וקציקס וכויכס, קריכס וזמיכס, גליעס וכגיזס, כקזר תעלס זס, וכמוכן גליעס שאד בערבי, לקזר דומס לל שַׁדַּי.

h. e. שֹׁד, *v. intr. inus.* (impf. יָשׁוּד), sicut שֹׁד (שַׁדַּי), vastare, corrumpere; hinc durum, violentum, potentem esse; regnare, dominari, arab. *sâda = sadda.*

3 *imperf.*: יָשׁוּד
Ps. 91, 6. מקטב ישוד צהרים

שֹׁד

ז״ו, וסרכוי שֵׁדִים, ומוכנו לפי מרכו הזרס, מויק ומקבל ומכוכ, וכי מוכן וס נזרס, ובערבי שַׁיֵּד, שַׁאיד זליע וכוגז, שַׁיְדַה זלמת וגנרת, מיוכן זכי זל הזרס, והזחלת שֵׁד על מלאך מקבל ומויק וכוך רעס.

n. m. (pl. שֵׁדִים), vastator, perditor, daemon malignus (neohebr. מַזִּיק), a vi primitiva v. שֹׁד, quemadmodum arab. *sajjid, sâid*, a vi altera verbi ejusdem. LXX. *δαιμόνιον.*

pl.: לַשֵּׁדִים
Dt. 32, 17. יזבחו לשדים לא אלה
Ps. 106, 37. ואת־בנותיהם לשדים

שַׁד, שֵׁד

mamma, v. s. r. שָׁדָה *p.* 1106.

שׁוּד

לומר שֵׁד, ול״ע כ״ף נגור, ומוכנו כפי סכ״ל כמו שֵׁד, לשון וילס ונעיס וקמור [ויענען, ניעגען], ומתכו סכגוד שֵׁיד, ע״ם קמוכו ווילתו, כזיוסף עליו מיס, וכי קלל ג״כ ג״כ סלוך וס.

h. e. שֵׁד, *v. intr. inus.*, sicut זֵד (sieden), fervere, bullire, de calce aquâ perfusa.

שִׁיד

ז״ו, ומוכנו ניכ זלס, קזר יקמר כזיוסף עליו מיס, לו מין מֶלֶט ותפל לסעיס סכותל וקומס, וסכלים מזכרפות ז״ל [קצלק], וכלך לעיקת קומס.

n. m., calx, gypsus, caementi s. mortarii species (syn. גִּיר, מֶלֶט). LXX. *κονία.*

Jes. 33, 12. משרפות שיד

בַּשֵּׁד

Dt. 27, 2. 4. ושדת אתם בשיד

לַשֵּׁד

Am. 2, 1. עצמות מלך־אדום לשיד

שׁוּד

פעל זמיי, והוא שֹׁד, ד״מ וזדק קומס כזיל, ומוכנו עיקס כזיל. נקרמי סֵד מזלמו, וכן סס סִיד סֵס, וכגמיק עול סִיֵּד סכנד, הזקס כקיל, וסס סִיּוּד, ומעלס סֵיֵד.

v. denom., calce oblinere (überkalken), incrustare, dealbare, opere tectorio linere s. polire (denom. a שִׁיד), aram. סֵד (סִיד), gem. סִיֵּד (unde סִיּוּד, סֵיֵד). LXX. *κονιᾶν.*

ἀδολεσχίας. A. *βρύχους*. S. *ὑπόγεια*. Quinta: *βοθύνους*.

Jer. 18, 22. K'tib. כרו שׂוּחה ללכדני
Ps. 57, 7. כרו לפני שיחה
pl.: שִׂיחוֹת
Ps. 119, 85. כרו־לי זדים שיחות

I. שָׂוַח

לומר שׂח ול״ע, ומובנו כמו שָׂגַה לעיל, לומר נכנוס והוצאת פרי ודגיסה [שפרֶסעסען], וכן שוח בזקיני, אבר שמכו שם שׂוּחָא, כמו ז׳ק נעבני, ולפ״ז המשך לו עם הקודמים.

h. e. שׂח, *v. intr. inus.*, germinare, crescere, cogn. שָׂגַה, aram. שְׂוַח (*Af.* אַשְׂוַח, progerminare).

שִׂיחַ

ז״ו, ומובנו סוכך וסכך [שערוין, געשערך], ממובן של סגיפה נשרש.

n. m., frutex, fruticetum, syn. שׂוּחָא (a v. שׂוּחַ = שׂוּחַ). LXX. *ἐλάτη, χλωρός, εὐηχος, ἠχεῖν.*

Gn. 2, 5. וכל שיח השדה טרם יהיה
Job. 30, 4. הקטפים מלוח עלי־שיח
pl.: שִׂיחִים
Job. 30, 7. בין־שיחים ינהקו
pl.: הַשִּׂיחִים
Gn. 21, 15. תחת אחד השיחים

II. שִׂיחַ

לומר שׂח, ומובנו דבור ופיוס וסגיס ונעוי [זאגען, רעדען], וסקרן של שׂח, נאמרי סח, כמו הסרס של פיוס ודבור נשפתי מערב [l. *sec-ere*, sagen etc.], לכן נכוסף שִׂיחַי, תמור הַשִּׂיחַי, נקשור עם יפס שלוה, דבור לפיס, ונקשור עם ניח הסרות, דבור נאים או פיוס. ונהשלה ג״כ מומור וכיוצ, או ג״כ מקשור מקשרם והגיס, וכי כמו כן הסשלה נשפתי מערב של הפעל הזה. הכבד שׂוֹחַח, קשור מקשרם ועזיקס, ולקוח ג״כ מקשרות של דבור, לומר דבור פנימי.

h. e. שׂח, *v. intr.*, in-*sec*-ere, loqui (sagen), aram. סח. *Hi.* הֵשִׂיחַ = שָׂרַח, eloqui; alloqui, seq. לְ vel acc.; loqui de aliquo, seq. בְּ, transl. de cantu, de lamentatione et de meditatione h. e. sermone interno. *Pil.* שׂוֹחַח, meditari, commentari. LXX. *ἀδολεσχεῖν, φθέγγεσθαι, συλλαλεῖν, διηγεῖσθαι, μελετᾶν, δεέσθαι, ἀνοίγειν.* S. *διαλαλεῖν, προς-; διαλέγεσθαι, διηγεῖσθαι, φθέγγεσθαι.* A. *ὁμιλῆσαι.*

inf. constr.: לָשׂוּחַ
Gn. 24, 63. ויצא יצחק לשוח בשדה
Hif-il: הֵשִׂיחַ = שָׂרַח
inf. constr.: לָשִׂיחַ
Ps. 119, 148. לשיח באמרתך
impt. sg.: שִׂיחַ
Job. 12, 8. או שיח לארץ ותרך
impt. pl.: שִׂיחוּ
Jud. 5, 10. והלכי על־דרך שיחו
1 Chr. 16, 9. שיחו בכל־נפלאתיו
Ps. 105, 2. שיחו בכל־נפלאתיו
1 *imperf.:* אָשִׂיחַ
Ps. 119, 78. אני אשיח בפקודיך
1 *imperf.:* אָשִׂיחָה
Job. 7, 11. אשיחה במר נפשי
Ps. 55, 18. אשיחה ואהמה
Ps. 77, 4. אשיחה ותתעטף רוחי
Ps. 77, 7. עם לבבי אשיחה
Ps. 77, 13. ובעלילותיך אשיחה
Ps. 119, 15. בפקודיך אשיחה
Ps. 145, 5. נפלאתיך אשיחה
1 *imperf.:* וְאָשִׂיחָה
Ps. 119, 27. ואשיחה בנפלאותיך
Ps. 119, 48. ואשיחה בחקיך
3 *imperf.:* יָשִׂיחַ
Ps. 119, 23. עבדך ישיח בחקיך
3 *imperf. c. s.:* תְּשִׂיחֶךָּ
Prv. 6, 22. והקיצות היא תשיחך
3 *imperf. pl.:* יָשִׂיחוּ
Ps. 69, 13. ישיחו בי ישבי שער
Po-el: שׂוֹחֵחַ
1 *imperf.:* אֲשׂוֹחֵחַ
Ps. 143, 5. במעשה ידיך אשוחח
3 *imperf.:* יְשׂוֹחֵחַ
Jes. 53, 8 דורו מי ישוחח

שִׂיחַ

ז״ו, ומאנן כ״ב שׂוֹחַ, ומובנו לומר שׂח, ומאנן ג״כ שׂוֹחַ נשרש, ין נדיסס מדבר וסגיס [זיך שׂחוועדען], וכן מובן של צַד לעיל, וסקרות כ״ל הליכה הלאה ועוכה [וועגגעהען], כמו הסרס נשפתי מערב [s. *sad*], לוחש עי׳ ממנו נקבור המיוקד לשרפי לה״ק. הסס שׂח או סַח ניכוי שלו שבעבס, ע״מ מַת, גֶּר.

h. e. שׂח, *v. intr. inus.*, abire, se avertere, deflectere, declinare, cogn. שָׂטָה, צַד, sanscr. *sad.* LXX. שָׂטַן בָּזַב, *καὶ μανίας ψευδεῖς.* Hieron. *pompasque mendacii.*

prt. pl. constr.: וְשָׂטֵי
Ps. 40, 5. ושטי כזב

שׂוּט

ז״ו, ומאנן ג״כ סַח, והוא מובן ניכוי של הפעל, ולא כאשר קשנו נפתיון מופשטי, ועניכו לפ״ו הסריס מדבר והולכי עקלקלות.

n. m. prt. (s. סָח, *Benoni* verbi שׂח, ad s. f. גֶּר, מַת), declinans, deflectens, non abstr. aberratio, error. LXX. *παραβάσεις.*

pl.: שָׂטִים
Hos. 5, 2. ושחטה שטים
pl.: סָטִים
Ps. 101, 3. עשה־סטים שנאתי

I. שׂוּט

לומר שׂח, ומובנו כמו שָׂאַט לעיל ל״כ״ו, לומר שעיפה ותכוסס כרגל, נוי והקלה וקריפה, והניכוי בו שׂאט נאקף נקס, כאשר נמנקס אל קסס, והסוד אל שָׂטַן לקמן.

h. e. שׂט, *v. tr.*, sicut שָׂאַט, שָׂטַן q. v., pedibus conculcare, insultare, contemnere, illudere. LXX. prt. שׂאט (sicut שָׂאַם), *ἀτιμάζων, περιέχων.*

part. m. pl.: הַשָּׂאטִים
Ez. 28, 24. 26. השאטים אותם
part. f. pl.: הַשָּׂאטוֹת
Ez. 16, 57. השאטות אותך מסביב

II. שׂוּט

לומר שׂח, והכלון כדבוד ונעכוע הכס והכס, נמוכן כודד, הוסס מקוס והכעס, וכן נאקף מובן של סַח נקרמי ונגמרף, ענין הוסס והכעס והכדוד לכאן ולכאן, כאשר פרשו אלי־הו הקאכזרי נספרו מתורגמן, אשר ממנו אם סַיָּטָא, סִיוּט לשון התכוערות. לכן הסשלה נעכרי על הכעת הספיכה נמשוטים [כורעכן], או ג״כ נמובן כודד הלוך ושיפ אכס ואכס וכיכס לכאן ולכאן [אומהערשטייפען], ד״ס שוב נאקרן. והקרן שׂח, וכדומה לו כאשר נמכוון ג״כ נשפתי מערב, ד״ס נשפתי גרמניף. הכבד שׂוֹטֵט קשור של קל, נמובן תור נאקרן וכיכס, ונמרף ג״כ הסתפעל נמובן זה.

h. e. שׂט, *v. tr.*, ultro citroque, huc illuc movere (aram. סַט, unde gemar. סַיְטָא, סִיוּט, motio, agitatio, deinde terror, perturbatio), spec. navem remis pellere s. agere, intr. circumvagari, discurrere, peragrare (שׂט בָּאָרֶץ). *Pi.* שׂוֹטֵט et *Hitpa.* הִתְשׂוֹטֵט, discursitare, pervestigare. LXX. *διέρχεσθαι, περι-; διαπορεύεσθαι, περιοδεύειν*; prt. שׂט, A. *κώπη*; S. *κωπηλάτης*; *Pi. περιδραμεῖν, ἐπιβλέπειν, διδάσκειν*; *Hitpa.* הִשְׂתּוֹטָטָה, *κόψασθε* vel aliter: *περιηλυτεύεσθε*, Incert. *διαδράμετε.*

3 perf. pl.: שָׂטוּ
Num. 11, 8. שטו העם ולקטו
part. m. pl.: שָׂטִים
Ez. 27, 8. היו שטים לך
part. m. pl.: הַשָּׂטִים
Ez. 27, 26. השטים אתך
inf constr.: מְשׂוֹט
Job. 1, 7. משוט בארץ
Job. 2, 2. משט בארץ
impt. sg.: שׂוֹט
2 Sam. 24, 2. שוט־נא בכל־שבטי
3 impf. pl.: וַיְשׂוֹטוּ
2 Sam. 24, 8. וישטו בכל־הארץ
Po-el: שׂוֹטֵט
part. m. pl.: מְשׂוֹטְטִים
Zach. 4, 10. משוטטים בכל־הארץ
part. f. pl.: מְשׂוֹטְטוֹת
2 Chr. 16, 9. ר״י עיניו משוטטות

inf. constr.: וּלְשׂוֹטֵט *substantive.*
Jos. 23, 13. ולשוטט בצדיכם
impt. pl.: שׂוֹטְטוּ
Jer. 5, 1. שוטטו בחצות ירושלם
3 impf. pl.: יְשׂוֹטְטוּ
Dan. 12, 4. ישוטטו רבים
Am. 8, 12. ישוטטו לבקש
Hitpa-el: הִתְשׂוֹטֵט
impt. f. pl.: וְהִתְשׂוֹטַטְנָה
Jer. 49, 3. והתשוטטנה בגדרות

שׂוֹט

ז״ו, ומובנו עקרב ושוטע, ליסוד ומרקס [גייסעל, פייטשע], וכקרל כן ע״ב כלכודו ולעלולו לקס ולכס, וכשקלה שוע לשון, שוע שועף, וכמעע כדמיונו לל שבע, לכן נשרשו לי׳ לומר כסקס נשוע. שׂאט נעכרי, לומר כסקס נשוע.

n. m., flagellum, scutica, a v. שׂט, vi *vibrandi* vel *quatiendi*, trop. lingua calumniatoris, de inundatione aliisque plagis divinitus immissis, arab. inde *śâtha* (flagellare). LXX. *μάστιξ, ζυγός, φαῦλος*; שׂוֹט שׂטף, *καταιγὶς φερομένη.* A. S. *μάστιξ.* A. *ἀντιλογία* (Job. 5, 21.).

Jes. 28, 15. Q'ri. שׂוֹט שוטף כי יעבר
Nah. 3, 2. קול שוט וקול רעש
Job. 9, 23. אם־שוט ימית פתאם
Prv. 26, 3. שוט לסוס
ועורך על גו׳ צבאות
Jes. 10, 26. שוט
Nah. 3, 2. קול שוט וקול רעש

בְּשׂוֹט

Job. 5, 21. בשוט לשון תחבא
pl.: בַּשּׁוֹטִים
אבי יסר אתכם
1 Reg. 12, 11. 14. בשוטים
אבי יסר אתכם
2 Chr. 10, 11. 14. בשוטים

שֵׂיט

ז״ו, ומובנו כלי לשוע הספיכה לו לקפיכה ולהולכתה [רודער], ונמרף נכתיב ג״כ תמור שוע הקדום.

n. m., 1) remus, ad navem promovendam; 2) Ketib pro שׂוֹט.

LXX. *ἐλαύνειν.* A. *κώπη.*

Jes. 28, 15. K'tib. שׂוֹט שוטף
Jes. 33, 21. בל־תלך בו אניר־שיט

מָשׂוֹט

ז״ו, ומובנו כמו ז״ב, לומר כלי להולכת הספיכה [רודער], וב״ע הסמך מָשׂוֹט והכתוי מְשׂוֹטִים, לכן נעכרי הכתוי מאזקל הנקף.

n. m. (neoh. c. מָשׂוֹט, pl. מְשׂוֹטִים, pro quo hebr. מְשׂוֹטִים), remus.

LXX. תοπεδᾶσθαι, *κωπηλάται.*

Ez. 27, 29. כל תפשי משוט

מְשׂוֹט

ז״ו, כמו מָשׂוֹט, ומקובת מס המשקל כדגש, כמו מַבּוּל, ומתנו הכתוי מְשׂוֹטִים.

n. m. (adjuncto *Mem* formativo per *Dages*, sicuti in מַבּוּל, pl. מְשׂוֹטִים), remus. LXX. *κώπη.*

pl. c. suff.: מְשׂוֹטֶיךָ
Ez. 27, 6. עשו משוטיך

שׂוּךְ

ז״כ, וכן שָׂךְ לקמן, ומובנו נדיכס והסכס וסכיכס וסינס [זומפיגען], וכן שָׂג, שׂח לעיל, וכאשר לל״כ על הגנה וסמיכה [זיכערן], הכבד שׂוֹכֵךְ קשור ועכול יקד וסכוך [קניפפען, ניכדען].

v. tr., sepire, circumdare, tueri,

cogn. שָׂךְ, שָׂג, שָׂח. *Pi.* שִׂוֵּךְ, nectere, colligare, texere. LXX. *φράττειν.*

2 perf.: שַׂכְתָּ

Job. 1, 10. שכת בעדו

part. masc.: שָׂךְ *sg.*

Hos. 2, 6. הנני שך את דרכך

Po-el: שׂוֹכֵךְ

2 impf. c. s.s.: תְּשׂוֹכְכֵנִי

Job. 10, 11. בעצמות וגדים תשוככני

שׂוֹךְ

ז״ו, ומוכנו כמו סבך, לומר ענף וגד סרעף וסניף [לוויג], ע״ש סבוכו.

n. m., plexus, frons (Zweiggeflecht). LXX. *σκόλοψ.*

cum suff.: שׂוֹכָהּ

Jud. 9, 49. כל־העם איש שוכה

שׂוֹכָה

ז״כ, גזיר שׂוֹךְ סוככי, ומוכנו סניף וענף.

n. f., sicut שׂוֹךְ, aram. סוֹךְ, frons spissus s. crispans, patula atque implexa. LXX. *φορτίον.* Alii: *κλάδος* (Vulg. *ramus*).

constr.: שׂוֹכַת

Jud. 9, 48. ויכרת שוכת עצים

מְשׂוּכָה

ז״כ, ולפעמים מְשֻׂכָּה, ובמלת ג״כ נסמך [מיכס ו׳ ל׳], ומוכנו סבך קוצים [דחכך-סעקעך], וכן שור בערבי נמוכן וס, וקל להבין מסוכם.

n. f. (cstr. Mi. 7, 4., interdum מְשֻׂכָּה), spinetum, vepretum (Dornhecke), arab. *śaukon* (denom. *śâka*, sentibus obsepire). LXX. *φραγμός, κανών, ἐστρωμέναι.* Vulg. *sepes.*

מִמְסוֹכָה

Mich. 7, 4. כחדק ישר ממסוכה

constr.: כְּמִשְׂכַּת

Prv. 15, 19. דרך עצל כמשכת חדק

cum suff.: מְשׂוּכָתוֹ

Jes. 5, 5. הסר משוכתו והיה לבער

שׂוּל

לומר שָׁל, פ״ב ול״ע כ״ף בגוד, ומוכנו כמו כָּל, לומר לכלול למעט וסכיסה [סערבאכהבגען], וכן שׁאבַ בערבי כמוכן כוסכי, רַאבַ כמוכן גופני, וכן כמוכן וס זַל, וקוכוב לו שַׁל, רַשַׁל, ומוס הסס שׂוּל הכף.

h. e. שָׁל, *v. intr. inus.*, dependere, pensilem esse, cogn. שַׁל, זַל, דַל, רָשַׁל, arab. *dâla, sâla.*

שׂוּל

ז״ו, ומכוכן שוכל מתכלכל למעט [שלעפפע], ומוס בהשלכה על קן סלקרון של בגד, מעטם כלולו, וכי שוכל ג״כ מלוכן מכוכן וס.

n. m., syrma, fluens illud, longum et humum verrens, deinde ora vestis extrema, fimbria. LXX. *λῶμα, ὀπίσθιος, ὀπίσω, δόξα, πύλη.* S. Th. *τὰ προς ποδῶν.* A. *ἀπόληγμα* (Cod. Coislin. *ἀπόπλεγμα*).

pl. constr.: שׂוּלֵי

Ex. 28, 34. 39, 24. על־שולי המעיל

Ex. 25, 26. על־שולי המעיל

pl. c. suff.: שׂוּלֶיךָ

Jer. 13, 22. ברב עוניך נגלו שוליך

Jer. 13, 26. חשפתי שוליך על־פניך

Nah. 3, 5. וגליתי שוליך

pl. c. suff.: שׂוּלָיו

Ex. 28, 33. על־שולו סביב

pl. c. suff.: וְשׂוּלָיו

Jes. 6, 1. ושוליו מלאים את־ההיכל

pl. c. suff.: בְּשׂוּלֶיהָ

Thr. 1, 9. טומאתה בשוליה

שׂוּלָל

v. s. r. שָׁלַל *p.* 1151.

שׂוּם

לומר שָׁם, והעתיק דָּשׂוּם, קומס לכוכ שגוד תמוכו קנור סכוסף, סשגור ג״כ כמלוסו, שׂוֹם תמור חֲשָׂם, לכן סעתיק דָּשׂוֹם, וסלווי שׂוֹם, וכן סמקור. סמוכן שיתם וכניכם וסעמכם ועניכם [וע-ענען, שעללען, לענען], ד״מ מכטיעת גן וכרס ופילן, כאשר לגל כלכ, מסולכת בניכ ומקסת בכין ויסוד יסוד, מעזית עס וכנוי שס, מיניכת מקנס ומעניכת דרך, מסקסת מלך ושימת שופע, וכדומס מן סשלטת, כאשר תקסה בגו סמלין. בשכ״פ סכוסף סשעולי. קקור ושוי סשכם ידוע, וככר סשכשתיכו בספרי תלמוד לשון קרמי.

h. e. שָׂם, *v. tr.* (impf. דָּשׂוֹם; crebrius *Hi.* apoc. חֲשִׂים = שׂוֹם, impf. דָּשִׂים, imper. et inf. שִׂים), ponere, vi vocabuli latini latissima, velut arborem (h. e. plantare, syn. נָטַע, rad. *dʿa*, נָצַב, rad. *stab*), liberos (h. e. gignere), aedem (h. e. extruere), exercitum (h. e. aciem instruere), deinde significatione amplissima constituendi et decernendi (einsetzen, festsetzen), *imponendi*, *proponendi* et *deponendi* (auf-, bei-, vor-, niedersetzen), *dirigendi* oculos animumque *advertendi* et proinde curandi rationemque habendi, porro *faciendi* et *agendi* (*τιθέναι* = *ποιεῖσθαι*), *dandi* ac *parandi*, quarum potestatum hujus verbi connexum prope unaquaeque lingua consimili in exemplo ostendit. LXX. *τιθέναι, ἐκ-, ἐν-, προ-, ἀνα-, ἀπο-, ἐπι-, παρα-, περι-, ὑπο-; ἱστάναι, ἀφ-, ἐφ-, καθ-; βάλλειν, ἐμ-, διεμ-, ἐπι-; τάσσειν, κατα-, ὑπο-, δια-; καθῆσθαι, κεῖσθαι, ποιεῖν, διδόναι, γεννᾶν, στηρίζειν, ἐπιτρέπειν, ἐπιστρέφειν, ἐπάγειν; ἐκχέειν, ἐν-; ἀπαντᾶν, ἐκδέχεσθαι, καταλείπειν, πατάσσειν, ψηλαφᾶν, ἀναλαμβάνειν, βοηθεῖν, ζωννύειν; διαστέλλειν, ἐπικαλεῖν, ἐπιτρέπειν, ἐνφραίνειν; νοεῖν, ἐπι-; ἐννοεῖσθαι; ὑπακούειν; שׂוּם בָּל, ἀγωνίζεσθαι; חֲשִׂים דְּבָרָה, ἐπικαλεῖν; חֲשִׂים דְּמִים, φόνον ποιεῖν; חֲשִׂים פְּאָה בְּעֵצֶל, πρωτοβαθρεύειν; חֲשִׂים לֵבָב, συνέχειν; שׂוּם לֵבָב, προσέχειν; שׂוּם סָבִיב, περιτιθέναι; חֲשִׂים בַּפִּוּךְ, ἐπιμελεῖσθαι; חֲשִׂים פָּנִים, στιβίζεσθαι; שׂוּם פָּנִים, ὁρμᾶν; חֲשִׂים אֶת־שֵׁם, שׂוּם אֶת־שֵׁם, ἐπονομάζεσθαι; חֲשִׂים תְּפִלָּה, ποιεῖν ἐπισκοπήν.*

3 perf.: שָׂם

Gn. 21, 14. שם על־שכמה

Gn. 28, 18. אשר־שם מראשתיו

Gn. 43, 22. לא ידענו מי־שם

Ex. 4, 11. מי שם פה לאדם

Ex. 8, 8. אשר־שם לפרעה

Ex. 9, 21. ואשר לא־שם לבו

Ex. 15, 25. שם שם לו חק ומשפט

Ex. 40, 29 שם פתח משכן

Dt. 4, 44. אשר־שם משה לפני

Dt. 22, 17. והנה־הוא שם עלולת

Jud. 6, 19. הבשר שם בסל

Jud. 6, 19. והמרק שם בפרור

1 Sam. 15, 2. אשר־שם לו בדרך

1 Sam. 17, 54. ואת־כליו שם באהלו

2 Sam. 8, 14. בכל־אדום שם נצבים

2 S. 14, 19. והוא שם בפי שפחתך

2 S. 17, 25. ואת־עמשא שם אבשלם

2 Sam. 23, 5. כי ברית עולם שם לי

1 Rg. 20, 34. כאשר־שם אבי בשמרון

2 Reg. 10, 24. ויהוא שם־לו בחוץ

2 Reg. 17, 34. אשר־שם שמו ישראל

Job. 28, 3. קץ שם לחשך

Job. 34, 13. ומי שם תבל כלה

Job. 38, 5. מי־שם ממדיה כי תדע

Ps. 19, 5. לשמש שם־אהל בהם

Ps. 40, 5. אשר־שם ר״ר מבטחו

Ps. 46, 9. אשר־שם שמות

Ps. 78, 5. ותורה שם בישראל

Ps. 78, 43. שם במצרים אותותיו

Jes. 14, 17. שם תבל כמדבר

Jes. 21, 4. שם לי לחרדה

Jes. 57, 1. ואין איש שם על־לב

Jer. 12, 11. כי אין איש שם על־לב

Joel 1, 7. שם גפני לשמה

Mich. 4, 14. מצור שם עלינו

3 perf.: וְשָׂם

Gn. 30, 41. ושם יעקב את־המקלות

Dt. 22, 14. ושם לה עלילת דברים

Dt. 27, 15. ידי חרש ושם בסתר

1 Sam. 8, 11. ושם לו במרכבתו

Ps. 50, 23. ושם דרך אראנו

Jes. 28, 25. ושם חטה שורה

Jer. 17, 5. ושם בשר זרעו

Zach. 10, 3. ושם אותם כסוס הודו

3 perf.: שָׂמַנִי

Gn. 45, 9. שמני אלהים לאדון

Thr. 3, 11. שמני שומם

3 perf. c. s.s.: שָׂמֵךְ

Ex. 2, 14. מי שמך לאיש

Dt. 10, 22. ועתה שמך ר״י אלהיך

3 perf. c. s.s.: שָׂמוֹ

Ps. 81, 6. עדות ביהוסף שמו

Ps. 105, 21. שמו אדון לביתו

Ez. 17, 4. בעיר רכלים שמו

Ez. 17, 5. צפצפה שמו

3 perf. c. s.s.: וְשָׂמוֹ

Lev. 6, 3. ושמו אצל המזבח

3 perf. c. s.s.: שָׂמָהוּ

Ez. 7, 20. וצבי עדיו־לגאון שמהו

3 perf. c. s.s.: שָׂמָהּ

Jes. 23, 13. שמה למפלה

Jer. 12, 11. שמה לשממה

3 perf. c. s.s.: וְשָׂמָהּ

Jer. 13, 16. ושמה לצלמות

3 perf. f.: שָׂמָה

1 Sam. 19, 13. שמה מראשתיו

3 perf. f.: הַשָּׂמָה

Jes. 51, 10. השמה מעמקי־ים

3 prf. f. c. s.s.: שָׂמַתְנִי

Cant. 6, 12. לא ידעתי נפשי שמתני

3 prf. f. c. s.s.: שָׂמַתְהוּ

Ez. 19, 5. כפיר שמתהו

Ez. 24, 7. על־צחיח סלע שמתהו

2 perf.: שַׂמְתָּ

Ps. 66, 11. שמת מועקה במתנינו

Ps. 89, 40. שמת מבצריו מחתה

Ps. 91, 9. עליון שמת מעונך

Ps. 104, 9. גבול־שמת בל־יעברון

Jes. 25, 2. שמת מעיר לגל

Jer. 32, 20. אשר שמת אתות

2 prf. c. hint.: הַשָּׂמְתָּ

Job. 1, 8. 2, 3. השמת לבך על־עבדי

2 perf. וַשָּׂמְתָּ

Ex. 4, 15. ושמת את־הדברים

Ex. 18, 21. ושמת עלהם שרי אלפים

Ex. 26, 35. ושמת את־השלחן

Ex. 28, 12. ושמת את־שתי האבנים

Ex. 28, 26. ושמת אתם על־שני

Ex. 28, 37. ושמת אתו על־פתיל

Ex. 29, 6. ושמת המצנפת

Ex. 29, 24. ושמת הכל על כפי אהרן

Ex. 40, 3. ושמת שם את ארון

Ex. 40, 5. ושמת את־מסך

Ex. 40, 8. ושמת את־החצר

Lev. 2, 15. ושמת עליה לבנה

Lev. 24, 6. ושמת אותם שתים

Dt. 26, 2. ושמת בטנא

2 Reg. 4, 29. ושמת משענתי

Neh. 9, 7. ושמת שמו אברהם

Prv. 23, 2. ושמת שכין בלעך

Ez. 4, 4. ושמת את־עון בית־ישראל

Ez. 44, 5. ושמת לבך למבוא הבית

Zach. 6, 11. ושמת בראש יהושע

2 perf. c. s.s.: שַׂמְתַּנִי

Job. 7, 20. למה שמתני למפגע לך

2 perf. c. s.s.: שַׂמְתָּהוּ

Hab. 1, 12. ר״י למשפט שמתהו

2 perf. c. s.s.: וַשַּׂמְתָּהוּ

Jer. 13, 1. ושמתו על־מתניך

2 perf. c. s.s.: וַשַּׂמְתָּם

Gn. 47, 6. ושמתם שרי מקנה

Dt. 10, 2. ושמתם בארון

2 perf. f.: שַׂמְתְּ

Jes. 47, 6. לא־שמת לחם רחמים

Jes. 47, 7. לא־שמת אלה על־לבך

Jes. 57, 7. שמת משכבך

Jes. 57, 8. שמת זכרונך

Jes. 57, 11. לא־שמת על־לבך

Ez. 23, 41. ושמני שמת עליה

2 perf.: וַשַּׂמְתְּ

Ruth 3, 3. ושמתי שמלתיך עליך

1 perf.: שַׂמְתִּי

Gn. 28, 22. אשר שמתי מצבה

Ex. 4, 21. אשר־שמתי בידיך

Ex. 10, 2. אתתי אשר־שמתי בם

Ex. 15, 26. אשר־שמתי במצרים

Job. 31, 24. אם־שמתי זהב כסלי

Job. 39, 6. שמתי ערבה ביתו

Job. 40, 4. ידי שמתי למו־פי

Jes. 50, 7. שמתי פני כחלמיש

Jes. 59, 21. אשר־שמתי בפיך

Jer. 5, 22. שמתי חול גבול לים

Jer. 21, 10. שמתי פני בעיר

Ez. 16, 14. בהדרי אשר־שמתי עליך

Ez. 39, 21. ידי אשר־שמתי בהם

1 perf.: שָׂמְתִּי *p.*

חקות שמים וארץ לא־

Jer. 33, 25. שמתי

1 perf.: וְשַׂמְתִּי

Gn. 13, 16. ושמתי את־זרעך

Gn. 32, 13. ושמתי את־זרעך

Ex. 8, 9. ושמתי פדת

Ex. 21, 13. ושמתי לך מקום

Lev. 20, 5. ושמתי אני את־פני

Num. 11, 17. ושמתי עליהם

2 Sam. 7, 10. ושמתי מקום לעמי

2 Reg. 19, 28. ושמתי חחי באפך

1 Chr. 17, 9. ושמתי מקום לעמי

Ps. 89, 26. ושמתי בים ידו

Ps. 89, 30. ושמתי לעד זרעו

Jes. 28, 17. ושמתי משפט לקו

Jes. 37, 29. ושמתי חחי באפך

Jes. 42, 15. ושמתי נהרות לאיים

Jes. 49, 11. ושמתי כל־הרי לדרך

Jes. 54, 12. ושמתי כדכד שמשתיך

Jes. 60, 17. ושמתי פקדתך שלום

Jes. 66, 19. ושמתי בהם אות

Jer. 19, 8. ושמתי את־העיר הזאת

M. TUD. AKADÉMIA KÖNYV-TÁRA

ושמתי עיני עליהם Jer. 24, 6.
ושמתי אתו לשממות Jer. 25, 12.
ושמתי כסאו ממעל Jer. 43, 10.
ושמתי כסאי Jer. 49, 38.
ושמתי עיני עליהם Am. 9, 4.
ושמתי שמרון Mich. 1, 6.
ושמתי את־הצלעה Mich. 4, 7.
וְשַׂמְתִּיךָ 1 *perf. c. s.:*
ושמתיך בנקרת הצור Ex. 33, 22.
ושמתיך כחותם Hag. 2, 23.
שַׂמְתִּיךָ 1 *perf. c. s.:*
שמתיך למורג חרוץ Jes. 41, 15.
וַשַּׂמְתִּיךָ 1 *perf. c. s.:*
ושמתיך לגאון עולם Jes. 60, 15.
ושמתיך כראי Nah. 3, 6.
ושמתיך כחרב גבור Zach. 9, 13.
שַׂמְתִּיו 1 *perf. c. s.:*
הן גביר שמתיו לך Gn. 27, 37.
וְשַׂמְתִּיהָ 1 *perf. c. s.:*
ושמתיה חרפה 1 Sam. 11, 2.
ושמתיה למורש קפד Jes. 14, 23.
ושמתיה ביד מוגיך Jes. 51, 23.
ושמתיה כמדבר Hos. 2, 5.
ושמתיה כאבל יחיד Am. 8, 10.
וְשַׂמְתִּים 1 *perf. c. s.:*
ושמתים לשמה Jer. 25, 9.
ושמתים ליער Hos. 2, 14.
ושמתים לתהלה Zeph. 3, 19.
שָׂמְנוּ 1 *perf. pl.:*
כי־שמו אתי בבור מלע Gn.40,15.
אשר־שמו עלהם Ex. 5, 14.
וגם שמו בכליהם Jos. 7, 11.
אל־הארב אשר שמו Jud. 20, 36.
שמו כל־ישראל 1 Reg. 2, 15.
שמו ׀ שלשה ראשים Job. 1, 17.
לא שמו אלהים לנגדם Ps. 54, 5.
שמו אותתם אתות Ps. 74, 4.
שמו את־ירושלם לעיים Ps. 79, 1.
שמו־בם דברי אתותיו Ps. 105, 27.
שמו שקוציהם בבית Jer. 7, 30.
אשר־שמו את־פניהם Jer. 42, 17.
אשר־שמו פניהם לבוא Jer. 44, 12.
שמו שמיר משמיע Zach. 7, 12.
וְשָׂמוּ 3 *perf. pl.:*
ושמו בדיו Num. 4, 6. 14.
ושמו את־בדיו Num. 4, 8. 11.
ושמו אותם איש איש Num. 4, 19.
ושמו את־שמי Num. 6, 27.
ושמו להם ראש אחד Hos. 2, 2.
שָׂמֻנִי 3 *prf. pl. c. s.:*
שמני נטרה את־הכרמים Cant.1, 6.
שָׂמוּךָ 3 *perf. pl. c. s.:*
ולא שמוך לנגדם Ps. 86, 14.
שַׂמְתֶּם 2 *perf. pl.:*
ונחלתי שמתם לתועבה Jer. 2, 7.
שמתם מזבחות לבשת Jer. 11, 13.
חלליכם אשר שמתם Ez. 11, 7.
וְשַׂמְתֶּם 2 *perf. pl.:*
ושמתם על־בניכם Ex. 3, 22.
ושמתם את־דברי אלה Dt. 11, 18.
ושמתם אתו מצד ארון Dt. 31, 26.
ושמתם את־מחנה Jos. 6, 18.
ושמתם על־כסא אביו 2 Reg. 10, 3.
שָׂמְנוּ 1 *perf. pl.:*
כי שמנו כזב מחסנו Jes. 28, 15.
שָׂם *part. masc.: sg.*
הנני שם פני בכם Jer. 44, 11.
הנה אנכי שם Zach. 12, 2.
חָשָׂם *part. masc.: sg.*
השם נפשנו בחיים Ps. 66, 9.
השם עבים רכובו Ps. 104, 3.
השם־גבולך שלום Ps. 147, 14.
השם בקרבו Jes. 63, 11.
שָׂמִים *part. pl.:*

שמים חשך לאור Jes. 5, 20.
שמים מר למתוק Jes. 5, 20.
כי אינכם שמים על־לב Mal. 2, 2.
שָׂמוּמָה *part. pass. f.: sg. sbst.*
על־פי אבשלום היתה שימה 2 Sam. 13, 32.
שׂוֹם *inf. abs.:*
שום תשים עליך מלך Dt. 17, 15.
שום תשימון פניכם Jer. 42, 15.
וְשׂוֹם *inf. absol.:*
ושום שכל ויבינו במקרא Neh. 8, 8.
שׂוּם *inf. constr.:*
מטרם שום־אבן Hag. 2, 15.
בְּשׂוּם *inf. constr.:*
בשום־אלוה עליהם Job. 37, 14.
לָשׂוּם *inf. constr.:*
לשום לכם שארית Gn. 45, 7.
לשום את־משא Num. 11, 11.
לשום את־שמו שם Dt. 12, 5.
לשום שמו שם Dt. 12, 21. 14, 24.
ודמם לשום על־אבימלך Jud. 9, 24.
לשום לחם חם 1 Sam. 21, 7.
לשום המלך אל־לבו 2 Sam. 19, 20.
לשום שמי־שם 1 Reg. 9, 3.
לשום שמי שם 1 Reg. 11, 36.
לשום את־שמו שם 1 Reg. 14, 21.
לשום לך שם גדלות 1 Chr. 17, 21.
אמרת לשום שמך 2 Chr. 6, 20.
לשום את־שמו שם 2 Chr. 12, 13.
לשום שפלים למרום Job. 5, 11.
לשום הארץ לשמה Jes. 13, 9.
לשום ׀ לאבלי ציון Jes. 61, 3.
לשום ארצך לשמה Jer. 4, 7.
לשום את־ערי יהודה Jer. 10, 22.
לשום ארצם לשמה Jer. 18, 16.
לשום את־ארץ בבל לשמה Jer. 51, 29.
לשום כרים לפתח פה Ez. 21, 27.
לשום כרים על־שערים Ez. 21, 27.
לשום חתול Ez. 30, 21.
לשום במרום קנו Hab. 2, 9.
לָשׂוּם *inf. constr.:*
ולשום לו שרי אלפים 1 Sam. 8, 12.
ולשום לו שם 2 Sam. 7, 23.
בְּשׂוּמִי *inf. c. suff.:*
בשומי ענן לבשו Job. 38, 9.
בשומי את־פני בהם Ez. 15, 7.
מְשׂוּמִי *inf. c. suff.:*
משומי עם־עולם Jes. 44, 7.
בְּשׂוּמוֹ *inf. c. suff.:*
בשומו לים ׀ חקו Prv. 8, 29.
בשומו ׀ כל־אבני מזבח Jes. 27, 9.
וְלָשׂוּמוֹ *inf. c. suff.:*
ולשומו מרמס Jes. 10, 6.
מְשׂוּמוֹ *inf. cum suff.:*
מי יחיה משמו אל Num. 24, 23.
יָשֻׂמוּ 3 *imperf.:*
מי־ישום אלם Ex. 4, 11.
הֵשִׂים = שׂוּם *Hif-il:*
מֵשִׂים *part. m.: sg.*
מבלי משים לנצח Job. 4, 20.
שִׂים *inf. constr.:*
לבלתי שׂום־לאישי 2 S. 14, 7. Q'ri.
מני שים אדם Job. 20, 4.
שִׂים *impt. sg.:*
שים־נא ידך תחת ירכי Gn. 24, 2. 47, 29.
שים כה נגד אחי Gn. 31, 37.
שים ימינך על־ראשו Gn. 48, 18.
שים־נא כבוד לי׳ Jos. 7, 19.
שים־לך ארב Jos. 8, 2.
שים־ידך על־פיך Jud. 18, 19.
שים אתה עמך 1 Sam. 9, 23.
שים־לפניך 1 Sam. 9, 24.

שים לחם ומים 2 Reg. 6, 22.
שים־עליו כפך Job. 40, 32.
שים נא בלואי הסחבות Jer.38,12.
ועיניך שים עליו Jer. 39, 12.
בן־אדם שים פניך Ez. 6, 2.
שים פניך אל־בנות עמך Ez.13,17.
שים פניך דרך תימנה Ez. 21, 2.
שים פניך אל־ירושלם Ez. 21, 7.
שים לך ׀ שנים דרכים Ez. 21, 24.
שים פניך אל־בני עמון Ez. 25, 2.
שים פניך אל־צידון Ez. 28, 21.
שים פניך על־פרעה Ez. 29, 2.
שים פניך על־הר שעיר Ez. 35, 2.
שים פניך אל־גוג Ez. 38, 2.
שים לבך וראה Ez. 44, 5.
שים קנך Obad. 1, 4.
וְשִׂים *impt. sg.:*
ושים כסף־איש Gn. 44, 1.
ושים באזני יהושע Ex. 17, 14.
ושים קטרת והולך Num. 17, 11.
ושים אתו על־נס Num. 21, 8.
ושים בסלע קנך Num. 24, 21.
ושים פחות תחתיהם 1 Reg. 20, 24.
ושים אמריו בלבבך Job. 22, 22.
ושים־עליה כרים Ez. 4, 2.
ושים לבך Ez. 40, 4.
שִׂימָה *impt. sg.:*
עתה שימה־לנו מלך 1 Sam. 8, 5.
שימה נא ערבני עמך Job. 17, 3.
שימה דמעתי בנאדך Ps. 56, 9.
שִׂימֵנִי *impt. sg. c. s.:*
שימני כחותם על־לבך Cant. 8, 6.
שִׂימָהּ *impt. c. s.:*
שימה בפיהם Dt. 31, 19.
הָשִׂימִי *impt. sg. f.:*
השימי השמילו Ez. 21, 21.
שָׂמִי *impt. f. sg.:*
שמי לך תמרורים Jer. 31, 21.
שִׂימוּ *impt. pl.:*
ויאמר שימו לחם Gn. 43, 31.
שימו איש־חרבו Ex. 32, 27.
שימו לבבכם Dt. 32, 46.
שימו את־רגליכם Jos. 10, 24.
שימו־לכם עליה Jud. 19, 30.
ויאמר אל־עבדו שימו 1 Rg. 20, 12.
שימו את־זה בית הכלא 1 Rg. 22, 27.
שימו אותם שני צברים 2 Rg. 10, 8.
שימו זה בית הכלא 2 Chr. 18, 26.
שימו כבוד תהלתו Ps. 66, 2.
שימו לבבכם Hag. 1, 5. 7.
שימו־נא לבבכם Hag. 2, 15. 18.
שימו לבבכם Hag. 2, 18.
וְשִׂימוּ *impt. pl.:*
ושימו עליהן ׀ קטרת Num. 16, 7.
ושימו שם מלח 2 Reg. 2, 20.
ושימו יד על־פה Job. 21. 5.
וְשִׂמוּ *impt. pl.:*
ושמו בכליכם Jer. 40, 10.
אָשִׂים 1 *imperf.:*
לא־אשים עליך Ex. 15, 26.
ואש לא אשים 1 Reg. 18, 23.
אשים את־נפשך 1 Reg. 19, 2.
בירושלם אשים את־שמי 2 Rg. 21, 4.
אשים את־שמי לעולם 2 Rg. 21, 7.
אשים את־שמי 2 Chr. 33, 7.
אשים דברתי Job. 5, 8.
ונפשי אשים בכפי Job. 13, 14.
אשים מדבר לאגם־מים Jes. 41, 18.
אשים בערבה ברוש Jes. 41, 19.
אשים מחשך לפניהם Jes. 42, 16.
אשים במדבר דרך Jes. 43, 19.
אשים נהרות מדבר Jes. 50, 2.
ושק אשים כסותם Jes. 50, 3.
עריך חרבה אשים Ez. 35, 4.
אשים שממה Mich. 1, 7.
קרנך אשים ברזל Mich. 4, 13.

ופרסתיך אשים נחושה Mich.4,13.
אשים קברך כי קלות Nah. 1, 14.
אשים את־ירושלם Zach. 12, 3.
אשים את־אלפי יהודה Zach.12,6.
וְאָשִׂים 1 *imperf.:*
ואשים את־עיני עליך Jer. 40, 4.
וְאָשִׂים 1 *imperf.:*
ואשים נפשי בכפי 1 Sam. 28, 21.
ואשים שם את־הארון 2 Chr. 6, 11.
ואשים ברית ודלתים Job. 38, 10.
ואשים את־הריו שממה Mal. 1, 3.
וָאָשִׂם 1 *imperf.:*
ואשם הנזם על־אפה Gn. 24, 47.
ואשם את־הלחת בארון Dt. 10, 5.
ואשם שם מקום לארון 1 Rg. 8, 21.
ואשם דברי בפיך Jes. 51, 16.
ואשם על־מתני Jer. 13, 2.
אָשִׂימָה 1 *imperf.:*
אשימה עלי מלך Dt. 17, 14.
וְאָשִׂמָה 1 *imperf.:*
ואשמה עיני עליו Gn. 44, 21.
ואשמה לפניך פת־לחם 1 S. 28, 22.
וָאָשִׂמָה 1 *imperf.:*
ואישמה נפשי בכפי Jud.12,3. Q'ri.
ואשימה בפיהם דברים Esr. 8, 17.
אָשִׂיתָךְ 1 *impf. c. s.:*
לגוי גדול אשימך שם Gn. 46, 3.
שמר לראשי אשימך 1 Sam. 28, 2.
אשימך כצבאים Hos. 11, 8.
אָשִׂיתֶךָּ 1 *impf. c. s.:*
פן־אשימך שממה Jer. 6, 8.
אָשִׂימְךָ 1 *impf. c. s.:*
לגוי אשימנו Gn. 21, 13.
כי־לגוי גדול אשימנו Gn. 21, 18.
אשימנו כצאן בצרה Mich. 2, 12.
אָשִׂימָהּ 1 *impf. c. s.:*
עוה עוה אשימנה Ez. 21, 32.
אָשִׂימֵם 1 *impf. c. s.:*
אשימם דברות בים 1 Reg. 5, 23.
וַאֲשִׂמֵם 1 *impf. c. s.:*
ואשמם בראשיכם Dt. 1, 13.
תָּשִׂים 2 *imperf.:*
בצרה תשים Gn. 6, 16.
תשים בפי אמתחת Gn. 44, 2.
אשר תשים לפניהם Ex. 21, 1.
שום תשים עליך מלך Dt. 17, 15.
תשים עליך מלך Dt. 17, 15.
ולא־תשים דמים בביתך Dt.22, 8.
מלך תשים עלינו 1 Sam. 10, 19.
תשים לך בדמשק 1 Reg. 20, 34.
כי־תשים עלי משמר Job. 7, 12.
אם־תשים משטרו בארץ Job.38,33.
וגבעות כמץ תשים Jes. 41, 15.
אם־תשים אשם נפשו Jes. 53, 10.
דרך תשים לבוא חרב Ez. 21, 25.
ונעליך תשים ברגליך Ez. 24, 17.
תָּשֻׂם 2 *impf. ap.:*
אל־תשם את־לבך להם 1 S. 9, 20.
הֲתָשִׂים 2 *impf. c. h. int.:*
התשים אגמן באפו Job. 40, 26.
וְתָשֻׂם 2 *impf. ap.:*
ותשם בסד ׀ רגלי Job. 13, 27.
תְּשִׂימֵנִי 2 *impf. c. s.:*
תשימני לראש גוים Ps. 18, 44.
חרפת נבל אל־תשימני Ps. 39, 9.
תְּשִׂימֵנוּ 2 *impf. c. s.:*
תשימנו חרפה לשכנינו Ps. 44, 14.
תשימנו משל בגוים Ps. 44, 15.
תשימנו מדון לשכנינו Ps. 80, 7.
סחי ומאוס תשימנו Thr. 3, 45.
וַתָּשִׂימִי 2 *impf. fem.:*
ותשימי כארץ גוד Jes. 51, 23.
יָשִׂים 3 *imperf.:*
ובהעטיף הצאן לא ישים Gn.30,42.

לא־ישים עליה שמן Lev. 5, 11.
הדבר אשר ישים אלהים Nu. 22, 38.
הלא את אשר ישים יי Num. 23, 12.
לכלכם ישים 1 Sam. 22, 7.
אל־נא ישים אדני 1 Sam. 25, 25.
ובמלאכיו ישים תהלה Job. 4, 18.
ועל־נתיבותי חשך ישים Job. 19, 8.
ואלוה לא־ישים תפלה Job. 24, 12.
וסתר פנים ישים Job. 24, 15.
אם־ישים אליו לבו Job. 34, 14.
לא על־איש ישים עוד Job. 34, 23.
ים ישים כמרקחה Job. 41, 23.
לא ישים אלהים מעזו Ps. 52, 9.
עד־ישים בארץ משפט Jes. 42, 4.
ולא־ישים על־לב Jes. 42, 25.
ועד־ישים את־ירושלם Jes. 62, 7.
ובקרבו ישים ארבו Jer. 9, 7.
עונו ישים נכח פניו Ez. 14, 4. 7.

3 *imperf.:* יָשֵׂם

לא אך־הוא ישם בי Job. 23, 6.

3 *impf. ap.:* יָשֵׂם

ישם יי לך זרע 1 Sam. 2, 20.
אל־ישם המלך 1 Sam. 22, 15.
אל־ישם אדני המלך 2 Sam. 13, 33.
ישם בסד רגלי Job. 33, 11.
ישם מדבר לאגמ־מים Ps. 107, 35.
ישם נהרות למדבר Ps. 107, 33.

3 *imperf. ap.:* וְיָשֵׂם

וישם לך שלום Num. 6, 26.
וישם לאל מלתי Job. 24, 25.
וישם לדרך פעמיו Ps. 85, 14.
וישם את־נינוה לשממה Zeph. 2, 13.
וישם ׀ פניו לבוא Dan. 11, 17.
*וישׂם פניו לאיים Dan. 11, 18. Q'ri.

3 *imperf. ap.:* וַיָּשֵׂם

וישם שם את־האדם Gn. 2, 8.
וישם יי לקין אות Gn. 4, 15.
וישם על־יצחק בנו Gn. 22, 6.
וישם אתו על־המזבח Gn. 22, 9.
וישם העבד את־ידו Gn. 24, 9.
וישם מראשתיו Gn. 28, 11.
וישם דרך שלשת ימים Gn. 30, 36.
וישם את־פניו הר הגלעד Gn. 31, 21.
וישם את־השפחות Gn. 33, 2.
וישם שק במתניו Gn. 37, 34.
וישם רבד הזהב Gn. 41, 42.
וישם אתה יוסף לחק Gn. 47, 26.
וישם את־אפרים Gn. 48, 20.
וישם יי מועד Ex. 9, 5.
וישם את־הים לחרבה Ex. 14, 21.
וישם לפניהם Ex. 19, 7.
וישם באגנת Ex. 24, 6
וישם אתם על כתפת האפד Ex. 39, 7.
וישם את־קרשיו Ex. 40, 18.
וישם את־מכסה האהל Ex. 40, 19.
וישם את־הבדים Ex. 40, 20.
וישם את פרכת המסך Ex. 40, 21.
וישם את־המנרה Ex. 40, 24.
וישם את־מזבח הזהב Ex. 40, 26.
וישם את־מסך הפתח Ex. 40, 28.
וישם את־הכיר Ex. 40, 30.
וישם עליו את־החשן Lev. 8, 8.
וישם את־המצנפת Lev. 8, 9.
וישם את־המצנפת Lev. 8, 9.
וישם על־החלבים Lev. 8, 26.
וישם יי דבר Num. 23, 5.
וישם דבר בפיו Num. 23, 16.
וישם אותם אורב Jos. 8, 12.
וישם מאפל ביניכם Jos. 24, 7.
וישם לו חק ומשפט Jos. 24, 25.
וישם את־הכנעני למס Jud. 1, 28.
וישם יי את־חרב Jud. 7, 22.
וישם את־שמו אבימלך Jud. 8, 31.
וישאה וישם על־שכמו Jud. 9, 48.
וישם לפיד אחד Jud. 15, 4.
וישם על־כתפיו Jud. 16, 3,
וישם ישראל ארבים Jud. 20, 29.

וישם בין־המצפה 1 Sam. 7, 12.
וישם את־בניו שפטים 1 Sam. 8, 1.
וישם ׀ לפני שאול 1 Sam. 9, 24.
וישם שאול את־העם 1 Sam. 11, 11.
וישם אתם בכלי הרעים 1 S. 17, 40.
וישם את־נפשו בכפו 1 S. 19, 5.
וישם דוד את־הדברים 1 S. 21, 13.
וישם דוד נציבים 2 Sam. 8, 6.
וישם באדום 2 Sam. 8, 14.
וישם במגרה ובחרצי הברזל 2 Sam. 12, 31.
וישם יואב את־הדברים 2 S. 14, 3.
וישם עליהם שרי אלפים 2 S. 18, 1.
וישם דמי־מלחמה 1 Reg. 2, 5.
וישם כסא לאם המלך 1 Reg. 2, 19.
וישם את־האחד 1 Reg. 12, 29.
וישם על־העצים 1 Reg. 18, 33.
וישם פנוו בין ברכו 1 Reg. 18, 42.
וישם־שק על־בשרו 1 Reg. 21, 27.
וישם את־המשענת 2 Reg. 4, 31.
וישם פיו על־פיו 2 Reg. 4, 34.
וישם עד־בש 2 Reg. 8, 11.
וישם הכהן פקדת 2 Reg. 11, 18.
וישם חזאל פניו 2 Reg. 12, 18.
וישם אלישע ידיו 2 Reg. 13, 16.
וישם מלך־אשור 2 Reg. 18, 14.
וישם את־פסל האשרה 2 Reg. 21, 7.
וישם דויד בארם 1 Chr. 18, 6.
וישם באדום נציבים 1 Chr. 18, 13.
וישם יהוידע פקדת 2 Chr. 23, 18.
וישם את־פסל הסמל 2 Chr. 33, 7.
וישם שרי־חיל בכל־ הערים 2 Chr. 33, 14.
וישם כתר־מלכות Esth. 2, 17.
וישם את־כסאו Esth. 3, 1.
וישם המלך אחשורש Esth. 10, 1.
וישם כצאן משפחות Ps. 107, 41.
וישם פי כחרב חדה Jes. 49, 2.
וישם מדברה כעדן Jes. 51, 3.
וישם להם שר הסריסים Dan. 1, 7.
וישם לדניאל Dan. 1, 7.
וישם דניאל על־לבו Dan. 1, 8.
וישם רגלי כאילות Hab. 3, 18.

3 *impf. c. s.:* יְשִׂמֵנִי

מי־ישמני שפט 2 Sam. 15, 4.

3 *impf. c. s.:* וַיְשִׂמֵנִי

וישימני לאב Gn. 45, 8.
וישימני לחץ ברור Jes. 49, 2.

3 *impf. c. s.:* יְשִׂמְךָ

ישמך אלהים כאפרים Gn. 48, 20.
ישמך יי כצדקיהו Jer. 29, 22.

3 *impf. c. s.:* וַיְשִׂמְךָ

וישימך למלך 1 Reg. 10, 9.

3 *impf. c. s.:* וַיְשִׂמֵהוּ

וישמהו על־הנס Num. 21, 9.
וישמהו שאול על אנשי 1 S. 18, 5.
וישמהו לו שר־אלף 1 Sam. 18, 13.
וישימהו דוד 2 Sam. 23, 23.
וישימהו למוצאות 2 Reg. 10, 27.
וישימהו דויד 1 Chr. 11, 25.
וישימהו אביהו לראש 1 Chr. 26, 10.

3 *impf. c. s.:* וַיְשִׂמֶהָ

וישימה תל־עולם Jos. 8, 28.
וישמה לחק ולמשפט 1 Sam. 30, 25.

3 *impf. c. s.:* יְשִׂמֵם

לא ישימם בך Dt. 7, 15.

3 *impf. c. s.:* וַיְשִׂמֵם

וישמם כעפר לדש 2 Reg. 13, 7.

3 *imperf. f.:* וַתָּשֶׂם

ותשם בה את־הילד Ex. 2, 3.
ותשם בסוף Ex. 2, 3.
ותשם את־המקבת בידה Jud. 4, 21.
ותשם אל־המטה 1 Sam. 19, 13.
ותשם על־החמרים 1 Sam. 25, 18.
ותשם ידה על־ראשה 2 S. 13, 19.
ותשם בפוך עיניה 2 Reg. 9, 30.

ותשם אסתר את־מרדכי Esth. 8, 2.

3 *impf. f. c. s.:* וַתָּשֶׂם

ותשמם בכר הגמל Gn. 31, 34.

3 *impf. pl.:* וְיָשֵׂמוּ

ונשים לו שם מטה 2 Reg. 4, 10.

1 *impf. pl.:* נָשִׂימָה

נשימה נא שקים במתנינו 1 Rg. 20, 31.

1 *impf. pl.:* וְנָשִׂימָה

ונשימה לבנו Jes. 41, 22.

2 *impf. pl.:* תָּשִׂימוּ

ורוח תשימו בין עדר Gn. 32, 17.
תשימו עליהם Ex. 5, 8.
ולא־תשימו קרחה Dt. 14, 1.
תשימו בארגז מצדו 1 Sam. 6, 8.
ואש לא תשימו 1 Reg. 18, 25.
ואם־לא תשימו על־לב Mal. 2, 2.

2 *impf. pl.:* תָּשִׂימוּן

לא־תשימון עליו נשך Ex. 22, 24.
תשימון קנצי למלין Job. 18, 2.
תשמון פניכם Jer. 42, 15.

2 *impf. pl.:* וַתָּשִׂימוּן

ותשימון לשמרי Ez. 44, 8.

2 *impf. pl. c. s.:* תָּשִׂימֵנִי

לא תשימני קצין עם Jes. 3, 7.

3 *impf. pl.:* יָשִׂימוּ

ישימו קטורה באפך Dt. 33, 10.
לא־ישימו אלינו לב 2 S. 18, 3 (bis).
ואש לא ישימו 1 Reg. 18, 23.
ישימו בידם ולקחו 1 Reg. 20, 6.
לילה ליום ישימו Job. 17, 12.
וכף ישימו לפיהם Job. 29, 9.
וחנפי־לב ישימו אף Job. 36, 13.
ישימו לי׳ כבוד Jes. 42, 12.
ישימו עליך סביב Ez. 23, 24.
בתוך מים ישימו Ez. 26, 12.
לחמך ישימו מזור Obad. 1, 7.
ישימו יד על־פה Mich. 7, 16.
ישימו צנוק מהור Zach. 3, 5.

3 *impf. pl.:* וַיָּשִׂימוּ

וישימו על־העצים 1 Reg. 18. 23.
וישימו באלהים כסלם Ps. 78, 7.
וישימו וישכילו יחדו Jes. 41, 20.

3 *impf. pl.:* וַיָּשִׂימוּ

וישימו על־שכם שניהם Gn. 9, 23.
וישימו לו לבדו Gn. 43, 32.
וישימו עליו שרי מסים Ex. 1, 11.
וישימו תחתיו וישב עליה Ex. 17, 12.
וישימו על־שני קצות Ex. 39, 19.
וישימו את־החלבים Lev. 9, 20.
וישימו עליה קטרת Lev. 10, 1.
וישימו עליהם קטרת Num. 16, 18.
וישימו העם Jos. 8, 13.
וישימו את־רגליהם Jos. 10, 24.
וישמו אבנים גדלות Jos. 10, 27.
וישימו להם בעל ברית Jud. 8, 33.
וישימו לו בעלי שכם Jud. 9, 25.
וישימו על־הצריח Jud. 9, 49.
וישימו חעם אותו עליהם Jud. 11, 11.
וישימו את־הטף Jud. 18, 21.
וישימו להם את־פסל מיכה Jud. 18, 31.
וישמו את־ארון י׳ר 1 Sam. 6, 11.
וישמו אל־האבן 1 Sam. 6, 15.
וישימו את־כליו 1 Sam. 31, 10.
וישימו לו לחם 2 Sam. 12, 20.
וישימו על־העיר 1 Reg. 20, 12.
וישימו תחתיו 2 Reg. 9, 13.
וישימו את־ראשיהם בדודים 2 Reg. 10, 7.
וישימו לה ידים 2 Reg. 11, 16.
וישימו על־השחין ויחי 2 Rg. 20, 7.
וישימו את־כליו 1 Chr. 10, 10.
וישימו לה ידים ותבוא 2 Chr. 23. 15.

וישימו בנים Esr. 10, 44.
וישימו עלי רעה Ps. 109, 5.
וישימו בסלע ביתם Prv. 30, 26.
וישימו שקוציהם Jer. 32, 34.
וישימו שם ריח Ez. 20, 28.
וישימו הצניף Zach. 3, 5.
וישימו ארץ־חמדה Zach. 7, 14.

Hof-al: הוּשַׂם

3 *imperf.:* וַיּוּשָׂם *Q'ri.*

ויישם לפניו לאכל Gn. 24, 33.

3 *impf.:* וַיִּישָׂם *K'tib.*

ויישם לפניו לאכל Gn. 24, 33.

3 *imperf.:* וַיִּישָׂם

ויישם בארון במצרים Gn. 50, 26.

תְּשׂוּמֶת

ז״כ, ע״מ מוכנ מן תְּשׂוּמָה, תְּשׂוּמֶת, כלומר נחוּשָׁה — נְחֹשֶׁת, לומנ נלפנינ ג״כ שסתמונם תְּשׂוּמָה, ומתנו מסמך תְּשׂוּמֶת [הכתוב לקוח מפני מסמיכות], שהקנר שם הפקח לסנולן, ומכלים לפרוש זה הכתוב נספר חֲלָאלֵי [שהכנר פרשתיו לעיל] שהיה נפקח. מיוחן דנר המופקד כיד פלוני לשמוני לו פקדון, וכן פרשו יקקי׳ שנם כיוצא מיון להתעסק לו נחלוט [דעפקויט], לומנ לדעת המתרנם ענינו שוקפות, ע״ל שוס יד עם פלוני, ולקרינו הלך קנן-עוקץ, וכן פרשו דוד קמקי נספר הנרנים שלו, ענין שתוף ושיתת מיון נעסק לשוקפות.

n. f. (forma composita vel commixta ex duabus תְּשׂוּמָה, תְּשׂוּמֶת, nisi potius absol. est תְּשׂוּמָה, constr. תְּשׂוּמֶת, uti habet, teste *Qimchio*, Cod. *Helali*, seu, correpto *Fatah*, תְּשֻׁמֶת), depositum (in manum cujuspiam), commissum, sec. Targ. (seqq. *Ibn-Ezra* et *Dav. Qimchio*): positio (manus suae) h. e. stipulatio, initio societatis et commercii mutua (שֻׁתָּפוּת). LXX. κοινωνία. Inc. Θέμα.

constr.: בְּתְשׂוּמֶת

או־בתשומת יד Lev. 5, 21.

שׂוּם

נקרני כמו נענכי, נלי הפרש המונן. נש״ע עפרש נוס הפעות שָׂמָה, חָשְׁמָה, שׂוּם וכדומה.

v. aram., hebraici par atque aequale. LXX. τιθέναι.

3 *perf.:* שָׂם

שם־שמה בלטשאצר Dan. 5, 12.
לא־שם עליך מלכא טעם Dan. 6, 14.
ועל דניאל שם בל Dan. 6, 15.
מן־שם לכם טעם Esr. 5, 3. 9.
כורש מלכא שם טעם Esr. 5, 13.
דריוש מלכא שם טעם Esr. 6, 1.
כורש מלכא שם טעם Esr. 6, 3.

3 *perf. c. suff.:* שָׂמָהּ

די פחה שמה Esr. 5, 14.

2 *perf.:* שַׂמְתָּ

אנת מלכא שמת טעם Dan. 3, 10.

1 *perf.:* שַׂמְתִּי

אנה דריוש שמת טעם Esr. 6, 12.

3 *perf. pl.:* שָׂמוּ

לא־שמו עליך מלכא טעם Dan. 3, 12.

part. pass.: שִׂים

ומני שים טעם Dan. 3, 29. 4, 3.
מן־קדמי שים טעם Dan. 6, 27.
ומני שים טעם Esr. 4, 19.
מן־כורש מלכא שים טעם Esr. 5, 17.
ומני שים טעם Esr. 6, 8. 11.
מני שים טעם Esr. 7, 13.
מלכא שים טעם Esr. 7, 21.

impt. pl.: שִׂימוּ
Esr. 4, 21. כעת שימו טעם
Itpo-el: אִתָּשֵׂם
part. masc.: מִתָּשֵׂם
Esr. 5, 8. ואע מתשם בכתליא
3 imperf.: יִתָּשֵׂם
Esr. 4, 21. עד־מני טעמא יתשם
3 impf. pl.: יִתָּשַׂמוּן
Dan. 2, 5. ובתיכון נוליו יתשמון
temp. prt. 2 pass.: וְשָׂמִית
Dan. 6, 18. ושמת על־פם גבא

שִׂים I.

לומר שָׂם, ומוכנו כמו מקום שמלת [ג׳ י״ו], ופתרונו הערכת דבר כערכו או שער ערך דבר, ד״מ כמה דמי זוין ויוקרו [שׂמלתין, שׂכ-], ומפתר של הערכה ומשערה [שׂמקריתן] מוצלח להלבּה על נקיבת דבר ובקורו, לפ טוב לפ רע הוא, לזון ולכיפה מעשה מה, להכיון נכור הכינכה והימסה והכריפה, לדעת לפ יש בו עוב או רע מוסרי. ומהשתל זה נלרך הפעל בשרות של שָׂכַל, לומר שית שומה וערך והשערה על דבר, לנקנו ולשערו, וזהו מובן הפסוק בקהלת ועל כל־המעשה שָׂם, לומר על כל מעשה ישית שומה וערך, ישער ערכו ושיעו, לבקר ולפשוע אותו. נ״ע הפעל שָׂם במובן זה רב הנוכך, לנין ערך ושוי ואומד, ד״מ כיצד שמין, שמין כוס בפני עלמו, שמין את הפשה ושמין את הולדות, ומשל ג״כ הכבד שָׂם, ומשם שׂוּמָא [שׂוּמָה], ד״מ כפי שומף, שלין בקיאין בשומתן, נריך שומף. ולשון שרשו ער׳ נספר המיוקד לשרשים.
h. e. שָׂם, *v.* ἄπαξ γεγραμμένον, aestimare, ponderare, pendere (taxiren, schätzen) et generat. probare; examinare, momentis suis aliquid perponderare, seq. עַל, inspicere judicantem, judicium exercere, examini subjicere, Qohelet 3, 17., ubi interpretes multi non agnoverunt verbum, quod cum in lingua neohebraica sit usitatissimum (שׂוּמָא, שׂוּמָה, supputatio, aestimatio), hac ratione hebraismo quoque veteri vindicatur. LXX. perverse: ἐκεῖ.

3 perf.: שָׂם
Eccl. 3, 17. ועל כל־המעשה שם

שׂוּם II.

לומר שָׂם, ומוכנו כמו הקון על בָּשָׂם, בָּשָׂם וכלומם, שעניכם נפישם וריקם, ומוס קמ״כ הפנת ריח קוק ולמין, ומ״כ כמו שָׂם נערכי, סָם נערכי.
h. e. שָׂם, *v. intr.*, fragrare, olere, odores efflare, cogn. aram. סָם, arab. *šamma*, comp. בָּשָׂם, בָּשֶׂם.

שׂוּם
ג״ו, ומרכוי שׂוּמִים, ומוכנו מין נקל, שכולף ריח קוק [קנמלוין], וכן שמו תום נערב, ונקרא כן ע״ש הפנת ריח קמון וקוק, ומשום זה קרלומו חכמי המשנה [מעשרות נפרק המקרקן] שׂוּם בַּעַל־בֶּכִי, ולפרו ממנו [נ״ק פ״ב ע״ל] שמשניע ומשקין ומכסיל פכים ומרנם ורע והורג כנים שנכני מעים. נתנוסו תוים מצלמו.
n. m. (pl. שׂוּמִים), *allium*, a vehementi odore (unde misn. שׂוּם בַּעַל־בֶּכִי, aram. et arab. תּוּם. LXX. σκόροδον.

pl.: שׂוּמִים
Num. 11, 5. ואת־השומים

שׂוֹן

ad שָׂאַן *v. s. r.* *p.* 1088.

שׂוּן

לומר שָׂן, ומוכנו הלמת מיס [הלרנען, פיסטען], וכן חֵץ נסורית, סִין נשפס כוזית, וכזרע כיכוון ג״כ נשפתי מערב, כלשר תרשם נקנור המיוקד לשרשים, נלשר שיסודו לקלוף.
h. e. שָׂן, *v. tr.*, mittere s. fundere aquas, mingere, mejere; syr. תּוּן, aeth. סַרְ.

שֵׂין

ג״ו, והרבוי שֵׂירִים, ומוכנו מיס מועלים מכן רגלים [קוכין, הלמן], ומס הפעולה ממנו נג״ע שֵׂירָה, ועול שגורים שמות להרכה מפעל זה נקבמת הרפוקה.
n. m. (pl. שֵׂירִים, *Qeri* euphem. מֵימֵי רַגְלַיִם), urina, neohebr. inde שֵׂירָה, οὖρησις (das Harnen). LXX. οὖρον.

pl. c. suff.: שֵׂירֵיהֶם *Ktib.*
2 Reg. 18, 27. ולשתות את־שיריהם
Jes. 36, 12. ולשתות את־שיריהם

שָׂתַן

פעל נודד, ל״ע כ״ף נכוסף חֶשְׂתִּין, וזוף כפי דעתי שכיי מן שָׂן, ע״י התמלעות התיו, כלשר עָתָם לעל מן עָם, עַתַּד נערבי מן עַד, וסודו נבנין עתיק מס. מובנו הלמת מיס כמו זון, ובשפה עכריבית מעכס הַשְׂתָּנָה, חֶשְׂתָּן, שָׂתָן.
v. secund. hif. intr. (ort. ex שָׂן interposito *Tav*, sicut עָתָם, *àtada* ex עָם, *a'dda*), mingere, neoh. n. act. הַשְׂתָּנָה, הַשְׂתָּנָה. LXX. οὐρεῖν.

Hif-il: הַשְׂתִּין
part. masc.: מַשְׂתִּין
עד־אור הבקר משתין בקיר
1 Sam. 25, 22. 34.
1 Reg. 14, 10. לירבעם משתין בקיר
לא־השאיר לו משתין בקיר
1 Reg. 16, 13.
1 Reg. 21, 21. לאחאב משתין בקיר
2 Reg. 9, 8. לאחאב משתין בקיר

שָׂטַע

פ״כ ול״ע נקל, ופתרונו הרמת קול וקיולם [כופען, שרייען], ומקרן שָׂטַע ולומם לו נזוכ ומכוון ספעל צָרַח, לשר כנר פרשתיו לעיל. ומוס נכיין הכבד שָׂטַע, קריאם ליזועם מלרם, לו קריאם לתפלה, ומ״כ שָׂטַע, שָׂוְעָה, לו נכוסת הוקו שׂוֹטֵעַ, שָׂוֵעַ.
v. comp. intr., clamare, vociferari, rad. צ־ח, cogn. שׂ־ט־ע. *Pi.* implorare salutis causa, supplicare (seq. אֶל). LXX. βοᾶν, κράζειν (χραυγή), λαλεῖν, δέεσθαι, στενάζειν; prt. δυνάστης.

Pi-el: שִׂטַּע
1 perf.: שִׂטַּעְתִּי
שועתי אליך ותרפאני
Ps. 30, 3.
ואני ׀ אליך ר״י שועתי
Ps. 88, 14.
מבטן שאול שועתי
Jon. 2, 3.
עד־אנה ר״י שועתי
Hab. 1, 2.
part. masc.: מְשׂוֹטֵעַ *sg.*
אמלט עני משוע
Job. 29, 12.
כי־יציל אביון משוע
Ps. 72, 12.
inf. c. suff.: בְּשַׂוְּעִי
קול תחנוני בשועי אליך
Ps. 28, 2.
קול תחנוני בשועי אליך
Ps. 31, 23.
inf. c. suff.: וּבְשַׂוְּעוֹ
ובשועו אלו שמע
Ps. 22, 25.

1 impf.: אֲשַׂטַּע *p.* אֲשַׂטְּעָה
אשוע ואין משפט
Job. 19, 7.
אשוע אליך ולא תענני
Job. 30, 20.
קמתי בקהל אשוע
Job. 30, 28.
ואל־אלהי אשוע
Ps. 18, 7.
1 imperf.: וַאֲשַׂטְּעָה *p.*
כי אזעק ואשוע
Thr. 3, 8.
1 imperf.: וַאֲשַׂוְּעָה *p.*
קדמתי בנשף ואשועה
Ps. 119, 147.
2 imperf.: תְּשַׂטֵּעַ
תשוע ויאמר הנני
Jes. 58, 9.
3 impf. f.: תְּשַׂוְּעָה *p.*
ונפש־חללים תשוע
Job. 24, 12.
3 imperf. pl.: יְשַׂוְּעוּ
ישורו מזרוע רבים
Job. 35, 9.
לא ישועו כי אסרם
Job. 36, 13.
ישורו ואין מושיע
Ps. 18, 42.
3 imperf. pl.: יְשַׂוְּעוּ *p.*
כי ילדו אל־אל ישורו
Job. 38, 41.

שֶׂטַע

ג״ו, ומוכנו כרמת קול וגוקה, למען הנג יפע ועוד מלרה, ותוכן המונן לך כשפר לשרת, קריאם נקול.
n. m., supplicatio s. clamor pro salute. LXX. δέησις.

cum suff.: שַׂוְעִי
הקשיבה לקול שועי
Ps. 5, 3.

שׂוֹטֵעַ

ג״ו, ומוכנו כמו שָׂנֵא, לשר מתנו כתכוון, ובכלל הנרת והרמת קול [שרייא, שלנן], ול״ל הוא המקור בקל תמור שָׂוֹנֵא, והכונר יבקר.
n. m. (abbrev. ex שָׂוֵעַ vel, ut aliis videtur, ex inf. שׂוֹטֵעַ), quiritatio, imploratio, supplicatio. LXX. πλανᾶσθαι.

שַׂוְעָה

ג״כ, גזיר הזוכרי שָׂוֵעַ, ומוכנו משלמו, ע״ל נדק ונדקה.
n. f. (a m. שָׂוֵעַ), clamor, vociferatio, auxilii ferendi ergo. LXX. κραυγή, βοή, δέησις, βοήθεια.

constr.: שַׂוְעַת
ותעל שועת העיר
1 Sam. 5, 12.
שועת בת־עמי
Jer. 8, 19.
cum suff.: שַׂוְעָתִי
וישמע שועתי
Ps. 40, 2.
cum suff.: וְשַׂוְעָתִי
ושועתי באזניו
2 Sam. 22, 7.
ושועתי לפניו ׀ תבא
Ps. 18, 7.
ושועתי ׀ האזינה
Ps. 39, 13.
ושועתי אליך תבוא
Ps. 102, 2.
cum suff.: לְשַׂוְעָתִי
לרוחתי לשועתי
Thr. 3, 56.
cum suff.: שַׂוְעָתָם
ותעל שועתם
Ex. 2, 23.
ואזניו אל־שועתם
Ps. 34, 16.
ואת־שועתם ישמע
Ps. 145, 19.

שׂוֹעַ

ג״ו, כמו שָׂוֵעַ, כשלר מניכו תכן-קיוג ותכן-נכוף נמדרשי מלן שלמן, לומר קריאם נכרם למען שָׂוְעָם, תולם לדעת הרמ״נע עניכו כדיבות, וזייך לפ״ו לפעל הכה.
n. m., sicut שָׂוֵעַ, clamor, sec. alios: opulentia, divitiae. LXX. confuse. S. οἰμωγή.
Job. 30, 24. אם־בפידו להן שוע

cum suff.: שׁוְעֲךָ
Job. 36, 19. *הישרך שועך לא בצר

שׂוּף

לומר שָׂף, ומוכנו לדעת יקוקי או לשון שפוף וכפיפה ועקימה, ע״ד שָׂף נקרמין, נדמיון לל שָׂף, או מעכין כפיפה לשון כשוס, נשלר שלשניפס סיף נקקור הלשון, וכי גם שָׂפָה נדומה לו. וכפכון לי שפוכ שָׂף כמו שָׂף לקען לל שפיפון, לומר עקימה ודביכה נדבר, ד״מ נפסוק חוק יפופן רקב ופתם תשופנו עקב [רקשית ג׳ ע״ו], לכן נתרגוס תמור דכיפה נעכרי, וום ג״כ המוכן של לשר נשערם יפופני, לומר יכלכלני, וקקור ושוי משרש עי׳ נספר המיוקד לשרשים.
h. e. שָׂף, *v. tr.*, sicut שָׂף (שְׂפִיפוֹן), שָׂף aram., conquassare, conterere, (zerschellen), veluti caput, simul vi pungendi h. e. cutem conterendi Gn. 3, 15.: hic conteret tibi caput tuum et feries ei calcem, cf. 49, 19. LXX. ἐκτρίβειν, τηρεῖν.

2 impf. c. s.: תְּשׁוּפֶנּוּ
ואתה תשופנו עקב
Gn. 3, 15.
3 imperf.: יְשׁוּפֶנִּי
אשר־בשערה ישופני
Job. 9, 17.
3 imperf.: יְשׁוּפְךָ
הוא ישופך ראש
Gn. 3, 15.

שׂוּף II.

לומר שָׂף, ומוכנו עשוי וכסוי ונעוף סכיב, ולומם לו ג״כ בָּשָׂף לעיל, כמוכן זה, ושם כשר הכנתי תקוכו, ונפתרון זה יוכן קצר יפופני, כלשר פרשו הקדמונים נקוכי הלשון נסנכון הפסוק, לפ גם שכעלמה מסס הכללת השרש ילשר לפניו.
h. e. שָׂף, *v. trans.*, sicut בָּשָׂף, צָפָה, contegere, obvelare, *Ψ.* 139, 11. LXX. καταπατεῖν. S. ἐπισκεπάζειν. Incert. καλύπτειν.

3 impf. c. s.: יְשׂוּפֵנִי
אך־חשך ישופני
Ps. 139, 11.

שׂוּק I.

לומ שׂק, פ״כ ול״ע כ״ק נכנד לל״ק, ונגוד תְּשׂוּקָה, ומוכנו כתמנות אלְתַּשְׂקֵנִי, כלוות לקחי דבר ולקחות ודבקות, נאצר אסתמנות וקוק ולקוו ודבוק וקבור, וכמ כנר פרצתי מונלו תקת קצק וכצק וקק.

h. e. שׂק, *v. intr.* proclivem esse, inclinare ad aliquid, adhaerescere, avide appetere, cogn. זק, נ־שׂק, ח־שׂק. Neohebr. *Hitpa.* הִשְׁתּוֹקֵק, concupiscere, appetere.

Pi-el: *שׂוֹקֵק

3 *perf. fem.:* *שׂוֹקְקָה *p.*

Ps. 107, 9. *כי־השביע נפש שקקה

Jes. 29, 8. *ונפשו שוקקה

2 *impf. c. s.:* וַתְּשׂוֹקְקָה

Ps. 65, 10. *פקדת הארץ ותשקקה

תְּשׂוּקָה

ג״כ, ומוכנו קצק לנכר וקמלם ותקנם ויקוב [פּעלנאָכגען, נעגעמכיסם], ומצקל תְּשׂוּקָה, וקל לסכין מסצם. נעכני שַׁוְקֵנִי מסם כמו תצוקה, ומפעל שַׁאֵב, וכ״ע מן זוק מפעל הִשְׁתּוֹקֵק, ד״מ תצם מצתוקקת לנעלה.

n. f. (ad s. f. תְּשׂוּרָה), inclinatio, cupido, appetitus, arab. *šauq.* LXX. *ἀποστροφή.* A. *συνάφεια.* S. Th. *ὁρμή.*

cum suff.: תְּשׂוּקָתְךָ

Gn. 3, 16. ואל־אישך תשוקתך

cum suff.: תְּשׂוּקָתוֹ

Gn. 4, 7. ואליך תשוקתו

Cant. 7, 11. אני לדודי ועלי תשוקתו

שׂוֹק

ג״כ, וסוגי שׂוֹקַיִם, ומוכנו קלק סתקטון אל יכ [אנכקאל, וואָלנ], וכקכ לל״ק מן עוני לצכ כנצנ, ולל״ק מענין כיכם וצקיקה, וסכוכר יכקר.

n. f. (dual. שׂוֹקַיִם), crus, sura, sec. nonnullos a crassitie, vel tanquam gressus cursusve instrumentum. LXX. *βραχίων* (samarit. שָׂחָק), *κνήμη, κωλέα* (*κωλαία*), *σκέλος.* S. *κνήμη, κνημίς.*

Ex. 29, 22. ואת שוק הימין

Ex. 29, 27. ואת שוק התרומה

Lev. 7, 32. ואת שוק הימין

Lev. 7, 33. לו תהיה שוק הימין

Lev. 7, 34. 10. 14. ואת שוק התרומה

Lev. 8, 25. 9, 21. ואת שוק הימין

Lev. 8, 26. ועל שוק הימין

Lev. 10, 15. שוק התרומה

Num. 6, 20. ועל שוק התרומה

Jud. 15, 8. ויך אותם שוק על־ירך

Jes. 47, 2. גלי־שוק

הַשּׂוֹק

1 Sam. 9, 24. וירם הטבח את־השוק

וּבַשּׂוֹק

Num. 18, 18. וכשוק הימין לך יהיה

du.: שֹׁקַיִם

Prv. 26, 7. דליו שקים מפסח

du.: הַשֹּׁקַיִם

Dt. 28, 35. על־הברכים ועל־השקים

du. constr.: בְּשׂוֹקֵי

Ps. 147, 10. לא בשוקי האיש ירצה

du. cum suff.: שׂוֹקָיו

Cant. 5, 15. שוקיו עמודי שש

שׂוּק II.

לומ שׂק, ומוכנו כמו סתמנות אל שָׂקָה לקמן, לומ יכילה וכוילם נכיעם וצעיפם ופליגם [צערֶמען, כיכנען],

ודומם לו ג״כ שָׂחָה לעיל כמוכן. ומוס סכוסף חֻשַּׂק, לומ צעיפם ופריכם וצפיעם, ד״מ סצ׳יקו סיקניס תיכוצ, וכן נדומם לו סכנד סמכונע שׂוֹקֵק כמוכן פכילם, ונסצוקם על סצפעה, ומפעל סוס סכנוד שָׂקַת, שָׂקָה.

h. e. שָׂק, *v. intr.*, sicut שָׂקָה, fluere, manare, fluctuare. *Hi.* redundare, superfluere, diffluere, de copia effuse affluente. *Pil.* שׂוֹקֵק, facere, ut redundet, uberrimam copiam impertire. LXX. *Hi.* *ὑπερχύειν, ὑπερεκχύειν*; *Pil.* *μεθύειν* (S. *ποτίζειν*).

Po-el: שׂוֹקֵק

3 *impf. c. s.:* וַתְּשׂוֹקְקָה

Pt. 65, 10. פקדת הארץ ותשקקה

3 *perf. pl.:* הֵשִׂיק

3 *perf. pl.:* הֵשִׂיקוּ

Joel 4, 13. השיקו היקבים

3 *perf. pl.:* וְהֵשִׂיקוּ

Joel 2, 24. והשיקו היקבים

שָׂקַת

ג״כ, וגס שָׂקַת, לכן נסמיך סכנוי שָׂקַתּוֹת, וכנוד מן שָׂק, כמו שָׂקַת מן שָׂק, נָפָה מן נָפָ. פקכוכו נסס להסקות סנסמה, סו כלי לצר יולו נו סמיס, ווסו נסס [טרֶנקגיכנע].

s. שָׂקַת, *n. f.* (a v. שָׂק, sicut שָׂקַת a v. שָׂקָה, נָפָה a v. נָפָ; pl. c. שָׂקָתוֹת), canalis, aquarium (Tränkrinne), ad pecora potanda. LXX. *ποτιστήριον.*

הַשֹּׂקֶת

Gn. 24, 20. ותער כדה אל־השקת

pl. constr.: בְּשָׂקֹתוֹת

Gn. 30, 38. בשקתות המים

שׂוּר

לומ שׂר, ומוכנו ומיכם וכיכם וסכימת קול [ויכנען, עֶתכען], וכנד סוכקתי צכנו לעיל תקת ומ׳, וכן סנצתי כנד סצווי כצפתי מעכנ. וצנוד קנוד סכוסף שִׁיר תמוד הֵישִׁיר, לומ ומיכם [אַכ־צעימען]. סכנד שׂוֹרֵר סלול וצנוד, וצנ״פ סכוסף סמעולי.

h. e. שָׂר, *v. intr.*, sonare, canere, cogn. זָמַר q. v. *Hi.* abbrev. שִׁיר (= הֵשִׁיר), cantare, incantare. *Pil.* cantitare, cantu laudare; prt. מְשׂוֹרֵר, cantor, poëta. *Ho.* pass. LXX. *ᾄδειν, ὑμνεῖν, ψαλμῳδεῖν*; prt. שָׂר, *ᾠδών, ᾠδός*; f. *ᾠδουσα*; מְשֹׂרֶרֶת, *ᾠδών, ᾠδός, ψαλτῳδός*, f. *ᾠδουσα.*

3 *perf.:* שָׂר

Ps. 7, 1. אשר־שר לי״ר

part. masc.: וְשָׂר

Prv. 25, 20. ושר בשירים על לב־רע

part. pl.: שָׁרִים

2 Sam. 19, 36. בקול שרים ושרות

Ps. 68, 26. שרים אחר נגנים

Eccl. 2, 8. עשיתי לי שרים ושרות

Ez. 40, 44. לשכות שרים

part. m. pl.: וְשָׁרִים

Ps. 87, 7. ושרים כחללים

part. m. pl.: הַשָּׁרִים

2 Chr. 35, 25. כל־השרים והשרות

part. m. pl.: לַשָּׁרִים

2 Chr. 9, 11. וכנרות ונבלים לשרים

part. f. pl.: וְשָׁרוֹת

2 Sam. 19, 36. בקול שרים ושרות

Eccl. 2, 8. עשיתי לי שרים ושרות

part. f. pl.: וַהֲשָׁרוֹת

2 Chr. 35, 25. השרים והשרות

3 *impf. fem.:* וַתָּשַׁר

Jud. 5, 1. ותשר דבורה וברק

Po-el: שׁוֹרֵר

part. masc.: מְשׁוֹרֵר *sg.*

2 Chr. 29, 28. והשיר משורר

part. masc.: הַמְשׁוֹרֵר *sg.*

1 Chr. 6, 18. הימן המשורר

part. m. pl.: מְשֹׁרְרִים

2 Chr. 20, 21. ויעמד משררים לי״ר

Esr. 2, 65. ולהם משררים ומשררות

Neh. 7, 67. משררים ומשררות

prt. m. pl.: הַמְשֹׁרְרִים

1 Chr. 9, 33. ואלה המשררים

1 Chr. 15, 16. המשררים בכלי־שיר

1 Chr. 15, 27. המשא המשררים

2 Chr. 5, 12. והלוים המשררים

Esr. 2, 41. המשררים בני אסף

Esr. 10, 24. ומן־המשררים

Neh. 7, 44. המשררים בני אסף

Neh. 11, 22. המשררים לנגד מלאכת

Neh. 11, 23. ואמנה על־המשררים

Neh. 12, 28. ויאספו בני המשררים

Neh. 12, 29. בנו להם המשררים

Neh. 12, 42. וישמיעו המשררים

Neh. 12, 46. ראש המשררים ושיר

Neh. 12, 47. המשררים השערים

Neh. 13, 10. והמשררים עשו

prt. m. pl.: וְהַמְשֹׁרְרִים

1 Chr. 15, 19. והמשררים הימן אסף

1 Chr. 15, 27. והמשררים וכנניה השר

2 Chr. 23, 13. והמשוררים בכלי השיר

2 Chr. 35, 15. והמשררים בני־אסף

Esr. 2, 70. והמשררים והשוערים

Esr. 7, 7. והמשררים והשערים

Esr. 7, 73. והשוערים והמשררים

Esr. 10, 40. והשוערים והמשררים

Neh. 7, 1. השוערים והמשררים

Neh. 12, 45. והמשררים והשערים

Neh. 13, 5. והמשררים והשוערים

prt. m. pl.: וְלַמְשֹׁרְרִים

2 Chr. 5, 13. למחצצרים ולמשררים

part. f. pl.: וּמְשֹׁרְרוֹת

Esr. 2, 65. משררים ומשררות

Neh. 7, 67. משררים ומשררות

3 *imperf.:* יְשׁוֹרֵר

Zeph. 2, 14. ישורר בחלון

Hif-il: הֵשִׁיר = שָׁר

inf. constr.: לָשִׁיר

1 Sam. 18, 6. לשור והמחלות

impt. pl.: שִׁירוּ

Ex. 15, 21. שירו לי״ר כי־גאה

1 Chr. 16, 9. שירו לו זמרו־לו

1 Chr. 16, 23. שירו לי״ר כל־הארץ

Ps. 33, 3. שירו־לו שיר חדש

Ps. 68, 5. 33. שירו לאלהים

Ps. 96, 1. שירו לי״ר שיר חדש

Ps. 96, 1. שירו לי״ר כל־הארץ

Ps. 96, 2. שירו לי״ר ברכו שמו

Ps. 98, 1. שירו לי״ר ׀ שיר חדש

Ps. 105, 2. שירו־לו זמרו־לו

Ps. 137, 3. שירו לנו משיר ציון

Ps. 149, 1. שירו לי״ר שיר חדש

Jes. 42, 10. שירו לי״ר שיר חדש

Jer. 20, 13. שירו לי״ר הללו את־י״ר

1 *imperf.:* אָשִׁיר

Ps. 59, 17. ואני ׀ אשיר עזך

1 *imperf.:* אָשִׁירָה

Ex. 15, 1. אשירה לי״ר כי־גאה גאה

Jud. 5, 3. אנכי לי״ר אנכי אשירה

Ps. 13, 6. אשירה לי״ר כי גמל עלי

Ps. 27, 6. אשירה ואזמרה לי״ר

Ps. 57, 8. אשירה ואזמרה

Ps. 89, 2. חסדי י״ר עולם אשירה

Ps. 101, 1. חסד־ומשפט אשירה

Ps. 104, 33. אשירה לי״ר בחיי

אשירה ואזמרה אף־

Ps. 108, 2. כבודי

Ps. 144, 9. שיר חדש אשירה לך

Jes. 5, 1. אשירה נא לידידי

3 *imperf.:* יָשִׁיר

Ex. 15, 1. אז ישיר־משה

Num. 21, 17. אז ישיר ישראל

1 *imperf. pl.:* נָשִׁיר

Ps. 137, 4. איך נשיר את־שיר־י״ר

1 *impf. pl.:* נָשִׁירָה

Ps. 21, 14. נשירה ונזמרה גבורתך

3 *impf. pl.:* יָשִׁירוּ

Ps. 65, 14. יתרועעו אף־ישירו

Ps. 106, 12. וישירו תהלתו

3 *impf. pl.:* וַיָּשִׁירוּ

Ps. 138, 5. וישירו בדרכי י״ר

Hof-al: הוּשַׁר

3 *imperf.:* יוּשַׁר

Jes. 26, 1. יושר השיר הזה

שִׁיר

ג״ו, וסכנוי שִׁירִים, ומוכנו זמר וכנן [נעוֹנכנ], וכלי ג״כ כמו כלי זמר וכנן, לומ כלי כנון, וסצלוסיו ע׳ נמדנ מלין.

n. m. (pl. שִׁירִים), cantio, cantus; cantilena, significatione latissima de carminibus tum profanis tum sacris, cum tristibus tum laetis, praecipue laudatoriis. LXX. *ᾄσμα, ᾠδή, ὕμνος, ψαλμός*; *ψαλτῳδός, ᾠδών*; *θέλημα, φάτνωμα*; pl. *μουσικός*; שִׁיר עֲגָבִים, *φωνή ψαλτηρίου*; שִׁיר הַשִּׁירִים, *ᾄσμα ᾀσμάτων.*

Jud. 5, 12. עורי עורי דברי־שיר

1 Chr. 6, 16. על־ידי־שיר

1 Chr. 16, 42. וכלי שיר האלהים

1 Chr. 25, 7. מלמדי־שיר לי״ר

2 Chr. 7, 6. והלוים בכלי־שיר

2 Chr. 29, 27. החל שיר־י״ר

2 Chr. 34, 12. כל־מבין בכלי־שיר

Neh. 12, 36. בכלי־שיר דויד

Ps. 30, 1. שיר־חנכת הבית

Ps. 33, 3. שירו־לו שיר חדש

Ps. 40, 4. ויתן בפי ׀ שיר חדש

Ps. 45, 1. שיר ידידת

Ps. 46, 1. על־עלמות שיר

Ps. 48, 1. שיר מזמור לבני־קרח

Ps. 65, 1. מזמור לדוד שיר

Ps. 66, 1. למנצח שיר מזמור

Ps, 67, 1. 68, 1. מזמור שיר

Ps. 75, 1. 76, 1. מזמור לאסף שיר

Ps. 83, 1. שיר מזמור לאסף

Ps. 87, 1. לבני־קרח מזמור שיר

Ps. 88, 1. שיר מזמור לבני־קרח

Ps. 92, 1. שיר ליום השבת

שׁוּר

3 *impf. f. c. s.:* תְּשׁוּרֵנִי
Job. 7, 8. לֹא־תְשׁוּרֵנִי עַיִן רֹאִי
Job. 24, 15. לֵאמֹר לֹא־תְשׁוּרֵנִי עָיִן
3 *impf. f. c. s.:* תְּשׁוּרֶנּוּ
Job. 20, 9. וְלֹא־עוֹד תְּשׁוּרֵנּוּ מְקוֹמוֹ
Po-el: שׁוֹרֵר
3 *impf. f. pl.:* שׁוֹרְרוּ
Job. 36, 24. אֲשֶׁר שֹׁרְרוּ אֲנָשִׁים
part. pl. c. s.: שׁוֹרְרָי
Ps. 5, 9. לְמַעַן שׁוֹרְרָי
Ps. 27, 11. לְמַעַן שׁוֹרְרָי
Ps. 56, 3. שֹׁאֲפוּ שׁוֹרְרָי
part. pl. c. s.: בְּשׁוֹרְרָי *p.*
Ps. 59, 11. אֱלֹהִים יְרָאֵנִי בְּשׁוֹרְרָי
part. pl. c. s.: לְשׁוֹרְרָי *p.*
Ps. 54, 7. יָשׁוֹב הָרַע לְשׁוֹרְרָי

שׁוּר

ג״ו, ע״מ עָצוּם, ומוכנו שׁוֹרֵר וּשׁוֹרֵךְ [לוּעֲעַר], וקל לְהָכִין מֵהַשָּׁרָשׁ.

n. m. (ad s. f. עָצוּם), scrutator, insidiator. LXX. *ἐχθρός.*

pl. c. suff.: בְּשׁוּרָי *p.*
Ps. 92, 12. וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי

שׁוּר IV.

לומר שׁוּר, פ״נ ול״ע כ״ף נגזר, ופתכונו כתמונת שׁ֫וּר, אֲ־שׁוּר, בָּ־שׁוּר, גְּ־שׁוּר, אֲ־שׁוּר, היות מוסף ומוזקף [לוּפַרעַטע, נעריכטעט, נעכחַלטע ויו״ן], לכן חוקיפת וסקמת דגר על זיסים וקוף ומקוקן וזוס, ד״מ מקומף, אם לית שכחמר, שהפעל סָהַר לעיל רעו ועמיתו, ותמונת הקמס ע״ז ונספר המיוחד לשרשים.

v. intr. inus., erectum, rectum, exstructum, constitutum esse, cogn. אֲ־שׁוּר, גְּ־שׁוּר, בָּ־שׁוּר, אֲ־שׁוּר, nisi forte cogn. est סָהַר, vi circumdandi s. cingendi.

שׁוּר

ג״ו, ומכנוי שׁוּרוֹת, ופתכונו קומס [מויעב], ונלכן קן נדבור ז׳כי׳, ולפי לפמכו קנת שהיקיל בהפסוק עקבו שור נתן הכרעה.

n. m. (pl. שׁוּרוֹת), murus, vel ab erigendo vel a cingendo. LXX. *προμαχών.*

Gn. 49, 22. בָּנוֹת צָעֲדָה עַל־שׁוּר
2 Sam. 22, 30. בֵּאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר
Ps. 18, 30. וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג שׁוּר
pl. c. suff.: *שׁוּרֹתָם
Job. 24, 11. *בֵּין שׁוּרֹתָם יִצְהִירוּ

שׁוּר

ג״ו, ומכנוי שָׁרוֹת, ומוכנו קומס, כמו שׁוּר, ד״מ עלו נשרוסיס, וכן פרשו סקדמוניס.

n. m. (pl. שָׁרוֹת), sicut שׁוּר, murus, propugnaculum; pl. moenia. LXX. *προμαχών.*

pl. c. suff.: בְּשׁוּרֹתֶיהָ
Jer. 5, 10. עֲלוּ בְשׁוּרֹתֶיהָ

שׁוּר

נלקמי כמו נעבר, כמונן קומס, ומכנוי שׁוּרֶיהָ, ומילועס שׁוּרֵיאָ, וקומס קעכס לו קיל נקלקס בַּר שׁוּרָא נגמרא [פַּלַי-מויעב].

n. m. aram. (pl. שׁוּרַיָּא, def. שׁוּרַיָּא), murus, moenia; gemar. בַּר־שׁוּרָא, antemurale, propugnaculum. LXX. *τεῖχος.*

def. pl.: וְשׁוּרַיָּא
Esr. 4, 12. וְשׁוּרֵי אַשְׁכְּלֵלוּ
Esr. 4, 13. וְשׁוּרַיָּא יִשְׁתַּכְלְלוּן
def. pl.: וְשׁוּרַיָּתָא
Esr. 4, 16. וְשׁוּרַיָּה יִשְׁתַּכְלְלוּן

מסתכר מנקור ה׳נקי׳, שפתר מלת תְּשׁוּרֵם מן שׁוֹר, כלשון רקים וסנעם, לומר דוכון של הקנלת פנים. נז״ע הִתְחַשֵּׁר שמיי מוס, כמונן כתיכת תְּשׁוּרֵם, ע״מ מתקיל מן תקלס.

n. f., munus, donum, a v. שָׁרָה, vi *afferendi* s. *offerendi* (syn. אָרִיחָה, מִנְחָה). Neoh. inde v. denom. הִתְחַשֵּׁר, munus offerre, sicut תִּתְחַיֵּל a n. תְּחִלָּה. LXX. *πλείων.*

וּתְשׁוּרָה

1 Sam. 9, 7. וּתְשׁוּרָה אֵין לְהָבִיא

שׁוּר III.

לומר שׁוּר [וזייך לו ג״כ הכנד שָׁרַר, כי למען שׁוֹרְרַי תליס כ״ו י״ל, הוא הוא לשון ל״נ ״כ ותנע עיני נשורי], והעתיד יָשׁוּר. פתכונו הנעם וקוים וזקיפה ועיון [שויען, היכ-], הן מעיין נדנר לשום השנקתו עליו, או מהנעם ועיון לשכוב, או מהשקפה ממקום גנוה למקום כמון, וכן נשתר לופני הסנעם. הכנד שׁוֹרֵר מהנעם ומעיון לשכוב, לכן שׁוֹרֵר [תְּשׁוּר בְּשׁוֹרֵר, כי הוא הניכוני] כמו לוכב נכלב. ולשר לשקור שהוא, דע קוכל נעים שפעל הוּר לשון כ״ל ג״כ מוס, הנעם סניב לרגל לכן לו לשקור דנר, והרקים נרכו נגחרל, שמוכנו רקים נעיכים והנעם, לכן הקנה והעכה [וועלכען], ד״מ נדבור כים ולא כים תיר ולא תיר, וכן נתקנוס תַּיָּר תמור משניך וכוקה נהנעם, ונגחרל שגור עוד תמוכו סר, והכנד על סַיָּר, והשווי נשפתי מעכב נספר לשר יעדתי לשרש לשון תקדש.

h. e. שׁוֹר *v. tr.* (impf. יָשׁוּר), intueri, spectare, adspicere, vi tum providendi s. inspiciendi (*ἐπισκέπτειν, ἐπισκοπεῖν*) tum insidiandi et hostili animo observandi, unde שׁוּר, insidiator, plerumque *piël.* שֹׁרֵר (= מְשׁוֹרֵר). Cognatum est v. תָּר, gem. סָר, vi circumspectandi, investigandi s. perscrutandi, speculandi et vigilandi (veluti in dictione נֵרִים וְלֹא־תִיר נֵרִים תִּיר וְלֹא־תִיר, dormiendo et non dormiendo, vigilando et non vigilando, h. e. somnolente, somniculose). *Pi.* targ. תַּיֵּר (gem. סַיֵּר), unde תַּיָּר, speculator, observator. LXX. *ὀπτεσθαι, ὁρατὴν εἶναι, περιβλέπειν; προνοεῖν, προς-, καταμανθάνειν.*

impt. sg.: וְשׁוּר
Job. 35, 5. וְשׁוּר שְׁחָקִים גָּבְהוֹ מִמֶּךָּ
1 *imperf.:* אֲשׁוּרֶנּוּ
Hos. 13, 7. כְּנָמֵר עַל־דֶּרֶךְ אָשׁוּר
1 *impf. c. s.:* אֲשׁוּרֶנּוּ
Num. 23, 9. וּמִגְבָעוֹת אֲשׁוּרֶנּוּ
Num. 24, 17. אֲשׁוּרֶנּוּ וְלֹא קָרוֹב
1 *impf. c. s.:* וַאֲשׁוּרֶנּוּ
Hos. 14, 9. אֲנִי עָנִיתִי וַאֲשׁוּרֶנּוּ
2 *impf. c. s.:* תְּשׁוּרֶנּוּ
Job. 35, 14. כִּי־תֹאמַר לֹא תְשׁוּרֶנּוּ
2 *imperf. f.:* תָּשׁוּרִי
Cant. 4, 8. תְּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה
3 *imperf.:* *יָשֹׁר *v.* שָׁרַר
Job. 33, 27. *יָשֹׁר עַל־אֲנָשִׁים
3 *imperf.:* יְשׁוּר
Jer. 5, 26. יְשׁוּר כְּשַׁךְ יְקוּשִׁים
3 *impf. c. s.:* יְשׁוּרֶנּוּ
Job. 34, 29. וַיַּסְתֵּר פָּנִים וּמִי יְשׁוּרֶנּוּ
3 *impf. c. s.:* יְשׁוּרֶנָּה
Job. 17, 15. וְתִקְוָתִי מִי יְשׁוּרֶנָּה
Job. 33, 14. וּבְשְׁתַּיִם לֹא יְשׁוּרֶנָּה
Job. 35, 13. וְשַׁדַּי לֹא יְשׁוּרֶנָּה

Dt. 31, 19. לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה
Dt. 31, 21. וְעָנְתָה הַשִּׁירָה הַזֹּאת
Dt. 31, 22. הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא
Dt. 31, 30. דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
Dt. 32, 44. דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
2 Sam. 22, 1. דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
Ps. 18, 1. דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
constr.: שִׁירַת
Jes. 5, 1. לִידִידִי שִׁירַת דּוֹדִי
constr.: בְּשִׁירַת
Jes. 23, 15. כְּשִׁירַת הַזּוֹנָה
pl.: שִׁירוֹת
Am. 8, 3. וְהֵילִילוּ שִׁירוֹת הֵיכָל

שׁוּר II.

לומר שׁוּר, ומעתיד יָשׁוּר, ומוכנו כמו הָר לעיל. התנודלות ומכוסס הקף ותיכס הלון וסקיכס [קוּמסעלוּיפּען, -נעסטן], וכן שׁאר נערני, שׁוּר נקמי, לכן נקשור עס למד הסנות מכוסס והליכס אל ליש, ומוכן אל ותשורי למלך נשמן, סכלון ותלכי למלך סוכס נשמן ומרקקס. וסנלון סעדיס פיומי פרש עכן ותשרי כשמי מן תשורס, לומר הקרבת לפכיו מנקס, וכן פרשו לפן-נכלק, ויקקי פרשו מן שור סנלק, לומר רקים, והכלון הכלק תשורת לקנלת פנים, לומס הכהן כפקרון דוד קמקי, שהוא כפרוש. לומס מס שאמר הקמקי שכמו כן תשורי מרלק למנס, יאור על לכנים, הנס הוא נלן הכרעה. נשפתי מערב כשרש כמכוון [*s. s.ri* l. *de-serere*].

h. e. שׁוּר, *v. tr.* (impf. יָשׁוּר), sicut הָר, aram. שׁוּר, arab. *sâra*, circumcursare, circuire, seq. לְ ejus, ad quem quis accurrit, בְּ rei, quam offert (Jes. 57, 9., ubi *Fajumi* et *Abulwalid* v. שׁוּר quasi denom. a תְּשׁוּרָה vim *dona ferendi* habere arbitrantur). Recte *Qimchi*, quamquam Cant. 4, 8. Job. 33, 27. male huc refert. LXX. confuse.

2 *impf. f.:* וַתָּשׁוּרִי
Jes. 57, 9. וַתֵּשְׁרִי לַמֶּלֶךְ בַּשֶּׁמֶן
שָׁרָה

ג״כ, נזיר שׁוּר, ע״מ קָמָה מן שָׁם, ומוכנו לדעת דוד קמקי שָׁרָה ותקסס [קף-לַוואַנע], ומכוכן זס סרכוי שָׁרוֹת כיקוקל, לכיות תרגיס שרותין מערכן, הרגון הלכיות הסולכות נסקוסס, כמייכות ותרקות, כי גס הולכי יס נקרלו שייכות, לפי שהולכות ספינות רנות יקר. ולעת יקקי שהוא לשון זרון ומיסור, לומר הלכיות היו לערנס ומיסור ודרכן כנוסס שהכיאו סקוסס, וכן לעת הקמקי, מלשון רכיס, סכס כל זס נתן הכרעה ועשס.

n. f. (a v. שׁוּר, *sâra*, sicut שְׁרֵרָה neohebr, peregrinatorum congregata manus (Karawane), etiam de navibus mercatoriis unâ vehentibus (Handelsflotte), Ez. 27, 25. (*naves Tartessiae classes tuae sunt, merces tuas ferentes*). LXX. *ἔμποροί σου ἐν τῷ πλήθει, ἐν τῷ συμμίκτῳ σου.*

pl. c. s.: שָׁרוֹתַיִךְ
Ez. 27, 25. שָׁרוֹתַיִךְ מַעַרְבֵךְ
תְּשׁוּרָה

ג״כ, ע״מ יהוי מן שׁוֹר, והפתר מנקס וג׳ כנוכס ודוכון [נעשענק, נלכע], ונקלקס כן ע״ס סהולכס לפלוני, לפי שמולין לחלס לוחו להמקבל, וכי לרוקס כדומס לו, וכן פרשו הקמקי, וזס יוקר

שׁוּר

לומר שׁוּר, ומעתיד יָשׁוּר, ומוכנו כמו הָר לעיל. התנודלות ומכוסס הקף ותיכס הלון וסקיכס [קוּמסעלוּיפּען, -נעסטן], וכן שׁאר נערני, שׁוּר נקמי, לכן נקשור עס למד הסנות מכוסס והליכס אל ליש, ומוכן אל ותשורי למלך נשמן, סכלון ותלכי למלך סוכס נשמן ומרקקס. וסנלון סעדיס פיומי פרש עכן ותשרי כשמי מן תשורס, לומר הקרבת לפכיו מנקס, וכן פרשו לפן-נכלק, ויקקי פרשו מן שור סנלק, לומר רקים, והכלון הכלק תשורת לקנלת פנים, לומס הכהן כפקרון דוד קמקי, שהוא כפרוש. לומס מס שאמר הקמקי שכמו כן תשורי מרלק למנס, יאור על לכנים, הנס הוא נלן הכרעה. נשפתי מערב כשרש כמכוון [*s. s.ri* l. *de-serere*].

h. e. שׁוּר, *v. tr.* (impf. יָשׁוּר), sicut הָר, aram. שׁוּר, arab. *sâra*, circumcursare, circuire, seq. לְ ejus, ad quem quis accurrit, בְּ rei, quam offert (Jes. 57, 9., ubi *Fajumi* et *Abulwalid* v. שׁוּר quasi denom. a תְּשׁוּרָה vim *dona ferendi* habere arbitrantur). Recte *Qimchi*, quamquam Cant. 4, 8. Job. 33, 27. male huc refert. LXX. confuse.

2 *impf. f.:* וַתָּשׁוּרִי
Jes. 57, 9. וַתֵּשְׁרִי לַמֶּלֶךְ בַּשֶּׁמֶן
שָׁרָה

ג״כ, נזיר שׁוּר, ע״מ קָמָה מן שָׁם, ומוכנו לדעת דוד קמקי שָׁרָה ותקסס [קף-לַוואַנע], ומכוכן זס סרכוי שָׁרוֹת כיקוקל, לכיות תרגיס שרותין מערכן, הרגון הלכיות הסולכות נסקוסס, כמייכות ותרקות, כי גס הולכי יס נקרלו שייכות, לפי שהולכות ספינות רנות יקר. ולעת יקקי שהוא לשון זרון ומיסור, לומר הלכיות היו לערנס ומיסור ודרכן כנוסס שהכיאו סקוסס, וכן לעת הקמקי, מלשון רכיס, סכס כל זס נתן הכרעה ועשס.

n. f. (a v. שׁוּר, *sâra*, sicut שְׁרֵרָה neohebr, peregrinatorum congregata manus (Karawane), etiam de navibus mercatoriis unâ vehentibus (Handelsflotte), Ez. 27, 25. (*naves Tartessiae classes tuae sunt, merces tuas ferentes*). LXX. *ἔμποροί σου ἐν τῷ πλήθει, ἐν τῷ συμμίκτῳ σου.*

pl. c. s.: שָׁרוֹתַיִךְ
Ez. 27, 25. שָׁרוֹתַיִךְ מַעַרְבֵךְ
תְּשׁוּרָה

ג״כ, ע״מ יהוי מן שׁוֹר, והפתר מנקס וג׳ כנוכס ודוכון [נעשענק, נלכע], ונקלקס כן ע״ס סהולכס לפלוני, לפי שמולין לחלס לוחו להמקבל, וכי לרוקס כדומס לו, וכן פרשו הקמקי, וזס יוקר

שׁוּר

לומר שׁוּר, ופתכונו כמו נזר, ומכנוי שׁוֹרֵר, ומילועס שׁוֹרֵיאָ, וקומס קעכס לו קיל נקלקס בַּר שׁוּרָא נגמרא [פַּלַי-מויעב].

n. m. aram. (pl. שׁוּרַיָּא, def. שׁוּרַיָּא), murus, moenia; gemar. בַּר־שׁוּרָא, antemurale, propugnaculum. LXX. *τεῖχος.*

def. pl.: וְשׁוּרַיָּא
Esr. 4, 12. וְשׁוּרֵי אַשְׁכְּלֵלוּ
Esr. 4, 13. וְשׁוּרַיָּא יִשְׁתַּכְלְלוּן
def. pl.: וְשׁוּרַיָּתָא
Esr. 4, 16. וְשׁוּרַיָּה יִשְׁתַּכְלְלוּן

שׁוּר

ג״ו, ומכנוי שׁוּרוֹת, ופתכונו קומס [מויעב], ונלכן קן נדבור ז׳כי׳, ולפי לפמכו קנת שהיקיל בהפסוק עקבו שור נתן הכרעה.

n. m. (pl. שׁוּרוֹת), murus, vel ab erigendo vel a cingendo. LXX. *προμαχών.*

Gn. 49, 22. בָּנוֹת צָעֲדָה עַל־שׁוּר
2 Sam. 22, 30. בֵּאלֹהַי אֲדַלֶּג־שׁוּר
Ps. 18, 30. וּבֵאלֹהַי אֲדַלֶּג שׁוּר
pl. c. suff.: *שׁוּרֹתָם
Job. 24, 11. *בֵּין שׁוּרֹתָם יִצְהִירוּ

שׁוּר

ג״ו, ומכנוי שָׁרוֹת, ומוכנו קומס, כמו שׁוּר, ד״מ עלו נשרוסיס, וכן פרשו סקדמוניס.

n. m. (pl. שָׁרוֹת), sicut שׁוּר, murus, propugnaculum; pl. moenia. LXX. *προμαχών.*

pl. c. suff.: בְּשׁוּרֹתֶיהָ
Jer. 5, 10. עֲלוּ בְשׁוּרֹתֶיהָ

שׁוּר

נלקמי כמו נעבר, כמונן קומס, ומכנוי שׁוּרֶיהָ, ומילועס שׁוּרֵיאָ, וקומס קעכס לו קיל נקלקס בַּר שׁוּרָא נגמרא [פַּלַי-מויעב].

n. m. aram. (pl. שׁוּרַיָּא, def. שׁוּרַיָּא), murus, moenia; gemar. בַּר־שׁוּרָא, antemurale, propugnaculum. LXX. *τεῖχος.*

def. pl.: וְשׁוּרַיָּא
Esr. 4, 12. וְשׁוּרֵי אַשְׁכְּלֵלוּ
Esr. 4, 13. וְשׁוּרַיָּא יִשְׁתַּכְלְלוּן
def. pl.: וְשׁוּרַיָּתָא
Esr. 4, 16. וְשׁוּרַיָּה יִשְׁתַּכְלְלוּן

Ps. 96, 1. שִׁירוּ לַיי׳ שִׁיר חָדָשׁ
98, 1. 149, 1.
Ps. 108, 1. שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד
Ps. 120, 1. 122, 1. שִׁיר הַמַּעֲלוֹת
123, 1. 124, 1. 125, 1. 126, 1.
127, 1. 128, 1. 129, 1. 130, 1.
131, 1. 132, 1. 133, 1. 134, 1.
Ps. 121, 1. שִׁיר לַמַּעֲלוֹת
Ps. 137, 3. דִּבְרֵי־שִׁיר
Ps. 137, 4. אֵיךְ נָשִׁיר אֶת־שִׁיר־יי׳
Ps. 144, 9. שִׁיר חָדָשׁ אָשִׁירָה לָךְ
Eccl. 7, 5. מֵאִישׁ שֹׁמֵעַ שִׁיר כְּסִילִים
שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר
Cant. 1, 1. לִשְׁלֹמֹה
Jes. 23, 16. הָרְבִי־שִׁיר לְמַעַן תִּזָּכֵרִי
Jes. 42, 10. שִׁירוּ לַיי׳ שִׁיר חָדָשׁ
Am. 6, 5. חֹשְׁבוּ לָהֶם כִּלֵי־שִׁיר
הַשִּׁיר
2 Chr. 5, 13. וּבִכְלֵי הַשִּׁיר וּבְהַלֵּל לַיי׳
Eccl. 12, 4. וְיִשְׁחוּ כָּל־בְּנוֹת הַשִּׁיר
Jes. 26, 1. יוּשַׁר הַשִּׁיר־הַזֶּה
Jes. 30, 29. הַשִּׁיר יִהְיֶה לָכֶם
וְהַשִּׁיר
2 Chr. 29, 28. וְהַשִּׁיר מְשׁוֹרֵר
בְּשִׁיר
Ps. 69, 31. שֵׁם־אֱלֹהִים בְּשִׁיר
בַּשִּׁיר
1 Chr. 6, 17. מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד בְּשִׁיר
1 Chr. 25, 6. בְּשִׁיר בֵּית יי׳
Jes. 24, 9. בְּשִׁיר לֹא יִשְׁתּוּ־יָיִן
וּבְשִׁיר
2 Chr. 23, 18. בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁיר
Neh. 12, 27. וּבְתֹדוֹת וּבְשִׁיר
כְּשִׁיר
Ez. 33, 32. כְּשִׁיר עֲגָבִים
מְשֹׁרֵר
שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן Ps. 137, 3.
cum suff.: וּמְשֹׁרְרֵי
Ps. 28, 7. וּמִשִּׁירִי אֲהוֹדֶנּוּ
cum suff.: שִׁירוֹ
1 Reg. 5, 12. וַיְהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאֶלֶף
cum suff.: שִׁירֹה
Ps. 42, 9. וּבַלַּיְלָה שִׁירָה עִמִּי
pl.: הַשִּׁירִים
Cant. 1, 1. שִׁיר הַשִּׁירִים
pl.: בַּשָּׁרִים
Prv. 25, 20. וְשֹׁר בְּשִׁירִים עַל לֵב־רָע
pl.: וּבְשָׁרִים
Gn. 31, 27. בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁירִים
pl.: וּבְשִׁירִים
1 Chr. 13, 8. וּבְשִׁירִים וּבְכִנֹּרוֹת
pl. c. suff.: שִׁירֵיהֶם
Ez. 26, 13. הָמוֹן שִׁירַיִךְ
pl. c. suff.: שִׁירֵיכֶם
Am. 5, 23. הָסֵר מֵעָלַי הָמוֹן שִׁירֶיךָ
pl. c. suff.: שִׁירֵיכֶם
Am. 8, 10. וְכָל־שִׁירֵיכֶם לְקִינָה
שִׁירָה

ג״כ, ומוכנו כמו ז׳יכ, לומר ומר, כלל לופני ומר לשר נפעל, הן מומר משלי לו מומר הגיוני. נז״ע מן ז׳יכ הקוקרי שִׁירֵיהֶם ילוע, ומסס שׁוּר נפניע לכ׳יאוב, נלכן גס נז״ע, ד״מ נז׳יר לקר קדם גס-שׁוּר גס-רון ולקרי׳ לכי שׁוּר, וכמן הוא.

n. f., canticum, carmen, vi latissima, sicut שִׁיר (שׁוּר in n. pr. אֲבִישׁוּר, pater cantus, neoh. parens poëseos), unde neoh. שִׁירֵיָּד, poëticus. LXX. *ᾠδή, ᾆσμα, νόμος.*

הַשִּׁירָה

Ex 15, 1. אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיי׳
Num. 21, 17. אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת
Dt. 31, 19. אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת

שׁוֹר

ז״ו, והכנוי נמצא ג״כ שְׁוָרִים בהכלאות סוף. ופתכונו נקב וכרי או פר [זעיבר], ולפעמים לך היקיד והקיש״ מן נקר, שהוא הקבוצי״, כלומר שם היקיש״ על נתן, ורק יקר ומתבודד ג״כ לד״ק לעיון פרק, ל״א בפסוק שוכו ענר [קיוב כ״ח י״], קולם נכוכם שם דעת יקקי״, שענבר שם יוצא, ושור הוא וכר, ופעם ג״כ כמו ענל [תורת כהניס כ״נ כ״ו] ושעמו כלומר הטעים לתן-עוכ״ק או וכר המין, או על שם סופו. בערבי תַּוְרٌ וכלקי תּוֹרָא שמלהו, וכן נמצא בפתי מערב l. *taur-us*, gr. *ταῦρ-ος*[böhm. *tur*, dän. *tyr*, *tiar*, isl. *tyr*, ולפעמים בפתי מערב בתוספת שרוק goth. *stiur-s*, ahs. *stior*] בתקלתו [angels. *styre*, *steor*, נס׳ מיוחד לשרש לפ״ק. הפעל שָׁוַר נלקחי עכיהו קפיפה כשור, והוא שמי. בע״ע שׁוֹר הַבָּר יהוע [לויערלָכס, ניפפעל], כמו תַּרְנְגֹל הַבָּר [כי המלה הנרמנית לויער ליהו כמו נכ].

n. m. vel *epic.* (pl. שְׁוָרִים), taurus, bos, plerumque *n. unitatis* collectivi בָּקָר (sicut שֶׂה collectivi צֹאן), vel de juvenco et vitulo (Lev. 22, 27.), nunquam vero diserte de vacca (nam Job. 21, 10. עִבֶּר non vi *concipiendi*, sed *impraegnandi* dicitur), aram. תּוֹר (uti in linguis occidentalibus; quarum aliquot sibilum praefigunt, vide supra), arab. *thaur-on*, spec. aram. תְּוֹר חַבָּר, urus (Auerochs), sicut תַּרְנְגֹל חַבָּר, gallus sylvestris (Auerhahn), et denom. שָׁוַר, salire instar tauri (löken). LXX. *βοῦς, ταῦρος, μόσχος*; שׁוֹר פָּר, *μόσχος νέος*; פָּר שׁוֹר, *μόσχος σιτευτός*; pl. *ἄρχοντες*.

Gn. 32, 6. ויהי־לי שור וחמור
Gn. 49, 6. וברצנם עקרו שור
Ex. 21, 28. וכי־יגח שור את־איש
Ex. 21, 29. ואם שור נגח
Ex. 21, 33. ונפל־שמה שור או חמור
Ex. 21, 35. וכי־יגף שור־איש
Ex. 21, 35. את־שור רעהו
Ex. 21, 36. כי שור נגח הוא
Ex. 21, 36. ישלם שור תחת השור
Ex. 21, 37. כי־יגנב איש שור או־שה
Ex. 22, 8. על־שור על־חמור
Ex. 22, 9. או־שור או־שה
Ex. 23, 4. כי תפגע שור איבך
Ex. 34, 19. פטר שור ושה
Lev. 7, 23. שור וכשב ועז
Lev. 17, 3. 22, 27. שור או־כשב או־עז
Lev. 27, 26. אם־שור אם־שה
Num. 18, 17. אך בכור־שור
Dt. 14, 4. שור שה כשבים
Dt. 17, 1. שור ושה אשר יהיה
Dt. 18, 3. אם־שור אם־שה
Dt. 22, 1. לא־תראה את־שור אחיך
Dt. 25, 4. לא־תחסם שור בדישו
Jos. 6, 21. ועד שור ושה וחמור
1 Sam. 12, 3. את־שור ׳מי לקחתי
2 Sam. 6, 13. ויזבח שור ומריא
1 Reg. 1, 19. 25. ויזבח שור ומריא
Neh. 5, 18. שור אחד צאן שש
Job. 6, 5. יגעה־שור על־בליו
Job. 24, 3. יחבלו שור אלמנה
Ps. 106, 20. בתבנית שור אכל עשב
Prv. 14, 4. ורב־תבואות בכח שור
Jes. 1, 3. ידע שור קנהו
Jes. 7, 25. למשלח שור
Ez. 1, 10. ופני־שור מהשמאול

וְשׁוֹר
Lev. 9, 4. ושור ואיל לשלמים
Lev. 22, 23. ושור ושה שרוע וקלוט
Lev. 22, 28. ושור או־שה אתו
Num. 7, 3. הנשיאים ושור לאחד
1 Sam. 22, 19. ושור וחמור ושה

וְשׁוֹר
Jud. 6, 4. ושה ושור וחמור

הַשּׁוֹר
Ex. 21, 28. סקול יסקל השור
Ex. 21, 28. ובעל השור נקי
Ex. 21, 29. השור יסקל
Ex. 21, 32. אם־עבד יגח השור
Ex. 21, 35. ומכרו את־השור החי
Ex. 21, 36. ישלם שור תחת השור
Ex. 21, 37. ישלם תחת השור
Lev. 9, 18. וישחט את־השור
Lev. 9, 19. ואת־החלבים מן השור
Num. 22, 4. כלחך השור
Jud. 6, 25. קח את־פר־השור
Jes. 32, 20. משלחי רגל־השור
Jes. 66, 3. שוחט השור מכה־איש

וְהַשּׁוֹר
Ex. 21, 32. והשור יסקל

בְּשׁוֹר
Dt. 22, 10. לא־תחרש בשור

כְּשׁוֹר
Prv. 7, 22. כשור אל־טבח יבא

לַשּׁוֹר
Num. 15, 11. ככה יעשה כשור האחד

מִשּׁוֹר
Ex. 22, 3. משור עד־חמור
Lev. 4, 10. משור זבח השלמים
1 Sam. 15, 3. משור ועד־שה
Ps. 69, 32. ותיטב לי״ משור פר
Prv. 15, 17. משור אבוס ושנאה־בו

cum suff.: שׁוֹרֶךָ
Ex. 23, 12. למען ינוח שורך וחמרך
Dt. 28, 31. שורך טבוח לעיניך

cum suff.: שׁוֹרְךָ *p.*
Dt. 15, 19. לא תעבד בבכר שורך

cum suff.: וְשׁוֹרְךָ
Dt. 5, 14. ושורך וחמרך

cum suff.: לְשׁוֹרְךָ
Ex. 22, 29. תעשה לשרך לצאנך

cum suff.: שׁוֹרוֹ
Dt. 5, 18. ואמתו שורו וחמרו
Dt. 22, 4. או שורו נפלים בדרך
Dt. 33, 17. בכור שורו הדר לו
Jos. 7, 24. ואת־שורו ואת־חמרו
1 S. 14, 34. איש שורו ואיש שיהו
1 Sam. 14, 34. איש שורו בידו
Job. 21, 10. שורו עבר ולא יגעל

cum suff.: וְשׁוֹרוֹ
Ex. 20, 17. ושורו וחמרו

pl.: שְׁוָרִים
Hos. 12, 12. בגלגל שורים זבחו

תְּוֹר
נלקחי, לך המקוק מן שור סעבי, נלי הפרש המכוון.
n. m. aram., taurus, bos. LXX. *βοῦς*; *βοῦν τοῦρεν*, *υἱοὶ βοῶν*.

pl.: תְּוָרִין
Esr. 6, 9. ובני תורין ודכרין
Esr. 6, 17. תורין מאה
Esr. 7, 17. תורין דכרין אמרין

pl.: כְּתוֹרִין
Dan. 4, 22. ועשבא כתורין
Dan. 4, 29. עשבא כתורין לך יטעטון
Dan. 4, 30. ועשבא כתורין יאכל
Dan. 5, 21. עשבא כתורין יטעמונה

שׁוּר I.

פעל יקר ומתבודד נמוצע [ע׳ י״נ],

אם, בַּת, כְּפַר etc.). N. שׁוּרָה, quod *Abulwalid* ad idem v. refert, v. s. שׂר 4. LXX. *μέτρον*, *ζυγός*.

1 Chr. 23, 29. ולכל משורה ומדה
בְּמִשּׁוּרָה
Ez. 4, 11. ומים במשורה תשתה
Ez. 4, 16. ומים במשורה ובשממון
וּבְמִשּׁוּרָה
Lv. 19, 35. במדה במשקל ובמשורה

שׁוּר III.

לומר שׂר, והמתיל יַשֹּׂר, ומוכנו כמו שַׂר לקמן, לומר שליט ומשלח עליכם ולדים [סעכרנען, וולַלטען], ויסודו כפי הכ״ל מתמונת של הלול וככבדות וכהיכות ופקוד [גלָאכטען], כי שמת של שליט לכוד מתוכן זה, וכמרב כמכוון ג״כ בפתי מערב. הכוסף יוכל, לומר הקמת שר ושליט.

v. intr., splendere, illustrem, hinc nobilem, potentem, principem esse, dominari, superiorem esse, principatum tenere. *Hi.* הֲשִׂיר, dominum, principem constituere. LXX. *ἄρχειν*, *κατ-*; *μεγαλύνεσθαι*, *ἐνισχύειν*, *πρωτεύειν*; *Hi. ἄρχειν*.

part. pl. c. s.: סָרֵי*
Jer. 6, 28. *כלם סרי סוררים

3 *imperf.:* וַיְשַׂר
Jud. 9, 22. וישר אבימלך
Hos. 12, 5. וישר אל־מלאך

Hif-il: הֵשִׂיר
3 *perf. pl.:* הֵשִׂירוּ
Hos. 8, 4. השירו ולא ידעתי

שָׂר
ת״ו שכתעלם, והכנוי שָׂרִים, והכקני שָׂרָה, והכנוי שָׂרוֹת. פתכונו שליט ומושלל מפוקד וכניד [פיכסע], וכשלל על פקיד וקצין וכדומה.

n. m. adj. deinde subst. (pl. שָׂרִים; f. שָׂרָה, pl. שָׂרוֹת), princeps, praefectus. LXX. *ἔνδοξος*, *ἔντιμος*, *ἐλεύθερος*, *ἀδρός*, *ἄρχων*, *ἀρχηγός*; *ἡγεμών*, *ἡγούμενος*, *ἀφ-*; *ἐπιστάτης*, *προ-*; *πατριάρχης*, *πρεσβύτερος*, *στρατηγός*, *σατράπης*, *διάδοχος*, *γαζοφύλαξ*; *φίλος*, *ὕβρις*; fem. שָׂרָתִי, שָׂרָה, *ἄρχουσα*; pl. *μεγιστᾶνες*; שַׂר אֶלֶף, שַׂר חֲמִשִּׁים, שַׂר מֵאוֹת, שַׂר עֲשָׂרוֹת, שַׂר בֵּית־סֹחַר, שַׂר בֵּית־הַסֹּחַר, שַׂר טַבָּחִים, שַׂר סָרִיסִים, שַׂר צָבָא, שַׂר הַתֹּם, שָׂרִים, *συναλάλαγμα*.

Gn. 21, 22. 32. 26, 26. ופיכל שר־צבאו
Gn. 37, 36. 39, 1. שר הטבחים
Gn. 39, 21. בעיני שר בית־הסהר
Gn. 39, 22. ויתן שר בית־הסהר
Gn. 39, 23. אין שר בית־הסהר
Gn. 40, 2. על שר המשקים ועל שר
Gn. 40, 3. בית שר הטבחים
Gn. 40, 4. ויפקד שר הטבחים
Gn. 40, 9. ויספר שר־המשקים
Gn. 40, 16. וירא שר־האפים
Gn. 40, 20. את־ראש שר המשקים
Gn. 40, 20. ואת־ראש שר האפים
Gn. 40, 21. וישב את־שר המשקים
Gn. 40, 22. ואת שר האפים תלה
Gn. 40, 23. ולא־זכר שר־המשקים
Gn. 41, 9. וידבר שר המשקים
Gn. 41, 10. בית שר הטבחים אתי

ועעמו לדעת המפרשים כמו סוּר נסמן, כלומר כתב יקקי וקמקי, כי הוא מן מסרת כתנין זין וקנין סמן, וכן קרמו המקרמנם סַפָּק.

v. intr. (= סוּר, uti jam *Masora* notat), recedere, Targ. סַפֵּק. LXX. inepte: *σάρξ μου* (בְּשָׂרִי).

inf. c. suff.: בְּשׁוּרִי
Hos. 9, 12. אוי להם בשורי מהם

שׁוּר II.

לומר שׂר, והמתיל יַשֵּׂר במנרס, וע״כ הוא מפעל נכוב, ולא כלומר שנה נלון הלשון קמקי, שהוא תמוד יַשֵּׂר בזין דנושם, בפלס ו׳נ״ג]. פתכונו נריכה וכסוב [וָאגען], ובלקי בָּסַר [בכון מקנב ומנם ועמי״] מהלהו, ובערבי נַשַּׂר, אַשַּׂר הפעל הזה, שלל נכולם לך זל הזמן, וכזמן כמכוון ג״כ בפתי מערב [l. *serr-o*], וכי תקבל מולקו תכיר שזמן גֵּר לעיל רַע של שׂר, וגם לקל גָּזַר, חָסַר תכיר מיודעיו, עי׳ שמה, כי המתלות בפעל לזון קריפה וגוור בדבר, לכן ג״כ במונן קעיפה וקניפה, כמו סִיר [סָר] לעיל, שכמת ג״כ לקל צַר, לכן מתכו מְשׁוּרָה הכנוי, ע״ל קב מן קנב, כר מן כור.

h. e. שָׂר, *v. tr.* (impf. apoc. וַיְשַׂר, utpote a *v. cavo*, non pro וַיְשַׂר, quasi a נָשַׂר, uti vult *Qimchi*), *serr-are*, propr. incidere, discindere, aram. et arab. cum praeverbio: נְסַר, *na-sara*, *va-sara*, *a-sara*, neoh. נָסַר (נְסָרָה, serrago, scobs; נְסִירוּת, serratura), cogn. גַּר, גָּזַר, חָסַר, et vi *incidendi*, deinde *excavandi:* סַר (סִיר, lebes), צַר (צִיר, cardo), syn. קַב (קֵב), כַּר (כִּיר). LXX. *διαπρίειν*.

3 *impf. ap.:* וַיְשַׂר
1 Chr. 20, 3. וישר במגרה
מַשּׂוֹר
ז״ו, ומוכנו מגנה [וָאגען], ולקינו מן נסר כלומר קנב הנד״ק, כי גם נכנוסים מס המשקל נדגוש לקריס. לכן נלקחי שנור תמונו נָּסַר, וכמקל נתכנוס תמול קנב ופסל נעבדי, ומתכו שם מַסָּר מגנה, נְסֹרֶת נז״ע גוזי עץ הנר יפלו ע״י נסיכס, והמופנתי נְסִירוּת.

n. m., serra (syn. מַגֵּרָה), a v. שׂר, aram. מַסָּר a v. נָסַר (niedersägen), targ. pro hebr. חָצַב, פָּסַל. LXX. *πρίων*.

הַמַּשּׂוֹר
Jes. 10, 15. אם יתגדל המשור
בְּמַשּׂוֹרָה
ז״כ גזיר שׂוּר, ע״מ מְשׂוֹכָה מן שוך. פתכונו מלה, וכי נלמיון המלון קב מן קנב, כר מן כור. וכמתכ יקמכו שהוא מלה קעכה, ומלה מלה גלולה. וכנר הניקו הקמקי תקה שור הפעל, וע״כ המיכים מנר לנזרע, ע״ש לנזרע, שם נעבדי, שנו ועמו. ולע קוכ הלנעת הנון-גכקה שׂוֹרָה נלמיון הל מנוכה, לומר מלה, הנן כפי לעתי וכו מן שׂוּר כמון ל׳ הנה.

n. f. (a v. שׂר, sicut מְשׂוֹכָה a v. שׂוך), mensura (quod n. cave ne pro affini habeas) et minor quidem, uti gemara observat (div. a מִדָּה, mensura major). Nmm. mensurarum modorumque prope omnia a notione primaria excavandi descendere solent (v. קב,

ואת שׂר האפים Gn. 41, 10.
שׂר ושפט עלינו Ex. 2, 14.
כי אני שׂר־צבא י״י Jos. 5, 14.
ויאמר שׂר־צבא י״י Jos. 5, 15.
סיסרא שׂר־צבא יבין Jud. 4, 7.
וישמע זבל שׂר העיר Jud. 9, 30.
שׂר־צבא חצור 1 Sam. 12, 9.
ושם שׂר־צבאו אבינר 1 Sam. 14, 50.
אמר אל־אבנר שׂר הצבא 1 S. 17, 55.
וישׂימהו לו שׂר־אלף 1 Sam. 18, 13.
ואבנר בן־נר שׂר־צבאו 1 Sam. 26, 5.
ואבנר בן־נר שׂר־צבא 2 Sam. 2, 8.
שׂר וגדול נפל היום 2 Sam. 3, 38.
ושובך שׂר־צבא הדרעזר 2 S. 10, 16.
ואת שובך שׂר־צבאו 2 Sam. 10, 18.
אם־לא שׂר־צבא 2 Sam. 19, 14.
שׂר־החיל אשר־אתו 2 Sam. 24, 2.
וליאב שׂר הצבא 1 Reg. 1, 19.
שׂר־צבא ישׂראל 1 Reg. 2, 32.
שׂר־צבא יהודה 1 Reg. 2, 32.
בעלות יואב שׂר הצבא 1 Rg. 11, 15.
מת יואב שׂר־הצבא 1 Reg. 11, 21.
ויהי שׂר־גדוד 1 Reg. 11, 24.
שׂר מחצית הרכב 1 Reg. 16, 9.
שׂר־צבא על־ישׂראל 1 Reg. 16, 16.
אל־אמץ שׂר־העיר 1 Reg. 22, 26.
וישלח אליו שׂר חמשים 2 Rg. 1, 9.
וידבר אל־שׂר החמשים 2 Rg. 1, 10.
וישלח אליו שׂר־חמשים 2 Rg. 1, 11.
וישלח שׂר־חמשים 2 Reg. 1, 13.
שׂר־החמשים השלישי 2 Rg. 1, 13.
או אל־שׂר הצבא 2 Reg. 4, 13.
ונעמן שׂר־צבא מלך־ארם 1 Rg. 5, 1.
שער יהושע שׂר־העיר 2 Rg. 23, 8.
הספר שׂר הצבא 2 Reg. 25, 19.
וכנניהו שׂר־הלוים 1 Chr. 15, 22.
ושופך שׂר־צבא הדרעזר 1 Chr. 19, 16
שופך שׂר־הצבא המית 1 Chr. 19, 18.
שׂר הצבא השלישי 1 Chr. 27, 5.
אל־אמון שׂר־העיר 2 Chr. 18, 25.
מעשיהו שׂר־העיר 2 Chr. 34, 8.
שׂר חצי פלך ירושלם Neh. 3, 9. 12.
שׂר פלך בית־הכרם Neh. 3, 14.
שׂר פלך המצפה Neh. 3, 15.
שׂר חצי פלך בית־צור Neh. 3, 16.
שׂר־חצי־פלך קעילה Neh. 3, 17. 18.
שׂר המצפה Neh. 3, 19.
חנניה שׂר הבירה Neh. 7, 2.
שׂר־חמשים ונשוא פנים Jes. 3, 3.
שׂר־שלום Jes. 9, 5.
ספר שׂר הצבא Jer. 52, 25.
וישם להם שׂר הסריסים Dan. 1, 7.
לפני שׂר הסריסים Dan. 1, 9.
ויאמר שׂר הסריסים Dan. 1, 10.
מנה שׂר הסריסים Dan. 1, 11.
ויביאם שׂר הסריסים Dan. 1, 18.
רעד שׂר־הצבא הגדיל Dan. 8, 11.
ועל שׂר־שׂרים יעמד Dan. 8, 25.
להלחם עם־שׂר פרס Dan. 10, 20.
והנה שׂר־יון בא Dan. 10, 20.
p. שַׂר
אין מלך ואין שׂר Hos. 3, 4.
וְשַׂר וְשַׂר־,
ישׂר־צבאו סיסרא Jud. 4, 2.
ושׂר־צבא למלך יואב 1 Chr. 27, 34.
ושׂר ׀ מלכות פרס Dan. 10, 13.
p. וְשַׂר
גבור חיל ונגיד ושׂר 2 Chr. 32, 21.
הַשַּׂר
דבר לי אליך השׂר 2 Reg. 9, 5.
אליך השׂר 2 Reg. 9, 5.
לבני קהת אוריאל השׂר 1 Chr. 15, 5.
לבני מררי עשיה השׂר 1 Chr. 15, 6.
לבני גרשם יואל השׂר 1 Chr. 15, 7.
שמעיה השׂר 1 Chr. 15, 8.
אליאל השׂר 1 Chr. 15, 9.
עמינדב השׂר 1 Chr. 15, 10.

עדנה השׂר 2 Chr. 17, 14.
ועל־ידו יהוחנן השׂר 2 Chr. 17, 15.
הַשַּׂר
וכנניה השׂר המשא 1 Chr. 15, 27.
השׂר שמהות היזרח 1 Chr. 27, 8.
מיכאל השׂר הגדול Dan. 12, 1.
השׂר שואל Mich. 7, 3.
לְשַׂר
עבד לשׂר הטבחים Gn. 41, 12.
תביא לשׂר האלף 1 Sam. 17, 18.
p. לְשַׂר
ויהי עליהם לשׂר 1 Sam. 22, 2.
ויהי להם לשׂר 2 Sam. 23, 19.
ויהי להם לשׂר 1 Chr. 11, 21.
וּלְשַׂר
יהיה לראש ולשׂר 1 Chr. 11, 6.
מְשַׂר
ויבקש משׂר הסריסים Dan. 1, 8.
cum suff.: שָׂרֶיהָ
אם־מיכאל שׂרכם Dan. 10, 21.
pl.: שָׂרִים
באר חפרוה שׂרים Num. 21, 18.
שׂרים רבים ונכבדים Num. 22, 15.
כי אין לך שׂרים ועבדים 2 S. 19, 7.
ויהיו שׂרים בצבא 1 Chr. 12, 21.
שׂרים עשׂרים ושנים 1 Chr. 12, 28.
ומנפתלי שׂרים אלף 1 Chr. 12, 34.
עם־שׂרים זהב להם Job. 3, 14.
שׂרים עצרו במלים Job. 29, 9.
אשר לא־נשא פני שׂרים Job. 34, 19.
רעם שׂרים ותרועה Job. 39, 25.
גם ישבו שׂרים Ps. 119, 23.
שׂרים רדפוני חנם Ps. 119, 161.
שׂרים וכל־שפטי ארץ Ps. 148, 11.
בי שׂרים ישׂרו Prv. 8, 16.
סחריה שׂרים Jes. 23, 8.
שׂרים וישתחוו Jes. 49, 7.
שׂרים בידם נתלו Thr. 5, 12.
ועל שׂר־שׂרים יעמד Dan. 8, 25.
ובכחשיהם שׂרים Hos. 7, 3.
החלו שׂרים חמת מיין Hos. 7, 5.
ממשא מלך שׂרים Hos. 8, 10.
וְשָׂרִים
ושׂרים הלכים כעבדים Eccl. 10, 7.
מלך ושׂרים Jer. 49, 38.
תנה־לי מלך ושׂרים Hos. 13, 10.
pl.: הַשָּׂרִים
בצות המלך את־כל־השׂרים 2 Sam. 18, 5.
ואלה השׂרים אשר לו 1 Reg. 4, 2.
ואת־כל־השׂרים 2 Reg. 24, 14.
וכל־השׂרים והגברים 1 Chr. 29, 24.
וישמחו כל־השׂרים 2 Chr. 24, 10.
לפני השׂרים וכל־הקהל 2 Chr. 28, 14.
נגשו אלי השׂרים לאמר Esr. 9, 1.
ויד השׂרים והסגנים Esr. 9, 2.
כעצת השׂרים והזקנים Esr. 10, 8.
כי על־כל־השׂרים Esth. 1, 16.
מעל כל־השׂרים Esth. 3, 1.
נשאו על־השׂרים Esth. 5, 11.
וכאחד השׂרים תפלו Ps. 82, 7.
קומו השׂרים משחו מגן Jes. 21, 5.
ולב השׂרים Jer. 4, 9.
אל־השׂרים ואל־כל־העם Jer. 26, 11.
אל־כל־השׂרים ואל־כל־העם Jer. 26, 12.
ויאמרו השׂרים Jer. 26, 16.
וכל־השׂרים את־דבריו Jer. 26, 21.
וישמעו כל־השׂרים Jer. 34, 10.
אצל לשכת השׂרים Jer. 35, 4.
כל־השׂרים יושבים Jer. 36, 12.
וכל־השׂרים Jer. 36, 12.
וישלחו כל־השׂרים Jer. 36, 14.
ויאמרו השׂרים אל־ברוך Jer. 36, 19.
ובאזני כל־השׂרים Jer. 36, 21.
ויבואו אל־השׂרים Jer. 37, 14.

ויקצפו השׂרים Jer. 37, 15.
ויאמרו השׂרים Jer. 38, 4.
וכי־ישמעו השׂרים Jer. 38, 25.
ויבאו כל־השׂרים Jer. 38, 27.
השׂרים הראשנים Dan. 10, 13.
ופקדתי על־השׂרים Zeph. 1, 8.
pl.: וְהַשָּׂרִים
והשׂרים והחצצרות 2 Reg. 11, 14.
לפני המלך והשׂרים 1 Chr. 24, 6.
והשׂרים וכל־העם 1 Chr. 28, 21.
והשׂרים והחצצרות 2 Chr. 23, 13.
בית המלך והשׂרים 2 Chr. 28, 21.
יחזקיהו המלך והשׂרים 2 Chr. 29, 30
מצות המלך והשׂרים 2 Chr. 30, 12.
והשׂרים הרימו לקהל 2 Chr. 30, 24.
ויבאו יחזקיהו והשׂרים 2 Chr. 31, 8.
והשׂרים לעבדת הלוים Esr. 8, 20.
והשׂרים אחרי כל־בית Neh. 4, 10.
להראות העמים והשׂרים Esth. 1, 11.
לפני המלך והשׂרים Esth. 1, 16.
בעיני המלך והשׂרים Esth. 1, 21.
pl.: בְּשָׂרִים
לעבד ׀ משל בשׂרים Prv. 19, 10.
pl.: לָשָׂרִים
תשיתמו לשׂרים Ps. 45, 17.
pl.: וְלָשָׂרִים
וישלח לבלעם ולשׂרים Num. 22, 40.
ולשׂרים למשפט ישׂרו Jes. 32, 1.
pl. constr.: שָׂרֵי
ויראו אתה שׂרי פרעה Gn. 12, 15.
ושמתם שׂרי מקנה Gn. 47, 6.
וישׂימו עליו שׂרי מסים Ex. 1, 11.
שׂרי אלפים שׂרי מאות Ex. 18, 21. 25.
שׂרי חמשים Ex. 18, 21, 25.
וישבו שׂרי־מואב Num. 22, 8.
ויאמר אל־שׂרי בלק Num. 22, 13.
ויקומו שׂרי מואב Num. 22, 14.
וילך עם־שׂרי מואב Num. 22, 21.
וילך בלעם עם־שׂרי בלק Num. 22, 35.
הוא וכל־שׂרי מואב Num. 23, 6.
שׂרי האלפים ושׂרי המאות Num. 31, 14, 48.
מאת שׂרי האלפים Num. 31, 52.
ומאת שׂרי המאות Num. 31, 52.
שׂרי האלפים והמאות Nu. 31, 54.
שׂרי אלפים ושׂרי מאות Dt. 1, 15.
ופקדו שׂרי צבאות Dt. 20, 9.
וילכדו שני־שׂרי מדין Jud. 7, 25.
את־שׂרי מדין את־ערב Jud. 8, 3.
ויאמר שׂרי סכות Jud. 8, 6.
את־שׂרי סכות Jud. 8, 14.
שׂרי גלעד איש אל־רעהו Jud. 10, 18.
שׂרי אלפים ושׂרי חמשים 1 S. 8, 12.
ויצאו שׂרי פלשתים 1 Sam. 18, 30.
שׂרי אלפים ושׂרי מאות 1 S. 22, 7.
ויאמרו שׂרי פלשתים 1 Sam. 29, 3.
אל־שׂרי פלשתים 1 Sam. 29, 3.
עליו שׂרי פלשתים 1 Sam. 29, 4.
ויאמרו לו שׂרי פלשתים 1 S. 29, 4.
אך שׂרי פלשתים אמרו 1 S. 29, 9.
ושני אנשים שׂרי־גדודים 2 S. 4, 2.
ויאמרו שׂרי בני־עמון 2 Sam. 10, 3.
שׂרי אלפים ושׂרי מאות 1 S. 18, 1.
ועל שׂרי החיל 2 Sam. 24, 4.
לשני־שׂרי צבאות ישׂראל 1 Rg. 2, 5.
אלה ׀ שׂרי הנצבים 1 Reg. 9, 23.
על־יד שׂרי הרצים 1 Reg. 14, 27.
וישלח את־שׂרי החילים 1 Rg. 15, 20.
בנערי שׂרי המדינות 1 Reg. 20, 14.
את־נערי שׂרי המדינות 1 Rg. 20, 15.
ויצאו נערי שׂרי המדינות 1 Reg. 20, 17.
נערי שׂרי המדינות 1 Reg. 20, 19.
שׂרי הרכב אשר־לו 1 Reg. 22, 31.
שׂרי הרכב 1 Reg. 22, 32. 33.
שני שׂרי החמשים 1 Reg. 1, 14.

ואת שׂרי הרכב 2 Reg. 8, 21.
והנה שׂרי החיל ישבים 2 Reg. 9, 5.
אל־שׂרי יזרעאל 2 Reg. 10, 1.
ויקח ׀ את־שׂרי המאות 2 Rg. 11, 4.
ויעשׂו שׂרי המאות 2 Reg. 11, 9.
את־שׂרי המאות 2 Reg. 11, 15.
ויקח את־שׂרי המאות 2 Rg. 11, 19.
כל־שׂרי החילים 2 Reg. 25, 23.
עם־שׂרי האלפים והמאות 1 Chr. 13, 1.
ויאמרו שׂרי בני־עמון 1 Chr. 19, 3.
אל־יואב ואל־שׂרי העם 1 Chr. 21, 2.
לכל־שׂרי ישׂראל 1 Chr. 22, 17.
ויאסף את־כל־שׂרי ישׂראל 1 Chr. 23, 2.
כי־היו שׂרי־קדש 1 Chr. 24, 5.
לכל־שׂרי הצבאות 1 Chr. 27, 3.
אלה שׂרי שבטי ישׂראל 1 Chr. 27, 22.
כל־אלה שׂרי הרכוש 1 Chr. 27, 31.
את־כל־שׂרי ישׂראל 1 Chr. 28, 1.
שׂרי השבטים 1 Chr. 28, 1.
ויתנדבו שׂרי האבות 1 Chr. 29, 6.
ואלה שׂרי הנצבים 2 Chr. 8, 10.
ויכנעו שׂרי־ישׂראל 2 Chr. 12, 6.
על־יד שׂרי הרצים 2 Chr. 12, 10.
שׂרי החילים אשר־לו 2 Chr. 16, 4.
שׂרי האלפים 2 Chr. 17, 14.
צוה את־שׂרי הרכב 2 Chr. 18, 30.
כראות שׂרי הרכב 2 Chr. 18, 31. 32.
ואת שׂרי הרכב 2 Chr. 21, 9.
וימצא את־שׂרי יהודה 2 Chr. 22, 8.
ויקח את־שׂרי המאות 2 Chr. 23, 1. 20
את־שׂרי המאות 2 Chr. 23, 14.
באו שׂרי יהודה 2 Chr. 24, 17.
וישחיתו את־כל־שׂרי העם 2 Chr. 24, 23.
ויאסף את שׂרי העיר 2 Chr. 29, 20.
ויתן שׂרי מלחמות 2 Chr. 32, 6.
וכן במליצי ׀ שׂרי בבל 2 Chr. 32, 31.
שׂרי הצבא אשר למלך 2 Chr. 33, 11.
וישם שׂרי־חיל 2 Chr. 33, 14.
ויוזבד שׂרי הלוים 2 Chr. 35, 9.
כל־שׂרי הכהנים 2 Chr. 36, 14.
שׂרי המלך הגברים Esr. 7, 28.
שׂרי הכהנים והלוים Esr. 8, 29.
וישבע את־שׂרי הכהנים Esr. 10, 5.
שׂרי חיל ופרשים Neh. 2, 9.
וישבו שׂרי־העם Neh. 11, 1.
ואעלה את־שׂרי יהודה Neh. 12, 31.
וחצי שׂרי יהודה Neh. 12, 32.
שבעת שׂרי ׀ פרס ומדי Esth. 1, 14.
לכל שׂרי המלך Esth. 1, 18.
ואל־שׂרי עם ועם Esth. 3, 12.
וכל־שׂרי המדינות Esth. 9, 3.
שׂרי יהודה רגמתם Ps. 68, 28.
שׂרי זבלון שׂרי נפתלי Ps. 68, 28.
הלא שׂרי יחדו מלכים Jes. 10, 8.
אך־אולים שׂרי צען Jes. 19, 11.
נואלו שׂרי צען Jes. 19, 13.
נשאו שׂרי נף Jes. 19, 13.
ואחלל שׂרי קדש Jes. 43, 28.
ואת־שׂרי יהודה Jer. 24, 1.
וישמעו ׀ שׂרי יהודה Jer. 26, 10.
שׂרי יהודה וירושלם Jer. 29, 2.
שׂרי יהודה ושׂרי ירושלם Jer. 34, 19.
אל־שׂרי מלך־בבל Jer. 38, 17. 18. 22.
ויבאו כל שׂרי מלך־בבל Jer. 39, 3.
שׂאריית שׂרי מלך־בבל Jer. 39, 3.
וישמעו כל־שׂרי החילים Jer. 40, 7.
וכל־שׂרי החילים Jer. 40, 13. 43, 5.
כל־שׂרי החילים Jer. 42, 1. 8.
כל־שׂרי יהודה שחט Jer. 52, 10.
שׂרי העם Ez. 11, 1.
היו שׂרי יהודה Hos. 5, 10.
pl. constr.: וְשָׂרֵי
ושׂרי עשרת Ex. 18, 21. 25.
ושׂרי מואב אתו Num. 23, 17.

ושרי המאות Num. 31, 14. 48.
ושרי מאות ושרי חמשים Dt. 1. 15.
ושרי עשרת Dt. 1, 15.
ושרי בישכר Jud. 5, 15.
שרי אלפים ושרי חמשים 1 S. 8, 12.
שרי אלפים ושרי מאות 1 S. 22, 7.
שרי אלפים ושרי מאות 2 S. 18, 1.
ויצא יואב ושרי החיל 2 S. 24, 4.
ושלישיו ושרי רכבו 1 Reg. 9, 22.
ושרי החילים 2 Reg. 25, 26.
ושרי האלפים ההלכים 1 Chr. 15, 25.
ושרי האלהים 1 Chr. 24, 5.
ויבדל דויד ושרי הצבא 1 Chr. 25, 1.
ושרי הצבא 1 Chr. 26, 26.
ושרי האלפים והמאות 1 Chr. 27, 1.
ושרי המחלקות 1 Chr. 28, 1.
ושרי האלפים 1 Chr. 28, 1.
ושרי כל־רכוש־ומקנה 1 Chr. 28, 1.
ושרי שבטי ישראל 1 Chr. 29, 6.
ושרי האלפים והמאות 1 Chr. 29, 6.
ושרי שלישיו ושרי רכבו 2 Chr. 8, 9.
ושרי יהודה אשר־נאספו 2 Chr. 12, 5.
ושרי־האבות Esr. 8, 29.
ושרי המדינות לפניו Esth. 1, 3.
ושרי המדינות Esth. 8, 9.
שרי יהודה ושרי ירושלם Jer. 34, 19.

pl. constr.: לְשָׂרֵי

לשרי המאיות 2 Reg. 11, 10.
ויאמר דויד לשרי הלוים 1 Chr. 15, 16.
לשרי־האלפים והמאות 1 Chr. 26, 26.
לשרי האלפים והמאות 2 Chr. 1, 2.
לשרי המאות 2 Chr. 23, 9.
לשרי האלפים 2 Chr. 25, 5.

pl. constr.: וְלָשָׂרֵי

ולשרי הצבא ולאביתר 1 Reg. 1, 25.
ולשרי מלאכת המלך 1 Chr. 29, 6.
ולשרי מלאכת המלך 2 Chr. 25, 5.

pl. cum suff.: וְשָׂרָיו

ושריו ושלשיו 1 Reg. 9, 22.
ועבדיו ושריו 2 Reg. 24, 12.
ויועץ המלך ושריו 2 Chr. 30, 2.
מיד המלך ושריו 2 Chr. 30, 6.
ושריו לנדבה לעם 2 Chr. 35, 8.
ואוצרות המלך ושריו 2 Chr. 36, 18.
ויעציו ושריו Esr. 8, 25.
עם־זקני עמו ושריו Jes. 3, 14.
כהניו ושריו יחד Jer. 48, 7.
כהניו ושריו יחדיו Jer. 49, 3.
הרא ושריו יחדו Am. 1, 15.

pl. cum suff.: לְשָׂרָיו

שלח לשריו לבן־חיל 2 Chr. 17, 7.

pl. cum suff.: שָׂרֶיהָ

בפשע ארץ רבים שריה Prv. 28, 2.
וכל־שריה יהיו אפס Jes. 34, 12.
ואת־מלכיה את־שריה Jer. 25, 18.
ואל־שריה ואל־חכמיה Jer. 50, 35.
והשכרתי שריה וחכמיה Jer. 51, 57.
היו שריה כאילים Thr. 1, 6.
את־מלכה ואת־שריה Ez. 17, 12.
שריה בקרבה כזאבים Ez. 22, 27.
וכל־שריה אהרוג עמו Am. 2, 3.
שריה בקרבה Zeph. 3, 3.

pl. cum suff.: וְשָׂרֶיהָ

חלל ממלכה ושריה Thr. 2, 2.
מלכה ושריה בגוים Thr. 2, 9.

pl. cum suff.: לְשָׂרֶיהָ

למלכי יהודה לשריה Jer. 1, 18.

pl. cum suff.: שָׂרֵיהֶם

ונתתי נערים שריהם Jes. 3, 4.
המה מלכיהם שריהם Jer. 2, 26.
מלכיהם שריהם Jer. 32, 32.
יפלו בחרב שריהם Hos. 7, 16.
כל־שריהם סוררים Hos. 9, 15.

pl. c. suff.: וְשָׂרֵיהֶם

המה ושריהם Jer. 17, 25.

fem.: שָׂרָתִי

שרתי במדינות Thr. 1, 1.

f. pl.: שָׂרוֹת

ויהי־לו נשים שרות 1 Reg. 11, 3.
שרות פרס־ומדי Esth. 1, 18.

pl. c. suff.: שָׂרוֹתֶיהָ

חכמות שרותיה תענה Jud. 5, 29.

pl. c. suff.: וְשָׂרוֹתֵיהֶם

ושרותיהם מינקותיך Jes. 49, 23.

שׂוּר IV.

לומר שֹׂר, ומונכו כמו שַׂאַב נעגי, שמוש ג״כ פעל נכונ, ופעל שָׂרָה שמציגו ממדקדקים נמונן זה לא היה ולא נגרא. לומר עריכה וסדיכה [כייסען, אָרלנען], ודומה לו תֵּר, שאר ממנו תּוֹר משם, להסמן סדר וערך, וג״כ לציון הקנוו, ודומה לו הֵר, הֶר נמונן זה, וכנגד כמכוון ג״כ נשפתי מענג.

h. e. שָׂר, *v. tr. inus.* (non שָׂרָה, quod v. hac significatione prorsus destitutum est), sicut תֵּר, טֶר, הֵר, הֶר (תּוֹר), conserere, ordinare, disponere, arab. *sâra.*

שׂוּרָה

ג״כ, ומונכו סדר ושור וערך [כייסע, אָרלנונג], וכן נלגון שמעלל שׂוּרָה סדר וערך, וכגזרת שׂוּרָה כגין מעלמו, ומונן על וגם קעם שורה, כלגון ישוס קעם סדרים סדרים ושורות שורות [כייסענווייז], משולב לל נסמן ולל גלגל נפסוק זה, ווקת דעת ילקקי, ומסתכרת יותר מפרוש הקמקי, שאחר שלת שורה מענין מדה, לומר כמו משורה.

n. f., series, ordo, de tritici bene plantati ordinibus, arab. שׂוּרָה, gemar. שׂוּרָה (cum *Sin jemanit*). *Abulwalid* et, qui eum sequitur, *Qimchi* שׂוּרָה, sicut מְשׂוֹרָה, modum s. mensuram indicare existimant; perperam scilicet. LXX. ut videtur, *σπείρει* (זורה).

Jes. 28, 25. ושם חטה שורה

שׁוּשׁ

לומר שֵׁשׁ, פעל שכמקן נשמות שֵׁשׁ, שֵׁשׁ, שׁוּשָׁן, שׁוֹשַׁנָּה, רֶשֶׁשׁ, רָשׁוּשׁ, ומקקר ז׳לוע נלגון, שלל כמקן פעל נדמיון מקלה וסוף, שלל ימים מורכנ, נרקם מוס שמכוון שׁוּשָׁן, וע״י כפילו נעשה שוש, וכן לָל תמור לַוְלַו, ומקרת כלל זה נכסיונות קלל דדס, וו, זוז, ידד, כון, מקס, כן, כר וכדומה, שאר כמקן קלל שֵׁם לעיל. תעודת השרש קוכוות ולגיכה וגיכה [וויים, -גלויק ויין], וילל זה הסוד מאכנו של נהיכה, ומקוות מרעיו זָהָב, צָהֹב וכדומה, וכשרש כמכוון ג״כ נשפתי מענג, כמאר מקלה נהרקנה נם׳ מיוקד לנשרי שם״ק. מענג, כמאר מקלה נהרקנה נלוס״ג.

h. e. שֵׁשׁ, *v. intr.*, quod, quemadmodum omnia verba, quorum prima atque extrema litera eaedem sunt (v. s. דָּדָה, זָזָז, זָוָז, כָּכָן, יָדָד, שָׁשׁ, צָצָץ, מָאָם, רֵר), ex reduplicato שׁוּשׁ abbreviatum est, album, subcandidum esse, propr. lucere, splendere, rad. שׁוּ, cogn. שׁב, זָהַב, צָהַב etc. At hoc vv. descendunt nnmm. insequentia שֵׁשׁ, שׁוּשָׁן, שׁוֹשַׁנָּה; רֶשֶׁשׁ, רָשׁוּשׁ, quibus marmor, byssus, lilium, et senex canus communi *candoris* notâ depinguntur.

שֵׁשׁ

ג״ו, ומונכו נכן לנכת המכקה, הוא מין מַרְמָרָא קוור [מאכמאך], וכן נלכמי והילועם שַׁיְשָׁא לו שִׁישָׁא, וקל להכין עזכת.

n. m., species marmoris candidi, alabastrites, aram. it. (def. שַׁיְשָׁא s. שִׁישָׁא). LXX. אַבְנֵי שֵׁשׁ, *πάριος.*

1 Chr. 29, 2. ואבני־שיש לרב

שֵׁשׁ

ג״ו, והוא סקנור של שֵׁשׁ, ומונכו מוכפל. ל׳ כמו שׁ״ש, לומר נכן מרמכת. כ׳ מין פשתה לנכה מנרות, לשר קלמו ג״כ כוץ, ולפעמים ג״כ הנעשה ממנו, ויסודו לם הוא ענכי מן שוש, ענין לגיכה נשרש, וכי לנוץ ג״כ מוכל זה.

n. m. (corrept. ex שֵׁשׁ), 1) marmor album, LXX. *μαρμάρινος, πάρινος, πίνινος (πίννινος);* 2) byssus, genus lini candidi (aegypt. *śeneś*), vel xylini vel campestris, LXX. *βύσσος, βύσσινος.*

Gn. 41, 42. וילבש אתו בגדי־שש
Ex. 26, 1. שש משזר ותכלת
Ex. 27, 9. קלעים לחצר שש משזר
Ex. 27, 18. חמש אמות שש משזר
Ex. 28, 39. חכתנת שש
Ex. 28, 39. ועשית מצנפת שש
Ex. 36, 8. שש משזר ותכלת וארגמן
Ex. 38, 9. שש משזר מאה באמה
Ex. 38, 16. סביב שש משזר
Ex. 39, 27. ויעשו את־הכתנת שש
Ex. 39, 28. ואת המצנפת שש
Ex. 39, 28. ואת־פארי המגבעת שש
Ex. 39, 28. שש משזר
Ex. 39, 29. ואת־האבנט שש משזר
Esth. 1, 6. ועמודי שש

שׁשׁ ואַרגמן לבושה Prv. 31, 22.
שׁוקיו עמודי שׁש Cant. 5, 15.
ששי ומשי ורקמה Ex. 16, 13.
שׁש ברקמה Ez. 27, 7.

וְשֵׁשׁ

ותולעת שני ושׁש ועזים Ex. 25, 4.
ושׁש משזר Ex. 26, 31. 36.
27, 16. 28, 8. 15. 36, 35. 37. 38, 18. 39, 2. 5. 8.
תולעת שני ושׁש משזר Ex. 28, 6.
ותולעת שני ושׁש Ex. 35, 6. 23.

וָשֵׁשׁ

רצפת בהט־ושׁש Esth. 1, 6.

הַשֵּׁשׁ

השני ואת־הששׁ Ex. 28, 5.
תולעת השני ואת־הששׁ Ex. 35, 25.
ובתוך הששׁ מעשה חשב Ex. 39, 3.

בַּשֵּׁשׁ

ואחבשך בששׁ Ez. 16, 10.

וּבַשֵּׁשׁ

השני ובששׁ Ex. 35, 35. 38, 23.

שׁוּשָׁן

ג״ו, ומונכו לדעת כל״ק נאת לו פרח לנן, שכולף כיח עוב וי״ל כלעו, ולדעת לקריס הוא הנקרא לילוס ע״ש לנכות פרחים, וכן נאמת שם הפרח הוא ניוני [σοῦσον], וכן נלקחי ועכיי, ולל״ק עניכו וכל, והסוקר יבקי. הסשלה על יין ליוט. כמנכה נדמות שוכן קל להכין, ושוכן עדות שם פלי ומל ג״כ מוס, ע״ש דמותו לשוכנה.

n. m., *σοῦσον* (Dioscor. 3, 116. Athen. 12, 1.), lilium, quod a poetis nuncupatur *κρίνον λευκόν, ἀργεννὸν ἢ λευκόχροον;* lilium candidum, canens et album, arab. *sûsan, sausan;* Qimchi *violam*, albam illam et *sex* foliorum, veteros Judaeorum interpretes *rosam* (וָרֶד, arab. *vard*) intelligunt; מַעֲשֵׂה שׁוּשָׁן, ornamentum architectonicum columnarum templi; עֵדוּת, n. melodiae a cantilenae initio desumtum. LXX. *κρίνον;* עַל־שֹׁשַׁנִּים, *ὑπὲρ τῶν ἀλλοιωθησομένων* (=עַל־שֹׁשַׁנִּים); שׁוּשָׁן עֵדוּת, *τοῖς ἀλλοιωθησομένοις ἔτι.* S. *ἄνθος.*

1 Reg. 7, 19. מעשה שושן באולם
Ps. 60, 1. למנצח על־שושן עדות

שׁוֹשָׁן

ג״ו, כמו שׁוּשָׁן, והכפוי שׁוֹשַׁנִּים, והמונן כמו שׁוּשָׁן הקדוש.

n. m. (pl. שׁוֹשַׁנִּים), lilium, sicut שׁוּשָׁן. LXX. *κρίνον.*

1 Reg. 7, 22. העמודים מעשה שושן
1 Reg. 7, 26. שפת־כוס פרח שושן

pl.: שׁוֹשַׁנִּים

Cant. 5, 13. שפתותיו שושנים
Cant. 6, 2 וללקט שושנים
Ps. 45, 1. למנצח על־ששנים
69, 1. 80, 1.

pl.: בַּשּׁוֹשַׁנִּים

Cant. 2, 16. הרעה בשושנים
Cant. 4, 5. הרעים בשושנים
Cant. 6, 3. הרועה בשושנים
Cant. 7, 3. סוגה בשושנים

שׁוֹשַׁנָּה

ג״כ, מן שׁוֹשָׁן הזכרי, ולין הפרח נין וכר לנקנה.

n. f. (a m. שׁוֹשָׁן), lilium. LXX. *κρίνον.*

2 Chr. 4, 5. כוס פרח שושנה

בַּשּׁוֹשַׁנָּה

Hos. 14, 6. יפרח כשושנה
Cant. 2, 2. כשושנה בין החוחים

constr.: שֹׁרַשׁ־פִּי
Cant. 2, 1. שושנת העמקים

יָשִׁישׁ

ת״ו, וכלון אֵב וכעל־שיבה, ויקן ולבן־שער [גריים], ותמלוותו שוב, וכנכס מעתיל.

adj. m. impf. (ad habitum significandum), canus, senex, a candidis capillis. LXX. *πρεσβύτης, πρεσβύτερος, παλαιός, πολὺς χρόνος.*

Job. 15, 10. גם־שב גם־ישיש בנו
pl.: יְשִׁישִׁים
Job. 32, 6. ואתם ישישים
pl.: יְשִׁישִׁים
Job. 29, 8. וישישים קמו עמדו
pl.: בְּיִשִׁישִׁים
Job. 12, 12. בישישים חכמה

יִשַּׁשׁ

ת״ו, נדמיון אל יָשִׁישׁ, וסמוכן מצלמו.

adj. m. impf., sicut יָשִׁישׁ, canus (der Silberweisse, der Graubart). LXX. male: *ἀπάγειν.*

adj. masc.: וַיְשַׁשׁ
2 Chr. 36, 17. זקן וישש

שֵׁשׁ

סם מספריי וכקניי, ולפני מקיף שֵׁשׁ־וסוכיי שֵׁשָׁה, וסמיכותו שֵׁשֶׁת, ומוכלף שכפיל הצין לימנו נשרש, וכלנוי שֵׁשִׁים, וכמלף נכתיב ג״כ שֵׁשֶׁר תמוך שֵׁשׁ. מוכנו ו׳ לקדיס [ועקם], וכלנוי כפל עזיריי שלו. ולפני לקקוד שרשו שלוף ידוע סודו ג״כ בנספתי מערכ.

numer. f. (*Ketib* etiam: שֵׁשֶׁת, ante Maqef שֵׁשׁ־; m. שִׁשָּׁה, c. שֵׁשֶׁת; pl. שִׁשִּׁים), sex, aram. שֵׁת, arab. *sitt*, cf. sancr. *shash*, pers. *cswas*, slav. *schestj*. Plur. sexaginta. LXX. *ἕξ, ἑκτός, ἑξάκις.*

Gn. 7, 6. נח בן־שש מאות שנה
Gn. 7, 11. בשנת שש־מאות שנה
Gn. 46, 18. שש עשרה נפש
Ex. 14, 7. שש־מאות רכב
Ex. 21, 2. שש שנים יעבד
Ex. 26, 9. שש היריעת לבד
Ex. 36, 16. ואת־שש היריעת לבד
Lev. 24, 6. שש המערכת
Lev. 25, 3. שש שנים
Num. 1, 46. שש־מאות אלף
2, 32. 11, 21.
Num. 7, 3. שש־עגלת צב
Num. 26, 51. שש־מאות אלף ואלף
Num. 31, 32. צאן שש־מאות אלף
Num. 31, 37. שש מאות חמש
Num. 35, 6. שש־ערי המקלט
Num. 35, 13. שש־ערי מקלט תהיינה
Dt. 15, 12. ועבדך שש שנים
Dt. 15, 18. עבדך שש שנים
Jos. 15, 41. 19, 21. ערים שש־עשרה
Jos. 15, 59. 62. ערים שש וחצריהן
Jud. 3, 31. 18, 11. שש־מאות איש
Jud. 12, 7. ישראל שש שנים
Jud. 20, 47. שש מאות איש
Ruth 3, 15. וימד שש־שערים
Ruth 3, 17. שש־השערים האלה
1 Sam. 17, 4. גבהו שש אמות וזרת
1 Sam. 17, 7. שש־מאות שקלים
2 Sam. 15, 18. שש־מאות איש
2 Sam. 21, 20. ואצבעות רגליו שש
1 Reg. 6, 6. שש באמה רחבה
1 Reg. 10, 14. בשנה אחת שש מאות
1 Reg. 10, 16. שש־מאות זהב יעלה
1 Reg. 10, 19. שש מעלות לכסה
1 Reg. 10, 20. על־שש המעלות
1 Reg. 16, 23. בתרצה מלך שש־שנים
2 Reg. 11, 3. מתחבא שש שנים
2 Rg. 13, 10. בשמרון שש עשרה שנה
2 Reg. 13, 19. חמש אר־שש פעמים
2 Reg. 14, 21. בן־שש עשרה שנה
2 Reg. 15, 2. בן־שש עשרה שנה היה
2 Reg. 18, 10. בשנת־שש לחזקיה
1 Chr. 4, 27. ובנות שש
1 Chr. 9, 6. ואחיהם שש־מאות
1 Chr. 20, 6. ואצבעותיו שש
1 Chr. 21, 25. משקל שש מאות
2 Chr. 3, 8. לככרים שש מאות
2 Chr. 9, 13. שש מאות וששים ושש
2 Chr. 9, 15. שש מאות זהב שחוט
2 Chr. 9, 19. על־שש המעלות
2 Chr. 22, 12. מתחבא שש שנים
2 Chr. 26, 1. בן־שש עשרה שנה
2 Chr. 26, 3. בן־שש עשרה שנה
2 Chr. 29, 33. בקר שש מאות
Esr. 2, 10. שש מאות ארבעים ושנים
Esr. 2, 11. שש מאות עשרים ושלשה
Esr. 2, 13. שש מאות ששים ושש
Esr. 2, 26. שש מאות עשרים ואחד
Esr. 2, 60. שש מאות חמשים ושנים
Esr. 2, 69. דרכמונים שש־רבאות
Esr. 8, 26. שש־מאות וחמשים
Neh. 5, 18. צאן שש־ברורות
Neh. 7, 10. שש־מאות חמשים ושנים
Nh. 7, 15. שש מאות ארבעים ושמנה
Neh. 7, 16. שש מאות עשרים ושמנה
Neh. 7, 18. שש מאות ששים ושבעה
Nh. 7, 20. שש מאות חמשים וחמשה
Neh. 7, 30. שש מאות עשרים ואחד
Neh. 7, 62. שש מאות ארבעים ושנים
Jes. 6, 2. שש כנפים שש כנפים
Jer. 34, 14. ועבדך שש שנים
Ez. 40, 5. שש־אמות באמה
Ez. 40, 12. שש־אמות מפה
Ez. 41, 1. שש־אמות רחב מפו
Ez. 41, 3. וחפתח שש אמות
Ez. 41, 5. קיר־הבית שש אמות
Ez. 41, 8. שש אמות אצילה

ante Maqif.: שֵׁשׁ־
Prv. 6, 16. שש־הנה שנא

num. fem.: וְשֵׁשׁ
Gn. 8, 13. באחת ושש־מאות
Gn. 16, 16. בן־שמנים שנה וששה שנים
Gn. 31, 41. ושש שנים בצאנך
Ex. 23, 10. ושש שנים תזרע
Lev. 25, 3. ושש שנים
Num. 1, 25. 2, 15. ושש מאות וחמשים
Num. 1, 27. 2, 4. 31. ושש מאות
Num. 3, 28. שמנת אלפים ושש מאות
Num. 4, 40. ושש מאות ושלשים וארבעים אלף ושש מאות
Num. 26, 41. ושש־מאות איש
Jud. 18, 16. ושש־מאות האיש
Jud. 18, 17. ושש־מאות איש
1 Sam. 27, 2. 30, 9. ושש עשרה שנה מלך
2 Reg. 15, 33. 16, 2.
1 Chr. 7, 2. אלף ושש מאות ארבעת אלפים ושש מאות
1 Chr. 12, 26. ושמונה אלף ושש מאות
1 Chr. 12, 35. שלשת אלפים ושש מאות
2 Chr. 2, 1. ושלשת אלפים ושש מאות
2 Chr. 2, 16. 17. ושש מעלות לכסא
2 Chr. 9, 18. ושש עשרה בנות
2 Chr. 13, 21. אלפים ושש מאות
2 Chr. 26, 12. ושש עשרה שנה מלך
2 Chr. 27, 1. 8. 28, 1.
2 Chr. 35, 8. ושש מאות ושלשים
Esr. 2, 35. ארבעת אלפים ושש מאות
Jer. 52, 30. ושש אמות מפו
Ez. 40, 12. ושש־אמות רחב־מפה
Ez. 41, 1. ושש־אמות רחב־מפה

num. fem.: וְשֵׁשׁ
Gn. 46, 26. כל־נפש ששים ושש ואצבעות רגליו שש
2 Sam. 21, 20. ושש
1 Reg. 10, 14. ששים ושש ככר זהב
1 Reg. 16, 8. בשנת עשרים ושש שנה
1 Chr. 20, 6. שש־ושש עשרים וארבע
2 Chr. 9, 13. שש מאות וששים ושש
2 Chr. 16, 1. בשנת שלשים ושש

num. fem.: בְּשֵׁשׁ
1 Reg. 10, 29. בשש מאות כסף
2 Chr. 1, 17. מרכבה בשש מאות כסף
Job. 5, 19. בשש צרות יצילך

num. fem.: כְּשֵׁשׁ
Ex. 12, 37. כשש־מאות אלף רגלי
1 Sam. 13, 15. כשש מאות איש
14, 2. 23, 13.

num. fem.: לְשֵׁשׁ
Ex. 38, 26. לשש־מאות אלף

num. masc.: שִׁשָּׁה
Gn. 30, 20. כי־ילדתי לו ששה בנים
Ex. 26, 22. תעשה ששה קרשים
Ex. 26, 25. 36, 30. ששה עשר אדנים
Ex. 28, 10. ששה משמתם
Ex. 36, 27. עשה ששה קרשים
Num. 1, 21. 2, 11. ששה וארבעים אלף
Num. 26, 22. ששה ושבעים אלף
Num. 31, 38. ששה ושלשים אלף
Num. 31, 40. 46. 52. ששה עשר אלף
Num. 31, 44. ששה ושלשים אלף
נשאי ארון־ו׳־י ששה צעדים
2 Sam. 6, 13.
2 Reg. 15, 8. בשמרון ששה חדשים
1 Chr. 3, 4. ששה נולד־לו
1 Chr. 3, 22. ונעריה ושפט ששה
1 Chr. 4, 27. בנים ששה עשר
1 Chr. 8, 38. 9, 44. ולאצל ששה בנים
1 Chr. 24, 4. לבית־אבות ששה עשר
1 Chr. 24, 14. לאמר ששה עשר
1 Chr. 25, 3. ששה על ידי אביהם
1 Chr. 26, 17. למזרח הלוים ששה
2 Chr. 29, 17. וביום ששה עשר לחדש
Esth. 2, 12. ששה חדשים בשמן המר
Ez. 9, 2. ששה אנשים באים
Ez. 46, 4. ששה כבשים תמימם

num. masc.: וְשִׁשָּׁה
Ex. 25, 32. 37, 18. וששה קנים יצאים
Jos. 7, 5. כשלשים וששה איש
Jud. 20, 15. עשרים וששה אלף איש
שבע שנים וששה חדשים
2 Sam. 2, 11.
1 Chr. 3, 4. שבע שנים וששה חדשים
1 Chr. 7, 4. שלשים וששה אלף
1 Chr. 7, 40. עשרים וששה אלף
1 Chr. 9, 9. ורחמשים וששה
Esr. 2, 13. שש מאות ששים ושש
Esr. 2, 14. אלפים חמשים וששה
Esr. 2, 22. המשים ושש
Esr. 2, 30. מאה חמשים ושש
Esr. 2, 66. שלשים ושש
Esr. 8, 35. אילים ו תשעים ושש
Neh. 7, 68. שבע מאות שלשים ושש
Esth. 2, 12. וששה חדשים בבשמים
Jer. 52, 23. תשעים וששה

num. masc.: הַשִּׁשָּׁה
Ex. 28, 10. הששה הנותרים

num. masc.: לְשִׁשָּׁה
1 Chr. 25, 23. לששה אשר לחנניהו

constr.: שֵׁשֶׁת
Ex. 16, 26. ששת ימים תלקטהו
Ex. 20, 9. ששת ימים תעבד
Ex. 20, 11. ששת־ימים עשה
Ex. 23, 12. ששת ימים תעשה
Ex. 24, 16. ויכסהו הענן ששת ימים
Ex. 31, 15. ששת ימים יעשה מלאכה
Ex. 31, 17. כי־ששת ימים עשה
Ex. 34, 21. ששת ימים תעבד
Ex. 35, 2. ששת ימים תעשה מלאכה
Lev. 23, 3. ששת ימים תעשה מלאכה
Num. 3, 34, ששת אלפים ומאתים
Dt. 5, 13. ששת ימים תעבד
Dt. 16, 8. ששת ימים תאכל מצות
Jos. 6, 3. כה תעשה ששת ימים
Jos. 6, 14. כה עשו ששת ימים
1 Reg. 11, 16. ששת חדשים ישב
1 Chr. 12, 24. ששת אלפים
1 Chr. 23, 4. ושפטים ששת אלפים
Esr. 2, 67. חמרים ששת אלפים
Neh. 7, 69. חמרים ששת אלפים
Ez. 46, 1. ששת ימי המעשה

constr.: וְשֵׁשֶׁת
Lev. 12, 5. וששים יום ושת ימים
Num. 2, 9. וששת־אלפים
1 Sam. 13, 5. וששת אלפים פרשים
2 Reg. 5, 5. וששת אלפים וזהב
Job. 42, 12. וששת אלפים גמלים
Ez. 46, 6. וששת ככשים ואיל

constr.: לְשֵׁשֶׁת
Ex. 25, 33. 37, 19. כן לששת הקנים
Ex. 25, 35. 37, 21. לששת הקנים

pl.: שִׁשִּׁים
Gn. 25, 26. ויצחק בן־ששים שנה
Gn. 46, 26. כל נפש ששים ושש
Lev. 27, 3. ועד בן־ששים שנה
Lev. 27, 7. ואם מבן־ששים שנה
Num. 7, 88. עתודים ששים
Num. 7, 88. אילם ששים
Num. 7, 88. כבשים בני־שנה ששים
Num. 26, 27. ששים אלף וחמש מאות
Dt. 3, 4. ששים עיר
Jos. 13, 30. אשר בבשן ששים עיר
1 Reg. 4, 13, ששים ערים גדלות
1 Reg. 6, 2. ששים־אמה ארכו
1 Reg. 10, 14. ששים ושש ככר זהב
1 Chr. 2, 21. והוא בן־ששים שנה
1 Chr. 2, 23. ששים עיר
1 Chr. 16, 38. ואחיהם ששים ושמונה
1 Chr. 26, 8. ששים ושנים
2 Chr. 3, 3. אמות ששים
2 Chr. 11, 21. ופלגשים ששים
Esr. 2, 13. שש מאות ששים ושש
Esr. 2, 64. שלש־מאות ששים
Esr. 8, 13. ששים הזכרים
Neh. 7, 18. שש מאות ששים ושבעה
Neh. 7, 19. אלפים ששים ושבעה
Neh. 7, 72. וכתנת כהנים ששים
Neh. 11, 6 ארבע מאות ששים ושמנה
Cant. 3, 7. ששים גברים סביב לה
Cant. 6, 8. ששים המה מלכות
Jes. 7, 8. ששים וחמש שנה
Ez. 40, 14. אילים ששים אמה
Dan. 9, 25. ששים ושנים
Dan. 9, 26. השבעים ששים ושנים

pl.: וְשִׁשִּׁים
Gn. 5, 15. חמש שנים ושש שנה
Gn. 5, 18. 20. שתים ושש שנה
Gn. 5, 21. 23. חמש ושש שנה
Gn. 5, 27. תשע ושש שנה
Lev. 12, 5. וששים יום ושת ימים
Nu. 1, 39. 2, 26. שנים וששים אלף
Num. 3, 50. וששים ושלש מאות
Num. 26, 25. ארבעה וששים אלף
Num. 26, 43. ארבעה וששים אלף
Nu. 31, 34. וחמרים אחד וששים אלף
Num. 31, 39. ומכסם ליי אחד וששים
2 Sam. 2, 31. שלש־מאות וששים איש
1 Reg. 5, 2. וששים כר קמח
2 Rg. 25, 19. וששים איש מעם הארץ
1 Chr. 5, 18. ושבע־מאות וששים
1 Chr. 9, 13. ושבע מאות וששים
2 Chr. 9, 13. וששים ושש ככרי
2 Chr. 11, 21. וששים בנות
Esr. 2, 9. שבע מאות וששים

Esr. 8, 10. מאה וששים הזכרים
Neh. 7, 14. שבע מאות ששים
Neh, 7, 66. שלש־מאות וששים
Jer. 52, 25. וששים איש מעם הארץ
pl.: וּבְשִׁשִּׁים
2 Chr. 12, 3. ובששים אלף פרשים
שִׁשִּׁי
ת״ו, ולנקבי שִׁשִּׁית, וסוף הסדורי של מספר שש [דעה, ליח ועכסעע], ולפעמים קלף כשני.
ord. m. (f. שִׁשִּׁית), sextus. LXX. ἕκτος.
adj. m.: שִׁשִּׁי
Gn. 30, 19. ותלד בן־ששי ליעקב
adj. m.: הַשִּׁשִּׁי
Gn. 1, 31. יום הששי
Ex. 16, 5. והיה ביום הששי והכינו
Ex. 16, 22. ויהי ׀ ביום הששי לקטו
Ex. 16, 29. ביום הששי לחם יומים
Num. 7, 42. ביום הששי נשיא
Num. 29, 29. וביום הששי פרים
Jos. 19, 32. יצא הגורל הששי
1 Chr. 2, 15. אצם הששי
1 Chr. 3, 3. הששי יתרעם
1 Chr. 12, 11. עתי הששי
1 Chr. 24, 9. למימן הששי
1 Chr. 25, 13. הששי בקיהו
1 Chr. 26, 3. יהוחנן הששי
1 Chr. 26, 5. עמיאל הששי
1 Chr. 27, 9. הששי לחדש הששי
Neh. 3, 30 וחנון בן־צלף הששי
Hag. 1, 1. בחדש הששי
adj. masc.: וַהַשִּׁשִּׁי
2 Sam. 3, 5. והששי יתרעם
adj. masc.: בַּשִּׁשִּׁי
Ez. 8, 1. בששי בחמשה לחדש
Hag. 1, 15. בששי בשנת שתים
adj. fem.: שִׁשִּׁית
Ez. 4, 11. תשתה ששית ההין
Ez. 45, 13. ששית האיפה
Ez. 46, 14. ששית האיפה
adj. fem.: הַשִּׁשִּׁית
Ex. 26, 9. היריעה הששית
Lev. 25, 21. בשנה הששית
Ez. 8, 1. בשנה הששית בששי
שִׁשָּׁה
פעל שמי נכנד, ורלוכו לו קליקס לשנה קלקים, לו כתיכת קלך הששי.
v. denumeral. piël., sextare, in sex partes distribuere, sextam partem impertire. LXX. ἑκτός.
2 *perf. pl.:* וְשִׁשִּׁיתֶם
Ez. 45, 13. וששיתם האיפה
שֵׁת
שם המספר, כמו שֵׁשׁ בענבי, וסרכוי שְׁתֵּין, וסוף מצלמו.
numer. (pl. שְׁתִּין), sicut שֵׁשׁ, sex. LXX. ἕξ.
שָׁת
Dan. 3, 1. פתיה אמין שת
שֵׁת
Esr. 6, 15. דר־היא שנת־שת
pl.: שְׁתִּין
Dan. 3, 1. רומה אמין שתין
Dan. 6, 1. שנין שתין ותרתין
Esr. 6, 3. רומה אמין שתין

שׁוּשׁ

לומר שֵׁשׁ, ומעתיד יָשׁוּשׁ [ישעי׳ ל״ה ז׳], ומקור שׂוֹשׂ ומיכותו שְׂשׂוֹן, ובלרך ג״כ בקלוב מכוסף שָׂרִישׁ תמור הַשְּׁרִישׁ. כלוכו עליזם ומיקס [ויק׳ פרייען], ומקרן שַׂוְשׂוֹ, לשר מעכו כתסוום, כלשר שלא כמנע בענבי פעל

שׂתקלטו וסופו קקר, ווס כמו שַׂוְשָׂוֹ לעיל, ענין כסיכס ולסיכס, ומיסוד וס כשלא תדיר המוכן של שמקס, כלשר תקיקס קלל עלו ועלם ושמר ולסל.
h. e. שָׂשׂ, *v. intr.* (impf. יָשׂוּשׂ Jes. 35, 1., inf. abs. שׂוֹשׂ, constr. שׂוּשׂ, *Hif.* apoc. שְׂרִישׁ = הַשְׂרִישׁ), laetari, ovare, oblectari, apoc. ex שַׂוְשׂוֹ = שׂוֹשׂוֹ, rad. *sab*, *sav* (cogn. זָחַב, צָהַב), splendere, lucere, unde, sicuti in vv. עָלַז, עָלַס, שָׂמַח, צָהַר, translatio fit ad laetandum. LXX. ἀγαλλιᾶσθαι, χαίρειν, τέρπειν, ἐπισκέπτεσθαι, ὑπομένειν; *Hi.* γαυριᾶν, ἐπάγειν.
3 *perf.:* שָׂשׂ
Dt. 28, 63. והיה כאשר־שש
Dt. 30, 9. כאשר־שש על־אבותיך
3 *perf.:* וָשָׂשׂ
Jes. 66, 14. וראיתם ושש לבכם
1 *perf.:* שָׂשׂוֹתִי *p.*
Ps. 119, 14. בדרך עדותיך ששתי
1 *perf.:* וַאֲשִׂישָׂה
Jes. 65, 19. וששתי בעמי
Jer. 32, 41. וששתי עליהם להטיב
3 *perf. pl.:* שָׂשׂוּ
Thr. 1, 21. שמעו רעתי ששו
part. masc.: שָׂשׂ *sg.*
Ps. 119, 162. שש אנכי על־אמרתך
Jes. 64, 4. פגעת את־שש
inf. abs.: שׂוֹשׂ
Jes. 61, 10. שוש אשיש בי׳
inf. constr.: לָשׂוּשׂ
Dt. 36, 9. לשוש עליך לטוב
3 *impf. pl.:* יָשׂוֹשׂוּ
Jes. 35, 1. וישוש מדבר וצוה
Hif-il: הַשְׂרִישׁ = שִׂישׂ
impt. sg. fem.: שְׂרִישִׂי
Thr. 4, 21. שישי ושמחי
impt. pl.: שִׂישׂוּ
Jes. 65, 18. שישו וגילו עדי־עד
Jes. 66, 10. שישו אתה משוש
1 *imperf.:* אָשִׂישׂ
Jes. 61, 10. שוש אשיש בי׳
3 *imperf.:* יָשִׂישׂ
Dt. 28, 63. כן ישיש י׳ עליכם
Ps. 19, 6. ישיש כגבור לרוץ ארח
Jes. 62, 5. וישיש עליך אלהיך
Zeph. 3, 17. ישיש עליך בשמחה
3 *imperf.:* וַיָּשִׂישׂ
Job. 39, 21. יחפרו בעמק וישיש בכח
3 *impf. fem.:* תָּשִׂישׂ
Ps. 35, 9. תשיש בישועתו
1 *imperf. pl.:* נָשִׂישׂ
Ez. 21, 15. נשיש שבט בני
3 *imperf. pl.:* יָשִׂישׂוּ
Job. 3, 21. וישישו כי ימצאו־קבר
Ps. 40, 16. 70, 5. ישישו וישמחו בך
3 *imperf. pl.:* וַיָּשִׂישׂוּ
Ps. 68, 4. וישישו בשמחה
מָשׂוֹשׂ
ג״ו ע״מ חָדוֹן, ומסיק שָׂשׂוֹן, ופתקוכו שמקס וגיל ולסול פנים ועוב לב, ושמן שנון מכלון כשמן לשר יסוכן כו מקכוליס כשמקס של שמקס.
n. m. (ad s. f. חָדוֹן, c. מְשׂוֹשׂוֹן), laetitia, hilaritas, festivitas, oblectatio; שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן, oleum, quo perfunduntur qui ad convivium solemne vocati sunt. LXX. εὐφροσύνη; χαρμοσύνη, χαρά; ἀγαλλίασις, ἀγαλλίαμα; αἴνεσις, ἔπαρσις.
Ps. 45, 8. שמן ששון מחבריך
Ps. 51, 10. תשמיעני ששון ושמחה
Jes. 22, 13. והנה ׀ ששון ושמחה
Jes. 35, 10. ששון ושמחה ישיגו
Jes. 51, 3. ששון ושמחה ימצא
Jes. 51, 11. ששון ושמחה ישיגון
Jes. 61, 3. שמן ששון תחת אבל
Jer. 7, 34. קול ששון וקול שמחה
Jer. 16, 9. קול ששון וקול שמחה
25, 10. 33, 11.
Jer. 33, 9. והיתה לי לשם ששון
כי־חביש ששון מן־בני אדם
Joel 1, 12. וְשָׂשׂוֹן
Esth. 8, 16. וששן ויקר וְשָׂשׂוֹן
Esth. 8, 17. שמחה וששון בְּשָׂשׂוֹן
Ps. 105, 43. ויוצא עמו בששון
Jes. 12, 3. ושאבתם־מים בששון לְשָׂשׂוֹן
Jer. 15, 16. לששון ולשמחת לבבי
Jer. 31, 13. והפכתי אבלם לששון ולשמחה
Zach. 8, 19. ולמעדים שְׂשׂוֹן
constr.:
Ps. 51, 14. השיבה לי ששון ישעך
Ps. 119, 111. כי־ששון לבי המה
מְשׂוֹשׂ
ג״ו, ומסיק מְשׂוֹשׂ, ומיוכן כמו שנון, וכלמר ג״כ למסיכת עכס וקכלית מסמקס.
n. m. (c. מְשׂוֹשׂ), laetitia et metonym. ejus objectum. LXX. ἀγαλλίαμα, εὐφροσύνη, χαρά, εὐφραίνειν, ἀγαπᾶν, βούλεσθαι ἔχειν.
Jes. 32, 13. על־כל־בתי משוש
Jes. 65, 18. ועמה משוש
Jes. 66, 10. שישו אתה משוש
Ths. 2, 15. משוש לכל־הארץ
constr.: מְשׂוֹשׂ
Job. 8, 19. הן־הוא משוש דרכו
Ps. 48, 3. משוש כל־הארץ
Jes. 24, 8. שבת משוש תפים
Jes. 24, 8. שבת משוש כנור
Jes. 24, 11. גלה משוש הארץ
Jes. 32, 14. משוש פראים
Jes. 60, 15. משוש דור ודור
Thr. 5, 15. שבת משוש לבנו
Ez. 24, 25. משוש תפארתם
constr.: וּמְשׂוֹשׂ
Jes. 8, 7. ומשוש את־רצין
Jes. 62, 5. ומשוש חתן על־כלה
constr.: מְשׂוֹשׂוֹ
Jer. 49, 25. קרית משושי
constr.: מְשׂוֹשָׂהּ
Hos. 2, 13. והשבתי כל־משושה

I. שׁוּת

לומר שֵׁת [ולפ שִׁית כלשר תקנו רבי המקדקים], ונכנין הקל לך סענר ומיקוב כנפכל שֵׁת מיכו, ומשמות שֵׁת, שֵׁת, לולם נכין סכוסף בקילוכו שִׁית תמור הַשִּׁית שנוב מקול, נעתיד ונלוני ומיקוב, כי הענתיד יָשִׁית וקלוכו יָשֵׁת, יֵשֵׁת, ומלוני ומיקוב שִׁית. מוכנו שפיתס ושימס סכנס ומכתס יניכס והעמלס עניכס ותקון [ועטנען], ל״מ מכנכת מתכס למלקמס, ונס בלי יתס שלוכו מעניכת מלקמס, מיכו ומקמת פלוני ופקלמו על דבר, נקשור עס על, לו עס כיח המקום לשר יופקד שמס, לו שימת דבר במקום, לו נסכוס מס ונכנכת לכניס, לו שים דבר ומוספתו על דבר לו עס דבר, לו קיום ויניכס בכלל, סוף דבר שכמנת נכל מלמלות של זוס לעיל, ונפלוטרוע תמנלמו כנו

Jes. 22, 13. והנה ׀ ששון ושמחה
Jes. 35, 10. ששון ושמחה ישיגו
Jes. 51, 3. ששון ושמחה ימצא
Jes. 51, 11. ששון ושמחה ישיגון
Jes. 61, 3. שמן ששון תחת אבל
Jer. 7, 34. קול ששון וקול שמחה
Jer. 16, 9. קול ששון וקול שמחה
25, 10. 33, 11.
Jer. 33, 9. והיתה לי לשם ששון
כי־חביש ששון מן־בני אדם
Joel 1, 12. וְשָׂשׂוֹן
Esth. 8, 16. וששן ויקר וְשָׂשׂוֹן
Esth. 8, 17. שמחה וששון בְּשָׂשׂוֹן
Ps. 105, 43. ויוצא עמו בששון
Jes. 12, 3. ושאבתם־מים בששון לְשָׂשׂוֹן
Jer. 15, 16. לששון ולשמחת לבבי
Jer. 31, 13. והפכתי אבלם לששון ולשמחה
Zach. 8, 19. ולמעדים שְׂשׂוֹן
constr.:
Ps. 51, 14. השיבה לי ששון ישעך
Ps. 119, 111. כי־ששון לבי המה
מְשׂוֹשׂ
ג״ו, ומסיק מְשׂוֹשׂ, ומיוכן כמו שנון, וכלמר ג״כ למסיכת עכס וקכלית מסמקס.
n. m. (c. מְשׂוֹשׂ), laetitia et metonym. ejus objectum. LXX. ἀγαλλίαμα, εὐφροσύνη, χαρά, εὐφραίνειν, ἀγαπᾶν, βούλεσθαι ἔχειν.
Jes. 32, 13. על־כל־בתי משוש
Jes. 65, 18. ועמה משוש
Jes. 66, 10. שישו אתה משוש
Ths. 2, 15. משוש לכל־הארץ
constr.: מְשׂוֹשׂ
Job. 8, 19. הן־הוא משוש דרכו
Ps. 48, 3. משוש כל־הארץ
Jes. 24, 8. שבת משוש תפים
Jes. 24, 8. שבת משוש כנור
Jes. 24, 11. גלה משוש הארץ
Jes. 32, 14. משוש פראים
Jes. 60, 15. משוש דור ודור
Thr. 5, 15. שבת משוש לבנו
Ez. 24, 25. משוש תפארתם
constr.: וּמְשׂוֹשׂ
Jes. 8, 7. ומשוש את־רצין
Jes. 62, 5. ומשוש חתן על־כלה
constr.: מְשׂוֹשׂוֹ
Jer. 49, 25. קרית משושי
constr.: מְשׂוֹשָׂהּ
Hos. 2, 13. והשבתי כל־משושה

I. שׁוּת

לומר שֵׁת [ולפ שִׁית כלשר תקנו רבי המקדקים], ונכנין הקל לך סענר ומיקוב כנפכל שֵׁת מיכו, ומשמות שֵׁת, שֵׁת, לולם נכין סכוסף בקילוכו שִׁית תמור הַשִּׁית שנוב מקול, נעתיד ונלוני ומיקוב, כי הענתיד יָשִׁית וקלוכו יָשֵׁת, יֵשֵׁת, ומלוני ומיקוב שִׁית. מוכנו שפיתס ושימס סכנס ומכתס יניכס והעמלס עניכס ותקון [ועטנען], ל״מ מכנכת מתכס למלקמס, ונס בלי יתס שלוכו מעניכת מלקמס, מיכו ומקמת פלוני ופקלמו על דבר, נקשור עס על, לו עס כיח המקום לשר יופקד שמס, לו שימת דבר במקום, לו נסכוס מס ונכנכת לכניס, לו שים דבר ומוספתו על דבר לו עס דבר, לו קיום ויניכס בכלל, סוף דבר שכמנת נכל מלמלות של זוס לעיל, ונפלוטרוע תמנלמו כנו

סמלין. נשכ״פ סכוסף הפעולי. ופשר לשקול שכשו דע קולת שסקכן שֵׁת למכלו, וכמנת ג״כ שלל שָׁתָה לשמן כמוכן ת׳, וכשכת כמכוון ג״כ נשפתי מעכו.
h. e. שָׁת, *v. tr.* (non שִׁית, uti grammaticorum plurimi arbitrati sunt, praet. שָׁת, inf. absol. שׂוֹת, nam שִׁית *Hifil* est ex pleniori הֲשִׁית abbreviatum et conjugatione *Qal* crebrius, impf. יָשִׁית, apoc. יָשֵׁת, יָשֶׁת, inf. et imper. שִׁית), ponere, collocare (syn. שׂוּם), spec. constituere, praeficere; in numero s. classi ponere, recensere, adnumerare (seq. בְּ); adjicere vel insidiari, ἐπιτιθέναι (seq. עַל); componere (seq. עִם); manum imponere (עַל), complodere s. consociare (עִם), detrahere (מִן); induere; dirigere (vultum, oculos, seq. אֶל), advertere animum, animadvertere, attentum esse (seq. לְ, אֶל); facere, seq. acc. obj. et praed. vel לְ praed.; peragere, velut miracula (שִׁית אֹתוֹת); dare, parere. *Ho.* הוּשַׁת, seq. עַל, impositum esse. Cogn. est שָׁחָה I., sanscr. *sad*, *sed-ere* etc. LXX. τιθέναι, προ-, συνεπι-; ἐφιστάναι, καθ-, ἐξαν-; τάσσειν, ὑπο-; διδόναι, ἀφιέναι, διαχωρίζειν, ἐπιβαρύνειν, ἐπέρχεσθαι, μιγνύναι, νοεῖν, εὐφραίνειν; חֲשִׁית, ἐπιτιθέναι, προς-; ἐπιβάλλειν, ἐπάγειν, τικταίνειν, προσέχειν, ἄξιον ἡγεῖσθαι, ἀποστρέφειν, ἀνιέναι; חֲשִׁית יָד, συγκατατίθεναι, διακούειν; חֲשִׁית לֵב, μετανοεῖν; חֲשִׁית עָשָׂה, ἀντιτάσσεσθαι.
3 *perf.:* שָׁת
Gn. 4, 25. כי שת־לי אלהים זרע אחר
Ex. 7, 23. ולא־שת לבו גם־לזאת
Job. 38, 36. מי־שת בטחות חכמה
Hos. 6, 11. שת קציר לך
3 *perf. f.:* שָׁתָה
1 Sam. 4, 20. ולא שתה לבה
Ps. 84, 4. אשר־שתה אפרוחיה
3 *perf. f. c. s.:* שָׁתָם
Gn. 30, 40. ולא שתם על־צאן לבן
3 *perf.:* שָׁתָה
Ps. 8, 7. שתה תחת־רגליו
Ps. 90, 8. שת עונתינו לנגדך
2 *perf.:* שַׁתָּנִי
Ps. 88, 7. שתני בבור תחתיות
Ps. 88, 9. שתני תועבות למו
1 *perf.:* שַׁתִּי
Ps. 73, 28. שתי באדני י״י מחסי
1 *perf.:* וָאָשִׁתָה
Ex. 23, 31. ושתי את־גבלך
1 *perf. c. s.:* וְשַׁתִּיהָ
Hos. 2, 5. ושתיה כארץ ציה
3 *perf. pl.:* שָׁתוּ
Ex. 33, 4. ולא־שתו איש עדיו עליו
Ps. 3, 7. אשר סביב שתו עלי
Ps. 140, 6. מקשים שתו־לי סלה
Jes. 22, 7. שת שתו השערה
3 *perf. pl.:* *שָׁתוּ
Ps. 49, 15. *כצאן ׀ לשאול שתו
Ps. 73, 9. *שתו בשמים פיהם
inf. abs.: שׂוֹת
Jes. 22, 7. שת שתו השערה
Hif-il: הֲשִׁית = שִׁית
inf. abs.: וְהָשִׁית
Job. 22, 24. ושית־על־עפר בצר
Jer. 13, 16. Q'ri. וְשִׁית לערפל

inf. constr.: לָשִׁית
Job. 30, 1. לשית עם־כלבי צאני
inf. c. suff.: שִׁתִּי
Ex. 10, 1. למען שתי אתתי אלה
impt. sg.: שִׁית
Prv. 27, 23. שית לבך לעדרים
impt. sg.: וְשִׁית *Q'ri.*
Job. 10, 20. ושׁת ממני
impt. sg.: שִׁיתָה
Ps. 9, 21. שיתה י״י מורה להם
Ps. 141, 3. שיתה י״י שמרה לפי
inf. c. suff.: שִׁיתִי
Jes. 16, 3. שיתי כליל צלך
impt. sg.: שְׁתִי
Jer. 31, 21. שתי לבך למסלה
impt. c. s.: שִׁיתֵמוֹ
Ps. 83, 12. שיתמו נדיבמו
Ps. 83, 14. אלהי שיתמו כגלגל
impt. sg.: שִׁיתוּ
Ps. 48, 14. שיתו לבכם לחילה
1 *imperf.:* אָשִׁית
Gn. 3, 15. ואיבה אשית בינך
Ps. 12, 6. אשית בישע יפיח לו
Ps. 13, 3. אשית עצות בנפשי
Ps. 101, 3. לא־אשית לנגד עיני
Ps. 110, 1. אשית איביך הדם
Ps. 132, 11. אשית לכסא־לך
Prv. 24, 32. אנכי אשית לבי
Jes. 15, 9. כי־אשית על־דימון
Jer. 51, 39. אשית את־משתיהם
1 *impf. c. s.:* אָשִׁיתָךְ
Jer. 22, 6. אם־לא אשיתך מדבר
1 *impf. c. s.:* אַשִׁיתֵךְ
Jer. 3, 19. איך אשיתך
1 *impf. c. s.:* וַאֲשִׁיתֶהָ
Jes. 5, 6. ואשיתהו בתה
1 *impf. c. s.:* אַשְׁתֵּנּוּ
1 Reg. 11, 34. נשיא אשתנו
2 *imperf.:* תָּשִׁית
Job. 7, 17. וכי־תשית אליו לבך
Job. 14, 13. תשית לי חק ותזכרני
Ps. 21, 4. תשית לראשו עטרת פז
Ps. 73, 18. בחלקות תשית למו
Prv. 22, 17. ולבך תשית לדעתי
2 *impf. ap.:* תָּשֹׁת
Num. 12, 11. אל־נא תשת עלינו
2 *imperf. ap.:* תָּשֻׁת
Ex. 23, 1. אל־תשת ידך עם־רשע
Ps. 104, 20. תשת־חשך ויהי לילה
2 *imperf.:* וְתָשֻׁת
2 Sam. 19, 29. ותשת את־עבדך
Ps. 139, 5. ותשת עלי כפכה
2 *impf. c. s.:* תְּשִׁיתֵמוֹ
Ps. 21, 6. תשיתהו ברכות לעד
2 *impf. c. s.:* תְּשִׁיתֵמוֹ
Ps. 21, 10. תשיתמו כתנור אש
Ps. 21, 13. כי תשיתמו שכם
Ps. 45, 17. תשיתמו לשרים
2 *impf. f.:* תָּשִׁיתִי
2 Sam. 13, 20. אל־תשיתי את־לבך
3 *imperf.:* יָשִׁית
Gn. 46, 4. ויוסף ישית ידו על־עיניך
Gn. 48, 17. וישת אביו יד ימינו
Ex. 21, 22. כאשר ישית עליו
Job. 10, 20. K'tib. ושׁית ממני
Job. 38, 11. ופא ישית בגאון גליך
Prv. 26, 24. ובקרבו ישית מרמה
Jes. 26, 1. ישית חומות וחל
Jer. 50, 3. וישת את־ארצה לשמה
3 *imperf. ap.:* יָשֻׁת
Job. 9, 33. וישת ידו על־שנינו
3 *imperf.:* יָשֵׁת
Ps. 18, 12. וישת חשך סתרו
3 *imperf.:* וַיָּשֶׁת
Gn. 30, 40. וישת לו עדרים לבדו
Gn. 48, 14. וישת על־ראש אפרים
Num. 24, 1. וישת אל־המדבר פניו
Ruth 3, 15. וישת עליה ותבא העיר
1 Sam. 2, 8. וישת עליהם תבל
2 Sam. 22, 12. וישת חשך סביבתיו
3 *imperf.:* וַיְשִׁיתֵהוּ
Gn. 41, 33. וישיתהו על־ארץ
3 *imperf.:* וַתָּשֶׁת
Ruth 4, 16. ותשיתהו בחיקה
2 *impf. pl.:* תָּשִׁיתוּ
Ps. 62, 11. אל־תשיתו לב
3 *impf. pl.:* יָשִׁיתוּ
Ps. 17, 11. ישיתו לנטות בארץ
3 *impf pl.:* וַיָּשִׁיתוּ
Jer. 2, 15. וישיתו ארצו לשמה
3 *imperf.:* יָשִׁיתוּ
Ps. 84, 7. מעין ישיתוהו
Hof-al: הוּשַׁת
3 *imperf.:* יוּשַׁת
Ex. 21, 30. אם־כפר יושת עליו
Ex. 21, 30. ככל אשר יושת עליו

שֵׁת

ג״ו, וכנכוי שְׁתוֹת, ומוכן יסוד מוקם ומוכן, או כמו עמוד המוכן [פֿײַלער, ווײַלע, גרונדפֿעסטע], ומהשלם על ארים ונדיקים, שמם יסודות ועמודים של מדיכם ומומם, כאשר נקרא בהשלש זה פכם ועמוד נעבדי ומלך נסיכי אֲנַנְבָּלִרוֹן [στύλος τῆς ἐκκλησίας], וילקט׳ תעם שפרשו מן שׁוּת במוכן כ׳ בלשון ארמים, לומר ר״שׁ, וכן התרגם עשׂ שפרשו מן שׁת פשׁ. בנמרא שׁית במוכן יסוד, וכנכוי שִׁיתֵין [עי׳ מכות י״ל ק׳; סוכה כ״ט ק׳; כ״ג ק׳; מעילה פ״ג], וכן שְׁתֵיָה מן שׁתה.

n. m. (pl. שְׁתוֹת), pila, columna, fundamentum, a ponendo s. stabiliendo, trop., sicut פְּגָה, עַמּוּד de proceribus et magistratibus, reipublicae quasi fulcris (cf. Gal. 2, 9. οἱ δοκοῦντες στῦλοι εἶναι), gem. שׁית, fundamentum, firmamentum (pl. שִׁיתִין), neohebr. שְׁתִיָּה, fundatio (אֶבֶן שְׁתִיָּה, lapis arcae foederis subjectus). Erraverunt igitur, qui hoc n. vel a v. שׁת II. significationem *retis*, vel a v. שָׁתָה sign. *potus* habere existimarunt. LXX. ἄ κατηρτίσω (Ψ.), οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὰ (Jes.). A. θεμέλιοι; S. θεσμοί (Ψ); A. αἱ ἀποθῆκαι αὐτῆς; Th. ταπεινὰ αὐτῆς; Sexta: αἱ διαδοχαί; Alius: αἱ διδασκαλίαι.

pl.: הַשְׁתוֹת
Ps. 11, 3. השתות יהרסון
pl. c. suff.: שְׁתוֹתֶיהָ
Jes. 19, 10. והיו שתותיה מדכאים

שֵׁת

ג״ו, וסיף סכנוי שְׁתוֹת, ומוכן כפרוש יסיק׳, כיל מוסך סדעי, וכן לפעיר כל״ק, שאיר שהוא ככוי לענגות ולעכוס, וכן איר סרקע״ש שהוא סקוור, ועעמו כיל סיוסד [גרונדפֿעסט], ולומס לו אֲשׁתָּא נעבדי אֶשְׁתָּא נסוכי, שסכנוי שלו אֲשָׁתֵין.

n. m. (pl. c. שְׁתוֹת), nates (Gesäss, Steiss), arab. *ist-on*, syr. *eš̈to* (pl. *eš̈tin*). LXX. חֲשׂוּפֵי שֵׁת, ἅμα κεκαλυμμένοι; עַד־שְׁתוֹתֵיהֶם, ἕως τῶν ἰσχίων αὐτῶν.

וחשופי שת
Jes. 20, 4.

pl. c. suff.: שְׁתוֹתֵיהֶם
2 Sam. 10, 4. עד־שתותיהם

II. שׁוּת

לומר שֵׁת, ומוכנו כמו שְׁתֵיָה נפתרון ג׳, לומר סניכס ומיגס ומכסון יקר [וועגען, שפיכנען, מיענן], ומפעל מיכנו מן סכוונך, כי כמנ״ך נגזיריו שׁית, שֵׁית. ומאר לנקור שרשו עי׳ שׁתם, ובמנ״ך משרש ג״כ שׁת לעיל.

h. e. שׁת, *v. tr. inus.*, sicut שָׁתָה II., nere, texere, miscere.

שֵׁית

ג״ו, וכנכוי שִׁיתוֹ, ומכנוי מין מכוכך, נפאר שסוף קנוניי. בפקור לפר שרשו כתלגנו המפרשים ונפוכי הלשון, מסס לפיו שנעשה המלס מן שֵׁתָה, נפנדן סכון והדגוש, ומכיפו לפיס מן בֵּיתָה, שסוף לדעתס מן בֵּתָה, לפן מסכָּאל עוור כפל עוור, וכל הפקור לפ פגע ולפ נגע נפמתוס. כי מן בֵּיתָה מכס יהוע מרשע בּוֹאִי, כאשר מן זֵתָה מרשע זוֹאִי, וע״כ מן שֵׁיתָה מרשע שׁוֹאִי. וכרפס לי שתמונו משוכס וזוכ לו שֵׁךְ, מעניו סכוון ועכוב של מרשע, תמונו של מיגס, וגוס נפך עד פקרי מרס.

n. m. (c. s. שִׁיתַּ), sentis, vepris, vepretum, a verbo *implicandi* et *perplectendi* (syn. שָׂךְ, שָׂךָה), minime contr. ex שָׁנַת (שָׁן, acutum esse), sicut בֵּיתָה ex בֵּנְתָה; nam quemadmodum בַּת a v. בֵּת ad s. f. זֵתָה a v. זֵת, sic etiam שֵׁיתָה a v. שֵׁת, ita ut opus non sit artificio illo. LXX. ἄκανθα, καλάμη; שֵׁיתָה וְשֵׁמִיר, χόρτος; שָׁמִיר וְשֵׁיתָה, ἄγρωστις ξηρά.

שמיר שית במלחמה
Jes. 27, 4.

וְשֵׁיתָה *p.*
ועלה שמיר ושית
Jes. 5, 6.
כי־שמיר ושית תהיה
Jes. 7, 24.
יראת שמיר ושית
Jes. 7, 25.
שמיר ושית תאכל
Jes. 9, 17.

וְלַשֵּׁיתָה
לשמיר ולשית יהיה
Jes. 7, 23.

cum suff.: שֵׁיתוֹ
ואכלה שיתו ושמירו
Jes. 10, 17.

שֵׁית

ג״ו, ומוכנו עשוף ולכוג מס ולימוף [פילגע, געוועבע, שׁכנוג], וגס זס מעכס שֵׁת שׁכנכנו. ויוכן כוס ג״ת וככ כמלגי [יסק שׁקוסו ג״כ כמעמי׳, והלגון כמו נשׁית ווכס], לומר נעשוף ולעיף של ווכס לשון המכנר, וכ״ל וממולכים לפקיו עשו, שפרשוסו גס עכין עכוס ועגנות, וכן המרגם לפ דקדק שׁתגמו אִסְכְּמָא [σχῆμα], וכמוכן שלנו ג״כ יעשף ג״ת קמס, וגס גס עשו המפרשים.

n. m., textura, tegmen, amictus, a v. שׁת, vi texendi plectendive, unde זוֹנָה שֵׁית, habitu meretricis; bene Targ. אִסְכְּמָא (σχῆμα). LXX. εἶδος (πόρνης).

רעטתּ־שית חמס למו
Prv. 7, 10.
שית זונה ונצרת לב

שׁוּב

פעל לפרי, ולפ עוכר כ״פ נכנין הכנד שִׁיזֵב, שִׁירֵב, תמור שָׁזַב, שָׁזַב [כפאר סוכפי נספרי תלמוד שפתי חכמ], נפאר שיסוד הנכין נשאר נקרק הנין כלמיון הענרי, והקרק הוס נפלך תמור הדגוש, ועתידו יְשִׁיזֵב, והמקור שֵׁיזָבָה [תמור יְשַׁזֵּב, שַׁזָּבָא]. וכרפס שנהסווס הסמלך הוס ע״פ קרנות שתי קוסיות שרוקות, כאשר ג״כ פלע שֵׁיצָא תמור שַׁצָּא [שתיכנו מן יצ״ל כאשר קשנו הקוקיים הקדמים] משוס קרנות הצרוקים. פתכונו זכיקת ונעיצת מקום מס והתכוללות ונמלטות ממנו, סיכס מדבר ופרילס והתרקקות ממנו, ונגלל זס יסודו הספך על עניכס, שתעודתו הרגעה במקום נלי וזוס ממנו, וכמו שעבר מוצלחהסמכת הצעבול והעבודה, הכס שוב תעודתו בקל הקרות והדרור והפצניות, לומר כמלטות מדבר ונלבול ממנו כתפנו, וכן בתפת היסוד של עֲזַב לעיל ע״ש, ד״מ עלור-עזוב [ענגל-גן קורין]. ותכיר מוס שהקרן פס שְׁזַב, ודמיון לו עֲזַב [ע״ש היטב], וסודו של זַב לעיל. מוס הכנד עזות בן קורין ומלגה ומלטה [בעפריין], כלרך בגין הכנד, וזהו קל להבין. בתרגום הפעל רב הטורך, תמור פיליל, שבר, מלט, פלא בעברי, ומתנו הס הצמות מְשֵׁיזָב פליט ושריד, שֵׁזְבָא פלטה, שֵׁזָבוּ תפלט ומקלט ומנוס, ובעברי כתפ ג״כ בפריט״ מזיובל.

v. comp. tr. aram. (unde solummodo *Pi.* שַׁזֵּב, שֵׁיזֵב=שַׁזֵּב, שֵׁיזֵב, impf. יְשַׁזֵּב = יְשֵׁיזֵב, inf. שֵׁיזָבָה = שַׁזָּבָא, sicut שֵׁיצָא = שַׁצָּא, minime a v. יָצָא, dissoluto Dages idque sine conjugationis *intensivae* detrimento, propter literarum sibilantium concursum), deserere locum, circumvagari, exire, elabi, liberum esse (div. עָצַר, detentum, coarctatum, captivum esse, cogn. עָזַב (unde עָזוּב, liber, div. עָצוּר, servus) et simplex זַב (unde זְבוּב, die schwärmende Fliege), unde apparet, *Sin* dexterum hujus verbi munere praeverbii emphatici fungi. *Pi.*, facere, ut quis libere vagetur, *liberare*, eripere s. explicare aliquem periculis cinctum, miseriis levare, molestiis laxare, eximere, extrahere, eripere aliquem quolibet impedimento detentum, targ. pro hebr. הִצִּיל, מָלַט, פִּלֵּט, שָׂרַד, indeque nmm. מְשֵׁיזָב, elapsus, profugus (hebr. שָׂרִיד, פָּלִיט); שֵׁזְבוּ, שֵׁזְבָא, effugium, evasio. Indidem n. pr. מְשֵׁיזַבְאֵל (Neh. 3, 4.) h. e. cujus liberator s. vindex Deus est. LXX. ῥύεσθαι, ἐξελεῖν, ἀντιλαμβάνεσθαι.

Pi-el: שֵׁיזֵב *3 perf.*
Dan. 6, 28. די שיזב לדניאל
3 *perf.:* וְשֵׁזִיב
Dan. 3, 28. ושזיב לעבדוהי
part. masc.: מְשֵׁזֵב *sg.*
Dan. 6, 28. משיזב ומצל
inf. c. suff.: לְשֵׁיזָבוּתָנָא
Dan. 3, 17. יכל לשיזבותנא
inf. c. suff.: לְשֵׁיזָבוּתָךְ
Dan. 6, 21. לשיזבותך מן־אריותא
inf. c. suff.: לְשֵׁיזָבוּתַהּ
Dan. 6, 15. שם בל לשיזבותה
3 *imperf.:* יְשֵׁזִיב
Dan. 3, 17. ומן ידך מלכא ישזיב
3 *impf. c. s.:* יְשֵׁזְבִנָּךְ
Dan. 6, 17. הוא ישיזבנך
3 *impf. c. s.:* יְשֵׁזְבִינָכְלָן
Dan. 3, 15. וישזבינכון מן־ידי

שָׁזַף

פ״כ, ופתכונו לדעת הקדמונים [רס״י ורפ״נע ורק״ק] רפיס וסנעת דנר [שָׁכַשׁ-שויע], ולקחו וס מן עין שופטו [קיוב

כ׳ ט׳), ולפ שזפתו עין איש [סח כ״ף ו׳], ולעתים מתקוכים תמזותו כמו שָׁחָה לעיל דף קל״ו, כמוכן כזיפה וכמור [ע״ג], והכעה לפ״ו לך מזאלה מאכו. לוכם לפצר שזצ שָׁזַף כדמיון לְשָׁקַה, כפצר ג״כ מזצ כיוכי [σκέπ-ω] כמוכן הכעה, וחלוף זין כקוף כחלוף קוף כלבי, לפצר מלוזת בלאון, וחין מי שמסתפק בזה. כז״ע שְׁזִיפָה מוס.

v. tr., adspicere, intueri, cogn. שָׁקַה (variantibus *Qof* et *Zaïn*, uti perpetuo vicissim ponuntur *Qof* et *Zade*), gr. *σκέπ-τειν*, neoh. n. act. שְׁזִיפָה, adspectus, velut שְׁזִיפַת חַשֶּׁמֶשׁ, solis adspectio et quae inde sequitur, vel calefactio vel adustio. Sic veteres paene omnes, a quibus sine causa discedunt nonnulli, vim *adurendi* (cogn. שָׂרַף) huic verbo inesse rati. LXX. *παραβλέπειν*; A. (Cant. 1, 6.) *ὅτι συνέκαυσέ με*; S. *ὅτι καθήψατό με*; Th. *ὅτι περιέφρυξέ με*; Vulg. *quia decoloravit me.*

3prf. f. c. s.: שְׁזָפַתְנִי

Job. 20, 9. עין שזפתו ולא תוסיף
Job. 28, 7 ולא שזפתו עין איה

3prf. f. c. s.: שְׁשָׁזָפַתְנִי

Cant. 1, 6. ששזפתני השמש

שָׁזַר

פ״כ, ולפ כמפל בעבכי כ״פ בבזכ״פ כבוסף חָשְׁזַר [ועתידו בז״ע יָשְׁזַר], ומוכבו קבור ויעשה ועבוד בסדוק [בוויבבען], וסקבן שָׁזַר, ודומה לו זָר, מָזַר לעיל, וכן שָׁזַב בעבכי. ומוס כיבוכי של בזב״פ סבוסף מָשְׁזַר, ל״מ שז שזבור. בז״ע מוס שְׁזוּר, שָׁזָר, שְׁזִירָה, ובתבנוס סתוקיי שְׁזָרִיר, וג״כ תמור פתיל, ובז״ע שָׁזוּר וסיבוי שְׁזוּרִין, ל״מ קושין שוורין.

v. comp. tr., conserere, commiscere, contorquere, duplicare fila (zwirnen), cogn. זָר, מָזַר, arab. *śa-sara*, aram. שְׁזַר = שְׁזִיר (מָשְׁזָר, חָשְׁזַר), unde solummodo *Ho.* הָשְׁזַר (impf. neoh. יָשְׁזַר), contortum, duplicatum esse; prt. מָשְׁזָר, contortum, conduplicatum. Inde neoh. nm. actionis שְׁזִירָה, n. agentis שָׁזָר et n. prt. pass. שָׁזוּר (pl. שְׁזוּרִין), fila contorta. LXX. *κεκλωσμένος, νενημένος.*

Hof-al: הָשְׁזַר

part. masc.: מָשְׁזָר *sg.*

Ex. 26, 1. שש משזר ותכלת וארגמן
36, 8.
Ex. 26, 31. ותולעת שני ושש משזר
36. 28, 8. 15. 36, 35. 37. 38,
18. 39, 2. 5. 8.
Ex. 27, 9. קלעים לחצר שש משזר
Ex. 27, 18. חמש אמות שש משזר
Ex. 28, 6. תולעת שני ושש משזר
Ex. 38, 9. שש משזר מאה באמה
Ex. 38, 16. סביב שש משזר
Ex. 39, 24. ותולעת שני משזר
Ex. 39, 28. מכנסי הבד שש משזר
Ex. 39, 29. ואת־האבנט שש משזר

שַׁח

v. s. r. שָׁחָה *p.* 1129.

שַׁחַד

פ״כ, וסעתיד יִשְׁחַד, לכן הקמוכה נַחֲשָׁחֲרֵי בקמץ קטוף. מוכבו כתיבת מתן וסעבקה לעיס וכילה וכשוחת כלה לשלוכי ומשכה ומכתה [שעבקען, בע-]ולכוב מכתיבת מתן ומכתה, למען הטות דין ומשפע, והמלוות כ״ל שָׁחַד עכין גויבה וקליקה ומקוך, בדומה לְקֶדֶ, גֶּד, ומוס כמו גד מקוך קלק למכה ולמכתה, ועוד מקום לסתגדה.

v. tr. comp. (impf. יִשְׁחַד, 2 p. f. וַהֲשָׁחַדְתְּ), dispertire, distribuere (cogn. קֶדֶ, גֶּד, *caedere, scindere*), hinc impertire, donare, munerari, praecipue de largitione et corruptelis judicum. LXX. *φορτίζειν, ἐπιδέσθαι.* A. *δωροδοτεῖν*; S. *δωματίζειν.*

impt. pl.: שַׁחֲדוּ

Job. 6, 22. ומכחכם שחדו בעדי

2 impf. fem.: וַתְּשַׁחֲדִי

Ez. 16, 33. ותשחדי אותם

שָׁחַד

ס״ו, ומוכבו מתן וכלס ומכס וגו׳, וכפבע המתן הכתן לשופע למען הטות מצפע [בעצעבן, גפבע], וכגזבת כתיר מצקר, קֶשֶׁד מתון לו קֶשֶׁד דכבי״ס, בתכגוס שוחד מצלמו, וכז״ע שְׁחִידָה, שְׁחוּד.

n. m., munus, largitio, praesertim de ea, quae ad judicem corrumpendum datur (secundum Gemaram vel שְׁחַד דְּבָרִים vel שְׁחַד מָמוֹן), targ. שׁוּחַד. Neohebr. inde שְׁחוּד, muneratio. LXX. *δῶρον, δωροδεκτής, παιδεία.* A. *δωροκοπία.*

Dt. 10, 17. ולא יקח שחד
Dt. 16, 19. ולא־תקח שחד
Dt. 27, 25. ארור לקח שחד
1 Sam. 8, 3. ויקחו־שחד וימו משפט
1 Rg. 15, 19. הנה שלחתי לך שחד
2 Rg. 16, 8. וישלח למלך־אשור שחד
2 Chr. 19, 7. ומקח־שחד
Job. 15, 34. ואש אכלה אהלי־שחד
Ps. 26, 10. וימינם מלאה שחד
Prv. 6, 35. כי תרבה־שחד
Prv. 17, 23. שחד מחק רשע יקח
Jes. 1, 23. כלו אהב שחד
Jes. 5, 23. עקב שחד
Ez. 22, 12. שחד לקחו־בך

וְשֹׁחַד

Ex. 23, 8. ושחד לא תקח
Ps. 15, 5. ושחד על־נקי לא לקח
Prv. 21, 14. ושחד בחק חמה עזה

הַשֹּׁחַד

Ex. 23, 8. השחד יעור פקחים
Dt. 16, 19. השחד יעור עיני חכמים
Prv. 17, 8. חן השחד בעיני בעליו

בַּשֹּׁחַד

מתמך בשחד Jes. 33, 15.

בְּשֹׁחַד

Jes. 45, 13. לא במחיר ולא בשחד
Mich. 3, 11. ראשיה בשחד ישפטו

שְׁחָה

פ״ע, ומוכבו כמו שָׁח, ומוס בעתיד לבעת הכל״ך וַיָּשַׁחַ בסגול היוד תמור פתח, ע״ל ויפרך. כביעה ומומכות וכפיפה [ויך ניקקען], לו ג״כ שקיעה למעה ומיות שקוע, כלאר סכגוזות שקוע, שקיע יוכיקו. סכוסף הִשְׁחָה יולף ומוק, לומה סכביעה מעה ומלפתה ומכבעה. סמתפעל הִשְׁתַּחֲוָה [כמקום סוקו לפני סף סופית, וכן נָאֲוָה מן נָאֶה] ומעמו בעתיד יִשְׁתַּחֲוֶה שלאר בהפתח יִשְׁתַּחֲוֶה, ופתכוכו כדרך סכבין, לומל כביעה לפ עבמו ובילה דרך כבוד, ולרוב בקשור עם תוספת של לפיס קרוס, ובפרע כלמר מכפילה וכביעה לפני סקב״ס לעכוד לְשַׁחֲתָם [יקוק׳ ר׳ ט״ו], סכה לבעת קו״ל בתלמוד יכולאי כסרבכה מן סזתקה וסזתקוים, וכן להתרבות וילקי׳. ולבעת דוד קמחי מוכבו מן מזתקוים וסזתקוים, ולבעת יוסף קמחי בספמו תבור בלקט סתו תמור סף, לפצר בזבח [עי׳ מכלל קז״ו]. לוכם סכבון שהיל דוגמת ומכי בבוי מסביבוי ע״ל לקמי.

v. intr. (impf. c. suff. וְיִשְׁחֲךָ sec. Qimchium ad s. f. וַיִּפְרֶךָ), sicut שַׁח, שָׁח, inclinari, se inclinare, deprimi, depressum esse. *Hi.* הִשְׁחָה, incurvare, deprimere, *Hitpa.* הִשְׁתַּחֲוָה (interposito *Vav* ante *He* finale, sicut נָאֲוָה factum ex נָאָה; impf. יִשְׁתַּחֲוֶה, in p. יִשְׁתַּחֲוֶה), procumbere (אַפַּיִם אַרְצָה), adorare, *προσκυνεῖν*, neoh. הִשְׁתַּחֲוָיָה, *προσκύνησις.* Forma מִשְׁתַּחֲוִיתֶם (Ez. 8, 16.), quae aramaico more ex prt. et pron. personali coaluit, sec. *Gem. hierosolym.* ex vv. הִשְׁתַּחֲיָה et הִשְׁחִית, sec. *Davidem Qimchium* ex מִשְׁתַּחֲוִיתֶם et הִשְׁתַּחֲוִיתֶם confusa est; sec. *Josef Qimchium* pro מִשְׁתַּחֲוִיתֶם, indurato *He*, posita est. LXX. *κύπτειν, ταπεινοῦν, καταφιλεῖν*; *Hi. ταράσσειν*; *Hitpa. προσκυνεῖν, προσφωνεῖν.*

impt. fem.: שְׁחִי

Jes. 51, 23. שחי ונעברה

Hitpa-el: הִשְׁתַּחֲוָה

3 perf.: וַיִּשְׁתַּחֲוָה

Ex. 46, 2. והשתחוה על־מפתן

2 perf.: וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ

Dt. 4, 19. והשתחוית להם ועבדתם
Dt. 8, 19. ועבדתם והשתחוית להם
Dt. 26, 10 והשתחוית לפני יי׳ אלהיך
והשתחוית לאלהים
Dt. 30, 17. אחרים

1 perf.: הִשְׁתַּחֲוִיתִי

2 S. 16, 4. ויאמר ציבא השתחויתי

1 perf.: וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי

1 S. 15, 30. והשתחויתי ליי׳ אלהיך
2 Rg. 5, 18. והשתחויתי בית רמן

3 perf. pl.: הִשְׁתַּחֲווּ

Jer. 8, 2. ואשר השתחוו להם

3 perf. pl.: וְהִשְׁתַּחֲווּ

Ex. 11, 8. והשתחוו־לי לאמר
Ex. 33, 10. והשתחוו איש פתח אהלו
Jes. 27, 13. והשתחוו ליי׳ בהר הקדש
Jes. 60, 14. והשתחוו על כפות רגליך
Ez. 46, 3. והשתחוו עם־הארץ

2 prf. pl.: וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם

Ex. 24, 1. והשתחויתם מרחק
אלהים אחרים
Dt. 11, 16. והשתחויתם
אלהים אחרים
Jos. 23, 16. והשתחויתם
אלהים אחרים
1 Reg. 9, 6. והשתחויתם
2 Chr. 7, 19. והשתחויתם להם

part. masc.: מְשִׁתַּחֲוֶה *sg.*

2 Reg. 19, 37. ויהי הוא משתחוה
Jes. 37, 38. משתחוה בית נסרך

part. masc.: וּמְשִׁתַּחֲוֶה *sg.*

Esth. 3, 5. כרע ומשתחוה לו

part. m. pl.: מְשִׁתַּחֲוִים

Gn. 37, 9. משתחוים לי
2 Chr. 29, 28. וכל־הקהל משתחוים
ושבא השמים לך
Neh. 9, 6. משתחוים

part. m. pl.: וּמְשִׁתַּחֲוִים

Neh. 9, 3. מתודים ומשתחוים
Esth. 3, 2. כרעים ומשתחוים להמן

part. m. pl.: הַמְּשִׁתַּחֲוִים

Zeph. 1, 5. המשתחוים על־הגגות
Zeph. 1, 5. המשתחוים הנשבעים

prt. m. 2 pl.: מְשִׁתַּחֲוִיתֶם

Ez. 8, 16. והמה משתחויתם קדמה

inf. c. suff.: לְהִשְׁתַּחֲוֹת

Gn. 37, 10. להשתחות לך ארצה
Lev. 26, 1. להשתחות עליה
1 Sam. 1, 3. להשתחות ולזבח ליי׳
1 Sam. 2, 36. יבוא להשתחות לו
2 S. 15, 5. בקרב־איש להשתחות לו
2 Reg. 5, 18. להשתחות שמה
2 Chr. 20, 18. להשתחות ליי׳
Jes. 2, 20. עשו־לו להשתחות
Jes. 66, 23. להשתחות לפני אמר יי׳
Jer. 7, 2. להשתחות ליי׳
Jer. 26, 2. להשתחות בית־יי׳
Ez. 46, 9. דרך שער צפון להשתחות
Zach. 14, 16. 17. להשתחות למלך

inf. constr.: וְלְהִשְׁתַּחֲוֹת

Jud. 2, 19. לעבדם ולהשתחות להם
Jer. 13, 10. לעבדם ולהשתחות להם
Jer. 25, 6. לעבדם ולהשתחות להם

impt. sg. f.: וְהִשְׁתַּחֲוִי

Ps. 45, 12. והשתחוי־לו

impt. pl.: הִשְׁתַּחֲווּ

1 Chr. 16, 29. השתחוו ליי׳
Ps. 29, 2. השתחוו ליי׳ בהדרת־קדש
Ps. 96, 9. השתחוו ליי׳ בהדרת־קדש
Ps. 97, 7. השתחוו־לו כל־אלהים

impt. pl.: וְהִשְׁתַּחֲווּ

Ps. 99, 5. והשתחוו להדם רגליו
Ps. 99, 9. והשתחוו להר קדשו

1 imperf.: אֶשְׁתַּחֲוֶה

Ps. 5, 8. אשתחוה אל־היכל־קדשך
Ps. 138, 2. אשתחוה אל־היכל קדשך

1 imperf.: וְאֶשְׁתַּחֲוֶה

1 S. 15, 25. ושוב עמי ואשתחוה ליי׳

1 imperf.: וְאֶשְׁתַּחֲוֶה

Gn. 24, 48. ואקד ואשתחוה ליי׳

2 imperf.: תִּשְׁתַּחֲוֶה

Ex. 20, 5. לא־תשתחוה להם
Ex. 23, 24. לא־תשתחוה לאלהיהם
Ex. 34, 14. כי לא תשתחוה לאל אחר
Dt. 5, 9. לא־תשתחוה להם
Ps. 81, 10. ולא תשתחוה לאל נכר
Mich. 5, 12. ולא־תשתחוה עוד

3 imperf.: יִשְׁתַּחֲוֶה

2 Sam. 15, 32. אשר־ישתחוה שם
2 Chr. 25, 14. ולפניהם ישתחוה
Esth. 3, 2. לא יכרע ולא ישתחוה

3 imperf.: וַיִּשְׁתַּחֲוֶה

1 Reg. 22, 54. הבעל וישתחוה לו

3 imprf. pl.: וַיִּשְׁתַּחֲווּ

Gn. 18, 2. וישתחו ארצה
Gn. 19, 1. וישתחו אפים ארצה
Gn. 23, 7. וישתחו לעם־הארץ
Gn. 23, 12. וישתחו אברהם לפני עם
Gn. 24, 26. ויקד האיש וישתחו ליי׳
Gn. 24, 52. וישתחו ארצה ליי׳
Gn. 33, 3. וישתחו ארצה שבע
Gn. 47, 31. וישתחו ישראל על ראש
Gn. 48, 12. וישתחו לאפיו ארצה
Ex. 18, 7. וישתחו וישק־לו
Num. 22, 31. ויקד וישתחו לאפיו
Jud. 7, 15. וישתחו וישב אל־מחנה
1 Sam. 1, 28. וישתחו שם ליי׳
1 Sam. 15, 31. וישתחו שאול ליי׳
1 Sam. 20, 41. וישתחו שלש פעמים
2 S. 9, 8. וישתחו ויאמר מה עבדך
2 Sam. 14, 33. וישתחו לו על־אפיו
2 Sam. 18, 21. וישתחו כושי ליואב

וישתחו למלך 2 Sam. 18, 28.
וישתחו למלך אפיו ארצה 2 S. 24, 20.
וישתחו למלך על־אפיו 1 Rg. 1, 23.
וישתחו המלך 1 Reg. 1, 47.
ויבא וישתחו למלך 1 Reg. 1, 53.
לקראתה וישתחו לה 1 Reg. 2, 19.
וישתחו לו 1 Reg. 16, 31.
וישתחו לכל־צבא 2 Reg. 21, 3.
וישתחו להם 2 Reg. 21, 21.
וישתחו לדויד אפים 1 Chr. 21, 21.
וישתחו לכל־צבא 2 Chr. 33, 3.
וישתחו ויתפלל Jes. 44, 17.
3 *imperf.*: יַשְׁתַּחוּ *p.*
ויקד ארצה וישתחו Ex. 34, 8.
על־פניו ארצה וישתחו Jos. 5, 14.
אפים ארצה וישתחו 1 Sam. 24, 9.
אפים ארצה וישתחו 1 Sam. 28, 14.
ויפל ארצה וישתחו 2 Sam. 1, 2.
ויפל על־פניו וישתחו 2 Sam. 9, 6.
ויבא בית־יי וישתחו 2 Sam. 12, 20.
על־פניו ארצה וישתחו 2 S. 14, 22.
ויפל ארצה וישתחו Job. 1, 20.
אך־יפעל־אל וישתחו Jes. 44, 15.
3 *imperf. f.*: תִּשְׁתַּחוּ
ותשתחו ארצה Ruth 2, 10.
על־פניה ותשתחו ארץ 1 S. 25, 23.
ותקם ותשתחו אפים 1 Sam. 25, 41.
ותשתחו למלך 1 Reg. 1, 16.
ותשתחו למלך 1 Reg. 1, 31.
על־רגליו ותשתחו ארצה 2 Rg. 4, 37.
3 *impf. fem.*: תִּשְׁתַּחוּ *p.*
על־אפיה ארצה ותשתחו 2 S. 14, 4.
1 *impf. pl.*: נִשְׁתַּחֲוֶה
נשתחוה ונכרעה Ps. 95, 6.
נשתחוה להדם רגליו Ps. 132, 7.
1 *impf. pl.*: וְנִשְׁתַּחֲוֶה
ונשתחוה ונשובה Gn. 22, 5.
2 *impf. pl.*: תִּשְׁתַּחֲווּ
ולא תשתחוו להם Jos. 23, 7.
ולא־תשתחוו להם 2 Reg. 17, 35.
ולו תשתחוו ולו תזבחו 2 Rg. 17, 36.
לפני המזבח הזה
תשתחוו 2 Reg. 18, 22.
לפני מזבח אחד
תשתחוו 2 Chr. 32, 12.
לפני המזבח הזה תשתחוו Jes. 36, 7.
3 *impf. pl.*: יִשְׁתַּחֲווּ
ישתחוו לך בני אביך Gn. 49, 8.
כל־הארץ ישתחוו לך Ps. 66, 4.
למעשה ידיו ישתחוו Jes. 2, 8.
ואליך ישתחוו Jes. 45, 14.
יסגדו אך־בישתחוו Jes. 46, 6.
אפים ארץ ישתחוו־לך Jes. 49, 23.
3 *impf. pl.*: תַּחֲוֶה, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה
וישתחו לך לאמים Gn. 27, 29.
וישתחוו לך בני אמך Gn. 27, 29.
וישתחוו לפניך Ps. 22, 28.
וישתחוו־לו כל־מלכים Ps. 72, 11.
יבואו וישתחוו לפניך Ps. 86, 9.
שרים וישתחוו Jes. 49, 7.
וישתחוו לו איש
ממקומו Zeph. 2, 11.
3 *impf. pl.*: וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לאה וילדיה וישתחוו Gn. 33, 7.
יוסף ורחל וישתחוו Gn. 33, 7.
וישתחוו־לו אפים ארצה Gn. 42, 6.
וישתחוו־לו ארצה Gn. 43, 26.
ויקדו וישתחוו Ex. 4, 31.
ויקד העם וישתחוו Ex. 12, 27.
וישתחוו־לו ויזבחו־לו Ex. 32, 8.
וישתחוו לאלהיהן Num. 25, 2.
וישתחוו להם Dt. 17, 3
אלהים אחרים וישתחוו
להם Dt. 29, 25.
וישתחוו להם ויכעסו Jud. 2, 12.
וישתחו אלהים אחרים וישתחוו
להם Jud. 2, 17.
וישתחוו לפני ר״י 1 Sam. 1, 19.
וישתחוּ להם ויעבדום 1 Rg. 9, 9.
וישתחוו לעשתרת 1 Reg. 11, 33.
וישתחוו־לו ארצה 2 Reg. 2, 15.
וישתחוו לכל צבא
השמים 2 Reg. 17, 16.
וישתחוו לי״י ולמלך 1 Chr. 29, 20.
על־הרצפה וישתחוו 2 Chr. 7, 3.
וישתחוו להם ויעבדום 2 Chr. 7, 22.
וישתחוו למלך 2 Chr. 24, 17.
הנמצאים אתו וישתחוו 2 Chr. 29, 29
ויקדו וישתחוו 2 Chr. 29, 30.
ויקדו וישתחוו לי״י Neh. 8, 6.
וישתחוו כל־דשני־ארץ Ps. 22, 30.
וישתחוו למסכה Ps. 106, 18.
וישתחוו למעשי ידיהם Jer. 1, 16.
וישתחוו להם Jer. 16, 11.
וישתחוו לאלהים אחרים Jer. 22, 9.
3 *impf. f. pl.*: וַתִּשְׁתַּחֲוֶיךָ
הנה וילדיהן ותשתחוין Gn. 33, 6.
ותשתחוין לאלמתי Gn. 37, 7.
הִשְׁתַּחֲוָיָה
ע״כ, ומוסף מהמתפעל ע״ל קרמי, ומוכנו סכריעה וכפילת לפיס קלסה, וקל להבין מהזרש, וכן״ע עוד מפעל זה שְׁחִיָּה, הַשְׁחָאָה, הִשְׁתַּחֲוָיָה, שְׁחִוִי וכדומה.
n. f. infin. hitpaël (ad modum sermonis aramaici), adoratio, quae fit procumbendo (syn. סְגִד de idolorum adoratione. LXX. τὸ προσκυνεῖν.
inf. c. s.: בְּהִשְׁתַּחֲוֹתִי
2 Reg. 5, 18. בהשתחויתי בית רמן
שָׁחוּת
ע״כ ע״מ גָּלוּת, וככוי שְׁחוּתוֹ, ומהלכה כוב וזוסף פתק וגומץ, לומר מקום משוקע ומעומק [נכוכע], עי׳ פתק זוסף ופתק.
n. f. (ad s. f. גְּלוּת, c. s. שְׁחוּתוֹ), fovea, utpote foramen terrae profundum et excavatum. LXX. διαφθορά (שְׁחִיתָה).
cum suff.: בְּשַׁחֲוִתּוֹ
Prv. 28, 10. בשחותו הוא־יפול
שְׁחִית
ע״כ, ודומה לל שָׁחוּת, ומכוי שְׁחִיתוּת כקיום תו בשקל, ויכוו מן שתת כדמיון לל שָׁתַת, כשכר שגם לל שָׁתַת סתו כלתי שרשית, וכוה תפלה שהקדמוכיס עמו כוה, כשמר׳ שהתו שרשית. סמוכן כמו שוקס כלי הפרש מכוונה. בגמרא שִׁיתָא תמור שְׁחִיתָא מעלמו, בהכלעת הסיק.
n. f. (pl. שְׁחִיתוֹת, retento *Tav* accidentali, quod ne in n. שָׁתַת quidem radicale est), sicut שָׁחוּת, fovea, gem. שִׁיתָא (= שְׁחִיתָא, *Chet* devorato). LXX. διαφθορά (quasi a v. שָׁחַת).
pl. c. suff.: מְשָׁחֵיתוֹתָם
Ps. 107, 20. וימלט משחיתותם
pl. c. suff.: בְּשַׁחֲיתוֹתָם
Thr. 4, 20. נלכד בשחיתותם
שְׁחָה
פ״כ, והעתיד יִשְׁחֶה נז״ע. ופתרונו זיעה על פני המים [שוויממן], ושוקה הוא מעש על-פני מים, ופועש לגילי ידיו כשקותו, ומשפיל כל מה שיודמן לו. ומכוסף חִשְׁחָה בתליס, מהשקה במים ומסמסה, לגלוף והרעבה, וכבר פרשו כן לגבן־סרוק. בתרגום סְחָא מעלמו, וגם במוכן רקיעה ועגילה.
v. intr. (impf. neoh. יִשְׁחֶה), natare, id quod fit expansis manibus et depresso omni, quidquid natanti occurrit. *Hi.* חִשְׁחָה, irrigare, humectare (schwemmen). LXX. (ἐταπείνωσε τοῦ) ἀπολέσαι (Jes. 25., uti S. ὁ λουόμενος εἰς τὸ κολυμβῆσαι). *Hi.* λούειν.
part. masc.: הַמְשַׁחֶה *sg.*
Jes. 25, 11. כאשר יפרש השחה
inf. constr.: לְשַׁחוֹת
Jes. 25, 11. חשחה לשחות
Hif-il: הַשְׁחָה
1 *imperf.*: אַשְׁחֶה
Ps. 6, 7. אשחה בכל־לילה
שַׁחוּ
ע״כ ומלעיל, ע״מ אָחוּ, ומוכנו שקייס וזיעה, ומי שקוי מי שקייס, שלל יכול סחלם לעכור נסס, כי אס נשקוחו וזוזו על פניסס, למען לל יטעפוהו, וכן אמר יקקי שסוף כמו שְׁרֵטָ, וכן״ע שְׁחִיָּה מעלמו, ודומס לו סָחוּ נאמרי לו סָחֲנָא, ובגמרל יזוע מוס הסרש מַשּׁוּחָא תמור מַשְׁחִיתָא, להסמכת ניס סיכקן [ע״מ ז׳ ע״ל; מ״ל ע״ל; גען כיס פרק ו׳], בהכלעת הסיק, כמו לשל שיקל לעיל תמור שקיקל קקע שקיק.
n. f. (*Mil^eel* ad s. f. אָחוּ), natatio (מֵי שָׁחוּ, aquae, quas quis nonnisi natando trajicere potest), aram. סְחָנָא, סָחוּ, neoh. שְׁחִיָּה, a v. שָׁחָה, aram. סְחָא, unde gem. מַסּוּחָא (= מַשְׁחִיתָא, devorato *Chet*, quemadmodum in שִׁיתָא = שְׁחִיתָא). LXX. ῥοῖζος.
Ez. 47, 5. גאו המים מי שחו
שָׁחֵן
לומר שָׁח, לכן בעבר שָׁחֲתִי, שַׁחוּ [מלרע] וגם שָׁחֲחוּ [בהפרש הכפל], והעתיד יָשַׁח, וכמוכן לקר יִשַּׁח. ופתרונו כמו שָׁח, שָׁחָה לעיל, לומר כפיפה וכריעה, וסודו תמיכת לל שקע לקען. הכפעל לל כאיכ לדעתי, והכוסף יוכל וקוזק, לומר הכריעה, והסתפועל כדרך נכיכו.
h. e. שַׁח, *v. intr.* (1 pr. שָׁחֲתִי, 3 pr. שָׁחַחוּ vel שָׁחָה, dissoluta duplicatione, impf. יָשַׁח et significatione alia, de voce rauca et suppressa יִשַּׁח), sicut שַׁח, שָׁחָה, incurvari, deprimi, incurvare, flectere se. *Ni. Hi.* et *Hitpo.* secundum vim his ipsis conjugg. insitam. LXX. ταπεινοῦν, κύπτειν, κάμπτειν, κατα-; ὀλισθεῖν, κακοῦσθαι, καταδολεσχεῖν, τήκειν; *Ni.* δύνειν, δῦναι; *Hi.* ταπεινοῦν; *Hitpo.* περίλυπον εἶναι.
3 *perf.*: וְשַׁח
Jes. 2, 11. ושח רום אנשים
Jes. 2, 17. ושח גבהות האדם
3 *perf. fem.*: שָׁחָה = שָׁחֲתָה
Ps. 44, 26. שחה לעפר נפשנו
Prv. 2, 18. שחה אל־מות ביתה
1 *perf.*: שָׁחוֹתִי
Ps. 35, 14. קדר שחותי
Ps. 38, 7. שחותי עד־מאד
3 *perf. pl.*: שָׁחֲחוּ
Job. 9, 13. תחתו שחחו עזרי
3 *perf. pl.*: שָׁחוּ
Prv. 14, 19. שחו רעים לפני טובים
Hab. 3, 6. שחו גבעות עולם
3 *imperf*: יִשַּׁח
Ps. 10, 10. ודכה ישח
3 *impf. fem.*: וְתָשַׁחּ *Q'ri.*
Thr. 3, 20. ותשיח עלי נפשי
3 *impf. pl.*: יָשִׁיחוּ
Job. 38, 40. כי־ישחו במערות
3 *impf. pl.*: וַיָּשִׁיחוּ
Ps. 107, 39. וימעטו וישחו
3 *imperf.*: וַיִּשַּׁח *for. intr.*
Jes. 2, 9. וישח אדם וישפל־איש
Jes. 5, 15. וישח אדם
3 *impf. fem.*: תָּשַׁח *for. intr.*
Jes. 29, 4. ומעפר תשח אמרתך
3 *impf. pl.*: וְיָשַׁחוּ *for. intr.*
Eccl. 12, 4. וישחו כל־בנות חשיר
Hif-il: הֵשַׁח 3 *perf.*
Jes. 25, 12. משגב חמתיך השח
Jes. 26, 5. השח ישבי מרום
3 *impf. c. s.*: יַשְׁחֶנָּה
Prv. 12, 25. דאגה בלב־איש ישחנה
Hitpa-el: הִשְׁתּוֹחֵחַ
2 *impf. f.*: תִּשְׁתּוֹחֲחִי
Ps. 42, 6. 12. מה־תשתוחחי נפשי
Ps. 43, 5. מה־תשתוחחי
3 *impf. fem.*: תִּשְׁתּוֹחָח *p.*
Ps. 42, 7. עלי נפשי תשתוחח
שַׁח
ת״ו, ומוכנו ככלס וכוכל [נעני״נע, כיעדעכנעזלנענען], ד״מ שַׁח עיכ״ס, וכן״ע ממנו סכנכני שַׁחָה.
adj. m. (neoh. f. שַׁחָה), depressus, demissus (oculis h. e. humilis salutisque divinae cupidus). LXX. κύφων (ὀφθαλμοῖς).
adj. masc.: וְשַׁח
Job. 22, 29. ושח עינים יושע
שָׁחוֹחַ
ע״מ שְׁחוֹר [וכוזק אס, ולל כמקור כלזכר קנזכו קנזל], כלזכר פתכו כרל״ק, ופתרונו כבלות וכשתקוים.
n. m. subst. non infin. (ad s. f. שְׁחוֹרָה), incurvatio, vel *adj.* (= שָׁחֲוֹחַ ad s. f. שְׁחוֹרָה). LXX. δεδοικότες.
-60 Jes. 16, 14. והלכו אליך שחוח
יֵשַׁח
ע״ו, גויר שַׁח, שנכנס מעתיד, כלזכר שמות לסנכס, ומוכנו כפרוש יִקְקִי, הלוך זקוק וכלקס ע״י גרס קלי. וכן יפוכס נספרי, מין קלי של זקיקס. ולדעת דוד קמחי הכנעה, לומס הכנון לל יִקְקִי. ודע קוכל ע״ז שמלקדקים שסניכו לשרשו יָשַׁח, כמוכן וַחֲשַׁ הערבי, שעניכו ריקות סנטן, לומס זס סיג וקפל.
n. m. impf., incurvatio corporis morbo contracta (*Sifri, Rashi*), sc. alios *vacuitas stomachi* (Gier, Heisshunger, coll. ar. *wachasha*, vacuum esse). LXX. ἐξώθειν.
cum suff.: וַיִּשְׁחֵק
Mich. 6, 14. וישחך בקרבך
שַׁחַט
פ״כ, ומוכנו כריקס וקפון, כי סתמוכ שָׁחַט, ודומס לו גָּד, קָד, וקפק לגלס וקפק כעד תמיל סקקר והשוי. ומזה משקיעת בהמס וקלס וכריקק סימני סקיוק בגוקר, וגנור מקל בגמרל וכ״ע, וכללל על קעל והרגל והרג וכדומס. ולשל להכנת סדבור וכן שקוע, סכס הוק לדעת הכל״ק לשון מריכס וזעיקס, ולפ״ז שקע הסכוס בו יק שקע, וזהכ משוכ יוכל לגלס למשוך ולשעוך, וכן לאמרו קו״ל והכ שקוע שהיס כמשך כשעוס, וזה קפק. לכן מה שקשכו כספרי [פרשת נו] שגס שריעס לק הסשלל מן מעיכס, ע״פ

סחולכם וסחוגלם, וגם פרוס יקפוי, על וקעם שעיס כוס, לא מסתבר, כי שָׁחָה סגם סיקור, כמוכן שקיעם וסורו ענין קלוג וקתיכם. סכפעל סקעולי. סכבד קווק מעט של קל. בתרגוס תמוכו וְגַבֵּס, לכן נע"ע סקעל כך סלכך, וגויכיו רגיס.

v. tr., concidere (cogn. גָּד, חָד, צָעָד), hinc mactare, immolare, necare, interimere; זָהָב שָׁחוּט, aurum quod facile cerae instar expanditur malleove diducitur (= שָׁטוּחַ, *Qimchi*), vel, ut alii volunt, aurum mixtum et metallo minus pretioso corruptum (legirtes Gold). LXX. *σφάττειν, θύειν, ἀγρεύειν, καταστρωννύειν*; prt. pass. *ἐλατός, καθαρός*.

3 *perf.*: שָׁחַט

שחט מלך בבל Jer. 39, 6.
שרי יהודה שחט Jer. 52, 10.

3 *perf.*: וְשָׁחַט

ושחט את־בן הבקר Lev. 1, 5.
ושחט אתו על ירך Lev. 1, 11.
ושחט אתו לפני אהל Lev. 3, 8. 13.
ושחט את־הפר Lev. 4, 4. 15.
ושחט אתו במקום Lev. 4, 24.
ושחט את־החטאת Lev. 4, 29.
ושחט אתה לחטאת Lev. 4, 33.
ושחט את־הצפור Lev. 14, 5.
ושחט את־הכבש Lev. 14, 13.
ושחט את־כבש האשם Lev. 14, 25.
ושחט את־הצפר Lev. 14, 50.
ושחט את־פר החטאת Lev. 16, 11.
ושחט את־שעיר Lev. 16, 15.
ושחט אתה לפניו Num. 19, 3.

3 *prf. c. suff.*: וְשָׁחָטוֹ

ושחטו פתח אהל Lev. 3, 2.

2 *perf.*: וְשָׁחַטְתָּ

ושחטת את־הפר Ex. 29, 11.
ושחטת את־האיל Ex. 29, 16. 20.

3 *perf. pl.*: שָׁחֲטוּ

שחטו לעיניו 2 Reg. 25, 7.

3 *perf. pl.*: וְשָׁחֲטוּ

ושחטו אתו כל קהל Ex. 12, 6.

2 *perf. pl.*: וּשְׁחַטְתֶּם

ושחטתם בזה ואכלתם 1 S. 14, 34.

part. masc.: שׁוֹחֵט *sg.*

שוחט השור Jes. 66, 3.
חץ שוחט Jer. 9, 7. K'tib.

part. pl. constr.: שֹׁחֲטֵי

שחטי הילדים בנחלים Jes. 57, 5.

part. pass.: שָׁחוּט *sg.*

זהב שחוט 2 Chr. 9, 15. 16.
שש מאות זהב שחוט 2 Chr. 9, 15.
חץ שוחט לשונם Jer. 9, 7. Q'ri.

part. p. fem.: מְשֻׁחָטָה

הצפר השחטה Lev. 14, 6.

prt. pass. f.: מְשֻׁחוּטָה

הצפר השחוטה Lev. 14, 51.

inf. abs.: וָשָׁחֹט

הרג ׳ בקר ושחט צאן Jes. 22, 13.

inf. constr.: לְשָׁחוֹט

המאכלת לשחט את־בנו Gn. 22, 10.
לשחוט אליהם העלה Ez. 40, 39.

inf. constr.: וְשָׁחֳטָה

ושחטה שטים העמיקו Hos. 5, 2.

inf. c. s.: וּבְשַׁחֲטָם sec. Ibn-Ganah: inf. Pi-elicum.

ובשחטם את־בניהם Ez. 23, 39.

impt. pl.: וְשַׁחֲטוּ

ושחטו הפסח Ex. 12, 21.
ושחטו הפסח 2 Chr. 35, 6.

2 *imperf.*: תִּשְׁחָט

לא־תשחט על־חמץ Ex. 34, 25.

2 *imperf. f.*: וַתִּשְׁחֲטִי

ותשחטי את־בני Ez. 16, 21.

3 *impf.*: יִשְׁחַט *p.* ־חַט

במקום אשר ישחט Lev. 4, 33.
במקום אשר ישחט Lev. 14, 13.
ואחר ישחט את־העלה Lev. 14, 19.
אשר ישחט שור Lev. 17, 3.
או אשר ישחט Lev. 17, 3.

3 *imperf.*: וַיִּשְׁחַט

וישחט את־עגל החטאת Lev. 9, 8.
וישחט את־העלה Lev. 9, 12.
וישחט את־השור Lev. 9, 18.
וישחט מלך־בבל Jer. 39, 6. 52, 10.

3 *imperf.*: וַיִּשְׁחַט *p.*

וישחט ויקח משה Lev. 8, 15. 23.
וישחט ויזרק משה Lev. 8, 19.

3 *impf. c. s.*: וַיִּשְׁחָטֵהוּ

וישחטהו ויחטאהו Lev. 9, 15.

3 *impf. c. s.*: וַיִּשְׁחָטֵם

וישחטם במדבר Num. 14, 16.
וישחטם שם 1 Reg. 18, 40.
וישחטם וישמעאל Jer. 41, 7.

2 *impf. pl.*: תִּשְׁחָטוּ

לא תשחטו ביום אחד Lev. 22, 28.

3 *impf. pl.*: יִשְׁחָטוּ

ישחטו את־העולה Lev. 7, 2.
וישחטו את־האשם Lev. 7, 2.
אשר ישחטו את־העולה Ez. 40, 42.
וישחטו את־העלה Ez. 44, 11.

3 *impf. pl.*: יִשְׁחֲטוּ *p.*

אליהם וישחטו Ez. 40, 41.

3 *imperf. pl.*: וַיִּשְׁחָטוּ

וישחטו שעיר עזים Gn. 37, 31.
וישחטו את־הפר 1 Sam. 1, 25.
ובני בקר וישחטו ארצה 1 S. 14, 32.
וישחטו־שם 1 Sam. 14, 34.
וישחטו שבעים איש 2 Reg. 10, 7.
וישחטו הבקר 2 Chr. 29, 22.
וישחטו האלים 2 Chr. 29, 22.
וישחטו הכבשים 2 Chr. 29, 22.
וישחטו הפסח 2 Chr. 30, 15. 35, 1. 11.
וישחטו הפסח Esr. 6, 20.

3 *impf. pl. c. s.*: וַיִּשְׁחָטוּהוּ

וישחטוהו אל־מעברות Jud. 12, 6.

3 *impf. pl. c. s.*: וַיִּשְׁחָטוּם

וישחטום אל־בור 2 Reg. 10, 14.
וישחטום הכהנים 2 Chr. 29, 24.

Nif al: נִשְׁחַט

3 *impf.*: יִשָּׁחֵט

ישחט להם ומצא להם Num. 11, 22.

3 *impf. f.*: תִּשָּׁחֵט

תשחט העלה Lev. 6, 18.
תשחט החטאת Lev. 6, 18.

שְׁחִיטָה

ע"כ, ושוח סס סעשוס, ומוכנו ׳יוע.
n. f., mactatio, immolatio. LXX. *θύειν*.

constr.: שְׁחִיטַת

על־שחיטת הפסחים 2 Chr. 30, 17.

שָׁחַט

פ"כ, וסעתיד אֶשְׁחַט, ופתרונו עכיכס וסקישס [סויספיעסקען, -דיקקען], ולעתיד קכן-עוקץ נ"כ זוקעי ילדיס סוס, וגנור סספעל סזס נמצכס, ל"מ זוקעין לת סספרות להוליך מכן מעקין, לומר עוכרין. נגמרת סָחֵט מצלמו, ומתנו סזס סְחִיטָה. קקור וגוי סצרס עי' נס' סמיוקד לנכרים.

v. tr. (1 impf. אֶשְׁחַט), exprimere, velut uvas vel poma, gem. סָחֵט (n. act. סְחִיטָה). LXX. *ἐκθλίβειν*.

1 *imperf.*: וָאֶשְׁחַט

ואשחט אתם Gn. 40, 11.

שְׁחֵל

פ"כ, ול"ע כ"ק נגור שָׁחַל, ומוכנו לפעת סמדקדקים בלעגול וכעיכס כמיס וקקיגס סמחעת קול וכריקס [סקצעקען, גענלעקן], בריללעקן], וכן מוכן על שחל נעכני מכעור סקמור, וסקכן שָׁחַל, ודומס לו חָלַל, קָלַל לעיל, וכן כשפתי מעכנ כזכנ כמכוון. לומס נקפנר זנכנ זנכנ לק סיס ולק נכנרק, וסנס שָׁחַל מן שָׁחַח נדומס על שָׁאַג, רָגַז, כמוכן בריקס, ולמ"ד לפ"ז סוף׳ יודע, וסכוקר יקקר.

v. intr. inus., sonare, clamare, rugire, rad. שָׁחַל, arab. *sa-chala* (*suchâl*, ruditus asinorum), cogn. חָלַל, קָלַל (*cal-are*, *cla-m-are*), nisi potius *Lamed* nominis שָׁחַל addititium est, subjecta radice שָׁח, cogn. שָׁאַג, רָגַז, id quod haud minus verisimile est.

שַׁחַל

ע"ו, וסוק ככוי לעקיס, וסודו סזוקג וסומס וכוער [בריללעך], וכן יסודו לס סוק מן שח בקוסקח ל סספופי. נעכני שָׁחַאל כעור סקמור, ונגזרת שִׁיחַל כלפ לוון ע"י בלגול [סקרעכ-געללען].

n. m. (a v. שָׁח, addita terminatione *al*), rugitor (der Brüller), leo, propter rugitum (gem. שִׁיחַל, tinnitus aurium), non propter nigrorem (= שָׁחַר). LXX. *λέων, λέαινα, πάνθηρ, ἀσπίς*. A. S. *léaina*; Th. *liȝ*.

Ps. 91, 13. עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ
Prv. 26, 13. אָמַר עָצֵל שַׁחַל בַּדָּרֶךְ

שָׁחַל *p.*

Job. 4, 10. שְׁאגַת אַרְיֵה וְקוֹל שָׁחַל
Job. 28, 8. לֹא־עָדֶהָ עַיִט שָׁחַל
Hos. 13, 7. וָאֶהְיֶה לָהֶם כְּמוֹ־שָׁחַל

כַּשָּׁחַל

Job. 10, 16. וַיִּגְאֶה כַּשָּׁחַל תְּצוּדֵנִי
Hos. 5, 14. אָנֹכִי כַּשָּׁחַל לְאֶפְרַיִם

שַׁחַל

פ"כ, ול"ע כ"ק נגור, ומוכנו פעילס [קנצעקען], ודומס לו שַׁחַל נעכני, ונמנק נ"כ לקל כלל ופלל ושל, וכזכנ כמוכון. לומס נקפנר זנכנ זנכנ לק סיס ולק נכנרק, וסנס שַׁחַל מן שָׁחַח נדומס על שָׁאַג, רָגַז, כמוכן בריקס, ולמ"ד לפ"ז סוף׳ יודע, וסכוקר יקקר.

v. intr. inus., excoriare, decorticare, desquammare, àbradere, cogn. פָּצַל, פָּצַל.

שְׁחֵלֶת

ע"כ, ומוכנו לפעת יקקי זוכנ בָּשָׂם קלק ומסיר כפפוכן, ובלעון מסנכס נקרק נפוכן, וומו שנרגס לוכקלוס עוסנק [קָנִיקס, רייכערקלויע], ומו קליפס וקוככי, סכולף ריק לעין [מוצעל-צלנע], ולעיון לו תְּכֵלֶת לקען ע"ג.

n. f. (origine = תְּכֵלֶת), onyx aromaticus, unguis odoratus (Räucherklaue), alias blatta byzantina (v. Dioscoridem II, 8.), conchae species, a v. שָׁחַל (abschälen). LXX. *ὄνυξ*.

וּשְׁחֵלֶת

Ex. 30, 34. נָטָף וּשְׁחֵלֶת וְחֶלְבְּנָה

שָׁחַן

פ"כ, ול"ע נעכני כ"ק נגור שָׁחִין, ופתרונו כשיכס ולליקס [גלי-טען, בריללעקן], וקכן סנרס שָׁחָן, ודומס לו סעכנו על בָּהָן [סנכי מוצג], ונמנק נ"כ כיסודס של קָנָא, כמוכן רכיפס וולעוף, וכקן נערני מצלמו. בתרגוס שְׁחִין כמוכן קמוס, וזנוג סס תמור קמס, וכן בנכין סכבד שַׁחֲנִי, וסעשוני אִשְׁתַּחֲנִי, וכע"ע ג"כ סכוסף חַשְׁחִין, ומלקר שכמלת סס ג"כ שָׁחָם כדמיון לו, כ"ל שסתמכוס שָׁחַן כדומס לל חָם, שְׁחָם, נקלוף ׳יוע.

v. comp. intr. inus., concalescere, conflagrare, ardere, cogn. בָּהַן (anglühen), קָנָא (de ardore zeli), arab. *sa-khana*, targ. שְׁחָן (= חָם; *Pi.* שַׁחֵן, *Itpe.* אִשְׁתַּחֲנָן; *Hi.* neohebr. הִשְׁחִין) vel שָׁחַם, quibus omnibus subest rad. חָן (חָל, חָם, חָר), vi ardendi.

שְׁחִין

ע"ו, ופתרונו מין קלוח וכרוב כעור [עכטעכיכלוכג, גענוויר], וסוק מין כרעת, וכע"ע מוכו סתוקכיי שְׁחִינֵי, ומספעל תמק סכגוכות שְׁחִין, הַשְׁחָנָה.

n. m., inflammatio, ulcus, morbus cutis efflorescens, pustulis magnitudine pisi prurientibus, contra quem massae ficuum a medicis arabicis etiamnunc adhibentur; שְׁחִין מִצְרַיִם, *elephantiasis*, morbus Aegypti endemicus, quo pedes tumefiunt et torpent, ut elephantinorum similes fiant. LXX. *ἕλκος* (A. S. Th.). Inc. *ἐλέφας*. A. semel: *ἐξανάδοσις*.

Ex. 9, 10. וְיִהְיוּ שְׁחִין אֲבַעְבֻּעֹת
Lev. 13, 18. שְׁחִין וְנִרְפָּא

הַשְּׁחִין

Ex. 9, 11. מִפְּנֵי הַשְּׁחִין
Ex. 9, 11. כִּי־הָיָה הַשְּׁחִין
Lev. 13, 19. וְהָיָה בִּמְקוֹם הַשְּׁחִין
2 Rg. 20, 7. וִישִׁימוּ עַל־הַשְּׁחִין וְיִחִי
Jes. 38, 21. וִימָרְחוּ עַל־הַשְּׁחִין וְיִחִי

בַּשְּׁחִין

Dt. 28, 27. יַכְּכָה י"י בְּשְׁחִין מִצְרַיִם
Dt. 28, 35. יַכְּכָה י"י בְּשְׁחִין רָע
Job. 2, 7. וַיַּךְ אֶת־אִיּוֹב בְּשְׁחִין רָע

בַּשְּׁחִין

Lev. 13, 20. בְּשְׁחִין פָּרְחָה

לַשְּׁחִין

Ex. 9, 9. לְשְׁחִין פֹּרֵחַ אֲבַעְבֻּעֹת

שָׁחַס

v. s. r. סָחַשׂ *p.* 762.

שָׁחַף

פ"כ, ומוכנו שקיק וסלקס וקפיפס, קכוך לנכר כקליכות ומקיס גו [קנכרי-נען, לוקף-, לינכנען], וסקכן שָׁחַף לפ"ז דומס לל חָף לעיל כמוכן זס, וכן נקמת שָׁחַף נקמי, וכן שַׁחַף נעכני, ומוכן וס תכן סכגוכות שָׁחַף, שָׁחֵפֶת, שָׁחָפְתִּי, וסס שָׁחֵף נגזרת [סרגוי שָׁחְפָּן], להסמכת כיסודות סכקפפות מדבר, כקסמין וקליפות, ג"כ מוס.

v. comp. tr., abradere, atterere, attenuare, aram. שְׁחַף (שְׁחָף, pl. שְׁחַפִּין, ramenta), arab. *sa-chafa*, cogn. חָף.

שַׁחַף

ע"ו, ופתרונו מין עוף עמק כקוס וקפוף, שכקרק כן ע"ג כקישות גופו, וזמו לנעת סזנעים סעוף שקורין תרנגלת סיס [וועעסשוועג], ולעת סרל"ק סעוף שיקרס לו קלי שקפת, או סקולי שכקרק נעכני סחאה, ולעת קכן-עוקץ לנוגו עוף שמוליד סשקפת, ולין מי שפורש סזס לשמוי.

n. m., *larus* (Seemöve), a corporis gracilitate, sec. Qimchium

avis phthisi laborans, sec. Ibn-Ezram: avis phthisin gignens; merae scilicet conjecturae.
LXX. *λάρος.*

הַשַּׁחַת *p.*
Lev. 11, 16. התחמס ואת־השחף
Dt. 14, 15. התחמס ואת־השחף

שַׁחֶפֶת
ע״כ, ומוכנו לדעת לכן־נגף אין לי׳ סכנה בעבור שקף, ויקרי פרעו שבשף ע״י קלי זה בזכו, וכלשה שהוא קלי כיון הגוף, שחול בו סלים והעוכש.
n. f., phthisis, tabes, arab. סחאף.
LXX. *ψώρα, ἀπορία.* Inc. *ἀνεμοφθορία.*

הַשַּׁחֶפֶת
Lev. 26, 16. השחפת ואת־הקדחת

בַּשַּׁחֶפֶת
Dt. 28, 22. בשחפת ובקדחת

שָׁחִיץ
ע״ו, והסתן שָׁחִיץ, ומוכנו לבנ דק וכשף, לכן בהשלכה בסר דק שלד.
n. m., asser, tabula tenuis ac runcinata. LXX. *διακύπτειν* (שקיה).
constr.: שְׁחִיץ
Ez. 41, 16. נגד הסף שחיץ עץ

שָׁחַץ
פ״כ ול״ע, ומוכנו לד״ק כמו שַׁחֲצָה בערבי, עין התכוחות והתכשוחת, ל״ש מנסות רוח ונשות ונשוש ועכרה, ויעיל על פרוש זה לרכו בנחרק, ד״ת לכני יכוכלים לכני שָׁחַץ היו [שבת ס״ב ע״כ], וכשלין בילקוט תלים תשור נפ״ס.
v. intr. inus., elatum, magnanimem, ferocem esse, arab. tumefieri, se efferre, שחץ crassus; שַׁחַץ, crassities.

שַׁחַץ
ע״ו, ומוכנו נוכס ונקות ונשון, כמו שחץ בערבי וכע״ע, ומוס ככוי לשליס, כלשר פרשו תיפרכים.
n. m., elatio, proceritas, ferocia, deinde leo, propter majestatem. LXX. *ἀλαζών*; בְּנֵי שַׁחַץ, *οἱ ἐν τοῖς ὕδασι.*

שָׁחַץ *p.*
Job. 28, 8. לא־הדריכהו בני־שחץ
Job. 41, 26. מלך על־כל־בני־שחץ

שְׁחִי
פ״כ, ומוכנו מוכפל, ק׳ שקיק וקריק כדבר [פ״יבנשַׁבְנען], כלשר בפסוק לבנים שקקו מים, והוא מן שָׁחַק כדומה לל חָק לעיל. כ׳ הדקה ודקיק וכתיש, ובפרע מדבים שבתבקו ע״י לשלוח [ר״יבען, לעב־]. ושקיק קלה מכתיש, לכן משקיק עפר בעל קלים דקים, שבדק לפעמים יקד ע״י לשלוח, ושקיק לויבים דבך מליבם, לומר בקלות, ולפשר גם מוס לבנים שקקו מים, לומר שפשוף קל, משלר שלין בימים רבים כח לכתוב ולכתות לבנים, ומוכן הרשמון לפ״ו נופל, ומשרש שָׁחַק לפ״ו כמו חָקַק בשרי, לשון שכור, ובערבי ג״כ מנליית הנגר. בש״ע חִשְׁתַּחֲק ג״כ מן הכורן.
v. comp. tr., 1) effodere, insculpere, rad. חָק, Job. 14, 19.; 2) atterere, conterere, attenuare, in minutissimas partes redigere, de contritione terrae in pulvisculos, de internecione hostium, et fortasse etiam Job. 14, 19., ita ut prior significatio concidat, de attritione s. perforatione lapidis per aquas decidentes, arab. de vestium detritione (aram. שְׁחַק, שְׁחַקָּן, veteramentum). *Itpa.* neohebr. חִשְׁתַּחֲק, comminui, in pulverem redigi. LXX. *λεπύνειν, λεαίνειν, συγκόπτειν.*

2 *perf.:* וְשָׁחַקְתָּ
Ex. 30, 36. ושחקת ממנה הדק
3 *perf. pl.:* שָׁחֲקוּ
Job. 14, 18. אבנים שחקו מים
1 *impf. pl. c. s.:* וְאֶשְׁחָקֵם
2 Sam. 22, 43. ואשחקם כעפר־ארץ
Ps. 18, 43. ואשחקם כעפר

שַׁחַק
ע״ו, והכנוי שְׁחָקִים, ופתרונו מוכפל, ק׳ לפנ דק מכשק ע״י שפשוף ומשוט [שטויב]. כ׳ ככוי לרקיע ודוק, ע״ש שעוף דק, ולל״ש ע״ש שעף לויבי עליוני, שנו שפשוף לדים מימיים, שכעשים ע״י זה לעפות על ומער, הכלון שמים עכניים [ווילקעכיימעל], ובערבי נמת שַׁחַק [שָׁחַק] ככוי לענן דק. ופשער זוס מונן הגמרל [קניגס׳כ] שקקיים שנסם רקים עומדות ושוקנות מן לנדיקים, לומר שמים של על וגשם, מכיאי נכסם ומגלי פרות. בשפס שומרונית שְׁחָקָנָה תמור שמים [ריקיט ו׳, י״ע]. בתרגום שָׁחַק, שַׁחֲקוֹ מכלו בגד, וכן בגמרל [ל״ת כילם י׳, ק׳] סס נקדתי סס בשקי לכתבל, וכן בתרגום סוס שְׁחִיקוּ.
n. m. (pl. שְׁחָקִים), 1) pulvisculus, pulvis h. e. terra attenuata et comminuta; 2) coelum, a substantia tenuissima, vel, uti traditio Chag. 12, b.) innuere videtur, in quo vapores ascendentes in guttas roris pluviaeve quasi comminuuntur, unde arab. *sachq*, nubes tenuis, nubecula, aram. pl. שְׁחָקֵי (syr. שְׁחָקֵא, def. שְׁחָקַיָּא, samarit. שְׁחָקַיָּה Gn. 7, 19.). LXX. *ῥοπή, παλαίωμα; οὐρανός, ἀήρ, νεφέλη, στερέωμα;* pl. semel: *ἄστρον.*

וּכְשַׁחַק
Jes. 40, 15. וכשחק מאזנים נחשבו

בַּשְּׁחָקִים
Ps. 89, 7. מי בשחק יערך לי״י
Ps. 89, 38. ועד בשחק נאמן
pl.: שְׁחָקִים
Dt. 33, 26. ובגאותו שחקים
2 S. 22, 12. חשרת־מים עבי שחקים
Job. 35, 5. ושור שחקים גבהו ממך
Job. 36, 28. אשר־יזלו שחקים
Job. 38, 37. מי־יספר שחקים בחכמה
Ps. 18, 12. חשכת־מים עבי שחקים
Ps. 36, 6. אמונתך עד־שחקים
Ps. 57, 11. 108, 5. ועד־שחקים אמתך
Ps. 77, 18. קול נתנו שחקים
Ps. 78, 23. ויצו שחקים ממעל
Prv. 8, 28. באמצו שחקים ממעל
Jer. 51, 9. ונשא עד־שחקים
pl.: הַשְּׁחָקִים
Prv. 3, 20. ושחקים ירעפו־טל
Jes. 45, 8. ושחקים יזלו־צדק
pl.: בַּשְּׁחָקִים
Job. 37, 21. בהיר הוא בשחקים
Ps. 68, 35. ועזו בשחקים
pl.: לַשְּׁחָקִים
Job. 37, 18. תרקיע עמו לשחקים

שָׁחַק
פ״כ, והעתיד יִשְׁחַק, ופתרונו כמו צָחַק לעיל, לומר לעיכה ונחיקה [לעַבְנען],

3 *impf. pl.:* יִשְׂחֲקוּ
Job. 40, 20. וכל־חית השדה ישחקו
3 *impf. pl.:* וִישַׂחֲקוּ
2 S. 2, 14. הנערים וישחקו לפנינו
Hif-il: הַשְׂחִיק
part. m. pl.: מַשְׂחִיקִים
2 Chr. 30, 10 ויהיו משחיקים עליהם

שְׂחוֹק
ע״ו, ומוכנו נקוק, לו כשוק סנקיקה, וכשלל ג״כ על שמס ועלוות ושנון ולסיכות פנים.
n. m., cachinnatio, lusus, gaudium, vel obj. derisionis, deridiculum, ludibrium. LXX. *γέλως, γελοιασμός, χλεύασμα, χαρά, εὐφροσύνη, λόγος.*
Job. 8, 21. עד־ימלה שחוק פיך
Job. 12, 4. שחק לרעהו אהיה
Job. 12, 4. שחוק צדיק תמים
Ps. 126, 2. אז ימלא שחוק פינו.
Eccl. 7, 7. כן שחק הכסיל
Thr. 3, 14. הייתי שחק לכל־עמי

לַשְּׂחוֹק
Jer. 48, 27. ואם־לוא השחק היה לך

בְּשְׂחוֹק
Prv. 14, 13. גם־בשחק יכאב־לב

לִשְׂחוֹק
Eccl. 2, 2. לשחוק אמרתי מהולל
Eccl. 10, 19. לשחוק עשים להם
Jer. 20, 7. הייתי לשחוק כל־היום
Jer. 48, 26. והיה לשחוק גם־הוא
Jer. 48, 39. והיה מואב לשחק

בִּשְׂחוֹק
Prv. 10, 23. כשחוק לכסיל עשות

מִשְׂחוֹק
Eccl. 7, 3. טוב כעס משחוק

מִשְׂחָק
ע״ו, ומוכנו כמו שקוק, כמוכנו תכלית סנקיקה.
n. m., risus, ludibrium. LXX. *παίγνια.*
Hab. 1, 10. ורוזנים משחק לו

שָׁחַר
פ״כ, נכפל סמוכן, ק׳ קמיסה וכמיכה ולעוף וקריכה כליפה וקריכה [גליכען, בראנכען], כי סקכן שָׁחַר, וכמלל ג״כ לשל בָּהַר לעיל [בסקבב מוצג לשקר] ובשכם חַר, ולולי ג״כ לשל בָּהַר, לשב ממכו בָּהֵר. ובשלל ענין קריכה כמו לשל כמר על הפשר הלנע ושקריכה [שוועכען זיין], וכי כן חוס לעיל בהלוך זה, ובפתרון זה הכנוסות שָׁחֹר, שְׁחַרְחֹר, שְׁחַרְחוֹר, שַׁחֲרוּת, שַׁחַר, ושכרו בפרישיים. ג׳ כמו לשל נקר ונקר, בתמלותו הכנסה וקריכה ונדיקה, ומוס לריבה לשר דבר ובריבה [וובען], בקיכה ובקור קפיכה ותקיכה, ושכל מקמלות של הכנסה וקריכה, בשבר שסמנקע והקוסב לשקי דבר יבען ויקיקי לוסו בנסיון ובקיכה ובריפה, וכי בקון ג״כ מענין קריכה ובריפה, ול״כ שני הכוונות עולות מוסב לשד. ודע קוסף שבשבר ג״כ שהכם שבר כמונן ג׳ מן שָׁחַר, כמונן חָקַר, וכן בשבשבר בָּקַר, לוסב סל׳ קניב. בש״ע חִשְׁתַּחֵר הסבן של הלנין, והכשעל נִשְׁתַּחֵר, ובשב״ם הכוסף הִשְׁתַּחֵר, ל״ת מבשיכת הכוסל, ומסס שם הבמוס הִשְׁתַּחֲרָה, נִשְׁתַּחֲרוּת, חִשְׁתַּחֲרוּת.
v. comp. intr., ardere, candere, flagrare, cogn. חַר, בָּהַר (anglühen, unde fortasse induruit בָּקַר, ex quo בֹּקֶר, die anleuchtende Frühe), transl., sicut חַם,

וקקוכו והשווי נשפתי מעבע כנבר פתרתי. סכנב שְׁחָק קווק של קל, לומר לקיקה ונקוך נתדיכות, ולפעמים כמו לקוק נדבכי סלקוק, וג״כ מרקוד ונשון. סכוסף כמעע כנבין סכנב.
v. comp. intr. (impf. יִשְׂחַק), sicut צָחַק, גָּהַק, *cachinnari*, ridere, seq. אֶל arridere, seq. לְ, עַל deridere, irridere. *Pi.* intens., jocari, ludere, saltare. *Hi.*, seq. עַל, ludificari, insultare. LXX. *γελᾶν, ἐκ-, ἐπι-, κατα-; ἐμπαίζειν, εὐφραίνειν, ἐνευφραίνεσθαι; χαρμονὴν ποιεῖν; Pi. παίζειν.*

3 *perf.:* וְשָׂחַק
Prv. 29, 9. ושחק ואין נחת
3 *perf. pl.:* שָׂחֲקוּ
Job. 30, 1. שחקו עלי צעירים
Thr. 1, 7. שחקו על־משבתיה
inf. constr.: בְּשַׂחֲקוֹ
Jud. 16, 27. הראים בשחוק שמשון
inf. constr.: לְשַׂחֵק
Eccl. 3, 4. ועת לשחוק
1 *imperf.:* אֶשְׂחַק
Job. 29, 24 אשחק אליהם לא יאמינו *p.*
1 *imperf.:* אֲשַׂחֲקָה
Prv. 1, 26. גם־אני באידכם אשחק
2 *imperf.:* תִּשְׂחַק
Ps. 59, 9. ואתה י״י תשחק־למו *p.*
2 *imperf.:* תִּשְׂחָקִי
Job. 5, 22. לשד ולכפן תשחק
3 *imperf.:* יִשְׂחַק
Job. 39, 7. ישחק להמון קריה
Job. 39, 22. ישחק לפחד ולא יחת
Ps. 37, 13. אדני ישחק־לו *p.*
3 *imperf.:* יִשְׂחָק
Ps. 2, 4. יושב בשמים ישחק
Hab. 1, 10. לכל־מבצר ישחק
3 *imperf.:* וְיִשְׂחַק
Job. 41, 21. וישחק לרעש כידון
3 *impf. f.:* תִּשְׂחַק
Job. 39, 18. תשחק לסוס ולרכבו
3 *impf. f.:* וַתִּשְׂחַק
Prv. 31, 25. ותשחק ליום אחרון
3 *impf. pl.:* יִשְׂחֲקוּ *p.*
Ps. 52, 8. ועליו ישחקו
Pi-el: שִׂחֵק
1 *perf.:* וְשָׂחַקְתִּי
2 Sam. 6, 21. ושחקתי לפני י״י
part. masc.: מְשַׂחֵק *sg.*
Prv. 26, 19. ואמר הלא־משחק אני
part. masc.: וּמְשַׂחֵק *sg.*
1 Chr. 15, 29. מרקד ומשחק
part. m. pl.: מְשַׂחֲקִים
2 Sam. 6, 5. משחקים לפני י״י
1 Chr. 13, 8. וכל־ישראל משחקים
Jer. 15, 17. בסוד־משחקים
Jer. 30, 19. וקול משחקים
Jer. 31, 4. במחול משחקים
Zach. 8, 5. משחקים ברחבותיה
part. fem.: מְשַׂחֶקֶת *sg.*
Prv. 8, 30. משחקת לפניו בכל־עת
Prv. 8, 31. משחקת בתבל ארצו
part. f. pl.: הַמְשַׂחֲקוֹת
1 Sam. 18, 7. הנשים המשחקות
inf. constr.: לְשַׂחֵק
Ps. 104, 26. יצרת לשחק־בו
2 *impf. c. h. int.:* הֲתְשַׂחֵק
Job. 40, 29. התשחק־בו כצפור
3 *imperf.:* וַיִּשְׂחַק
Jud. 16, 25. קראו לשמשון וישחק־לנו

בָּמַר, purpureum, fuscum, atrum, nigrum esse, unde derivata, quae deinceps sequuntur; 2) alia translatione a metallis, quae igne probantur, desumta, de qua v. s. בָּחַר, בָּחַן, examinare, inquirere, quaesitare, consectari, desiderare (*Pi.* שִׁחֵר), nisi hac vi cognata sunt חָ֫קַר, בָּ֫קַר, metaphora potius a *fodiendo* deprompta. Neohebr. הִשְׁחִיר, nigrum facere; pass. נִשְׁחַר, atratum, nigrum, sicut הִשְׁחָרָה, נִשְׁחָר. Inde nn. actionis הַשְׁחָרָה (das Schwärzen) et נִשְׁחָרוּת, הַשְׁחָרוּת (das Geschwärztsein). LXX. *σκοτοῦν, τεκταίνειν; Pi. ζητεῖν, ποθεῖν, ἐπιμελῶς, ὀρθρίζειν* (ex lingua *neohebr.*).

3 perf.: שָׁחַר
Job. 30, 30. עורי שחר מעלי
part. masc.: שָׁחֹר *sg.*
Prv. 11, 27. שחר טוב יבקש רצון
Pi-el: שִׁחֵר
3 perf. c. s.: שִׁחֲרוֹ
Prv. 13, 24. ואהבו שחרו מוסר
2 perf. c. s.: וְשִׁחַרְתַּנִי
Job. 7, 21. ושחרתני ואינני
3 perf. pl.: וְשִׁחֲרוּ־ *s. M.*
Ps. 78, 34. ושבו ושחרו־אל
prt. pl. constr.: מְשַׁחֲרֵי
Job. 24, 5. משחרי לטרף
prt. pl. c. s.: וּמְשַׁחֲרֵי
Prv. 8, 17. ומשחרי ימצאנני
inf. c. suff.: לְשַׁחֲרֹ
Prv. 7, 15. לשחר פניך ואמצאך
1 impf. c. s.: אֲשַׁחֲרֶךָּ
Ps. 63, 2. אלי אתה אשחרך
Jes. 26, 9. אף־רוחי בקרבי אשחרך
2 imperf.: תְּשַׁחֲרֵנִי
Job. 8, 5. אם־אתה תשחר אל־אל
3 impf. pl. c. s.: יְשַׁחֲרֻנַּנִי
Prv. 1, 28. ישחרנני ולא ימצאנני
Hos. 5, 15. בצר להם ישחרנני

שַׁחַר

ז״, ומוכנו סילני נוקר ומכרקע נוגח [סַכִּילִי־כַּע, -כְּעָם], כמו שָׁחְרָה נעצני, ונקרק כן ע״פ נסיכה, משלמה על כמוך ומכיכה. ונאמר נגיד ככפי שקר, נעופו על פני מזרק, נגסור ומסוק פני שקק, ונן-שקר רלוטו כוכב נוקר, ונשלם משקר למסמכת המלמדם כמו נקר. נע״פ שום משמי הַשְׁחִיר, עשות דבר בעלות משקר, לומר משכם, ד״מ מַשְׁחִיר וּמַעֲרִיב בַּחוֹרָה, ומשם שום חַשְׁחָרָה, ד״מ הִבְרֵי תוֹרָה צְרִיכִים חַשְׁחָרָה וְתַעֲרֻבָה, ומשם אכי מן שַׁחַר שום שַׁחֲרִית, ע״מ עֲרֻבִית מן עֶרֶב, ושום כמו שקר, ד״מ תפלת שקרית, ומכמן נ״כ פכישי שום שַׁחֲרִים, כוונו מן שַׁחַר, לומר עת לפני ולפכי נמת משקר, ע״מ עֲרָבִים עת לפני ולפכי העכנת משמע, שַׁחֲרִים, וכן נראה מִרְּאֵיהֶם [תלים ס״ח] נמת נגם סיום וגם הלילם [שַׁחֲרִנְעַכְ-שְׁעִיפְנַעַכְנ].

שום מכרנעכרשעם-שוּיפְנַעַכְנ.

n. m., aurora, punicea illa, lutea, caliginose rubens, „quae tenet et lucis tenet et confinia noctis," cujus sunt quasi alae purpureae ac fulgentes, quas super coelum orientis expandit, cujus radii cornubus cervae formosae ac pernicis comparantur, cujus quasi filius est Phosphorus s. Lucifer (der Frühstern), qui rubro surgit ab aequore fulgens, coelo nitidissimus alto (בֶּן־שָׁחַר, neohebr. נֹגַהּ). Neohebr. inde n. secundar. שַׁחֲרִית, mane, tempus matutinum (sicut עַרְבִית a n. עֶרֶב, tempus vespertinum, indidem *du.* שַׁחֲרַיִם, tempus ante et post aurorae ortum (sicut עַרְבַּיִם, tempus ante et post solem ad vesperam inclinantem, צָהֳרַיִם, *meridies*, et fortasse etiam מוֹצָאַיִם *Ψ.* 65, 9.) et v. denom. הִשְׁחִיר, mane aliquid facere (opp. הַעֲרִיב, LXX. שָׁחַר, *ὀρθρίζειν*, septies). LXX. *ὄρθρος, ἑωσφόρος, ἑωινός, πρωΐμος;* בֶּן־ שַׁחַר, עֲלוֹת שַׁחַר, שָׁחַר, *πρωΐ ἀνατέλλων; πρωΐ.* A. *ὀρθρισμός.*

Job. 38, 12. ידעתה שחר מקומו
Am. 4, 13. עשה שחר עיפה
p. שַׁחַר
Job. 3, 9. בעפעפי־שחר
Job. 41, 10. ועיניו כעפעפי־שחר
Ps. 57, 9. 108, 3. אעירה שחר
Ps. 139, 9. אשא כנפי־שחר
Cant. 6, 10. הנשקפה כמו־שחר
Jes. 8, 21. אשר אין־לו שחר
Jes. 14, 12. הילל בן־שחר
הַשַּׁחַר
Gn. 19, 15. וכמו השחר עלה
Jos. 6, 15. וישכמו כעלות השחר
1 Sam. 9, 26. ויהי כעלות השחר
Neh. 4. 15. מעלות השחר
Ps. 22, 1. על־אילת השחר
Jon. 4, 7. בעלות השחר
p. הַשַּׁחַר
Gn. 32, 25. עד עלות השחר
Gn. 32, 27. כי עלה השחר
Jud. 19, 25. וישלחוה כעלות השחר
בַּשַּׁחַר
Hos. 10, 15. בשחר נדמה נדמה
בְּשַׁחַר
Hos. 6, 3. כשחר נכון מצאו
Joel 2, 2 כשחר פרש על־ההרים
כַּשַּׁחַר
Jes. 58, 8. אז יבקע כשחר אורך
cum suff.: שַׁחֲרָהּ
Jes. 47, 11. לא תדעי שחרה
שָׁחַר

ת״, ולנקני שְׁחֹרָה, ומוכנו קדור ולוכס מעקס [שוּעַכְרָן], מעקור משער ומפנים וכדומה.

adj. m. (f. שְׁחֹרָה), ater, niger, fuscus. LXX. *μέλας, ξαντίζειν.*

Lev. 13, 31. ושער שחר
Lev. 13, 37. ושער שחר צמח־בו
adj. m. pl.: שְׁחֹרִים
Zach. 6, 2. סוסים שחרים
adj. m. pl.: הַשְּׁחֹרִים
Zach. 6, 6. הסוסים השחרים
adj. f. sg.: שְׁחוֹרָה
Cant. 1, 5. שחורה אני ונאוה
adj. f. pl.: שְׁחֹרוֹת
Cant. 5, 11. שחרות כעורב
מִשְּׁחַר

ז״, ומוכנו לנעת כני משם מכסן נקיעת משקר, ומוכ ככוי לנקת מעקס, ולנעת כני ישועם משם משקר נעלים ע״ד שָׁחֹר נגמרת [נ״כ מ״ו ק׳], שכוונתו פקיד ושר ומלך וכן-קורין, לשר נדומה לו עוד נוכך על משקר נשלת [נכרות כ״ו ע״ק], וכן נ״כ תִּשְׁחֹרֶת, ופתרון הפסוק על מעקס משקר, מעקס לעך היית מוכן להיות מלך, ולד״ק מוכלס נרת״נע עניכו מקוס משקור, ככוי לעשוס, ומוכ כמו נקס. לוכס מכנון שחוק כמו שַׁחַר, ועכין הפסוק עיכך נכדכם ונכנסם קפנכם יכלו כיום קיל נהדר קדש ופתאקה, כלומ נהדר כלנו יכלו מרקס על משקר, ודוק.

n. m., diluculum, aurora (*Ψ.* 110, 3. quasi ex utero aurorae prodit ros juventutis tuae, h. e., bellatorum quos sacerdotaliter amictos in proelium educis magna ac vegeta multitudo. Forsitan ad occultum quoque ac subitum ortum alluditur. LXX. *ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.* A. *ἀπὸ μήτρας ἐξωρθρισμένης σοι δρόσος παιδιότητός σου.* S. *ὡς κατ᾽ ὄρθρον σοι δρόσος ἡ νεότης μου.* Th. *ἐκ μήτρας ἀπὸ πρωΐ νεότητός μου.* V. *ἐκ μήτρας ἀπὸ ὄρθρου σοι δρόσος ἐν νεότητί σου.* VI. *ἐκ γαστρὸς ζητήσουσί σε, δρόσος νεανιότητός σου.* Vulg. *ex utero ante luciferum genui te.* Lutherus: Deine Kinder werden dir geboren, wie der Thau aus der Morgenröthe.

Ps. 110, 3. מרחם משחר לך
שַׁחְרוּת

ז״, ומוכנו קדור משלת ומכנע ולוכמות [שוּעַלְכְנַע], ד״מ משקור לוקר מפנים. נע״ע שַׁחְרוּר מן דיו לכתוב, ונגדל סם מן שַׁחְרוּר, ונתרגום זיקור ומשנה שקור ככוי לנומר ונקלת, ומקכיי שְׁחוֹרָה וג״כ שַׁחֲרוּרִית כמו שקור נעכני וג״כ מעכנות וקדור רוק, ד״מ נעלי משקופס, וזהו מעכנות [מעלַכְ-כַּלְנִיע].

n. m., nigredo, sordities (neohebr. species atramenti (div. a שְׁחוֹר, carbo), gem. שְׁחוֹרִית, שַׁחֲרוּרִית, atror, bilis atra, melancholia. LXX. S. *ἀσβόλη* (*fuligo*).

מִשְּׁחוֹר
Thr. 4, 8. חשך משחור תארם
שַׁחֲרוּרִית

ז״כ, מוכנו נעכות ונקכות, ולמר לנן-עוכך ע״פ זימי משקכות דומים לשקר שיכקע, לוכס מעקוור׳ לי לעת יקק׳, שמסכים נ״כ לק״כ מרמנ״ע עמו, שזוק מן שער שקור, ונקרמס מכעכות כן, לפי שרמס לשם שקור זימי עלומיו, ויזוק משם הום, שזוק המפך על ז׳נס, ומרמים מלכור שַׁחוֹרֵי רָאשׁ נגמרת, לנזיון מנעכים [נדכים ל׳ ע״נ].

n. f., juventus, a capillorum nigredine (שְׁחוֹרֵי רֹאשׁ, juvenes, Nedarim 30, b.), neohebr. etiam תְּשְׁחֹרֶת (בֶּן־תְּשְׁחֹרֶת), sec. alios a juventutis cum aurora similitudine, quasi tempus aetatis matutinum, quod, praesertim cum in opp. שֵׂיבָה, canities h. e. senectus, intueare, minus arriserit. LXX. *ἄνοια.* Vulg. *voluptas.*

וְהַשַּׁחֲרוּת
Eccl. 11, 10. והשחרות הבל
שַׁחֲרְחֹרֶת

ת״, ע״מ פַּחֲלְחֹלֶת, ולנקני שְׁחַרְחֹרֶת, וזיזונן שקור נכם ומכם, לומר מעט מעט, כי זם מפתרון על כפילת משכם, כאשר כָּרְחֵת נספני תלמוד לשון לרמי דף קל״ו.

adj. m. (ad s. f. פַּחֲלְחֹלֶת, f. שְׁחַרְחֹרֶת), subniger, subfuscus. LXX. *μεμελανωμένη.*

adj. f. sg.: שַׁחַרְחֹרֶת
Cant. 1, 6. שאני שחרחרת

שְׁחִיחוֹר

ז״, וזוק ככוי לנכר כילום, וכקרק ג״כ קסר וקו קו יוד, וכפי הכרקה נשם הסעקם מן כילום [*Nil-as*], שעמודתו נשפה הכדקית הכהר משקור, ועשו היוכים זוק [*Neïl-os*], וכי על ראור ג״כ כהר יסוד נשפה הכדקית כיזוע. וכמלת ג״כ כהר לקר על נגול שנש לקר הכרקת שִׁיחוֹר לְבָנָת, וזוק הכרקת כילום [*Belus*]. ומלת לְבָנָת ככוי לזוכוכית, ועל שיקור לנכת המציקו עשית הזוכוכית, וקולי שיקור שם ג״כ מעשם זוק.

n. m. (nonnunquam שִׁיחֹר, שִׁירֹר), *Nilus*, qui cum a colore fusco, coeruleo s. lutulento nomen acceperit, hebraice hoc n. appellatur, quemadmodum שִׁיחוֹר לְבָנָת, *fluvius vitri*, conf. *Belus.*

Jes. 23, 3. זרע שחר
שִׁחוֹר
Jer. 2, 18. לשתות מי שחור
שִׁיחוֹר
1 Chr. 13, 5. מן־שיחור מצרים
הַשִּׁיחוֹר
Jos. 13, 3. מן־השיחור אשר על־פני
וּבְשִׁיחוֹר
Jos. 19, 26. ובשיחור לבנת

שָׁחַת

פ״כ ול״ע נקל, ופתרונו עשות נקלת ומשחת קנול ועכור [פַּעֲרֵעכְנַע], ונערכי שָׁחַת קנול ומשקם, ותקונתו כפי מכ״ל פניכם ומנור ומשלם ומכקם לקכן, לכן נעכין קנול, כי הקועב שָׁחַת, וקכן משרש ג״כ נקל נָחַת, חת, וזוקולי ג״כ נקל חת, ותמלת יותר זוס כלוס ש״. מכנד שַׁחַת מוקל על משמת ומקרכת מליכם לו עיר וקכן, על כניס ומשמלה, על קכקור קומס ועכעורס, על קנול ופניעס, על קעילם ומכיגם, על מכיעת מרקמים ועל קנול מקנוד מקכאס ועל עשות קעל ופשע ומכי. הכוסף כמעע כנכין מכנד, ומכפעל כפעולי מזכיס. נע״ע זוס משמות הַשְׁחָתָה, נִשְׁחָתוּת.

v. comp. tr. piël. et hifil., corrumpere; destruere, devastare; occidere, vulnerare, transl. de corruptione morali: perdite s. prave agere (seq. vel omiss. דַּרְכּוֹ, עֲלִילוֹת), propr. vi demoliendi, deturbandi vel deprimendi (Am. 1, 11. de suppressione misericordiae), cogn. נָחַת (descendere), חָת et fort. חָחַת. *Ni.* pass. LXX. *φθείρειν, δια-, κατα-; ἀπολλύναι, ἐξολοθρεύειν, ἐκτρίβειν, λυμαίνεσθαι, ἐξαλείφειν; Pi. καταστρέφειν, κατασκάπτειν, καταβάλλειν, ἐντρίβειν, ἐκχέειν, ἐκτυφλοῦν, ἁμαρτάνειν; Hi. αἴρειν, ἐξ-; ὀλοθρεύειν, ἐμβάλλειν, εἰς ἀφανισμὸν τιθέναι, πολεμεῖν;* inf. הַשְׁחִית, *καταφθορά*, חַשְׁחַת, *ἀνομία*; 3 p. impf. *παγίς.*

Pi-el: שִׁחֵת *3 perf.*
Ex. 32, 7. כי שחת עמך
Dt. 9, 12. כי שחת עמך
Dt. 32, 5. al. non. שחת לו לא בניו*
Jer. 48, 18. שחת מבצריך
Thr. 2, 5. שחת מבצריו
Thr. 2, 6. שחת מעדי
3 perf.: וְשִׁחֵת
Gn. 38, 9. ושחת ארצה
Am. 1, 11. ושחת רחמיו
3 perf. c. s. s.: שִׁחֲתָהּ
Hos. 13, 9. שחתך ישראל

3 *perf. c. s.:* וְשִׁחֲתָהּ
Ex. 21, 26. עין אמתו ושחתה
2 *perf.:* שָׁחַתָּ
Jes. 14, 20. כי ארצך שחת
Ez. 28, 17. שחת חכמתך
2 *perf.:* וְשָׁחַתָּ
Prv. 23, 8. ושחת דבריך הנעימים
3 *perf. pl.:* שָׁחֲתוּ
2 Reg. 19, 12. אשר שחתו אבותי
Jer. 12, 10. שחתו כרמי
3 *perf. pl.:* שִׁחֵתוּ *p.*
Hos. 9, 9. העמיקו שחתו
Nah. 2, 3. וזמיריהם שחתו
3 *perf. pl.:* וְשִׁחֲתוּ
Ez. 26, 4. ושחתו חומות צר
2 *perf. pl.:* שְׁחַתֶּם
Mal. 2, 8. שחתם ברית הלוי
2 *perf. pl.:* וְשְׁחַתֶּם
Nu. 32, 15. ושחתם לכל־העם הזה
inf. constr.: שַׁחֵת
Gn. 13, 10. לפני ׀ שחת י״י
inf. constr.: בְּשַׁחֵת
Gn. 19, 29. ויהי בשחת אלהים
inf. constr.: לְשַׁחֵת
Gn. 6, 17. 9, 15. לשחת כל־בשר
Gn. 9, 11. מבול לשחת הארץ
Jos. 22, 33. לשחת את־הארץ
1 Sam. 23, 10. לשחת לעיר בעבורי
2 Sam. 1, 14. לשחת את־משיח י״י
2 S. 14, 11. מהרבית גאל הדם לשחת
Ez. 30, 11. מובאים לשחת הארץ
Ez. 43, 3. לשחת את־העיר
Hos. 11, 9. לא אשוב לשחת אפרים
inf. c. suff.: לְשַׁחֲתְכֶם
Ez. 5, 16. אשלח אותם לשחתכם
inf. c. suff.: שַׁחֲתָהּ
Ez. 22, 30. לבלתי שחתה
inf. c. suff.: לְשַׁחֲתָהּ
Gn. 19, 13. וישלחני י״י לשחתה
Jud. 6, 5. ויבאו בארץ לשחתה
2 Sam. 24, 16. ירושלם לשחתה
inf. c. suff.: מְשַׁחֲתָם
Ez. 20, 17. ותחס עיני עליהם משחתם
impt. pl.: שַׁחֲתוּ
Jer. 5, 10. עלו בשרותיה ושחתו
Nif-al: נִשְׁחַת 3 *perf.*
Jer. 13, 7. והנה נשחת האזור
3 *perf.:* וְנִשְׁחַת
Jer. 18, 4. ונשחת הכלי
3 *perf. fem.:* נִשְׁחֲתָה *p.*
Gn. 6, 12. והנה נשחתה
part. f. pl.: הַנִּשְׁחָתוֹת
Ez. 20, 44. וכעלילותיכם הנשחתות
3 *impf. fem.:* תִּשָּׁחֵת
Ex. 8, 20. תשחת הארץ
3 *impf. f.:* וַתִּשָּׁחֵת
Gn. 6, 11. ותשחת הארץ
Hif-il: הִשְׁחִית 3 *perf.*
Gn. 6, 12. השחית כל־בשר
3 *perf.:* וְהִשְׁחִית
Jer. 36, 29. והשחית־את הארץ
Dan. 8, 24. ועשה והשחית
1 *perf.:* וְהִשְׁחַתִּי
Jer. 51, 20. והשחתי בך ממלכות
3 *perf. pl.:* הִשְׁחִיתוּ
2 Chr. 34, 11. השחיתו מלכי יהודה
Ps. 14, 1. השחיתו התעיבו עלילה
Ps. 53, 2. השחיתו והתעיבו עול
Jes. 37, 12. אשר־השחיתו אבותי
Jer. 49, 9. השחיתו דים
Zeph. 3, 7. השחיתו כל עלילותם

3 *perf. pl.:* וְהִשְׁחִיתוּ
Jud. 2, 19. והשחיתו מאבותם
2 *perf. pl.:* וְהִשְׁחַתֶּם
Dt. 4, 25. והשחתם ועשיתם פסל
part. masc.: מַשְׁחִית *sg.*
Gn. 19, 14. משחית י״י את־העיר
1 Chr. 21, 12. ומלאך י״י משחית
Prv. 6, 32. משחית נפשו
Prv. 18, 9. אח הוא לבעל משחית
Prv. 28, 24. חבר הוא לאיש משחית
Jes. 54, 16. בראתי משחית לחבל
Jes. 5, 26. *הציבו משחית
Ez. 21, 36. *חרשי משחית
Jer. 2, 30. כאריה משחית
part. masc.: וּמַשְׁחִית *sg.*
Jer. 4, 7. ומשחית גוים נסע
prt. m. c. hint.: הַמַּשְׁחִית
המשחית אתה את כל שאריה
Ez. 9, 8.
part. masc.: הַמַּשְׁחִית *sg.*
Ex. 12, 23. ולא יתן המשחית
1 S. 13, 17. ויצא המשחית ממחנה
2 Sam. 24, 16. למלאך המשחית
2 Rg. 23, 13. *מימין להר־המשחית
1 Chr. 21, 15. למלאך המשחית
Jer. 51, 25. *הר המשחית נאם־י״י
Jer. 51, 25. המשחית את־כל־הארץ
part. masc.: וְהַמַּשְׁחִית *sg.*
1 Sam. 14, 15. המצב והמשחית
part. masc.: לְמַשְׁחִית *sg.*
Ex. 12, 13. בכם נגף למשחית
2 Chr. 20, 23. איש ברעהו למשחית
2 Chr. 22, 4 אחרי מות אביו למשחית
Ez. 5, 16. אשר־היו למשחית
Ez. 9, 6. תהרגו למשחית
Ez. 25, 15. למשחית איבת עולם
Dan. 10, 8. נהפך עלי למשחית
part. m. c. s.: מַשְׁחִיתָם
Gn. 6, 13. משחיתם את הארץ
prt. m. pl.: מַשְׁחִיתִים
Jud. 20, 42. משחיתים אותי בתוכו
2 Chr. 27, 2. ועוד העם משחיתים
Jes. 1, 4. בנים משחיתים
part. m. pl.: מַשְׁחִיתִים
Gn. 19, 13. כי־משחתים אנחנו
Jer. 22, 7. וקדשתי עליך משחתים
part. m. pl.: מַשְׁחִיתֵיהֶם
2 S. 20, 15. משחיתים להפיל החומה
Jer. 6, 28. כלם משחיתים המה
prt. m. pl.: הַמַּשְׁחִיתֵם
1 Sam. 6, 5. המשחיתם את־הארץ
inf. abs.: הַשָּׁחֵת
Dt. 31, 29. כי־השחת תשחתון
inf. constr.: הַשְׁחִית
Jes. 65, 8. לבלתי השחית הכל
inf. constr.: וְכַהַשְׁחִית
1 Chr. 21, 15. וכהשחית ראה י״י
inf. constr.: לְהַשְׁחִית
1 S. 26, 15. להשחית את־המלך אדניך
2 Rg. 8, 19. ולא־אבה י״י להשחית
2 Chr. 12, 12. ולא להשחית לכלה
2 Chr. 21, 7. ולא־אבה י״י להשחית
2 Chr. 26, 16. גבה לבו עד־להשחית
2 Chr. 36, 19. כלי מחמדיה להשחית
Jes. 51, 13. כאשר כונן להשחית
Thr. 2, 8. חשב י״י ׀ להשחית
inf. constr.: וּלְהַשְׁחִית
Jer. 15, 3. לאכל ולהשחית
inf. constr.: מֵהַשְׁחִית
Ps. 106, 23. להשיב חמתו מהשחית
inf. c. suff.: הַשְׁחִיתֶךָ
Dt. 10, 10. לא־אבה י״י השחיתך

inf. c. s.: לְהַשְׁחִיתָךְ
2 Chr. 25, 16. יעץ אלהים להשחיתך
inf. c. suff.: לְהַשְׁחִיתוֹ
2 Rg. 18, 25. המקום הזה להשחיתו
inf. c. suff.: וְהַשְׁחִיתָהּ
על־הארץ הזאת
2 Reg. 18, 25. והשחיתה
אל־הארץ הזאת
Jes. 36, 10. והשחיתה
inf. c. suff.: לְהַשְׁחִיתָהּ
מלאך ׀ לירושלם
1 Chr. 21, 15. להשחיתה
על־הארץ הזאת
Jes. 36, 10. להשחיתה
על־בבל מזמתו
Jer. 51, 11. להשחיתה
Dan. 11, 17. יתן־לו להשחיתה
inf. c. suff.: הַשְׁחִיתָם
2 Reg 13, 23. ולא אבה השחיתם
inf. c. suff.: מֵהַשְׁחִיתָם
Jer. 13, 14. ולא ארחם מהשחיתם
1 *imperf.:* אַשְׁחִית
Gn. 18, 28. ויאמר לא אשחית
Gn. 18, 31. אשחית בעבור העשרים
Gn. 18, 32. אשחית בעבור העשרה
Ruth 4, 6. פן־אשחית את־נחלתי
2 S. 20, 20. אם־אבלע ואם־אשחית
Jer. 13, 9. אשחית את־גאון יהודה
1 *impf. c. s.:* וְאַשְׁחִיתֵךְ
Jer. 15, 6. ואשחיתך נלאיתי הנחם
1 *impf. c. s.:* אַשְׁחִיתָם
2 Chr. 12, 7. נכנעו לא אשחיתם
2 *imperf.:* תַּשְׁחִית
Lev. 19, 27. ולא תשחית את פאת
Dt. 20, 19. לא־תשחית את־עצה
Dt. 20, 20. אתו תשחית וכרת
2 *impf. ap.:* תַּשְׁחֵת
Dt. 9, 26. אל־תשחת עמך
Ps. 57, 1. 58, 1. 59, 1. 75, 1. למנצח אל־תשחת
2 *impf. c. h int.:* הֲתַשְׁחִית
Gn. 18, 28. התשחית בחמשה
2 *impf. f.:* וַתַּשְׁחֵתִי
Ez. 16, 47. ותשחתי מהן
2 *impf. c. s.:* תַּשְׁחִיתֵהוּ
1 Sam. 26, 9. אל תשחיתהו
Jes. 5, 8. ואמר אל־תשחיתהו
2 *impf. c. s.:* וַתַּשְׁחִיתֵם
Ps. 78, 45. וצפרדע ותשחיתם
3 *imperf.:* יַשְׁחִית
Ps. 78, 38. ולא־ישחית והרבה
Dan. 8, 24. ישחית והצליח
Dan. 8, 25. ובשלוה ישחית רבים
Dan. 9, 26. והעיר והקדש ישחית
3 *imperf.:* יַשְׁחֵת
Prv. 11, 9. בפה חנף ישחת רעהו
Mal. 3, 11. ולא־ישחת לכם
3 *impf. ap.:* וַיַּשְׁחֵת
1 Chr. 20, 1. וישחת ׀ את־ארץ
3 *impf. c. s.:* יַשְׁחִיתֵךְ
Dt. 4, 31. לא ירפך ולא ישחיתך
2 Chr. 35, 21. ואל־ישחיתך
3 *impf. f. ap.:* וַתַּשְׁחֵת
Ez. 23, 11. ותשחת עגבתה ממנה
1 *impf. pl.:* נַשְׁחִיתָה
Jer. 11, 19. נשחיתה עץ בלחמו
1 *impf. pl.:* וְנַשְׁחִיתָה
Jer. 6, 5. ונשחיתה ארמנותיה
3 *imperf. pl.:* יַשְׁחִיתוּ
Jes. 11, 9. לא־ירעו ולא־ישחיתו
Jes. 65, 25. לא־ירעו ולא־ישחיתו
3 *impf. pl.:* וַיַּשְׁחִיתוּ
Jud. 6, 4. וישחיתו את־יבול הארץ

Jud. 20, 21. וישחיתו בישראל
Jud. 20, 25. וישחיתו בבני ישראל
Jud. 20, 35. וישחיתו בני ישראל
2 Sam. 11, 1. וישחתו את־בני עמון
2 Chr. 24, 23. וישחיתו אל־כל־שרי
2 *impf. pl.:* תַּשְׁחִתוּן
Dt. 4, 16. פן תשחתון ועשיתם
Dt. 31, 29. כי־השחת תשחתון
Hof-al: הָשְׁחַת
part. masc.: מָשְׁחָת *sg.*
Prv. 25, 26. ומקור משחת
Mal. 1, 14. וזבח משחת

שְׁחַת

פעל נקרא, כנגד נעבד, ושם הפעולי שְׁחִיתָה, שנעשתה קרי, וכנגדי שְׁחִיתָה כתענס לעס.

v. comp. tr. aram., perdere, corrumpere; prt. pass. שְׁחִית perditus, *fem.* aliquid pravi, prava actio, corruptela. LXX. διεφθαρμένον, ἀμπλάκημα.

prt. pass. f.: שְׁחִיתָה *sg.*
Dan. 2, 9. ומלה כדבה ושחיתה
Dan. 6, 5. וכל שלו ושחיתה

מַשְׁחִית

ז״ו, ושם ניכוי הפעיל שנעשנס, ומושכו מדקס ונלע זוד וזקון קושנ ומכשלה ופרץ וזשוקס, וסכ סיעשקס קקץ סכניק ע״ד הלנסס סכ סיעשקית, ע״ש שענדו שם נ״י קלילי העשים, ולפעמים סיעשקית נ״כ כמו מלקח סיעשקית.

n. m. part. hif., perdens, hinc vel perditor sc. angelus vel perditio, pernicies; laqueus vel tendicula, insidiae. LXX. ἀσεβής, διαφθορά, ἐξάλειψις, ἔκλειψις; בַּעַל מַשְׁחִית, λυμαινόμενος ἑαυτόν

Ez. 21, 36. חרשי משחית
Jer. 5, 26. הציבו משחית
Jer. 51, 1. רוח משחית

הַמַּשְׁחִית

Ex. 12, 23. ולא יתן המשחית
2 Reg. 23, 13. מימין להר־המשחית
Jer. 51, 25. הר המשחית נאם־י״י

מַשְׁחֵת

ז״ו, ומושכו כמו מזקיק, נלי הפרש סמכוון.

n. m., perditio, pernicies. LXX. ἐξολόθρευσις.

cum suff.: מַשְׁחֵתוֹ
Ez. 9, 1. ואיש כלי משחתו בידו

מִשְׁחָת

ז״ו, ומושכו דבר סכשקס ונקלקל, לו סכמכם ומקורקל וכדומס מושכי ספעל.

n. m., corruptio, deformatio, ad s. f. מֶרְקָב Job. 7, 15. מֶרְמָס Jes. 10, 6. מַחֲנַק Lev. 15, 9. LXX. ἀδοξήσει.

constr.: מִשְׁחַת
Jes. 52, 14. כן־משחת מאיש מראהו

מָשְׁחָת

ז״ו, נדמיון שלג מִשְׁחָת, נלי הפרש מושכו.

n. m., sicut מִשְׁחָת, aliquid corruptum, corruptio. LXX. φθάρμα.

cum suff.: מָשְׁחָתָם
Lev. 22, 25. משחתם בהם מום בם

שׁשׁ

v. s. r. שׁוּשׁ *p.* 1115.

שִׁשְׁדָּה

v. s. r. שָׁנַד *p.* 1187.

שָׁטָה

פ״כ, וסעתיד יִשְׁטֶה וקלורו יָשָׁט. פתרונו לדידם והתפרנות עלמו מדבר סעיה וסיהם מדרך [שָׁטוּי־לָעַן, זיך שָׁטָוועט־דָעַן], וכן מוכן של סָטָא בקרמי, שמוש סוף, וכן בדמיון לו שָׁט לעיל. וכאמר ג״כ מסעית אשר שָׁטוּכה תקת בעלה. עי׳ עוד שכן צַד לעיל ושכן שָׁט, ותאלת פקורו. בקרמי מן סעת [הבנהג גם בכוסף, ותמור סור בעברי] הסמות סָטָא תמור סרס, סְטוּ, אַסָּטוּ, מַסְטוּנָא, ושאר הסעה תקת בעלה סוס״ע סוֹטָה.

v. intr. (impf. יִשְׁטֶה, apoc. יָשָׁט), declinare, deflectere, se avertere, aram. סְטָא, cogn. צד, שׂט q. v. supra, spec. de muliere adulterante vel scortante, quae ad torum prohibitum declinat (neoh. סוֹטָה). Inde nmm. aram. סַטְיָא (= סָרָה), סָטוּ, אַסְטוּ, מַסְטוּתָא, aversio, perversio. LXX. *παραβαίνειν, ἐκκλίνειν.*

2 *perf.:* שָׂטִית
Num. 5, 19. ואם־לא שטית טמאה
Num. 5, 20. ואת כי שטית

impt. sg.: שְׂטֵה
Prv. 4, 15. שטה מעלין ועבר

3 *imperf. ap.:* יִשְׁט
Prv. 7, 25. אל־ישט אל־דרכיה לבך

3 *impf. f.:* תִּשְׁטֶה
Num. 5, 12. כי־תשטה אשתו
Num. 5, 29. אשר תשטה אשה

שִׁטָּה

פ״כ, וסעתיד יִשְׁטַּה, וסתרונו סריסה וסרקנה עפיקה וסריקה וכעוז ופרילה [לויסנרייעען, -דעסנען], וכן שִׁטָּה בקרמי, שַׁטַּח בעברי, שַׁטַּח בשפה כוזית, וכמוכן עקיס ומזיכה [דעסנען], ל״מ שעת לגויס סרקנה לסס, לומר סרקה לסס סלכן. וכאמר מעשוק דבר, ל״מ מעשוק הענמות וסכיפות וכלומה. סבנד מעשוק כפיס. בתרונו שָׁטַח, אַשְׁתַּטַּח מן סלוכן, ומוס סשׁ שָׁדַח, סבשעת מסביב לו פרוב שעסיס שעסיס [זיכע], וכן בַּשְׁדַח, וכ״ע שָׁדַח כמו לשון מרבד [מַשעטע, מַשעשעט], וכנוכ מוס עוד שמס שָׁטַח, פניס של דבר מעשוק על גוף מס [פַּלַאַכע], לו כל פעוב דבר, ל״מ שעת סלכן, ומקולרי ממנו שָׁטְחֵי, ולבקני שָׁטְחִית, שבמקל ג״כ בשוכן רוקני, ל״מ סבנה שעקית.

v. tr. (impf. יִשְׁטַּח), extendere, expendere, explicare, velut ossa disjecta, seq. לְ: sedem amplam ac spatiosam alicui parare (Job. 12, 23.), aram. שְׁטַח (*Af.* אַשְׁטַח, *Itpe.* אִשְׁתְּטַח), arab. et neohebr. idem, unde nmm. שִׁטְחַ (pulvinar, clitella), מַשְׁטְחַ (die Schicht), שִׁטְחִי (die Fläche), שִׁטְחִי (flächlich, oberflächlich). LXX. *διαπετάζειν, καταστρωννύειν, ψύχειν; inf. ψυγμός.*

3 *perf. pl.:* יִשְׁטְחוּם
Jer. 8, 2 ושטחום לשמש ולירח

part. masc.: שֹׁטֵחַ *sg.*
Job. 12, 23. שטח לגוים וינחם

inf. abs.: שָׁטוֹחַ
Num. 11, 32. וישטחו להם שטוח

impf. f.: תִּשְׁטַּח
2 Sam. 17, 19. ותשטח עליו הרפות

3 *impf. pl.:* יִשְׁטְחוּ
Num. 11, 32. וישטחו להם שטוח

Pi-el: שִׁטַּח

1 *perf.:* שִׁטַּחְתִּי
Ps. 88, 10. שטחתי אליך כפי

מִשְׁטָח

ג״ו, ומוכנו מקום שאר עליו יושעת דבר, כי מס ניון מסקום.

n. m., locus, ubi quid expanditur. LXX. *ψυγμός.*

constr.: מִשְׁטַח
Ez. 26, 5. 14. משטח חרמים תהיה

מִשְׁטוֹחַ

ג״ו, ומוכנו כמו מִשְׁטָח, בלי הפרש המוכן.

n. m., vi eadem, qua מִשְׁטָח. LXX. *ψυγμός.*
Ez. 47, 10. משטוח לחרמים יהיו

שִׁטָּט

v. s. r. שָׁוַט *p.* 1115.

שָׁטַם

פ״כ, וסעתיד יִשְׁטֹם, ומוכנו לדעת סקפתי לינס וכניקס וכריכס, כמו שָׂטַן סכל, ובמוכן זס סשס מעשמס לדעתו, וכן בקשת לכבו בג״ע, שאר שס מאכו שָׂטְמָה, ומסקבר יותר מדעת סקומיכס שקשוכות עכיכו כבילה. קרן־שכח שָׂטַם עי׳ כס׳ שאר יעדקי לשרוי לס״ק.

v. tr. (impf. יִשְׂטֹם), sicut שָׂנֵא, odisse, infensum esse, odio prosequi, aversari, adversari, insidiari, unde neoh. שִׂטְמָה (Befeindung, Befehdung). LXX. *ἐγκοτεῖν, ἐνέχειν, μνησικακεῖν, μαστιγοῦν, καταβάλλειν.* S. *ἐναντιωθῆναι.*

3 *imperf.:* יִשְׂטֹם
Gn. 27, 41. וישטם עשו את־יעקב

2 *impf. c. s.:* תִּשְׂטְמֵנִי
Job. 30, 21. בעצם ידך תשטמני

3 *impf. c. s.:* יִשְׂטְמֵנִי
Job. 16, 9. אפו טרף וישטמני

3 *impf. c. s.:* יִשְׂטְמֶנּוּ
Gn. 50, 15. לו ישטמנו ורסס

3 *impf. pl. c. s.:* יִשְׂטְמוּנִי
Ps. 55, 4. ובאף ישטמוני

3 *impf. pl. c. s.:* וַיִּשְׂטְמֻהוּ
Gn. 49, 23. וישטמהו בעלי חצים

מַשְׂטֵמָה

ג״כ, ומוכנו שכאס ולינס וכריכס [פייכט־שאפט, מאסס, פעדפאלגונג], וכן סכיכולו סקדמונים. וסקולריס לולו לפ״ו ע״ל סָטָם בקרמי, לל דקדקו בסכוונו.

n. f., inimicitia, odium, persecutio, a v. שָׂטַם, quod neutiquam cohaeret cum aram. סְתַם = סָטַם, arab. *sadama*, obturare. LXX. *μανία.* A. *ἐγκότησις.*

Hos. 9, 7. ורבה משטמה
Hos. 9, 8. משטמה בבית אלהיו

שָׂטָן

פ״כ, ופתרונו כריכס וכניקס כדיכס וכעיכס [מַסְטָעָן, מַכְפִּיכדען], וכוכן כיכיס וכוכ וקוכ, ודומס לו סָטָן בקרמי, וכאכך גס ג״כ סכוסף אַסְטִינֵי [שאר בימיכ כ׳ ק׳ מסכו סמקול סתלמודי אַסְטִינֵי], וסקרן שָׂטָן בדמיון לל שָׂטַם, וכשכת כמכוון ג״כ בשפתי מעכב, ל״מ בשפס יוכיס וכומיס [*tem-ner-*, *τέμ-νειν*, *con-*] וכדומס.

v. comp. trans., con-*tem*-nere, infestare, odisse, sicut שָׂטַם, talm. סְטַן (*Af.* אַסְטֵנִי, inf. אַסְטוּנֵי, adversari, *κατηγορεῖν*, unde שָׂטָן = קַטֵּגוֹר); prt. שׂטן, adversarius, exagitator. LXX. *ἐνδιαβάλλειν, ἀντικεῖσθαι* (A. S.). S. *ἐναντιοῦσθαι.*

pt. pl. constr.: שִׂטְנֵי
Ps. 71, 13. יכלו שטני נפשי

part. pl. c. s.: שָׂטְנַי
Ps. 109, 20. זאת פעלת שטני
Ps. 109, 29. ילבשו שוטני כלמה

inf. c. suff.: לְשִׂטְנָהּ
Zach. 3, 1. על־ימינו לשטנו

3 *impf. c. s.:* יִשְׂטְנֵנִי
Ps. 38, 21. ישטנוני תחת רדופי
Ps. 109, 4. תחת־אהבתי ישטנוני

שָׂטָן

ג״ו, ומוכנו זוכר ומסעין ולויב וזוכח [הַסַּסְעָר, פַּייכל], וכעכני שַׂטַּאן מלמו, וכלמר מסעין וזוכר לו כמלמס וקכב, לו כדין ומעפע, לו כעכיכים לקריס, וכסל סידועס ככוי למלמך המקטרג, המסעין על כני סלדס לפכי הקב״ס. בתרונס שָׂטָן וסידועס סָטָנָא מלמו, וגוזל מלך בג״ע. ולקר דבר סוס הגוזן סעדיס ידוע.

n. m., contemtor, osor, adversarius, arab. *sheitān*, sive homo, qui alteri vel in bello vel in foro aliove modo obsistit (Mt. 16, 23.), sive angelus isque vel bonus (Num. 22, 22. 32.) vel *malus* h. e. diabolus, princeps angelorum lapsorum, qui elative, adjecto articulo, ὁ *Σατανᾶς* vocatur, utpote qui homines cupide seducit et accusat. Inepte Justinus Martyr in Dialogo cum Tryphone Judaeo *Σατανᾶς* e v. סָטָא et נָחָשׁ = נָחָשׁ conflatum esse arbitratur (tanquam serpens desertor, cf. הַנָּחָשׁ הַקַּדְמוֹנִי, *ὄφις ἀρχαῖος*), nisi forte tantummodo midrasice loquitur. LXX. *σατάν, διάβολος, ἐπίβουλος, ἐπιβουλή, ἐνδιαβάλλειν.* Th. *ἀντικείμενος.*

1 Reg. 5, 18. אין שטן ואין פגע רע
1 Reg. 11, 14. ויקם ה׳ שטן לשלמה
1 Reg. 11, 23. ויקם אלהים לו שטן
1 Reg. 11, 25. ויהי שטן לישראל
1 Chr. 21, 1. ויעמד שטן על־ישראל

וְהַשָּׂטָן

Ps. 109, 6. ושטן יעמד על־ימינו

הַשָּׂטָן

Job. 1, 6. 2, 1. ויבוא־גם־השטן
Job. 1, 7. ויאמר ה׳ אל־השטן 8. 12. 2, 3. 6.
Job. 1, 7. ויען השטן את־ה׳
Job. 1, 9. 2, 4. ויען השטן את־ה׳
Job. 1, 12. ויצא השטן מעם פני
Job. 2, 2. ויאמר ה׳ אל־השטן
Job. 2, 2. ויען השטן את־ה׳
Job. 2, 7. ויצא השטן מאת פני ה׳
Zach. 3, 2. ויאמר ה׳ אל־השטן
Zach. 3, 2. יגער ה׳ בך השטן

וְהַשָּׂטָן

Zach. 3, 1. והשטן עמד על־ימינו

לְשָׂטָן

Num. 22, 22. בדרך לשטן לו
Num. 22, 32. יצאתי לשטן
1 Sam. 29, 4. ולא־יהיה־לנו לשטן
2 Sam. 19, 23. תהיו־לי היום לשטן

שִׂטְנָה

ג״כ, וסוס סמופעע, ולקוכו סעשיכס וסעשיסס, וכן כיכ וסכס וסכיעס.

n. f. abstr., infestatio, accusatio, criminatio. LXX. *ἐπιστολή.* A. *ἀντικειμένη.* S. *ἐναντίωσις.*

Esr. 4, 6. כתבו שטנה

שַׂטַּף

פ״כ, וסעתיד יִשְׂטַּף, ומוכנו כוילס וליפס כגיכס ודליפס רעיפס ופכוי רסיסס וכעיפס [פַּלַיפעכן, שטרֶפען], כי סקכן שָׂטַּף, ודומס לו סקכן של דָּטָה, וקלרמי ג״כ סשעליס טָף וגס טָה, וסמקוקס שמכו ר־טב בשפס כוזית, ולקל זָב, צָה, זָה, וכן בשפתי מעכב [עי׳ כס׳ מיוקד לשרשים]. ובכך לו מיליס וכוילס בכלילות ושפעס, ל״מ גשוף, לו מכסתפוקות וולימס וסשקיס דבר, וזהו סמשקיס והכגיכס בכויס, לו בסשלס מסדקס וכליון ומשרוכס עוס, וכדומס מן סשלוכות. בכשעל וסבשב״פ בשעולי. בתרגוס שָׂטַּף תמוך כיקן בעבכי, ופעולי שלו אִשְׁתַּדַּר, וגס מוכן של מיכיות וכיקיות לו ולוול ולכוך קוך לשעס בגמיל מוס.

v. comp. intr. (impf. יִשְׂטֹף), confluere, fluitare, fluctuare, diffluere, spec. inundare, exundare, de imbribus magnis et assiduis, de aquis super ripas diffluentibus, quae arva inundant et submersa secum abripiunt, et metaph. de copia et impetu tum hostium instar torrentis exundantis magna et vi et multitudine advolantium, tum suppliciorum, molestiarum atque afflictionum, quae aliquem opprimunt atque obruunt, etiam de equi irruentis cursu velocissimo (Jer. 8, 6.), *trans.* vi *immergendi* et *abluendi* (targ. שָׂטַף = רָחַץ, pass. אִשְׁתְּטַף). *Ni.* inundari, et, uti et *Pu.*, ablui. Radicem hujus verbi exhibent vv. simplicia שָׁטַף, טָף (טִפָּה, טִפָּן), quorum affinia sunt זָב, זָהַם, זָהָם, צָהַם, variantibus simul cum literis etiam protestatibus, at radice subjecta eadem. Eandem radicem praeverbio emphatico auctam habes in v. נָטַף, destillare, pro quo aethiopice, eadem compositione energica, נ־טב. LXX. *κλύζειν, ἐπι-, κατα-, συγ-; νίπτειν, ἀπο-; πλύνειν, καταποντίζειν, σύρειν, φέρειν, συγκλείειν, συντέμνειν, συντρίβειν, διορίζειν;* שׂטף, semel: *κάθιδρος.* A. Th. *κλύζειν;* S. *ἐπικλύζειν, ὁρμᾶν.*

Lev. 15, 11. וידיו לא־שטף במים
Jes. 8, 8. שטף ועבר

3 *perf.:* וְשָׂטַף
Dan. 11, 10. 40. ושטף ועבר

3 *prf. f. c. s.:* שְׂטָפַתְנִי *p.*
Ps. 69, 3. ושבלת שטפתני

3 *prf. pl. c. s.:* שְׂטָפוּנוּ
Ps. 124, 4. אזי המים שטפונו

part. masc.: שׁוֹטֵף *sg.*
Jes. 10, 22. שוטף צדקה
Jes. 28, 15. שיט שוטף כי יעבר
Jes. 28, 18. שוט שוטף כי יעבר
Jes. 30, 28. ורוחו כנחל שוטף
Jes. 66, 12. וכנחל שוטף כבוד גוים
Jer. 8, 6. כסוס שוטף במלחמה
Jer. 47, 2. והיו לנחל שוטף
Ez. 13, 11. היה יגשם שוטף
Ez. 13, 13. וגשם שוטף באפי
Ez. 38, 22. וגשם שוטף

part. sg.: הַשּׁוֹטֵף *sg.*
2 Chr. 32, 4. הנחל השוטף

part. m. pl.: שֹׁטְפִים
Jes. 28, 2. מים כבירים שֹׁטְפִים
1 imperf.: וָאֶשְׁטֹף
Ez. 16, 9. ואשטף דמיך
2 imperf.: תִּשְׁטֹף
Job. 14, 19. תשטף ספחיה
3 imperf.: יִשְׁטֹף
Dan. 11, 26. וחילו ישטוף
3 imperf.: וַיִּשְׁטֹף
1 Reg. 22, 38. וישטף את־הרכב
2 impf. c. s.: תִּשְׁטְפֵנִי
Ps. 69, 16. אל־תשטפני
3 imperf. pl.: יִשְׁטְפוּ *p.*
Ps. 78, 20. ונחלים ישטפו
Jes. 28, 17. וסתר מים ישטפו
3 imperf. pl.: וְיִשְׁטְפוּ
Jer. 47, 2. וישטפו ארץ ומלואה
3 impf. pl. c. s.: יִשְׁטְפוּהָ
Jes. 43, 2. ובנהרות לא ישטפוך
3 impf. pl. c. s.: יִשְׁטְפוּהָ
Cant. 8, 7. ונהרות לא ישטפוה
Nif-al: נִשְׁטַף
3 imperf.: יִשָּׁטֵף
Lev. 15, 12. ישטף במים
3 imperf. pl.: יִשָּׁטְפוּ
Dan. 11, 22. וישטפו מלפניו
Pu-al: שֻׁטַּף
3 perf.: וְשֻׁטַּף
Lev. 6, 21. ומרק ושטף במים
שֻׁטָּף
ס״ת וכתיב ג״כ שֻׁטָּף נמ׳ נקודות, ומוסיף שיעור, לומר וכס וליפס [קיבערצערטר-מונג, -שוועממונג], וג״כ משקף קיל, ונכתיב ג״כ כמו שטף נגחלף, נעכין קרילות ומיכיות, לכן נשטף [לכיל ע׳ כ״ו] כמו פתאם ומיכיות. נתרמי השמות שִׁטָּא, שִׁטָּפָא, ונש״ע שִׁטָּה, שִׁטִּיפָה.
n. m. (etiam שֻׁטָּף), inundatio, proprie de aquis super ripas effusis, quae inopinato ingenti impetu uberrimaque copia irruentes cuncta operiunt et obvia quaeque abripiunt, metaph. de copia et impetu hostium irruentium et de gravitate vehementiaque irae; בְּשֶׁטֶף, velociter, instar torrentis. LXX. *κατακλυσμός, ὑετός, ὀξύς.*
וָשֶׁטֶף
Prv. 27, 4. אכזריות חמה ושטף אף
הַשֶּׁטֶף
Dan. 11, 22. וזרעות השטף
בַּשֶּׁטֶף
Dan. 9, 26. וקצו בשטף
וּבְשֶׁטֶף
Nah. 1, 8. ובשטף עבר כלה יעשה
לַשֶּׁטֶף
Job. 38, 25. מי־פלג לשטף תעלה
לְשֶׁטֶף
Ps. 32, 6. לשטף מים רבים

שִׁטָּר

ס״ב, ול״ע כ״ף נביכוכי שִׁטָּר, ומוכנו קריתה ותקיקה נדבר וכתיבה, ודומה לו פעל שִׁטֵּר נערבי. וכרשה שיסודו תכיקה, תאר כמוח ג״כ בתרגום, ויוח תן קיקה, ומוכן וס נדוק ומכוסה, כי סקבן שָׁטָּר, ודומה לו סמכנו שלחָטָּר, ומצוי נשפתי יערב ע׳, נס״ע לצרעים. ומפתרון של כתיבה נשל הפתרון של פקידות ושפיטה וסכיבה וכגידות, כי דרך הפקיד לרשום נרשימה כל הניתן תחת פקודתו, לכן נכלל פקידה ומשילה [ווחלטען, פֿאַרזעצען]. ודע קוסף שתצר זתמנות מוכנו כמו סָדַר [אָר-כאנען], וכל הזשלות מתכו יגלו, לכן כנדל נענני תן סופר, וגס הפתרון של כתיבה מסדור הקופות על נוף, לו מרמוז נסדור, לכן ג״כ משילה ופקידה.
v. tr., confodere, insculpere, cogn. חָתַר, deinde scribere, arab. *sathara*, aram. שְׁטַר (שְׁטָר), pl. neoh. שְׁטָרוֹת, scripta, spec. libelli contractuum), unde prt. שֹׁטֵר, scriba, deinde pro perpetua harum notionum apud veteres consociatione: praefectus, inspector, nisi potius שָׁטַר־סָדַר, sicut primum vi *ordinandi*, deinde vi *moderandi* s. *regendi*, denique vi *scribendi* s. literas componendi dicitur. LXX. *γραμματεύειν* (arab. *saithara*), *γραμματεύς, γραμματοεισαγωγεύς, ἀναγκάζων.* A. *ἀκριβαστής, ἐκβιβαστής*; S. *γραμματεύς, παιδευτής*; A. S. Th. *ἐκβιαστής.*
part. masc.: שֹׁטֵר *sg.*
Prv. 6, 7. שטר ומשל
part. masc.: הַשּׁוֹטֵר *sg.*
2 Chr. 26, 11. ומעשיהו השוטר
part. m. pl.: וְשֹׁטְרִים
Dt. 1, 15. ושטרים לשבטיכם
Dt. 16, 18. שפטים ושטרים
Jos. 8, 33. ושטרים ושפטיו
1 Chr. 23, 4. ושטרים ושפטים
2 Chr. 19, 11. ושטרים הלוים לפניכם
2 Chr. 34, 13. ושטרים ושוערים
part. m. pl.: הַשֹּׁטְרִים
Dt. 20, 5. ודברו השטרים אל־העם
Dt. 20, 8. ויספו השטרים לדבר
Dt. 20, 9. והיה ככלת השטרים
Jos. 3, 2. ויעברו השטרים
part. pl.: לְשֹׁטְרִים
1 Chr. 26, 29. לשטרים ולשפטים
prt. pl. constr.: שֹׁטְרֵי
Ex. 5, 14. ויכו שטרי בני ישראל
Ex. 5, 15. ויבאו שטרי בני ישראל
Ex. 5, 19. ויראו שטרי בני־ישראל
Jos. 1, 10. שטרי העם לאמר
p. pl. c. suff.: וְשֹׁטְרֵיכֶם
Dt. 29, 9. זקניכם ושטריכם
Dt. 31, 28. זקני שבטיכם ושטריכם
pl. cum suff.: שֹׁטְרָיו
Ex. 5, 6. ואת־שטריו לאמר
pl. cum suff.: וְשֹׁטְרָיו
Ex. 5, 10. נגשי העם ושטריו
Num. 11, 16. זקני העם ושטריו
pl. cum suff.: וְלִשֹׁטְרָיו
Jos. 23, 2. 24, 1. ולשפטיו ולשטריו
pl. c. suff.: וְשֹׁטְרֵיהֶם
1 Chr. 27, 1. ושטריהם המשרתים

מִשְׁטָר

ס״ו, ומוכנו תקיד ומשל ותצליח [הערכצפֿט, וועלטונג], ונקמר זוס משטר נדבר.
n. m., regimen, dominatio, aram. שָׁטַר, de dominio s. influxu siderum in terram. LXX. *ὁμοθυμαδόν.*
cum suff.: מִשְׁטָרוֹ
Job. 38, 33. משטרו בארץ

שִׁטָּר

ס״ב נקרמי, ומוכנו לל״ק כמו משטר, לומר תצליח, לל״ק כמו סטר נתרגום, והנוכר יבקר.
n. m. aram., regimen, dominatio, dominium, nisi potius שִׁטַּר, sicut שָׁטַר, סָטַר aram., *latus*, a v. חָטַר vi avertendi. LXX. *μέρος.*

וְלִשְׁטָר

Dan. 7, 5. ולשטר־חד הקימת

שָׁכַב

פ״כ, וסעתיד יִשְׁכַּב, ומתקור לו שְׁכַב ונכנוי שְׁכָבֵהּ, לו שְׁכָבְךָ תן שְׁכַב. פתרונו כפיפה יחד ולכפות [ויך לו-ואמעגקימען], כי תקנן שָׁכָב, ומשל תקנן ג״כ אצל רָכַב [סיץ וסיץ מקנני מוגן], וסגוי נשפתי מערב כנר פרצתי. ונשקל על זיכה וכיולה נתכוסה, תשכונת על מעט וסיות קולה, תמונה ונקסמות, תגניל עם קשה ונעילה וכדומה. סכפעל הפעולי׳ נפתרון תגרש ונעילה, וכן הכנכ״פ, לולם הכוסף יונף וקוון מתונן רקצי, לומר מגור ומכתקה, לו ג״כ סכיה ליזון ולרגוע, ופעולי׳ אלו סהפעל.
v. comp. intr. (impf. יִשְׁכַּב, inf. vel שְׁכַב, c. s. שִׁכְבֵהּ, vel שָׁכְבֵהּ, c. s. שָׁכְבָהּ), *συγ-κυπ-τειν*, con-*cub*-are (sich zusammenbücken), sicut רָכַב re-*cub*-are (deinde equitare), hinc vi latissima: *recumbere* (de dormituriente vel quiescendi cupido), *decumbere* (de aegroto), *occumbere* (de moriente vel mortuo), *concumbere* (de coeuntibus, viro potissimum, seq. עִם, אֶת, אֹתָהּ vel accus.). *Ni. Pu.* compressum, pratum esse. *Hi.* prosternere, deponere, quietem dare; vertere, in latus inclinare, de vase, quod effunditur. *Ho.*, positum, prostratum esse. LXX. *κοιμᾶσθαι, ἐπι-κοιμᾶν, συγ-; κοιτάζεσθαι, καθεύδειν, ἀφυπνοῦν; ἀναπαύεσθαι, κατα-; ἀποθνήσκειν*; inf. *κοίτη*; *Benoni: κοίτη, κυβερνήτης*; fem. שְׁכֶבֶת חֵיק, *σύγκοιτος*; *Hi. κοιμίζειν, κλίνειν, κατοικίζειν.*
Gn. 26, 10. כמעט שכב אחד העם
Num. 5, 19. אם־לא שכב איש אתך
Num 24, 9. כרע שכב כארי
Dt. 22, 25. אשר־שכב עמה לבדו
1 Sam. 26, 5. אשר שכב־שם שאול
1 Reg. 11, 21. שכב דוד עם־אבתיו
Job. 14, 12. ואיש שכב ולא־יקום
Ps. 41, 9. ואשר שכב
Eccl. 2, 23. בלילה לא־שכב לבו
3 perf.: שָׁכַב *p.*
Jud. 5, 27. כרע נפל שכב
3 perf.: וְשָׁכַב
Ex. 22, 16. לא־ארשה ושכב עמה
Num. 5, 13. ושכב איש אתה
Dt. 22, 23. איש בעיר ושכב עמה
Dt. 22, 25. והחזיק־בה האיש ושכב
Dt. 22, 28. ותפשה ושכב עמה
Dt. 24, 13. ושכב בשלמתו וברכך
2 Sam. 12, 11. ושכב עם־נשיך
2 Sam. 12, 16. ולן ושכב ארצה
3 perf. fem.: שָׁכְבָה
1 Reg. 3, 19. אשר שכבה עליו
3 perf. fem.: וְשָׁכְבָה
1 Reg. 1, 2. ושכבה בחיקך
3 perf.: שָׁכְבָתְּ
Jes. 14, 8. מאז שכבת
2 perf.: וְשָׁכַבְתְּ
2 Sam. 7, 12. ושכבת את־אבתיך
Prv. 3, 24. ושכבת וערבה שנתך
Ez. 4, 6. ושכבת על־צדך הימיני
2 perf. fem.: וְשָׁכַבְתְּ
Ruth 3, 4. ושכבתְּ והוא יגיד לך
1 perf.: שָׁכַבְתִּי
Gn. 19, 34. שכבתי אמש את־אבי
Job. 3, 12. כי־עתה שכבתי ואשקוט
Job. 7, 4. אם־שכבתי ואמרתי
Ps. 3, 6. אני שכבתי ואישנה
1 perf.: וְשָׁכַבְתִּי
Gn. 47, 30. ושכבתי עם־אבתי
3 perf. pl.: שָׁכְבוּ
Jes. 14, 18. שכבו בכבוד איש
Jes. 51, 20. עלפו שכבו
Thr. 2, 21. שכבו לארץ חוצות
Ez. 23, 8. אותה שכבו בנעוריה
Ez. 32, 21. שכבו הערלים
2 perf. pl.: וּשְׁכַבְתֶּם
Lev. 26, 6. ושכבתם ואין מחריד
part. masc.: שֹׁכֵב *sg.*
Ez. 4, 9. שוכב על־צדך
part. masc.: שֹׁכֵב *sg.*
Gn. 28, 13. אשר אתה שכב
Ex. 22, 18. כל־שכב עם־בהמה
Dt. 22, 22. שכב עם־אשה
Dt. 27, 20. ארור שכב עם־אשת
Dt 27, 21. ארור שכב עם־כל־בהמה
Dt. 27, 22. ארור שכב עם־אחתו
Dt. 27, 23. ארור שכב עם־חתנתו
Dt. 31, 16. הנך שכב עם־אבתיך
1 Sam. 3, 2. ועלי שכב במקומו
1 Sam. 3, 3. ושמואל שכב בהיכל יי׳
1 Sam. 26, 5. ישאול שכב במעגל
1 Sam. 26, 7. שאול שכב ישן
2 Sam. 4, 5. והוא שכב את משכב
2 Sam. 4, 7. והוא־שכב על־מטתו
2 Sam. 13, 8. אחיה והוא שכב
2 Reg. 9, 16. כי יורם שכב שמה
part. masc.: הַשֹּׁכֵב *sg.*
Dt. 22, 22. האיש השכב
Dt. 22, 29. ונתן האיש השכב
part. masc.: וְהַשֹּׁכֵב *sg.*
Lev. 14, 47. והשכב בבית
part. masc.: כְּשֹׁכֵב *sg.*
Prv. 23, 34. כשכב בלב־ים
part. masc.: וּכְשֹׁכֵב *sg.*
Prv. 23, 34. וכשכב בראש חבל
part. m. pl.: שֹׁכְבִים
1 Sam. 26, 7. והעם שכבים סביבתו׳
Jes. 56, 10. שכבים אהבי לנום
part. m. pl.: הַשֹּׁכְבִים
Am. 6, 4. השכבים על־מטות שן
prt. pl. constr.: שֹׁכְבֵי
Ps. 88, 6. שכבי קבר
part. fem.: שֹׁכֶבֶת *sg.*
Ruth 3, 8. אשה שכבת מרגלתיו
part. fem.: מִשְׁכֶּבֶת *sg.*
Mich. 7, 5. משכבת חיקך
inf. abs.: שָׁכֹב
Lev. 15, 24. שכב ישכב איש
inf. constr.: שְׁכַב
2 Reg. 14, 22. אחרי שכב־המלך
2 Chr. 26, 2. אחרי שכב־המלך
inf. constr.: כְּשָׁכְבוֹ
1 Reg. 1, 21. כשכב אדני־המלך
inf. constr.: לְשָׁכְבוֹ
Gn. 34, 7. לשכב את־בת־יעקב
Gn. 39, 10. לשכב אצלה
Gn. 39, 14. לשכב עמי ואקרא
Ruth 3, 7. לשכב בקצה הערמה
2 Sam. 11, 13. לשכב במשכבו
inf. constr.: לִשְׁכַּב *p.*
Prv. 6, 10. 24, 33. חבק ידים לשכב
inf. constr.: וְלִשְׁכַּב
2 Sam. 11, 11. ולשכב עם־אשתי
inf. c. suff.: בְּשָׁכְבְּךָ
Prv. 6, 22. בשכבך תשמר עליך
inf. c. suff.: וּבְשָׁכְבְּךָ
Dt. 6, 7. 11, 19. ובשכבך ובקומך

inf. c. suff.: בְּשָׁכְבוֹ
Ruth 3, 4. ויהי בשכבו וידעת
inf. c. suff.: בְּשָׁכְבָהּ
Gn. 19, 33. ידע בשכבה ובקומה
Gn. 19, 35. ולא־ידע בשכבה
impt. sg.: שְׁכָב
2 S. 13, 5. שכב על־משכבך והתחל
Ez. 4, 4. שכב על־צדך השמאלי
impt. sg.: שְׁכַב *p.*
1 Sam. 3, 5. שוב שכב וילך וישכב
1 Sam. 3, 6. בני שוב שכב
1 Sam. 3, 9. לך שכב
impt. sg.: שִׁכְבָה
Gn. 39, 7. ותאמר שכבה עמי
Gn. 39, 12. לאמר שכבה עמי
impt. f. sg.: שִׁכְבִי
Gn. 19, 34. ובאי שכבי עמו
Ruth 3, 13. שכבי עד־הבקר
2 Sam. 13, 11. בואי שכבי עמי
1 *imperf.:* אֶשְׁכַּב *p.*
Job. 7, 21. עתה לעפר אשכב
1 *imperf.:* אֶשְׁכְּבָה
Ps. 4, 9. אשכבה ואישן
Ps. 57, 5. אשכבה להטים
2 *imperf.:* תִּשְׁכַּב
Lev. 18, 22. לא תשכב משכבי אשה
Dt. 24, 12. לא תשכב בעבטו
Prv. 3, 24. אם־תשכב לא־תפחד
Ez. 4, 4. אשר תשכב עליו
Ez. 31, 18. בתוך ערלים תשכב
2 *imperf.:* תִּשְׁכַּב *p.*
Job. 11, 18. וחפרת לבטח תשכב
Prv. 6, 9. עד־מתי עצל תשכב
2 *imperf.:* וְתִשְׁכַּב
Ez. 32, 28. ותשכב את־חללי־חרב
3 *imperf.:* יִשְׁכַּב
Gn. 30, 15. לכן ישכב עמך
Lev. 15, 4. אשר ישכב עליו
Lev. 15, 18. אשר ישכב איש אתה
Lev. 15, 24 ואם שכב ישכב איש אתה
Lev. 15, 24. וכל־המשכב אשר־ישכב
Lev. 15, 33. אשר ישכב עם־טמאה
Lev. 19, 20. כי־ישכב את־אשה
Lev. 20, 11. ישכב את־אשת אביו
Lev. 20, 12. אשר ישכב את־כלתו
Lev. 20, 13. אשר ישכב את־זכר
Lev. 20, 18. ישכב את־אשה דוה
Lev. 20, 20. אשר ישכב את־דדתו
Nu. 23, 24. לא ישכב עד־יאכל טרף
את־המקום אשר־
Ruth 3, 4. ישכב שם
Job. 27, 19. עשיר ישכב ולא יאסף *p.*
3 *imperf.:* יִשְׁכַּב
Ex. 22, 26. במה ישכב
Job. 40, 21. תחת־צאלים ישכב
3 *imperf.:* וַיִּשְׁכַּב
Gn. 28, 11. וישכב במקום ההוא
Gn. 30, 16. וישכב עמה בלילה הוא
Gn. 34, 2. וישכב אתה ויענה
Gn. 35, 22. וישכב את־בלהה
Jud. 16, 3. וישכב שמשון
1 Sam. 3, 9. וישכב במקומו
1 S. 3, 15. וישכב שמואל עד־הבקר
2 S. 11, 4. ותבוא אליו וישכב עמה
2 Sam. 11, 9. וישכב אוריה פתח
2 S. 12, 24. ויבא אליה וישכב עמה
2 Sam. 13, 6. וישכב אמנון ויתחל
2 Sam. 13, 14. ויענה וישכב אתה
2 Sam. 13, 31. וישכב ארצה
1 Reg. 2, 10. וישכב דוד עם־אבתיו
1 Rg. 11, 43. וישכב שלמה עם־אבתיו
1 Reg. 14, 20. וישכב עם־אבתיו
1 Reg. 14, 31. וישכב רחבעם
1 Reg. 15, 8. וישכב אבים
1 Reg. 15, 24. וישכב אסא
1 Reg. 16, 6. וישכב בעשא
1 Reg. 16, 28. וישכב עמרי
1 Rg. 19, 5. וישכב ויישן תחת רתם
1 Reg. 21, 4. וישכב על־מטתו
1 Rg. 21, 27. וישכב בשק וילך אט
1 Rg. 22, 40. וישכב אחאב עם־אבתיו
1 Reg. 22, 51. וישכב יהושפט
2 Reg. 4, 11. וישכב־שמה
2 Reg. 4, 34. ויעל וישכב על־הילד
2 Reg. 8, 24. וישכב יורם עם־אבתיו
2 Reg. 10, 35. וישכב יהוא עם־אבתיו
2 Reg. 13, 9. וישכב יהואחז
2 Reg. 13, 13. וישכב יואש
2 Reg. 14, 16. וישכב יהואש
2 Reg. 14, 29. וישכב ירבעם
2 Reg. 15, 7. וישכב עזריה
2 Reg. 15, 22. וישכב מנחם
2 Reg. 15, 38. וישכב יותם
2 Reg. 16, 20 וישכב אחז
2 Reg. 20, 21. וישכב חזקיהו
2 Reg. 21, 18. וישכב מנשה
2 Reg. 24, 6. וישכב יהויקים
2 Chr. 9, 31. וישכב שלמה עם־אבתיו
2 Chr. 12, 16. וישכב רחבעם
2 Chr. 13, 23. וישכב אביה
2 Chr. 16, 13. וישכב אסא
2 Chr. 21, 1. וישכב יהושפט
2 Chr. 26, 9. וישכב יותם
2 Chr. 26, 23. וישכב עזיהו
2 Chr. 28, 27. וישכב אחז
2 Chr. 32, 33. וישכב יחזקיהו
2 Chr. 33, 20. וישכב מנשה
Jon. 1, 5. וישכב וירדם
3 *imperf.:* וַיִּשְׁכַּב *p.*
1 Sam. 3, 5. שוב שכב וילך וישכב
1 Reg. 19, 6. וישב וישכב
3 *impf. f.:* תִּשְׁכַּב
Lev. 15, 20. וכל אשר תשכב עליו
Lev. 15, 26. כל־המשכב אשר־תשכב
3 *impf. f.:* תִּשְׁכַּב *p.*
2 Sam. 12, 3. ובחיקו תשכב
Job. 20, 11. ועמו על־עפר תשכב
3 *impf. f.:* וַתִּשְׁכַּב
Gn. 19, 33. ותשכב את־אביה
Gn. 19, 35. ותשכב עמו
Ruth 3, 14. ותשכב מרגלותו
3 *impf. f.:* וַתִּשְׁכַּב *p.*
Ruth 3, 7. ותגל מרגלתיו ותשכב
1 *impf. f. pl.:* נִשְׁכַּבְנָה
Jer. 3, 25. נשכבה בבשתנו
1 *impf. pl.:* וְנִשְׁכְּבָה
Gn. 19, 32. ונשכבה עמו
2 *impf. pl.:* תִּשְׁכָּבוּן
Ps. 68, 14. תשכבון בין שפתים
2 *impf. pl.:* תִּשְׁכָּבוּן *p.*
Jes. 50, 11. למעצבה תשכבון
3 *impf. pl.:* יִשְׁכְּבוּ
Eccl. 4, 11. אם־ישכבו שנים
Jes. 43, 17. ישכבו בל־יקומו
Ez. 32, 27. ולא ישכבו את־גבורים
3 *impf pl.:* יִשְׁכְּבוּ *p.*
Gn. 19, 4. טרם ישכבו ואנשי העיר
Job. 21, 26. יחד על־עפר ישכבו
Ez. 32, 29. המה את־ערלים ישכבו
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁכְּבוּ
Jos. 2, 1. ושמה רחב וישכבו־שמה
Ez. 32, 30. וישכבו ערלים
3 *impf. pl.:* יִשְׁכָּבוּן
Jos. 2, 8. והמה טרם ישכבון
Job. 30, 17. וערקי לא ישכבון
3 *impf. pl.:* יִשְׁכְּבֻן
1 Sam. 2, 22. ישכבן את־הנשים
3 *impf. c. s.:* יִשְׁכָּבְהָ *Q'ri.*
Dt. 28, 30. ואיש אחר ישכבנה

Nif-al: נִשְׁכַּב
3 *impf. f. pl.:* תִּשָּׁכַבְנָה *Q'ri.*
Jes. 13, 16. ונשיהם תשכבנה
Zach. 14, 2. והנשים תשכבנה
Pu-al: שֻׁכַּב
2 *perf.:* שֻׁכַּבְתְּ *Q'ri.*
Jer. 3, 2. איפה לא שכבת
Hif-il: הִשְׁכִּיב
3 *perf. f.:* הִשְׁכִּיבָה
1 Reg. 3, 20. השכיבה בחיקי
1 *prf. c. s.:* וְהִשְׁכַּבְתִּים
Hos. 2, 20. והשכבתים לבטח
inf.: הַשְׁכֵּב
2 Sam. 8, 2. השכב אותם ארצה
3 *imperf.:* יַשְׁכִּיב
Job. 38, 37. ונבלי שמים מי ישכיב
3 *impf. c. s.:* וַיַּשְׁכִּבֵהוּ
1 Reg. 17, 19. וישכבהו על־מטתו
3 *impf. f. c. s.:* וַתַּשְׁכִּבֵהוּ
1 Reg. 3, 20. ותשכיבהו בחיקה
2 Reg. 4, 21. ותשכבהו על־מטת
3 *impf. pl. c. s.:* וַיַּשְׁכִּיבֻהוּ
2 Chr. 16, 14. וישכיבהו במשכב
Hof-al: הָשְׁ־, הָשְׁכַּב
3 *perf.:* וְהָשְׁכַּב
Ez. 32, 32. והשכב בתוך ערלים
part. m.: מֻשְׁכָּב *sg.*
2 Reg. 4, 32. משכב על־מטתו
impt. sg.: וְהָשְׁכְּבָה
Ez. 32, 19. והשכבה את־ערלים

שְׁכָב

ס״ג, וכ״ה בכתי׳, ופתרונו כתצמית וכתניקס [נייאצלאך], לומר שכיבה לתצוג, וכאמר כתן שכבת נקיים, כתן שכבת לזרע, וכתשקל משקל פתחת, וידוע בלקרוק.

n. f. (ad s. f. שִׁכְבַת־, c. s. שְׁכָבְתִּי), concubitus; שִׁכְבַת זֶרַע, coitus cum seminis effusione conjunctus.
LXX. κοίτη, κοιτασία.
cum suff.: שְׁכָבְתֵּךְ
Lev. 18, 20. לא־תתן שכבתך לזרע
Lev. 18, 23. לא־תתן שכבתך
cum suff.: שְׁכָבְתּוֹ
Lev. 20, 15. אשר יתן שכבתו
Num. 5, 20. את־שכבתו

שְׁכָבָה

ס״ג, וכסימן שְׁכָבְתִּי, ופתרונו ק׳ כמו שכונת, כמונן תצמית ותכיכה ותצוגל, ל״ש שכב קת־קשה שכבת וכיצ, כתשב כאמר ג״כ נתן קת־שכונת לזרע, כ׳ כמו תצמית בגתרק, לומר מה שצוכב כשעה שעוקין שעוקין [שיכא], ל״ש שכבת הטל, כי הטל היה כשעה שוכב על היין, וכיכיס תסקדמוכיס טעו, שפרצו מיכידת הטל, וכן התרגום נַחֲתָא לֵית כוון יפה. ותרגום שְׁכִיבָא תצלמו, ותשם שְׁכִיבָה בס״ג שם הפעולה, שֶׁכֶב כמו לרקיס תתקתון, שעליהו רֶכֶב.

n. f. (c. שִׁכְבַת): 1) concubitus, coitus, sicut זֶרַע, adjecto שְׁכָבָא, concubitus seminis h. e. in quo semen projicitur, targ. שְׁכִיבָא, שְׁוִיבָא, שְׁכוּבָא; 2) ordo (Schicht, gem. מַשְׁטְרַח), de rore super manna quasi tabulatim expanso, non descensio, uti imperite Targ. נַחֲתָא.
LXX. κοίτη, καταπαύειν.
constr.: שִׁכְבַת
Ex. 16, 13. שכבת הטל סביב
Ex. 16, 14. ותעל שכבת הטל
Lev. 15, 16. תצא ממנו שכבת־זרע
Lev. 15, 17. שכבת־זרע
Lev. 15, 18. אתה שכבת־זרע
Lev. 15, 32. שכבת־זרע
Lev. 19, 20. את־אשה שכבת־זרע
Lev. 22, 4. תצא ממנו שכבת־זרע
Num. 5, 13. אתה שכבת־זרע

מִשְׁכָּב

ס״ג וכ״ה בכתי, וכוי קו״ס הפעולה, לומר הסזכיכס וכסזכב [דסס ליענען], קו מקום הסזכב קין זיכיס, כן מעס הן קנכי, ולפעמיס כמו זכוכת, ל״ש מזכני לסס, מזכב וכי.

n. m. vel *agentis:* decubitus, concubitus, vel *loci:* cubile, spec. lectus, sepulcrum. LXX. κοιμᾶσθαι, κοίτη, κλίνη, κοιτών, στρῶμα, ταφή; κοιτῶν. S. etiam κατάκλισις.
2 Sam. 17, 28. משכב וספות
Job. 33, 15. בתנומות על משכב
Ez. 32, 25. נתנו משכב לה
הַמִּשְׁכָּב
Lev. 15, 4. כל־המשכב אשר ישכב
Lev. 15, 23. ואם על־המשכב הוא
Lev. 15, 24. וכל־המשכב אשר־ישכב
Lev. 15, 26. כל־המשכב אשר־תשכב
1 Reg. 1, 47. המלך על־המשכב
בַּמִּשְׁכָּב
2 Chr. 16, 14. וישכיבהו במשכב
לַמִּשְׁכָּב
Ex. 21, 18. ונפל למשכב
constr.: מִשְׁכַּב
Num. 31, 18. משכב זכר החיו לכם
Num. 31, 35. לא־ידעו משכב זכר
Jud. 21, 11. ידעת משכב־זכר
2 Sam. 4, 5. משכב הצהרים
constr.: כְּמִשְׁכַּב
Lev. 15, 26. כמשכב נדתה
constr.: לְמִשְׁכַּב
Num. 31, 17. למשכב זכר הרגו
Jud. 21, 12. איש למשכב זכר
Ez. 23, 17. למשכב דדים
cum suff.: מִשְׁכָּבִי
Job. 7, 23. ישא בשיחי משכבי
Prv. 7, 17. נפתי משכבי מר
Cant. 3, 1. על־משכבי בלילות
cum suff.: מִשְׁכָּבֵךְ
Ex. 7, 28. ובחדר משכבך
2 Sam. 13, 5. שכב על־משכבך
Prv. 22, 27. למה־יקח משכבך
Eccl. 10, 20. ובחדרי משכבך
cum suff.: מִשְׁכָּבֵךְ *p.*
2 Reg. 6, 12. תדבר בחדר משכבך
cum suff.: מִשְׁכָּבֵךְ
Jes. 57, 7. שמה משכבך
Jes. 57, 8. הרחבת משכבך
cum suff.: מִשְׁכַּבְכֶם
Ps. 4, 5. בלבבכם על־משכבכם
cum suff.: מִשְׁכָּבוֹ
2 Sam. 4, 7. בחדר משכבו
2 Sam. 4, 11. בביתו על־משכבו
2 Sam. 11, 2. ויקם דוד מעל משכבו
Job. 33, 19. במכאוב על־משכבו
Ps. 36, 5. און יחשב על־משכבו
Ps. 41, 4. כל־משכבו הפכת בחליו
cum suff.: בְּמִשְׁכָּבוֹ
2 Sam. 11, 13. לשכב במשכבו
Lev. 15, 5. אשר יגע במשכבו
cum suff.: בְּמִשְׁכָּבָהּ
Lev. 15, 21. וכל־הנגע במשכבה
cum suff.: מִשְׁכָּבָם
Jes. 57, 8. אהבת משכבם
1 *pl. constr.:* מִשְׁכְּבֵי
Gn. 49, 4. כי עלית משכבי אביך
Lev. 18, 22. לא תשכב משכבי אשה

זכר משכבי אשה Lev. 20, 13.
pl. constr.: מִשְׁכְּבוֹתָם
ירננו על־משכבותם Ps. 149, 5.
ינוחו על־משכבותם Jes. 57, 2.
יהלילו על־משכבותם Hos. 7, 14.
ופעלי רע על־משכבותם Mich. 2, 1.

מִשְׁכָּב

נקבי, כמו נעניי, בלי הפרש המונ.
n. m. aram., ab hebraico nil discrepans. LXX. *κοίτη*.
cum suff.: מִשְׁכָּבִי
והרהרין על־משכבי Dan. 4, 2.
וחזוי ראשי על־משכבי Dan. 4, 7.
בחזוי ראשי על־משכבי Dan. 4, 10.
cum suff.: מִשְׁכָּבֵךְ
וחזוי ראשך על־משכבך Dan. 2, 28.
רעיונך על־משכבך Dan. 2, 29.
cum suff.: מִשְׁכָּבֵהּ
וחזוי ראשה על־משכבה Dan. 7, 1.

שָׁכָה

פעל ל״ע כ״ק נניוני נוסף, נרבוי מַשְׁכִּים חָיָה, נירמי׳ ה׳ ק׳, ומונכו לדעת קנין כמו זנק, ומזכים נפ״ו זוגים סנס וסנס. ולדעת רש״י וכל״ק מזכיס זס מן זנכס, ומונכו כמו השכמה, לומס כל אלס לנ מתקוומים. וכ״ל שהפעל זנכס לנ היס ולנ נכרנ, ולנון סניוני כמו מַאֲשִׁרִים נקליעת הלנ, והוס שמיי נכוסף, מן אֲשֶׁךְ לעניל, וזס מקומו ע״ג. וכנר פרשתיהו תקת הפרים מן פרסס וסקרין מן קרן.
v. inus., unde secundum plurimos מַשְׁכִּים Jer. 5, 8. quòd ab aliis vertitur *pluraliter:* errantes, vagabundi (שָׁגָה = שָׁכָה), ab aliis *singulariter:* mane (frühauf sind sie), adverbial. pro מַשְׁכִּימִים. At potius מַשְׁכִּים pro מַאֲשִׁרִים de bene vasatis (starkbehodet) dicitur, a v. denom. חָאֲשַׁרְתָּ (אֲשֶׁךְ), quemadmodum חִסְּרוּן (פַּרְסָה), חִסְּרִים (כָּרָן), quare verbum שָׁכָה figmentis grammaticorum adnumerandum. LXX. מεθυσθέντες מְשֻׁכָּרִים. *θηλυμανεῖς*.
part. pl.: *מַשְׁכִּים v. אָשֵׁךְ 132.
Jer. 5, 8. *סוסים מזוזנים משכים

שָׁכָה

פ״כ ול״ע כ״ק נגוך, ומונכו רקיס והנעס וזעיס וקיס [זויען, ועקען], ודומס לו סָבָא נקלמי, לנר ממנו סָכְוִי. עין נזוומרוכי, וכן נדומס לו שָׁנָה לקמן נפקרון קיס והנעס, וכנרס כמכוון נ״כ נשפתי תערנ, כלנר תרלס נס׳ לנר תנרס׳ נזנרס לס״ק.
v. intr. inus., videre, spectare (schauen), cogn. שָׁזָה, aram. סְכָא (סְכְוִי samarit. oculus). V. שֶׂכֶל.

שָׂכְוִי

ז״ו, ומונכו לדעת לנון *עוזל מזכיות הלנ והמזנכס, ולדעת רלנ״ג [הנקרל נ״כ לדעת ד׳ נסכיקלס], חוס הזכל הסיולקי, ע״ל זכס לזון הזקפס, וכנר הניול נקון הלזון, ל״ק נפס ״ל פרוש וס, ע״ם זהלנ זוכס ומקנר ספ הכולדות [נעניולע], וכ״ל לנס נכון. ומתקוות ולת זכוי נגמרל וכ״ע כנוי לתרנגול, לומר כניל ומניע ומנקין נין יום וניו לילס, וכנון לו כנוי וס, וכן תקנו נגרכות הזקר לומר מתרנגול לנר נתן לזכוי ניכס, וכלמר כ״ס [דף כ״ו] לומר רני זמעון נן לקיש, כזהלכתי לתקוס קן נזניל היו קורין לכלס ניכפי ולתרנגול זכוי, וסמתרגס וניכס מסקדמוכים פרשו גס מקומו נקיוב ע״ל

שָׁכָה I.

פ״כ, ונהפסק שָׁכְחַ כלרון לרוב נגוודלים, והעתיד יִשְׁכַּח. המונ נזיל דנר ע״י עיס וליס וקעיקס וזגיגס וכנוכוק [פערגעסטען], כי יסודו כמו שָׁגַג לעיל [ע״ג], וכנדל לפ״ו מן נזס, שתמונתו ריקוק והעתק והדק דנר.-ונקנר נמונן זס ניקס שלוחו של מכתכ, וקס יכל לקריו סיקור לו סוק נזמס, ל״מ שכחתי מלכול לקרי. ולפעמיס עוינס וזניקס נכלל. מכפעל פעולי״, לומר היוק נזכך וכנוי, ולפעמיס כמו נעוב, והכנד והכוסף יולל, לומר סכוב וגריעת מזכיקס, והמקפעל ל״ק נקפלת כמונן נפעל. נז״ע מוס נְשָׁכְחוּת, שִׁכְּחַת, הַשָּׁכָחָה, ומזכס זגור מס שִׁכְּחָה [ל״מ לֶקֶט שִׁכְּחָה וּפֵאָה], וכן נפיועים.
v. trans. (in p. שָׁכֵחַ, impf. תִּשְׁכַּח), oblivisci h. e. rei cujuspiam memoriam ex animo amittere errore vèl negligentia, cogn. שָׁגַג, divers. נָשָׁה (quod de re ex animo elonggata eique ademta sive subtracta dicitur), seq. acc. ejus rei, cujus quis negligentiâ sive incuria memoriam amisit, vel מִן et infin. de re, quam quis omittit s. praetermittit. *Ni.* oblivioni traditum, oblivione obrutum, derelictum, deletum esse. *Pi.* et *Hi.* facere, ut quis obliviscatur. *Hitpa.* sec. nonnullos, sicut *Ni.*, oblivioni traditum esse. Neohebr. inde nmm. actionis שִׁכְּחוּת, נִשְׁכָּחוּת, הַשָּׁכָחָה, LXX. ἐπιλανθάνεσθαι, καταλείπειν; inf. שָׁכְחַ, λήθη.
3 perf.: שָׁכַח
Ps. 9, 13. לא שכח צעקת עניים
Ps. 10, 11. אמר בלבו שכח אל
3 prf. c. h. int.: הֲשָׁכַח
Ps. 77, 10. השכח חנות אל
3 perf: וְשָׁכַח
Gn. 27, 45. ושכח את אשר
3 prf. c. suff.: שְׁכֵחֵנִי *p.*
Jes. 49, 14. ואדני שכחני
3 prf. fem.: שָׁכְחָה
Hos. 2, 15. ואתי שכחה נאם־י״י
it. paus. שָׁכֵחָה *p.*
Prv. 2, 17. ברית אלהיה שכחה
2 perf.: וְשָׁכַחְתָּ
Dt. 8, 14. ושכחת את־י״י אלהיך
Dt. 24, 19. ושכחת עמר בשדה
2 perf. fem.: שָׁכַחְתְּ
Jes. 17, 10. כי שכחת אלהי ישעך
Jer. 13, 25. אשר שכחת אותי
Ez. 22, 12. ואתי שכחת נאם אדני
Ez. 23, 35. יען שכחת אותי
2 prf. c. suff.: שְׁכַחְתַּנִי
Ps. 42, 10. למה שכחתני
1 perf.: שָׁכַחְתִּי
Ps. 102, 5. שכחתי מאכל לחמי
1 perf.: שָׁכַחְתִּי *p.*
Dt. 26, 13. ולא שכחתי
Ps. 119, 83. חקיך לא שכחתי
Ps. 119, 109. ותורתך לא שכחתי
Ps. 119, 141. פקדיך לא שכחתי
Ps. 119, 153. כי־תורתך לא שכחתי
Ps. 119, 176. מצותיך לא שכחתי
3 perf. pl.: שָׁכְחוּ
Ps. 106, 13. מהרו שכחו מעשיו
Ps. 106, 21. שכחו אל מושיעם
Ps. 119, 139. כי־שכחו דבריך צרי
Jer. 3, 21. שכחו את־י״י אלהיהם
Jer. 23, 27. כאשר שכחו אבותם
Jer. 50, 6. שכחו רבצם
3 prf. pl. c. s.: שְׁכֵחוּנִי *p.*
Job. 19, 14. ומידעי שכחוני
Jer. 2, 32. ועמי שכחוני
Hos. 13, 6. על־כן שכחוני
2 perf. pl. c. s.: שְׁכַחְתֶּנִי
Jer. 18, 15. כי שכחני עמי
3 prf. pl. c. s.: שְׁכֵחוּהוּ
Jer. 30, 14. כל־מאהביך שכחוך
2 prf. pl. c. int.: הֲשְׁכַחְתֶּם
Jer. 44, 9. השכחתם את־רעות
1 perf. pl.: שָׁכַחְנוּ
Ps. 44, 21. אם־שכחנו שם אלהינו
1 prf. pl. c. s.: שְׁכַחֲנוּךָ
Ps. 44, 18. ולא שכחנוך
prt. pl. constr.: שֹׁכְחֵי
Job. 8, 13. ארחות כל־שכחי אל
Ps. 50, 22. שכחי אלוה
inf. abs.: שָׁכֹחַ
Dt. 8, 19. והיה אם־שכח תשכח
impt. fem.: וְשִׁכְחִי
Ps. 45, 11. ושכחי עמך
1 imperf.: אֶשְׁכַּח
Ps. 119, 16. לא אשכח דברך
Ps. 119, 93. לא־אשכח פקדיך
Hos. 4, 6. אשכח בניך גם־אני
Am. 8, 7. אם־אשכח לנצח
1 imperf.: אֶשְׁכָּחָה
Job. 9, 27. אם־אמרי אשכחה שיחי
1 imperf. c. s.: אֶשְׁכָּחֵךְ
Ps. 137, 5. אם־אשכחך ירושלם
Jes. 49, 15. ואנכי לא אשכחך
2 imperf.: תִּשְׁכַּח
Dt. 4, 9. פן־תשכח את־הדברים
Dt. 6, 12. השמר לך פן־תשכח את־י״ 8, 11.
Dt. 8, 19. אם־שכח תשכח את־י״
Dt. 9, 7. זכר אל־תשכח
1 S. 1, 11. ולא־תשכח את־אמתך
Ps. 10, 12. אל־תשכח עניים
Ps. 44, 25. תשכח ענינו ולחצנו
Ps. 74, 19. אל־תשכח לנצח
Ps. 74, 23. אל־תשכח קול צרריך
Prv. 4, 5. אל־תשכח ואל־תט
2 imperf.: תִּשְׁכָּח *p.*
Dt. 25, 19. מתחת השמים לא תשכח
Job. 11, 16. כי־אתה עמל תשכח
Prv. 3, 1. בני תורתי אל־תשכח
2 imperf.: וַתִּשְׁכַּח
Dt. 32, 18. ותשכח אל מחללך
Jes. 51, 13. ותשכח י״י עשך
Hos. 4, 6. ותשכח תורת אלהיך
2 impf. fem.: תִּשְׁכְּחִי
Ps. 103, 2. ואל־תשכחי כל־גמוליו
2 impf. fem.: תִּשְׁכָּחִי *p.*
Jes. 54, 4. בשת עלומיך תשכחי
2 impf. c. s.: תִּשְׁכָּחֵנִי
Ps. 13, 2. עד־אנה י״י תשכחני
2 impf. c. s.: תִּשְׁכָּחֵנוּ
Thr. 5, 20. למה לנצח תשכחנו
3 imperf.: יִשְׁכַּח
Dt. 4, 31. ולא ישכח את ברית
3 imperf.: וַיִּשְׁכַּח
Prv. 31, 5. פן־ישתה וישכח מחקק
Prv. 31, 7. ישתה וישכח רישו
3 imperf.: וַיִּשְׁכַּח
Hos. 8, 14. וישכח ישראל את־עשהו
3 impf. c. s.: יִשְׁכָּחֵהוּ
Job. 24, 20. ישכחהו רחם
3 impf. c. s.: וַיִּשְׁכָּחֵהוּ
Gn. 40, 23. את־יוסף וישכחהו
3 impf. fem.: תִּשְׁכַּח
Ps. 137, 5. תשכח ימיני

3 *impf. f. c. h int.:* תִּתְשַׁכַּח
Jes. 49, 15. התשכח אשה עולה
Jer. 2, 32. התשכח בתולה עדיה
3 *impf. fem.:* וַתִּשְׁכַּח
Job. 39, 15. ותשכח כי־רגל תזרה
2 *imperf. pl.:* תִּשְׁכְּחוּ
Dt. 4, 23. פן־תשכחו את־ברית
2 *impf. pl.:* תִּשְׁכָּחוּ *p.*
2 Rg. 17, 38. כרתי אתכם לא תשכחו
3 *imperf. pl.:* יִשְׁכְּחוּ
Ps. 59, 12. פן־ישכחו עמי
Ps. 78, 7. ולא ישכחו מעללי־אל
3 *imperf. pl.:* וַיִּשְׁכְּחוּ
Jud. 3, 7. וישכחו את־י׳ אלהיהם
1 S. 12, 9. וישכחו את־י׳ אלהיהם
Ps. 78, 11. וישכחו עלילותיו
3 *impf. f. pl.:* תִּשְׁכַּחְנָה
Jes. 49, 15. גם־אלה תשכחנה
Nif-al: נִשְׁכַּח 3 *perf.*
Eccl. 9, 5. כי נשכח זכרם
3 *perf.:* נִשְׁכָּח *p.*
Eccl. 2, 16. הכל נשכח
3 *perf.:* וְנִשְׁכַּח
Gn. 41, 30. ונשכח כל־השבע
1 *perf.:* נִשְׁכַּחְתִּי
Ps. 31, 13. נשכחתי כמת מלב
3 *perf. pl.:* נִשְׁכְּחוּ
Jes. 65, 16. כי נשכחו הצרות
part. m. pl.: הַנִּשְׁכָּחִים
Job. 28, 4. הנשכחים מני־רגל
part. fem.: נִשְׁכָּחָה *sg.*
Jes. 23, 16. עיר זונה נשכחה
part. fem.: וְנִשְׁכַּחַת *sg.*
Jes. 23, 15. ונשכחת צר
3 *imperf.:* יִשָּׁכַח
Ps. 9, 19. לא לנצח ישכח אביון
2 *imperf.:* תִּשְׁכַּח *p.* ־כַּח
Dt. 31, 21. כי לא תשכח מפי זרעו
Jer. 20, 11. כלמת עולם לא תשכח
Jer. 23, 40. אשר לא תשכח
Jer. 50, 5. ברית עולם לא תשכח
Pi-el: שִׁכַּח 3 *perf.*
Thr. 2, 6. שכח י׳ בציון ׳ בציון
Hif-il: הִשְׁכִּיחַ
inf. constr.: לְהַשְׁכִּיחַ
Jer. 23, 27. להשכיח את־עמי

שָׁכֵחַ

ת״ו, ומוסיף ניכוי עתיקי, ומתרגם שָׁכְחֵי, וכלומר עוזב דבר ונוסף [פעל־נעמסעכל].
adj. m. prt. (pl. c. שָׁכְחֵי), obliviscens, oblitus. LXX. *ἐπιλανθανόμενος.*
masc. pl.: הַשְּׁכֵחִים
Jes. 65, 11. השכחים את־הר קדשי
adj. m. pl.: שְׁכֵחֵי
Ps. 9, 18. כל־גוים שכחי אלהים

II. שָׁכָח

פ״כ, ומתרגם נקטלת ק׳, נכנין מתפעל הִשְׁתַּכַּח, ומוכח מיניקם וסוויס לשון יכוקד יקופד [פיכטען], וכן בגמרא שְׁכִיחַ מתוקפי, נמוכן ישוח וכמצוקת, ומוסיף מתפעל הפעולי, לומר מיות נכמצוקת ויסות [זיין, עקסיסטירען, גענוגען וועדען]. וזה פתרון הפסוק נקטלת, ונכון רעיתי רשעים קבורים [נכלי רוגו ועוגב ע׳ מעשים הרעים] וינצלו [לא לבותיהם, ע״ד נוף על לבותיו] ומתו, ומתקוס קדוש ישלכו [כ״ל יפעו וילכו בלשון מעולם הזה מתוך חייהם, מקום לשון יכבו הכדיקים עליו], ונכל זולת ויזתכבו נעיר

3 *impf. f. c. h int.:* תִּתְשַׁכַּח
Jes. 49, 15. התשכח אשה עולה
Jer. 2, 32. התשכח בתולה עדיה
3 *impf. fem.:* וַתִּשְׁכַּח
Job. 39, 15. ותשכח כי־רגל תזרה
2 *imperf. pl.:* תִּשְׁכְּחוּ
Dt. 4, 23. פן־תשכחו את־ברית
2 *impf. pl.:* תִּשְׁכָּחוּ *p.*
2 Rg. 17, 38. כרתי אתכם לא תשכחו
3 *imperf. pl.:* יִשְׁכְּחוּ
Ps. 59, 12. פן־ישכחו עמי
Ps. 78, 7. ולא ישכחו מעללי־אל
3 *imperf. pl.:* וַיִּשְׁכְּחוּ
Jud. 3, 7. וישכחו את־י׳ אלהיהם
1 S. 12, 9. וישכחו את־י׳ אלהיהם
Ps. 78, 11. וישכחו עלילותיו
3 *impf. f. pl.:* תִּשְׁכַּחְנָה
Jes. 49, 15. גם־אלה תשכחנה
Nif-al: נִשְׁכַּח 3 *perf.*
Eccl. 9, 5. כי נשכח זכרם
3 *perf.:* נִשְׁכָּח *p.*
Eccl. 2, 16. הכל נשכח
3 *perf.:* וְנִשְׁכַּח
Gn. 41, 30. ונשכח כל־השבע
1 *perf.:* נִשְׁכַּחְתִּי
Ps. 31, 13. נשכחתי כמת מלב
3 *perf. pl.:* נִשְׁכְּחוּ
Jes. 65, 16. כי נשכחו הצרות
part. m. pl.: הַנִּשְׁכָּחִים
Job. 28, 4. הנשכחים מני־רגל
part. fem.: נִשְׁכָּחָה *sg.*
Jes. 23, 16. עיר זונה נשכחה
part. fem.: וְנִשְׁכַּחַת *sg.*
Jes. 23, 15. ונשכחת צר
3 *imperf.:* יִשָּׁכַח
Ps. 9, 19. לא לנצח ישכח אביון
2 *imperf.:* תִּשְׁכַּח *p.* ־כַּח
Dt. 31, 21. כי לא תשכח מפי זרעו
Jer. 20, 11. כלמת עולם לא תשכח
Jer. 23, 40. אשר לא תשכח
Jer. 50, 5. ברית עולם לא תשכח
Pi-el: שִׁכַּח 3 *perf.*
Thr. 2, 6. שכח י׳ בציון ׳ בציון
Hif-il: הִשְׁכִּיחַ
inf. constr.: לְהַשְׁכִּיחַ
Jer. 23, 27. להשכיח את־עמי

שָׁכַח

כמוהו נעיר לשכר עשו כן, ונכרם לשון יסוף, ומקדמונים פתרוהו בשונן לשון, ומכוקר יפקר.
v. tr., ἅπαξ γεγραμμένον (Qohel. 8, 10. *Hitpa.* הִשְׁתַּכַּח), invenire, reperire (gem. prt. pass. שְׁכִיחַ = neoh. נִמְצָא); unde *Hitpa.*, inveniri, existere, esse (l. l. *simul vidi impios splendide sepultos, qui ad atavos suos decesserunt, relicto domicilio justorum; nihilominus inveniuntur in urbe tales, qui rectum faciant h. e. qui honeste agant, quorum memoria mox intercidit*). LXX. ἐπῃνήθησαν (יִשְׁתַּבְּחוּ).
Hitpo-el: הִשְׁתַּכַּח
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁתַּכְּחוּ
Eccl. 8, 10. וישתכחו בעיר

שָׁכַח

כמוהו כמו בעבדי, ומגור מלך נתרגוס, ומכוון וס בפעולי הִשְׁתַּכַּח, ומכוסף הַשְׁכָּחָה חוק מעט על קל, נכל מצלות על מלך בעבדי.
v. trans. aram., invenire; *Itpe.* inveniri; *Af.* invenire, acquirere, sibi comparare. LXX. εὑρίσκειν.
Itpa-el: הִשְׁתְּכַח 3 *perf.*
Dan. 2, 35. לא־השתכח להון
Dan. 6, 24. חבל לא־השתכח בה
3 *perf.:* וְהִשְׁתְּכַח
Esr. 6, 2. והשתכח באחמתא
3 *prf. fem.:* הִשְׁתְּכַחַת
Dan. 5, 11. כחכמת־אלהין השתכחת
Dan. 5, 12. חשתכחת בה בדניאל
Dan. 5, 14. וחכמה יתירה השתכחת
Dan. 6, 5. לא השתכחת עלוהי
Dan. 6, 23. זכר השתכחת לי
2 *perf. f.:* וְהִשְׁתְּכַחַתְּ
Dan. 5, 27. והשתכחת חסיר
Haf-el: הַשְׁכַּח
1 *perf.:* הַשְׁכַּחַת
Dan. 2, 25. די־השכחת גבר
3 *perf. pl.:* וַהַשְׁכַּחוּ
Dan. 6, 12. והשכחו לדניאל
Esr. 4, 19. ובקרו והשכחו
1 *prf. pl.:* הַשְׁכַּחְנָא
Dan. 6, 6. להן השכחנא עלוהי
inf. constr.: לְהַשְׁכָּחָה
Dan. 6, 5. בעין עלה להשכחה
Dan. 6, 5. לא־יכלין להשכחה
2 *imperf.:* תְּתַהַשְׁכַּח
Esr. 4, 15. ותתהשכח בספר דכרניא
1 *imprf. pl.:* נְהַשְׁכַּח
Dan. 6, 6. לא נהשכח לדניאל

I. שָׁכַךְ

לומר שָׁכַךְ, פ״כ ול״ע כ״ק נגזורים שָׁכַח, שָׁכַךְ, שַׁכְּרִין, ופתרוהו כמרכו על תַּשְׁכֵּךְ לעיל, וכן כָּסַח, נקיעם נקיעם וגזירם ודכיכם וכיכם וכעיכם [שעצענן], וכנר משויתי לתיוהו נשפתי מעבר פתח פעלים רבים, וכפי הכרחם לי סְגֹרֵר לעיל מתמנות לומר נסופי ילוע, ומפעל סכר נחמי לך שכיי מוס.
h. e. שָׁכַךְ, *v. tr. inus.*, secare, scindere, findere, pungere, cogn. חָשַׁךְ, כָּסַח, et סָגַר, inde accedente terminatione *or* exstitit n. סְגֹרֵר, sagaris, uti ex סָכַךְ v. secundarium aram. סְכַר.

שַׁכְּרִין

ז״ו גזיר שָׁכַךְ [ומכוי נס״ע שַׁכְּרִינִים], נסופי רִין, כמו תַּגְרִין גזיר תָּגָן, ומפעלי ל״ם דוגמאות משקל קַצְרִין מן קָצָה, פַּגְרִין מן פֶּגֶר, צַנְרִין מן צָנָה, ומע״ו חִפְרִין מן חָפַר, וכזמות סָרְרִין מן סָרַר [נסתכן ספקם וכתכוד הדגוש כדרך], ומו תמוד סַנְדְּרִין מן סַנְדָּל, וכתכמי כמשך מסופי וס לשון בוצרין מן בֶּצֶר מפעל, חֲצִרִין מן לָגֹן וכדומס. פתרוהו מתלף וקרב [מעסקעל], מתמנות על תתון נפעל, ודומס לו שָׁכְּרִין נערבי, סַכָּרִין נתכמי, ממוסף וס · וכ״ע יפורש תכוכתו לפי נרכו, ל״מ סכין של נעניים, סכין של שחיטה.
n. m. (neoh. pl. שַׁכְּרִים, ortum ex n. prim. שָׁכַךְ, addita terminatione *in*, quam repraesentant etiam nmm. חִפְרִין, צָנְרִין, קָצְרִין, פַּגְרִין, תַּגְרִין, a vv. תָּגַן, חָפַר, צָנָה, פָּגָה, קָצָה, in n. סָרְרִין = סַרְדִּין, resoluto dagesatione, = סַנְדְּרִין a n. prim. סַנְדָּל, in nmm. aram. לָגְרִין, חֲצִרִין, בּוּצְרִין a vv. לָגַן, חָצַר, בָּצַר), culter, gladius, aram. סַכָּרִין, arab. *sikkin*. LXX. *χείρ*.
Prv. 23, 2. ושמת שכין בלעיך

שָׁכָךְ

ז״ו, ומתרגם לך כרכוי שְׁכָכִים, ומוכנו קוץ [דַּכְתָן], ונקרא כן ע״ש עקיצם ודכיכם כנשכי, ודומס לו שאך נעבדי, ומקביל לך דקדק יפה, שהכיב פעל כנוד לסדודו.
n. m. (unde solus pl. שְׁכָכִים), sentis, spina, arab. *šâk*, a v. שָׁכַךְ (non שָׁכַךְ, vi pungendi). LXX. *σκόλοψ*.
pl.: לִשְׁכָכִים
Num. 33, 55. ושכים בעיניכם

שְׁכָכָה

ז״כ, גזיר שָׁכַךְ הזכרי, שלא נתרגם נמוכן וס, ונעשו כמו אֵךְ, לומר קוץ, ול״ג כ״ק שעכיכו עוקץ וכלי מדבר כמו שוכה נעבדי, שעכין עוקץ וכין.
n. f. (a m. שָׁכַךְ), sicut שָׁכַךְ, spina, sentis, transl. telum acutum, arab. *šauka*.
pl.: בְּשֻׁכוֹת
Job. 40, 20. התמלא בשכות עורו

II. שָׁכָךְ

פעל נודד, ומוכנו קשור וקרוב ומכוך, כתתר כרתם מגויריו, ומוסיף ק״כ סגנם ופתיפם מסכיב מתמנות ותת, ומקרן כמו סָךְ לעיל.
v. tr., sicut סָךְ, plectere, sepire, deinde obtegere, operire. LXX. *σκεπάζειν*.

שֹׁךְ

ז״ו, ומוכנו גדר לו דבר מסוכך כגן, ומוסיף לל״ק כמו סֹךְ לעיל.
n. m., sicut סֹךְ, sepes. LXX. *σκήνωμα*.
cum suff.: שֻׁכּוֹ
Thr. 2, 6. ויחמס כגן שכו

מְשׂוּכָה

ז״כ, ומוכנו לקוו ומכוך סבכים, ודומס לו משוכה מן זוך, וקל להכין.
n. f., plexus frondium, vepretum. LXX. *φραγμός*.
cum suff.: מְשׂוּכָתוֹ
Jes. 5, 5. הסר משוכתו

שַׁכָּךְ

לומר שַׁכָּךְ, פ״כ, ומתקור שָׁכַךְ, ומוכנו לל״ק כמו שַׁח לעיל, לומר תכוסה ונקיעם ונקיעם קדילם ונכיעה שתיקם ותמוסה [ויך ועשענן, -לענגן], ל״מ מסגקע הקעם ומקנף מסלון ומוכמים ומקלוסם מעל הקרן, ונאמר כמשלם ג״כ מעקום נסופי וס, וכן נעבדי שַׁכָּךְ מרקם ודומס נסופי וס, ומפעל לפ״ו ומסמות הנקים נקטני הסם סוס.
s. שָׁכַךְ, *n. m.* (c. s. שְׁכָכוֹ), adspectus (hinc: species, forma externa, quae significatio a primariâ immediate orta superest in lingua arab., cf. 1 Sam. 25, 3. טוֹבַת־שֶׂכֶל = טוֹבַת מַרְאֶה; Prv. 3, 4. חֵן וְשֶׂכֶל = שָׂכוֹב, *adspectum blandum* h. e. comitatem), trop. vis contemplandi spiritualis, *mens*, intellectus, tum de facultate ipsa tum de vario ejus habitu atque operatione, a v. שָׂכָה (שָׂכַל = שָׂכַךְ), spectare, *σκέπτεσθαι*, *σκοπεῖν*, addita terminatione *ĕl*, aram., variante terminationis forma, סָכַל, שָׂכַל, quare verbum insequens pro denominativo habendum. LXX. *φρόνησις* (*προνοεῖν*), *ἐπιστήμη*, *σοφία*, *ἔννοια*, *σύνεσις* (*συνετός*); *κλοιός*.
1 Sam. 25, 3. והאשה טובת־שכל
Esr. 8, 18. איש שכל מבני מחלי
Neh. 8, 8. ושום שכל

*דַּסֶּכֶל

*Eccl. 10, 6. נתן הסכל במרומים

בְּשֶׂכֶל

p.
1 Chr. 26, 14. יועץ בשכל

מַשְׂכֵּל

p.
Job. 17, 4. לבם צפנת משכל

שֵׂכֶל

1 Chr. 22, 12. יתן לך י״י שכל ובינה
2 Chr. 2, 11. בן חכם יודע שכל ובינה

2 Chr. 30, 22. המשכילים שכל־טוב
Ps. 111, 10. שכל טוב לכל־עשיהם
Prv. 13, 15. שכל־טוב יתן־חן
Prv. 16, 22. מקור חיים שכל בעליו
Prv. 19, 11. שכל אדם האריך אפו

וְשֶׂכֶל

Prv. 3, 4. ומצא־חן ושכל טוב

לְשֶׂכֶל

Prv. 23, 9. יבוז לשכל מליך

cum suff.: שִׂכְלוֹ

Prv. 12, 8. לפי שכלו יהלל־איש
Dan. 8, 25. ועל־שכלו והצליח

שָׂכַל

פ״כ, ומוכנו עין והנעתה, הענקה וצביה וקיום [צַאוענען, -זוענן], ומוס קע״כ הנשלמה על הנעתה נשכל ודעת, לומר נעיון רוחני [לייכוים הַשָּׂכֵן, קלוג ווין], וכן הנשלמ נשפתי יערה, מן נפיה ושכיח על הנשלמה [ל״מ כיוני יוסף, ובגרמני klug, מן לוגען]. ושגור מוכן זה נכנין הכוסף הַשָּׂכֵל, הנעתה והענקה, ל״מ וכמה הטעם להשכיל, לומר למשלה. ומוס קע״כ הענקה ושימת עין פקוחה על הכך והתנוכוח בו, ידיעה ועיומה וכיכה הכיומ והכרה, וקשור מקצוות, והנשלמה ג״כ על הנלקח והכיון המעשה. הכנד שֵׂכֶל הנכיל מה שהוא לעשות בידיו, או שהכיך ידיו נהשכל והכהמה, וכן פרשו המתרגם וילקוט וקהן־עזרא, ולדעת הענציס עכיו קשור זה בזה, והשמת שכל בערבי נמוכן זה, והוא ג״כ מן שֵׂכֶל, בהוספת למ״ד. בהרגוש אַשְׂכֵּל לך סלוכן והגור, ולהוב שם נסיון שֵׂכֶל, שהכך תמוך ידע והבון הכיט בענבי, וקע״כ תמוך ידע והבון, והשם הַסְתַּכְלוּת נמוכן הנעתה ידוע.

v. denom. tr., uti vel visu vel intellectu, spectare, metaph. intelligentem, prudentem esse, qua significatione creberrimum est *Hi.* הִשְׂכִּיל, primum vi *adspiciendi* (Gn. 3, 6.), deinde attendendi animumque advertendi, prudentem esse s. fieri vel prudenter consultoque agere et, quod inde sequitur, cum successu (syn. הִצְלִיחַ), trans. informare, erudire; secundare, ad prosperos successus promovere. *Pi.* seq. accus., prudenter consultoque aliquam rem tractare, veluti manus de industria insolito modo imponere, Gn. 48, 14. Alii vertunt: perplexe posuit (Vulg. commutans manus, sec. LXX.: ἐναλλὰξ τὰς χεῖρας), collato arab. *śakkala* (quod et ipsum conformatione secundaria ortum est ex v. prim. שָׂכַךְ). Targ. *Af.* אַשְׂכֵּל (scriptione discretum ab אַסְכֵּל, stulte agere), pro hebr. בִּין, יָדַע, חָבִיר. *Hitpa.* neoh. n. act. הִסְתַּכְּלוּת, adspectio. LXX. συνετὸν εἶναι; *Hi.* συνιέναι, συνετίζειν (σύνεσις), φρονεῖν, ἐπίστασθαι, ἐπιγινώσκειν, κατανοεῖν, εὐοδοῦν, ἐφιστάναι; הִשְׂכִּיל בְּרִינָה, συμβιβάζειν; prt. συνετός (συνετῶς, σύνεσις), νοήμων; f. ἁρμόζουσα.

3 perf.: שָׂכַל

1 Sam. 18, 30. שכל דוד מכל עבדי

Pi-el: שִׂכֵּל *3 perf.*

Gn. 48, 14. שכל את־ידיו

Hif-il: הִשְׂכִּיל *3 perf.*

1 Chr. 28, 19. מיד ר״י עלי השכיל

3 perf.: וְהִשְׂכִּיל

Jer. 23, 5. ומלך מלך והשכיל

1 perf.: פתח נקתנ הִשְׂכַּלְתִּי

Ps. 119, 99. מכל־מלמדי השכלתי

3 perf. pl.: הִשְׂכִּילוּ

Job. 34, 27. וכל־דרכיו לא השכילו
Ps. 64, 10. ומעשהו השכילו
Ps. 106, 7. לא־השכילו נפלאותיך
Jer. 10, 21. על־כן לא השכילו
Jer. 20, 11. כי־לא השכילו

part. masc.: מַשְׂכִּיל *sg.*

1 Sam. 18, 14. דוד לכל־דרכו משכיל
1 Sam. 18, 15. אשר־הוא משכיל
Job. 22, 2. כי־יסכן עליו משכיל
Ps. 14, 2. 53, 3. לראות היש משכיל
Ps. 32, 1. לדוד משכיל
Ps. 41, 2. אשרי משכיל אל־דל
Ps. 42, 1. 52, 1. למנצח משכיל
Ps. 44, 1. לבני־קרח משכיל
Ps. 45, 1. משכיל שיר ידידת
Ps. 47, 8. זמרו משכיל
Ps. 53, 1. 54, 1. 55, 1. משכיל לדוד
Ps. 74, 1. 78, 1. משכיל לאסף
Ps. 88, 1. משכיל להימן האזרחי
Ps. 89, 1. משכיל לאיתן האזרחי
Ps. 142, 1. משכיל לדוד
Prv. 10, 5. אגר בקיץ בן משכיל
Prv. 10, 19. וחושך שפתיו משכיל
Prv. 14, 35. רצון־מלך לעבד משכיל
משכיל על־דבר ימצא־טוב
Prv. 16, 20.
Prv. 17, 2. עבד משכיל ימשל
Prv. 21, 12. משכיל צדיק לבית רשע

part. masc.: הַמַּשְׂכִּיל *sg.*

Am. 5, 13. לכן המשכיל

part. masc.: לְמַשְׂכִּיל *sg.*

Prv. 15, 24. למעלה למשכיל

part. masc.: וּמַשְׂכִּילִים

Dan. 1, 4. ומשכלים בכל־חכמה

part. m. pl.: הַמַּשְׂכִּילִים

Dan. 11, 35. ומן־המשכילים יכשלו
2 Chr. 30, 22. המשכילים שכל טוב

prt. m. pl.: וְהַמַּשְׂכִּילִים

Dan. 12, 3. והמשכילים יזהירו
Dan. 12, 10. והמשכלים יבינו

prt. m. pl. constr.: וּמַשְׂכִּילֵי

Dan. 11, 33. ומשכילי עם יבינו

part. f. sg.: מַשְׂכֶּלֶת

Prv. 19, 14. ומי״י אשה משכלת

inf. abs.: הַשְׂכֵּל

Prv. 1, 3. לקחת מוסר השכל
Prv. 21, 16. תועה מדרך השכל
Jer. 9, 23. השכל וידע אותי

inf. abs.: וְהַשְׂכֵּיל

Jer. 3, 15. ורעו אתכם דעת והשכיל

inf. abs.: וְהַשְׂכֵּל

Dan. 1, 17. מדע והשכל

inf. abs.: בְּהַשְׂכִּיל

Job. 34, 35. ודבריו לא בהשכיל

inf. constr.: וּבְהַשְׂכִּיל

Prv. 21, 11. ובהשכיל לחכם

inf. constr.: לְהַשְׂכִּיל

Gn. 3, 6. ונחמד העץ להשכיל
Ps. 36, 4. חדל להשכיל להיטיב

inf. constr.: וּלְהַשְׂכִּיל

Neh. 8, 13. ולהשכיל אל־דברי
Dan. 9, 13. ולהשכיל באמתך

inf. c. suff.: לְהַשְׂכִּילֶךָ

Dan. 9, 22. יצאתי להשכילך בינה

inf. c. suff.: לְהַשְׂכִּילָם

Neh. 9, 20. הטובה נתת להשכילם

inf. constr.: מֵהַשְׂכִּיל

Jes. 44, 18. מהשכיל לבתם

impt. pl.: הַשְׂכִּילוּ

Ps. 2, 10. ועתה מלכים השכילו

1 impf.: אַשְׂכִּילָה

Ps. 101, 2. אשכילה ׀ בדרך תמים

1 impf. c. s.: אַשְׂכִּילְךָ

Ps. 32, 8. אשכילך ׀ ואורך

2 imperf.: תַּשְׂכִּיל

Jos. 1, 7. למען תשכיל
Jos. 1, 8. ואז תשכיל
1 Reg. 2, 3. למען תשכיל

2 impf. ap.: וְתַשְׂכֵּל

Dan. 9, 25. ותשכל מן־מצא דבר

3 imperf.: יַשְׂכִּיל

1 S. 18, 5. אשר ישלחנו שאול ישכיל
Prv. 16, 23. לב חכם ישכיל פיהו
Prv. 17, 8. אל־כל־אשר יפנה ישכיל
Jes. 52, 13. הנה ישכיל עבדי

2 impf. pl.: תַּשְׂכִּילוּ

Dt. 29, 8. למען תשכילו
Ps. 94, 8. מתי תשכילו

3 impf. pl.: יַשְׂכִּילוּ

Dt. 32, 29. לו חכמו ישכילו זאת

3 impf. pl.: וְיַשְׂכִּילוּ

Jes. 41, 20. וישכילו יחדו

שֵׂכֶל

נקרמי כמו שכל נענבי, והפעולי שלו הִשְׂתַּכֵּל, הענקה על דבר. נקרגוס הפעל זה הענות שֵׂכֶל ומידועם שְׂכָלָא, שׂוּכֶל, שִׂכְלָהּ, שֵׂכְלָתָן, שׂוּכְלָתָן, וכ״ע הקוקיי שִׂכְלֵי מן שֵׂכֶל, מִשְׂכְּלוֹת, הַשְׂכָּלָה, מִהְשַׂכֵּל, מִהְשַׂכְּלוּת.

v. aram., hebraici consimillimum.

Itpa., seq. בְּ, animum advertere, attendere ad aliquid. LXX. προσνοεῖν.

Itpa-el: אִשְׂתַּכַּל

part. masc.: מִשְׂתַּכֵּל *sg.*

Dan. 7, 8. משתכל הוית בקרניא

שָׂכְלְתָנוּת

ע״כ, ומוכנו שכל והשתכלות [קייכוים], תנוכה ומדע.

n. f. (subst. ab adj. שׂוּכְלְתָן Targ. Mischle), intelligentia, prudentia, targ. שֵׂכֶל (def. שִׂכְלָא, שׂוּכֶל, שִׂכְּוִיל, שׂוּכְלְתָנוּת). LXX. σύνεσις.

וְשָׂכְלְתָנוּ

Dan. 5, 11. נהירו ושכלתנו וחכמה
Dan. 5, 12. ומנדע ושכלתנו
Dan. 5, 14. ונהירו ושכלתנו

שִׂכְלוּת

ע״כ, תמוך סִכְלוּת, וסיכנו ע״ין לכתן.

n. f. pro סִכְלוּת, stultitia, a. v. שָׂכַל = סָכַל transp., ut videtur, ex סָכַל נשׂכל = נשׂכל. νωθρὸν εἶναι.

*וְשִׂכְלוּת

Eccl. 1, 17. *ודעת הללות ושכלות

שָׂכַל

ע״כ, והעתיד יִשְׂכַּל, ומוכנו גמיכה וקיפוס הטעם והשלמה [קויפסחקען, פעכטיכטעע ויין], כי יסודו שׂ־כ־ל, ודומה לו בָּלַע, בָּלַח, וכן משלו תַּכְלִית נעכיו, ומוס קע״כ היות משולש הכנים, ל״מ היות משולש הכנים, והכיכוני נקכיי שְׂכוּלָה כמעט כמו עקרים. הכנד שָׂכַל שלשת הכנים, ל״מ ע״י מקרם ופנע ועיוף קיות רעות, ע״י קרב ומלחמה, ע״י מיתה טבעית, וככלל קע״כ היות עקור ובלי כנים, ונהשלמה ג״כ מנפנים. הנוסף ככנד נהשטע קלת.

v. comp. tr. (impf. יִשְׂכַּל), desinere, ad nihilum redactum, perditum esse, cogn. כָּלַל, כָּלַח, arab. *ṭa-kila*, spec. orbari h. e. liberis privari; prt. orbata vel liberis destituta h. e. sterilis (parall. עֲקָרָה).

Pi. orbare, liberis morte abreptis, hinc general. intr. liberis destitutum esse, abortire, metaph. etiam de terra et arboribus. *Hi.* orbare, progenie necata; abortum pati. LXX. ἀτεκνοῦν; prt. ἀτεκνός; *Pi.* κατέδεσθαι, τιμωρεῖν, ἀσθενεῖν; prt. ἄγονος.

1 perf.: שָׁכַלְתִּי

Gn. 43, 14. כאשר שכלתי שכלתי

1 prf.: שָׁכֻלְתִּי *p.*

Gn. 43, 14. כאשר שכלתי שכלתי

part. pass.: שְׁכוּלָה *sg.*

Jes. 49, 21. שכולה וגלמודה

1 impf.: אֶשְׁכַּל

Gn. 27, 45. למה אשכל גם־שניכם

3 impf. f.: תִּשְׁכַּל

1 Sam. 15, 33. תשכל מנשים אמך

Pi-el: שִׁכֵּל

3 prf. f.: שִׁכְּלָה

1 Sam. 15, 33. שכלה נשים חרבך
Thr. 1, 20. מחוץ שכלה־חרב

3 prf. f.: וְשִׁכְּלָה

Lev. 26, 22. ושכלה אתכם

3 pf. f. c. s.: וְשִׁכְּלָתָה *p.*

Ez. 14, 15. ושכלתה והיתה שממה

1 perf.: שִׁכַּלְתִּי

Jer. 15, 7. שכלתי אבדתי את־עמי

1 prf. e. s.: וְשִׁכַּלְתִּים

Hos. 9, 12. ושכלתים מאדם

3 prf. pl.: שִׁכְּלוּ *p.*

Gn. 31, 38. ועזיך לא שכלו

3 prf. pl c. s.: וְשִׁכְּלָהּ

Ez. 5, 17. וחיה רעה ושכלך

2 prf. pl.: שִׁכַּלְתֶּם

Gn. 42, 36. אתי שכלתם

part. fem.: מְשַׁכֶּלָה *sg.*

Ex. 23, 26. לא־תהיה משכלה

part. fem.: מְשַׁכֶּלֶת *sg.*

2 Reg. 2, 19. והארץ משכלת

part. f. sg.: וּמְשַׁכֶּלֶת *p.*

2 Reg. 2, 21. עוד מות ומשכלת

part. fem.: וּמְשַׁכֶּלֶת *sg*

Ez. 36, 13. ומשכלת גויך היית

inf. c. suff.: לְשַׁכְּלָם

Ez. 36, 12. ולא־תוסף עוד לשכלם

2 impf. f.: תְּשַׁכְּלִי *Qrî.*

Ez. 36, 14. 15. וגויך לא תכשלי־עוד

3 impf. f.: תְּשַׁכֵּל

Dt. 32, 25. מחוץ תשכל־חרב
Job. 21, 10. תפלט פרתו ולא תשכל
Mal. 3, 11. ולא־תשכל לכם הגפן

Hif-il: הִשְׁכִּיל

part. masc.: מַשְׁכִּיל *sg.*

Jer. 50, 9. חציר כגבור משכיל
Hos. 9, 14. תן־להם רחם משכיל

שִׁכּוּל

ע״ו, ומוכנו מעמד שלילת הכנים והעקרות [קינדעראָלויגקייט], וכנכח מסכנד. *n. m. pluralet. piël.* (sicut עִוְרִים, זְקֵנִים, עֲלוּמִים), status ἀτεκνίας (Kinderlosigkeit). LXX. ἀπολλύναι.

pl. c. suff.: שִׁכֻּלַיִךְ

Jes. 49, 20. בני שכליך

שִׁכּוֹל

ע״ו, ומוכנו כמו שִׁכּוּל, כי הקמוכה מופעמת ע״י מְלוֹא, ונקמר מן מלכות משולשת יוכנים, או מכעוכות נכללו, ובהרגוש חָכַל הפעל משלמו, והפעולי אֶחְכּוֹל, ומסם חָכֵל, חָכֵל, חַכְלוּ, חַכְלוּ, חָכְלוּ, והקוקיי חַכֵּל.

שָׁכֵל שָׁכֵם

n. m. (abstr. ad s. f. מְלֵוֹא, plenitudo), orbitas vel general. status derelicti, velut pressae civitatis, a v. שָׁכַל, aram. תְּכֵל (cujus derivata nominalia supra enumerata sunt). LXX. ἀτεκνία. A. ἀτέκνωσις.

Ps. 35, 12. שכול לנפשי
Jes. 47, 8. ולא אדע שכול
Jes. 47, 9. שכול ואלמן

שַׁכּוּל

ת״ו, והפתרון ריוק שכול, וכנכס מכנין סכנר.

adj. m. piël., orbus vel prole nata vel prole nascenda propter sterilitatem aut abortum. LXX. ἄτεκνος, ἀτεκνοῦν, ἀπορεῖσθαι, νοήμων. A. ἠτεκνωμένος.

2 Sam. 17, 8. כדוב שכול בשדה
Prv. 17, 12. פגוש דב שכול באיש
Hos. 13, 8. אפגשם כדב שכול

adj. fem.: שַׁכּוּלָה *sg.*

Cant. 4, 2. 6, 6. ושכלה אין בהם

adj. fem. pl.: שַׁכּוּלוֹת
Jer. 18, 21. שכלות ואלמנותי

שַׁכְלֻל

v. s. r. כְּלַל *p.* 557

שֶׁכֶם

ג״ו ונספסק שֶׁכֶם, וכנכוי שִׁכְמוֹ, ומוכנו ל׳ קלק לקויי. על כתף, או קלק עליוני על גב מקום לעורף [שולעצר], והוא הלכר לצר עליו כוללים מצל, וכגדל מן כתף, כלצר כתפי מצכאם קפול יוכיח. וכללל לק״כ מקום כצילת מצל וסכל, או כצילת צרכה ותלכות ומצלה או לכר מס, או ג״כ הלכר לצר עליו יכה הלכה לעכוב ולישר. והפכלת צכם כמעט כמו פנם עורף, והצילת צכם כמו כתן עורף כהכלל קלתי. וכמוכן זה הוא לפעמים כמעמיי ל״ת צכם לקד, כלצר יליר הסובי הד בַּהֹפֶא, לומר כהסכלה לקת וכלכ לקד, וכצל מקופן הענדים ומצדקים, צילנו כהסכלה צכם לסכוב עול הענודה. כ׳ נהצלה על קלק מה מככר ופלך, צדומה כתוקלו לצלנר סוס, וכי כן נלכך כתף ועכור ולכ וכל הלנדים כענני, ונעדני מַכֶּבֶב [צהוק צל צכם] ג״כ נהצלה וקת.

n. m. (in p. שֶׁכֶם, c. s. שִׁכְמוֹ), utriusque humeri posterior compages, dorsum, cui onus imponitur et quo portatur (unde שכם v. denom., aeth. bajulare, samar. ab humeris deponere, arab. remunerari, praemium auferre), hinc potius cervix, quam humerus (div. a כָּתֵף, uti luce clarius apparet ex Job. 31, 22.), utpote membrum, quo portatur (onus, vel trop. dominium) vel quod verberibus caeditur (Jes. 9, 3.), vel quod hostibus a fugientibus abvertitur (הַפְנָה שֶׁכֶם, syn. פָּנָה עֹרֶף, נָתַן, hinc absol. Ψ. 21, 23. tergiversatio, fuga); שֶׁכֶם אֶחָד, dorso uno h. e. unanimi consensu; trop. dorsum terrae (Landrücken, Landstrich) h. e. tractus, regio, portio (syn. כָּתֵף, arab. *mankib*). LXX. νῶτος, νῶτον; ὦμος, ὠμία; τράχηλος, σίκιμα.

Gn. 9, 23. וישימו על־שכם שניהם
Gn. 48, 22. שכם אחד על־אחיך
Zeph. 3, 9. לעבדו שכם אחד

שָׁכֵם *p.*

Ps. 21, 13. כי תשיתמו שכם

cum h finis: שָׁכְמָה

Hos. 6, 9. דרך ירצחו שכמה

cum suff.: שִׁכְמִי

Job. 31, 36. אם־לא על־שכמי אשאנו

cum suff.: שִׁכְמֵךְ

Jes. 10, 27. יסור סבלו מעל שכמך

cum suff.: שִׁכְמוֹ

Gn. 49, 15. ויט שכמו לסבל
Jos. 4, 5. אבן אחת על־שכמו
Jud. 9, 48. וישם על־שכמו
Ps. 81, 7. הסירותי מסבל שכמו
Jes. 9, 3. ואת מטה שכמו
Jes. 9, 5. ותהי המשרה על־שכמו
Jes. 14, 25. וסבלו מעל שכמו יסור
Jes. 22, 22. מפתח בית־דוד על־שכמו

cum suff.: מִשְׁכְּמוֹ

1 Sam. 9, 2. משכמו ומעלה גבה
1 Sam. 10, 23. משכמו ומעלה

cum suff.: שִׁכְמָהּ

Gn. 21, 14. שם על־שכמה
Gn. 24, 15. וכדה על־שכמה

cum suff.: כְּתֵף מִשְׁכְּמָהּ

Job. 31, 22. כתפי משכמה תפול

cum suff.: שִׁכְמָם

Ex. 12, 34. בשמלתם על־שכמם

שָׁכֶם

פעל שמי [ול״ע נענכי כ״ף נכוסף], ומוכנו כמו שֶׁבַם נספס כוצית, עציכת וכציקת מצל על שכס, ומוס הכוסף הַשְׁבִּים, כתמלותו כציכת מצל וכעל על שכס [לוי־פלצלען], ונעכור שכן דרך לכצי מקכס נקרן קדס, לתת כעלות הצקה עול המצל על השכס, לכן נכלל השכמה נכוקר וכציעה הלאקה, או עצות מעצה כמולצי נקר, והפוכו שָׁרָא הקר לנודע המצל, ונמוכן הוס נלכך להכנס, והמקור והכיכולי לרוב כעצמיים. נז״ע ממכו הַשְׁכָּמָה הסס.

v. denom.-hif., bajulare, humeris portare, aeth. *sakama*; *Hi.* הִשְׁכִּים, humeris imponere (velut sarcinam aut manticam), deinde translatione desumta ab hominibus, maxime viatoribus et rure versantibus, qui mane surgentes, impositis sarcinis, abeunt, mane agere, mane surgere ad labores obeundos (adverb. מַשְׁכֵּם, הַשְׁכֵּם, quasi *matutinanter*, mane), deinde gener. mature agere, adjuncta notione tum studii attenti curaeque assiduae, tum celeritatis et agilitatis. Neoh. n. act. הַשְׁכָּמָה. LXX. ὀρθρίζειν, ἀνιστάναι, ἐγείρεσθαι, ὄρθρος; prt. ὀρθρινός.

Hif-il: הִשְׁכִּים

3 perf.: וְהִשְׁכִּים

2 Sam. 15, 2. והשכים אבשלום
Job. 1, 5. והשכים בבקר

3 prf. pl.: הִשְׁכִּימוּ

Zeph. 3, 7. אכן השכימו השחיתו

2 prf. pl.: וְהִשְׁכַּמְתֶּם

Gn. 19, 2. והשכמתם והלכתם
Jud. 19, 9. והשכמתם מחר
1 Sam. 29, 10. והשכמתם בבקר

part. masc.: מַשְׁכִּים *sg.*

Jer. 5, 8. *מוזנים משכים היו
Hos. 6, 4. 13, 3. וכטל משכים הלך

part. pl. c.: מַשְׁכִּימֵי

Ps. 127, 2. שוא לכם משכימי קום
Jes. 5, 11. הוי משכימי בבקר

inf. abs.: הַשְׁכֵּם

1 Sam. 17, 16. השכם והערב
2 Chr. 36, 15. השכם ושלוח
Jer. 7, 13. 35, 14. השכם ודבר
Jer. 7, 25. יום השכם ושלח
Jer. 11, 7. השכם והעד לאמר
Jer. 25, 4. 29, 19. השכם ושלח
Jer. 32, 33. השכם ולמד
Jer. 35, 15. השכם ושלח

inf. abs.: הַשְׁכֵּם *adv.*

Prv. 27, 14. בבקר השכים
Jer. 44, 4. השכים ושלח

inf. aram.: אַשְׁכֵּים *adv.*

Jer. 25, 3. אשכים ודבר

inf. abs.: וַהַשְׁכֵּם

Jer. 26, 5. והשכם ושלח

impt. sg.: הַשְׁכֵּם

Ex. 8, 16. 9, 13. השכם בבקר והתיצב
1 Sam. 29, 10. ועתה השכם בבקר

1 imperf.: תַּשְׁכִּים

Jud. 9, 33. תשכים ופשטת

3 impf. ap.: וַיַּשְׁכֵּם

Gn. 19, 27. 21, 14. 22, 3. וישכם אברהם בבקר
Gn. 20, 8. וישכם אבימלך בבקר
Gn. 28, 18. וישכם יעקב בבקר
Gn. 32, 1. וישכם לבן בבקר
Ex. 24, 4. וישכם בבקר
Ex. 34, 4. וישכם משה בבקר
Jos. 3, 1. וישכם יהושע בבקר
Jos. 7, 16. 8, 10. וישכם יהושע בבקר
Jud. 6, 38. ויהי־כן וישכם ממחרת
Jud. 7, 1. וישכם ירבעל הוא גדעון
Jud. 19, 8. וישכם בבקר ביום
1 Sam. 15, 12. וישכם שמואל
1 Sam. 17, 20. וישכם דוד בבקר
1 S. 29, 11. וישכם דוד הוא ואנשיו
2 Reg. 6, 15. וישכם משרת
2 Chr. 29, 20. וישכם יחזקיהו המלך

1 impf. pl.: נַשְׁכִּימָה

Cant. 7, 13. נשכימה לכרמים

3 impf. pl.: וַיַּשְׁכִּימוּ

Gn. 26, 31. וישכימו בבקר וישבעו
Ex. 32, 6. וישכימו ממחרת
Jos. 8, 14. וישכימו ויצאו
Jud. 6, 28. וישכימו אנשי העיר
Jud. 19, 5. וישכימו בבקר ויקם
Jud. 21, 4. וישכימו העם
1 S. 1, 19. וישכימו בבקר וישתחוו
1 Sam. 5, 3. וישכימו אשדודים
1 Sam. 5, 4. וישכימו בבקר ממחרת
2 Reg. 3, 22. וישכימו בבקר
2 Reg. 19, 35. וישכימו בבקר והנה
2 Chr. 20, 20. וישכימו בבקר ויצאו
Jes. 37, 36. וישכימו בבקר והנה

3 impf. pl.: וַיַּשְׁכִּמוּ

Num. 14, 40. וישכמו בבקר ויעלו
Jos. 6, 15. וישכמו כעלות השחר
1 Sam. 9, 26. וישכמו ויהי כעלות

שָׁכַן

פ״נ, ונספסק שָׁכֵן כדרך נגודדים, והעתיד יִשְׁכֹּן, ונמקור שְׁכֹנוֹ ע״ל פְּתֹחוֹ. פתכוכו תמנותי כריעה וכפיפה לת עלמו להרגלה, כריעה והתלפתות צרפיפה וקכיה [ויך כיעדערלאסטען, -נייגען], כי הקכן שָׁכֵן [הצין מקלב מוצג ועמיי], ולומה לו קָרֵב [ע״פ הצווי נצפתי מעכ], וכן דמיוכו חָנִיָּה לעיל. ומוה תנוסה וישיכה ותכיכין [מעמוד ענן וקפ], קכיה ותנוסה ולילה, כלל לופן הסצלל של קכיה, ולעתים לכן עזרל נמוכן רוקכי,היות מוסכן ומלומד וכהוג נדבר, לפלל לקי הכמה שבכתי עכמה, ע״ל שַׁבַּנִי נערני, לפן נתפצר

n. m. (abstr. ad s. f. שְׁכֻנָה), habitatus (eingewohnt), statutus (de tentorio). *Pi.* domicilium alicui parare, facere, ut habitet, de Deo potissimum, qui facit, ut nomen suum alicubi resideat (cf. neoh. שְׁכִינָה). *Hi.* facere vel permittere, ut quis incolat, seq. לְאֹהֶל, tabernaculum figere. Cognata sunt huic verbo composito שָׁ־כַ־נ vv. simplicia et paragogica חָנַ־ךְ et נָחַ־ת. LXX. ἀναπαύεσθαι, καθέζεσθαι, ἡσυχάζειν, κοιμᾶν; οἰκεῖν, κατ-, παρ-; καταλύειν, στρατοπεδεύειν; κατασκευάζειν, καταβαίνειν, καταγίνεσθαι; εἰσέρχεσθαι, ἐπ-; σκιάζειν, ἐπι-; *inf.* οἶκος; *Benoni:* γείτων, οἱ ἐν; *Pi.* et *Hi.* κατοικίζειν, κατασκηνοῦν, ἐπικαθίζειν, πηγνύειν. A. S. Th. σκηνοῦν; A. καθῆσθαι; S. κατοικεῖν, κατασκηνοῦν, ἐπαναπαύειν, ἡρεμεῖν, κατακληρονομεῖν, ἱδρυθῆναι.

3 perf.: שָׁכַן

Ex. 40, 35. כי־שכן עליו הענן
Jos. 22, 19. שכן־שם משכן י״י

3 perf.: שָׁכֵן *p.*

Dt. 33, 12. וביו כתפיו שכן
Dt. 33, 20. כלביא שכן
Jud. 5, 17. בעבר הירדן שכן

3 perf.: וְשָׁכַן

2 Sam. 7, 10. ושכן תחתיו ולא ירגז
1 Chr. 17, 9. ושכן תחתיו
Jes. 32, 16. ושכן במדבר משפט
Jer. 17, 6. ושכן חררים במדבר

3 perf. fem.: שָׁכְנָה

Ps. 94, 17. כמעט שכנה דומה נפשי
Ps. 120, 6. רבת שכנה־לה נפשי

2 perf.: שָׁכַנְתָּ

Ps. 74, 2. הר־ציון זה שכנת בו

2 perf. fem.: שָׁכַנְתִּי

Jer. 51, 13. שכנתי על־מים רבים

2 perf. fem.: וְשָׁכַנְתְּ

Mich. 4, 10. ושכנת בשדה

1 perf.: שָׁכַנְתִּי

Ps. 120, 5. שכנתי עם־אהלי קדר
Prv. 8, 12. אני חכמה שכנתי ערמה

1 perf.: וְשָׁכַנְתִּי

Ex. 25, 8. ושכנתי בתוכם
Ex. 29, 45. ושכנתי בתוך בני ישראל
1 Reg. 6, 13. ושכנתי בתוך בני ישראל
Ez. 43, 9. ושכנתי בתוכם לעולם
Zach. 2, 14. ושכנתי בתוכך
Zach. 8, 3. ושכנתי בתוך ירושלם

3 perf. pl.: שָׁכְנוּ

Ps. 68, 7. סוררים שכנו צחיחה

3 *perf. pl.:* וַיִּשְׁכְּנוּ
Jes. 13, 21. ושכנו שם בנות יענה
Ez. 17, 23. ושכנו תחתיו כל צפור
Zach. 8, 8. ושכנו בתוך ירושלם
part. masc.: שֹׁכֵן *sg.*
Gn. 14, 13. והוא שכן באלני ממרא
Num. 5, 3. אשר אני שכן בתוכם
Num. 24, 2. שכן לשבטיו
Num. 35, 34. שכן בתוכה
Num. 35, 34. כי אני י״י שכן
Ps. 135, 21. שכן ירושלם הללו־יה
Jes. 33, 5. כי שכן מרום
Jes. 57, 15. שכן עד וקדוש שמו
Joel 4, 17. שכן בציון הר־קדשי
Joel 4, 21. וי״י שכן בציון
part. masc.: שֹׁכְנִי *constr.*
Dt. 33, 16. ורצון שכני סנה
Jer. 49, 16. שכני בחגוי הסלע
Obad. 1, 3. שכני בחגוי־סלע
Mich. 7, 14. שכני לבדד
part. masc.: הַשֹּׁכְנִי
Lev. 16, 16. השכן אתם בתוך
Jes. 8, 18. השוכן בהר ציון
part. m. pl.: הַשֹּׁכְנִים
Jer. 25, 24. השכנים במדבר
p. pl. constr.: שֹׁכְנֵי
Job. 4, 19. שכני בתי־חמר
Jes. 26, 19. ורננו שכני עפר
p. pl. constr.: וְשֹׁכְנֵי
Jes. 18, 3 ישבי תבל ושכני ארץ
p. pl. constr.: וְשֹׁכְנֵיהֶם
Job. 26, 5. מתחת מים ושכניהם
part. p. pl. constr.: דַּשְׁכֹּנֵי
Jud. 8, 11. השכני באהלים
inf. constr.: בְּשָׁכְנוֹ
Gn. 35, 22. ויהי בשכן ישראל
inf. constr.: לְשָׁכְנוֹ
Num. 9, 22. על־המשכן לשכן עליו
1 Reg. 8, 12. י״י אמר לשכן בערפל
2 Chr. 6, 1. י״י אמר לשכון בערפל
Job. 30, 6. בערוץ נחלים לשכן
Ps. 68, 19. לשכן ׀ יה אלהים
Ps. 85, 10. לשכן כבוד בארצנו
inf. constr.: לְשָׁכְנִי
Ex. 29, 46. לשכני בתוכם
inf. constr.: *לְשָׁכְנוֹ
Dt. 12, 5. *לשכנו תדרשו
impt. sg.: שְׁכֹן
Gn. 26, 2. שכן בארץ
impt. sg.: שְׁכָן־
Ps. 37, 3. שכן־ארץ ורעה אמונה
impt. sg.: וּשְׁכֹן
Ps. 37, 27. ושכן לעולם
impt. pl.: וְשִׁכְנוּ
Jer. 48, 28. ושכנו בסלע
1 *imperf.:* אֶשְׁכֹּן
Jes. 57, 15. מרום וקדוש אשכון
1 *imperf.:* אֶשְׁכָּן־ *s. M.*
Ez. 43, 7. אשר אשכן־שם
1 *imperf.:* וְאֶשְׁכֹּן
Job. 29, 25. ואשכון כמלך בגדוד
1 *imperf.:* אֶשְׁכְּנָה
Ps. 139, 9. אשכנה באחרית ים
1 *imperf.:* וְאֶשְׁכְּנָה *p.*
Ps. 55, 7. אעיפה ואשכנה
2 *imperf.:* תִּשְׁכֹּן
Jes. 13, 20. ולא תשכון עד־דור
3 *imperf.:* יִשְׁכֹּן
Gn. 16, 12. ועל־פני כל־אחיו ישכן
Gn. 49, 13. לחוף ימים ישכן
Num. 9, 18. ישכן הענן על־המשכן
Num. 23, 9. עם לבדד ישכן
Dt. 33, 12. ישכן לבטח עליו

Jud. 5, 17. ועל־מפרציו ישכון
Ps. 15, 1. מי־ישכן בהר קדשך
Ps. 16, 9. אף־בשרי ישכן לבטח
Ps. 65, 5. ישכן חצריך
Ps. 68, 17. אף־י״י ישכן לנצח
Ps. 104, 12. עוף־השמים ישכון
Jes. 33, 16. הוא מרומים ישכן
Jer. 23, 6. וישראל ישכן לבטח
3 *imperf.:* יִשְׁכָּן־ *s. M.*
Job. 38, 19. אי־זה הדרך ישכן־אור
Num. 9, 17. אשר ישכן־שם הענן
Prv. 1, 33. ושמע לי ישכן־בטח
3 *imperf.:* וַיִּשְׁכֹּן
Gn. 9, 27. וישכן באהלי־שם
3 *imperf.:* וַיִּשְׁכָּן
Ex. 24, 16. וישכן כבוד־י״י
Num. 10, 12. וישכן הענן במדבר
Dt. 33, 28 וישכן ישראל בטח
וישכן בירושלם עד־
1 Chr. 23, 25. לעולם
Job. 15, 28. וישכן ׀ ערים נכחדות
3 *imperf.:* תִּשְׁכֹּן
Job. 18, 15. תשכון באהלו
Job. 37, 8. ובמעונותיה תשכן
Jer. 33, 16. וירושלם תשכון לבטח
Jer. 46, 26. תשכן כימי־קדם
Jer. 50, 39. ולא תשכון עד־דור ודר
3 *impf. fem.:* תִּשְׁכָּן־ *s. M.*
Job. 3, 4. תשכן־עליו ענגה
3 *imperf. pl.:* יִשְׁכְּנוּ
Ps. 69, 37. ואהבי שמו ישכנו־בה
Prv. 2, 21. ישרים ישכנו־ארץ
Prv. 7, 11. בביתה לא־ישכנו רגליה
Prv. 10, 30. ורשעים לא־ישכנו ארץ
Jes. 34, 11. וינשוף וערב ישכנו־בה
Jes. 34, 17. לדור ודור ישכנו־בה
Jes. 65, 9. ועבדי ישכנו־שמה
Ez. 31, 13. ישכנו כל־עוף השמים
Nah. 3, 18. ישכנו אדיריך
3 *imperf. pl.:* יִשְׁכְּנוּ
Ps. 102, 29. בני־עבדיך ישכונו
Jer. 49, 31. בדד ישכנו
3 *imperf. pl.:* וַיִּשְׁכְּנוּ
Ps. 37, 29. וישכנו לעד עליה
3 *imperf. pl.:* וַיִּשְׁכְּנוּ
Gn. 25, 18. וישכנו מחוילה
3 *impf. f. pl.:* תִּשְׁכֹּנָה
Ez. 17, 23. בצל דליותיו תשכנה
Pi-el: שִׁכֵּן 3 *perf.*
Ps. 78, 60. אהל שכן באדם
1 *perf.:* שִׁכַּנְתִּי
Jer. 7, 12. שכנתי שמי שם
1 *perf.:* וְשִׁכַּנְתִּי
Jer. 7, 7. ושכנתי אתכם
inf. constr.: לְשַׁכֵּן
Num. 14, 30. לשכן אתכם
Dt. 12, 11. 14, 23. 16, 6. 11. 26, 2. לשכן שמו שם
Neh. 1, 9. לשכן את־שמי שם
1 *imperf.:* וַאֲשַׁכְּנָה
Jer. 7, 3. ואשכנה אתכם
Hif-il: הִשְׁכִּין
1 *perf.:* וְהִשְׁכַּנְתִּי
Ez. 32, 4. והשכנתי עליך כל־עוף
2 *imperf.:* תַּשְׁכֵּן
Job. 11, 14. ואל־תשכן באהליך
3 *imperf.;* יַשְׁכֵּן
Ps. 7, 6. לעפר ישכן סלה
3 *imperf.:* וַיַּשְׁכֵּן
Gn. 3, 24. וישכן מקדם לגן־עדן
Ps. 78, 55. וישכן באהליהם
3 *imperf. pl.:* וַיַּשְׁכִּינוּ
Jos. 18, 1. וישכינו שם

שָׁכֵן
כלכתי כמו נעבתי, כלי ספרע סמכון, וסכבל שַׁכֵּן כמו סכבל נעבתי, ונתרגום ונגמרת שְׁכִין, משכן ומקום סתכוסק, ל״ע בזכוכין גוזלין ובכלין, וכן מַשְׁכּוֹן סס שניתן לפקדון, אצל מחבו קס״ל ספעל המכונע מַשְׁכֵּן.
v. aram., hebraici non absimile, unde gemar. שְׁכִין, habitaculum, et מַשְׁכּוֹן, depositum, pignus (מַשְׁכֹּן, v. denom. pignorari). LXX. *κατασκηνοῦν.*
3 *impf. pl. f.:* יִשְׁכֹּנָה
Dan. 4, 18. ישכנן צפרי שמיא
Pu-el: שַׁכַּן 3 *perf.*
Esr. 6, 12. שכן שמה תמה
שָׁכֵן
ת״ו, וסוף הניכוכי, ונקני שְׁכֵנָה, וכנכוי שְׁכֵנָתָהּ, ומוכנו הסוכן אצל פלוני וקרוב לפיו [שְׁכֵנוֹ לְהִכְנַעַר], ומוס קס״כ קרוב ומיודע, וכאמר ג״כ מעיר וקרע סקרובה לפקרע, כת״ע מאכו שְׁכוּנָה סמופנע [כַּשְׁכֵנַרְעַשְׁפַע], וכן שְׁכֵנוּת מאכו.
adj. m. partic. (f. שְׁכֵנָה, c. s. שְׁכֵנַתְּהּ), incola, accola, vicinus, etiam de urbibus finitimis, neoh. inde שְׁכוּנָה, שְׁכֵנוּת, vicinitas. LXX. *πάροικος, ὁ περίοικος, γειτών, ὁμορεῖν, κατασκηνοῦν, οἰκεῖν, κατ-*; pl. S. *γειτνιῶντες.*
Prv. 27, 10. טוב שכן קרוב
Jes. 33, 24. ובל־יאמר שכן חליתי
Jer. 6, 21. שכן ורע יאבדו
constr.: שְׁכֵן
Hos. 10, 5. יגורו שכן שמרון
cum suff.: שְׁכֵנוֹ
Ex. 12, 4. ולקח הוא ושכנו
pl. cum suff.: שְׁכֵנָי
Jer. 12, 14. על־כל־שכני הרעים
pl. cum suff.: וְלִשְׁכֵנַי
Ps. 31, 12. ולשכני ׀ מאד
pl. cum suff.: לִשְׁכֵנֵינוּ
Ps. 44, 14. תשימנו חרפה לשכנינו
Ps. 79, 4. היינו חרפה לשכנינו
Ps. 79, 12. והשב לשכנינו שבעתים
Ps. 80, 7. תשימנו מדון לשכנינו
pl. cum suff.: שְׁכֵנֶיךָ
Ez. 16, 26. בני־מצרים שכניך
pl. c. suff.: שְׁכֵנֶיהָ
2 Reg. 4, 3. מאת כל־שכניכי
pl. cum suff.: שְׁכֵנֶיו
Dt. 1, 7. ואל־כל־שכניו
pl. cum suff.: וּשְׁכֵנֶיו
Jer. 49, 10. ואחיו ושכניו
pl. cum suff.: לִשְׁכֵנֶיהָ
Ps. 89, 42. היה חרפה לשכניו
pl. cum suff.: שְׁכֵנֶיהָ
Jer. 50, 40. עמרה ואת־שכניה
pl. cum suff.: וּשְׁכֵנֶיהָ
Jer. 49, 18. סדם ועמרה ושכניה
adj. f. c. s.: מִשְׁכַּנְתָּהּ
Ex. 3, 22. ושאלה אשה משכנתה
adj. fem. pl.: הַשְׁכֵּנוֹת
Ruth 4, 17. ותקראנה לו השכנות
מִשְׁכָּן
ת״ו, וסרכוי נסופיי וכר ונקני, ופקרוכו מנוסס ומקום סמשכן, כן מאגור לקדס כן מתרכין לקיס ולנסמס, ולפעמים מאקום סמשכן הקנ״ס, או אפלו נכלל.
n. m. (pl. מִשְׁכָּנוֹת, מִשְׁכָּנִים), domicilium (ferarum, hominum), elative Dei h. e. tabernaculum (מִשְׁכַּן

חקקי בסלע משכן לו
Jes. 22, 16.
הַמִּשְׁכָּן
תבנית המשכן Ex. 25, 9.
ואת־המשכן תעשה Ex. 26, 1.
והיה המשכן אחד Ex. 26, 6.
לאהל על־המשכן Ex. 26, 7.
תסרח על אחרי המשכן Ex. 26, 12.
על־צדי המשכן Ex. 26, 13.
לכל קרשי המשכן Ex. 26, 17. 36, 22.
ולצלע המשכן השנית Ex. 26, 20. 36, 25.
ולירכתי המשכן ימה Ex. 26, 22. 36, 27.
למקצעת המשכן Ex. 26, 23. 36, 28.
לקרשי צלע המשכן Ex. 26, 27 (bis).
והקמת את־המשכן Ex. 26, 30.
על צלע המשכן Ex. 26, 35.
חצר המשכן Ex. 27, 9.
לכל כלי המשכן Ex. 27, 19.
המשכן את־אהלו Ex. 35, 11.
לפתח המשכן Ex. 35, 15.
יתדת המשכן Ex. 35, 18.
בעשי המלאכה את־
המשכן Ex. 36, 8.
ויהי המשכן אחד Ex. 36, 13.
לאהל על־המשכן Ex. 36, 14.
לקרשי צלע־המשכן Ex. 36, 31.
לקרשי צלע־המשכן Ex. 36, 32.
לקרשי המשכן Ex. 36, 32.
אלה פקודי המשכן Ex. 38, 21.
כל־יתדת המשכן Ex. 38, 31.
ויביאו את־המשכן אל־
משה Ex. 39, 33.
כל־כלי עבדת המשכן Ex. 39, 40.
ומשחת את־המשכן Ex. 40, 9.
הוקם המשכן Ex. 40, 17.
ויקם משה את־המשכן Ex. 40, 18.
האהל על־המשכן Ex. 40, 19.
הארן על־המשכן Ex. 40, 21.
ירך המשכן צפנה Ex. 40, 22.
ירך המשכן נגבה Ex. 40, 24.
וכבוד י״י מלא את־המשכן Ex. 40, 34.
מלא את־המשכן Ex. 40, 35
ובהעלות הענן מעל
המשכן Ex. 40, 36.
ענן י״י על־המשכן Ex. 40, 38.
וימשח את־המשכן Lev. 8, 10.
המה ישאו את־המשכן Num. 1, 50.
ובנסע המשכן Num. 1, 51.
ובחנת המשכן Num. 1, 51.
את־עבדת המשכן Num. 3, 7. 8.
אחרי המשכן יחנו Num. 3, 23.
המשכן והאהל Num. 3, 25.
אשר על־המשכן Num. 3, 26.
על ירך המשכן Num. 3, 29, 35.
קרשי המשכן Num. 3, 36. 4, 31.
והחנים לפני המשכן Num. 3, 38.
פקדת כל־המשכן Num. 4, 16.
את־יריעת המשכן Num. 4, 25.
אשר על־המשכן Num. 4, 26.
יהיה בקרקע המשכן Num. 5, 17.
להקים את־המשכן Num. 7, 1.
ויקריבו אותם לפני המשכן Nu. 7, 3.
הקים את־המשכן Num. 9, 15.
כסה הענן את־המשכן Num. 9, 15.
יהיה על־המשכן Num. 9, 15.
ישכן הענן על־המשכן Num. 9, 18.
ובהאריך הענן על־המשכן Nu. 9, 19.
ימים מספר על־המשכן Num. 9, 20.
על־המשכן לשכן עליו Num. 9, 22.
והורד המשכן Num. 10, 17
נשאי המשכן Num. 10, 17.
את־המשכן עד־באם Num. 10, 21.

אין־לשאת את־המשכן 1Chr 23,26.
וּבְמִשְׁכָּן
מתהלך באהל ובמשכן 2Sam. 7, 6.
לַמִּשְׁכָּן
את־הקרשים למשכן Ex. 26,15.18. 36, 20. 23.
וכל־היתדת למשכן Ex. 38, 20.
מסך הפתח למשכן Ex. 40, 5.
מסך הפתח למשכן Ex. 40, 28.
סביב למשכן ולמזבח Ex. 40, 33.
וסביב למשכן יחנו Num. 1, 50.
וּמִמִּשְׁכָּן
מאהל אל־אהל וממשכן 1Chr. 17, 5.
constr.: מִשְׁכַּן
משכן העדת Ex. 38. 21.
כל עבדת משכן אהל Ex. 39, 32.
תקים את־משכן אהל Ex. 40, 2.
פתח משכן אהל־מועד Ex. 40, 6.
פתח משכן אהל־מועד Ex. 40, 29.
לפני משכן י״י Lev. 17, 4.
על־משכן העדת Num. 1, 50.
משכן העדות Num. 1, 53.
מעל משכן העדת Num. 10, 11.
את־עבדת משכן י״י Num. 16, 9.
ויעלו מעל משכן־קרח Num. 16, 27.
הקרב אל־משכן י״י Num. 17, 28.
את־משכן י״י טמא Num. 19, 13.
משמרת משכן י״י Num. 31, 30. 47.
שכן־שם משכן י״י Jos. 22, 19.
לפני משכן אהל־מועד 1Chr. 6, 17.
משכן בית האלהים 1 Chr. 6, 33.
הכהנים לפני משכן י״י 1Chr. 16, 39.
שם לפני משכן י״י 2 Chr. 1, 5.
ומקום משכן כבודך Ps. 26, 8
חללו משכן שמך Ps. 74, 7.
ויטש משכן שילו Ps. 78, 60.
constr.: וּמִשְׁכַּן
ומשכן י״י אשר־עשה 1 Chr. 21, 29.
constr.: לְמִשְׁכַּן
סביב למשכן העדת Num. 1, 53.
למשכן־קרח דתן ואבירם Nu. 16, 24.
constr.: מִמִּשְׁכַּן
ויסבו פניהם ממשכן י״י 2 Chr. 29, 6.
cum suff.: מִשְׁכָּנִי
בטמאם את־משכני Lev. 15, 31.
ונתתי משכני בתוככם Lev. 26, 11.
והיה משכני עליהם Ez. 37, 27.
cum suff.: מִשְׁכָּנוֹ
אשר לפני משכנו Jos. 22, 29.
pl. constr.: מִשְׁכְּנֵי
קדש משכני עליון Ps. 46, 5.
pl. c. suff.: מִשְׁכְּנֵיהֶם
ונתנו בך משכניהם Ez. 25, 4.
2 pl.: מִשְׁכְּנוֹת
משכנות לאביר יעקב Ps. 132, 5.
לרשת משכנות לא־לו Hab. 1, 6
2 pl. constr.: מִשְׁכְּנוֹת
אך־אלה משכנות עול Job. 18, 21.
משכנות רשעים Job. 21, 28.
מכל משכנות יעקב Ps. 87, 2.
על משכנות הרעים Cant. 1, 8.
2 pl. constr.: וּבְמִשְׁכְּנוֹת
ובמשכנות מבטחים Jes. 32, 18.
2 pl. c. s.: מִשְׁכְּנֹתֵינוּ
השליכו משכנותינו Jer. 9, 18.
2 pl. c. s.: מִשְׁכְּנֹתַיִךְ
משכנתיך ישראל Num. 24, 5.
ואל־משכנותיך Ps. 43, 3.
מה־ידידות משכנותיך Ps. 84, 2.
pl. c. suff.: מִשְׁכְּנֹתָיִךְ
ויריעות משכנותיך Jes. 54, 2.
pl. c. suff.: וּמִשְׁכְּנוֹתָיו
ומשכנותיו מלחה Job. 39, 6.
ומשכנותיו ארחם Jer. 30, 18.

pl. c. suff.: לְמִשְׁכְּנוֹתָיו
סביב למשכנותיו Ps. 78, 28.
נבואה למשכנותיו Ps. 132, 7.
pl. c. suff.: מִשְׁכְּנֹתֶיהָ
הציתו משכנתיה Jer. 51, 30.
pl. c. suff.: מִשְׁכְּנֹתָם
משכנתם לדור ודר Ps. 49, 12.

שֶׁכֶן

ע״ו, ומוכח כמו שָׁכֵן, כלומר פרץ סקעקי וקמן-עוכץ ולוי נלעזכי בשעלי י״ק, קולס בספסוק עצ׳ שכר בישעי׳, נכוכו המפרשים הקדמונים. לפעת יקקי עניכו סכיכם, ע״ל ויסכרו מעייכות, שסוכרין המים היוצאים קון לצפת הכהר, ומקפעים ונעשים לגם מים הכקון ועומדין במקומן, ולדים שם דגים, וכמעט כמוכן זה הכיכוהו המתרגם וקמן-עוכץ והקעקי, קולס הכקון שהוא כקבו בשעלי, ועצי שכר הלמן הכלים והעומדים בשכר.

n. m., sicut שָׂכָר, merces, praemium; עֹשֵׂי שֶׂכֶר, mercenarii, quaestum facientes, neutiquam, ut veteres volunt, aquarum Nili diffluentium obstructores (שֶׂכֶר = שֶׁכֶר). LXX. *οἱ ποιοῦντες τὸν ζῦθον* (= שֵׂכָר, sequente Syro).

Prv. 11, 18. וזרע צדקה שכר אמת
Jes. 19, 10. כל־עשי שכר

שָׂכִיר

ע״ו, ומוכח עוסק עכוסם בשכר, וכפרט מעביר יום [עַל־גַּלְהַכעב, לְהַכעיר־עב], וג״כ מעבד הכשכר לעת קבוע.

n. m., mercede conductus, mercenarius. LXX. *μισθωτός, μίσθιος, μισθός.*

Ex. 22, 14. אם־שכיר הוא
Lev. 19, 13. לא־תלין פעלת שכיר
Lev. 25, 50. כימי שכיר יהיה עמו
Dt. 15, 18. כי משנה שכר שכיר
Dt. 24, 14. לא־תעשק שכיר
Job. 7, 1. וכימי שכיר ימיו
Jes. 16, 14. 21, 16. כשני שכיר
Mal. 3, 5. ובעשקי שכר־שכיר

וְשָׂכִיר

Ex. 12, 45. תושב ושכיר
Lev. 22, 10. תושב כהן ושכיר

בְּשָׂכִיר

Lev. 25, 40. כשכיר כתושב
Job. 14, 6. עד־ירצה כשכיר יומו

וּכְשָׂכִיר

Job. 7, 2. וכשכיר יקוה פעלו
constr.: כִּשְׂכִיר
Lev. 25, 53. כשכיר שנה בשנה
cum suff.: וְלִשְׂכִירְךָ
Lev. 25, 6. ולשכירך ולתושבך
pl. cum suff.: שְׂכִירֶיהָ
Jer. 46, 21. גם־שכיריה בקרבה

שְׂכִירָה

ע״ו, ומוכח כמו שכיר בע״ע, כלומר פרעה קמן-עוכץ, וסרד״ק וסילקי שפרעה כתוקפי כקני קל תער במוכן שכר פס, ומתקנם שפרעה קריף יין שֵׂכָר לשון כריתה, לפ יעשיו. ולפשר ג״כ שהוא ביכוי פעולי כקני, וסרמון מסכיר [הכשכיר] בעבר הכהר.

n. f., conductio, vel, si pro f. adj. prt. pass. sumseris: (novacula) conduotitia (non acuta, quasi a שָׂכַר, vi *secandi*). LXX. *τὸ ξυρὸν τὸ μεμισθωμένον.*

הַשְּׂכִירָה

Jes. 7, 20. בתער השכירה

part. masc.: וְשֹׂכֵר *sg*
Prv. 26, 10. ושכר כסיל
Prv. 26, 10. ושכר עברים

part. m. pl.: שֹׂכְרִים
2 Chr. 24. 12. שכרים חצבים

part. m. pl.: וְסֹכְרִים
Esr. 4, 5. וסכרים עליהם יועצים

part. pass.: שָׂכוּר *sg.*
Neh. 6, 13. שכור הוא למען־אירא

inf. abs.: שָׂכֹר
Gn. 30, 16. כי שכר שכרתיך

inf. constr.: לִשְׂכֹּר
1 Chr. 19, 6. לשכר להם מן־ארם

3 imperf.: וַיִּשְׂכֹּר
Jud. 9, 4. וישכר בהם אבימלך
2 Chr. 25, 6. וישכר מישראל מאה
Neh. 13, 2. וישכר עליו את־בלעם

3 impf. c. s.: וַיִּשְׂכְּרֵנִי
Jud. 18, 4. וישכרני ואהי־לו לכהן

3 impf. pl.: יִשְׂכְּרוּ
Jes. 46, 6. ישכרו צורף

3 impf. pl.: וַיִּשְׂכְּרוּ
2 Sam. 10, 6. וישכרו את־ארם
1 Chr. 19, 7. וישכרו להם שנים

Nif-al: נִשְׂכַּר
3 perf. pl.: נָשְׂכְּרוּ *p.*
1 Sam. 2, 5. שבעים בלחם נשכרו

Hitpa-el: הִשְׂתַּכֵּר
part. masc.: מִשְׂתַּכֵּר
Hag. 1, 6. משתכר אל־צרור נקוב

part. masc.: וְהַמִּשְׂתַּכֵּר
Hag. 1, 6. והמשתכר משתכר

שָׂכַר

ע״ו, וסמיך שָׂכַר, ומוכח מקיר סכיכים, נקכין ערקי ודמי מעכוכים, ל״ש בשכרו, ומזה מעכוכת הפעולה של עובד, מקיר ומתכה, וכללא לק״כ ע״לוס וגמול שלמון ועקב.

n. m. (c. שְׂכַר), locarium (Miethsgeld), merces, quae mercenario datur, deinde gener. praemium, remuneratio, de compensatione et aequivalente ac debita, et gratuita ac sine merito accipientis facta. LXX. *μισθός, ναῦλον.*

Num. 18, 31. כי־שכר הוא לכם
2 Chr. 15, 7. כי יש שכר לפעלתכם
Ps. 127, 3. שכר פרי הבטן
Eccl. 4, 9. שכר טוב בעמלם
Eccl. 9, 5. ואין־עוד להם שכר
Jer. 31, 16. כי יש שכר לפעלתך
Ez. 29, 19. והיתה שכר לחילו

וָשָׂכָר

Ez. 29, 18. ושכר לא־היה לו
constr.: שְׂכַר
Dt. 15, 18. משנה שכר שכיר
Zach. 8, 10. שכר האדם לא נהיה
Mal. 3, 5. ובעשקי שכר־שכיר

וּשְׂכַר

1 Reg. 5, 20. וישכר עבדיך אתן לך
Zach. 8, 10. ושכר הבהמה איננה
cum suff.: שְׂכָרִי
Gn. 30, 18. נתן אלהים שכרי
Gn. 30, 32. ונקד בעזים והיה שכרי
Gn. 30, 33. כי־תבא על־שכרי
Zach. 11, 12. הבו שכרי
Zach. 11, 12. וישקלו את־שכרי
c. suff.: רֶךָ *p.* שְׂכָרְךָ
Gn. 15, 1. שכרך הרבה מאד
Gn. 30, 28. נקבה שכרך עלי
Gn. 31, 8. נקדים יהיה שכרך
Gn. 31, 8. עקדים יהיה שכרך

pl. c. suff.: לְמִשְׂכְּנוֹתָיו
סביב למשכנותיו Ps. 78, 28.
נבואה למשכנותיו Ps. 132, 7.
pl. c. suff.: מִשְׂכְּנֹתֶיהָ
הציתו משכנתיה Jer. 51, 30.
pl. c. suff.: מִשְׂכְּנֹתָם
משכנתם לדור ודר Ps. 49, 12.

שֶׁכֶן

ע״ו, ומוכח כמו שָׁכֵן, כלומר פרץ סקעקי וקמן-עוכץ ולוי נלעזכי בשעלי י״ק, קולס בספסוק עצ׳ שכר בישעי׳, נכוכו המפרשים הקדמונים. לפעת יקקי עניכו סכיכם, ע״ל ויסכרו מעייכות, שסוכרין המים היוצאים קון לצפת הכהר, ומקפעים ונעשים לגם מים הכקון ועומדין במקומן, ולדים שם דגים, וכמעט כמוכן זה הכיכוהו המתרגם וקמן-עוכץ והקעקי, קולס הכקון שהוא כקבו בשעלי, ועצי שכר הלמן הכלים והעומדים בשכר.

n. m., sicut שָׂכָר, merces, praemium; עֹשֵׂי שֶׂכֶר, mercenarii, quaestum facientes, neutiquam, ut veteres volunt, aquarum Nili diffluentium obstructores (שֶׂכֶר = שֶׁכֶר). LXX. *οἱ ποιοῦντες τὸν ζῦθον* (= שֵׂכָר, sequente Syro).

Prv. 11, 18. וזרע צדקה שכר אמת
Jes. 19, 10. כל־עשי שכר

שָׂכִיר

ע״ו, ומוכח עוסק עכוסם בשכר, וכפרט מעביר יום [עַל־גַּלְהַכעב, לְהַכעיר־עב], וג״כ מעבד הכשכר לעת קבוע.

n. m., mercede conductus, mercenarius. LXX. *μισθωτός, μίσθιος, μισθός.*

Ex. 22, 14. אם־שכיר הוא
Lev. 19, 13. לא־תלין פעלת שכיר
Lev. 25, 50. כימי שכיר יהיה עמו
Dt. 15, 18. כי משנה שכר שכיר
Dt. 24, 14. לא־תעשק שכיר
Job. 7, 1. וכימי שכיר ימיו
Jes. 16, 14. 21, 16. כשני שכיר
Mal. 3, 5. ובעשקי שכר־שכיר

וְשָׂכִיר

Ex. 12, 45. תושב ושכיר
Lev. 22, 10. תושב כהן ושכיר

בְּשָׂכִיר

Lev. 25, 40. כשכיר כתושב
Job. 14, 6. עד־ירצה כשכיר יומו

וּכְשָׂכִיר

Job. 7, 2. וכשכיר יקוה פעלו
constr.: כִּשְׂכִיר
Lev. 25, 53. כשכיר שנה בשנה
cum suff.: וְלִשְׂכִירְךָ
Lev. 25, 6. ולשכירך ולתושבך
pl. cum suff.: שְׂכִירֶיהָ
Jer. 46, 21. גם־שכיריה בקרבה

שְׂכִירָה

ע״ו, ומוכח כמו שכיר בע״ע, כלומר פרעה קמן-עוכץ, וסרד״ק וסילקי שפרעה כתוקפי כקני קל תער במוכן שכר פס, ומתקנם שפרעה קריף יין שֵׂכָר לשון כריתה, לפ יעשיו. ולפשר ג״כ שהוא ביכוי פעולי כקני, וסרמון מסכיר [הכשכיר] בעבר הכהר.

n. f., conductio, vel, si pro f. adj. prt. pass. sumseris: (novacula) conduotitia (non acuta, quasi a שָׂכַר, vi *secandi*). LXX. *τὸ ξυρὸν τὸ μεμισθωμένον.*

הַשְּׂכִירָה

Jes. 7, 20. בתער השכירה

part. masc.: וְשֹׂכֵר *sg*
Prv. 26, 10. ושכר כסיל
Prv. 26, 10. ושכר עברים

part. m. pl.: שֹׂכְרִים
2 Chr. 24. 12. שכרים חצבים

part. m. pl.: וְסֹכְרִים
Esr. 4, 5. וסכרים עליהם יועצים

part. pass.: שָׂכוּר *sg.*
Neh. 6, 13. שכור הוא למען־אירא

inf. abs.: שָׂכֹר
Gn. 30, 16. כי שכר שכרתיך

inf. constr.: לִשְׂכֹּר
1 Chr. 19, 6. לשכר להם מן־ארם

3 imperf.: וַיִּשְׂכֹּר
Jud. 9, 4. וישכר בהם אבימלך
2 Chr. 25, 6. וישכר מישראל מאה
Neh. 13, 2. וישכר עליו את־בלעם

3 impf. c. s.: וַיִּשְׂכְּרֵנִי
Jud. 18, 4. וישכרני ואהי־לו לכהן

3 impf. pl.: יִשְׂכְּרוּ
Jes. 46, 6. ישכרו צורף

3 impf. pl.: וַיִּשְׂכְּרוּ
2 Sam. 10, 6. וישכרו את־ארם
1 Chr. 19, 7. וישכרו להם שנים

Nif-al: נִשְׂכַּר
3 perf. pl.: נָשְׂכְּרוּ *p.*
1 Sam. 2, 5. שבעים בלחם נשכרו

Hitpa-el: הִשְׂתַּכֵּר
part. masc.: מִשְׂתַּכֵּר
Hag. 1, 6. משתכר אל־צרור נקוב

part. masc.: וְהַמִּשְׂתַּכֵּר
Hag. 1, 6. והמשתכר משתכר

שָׂכַר

ע״כ, ומוכח ג״כ מקבולד בשעך [עוכץ ל׳ ס׳], וסעציל יִשְׂכַּר. ותמכות מוככו ככית וקכית לבר בשקיר שם [עעוקס עכקוסעין], כי הקכן שֹׂכֶר, ודומס לו עֲרֵרָה, שמוככו קכית לבר בשכר, וכן שַׂכַּר בעבדי. ומזה קע״כ מקכית עלקי ובלקי לקלוטין כשכירם, לו יין שקירם ושכירת קים ע״י מתכות לבר שם [מי־עתין, דיבגען]. ומפעל ומסתפעל כתיבת עלמו בשכר, ולדעת רבים מסקדמוכים מסתפעל מן כויסס בשקר ומשכר ע״ל ע״ש. ודע קורס שפעל אֲגַר תרגוס של שכר מתמכות דומס, כי מקרן אֲגַר לשון קכיסס. בע״ע מכוסף הִשְׂכִּיר, ל״ש מסשכרת בית לו בשמס, ומזה משס הַשְׂכָּרָה המופשע, וכן שס מסקל שְׂכִירָה, שְׂכִירוּת, ושס הִשְׂתַּכֵּר סכוזסס, ל״ש מעשכר לק יעשכר יותר מעשות.

v. tr. (semel סָכַר Esr 4, 5.; impf. וְיִשְׂכֹּר), coemere (*sa, śa* in *sakar, śa-kara* praepositio est; radicem praebent v. כָּר־ה, et אֲ־גַר), spec. pretio certo in certum tempus emere, mercede conducere (miethen, dingen), etiam de largitione et corruptione. *Ni.* et *Hitpa.* operam suam locare (sich verdingen). *Hitpa.*, secundum veteres, vi mercedem sumendi s. lucrifaciendi. Neoh. *Hi.* elocare aliquid pro certo pretio, unde n. agentis מַשְׂכִּיר (Miethsherr), הַשְׂכָּרָה (Vermiethung), quemadmodum a conj. Qal nn. actionis שְׂכִירוּת, שְׂכִירֻת (Dingung, Miethung). LXX. *μισθοῦν*; *Hitpa. μισθὸν συνάγειν.* S. *μισθαρνεῖν* et Prv. 26, 10. *καὶ ὁ φράσσων* (= סֹכֵר) *ἄφρονα, ἐμφράσσει ὀργὰς αὐτοῦ.* Th. *καὶ ὁ φιμῶν ἄφρονα φιμεῖ χόλους.*

3 perf.: שָׂכַר
Dt. 23, 5. ואשר שכר עליך
2 Reg. 7, 6. הנה שכר־עלינו
3 prf. c. s.: שָׂכְרוֹ
Neh. 6, 12. ומוביה וסנבלט שכרו
1 prf. c. s.: שְׂכַרְתִּיךָ
Gn. 30, 16. כי שכר שכרתיך

מַשְׂכֹּרֶת

ז״כ, מן שכר, ונכנוי מַשְׂכֻּרְתִּי, מוכנו כמו שָׂכָר לעיל, לומר מקיר ופרי דבר.

n. f. (c. s. מַשְׂכֻּרְתִּי), sicut שָׂכָר, merces, qua conducitur. LXX. *μισθός.*

cum suff.: מַשְׂכֻּרְתִּי

Gn. 31, 7. והחלף את־משכרתי

Gn. 31, 41. ותחלף את־משכרתי

cum suff.: מַשְׂכֻּרְתֵּךְ *p.*

Gn. 29, 15. הגידה לי מה־משכרתך

cum suff.: מַשְׂכֻּרְתֵּךְ

Ruth 2, 12. ותהי משכרתך שלמה

אֶשְׁכָּר

ז״ו, ונכנוי אֶשְׁכָּרֵהּ, ומוכנו הסקדם ומתן [נעשנק], והוא לפ״ו כמו אֶשְׁכָּר נכין שמלית. קולם נקפצר ג״כ שהוא כמו קפצר, נקלוף עקיר.

n. m. (c. s. אֶשְׁכָּרֵהּ), praemium, munus (= אֶשְׁכַּר), vel modus, portio (= אֶשְׁפָּר). LXX. *μισθός, δῶρον.*

Ps. 72, 10. אשכר יקריבו

cum suff.: אֶשְׁכָּרֵהּ

Ez. 27, 15. השיבו אשכרך

שְׁכַר

פ״כ, ל״ע כ״ף נגור, ומוכנו לפי דעתי כמו כָּרַח לעיל, כמוכן ג׳, כדומה ג״כ לקל חָרַח, שהנקף ג״כ נשתני מעכ [s. *çra, çri*], ומוסב הסם הנקף שָׂכַר מן עשקה, הכעסה ע״י נשול, וספעל כמוכן רוסה לך גויר הסם.

v. comp. intr. inus., concremare, adurendo parare, rad. שָׂ־כַ־ר, sanscr. *çra, çri*, lat. *crêm-are*, cogn. כָּרַח, חָרַח II. Verbum inebriandi, ut facile apparet, e nomine progenitum est.

שֵׁכָר

ז״ו, ומוכנו לדעת כל״ק מעקה מפרוש, לו ג״כ יין מנושל, והוא מעכר [נעשו-שענדעם נעערבֿנק], ונקתלותו מן מעקה הכעסה מן דגן ופרות ודבש, ונעכרי מיין תמכיס, ונקרא כן ע״ש נשולו, וכן מעכ וה׳ כנוי לעכר נעקר מעכר.

n. m., potus adustus et ex frumento, fructibus ac melle paratus, spec., ut nonnulli volunt, zythus ex hordeo paratus, *οἶνος κρίθινος*, vinum palmeum et alia potuum inebriantium genera, quae hoc nomine *τῶν σικέρων* comprehenduntur. LXX. *σίκερα, οἶνος, μέθυσμα, μέθη.*

Num. 6, 3. חמץ יין וחמץ שכר

Num. 28, 7. הסך נסך שכר לי״י

Ps. 69, 13. ונגינות שותי שכר

Prv. 20, 1. לץ היין המה שכר

Prv. 31, 4. ולרוזנים אי שכר

Prv. 31, 6. תנו־שכר לאובד

Jes. 5, 11. שכר ירדפו

Jes. 5, 22. למסך שכר

Jes. 24, 9. ימר שכר לשתיו

Jes. 29, 9. נעו ולא שכר

Jes. 56, 12. ונסבאה שכר

וְשֵׁכָר

Lev. 10, 9. יין ושכר אל־תשת

Num. 6, 3. מיין ושכר יזיר

Dt. 29, 5. ויין ושכר לא שתיתם

Jud. 13, 4. ואל־תשתי יין ושכר

Jud. 13, 7. ועתה אל־תשתי יין ושכר

Jud. 13, 14. ויין ושכר אל־תשת

1 Sam. 1, 15. ויין ושכר לא שתיתי

דַּשֵּׁכָר

Jes. 28, 7. תעו מן־השכר

בַּשֵּׁכָר

Jes. 28, 7. שגו בשכר

וּבַשֵּׁכָר

Dt. 14, 28. בבקר ובצאן וביין ובשכר

Jes. 28, 7. ובשכר תעו כהן ונביא

וְלַשֵּׁכָר

Mich. 2, 11. אטף לך ליין ולשכר

שָׁכֵר

פעל שמי״, ומוכנו רוסה ונקית שכר [עריקנן], לכן לפו דוקק מקית לשכות ניסודו, ומוסב לק״כ נקית שכר עד להרגה [ויך נע-], וג״כ כמוכן רוסקי ע״ל הסמקל. הכנד חזוק הפעולה, הרווית לית ונקיכה לו שכר להרגה, וכנלל מהשכרה ג״כ ממוכן רוסקי שלו, ודומה לו כמעט הכוסף. הסתפעל כלרך נכיכו, הקיכה והקנכנ כשכור.

v. denom., sicera bibere, deinde potu largius hausto se inebriare, metaph. de uberrima rerum suavissimarum perceptione vel de perturbatione ac confusione suppliciis divinis effecta. *Pi.* inebriare, de Deo calycem supplicii porrigente et de Babele seductrice. *Hi.* id. *Hitpa.* ebrium se gerere. LXX. *μεθύειν, κραιπαλᾶν; Pi. Hi.* *μεθύειν, μεθύσκειν.*

3 perf. pl.: שָׁכְרָה

Jes. 29, 9. שכרו ולא־יין

p. p. f. constr.: וּשְׁכֻרַת

Jes. 51, 21. ושכרת ולא מיין

inf. constr.: לְשָׁכְרָה

Hag. 1, 6. שתו ואין־לשכרה

impt. pl.: וְשִׁכְרוּ

Cant. 5, 1. שתו ושכרו דודים

Jer. 25, 27. ושכרו וקיו

2 impf. f.: תִּשְׁכְּרִי

Thr. 4, 21. תשכרי ותתערי

Nah. 3, 11. גם־את תשכרי

3 imperf.: וַיִּשְׁכַּר *p.*

Gn. 9, 21. וישת מן־היין וישכר

3 imperf.: וַיִּשְׁכָּרוּ

Gn. 43, 34. וישתו וישכרו עמו

3 impf. pl.: יִשְׁכָּרוּן *p.*

Jes. 49, 26. וכעסיס דמם ישכרון

Pi-el: שִׁכֵּר

part. fem.: מְשַׁכֶּרֶת *sg.*

Jer. 51, 7. משכרת כל־הארץ

inf. absol.: שַׁכֵּר

Hab. 2, 15. שכר למען הביט

1 impf. c. s.: וַאֲשַׁכְּרֵם

Jes. 63, 6. ואשכרם בחמתי

3 imperf.: וַיְשַׁכְּרֵהוּ

2 Sam. 11, 13. וישת וישכרהו

Hif-il: הִשְׁכִּיר

1 perf.: וְהִשְׁכַּרְתִּי

Jer. 51, 57. והשכרתי שריה

1 prf. c. s.: וְהִשְׁכַּרְתִּים

Jer. 51, 39. והשכרתים למען יעלזו

impt. pl. c. s.: הַשְׁכִּירֻהוּ

Jer. 48, 26. השכירוהו כי על־יי הגדיל

1 imperf.: אַשְׁכִּיר

Dt. 32, 42. אשכיר חצי מדם

Hitpa-el: הִשְׁתַּכֵּר

2 impf. f.: תִּשְׁתַּכָּרִין *p.*

1 Sam. 1, 14. עד־מתי תשתכרין

שִׁכָּרוֹן

ז״ו, וסמן נע״ע שִׁבְרוֹן, ופתכונו הלוס שָׁכַר וסניפות, כוים ותקעלות [עכונקעגס״ע], ונע״ע ג״כ שִׁבָּרוּת נדומה לו, ומצלים מן שכרון סם: חַמְשַׁתְּמַכֵּר מִיַּיִן מַפְסִיד גּוּפוֹ וּמְאַבְּיד שְׁכָלָו; מַי שֶׁשְּׁתַּכֵּר יַיִן פּוֹ וַיִּ כַּאֲבֹתָיו.

n. m. (c. neoh. שִׁכָּרוֹן), ebrietas, neoh. etiam שִׁבָּרוּת. LXX. *μέθη, μέθυσμα.*

Ez. 23, 33. שכרון ויגון תמלאי

לְשִׁכָּרוֹן

Ez. 39, 19. ושתיתם דם לשכרון

שִׁכֵּר

ת״ו שכנתענם, ולנקניי שִׁבֵּרָה, ומוכנו לית הלוס שכר ונקת הלומת סוגת [עכונקען], ומוסב לק״כ נקת מוגן על שָׁלַב נקרמי לעון שכור, ומוסב הסנכ״פ שָׁלַב הפעול״. ולל מגולנות נספר שמות כתב סי״נ ק׳, עגויות כמין שלינות סולס, ומוגדלות זו מוו, ומצופין לקנסים ליכנם נתוך קנל מקלן, כשלינה הכנכנסת נכנקנ עמודי הסולס. ונע״ע שָׁלַב סכנל, שָׁלַב הפעולי׳ מצלמו, והסם סנגוד מסכנל הוא שָׁלַוּב, שרגוו קנור ומקנילות דנר לדנר, וכן סם מְשֻׁלָּבִים, קרנים מנקיקים דנר נדנר, ולמיין לספעל לַזַּב נערכי, סרוס של זַלַב, שעניכו קנור, ולולי ג״כ שַׁלְוַיִּשׁ מוס [ע׳ נערוך] נקרמי.

v. comp. tr., connectere, colligare, complicare, cogn. בָּ־לַ־ךְ, חָ־לַ־ךְ, לָ־וָ־ה et vv. simplicia לָבַב et בָּ־לַ־ךְ, aram. שְׁלַב (reduplicata prima radicali שַׁלְוֵישׁ, שַׁלְבֵּשׁ, v. Aruk), arab. *lazaba* (transp. ex *zalaba*). *Pu.* inter se conjunctum esse. Neoh. *Pi.* שִׁלֵּב, copulare, unde שִׁלּוּב, copulatio commatum, parallelismus; מְשֻׁלָּבִים, asseres per transversos vectes conjuncti. LXX. *ἀντιτύπιτειν.*

Pu-al: שֻׁלַּב

part. f. pl.: מְשֻׁלָּבֹת

Ex. 26, 17. משלבת אשה אל־אחתה

Ex. 36, 22. משלבת אחת אל־אחת

שָׁלֵב

ז״ו ע״מ שָׁלֵו, וסרכוי שְׁלַבִּים, ומוכנו לדעת יקק׳ כמין שלינות סולס וכמין מקלות נקוצת, ולדעת דוד קמץ׳ בדים כמין קוכקי הסולס, וזהו הנקקת שלינה נע״ע [שפרֿאסנע], וכן תמר הכלנ״ג שהן מעלות סולס, ונקראו כן ע״ש שיכנו הנדלין. נתנוסס שָׁלֵב ונע״ע שָׁלֵבָה משלמו, ד״מ היה עולה נסולס ונשעה שליה מקתין, סולס שלינותיו פוכות [מרוקות זו מוו], ועול הכנס.

n. m. (ad s. f. שָׁלֵו, pl. שְׁלַבִּים), limbus angularis s. ora exstantior juncturarum angularium (Eckfugenleiste), neoh. gradus scalae (Leitersprosse), qui neoh. etiam שְׁלֵבָה, aram. שְׁלֵיבָא nominatur. Joseph. (Arch. 8, 2.) *κιονίσκους* (columellas) transferre videtur. LXX. *τὰ ἐξεχόμενα.*

pl.: דַּשְּׁלַבִּים

1 Reg. 7, 28. ומסגרת בין השלבים

1 Reg. 7, 29. אשר על בין השלבים

1 Reg. 7, 29. ועל־השלבים כן ממעל

שָׁלַג

פ״כ, ול״ע כ״ף נגור, ומוכנו כמו תָּלַג נקרמי, תַּלַּג נערכי, ומוכנו זיקס והופעות ווסיכס [נל׳לֿכנען, ז׳יממערן, ווי״ס יין], והקרן שָׁ־לַ־גְ, ודומה לו הקרן על בָּ־לַ־גְ ועל דָּ־לַ־ק וכדומה, ונקת קלס כנכר הנגתי הקקר והשוי נשפתי מערכ.

v. comp. intr. inus., collucere, exsplendescere, candidum, *λευκόν* esse, aram. תְּלַג, arab. *thalag'a*, cogn. דָּ־לַ־ק (beleuchten), בָּ־לַ־ג (anleuchten, anglühen).

שֶׁלֶג

ז״ו, ומוכנו ידוע ע״ש נדור מרקמו [שכנע], ונקרמי תֶּלֶג ונערכי תַּלָּג מצלמו. נגמרת מוס הסם אַשְׁלֶג, כמו לעין נורית שמנסרת ומלנכת הכנגד, ועל עין נורית ונת. כלמר: לחר שמוקל שלנתיכמו לנקותי ימת, ולמרו לי שַׁלְגָּא שמיס [כ״ת שוכתנת], ומצתכנת נכוקנת דמכנגיתת, ומפקת ליס נכרמת דנכולת. *n. m.*, nix, utpote splendida et candida, aram. תְּלַג, arab. *thalg*, a v. שָׁ־לַ־גְ, unde et אַשְׁלַג neohebr. genus nitri ad eluendas vestes. LXX. *χιών, δρόσος.*

Job. 24, 19. יגזלו מימי־שלג

Ps. 147, 16 הנתן שלג כצמר

Ps. 148, 8. אש וברד שלג וקיטור

Prv. 25, 13. כצנת־שלג ביום קציר

Jer. 18, 14. שלג לבנון

שָׁלֵג *p.*

Job. 6, 16. עלימו יתעלם־שלג

Job. 9, 30. אם־התרחצתי במו־שלג

Job. 38, 22. הבאת אל־אצרות שלג

דַּשָּׁלֵג *p.*

2 S. 23, 20. בתוך הבאר ביום השלג

2 Chr. 11, 22. בתוך הבור ביום השלג

וְדַשָּׁלֵג

Jes. 55, 10. וירד הגשם והשלג

כַּשֶּׁלֶג
Prv. 26, 1. כשלג בקיץ
Jes. 1, 18. כשלג ילבינו
p.
Ex. 4, 6. והנה ידו מצרעת כשלג
Nu. 12, 10. והנה מרים מצרעת כשלג
2 Rg. 5, 27. ויצא מלפניו מצרע כשלג
לַשֶּׁלֶג
Job. 37, 6. לשלג יאמר הוא־ארץ
מִשֶּׁלֶג
Thr. 4, 7. זכו נזיריה משלג
p.
Prv. 31, 21. לא־תירא לביתה משלג
וּמִשֶּׁלֶג
Ps. 51, 9. ומשלג אלבין
שָׁלַג
פעל שמי, וכמצ אך נכוסף הִשְׁלִיג, ומוכו היות לנן כשלג, וכאמר מעמות מתיס כדכן השאלה, וכאתת כמצ כמו כן הכוסף נפעלים על נצע, לכן נאפשר ג"כ, שעניכו כמו המעיר מן מָעָר, לומר הכאתת וסורדת שלג.
v. denom. hif., candidum esse instar nivis, de campis ossibus caesorum albentibus, ad s. f. חַלְבִּין, חֲאֲדִים aliorumque verborum colores significantium, vel, ad s. f. הַמְטִיר, arab. *atlaǵa*, nives demittere. LXX. *χιονωθήσονται*. S. *χιονισθεῖσα*. Hieron. *nive dealbata est.*
Hif-il: הִשְׁלִיג
2 *impf. ap.:* תַּשְׁלֵג
Ps. 68, 15. תשלג בצלמון

שָׁלָה
פ"ג, ומוכו כשילה ולשלול-כח וכעכוע לכח ולכה [לאיכעו, וואכקעו], כי הקכן שָׁלֵה, ודומה לו הקועה על הַ־שַּׁל לעיל, וכן כמצ השכח לכל הַ־סַּל, וכשלל לא"כ על לוילות וזניכה ועיה וקעיקה, וכי כן השאל לכל שג לעיל, וכוה תכין הקוכו ודמיוכו כשפתי מעכב. ומוה הכפעל נְשָׁלָה, כמו נכשל, לומר כעיה כן הדרך, פשיעה ואשימה [ויך פעכ-נעסעו], וכנוסף הִשָּׁלֶה יוסף, הקשלה והלשמה והטעלה והסגלה [לאיכע פיס-רעו], וזה ע"י השלה ושקוב. בלמי שָׁלֵא מלשו, וכמצ בתכנוס תמוך שגג וזגה מעכני, והפעוליי אם אִשְׁתַּלֵּה, והכוסף אַשְׁלֵי, וכמוכן לקצי עכין כלכוד ועוימה והלוך הלשה, עוד בתכנוס לעיס
ל"ע "ל, ובתכנוס לאיוב ז' י"ע.
v. tr., *σαλ-εύειν*, vacillare, errare, cogn., comp. בָּ־שַׁל, deinde trop., sicut v. בָּ־סַל indidem. prognatum, stolidum esse, fallere, delinquere, peccare, eadem significationum consequentia, quam in vv. שָׁגַג, שָׁגַה commonstravimus. *Ni* errorem s. peccatum committere, in erorem induci. *Hi.* seducere, decipere. Targ. שְׁלָא (Af. אַשְׁלֵי, Itpe. אִשְׁתְּלֵי), quod vulgo pro hebr. שָׁגַג, שָׁגָה ponitur et bis significatione primitiva desistendi s. dimittendi (syn. עָזַב) dicitur Ψ. 39, 14. Job. 7, 19. LXX. *Hi.* *πλανᾶν*; *Ni.* *διαλείπειν* (Vulg. *negligere*).
3 *imperf. ap.:* יִשַּׁל *c. s. f.* תִּשַּׁל
Job. 27, 8. כי ישל אלוה נפשו
Nif-al: נִשְׁלָה
2 *impf. pl.:* תִּשָּׁלוּ
2 Chr. 29, 11. עתה אל־תשלו

Hif-il: הִשְׁלָה
2 *imperf.:* תַּשְׁלֶה
2 Reg. 4, 28. לא תשלה אתי

שֶׁל
ע"ו, גויר שלה, ע"מ מת מן מתס, יד מן ידס, ומוכו כפרוש יקקי וקמקי ושעי' די עכאני שגגה, וכן תכגס עוזיאלי על הסל על לחשלי.
n. m. (a v. שָׁלָה, ad s. f. יָד, מָת a v. מָחָה, יָדָה), delictum, (syn. שְׁגָגָה). Targ. עַל־דְּאִשְׁתְּלֵי. LXX. bene *προπέτεια*.
פתח נאתנח הַשֶּׁל
2 Sam. 6, 7. האלהים על־השל

שָׁלָה
ע"כ נאכמי, ע"מ שָׁנָה, וכמצ אך נכתיב, ותמוכו לסקריין שָׁלָה, ומוכו כמו על נעכני, קעל וזגגה ופשיעה, וכן לאמר סעדיס הפרשני דבר מכוער מלשון שגגה, וכן יקקי, זוס דבר על גלוי.
n. f. aram. (ad s. f. שָׁנָה, Qeri: שָׁלְוָה, quae forma abstractiva usitatior est), error, delictum, turpe aliquid atque inhonestum (syn. שְׁגָגָה). LXX. bene: *βλασφημία* (cf. neoh. חֲטִיחַ דְּבָרִים כְּלַפֵּי מַעֲלָה).
Ktib: שָׁלָה
Dan. 3, 29. די־יאמר שלה

שָׁלְוָ
ע"כ נאכמי, והידועה מאכו שָׁלְוָתָא, ומוכו כמו על העכני, כלי הפרש סמוכן.
n. f. aram. (def. שָׁלְוָתָא), error, negligentia; delictum levius (opp. consilio factum). LXX. *παράπτωμα*, *ἁμπλάκημα*, *ἄνεσις*; הֵ֫ילָא שָׁלְוָ, *τὸ μὴ καταργηθῆναι*.
Dan. 6, 5. וכל־שלו ושחיתה
Esr. 4, 22. ולהחריך הוד שלו
Esr. 6, 9. ביום די־לא שלו
Q're: שָׁלָה
Dan. 3, 29. די־יאמר שלה

שְׁלָוָה
ע"כ, וכנכוי שְׁלָוָתָה, ומוכו לעת לכן-עוכח מקוס ולא כשכתו נכתן לאמר מקוס מכוקה ושלו, וק"כ מן שלה או שלו כמוכן מכוקה, וכן לאמר כרל"ק הכיס שעומד כה הולך כאעי לאמר, וכן לאמר יהודה קרפטעכַסי׳ שהוא כסוי לולל, שיכוח בו כשלוה, לבל יוזק מעפוצ כיה לאכר תוך מעיס. לולס הככון שהוא קלק בשכי׳, כאין עוגה היולקת לקרי הולל, שנקרילה ג"כ בשפה יאמעלית שָׁלָא, ונקרילה ג"כ לקל הכופלים ולא המשכה, וכן שָׁלְיָא או סָלְיָא נגאכח, וכאמר מאכה [כילה כ"ו ע"ל] שלין תקלקה דומה לקוע על עכע, ולקריאה דומה כקומוס וקלולה כקוֹנֶ֫ךְ, ולין שלין פקוקה מעפה וכו׳. ויסודו כפי הכרלה לי מן שלה, כמוכן לללול.
n. f. (c. s. שִׁלְיָתָהּ), secundae, secundinae (Nachgeburt), a v. שָׁלָה, tremulum s. pendulum esse, arab. *salâ*, gem. סְלָא, שְׁלָא (v. Aruk), sec. interpretes veteres: tegmen s. membrana, in qua embryo *quiescit* (a v. שָׁלָא, v *quiescendi*), quod interpretamentum non caret argumentis. LXX. *κόριον* (*χόριον*).
A. *δευτέριον*.
cum suff.: וּבִשְׁלִיָּתָהּ
Dt. 28, 57. ובשליתה היוצא

שָׁלוּ
פ"ג, לכן נעכר שָׁלַוְתִּי נסרקות הוקו, קולס נכסקה רכוי שָׁלוּ, תמור שָׁלְוָה, מעכס פגיעת זאת ואון, כמו סוּחַ תמור סְוּחַ לעיל, זעל ואו שרשית יכמוו משמות סכנוכיס, ל"מ שָׁלֵה, שָׁלוּ, שַׁלְוָה, וכן למיוכו נשפתי מערב יעיד על ואו שרשית, לכן הטעיד כאילו סיסוד שָׁלַה, לכן הקלוב יָשַׁל, ע"מ יָרֵא מן יִרְאָה, וככוי יְשַׁלְוּהוּ ע"ל תִּבְעָרוּן, יִרְבְּרֵן, תְּדַמְּרוּן. הפתרון שקיעה ואנוקה והסרגעה [רוסיע], וכן יסודו נעכני ונשפתי, [gr. *σχολ.*, l. *sil-eo, salv.*] מערב וכן שָׁלְוֵי נאקרמי, נאלוף תמוכות מן שלה.
v. tr. (1 p. praet. שָׁלַוְתִּי, 3 p. שָׁלוּ = סָוּחַ, quemadmodum סָוּחַ = שָׁלוּ, ex lege euphonica semiticarum linguarum communi, coalescentibus *Vav* servili et *radicali*, de quo testantur nmm. שַׁלְוָה, שֶׁלִי, שָׁלֵו et latinum *salv*-are; impf., quasi a שָׁלֵה, apoc. יֶשַׁל ad s. f. תֶּרָא; pl. יִרְבְּרֵן, emollito *He*, uti in יִרְבְּרוּ, תְּדַמְּרוּן, תִּבְעָרוּן), quiescere, tranquillum, prosperum esse (cogn. *σχολάζειν*, sil-ere), arab. *salâ*, aram. שְׁלָא quae sibimet invicem formas mutuantur. LXX. *εὐθηνεῖν*, *εὐθύνειν*, *εἰρηνεύειν*. A. s. *εὐπαθεῖν*.
1 *perf.:* שָׁלַוְתִּי
Job. 3, 25. לא שלותי ולא־שקטתי
3 *perf. pl.:* שָׁלוּ
Jer. 12, 1. שלו כל־בוגדי בגד
Thr. 1, 5. איביה שלו
3 *imperf. ap.:* יִשַּׁל
Job. 27, 8. ישל אלהי נפשו
3 *impf. pl.:* יִשְׁלֵיוּ
Job. 12, 6. ישלו אהלים לשודדים
Ps. 122, 6. ישלו אהביך

שָׁלֵו
ת"ו, ולפעמים מלא יוד שְׁלֵיו, ולנקבי שַׁלְוָה, וסמך הכתוב סוכני שַׁלְוָה. מוכנו שקט וזקטן, רוגע וכוטע [רוסיע, לו-פריעדען], נהשלוה על מי שדוגן לדבר, וזוכח את בוריו, כאשר כלל שלטן. נתרגום שָׁלֵו משלמו, והסס שָׁלְוֵי שמס תמור שַׁלְוָה, וכקבר מסכת פגיעת שתי וערן.
adj. m. (interdum plane: שָׁלְיו, f. שָׁלְוָה, pl. c. שַׁלְוֵי), tranquillus, quiete ac pace fruens, molestia vacans et bonis abundans, in malam partem: securus, impius (selbstgenügsam, sicher). LXX. *εἰρηνεύειν*, *εὐσταθεῖν*, *εὐθηνεῖν*, *εὐφραίνεσθαι*, *σωτηρία*; fem. *ἡσυχία*.
Job. 16, 12. שלו הייתי ויפרפרני
Job. 20, 20. כי לא־ידע שלו בבטנו
Ez. 23, 46. וקול המון שלו בה
adj. masc.: שָׁלֵיו
Jer. 49, 31. אל־גוי שליו יושבי לבטח
adj. masc.: וְשָׁלֵיו
Job. 21, 23. כלו שלאנן ושליו
adj. pl. constr.: וְשַׁלְוֵי
Ps. 73, 12. ושלוי שלם השגו־חיל
adj. fem. sg.: וְשַׁלְוָה
1 Chr. 4, 40. וישקטת ושלוה
Zach. 7, 7. וירושלם ישבת ושלוה

שַׁלְוָה
הפעל נאקרמי כמו נעכני, ובינוכי הפעולי׳ שָׁלֵה כמו שָׁלֵו.
v. aram. (prt. pass. שָׁלֵה = שָׁלוּ),
tranquillum, pacatum, felicem esse. Theod. prt. pass. *εὐθηνεῖν*.
part. pass.: שָׁלֵה *sg.*
Dan. 4, 1. שלה הוית בביתי

שֶׁלִי
ע"ו, ומוכני שקט ומכוקה ומכגוע, לכן נכללל הלשקס.
n. m., tranquillitas, quies. LXX. *εὐθηνία*.
cum suff.: בְּשַׁלְוִי
Ps. 30, 7. ואני אמרתי בשלוי

שַׁלְוָה
ע"כ, גויר שֶׁלִי, ומוכנו משלמו, וכן מוכני שלוס וכעקות, וג"כ כמו כפעל כמוכ׳ שתלי.
n. f. (a m. שֶׁלִי), felicitas, vita placata ac placida, in malam partem de securitate carnali. LXX. *εἰρήνη*, *εὐθυμία*, *εὐθηνία*; *παράπτωσις*, *δόλος*, *ἐξετασμός*; שַׁלְוַת הַשֶּׁקֶט, *εὐθηνία*. S. *ἡρεμία*.
Ps. 122, 7. שלוה בארמנותיך
וְשַׁלְוָה
Prv. 17, 1. טוב פת חרבה ושלוה־בה
בְּשַׁלְוָה
Dan. 11, 21. ובא בשלוה
Dan. 11, 24. בשלוה ובמשמני מדינה
וּבְשַׁלְוָה
Dan. 8, 25. ובשלוה ישחית רבים
constr.: וְשַׁלְוַת
Prv. 1, 32. ושלות כסילים תאבדם
Ez. 16, 49. ושלות השקט היה לה
pl. c. suff.: בְּשַׁלְוֹתֵיךְ
Jer. 22, 21. דברתי אליך בשלותיך

שַׁלְוָא
ע"כ נאקרמי, כמו שלוס נעכני, נסרקת קנקי.
n. f. aram., hebr. שַׁלְוָה. LXX. *παράπτωμα* (quasi a v. שָׁלָה I.).
cum suff.: לְשַׁלְוָתָךְ
Dan. 4, 24. תהוה ארכה לשלותך

שַׁלֵּי
ע"ו, ע"מ פְּרֵי, וע"כ כאילו מן שלס, ונספסק שֶׁלִּי, ומוכן על נשלי כפרוש דוד קמאי שלוס, וכן פרשו לכל"ג נשלוס ונכעקון [אין ויכערכ"יי, לוכ-פֶּערשוערעכ]׳, כי הסתרון על פתלוות ג"כ מוס. ולל"ק נשקט וכנקת ודומיס, ולפעת דכס נגמרת מעכן של, לשון הולקס, ולפעת יעשיס די ערלכי׳ ורע"י לשון שגגה, לולס הרלקון קכיכ.
n. m. (ad s. f. פְּרֵי, in p. שַׁלֵּי), securitas, tranquillitas, בְּשַׁלֵּי, in securitate, improviso, sec. alios: in tranquillitate h. e. submissa voce, clam et remotis arbitris. Alii aliter. LXX. *ἐνεδρεύων* (per dolum).
p.
2 Sam. 3, 27. לדבר אתו בשלי

שֵׁילָה
ע"ו תמור שִׁפְחָה, נהתכת הדגוש ע׳ לוקית כתס, וכן הטעות קִירֹטַר, כִּירֹטַר, צִירֹנָק, קִרְמֹשׁ תמור קִטֹּר, בִּהֹר, צִנֹּק קִמֹּשׁ, ולפעמים בלי יוד, ל"מ שִׁלְחַ נפריעי. מוכנו מכוקה ושקט [רוסע]. והרלכ"ע מניח לולס הפרושים: לו שהוא כמו שֶׁלּוֹ, לומר אשר לו, לו כמו שִׁלְּהָה כלוי לנתנת וכן, לו שהוא הפריעי של עיר, ובמדרש לגדס יפורש שֶׁר לוֹ נכלוי לעשיר. לולס הכלון שהוא לשון מכוקה, לומר הטבע לא יסור מיהודה עד שילון על הכל, ולא יעלוך עוד לשלמה.
n. m. (= שִׁלְּהָה, soluta dagesatione, quemadmodum קִירֹטַר, צִירֹנָק, קִרְמֹשׁ

קִימֵשׁ pro קִמֵּשׁ, קִמֵּר, צִנֵּק, כִּבֵּר, interdum ejecto *Jud*, velut שִׁלְחַ n. pr. (= שִׁרְלַח), quies, pax, hinc cognomen, uti vetustissima traditio confirmat, Messiae, pacem quietemque afferentis (cf. b. Sanhedrin XI. Qimchi et Miklal Jofi ad h. l.). Non male David de Pomis: מָשַׁרְחַ כְּמוֹ שָׁלַו וּמַשְׁפִּיעַ. Isaaki ex veteri traditione explicat: אֲשֶׁר הַמְלוּבָּה שָׁלוּ, adstipulantibus Trgg. Syr. Saad., fortasse jam Ezechiele 21, 32. Midrasch שִׁילָה ex שַׁי לוֹ coaluisse fingit (ὧ τὸ δῶρον). Alii pro שִׁלְיָה de filio dictum volunt, absurde scilicet; alii, in his etiam judaici interpretes, *Siluntem* oppidum praeconcepta opinione intelligunt. LXX. τὰ ἀποκείμενα αὐτῷ. Aquila: ᾧ ἀπόκειται. Vulg. qui mittendus est (שִׁילֹחַ).

Gn. 49, 10. כי־יבא שילה

שָׁלַו

פ״כ, ומוכו לדעת המדקדקים כמו שלי בערבי, היות זמן ומקום [פעמים ויין], ופעמים ג״כ זיקוין בלבול וזוהר, וכי כן יסוד השם הנפץ בשפתי מערכ.

v. intr. inus., pinguem, crasssum esse, arab. שָׁלִי, vel, sicut צָלַל, strepere, alas complodere.

שְׁלַו

ע״כ, כי סוף כקנוני״, ובספסק שְׁלֵוֵי [או גיוד שְׁלֵוֵי, למקריין], וסרכוי שַׁלְוִים. מוכו מין עוף שמוף זמן, וכבר למד סקמתי שמוף זקורין בלעז קוויליס [it. *quaglia*, span. *coalia*, fr. *caille*, וזסו זקורין בלעז זשכבוי וזשכבעל, וכן שַׁלְוֵי בערבי, שַׁלְוִים בשפס זמוכוכית, ויסודו מן זמכות לד״ק, ע״ש זנקרא ג״כ בערבי שמאני לומר הפָּחָן, לולס לפעמ זיסודו כלפי סלכלו בשפתי מערכ.

תקת בפעל, בדמיון לשפתי מערכ.

n. f. collect. (in p. שְׁלָו, Qeri: שְׁלָוִי, pl. שְׁלָוִים), coturnix, a pinguedine, unde arab. שמאני appellatur, vel strepitu alarum, samar. et arab. שַׁלְוִי. Sic jam recte Qimchi; alii in portentosas conjecturas, quae ne commemoratione quidem dignae sunt, inciderunt. LXX. ὀρτυγομήτρα. Vulg. *coturnix*.

שְׁלוֹ

Ps. 105, 40. שאל ויבא שלו

הַשְׁלוֹ

Ex. 16, 13. ותעל השלו

Num. 11, 32. ויאספו את־השלו

pl.: שַׁלְוִים

Num. 11, 31. ויגז שלוים

שָׁלַח

פ״כ, וסעתיד יִשְׁלַח, וסמיכות סמקור לו שְׁלַח לו שְׁלַח. מוכו לשיכה [זעכ-דען, זיקקען], וסקרן שָׁלַח [הפין מקנב מוצג וטעמי״], ולומס לו לָאֵל לעיל, וכצרס כמכוון ג״כ בשפתי מערכ [*leg*, λεγ]. ומשקר זעכין שלוקוס סמכמק הלשה וכוזו לתכלית, לכן בכלל ג״כ הזלכה, וכמשל כידוע לשל שָׁלַח [עכ-וכעלען]. וכלכן בכ״ק מצוי לומר לתכלית סס, לכן לוי פלוגי על דבר, מכוי וסעמלס וסקלקס, לו סודע פלוגי לל מקוס סס, כעוס וצלוס וסכמק מעמל רשי, וזס ע״י סכמק מכוונתו וצמוכו הלשה מעמו, זסוס סוד של זלך,

Jer. 43, 2. לא שלחך י״י אלהינו

3 prf. c. s.: שָׁלְחֵךְ

1 S. 25, 32. אשר שלחך היום הזה

3 prf. c. s.: שָׁלָחוֹ

Ex. 4, 28. את כל־דברי י״י אשר שלחו

Dt. 34, 11. אשר שלחו י״י לעשות

2 S. 11, 22. את כל־אשר שלחו יואב

2 Reg. 19, 4. אשר שלחו מלך־אשור

2 Reg. 19, 16. שלחו לחרף אלהים חי

Neh. 6, 12. והנה לא־אלהים שלחו

Jes. 37, 4. אשר שלחו מלך־אשור

Jer. 19, 14. שלחו י״י שם להנבא

Jer. 28, 9. אשר־שלחו י״י באמת

Jer. 43, 1. אשר שלחו י״י אלהיהם

Hag. 1, 12. כאשר שלחו י״י

3 prf. c. s.: שָׁלָחַם

Ez. 13, 6. וי״י לא שלחם

3 perf. fem.: שָׁלְחָה

Gn. 38, 25. והיא שלחה אל־חמיה

1 Reg. 21, 11. כאשר שלחה אליהם

1 Reg. 21, 11. אשר שלחה אליהם

Prv. 9, 3. שלחה נערתיה

3 perf. fem.: וְשָׁלְחָה

Dt. 25, 11. ושלחה ידה

2 perf.: שָׁלַחְתָּ

Num. 24, 12. אשר־שלחת אלי

Jud. 13, 8. איש האלהים אשר שלחת

1 Reg. 5, 22. אשר־שלחת אלי

1 Reg. 20, 9. שלחת אל־עבדך

2 Rg. 1, 16. יען אשר־שלחת מלאכים

Ps. 50, 19. פיך שלחת ברעה

Jer. 29, 25. אתה שלחת בשמכה

2 perf.: שָׁלַחְתָּ *p.*

1 Sam. 25, 25. נערי אדני אשר שלחת

2 prf. c. s.: שְׁלָחַתְנִי

Ex. 5, 22. למה זה שלחתני

2 perf. c. s.: שְׁלַחְתָּנוּ

Num. 13, 27. אל־הארץ אשר שלחתנו

1 perf.: שָׁלַחְתִּי

Gn. 38, 23. שלחתי הגדי הזה

Ex. 9, 15. עתה שלחתי את־ידי

Num. 22, 37. הלא שלח שלחתי אליך

2 Sam. 14, 32. הנה שלחתי אליך

1 Reg. 15, 19. הנה שלחתי לך שחד

1 Reg. 20, 5. שלחתי אליך לאמר

2 Reg. 5, 6. שלחתי אליך את־נעמן

2 Reg. 17, 13. ואשר שלחתי אליכם

2 Chr. 2, 12. שלחתי איש־חכם

2 Chr. 16, 3. שלחתי לך כסף וזהב

Jer. 23, 21. לא־שלחתי את־הנביאים

Jer 29. 19. שלחתי אליהם את־עבדי

1 perf.: וְשָׁלַחְתִּי

Gn. 27, 45. ושלחתי ולקחתיך משם

Ex. 3, 20. ושלחתי את־ידי

Ex. 23, 28. ושלחתי את־הצרעה

Ex. 33, 2. ושלחתי לפניך מלאך

1 perf. c. s.: שִׁלַּחְתִּיךָ

Ex. 3, 12. כי אנכי שלחתיך

Jud. 6, 14. הלא שלחתיך

Ez. 3, 6. אם־לא אליהם שלחתיך

1 perf. c. s.: שִׁלַּחְתִּיו

Jes. 55, 11. והצליח אשר שלחתיו

Jer. 29, 31. ואנכי לא שלחתיו

1 perf. c. s.: שִׁלַּחְתִּים

Jer. 14, 14. לא שלחתים ולא צויתים

Jer. 14, 15. ואני לא־שלחתים

Jer. 23, 32. לא־שלחתים ולא צויתים

Jer. 27, 15. כי לא שלחתים נאם־י״י

Jer. 29, 9. לא שלחתים נאם־י״י

3 perf. pl.: שָׁלְחוּ

Esth. 9, 10. 15. 16. לא שלחו את־ידם

Jer. 14, 3. שלחו צעוריהם למים

3 perf. pl.: וְשָׁלְחוּ

Dt. 19, 12. ושלחו זקני עירו

2 Sam. 19, 12. שלח אל־צדוק

1 Reg. 13, 4. ידו אשר־שלח עליו

1 Reg. 18, 10. לא־שלח אדני שם

1 Rg. 20, 7. כי־שלח אלי לנשי ולבני

2 Reg. 1, 6. אשר־שלח אתכם

2 Reg. 6, 32. כי־שלח בן־המרצח

2 Reg. 11, 4. שלח יהוידע

2 Reg. 14, 8. שלח אמציה מלאכים

2 Reg. 14, 9. שלח אל־הארז

2 Reg. 16, 11. ככל אשר־שלח המלך

2 Reg. 17, 4. אשר שלח מלאכים

2 Rg. 20, 12. בעת ההיא שלח בראדך

2 Reg. 22, 3. שלח המלך את־שפן

2 Reg. 22, 15. אשר־שלח אתכם אלי

1 Chr. 13, 10. על אשר־שלח ידו

1 Chr. 19, 3. כי־שלח לך מנחמים

2 Chr. 17, 7. שלח לשריו לבן־חיל

2 Chr. 25, 18. שלח אל־הארז

2 Chr. 28, 16. בעת ההיא שלח המלך

2 Chr. 32, 9. אחר זה שלח סנחריב

2 Chr. 34, 8. שלח את־שפן

2 Chr. 34, 23. שלח אתכם אלי

2 Chr. 36, 10. שלח המלך נבוכדנאצר

Neh. 6, 19. שלח טוביה

Esth. 8, 7. שלח ידו ביהודיים

Job. 28, 9. בחלמיש שלח ידו

Ps. 55, 21. שלח ידיו בשלמיו

Ps. 78, 25. צידה שלח להם לשבע

Ps. 105, 17. שלח לפניהם איש

Ps. 105, 20. שלח מלך ויתירהו

Ps. 105, 26. שלח משה עבדו

Ps. 105, 28. שלח חשך ויחשך

Ps. 111, 9. פדות ׀ שלח לעמו

Ps. 135, 9. שלח ׀ אתות ומפתים

Cant. 5, 4. דודי שלח ידו מן־החור

Jes. 9, 7. שלח אדני ביעקב

Jes. 37, 17. שלח לחרף אלהים

Jes. 39, 1. בעת ההיא שלח מראדך

Jer. 29, 1. הספר אשר שלח ירמיה

Jer. 29, 3. אשר שלח צדקיהו

Jer. 29, 28. שלח אלינו בבל

Jer. 40, 14. שלח את־ישמעאל

Thr. 1, 13. שלח־אש בעצמתי

Zach. 1, 10. אלה אשר שלח י״י

Zach. 7, 12. אשר שלח י״י צבאות

3 perf.: וְשָׁלַח

2 S. 15, 5. ושלח את־ידו והחזיק לו

Jer. 25, 4. ושלח י״י אליכם

3 prf. c. s.: שָׁלָחַנִי *p.*

Gn. 45, 5. כי למחיה שלחני

Ex. 3, 13. אלהי אבותיכם שלחני

Ex. 3, 14. אהיה שלחני אליכם

Ex. 3, 15. ואלהי יעקב שלחני אליכם

Ex. 7, 16. שלחני אליך לאמר

Num. 16, 28. כי־י״י שלחני

Num. 16, 29. לא י״י שלחני

1 S. 15, 20. בדרך אשר־שלחני י״י

2 Reg. 2, 2. י״י שלחני עד־בית־אל

2 Reg. 2, 4. כי י״י שלחני יריחו

2 Reg. 2, 6. כי י״י שלחני הירדנה

2 Reg. 5, 22. אדני שלחני לאמר

2 Rg. 8, 9. שלחני אליך לאמר האחיה

2 Rg. 18, 27. העל אדניך ואליך שלחני

Jes. 36, 12. שלחני אדני לדבר

Jes. 48, 16. י״י שלחני ורוחו

Jes. 61, 1. לבשר ענוים שלחני

Jer. 25, 17. שלחני י״י אליהם

Jer. 26, 12. י״י שלחני להנבא

Jer. 26, 15. באמת שלחני י״י

Jer. 42, 21. ולכל אשר־שלחני אליכם

Zach. 2, 12. שלחני אל־הגוים

Zach. 2, 13. 15. י״י צבאות שלחני 4, 9. 6, 15.

3 prf. c. s.: שְׁלָחָנִי

1 Sam. 25, 40. דוד שלחנו אליך

3 prf. c. s.: שִׁלָּחֲךָ

Jer. 28, 15. לא־שלחך י״י

סוצמ סלשס וצריצמ וסציס וקניס, ל״מ מסוצמת לנצנצ, וסצלך מעס, וסציס קרמצ לקלוט, וסדיס י׳ לקטול ולכלוס לו לשקוו [לכן שָׁלְחָה צרוע ומעודד נקומס] וכדומס מן סצשלוס. סכנפעל ספעולי״, ובמצל לך כמקור מוכרת שִׁלְחָה. סכלל קוזק של קל, ולכוד מצלוק לעולמות, כמו גרוס לצס, וכאמר לכוד נמוכן שמלק, מעצלק רעות ולכוס, נקוכן קוזק ספעולס, וכן שלק מדון ככוי לגרוי וקרקור ריב, לו מקקור ענד וסצלק נת וכדומס, ולפעמים כמו סצלכס וסעלס, לו סוצמ וצעוק, וסנצנ״ס ספעולי״. סכוסף כמעצ ככנד, נספרס קנתי.

v. comp. tr. (impf. יִשְׁלַח, inf. c. שְׁלַח, שַׁלַּח, *leg*-are, mittere, cogn. לָאַךְ (arab. *lâka*, *a-laka*), vi ablegandi (seq. לְ, אֶל, raro עַל), annunciandi s. certiorem faciendi per nuncium (entbieten, sagen lassen), mandandi injungendique negotium, dimittendi et extendendi, יָד אֶל, יָד בְּ: imponere manum ad rem peragendam vel vim faciendam; יָד עַל: ad apprehendendum; absol. porricere; prt. שָׁלוּחַ, extentus, procerus, gracilis), cogn. שָׁלַךְ (entsenden, werfen). *Pi.* intens., spec. manumittere (servum, filiam nubendam), deducere (προπέμπειν), facere alicui alicujus rei potestatem (בְּיָד, בְּ); intenta significatione, sicut שָׁלַךְ, jacere, abjicere, ejicere (repudiare, arab. *thallaqa*); protendere, expandere, velut manus, frondes (de arbore), populum, cujus fines amplificantur. *Pi.* pass. *Hi.* immittere, spec. supplicia (feras, colluviem, famem etc.). LXX. πέμπειν, δια-, προεκ-, ἐμ-, συμπρο-; ἀποστέλλειν, ἐξαπο-, συναπο-; βάλλειν, ἐμ-, ἐπι-, προ-; φέρειν, ἐπι-; ἀποίχεσθαι, πορεύεσθαι, κατασπεύδειν; ἀνιέναι, ἀφ-; ἀποστρέφειν, ἀφαιρεῖν, προχειρίζεσθαι, συνιστάναι, συνεπιτιθέναι, ἐμπρήθειν, ἐμπυρίζειν (שִׁלַּח יָד); ἀπαγγέλλειν, ῥίπτειν, ἐντείνειν; prt. pass. ἀπόστολος; *Pi.* ἐκπέμπειν, ἐπι-, ἐπαποστέλλειν, ἐκβάλλειν, ἀποῤῥίπτειν, ἐκφέρειν, ἐπαφιέναι, ἐπιστρέφειν, χαλᾶν, ψιλοῦν, *inf.* ἀποστολή. *Pu.* πλανᾶν; שָׁלַח יָד, ἄπτεσθαι, διαχειροῦν, πονηρεύεσθαι, ἀποκτείνειν; שָׁלַח יָד בְּבַבָּה διαρπάζειν; שָׁלַח רֶגֶל, πατεῖν.

Gn. 42, 4. לא־שלח יעקב את־אחיו

Gn. 45, 23. ולאביו שלח כזאת

Gn. 45, 27. אשר־שלח יוסף

Gn. 46, 5. אשר־שלח פרעה

Gn. 46, 28. יהודה שלח לפניו

Ex. 22, 7. 10. אם־לא שלח ידו

Ex. 24, 11. לא שלח ידו

Num. 13, 16. 14, 36. שלח משה לתור

Num. 22, 10. מלך מואב שלח אלי

Jos. 6, 25. שלח יהושע לרגל

Jud. 6, 35. ומלאכים שלח

Jud. 6, 35. ומלאכים שלח באשר

Jud. 7, 24. ומלאכים שלח גדעון

Jud. 11, 17. וגם אל־מלך מואב שלח

Jud. 11, 28. אשר שלח אליו

1 Sam. 15, 1. שלח י״י למשחך

1 Sam. 25, 14. שלח דוד מלאכים

1 S. 26. 9. מי שלח ידו במשיח י״י

2 Sam. 10, 3. כי־שלח לך מנחמים

2 Sam. 10, 3. שלח דוד את־עבדיו

ושלחו וקראו Job. 1, 4.
2 perf. pl.: שְׁלַחְתֶּם
לא־אתם שלחתם אתי Gn. 45, 8.
אשר שלחתם אתי אליו Jer. 42, 9.
אתם שלחתם אתי Jer. 42, 20.
2 perf. pl.: וּשְׁלַחְתֶּם
ושלחתם בידם אלי 2 Sam. 15, 36.
1 perf. pl.: שָׁלַחְנוּ *p.*
המלאכים אשר שלחנו Jos. 6, 17.
part. masc.: שֹׁלֵחַ *sg.*
אני שלח את־כל־מגפתי Ex. 9, 14.
שלח מלאך לפניך Ex. 23, 20.
אתה שלח לדרש 2 Reg. 1, 6.
כי־זה שלח אלי 2 Reg. 5, 6.
שלח דברים ביד־כסיל Prv. 26, 6.
הנני שלח לדוגים Jer. 16, 16.
הנני שלח ולקחתי Jer. 25, 9.
שלח אותך אליהם Jer. 25, 15.
אנכי שלח בינתם Jer. 25, 16.
אנכי שלח ביניכם Jer. 25, 27.
אשר אנכי שלח אליכם Jer. 26, 5.
הנני שלח ולקחתי Jer. 43, 10.
שולח אני אותך Ez. 2, 3.
אני שולח אותך אליהם Ez. 2, 4.
הנני שלח לכם Joel 2, 19.
הנני שלח מלאכי Mal. 3, 1.
שלח לכם את אליה Mal. 3. 23.
part. masc.: וְשֹׁלֵחַ *sg.*
ושלח מים על־פני חוצות Job. 5, 10.
part. masc.: הַשֹּׁלֵחַ *sg.*
השלח אתכם לדרש 2 Reg. 22, 18.
השלח אתכם 2 Chr. 34, 26.
השלח אמרתו ארץ Ps. 147, 15.
השלח בים ציים Jes. 18, 2.
part. m. c. s.: שֹׁלְחִי *sg.*
מה־אשיב שלחי דבר 2 Sam. 24, 13.
מה־אשיב את־שלחי דבר 1 Chr. 21, 12.
part. c. suff.: שֹׁלְחֶךָ *sg.*
אשר־אנכי שלחך 1 Sam. 21, 3.
prt. m. pl.: שְׁלֻחִים
שלחים אתך אליו Jer. 42, 6.
שלחים את־הזמורה Ez. 8, 17.
prt. pl. c. s.: לְשֹׁלְחֶיךָ
אמת לשלחך Prv. 22, 21.
prt. pl. c. s.: לְשֹׁלְחָיו
כן העצל לשלחיו Prv. 10, 26.
ציר נאמן לשלחיו Prv. 25, 13.
part. pass.: שָׁלוּחַ *sg.*
ואנכי שלוח אליך קשה 1 Rg. 14, 6.
וציר בגוים שלוח Jer. 49, 14.
אתה שלוח Ez. 3, 5.
מלאך שלוח אליהם Ez. 23, 40.
part. p. fem.: שְׁלוּחָה *sg.*
מנחה היא שלוחה Gn. 32, 19.
והנה־יד שלוחה אלי Ez. 2, 9.
part. p. fem.: שְׁלֻחָה
נפתלי אילה שלחה Gn. 49, 21.
inf. abs.: שָׁלֹחַ
הלא שלח שלחתי אליך Nu. 22, 37.
inf. abs.: וְשָׁלוֹחַ
השכם ושלוח 2 Chr. 36, 15.
יום השכם ושלח Jer. 7, 25.
הנבאים השכם ושלח Jer. 25, 4.
והשכם ושלח Jer. 26, 5.
הנביאים השכם ושלח Jer. 29, 19.
הנביאים ׀ השכם שלח Jer. 35, 15.
הנביאים השכים ושלח Jer. 44, 4.
inf. constr.: שְׁלַח
שלח שרים רבים Num. 22, 15.
כאשר ביום שלח אותי Jos. 14, 11.
inf. constr.: שְׁלַח
שלח שבע ודבר־און Jes. 58, 9.

inf. constr.: בְּשָׁלְחַ
בשלח משה עבד־י״י Jos. 14, 7.
בשלח שאול וישמרו Ps. 59, 1.
בשלח אתו סרגון Jes. 20, 1.
בשלח אליו המלך Jer. 21, 1.
inf. constr.: וּבְשָׁלְחַ
ובשלח י״י אתכם Dt. 9, 23.
inf. constr.: לְשָׁלְחַ
לשלח את־ידם 1 Sam. 22, 17.
לשלח ידי בו 1 Sam. 24, 7.
לשלח ידי במשיח י״י 1 Sam. 26, 23.
איך לא יראת לשלח ידך 2 S. 1, 14.
לשלח אתו אל־המלך 2 Sam. 14, 29.
לשלח את־עבד המלך 2 Sam. 18, 29.
ויבקשו לשלח יד Esth. 2, 21.
לשלח יד במרדכי לבדו Esth. 3, 6.
בקשו לשלח יד Esth. 6, 2.
לשלח יד במבקשי Esth. 9, 2.
לשלח מלאכיו מצרים Ez. 17, 15.
inf. constr.: מְשַׁלְּחַ
משלח ידי במשיח י״י 1 Sam. 26, 11.
inf. c. suff.: בְּשָׁלְחִי
בשלחי אתם Num. 32, 8.
inf. c. suff.: שָׁלְחֲךָ
ערבון עד־שלחך Gn. 38, 17.
impt. sg.: שְׁלַח
שלח ידך ואחז בזנבו Ex. 4, 4.
שלח־נא ביד תשלח Ex. 4, 13.
ועתה שלח העז Ex. 9, 19.
שלח־לך אנשים Num. 13, 2.
שלח וקח אתו אלי 1 Sam. 20, 31.
שלח אלי את־אוריה 2 Sam. 11, 6.
ועתה שלח קבץ אלי 1 Reg. 18, 19.
שלחי־לי איש־חכם 2 Chr. 2, 6.
ואולם שלח־נא ידך Job. 1, 11.
אולם שלח־נא ידך Job. 2, 5.
שלח־אורך ואמתך Ps. 43, 3.
שלח חציך ותהמם Ps. 144, 6.
שלח ידיך ממרום Ps. 144, 7.
שלח על־כל־הגולה Jer. 29, 31.
impt. sg.: וּשְׁלַח
ושלח לקראתם 2 Reg. 9, 17.
ושלח־לי עצי ארזים 2 Chr. 2, 7.
impt. sg.: שִׁלְחָה
שלחה הנער אתי Gn. 43, 8.
שלחה וקחנו 1 Sam. 16, 11.
ויאמר שלחה אלי 1 Sam. 16, 19.
שלחה נא לי אחד 2 Reg. 4, 22.
impt. c. s.: שָׁלְחֵנִי
ואמר הנני שלחני Jes. 6, 8.
impt. pl.: שִׁלְחוּ
שלחו מכם אחד Gn. 42, 16.
שלחו־נא את־זאת מעלי 2 S. 13, 17.
ועתה שלחו מהרה 2 Sam. 17, 16.
שלחו־כר מושל־ארץ Jes. 16, 1.
שלחו והתבוננו מאד Jer. 2, 10.
ואל־החכמות שלחו Jer. 9, 16.
שלחו מגל Joel 4, 13.
impt. pl.: שְׁלֻחוּ *p.*
ויאמר שלחו 2 Reg. 2, 17.
impt. pl.: וְשִׁלְחוּ
ושלחו מנות Neh. 8, 10.
impt. pl.: אֶשְׁלַח
אשלח אליך איש 1 Sam. 9, 16.
ולא־אז אשלח אליך 1 Sam. 20, 12.
והנה אשלח את־הנער 1 Sam. 20, 21.
ואמר לא־אשלח ידי באדני 1 S. 24, 11.
לא־אשלח ידי 2 Sam. 18, 12.
אשלח את־עבדי אליך 1 Reg. 20, 6.
אם־תשנו יד אשלח בכם Neh. 13, 21.
את־מי אשלח ומי ילך־לנו Jes. 6, 8.
אשלח לרבים צידים Jer. 16, 16.
1 imperf.: אֶשְׁלַח *p.*
וחרש כמלאכי אשלח Jes. 42, 19.

1 imperf.: וְאֶשְׁלַח
ואשלח ואקחהו 2 Reg. 6, 13.
1 imperf.: וְאֶשְׁלַח
ואשלח מלאכים Dt. 2, 26.
ואשלח את־משה Jos. 24, 5.
ואשלח לפניכם Jos. 24, 12.
ואשלח אליכם Jer. 7, 25.
ואשלח אליכם לאמר Jer. 23, 38.
ואשלח אליכם את־כל Jer. 35, 15. 44, 4.
ואשלח לפניך את־משה Mich. 6, 4.
1 imperf.: וְאֲשַׁלְּחָה
ואשלחה אתך 2 Sam. 14, 32.
ואשלחה ספר אל־מלך 2 Reg. 5, 5.
1 imperf.: וְאֲשַׁלְּחָה
ואשלחה להגיד לאדני Gn. 32, 6.
ואשלחה לאליעזר Esr. 8, 16.
ואשלחה עליהם Neh. 6, 3.
ואשלחה אליו לאמר Neh. 6, 8.
1 impf. c. s.: אֲשַׁלְּחֲךָ
ולך אשלחך אל־ישי 1 Sam. 16, 1.
כל־אשר אשלחך תלך Jer. 1, 7.
1 impf. c. s: וַאֲשַׁלְּחֲךָ
לכה ואשלחך אליהם Gn. 37, 13.
לכה ואשלחך Ex. 3, 10.
1 impf. c. s.: וַאֲשַׁלְּחֵם
ואשלחם ויקמו Jos. 18, 4.
2 imperf.: תְּשַׁלַּח
אל־תשלח ידך על־הנער Gn. 22, 12.
אשר־תשלח עמי Ex. 33, 12.
אשר־תשלח אלי 1 Reg. 5, 23.
רק אליו אל־תשלח ידך Job. 1, 12.
תשלח ידך Ps. 138, 7.
2 imperf.: תְּשַׁלַּח *p.*
שלח־נא ביד־תשלח Ex. 4, 13.
2 imperf.: וַתְּשַׁלַּח
ותשלח־לו ארזים 2 Chr. 2, 2.
2 impf. c. s.: תְּשַׁלָּחֵנִי
תשלחני אל־יהודה Neh. 2, 5.
2 impf. c. s.: תְּשַׁלְּחֵנוּ
ואל־כל־אשר תשלחנו Jos. 1, 16.
2 impf. c. s.: תְּשַׁלְּחֵם
בדרך אשר תשלחם 1 Reg. 8, 44.
בדרך אשר תשלחם 2 Chr. 6, 34.
3 imperf.: יְשַׁלַּח
ועתה ׀ פן־ישלח ידו Gn. 3, 22.
ישלח מלאכו לפניך Gn. 24, 7.
ישלח מלאכו אתך Gn. 24, 40.
ישלח ממרום יקחני 2 Sam. 22, 17.
ישלח לעבדיו 2 Chr. 2, 14.
אך לא־בעי ישלח־יד Job. 30, 24.
ישלח ממרום יקחני Ps. 18, 17.
ישלח עזרך מקדש Ps. 20, 3.
ישלח משמים ׀ ויושיעני Ps. 57, 4.
ישלח אלהים חסדו Ps. 57, 4.
ישלח דברו וירפאם Ps. 107, 20.
מטה עזך ישלח י״י Ps. 110, 2.
ישלח דברו וימסם Ps. 147, 18.
3 imperf.: וַיְשַׁלַּח
וישלח להם מושיע ורב Jes. 19, 20.
וישלח ידו בארצות Dan. 11, 42.
3 imperf.: וַיְשַׁלַּח
וישלח ידו ויקחה Gn. 8, 9.
וישלח אבימלך מלך גרר Gn. 20, 2.
וישלח אברהם את־ידו Gn. 22, 10.
וישלח יצחק את־יעקב Gn. 28, 5.
וישלח יעקב ויקרא לרחל Gn. 31, 4.
וישלח יעקב מלאכים Gn. 32, 4.
וישלח יהודה את־גדי Gn. 38, 20.
וישלח ויקרא את־כל־חרטמי Gn. 41, 8.
וישלח פרעה ויקרא Gn. 41, 14.
וישלח ישראל את־בנימין Gn. 48, 14.

וישלח ידו ויחזק בו Ex. 4, 4.
וישלח פרעה Ex. 9, 7.
וישלח פרעה ויקרא Ex. 9, 27.
וישלח את־נערי Ex. 24, 5.
וישלח אתם משה Num. 13, 3. 17.
וישלח משה לקרא Num. 16, 12.
וישלח משה מלאכים Num. 20, 14.
וישלח מלאך ויצאנו Num. 20, 16.
וישלח י״י בעם Num. 21, 6.
וישלח ישראל מלאכים Num. 21, 21.
וישלח משה לרגל Num. 21, 32.
וישלח מלאכים אל־בלעם Nu. 22, 5.
וישלח אתם משה Num. 31, 6.
וישלח יהושע בן־נון Jos. 2, 1.
וישלח מלך יריחו Jos. 2, 3.
וישלח יהושע אנשים Jos. 7, 2.
וישלח יהושע מלאכים Jos. 7, 22.
וישלח אדני־צדק Jos. 10, 3.
וישלח אל־יובב Jos. 11, 1.
וישלח ויקרא לבלעם Jos. 24, 9.
וישלח אהוד את־יד Jud. 3, 21.
וישלח י״י איש נביא Jud. 6, 8.
וישלח מלאך י״י Jud. 6, 21.
וישלח אלהים רוח רעה Jud. 9, 23.
וישלח מלאכים אל־אבימלך Jud. 9, 31.
וישלח יפתח מלאכים Jud. 11, 12.
וישלח מלאכים אל־מלך Jud. 11, 14.
וישלח ישראל מלאכים Jud. 11, 17.
וישלח ישראל מלאכים Jud. 11, 19.
וישלח אותה שני חדשים Jud. 11, 38.
וישלח ידו ויקחה Jud. 15, 15.
וישלח העם שלה 1 Sam. 4, 4.
וישלח מלאכים אל־ישבי 1 S. 6, 21.
וישלח י״י את־משה 1 Sam. 12, 8.
וישלח י״י את־ירבעל 1 Sam. 12, 11.
וישלח את־קצה המטה 1 S. 14, 27.
וישלח ויבואהו 1 Sam. 16, 12.
וישלח שאול מלאכים 1 Sam. 16, 19.
וישלח בית־דוד בנו 1 Sam. 16, 20.
וישלח שאול אל־ישי 1 Sam. 16, 22.
וישלח דוד את־ידו וישלח שאול 1 Sam. 17, 49.
מלאכים 1 Sam. 19, 11. 14. 20.
וישלח שאול את־ המלאכים 1 Sam. 19, 15.
וישלח מלאכים אחרים 1 Sam. 19, 21.
וישלח מלאכים שלשים 1 S. 19, 21.
וישלח המלך לקרא 1 Sam. 22, 11.
וישלח דוד עשרה נערים 1 Sam. 25, 5.
וישלח דוד וידבר באביגיל 1 Sam. 25, 39.
וישלח דוד מרגלים 1 Sam. 26, 4.
וישלח דוד מלאכים 2 Sam. 2, 5. 3, 14. 11, 4.
וישלח אבנר מלאכים 2 Sam. 3, 12.
וישלח איש בשת וישלח מלאכים אחרי אבנר 2 Sam. 3, 26.
וישלח חירם מלך־צר 2 Sam. 5, 11.
וישלח עזה אל־ארון 2 Sam. 6, 6.
וישלח תעי את־יורם 2 Sam. 8, 10.
וישלח המלך דוד 2 Sam. 9, 5.
וישלח דוד לנחמו 2 Sam. 10, 2.
וישלח לקראתם 2 Sam. 10, 5.
וישלח את־יואב 2 Sam. 10, 7.
וישלח הדרעזר 2 Sam. 10, 16.
וישלח דוד את־יואב 2 Sam. 11, 1.
וישלח דוד וידרש 2 Sam. 11, 3.
וישלח דוד אל־יואב 2 Sam. 11, 6.
וישלח יואב את־אוריה 2 Sam. 11, 6.
וישלח ביד אוריה 2 Sam. 11, 14.
וישלח יואב ויגד לדוד 2 S. 11, 18.
וישלח דוד ויאספה 2 Sam. 11, 27.
וישלח י״י את־נתן 2 Sam. 12, 1.
וישלח ביד נתן הנביא 2 S. 12, 25.
וישלח יואב מלאכים 2 Sam. 12, 27.
וישלח דוד אל־תמר 2 Sam. 13, 7.

וישלח אתו את־אמנון 2 S. 13, 27.
וישלח יואב תקועה 2 Sam. 14, 2.
וישלח אבשלום אל־
יואב 2 Sam. 14, 29
וישלח עוד שנית 2 Sam. 14, 29.
וישלח אבשלום מרגלים 2 S. 15, 10.
וישלח אבשלום את־
אחיתפל 2 Sam. 15, 12.
וישלח חצים ויפיצם 2 Sam. 22, 15.
וישלח ידו 2 Sam. 24, 16.
וישלח אתו־המלך 1 Reg. 1, 44.
וישלח המלך שלמה 1 Rg. 1, 53. 2, 25.
וישלח שלמה את־בניהו 1 Rg. 2, 29.
וישלח המלך ויקרא 1 Rg. 2, 36. 42.
וישלח חירם מלך־צור 1 Reg. 5, 15.
וישלח שלמה אל־חירם 1 Reg. 5, 16.
וישלח חירם אל־שלמה 1 Reg. 5, 22.
וישלח המלך שלמה 1 Reg. 7, 13.
וישלח חירם למלך 1 Reg. 9, 14.
וישלח חירם באני 1 Reg. 9, 27.
וישלח המלך רחבעם 1 Reg. 12, 18.
וישלח ירבעם את־ידו 1 Reg. 13, 4.
וישלח את־שרי החילים 1 Rg. 15. 20.
וישלח אחאב בכל־בני 1 Reg. 18, 20.
וישלח מלאכים אל־
אחאב 1 Reg. 20, 2.
וישלח אליו בן־הדד 1 Reg. 20, 10.
וישלח בן־הדד ויגידו לו 1 Rg. 20, 17.
וישלח מלאכים ויאמר 2 Reg. 1, 2.
וישלח אליו שר־חמשים 2 Rg. 1, 9. 11.
וישלח שר־חמשים 2 Reg. 1, 13.
וישלח אל־יהושפט 2 Reg. 3, 7.
וישלח אל־המלך לאמר 2 Reg. 5, 8.
וישלח אליו אלישע 2 Reg. 5, 10.
וישלח ידו ויקחהו 2 Reg. 6, 7.
וישלח איש האלהים 2 Reg. 6, 9.
וישלח מלך ישראל 2 Reg. 6, 10.
וישלח שמה סוסים ורכב 2 Rg. 6, 14.
וישלח איש מלפניו 2 Reg. 6, 32.
וישלח המלך אחרי מחנה 2 Rg. 7, 14.
וישלח רכב סוס שני 2 Reg. 9, 19.
וישלח שמרון 2 Reg. 10, 1.
וישלח אשר־על־הבית 2 Reg. 10, 5.
וישלח יהוא בכל־ישראל 2 Rg. 10, 21.
וישלח לחזאל מלך ארם 2 Rg. 12, 19.
וישלח יהואש מלך 2 Reg. 14, 9.
וישלח אחז מלאכים 2 Reg. 16, 7.
וישלח למלך־אשור שחד 2 Rg. 16, 8.
וישלח המלך אחז 2 Reg. 16, 10.
וישלח חזקיה מלך 2 Reg. 18, 14.
וישלח מלך־אשור 2 Reg. 18, 17.
וישלח את־אליקים 2 Reg. 19, 2.
וישלח מלאכים 2 Reg. 19, 9.
וישלח ישעיהו בן־
אמוץ 2 Reg. 19, 20.
וישלח המלך ויאספו
אליו 2 Reg. 23, 1.
וישלח ויקח את־
העצמות 2 Reg. 23, 16.
וישלח עזא את־ידו 1 Chr. 13, 9.
וישלח חירם מלך־צר 1 Chr. 14, 1.
וישלח את־הדורם־בנו 1 Chr. 18, 10.
וישלח דויד מלאכים 1 Chr. 19, 2.
וישלח לקראתם 1 Chr. 19, 5.
וישלח חנון ובני עמון 1 Chr. 19, 6.
וישלח את־יואב 1 Chr. 19, 8.
וישלח האלהים מלאך 1 Chr. 21, 15.
וישלח שלמה אל־חורם 2 Chr. 2, 2.
וישלח אל־שלמה 2 Chr. 2, 10.
וישלח־לו חורם ביד־
עבדיו 2 Chr. 8, 18.
וישלח המלך רחבעם 2 Chr. 10, 18.
וישלח אל־בן־הדד 2 Chr. 16, 2.
וישלח את־שרי החילים 2 Chr. 16, 4.
וישלח בהם נביאים 2 Chr. 24, 19.
וישלח אליו נביא 2 Chr. 25, 15.
וישלח אל־יואש 2 Chr. 25, 17.
וישלח יואש מלך־
ישראל 2 Chr. 25, 18.
וישלח יחזקיהו 2 Chr 30, 1.
וישלח ר״י מלאך 2 Chr. 32, 21.
וישלח המלך ויאספ 2 Chr. 34, 29.
וישלח אליו מלאכים 2 Chr. 35, 21.
וישלח ר״י אלהי 2 Chr. 36, 15.
וישלח עמי המלך Neh. 2, 9.
וישלח סנבלט Neh. 6, 2.
וישלח אלי סנבלט Neh. 6, 5.
וישלח ספרים Esth. 1, 22.
וישלח ויבא את־אהביו Esth. 5, 10.
וישלח ספרים Esth. 9, 20. 30.
וישלח איוב ויקדשם Job. 1, 5.
וישלח חציו ויפיצם Ps. 18, 15.
וישלח מלך־אשור Jes. 36, 2.
וישלח את־אליקים Jes. 37, 2.
וישלח מלאכים Jes. 37, 9.
וישלח ישעיהו בן־אמוץ Jes. 37, 21.
וישלח ר״י את־ידו Jer. 1, 9.
וישלח המלך Jer. 26, 22.
וישלח המלך את־יהודי Jer 36, 21.
וישלח המלך צדקיהו Jer. 37, 17.
וישלח המלך צדקיהו Jer. 38, 14.
וישלח נבוזראדן Jer. 39, 13.
וישלח תבנית יד Ez. 8, 3.
וישלח הכרוב את־ידו Ez. 10, 7.
וישלח אל־מלך ירב Hos. 5, 13.
וישלח אמציה Am. 7, 10.
וישלח בית־אל Zach. 7, 2.

3 *impf. c. s.:* וַיִּשְׁלָחֵנִי
וישלחני אלהים לפניכם Gn. 45, 7.
וייטב לפני־המלך וישלחני Neh. 2, 6.

3 *impf. c. s.:* יִשְׁלַח־
ישלח ר״י אלהיך Jer. 42, 5.

3 *impf. c. s.:* וַיִּשְׁלַח־
וישלח ר״י בדרך 1 Sam. 15, 18,

3 *impf. c. s.:* וַתִּשְׁלַחֵהוּ
וישלחהו מעמק חברון Gn. 37, 14.

3 *impf. c. s.:* יִשְׁלָחֵנִי
אשר ישלחנו שאול 1 Sam. 18, 5.

3 *impf. c. s.:* וַיְשַׁלְּחֵם
וישלחם לילה Jos. 8, 3.
וישלחם יהושע וילכו Jos. 8, 9.
וישלחם לבנונה 1 Reg. 5, 28.
וישלחם המלך אסא 1 Reg. 15, 18.

3 *impf. fem.:* וַתִּשְׁלַח
ותשלח ותקרא ליעקב Gn. 27, 42.
ותשלח את־אמתה Ex. 2, 5.
ותשלח ותקרא לברק Jud. 4, 6.
ותשלח ותקרא לסרני Jud. 16, 18.
ותשלח ותגד לדוד 2 Sam. 11, 5
ותשלח איזבל מלאך 1 Reg. 19, 2.
ותשלח ספרים 1 Reg. 21, 8.
ותשלח בגדים Esth. 4, 4.
ותשלח מלאכים Ez. 23, 16.

1 *impf. pl.:* נְשַׁלְּחָה
נשלחה אנשים Dt. 1, 22.
נשלחה על־אחינו 1 Chr. 13, 2.

1 *impf. pl.:* וְנִשְׁלְחָה
ונשלחה מלאכים 1 Sam. 11, 3.
ונשלחה ונראה 2 Reg. 7, 13.

3 *impf. pl.:* תִּשְׁלַחְוּ
ויד אל־תשלחו־בו Gn. 37, 22.
תשלחו לצבא Num. 31, 4.

2 *impf. pl.:* תְּשַׁלְּחוּ *p.*
למטה אבתיו תשלחו Num. 13, 2.
ויאמר לא תשלחו 2 Reg. 2, 16.

3 *imperf.:* יְשַׁלְּחוּ
לא־ישלחו הצדיקים Ps. 125, 3.

2 *impf. pl.:* וַיְשַׁלְּחוּ
וישלחו האנשים את־ידם Gn. 19, 10.
וישלחו אנשי גבעון Jos. 10, 6.
וישלחו בני־ישראל Jos. 22, 13.
וישלחו בני־ישראל Jud. 3, 15.
וישלחו בני־דן Jud. 18, 2.
וישלחו שבטי ישראל Jud. 20, 12.
וישלחו־שם העדה Jud. 21, 10.
וישלחו כל־העדה Jud. 21, 13.
וישלחו ויאספו 1 Sam. 5, 8. 11.
וישלחו בני־עמון וישכרו 2 S. 10, 6.
וישלחו אל־המלך 1 Sam. 19, 15.
וישלחו ויקראו־לו 1 Reg. 12, 3.
וישלחו ויקראו אתו 1 Reg. 12, 20.
וישלחו אל־ארזבל לאמר 1 Rg. 21, 14.
וישלחו חמשים איש 2 Reg. 2, 17.
וישלחו אליו יזרעאלה 2 Reg. 10, 7.
וישלחו אחריו לכישה 2 Reg. 14, 19.
וישלחו מלאכים
ויוציאו 1 Chr. 19, 16.
וישלחו ויקראו־לו 2 Chr. 10, 3.
וישלחו אחריו לכישה 2 Chr. 25, 27.
וישלחו אלי כדבר הזה Neh. 6, 4.
וישלחו כל־השרים Jer. 36, 14.
וישליו ויקחו Jer. 39, 14.

3 *impf. pl. f.:* תְּשַׁלַּחְנָה
ידה ליתד תשלחנה Jud. 5, 26.
ואף כי תשלחנה Ez. 23, 40.
ואל־תשלחנה בחילו Obad. 1, 13.

Nif al: נִשְׁלַח

inf. abs.: וְנִשְׁלוֹחַ
ונשלוח ספרים Esth. 3, 13.

Pi-el: שִׁלַּח 3 *perf.*
ולא שלח את־העם Ex. 8, 28.
ולא שלח את־העם Ex. 9, 7.
ולא־שלח את־בני ישראל Ex. 10, 20. 11, 10.
שלח איש לאהליו Jud. 7, 8.
שלח החוצה Jud. 12, 9.
שלח איש לאהליו 1 Sam. 13, 2.
שלח את־העם 1 Reg. 8, 66.
שלח את־העם לאהליהם 2 Chr. 7, 10.
מי־שלח פרא חפשי Job. 39, 5.

3 *perf.:* וְשִׁלַּח
ושלח אתו פדנה ארם Gn. 28, 6.
ושלח לכם את־אחיכם Gn. 43, 14.
ושלח את־בני־ישראל Ex. 7, 2.
ושלח את־בעירה ובער Ex. 22, 4.
ושלח את־הצפר החיה Lv. 14, 7. 53.
ושלח ביד־איש עתי Lev. 16, 21.
ושלח את־השעיר Lev. 16, 22.

3 *prf. c. s.:* שִׁלַּח־
לך כי שלחך ר״י 1 Sam. 20, 22.

3 *prf. c. s.:* שִׁלְּחוֹ
*מן־שלחו אתם חרשים 1 Chr. 8, 8.
כי שלחו וילך 2 Sam. 3, 22.

3 *prf. c. s.:* וְשִׁלְּחוֹ
ושלחו בדרך טובה 1 Sam. 24, 20.

3 *prf. c. s.:* שִׁלְּחָהּ
אשר־שלחה לשוב Dt. 24, 4.

3 *perf. c. s.:* וְשִׁלְּחָהּ
ושלחה מביתו Dt. 24, 1. 3.

3 *prf. c. s.:* שִׁלְּחָם
וגם כי שלחם יהושע Jos. 22, 7.

3 *perf. fem.:* שִׁלְּחָה
ידיה שלחה בכישור Prv. 31, 19.
וידיה שלחה לאביון Prv. 31, 20.

3 *perf. fem.:* שִׁלְּחָה
ודליותו שלחה־לו Ez. 17, 7.
ואת־תעלתיה שלחה Ez. 31, 4.

2 *perf.:* שִׁלַּחְתָּ
שלחת את־איש חרמי 1 Reg. 20, 42.
אלמנות שלחת ריקם Job. 22, 9.

2 *perf. c. s.:* שִׁלַּחְתַּנִי *p.*
כי עתה ריקם שלחתני Gn. 31, 42.

2 *prf. c. s.:* וְשִׁלַּחְתַּנִי
ושלחתני ונסתרתי 1 Sam. 20, 5.

2 *perf. c. s.:* שִׁלַּחְתּוֹ
למה־זה שלחתו 2 Sam. 3, 24.

2 *prf. c. s.:* וְשִׁלַּחְתָּהּ
ושלחתיך בבקר 1 Sam. 9, 19.
ושלחתיך והלכת לשלום 1 S. 20, 13.

1 *perf.:* שִׁלַּחְתִּיהָ
אמכם אשר שלחתיה Jes. 50, 1.
שלחתיה ואתן Jer. 3, 8.

3 *perf. pl.:* שִׁלְּחוּ
העיר שלחו באש Jud. 1, 8.
הערים הנמצאות שלחו Jud. 20, 48.
שלחו למלך דרמשק 2 Chr. 24, 23.
אשר שלחו חפשים Jer. 34, 11.

3 *perf. pl.:* שִׁלְּחוּ
שלחו באש מקדשך Ps. 74, 7.

3 *perf. pl.:* שִׁלֵּחוּ *p.*
משפחתו שלחו Jud. 1, 25.
ורסן מפני שלחו Job. 30, 11.
רגלי שלחו Job. 30, 12.

3 *pf. pl. c. s.:* שִׁלְּחוּךָ
עד־הגבול שלחוך Obad. 1, 7.

3 *pf. pl. c. s.:* שִׁלְּחוּהוּ
שלחהו סרני פלשתים 1 Chr. 12, 19.

2 *perf. pl.:* שִׁלַּחְתֶּם
אשר־שלחתם חפשים Jer. 34, 16.

2 *perf. pl.:* וְשִׁלַּחְתֶּם
ושלחתם אתו והלך 1 Sam. 6, 8.

1 *perf. pl.:* שִׁלַּחְנוּ
כי־שלחנו את־ישראל Ex. 14, 5.

part. masc.: מְשַׁלֵּחַ *sg.*
אם־ישך משלח Gn. 43, 4.
ואם־אינך משלח Gn. 43, 5.
אם־אינך משלח את־עמי Ex. 8, 17.
אשר־אני משלח Lev. 18, 24. 20, 23.
הנני משלח בכם Jer. 8, 17.
הנני משלח בם Jer. 29, 17.

part. masc.: וּמְשַׁלֵּחַ *sg.*
ומשלח מדנים Prv. 6, 19.

part. masc.: הַמְשַׁלֵּחַ *sg.*
המשלח מעינים Ps. 104, 10.

part. masc.: וְהַמְשַׁלַּח *sg.*
Lev. 16, 26. והמשלח את־השעיר
part. c. s.: מְשַׁלֵּחַ
Jer. 28, 16. חנני משלחך
part. m. pl.: מְשַׁלְּחִים
1 Sam. 6, 3. משלחים את־ארון י״י
prt. m. pl.: הַמְשַׁלְּחִים
2 Chr. 32, 31. המשלחים עליו לדרש
prt. m. pl. constr.: מְשַׁלְּחֵי
Jes. 32, 20. משלחי רגל־השור
inf. abs.: שַׁלֹּחַ
Dt. 22, 7. שלח תשלח את־האם
1 Reg. 11, 22. שלח תשלחני
inf. constr.: שַׁלַּח
Gn. 8, 10. ויסף שלח את־היונה
Ex. 8, 25. לבלתי שלח את־העם
Jer. 40, 1. אחר ׀ שלח אתו
inf. constr.: וְשַׁלַּח
Jes. 58, 6. ושלח רצוצים חפשים
inf. constr.: בְּשַׁלַּח
Ex. 13, 17. ויהי בשלח פרעה
inf. constr.: לְשַׁלַּח *p.*
Ex. 7, 27. ואם־מאן אתה לשלח
Ex. 9, 2. כי אם־מאן אתה לשלח
Ex. 10, 4. לשלח את־עמי
inf. constr.: לְשַׁלַּח
Ex. 5, 2. לשלח את־ישראל
Ex. 7, 14. מאן לשלח העם
Lev. 16, 10. לשלח אתו לעזאזל
1 Sam. 20, 20. לשלח־לי למטרה
Jer. 34, 9. לשלח איש את־עבדו
Jer. 34, 10. לשלח איש את־עבדו
inf. constr.: וְלִשְׁלַח
Neh. 8, 12. ולשתות ולשלח מנות
inf. constr.: בְּשַׁלְּחָי
Ez. 5, 16. בשלחי את־חצי הרעב
inf. c. suff.: לְשַׁלְּחֵנִי
2 Sam. 13, 16. עשית עמי לשלחני
inf. c. suff.: לְשַׁלְּחֵנוּ
Ex. 13, 15. הקשה פרעה לשלחנו
inf. constr.: בְּשַׁלְּחָךְ
Dt. 15, 18. בשלחך אתו חפשי
inf. c. suff.: בְּשַׁלְּחוֹ
Ex. 31, 5. ממים רבים בשלחו
inf. c. suff.: כְּשַׁלְּחוֹ
Ex. 11, 1. כשלחו כלה
inf. c. suff.: לְשַׁלְּחוֹ
Ex. 4, 23. ותמאן לשלחו
2 Sam. 19, 32. לשלחו את־בירדן
inf. c. suff.: שַׁלְּחָהּ
Dt. 22, 29. לא־יוכל שלחה
inf. c. suff.: בְּשַׁלְּחָהּ
Jes. 27, 8. בשלחה תריבנה
inf. c. suff.: לְשַׁלְּחָהּ
Dt. 22, 19. לא־יוכל לשלחה
inf. c. suff.: שַׁלְּחָם
Ex. 9, 17. בעמי לבלתי שלחם
Jer. 50, 33. מאנו שלחם
inf. c. suff.: לְשַׁלְּחָם
Gn. 18, 16. הלך עמם לשלחם
Ex. 10, 27. ולא אבה לשלחם
Ex. 12, 33. לשלחם מן־הארץ
impt sg.: שַׁלַּח
Ex. 4, 23. שלח את־בני ויעבדני
Ex. 5, 1. שלח את־עמי ויחגו לי
Ex. 7, 16. שלח את־עמי
Ex. 7, 26. 9, 1. שלח את־עמי
Ex. 8, 16 10, 3. שלח עמי ויעבדני
Ex. 10, 7. שלח את־האנשים
Eccl. 11, 1. שלח לחמך על־פני המים
Jer. 15, 1. שלח מעל־פני ויצאו
Mal. 2, 16. כי־שנא שלח

impt. sg. c. s.: שַׁלְּחֵנִי
Gn. 30, 25. שלחני ואלכה אל־מקומי
Gn. 32, 27. שלחני כי עלה השחר
1 Sam. 20, 29. ויאמר שלחני נא
1 Rg. 11, 21. שלחני ואלך אל־ארצי
impt. c. suff.: שַׁלְּחֵנִי
1 Sam. 19, 17. שלחני למה אמיתך
impt. pl.: שַׁלְּחוּ
1 Sam. 5, 11. שלחו את־ארון י״י
impt. pl. c. suff.: שַׁלְּחֻנִי
Gn. 24, 54. ויאמר שלחני לאדני
impt. pl. c. s.: שַׁלְּחוּנִי
Gn. 24, 56. שלחוני ואלכה לאדני
1 imperf.: אֲשַׁלַּח *p.*
Ex. 5, 2. ישראל לא אשלח
1 imperf.: אֲשַׁלַּח
Gn. 38, 17. אשלח גדי־עזים
Ex. 8, 24. אנכי אשלח אתכם
Ex. 10, 10. כאשר אשלח אתכם
Ex. 23, 27. ארמתי אשלח לפניך
Dt. 32, 24. ושן־בהמת אשלח־בם
1 Reg. 9, 7. אשלח מעל פני
2 Chr. 7, 13. ואם־אשלח דבר בעמי
Ez. 5, 16. אשר־אשלח אותם
Ez. 14, 19. דבר אשלח אל־הארץ
1 imperf.: וַאֲשַׁלַּח
Zach. 8, 10. ואשלח את־כל־האדם
1 imperf.: וַאֲשַׁלְּחָה
Ex. 8, 4. ואשלחה את־העם
Ex. 9, 28. ואשלחה אתכם
1 imperf.: אֲשַׁלְּחֲךָ
Gn. 32, 27. ויאמר לא אשלחך
1 impf c. s.: אֲשַׁלְּחֲךָ
2 Sam. 11, 12. ומחר אשלחך
1 Reg. 20, 34. ואני בברית אשלחך
1 impf. c. s.: וַאֲשַׁלְּחֲךָ
Gn. 31, 27. ואשלחך בשמחה
1 impf. c. s.: וַאֲשַׁלְּחֶךָּ
1 Sam. 9, 26. קומה ואשלחך
1 impf. c. s.: וַאֲשַׁלְּחֵהוּ
Ps. 81, 13. ואשלחהו בשרירות לבם
1 impf. c. s.: אֲשַׁלְּחֵנּוּ
Jes. 10, 6. בגוי חנף אשלחנו
1 impf. c. s.: וַאֲשַׁלְּחֵהוּ
Jud. 20, 6. ואשלחה בכל־שדה
2 imperf.: תְּשַׁלַּח
Ex. 15, 7. תשלח חרונך
Ex. 22, 7. שלח תשלח את־האם
2 Rg. 8, 12. מבצריהם תשלח באש
Ps. 104, 30. תשלח רוחך יבראון
2 impf. c. h int.: תְּחַשַּׁלַּח
Job. 38, 35. התשלח ברקים
2 impf. c. s.: תְּשַׁלְּחֵנִי
1 Reg. 11, 22. כי שלח תשלחני
2 impf. c. s.: וַתְּשַׁלְּחֵהוּ
Job. 14, 20. משנה פניו ותשלחהו
2 impf. c. s.: תְּשַׁלְּחֵנּוּ
Dt. 15, 12. 13. תשלחנו חפשי מעמך
Dt. 15, 13. לא תשלחנו ריקם
2 impf. c. s.: וַתְּשַׁלְּחֵם
Ps. 44, 3. תרע לאמים ותשלחם
2 impf. fem.: וַתְּשַׁלְּחִי
1 Sam. 19, 17. ותשלחי את־איבי
Jes. 57, 9. ותשלחי ציריך
3 imperf.: יְשַׁלַּח *p.*
Jes. 45, 13. וגלותי ישלח
Prv. 6, 14. מדנים ישלח
3 imperf.: יִשְׁלַח
Ex. 3, 20. ואחרי־כן ישלח אתכם
Ex. 4, 21. ולא ישלח את־העם
Ex. 11, 1. ישלח אתכם מזה
Dt. 7, 20. ישלח י״י אלהיך בם
Dt. 28, 20. ישלח י״י בך את־המארה

Job. 20, 23. ישלח־בו חרון אפו
Ps. 78, 45. ישלח בהם ערב
Ps. 78, 49. ישלח־בם ׀ חרון אפו
Prv. 16, 28. ישלח מדון
Jes. 10, 16. לכן ישלח האדון
Jer. 3, 1. ישלח איש את־אשתו
Jer. 17, 8. ועל־יובל ישלח שרשיו
3 imperf.: וַיִּשְׁלַח
Ex. 6, 11. וישלח את־בני־ישראל
3 imperf.: וַיִּשְׁלַח
Gn. 8, 7. וישלח את־הערב
Gn. 8, 8. וישלח את־היונה מאתו
Gn. 8, 12. וישלח את־היונה
Gn. 19, 29. וישלח את־לוט
Gn. 45, 24. וישלח את־אחיו
Ex. 18, 27. וישלח משה את־חתנו
Nu. 22, 40. וישלח לבלעם ולשרים
Jos. 24, 28. וישלח יהושע את־העם
Jud. 2, 6. וישלח יהושע את־העם
Jud. 3, 18. וישלח את־העם
Jud. 15, 5. וישלח בקמות פלשתים
1 Sam. 10, 25. וישלח שמואל
1 S. 11, 7. וישלח בכל־גבול ישראל
1 Sam. 30, 26. וישלח מהשלל
2 Sam. 3, 21. וישלח דוד את־אבנר
2 Sam. 18, 2. וישלח דוד את־העם
2 Reg. 5, 24. וישלח את־האנשים
2 Reg. 17, 25. וישלח י״י בהם
2 Rg. 17, 26. וישלח־בם את־הארויות
2 Rg. 24, 2. וישלח י״י בו את־גדודי
Ps. 106, 15. וישלח רזון בנפשם
3 impf. c. s.: וַיְשַׁלְּחֵנִי
Gn. 19, 13. וישלחנו י״י לשחתה
3 impf. c. s.: וַיְשַׁלְּחֵהוּ
Gn. 3, 23. וישלחהו י״י אלהים מגן
2 Sam. 3, 23. וישלחהו וילך בשלום
1 Rg. 20, 34 ויכרת־לו ברית וישלחהו
Jer. 40, 5. ארחה ומשאת וישלחהו
3 impf. c. s.: יְשַׁלְּחֵנִי
Ex. 21, 26. 27. לחפשי ישלחנו
Dt. 28, 48. איביך אשר ישלחנו
3 impf. c. s.: וַיְשַׁלְּחֶהָ
Gn. 24, 14. הילך וישלחה
Jud. 19, 29. וישלחה בכל גבול
3 impf. c. s.: יְשַׁלְּחֵם
Ex. 6, 1. כי ביד חזקה ישלחם
3 impf. c. s.: וַיְשַׁלְּחֵם
Job. 12, 15. וישלחם ויהפכו־ארץ
3 impf. c. s.: וַיְשַׁלְּחֵם
Gn. 25, 6. וישלחם מעל יצחק
Gn. 26, 31. וישלחם יצחק
Jos. 22, 6. ויברכם יהושע וישלחם
2 Sam. 10, 4. עד־שתותיהם וישלחם
2 Reg. 6, 23. וישלחם וילכו
2 Reg. 24, 2. וישלחם ביהודה
1 Chr. 19, 4. עד־המפשעה וישלחם
Job. 8, 4. וישלחם ביד־פשעם
Jer. 38, 11. וישלחם אל־ירמיהו
3 impf. f.: תִּשְׁלַח
Ps. 80, 12. תשלח קצירה
3 impf. fem.: וַתִּשְׁלַח
Ez. 17, 6. ותשלח פארת
3 impf. c. s.: וַתְּשַׁלְּחֵם
Jos. 2, 21. ותשלחם וילכו
1 imperf. pl.: נְשַׁלְּחָךְ
Gn. 26, 29. ונשלחך בשלום
1 impf. pl. c. s.: נְשַׁלְּחֵנּוּ
1 Sam. 6, 2. במה נשלחנו למקומו
3 impf. pl.: יְשַׁלְּחוּ־ *p.*
Num. 5, 3. תשלחו אל־מחוץ
1 Sam. 6, 3. אל־תשלחו אתו ריקם
Jer. 34, 14. תשלחו איש את־אחיו
2 impf. pl. c. s.: וַתְּשַׁלְּחוּנִי
Gn. 26, 27. ותשלחוני מאתכם

2 impf. pl. c. s.: תְּשַׁלְּחוּם
Num. 5, 3. מחוץ למחנה תשלחום
3 imperf. pl.: יְשַׁלְּחוּ
Job. 21, 11. ישלחו כצאן עולליהם
3 impf. pl.: יְשַׁלֵּחוּ *p.*
Ez. 44, 20. ופרע לא־ישלחו
3 imperf. pl.: וַיְשַׁלְּחוּ
Gn. 12, 20. וישלחו אתו ואת־אשתו
Gn. 24, 59. וישלחו את־רבקה אחתם
Gn. 37, 32. וישלחו את־כתנת הפסים
Num. 5, 2. וישלחו מן־המחנה
Nu. 5, 4. וישלחו אותם אל־מחוץ
1 Sam. 5, 10. וישלחו את־ארון
1 S. 31, 9. וישלחו בארץ־פלשתים
1 Chr. 10, 9. וישלחו בארץ־פלשתים
Jer. 38, 6. וישלחו את־ירמיהו
3 imperf. pl.: וַיְשַׁלְּחוּ *p.*
Jer. 34, 10. וישמעו וישלחו
3 impf. pl. c. s.: וַיְשַׁלְּחוּהָ
Jud. 19, 25. וישלחוה בעלות השחר
3 impf. pl. c. s.: וַיְשַׁלְּחוּם
1 Sam. 6, 6. וישלחום וילכו
3 impf. pl. f.: תְּשַׁלַּחְנָה
Job. 39, 3. חבליהם תשלחנה
Pu-al: שֻׁלַּח *3 perf.*
Jud. 5, 15. בעמק שלח ברגליו
Job. 18, 8. שלח ברשת ברגליו
3 perf.: שֻׁלַּח *p.*
Obad. 1, 1. וציר בגוים שלח
3 perf. fem.: שֻׁלְּחָה
Jes. 50, 1. ובפשעיכם שלחה אמכם
1 perf.: שָׁלַחְתִּי
Dan. 10, 11. עתה שלחתי אליך
3 perf. pl.: שֻׁלְּחוּ
Gn. 44, 3. והאנשים שלחו
part. masc.: מְשֻׁלַּח *sg.*
Prv. 29, 15. ונער משלח מביש אמו
Jes. 16, 2. קן משלח
Jes. 27, 10. משלח ונעזב כמדבר
3 imperf.: יִשְׁלַח
Prv. 17, 11. ומלאך אכזרי ישלח־בו
Hif-il: הִשְׁלִיחַ
1 perf.: וְהִשְׁלַחְתִּי
Lev. 26, 22. והשלחתי בכם
Ez. 14, 13. והשלחתי־בה רעב
Am. 8, 11. והשלחתי רעב בארץ
part. masc.: מַשְׁלִיחַ
Ex. 8, 17. הנני משליח
inf. constr.: לְהַשְׁלִיחַ
2 Reg. 15, 37. להשליח ביהודה

שְׁלַח

נקרמי כיו נענרי, בלי סנדל סמוכן, וכנגד בקרנוס ג״כ כמוכן סוצמס וצוצס, לכן ג״כ מפצימת מלנוצ, ודוק.

v. aram., legare, mittere (seq. לְ, ad aliquem), extendere (manum, seq. לְ rei, quam quis aggreditur). LXX. πέμπειν; ἀποστέλλειν, ἐξαπο-; ἐκτείνειν.

3 perf.: שְׁלַח
Dan. 3, 2. מלכא שלח למכנש
Dan. 3, 28. די־שלח מלאכה
Dan. 6, 23. אלהי שלח מלאכה
Esr. 4, 17. פתגמא שלח מלכא
Esr. 5, 6. די־שלח תתני
Esr. 6, 13. די־שלח דריוש
3 perf. pl.: שְׁלַחוּ
Esr. 4, 11. די שלחו עלוהי
Esr. 5, 7. פתגמא שלחו
2 perf. pl.: שְׁלַחְתּוּן
Esr. 4, 18. נשתונא די שלחתון
1 perf. pl.: שְׁלַחְנָא
Esr. 4, 14. שלחנא והודענא למלכא

part. pass.: שְׁלִיחַ *sg.*
Dan. 5, 24. שליח פסא דיליד
Esr. 7, 14. ושבעת יעטהי שליח
3 imperf.: יִשְׁלַח
Esr. 5, 17. על־דנה ישלח עלינא
Esr. 6, 12. די ׀ ישלח ידה

שֶׁלַח

ז״ו, וכ׳כ׳וי שִׁלְחוֹ, ומוכנו מוכפל: ק׳ כן קצפס וכן קצק מסע ויק סיוזלך [נע־צצסס], יק יצלק לצון סצלכס ויכייס, וכן שֶׁלַח נערכי, לסמיכת כלי ויין, ועכי נצלק נקיוב כצק וכלי ויין, כקצר פרצו יקקי ולכן־עורק, וכצקר גם כתרגום נמוכן זס. כ׳ נעיצס או יוכקק סיתפצעת כקילן [אֶפֶסלינכן], יק יצלק ספעל נמוכן זס, וכי כן שִׁלָּחָה סכק.

n. m. (c. s. שִׁלְחוֹ), 1) telum, missile, a v. שָׁלַח, vi *jaciendi*, arab. *silach* (coll. arma, *sallàch*, armatus), עֲבֵר בַּשֶּׁלַח, jaculo necari; 2) propago (Schössling, Sprössling), sicut שִׁלָּחָה. LXX. *ἀποστολή; βέλος, βολίς, ὅπλον, πόλεμος, κώδιον.*

2 Chr. 32, 5. ויעש שלח לרב
הַשֶּׁלַח
Joel 2, 8. ובעד השלח יפלו
Neh. 3, 15. חומת ברכת השלח
p. הַשֶּׁלַח
Neh. 4, 11. ואחת מחזקת השלח
בְּשֶׁלַח
Job. 36, 12. בשלח יעברו
בַּשֶּׁלַח
Job. 33, 18. וחיתו מעבר בשלח
cum suff.: שִׁלְחוֹ
2 Chr. 23, 10. *ואיש שלחו בידו
Neh. 4, 17. *איש שלחו המים
pl. c. suff.: שִׁלְחֶיךָ
Cant. 4, 13. שלחיך פרדס רמונים
שִׁלַּח

ז״ו, ומצור שִׁלַּח, כנס תמור דנוס. ומוכנו זעוף וסלוך מיס [זערשמוכנ], וכלך לפריעי נסס סידועס, לסמיכת כסר מס ניזוצלים, ודומס לו גִּיחוֹן ניסוזו.

n. m. (שִׁלַּח), fluentum, quasi missio aquae (Strömung), n. pr. fons mediis in Hierosolymis, qui alias etiam שֶׁלַח vel גִּיחוֹן (Sprudelquell, ab aquis erumpentibus) vocatur. LXX. Joseph. *Σιλωάμ*, cf. N. T. Joh. 9, 7. *Σιλωάμ, ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος* h. e. שִׁלּוּחַ = שִׁלּוֹחַ, fons quasi emissus h. e. scaturiens). Vulg. *Siloe.*

שֻׁלְחָן

ז״ו, וסמך שֻׁלְחָן, וכינוי שֻׁלְחָנוֹת. ומוכנו זעוף ופצרס [מצעצע], ומוס קק״כ כנוי לפקוק [טיז], ועיכ צלקן כמו ערך מקכל, וצלקן ספניס כ״ל צלקן קצר עליו לקס ספניס, וכקק ג״כ צלקן סיעיכק, וצלקן ל׳ סוק סמוכן, וגם״ע כנוי לצלקן קולפי מעוק, כקצר סמצלל ניוכי, ומכנו שֻׁלְחָנֵי קלקן.

n. m. (c. שֻׁלְחַן, pl. שֻׁלְחָנוֹת), teges, *στρῶμα* (a v. שָׁלַח, vi sternendi s. expandendi, *τανύειν τράπεζαν*), deinde mensa (aram. פַּתּוֹרָא); שֻׁלְחַן s. חַפָּנֵי מַשְׂאֵרֶת ש׳, mensa, in qua panes sacri apparati sunt; עָרַךְ שֻׁלְחַן ה׳, altare; שֻׁלְחַן ה׳, epulas apponere. Neoh. de mensa *τραπεζιτῶν*, indeque שֻׁלְחָנֵי (trapezita, alias חֲלָפָן, arab. *zarrâf*, unde angl. *shroff*). LXX. constanter *τράπεζα.*

Ex. 25, 23. שלחן עצי שטים
Ps. 23, 5. תערך לפני ׀ שלחן
Ps. 78, 19. לערך שלחן במדבר
Jes. 65, 11. הערכים לגד שלחן
Dan. 11, 27. ועל־שלחן אחד
וְשֻׁלְחָן
1 Chr. 28, 16. המערכת לשלחן ושלחן
Ez. 23, 41. ושלחן ערוך לפניה
הַשֻּׁלְחָן
Ex. 25, 27. לשאת את־השלחן
Ex. 25, 28. ונשא־בם את־השלחן
Ex. 25, 30. ונתת על־השלחן
Ex. 26, 35. ושמת את־השלחן
Ex. 26, 35. המנרה נכח השלחן
Ex. 30, 27. השלחן ואת־כל־כליו
Ex. 31, 8. ואת־השלחן ואת־כליו
Ex. 35, 13. את־השלחן ואת־בדיו
Ex. 37, 10. השלחן עצי שטים
Ex. 37, 14. 15. לשאת את־השלחן
Ex. 37, 16. הכלים ׀ אשר על־השלחן
Ex. 39, 36. את־השלחן את־כל־כליו
Ex. 40, 4. והבאת את־השלחן
Ex. 40, 22. ויתן את־השלחן
Ex. 40, 24. באהל מועד נכח השלחן
Lev. 24, 6. על השלחן הטהר
1 Sam. 20, 34. יהונתן מעם השלחן
1 Reg. 7, 48. השלחן אשר עליו לחם
1 Reg. 13, 20. ישבים אל־השלחן
ומערכת לחם על־
2 Chr. 13, 11. השלחן
Jes. 21, 5. ערוך השלחן
Ez. 41, 22. השלחן אשר לפני יי
וְלַשֻּׁלְחָן
Ex. 26, 35. והשלחן תתן
Num. 3, 31. הארן והשלחן
לַשֻּׁלְחָן
1 Chr. 28, 16. המערכת לשלחן
constr.: שֻׁלְחַן
Num. 4, 7. ועל ׀ שלחן הפנים
1 Sam. 20. 29. אל־שלחן המלך
2 Sam. 9, 13. כי על־שלחן המלך
1 Reg. 5, 7. הקרב אל־שלחן המלך
1 Reg. 18, 19. שלחן איזבל
2 Chr. 29, 18. ואת־שלחן המערכת
Mal. 1, 7. שלחן יי נבזה הוא
Mal. 1, 12. שלחן יי מגאל הוא
cum suff.: שֻׁלְחָנִי
Jud. 1, 7. לקטים תחת שלחני
2 Sam. 9, 7. על־שלחני תמיד
2 Sam. 9, 10. תמיד לחם על־שלחני
2 S. 9, 11. ומפיבשת אכל על־שלחני
Neh. 5, 17. סביבתינו על־שלחני
Ez. 39, 20. ושבעתם על־שלחני
Ez. 44, 16. יקרבו אל־שלחני
cum suff.: שֻׁלְחָנְךָ
Job. 36, 16. ונחת שלחנך
cum suff.: שֻׁלְחָנֶךָ
2 Sam. 19, 29. עבדך באכלי שלחנך
1 Reg. 2, 7. והיו באכלי שלחנך
cum suff.: לְשֻׁלְחָנֶךָ
Ps. 128, 3. סביב לשלחנך
cum suff.: שֻׁלְחָנוֹ
1 Reg. 10, 5. ומאכל שלחנו
2 Chr. 9, 4. ומאכל שלחנו
cum suff.: שֻׁלְחָנָהּ
Prv. 9, 2. אף ערכה שלחנה
cum suff.: שֻׁלְחָנָם
Ps. 69, 23. יהי־שלחנם לפניהם לפח
pl.: שֻׁלְחָנוֹת
2 Chr. 4, 8. ויעש שלחנות עשרה
Jes. 28, 8. כל־שלחנות מלאו קיא
Ez. 40, 39. שנים שלחנות מפו
Ez. 40, 39. ושנים שלחנות מפה
Ez. 40, 40. שנים שלחנות
Ez. 40, 40. לאלם שנים שלחנות
Ez. 40, 41. ארבעה שלחנות מפה
Ez. 40, 41. וארבעה שלחנות מפה
Ez. 40, 41. שמונה שלחנות
Ez. 40, 42. וארבעה שלחנות לעולה
pl.: הַשֻּׁלְחָנוֹת
2 Chr. 4, 19. ואת־השלחנות ועליהם
Ez. 40, 43. השלחנות בשר הקרבן
pl. constr.: לְשֻׁלְחֲנוֹת
1 Chr. 28, 16. לשלחנות המערכת
1 Chr. 28, 16. לשלחנות הכסף
שֻׁלְחָנִי

ז״ו, וכמוך קך נכנוי שֻׁלְחָנִים, ומוכנו ספעכס וסגלמס ז׳לך פלוני, וכמר מגכוס קצס ע״י ספר כריתות, וג״כ מסצוק כת לנעל.

n. m. pluralet., dimissio, aut uxoris h. e. repudiatio vel libellus repudii (גֵּט), aut filiae h. e. elocatio, dos. LXX. *ἀποστολή* (*ἐξαποστέλλειν*), *ἄφεσις.*

pl.: שִׁלּוּחִים
Mich. 1, 14. לכן תתני שלוחים
pl.: שִׁלֻּחִים
1 Reg. 9, 16. ויתנה שלחים לבתו
pl. c. suff.: שִׁלּוּחֶיהָ
Ex. 18, 2. אחר שלוחיה
מִשְׁלַח

ז״ו, ומוכנו קו כמס סמקוס, מקוס קצר יצולק זמס, ד״מ מצלק צור, סמקוס קצר יצלק זמס צור למרעכס, קו כמס לניין סמופצע, ד״מ מצלק י׳, לומר דכך קצר יצלק כו י׳, לומר ז׳יעצסק כו, וכן נמוכן וס מצלוק סכק.

n. m., vel local., locus, quo mittuntur pecudes ad pascendum, vel abstr. quasi impositio manus h. e. negotium. LXX. *βόσκημα*; מִשְׁלַח יָד, *ἔργον.*

const.: מִשְׁלַח
Dt. 12, 7. בכל משלח ידכם
Dt. 15, 10. 28, 8. ובכל משלח ידך
Dt. 23, 21. 28, 20. בכל משלח ידיך
const.: לְמִשְׁלַח
Jes. 7, 25. למשלח שור
מִשְׁלָחַ

ז״ו, ומוכנו קו סמקוס, לומר צליקס, קו כמו מצלק י׳, לומר דכך קצר יצלק כו י׳, וסוק ככוי לצלנ.

n. m., inf. seu n. agentis: missio, vel, sicut מִשְׁלַח, res, in quam manus immittitur, praeda. LXX. verbaliter: *ἀποστέλλειν*, *ἐξαπο-; ἐπιβάλλειν.*

מְשֻׁלּוֹחַ
Jes. 11, 14. ומואב משלוח ידם
וּמִשְׁלֹחַ
Esth. 9, 19. ומשלח מנות
Esth. 9, 22. ומשלוח מנות
מִשְׁלַחַת

ז״כ, ומוכנו כמו מצלוק, לומר סמקור, צליקוק מלקכיס רעיס, ולפעמיס ג״כ כמו גרוס ופעיכס, ד״מ מצלוק קכצ׳ מלקמס [ענטלאססונג].

n. f., missio, legatio, velut angelorum; dimissio, velut militum aut captivorum. LXX. *ἀποστολή.*

Ps. 78, 49. משלחת מלאכי רעים
Eccl. 8, 8. ואין משלחת במלחמה
שַׁלְחָה

ז״כ, וכמוך קך נכנוי שַׁלְחוֹת, ומוכנו כעיסס ויוכקק סיתפצעת [אפרֶאססיכנ], כי כן, וכן כמוכן וס מצלוק סכק.

שָׁלַט

פ״נ, וסעתיד יִשְׁלַט. מוכנו נלכנו נכ״ק צריכס ומצילס ומליכס [הערכצען, וועלטען], נקצור עס יקס צנו, ונכיוק סלמ״ד תוכר מדמיוכו נעכני, כי זס שָׁלַט ספעל ומצכצ, נמצילס זס על קניפס ומדיליס, כדכך סמוצלים ומוולכיס. וסתמוכ נכל קלס כ״ל קליפס [לייטען, גע־, פּירכען], ומלט ספעל כמו סיוק קלוף ומר, ומצר יקס ויקלף דנר, ולוס סמך נקקר סלצון. וגס ספעל [שַׁלְטֶן־מן] נגרמני, שרלוכו שליטס, יק יכוך קמוכן רקצי על נקיס וסולס וקליפס, לכן זס [שַׁלְטעך], מרס סקוכל, ומוך סמלקיס נגרמכיק עתיקיס [שקלעטן]. סכוסף יוכף, סכיק לפלוני למען יצמוד ויצלע, או נכלל נקיכך כס וסרצפס, כקצר כמוכן ג״כ סתקרוס נקסלס, וכן נדומס סס מ׳ל נסצפל זס.

v. intr. (impf. יִשְׁלַט), ducere, regere, moderari (schalten, unde Schalter h. e. nauclerus, Skalta h. e. bellum), hinc imperare, dominari (seq. בְּ, עַל), dominum fieri rei alicujus, potestatem habere in aliquam rem, arab. *salitha*. *Hi.* dominium concedere, potestatem dare, compotem facere. LXX. *ἐξουσιάζειν, ἀπολλύναι; Hi. κατακυριεύειν.*

3 perf.: שָׁלַט *trans.:*
Eccl. 8, 9. אשר שלט האדם
3 perf. pl.: שָׁלְטוּ
Neh. 5, 15. גם נעריהם שלטו
inf. constr.: לִשְׁלוֹט
Esth. 9, 1. לשלוט בהם
3 imperf.: וְיִשְׁלַט
Eccl. 2, 19. וישלט בכל־עמלי
3 imperf. pl.: יִשְׁלְטוּ
Esth. 9, 1. אשר ישלטו היהודים
Hif-il: הִשְׁלִיט
3 prf. c. s.: וְהִשְׁלִיטוֹ
Eccl. 5, 18. והשליטו לאכל ממנו
2 imperf. ap.: תַּשְׁלֶט־ *s. M.*
Ps. 119, 133. ואל־תשלט־בי כל־און
3 impf. c. s.: יַשְׁלִיטֶנּוּ
Eccl. 6, 2. ולא־ישליטנו האלהים
שֶׁלֶט

פ״כ, וסעתיד יִשְׁלַט, ונקוכו כמו נעכני, וגס זס ניקס צנו. וסכוסף זס כמו סכוסף נעכני, סקמס לצליע, ונסרגוס צנור לרוכ.

v. intr. aram. (impf. יִשְׁלַט), dominari, potiri alicujus rei (seq. בְּ). *Hi.* dominum constituere. LXX. *ἄρχειν, κυριεύειν; Hi.* (*κύριον*) *καθιστάναι.*

3 perf.: שָׁלֵט
Dan. 3, 27. לא־שלט נורא
3 perf. pl.: שָׁלְטוּ
Dan. 6, 25. עד די־שלטו בהון
2 imperf.: תִּשְׁלַט *p.*
Dan. 5, 16. ותלתא במלכותא תשלט

3 *imperf.:* יִשְׁלַט *p.*
Dan. 5, 7. ותלתי במלכותא ישלט
3 *impf. fem.:* תִּשְׁלַט
Dan. 2, 39. תשלט בכל־ארעא
Hif-il: הַשְׁלֵט
3 *prf. c. s.s.:* וַהַשְׁלְטֵהּ
Dan. 2, 38. והשלטך בכלהון
3 *perf. c. s.s.:* וַהַשְׁלְטַהּ
Dan. 2, 48. והשלטה על־כל מדינת

שָׁלְטוֹן

ז״ו, ע״מ בְּשָׁרוֹן, יִתְרוֹן, וחוּץ בידוע משקל זִכְרִי, תמור משקל זַבְרוֹן, חַנָּוֹן, עִבְרוֹן, צִבְאוֹן נעבדי [ומשקל סלעי ע״י הקלנת הדגוש ומשמע הכפלות ע״י דגוש], ונכתן לך נספר קטלת, מתפלס נתמונותיו. פתכונו משקל זכרי [מַשְׁקַל], וחוּץ לפ״ו יוספתי.
n. m. (ad s. f. abstr. יִתְרוֹן, בְּשָׁרוֹן, quae forma magis aramaica respondet hebraicae עִבְרוֹן, צִבְאוֹן, חִנָּוֹן, זִכְרוֹן, unde abbreviata est), dominatus, potestas, potentia. LXX. ἐξουσιάζειν. S. ἐξουσιαστικός.
Eccl. 8, 4. דבר־מלך שלטון
Eccl. 8, 8. ואין שלטון ביום המות

שִׁלְטוֹן

ז״ו נקרי, וחוּץ כמו מקדוש נעבדי, ונפעל למסמכת מלך ומושל ופקיד ולחוף וכגיד וסגן, וגזור משל נתרגום. וחלוף וכגיל וסגן, וגזור משל נתרגום.
n. m., dominatus, principatus, deinde dominus, princeps. LXX. ἄρχων.

pl. const.: שִׁלְטֹנֵי
Dan. 3, 2. וכל שלטני מדינתא
Dan. 3, 3. וכל שלטוני מדינתא

שָׁלְטָן

ז״ו, נקרי וסמיך שָׁלְטַן, ומוכנו משקל זכרכם קניות ופקידות ומלכות, כמו שלטון מקדוש, ונפעל למ״כ נעבדי שליט ומושל, וכן נעבדי שָׁלְטָן [שָׁלְטָן] נכשליו משקל וזכרכם, ומ״כ שליט ומושל, ותמוכם וזת הערכית כמשקל זגדול נתרגום, וגם מכם המופעתי שָׁלְטָנוּ כמו שָׁלְטָנוּ, כמוכן נככות וקניכות ומשל.
n. m. aram. (c. שָׁלְטַן), dominatus, regnum, deinde dominus, rex (quae duae significationes conjunctae sunt in arabico quoque *sulṭân*). Inde targ. abstr. שָׁלְטָנוּ (= שָׁלְטָנוּ).
LXX. ἐξουσία, ἀρχή, κυρεία.
Dan. 6, 27. די בכל־שלטן מלכותי
Dan. 7, 14. ולה יהב שלטן

וְשָׁלְטָן

Dan. 7, 6. ושלטן יהיב לה
constr.: שָׁלְטַן
Dan. 7, 14. שלטנה שלטן עלם
definit.: וְשָׁלְטָנָא
Dan. 7, 27. ומלכותא ושלטנא
cum suff.: וְשָׁלְטָנֵהּ
Dan. 4, 19. ושלטנך לסוף ארעא
cum suff.: שָׁלְטָנֵהּ
Dan. 7, 14. שלטנה שלטן עלם
cum suff.: וְשָׁלְטָנֵהּ
Dan. 3, 33. ושלטנה עם־דר ודר
Dan. 6, 27. ושלטנה עד־סופא
Dan. 7, 26. ושלטנה יהעדון
cum suff.: שָׁלְטָנְהוֹן
Dan. 7, 12. העדיו שלטנהון
def. pl.: שָׁלְטָנַיָּא
Dan. 7, 27. שלטניא לה יפלחון

שַׁלִּיט

ת״ו, ע״מ עַלִּיז, אַדִּיר, אַפִּיר, ולנקבי שַׁלֶּטֶת, וכן אַדֶּרֶת מן אַדִּיר, נקצר מסתמוכם מן שַׁלֶּט נתמלותו. פתכונו מושל ומושלת גניל וגנכת קניף וזדיל עו פנים ועניץ וכדומם, ונקעמם לפעמים נסניסם.
adj. m. (ad s. f. עַלִּיז, אַפִּיר; f. שַׁלֶּטֶת, sicut אַדֶּרֶת, quasi a שַׁלֶּט), potens, praepollens (seq. בְּ), subst. dominus, princeps (Machthaber); in deteriorem partem: imperiosus (herrisch), impudens, de mulieri procaci (arab. *salîthah*). LXX. ἄρχων, κύριος, ἐξουσία, ἐξουσιάζειν, ἐπικρατεῖν.
Eccl. 8, 8. אין אדם שליט ברוח
adj. masc.: הַשַּׁלִּיט
Gn. 42, 6. ויוסף הוא השליט
Eccl. 10, 5. שיצא מלפני השליט
adj. m. pl.: שַׁלִּיטִים
Eccl. 7, 19. מעשרה שליטים
adj. f. sg. שַׁלֶּטֶת *p.*
Ez. 16, 30. אשה־זונה שלטת

שַׁלִּיט

נקרי כמו נעבדי, נלי פעמים סמוכן, וגזור נתרגום.
adj. aram., hebraico non absimile. LXX. κύριος, ἐξουσιάζειν.
Dan. 4, 14. די־שליט עליא במלכות
22, 29.
Dan. 5, 21. די־שליט אלהא עליא
Dan. 5, 29. די־להוא שליט תלתא
Esr. 7, 24. לא שליט למרמא
adj. masc.: וְשַׁלִּיט
Dan. 2, 10. די כל־מלך רב ושליט
adj. m. def.: שַׁלִּיטָא
Dan. 2, 15. לאריוך שליטא די־מלכא
adj. m. pl.: שַׁלִּיטָן
Dan. 4, 23. שליטן שמיא
adj. m. pl.: וְשַׁלִּיטִין
Esr. 4, 20. ושליטין בכל עבר נהרה

שָׁלַט

פ״ו, ול״ע כ״ף נגור שָׁלַט, ומוכנו גניכ ומסכם תפים וקפיפה [זיעלנן, לעקנן], ומקנן שַׁלַּט, שכמקנ ג״כ לקנל לָט, לָאַט לעיל, וכן לקנל חַלַּד ולקנל עַלַּט סמכנו [ומזין לפ״ו מקנכ מוצ ועצמי, וכן כמכנ כמכון ג״כ נפפתי מעכנ, וגם נזין העצמי, וחוּץ נגמכק יכוצלמית [זנת פרק ק׳] מסס שָׁלְטוֹן, כנוי למנכפת ונעוף, וכן נכלס מסוכן על שָׁלְטֵי רְקָמָתָהּ נתרגום [ירמי׳ נ״ג כ״ג]. וכפי מכנלס לי דומס לו ג״כ מסנכ שָׁלַד נקרי, לנכ מסנו שָׁלַד מסס, לנכ כמכק ג״כ לקנל חַלַּד העכרי נדמיון לו, עי׳ נכל לנה, ותמכק מקנכ ומצוי.
v. comp. tr. inus. (unde solummodo שָׁלַט), contegere, tueri, abscondere, velare, cogn. simpl. טָל, טָלַל, לָאַט et compp. חָלַל, עָלַט ac fortasse דָּלַל, aram. שְׁלַד (torus, pulpa carnis). Inde neoh. שְׁלָטוֹן, vitta, calyptra, ornamentum capitis (= שְׁבִיס j. Sabbat. f. 8, b. cf. Targ. Jer. 13, 27. שְׁלָטֵי רְקָמָתָהּ ἐξουσία, quod vocabulum inde translatum videtur, 1 Cor. 11, 10.).

שֶׁלֶט

ז״ו, ומכנו שְׁלָטִים ומסמך שְׁלָטֵי, ומפתכון מגן למסך ולמגן על סגוף [זיעל], וכן פתכוסו מקדמונים, וזס

שָׁלַךְ

2 *perf.:* וְהַשְׁלַכְתָּ
Ez. 5, 4. והשלכת אותם אל־תוך
2 *prf.c. s.:* וְהַשְׁלַכְתּוֹ
Jer. 51, 63. והשלכתו אל־תוך
1 *perf.:* וְהִשְׁלַכְתִּי
Jer. 7, 15. כאשר השלכתי
1 *perf.:* וְהִשְׁלַכְתִּי
Jer. 7, 15. והשלכתי אתכם מעל פני
Nah. 3, 6. והשלכתי עליך שקצים
1 *prf. c. s.:* הִשְׁלַכְתִּיךָ
Ez. 28, 17. על־ארץ השלכתיך
3 *perf. pl.:* הִשְׁלִיכוּ
2 Reg. 7, 15. אשר־השליכו ארם
Jer. 9, 18. כי השליכו משכנותינו
Jer. 38, 9. השליכו אל־הבור
Ez. 20, 8. שקוצי עיניהם לא השליכו
3 *perf. pl.:* וְהִשְׁלִיכוּ
Ez. 43, 24. והשליכו הכהנים עליהם
3 *prf. pl. f.:* וְהִשְׁלַכְתֶּנָה
Am. 4, 3. *והשלכתנה ההרמונה
part. masc.: מַשְׁלִיךְ *sg.*
Ps. 147, 17. משליך קרחו כפתים
Mich. 2, 5. משליך חבל בגורל
p. pl. constr.: מַשְׁלִיכֵי
Jes. 19, 8. משליכי ביאור חכה
inf. constr.: וְהַשְׁלֵךְ
Jer. 22, 19. סחוב והשלך
Jer. 36, 23. והשלך אל־האש
inf. constr.: לְהַשְׁלִיךְ
Eccl. 3, 5. עת להשליך אבנים
Eccl. 3, 6. ועת להשליך
impt. sg.: הַשְׁלֵךְ
Ps. 55, 23. השלך על־י״י יהבך
impt. sg.: וְהַשְׁלֵךְ
Ex. 7, 9. והשלך לפני־פרעה
impt. c. s.: הַשְׁלִיכֵהוּ
Ex. 4, 3. השליכהו ארצה
2 Reg. 9, 25. 26. שא השלכהו
Zach. 11, 13. השליכהו אל־היוצר
impt. fem.: וְהַשְׁלִיכִי
Jer. 7, 29. גזי נזרך והשליכי
impt. pl.: הַשְׁלִיכוּ
Gn. 37, 22. השליכו אתו אל־הבור
Ez. 18, 31. השליכו מעליכם
Ez. 20, 7. איש שקוצי עיניו השליכו
1 *imperf.:* אַשְׁלִיךְ
Jos. 18, 8. ופה אשליך לכם גורל
2 Chr. 7, 20. אשליך מעל פני
Job. 29, 17. ומשניו אשליך טרף
Ps. 60, 10. על־אדום אשליך נעלי
108, 10.
1 *imperf.:* וָאַשְׁלִיךְ
Zach. 11, 13. ואשליך אתו בית י״י
1 *imperf.:* וָאַשְׁלֵךְ
Dt. 9, 21. ואשלך את־עפרו
1 *imperf.:* וָאַשְׁלִיכָה
Neh. 13, 8. ואשליכה את־כל־כלי
1 *impf. c. s.:* וָאַשְׁלִכֵהוּ
Ex. 32, 24. ואשלכהו באש
1 *impf. c. s.:* וָאַשְׁלִכֵם
Dt. 9, 17. ואשלכם מעל שתי ידי
2 *imperf.:* וְתַשְׁלִיךְ
Mich. 7, 19. ותשליך במצלות ים
2 *imperf.:* וַתַּשְׁלֵךְ
Ps. 50, 17. ותשלך דברי אחריך
2 *impf. c. s.:* תַּשְׁלִיכֵנִי
Ps. 51, 13. אל־תשליכני מלפניך
Ps. 71, 9. אל־תשליכני לעת זקנה
2 *impf. c. s.:* וַתַּשְׁלִיכֵנִי
Jon. 2, 4. ותשליכני מצולה
Ps. 102, 11. כי נשאתני ותשליכני

v. comp. tr., mittere, jacere, cogn. שָׁלַח et simpl. לָאַךְ (מַלְאָךְ), unde, praefixo praeverbio, confictum est. *Qal* inus. *Hi.*, jacere, abjicere, ejicere, rejicere, dejicere s. prosternere, seq. עַל (injicere in aliquem h. e. committere), seq. אַחֲרֵי (jacere pone semet ipsum h. e. aspernari). *Ho.* הָשְׁלַךְ, הָשְׁלַךְ, pass. LXX. βάλλειν, ἀπο-, ἐκ-, ἐμ-, ἐπι-; ῥίπτειν, ἀπο-, ἐπι-, κατα-; ἀποστρέφειν, ἐπι-; ἐκσπᾶν, ἐκτείνειν, ἐκφέρειν, ἐκπίπτειν, κατακρημνίζειν, καταῤῥηγνύναι, καθιέναι, σφάλλειν.
Hif-il: הַשְׁלִיךְ 3 *prf.*
Num. 35, 20. השליך עליו בצדיה
Num. 35, 22. השליך עליו כל־כלי
Jos. 10, 11. וי״י השליך עליהם אבנים
Jer. 41, 9. והבור אשר השליך שם
Thr. 2, 1. השליך משמים ארץ
Am. 8, 3. בכל־מקום השליך הס
3 *perf.:* וְהִשְׁלִיךְ
Lev. 1, 16 והשליך אתה אצל המזבח
Num. 19, 6. והשליך אל־תוך שרפת
2 Reg. 23, 12. והשליך את־עפרם
Joel 1, 7. חשף השפה והשליך
3 *perf. c. s.:* הִשְׁלִיכוֹ
2 Reg. 24, 20. השלכו אתם מעל פניו
Jer. 52, 3. השליכו אותם מעל פניו
3 *perf. c. s.:* הִשְׁלִיכֵם
2 Rg. 13, 23. ולא־השלימם מעל־פניו
2 Reg. 17, 20. אשר השליכם מפניו
3 *prf. fem.:* הִשְׁלִיכָה
2 Sam. 11, 21. הלוא אשה השליכה
2 *perf.:* הִשְׁלַכְתָּ
1 Rg. 14, 9. ואתי השלכת אחרי גרך
Neh. 9, 11. רדפיהם השלכת
Jes. 38, 17. השלכת אחרי גוך

וְשָׁלַל
2 Sam. 3, 22. ושלל רב עמם הביאו
Prv. 31, 11. ושלל לא יחסר
Dan. 11, 24. בזה ושלל ורכוש
דַּשָּׁלַל
Num. 31, 11. ויקחו את־כל־השלל
Num. 31, 12. ואת־השלל אל־המחנה
1 Sam. 14, 32. ויעט העם אל ׳ שלל
1 Sam. 15, 19. ותעט אל־השלל
1 Sam. 30, 16. בכל השלל הגדול
1 Chr. 26, 27. ומן־השלל הקדישו
2 Chr. 15, 11. מן־השלל הביאו
2 Chr. 20, 25. בזזים את־השלל
2 Chr. 28, 8. ויביאו את־השלל
2 Chr. 28, 15. הלבישו מן־השלל
מֵהַשָּׁלָל
1 Sam. 15, 21. ויקח העם מהשלל
1 Sam. 30, 22. לא־נתן להם מהשלל
1 Sam. 30, 26. וישלח מהשלל
בַּשָּׁלָל
Jos. 7, 21. ואראה בשלל אדרת
לְשָׁלָל
Jer. 21, 9. 38, 2. והיתה־לו נפשו לשלל
Jer. 39, 18. והיתה לך נפשך לשלל
Jer. 45, 5. את־נפשך לשלל
Jer. 49, 32. והמון מקניהם לשלל
Jer. 50, 10. והיתה כשדים לשלל
Ez. 7, 21. ולרשעי הארץ לשלל
לַשָּׁלָל
2 Reg. 3, 23. ועתה לשלל מואב
וּמַשָּׁלָל
1 S. 30, 19. ועד־בנים ובנות ומשלל
שְׁלַל *constr.:*
Dt. 20, 14. את־שלל איביך
Jos. 11, 14. שלל העירם האלה
Jos. 22, 8. חלקו שלל איביכם
Jud. 5, 30. שלל צבעים לסיסרא
Jud. 5, 30. שלל צבעים רקמה
1 Sam. 30, 20. זה שלל דוד
Jes. 8, 4. ואת שלל שמרון
וְשָׁלַל *constr.:*
Dt. 2, 35. ושלל הערים
Dt. 3, 7. ושלל הערים בזונו
Jos. 8, 27. הבהמה ושלל העיר
2 Sam. 12, 30. ושלל העיר הרציא
1 Chr. 20, 2. ושלל העיר הוציא
מְשָׁלַל *constr.:*
1 S. 14, 30. משלל איביו אשר מצא
1 Sam. 30, 26. משלל אויבי ר״י
וּמְשָׁלַל *constr.:*
2 Sam. 8, 12. ומשלל הדרעזר
שְׁלָלָיו *cum suff.:*
Zach. 14, 1. וחלק שללך בקרבך
שְׁלַלְכֶם *cum suff.:*
Jes. 33, 4. ואסף שלכם
שְׁלָלָהּ *cum suff.:*
Dt. 13, 17. כל־שללה תקבץ
Dt. 13, 17. ואת־כל־שללה כליל
Dt. 20, 14. כל־שללה תבז לך
Jos. 8, 2. שללה ובהמתה תבזו
Ez. 29, 19. ושלל שללה ובזז
שְׁלָלָם *cum suff.:*
2 Chr. 20, 25. לבז את־שללם
2 Chr. 24, 23. וכל־שללם שלחו למלך
Jes. 10, 2. להיות אלמנות שללם
וּשְׁלָלָם *cum suff.:*
Esth. 3, 13. 8, 11. ושללם לבוז
שׁוֹלָל
ע״ו, ומונכו לדעת יקפי משקנע כשוסע נקמיון לכ [רשׁוענדער, טשָׁלַל-לענ], וכן לדעתו הסתפעל הִשְׁתּוֹלֵל, נדמיון לִ שָׁלָה הסבל, שהוּ לשון שגיגה. ופֹס מוכן וס קמת, לפעל שהכזו שָׁוֹל, וסשם פס תעור בְּשׁוֹלָל, מוסוס

Tav, quemadmodum in תָּצַל — שָׁעַל). *Hitpo.* אֶשְׁתּוֹלֵל (forma aramaizans pro הִשְׁתּוֹלֵל), praedam fieri, sec. alios: stultum fieri, insanire. LXX. *σκυλεύειν, προνομεύειν, παραβάλλειν*; שָׁלַל שָׁלָל, *σκῦλα καὶ προνομὴν ποιεῖν*; *Hitpa. ταραχθῆναι, συνιέναι.*
וְשָׁלַל *3 perf.:*
Ez. 29, 19. ושלל שללה ובזז בזה
שָׁלוֹת *3 perf.:*
Hab. 2, 8. שלות גוים רבים
וְשָׁלְלוּ *3 perf. pl.:*
Ez. 26, 12. ושללו חילך
Ez. 39, 10. ושללו את־שלליהם
חֹשְׁלְלִים *part. pl.:*
Zach. 2, 12. הגוים השללים אתכם
שְׁלִלֶיהָ *p. pl. cum suff.:*
Jer. 50, 10. כל־שלליה ישבעו
שְׁלִלֵיהֶם *p. pl. c. suff.:*
Ez. 39, 10. ושללו את־שלליהם
לְשָׁלֵל *inf. constr.:*
Jes. 10, 6. לשלל שלל ולבז בז
Ez. 38, 12. לשלל שלל ולבז בז
Ez. 38, 13. לשלל שלל גדול
הַלְשָׁלֵל *inf. constr. c. h int.:*
Ez. 38, 13. הלשלל שלל אתה בא
שׁוֹל- *inf. abs.:*
Ruth 2, 17. וגם של־תשלו לה
תְּשׁוֹלְלוּ *2 imperf. pl.:*
Ruth 2, 17. של־תשלו לה מן־הצבתים
יְשָׁלְלוּךָ *3 impf. pl. c. s.:*
Hab. 2, 8. ישלוך כל־יתר עמים
נָשַׁל *Nif-al:*
יִשַּׁל *3 imperf.:*
Dt. 28, 40. כי ישל זיתך
הִשְׁתּוֹלֵל *Hitpa-el:*
אֶשְׁתּוֹלְלוּ *3 perf. pl.:*
Ps. 76, 6. אשתוללו ׳ אבירי לב
מִשְׁתּוֹלֵל *part. masc.:*
Jes. 59, 15. וסר מרע משתולל
שָׁלַל
ע״ו, וסמך שָׁלַל, ומונכו נוס וקלינ קוינ שנשלנ, וכקמר קלק שלנ, וקינ שלנ הוס הסוולנ לו הכשלנ, וסדנור סיקס לו כפס לשלנ, סרמון סלינ נפסוי. נקנגוס שָׁלָל מעלמו, וסשם שָׁלִיל כמוי לנשל ג״כ מוס.
n. m. (c. שְׁלַל), spolia, exuviae, deinde gener. praeda, etiam de pecoribus abactis, lucrum, quaestus. LXX. *σκῦλον, λάφυρον, προνομή, διαρπαγή, ἁπαρτία, εὕρημα, ἀπώλεια, τροφή.*
ולערב יחלק שלל Gn. 49, 27.
אשיג אחלק שלל Ex. 15, 9.
הלא ימצאו יחלקו שלל Jud. 5, 30.
לצוארי שלל Jud. 5, 30.
וישאו שלל הרבה מאד 2 Chr. 14, 12.
שלל רב בזזו מהם 2 Chr. 28, 8.
ונות בית תחלק שלל Ps. 68, 13.
כמוצא שלל רב Ps. 119, 162.
נמלא בתינו שלל Prv. 1, 13.
מחלק שלל את־גאים Prv. 16, 19.
למחר שלל Jes. 8, 1.
מהר שלל חש בז Jes. 8, 3.
בחלקם שלל Jes. 9, 2.
לשלל שלל ולבז בז Jes. 10, 6.
אז חלק עד־שלל Jes. 33, 23.
ואת־עצומים יחלק שלל Jes. 53, 12.
לשלל שלל ולבז בז Ez. 38, 12.
הלשלל שלל אתה בא Ez. 38, 13.
לשלל שלל גדול Ez. 38, 13.
והיו שלל לעבדיהם Zach. 2, 13.

דָּשְׁלֻכְתָּ *2 perf.:*
Jes. 14, 19. השלכת מקברך
דָּשְׁלַכְתִּי *1 perf.:*
Ps. 22, 11. עליך השלכתי מרחם
וְהָשְׁלְכוּ *3 perf. pl.:*
Jer. 22, 28. וזרעו והשלכו
מְשֻׁלָּךְ *part. masc.:* *sg.*
2 S. 20, 21. משלך אליך בעד החומה
מְשֻׁלָּכִים *prt. m. pl.:*
Jer. 14, 16. יהיו משלכים בחוצות
מְשֻׁלֶּכֶת *part. fem.* *sg.*
1 Reg. 13, 24. ותהי נבלתו משלכת
1 Reg. 13, 25. הנבלה משלכת בדרך
1 Reg. 13, 28. את־נבלתו משלכת
Jer. 36, 30. ונבלתו תהיה משלכת
תִּשְׁלֻכִי *2 impf. fem.:*
Ez. 16, 5. ותשלכו אל־פני השדה
יְשֻׁלְּכוּ *3 imperf. pl.:* *p.*
Jes. 34, 3. וחלליהם ישלכו
שַׁלֶּכֶת
ע״כ, ומונכו מגול סענים וסקלנות [דאס פאללען], וסוס שם נענס מסכנד, שלא כמנק.
n. f. piël., caesio arboris, sec. alios: dejectio foliorum. LXX. *ἐκπίπτειν* (n. pr. *παστοφόριον*.)
שער שלכת 1 Chr. 26, 16.
בְּשַׁלֶּכֶת
אשר בשלכת Jes. 6, 13.
שָׁלָךְ
ע״ו, וכנוי למין עוף, לפר פרסו נגמרק וס שזולס דגים מן סים, וכן תרגם המתרגם שָׁלִינָיו [עס מוכנכ]. ולדעת סיס קומרים נפרוס לפנ-עוכל עוף שמכנג תולדתו להשליך ילדיו, ומנוקר יעקב.
n. m., mergus, catarrhactes (*Pelecanus Bassanus* Linn.), avis de summis scopulis et e sublimi aere ad orgyiae spatium in aquas, unde praedam extrahat, se dejiciens. Gemara habet glossema: זֶה שֶׁשּׁוֹלֶה דָּגִים מִן־הַיָּם, unde Targ. שָׁלִינְיָא (der Fischzieher, Taucher). LXX. *καταῤῥάκτης, νυκτικόραξ*. Vulg. *mergulus.*
הַשָּׁלָךְ
השלך ואת־הינשוף Lev. 11, 17.
הרחמה ואת־השלך Dt. 14, 17.

שָׁלַל

פ״כ, ונענכ לו סקמוס נלמי מכוונס, לו ג״כ מכוונס, ל״מ שָׁלִיתִי, ומקור שָׁלֹל לו שָׁל, וסעתיד יָשֹׁל. פקדוכו קלינס וכשלס וקינלס, פרוד ובדילס וסעתק מדבר, טריסס וקמיסס וגוילס מפלוני לבר מס, וסקנן שֶׁל נדומס לל קיכן שֶׁל בַּעַל, בַּ־שֶׁל, כַּ־שֶׁל וכדומס. וכקמר מפשוט וסשלך, מכווס ולקיסק שלנ ולקיסק קלינס קויכס, וכפי סכרסס חֵבֶל לקמן נסשס תולל בשוכן דומס, כדמיון שָׁעַל עס תָּעַל, ולל״ק גס נסשלס על סיוק קלון ועכוס נדעת. ססתפעל אֶשְׁתּוֹלֵל כמו הִשְׁתּוֹלֵל, לומר סיוק לשלנ ולכוס, סיוק כשלנ, וכן לעת סרל״ק, קולס לדעת יקפי, ומונכו סיוק מוקק שועס, ומס שגוכו מן שלס, סנס שגגס.
v. tr. (praet. vel dissoluto vel dagesato *Lamed*, velut שָׁלַתִּי; inf. שְׁלֹל, שָׁל; impf. יָשֹׁל), *συλᾶν*, extrahere, detrahere, hinc: spoliare, praedari, populari, cogn. שָׁלַל, אָ־צַל, גָּ־זַל, בָּ־שַׁל et fortasse חָלַל (unde תּוֹלָל, commutatis *Sin* et

וַתַּשְׁלִיכִי *2 impf. f.:*
Ez. 23, 35. ותשליכי אותי אחרי גוד
יִשְׁלַךְ *3 imperf.:*
Jes. 2, 20. ישליך האדם
וַיִּשְׁלַךְ *3 imperf.:*
Job. 15, 33. וישלך כזית נצתו
Job. 27, 22. וישלך עליו ולא יחמול
וַיִּשְׁלֹךְ *3 imperf.:*
Ex. 7, 10. וישלך אהרן את־מטהו
Ex. 15, 25. וישלך אל־העמים
Ex. 32, 19. וישלך מידו את־הלחת
Jos. 18, 10 וישלך להם יהושע
Jud. 9, 17. וישלך את־נפשו
Jud. 15, 17. וישלך הלחי מידו
2 Sam. 20, 12. וישלך עליו בגד
1 Reg. 19, 19. וישלך אדרתו אליו
2 Reg. 2, 21. וישלך־שם מלח
2 Reg. 4, 41. וישלך אל־הסיר
2 Reg. 6, 6. וישלך שמה ויצף
2 Reg. 23, 6. וישלך את־עפרה
2 Chr. 33, 15. וישלך חוצה לעיר
Jer. 26, 23. וישלך את־נבלתו
Zach. 5, 8. וישלך אתה אל־תוך
Zach. 5, 8. וישלך את־אבן העופרת
וַיְשַׁלְּכֵהוּ *3 impf. c. s.:*
Dan. 8, 7. וישליכהו ארצה
וַיְשַׁלְּחֵהוּ *3 impf. c. s.:*
Ex. 4, 3. וישלכהו ארצה
2 Reg. 2, 16. וישלכהו באחד ההרים
וַיְשַׁלְּחֵם *3 impf. c. s.:*
Dt. 29, 27. וישלכם אל־ארץ אחרת
וַתִּשְׁלֹךְ *3 impf. fem.:*
Dan. 8, 12. ותשלך אמת ארצה
וַתִּשְׁלַךְ *3 impf. fem.:*
Gn. 21, 15. ותשלך את־הילד
Jud. 9, 53. ותשלך אשה אחת
וַתַּשְׁלִיכֵהוּ *2 impf. f. c. s.:*
Job. 18, 7. ותשליכהו עצתו
וְנַשְׁלִיכָה *1 impf. pl.:*
Ps. 2, 3. ונשליכה ממנו עבתימו
וְנַשְׁלְכֵהוּ *1 impf. pl. c. s.:*
Gn 37, 20. לכו ונהרגהו ונשלכהו
תַּשְׁלְכוּן *2 imperf. pl.:*
Ex. 22, 30. לכלב תשלכון אתו
תַּשְׁלִיכֻהוּ *2 impf. pl. c. s.:*
Ex. 1, 22. היארה תשליכהו
יִשְׁלִיכוּ *3 imperf. pl.:*
2 Reg. 3, 25. וישליכו איש־אבנו
Ez. 7, 19. כספם בחוצות ישליכו
וַיַּשְׁלִכוּ *3 impf. pl.:*
Gn. 37, 24. וישלכו אתו הבורה
2 Sam. 18, 17. וישלכו אתו ביער
2 Sam. 20, 22. וישלכו אל־יואב
2 Reg. 10, 25. וישלכו הרצים
Neh. 9, 26. וישלכו את־תורתך
Jer. 38, 6. וישלכו אתו אל־הבור
וַיַּשְׁלִיכוּ *3 impf. pl.:*
Ex. 7, 12. וישליכו איש מטהו
Jos. 8, 29. וישליכו אותה אל־פתח
Jud. 8, 25. וישליכו שמה
2 Reg. 13, 21. וישליכו את־האיש
2 Chr. 24, 10. וישליכו לארון
2 Chr. 30, 14. וישליכו לנחל קדרון
וַיַּשְׁלִיכוּם *3 impf. pl. c. s.:*
2 Chr. 25, 12. וישליכום מראש הסלע
וַיַּשְׁלִיכֵם *3 impf. pl. c. s.:*
Jos. 10, 27. וישליכם אל המערה
הָשְׁלַךְ, הֻשְׁלַךְ *Hof-al:*
וְהֻשְׁלַךְ *3 perf.:*
Dan. 8, 11. והשלך מכון מקדשו
הֻשְׁלְכָה *3 prf. fem.:* *p.*
Ez. 19, 12. לארץ השלכה

נשתכוו על לויל, או שחוק כמו הָלַל, נקלוף שחוק נכשוחם. ולפעמ דוד קמץ שולל מופעל מנגדים, ולפעמ משבעים ותרגום פשיעת חוק יקף וכטיעת נגד [נשקקעכד, נשרפום], ולפעמ שכיח של קמץ מעורף הדעת מכוב נרפ, ויסיס מלשון שלילה נפ"ע, או כמו שחמר לקן-עורף שמעורף נדעת דרכו ללכת עכום ומשולל נגדיס. וכספר ליוב לפעמ המתרגם מן שלשלת וכנל, לשון רתיקה וכלילה, והכוונ יבקר. ולפ קוטל כעיס שמונן שָׁלַל נשפס עבריכים כמו ספשפס כמונן סגיוכי [שנסערשהיטען], ד"מ שָׁלַל מֵאֱלֹהִים הַחִבּוּר וְהַפֵּרוּד, לכן שׁוֹלְלֵי כמו מופשעי, ד"מ דרך שוללי, וכן חוק לפ"ו הספך על חַיֵּב, ד"מ נקוכמת סגיון שׁוֹלֵל חִבְּלֵנִי, שׁוֹלֵל הַפֵּרַנִי, מְשַׁפֵּק חַשּׁוֹלֵל, חָקַשׁ חַשּׁוֹלֵל, שׁוֹלֵל חֻלְקֵנִי, ומקוקיי מאכו שׁוֹלְלֵנִי, ד"מ תוקר שולליי, ומופשע מאכו שְׁלִילָה, שְׁלִילוּת, ד"מ תוקרי הפלילה, פלילה קלקייה, ג' כללית, או קיוב או פלילה, קיוב ופלילות, קיכות הפלילה, פלילה סגפשות וכדומה. עי' קלן ופשע נפ"ע.

n. m., sec. *Isaaki:* furens, insanus (sicut ex ejusdem sententia *Hitpo.* הִשְׁתּוֹלֵל, a v. שָׁלַל = שָׁלָה, geistesirr, geisteskrank sein), quod glossema si verum est, pro מְשׁוֹלָל dicitur, a v. שָׁלַל, vi vel vacillandi et flaccescendi (syn. אָוַל), vel, sicut הָלַל (unde mutata spirante cum sibilante ortum esse possit), vi stoliditatis, sec. *Qimchium:* exutus, vestibus privatus (vel, uti LXX. et *Peshitho* habent, *nudipes*) aut: mente abreptus (a v. שָׁלַל, syn. טָרַף, prt. מִטָּרֵף, insanus), Micha 1, 8. captivus, vel, quasi denom. a שַׁלְשֶׁלֶת, uti vult paraphrasta, vinctus, compedibus adstrictus, Job. 12, 17 ss. Neoh. שָׁלַל vi logica *abstrahendi* et *negandi*, unde magna nn. derivatorum caterva, de quibus v. supra. LXX. ἀνυπόδετος, αἰχμάλωτος. A. Job. λάφυρα; S. ἀβουλία.

Job. 12, 16. מוליך יועצים שולל
Job. 12, 19. מוליך כהנים שולל
Mich. 1, 8. Q'ri אלכה שׁוֹלֵל וערום

שָׁלֵם

פ"נ, ומעתיד יְשַׁלֵּם. פתכוכו סיות תמים נלתי מקוכל, סיות מוכלל וכגמר עד תכלית, סיות נוטף וקומתי נלי לפגם, סיות נשוב ונכעיסים ונטעם תוס וכתגוכת קיל, סיות מוכלל וככוכ וכהלתם [נפלכן, קוכפעל- ומכתי, וולהל, פריעדוסם ויין], ומקלה כהפלות רכות. לכן מככין ומלאכה שכפגר נתכלית הקצן והכלון ומהכוקק, מתקופת הזמן ומלוקו מכל וכל לתכלית כפס ומתוקנת, מטעמ הקדם נכה ונכניסות כלי יקוכיס ולכות, סיוס יכעס לו וזרכיו יגליקו, מטעמ הכלוי עס תכוו ויוית שקט ובוטח וכוח עמו, ונקרמי שָׁלֵם מפלמו, מסתמס וגמיכס. הכיכוכי שָׁלֵם כמו יריד ופוסד וקכוב, מטעס הפעל, והפעולי שלוס [נע- פריעדעע, פריעדוסם], ג"כ מטעס וס. הכנד יולק מקבל, הקמס וגמיכס, הכקס והכלקס, מלוק וכלילה, פריעת קוב ותפלוס כדר מס, גמילה ושלוס והפנת דבר, סוף דבר סיולק מקבל. והכפנ"ם הפעולי שלו, והכיכוכי מְשָׁלָּם, הרלון לפנ כועמד נמעמד פשלוס והקמנס והידילות והרלוכי עס פלוכי, וסוף ככוי ליפרקל נרכוויו עס הקנ"ס. הכוסף ככנד מקופכי הפעל, ומָפְעַל הפעולי שלו. ונהפלה מסתרכות עס פלוכי ועזית שלוס עמו, נקשור עס יקס שלליו, ונערכי הכוסף מסתרכות עס הקנ"ס וככנעות ודנקות כו, ומוס עס אֲשָׁלָּם [אֲשַׁלָּם] הקמוכס, ומסקיין נקרץ מְשֻׁלָּם [מְשֻׁלָּם]. נלרמי אֲשֻׁחָלָּם, שַׁלָּם, אֲשֻׁחָבָּם, אֲשַׁלָּם נדומס.

v. tr. (impf. יְשַׁלֵּם), integrum, incolumem; completum, perfectum esse, hinc salvum, impunem, pacatum, felicem esse; שָׁלֵם (= אִישׁ שְׁלוּמִים), qui pacem s. amicitiam habet cum aliquo prt. pass. שָׁלוּם, pacatus (befriedet, friedsam). *Pi.* perficere, ad finem perducere; integrum et incolumem servare; redintegrare, de restitutione mutui, de solutione voti, de retributione et compensatione. *Pu.*, solvi, retribui, compensari h. e. poenam vel praemium accipere (de eo quod dicitur הַגְּמוּל וְהַשְׁלֻמִים, arab. *et-tawâb wa-l-gazâ*); pacatum, amicitia junctum esse, unde מְשֻׁלָּם, amicus Dei (parall. עֶבֶד ה'). *Hi.* perficere, absolvere (achever), pacem facere vel habere cum aliquo. LXX. ἀναπληροῦν, τελεῖν, συν-; prt. pass. εἰρηνικός; *Pi.* τίειν, ἀνταπο-, ἀπο-; διδόναι, ἀνταπο-, ἀπο-; ἀποκαθιστάναι, καταλαμβάνειν, ὑπομένειν cum gerund.; ἀνταποθνήσκειν; *Pu.* σώζεσθαι; *Hi.* εἰρηνεύειν, εἰρήνην διατιθέναι, ἀληθεύειν, παραδιδόναι, σπουδάζειν, ὑπακούειν; αὐτομολεῖν.

3 *perf. pl.:* וְשָׁלְמוּ
Jes. 60, 20. ושלמו ימי אבלך
part. m. c. s.: שֹׁלְמִי
Ps. 7, 5. גמלתי שלמי רע
p. pass. pl.: *שְׁלוּמִים
Jer. 13, 19. *הגלת שלומים
p. p. pl. constr.: שְׁלֻמֵי
2 Sam. 20, 19. שלמי אמוני ישראל
impt. sg.: וּשְׁלֵם *p.*
Job. 22, 21. הסכן־נא עמו ושלם
3 *impf.* וַיְשַׁלֵּם *p.*
Job. 9, 4. מי־הקשה אליו וישלם
3 *impf. fem.:* וַתְּשַׁלֵּם
1 Reg. 7, 51. ותשלם כל־המלאכה
2 Chr. 5, 1. ותשלם כל־המלאכה
Neh. 6, 15. ותשלם החומה
Pi-el: שִׁלֵּם 3 *perf.*
Jud. 1, 7. כן שלם־לי אלהים
3 *perf.:* וְשִׁלֵּם
Lev. 5, 24. ושלם אתו בראשו
1 Reg. 9, 25. ושלם את־הבית
Job. 8, 6. ושלם נות צדקך
1 *perf.:* שִׁלַּמְתִּי
Prv. 7, 14 היום שלמתי נדרי
Jes. 65, 6. כי אם־שלמתי
1 *perf.:* וְשִׁלַּמְתִּי
2 Reg. 9, 26. ושלמתי לך בחלקה
Jes. 65, 6. ושלמתי על־חיקם
Jer. 16, 18. ושלמתי ראשונה
Jer. 25, 14. ושלמתי להם כפעלם
Jer. 51, 24. ושלמתי לבבל
Joel 2, 25. ושלמתי לכם את־השנים
3 *perf. pl.:* וְשִׁלְּמוּ *p.*
Jes. 19, 21. ונדרו־נדר לי"י ושלמו
2 *perf. pl.:* שִׁלַּמְתֶּם
Gn. 44, 4. למה שלמתם רעה

part. masc.: מְשַׁלֵּם *sg.*
Jes. 66, 6. משלם גמול לאויביו
Jer. 51, 6. גמול הוא משלם לה
part. masc.: וּמְשַׁלֵּם *sg.*
Dt. 7, 10 ומשלם לשנאיו
Ps. 31, 24. ומשלם על־יתר
Jer. 32, 18. ומשלם עון אבות
part. m. pl.: מְשַׁלְּמִים
Joel 4, 4. אתם משלמים עלי
prt. m. pl. constr.: וּמְשַׁלְּמֵי
Ps. 38, 21. ומשלמי רעה
inf. absol.: שַׁלֵּם
Ex. 21, 36. שלם ישלם שור
Ex. 22, 2. דמים לו שלם ישלם
Ex. 22, 5. שלם ישלם המבעיר
Ex. 22, 13. איך־עמו שלם ישלם
Jer. 51, 56. אל גמלות י"י שלם ישלם
inf constr.: לְשַׁלֵּם
Prv. 22, 27. אם־אין־לך לשלם
inf. c. suff.: לְשַׁלְּמִי
Ps. 61, 9. לשלמי נדרי יום ויום
inf. c. suff.: לְשַׁלְּמוֹ
Dt. 23, 22. לא תאחר לשלמו
Eccl. 5, 3. אל־תאחר לשלמו
impt. sg.: שַׁלֵּם
Eccl. 5, 3. את אשר־תדר שלם
impt. sg.: וְשַׁלֵּם
Ps. 50, 14. ושלם לעליון נדריך
impt. fem.: שַׁלְּמִי
Nah. 2, 1. שלמי נדריך
impt. fem.: וְשַׁלְּמִי
2 Reg. 4, 7. ושלמי את־נשיכי
impt. pl.: שַׁלְּמוּ־
Jer. 50, 29. שלמו־לה כפעלה
impt. pl.: וְשַׁלְּמוּ
Ps. 76, 12. נדרו ושלמו לי"י
1 *imperf.:* אֲשַׁלֵּם
Dt. 32, 41. ולמשנאי אשלם
Ps. 22, 26. נדרי אשלם נגד יראיו
Ps. 56, 13. אשלם תודות לך
Ps. 66, 13. אשלם לך נדרי
Ps. 116, 14. 18. נדרי לי"י אשלם
1 *imperf.:* וַאֲשַׁלֵּם
2 Sam. 15, 7. ואשלם את־נדרי
Job. 41, 3. מי הקדימני ואשלם
Jes. 57, 18. ואשלם נחמים לו
1 *imperf.:* אֲשַׁלְּמָה
Prv. 20, 22. אל־תאמר אשלמה־רע
1 *imperf.:* וַאֲשַׁלְּמָה *p.*
Jon. 2, 10. נדרתי אשלמה
1 *imperf.:* וַאֲשַׁלְּמָה
Ps. 41, 11. ואשלמה להם
2 *imperf.:* תְּשַׁלֵּם
Job. 22, 27. ונדריך תשלם
Ps. 62, 13. תשלם לאיש כמעשהו
Eccl. 5, 4. משתדור ולא תשלם
3 *imperf.:* יְשַׁלֵּם
Ex. 21, 34. בעל הבור ישלם
Ex. 21, 36. ישלם שור תחת השור
Ex. 21, 37. חמשה בקר ישלם
Ex. 22, 2. שלם ישלם אם־אין לו
Ex. 22, 3. שנים ישלם
Ex. 22, 4. ומיטב כרמו ישלם
Ex. 22, 5. שלם ישלם המבער
Ex. 22, 6. 8. ישלם שנים
Ex. 22, 10. ולקח בעליו ולא ישלם
Ex. 22, 11. יגנב מעמו ישלם
Ex. 22, 12. הטרפה לא ישלם
Ex. 22, 13. שלם ישלם
Ex. 22, 14. אם־בעליו עמו לא ישלם
Lev. 5, 16. חטא מן־הקדש ישלם
Ruth 2, 12. ישלם פעלך
2 Sam. 3, 39. ישלם י"י לעשה הרעה

2 Sam. 12, 6. ואת־הכבשה ישלם
Ps. 37, 21. לוה רשע ולא ישלם
Prv. 6, 31. ונמצא ישלם שבעתים
Jes. 59, 18. כעל ישלם
Jes. 59, 18. גמול ישלם
Jer. 51, 56. שלם ישלם
Ez. 33, 15. גזלה ישלם
3 *imperf.:* יְשַׁלֵּם־ *s. M.*
Dt. 7, 10. אל־פניו ישלם־לו
Job. 21, 31. מי ישלם־לו
Job. 34, 11. כי פעל אדם ישלם־לו
Prv. 13, 21. ואת־צדיקים ישלם־טוב
Prv. 19, 17. וגמלו ישלם־לו
Prv. 25, 22. וי"י ישלם־לך
3 *imperf.:* מְיֻשַּׁלֵּם־
Ps. 137, 8. אשרי שישלם־לך
3 *impf. c. s.:* יְשַׁלְּמֶךָּ
1 Sam. 24, 20. וי"י ישלמך טובה
3 *impf. c. s.:* יְשַׁלְּמֶנָּה
Lev. 24, 18. נפש־בהמה ישלמנה
Lev. 24, 21. ומכה בהמה ישלמנה
Job. 34, 33. המעמך ישלמנח
1 *impf. pl.:* וְנְשַׁלְּמָה
Hos. 14, 3. ונשלמה פרים שפתינו
3 *impf. p. c. s.:* יְשַׁלְּמוּנִי
Ps. 35, 12. ישלמוני רעה תחת טובה
Pu-el: שֻׁלַּם
3 *imperf.:* יְשֻׁלַּם־ *s. M.*
Ps. 65, 2. ולך ישלם־נדר
3 *imperf.:* יְשֻׁלַּם *p.*
Prv. 11, 31. הן צדיק בארץ ישלם
Prv. 13, 13. ויירא מצוה הוא ישלם
3 *impf. c. h int.:* הֲיְשֻׁלַּם
Jer. 18, 20. הישלם תחת־טובה
part. masc.: מְשֻׁלָּם *sg.*
Jes. 42, 19. מי עור כמשלם
Hif-il: הִשְׁלִים
2 *impf. c. s.:* תַּשְׁלִימֵנִי
Jes. 38, 12. 13. עד־לילה תשלימני
3 *imperf.:* יַשְׁלִים
Job. 23, 14. כי ישלים חקי
Jes. 44, 26. ועצת מלאכיו ישלים
3 *imperf.:* יַשְׁלֵם
Jes. 44, 28. וכל־חפצי ישלם
Prv. 16, 7. גם־אויביו ישלם אתו
3 *prf. fem.:* הִשְׁלִימָה
Jos. 10, 4. כי־השלימה את־יהושע
Jos. 11, 19. אשר השלימה
3 *perf. pl.:* הִשְׁלִימוּ
Jos. 10, 1. השלימו ישבי גבעון
3 *imperf.:* וַיַּשְׁלֵם
1 Reg. 22, 45. וישלם יהושפט
3 *impf. fem.:* תַּשְׁלִים
Dt. 20, 12. ואם־לא תשלים עמך
3 *impf. pl.:* וַיַּשְׁלִימוּ
2 Sam. 10, 19. וישלימו את־ישראל
1 Chr. 19, 19. וישלימו עם־דויד
Hof-al: הָשְׁלַם
3 *prf. fem.:* הָשְׁלְמָה
Job. 5, 23. וחית השדה השלמה־לך

שָׁלֵם

ת"ו, וסוף סכיכוכי, ולנקכי שְׁלֵמָה, ופקדוכו גמיר ונשלם ומוכלל ותס ושלל ונעגס תוס, וזולס וידיד, וכדומס מן מזלות של הפעל, ונמוכן התוקרי ככוי ג"כ ליכולם, וכן נעכבי גס של יכולם סוף שֶׁלֹּם לו שָׁלֹם.

adj. m. prt. (f. שְׁלֵמָה), perfectus; completus, plenus, omni numero absolutus; integer, incolumis, salvus; pacatus, pace amicitiaque fruens (fere sicut arab. *muslim*); n. pr. Hierosolyma, arab. *šalamu*,

šalam, šallam. LXX. *τέλειος, ὁλόκληρος, πλήρης; εἰρηνικός, δίκαιος, ἀληθινός, ἀγαθός, ἀκρότομος.* A. *ἀπηρτισμένος, ἀναπεπληρωμένος.*

*מלך שלם Gn. 14, 18. *n. pr.*
כי לא־שלם עון האמרי Gn. 15, 16.
*ויבא יעקב שלם Gn. 33, 18. *n. pr.*
והיה לבבכם שלם 1 Reg. 8, 61.
ולא־היה לבבו שלם 1 Rg. 11, 4. 15, 3.
היה שלם עם־יי 1 Reg. 15, 14.
באמת ובלבב שלם 2 Reg. 20, 3.
בלבב שלם באו חברנה 1 Chr. 12, 38.
בלב שלם ובנפש חפצה 1 Chr. 28, 9.
כי בלב שלם התנדבו ליי 1 Chr. 29, 9.
תן לבב שלם 1 Chr. 29, 19.
ועד־כלתו שלש בית יי 2 Chr. 8, 16.
היה שלם כל־ימיו 2 Chr. 15, 17.
להתחזק עם־לבבם שלם 2 Chr. 16, 9.
באמונה ובלבב שלם 2 Chr. 19, 9.
רק לא בלבב שלם 2 Chr. 25, 2.
באמת ובלב שלם Jes. 38, 3.

*בְּשָׁלֵם

*ויהי בשלם סכו Ps. 76, 3. *n. pr.*

adj. masc.: שְׁלֵמִים

שלמים הם אתנו Gn. 34, 21.
שלמים וכן רבים Nah. 1, 12.

adj. fem.: שְׁלֵמָה

אבן שלמה וצדק Dt. 25, 15.
איפה שלמה וצדק Dt. 25, 15.
ותהי משכרתך שלמה Ruth 2, 12.
אבן שלמה מסע נבנה 1 Reg. 6, 7.
ואבן שלמה רצונו Prv. 11, 1.
גלות שלמה Am. 1, 6.
גלות שלמה לאדום Am. 1, 9.

adj. fem. pl.: שְׁלֵמוֹת

אבנים שלמות תבנה Dt. 27, 6.
מזבח אבנים שלמות Jos. 8, 31.

שֶׁלֶם

נזכרמי כמו נענני, כלי הפרט המוכן, וכנוסף אַשְׁלֵם, כמו התמם ופרעון.

v. aram., hebraici par atque aequale. LXX. *τελεῖν; Af. πληροῦν.*

part. pass. m. שָׁלֵם

מתבנא ולא שלים Esr. 5, 16.

Af-el: אַשְׁלֵם

3 prf. c. s.: וַהַשְׁלְמָהּ

אלהא מלכותך והשלמה Dan. 5, 26.

שֶׁלֶם

ז״ו, וסרכוי שְׁלָמִים. פתרונו תודה וכתיב נכסה, סודיס וסלול, ונתמלותו שלום וגמול ותמורה לקבול שוכה וקסל, כאשר מוכן הפעל, ווה נאמת יולין תודה, וכרבוי לפ״ו נכסות ותורות, ובקשור עם וכן הכתן הקרבנות לאשר יקריב הקדש לתודה להקב״ס, וא״כ דומה לו וכן התודה, וואת התמת [לך והדמה תורת כהנים ו׳, י״ג עם הפסוק י״ג וע״ו], ולפעמים שלמים לכל נלי וכן בתורן וכ. בע״ע עול בתורן גמול, ואולי בענני תמנו ג״כ הפריעי שְׁלָמֵיהָ.

n. m. (pl. שְׁלָמִים), retributio, compensatio, spec. beneficiorum divinorum (Dank, Erkenntlichkeit), deinde, vel adjecto זֶבַח שְׁלָמִים sive זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמִים (= זֶבַח תּוֹדָה e genere שְׁלָמִים, Lev. 7, 12. cf. v. 13. 15.), vel absolute, sacrificium eucharisticum (Dank-, Lobopfer). LXX. *σωτήριον, εἰρηνικόν* (Friedopfer).

וְשֶׁלֶם

Am. 5, 22. ושלם מריאכם

pl.: שְׁלָמִים

Ex. 24, 5. זבחים שלמים ליי פרים

Ex. 32, 6. ויגשו שלמים
Lev. 3, 1. ואם־זבח שלמים קרבנו
Lev. 3, 6. לזבח שלמים ליי
Lev. 17, 5. וזבחו זבחי שלמים
Lev. 19, 5. 22, 21. זבח שלמים ליי
Lev. 23, 19. לזבח שלמים
Num. 6, 17. זבח שלמים ליי
Num. 15, 8. לפלא־נדר או־שלמים
Dt. 27, 7. וזבחת שלמים
Jos. 8, 31. ויזבחו שלמים
Jos. 22, 23. לעשות עליו זבחי שלמים
1 Sam. 10, 8. לזבח זבחי שלמים
1 S. 11, 15. זבחים שלמים לפני יי
1 Reg. 3, 15. ויעל עלות ויעש שלמים
2 Chr. 30, 22. 33, 16. זבחי שלמים
Prv. 7, 14. זבחי שלמים עלי
Ez. 46, 12. שלמים נדבה ליי

pl.: וּשְׁלָמִים

Jud. 20, 26. 21, 4. ויעלו עלות ושלמים
2 Sam. 6, 17. לפני יי ושלמים
2 Sam. 24, 25. ויעל עלות ושלמים
1 Reg. 9, 25. ושלמים על־המזבח
1 Chr. 16, 1. ויקריבו עלות ושלמים
1 Chr. 21, 26. ויעל עלות ושלמים

pl.: הַשְּׁלָמִים

Lev. 3, 3. והקריב מזבח השלמים
Lev. 4, 10. משור זבח השלמים
Lev. 4, 26. כחלב זבח השלמים
Lev. 4, 31. מעל זבח השלמים
Lev. 4, 35. מזבח השלמים
Lev. 6, 5. חלבי השלמים
Lev. 7, 11. תורת זבח השלמים
Lev. 7, 14. דם השלמים לו יהיה
Lev. 7, 20. בשר מזבח השלמים
Lev. 7, 21. מבשר־זבח השלמים
Lev. 7, 33. המקריב את־דם השלמים
Lev. 7, 37. ולזבח השלמים
Lev. 9, 18. זבח השלמים אשר לעם
Num. 6, 18. תחת זבח השלמים
Num. 7, 17. 23. 29. ולזבח השלמים
35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 77. 83.
Num. 7, 88. בקר זבח השלמים
1 Reg. 8, 63. את זבח השלמים
1 Rg. 8, 64 (bis). ואת חלבי השלמים
2 Rg. 16, 13. ויזרק את־דם־השלמים
2 Chr. 7, 7. ואת חלבי השלמים
2 Chr. 29, 35. בחלבי השלמים
Ez. 45, 17. העולה ואת־השלמים

pl.: וְהַשְּׁלָמִים

Lev. 9, 22. והעלה והשלמים
1 Sam. 13, 9. העלה והשלמים
28. 6, 18. מהעלות העולה והשלמים
1 Chr. 16, 2. העלה והשלמים

pl.: לַשְּׁלָמִים

Lev. 9, 4. ושור ואיל לשלמים
Num. 6, 14. תמים לשלמים

pl.: וְלַשְּׁלָמִים

2 Chr. 31, 2. לעלה ולשלמים
Ez. 45, 15. ולעולה ולשלמים

pl. constr.: שַׁלְמֵי

Lv. 10, 14. מזבחי שלמי בני ישראל

pl. suff.: וּבְשַׁלְמֵינוּ

Jos. 22, 27. ובזבחינו ובשלמינו

pl. cum suff.: שְׁלָמֶיךָ

Ex. 20, 24. עלתיך ואת־שלמיך

pl. c. suff.: שַׁלְמֵיכֶם

Lev. 7, 32. מזבחי שלמיכם
Num. 10, 10. ועל זבחי שלמיכם
Ez. 43, 27. עולותיכם ואת־שלמיכם

pl. c. suff.: וּלְשַׁלְמֵיכֶם

Num. 29, 39. ולנסכיכם ולשלמיכם

pl. cum suff.: שַׁלְמָיו

Lev. 7, 13. זבח תודת שלמיו
Lev. 7, 15. ובשר זבח תודת שלמיו
Lev. 7, 18. מבשר־זבח שלמיו

Lev. 7, 29. את־זבח שלמיו
Lev. 7, 29. מזבח שלמיו
Ez. 46, 2. את־עולתו ואת־שלמיו
Ez. 46, 12. את־עלתו ואת־שלמיו

pl. c. suff.: שַׁלְמֵיהֶם

Ex. 29, 28. מזבחי שלמיהם
Lev. 7, 34. מזבחי שלמיהם

שָׁלֵם

ז״ו, ומוכנו תגמול ומשנת על קיק [פעגענלטונג], ומישקל מקוריי של סכנד, ע״ל קְשַׁר, הֶבֶר [ירמי׳ ס׳, י״ג], שאר התמוכה סכקניית תמכו שלל נְשֹׁאת, מְלֵאת, ובפריעי סיסי שְׁלֵמֵי, ומשנת ג״כ נחלוף עם שָׁלֵם.

n. m. inf. piël. (ad s. f. הֶבֶר, קְשַׁר, מְלֵאת, נְשֹׁאת; inde n. pr. gentil. שְׁלֵמִי a שָׁלֵם, pro quo vicissim ponitur שַׁלֵּם), retributio, compensatio. LXX. *ἀνταποδιδόναι.*

וְשַׁלֵּם

Dt. 32, 35. לי נקם ושלם

שָׁלֵם

ז״ו, נדומה על שָׁלֵם, נדמיון המכוון, ומישקל משקל שְׁלֻחַת, כְּפֶר, מְלֵאָה.

n. m. (ad s. f. כְּפֶר, מְלֵאָה, שְׁלֻחַת), significationis ejusdem, ac שָׁלֵם. LXX. *ἀνταπόδοσις, εἰρηνικός.*

הַשָּׁלֵם

Hos. 9, 7. באו ימי השלם

בַּשָּׁלוֹם

Mich. 7, 3. והשפט בשלם

pl.: שְׁלוֹמִים

Jes. 34, 8. שנת שלומים לריב ציון

שַׁלְמָה

ז״כ, גזיר שְׁלוֹם מזכרי, ומישקל משקל גְּדֻפָּה, כְּפֶרֶת, מְלֵאָה, ומוכנו כמו מזכרי.

n. f. (a m. שְׁלוֹם, ad s. f. כְּפֶרֶת, מְלֵאָה, גְּדֻפָּה), retributio, poena. LXX. *ἀνταπόδοσις.*

constr.: וְשַׁלְמַת

Ps. 91, 8. ושלמת רשעים תראה

שַׁלְמָן

ז״ו, גזיר שֶׁלֶם, ע״מ בַּדְמָן מן דֶּדֶם, ומוכנו כמו שלם, לומר גמול ושלוס, בסשקלה על השקלה ובתיכת מתכת.

n. m. (a primit. שֶׁלֶם, ad s. f. בַּדְמָן a דֶּדֶם), munus, largitio, donum, ad corrumpendum. LXX. *ἀνταπόδομα.*

pl.: שַׁלְמַנִּים

Jes. 1, 23. ורדף שלמנים

שָׁלוֹם

ת״ו נתמלותו, ע״מ קדוש, כאשר השלוס לנכסה, שלוס נעלמותי, ועוד פסוקים סרבה יוכיחו. ובאשר מעמד השוטרי והסגלתי והנכיחות והכבן, ויון שלוס נעלמותי, כמו יון תמס. ולפעמים כמו תמיס נמסתר וכלול, ולפעמים כמו נוטף ושקט, ולפעמים כמו שוחד וידיד, ומוס כתעכס, כמו שַׁלַּאם נערכי, לנין התמיחות והשוגר ושקט נרכה ושלוס ומכוסה כניחות ויול, וכדומה מן השלוח של הפעל.

adj. m. (ad s. f. קָדוֹשׁ), integer, incolumis, sanus, numero absolutus, pacatus, amicus; deinde subst. integritas, salus, prosperitas et externa et interna (positive id, quod negative יְשׁוּעָה), spec. pax, *εἰρήνη* (in N. T. de statu quo quis, nil amplius desiderans, omni ex parte sibi satis factum esse sentit, Mt. 10, 13. Joh. 14, 27. etc.); amicitia, concordia, copulatione notionum gravissima profecto ac pulcherrima. Inde n. pr. sponsae שְׁוּלַמִּית (die Salomobraut, die Friedensreiche), quod Alexandrin., quasi ex שְׁוּנַמִּית liquidarum commutatione ortum, transfert *ἡ Σουναμίτις*, A. et Quinta: *ἡ εἰρηνεύουσα*, Symm. male: *ἡ ἐσκυλευμένη*. LXX. *τέλειος, σύμπας, εἰρηνικός, τέλειος, ὅσιος, ἵλεως, φίλος; σωτηρία, σωτήριον, εἰρήνη, χαρά, ἀγωγή, εὐθηνεῖν, ὑγιαίνειν, χαίρειν, εἰρηνεύειν, ἀποδιδόναι;* בְּשָׁלוֹם, *ὑγιής;* שָׁאַל לְשָׁלוֹם, *ἀσπάζεσθαι.*

ויאמרו שלום Gn. 29, 6.
שלום לכם אל־תיראו Gn. 43, 23.
ויאמרו שלום לעבדך Gn. 43, 28.
ונתתי שלום בארץ Lev. 26, 6.
וישם לך שלום Num. 6, 26
את־בריתי שלום Num. 25, 12.
דברי שלום לאמר Dt. 2, 26.
והיה אם־שלום תענך Dt. 20, 11.
לאמר שלום יהיה־לי Dt. 29, 18.
ויעש להם יהושע שלום Jos. 9, 15.
כי שלום בין Jud. 4, 17.
שלום לך אל־תירא Jud. 6, 23.
ויקרא־לו יי שלום Jud. 6, 24.
הזקן שלום לך Jud. 19, 20.
ויקראו להם שלום Jud. 21, 13.
ויהי שלום בין ישראל 1 S. 7, 14.
ויאמר שלם בואך 1 Sam. 16, 4.
ויאמר שלום לזבח 1 Sam. 16. 5.
טוב שלום לעבדך 1 Sam. 20, 7.
כי־שלום לך ואין דבר 1 Sam. 20, 21.
ואתה שלום וביתך שלום 1 S. 25, 6.
וכל אשר־לך שלום 1 Sam. 25, 6.
כל־הטם יהיה שלום 2 Sam. 17, 3.
ויאמר אל־המלך שלום 2 S. 18, 28.
שלום לנער לאבשלום 2 S. 18, 29.
ויאמר שלום 1 Reg. 2, 13.
יהיה שלום עד־עולם 1 Reg. 2, 33.
ויהי שלם בין חירם 1 Reg. 5, 26.
ותאמר שלום 2 Reg. 4, 23.
ותאמר שלום 2 Reg. 4, 26.
ויאמר שלום אדני שלחני 2 Rg. 5, 22.
הלא אם־שלום ואמת 2 Reg. 20, 19.
שלום שלום לך 1 Chr. 12, 18.
אין שלום ליוצא ולבא 2 Chr. 15, 5.
דברי שלום ואמת Esth. 9, 30.
ודבר שלום לכל־זרעו Esth. 10, 3.
וידעת כי־שלום אהלך Job. 5, 24.
בתיהם שלום מפחד Job. 21, 9.
עשה שלום במרומיו Job. 25, 2.
דברי שלום עם־רעיהם Ps. 28, 3.
בקש שלום ורדפהו Ps. 34, 15.
כי לא שלום ידברו Ps. 35, 20.
והתענגו על־רב שלום Ps. 37, 11.
כי־אחרית לאיש שלום Ps. 37, 37.
אין־שלום בעצמי Ps. 38, 4.
ישאו הרים שלום Ps. 72, 3.
ורב שלום עד־בלי ירח Ps. 72, 7.
כי ידבר שלום אל־עמו Ps. 85, 9.
שלום רב לאהבי תורתך Ps. 119, 165.
עם שונא שלום Ps. 120, 6.
אני־שלום וכי אדבר Ps. 120, 7.
יהי־שלום בחילך Ps. 122, 7.
אדברה־נא שלום בך Ps. 122, 8.
שלום על־ישראל Ps. 125, 5. 128, 6.
השם־גבולך שלום Ps. 147, 14.
וכל־נתיבותיה שלום Prv. 3, 17.
ולירעצי שלום שמחה Prv. 12, 20.
ועת שלום Eccl. 3, 8.
כמוצאת שלום Cant. 8, 10.
אבי־עד שר־שלום Jes. 9, 5.
שלום שלום בך בטוח Jes. 26, 3.
יי תשפת שלום לנו Jes. 26, 12.

Jes. 27, 5. יעשה שלום לי
Jes. 27, 5. שלום יעשה־לי
Jes. 32, 17. מעשה הצדקה שלום
Jes. 32, 18. בנוה שלום
Jes. 33, 7. מלאכי שלום מר יבכיון
Jes. 39, 8. כי יהיה שלום ואמת בימי
Jes. 41, 3. ירדפם יעבור שלום
Jes. 45, 7. עשה שלום ובורא רע
Jes. 48, 22. אין שלום אמר י״י
Jes. 52, 7. משמיע שלום מבשר טוב
Jes. 54, 13. ורב שלום בניך
Jes. 57, 2. יבוא שלום ינוחו ׳ שלום ׳ ילכו למשכבותם
Jes. 57, 19. ולקרוב אין שלום אמר אלהי לרשעים
Jes. 57, 21. דרך שלום לא ידעו
Jes. 59, 8. כל דרך בה לא ידע שלום
Jes. 60, 17. ושמתי פקדתך שלום
Jes. 66, 12. כנהר שלום
Jer. 4, 10. לאמר שלום יהיה לכם
Jer. 6, 14. שלום ׳ שלום ואין שלום 8, 11.
Jer. 9, 7. שלום את־רעהו ידבר
Jer. 12, 5. ובארץ שלום אתה בוטח
Jer. 12, 12. אין שלום לכל־בשר
Jer. 23, 17. שלום יהיה לכם
Jer. 29, 7. בשלומה יהיה לכם שלום
Jer. 29, 11. מחשבות שלום
Jer. 30, 5. פחד ואין שלום
Jer. 33, 6. עתית שלום ואמת
Ez. 7, 25. ובקשו שלום ואין
Ez. 13, 10. לאמר שלום ואין שלום
Ez. 13, 16. חזון שלם ואין שלם
Ez. 34, 25. וכרתי להם ברית שלום 37, 26.
Dan. 10, 19. שלום לך חזק וחזק
Mich. 3, 5. וקראו שלום
Mich. 5, 4. והיה זה שלום
Nah. 2, 1. משמיע שלום
Hag. 2, 9. ובמקום הזה אתן שלום
Zach. 6, 13. ועצת שלום תהיה
Zach. 8, 10. אין־שלום מן־הצר
Zach. 8, 16. ומשפט שלום שפטו
Zach. 9, 10. ודבר שלום לגוים

וְשָׁלוֹם

1 Reg. 5, 4. ושלום היה לי
1 Chr. 12, 18. ושלום לעזרך
1 Chr. 22, 9. ושלום ושקט אתן
Ps. 85, 11. צדק ושלום נשקו
Prv. 3, 2. ושלום יוסיפו לך

c. h int.: הַשָּׁלוֹם

Gn. 29, 6. השלום לו ויאמרו שלום
Gn. 43, 27. ויאמר השלום אביכם
2 S. 18, 32. השלום לנער לאבשלום
2 Sam. 20, 9. השלום אתה אחי
1 Rg. 2, 13. השלום באך ויאמר שלום
2 Reg. 4, 26. השלום לך
2 Reg. 4, 26. השלום לאישך
2 Reg. 4, 26. השלום לילד
2 Reg. 5, 21. ויאמר השלום
2 Reg. 9, 11. ויאמר לו השלום
2 Reg. 9, 17. לקראתם ויאמר השלום
2 Reg. 9, 18. כה־אמר המלך השלום
2 Reg. 9, 22. ויאמר השלום יהוא
2 Reg. 9, 31. השלום זמרי הרג אדניו

הַשָּׁלוֹם

2 Reg. 9, 22. מה השלום
Jer. 25, 37. ונדמו נאות השלום
Jer. 33, 9. ועל כל־השלום
Zach. 8, 12. כי־זרע השלום

וְהַשָּׁלוֹם

Zach. 8, 19. והאמת והשלום אהבו
Mal. 2, 5. החיים והשלום

בְּשָׁלוֹם

Gn. 15, 15. תבוא אל־אבתיך בשלום
Gn. 26, 29. ונשלחך בשלום
Gn. 26, 31. וילכו מאתו בשלום
Gn. 28, 21. ושבתי בשלום
Ex. 18, 23. על־מקמו יבא בשלום
Jos. 10, 21. אל־יהושע מקדה בשלום
Jud. 8, 9. לאמר בשובי בשלום
Jud. 11, 13. השיבה אתהן בשלום
Jud. 11, 31. בשובי בשלום מבני עמון
1 Sam. 29, 7. שוב ולך בשלום
2 Sam. 3, 21. את־אבנר וילך בשלום
2 Sam. 3, 22. כי שלחו וילך בשלום
2 Sam. 3, 23. וישלחהו וילך בשלום
2 S. 15, 9. ויאמר־לו המלך לך בשלום
2 Sam. 15, 27. שבה העיר בשלום
2 S. 19, 25. עד־היום אשר־בא בשלום
2 Sam. 19, 31. בשלום אל־ביתו
1 Reg. 2, 5. דמי־מלחמה בשלם
1 Reg. 2, 6. שיבתו בשלם שאל
1 Reg. 22, 17. איש־לביתו בשלום
1 Reg. 22, 27. עד באי בשלום
1 Reg. 22, 28. אם־שוב תשוב בשלום ונאספת אל־קברתיך בשלום
2 Reg. 22, 20.
2 Chr. 18, 16. איש־לביתו בשלום
2 Chr. 18, 26. עד שובי בשלום
2 Chr. 18, 27. שוב תשוב בשלום
2 Chr. 19, 1. אל־ביתו בשלום
2 Chr. 34, 28. קבריתיך בשלום
Ps. 4, 9. בשלום יחדו אשכבה
Ps. 55, 19. פדה בשלום נפשי
Jer. 34, 5. בשלום תמות
Jer. 43, 12. ויצא משם בשלום
Mal. 2, 6. בשלום ובמישור הלך

בַּשָּׁלוֹם

Job. 15, 21. בשלום שודד יבואנו
Ps. 29, 11. יברך את־עמו בשלום

וּבְשָׁלוֹם

Jes. 55, 12. ובשלום תובלון

לְשָׁלוֹם

Gn. 37, 4. ולא יכלו דברו לשלם
Gn. 43, 27. וישאל להם לשלום
Gn. 44, 17. עלו לשלום אל־אביכם
Ex. 4, 18. לך לשלום
Ex. 18, 7. וישאלו איש־לרעהו לשלום
Dt. 20, 10. וקראת אליה לשלום
Jud. 18, 6. לכו לשלום
Jud. 18, 15. וישאלו־לו לשלום
1 Sam. 1, 17. ויאמר לכי לשלום
1 Sam. 10, 4. ושאלו לך לשלום
1 S. 17, 18. ואת־אחיך תפקד לשלום
1 Sam. 17, 22. וישאל לאחיו לשלום
1 S. 20, 13. ושלחתיך והלכת לשלום
1 Sam. 20, 42. לדוד לך לשלום
1 S. 25, 5. ושאלתם־לו בשמי לשלום
1 Sam. 25, 35. עלי לשלום לביתך
1 Sam. 30, 21. וישאל להם לשלום
2 Sam. 8, 10. לשאל־לו לשלום
1 Reg. 20, 18. אם־לשלום יצאו
2 Reg. 5, 19. ויאמר לו לך לשלום
1 Chr. 12, 17. אם־לשלום באתם אלי
1 Chr. 18, 10. לשאול־לו לשלום
Jes. 38, 17. הנה לשלום מר־לי מר
Jer. 8, 15. קוה לשלום ואין טוב
Jer. 14, 19. קוה לשלום ואין טוב
Jer. 15, 5. לשאל לשלם לך
Jer. 28, 9. אשר ינבא לשלום
Jer. 38, 4. איננו דרש לשלום

וּלְשָׁלוֹם

2 Reg. 9, 18. 19. מה־לך ולשלום
Jes. 9, 6. ולשלום אין־קץ

מְשָׁלוֹם

Thr. 3, 17. ותזנח משלום נפשי

constr.: שְׁלוֹם

Gn. 37, 14. את־שלום אחיך
Gn. 37, 14. ואת־שלום הצאן
Gn. 41, 16. יענה את־שלום פרעה
Esth. 2, 11. לדעת את־שלום אסתר
Ps. 35, 27. החפץ שלום עבדו
Ps. 73, 3. שלום רשעים אראה
Ps. 122, 6. שאלו שלום ירושלם
Jer. 14, 13. שלום אמת אתן לכם
Jer. 29, 7. ודרשו את־שלום העיר

constr.: לִשְׁלוֹם

2 Sam. 11, 7. וישאל דוד לשלום יואב
2 Rg. 10, 13. ונרד לשלום בני־המלך

constr.: וְלִשְׁלוֹם

2 Sam. 11, 7. ולשלום העם
2 Sam. 11, 7. ולשלום המלחמה

cum suff.: שְׁלוֹמִי

Ps. 41, 10. גם־איש שלומי
Jes. 54, 10. וברית שלומי לא תמוט
Jer. 16, 5. אספתי את־שלומי

cum suff.: שְׁלֹמִי

Jer. 20, 10. כל אנוש שלמי

cum suff.: שְׁלוֹמֵנוּ

Jes. 53, 5. מוסר שלומנו עליו

cum suff.: שְׁלוֹמְךָ *p.*

Jer. 38, 22. ויכלו לך אנשי שלמך

cum suff.: שְׁלוֹמֶךָ *p.*

Jes. 48, 18. ויהי כנהר שלומך
Obad. 1, 7. יכלו לך אנשי שלמך

cum suff.: בְּשְׁלוֹמָהּ

Jer. 29, 7. בשלומה יהיה לכם שלום

cum suff.: שְׁלֹמֶם

Dt. 23, 7. לא־תדרש שלמם
Esr. 9, 12. ולא תדרשו שלמם

pl.: שְׁלוֹמִים

Jer. 13, 19. הגלת שלומים

pl.: וְלִשְׁלוֹמִים

Ps. 69, 23. ולשלומים למוקש

pl. c. suff.: בִּשְׁלֹמָיו

Ps. 55, 21. שלח ידיו בשלמיו

שָׁלֵם

ע״ו, נזקמי כמו אלוס נעגבי, גלי מפרש המונן. נז״ע שְׁלֵם פרעון קונ, שְׁלֵמִי נתכנוס מלוק ומכלל, הַשְׁלֵמִים גמול ופרעון, תְּשֻׁלְּמָא פרעון וגמול, תְּשֻׁלְּמוּ, אַשְׁלְמָתָא, אַשְׁלְמָנָה.

n. m., quod easdem notiones pacis ac generatim prosperitatis consertas habet, ac hebraicum שָׁלוֹם.

LXX. εἰρήνη.

Esr. 4, 17. שלם וכעת

def.: שַׁלְמָא

Esr. 5, 7. מלכא שלמא כלא

cum suff.: שַׁלְמְכוֹן

Dan. 3, 31. שלמכון ישגא
Dan. 6, 26. שלמכון ישגא

שָׁלַם

פ״כ, וסעתיד יִשְׁלַם, ומוכנו קלינת וכנילת נעל אֶשְׁלַם עצב ויכך, אלימם וקלינת מקן, אצר ירם סמוכה נגוף, פתיקת וסרקת קרנ, וכדומה מן המצאלות, נמונן אל קלינם, ונתכנוס שְׁלֵמָה מצלמו, כנ סנרך. מיכו המצאת שְׁלֵמָה, וכמעט ג״כ קנל אֲשַׁלֵּם, סְלֵמָה, ותקת קלם עי׳ סקקב וסצווי.

v. comp. tr. (impf. יְשַׁלֵּם), *extrahere*, velut gramen in tectis luxurians vel spiculum medio in corpore fixum, *exuere* calceum, *stringere* gladium, targ. שְׁלֵם, cogn. סְלֵם, אֲסַלֵּם, λαπ-άζειν, ἀ-λαπ-άζειν (λάφ-υρα, exuviae). LXX. σπᾶν, ἐκ-; ὑπολύειν; שְׁלֵם חֶרֶב collect. σπώμενοι ῥομφαίαν, ἕλκοντες ῥομφαίαν. A. Ψ. 129, 6. ἀνέθαλεν, sequente Hieronymo: quod statim ut *viruerit*. S. egregie: ἐκκαυλῆσαι (mit Stumpf und Stiel ausraufen), ubi Alex. Th. et Quinta: ἐκσπασθῆναι, Sexta: ἐκστερεῶσαι.

3 perf.: שָׁלַם

Jud. 3, 22. כי לא שלם החרב מבטנו
Jud. 8, 20. ולא־שלם הנער חרבו
Ruth 4, 7. שלם איש נעלו
Job. 20, 25. שלם ויצא מגוה
Ps. 129, 6. שקדמת שלם יבש

part. masc.: שֹׁלֵם *sg.*

Jud. 8, 10. אלם איש שלם חרב
Jud. 20, 2. איש רגלי שלם חרב
Jud. 20, 15. 17. 46. אלם איש שלם חרב
Jud. 20, 35. כל־אלה שלם חרב
2 Sam. 24, 9. איש־חיל שלם חרב
2 Reg. 3, 26. איש שלם חרב
1 Chr. 21, 5. ומאה אלם איש שלם חרב
1 Chr. 21, 5. שלם חרב

p. pl. constr.: שֹׁלְפֵי

Jud. 20, 25. כל־אלה שלפי חרב

part. fem.: שְׁלוּפָה *sg.*

Num. 22, 23. וחרבו שלופה בידו
Jos. 5, 13. וחרבו שלופה בידו
1 Chr. 21, 16. וחרבו שלופה בידו

part. fem.: שְׁלֻפָה *sg.*

Num. 22, 31. וחרבו שלפה בידו

impt. sg.: שְׁלָם

Jud. 9, 54. שלם חרבך ומותתני
1 Sam. 31, 4. שלם־חרבך ודקרני בה
1 Chr. 10, 4. שלם חרבך ודקרני בה

3 imperf.: וַיִּשְׁלָם

Ruth 4, 8. קנה־לך וישלם נעלו

3 impf. c. s.: וַיִּשְׁלְפֵהוּ

1 Sam. 17, 51. וישלפה מתערה

שָׁלֹשׁ

סם מספרי, לקצי לנקבי, והסמך שְׁלֹשׁ, ולפני מקף שְׁלֹשׁ־, ולזכרי שְׁלֹשָׁה וסמיכותו שְׁלֹשֶׁת ונכנו שְׁלָשְׁתָּם, שְׁלָשְׁתְּכֶם, והרבוי לזכרים שְׁלֹשִׁים. מוכנו ג׳ לקדים, זקוכנו למספר לקד [דכריים], והרבוי ג׳ עזרות, כדרך הרבוי בספרים העקרים, ולפעמים המספר כמו שלש פעמים. ולפני ליסודו וקקוכו הכא כבר קקדמי תקדמותו בספרי מערכ מספרי תלמוד זבלי לרם.

num. card. fem. (c. שְׁלֹשׁ־, m. שְׁלֹשָׁה, c. s. שְׁלֹשֶׁת, שְׁלָשְׁתָּם, שְׁלָשְׁתְּכֶם; pl. שְׁלֹשִׁים), tres, interdum: ter, pl. triginta. V. Systema Linguae Aramaicae §. 208. LXX. τρεῖς (τρεῖς σίκλοι), τρίτος, τριστάτης; m. τρίτος, τριταῖος, τριετίζων, τρισσεύειν; שְׁלֹשֶׁת יָמִים, שְׁלֹשֶׁת חֲדָשִׁים, τριημερία; שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, τρίς, τρισ-σῶς, τοῦτο τρίτον (זֶה שָׁלֹשׁ רְגָלִים); שְׁלֹשׁ שִׁנַּיִם, τριόδους (Dreizack); בֶּן־שָׁלֹשׁ שָׁנִים, τριετής.

שָׁלוֹשׁ

Gn. 11, 13. שלש שנים וארבע מאות
Gn. 11, 15. שלש שנים וארבע מאות
Ex. 6, 18. שלש ושלשים ומאת
Ex. 7, 7. ואהרן בן־שלש ושמנים
Ex. 23, 14. שלש רגלים תחג לי
Ex. 23, 17. שלש פעמים בשנה
Ex. 34, 23. 24. שלש פעמים בשנה
Lev. 19, 23. שלש שנים יהיה לכם
Num. 22, 28. 33. זה שלש רגלים
Num. 22, 32. זה שלש רגלים
Num. 24, 10. זה שלש פעמים

שלש ועשרים ומאת שנה

Num. 33, 39.
Nnm. 35, 14. שלש הערים תתנו
Num. 35, 14. שלש הערים תתנו
Dt. 4, 41. יבדיל משה שלש ערים
Dt. 14, 28. מקצה ׳ שלש שנים
Dt. 16, 16. שלש פעמים ׳ בשנה

שלש ערים תבדיל לך Dt. 19, 2.
שלש ערים תבדיל Dt. 19, 7.
שלש ערים על השלש Dt. 19, 9.
ערים שלש Jos. 21, 32.
על־ישראל שלש שנים Jud. 9, 22.
שלש פעמים התלת בי Jud. 16, 15.
וישתחו שלש פעמים 1 Sam. 20, 41.
ויהי־שם שלש שנים 2 Sam. 13, 38.
שלש שנים 2 Sam. 21, 1.
שלש אנכי נוטל עליך 2 Sam. 24, 12.
ויהי מקץ שלש שנים 1 Reg. 2, 39.
אל־מחזה שלש פעמים 1 Reg. 7, 4. 5.
שלש פעמים בשנה 1 Reg. 9, 25.
שלש שנים מלך בירושלם 1 Rg. 15, 2.
בשנת שלש לאסא 1 Rg. 15, 28. 33.
על־הילד שלש פעמים 1 Reg. 17, 21.
וישבו שלש שנים 1 Reg. 22, 1.
ויך שלש־פעמים 2 Reg. 13, 18.
שלש פעמים תכה 2 Reg. 13, 19.
שלש פעמים הכהו 2 Reg. 13, 25.
ויצר עליה שלש שנים 2 Reg. 17, 5.
בשנת שלש להושע 2 Reg. 18, 1.
מקצה שלש שנים 2 Reg. 18, 10.
יהויקים עבד שלש שנים 2 Rg. 24, 1.
וקמת הכתרת שלש אמה 2 Rg. 25, 17.
שלוש אני נטה עליך 1 Chr. 21, 10.
אם־שלוש שנים רעב 1 Chr. 21, 12.
ובנות שלוש 1 Chr. 25, 5.
ואמות שלוש קומתו 2 Chr. 6, 13.
שלוש פעמים בשנה 2 Chr. 8, 13.
לשנים שלוש 2 Chr. 11, 17.
ושלמה לשנים שלוש 2 Chr. 11, 17.
שלוש שנים מלך 2 Chr. 13, 2.
ובשנת שלוש למלכו 2 Chr. 17, 7.
מבן שלוש שנים 2 Chr. 31, 16.
בן־שלש ועשרים שנה
יואחז 2 Chr. 36, 2.
בשנת שלוש למלכו Esth. 1, 3.
פעמים שלש עם־גבר Job. 33, 29.
שלוש הנה לא תשבענה Prv. 30, 15.
תחת שלוש רגזה ארץ Prv. 30, 21.
שלש שנים אות ומופת Jes. 20, 3.
זה שלש ועשרים Jer. 25, 3.
שלש דלתות Jer. 36, 23.
בשנת שלש ועשרים Jer. 52, 30.
שלש אמות מפר Ez. 40, 48.
שלוש ושלשים פעמים Ez. 41, 6.
שלוש אמות גבה Ez. 41, 22.
בשנת שלוש למלכות Dan. 1, 1.
ולגדלם שנים שלוש Dan. 1, 5.
בשנת שלוש למלכות Dan. 8, 1.
בשנת שלוש לכורש Dan. 10, 1.
שתים שלוש עירים Am. 4, 8.

וְשָׁלֹשׁ

ובנתיו שלשים ושלש Gn. 46, 15.
ושלש אמות קמתו Ex. 27, 1.
ושלש אמות קמתו Ex. 38, 1.
עשרים ושלש שנה Jud. 10, 2.
שלשים ושלש שנה 2 Sam. 5, 5.
מלך שלשים ושלש שנים 1 Rg. 2, 11.
ושלש באמה קומתה 1 Reg. 7, 27.
עשרים ושלש שנה 2 Reg. 12, 7.
בשנת עשרים ושלש 2 Reg. 13, 1.
בן־עשרים ושלש שנה
יהואחז 2 Reg. 23, 31.
עשרים ושלוש ערים 1 Chr. 2, 22.
ושלשים ושלוש שנה מלך 1 Chr. 3, 4.
מלך שלשים ושלוש 1 Chr. 29, 27.
שבעה בנים ושלש בנות Job. 1, 2.
שבעה בנים ושלוש בנות Job. 42, 13.
ושלש אמות מפר Ez. 40, 48.

num. fem.: דְּשָׁלֹשׁ

על השלש האלה Dt. 19, 9.

num. fem.: בְּשָׁלֹשׁ

בשלש שנים כשני שכיר Jes. 16, 14.

num. fem.: לְשָׁלֹשׁ

אחת לשלש שנים 2 Chr 9, 21.

num. f. constr.: שְׁלֹשׁ

שלש מאות שנה Gn. 5, 22.
שלש מאות אמה Gn. 6, 15.
שלש מאות שנה Gn. 9, 28.
בן־שלש עשרה שנה Gn. 17, 25.
מהרי שלש סאים Gn. 18, 6.
שלש מאות כסף Gn. 45, 22.
שלש־מאות אלף Num. 31, 36. 43.
ערים שלש־עשרה Jos. 19, 6. 21, 4. 6.
שלש־עשרה ערים Jos. 21, 19.
שלש־עשרה עיר Jos. 21, 33.
שלש מאות איש Jud. 7, 6.
שלש־מאות האיש Jud. 7, 16.
ויתקעו שלש־מאות Jud. 7, 22.
שלש מאות שנה Jud. 11, 26.
שלש־מאות שועלים Jud. 15, 4.
והמזלג שלש השנים 1 Sam. 2, 13.
שלש מאות אלף 1 Sam. 11, 8.
שלש־מאות וששים איש 2 S. 2, 31.
שלש מאות משקל נחשת 2 S. 21, 16.
על־שלש מאות חלל 2 Sam. 23, 18.
שלש עשרה שנה 1 Reg. 7, 1.
ופילגשים שלש מאות 1 Reg. 11, 3.
שלש מאות ככר־כסף 2 Reg. 18, 14.
שלש־עשרה עיר 1 Chr. 6, 45.
ערים שלש עשרה 1 Chr. 6, 47.
על־שלש־מאות 1 Chr. 11, 11.
על־שלש מאות חלל 1 Chr. 11, 20.
שחוט שלש מאות זהב 2 Chr. 9, 16.
מיהודה שלש מאות אלף 2 Chr. 14, 7.
ומרכבות שלש מאות 2 Chr. 14, 8.
שלש מאות אלף 2 Chr. 17, 14.
וימצאם שלש־מאות אלף 2 Chr. 25, 5.
שלש מאות אלף 2 Chr. 26, 13.
ובקר שלש מאות 2 Chr. 35, 8.
שלש מאות שבעים ושנים Esr. 2, 4.
שלש מאות עשרים Esr. 2, 17.
שלש מאות ועשרים Esr. 2, 32.
שלש מאות ארבעים Esr. 2, 34.
שלש מאות תשעים Esr. 2, 58.
שלש־מאות ששים Esr. 2, 64.
שלש מאות שלשים Esr. 2, 65.
שלש מאות הזכרים Esr. 8, 5.
שלש מאות שבעים Neh. 7, 9.
שלש מאות עשרים ושנים Neh. 7, 17.
שלש מאות עשרים ושמנה Neh. 7, 22.
שלש מאות עשרים Neh. 7, 23.
שלש מאות ועשרים Neh. 7, 35.
שלש מאות ארבעים שלש־מאות תשעים Neh. 7, 36.
ושנים אלפים שלש־מאות Neh. 7, 60.
וששים שלש מאות שלשים Neh. 7, 66.
ושבעה Neh. 7, 67.
שלש מאות איש Esth. 9, 15.
מן־שלש עשרה שנה Jer. 25, 3.
שלש־מאות ותשעים Ez. 4, 5. 9.
שלש עשרה אמות Ez. 40, 11.
שלש מאות שלשים Dan. 12, 12.

num. f. constr.: שְׁלֹשׁ־ *s. M.*

ואם־שלש־אלה Ex. 21, 11.

num. f. constr.: וְשָׁלֹשׁ

ושלש מאות שנה Gn. 5, 23.
ושלש־עשרה שנה מרדו Gn. 14, 4.
שמנה עשר ושלש מאות Gn. 14, 14.
ושלש מאות Num. 1, 23. 2, 13.
ששים ושלש מאות Num. 3, 50.
ששים אלף ושלש מאות Nu. 26, 25.
הוא ושלש־מאות האיש Jud. 8, 4.
ושלש־מאות מגנים זהב 1 Rg. 10, 17.
ושלש־מאות מגנים זהב 2 Chr. 9, 16.
אלפים ושלש מאות Dan. 8, 14.

num. f. constr.: בְּשָׁלֹשׁ

בשלש מאות האיש Jud. 7, 7.

בשלש־עשרה שנה Jer. 1, 2.

num. f. constr.: וּבְשָׁלֹשׁ

ובשלש־מאות האיש Jud. 7, 8.

num. f. constr.: לְשָׁלֹשׁ

לשלש השנים Lev. 25, 21.

num. f. constr.: וְלָשָׁלֹשׁ

ולשלש קלשון 1 Sam. 13, 21.

constr.: * כְּמִשְׁלֹשׁ

* כמשלש חדשים Gn. 38, 24.

num. masc.: שְׁלוֹשָׁה

ויולד נח שלשה בנים Gn. 6, 10.
שלשה אלה בני־נח Gn. 9, 19.
והנה שלשה אנשים Gn. 18, 2.
שלשה עדרי־צאן Gn. 29, 2.
ילדתי לו שלשה בנים Gn. 29, 34.
ובגפן שלשה שריגם Gn. 40, 10.
שלשה סלי חרי Gn. 40, 16.
ותצפנהו שלשה ירחים Ex. 2, 2.
שלשה קני מנרה Ex. 25, 32. 37, 18.
שלשה גבעים Ex. 25, 33.
עמדיהם שלשה Ex. 27, 14. 15.
ואדניהם שלשה Ex. 27, 14. 15.
שלשה גבעים משקדים Ex. 37, 19.
עמודיהם שלשה Ex. 38, 14. 15.
ואדניהם שלשה Ex. 38, 14. 15.
שלשה והמשים אלף Nu. 1, 43. 2, 30.
שלשה ושבעים ומאתים Num. 3, 43.
סלת שלשה עשרנים Num. 15, 9.
שלשה וארבעים אלף Num. 26, 7.
שלשה וחמשים אלף Num. 26, 47.
שלשה ועשרים אלף Num. 26, 62.
שלשה עשרנים לפר Num. 28, 20. 28. 29, 3. 9.
שלשה עשר אילם Num. 29, 13.
שלשה עשרנים Num. 29, 14.
או שלשה עדים Dt. 17, 6.
או על־פי שלשה־עדים Dt. 19, 15.
את־שלושה בני הענק Jos. 15, 14.
שלשה אנשים לשבט Jos. 18, 4.
את־שלשה בני הענק Jud. 1, 20.
שלשה ראשים Jud. 7, 16.
בפרים שלשה 1 Sam. 1, 24.
ותלד שלשה־בנים 1 Sam. 2, 21.
ומצאוך שם שלשה אנשים 1 S. 10, 3.
נשא שלשה ככרות 1 Sam. 10, 3.
נשא שלשה גדיים 1 Sam. 10, 3.
העם שלשה ראשים 1 Sam. 11, 11.
שלשה ראשים 1 Sam. 13, 17.
שלשה ימים ושלשה לילות 1 Sam. 30, 12.
כי חליתי היום שלשה 1 S. 30, 13.
שלשה בני צרויה 2 Sam. 2, 18.
הגתי שלשה חדשים 2 Sam. 6, 11.
שלושה בנים 2 Sam. 14, 27.
ויקח שלשה שבטים 2 Sam. 18, 14.
ואם־שלשה חדשים 2 Sam. 24, 13.
שלשה טורי גזית 1 Reg. 6, 36.
ושקפים שלשה טורים 1 Reg. 7, 4.
שלשה טורים גזית 1 Reg. 7, 12.
שלשה פנים ׀ צפונה 1 Reg. 7, 25.
לכור־עד שלשה ימים 1 Reg. 12, 5.
ויבקשו שלשה ימים 2 Reg. 2, 17.
שנים שלשה סריסים 2 Reg. 9, 32.
שלושה נולד לו 1 Chr. 2, 3.
ויואב ועשה־אל שלשה 1 Chr. 2, 16.
וחזקיה ועזירקם שלשה 1 Chr. 3, 23.
בלע ובכר וידיעאל שלשה 1 Chr. 7, 6.
וירדו שלושה 1 Chr. 11, 15.
ימים שלושה אכלים 1 Chr. 12, 39.
בביתו שלשה חדשים 1 Chr. 13, 14.
ואם־שלשה חדשים 1 Chr. 21, 12.
וזתם ויואל שלשה 1 Chr. 23, 8.
וחזיאל וחרן שלשה 1 Chr. 23, 9.
וירמות שלושה 1 Chr. 23, 23.
לחפה שלשה עשר 1 Chr. 24, 13.
לדליהו שלשה ועשרים 1 Chr. 24, 18.
לחסה שלשה עשר 1 Chr. 26, 11.

שלשה פנים ׀ צפונה 2 Chr. 4, 4.
ויהיו ימים שלושה 2 Chr. 20, 25.
ונחנה שם ימים שלשה Esr. 8, 15.
ונשב שם ימים שלשה Esr. 8, 32.
ואהר־שם ימים שלשה Neh. 2, 11.
ביום־שלושה עשר Esth. 9, 17.
שמו ׀ שלשה ראשים Job. 1, 17.
שלשה המה נפלאו ממני Prv. 30, 18.
שלשה המה מיטיבי צעד Prv. 30, 29.
שנים שלשה גרגרים Jes. 17, 6.
שלשה מפה ושלשה מפה Ez. 40, 10.
שלושה מפו ושלשה מפו Ez. 40, 21.
שערים שלושה צפונה Ez. 48, 31.
ושערים שלשה Ez. 48, 32. 33.
שעריהם שלשה Ez. 48, 34.
שלשה שבעים ימים Dan. 10, 2.
הנה־עוד שלשה מלכים Dan. 11, 2.
על־שלשה פשעי דמשק Am. 1, 3.
על־שלשה פשעי עזה Am. 1, 6.
על־שלשה פשעי־צר Am. 1, 9.
על־שלשה פשעי אדום Am. 1, 11.
על־שלשה פשעי בני־עמון Am. 1, 13.
על־שלשה פשעי מואב Am. 2, 1.
על־שלשה פשעי יהודה Am. 2, 4.
על־שלשה פשעי ישראל Am. 2, 6.
בעוד שלשה חדשים Am. 4, 7.
שלשה ימים ושלשה לילות Jon. 2, 1.

num. masc.: וּשְׁלֹשָׁה

ושלשה קני מנרה Ex. 25, 32. 37, 18.
ושלשה גבעים Ex. 25, 33. 37, 19.
ושלשה גבעים משקדים Ex. 37, 19.
ושלשה עשרנים סלת Lev. 14, 10.
ושלשה עשרנים סלת Num. 28, 12.
ושלשה הגדלים 1 Sam. 17, 14.
שלשה ימים ושלשה לילות 1 S. 30, 12.
ושלשה פנים ימה 1 Reg. 7, 25.
ושלשה ׀ פנים נגבה 1 Reg. 7, 25.
ושלשה פנים מזרחה 1 Reg. 7, 25.
ושלשה חדשים מלך 2 Rg. 23, 31. 24, 8.
ושלשה פנים ימה 2 Chr. 4, 4.
ושלשה ׀ פנים נגבה 2 Chr. 4, 4.
ושלשה פנים מזרחה 2 Chr. 4, 4.
וביום עשרים ושלשה 2 Chr. 7, 10.
ושלשה חדשים מלך 2 Chr. 36, 2.
ושלשה חדשים 2 Chr. 36, 9.
עשרים ושלשה Esr. 2, 11.
שלש־מאות עשרים ושלשה Esr. 2, 17.
מאתים עשרים ושלשה Esr. 2, 19.
מאה עשרים ושלשה Esr. 2, 21.
וארבעים ושלשה Esr. 2, 25.
מאתים עשרים ושלשה Esr. 2, 28.
תשע מאות שבעים ושלשה Esr. 2, 36.
ארבעים ושלשה Neh. 7, 29.
מאה עשרים ושלשה Neh. 7, 32.
תשע מאות שבעים ושלשה Neh. 7, 39.
ועשרים ושלשה Jer. 52, 28.
ושלשה מפה Ez. 40, 10.
ושלשה מפו Ez. 40, 21.
ושלשה לילות Jon. 2, 1.

num. masc.: הַשְּׁלֹשָׁה

השלשה והשבעים Num. 3, 46.
הוא ראש השלש 2 Sam. 23, 18.
מן־השלשה הכי נכבד 2 S. 23, 19.
ועד־השלשה לא־בא 2 Sam. 23, 19.
ואל־השלשה לא־בא 2 Sam. 23, 23.
ויבקעו השלשה 1 Chr. 11, 18.
הוא היה ראש השלושה 1 Chr. 11, 20.
מן־השלושה בשנים נכבד 1 Chr. 11, 21.
ועד־השלשה לא בא 1 Chr. 11, 21.
ואל־השלושה לא־בא 1 Chr. 11, 25.

num. masc.: בִּשְׁלֹשָׁה

בשלשה גבורים 2 Sam. 23, 9.
ולו־שם בשלשה הגברים 2 S. 23, 22.

1 Chr. 11, 12. הוּא בִשְׁלוֹשָׁה הַגִּבֹּרִים
וְלוֹ שֵׁם בִּשְׁלוֹשָׁה
1 Chr. 11, 24. הַגִּבֹּרִים
Esth. 3, 12. 9, 1. בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ
Esth. 3, 13. 8, 12. בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ
Esth. 8, 9. בִּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ
Esth. 9, 18. בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ
num. masc.: בַּשְּׁלֹשָׁה
2 Sam. 23, 18. וְלוֹ־שֵׁם בִּשְׁלוֹשָׁה
1 Chr. 11, 24. וְלוֹ שֵׁם בִּשְׁלוֹשָׁה
num. masc.: לִשְׁלֹשָׁה
Num. 29, 14. לִשְׁלֹשָׁה עָשָׂר פָּרִים
Jud. 9, 43. וַיִּחְצֵם לִשְׁלֹשָׁה רָאשִׁים
1 Chr. 25, 20. לִשְׁלֹשָׁה עָשָׂר שׁוּבָאל
1 Chr. 25, 30. לִשְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים
num. m. constr.: שְׁלֹשֶׁת
Gn. 30, 36. וַיָּשֶׂם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Gn. 40, 12. שְׁלֹשֶׁת הַשָּׂרִגִים
Gn. 40, 12. שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Gn. 40, 13. 19. בְּעוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Gn. 40, 18. שְׁלֹשֶׁת הַסַּלִּים
Gn. 40, 18. שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם
Gn. 42, 17. מִשְׁמָר שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Ex. 3, 18. 5, 3. דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר
Ex. 8, 23. דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֵלֵךְ
Ex. 10, 22. שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Ex. 10, 23. מִתַּחְתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים
וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים
Ex. 15, 22. בַּמִּדְבָּר
Lev. 27, 6. שְׁלֹשֶׁת שְׁקָלִים כֶּסֶף
Num. 4, 44. שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וּמָאתִים
Num. 10, 33 (bis). דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Num. 33, 8. וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Jos. 1, 11. בְּעוֹד ׀ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Jos. 2, 16. וְנִחְבֹּתֶם שָׁמָּה שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Jos. 2, 22. וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Jos. 3, 2. וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Jos. 9, 16. וַיְהִי מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Jos. 17, 11. וּבְנוֹתֶיהָ שְׁלֹשֶׁת הַנָּפֶת
Jud. 7, 20. וַיִּתְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת הָרָאשִׁים
Jud. 14, 14. הַחִידָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Jud. 15, 11. וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
Jud. 19, 4. וַיֵּשֶׁב אֹתוֹ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
1 Sam. 9, 20. לְךָ הַיּוֹם שְׁלֹשֶׁת יָמִים
1 Sam. 13, 2. שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
1 Sam. 17, 13. וְשֵׁם ׀ שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו
1 Sam. 17, 13. וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת בְּנֵי־יִשַׁי
1 S. 20, 20. שְׁלֹשֶׁת הַחִצִּים צִדָּה אוֹרָה
1 Sam. 24, 3. שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ
1 Sam. 25, 2. וְלוֹ צֹאן שְׁלֹשֶׁת־אֲלָפִים
1 Sam. 26, 2. שְׁלֹשֶׁת־אֲלָפִים אִישׁ
1 Sam. 31, 8. וְאֶת־שְׁלֹשֶׁת בָּנָיו
2 Sam. 20, 4. שְׁלֹשֶׁת יָמִים
2 S. 23, 16. וַיִּבְקַע שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים
2 S. 23, 17. אֵלֶּה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים
2 Sam. 24, 13. שְׁלֹשֶׁת יָמִים
1 Reg. 5, 12. שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים מָשָׁל
1 Reg. 5, 30. שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשָׁלֹשׁ
1 Reg. 10, 17. שְׁלֹשֶׁת מָנִים זָהָב
2 Rg. 25, 18. שְׁלֹשֶׁת שֹׁמְרֵי הַסַּף
1 Chr. 11, 19. עֲשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגִּבֹּרִים
שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְשִׁבְעָ
1 Chr. 12, 27. מֵאוֹת
אַחֵי שָׁאוּל שְׁלֹשֶׁת
1 Chr. 12, 29. אֲלָפִים
1 Chr. 21, 12. וְאִם־שְׁלֹשֶׁת יָמִים חֶרֶב
1 Chr. 29, 4. שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים כִּכְּרֵי זָהָב
2 Chr. 2, 1. שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
מְחַזִּיק בְּתֵים שְׁלֹשֶׁת
2 Chr. 4, 5. אֲלָפִים
2 Chr. 10, 5. עוֹד שְׁלֹשֶׁת יָמִים
2 Chr. 25, 13. וַיִּכּוּ מֵהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
2 Chr. 29, 33. וְצֹאן שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
2 Chr. 35, 7. וּבָקָר שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
Esr. 2, 35. בְּנֵי סְנָאָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
Neh. 7, 38. בְּנֵי סְנָאָה שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים

Esth. 4, 16. וְאַל־תְּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Job. 2, 11. וַיִּשְׁמְעוּ שְׁלֹשֶׁת ׀ רֵעֵי אִיּוֹב
Job. 32, 1. שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
Job. 32, 5. בְּפִי שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים
Jes. 52, 24. שְׁלֹשֶׁת שֹׁמְרֵי הַסַּף
Jer. 52, 28. שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְעֶשְׂרִים
Dan. 10, 3. שְׁלֹשֶׁת שָׁבֻעִים יָמִים
Jon. 3, 3. מְהַלַּךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
Zach. 11, 8. שְׁלֹשֶׁת הָרֹעִים
num. m. constr.: וּשְׁלֹשֶׁת
Gn. 7, 13. וְשֶׁלֶת נְשֵׁי־בָנָיו
Ex. 38, 26. וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
Lev. 12, 4. וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים
Num. 1, 46. 2, 32. וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
1 Sam. 31, 6. וּשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו וְנֹשֵׂא כֵלָיו
1 Chr. 10, 6. וּשְׁלֹשֶׁת בָּנָיו
2 Chr. 2, 16. 17. וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים
Job. 1, 3. וּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי גְמַלִּים
Ez. 14, 18. וּשְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה
n. m. constr.: וּבִשְׁלֹשֶׁת
Job. 32, 3. וּבִשְׁלֹשֶׁת רֵעִיו חָרָה
n. m. constr.: כִּשְׁלֹשֶׁת
Ex. 32, 28. כִּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי אִישׁ
Jos. 7, 3. כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ
Jos. 7, 4. כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ
Jud. 16, 27. כִּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי אִישׁ
n. m. constr.: לִשְׁלֹשֶׁת
Ex. 19, 15. הִיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים
2 Reg. 3, 10. 13. לִשְׁלֹשֶׁת הַמְּלָכִים
Esr. 10, 8. לִשְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים
Esr. 10, 9. לִשְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים
Job. 1, 4. לִשְׁלֹשֶׁת אַחְיֹתֵיהֶם
Am. 4, 4. לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים
num. m. c. s.: שְׁלֹשְׁתְּכֶם
Num. 12, 4 צְאוּ שְׁלֹשְׁתְּכֶם
num. m. c. s.: שְׁלֹשְׁתָּם
Num. 12, 4. וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשְׁתָּם
num. m. c. s.: לְשָׁלְשָׁתָם
Ez. 40, 10. מִדָּה אַחַת לְשָׁלְשָׁתָם
Ez. 41, 16. סָבִיב לְשָׁלְשָׁתָם
pl.: שְׁלוֹשִׁים
Gn. 5, 3. שְׁלֹשִׁים וּמְאַת שָׁנָה
Gn. 5, 16. שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת
Gn. 11, 14. וְשֶׁלַח חַי שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
Gu. 11, 17. שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת
Gn. 11, 18. וַיְחִי־פֶלֶג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
Gn. 11, 22. וַיְחִי שְׂרוּג שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
Gn. 18, 30. אוּלַי יִמָּצְאוּן שָׁם שְׁלֹשִׁים
Gn. 18, 30. אִם־אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים
Gn. 32, 16. וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים
Gn. 41, 46. וְיוֹסֵף בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
Gn. 46, 15. וּבְנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ
Gn. 47, 9. יְמֵי שְׁנֵי מְגוּרַי שְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וְאַרְבַּע
Ex. 12, 40. 41. מֵאוֹת
Ex. 21, 32. כֶּסֶף ׀ שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים
Ex. 26, 8. שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע
Ex. 36, 15. שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה
Lev. 27, 4. וְעֶרְכְּךָ שְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל
Num. 4, 3. 23 30. 35. 39. 43. 47. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79. שְׁלֹשִׁים וּמְאַת מִשְׁקָלָה
Num. 7, 85. שְׁלֹשִׁים וּמְאַת הַקְּעָרָה
Num. 20, 29. וַיִּבְכּוּ אֶת־אַהֲרֹן שְׁלֹשִׁים
יוֹם
Nu. 31, 39. 45. וְחֲמָרִים שְׁלֹשִׁים אָלֶף
Dt. 2, 14. שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה
Dt. 34, 8. בְּעַרְבַת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם
Jos. 8, 3. שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ
Jos. 12, 24. כָּל־מְלָכִים שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד
Jud. 10, 4. וַיְהִי־לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים
Jud. 10, 4. עַל־שְׁלֹשִׁים עָרִים
Jud. 12, 9. וַיְהִי־לוֹ שְׁלֹשִׁים בָּנִים
Jud. 14, 11. וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים מְרֵעִים

Jud. 14, 12. 13. שְׁלֹשִׁים סְדִינִים
Jud. 14, 19. וַיַּךְ מֵהֶם ׀ שְׁלֹשִׁים אִישׁ
1 Sam. 4, 10. שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רַגְלִי
1 Sam. 11, 8. שְׁלֹשִׁים אָלֶף
1 Sam. 13, 5. שְׁלֹשִׁים אֶלֶף רֶכֶב
2 S. 5, 4. בֶּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה דָּוִד בְּמָלְכוֹ
2 Sam. 5, 5. שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה
2 Sam. 6, 1. שְׁלֹשִׁים אָלֶף
2 S. 23, 13. וַיֵּרְדוּ שְׁלֹשָׁה מֵהַשְּׁלֹשִׁים
2 Sam. 23, 39. כָּל שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה
1 Reg. 2, 11. מֹלֶךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ שָׁנִים
1 Reg. 5, 2. שְׁלֹשִׁים כֹּר סֹלֶת
1 Reg. 5, 27. שְׁלֹשִׁים אֶלֶף אִישׁ
1 Reg. 7, 23 וְקָוֵה שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה
1 Reg. 16, 23. בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְאַחַת
1 Rg. 16, 29. בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְשָׁמֹנֶה
1 Reg. 20, 16. שְׁלֹשִׁים־וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ
1 Rg. 22, 31. אֲשֶׁר־לוֹ שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם
1 Rg. 22, 42. בֶּן־שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ שָׁנָה
2 Rg. 8, 17. בֶּן־שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה
2 Reg. 13, 10. בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע
2 Reg. 15, 8. בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְשָׁמֹנֶה
2 Rg. 15, 13. 17. בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְתֵשַׁע
1 Chr. 7, 4. שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה אָלֶף
1 Chr. 11, 42. לְרְאוּבֵנִי וְעֹלָיו שְׁלֹשִׁים
1 Chr. 12, 34. שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה אָלֶף
1 Chr. 23, 3. מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמֵעְלָה
1 Chr. 23, 3. שְׁלֹשִׁים וְשָׁמוֹנָה אָלֶף
1 Chr. 29, 27. מֹלֶךְ שְׁלֹשִׁים וְשָׁלוֹשׁ
2 Chr. 3, 15. שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ אַרְךְ
2 Chr. 4, 2. וְקָו שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה
2 Chr. 15, 19. שְׁנַת־שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ
2 Chr. 16, 1. בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ
2 Chr. 16, 12. בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְתֵשַׁע
2 Chr. 20, 31. בֶּן־שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ
2 Chr. 21, 5. בֶּן־שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם
2 Chr. 21, 20. בֶּן־שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם
2 Chr. 35, 7. לְמִסְפַּר שְׁלֹשִׁים אָלֶף
Esr. 1, 9. אַגְרְטְלֵי זָהָב שְׁלֹשִׁים
Esr. 1, 10 כְּפוּרֵי זָהָב שְׁלֹשִׁים
Esr. 2, 42. מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְתֵשַׁע
שֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים
וְשִׁבְעָה
Esr. 2, 65. שִׁבְעַ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה
Esr. 2, 66. אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים
וַחֲמִשָּׁה
Esr. 2. 67. וְעַד שְׁנַת שְׁלֹשִׁים
Neh. 5, 14. מֵאָה שְׁלֹשִׁים וְשָׁמֹנֶה
Neh. 7, 45. שֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים
וְשִׁבְעָה
Neh. 7, 67. שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה
Neh. 7, 68. שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁה
Neh. 7, 69. שְׁלֹשִׁים וְחָמֵשׁ מֵאוֹת
Neh. 7, 70. כִּי בִשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם
Neh. 13, 6. זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם
Esth. 4, 11. מִזֶּה שְׁלֹשִׁים אַנָּשִׁים
Jer. 38, 10. שְׁלֹשִׁים וְשָׁנִים
Jer. 52, 29. שְׁלֹשִׁים לְשִׁבְתּ
Ez. 40, 17. שֵׁשׁ מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים
וַחֲמִשָּׁה
Dan. 12, 12. אֶת־שְׁכִרִי שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף
Zach. 11, 12. וְאִקָּחָה שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף
num. card. pl.: וּשְׁלֹשִׁים
Gn. 5, 5. וְשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
Gn. 6, 15. וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה
Gn. 11, 12. חָמֵשׁ וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
Gn. 11, 16. אַרְבַּע וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
Gn. 11, 20. שְׁתַּיִם וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
Gn. 25, 17. וְשִׁבְעָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנִים
Ex. 6, 16. 20. שֶׁבַע וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת
Ex. 6, 18. שֵׁשׁ וּשְׁלֹשִׁים וּמְאַת
Ex. 38, 24. וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל
Lev. 12, 4. וּשְׁלֹשִׁים יוֹם
Num. 1, 35. 2, 21. שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף
חֲמֵשֶׁת וּשְׁלֹשִׁים
Num. 1, 37. 2, 23. אָלֶף
Num. 4, 40. וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים
Num. 26, 7. וְשִׁבְעָ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים
Num. 26, 36. שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף
Num. 26, 51. שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים
Nu. 31, 35. נֶפֶשׁ שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף
Num. 31, 36. 43. וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף
Num. 31, 38. שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף
Num. 31, 40. שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים נָפֶשׁ
Nu. 31, 44. וּבָקָר שִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף
Jud. 10, 4. וּשְׁלֹשִׁים עִירִים
Jud. 12, 9. וּשְׁלֹשִׁים בְּנוֹת שִׁלַּח
Jud. 12, 9. וּשְׁלֹשִׁים בְּנוֹת הֵבִיא
Jud. 12, 14. וּשְׁלֹשִׁים בְּנֵי בָנִים
Jud. 14, 12. וּשְׁלֹשִׁים חֲלִפֹת בְּגָדִים
Jud. 14, 13. וּשְׁלֹשִׁים חֲלִיפוֹת בְּגָדִים
1 Reg. 6, 2. וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ
1 Reg. 7, 2. וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתוֹ
1 Reg. 7, 6. וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה רָחְבּוֹ
1 Rg. 20, 1. וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם מֶלֶךְ אֲתוֹ
1 Reg. 20, 15. מָאתַיִם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
2 Reg. 18, 14. וּשְׁלֹשִׁים כִּכַּר זָהָב
2 Reg. 22, 1. וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה
1 Chr. 3, 4. וּשְׁלֹשִׁים וְשִׁלֹשׁ שָׁנָה
1 Chr. 7, 7. וּשְׁלֹשִׁים וְאַרְבָּעָה
1 Chr. 15, 7. וְאֶחָיו מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים
1 Chr. 19, 7. שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אָלֶף
2 Chr. 24, 15. בֶּן־מֵאָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
2 Chr. 34, 1. וּשְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה מָלַךְ
Esr. 2, 35. וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים
Neh. 7, 38. תְּשַׁע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים
Ez. 41, 6. שָׁלֹשׁ וּשְׁלֹשִׁים פְּעָמִים
Ez. 46, 22. וּשְׁלֹשִׁים רָחְבָּ
num. card. pl.: הַשְּׁלוֹשִׁים
2 Sam. 23, 23. מִן־הַשְּׁלֹשִׁים נִכְבָּד
1 Rg. 6, 8 וּמִן־הַתִּיכוֹנָה אֶל־הַשְּׁלִשִׁים
1 Chr. 11, 15. שְׁלוֹשָׁה־מִן הַשְּׁלוֹשִׁים
1 Chr. 11, 25. מִן־הַשְּׁלוֹשִׁים הִכִּי נִכְבָּד
1 Chr. 12, 4. וְעַל־הַשְּׁלֹשִׁים
1 Chr. 27, 6. גִּבּוֹר הַשְּׁלֹשִׁים
1 Chr. 27, 6. וְעַל־הַשְּׁלֹשִׁים וּמַחְלַקְתּוֹ
num. card. pl.: מֵהַשְּׁלֹשִׁים
2 S. 23, 13. שְׁלֹשִׁים מֵהַשְּׁלֹשִׁים רֹאשׁ
num. card. pl.: בִּשְׁלֹשִׁים
וַיְהִי בִשְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע
2 Reg. 25, 27. שָׁנָה
Jer. 52, 31. בִּשְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע שָׁנָה
Ez. 1, 1. וַיְהִי ׀ בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה
num. card. pl.: בַּשְּׁלֹשִׁים
עֲשָׂהאֵל אֲחִי־יוֹאָב
2 Sam. 23, 24. בִּשְׁלֹשִׁים
1 Chr. 12, 4. גִּבּוֹר בִּשְׁלֹשִׁים
num. card. pl.: כַּשְּׁלֹשִׁים
Jos. 7, 5. כִּשְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה אִישׁ
Jud. 20, 31. כִּשְׁלֹשִׁים אִישׁ בְּיִשְׂרָאֵל
בְּאִישׁ־יִשְׂרָאֵל כִּשְׁלֹשִׁים
Jud. 20, 39. אִישׁ
1 Sam. 9, 22. וַחֲמִשָּׁה כִּשְׁלֹשִׁם אִישׁ

שְׁלֵשׁ

פעל נכנין סכנד, גויר הסס, ומוכנו קלקס ופלינס לג׳ קלקיס, לו עזיית מלאכה ומעשה נפעם הסלישית לו ניוס הסלישי, והנזכ״פ הפעולי, וכדומה לו נוכל לומר נפעלים שמיים עשר, חֻשַּׁשׁ, חֻשַּׁשׁ, רֻבַּע, שֻׁבַּע. נז״ע מְשֻׁלָּשׁ לשון לו ג׳ זויות, והמופעל ממנו שְׁלוּשׁ [דרייס״ע], ולחומת הסלוש כנוי לקומת הכוגריס, לבן ג״כ חֲמִשָּׁה וְחֻמַּשָּׁה כנוי לענבי ובגדי שס.

v. piël. denumerale (ad s. f. חֻמַּשׁ, רֻבַּע), trifariam s. in tres partes dispertire, triplicare, deinde tertio vel postridie aliquid facere. Inde neoh. מְשֻׁלָּשׁ, triangulum; שְׁלוּשׁ, trias divina, unde אֲמִירַת חֲשְׁלוּשׁ jam apud Saadiam de fide christiana dicitur. LXX. τρισσεύειν, τριμερίζειν, τρισσοῦν. A. τρεῖς ἡμέρας

terminationis ignorantia multa verba a quibus semitismus abhorret, efficta sunt, uti et inscitia terminationis *od*, qua addita exstiterunt nmm. בָּרְרֹד (variegatus), קִפְּדֹד (erinaceus, aram. קִפּוֹדָא, a rad. קָדַד, sich krümmen, zusammenballen), רַפְסֹד (רֶפֶס, arab. *ramat*). LXX. τρίτη ἡμέρα, τρίτος; תְּמוֹל שִׁלְשֹׁם, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

עמו כתמול שלשום Gn. 31, 2.
מתמול שלשום Dt. 19, 6.
מתמול שלשום Jos. 20, 5.
כאתמול שלשום 1 Sam. 14, 21.
כאתמול שלשום 1 Sam. 19, 7.
גם־אתמול גם־שלשום 2 Sam. 5, 2.
באהליהם כתמול שלשום 2 Rg. 13, 5.
גם־תמול גם שלשום 1 Chr. 11, 2.

שִׁלְשֹׁם

אלי כתמל שלשם Gn. 31, 5.
הלבנים כתמול שלשם Ex. 5, 7.
עשים תמול שלשם Ex. 5, 8.
כתמול שלשם גם־תמול Ex. 5, 14.
נגח הוא מתמל שלשם Ex. 21, 29.
נגח הוא מתמול שלשם Ex. 21, 36.
מתמל שלשם Dt. 4, 42. 19, 4.
בדרך מתמול שלשם Jos. 3, 4.
ויולכו כתמול־שלשם Jos. 4, 18.
לא־ידעת תמול שלשם Ruth 2, 11.
אתמול שלשם 1 Sam. 4, 7.
כל־יודעו מאתמול שלשם 1 S. 10, 11.
כתמול שלשם בצאתי 1 Sam. 21, 6.
גם־תמול גם־שלשם 2 Sam. 3, 17.

מִשְׁלֹשֹׁם

גם מתמול גם משלשם Ex. 4, 10.

שָׁלִישׁ

ז״ו, ומוכנו שלוש לנכר, לנכר לחזר לו ג׳ ווית וקנוות, לו כל לנכר שהוא שלוש מכל. לכן ק׳ אם כלי למדה, כדעת לכן סכוך, וכפרוש המתרגם מְכִילָא, וזהו כלפשר שלוש לסלע. וכן פרשו יוסף קמחי נספר הגלוי שלו, שלוש סמדה הגדולה, ולפ שתקוותי לדעת יקקי׳, שיסיס פרושו מגודל על לחר שלוש לאכנעות, לו כמו שלישות, לומר שלוש מלכר שלוש יוצר שלוש ימים ונסכות. ג׳ מין כלי יחר, לחר לדעת הקמחי סוף כלי כנון שים לו ג׳ יתרים. ג׳ לדעת לכן־עזרל מי שהוא כמעלה סשלישית לחרי המלך, לדעת רד״ק קנין וכנכד, ומכוכן שהוא כנוי לגבורים סלוחמים על לכב נרול נגד סנרים, ולחזר שג׳ לכשים על לכב כוס, נקרל כל לחד שלוש, לכן נקשור עם זר רכב, ונכללו לק״כ גבור. ונהפסוק סלפ כתבתי לן שלשים, מלת שלשים כטעמי ונהשלפה, לומר גבורות וכפלפות וגבורות.

n. m., quidquid tres angulos habet aut tertia pars est totius, hinc 1) nomen mensurae (Menahem: שֵׁם כְּלִי, Targ. מְכִילָא), tertia pars *Efae* (aeth. *mäsales* = σάτον N. T.), quae tria sata (LXX. τρία μέτρα) in se comprehendit; 2) instrumentum musicum tribus fidibus instructum, trichordium, sec. alios trigonum sive triangulum; 3) τριστάτης, tristata, unus de trinis curruum bellicorum militibus (ἀνάβαται, παραβάται), deinde praetorianus (רַאשׁ חַשָּׁלִשִׁים, הַשָּׁלִישׁ, praefectus praetorianorum, arab. *Zâchib-us-Surtha*) et heros, de proceribus et magnatibus, unde pl. adverb., mirabili-

ובשנה השלישית זרעו Jes. 37, 30.
ובמרכבה השלישית Zach. 6, 3.
והבאת את־השלישית Zach. 13, 9.
num. ord. f.: הַשְּׁלִישָׁת
בשנה השלשת Dt. 26, 12.
num. ord. f.: הַשְּׁלִשִׁית
עד הערב השלשית 1 Sam. 20, 5.
כעת מחר השלשית 1 Sam. 20, 12.
השלשית תכה בחרב Ez. 5, 2.
num. ord. f.: וְהַשְּׁלִשִׁית
והשלשית ביד אבישי 2 Sam. 18, 2.
והשלשית ביד אתי 2 Sam. 18, 2.
והשלישית שבע באמה 1 Reg. 6, 6.
והשלישית בשער סור 2 Reg. 11, 6.
והשלישית בשער אחר 2 Reg. 11, 6.
והשלישית בבית המלך 2 Chr. 23, 5.
והשלישית בשער היסוד 2 Chr. 23, 5.
ובשנה השניה והשלשית 2 Chr. 27, 5.
והשלשית תזרה לרוח Ez. 5, 2.
והשלשית בחרב יפלו Ez. 5, 12.
והשלשית לכל־רוח אזרה Ez. 5, 12.
והשלישית יותר בה Zach. 13, 8.
num. ord. f.: בַּשְּׁלִישָׁת
קרא־שמואל בשלישת 1 Sam. 3, 8.
n. ord. f. c. s.: שְׁלִשְׁתָּה
שלישתה חרב־חללים Ez. 21, 19.
ord. f. c. s.: שְׁלִשְׁתֵּךְ
שלשתיך בדבר ימותו Ez. 5, 12.

שָׁלְשֹׁם

טעמי׳, מן שָׁלֹשׁ [שהוא סס כמו רָבַע], נסופי׳ ם, וכן אַמְנָם מן אָמֵן סמס, נְחָם מן מַת סמס, טָרוֹם נכתיב מן טֶרֶם סמס, לפי שהוא ג״כ שֶׁרֶם, אַפְּחֵם מן אַפֵּת סמס, כדומס לפ אֶפֶס, פֻּתְאֹם מן פֶּתַע [נקלוף ידוע, לו מן פֶּתַי, נסכיקות סלפ כמו לפל סכנוי פְּתָאִים, ותפיס ספתקומות נעלמותו עזיית מעזה נפתיות, כלי טעם ועלה וסתנוכנות], וכנר ככתיב על סופי׳ זס נספרי תלמוד שפתי לרס סי׳ קס״ד נהעתיק. ונמלל סופי׳ וס גם נזסות לרוב, ל״מ בְּרֹם [נעדני עי׳ מָבָרָם, בְּרִים, כלפר סזוה סי׳ קס״ה] מן בַּר [*s. war, l. var-iare*], לפר מתנו כפי סכרלס לי כעת סתוקדי בָּרַד, נסופי׳ דָּ, כלפר לפל בַּסְּדֹד [מן רֶפֶס נעדני רַמַּת], ע״פ סיעב, וכדומס לו כמלל ג״כ לפל קִפֹּד מן קֹף, כי נלקמי מצלמו קִפּוֹד כידוע, חֲרֹם מן חֶרֶט, כַּרְכֹּם מן כֶּרְכֹּם [*kark.*, s. *kank-om*], סְרֹם מן סַד, עֵירֹם מן עֵיר, עֶר, פְּדֹם מן פֶּדֶר סמס, ע״פ פרי, להפעל פדס, קַרְקֹם מן קֶרֶד וכדומס, כלפר סנעתי תעת סזמות סלפ נספר סוס. פתרונו לפר לפני ג׳ יתיס, וסוף לפר תמול, לכן נקשור לרוב עם תמול שלשום.

adv., nudius tertius, ante tres dies; add. תְּמוֹל, antehac, olim. Ortum est hoc adv. a n. primit. שָׁלֹשׁ (trias, ad s. f. רֶבַע, pars quarta), adjecta terminatione *om*, qua adjecta orta sunt etiam אָמְנָם, טָרוֹם (אֶפֶס = אֶפֶת), אַפְּתֹם (אָמֵן), (טֶרֶם, unde et טָרֵם, in Erwartung dass, bevor), פֻּתְאֹם (vel ex פֶּתַע, vulgari illa literarum commutatione, vel a פֶּתַי, pl. פְּתָאִים, imprudenter, inconsulto, improviso). Eodem modo orta sunt complura nmm., velut בָּרֹם (בָּר, variare, variegare), חֲרֹטֹם (חָרַט, die Lichtseite), כַּרְכֹּם (כֶּרֶךְ, der Hieroglypt), סָרֹם (סָד, der Kalkboden), עֵירֹם (עֶר, עֵיר), קַרְקֹם (קֶרֶד), פְּדֹם (פֶּדֶר). Hujus

ויעל הגורל השלישי Jos. 19, 10.
בני בנימן ביום השלישי Jud. 20, 30.
צקלג ביום השלישי 1 Sam. 30, 1.
ויהי ביום השלישי 2 Sam. 1, 2.
ויהי ביום השלישי 1 Reg. 3, 18.
רחבעם ביום השלישי 1 Reg. 12, 12.
שובו אלי ביום השלישי 1 Rg. 12, 12.
החמשים השלישי 2 Reg. 1, 13.
ביום השלישי תעלה 2 Reg. 20, 5.
ועליתי ביום השלישי 2 Reg. 20, 8.
ושמעא השלישי 1 Chr. 2, 13.
השלישי צדקיהו 1 Chr. 3, 15.
ואחרח השלישי 1 Chr. 8, 1.
ואליפלט השלישי 1 Chr. 8, 39.
אליאב השלישי 1 Chr. 12, 9.
יחזיאל השלישי 1 Chr. 23, 19.
לחרם השלישי 1 Chr. 24, 8.
יחזיאל השלישי 1 Chr. 24, 22.
זבדיהו השלישי 1 Chr. 26, 2.
יואח השלישי 1 Chr. 26, 4.
טבליהו השלישי 1 Chr. 26, 11.
שר הצבא השלישי 1 Chr. 27, 5.
לחדש השלישי 1 Chr. 27, 5.
בחדש השלישי החלו 2 Chr. 31, 7.
ויהי ביום השלישי Esth. 5, 1.
בחדש השלישי Esth. 8, 9.
אל־מבוא השלישי Jer. 38, 14.
ביום השלישי יקמנו Hos. 6, 2.
num. ord. m.: הַשְּׁלִשִׁי
ביום השלשי Gn. 22, 4.
ויגד ללבן ביום השלשי Gn. 31, 22.
גם את־השלשי Gn. 32, 20.
כי ביום השלשי Ex. 19, 11.
השלשי לאבשלום 1 Chr. 3, 2.
השלשי זכור 1 Chr. 25, 10.
ביום השלשי 1 Chr. 10, 12.
שובו אלי ביום השלשי 2 Chr. 10, 12.
בחדש השלשי 2 Chr. 15, 10.
num. ord. m.: וְהַשְּׁלִישִׁי
והשלישי שמה 1 Sam. 17, 13.
והשלישי פני אריה Ez. 10, 14.
num. m.: וְהַשְּׁלִשִׁי
והשלשי אבשלום 2 Sam. 3, 3.
num. m.: בַּשְּׁלִשִׁי
בשלשי באחד לחדש Ez. 31, 1.
num. m. pl.: שְׁלִשִׁים
וישלח מלאכים שלשים 1 S. 19, 21.
שר־חמשים שלשים 2 Reg. 1, 13.
nu. ord. m. pl.: וּשְׁלִשִׁים
שנים ושלשים Gn. 6, 16.
ושלשים יסעו Num. 2, 24.
nu. ord. m. pl.: בַּשְּׁלִשִׁים
אל־פני־אתיק בשלשים Ez. 42, 3.
num. ord. fem.: שְׁלִשִׁיָּה *sg.*
שלישיה למצרים Jes. 19, 24.
עגלת שלישיה Jer. 48, 34.
num. ord. f.: שְׁלִשִׁיָּה *sg.*
עגלת שלשיה Jes. 15, 5.
num. ord. f.: שְׁלִשִׁית
שלישית השקל בשנה Neh. 10, 33.
ושמן שלישית ההין Ex. 46, 14.
num. ord. f.: שְׁלִשִׁית
שלשית ההין Num. 15, 6.
ויין לנסך שלשית ההין Num. 15, 7.
שלשית באור תבעיר Ez. 5, 2.
num. ord. f.: וּשְׁלִשִׁית
ושלשת ההין לאיל Num. 28, 14.
num. ord. f.: הַשְּׁלִשִׁית
השלישית ברד־יואב 2 Sam. 18, 2.
בשנה השלישית לאמר 1 Rg. 18, 1.
ויהי בשנה השלישית 1 Reg. 22, 2.
השלישית מכם 2 Reg. 11, 5.
ובשנה השלישית זרעו 2 Rg. 19, 29.
השלישית מכם באי 2 Chr. 23, 4.
ושם השלישית קרן הפוך Job. 42, 14.

ἀναμένειν; *Pu.* prt. מְשֻׁלָּשׁ bene: ἔντριτος, τριπλοῦς, τριετίζων. S. τετριπλωμένος.

Pi-el: שִׁלֵּשׁ

2 perf.: וְשִׁלַּשְׁתָּ
ושלשת את־גבול Dt. 19, 3.
ושלשת תרד מאד 1 Sam. 20, 19.
3 perf. pl.: שִׁלְּשׁוּ *p.*
שלשו וישלשו 1 Reg. 18, 34.
3 imperf. pl.: יְשַׁלֵּשׁוּ *p.*
שלשו וישלשו 1 Reg. 18, 34.

Pu-al: שֻׁלַּשׁ

part. masc.: מְשֻׁלָּשׁ
ואיל משלש Gn. 15, 9.
part. masc.: הַמְשֻׁלָּשׁ
והחוט המשלש Eccl. 4, 12.
part. fem: מְשֻׁלֶּשֶׁת *sg.*
עגלה משלשת Gn. 15, 9.
ועז משלשת Gn. 15, 9.
part. f. pl.: מְשֻׁלָּשׁוֹת
משלשות הנה Ez. 42, 6.

שָׁלֹשׁ

ז״ו, ע״מ שָׁלֹם, ומוכנו כין סכן, כי סכן סכלכון, וכן סכן סנכי, וכיכו סנלינ׳ [לוכעכקל], ולקריו רֻבַּע, נכי שלשים, וכמלו לך נרכוי, וכדוגמס ולא כוכל לנכות חֻמָּשִׁים, שִׁבְעִים וכדומס.

n. m. (ad s. f. שָׁלֹשׁ), pronepos, generatione tertia natus, sicut רֻבַּע, abnepos (Ururenkel). LXX. τρίτος.

pl.: שְׁלֹשִׁים
לאפרים בני שלשים Gn. 50, 23.
על־שלשים ועל־רבעים Ex. 20, 5.
על־שלשים ועל־רבעים Ex. 34, 7.
שלשים ועל רבעים Num. 14, 18.
ועל־שלשים ועל־רבעים Dt. 5, 9.

שְׁלִישִׁי

ת״ו מן שלוש, ולנקני שְׁלִישִׁיָּה, שְׁלִישִׁית, ולכוכו סקדומי של שלוש, ולסנקני סמוכן חלק סשלישי, לו סומן סשלישי וכדומס, וסרכוי שְׁלֹשִׁים, סרכון קדר נקלק סשלישי של נכין, וסנקני נככוי שְׁלִישִׁיָּה נפעם סשלישית.

num. ordin. m. (f. שְׁלִישִׁיָּה, שְׁלִישִׁית), tertius; *pl.* conclavia tabulati tertii; *f.*, pars tertia, dies tertia (postridie), repetitio tertia (שְׁלִישִׁיָּה, tertia vice), annus tertius (suppl. שָׁנָה). LXX. τρίτος, τρισσός, τρώροφος (S. τρίστεγα); fem. τρισσῶς; שְׁלִישִׁיָּה (עֶגְלָה), ἀγγελία σελισία; A. τριετής (vitula trima).

יום שלישי Gn. 1, 13.
דור שלישי יבא להם Dt. 23, 9.
num. ord. m.: הַשְּׁלִישִׁי
ושם־הנהר השלישי חדקל Gn. 2, 14.
ביום השלישי יום הלדת Gn. 40, 20.
ביום השלישי Gn. 42, 18.
בחדש השלישי Ex. 19, 1.
ליום השלישי Ex. 19, 11.
ויהי ביום השלישי Ex. 19, 16.
והטור השלישי Ex. 28, 19. 39, 12.
ביום השלישי באש ישרף Lev. 7, 17.
ביום השלישי לא ירצה Lev. 7, 18.
עד־יום השלישי Lev. 19, 6.
יאכל ביום השלישי Lev. 19, 7.
ביום השלישי נשיא Num. 7, 24.
ביום השלישי Num. 19, 12.
ואם־לא יתחטא ביום השלישי Num. 19, 12.
ביום השלישי Num. 19, 19.
וביום השלישי פרים Num. 29, 20.
תתחטאו ביום השלישי Nu. 31, 19.
עריהם ביום השלישי Jos. 9, 17.

ter, extraordinarie, Prov. 22, 20. *Qeri.* LXX. *τρισσός, δρᾰ́ξ* (Jes. 40, 12. A. *ἐν τρισώμῳ*; S. *ἐν τρίτῳ*). *μέτρον, κύμβαλον, δυνατός, τριστάτης* (*ἀναβάτης τριστάτης*).

Ps. 80, 6. ותשקמו בדמעות שליש
הַשָּׁלִישׁ
2 Reg. 7, 2. ויען השליש אשר למלך
2 Reg. 7, 17. הפקיד את־השליש
2 Reg. 7, 19. ויען השליש
בַּשָּׁלִשׁ
Jes. 40, 12. וכל בשלש
cum suff.: שָׁלִישָׁיו
2 Reg. 9, 25. Q're אל־בדקר שלישה
2 Rg. 15, 25. פקח בן־רמליהו שלישו
pl.: שָׁלִשִׁים
Ez. 23, 15. מראה שלישים
Ez. 23, 23. שלשים וקרואים
pl.: וְשָׁלְשֻׁם
Ex. 14, 7. ושלשם על כלו
pl.: הַשָּׁלְשִׁי, הַשָּׁלִשִׁים
1 Chr. 11, 11. 12, 18. ראש השלשים
2 Sam. 23, 8. ראש השלשי הוא עדינו
pl.: וְהַשָּׁלְשִׁים
2 Reg. 10, 25. הרצים והשלשים
pl.: וְלַשָּׁלְשִׁים
2 Reg. 10, 25. לרצים ולשלשים
pl. cum suff.: שָׁלְשָׁיו
Ex. 15, 4. ומבחר שלשיו טבעו
2 Chr. 8, 9. ושרי שלישיו ושרי
pl. cum suff.: וְשָׁלְשָׁיו
1 Reg. 9, 22. ושלשיו ושרי רכבו
pl.: שָׁלְשִׁים *Q're.*
Prv. 22, 20. הלא כתבתי לך שלשום
pl.: וּבְשָׁלְשִׁים
1 Sam. 18, 6. בשמחה ובשלשים
מְשֻׁלָּשׁ

ג״ו, ומוכנו לדעת ילקוטי הכתוב מן אלפא ליקדיס, וכמשלש קדמיס, הכלון רוכו אל כאזון ורוכו אל לאקון ואחנעי אלפא, לומר כמשלש הקדמיס, ומשקל משקל מְשֻׁלָּחַ, וכן דעת המתרגם. ולדעת לאבן־עזרא השם קודם אלפא כשם לאקר אלפא [אלפא], והמבוקר יבקר.

n. m. (ad s. f. מְשֻׁלָּחַ), trias, sec. alios pro מְשֻׁלָּשׁ (fere sicut מְקֻצָּה Dt. 28, 64.). LXX. (*μετὰ*) *τρίμηνον.*

בְּמְשֻׁלָּשׁ
Gen. 38, 24. כמשלש הדשים

שֵׁם

עשיי רמוי, להסמכת הכתוב בלבנע, לו המקום לאך ישכון שמה דבר [דייעא-ווֹלע], וכלכך הן לגיון המלילות בלקום לו בומן. ובלאך היעב בלשלאו בלאלך אבי אל הספרי.

adv. demonstr., ibi, de loco; tum, de tempore; arab. *ṯumma*, *ṯamma*, compos. ex ם (מָה) et demonstr. שׁ. V. infra *tab. particularum.*

שֵׁם

ג״ו, וגם הסמיך שֵׁם, ולפני מקיף שֶׁם־, ובכתוי שְׁמִי, שְׁמָךְ, שְׁמָכֶם, והכתוי שְׁמוֹת, והסמיך שְׁמוֹת. פתכוכו סימן ותו ובכך [ייבען, מעבק־], ד״מ הסמיך לאך על ידו יוכך עבם הם, ווה המכוון אל כיה שמו, לומר בסימן יה יוכך הקב״ה. והגם הוה לאך ועתיקי בלי יסוד הפעל, וכן משלכו כיוכי [*σῆμ-α*], ונעבני אשם לו שם בדומה לו, ומאכו לא״כ שמה בשם הסמיכה, לאך מאכו הגשות שֵׁם סימן והסמיך, שְׁמֵה סימן, ובלאך תקיתי ולרצתי לעיל תקת סיאל, כמלך

Gen. 2, 11. שם האחד פישון
Gen. 3, 20. שם אשתו חוה
Gen. 4, 17. שם העיר כשם בנו
Gen. 4, 19. שם האחת עדה
Gen. 10, 25. שם האחד פלג
Gen. 11, 4. ונעשה־לנו שם
Gen. 11, 29. שם אשת־אברם שרי
Gen. 16, 13. ותקרא שם־יי הדבר
Gen. 19, 22. קרא שם־העיר צוער
Gen. 22, 14. שם־המקום
Gen. 26, 20. ויקרא שם־הבאר עשק
Gen. 26, 33. שם־העיר באר שבע
Gen. 28, 19. שם־המקום ההוא
Gen. 28, 19. ואולם לוז שם־העיר
Gen. 29, 16. שם הגדלה לאה
Gen. 32, 3. שם־המקום ההוא מחנים
Gen. 32, 31. שם המקום פניאל
Gen. 33, 17. שם־המקום סכות
Gen. 35, 15. ויקרא יעקב את שם
Gen. 41, 45. ויקרא פרעה שם־יוסף
Gen. 41, 51. את־שם הבכור מנשה
Gen. 41, 52. ואת שם השני קרא
Gen. 48, 6. על שם אחיהם יקראו
Ex. 1, 15. שם האחת שפרה
Ex. 17, 7. ויקרא שם המקום מסה
Ex. 18, 3. אשר שם האחד גרשם
Ex. 20, 7. את־שם־יי אלהיך לשוא
Lev. 18, 21. את־שם אלהיך אני יי
Lev. 19, 12. וחללת את־שם אלהיך
Lev. 20, 3. ולחלל את־שם קדשי
Lev. 21, 6. ולא יחללו שם אלהיהם
Lev. 22, 2. ולא יחללו את־שם קדשי
Lev. 22, 32. ולא תחללו את־שם קדשי
Lev. 24, 16. ונקב שם־יי
Lev. 24, 16. בנקבו שם יומת
Num. 11, 26. שם האחד ו אלדד
Num. 11, 34. ויקרא את־שם־המקום
Num. 16, 2. קראי מועד אנשי־שם
Num. 17, 18. ואת שם אהרן תכתב
Nu. 21, 3. ויקרא שם המקום חרמה
Num. 27, 4. למה יגרע שם־אבינו
Nu. 32, 38. מסבות שם ואת־שבמה
Dt. 5, 11. לא תשאאת־שם־יי אלהיך
Dt. 22, 14. והוצא עליה שם רע
Dt. 22, 19. כי הוציא שם רע
Dt. 25, 6. יקום על־שם אחיו המת
Dt. 25, 7. להקים לאחיו שם
Dt. 28, 10. כי שם יי נקרא עליך
Dt. 32, 3. כי שם יי אקרא
Jos. 5, 9. ויקרא שם המקום ההוא
Jos. 7, 26. קרא שם המקום ההוא
Jud. 1, 17. את־שם־העיר חרמה
Jud. 2, 5. ויקראו שם־המקום ההוא
Jud. 18, 29. ויקראו שם־העיר דן
Jud. 18, 29. ליש שם־העיר לראשונה
Ruth 1, 4. שם האחת ערפה
Ruth 2, 19. שם האיש אשר עשיתי
Ruth 4, 5. להקים שם־המת
Ruth 4, 10. להקים שם־המת
Ruth 4, 11. וקרא־שם בבית לחם
Ruth 4, 17. ותקראנה לו השכנות שם
1 Sam. 1, 2. שם האחת חנה
1 Sam. 14, 49. שם הבכירה מרב
2 Sam. 4, 2. שם האחד בענה
2 Sam. 5, 20. שם־המקום ההוא
2 Sam. 6, 2. נקרא שם שם יי
2 Sam. 7, 9. ועשיתי לך שם גדול
2 Sam. 7, 23. ולשום לו שם
2 Sam. 8, 13. ויעש דוד שם
2 Sam. 14, 7. שם ושארית
2 Sam. 23, 18. ולו־שם בשלשה
2 S. 23, 22. ולו־שם בשלשה הגברים
1 Rg. 1, 47. ייטיב אלהיך את־שם
1 Reg. 16, 24. ויקרא את־שם העיר
2 Reg. 14, 27. שם ישראל מתחת
1 Chr. 1, 19. שם האחד פלג
1 Chr. 11, 20. ולאֹ־שם בשלשה
1 Chr. 11, 24. ולו שם בשלושה
1 Chr. 13, 7. אשר־נקרא שם
1 Chr. 14, 11. שם־המקום ההוא
1 Chr. 14, 17. ויצא שם־דויד
1 Chr. 17, 8. ועשיתי לך שם
1 Chr. 17, 21. לשום לך שם גדלות
2 Chr. 3, 17. שם־הימיני יכין
2 Chr. 20, 26. שם המקום ההוא
Neh. 9, 5. ויברכו שם כבדך
Neh. 9, 10. ותעש־לך שם
Esth. 9, 26. פורים על־שם הפור
Job. 1, 21. יהי שם יי מברך
Job. 18, 17. ולאֹ־שם לו על־פני־חוץ
Job. 30, 8. גם־בני בלי־שם
Job. 42, 14. ויקרא שם־האחת
Ps. 7, 18. ואזמרה שם־יי עליון
Ps. 20, 2. שם ו אלהי יעקב
Ps. 44, 21. שכחנו שם אלהינו
Ps. 69, 31. אהללה שם־אלהים
Ps. 72, 19. וברוך ו שם כבודו
Ps. 83, 5. ולאֹ־יזכר שם־ישראל
Ps. 102, 16. ויראו גוים את־שם יי
Ps. 102, 22. לספר בציון שם יי
Ps. 103, 1. וכל־קרבי את־שם קדשו
Ps. 113, 1. הללו את־שם יי
Ps. 113, 2. יהי שם יי מברך
Ps. 113, 3. מהלל שם יי
Ps. 135, 1. הללו את־שם יי
Ps. 145, 21. ויברך כל־בשר שם קדשו
Ps. 148, 5. יהללו את־שם יי
Ps. 148, 13. יהללו ו את־שם יי
Prv. 18, 10. מגדל־עז שם יי
Prv. 22, 1. נבחר שם מעשר רב
Prv. 30, 9. ותפשתי שם אלהי
Eccl. 7, 1. טוב שם משמן טוב
Jes. 14, 22. שם ושאר ונין ונכד
Jes. 18, 7. אל־מקום שם־יי צבאות
Jes. 24, 15. שם יי אלהי ישראל
Jes. 30, 27. הנה שם־יי בא ממרחק
Jes. 56, 5. שם עולם אתן־לו
Jes. 56, 6. ולאהבה את־שם יי
Jes. 59, 19. ויראו ממערב את־שם יי
Jes. 62, 2. וקרא לך שם חדש
Jes. 63, 12. לעשות כו שם עולם
Jes. 63, 14. לעשות לך שם תפארת
Jes. 65, 15. ולעבדיו יקרא שם אחר
Jer. 32, 20. ותעשה לך שם
Ez. 16, 14. ויצא לך שם בגוים
Ez. 20, 39. שם קדשי לא תחללו
Ez. 24, 2. כתוֹב־לך את־שם היום
Ez. 36, 20. ויחללו את־שם קדשי
Ez. 36, 21. ואחמל על־שם קדשי
Ez. 39, 7. ואת־שם קדשי
Ez. 39, 7. את־שם־קדשי
Ez. 43, 7. בית־ישראל שם קדשי
Ez. 43, 8. וטמאו ו את־שם קדשי
Dan. 9, 15. ותעש־לך שם
Joel 2, 26. והללתם את־שם יי
Am. 2, 7. למען חלל את־שם קדשי
Mich. 5, 3. בגאון שם יי
Zeph. 1, 4. את־שם הכמרים

s. M. שֵׁם־

Gn. 16, 15. ויקרא אברם שם־בנו
Gn. 21, 3. ויקרא אברהם את־שם־בנו
1 Sam. 8, 2. שם־בנו הבכור יואל
1 Reg. 16, 24. על שם־שמר אדני ההר
Prv. 30, 4. מה־שמו ומה־שם־בנו
Ez. 39, 16. וגם שם־עיר המונה
וְשֵׁם
Gn. 2, 13. ושם־הנהר השני
Gn. 2, 14. ושם־הנהר השלישי
Gn. 4, 19. ושם השנית צלה
Gn. 4, 21. ושם אחיו יובל
Gn. 10, 25. ושם אחיו יקטן
Gn. 11, 19. ושם אשת־נחור מלכה
Gn. 29, 16. ושם הקטנה רחל
Gn. 36, 32. ושם עירו דנהבה
Gn. 36, 35. ושם עירו עוית
Gn. 36, 39. ושם עירו פעו
Gn. 36, 39. ושם אשתו מחיטבאל
Gn. 48, 16. שמי ושם אבתי
Ex. 1, 15. ושם השנית פועה
Ex. 18, 4. ושם האחד אליעזר
Ex. 23, 13. ושם אלהים אחרים
Lev. 24, 11. ושם אמו שלמית
Num. 11, 26. ושם השני מידד
Nu. 25, 14. ושם איש ישראל המכה
Num. 25, 15. ושם האשה המכה
Num. 26, 33. ושם בנות צלפחד
Num. 26, 46. ושם בת־אשר שרח
Num. 26, 59. ושם ו אשת עמרם
Jos. 14, 15. ושם חברון לפנים
Jos. 15, 15. ושם־דבר לפנים
Jud. 1, 10. ושם־חברון לפנים
Jud. 1, 11. ושם־דביר לפנים
Jud. 1, 23. ושם־העיר לפנים לוז
Ruth 1, 2. ושם האיש אלימלך
Ruth 1, 2. ושם אשתו נעמי
Ruth 1, 2. ושם שני־בניו
Ruth 1, 4. ושם השנית רות
1 Sam. 1, 2. ושם השנית פננה
1 Sam. 8, 2. ושם משנהו אביה
1 Sam. 14, 4. ושם האחד בוצץ
1 Sam. 14, 4. ושם האחד סנה
1 Sam. 14, 49. ושם שתי בנתיו
1 Sam. 14, 49. ושם הקטנה מיכל
1 Sam. 14, 50. ושם אשת שאול
1 Sam. 14, 50. ושם שר־צבאו
1 Sam. 17, 13. ושם ו שלשת בניו
1 Sam. 25, 3. ושם האיש נבל
1 Sam. 25, 3. ושם אשתו אביגיל
2 Sam. 4, 2. ושם השני רכב
1 Reg. 11, 26. ושם אמו צרועה
1 Reg. 14, 21. ושם אמו
1 Rg. 14, 31. ושם אמו נעמה העמנית
1 Reg. 15, 2. 10. ושם אמו מעכה
1 Reg. 22, 42. ושם אמו עזובה
2 Reg. 8, 26. ושם אמו עתליהו

ושם אמו צביה מבאר 2 Reg. 12, 2.
ושם אמו יהועדין 2 Reg. 14, 2.
ושם אמו יכליהו 2 Reg. 15, 2.
ושם אמו ירושא 2 Reg. 15, 33.
ושם אמו אבי בת־זכריה 2 Rg. 18, 2.
ושם אמו חפצי־בה 2 Reg. 21, 1.
ושם אמו משלמת 2 Reg. 21, 19.
ושם אמו ידידה 2 Reg. 22, 1.
ושם אמו חמוטל 2 Reg. 23, 31.
ושם אמו זבידה 2 Reg. 23, 36.
ושם אמו נחשתא 2 Reg. 24, 8.
ושם אמו חמיטל 2 Reg. 24, 18.
ושם אחיו יקטן 1 Chr. 1, 19.
ושם עירו דנהבה 1 Chr. 1, 43.
ושם עירו עיות 1 Chr. 1, 46.
ושם עירו פעי 1 Chr. 1, 50.
ושם אשתו מהיטבאל 1 Chr. 1, 50.
ושם אשת אבישור 1 Chr. 2, 29.
ושם אחתם 1 Chr. 4, 3.
ושם אחתו מעכה 1 Chr. 7, 15.
ושם השני צלפחד 1 Chr. 7, 15.
ושם אחיו שרש 1 Chr. 7, 16.
ושם אשתו מעכה 1 Chr. 8, 29.
ושם אשתו מעכה 1 Chr. 9, 35.
ושם השמאלי בעז 2 Chr. 3, 17.
ושם אמו נעמה העמנית 2Chr. 12, 13.
ושם אמו מיכיהו 2 Chr. 13, 2.
ושם אמו עזובה 2 Chr. 20, 31.
ושם אמו עתליהו 2 Chr. 22, 2.
ושם אמו צביה 2 Chr. 24, 1.
ושם אמו יהועדן 2 Chr. 25, 1.
ושם אמו יכליה 2 Chr. 26, 3.
ושם אמו ירושה 2 Chr. 27, 1.
ושם אמו אביה 2 Chr. 29, 1.
ושם חשנית קציעה Job. 42, 14.
ושם השלישית קרן הפוך Job. 42, 14.
ושם רשעים ירקב Prv. 10, 7.
ושם אמו חמיטל Jer. 52, 1.
ושם־העיר מיום ה׳ שמה Ez. 48, 35.

נָשֵׁם

יד ושם טוב מבנים Jes. 56, 5.

הַשֵּׁם

אשר מעולם אנשי השם Gn. 6, 4.
הישראלית את־השם הנכבד Lev. 24, 11.
ליראה את־השם הנכבד Dt. 28, 58.
טמאת השם Ez. 22, 5.

בְּשֵׁם

חוחל לקרא בשם ה׳ Gn. 4, 26.
ויקרא בשם ה׳ Gn. 12, 8.
ויקרא שם אברם בשם ה׳ Gn. 13, 4.
ויקרא־שם בשם ה׳ Gn. 21, 33.
ויקרא בשם ה׳ Gn. 26, 25.
קראתי בשם בצלאל Ex. 31, 2.
ידעתיך בשם Ex. 33, 12.
ואדעך בשם Ex. 33, 17.
וקראתי בשם ה׳ לפניך Ex. 33, 19.
ויקרא בשם ה׳ Ex. 34, 5.
ראו קרא ה׳ בשם Ex. 35, 30.
לשרת בשם־ה׳ Dt. 18, 5.
ושרת בשם ה׳ אלהיו Dt. 18, 7.
ודבר בשם אלהים אחרים Dt. 18, 20.
אשר ידבר הנביא בשם ה׳ Dt. 18, 22.
לשרתו ולברך בשם ה׳ Dt. 21, 5.
אשר־יקרא אתהן בשם Jos. 21, 9.
בשם דן אביהם Jud. 18, 29.
בשם ה׳ צבאות 1 Sam. 17, 45.
אנחנו בשם ה׳ לאמר 1 Sam. 20. 42.
בשם דוד וינוחו 1 Sam. 25, 9.
בשם ה׳ צבאות 2 Sam. 6, 18.
וקראתם בשם אלהיכם 1 Rg. 18, 24.
ואני אקרא בשם־ה׳ 1 Reg. 18, 24.
וקראו בשם אלהיכם 1 Rg. 18, 25.
ויקראו בשם־הבעל 1 Reg. 18, 26.
מזבח בשם ה׳ 1 Reg. 18, 32.
ותכתב ספרים בשם אחאב 1 Rg. 21, 8
רק־אמת בשם ה׳ 1 Reg. 22, 16.
ויקללם בשם ה׳ 2 Reg. 2, 24.
וקרא בשם־ה׳ אלהיו 2 Rg. 5, 11.
ויברך את־העם בשם ה׳ 1 Chr. 16, 2.
התהללו בשם קדשו 1 Chr. 16, 10.
אשר דבר בשם ה׳ 1 Chr. 21, 19.
רק אמת בשם ה׳ 2 Chr. 18, 15.
בשם ה׳ אלהי ישראל 2 Chr. 33, 18.
ונקראה בשם Esth. 2, 14.
בשם מרדכי Esth. 2, 22.
בשם המלך Esth. 3, 12.
בשם המלך Esth. 8, 8 (bis).
ויכתב בשם המלך Esth. 8, 10.
בשם־ה׳ אלהינו נזכיר Ps. 20, 8.
כי בשם קדשו בטחנו Ps. 33, 21.
התהללו בשם קדשו Ps. 105, 3.
בשם ה׳ כי אמילם Ps. 118, 10. 11. 12.
ברוך הבא בשם ה׳ Ps. 118, 26.
עזרנו בשם ה׳ Ps. 124, 8.
ברכנו אתכם בשם ה׳ Ps. 129, 8.
לכלם בשם יקרא Jes. 40, 26.
יקרא בשם־יעקב Jes. 44, 5.
הנקראים בשם Jes. 48, 1.
הנשבעים ׀ בשם ה׳ Jes. 48, 1.
יבטח בשם ה׳ Jes. 50, 10.
לא תנבא בשם ה׳ Jer. 11, 21.
מדוע נבית בשם־ה׳ Jer. 26, 9.
בשם ה׳ אלהינו דבר Jer. 26, 16.
היה מתנבא בשם ה׳ Jer. 26, 20.
דברת אלינו בשם ה׳ Jer. 44, 16.
אשר־יקרא בשם ה׳ Joel 3, 5.
כי לא להזכיר בשם ה׳ Am. 6, 10.
איש בשם אלהיו Mich. 4, 5.
ואנחנו נלך בשם ה׳ Mich. 4, 5.
לקרא כלם בשם ה׳ Zeph. 3, 9.
וחסו בשם ה׳ Zeph. 3, 12.
שקר דברת בשם ה׳ Zach. 13, 3.

וּבְשֵׁם

ובשם אלהיהם Jos. 23, 7.
ובשם אלהינו נדגל Ps. 20, 6.
ובשם־ה׳ אקרא Ps. 116, 4. 13. 17.
ובשם ישראל יכנה Jes. 44, 5.

כְּשֵׁם

כשם בנו חנוך Gn. 4, 17.
כשם דן אביהם Jos. 19, 47.
שם גדול כשם הגדלים 2 Sam. 7, 9.
שם כשם הגדולים 1 Chr. 17, 8.

לְשֵׁם

לשם ה׳ אלהיך Jos. 9, 9.
כי לא־נבנה בית לשם ה׳ 1 Rg. 3, 2.
לבנות בית לשם ה׳ אלהיו 1 Rg. 5, 17.
לבנות בית לשם ה׳ אלהי 1 Rg. 5, 19.
לשם ה׳ אלהי ישראל 1 Reg. 8, 17.
לשם ה׳ אלהי ישראל 1 Reg. 8, 20.
את־שמע שלמה לשם ה׳ 1 Rg. 10, 1.
להודות לשם קדשך 1 Chr. 16, 35.
לשם ולתפארת 1 Chr. 22, 5.
לבנות בית לשם ה׳ 1 Chr. 22, 7.
לבית הנבנה לשם־ה׳ 1 Chr. 22, 19.
ומהללים לשם תפארתך 1 Chr. 29, 13.
לשם קדשך 1 Chr. 29, 16.
לבנות בית לשם ה׳ 2 Chr. 1, 18.
לשם ׀ ה׳ אלהי 2 Chr. 2, 3.
לשם ה׳ אלהי ישראל 2 Chr. 6, 7. 10.
והיה להם לשם רע Neh. 6, 13.
להודות לשם קדשך Ps. 106, 47.
להודות לשם ה׳ Ps. 122, 4.
והיה לי׳ לשם Jes. 55, 13.
לשם ה׳ אלהיך Jes. 60, 9.
כל־הגוים לשם ה׳ Jer. 3, 17.
והיתה לי לשם ששון Jer. 33, 9.
והקימותי להם מטע לשם Ez. 34, 29.
לשם־קדשי אשר חללתם Ez. 36, 22.
והיה להם לשם יום הכבדי Ez. 39, 13.
וקנאתי לשם קדשי Ez. 39, 25.
לשם ולתהלה Zeph. 3, 20.

וְלָשֵׁם

ולשם ילד גם־הוא Gn. 10, 21.
לתחלה ולשם ולתפארת Dt. 26, 19.
ולשם ולתהלה Jer. 13, 11.
להתהלה ולשם Zeph. 3, 19.

cum suff.: שְׁמִי

ויקרא בהם שמי Gn. 48, 16.
זה־שמי לעלם Ex. 3, 15.
ולמען ספר שמי Ex. 9, 16.
אשר אזכיר את־שמי Ex. 20, 24.
כי שמי בקרבו Ex. 23, 21.
ושמו את־שמי Num. 6, 27.
את־שמי מבית אבי 1 Sam. 24, 22.
ונקרא שמי עליה 2 Sam. 12, 28.
בעבור הזכיר שמי 2 Sam. 18, 18.
להיות שמי שם 1 Reg. 8, 16.
אמרת יהיה שמי שם 1 Reg. 8, 29.
לשום שמי־שם 1 Reg. 9, 3.
לשום שמי שם 1 Reg. 11, 36.
אשים את־שמי 2 Reg. 21, 4.
אמרתי יהיה שמי שם 2 Rg. 23, 27.
להיות שמי שם 2 Chr. 6, 5.
להיות שמי שם 2 Chr. 6, 6.
נקרא־שמי עליהם 2 Chr. 7, 14.
להיות שמי שם עד־עולם 2 Chr. 7, 16.
בירושלם יהיה־שמי 2 Chr. 33, 4.
אשים את־שמי לעולם 2 Chr. 33, 7.
לשכן את־שמי שם Neh. 1, 9.
אשגבהו כי־ידע שמי Ps. 91, 14.
יקדישו שמי Jes. 29, 23.
אני ה׳ הוא שמי Jes. 42, 8.
למען שמי אאריך אפי Jes. 48, 9.
ממעי אמי הזכיר שמי Jes. 49, 1.
לכן ידע עמי שמי Jes. 52, 6.
למען שמי יכבד ה׳ Jes. 66, 5.
אשר־נקרא שמי־עליו Jer. 7, 11. 14.
אשר שכנתי את־שמי Jer. 7, 12.
לבית ׀ אשר נקרא־שמי Jer. 7, 14.
אשר־נקרא שמי־עליו Jer. 7, 30. 32, 34. 34, 15.
וידעו כי־שמי ה׳ Jer. 16, 21.
להשכיח את־עמי שמי Jer. 23, 27.
שכחו אבותם את־שמי Jer. 23, 27.
בעיר אשר־נקרא שמי Jer. 25, 29.
ותחללו את־שמי Jer. 34, 16.
אם־יהיה עוד שמי נקרא Jer. 44, 26.
ואעש למען שמי Ez. 20, 9. 22.
ואעשה למען שמי Ez. 20, 14.
בעשותי אתכם למען שמי Ez. 20, 44.
וקדשתי את־שמי הגדול Ez. 36, 23.
נקרא שמי עליהם Am. 9, 12.
בוזי שמי ואמרתם Mal. 1, 6.
גדול שמי בגוים Mal. 1, 11.
כי־גדול שמי בגוים Mal. 1, 11.
ומפני שמי נחת הוא Mal. 2, 5.
וזרחה לכם יראי שמי Mal. 3, 20.

cum suff.: וּשְׁמִי

ושמי ה׳ לא נודעתי Ex. 6, 3.
ושמי נורא בגוים Mal. 1, 14.

cum suff.: בְּשֵׁמִי

ולא־תשבעו בשמי לשקר Lev. 19, 12.
אשר ידבר בשמי Dt. 18, 19.
לדבר דבר בשמי Dt. 18, 20.
בשמי לשלום 1 Sam. 25, 5.
ממזרח־שמש יקרא בשמי Jes. 41, 25.
כל הנקרא בשמי Jes. 43, 7.
אל־גוי לא־קרא בשמי Jes. 65, 1.
להשבע בשמי חי־ה׳ Jer. 12, 16.
הנביאים נבאים בשמי Jer. 14, 14.
על־הנביאים הנבאים בשמי Jer. 14, 15.
הנבאים בשמי שקר Jer. 23, 25.
והם נבאים בשמי Jer. 27, 15.
נבאים לכם בשמי Jer. 29, 9.
הנבאים לכם בשמי Jer. 29, 21.
דבר בשמי שקר Jer. 29, 23.
נשבעתי בשמי הגדול Jer. 44, 26.
הנשבע בשמי לשקר Zach. 5, 4.
הוא ׀ יקרא בשמי Zach. 13, 9.

cum suff.: וּבְשֵׁמִי

ובשמי תרום קרנו Ps. 89, 25.

cum suff.: לְשָׁמִי

למה זה תשאל לשמי Gn. 32, 30.
למה זה תשאל לשמי Jud. 13, 18.
הוא יבנה־בית לשמי 2 Sam. 7, 13.
הוא־יבנה הבית לשמי 1 Rg. 5, 19.
לבנות בית לשמי 1 Reg. 8, 18.
הוא־יבנה הבית לשמי 1 Rg. 8, 19.
אשר הקדשתי לשמי 1 Reg. 9, 7.
לא־תבנה בית לשמי 1 Chr. 22, 8. 28, 3.
הוא־יבנה בית לשמי 1 Chr. 22, 10.
לבנות בית לשמי 2 Chr. 6, 8.
הוא־יבנה הבית לשמי 2 Chr. 6, 9.
אשר־הקדשתי לשמי 2 Chr. 7, 20.
מקטר מגש לשמי Mal. 1, 11.
לתת כבוד לשמי Mal. 2, 2.

cum suff.: שְׁמֵנוּ

והכריתו את־שמנו Jos. 7, 9.

cum suff: שִׁמְךָ *p.*

ואגדלה שמך Gn. 12, 2.
ולא־יקרא עוד את־שמך Gn. 17, 5.
והיה שמך אברהם Gn. 17, 5.
ויאמר אליו מה־שמך Gn. 32, 28.
לא יעקב יאמר עוד שמך Gn. 32, 29.
הגידה־נא שמך ויאמר ויאמר לו אלהים שמך יעקב Gn. 32, 30.
לא־יקרא שמך עוד יעקב Gn. 35, 10.
כי אם־ישראל יהיה שמך Gn. 35, 10.
אל־מלאך ה׳ מי שמך Jud. 13, 17.
ויגדל שמך עד־עולם 2 Sam. 7, 26.
והודו את־שמך 1 Reg. 8, 33. 35.
מארץ רחוקה למען שמך 1 Rg. 8, 41.
ישמעון את־שמך הגדול 1 Rg. 8, 42.
כל־עמי הארץ את־שמך 1 Rg. 8, 43.
כי־שמך נקרא 1 Reg. 8, 43.
ישראל יהיה שמך 1 Reg. 18, 31.
ויגדל שמך עד־עולם 1 Chr. 17, 24.
למום שמך שם 2 Chr. 6, 20.
ושבו והודו את־שמך 2 Chr. 6, 24.
והודו את־שמך 2 Chr. 6, 26.
למען שמך הגדול 2 Chr. 6, 32.
ידעו כל־עמי הארץ את־שמך 2 Chr. 6, 33,
כי־שמך נקרא 2 Chr. 6, 33.
כי שמך בבית הזה 2 Chr. 20, 9.
ההפצים ליראה את־שמך Neh. 1. 11.
ויעלצו בך אהבי שמך Ps. 5, 12.
מה־אדיר שמך Ps. 8, 2. 10.
אזמרה שמך עליון Ps. 9, 3.
ויבטחו בך יודעי שמך Ps. 9, 11.
אספרה שמך לאחי Ps. 22, 23.
למען־שמך ה׳ Ps. 25, 11.
ולמען שמך תנחני Ps. 31, 4.
אזכירה שמך בכל־דר Ps. 45, 18.
ואקוה שמך כי־טוב Ps. 52, 11.
אודה שמך ה׳ כי־טוב Ps. 54, 8.
ירשת יראי שמך Ps. 61, 6.
אזמרה שמך לעד Ps. 61, 9.
יזמרו שמך סלה Ps. 66, 4.
חללו משכן שמך Ps. 74, 7.
ינאץ איב שמך Ps. 74, 10.
ועם־נבל נאצו שמך Ps. 74, 18.
עני ואביון יהללו שמך Ps. 74, 21.
וקרוב שמך Ps. 75, 2.
על־דבר כבוד־שמך Ps. 79, 9.
על־חטאתינו למען שמך Ps. 79, 9.
ויבקשו שמך ה׳ Ps. 83, 17.
שמך ה׳ לבדך Ps. 83, 19.
יחד לבבי ליראה שמך Ps. 86, 11.
ואכבדה שמך לעולם Ps. 86, 12
יודו שמך גדול ונורא Ps. 99, 3.
עשה־אתי למען שמך Ps. 109, 21.
זכרתי בלילה שמך יי Ps. 119, 55.
כמשפט לאהבי שמך Ps. 119, 132.
ה׳ שמך לעולם Ps. 135, 13.

ואודה את־שמך Ps. 138, 2.
הגדלת על־כל־שמך Ps. 138, 2.
להודות את־שמך Ps. 142, 8.
למען־שמך י״י תחייני Ps. 143, 11.
ואברכה שמך לעולם Ps. 145, 1.
ואהללה שמך לעולם ועד Ps. 145, 2.
שמן תורק שמך Cant. 1, 3.
יקרא שמך עלינו Jes. 4, 1.
אודה שמך כי עשית פלא Jes. 25, 1.
לבד־בך נזכיר שמך Jes. 26, 13.
גאלנו מעולם שמך Jes. 63. 16.
לא־נקרא שמך עליהם Jes. 63, 19.
להודיע שמך לצריך Jes. 64, 1.
וגדול שמך בגבורה Jer. 10, 6.
קרא י״י שמך Jer. 11, 16.
י״י עשה למען שמך Jer. 14, 7.
אל־תנאץ למען שמך Jer. 14, 21.
נקרא שמך עלי Jer. 15, 16.
לא פשחור קרא י״י שמך Jer. 20, 3.
קראתי שמך י״י Thr. 3, 55.
אשר־נקרא שמך עליה Dan. 9, 18.
כי־שמך נקרא על־עירך Dan. 9, 19.
ותושיה יראה שמך Mich. 6, 9.
במה בזינו את־שמך Mal. 1, 6.
cum suff.: וְשִׁמְךָ
ושמך ׀ לעולם נודה Ps. 44, 9.
ושמך עלינו נקרא Jer. 14, 9.
c. suff.: בְּשִׁמְךָ *p.*
לדבר בשמך Ex. 5, 23.
בשמך נבוס קמינו Ps. 44, 6.
אלהים בשמך הושיעני Ps. 54, 3.
בשמך אשא כפי Ps. 63, 5.
אשר בשמך לא קראו Ps. 79, 6.
בשמך־ירננו Ps. 89, 13.
בשמך יגילון כל־היום Ps. 89, 17.
קראתי בשמך לי־אתה Jes. 43, 1.
הקורא בשמך אלהי ישראל Jes. 45, 3.
ואקרא לך בשמך Jes. 45, 4.
ואין־קורא בשמך Jes. 64, 6.
אשר בשמך לא קראו Jer. 10, 25.
אשר דברו בשמך Dan. 9, 6.
cum suff.: בְּשִׁמְכָה
אתה שלחת בשמכה Jer. 29, 25.
cum suff.: וּבְשִׁמְךָ
ובשמך באנו על־ההמון 2 Chr. 14, 10.
תחיינו ובשמך נקרא Ps. 80, 19.
cum suff.: בְּשָׁמְךָ
כשמך אלהים כן תהלתך Ps. 48, 11.
c. suff.: לְשָׁמְךָ *p.*
ומה־תעשה לשמך הגדול Jos. 7, 9.
אשר־בנתי לשמך 1 Reg. 8, 44.
אשר־בנית לשמך 1 Reg. 8, 48.
אשר־בניתי לשמך 2 Chr. 6, 34.
אשר־בניתי לשמך 2 Chr. 6, 38.
מקדש לשמך לאמר 2 Chr. 20, 8.
ויכבדו לשמך Ps. 86, 9.
ולזמר לשמך עליון Ps. 92, 2.
כי־לשמך תן כבוד Ps. 115, 1.
אך צדיקים יודו לשמך Ps. 140, 14.
לשמך ולזכרך Jes. 26, 8.
cum suff.: וּלְשִׁמְךָ
ולשמך אזמר 2 Sam. 22, 50
ולשמך אזמרה Ps. 18, 50.
cum suff.: מִשְׁמְךָ
לא־יזרע משמך Nah. 1, 14.
cum suff.: שְׁמֶךָ
קרא י״י שמך Jer. 11, 16.
ותזני על־שמך Ez. 16, 15.
cum suff.: שִׁמְכֶם
והנחתם שמכם לשבועה Jes. 65, 15.
cum suff.: וְשִׁמְכֶם
יעמד זרעכם ושמכם Jes. 66, 22.
cum suff.: שְׁמוֹ
נפש חיה הוא שמו Gn. 2, 19.

ותקרא את־שמו שת Gn. 4, 25.
ויקרא את־שמו אנוש Gn. 4, 26.
ווקרא את־שמו שת Gn. 5, 3.
ויקרא את־שמו נח Gn. 5, 29.
וקראת שמו ישמעאל Gn. 16, 11.
וקראת את־שמו יצחק Gn. 17, 19.
ותקרא שמו מואב Gn. 19, 37.
ותקרא שמו בן־עמי Gn. 19, 38.
ויקראו שמו עשו Gn. 25, 25.
ויקרא שמו יעקב Gn. 25, 26.
על־כן קרא־שמו אדום Gn. 25, 30.
הכי קרא שמו יעקב Gn. 27, 36.
ותקרא שמו ראובן Gn. 29, 32.
ותקרא שמו שמעון Gn. 29, 33.
על־כן קרא־שמו לוי Gn. 29, 34.
על־כן קראה שמו יהודה Gn. 29, 35.
על־כן קראה שמו דן Gn. 30, 6.
ותקרא שמו נפתלי Gn. 30, 8.
ותקרא את־שמו גד Gn. 30, 11.
ותקרא את־שמו אשר Gn. 30, 13.
ותקרא שמו יששכר Gn. 30, 18.
ותקרא את־שמו זבלון Gn. 30, 20.
ותקרא את־שמו יוסף Gn. 30, 24.
על־כן קרא־שמו גלעד Gn. 31, 48.
ויקרא שמו אלון בכות Gn. 35, 8.
ויקרא את־שמו ישראל Gn. 35, 10.
ותקרא שמו בן־אוני Gn. 35, 18.
ויקרא את־שמו ער Gn. 38, 3.
ותקרא את־שמו אונן Gn. 38, 4.
ותקרא את־שמו שלה Gn. 38, 5.
ויקרא שמו פרץ Gn. 38, 29.
ויקרא שמו זרח Gn. 38, 30.
ותקרא שמו משה Ex. 2, 10.
ויקרא את־שמו גרשם Ex. 2, 22.
ואמרו־לי מה־שמו Ex. 3, 13.
איש מלחמה י״י שמו Ex. 15, 3.
ויקראו בית־ישראל את־שמו Ex. 16, 31.
ויקרא שמו י״י ׀ נסי Ex. 17, 15.
ישא את־שמו לשוא Ex. 20, 7.
איש על־שמו Ex. 28, 21.
כי י״י קנא שמו Ex. 34, 14.
איש על־שמו Ex. 39, 14.
איש את־שמו תכתב Num. 17, 17.
ויקרא אתם על־שמו Dt. 3, 14.
אשר־ישא את־שמו Dt. 5, 11.
לשום את־שמו שם Dt. 12, 5.
לשכן שמו שם Dt. 12, 11. 14, 23. 16, 2.
לשום שמו שם Dt. 12, 21. 14, 24.
יבחר י״י אלהיך לשכן שמו Dt. 16, 6. 11. 26, 2.
ולא־ימחה שמו Dt. 25, 6.
ונקרא שמו בישראל Dt. 25, 10.
ומחה י״י את־שמו Dt. 29, 19.
וישם את־שמו אבימלך Jud. 8, 31.
ואת־שמו לא־הגיד לי Jud. 13, 6.
ותקרא את־שמו שמשון Jud. 13, 24.
ויקרא שמו בישראל Ruth 4, 14.
ותקראנה שמו עובד Ruth 4, 17.
ותקרא את־שמו שמואל 1 S. 1, 20.
בעבור שמו הגדול 1 Sam. 12, 22.
גלית שמו מגת 1 Sam. 17, 4.
גלית הפלשתי שמו מגת 1 S. 17, 23.
וייקר שמו מאד 1 Sam. 18, 30.
נבל שמו ונבלה עמו 1 Sam. 25, 25.
ויקרא את־שמו שלמה 2 S. 12, 24.
ויקרא את־שמו ידידיה 2 S. 12, 25.
ויקרא למצבת על־שמו 2 S. 18, 18.
שבע בן־בכרי שמו 2 Sam. 20, 21.
ויהי־שמו בכל־הגוים 1 Reg. 5, 11.
ויקרא את־שמו יכין 1 Reg. 7, 21.
ויקרא את־שמו בעז 1 Reg. 7, 21.
יאשיהו שמו 1 Reg. 13, 2.
לשום את־שמו שם 1 Reg. 14, 21.
אשר־שם שמו ישראל 2 Reg. 17, 34.
ויסב את־שמו יהויקים 2 Rg. 23, 34.
ויסב את־שמו צדקיהו 2 Reg. 24, 17.
ואמו קראה שמו יעבץ 1 Chr. 4, 9.

ותקרא שמו פרש 1 Chr. 7, 16.
ויקרא את־שמו ברריעה 1 Chr. 7, 23.
הבו לי״י כבוד שמו 1 Chr. 16, 29.
כי שלמה יהיה שמו 1 Chr. 22, 9.
לשום את־שמו שם 2 Chr. 12, 13.
וילד שמו עד־לבוא מצרים 2 Chr. 26, 8.
ויצא שמו עד־למרחוק 2 Chr. 26, 15.
נביא לי״י עדך שמו 2 Chr. 28, 9.
ויסב את־שמו יהויקים 2 Chr. 36, 4.
ושמת שמו אברהם Neh. 9, 7.
בארץ־עוץ איוב שמו Job. 1, 1.
במעגלי־צדק למען שמו Ps. 23, 3.
הבו לי״י כבוד שמו Ps. 29, 2.
ונרוממה שמו יחדו Ps. 34, 4.
מתי ימות ואבד שמו Ps. 41, 6.
זמרו כבוד־שמו Ps. 66, 2.
זמרו שמו סלו לרכב Ps. 68, 5.
ביה שמו Ps. 68, 5.
ואהבי שמו ישכנו־בה Ps. 69, 37.
יהי שמו ׀ לעולם Ps. 72, 17.
שמש ינון שמו Ps. 72, 17.
בישראל גדול שמו Ps. 76, 2.
שירו לי״י ברכו שמו Ps. 96, 2.
הבו לי״י כבוד שמו Ps. 96, 8.
ושמואל בקראי שמו Ps. 99, 6.
חודו לו ברכו שמו Ps. 100, 4.
ויושעם למען שמו Ps. 106, 8.
קדוש ונורא שמו Ps. 111, 9.
כי־נשגב שמו Ps. 148, 13.
יהללו שמו במחול Ps. 149, 3.
זד יהיר לץ שמו Prv. 21, 24.
מה־שמו ומה־שם־בנו Prv. 30, 4.
ובחשך שמו יכסה Eccl. 6, 4.
כבר נקרא שמו Eccl. 6, 10.
וקראת שמו עמנואל Jes. 7, 14.
קרא שמו מהר שלל Jes. 8, 3.
ויקרא שמו פלא יועץ Jes. 9, 5.
הזכירו כי נשגב שמו Jes. 12, 4.
י״י צבאות שמו Jes. 47, 4. 48, 2. 54, 5.
ולא־ישמד שמו מלפני Jes. 48, 19.
שכן עד וקדוש שמו Jes. 57, 15.
י״י צבאות שמו Jer. 10, 16. 31, 35. 32, 18. 46, 18. 48, 15. 50, 34. 51, 19. 57.
וזה־שמו אשר־יקראו Jer. 23, 6.
לתכינה י״י שמו Jer. 33, 2.
וכל ידעי שמו Jer. 48, 17.
שמו בלטאשצר Dan. 10, 1.
קרא שמו יזרעאל Hos. 1, 4.
קרא שמו לא עמי Hos. 1, 9.
י״י אלהי־צבאות שמו Am. 4, 13. 5, 27.
י״י שמו Am. 5, 8. 9, 6.
הנה־איש צמח שמו Zach. 6, 12.
ליראי י״י ולחשבי שמו Mal. 3, 16.
cum suff.: וְשָׁמוֹ
ולרבקה אח ושמו לבן Gn. 24, 29.
ושמו חירה Gn. 38, 1.
ושמו שוע Gn. 38, 2.
ושמו מנוח Jud. 13, 2.
ושמו מיכיהו Jud. 17, 1.
ושמו בעז Ruth 2, 1.
ושמו אלקנה בן־ירחם 1 Sam. 1, 1.
מבן־ימין ושמו קיש 1 Sam. 9, 1.
ולו־היה בן ושמו שאול 1 Sam. 9 2.
מבית לחם יהודה ושמו ישי 1 Sam. 17, 12.
ושמו דאג האדמי 1 Sam. 21, 8.
ושמו אביתר 1 Sam. 22, 20.
ושמו מפיבשת 2 Sam. 4, 4.
עבד ושמו ציבא 2 Sam. 9, 2.
בן־קטן ושמו מיכא 2 Sam. 9, 12.
ושמו יונדב בן־שמעה 2 Sam. 13, 3.
ושמו שמעי בן־גרא 2 Sam. 16, 5.
ושמו יתרא הישראלי 2 Sam. 17, 25.
ושמו שבע בן־בכרי 2 Sam. 20, 1.
ושמו ירחע 1 Chr. 2, 34.
ושמו מרדכי Esth. 2, 5.

ושמו לא־יזכר עוד Jer. 11, 19.
ושמו יראייה בן־שלמיה Jer. 37, 13.
י״י אחד ושמו אחד Zach. 14, 9.
cum suff.: בְּשָׁמוֹ
ויקרא לה נבח בשמו Num. 32, 42.
ולברך בשמו עד היום הזה Dt. 10, 8.
הודו לי״י קראו בשמו 1 Chr. 16, 8.
ולשרתו ולברך בשמו 1 Chr. 23, 13.
הודו לי״י קראו בשמו Ps. 105, 1.
הודו לי״י קראו בשמו Jes. 12, 4.
ולא־אדבר עוד בשמו Jer. 20, 9.
cum suff.: וּבִשְׁמוֹ
תעבד ובשמו תשבע Dt. 6, 13.
ובשמו תשבע Dt. 10, 20.
וגברתים בי״י ובשמו Zach. 10, 12.
cum suff.: בְּשָׁמוֹ
כי כשמו כן־הוא 1 Sam. 25, 25.
ucm suff.: לְשָׁמוֹ
זמרו לשמו כי נעים Ps. 135, 3.
cum suff.: שְׁמָהּ
על־כן קרא שמה בבל Gn. 11, 9.
לא־תקרא את־שמה שרי Gn. 17, 15.
כי שרה שמה Gn. 17, 15.
ויקרא שמה שטנה Gn. 26, 21.
ויקרא שמה רחבות Gn. 26, 22.
ותקרא את־שמה דינה Gn. 30, 21.
על־כן קרא שמה Gn. 50, 11.
על־כן קרא־שמה מרה Ex. 15, 23.
הוא שמה Jud. 1, 26.
ויקרא שמה לוז Jud. 1, 26.
על־כן ׀ קרא שמה Jud. 15, 19.
ויקרא את־שמה אבן העזר 1 S. 7, 12.
ויקרא את־שמה יקתאל 2 Rg. 14, 7.
ויקרא שמה במה Ez. 20, 29.
קרא שמה לא רחמה Hos. 1, 6.
cum suff.: וּשְׁמָהּ
שפחה־מצרית ושמה הגר Gn. 16, 1.
ופילגשו ושמה ראומה Gn. 22, 24.
ויקח אשה ושמה קטורה Gn. 25, 1.
ושמה תמר Gn. 38, 6.
ושמה רחב Jos. 2, 1.
ושמה דלילה Jud. 16, 4.
ושמה רצפה בת־איה 2 Sam. 3, 7.
אחות יפה ושמה תמר 2 Sam. 13, 1.
ובת אחת ושמה תמר 2 Sam. 14, 27.
ושמה עטרה 1 Chr. 2, 26.
cum suff.: שָׁמָם
ויקרא את־שמם אדם Gn. 5, 2.
והאבדת את־שמם Dt. 7, 24.
ואמחה את־שמם Dt. 9, 14.
ואבדתם את־שמם Dt. 12, 3.
ויקרא על־שמם Esr. 2, 61.
ויקרא על־שמם Neh. 7, 63.
שמם מחית לעולם ועד Ps. 9, 6.
בדור אחר ימח שמם Ps. 109, 13.
cum suff.: בְּשָׁמָם
ולא־יזכרו עוד בשמם Hos. 2, 19.
pl.: שֵׁמוֹת
ויקרא האדם שמות Gn. 2. 20.
ויקרא להן שמות Gn. 26, 18.
במספר שמות Num. 1, 2. 18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 3, 43. 26, 53.
גבורי חיל אנשי שמות 1 Chr. 5, 24.
אנשי שמות לבית אבותם 1 Chr. 12, 30.
במספר שמות 1 Chr. 23, 24.
לכלם שמות יקרא Ps. 147, 4.
שר הסריסים שמות Dan. 1, 7.
pl.: בִּשְׁמוֹת
אשר נקבו בשמות Num. 1, 17.
ויקראו בשמת Num. 32, 38.
אלה הבאים בשמות 1 Chr. 4, 38.
אלה הכתובים בשמות 1 Chr. 4, 41.
יקראו אתהם בשמות 1 Chr. 6, 50.
אשר נקבו בשמות 1 Chr. 12, 32.

1 Chr. 16, 41. אשר נקבו בשמות
2 Chr. 28, 15. אשר־נקבו בשמות
31, 19.
Esr. 8, 20. כלם נקבו בשמות
Esr. 10, 16. וכלם בשמות
pl.: וּבִשְׁמֹת
Num. 4, 32. ובשמת תפקדו
pl.: בַּשְּׁמֹת
Gn. 26, 18. כשמת אשר־קרא להן
pl. constr.: שְׁמוֹת
Gn. 25,13. ואלה שמות בני ישמעאל
Gn. 36, 10. אלה שמות בני־עשו
Gn. 36,40. ואלה שמות אלופי עשו
Gn. 46, 8. ואלה שמות בני־ישראל
Ex. 1, 1. ואלה שמות בני ישראל
Ex. 6, 16. ואלה שמות בני־לוי
Ex. 28, 9. שמות בני ישראל
Ex. 28, 10. ואת־שמות הששה
Ex.28,11. 39,6. על־שמת בני ישראל
Ex. 28, 21. על־שמת בני־ישראל
Ex. 28, 29. שמות בני־ישראל
Ex. 39, 14. על־שמת בני־ישראל
Num. 1, 5. ואלה שמות האנשים
Num. 3, 2. ואלה שמות בני־אהרן
Num. 3, 3. אלה שמות בני אהרן
Num. 3,18. ואלה שמות בני־גרשון
Num. 13,16. ואלה שמות האנשים
Num. 27, 1. ואלה שמות בנתיו
Num. 32, 38. את־שמות הערים
Num. 34, 17. אלה שמות האנשים
Num. 34,18. ואלה שמות האנשים
Jos. 17, 3. ואלה שמות בנתיו
2 Sam. 5, 14. ואלה שמות הילדים
2 Sam. 23, 8. אלה שמות הגברים
1 Chr. 6, 2. ואלה שמות בני־גרשום
1 Chr. 14, 4. ואלה שמות הילודים
Ez. 48. 1. ואלה שמות השבטים
Ez. 48, 31. שמות שבטי ישראל
Hos. 2, 19. שמות הבעלים מפיה
Zach. 13, 2. את־שמות העצבים
pl. constr.: לִשְׁמוֹת
Num. 26, 55. לשמות מטות־אבתם
pl. cum suff.: שְׁמוֹתָם
Gn. 25, 16. ואלה שמתם
Ex.28,12. ונשא אהרן את־שמותם
Ex.28,21.39,14. עשרה על־שמתם
Num.3,40. ושא את מספר שמתם
Num. 13, 4. ואלה שמותם למטה
1 Reg. 4, 8. ואלה שמותם בן־חור
1 Chr. 8, 38. 9, 44. ואלה שמותם
Esr. 8, 13. אחרנים ואלה שמותם
Ps. 16, 4. ובל־אשא את־שמותם
pl. cum suff.: בִּשְׁמוֹתָם
Gn. 25, 13. בשמתם לתלדתם
Gn. 36, 40. למקמתם בשמתם
Num. 3, 17. אלה בני־לוי בשמתם
Ps. 49, 12. קראו בשמותם עלי
pl. cum suff.: וּשְׁמוֹתָן
Ez. 23, 4. ושמותן אהלה הגדולה
Ez. 23, 4. ושמותן שמרון אהלה
pl. cum suff.: מְשֻׁמֹתָם
Ex. 28, 10. ששה משמתם

שֵׁם

ז״כ, ונ״ע כ״ף נגור, ופתרוכו כמו זָם, צָם, עטו, ונעוף ונכיפה [פֿערהילנען], ומוסף לק״כ הסתר והעלמה וכפיכה [פֿערבערגען], ובמוכן זה כדרך עם כפן, והמוי כמפתי מערכ עי׳ סף׳ סימוקד לזכרים.

v. trans. inus., obtegere, obvelare, cogn. זָם, צָם, deinde recondere, occulere, syn. צָפַן.

שֶׁמֶל

ז״ו ונ״ע, והוא סיסוד של שִׁמְלָה הנף, ומוכוכו לעוף ועעוי ונגד קוכף הגוף [נעוועכ, קלייד, הילנע], וסקכן נסוף״י כָּל, כלומר הסוף״י זה לנָּל בֶּגֶד, נֶבֶל, סֶפֶל, אֶשֶׁל, סֶמֶל, כֶּתֶל, רֶגֶל, שַׁחַל, עֶרֶל, שֶׁכֶל, פֶּסֶל [מן פֶּס ונ לְמן פסנ], הֶבֶל כז״ע, שֶׁכֶל וכדומה.

n. m. inus. (ad s. f. הֶבֶל neoh., כֶּתֶל, שֶׁכֶל, רֶגֶל, פֶּסֶל, עֶרֶל, נֶבֶל, a v. שֵׁם, addita terminatione diminutiva pervulgari), amiculum, velamen, vestis. Inde arab. v. denom. *šamala*, cingere, circumdare; IV. veste se obvelare. Indidem neoh. n. סַמְלוֹן, lorum, vinculum.

שִׁמְלָה

ז״כ, נגור מן שֶׁמֶל הוכרי״, ומוכו נגד ומעשה, מן לְמכוים מן לנגיס, והוא הנגד ומימלכוה לְמכ יעשה בו הסלם כל נופו, לכן ג״כ מכסות לילה. וכוה תרסה לְמדי שהסעל שַׂמַּי בעדי [בכנין הכוסף], כמוכו כסוי ועטוי בשלה, גויר הסם הוא, וקוכף בוה שם שלמכתי לעיל פתח בָּעֵל, שדומה לו שעל בעני לוקוקוכוף הסקכוכוף.

n. f. (a m. שֶׁמֶל), vestis, qua corpus velatur s. circumdatur, tum virorum tum mulierum, pallium, spec. nocturnum (Nachtmantel), arab. *šamlah*, a v. שֵׁם, quare neutiquam cognatum est v. שָׁמַל, ut supra, *Sin* istuc praepositionale rati, posuimus. LXX. ἱμάτιον, στολή, ἱματισμός; חֲלִיפוֹת שְׁמָלוֹת, ἐξαλλάσσουσαι στολαί.

Dan. 2, 26. 4,5. די־שמה בלטשאצר
Dan. 5, 12. שם־שמה בלטשאצר
constr. pl.: שְׁמָהַת
Esr. 5, 4. מה־אנון שמהת גבריא
pl. c. suff.: שְׁמָהָתְהֹם
Esr. 5, 10. ואף שמהתהם שאלנה

שֵׁם

פ״כ, ול״ע כ״ף נגור, ופתרוכו כמו זָם, צָם, עטו, ונעוף ונכיפה [פֿערהילנען], ומוסף לק״כ הסתר והעלמה וכפיכה [פֿערבערגען], ובמוכן זה כדרך עם כפן, והמוי כמפתי מערכ עי׳ סף׳ סימוקד לזכרים.

v. trans. inus., obtegere, obvelare, cogn. זָם, צָם, deinde recondere, occulere, syn. צָפַן.

Jes. 3, 6. שמלה לכה קצין
Jes. 3, 7. אין לחם ואין שמלה
וְשִׂמְלָה
Dt. 10, 18. לתת לו לחם ושמלה
Jes. 9, 4. ושמלה מגוללה בדמים
הַשִּׂמְלָה
Gn. 9, 23. שם ויפת את־השמלה
Dt. 22, 17. ופרשו השמלה
Jud. 8, 25. ויפרשו את־השמלה
בַּשִּׂמְלָה
1 S. 21.10. הנה־היא לוטה בשמלה
Prv. 30, 4. מי צרר־מים ׀ בשמלה
constr.: שִׂמְלַת
Dt.21,13. והסירה את־שמלת שביה
Dt.22,5. ולא־ילבש גבר שמלת אשה
cum suff.: וְשִׂמְלָתֵנוּ
Jes. 4, 1. ושמלתנו נלבש
שִׂמְלָתְךָ
Dt. 8, 4. שמלתך לא בלתה
שִׂמְלָתוֹ
Ex. 22, 26. הוא שמלתו לעֹרו
cum suff.: לְשִׂמְלָתוֹ
Dt. 22. 3. וכן תעשה לשמלתו
pl.: שִׂמְלֹת
Gn. 45, 22 (bis). חלפות שמלת
pl.: וּשְׂמָלֹת
Ex. 3, 22. 12, 35. וכלי זהב ושמלת
pl. c. suff.: שִׂמְלֹתֵיכֶם
Gn. 35, 2. והחליפו שמלתיכם
pl. c. suff.: שִׂמְלֹתָיִךְ
Ruth. 3, 3. וסכת ושמת שמלתיך
pl. c. suff.: שִׂמְלֹתֶיהָ
Gn. 37, 34. ויקרע יעקב שמלתיו
Gn. 41, 14. ויגלח ויחלף שמלתיו
Jos. 7, 6. ויקרע יהושע שמלתיו
2 Sam. 12, 20. ויסך ויחלף שמלתו
pl. c. suff.: שִׂמְלֹתָם
Gn. 44, 13. ויקרעו שמלתם
Ex. 19, 10. וכבסו שמלתם
Ex. 19, 14. ויכבסו שמלתם
pl. c. suff.: בְּשִׂמְלֹתָם
Ex. 12, 34. צררת בשמלתם

שַׂלְמָה

ז״כ, והוא לק הסכוס מן שִׁמְלָה, כמי סמרת המכוון. כז״ע מצרת זה הסם סִמְלוֹן לציון עכות ומסור, מן סס עכין קשור [עי׳ שנת כ״ע: כז״י כסומע י׳, י׳].

n. f. (ex שִׁמְלָה metathesi ortum), vi eadem. LXX. ἱμάτιον, ἱματισμός, στολή, εἰρήνη (arab. *salâmet*).

Ex. 22, 8. על־שה על־שלמה
Mich. 2, 8. ממול שלמה אדר
בְּשַׂלְמָה
1 Rg. 11,29. מתכסה בשלמה חדשה
בַּשַּׂלְמָה
1 Reg. 11, 30. בשלמה החדשה
בַּשַּׂלְמָה
Ps. 104, 2. עטה אור כשלמה
constr.: שַׂלְמַת
Ex. 22, 25. תחבל שלמת רעך
cum suff.: בְּשַׂלְמָתוֹ
Dt. 24, 13. ושכב בשלמתו וברכך
pl.: וּשְׂלָמוֹת
Jos. 9, 5. ושלמות בלות עליהם
1 Rg. 10,25. ושלמות ונשק ובשמים
2 Chr. 9, 24. וכלי זהב ושלמות
pl.: וּבְשַׂלְמוֹת
Jos. 22, 8. ובשלמות הרבה מאד
pl. cum suff.: שַׂלְמוֹתַי *p.*
Job. 9, 31. ותעבוני שלמותי
pl. c. suff.: שַׂלְמוֹתֵינוּ
Jos. 9,13. ואלה שלמותינו ונעלינו
pl. c. suff.: שַׂלְמֹתַיִךְ
Cant. 4, 11. וריח שלמתיך
pl. c. suff.: שַׂלְמֹתֵיכֶם
Dt. 29, 4. לא־בלו שלמתיכם
pl. c. suff.: שַׂלְמֹתֵיהֶם
Neh. 9, 21. שלמתיהם לא בלו

שַׂמְאל

ז״ו, ולפעמים מלע וקו שְׂמָאול, ומתמוכם תמור שְׂמָאל, וקן נערכי מתמוכם שְׂמָאל, לְמכ ממכו לק״כ שַׂמָּאל, ויסודו כלמי פס שֵׁם נסופי״ כָּל, כלמכ ג״כ לנָּל אֶשְׁבָּל, קַרְסָל, חַרְגֹּל, גִּבְעָל, וכז״ע נַחְשָׁל, טָחֹל, ומכלי״ם שאם הערכי, שדומה לָּל שַׂמָּאל, נסופי״ דומה לערכי. המוכן לד לפוכי [כלמכ], ופתה לפוכית היל פתה מעוטה מלמכים, מתוכה ולפוכה, כלמכ פרמתי תתק לפון, וקקו מעכין עטו. ומוסף לק״כ לגיון כל מה שסוף לגד לפון. ונלמכוס שְׂמֹאל, סְמָל, ונערכי שתה מעלמו.

n. m. (interdum plene: שְׂמָאול, pro שְׂמָאל, promota vocali, arab. *šam-al* s. *šamâl*, regio sinistra s. septentrionalis, a n. primit. שֵׂם, arab. *shâm*, addita terminatione *ol*, sicut in גִּבְעָל, אֶשְׁבָּל, neohebr. טָחֹל, נַחְשָׁל), regio borealis utpote quasi tenebris obvelata, retrusa et abscondita (Gn. 14, 15; Job. 33, 9.), deinde gener. septentrionalis (arab. *Šâm*, Syria, opp. *Jemen*, Arabia), sinister, laevus, propter geographicam Semitarum contemplationem, targ. סְמָל, שְׂמָל.
LXX. ἀριστερός, εὐώνυμος.

שְׂמָאול

Gn. 24, 49. על־ימין או על־שמאל
2 Reg. 23,8. על־שמאול איש בשער
Job. 23, 9. שמאול בעשתו ולא־אחז
Jes. 9, 19. ויאכל על־שמאל
Zach. 12, 6. על־ימין ועל־שמאול
וּשְׂמָאול
Num. 20,17. לא נטה ימין ושמאול
Num. 22, 26. ימין ושמאול
Dt. 2, 27. לא אסור ימין ושמאול
Dt. 5, 32. לא תסורו ימין ושמאל
Dt. 17, 11. יגידו לך ימין ושמאל
Dt.17,20. מן־המצוה ימין ושמאול
מצוה אתכם היום ימין
Dt. 28, 14. ושמאול
אל־תסור ממנו ימין
Jos. 1, 7. ושמאול
לבלתי סור ממנו ימין
Jos. 23, 6. ושמאול
1 Sam. 6,12. ולא־סרו ימין ושמאול
2 Reg. 22, 2. ולא־סר ימין ושמאול
2 Chr. 34, 2. ולא־סר ימין ושמאול
Prv. 4, 27. אל־תט ימין ושמאול
Jes. 54, 3. כי־ימין ושמאול תפרצי
הַשְּׂמָאולָה
Gn. 13, 9. אם־השמאל ואימנה
2 Sam. 2,19. על־הימין ועל־השמאל
1 Chr. 6, 29. אחיהם על־השמאול
מֵהַשְּׂמָאול
2 Chr. 3, 17. ואחד מהשמאול
Ez. 1, 10. מהשמאול לארבעתן
מִשְּׂמָאולָה
Gn. 14, 15. אשר משמאל לדמשק
Gn. 48,13. בימינו משמאל ישראל
Jos. 19, 27. ויצא אל־גבול משמאל
1 Reg. 7, 49. וחמש משמאל
2 Chr.4,6. וחמשה משמאול לרחצה
2 Chr. 4, 7. וחמש משמאול
2 Chr. 4, 8. וחמשה משמאול
cum suff.: שְׂמֹאלֶךָ *p.*
2 S. 2,21. על־ימינך או על־שמאלך
Ez. 39, 3. קשתך מיד שמאלך
cum suff.: שְׂמֹאולֶךָ
Ez. 16, 46. חיושבת על־שמאולך
cum suff.: שְׂמֹאלוֹ
Gn. 48, 14. ואת־שמאלו על־ראש
Jud. 3, 21. את־יד שמאלו
Cant. 2, 6. שמאלו תחת לראשי
Cant. 8, 3. שמאלו תחת ראשי
cum suff.: וּשְׂמֹאלוֹ
2 Chr. 18, 18. על־ימינו ושמאלו
Dan. 12, 7. ימינו ושמאלו
cum suff.: בְּשְׂמֹאלוֹ
Gn. 48, 13. ואת־מנשה בשמאלו
Jud. 16. 29. ואחד בשמאלו
cum suff.: לִשְׂמֹאלוֹ
Eccl. 10, 2. ולב כסיל לשמאלו
לא־ידע בין־ימינו
Jon. 4, 11. לשמאלו
cum suff.: מִשְּׂמֹאלוֹ
1 Reg. 7, 39. כתף הבית משמאלו

cum suff.: וּמִשְׁמָאלוֹ
2 Sam. 16, 6. מִימִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ
Neh. 8, 4. עַל־יְמִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ
1 Reg. 22, 19. מִימִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ
cum suff.: שְׂמֹאוֹלָהּ
Zach. 4, 3. וְאֶחָד עַל־שְׂמֹאלָהּ
עַל־יְמִין הַמְּנוֹרָה וְעַל־
Zach. 4, 11. שְׂמֹאולָהּ
cum suff.: בְּשְׂמֹאולָהּ
Prv. 3, 16. בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד
cum suff.: שְׂמֹאולָם
Jud. 7, 20. וַיְחֲזִיקוּ בִּידֵי־שְׂמֹאולָם
cum suff.: וּמִשְּׂמֹאלָם
Ex. 14, 22. 29. מֵימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם

שָׂמָל

פעל שׁ״י, ולפ כמ״ק כ״ף נכנף סכוף חֶשְׂמֵל [ג״כ י״ל י״ע], וכמ״ו ג״כ סתימות הַשְׂמָאִיל, הַשְׂמָאֵל נקוסקס לְלָף נקס לו נכלס. פתכוכו פניס והלימס לנד שלמי, לו סשתמוש כיד שלמי.

v. denom. hif. (הִשְׂמִיל, plene הִשְׂמְאִיל, הַשְׂמָאֵל, addito Alef vel quiescente vel hamzato), vel sinistra manu agere, sinistra uti vel ad sinistrum latus deflectere, in regionem borealem proficisci (cf. gem. הִצְפִּין, הִצְפִּין, cf. arab. *amssara*, in Aegyptum proficisci, *aimina*, *aš̂âma*, in Arabiam, in Syriam se conferre). LXX. εἰς ἀριστερά, ἀριστερός, εὐώνυμος. Incert. ἀριστερεύειν.

Hif-il: הִשְׂמִיל
part. masc.: וּמַשְׂמִאלִים
1 Chr. 12, 2. מִימִינִים וּמִשְּׂמֹאלִים
inf. constr.: וְלַהַשְׂמִיל
2 Sam. 14, 19. לְהָמִין וְלְהַשְׂמִיל
impt. fem.: הַשְׂמִילִי *sg.*
Ez. 21, 21. הַשִּׂימִי הַשְׂמִילִי
1 *imperf.:* וְאַשְׂמְאִילָה
Gn. 13, 9. וְאִם־הַיָּמִין וְאַשְׂמְאִילָה
2 *impf. pl.:* תַּשְׂמְאִילוּ
Jes. 30, 21. כִּי תַאֲמִינוּ וְכִי תַשְׂמְאִילוּ

שְׂמָאלִי

ת״ו, ונק נ״כ שְׂמָלִי נלי לְלָף, ולנקני שְׂמָאלִית, ומוכנו סיות נכד שלל ונפון, וכן נתכנוס.

adj. m. (non sine Alef: שְׂמָלִי, f. שְׂמָאלִית), laevus, in latere septentrionali s. sinistro situs. LXX. ἀριστερός, εὐώνυμος, δεύτερος.

adj. masc.: הַשְּׂמָאלִי
1 Reg. 7, 21. הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי
2 Chr. 3, 17. וְשֵׁם הַשְּׂמָאלִי בְּעַז
Ez. 4, 4. שְׁכַב עַל־צִדְּךָ הַשְּׂמָאלִי
adj. fem.: הַשְּׂמָאלִית
עַל־כֵּן הַכֹּהֵן
Lev. 14, 15. 26. הַשְּׂמָאלִית
Lev. 14, 16. 27. כֹּפֶר הַשְּׂמָאלִית
2 Reg. 11, 11. כֹּתֶף הַבַּיִת הַשְּׂמָאלִית
2 Chr. 23, 10. כֹּתֶף הַבַּיִת הַשְּׂמָאלִית

שָׁמַד

פ״כ ול״ע נקל, ומוכנו למיסס ונמידס גוירס וכריסס [שכנייתן, פעלי כעין], וקקין שָׁמַד, ולומס לו פָּמַד, צָמַת לעיל, וקקל וסגוי שלמי נ״ס. ונפסקון זס סנוסף הִשְׁמִיד, סקכס וסכריסס ושמוס, ל״מ מסכוס הפיס וסמוכוקוס, מסכיכת עפיס ולמיס, וסקוכ הַשְׁמֵד כשס, לוכ שֶׁמֶד. סכפעל רפעולי. נס״ע ממנו הֻשְׁמַד, הַשְׁמָדָה, תַּשְׁמֵיד [כנוי לתלמיל של עונדי ענודס זכס, ותשמידים כמו תלמידים], נְשְׁמָדוּת

v. inus., altum, sublimem esse, arab. *samâ* unde οἱ οὐρανοί = τὰ ὑψηλά.

שָׁמַי

ת״ו נתמלמו, שכתפנס קס״כ, ומכנכו קך כנכוי שָׁמַיִם [ע״מ מַיִם], וכסס סתכלית שָׁמַיְמָה, וסמוך שְׁמֵי. מוכנו כוס וגונס [הֶחָסע], ומוס קס״כ כקיע [הימעע], וכשפס כוית שַׁמַּי, וכן נשכני גס סיכיד מן סלוכך.

adj. m., deinde *subst.* (ad s. f. מַי), altus, elatus; pl. (ad s. f. מַיִם, c. שְׁמֵי, sicut מֵי), coeli, coelum, ab altitudine, arab. *samâ* (pl. *samawât*); c. *He* finis שְׁמַיְמָה, versus coelum, in coelum. Neoh. inde adj. שְׁמַיְמִי, coelestis, arab. *samâwi*, *samâji*. LXX. οὐρανός, ἥλιος, οἶκος τοῦ προεστηκότος, τόπος; גְּבַהּ שָׁמַיִם, ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων; תַּחַת שָׁמַיִם, ἡ ὑπ᾽ οὐρανόν, ἡ ὑπὸ τῶν οὐρανῶν.

du.: שָׁמַיִם *p.*
Gn. 1, 8. לִרְקִיעַ שָׁמָיִם
Gn. 14, 19. 22. קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ
Gn. 49, 25. בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל
Dt. 32, 40. אָשָׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי
Dt. 33, 13. מִמֶּגֶד שָׁמַיִם מִטָּל
Dt. 33, 26. רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ
Jud. 5, 4. גַּם־שָׁמַיִם נָטָפוּ
Jud. 5, 20. מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוּ
2 Sam. 22, 10. וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרֶד
2 Sam. 22, 14. יַרְעֵם מִן־שָׁמַיִם יְיָ
1 Reg. 8, 35. בְּהַעָצֵר שָׁמַיִם
1 Chr. 16, 26. וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה
2 Chr. 6, 18. שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
Job 9, 8. נוֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדּוֹ
Job 11, 8. גָּבְהֵי שָׁמַיִם מַה־תִּפְעָל
Job 14, 12. עַד־בְּלוֹתֵי שָׁמַיִם
Job 20, 27. יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ

2 impf. c. s.s.: וַתַּשְׁמִידֵם
Jes. 26, 14. לָכֵן פָּקַדְתָּ וַתַּשְׁמִידֵם
3 imperf.: יַשְׁמִיד
Dt. 31, 3. יַשְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם
Ps. 145, 20. כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד
Jes. 13, 9. וְחַטָּאֶיהָ יַשְׁמִיד מִמֶּנָּה
3 imperf.: וַיַּשְׁמֵד
1 Reg. 16, 12. וַיַּשְׁמֵד זִמְרִי
2 Rg. 10, 28. וַיַּשְׁמֵד יֵהוּא אֶת־הַבַּעַל
3 impf. c. s.: יַשְׁמִידֵם
Dt. 9, 3. יַשְׁמִידֵם וְהוּא יַכְנִיעַם
3 impf. c. s.: וַיַּשְׁמִידֵם
Dt. 2, 21. וַיַּשְׁמִידֵם יְיָ מִפְּנֵיהֶם
1 impf. pl.: וְנַשְׁמִידָה
2 S. 14, 7. וְנַשְׁמִידָה גַּם אֶת־הַיּוֹרֵשׁ
2 impf. pl.: תַּשְׁמִידוּ
Nu. 33, 52. וְאֵת כָּל־בְּמוֹתָם תַּשְׁמִידוּ
Jos. 7, 12. אִם־לֹא תַשְׁמִידוּ הַחֵרֶם
3 impf.: יַשְׁמִידוּ
2 Sam. 14, 11. וְלֹא יַשְׁמִידוּ אֶת־בְּנִי
1 impf. pl.: וַיַּשְׁמִידוּם
Dt. 2, 12. וַיַּשְׁמִידוּם מִפְּנֵיהֶם

שָׁמַד

נלקיי כמו נענכי, נלי ספכס סמוכן.

v. aram., hebraici compar. LXX. *Af.* ἀφανίζειν.

Haf-el: הַשְׁמֵד
inf. constr.: לְהַשְׁמָדָה
Dan. 7, 26. לְהַשְׁמָדָה וּלְהוֹבָדָה

שְׁמָה

פעל ל״ע כ״ף נגוד שָׁמֵר, ומוכנו לדעת קכן-עוכף [ילקוט ל׳] עכין נגסות וכומס, כמו שַׁמָּא בלשון ישמעאלי, וסנכס לי סול.

v. inus., altum, sublimem esse, arab. *samâ* unde οἱ οὐρανοί = τὰ ὑψηλά.

שָׁמֵי

ת״ו נתמלמו, שכתפנס קס״כ, וכנכך קך כנכוי שָׁמַיִם [ע״מ מַיִם], וכסס סתכלית שָׁמַיְמָה, וסמוך שְׁמֵי. מוכנו כוס וגונס [הֶחָסע], ומוס קס״כ כקיע [הימעע], וכשפס כוית שַׁמַּי, וכן נשכני גס סיכיד מן סלוכך.

adj. m., deinde *subst.* (ad s. f. מַי), altus, elatus; pl. (ad s. f. מַיִם, c. שְׁמֵי, sicut מֵי), coeli, coelum, ab altitudine, arab. *samâ* (pl. *samawât*); c. *He* finis שְׁמַיְמָה, versus coelum, in coelum. Neoh. inde adj. שְׁמַיְמִי, coelestis, arab. *samâwi*, *samâji*. LXX. οὐρανός, ἥλιος, οἶκος τοῦ προεστηκότος, τόπος; גְּבַהּ שָׁמַיִם, ὁ τὰ ὑψηλὰ ναίων; תַּחַת שָׁמַיִם, ἡ ὑπ᾽ οὐρανόν, ἡ ὑπὸ τῶν οὐρανῶν.

du.: שָׁמַיִם *p.*
Gn. 1, 8. לִרְקִיעַ שָׁמָיִם
Gn. 14, 19. 22. קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ
Gn. 49, 25. בִּרְכֹת שָׁמַיִם מֵעָל
Dt. 32, 40. אָשָׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדִי
Dt. 33, 13. מִמֶּגֶד שָׁמַיִם מִטָּל
Dt. 33, 26. רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ
Jud. 5, 4. גַּם־שָׁמַיִם נָטָפוּ
Jud. 5, 20. מִן־שָׁמַיִם נִלְחָמוּ
2 Sam. 22, 10. וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרֶד
2 Sam. 22, 14. יַרְעֵם מִן־שָׁמַיִם יְיָ
1 Reg. 8, 35. בְּהַעָצֵר שָׁמַיִם
1 Chr. 16, 26. וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה
2 Chr. 6, 18. שָׁמַיִם וּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
Job 9, 8. נוֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדּוֹ
Job 11, 8. גָּבְהֵי שָׁמַיִם מַה־תִּפְעָל
Job 14, 12. עַד־בְּלוֹתֵי שָׁמַיִם
Job 20, 27. יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ

1 perf.: וְהִשְׁמַדְתִּי
Lev. 26, 30. וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת־בָּמֹתֵיכֶם
Am. 9, 8. וְהִשְׁמַדְתִּי אֹתָהּ
Mich. 5, 13. וְהִשְׁמַדְתִּי עָרֶיךְ
Hag. 2, 22. וְהִשְׁמַדְתִּי חֹזֶק מַמְלְכוֹת
1 perf. c. s.s.: וְהִשְׁמַדְתִּיו
Ez. 14, 9. וְהִשְׁמַדְתִּיו מִתּוֹךְ עַמִּי
3 perf. pl.: הִשְׁמִידוּ
Ps. 106, 34. לֹא־הִשְׁמִידוּ אֶת־הָעַמִּים
3 perf. c. s.: הִשְׁמִידָם
Dt. 2, 23. הִשְׁמִידָם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם
3 perf. c. s.: הִשְׁמִידוֹם
סרו מעליהם ולא
2 Chr. 20, 10. הִשְׁמִידוֹם
inf. nom.: הַשְׁמֵד
Jes. 14, 23. וּמָטָאתִיהָ הַשְׁמֵד
inf. abs.: הַשְׁמֵיד
Am. 9, 8. כִּי לֹא הַשְׁמִיד אַשְׁמִיד
inf. constr.: לְהַשְׁמִיד
Dt. 9, 8. לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם
Dt. 9, 19. עֲלֵיכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם
Dt. 9, 25. אֲמַר יְיָ לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם
2 S. 14, 16. לְהַשְׁמִיד אֹתִי וְאֶת־בְּנִי
Esth. 3, 6 לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַיְּהוּדִים
Esth. 8, 11. לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וְלֶאֱבֹד
Esth. 7, 4. לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וְלֶאֱבֹד
Jes. 10, 7. לְהַשְׁמִיד בְּלִבָּם
Dan. 11, 44 לְהַשְׁמִיד וְלַהֲרֹם רַבִּים
Zach. 12, 9. לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם
inf. constr.: לַשְׁמֵד
Jes. 23, 11. לְשַׁמֵּד מַעֲזֻנִיָּה
inf. constr.: וּלְהַשְׁמִיד
Dt. 28, 63. וְלְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם
Jos. 9, 24. וְלְהַשְׁמִיד אֶת־כֻּלָּם
1 Reg. 13, 34. וְלְהַשְׁמִיד מֵעַל פְּנֵי
2 Chr. 20, 23. לְהַחֲרִים וְלְהַשְׁמִיד
inf. c. s.: לְהַשְׁמִידֵנוּ
Dt. 1, 27. בִּיד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידֵנוּ
inf. c. s.: הַשְׁמִדְךָ
Dt. 7, 24. עַד הַשְׁמִדְךָ אֹתָם
inf. c. s.: הַשְׁמִידוֹ
Jos. 23, 15. עַד־הַשְׁמִידוֹ אוֹתְכֶם
inf. c. s.: הַשְׁמִידוֹ
Dt. 28, 48. עַד הַשְׁמִידוֹ אֹתָךְ
inf. c. s.: לְהַשְׁמִידֵנוּ
התאנף יי מאד להשמידו
Dt. 9, 20.
inf. c. s.: הַשְׁמִידָם
Jos. 11, 20. כִּי לְמַעַן הַשְׁמִידָם
inf. c. s.: הִשְׁמִדָם
Jos. 11, 14. עַד־הַשְׁמִדָם אוֹתָם
inf. c. s.: לְהַשְׁמִידָם
אשר־נתן בשושן
להשמידם
Esth. 4, 8.
Ps. 106, 23. וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם
impt. sg.: הַשְׁמֵד
Dt. 33, 27. וַיֹּאמֶר הַשְׁמֵד
1 impf.: אַשְׁמִיד
Ez. 34, 16. וְאֶת־הַחֲזָקָה אַשְׁמִיד
Am. 9, 8. כִּי לֹא הַשְׁמִיד אַשְׁמִיד
1 impf.: וַאֲשַׁמִּיד
Am. 2, 9. וְאַשְׁמִיד פִּרְיוֹ מִמַּעַל
1 impf. c. s.: אַשְׁמִידֶךָּ
Ez. 25, 7. מִן־הָאֲרָצוֹת אַשְׁמִידֵךְ
1 impf. c. s.: וַאֲשַׁמִּידֵם
Dt. 9, 14. הֶרֶף מִמֶּנִּי וְאַשְׁמִידֵם
1 impf. c. s.: וַאֲשַׁמִּידֵם
Jos. 24, 8. וְאַשְׁמִידֵם מִפְּנֵיכֶם
2 S. 22, 38. אֲרַדְּפָה אֹיְבַי וְאַשְׁמִידֵם
2 impf.: תַּשְׁמִיד
1 Sam. 24, 22. וְאִם־תַּשְׁמִיד אֶת־שְׁמִי
2 impf. c. s.: וַתַּשְׁמִידֵם
Thr. 3, 66. תִּרְדֹּף בְּאַף וְתַשְׁמִידֵם

3 perf. f.: נִשְׁמְדָה
Jud. 21, 16. נִשְׁמְדָה מִבִּנְיָמִן אִשָּׁה
1 perf.: וְנִשְׁמַדְתִּי
Gn. 34, 30. וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי
3 perf. pl.: נִשְׁמְדוּ
Ps. 37, 38. וּפֹשְׁעִים נִשְׁמְדוּ יַחְדָּו
Ps. 83, 11. נִשְׁמְדוּ בְּעֵין־דֹּאר
3 perf. pl.: וְנִשְׁמָדוּ
Hos. 10, 8. וְנִשְׁמְדוּ בָּמוֹת אָוֶן
1 perf. pl.: נִשְׁמַדְנוּ
2 Sam. 21, 5. נִשְׁמַדְנוּ מֵהִתְיַצֵּב
inf. absol.: הָשְׁמֵד
Dt. 4, 26. הִשָּׁמֵד תִּשָּׁמְדוּן
inf. c. s.: הִשָּׁמְדְךָ
Dt. 28, 20. עַד הִשָּׁמְדְךָ וְעַד־אֲבַדְךָ
inf. c. suff.: הִשָּׁמְדָךְ
Dt. 28, 24. יֶרֶד עָלֶיךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ
Dt. 28, 45. וְהִשִּׂיגוּךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ
Dt. 28, 51. וּפָרֵי־אַדְמָתְךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ
Dt. 28, 61. יַעֲלֵם יְיָ עָלֶיךָ עַד הִשָּׁמְדָךְ
inf. c. suff.: הִשָּׁמְדָם
Dt. 7, 23. עַד הִשָּׁמְדָם
Dt. 12, 30. אַחֲרֵי הִשָּׁמְדָם מִפָּנֶיךָ
inf. c. suff.: לְהִשָּׁמְדָם
Ps. 92, 8. לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד
3 imperf.: יִשָּׁמֵד
Prv. 14, 11. בֵּית רְשָׁעִים יִשָּׁמֵד
Jes. 48, 19. וְלֹא יִשָּׁמֵד שְׁמוֹ מִלְּפָנָי
3 perf. pl.: תִּשָּׁמַדְנָה *p.*
Dt. 4, 26. כִּי הִשָּׁמֵד תִּשָּׁמְדוּן
Hif-il: הִשְׁמִיד *3 perf.*
Dt. 2, 22. הִשְׁמִיד אֹתָם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם
Dt. 31, 4. אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם
2 Reg. 21, 9. אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְיָ
1 Chr. 5, 25. אֲשֶׁר־הִשְׁמִיד אֱלֹהִים
2 Chr. 33, 9. אֲשֶׁר הִשְׁמִיד יְיָ
3 perf. c. s.: וְהִשְׁמִידָךְ
Dt. 6, 15. וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי
Dt. 7, 4. וְהִשְׁמִידְךָ מְהֵר
3 perf. c. s.: הִשְׁמִידוֹ
Dt. 4, 3. הִשְׁמִידוֹ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
1 Reg. 15, 29. לִירָבְעָם עַד־הִשְׁמִדוֹ
2 Rg. 10, 17. עַד־הִשְׁמִידוֹ כִּדְבַר יְיָ
1 perf.: הִשְׁמַדְתִּי
Am. 2, 9. הִשְׁמַדְתִּי אֶת־הָאֱמֹרִי

חלא־אלוה גבה שמים Job 22, 12.
ורחוג שמים יתהלך Job 22, 14.
עמודי שמים ירופפו Job 26, 11.
ברוחו שמים שפרה Job 26, 13.
הבט שמים וראה Job 35, 5.
וכפר שמים מי ילדו Job 38, 29.
הידעת חקות שמים Job 38, 33.
ונבלי שמים מי ישכיב Job 38, 37.
צפור שמים ודגי הים Ps. 8, 9.
ויט שמים וירד Ps. 18, 10.
בדבר י״י שמים נעשו Ps. 33, 6.
ויגידו שמים צדקו Ps. 50, 6.
כי־גדל עד־שמים חסדך Ps.57,11.
רומה על־שמים אלהים Ps.57,12.
יהללוהו שמים וארץ Ps. 69, 35.
ודלתי שמים פתח Ps. 78, 23.
ודגן־שמים נתן למו Ps. 78, 24.
שמים תכן אמונתך Ps. 89, 3.
ויודו שמים פלאך י״י Ps. 89, 6.
לך שמים אף־לך ארץ Ps. 89, 12.
וכסאר כימי שמים Ps. 89, 29.
וי״י שמים עשה Ps. 96, 5.
ומעשה ידיך שמים Ps. 102, 26.
כגבה שמים על־הארץ Ps.103,11.
נוטה שמים כיריעה Ps. 104, 2.
ולחם שמים ישביעם Ps. 105, 40.
יעלו שמים Ps. 107, 26.
גדול מעל־שמים חסדך Ps. 108, 5.
רומה על־שמים אלהים Ps.108, 6.
עשה שמים וארץ Ps. 115, 15.
השמים שמים לי״י Ps. 115, 16.
עשה שמים וארץ Ps.121,2.124,8.
עשה שמים וארץ Ps. 134, 3.
אם־אסק שמים Ps. 139, 8.
עשה שמים וארץ Ps. 146, 6.
המכסה שמים בעבים Ps. 147, 8.
כונן שמים בתבונה Prv. 3, 19.
בהכינו שמים שם אני Prv. 8, 27.
שמים לרום וארץ לעמק Prv.25,3.
מי עלה־שמים וירד Prv. 30, 4.
שמעו שמים Jes. 1, 2.
על־כן שמים ארגיז Jes. 13, 13.
הנרטה כדק שמים Jes. 40, 22.
רנו שמים כי־עשה י״י Jes. 44, 23.
נטה שמים לבדי Jes. 44, 24.
הרעיפר שמים ממעל Jes. 45, 8.
אני ידי נטו שמים Jes. 45, 12.
ויושיעך הברו שמים Jes. 47, 13.
וימינו טפחה שמים Jes. 48, 13.
רנו שמים וגילי ארץ Jes. 49, 13.
אלביש שמים קדרות Jes. 50, 3.
כי־שמים כעשן נמלחו Jes. 51, 6.
נוטה שמים ויסד ארץ Jes. 51, 13.
לנטע שמים Jes. 51, 16.
כי־גברו שמים מארץ Jes. 55, 9.
לוא־קרעת שמים Jes. 63, 19.
כי־הנני בורא שמים חדשים Jes. 65, 17.
שמו שמים Jer. 2, 12.
ורבתונתו נטה שמים Jer. 10, 12. 51, 15.
אם־ימדו שמים Jer. 31, 37.
חקות שמים וארץ Jer. 33, 25.
ורננו על־בבל שמים Jer. 51, 48.
מנשרי שמים Thr. 4, 19.
וכסיתי בכבותך שמים Ez. 32, 7.
רעשו שמים Joel 2, 10.
ורעשו שמים וארץ Joel 4, 16.
כסה שמים הודו Hab. 3, 3.
כלאו שמים מטל Hag. 1, 10.
נטה שמים ויסד ארץ Zach. 12, 1.

pl.: שָׁמַיִם *p.* שְׁמֵי־שָׁמַיִם

י״י אלהים ארץ ושמים Gn. 2, 4.
ושמים לא־זכו בעיניו Job. 15, 15.
הודו על־ארץ ושמים Ps. 148, 13.
ושמים בזרת תכן Jes. 40, 12.

pl.: שָׁמַיִם *p.* שְׁמֵי־שָׁמַיִם

את השמים ואת הארץ Gn. 1, 1.
יקוו המים מתחת השמים Gn.1, 9.
יהי מארת ברקיע השמים Gn.1,14.
למאורת ברקיע השמים Gn.1,15.
אלהים ברקיע השמים Gn. 1, 17.
על־פני רקיע השמים Gn. 1, 20.
בדגת הים ובעוף השמים Gn. 1, 26. 28.
ולכל־עוף השמים Gn. 1, 30.
ויכלו השמים והארץ Gn. 2, 1.
השמים והארץ Gn. 2, 4.
ואת כל־עוף השמים Gn. 2, 19.
לכל־הבהמה ולעוף השמים Gn. 2, 20.
עד־רמש ועד־עוף השמים Gn.6,7.
מתחת השמים Gn. 6, 17.
גם־מעוף השמים Gn. 7, 3.
וארבת השמים נפתחו Gn. 7, 11.
אשר־תחת כל־השמים Gn. 7, 19.
עד־רמש ועד־עוף השמים Gn.7,23.
וארבת השמים Gn. 8, 2.
ויכלא הגשם מן־השמים Gn. 8, 2.
ועל כל־עוף השמים Gn. 9, 2.
מאת י״י מן־השמים Gn. 19, 24.
אל־הגר מן־השמים Gn. 21, 17.
מלאך י״י מן־השמים Gn. 22, 11.
שנית מן־השמים Gn. 22, 15.
ככוכבי השמים Gn. 22, 17.
בי״י אלהי השמים Gn. 24, 3.
אלהי השמים אשר לקחני Gn.24,7.
זרעך ככוכבי השמים Gn. 26, 4.
האלהים מטל השמים Gn. 27, 28.
ומטל השמים מעל Gn. 27, 39.
וזה שער השמים Gn. 28, 17.
נטה את־ידך על־השמים Ex.9,22.
את־מטהו על־השמים Ex. 9, 23.
נטה ידך על־השמים Ex. 10, 21.
את־ידו על־השמים Ex. 10, 22.
לחם מן־השמים Ex. 16, 4.
עמלק מתחת השמים Ex. 17, 14.
עשה י״י את־השמים Ex. 20, 11. 31, 17.
כי מן־השמים דברתי Ex. 20, 19.
וכעצם השמים לטהר Ex. 24, 10.
את־זרעכם כככבי השמים Ex.32,13.
ככוכבי השמים לרב Dt.1,10.10,22.
תחת כל־השמים Dt. 2, 25.
בער באש עד־לב השמים Dt.4,11.
כל צבא השמים Dt. 4, 19.
תחת כל־השמים Dt. 4, 19.
העידתי בכם את־השמים Dt.4,26.
למקצה השמים Dt. 4, 32.
ועד־קצה השמים Dt. 4, 32.
מן־השמים השמיעך Dt. 4, 36.
את־שמם מתחת השמים Dt.9,14.
השמים ושמי השמים Dt. 10, 14.
למטר השמים Dt. 11, 11.
ועצר את־השמים Dt. 11, 17.
כימי השמים על־הארץ Dt.11,21.
או לכל־צבא השמים Dt. 17, 3.
מתחת השמים לא תשכח Dt.25,19.
ממעון קדשך מן־השמים Dt.26,15.
אוצרו הטוב את־השמים Dt.28,12.
מן־השמים ירד עליך Dt. 28, 24.
למאכל לכל־עוף השמים Dt.28,26.
את־שמו מתחת השמים Dt.29,19.
נדחך בקצה השמים Dt. 30, 4.
העדתי בכם היום את־השמים Dt. 30, 19.
ואעידה בם את־השמים Dt.31, 28.
האזינו השמים Dt. 32, 1.
אבנים גדלות מן־השמים Jos.10,11.
השמש בחצי השמים Jos. 10, 13.
שועת העיר השמים 1 Sam. 5, 12.
לעוף השמים 1 Sam. 17, 44.
לעוף השמים 1 Sam. 17, 46.
ויתן בין השמים ובין הארץ 2 Sam. 18, 9.

מים עליהם מן־השמים 2 S. 21, 10.
ולא־נתנה עוף־השמים 2 S. 21, 10.
מוסדות השמים ירגזו 2 Sam. 22, 8.
ויפרש כפיו השמים 1 Reg. 8, 22.
הנה השמים ושמי השמים 1 Reg. 8, 27.
אל־מקום שבתך אל־השמים 1 Reg. 8, 30.
ואתה תשמע השמים 1 Reg. 8, 34. 36. 39.
אתה תשמע השמים 1 Reg. 8, 43.
ושמעת השמים 1 Reg. 8, 45. 49.
וכפיו פרשות השמים 1 Reg. 8, 54.
יאכלו עוף השמים 1 Reg. 14, 11. 16, 4. 21, 24.
וכל־צבא השמים עמד 1 Reg.22,19.
ותרד אש מן השמים 2 Reg. 1, 10.
תרד אש מן־השמים 2 Reg. 1, 10.
אש מן־השמים 2 Reg. 1, 12.
הנה ירדה אש מן־השמים 2Rg.1,14.
בסערה השמים 2 Reg. 2, 11.
שם ישראל מתחת השמים 2 Reg. 14, 27.
וישתחוו לכל־צבא השמים 2 Reg. 17, 16.
אתה עשית את־השמים 2Reg.19,15.
וישתחו לכל־צבא השמים 2Rg.21,3.
ויבן מזבחות לכל־צבא השמים 2 Reg. 21, 5.
ולכל צבא השמים 2 Reg. 23, 4. 5.
ישמחו השמים ותגל הארץ 1 Chr. 16, 31.
בין הארץ ובין השמים 1Chr.21,16.
באש מן־השמים 1 Chr. 21, 26
ככוכבי השמים 1 Chr. 27, 23.
כי השמים ושמי השמים 2 Chr. 2, 5.
אשר עשה את־השמים 2 Chr. 2, 11.
שמים ושמי השמים 2 Chr. 6, 18.
ממקום שבתך מן־השמים 2 Chr. 6, 21.
תשמע מן־השמים 2 Chr. 6, 23. 25. 30. 33.
בהעצר השמים 2 Chr. 6, 26.
ואתה תשמע השמים 2 Chr. 6, 27.
ושמעת מן־השמים 2 Chr. 6, 35, 39.
הן אעצר השמים 2 Chr. 7, 13.
ואני אשמע מן־השמים 2 Chr. 7, 14.
וכל־צבא השמים עמדים 2 Chr. 18, 18.
ויזעקו השמים 2 Chr. 32, 20.
לכל־צבא השמים 2 Chr. 33, 3. 5.
נתן לי י״י אלהי השמים 2 Chr.36,23.
נתן לי י״י אלהי השמים Esr. 1, 2.
לפני אלהי השמים Neh. 1, 4.
אנא י״י אלהי השמים Neh. 1, 5.
נדחכם בקצה השמים Neh. 1, 9.
ואתפלל אל־אלהי השמים Neh. 2,4.
אלהי השמים הוא יצליח לנו Neh. 2, 20.
השמים שמי השמים Neh 9, 6.
וצבא השמים לך משתחוים Neh. 9, 6
ובניהם הרבית כככבי השמים Neh. 9, 23.
נפלה מן־השמים Job 1, 16.
ועוף השמים ויגד־לך Job. 12, 7.
ומעוף השמים נסתרה Job. 28, 21.
תחת כל־השמים יראה Job. 28, 24.
ומעוף השמים יחכמנו Job. 35, 11.
תחת כל־השמים ישרהו Job. 37, 3.
תחת כל־השמים לי־הוא Job. 41, 3.
חודך על־השמים Ps. 8, 2.
השמים מספרים Ps. 19, 2.
מקצה השמים מוצאו Ps. 19, 7.
יקרא אל־השמים מעל Ps. 50, 4.
רומה על־השמים אלהים Ps. 57, 6
מאכל לעוף השמים Ps. 79, 2.
ישמחו השמים ותגל הארץ Ps. 96, 11.
הגידו השמים צדקו Ps. 97, 6.
עליהם עוף־השמים ישכון Ps. 104, 12.
על השמים כבודו Ps. 113, 4.
הודו לאל השמים Ps. 136, 26.
הללו את־י״י מן־השמים Ps. 148, 1.
הללוהו שמי השמים Ps. 148, 4.
והמים אשר מעל השמים Ps.148,4.
נעשה תחת השמים Eccl. 1, 13.
אשר יעשו תחת השמים Eccl. 2,3.
לכל־חפץ תחת השמים Eccl. 3, 1.
עוף השמים יוליך את־הקול Eccl. 10, 20.
מקצה השמים Jes. 13, 5.
כי־כוכבי השמים וכסיליהם Jes. 13, 10.
השמים אעלה Jes. 14, 13.
ונמקו כל־צבא השמים Jes. 34, 4.
ונגלו כספר השמים Jes. 34, 4.
אתה עשית את־השמים Jes. 37,16.
בורא השמים ונוטיהם Jes. 42, 5.
בורא השמים הוא האלהים Jes. 45, 18.
הגשם והשלג מן־השמים Jes.55,10.
השמים כסאי Jes. 66, 1.
כאשר השמים החדשים Jes. 66,22.
ואל־השמים ואין אורם Jer. 4, 23.
וכל־עוף השמים נדדו Jer. 4, 25.
וקדרו השמים ממעל Jer. 4, 28.
כרנים למלכת השמים Jer. 7, 18.
למאכל לעוף השמים Jer. 7, 33. 16, 4. 19, 7. 34, 20.
לכל צבא השמים Jer. 8, 2. 19, 13.
מעוף השמים ועד־בהמה Jer. 9, 9.
ומאתות השמים אל־תחתו Jer.10,2
ואם־השמים יתנו רביבים Jer.14,22
ואת־עוף השמים Jer. 15, 3.
את־השמים ואת־הארץ Jer. 23, 24.
אתה עשית את־השמים Jer. 32, 17.
לא־יספר צבא השמים Jer. 33, 22.
לקטר למלכת השמים Jer. 44, 16. 18. 25.
מקטרים למלכת השמים Jer.44,19.
מארבע קצות השמים Jer. 49, 36.
נגע אל־השמים משפטה Jer. 51, 9.
כי־תעלה בבל השמים Jer. 51, 53.
נפתחו השמים Ez. 1, 1.
בין־הארץ ובין־השמים Ez. 8, 3.
ולעוף השמים Ez. 29, 5.
קננו כל־עוף השמים Ez. 31, 6.
ישכנו כל־עוף השמים Ez. 31, 13.
כל־עוף השמים Ez. 32, 4.
ועוף השמים Ez. 38, 20.
לארבע רוחות השמים Dan. 8, 8. 11, 4.
ותגדל עד־צבא השמים Dan. 8, 10.
תחת כל־השמים Dan. 9, 12.
ושמאלו אל־השמים Dan. 12, 7.
ועם־עוף השמים Hos. 2, 20.
אענה את־השמים Hos. 2, 23.
ובעוף השמים Hos. 4, 3.
כעוף השמים אורידם Hos. 7, 12.
ואם־יעלו השמים Am. 9, 2.
אלהי השמים אני ירא Jon. 1, 9.
רכליך מכוכבי השמים Nah. 3, 16.
אסף עוף־השמים Zaph. 1, 3.
על־הגגות לצבא השמים Zaph.1,5.
ואני מרעיש את־השמים Hag. 2, 6.
את־השמים ואת־הארץ Hag. 2, 21.
כארבע רוחות השמים Zach. 2, 10.
בין הארץ ובין השמים Zach. 5, 9.
ארבע רוחות השמים Zach. 6, 5.
ארבות השמים Mal. 3, 10.

pl.: וַהֲשָׁמַיִם

והשמים התקדרו 1 Reg. 18, 45.
והשמים יתנו טלם Zach. 8, 12.

pl.: בְּהַשָּׁמַיִם
Ps. 36, 6. ר׳ בהשמים חסדך
pl.: מֵהַשָּׁמַיִם
2 Chr. 7, 1. והאש ירדה מהשמים
pl.: בַּשָּׁמַיִם *p.*
Gn. 11, 4. ומגדל וראשו בשמים
Ex. 20, 4. אשר בשמים ממעל
Dt. 1, 28. גדלת ובצורת בשמים
Dt. 3, 24 מי־אל בשמים ובארץ
Dt. 4, 17. אשר תעוף בשמים
Dt. 4, 39. בשמים ממעל
Dt. 5, 8. אשר בשמים ממעל
Dt. 9, 1. ובצרת בשמים
Dt. 30, 12. לא בשמים הוא לאמר
Jos. 2, 11. בשמים ממעל
1 Sam. 2, 10. עלו בשמים ירעם
אין־כמוך אלהים בשמים
1 Reg. 8. 23.
2 Reg. 7, 2. 19. עשה ארבות בשמים
1 Chr. 29, 11. כי־כל בשמים ובארץ
אין־כמוך אלהים בשמים
2 Chr. 6, 14.
2 Chr. 20, 6. הוא אלהים בשמים
Job. 16, 19. הנה בשמים עדי
Ps. 2, 4. יושב בשמים ישחק
Ps. 11, 4. ר׳ בשמים כסאו
Ps. 18, 14. וירעם בשמים ר׳
Ps. 73, 9. שתו בשמים פיהם
Ps. 73, 25. מי־לי בשמים
Ps. 78, 26. יסע קדים בשמים
Ps. 103, 19. ר׳ בשמים הכין כסאו
Ps. 113, 6. בשמים ובארץ
Ps. 115, 3. ואלהינו בשמים
Ps. 119, 89. דברך נצב בשמים
Ps. 123, 1. הישבי בשמים
Ps. 135, 6. עשה בשמים ובארץ
Prv. 23, 5. כנשר יעוף בשמים
Prv. 30, 19. דרך הנשר בשמים
Eccl. 5, 1. כי האלהים בשמים
Jes. 34, 5. כי־רותה בשמים חרבי
Jer. 8, 7. גם־חסידה בשמים
Jer. 10, 13. 51, 16. המון מים בשמים
Thr. 3, 41. אל־אל בשמים
Ez. 32, 8. כל־מאורי אור בשמים
Joel 3, 3. מופתים בשמים
Am. 9, 6. הבונה בשמים מעלותו
pl.: מַיִם *p.* בַּשָּׁמַיִם
2 Chr. 28, 9. עד לשמים הגיע
2 Chr. 30, 27. למעון קדשו לשמים
Esr. 9, 6. ואשמתנו גדלה עד לשמים
Job. 20, 6. אם־יעלה לשמים שיאו
Jes. 51, 6. שאו לשמים עיניכם
pl.: מַיִם *p.* מִשָּׁמַיִם
Neh. 9, 13. ודבר עמהם משמים
Neh. 9, 15. ולחם משמים נתתה להם
Neh. 9, 27, 28. ואתה משמים תשמע
Ps. 14, 2. ר׳ משמים השקיף
Ps. 33, 13. משמים הביט ר׳
Ps. 53, 3. אלהים משמים השקיף
Ps. 76, 9. משמים השמעת דין
Ps. 80, 15. הבט משמים וראה
Ps. 85, 12. וצדק משמים נשקף
ר׳ משמים אל־ארץ הביט
Ps. 102, 20.
Jes. 14, 12. איך נפלת משמים
Jes. 63, 15. הבט משמים וראה
Thr. 2, 1. השליך משמים ארץ
Thr. 3, 50. יירא ר׳ משמים
p.
c. h finis: הַשָּׁמַיְמָה
Gn. 15, 5. הבט־נא השמימה
Gn. 28, 12. וראשו מגיע השמימה
Ex. 9, 8. וזרקו משה השמימה
Ex. 9, 10. ויזרק את משה השמימה
Dt. 4, 19. ופן־תשא עיניך השמימה
Dt. 30, 12. מי יעלה־לנו השמימה
Jos. 8, 20. עשן העיר השמימה

מעל המזבח השמימה Jud. 13, 20.
כלילי־העיר השמימה Jud. 20, 40.
ויפרש כפיו השמימה 2 Chr. 6, 13.
על־ראשיהם השמימה Job. 2, 12.
pl. constr.: שְׁמֵי
שמי השמים וכל־צבאם Neh. 9, 6.
לרכב בשמי שמי־קדם Ps. 68, 34.
הללוהו שמי השמים Ps. 148, 4.
מתחת שמי ר׳ Thr. 3, 66.
pl. constr.: וּשְׁמֵי
השמים ושמי השמים Dt. 10, 14.
השמים ושמי השמים 1 Reg. 8, 27.
השמים ושמי השמים 2 Chr. 2, 5.
שמים ושמי השמים 2 Chr. 6, 18.
pl. constr.: בִּשְׁמֵי
לרכב בשמי שמי־קדם Ps. 68, 34.
pl. constr.: מִשְּׁמֵי
יענהו משמי קדשו Ps. 20, 7.
pl. c. suff.: שָׁמֶיךָ
והיו שמיך Dt. 28, 23.
כי־אראה שמיך Ps. 8, 4.
ר׳ הט־שמיך ותרד Ps. 144, 5.
pl. c. suff.: שְׁמֵיכֶם
שמיכם כברזל Lev. 26, 19.
pl. c. suff.: שָׁמָיו
אף־שמיו יערפו־טל Dt. 33, 28.

שְׁמַיָּא, וסכנוי שְׁמַיִן, וסידועא שְׁמַיָּא, ומוכנו שמיא.
n. m. aram. (pl. שְׁמַיִן, def. שְׁמַיָּא), coelum, metonym. sicut neohebr. שָׁמַיִם, Deus. N. T. ὁ οὐρανός Lc. 15, 18. 21.
pl. def.: שְׁמַיָּא
מן קדם אלה שמיא Dan. 2, 18.
די אלה שמיא Dan. 2, 37.
חיות ברא ועוף־שמיא Dan. 2, 38.
יקים אלה שמיא Dan. 2, 44.
מן־שמיא נחת Dan. 4, 10.
נחת ומן שמיא Dan. 4, 20.
ובטל שמיא יצטבע Dan. 4, 20.
ומטל שמיא לך מצבעין Dan. 4, 22.
די שליטין שמיא Dan. 4, 23.
קל מן־שמיא נפל Dan. 4, 28.
ומטל שמיא גשמה Dan. 4, 30.
עבד בחיל שמיא Dan. 4, 32.
ומהדר למלך שמיא Dan. 4, 34.
ועל־מרא שמיא Dan. 5, 23.
ארבע רוחי שמיא Dan. 7, 2.
וארו עם־ענני שמיא Dan. 7, 13.
תחות כל־שמיא Dan. 7, 27.
עבדוהי די־אלה שמיא Esr. 5, 11.
אבהתנא לאלה שמיא Esr. 5, 12.
לעלון לאלה שמיא Esr. 6, 9.
ניחוחין לאלה שמיא Esr. 6, 10.
די־אלה שמיא Esr. 7, 12. 21.
מן־טעם אלה שמיא Esr. 7, 23.
לבית אלה שמיא Esr. 7, 23.
ומן־תחות שמיא אלה Jer. 10, 11.
def. pl.: בִּשְׁמַיָּא
בשמיא ובארעא Dan. 6, 28.
def. pl.: לִשְׁמַיָּא
ורומה ימטא לשמיא Dan. 4, 8. 17.
רבת ומטת לשמיא Dan. 4, 19.
עיני לשמיא נטלת Dan. 4, 31.

שָׁמֵחַ

ע״ב, והעתיד יִשְׂמַח, ומוכנו בתמלוותו נסיכס ונסילס [גלאַנצען], וסרקיס לוך נדיקיס יִשְׂמַח בשמלי, ומוס לקי״כ נסחלס על שמס וגיל [וויך פריינען], נסחלות על גיל. וסכנד שִׂמְחָה סיולך על קל, וכן הכוסף, ולשל לקקוד סשכס סכס למיוכו בשמתי מעכו.
v. intr. (impf. יִשְׂמַח), splendere, exsplendescere (Prov. 13, 9.), deinde *laetari* (v. s. v. עָלַץ); *Pi.* exhilarare, delectare, laetitia afficere. LXX. *χαίρειν, ἐπι-; ἐπιχαρῆ γίνεσθαι; τέρπεσθαι; εὐφραίνεσθαι, συν-; γελᾶν;* inf. שִׂמְחַ, *εὐφροσύνη; Pi. τέρπειν, εὐφραίνειν;* שִׂמֵּחַ מְיַגֵּן, *εὐφραινόμενον ποιεῖν.*
3 perf.: שָׂמַח
1 Chr. 29, 9. וגם דויד המלך שמח
Ps. 16, 9. לכן שמח לבי
Ps. 105, 38. שמח מצרים בצאתם
3 perf.: וְשָׂמַח
Ex. 4, 14. וראך ושמח בלבו
Zach. 10, 7. ושמח לבם כמו־יין
2 perf.: וְשָׂמַחְתָּ
Dt. 12, 18. 16, 11. ושמחת לפני ר׳
Dt. 14, 26. ושמחת אתה וביתך
Dt. 16, 14. ושמחת בחגך
Dt. 26, 11. ושמחת בכל־הטוב
Dt. 27, 7. ושמחת לפני ר׳ אלהיך
1 perf.: שָׂמַחְתִּי
1 Sam. 2, 1. כי שמחתי בישועתך
Ps. 122, 1. שמחתי באמרים לי
3 perf. pl.: שָׂמְחוּ
Ps. 35, 15. שמחו ונאספו
Jes. 9, 2. שמחו לפניך
Jes. 14, 8. גם־ברושים שמחו לך
3 perf. pl.: שָׂמְחוּ *p.*
Neh. 12, 43. הנשים והילדים שמחו
3 perf. pl.: וְשָׂמְחוּ
Zach. 4, 10. ושמחו וראו
3 perf. pl.: וְשָׂמְחוּ *p.*
Zach. 10, 7. ובניהם יראו ושמחו
2 perf. pl.: וּשְׂמַחְתֶּם
Lv. 23, 40. ושמחתם לפני ר׳ אלהיכם
Dt. 12, 7. ושמחתם בכל משלח
Dt. 12, 12. ושמחתם לפני ר׳
inf. constr.: בְּשִׂמְחָה
Ez. 35, 14. כשמח כל־הארץ
inf. constr.: לְשַׂמְּחוֹ
Ps. 106, 5. לשמח בשמחת גויך
Eccl. 3, 12. כי אם־לשמוח
inf. constr.: וְלִשְׂמוֹחַ
Eccl. 8, 15. ולשחות ולשמוח
inf. constr.: וְלִשְׂמֹחַ
Eccl. 5, 18. ולשמח בעמלו
impt. sg.: שְׂמַח
Dt. 33, 18. שמח זבולן בצאתך
Eccl. 11, 9. שמח בחור בילדותך
impt. sg.: וּשְׂמַח
Prv. 5, 18. ושמח מאשת נעוריך
impt. f. sg.: שִׂמְחִי
Zeph. 3, 14. שמחי ועלזי בכל־לב
impt. sg.: וְשִׂמְחִי
Zach. 2, 14. רני ושמחי בת־ציון
Thr. 4, 21. שישי ושמחי בת־אדום
impt. f. sg.: וּשְׂמְחִי *p.*
Joel 2, 21. גילי ושמחי
impt. pl.: שִׂמְחוּ
Jud. 9, 19. שמחו באבימלך
Ps. 32, 11. שמחו בי׳
Ps. 97, 12. שמחו צדיקים בי׳
Jes. 66, 10. שמחו את־ירושלם
impt. pl.: וְשִׂמְחוּ
Joel 2, 23. גילו ושמחו בי׳
1 imperf.: אֶשְׂמַח
Job. 31, 25. אם־אשמח כי־רב חילי
Job. 31, 29. אם אשמח בפיד משנאי
Ps. 104, 34. אנכי אשמח בי׳
1 imperf.: אֲשִׂמְחָה
Ps. 9, 3. אשמחה ואעלצה בך

1 imperf.: וְאֶשְׂמְחָה
Ps. 31, 8. ואשמחה בחסדך
2 imperf.: תִּשְׂמַח
Hos. 9, 1. אל־תשמח ישראל
Obad. 1, 12. ואל־תשמח לבני־יהודה
2 imperf.: תִּשְׂמָח *p.*
Prv. 24, 17. בנפל אויבך אל־תשמח
2 imperf.: וְתִשְׂמַח
Ez. 25, 6. ותשמח בכל־שאטך
2 imperf.: וַתִּשְׂמָח *p.*
1 Sam. 19, 5. ראית ותשמח
2 impf. fem.: תִּשְׂמְחִי
Jes. 14, 29. אל־תשמחי פלשת כלך
Mich. 7, 8. אל־תשמחי איבתי לי
3 imperf.: יִשְׂמַח
1 Chr. 16, 10. ישמח לב מבקשי ר׳
Ps. 14, 7. יגל יעקב ישמח ישראל
53, 7.
Ps. 21, 2. ר׳ בעזך ישמח־מלך
Ps. 33, 21. כי־בו ישמח לבנו
Ps. 48, 12. ישמח ר הר־ציון
Ps. 58, 11. ישמח צדיק כי־חזה נקם
Ps. 63, 12. והמלך ישמח באלהים
Ps. 64, 11. ישמח צדיק בי׳
Ps. 104, 31. ישמח ר׳ במעשיו
Ps. 105, 3. ישמח לב מבקשי ר׳
Ps. 149, 2 ישמח ישראל בעשיו
Prv. 17, 21 ולא ישמח אבי נבל
Prv. 23, 15. ישמח לבי גם־אני
Prv. 23, 24. יולד חכם וישמח בו
Prv. 23, 25. ישמח־אביך ואמך
ברבות צדיקים ישמח
Prv. 29, 2. העם
Eccl. 3, 22. מאשר ישמח האדם
Jes. 9, 16 על־בחוריו לא־ישמח אדני
Hab. 1, 15. על־כן ישמח ויגיל
3 imperf.: יִשְׂמָח *p.*
Ps. 109, 28. ועבדך ישמח
Prv. 13, 9. אור־צדיקים ישמח
Eccl. 11, 8. בכלם ישמח
Ez. 7, 12. הקונה אל־ישמח
3 imperf.: וַיִּשְׂמַח
Jud. 9, 19. וישמח גם־הוא
Jud. 19, 3. וישמח לקראתו
1 Sam. 11, 15 וישמח שם שאול
1 Reg. 5, 21. וישמח מאד
2 Rg. 11, 20. וישמח כל־עם־הארץ
2 Rg. 20, 13. וישמע עליהם חזקיהו
2 Chr. 29, 36. וישמח יחזקיהו
Jes. 39, 2. וישמח עליהם חזקיהו
Jon. 4, 6. וישמח יונה על־הקיקיון
3 impf. fem.: תִּשְׂמַח
Jer. 31, 13. אז תשמח בתולה
3 impf. f.: וַתִּשְׂמַח
Ps. 97, 8. שמעה ותשמח ציון
1 impf. pl.: נִשְׂמְחָה
Ps. 66, 6. שם נשמחה בו
1 impf. pl.: וְנִשְׂמְחָה
Ps. 90, 14. ונשמחה בכל־ימינו
Ps. 118, 24. נגילה ונשמחה בו
Cant. 1, 4. נגילה ונשמחה בך
Jes. 25, 9. נגילה ונשמחה בישועתו
2 impf. pl.: תִּשְׂמְחִי *Q're.*
Jer. 50, 11. כי תשמחו כי תעלזו
3 impf. pl.: יִשְׂמְחוּ
1 Chr. 16, 31. ישמחו השמים
2 Chr. 6, 41. וחסידיך ישמחו בטוב
Ps. 35, 19. אל־ישמחו־לי
Ps. 35, 24. ואל־ישמחו־לי
Ps. 38, 17. אמרתי פן־ישמחו־לי
Ps. 67, 5. ישמחו וירננו לאמים
Ps. 68, 4. וצדיקים ישמחו
Ps. 85, 7. ועמך ישמחו־בך
Ps. 96, 11. ישמחו השמים
Ps. 97, 1. ישמחו איים רבים

האחרונים לא ישמחו בו Eccl. 4,16.
3 *impf. pl.:* יִשְׂמְחוּ *p.*
ראו ענוים וישמחו Ps. 69, 33.
הנה עבדי ישמחו Jes. 65, 13.
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׂמְחוּ
וישמחו לקול עוגב Job. 21, 12.
וישמחו כל־חוסי בך Ps. 5, 12.
וירנו וישמחו חפצי צדקי Ps. 35, 27.
ישישו וישמחו בך Ps. 40, 17. 70, 5.
3 *impf. pl.:* וְיִשְׂמְחוּ *p.*
יראו צדיקים וישמחו Job. 22, 19.
ישמעו ענוים וישמחו Ps. 34, 3.
יראו ישרים וישמחו Ps. 107, 42.
יראיך יראוני וישמחו Ps. 119, 74.
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׂמְחוּ
וישמחו לראות 1 Sam. 6, 13.
וישמחו העם 1 Chr. 29, 9.
וישמחו כל־יהודה 2 Chr. 15, 15.
וישמחו כל־עם־הארץ 2 Chr. 23, 21.
וישמחו כל־השרים 2 Chr. 24, 10.
וישמחו כל־קהל 2 Chr. 30, 25.
וישמחו כי־ישתקו Ps. 107, 30.
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׂמְחוּ *p.*
לאנשי יביש וישמחו 1 Sam. 11, 9.
זבחים גדולים וישמחו Nh. 12, 43.
החילים אשר אתו וישמחו Jer 41, 13
3 *impf. pl. f.:* תִּשְׂמַחְנָה
פן־תשמחנה 2 Sam. 1, 20.
Pi-el: שִׂמֵּחַ
3 *perf.:* וְשִׂמַּח
ושמח את־אשתו Dt. 24, 5.
3 *perf. c. s.:* שִׂמְּחָהוּ
שמח שמחהו Jer. 20, 15.
3 *perf. c. s.:* שִׂמְּחָם
כי־שמחם י״י 2 Chr. 20, 27.
כי־שמחם י״י Esr. 6, 22.
האלהים שמחם Neh. 12, 43.
2 *perf.:* שִׂמַּחְתָּ
ולא־שמחת איבי לי Ps. 30, 2.
2 *perf. c. s.:* שִׂמַּחְתַּנִי
כי שמחתני י״י בפעלך Ps. 92, 5.
1 *perf.:* וְשִׂמַּחְתִּים
ושמחתים בבית תפלתי Jes. 56, 7.
ושמחתים מיגונם Jer. 31, 13.
3 *prf. pl. c. s.:* שִׂמְּחוּךָ
מן־היכלי שן מגי שמחוך Ps. 45, 9.
part. masc.: הַמְשַׂמֵּחַ *sg.*
המשמח אלהים ואנשים Jud. 9, 13.
part. m. pl.: מְשַׂמְּחֵי־
ישרים משמחי־לב Ps. 19, 9.
inf. constr.: שַׂמֵּחַ
שמח שמחהו Jer. 20, 15.
impt. sg.: שַׂמֵּחַ
שמח נפש עבדך Ps. 86, 4.
impt. sg.: וְשַׂמַּח
חכם בני ושמח לבי Prv. 27, 11.
impt. c. s.: שַׂמְּחֵנוּ
שמחנו כימות עניתנו Ps. 90, 15.
3 *imperf.:* יְשַׂמַּח
ויין ישמח לבב־אנוש Ps. 104, 15.
בן חכם ישמח־אב Prv. 10, 1. 15, 20.
מאור־עינים ישמח־לב Prv. 15, 30.
שמן וקטרת ישמח־לב Prv. 27, 9.
אהב חכמה ישמח אביו Prv. 29, 3.
לחם ויין ישמח חיים Eccl. 10, 19.
3 *imperf.:* יְשַׂמַּח
וישמח עליך אויב Thr. 2, 17.
3 *impf. c. s.:* יְשַׂמְּחֶנָּה
ודבר טוב ישמחנה Prv. 12, 25.
3 *impf. pl.:* יְשַׂמְּחוּ
נהר פלגיו ישמחו עיר Ps. 46, 5.
ברעתם ישמחו־מלך Hos. 7, 3.

Hif-il: הִשְׂמִיחַ
2 *perf.:* הִשְׂמַחְתָּ
השמחת כל־אויביו Ps. 89, 43.

שָׂמֵחַ

ת״ו, וסוף סביכוכי, וסימן סרכוי שְׂמֵחֵי לו שְׂמֵחֵי, ומוכנו לים זועק, ולסמיכת נזוף הזמיק נקצר עם יקם זעמכו.
adj. m. partic. (pl. c. שְׂמֵחֵי, שְׂמֵחֵי), gaudens, laetus, seq. בְּ vel gerundio. LXX. *χαίρων, ἐπι-; εὐφραινόμενος, ὑπερχαρής, εὐφροσύνη;* שָׂמֵחַ אֲנִי גִּיל, *περιχαρής.*
adj. masc.: שָׂמֵחַ *sg.*
והיית אך שמח Dt. 16, 15.
וכל־עם־הארץ שמח 2 Reg. 11, 14.
וכל־עם־הארץ שמח 2 Chr. 23, 13.
שמח וטוב לב Esth. 5, 9.
אל־המשתה שמח Esth. 5, 14.
לב שמח ייטב פנים Prv. 15, 13.
שמח לאיד לא ינקה Prv. 17, 5.
לב שמח יטב גהה Prv. 17, 22.
כי־לבי שמח Eccl. 2, 10.
adj. masc.: וְשָׂמֵחַ *sg.*
וצדיק ירון ושמח Prv. 29, 6.
adj. fem.: שְׂמֵחָה
אם־הבנים שמחה Ps. 113, 9.
adj. fem.: וְשָׂמֵחָה *p.*
צהלה ושמחה Esth. 8, 15.
adj. m. pl.: שְׂמֵחִים
ויעלו משם שמחים 1 Reg. 1, 45.
שמחים וטובי לב 1 Reg. 8, 66.
שמחים וטובי לב 2 Chr. 7, 10.
היינו שמחים Ps. 126, 3.
adj. m. pl.: וּשְׂמֵחִים
ושמחים שמחה גדולה 1 Reg. 1, 40.
אכלים ושתים ושמחים 1 Reg. 4, 20.
adj. m. pl.: הַשְּׂמֵחִים
השמחים אל־גיל Job. 3, 22.
השמחים לעשות רע Prv. 2, 14.
השמחים ללא דבר Am. 6, 13.
adj. pl. constr.: שְׂמֵחֵי
שמחי רעתי Ps. 35, 26.
adj. pl. constr.: שִׂמְחֵי־
נאנחו כל־שמחי־לב Jes. 24, 7

שִׂמְחָה

ס״כ, ומוכנו עזון וקדוש וגיל ועליזות [פרי״ע], ולפעמים כמו משקה שמחה, ולפעמים מפרסום הזמיק והודעתה נקמל.
n. f., gaudium, laetitia; exultatio, ovatio (Freudenjubel); convivium laetum s. solemne. LXX. *χαρά, χαρμονή, χαρμοσύνη, εὐφροσύνη, ἀγαλλίαμα, ὕμνος, ἡμέρα ἀγαθή;* שָׂמֵחַ שִׂמְחָה גְּדֹלָה *χαίρειν μεγάλως.*
ושמחים שמחה גדולה 1 Rg. 1, 40.
כי שמחה בישראל 1 Chr. 12, 40.
שמח שמחה גדולה 1 Chr. 29, 9.
שבעת ימים שמחה 2 Chr. 30, 23.
ותהי שמחה גדולה 2 Chr. 30, 26.
ולעשות שמחה גדולה Neh. 8, 12.
ותהי שמחה גדולה Neh. 8, 17.
שמחם שמחה גדולה Neh. 12, 43.
שמחה וששון Esth. 8, 17.
נתתה שמחה בלבי Ps. 4, 8.
ותאזרני שמחה Ps. 30, 12.
ולישרי־לב שמחה Ps. 97, 11.
ותוללינו שמחה Ps. 137, 3.
תוחלת צדיקים שמחה Prv. 10, 28.
וליועצי שלום שמחה Prv. 12, 20.
ואחריתה שמחה תוגה Prv. 14, 13.
אולת שמחה לחסר־לב Prv. 15, 21.
שמחה לאיש במענה־פיו Prv. 15, 23.
שמחה לצדיק עשות Prv. 21, 15.
אישמחסור אהב שמחה Prv. 21, 17.
את־לבי מכל־שמחה Eccl. 2, 10.
ולב כסילים בבית שמחה Eccl. 7, 4.
ונאספו שמחה וגיל Jes. 16, 10.
ערבה כל־שמחה Jes. 24, 11.
ויספו ענוים ביי״י שמחה Jes. 29, 19.
קול ששון וקול שמחה Jer. 7, 34.
16, 9. 25, 10. 33, 11
רנו ליעקב שמחה Jer. 31, 7.
ונאספה שמחה וגיל Jer. 48, 33.
שמחה וגיל Joel 1, 16.
על־הקיקיון שמחה גדולה Jon. 4, 6.

וְשִׂמְחָה

לעשות חנכה ושמחה Neh. 12, 27.
אורה ושמחה Esth. 8, 16.
ימי משתה ושמחה Esth. 9, 22.
תשמיעני ששון ושמחה Ps. 51, 10.
חכמה ודעת ושמחה Eccl. 2, 26.
והנה ששון ושמחה Jes. 22, 13.
ששון ושמחה ישיגו Jes. 35, 10.
ששון ושמחה ימצא בה Jes. 51, 3.
ששון ושמחה ישיגון Jes. 51, 11.

הַשִּׂמְחָה

קול תרועת השמחה Esr. 3, 13.
ושבחתי אני את־השמחה Eccl. 8, 15
הגדלת השמחה Jes. 9, 2.

בְּשִׂמְחָה

ואשלחך בשמחה Gn. 31, 27.
בשמחה ובטוב לבב Dt. 28, 47.
בשמחה ובשלשים 1 Sam. 18, 6.
עיר דוד בשמחה 2 Sam. 6, 12.
בית עבד־אדם בשמחה 1 Chr. 15, 25.
ראיתי בשמחה 1 Chr. 29, 17.
ביום ההוא בשמחה 1 Chr. 29, 22.
אל־ירושלם בשמחה 2 Chr. 20, 27.
בשמחה ובשיר 2 Chr. 23, 18.
בשמחה גדולה 2 Chr. 30, 21.
בתרועה בשמחה Esr. 3, 12.
שבעת ימים בשמחה Esr. 6, 22.
בשמחה את־פניך Ps. 21, 7.
וישישו בשמחה Ps. 68, 4.
עבדו את־י״י בשמחה Ps. 100, 2.
לכה־נא אנסכה בשמחה Eccl. 2, 1.
לך אכל בשמחה לחמך Eccl. 9, 7.
כי־בשמחה תצאו Jes. 55, 12.
ישיש עליך בשמחה Zeph. 3, 17.

לְשִׂמְחָה

להרים־בקול לשמחה 1 Chr. 15, 16.
ויהללו עד־לשמחה 2 Chr. 29, 30.
מיגון לשמחה Esth. 9, 22.

וְלִשְׂמְחָה

לדגון אלהיהם ולשמחה Jud. 16, 23.
ולשמחה מה־זה עשה Eccl. 2, 2.
ולשמחה ולמעדים טובים Zach. 8, 19.
constr.: שִׂמְחַת
ותשמע שמחת ירושלם Neh. 12, 43.
כי שמחת יהודה Neh. 12, 44.
אל־אל שמחת גילי Ps. 43, 4.
וביום שמחת לבו Cant. 3, 11.
שמחת עולם תהיה להם Jes. 61, 7.
constr.: וְשִׂמְחַת
ושמחת חנף עדי־רגע Job. 20, 5.
ושמחת לבב כהולך Jes. 30, 29.
ושמחת עולם על־ראשם Jes. 35, 10.
ושמחת עולם על־ראשם Jes. 51, 11.
constr.: בְּשִׂמְחַת
בשמחת גויך Ps. 106, 5.
מענה בשמחת לבו Eccl. 5, 19.
בשמחת כל־לבב Ez. 36, 5.
constr.: בְּשִׂמְחַת
כשמחת בקציר Jes. 9, 2.
constr.: וְלִשְׂמְחַת
לששון ולשמחת לבבי Jer. 15, 16.

שִׂמְחָתִי

c. suff.:
על ראש שמחתי Ps. 137, 6.

כְּשִׂמְחָתְךָ

c. suff.:
כשמחתך לנחלת Ez. 35, 15.

שִׂמְחַתְכֶם

c. suff.:
וביום שמחתכם Num. 10, 10.

בְּשִׂמְחַתְכֶם

c. suff.:
ונראה בשמחתכם Jes. 66, 5.

וּבְשִׂמְחָתוֹ

c. suff.:
ובשמחתו לא־יתערב זר Prv. 14, 10.

שְׂמָחוֹת

pl.:
שבע שמחות את־פניך Ps. 16, 11.

בְּשִׂמְחוֹת

pl.:
תובלנה בשמחת וגיל Ps. 45, 16.

שִׂמֵּט

ס״כ, ומעתיד יִשְׁמֹט, נכפל מפתרון. ק׳ מזלכם ומעלה ומגור ומרדם [וועראפען, זמיינסטען, קויסזלאגענען], ד״מ נקריס כי יזמעו וידיקו ויגקו סכס ומכס, וכן דעת מתרגם, מסעתיקו נפעל מְרַגֵּז מזוק לזון רמוי. ומסקבר יותר מפרוש מגן-גבקק, ויוסף קמץ סלך לפקריו, מפרשו כפעל עומד, שבמפרקי פרקיהן ומינביסט, ע״ל זמע נמוגן מלמודי. ויגקו׳ מפרשו מענין כעכוע, לומר מהקען שֶׁ־מַט נדומה לל מֵט ג״כ מעמ. וכלמר ג״כ מהזלכם ומגור נעד מקלון, כלומר פרש מתרגם מִגֹּר, ומתלוקם עוינת מומעד מקדוש ומלוך למעמד לקר, לו מלוק דבר מכנד כפשו [פַּקְרָא, וועג-לַפֶּסטען] ומכלס נמוגן זה כשרש כמכוון נעבדי שמצ, וכן נפשם נוטלת ולוטלת ונרמכת ומכנליטילת ומכנליטילת וכומת [goth. *smeit-an*, nd. *smit-en*, dt. schmeiss-en, s. *smit-an*, engl. *smit-e*, lit. *mitt-u*, lat. *mitt-ere*, *e-mitt-ere*, *dimitt-ere*, *e-mitt-ere*, jacere (schmeissen), hinc *calcitrare*, de bovibus calcibus ultro citroque ferientibus, ubi alii vertunt: *labi siverant*; *ejicere*, velut e fenestris; intermittere, remittere, de intermissione cultus agrorum (septimo quoque anno), de remissione mutui et relictione juris proprii, de cessatione a negotiis, quae significationes omnes a vi primaria apprehendendi et mit-

ג׳ עזיכת דבר ונטיפה ומכקה ומזיקה [לַפֶּסטען, פֶּעכ־, שֶׁכ־], ד״מ מכעיפת לדמת וכע מכלי עניכת נם מעפה קריפה וזריעה, מעזיבת כזיון וקוב כלי תפלוס ופרעון, מכקה מעפק מה, ומכלי הפתעת והתעפק בו, וככולס דמכנו עזיבה ונטוש, וכן מיכנו מפלך ומגור נפפתי מעכב, וגם ענין מפלך ומגור מוק. וכיפ מפקדמונים נקנו פרוש זה גם לתפסוקים לפכ פרפנו כמוכן מקלוס, נעכור שענין מדק ומגור בו סוק מקוקה בדבר ונטוזו, ובוזק יוכדל מן שלך ומגר. מכפעל הפעולי, היוק נפלך ובדקה, ד״מ נידי סלע, וסנוסף [לפכ הפמיע לפכן-גבקק מלמלוכ שנו], היוק מפוכן מפכי מכקה ונפיקה, ד״מ מפמיע יך. נתרגוס שֶׁמֶט מפוכ נפילס נעפרי, וכנוסף עניכו שניקה, וספעולי אֲשֶׁתְּמֵט היוק כדק ונעוכ ובקבל, ובפפה עפריכיק מוק הַשְּׁמֵט, הַשָּׁמָטָה וכדומה. ולע קוכק שנפמיק עוד שֶׁמֶט כמוכן נמק ומפד, לומר כריקה וקפוך וגוזיה, לבן גוילה וזלילה, ומוק סם מָשְׁמוֹט, גוול וקפסן, ומלת שְׁמוֹט נתרגוס ככוי לפסיל ג״כ מוק.

v. comp. trans. (impf. יִשְׁמֹט), *dimitt-ere*, *e-mitt-ere*, jacere (schmeissen), hinc *calcitrare*, de bovibus calcibus ultro citroque ferientibus, ubi alii vertunt: *labi siverant*; *ejicere*, velut e fenestris; intermittere, remittere, de intermissione cultus agrorum (septimo quoque anno), de remissione mutui et relictione juris proprii, de cessatione a negotiis, quae significationes omnes a vi primaria apprehendendi et mit-

tendi (div. מִגֵּר, שָׁלַח) exeunt. *Hi.* omittere, remittere. *Ni.*, demitti, dejici. LXX. *καταλείπειν, ἐκκλίνειν, περισπᾶν, κυλίειν*; *Hi.* (et *Qal*) *ἀφιέναι, ἄφεσιν ποιεῖν*; *Ni.* *καταποθῆναι* (Ψ. 141, 6. A. *ὑπεσπάσθησαν*; S. *ἐκτιλήσονται*; Hieron. *sublevati sunt*).

2 *perf.*: וְשָׁמַטְתָּהּ
Jer. 17, 4. ושמטתה ובך מנחלתך

3 *perf. pl.*: שָׁמְטוּ
2 Sam. 6, 6. כי שמטו הבקר
1 Chr. 13, 9. כי שמטו הבקר

inf. abs.: שָׁמוֹט
Dt. 15, 2. שמוט כל־בעל משה

impt. pl. c. s.: שָׁמְטוּהָ
2 Reg. 9, 33. ויאמר שמטוה

2 *impf. c. s.*: תִּשְׁמְטֶנָּה
Ex. 23, 11. והשביעת תשמטנה

3 *impf. pl. c. s.*: וַיִּשְׁמְטוּהָ
2 Rg. 9, 33. שמטוה וישמטוה

Nif-al.: נִשְׁמַט

3 *perf. pl.*: נִשְׁמְטוּ
Ps. 141, 6. נשמטו בידי־סלע

Hif-il: הִשְׁמִיט

3 *impf. f. ap.*: תַּשְׁמֵט
Dt. 15, 3. אחיך תשמט ידיך

שְׁמֶטָּה
ע״כ, ומוכנו עויבת הקוב ונעיבת הסלוס, לו עויבת עבודת הקדמס [עבלסס, -וכנ].

n. f., remissio, intermissio; שְׁנַת שְׁמֶטָּה, annus quique septimus, quo ex lege divina opus cultûs agrorum *intermittebatur*, debita *remittebantur* et servi servaeque *dimitti* solebant. LXX. *ἄφεσις*. A. *ὑποσπασμός*.

Dt. 15, 1. תעשה שמטה
Dt. 15, 2. כי־קרא שמטה

הַשְּׁמֶטָּה
Dt. 15, 2. דבר השמטה
Dt. 15, 9. שנת־השבע שנת השמטה
Dt. 31, 10. במעד שנת השמטה

שָׁמִיר

פעל ל״ע כ״ק בנוך שְׁמִירָה, ומוכנו לפעת בניס מסקדמוניס כמו סָמָךְ לעיל בסמך, וזס ענין מסכת ג״כ, כי בסוכי סָמָבָא, כמו מקוס מסעיכס ומסעילס, ויסיס מסס מבל כמו מבע ומסכב, לבן עוד כמוס לי יסודו.

v. inus., sicut סָמַךְ, fulcire, se reclinare, recumbere, unde syr. *s'moko*, *κλίνη, στρῶμα*.

שְׁמִירָה
ע״כ, ופתכוכו לפעת מתקנס גְּוִנְכָא, ומסס מוס מסיי מסוס עסון רומי פכס [מוכל בפכוס יפקי וקמקי] מסוס מבקבל בקלמוד גְּלוּפְקָר [ומבל ג״כ בת״י למסכס תוכס כ״ל ״ג. עי׳ נעין ע׳ כ׳; מבת קכ״ל ת׳], ובלעו קוסל; ובעבי גוסבי כלעון בתבנוס. ומלת גְּוִנְכָא כמלס ג״כ בתבנוס מ״כ ק׳ ע״י תמוך מכבר בעבי, וזס לפעת הקמקי בסות עב יוכלות מעכו ניכיות ין מבמר בכל פבי הכסות, ובלעון מכמים מעוכבל דבר עב. בויבל רבל בסדר לבקי מות ובכסכו בעמיכס, רבבן לבעין לעכו בסודבל, רבבן לסכל לעכו בעזיבלל, לעב רבי מעעון בן לבים קוכו על בל מבקבל, ולל מלבלו בלי מזעו מעיכס, מכו מעיכס בזין, ר״ל מעי כס, בלומר מעי מוס בלן, מעעיד על יעל, מלל נגע בס סיסבל.

Jer. 50, 13. כל עבר על־בבל ישם

3 *imperf. pl.*: יָשֹׁמּוּ *tr.*
Job. 17, 9. ישמו ישרים על־זאת
Ps. 40, 16. ישמו על־עקב בשתם

3 *impf. fem.*: תֵּשַׁם *for. intr.*
Gn. 47, 19. והאדמה לא תשם

3 *impf. fem.*: תֵּשַׁם
Ez. 12, 19. למען תשם ארצה

3 *impf. fem.*: וַתֵּשַׁם
Ez. 19, 7. ותשם ארץ ומלאה

3 *impf. f. pl.*: תִּישַׁמְנָה *p.*
Ez. 6, 6. והבמות תישמנה

Nif-al: נָשַׁם

3 *perf. fem.*: נָשַׁמָּה
Jer. 12, 11. נשמה כל־הארץ
Ez. 25, 3. אדמת ישראל כי נשמה
Zach. 7, 14. נשמה אחריהם

3 *perf. pl.*: נָשַׁמּוּ
Job. 18, 20. נשמו אחרנים
Jes. 33, 8. נשמו מסלות
Thr. 4, 5. נשמו בחוצות
Joel 1, 17. נשמו אצרות
Zeph. 3, 6. נשמו פנותם

3 *perf. pl.*: וְנָשַׁמּוּ
Lev. 26, 22. ונשמו דרכיכם
Jer. 4, 9. ונשמו הכהנים
Ez. 4, 17. ונשמו איש ואחיו
Ez. 6, 4. ונשמו מזבחותיכם
Ez. 30, 7. ונשמו בתוך ארצות
Am. 7, 9. ונשמו במות ישחק

part. fem.: נְשַׁמָּה *sg.*
Ps. 69, 26. תהי־טירתם נשמה

part. fem.: וּנְשַׁמָּה
Ez. 32, 15. שממה ונשמה ארץ

part. fem.: הַנְּשַׁמָּה
Ez. 36, 34. והארץ הנשמה תעבד
Ez. 36, 35. הנשמה היתה כגן־עדן
Ez. 36, 36. נטעתי הנשמה

part. f. pl.: נְשַׁמּוֹת
Jes. 54, 3. וערים נשמות ירשיבו
Ez. 30, 7. בתוך ארצות נשמות
Am. 9, 14. ובנו ערים נשמות

part. f. pl.: הַנְּשַׁמּוֹת
Jer. 33, 10. הנשמות מאין אדם

part. f. pl.: וְהַנְּשַׁמּוֹת
Ez. 36, 35. החרבות והנשמות

Po-el: שֹׁמֵם

part. masc.: מְשׁוֹמֵם *sg.*
Esr. 9, 3. ואשבה משומם
Esr. 9, 4. ואני ישב משומם
Dan. 9, 27. ועל כנף שקוצים משמם
Dan. 11, 31. ונתנו השקוץ משמם

Hif-il: הֵשִׁם

2 *perf.*: הֲשִׁמּוֹתָ
Job. 16, 7. השמות כל־עדתי

1 *perf.*: וַהֲשִׁמּוֹתִי
Lv. 26, 31. והשמותי את־מקדשיכם
Lev. 26, 32. והשמתי אני את־הארץ
Ez. 30, 12. והשמתי ארץ ומלאה
Ez. 30, 14. והשמתי את־פתרס
Ez. 32, 10. והשמותי עליך עמים
Hos. 2, 14. והשמתי גפנה ותאנתה

1 *prf. c. s.*: וַהֲשִׁמּוֹתִי־הּ
Ez. 14, 8. והשמותיהו לאות

3 *perf. pl.*: הֵשַׁמּוּ
Ps. 79, 7. ואת־נוהו השמו
Jer. 10, 25. ואת־נוהו השמו

part. masc.: מַשְׁמִים *sg.*
Ez. 3, 15. משמים בתוכם

inf. absol.: הַשְׁמֵם
Mich. 6, 13. והשמם על־חטאותיך

1 *impf. c. s.*: אֲשִׁמֵּם
Ez. 20, 26. למען אשמם

n. f., sagma, stragula villosa et crassa, Targ. גּוּנְכָא (sec. glossema *Gaonis Hâji* = גְּלוּפְקָר), h. e., gaunace, gaunacum, vocabulum, de quo, ut supra vides, jam talmudico tempore ambigebatur. LXX. *ἐπιβολαῖον*. S. *κοίμητρον*; Th. *σάγον*; Alius: *δέρρις*.

בַּשְּׁמִירָה
Jud. 4, 18. ותכסהו בשמיכה

שִׁמְל

v. s. r. שָׁמֵם *p.* 1161.

שִׁמְאֵל

v. s. r. שָׁמֵם *p.* 1161.

שָׁמֵם

ע״כ, וכלך נתמוכ בלתי מכוונת, ומלוי שָׁם ומקור שַׁמּוֹת, שמוש בעבמותו פס תמוכ שמיית, ומעתיד נמוכן זס יִשַּׁם, ומכלי הָשַּׁמּוּ נמוכן כוכד, ונמוכן כוכד מתמוכ מלכיס יָשֵׁם [ע״פ בָּצַר, בָּמַר, בָּקַל, בָּרַךְ, בָּרַע, בָּחַת, שכולם עתידים כוכדים], ובכוכדותו זו מעתיד מקל ומכפעל לחק, וכן לחלל קל — נָקַל, הם — נָהַם מעתיד לחק, מעשם כוכדותו. מפתרון נמוכן כוכד מתמס על דבר ותוסף וכוסף עליו ומתחייס [שויערן, שעשערען], ותוס לחק״כ היות כוקס ומבוקס ומס [עבעוועבע, וויסעע ויין], היות כוכד וגלמוד ודומס לומלב ודוקב וכדומס, ומבילוכי שוממות מבלון מלבוכות ומקבוכות. ובמוכן כוכד עבילו מקבבס ומשמלס ומספבס, ושומס סוף מעקיב, ומפעע שומס כמו פעע מעומס, ושקון שומס כמו שקון מעריץ ומשוכד. ולעז על מסקוס ומעב מעב ושומס [ע״כ י״ג כ׳] כתב יוסף קמץ׳ נספר מגלי אלו, שמוקו רומות על מלס קסבס כדמותס, ומתעלוס עלומס ושומס, וכן נכדס ובכב מלכון נכדס לים ובכב. ולל מלת שַׁמּוֹת יפס מעווס דוד קמץ׳ מעקוים חַמּוֹת, חַמּוֹת. מכפעל נָשַׁם מפעולי׳, מכל לופבי מקל. ומבבד מעלוע קווץ מעע על קל, ומלבו מסתפועל כדלך בניבו הִשְׁתּוֹמֵם, ומעתיד יִשּׁוֹמֵם. מכוסף הָשַּׁם, ומעתיד יַשִּׁים מיולף, ומעקור הַשַּׁמֵּם ומבילוכי מַשְׁמִים, ובזכ״פ מכוסף מפעולי״. ולזב לעקור מזבב מבס מקבן כמו מלב אֲשַׁמֵּם, נָשַׁם כמוכן ת׳, וכן מלב חָמַם לקמן.

v. trans. (usit. in forma dissolutâ; imper. שֵׁם; inf., formâ nominali, שַׁמּוֹת, ad s. f. חַמּוֹת, חַמּוֹת; imperf. יִשַּׁם, pl. יָשִׁמּוּ, significatione transitiva; imperf. intrans. et *Qal* et *Nifal* יֵשַׁם ad s. f. יֵחַת, יֵמַר, יֵצַר, יֵקַל, יֵרַךְ, יֵרַע, quae omnia sunt intransitiva, consentiente imperfecto conjugationum *Qal* et *Nifal*, quemadmodum in הָם — נֶהֱם, נָקַל — קַל), horrere, rigescere, obstupescere, attonitum esse, de summo terroris admirationisque gradu, deinde in vastitatem et solitudinem redactum esse, desertum, desolatum esse (prt. שָׁמֵם, vastatus, enectus, solitarius, pl. fem. שְׁמֵמוֹת, loca vastata, vastitates, ruinae, rudera), trans. vastare et exinanire, prt. vastator et abstr. vastatio, Dan. 9, 27. cf. Mt. 24, 15. 1 Mak. 1, 54. 6, 7. *Ni.* stupore opprimi, torpescere, elinguem fieri; pervastari, desolari, languefieri. *Po.* prt., torpefactus, attonitus; vastator, depopulator. *Hitpo.* הִשְׁתּוֹמֵם (impf. יִשְׁתּוֹמֵם), obstupescere, obtorpescere, semet ipsum evertere, desperare. *Hi.* הֵשִׁם (impf. יַשִּׁים, inf. הַשְׁמֵם, prt. מַשְׁמִים), stupefacere, intr. stupefieri, rigidum, *ἐπιβρόντητον, ἐμβρόντητον* esse. *Ho.* הָשַׁם, pass. Cognata sunt vv. אָשַׁם, נָשַׁם, חָמַם q. v. LXX. *ἐρημοῦν, -οῦσθαι*; *ἀφανίζειν, -ίζεσθαι*; *ἐξίστασθαι, θαυμάζειν, θαῦμα ἔχει, σκυθρωπάζειν, στυγνάζειν, βασανίζειν*; prt. f. *χηρεύουσα, ἀφανισμός*. *Ni.* *ἔρημον εἶναι, ἐδαφίζειν, στενάζειν* (נָשַׁמָּה, נָשַׁם). A. S. *ἀδημονεῖν*, prt. f. *ἠρεμωμένη*, A. *ἠφανισμένη*, S. *ἀοίκητος*; *Po.* prt. *ἠρεμάζων, ἐρήμωσις*; *Hi.* *ἐξερημοῦν, ἀβατοῦν, ἀπολλύναι*; inf. *ἀφανισμός*; *Hitpo.* *ταραχθῆναι, ἐκπληγῆναι, κατανοεῖν, προς-*.

3 *perf. f.*: שָׁמְמָה *p.*
Ez. 35, 15. על אשר־שממה

3 *perf. pl.*: שָׁמְמוּ
Jes. 52, 14. כאשר שממו עליך
Ez. 27, 35. שממו עליך
Ez. 28, 19. שממו עליך בלהות

3 *perf. pl.*: שָׁמֵמָה *p. Q're.*
Ez. 35, 12. לאמר ׀ שממה

3 *perf. pl.*: וְשָׁמְמוּ
Lev. 26, 32. ושממו עליה
Ez. 26, 16. ושממו עליך
Ez. 33, 28. ושממו הרי ישראל

part. masc.: שׁוֹמֵם *sg.*
Thr. 3, 11. שמני שומם
Dan. 8, 13. והפשע שמם
Dan. 9, 27. תתך על־שומם
Dan. 12, 11. ולתת שקוץ שמם

p. pl.: שׁוֹמְמִין
Thr. 1, 4. כל־שעריה שוממין

p. pl.: שׁוֹמְמִים
Thr. 1, 16. היו בני שוממים

p. f. sg.: שׁוֹמֵמָה
Jes. 54, 1. רבים בני־שוממה
Thr. 1, 13. נתנני שוממה

p. f. sg.: וְשׁוֹמֵמָה
2 Sam. 13, 20. ושממה בית אבשלום

part. f. pl.: שׁוֹמְמוֹת
Jes. 49, 8. להנחיל נחלות שממות
Dan. 9, 26. נחרצת שממות

part. f. pl.: הַשּׁוֹמְמוֹת
Ez. 36, 4. ולחרבות השממות

p. f. pl. constr.: שׁוֹמְמוֹת
Jes. 61, 4. שממות ראשנים יקוממו
Jes. 61, 4. שממות דור ודור

p. f. pl. c. s.: שׁוֹמְמֹתֵינוּ
Dan. 9, 18. וראה שממתינו

p. f. pl. c. s.: וְשׁוֹמְמֹתֶיהָ
Jes. 49, 19. ושממתיך וארץ

inf. constr.: שַׁמּוֹת
Ez. 36, 3. שמות ושאף אתכם

impt. pl.: שִׁמּוּ
Jer. 2, 12. שמו שמים

1 *imperf.*: אֲשִׁם *signif. tr.*
Jes. 42, 14. אשם ואשאף יחד

3 *imperf.*: יָשֵׁם *tr.*
1 Reg. 9, 8. כל־עבר עליו ישם
2 Chr. 7, 21. לכל־עבר עליו ישם
Jer. 18, 16. ישם ויניד בראשו
Jer. 19, 8. עבר עליה ישם
Jer. 49, 17. כל עבר עליה ישם

3 *imperf.:* יַשֵּׁם
Jer. 49, 20. אם־לא־ישים
3 *imperf.:* *וַיְשִׁימֶהָ
Jos. 8, 28. *וישימה תל־עולם
3 *impf. c. s.:* וַיְשַׂמֵּם
1 Sam. 5, 6. אל־האשדודים וישמם
1 *impf. pl.:* *וַנְּשִׂים
Num. 21, 30. *ונשים עד־נפח
Hof-al: הָשַּׁם
inf. c. suff.: הָשַּׁמָּה
Lev. 26, 34. 35. כל ימי השמה
2 Chr. 36, 21. כל־ימי השמה
inf. c. suff.: בְּהַשַּׁמָּה
Lev. 26, 43. בהשמה מהם
impt. pl.: וְהָשַּׁמּוּ
Job. 21, 5. פנו־אלי והשמו
Hitpa-el: הִשְׁתּוֹמֵם *vel*
1 *imperf.:* וְאֶשְׁתּוֹמֵם
Jes. 63, 5. ואשתומם ואין סומך
1 *imperf.:* וָאֶשְׁתּוֹמֵם
Dan. 8, 27. ואשתומם על המראה
2 *imperf.:* תִּשְׁתּוֹמֵם
Eccl. 7, 16. למה תשומם
3 *imperf.:* יִשְׁתּוֹמֵם
Ps. 143, 4. בתוכי ישתומם לבי
3 *imperf.:* וַיִּשְׁתּוֹמֵם
Jes. 59, 16. וישתומם כי־אין מפגיע

שָׁמֵם

נזקמי כמו נעבדי, נלי הפרש המוכן, וכמצ נכ"ק לך נכנין לתפועל אֶשְׁתּוֹמֵם. ובתרגום נ"כ אִשְׁתַּמֵּם מן סנרך.

v. aram., hebraici geminum. LXX. *Itpo.* אֶשְׁתּוֹמֵם, ἀπενεωθῆναι (obmutescere).

Itpa-el: אֶשְׁתּוֹמֵם 3 *perf.*
Dan. 4, 16. אשתומם כשעה חדא

שָׁמֵם

ת"ו, ומוכנו קָמֵם ותמו ומשמם ומכולם [וויסטע, קדע], ומוש הכיכוכי.

adj. m. prt., vastus, desolatus. LXX. ἔρημος.

adj. masc.: הַשָּׁמֵם
Dan. 9, 17. על־מקדשך השמם
adj. masc.: שְׁשַׁמֵּם
Thr. 5, 18. על הר־ציון ששמם
adj. fem.: שְׁמֵמָה
Jer. 12, 11. אבלה־עלי שממה

שְׁמָמָה

ת"כ, ומוכנו תמהון ושמם נלמה והשתוממות, ומוש לק"כ על קרנה ושמון ליס ולקות.

n. f., stupor, torpor; desolatio, eversio. LXX. ἀφανισμός, ἀπώλεια, ὄλεθρος, κατάρα; ἄβατος, ἀοίκητος, ἔρημος.

Ex. 23, 29. פן־תהיה הארץ שממה
Lev. 26, 33. והיתה ארצכם שממה
Jos. 8, 28. תל־עולם שממה
Jes. 1, 7. ארצכם שממה
Jes. 6, 11. והאדמה תשאה שממה
Jes. 17, 9. והיתה שממה
Jes. 62, 4. לא־יאמר עוד שממה
Jes. 64, 9. ירושלם שממה
Jer. 4, 27. שממה תהיה כל־הארץ
Jer. 6, 8. פן־אשימך שממה
Jer. 9, 10. ערי יהודה אתן שממה
Jer. 10, 22. ערי יהודה שממה
Jer. 12, 10. למדבר שממה
Jer. 32, 43. שממה היא מאין אדם
Jer. 34, 22. אתן שממה
Jer. 49, 2. והיתה לתל שממה
Jer. 49, 33. שממה עד־עולם
Jer. 50, 13. והיתה שממה כלה
Ez. 6, 14. הארץ שממה ומשמה
Ez. 7, 27. ונשיא ילבש שממה
Ez. 12, 20. והארץ שממה תהיה
Ez. 14, 15. והיתה שממה
Ez. 14, 16. והארץ תהיה שממה
Ez. 15, 8. ונתתי את־הארץ שממה
Ez. 29, 10. לחרבות חרב שממה
Ez. 32, 15. שממה ונשמה ארץ
Ez. 33, 28. 29. שממה ומשמה
Ez. 35, 3. ונתתיך שממה ומשמה
Ez. 35, 4. ואתה שממה תהיה
Ez. 35, 14. שממה אעשה־לך
Ez. 35, 15. כן אעשה־לך שממה
Ez. 36, 34. תחת אשר היתה שממה
Joel 2, 3. ואחריו מדבר שממה
Joel 4, 19. ואדום למדבר שממה
Mich. 1, 7. וכל־עצביה אשים שממה
Mal. 1, 3. ואשים את־הריו שממה

וּשְׁמָמָה

Jes. 1, 7. ושממה כמהפכת זרים
Ez. 23, 33. כוס שמה ושממה
Ez. 35, 7. לשממה ושממה
Joel 2, 20. אל־ארץ ציה ושממה
Zeph. 2, 9. ושממה עד־עולם

לְשַׁמָּמָה

Jer. 12, 11. שמה לשממה
Jer. 44, 6. לחרבה לשממה
Ez. 29, 9. לשממה וחרבה
Joel 4, 19. מצרים לשממה תהיה
Mich. 7, 13. לשממה על־ישביה
Zeph. 1, 13. ובתיהם לשממה
Zeph. 2, 4. ואשקלון לשממה
Zeph. 2, 13. וישם את־נינוה לשממה

pl. constr.: שִׁמְמוֹת

Jer. 54, 26. שממות עולם תהיה
Jer. 51, 62. כי־שממות עולם תהיה

pl. constr.: שִׁמְמוֹת

Ez. 35, 9. שממות עולם אתנך

pl. constr.: לְשִׁמְמוֹת

Jer. 25, 12. לשממות עולם

שִׁמָּמָה

ת"כ, כדמיון לק שִׁמָּמָה, נלי הפרש המוכן, וכפי הכ"ל הוש מן שַׁמָּה.

n. f. (dissolutum ex שַׁמָּה), sicut שַׁמָּמָה, devastatio, desolatio. LXX. ἐρημία, ἔρημον, ἀφανισμός.

לְשַׁמָּמָה

Ez. 35, 7. לשממה ושממה

שִׁמָּמוֹן

ת"ו, ומסמן שִׁמָּמוֹן כת"ע, ומוכנו תמהון לנ וכדומה.

n. m. (c. neoh. שִׁמָּמוֹן), torpor, stupor, cruciatus, quo corpus torpescit ac hebetatur. LXX. ἀφανισμός.

בְּשַׁמָּמוֹן

Ez. 12, 19. ומימיהם בשממון

וּבְשַׁמָּמוֹן

Ez. 4, 16. ובשממון ישתו

שַׁמָּה

ת"כ, ומוכנו כמו שממה, לומר קרנה וליס, ולומד הוש מן הפעולה.

n. f., stupor, horror; desolatio, vastitas. LXX. ἐρήμωσις, ἀπώλεια, ἀπορία, ἀφανισμός, ἔκστασις, ὠδίν; τέρας, αἴνιγμα, ὑποχείριος.

Jes. 24, 12. שמה ושאיה
Jer. 5, 30. שמה ושערורה
Jer. 8, 21. שמה החזקתני
Jer. 51, 37. שמה ושרקה מאין יושב
Ez. 23, 33. כוס שמה ושממה

לְשַׁמָּה

Dt. 28, 37. והיית לשמה למשל
2 Rg. 22, 19. להיות לשמה ולקללה
2 Chr. 29, 8. לזועה לשמה ולשרקה
2 Chr. 30, 7. ויתנם לשמה
Ps. 73, 19. איך היו לשמה כרגע
Jes. 5, 9. בתים רבים לשמה יהיו
Jes. 13, 9. לשום הארץ לשמה
Jer. 2, 15. וישיתו ארצו לשמה
Jer. 4, 7. לשום ארצך לשמה
Jer. 18, 16. לשום ארצם לשמה
Jer. 19, 8. לשמה ולשרקה
Jer. 25, 9. לשמה ולשרקה
Jer. 25, 11. 18. לחרבה לשמה
Jer. 25, 38. כי־היתה ארצם לשמה
Jer. 44, 12. והיו לאלה לשמה
Jer. 46, 19. כי־נף לשמה תהיה
Jer. 48, 9. ועריה לשמה תהיינה
Jer. 49, 13. לשמה לחרפה לחרב
Jer. 49, 17. והיתה אדום לשמה
Jer. 50, 3. ישית את־ארצה לשמה
Jer. 50, 23. 51, 41. איך היתה לשמה
Jer. 51, 29 לשום את־ארץ בבל לשמה
Jer. 51, 43. היו עריה לשמה
Hos. 5, 9. אפרים לשמה תהיה
Joel 1, 7. שם גפנה לשמה
Mich. 6, 16. למען תתי אתך לשמה
Zeph. 2, 15. איך היתה לשמה
Zach. 7, 14. ארץ־חמדה לשמה

וְלַשַּׁמָּה

Jer. 29, 18. ולשמה ולשרקה
Jer. 42, 18. לאלה ולשמה
Jer. 44, 22. לחרבה ולשמה ולקללה

pl.: שַׁמּוֹת

Ps. 46, 9. אשר־שם שמות בארץ

מְשַׁמָּה

ת"כ, כמו שמם, נלי הפרש המוכן.

n. f., vi eadem, qua שַׁמָּה. LXX. ἀφανισμός, ὀλεθρός, ἔρημον, κατάκαυμα.

וּמְשַׁמָּה

Ez. 5, 15. מוסר ומשמה
Ez. 6, 14. הארץ שממה ומשמה
Ez. 33, 28. 29. שממה ומשמה
Ez. 35, 3. ונתתיך שממה ומשמה

pl.: מְשַׁמּוֹת

Jes. 15, 6. משמות יהיו

pl.: לְמַשַּׁמּוֹת

Jer. 48, 34. מי נמרים למשמות יהיו

שָׁמֵם

לומר שָׁם, ול"ע כ"ף נגזר, ומוכנו לד"ק כמו שָׁם נעבדי, נעבידו הטלת קרס נדבר [פעבדי־פעבדן], לקר מתו הסס שָׁמֵם, ככוי לכרוך לקר קמיר נקמה ומכוכה וולעפות [וקמוס], ונלקמי ג"כ סָם מצלמו, נמוכן זה, וכפי הכ"ל קמלוחו כליפה וכזוס, כמו סָם לעיל, שנצלל לך כמוכן שמלי, הפנלה רק רע סמיית.

h. e. שָׁם, *v. tr. inus.*, sicut סָם, שָׁשַׁם, spirare, afflare, spec. de halatu venenoso, proinde non vi primitiva venenandi (arab. *samma*, aram. סָם).

שַׁמְמִית

ת"כ, וכנוסקות לקדות הכוסק נזין יכיכ, ומוכנו מן קומע לרסי", כלקר שאם מן קומע זה, ומוש לדעת הקמיי קוש שקורין לרלכיל נלעו, הע שנוכה כיכה לפילו נסיכלי מלך, וזה מסתבר יותר מפרוש לנן־נכקם, שלמר שמוש כע"ף נעבדי, שמוש סכונית או דכור.

n. f. (Codd. aliquot: שְׁמָמִית), stellio, lacertae venenatae species (hellen. σαμιαμίνθη, θαμιάμινθος), arab. *sâmmon*, *sowâmon*, Qimchi: aranea. LXX. καλαβώτης.

Prv. 30, 28. שממית בידים תתפש

שָׁמֵן

ת"כ, וסעתיד יִשְׁמַן, ומוכנו כיוק קמוקס ודזיכס וככיקס [פעבע זיין], וסכוסף הִשְׁמִין יונק וקוזק, לומר סדזכס וסכנקס, ומכוכיק לנ כיק קעומו.

v. intr. (impf. יִשְׁמַן), pinguem esse, pinguescere. *Hi.* הִשְׁמִין, pinguefacere, impinguare, seq. לֵב indurare, sensu spirituali privare; intr. pinguem fieri. LXX. λιπαίνειν, παχύνειν, ἐμπλήθειν.

2 *perf.:* שָׁמַנְתָּ
Dt. 32, 15. שמנת עבית כשית
3 *perf. pl.:* שָׁמְנוּ
Jer. 5, 28. שמנו עשתו
3 *imperf.:* וַיִּשְׁמַן
Dt. 32, 15. וישמן ישרון ויבעט
Hif-il: הַשְׁמִין
inf. abs.: הַשְׁמֵן
Jes. 6, 10. השמן לב־העם הזה
3 *imperf.:* וַיַּשְׁמִינוּ
Neh. 9, 25. ויאכלו וישבעו וישמינו

שָׁמֵן

ת"ו, ולנקניי שְׁמֵנָה, ומוכנו דזן ומעוקס וככיק [פעבע], וכלמר נ"כ מדזן סלכן.

adj. m. (f. שְׁמֵנָה), pinguis, opimus; fertilis, ferax. LXX. λιπαρός, πίων.

Jud. 3, 29. כל־שמן וכל־איש חיל
Ez. 34, 14. ומרעה שמן תרעינה
Hab. 1, 16. כי בהמה שמן חלקו
adj. masc.: וְשָׁמֵן
Jes. 30, 23. והיה דשן ושמן
adj. fem.: שְׁמֵנָה
Gn. 49, 20. מאשר שמנה לחמו
Neh. 9, 25. ואדמה שמנה
adj. f. c. h int.: הַשְּׁמֵנָה
Num. 13, 20. השמנה הוא אם־רזה
adj. fem.: הַשְּׁמֵנָה
Ez. 34, 16. השמנה ואת־החזקה
adj. fem.: וְהַשְּׁמֵנָה
Neh. 9, 35. ובארץ הרחבה והשמנה

שֶׁמֶן

ת"ו, וכנוי שַׁמָּנֵי, והכוי שְׁמָנִים. פתנוכו ק' קלנ ופימס ודזן [פעבע], ל"ש וקנכל על מפכי זמן [יזעי', כ"ו], סלנון הטול המוסס על אור כקוס ומולנלנ, יקוכל ויקנקע לקרי ציזמן הזוכ, והלוקר ומעוקף יעזו פימס [דקס יִלְךָ לעכנערסעטע חָל דעסקסן פעטעע], וכל זס נדלך למיון על הטעדות. ומוס כנוי למקכל ולמוון כזרי [פלייס־שפייוע, -געמיכט], זכנלך למזקס וסעוסק [יזעי', כ"ב י"ג; ז"ל כ"ס י"ק], ומקכלים כלנס נקרקו שְׁמָנִים [ע"ש זכנקר לסס נקר ולקן נכריקים], לכן מזקס זמכים סלנון סעוסס לקר עלים מקכלים זל זמכים. ונסזקלס לק"כ על דזן סקדמס והכרס [פרוכט־נזקרק־יע], ד"ש נן־זמן כנוי לכרס, וכמוכן זס ג"כ סכנוי שְׁמָנִים [יזעי' כ"ק י']. כ' ככוי ליעסר, ע"ש נסוד וזמכיכות זלו, וקן זמן סוש הקן המדכרי, לקר מעכו הזמן, לכן קן זיק סיזוכי, וכזקל על מרקק לסכסס ולרפוקס. ודע קוכל כעים זמדומס לי זסקרן שֶׁמֶן כסופי ידוע [כלקר כמלס לקל אֹזֶן, אַפָּדָן, אֶפֶד, חֹשֶׁן, אֹרֶן, תֹּרָן, בֹּשֶׁן, גֶּפֶן, גֹּרֶן, חֹמֶן, חָפָן, חָצֵן, סָרָן], ול"כ קוטע כסזקת שם נעכין זומן, וספעל וזלר הזקות מעכו.

n. m. (a n. primit. שֵׁם, addita terminatione *en*; c. s. שַׁמְנֵי, pl. שְׁמָנִים),

שֶׁמֶן

1) adeps, pinguedo, Jes. 10, 27. (jugum disrumpitur prae accrescente tauri crassitie), hinc epulae carnium, quae aponuntur in convivio lauto (מִשְׁתֵּה שְׁמָנִים), delectis bovibus ovibusve quam maxime obesis; 2) trop. fertilitas, feracitas, ubertas, veluti de valle pingui ac fecunda (גֵּיא שְׁמָנִים); בֶּן־שֶׁמֶן (ad s. arab. *dsâtu aśgârin*, arboribus obsitus; *dsâtu zar'in*, semine consitus), ferax, fertilis, epith. vineae; 3) oleum, unguentum, a pinguedine; עֵץ שֶׁמֶן, oleaster (syn. עֵץ זַיִת, olea). LXX. *λίπασμα* (*λιπαίνειν*), *πίων*, *παχύς*; *ἐλαία*, *ἔλαιον*, *ἄρκευθος*, *ἀρκεύθινος*, *κυπαρίσσινος*; *ἄλειμμα*, *μύρον*; בֶּן־ שֶׁמֶן, *τόπος πίων*; שֶׁמֶן טוֹב, *μύρον*; פַּלְגֵי שָׁמֶן, *γάλα*; מִשְׁמֶן Ψ. 109, 24. *δι' ἐλαίου*; S. ܐܰܒܠܶܝܘܿܐ (sicut מִגְּאֹל secundum *Qimchium*), Hier. *absque oleo.*

Gn. 28, 18.	ויצק שמן על־ראשה
Ex. 25, 6.	שמן למאר
Ex. 27, 20.	שמן זית זך
Ex. 29, 7.	ולקחת את־שמן המשחה
Ex. 29, 23.	וחלת לחם שמן אחת
Ex. 30, 25 (bis).	שמן משחת־קדש
Ex. 31, 11.	ואת שמן המשחה
35, 15. 39, 38.	
Ex. 35, 14. 39, 37.	ואת שמן המאור
Ex. 37, 29.	ויעש את־שמן המשחה
Ex. 40, 9.	ולקחת את־שמן המשחה
Lev. 2, 1.	ויצק עליה שמן
Lev. 2, 15.	ונתת עליה שמן
Lev. 5, 11.	לא־ישים עליה שמן
Lev. 8, 2.	ואת שמן המשחה
Lev. 8, 10.	את־שמן המשחה
Lev. 8, 26.	וחלת לחם שמן אחת
Lev. 10, 7.	שמן משחת יי עליכם
Lev. 21, 10.	על־ראשו שמן המשחה
Lev. 21, 12.	שמן משחת אלהיו
Lev. 24, 2.	שמן זית זך
Num. 4, 16.	שמן המאור
Num. 5, 15.	לא־יצק עליו שמן
Dt. 8, 8.	ארץ־זית שמן ודבש
1 Sam. 16, 1.	מלא קרנך שמן
2 Sam. 14, 2.	ואל־תסוכי שמן
1 Reg. 5, 25.	ועשרים כר שמן
1 Reg. 6, 32.	ושתי דלתות עצי־שמן
1 Reg. 17, 12.	ומעט־שמן בצפחת
2 Reg. 20, 13.	ואת ׳ שמן הטוב
1 Chr. 4, 40.	מרעה שמן וטוב
Neh. 8, 15.	ועלי־עץ שמן
Ps. 45, 8.	שמן ששון מחברך
Ps. 141, 5.	ויוכיחני שמן ראש
Prv. 27, 9.	שמן וקטרת ישמח־לב
Eccl. 10, 1.	יביע שמן רוקח
Cant. 1, 3.	שמן תורק שמך
Jes. 61, 3.	שמן ששון תחת אבל
Mich. 6, 15.	ולא־תסוך שמן
Hag. 2, 12.	ואל־שמן ואל־כל־מאכל

p.

Gn. 35, 14.	ויצק עליה שמן
Lev. 2, 6.	וציקת עליה שמן
Lev. 14, 10.	ולג אחד שמן
Lev. 14, 21.	ולג שמן
Num. 15, 4.	ברבעית ההין שמן
1 Rg. 6, 23.	שני כרובים עצי־שמן
1 Rg. 6, 31.	עשה דלתות עצי־שמן
1 Reg. 6, 33.	מזוזות עצי־שמן
2 Reg. 4, 2.	כי אם־אסוך שמן
Job. 29, 6	ורצור יצוק עמדי פלגי־שמן
Jes. 5, 1.	בקרן בן־שמן
Jes. 10, 27.	וחבל על מפני־שמן
Jes. 41, 19.	והדס ועץ שמן
Mich. 6, 7.	ברבבות נחלי־שמן

וְשֶׁמֶן

Ex. 30, 24.	ושמן זית הין
Ex. 35, 8.	ושמן למאור
Num. 4, 16.	ושמן המשחה
Dt. 28, 40.	ושמן לא תסוך
Dt. 32, 13.	ושמן מחלמיש צור
1 Chr. 12, 40.	ויין ושמן ובקר וצאן
2 Chr. 2, 9.	ושמן בתים עשרים אלף
2 Chr. 11, 11.	ושמן ויין
Prv. 27, 16.	ושמן ימינו יקרא
Eccl. 9, 8.	ושמן על־ראשך
Jer. 40, 10.	יין וקיץ ושמן
Jer. 41, 8.	ושמן ודבש
Ez. 45, 24. 46, 5. 7. 11.	ושמן הין לאפה
Ez. 46, 14.	ושמן שלישית ההין
Hos. 12, 2.	ושמן למצרים יובל

וָשֶׁמֶן

Esr. 3, 7.	ומאכל ומשתה ושמן
Prv. 21, 17.	אהב יין ושמן
Prv. 21, 20.	אוצר ׳ נחמד ושמן
Ez. 16, 13.	סלת ודבש ושמן
Ez. 16, 19.	סלת ושמן ודבש
Ez. 27, 17.	ודבש ושמן וצרי

הַשֶּׁמֶן

Ex. 35, 28.	ואת־השמן למאור
Lev. 14, 16.	מן־השמן אשר על־כפו
Lev. 14, 16.	והזה מן־השמן
Lev. 14, 17.	ומיתר השמן
Lev. 14, 26.	ומן־השמן יצק הכהן
Lev. 14, 27. 28	מן־השמן אשר על־כפו
Lev. 14, 29.	והנותר מן־השמן
1 S. 10, 1.	ויקח שמואל את־פך השמן
1 Sam. 16, 13.	את־קרן השמן
1 Rg. 1, 39.	את־קרן השמן מן־האהל
	וצפחת השמן לא
1 Reg. 17, 14. 17.	תחסר
2 Reg. 4, 7.	לכי מכרי את־השמן
2 Rg. 9, 1.	וקח פך השמן הזה בידך
2 Reg. 9, 3.	ולקחת פך־השמן
2 Reg. 9, 6.	ויצק השמן אל־ראשו
1 Chr. 27, 28.	ועל־אצרות השמן
	השמן והיין אשר־אמר
2 Chr. 2, 14.	אדני
Jes. 39, 2.	ואת ׳ השמן הטוב
Ez. 45, 14.	וחק השמן הבת השמן
Ez. 46, 15.	ואת־המנחה ואת־השמן

הַשָּׁמֶן *p.*

Lev. 14, 12.	ואת־לג השמן
Lev. 14, 15.	ולקח הכהן מלג השמן
Lev. 14, 24.	ואת־לג השמן
Num. 11, 8.	כטעם לשד השמן
2 Reg. 4, 6.	ויעמד השמן

וְהַשָּׁמֶן

1 Chr. 9, 29.	הסלת והיין והשמן

בְּשֶׁמֶן

Ex. 29, 40.	בלול בשמן כתית
Nu. 28, 5.	בשמן כתית רבעית ההין
Nu. 35, 25.	משח אתו בשמן הקדש
Esth. 2, 12.	ששה חדשים בשמן המר
Ps. 89, 21.	בשמן קדשי משחתיו
Ps. 92, 11.	בלתי בשמן רענן

בַּשֶּׁמֶן

Ex. 29, 2.	בלולת בשמן
Lev. 2, 4.	בלולת בשמן
Lev. 2, 5.	בלולה בשמן מצה תהיה
Lev. 2, 7.	סלת בשמן תעשה
Lev. 6, 14.	על־מחבת בשמן
Lev. 7, 10.	בלולה־בשמן
Lev. 7, 12.	בלולת בשמן
Lev. 14, 10.	מנחה בלולה בשמן
Lev. 14, 18.	והנותר בשמן
Lev. 14, 21.	בלול בשמן למנחה
Lev. 23, 13.	סלת בלולה בשמן
Num. 6, 15.	בלולת בשמן
Num. 6, 15.	משחים בשמן
Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79. 8, 8. 28, 20. 28. 29, 3. 9. 14.	סלת בלולה בשמן
Nu. 15, 6.	בלולה בשמן שלשית ההין
Num. 15, 9.	בלול בשמן חצי ההין
Num. 28, 9. 12 (bis). 13.	מנחה בלולה בשמן
Dt. 33, 23.	וטבל בשמן רגלו
Ps. 23, 5.	דשנת בשמן ראשי
Jes. 57, 9.	ותשרי למלך בשמן

p.

Ex. 29, 2.	משחים בשמן
Lev. 2, 4. 7, 12.	משחים בשמן
Lev. 7, 12.	חלת בלולת בשמן
Lev. 9, 4.	ומנחה בלולה בשמן
2 Sam. 1, 21.	בלי משיח בשמן
Jes. 1, 6.	ולא רככה בשמן
Ez. 16, 9	ואסכך בשמן

בְּשֶׁמֶן

Ps. 133, 2.	כשמן הטוב ׳ על הראש
Ez. 32, 14.	ונהרותם כשמן אוליך

וְכַשֶּׁמֶן

Ps. 109, 18.	וכשמן בעצמותיו

p.

וְכַשָּׁמֶן

Ez. 45, 25.	וכמנחה וכשמן

לַשָּׁמֶן

Ex. 35, 8.	ובשמים לשמן

וּלְשֶׁמֶן

Ex. 35, 28.	למאור ולשמן המשחה

מִשֶּׁמֶן

Lev. 8, 12.	ויצק משמן המשחה
Lev. 8, 30.	משמן המשחה
Ps. 55, 22.	רכו דבריו משמן
Prv. 5, 3.	וחלק משמן חכה
Eccl. 7, 1.	טוב שם משמן טוב

p.

Ps. 104, 15.	להצהיל פנים משמן
Ps. 109, 24.	ובשרי כחש משמן

וּמִשֶּׁמֶן

Ex. 29, 21.	ומשמן המשחה

cum suff.:

Hos. 2, 7.	שמני ושקויי

וְשַׁמְנִי

Ez. 16, 18.	ושמני וקטרתי
Ez. 23, 41.	וקטרתי ושמני

שַׁמְנָהּ

Num. 4, 9.	כל־כלי שמנה

וּמַשַּׁמְנָהּ

Lev. 2, 2.	מסלתה ומשמנה
Lev. 2, 16.	מגרשה ומשמנה
Lev. 6, 8.	מסלת המנחה ומשמנה

pl.:

Jes. 25, 6.	משתה שמנים
Jes. 25, 6.	שמנים ממחים
Jes. 28, 1. 4.	גיא־שמנים
Am. 6, 6.	וראשית שמנים ימשחו

pl. c. suff.:

Cant. 1, 3.	לריח שמניך טובים

שְׁמָנֶיךָ

Cant. 4, 10.	וריח שמניך

שָׁמֶן

ז״ו ע״מ חָמֵן, וכינוי לך כִּשְׁמָנֶיךָ ע״מ חֲמֵנִים, ומשקל זמכוכית ודגון הארץ וחלנו [פֿעטינקייע, פֿרוכט-בלאקייע], וכן מזון סכיני כקנוני, לכן מזמני הארץ נסכר בראשית נרפוי הזין ונמס שמנו. לומס נכון לי פרוש קצן-עוכך, שמס של מעל מזון עלמו ולחלב עמו, ומס משמן. כתרגום שַׁמְנָן זמכוכית וָחָלָב [וַאסֶנע, בלאסס], ונמלח תמול חמלח סענעי, וכ״ע שׁוּמָן, שַׁמְנוּן, שׁוּמָנוּת, שַׁמְנוּנִית וכדומה.

n. m. (ad s. f. חָמֵן, חֲמֵנִים, pl. שְׁמָנִים), pinguedo, fertilitas, pl. collective (Gn. 27, 28. 39., nisi, id quod similius veri est, nomen hic obvium est מִשְׁמַן, ad quod supplendum est *Mem* praepositionale, quod praecedit, utpote מִשֶּׁךְ עֲצָמוֹ וַאֲחֵר עִמּוֹ, uti nostri grammatici loquuntur).

pl. constr.:

Gn. 27, 28.	*ומשמני הארץ

מִשְׁמַן

ז״ו, וכינוי מִשְׁמַנִּים, או כפתח מַשְׁמַנִּים, והכלון שומן או שמכיות, הן ממאכל ומשקה או ג״כ מדשן הקרקע.

n. m. (pl. מַשְׁמַנִּים, מִשְׁמַנִּים), pinguedo, obesitas, vel de solo, fertilitas, ubertas, concr. opimus, robustus cf. arab. *mikthâr*, quasi instrumentum multiloquentiae, die Wortmühle, h. e. garrulus. LXX. *πιότης*, *λίπασμα*, *τιμή*, *πλείων*; מִשְׁמַנֵּי מְדִינָה *πλησιοχῶραι*; cum Th. *ἐν τοῖς πιόσιν*; A. *ἐν λιπαροῖς*; S. *ἐν λιπαρωτέροις*.

constr.:

Jes. 17, 4.	ומשמן בשרו ירזה

pl. c. suff.:

מִשְׁמַנֶּיהָ

Gn. 27, 39.	הנה משמני הארץ

pl. c. suff.:

Gn. 27, 28.	*ומשמני הארץ

pl. c. suff.:

Dan. 11, 24.	ובמשמני מדינה יבוא

pl. c. suff.:

בְּמִשְׁמַנָּיו

Jes. 10, 16.	במשמניו רזון

pl. c. suff.:

בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם

Ps. 78, 31.	ויחרג במשמניהם

pl.:

מַשְׁמַנִּים

Neh. 8, 10.	לכו אכלו משמנים

אַשְׁמַן

v. s. r. אָשַׁם *p.* 133.

שְׁמֹנָה

זס חמספר ונקני, וחסמן שְׁמֹנֶה, ולוכני שְׁמֹנֶה וחסמן שְׁמֹנָה, והכנוי שְׁמֹנִים. חמונן ק׳ לקדים לקנון [קַסְטע], וכן חַמְאנָה נעכני, והכנוי כלכנו ק׳ עכזות. נקמי נמו מעלנו, לפני ממנו נגמלק חָמֵן מדם זמיכית, חומנא וכדומה.

num. card. f. (c. שְׁמֹנֶה; m. שְׁמֹנָה, c. שְׁמֹנַת; pl. שְׁמֹנִים), octo, arab. *thamânin*, *thamânije* (gem. חָמֵן, חוּמָנָא, das Achtelmaass); pl. octoginta, aram. חַמְנָן. LXX. ὀκτώ, ὄγδοος; שְׁמֹנֶה אַמּוֹת, ὀκτάπηχος; pl. ὀγδοήκοντα.

num. card. f.:

שְׁמוֹנֶה

Gn. 5, 4.	שמנה מאת שנה
Ex. 26, 2. 36, 9.	שמנה ועשרים באמה
Jud. 3, 8.	כושן רשעתים שמנה שנים
Jud. 3, 14. 10, 8.	שמונה עשרה שנה
Jud. 12, 4.	וישפט את־ישראל שמנה שנים
2 Sam. 23, 8.	על־שמנה מאות חלל
2 S. 24, 9.	ישראל שמנה מאות אלף
1 Reg. 7, 10.	ואבני שמנה אמות
1 Reg. 7, 15.	שמנה עשרה אמה
1 Reg. 15, 1.	ובשנת שמנה עשרה
2 Reg. 3, 1.	בשנת שמנה עשרה
2 Reg. 22, 1.	בן־שמנה שנה יאשיהו
2 Reg. 24, 8.	בן־שמנה עשרה שנה
2 Reg. 24, 12.	בשנת שמנה למלכו
2 Rg. 25, 17.	שמנה עשרה אמה קומת

נשים שמונה־עשרה 2 Chr. 11, 21.
בשנת שמונה עשרה 2 Chr. 13, 1.
בן־שמנה שנים יאשיהו 2 Chr. 34, 1.
ובשנת שמנה עשרה 2 Chr. 34, 8.
בן שמונה שנים יהויכין 2 Chr. 36, 9.
שמנה מאות ושנים עשר Esr. 2, 6.
שמנה מאות ארבעים Neh. 7, 13.
שמנה מאות עשרים Neh. 11, 12.
שמנה־עשרה שנה Jer. 32, 1.
שמנה עשרה אמה Jer. 52, 21.
בשנת שמנה עשרה Jer. 52, 29.
שמנה מאות ושלשים Jer. 52, 29.
שמנה אמות Ez. 40, 9.
ומעלות שמנה מעלו Ez. 40, 31.

num. fem.: וּשְׁמֹנֶה

ושמנה מאות שנה Gn. 5, 10. 13. 16. 17.
ארבעים ושמנה עיר Num. 35, 7.
שלשים ושמנה שנה Dt. 2, 14.
ערים ארבעים ושמנה Jos. 21, 39.
בן־תשעים ושמונה 1 Sam. 4, 15.
בשנת שלשים ושמנה 1 Reg. 16, 29.
ושמנה שנה מלך 2 Reg. 8, 17.
עשרים־ושמנה שנה 2 Reg. 10, 36.
בשנת שלשים ושמנה 2 Reg. 15, 8.
ושמנה מאות 1 Chr. 12, 24.
ושמונה מאות 1 Chr 12, 30.
ושמנה שנים מלך 2 Chr. 21, 5. 20.
אלפים ושמנה מאות Neh. 7, 11.
ושמנה מעלות מעלו Ez. 40, 34. 37.

num. fem.: בְּשְׁמֹנֶה

ויהי בשמנה עשרה שנה 2 Rg. 22, 3.
בשמנה עשרה שנה 2 Reg. 23, 23.
בשמנה מאות אלף איש 2 Chr. 13, 3.
בשמונה עשרה שנה 2 Chr. 35, 19.

num. fem.: וּבִשְׁמֹנֶה

ובשמונה שנים למלכו 2 Chr. 34, 3.

num.card.masc.: שְׁמֹנָה

שמנה עשר ושלש מאות Gn. 14, 14.
שמנה אלה ילדה מלכה Gn. 22, 23.
והיו שמנה קרשים Ex. 26, 25. 36, 30.
פרים שמנה Num. 29, 29.
שמנה־עשר אלף איש Jud. 20, 44.
ולו שמנה בנים 1 Sam. 17, 12.
שמונה עשר אלף 2 Sam. 8, 13.
שמונה עשר אלף 1 Chr. 12, 31. 18, 12.
לבית־אבותם שמונה 1 Chr. 24, 4.
להפצץ שמונה עשר 1 Chr. 24, 15.
בני־חיל שמונה עשר 1 Chr. 26, 9.
וביום שמונה לחדש 2 Chr. 29, 17.
לימים שמונה 2 Chr. 29, 17.
ואחיו שמנה עשר Esr. 8, 18.
ושמנה מאות שמנה עשר Neh. 7, 11.
שמונה שלחנות Ez. 40, 41.
סביב שמנה עשר אלף Ez. 48, 35.

num. masc.: וּשְׁמֹנָה

עשרים־ושמנה אלף 1 Chr. 12, 35.
ואחיהם ששים ושמונה 1 Chr. 16, 38.
שלשים ושמונה אלף 1 Chr. 23, 3.
עשרים ושמונה בנים 2 Chr. 11, 21.
תשעים ושמנה Esr. 2, 16.
מאה ועשרים ושמנה Esr. 2, 23. 41.
ושמנה עשר הזכרים Esr. 8, 9.
עשרים ושמנה הזכרים Esr. 8, 11.
ששׁ מאות ארבעים ושמנה Neh. 7, 15
ששׁ מאות עשרים ושמנה Neh. 7, 16.
תשעים ושמנה Neh. 7, 21.
שלשׁ מאות עשרים ושמנה Neh. 7, 22
מאה שמנים ושמנה Neh. 7, 26.
מאה עשרים ושמנה Neh. 7, 27.
מאה ארבעים ושמנה Neh. 7, 44.
מאה שלשים ושמנה Neh. 7, 45.
ארבע מאות ששים ושמנה Neh. 11, 6
תשע מאות עשרים ושמנה Neh. 11, 8
מאה עשרים ושמנה Neh. 11, 14.
ושמנה נסיכי אדם Mich. 5, 4.

num. masc.: בְּשְׁמֹנָה

נמלט בשמנה אנשים Jer. 41, 15.

num. masc.: לִשְׁמוֹנָה

לשמונה עשר לחנני 1 Chr. 25, 25.
לשבעה וגם לשמונה Eccl. 11, 2.

n. m. constr.: שְׁמֹנַת

ובן־שמנת ימים Gn. 17, 12.
יצחק בנו בן־שמנת ימים Gn. 21, 4.
שמנת אלפים Num. 3, 28.
שמנת אלפים וחמשׁ מאות Nu. 4, 48.
ואת שמנת הבקר Num. 7, 8.
שמנת עשר אלף איש Jud. 20, 25.

n. m. constr.: וּשְׁמֹנַת

ושמנת־אלפים Num. 2, 24.
ושמונת אלפים ככרים 1 Chr. 29, 7.

pl.: שְׁמוֹנִים

ואברם בן־שמנים שנה Gn. 16, 16.
ומשה בן־שמנים שנה Ex. 7, 7.
ותשקט הארץ שמנים שנה Jud. 3, 30
שמנים וחמשה איש 1 Sam. 22, 18.
זקן מאד בן־שמנים שנה 2 S. 19, 33.
בן־שמנים שנה אנכי היום 2 S. 19, 36.
שם־לו בחרץ שמנים איש 2 Rg. 10, 24
מאה שמונים וחמשה 2 Rg. 19, 35.
שמנים ושבעה אלף 1 Chr. 7, 5.
ואחיו שמונים 1 Chr 15, 9.
מאתים שמונים ושמנה 1 Chr. 25, 7.
שמונים בני־חיל 2 Chr. 26, 17.
ועמו שמנים הזכרים Esr. 8, 8.
מאה שמנים ושמנה Neh. 7, 26.
מאתים שמנים וארבעה Neh. 11, 18.
שמונים ומאת יום Esth. 1, 4.
בגבורת שמונים שנה Ps. 90, 10.
שמנים איש מגלחי זקן Jer. 41, 5.

pl.: וּשְׁמוֹנִים

שבע ושמנים שנה Gn. 5, 25.
שתים ושמונים שנה Gn. 5, 26.
שתים ושמנים שנה Gn. 5, 28.
מאה שנה ושמנים שנה Gn. 35, 28.
בן־שלש ושמנים שנה Ex. 7, 7.
ושמנים אלף Num. 2, 9.
וחמשׁ מאות ושמנים Num. 4, 48.
בן־חמשׁ ושמונים שנה Jos. 14, 10.
ושמנים אלף חצב בהר 1 Rg. 5, 29.
מאה ושמנים אלף 1 Reg. 12, 21.
ושמנים אלף 2 Chr. 2, 1. 17.
מאה ושמונים אלף בחור 2 Chr. 11, 1.
מאתים ושמונים 2 Chr. 14, 7.
מאתים ושמונים אלף 2 Chr. 17, 15.
מאה־ושמונים אלף 2 Chr. 17, 18.
ושמנים פילגשים Cant. 6, 8.
מאה ושמונים וחמשה Jes. 37, 36.

pl.: בִּשְׁמוֹנִים

ויהי בשמונים שנה 1 Reg. 6, 1.

pl.: בְּשְׁמֹנִים

ראש־חמור בשמנים כסף 2 Rg. 6, 25.

שְׁמִינִי

ספר סדורי לזכר, וסנקסם שְׁמִינִית, וסנקני נקסמת סנגון כתעסם לשם.

num. ord. m. (f. שְׁמִינִית), octavus, aram. תְּמִינָאִי, תְּמִינַי; fem. subst. sonus de tribus gravissimus s. imus, vel instrumentum reliquis octavâ respondens (opp. עֲלָמוֹת). LXX. ὄγδοος; עַל־הַשְּׁמִינִית, A. LXX. Th. ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, Vulg. et Hier. *pro octavâ;* Hebr. ἀσεμινίθ

num.ord.masc.: הַשְּׁמִינִי

ביום השמיני תתנו־לי Ex. 22, 29.
ויהי ביום השמיני Lev. 9, 1.
וביום השמיני ימול Lev. 12, 3.
וביום השמיני Lev. 14, 10. 15, 14. 29.
ביום השמיני לטהרתו Lev. 14, 23.
ומיום השמיני והלאה Lev. 22, 27.
ביום השמיני מקרא־קדש Lv. 23, 36.
וביום השמיני שבתון Lev. 23, 39.
וביום השמיני Num. 6, 10.
ביום השמיני נשיא Num. 7, 54.
ביום השמיני עצרת Num. 29, 35.
הוא החדש השמיני 1 Reg. 6, 38.
ביום השמיני שלח 1 Reg. 8, 66.
חג בחדש השמיני 1 Reg. 12, 32.
בחדש השמיני 1 Reg. 12, 33.
יותנן השמיני 1 Chr. 12, 12.
לאביה השמיני 1 Chr. 24, 10.
השמיני ישעיהו 1 Chr. 25, 15.
פעלתי השמיני 1 Chr. 26, 5.
השמיני לחדש השמיני 1 Chr. 27, 11.
ויעשׂ ביום השמיני עצרת 2 Chr. 7, 9
וביום השמיני עצרת Neh. 8, 18.
ביום השמיני והלאה Ez. 43, 27.
בחדש השמיני Zach. 1, 1.

num. ord. f.: הַשְּׁמִינִית

בכנרות על־השמינית 1 Chr. 15, 21.
על־השמינית Ps. 6, 1. 12, 1.

num. ord. f.: הַשְּׁמִינָת

השנה השמינת Lev. 25, 22.

שָׁמַע

ע״כ, וסעתיד יִשְׁמַע. ומונכו סקצנת קריקת סיין וזס [מערקנן], כי יסודו שָׁמְ־ע מלזון סיין, קצוב לסימכס, וכי מלס גרסינת ג״כ שמונע זס, ומזס קת״כ סקצנ נכללן וסתנוכנות על דנר, סאוכס וקנול וסכנס, וכדומס מן סצקלות. סנפעל ספעולי״, וסכנד קריקס נצס, וסנוסף סודעס ע״י קריקת קול וכרוז, ולרוב כאמר השמיע נקול, כמו נתן בקול, לציון סבודעס וספרסוס. בעכני מזס שָׁמַע סנגון [מוויק], וכן מַשְׁמַעַה מזוורת, וסכל מתמונות שתמכתי.

v. tr. (impf. יִשְׁמַע), notare (cogn. שָׁם, סָמַן, סָמַל, arab. *samma*), ad notas rei attendere, animum advertere, percipere, hinc audire, auscultare, exaudire, dicto audientem esse, intelligere. *Ni.*, audiri, exaudiri, intelligi, audientem s. obsequentem se praebere. *Pi.* facere ut quis audiat, vocare, clamare. *Hi.* audiendum dare vel proponere; canere, personare (plene הִשְׁמִיעַ בְּקוֹלוֹ, arab. *simâ'on*, musica, *musmi'ah*, cantrix); pronunciare, promulgare, palam nunciare. LXX. ἀκούειν, ἀκουστὸν εἶναι (γίνεσθαι), διακούειν, εἰς-, ἐπ-, ὑπ-; γινώσκειν, ἰδεῖν, οἰδέναι, κρίνειν, πιστεύειν, τηρεῖν, φυλάσσειν; adj. λᾴ, παρακούειν, ἀπειθεῖν, ἀνήκοος, ἀσεβής; inf. ἀκοή, ἀκρόασις; *Benoni:* εὐήκοος, ὑπήκοος; *Pi.* παραγγέλλειν; *Ni.* ἀκουστὸν εἶναι, διαβοᾶν; *Hi.* ἀκουστὸν ποιεῖν, ἀκουτίζειν, εὐωτίζεσθαι, ἀναγγέλλειν, παρ-; φωνεῖν, ἀνα-; ἀλαλάζειν, δηλοῦν, εἰπεῖν, ὀνειδίζειν; הַשְׁמִיעַ וְהַגְבִּיר קוֹל, σημαίνειν ἐν σάλπιγξι; prt. מַשְׁמִיעַ, ἀκοή.

3 perf.: שָׁמַע

כי־שמע י״י אל־עניך Gn. 16, 11.
שמע אלהים אל־קול Gn. 21, 17.
שמע עבד אברהם Gn. 24, 52.
עקב אשר־שמע אברהם Gn. 26, 5.
שמע י״י כי־שנואה אנכי Gn. 29, 33.
וגם שמע בקלי Gn. 30, 6.
ויעקב שמע כי טמא Gn. 34, 5.
ולא־שמע אליה לשכב Gn. 39, 10.
ולא שמע אלהם Ex. 7, 13. 22. 8, 11. 15. 9, 12.
שמע את תלנתיכם Ex. 16, 9.
ולא־שמע י״י בקלכם Dt. 1, 45.
ולא שמע אלי Dt. 3, 26.
שמע קול אלהים חיים Dt. 5, 23.
ולא שמע מלך אדום Jud. 11, 17.
ולא שמע מלך בני עמון Jud. 11, 28.
ויונתן לא־שמע 1 Sam. 14, 27.
שמע שמע עבדך 1 Sam. 23, 10.
כאשר שמע עבדך 1 Sam. 23, 11.
ולא־שמע בקולנו 2 Sam. 12, 18.
והמלך דוד שמע 2 Sam. 13, 21.
שמע העם ביום ההוא 2 Sam. 19, 3.
שמעכי אתו משחו למלך 1 Rg. 5, 15.
והדד שמע במצרים 1 Reg. 11, 21.
ולא־שמע המלך 1 Reg. 12, 15.
כי לא־שמע המלך 1 Reg. 12, 16.
ולא־שמע אמציהו ויעל 2 Rg. 14, 11.
אשר שמע י״י אלהיך 2 Reg. 19, 4.
כי שמע כי נסע מלכיש 2 Reg. 19, 8.
שמע כי חלה חזקיהו 2 Reg. 20, 12.
לא־שמע המלך 2 Chr. 10, 16.
כי לא־שמע המלך להם 2 Chr. 10, 16.
אז שמע המלך אליהם 2 Chr. 24, 17.
ולא־שמע אמציהו 2 Chr. 25, 20.
ולא שמע אל־דברי נכו 2 Chr. 35, 22.
לא שמע סנבלט Neh. 3, 33. 4, 1.
ולא שמע אליהם Esth. 3, 4.
כי־שמע י״י קול בכיי Ps. 6, 9.
שמע י״י תחנתי Ps. 6, 10.
שמע קול תחנוני Ps. 28, 6.
אכן שמע אלהים Ps. 66, 19.
שמע י״י ויתעבר Ps. 78, 21.
שמע אלהים ויתעבר Ps. 78, 59.
ולא־שמע עמי לקולי Ps. 81, 12.
ולץ לא־שמע גערה Prv. 13, 1.
ורש לא־שמע גערה Prv. 13, 8.
בדברים אשר שמע Jes. 37, 4.
כי שמע כי נסע מלכיש Jes. 37, 8.
מי־שמע כזאת Jes. 66, 8.
מי שמע כאלה Jer. 18, 13.
ולא שמע אליהם Jer. 36, 25.
ולא שמע הוא ועבדיו Jer. 37, 2.
ולא שמע אליו Jer. 37, 14.
ולא־שמע יוחנן Jer. 43, 4.
שמע מלך־בבל Jer. 50, 43.
קול השופר שמע Ez. 33, 5.

3 prf. c. hint.: הֲשָׁמַע

השמע עם קול אלהים Dt. 4, 33.

3 perf.: וַיִּשְׁמַע

ושמע אביה את־נדרה Num. 30, 5.
ושמע אישה Num. 30, 8. 12.
ושמע את כל־אשר יעשון 1 S. 2, 22.
ושמע שאול והרגני 1 Sam. 16, 2.
ושמע כל־ישראל 2 Sam. 16, 21.
ושמע השמע ואמר 2 Sam. 17, 9.
ושמע שמועה ושב לארצו 2 Rg. 19, 7
ושמע שמועה ושב Jes. 37, 7.
ושמע זעקה בבקר Jer. 20, 16.
ושמע השמע Ez. 33, 4.

3 perf. f.: שָׁמְעָה

כי־היא שמעה Jos. 24, 27.
כי שמעה בשדה מואב Ruth 1, 6.
הנה שמעה שפחתך 1 Sam. 28, 21.
ואיזבל שמעה ותשם 2 Rg. 9, 30.
שמעה את־שמע שלמה 2 Chr. 9, 1.
שמעה ותשמח Ps. 97, 8.
שמעה אזני ותבן לה Job. 13, 1.
אזן שמעה ותאשרני Job. 29, 11.
לא שמעה בקול Zeph. 3, 2.

3 perf. f.: וַתִּשְׁמַע

ושמעה קול אלה Lev. 5, 1.

2 perf.: שָׁמַעְתָּ

שמעת לקול אשתך Gn. 3, 17.
עקב אשר שמעת בקלי Gn. 22, 18.
לא־שמעת עד־כה Ex. 7, 16.
כאשר־שמעת אתה ויהי Dt. 4, 33.
ודבריו שמעת Dt. 4, 36.
אתה ידעת ואתה שמעת Dt. 9, 2.
כי־לא שמעת בקול י״י Dt. 28, 45. 62.

כי־אתה שמעת ביום Jos. 14, 12.
ולמה לא־שמעת בקול י״י 1 S. 15, 19.
כאשר לא־שמעת בקול י״י 1 S. 28, 18.
יען אשר לא־שמעת 1 Reg. 20, 36.
הדברים אשר שמעת 2 Reg. 19, 6.
הנה ׀ אתה שמעת 2 Reg. 19, 11.
הלא־שמעת למרחוק 2 Reg. 19, 25.
ולא שמעת לעצתי 2 Chr, 25, 16.
ואת־זעקתם שמעת Neh. 9, 9.
תאות ענוים שמעת י״י Ps. 10, 17.
אכן שמעת קול תחנוני Ps. 31, 23.
שמעת לנדרי Ps. 61, 6.
מפני הדברים אשר שמעת Jes. 37, 6.
אתה שמעת אשר עשו Jes. 37, 11.
הלוא־שמעת למרחוק Jes. 37, 26.
אם־לא שמעת Jes. 40, 28.
שמעת חזה כלה Jes. 48, 6.
גם לא־שמעת גם לא ידעת Jer. 48, 8.
שמעת חרפתם י״י Thr. 3, 61.
שועתי שמעת קולי Jon. 2, 3.
2 perf.: שָׁמַעְתָּ *p.*
הדברים אשר שמעת 2 Reg. 22, 18.
הדברים אשר שמעת 2 Chr. 34, 26.
קולי שמעת Thr. 3, 56.
2 perf. fem.: שָׁמַעַתְּ
הלוא שמעת בתי Ruth 2, 8.
הלוא שמעת כי מלך 1 Reg. 1, 11.
כי לא־שמעת בקולי Jer. 22, 21.
2 perf. f.: שָׁמַעְתְּי *forma antiqua.*
קול שופר שמעתי Jer. 4, 19.
2 perf.: וְשָׁמַעְתָּ
עד־י״י אלהיך ושמעת בקלו Dt. 4, 30.
ושמעת ישראל Dt. 6, 3.
ושמעת את כל־הדברים Dt. 12, 28.
ושמעת בקול י״י אלהיך Dt. 27, 10.
ושמעת בקלו Dt. 30, 2.
ושמעת בקול י״י Dt. 30, 8.
ושמעת מה־ידברו Jud. 7, 11.
ושמעת אל־תחנת עבדך 1 Rg. 8, 30.
אל־השמים ושמעת 1 Reg. 8, 30.
ושמעת השמים 1 Reg. 8, 45.
ושמעת השמים מכון 1 Reg. 8, 49.
ושמעת אל־תחנוני עבדך 2 Chr. 6, 21.
השמים ושמעת וסלחת 2 Chr. 6, 21.
ושמעת מן־השמים 2 Chr. 6, 35. 39.
ושמעת מפי דבר Ez. 3, 17. 33, 7.
2 perf.: וְשָׁמַעְתָּ *p.*
והגד־לך ושמעת Dt. 17, 4.
2 prf. c. s.: שָׁמַעְתָּם
ולפני־יום ולא שמעתם Jes. 48, 7.
1 perf.: שָׁמַעְתִּי
את־קלך שמעתי בגן Gn. 3, 10.
לא שמעתי בלחי היום Gn. 21, 26.
הנה שמעתי את־אביך Gn. 27, 6.
כי שמעתי אמרים Gn. 37, 17.
ואני שמעתי עליך Gn. 41, 15.
הנה שמעתי כי יש־שבר Gn. 42, 2.
ואת־צעקתם שמעתי Ex. 3, 7.
וגם ׀ אני שמעתי Ex. 6, 5.
שמעתי את־תלונת Ex. 16, 12.
שמעתי את־קול Dt. 5, 25.
שמעתי בקול י״י אלהי Dt. 26, 14.
הנה שמעתי בקלכם 1 Sam. 12, 1.
שמעתי בקול י״י 1 Sam. 15, 20.
שמעתי כי גזזים לך 1 Sam. 25, 7.
ראי שמעתי בקולך 1 Sam. 25, 35.
שמעתי את אשר־שלחת 1 Rg. 5, 22.
שמעתי את־תפלתך 1 Reg. 9, 3.
הדבר אשר שמעתי 1 Reg. 10, 6.
שמעתי את־תפלתך 2 Reg. 20, 5.
וגם אנכי שמעתי 2 Reg. 22, 19.
שמעתי את־תפלתך 2 Chr. 7, 12.
אמת הדבר אשר שמעתי 2 Chr. 9, 5.
וגם־אני שמעתי נאם י״י 2 Chr. 34, 27.
כאשר שמעתי את־זעקתם Neh. 5, 6.
שמעתי כאלה רבות Job. 16, 2.

כי שמעתי ׀ דבת רבים Ps. 31, 14.
ולא־שמעתי בקול מורי Prv. 5, 13.
אשר שמעתי מאת י״י Jes. 21, 10.
כלה ונחרצה שמעתי Jes. 28, 22.
שמעתי את־תפלתך Jes. 38, 5.
קול כחולה שמעתי Jer. 4, 31.
כי שמעתי דבת רבים Jer. 20, 10.
שמעתי את אשר־אמרו Jer. 23, 25.
שמוע שמעתי אפרים Jer. 31, 18.
שמעתי הנני מתפלל Jer. 42, 4.
שמועה שמעתי מאת י״י Jer. 49, 14.
שמעתי ׀ את־כל־נאצותיך Ez. 35, 12.
ואני שמעתי ולא אבין Dan. 12, 8.
י״י שמעתי שמעך Hab. 3, 2.
שמעתי ׀ ותרגז בטני Hab. 3, 16.
שמעתי חרפת מואב Zeph. 2, 8.
1 perf.: שָׁמַעְתִּי *p.*
מלינים עלי שמעתי Num. 14, 27.
טוב הדבר שמעתי 1 Reg. 2, 42.
השמועה אשר שמעתי 1 Rg. 10, 7.
מלך־אשור שמעתי 2 Reg. 19, 20.
השמועה אשר שמעתי 2 Chr. 9, 6.
שתים־זו שמעתי Ps. 62, 12.
דבריכם אני שמעתי Ez. 35, 13.
1 perf.: וְשָׁמַעְתִּי
ושמעתי כי־חנון אני Ex. 22, 26.
ושמעתי אליכם Jer. 29, 12.
1 prf. c. s.: שָׁמַעְתִּיךָ
ולישמעאל שמעתיך Gn. 17, 20.
לשמע אזן שמעתיך Job. 42, 5.
1 prf. c. suff.: וּשְׁמַעְתִּיו
תקרבון אלי ושמעתיו Dt. 1, 17.
3 prf. pl.: שָׁמְעוּ
כי שמעו כי־שם יאכלו Gn. 43, 25.
ולא שמעו אל־משה Ex. 6, 9. 16, 20.
הן בני־ישראל לא־שמעו Ex. 6, 12.
שמעו עמים ירגזון Ex. 15, 14.
ושמעו מצרים כי־העלית Nu. 14, 13.
שמעו כי־אתה י״י בקרב Nu. 14, 14.
אשר־שמעו את־שמעך Num. 14, 15.
ולא שמעו בקולי Num. 14, 22.
אשר לא־שמעו בקול י״י Jos. 5, 6.
וישבי גבעון שמעו Jos. 9, 3.
ולא שמעו לקולי Jud. 2, 20.
וכל־ישראל שמעו לאמר 1 S. 13, 4.
שמעו כי־נסו פלשתים 1 Sam. 14, 22.
וכל־העם שמעו 2 Sam. 18, 5.
שמעו את־חכמתו 1 Reg. 5, 14.
וכל־מואב שמעו כי־עלו 2 Reg. 3, 21.
לא־שמעו בקול י״י 2 Reg. 18, 12.
ולא שמעו ולא עשו 2 Reg. 18, 12.
על אשר לא־שמעו אבתינו 2 Reg. 22, 13.
כאשר שמעו אויבינו Neh. 4, 9.
כאשר שמעו כל־אויבנו Neh. 6, 16.
ולא שמעו אל־מצותיך Neh. 9, 16.
ולא־שמעו למצותיך Neh. 9, 29.
שמעו את־דבר המלכה Esth. 1, 18.
לא שמעו קול נוגש Job. 3, 18.
לי־שמעו ויחלו Job. 29, 21.
לא שמעו בקול י״י Ps. 106, 25.
כי־שמעו אמרי־פיך Ps, 138, 4.
ולא שמעו בתורתו Jes. 42, 24.
ואשר לא־שמעו התבננו Jes. 52, 15.
ומעולם לא־שמעו Jes. 64, 3.
אשר לא־שמעו את־שמעי Jes. 66, 19
ולא שמעו ולא־הטו Jer. 7, 24.
ולוא שמעו אלי Jer. 7, 26.
אשר לוא־שמעו בקול י״י Jer. 7, 28.
ולא שמעו קול מקנה Jer. 9, 9.
ולא־שמעו בקולי Jer. 9, 12.
ולא שמעו ולא־הטו Jer. 11, 8.
ולא שמעו Jer. 17, 23.
לא־שמעו אל־דברי Jer. 29, 19.
ולא־שמעו בקולך Jer. 32, 23.
ולא־שמעו אבותיכם Jer. 34, 14.
כי שמעו את מצות Jer 35, 14.

לא שמעו אלי Jer. 35, 17.
שמעו כי־נתן ׀ מלך־בבל Jer. 40, 11.
כי לא שמעו בקול י״י Jer. 43, 7.
ולא שמעו ולא־הטו Jer. 44, 5.
שמעו גוים קלונך Jer. 46, 12.
כי־שמעה רעה שמעו Jer. 49, 23.
שמעו כי נאנחה אני Thr. 1, 21.
שמעו רעתי ששו Thr. 1, 21.
כי לא שמעו לו Hos. 9, 17.
ולא שמעו ולא־הקשיבו Zach. 1, 4.
3 prf. pl.: שָׁמְעוּ *p.*
אל־שפטיהם לא שמעו Jud. 2, 17.
ולא שמעו ויקשו 2 Reg. 17, 14.
ולא שמעו כי אם־ כמשפטם 2 Reg. 17, 40.
ולא שמעו ויתעם מנשה 2 Reg. 21, 9.
וערפם הקשו ולא שמעו Neh. 9, 29.
דברתי ולא שמעו Jes. 66, 4.
ולא שמעו Jer. 13, 11.
דברתי אליהם ולא שמעו Jer. 35, 17. 36, 31.
צעקת־שבר שמעו Jer. 48, 5.
לשמע ולא שמעו Ez. 12, 2.
הגוים אשר לא שמעו Mich. 5, 14.
כאשר־קרא ולא שמעו Zach. 7, 13.
3 perf. pl.: וְשָׁמְעוּ
ושמעו לקלך Ex. 3, 18.
ושמעו אמרי כי נעמו Ps. 141, 6.
ושמעו ביום־ההוא Jes. 29, 18.
ושמעו את־דבריך Ez. 33, 31. 32.
2 perf. pl.: שְׁמַעְתֶּם
ולא שמעתם Gn. 42, 22.
ואדבר אליכם ולא שמעתם Dt. 1, 43.
ולא שמעתם בקלו Dt. 9. 23.
ולא־שמעתם בקולי Jud. 2, 2. 6, 10.
הוא הקול אשר שמעתם 1 Rg. 1, 45.
דברתי ולא שמעתם Jes. 65, 12.
ובקולי לא־שמעתם Jer. 3, 13.
השכם ודבר ולא שמעתם Jer. 7, 13.
אשכים ודבר ולא שמעתם Jer. 25, 3.
ולא־שמעתם ולא־הטיתם Jer. 25, 4.
ולא־שמעתם אלי נאם־י״י Jer. 25, 7.
לא־שמעתם את־דברי Jer. 25, 8.
ולא שמעתם Jer. 26, 5.
כאשר שמעתם באזניכם Jer. 26, 11.
כל־הדברים אשר שמעתם Jer. 26, 12
ולא שמעתם נאם־י״י Jer. 29, 19.
לא־שמעתם אלי Jer. 34, 17.
ולא שמעתם אלי Jer. 35, 14. 15.
יען אשר שמעתם Jer. 35, 18.
ולא־שמעתם בקולו Jer. 40, 3.
ולא שמעתם בקול י״י Jer. 42, 21. 44, 23.
2 perf. pl.: וּשְׁמַעְתֶּם
ושמעתם בקולו 1 Sam. 12, 14.
אם־תאבו ושמעתם Jes. 1, 19.
1 perf. pl.: שָׁמַעְנוּ
ואת־קלו שמענו Dt. 5, 21.
ככל אשר־שמענו אל־משה Jos. 1, 17.
שמענו את אשר־הוביש י״י Jos. 2, 10.
כי שמענו שמעו Jos. 9, 9.
ככל אשר־שמענו באזנינו 2 S. 7, 22.
הנה־נא שמענו 1 Reg. 20, 31.
אשר־שמענו באזנינו 1 Chr. 17, 20.
באזנינו שמענו שמעה Job. 28, 22.
אלהים ׀ באזנינו שמענו Ps. 44, 2.
כאשר שמענו ׀ כן ראינו Ps. 48, 9.
אשר שמענו ונדעם Ps. 78, 3.
שמענו גאון־מואב Jes. 16, 6.
זמרת שמענו Jes. 24, 16.
ולא שמענו בקול י״י Jer. 3, 25.
שמענו את־שמו Jer. 6, 24.
שמענו גאון־מואב Jer. 48, 29.
בשנו כי־שמענו חרפה Jer. 51, 51.
ולא שמענו אל־עבדיך Dan. 9, 6.
ולא שמענו בקול י״י Dan. 9, 10.
ולא שמענו בקלו Dan. 9, 14.

שמועה שמענו מאת י״י Obad. 1, 1.
כי שמענו אלהים עמכם Zach. 8, 23.
1 perf. pl.: שָׁמַעְנוּ *p.*
ולא שמענו Gn. 42, 21.
קול חרדה שמענו Jer. 30, 5.
1 perf. pl.: וְשָׁמַעְנוּ
ושמענו ועשינו Dt. 5, 24.
1 perf. pl.: שְׁמַעְנוּהָ
הנה שמענוה באפרתה Ps. 132, 6.
part. masc.: שׁוֹמֵעַ *sg.*
לא ידעו כי שמע יוסף Gn. 42, 23.
קול ענות אנכי שמע Ex. 32, 18.
נאם שמע אמרי־אל Nu. 24, 4. 16.
אינני שמע בקול אביו Dt. 21, 18.
אינני שמע בקלנו Dt. 21, 20.
י״י יהיה שמע בינותינו Jud. 11, 10.
אשר אנכי שמע 1 Sam. 2, 23. 24.
דבר י״י כי שמע עבדך 1 Sam. 3, 9.
דבר כי שמע עבדך 1 Sam. 3, 10.
אשר אנכי שמע 1 Sam. 15, 14.
ויאמר שמע אנכי 2 Sam. 20, 17.
ונתת לעבדך לב שמע 1 Reg. 3, 9.
מי יתן־לי ׀ שמע לי Job 31, 35.
וגבר חכם שמע לי Job 34, 34.
כאיש אשר לא־שמע Ps. 38, 15.
כי־מי שמע Ps. 59, 8.
שמע תפלה Ps. 65, 3.
שמע אל־אבירים י״י Ps. 69, 34.
לו עמי שמע לי Ps. 81, 14.
אשרי אדם שמע לי Prv. 8, 34.
ואיש שמע לנצח ידבר Prv. 21, 28.
פן־יחסדך שמע Prv. 25, 10.
מאיש שמע שיר כסילים Eccl. 7, 5.
אינני שמע Jes. 1, 15.
אף אין־שמע Jes. 41, 26.
שומע בקול עבדו Jes. 50, 10.
כי־אינני שמע אתך Jer. 7, 16.
כי ׀ אינני שמע בעת Jer. 11, 14.
אינני שמע אל־רנתם Jer. 14, 12.
part. masc.: שָׁמֵעַ *sg.*
ובשועי אליו שמע Ps. 22, 25.
זה עני קרא וי״י שמע Ps. 34, 7.
צעקו וי״י שמע Ps. 34, 18.
כל־הדברים אשר שמע Jer. 36, 13.
part. masc.: וְשֹׁמֵעַ *sg.*
ושמע אין־לך מאת המלך 2 S. 15, 3.
ושמע לי ישכן־בטח Prv. 1, 33.
ושמע לעצה חכם Prv. 12, 15.
ושמע תוכחת קונה לב Prv. 15, 32.
part. masc.: הַשֹּׁמֵעַ
כל־השמע יצחק־לי Gn. 21, 6.
ושמע השמע ואמר 2 Sam. 17, 9.
השמע ׀ ישמע Ez. 3, 27.
השמע את־קול השופר Ez. 33, 4.
part. c. suff.: שֹׁמְעוֹ
אשר כל־שמע תצלינה 1 Sam. 3, 11.
part. fem.: שֹׁמְעָה
כל־שמעה תצלנה Jer. 19, 3.
part. pl.: שֹׁמְעִים
קול דברים אתם שמעים Dt. 4, 12.
ולקלי ׀ אתם שמעים 2 Reg. 10, 6.
כי שמעים אנחנו 2 Reg. 18, 26.
ואזני שמעים תקשבנה Jes. 32, 3.
כי שמעים אנחנו Jes. 36, 11.
ואינם שמעים Jer. 32, 33.
אינני שמעים אליך Jer. 44, 16.
אם־אינכם שמעים אלי Ez. 20, 39.
part. pl.: וְשֹׁמְעִים
ושמעים את־חכמתך 2 Chr. 9, 7.
part. pl.: הַשֹּׁמְעִים
וסמכו כל־השמעים Lev. 24, 14.
השמעים את־חכמתך 1 Reg. 10, 8.
השמעים את־כל־הדברים Jer. 36, 24
השמעים בימים האלה Zach. 8, 9.

prt. pl. constr.: שֹׁמְעֵי
לעמי שמעי כזב Ez. 13, 19.
כל ׀ שמעי שמעך Nah. 3, 19.
prt. pl. c. s.: שֹׁמְעָיו
אשר כל־שמעיו תצלנה 2 Reg. 21, 12.
part. f. sg.: שֹׁמַעַת
ושרה שמעת פתח האהל Gn. 18, 10.
ורבקה שמעת Gn. 27, 5.
ומלכת־שבא שמעת 1 Reg. 10, 1.
אזן שמעת תוכחת חיים Prv. 15, 31.
אזן שמעת ועין ראה Prv. 20, 12.
part. fem.: שֹׁמַעַת *p.*
על־אזן שמעת Prv. 25, 12.
inf. abs.: שָׁמוֹעַ
אם־שמוע תשמע Ex. 15, 26.
אם־שמוע תשמעו Ex. 19, 5.
שמע אשמע צעקתו Ex. 22, 22.
אם־שמע תשמע בקלו Ex. 23, 22.
שמע בין־אחיכם Dt. 1, 16.
והיה אם־שמע תשמעו Dt. 11, 13.
אם־שמוע תשמע בקול י״י Dt. 15, 5.
והיה אם־שמוע תשמע Dt. 28, 1.
שמע שמע עבדך 1 Sam. 23, 10.
שמעו שמוע מלתי Job. 13, 17. 21, 2.
שמעו שמוע ברגז קלו Job. 37, 2.
שמעו שמוע ואל־תבינו Jes. 6, 9.
שמעו שמוע אלי Jes. 55, 2.
והיה אם־שמע תשמעון Jer. 17, 24.
שמוע שמעתי אפרים Jer. 31, 18.
אם־שמוע תשמעון Zach. 6, 15.
inf. constr.: שְׁמוֹעַ
ואם ביום שמע אישה Num. 30, 9.
לבלתי שמע אל־הכהן Dt. 17, 12.
הנה שמע מזבח טוב 1 Sam. 15, 22.
ולא אבוא שמוע Jes. 28, 12.
לא־אבו שמוע תורת י״י Jes. 30, 9.
לבלתי שמע אלי Jer. 16, 12.
לבלתי שומע Jer. 17, 23.
לבלתי שמע בקולי Jer. 18, 10.
לבלתי שמוע את־דברי Jer. 19, 15.
לבלתי שמע בקול י״י Jer. 42, 13.
לבלתי שמוע בקלך Dan. 9, 11.
inf. constr.: בְּשָׁמְעַ
בשמע י״י את־תלונותיכם Ex. 16, 1.
inf. constr.: לְשָׁמְעַ
ולא תאבו לשמע לי Lev. 26, 21.
לשמע את קול י״י Dt. 5, 22.
לשמע את־קול י״י אלהי Dt. 18, 16.
לשמע אל־בלעם Dt. 23, 6.
ואזנים לשמע Dt. 29, 3.
לשמע בקלו ולדבקה Dt. 30, 20.
לשמע י״י בקול איש Jos. 10, 14.
ולא אביתי לשמע לבלעם Jos. 24, 10.
לשמע מצות־י״י Jud. 2, 17.
לשמע שרקות עדרים Jud. 5, 16.
ולא־אבו האנשים לשמע Jud. 19, 25.
ולא אבו בנימן לשמע Jud. 20, 13.
לשמע בקול שמואל 1 Sam. 8, 19.
ולא אבה לשמע בקולה 2 Sam. 13, 14.
ולא אבה לשמע לה 2 Sam. 13, 16.
לשמע הטוב והרע 2 Sam. 14, 17.
לשמוע אזן ישמעו לי 2 Sam. 22, 45.
הבין לשמע משפט 1 Reg. 3, 11.
לשמע את חכמת שלמה 1 Reg. 5, 14.
לשמע אל־הרנה 1 Reg. 8, 28.
לשמע אל־התפלה 1 Reg. 8, 29.
לשמע אליהם בכל קראם 1 Reg. 8, 52.
לשמע את־חכמתו 1 Reg. 10, 24.
לשמע אל־הרנה 2 Chr. 6, 19.
לשמוע אל־התפלה 2 Chr. 6, 20.
לשמע את־חכמתו 2 Chr. 9, 23.
לשמע אל־תפלת עבדך Neh. 1, 6.
וכל מבין לשמע Neh. 8, 2.
וימאנו לשמע Neh. 9, 17.
לשמע אנקת אסיר Ps. 102, 21.
לשמע בקול דברו Ps. 103, 20.

חדל־בני לשמע מוסר Prv. 19, 27.
וקרוב לשמע Eccl. 4, 17.
טוב לשמע גערת חכם Eccl. 7, 5.
קרבו גוים לשמע Jes. 34, 1.
לשמע כלמודים Jes. 50, 4.
אשר מאנו לשמוע Jer. 11, 10.
המאנים ׀ לשמע Jer. 13, 10.
את־אזנכם לשמע Jer. 25, 4.
לשמע על־דברי עבדי Jer. 26, 5.
לשמע אל־דברי Jer. 35, 13.
לא יאבו לשמע אליך Ez. 3, 7.
אבים לשמע אלי Ez. 3, 7
אזנים להם לשמע Ez. 12, 2.
ולא אבו לשמע אלי Ez. 20, 8.
לשמע את דברי י״י Am. 8, 11.
inf. constr.: וְלִשְׁמַע
ולשמע בקלו Dt. 26, 17.
inf. constr.: כִּשְׁמַע
כשמע עשו את־דברי Gn. 27, 34.
כשמע לבן את־שמע יעקב Gn. 29, 13.
ויהי כשמע אדניו Gn. 39, 19.
כשמע כל־מלכי האמרי Jos. 5, 1.
כשמע העם את־קול השופר Jos. 6, 20.
ויהי כשמע כל־המלכים Jos. 9, 1.
ויהי כשמע אדני־צדק Jos. 10, 1.
כשמע יבין מלך־חצור Jos. 11, 1.
ויהי כשמע גדעון Jud. 7, 15.
כשמע בקול י״י 1 Sam. 15, 22.
ויהי כשמע חירם 1 Reg. 5, 21.
ויהי כשמע ׀ ירבעם 1 Reg. 12, 2.
ויהי כשמע כל־ישראל 1 Reg. 12, 20.
ויהי כשמע המלך 1 Reg. 13, 4.
כשמע אחיהו את־קול 1 Reg. 14, 6.
ויהי כשמע בעשא 1 Reg. 15, 21.
כשמע אליהו וילט פניו 1 Reg. 19, 13.
ויהי כשמע את־הדבר 1 Rg. 20, 12.
כשמע ארזבל כי־סקל 1 Rg. 21, 15.
כשמע אחאב כי מת נבות 1 Rg. 21, 16.
כשמע אחאב את־הדברים 1 Reg. 21, 27.
ויהי כשמע ׀ אלישע 2 Reg. 5, 8.
ויהי כשמע המלך 2 Reg. 6, 30.
כשמע המלך חזקיהו 2 Reg. 19, 1.
ויהי כשמע המלך 2 Reg. 22, 11.
כשמע ירבעם בן־נבט 2 Chr. 10, 2.
ויהי כשמע בעשא 2 Chr. 16, 5.
כשמע המלך את דברי 2 Chr. 34, 19.
כשמע המלך חזקיהו Jes. 37, 1.
inf. constr.: וְכִשְׁמַע
וכשמע אסא הדברים 2 Chr. 15, 8.
inf. constr.: מִשְׁמוֹעַ
מסיר אזנו משמע תורה Prv. 28, 9.
ולא־תמלא אזן משמע Eccl. 1, 8.
נעורת משמע Jes. 21, 3.
אטם אזנו משמע דמים Jes. 33, 15.
עמקי שפה משמוע Jes. 33, 19.
ולא־כבדה אזני משמוע Jes. 59, 1.
הסתירו פנים מכם משמוע Jes. 59, 2.
הכבידו משמוע Zach. 7, 11.
שמו שמיר משמוע Zach. 7, 12.
inf. c. suff.: כְּשָׁמְעִי
כשמעי ׀ את־הדברים Neh. 1, 4.
inf. c. suff.: וּכְשָׁמְעִי
וכשמעי את־הדבר הזה Esr. 9, 3.
וכשמעי את־קול דבריו Dan. 10, 9.
inf. c. suff.: בְּשָׁמְעֲךָ
בשמעך אשר דברתי 2 Reg. 22, 19.
בשמעך את־דבריו 2 Chr. 34, 27.
inf. c. suff.: כְּשָׁמְעֲךָ
בשמעך את־קול צעדה 2 Sam. 5, 24.
ויהי כשמעך את־קול 1 Chr. 14, 15.
inf. c. suff.: בְּשָׁמְעֲכֶם
בשמעכם את־קול השופר Jos. 6, 5.
inf. c. suff.: בְּשָׁמְעֵכֶם
כשמעכם את־הקול Dt. 5, 20.
כשמעכם את־קול השפר 2 S. 15, 10.
inf. c. suff.: שָׁמְעוֹ
אביה אתה ביום שמעו Num. 30, 6.
ושמע אישה ביום שמעו Nu. 30, 8.
ביום שמעו Num. 30, 13.
כי־החרש לה ביום שמעו Nu. 30, 15.
יפר אתם אחרי שמעו Num. 30, 16.
inf. c. suff.: בְּשָׁמְעוֹ
בשמעו את־תלנתיכם Ex. 16, 7.
בשמעו את־דברי האלה Dt. 29, 18.
בשמעו את־רגנתם Ps. 106, 44.
inf. c. suff.: כְּשָׁמְעוֹ
כשמעו כי־הרימתי קולי Gn. 39, 15.
כשמעו את־הדברים האלה 1 S. 11, 6.
inf. c. suff.: וּכְשָׁמְעוֹ
וכשמעו את־דברי רבקה Gn. 24, 30.
inf. c. suff.: בְּשָׁמְעָתוֹ
כשמעתו ענך Jes. 30, 19.
inf. c. suff.: בְּשָׁמְעָם
בשמעם כי נלחם י״י 2 Chr. 20, 29.
inf. c. suff.: כְּשָׁמְעָם
באו מן־השדה כשמעם Gn. 34, 7.
כשמעם את־דברי התורה Neh. 8, 9.
ויהי כשמעם את־התורה Neh. 13, 3.
כשמעם את־כל־הדברים Jer. 36, 16.
impt. sg.: שְׁמַע
שמע בקלה כי ביצחק Gn. 21, 12.
שמע בקלי ולך קח־לי Gn. 27, 13.
שמע בקלי איעצך Ex. 18, 19.
שמע אל־החקים Dt. 4, 1.
שמע ישראל את־החקים Dt. 5, 1.
שמע ישראל י״י אלהינו Dt. 6, 4.
שמע ישראל אתה עבר Dt. 9, 1.
ואמר אלהם שמע ישראל Dt. 20, 3.
שמע י״י קול יהודה Dt. 33, 7.
שמע בקול העם 1 Sam. 8, 7.
ועתה שמע בקולם 1 Sam. 8, 9.
שמע בקולם והמלכת 1 Sam. 8, 22.
ועתה שמע לקול דברי יי״ 1 Sam. 15, 1.
שמע־נא בן־אחיטוב 1 Sam. 22, 12.
ועתה שמע־נא גם־אתה 1 S. 28, 22.
שמע דברי אמתך 2 Sam. 20, 17.
ויאמר לכן שמע דבר־י״י 1 Rg. 22, 19.
שמע דבר־י״י 2 Reg. 20, 16.
שמע אלהינו כי־היינו בוזה Neh. 3, 36.
אחוך שמע־לי Job. 15, 17.
ואולם שמע־נא איוב מלי Job. 33, 1.
הקשב איוב שמע־לי Job. 33, 31.
אם־אין אתה שמע־לי Job. 33, 33.
שמע־נא ואנכי אדבר Job. 42, 4.
שמע אמרתי Ps. 17, 6.
שמע־י״י קולי Ps. 27, 7.
שמע קול תחנוני Ps. 28, 2.
שמע־י״י וחנני Ps. 30, 11.
אלהים שמע תפלתי Ps. 54, 4.
שמע־אלהים קולי Ps. 64, 2.
שמע עמי ואעידה בך Ps. 81, 9.
י״י ׀ שמע תפלתי Ps. 143, 1.
שמע בני מוסר אביך Prv. 1, 8.
שמע בני וקח אמרי Prv. 4, 10.
שמע עצה וקבל מוסר Prv. 19, 20.
שמע־אתה בני וחכם Prv. 23, 19.
שמע לאביך זה ילדך Prv. 23, 22.
שמע דבר־י״י צבאות Jes. 39, 5.
ועתה שמע יעקב עבדי Jes. 44, 1.
שמע אלי יעקב Jes. 48, 12.
שמע דבר־י״י Jer. 22, 2. 31, 10.
אך שמע־נא הדבר Jer. 28, 7.
שמע־נא חנניה Jer. 28, 15.
אך שמע דבר־י״י Jer. 34, 4.
שמע־נא אדני המלך Jer. 37, 20.
שמע־נא ׀ בקול י״י Jer. 38, 20.
שמע את אשר־אני מדבר Ez. 2, 8.
שמע דבר־י״י Ez. 21, 3.

ועתה ׀ שמע אלהינו Dan. 9, 17.
ועתה שמע דבר־י״י Am. 7, 16.
שמע־נא יהושע Zach. 3, 8.
impt. sg.: שְׁמַע *p.*
ובאזניך שמע Ez. 3, 10. 40, 4. 44, 5.
impt. sg.: וּשְׁמַע
השמר מפניו ושמע בקלו Ex. 23, 21.
הסכת ׀ ושמע ישראל Dt. 27, 9.
ושמע את דברי 1 Sam. 25, 24.
ושמע את דברי סנחריב 2 Rg. 19, 16.
ושמע תפלתי Ps. 4, 2.
ושמע דברי חכמים Prv. 22, 17.
ושמע את כל־דברי Jes. 37, 17.
ושמע לקול יריבי Jer. 18, 19.
impt. sg.: וּשְׁמַע *p.*
קום בלק ושמע Num. 23, 18.
קרב אתה ושמע Dt. 5, 24.
הטה י״י אזנך ושמע 2 Reg. 19, 16.
הטה י״י ׀ אזנך ושמע Jes. 37, 17.
הטה אלהי ׀ אזנך ושמע Dan. 9, 18.
impt. sg.: שִׁמְעָה
לכן אמרתי שמעה־לי Job. 32, 10.
ואם־בינה שמעה־זאת Job. 34, 16.
שמעה י״י ׀ צדק Ps. 17, 1.
שמעה תפלתי ׀ י״י Ps. 39, 13.
שמעה עמי ׀ ואדברה Ps. 50, 7.
שמעה אלהים רנתי Ps. 61, 2.
שמעה תפלתי Ps. 84, 9.
י״י שמעה תפלתי Ps. 102, 2.
קולי שמעה כחסדך Ps. 119, 149.
אדני שמעה בקולי Ps. 130, 2.
impt. sg.: שִׁמְעָה
אדני שמעה אדני ׀ סלחה Dan. 9, 19.
impt. f. sg.: שִׁמְעִי
שמעי־בת וראי Ps. 45, 11.
שמעי־זאת עדינה Jes. 47, 8.
שמעי־נא זאת עניה Jes. 51, 21.
שמעי הארץ Jer. 6, 19.
שמעי דבר־י״י Jer. 22, 29.
שמעי דבר־י״י Ez. 16, 35.
impt. sg. c. s.: שִׁמְעֵנִי
לא אדני שמעני Gn. 23, 11.
אם־אתה לו שמעני Gn. 23, 13.
אדני שמעני Gn. 23, 15.
impt. sg. c. s.: שִׁמְעֵנוּ
שמענו ׀ אדני נשיא אלהים Gn. 23, 6.
impt. c. suff.: שִׁמְעֲנָה
שמענה ואתה דע־לך Job. 5, 27.
impt. pl.: שִׁמְעוּ
שמעו־נא החלום Gn. 37, 6.
ויאמר שמעו־נא דברי Num. 12, 6.
שמעו־נא בני לוי Num. 16, 8.
שמעו־נא המרים Num. 20, 10.
שמעו מלכים האזינו Jud. 5, 3.
שמעו אלי בעלי שכם Jud. 9, 7.
שמעו־נא בני ימיני 1 Sam. 22, 7.
שמעו שמעו אמרו־נא 2 Sam. 20, 16.
שמעו עמים כלם 1 Reg. 22, 28.
שמעו דבר־י״י 2 Reg. 7, 1.
שמעו דבר־המלך 2 Reg. 18, 28.
לכן שמעו דבר־י״י 2 Chr. 18, 18.
ויאמר שמעו עמים כלם 2 Chr. 18, 27.
שמעו־נא תוכחתי Job. 13, 6.
שמעו שמוע מלתי Job. 13, 17.
שמעו שמוע מלתי Job. 21, 2.
שמעו חכמים מלי Job. 34, 2.
אנשי לבב שמעו לי Job. 34, 10.
שמעו שמוע ברגז קלו Job. 37, 2.
בנים שמעו־לי Ps. 34, 12.
שמעו־זאת כל־העמים Ps. 49, 2.
שמעו ואספרה Ps. 66, 16.
שמעו בנים מוסר אב Prv. 4, 1.
ועתה בנים שמעו־לי Prv. 5. 7. 7, 24. 8, 32.
שמעו כי־נגידים אדבר Prv. 8, 6
שמעו מוסר וחכמו Prv. 8, 33.

שמעו שמים Jes. 1, 2.
שמעו דבר־י״י Jes. 1, 10.
שמעו שמוע ואל־תבינו Jes. 6, 9.
שמעה־נא בית דוד Jes. 7, 13.
שמעו דבר־י״י אנשי לצון Jes.28,14.
שמעו רחוקים Jes. 33, 13.
שמעו אלי בית יעקב Jes. 46, 3.
שמעו אלי אבירי לב Jes. 46, 12.
שמעו־זאת בית־יעקב Jes. 48, 1.
קרבו אלי שמעו־זאת Jes. 48, 16.
שמעו איים אלי Jes. 49, 1.
שמעו אלי רדפי צדק Jes. 51, 1.
שמעו אלי יודעי צדק Jes. 51, 7.
שמעו שמוע אלי Jes. 55, 2.
שמעו ותחי נפשכם Jes. 55, 3.
שמעו דבר־י״י Jes. 66, 5.
שמעו דבר־י״י Jer. 2, 4.
שמעה־נא Jer. 5, 21.
לכן שמעו הגוים Jer. 6, 18.
שמעו דבר־י״י Jer. 7, 2.
לאמר שמעו בקולי Jer. 7,23. 11,7.
שמעו את־הרבר Jer. 10, 1.
שמעו את־דברי הברית Jer. 11, 2.
שמעו בקולי ועשיתם Jer. 11, 4.
שמעו את־דברי הברית Jer. 11, 6.
שמעו והאזינו Jer. 13, 15.
שמעו דבר־י״י Jer. 17, 20. 19, 3.
ואתם שמעו דבר־י״י Jer. 29, 20.
לכן שמעו דבר־י״י Jer. 42, 15.
שמעו דבר־י״י Jer. 44, 24. 26.
שמעו עצת־י״י Jer. 49, 20. 50, 45.
שמעו־נא כל־עמים Thr. 1, 18.
הרי ישראל שמעו דבר־ אדני Ez. 6, 3.
שמעו דבר י״י Ez. 13, 2. 25, 3.
שמעו־נא בית ישראל Ez. 18, 25.
שמעו את־דבר י״י Ez. 34, 7.
שמעו דבר־י״י Ez. 34, 9. 36, 1. 4.
שמעו דבר־י״י Ez. 37, 4.
שמעו דבר־י״י Hos. 4, 1.
שמעו־זאת הכהנים Hos. 5, 1.
שמעו־זאת הזקנים Joel 1, 2.
שמעו את־הדבר הזה Am. 3, 1.
שמעו והעידו Am. 3, 13.
שמעו הדבר הזה Am. 4, 1.
שמעו את־הדבר הזה Am. 5, 1.
שמעו־זאת השאפים Am. 8, 4.
שמעו עמים כלם Mich. 1, 2.
שמעו־נא ראשי יעקב Mich. 3, 1.
שמעו־נא זאת ראשי Mich. 3, 9.
שמעו־נא את אשר־י״י Mich. 6, 1.
שמעו הרים את־ריב י״י Mich. 6, 2.
שמעו מטה ומי יעדה Mich. 6, 9.

impt. pl.: שִׁמְעוּ *p.*
החרשים שמעו Jes. 42, 18.

impt. pl.: וְשִׁמְעוּ
ושמעו בני יעקב Gn. 49, 2.
ושמעו אל־ישראל Gn. 49, 2.
ושמעו את־דברי י״י Jos. 3, 9.
האזינו ושמעו קולי Jes. 28, 24.
הקשיבו ושמעו אמרתי Jes. 28, 24.
ושמע בקול י״י Jer. 26, 13.

impt. pl.: הִשְׁמִעוּ *p.*
הקבצו כלכם ושמעו Jes. 48, 14.
באו־נא ושמעו Ez. 33, 30.

impt. pl. c. s.: שִׁמְעוּנִי
שמעוני ופגעו־לי Gn. 23, 8.
שמעוני אחי ועמי 1 Chr. 28, 2.
ויאמר שמעוני ירבעם 2 Chr. 13, 4.
שמעוני אסא וכל־יהודה 2Chr.15,2.
ויאמר שמעוני יהודה 2 Chr. 20, 20.
ועתה שמעוני והשיבו 2Chr.28,11.
ויאמר להם שמעוני 2 Chr. 29, 5.

impt. fem. pl.: שְׁמַעְנָה
קמנה שמענה קולי Jes. 32, 9.
שמענה נשים דבר־י״י Jer. 9, 19.

impt. pl. fem.: שְׁמַעְנָה
עדה וצלה שמענה קולי Gn. 4, 23.

1 imperf.: אֶשְׁמַע
מי י״י אשר אשמע בקלו Ex. 5, 2.
שמע אשמע צעקתו Ex. 22, 22.
אם־אשמע עוד בקול 2 Sam.19,36.
ואני אשמע מן־השמים 2 Chr. 7,14.
ולא אשמע אליהם Jer. 11, 11.
ולא אשמע אותם Ez. 8, 18.

1 imperf.: אֶשְׁמַע *p.*
דממה וקול אשמע Job. 4, 16.
מוסר כלמתי אשמע Job. 20, 3.
וקול מלין אשמע Job. 33, 8.
כחרש לא אשמע Ps. 38, 14.
שפת לא־ידעתי אשמע Ps. 81, 6.
מדברים ואני אשמע Jes. 65, 24.
אמרת לא אשמע Jer. 22, 21.
וזמרת נבליך לא אשמע Am. 5, 23.
יקראו ולא אשמע Zach. 7, 13.

1 imperf.: וְאֶשְׁמַע
ואשמע בקולם 1 Sam. 15, 24.
ואשמע את־בריך 1 Sam. 28, 21.
ואשמע את־קול אדני Jes. 6, 8.
ואשמע את־קול כנפיהם Ez. 1, 24.
ואשמע קול מדבר Ez. 1, 28.
ואשמע את מדבר אלי Ez. 2, 2.
ואשמע אחרי קול Ez. 3, 12.
ואשמע מדבר אלי Ez. 43, 6
ואשמע קול־אדם Dan. 8, 16.
ואשמע את־קול דבריו Dan. 10, 9.
ואשמע את־האיש Dan. 12, 7.

1 imperf.: וְאֶשְׁמַע *p.*
הקשבתי ואשמע Jer. 8, 6.

1 imperf.: אֶשְׁמְעָה
אשמעה מה־ידבר האל Ps. 85, 9.
אשמעה קול שופר Jer. 4, 21.

1 imperf.: וְאֶשְׁמְעָה
עמדו ואשמעה Num. 9, 8.

1 imperf.: וְאֶשְׁמְעָה
ואשמעה אחד קדוש Dan. 8, 13.

2 imperf.: תִּשְׁמַע
תשמע חלום Gn. 41, 15.
ויאמר אם־שמוע תשמע Ex.15, 26.
שמוע תשמע בקלו Ex. 23, 22.
לא תשמע אל־דברי הנביא Dt.13,4.
ולא תשמע אליו Dt. 13, 9.
כי תשמע באחת עריך Dt. 13, 13.
כי תשמע בקול י״י אלהיך Dt. 13, 18. 30, 10.
רק אם־שמוע תשמע בקול י״י Dt. 15, 5.
והיה אם־שמוע תשמע Dt. 28, 1.
כי תשמע בקול י״י אלהיך Dt.28,2.
כי־תשמע אל־מצות י״י Dt. 28, 13.
והיה אם־לא תשמע Dt. 28, 15.
אשר לא־תשמע לשנו Ds. 28, 49.
למה תשמע את־דברי 1 Sam. 24, 10.
תשמע מבית המלך 2 Sam. 15, 35.
תשמע אל־מקום שבתך 1 Rg. 8, 30.
ואתה תשמע השמים 1 Reg. 8, 32. 34. 36. 39.
אתה תשמע השמים 1 Reg. 8, 43.
והיה אם־תשמע 1 Reg. 11, 38.
אל־תשמע ולוא תאבה 1 Reg.20,8.
תשמע ממקום שבתך ואתה תשמע מן השמים 2 Chr. 6, 21. 23. 25. 30. 33.
ואתה תשמע השמים 2 Chr. 6, 27.
ואתה משמים תשמע Neh. 9, 28.
י״י בקר תשמע קולי Ps. 5, 4.
ישראל אם־תשמע־לי Ps. 81, 9.
אשר לא־תשמע את־עבדך Eccl.7,21
ולא תשמע מה־ידבר Jer. 5, 15.
וכי איעצך לא תשמע אלי Jer.38,15
אשר לא־תשמע דבריהם Ez. 3, 6.

2 imperf.: תִּשְׁמַע *p.*
יפנה לבבך ולא תשמע Dt. 30, 17.
ואתה משמים תשמע Neh. 9, 27.
הבסוד אלוה תשמע Job. 15, 8.
שועתי ולא תשמע Hab. 1, 2.

2 imperf.: וְתִשְׁמַע
ותשמע ותושיע 2 Chr. 20, 9.

3 imperf.: יִשְׁמַע
ואיך ישמע אלי פרעה Ex. 6, 30.
ולא־ישמע אלכם פרעה Ex. 7, 4.
לא־ישמע אליכם פרעה Ex. 11, 9.
בעבור ישמע העם Ex. 19, 9.
אשר לא־ישמע אל־דברי Dt.18,19.
ולא ישמע אליהם Dt. 21, 18.
ולא־ישמע את־דבריך Jos. 1, 18.
ומי ישמע לכם לדבר הזה 1 S.30,24.
כי ישמע המלך להצילי 2 Sam.14,16.
אולי ישמע י״י אלהיך 2 Rg. 19, 4.
הצעקתו ישמע ׀ אל Job. 27, 9.
אך־שוא לא־ישמע אל Job. 35, 13.
י״י ישמע בקראי אליו Ps. 4, 4.
ישמע מהיכלו קולי Ps. 18, 7.
ישמע ׀ אל ׀ ויענם Ps. 55, 20.
אשר לא־ישמע לקול מלחשים Ps. 58, 6.
לא ישמע אדני Ps. 66, 18.
אהבתי כי־ישמע י״י Ps. 116, 1.
ואת־שועתם ישמע Ps. 145, 19.
ישמע חכם Prv. 1, 5.
אלה ישמע ולא יגיד Prv. 29, 24.
אולי ישמע י״י אלהיך Jes. 37, 4.
לא ישמע את־דברי הברית Jer.11,3.

3 imperf.: יִשְׁמַע *p.*
וצעקת עניים ישמע Job. 34, 28.
תשאות נוגש לא ישמע Job. 39, 7.
הנטע אזן הלא ישמע Ps. 94, 9.
ותפלת צדיקים ישמע Prv. 15, 29.
משיב דבר בטרם ישמע Prv.18,13.
ובאזניו ישמע Jes. 6, 10.
פקח אזנים ולא ישמע Jes. 42, 20.
השמע ׀ ישמע והחדלי־חדל Ez.3,27.

3 imperf.: וְיִשְׁמַע
וישמע אליכם Jud. 9, 7.
יקשיב וישמע לאחור Jes. 42, 23.
וירא וישמע את־דברו Jer. 23, 18.

3 imperf.: וַיִּשְׁמַע
וישמע אברם כי נשבה Gn. 14, 14.
וישמע אברם לקול שרי Gn. 16, 2.
וישמע אלהים Gn. 21, 17.
וישמע אברהם אל־עפרון Gn.23,16.
וישמע יעקב אל־אביו Gn. 28, 7.
וישמע אלהים אל־לאה Gn. 30, 17.
וישמע אליה אלהים Gn. 30, 22.
וישמע את־דברי בני־לבן Gn.31,1.
וישמע ישראל Gn. 35, 22.
וישמע ראובן ויצילהו Gn. 37, 21.
וישמע בית פרעה Gn. 45, 2.
וישמע פרעה את־הדבר Ex. 2, 15.
וישמע אלהים את־נאקתם Ex.2,24.
וישמע יתרו כהן מדין Ex. 18, 1.
וישמע משה לקול חתנו Ex.18,24.
וישמע יהושע את־קול העם Ex. 32, 17.
וישמע העם את־הדבר Ex. 33, 4.
וישמע משה ויטב בעיניו Lv.10,20.
וישמע את־הקול Num. 7, 89.
וישמע י״י ויחר אפו Num. 11, 1.
וישמע משה את־העם Nu. 11, 10.
גם־בנו דבר וישמע י״י Nu. 12, 2.
וישמע משה ויפל על־פניו Nu.16,4.
וישמע קלנו Num. 20, 16.
וישמע הכנעני Num. 21, 1. 33, 40.
וישמע י״י בקול ישראל Nu. 21, 3.
וישמע בלק כי בא בלעם Nu. 22,36.
וישמע י״י את־קול דבריכם Dt.1,34. 5, 25.

וישמע י״י אלי Dt. 9, 19. 10, 10.
וישמע י״י את־קלנו Dt. 26, 7.
וישמע פנחס הכהן Jos. 22, 30.
וישמע זבל שר העיר Jud. 9, 30.
וישמע האלהים בקול Jud. 13, 9.
וישמע עלי את־קול 1 Sam. 4, 14.
וישמע שמואל 1 Sam. 8, 21.
וישמע שאול וכל־ישראל 1 S.17,11.
כדברים האלה וישמע דוד 1 S.17,23.
וישמע אליאב 1 Sam. 17, 28.
וישמע שאול בקול יהונתן 1 S.19,6.
וישמע שאול כי נודע דוד 1 S. 22, 6.
וישמע שאול וירדף 1 Sam. 23, 25.
וישמע דוד במדבר 1 Sam. 25, 4.
וישמע דוד כי מת נבל 1 S. 25, 39.
וישמע לקלם 1 Sam. 28, 23.
וישמע דוד מאחרי כן 2 S. 3, 28.
וישמע בן־שאול 2 Sam. 4, 1.
וישמע דוד וירד 2 Sam. 5, 17.
וישמע תעי מלך חמת 2 Sam.8,9.
וישמע דוד וישלח 2 Sam. 10, 7.
וישמע מהיכלו קולי 2 Sam. 22, 7.
וישמע אדניהו 1 Reg. 1, 41.
וישמע יואב את־קול 1 Rg. 1, 41.
וישמע הנביא אשר השיבו 1 Reg. 13, 26.
וישמע בן־הדד 1 Reg. 15, 20.
וישמע העם החנים 1 Reg. 16, 16.
וישמע י״י בקול אליהו 1 Rg. 17, 22.
וישמע לקלם ויעש כן 1 Reg. 20, 25.
וישמע אליו י״י כי ראה 2 Rg. 13, 4.
וישמע אליו מלך אשור 2 Reg. 16, 9.
וישמע אל־תרהקה 2 Reg. 19, 9.
וישמע עליהם חזקיהו 2Reg. 20, 13.
וישמע דויד ויצא 1 Chr. 14, 8.
וישמע תעו מלך חמת 1 Chr. 18, 9.
וישמע דויד וישלח את־יואב 1 Chr. 19, 8.
וישמע בן־הדד 2 Chr. 16, 4.
וישמע י״י אל־יחזקיהו 2 Chr. 30, 20.
ויעתר לו וישמע תחנתו 2 Chr.33,13.
וישמע סנבלט החרני Neh. 2, 10. 19.
וישמע שועתי Ps. 40, 2.
וישמע קולי Ps. 55, 18.
וישמע על־תרהקה Jes. 37, 9.
וישמע וישלח מלאכים Jes. 37, 9.
וישמע כי חלה ויחזק Jes. 39, 1.
וישמע פשחור בן־אמר Jer. 20, 1.
וישמע המלך יהויקים Jer. 26, 21.
וישמע אוריהו וירא Jer. 26, 21.
וישמע מכיהו Jer. 36, 11.
וישמע שפטיה בן־מתן Jer. 38, 1.
וישמע עבד־מלך הכושי Jer. 38, 7.
וישמע יוחנן בן־קרח Jer. 41, 11.
וישמע להם לדבר הזה Dan. 1, 14.
וישמע זרבבל Hag. 1, 12.

3 imperf.: וַיִּשְׁמַע *p.*
הקשיב דברי וישמע Jer. 23, 18.
ויקשב י״י וישמע Mal. 3, 16.

3 impf. c. s.: יִשְׁמָעֵנִי
ואיך ישמעני פרעה Ex. 6, 12.
ישמעני אלהי Mich. 7, 7.

3 impf. c. s.: וְיִשְׁמָעֶךָּ
תעתיר אליו וישמעך Job. 22, 27.

3 impf. fem.: תִּשְׁמַע
תשמע הארץ Jes. 34, 1.

3 impf. fem.: וְתִשְׁמַע
ותשמע הארץ Dt. 32, 1.

3 impf. fem.: וַתִּשְׁמַע
ותשמע את־השמועה 1 Sam. 4, 19.
ותשמע אשת אוריה 2 Sam. 11, 26.
ותשמע עתליה את־קול 2 Rg.11,13.
ותשמע עתליה 2 Chr. 23, 12.

1 impf. pl.: נִשְׁמַע
כן נשמע אליך Jos. 1, 17.
כי נשמע בקול י״י Jer. 42, 6.

1 *imperf. pl.:* נִשְׁמַע *p.*
ובקולו נשמע Jos. 24, 24.
אלוי נשמע Jer. 42, 6.
וקול שופר לא נשמע Jer. 42, 14.
1 *impf. pl.:* וְנִשְׁמַע *p.*
נעשה ונשמע Ex. 24, 7.
1 *impf. pl.:* נִשְׁמַע
ונשמע ויסס לבבנו Jos. 2, 11.
ונשמע בקול יהונדב Jer. 35, 8.
ונשמע ונעש Jer. 35, 10.
1 *impf. pl.:* וְנִשְׁמָעָה
ונשמעה מה־בפיר 2 Sam. 17, 5.
1 *impf. pl.:* וְנִשְׁמָעָה *p.*
דבר־אתה עמנו ונשמעה Ex. 20, 19.
1 *impf. p.c. s.:* וְנִשְׁמָעֶנָּה
חודה חידתך ונשמענה Jud. 14, 13.
2 *impf. pl.:* תִּשְׁמְעוּ
ואם־לא תשמעו אלינו Gn. 34, 17.
אם־שמוע תשמעו בקלי Ex. 19, 5.
ואם־לא תשמעו לי Lev. 26, 14.
לא תשמעו לי Lev. 26, 18.
ואם־בזאת לא תשמעו לי Lv. 26, 27.
והיה אם־שמע תשמעו Dt. 11, 13.
אשר תשמעו אל־מצות יי Dt. 11, 27.
והקללה אם־לא תשמעו Dt. 11, 28.
ואם־לא תשמעו בקול יי 1 S. 12, 15.
אל־תשמעו אל־חזקיהו 2 Rg. 18, 31.
ואל־תשמעו אל־חזקיהו 2 Rg. 18, 32.
תשמעו את־קול השופר Neh. 4, 14.
ואם־לא תשמעו אלי Jer. 17, 27.
ואם לא תשמעו את־
הדברים Jer. 22, 5.
אל־תשמעו אל־דברי Jer. 23, 16.
אם־לא תשמעו אלי Jer. 26, 4.
אל־תשמעו אל־נביאיכם Jer. 27, 9.
ואל־תשמעו אל־דברי Jer. 27, 14.
אל־תשמעו אל־דברי Jer. 27, 16.
אל־תשמעו אליהם Jer. 27, 17.
ואל־תשמעו אל־חלמתיכם Jer. 29, 8.
אם־לא תשמעו Mal. 2, 2.
2 *imperf. pl.:* תִּשְׁמְעוּ *p.*
ובקלו תשמעו Dt. 13, 5.
כל־דבר אשר תשמעו 2 Sam. 15, 36.
היום אם־בקולו תשמעו Ps. 95, 7.
וכחקע שופר תשמעו Jes. 18, 3.
הלוא תשמעו Jes. 40, 21.
2 *impf. pl.:* וַתִּשְׁמְעוּ
ותשמעו בקולי Jos. 22, 2.
2 *impf. pl.:* תִּשְׁמְעוּן
והיה ׀ עקב תשמעון Dt. 7, 12.
עקב לא תשמעון Dt. 8, 20.
והיה אם־שמע תשמעון Jer. 17, 24.
אם־שמוע תשמעון Zach. 6, 15.
2 *impf. pl.:* תִּשְׁמָעוּן *p.*
כגדל תשמעון Dt. 1, 17.
אליו תשמעון Dt. 18, 15.
2 *impf. pl. c. s.:* תִּשְׁמָעוּהָ
ואם לא תשמעוה Jer. 13, 17.
3 *imperf. pl.:* יִשְׁמְעוּ
אשר לא ישמעו איש Gn. 11, 7.
ולא ישמעו בקולי Ex. 4, 1.
ולא ישמעו לקל האת Ex. 4, 8.
למען ישמעו כל־עדת Num. 27, 20.
וכל־ישראל ישמעו ויראון Dt. 13, 12.
וכל־העם ישמעו ויראו Dt. 17, 13.
והנשארים ישמעו ויראו Dt. 19, 20.
וכל־ישראל ישמעו ויראו Dt. 21, 21.
למען ישמעו ולמען
ילמדו Dt. 31, 12.
ישמעו ולמדו ליראה Dt. 31, 13.
ולא ישמעו לקול אביהם 1 S. 2, 25.
ישמעו העברים 1 Sam. 13, 3.
אם־ישמעו ויעבדו Job. 36, 11.
ואם־לא ישמעו בשלח
יעברו Job. 36, 12.

ישמעו עניים וישמחו Ps. 34, 3.
ולא ישמעו אליך Jer. 7, 27
אולי ישמעו וישבו Jer. 26, 3.
ישמעו את־כל־הטובה Jer. 33, 9.
אולי ישמעו בית יהודה Jer. 36, 3.
וכי־ישמעו השרים Jer. 38, 25.
אם־ישמעו ואם־יהדלו Ez. 2, 5. 7. 3, 11.
המה ישמעו אליך Ez. 3, 6.
3 *imperf. pl.:* יִשְׁמָעוּ *p.*
ואל־קסמים ישמעו Dt. 18, 14.
אזנים להם ולא ישמעו Ps. 115, 6.
ולא ישמעו Jer. 5, 21.
ואם לא ישמעו Jer. 12, 17.
3 *impf. pl. c. h int.:* הַיִשְׁמְעוּ
חישמעו את־מצות יי Jud. 3, 4.
3 *imperf. pl.:* וַיִּשְׁמְעוּ
וישמעו הכנעני Jos. 7, 9.
וישמעו ויאמרו אמת Jes. 43, 9.
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁמָעוּ *p.*
ואעידה וישמעו Jer. 6, 10
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁמְעוּ
וישמעו את־קול יי אלהים Gn. 3, 8.
וישמעו אל־חמור Gn. 34, 24.
וישמעו אחיו Gn. 37, 27.
וישמעו מצרים Gn. 45, 2.
וישמעו כי פקד יי Ex. 4, 31.
וישמעו אליו Ex. 34, 9.
וישמעו כי־קרבים Jos. 9, 16.
וישמעו בני־ישראל לאמר Jos. 22, 11.
וישמעו בני ישראל Jos. 22, 12.
וישמעו כל־בעלי מגדל Jud. 9, 46.
וישמעו בני בנימן Jud. 20, 3.
וישמעו פלשתים 1 S. 4, 6. 7, 7. 13, 3.
וישמעו בני ישראל 1 Sam. 7, 7.
וישמעו אחיו 1 Sam. 22, 1.
וישמעו אליו ישבי 1 Sam. 31, 11.
וישמעו פלשתים 2 Sam. 5, 17.
וישמעו כל־ישראל 1 Reg. 3, 28.
וישמעו את־דבר יי 1 Rg. 12, 24.
וישמעו כל־שרי החילים 2 Rg. 25, 23.
וישמעו כל יבש גלעד 1 Chr. 10, 11.
וישמעו פלשתים 1 Chr. 14, 8.
וישמעו אליו כל־ישראל 1 Chr. 29, 23.
וישמעו את־דברי יי 2 Chr. 11, 4.
וישמעו צרי יהודה Esr. 4, 1.
וישמעו שלשת Job. 2, 11.
וישמעו הכהנים Jer. 26, 7.
וישמעו ׀ שרי יהודה Jer. 26, 10.
וישמעו כל־השרים Jer. 34, 10.
וישמעו וישלחו Jer. 34, 10.
וישמעו הכשדים הצרים Jer. 37, 5.
וישמעו כל־שרי החילים Jer. 40, 7.
וישמעו אליו גוים Ez. 19, 4.
3 *impf. pl.:* יִשְׁמְעוּן
ולא ישמעון לקלך Ex. 4, 9.
אשר ישמעון שמעך Dt. 2, 25.
אשר ישמעון את כל־החקים Dt. 4, 6.
אשר לא־יראון ולא ישמעון Dt. 4, 28
ישמעון את־שמך הגדול 1 Rg. 8, 42.
3 *impf. pl. f.:* תִּשְׁמַעְנָה
מרעים תשמענה אזני Ps. 92, 12.
ואזניך תשמענה דבר Jes. 30, 21.
3 *impf. pl. f.:* וְתִשְׁמַעְנָה
ותשמענה הגבעת קולך Mich. 6, 1.
Nif-al: נִשְׁמַע 3 *perf.*
והקל נשמע בית פרעה Gn. 45, 16.
לא־נשמע בבית בהבנתו 1 Rg. 6, 7.
והקול נשמע עד־למרחוק Esr. 3, 13.
כאשר נשמע לסנבלט Neh. 6, 1.
ומה־שמץ דבר נשמע־בו Job. 26, 14.
וקול התור נשמע בארצנו Cant. 2, 12.
עד־יהץ נשמע קולם Jes. 15, 4.
מדן נשמע נחרת סוסיו Jer. 8, 16.
נהי נשמע מציון Jer. 9, 18.
כי לא־נשמע הדבר Jer. 38, 27.

בים־סוף נשמע קולה Jer. 49, 21.
וקול כנפי הכרובים נשמע Ez. 10, 5.
3 *perf.:* נִשְׁמַע *p.*
כתוב בה בגוים נשמע Neh. 6, 6.
בלי נשמע קולם Ps. 19, 4.
סוף דבר הכל נשמע Eccl. 12, 13.
קול על־שפיים נשמע Jer. 3, 21.
קול ברמה נשמע Jer. 31, 15.
וזעקה בגוים נשמע Jer. 50, 46.
3 *perf.:* וַיִּשְׁמַע
ונשמע קולו בבאו Ex. 28, 35.
ונשמע פתגם המלך Esth. 1, 20.
3 *prf. c. h int.:* הַנִּשְׁמַע
או הנשמע כמהו Dt. 4, 32.
ולכם הנשמע לעשת Neh. 13, 27.
3 *perf. pl.:* נִשְׁמְעוּ
נשמעו דבריך Dan. 10, 12.
part. m. pl.: נִשְׁמָעִים
ודבריו אינם נשמעים Eccl. 9, 16.
בנחת נשמעים Eccl. 9, 17.
part. f. sg.: הַנִּשְׁמַעַת *sg.*
בשמועה הנשמעת Jer. 51, 46.
inf. constr.: בְּהִשָּׁמַע
בהשמע דבר־המלך Esth. 2, 8.
3 *imperf.:* יִשְׁמַע
לא ישמע על־פיך Ex. 23, 13.
וקולה לא ישמע 1 Sam. 1, 13.
ועתה ישמע למלך Neh. 6, 7.
ולא יעקבם כי־ישמע קולו Job. 37, 4.
לא־ישמע עוד חמס Jes. 60, 18.
ולא־ישמע בה עוד Jes. 65, 19.
חמס ושד ישמע בה Jer. 6, 7.
עוד ישמע במקום־הזה Jer. 33, 10.
למען לא־ישמע קולו עוד Ez. 19, 9.
וקול כנוריך לא ישמע עוד Ez. 26, 13.
ולא־ישמע עוד Nah. 2, 14.
3 *imperf.:* וַיִּשְׁמַע
וישמע בקולם 2 Chr. 30, 27.
3 *impf. fem.:* תִּשְׁמַע
תשמע זעקה מבתיהם Jer. 18, 22.
3 *impf. fem.:* וַתִּשְׁמַע
ותשמע שמחת ירושלם Neh. 12, 43.
3 *impf. pl.:* יִשְׁמְעוּ
לשמוע אזן ישמעו לי 2 Sam. 22, 45.
לשמע אזן ישמעו לי Ps. 18, 45.
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁמְעוּ
וישמעו הדברים 1 Sam. 17, 31.
Pi-el: שִׁמַּע
3 *imperf.:* וַיְשַׁמַּע
וישמע שאול את־העם 1 S. 15, 4.
וישמע שאול את־כל־העם 1 S. 23, 8.
Hif-il: הִשְׁמִיעַ 3 *perf.*
השמיע את־כל־יהודה 1 Rg. 15, 22.
ואדני השמיע את־מחנה 2 Rg. 7, 6.
מי השמיע זאת מקדם Jes. 45, 21.
השמיע אל־קצה הארץ Jes. 62, 11.
3 *perf.:* וְהִשְׁמִיעַ
והשמיע יי את־הוד Jes. 30, 30.
3 *prf. c. s.:* הִשְׁמִיעֲךָ
השמיעך את־קולו ליסרך Dt. 4, 36.
3 *prf. c. s.:* הִשְׁמִיעֲנוּ
וכעת לא השמיענו כזאת Jud. 13, 23.
2 *perf.:* הִשְׁמַעְתָּ
משמים השמעת דין Ps. 76, 9.
1 *perf.:* וְהִשְׁמַעְתִּי
והשמעתי ואין בכם Jes. 43, 12.
והשמעתי אל־רבת Jer. 49, 2.
1 *prf. c. s.:* הִשְׁמַעְתִּיךָ
הלוא מאז השמעתיך Jes. 44, 8.
בטרם תבוא השמעתיך Jes. 48, 5.
השמעתיך חדשות Jes. 48, 6.
3 *perf. pl.:* הִשְׁמִיעוּ
השמיעו זעקה צעוריה Jer. 48, 4.

3 *perf. pl.:* וְהִשְׁמִיעוּ
והשמיעו עליך בקולם Ez. 27, 30.
part. masc.: מַשְׁמִיעַ *sg.*
במצלתים משמיע 1 Chr. 16, 5.
אף אין משמיע Jes. 41, 26.
משמיע שלום Jes. 52, 7.
משמיע ישועה Jes. 52, 7.
משמיע שלום Nah. 2, 1.
part. masc.: וּמַשְׁמִיעַ *sg.*
ומשמיע און מהר Jer. 4, 15.
part. m. pl.: מַשְׁמִיעִים
משמיעים להרים בקול 1 Chr. 15, 16.
משמעים בנבלים 1 Chr. 15, 28.
prt. m. pl.: לְמַשְׁמִיעִים
ומצלתים למשמיעים 1 Chr. 16, 42.
inf. constr.: לְהַשְׁמִיעַ
במצלתים נחשת
להשמיע 1 Chr. 15, 19.
להשמיע קול־אחד 2 Chr. 5, 13.
להשמיע במרום קולכם Jes. 58, 4.
inf. constr.: לַשְׁמַע
לשמע בקול תודה Ps. 26, 7.
impt. c. s.: הַשְׁמִיעֵנִי
השמיעני בבקר ׀ חסדך Ps. 143, 8.
impt. f. c. s.: הַשְׁמִיעִינִי
השמיעני את־קולך Cant. 2, 14.
השמיעיני לקולך Cant. 8, 13.
impt. pl.: הַשְׁמִיעוּ
הגידו השמיעו Jes. 48, 20.
ובירושלם השמיעו Jer. 4, 5.
השמיעו על־ירושלם Jer. 4, 16.
השמיעו הללו Jer. 31, 7.
ושאו־נס השמיעו Jer. 50, 2.
השמיעו אל־בבל ׀ רבים Jer. 50, 29.
השמיעו עליה ממלכות Jer. 51, 27.
השמיעו על־ארמנות Am. 3, 9.
נדבות השמיעו Am. 4, 5.
impt. pl.: וַהַשְׁמִיעוּ
והשמיעו קול תהלתו Ps. 66, 8.
והשמיעו במגדול Jer. 46, 14.
והשמיעו בנף Jer. 46, 14.
הגידו בגוים והשמיעו Jer. 50, 2.
impt. pl. c. s.: הַשְׁמִיעֻנוּ
הבאות השמיענו Jes. 41, 22.
impt. pl. c. s.: וְהַשְׁמִיעוּהָ
והשמיעוה ביהודה Jer. 5, 20.
1 *imperf.:* אַשְׁמִיעַ
אשמיע אתכם Jes. 42, 9.
ולא־אשמיע אליך עוד Ez. 36, 15.
1 *impf. c. s.:* אַשְׁמִיעֲךָ
אשמיעך את־דברי Jer. 18, 2.
1 *impf. c. s.:* וַאַשְׁמִיעֲךָ
ואשמיעך את־דבר 1 Sam. 9, 27.
1 *impf. c. s.:* וַאַשְׁמִיעֵם
ואשמיעם את־דברי Dt. 4, 10.
ומפי יצאו ואשמיעם Jes. 48, 3.
2 *impf. ap.:* תַּשְׁמַע
אל־תשמע קולך עמנו Jud. 18, 25.
2 *impf. c. s.:* תַּשְׁמִיעֵנִי
תשמיעני ששון Ps. 51, 10.
3 *imperf.:* יַשְׁמִיעַ
ישמיע כל־תהלתו Ps. 106, 2.
ולא־ישמיע בחוץ קולו Jes. 42, 2.
3 *impf. c. s.:* וַיַּשְׁמִיעֵנוּ
וישמענו אתה Dt. 30, 12. 13.
2 *impf. pl.:* תַּשְׁמִיעוּ
ולא־תשמיעו את־קולכם Jos. 6, 10.
3 *impf. pl.:* יַשְׁמִיעוּ
ואשר ישמיעו ויעבירו Neh. 8, 15.
3 *impf. pl.:* וַיַּשְׁמִיעוּ
וישמיעו דברי את־עמי Jer. 23, 22.

3 *impf. pl.*: וַיַּשְׁמִיעוּ
Neh. 12, 42. וישמיעו המשררים
3 *impf. pl. c. s.*: יַשְׁמִיעֵנִי
Jes. 43, 9. וראשנות ישמיענו

שֶׁמַע

בלקחי כמו בעבדי, וכיקס שעליו הכתוב שמע לבניס על קיס מס, ומפעולי אֶשְׁתַּמַּע, לקוסס לפלוני ויוס כשמע לו במלחות לקרניו. בתרגוס ג"כ הנוסף אֶשְׁתַּמַּע, לומר סודעס ופרסוס, וכבבל שְׁמַע כש"ע שמוע לפלוני וזכיקס לו, לומר שמיעס לבניו, לצר מתכו שַׁמָּע עבד ושבת.

v. aram., audire (seq. עַל, de aliquo). *Itpe.*, obedire, obtemperare, cf. neoh. שִׁתַּע, obedientiam s. ministerium praestare, unde שַׁמָּע (= מְשַׁמֵּשׁ, שַׁמָּשׁ), minister, famulus. LXX. ἀκούειν; *Itpe.* ὑπακούεσθαι.

3 *perf.*: שְׁמַע
Dan. 6, 15. כדי מלתא שמע
1 *perf.*: שְׁמַעֵת
Dan. 5, 16. ואנה שמעת עליך
1 *perf.*: וְשִׁמַעְתָּ
Dan. 5, 14. ושמעת עליך
part. pl.: שָׁמְעִין
Dan. 3, 7. כדי שמעין כל־עממיא
Dan. 5, 23. ולא־שמעין ולא ידעין
3 *perf.*: יְשַׁמַּע
Dan. 3, 10. די ישמע קל קרנא
2 *perf. pl.*: תְּשַׁמְּעוּן
Dan. 3, 5. 15. די־תשמעון קל קרנא
Itpa-el: אִשְׁתַּמַּע
3 *impf. pl.*: וַיִּשְׁתַּמְּעוּן
Dan. 7, 27. לה יפלחון וישתמעון

שֶׁמַע

ג"ו, וככוי שְׁמֵעַ, ומוכנו כמו שֶׁמַע, כלי הפרט המכוון, ובתרגוס שְׁמוֹעַ מצלמו. ולע קוטל, שמפעל שמע ג"כ הפרישי שְׁמוּאֵל לומר שֶׁמוּעַ אֵל הכליעת סעין, כמו לקל זְרַבָּבֶל תעור זְרוּעַ בָּבֶל, בֵּל תעור בָּעֵל, מְעֻרִים תעור מְיֻעָרִים, וקולי מוּם תעור מָיוּם [ושרש עם שסנתי לעיל תקף עִים, שלק כדרך], וכן לקל הפרישי שַׁמָּה לצר תעורו שְׁמֵהּ, וכן בִּר תעור בְּעִר, וכן כ"ל הפרישי שַׁמַּר [תעור שַׁמָּעַר ע"ל שְׁמָעֵי הכתוב] כ"ל קיס סס וכולע [בתרגוס כיסעבר].

n. m. (c. s. שַׁמְעֵי), sicut שֶׁמַע, fama, rumor, targ. שְׁמוֹעַ. LXX. ἀκοή, ὄνομα, ὀνομάζειν.

cum suff.: שָׁמְעוֹ
Jos. 6, 27. ויהי שמעו בכל־הארץ
Jos. 9, 9. כי־שמענו שמעו
Jer. 6, 24. שמענו את־שמעו
cum suff.: וְשָׁמְעוֹ
Esth. 9, 4. ושמעו הולך בכל־המדינות

שְׁמוּעָה

ג"כ, ומוכנו שמוע לגדול ועבודה ולקיס, סגלה והתנהגות שעב עוב לו רע, קוי לעת לבר ולועלה ופרסוס, ולפעמיס כמו לקח ותוכס הכשמעה. בתרגוס שְׁמוּעָא מצלמו, בש"ע שְׁמוּעָה כמו סגלה וספור ומעשה, ובגמרא שְׁמַעְתָּא, הלכה שהנית בנית המדרש, על פי הלמוד.

n. f., auditio, spec. rei novae, fama, rumor, sicut שֶׁמַע, שְׁמַע, nuncius tum bonus tum infaustus, elative relatio eorum quae quis revelatione divina accepit, praedicatio verbi divini, consentiente egregie usu nominis ἀκοή in N. T. (Rom. 10, 16. 17.), targ. שְׁמוּעָא, gem. שְׁמַעְתָּא, doctrina legalis oraliter in academia (*Bet ha-Midraš*) tradita. LXX. ἀκοή, ἀγγελία, ἐπαγγελία, φήμη.

שְׁמוּעָה

2 Reg. 19, 7. ושמע שמועה
Prv. 15, 30. שמועה טובה
Jes. 28, 9. ואת־מי יבין שמועה
Jes. 28, 19. הבין שמועה
Jes. 37, 7. ושמע שמועה
Jer. 10, 22. קול שמועה הנה באה
Jer. 49, 14. שמועה שמעתי מאת ר'
Jer. 49, 23. שמעה רעה שמעו
Ez. 7, 26. ושמעה אל־שמועה
Ez. 21, 12. אל־שמועה כי־באה
Obad. 1, 1. שמועה שמענו מאת ר'
וּשְׁמוּעָה
Prv. 25, 25. ושמועה טובה
Ez. 7, 26. ושמעה אל־שמועה
Ps. 18, 45. לשמע אזן ישמעו לי
cum suff.: שִׁמְעִי
Jes. 66, 19. לא־שמעו את־שמעי
cum suff.: שִׁמְעֲךָ
Num. 14, 15. שמעו את־שמעך
Dt. 2, 25. אשר־ישמעון שמעך
Nah. 3, 19. כל ׀ שמעי שמעך
Hab. 3, 2. ר' שמעתי שמעך
cum suff.: שִׁמְעָהּ
Job. 28, 22. באזנינו שמענו שמעה
cum suff.: שִׁמְעָם
Jer. 37, 5. על־ירושלם את־שמעם שמע מלך־בבל את־שמעם
Jer. 50, 43.

שִׁמְעָה

ג"ו, וככוי שִׁמְעִי, ומוכנו כמו שֶׁמַע, כלי הפרט המכוון, ובתרגוס שְׁמוֹעַ מצלמו. ולע קוטל, שמפעל שמע ג"כ הפרישי שְׁמוּאֵל לומר שֶׁמוּעַ אֵל הכליעת סעין, כמו לקל זְרַבָּבֶל תעור זְרוּעַ בָּבֶל, בֵּל תעור בָּעֵל, מְעֻרִים תעור מְיֻעָרִים, וקולי מוּם תעור מָיוּם [ושרש עם שסנתי לעיל תקף עִים, שלק כדרך], וכן לקל הפרישי שַׁמָּה לצר תעורו שְׁמֵהּ, וכן בִּר תעור בְּעִר, וכן כ"ל הפרישי שַׁמַּר [תעור שַׁמָּעַר ע"ל שְׁמָעֵי הכתוב] כ"ל קיס סס וכולע [בתרגוס כיסעבר].

n. m. (c. s. שַׁמְעֵי), sicut שֶׁמַע, fama, rumor, targ. שְׁמוֹעַ. LXX. ἀκοή, ὄνομα, ὀνομάζειν.

cum suff.: שָׁמְעוֹ
Jos. 6, 27. ויהי שמעו בכל־הארץ
Jos. 9, 9. כי־שמענו שמעו
Jer. 6, 24. שמענו את־שמעו
cum suff.: וְשָׁמְעוֹ
Esth. 9, 4. ושמעו הולך בכל־המדינות

שְׁמוּעָה

ג"כ, ומוכנו שמוע לגדול ועבודה ולקיס, סגלה והתנהגות שעב עוב לו רע, קוי לעת לבר ולועלה ופרסוס, ולפעמיס כמו לקח ותוכס הכשמעה. בתרגוס שְׁמוּעָא מצלמו, בש"ע שְׁמוּעָה כמו סגלה וספור ומעשה, ובגמרא שְׁמַעְתָּא, הלכה שהנית בנית המדרש, על פי הלמוד.

n. f., auditio, spec. rei novae, fama, rumor, sicut שֶׁמַע, שְׁמַע, nuncius tum bonus tum infaustus, elative relatio eorum quae quis revelatione divina accepit, praedicatio verbi divini, consentiente egregie usu nominis ἀκοή in N. T. (Rom. 10, 16. 17.), targ. שְׁמוּעָא, gem. שְׁמַעְתָּא, doctrina legalis oraliter in academia (*Bet ha-Midraš*) tradita. LXX. ἀκοή, ἀγγελία, ἐπαγγελία, φήμη.

שְׁמוּעָה

2 Reg. 19, 7. ושמע שמועה
Prv. 15, 30. שמועה טובה
Jes. 28, 9. ואת־מי יבין שמועה
Jes. 28, 19. הבין שמועה
Jes. 37, 7. ושמע שמועה
Jer. 10, 22. קול שמועה הנה באה
Jer. 49, 14. שמועה שמעתי מאת ר'
Jer. 49, 23. שמעה רעה שמעו
Ez. 7, 26. ושמעה אל־שמועה
Ez. 21, 12. אל־שמועה כי־באה
Obad. 1, 1. שמועה שמענו מאת ר'
וּשְׁמוּעָה
Prv. 25, 25. ושמועה טובה
Ez. 7, 26. ושמעה אל־שמועה

הַשְׁמָעָה

1 Sam. 2, 24. כי לוא־טובה השמעה
הַשְׁמוּעָה
1 Sam. 4, 19. ותשמע את־השמועה
1 Rg. 10, 7. אל השמועה אשר שמעתי
2 Chr. 9, 6. יספת על־השמועה
Jer. 51, 46. ובא בשנה השמועה
Jer. 51, 46. ואחריו בשנה השמועה
וְהַשְׁמָעָה
2 S. 13, 30. והשמעה באה אל־דוד
1 Rg. 2, 28. והשמעה באה עד־יואב
בַּשְׁמוּעָה
Jer. 51, 46. בשמועה הנשמעת
לְשָׁמוּעָה
Ez. 16, 56 לשמועה בפיך
מִשְׁמוּעָה
Ps. 112, 7. משמועה רעה לא יירא
cum suff.: שָׁמְעָתִי
2 Sam. 4, 4. בבא שמעת שאול
cum suff.: לִשְׁמָעָתֵנוּ
Jes. 53, 1. מי האמין לשמעתנו
pl.: וּשְׁמֻעוֹת
Dan. 11, 44. ושמעות יבהלהו

מִשְׁמַע

ג"ו, ע"פ מִשְׁמָן, ומוכנו עכס הכשמיעס, לו מס שכשמע.

n. m. (ad s. f. מִשְׁמָן), id de quo auditur, auditum. LXX. מִשְׁמַע ἀζηνίμ, λαλιά.

constr.: לְמִשְׁמַע
Jes. 11, 3. למשמע אזניו יוכיח

מִשְׁמַעַת

ג"כ, ומוכנו שמוע לגדול ועבודה ולקיס [דיענסע], כלצר פרצו יִשָּׁקוּ ונשקי, לומר היות כשמע לפלוני, ומס נלוס לצרס, ולפצר ג"כ שעניכו כלרצות לפלוני ונעתרות לו, לכן כמו מעכס, ומוס לק"כ נהשלס על יועץ המלך, ובמלך ג"כ כמו משמע.

n. f., obedientia, ministerium, concr. obedientes, spec. interior ad regem admissio (geheime Audienz, Cabinet), qua utuntur proximi ejus familiares, vel responsum, consilium (נֶעֱתַר, sicut נַעֲנָה), de munere consiliarii regii. LXX. ἀκουή (2 Sam. 23, 23. πατρία 1 Chr. 11, 25.), παράγγελμα, ὑπακούειν.

cum suff.: מִשְׁמַעְתֶּךָ
1 Sam. 22, 14. וסר אל־משמעתך
cum suff.: מִשְׁמַעְתּוֹ
וישימהו דוד על־
2 Sam. 23, 23. משמעתו
וישימהו דויד על־
1 Chr. 11, 25. משמעתו
cum suff.: מִשְׁמַעְתָּם
Jes. 11, 14. ובני עמון משמעתם

הַשְׁמָעוֹת

ג"כ, ומוכנו המקור הכוסף, לומר סודעס ופרסוס ועוד.

n. f. inf. hif., relatio, annunciatio. LXX. ἀναγγέλλειν.

לְהַשְׁמָעוֹת
Ez. 24, 26. להשמעות אזנים

שָׁבַר

פעל ל"ע כ"ף כנוב שֶׁבֶר, שִׁבְרָה, ומוכנו לל"ק כמו שַׁבַּר נערכי, לקיס והלוס והלקס ולכוך, נהשלס על לקיות ומכיות, ובפרע מתיכת הלכור. ולדעת רכיס מסקלמוכס עכיכו מעוע וגרעות. לוס סנכון לי שזרגו כמו שָׁמַר נקלוף ילוע, וככון פרוש וס לפצע הפסוקים.

v. tr. inus., sicut שָׁמַר (unde persolita literarum commutatione ortum est), auscultare, audire, neque vi propellendi praepopereque loquendi (arab. *šamaza*, unde *šumâz*, properatio; *šamaz*, festinantia in loquendo), neque vi imminuendi et detrahendi.

שֶׁמֶר

ע"ו, ומוכנו כמו שֶׁמַע, לומר קכיקת קול והכרה ולגלול הכשמע, וס הפתרון אל ותקע לוכי שמץ מכסו, ומס שמץ דבר כשמע בו, וגם בעכיכו סס רע מיסוד הוס. וזסו ג"כ דעת יקקי [ע"ו ל"ק] כל מקוס שכאמר שמץ פסול עכיכו חצד פסול, לומר סס רע, וכן בש"ע הסס שמץ כמוכן שמע רע.

n. m., sonus, susurrus (cf. שֶׁמַע *Ψ.* 150, 5.), vel, sicut neoh., rumor, fama, spec. mala (שֶׁמַע רַע, הִבָּה); gem. pauxillum (translate, ut videtur, a sono fugaci citoque praetereunte). LXX. ἰκμάς, ἐξαίσιος. S. ψιθύρισμα, ψιθυρισμός.

Job. 4, 12. ותקח אזני שמץ מנהו
Job. 26, 14. ומה־שמץ דבר נשמע־בו

שְׁמָצָה

ג"כ, גויר שֶׁמֶץ, ומוכנו דופי וקלון גנות וסס רע, וכן פרצו כל הקדמוכים.

n. f., convicium, ignominia, contumelia. LXX. Th. ἐπίχαρμα (arab. שִׁמְץ). A. ὄνομα ῥυπτοῦ (שֵׁם צֹאָה). S. κακωνυμία.

לִשְׁמָצָה
Ex. 32, 25. לשמצה בקמיהם

שָׁמַר

פ"כ נתמלוסו, וסעתיד יִשְׁמַר. ומוכנו קקיק וקניעס, והרקיס שָׁמִיר הכגוב. ומוס קקיק נרעיון ווכיכס עניכס ומיכיס נדבר, לפיכס ושמיכס [לשיכ-פרשגנן, -דיכינגן]. לכן נכלל שמיכס ולפיכס נוכרון, כמו הפעל וכר, קניעס וקפיקס [והרקיס שָׁמַר הסס], נפיכס ושניקס עמיכס ולפיכס כמיסס והמתכס, וכדומס מן הסלוסת, כלצר תרקס לתדי נגו המלין. הכפעל הפעולי, לו ג"כ נקוימ הפעולס לל הפועל. הכבד קוון על קל, והמתפעל כנפעל, נהכדל קלתי. ולצר לקוור הסרט דע שהקין שָׁמַר־, וכרט כמכוון ג"כ נשפתי מערכ, וג"כ נזכוק לתקלתק, ל"ע נשפס הכדקית וכוימ וגועלית וכדומס [*s. smri* = *smár*, l. *me-mor*, goth. *mer-jan* etc.]. בש"ע מצו שְׁמִירָה, שְׁמוּר, הִשְׁתַּמְּרוּת, וכדומס.

v. comp. tr. (impf. יִשְׁמֹר), incidere, impingere, infigere (quam vim verbi primariam ostendit n. שָׁמִיר q. v., assumtis indogermanicarum linguarum similibus, quae supra adhibita sunt), transl., sicut זָכַר, menti memoriam inculcare (einprägen), in animo recondere, curae cordique habere, hinc vi latissima custodiendi, tuendi servandique, adservandi, reservandi et observandi, attente animadvertendi, religiose implendi celebrandi ac colendi. *Ni.* pass. vel reflex., cavere (seqq. פֶּן, בְּפֶגֶר, בְּ, infin. vel פֶּן cum impf.), sibi cavere (לְ, לְבִלְתִּי, בְּנַפְשׁוֹ), religiose abstinere (seq. gerundio). *Hitpa.* observare, sibi cavere, abstinere.

LXX. φυλάττειν, δια-, ἐπι-; τηρεῖν, δια-, παρα-, συν-; ἀποσκοπεῖν, εὐλαβεῖσθαι, συνιέναι; ἀκούειν, εἰς-; ἀντέρχεσθαι, ἀγαπᾶν; διατάττειν, τιθέναι; inf. ἀκοή; prt. φύλαξ, φυλακή; שֹׁמֵר בְּגָדִים, ἱματιοφύλαξ; שֹׁמֵר לְרֹאשׁ, φύλαξ; שֹׁמֵר סַהַ, ἀρχισωματοφύλαξ. *Ni.* προσέχειν; *Hitpa.* προφυλάσσεσθαι.

3 *perf.*: שָׁמַר

ואביו שמר את־הדבר Gn. 37, 11.
ולא שמר את אשר־צוה 1 Rg. 11, 10.
אשר שמר מצותי 1 Reg. 11, 34.
כעבדי דוד אשר שמר 1 Reg. 14, 8.
ויהוא לא שמר ללכת 2 Reg. 10, 31.
גם־יהודה לא שמר 2 Reg. 17, 19.
ומשפטי שמר לעשות Ez. 18, 9
כל־חקותי שמר Ez. 18, 19.

3 *perf.*: שָׁמַר *p.*

אשר לא־שמר 1 Chr. 10, 13.
ובאשה שמר Hos. 12, 13.

3 *perf.*: וְשָׁמַר

ושמר י״י אלהיך לך Dt. 7, 12.
ושמר רגלך מלכד Prv. 3, 26.
ושמר את־כל־חקותי Ez. 18, 21.

3 *perf. c. s.*: וְשָׁמָרַנִי

ושמרני בדרך הזה Gn. 28, 20.

3 *prf. c. suff.*: וְשָׁמָרוֹ

ושמרו כרעה עדרו Jer. 31, 10.

3 *prf. c. suff.*: שְׁמָרָהּ

ועברתו שמרה נצח Am. 1, 11.

3 *prf. fem.*: שָׁמְרָה

ופקדתך שמרה רוחי Job. 10, 12.
ועין נאף ׀ שמרה נשף Job. 24, 15.
שמרה נפשי עדתיך Ps. 119, 167.

2 *perf.*: שָׁמַרְתָּ

לא שמרת את מצות 1 Sam. 13, 13.
לא שמרת את אשר־צוך 1 S. 13, 14.
ולמה לא שמרת 1 Sam. 26, 15.
ומדוע לא שמרת 1 Reg. 2, 43.
אשר שמרת לעבדך דוד 1 Reg. 8, 24.
ולא שמרת בריתי וחקתי 1 Rg. 11, 11.
ולא שמרת את־המצוה 1 Rg. 13, 21.
אשר שמרת לעבדך 2 Chr. 6, 15.

2 *perf.*: וְשָׁמַרְתָּ

ושמרת את־החקה הזאת Ex. 13, 10.
ושמרת כל־חקיו Ex. 15, 26.
ושמרת את־חקיו Dt. 4, 40.
ושמרת לעשות Dt. 6, 3.
ושמרת את־המצוה Dt. 7. 11.
ושמרת את־מצות י״י Dt. 8, 6.
ושמרת משמרתי וחקתיו Dt. 11, 1.
ושמרת ועשית Dt. 16, 12.
ושמרת לעשות Dt. 17, 10.
ושמרת ועשית אותם Dt. 26, 16.
ושמרת את־משמרת י״י 1 Reg. 2, 3.
ושמרת את־כל־מצותי 1 Reg. 6, 12.

2 *prf. c. s.*: וְשָׁמַרְתָּנִי *p.*

אם־חטאתי ושמרתני Job. 10, 14.

1 *perf.*: שָׁמַרְתִּי

אך לשקר שמרתי 1 Sam. 25, 21.
כי שמרתי דרכי י״י 2 Sam. 22, 22.
דרכו שמרתי ולא־אט Job. 23, 11.
שמרתי ארחות פריץ Ps. 17, 4.
כי־שמרתי דרכי י״י Ps. 18, 22.
שמרתי פקודיך Ps. 119, 168.

1 *perf.*: שָׁמַרְתִּי *p.*

אמרתך שמרתי Ps. 119, 67.

1 *prf. c. s.*: וְשָׁמַרְתִּיךָ

אנכי עמך ושמרתיך Gn. 28, 15.

3 *perf. pl.*: שָׁמְרוּ

כי שמרו אמרתך Dt. 33, 9.
לא־שמרו אבותינו 2 Chr. 34, 21.
לא שמרו ברית אלהים Ps. 78, 10.
שמרו עדתיו Ps. 99, 7.
על לא־שמרו תורתך Ps. 119, 136.
שמרו את־עת באנה Jer. 8, 7.
משפטי לא־שמרו לעשות Ez. 20, 21.
אשר שמרו את־משמרת Ez. 44, 15.
שמרו משמרתי Ez. 48, 11.

3 *perf. pl.*: שָׁמְרוּ *p.*

את־משמרת י״י שמרו Num. 9, 23.
ועדותיו לא שמרו Ps. 78, 56.
אמרתך לא שמרו Ps. 119, 158.
ואת־תורתי לא שמרו Jer. 16, 11.
וחקיו לא שמרו Am. 2, 4.

3 *perf. pl.*: וְשָׁמְרוּ

ושמרו דרך י״י Gn. 18, 19.
ושמרו בני־ישראל Ex. 31, 16.
ושמרו את־משמרתי Lev. 22, 9.
ושמרו הלוים את־משמרת Nu. 1, 53.
ושמרו את־משמרתו Num. 3, 7.
ושמרו את־כל־כלי Num. 3, 8.
ושמרו את־כהנתם Num. 3, 10.
ושמרו בני־ישראל Num. 9, 19.
ושמרו משמרתך Num. 18. 3.
ושמרו את־משמרת Num. 18, 4.
ושמרו לעשות Dt. 31, 12.
ושמרו את־משמרת 2 Reg. 11, 7.
ושמרו את־משמרת 1 Chr. 23, 32.
ושמרו את־משמרתי Ez. 44, 16.

3 *perf. pl.*: וְשָׁמְרוּ *p.*

אכל בערים ושמרו Gn. 41, 35.

2 *perf. pl.*: שְׁמַרְתֶּם

אתם שמרתם את כל Jos. 22, 2.
אשר לא־שמרתם 1 Sam. 26, 16.
ולא שמרתם משמרת Ez. 44, 8.
סרתם מחקי ולא שמרתם Mal. 3, 6.

2 *perf. pl.*: וּשְׁמַרְתֶּם

ושמרתם את־המצות Ex. 12, 17.
ושמרתם את־היום הזה Ex. 12, 17.
ושמרתם את־הדבר הזה Ex. 12, 24.
ושמרתם את־העבדה Ex. 12, 25.
ושמרתם את־בריתי Ex. 19, 5.
ושמרתם את־השבת Ex. 31, 14.
ושמרתם את־משמרת י״י Lev. 8, 35.
ושמרתם את־חקתי Lev. 18, 5. 20, 8.
ושמרתם אתם את־חקתי Lev. 18, 26
ושמרתם את־משמרתי Lev. 18, 30.
ושמרתם את־כל־חקתי Lev. 19, 37. 20, 22.
ושמרתם מצותי Lev. 22, 31.
ושמרתם את משמרת Num. 18, 5.
ושמרתם ועשיתם Dt. 4, 6.
ושמרתם לעשתם Dt. 5, 1.
ושמרתם לעשות Dt. 5, 29.
ושמרתם ועשיתם אתם Dt. 7, 12.
ושמרתם את־כל־המצוה Dt. 11, 8.
ושמרתם לעשות Dt. 11, 32.
ושמרתם את־דברי הברית Dt. 29, 8.
ושמרתם את־משמרת Jos. 22, 3.
ושמרתם את־משמרת 2 Rg. 11, 6.
ושמרתם מצותי Neh. 1, 9.

1 *perf. pl.*: שָׁמַרְנוּ

ולא־שמרנו את־המצות Neh. 1, 7.
ומה־בצע כי שמרנו Mal. 3, 14.

part. masc.: שׁוֹמֵר *sg.*

שמר הברית והחסד Dt. 7, 9.
ועלי שמר את־פיה 1 Sam. 1, 12.
ויטש את־הצאן על־שמר 1 S. 17, 20.
על־יד שומר הכלים 1 Sam. 17, 22.
שמר לראשי אשימך 1 Sam. 28, 2.
שמר הברית והחסד 1 Reg. 8, 23.
ויורם היה שמר 2 Reg. 9, 14.
בן־חרחס שמר הבגדים 2 Rg. 22, 14.
שמר הברית והחסד 2 Chr. 6, 14.
שומר הבגדים 2 Chr. 34, 22.
שמר הברית וחסד לאהביו Neh. 1, 5.
אל־אסף שמר הפרדס Neh. 2, 8.
שמר שער המזרח Neh. 3, 29.
שומר הברית והחסד Neh. 9, 32.
שמר הנשים Esth. 2, 3. 8. 15.
שמר הפילגשים Esth. 2, 14.
שמר כל־עצמותיו Ps. 34, 21.
שמר נפשות חסידיו Ps. 97, 10.
שמר פתאים י״י Ps. 116, 6.
שמר ישראל Ps. 121, 4.
שוא ׀ שקד שומר Ps. 127, 1.
שומר י״י את־כל־אהביו Ps. 145, 20.
י״י ׀ שמר את־גרים Ps. 146, 9.
ארח לחיים שומר מוסר Prv. 10, 17.
נצר פיו שמר נפשו Prv. 13, 3.
שומר נפשו נצר דרכו Prv. 16, 17.
שמר תבונה Prv. 19, 8.
שמר מצוה שמר נפשו Prv. 19, 16.
שמר פיו ולשונו Prv. 21, 23.
שמר מצרות נפשו Prv. 21, 23.
שומר נפשו ירחק מהם Prv. 22, 5.
גבה מעל גבה שמר Eccl. 5, 7.
שומר מצוה Eccl. 8, 5.
שמר רוח לא יזרע Eccl. 11, 4.
שמר מה־מלילה Jes. 21, 11.
שמר מה־מליל Jes. 21, 11.
אמר שמר אתא בקר Jes. 21, 12.
שמר אמנים Jes. 26, 2.
שמר שבת מחללו Jes. 56, 2.
שמר שבת מחללו Jes. 56, 6.
שמר חסד Jer. 35, 4.
שמר הברית והחסד Dan. 9, 4.

part. masc.: וְשׁוֹמֵר *sg.*

ושמר תוכחת Prv. 13, 18. 15, 5.
ושמר אדניו יכבד Prv. 27, 18.
ושמר תורה אשרהו Prv. 29, 19.
ושומר ידו Jes. 56, 2.

prt. m. c. hint.: הַשֹּׁמֵר *sg.*

השמר אחי אנכי Gn. 4, 9.

part. masc.: הַשֹּׁמֵר *sg.*

השמר אמת לעולם Ps. 146, 6.

part. m. c. s.: שֹׁמְרֶךָ

אל־ינום שמרך Ps. 121, 3.
י״י שמרך י״י צלך Ps. 121, 5.

part. m. pl.: שֹׁמְרִים

שמרים משמרת המקדש Nu. 3, 38.
שמרים משמרת 1 Chr. 12, 29.
שמרים אנחנו 2 Chr. 13, 11.
שמרים שוערים Neh. 12, 25.
שמרים השערים Neh. 13, 22.
שמרים לבקר Ps. 130, 6.
הפקדתי שמרים כל־היום Jes. 62, 6.
הקימו שמרים Jer. 51, 12.
אינכם שמרים את־דרכי Mal. 2, 9.

prt. m. pl. c. hint.: הַשֹּׁמְרִים

השמרים הם את־דרך Jud. 2, 22.

part. m. pl.: הַשֹּׁמְרִים

ויראו השמרים Jud. 1, 24.
הקימו את־השמרים Jud. 7, 19.
השמרים פתח בית 1 Reg. 14, 27.
השמרים פתח בית 2 Chr. 12, 10.
ואחיהם השמרים Neh. 11, 19.
השמרים הבלי־שוא Ps. 31, 7.
מצאוני השמרים Cant. 3, 3.
מצאני השמרים Cant. 5, 7.
עניי הצאן השמרים Zach. 11, 11.

part. m. pl.: מִשְׁמְרִים

משמרים לבקר Ps. 130, 6.

p. m. pl. constr.: שִׁמְרֵי

שמרי משמרת הקדש Num. 3, 28. 32.
שמרי משמרת משכן Nu. 31, 30. 47.
הכהנים שמרי הסף 2 Reg. 12, 10.
שמרי הסף מאת העם 2 Rg. 22, 4.
ואת־שמרי הסף 2 Reg. 23, 4.
שלשת שמרי הסף 2 Reg. 25, 18.
שמרי הספים לאהל 1 Chr. 9, 19.
שמרי המבוא 1 Chr. 9, 19.
הלוים שמרי הסף 2 Chr. 34, 9.
אשרי שמרי משפט Ps. 106, 3.
ביום שיזעו שמרי הבית Eccl. 12, 3.
שמרי החמות Cant. 5, 7.
שמרי צלעי Jer. 20, 10.
שלשת שמרי הסף Jer. 52, 24.
שמרי משמרת הבית Ez. 40, 45.
שמרי משמרת המזבח Ez. 40, 46.
שמרי משמרת הבית Ez. 44, 14.

p. m. pl. constr.: וְשִׁמְרֵי

ושמרי משמרת 2 Reg. 11, 5.
ושמרי נפשי Ps. 71, 10.
ושמרי תורה יתגרו בם Prv. 28, 4.

p. pl. constr.: כְּשִׁמְרֵי

כשמרי שדי היו עליה Jer. 4, 17.

p. pl. constr.: לְשִׁמְרֵי

לשמרי בריתו Ps. 103, 18.
לשמרי משמרתי Ez. 44, 8.

p. pl. constr.: וּלְשִׁמְרֵי

לאהבי ולשמרי מצותי Ex. 20, 6.
לאהבי ולשמרי מצותו Dt. 5, 10.
לאהביו ולשמרי מצותו Dt. 7, 9.
ולשמרי מצותיו Neh. 1, 5.
ולשמרי פקודיך Ps. 119, 63.
ולשמרי מצותיו Dan. 9, 4.

p. pl. constr.: מְשַׁמְרֵי

משמרי הסף Esth. 2, 21. 6, 2.

part. pass. m.: שָׁמוּר *sg.*

כי למועד שמור־לך 1 Sam. 9, 24.
עשר שמור לבעליו Eccl. 5, 12.

part. pass. f.: וּשְׁמֻרָה *sg.*

ערוכה בכל ושמרה 2 Sam. 23, 5.

inf. abs.: שָׁמוֹר

שמור את־יום השבת Dt. 5, 12.
שמור תשמרון את־מצות Dt. 6, 16.
כי אם־שמר תשמרון Dt. 11, 22.
שמור את־חדש האביב Dt. 16, 1.
שמר את־כל־המצוה Dt. 27, 1.

inf. constr.: שְׁמֹר

אלהיך לבלתי שמר Dt. 8, 11.

inf. constr.: בְּשָׁמוֹר

ויהי בשמור יואב 2 Sam. 11, 16.

inf. constr.: לְשָׁמוֹר

לשמר את־דרך Gn. 3, 24.
לשמור מצותי ותורתי Ex. 16, 28.
אר־כלים לשמר Ex. 22, 6.
וכל־בהמה לשמר Ex. 22, 9.
לשמר משמרת Num. 8, 26.
לשמר את־מצות Dt. 4, 2.
לשמר את־כל־חקתיו Dt. 6, 2.
לשמר את־מצות י״י Dt. 10, 13.
לשמר את־כל־מצותיו Dt. 13, 19.
לשמר לעשות Dt. 15, 5.
לשמר את־כל־דברי Dt. 17, 19.
לשמר מאד ולעשות Dt. 24, 8.
לשמר לעשות Dt. 28, 1.
מצוך היום לשמר Dt. 28, 13.
לשמר לעשות Dt. 28, 15.
לשמר מצותיו וחקתיו Dt. 28, 45. 30, 10.
בניכם לשמר לעשות Dt. 32, 46.
לשמר לעשות ככל־התורה Jos. 1, 7.
וחזקתם מאד לשמר Jos. 23, 6.
לשמר את־ארון י״י 1 Sam. 7, 1.
פלגשים לשמר הבית 2 S. 15, 16.
אשר הניח לשמור 2 Sam. 16, 21.
לשמור הבית 2 Sam. 20, 3.
לשמר חקתיו 1 Reg. 2, 3.
לשמר חקי ומצותי 1 Reg. 3, 14.
לשמר חקתי ומצותי 2 Reg. 11, 38.
לשמור מצותיך 1 Chr. 29, 19.
אין לשמור למחלקות 2 Chr. 5, 11.
לשמר מאד Ps. 119, 4.
לשמר חקיך Ps. 119, 5.
לשמר כדברך Ps. 119, 9.
לשמר דבריך Ps. 119, 57.
לשמר מצותיך Ps. 119, 60.
לשמר משפטי צדקך Ps. 119, 106.

לשמור מזמות Prv. 5, 2.
לשמר מזוזת פתחי Prv. 8, 34.
עת לשמור Eccl. 3, 6.
לשמר את־בריתו Ez. 17, 14.
את־י׳ עזבו לשמר Hos. 4, 10.
inf. constr.: לְשָׁמוֹר
ולשמר את־כל־מצותי Dt. 5, 26.
ולשמר חקיו ומצותיו Dt. 26, 17.
ולשמר כל־מצותיו Dt. 26, 18.
ולשמר מצותיו וחקתיו Dt. 30, 16.
ולשמר מצותיו Jos. 22, 5.
ולשמר מצותיו וחקיו 1 Reg. 8, 58.
ולשמר מצותיו כיום הזה 1 R. 8, 61.
ולשמר מצותיו 2 Reg. 23, 3.
ולשמור את־תורת י״י 1 Chr. 22, 12.
ולשמור את־מצותיו 2 Chr. 34, 31.
ולשמור ולעשות Neh. 10, 30.
inf. c. suff.: לְשָׁמְרְךָ
לשמרך בדרך Ex. 23, 20.
לשמרך בכל דרכיך Ps. 91, 11.
לשמרך מאשת רע Prv. 6, 24.
לשמרך מאשה זרה Prv. 7, 5.
inf. c. suff.: לְשָׁמְרוֹ
לשמרו ולהמיתו בבקר 1 S. 19, 11.
inf. c. suff.: וּמִשְׁמְרוֹ
ומשמרו את־השבעה Dt. 7, 8.
inf. c. suff.: וְלִשְׁמָרָהּ
לעבדה ולשמרה Gn. 2, 15.
inf. c. suff.: בְּשָׁמְרָם
בשמרם עקב רב Ps. 19, 12.
inf. c. suff.: לְשָׁמְרָם
אנשים לשמרם Jos. 10, 18.
impt. sg.: שְׁמֹר
שמר ושמעת Dt. 12, 28.
שמר לעבדך דוד 1 Reg. 8, 25.
שמר את־האיש הזה 1 Reg. 20, 39.
שמר לעבדך דויד 2 Chr. 6, 16.
אך את־נפשו שמר Job. 2, 6.
שמר מצותי וחיה Prv. 4, 4.
בני שמר אמרי Prv. 7, 1.
שמר מצותי וחיה Prv. 7, 2.
שמר רגליך Eccl. 4, 17.
אני פי־מלך שמר Eccl. 8, 2.
חסד ומשפט שמר Hos. 12, 7.
שמר פתחי־פיך Mich. 7, 5.
impt. sg.: שְׁמוֹר
ואת־מצותיו שמור Eccl. 12, 13.
impt. sg.: שָׁמָר־ *s. M.*
שמר־לך את אשר אנכי Ex. 34, 11.
שמר־תם וראה ישר Ps. 33, 37.
impt. sg.: וּשְׁמֹר
ושמר נפשך Dt. 4, 9.
ושמר דרכו Ps. 37, 34.
impt. sg.: שָׁמְרָה
שמרה־זאת לעולם 1 Chr. 29, 18.
שמרה נפשי והצילני Ps. 25, 20.
שמרה נפשי כי־חסיד אני Ps. 86, 2.
impt. c. suff.: שָׁמְרֵנִי
שמרני אל כי־חסיתי Ps. 16, 1.
שמרני כאישון בת־עין Ps. 17, 8.
שמרני י״י ׀ מידי רשע Ps. 140, 5.
שמרני מידי פח Ps. 141, 9.
impt. c. suff.: שָׁמְרֵם
שמרם בתוך לבבך Prv. 4, 21.
impt. pl.: שִׁמְרוּ
שמרו מן־החרם Jos. 6, 18.
שמרו מאד לעשות Jos. 22, 5.
שמרו־מי בנער 2 Sam. 18, 12.
שמרו ודרשו כל־מצות 1 Chr. 28, 8.
שמרו ועשו 2 Chr. 19, 7.
שמרו משפט ועשו צדקה Jes. 56, 1.
ואת־משפטי שמרו Ez. 20, 19.
impt. pl.: וְשִׁמְרוּ
ושמרו מצותי חקותי 2 Reg. 17, 13.

שקדו ושמרו Esr. 8, 29.
1 imperf.: אֶשְׁמֹר
ארעה צאנך אשמר Gn. 30, 31.
אתו אשמר לדבר Num. 23, 12.
את־חקיך אשמר Ps. 119, 8.
למען אשמר דברך Ps. 119, 101.
1 imperf.: אֶשְׁמְרֶה־ *s. M.*
אשמרה־לו חסדי Ps. 89, 29.
1 imperf.: אֶשְׁמְרָה
אמרתי אשמרה דרכי Ps. 39, 2.
אשמרה לפי מחסום Ps. 39, 2.
1 imperf.: אֶשְׁמְרָה *p.*
עזו אליך אשמרה Ps. 59, 10.
1 imperf.: וְאֶשְׁמְרָה
ואשמרה דברך Ps. 119, 17.
ואשמרה תורתך תמיד Ps. 119, 44.
ואשמרה תורתך Ps. 119, 55.
ואשמרה עדות פיך Ps. 119, 88.
ואשמרה פקודיך Ps. 119, 134.
ואשמרה עדתיך Ps. 119, 146.
1 impf. c. s.: וְאֶשְׁמְרֶנָּה
ואשמרנה בכל־לב Ps. 119, 34.
2 imperf.: תִּשְׁמֹר
את־בריתי תשמר Gn. 17, 9.
חג המצות תשמר Ex. 23, 15.
תשמר את־כל־המצוה Dt. 19, 9.
מוצא שפתיך תשמר Dt. 23, 24.
כי־תשמר את־מצות Dt. 28, 9.
אם־לא תשמר לעשות Dt. 28, 58.
למען תשמר לעשות Jos. 1, 8.
חקי ומשפטי תשמר 1 Reg. 9, 4.
אם־תשמור לעשות 1 Chr. 22, 13.
וחקי ומשפטי תשמור 2 Chr. 7, 17.
לא תשמור על־חטאתי Job. 14, 16.
הארח עולם תשמור Job. 22, 15.
חלל אילות תשמר Job. 39, 1.
וארחות צדיקים תשמר Prv. 2, 20.
ראית רבות ולא תשמר Jes. 42, 20.
את־משמרתי תשמר Zach. 3, 7.
וגם תשמר את־חצרי Zach. 3, 7.
2 imperf.: תִּשְׁמָר־ *s. M.*
אם־עונות תשמר־יה Ps. 130, 3.
2 impf. c. h int.: הֲתִשְׁמֹר
התשמר מצותו Dt. 8, 2.
2 imperf.: וְתִשְׁמוֹר
ותשמור כל־ארחתי Job. 13, 27.
2 imperf.: וַתִּשְׁמָר־ *s. M.*
ותשמר־לו את־החסד 1 Reg. 3, 6.
2 impf. c. s.: תִּשְׁמְרֵנִי
תשמרני לראש גוים 2 Sam. 22, 44.
2 impf. c. s.: תִּשְׁמְרֵם
אתה־י״י תשמרם Ps. 12, 8.
כי־נעים כי־תשמרם Prv. 22, 18.
3 imperf.: יִשְׁמֹר
רגלי חסידו ישמר 1 Sam. 2, 9.
ישמר כל־ארחתי Job. 33, 11.
ישמר את־נפשך Ps. 121, 7.
ודרך חסידו ישמר Prv. 2, 9.
אם־ישמר לנצח Jer. 3, 5.
3 imperf.: יִשְׁמָר־ *s. M.*
ישמר־צאתך Ps. 121, 8.
אם־י״י לא־ישמר־עיר Ps. 127, 1.
חקות קצור ישמר־לנו Jer. 5, 24.
3 imperf.: וַיִּשְׁמָר־ *s. M.*
מי־חכם וישמר־אלה Ps. 107, 43.
3 imperf.: וַיִּשְׁמֹר
וישמר משמרתי Gn. 26, 5.
וישמר אתנו 1 Sam. 30, 23.
וישמר מצותיו 2 Reg. 18, 6.
3 impf. c. s.: יִשְׁמְרֵנִי
כימי אלוה ישמרני Job. 29, 2.
3 impf. c. s.: וַיִּשְׁמְרֵנִי
וישמרנו בכל־הדרך Jos. 24, 17.

3 impf. c. s.: יִשְׁמָרְךָ
י י ישמרך מכל־רע Ps. 121, 7.
3 impf. c. s.: וַיִּשְׁמָרֶךָ
ויברכך י״י וישמרך Num. 6, 24.
3 impf. c. s.: יִשְׁמְרֵהוּ
י״י ׀ ישמרהו ויחיהו Ps. 41, 3.
3 impf. c. s.: יִשְׁמְרֶנּוּ
בבעליו ולא ישמרנו Ex. 21, 29.
שלשם ולא ישמרנו Ex. 21, 36.
3 impf. fem.: תִּשְׁמֹר
כל אשר־צויתיה תשמר Jud. 13, 14.
בשכבך תשמר עליך Prv. 6, 22.
3 impf. f. c. s.: וְתִשְׁמָרֶךָ
אל־תעזבה ותשמרך Prv. 4, 6.
3 impf. f. c. s.: תִּשְׁמוֹרֶם
ושפתי חכמים תשמורם Prv. 14, 3.
1 imperf. pl.: נִשְׁמֹר
כי־נשמר לעשות Dt. 6, 25.
2 impf. pl. c. s.: תִּשְׁמְרֻהוּ
בריתי אשר תשמרו Gn. 17, 10.
ואת־חקתי תשמרו Lev. 18, 4.
ואת־משפטי תשמרו Lev. 25, 18.
ואת־מצותי תשמרו Lev. 26, 3.
תשמרו את־כהנתכם Num. 18, 7.
תשמרו להקריב לי Num. 28, 2.
אתו תשמרו לעשות Dt. 13, 1.
תשמרו לעשות Dt. 24, 8.
ולא תשמרו מצותי 1 Reg. 9, 6.
ומשפטי תשמרו Ez. 36, 27.
2 imperf. pl.: תִּשְׁמְרוּ *p.*
את־שבתתי תשמרו Ex. 31, 13.
ואת־שבתתי תשמרו Lev. 19, 3.
את־חקתי תשמרו Lev. 19, 19.
את־שבתתי תשמרו Lev. 19, 30. 26, 2.
ואת־מצותיו תשמרו Dt. 13, 5.
משפטיהם אל־תשמרו Ez. 20, 18.
2 impf. pl.: וַתִּשְׁמְרוּ
ותשמרו את־כל־מצותיו Jer. 35, 18.
2 impf. pl.: תִּשְׁמְרוּן
שמר תשמרון את־מצות Dt. 6, 17.
היום תשמרון לעשות Dt. 8, 1.
כי אם־שמר תשמרון Dt. 11, 22.
אשר תשמרון לעשות Dt. 12, 1.
תשמרון לעשות 2 Reg. 17, 37.
3 imperf. pl.: יִשְׁמְרוּ
אם־ישמרו בניך 1 Reg. 2, 4.
רק אם־ישמרו בניך 1 Reg. 8, 25.
רק ׀ אם־ישמרו לעשות 2 Reg. 21, 8.
רק אם־ישמרו בניך 2 Chr. 6, 16.
רק ׀ אם־ישמרו לעשות 2 Chr. 33, 8.
בעבור ׀ ישמרו חקיו Ps. 105, 45.
אם־ישמרו בניך ׀ בריתי Ps. 132, 12.
אשר ישמרו את־שבתותי Jes. 56, 4.
ואת־משפטי ישמרו Ez. 11, 20.
וחקתי ישמרו Ez. 37, 24.
שפתי כהן ישמרו־דעת Mal. 2, 7.
3 impf pl.: יִשְׁמְרוּ *p.*
עקבי ישמרו Ps. 56, 7.
ומצותי לא ישמרו Ps. 89, 32.
ואשרי דרכי ישמרו Prv. 8, 32.
בכל־מועדי ישמרו Ez. 44, 24.
3 imperf. pl.: וַיִּשְׁמְרוּ
וישמרו את־כל־צורתו Ez. 43, 11.
3 impf. pl.: וַיִּשְׁמְרוּ
וישמרו משמרת Neh. 12, 45.
וישמרו את־הבית Ps. 59, 1.
Nif-al: נִשְׁמַר 3 *perf.*
לא־נשמר בחרב 2 Sam. 20, 10.
3 perf.: נִשְׁמָר *p.*
ובנביא נשמר Hos. 12, 14.
3 perf.: וְנִשְׁמַר־ *s. M.*
ונשמר־שם לא־אחת 2 Reg. 6, 10.
2 perf.: וְנִשְׁמַרְתָּ

ונשמרת מכל דבר רע Dt. 23, 10.
3 perf. pl.: נִשְׁמְרוּ
אם־נשמרו הנערים 1 Sam. 21, 5.
3 perf. pl.: נִשְׁמְרוּ *p.*
חסידיו לעולם נשמרו Ps. 37, 28.
2 perf. pl.: וְנִשְׁמַרְתֶּם
ונשמרתם מאד Dt. 2, 4.
ונשמרתם מאד לנפשתיכם Dt. 4, 15.
ונשמרתם מאד Jos. 23, 11.
ונשמרתם ברוחכם Mal. 2, 15. 16.
impt. sg.: *הִשָּׁמֵר
השמר והשקט* Jes. 7, 4.
impt. sg.: הִשָּׁמֶר
השמר לך פן־תשיב Gn. 24, 6.
השמר לך פן־תדבר Gn. 31, 24.
השמר לך מדבר Gn. 31, 29.
השמר לך אל־תסף Ex. 10, 28.
השמר מפניו Ex. 23, 21.
השמר לך פן־תכרת Ex. 34, 12.
השמר לך ושמר נפשך Dt. 4, 9.
השמר לך פן־תשכח Dt. 6, 12.
השמר לך פן־תשכח Dt. 8, 11.
השמר לך פן־תעלה Dt. 12, 13.
השמר לך פן־תעזב Dt. 12, 19.
השמר לך פן־תנקש Dt. 12, 30.
השמר לך פן־יהיה דבר Dt. 15, 9.
השמר בנגע־הצרעת Dt. 24, 8.
ועתה השמר־נא בבקר 1 Sam. 19, 2.
השמר מעבר המקום 2 Reg. 6, 9.
השמר אל־תפן Job. 36, 21.
impt. f. sg.: הִשָּׁמְרִי
ועתה השמרי נא Jud. 13, 4.
impt. pl.: הִשָּׁמְרוּ
השמרו לכם עלות Ex. 19, 12.
השמרו לכם פן־תשכחו Dt. 4, 23.
השמרו לכם פן־יפתה Dt. 11, 16.
השמרו בנפשותיכם Jer. 17, 21.
impt. pl.: הִשָּׁמְרוּ *p.*
איש מרעהו השמרו Jer. 9, 3.
3 impf. fem.: תִּשְׁמַר
אמרתי אל־האשה תשמר Jud. 13, 13
2 impf. pl.: תִּשָּׁמְרוּ *p.*
אמרתי אליכם תשמרו Ex. 23, 13.
Pi-el: שִׁמֵּר
part. m. pl.: מְשַׁמְּרִים
משמרים הבלי־שוא Jon. 2, 9.
Hitpa-el: הִשְׁתַּמֵּר
1 imperf.: וְאֶשְׁתַּמֵּר
ואשתמר מעוני Ps. 18, 24.
1 imperf.: וְאֶשְׁתַּמְּרָה
ואשתמרה מעוני 2 Sam. 22, 24.
3 imperf.: וְיִשְׁתַּמֵּר
וישתמר חקות עמרי Mich. 6, 16.

שָׁמָר

ס״ו, ומעלה עך בכוני שְׁמָרִים, ומובכו בתעלותו הכשיר והנקנע ויעכב ויבנן [ערהעלע, כיקקהעלע, וחען, שלכלה-נעלונג, העפע], וזהו הכשיר כשקה יין על קרקעית הקנית, וכי כן כנוי של שָׁמֵר נשפה לכנגיעילית ונרפתית [engl. *lees*, *sediment*, fr. *lie*], מלשון הסכך והרכן. וע״כ עעה יהודה קרפנערשם נספרו שם לי יהודה, שאשר שנקלה כן ע״ם שאשר את היין, לעען יעוד עעוה, ע״ד שקיעה וקפיאה על שמיים [ימי׳ מ״ק י״ל; נפני׳ ל׳ י״כ]. וכאשל חוס על היין השוקע על שמיו [העפענווין], וזהו היין המשוכך שנלתי יקיין, וזה המוכן על שמיים מוזקקים. ותבין קוכל כעיס לפי פרוש זה השם מְשַׁמֶּרֶת [לחות פ״ה; שנת ריש פרק כ׳], שהוא את שמכנין בו היין, ויפורש כמשכה מְשַׁמֶּרֶת שְׁמוּרֵי אֶת־

חַיַּיִן וְקַלֶּטֶת אֶת־חַשְׁמָרִים, נזכרי שְׁמַר, שְׁמֶר משלו.
n. m. pluralet., id quod ad ultimum usque reservatur ac remanet, faeces, utpote quae in imo vasis fundo subsident (Ablagerung, Satz, cf. angl. *sediment*, gall. *lie*), non a servando *(Carpentrasi)* neque a contrahendo s. condensando (coll. שָׁמִיר), etiam de ipso *vino* cum faecibus servato (Hefenwein), quod defaecatum et clarificatum in conviviis opiparis apponitur. Inde neohebr. מִשְׁמֶרֶת de sacco, quo vinum percolatur, retentis faecibus. LXX. τρυγίας, φύλαγμα, δόξα. S. ἡ τρυγία.

pl.: שְׁמָרִים
משתה שמרים Jes. 25, 6.
שמרים מזקקים Jes. 25, 6.
pl. c. suff.: שְׁמָרֶיהָ
ושקט הוא על־שמריו Jer. 48, 11.
pl. c. suff.: שְׁמָרֶיהָ
אך־שמריה ימצו Ps. 75, 9.
pl. c. suff.: שִׁמְרֵיהֶם
הקפאים על־שמריהם Zeph. 1, 12.

שָׁמֵר

פעל שמי מן שָׁמֵר, ומוכנו שקיעה וקפיאה על מקומו, ומוסכם בפעל לדעת לקין בלעם בפקנתו ס' הפעלים שהם מגזרת השוות שמיהם על שמיהם בנקף, ע"ש שהוא נגוזי מלרע, ולכל ענין שמיהם מלעיל נגוזי, ולדעת הפעלים פ"יו"י ענינו שמיהם משו, והכוונה יבקר.
v. denom. (a n. שְׁמָרִים, שָׁמֵר), subsidere, sicut faeces, quiescere, securum esse, unde *Ni.* imp. הִשָּׁמֵר, quem *Qimchi* discernit ab הִשָּׁמֵר, cave, qui est *Mil'el.*

Nif-al: נִשְׁמַר
impt. sg.: הִשָּׁמֶר
השמר והשקט Jes. 7, 4.

שְׁמֶר

ג"ו, ומצינו לך בכמה שְׁמָרִים. פתרונו לשון ליל שמורים לדעת יקחי שמיהם לקיים הסנעתם [מסקנ"ם], ולדעת קצן-עוקץ שמיהם הקנ"ם ליזכרם, ע"ש שלא כתן המשתיק לנוח לא בתי כ"י לנגוף, ולא"ף מוסף בקנ"ע עניני מתכת ושקילת, לומר סעור גמורות הסם כל הלילה, ולא"ף לנוחו שמיהם סתג וכלימותו, ומוסף קנ בכלל. והכוונה יבקר.
n. m. pluralet., observatio, celebratio, vel, ut alii volunt, impletio divinae promissionis aut tutelae divina aut lucubratio s. meditatio beneficiorum gratia dei acceptorum. LXX. προφυλακή. Samar. φύλαξις; A. παρατηρήσεις.

pl.: שְׁמָרִים
ליל שמרים הוא לה' Ex. 12, 42.
שמרים לכל־בני ישראל Ex. 12, 42.

שְׁמִירָה

ג"כ, והכווני שְׁמָרוֹת. לשונו עפעף [לויגעלייעד], והוא תוקיי שבתעכס לדעת יפה הכהן הספרדי כמו עכוסת, וכקלו העפעפים כן על שמיהם היניים בהסנכס, וכן הפיקו הסתכנס בחָפְרָא שהוא עפעף, שהוא מזכר דומה לל שמר בחלוף זין בתו, ולא דקדקו מ"קקי וסקמ"י שפרשוהו כמו תשמרת, כ"ל שקידת וסקנת הפיניים.
n. f. (pl. שְׁמִירוֹת, ad s. f. עֲצֶמֶת, ungulae), palpebrae, utpote oculorum custodiae, targ. תְּמַרָא (a. v. תְּמַר = שָׁמַר). LXX. φυλακή. S. ἀναβλέψεις.

pl.: שְׁמִרוֹת
אחזת שמרות עיני Ps. 77, 5.

שָׁמְרָה

ג"כ, ע"ש עֲצֶמֶת, לדעת שהם הכהן הספרדי, ופתרונו שמיהם ושמור [הוע], וכן הכיכוהו שלהם יקקי' והמתקנס, והם הכהן, ולא כדעת הקמקי ולקנן-עוקץ שמהו שהוא נווי.
n. f. (ad s. f. עֲצֶמֶת), custodia (Hut, Wache). LXX. φυλακή.
שיתה ו"י שמרה לפי Ps. 141, 3.

מִשְׁמָר

ג"ו, והפתרון הוא פקדה וכפיה של כוכר ומצפה, הוא ג"כ מקום הנפיה והכליכה [ווַלַּכע, הוע], הוא בית הסוהר ומעצר, מקום שמור הלכיה, הוא לבר הכנשר וכלפן כדבר כתוב, הוא מכסג מה ולכן וקך כשמר, הוא כמו שָׁמֵר, לשון כליכת פקוד ומכסג ופקיעתה [בכרוך, אבוער-ווַלַּכן].
n. m., locus custodiae, meton. ipsi custodes s. excubiae vel custodia h. e. munus excubandi, spec. carcer, in quo captivi detinentur, interdum pass. de eo quod asservatur vel observatur (h. e. objecto vel observationis vel observantiae). LXX. φυλακή, προ-, προφύλαξ, ἐφημερία, πρόσταγμα, φάρετρα; בֵּית־מִשְׁמָר, φυλακή.
משמר שלשת ימים Gn. 42, 17.
משמר לעמת משמר 1 Chr. 26, 16.
ונעמיד משמר עליהם Neh. 4, 3.
הלילה משמר Neh. 4, 16.
משמר לעמת משמר Neh. 12, 24.
שוערים משמר Neh. 12, 25.
כי־תשים עלי משמר Job. 7, 12.
מכל־משמר נצר לבך Prv. 4, 23.

הַמִּשְׁמָר

ואנשי המשמר Neh. 4, 17.
החזיקו המשמר Jer. 51, 12.

בְּמִשְׁמָר

ויהיו ימים במשמר Gn. 40, 4.

בַּמִּשְׁמָר

ויניחהו במשמר Lev. 24, 12.
ויניחו אתו במשמר Num. 15, 34.

לְמִשְׁמָר

והיית להם למשמר Ez. 38, 7.
constr.: בְּמִשְׁמָר
במשמר בית שר הטבחים Gn. 40, 3.
במשמר בית־אדניו Gn. 40, 7.
במשמר בית שר הטבחים Gn. 41, 10.
cum suff.: מִשְׁמַרְכֶם
יאסר בבית משמרכם Gn. 42, 19.
cum suff.: בְּמִשְׁמָרוֹ
איש במשמרו Neh. 7, 3.
cum suff.: וּבְמִשְׁמָרָיו
בבית אלהי ובמשמריו Neh. 13, 14.

מִשְׁמֶרֶת

ג"כ, ומוכנו כמו משמר, נכל לופכי הסצלל של משמר. נג"ע מִשְׁמֶר משלמו, והכוני מִשְׁמָרוֹת, ל"ש ג' משמרות הלילה, וכדומה.
n. f., custodia, observatio (etiam de legibus, statutis, praeceptis, quae observantur); functio, officium, eadem significationis amplitudine, qua מִשְׁמָר, neoh. etiam de vigiliis. LXX. φυλακή, φύλαγμα, ἐφημερία, διατήρησις, ἀποθήκη, παρεμβολή.
ושמרתם את־משמרת Lev. 8, 35.
משמרת משכן העדות Num. 1, 53.
ואת־משמרת כל־העדה Num. 3, 7.
ואת־משמרת בני ישראל Nu. 3, 8.
שמרו משמרת הקדש Nu. 3, 28. 32.
משמרת בני מררי Num. 3, 36.
שמרים משמרת המקדש Nu. 3, 38.
וזאת משמרת משאם Num. 4, 31.
את־כלי משמרת משאם Nu. 4, 32.
לשמר משמרת Num. 8, 26.
את־משמרת י"י Num. 9, 19.
משמרת י"י שמרו Num. 9, 23.
ושמרו את־משמרת Num. 18, 4.
ושמרתם את משמרת Num. 18, 5.
ואת משמרת המזבח Num. 18, 5.
את־משמרת תרומתי Num. 18, 8.
שמרי משמרת משכן Nu. 31, 30. 47.
ושמרתם את־משמרת Jos. 22, 3.
משמרת אתה עמדי 1 Sam. 22, 23.
ויתנם בית־משמרת 2 Sam. 20, 3.
ושמרת את־משמרת י"י 1 Rg. 2, 3.
ושמרי משמרת 1 Reg. 11, 5.
ושמרתם את־משמרת 2 Reg. 11, 6.
ושמרו את־משמרת 2 Reg. 11, 7.
כי־עליהם משמרת 1 Chr. 9, 27.
שמרים משמרת 1 Chr. 12, 29.
ושמרו את־משמרת 1 Chr. 23, 32.
ואת משמרת הקדש 1 Chr. 23, 32.
משמרת לעמת כקטן 1 Chr. 25, 8.
משמרת י"י אלהינו 2 Chr. 13, 11.
ישמרו משמרת י"י 2 Chr. 23, 6.
וישמרו משמרת אלהיהם Nh. 12, 45.
שמרי משמרת הבית Ez. 40, 45.
שמרי משמרת המזבח Ez. 40, 46.
ולא שמרתם משמרת Ez. 44, 8.
שמרי משמרת הבית Ez. 44, 14.
את־משמרת מקדשי Ez. 44, 15.

וּמִשְׁמֶרֶת

ומשמרת בני־גרשון Num. 3, 25.
ומשמרת כל־האהל Num. 18, 3.
ומשמרת בני אהרן 1 Chr. 23, 32.
ומשמרת הטהרה Neh. 12, 45.

בְּמִשְׁמֶרֶת

במשמרת את כל־משאם Num. 4, 27.

לְמִשְׁמֶרֶת

והיה לכם למשמרת Ex. 12, 6.
הניחו לכם למשמרת Ex. 16, 23.
למשמרת לדרתיכם Ex. 16, 32.
לפני י"י למשמרת Ex. 16, 33.
למשמרת בני ישראל Num. 3, 38.
לפני העדות למשמרת Num. 17, 25.
בני־ישראל למשמרת Num. 19, 9.

לְמִשְׁמֶרֶת *p.*

לפני העדת למשמרת Ex. 16, 34.
cum suff.: מִשְׁמַרְתִּי
וישמר משמרתי Gn. 26, 5.
ושמרתם את־משמרתי Lev. 18, 30.
ושמרו את־משמרתי Lev. 22, 9.
ועל־משמרתי אנכי נצב Jes. 21, 8.
ותשימון לשמרי משמרתי Ez. 44, 8.
ושמרו את־משמרתי Ez. 44, 16.
אשר שמרו משמרתי Ez. 48, 11.
על־משמרתי אעמדה Hab. 2, 1.
משמרתי תשמר Zach. 3, 7.
cum suff.: מִשְׁמַרְתְּךָ
ושמרו משמרתך Num. 18, 3.
cum suff.: מִשְׁמַרְתּוֹ
ושמרו את־משמרתו Num. 3, 7.
ושמרת משמרתו Dt. 11, 1.
כי שמרנו משמרתו Mal. 3, 14.
cum suff.: מִשְׁמַרְתָּם
ומשמרתם הארן Num. 3, 31.
ומשמרתם ביד איתמר Num. 4, 28.

מִשְׁמָרוֹת

pl.:
משמרות לעמת אחיהם 1 Chr. 26, 12.
ואעמידה משמרת Neh. 13, 30.

לְמִשְׁמָרוֹת

pl.:
לבית האהל למשמרות 1 Chr. 9, 23.
לנגדם למשמרות Neh. 12, 9.

מִשְׁמְרוֹת

pl. constr.:
משמרות ישבי ירושלם Neh. 7, 3.

מִשְׁמְרוֹתָם

pl. c. suff.:
והכהנים על־משמרותם 2 Chr. 7, 6.
והלוים על־משמרותם 2 Chr. 8, 14.
הכהנים על־משמרותם 2 Chr. 35, 2.

בְּמִשְׁמַרְתָּם

c. suff.:
ללוים במשמרתם Num. 8, 26.

בְּמִשְׁמְרוֹתָם

pl. c. suff.:
במשמרותם
כמחלקותיהם 2 Chr. 31, 16.

בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם

pl. c. s.:
במשמרותיהם
במחלקותיהם 2 Chr. 31, 17.

אַשְׁמֶרֶת

ג"כ, והסמך אַשְׁמֶרֶת, והכנוי אַשְׁמְרוֹת. מוכנו קלק מעשה הליכה [כהַסַּע-וועַסַּע], ובענוי שכמלק רבה לפעמים, לפעמים הנקב, לפעמים הכיכוב כמעט שלהלה ג' לפעמים.
n. f. (c. אַשְׁמֶרֶת, pl. אַשְׁמֻרוֹת), vigilia (quarum tres, primam, mediam et matutinam veteres numerabant; quatuor tamen inveneris Mth. 14, 25. Mrc. 6, 40. cf. 13, 35.), pervigilium, excubiae, ubi vigil vigilem excipit.

וְאַשְׁמוּרָה

ואשמורה בלילה Ps. 90, 4.

הָאַשְׁמֶרֶת

ראש האשמרת התיכונה Jud. 7, 19.
constr.: בַּאַשְׁמֶרֶת
ויהי באשמרת הבקר Ex. 14, 24.
באשמרת הבקר 1 Sam. 11, 11.
pl.: אַשְׁמֻרוֹת
קדמו עיני אשמרות Ps. 119, 148.
לראש אשמרות Thr. 2, 19.
pl.: בְּאַשְׁמֻרוֹת
באשמרות אהגה־בך Ps. 63, 7.

שָׁמִיר

ג"ו, ומוכנו ש' קוץ ויתוש וסיר [דאָרן, דיסטעל], ע"ש כעוץ ועקיפה ודביקה, וכן שָׁמֵר בערבי, והכוונה על שוכ וכך סמיכ, ומוכן עקיפה כיוצא בכנס. כ' מין לכך ויתן הוא כחול שעוקר ודוכב בדבר, ובתרגו' תמור קלמיס. ותגרות מן שמיר עי' לעות פ"ס; געין ס"ק ע"ש; סוטה מ"ק בשבת; ילקוט מ"ש ק' מעלה שוכר טוב וכדומה, ובערבי שאמיר מעלהו. ויסודה קרבנערבסי שלחר ע"ש שהוא מפרק ושבר סלעים הוא מן שמר כמו שבר, בהחלף הות המנעת, לש דקדק.
n. m., 1) sentis, carduus, a pungendo et disscindendo, coll. senticetum, spinetum, arab. *samur* (spina Aegyptia vel sidrae species); 2) lapis durus, quo acuminato incidi potest, velut adamas, *smiris*, secundum hagadam judaicam (et moslimicam) vermis miraculosus. LXX. χέρσος, χόρτος, ὕλη, δέρρις, ἀδαμάντινος; שָׁמִיר וְשֵׁית, ἄγρωστις ξηρά; שֵׁית וְשָׁמִיר, χόρτος; A. S. Th. בְּצִפָּרֶן שָׁמִיר ἐν ὄνυχι ἀδαμαντίνῳ.
ועלה שמיר ושית Jes. 5, 6.
שמיר ושית תהיה Jes. 7, 24.
יראת שמיר ושית Jes. 7, 25.

Jes. 9, 17. שמיר ושית תאכל
Jes. 27, 4. שמיר ושית במלחמה
Jes. 32, 13. קוץ שמיר תעלה
Jer. 17, 1. בצפרן שמיר
Zach. 7, 12. שמו שמיר משמוע
בְּשָׁמִיר
Ez. 3, 9. כשמיר חזק מצר
לַשָּׁמִיר
Jes. 7, 23. לשמיר ולשית יהיה
cum suff.: וּשְׁמִירֹו
Jes. 10, 17. ואכלה שיתו ושמירו

שֶׁמֶשׁ

זס סתמי, וככנוי שִׁמְשִׁי, וסכנוי שִׁמְשׁוֹת כמונן מיוקד. פתכונו קמס וקכס [וָקַכְנַע], כקצר שֶׁמֶשׁ נערכי, וסוף סכדור הקציי נזקק. מקיר לכל רוקי זעת, ויכזל הפרות ויקמס. יקודו לפי דעתי שֶׁמֶשׁ [נסופיי שׁ יהוע, כמו קֶרֶשׁ, בֶּמֶשׁ, שֶׁרֶץ סופיי דומס], מזכת זס ענין נהיכס וזהיכס, זסוף ג״כ הזכת על שֶׁמֶן. והקיים נתכל נקלקו תקת הזכת, ולפכי הזכת כלכוו נפרפסיק, ומוקיק הזכת נקמר וכך ויכל, ומקציעת הקמס נקמר נוף. והלנת הרכוי מקרכי הזכת, לו מדבר זמתנוסס למקוק, ל״מ מקרכי הקומס. וככנו מזס וס הפקיעיס שִׁמְשֵׁי, שִׁמְשׁוֹן וכדומס כקצר נערכי. נתקנוס שֶׁמֶשׁ [היופס שִׁמְשָׁא] מזלהו.

n. comm (c. s. שִׁמְשׁ), sol, astrum splendidum, quod ceterorum tenet principatum, dux et moderator luminum arab. *s'ems*, aram. שִׁמְשׁ (def. שִׁמְשָׁא), a rad. שָׂם (unde et שֶׁמֶן, oleum fulvum), adjecta terminatione *es*, ad s. f. קֶרֶשׁ, בֶּמֶשׁ, שֶׁרֶץ, minime a ministrando (שָׁמַשׁ), tanquam summi numinis in regno naturae minister; imago salutis et ipsius Dei, qui homines gratiae suae lumine collustrat et omnis miseriae caliginem dispellit. De sole oriente dicitur זָרַח, de occidente בָּא, aram. עָלַל (מְעָלֵי שִׁמְשָׁא) opp. דְּנַח. Cf. שִׁמְשַׁי, rad. שָׂם. Inde n. pr. שִׁמְשַׁי, שִׁמְשׁוֹן et tum in arabica tum in neohebraica lingua (*S'emsed-din, S'ems-al-Ajimme*) *Lakaborum* (epithetorum ornantium) magna multitudo. LXX. ἥλιος, semel ἔλεος; בֵּית־שֶׁמֶשׁ, ἡλίου πόλις; pl. fem. bene ἐπάλξεις (Mauerzinnen).

Jos. 10, 12. שמש בגבעון דום
Jud. 11, 18. ממזרח־שמש לארץ
Ps. 50, 1. ממזרח־שמש
Ps. 72, 17. לפני־שמש ינון שמו
Ps. 84, 12. כי שמש ומגן ר״י
Ps. 104, 19. שמש ידע מבואו
Ps.113,3. ממזרח־שמש עד־מבואו
Ps. 148, 3. הללוהו שמש וירח
Eccl. 6, 5. גם־שמש לא־ראה
Jes. 41, 25. ממזרח־שמש יקרא
Jes. 45, 6. וממערבה ממזרח־שמש
Jes.59,19. את־כבודו
Jer. 31, 35. נתן שמש לאור יומם
Jer. 43, 13. מצבות בית שמש
Ez. 32, 7. שמש בענן אכסנו
Joel 2, 10. 4, 15. שמש וירח קדרו
Nah. 3, 17. שמש זרחה ונודד
Hab. 3, 11. שמש ירח עמד
Mal.1,11. ממזרח־שמש ועד־מבואו
Mal. 3, 20. שמש צדקה ומרפא
p. שֶׁמֶשׁ
Dt. 4, 41. מזרחה שמש
Dt. 4, 47. בעבר הירדן מזרח שמש
Dt. 33, 14. וממגד תבואת שמש
Jud. 20, 43. הגבעה ממזרח־שמש
2 Sam. 23, 4. וכאור בקר יזרח־שמש
Job. 8, 16. רטב הוא לפני־שמש
Ps. 58, 9. בל־חזו שמש
Ps. 72, 5. יירא עם־שמש
p. וְשֶׁמֶשׁ
Ps. 74, 16. הכינות מאור ושמש
Jes. 49, 10. ולא־יכם שרב ושמש
הַשֶּׁמֶשׁ
Gn. 15, 12. ויהי השמש לבוא
Gn. 15, 17. ויהי השמש באה
Gn. 19, 23. השמש יצא על־הארץ
Gn. 28, 11. וילן שם כי־בא השמש
Gn. 32, 32. ויזרח־לו השמש
Gn. 37, 9. והנה השמש והירח
Ex. 16, 21. וחם השמש ונמס
Ex. 22, 2. זרחה השמש עליו
Ex. 22,25. עד־בא השמש
Lev. 22, 7. ובא השמש וטהר
Dt. 4, 19. וראית את־השמש
Dt. 11,30. אחרי דרך מבוא השמש
Dt. 16, 6. כבוא השמש
Dt. 23,12. וכבא השמש תבא אל־תוך
Dt. 24, 13. העבוט כבוא השמש
Dt. 24, 15. ולא־תבוא עליו השמש
Jos.8,29. וכבוא השמש צוה יהושע
Jos. 10, 13. וידם השמש
Jos. 10, 13. ויעמד השמש
Jos. 10,27. ויהי לעת בוא השמש
Jos.13,5. וכל־הלבנון מזרח השמש
Jos. 19, 12. קדמה מזרח השמש
Jos. 19, 27. מזרח השמש בית הגן
Jud. 5, 31. כצאת השמש בגבורתו
Jud.9,33. והיה בבקר כזרח השמש
Jud. 19, 14. ותבא להם השמש
Jud. 21, 19. מזרחה השמש
2 S. 3, 35. כי אם־לפני בוא־השמש
2 Sam. 12, 11. לעיני השמש הזאת
1 Reg. 22, 36. כבא השמש לאמר
2Rg.10,33. מן־הירדן מזרח השמש
2 Reg. 23,11 ואת־מרכבות השמש
Neh. 7, 3. עד־חם השמש
Ps. 104, 22. תזרח השמש יאספון
Ps. 121, 6. יומם השמש לא־יככה
Ps. 136, 8. השמש לממשלת ביום
Eccl. 1, 5. וזרח השמש
Eccl. 1, 5. ובא השמש
Eccl. 8, 15. לאדם תחת השמש
Eccl. 9, 11. וראה תחת־השמש
עד אשר לא תחשך
Eccl. 12, 2. השמש
Jes. 13, 10 חשך השמש בצאתו
Jes. 38, 8. ותשב השמש
Jes. 60, 19. עוד השמש לאור
Joel 3, 4. השמש יהפך לחשך
Am. 8, 9. והבאתי השמש בצהרים
Jon. 4, 8. ויהי כזרח השמש
Jon. 4, 8. ותך השמש
ובאה השמש על־
Mich. 3, 6. הנביאים
p. הַשָּׁמֶשׁ
Ex. 17, 12. עד־בא השמש
Num. 21, 11. ממזרח השמש
Num. 25, 4. לי״י נגד השמש
Jos. 1, 4. מבוא השמש
Jos.1,15. בעבר הירדן מזרח השמש
Jos. 12, 1. מזרחה השמש
Jos. 19, 34. הירדן מזרח השמש
Jos.23,4. והים הגדול מבוא השמש
1 Sam. 11, 9. תשועה בחם השמש
2 Sam. 12, 12. ונגד השמש
2Chr. 18,34. ויומת לעת בוא השמש
Eccl.1,3.5,17. שיעמל תחת־השמש
Eccl. 1, 5. וזרח השמש
Eccl. 1, 5. ובא השמש
Eccl.1,9. ואין כל־חדש תחת השמש
Eccl. 1, 14. שנעשר תחת השמש
Eccl.2,11. ואין יתרון תחת השמש
Eccl. 2, 17. שנעשה תחת השמש
Eccl. 2,18. שאני עמל תחת השמש
Eccl. 2,19. ושחכמתי תחת השמש
Eccl. 2, 20. שעמלתי תחת השמש
Eccl. 2, 22. עמל תחת השמש
Eccl. 3, 16. ראיתי תחת השמש
Eccl. 4, 1. נעשים תחת השמש
Eccl. 4, 3. נעשה תחת השמש
Eccl. 4, 7. הבל תחת השמש
Eccl. 4, 15. המהלכים תחת השמש
Eccl. 5, 12. ראיתי תחת השמש
6, 1. 10, 5.
Eccl. 6, 12. אחריו תחת השמש
Eccl. 7, 11. ויתר לראי השמש
Eccl. 8, 9. 17. נעשה תחת השמש
Eccl. 8, 15. האלהים תחת השמש
Eccl. 9, 3. נעשה תחת השמש
Eccl. 9, 9. נתן־לך תחת השמש
Eccl. 9, 9. אתה עמל תחת השמש
Eccl. 9, 13. חכמה תחת השמש
Eccl. 11, 7. לראות את־השמש
Cant. 1, 6. ששזפתני השמש
Zach. 8, 7. ומארץ מבוא השמש
וְהַשָּׁמֶשׁ
2 S. 2, 24. והשמש באה והמה באו
2 Reg. 3, 22. והשמש זרחה
בַּשָּׁמֶשׁ
Jes. 38, 8. במעלות אחז בשמש
בַּשָּׁמֶשׁ
Ps. 89, 37. וכסאו כשמש נגדי
לַשָּׁמֶשׁ
2 Rg. 23, 5. לשמש ולירח ולמזלות
2 Reg. 23, 11. לשמש מבא בית־י״י
Ps. 19, 5. לשמש שם־אהל בהם
Jer. 8, 2. ושטחום לשמש ולירח
p. לַשָּׁמֶשׁ
Ez. 8, 16. קדמה לשמש
וְלַשֶּׁמֶשׁ
Dt. 17, 3. ולשמש ׀ או לירח
cum suff.: שִׁמְשֵׁךְ
Jes. 60, 20. לא יבוא עוד שמשך
cum suff.: שִׁמְשָׁהּ
Jer. 15, 9. באה שמשה בעד יומם
pl. c. suff.: שִׁמְשֹׁתֵיכֶם
Jes. 54, 12. ושמתי כדכך שמשתיך

שִׁמַּשׁ

פעל נודד נקמי, ומוכנו עכידס וזכיתס [דיעכנן], וכסכד שַׁמֵּשׁ קוזק הפעולס, וכלכך נתכונס תמוד עמד לפכי וזכת וכסן נעכדי, וכגוד מוס נקמי שַׁמֵּשׁ לו מְשַׁמֵּשׁ, מְשׁוּמָּשׁן מזכת ועכד, ומיופעל שִׁמּוּשׁ זכות, וכן נלקוק תמוד זכות, וכן מוס תְּשַׁמְּרֵנִי, נהזאל על זגול, וכדומס הכנה.

v. intr. aram., servire, ministrare; *Pi.* ministerium facere instar apparitoris, qui aram. vocatur שַׁמָּשׁ (שַׁמָּשָׁא), s. מְשַׁמְּשָׁן. Inde nn. actionis שִׁמּוּשׁ, ministerium, et תְּשַׁמִּישׁ, usus, spec. officium conjugale. LXX. λειτουργεῖν.

Pa el: שַׁמֵּשׁ
3 *impf. pl. c. s.:* יְשַׁמְּשׁוּנְהָ
Dan. 7, 10. אלף אלפים ישמשונה

שֵׁן

ז״ס, ולפני מקיף שֶׁן־, וככנוי שִׁנּוֹ, וסוגי שִׁנַּיִם. פתכונו עוקן וקלוד [זפיטנע, נקקקע], וכלכך מעוקן שן נפס, להדק ולקתך הקוכל קוך פי הקוכל, וזכיזו לדעת יקודס קרפנ-ערקסי מן שֶׁנֵּן הפעל, ע״ס קלוד וזכיכס, וזכן כילוע נדומס לל נכן, ולל תמלות של יון. קומס הככון, זהפעל גויר שן, ויקודתו עתיקס וקדמוניס, כלקר הזווי נזפתי מערכ, ל״מ נזפס הכלקית ווכדית ופרסית ויוכית s. *den-to*, zend. *den-*] *[tâno* etc. הלע וכיף וכדומס. ומוס נז״ע שִׁנַּיִם [קהלות פ״ק] לגיון קדודי הלע, שִׁנַּיִת מקוס קדודי על קוף יס, מקוס זהיס עולס ניעלו, קו שן הלע כיס וכן מְשֻׁנָּיִת.

n. comm. (seq. Makef־ שֶׁן־, c. s. שִׁנֵּי, du. שִׁנַּיִם, de serie utraque dentium), dens, n. primitivum antiquarum linguarum commune, neque igitur a v. שָׁנַן (רָנַן, צָנַן), acuminare, cuspidare, derivandum, spec. dens elephanti s. ebur (Elfenbein, plene: שֶׁנְהַבִּים), metaphora vulgari de scopulo acuto (Felsenzahn, Felsenzacke). LXX. ὀδούς, ἐλεφάντινος, ἔλεφας; ἐξοχή, γαυρίαμα; קַרְנוֹת שֵׁן, ὀδόντες ἐλεφάντινοι; שָׁלֹשׁ שִׁנַּיִם, τριόδους (Dreizack).

Ex. 21, 24. שן תחת שן
Ex. 21, 27. ואם־שן עבדו
Ex. 21, 27. או־שן אמתו
Lev. 24, 20. שן תחת שן
Dt. 19, 21. עין בעין שן בשן
1 S. 14, 4. שן־הסלע מהעבר מזה
1 Reg. 10, 18. כסא־שן גדול
2 Chr. 9, 17. כסא־שן גדול
Ps. 45, 9. מן־היכלי שן
Prv. 25, 19. שן רעה ורגל מועדת
Cant. 5, 14. מעיו עשת שן
Thr. 2, 16. ויחרקו־שן
Ez. 27, 6. קרשך עשו־שן
Ez. 27, 15. קרנות שן
Am. 6, 4. השכבים על־מטות שן
s. M. שֶׁן־
Job. 39, 28. על־שן סלע ומצודה
וְשֶׁן
1 S. 14, 4. ושן־הסלע מהעבר מזה
s. M. וְשֶׁן־
Dt. 32, 24. ושן־בהמת אשלח־בם
הַשֵּׁן
1 S. 14, 5. השן האחד מצוק מצפון
1 Rg. 22, 38. ובית השן אשר בנה
Cant. 7, 5. צוארך כמגדל השן
Am. 3, 15. ואבדו בתי השן
בַּשֵּׁן
Dt. 19, 21. עין בעין שן בשן
cum suff.: שִׁנּוֹ
Ex. 21, 27. ישלחנו תחת שנו
du.: שִׁנַּיִם
Gn. 49, 12. ולבן־שנים מחלב
Am. 4, 6. נקיון שנים בכל־עריכם
du.: הַשִּׁנַּיִם
1 Sam. 2, 13. שלש השנים בידו
du.: לַשִּׁנַּיִם
Prv. 10, 26. כחמץ ׀ לשנים
du. constr.: שִׁנֵּי
Ps. 3, 8. שני רשעים שברת
Joel 1, 6. שניו שני אריה
du. constr.: וְשִׁנֵּי
Job. 4, 10. ושני כפירים נתעו
Jer. 31, 29. ושני בנים תקהינה
Ez. 18, 2. ושני הבנים תקהינה
pl. c. suff.: שִׁנָּי *p.*
Job. 19, 20. ואתמלטה בעור שני
Thr. 3, 16. ויגרס בחצץ שני

pl. c. suff.: בְּשָׁנַי *p.*
Job. 13, 14. אשא בשרי בשני
pl. c. suff.: שְׁנָנֶיךָ
Cant. 4, 2. שניך כעדר הקצובות
Cant. 6, 6. שניך כעדר הרחלים
pl. c. suff.: שָׁנָיו
Job. 41, 6. סביבות שניו אימה
Ps. 37, 12. וחרק עליו שניו
Ps. 112, 10. שניו יחרק ונמס
Prv. 30, 14. דור ׀ חרבות שניו
Jer. 31, 30. תקהינה שניו
Joel 1, 6. שניו שני אריה
Zach. 9, 7. ושקציו מבין שניו
pl. c. suff.: בְּשִׁנָּיו
Job. 16, 9. חרק עלי בשניו
pl. c. suff.: וּמְשִׁנָּיו
Job. 29, 17. ומשניו אשליך טרף
pl. c. suff.: שִׁנֵּיהֶם
Nu. 11, 33. הבשר עודנו בין שניהם
Ps. 57, 5. שניהם חנית וחצים
pl. c. suff.: בְּשִׁנֵּיהֶם
Mich. 3, 5. הנשכים בשניהם
pl. c. suff.. לְשִׁנֵּיהֶם
Ps. 124, 6. טרף לשניהם
pl. c. suff.: שִׁנַּימוֹ
Ps. 35, 16. חרק עלי שנימו
Ps. 58, 7. אלהים הרס־שנימו

שָׁנַן

לומר שָׁן, פעל שמיי מן שֵׁן. מוכנו לכיכם וקדידם כמן [שאַרפען, שפיע-נען], ד״מ מקכון ומכון וקדוד קכב ולעוס מן וכדומה, ודומה לו צָן, דַּיָּן לעיל במוכן זה. הכנד שִׁנֵּן עקיבה נדבר ע״י קוכה פעמים רבות, ד״מ דבור או למוד, והסתפעל הִשְׁתּוֹנֵן מלשון מן מכון לדעת יקחי ומקן-עזרא, לומר היות מודקר מלבר ומינון. בתרגום שִׁנֵּן במוכן קדוד מלמדו, ומפעולי אִשְׁתַּנַּן, ומפעל זה מם שִׁנֵּן תחוקלי״, והמם שָׁנֵן קכחות ופי מקכה.

h. e. שֵׁן, *v. d. nom.* (a n. primit. שֵׁן), exacuere instar dentis, acuminare, cuspidare, cogn. צָן, דַּיָּן. *Pi.* שִׁנֵּן, inculcare aliquid alicui (einschärfen). *Hitpo.* הִשְׁתּוֹנֵן, dolore perfossum, perculsum esse. LXX. ἀκονεῖν, παροξύνειν; prt. pass. ἠκονημένος, ἀκηλίδωτος, ὀξύς; *Pi.* προβιβάζειν (A. δευτεροῦν); *Hitp.* ἀλλοιοῦσθαι (הִשְׁתַּנֵּה).

1 *perf.:* שִׁפּוֹתִי
Dt. 32, 41. שנותי ברק חרבי
3 *perf. pl.:* שָׁנְנוּ
Ps. 64, 4. שננו בחרב לשונם
Ps. 140, 4. שננו לשונם כמו־נחש
part. pass.: שָׁנוּן *sg.*
Prv. 25, 18. מפץ וחרב וחץ שנון
p. pass. pl.: שְׁנוּנִים
Ps. 45, 6. חציך שנונים
Ps. 120, 4. חצי גבור שנונים
Jes. 5, 28. אשר חציו שנונים
Pi-el: שִׁנֵּן
2 *perf. c. s.:* וְשִׁנַּנְתָּם
Dt. 6, 7. ושננתם לבניך
Hitpa-el: הִשְׁתּוֹנֵן
1 *imperf.:* אֶשְׁתּוֹנֵן *p.*
Ps. 73, 21. וכליותי אשתונן

שְׁנִינָה

ע״כ, ומוכנו לדעת יקחי דבור תמידי בדבר [ע״ל ומכתם], וכן דעת המתרגם שׁוּעֵי, לשון סבור וקחשבות, וכן דעת הקמחי ורבן-עזרח. אולם כחשבר שעתודתו דבור וקלוס קד וקריף, לומר שתלונות [ושעריע, שעשבעלבעל].

n. f., dictum acutum et mordax, dicterium, non perpetuum et proverbiale (שָׁנַן), uti vult *Sal. Jizchaki*, Targ. שׁוֹעֵי (narratio). LXX. διήγημα, λάλημα, μῦσος (= שִׂנְאָה). A. δευτέρωσις (= מִשְׁנֶה).

לִשְׁנִינָה

Jer. 24, 9. לשנינה ולקללה

וְלִשְׁנִינָה

Dt. 28, 37. למשל ולשנינה
1 Reg. 9, 7. ולשנינה בכל־העמים
2 Chr. 7, 20. ולשנינה בכל־העמים

שְׁנַהַבָּה

ע״כ, וסכמי שֶׁנְהַבִּים, וסוף סכמ מן שֶׁן־הָאַבָּה, שֶׁן־הַבָּה, וקלק כקמן על סהכמכם אן סידוע, וקלק הזכי סוף זס על פול בזפס סכלקית ויוכיח וכומית וכדומה [*s. ibha-s, el-epha-s*], ועי׳ מוס כלוס הזכזים [*eb-ur*], בקבור מיוקל.

n. f. (sing. neohebr., pl. שְׁנְהַבִּים), dens elephantinus (compos. ex שֶׁן־הַבָּה sive שֶׁן־הָאַבָּה), Targ. שֵׁן דְּפִיל. LXX. ὀδόντες ἐλεφάντινοι.

pl.: שְׁנְהַבִּים
1 Reg. 10, 22. שנהבים וקפים
2 Chr. 9, 21. שנהבים וקופים

שָׁנָא

פ״כ נקרמי, נדמיון על שָׁנָה בעבני ע״ג, לומר סתקלפות מדבר לדבר, ד״מ מזבו זס ומקום, מחקף ותוקר פנים, וככלל היות במעמד לקד כמקומס. הכנד יונק, קלימה והסבה מדבר לדבר, ד״מ מזבו רוח ותזוכת ותמורת דבר בדבר, וכדומה לו כסוף, והקפעל מחנו כדבר, זבוי עמו.

v. intr. aram., sicut שָׁנָה, mutare se, deformari, in diversum abire, diversum s. aliud esse s. fieri. *Pa.* mutare, migrare (jussum); prt. pass. diversus. *Itpa.* mutari, spec. in pejus, deformari, degenerare. *Af.* immutare; transire (jussum), connexione significationum perspectu facili. LXX. διαφέρειν, ὑπερ-; ὑπερέχειν, ἀλλοιωθῆναι, partic.: διάφορος; *Pa.* ἀλλοιοῦν; prt. pass. מְשַׁנְּיָה, διάφορος; *Hitp.* ἀλλοιωθῆναι; *Af.* ἀλλάττειν, παρ-.

3 *impf. pl.:* יִשְׁנוֹ
Dan. 3, 27. וסרבליהון לא שנו
3 *prf. pl. c. s.:* שְׁנִוֹהִי
Dan. 5, 6. זיוהי שנוהי
part. fem.: שָׁנְיָא *sg.*
Dan. 7, 19. הות שניא מן־כלהון
part. pl.: שָׁנְיִן
Dan. 5, 9. וזיוהי שנין עלוהי
part. pl. f.: שָׁנְיָן
Dan. 7, 3. שנין דא מן־דא
3 *imperf.:* יִשְׁנֵא
Dan. 7, 24. והוא ישנא מן־קדמיא
3 *impf. fem.:* תִּשְׁנֵא
Dan. 6, 18. די לא־תשנא צבו
Dan. 7, 23. תשנא מן־כל־מלכותא
Pa-el: שַׁנִּי
3 *perf. pl.:* שַׁנִּיו
Dan. 3, 28. ומלת מלכא שניו
part. fem. sg.: מְשַׁנְּיָה
Dan. 7, 7. משניה מן־כל־חיותא
3 *impf. pl.:* יְשַׁנְּיוּן
Dan. 4, 13. לבבה מן אנושא ישנון

Itpa-el: אֶשְׁתַּנִּי 3 *perf.*
Dan. 3, 19. וצלם אנפוהי אשתני
3 *imperf.:* יִשְׁתַּנֵּא
Dan. 2, 9. עד די עדנא ישתנא
3 *impf. pl.:* יִשְׁתַּנְּיוּן
Dan. 7, 28. וזיוהי ישתנון עלי
Af-el: אַשְׁנֵי
part. masc.: מְהַשְׁנֵא *sg.*
Dan. 2, 21. והוא מהשנא עדניא
inf. constr.: נֵיא, לְהַשְׁנָיָה
Dan. 6, 9. די לא להשניה
Dan. 6, 16. יהקים לא להשניה
Dan. 7, 25. להשניה זמנין ודת
Esr. 6, 12. להשניא לחבלה
3 *imperf.:* יְהַשְׁנֵא
Esr. 6, 11. די יהשנא פתגמא

שְׁנָא

somnus, *v.* יָשֵׁן *s. r.* שֵׁנָה *p.* 531.

שָׁנֵא

פ״כ, והעתיד יִשְׂנָא ומקור שִׂנְאַת. פתרונו שעימס וחיוב [הַסַּסְטָנָא], נקשור עם לימד מזכות, והכפעל הפעולי״. הכנד שָׂנֵא כמו נקל, נקוץ קנט. בתרגום סָנֵי זו סָנָא מצלמו, ומתנו זס סָנֵי, סָנֵי, סָנְיָא וכדומה. המתנות כ״ל עקילס וקכיפס נדבר, וזס נקמת סוד מזכות, עי׳ סָנָה לעיל, ותמנס לקוות מרעין.

v. intr. (impf. יִשְׂנָא, inf. שְׂנֹאת), odisse, seq. accus. vel לְ objecti, arab. *šanaa*, aram. סְנֵי, סְנָא; prt. שׂוֹנֵא, osor, hostis (aram. סָנֵי). *Ni.* pass. *Pi.* intens. Primaria est vis pungendi vel vulnerandi, v. סָנָה supra. LXX. μισεῖν; שָׂנֵא, מְשַׂטֵּם, ἄνομα ποιεῖν; prt. שׂוֹנֵא, ὑπεναντίος; prt. *Pi.* bene: ἐχθρός (A. μισοποιοῦντες κύριον; S. μισοποιοὶ κυρίου); prt. *Pa.* שָׂנְיָא, μισητός.

3 *perf.:* שָׂנֵא
Dt. 12, 31. תועבת ר״י אשר שנא
Dt. 16, 22. אשר שנא ר״י אלהיך
2 Sam. 13, 22. כי־שנא אבשלום
Prv. 6, 16. שש־הנה שנא ר״י
Mal. 2, 16. שנא שלח אמר ר״י
3 *perf. c. s.:* וּשְׂנֵאָךְ *p.*
Prv. 25, 17. פן־ישבעך ושנאך
3 *perf. c. s.:* שְׂנֵאָהּ
2 Sam. 13, 15. השנאה אשר שנאה
3 *perf. c. s.:* וּשְׂנֵאָהּ
Dt. 22, 13. ובא אליה ושנאה
Dt. 24, 3. ושנאה האיש האחרון
3 *perf fem.:* שְׂנֵאָה
Ps. 11, 5. ואהב חמס שנאה נפשו
Jes. 1, 14. שנאה נפשי
2 *perf. m.:* שָׂנֵאתָ
Ps. 5, 6. שנאת כל־פעלי און
Ps. 50, 17. ואתה שנאת מוסר
Ez. 35, 6. דם שנאת ודם ירדפך
2 *perf.:* שָׂנֵאת
Ez. 16, 37. על כל־אשר שנאת
Ez. 23, 28. ביד אשר שנאת
2 *perf. c. s.:* שְׂנֵאתָנִי
Jud. 14, 16. שנאתני ולא אהבתני
2 *prf. c. s.:* שְׂנֵאתָהּ
Jud. 15, 2. כי־שנא שנאתה
1 *perf.:* שָׂנֵאתִי
Ps. 26, 5. שנאתי קהל מרעים
Ps. 31, 7. שנאתי השמרים
Ps. 101, 3. עשה־סטים שנאתי
Ps. 119, 104. שנאתי ׀ כל־ארח שקר
Ps. 119, 113. סעפים שנאתי
Ps. 119, 128. כל־ארח שקר שנאתי
Ps. 119, 163. שקר שנאתי ואתעבה
Prv. 5, 12. איך שנאתי מוסר
Prv. 8, 13 ופי תהפכות שנאתי
Jer. 44, 4 התעבה הזאת אשר שנאתי
Am. 5, 21. שנאתי מאסתי חגיכם
Am. 6, 8. וארמנתיו שנאתי
Zach. 8, 17. כל־אלה אשר שנאתי
Mal. 1, 3. ואת־עשו שנאתי
1 *perf.:* וְשָׂנֵאתִי
Eccl. 2, 17. ושנאתי את־החיים
Eccl. 2, 18 ושנאתי אני את־כל־עמלי
1 *perf. c. s.:* שְׂנֵאתִיו
1 Reg. 22, 8. ואני שנאתיו
1 *prf. c. s.:* שְׂנֵאתִיהוּ
2 Chr. 18, 7. ואני שנאתיהו
1 *perf. c. s.:* שְׂנֵאתִיהָ
Jer. 12, 8. על־כן שנאתיה
1 *perf. c. s.:* שְׂנֵאתִים
Ps. 139, 22. תכלית שנאה שנאתים
Hos. 9, 15. כי־שם שנאתים
3 *perf. pl.:* שָׂנְאוּ
Prv. 1, 29. כי־שנאו דעת
Am. 5, 10. שנאו בשער מוכיח
3 *pl. c. suff.:* שְׂנָאוּנִי
Ps. 25, 19. ושנאת חמס שנאוני
pl. c. suff.: שְׂנָאֻהוּ
Prv. 19, 7. כל־אחי־רש ׀ שנאהו
2 *perf. pl.:* שְׂנֵאתֶם
Gn. 26, 27. ואתם שנאתם אתי
Jud. 11, 7. הלא אתם שנאתם אתי
part. masc.: שׂוֹנְאָא *sg.*
Dt. 4, 42. 19, 4. והוא לא־שנא לו
Dt. 19, 6. כי לא שנא הוא לו
Dt. 19, 11. איש שנא לרעהו
Jos. 20, 5. ולא־שנא הוא לו
Job. 34, 17. שונא משפט יחבוש
Ps. 106, 10. ויושיעם מיד שונא
Ps. 120, 6. עם שונא שלום
Prv. 13, 24. חושך שבטו שונא בנו
Prv. 15, 10. שונא תוכחת ימות
Prv. 26, 24. בשפתו ינכר שונא
Prv. 28, 16. שנאי בצע יאריך ימים
Prv. 29, 24. חולק עם־גנב שונא נפשו
Jes. 61, 8. שנא גזל
part. masc.: וְשׂוֹנְאָא *sg.*
Prv. 11, 15. ושונא תוקעים בטח
Prv. 12, 1. ושונא תוכחת בער
Prv. 15, 27. ושנא מתנת יחיה
part. m. c. s.: לְשׂוֹנְאוֹ
Dt. 7, 10. לא יאחר לשנאו
part. c. suff.: שׂוֹנַאֲךָ
Ex. 23, 5. כי־תראה חמור שנאך
Prv. 25, 21. אם־רעב שנאך
part. pl. constr.: שׂוֹנְאֵי
Ex. 18, 21. אנשי אמת שנאי בצע
Ps. 129, 5. כל שנאי ציון
Mich. 3, 2. שנאי טוב ואהבי רעה
part. pl. constr.: וְשׂוֹנְאֵי
Ps. 34, 22. ושנאי צדיק יאשמו
part. pl. constr.: וּלְשׂוֹנְאֵי
2 Chr. 19, 2. ולשנאי ר״י תאהב
part. pl. c. s.: שׂוֹנְאֵי
Ps. 35, 19. שנאי חנם יקרצו־עין
Ps. 38, 20. ורבו שנאי שקר
Ps. 69, 5. שנאי חנם
Ps. 86, 17. ויראו שנאי ויבשו
part. pl. c. s.: שׂוֹנְאָי *p.*
Ps. 41, 8. יתלחשו כל־שנאי
part. pl. c. s.: בְּשׂוֹנְאָי
Ps. 118, 7. ואני אראה בשנאי
part. pl. c. s.: לְשׂוֹנְאָי
Ex. 20, 5. ועל־רבעים לשנאי

Dt. 5, 9. ועל־רבעים לשנאי
part. pl. c. s.: מְשַׂנְאָי *p.*
Ps. 9, 14. ראה עניי משנאי
part. pl. c. s.: מְשַׂנְאָי
2 S. 22, 18. משנאי כי אמצו ממני
Ps. 69, 15. אנצלה משנאי
part. pl. c. s.: וּמְשַׂנְאָי
Ps. 18, 18. ומשנאי כי־אמצו ממני
part. pl. c. s.: שֹׂנְאֵינוּ
Ex. 1, 10. ונוסף גם־הוא על־שנאינו
part. pl. c. s.: שֹׂנְאֶיךָ
Dt. 7, 15. ונתנם בכל־שנאיך
Dt. 30, 7. ועל־שנאיך אשר רדפוך
2 Sam. 19, 6. לאהבה את־שנאיך
2 Chr. 1, 11. ואת נפש שנאיך
Job. 8, 22. שנאיך ילבשו־בשת
Ps. 21, 9. ימינך תמצא שנאיך
pl. c. suff.: שֹׂנְאֵיכֶם
Lev. 26, 17. ורדו בכם שנאיכם
Jes. 66, 5. אמרו אחיכם שנאיכם
pl. c. suff.: שֹׂנְאֵיהֶם
Ps. 106, 41. וימשלו בהם שנאיהם
pl. c. suff.: בְּשׂוֹנְאֵיהֶם
Esth. 9, 1. היהודים המה בשנאיהם
Esth. 9, 5. ויעשו בשנאיהם כרצונם
Esth. 9, 16. והרוג בשנאיהם
part. pl. c. s.: שׂוֹנְאָיו
Gn. 24, 60. את שער שנאיו
prt. pl. c. s.: לְשֹׂנְאָיו
Dt. 7, 10. ומשלם לשנאיו אל־פניו
v. pl. f. c. s.: שְׂנֵאָתֶיהָ
Ez. 16, 27. ואתנך בנפש שנאתיך
p. p. pl. constr.: שְׂנֵאֵי *Q'ri.*
2 Sam. 5, 8. שנאו נפש דוד
part. f. sg.: שְׂנוּאָה
Gn. 29, 31. כי־שנואה לאה
Gn. 29, 33. כי־שנואה אנכי
Dt. 21, 15. והאחת שנואה
Prv. 30, 23. תחת שנואה כי תבעל
part. f. sg.: וְשָׂנוּאָה
Jes. 60, 15. עזובה ושנואה
part. f. sg.: הַשְּׂנוּאָה
Dt. 21, 16. על־פני בן־השנואה הבכר
Dt. 21, 17. הבכר בן־השנואה יכיר
part. f. sg.: וְהַשְּׂנוּאָה
Dt. 21, 15. האהובה והשנואה
inf. abs.: שָׂנֹא
Jud. 15, 2. כי־שנא שנאתה
inf. constr.: שְׂנֹא
Gn. 37, 5. 8. ויוספו עוד שנא אתו
inf. constr.: לִשְׂנֹא
Ps. 36, 3. למצא עונו לשנא
Ps. 105, 25. הפך לבם לשנא עמו
Eccl. 3, 8. ועת לשנא
inf. constr.: וְלִשְׂנֹא
2 Sam. 19, 7. ולשנא את־אהביך
inf. constr.: שְׂנֹאת
Prv. 8, 13. יראת י״י שנאת רע
impt. pl.: שִׂנְאוּ
Ps. 97. 10. אהבי י״י שנאו־רע
Am. 5, 15. שנאו־רע ואהבו טוב
1 imperf.: אֶשְׂנָא
Ps. 139, 21. משנאיך י״י אשנא
2 imperf.: תִּשְׂנָא
Lev. 19, 17. לא־תשנא את־אחיך
2 imperf.: וַתִּשְׂנָא
Ps. 45, 8. ותשנא רשע
3 imperf: יִשְׂנָא
Prv. 13, 5. דבר־שקר ישנא צדיק
Prv. 26, 28. לשון־שקר ישנא
3 impf. c. s.: יִשְׂנָאֶךָּ
Prv. 9, 8. אל־תוכח לץ פן־ישנאך

3 impf. c. s.: וַיִּשְׂנָאֶהָ
Dt. 22, 16. לאיש הזה לאשה וישנאה
2 Sam. 13, 15. וישנאה אמנון
3 impf. pl. c. s.: יִשְׂנָאוּךָ
Prv. 1, 22. וכסילים ישנאו־דעת
Prv. 29, 10. אנשי דמים ישנאו־תם
3 impf. pl.: וַיִּשְׂנָאוּהוּ
Gn. 37, 4. וישנאו אתו
Nif-al: נִשְׂנָא
3 imperf.: יִשָּׂנֵא
Prv. 14, 17. ואיש מזמות ישנא
Prv. 14, 20. גם־לרעהו ישנא רש
Pi-el: שִׂנֵּא
part. c. s.: מְשַׂנְּאִי
Job. 31, 29. אם־אשמח בפיד משנאי
Ps. 55, 13. משנאי עלי הגדיל
p. pl. constr.: מְשַׂנְּאַי
Ps. 81, 16. משנאי י״י יכחשו־לו
prt. pl. c. s.: מְשַׂנְּאָי
2 Sam. 22, 41. משנאי ואצמיתם
Prv. 8. 36. כל־משנאי אהבו מות
prt. pl. c. s.: וּמְשַׂנְּאָי
Ps. 18, 41. ומשנאי אצמיתם
prt. pl. c. s.: וְלִמְשַׂנְּאָי
Dt. 32, 41. ולמשנאי אשלם
prt. p. c. s.: וּמְשַׂנְּאֵינוּ
Ps. 44, 8. ומשנאינו הבישות
Ps. 44, 11. ומשנאינו שסו למו
prt. p. c. s.: מְשַׂנְּאֶיךָ
Num. 10, 35. וינסו משנאיך מפניך
Ps. 139, 21. משנאיך י״י אשנא
p. pl. c. s.: וּמְשַׂנְּאֶיךָ
Ps. 83, 3. ומשנאיך נשאו ראש
prt. pl. c. s.: מְשַׂנְּאָיו
Ps. 68, 2. וינוסו משנאיו מפניו
p. pl. c. s.: וּמְשַׂנְּאָיו
Dt. 33, 11. ומשנאיו מן־יקומון
Ps. 89, 24. ומשנאיו אגוף
שְׂנֵא
נלקחי כמו נענבי, נלי תפכת המונן.
v. aram., ab hebraico nil discrepans. LXX. *μισεῖν.*
p. pl. c. suff.: לְשֹׂנְאֶיךָ
Dan. 4, 16. חלמא לשנאיך
שִׂנְאָה
ע״כ ומופנעי, ומוכנו מעניימ [מקסק], ומוק נתמנותו מתקור על קל.
n. f. abstr., odium, malevolentia, aversatio. LXX. *μῖσος (μισεῖν), ἔχθρα.*
2 Sam. 13, 15. אמנון שנאה גדולה
Ps. 109, 3. ודברי שנאה סבבוני
Ps. 139, 22. תכלית שנאה שנאתים
Prv. 10, 12. שנאה תעורר מדנים
Prv. 10, 18. מכסה שנאה שפתי־שקר
Prv. 26, 26. תכסה שנאה במשאון
Eccl. 9, 1. גם־אהבה גם־שנאה
וְשִׂנְאָה
Ps. 109, 5. ושנאה תחת אהבתי
Prv. 15, 17. משור אבוס ושנאה־בו
הַשִּׂנְאָה
2 Sam. 13, 15. כי גדולה השנאה
בְּשִׂנְאָה
Num. 35, 20. ואם־בשנאה יהדפנו
Ez. 23, 29. ועשו אותך בשנאה
constr.: וְשִׂנְאַת
Ps. 25, 19. ושנאת חמס שנאוני
constr.: בְּשִׂנְאַת
Dt. 1, 27. בשנאת י״י אתנו
cum suff.: מִשְׂנַאְתֵּיךְ
Ez. 35, 11. עשית משנאתיך בם

cum suff.: וּמִשְׂנַאְתּוֹ
Dt. 9, 28. ומשנאתו אותם הוציאם
cum suff.: שִׂנְאָתָם
Eccl. 9, 6. אהבתם גם־שנאתם
שָׂנְיָא
ת״ו, גויל כיכוכי פעולי״, ולנקני שְׂנִיאָה, לומר כעטס [פעהמסקסע].
adj. m. part. pass. (f. שְׂנִיאָה), exosus. LXX. *μισούμενος.*
adj. fem. sg.: לַשְּׂנִיאָה
Dt. 21, 15. הבן הבכר לשניאה
שְׂנָאן
v. s. r. שָׂנֵהּ *p.* 1181.
שְׁנַב
פ״כ, ול״ע כ״ק נגוד אֶשְׁנַב, ומוכנו לכוס וקשור וסניכס ולניבס, ול״כ נדמיון לל מעכס קרן, לשר מתנו חָנֵהּ מעס, ולל מעכס לרכ, לשר מתנו שָׁבְנֵהּ, ולל שכס שנך, לשר מתנו אֶרְבֵּהּ, נדנר, נכלס עשות הפעולס שכית, ובמונן זס כמפעל הפעולי״. כ׳ היות מעכס ונכדל מהקודס, לומר היות שכי לו, כי יסוד מעכיות הכס הסכדל מן הלקח, לל יתערב עמו לקניכס והכללה לקח [לכדעכס, פערעיצדען ויין]. לכן ג״כ מהעתקות ענמו, ומוכיס הלנון מתעתקיס בדעתס ובמעשיהס, וכן מוכן מכנד שְׁנֵהּ קלוף ומתכס והעתקות, ל״מ מעכוי המלכוזיס ושכוי הפכיס וכדומה, וכן מהתפעל כדרך נכיכו. ודע קורל כעיס לל״ק הפעל שמיי מן שכיס, לקן עוד הדנר נספק.
v. intr. (impf. יִשְׁנֶה, semel יִשְׁנָא, cum *Alef*, quod exhibet etiam n. deriv. שִׁנְאָן), repetere, iterare, facere aliquid secundum, seq. acc. vel בְּ rei iteratae. Inde *Ni.*, repeti. 2) alterum, aliud, varium, diversum esse, seq. מִן, etiam varium esse in semet ipso h. e. inconstan-

tem, perfidum (Misle 24, 21.). *Pi.* (semel שִׁנָּא 2 Reg. 25, 29.), mutare, commutare, immutare (jus h. e. contra agere, transgredi), deformare, veluti faciem aut mentem h. e. amentiam simulare. *Hitpa.* alium se fingere, alium habitum assumere, de personato. Dubium est, utrum hoc v. pro denumerali habendum sit, necne. Cognatum mihi videtur cum hoc verbo v. זָנָה, quod supra comparatione exotica explicandum putavimus, vi combinandi, conjugandi, consociandi, coëundi, cujus forma emollita, sibilo demto, est חָנָה (חָזָנָה = חָנָה Hos. 8, 10.). Commutatio literarum *Zain*, *Sin* et *Tau* innumeris exemplis confirmatur, veluti שִׁלְהֵב et זִלְהֶבֶת (inflammare, conflagrare), זָרַח et arab. *śaraqa* (*śarq* = זְרִיחַת הַחַמָּה, *mašriq* = מִזְרָח, der Orient), נָזַל et נָשַׁל (exire, emanare, exuere), מִתִּירַתְעֵב (Jes. 8, 13.) et מְזֵר רָעֵב (Dt. 32, 24.), quae dictiones tantum pronunciationis, non significationis varietates exhibent. LXX. *δευτεροῦν, ἀλλοιοῦν, διαφέρειν, ὑπερ-; ὑπερέχειν, ἀναστρέφειν, προστιθέναι, δευτέρως;* inf. שְׁנוֹת, *ἀλλοίωσις;* partic.: ἄξαλλος; *Pi. ἀλλάσσειν, ἀθετεῖν; χρᾶσθαι, ἐφιστάναι.*

3 perf.: שָׁנָה
2 Sam. 20, 10. ולא־שנה לו וימת
1 perf.: שָׁנִיתִי
Mal. 3, 6. אני י״י לא שניתי
part. masc.: שׁוֹנֶה *sg*
Prv. 26, 11. כסיל שונה באולתו
part. masc.: וְשֹׁנֶה *sg.*
Prv. 17, 9. ושנה בדבר מפריד אלוף
part. m. pl.: שׁוֹנִים
Esth. 1, 7. וכלים מכלים שונים
Prv. 24, 21. עם־שונים אל־תתערב
impt. pl.: שְׁנוּ
1 Reg. 18, 34. ויאמר שנו וישנו
1 imperf.: אֶשְׁנֶה
1 Sam. 26, 8. פעם אחת ולא אשנה לו
2 imperf. pl.: תִּשְׁנוּ
Neh. 13, 21. אם־תשנו יד
3 imperf.: יִשְׁנוּ
Job. 29, 22. אחרי דברי לא ישנו
3 imperf.: וַיִּשְׁנוּ
1 Reg. 18, 34. ויאמר שנו וישנו
part. fem. pl.: שֹׁנוֹת
Esth. 3, 8. ודתיהם שנות
3 imperf.: יִשְׁנָא
Thr. 4, 1. ישנא הכתם הטוב
Pi-el: שִׁנָּה
3 perf.: וְשִׁנָּה
Jer. 52, 33. ושנה את בגדי כלאו
3 perf.: וַיְשַׁנֵּא
2 Reg. 25, 29. ושנא את בגדי כלאו
part. masc.: מְשַׁנֶּה *sg.*
Job. 14, 20. משנה פניו ותשלחהו
inf. constr.: לְשַׁנּוֹת
Jer. 2, 36. לשנות את־דרכך
inf. c. suff.: בְּשַׁנּוֹתוֹ
Ps. 34, 1. בשנותו את־טעמו
1 imperf.: אֲשַׁנֶּה
Ps. 89, 35. ומוצא שפתי לא אשנה
3 imperf.: וַיְשַׁנֶּה
Prv. 31, 5. וישנה דין כל־בני־עני

3 *imperf.:* וַיִּשְׁנֹ֫ו
1 Sam. 21, 14. וישנו את־טעמו
3 *impf. c. s.:* וַיִּשְׁנֶ֫ה
Esth. 2, 9. וישנה ואת־נערותיה
Pu-al: שֻׁנָּה
3 *imperf.:* יְשֻׁנֶּ֫א
Eccl. 8, 1. ועז פניו ישנא
Hitpa-el: הִשְׁתַּנָּה
2 *perf. f.:* וְהִשְׁתַּנְּתִי
1 Reg. 14, 2. קומי נא והשתנית
Nif-al: נִשְׁנָה
inf. constr.: הִשָּׁכַח
Gn. 41, 32. ועל השנות החלום

שְׁנַיִם

סם מספרי זוגי וכר [לפצר יקידו שְׁנַי, מן זנכס הפעל], והסימן שְׁנֵי ולנקבי׳ שְׁתַּיִם מן שְׁנָתַיִם הסקנר, שנעשה ממנו לק״כ אֶשְׁנֵיִם, אֶשְׁתַּיִם, שְׁתַּיִם, והסימן שְׁתֵּי, ולפעמים נקסרון הדגוש מִשְׁתֵּי [שופט׳ י״ו כ״ח], ולפני העצרות נשניסס שְׁנֵים, שְׁתֵּים, מלמצעית כין כפרד וכסימן. מוכנו שני לקדים משוכים זה מזה, שלא יקדקדו לקקדות לקק [נוויק], ומזה לק״כ וזנ [פסלנר], ול״כ מן הפעל זנכס לעיל, ולא רקזי. ודע קורק שהפעל זָנָה יקדקד נקפנר עם שָׁנָה גזיר זנכס, לומר הודוג [ויך פסלנרען], נקלוף ויין נשין, ע״ד זַלַּגְתֶּם־שִׁלְהֵב, נָשַׁל־נָזַל, שֶׁרֵשׁ נעדני נדומס לעדני זָרַח, מִתְיַדֵּעַ [ישעי׳ ס׳, י״ג], כמו מְזֻיָּר [מ״ת ל״ג כ״ד], ומזה נקפנר ג״כ הקלוף עם סיזו, כי תָּנָה, תִּתְנֶה [הושע ק׳, י׳] כמו זָנָה, חֲזָנָה [שם ל׳, י״ג; ס׳, ג׳].

num. dual. m. (a sing. שְׁנַי, ut plerisque videtur, a v. שָׁנָה; c. שְׁנֵי; du. f. שְׁתַּיִם abbrev. ex אֶשְׁנָתַיִם, unde postmodo factum est אֶשְׁתַּיִם, quam formam Judaei orientales servarunt, שְׁתֵּי, c. שְׁתֵּי, interdum ejecto *Dages*, velut מִשְׁתֵּי Jud. 16, 28., ante decenarium: שְׁנֵים, שְׁתֵּים, formâ inter absolutam et constructivam intermedia), duo, pars. compar rerum duarum, quocum cohaeret v. שָׁנָה. LXX. διάφορος, διπλοῦς, δύο, δεύτερος, ζεῦγος; שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַמָּה δωδεκάπηχυς; פִּי שְׁנַיִם, διπλόος; שְׁנֵי פְּיוֹת δίστομος.

שנים מכל תביא אל־התבה Gn. 6, 19.
שנים מכל יבאו אליך Gn. 6, 20.
שנים איש ואשתו Gn. 7, 2.
שנים שנים באו אל־נח Gn. 7, 9.
אל־התבה שנים שנים Gn. 7, 15.
כי שנים ילדה־לי אשתי Gn. 44, 27.
עד־שה חיים שנים ישלם Ex. 22, 3.
ישלם שנים לרעהו Ex. 22, 8.
שנים כרבים זהב Ex. 25, 18.
ואילם שנים תמימם Ex. 29, 1.
שנים ליום Ex. 29, 38.
שנים ושלשים אלף Num. 1, 35. 2, 21.
שנים ששים אלף Num. 1, 39. 2, 26.
שנים ועשרים אלף Num. 3, 39. 3, 43.
ולזבח השלמים בקר שנים Nu. 7, 17. 23. 29. 35. 41. 47. 53. 59. 65. 71. 77. 83.
שנים ועשרים אלף Num. 26, 14
שנים וחמשים אלף Num. 26, 34.
שנים ושלשים אלף Num. 26, 37.
חמימים שנים ליום Num. 28, 3.
פרים בני־בקר שנים Num. 28, 11.
ובקר שנים ושבעים אלף Nu. 31, 33.
שנים ושלשים אלף Num. 31, 35.
ומכסם לוֹ׳ שנים ושבעים Nu. 31, 38.
שנים ושלשים נפש Num. 31, 40.

על־פי ׀ שנים עדים Dt. 17, 6.
יכיר לתת לו פי שנים Dt. 21, 17.
שנים אנשים מרגלים Jos. 2, 1.
שנים חדשים Jud. 11, 37.
שנים חדשים Jud. 11, 38.
ויהי מקץ ׀ שנים חדשים Jud. 11, 39.
שנים ועשרים אלף איש Jud. 20, 21.
ולא נשארו־בם שנים יחד 1 S. 11, 11.
שנים חדשים בביתו 1 Reg. 5, 28.
עמדים שנים 1 Reg. 7, 41.
ויתנו־לנו שנים פרים 1 Reg. 18, 23.
מאתים שנים ושלשים 1 Reg. 20, 15.
והושיבו שנים אנשים 1 Reg. 21, 10.
פי־שנים ברוחך אלי 2 Reg. 2, 9.
שנים שלשה סריסים 2 Reg. 9, 32.
העמודים שנים 2 Reg. 25, 16.
שנים ושלשים אלף 1 Chr. 19, 7.
לגמול שנים ועשרים 1 Chr. 24, 17.
ולאספים שנים שנים 1 Chr. 26, 17.
ארבעה למסלה שנים 1 Chr. 26, 18.
כרובים שנים 2 Chr. 3, 10.
לפני הבית עמודים שנים 2 Chr. 3, 15.
שנים טורים הבקר 2 Chr. 4, 3.
עמודים שנים 2 Chr. 4, 12.
שנים טורים רמונים 2 Chr. 4, 13.
הקץ לימים ׀ שנים 2 Chr. 21, 19.
שנים חמודת כזהב Esr. 8, 27.
אם־ישכבו שנים Eccl. 4, 11.
שנים שלשה גרגרים Jes. 17, 6.
העמודים ׀ שנים Jer. 52, 20.
שים־לך ׀ שנים דרכים Ez. 21, 24.
שנים שלחנות מפו Ez. 40, 39.
חצפונה שנים שלחנות Ez. 40, 40.
השער שנים שלחנות Ez. 40, 40.
שנים אחרים עמדים Dan. 12, 5.
הילכו שנים יחדו Am. 3, 3.
פי־שנים בה יכרתו Zach. 12, 8.

du.: שְׁנָיִם *p.*

במצרים נפש שנים Gn. 46, 27.
ישלם שנים Ex. 22, 6.
ואילם שנים Lev. 23, 18.
אילם שנים Num. 29, 13. 20. 23. 26. 29. 32
אילם שנים Num. 29, 17.
ימים שנים 2 Sam. 1, 1.
ולאספים שנים שנים 1 Chr. 26, 17.

du.: וּשְׁנָיִם

ושנים יניסו רבבה Dt. 32, 30.
עשרים ושנים אלף Jud. 7, 3.
ארבעים ושנים אלף Jud. 12, 6.
ושנים נבלי־יין 1 Sam. 25, 18.
עשרים־ושנים אלף 2 Sam. 8, 5.
בקר עשרים ושנים אלף 1 Rg. 8, 63.
ושנים ארות 1 Reg. 10, 19.
ושלשים ושנים מלך אתו 1 Rg. 20, 1.
שלשים־ושנים מלך 1 Reg. 20, 16.
אשר־לו שלשים ושנים 1 Reg. 22, 31.
ארבעים ושנים איש 2 Reg. 10, 14.
עשרים ושנים־אלף 1 Chr. 7, 2. 7. 18, 5.
ששים ושנים לעבד אדם 1 Chr. 26, 8.
הבקר עשרים ושנים אלף 2 Chr. 7, 5.
ושנים ארות 2 Chr. 9, 18.
לחמשים ושנים יום Neh. 6, 15.
ושנים ממשפחה Jer. 3, 14.
ושנים שלחנות מפה Ez. 40, 39.
ושנים פנים לכרוב Ez. 41, 18.
ושבעים ששים ושנים Dan. 9, 25.
ששים ושנים Dan. 9, 26.
ושנים זתים עליהם Zach. 4, 3.

du.: הִשְׁנַיִם *p.*

שרים עשרים ושנים 1 Chr. 12, 28.
מאה שבעים ושנים Esr. 2, 3.
שלש מאות שבעים ושנים Esr. 2, 4.
שש מאות ארבעים ושנים Esr. 2, 10.
מאתים ועשרים ושנים Esr. 2, 12.
ארבעים ושנים Esr. 2, 24.
מאה עשרים ושנים Esr. 2, 27.
חמשים ושנים Esr. 2, 29.
אלף חמשים ושנים Esr. 2, 37.
תשעים ושנים Esr. 2, 58.
שש מאות חמשים ושנים Esr. 2, 60.
מאה ושבעים ושנים Neh. 7, 8.
שלש מאות שבעים ושנים Neh. 7, 9.
שש מאות חמשים ושנים Neh. 7, 10.
שלש מאות עשרים ושנים Neh. 7, 17.
ארבעים ושנים Neh. 7, 28.
אחד חמשים ושנים Neh. 7, 33.
אלף חמשים ושנים Neh. 7, 40.
תשעים ושנים Neh. 7, 60.
שש מאות ארבעים ושנים Neh. 7, 62.
עשרים ישנים Neh. 11, 12.
מאתים ארבעים ושנים Neh. 11, 13.
מאה שבעים ושנים Neh. 11, 19.
שלשים ושנים Jer. 52, 29.

du.: הַשְׁנַיִם

טובים השנים מן־האחד Eccl. 4, 9.
השנים יעמדו נגדו Eccl. 4, 12.

du.: בִּשְׁנַיִם

בשנים עבתים חדשים Jud. 15, 13.

du.: בִּשְׁנָיִם *p.*

במות בשנים Num. 13, 23.

du.: בַּשְׁנַיִם

בשנים נכבד 1 Chr. 11, 21.

du.: לִשְׁנַיִם

ויקרעם לשנים קרעים 2 Reg. 2, 12.
לשנים ועשרים 1 Chr. 25, 29.
לא־ליום אחד ולא לשנים Esr. 10, 13.
העגל אשר כרתו לשנים Jer. 34, 18.

du.: לִשְׁנַיִם *p.*

הילד החי לשנים 1 Reg. 3, 25.

du.: וְלִשְׁנַיִם

ולשנים האנשים Jos. 6, 22.

constr.: שְׁנֵי

שנים־עשר נשיאם יוליד Gn. 17, 20.
שנים־עשר נשיאם Gn. 25, 16.
בני־יעקב שנים עשר Gn. 35, 22.
שנים עשר עבדיך Gn. 42, 13.
שנים־עשר אנחנו Gn. 42, 32.
שבטי ישראל שנים עשר Gn. 49, 28.
שנים עשר איש Num. 1, 44
ביום שנים־עשר יום Num. 7, 78.
מזרקי־כסף שנים עשר Num. 7, 84.
שנים עשר פרים Num. 7, 87.
אילם שנים־עשר Num. 7, 87.
כבשים בני־שנה שנים עשר Nu. 7, 87.
ושעירי עזים שנים עשר Num. 7, 87.
שנים עשר מטות Num. 17, 17. 21.
שנים־עשר אלף חלוצי צבא Nu. 31, 5.
שנים עשר אנשים Dt. 1, 23.
שנים עשר אנשים Jos. 4, 2.
אל־שנים העשר איש Jos. 4, 4.
שנים עשר אלף Jos. 8, 25.
שנים־עשר אלף איש Jos. 21, 10.
שנים עשר לבנימן 2 Sam. 2, 15.
שנים־עשר אלף איש 2 S. 10, 6. 17, 1.
שנים עשר נצבים 1 Reg. 4, 7.
ואת־הבקר שנים־עשר 1 Reg. 7, 44.
שנים עשר קרעים 1 Reg. 11, 30.
שנים־עשר צמדים לפניו 1 Rg. 19, 9.
לוקים שנים עשר 1 Chr. 24, 12.
ובניו שנים עשר 1 Chr. 25, 9.
בניו ואחיו שנים עשר 1 Chr. 25, 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31.
עומד על־שנים עשר בקר 2 Chr. 4, 4.
הבקר שנים־עשר 2 Chr. 4, 15.
משרי הכהנים שנים עשר Esr. 8, 24.
פרים שנים־עשר Esr. 8, 35.
צפירי חטאת שנים עשר Esr. 8, 35.
מאה שנים עשר Neh. 7, 24.
שנים עשר חדש Esth. 2, 12.
לחדש שנים־עשר Esth. 3, 7.
לחדש שנים־עשר Esth. 3, 13. 8, 12.
שנים עשר אלף Ps. 60, 2.
והבקר שנים־עשר Jer. 52, 20.

constr.: וּשְׁנֵים

ושנים עשר מעבדי דוד 2 Sam. 2, 15.
ושנים־עשר אלף פרשים 1 Reg. 5, 6. 10, 26.
ושנים עשר אריים 1 Reg. 10, 20.
מאתים ושנים עשר 1 Chr. 9, 22.
מאה ושנים עשר 1 Chr. 15, 10.
ושנים־עשר אלף פרשים 2 Chr. 1, 14.
ושנים עשר אריות 2 Chr. 9, 19.
שמנה מאות ושנים עשר Esr. 2, 6.
מאה ושנים עשר Esr. 2, 18.

constr.: הַשְּׁנֵים

השנים עשר 1 Chr. 25, 19. 27, 15.

constr.: בִּשְׁנֵים

והוא בשנים העשר 1 Reg. 19, 19.
בשנים עשר חדש 2 Reg. 25, 27.
בשנים עשר לחדש Esr. 8, 31.
בשנים עשר חדש Jer. 52, 31.
בשנים עשר לחדש Ez. 29, 1.

constr.: וּבִשְׁנֵים

ובשנים עשר חדש Esth. 9, 1.

constr.: לִשְׁנֵים

לשנים עשר שבטי ישראל Ex. 24, 4.
לשנים עשר שבט Ex. 39, 14.
לשנים עשר נתחים Jud. 19, 29.
לשנים עשר החדש 1 Chr. 27, 15.

constr.: שְׁנֵי

שני המארת הגדלים Gn. 1, 16.
ולעבר ילד שני בנים Gn. 10, 25.
שני המלאכים סדמה Gn. 19, 1.
ויקח את־שני נעריו Gn. 22, 3.
שני גיים בבטנך Gn. 25, 23.
שני גדיי עזים טבים Gn. 27, 9.
ויקחו שני בני־יעקב Gn. 34, 25.
על שני סריסיו Gn. 40, 2.
וליוסף ילד שני בנים Gn. 41, 50.
את־שני בני תמית Gn. 42, 37.
ויקח את־שני בניו עמו Gn. 48, 1.
ועתה שני־בניך Gn. 48, 5.
והנה שני־אנשים Ex. 2, 13.
שני העמר לאחד Ex. 16, 22.
ואת שני בניה Ex. 18, 3.
הכרבים על־שני קצותיו Ex. 25, 19.
מבין שני הכרבים Ex. 25, 22
וכפתר תחת־שני הקנים Ex. 25, 35 (ter). 37, 21.
אדנים תחת־הקרש Ex. 26, 19. 25. 36, 24. 26.
שני אדנים תחת הקרש Ex. 26, 21.
אל־שני קצתיו Ex. 28, 7.
על־שני קצות החשן Ex. 28, 23.
על־שני קצות Ex. 28, 26.
ואת שני האילם Ex. 29, 3.
תעשה על־שני צדיו Ex. 30, 4.
שני לחת העדת Ex. 31, 18.
פסל־לך שני־לחת אבנים Ex. 34, 1.
ויפסל שני־לחת אבנים Ex. 34, 4.
ויקח בידו שני לחת Ex. 34, 4.
שני אדנים שני אדנים Ex. 36, 30.
ויעש שני כרבים זהב Ex. 37, 7.
על שני צדיו Ex. 37, 27.
על־שני קצוותו חבר Ex. 39, 4.
על־שני קצות החשן Ex. 39, 16.
וישימו על־שני קצות Ex. 39, 19.
או־שני בני־יונה Lev. 5, 7. 12, 8. 14, 22. 15, 14. 29.
ואת שני האילים Lev. 8, 2.
שני־כבשים Lev. 14, 10.
או שני בני יונה Lev. 14, 22.
שני בני אהרן Lev. 16, 1.
שני־שעירי עזים Lev. 16, 5.

ולקח את־שני השעירם Lev. 16, 7.
על־שׁני השעירם Lev. 16, 8.
ומנחתו שני עשרנים Lev. 23, 13.
שני עשרנים סלת Lev. 23, 17.
על־שני כבשים Lev. 23, 20.
שני עשרנים Lev. 24, 5.
או שני בני יונה Num. 6, 10.
על־שני הנשאים Num. 7, 3.
מבין שני הכרבים Num. 7, 89
וישארו שני־
אנשים ׀ במחנה Num. 11, 26.
סלת שני עשרנים Num. 15, 6.
שני־כבשים בני־שנה
תמימם Num. 28, 9.
שני עשרנים לאיל האחד Nu. 28, 28. 29, 9.
שני עשרנים לאיל Num. 29, 3.
שני עשרנים לאיל האחד Nu. 29, 14.
שני המטות וחצי המטה Nu. 34, 15.
מיד שני מלכי האמרי Dt. 3, 8.
על־שני לחות אבנים Dt. 4, 13.
שני מלכי האמרי Dt. 4, 47.
ויכתבם על־שני לחת Dt. 5, 19.
את־שני לחות האבנים Dt. 9, 10.
את־שני לחת Dt. 9, 11.
פסל־לך שני־לוחת Dt. 10, 1.
על־פי ׀ שני עדים Dt. 19, 15.
ועמדו שני־האנשים Dt. 19, 17.
את־שני האנשים ותצפנו Jos. 2, 4.
וישבו שני האנשים Jos. 2, 23.
שני עשר איש Jos. 3, 12.
נחלת שני המטות Jos. 14, 3.
שני מטות מנשה ואפרים Jos. 14, 4.
מאת שני השבטים Jos. 21, 16.
שני מלכי האמרי Jos. 24, 12.
ולה שני פיות Jud. 3, 16.
וילכדו שני־שרי מדין Jud. 7, 25.
את־שני ׀ מלכי מדין Jud. 8, 12.
שני הזנבות בתוך Jud. 15, 4.
את־שני ׀ עמודי התוך Jud. 16, 29.
ושם שני־בניו Ruth 1, 2.
ושם שני בני־עלי 1 Sam. 1, 3.
אל־שני בניך 1 Sam. 2, 34.
ושם שני בני־עלי 1 Sam. 4, 4.
וגם־שני בניך מתו 1 Sam. 4, 17.
ומצאת שני אנשים 1 Sam. 10, 2.
שני־חבלים להמית 2 Sam. 8, 2.
שני אנשים היו בעיר אחת 2 S. 12, 1.
ולשפחתך שני בנים 2 Sam. 14, 6.
שני בניכם אתכם 2 Sam. 15, 27.
שם עמם שני בניהם 2 Sam. 15, 36.
בין־שני השערים 2 Sam. 18, 24.
שני בני רצפה 2 Sam. 21, 8.
את־שני אראל מואב 2 Sam. 23, 20.
ויברחו שני־עבדים 1 Reg. 2, 39.
שני כרובים עצי־שמן 1 Reg. 6, 23.
שני צלעים החלת האחת 1 Rg. 6, 34.
שני העמודים נחשת 1 Reg. 7, 15.
וכתרת על־שני העמודים 1 Rg. 7, 20.
שני טורים הפקעים 1 Reg. 7, 24.
על־שני עשר בקר 1 Reg. 7, 25.
שני־טורים רמנים 1 Reg 7, 42.
רק שני לחות האבנים 1 Reg. 8, 9.
את־שני הבתים 1 Reg. 9, 10.
ויעש שני עגלי זהב 1 Reg. 12. 28.
ויבאו שני האנשים 1 Reg. 21, 13.
שני שרי החמשים 2 Reg. 1, 14.
לקחת את־שני ילדי 2 Reg. 4, 1.
שני־נערים מהר אפרים 2 Reg. 5, 22.
ויתן על־שני נעריו 2 Reg. 5, 23.
ויקחו שני רכב סוסים 2 Reg. 7, 14.
הנה שני המלכים 2 Reg. 10, 4.
שימו אתם שני צברים 2 Reg. 10, 8.
מסכה שנים עגלים 2 Reg. 17, 16.
ולעבר ילד שני בנים 1 Chr. 1, 19.
שני אריאל מואב 1 Chr. 11, 22.
רק שני הלחות 2 Chr. 5, 9.
שני־סריסי המלך Esth. 2, 21. 6, 2.
שני הימים האלה Esth. 9, 27.
שני שדיך כשני עפרים Cant. 4, 5. 7, 4.
מפני שני מלכיה Jes. 7, 16.
שני דודאי תאנים Jer. 24, 1.
שני קצותיו אכלה האש Ez. 15, 4.
בראש שני הדרכים Ez. 21, 26.
את־שני הגוים Ez. 35, 10.
מה־שני הזיתים האלה Zach. 4, 11.
אשר ביד שני צנתרות Zach. 4, 12.
אלה שני בני־היצהר Zach. 4, 14.
מבין שני ההרים Zach. 6, 1.
ואקח־לי שני מקלות Zach. 11, 7.

constr.: וְשֵׁנֵי

ושני צמידים על־ידיה Gn. 24, 22.
ושני לאמים ממעיך Gn. 25, 23.
ואשתך ושני בניה Ex. 18, 6.
ושני אדנים Ex. 26, 19. 21. 25 36, 24. 26
ושני קרשים תעשה Ex. 26, 23.
ושני לחת העדת בידו Ex. 32, 15.
ושני לחת העדת בידי־
משה Ex. 34, 29.
ושני קרשים עשה Ex. 36, 28.
ושני כבשים בני שנה Lev. 23, 19.
ושני עשר בקר עגלה Num. 7, 3
ושני נעריו עמו Num. 22, 22.
ושני עשרנים Num. 28, 9.
ושני עשרנים סלת Num. 28, 12.
ושני עשרנים לאיל תעשו Nu. 28, 20.
ושני לוחת הברית Dt. 9, 15.
ושני הראשים פשטו Jud. 9, 44.
הוא ואשתו ושני בניו Ruth 1, 1.
ותשאר היא ושני בניה Ruth 1, 3.
ושני בני־עלי מתו 1 Sam. 4, 11.
ושני אנשים עמו 1 Sam. 28, 8.
ושני צמקים ויאכל 1 Sam. 30, 12.
ושני אנשים שרי־גדודים 2 S. 4, 2.
ושני קלעים חדלת 1 Reg. 6, 34.
ושני טורים סביב 1 Reg. 7, 18.
ארבעים ושני ילדים 2 Reg. 2, 24.

constr.: בִּשְׁנֵי

ואתפש בשני הלחת Dt. 9, 17.
אשר פגע בשני־אנשים 1 Reg. 2, 32.
בשני חרטים 2 Reg. 5, 23.
בשני־עשר חדש Ez. 32, 1.

constr.: וּבִשְׁנֵי

בד ובשני רעיך Job. 42. 7.

constr.: כִּשְׁנֵי

כשני חשפי עזים 1 Reg. 20, 27.
כשני שדיך כשני עפרים Cant. 4, 5. 7, 4.

constr.: לִשְׁנֵי

ויגד לשני־אחיו בחוץ Gn. 9, 22.
והגמלים לשני מחנות Gn. 32, 8.
הייתי לשני מחנות Gn. 32, 11.
גם לשני האתות האלה Ex. 4, 9.
לשני המקצעת יהיו Ex. 26, 24.
לשני עשר שבט Ex. 28, 21.
לשני המקצעת Ex. 36, 29.
או לשני בני־יונה Lev. 5, 11.
לשני האילם Num. 29, 14.
לשני המלכים האלה Dt. 3, 21.
לשני מלכי האמרי Jos. 2, 10. 9, 10.
לשני־שרי צבאות ישראל 1 Rg. 2, 5.
וקצב אחד לשני הכרבים 1 Rg. 6, 25.
לשני בתי ישראל Jes. 8, 14.
יהיה־עוד לשני גוים Ez. 37. 22.
לשני עשר שבטי ישראל Ez. 47, 13.

constr.: מִשְׁנֵי

משני קצות הכפרת Ex. 25, 18.
משני עבריהם Ex. 32, 15.
משני קצות הכפרת Ex. 37, 7.
משני קצותו Ex. 37, 8.
משני ילדיה ומאישה Ruth 1. 5.
משני זנבות האודים Jes. 7, 4.

cum suff.: שְׁנֵינוּ

ויוכיחו בין שנינו Gn. 31, 37.
אשר נשבענו שנינו 1 Sam. 20, 42.
ישת ידו על־שנינו Job. 9, 33.

cum suff.: שְׁנֵיכֶם

למה אשכל גם־שניכם Gn. 27, 45.

cum suff.: שְׁנֵיהֶם

ויהיו שניהם ערומים Gn. 2, 25.
ותפקחנה עיני שניהם Gn. 3, 7
וישימו על־שכם שניהם Gn. 9, 23.
ויכרתו שניהם ברית Gn. 21, 27.
כי שם נשבעו שניהם Gn. 21, 31.
וילכו שניהם יחדו Gn. 22, 6. 8.
ויחלמו חלום שניהם Gn. 40, 5.
ויקח יוסף את־שניהם Gn. 48, 13.
יבא דבר־שניהם Ex. 22, 8.
תהיה בין שניהם Ex. 22, 10.
מות־יומתו שניהם Lev. 20, 11. 12.
תועבה עשו שניהם Lev. 20, 13
ונכרתו שניהם Lev. 20, 18.
שניהם ׀ מלאים Num. 7, 13. 19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61. 67. 73. 79.
ויצאו שניהם Num. 12, 5.
וידקר את־שניהם Num. 25, 8.
ומתו גם־שניהם Dt. 22, 22.
והוצאתם את־שניהם Dt. 22, 24.
תועבת ה׳ אלהיך גם־
שניהם Dt. 23, 19.
ויאכלו שניהם יחדו
וישתו Jud. 19, 6.
נטות היום ויאכלו שניהם Jud. 19, 8.
וימתו גם־שניהם Ruth 1, 5.
ימותו שניהם 1 Sam. 2, 34.
ויצאו שניהם 1 Sam. 9, 26.
ויגלו שניהם 1 Sam. 14, 11.
ויצאו שניהם השדה 1 Sam. 20, 11.
ויכרתו שניהם ברית 1 Sam. 23, 18.
וינצו שניהם 2 Sam. 14, 6.
וילכו שניהם מהרה 2 Sam. 17, 18.
ויכרתו ברית שניהם 1 Reg. 5, 26.
אם־אעזבך וילכו שניהם 2 Rg. 2, 6.
ויעברו שניהם בחרבה 2 Reg. 2, 8.
ויפרדו בין שניהם 2 Reg. 2, 11.
ויסגר הדלת בעד שניהם 2 Rg. 4, 33.
ויתלו שניהם על־עץ Esth. 2, 23.
תועבת ה׳ גם־שניהם Prv. 17, 15. 20, 10.
ה׳ עשה גם־שניהם Prv. 20, 12.
ופיד שניהם מי יודע Prv. 24, 22.
מאיר ׀ עיני שניהם ה׳ Prv. 29, 13.
שניהם כאחד טובים Eccl. 11, 6.
ובערו שניהם יחדו Jes. 1, 31.
יחדיו נפלו שניהם Jer. 46, 12.
ויצאו שניהם Ez. 21, 24.
תחיה בין שניהם Zach. 6, 13.

du. c. suff.: וּשְׁנֵיהֶם

ושניהם לבדם בשדה 1 Reg. 11, 29.
ושניהם עמדו 2 Reg. 2, 7.
ושניהם המלכים Dan. 11, 27.

du. c. suff.: לִשְׁנֵיהֶם

כן יהיה לשניהם Ex. 26, 24.
כן עשה לשניהם Ex. 36, 29.

du. c. suff.: מִשְּׁנֵיהֶם

כבד משניהם Prv. 27, 3.
וטוב משניהם Eccl. 4, 3.

du. fem.: שְׁתֵּים

שתים ושש שנה Gn. 5, 18. 20.
שתים ושמונים שנה Gn. 5, 26.
שתים ושמנים שנה Gn. 5, 28.
לחם תנופה שתים
ושמת אותם שתים
מערכות Lev. 23, 17.
ערים שתים וחצריהן Lev. 24, 6.
אז תבאנה שתים נשים Jos. 15, 60.
זולתי שתים־אנחנו 1 Reg. 3, 16.
והשבכות שתים 1 Reg. 3, 18.
1 Reg. 7, 41.

בשנת שתים לאסא 1 Reg. 15, 25.
בשנת שתים ליהורם 2 Reg. 1, 17.
ותצאנה שתים דבים 2 Reg. 2, 24.
בשנת שתים ליואש 2 Reg. 14, 1.
בשנת שתים לפקח 2 Reg. 15, 32.
ראש העמודים שתים 2 Chr. 4, 12.
והשבכות שתים 2 Chr. 4, 12.
שתים אל־תעש עמדי Job. 13, 20.
שתים־זו שמעתי Ps. 62, 12.
שתים שאלתי מאתך Prv. 30, 7.
שתים הנה קראתיך Jes. 51, 19.
שתים רעות עשה עמי Jer. 2, 13.
שתים חבורות איש Ez. 1, 11.
לאיש שתים Ez. 1, 23.
ולאיש שתים מכסות Ez. 1, 23.
שתים נשים בנות אם־אחת Ez. 23, 2.
ואלה שתים אמות Ez. 40, 9.
הפתח שתים אמות Ez. 41, 3.
וארכו שתים אמות Ez. 41, 22.
שתים מוסבות דלתות Ez. 41, 24.
שתים לדלת אחת Ez. 41, 24.
שתים אמות ורחב אמה Ez. 43, 14.
ובשנת שתים Dan. 2, 1.
שתים שלש ערים Am. 4, 8.
בשנת שתים לדריוש Hag. 1, 1. 15. 2, 10.
בשנת שתים לדריוש Zach. 1, 1. 7.
שתים נשים יוצאות Zach. 5, 9.

num. fem.: שְׁתַּיִם *p.*

ערים שתים Jos. 21, 25. 27.
העמודים שתים 1 Reg. 7, 41.
לא־אחת ולא שתים 2 Reg. 6, 10.

num. fem.: וּשְׁתַּיִם

ארבעים ושתים עיר Num. 35, 6.
ערים עשרים ושתים Jos. 19, 30.
ושתים שנים מלך 2 Sam. 2, 10.
עשרים ושתים שנה 1 Reg. 14, 20.
עשרים ושתים שנה 1 Reg. 16, 29.
בן־שלשים ושתים שנה 2 Reg. 8, 17.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Reg. 8, 26.
וחמשים ושתים שנה 2 Reg. 15, 2.
בשנת חמשים ושתים
שנה 2 Reg. 15, 27.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Reg. 21, 19.
ושתים שנים מלך 2 Reg. 21, 19.
בן־שלשים ושתים
שנה 2 Chr. 21, 5. 20.
בן־ארבעים ושתים שנה 2 Chr. 22, 2.
וחמשים ושתים שנה 2 Chr. 26, 3.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Chr. 33, 21.
ושתים שנים מלך 2 Chr. 33, 21.
ועד שנת שלשים ושתים Neh. 5, 14.
כי בשנת שלשים ושתים Neh. 13, 6.
ושתים ולא אוסיף Job. 40, 5.
ושתים מכסות Ez. 1, 11.
ושתים דלתות להיכל Ez. 41, 23.
ושתים דלתות לדלתות Ez. 41, 24.

num. fem.: וּשְׁתֵּים *p.*

פעם ושתים Neh. 13, 20.

num. fem.: בִּשְׁתֵּים

בשתים תתחתן בי 1 Sam. 18, 21.
בשתים ׀ יכסה פניו Jes. 6, 2.

num. fem.: וּבִשְׁתֵּים

ובשתים לא ישורנה Job. 33, 14.
ובשתים יכסה רגליו Jes. 6, 2.
ובשתים יעופף Jes. 6, 2.

num. f. constr.: שְׁתֵּים

שתים עשרה שנה עבדו Gn. 14, 4.
ושם שתים עשרה Ex. 15, 27.
שתים עשרה על־שמתם Ex. 28, 21.
שתים עשרה על־שמתם Ex. 39, 14.
שתים עשרה חלות Lev. 24, 5.
קערת כסף שתים עשרה Num. 7, 84.
כפות זהב שתים עשרה Num. 7, 84.
כפות זהב שתים־עשרה Num. 7, 86.
שתים עשרה עינת מים Num. 33, 9.

שתים־עשרה אבנים Jos. 4, 3.
שתים עשרה האבנים Jos. 4, 20.
עירים שתים־עשרה Jos.18,24.19,15.
עירים שתים עשרה Jos. 21, 7. 38.
שתים־עשרה אמה 1 Reg. 7, 15.
שתים עשרה שנה 1 Reg. 16, 23.
שתים עשרה אבנים 1 Reg. 18, 31.
וימלך שתים־עשרה שנה 2 Reg.3,1.
בשנת שתים־עשרה 2 Reg. 8, 25.
שתים עשרה לאחז 2 Reg. 17, 1.
בן־שתים עשרה שנה 2 Reg. 21, 1.
בן־שתים עשרה שנה 2 Chr. 33, 1.
שנים שתים עשרה Neh. 5, 14.
בשנת שתים עשרה Esth. 3, 7.
וחוט שתים־עשרה אמה Jer.52,21.
שתים עשרה ארך Ez. 43, 16.
num. f. constr.: וּשְׁתֵּים
ושתים עשרה מצבה Ex. 24, 4.
ושתים עשרה אבנים Jos. 4, 9.
num. f. constr.: בִּשְׁתֵּים
בשתים עשרה רחב Ez. 43, 16.
num. f. constr.: וּבִשְׁתֵּים
ובשתים ׀ עשרה שנה 2 Chr. 34, 3.
num. f. constr.: מִשְׁתֵּים
משתים־עשרה רבו אדם Jon. 4, 11.
du. f. constr.: שְׁתֵּי
למד שתי נשים Gn. 4, 19.
הנה־נא לי שתי בנות Gn. 19, 8.
ואת־שתי בנתיך Gn. 19, 15.
וביד שתי בנתיו Gn. 19, 16.
ותהיין שתי בנות־לוט Gn.19,36.
וללבן שתי בנות Gn. 29, 16.
ובאהל שתי האמהת Gn. 31, 33.
את־שתי נשיו Gn. 32, 23.
ואת־שתי שפחתיו Gn. 32, 23.
ועל שתי השפחות Gn. 33, 1.
ונתנו על־שתי המזוזת Ex. 12, 7.
ואל־שתי המזוזת Ex. 12, 22.
ועל שתי המזוזת Ex. 12, 23.
שתי ידות לקרש Ex. 26, 17.
על־שתי צלעת המזבח Ex. 27, 7.
שתי כתפת Ex. 28, 7.
את־שתי אבני־שהם Ex. 28, 9.
את־שתי האבנים Ex. 28, 11.
ושמת את־שתי האבנים Ex.28,12.
על־שתי כתפיו Ex. 28, 12.
שתי טבעת זהב Ex. 28, 23.
ונתת את־שתי הטבעת Ex.28,13.
שתי עבתת הזהב Ex. 28, 24.
על־שתי הטבעת Ex. 28, 24.
ואת שתי קצות Ex. 28, 25.
שתי העבתת תתן Ex. 28, 25.
על־שתי המשבצות Ex. 28, 25.
ועשית שתי טבעות Ex. 28, 26.
ועשית שתי טבעות Ex. 28, 27.
על־שתי כתפות Ex. 28, 27.
ואת שתי הכלית Ex. 29, 13. 22.
על שתי צלעתיו Ex. 30, 4
שתי ידת לקרש Ex. 36, 22.
על שתי צלעתיו Ex. 37, 27.
שתי משבצת זהב Ex. 39, 16.
ויתנו את־שתי הטבעת Ex.39,16.
שתי העבתת הזהב Ex. 39, 17.
שתי קצות Ex. 39, 18.
שתי העבתת Ex. 39, 18.
נתנו על־שתי המשבצת Ex. 39, 18.
ויעשו שתי טבעת זהב Ex. 39, 19.
ויעשו שתי טבעת זהב Ex. 39, 20.
על־שתי כתפת האפד Ex. 39, 20.
ואת שתי הכלית Lev. 3, 4. 10. 15. 4, 9. 7, 4. 8, 16. 25.
שתי־תרים Lev. 5,7.12,8.15,14.29.
שתי־צפרים חיות Lev. 14, 4.
שתי צפרים Lev. 14, 49.
וסמך אהרן את־שתי ידו Lv.16,21.
שתי תרים Num. 6, 10.
את ׀ שתי העגלות Num. 7, 7.

שתי חצוצרת כסף Num. 10, 2.
על שתי ידי Dt. 9, 15.
מעל שתי ידי Dt. 9, 17.
שתי פרסות Dt. 14, 6.
תהיין לאיש שתי נשים Dt.21,15.
שתי־עשרה אבנים Jos. 4, 8.
ולו שתי נשים 1 Sam. 1, 2.
תצלינה שתי אזניו 1 Sam. 3, 11.
ויקחו שתי פרות עלות 1 Sam. 6, 10.
ונתנו לך שתי־לחם 1 Sam. 10, 4.
ושם שתי בנתיו 1 Sam. 14, 49.
ואת־שתי נשיו הצביל דוד 1 S.30,18.
דוד וגם שתי נשיו 2 Sam. 2, 2.
והוא פסח שתי רגליו 2 Sam. 9, 13.
ותלבב לעיני שתי לבבות 2 S.13, 6.
לכסות את־שתי גלות 1 Reg. 7, 41.
שתי גלת הכתרת 1 Reg. 7, 42.
על־שתי הסעפים 1 Reg. 18, 21.
תצלנה שתי אזניו 2 Reg. 21, 12.
שתי נשים הלאה ונערה 1 Chr. 4, 5.
שתי גלות הכתרות 2 Chr. 4, 12.
את־שתי גלות הכתרות 2 Chr. 4, 13.
דרכמנים שתי רבות Neh. 7, 71.
דרכמנים שתי רבוא Neh. 7, 72.
ואעמידה שתי תודת Neh. 12, 31.
ותעמדנה שתי התודת Neh.12,40.
לעלוקה ׀ שתי בנות Prv. 30, 15.
ותבאנה לך שתי־אלה Jes. 47, 9.
שתי המשפחות Jer. 33, 24.
ואת־שתי הארצות Ez. 35. 10.
וישבר את־שתי קרניו Dan. 8, 7.
שתי כרעים או בדל־אזן Am. 3, 12.
מה־שתי שבלי הזיתים Zach. 4, 12.
num. f. constr.: וּשְׁתֵּי
ושתי בנתיו עמו Gn. 19, 30.
הוא ושתי בנתיו Gn. 19, 30.
ושתי טבעת Ex. 25, 12. 37, 3.
ושתי טבעת על־צלעו Ex. 25, 12. 37, 3.
ושתי שרשרת זהב Ex. 28, 14.
ושתי טבעת זהב Ex. 30, 4. 37, 27. 39, 16.
ושתי תרים Lev. 14, 22.
ושתי כלתיה עמה Ruth 1, 7.
שלשה־בנים ושתי בנות 1 S. 2, 21.
ושתי ׀ כפות ידיו 1 Sam. 5, 4.
ושתי פרות עלות 1 Sam. 6, 7.
ושתי שנים מלך 1 Sam. 13, 1.
דוד ושתי נשיו 1 Sam. 27, 3.
ושתי נשי־דוד נשבו 1 Sam. 30, 5.
ושתי דלתות עצי־שמן 1 Reg.6,32.
ושתי דלתות 1 Reg. 6, 34.
ושתי כתרות עשה 1 Reg. 7, 16.
ושתי חלפות בגדים 2 Reg.5, 22. 23.
ושתי הידות בכם 2 Reg. 11, 7.
עגלת בקר ושתי־צאן Jes. 7, 21.
ושתי דלתות לאחרת Ez. 41, 24.
num. f. constr.: בִּשְׁתֵּי
בשתי בנתיך Gn. 31, 41.
בשתי חצרות בית־י׳ 2 Reg. 21, 5. 23, 12.
בשתי חצרות בית־י׳ 2 Chr. 33, 5.
בשתי עשרה שנה Ez. 32, 1.
בשתי עשרה שנה Ez. 32, 17. 33, 21.
num. f. constr.: וּבִשְׁתֵּי
ובשתי המזוזות Jud. 16, 3.
du. f. constr.: לִשְׁתֵּי
לשתי ידתיו Ex. 26, 19. 36, 24 (bis).
לשתי תרים או לשני Lev. 5, 11.
נעמי לשתי כלתיה Ruth 1, 8.
לשתי השבכות 1 Reg. 7, 42.
לשתי השבכות 2 Chr. 4, 13.
עד לשתי ממלכות Ez. 37, 22.
באסרם לשתי עלתם Hos. 10, 10.
du. constr.: מִשְׁתֵּי
משתי עיני מפלשתים Jud. 16, 28.

du. c. suff.: שְׁתֵּיהֶם
ותלכנה שתיהם Ruth 1, 19.
אשר בנו שתיהם Ruth 4, 11.
du. c. suff.: שְׁתֵּיהֶן
שתיהן לו לנשים 1 Sam. 25, 43.
du. c. suff.: לִשְׁתֵּיהֶן
דרך אחד לשתיהן Ez. 23, 13.

שֵׁנִי
ת״ו, לו מספר סדורי מן שׁ כ״ס, ולנקבי שֵׁנִית, ולזכר מצטרף לכנר [דער צווייטער], ולנקבי [דאס צווייטע] לפעמים כפעמי׳, לומר נפעם מצנית, ולכנוי סוכרי שֵׁנִיִּים, קדיס נקלק שכי של סנכין.
ordin. m. (f. שֵׁנִית), secundus; fem. *adv.*, secundum; pl. שֵׁנִיִּם, cellae tabulati secundi. LXX. *δεύτερος, διώροφος*; f. *δεύτερον, τὸ δεύτερον, ἐκ δευτέρου*; בֶּן שֵׁנִי, *ἐνιαύσιος*; פַּר שֵׁנִי, *μόσχος σιτευτός*.
Gn. 1, 8. ויהי־בקר יום שני
Gn. 30, 7. בן שני ליעקב
Gn.30,12. שפחת לאה בן שני ליעקב
Num. 8, 8. ופר־שני בן־בקר
2 Reg. 9, 19. רכב סוס שני
1 Chr. 3, 1. שני דניאל לאביגיל
Neh. 3, 30. מדה שני
Eccl. 4, 8. יש אחד ואין שני
Eccl. 4, 10. ואין שני להקימו
Esth. 2, 14. אל־בית הנשים שני
adj. masc.: הַשֵּׁנִי
Gn. 2, 13. ושם־הנהר השני
Gn. 7, 11. לחיי־נח בחדש השני
Gn. 8, 14. ובחדש השני בשבעה
Gn. 32, 20. ויצו גם את־השני
Gn.41,52. ואת שם השני קרא אפרים
Ex. 2, 13. ויצא ביום השני
Ex. 16, 1. לחדש השני
Ex. 25, 32. מצדה השני
Ex. 28, 18. 39, 11. והטור השני
Ex. 29, 19. את האיל השני
Ex. 29, 39, 41. ואת הכבש השני
Ex. 37, 18. קני מנרה מצדה השני
Lev. 5, 10. השני יעשה עלה
Lev. 8, 22. ויקרב את־האיל השני
Num. 1, 1. באחד לחדש השני
Num. 1, 18. להדש השני
Num. 7, 18. ביום השני הקריב
Num. 9, 11. בחדש השני
Num. 10, 11. בחדש השני
Num. 11, 26. ושם השני מידד
Num. 28, 4. 8. ואת הכבש השני
Num. 29, 17. וביום השני פרים
Jos. 6, 14. העיר ביום השני
Jos. 10, 32. וילכדה ביום השני
Jos. 19, 1. הגורל השני לשמעון
Jud. 6, 25. ופר השני שבע שנים
Jud. 6, 26. ולקחת את־הפר השני
Jud. 6, 28. ואת הפר השני העלה
Jud.20,24. אל־בני בנימן ביום השני
Jud.20,25. מן־הגבעה ביום השני
1 S. 20, 27. ממחרת החדש השני
1 Sam. 20, 34. ביום־החדש השני
2 Sam. 4, 2. ושם השני רכב
1 Reg. 6, 1. הוא החדש השני
1 Rg. 6, 25. הכרוב השני מדה אחת
1 Reg. 6, 26. וכן הכרוב השני
1 Reg. 6, 27. הכרוב השני
1 Reg. 6, 27. בקיר השני
1 Reg. 7, 15. יסב את־העמוד השני
2 Reg. 25, 17. וכאלה לעמוד השני
1 Chr. 2, 13. ואביגדב השני
1 Chr. 3, 15. השני יהויקים
1 Chr. 7, 15. ושם השני צלפחד
1 Chr. 8, 1. אשבל השני
1 Chr. 8, 39. ישוע השני
1 Chr. 12, 9. עבדיה השני
1 Chr.23,11. יחת הראש וזיזה השני

אמריה השני 1 Chr. 23, 19.
וישיה השני 1 Chr. 23, 20.
לידעיה השני 1 Chr. 24, 7.
אמריהו השני 1 Chr. 24, 23.
גדליהו השני 1 Chr. 25, 9.
ידיעאל השני 1 Chr. 26, 2.
יהזבד השני 1 Chr. 26, 4.
חלקיהו השני 1 Chr. 26, 11.
מחלקת ׀ החדש השני 1 Chr. 27, 4.
לבנות בחדש השני 2 Chr. 3, 2.
בחדש השני Esr. 3, 8.
וביום השני נאספו Neh. 8, 13.
גם ביום השני Esth. 7, 2.
עם הילד השני Eccl. 4, 15.
ויהי ביום השני Jer. 41, 4.
וכאלה לעמוד השני Jer. 52, 22.
ופני השני פני אדם Ez. 10, 14.
וביום השני תקריב Ez. 43, 22.
ואגדע את־מקלי השני Zach.11,14.
adj. masc.: בַּשֵּׁנִי
בחדש השני בשני 2 Chr. 3, 2.
adj. m. pl.: שְׁנַיִם
שנים ושלשים תעשה Gn. 6, 16.
adj. m. pl.: וּשְׁנַיִם
ושנים יסעו Num. 2, 16.
adj. f. sg.: שֵׁנִית *adv.*
שנית מן־השמים Gn. 22, 15.
ויישן ויחלום שנית Gn. 41, 5.
שבעת ימים שנית Lev.13,5.33,54.
ביום השביעי שנית Lev. 13, 6.
ונראה שנית אל־הכהן Lev. 13, 7.
וכבס שנית וטהר Lev. 13, 58.
תרועה שנית Num. 10, 6.
מל את־בני־ישראל שנית Jos. 5, 2.
וישלח עוד שנית 2 Sam. 14, 29.
ויראו ׳י אל־שלמה שנית 1 Rg. 9, 2.
וישב מלאך ׳י ׳ שנית 1 Reg. 19, 7.
ספרו ׳ שנית לאמר 2 Reg. 10, 6.
וימלכו שנית לשלמה 1 Chr. 29, 22.
מדה שנית Neh.3,11.19.20.21.24.27.
ובהקבץ בתולות שנית Esth. 2, 19.
יוסיף אדני שנית ידו Jes. 11, 11.
ויהי דבר־׳י ׳ אלי שנית Jer. 1, 13. 13, 3.
ויהי דבר־׳י אל־ירמיהו שנית Jer. 33, 1.
על־צדך הימיני שנית Ez. 4, 6.
אל־יונה שנית לאמר Jon. 3, 1.
ויהי דבר ׳ ׳י ׳ שנית Hag. 2, 20.
ואעז שנית ואמר Zach. 4, 12.
וזאת שנית תעשו Mal. 2, 13.
adj. fem. sg.: הַשֵּׁנִית
ושם השנית צלה Gn. 4, 19.
ויבאו אליו בשנה השנית Gn.47,18.
ושם השנית פועה Ex. 1, 15.
על־צלעו השנית Ex. 25, 12. 37, 3.
חקיצונה במחברת השנית Ex.26,4.
אשר במחברת השנית Ex. 26, 5.
היריעה החברת השנית Ex. 26,10.
ולצלע המשכן השנית Ex. 26, 20. 36, 25.
לקרשי צלע־המשכן השנית Ex. 26, 27. 36, 32.
ולכתף השנית Ex. 27, 15. 38, 15.
על־האבן השנית Ex. 28, 10.
במחברת השנית Ex. 36, 11.
אשר במחברת השנית Ex. 36, 12.
החברת השנית Ex. 36, 17.
בשנה השנית Num. 1, 1.
בשנה השנית לצאתם Num. 9, 1.
בשנה השנית בחדש השני Nu.10,11.
ושם השנית רות Ruth 1, 4.
כנף הכרוב השנית 1 Reg. 6, 24.
הדלת השנית 1 Reg. 6, 34.
הכתרת השנית 1 Reg. 7, 16.
ושבעה לכותרת השנית 1 Reg. 7, 17.
לכתרת השנית 1 Reg. 7, 18.

הכתרת השנית 1 Reg. 7, 20.
ובשנה השנית סחיש 2 Reg. 19, 29.
ובשנה השנית והשלשית 2Chr. 27, 5.
ובשנה השנית Esr. 3, 8.
והתודה השנית Neh. 12, 38.
אגרת הפרים הזאת השנית Esth. 9, 29.
ושם השנית קציעה Job. 42, 14.
ובשנה השנית שחיס Jes. 37, 30.
והאחת גבהה מן־השנית Dan. 8, 3.
ובמרכבה השנית Zach. 6, 2.

adj. fem. sg.: וַהֲשֵׁנִית

והשנית למי אני אעבד 2Sam. 16, 19.

שָׁנָה

ז״כ, וסכנו שָׁנִים, וכזיר שָׁנוֹת, והוגי שְׁנָתָם, ובתמלוקו סקף הקמח ותזובתם וקזירתם לו יקוס סרקזון, לכן וזן מס מוקף [יַסַּכ], והוף יז זכס הפעל, והסקלוקיו ע׳ כגו סמלין.

n. f. (pl. שָׁנִים, poët. שָׁנוֹת; du. שְׁנָתַיִם), annus (der Sonnenumlauf, -umring), qui sole ad punctum, unde cursum coeperat, redeunte conficitur, arab. ḥaul (periodus). Quemadmodum annus a sole, sic חֹדֶשׁ a luna nuncupatur (Mondmonat). LXX. ἐνιαυτός, ἔτος, καιρός; du. διετηρίς; pl. βίος.

שלשים ומאה שנה Gn. 5, 3.
שמנה מאת שנה Gn. 5, 4.
מאות שנה ושלשים שנה Gn. 5. 5.
חמש שנים ומאת שנה Gn. 5, 6.
ושמנה מאות שנה Gn. 5, 7.
שתים עשרה שנה Gn. 5, 8.
ותשע מאות שנה Gn. 5, 8.
ויחי אנוש תשעים שנה Gn. 5, 9.
חמש עשרה שנה Gn. 5, 10.
ושמנה מאות שנה Gn. 5, 10.
ותשע מאות שנה Gn. 5, 11.
ויחי קינן שבעים שנה Gn. 5, 12.
מהללאל ארבעים שנה Gn. 5, 13.
ושמנה מאות שנה Gn. 5, 13.
ותשע מאות שנה Gn. 5, 14.
חמש שנים וששים שנה Gn. 5, 15.
את־ירד שלשים שנה Gn. 5, 16.
ושמנה מאות שנה Gn. 5, 17.
חמש ותשעים שנה Gn. 5, 17.
ושמנה מאות שנה Gn. 5, 17.
שתים וששים שנה Gn. 5, 18.
ומאת שנה Gn. 5, 18.
שמנה מאות שנה Gn. 5, 19.
שתים וששים שנה Gn. 5, 20.
ותשע מאות שנה Gn. 5, 20.
חמש וששים שנה Gn. 5, 21.
שלש מאות שנה Gn. 5, 22.
חמש וששים שנה Gn. 5, 23.
ושלש מאות שנה Gn. 5, 23.
שבע ושמונים שנה Gn. 5, 25.
ומאת שנה ויולד Gn. 5, 25.
שתים ושמונים שנה Gn. 5, 26.
ושבע מאות שנה Gn. 5, 26.
תשע וששים שנה Gn. 5, 27.
ותשע מאות שנה Gn. 5, 27.
שתים ושמנים שנה Gn. 5, 28.
ומאת שנה ויולד בן Gn. 5, 28.
חמש ותשעים שנה Gn. 5, 30.
וחמש מאת שנה Gn. 5, 30.
ושבעים שנה Gn. 5, 31.
ושבע מאות שנה Gn. 5, 31.
בן־חמש מאות שנה Gn. 5, 32.
מאה ועשרים שנה Gn. 6, 3.
ונח בן־שש מאות שנה Gn. 7, 6.
בשנת שש־מאות שנה Gn. 7, 11.
באחת ושש־מאות שנה Gn. 8, 13.
שלש מאות שנה Gn. 9, 28.
וחמשים שנה Gn. 9, 28. 29.
שם בן־מאת שנה Gn. 11, 10.

חמש מאות שנה Gn. 11, 11.
חמש ושלשים שנה Gn. 11, 12.
וארבע מאות שנה Gn. 11, 13.
שלשים שנה Gn. 11, 14. 18.
וארבע מאות שנה Gn. 11, 15.
ארבע ושלשים שנה Gn. 11, 16.
פלג שלשים שנה Gn. 11, 17.
וארבע מאות שנה Gn. 11, 17.
תשע שנים ומאתים שנה Gn. 11, 19.
שתים ושלשים שנה Gn. 11, 20.
שבע שנים ומאתים שנה Gn. 11, 21.
שלשים שנה Gn. 11, 22.
מאתים שנה Gn. 11, 23.
תשע ועשרים שנה Gn. 11, 24.
תשע־עשרה שנה Gn. 11, 25.
ומאת שנה וילד בנים Gn. 11, 25.
שבעים שנה Gn. 11, 26.
חמש שנים ומאתים שנה Gn. 11, 32.
בן־חמש שנים ושבעים שנה Gn. 12, 4.
שתים עשרה שנה עבדו Gn. 14, 4.
ושלש־עשרה שנה מרדו Gn. 14, 4.
ובארבע עשרה שנה Gn. 14, 5.
ארבע מאות שנה Gn. 15, 13.
בן־שמנים שנה Gn. 16, 16.
בן־תשעים שנה Gn. 17, 1.
הלבן מאה־שנה יולד Gn. 17, 17.
הבת־תשעים שנה תלד Gn. 17, 17.
בן־תשעים ותשע שנה Gn. 17, 24.
ואברהם בן־מאת שנה Gn. 21, 5.
מאה שנה ועשרים שנה Gn. 23, 1.
מאת שנה Gn. 25, 7.
ושבעים שנה Gn. 25, 7.
מאת שנה ושלשים שנה Gn. 25, 17.
בן־ארבעים שנה Gn. 25, 20.
ויצחק בן־ששים שנה Gn. 25, 26.
עשו בן־ארבעים שנה Gn. 26, 34.
זה עשרים שנה אנכי עמך Gn. 31, 38.
זה־לי עשרים שנה Gn 31, 41.
ארבע־עשרה שנה Gn. 31, 41.
מאת שנה ושמנים שנה Gn. 35, 28.
יוסף בן־שבע־עשרה שנה Gn. 37, 2.
ויוסף בן־שלשים שנה Gn. 41, 46.
שלשים ומאת שנה Gn. 47, 9.
שבע עשרה שנה Gn. 47, 28.
וארבעים ומאת שנה Gn. 47, 28.
שבע ושלשים ומאת שנה Ex. 6, 16.
שלש ושלשים ומאת שנה Ex. 6, 18.
שבע ושלשים ומאת שנה Ex. 6, 20.
ומשה בן־שמנים שנה Ex. 7, 7.
בן־שלש ושמנים שנה Ex. 7, 7.
שה תמים זכר בן־שנה Ex. 12, 5.
במצרים שלשים שנה Ex. 12, 40, 41.
וארבע מאות שנה Ex. 12, 40. 41.
את־חמן ארבעים שנה Ex. 16, 35.
כבשים בני־שנה Ex. 29, 38.
מבן עשרים שנה ומעלה Ex. 30, 14.
ועגל וכבש בני־שנה Lev. 9, 3.
תמימם בני שנה Lev. 23, 18.
ושני כבשים בני שנה Lev. 23, 19.
תשע וארבעים שנה Lev. 25, 8.
שנת החמשים שנה Lev. 25, 10. 11.
כשכיר שנה בשנה Lev. 25, 53.
עד מלאת לו שנה תמימה Lv. 25, 30.
מבן עשרים שנה Lev. 27, 3.
ועד בן־ששים שנה Lev. 27, 3.
ועד בן־עשרים שנה Lev. 27, 5.
ששים שנה ומעלה Lev. 27, 7.
מבן עשרים שנה ומעלה Num. 1, 3. 18. 20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 45. 14, 29. 32, 11.
מבן שלשים שנה Num. 4, 3.
ועד בן־חמשים שנה Num. 4, 3.
עד בן־חמשים שנה Num. 4, 23. 30. 35. 39. 43. 47.
כבשים בני־שנה Num. 7, 17. 23. 29. 35. 41. 47. 53 59. 65. 71. 77. 83.

בני־שנה שנים עשר Num. 7, 87.
כבשים בני־שנה ששים Num. 7, 88.
חמש ועשרים שנה Num. 8, 24.
ומבן חמשים שנה Num. 8, 25.
במדבר ארבעים שנה Num. 14, 33.
ארבעים שנה Num. 14, 34.
מבן עשרים שנה Num. 26, 2. 4.
בני־שנה תמימם שנים ליום Num. 28, 3.
שני־כבשים בני־שנה Num. 28, 9.
כבשים בני שנה Num. 28, 19. 27.
בני־שנה שבעה תמימים Nu. 29, 2.
שנה שבעה תמימם Nu. 29, 8. 36.
כבשים בני־שנה Num. 29, 13. 17. 20. 23. 26. 29. 32.
ארבעים שנה Num. 32, 13.
ועשרים ומאת שנה Num. 33, 39.
ויהי בארבעים שנה Dt. 1, 3.
זה ׀ ארבעים שנה Dt. 2, 7. 8, 2. 4.
שלשים ושמנה שנה Dt. 2, 14.
ועד אחרית שנה Dt. 11, 12.
היצא השדה שנה שנה Dt. 14, 22.
תאכלנו שנה בשנה Dt. 15, 20.
נקי יהיה לביתו שנה אחת Dt. 24, 5.
ארבעים שנה במדבר Dt. 29, 4.
ועשרים שנה אנכי היום Dt. 31, 2.
בן־מאה ועשרים שנה Dt. 34, 7.
כי ׀ ארבעים שנה הלכו Jos. 5, 6.
בן־ארבעים שנה אנכי Jos. 14, 7.
זה ארבעים וחמש שנה Jos. 14, 10.
בן־חמש ושמונים שנה Jos. 14, 10.
ותשקט הארץ ארבעים שנה Jud. 3, 11. 5, 31.
שמונה עשרה שנה Jud. 3, 14.
ותשקט הארץ שמנים שנה Jud. 3, 30.
בחזקה עשרים שנה Jud. 4, 3.
עשרים ושלש שנה Jud. 10, 2.
עשרים ושתים שנה Jud. 10, 3.
שמנה עשרה שנה Jud. 10, 8.
שלש מאות שנה Jud. 11, 26.
בית־פלשתים ארבעים שנה Jud. 13, 1.
עשרים שנה Jud. 15, 20.
ישראל עשרים שנה Jud. 16, 31.
וכן יעשה שנה בשנה 1 Sam. 1, 7.
בן־תשעים ושמונה שנה 1 S. 4, 15.
את־ישראל ארבעים שנה 1 S. 4, 18.
ויחיו עשרים שנה 1 Sam. 7, 2.
והלך מדי שנה בשנה 1 Sam. 7, 16.
בן־שנה שאול במלכו 1 Sam. 13, 1.
בן־ארבעים שנה 2 Sam. 2, 10.
בן־שלשים שנה 2 Sam. 5, 4.
ארבעים שנה מלך 2 Sam. 5, 4.
שלשים ושלש שנה 2 Sam. 5, 5.
ויהי מקץ ארבעים שנה 2 S. 15, 7.
זקן מאד בן־שמנים שנה 2 S. 19, 33.
בן־שמנים שנה אנכי היום 2S. 19, 36.
שנה אחרי שנה 2 Sam. 21, 1.
על־ישראל ארבעים שנה 1 Rg. 2, 11.
ויהי בשמונים שנה 1 Reg. 6, 1.
וארבע מאות שנה 1 Reg. 6, 1.
שלש עשרה שנה 1 Reg. 7, 1.
עשרים שנה אשר־בנה 1 Reg. 9, 10.
ופרדים דבר־שנה בשנה 1 Rg. 10, 25.
על־כל־ישראל ארבעים שנה 1 Reg. 11, 42.
עשרים ושתים שנה 1 Reg. 14, 20.
בן־ארבעים ואחת שנה 1 Reg. 14, 21.
ושבע עשרה שנה 1 Reg. 14, 21.
וארבעים ואחת שנה 1 Reg. 15, 10.
עשרים ושש שנה 1 Reg. 16, 8.
עשרים ושבע שנה 1 Reg. 16, 15.
שלשים ואחת שנה 1 Reg. 16, 23.
שתים עשרה שנה 1 Reg. 16, 23.
שלשים ושמנה שנה 1 Reg. 16, 29.
עשרים ושתים שנה 1 Reg. 16, 29.
בן־שלשים וחמש שנה 1 Reg. 22, 42.

ועשרים וחמש שנה 1 Reg. 22, 42.
בן־שלשים ושתים שנה 2 Rg. 8, 17.
ושמנה שנה מלך 2 Reg. 8, 17.
בשנת שתים־עשרה שנה 2 Rg. 8, 25.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Reg. 8, 26.
עשרים־ושמנה שנה בשמרון 2 Reg. 10, 36.
וארבעים שנה מלך 2 Reg. 12, 2.
עשרים ושלש שנה 2 Reg. 12, 7. 13, 1.
שבע עשרה שנה 2 Reg. 13, 1.
שלשים ושבע שנה 2 Reg. 13, 10.
שש עשרה שנה 2 Reg. 13, 10.
יבאו בארץ בא שנה 2 Reg. 13, 20.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Reg. 14, 2.
ועשרים ותשע שנה 2 Reg. 14, 2.
חמש עשרה שנה 2 Reg. 14, 17. 20, 6.
שש עשרה שנה 2 Reg. 14, 21.
בשנת חמש־עשרה שנה לאמציהו 2 Reg. 14, 23.
ארבעים ואחת שנה 2 Reg. 14, 23.
בשנת עשרים ושבע שנה 2 Rg. 15, 1.
בן־שש עשרה שנה 2 Reg. 15, 2.
וחמשים ושתים שנה 2 Reg. 15, 2.
שלשים ושמנה שנה 2 Reg. 15, 8.
בשנת שלשים ותשע שנה 2Rg. 15, 13.
בשנת שלשים ותשע שנה 2Rg. 15, 17.
בשנת חמשים שנה 2 Reg. 15, 23.
חמשים ושתים שנה 2 Reg. 15, 27.
בשמרון עשרים שנה 2 Reg. 15, 27.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Reg. 15, 33.
ושש עשרה שנה מלך 2 Reg. 15, 33.
בשנת שבע־עשרה שנה 2 Reg. 16, 1.
בן־עשרים שנה 2 Reg. 16, 2.
ושש־עשרה שנה 2 Reg. 16, 2.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Reg. 18, 2.
ועשרים ותשע שנה 2 Reg. 18, 2.
ובארבע עשרה שנה 2 Reg. 18, 13.
בן־שתים עשרה שנה 2 Reg. 21, 1.
וחמשים וחמש שנה 2 Reg. 21, 1.
בן־עשרים ושתים שנה 2 Rg. 21, 19.
ושתים שנה מלך 2 Reg. 21, 19.
בן־שמנה שנה יאשיהו 2 Reg. 22, 1.
ושלשים ואחת שנה 2 Reg. 22, 1.
ויהי בשמנה עשרה שנה 2 Reg. 22, 3.
בשמנה עשרה שנה 2 Reg. 23, 23.
בן־עשרים ושלש שנה 2 Reg. 23, 31.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Reg. 23, 36.
ואחת עשרה שנה 2 Reg. 23, 36.
בן־שמנה עשרה שנה 2 Reg. 24, 8.
בן־עשרים ואחת שנה 2 Reg. 24, 18.
ואחת עשרה שנה 2 Reg. 24, 18.
עשתי עשרה שנה 2 Reg. 25, 2.
שנת תשע־עשרה שנה 2 Reg. 25, 8.
בשלשים ושבע שנה 2 Reg. 25, 27.
והוא בן־ששים שנה 1 Chr. 2, 21.
ושלשים ושלש שנה מלך 1 Chr. 3, 4.
מבן שלשים שנה ומעלה 1 Chr. 23, 3.
מבן עשרים שנה ומעלה 1 Chr. 23, 24.
מבן עשרים שנה 1 Chr. 23, 27.
למבן עשרים שנה 1 Chr. 27, 23.
ארבעים שנה בחברון 1 Chr. 29, 27.
ויהי מקץ ׀ עשרים שנה 2 Chr. 8, 1.
דבר־שנה בשנה 2 Chr. 9, 24.
על־כל־ישראל ארבעים שנה 2 Chr. 9, 30.
בן־ארבעים ואחת שנה 2 Chr. 12, 13.
ושבע עשרה שנה 2 Chr. 12, 13.
בן־שלשים וחמש שנה 2 Chr. 20, 31.
ועשרים וחמש שנה 2 Chr. 20, 31.
בן־שלשים ושתים שנה 2 Chr. 21, 5.
בן־ארבעים ושתים שנה 2 Chr. 22, 2.
וארבעים שנה מלך 2 Chr. 24, 1.
מדי שנה בשנה 2 Chr. 24, 5.
בן־מאה ושלשים שנה 2 Chr. 24, 15.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Chr. 25, 1.
ועשרים ותשע שנה 2 Chr. 25, 1.
למבן עשרים שנה 2 Chr. 25, 5.
חמש עשרה שנה 2 Chr. 25, 25.

והוא בן־שש עשרה שנה 2 Chr. 26, 1.
בן־שש עשרה שנה 2 Chr. 26, 3.
וחמשים ושתים שנה 2 Chr. 26, 3.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Chr. 27, 1. 8.
ושש־עשרה שנה 2 Chr. 27, 1. 8.
בן־עשרים שנה 2 Chr. 28, 1.
ושש־עשרה שנה 2 Chr. 28, 1.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Chr. 29, 1.
ועשרים ותשע שנה 2 Chr. 29, 1.
מבן עשרים שנה
ולמעלה 2 Chr. 31, 17.
בן־שתים עשרה שנה 2 Chr. 33, 1.
וחמשים וחמש שנה 2 Chr. 33, 1.
עשרים ושתים שנה 2 Chr. 33, 21.
ושלשים ואחת שנה 2 Chr. 34, 1.
ובשתים עשרה שנה 2 Chr. 34, 3.
בשמונה עשרה שנה 2 Chr. 35, 19.
בן־שלש ועשרים שנה 2 Chr. 36, 2.
בן־עשרים וחמש שנה 2 Chr. 36, 5.
ואחת עשרה שנה 2 Chr. 36, 5.
בן־עשרים ואחת שנה 2 Chr. 36, 11.
ואחת עשרה שנה 2 Chr. 36, 11.
למלאות שבעים שנה 2 Chr. 36, 21.
מבן עשרים שנה ומעלה Esr. 3, 8.
וארבעים שנה כלכלתם Neh. 9, 21.
לעתים מזמנים שנה
בשנה Neh. 10, 35.
שנה בשנה לבית ר׳ Neh. 10, 36.
בכל־שנה ושנה Esth. 9, 21. 27.
אל־יחד בימי שנה Job. 3, 6.
מאה וארבעים שנה Job. 42, 16.
בהם שבעים שנה Ps. 90, 10.
ארבעים שנה אקוט בדור Ps. 95, 10.
ששים וחמש שנה Jes. 7. 8.
בעוד שנה כשני שכיר Jes. 21, 16.
ונשכחת צר שבעים שנה Jes. 23, 15.
מקץ שבעים שנה Jes. 23, 15.
והיה מקץ שבעים שנה Jes. 15, 17.
ספר שנה על־שנה Jes. 29, 1.
ימים על־שנה Jes. 32, 10.
בארבע עשרה שנה Jes. 36, 1.
חמש עשרה שנה Jes. 38, 5.
בן־מאה שנה ימות Jes. 65, 20.
והחוטא בן־מאה שנה Jes. 65, 20.
בשלש־עשרה שנה Jer. 1, 2.
עשתי־עשרה שנה Jer. 1, 3. 52, 5.
מן־שלש עשרה שנה Jer. 25, 3.
זה שלש ועשרים שנה Jer. 25, 3.
שבעים שנה Jer. 25, 11.
כמלאות שבעים שנה Jer. 25, 12.
לבבל שבעים שנה Jer. 29, 10.
שמנה־עשרה שנה Jer. 32, 1.
בעשתי־עשרה שנה Jer. 39, 2.
בן־עשרים ואחת שנה Jer. 52, 1.
ואחת עשרה שנה Jer. 52, 1.
תשע־עשרה שנה Jer. 52, 12.
בשלשים ושבע שנה Jer. 52, 31.
ויהי בשלשים שנה Ez. 1, 1.
בעשתי־עשרה שנה Ez. 26, 1.
ולא תשב ארבעים שנה Ez. 29, 11.
שממה ארבעים שנה Ez. 29, 12.
מקץ ארבעים שנה Ez. 29, 13.
בעשרים ושבע שנה Ez. 29, 17.
באחת עשרה שנה Ez. 30, 20.
בשתי עשרה שנה Ez. 32, 1. 33, 21.
בעשרים וחמש שנה Ez. 40, 1.
בארבע עשרה שנה Ez. 40, 1.
ירושלים שבעים שנה Dan. 9, 2.
במדבר ארבעים שנה Am. 2, 10.
ארבעים שנה Am. 5, 25.
בעגלים בני שנה Mich. 6, 6.
זה שבעים שנה Zach. 1, 12.
וזה שבעים שנה Zach. 7, 5.
ועלו מדי שנה בשנה Zach. 14, 16.

וְשָׁנָה

ושנה אחת מלך 2 Reg. 8, 26.
ושנה אחת מלך 2 Chr. 22, 2.

ככל־שנה ושנה Esth. 9, 21. 27.

הַשָּׁנָה

ותתם השנה ההוא Gn. 47, 18.
לכם לחדשי השנה Ex. 12, 2.
וחג האסף בצאת השנה Ex. 23, 16.
וחג האסיף תקופת השנה Ex. 34, 22.
את השנה השמינת Lev. 25, 22.
עד־השנה התשיעת Lev. 25, 22.
לחדשי השנה Num. 28, 14.
מרשית השנה Dt. 11, 12.
ויהי לתשובת השנה 2 Sam. 11, 1.
כי לתשובת השנה 1 Reg. 20, 22.
ויהי לתשובת השנה 1 Reg. 20, 26.
השנה השביעית 2 Reg. 18, 9.
אכול השנה ספיח 2 Reg. 19, 29.
לעת תשובת השנה 1 Chr. 20, 1.
לכל חדשי השנה 1 Chr. 27, 1.
ויהי לתקופות השנה 2 Chr. 24, 23.
ולתשובת השנה שלח 2 Chr. 36, 10.
השנה השביעית Neh. 10, 32.
אכול השנה ספיח Jes. 37, 30.
היא השנה הראשנית Jer. 25, 1.
השנה אתה מת Jer. 28, 16.
היא השנה שמנה־עשרה Jer. 32, 1.
היא השנה החמישית Ez. 1, 2.
בראש השנה בעשור
לחדש Ez. 40, 1.

בְּשָׁנָה

מפניך בשנה אחת Ex. 23, 29.
כשכיר שנה בשנה Lev. 25, 53.
תאכלנו שנה בשנה Dt. 15, 20.
וכן יעשה שנה בשנה 1 Sam. 1, 7.
והלך מדי שנה בשנה 1 Sam. 7, 16.
לחרים שנה בשנה 1 Reg. 5, 25.
בשנה אחת 1 Reg. 10, 14.
דברי־שנה בשנה 1 Reg. 10, 25.
למלך אשור כשנה בשנה 2 Reg. 17, 4.
לשלמה בשנה אחת 2 Chr. 9, 13.
דברי־שנה בשנה 2 Chr. 9, 24.
מדי שנה בשנה 2 Chr. 24, 5.
מזמנים שנה בשנה Neh. 10, 35.
שנה בשנה לבית ר׳ Neh. 10, 36.
ועלו מדי שנה בשנה Zach. 14, 16.

בַּשָּׁנָה

בשנה האחרת Gn. 17, 21.
וימצא בשנה ההוא Gn. 26, 12.
בכל־מקנהם בשנה ההוא Gn. 47, 17.
בשנה השנית Gn. 47, 18.
תחג לי בשנה Ex. 23, 14.
שלש פעמים בשנה Ex. 23, 17.
אחת בשנה Ex. 30, 10.
אחת בשנה יכפר עליו Ex. 30, 10.
שלש פעמים בשנה Ex. 34, 23. 24.
בשנה השנית Ex. 40, 17.
אחת בשנה Lev. 16, 34.
שבעת ימים בשנה Lev. 23, 41.
בשנה השביעת Lev. 25, 20.
בשנה הששית Lev. 25, 21.
לחדש השני בשנה השנית Nu. 1, 1.
בשנה השנית בחדש השני Nu 10, 11
בשנה ההוא Dt. 14, 28.
שלש פעמים בשנה Dt. 16, 16.
בשנה השלישת Dt. 26, 12.
ארץ כנען בשנה ההיא Jos. 5, 12.
בני ישראל בשנה ההיא Jud. 10, 8.
ארבעת ימים בשנה Jud. 11, 40.
חדש בשנה יהיה 1 Reg. 4, 7.
בשנה הרביעית 1 Reg. 6, 1.
בשנה הרביעת יסד
בית ר׳ 1 Reg. 6, 37.
שלש פעמים בשנה 1 Reg. 9, 25.
ויהי בשנה החמישית 1 Reg. 14, 25.
בשנה השלישית לאמר 1 Reg. 18, 1.
ויהי בשנה השלישית 1 Reg. 22, 2.
ויהי בשנה הרביעית 2 Reg. 18, 9.
שלוש פעמים בשנה 2 Chr. 8, 13.
ויהי בשנה החמישית 2 Chr. 12, 2.
בני־עמון בשנה ההיא 2 Chr. 27, 5.
בשנה הראשונה למלכו 2 Chr. 29, 3.
שלישית השקל בשנה Neh. 10, 33.
בשנה הרביעית Jer. 25, 1.
ויהי בשנה ההיא Jer. 28, 1.
בשנת הרביעית Jer. 28, 1.
בשנה ההיא בחדש Jer. 28, 17.
בשנת העשירית Jer. 32, 1.
בשנה הרבעית Jer. 36, 1. 45, 1.
בשנה החמשית Jer. 36, 9.
בשנה התשעית Jer. 39, 1.
ובא בשנה השמועה Jer. 51, 46.
ואחריו בשנה השמועה Jer. 51, 46.
ויהי בשנה התשעית
למלכי Jer. 52, 4.
ויהי בשנה הששית Ez. 8, 1.
ויהי בשנה השבעית Ez. 20, 1.
בשנה התשיעית Ez. 24, 1.
בשנה העשרית Ez. 29, 1.

וּבַשָּׁנָה

ובשנה הרביעת Lev. 19, 24.
ובשנה החמשית Lev. 19, 25.
ובשנה השביעת Lev. 25, 4.
ובשנה השביעת Dt. 15, 12.
ובשנה האחת עשרה 1 Reg. 6, 38.
ובשנה השביעית 2 Reg. 11, 4.
ובשנה השנית סחיש 2 Reg. 19, 29.
ובשנה השלישית זרעו 2 Reg. 19, 29.
ובשנה השביעית 2 Chr. 23, 1.
ובשנה השנית 2 Chr. 27, 5.
ובשנה השנית לבואם Esr. 3, 8.
ובשנה השנית שחיס Jes. 37, 30.
ובשנה השלישית זרעו Jes. 37, 30.

כְּשָׁנָה

כשנה בשנה 2 Reg. 17, 4.

לַשָּׁנָה

יום לשנה יום לשנה Num. 14, 34.
יום לשנה יום לשנה Ez. 4, 6.

constr.: שְׁנַת

בטרם תבוא שנת הרעב Gn. 41, 50.
שנת שבתון יהיה לארץ Lev. 25, 5.
שנת החמשים שנה Lev. 25, 10. 11.
עד שנת היובל Lev. 25, 28.
עד־תם שנת ממכרו Lev. 25, 29.
עד־שנת היבל יעבד עמך Lv. 25, 40.
עד שנת היבל Lev. 25, 50
עד־שנת היבל Lev. 25, 52.
עד שנת היבל Lev. 27, 18. 23.
שנת־השבע Dt. 15, 9.
שנת השמטה Dt. 15, 9.
שנת המעשר Dt. 26, 12.
במעד שנת השמטה Dt. 31, 10.
שנת־תשע להושע 2 Reg. 18, 10.
היא שנת תשע־עשרה 2 Reg. 25, 8.
עד שנת־שלשים וחמש 2 Chr. 15, 19.
היא שנת השביעית Esr. 7, 8.
בחדש־כסלו שנת עשרים Neh. 1, 1.
שנת עשרים לארתחשסתא Neh. 2, 1.
ועד שנת שלשים ושתים Neh. 5, 14.
עטרת שנת טובתך Ps. 65, 12.
שנת שלומים לריב ציון Jes. 34, 8.
לקרא שנת־רצון לי׳׳י Jes. 61, 2.
שנת פקדתם Jer. 11, 23. 23, 12.
שנת פקדתם נאם־י׳׳י Jer. 48, 44.
היא שנת תשע־עשרה Jer. 52, 12.
עד־שנת הדרור Ez. 46, 17.
עד־שנת אחת לכורש Dan. 1, 21.

constr.: וּשְׁנַת

ושנת גאולי באה Jes. 63, 4.

constr.: בְּשָׁנַת

בשנת שש־מאות שנה Gn. 7, 11.
בשנת היובל הזאת Lev. 25, 13.
ויצא בשנת היבל Lev. 25, 54.
בשנת היובל Lev. 27, 24.
בשנת הארבעים Num. 33, 38.
בשנת שתים לאסא 1 Reg. 15, 25.
בשנת שלש לאסא 1 Reg. 15, 28.
בשנת עשרים ושש שנה 1 Reg. 16, 8.
בשנת עשרים ושבע 1 Rg. 16, 10. 15.
בשנת שלשים ואחת שנה 1 Rg. 16, 23.
בשנת שלשים ושמנה 1 Reg. 16, 29.
בשנת ארבע לאחאב 1 Reg. 22, 41.
בשנת שתים ליהורם 2 Reg. 1, 17.
בשנת שמנה עשרה 2 Reg. 3, 1.
בשנת שתים־עשרה 2 Reg. 8, 25.
בשנת שבע ליהוא 2 Reg. 12, 2.
בשנת עשרים ושלש 2 Reg. 12, 7. 13, 1.
בשנת שלשים ושבע שנה 2 Rg. 13, 10.
בשנת שתים ליואש 2 Reg. 14, 1.
בשנת חמש עשרה שנה
לאמציהו 2 Reg. 14, 23.
בשנת עשרים ושבע שנה 2 Rg. 15, 1.
בשנה שלשים ושמנה שנה 2 Rg. 15, 8.
שלשים ותשע שנה 2 Reg. 15, 13. 17.
בשנת חמשים שנה 2 Reg. 15, 23.
בשנת חמשים ושתים
שנה 2 Reg. 15, 27.
בשנת עשרים ליותם 2 Reg. 15, 30.
בשנת שתים לפקח 2 Reg. 15, 32.
בשנת שבע־עשרה שנה 2 Reg. 16, 1.
בשנת שתים עשרה 2 Reg. 17, 1.
בשנת התשיעית להושע 2 Rg. 17, 6.
בשנת שלש להושע 2 Reg. 18, 1.
בשנת־שש לחזקיה 2 Reg. 18, 10.
בשנת שמנה למלכו 2 Reg. 24, 12.
ויהי בשנת התשיעית 2 Rg. 25, 1.
בשנת מלכו את־ראש 2 Rg. 25, 27.
בשנת הארבעים 1 Chr. 26, 31.
בשנת ארבע למלכותו 2 Chr. 3, 2.
בשנת שמונה עשרה 2 Chr. 13, 1.
בשנת שלשים ושש 2 Chr. 16, 1.
בשנת שלושים ותשע 2 Chr. 16, 12.
וימת בשנת ארבעים 2 Chr. 16, 13.
בשנת־שבע לארתחשסתא Esr. 7, 7.
בשנת שלשים ושתים Neh, 13, 6.
בשנת שלוש למלכו Esth. 1, 3.
בשנת־שבע למלכותו Esth. 2, 16.
בשנת שתים עשרה Esth. 3, 7.
בשנת־מות המלך עזיהו Jes. 6, 1.
בשנת־מות המלך אחז Jes. 14, 28.
בשנת בא תרתן Jes. 20, 1.
בשנת הרביעית Jer. 46, 2.
בשנת הרבעית למלכו Jer. 51, 59.
בשנת־שבע Jer. 52, 28.
בשנת שמנה עשרה Jer. 52, 29.
בשנת שלש ועשרים Jer. 52, 30.
בשנת מלכתו Jer. 52, 31.
בשנת שלוש למלכות Dan. 1, 1.
בשנת שלוש למלכות Dan. 8, 1.
בשנת אחת לדריוש Dan. 9, 1.
בשנת אחת למלכו Dan. 9, 2.
בשנת שלוש לכורש Dan. 10, 1.
ואני בשנת אחת לדריוש Dan. 11, 1.
בשנת שתים לדריוש Hag. 1, 1. 15. 2, 10.
בשנת שתים לדריוש Zach. 1, 1. 7.
בשנת ארבע לדריוש Zach. 7, 1.

constr.: וּבְשָׁנַת

ובשנת שמנה עשרה 1 Reg. 15, 1.
ובשנת עשרים לירבעם 1 Reg. 15, 9.
ובשנת חמש ליורם 2 Reg. 8, 16.
ובשנת אחת־עשרה שנה 2 Rg. 9, 29.
ובשנת שלוש למלכו 2 Chr. 17, 7.
ובשנת שמנה עשרה 2 Chr. 34, 8.
ובשנת אחת לכורש 2 Chr. 36, 22.
ובשנת שתים Dan. 2, 1.
ובשנת אחת לכורש Esr. 1, 1.
ובשנת בצרת לא ידאג Jer. 17, 8.

constr.: לִשְׁנַת

לשנת חמש־עשרה 2 Chr. 15, 10.

constr.: מִשְׁנַת

משנת המכרו Lev. 25, 50.
אם־משנת היבל Lev. 27, 17.

משנת עשרים Neh. 5, 14.
cum suff.: שְׁנָתוֹ
כבש בן־שנתו לעלה Lev. 12, 6.
כבש תמים בן־שנתו Lev. 23, 12.
כבש בן־שנתו לאשם Num. 6, 12.
כבש בן־שנתו Num. 6, 14.
בן־שנתו לעולה Num. 7, 15. 21. 27. 33. 39. 45. 51. 57. 63. 69. 75. 81.
וכבש בן־שנתו תמים Ez. 46, 13.
cum suff.: שְׁנָתָהּ
בת־שנתה תמימה Lev. 14, 10.
בת־שנתה תמימה Num. 6, 14.
עז בת־שנתה לחטאת Num. 15, 27.
du.: שְׁנָתַיִם *p.*
שנתים אחר המבול Gn. 11, 10.
ויהי מקץ שנתים ימים Gn. 41, 1.
שנתים הרעב בקרב הארץ Gn. 45, 6.
בירושלם שנתים ימים 2 Sam. 14, 28.
על־ישראל שנתים 1 Reg. 15, 25.
בתרצה שנתים 1 Reg. 16, 8,
על־ישראל שנתים 1 Reg. 22, 52.
בשמרון שנתים 2 Reg. 15, 23.
בעוד שנתים ימים Jer. 28, 3. 11.
שנתים לפני הרעש Am. 1, 1.
du.: לִשְׁנָתַיִם
ויהי לשנתים ימים 2 Sam. 13, 23.
pl.: שָׁנִים 1
חמש שנים ומאת שנה Gn. 5, 6.
שבע שנים ושמנה מאות Gn. 5, 7.
כל־ימי אנוש חמש שנים Gn. 5, 11.
כל־ימי קינן עשר שנים Gn. 5, 14.
ויהי מהללאל חמש שנים Gn. 5, 15.
שלש שנים Gn. 11, 13.
עבר שלש שנים Gn. 11, 15.
תשע שנים ומאתים שנה Gn. 11, 19.
שבע שנים ומאתים שנה Gn. 11, 21.
חמש שנים ומאתים שנה Gn. 11, 32.
בן־חמש שנים Gn. 12, 4.
מקץ עשר שנים Gn. 16, 3.
בן־שמנים שנה וש שנים Gn. 16, 16.
תשעים שנה ותשע שנים Gn. 17, 1.
ועשרים שנה ושבע שנים Gn. 23, 1.
ושבעים שנה וחמש שנים Gn. 25, 7.
ושלשים שנה ושבע שנים Gn. 25, 17.
אעבדך שבע שנים ברחל Gn. 29, 18.
ברחל שבע שנים Gn. 29, 20.
שבע־שנים אחרות Gn. 29, 27. 30.
ושש שנים בצאנך Gn. 31, 41.
שבע שנים הנה Gn. 41, 26 (bis).
שבע שנים הנה Gn. 41, 27.
הנה שבע שנים באות Gn. 41, 29.
את־כל־אכל שבע שנים Gn. 41, 48.
ועוד חמש שנים Gn. 45, 6.
כי־עוד חמש שנים Gn. 45, 11.
שני חיי שבע שנים Gn. 47, 28.
מאה ועשר שנים Gn. 50, 22.
בן־מאה ועשר שנים Gn. 50, 26.
שש שנים יעבד Ex. 21, 2.
ושש־שנים Ex. 23, 10.
שלש שנים יחיה לכם Lev. 19, 23.
שש שנים תזרע שדך Lev. 25, 3.
ושש שנים תזמר Lev. 25, 3.
שנים שבע פעמים Lev. 25, 8.
במספר שנים Lev. 25, 15.
במספר שנים Lev. 25, 50.
מבן־חמש שנים Lev. 27, 5.
ועד בן־חמש שנים Lev. 27, 6.
שבע שנים נבנתה Num. 13, 22.
מקצה שלש שנים Dt. 14, 28.
מקץ שבע־שנים Dt. 15, 1.
ועבדך שש שנים Dt. 15, 12.
מקץ שבע שנים Dt. 31, 10.
בן־מאה ועשר שנים Jos. 24, 29.
בן־מאה ועשר שנים Jud. 2, 8.
כרשן רשעתים שמנה שנים Jud. 3, 8.
ביד־מדין שבע שנים Jud. 6, 1.
ופר השני שבע שנים Jud. 6, 25.
על־ישראל שלש שנים Jud. 9, 22.
את־ישראל שש שנים Jud. 12, 7.
את־ישראל שבע שנים Jud. 12, 9.
את־ישראל עשר שנים Jud. 12, 11.
את־ישראל שמנה שנים Jud. 12, 14.
וישבו שם כעשר שנים Ruth 1, 4.
ושתי שנים מלך 1 Sam. 13, 1.
אר־זה שנים 1 Sam. 29, 3.
ושתים שנים מלך 2 Sam. 2, 10.
שבע שנים וששה חדשים 2 S. 2, 11.
בן־חמש שנים היה 2 Sam. 4, 4.
שבע שנים וששה חדשים 2 Sam. 5, 5.
ויהי־שם שלש שנים 2 Sam. 13, 38.
שלש שנים שנה אחרי שנה 2 S. 21, 1.
שבע־שנים ו רעב 2 Sam. 24, 13.
מלך שבע שנים 1 Reg. 2, 11.
מלך שלשים ושלש שנים 1 Rg. 2, 11.
ויהי מקץ שלש שנים 1 Reg. 2, 39.
ויבנהו שבע שנים 1 Reg. 6, 38.
אחת לשלש שנים 1 Reg. 10, 22.
שלש שנים מלך 1 Reg. 15, 2.
מלך שש־שנים 1 Reg. 16, 23.
וישבו שלש שנים 1 Reg. 22, 1.
בא אל־הארץ שבע שנים 2 Rg. 8, 1.
בארץ־פלשתים שבע שנים 2 Rg. 8, 2.
ויהי מקצה שבע שנים 2 Reg. 8, 3.
מתחבא שש שנים 2 Reg. 11, 3.
בן־שבע שנים יהואש 2 Reg. 12, 1.
עשר שנים בשמרון 2 Reg. 15, 17.
על־ישראל תשע שנים 2 Reg. 17, 1.
ויצר עליה שלש שנים 2 Reg. 17, 5.
מקצה שלש שנים 2 Reg. 18, 10.
עבד שלש שנים 2 Reg. 24, 1.
שבע שנים וששה חדשים 1 Chr. 3, 4.
שלוש שנים רעב 1 Chr. 21, 12.
מלך שבע שנים 1 Chr. 29, 27.
אחת לשלוש שנים 2 Chr. 9, 21.
שלוש שנים מלך 2 Chr. 13, 2.
שקטה הארץ עשר שנים 2 Chr. 13, 23.
וירד לקץ שנים 2 Chr. 18, 2.
ושמנה שנים מלך 2 Chr. 21, 5.
ושמונה שנים מלך 2 Chr. 21, 20.
מתחבא שש שנים 2 Chr. 22, 12.
בן־שבע שנים 2 Chr. 24, 1.
מבן שלוש שנים 2 Chr. 31, 16.
ושתים שנים מלך 2 Chr. 33, 21.
בן־שמנה שנים יאשיהו 2 Chr. 34, 1.
ובשמונה שנים למלכו 2 Chr. 34, 3.
בן־שמונה שנים יהויכין 2 Chr. 36, 9.
שנים שתים עשרה Neh. 5, 14.
עליהם שנים רבות Neh. 9, 30.
ומספר שנים Job. 15, 20.
ורב שנים ידיעו Job. 32, 7.
כי אלף שנים בעיניך Ps. 90, 4.
אלף שנים פעמים Eccl. 6, 6.
שנים הרבה יחיה האדם Eccl. 11, 8.
והגיעו שנים אשר תאמר Eccl. 12, 1.
בשלש שנים כשני שכיר Jes. 16, 14.
שלש שנים את ומופת Jes. 20, 3.
מקץ שבע שנים Jer. 34, 14.
ועבדך שש שנים Jer. 34, 14.
בימים ההם שנים Ez. 38, 17.
אש שבע שנים Ez. 39, 9.
ולגדלם שנים שלוש Dan. 1, 5.
ולקץ שנים יתחברו Dan. 11, 6.
והוא שנים יעמד Dan. 11, 8.
ולקץ השתים שנים Dan. 11, 13.
בקרב שנים חייהו Hab. 3, 2.
בקרב שנים תודיע Hab. 3, 2.
זה כמה שנים Zach. 7, 3.
pl.: וְשָׁנִים
ולימים ושנים Gn. 1, 14.
ושנים רבות יחיה ורב Eccl. 6, 3.
pl.: הַשָּׁנִים
השנים הטבות הבאת Gn. 41, 35.
שבע שבתת השנים Lev. 25, 8.
לפי ו רב השנים Lev. 25, 16.
ולפי מעט השנים Lev. 25, 16.
לשלש השנים Lev. 25, 21.
על־פי השנים הנותרת Lev. 27, 18.
אם־יהיה השנים האלה 1 Rg. 17, 1.
באחרית השנים תבוא Ez. 38, 8.
מספר השנים Dan. 9, 2.
השנים אשר אכל Joel 2, 25.
pl.: בַּשָּׁנִים
אם־עוד רבות בשנים Lev. 25, 51.
נשאר בשנים Lev. 25, 52.
מלחמה בשנים האלה 2 Chr. 14, 5.
pl.: וּכְשָׁנִים
וכשנים קדמניות Mal. 3, 4.
pl.: לְשָׁנִים
בן־שלמה לשנים שלוש 2 Chr. 11, 17.
ושלמה לשנים שלוש 2 Chr. 11, 17.
pl. constr.: שְׁנֵי
שני חיי שרה Gn. 23, 1.
שני־חיי אברהם Gn. 25, 7.
ואלה שני חיי ישמעאל Gn. 25, 17.
יהיו שבע שני רעב Gn. 41, 27.
ונקמו שבע שני רעב Gn. 41, 30.
בשבע שני השבע Gn. 41, 34.
לשבע שני הרעב Gn. 41, 36.
בשבע שני השבע Gn. 41, 47.
שבע שני השבע Gn. 41, 53.
ותחלינה שבע שני הרעב Gn. 41, 54.
כמה ימי שני חייך Gn. 47, 8.
ימי שני מגורי שלשים Gn. 47, 9.
שני חיי אבתי Gn. 47, 9.
ימי שני חיי Gn. 47, 9.
במספר שני־תבואת Lev. 25, 15.
וחשב את־שני ממכרו Lev. 25, 27.
נתתי לך את־שני ענם Ez. 4, 5.
עד־שני דור ודור Joel 2, 2.
pl. constr.: וּשְׁנֵי
ושני חיי לוי Ex. 6, 16.
ושני חיי קהת Ex. 6, 18.
ושני חיי עמרם Ex. 6, 20.
pl. constr.: כִּשְׁנֵי
כשני שכיר ונקלה Jes. 16, 14.
בעוד שנה כשני שכיר Jes. 21, 16.
pl. cum suff.: שְׁנֵינוּ
כלינו שנינו כמו־הגה Ps. 90, 9.
pl. cum suff.: שָׁנֶיהָ
וחשב־לו כפי שניו Lev. 25, 52.
מספר שניו ולא־חקר Job. 36, 26.
שיהיו ימי־שניו Eccl. 6, 3.
pl. cum suff.: וּשְׁנֵיהֶם
ושניהם בנעימים Job. 36, 11.
2 pl. constr.: שְׁנוֹת
בינו שנות דור־ודר Dt. 32, 7.
שנות מספר יאתיו Job. 16, 22.
שנות עולמים Ps. 77, 6.
שנות ימין עליון Ps. 77, 11.
שנות ראינו רעה Ps. 90, 15.
וירבו לך שנות חיים Prv. 4, 10.
ויוסיפו לך שנות חיים Prv. 9, 11.
2 pl. constr.: וּשְׁנוֹת
ושנות חיים Prv. 3, 2.
ושנות רשעים תקצרנה Prv. 10, 27.
pl. cum suff.: שְׁנוֹתַי
אדדה כל־שנותי Jes. 38, 15.
pl. cum suff.: שְׁנוֹתַי *p.*
פקדתי יתר שנותי Jes. 38, 10.
pl. cum suff.: וּשְׁנוֹתַי
ושנותי באנחה Ps. 31, 11.
pl. cum suff.: שְׁנוֹתֵינוּ ו בהם
ימי־שנותינו Ps. 90, 10.
pl. cum suff.: שְׁנוֹתֶיךָ
שנותיך כימי גבר Job. 10, 5.
בדור דורים שנותיך Ps. 102, 25.
pl. cum suff.: שְׁנוֹתָיִךְ
ותבוא עד־שנותיך Ez. 22, 4.
pl. cum suff.: וּשְׁנוֹתָיִךְ
ושנותיך לא יתמו Ps. 102, 28.
pl. cum suff.: וְשִׁנֹּתָךְ
ושנתך לאכזרי Prv. 5, 9.
pl. cum suff.: שְׁנוֹתָיו
שנותיו כמו־דר ודור Ps. 61, 7.
pl. cum suff.: וּשְׁנוֹתָם
ושנותם בבהלה Ps. 78, 33.

שָׁנָה

ג״כ נקיבי, כמו שָׁנָה נענבי נלי ספרס סיומן, ונתרגום שָׁנָא נקלף וסילופס שַׁתָּא, וסמיך שַׁנַּת, וסכנוי שָׁנַיִן וגם ככנקבי שָׁנָן.

n. f. aram. (pl. שָׁנָיִן), annus, hebr. שָׁנָה, targ. שָׁנָא (def. שַׁתָּא = שַׁנְתָּא, constr. שְׁנַת, pl. c. שְׁנָן). LXX. ἔτος.

constr.: שְׁנַת
עד שנת תרתין Esr. 4, 24.
constr.: בְּשַׁנַת
בשנת חדה לבלשאצר Dan. 7, 1.
בשנת חדה לכורש Esr. 5, 13.
pl.: שְׁנָיִן
שנין שתין תרתין Dan. 6, 1.
דנה שנין שגיאן Esr. 5, 11.

שְׁנָאן

ג״ו, ומתנוד נכ״ק, וסגניס סוקיס סעתיקומו כלנו נכתב שְׁנָאן, ונקרו סיומן שנים מיניהן שנים שנים [שנים קכ״ג ל׳], ומגר סיב עקילס שנים יקר שמיריס שנים [שיוב ג׳ ״ק]. וסומכום נסעתקו סיובי סעתיקו כמלת שְׁנָאן ניסני׳, ״ו ״כ, ולנעת סקדמוכים נמפרשים ענינו מין מלאך, וכנרך נמוכן זה נג״ע, וסכנוי עם שְׁנָאנֵי, שומס סכוכן לי פרוש שנן-עוכץ, שענינו כמו משכה, וכן סעתיקו סמתרגם.

n. m. ἅπαξ λεγ., iteratio; אַלְפֵי שְׁנָאן, millia repetitionis h. e. multoties iterata (Tausende und aber Tausende), secundum traditionem: mille Sinân h. e. angelorum quorundum juxta אוֹפַנִּים, גְּלַגַּלִּים, שְׂרָפִים, כְּרֻבִים, חַיּוֹת nominatorum (pl. שְׁנָאנִים, persaepe in poësi neohebraicâ). LXX. χιλιάδες εὐθηνούντων (= שַׁאֲנָן). S. χιλιάδες ἠχούντων. Hier. *millia abundantium.*

אלפי שנאן Ps. 68, 18.

מִשְׁנֶה

ג״ו, וסמיך מִשְׁנֵה, וסכנוי מִשְׁנֵיהֶם, ופקכוסו דכר שסוף סשני לו נמקום סשני, ד״ת מעשה למלך, וכסף מעשה, לו ג״כ מעשה כסף, כלי סמיכות, לך ע״ד סעטוף וסשתוף, וכן מעשה שכרון, מעשה שכר שכיר, כל לשון לך ע״ד סשתוף, וכמן סמשנה לו כמני סמשנה סס קמני סכסונה, שכייס לכהנים גדולים, וכן מעשה למלך שני למלכות, עיר מעשה שניה לעיר ממלכת, ונמוכן סלקרון ג״כ מעשה לנד [מ״ב כ״ג י״ל], לומר עיר מעשה, ולא כדעת סמתרגם ניס לולנסק. ולשר למוכן וסנקר וסמעשיס, סנס סוא סנקיס לקני סמוכניס, ולא לנשון, לו סנקיס לקני סמוכניס, ולא כדעת יעקב בן-לקעזר מענין שנס, כתוקר לכנשיס כני שנס, וגם לא כדעת סמתרגם מענין שמן, ע״ד סקרוס. ולשר לשם מִשְׁנֶה, נש״ע סנס מן שנס לשון למוד, וסקיס מעשה כשכית, וסכנוי מִשְׁנוֹת לו מִשְׁנִיּוֹת [מן מִשְׁנִיָּה סיקיד ע״ד מַחֲזֶה נקרי].

n. m. (c. מִשְׁנֵה, pl. מִשְׁנִים), itera-

tio, secundum s. alterum, quae est repetitio primi, hinc secundus numero (עִיר מִשְׁנֶה, מִשְׁנֶה, pars urbis secunda), secundo genitus (אָחִיהוּ מִשְׁנֵהוּ frater ejus natu secundus), secundus ordine et dignitate, secundarius (כֹּהֵן הַמִּשְׁנֶה, מִשְׁנֵה הַמֶּלֶךְ, מִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה); pl. secundi natu, secundo partu editi, secundi pretio; deinde duplicatio, duplex, duplicatum, velut numorum aut libri h. e. exemplum, apographum vel summarium, compendium. Diversum est מִשְׁנָה (pl. מִשְׁנוֹת vel מִשְׁנִיּוֹת, a sing. מִשְׁנִית = aram. מַתְנִי, def. מַתְנִיתָא), quod *doctrinam* (Targ. עִיר = בֵּית־אוּלְפָנָא significat, uti et n. גְּמָרָא (a v. גָּמַר, discere). LXX. *δευτέρωσις, δευτερεύων, δεύτερος* (A. *δευτερούμενον*); *διπλασιασμός, διπλοῦς, δισσός; διάδοχος, διαδέχεσθαι; ἔδεσμα, ἐπέτειος;* מִשְׁנֵה תּוֹרָה *δευτερονόμιον.*

Gn. 43, 12. וכסף משנה קחו
Ex. 16, 5. משנה על אשר־ילקטו
Ex. 16, 22. לחם משנה
2 Reg. 25, 18. צפניהו כהן משנה
2 Chr. 31, 12. ושמעי אחיהו משנה
Neh. 11, 9. על־העיר משנה
Neh. 11, 17. ובקבקיה משנה
Esth. 10, 3. משנה למלך אחשורוש
Jes. 61, 7. תחת בשתכם משנה
Jes. 61, 7. בארצם משנה יירשו
Zach. 9, 12. משנה אשיב לך

וּמִשְׁנֶה

Gn. 43, 15. ומשנה־כסף לקחו
Jer. 17, 18. ומשנה שברון שברם

הַמִּשְׁנֶה

Gn. 41, 43. במרכבת המשנה
2 Reg. 23, 4. כהני המשנה
1 Chr. 5, 12. ושפם המשנה
2 Chr. 35, 24. רכב המשנה
Jer. 52, 24. צפניה כהן המשנה
Zeph. 1, 10. ויללה מן־המשנה

בְּמִשְׁנֶה

2 Rg. 22, 14. ישבת בירושלם במשנה
2 Chr. 34, 22. בירושלם במשנה

לְמִשְׁנֶה

1 Sam. 23, 17. אהיה־לך למשנה
Job. 42, 10. אשר לאיוב למשנה

constr.: מִשְׁנֵה

Dt. 15, 18. משנה שכר שכיר
Dt. 17, 18. את־משנה התורה
Jos. 8, 32. משנה תורת משה
2 Chr. 28, 7. משנה המלך
Jer. 16, 18. משנה ערנה

cum suff.: מִשְׁנֵהוּ

1 Sam. 8, 2. ושם משנהו אביה

cum suff.: מִשְׁנֵהוּ

1 Sam. 17, 13. ומשנהו אבינדב
2 Sam. 3, 3. ומשנהו כלאב לאביגל
1 Chr. 16, 5. ומשנהו זכריה

pl.: מִשְׁנִים

Esr. 1, 10. כפורי כסף משנים

pl.: הַמִּשְׁנִים

1 Chr. 15, 18. אחיהם המשנים

pl.: וְהַמִּשְׁנִים

1 Sam. 15, 9. והבקר והמשנים

שָׁנִי

ג״ו, וסמך שְׁנִי, והכינוי שְׁנֵיהֶם. מוכנו לד״ק נגע והוי ע״פ שמלהיר, ין שכח לשון להיות, כמו שֵׁנָה נעדני, והקיש הסס זְהוֹרִיתָא נסוני, זְהוֹרֵי נקרני, ווהו נגע על תולע בַּרְמֶשׁ, הנקרא נזנזיל וס תּוֹלַעַת שָׁנִי, וכמוך על עלי תְּמֵר עֻקְצֵי הקני הסולעה, ומוס שכי ס״ך קוט הכנענ נכנע וס. ולד״ך יסודו שכס, ומוכנו הכנענ פעמים, ע״ל *δίβαφον* כיוני, והכוזר יבקר.

n. m. (c. שְׁנִי, pl. שָׁנִים), color coccinus (meton. quidquid hoc colore tinctus est, a cocco (*Coccus Ilicis* Linn.), cujus grana adhaerentia vermiculis (תּוֹלַעַת שָׁנִי, שְׁנִי תּוֹלַעַת, arab. *kermes*, v. s. כָּרְמִס) scatent, e quorum nidis coacervatorum sanie color ille coccinus rosae florentis similis exprimitur, syr. צוּבְעָא דְתוּלָעָא (vermiculus, Wurmfarbe), a v. שָׁנָה, arab. *sanà*, nitere, splendere (unde idem color זְהוֹרִיתָא aramaice vocatur). LXX. *κόκκινον, κεκλωσμένον, νενημένον, δισσόν* (tanquam a v. *duplicandi*). A. *διάφορον*; S. *δίβαφον, ἀλλοιούμενον.*

Gn. 38, 28. ותקשר על־ידו שני
Ex. 25, 6. 36, 8. 39, 29. ותולעת שני
Ex. 26, 1. ותכלת שני
Ex. 26, 31. ותלעת שני ושש משזר
36. 27, 16. 28, 8. 36, 35. 39, 8.
Ex. 28, 6. תולעת שני ושש
Ex. 28, 33. 35, 23. 39, 24. ותולעת שני
Ex. 35, 6. ותולעת שני ושש ועזים
Ex. 38, 18. וארגמן ותולעת שני
39, 2. 5.
Num. 4, 8. בגד תולעת שני
2 Sam. 1, 24. המלבשכם שני
Jer. 4, 30. כי־תלבשי שני

הַשָּׁנִי

Gn. 38, 30. אשר על־ידו השני
Ex. 28, 5. ואת־תולעת השני
Ex. 35, 25. את־תולעת השני
Ex. 35, 35. בתולעת השני ובשש
Ex. 38, 23. ובתולעת השני ובשש
Ex. 39, 1. והארגמן ותולעת השני
Ex. 39, 3. ובתוך תולעת השני
Jos. 2, 18. תקות חוט השני
Jos. 2, 21. תקות השני בחלון
Cant. 4, 3. כחוט השני שפתותיך

constr.: שְׁנִי

Lev. 14, 6. 51. ואת־שני התולעת

constr.: וּשְׁנִי

Lev. 14, 4. 49. ושני תולעת ואזב
Num. 19, 6. ואזוב ושני תולעת

constr.: וּבְשְׁנִי

Lev. 14, 52. ובשני התולעת

pl.: שָׁנִים

Prv. 31, 21. לבש שנים

pl.: בַּשָּׁנִים

Jes. 1, 18. תטאיכם כשנים

שָׁנַט

פעל ל״ע כ״ק נגור שָׁטָה סנק, ומוכנו כפי סכלקס לי עקיפס ולכיכס [שעט-כען], והקרן שָׁ־נַ״ט נדומס לל שכיס נשפתי מערכ. לכן נקפכר נ״כ שהשכ שָׁט נדמיון לל שָׁה, לשר להסס שָׁיח, והכוזר יבקר.

v. comp. inus., compungere, conscindere, nisi radix nominis insequentis est שָׁט = שָׁה (שָׁמִיר, שָׁיח).

שָׁסָה

ג״כ, והכינוי שְׁסָיו. מוכנו יין עץ גדל-עכפים נארץ מכיים ונקרן ערכ, לשר קליפתו ילקס קוים שכוים, ונוזס פרות שכוים, ומקשך שלו כעשה כלי ערכ, ונקרש לקל מכמי סעכע קון המכרי, ועכו קשה כְּהַכְנָסָה לס יקן. ויותר מאכו ע׳ נספר המיוקד לשכיס. *n. f.* (pl. de ligno, שִׁטִּים, sicut אַלְמֻגִּים, חֲבָגִּים), *acacia*, spina Aegyptia (*Mimosa nilotica* Linn.), arbor grandis et ramosa, cujus cortex spinis magnis, colore nigris, conserta est, fabas subnigras, lupinarum similes ferens (Schotendorn) et resinam exsudans, quae gummi arabicum vocatur. Lignum ejus arboris vetustate ebeni simile evadit. Hieron. ad Jes. 41, 19. De *SETTA* tantum Hebraico disseramus, quam *spinam* Theodotio transtulit. Est autem genus arboris nascentis in eremo, spinae albae habens similitudinem, unde omnia ligna arcae et tabernaculi facta sunt instrumenta, quae appellantur *SETTIM:* quod lignum imputribile omnium lignorum tum in fortitudine quam in nitore soliditatem superat et pulchritudinem. LXX. *ἄσηπτον* (non definita specie).

Jes. 41, 19. במדבר ארז שטה

pl.: שִׁטִּים

Ex. 25, 5. ועצי שטים
Ex. 25, 10. 13. 26, 26. עצי שטים
27, 1. 6.

pl.: בַּשִּׁטִּים

Num. 25, 1. וישב ישראל בשטים

pl.: הַשִּׁטִּים

Joel 4, 18. את־נחל השטים
Jos. 2, 1. בן־נון מן־השטים
Mich. 6, 5 בן־בעור מן־השטים

pl.: מֵהַשִּׁטִּים

Jos. 3, 1. ויסעו מהשטים

שָׁנַס

פ״כ ול״ע נקל, ומוכנו לד״ק כקיפס יקד וסדוק דקיק וקכיסס, ותמנותו כתמנות של אֲנָס, ומוס סכנד שָׁפָס קוור ווכוור יקד וסדוק [גיבעען], ד״מ קלניס, ונקרמי שָׁנַץ נגדי מצלהו, לכן שָׁנַץ לנועס סמסדקת סכעלים. נז״ע ממכו שְׁנִינָה, שָׁנוּס וכדומס.

v. comp. tr., compellere, constringere, coarctare, cogn. אָנַס; *Pi.* cingere, circumdare, aram. שְׁנַץ (שְׁנָץ, corrigia, hebr. שְׁרוֹךְ, arab. שִׁרַאךְ). LXX. bene: *συσφίγγειν.*

Pi-el: שִׁנַּס

3 imperf.: וַיְשַׁנֵּס

1 Reg. 18, 46. וישנס מתניו

שָׁנַת

v. s. r. יָשַׁן *p.* 531.

שָׁנַר

פעל ל״ע כ״ק נגור שְׁנִיר סקריטי, ומוכנו לד״ק כמו נכר לעיל, לו כמו זכה, לשר מסכו זכריון.

v. inus., quod nonnulli, sicut v. צָנַר, vim strependi (*sanawwar*, Panzer-Waffengeklirr, Panzer, hebr. שִׁרְיוֹן) habere ajunt.

שִׁסָּה

פ״כ, והעתיד יְשַׁסֶּה. פקרוכו שלילה וגויוס, והכינוכי שִׁסָּה כמו נוזל וגוזל, והכנד המכוכע שׁוֹסֶה, שׁוֹשֶׁה מצלהו, נפקרון שלילה. ולשר לקוור שרשו דע שהקרן שִׁסָּה נדמיון לל שָׁס, שָׁסַ״ע, ותקת שסע תקיפ הגווי נשפתי מערכ. נז״ע שִׁסָּה, לשון גרוי וסקיעה נדבר ועקיפה, ד״מ שסה בו לת הכלב, לת הכעס [סנהדרין ע״ו ב׳] ג״כ מוס.

v. tr. (impf. יְשַׁסֶּה), diripere, depopulari, praedari, cogn. שָׁסַ״ע, שָׁסַס. *Po.* שׁוֹסֶסָה (= שׁוֹסֵסָה), id., vi intenta. LXX. *διαρπάζειν, καταπατεῖν, διαφοβεῖν; Po. προνομεύειν.*

3 perf. pl.: שָׁסּוּ

Ps. 44, 11. ומשנאינו שסו למו

part. c. suff.: שֹׁסֵהוּ

1 Sam. 14, 48. את־ישראל מיד שסהו

part. pl.: שֹׁסִים

Jud. 2, 14. ויתנם ביד שסים
1 S. 23, 1. והמה שסים את־הגרנות
2 Reg. 17, 20. ויתנם ביד שסים

prt. pl. constr.: שֹׁסֵי

Jer. 50, 11. שסי נחלתי

part. pl. c. s.: שׁוֹסֵינוּ

Jes. 17, 14. זה חלק שוסינו

part. pl. c. s.: שֹׁסֵיהֶם

Jud. 2, 16. ויושיעם מיד שסיהם

prt. pass. sg.: וְשָׁסוּי

Jes. 42, 22. עם־בזוז ושסוי

3 imperf.: יִשָּׁסֶה

Hos. 13, 15. הוא ישסה אוצר

Po-el: שׁוֹסֶסָה

1 perf.: שׁוֹסַסְתִּי

Jes. 10, 13. ועתודתיהם שוסיתי

שֶׁסֶס

לוסר שֶׁס, והעתיד יְשֻׁסַּס, ומוכנו כמו שִׁסָּה לעיל, שלילה וגויוס, והכינוכי שֶׁאֵס ע״ל לשרי תמור שֶׁסֶס, ולת כדעת דוד קמיי, שלשר שהלך נמקום ולו סמכן.

h. e. שֶׁס, *v. tr.* (impf. יְשַׁס), sicut שָׁסָה, diripere, expilare, spoliare; prt. שָׁאֵס (more aramaico pro שֹׁסֵס), sicut שֹׁסֶה, praedator, direptor, spoliator. LXX. *διαρπάζειν; προνομεύειν, κατα-, διασπείρειν, καταπατεῖν.*

part. pl. c. s.: שָׁאסֵיךְ *more aramaico*

Jer. 30, 16. והיו שאסיך למשסה

3 prf. pl. c. s.: שַׁסֵּהוּ

Ps. 89, 42. שסהו כל־עברי דרך

3 imperf. pl.: וַיְשַׁסּוּ

Jud. 2, 14. ביד שסים וישסו
1 Sam. 17, 53. וישסו את־מחניהם

Nif-al: נָשַׁס

3 perf. pl.: וְנָשַׁסּוּ

Zach. 14, 2. ונשסו הבתים

3 imperf. pl.: יִשַּׁסּוּ

Jes. 13, 16. וישסו בתיהם

מְשַׁסָּה

ג״כ, והסמך מְשַׁסַּת. מוכנו כוס וגלג [פליכערונג, כייעג], ונקמר היס, נתן למסס, כמו היס לנוס ולגלג.

n. f. (c. מְשַׁסַּת), direptio, depraedatio, spoliatio; praeda, spolia. LXX. *ἁρπαγή, προνομή, διαφόβημα.*

Jes. 42, 22. משסה ואין־אמר השב

לְמִשְׁסָּה

Jes. 42, 24. מי־נתן למשוסה יעקב
Jer. 30, 16. והיו שאסיך למשסה
Zeph. 1, 13. והיה חילם למשסה

וְלִמְשִׁסָּה

2 Reg. 21, 14. והיו לבז ולמשסה

pl.: לִמְשִׁסּוֹת

Hab. 2, 7. והיית למשסות למו

שָׁסַע

פ״כ, ומובנו קציעה וגזיעה ופריסה בדבר וגזירה [אייכצייכען, -צפאלטען], ד״מ מקטוע ומחציעת פרסה, ודומה לו בחצ חָצַע, גָּזַע, וכן בחצב כמבוון בחפתי מערב [scid. s. c'id, gr. σχίζ-ω] וכדומה, בקצוי הסדוק הלקוק. בכבד שֶׁסַע חוץ אל קל, לומר סדיקה וקציעה וקליקה. ולפעמים במובן שסה בח״ע, לומר גזיזה בפלוני, ויפה פרשו יעיש די ערכי בפרושו, קלוק והפלגה בדברים עוזים ויוזם.

v. tr., incidere, discindere, σχίζειν, velut de ungulis animalium divisis, quae a pedis parte posteriore connexae sunt, cogn. גָּזַע, חָצַע. *Pi.* diffindere, dilacerare, trop. animum findere h. e. verbis blandis et persuasoriis a proposito abstrahere. LXX. ὀνυχίζειν, διασπᾶν; *Pi.* ἐκκλᾶν, πείθειν (A. συνεκάλεσε; S. περιέσπασεν; Th. ἠπάτησε). A. שִׂסָּתַ שֶׁסַע, δεδιχασμένον διχασμῷ.

part. masc.: וְשֹׁסֵע *sg.*
Lev. 11, 7. ושסע שסע פרסה
prt. fem. sg.: שֹׁסַעַת
Lev. 11, 26. ושסע ׀ אינה שסעת
part. fem. sg.: וְשֹׁסַעַת
Lev. 11, 3. ושסעת שסע פרסת
Dt. 14, 6. ושסעת שסע
prt. fem. sg.: הַשֹּׁסַעַת
Dt. 14, 7. הפרסה השסועה
Pi-el: שִׁסַּע
3 perf.: וְשִׁסַּע
Lev. 1, 17. ושסע אתו בכנפיו
inf. constr.: בְּשַׁסַּע
Jud. 14, 6. וישסעהו כשסע הגדי
3 imperf.: וַיְשַׁסַּע
1 Sam. 24, 8. וישסע דוד את־אנשיו
3 impf. c. s.: וַיְשַׁסְּעֵהוּ
Jud. 14, 6. וישסעהו כשסע הגדי

שֶׁסַע

ש״ו, ומובנו קרע ופרס, סכקתך וסכפרס [צפאלטונג, לייכצייטונג], וצ״ע ממנו שִׁסְיָה, שִׁסְעָה.

n. m., fissio, fissura. LXX. ὀνυχιστήρ, ὄνυξ.

Lev. 11, 3. ושסעת שסע פרסת
Lev. 11, 7. ושסע שסע פרסה
Dt. 14, 6. ושסעת שסע

וְשֶׁסַע

Lev. 11, 26. ושסע ׀ אינה שסעת

שָׁסַף

פ״כ ל״ע נקל, ומובנו חתיכה וקרוע לחלקים וגזוז [צכיילען, צפאלטען], זקון הצב סָבָּה, ודומה לו חָסַף לעיל, וכן סָבַּה, ועוד חוס סָתַף הצב בע״ו, חצר ממנו סַתָּף. נכון הכבד קווק המובן אל קל.

v. comp. tr., scindere, findere, cogn. חָסַף et simpl. סָבַּה, סָתַף neoh. (סַתָּף, ensis). *Pi.* int. LXX. σφάζειν. A. S. διέσπασεν; Th. ἐβασάνισε.

Pi-el: שִׁסֵּף
3 imperf.: וַיְשַׁסֵּף
1 S. 15, 33. וישסף שמואל את־אגג

שָׁעָה I.

ע״כ, ומובנו הרפתי לדעת יקקי׳ עיקר ומצוי דבר בדבר [קיינצעטצייכען], ל״מ מעיקת עיניים, וכן תרגם המתרגם עַמְּמָם, ודומה לו שָׁעַע לקמן, כמובן עיקת עיניים, ובלחמי שָׁע שגור מלל כמובן טוח הענבי, והפעולי׳ בח אִתְּשָׁע, והשם שַׁרְשׁ עיק ווקוי, והשם שְׁעָוָה בצ״ע ובלחמי נגור כפי הכ״ל ג״כ מצרב וה, ע״ם עיקת ומצוי, ובכלים שמצאתי ג״כ המתוכח שְׁעִי בתרגום [מיכה ק׳ ד׳], ולמלת שַׁעֲתַּ בפ״ו סגנון אחר, כי לימכו הקלוף של צעוה. ותכין כוה לין בלגלת בכלצת דרצו גם המתפעל לל תצתע כי אכי לצלהין, לל תהיה כצעוה, לומר מצרב צעצ כ׳. ממובן של עיקת ומצוי יכל המובן של קליקה, כלשב הצם הכגוד מְשַׁעֵר יוכיח [ע״ם], ויעיד עליו תבנו שַׁע לקמן, והסתאב בצניסם בדוק ומכוסה, ולין שמסתפק בו. תקוב הצרב והצווי וקקתי בתכור מיוחד לצרבי לה״ק.

v. tr., oblinere, obducere (überstreichen), cogn. שָׁעַע, aram. שֵׁע (pass. אִתְּשַׁע, inde שִׁרְשׁ, tectorium, caementum), Targ. טַמְּמָם. Hinc n. neoh. שַׁעֲוָה (divers. a n. שַׁעֲתַּ Targ. Gn. 43, 11.), cera (Jes. 41, 10. ne fias cerae similis, uti habet glossema midraśicum), targ. שְׁעִי (Mik. 1, 4.). Significatio oblinendi transfertur ad laevigandum s. poliendum, sicut in שֵׁע, v. s. מְשִׁעֵי. LXX. libere: οὐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις.

3 impf. f. pl.: תְּשַׁעֶינָה
Jes. 32, 3. ולא תשעינה עיני ראים

Hitpa-el: הִשְׁתָּעֵה
2 imperf. ap.: תִּשְׁתַּע
Jes. 41, 10. אל־תשתע כי־אני אלהיך
1 imperf.: וְנִשְׁתָּעֵה מלעיל
Jes. 41, 23. ונשתעה ונרא יחדו
Hitpa-el: *הִשְׁתַּעְשַׁע
impt. pl.: *הִשְׁתַּעְשְׁעוּ
Jes. 29, 9. *השתעשעו ושעו

שָׁעָה

ע״כ נקרמי, נקנגוס ג״כ נקלף שָׁעָא, ומילועם שַׁעֲתָּא, שַׁעֲתָּא, ומכנוי נקנגוס שָׁעֶיהָ לו שָׁעָן, וכני וכקני. חמובן הכף ומכע עין, לכן כמו רגע, ומוסף לפ״כ ככוי לעת ולומן קצן וקנוע [שטוכדע], וכן שׁאשׁה נעכני, נכפל מכוון זם. נשפם עכניכית שָׁעָה בדומה, ומכנוי שָׁעוֹת, ומוסף אֶבֶן שָׁעוֹת [שטוב-דעכלי׳נער], ולמסמכת מסווה ל״מ לְפִי שָׁעָה, חַיֵּי שָׁעָה, וכגוד מן שעת נקנגוס מעמי הַשַּׁעְתָּא קמור חָא שַׁעְתָּא, כלשב חָשָׁא נסוני ג״כ מוס.

n. f. (targ. etiam שָׁעָא, def. שַׁעֲתָּא, שַׁעֲתָּא, pl. targ. שָׁעִין, שָׁעָן), momentum (syn. רֶגַע), tempus parvum, spec. hora, arab. *sââh*, neohebr. שָׁעָה (pl. שָׁעוֹת, unde אֶבֶן שָׁעוֹת horarium, horologium; חַיֵּי שָׁעָה, vita haec fluxa et brevis). Targ. inde הַשְׁתָּא (= הָא שַׁעֲתָּא, syn. חַשָּׁא), v. Systema p. 68. LXX. ὥρα; בְּשָׁעָה חָדָא, ὡσεὶ ὥραν μίαν; בַּהּ שַׁעֲתָּא, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.

def.: שַׁעֲתָּא, שַׁעֲתָּא
Dan. 3, 6. בה־שעתא יתרמא
Dan. 3, 15. בה־שעתא תתרמון
Dan. 4, 30. בה שעתא מלתא
Dan. 5, 5. בה־שעתא נפקו

שָׁעָה II.

פ״כ, ומובנו הרפתי לדעת יקקי׳ עיקת ומצוי דבר בדבר [קיינצעטצייכען], ל״מ מעיקת עיניים, וכן תרגם המתרגם עַמְּמָם, ודומה לו שָׁעַע לקמן, כמובן עיקת עיניים, ובלחמי שָׁע שגור מלל כמובן טוח הענבי, והפעולי׳ בח אִתְּשָׁע, והשם שַׁרְשׁ עיק ווקוי, והשם שְׁעָוָה בצ״ע ובלחמי נגור כפי הכ״ל ג״כ מצרב וה, ע״ם עיקת ומצוי, ובכלים שמצאתי ג״כ המתוכח שְׁעִי בתרגום [מיכה ק׳ ד׳], ולמלת שַׁעֲתַּ בפ״ו סגנון אחר, כי לימכו הקלוף של צעוה. ותכין כוה לין בלגלת בכלצת דרצו גם המתפעל לל תצתע כי אכי לצלהין, לל תהיה כצעוה, לומר מצרב צעצ כ׳. ממובן של עיקת ומצוי יכל המובן של קליקה, כלשב הצם הכגוד מְשַׁעֵר יוכיח [ע״ם], ויעיד עליו תבנו שַׁע לקמן, והסתאב בצניסם בדוק ומכוסה, ולין שמסתפק בו. תקוב הצרב והצווי וקקתי בתכור מיוחד לצרבי לה״ק.

v. intr. (impf. יִשְׁעֶה), spectare h. e. respicere, intueri, seq. אֶל aspicere cum favore et gratia, seq. בְּ, אֶל, עַל, respicere ad aliquid cum favore, spe ac desiderio, cogn. שָׁגָה, שָׁגַח (nam vis *convertendi* vel *advertendi* neutiquam nativa est). *Hi.* הִשְׁעָה (imp. הָשַׁע, quem *Abulwalid* in suo *Kitâb-ul-Uzul* a v. שָׁעַע Jes. 6, 10. derivat), oculos convertere alio, avertere. *Hitpa.* הִשְׁתָּעֵה (impf. יִשְׁתָּעֵ, 1 p. pl. נִשְׁתָּעֶה = נִשְׁתַּעֲה), sicut הִתְרָאֶה reflex., se invicem intueri h. e. manus conferre, cominus signa conferre, certamina miscere; circumspectare; cum anxio auxilii desiderio vel futurae rei cujuslibet exspectatione. LXX. ἐπιδεῖν, προσέχειν, πεποιθότα εἶναι; ἀφιέναι, ἀφιστάναι; *Hi.* ἀνιέναι; *Hitpa.* θαυμάζειν, πλανᾶν.

3 perf.: שָׁעָה
Gn. 4, 5. ואל־מנחתו לא שעה
3 perf. pl.: שָׁעוּ
Jes. 31, 1. ולא שעו על־קדוש
impt. sg.: שְׁעֵה
Job. 14, 6. שעה מעליו ויחדל
impt. pl.: שְׁעוּ
Jes. 22, 4. אמרתי שעו מני
1 imperf.: וְאֶשְׁעֶה
Ps. 119, 117. ואשעה בחקיך תמיד
2 imperf.: תִּשְׁעֶה
Job. 7, 17. כמה לא־תשעה ממני
3 imperf.: יִשְׁעֶה
Jes. 17, 7. ישעה האדם על־עשהו
Jes. 17, 8. ולא ישעה אל־המזבחות
3 imperf.: וַיִּשַׁע
Gn. 4, 4. וישע י׳ אל־הבל
3 imperf. pl.: יִשְׁעוּ
Ex. 5, 9. ואל־ישעו בדברי־שקר
2 Sam. 22, 42. ישעו ואין מושיע
Hif-il: הִשְׁעָה
impt. sg.: הָשַׁע
Ps. 39, 14. השע ממני ואבליגה

sertum, et נוּז, netum, filatum, v. Buxtorf. Lex. Talm. s. שעטנז). Hinc paraphrastes transfert: כִּסּוּי דְּשָׁרֵיַ וְעָזֵיל וְגָזֵי (gehechelt, gesponnen u. gezwirnt). Athaec vocabuli interpretatio midrašica est, non grammatica. Verisimillima est aegyptiaca vocabuli origo; *Shontnes* (*shont* = שֵׁשׁ) byssum complicatum s. fimbriatum designat. LXX. *κίβδηλον*. A. *ἀντιδιακείμενον*. S *ἑτερογενές*.

Lev. 19, 19 ובגד כלאים שעטנז
Dt. 22, 11. לא תלבש שעטנז

שָׁעַל

פעל ל״ע כ״ק נכנוכיס מְשָׁעֵל, שָׁעַל, שָׁעֵל, שׁוּעָל, ובפריעי שַׁעֲלֵב. פתרונו נקיכה ועזות קללה, נקיכם ונכיכם קיכם וקפיכם [הֶחֱלִנָן, לוּיס־, -גרַעֲנָן]. ודומה לו נזרע ומכוון שָׁאַל לעיל, נרכוך סעין ע״ג, ופק נככיל השווי נזפתי מערב נכין ונכדע שסזין עעמיי, לו כמין תוספת לנזרע [קול., *coel.*, ahd. *hol.*, *hel-en* etc.,

וק״כ הזרע חַל לעיל נדומה.

v. tr. inus., excavare, effodere, cogn. שָׁאַל, *κοι-λοῦν*, *coel-are*.

שַׁעַל

ג״ו, וככוני שַׁעֲלוֹ. פתרונו כף היד או לגרוף, ונקיפ כן ע״ג נכיכות וקלילות, שכוך לקבל דבר, ולדעת ילקקי שס כלי, וגס זס מעמס נכיכות וקעיכות.

n. m. (c. s. שַׁעֲלוֹ), palma manus s. pedis. LXX. *δράξ*, *χείρ*. A. *λιχανός*.

cum suff.: בְּשַׁעֲלֹה
Jes. 40, 12. מי מדד בשעלו

שַׁעַל

ג״ו כמו שָׁעַל, נדמיון המכוון, והכוני שְׁעָלִים, וסמך הכוני שַׁעֲלֵי, וע״כ הסזעל כמו מלוע יל. נקיכי שָׁעַל, שָׁעֵל מעלמו.

n. m. (pl. שְׁעָלִים, c. שַׁעֲלֵי), significationis ejusdem, ac שָׁעַל, aram. שְׁעַל, שְׁעֵל. LXX. *δράξ*, *χείρ*.

pl.: לְשַׁעֲלִים
1 Reg. 20, 10. עפר שמרון לשעלים
pl. constr.: בְּשַׁעֲלֵי
Ez. 13, 19. בשעלי שעורים

שׁוּעָל

ג״ו, ומוכנו מין חיס כוקנת נקרן, או יוזנת נכקרת הקרן, וזסו סכקרת תעלת נקיכי, ונעכני תַּעֲלַה חַיַּעֲלֵב ופרסי שַׁעַל [פוכס, שזנגלן], ונקיפ כן ע״ג קלילה וקיכס.

n. m., animal terram effodiens vel in fissuris s. cavernis terrae habitans, vulpes (Schagal), arab. *thaâlab*, a v. שָׁעַל, excavare. LXX. *ἀλώπηξ*.

Neh. 3, 35. אם־יעלה שועל
pl.: שׁוּעָלִים
Jud. 15, 4. שלש־מאות שועלים
Ps. 63, 11. מנת שעלים יהיו
Cant. 2, 15. שעלים שעלים קטנים
Thr. 5, 18. שועלים הלכו־בו
cum suff.: כְּשַׁעֲלִים
Ez. 13, 4. כשעלים בחרבות

מִשְׁעָל

ג״ו, ומוכנו דרך וזכיל זסוף קלוע וכבוד [הֶחֱלוּוענ], מן שעל הפעל, ל״ת משעול סכרמים, שכיל קלוע בין סכרמים, ולף כדעת יקקי, שפרש עכיכו רגל והלוך, נדמיון על שעל, כף הרגל, ולף כקמקי שפרשו שכיל סתם.

n. m., fauces, angustiae, via inter duos montes per vallem angustam ducens (Hohlweg). LXX. *αὐλαξ*.

בְּמִשְׁעוֹל

Num. 22, 24. במשעול הכרמים

שָׁעַן

פ״ג ול״ע כ״ק נכנעל, ופתרונו סרזפי זכיכס וסרכן ומכוסק [ליענען, כוסנן], ומזלסו שָׁאֵן נזלף, לעיל דף אפף, וכן דִּ־שֵׁן נדומס נקכן הזרע, והזווי נזפתי מערב סכס סנעתי תקת זען. וככיר כוס עקכיות סכפעל, זעכיכו נסמכות על יד דבר לסען המכוסק, לכן כיקס זעליו כמו נסמך, תמיכס נדבר וסמעתד בו, ומכוכו סרוקני נעיקס ומזמכס נדבר, כיקס זלליו וזעליו וזכו, או מגזול זפוגע נדבר ומוקס לעליו.

v. intr. nif., cubare, quiescere, cogn. שְׁאֵנָן (שַׁאֲנָן), q. v. דִּ־שֵׁן, unde *Ni.* inclinatum esse ad aliquid ad quiescendum (seq. עַל), inniti, etiam de regione finitima s. adjacente, trop. confidere, fiduciam ponere in aliqua re (seq. בְּ, אֶל, עַל), syn. נִסְמַךְ. LXX. *ἐπερείδειν*, *ἐπιστηρίζεσθαι*, *ἀντιστερίζειν*; *ἀναπαύεσθαι*, *ἐπανα-*; *προσκεῖσθαι*; *πείθεσθαι*, *πεποιθότα εἶναι*, *ἐλπίζειν*, *ὑγιάζειν*, *καταψύχειν*, *ἐπαίρεσθαι*.

Nif-al: נִשְׁעַן 3 *perf.*
2 Sam. 1, 6. נשען על־חניתו
2 Reg. 5, 18. והוא נשען על־ידי
2 Reg. 7, 2. אשר למלך נשען על־ידו
2 Reg. 7, 17. נשען על־ידו
3 *perf.:* וְנִשְׁעַן
Num. 21, 15. ונשען לגבול מואב
Jes. 10, 20. ונשען על־יי
2 *perf.:* נִשְׁעַנְתָּ
2 Chr. 16, 7. ולא נשענת על־יי
3 *perf. pl.:* נִשְׁעֲנוּ
2 Chr. 13, 18. כי נשענו על־יי
1 *perf. pl.:* נִשְׁעַנּוּ
2 Chr. 14, 10. כי־עליך נשענו
inf. constr.: לְהִשָּׁעֵן
Jes. 10, 20. להשען על־מכהו
inf. c. suff.: בְּהִשָּׁעֲנְךָ
2 Chr. 16, 7. בהשענך על־מלך ארם
inf. c. suff.: וּבְהִשָּׁעֲנְךָ
2 Chr. 16, 8. ובהשענך על־יי
inf. c. suff.: וּבְהִשָּׁעֲנָם
Ez. 29, 7. ובהשענם עליך תשבר
impt. pl.: וְהִשָּׁעֲנוּ
Gn. 18, 4. והשענו תחת העץ
1 *imperf.:* וְאֶשָּׁעֵן
Jud. 16, 26. ואשען עליהם
2 *imperf.:* תִּשָּׁעֵן
Prv. 3, 5. ואל־בינתך אל־תשען
3 *imperf.:* יִשָּׁעֵן
Job. 8, 15. ישען על־ביתו
3 *imperf.:* וְיִשָּׁעֵן
Job. 24, 23. לבטח וישען
Jes. 50, 10. וישען באלהיו
2 *impf. pl.:* וַתִּשָּׁעֲנוּ
Jes. 30, 12. ותשענו עליו
3 *imperf. pl.:* יִשָּׁעֲנוּ *p.*
Jes. 31, 1. ועל־סוסים ישענו
Mich. 3, 11. ועל־יי ישענו

מִשְׁעָן

ג״ו, ומוכנו מסעד וסמך ומנעץ [שעינע], וג״כ מסעוד לסס, ונקמר גס כמוכן רוכבי.

n. m., fulcrum, sustentaculum, subsidium, cui quis innititur. LXX. *ἀντιστήριγμα*, *ἰσχύς*, *βακτηρία*.

2 Sam. 22, 19. ויהי יי משען לי

לְמִשְׁעָן

Ps. 18, 19. ויהי־יי למשען לי

מִשְׁעָן

constr.:
Jes. 3, 1. כל משען־לחם
Jes. 3, 1. וכל משען־מים

מַשָּׁעֵן

ג״ו, ומוכנו נדמיון אל מִשְׁעָן, כן מסעוד ע״י מוכן, הן מכעס ומסעד.

n. m., fulcrum, subsidium, alimentum. LXX. *ἰσχύων*.

Jes. 3, 1. משען ומשענה

מַשְׁעֲנָה

ג״כ, ומוכנו כמו מִשָּׁעֵן סוכרי.

n. f., sicut מִשָּׁעֵן, fundamentum, sustentaculum. LXX. *ἰσχύουσα*. A. *ἐρεισμός*. S. *στηριγμός*.

וּמַשְׁעֲנָה
Jes. 3, 1. משען ומשענה

מִשְׁעֶנֶת

ג״כ, וככוני מִשְׁעַנְתּוֹ, ומוכנו מסעד וסמך ותמוך, כהזזלס על מעס ז׳יעין לדס עליו.

n. f. (c. s. מִשְׁעַנְתּוֹ), fulcrum, baculus, scipio. LXX. *ῥάβδος*, *βακτηρία*.

2 Reg. 18, 21. על־משענת הקנה
Jes. 36, 6. על־משענת הקנה
Ez. 29, 6. משענת קנה

הַמִּשְׁעֶנֶת

Jud. 6, 21. את־קצה המשענת
2 Reg. 4, 31. וישם את־המשענת
cum suff.: מִשְׁעַנְתִּי
2 Reg. 4, 29. וקח משענתי בידך
2 Reg. 4, 29. ושמת משענתי
cum suff.: וּמִשְׁעַנְתֶּךָ
Ps. 23, 4. שבטך ומשענתך
cum suff.: מִשְׁעַנְתּוֹ
Ex. 21, 19. על־משענתו ונקה המכה
Zach. 8, 4. ואיש משענתו בידו
pl. c. suff.: בְּמִשְׁעַנְתָּם
Num. 21, 19. במחקק במשענתם

שָׁעַע

לומר שַׁע, והכווי נרכוי שְׁעִי. ופתרונו לדעת יוסף קמקי נככין הקל כמו נכוסף, עיקס ומזוק דבר נדבר ומעמוס, לכן מעיק עיכיס, ולף מן זוע עכין נוקס, כקזר קזב הקמקי. וכדומס לו הכוסף חַשַּׁע, קזר המקור אלו חָשַׁע, לומר שמוס ועיקת עיכיס, ופכן־נכקף פרס ג״כ לקל סָעַע מעכי, וקכל־גס מזכר זעע ע״ד וס, וק״כ נדמיון הפעל שָׁעָה לעיל כמוכן זכי, וכמו שַׁע נקמי. הכנד המכוכע שָׁעֲשַׁע, קזר הפעולי אלו שָׁעֲשַׁע, לדעת המדקדקיס מן עיקס וקליקס אל הזכרת, ע״ד קלף וקלס פכיס, לכן בעבור שמיכו תוכן מוכנו בפתכון זזון וזקוק וזמקס נכללת, כלי זייכות לקל קלוי פכיס, נרקס זיסודו לייכנו בפעל שַׁע, כ״ף לו נזרע אל דָּ־שַׁע, לשון רוקס וסרקנת הלב, ובהזללס על נקוק וזמקס, לו זהוף פעל רקזי אל זקיקס וזמיקס, כקזר לפרע גס׳ הזרזיס. הסתפעל הִשְׁתַּעֲשַׁע כדרך נכיכו, לומר שמיקס. h. e. שָׁעַע, *v. tr.*, (imp. pl. שְׁעִי), oblinere, obducere, sicut שָׁעָה II., aram. שְׁעַע. *Hi.* הַשְׁעַע (impf. יַהְשַׁע, quo male refert *Abulwalid Ψ.* 39, 14.), oblinere, quasi incrustare oculos s. glutine occludere, de supplicio obturationis. *Pi.* quadrilit. שַׁעֲשַׁע, mulcere, oblectare, delinire, gaudio perfundere (pass. שָׁעֲשַׁע, blandiri, palpari), nisi huic subest potius significatio vel ridendi gaudendique, ita ut verbum peculiare sit ac primitivum, vel dilatandi et oblectandi (cogn. רִ־שַׁע). *Hitp.* הִשְׁתַּעֲשַׁע, valde delectari, suavissime demul-

ceri. LXX. *καμμύειν*; *Pi.* *εὐφραίνειν*, *παρακαλεῖν*, *παιδίον*.

impt. pl.: וְשַׁעוּ
Jes. 29, 9. השתעשעו ושעו
Hif-il: הֵשַׁע
inf. constr.: הַשַּׁע
Jes. 6, 10. ועיניו השע
Pi-el: שִׁעֲשַׁע
3 *perf.:* וְשִׁעֲשַׁע
Jes. 11, 8. ושעשע ינוק
1 *perf.:* שִׁעֲשַׁעְתִּי *p.*
Ps. 119, 70. תורתך שעשעתי
3 *impf. pl.:* יְשַׁעֲשְׁעוּ
Ps. 94, 19. תנחומיך ישעשעו נפשי
Pu-al: שֻׁעֲשַׁע
2 *impf. pl.:* תְּשֻׁעֲשָׁעוּ *p.*
Jes. 66, 12. ועל־ברכים תשעשעו
Hitpa-el: הִשְׁתַּעֲשַׁע
impt. pl.: *הִשְׁתַּעֲשְׁעוּ
Jes. 29, 9. *השתעשעו ושעו
1 *imperf.:* אֶשְׁתַּעֲשַׁע *p.*
Ps. 119, 16. בחקתיך אשתעשע
1 *imperf.:* וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע
Ps. 119, 47. ואשתעשע במצותיך
שַׁעֲשׁוּעִים

ג״ו, וסרכוי שַׁעֲשָׁעִים. ומוכנו דבר נקמד סמזעפע סכרכיות, וכ״ע זגור להרכס, וגס גס הזס הִשְׁתַּעֲשְׁעוּת.

n. m. (pl. שַׁעֲשָׁעִים), oblectatio, deliciae, voluptas, neoh. הִשְׁתַּעֲשְׁעוּת (oblectatio). LXX. *ἐνευφραίνεσθαι*, *ἐντρυφᾶν*, *προσχαίρειν*, *μελέτη*, *ἠγαπημένος*.

pl.: שַׁעֲשׁוּעִים
Prv. 8, 30. ואהיה שעשועים
Jer. 31, 20. אם ילד שעשועים
pl. cum suff.: שַׁעֲשֻׁעַי *p.*
Ps. 119, 24. גם־עדתיך שעשעי
Ps. 119, 77. כי־תורתך שעשעי
Ps. 119, 92. לולי תורתך שעשעי
Ps. 119, 143. מצותיך שעשעי
Ps. 119, 174. ותורתך שעשעי
pl. c. suff.: וְשַׁעֲשֻׁעַי
Prv. 8, 31. ושעשעי את־בני אדם
pl. c. suff.: שַׁעֲשֻׁעָיו
Jes. 5, 7. נטע שעשעיו

שָׁעַף

פעל ל״ע כ״ף נגוכיס. ומוכנו לד״ק ומוס וקזור, ומוס קזיכת מקזנס, ולד״ע כמו סָעַף, והסתלות זפיעס נכף הזכל ונקיכס ונקור, ופתר ג״כ זדמיון הזרע זָעַף, ותעולתו כמו קוץ.

v. inus., quod alii vim nectendi, combinandi et cogitandi, alii, sicut סָעַף vim findendi, discernendi et dijudicandi habere ajunt; poterit etiam זָעַף comparari, vi persentiendi, de commotione sensorii externi et interni (syn. חָזַשׁ).

שָׁעַף

ג״ו, וכמלף לף נרכוי שְׁעָפִים, ומוכנו מקזנת, ומסולו עי׳ יותר נלוס ג״כ.

n. m. pluralet. (שְׁעָפִים), sicut סָעִיף, cogitatio, sec. nonnullos cum propagine arboris frondescente comparata. LXX. *φόβος*, *ὑπολαμβάνειν*; c. תַּחַת, *ἀνὰ μέσον*.

pl.: בִּשְׁעָפִים
Job. 4, 13. בשעפים מחזיונות לילה
pl. c. suff.: שְׁעָפַי
Job. 20, 2. שעפי ישיבוני

שַׁרְעַף

ז״ו, וכ״ק סרכוי שַׁרְעַפִּים, ומוכנו כמו שַׁעֲשׁוּעִים, כי ר״ז נתמצעת בו כדרך לכוב.

n. m. pluralet. (שַׁרְעַפִּים = שַׁרְעַפִּים, indita liquida), cogitatio, meditatio (Gedankenverzweigung). LXX. *ὀδύνη, τρίβος.*

pl. cum suff.: שַׁרְעַפַּי

Ps. 94, 19. ברב שרעפי בקרבי

pl. cum suff.: שַׁרְעַפָּי *p.*

Ps. 139, 23. ודע שרעפי

I. שַׁעַר

פעל ל״ע נמוכנו סרכוי כ״ק נגוב. נתכוכו נקיעה וקניכה גויכה וקליקה [עסיילען, זכיידען, זפּאַלטען], וכן תַּצַּר נכצון יסמעלי, סיות נבקע, ומסס תַּצַּר נקיעה ונקרה, ודמיון הפעל תָּצַר לקען כמוכן גויכה, לצד ממכו תַּצַּר מסס, והוא ע״י קצוי מסין כדרך, ויותר ממכו תמצא בס״מ. ומוה נמצאלה על גויכה ויעוד דבר וקתוך, כדרך הפעלים של כריתה, ומענין יעוד וקתוך דבר הוצאל הפעל שָׁעַר נקרעי, על מדידה ויעוד דעי סיקה, וכן שַׁעַר בעלכי [נצכוי קנתי, לסנדיל בין פתרון רקוי לחוצאלי], לכן שָׁעַר מקה של דבר, וכן שַׁעַר נצ״ע כמוכן וס. ודע קוסף זפתכון הצאלי״ זל זערב זגור לסרכה בס״ע נכל סנכיכים, ומצמות זס שִׁעוּר, שַׁעַר, הִשְׁעָרָה וכדומה, וכן זגור לסרכה נקרעי.

v. tr., dividere, secare, scindere, findere, cogn. תְּצַר (תַּצַּר, novacula), arab. *thagara* (*thagr*, fissura, rima), hinc trop. decernere, definire, aestimare, metaphora perusitata, aram. שְׁעַר, arab. *saara* (unde *siâr*, neohebr. שַׁעַר, pretium), quae significatio in lingua neohebraica perfrequens est multorumque derivatorum parens. LXX. *θρίξ* (שַׁעַר). S. bene: *εἰκάζειν.*

3 perf.: שָׁעַר

Prv. 23, 7. כי כמו־שער בנפשו

שְׁעַר

ז״כ [כתצר לרוב זמות זל מקומות, ד״מ זצול, ג״ת, ככר, מנכר], וכתכוי שְׁעָרִים. תמוכנו נקיעה ונקרה [זפּאַלטען], וכלל ת״כ פתק. ומלת תֵּרַע נקרעי לפ״ו סרוס זל תֵּרַע מצד זס, וסזפלוטיו ידועות נמדרג מלין, כי נרכו לרוב תמוך מקום סלין וסמצפע ומקום הפרקוס. כ׳ כמו שער נצ״ע, ממוכן כ׳ זל הצרע, לומר מלה קלוסה וכתקכה [מַצַּלַם], ד״מ נדבור סכתוב מלה שערים, וכן פרצו סקמי מענין זעור, וסוף פרצ נ״כ מענין זס מלת שערוריס לומר הצערה, לכן סלקוץ לץ מסקנכי.

n. f. (pl. שְׁעָרִים), 1) fissura, apertura, porta, *θύρα*, aram. תְּרַע (transp. ex תְּעַר), spec. forum, locus judicii, et creberrime in nn. pr. locorum; 2) modus definitus, mensura, neoh. שִׁעוּר. LXX. *πύλη, πυλών (πυλωρός); θύρα, θύρωμα; αὐλή, τεῖχος, γωνία, στύλος, οἶκος, πόλις, φυλή; ὀσφός, ὄρθριος;* pl. *κριθή* (שְׂעֹרִים), ubi A. *ἑκατὸν εἰκασμένον.* Vulgata: *centuplum.*

שַׁעֲרֵי *p.*

Gn. 22, 17. את שער אויביו

Gn. 23, 10. 18. באי שער־עירו

Gn. 24, 60. את שער שנאיו

Gn. 28, 17. וזה שער השמים

Gn. 34, 20. אל־שער עירם

Gn. 34, 24 (bis). כל־יצאי שער עירו

Ex. 35, 17. 38, 18. 31. שער החצר

Ex. 40, 8. 33. את־מסך שער החצר

Num. 4, 26. פתח ׀ שער החצר

Dt. 22, 24. אל־שער ׀ העיר ההוא

Jos. 8, 29. 20, 4. פתח שער העיר

Jud. 9, 35. 44. פתח שער העיר

Jud. 16, 3. בדלתות שער־העיר

Ruth 3, 11. כי יודע כל־שער עמי

1 Reg. 22, 10. פתח שער שמרון

2 Reg. 11, 19. דרך־שער הרצים

2 Reg. 14, 13. עד־שער הפנה

2 Reg. 15, 35. שער בית־י״י

2 Reg. 23, 8. פתח שער יהושע

2 Reg. 25, 4. דרך שער ׀ בין החמתים

1 Chr. 26, 16. שער שלכת במסלה

2 Chr. 18, 9. בגרן פתח שער שמרון

2 Chr. 23, 15. אל־מבוא שער הסוסים

2 Chr. 23, 20. בתוך־שער העליון

2 Chr. 25, 23 שער הפונה

2 Chr. 26, 9. על־שער הפנה

2 Chr. 26, 9. ועל־שער הגיא

2 Chr. 27, 3. את־שער בית־י״י העליון

2 Chr. 32, 6. אל־רחוב שער העיר

Neh. 2, 13. ואל־שער האשפת

Neh. 2, 14. ואעבר אל־שער העין

Neh. 3, 1. ויבנו את־שער הצאן

Neh. 3, 3. שער הדגים בנו

Neh. 3, 6. ואת שער הישנה החזיקו

Neh. 3, 13 את שער הגיא החזיק

Neh. 3, 13. עד שער השפות

Neh. 3, 14. ואת ׀ שער האשפות

Neh. 3, 15. ואת שער העין החזיק

Neh. 3, 26. עד נגד שער המים

Neh. 3, 28. מעל ׀ שער הסוסים

Neh. 3, 29. שמר שער המזרח

Neh. 3, 31. נגד שער המפקד

Neh. 8, 1. 3 לפני שער־המים

Neh. 8, 16. וברחוב שער המים

Neh. 8, 16. וברחוב שער אפרים

Neh. 12, 37 ועל שער העין

Neh. 12, 37. ועד שער המים מזרח

Neh. 12, 39. ועל שער הישנה

Neh. 12, 39. ועל־שער הדגים ומגדל

Neh. 12, 39 ועד שער הצאן

Esth. 4, 2 (bis). שער־המלך

Esth. 4, 6. לפני שער־המלך

Esth. 6, 12. אל־שער המלך

Job. 29, 7. בצאתי שער עלי־קרת

Ps. 69, 13. ישיחו בי ישבי שער

Cant. 7, 5. על־שער בת־רבים

Jes. 14, 31. הילילי־שער

Jes. 24, 12. יכת־שער

Jer. 19, 2 פתח שער החרסות

Jer. 26, 10. שער־י״י החדש

Jer. 31, 38. עד־שער הפנה

Jer. 31, 40. שער הסוסים

Jer. 36, 10. שער בית־י״י

Jer. 52, 7. דרך שער בין־החמתים

Ez. 8, 3. 14. פתח שער

Ez. 9, 2. מדרך־שער לעליון

Ez. 10, 19. פתח שער בית־י״י

Ez. 11, 1. אל־שער בית־י״י

Ez. 40, 6. ויבא אל־שער

Ez. 40, 23. וימד משער אל־שער

Ez. 40, 24. והנה־שער דרך הדרום

Ez. 40, 35. אל־שער הצפון

Ez. 40, 44 (bis). כתק שער

Ez. 43, 1. שער אשר פנה

Ez. 43, 4. שער אשר פניו דרך

Ez. 44, 1. 4. דרך שער

Ez. 45, 19. 46, 1. שער החצר הפנימית

Ez. 46, 9. דרך שער צפון להשתחות

Ez. 46, 9 (bis). דרך־שער נגב

Ez. 46, 9. ויצא דרך־שער צפונה

Ez. 47, 2. דרך־שער צפונה

Ez. 47, 2. אל־שער החוץ

Ez. 48, 31. שער ראובן אחד

Ez. 48, 31. שער יהודה אחד

Ez. 48, 31. שער לוי אחד

Ez. 48, 32. שער בנימן אחד

Ez. 48, 32. שער דן אחד

Ez. 48, 33. שער שמעון אחד

Ez. 48, 33. שער יששכר אחד

Ez. 48, 33. שער זבולן אחד

Ez. 48, 34. שער גד אחד

Ez. 48, 34. שער אשר אחד

Ez. 48, 34. שער נפתלי אחד

Mich. 1, 9. נגע עד־שער עמי

Mich. 2, 13. ויעברו שער ויצאו בו

Zach. 14, 10. עד־מקום שער הראשון

Zach. 14, 10. עד־שער הפנים

וְשַׁעַר

Ez. 40, 23. 27. ושער לחצר הפנימי

Ez. 48, 32. ושער יוסף אחד

וְשַׁעֲרֵי *p.*

1 Chr. 26, 13. לשער ושער

2 Chr. 8, 14. לשער ושער

2 Chr. 35, 15. והשערים לשער ושער

הַשַּׁעַר *p.* הַשַּׁעֲרֵי

Jos. 2, 5. ויהי השער לסגור בחשך

Jos. 7, 5. וירדפום לפני השער

Jud. 9, 40. עד־פתח השער

Jud. 18, 16. 17. פתח השער

Ruth 4, 1. ובעז עלה השער

1 Sam. 4, 18. בעד ׀ יד השער

1 Sam. 9, 18. שמואל בתוך השער

1 Sa. 21, 14. ויתו על־דלתות השער

2 Sam. 3, 27. אל־תוך השער

2 Sam. 10, 8. 11, 23. פתח השער

2 Sam. 15, 2. על־יד דרך השער

2 Sam. 18, 4. אל־יד השער

2 Sam. 18, 24. אל־גג השער

2 Sa. 18, 26. ויקרא הצפה אל־השער

2 Sam. 19, 1. ויעל על־עלית השער

2 Reg. 7, 3. מצרעים פתח השער

2 Rg. 7, 17. וישען על־ידו על־השער

2 Reg. 10, 8. פתח השער עד־הבקר

Ps. 118, 20. זה־השער לי״י

Ez. 11, 1. בפתח השער עשרים

Ez. 40, 6. וימד ׀ את־סף השער

Ez. 40 7. וסף השער

Ez. 40, 7. 8. אולם השער

Ez. 40, 9. ואלם השער מהבית

Ez. 40, 10. ותאי השער

Ez. 40, 11. רחב פתח־השער

Ez. 40, 11. ארך השער

Ez. 40, 13. וימד את־השער

Ez. 40, 14. השער סביב ׀ סביב

Ez. 40, 14. השער היאתון

Ez. 40, 15. על־לפני אלם השער

Ez. 40, 19. השער התחתונה

Ez. 40, 21. 22. כמדת השער

Ez. 40, 23. נגד השער לצפון

Ez. 40, 27. משער אל־השער

Ez. 40, 28. 32. וימד את־השער

Ez. 40, 39. ובאלם השער

Ez. 40, 40. לפתח השער הצפונה

Ez. 40, 40. אשר לאלם השער

Ez. 40, 41. לכתף השער

Ez. 40, 48. ורחב השער שלש אמות

Ez. 42, 15. והוציאני דרך השער

Ez. 43, 1. ויוליכני אל־השער

Ez. 44, 2. השער הזה סגור יהיה

Ez. 44, 3. מדרך אולם השער יבוא

Ez. 46, 2. דרך אולם השער מחוץ

Ez. 46, 2. ועמד על־מזוזת השער

Ez. 46, 2. על־מפתן השער

Ez. 46, 3. פתח השער ההוא

Ez. 46, 8. דרך אולם השער יבוא

Ez. 46, 9. לא ישוב דרך השער

Ez. 46, 12. ופתח לו את־השער

Ez. 46, 12. ויצא וסגר את־השער

Ez. 46, 16. על־כתף השער

וְהַשַּׁעַר

Jos. 2, 7. והשער סגרו

Ez. 40, 20. והשער אשר פניו

Ez. 46, 2. והשער לא־יסגר

בְּשַׁעַר

Gn. 19, 1. ולוט ישב בשער־סדם

Ex. 32, 26. משה בשער המחנה

Jud. 16, 2. כל־הלילה בשער העיר

2 Reg. 7, 1. בשקל בשער שמרון

2 Reg. 7, 18. כעת מחר בשער שמרון

2 Reg. 11, 6. והשלשית בשער סור

2 Reg. 14, 13. בשער אפרים

2 Reg. 23, 8. איש בשער העיר

1 Chr. 9, 18. בשער המלך מזרחה

2 Chr. 23, 5. והשלשית בשער היסוד

2 Chr. 24, 8. ויתנהו בשער בית־י״י

2 Chr. 33, 14. בשער הדגים

Neh. 2, 13. 15. בשער־הגיא

Neh. 12, 39. ועמדו בשער המטרה

Esth. 2, 19. 21. ישב בשער־המלך

Esth. 3, 2. 3. בשער המלך

Esth. 5, 9. 13. בשער המלך

Esth. 6, 10. הישב בשער המלך

Jer. 7, 2. עמד בשער בית י״י

Jer. 17, 19. בשער בני עם

Jer. 20, 2. בשער בנימן העליון

Jer. 37, 13. ויהי־הוא בשער בנימן

Jer. 38, 7. והמלך יושב בשער בנימן

Jer. 39, 3. וישבו בשער התוך

Jer. 39, 4. בשער בין החמתים

Ez. 40, 28. בשער הדרום

Obad. 1, 13. אל־תבוא בשער־עמי

בַּשַּׁעַר *p.* בַּשְּׁעָרִים

Ruth 4, 11. כל־העם אשר־בשער

2 S. 19, 9. ויקם המלך וישב בשער

2 Sam. 19, 9. המלך יושב בשער

2 S. 23, 15. 16. בית־לחם אשר בשער

2 Reg. 7, 17. וירמסהו העם בשער

2 Rg. 7, 20. וירמסו אתו העם בשער

2 Reg. 9, 31. ויהוא בא בשער

2 Reg. 11, 6. והשלישית בשער אחר

1 Chr. 11, 17. 18. בית־לחם אשר בשער

Job. 5, 4. וידכאו בשער ואין מציל

Job. 31, 21. אראה בשער עזרתי

Ps. 127, 5. את־אויבים בשער

Prv. 22, 22. ואל־תדכא עני בשער

Prv. 24, 7. בשער לא יפתח־פיהו

Jes. 29, 21. ולמוכיח בשער יקשון

Ez. 40, 3. והוא עמד בשער

Am. 5, 40. שנאו בשער מוכיח

Am. 5, 12. ואביונים בשער הטו

Am. 5, 15. והציגו בשער משפט

לַשַּׁעַר

Ex. 38, 15. מזה ומזה לשער החצר

Ex. 39, 40. המסך לשער החצר

1 Chr. 26, 13. לשער ושער

2 Chr. 8, 11. לשער ושער

2 Chr. 35, 15. והשערים לשער ושער

Neh. 3, 32. לשער הצאן

Neh. 12, 31. לשער האשפת

Neh. 12, 39. ומעל לשער־אפרים

Ez. 8, 5. מצפון לשער המזבח

Mich. 1, 12. לשער ירושלם

לַשְּׁעָרִים

Ez. 40, 16. לפנימה לשער סביב

Ez. 40, 44. ומחוצה לשער הפנימי

לְשַׁעַר *p.*

1 Chr. 16, 42. ובני ידותון לשער

לְשַׁעֲרֵי

Ex. 32, 27. משער לשער במחנה

וּלְשַׁעַר

Ex. 27, 16. ולשער החצר

מִשַּׁעַר

Ex. 32, 27. משער לשער במחנה

2 Chr. 25, 23. משער אפרים

Thr. 5, 16. זקנים משער שבתו

Ez. 40, 23. וימד משער

Ez. 40, 27. משער ל־השער

Zeph. 1, 10. מִשַּׁעַר הַדָּגִים
וּמִמִּשְׁנֶה
Ruth 4, 10. וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ
לְמִשְׁפָּחָתוֹ
Zach. 14, 10. לְמִשְׁעַר בִּנְיָמִן
c. h finis: שַׁעְרָה
Jes. 28, 6. מְשִׁיבֵי מִלְחָמָה שַׁעְרָה
c. h finis: הַשַּׁעְרָה
Dt. 22, 15. זִקְנֵי הָעִיר הַשַּׁעְרָה
Dt. 25, 7. הַשַּׁעְרָה אֶל־הַזְּקֵנִים
Jes. 22, 7. שֵׁת שָׁתוּ הַשַּׁעְרָה
du.: שַׁעֲרַיִם
1 Sam. 17, 52. בְּדֶרֶךְ שַׁעֲרַיִם
pl.: שְׁעָרִים
Jud. 5, 8. אָז לָחַם שְׁעָרִים
Ps. 24, 7. 9. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
Prv. 1, 21. בְּפִתְחֵי שְׁעָרִים
Prv. 8, 3. לְיַד־שְׁעָרִים לִפִי־קָרֶת
Jes. 26, 2. פִּתְחוּ שְׁעָרִים
Ez. 21, 27. לָשׂוּם כָּרִים עַל־שְׁעָרִים
Ez. 48, 31. שְׁעָרִים שְׁלֹשָׁה צָפוֹנָה
pl.: וּשְׁעָרִים
Jes. 45, 1. וּשְׁעָרִים לֹא יִסָּגֵרוּ
Ez. 48, 32. 33. וּשְׁעָרִים שְׁלֹשָׁה
pl.: הַשְּׁעָרִים
2 Sam. 18, 24. בֵּין־שְׁנֵי הַשְּׁעָרִים
2 Rg. 23, 8. וַיִּתֹּץ אֶת־בָּמוֹת הַשְּׁעָרִים
1 Chr. 9, 23. וְהֵם וּבָנֵיהֶם עַל־הַשְּׁעָרִים
1 Chr. 22, 3. לִדְלָתוֹת הַשְּׁעָרִים
Neh. 12, 25. בְּאַסְפֵי הַשְּׁעָרִים
Neh. 12, 30. הַשְּׁעָרִים וְאֶת־הַחוֹמָה
Neh. 13, 19. הֶעֱמַדְתִּי עַל־הַשְּׁעָרִים
Neh. 13, 22. שֹׁמְרִים הַשְּׁעָרִים
Ez. 40, 18. אֶל־כֹּתֶף הַשְּׁעָרִים
Ez. 40, 38. בְּאוּלָם הַשְּׁעָרִים
pl.: בַּשְּׁעָרִים
Neh. 6, 1. לֹא־הֶעֱמַדְתִּי בַּשְּׁעָרִים
Neh. 11, 19. הַשֹּׁמְרִים בַּשְּׁעָרִים
Prv. 31, 23. נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים בַּעְלָהּ
Prv. 31, 31. וְיהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים
Jes. 62, 10 עִבְרוּ עִבְרוּ בַּשְּׁעָרִים
Jer. 7, 2. הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה
Jer. 17, 20. הַבָּאִים בַּשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה
pl.: לַשְּׁעָרִים
Jud. 5, 11. אָז יָרְדוּ לַשְּׁעָרִים
pl. constr.: שַׁעֲרֵי
1 Sam. 17, 52. וַעַד שַׁעֲרֵי עֶקְרוֹן
2 Chr. 23, 19. עַל־שַׁעֲרֵי בֵּית יְיָ
Neh. 2, 8. אֶת־שַׁעֲרֵי הַבִּירָה
Neh. 7, 3. לֹא יִפָּתְחוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם
Neh. 13, 19. צִלְּלוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם
Job. 38, 17. הִנְגְּלוּ לְךָ שַׁעֲרֵי־מָוֶת
Ps. 87, 2. אָהֵב יְיָ שַׁעֲרֵי צִיּוֹן
Ps. 107, 18. וַיַּגִּיעוּ עַד־שַׁעֲרֵי־מָוֶת
Ps. 118, 19. פִּתְחוּ־לִי שַׁעֲרֵי־צֶדֶק
Prv. 14, 18. עַל־שַׁעֲרֵי צַדִּיק
Jer. 1, 15. פֶּתַח שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם
Jer. 17, 19. וּבְכֹל שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם
Ez. 44, 11. פְּקֻדוֹת אֶל־שַׁעֲרֵי הַבַּיִת
Ez. 44, 17. אֶל־שַׁעֲרֵי הֶחָצֵר
Nah. 2, 7. שַׁעֲרֵי הַנְּהָרוֹת נִפְתָּחוּ
Nah. 3, 13. נִפְתְּחוּ שַׁעֲרֵי אַרְצֵךְ
pl. constr.: וְשַׁעֲרֵי
Job. 38, 17. וְשַׁעֲרֵי צַלְמָוֶת תִּרְאֶה
Ez. 48, 31. וְשַׁעֲרֵי הָעִיר עַל־שֵׁמוֹת
pl. constr.: בְּשַׁעֲרֵי
2 Chr. 31, 2. בְּשַׁעֲרֵי מַחֲנוֹת יְיָ
Ps. 9, 15. בְּשַׁעֲרֵי בַת־צִיּוֹן
Jes. 38, 10. אֵלְכָה בְּשַׁעֲרֵי שְׁאוֹל
Jer. 15, 7. בְּשַׁעֲרֵי הָאָרֶץ
Jer. 17, 21. וְהֶבָאתֶם בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם
Jer. 17, 24. 25. בְּשַׁעֲרֵי הָעִיר הַזֹּאת
Jer. 17, 27. וּבָא בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם
Jer. 22, 4. בְּשַׁעֲרֵי הַבַּיִת הַזֶּה
Thr. 4, 12. בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַם
Ez. 44, 17. בְּשַׁעֲרֵי הַחָצֵר הַפְּנִימִית
pl. constr.: לְשַׁעֲרֵי
Jer. 22, 19. מֻהְלָאָה לִשְׁעָרֵי יְרוּשָׁלַם
pl. constr.: מִשַּׁעֲרֵי־
Ps. 9, 14. מְרוֹמְמִי מִשְׁעֲרֵי־מָוֶת
pl. c. suff.: שְׁעָרֶיךָ
Dt. 12, 15. נְתַן־לְךָ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ
Dt. 15, 7. בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
Dt. 16, 5. אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
Dt. 16, 18. תִּתֶּן־לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ
Dt. 17, 2. בְּקִרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
Dt. 17, 5 הַדָּבָר הַרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ
Dt. 18, 6. מֵאַחַד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל
Dt. 23, 17. אֲשֶׁר־יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ
Dt. 28, 52 (bis). וְהֵצַר לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ
Dt. 28, 55. אֵיבְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ
pl. c. suff.: בִּשְׁעָרֶיךָ
Ex. 20, 10. וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
Dt. 5, 14. 31, 12. וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
Dt. 12, 17. לֹא־תוּכַל לֶאֱכֹל בִּשְׁעָרֶיךָ
Dt. 12, 18. וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
14, 27. 16, 11.
Dt. 12, 21. וְאָכַלְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ
Dt. 14, 21. לַגֵּר אֲשֶׁר־בִּשְׁעָרֶיךָ
Dt. 14, 28. וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ
Dt. 14, 29. וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
16, 14.
Dt. 15, 22. בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ
Dt. 17, 8. דִּבְרֵי רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ
Dt. 24, 14. אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בִּשְׁעָרֶיךָ
Dt. 26, 12. וְאָכְלוּ בִּשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבֵעוּ
Dt. 28, 57. יְצִיקֹ לְךָ אִיבֵךְ בִּשְׁעָרֶיךָ
pl. c. suff.: וּבְשַׁעֲרֶיךָ
Dt. 6, 9. מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ
11, 20.
pl. c. suff.: שְׁעָרֶיהָ *p.*
Ps. 147, 13. כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ
pl. c. suff.: שְׁעָרַיִךְ
Jes. 60, 11. וּפִתְחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד
pl. c. suff.: וּשְׁעָרַיִךְ
Jes. 54, 12. וְשָׁעָרַיִךְ לְאַבְנֵי אֶקְדָּח
Jes. 60, 18. וְשָׁעָרַיִךְ תְּהִלָּה
pl. c. suff.: בְּשַׁעֲרַיִךְ
Ps. 122, 2. בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָם
Ez. 26, 10. בְּבוֹאוֹ בְשַׁעֲרַיִךְ
pl. c. suff.: בְּשַׁעֲרֵיכֶם
Dt. 12, 12. וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֵיכֶם
Zach. 8, 16. שְׁלוֹם שִׁפְטוּ בִּשְׁעָרֵיכֶם
pl. c. suff.: שְׁעָרָיו
1 Reg. 8, 37. בְּאֶרֶץ שְׁעָרָיו
2 Chr. 6, 28. בְּאֶרֶץ שְׁעָרָיו
Ps. 100, 4. בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה
Obad. 1, 11. וְנָכְרִים בָּאוּ שְׁעָרוֹ
pl. c. suff.: שְׁעָרֶיהָ
Thr. 1, 4. כָּל־שְׁעָרֶיהָ שׁוֹמְמִין
Thr. 2, 9. טָבְעוּ בָאָרֶץ שְׁעָרֶיהָ
pl. c. suff.: וּשְׁעָרֶיהָ
Neh. 1, 3. וּשְׁעָרֶיהָ נִצְתוּ בָאֵשׁ
Neh. 2, 3. 13. וּשְׁעָרֶיהָ אֻכְלוּ בָאֵשׁ
Jer. 14, 2. וּשְׁעָרֶיהָ אָמְלְלוּ
Jer. 51, 58. וּשְׁעָרֶיהָ הַגְּבֹהִים
pl. c. suff.: בְּשַׁעֲרֶיהָ
Jer. 17, 27. וְהִצַּתִּי אֵשׁ בִּשְׁעָרֶיהָ
pl. c. suff.: שַׁעֲרֵיהֶם
Ez. 21, 20. עַל כָּל־שַׁעֲרֵיהֶם
Ez. 48, 34. שַׁעֲרֵיהֶם שְׁלֹשָׁה

שַׁעַר

פעל שמי מן שַׁעַר, לומר שמירת שער, וכן סֵפֶר יִדִיעַת סֵפֶר, ושנוי נכיכוי שֵׁבֶר, כמו סֵפֶר, וכוונתו שומר משער לנפקד ולמסתם. נקראי תֵּרֵע כמו שַׁעַר.

vrb. denom., portam custodire, (sicut סָפַר, scripturam s. literas nosse, literatum esse, a n. סֵפֶר); *Benoni* שֹׁעֵר, janitor, custos (שֹׁעֲרֵי הַסִּפִּים), aram. תָּרַע (ad s. f. תָּרָשׁ). LXX. prt. *θυρωρός, πυλωρός; πύλη* (שַׁעַר).

part. m.: שֹׁעֵר *sg.*
2 Reg. 7, 10. וַיִּקְרְאוּ אֶל־שֹׁעֵר הָעִיר
1 Chr. 9, 21. שֹׁעֵר פֶּתַח לְאֹהֶל
part. m.: הַשּׁוֹעֵר
2 Chr. 31, 14. יִמְנָה הַלֵּוִי הַשּׁוֹעֵר
part. m. pl.: שׁוֹעֲרִים
1 Chr. 15, 23. 24. שׁוֹעֲרִים לָאָרוֹן
1 Chr. 23, 5. וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים שׁוֹעֲרִים
Neh. 12, 25. שֹׁמְרִים מִשְׁמֶרֶת
part. m. pl.: וְשׁוֹעֲרִים
2 Chr. 34, 13. וְשֹׁטְרִים וְשׁוֹעֲרִים
part. pl.: הַשּׁוֹעֲרִים
2 Reg. 7, 11. וַיִּקְרָא הַשּׁוֹעֲרִים
1 Chr. 9, 18. הֵמָּה הַשּׁוֹעֲרִים
1 Chr. 9, 24. יִהְיוּ הַשּׁוֹעֲרִים
1 Chr. 9, 26. הַשּׁוֹעֲרִים הֵם הַלְוִיִּם
1 Chr. 15, 18. וְיִעִיאֵל הַשּׁוֹעֲרִים
1 Chr. 26, 12. מַחְלְקוֹת הַשּׁוֹעֲרִים
1 Chr. 26, 19. מַחְלְקוֹת הַשּׁוֹעֲרִים
2 Chr. 23, 19. וַיַּעֲמֵד הַשּׁוֹעֲרִים
Esr. 2, 42. הַשּׁוֹעֲרִים בְּנֵי־שַׁלּוּם
Esr. 10, 24. וּמִן־הַשּׁוֹעֲרִים
Neh. 7, 1. וַיִּפָּקְדוּ הַשּׁוֹעֲרִים
Neh. 7, 45. הַשּׁוֹעֲרִים בְּנֵי־שַׁלּוּם
Neh. 10, 29. הַשּׁוֹעֲרִים הַמְשֹׁרְרִים
part. pl.: וְהַשּׁוֹעֲרִים
1 Chr. 9, 17. וְהַשּׁוֹעֲרִים שַׁלּוּם וְעַקּוּב
2 Chr. 8, 14. וְהַשּׁוֹעֲרִים בְּמַחְלְקוֹתָם
2 Chr. 35, 15. וְהַשּׁוֹעֲרִים לְשַׁעַר וְשַׁעַר
Esr. 2, 70. וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשּׁוֹעֲרִים
Esr. 7, 7. וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשּׁוֹעֲרִים
Neh. 7, 73. וְהַשּׁוֹעֲרִים וְהַמְשֹׁרְרִים
10, 40.
Neh. 11, 19. וְהַשּׁוֹעֲרִים עַקּוּב טַלְמוֹן
Neh. 12, 45. וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשּׁוֹעֲרִים
Neh. 12, 47. הַמְשֹׁרְרִים וְהַשּׁוֹעֲרִים
Neh. 13, 5. וְהַמְשֹׁרְרִים וְהַשּׁוֹעֲרִים
part. pl.: לַשּׁוֹעֲרִים
1 Chr. 26, 1. לְמַחְלְקוֹת לַשּׁוֹעֲרִים
part. pl.: לְשׁוֹעֲרֵי
1 Chr. 9, 22. כֹּלֵל הַבְּרוּרִים לְשׁוֹעֲרִים
1 Chr. 16, 38. וְחֹסָה לְשׁוֹעֲרִים
p. pl. constr.: לְשֹׁעֲרֵי
2 Chr. 23, 4. לְשֹׁעֲרֵי הַסִּפִּים

שַׁעַר II.

ע״כ ול״ע כ״ק נגזר, ומוכנו כמו שָׂעָר נקמן במוכן שני, לו כמו סָעַר, וסלסון רעיתם וסיעור ועכוז [שויענן], ודמיון לו כשפתי סערכ.

v. intr. inus., horrere, formidine dirigescere (cogn. שָׂעַר II. vel סָעַר, fremere, tremulo horrore commoveri).

שִׂעַר

ת״ו, וסכנוי שְׂעָרִים, וכ״ל שמשקל ניכוכי, והוא תמוך מְשֻׂעָר, נקנוץ סמס. פתכונו לדעת דוד קמחי מלוכלך ומעוכף, ווהו רע ושעכוני לו קמוץ, וכן תרגם סמתרגם בְּרִישׁ, ווהו כפרוש שמוניס ומכוסרים.

adj. m. (pl. שְׂעָרִים, prt. pass., ut videtur, pro מְשֻׂעָר), horridus, dirus, foedus, abominandus, Targ. בְּרִישׁ. LXX. *πονηρά* (arab. *šerîr, ašarru*). S. *ἔσχατα.*

pl.: דַּמְשְׂעָרִים
Jer. 29, 17. כַּתְּאֵנִים הַשְּׂעָרִים

שַׂעֲרוּר

ת״ו, ולנקני שַׂעֲרוּרָה, ומוכנו כמו תקוקיי שַׂעֲר, לומר רע ומקוכע, ולפזר נ״כ שמנקניי שעכורים שם ולא תוקי.

adj. m. (f. שַׂעֲרוּרָה), horrificus (schauerregend), tetrus, abominandus, detestabilis. LXX. bene: *φρικτός.*

adj. fem.: שַׂעֲרוּרָה *al. sbst.*
Jer. 23, 14. רָאִיתִי שַׂעֲרוּרָה
adj. fem.: וְשַׂעֲרוּרָה *al. sbst.*
Jer. 5, 30. שַׁמָּה וְשַׂעֲרוּרָה

שַׂעֲרוּרִי

ת״ו, ולנקני שַׂעֲרוּרִיָּה, ומוכנו כמו מקודמים, ולא מסקנת דעת מקומיס, שמוא מעכין שעור, לומר רקיקי שעכוריס, רקיקי מס שנשרפי.

adj. m. (f. שַׂעֲרוּרִיָּה, quod alii cum nmm. שַׂלְהֶבֶתְיָה, מַאֲפֵלְיָה quasi compositum conferunt), horrendus, execrandus, teterrimus. LXX. bene: *φρικώδης.*

adj. fem. sg.: שַׂעֲרוּרִיָּה
Hos. 6, 10. רָאִיתִי שַׂעֲרוּרִיָּה

שַׂעֲרִירִית

ת״כ, ע״י יזוע, ומוכנו תועכת ורעות, כמס שעכוריס.

n. f., detestabile, abominandum, res foeda ac horrenda. LXX. *φρικτός.*

pl.: שַׂעֲרִירִית
Jer. 18, 13. שַׂעֲרוּרַת עָשְׂתָה מְאֹד

I. שַׂעַר

פ״כ, ול״ע כ״ק נגוכיס שֵׂעָר, שַׂעִיר, שַׂעֲרָה, שָׂעִיר, שְׂעָרָה, שְׂעוֹר, ומוכנו כתמנותו כמו שָׂעָר כצין ימכיס, לומר נלידס ופליקס נקיעס ופלינס ונויכס וכנכלס [שפלטען, זיילען]. ומוס ק״כ כמו שעכ עכין מלידס. ודמיוכו פָּרַע לעיל ז״כ, לפי מתכו פֶּרַע מס של שעכ, וכן בִּרְיוֹ, בִּרְיָא נקרמי, מס של שעכ, מן בָּן לצון הפרצס ופפלקס, וכוס תנין הכנוכות הכקוק. ודע קוכץ כעיס שהפעל סָעַר נקרמי, כמוכן נקור וכקיכס ג״כ מוס, וכלכן לכוכ נקרמיס, ומשמוע מס סָעַר, סְעוּדָה, סְעוֹרָא, וכל פלס כמוכן של נקור.

v. tr., sicut שָׂעַר, findere, discernere (aram. סְעַר, vi intellectuali, sicut neoh. שָׂעָה, arab. *teśîr*, aestimatio), unde n. crinium (*κρίνειν*), sicut פֶּרַע a v. פָּרַע, בִּרְיוֹ a v. בָּן (cujus tantummodo translatam significationem lingua hebraica conservavit).

סַעַר

ת״ו, וסמיך שָׂעַר, לו שַׂעַר, ונככוי שְׂעָרוֹ. סמוכן פרע וניכית [הסקר], ולכוכ הקכוני״, והלכוכ לי״ג, כעל שֵׂעָר, הכיכון לקר לו מלכוש של שער, וכקרא הסער כן ע״ש נפרעות לפרטיס, כלקר הכרית ככת פֶּרַע. נקרמוס סָעַר, שֵׂעָר מצלמו, ומוס כת״ע נקוכין [מ״ל ע״ק] חִשְׂעִיר תלית משער.

n. m. (c. שַׂעַר, שַׁעַר, c. s. שְׂעָרוֹ), pilus, capillus, coll. crines, a v. שָׂעַר (das Gespaltene, Vereinzelte), v. s. פֶּרַע, targ. שָׂעַר, סְעַר (neoh. חִשְׂעִיר, pilos evellere); אִישׁ בַּעַל שֵׂעָר, homo vesti pilosa indutus s. pallium hirsutum gerens (Ebr. 11, 37. *περιῆλθον ἐν μηλωταῖς ἐν αἰγείοις δέρμασιν*, cf. arab. *Ssufi*). LXX. *θρίξ, τρίχωμα;*

τρίχινος, δασύς; בָּעַל שֵׂעָר, δασύς. S. ἔντριχος, τετριχωμένος.

כלו כאדרת שער Gen. 25, 25.
הפכה שער לבן Lev. 13, 10.
אין־בה שער לבן Lev. 13, 21.
נהפך שער לבן Lev. 13, 25.
אין־בבהרת שער לבן Lev. 13, 26.
ובו שער צהב דק Lev. 13, 30.
ולא־היה בו שער צהב Lev. 13, 32.
איש בעל שער 2 Reg. 1, 8.
ראש איביו קדקד שער Ps. 68, 22.
אדרת שער למען כחש Zach. 13, 4.
וְשֵׂעָר
ושער בנגע הפך לבן Lev. 13, 3.
ושער שחר אין בו Lev. 13, 31.
ושער שחר צמח־בו Lev. 13, 37.
לְשֵׂעָר
לשער הצהב Lev. 13, 36.
constr.: שְׂעַר
גדל פרע שער ראשו Num. 6, 5.
את־שער ראשו נזרו Num. 6, 18.
ויחל שער־ראש לצמח Jud. 16, 22.
ושקל את־שער ראשו 2 Sa. 14, 26.
constr.: וּשְׂעַר
ושער הרגלים Jes. 7, 20.
constr.: בְּשַׂעַר
ואמרטה משער ראשי Esr. 9, 3.
cum suff.: שַׂעֲרָךְ
שערך כעדר העזים Cant. 4, 1.
cum suff.: וּשְׂעָרֵךְ
ושערך צמח Ez. 16, 7.
cum suff.: שַׂעֲרוֹ
וגלח את־כל־שערו Lev. 14, 8.
יגלח את־כל־שערו Lev. 14, 9.
ואת־כל־שערו יגלח Lev. 14, 9.
cum suff.: וּשְׂעָרָהּ
ושערה לא־הפך לבן Lev. 13, 4.
cum suff.: וּשְׂעָרָהּ
ושערה הפך לבן Lev. 13, 20.
שְׂעַר

כשערי כמו נעצבי, כלי הפרש הטוכן.
n. aram., pilus, crines, coma, quemadmodum hebr. LXX. θρίξ.
constr.: וְשַׂעַר
ושער רישהון Dan. 3, 27.
ושער ראשה Dan. 7, 9.
שַׂעֲרָה

ע״כ, גויר סוכני שֵׂעָר, והוא להסמן הפכיתי, לומר שער קדר, ולפעמים ג״כ כמו סוכני, להסמיכת הקנוק. ואשר לתקור תמוכתו כ״ל שהוא הכקני־ מן שֵׂעָר, שהוא שכיי אל שֵׂעָר, וכנגד לך נסמיכות.
n. f. (*unitatis* vel *collectionis*, pro duplici feminini potestate), pilus (arab. *šaarah*), crines. LXX. θρίξ.
הַשַּׂעָרָה *p.*
קלע באבן אל־השערה Jud. 20, 16.
constr.: שַׂעֲרַת
תסמר שערת בשרי Job. 4, 15.
constr.: מַשַּׂעֲרַת
אם־יפל משערת ראשו 1 Sam. 14, 45.
אם־יפל משערת בנך 2 Sam. 14, 11.
cum suff.: מַשַּׂעֲרָתוֹ
לא־יפל משערתו ארצה 1 Rg. 1, 52.
pl. constr.: מַשְׂעֲרוֹת
עצמו משערות ראשי Ps. 40, 13.
רבו ׳ משערות ראשי Ps. 69, 5.
שְׂעָרָה

ע״כ, והכוני כמלנוש וכו׳ שְׂעָרִים. המוכן אין דגן אשר לו סמוכים כמין שער, הכידוקים נעת הדיסה [שַׂלַעלן, שַׂלַעצ],

וטתנוסה סוסי ידועה [געלסעע]. ומסגלן כין יקיד וכניס סוס וסי, היקיד כלאר משערה הכוכעה כגללן, מגלי סלערפות לל סגרגניס, והכנוי מסגרגניס, וכי כן מסגלן כין יקיד לניכים שֵׂעָל קטס־קטיס. נלקמי הכנוי שְׂעָרִין או שַׂעֲרִיתָא משלמו, וכן שם סָעֲרָא, ומידועם סַעֲרִיתָא, ומסקלן סַרְתָּא, והכנוי סָעֲרִין או סְעָרִין.
n. f. (pl. שְׂעָרִים ad s. f. חֲטִים, de granis, non de segete), hordeum, utpote horridum et pilosum, aram. סְעָרָא (def. סַעֲרְתָּא, סַרְתָּא, pl. סְעָרִין, סַעֲרִין). LXX. κρίθη, κριθινός.
ותחת־שערה באשה Job. 31, 40.
שְׂעֹרָה
על־חטה ועל־שעורה Joel 1, 11.
וּשְׂעֹרָה
ארץ חטה ושערה Dt. 8, 8.
ושערה נסמן Jes. 28, 25.
הַשְּׂעֹרָה
כי השערה אביב Ex. 9, 31.
וַהַשְּׂעֹרָה
והפשתה והשערה נכתה Ex. 9, 31.
pl.: שְׂעֹרִים
זרע חמר שערים Lev. 27, 16.
קמח שערים Num. 5, 15.
והנה צלול לחם שערים Jud. 7, 13.
בתחלת קציר שערים Ruth 1, 22.
ויהי כאיפה שערים Ruth 2, 17.
ולו־שם שערים 2 Sam. 14, 30.
תחלת קציר שערים 2 Sam. 21, 9.
עשרים־לחם שערים 2 Reg. 4, 42.
וסאתים שערים בשקל 2 Rg. 7, 1. 16.
סאתים שערים בשקל 2 Reg. 7, 18.
מלאה שעורים 1 Chr. 11, 13.
ועגת שערים תאכלנה Ez. 4, 12.
בשעלי שעורים Ez. 13, 19.
וחמר שערים Hos. 3, 2.
ולתך שערים Hos. 3, 2.
וְשַׂעֲרִים *pl.:*
וחטים ושערים 2 Sam. 17, 28.
ושערים כרים עשרים 2 Chr. 2, 9.
ושעורים עשרת אלפים 2 Chr. 27, 5.
חטים ושערים Jer. 41, 8.
קח־לך חטין ושערים Ez. 4, 9.
הַשְּׂעֹרִים *pl.:*
עד־כלות קציר־השערים Ruth 2, 23.
את־גרן השערים הלילה Ruth 3, 2.
*שש־השערים האלה Ruth 3, 17.
מחומר השערים Ez. 45, 13.
וַהַשְּׂעֹרִים *pl.:*
והשערים והתבן לסוסים 1 Rg. 5, 8.
החטים והשערים 2 Chr. 2, 14.
שְׂעֹר

ע״ו, ומוכנו כמו שְׂעוֹר נע״ע, לומר מדס קנוסס [שַׂלַסס], ומסו סכנוי שְׂעָרִים, נסמסוק ו׳׳ל עע״ס, ומסמרע״ס עס כלקנו לנלן נכן.
n. m., mensura, sicut שְׂעוֹר, a v. שָׂעָה (unde arab. *siʿar*, Preistaxe) = שֵׂעָר. LXX. שֵׁשׁ שְׂעֹרִים, ἓξ κριθῶν.
שְׂעֹרִים *p.*
ויומד שש־שערים Ruth 3, 15.
שָׂעִיר

ת״ו, והסמך שָׂעִיר, ולנקני שְׂעִירָה והכנוי שְׂעִירוֹת [ד״ל ידי עזו שעירות], ומוכנו היות נעל שער [הַשַּׂלַעיג, רוץ ו״ן], ונכנך נקמת לתוקני, כלשון התוקני שֵׂעָר נע״ע. לולם לקני זה כתעלם להסמין הכפיר והתים ע״ע עורו, ובמלוחו כלאר שעיר עזיז. וכיקיל הכנוי שעיריס כנוי למין שדיס, שהם

adj. f. pl.: שְׂעִרֹת
כידי עשו אחיו שערת Gen. 27, 23.

II. שָׂעַר

פ״כ, והעתיק יִשְׂעַר. מוכנו רוגז ורגוז, רכיכה וכעיסה, סעירה ונגרעות, כהימה והמים [שעירמען, עַשְׂנען], וכאלו נכל הסשלוח על סָעַר עמיתו, ל״ה מכגרעות הלנ ע״י פקד ופימה, מוענוע הסטער ומרוץ סעם. ועל הסמוך לא שְׂעָרָם אֲבֹתֵיכֶם כלרע נספרי לנ יכלו מסס, לנ עמדו שעוותם מפניהם, וע״כ מן שער כמוכן ק׳. ולדעת רכי יצחק נן שלוח [עי׳ כפרוש הרש״נע, ודעת זקן כמלאך ג״כ נרש״י] מענין שעירים ושדים. וכנוסקמות ילקוט כמלאך המלס נשן ימכית, ולכולו לפ״ו מענין משעבה וידיעה. לולס סכנון כוה לנקן־ עוד, שכאב שהוא ענין פקידה. הכפעל נלתי שגור, כשבעל כודד, ולשב שמינו הכה להסמכת הפעולה זולת גוף [עם שעימע]. הכנד שֵׂעָר יונק, לומר הדק וגרוע והדק השלח [וועגשעירמען]. הסתפעל נסיעם והליכה נסערי. ולשב לנקוט שרשו דע קורא שהשרש שָׂעַר נשן ימכית וכן סָעַר נסמך משלהו.
v. intr. (impf. יִשְׂעַר), fremere, strepere, tumultuari, potestate plane eadem, qua סָעַר, et de tempestate ac procella et de animi interna perturbatione vehementique commotione, hinc pavere, timere, φρίσσειν τινα (Dt. 32, 17. quae alii denominativum a n. שֵׂעִיר, *horripilare*, alii a n. שָׂעִיר, *pro daemonibus habere*, censuerunt). *Ni.* 3. p. f. impers., est tumultus (es stürmt). *Pi.* repentino tumultu auferre (wegstürmen). *Hitpa.*, tumultus ingredi, tumultuantem incedere (einherstürmen). LXX. φρίσσειν, ἐξίστασθαι; οἰδέναι (שָׂעַר); *Pi.* καταπίεται (ὑμᾶς); A. λαιλαπίσει; S. λαίλαψ ἀρεῖ. *Ni.* καταιγὶς σφόδρα; A. ἐλαιλαπίσθη; Th. et VII. καταιγίσθη.
3 *perf. pl.:* שָׂעֲרוּ
Ez. 27, 35. ומלכיהם שערו שער
3 *prf. pl. c. s.:* שְׂעָרוּם
Dt. 32, 17. לא שערום אבתיכם
impt. pl.: וְשַׂעֲרוּ
Jer. 2, 12. ושערו חרבו מאד
3 *imperf. pl.:* יִשְׂעֲרוּ
Ez. 32, 10. ישערו עליך שער
3 *impf. c. s.:* יִשְׂעָרֵנִי
Ps. 58, 10. כמו־חרון ישערני
Nif-al: נִשְׂעַר
3 *perf. fem.:* נִשְׂעֲרָה
Ps. 50, 3. וסביביו נשערה מאד
Pi-el: שִׂעֵר
3 *impf. c. s. s.:* וַיְשַׂעֲרֵהוּ
Job. 27, 21. וישערהו ממקומו
Hitpa-el: הִשְׂתָּעֵר
3 *imperf.:* וַיִּשְׂתָּעֵר
Dan. 11, 40. וישתער עליו מלך
שָׂעַר

ע״ו, ומוכנו כמו סַעַר, לומר סוקס וסוענ [שעורס], וקל להכין מהשרש.
n. m., sicut סַעַר, tempestas horrida, turbida, stridens; procellosi fragor turbinis ingens (Sturm,

Windsbraut). LXX. ἔκστασις, θαῦμα, θρίξ (שַׂעַר). S. καταιγίς.

Jes. 28, 2. שער קטב
Ez. 27, 35. ומלכיהם שערו שער
Ez. 32, 10 ישערו עליך שער

שַׂעַר *p.*

Job. 18, 20. וקדמנים אחזו שער

שְׂעָרָה

ג״כ, ופתרוכו כמו סְעָרָה נסתר, כלי הספרא סמונן.

n. f., sicut סְעָרָה, tempestas, procella, turbo venti. LXX. θρίξ (שַׂעֲרָה).

בְּשַׂעֲרָה

Job. 9, 17. אשר־בשערה ישופני
וּבְשַׂעֲרָה
Nah. 1, 3. ובשערה דרכו

I. שָׂפָה

ס״כ, ול״ע כ״ף נגוד אַשְׁפָּה, ומוכנו קנוג ופסוף לעצמו, הכלה וכלכול [פַּסְפְּסְנִין, קוּיפּ-], והקנן שָׂפָה, ודומה לו הזרע אל סָהּ לעיל, כמוכן קנוג והכלה, וכן כפי הכ״ל זרע אל שָׂפָה הנף, והזוי נזפתי מעכע עי׳, נם׳ המיוקד לזרעים. *v. tr. inus.*, capere, recipere, χωρεῖν, sicut סָהּ et quoad nobis videtur, שָׂפָה q. v.

אַשְׁפָּה

ג״כ, ופתרוכו כפתרון מקטרי, כלי שמעיתין נס מקלים [קַאסְטְרוֹל], ונקרוס ע״ש הסוף ונקוג והכלה, וכני לזפה הס מקלים. והפותרים מן לזף הוויס זוכנים.

n. f., pharetra, utpote capax et sagittifera, telorum custos, a v. שָׂפַה, excipere. LXX. φάρετρα, τόξον, ἐπιθυμία; בֶּן־אַשָּׁפָה (sagitta), φάρετρα.

Job. 39, 23. עליו תרנה אשפה
Jes. 22, 6. ועילם נשא אשפה

cum suff.: אַשְׁפָּתוֹ

Ps. 127, 5. אשר מלא את־אשפתו
Jer. 5, 16. אשפתו כקבר פתוח
Thr. 3, 13. בני אשפתו

cum suff.: בַּאֲשַׁפְתּוֹ

Jes. 49, 2. באשפתו הסתירני

II. שָׂפָה

ס״כ, ול״ע כ״ף נגוכים אַשְׁפָּה, אַשְׁפָּת, ומוכנו כמו סָפָה לעיל, לשון לסיפה והוספה, נניכה ותלולה וקנוכ יקד [סייפנן], וכן נדומה לו הזרע אל אָסַף לעיל, וכן סָפָא נלנף, כולם מענין נכוך יקד ולסיפה.

v. tr. inus., colligere, coacervare, cogn. סְפֵא, אָסַף et שָׂפָה (comprehendere, recipere).

אַשְׁפָּה

ג״כ, לכן הכוני אַשְׁפַּת כדרך, ונסף הָאַשְׁפָּה, וָקוּרו נכלועת סלף הַשְׁפָּת. פתרוכו כל נכור ותלול [סוּיפּנן], ומוסף ק״כ נכורת אל זכל נכלל [מיסטוּיפּנן], וזנור מלך כ״ע. ומזה תלוף ותזכיל, שהזרע זפה ולף זפת, כלומר קזכו הכסילים.

n. f. (pl. אַשְׁפּוֹת, c. *He* הָאַשְׁפָּה, contr. הַשְׁפָּה), acervus, cumulus, spec. stercoris, fimetum, a v. שָׂפָה (non שָׂפַה), concumulare. LXX. κοπρία.

pl.: הָאַשְׁפּוֹת

Neh. 2, 13. ואל־שער האשפת
Neh. 3, 14. ואת שער האשפות
Neh. 12, 31. לשער האשפת

pl.: הָאַשְׁפּוֹת

Neh. 3, 13. עד שער השפות

pl.: מַאֲשַׁפּוֹת

Ps. 113, 7. מאשפת ירים אביון
1 Sam. 2, 8. מאשפת ירים אביון

אַשְׁפַּת

ג״כ, כמו אַשְׁפָּה, וסכנוי אַשְׁפַּתּוֹת, ומוכנו מזלמו, והיזיד מעכו לינכו לזפות, כלומר קזכו המדקדקים הקדמים.

n. f. (pl. אַשְׁפַּתּוֹת), sicut אַשְׁפָּה, fimetum. LXX. κοπρία.

pl.: אַשְׁפַּתּוֹת

Thr. 4, 5 חבקו אשפתות

שְׂפַת

ג״כ, ונמלף לך נכנוי שְׂפוֹת. מוכנו לזעת לסן-גכלף כמו קיילי קלב, לומר לקחי גניכה שנכלו כתקוכים, ולזעת כל״ק מענין שפוך, כי ע״ו נעשה הגניכה. ולזעת לקכים מענין סנין והשפכה, כלומר נמלף נמוכן זה הזרע נקרמי [ל״ת קמף קע״ו ע״כ, וזפי ליה]. לולם הכוכן לי שענינו מענין לסוף יקד וכנור ע׳ קפילף, וגם הזפ אל גְּבִינָה כ״ל מענין קפילף ולסוף יקד.

n. f. (pluralet. שְׂפוֹת), caseus (syn. גְּבִינָה, חֲרִיצָה), a v. שָׂפַה, vi coacervandi s. coagulandi (sicut גָּבַן), non *conterendi* (= שָׂהַם) aut *percolandi* (= aram. שָׂפֵי). LXX. γαλαθηνός.

pl. constr.: וּשְׂפוֹת

2 S. 17, 29. ושפות בקר הגישו

III. שָׂפָה

ס״כ, ול״ע כ״ף נכפעל, ומוכנו סיות מפולס ומסולל נזזוי, לו סיות כמיזור וכְסָוִי [פלצֶן, ענינו יין], וכעו לפ״ו שָׂוָה לעיל ע״ב. ומזה הַר נִשְׂפָּה כמו הזפ זפי הנף, לומר מיוזר כלי יער, וזה קרף, למען ילקף הכף. הכנכ״ף שִׂפְּיוֹ ענמות ו׳, הכלון קרקות כלי סתלכזות נזרי, כמיזור כלי קילן.

v. intr. nif., planum, aequalem esse, cogn. שָׂוָה (unde induruisse videtur), q. v. *Ni.* הַר נִשְׂפָּה, mons culmine planus, non sylva contectus, sed conspectui patens (cogn. שְׂפִי). *Pu.* deglabrari, carnibus exui. LXX. πεδινός; *Pu.* (ἕως ἄν) σαπῶσιν; Hebr. interpres: ἕως ἄν ἐκλείψωσιν.

Pu-al: שֻׂפָּה

3 *prf. pl.:* וְשֻׁפּוּ *Q'ri.*

Job. 33, 21. ושפי עצמותיו לא ראו

Nif-al: נִשְׂפֶּה

part. masc.: נִשְׂפֶּה *sg.*

Jes. 13, 2. על הר־נשפה

שְׂפִי

ג״ו ע״י ילוע, וסכנוי שְׂפָיִם [ולפעמים נכוסחאות שְׂפָאִים, ע״ל פתי-פתאים]. פתכוכו כפי מה שסנכנו תקת הזרע כמו שָׂוֶה, כל מוזוה [פלצֶן], לומר מקום מקוכף, ולפעמים הר מקוכף ומוזוה מכל נד, כלי מעע לילכות [קַאלְכּוֹסְע, -נעגן]. ונסזלה על ערמות הַעִמות כלי נזר, ד״מ שְׂפִי עֲצָמוֹת נכתיב נקיוב [ל״ג כ״ף], ונקמת שְׂפָאָה נסוכי נמוכן זה. ולסקדמוכים פרושים רגיס נכקוב הלכה מוקת, ופרוש שסנכתי מסקנר לי.

n. m. (ad s. f. גִּבְעִי, צְבִי, pl. שְׂפָיִם, Codd. aliquot שְׂפָאִים, ad s. f. פְּתָאִים), locus deglabratus, calvus, nullis arbustis consitus h. e. planities, aequor, de collibus s. clivis apertis, super quos plana campi area conspicitur, sine frondoso vertice (Feldhügel), semel Job. 33, 21. *Ketib* de calvitie h. e. nuditate ossorum carnium toris ac lacertis privatorum, syn. *šefojo*. LXX. ὄρος, τρίβος, νάπη, εὐθύς, διεκβολή, χεῖλος (שָׂפָה); צַח שְׂפָיִם, πλάνησις. S. ἀτραπός.

שְׂפִי *p.*

Num. 23, 3. וילך שפי

pl.: שְׂפָיִם

Jes. 41, 18. על־שפיים נהרות
Jes. 49, 9. ובכל־שפיים מרעיתם
Jer. 3, 2. שאי עיניך על־שפים
Jer. 3, 21. קול על־שפיים
Jer. 4, 11. רוח צח שפים
Jer. 7, 29. ושאי על־שפים קינה
Jer. 12, 12. על־כל־שפים במדבר
Jer. 14, 6. עמדו על־שפים

שָׂפָה

ס״כ ול״ע כ״ף נגוד. מוכנו לזעת המדקדקים כמו סָבָא, לומר שסיפה ויכיקה לו מעימה נכלל, ול״כ שָׂפָה הזפ, ע״ש שסיף כלי המעימה. לולם כפי סנרלף לי דמיון הזרע אל שפה נזין יכיק, לומר הכלה וכלכול [פַּסְפְּסְנִין, קוּיפּ-], ומוסף הזפ שפה, וכי כן נזפתי מעכע כנוי זפ אל שפה מן לקיקה והכלה כילוע.

v. intr. inus., sicut שָׂפַה, capere, excipere, unde nomen *labii* (λαβεῖν), non vi lingendi s. helluandi (cogn. סָבָא), unde *lingua* (λείχειν, γ-λῶσσ-α, v. s. לָשׁוֹן) nomen accepit.

שָׂפָה

ג״כ, וסזוגי שְׂפָתַיִם וסמוך שְׂפָתַי, וכסנוי שְׂפָתָיו, לולם הסמוך שְׂפָתוֹת מן שֵׂפָה סיקילה. המוכן לנכר הפה זהוף כלי מוכף סדכור [ליפפע], ונקרף ע״ש הכלה והלכול וקנול כה, ומוסף לקיקה והלשון והדומה, כלומר תקיקה כנו המלין. ונזקל על רכוי דכריס וכעוי, על לשון מה, ולפעמים על פה על נלתי קי וכדומה.

n. f. (du. שְׂפָתַיִם, c. שְׂפָתַי vel שְׂפָתוֹ a sing. שֵׂפָה, c. s. שְׂפָתָיו), labium (utpote capiendi cibos potumque medium), deinde, sicut לָשׁוֹן, de ipsa oratione s. lingua (מוֹצָא שְׂפָתַיִם), du. דֹּבֶר שְׂפָתַיִם, sicut מִבְטָא שְׂפָתַיִם, sermones, multiloquium, gerrae; transl., sicut omnia vocabula membrorum humanorum, ora, extremitas rei (fluvii h. e. *ripa*, maris h. e. *litus*, regionis h. e. *limes*, vestis h. e. *fimbria*, cortinae h. e. *ora*, vasis h. e. *margo*). LXX. χεῖλος, ῥῆμα, λάλημα, φωνή, γλῶσσα, πρόσωπον; τὸ ἄκρον, ὦα; שְׂפַת יָם, παραθαλάσσιος; עֲמֻק שָׂפָה, ἀλλόφωνος, βαθύ-, βαθύχειλος; du. λόγος; שְׂפָתַיִם אֶיֶל, ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας; — אִישׁ, εὔλαλος; — אָטֵם, ἐνεὸν ποιεῖν; — מִבְטָא, ὁρισμός; — בָּרַל, ἄλογος, ἰσχνόφωνος.

Gn. 11, 1. כל־הארץ שפה אחת
Ex. 28, 32. שפה יהיה לפיו סביב
Ex. 39, 23. שפה לפיו סביב
Job. 12, 20. מסיר שפה לנאמנים
Jes. 28, 11. כי בלעגי שפה
Jes 33, 19. עמקי שפה משמוע
Ez. 3, 5. 6. עמקי שפה וכבדי לשון
Zeph. 3, 9. שפה ברורה

וְשָׂפָה

Gn. 11, 6. ושפה אחת לכלם

בְּשָׂפָה

Ps. 22, 8. יפטירו בשפה

שְׂפַת

constr.:

Gn. 11, 7. שפת רעהו
Gn. 11, 9. שפת כל־הארץ
Gn. 22, 17. אשר על־שפת הים
Gn. 41, 3 אצל הפרות על־שפת היאר
Gn. 41, 17. הנני עמד על־שפת היאר
Ex. 2, 3. בסוף על־שפת היאר
Ex. 7, 15. לקראתו על־שפת היאר
Ex. 14, 30. מת על־שפת הים
Ex. 26, 4. על שפת היריעה
Ex. 26, 10. על שפת היריעה האחת
Ex. 26, 10. על שפת היריעה החברת
Ex. 36, 11. על שפת היריעה האחת
Ex. 36, 17. על שפת היריעה
Ex. 36, 17. על שפת היריעה החברת
Dt. 2, 36. 4, 48. על־שפת־נחל ארנן
Jos. 11, 4. אשר על־שפת־הים לרב
Jos. 12, 2. על־שפת־נחל ארנן 13, 9. 16.
Jud. 7, 12. שעל־שפת הים לרב
Jud. 7, 22. עד שפת־אבל מחולה
1 Sam. 13, 5. אשר על־שפת־הים לרב
1 Reg. 5, 9. כחול אשר על־שפת הים
1 Reg. 7, 26. כמעשה־שפת־כוס
1 Reg. 9, 26. על שפת ים־סוף
2 Reg. 2, 13. ויעמד על־שפת הירדן
2 Chr. 4, 5. כמעשה שפת־כוס
2 Chr. 8, 17. ואל־אילות על־שפת הים
Ps. 12, 3. שפת חלקות
Ps. 81, 6. שפת לא־ידעתי אשמע
Prv. 12, 19. שפת־אמת תכון לעד
Prv. 17, 4. מרע מקשיב על־שפת־און
Prv. 17, 7. לא־נאוה לנבל שפת יתר
Prv. 17, 7. אף כי־לנדיב שפת־שקר
Jes. 19, 18. מדברות שפת כנען
Ez. 36, 3. על־שפת לשון
Ez. 47, 6. על־שפת הנחל
Ez. 47, 7. אל־שפת הנחל

constr.: בְּשִׂפַּת

Ex. 26, 4. וכן תעשה בשפת היריעה
Ex. 36, 11. כן עשה בשפת היריעה

constr.: לִשְׂפַת

Dan. 12, 5. אחד הנה לשפת היאר
Dan. 12, 5. לשפת היאר

constr.: מִשְׂפַּת

Ps. 120, 2. הצילה נפשי משפת־שקר

cum suff: שְׂפָתוֹ

Ex. 28, 26. 39, 19. על־שפתו
1 Reg. 7, 23. משפתו עד־שפתו
2 Chr. 4, 2. משפתו אל־שפתו
Ez. 47, 12. יעלה על־שפתו

cum suff.: וּשְׂפָתוֹ

1 Reg. 7, 26. ושפתו כמעשה
2 Chr. 4, 5. ושפתו כמעשה

cum suff.: לִשְׂפָתוֹ

1 Reg. 7, 24. ופקעים מתחת לשפתו

cum suff.: מִשְׂפָתוֹ

1 Reg. 7, 23. משפתו עד־שפתו
2 Chr. 4, 2. משפתו אל־שפתו

cum suff.: שְׂפָתָהּ

Ez. 43, 13. וגבולה אל־שפתה

cum suff.: שִׂפְתָם

Gn. 11, 7. ונבלה שם שפתם

du.: שִׂפְתַיִם

2 Reg. 18, 20. אך־דבר שפתים
Job. 11, 2. ואם־איש שפתים יצדק
Prv. 4, 24. ולזות שפתים
Prv. 10, 8. 10. ואויל שפתים ילבט

בפשע שפתים Prv. 12, 13.
ודבר שפתים Prv. 14, 23.
ומתק שפתים יסיף לקח Prv. 16, 21.
שפתים ישק Prv. 24, 26.
שפתים דלקים ולב־רע Prv. 26, 23.
איש־טמא שפתים Jes. 6, 5.
עם־טמא שפתים Jes. 6, 5.
אמרתי אך־דבר־שפתים Jes. 36, 5.

du.: שְׂפָתַיִם *p.*

ואני ערל שפתים Ex. 6, 12.
בורא ניב שפתים Jes. 57, 19.

du.: בִּשְׂפָתַיִם

לבטא בשפתים Lev. 5, 4.

du. constr.: שִׂפְתֵי

כל־שפתי חלקות Ps. 12, 4.
בלא שפתי מרמה Ps. 17, 1.
תאלמנה שפתי־שקר Ps. 31, 19.
תטפנה שפתי זרה Prv. 5, 3.
מכסה שנאה שפתי־שקר Prv. 10, 18.
שפתי צדיק ירעו רבים Prv. 10, 21.
שפתי צדיק ידעון רצון Prv. 10, 32.
תועבת י׳ שפתי־שקר Prv. 12, 22.
ובל־ידעת שפתי־דעת Prv. 14, 7.
שפתי חכמים יזרו דעת Prv. 15, 7.
קסם ׀ על־שפתי־מלך Prv. 16, 10.
רצון מלכים שפתי־צדק Prv. 16, 13.
שפתי כסיל יבאו בריב Prv. 18, 6.
וכלי יקר שפתי־דעת Prv. 20, 15.
דובב שפתי ישנים Cant. 7, 10.
שפתי קמי והגיונם Thr. 3, 62.
שפתי כהן ישמרו־דעת Mal. 2, 7.

du. constr.: וְשִׂפְתֵי

ושפתי רננות יהללו־פי Ps. 63, 6.
ושפתי חכמים תשמורם Prv. 14, 3.

du. constr.: בִּשְׂפָתֵי

בשפתי נבון Prv. 10, 13.

du. cum suff.: שִׂפְתַי

ורבות שפתי הקשיבו Job. 13, 6.
וגיד שפתי יחשך Job. 16, 5.
אם־תדברנה שפתי עולה Job. 27, 4.
אפתח שפתי ואענה Job. 32, 20.
ודעת שפתי ברור מללו Job. 33, 3.
חנה שפתי לא אכלא Ps. 40, 10.
אדני שפתי תפתח Ps. 51, 17.
שפתי ישבחונך Ps. 63, 4.
תרננה שפתי Ps. 71, 23.
ומוצא שפתי לא אשנה Ps. 89, 35.
תבענה שפתי תהלה Ps. 119, 171.
ומפתח שפתי מישרים Prv. 8, 6.
ותועבת שפתי רשע Prv. 8, 7.
ידעת מוצא שפתי Jer. 17, 16.
לקול צללו שפתי Hab. 3, 16.

du. c. suff.: שְׂפָתַי *p.*

את־שמותם על־שפתי Ps. 16, 4.
אשר־פצו שפתי Ps. 66, 14.
על־דל שפתי Ps. 141, 3.
נגע על־שפתי Dan. 10, 16.

du. cum suff.: בִּשְׂפָתַי

בשפתי ספרתי Ps. 119, 13.

du. cum suff.: שִׂפְתֵינוּ

שפתינו אתנו Ps. 12, 5.
ונשלמה פרים שפתינו Hos. 14, 3.

du. cum suff.: שְׂפָתֶיךָ

מוצא שפתיך תשמר Dt. 23, 24.
בדבר שפתיך Ps. 17, 4.
ודעת שפתיך יצרו Prv. 5, 2.
יכנו יחדו על־שפתיך Prv. 22, 18.
בדבר שפתיך מישרים Prv. 23, 16.
נכרי ואל־שפתיך Prv. 27, 2.
נגע זה על־שפתיך Jes. 6, 7.

du. cum suff.: וּשְׂפָתֶיךָ

ושפתיך תרועה Job. 8, 21.
ושפתיך יענו־בך Job. 15, 6.
ושפתיך מדבר מרמה Ps. 34, 14.

du. cum suff.: בְּשִׂפְתֵיךָ

ומתגי בשפתיך 2 Reg. 19, 28
והתפתית בשפתיך Prv. 24, 28.
ומתגי בשפתיך Jes. 37, 29

du. cum suff.: שִׂפְתָיו

ויפתח שפתיו עמך Job. 11, 5.
מצות שפתיו ולא אמיש Job. 23, 12.
וארשת שפתיו Ps. 21, 3.
וחושך שפתיו משכיל Prv. 10, 19.
פשק שפתיו מחתה־לו Prv. 13, 3.
ועל־שפתיו יסיף לקח Prv. 16, 23.
ועל־שפתיו כאש צרבת Prv. 16, 27.
קרץ שפתיו כלה רעה Prv. 16, 30
אטם שפתיו נבון Prv. 17, 28.
תבואת שפתיו ישבע Prv. 18, 20.
מעקש שפתיו והוא כסיל Prv. 19, 1.
ולפתח שפתיו לא תתערב Prv. 20, 19.
חן שפתיו רעהו מלך Prv. 22, 11.
וברוח שפתיו ימית רשע Jes. 11, 4.
שפתיו מלאו זעם Jes. 30, 27.

du. c. suff.: וּשְׂפָתָיו

ושפתיו מוקש נפשו Prv. 18, 7.

du. c. suff.: בִּשְׂפָתָיו

לא־חטא איוב בשפתיו Job. 2, 10.
ויבטא בשפתיו Ps. 106, 33.
בשפתו יכהר שונא Prv. 26, 24.
ועולה לא־נמצא בשפתיו Mal. 2, 6.

du. c. suff.: וּבְשִׂפְתָיו

ובשפתיו כבדוני Jes. 29, 13.

du. cum suff.: שִׂפְתֶיהָ

או מבטא שפתיה Num. 30, 7.
ואת מבטא שפתיה Num. 30, 9.
כל־מוצא שפתיה Num. 30, 13.
רק שפתיה נעות 1 Sam. 1, 13.
בחלק שפתיה תדיחנו Prv. 7, 21.

du. c. suff.: שִׂפְתֵיהֶם

ועמל שפתיהם תדברנה Prv. 24, 2.

du. c. suff.: שִׂפְתֵימוֹ

דבר־שפתימו Ps. 59, 13.
תחת שפתימו סלה Ps. 140, 4.
עמל שפתימו יכסומו Ps. 140, 10.

pl. constr.: וְשִׂפְתוֹת

ושפתות כסיל תבלענו Eccl. 10, 12.

pl. c. suff.: בִּשְׂפָתוֹתֶיךָ

הוצק חן בשפתותיך Ps. 45, 3.

pl. c. suff.: שִׂפְתוֹתֶיךָ

כחוט השני שפתותיך Cant. 4, 3.
תטפנה שפתותיך Cant. 4, 11.

pl. c. suff.: שִׂפְתוֹתֵיכֶם

שפתותיכם דברו־שקר Jes. 59, 3.

pl. c. suff.: שִׂפְתוֹתָיו

שפתותיו שושנים Cant. 5, 13.

pl. c. suff.: בִּשְׂפְתוֹתֵיהֶם

חרבות בשפתותיהם Ps. 59, 8.

שָׂפָה

פעל ל״ע כ״ק נגזרות מִשְׂפָּחָה, שִׂפְחָה. פתרונו לדעת יסודם קדמוניותם נסתרו אבלי יסודם לגזן קדום וקנור יקד וסתפקות לדנך וסתלוות וסתקנות [ויך פעכניכדען, אַנאַלייסען, נוגעוועלענען]. וקדן הזכר נפ״ו דומה אל סָפָה נמונן ס׳, וזה מסתבר יותר מפרוש הקדמונים, שפרשוהו מענין נפיקה וסיקנה, כי שפקה נלי פרוש. ויצא לקקור הזכר דע שהקדן אבל שָׂ־פָה, סָ־פָה, וכזכר כמכוון נכפה סכלקית וכומית ויוכית וכדומה [s. *paç* l. *pag*, *pang*, gr. *πήγ-νυμι*, pol. [*pos.* ק־נ וכדומה.

v. tr. comp. inus., com*ping*ere, conjungere, adjungere, adsociare, uti bene *Carpentrasi*, cogn. סָ־פַח q. v., sanscr. *paç*, non vi *extendendi* s. *dilatandi*, uti satis ingeniose quidam, collatis vv. צָ־פַח, aeth. *safaha*, suspicati sunt.

שִׂפְחָה

ג״כ, וסכנוי שִׁפְחוֹת. סכלון לפס מעֶרֶת מקנכת לזכר לנגידה נכרכי הכית, כלזר נפס סכה לפקך לזכסה [מאַגד, דינגערין], וסזכר שפס כלזר לנכנו.

n. f. (pl. שִׁפְחוֹת), socia, ministra, serva, famula, ancilla. LXX. οἰκέτις, θεράπαινα, παιδίσκη, δούλη.

ולה שפחה מצרית Gn. 16, 1.
ללאה בתו שפחה Gn. 29, 23.
והוא שפחה נחרפה Lev. 19, 20.
כעיני שפחה Ps. 123, 2.

וְשִׂפְחָה

צאן ועבד ושפחה Gn. 32, 6.
ושפחה כי־תירש Prv. 30, 23.

הַשִּׂפְחָה

עד בכור השפחה Ex. 11, 5.
והלכה השפחה 2 Sam. 17, 17

כַּשִּׂפְחָה

כשפחה כגברתה Jes. 24, 2.

לְשִׂפְחָה

שפחתו לה לשפחה Gn. 29, 29.
הנה אמתך לשפחה 1 Sam. 25, 41.

constr.: שִׁפְחַת

הגר שפחת שרי Gn. 16, 8.
שפחת שרה לאברהם Gn. 25, 12.
בלהה שפחת רחל Gn. 30, 7.
זלפה שפחת לאה Gn. 30, 10. 12.
ובני בלהה שפחת רחל Gn. 35, 25.
ובני זלפה שפחת לאה Gn. 35, 26.

cum suff.: שִׁפְחָתִי

בא־נא אל־שפחתי Gn. 16, 2.
נתתי שפחתי בחיקך Gn. 16, 5.
נתתי שפחתי לאישי Gn. 30, 18.

cum suff.: שִׁפְחָתְךָ

תמצא שפחתך חן בעיניך 1 S. 1, 18.
הביא שפחתך לאדני 1 Sam. 25, 27.
שמעה שפחתך בקולך 1 Sam. 28, 21.
תדבר־נא שפחתך 2 Sam. 14, 12.
ותאמר שפחתך 2 Sam. 14, 15.
ותאמר שפחתך יהיה־נא 2 S. 14, 17.
והיא שם בפי שפחתך 2 Sam. 14, 19.

cum suff.: שִׁפְחָתֶךָ *p.*

על־לב שפחתך Ruth 2, 13.
גם־אתה בקול שפחתך 1 Sam. 28, 22.
המשפחה על־שפחתך 2 Sam. 14, 7.

cum suff.: שִׁפְחָתֵךְ

הנה שפחתך בידך Gn. 16, 6.

cum suff.: בִּשְׁפָחָתֵךְ

אל־תכזב בשפחתך 2 Reg. 4, 16.

cum suff.: לִשְׁפָחָתֵךְ

אין לשפחתך כל בבית 2 Reg. 4, 2.

cum suff.: וּלְשִׁפְחָתֵךְ

ולשפחתך שני בנים 2 Sam. 14, 6.

cum suff.: שִׁפְחָתוֹ

את־זלפה שפחתו Gn. 29, 24.
את־בלהה שפחתו Gn. 29, 29.
ואיש את־שפחתו Jer. 34, 9. 10.

cum suff.: שִׁפְחָתָהּ

הגר המצרית שפחתה Gn. 16, 3.
את־בלהה שפחתה Gn. 30, 4.
את־זלפה שפחתה Gn. 30, 9.

pl.: וּשְׁפָחוֹת

ועבדים ושפחות ואתנת Gn. 12, 16.
ועבדים ושפחת Gn. 20, 14. 35.
צאן רבות ושפחות Gn. 30, 43.
ועבדים ושפחות 2 Reg. 5, 26.
קניתי עבדים ושפחות Eccl. 2, 6.

pl.: הַשְּׁפָחוֹת

ועל שתי השפחות Gn. 33, 1.
השפחות ואת־ילדיהן Gn. 33, 2.
ותגשן השפחות Gn. 33, 6.
ואת־השפחות אשר Jer. 34, 11.
ועל־השפחות Joel 3, 2.

pl.: וְלַשְּׁפָחוֹת

לעבדים ולשפחות Dt. 28, 68.
לעבדים ולשפחות 2 Chr. 28, 10.
לעבדים ולשפחות Esth. 7, 4.
לעבדים ולשפחות Jes. 14, 2.
לעבדים ולשפחות Jer. 34, 11.
לעבדים ולשפחות Jer. 34, 16.

pl. cum suff.: שִׁפְחֹתָיִךְ

אהיה כאחת שפחתך Ruth 2, 13.

pl. c. suff.: שִׁפְחוֹתֵיכֶם

ואת־שפחותיכם 1 Sam. 8, 16.

pl. c. suff.: שִׁפְחוֹתָיו

ואת־שתי שפחתיו Gn. 32, 23.

מִשְׁפָּחָה

ג״כ, וסמוך מִשְׁפָּחַת וסכנוי מִשְׁפָּחֹתַי וסכנוי מִשְׁפָּחוֹת. סיוכן לדעת קדמוניותם נני לפס מזכר ויפס לפך [פאַמיליע], ולפעמים ג״כ מכלתי מדכר, ולפעמים נדמיון לפ שכנו, או מכנסים של קומס, ולפעמים מקנכת מס.

n. f. (c. מִשְׁפַּחְתִּי, c. s. מִשְׁפָּחְתִּי, pl. מִשְׁפָּחוֹת), societas, communio, hinc populus, gens et spec. familia, de partibus gentium singulis (Stammfamilie), etiam de prosapia in universum, vel brutorum. LXX. συγγένεια (-νής), γένος, γενεά, γένεσις, γέννησις; φυλή, πατριά, δῆμος, βασιλεία; עֵקֶר מִשְׁפָּחָה, γενετή.

או משפחה או־שבט Dt. 29, 17.
כי זבח משפחה לנו 1 Sam. 20, 29.
משפחה ומשפחה Esth. 9, 28.

וּמִשְׁפָּחָה

משפחה ומשפחה Esth. 9, 28.

מִשְׁפָּחָה

שם לכל־המשפחה 1 Sam. 20, 6.
קמה כל־המשפחה 2 Sam. 14, 7.
המשפחה הרעה הזאת Jer. 8, 3.
המשפחה אשר העליתי Am. 3, 1
על־המשפחה הזאת רעה Mich. 2, 3.

וְהַמִּשְׁפָּחָה

והמשפחה אשר־ילכדנה Jos. 7, 14.

וְלַמִּשְׁפָּחָה

לשבט ולמשפחה Jud. 18, 19.

מִמִּשְׁפָּחָה

ושנים ממשפחה Jer. 3, 14.

constr.: מִשְׁפַּחַת

או לעקר משפחת גר Lev. 25, 47.
משפחת הלבני Num. 3, 21.
משפחת העמרמי Num. 3, 27.
למררי משפחת המחלי Num. 3, 33.
משפחת החנכי Num. 26, 5.
משפחת הפלאי Num. 26, 5.
משפחת החצרוני Num. 26, 6.
משפחת הכרמי Num. 26, 6.
משפחת הנמואלי לימין Nu. 26, 12.
משפחת הימיני ליכין Num. 26, 12.
משפחת היכיני Num. 26, 12.
משפחת הזרחי Num. 26, 13.
משפחת השאולי Num. 26, 13.
לצפון משפחת הצפוני Num. 26, 15.
לחגי משפחת החגי Num. 26, 15.
לשוני משפחת השוני Num. 26, 15.
לאזני משפחת האזני Num. 26, 16.
לעירי משפחת העירי Num. 26, 16.
לארוד משפחת הארודי Nu. 26, 17.

לאראלי משפחת הארלי Nu.26,17
לשלה משפחת השלני Num. 26,20.
לפרץ משפחת הפרצי Num.26,20.
לזרח משפחת הזרחי Num.26,20.
לחצרן משפחת החצרני Nu.26,21.
לחמול משפחת החמולי Nu.26,21.
תולע משפחת התולעי Num.26,23.
לפוה משפחת הפוני Num. 26, 23.
לישוב משפחת הישבי Num.26,24.
משפחת השמרני Num. 26, 24.
לסרד משפחת הסרדי Num.26, 26.
משפחת האלני Num. 26, 26.
משפחת היחלאלי Num. 26, 26.
למכיר משפחת המכירי Nu. 26, 29.
לגלעד משפחת הגלעדי Nu. 26, 29.
איעזר משפחת האיעזרי Nu.26,30.
לחלק משפחת החלקי Num.26,30.
משפחת האשריאלי Num. 26, 31.
ושכם משפחת השכמי Num.26,31.
משפחת השמידעי Num. 26, 32.
וחפר משפחת החפרי Num. 26, 32.
לשותלח משפחת
השתלחי Num. 26, 35.
לבכר משפחת הבכרי Num. 26, 35.
לתחן משפחת התחני Num. 26, 35.
לערן משפחת הערני Num. 26, 36.
לבלע משפחת הבלעי Num. 26, 38.
לאשבל משפחת האשבלי Nu. 26, 38
משפחת האחירמי Num. 26, 38.
משפחת השופמי Num. 26, 39.
לחופם משפחת החופמי Nu. 26, 39.
משפחת הארדי Num. 26, 40.
לנעמן משפחת הנעמי Num. 26, 40.
לשוחם משפחת השוחמי Nu. 26, 42.
לימנה משפחת הימנה Num. 26, 44.
לישוי משפחת הישוי Num. 26, 44.
לבריעה משפחת הבריעי Nu. 26, 44.
לחבר משפחת החברי Num. 26, 45.
משפחת המלכיאלי Num. 26, 45.
משפחת היחצאלי Num. 26, 48.
לגוני משפחת הגוני Num. 26, 48.
ליצר משפחת היצרי Num. 26, 49.
לשלם משפחת השלמי Num. 26, 49.
לגרשון משפחת הגרשני Nu. 26, 57.
לקהת משפחת הקהתי Num. 26, 57.
למררי משפחת המררי Num. 26, 57.
משפחת הלבני Num. 26, 58.
משפחת החברני Num. 26, 58.
משפחת המחלי Num. 26, 58.
משפחת המושי Num. 26, 58.
משפחת הקרחי Num. 26, 58.
משפחת אביהן Num. 36, 12.
ויקרב את־משפחת יהודה Jos. 7, 17
וילכד את משפחת הזרחי Jos. 7, 17.
ויקרב את־משפחת הזרחי Jos. 7, 17.
משפחת בית־אבי אמו Jud. 9, 1.
ותלכד משפחת המטרי 1 S. 10, 21.
משפחת אבי בישראל 1 S. 18, 18.
משפחת בית־דויד לבד Zach. 12, 12.
משפחת בית־נתן לבד Zach. 12, 12.
משפחת בית־לוי לבד Zach. 12, 13.
משפחת השמעי לבד Zach. 12, 13.
ואם־משפחת מצרים Zach. 14, 18.

constr.: וּמִשְׁפַּחַת

ומשפחת השמעי Num. 3, 21
ומשפחת היצהרי Num. 3, 27.
ומשפחת החברני Num. 3, 27.
ומשפחת העזיאלי Num. 3, 27.
ומשפחת המושי Num. 3, 33.

constr.: לְמִשְׁפַּחַת

למשפחת בני־גלעד Num. 36, 1.
למשפחת מטה אביהם Num. 36, 6.
למשפחת הקהתי 1 Chr. 6, 39.
למשפחת לבני־קהת 1 Chr. 6, 55.

constr.: מִמִּשְׁפַּחַת

לאחד ממשפחת מטה Num. 36, 8.
ממשפחת הדני Jud. 13, 2. 18, 11.
ממשפחת יהודה Jud. 17, 7.
ממשפחת אלימלך Ruth 2, 1. 3.
ממשפחת בית־שאול 2 Sam. 16, 5.
הנותרים ממשפחת 1 Chr. 6, 46.
ממשפחת רם Job. 32, 2.

cum suff.: מִמִּשְׁפַּחְתִּי

ואל־משפחתי Gn. 24, 38.
כי תבוא אל־משפחתי Gn. 24, 41.

cum suff.: וּמִמִּשְׁפַּחְתִּי

ומשפחתי הצערה 1 Sam. 9, 21.

cum suff.: מִמִּשְׁפַּחְתִּי

ממשפחתי ומבית אבי Gn. 24, 40.

cum suff.: מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ

ואיש אל־משפחתו תשבו Lv. 25, 10.
ושב אל־משפחתו Lev. 25, 41.
שם־אבינו מתוך משפחתו Nu. 27, 4.
ואת־כל־משפחתו שלחו Jud. 1, 25.

cum suff.: וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ

באיש החוא ובמשפחתו Lev. 20, 5.

cum suff.: וְלִמִשְׁפַּחְתּוֹ

איש לשבטו ולמשפחתו Jud. 21, 24.

cum suff.: מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ

ממשפחתו יגאלנו Lev. 25, 49.
הקרוב אליו ממשפחתו Nu. 27, 11.

cum suff.: מִמִּשְׁפַּחְתָּם

וכל משפחתם 1 Chr. 4, 27.

cum suff.: מִמִּשְׁפַּחְתָּם

בני־דן ממשפחתם Jud. 18, 2.

cum suff.: וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם

וממשפחתם אשר עמכם Lev. 25, 45.

cum suff.: מִמִּשְׁפָּחוֹת

ובוז־משפחות יחתני Job. 31, 34.
וישם כצאן משפחות Ps. 107, 41.
ועל־משפחות אשר בשמך Jer. 10, 25
ארבע משפחות Jer. 15, 3.
משפחת משפחת
לבד Zach. 12, 12. 14.

pl.: וּמִשְׁפָּחוֹת

ומשפחות בכשפיה Nah. 3, 4.

pl.: הַמִּשְׁפָּחוֹת

המשפחות אשר בחר ה׳ Jer. 33, 24.
כל המשפחות הנשארות Zach. 12, 14

pl.: לַמִּשְׁפָּחוֹת

יקרב למשפחות Jos. 7, 14.

pl.: לְמִשְׁפָּחוֹת

העם למשפחות Neh. 4, 7.

pl. constr.: מִשְׁפְּחוֹת

נפצו משפחות הכנעני Gn. 10, 18.
אלה משפחת בני־נח Gn. 10, 32.
כל־משפחת האדמה Gn. 12, 3. 28, 14.
אלה משפחת ראובן Ex. 6, 14.
אלה משפחת שמעון Ex. 6, 15.
אלה משפחת הלוי Ex. 6, 19.
אלה משפחת הקרחי Ex. 6, 24.
משפחת הלוי Num. 3, 20.
אלה הם משפחת הגרשני Num. 3, 21.
משפחת הגרשני Num. 3, 23.
אלה הם משפחת הקהתי Num. 3, 27.
משפחת בני־קהת Num. 3, 29.
אלה הם משפחת מררי Num. 3, 33.
את־שבט משפחת הקהתי Nu. 4, 18.
עבדת משפחת הגרשני Num. 4, 24.
משפחת בני הגרשני Num. 4, 28.
משפחת בני מררי Num. 4, 33. 42.
פקודי משפחת הקהתי Num. 4, 37.
משפחת בני גרשון Num. 4, 41.
משפחת בני מררי Num. 4, 42.
אלה משפחת הראובני Num. 26, 7.
אלה משפחת השמעני Num. 26, 14.
אלה משפחת בני־גד Num. 26, 18.
אלה משפחת יהודה Num. 26, 22.
אלה משפחת ישששכר Num. 26, 25.
אלה משפחת זבולני Num. 26, 27.
אלה משפחת מנשה Num. 26, 34.
אלה משפחת בני־אפרים Nu. 26, 37.
אלה משפחת דן Num. 26, 42.
כל־משפחת השוחמי Num. 26, 43.
אלה משפחת בני־אשר Num. 26, 47.
אלה משפחת נפתלי Num. 26, 50.
אלה משפחת לוי Num. 26, 58.
משפחות שבטי בנימן 1 Sam. 9, 21.
אלה משפחת הצרעתי 1 Chr. 4, 2.
ואלה משפחות הלוי 1 Chr. 6, 4.
לכל משפחות ישששכר 1 Chr. 7, 5.
הבו לי׳ משפחות עמים 1 Chr. 16, 28.
כל משפחות גוים Ps. 22, 28.
הבו לי׳ משפחות עמים Ps. 96, 7.
משפחות ממלכות Jer. 1, 15.
משפחות בית ישראל Jer. 2, 4.
כל־משפחות צפון Jer. 25, 9.
לכל־משפחות ישראל Jer. 31, 1.
מכל משפחות האדמה Am. 3, 2.
מאת משפחות הארץ Zach. 14, 17.

pl. constr.: וּמִשְׁפָּחוֹת

ומשפחות קרית יערים 1 Chr. 2, 53.
ומשפחות סופרים 1 Chr. 2, 55.
ומשפחת אחרחל 1 Chr. 4, 8.
ומשפחת בית־עבדת 1 Chr. 4, 21.

pl. constr.: כְּמִשְׁפָּחוֹת

כמשפחות הארצות Ez. 20, 32.

pl. constr.: לְמִשְׁפָּחוֹת

למשפחות הקהתי Num. 3, 30.
למשפחת מררי Num. 3, 35.
למשפחת מנשה בן־יוסף Nu. 27, 1.
הגורל למשפחת הקהתי Jos. 21, 4.
למשפחת בני־קהת Jos. 21, 26.

pl. constr.: וְלִמִשְׁפָּחוֹת

ולמשפחות בני־קהת Jos. 21, 20.
ולמשפחת בני־מררי Jos. 21, 34.

pl. constr.: מִמִּשְׁפָּחוֹת

ממשפחת בני יוסף Num. 36, 1.
ממשפחת בני־מנשה Num. 36, 12.
ממשפחת מטה־אפרים Jos. 21, 5.
ממשפחת מטה־ישששכר Jos. 21, 6.
ממשפחת הקהתי Jos. 21, 10.
ממשפחת הלוים Jos. 21, 27
ממשפחות הלוים Jos. 21, 38.
ממשפחת חצי מטה 1 Chr. 6, 56.

pl. constr.: וּמִמִּשְׁפָּחוֹת

וממשפחות בני קהת 1 Chr. 6, 51.

pl. c. suff.: לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם

צאן למשפחתיכם Ex. 12, 21.
בגורל למשפחתיכם Num. 33, 54.

pl. c. suff.: לְמִשְׁפְּחֹתָיו

איש למשפחתיו Num. 2, 34.
העם בכה למשפחתיו Nu. 11, 10.
את־שבט בנימן למשפחתו 1 S. 10, 21
למשפחתיו בהתיחש 1 Chr. 5, 7.

pl. c. suff.: מִשְׁפְּחֹתֶיהָ

ואת כל־משפחותיה Jos. 6, 23.

pl. c. suff.: בְּמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם

עיר במשפחותיהם 1 Chr. 6, 45.

pl. c. suff.: לְמִשְׁפְּחֹתֵיהֶם

הארץ למשפחתיהם Gn. 8, 19.
בני בנימן למשפחותיהם Jos. 18, 21.

pl. c. suff.: מִשְׁפַּחְתָּם

על־משפחתם לבית Num. 1, 18.

pl. c. suff.: בְּמִשְׁפְּחוֹתָם

נשיאים במשפחותם 1 Chr. 4, 38.

pl. c. suff.: לְמִשְׁפְּחוֹתָם

ללשנו למשפחתם Gn. 10, 5.
בני־חם למשפחתם Gn. 10, 20.
בני־שם למשפחתם Gn. 10, 31.
אלופי עשו למשפחתם Gn. 36, 40.
לבני ושמעי למשפחתם Ex. 6, 17.
אבות הלוים למשפחתם Ex. 6, 25.
למשפחתם לבית אבתם Num. 1, 2.
20. 22. 24. 26. 28. 30. 32. 34. 36. 38. 40. 42. 4, 2. 29.
לבית אבתם למשפחתם Num. 3, 15.
4, 22.
בני־גרשון למשפחתם Num. 3, 18.
ובני קהת למשפחתם Num. 3, 19.
ובני מררי למשפחתם Num. 3, 20.
על־פי ה׳ למשפחתם Num. 3, 39.
למשפחתם ולבית אבתם Num. 4, 34.
פקדיהם למשפחתם Nu. 4, 36. 40. 44.
למשפחותם ולבית אבתם Nu. 4, 38.
למשפחתם לבית אבתם Num. 4, 42.
בני שמעון למשפחתם Num. 26, 12.
בני גד למשפחתם Num. 26, 15.
בני־יהודה למשפחתם Num. 26, 20.
ישששכר למשפחתם Num. 26, 23.
בני זבולן למשפחתם Num. 26, 26.
בני יוסף למשפחתם Num. 26, 28.
אלה בני־אפרים
למשפחתם Num. 26, 35.
אלה בני־יוסף למשפחתם Nu. 26, 37.
בני בנימן למשפחתם Num. 26, 38.
בני־בנימן למשפחתם Num. 26, 41.
בני־דן למשפחתם Num. 26, 42.
משפחת דן למשפחתם Num. 26, 42.
בני אשר למשפחתם Num. 26, 44.
בני נפתלי למשפחתם Num. 26, 48.
משפחת נפתלי
למשפחתם Num. 26, 50.
פקודי הלוי למשפחתם Nu. 26, 57.
למטה בני־ראובן
למשפחותם Jos. 13, 15.
למשפחותם הערים Jos. 13, 23.
לבני גד למשפחותם Jos. 13, 24.
למשפחתם הערים
וחצריהן Jos. 13, 28.
בני־מנשה למשפחתם Jos. 13, 29.
בני־מכיר למשפחותם Jos. 13, 31.
בני יהודה למשפחתם Jos. 15, 1.
סביב למשפחתם Jos. 15, 12.
בני־יהודה למשפחתם Jos. 15, 20.
בני־אפרים למשפחתם Jos. 16, 5. 8.
הנותרים למשפחתם Jos. 17, 2.
הזכרים למשפחתם Jos. 17, 2.
בני־בנימן למשפחתם Jos. 18, 11.
סביב למשפחתם Jos. 18, 20.
חלת בני־בנימן
למשפחתם Jos. 18, 27.
בני־שמעון למשפחותם Jos. 19, 1. 8.
לבני־זבולן למשפחתם Jos. 19, 10.
בני זבולן למשפחותם Jos. 19, 16.
ישששכר למשפחותם Jos. 19, 17. 23.
בני־אשר למשפחותם Jos. 19, 24.
בני אשר למשפחתם Jos. 19, 31.
נפתלי למשפחתם Jos. 19, 32. 39.
בני־דן למשפחתם Jos. 19, 40. 48.
לבני מררי למשפחתם Jos. 21, 7.
ערי הגרשני למשפחתם Jos. 21, 33.
למשפחתם הנותרים Jos. 21, 38.
ולבני גרשום למשפחותם 1 Chr. 6, 47
לבני מררי למשפחותם 1 Chr. 6, 48.

שָׁפַח

פעל ל״ע כ״ח נכנין סכנד שָׁפַח, וסוף כפי הכ״ל זמיי מן סַפָּחַת, הענזס ע׳ ספסק וקוס סקדקד ע״י הסקנס, וזרס זל ספסק עי׳ תסק ספס נ׳, וזסו פזוס ׳לקקי וקסקי, והסתרגס עסס זפרסו כגור מן שְׁפָחָה, לומר מענין זענוד.

v. piel. denom., scabie punire, a n. סַפָּחַת, cujus radicem v. s. שָׁפָח II. Trg. absurde: in servitutem redigere (quasi a שְׁפָחָה). LXX., obliterato tropo, ταπεινώσει (ἀρχούσας).

Pi-el: שִׁפַּח

3 perf.: וְשִׁפַּח

Jes. 3, 17. ושפח אדני קדקד

שָׁפַט

פ״ע, וסעתיד יִשְׁפֹּט, ומכנו פתכונו קיניכם וקיניכם סכנת וגויכם [צכיי״לענ, זפאלטענ], ומוס כאמר לכוב נהזאלם על נקוב ומפרצם ומקוב לין וקניכם [זיי״לענ, לוכעס״לענ, כי״כענ], ויסודו שָׁ־פַט, ודומה לו פֶּד [ע״פ הזוי]. ונגזר מנקוב הזופע כין לנכ וכין לנכ, לו כין נכ לנכ, לו לנוב מזפע, לו סנלם ע״י וכו׳ נמזפע וכדומה. כנפעל הפעולי״, לו המשוי״ כיסס זאוקו וזאקו וזעמו וזלו. ככנד סמכונע נניכוכי מְשֻׁפָּט, ולכוכו כקל.

v. comp. tr. (impf. יִשְׁפֹּט), dissecare, diffindere, rad. שָׁ־פַט, cogn. פֶּד q. v., trop. discernere, dijudicare, sententiam ferre, causam agere, arbitrum esse; dominari (syn. קָצִין). *Ni.* judicari, disceptare cum aliquo (אֶת, עִם, לְ) eumque, acta causa, punire. *Po.* prt. מְשֻׁפָּט = שָׁפוּט. LXX. *κρίνειν; δια-; δικάζειν, ἐνδικεῖν (ἐνδίκησις), καταδιώκειν, ἄρχειν;* inf. שְׁפֹט, *κρίσις; Benoni: κριτής, δικαστής, διακρίνων; Ni. δικάζειν;* prt. *κρίσις; Po.* prt. *κρίμα.*

3 perf.: שָׁפַט
Jud. 16, 31. והוא שפט את־ישראל
1 Sam. 4, 18. והוא שפט את־ישראל
1 Reg. 3, 28. אשר שפט המלך
3 perf.: כלו קיוץ שָׁפָט
1 Sam. 7, 17. שפט את־ישראל
3 perf.: וְשָׁפַט
1 Sam. 7, 16. ושפט את־ישראל
Jes. 2, 4. ושפט בין הגוים
Jes. 11, 4. ושפט בצדק דלים
Mich. 4, 3. ושפט בין עמים רבים
3 prf. c. suff.: וּשְׁפָטָנוּ
1 Sam. 8, 20. ושפטנו מלכנו
3 prf. c. suff.: שְׁפָטָךְ
2 Sam. 18, 31. כי־שפטך י״י היום
3 prf. c. suff.: שְׁפָטוֹ
2 Sam. 18, 19. שפטו י״י מיד איביו
2 perf.: וְשָׁפַטְתָּ
1 Reg. 8, 32. ושפטת את־עבדיך
2 Chr. 6, 23. ושפטת את־עבדיך
1 perf.: וְשָׁפַטְתִּי
Ex. 18, 16. ושפטתי בין איש
Ez. 34, 20. ושפטתי בין־שה בריה
Ez. 34, 22. ושפטתי בין שה לשה
1 prf. c. s.: וּשְׁפַטְתִּיךָ
Ez. 7, 3. 8 ושפטתיך כדרכיך
Ez. 16, 38. ושפטתיך משפטי נאפות
1 prf. c. s.: שָׁפַטְתִּים
Ez. 36, 19. וכעלילותם שפטתים
3 perf. pl.: שָׁפְטוּ
2 Rg. 23, 22. אשר שפטו את־ישראל
3 perf. pl.: שָׁפָטוּ *p.*
Jer. 5, 28. ומשפט אביונים לא שפטו
3 perf. pl.: וְשָׁפְטוּ
Ex. 18, 22. ושפטו את־העם
Ex. 18, 26. ושפטו את־העם בכל־עת
Num. 35, 24. ושפטו העדה
Dt. 16, 18. ושפטו את־העם
3 prf. pl. c. s.: שְׁפָטוּנִי
Dan. 9, 12. שפטינו אשר שפטונו
3 prf. pl. c. s.: שְׁפָטוּךְ
Ez. 24, 14. וכעלילותיך שפטוך
3 prf. pl. c. s.: וּשְׁפָטוּךְ
Ez. 23, 24. ושפטוך במשפטיהם
3 perf. pl. c. s.: וּשְׁפָטוּם *p.*
Dt. 25, 1. אל־המשפט ושפטום
2 perf. pl.: וּשְׁפַטְתֶּם
Dt. 1, 16. ושפטתם צדק
part. musc.: שֹׁפֵט *sg.*
1 Sam. 3, 13. שפט אני את־ביתו
2 Sam. 15, 4. ישימני שפט בארץ
2 Reg. 15, 5. שפט את־עם הארץ
2 Chr. 26, 21. שופט את־עם הארץ
Ps. 7, 12. אלהים שופט צדיק
Ps. 9, 5. ישבת לכסא שופט צדק
Ps. 50, 6. כי־אלהים הוא שפט
Ps. 75, 8. כי־אלהים שפט
Ps. 94, 2. הנשא שפט הארץ
Prv. 29, 14. מלך שופט באמת
Jes. 3, 2. שופט ונביא וקסם
Jes. 16, 5. שפט ודרש משפט
Jer. 11, 20. וי״י צבאות שפט צדק
Ez. 34, 17. שפט בין־שה לשה
Am. 2, 3. והכרתי שופט מקרבה
Mich. 4, 14. שפט ישראל
part.: וְשֹׁפֵט
Ex. 2, 14. שר ושפט עלינו
part. masc.: הַשֹּׁפֵט *cum h int.*
Gn. 18, 25. השפט כל־הארץ
part. masc.: הַשּׁוֹפֵט *sg.*
Dt. 17, 9. ואל־השפט אשר יהיה
Dt. 17, 12. או אל־השפט
Dt. 25, 2. והפילו השפט
Jud. 2, 18. והיה י״י עם־השפט
Jud. 2, 18. ימי השופט
Jud. 2, 19. והיה ׀ במות השופט
Jud. 11, 27. ישפט י״י השפט היום
part. masc.: וַהֲשֹׁפֵט *sg.*
Mich. 7, 3. והשפט בשלום
prt. c. suff.: מִשְׁפְּטֵי
Job. 23, 7. ואפלטה לנצח משפטי
part. c. suff.: שֹׁפְטֵנוּ
Jes. 33, 22. כי י״י שפטנו
part. fem.: שֹׁפְטָה *sg.*
Jud. 4, 4. והיא שפטה
part. m. pl.: שֹׁפְטִים
Dt. 16, 18. שפטים ושטרים
Jud. 2, 16. ויקם י״י שפטים
Jud. 2, 18. והקים י״י ׀ להם שפטים
1 Sam. 8, 1. וישם את־בניו שפטים
1 Sam. 8, 2. שפטים בבאר שבע
2 S. 7, 11. שפטים על־עמי ישראל
1 Chr. 17, 10. צויתי שפטים
2 Chr. 19, 5. ויעמד שפטים בארץ
Ps. 58, 12. יש־אלהים שפטים
part. m. pl.: וְשֹׁפְטִים
1 Chr. 23, 4. ושטרים ושפטים
Job. 12, 17. ושפטים יהולל
prt. m. pl.: הַשֹּׁפְטִים
Dt. 19, 18. ודרשו השפטים היטב
Ruth 1, 1. בימי שפט השפטים
2 Reg. 23, 22. השפטים אשר שפטו
2 Chr. 19, 6. ויאמר אל־השפטים
prt. m. pl.: וְהַשֹּׁפְטִים
Dt. 19, 17. לפני הכהנים והשפטים
prt. m. pl.: וְלַשֹּׁפְטִים
1 Chr. 26, 29. לשטרים ולשפטים
prt. m. pl.: וְלַשֹּׁפְטִים
2 Chr. 1, 2. ולשפטים ולכל נשיא
p. pl. constr.: שְׁפְטֵי
Num. 25, 5. אל־שפטי ישראל
1 Chr. 17, 6. אחד שפטי ישראל
Ps. 2, 10. הוסרו שפטי ארץ
Ps. 148, 11. שרים וכל־שפטי ארץ
Prv. 8, 16. כל־שפטי אֶרֶץ
Jes. 40, 23. שפטי ארץ כתהו
p. pl. constr.: מִשְׁפְּטֵי
Ps. 109, 31. להושיע משפטי נפשו
Ps. 67, 5. כי־תשפט עמים מישר
2 imperf.: תִּשְׁפָּט־ *s. M.*
2 Chr. 20, 12. הלא תשפט־בם
2 impf. c. h int.: הֲתִשְׁפְּטוּ
Ez. 20, 4. התשפוט אתם
Ez. 20, 4. התשפוט בן־אדם
Ez. 22, 2. ואתה בן־אדם התשפט
Ez. 22, 2. התשפט את־עיר הדמים
Ez. 23, 36. התשפוט את־אהלה
3 imperf.: יִשְׁפֹּט
Gn. 16, 5. ישפט י״י ביני וביניך
Jud. 11, 27. ישפט י״י השפט היום
1 Sam. 24, 13. ישפט י״י ביני וביניך
2 Chr. 1, 10. כי־מי ישפט את־עמך
Job. 21, 22. והוא רמים ישפוט
Job. 22, 13. הבעד ערפל ישפוט
Ps. 9, 9. וישפט תבל בצדק
Ps. 72, 4. ישפט עניי־עם
Ps. 82, 1. בקרב אלהים ישפט
Ps. 96, 13. 98, 9. וישפט־תבל בצדק
Ecc. 3, 17. הרשע ישפט האלהים
Jes. 11, 3. ולא־למראה עיניו ישפוט
3 imperf.: יִשְׁפָּט־ *s. M.*
1 Reg. 7, 7. הכסא אשר ישפט־שם
3 imperf: וַיִּשְׁפֹּט
Ex. 5, 21. ירא י״י עליכם וישפט
3 imperf.: וַיִּשְׁפֹּט
Gn. 19, 9. בא־לגור וישפט שפוט
Jud. 3, 10. וישפט את־ישראל
10, 2. 3. 12, 9. 14. 15, 20.
Jud. 12, 7. וישפט יפתח את־ישראל
וישפט אחריו את־
Jud. 12, 8. 13. ישראל
Jud. 12, 11 וישפט אחריו את־ישראל
Jud. 12, 11. וישפט את־ישראל
1 Sam. 7, 6. 15. וישפט שמואל
3 impf. c. s.: וַיִּשְׁפְּטֵנִי
1 Sam. 24, 16. וישפטני מידך
2 impf. pl.: תִּשְׁפְּטוּ
2 Chr. 19, 6. לא לאדם תשפטו
Ps. 58, 2. מישרים תשפטו בני אדם
Ps. 82, 2. עד־מתי תשפטו־עול
3 impf. pl.: יִשְׁפְּטוּ
Gn. 31, 53 ואלהי נחור ישפטו בינינו
Ex. 18, 22. הדבר הקטן ישפטו־הם
Ez. 23, 45. וישפטו אותהם
3 impf. pl.: יִשְׁפְּטוּ *p.*
Ex. 18, 26. הדבר הקטן ישפוטו
Jes. 1, 23. יתום לא ישפטו
Jes. 51, 5. וזרועי עמים ישפטו
Mich. 3, 11. ראשיה ׀ בשחד ישפטו
3 impf. pl. c. s.: וְשָׁפְטֻהוּ
Ez. 44, 24. במשפטי ושפטהו
1 perf.: נִשְׁפַּטְתִּי
Ez. 20, 36. נשפטתי את־אבותיכם
1 perf.: וְנִשְׁפַּטְתִּי
Ez. 17, 20. ונשפטתי אתו שם
Ez. 20, 35. ונשפטתי אתכם שם
Ez. 38, 22. ונשפטתי אתו בדבר
Joel 4, 2. ונשפטתי עמד שם
Nif-al: נִשְׁפַּט
part. masc.: נִשְׁפָּט
Prv. 29, 9. איש־חכם נשפט
Jes. 59, 4. ואין נשפט באמונה
Jes. 66, 16. כי באש י״י נשפט
Jer. 2, 35. הנני נשפט אותך
Jer. 25, 31. נשפט הוא לכל־בשר
inf. constr.: בְּהִשָּׁפֵט
2 Chr. 22, 8. ויהי בהשפט יהוא
inf. c. suff.: בְּהִשָּׁפְטוֹ
Ps. 37, 33. ולא ירשיענו בהשפטו
Ps. 109, 7. בהשפטו יצא רשע
1 impf.: אִשָּׁפֵט
Ez. 20, 36. כן אשפט אתכם
p. pl. c. suff.: שְׁפָטֵינוּ
Dan. 9, 12. שפטינו אשר שפטונו
prt. pl. c. s.: שֹׁפְטַיִךְ
Jes. 1, 26. ואשיבה שפטיך
p. pl. c. suff.: וְשֹׁפְטֶיךָ
Dt. 21, 2. ויצאו זקניך ושפטיך
Hos. 13, 10. ושפטיך אשר אמרת
p. pl. c. suff.: שֹׁפְטֵיכֶם
Dt. 1, 16. ואצוה את־שפטיכם
prt. pl. c. s.: וְשֹׁפְטֵיו
Jos. 8, 33. ושטריו ׀ ושפטיו
p. pl. c. suff.: וְלִשְׁפָטֶיהָ
Jos. 23, 2. 24, 1. ולראשיו ולשפטיו
prt. pl. c. s.: שֹׁפְטֶיהָ
Job. 9, 24. פני־שפטיה יכסה
Zeph. 3, 3. שפטיה זאבי ערב
prt. pl. c. s.: וְשֹׁפְטֶיהָ
Esr. 10, 14. זקני־עיר ושפטיה
part. pl.: שֹׁפְטֵיהֶם
Jud. 2, 17. וגם אל־שפטיהם
Ps. 141, 6. בידי־סלע שפטיהם
Hos. 7, 7. ואכלו את־שפטיהם
inf. abs.: שָׁפוֹט
Gn. 19, 9. וישפט שפוט
inf. constr.: שָׁפְטָ
Ruth 1, 1. בימי שפט השפטים
inf. constr.: לִשְׁפֹּט
Ex. 18, 13. לשפט את־העם
1 Reg. 3, 9. לשפט את־עמך
1 Reg. 3, 9. מי יוכל לשפט את־עמך
כי־בא לשפוט את־
1 Chr. 16, 33. הארץ
Ps. 10, 18. לשפט יתום ודך
Ps. 96, 13. כי בא לשפט הארץ
Ps. 98, 9. כי־בא לשפט הארץ
Joel 4, 12. כי שם אשב לשפט
Obad. 1, 21. לשפט את־הר עשו
inf. c. suff.: לִשְׁפְּטֵנִי
1 Sam. 8, 5. לשפטנו ככל־הגוים
1 Sam. 8, 6. תנה־לנו מלך לשפטנו
inf. c. suff.: בְּשָׁפְטֵךְ
Ps. 51, 6. תזכה בשפטך
impt. sg.: שְׁפָט־ *s. M.*
Prv. 31, 9. שפט־צדק
impt. sg.: שָׁפְטָה
Ps. 82, 8. שפטה הארץ
Thr. 3, 59. שפטה משפטי
impt. c. suff.: שָׁפְטֵנִי
Ps. 7, 9. שפטני י״י כצדקי
Ps. 26, 1. לדוד ׀ שפטני י״י
Ps. 35, 24. שפטני כצדקך י״י
Ps. 43, 1. שפטני אלהים ׀
impt. pl.: שִׁפְטוּ
Ps. 82, 3. שפטו־דל ויתום
Jes. 1, 17. שפטו יתום
Jes. 5, 3. שפטו־נא ביני וביך כרמי
Zach. 8, 16. ומשפט שלום שפטו
impt. pl.: שִׁפְטוּ *p.*
Zach. 7, 9. משפט אמת שפטו
1 imperf.: אֶשְׁפּוֹט
Ps. 75, 3. אני מישרים אשפט
Ez. 11, 10. גבול ישראל אשפוט
Ez. 11, 11. גבול ישראל אשפט
Ez. 18, 30. איש כדרכיו אשפט אתכם
Ez. 21, 34. בארץ מכורותיך אשפט
Ez. 33, 20. כדרכיו אשפוט אתכם
1 impf. c. s.: אֶשְׁפְּטֵךְ
Ez. 35, 11. כאשר אשפטך
1 impf. c. s.: אֶשְׁפְּטֵם
Ez. 7, 27. ובמשפטיהם אשפטם
2 imperf.: תִּשְׁפּוֹט
Lev. 19, 15. בצדק תשפט עמיתך
2 Chr. 1, 11. תשפוט את־עמי

וְאֶשְׁפְּטָה *1 imperf.:*
1 Sam. 12, 7. ואשפטה אתכם
נִשְׁפְּטָה *1 impf. pl.:*
Jes. 43, 26. הזכירני נשפטה יחד
יִשְׁפְּטוּ *3 impf. pl.:*
Ps. 9, 20. ישפטו גוים על־פניך
שׁוֹפֵט *Po-el:*
לְמִשְׁפְּטֵי *prt. c. suff.:*
Job. 9, 15. למשפטי אתחנן

שֶׁפֶט

כלקחי כמו נעבדי, בלי ספרת המוכן, והכיוכוי שֶׁפֶט, ובשפת קרת קדמת ג"כ ספעל סוס, כי שם הכיוכוי [*sufet*], לגיון הסופט והכסין.

v. aram., judicare; prt. act. שָׁפֵט (carthag. *Sufet*), judex. LXX. שָׁפְטִין וְדַיָּנִין, γραμματεῖς καὶ κριτάς.

שָׁפְטִין *part. pl.:*
Esr. 7, 25 מני שפטין ודיניך

שֶׁפֶט

ע"ו, ומכלל לך נכתוי שָׁפְטִים. פתרונו עונש ומשפט ליסור [שטראַפגעריכט], וכלומר עשה שפטיס כ. בע"ע משם שֶׁפֶט להסמכת קמצת הכנוך והקוקוי, ושם הפעולה שְׁפִיטָה, ד"מ שפיעת הסחל, ונקמצת הסגיון שפט כמו הכוך.

n. m. pluralet., poena, supplicium, neoh. שֶׁפֶט, judicium (Urtheilskraft, Urtheilskunst); שְׁפִיטָה, judicatio. LXX. κρίμα, κρίσις, ἐκδίκησις, μάστιξ.

שְׁפָטִים *pl.:*
Ex. 12, 12. אעשה שפטים
Num. 33, 4. עשה י"י שפטים
Prv. 19, 29. נכונו ללצים שפטים
Ez. 5, 10. ועשיתי בך שפטים
Ez. 5, 15. בעשותי בך שפטים
Ez. 11, 9. ועשיתי בכם שפטים
Ez. 16, 41. ועשו־בך שפטים
Ez. 25, 11. ובמואב אעשה שפטים
Ez. 28, 22. בעשותי בה שפטים
Ez. 28, 26. בעשותי שפטים
Ez. 30, 14. ועשיתי שפטים בנא
Ez. 30, 19. ועשיתי שפטים במצרים
2 Chr. 24, 4. עשו שפטים
בְּשָׁפָטִים *pl.:*
Ex. 7, 4. בשפטים גדלים
וּבְשָׁפָטִים *pl.:*
Ex. 6, 6. ובשפטים גדלים
שְׁפָטֵי *pl. c. suff.:*
Ez. 14, 21. ארבעת שפטי הרעים

מִשְׁפָּט

ע"ו, ומוכנו לו פעולת הסשפיעס כין נדיק לרשע [דאָס ריכטען], לו מקום הסשפע והסשפיעס [נעריכט], לו דבר הסשפע והסשפיעס [ריכטערשפרוך], לו עסק הסשפע וריב ודין, לו הקוב הקוסס, לו הקוק והסנסג, וכדומס מן הססשלות.

n. m., judicium, vi latissima, de actione judicandi, de loco, ubi judicatur, de processu judiciali, de sententiae tum latione tum executione, de causa, in qua judicium versatur et de norma judicii h. e. *lege*, *jure*, *more*, *ordinatione* (gr. δίκη, θέμις). LXX. κρίσις, κρίμα, κριτήριον, σύγκρισις; δικαίωσις, δικαίωμα, δικαιοσύνη, ἐκδίκησις, ἀδίκημα; διάταξις, σύνταξις, πρόσταγμα; ἀλήθεια, ἐθισμός, ἐντολή, ἐπιστροφή, ἀρχή; בְּמִשְׁפָּט, ὡς καθήκει; מִשְׁפָּט (עָשָׂה), ἀληθεύειν; שְׂנֵא מִשְׁפָּט, ἄνομα ποιῶν.

אל־ענן משפט Gn. 14, 7.
לא יעשה משפט Gn. 18, 25.
ועשית חשן משפט Ex. 28, 15.
לחקת משפט Num. 27, 11.
לכם לחקת משפט Num. 35, 29.
לא־תטה משפט Dt. 16, 19. 24, 17.
ארור מטה משפט Dt. 27, 19.
כל־דרכיו משפט Dt. 32, 4.
ויקחר־שחד ויטר משפט 1 S. 8, 3.
עשה משפט וצדקה 2 Sam. 8, 15.
הבין לשמע משפט 1 Reg. 3, 11.
בקרבו לעשות משפט 1 Reg. 3, 28.
לעשות משפט וצדקה 1 Reg. 10, 9.
וידברו אתו משפט 2 Reg. 25, 6.
עשה משפט וצדקה 1 Chr. 18, 14.
לעשות משפט וצדקה 2 Chr. 9, 8.
בדבר משפט 2 Chr. 19, 6.
האל יעות משפט Job. 8, 3.
הנה־נא ערכתי משפט Job. 13, 18.
אשוע ואין משפט Job. 19, 7.
אערכה לפניו משפט Job. 23, 4.
וזקנים יבינו משפט Job. 32, 9
משפט נבחרה־לנו Job. 34, 4.
ושדי לא־יעות משפט Job. 34, 12.
ועורה אלי משפט צוית Ps. 7, 7.
נודע י"י משפט עשה Ps. 9, 17.
כי י"י אהב משפט Ps. 37, 28.
ולשונו תדבר משפט Ps. 37, 30
משפט לאלהי יעקב Ps. 81, 5.
עד־צדק ישוב משפט Ps. 94, 15.
ועז מלך משפט אהב Ps. 99, 4.
משפט וצדקה ביעקב Ps. 99, 4.
אשרי שמרי משפט Ps. 106, 3.
תעשה ברדפי משפט Ps. 119, 84.
עשית משפט וצדק Ps. 119, 121.
עשה משפט לעשוקים Ps. 146, 7.
לעשות בהם משפט Ps. 149, 9.
לנצר ארחות משפט Prv. 2, 8.
בתוך נתיבות משפט Prv. 8, 20.
מחשבות צדיקים משפט Prv. 12, 5.
ויש נספה בלא משפט Prv. 13, 23.
מרב תבואות בלא משפט Prv. 16, 8.
פלס ומאזני משפט לי"י Prv. 16, 11.
להטות ארחות משפט Prv. 17, 23.
עד בליעל ילין משפט Prv. 19, 28.
מאנו לעשות משפט Prv. 21, 7.
עשות משפט Prv. 21, 15.
אנשי־רע לא־יבינו משפט Prv. 28, 5.
וגזל משפט וצדק Eccl. 5, 7.
דרשו משפט Jes. 1, 17.
מלאתי משפט Jes. 1, 21.
ברוח משפט Jes. 4, 4.
שפט ודרש משפט Jes. 16, 5.
ולרוח משפט Jes. 28, 6.
ושמתי משפט לקו Jes. 28, 17.
כי־אלהי משפט י"י Jes. 30, 18.
ובדבר אביון משפט Jes. 32, 7.
ושכן במדבר משפט Jes. 32, 16.
מלא ציון משפט וצדקה Jes. 33, 5.
וילמדהו בארח משפט Jes. 40, 14.
משפט לגוים יוציא Jes. 42, 1.
לאמת יוציא משפט Jes. 42, 3.
עד־ישים בארץ משפט Jes. 42, 4.
שמרו משפט ועשו צדקה Jes. 56, 1.
ואין משפט במעגלתם Jes. 59, 8.
על־כן רחק משפט ממנו Jes. 59, 9.
והסג אחור משפט Jes. 59, 14.
כי־אין משפט Jes. 59, 15.
אני י"י אהב משפט Jes. 61, 8.
אם־יש עשה משפט Jer. 5, 1.
אם־עשו תעשו משפט Jer. 7, 5.
משפט וצדקה בארץ Jer. 9, 23.
דינו לבקר משפט Jer. 21, 12.
עשו משפט וצדקה Jer. 22, 3.
ועליותיו בלא משפט Jer. 22, 13.
ועשה משפט וצדקה Jer. 22, 15. 23, 5.
ועשה משפט וצדקה Jer. 33, 15.
ועשה משפט וצדקה Ez. 18, 5. 21.
משפט וצדקה עשה Ez. 18, 19.
ויעש משפט וצדקה Ez. 18, 27.
עשקו בלא משפט Ez. 22, 29.
ונתתי לפניהם משפט Ez. 23, 24.
ועשה משפט וצדקה Ez. 33, 14. 19.
משפט וצדקה עשה Ez. 33, 16.
רצוץ משפט Hos. 5, 11.
ופרח כראש משפט Hos. 10, 4.
ההפכים ללענה משפט Am. 5, 7.
והציגו בשער משפט Am. 5, 15.
ויגל כמים משפט Am. 5, 24.
הפכתם לראש משפט Am. 6, 12.
המתעבים משפט Mich. 3, 9.
כי אם־עשות משפט Mich. 6, 8.
ולא־יצא לנצח משפט Hab. 1, 4.
יצא משפט מעקל Hab. 1, 4.

וּמִשְׁפָּט

לעשות צדקה ומשפט Gn. 18, 19.
שם לו חק ומשפט Ex. 15, 25.
ומשפט אחד Num. 15, 16.
וישם לו חק ומשפט Jos. 24, 25.
ריב־ומשפט 2 Sam. 15, 4.
חק ומשפט Esr. 7, 10.
דין ומשפט יחמכו Job. 36, 17.
ומשפט ורב־צדקה Job. 37, 23.
אהב צדקה ומשפט Ps. 33, 5.
צדק ומשפט מכון כסאך Ps. 89, 15.
צדק ומשפט מכון כסאו Ps. 97, 2.
חסד־ומשפט אשירה Ps. 101, 1.
מעשי ידיו אמת ומשפט Ps. 111, 7.
צדק ומשפט ומשרים Prv. 1, 3.
אז תבין צדק ומשפט Prv. 2, 9.
עשה צדקה ומשפט Prv. 21, 3.
ומשפט ידע לב חכם Eccl. 8, 5.
לכל־חפץ יש עת ומשפט Eccl. 8, 6.
ומשפט בא אל־ארץ Jer. 48, 21.
ומשפט וצדקה עשו Ez. 45, 9.
ומשפט וגבורה להגיד Mich. 3, 8.

הַמִּשְׁפָּט

בחשן המשפט על־לבו Ex. 28, 29.
אל־חשן המשפט Ex. 28, 30.
המשפט לאלהים הוא Dt. 1, 17.
את דבר המשפט Dt. 17, 9.
ועל־המשפט אשר־יאמרו Dt. 17, 11.
ונגשו אל־המשפט Dt. 25, 1.
המשפט אשר שפט 1 Reg. 3, 28.
אלם המשפט עשה 1 Reg. 7, 7.
מקום המשפט Eccl. 3, 16.
ליושב על־המשפט Jes. 28, 6.
עד־בא אשר לו המשפט Ez. 21, 32.
כי לכם המשפט Hos. 5, 1.
לדעת את־המשפט Mich. 3, 1.
איה אלהי המשפט Mal. 2, 17.

בְּמִשְׁפָּט

ותאחז במשפט ידי Dt. 32, 41.
תביא במשפט עמך Job. 14, 3.
ועניך במשפט Ps. 72, 2.
יכלכל דבריו במשפט Ps. 112, 5.
ואל־תבוא במשפט Ps. 143, 2.
במשפט לא ימעל־פיו Prv. 16, 10.
הכר־פנים במשפט Prv. 24, 23.
מלך במשפט יעמיד ארץ Prv. 29, 4.
יבא במשפט Eccl. 12, 14.
ציון במשפט תפדה Jes. 1, 27.
י"י במשפט יבוא Jes. 3, 14.
ולסעדה במשפט ובצדקה Jes. 9, 6.
באמת במשפט ובצדקה Jer. 4, 2.
יסרני י"י אך במשפט Jer. 10, 24.
עשה עשר ולא במשפט Jer. 17, 11.
ארענה במשפט Ez. 34, 16.

בַּמִּשְׁפָּט

עול במשפט Lev. 19, 15. 35.
לא־תכירו פנים במשפט Dt. 1, 17.
נבוא יחדו במשפט Job. 9, 32.
יבוא עמך במשפט Job. 22, 4.
לא־יקמו רשעים במשפט Ps. 1, 5.
ידרך ענוים במשפט Ps. 25, 9.
להטות צדיק במשפט Prv. 18, 5.
יבואך האלהים במשפט Eccl. 11, 9.
ויגבה י"י צבאות במשפט Jes. 5, 16.

וּבְמִשְׁפָּט

בצדק ובמשפט Hos. 2, 21.

כְּמִשְׁפָּט

במספר כמשפט עליהם 1 Chr. 23, 31.
במספר כמשפט Esr. 3, 4.
כמשפט לאהבי שמך Ps. 119, 132.

כַּמִּשְׁפָּט

כמשפט הראשון Gn. 40, 13.
כמשפט הזה יעשה לה Ex. 21, 31.
יעשה עלה כמשפט Lev. 5, 10.
ויעשה כמשפט Lev. 9, 16.
ומנחתו ונסכו כמשפט Num. 15, 24.
במספרם כמשפט Num. 29, 18. 21. 24. 27. 30. 37.
כמשפט הזה שבע פעמים Jos. 6, 15.
על־העמוד כמשפט 2 Reg. 11, 14.
כי־לא דרשהו כמשפט 1 Chr. 15, 13.
לבערם כמשפט 2 Chr. 4, 20.
באש כמשפט 2 Chr. 35, 13.
עצרת כמשפט Neh. 8, 18.

לְמִשְׁפָּט

ואם־למשפט מי יועידני Job. 9, 19.
הזאת חשבת למשפט Job. 35, 2.
ישבו כסאות למשפט Ps. 122, 5.
ויקו למשפט Jes. 5, 7.
למשפט ישרו Jes. 32, 1.
ועל־עם חרמי למשפט Jes. 34, 5.
המה יעמדו ל־שפט Ez. 44, 24.
י"י למשפט שמתו Hab. 1, 12.

לַמִּשְׁפָּט

לפני העדה למשפט Num. 35, 12.
ממך דבר למשפט Dt. 17, 8.
לפני העדה למשפט Jos. 20, 6.
בני ישראל למשפט Jud. 4, 5.
לבא אל־המלך למשפט 2 S. 15, 2.
אשר־יבאו למשפט 2 Sam. 15, 6.
כונן למשפט כסאו Ps. 9, 8.
בקום־למשפט אלהים Ps. 76, 10.
ויסרו למשפט Jes. 28, 26.
יחדו למשפט נקרבה Jes. 41, 1.
למשפט תרשיעי Jes. 54, 17.
נקוה למשפט ואין Jes. 59, 11.
ויסרתיך למשפט Jer. 30, 11. 46, 28.
וקרבתי אליכם למשפט Mal. 3, 5.

וְלַמִּשְׁפָּט

וישמה לחק ולמשפט 1 S. 30, 25.

וּמִמִּשְׁפָּט

מעצר וממשפט לקח Jes. 53, 8.

מִשְׁפַּט *constr.:*

לא תטה משפט אבינך Ex. 23, 6.
את־משפט בני־ישראל Ex. 28, 30.
משפט אחד Lev. 24, 22.
עשה משפט יתום Dt. 10, 18.
את־העם משפט־צדק Dt. 16, 18.
וזה יהיה משפט הכהנים Dt. 18, 3.
ולו אין משפט־מות Dt. 19, 6.
לו משפט הבכרה Dt. 21, 17.
חטא משפט־מות Dt. 21, 22.
מה־יהיה משפט הנער Jud. 13, 12.
והגדת להם משפט המלך 1 S. 8, 9.
זה יהיה משפט המלך 1 Sam. 8, 11.
את משפט המלכה 1 Sam. 10, 25.
משפט עבדו 1 Reg. 8, 59.
מה משפט האיש 2 Reg. 1, 7.
משפט אלהי הארץ 2 Reg. 17, 26.
את־משפט אלהי הארץ 2 Rg. 17, 26.
וירם אתמשפט 2 Reg. 17, 27.
אמאס משפט עבדי Job. 31, 13.
כל־משפט צדקך Ps. 119, 160.
משפט אבינים Ps. 140, 13.
ומלר משפט־איש Prv. 29, 26.
ולגזל משפט עניי עמי Jes. 10, 2.

דרך י״י משפט אלהיהם Jer. 5, 4. 5.
לא ידעו את משפט י״י Jer. 8, 7.
משפט־מות לאיש הזה Jer. 26, 11.
אין־לאיש הזה משפט־מות Jer. 26, 16.
כי לך משפט הגאלה Jer. 32, 7.
כי לך משפט הירשה Jer. 32, 8.
עד־הנה משפט מואב Jer. 48, 47.
להטות משפט־גבר Thr. 3, 35.
מלאה משפט דמים Ez. 7, 23.
משפט אמת יעשה Ez. 18, 8.
משפט נאפות Ez. 23, 45.
משפט אמת שפטו Zach. 7, 9.
constr.: וּמִשְׁפַּט
ומשפט הכהנים 1 Sam. 2, 13.
משפט עבדו ומשפט עמו 1Rg. 8, 59.
ומשפט עניים יתן Job. 36, 6.
ומשפט אלהיו לא עזב Jes. 58, 2.
ומשפט אביונים Jer. 5, 28.
ומשפט שפכות דם Ez. 23, 45.
ומשפט שלום שפטו Zach. 8, 16.
constr.: בְּמִשְׁפַּט
במשפט האורים Num. 27, 21.
constr.: כְּמִשְׁפַּט
כמשפט הבנות יעשה־לה Ex. 21, 9.
כמשפט צידנים Jud. 18, 7.
כמשפט הגוים 2 Reg. 17, 33.
כמשפט דוד־אביו 2 Chr. 8, 14.
constr.: לְמִשְׁפַּט
למשפט י״י ולריב 2 Chr. 19, 8.
cum suff.: מִשְׁפָּטִי
חי־אל הסיר משפטי Job. 27, 2.
כמעיל ושניק משפטי Job. 29, 14.
ואל הסיר משפטי Job. 34, 5.
על־משפטי אכזב Job. 34, 6.
האף תפר משפטי Job. 40, 8.
כי־עשית משפטי ודיני Ps. 9, 5.
מלפניך משפטי יצא Ps. 17, 2.
ומאלהי משפטי יעבור Jes. 40, 27.
אכן משפטי את־י״י Jes. 49, 4.
מי־בעל משפטי יגש אלי Jes. 50, 8.
שפטה משפטי Thr. 3, 59.
משפטי אשר עשיתי Ez. 39, 21.
ועשה משפטי Mich. 7, 9.
משפטי לאסף גוים Zeph. 3, 8.
cum suff.: וּמִשְׁפָּטִי
ומשפטי לאור עמים Jes. 51, 4.
cum suff.: לְמִשְׁפָּטִי
והקיצה למשפטי Ps. 35, 23.
cum suff.: מִשְׁפָּטֶךָ
משפטך אתה חרצת 1 Reg. 20, 40.
cum suff.: וּמִשְׁפָּטֶךָ
ומשפטך כצהרים Ps. 37, 6.
ומשפטך יעזרני Ps. 119, 175.
cum suff.: כְּמִשְׁפָּטֶךָ
י״י כמשפטך חיני Ps. 119, 149.
cum suff.: לְמִשְׁפָּטֶךָ
למשפטך יחלתי Ps. 119, 43.
cum suff.: מִשְׁפָּטוֹ
וכה משפטו כל־הימים 1 S. 27, 11.
ומי׳ כל־משפטו Prv. 16, 33.
על־משפטו ישב Jer. 30, 18.
ממנו משפטו ושאתו Hab. 1, 7.
אשר משפטו פעלו Zeph. 2, 3.
משפטו יתן לאור Zeph. 3, 5.
cum suff.: כְּמִשְׁפָּטוֹ
כמשפטו אשר הראית Ex. 26, 30.
שם איש כמשפטו 1 Reg. 5, 8.
cum suff.: וּכְמִשְׁפָּטוֹ
כחקת הפסח וכמשפטו Num. 9, 14.
cum suff.: מִשְׁפָּטָהּ
אל־חשמים משפטה Jer. 51, 9.
cum suff.: כְּמִשְׁפָּטָם
ועשית משפטם 1 Reg. 8, 49.
ועשית משפטם 2 Chr. 6, 35. 39.
אין משפטם Jer. 49, 12.
cum suff.: כְּמִשְׁפָּטָם
ונסכיהם כמשפטם Num. 29, 6.
במספרם כמשפטם Num. 29, 33.
ויתגדדו כמשפטם 1 Reg. 18, 28.
כמשפטם הראשון 2 Reg. 17, 40.
כמשפטם על־עבודתם 1 Chr. 6, 17.
לבית־י״י כמשפטם 1 Chr. 24, 19.
עשר כמשפטם 2 Chr. 4, 7.
על־עמדם כמשפטם 2 Chr. 30, 16.
cum suff.: וּכְמִשְׁפָּטָם
כחקתם וכמשפטם 2 Reg. 17, 34.
cum suff.: מִשְׁפָּטָן
את־משפטן לפני י״י Num. 27, 5.
pl.: מִשְׁפָּטִים
משפטים ישרים Neh. 9, 13.
גם־אני אדבר משפטים Jer. 4, 12.
אך משפטים אדבר אותך Jer. 12, 1.
וידבר אתו משפטים Jer. 39, 5. 52, 9.
משפטים לעיני הגוים Ez. 5, 8.
pl.: וּמִשְׁפָּטִים
חקים ומשפטים Dt. 4, 5.
חקים ומשפטים Dt. 4, 8.
חקים ומשפטים Dt. 4, 14.
ומשפטים לכל־עשוקים Ps. 103, 6.
ומשפטים בל־ידעום Ps. 147, 20.
ומשפטים לא יחיו בהם Ez. 20, 25.
חקים ומשפטים Mal. 3, 22.
pl.: הַמִּשְׁפָּטִים
ואלה המשפטים Ex. 21, 1.
ואת כל־המשפטים Ex. 24, 3.
המשפטים האלה Num. 35, 24.
אל־החקים ואל־המשפטים Dt. 4, 1.
החקים ואת־המשפטים Dt. 5, 1.
החקים ואת־המשפטים Dt. 7, 11.
תשמעון את המשפטים Dt. 7, 12.
החקים ואת־המשפטים Dt. 11, 32.
ואת־המשפטים Dt. 26, 16.
החקים ואת־המשפטים 2 Rg. 17, 37.
החקים ואת־המשפטים 1 Chr. 22, 13.
החקים ואת־המשפטים Neh. 1, 7.
pl.: וְהַמִּשְׁפָּטִים
והמשפטים והתורת Lev. 26, 46.
אלה המצות והמשפטים Nu. 36, 13.
והחקים והמשפטים Dt. 4, 45.
והחקים והמשפטים Dt. 5, 28.
החקים והמשפטים Dt. 6, 1.
והחקים והמשפטים Dt. 6, 20.
אלה החקים והמשפטים Dt. 12, 1.
והחקים והמשפטים 2 Chr. 33, 8.
pl.: בַּמִּשְׁפָּטִים
כמשפטים הראשנים 2 Reg. 17, 34.
pl.: וְלַמִּשְׁפָּטִים
לחקים ולמשפטים 2 Chr. 19, 10.
pl. constr.: מִשְׁפְּטֵי
משפטי־י״י אמת Ps. 19, 10.
בלמדי משפטי צדקך Ps. 119, 7.
כל משפטי־פיך Ps. 119, 13.
על משפטי צדקך Ps. 119, 62.
לשמר משפטי צדקך Ps. 119, 106.
על משפטי צדקך Ps. 119, 164.
ישאלוני משפטי־צדק Jes. 58, 2.
ושפטתיך משפטי Ez. 16, 38.
pl. constr.: וּמִשְׁפְּטֵי
מפתיו ומשפטי פיהו 1 Chr. 16, 12.
מפתיו ומשפטי־פיו Ps. 105, 5.
pl. constr.: וּכְמִשְׁפְּטֵי
וכמשפטי הגוים Ez. 5, 7.
וכמשפטי הגוים Ez. 11, 12.
pl. c. suff.: מִשְׁפָּטַי
את־משפטי תעשו Lev. 18, 4.
חקתי ואת־משפטי Lev. 18, 5. 26.
חקתי ואת־כל־משפטי Lev. 19, 37. 20, 22.
את־משפטי תגעל Lev. 26, 15.
ואת־משפטי תעשה 1 Reg. 6, 12.
ודברתי משפטי אותם Jer. 1, 16.
ותמר את־משפטי לרשעה Ez. 5, 6.
משפטי לא עשיתם Ez. 5, 7.
ואת־משפטי ישמרו Ez. 11, 20.
משפטי עשה Ez. 18, 17.
ואת משפטי הודעתי Ez. 20, 11.
ואת־משפטי מאסו Ez. 20, 13.
ואת־משפטי שמרו Ez. 20, 19.
ואת־משפטי לא־שמרו Ez. 20, 21.
יען משפטי לא־עשו Ez. 20, 24.
ואת־משפטי תשמרו Ez. 25, 18.
pl. c. suff.: וּמִשְׁפָּטַי
חקי ומשפטי תשמר 1 Reg. 9, 4.
וחקתי ומשפטי 1 Reg. 11, 33.
ומשפטי כיום הזה 1 Chr. 28, 7.
וחקי ומשפטי תשמור 2 Chr. 7, 17.
ומשפטי לא עשיתם Ez. 11, 12.
ומשפטי שמר לעשות Ez. 18, 9.
ומשפטי תשמרו ועשיתם Ez. 36, 27.
pl. c. suff.: בְּמִשְׁפָּטַי
במשפטי מאסו Lev. 26, 43.
כי במשפטי מאסו Ez. 5, 6.
יען במשפטי מאסו Ez. 20, 16.
במשפטי לא־שפטתו Ez. 44, 24.
pl. c. suff.: וּבְמִשְׁפָּטַי
ובמשפטי לא ילכון Ps. 89, 31.
ובמשפטי ילכו Ez. 37, 24.
pl. c. suff.: מִשְׁפָּטֶיךָ
יורו משפטיך ליעקב Dt. 33, 10.
מרום משפטיך מנגדו Ps. 10, 5.
משפטיך תהום רבה Ps. 36, 7.
למען משפטיך Ps. 48, 12.
משפטיך למלך תן Ps. 72, 1.
למען משפטיך י״י Ps. 97, 8.
אל־משפטיך בכל־עת Ps. 119, 20.
משפטיך שויתי Ps. 119, 30.
כי משפטיך טובים Ps. 119, 39.
זכרתי משפטיך מעולם Ps. 119, 52.
כי־צדק משפטיך Ps. 119, 75.
וישר משפטיך Ps. 119, 137.
משפטיך י״י קיינוך Jes. 26, 8.
כי כאשר משפטיך לארץ Jes. 26, 9.
pl. c. suff.: מִשְׁפָּטֶיךָ
הסיר י״י משפטיך Zeph. 3, 15.
pl. c. suff.: וּמִשְׁפָּטֶיךָ
ומשפטיך למדני Ps. 119, 108.
ומשפטיך אור יצא Hos. 6, 5.
pl. c. suff.: וּבְמִשְׁפָּטֶיךָ
ובמשפטיך חטאו־בם Neh. 9, 29.
pl. c. suff.: כְּמִשְׁפָּטֶיךָ
כמשפטיך חיני Ps. 119, 156.
pl. c. suff.: לְמִשְׁפָּטֶיךָ
למשפטיך עמדו היום Ps. 119, 91.
pl. c. suff.: מִמִּשְׁפָּטֶיךָ
ממשפטיך לא־סרתי Ps. 119, 102.
pl. c. suff.: וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
וממשפטיך יראתי Ps. 119, 120.
ממצותיך וממשפטיך Dan. 9, 5.
pl. c. suff.: מִשְׁפָּטָיו
וככל־משפטיו תעשו Num. 9, 3.
כי כל־משפטיו לנגדי 2 Sam. 22, 23.
ולכל־משפטו 1 Reg. 6, 38.
בכל הארץ משפטיו 1 Chr. 16, 14.
כל־משפטיו לנגדי Ps. 18, 23.
בכל־הארץ משפטיו Ps. 105, 7.
pl. c. suff.: וּמִשְׁפָּטָיו
ומשפטיו וחקתיו Dt. 8, 11.
וחקתיו ומשפטיו Dt. 11, 1.
ומשפטיו ולשמע בקלו Dt. 26, 17.
מצותיו וחקתיו ומשפטיו Dt. 30, 16
ומשפטיו עם־ישראל Dt 33, 21.
ומשפטיו ועדותיו 1 Reg. 2, 3.
ומשפטיו אשר צוה 1 Reg. 8, 58.
ומשפטיו וחקיו Neh. 10, 30.
חקיו ומשפטיו לישראל Ps. 147, 19.
pl. c. suff.: מִשְׁפְּטֵיהֶם
משפטיהם אל תשמרו Ez. 20, 18.
pl. c. suff.: בְּמִשְׁפְּטֵיהֶם
ושפטוך במשפטיהם Ez. 23, 24.
pl. c. suff.: וּבְמִשְׁפְּטֵיהֶם
ובמשפטיהם אשפטם Ez. 7, 27.
pl. c. suff.: וְכַמִּשְׁפְּטֵיהֶן
וכמשפטיהן וכפתחיהן Ez. 42, 11.

שְׁפוֹט

ע״י, והכתוי שְׁפוּיִים, ומונכו כמו שָׁפֵט הקדום, כלי מפרש המונן.

n. m. (pl. שְׁפוּיִים), sicut שָׁפֵט, supplicium, poena. LXX. *κρίσις.*

חרב שפוט ודבר ורעב 2 Chr. 20, 9.
pl.: וּשְׁפוּטִים
ושפוטים עשו בה Ez. 23, 10.

שָׁפַךְ

פ״כ, והעתיד יִשְׁפֹּךְ, ופתרונו מתכה ויציקה ווקיקה, מדגניס ליחס, וכאחר משפיכת דמעה, ונמונן רוקני מלב וכפי זו משפיכת חמה, והמשלה גם מדגר יצק, ד״מ משפיכת סוללה. מכפעל הפעולי, נהשלה ג״כ על סולת ושמן משון, והנצ״פ משפיכת נעד, וזהו מעולו, והמתפעל מהשתפכות הכפש והדמעות וכדומה. ופתר לתקוע השרש דע קוסן שמשלהו סָפַח לד״ק, והקרן שָׁפַךְ, ודומה לו פָּכַח, וכן היסוד קצל בָּק לעיל כמונן זה, וככולם כוללה וכויכה ויציקה וסגרה. נקרמי שָׁפַךְ משלהו, נכל לופני מהשלה נעברי, ומוה שם שְׁפוּךְ, שִׁפְכוּ, שִׁפְרִכוּ וכדומה.

v. comp. tr. (impf. יִשְׁפֹּךְ), effundere, profundere, propr. de rebus liquidis, sed tamen de aridis quoque, veluti pulvere, cinere, aggere, trop. effundere *animam, meditationem, iram, gressus* h. e. facere, ut exorbitent, vacillent debilesque ultro citroque *talipedent. Ni.* profundi, trop. debilitatum, languefactum, enervatum, viribus omnibus exhaustum esse, vel de opibus, effusum, per luxuriam consumtum atque disperditum esse (vergeudet sein). *Pu.* fundi, de gressibus, labefieri, prosterni. Hoc v. compositum esse, luce est clarius; radicem ultro tibi offerunt vv. פָּךְ, פָּכַח, et similiter coaluit v. comp. סָפַח. LXX. *χύειν, ἐκ-, ἐκχέειν, προς-; περιβάλλειν, περιοικοδομεῖν, ἐπάγειν;* inf. *ἔκχυσις;* שֶׁפֶךְ סְלֹלָה *χαρακοβολία. Pu. ἐκχυθῆναι* (S. *λυθῆναι*).

3 perf.: שָׁפַךְ
דמי חנם אשר שפך 1 Reg. 2, 31.
דם נקי שפך מנשה 2 Reg. 21, 16.
שפך כאש חמתו Thr. 2, 4.
שפך חרון אפו Thr. 4, 11.
3 perf.: שָׁפָךְ *p.*
לאיש החוא דם שפך Lev. 17, 4.
דם־חנקי אשר שפך 2 Reg. 24, 4.
3 perf.: וְשָׁפַךְ
ושפך את־דמו וכסהו Lev. 17, 13.
ושפך עליך סללה Ez. 26, 8.
3 prf. f. c. s.: שְׁפָכַתְהוּ
לא שפכתהו על־הארץ Ez. 24, 7.

2 *perf.*: שָׁפַכְתָּ
1 Chr. 22, 8. דם לרב שפכת
1 Chr. 22, 8. דמים רבים שפכת
2 *perf.*: וְשָׁפַכְתָּ
Ex. 4, 9. ושפכת היבשה
Ez. 4, 2. ושפכת עליה סללה
2 *perf. f.*: שָׁפַכְתְּ
Jes. 57, 6. גם־לחם שפכת נסך
Ez. 22, 4. בדמך אשר־שפכת
2 *perf. m.*: שָׁפַכְתָּ *p.*
1 Chr. 28, 3. ודמים שפכת
1 *perf.*: שָׁפַכְתִּי
Ez. 22, 22. שפכתי חמתי עליכם
Ez. 39, 29. אשר שפכתי את־רוחי
1 *perf.*: וְשָׁפַכְתִּי
Jer. 14, 16. ושפכתי עליהם
Ez. 14, 19. ושפכתי חמתי עליה
Ez. 21, 36. ושפכתי עליך זעמי
Ez. 30, 15. ושפכתי חמתי על־סין
Zach. 12, 10. ושפכתי על־בית דויד
3 *perf. pl.*: שָׁפְכוּ
Ps. 79, 3. שפכו דמם ׀ כמים
Ez. 36, 18. על־הדם אשר־שפכו
Joel 4, 19. שפכו דם־נקיא
3 *prf. pl.*: שָׁפְכָה *Q'ri*
Dt. 21, 7. ידינו לא שפכה את־הדם
3 *prf. pl.*: וְשָׁפְכוּ
Lev. 14, 41. ושפכו את־העפר
part. masc.: שֹׁפֵךְ *sg.*
Gn. 9, 6. שפך דם האדם באדם
Job. 12, 21. שופך בוז על־נדיבים
Ps. 107, 40. שפך בוז על־נדיבים
Ez. 18, 10. פריץ שפך דם
part. c. s.: שֹׁפְכוֹ
Num. 35, 33. אם בדם שפכו
part. pl.: הַשֹּׁפְכִים
Thr. 4, 13. השפכים בקרבה דם
part. fem.: שֹׁפֶכֶת *sg.*
Ez. 22, 3. עיר שפכת דם בתוכה
part. f. pl.: שֹׁפְכוֹת
Prv. 6, 17. וידים שפכות דם־נקי
Ez. 23, 45. ומשפט שפכות דם
part. f. pl.: וְשֹׁפְכוֹת
Ez. 16, 38. נאפות ושפכת דם
part. pass. sg.: הַשָּׁפוּךְ *p.*
Ps. 79, 10. דם־עבדיך השפוך
part. f. sg.: שְׁפוּכָה
Ez. 20, 33. ובחמה שפוכה אמלוך
Ez. 20, 34. ובחמה שפוכה
inf. constr.: שָׁפְכְּךָ *s. M.*
1 Reg. 18, 28. עד־שפך־דם עליהם
Ez. 22, 6. 9. 12. למען שפך־דם
inf. constr.: בִּשְׁפֹךְ
Ez. 17, 17. בשפך סללה ובבנות דיק
inf. constr.: לִשְׁפֹךְ
Jes. 59, 7. וימהרו לשפך דם
Jer. 22, 17. ועל דם־הנקי לשפוך
Ez. 20, 8. 13. 21. לשפך חמתי עליהם
Ez. 21, 27. לשפך סללה
Zeph. 3, 8. לשפך עליהם זעמי
inf. constr.: לְשָׁפְכְּךָ *s. M.*
Prv. 1, 16. וימהרו לשפך־דם
Ez. 22, 27. לשפך־דם לאבד נפשות
inf. constr.: וְלִשְׁפֹךְ
1 Sam. 25, 31. ולשפך־דם חנם
inf. constr.: בְּשָׁפְכָךְ
Ez. 9, 8. בשפכך את־חמתך
impt. sg.: שְׁפֹךְ
Jud. 6, 20. ואת־המרק שפוך
Ps. 79, 6. שפך חמתך ׀ אל־הגוים
Jer. 6, 11. שפך על־עולל בחוץ
Jer. 10, 25. שפך חמתך

impt. sg.: שְׁפָךְ־ *s. M.*
Ps. 69, 25. שפך־עליהם זעמך
impt. f. sg.: שִׁפְכִי
Thr. 2, 19. שפכי כמים לבך
impt. pl.: שִׁפְכוּ
Ps. 62, 9. שפכו־לפניו לבבכם
impt. pl.: וְשִׁפְכוּ
Jer. 6, 6. ושפכו על־ירושלם סללה
1 *imperf.*: אֶשְׁפֹּךְ
Ps. 142, 3. אשפך לפניו שיחי
Ez. 7, 8. אשפך חמתי עליך
Hos. 5, 10. אשפוך כמים עברתי
Joel 3, 1. 2. אשפוך את־רוחי
1 *imperf.*: וְאֶשְׁפְּכָה
1 Sam. 1, 15. ואשפך את־נפשי
Ez. 22, 31. ואשפך עליהם זעמי
Ez. 36, 18. ואשפך חמתי עליהם
1 *imperf.*: וָאֶשְׁפְּכָה
Ps. 42, 5. ואשפכה עלי ׀ נפשי
2 *imperf.*: תִּשְׁפֹּךְ
Ex. 29, 12. כל־הדם תשפך
2 *impf. f.*: וַתִּשְׁפְּכִי
Ez. 16, 15. ותשפכי את־תזנותיך
2 *imperf.*: תִּשְׁפְּכֻנּוּ
Dt. 12, 16. 24. 15, 23. תשפכנו כמים
3 *imperf.*: יִשְׁפֹּךְ
Lev. 4, 7. ישפך אל־יסוד מזבח
Lev. 4, 18. ישפך אל־יסוד מזבח
Lev. 4, 25. ואת־דמו ישפך
Lev. 4, 30. 34. כל־דמה ישפך
2 Rg. 19, 32. ולא־ישפך עליה סללה
Job. 16, 13. ישפך לארץ מררתי
Ps. 102, 1. ולפני ר׳ ישפך שיחו
Jes. 37, 33. ולא ישפך עליה סללה
3 *imperf.*: וַיִּשְׁפֹּךְ
2 Sam. 20, 10. וישפך מעיו ארצה
Jes. 42, 25. וישפך עליו חמה אפו
3 *imperf.*: וַיִּשְׁפֹּךְ
Dan. 11, 15. וישפך סוללה
3 *impf. c. s.*: וַיִּשְׁפְּכֵם
Am. 5, 8. 9, 6. וישפכם על־פני הארץ
2 *impf. pl.*: תִּשְׁפְּכוּ
Gn. 37, 22. אל־תשפכו־דם
Jer. 7, 6. 22, 3. ודם נקי אל־תשפכו
2 *impf. pl.*: תִּשְׁפְּכוּ *p.*
Ez. 33, 25. ודם תשפכו
3 *impf. pl.*: וַיִּשְׁפְּכוּ
1 Sam. 7, 6. וישפכו ׀ לפני ר׳
2 Sa. 20, 15. וישפכו סללה אל העיר
Ps. 106, 38. וישפכו דם נקי
Ez. 23, 8. וישפכו תזנותם עליה
Nif-al: נִשְׁפַּךְ 3 *prf.*
Thr. 2, 11. נשפך לארץ כבדי
3 *perf.*: וְנִשְׁפַּךְ
1 Reg. 13, 3. ונשפך הדשן
1 *perf.*: נִשְׁפַּכְתִּי
Ps. 22, 15. כמים נשפכתי
inf. constr.: הִשָּׁפֵךְ
Ez. 16, 36. יען השפך נחשתך
3 *imperf.*: יִשָּׁפֵךְ
Gn. 9, 6. במו ישפך
Dt. 12, 27. ודם־זבחיך ישפך
Dt. 19, 10. ולא ישפך דם נקי
3 *imperf.*: וַיִּשָּׁפֵךְ
1 Rg. 13, 5. וישפך הדשן מן־המזבח
Pu-al: שֻׁפַּךְ 3 *perf.*
Num. 35, 33. לדם אשר שפך־בה
3 *perf.*: וְשֻׁפַּךְ
Zeph. 1, 17. ושפך דמם כעפר
3 *prf. pl.*: שֻׁפְכָה *Q'ri*
Ps. 73, 2. כאין שפכו אשרי

Hitpa-el: הִשְׁתַּפֵּךְ
inf. constr.: בְּהִשְׁתַּפֵּךְ
Thr. 2, 12. בהשתפך נפשם
3 *impf. f.*: תִּשְׁתַּפֵּךְ
Job. 30, 16. עלי תשתפך נפשי
3 *impf. f.*: תִּשְׁתַּפְכֶנָה
Thr. 4, 1. תשתפכנה אבני־קדש

שֶׁפֶךְ

ע״ז, ופקכוכו כתרגומו בֵּית־מַשְׁכָּא, מקום מטלכת הקפר [זיעטע־קרע]. בנמרק מוכן זל שֶׁפֶךְ לפיק ונכור, וכן סם שְׁפֵךְ.
n. m., locus effusionis (Schütteort). Bene Targ. בֵּית־מַשְׁכָּא et aeque bene LXX. οὗ ἐκχεοῦσι (τὴν σποδιάν), ἔκχυσις (τῆς σποδιᾶς), gem. שֶׁפֶךְ, שְׁפִיךְ, canalis (Giessrinne).
Lev. 4, 12. אל־שפך הדשן
Lev. 4, 12. על־שפך הדשן

שְׁפֵכָה

ע״כ, נויכי שְׁפֵךְ סוככי, ומוכנו שפכל זל נכיס [הפלעכזעלכנ], ובכזו כ״ל שְׁפֵךְ נמוכן זל שְׁבֵךְ, בז״ע ובקכמי שְׁבֵךְ, עכין קנור וקשור וקשור, ולפ יון שפך נעכין יניקס. ומסקנכ לי וס יוקר מדעת י נ ק ק י, זשמר שמוס סגיד זיוסס קלוס וכע לקכי שנככת, ומוסף ומוסף וקיכנו מוליד.
n. f. (a m. שֶׁפֶךְ), veretrum (Hodenstrang), non ab effusione urinae vel seminis, sed a v. שָׁפַךְ = שָׁבַךְ, aram. שְׁבַךְ, complicare, constringere (syn. אָשְׁכָּל q. v.). LXX. פְּρυτὸς σαγμα, ἀποκεκομμένος.
Dt. 23, 2. וכרות שפכה בקהל י״י

שָׁפֵל

ע״כ, ומעתיד יִשְׁפַּל, ומקור שְׁפַל. ספקרון יכידס וכמיכס וכעיס בקמכוקו [ויך וענקען], כי הקרן שָׁפֵל, זכמיכ ג״כ זכל נָפַל, אָפַל וכדומס, זכר נכולם יסוד המוכן כעיס וכקיקס מעס וזקיעס וקצוקס. וכקמר מכמיכות דכר ע״י סכום וכפילס, מפכעיס כי יומכו, מכמיכ קול וכנור, ממכום לנוכדומס. סכוסף היוכ מהקל, נכל הזשלות שלו, וכוכקו ס כ י ס, וכהזשלס מכמוס קומס. נז״ע מוס שְׁפִילָה, הַשְׁפָלָה וכדומס.
v. comp. intr. (impf. יִשְׁפַּל, inf. שְׁפַל), concidere, corruere, collabi, deprimi, humiliari, cogn. אָפַל, נָפַל (quae aliis praepositionibus composita eandem radicem exhibent). *Ni.*, humiliare, intr. humilem esse s. fieri; prosternere, dejicere. LXX. πίπτειν, ταπεινοῦσθαι, ἀτιμασμένον εἶναι; *Hi.* ταπεινοῦν, καταβάλλειν (S. κύπτειν).
3 perf.: שָׁפֵל
Jes. 2, 11. עיני גבהות אדם שפל
3 perf.: וְשָׁפֵל
Jes. 2, 12. ועל כל־נשא ושפל
Jes. 2, 17. ושפל רום אנשים
2 perf.: וְשָׁפַלְתְּ
Jes. 29, 4. ושפלת מארץ תדברי
3 imperf.: וַיִּשְׁפַּל
Jes. 2, 9. וישח אדם וישפל־איש
Jes. 5, 15. וישפל־איש
3 impf. f.: תִּשְׁפַּל
Jes. 32, 18. ובשפלה תשפל העיר
3 impf. pl.: יִשְׁפְּלוּ *p.*
Jes. 10, 33. והגבהים ישפלו
Jes. 40, 4. וכל־הר וגבעה ישפלו

3 impf. f. pl.: תִּשְׁפַּלְנָה
Jes. 5, 15. ועיני גבהים תשפלנה
Hif-il: הִשְׁפִּיל *3 perf.*
Jes. 25, 12. השפיל הגיע לארץ
3 perf.: וְהִשְׁפִּיל
Jes. 25, 11. והשפיל גאותו
1 perf.: הִשְׁפַּלְתִּי
Ez. 17, 24. השפלתי ׀ עץ גבה
3 perf. pl.: הִשְׁפִּילוּ
Job. 22, 29. השפילו ותאמר גוה
part. masc.: מַשְׁפִּיל *sg.*
1 Sam. 2, 6. משפיל אף־מרומם
Ps. 147, 6. משפיל רשעים
part. masc.: הַמַּשְׁפִּילִי
Ps. 113, 6. המשפילי לראות
inf. constr.: הַשְׁפִּיל
Ez. 21, 31. והגבה השפיל
inf. c. suff.: בְּהַשְׁפִּילָךְ
Prv. 25, 7. מהשפילך לפני נדיב
impt. c. s.: וְהַשְׁפִּילָהּ
Job. 40, 11. וראה כל־גאה והשפילהו
impt. pl.: הַשְׁפִּילוּ
Jer. 13, 18. השפילו שבו
1 imperf.: אַשְׁפִּיל
Jes. 13, 11. וגאות עריצים אשפיל
2 imperf.: תַּשְׁפִּיל
2 Sam. 22, 28. על־רמים תשפיל
Ps. 18, 28. ועינים רמות תשפיל
2 impf. f.: וַתַּשְׁפִּילִי
Jes. 57, 9. ותשפילי עד־שאול
3 imperf.: יַשְׁפִּיל
Ps. 75, 8. זה ישפיל וזה ירים
3 impf. c. s.: יַשְׁפִּילֶנָּה
Jes. 26, 5. קריה נשגבה ישפילנה
3 impf. c. s.: יַשְׁפִּילָהּ
Jes. 26, 5. וישפילה עד־ארץ
3 impf. f. c. s.: תַּשְׁפִּילֶנּוּ
Prv. 29, 23. גאות אדם תשפילנו

שֶׁפֶל

פעל נקמי, כמו שָׁפַל נעכרי, וגס כהזשלס על כמיכות כוס וסקמוגנות נכ.
v. comp. intr. aram., sicut hebr., humilem esse; *Af.* dejicere et sensu spirituali: humiliare. Indidem neoh. nn. actionis שְׁפִילָה, הַשְׁפָלָה. LXX. ταπεινοῦν.
Af-el: הַשְׁפֵּל
2 perf.: הִשְׁפַּלְתְּ
Dan. 5, 22. לא השפלת לבבך
part. masc.: מַשְׁפִּיל *sg.*
Dan. 5, 19. והוה משפל
inf. constr.: לְהַשְׁפָּלָה
Dan. 4, 34. יכל להשפלה
3 imperf.: יְהַשְׁפִּיל
Dan. 7, 24. ותלתה מלכין יהשפל

שָׁפָל

ת״ו, ולנקנכי שְׁפָלָה. מוכנו מוסכל ומסוקע נקמכוקו, וכהזשלס נקל וקצוך נכוס וקלוקל מוולול ומגוכס וכדומס, ונקצור עס כוס עכיכו עכיוס.
adj. m. (f. שְׁפָלָה), depressus, demissus, submissus, humilis vel situ locali vel statu et conditione, vel animo poenitenti. LXX. ἀπερόμμενος, ταπεινός, ἀσθενής, μικρός, ἀχρεῖος; שְׁפַל־רוּחַ, πραΰθυμος, ταπεινόφρων; דַּבָּא וּשְׁפַל רוּחַ, ὀλιγόψυχος.
Lev. 13, 20. מראה שפל מן־העור
Lev. 14, 37. ומראיהן שפל מן־הקיר
2 Sam. 6, 22. והייתי שפל בעיני
Ez. 17, 24. הגבהתי עץ שפל

adj. masc.: וְשָׁפָל
כי־רם ר׳ ושפל יראה Ps. 138, 6.
adj. masc.: הַשְּׁפָלָה c. h par
השפלה הגבה Ez. 21, 31.
adj. m. constr.: שִׁפַל־
טוב שפל־רוח Prv. 16, 18.
constr.: וּשְׁפַל־
ושפל־רוח Prv. 29, 23.
דכא ושפל־רוח Jes. 57, 15.
constr.: בְּשֶׁפַל
בשפל קול השחנה Eccl. 12, 4.
pl.: שְׁפָלִים
לשום שפלים למרום Job. 5, 11.
להחיות רוח שפלים Jes. 57, 15.
pl.: וּשְׁפָלִים
נבזים ושפלים Mal. 2, 9.
adj. fem.: שְׁפָלָה sg.
להיות ממלכה שפלה Ez. 17, 14.
והיו שם ממלכה שפלה Ez. 29, 14.
תהיה שפלה Ez. 29, 15.
adj. fem.: וּשְׁפָלָה
ושפלה אינה Lev. 13, 21. 26.
adj. f. constr.: שִׁפְלַת
שפלת קומה Ez. 17, 6.

שֶׁפֶל

ז״ן, ומוכנו מקום כמו שֶׁפֶל ושפל, ומוסכל ומשוקע, ובהשלכה מעמד הפקידות והכוין, וכן שִׁפְלוּת כנ״ע.
n. m., locus depressus vel status humilis atque abjectus. LXX. *ταπείνωσις*, *ταπεινός*.

בַּשֶּׁפֶל

Eccl. 10, 6. ועשירים בשפל ישבו
cum suff.: שִׁבְשִׁפְלֵנוּ
Ps. 136, 23. שבשפלנו זכר לנו

שְׁפָלָה

ב״כ, גויר שֶׁפֶל הוכרי, ומוכנו משלמו.
n. f. (a m. שֶׁפֶל), depressio, humimilitas. LXX. *πεδινός*.

וּבַשְּׁפֵלָה

Jes. 32, 19. ובשפלה תשפל העיר

שְׁפֵלָה

ב״כ, ומוכנו מקום מוסכל ומשוקע [כיעדערונג], ונקלס מס מקרן סמוך ליס יס יפוף עד עוס נקרק השפלה נכללו, ובקרי ובנמרק שִׁפּוּל משלמו, ונקמר מעורך דבר מס, ולפעמים תמור זוֹלַיס נעניי.
n. f., locus depressus (Niederung), planities; c. art. spec. regio maritima ab urbe Joppe usque ad Gazam. LXX. *πεδίον*, *πεδινός*. A. *πεδινή*. S. *κοιλάς*.

הַשְּׁפֵלָה

Jos. 11, 16. ארץ הגשן ואת־השפלה
2 Chr. 28, 18. בערי השפלה והנגב
Jer. 17, 26. ומן־השפלה ומן־ההר
Jer. 32, 44. ובערי השפלה
Jer. 33, 13. בערי השפלה

וְהַשְּׁפֵלָה

Jos. 10, 40. ההר והנגב והשפלה
Jud. 1, 9. והנגב והשפלה
Obad. 1, 19. והשפלה את־פלשתים
Zach. 7, 7. והשפלה ישב

בַּשְּׁפֵלָה

Jos. 15, 33. בשפלה אשתאול
1 Reg. 10, 27. כשקמים אשר־בשפלה
1 Chr. 27, 28. והשקמים אשר בשפלה
2 Chr. 1, 15. כשקמים אשר־בשפלה 9, 27.

וּבַשְּׁפֵלָה

Dt. 1, 7. ובשפלה ובנגב
Jos. 9, 1. בהר ובשפלה
Jos. 11, 2. נגב כנרות ובשפלה
Jos. 12, 8. בהר ובשפלה ובערבה
2 Chr. 26, 10. ובשפלה ובמישור
cum suff.: וּשְׁפֵלָתָהּ
Jos. 11, 16. הר ישראל ושפלתה

שִׁפְלוּת

ב״כ ומופעט, ופקלוכו רפיון ועגלות ידיס לו כף רמיס [ניעדערוענקונג, אלצַפּאסי״ע], וככון לזרע. כנ״ע מלוח וכמיכות רוח, וכלומס מן המלות של פעל.
n. f. abstr., dejectio, demissio, languor, torpor, adjecto רָדַיִם de segnitie s. ignavia, neoh. *ταπεινοφροσύνη* (opp. גַּאֲוָה). LXX. *ἀργία*.

וּבִשְׁפָלוּת

Eccl. 10, 18. ובשפלות ידים

שָׁפֵם

פעל ל״ע כ״ק נגור שָׁפֵם, ומוכנו לדעת קנת מסמלקלים כמו סָפַן, בלשון עעוי וכסוי, לולם וס סיג ותפל, ותשלוחו נעלם מעני.
v. inus., quod nonnulli significationem *velandi* s. *tegendi*, sicut סָפַן, habere arbitrati sunt, conjectura parum probabili.

שָׁפֵם

ז״ן, ומוכנו וקן, וכלמר מעכו עשה לת [על] מסמס, עשה שמס, ולדעת הכד״ק מלער לזר על מסמס, וס״כ הוס שכי של שָׁפֵה, לולם מסוחו ומרשו סול.
n. m., barba, mystax, secundar., ut nonnulli volunt, a n. שָׂפָה (de forma v. s. פֶּה, פֵּם, cf. Systema l. aram.) id quod veri est simillimum. LXX. *μύσταξ*, *χεῖλος*, *χείλη*, *στόμα*; עָטָה שָׁפֵם, *καταλαλεῖν*.
Lev. 13, 45. ועל־שפם יעטה
Ez. 24, 17. ולא תעטה על־שפם
Ez. 24, 22. על־שפם לא תעטו
Mich. 3, 7. ועטו על־שפם כלם
cum suff.: שִׂפְמוֹ
2 Sam. 19, 25. ולא־עשה שפמו

שָׁפָן

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומוכנו לדעת יסודס קלפנערלַסי לשון עמיכס, ומלכו ככוי של שָׁפָן, מין קיס שכגילס להעמן במקנוקות, ול״כ יסודו כמו שָׁפָן הכא, ולל״ק יסודו כמו שַׁפַּג בלשון ישמעלי, סתקכמות והתכללות וסערכמס וככול. ולדעתי מענין רקוד ועפיסס, כלמר פרגו נלמת המתרגס, המעתיק ז פן שָׁפְנָא, נענין רקוד נקרגוס, לולס עוד מדבר לי סוד, ולל מלמתי דמיון לו.
v. tr. inus., abscindere, occulere, uti conjecit *Carpentrasi*, cogn. שָׁפַן, סָפַן (arab. *šafn*, tectus, astutus); salire, *σκιρτᾶν*, ut ait Trecassinus, praeeunte paraphrasta, qui שָׁפָא a v. שָׂפָה (der Springhase) vertit.

שָׁפָן

ז״ן, וסרכוי שְׁפָנִים, ע״י סָטָר־קְטָנִים, ועכיכו מין קיס בעלת לרגע רגלים, מעלת גרס, לאר תנקת מלוחות הריס ומלעיס למסקס, ותקיס כעס נלמוס סקנרס, וזו סנקלקס אַרְנֶב שֶׁפֶן לו יַרְבּוּחַ [שפריכגסאוע], לאר יעפו ויריקל, וכן סעתיקו סתרגס שָׁפָנָא[שָׁפָן], ומשס סוס לדעת כותני הקוחות שס ספכל, על שפניס סיו מלויס ומכיקים נעת נלו סרוויס שמס [אִשְׁפַּנְיָה].
n. m. (pl. שְׁפָנִים, formâ pervulgatâ), animal quadrupes, montanum, ruminans atque callidum, vulgo caniculus, melius: mus montanus (*mus jaculus* Linn.), *χοιρογρύλλιος*, neoh. יַרְבּוּחַ, arab. *jarbuâ*, targ. שָׁפָנָא, שַׁפְנָא (אַרְנֶב = שֶׁפֶן h. e. lepus subsultans), a quorum frequentia nominata esse dicitur Hispania (אִשְׁפַּנְיָא, vid. *Zunz*, Zeitschrift p. 141 sq.), uti *Achbarus* in Galilaea superiori a murium esculentorum in rupibus regionis multitudine (עַכְבָּרָא sive עַכְבְּרִין, a n. עַכְבָּר, talm. שַׁכְבְּרָא דְּבַרְבְּרָא). LXX. *χοιρογρύλλιος*, *λαγωός*.

הַשָּׁפָן

Lev. 11, 5. השפן כי־מעלה גרה
Dt. 14, 7. הארנבת ואת־השפן
pl.: שְׁפַנִּים
Prv. 30, 26. שפנים עם לא־עצום
pl.: לַשְּׁפַנִּים
Ps. 104, 18. סלעים מחסה לשפנים

שָׁפָן

פ״כ, ומוכנו לדעת יקקי לשון כסוי ועלול, ע״ד ויספון לת סניס, וכן סניכו דוד קמקי, ושפניס עמוניס ל״ז כמו לולנות סעמוניס, וכן סעתיקומו סקדמוניס.
v. tr., sicut סָפַן, צָפַן, occulere, abdere, de thesauris reconditis. LXX. שְׁפָנֵי עֲמוּגֵי חוֹל, *ἐμπόρια παράλια κατοικούντων*, glossemate pergravi. A. *ἀποθέτους κεκρυμμένους*, seq. Vulgata.
prt. p. pl. estr.: וּשְׁפָנֵי
Dt. 33, 19. ושפני טמוני חול

שָׁפַע

פ״כ ול״ע כ״ק נגור, ומוכנו משקה ופריכס וסניכס [קיניערשאפען], וזרמו שָׁפַ״ע, ודומס לו סָפַ״א, זָב וכדומס, וכן שָׁפַע נקרי נכל סנניניס.
v. tr. inus., superfluere, redundare, cogn. זָב, סָבָא, neoh. creberrime vi *diffluendi* et *effundendi*, *Hi.* vi affatim suppeditandi s. largiendi, etiam vi dogmatica et mystica *influendi* (cf. arab. *anzala*).

שֶׁפַע

ז״ן, ולולנו עליפות ועתרת וספק ורויס [קיניערפלוסס], וזגור מלל כנ״ע, וסס ג״כ משמות שְׁפִיעָה, חַשְׁפָּעָה, חַשְׁפָּעוּת וכדומס.
n. m., abundantia, copia. LXX. *πλοῦτος*.
Dt. 33, 19. כי שפע ימים ינקו

שִׁפְעָה

ב״כ, גויר סזכרי שֶׁפַע, ומוכנו משלמו, ונלמר מסמון עס וקנולס ושפעת נסמות וכדומס, וכן כנ״ע.
n. f. (a m. שֶׁפַע), abundantia, copia, multitudo, neoh. שֶׁפַע, שְׁפִיעַ, שִׁפְעִיָּה. LXX. *πλῆθος*, *ἀγέλη*, *κοιρτός*, *τρόμος*, *κοιμηθέντα*. A. Th. *πλῆθος*, *ὁρμή*. A. *πλήμμυρα*.

constr.: שִׁפְעַת
2 Reg. 9, 17. שפעת יהוא בבאו
2 Reg. 9, 17. ויאמר שפעת אני ראה
Jes. 60, 6. שפעת גמלים תכסך
constr.: וְשִׁפְעַת
Job. 22, 11. 38, 34. ושפעת־מים תכסך
constr.: מִשְׁפַּעַת
Ez. 26, 10. משפעת סוסיו

שָׁפָק

פ״כ ול״ע כ״ק נגור. מוכנו עקימס ודכיכס [שעפען], וכן פקרון שרש שָׁפָק נקרי, ולילכו מענין וקילס כקשר קשנו קנת, כי מוכנו של וקילס נסורי גויר שרשיון הסס, וס״כ שכ״י ולל רקשי, וכן לאר הרל״נע שהשרש נדמיון לל יסופן רקע. ולדעת יקקי סוס מגוכת שָׁפָק נענין כשיפס, לכן פרוש הרל״נע קנ״כ.
v. tr. inus., sicut שָׁפָק (Gn. 3, 15. posterius), aram. שָׁפַף, pungere, fodicare, mordere, non significatione *rependi*, quae in sermone syriaco denominativa est.

שְׁפִיפֹן

ז״ן, ומוכנו מין כקש שכופן ועוקן, וכלקרי שָׁפָק משלמו.
n. m., species serpentis, arab. *siff*, haemorrhous, vel cerastes, arab. *maqrûn* (uti Arabs Erpen. et Saadia). LXX. *ἐγκαθήμενος*.
Gn. 49, 17. שפיפן עלי־ארח

I. שָׁפַק

פ״כ, ומוכנו הכקת יד לל יד ותקיעת כף לל כף, וכן מוכן של סָפַק לעיל נסמך ע״ג, לאר כדומס לו הזרש נשפתי מערש, כלאר רלית עס לַ־מַ־דִי. ומוס נכנין הכוסף הִשְׁפִּיק הכאת כף לל כף, לעשות קנרס וכרית לת קנכו, ד״ל נילדי ככריס יפיקו, כ״ל יקנכו עס ככריס, ובלשון יסעלל הפעל שפק או נקק, מסקעת נרית.
v. comp. tr., sicut סְ־פַק q. v., compingere, complodere, arab. צ־פ־ק, ש־פ־ק, ש־פ־ע. *Hi.*, sicut arab., manus ad foedus ineundum complodere, foedus pangere, seq. בְּ (cum aliquo). LXX. *καὶ τεκνὰ πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς* (ex neoh. הִסְפִּיק, sufficienter s. affatim largiri, multiplicare, quo exemplo rursus antiquitas linguae neohebraicae ejusque usus ab Alexandrinis factus confirmatur, v. alia exempla in tab. radd.
3 imperf.: יִשְׁפֹּק
Job. 27, 23. וישפק עליו כפימו
Hif-il: הִשְׁפִּיק
3 imperf. pl.: יַשְׁפִּיקוּ
Jes. 2, 6. וביולדי נכרים ישפיקו

שֶׁפֶק

ז״ן, ומוכנו לדעת לקן־עורק ולנ״ג סכלס ויסור [ניעגונג], וגס סקמקי נסמך סמזרש שלו סניס פרוש זס. לולס לדעת סתרגס חִפָּה מולל, וזס מענין סמוך כלי נרך, וכן דעת קנת מפרגיס, גס מסקדמים גס מסיזכים.
n. m., complosio, contusio, castigatio; vel, ut alii, praeeunte Targumista, volunt, sufficientia, abundantia (cf. Job. 20, 22. בְּמִלְאַת סְפֻקוֹ). LXX. confuse.

*בְּשָׁפְקָ
*פן־יסיתך בשפק Job. 36, 18.
cum suff.: *שָׁפְקוֹ
*במלאות שפקו Job. 20, 22.

II. שָׁפַק

פ״כ, ועתיד יִשְׁפַּק, ומובנו כמו סָפַק בלחמי, לומר פריכה ושפיעה וכויב [לי־נער פַּלִיעסען/-זער אָפּשָׁמען], ומזה כהשלמה על כלי לורך וספוק בלין מקסור מלומה [נענינען, סיכרייכען], כי המכוזה הוא המספיק. וכפי הכ״ל כבעת גם השרש הָה, השר ממנו הֵי, לעיון הסנערכות והספוק, ג״כ מתמזות של רווי, ובדומה לשרש הֵד. בלחמי מכבד סוֹפֵק, סַפֵּק, מהם סָפֵק, סְפוּק, סַפִּיק, ובע״ע הִסְפִּיק, הִסְתַּפֵּק, והשזות הַסְפָּקָה, סֻפָּק, הִסְתַּפְּקוּת.

v. comp. intr. (impf. יִשְׁפַּק), sicut סָפַק aram., superfluere, redundare, deinde abunde sufficere, satis esse. Indidem, uti nunc censemus, translatum est הֵי (הָה), primum: riguum, superfluum esse (uti radix secundaria redupl. הֵד ostendit), deinde satis esse. Perfrequens est h. v. in lingua neoh. (הִסְתַּפֵּק, הִסְפִּיק cum nn. actionis inde derivatis, unde bene discerni oportet v. סָפֵק, סָפַק, veluti שֵׁם מְסָפֵק, de paronymo, a v. סָפַק, cujus radix vim *vac*-illandi habet, uti פָּק, פִּקְפֵּק). LXX. ἐκποιεῖν.

3 *imperf.:* יִשְׁפַּק
1 Reg. 20, 10. ישפק עפר שמרון

שָׁפֵר

פ״כ, ועתידו יִשְׁפַּר, כדרך הנוהדים הנרוים. עניכו כמו סָפַר ע״ז, השר מחכו סַפִּיר, לומר נסיכה וסיכים וכניסה [גלַאנצען, זיימעכן], כי הקרן שָׁ־פַּר, סָ־פַּר, נדמיון לְבָ־פַּר, חָ־פַּר, עָ־פַּר, השר בכולם התמזות והוכ. ומזה השלמה על עכזות וקמילה ויופי, וכן בפ״ע.

v. comp. intr. (impf. neoh. יִשְׁפַּר), splendere, nitere, cogn. סָפַר (סַפִּיר), alhenna), בָּ־פַר (בָּפֶר), תָּ־פַר (erubescere, ἐρυθριᾶσθαι, sicut בֵּשׁ, pallescere, de gradu majori pudoris), עָ־פַר (עֹפֶרֶת). Significatio splendoris et dulcedinis, uti solet, ad pulchritudinem transfertur, hinc: pulchrum esse vel videri h. e. placere (sq. עַל). *Pi.* neoh., ornare, decorare, cum his *Semotha-Poal:* שִׁפֵּרָה, שֻׁפְּרָה, שִׁפּוּר. LXX. εἶναί τινι κράτιστον.

3 *perf. fem.:* שִׁפְּרָה
Ps. 16, 7. נחלה שפרה עלי

שָׁפַר

בלחמי כמו בעבני, וסעתיד יִשְׁפַּר, וכלרך בתרגום תמור עוב ויפה, וכן השם הכוסף אַשְׁפָּר בחזון וה. הכנזזות שָׁפַר, שׁוּפְרוּ, שַׁפִּירוּ, שַׁפְּרוּ, שִׁפְרוּרוּ.

v. aram., sicut שָׁפֵר, nitidum, pulchrum esse, placere (Targ. pro טוֹב, יָפֶה, נָאֶה). *Af.* targ., pulchrum facere, arab. *asfara*, de illucescente aurora. Inde nmm. מִיטַב, שְׁפַר, sicut optimum quidque ac pulcherrimum; שׁוּפְרָא, venustas, nitor; שַׁפִּיר, pulcher, adv., sicut ar. *náam, niám, vai*, ita, sane. LXX. ἀρέσκειν.

Dan. 3, 32. שפר קדמי להחויה
Dan. 6, 2. שפר קדם דריוש
3 *imperf.:* יִשְׁפַּר
Dan. 4, 24. מלכי ישפר עליך

שֶׁפֶר

ג״ו, ומובנו נסל ווסר ויופי [גלַאנצן,

שִׁפּוּר, nom. a cavitate, unde neoh. שִׁפּוּר (= שַׁפְרֶפֶרֶת, ad s. f. טוּמְטֹם, כּוֹרֵב), fistula, testa (ovi), arab. *šabbûr*, lituus foraminibus instructus (gloss. *bûq*, Flötuse). Fallitur Rabbenu *Nissim*, qui שׁוּפָּר ex שִׁפּוּר abbreviatum censet, scilicet formam primariam ex secundaria.

LXX. σάλπιγξ, κεραύνη.

Ex. 19, 16. וקל שפר חזק מאד
Lev. 25, 9. תעבירו שופר
2 Sam. 6, 15. בתרועה ובקול שופר
1 Chr. 15, 28. בתרועה ובקול שופר
Job. 39, 24. ולא יאמין כי־קול שופר
Job. 39, 25. בדי שפר יאמר האח
Ps. 47, 6. ר״י בקול שופר
Ps. 81, 4. 98, 6. תקעו בחדש שופר
Ps. 150, 3. הללוהו בתקע שופר
Jes. 18, 3. וכתקע שופר תשמעו
Jer. 4, 5. ותקעו שופר בארץ
Jer. 4, 19. כי קול שופר שמעתי
Jer. 4, 21. אשמעה קול שופר
Jer. 6, 1. ובתקוע תקעו שופר
Jer. 6, 17. הקשיבו לקול שופר
Jer. 42, 14. וקול שופר לא נשמע
Jer. 51, 27. תקעו שופר בגוים
Hos. 5, 8. תקעו שופר בגבעה
Hos. 8, 1. אל־חכך שפר
Joel 2, 1. 15. תקעו שופר בציון
Am. 2, 2. בתרועה בקול שופר
Am. 3, 6. אם־יתקע שופר בעיר
Zeph. 1, 16. יום שופר ותרועה

הַשּׁוֹפָר

Ex. 19, 19. ויהי קול השפר הולך
Ex. 20, 18. ואת קול השפר
Jos. 6, 5. בשמעכם את־קול השופר
Jos. 6, 20. את־קול השופר
2 S. 15, 10. כשמעכם את־קול השפר
1 Reg. 1, 41. יואב את־קול השופר
Neh. 4, 14. קול השופר
Ez. 33, 4. את־קול השופר
Ez. 33, 5. קול השופר שמע

בְּשׁוֹפָר

Jes. 27, 13. יתקע בשופר גדול

בְּשׁוֹפָר

Jud. 3, 27. 6, 34. ויתקע בשופר
Jud. 7, 18. ותקעתי בשופר
1 Sam. 13, 3. ושאול תקע בשופר
2 S. 2, 28. 18, 16. ויתקע יואב בשופר
2 Sam. 20, 1. ויתקע בשופר ויאמר
2 Sam. 20, 22. ויתקע בשפר
1 Reg. 1, 34. ותקעתם בשופר
1 Reg. 1, 39. ויתקעו בשופר
2 Reg. 9, 13. ויתקעו בשופר
Neh. 4, 12. והתוקע בשופר
Ez. 33, 3. ותקע בשופר
Ez. 33, 6. ולא־תקע בשופר
Zach. 9, 14. ואדני י״י בשופר יתקע

כַּשּׁוֹפָר

Jes. 58, 1. כשופר הרם קולך

שׁוֹפָר

constr.:
Lev. 25, 9. והעברת שופר תרועה

שׁוֹפָרוֹת

pl.:
Jud. 7, 16. ויתן שופרות בידי־כלם

הַשּׁוֹפָרוֹת

pl.:
Jos. 6, 9. תקעו השופרות
Jud. 7, 20. וביד־ימינם השופרות

בַּשּׁוֹפָרוֹת

pl.:
Jos. 6, 4. יתקעו בשופרות
Jos. 6, 8. עברו ותקעו בשופרות
Jos. 6, 9. ותקוע בשופרות
Jos. 6, 13. הלוך ותקעו בשופרות
Jos. 6, 13. הולך ותקעו בשופרות
Jos. 6, 16. תקעו הכהנים בשופרות
Jos. 6, 20. ויתקעו בשופרות
Jud. 7, 18. ותקעתם בשופרות
Jud. 7, 19. ויתקעו בשופרות
Jud. 7, 20. שלשת הראשים השופרות

pl.: וּבַשּׁוֹפָרוֹת
2 Chr. 15, 14. ובחצצרות ובשופרות

pl. constr.: שׁוֹפְרוֹת
Jos. 6, 4. שופרות היובלים
Jos. 6, 6. 8. 13. שבעה שופרות

pl. c. suff.: שׁוֹפְרֹתֵיהֶם
Jud. 7, 8. ואת שופרתיהם

שַׁפְרִיר

ג״ו ע״מ סַנְרִיר, ומובנו לדעת הלנ״ג מנה יפה, הסכרה לכל, ע״ש יפיו, והשתומש על המרלם, מה ליופי לת הלכל. לדעת המתרגם אַפֵּדָן, ווהו לכל, והעתקתו לפי לומד דעת. ולכבי לפני ימים הזכנתי זכתומת עניכו עדי ולפר, ומוסף לת״כ מרכבה, לפר יפורש על בסת, ולת״כ בסת בכלב, לולם לכל הלה לין רגלים. וכ״ל שעניכו לכל ע״ש הלולו, לכן מקור שיש מקום, ולת״כ מסוכה פרוסה כלעורה.

n. m. (ad s. f. סַנְרִיר), tentorium, non a pulchritudine (*Qimchi*), sed a cavitate, targ. אַפֵּדָן, hinc neoh. de coelis utpote tabernaculi instar fornicatis. LXX. ὅπλα.

cum suff.: שַׁפְרִירוֹ *Q'ri.*
Jer. 43, 10. ונטה את־שפרורו

אֲשַׁפֵּר

ג״ו, ומובנו לדעת הלנ״ג מנה יפה, כהוגה לתת לנים לחד נסעודת גדולות, מן ש פר לזון יפוי, לכן כפי הכ״ל עניכו כמו הלה, מענין הלול של השרש. בנמרת עוד משרש וש שָׁפִיר כבוי לנים מה, לחד בו ענוד הולד כבשפופרת של כיכה, וגם וה מעשה נביכה.

n. m., placenta, a forando (sicut חַפָּה), sec. *Gersuni:* frustum pulchrum, portio elegans, qualis convivis in lautis delicatisque comessationibus dare solet, sec. alios: a v. שָׁפַר = סָפַר, vi numerandi s. dividendi: pars, portio, Targ. פְּלָגָא. LXX. ἐσχαρίτης, ἀρτοκοπιακός. Alii: *λάγανον, ἀμυρίτης* (ἀμυλίτης).

וְאֲשַׁפֵּר

2 Sam. 6, 19. ואשפר אחד
1 Chr. 16, 3. ואשפר ואשישה

שָׁפַת

פ״כ, והעתיד יִשְׁפֹּת, ומובנו שימה וזיקה [ועתנען], לכן כתיכה ועזיה לדבר ככלב, וקרן השרש שָׁ־פַת, ודומה לו הקרן של רַ־בַד, רָ־פַד, וכן כמלת שָׁלְשָׁ־בַת, שכוללם הקמלות הכפלה על מקום וזיקה.

v. comp. tr. (impf. יִשְׁפֹּת), ponere, dare, cogn. רָ־בַד, רָ־פַד, שָׁ־בַת, quae omnia virtutem habent *sternendi* ac *deponendi*.

impt. sg.: שְׁפֹת
2 Reg. 4, 38. שפת הסיר הגדולה
Ez. 24, 3. שפת הסיר שפת

2 *imperf.:* תִּשְׁפֹּת
Jes. 26, 12. י״י תשפת שלום לנו

2 *impf. c. s.:* תִּשְׁפְּחֵנִי
Ps. 22, 16. ולעפר־מות תשפתני

שָׁפָת

ג״ו ע״מ חָנָה, ומשל לך כוזני שְׁפָתַיִם. פתוכו מקום מוכן והוזק, לכן מעמד [זעלבן], וכלרך מעמד הכהמות, הן נרפתיסם, הן נשדה וכדומה, ופרוש זה יתיצב לנשרם. קולם לדעת הקמתי עניכו כיכים שעליהם הקדרות, ולדעת המתרגם ווי העמודים, שתולין בהם הקלנטות ומפזיעים לותם, וגם הם

יתיצנו הסס עם הסרט, נלצד שתמנות הסרט נעילם ותקינם וכניסה, ל״כ לגון הסס, סנקנע נמקום מיוקד, ד״מ וו ועוקן, וכי שָׁפוֹד דקר לגליס ג״כ מן שָׁפַת, כדומס לל שָׁפַת, וכן הסס שופת נגמרת [שָׁפַת], ככוי לנקנע מס, ג״כ מוס הסרט.

n. m. (ad s. f. שָׁפָה, du. שִׁפְתַיִם), stabulum, ovile, locus, ubi victimae alligabantur vel quo pecora sub dio continebantur, sec. *Qimchium:* duo lapides focarii, quibus ollae imponebantur, sec. Paraphrastam: columellae, in quibus appensa pecora mactata excoriabantur, a v. שָׁפַת = שָׁפַד (neoh. infigere veru, carnes ad veru affigere). LXX. *γεῖσσος, κληῖρος.*

du.: שִׁפְתַיִם
Ps. 68, 14. תשכבון בין שפתים

du.: רַהֲשִׁפְתַיִם
Ez. 40, 43. והשפתים טפח אחד

מִשְׁפָּת

ג״ו, וכתיב לך כוונו מִשְׁפְּתַיִם. פתכונו לדעת ילקו, שהלך לקרי המתכנס, תקומי עיירות, ולפ״ו מן שפת לגון הלנה וקיום וקניעה, ודכך מתקימי תקומין ונוכלי גגוין לנעוץ ולקנוע עמוד וכלב בפרצת גגולין [גרעגע-פּפּאהל, -שׁטעגקונג]. ולדעת לקן-עוזל עכיכו מעכבה, ובפרט מערכת לעמידת הנמתס [הידלע], והכוקר יבקר.

n. m. (du. מִשְׁפְּתַיִם), ovilia, claustra s. caulae pecudum, sec. Targ. et *Isaaki:* fines, limites, termini, qui infixis pilis s. columellis designantur. LXX. A. *κληῖροι, διγομίαν.* S. *γειτονία (μετεχόμενοι).* Th. *Μωσφεθαΐμ.*

du.: מִשְׁפְּתַיִם
Jud. 5, 16. ישבת בין המשפתים

du.: מִשְׁפְּתַיִם *p.*
Gn. 49, 14. רבץ בין המשפתים

שָׁצָא

פעל ל״ע נלקרי, כ״ל נכנין סכנד שׁיצא, שכתלך מן שָׁצָא, וכמלו ג״כ מתמוכות שׁיצר ונס שׁיצרא, וכנר קקרי על דקדוקו נספרי תלמוד שפתי לרס [לאר יל לאור נעיר לפסיל ס מקנס לפ״נ] לף קכ״ט. פתכוכו כלוי לו עזות כלס וקבלית וסוף [ענדע שלפען], וכלמר מכלוי מעזס ומלאכה נכ״ק, ונקנגוס מכניתם ומשר וכדומס, ונס ג״כ מפעולי אשתיצא, ומכנוכות שׁר שׁצי וסילועס שׁצרא, שׁצריא, שׁצרי, כמוכן משר וקבלית ומכרת.

v. aram. piel. (שׁיצי, שׁירצי = שׁצא, v. *Systema Linguae Aramaicae* p. 129.), finire, absolvere, ad finem perducere, targ. vi annihilandi et perdendi (עָשָׂה, *achéver*), unde שׁצי, שׁצריא, כָּלָה, perditio. *Itpa.* targ. אִשְׁתֵּיצָא. LXX. *τελεῖν.*

Pa-el: שֵׁיצֵא
3 *perf.:* וְשֵׁיצֵא
Esr. 6, 15. ושיציא ביתא דנה

שָׁצַת

פעל ל״ע כ״ל נגוד, ומוכנו לדעת מכסס לגן-סרוק קוזי וקנוק לל דכר, וכן נקמת מוכן מפעל שׁשׁם כלגון יזמעלל, ונס סיס שַׁשַּׁם קוזי וכוור [עי׳ לגו

לל פ״ידל קורות היזמעלים לפני היות לאוכת לזלס קס״ק, כיכי, מסכור די וַאֲנִי, לף ס״ק]. ולדעת דומס לגן לנכרלת עכין הפעל לגון מעוע, ולקכיו הלך יוסף קמיי, לגן כפי הכ״ל עכיכו כמו שָׁשַׁה לעיל, כלי הפרט העוכן, ובקלוף ידוע.

v. comp. intr., sec. *Ibn-Saruk:* durum, asperum esse, sicut arab. שׁשׁה (unde שָׁשָׁאת, שַׁשַּׁת, durities s. asperitas vitae), sec. *Ibn-Librâth:* paucum, pauxillum esse (qua significatione שָׁצַת et שָׁצַץ neohebraice usurpantur), at, uti quidem nobis videtur, sicut שָׁשַׁת, redundare, diffluere.

שֶׁצֶת

ג״ו, ועכיכו לפי דעתי כמו שֶׁשֶׁת, וצ״ל קלף דומס לל שעף לף כמלי כ״ו ל׳.

n. m., sicut שֶׁשֶׁת (Prov. 27, 4.), redundatio, spec. irae (syn. עֶבְרָה, חֲתַעֲבֵּר). LXX. *μικρῶς (θυμῷ).*

בְּשֶׁצֶת
Jes. 54, 8. בשצף קצף

שׁק

ג״ו נלקרי כמו שׁוֹק נעכיי, לומר קלק סתקמון לל יר, וצ״ל לל שוק לעיל.

n. m. aram., sicus שׁוֹק, crus. LXX. *κνήμη.*

pl. cum suff.: שְׁקוֹדָי
Jon. 2, 33. שקוהי די פרזל

שָׁקַד

פ״ג, ומעתיל יִשְׁקֹד, ופתכוכו כמו שָׁקַד נלקרי, לומר מהיכס וקפיוס, כדקפוס וכהלוס, כלילס ומקצה [עכעפ״לען, וועגגעהען]. ומפתכון רלצי זס מסצלס כפעלי כלילס, לומר מתמדס ומצלוס נדכר, היוס ער על דכר וצילת הצנקס עליו. סכעס כלילס וכדיוק גדול על דכר, העיר לכ לצמור מעצע לו מלון, וכדומס מן מצלוס. ומצרע זס נלקרי הצס כנגזר אִשְׁתַּקַד, שכנוכו כו מעכעיס, גס כרלקוכיס גס מלקוכיס, כי לפרצו כמוכלכ מן שָׁצָא קַדְמֵיתָא, נלצת סיג ועפל. וכמס עכיכו, לצר כדקף ומלך ולו, וכדרף לל לְשֶׁעֲבַר [עכעפ״לעכס, פֿערגאַכגע-כעס], ל״מ מצמס וומן ועת, ומפוכו אִשְׁתַּדָּא מן שְׁדָא, מכוכס סלקס וכולס, וכלוכו המוזל ומולך במכולכתו [לוי-פֿעכדעס].

v. comp. intr. (impf. יִשְׁקֹד), sicut שָׁקַד, properare, cito abire, σπουδάζειν, hinc sedulum, agilem, assiduum esse, invigilare alicui rei, eam obtutu alacri atque acri observare. Hinc aram. אִשְׁתַּקַד (quod neutiquam ex שַׁשָּׁא קַדְמֵיתָא conglutinatum est), annus praeteritus h. e. id quod modo celeri cursu praeterlapsum est, opp. אִשְׁתַּדָּא (a v. שְׁדָא, fluere), annus currens h. e. id quod adhuc praeterlabitur s. praeterfluit. LXX. *γρηγορεῖν, ἀγρυπνεῖν, ἀνομεῖν.*

3 perf.: שָׁקַד
Ps. 127, 1. שוא ׳ שקד שומר

1 perf.: שָׁקַדְתִּי
Ps. 102, 8. שקדתי ואהיה כצפור
Jer. 31, 28. כאשר שקדתי עליהם

part. masc.: שֹׁקֵד *sg.*
Jer. 1, 12. כי־שקד אני על־דברי
Jer. 5, 6. נמר שקד על־עריהם
Jer. 44, 27. הנני שקד עליהם

prt. pl. constr.: שֹׁקְדֵי
Jes. 29, 20. ונכרתו כל־שקדי און

inf. constr.: לְשָׁקֹד
Prv. 8, 34. לשקד על־דלתתי

impt. pl.: שִׁקְדוּ
Esr. 8, 29. שקדו ושמרו

1 imperf.: אֶשְׁקֹד
Jer. 31, 28. כן אשקד

3 imperf.: יִשְׁקֹד
Job. 21, 32. ועל־גדיש ישקוד

3 imperf.: וַיִּשְׁקֹד
Dan. 9, 14. וישקד י״י על־הרעה

שָׁקֵד

ג״ו, וכנכוי שְׁקֵדִים, ומוכנו לדעת יהודס קרפנטרלס מין עץ פרי יהוע, הזוקר לפרוק נעת נוק הלגיב ומתסר לכנץ, וכנר פרשוכו כוס הקלמוכים, וכתוכס ג״כ סקמרי. וכצל ג״כ על הפרי [מלכדעל]. ומצר לפרוס ויכלץ הזקר נס קהלת, לד״ק כיוזס על הזיכס, שהיל לנכס כדמות קלקר, ולדעת קו״ל הוק ג״כ ככוי כן הזקר, ולדעת קו״ל הוק עלין לל קְלִבְּסָת לו אֶקְלִבְּסָת, קלק עליון לל יכך, ציפרס המפרס עכס לל הכקר [*ponca*] שהיכך תקוע בו, ומקוכר לקולית הלליס, לולס הככון שהוק ע״ל הסצלל ושקד מצס.

n. m. (pl. שְׁקֵדִים), amygdala et amygdalum, de arbore et fructu, a maturitate floris, uti ait Plinius: „Ex his, quae hieme, aquila exoriente, concipiunt flores, *prima omnium* amygdala, mense Januario," hinc emblema poenae divinae instantis improvisoque irrumpentis, et propter colorem candidum floris, imago canitiei (kohelet 12, 5., ubi talmud. partem femoris superiorem, קְלִבְּסָת vel cum *Alef* prosthetico אֶקְלִבְּסָת dictam, intelligunt). LXX. *ἀμύγδαλον, κάρυον, καρύϊνος.*

הַשָּׁקֵד
Eccl. 12, 5. וינאץ השקד

pl.: שְׁקֵדִים
Num. 17, 23. ויגמל שקדים

pl.: וּשְׁקֵדִים
Gn. 43, 11. בטנים ושקדים

שָׁקַד

פעל שמי מן שָׁקֵד, וכמלץ לך נכנס״פ שָׁקֵד. סכלון סיוס מפוסק נדמות שקדים, נמיכים ניוכים כעין שקדים ופרכים, וכצ״ע ג״כ סכנד שָׁקַד ספועל ממוכו. מן הפעל שקד נצ״ע שְׁקֵדָה סמופצע, שׁקוֹדָה, שָׁקוּד וכדומס, מתמכות על קריכות וזריזות ומהירות.

v. denom. piel. (a n. שָׁקֵד), amygdalatum esse h. e. ad formam amygdali effictum, speciem amygdali referre, de ornamentis architectonicis. LXX. מְשֻׁקָּדִים *ἐκτετυπωμένοι καρυΐσκοις.*

Pu-al: שֻׁקַּד
part. pl.: מְשֻׁקָּדִים
Ex. 25, 33. שלשה גבעים משקדים
Ex. 25, 33. ושלשה גבעים משקדים 37, 19.
Ex. 25, 34. 37, 20. משקדים כפתריה

שָׁקַד

פ״ג, ול״ע כ״ל נכנין נפעל. פתכוכו לדעת יִקְקֹד כמו סָקַד נלקרי, כמוכן נקידס ע״י גלוף ועקילס ודכיכס [ל״מ מְסָאסָא מְסַקֵּד, סדכנן דוכ ועוקן, ויקר׳ רנס כ״ע; מְסַקֵּד גְּבַר נקרנוס יכוץ׳ כמצנס תוכס], וע״כ סקון שָׁקֵד, ודומס לו סָקַד נלקרי, כדמיון לל קוטע ומכרו של בָּקַד לעיל ע״ג. וסקיי לכן-שריק גלון סניף ג״כ ריקים לוס מלנרי רו״ל בַּלְּבָא בְּסַקְּדָא וְגַדְיָא בְּסַרְכָא, שלטוכו דרכן. ולדעת דוד קמיי עניכו קצור וקנור, וסמעולי לפ״ו כקצר וכקנר, וע״כ סקון שָׁקַד כמרכו של עָקַד, לגון לסיכס וקציכס, ויתיצב נוס הזמוק כיקס שנו, והכוקר יבקר.

v. comp. tr., sec. *Isaaki*, sicut סָקַד (Lev. Rabba XXIX. מְסַאסָא מְסַקֵּד, stimulus pungens; jer. Dt. 8, 5. pro hebr. יִסַּר), סָקַד (נָקְדָה), punctum, arab. נַקְטָה; נָקַד, נַקְדָן, punctator, arab. נַקַּאט), *pungere*, infigere, assentiente *Hâji Gaon* (qui rabbinicum proverbium citat כַּלְבָּא בְּסַקְּדָא גַּדְיָא בְּסַרְכָא, canis stimulo s. baculo domandus, caper lorio), sec. *Qimchium:* vincire, alligare, sicut עָקַד; alii aliter. LXX. *γρηγορηθῆναι* (שׁקד). Vulg. *vigilavit jugum iniquitatum mearum in manu ejus.*

Nif-al: נָשְׁקַד *3 perf.*
Thr. 1, 14. נשקד על פשעי

שָׁקָה

פ״כ, ומוכנו לל״ק כמו שָׁתָה נתו, מלנוף עתיקי תו נקוף, ל״מ פָּתַח — פָּקָה, פָּתַר — פַּכַר נזפס כוזית. לוולס זס כיקוק, כי שרש זפס ידוע נקקר ונוול נזפתי מעכע ליסוד נפ״ע, כלפל כתיכ לקמן, ושרש שָׁקָה כפי הכ״ל לך הקטוי של שָׁתָה, לגון לקלוח ורעוב, לו שסוק כדמיון לל שָׁק לקמן, עכין כוול וכסיכס. פתכוכו שתיס ורווי [עריכקען], ובלשון ישמעלל הכוותק הלכן והסקה [וותָם-סענן], ונפ נעכיי לך נכנין הכוסף, והסיכוכי מַשְׁקֶה מזרת ועבד לזר יתן להשקות לקדוכיו, וג״כ מין שרכס. הכזכ״פ הפעולי נמוכן הזלל, מרווי ע״י מוק ומכת עכמות. נז״ע מוס שָׁתָן לו שָׁתָן כמו שָׁתָן [זוהס], והסופצע שָׁתָא נתרגוס, שְׁתֵי לגם נתרגוס, שָׁקוּי שתיס, והסופצעי שַׁתְיָה סס, וכז״ע מַשְׁקֶה דכר נעל שתיס, והרכוי מַשְׁקֵיָן, וות יזוע, וכן מככין הכוסף הַשְׁקָאָה. ולזר לתמוכת וכזשק [עמוס ז׳ ק] סוף מן שקע נכליעת סעי׳.

v. intr., irrigare, arab. שׁקי, sicut שָׁחָה, שָׁק, hinc bibere (neutiquam ex שָׁתָה ortum, variantibus, ut nonnullis visum est, literis, velut in פָּתַח — פָּקַח, פָּתַר — פַּכַר aethiop.). *Hi.*, adaquare, bibendum dare, potare; prt. מַשְׁקֶה, pincerna (Mundschenk, Truchsess). *Pu.* irrigari, vel = נִשְׁקַע, abjecto *Ghain*, ut saepe. *Ni.* irrigatum, inundatum esse. LXX. *Hi. ποτίζειν, πίνειν;* prt. *οἰνοχοῶν, οἰνοχόος, ἀρχι-, ἀρχή* (A. *ποτιστής*, qui etiam מַשְׁקֶה Gn. 15, 2. vertit *ποτίζων*); שַׁר הַמַּשְׁקִים, *οἰνοχόος, ἀρχι-;* inf. הַשְׁקוֹת, *πότος, ποτήριον; Pu. διαχέεσθαι* (S. *ἀρδόμενος*).

Hif-il: הִשְׁקָה
3 perf. f.: וְהִשְׁקָה
Gn. 2, 6. והשקה את־כל־פני
Num. 5, 24. והשקה את־האשה
Num. 5, 27. והשקה את־המים
Joel 4, 18. והשקה את־נחל

3 perf. f.: הִשְׁקָתָה *p.*
Gn. 24, 46. וגם הגמלים השקתה

2 *perf.*: וַהֲשְׁקִיתָ
Num. 20, 8. והשקית את־העדה
Dt. 11, 10. והשקית ברגלך
Jer. 35, 2. והשקית אותם יין
2 *perf.*: וְהִשְׁקִיתָהּ
Jer. 25, 15. והשקיתה אותו
2 *prf. c. suff.*: הִשְׁקִיתָנוּ
Ps. 60, 5. השקיתנו יין תרעלה
1 *perf.*: וְהִשְׁקִיתִי
Ez. 32, 6. והשקיתי ארץ צפחך
1 *prf. c. suff.*: וְהִשְׁקִיתִים
Jer. 9, 14. והשקיתים מי־ראש
1 *prf. c. suff.*: וְהִשְׁקִיתִים
Jer. 23, 15. והשקתים מי־ראש
3 *prf. pl.*: וְהִשְׁקוּ
Gn. 29, 3. והשקו את־הצאן
1 *prf. pl.*: וְהִשְׁקִינוּ
Gn. 29, 8. והשקינו הצאן
inf constr.: וַהֲשְׁקוֹת
Esth. 1, 7. והשקות בכלי זהב
inf. c. suff.: לַהֲשְׁקוֹת
Gn. 2, 10. להשקות את־הגן
Ex. 2, 16. להשקות צאן אביהן
Eccl. 2, 6. להשקות מהם יער
Jes. 43, 20. להשקות עמי בחירי
Ez. 17, 7. להשקות אותה מערגות
inf. c. suff.: לַהֲשְׁקֹתוֹ
Gn. 24, 19. ותכל להשקתו
impt. c. s.: הַשְׁקֵהוּ
Prv. 25, 21. ואם־צמא השקהו מים
impt. f. c. s.: הַשְׁקִינִי
Gn. 24, 43 ואמרתי אליה השקיני־נא
Gn. 24, 45. ואמר אליה השקיני נא
Jud. 4, 19. השקיני־נא מעט
impt. pl.: הַשְׁקוּ
Gn. 29, 7. השקו הצאן ולכו
part. masc.: מַשְׁקֶה
Gn. 13, 10. כי כלה משקה
Lev. 11, 34. משקה אשר ישתה
Neh. 1, 11. הייתי משקה למלך
Ps. 104, 13. משקה הרים מעליותיו
part. masc.: מַשְׁקֶה
Jes. 32, 6. ומשקה צמא יחסיר
part. masc.: מַשְׁקֶה
Gn. 40, 5. המשקה והאפה
part. constr.: מַשְׁקֵה
Gn. 40, 1. משקה מלך־מצרים
1 Reg. 10, 21. וכל כלי משקה המלך
2 Chr. 9, 20. כלי משקה המלך
Hab. 2, 15. הרי משקה רעהו
prt. constr.: מְמַשְׁקֵה
Ez. 45, 15. ממשקה ישראל
prt. c. suff.: מַשְׁקֵהוּ
Gn. 40, 13. אשר היית משקהו
Gn. 40, 21. שר המשקים על־משקהו
part. pl.: מַשְׁקִים
Gn. 40, 2. על שר המשקים
Gn. 40, 9. ויספר שר־המשקים
Gn. 40, 20. את־ראש שר המשקים
Gn. 40, 21. את־שר המשקים
Gn. 40, 23. ולא־זכר שר־המשקים
Gn. 41, 9. וידבר שר המשקים
p. pl. c. suff.: מַשְׁקָיו
1 Reg. 10, 5. ומלבשיהם ומשקיו
2 Chr. 9, 4. ומשקיו ומלבושיהם
1 *imperf.*: אַשְׁקֶה
Gn. 24, 14. 46. וגם־גמליך אשקה
1 *imperf.*: וְאַשְׁקֶה
Jer. 25, 17. ואשקה את־כל־הגוים
1 *impf. c. s.*: אַשְׁקֶנָּה
Jes. 27, 3. נצרה לרגעים אשקנה
2 *imperf.*: תַּשְׁקֶה
Job. 22, 7. לא־מים עיף תשקה
2 *impf. c. s.*: תַּשְׁקֵם
Ps. 36, 9. ונחל עדניך תשקם
2 *impf. c. s.*: וַתַּשְׁקֵמוֹ
Ps. 80, 6. ותשקמו בדמעות
3 *imperf.*: יַשְׁקֶה
Num. 5, 26. ישקה את־האשה
3 *imperf.*: וַיַּשְׁקְ
Gn. 29, 10. וישק את־צאן לבן
Ex. 2, 17. וישק את־צאנם
Ex. 2, 19. וישק את־הצאן
Ex. 32, 20. וישק את־בני ישראל
Ps. 78, 15. וישק כתהמות רבה
3 *impf. c. s.*: יַשְׁקֵנִי
2 Sam. 23, 15. מי ישקני מים
1 Chr. 11, 17. מי ישקני מים
3 *impf. c. s.*: וַיַּשְׁקֵנוּ
Jer. 8, 14. וישקנו מי־ראש
3 *impf. f.*: תַּשְׁקְ
Gn. 21, 19. ותשק את־הנער
2 *impf. f. c. s.*: וַתַּשְׁקֵהוּ
Gn. 24, 18. כדה על־ידה ותשקהו
Jud. 4, 19. ותשקהו ותכסהו
1 *impf. pl.*: נַשְׁקֶה
Gn. 19, 32. לכה נשקה את־אבינו
1 *impf. c. s.*: נַשְׁקֵנּוּ
Gn. 19, 34. נשקנו יין גם־הלילה
2 *impf. pl.*: וַתַּשְׁקוּ
Am. 2, 12. ותשקו את־הנזרים יין
3 *impf. pl.*: יַשְׁקוּ
Gn. 29, 2. ישקו העדרים
Ps. 104, 11. ישקו כל־חיתו שדי
Jer. 16, 7. ולא־ישקו אותם
3 *impf. pl. c. s.*: יַשְׁקוּנִי
Ps. 69, 22. ולצמאי ישקוני חמץ
3 *impf. pl. c. s.*: וַיַּשְׁקוּהוּ
1 Sam. 30, 11. ויאכל וישקהו מים
3 *impf. pl. c. s.*: וַיַּשְׁקוּם
2 Chr. 28, 15. ויאכלום וישקום
3 *impf. f. pl.*: וַתַּשְׁקֶיןָ
Gn. 19, 33. ותשקין את־אביהן יין
Gn. 19, 35. ותשקין גם בלילה ההוא
Pu-al: שָׁקָה
3 *imperf.*: יְשֻׁקֶה
Job. 21, 24. ומח עצמותיו ישקה

שְׁקוּ
ג״ו, וסוף תמור שְׁקוּי, וכנוי סכנוי שְׁקָנִי, וכלומו שתיס לי משקה [ערַבְּק].
n. m. (= שְׁקוּי, pl. c. s. שְׁקֵנִי), irrigatio, potus. LXX. πόμα.
pl. c. suff.: וְשִׁקְוֵי
Ps. 102, 10. ושקוי בבכי מסכתי

שִׁקּוּי
ג״ו, וסכנוי שִׁקּוּיִים, ומוכנו משקה וכוי, סכוותם וכעוב [ערַבְּק], או ג״כ מכוי עלמות.
n. m. (pl. שִׁקּוּיִים), irrigatio, potus. LXX. ἐπιμέλεια, καθήκειν. A. ποτισμός. S. πιότης. Th. καταβροχή.
pl. c. suff.: וְשִׁקּוּיַי
Prv. 3, 8. ושקוי לעצמותיך
pl. c. suff.: וְשִׁקּוּיֵי
Hos. 2, 7. שמני ושקויי

שְׁקֵת
v. s. r. שׁוּק *p.* 1120.

שָׁקַט
פ״כ, ומעתיד יִשְׁקֹט. ופתרונו כיון סָבַה לעיל, נמון שתיק ודמים, לעתן מקשב קשב, וכללו כשמר על תכוקם וכניסם על מקום [כוסנן, רַשְׁמַעַן], ומשמקקים משוו שֹׁקֶט, שֹׁכֶת נעכני, לכן כפי הכ״ל סיסוד שָׁ־קַ־טַ, ולמשכנו פתרון זל זכינם ומרגנם, כשבר תרשם נם׳ משיוק לעברים. סכוסף יונק, מכוכשק מכוסק וזלוס וזקע, לו משזקעת ריב ומלון, ומשזקע סכוק.
v. comp. intr. (impf. יִשְׁקֹט), concidere, arab. *sa-qata*, decumbere, quiescere, tranquillum, securum, pacatum esse (non cogn. cum סָבַת, arab. *sa-kata*, silere). *Hi.* tranquillitatem praestare, sedare; quietum se exhibere; inf. הַשְׁקֵט, quies. LXX. καταπαύεσθαι, κοπάζειν, ἀνιέναι; εἰρηνεύειν, πεποιθότα εἶναι, ἀσφάλεια; prt. f. שַׁקֶטֶת, εἰρήνη; *Hi.* ἀναπαύειν, ἡσυχάζειν, πραΰνειν, κατα-, ἡσυχίαν παρέχειν; ὑπερέρχειν.
3 *perf.*: וְשָׁקַט
Jer. 30, 10. 46, 27. ושקט ושאנן
3 *perf. f.*: שָׁקְטָה
Jos. 11, 23. 14, 15. והארץ שקטה
2 Chr. 13, 23. בימיו שקטה הארץ
2 Chr. 14, 5. כי־שקטה הארץ
Jes. 14, 7. שקטה כל הארץ
3 *perf. f.*: שָׁקָטָה *p.*
2 Reg. 11, 20. והעיר שקטה
2 Chr. 23, 21. והעיר שקטה
3 *perf. f.*: וְשָׁקָטָה *p.*
Ps. 76, 9. ארץ יראה ושקטה
1 *perf.*: שָׁקַטְתִּי
Job. 3, 26. לא שלותי ולא־שקטתי
1 *perf.*: וְשָׁקַטְתִּי
Ez. 16, 42. ושקטתי ולא אכעס
part. masc.: שֹׁקֵט *sg.*
Jud. 18, 7. שקט ובטח
Jud. 18, 27. על־עם שקט ובטח
part. masc.: וְשֹׁקֵט
Jer. 48, 11. ושקט הוא אל־שמריו
part. m. pl.: הַשֹּׁקְטִים
Ez. 38, 11. השקטים ישבי לבטח
part. fem.: וְשֹׁקֶטֶת *sg.*
1 Chr. 4, 40. ושקטת ושלוה
part. f. sg.: וְשֹׁקֶטֶת *p.*
Zach. 1, 11. ישבת ושקטת
1 *imperf.*: אֶשְׁקוֹט
Jes. 62, 1. ולמען ירושלם לא אשקוט
1 *imperf.*: וְאֶשְׁקוֹט
Job. 3, 13. עתה שכבתי ואשקוט
1 *imperf.*: אֶשְׁקְטָה
Jes. 18, 4. אשקוטה ואביטה
2 *imperf.*: תִּשְׁקֹט
Ps. 83, 2. ואל־תחשקט
2 *impf. f.*: תִּשְׁקְטִי *p.*
Jer. 47, 6. עד־אנה לא תשקטי
Jer. 47, 7. איך תשקטי
3 *imperf.*: יִשְׁקֹט
Ruth 3, 18. כי לא ישקט האיש
3 *impf. f.*: וַתִּשְׁקֹט
Jud. 3, 11. 30. 5, 31. 8, 28. ותשקט הארץ
2 Chr. 14, 4. ותשקט הממלכה לפניו
2 Chr. 20, 30 ותשקט מלכות יהושפט
Hif-il: הַשְׁקִיט
inf. constr.: הַשְׁקֵט
Jes. 32, 17. השקט ובטח עד־עולם
Jes. 57, 20. כי השקט לא יוכל
Jer. 49, 23. השקט לא יוכל
Ez. 16, 49. ושלות השקט

inf. constr.: בְּהַשְׁקֵט
Job. 37, 17. בהשקט ארץ מדרום
Jes. 30, 15. בהשקט ובבטחה
inf. constr.: לְהַשְׁקִיט
Ps. 94, 13. להשקיט לו מימי רע
impt. sg.: וְהַשְׁקֵט
Jes. 7, 4. השמר והשקט אל־תירא
3 *imperf.*: יַשְׁקֵט
Job. 34, 28. והוא ישקט ומי ירשיע
3 *imperf.*: יַשְׁקִיט
Prv. 15, 18. וארך אפים ישקיט ריב

שֶׁקֶט
ג״ו, ומוכנו מכוסק וזלוס ודומים [כוסע] ומכנוע. כג״ע מוס משכת שְׁקִיטָה, הָשְׁקֵט, הַשְׁקֵטָה, שְׁקוּט וכדומס.
n. m., quies, otium, cf. nn. actionis neoh. שְׁקוּט, שְׁקִיטָה, הָשְׁקֵט, הַשְׁקֵטָה. LXX. ἡσυχία.
וָשֶׁקֶט
1 Chr. 22, 9. ושקט אתן על־ישראל

שָׁקַל
פ״כ, ומעתיד יִשְׁקֹל, ונסק כוסק נסמך אֶשְׁקְלָה, כלנו סיסס סתמוכ סרשיס אֶשְׁקֹל. ספתרון קלקול וכדכוד ונפנוף סנס וסנס, נליעס וקליעס ודפיקס [נעוועגע ויין, זיעטענן], ומזס קל״כ סליסס [וועגענן], לומר קלייס דבר על מלון וסלוסו, לרשות משקלו ע״י כדכודו סנס וסנס, וכן יסוד השקילס נשפס כדומס לל קל לעיל, שנמצס ג״כ קנל קלל״ב, וקנל חל וקנל בל״ב, וסקקר ומזווי סנס כנר סנעתי לך תסס ספעלים סלנס. ומזר למשנ שלכדוד וסלישס עס שויכס ופלישס ושקילס ע״י תסס סלא, שנרזו ג״כ נתמלותו נפנוף וכדכוד ונעכוע. וסרשיס לשקור שרזו שתמכו סנס סמוכן זל כעכוע וכנילס קנל תקל בשקלי, וכן מוכן זל כעילס וכזיסס ודליס ולקיסס קנל שָׁקַל. וכנין ג״כ מקויכס וסלישס לפלוני נשמוע יסס שלו ושעליו [נוקוועגענן], ולפעמיס נקשור עס על י״ד. סכפעל ספעולי כדרכו, וכנ״ע ג״כ סכנד וסכוסף.
v. comp. tr. (impf. יִשְׁקֹל, c. He paragogico אֶשְׁקְלָה quasi ab אֶשְׁקַל), pendulum esse, vacillare, ultro citroque moveri, conquassatum esse, hinc pendere, ponderare, pensare trutina, in trutina suspendere pondusque examinare, hinc expendere, appendere (seqq. בְּ, עַל, עַל־יָדַי), rad. שׁ־קַ־לְ, cogn. קָלַל״ע, גָּלַל״ע, syn. סָלָא (quod verbum significationes vacillandi et pendendi consociatas continet), arab. *śa-qal* et *tha-qal*, sicut aram. שׁ־קַ־לְ et תְּ־קַ־לְ, discretis significationibus. *Ni*, appendi, appensum esse. Neoh. vi translata animo perpendendi s. perponderandi (שְׁקוּל הַדַּעַת). LXX. τίειν, ἀπο-; ἱστάναι, παρ-; διαγράφειν, συμβουλεύειν, τιμᾶν.
3 *perf.*: וָשָׁקַל
2 Sam. 14, 26. ושקל את־שער ראשו
Jes. 40, 12. ושקל בפלס הרים
part. masc.: שֹׁקֵל *sg.*
2 Sam. 18, 12. ולא אנכי שקל
Jes. 33, 18. איה שקל
inf. abs.: שָׁקוֹל
Job. 6, 2. לו שקל ישקל כעשי

inf. constr.: לְשָׁקוֹל
Esth. 4, 7. לשקול על־גנזי המלך
1 imperf.: אֶשְׁקוֹל
Esth. 3, 9. אשקול על־ידי עשי
1 imperf.: וָאֶשְׁקוֹל
Jer. 32, 10. ואשקל הכסף
1 imperf.: וָאֶשְׁקְלָה *Q'ri.*
Esr. 8, 25. ואשקלה להם
1 imperf.: וָאֶשְׁקְלָה
Esr. 8, 26. ואשקלה על־ידם
1 imperf.: וָאֶשְׁקְלֵהוּ
Jer. 32, 9. ואשקלה־לו את־הכסף
2 imperf.: תִּשְׁקוֹל
1 Reg. 20, 39. ככר־כסף תשקול
3 imperf.: יִשְׁקֹל
Ex. 22, 16. כסף ישקל כמהר
3 imperf.: וַיִּשְׁקֹל
Gn. 23, 16. וישקל אברהם לעפרן
3 imperf.: יִשְׁקְלֵנִי
Job. 31, 6. ישקלני במאזני־צדק
2 impf. pl.: תִּשְׁקְלוּ
Jes. 55, 2. למה תשקלו־כסף
2 impf. pl.: תַּשְׁקְלוּ
Esr. 8, 29. ושמרו עד־תשקלו
3 impf. pl.: יִשְׁקְלוּ *p.*
Jes. 46, 6. וכסף בקנה ישקלו
3 impf. pl.: וַיִּשְׁקְלוּ
Zach. 11, 12. וישקלו את־שכרי
Nif-al: נִשְׁקַל *3 perf.*
Esr. 8, 33. נשקל הכסף
3 perf.: יִשָּׁקֵל
Job. 6, 2. לו שקל ישקל כעשי
Job. 28, 15. ולא ישקל כסף מחירה

שֶׁקֶל

ז״ו וסרכוי שְׁקָלִים. מוכנו כעל פס ומשקל פסס [נעוויכט], ומוס קפ״כ משקל מיוקד מכ׳ גרס, שבגרך לשקול סכסף וסוסב, ומבדילו נכתבי קדש בין משקל סקדש ובין משקל המלך, ובגמרא שקל קדש משקל קול, וסקדש כפול סיס. ודומס לו תָּקֵל נאלמי, ומילועס תַּקְלָא, ובימי משמונאים סיס משקל מעבע מיוקד, ומיס בשוס ל׳אלכסנדרוס [עי׳ קדמוניות של יוסטוס ג׳ ק׳ ס׳ ג׳]. ומשבתי מלפניס, שמשס של שֶׁקֶל רקאי, וכו ״ל הסופיי, ע״ל חַרְמֵל כשפס כנעכית, שבמקף ג״כ לקל קבן סיכף, ומוף כנוי לעשב מר [רויעב], לקן קוכתי מוס קפ״כ מכמס עשיס.

n. m. (pl. שְׁקָלִים), pondus, deinde, ut in nominibus modorum monetarumque fieri solet, pondus definitum (Pfund), secundum quod gravitas rerum ponderabilium definiebatur, siclus, viginti Geras comprehendens, vel profanus (שֶׁקֶל הַמֶּלֶךְ), vel sanctus (שֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ), a v. שָׁקַל, pondus aequato examine definire, aram. תְּקַל (def. תְּקָלָא). Jos. Ant. III, 9. ὁ δὲ σίκλος νόμισμα ἑβραίων ὧν ἀττικὰς δέχεται δραχμὰς τέσσαρας. Hesychius: σίκλος· τετράδραχμον ἀττικόν. LXX. σίκλος, δίδραχμον, στάθμιον, σταθμός.

Gn. 23, 15. ארבע מאת שקל־כסף
Ex. 38, 24. ושלשים שקל
Ex. 38, 25. ושבעים שקל
Lev. 27, 3. חמשים שקל כסף
Lev. 27, 16. בחמשים שקל כסף
Nu. 7, 13. שבעים שקל בשקל הקדש
19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61
67. 73. 79.
1 Sam. 9, 8. רבע שקל כסף
Ez. 4, 10. שקל ליום
Ez. 45, 12. עשרה וחמשה שקל
Am. 8, 5. ולהגדיל שקל
p. שָׁקֶל
Ex. 38, 29. וארבע־מאות שקל
Lev. 27, 4. שלשים שקל
Lev. 27, 7. חמשה עשר שקל
Num. 31, 52. וחמשים שקל
הַשָּׁקֶל
Ex. 30, 13 (bis). מחצית השקל
Ex. 30, 13. עשרים גרה השקל
Ex. 30, 15. ממחצית השקל לתת
Ex. 39, 26. מחצית השקל
Neh. 10, 33. שלישית השקל
p. הַשָּׁקֶל
Lev. 27, 25. עשרים גרה יהיה השקל
Num. 3, 47. תקח עשרים גרה השקל
וְהַשָּׁקֶל
Ex. 45, 12. והשקל עשרים גרה
בְּשֶׁקֶל
Ex. 30, 13. בשקל הקדש
Ex. 30, 24. בשקל הקדש
Ex. 38, 24. בשקל הקדש
Ex 38, 25 ושבעים שקל בשקל הקדש
Ex. 38, 26 בשקל הקדש
Lev. 5, 15. בשקל־הקדש לאשם
Lev. 27, 3. בשקל הקדש
Lev. 27, 25. יהיה בשקל הקדש
Num. 3, 47. לגלגלת בשקל הקדש
Num. 3, 50. ואלת בשקל הקדש
Nu. 7, 13. שבעים שקל בשקל הקדש
19. 25. 31. 37. 43. 49. 55. 61.
67. 73. 79.
Num. 7, 85. 86. בשקל הקדש
Num. 18, 16. בשקל הקדש
2 Reg. 7, 1. סאה־סלת בשקל
2 Reg. 7, 1. וסאתים שערים בשקל
2 Reg. 7, 16. ויהי סאה־סלת בשקל
2 Reg. 7, 16. וסאתים שערים בשקל
2 Reg. 7, 18. סאתים שערים בשקל
2 Reg. 7, 18. וסאה־סלת בשקל
pl.: שְׁקָלִים
Ex. 21, 32. שלשים שקלים
Lev. 5, 15. בערכך כסף־שקלים
Lev. 27, 5. הזכר עשרים שקלים
Lev. 27, 5. ולנקבה עשרת שקלים
Lev. 27, 6. חמשה שקלים
Lev. 27, 6. שלשת שקלים
Lev. 27, 7. עשרה שקלים
Num. 3, 47. חמשת שקלים לגלגלת
חמשת שקלים בשקל
Num. 18, 16. הקדש
Jos. 7, 21. ומאתים שקלים כסף
Jos. 7, 21. חמשים שקלים משקלו
1 Sam. 17, 5. אלפים שקלים נחשת
1 S. 17, 7. ששׁ־מאות שקלים ברזל
2 Sam. 14, 26. מאתים שקלים
2 S. 24, 24. בכסף שקלים חמשים
2 Reg. 15, 20. חמשים שקלים כסף
Neh. 5, 15. כסף־שקלים ארבעים
Jer. 32, 9. שבעה שקלים
Ez. 45, 12. עשרים שקלים
Ez. 45, 12. חמשה ועשרים שקלים
pl.: לְשָׁקָלִים
2 Chr. 3, 9. לשקלים חמשים זהב
pl. constr.: שִׁקְלֵי
1 Chr. 21, 25. שקלי זהב

מִשְׁקָל

ז״ו, ומשון לו כשם מעולה, לומר מזקילה ומשויכה [ווֶגונג, דַאי-], לו כמו שֶׁקֶל נתמלותו, שענינו לבן משקולת [נעוויכט]. ובז״ע גם שֶׁקֶל גם מִשְׁקָל למסמכת מתמונה נתכמת תקוב מלבון ומדקדוק [שפּאַסאַם, ווֶרע-], וכנים מהקדמונים מזמינו

רמז״ו, וכמו כן מזקל, ומוכנו מזון לזקילה [ווֶגונג]. כתכנוס מזקלת מזלמה, ומתמנות שְׁקָלִים [ומהו שְׁקָ] וכן כיוכי [ῆ-σνκ] וכן כרומי, וג״כ כתכונת ק׳ [*sic.*], ומוס תכוף עד נככי הלבון. כמזכת בְּנוֹת שְׁקָמָה, תקבת מחוככת נעמון [ריש מסכת דמק׳].

n. f. (pl. שְׁקָמִים, sicut בֵּיצִים, רוֹנִים, בְּנָה a singg. בֵּיצָה, רוֹנָה, semel שְׁקָמוֹת, a m. שֶׁקֶם, συκ-ῆ), sycomorus, neohebr. בְּנוֹת שְׁקָמָה, ficus insitae castaneis, cf. גֶּפֶן, quod n. et ipsum primitivum est, φῦκ-ος, *fic-us*. LXX. συκάμινος (ον).

pl.: שְׁקָמִים
Am. 7, 14. ובולס שקמים
Jes. 9, 9. שקמים נגדעו
pl.: וְהַשִּׁקְמִים
1 Chr. 27, 28. ועל־הזיתים והשקמים
pl.: בַּשִּׁקְמִים
1 Reg. 10, 27. כשקמים אשר־בשפלה
2 Chr. 1, 15. כשקמים אשר־בשפלה
2 pl. c. suff.: וְשִׁקְמוֹתָם
Ps. 78, 47. ושקמותם בחנמל

מִשְׁקֶלֶת

ז״כ, גויר משקל, ומוכנו מזון לזקילה [ווֶגונג]. כתכנוס מזקלת מזלמה.
n. f. (a m. שְׁקֶל), libra, perpendiculum (Setzwage). LXX. σταθμός.

לְמִשְׁקֶלֶת *p.*
Jes. 28, 17. וצדקה למשקלת

מִשְׁקֹלֶת

ז״כ, גויר משקול, ומוכנו כמו משקלת, כלי הפכח, כתכנוס מִתְקֹלֶת מזלמו, וכז״ע חוּשׁ הַמִּשְׁקֹלֶת ידוע, וזמו כמו קו המזקל, וכן שם כף המזקלת, תקבת המזקולת.
n. f. (a m. שְׁקֹל), perpendiculum, targ. מַתְקְלֶת, neoh. חוּשׁ הַמִּשְׁקֹלֶת, filum perpendiculi. LXX. στάθμιον.
2 Rg. 21, 13. ואת־משקלת בית אחאב

שָׁקַם

פעל ל״ע, ומניכו המדקדקים לנקוד הזה שְׁקֹמֶה הסנף, ומסס קמנו והזו קוקו לפעל ז קס נעבי, שעניכו היות קולס ולל מפני שרש פריו לקטנותכף. ולל״ק הזרע שָׁקַם כמו שָׁקַף נקלוף ידוע, ולנוכו היות כלק, והנוקר יבקר.
v. inus., quocum nonnulli arab. *s'aqima* (male habere, aegrotare) comparavere, propter fructus κακοστομάχους; alii שָׁקַם i. q. שָׁקַף (firmum, densum esse) arbitrantur.

שִׁקְמָה

ז״כ, ומרכוי כמלנוע וכך שִׁקְמִים, וכן כִּפָּה, בִּיצָה, יוֹנָה כמלנוע וכך, ומתמ ג״כ שִׁקְמוֹת פ״ק, וכרוס זתמנות כל קלס שִׁקְמִים הוכרי, לזכר בו הסופיי ידוע. לנוכו מין תקנה של כבוים או של תוכים [מויל־בעער־פייגענבוים], שעליו דומים לעלה תוכים ופרוחיו לפרות של תקנים, והפס הוס הענבי נקרך גם בשפס יוכית וכומית וביוכלי קלניסס כידוע, והפס הוס הענבי נקרך גם [וושו שְׁקֵם] וכן כיוכי [ῆ-σνκ] וכן כרומי, וג״כ בתכונת ק׳ [*sic.*], ומוס תכוף עד נככי הלבון. כמזכת בְּנוֹת שְׁקָמָה, תקבת מחוככת נעמון [ריש מסכת דמק׳].
n. f. (pl. שְׁקָמִים, sicut בֵּיצִים, רוֹנִים, בְּנָה a singg. בֵּיצָה, רוֹנָה, semel שְׁקָמוֹת, a m. שֶׁקֶם, συκ-ῆ), sycomorus, neohebr. בְּנוֹת שְׁקָמָה, ficus insitae castaneis, cf. גֶּפֶן, quod n. et ipsum primitivum est, φῦκ-ος, *fic-us*. LXX. συκάμινος (ον).

pl.: שְׁקָמִים
Am. 7, 14. ובולס שקמים
Jes. 9, 9. שקמים נגדעו
pl.: וְהַשִּׁקְמִים
1 Chr. 27, 28. ועל־הזיתים והשקמים
pl.: בַּשִּׁקְמִים
1 Reg. 10, 27. כשקמים אשר־בשפלה
2 Chr. 1, 15. כשקמים אשר־בשפלה
2 pl. c. suff.: וְשִׁקְמוֹתָם
Ps. 78, 47. ושקמותם בחנמל

שָׁקַע

פ״כ, ומוכנו טביעה וכסתפקות [זינקען], ל״ע מכסתפקות זדה, ונסתפקות לכך, כן ע״י טביעה כיס לו נקב. מכפעל כפעולי, והכוסף הזקעה, יוכל וקוק. וקבר לקוק זכרו דע קוכל כעיס שקועה שְׁקֵ״ע, ודומס לו מזכה נפשה נועלית [goth. *sigg-van*], ונפשתי נרמכיל, נקבר שהכון שם כידוע בלתי שרש [sinken], כי תמונת בלי נון

[*sig-en*], כידוע נמדכא מלין, וכן מדכא נזקפי שפתי ערכא, כתאב תיקף נפ' קצר יעדתי לנזכרי לפ"ק.

v. intr., desidere, demergi (sinken), vel in aquas (inundari) vel in ignem (comburi). *Ni.*, immersum, demersum esse, deglutito *Ain*, Am. 8, 8. *Hi.* facere ut aquae desideant, demergere. LXX. *καταβαίνειν, καταλύειν, κοπάζειν; Hi. ἡσυχάζειν, περιτιθέναι.*

3 perf. f.: וַתִּשְׁקַעְנָה
Am. 9, 5. ושקעה כיאר מצרים
3 impf. f.: תִּשְׁקַע
Jer. 51, 64. ככה תשקע בבל
3 perf. f.: וַתִּשְׁקַע
Num. 11, 2. ותשקע האש
Nif-al: נִשְׁקַע
3 perf. f.: וְנִשְׁקְעָה *Q're.*
Am. 8, 8. ונשקה כאר מצרים
3 perf. f.: וְנִשְׁקָה *K'tib.*
Am. 8, 8. ונשקה כאר מצרים
Hif-il: הִשְׁקִיעַ
1 imperf.: אַשְׁקִיעַ
Ez. 32, 14. אשקיע מימיהם
2 imperf.: תַּשְׁקִיעַ
Job. 40, 25. ובחבל תשקיע לשונו

מִשְׁקָע

ע"ו, ומוכנו לדעת מ"ק ק' מים מלולים, שנקע הטיע בהן, ולפ כעכרו כרגלים, לו כפי הכ"ל מקום שיתקנם המים למקום ולמעמד, כי גם זה יסוד של שקיעה ישיגת קציעות נמקום מיוקד, כתאב אשתקע נתחתי יוכיח. לכן ג"כ שם מצנון לכנים. כנ"ע שָׁקֵעַ מכיתת הטמ, ד"מ שָׁקְעָה עָלָיו חַמָּה ע"ו ק', חִשְׁקִיעַ הק' ב"ח חַמָּה, הַשְׁקָעָתִי לָהּ גַּלְגַּל חַמָּה, וכן מעלוס לכך נלי סתפרשותו, ד"מ נִשְׁתַּקַּע הַבֶּבֶר, וכן מקניעת מקום לדיכה, ד"מ רָבַד לְהִשְׁתַּקַּע שָׁם, ונפתרוכות מלה זמות כנים.

n. m., seq. מַיִם, aqua, cujus crassamentum subsedit aut quae proinde limpida facta est (aram. אִשְׁתְּקַע, submergi, in profundo subsidere). Neoh. שְׁקַע de sole occidente (מֵעֲלֵי שִׁמְשָׁא = שְׁקִיעַת חַמָּה), *Nitpa.*, suppressum, occultatum esse (vertuscht werden). LXX. *τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ.*

constr.: וּמִשְׁקַע
Ez. 34, 18. ומשקע־מים תשתו

שְׁקַעְרוּרִי

v. s. r. קָעַר *p.* 1001.

שָׁקַף

פ"נ, ול"ע כ"פ נכנין הכוסף. מוכנו נפיח וזניקה נדבר והכעה [זויען], ודומה לו כזכר כתכוון הפעל נזפה יוכיח [*skép-tomai*], וכזפה רומיח נסרוס [*spic-io, spec-io, spect.*], וכמלח ג"כ נזקפי שפתי מערכ, והפעל שָׁזַח לעיל מזלמו, נקלוף ידוע. ומזה נכנין הכוסף זניקה נדבר וזיעת עין עליו, לו רקיח והכעה, ונפרע מאקום נגוה למקום כמוך, מסר לנקעה. והכפעל כמו נרקח והרקות והגלות [ויכטנאך ויין], ונמוכן זה אַשְׁקָה המוקדי נערבי [אַשְׁקָה], לפסמכת הכנעה והכזקה, ד"מ מצוקר לרוך. ומפעל זה לך סגור שָׁקֹף, לצר רכוי שלו שְׁקָפִים, והכנוזות המקרות לנרכ הנלי. כנ"ע מענין הכנעה הנה הַשְׁקָפָה.

v. tr., σκέπ-τεσθαι, *spec*-tare, con-*spic*-ere, cogn. שָׁזַח, verbum, ut vides, vel concretione sua sanscrito-semiticum. *Hi.* prospectare, promicare, spec. de loco editiori despicere. *Ni.*, visibilem esse, e longinquo conspici, promicare, arab. *asqaf* (protensus, exporrectus). LXX. *διακύπτειν, ἐκ-, κατα-, παρα-; Hi. ἐπιβλέπειν, κατα-, κατιδεῖν; Ni.* A. *ἐκκύπτειν;* S. *ὑπερκείμενος;* Th. *ἐπιβλέπων.*

Hif-il: הִשְׁקִיף *3 perf.*
Ps. 14, 2. ר"י משמים השקיף
Ps. 53, 3. אלהים משמים השקיף
Ps. 102, 20. השקיף ממרום קדשו
impf. sg.: הַשְׁקֵף
Dt. 26, 15. השקיפה ממעון
3 imperf.: יַשְׁקִיף
Thr. 3, 50. ישקיף ויראה ר"י
3 impf. ap.: וַיַּשְׁקֵף
Gn. 19, 28. וישקף על־פני סדם
Gn. 26, 8. וישקף אבימלך
Ex. 14, 24. וישקף ר"י אל־מחנה
2 Sam. 24, 20. וישקף ארונה ויראה
2 impf. f.: וַתַּשְׁקֵף
2 Reg. 9, 30. ותשקף בעד החלון
3 impf. pl.: וַיַּשְׁקִיפוּ
2 Reg. 9, 32. וישקיפו אליו שנים
3 impf. pl.: וַיַּשְׁקִפוּ
Gn. 18, 16. וישקפו על־פני סדם
Nif-al: נִשְׁקַף
3 perf.: נִשְׁקַף *p.*
Ps. 85, 12. וצדק משמים נשקף
3 perf. f.: נִשְׁקְפָה
Jud. 5, 28. נשקפה ותיבב
2 Sam. 6, 16. נשקפה בעד החלון
1 Chr. 15, 29. נשקפה בעד החלון
Jer. 6, 1. רעה נשקפה מצפון
3 perf. f.: וְנִשְׁקָפָה *p.*
Num. 21, 20. ונשקפה על־פני
1 perf.: נִשְׁקַפְתִּי *p.*
Prv. 7, 6. בעד אשנבי נשקפתי
part. masc.: הַנִּשְׁקָף *sg.*
Num.23,28. הנשקף על־פני הישימן
1 S. 13, 18. הנשקף על־גי הצבעים
part. f.: הַנִּשְׁקָפָה *sg.*
Cant. 6, 10. הנשקפה כמו־שחר

שָׁקֻף

ת"ו, וכרכוי שְׁקֻפִים, ומוכנו תוקר לקלון, זיוכל מציע להסקיף מתוכו, ד"מ קלוכי זקופים לעומים, ווכו לדעת נעל הפרקון. שהיו הקלוכות לעומים וסתומים נתקיכות על מיכי וכוכיה, זיוכל מציע להסקיף מתוכם. ולדעת כנ"פ זלפ היו פתוקים נכווקה כ"ף נמלוס [י"ב ג' כ"ב], ולכנ"פ הככון לדעתי. ודע זיש עוד שם שָׁקוּף, שדומה לוס נרכוי, וזהו מן זקף נמוכן זכי.

adj. m. (pl. שְׁקֻפִים), epith. fenestrarum angustarum non late patentium, e quibus prospici, sed in quas non inspici potest, sec. traditionem: פְּתִיחִין מִבָּפְנִין וּסְתִימִין מִבַּבָּר. *Parchon* fenestras vitro pellucido occlusas s. specularia intelligit. LXX. *θυρίδας παρακυπτομένας κρυπτάς.* A. *ἀποβλέπται, ἀποβλέπουσαι.* S. *ἔκθεται, παρακύψεις.*

adj. m. pl.: שְׁקֻפִים
1 Reg. 6, 4. חלוני שקפים אטמים

שָׁקַק

פ"כ ול"ע, ומוכנו כסוי ועלילה [דעקקנן], וכן שַׁקַּפְתָּ כלזון ישמעאלי, ומזה קכוי ועלילת כית [נאָלקנן], וכי לעלל ג"כ סלוך זה נפתכוכו, וכזכר כמכון ג"כ נזפתי מערכ, ד"מ נזפה יוכיח [*skép-ω*] וכדומה, וכן סָקַק נקרמי, לצר מתכו סְקוּפָא הסה, נמוכן של שָׁקַק, וגם מוכן של נקוב קוקב וסנה נקרמי מוס, ע"כ הזלה, כלזר נזכר סיוכי.

v. tr. inus., tegere, contignare, gr. *σκεπ-ᾶν* (*σκέπη, σκέπας*), arab. *saqafa*, aram. סְקַק (סְקוּפָא, trabs, limen).

שֶׁקֶק

ע"ו, ומוכנו לדעת מ"פרנ"ס תקרס וגג [נעכלק, דלַכוכן], מזכר שמלכו, ומתקרס זתקרס לפי הענין מתכוון ג"כ לוס, וק"כ כמו סְקוּפָא נקרמי, לו נלוף תזמוזית אִסְקוּפָא, וכלון מדכור רַבָּעִים שֶׁקֶק, סלנון מקופוס ותקכוס וגגוס היו מכוכעות, ולפ עגולות ככפס ופגולס [פיסרע דלַכוכן ווצר פ"יערגעקע]. ודוק.

n. m., contignatio (Ueberdachung), gr. *σκέπ-ασις, σκέπ-ασμα*, aram. אִסְקוּפָא, סְקוּפָא. Targum. מְרַבְּעִין נַחֲתָן כְּלִנְטָא. LXX. *τετρώγωνοι μεμελαθρωμένοι.*

שֶׁקֶק *p.*
1 Reg. 7, 5. והמזוזות רבעים שקף שְׁקוּפוֹת

ע"ו, ונמנף לף נככוי שְׁקָפִים, ומוכנו כמו שֶׁקֶף, נלי ספרנ הפתיון, וכן פרנו סתקרנס.

n. m. (pl. שֶׁקֶף), sicut שֶׁקֶף, trabes superimpositae ad tegendum. LXX. *μέλαθρον.*

pl.: וּשְׁקָפִים
1 Reg. 7, 4. ושקפים שלשה טורים

מַשְׁקוֹף

ע"ו, ומוכנו סתקרס והגג שמעל הפתח [אָנערצוועלנע, -נעגאָלק], וסתקרנס תרגמו שְׁקוּפָא מן אֶקֶף, ונמנף שְׁקוֹף וסרכוי שְׁקוֹפוֹת [מלות פ"נ] מזלמו, וגם הסה הוס כמו הקודמים כגזר מן זקף נמוכן עלילה וקרוי, ולפ כלעת לנכן-עולם וכנים מסקדמונים, שעכשו הכנולד נכוולד, הלכוי נכפתח, ולפ כלעת יפתח, שהניע עכין קציעה למוכנכם.

n. m., superliminare, non quasi prospectui patens (uti veteres, commixtis vv. *σκέπ-τεσθαι* et *σκεπ-ᾶν*, tetro errore finxere), sed utpote suis trabibus januam obtegens, targ. שְׁקוּפָא, gem. שָׁקוֹף (pl. שְׁקוֹפוֹת). LXX. *φλιά.* A. *ὑπέρθυρον.*

הַמַּשְׁקוֹף
Ex. 12, 7. ועל המשקוף
Ex. 12, 22. והגעתם אל־המשקוף
Ex. 12, 23. על־המשקוף ועל שתי

שָׁקַץ

פ"ג, ופתרוכו קילס וקיעה כתילס וגעילה כדבר ותעוב [עקעל עמפּסיכלען], והקכן שֶׁקֶץ, שנמלח נקוטנו לעיל תחת קץ, קט. סכנכ שִׁקֵּץ יוכח, ומוכנו קעוב וכקול כדבר מלד ושמיאה, וכן שִׁקֵּץ נקרמי.

v. comp. intr., fastidire, detestari, abominari, simpl. קץ, קט. *Pi.* ut impurum foedumque valde abominari, nauseare, vel, seq. נַפְשׁוֹ,

semet ipsum inquinare. LXX. *βδελύσσεσθαι, προσοχθίζειν;* inf. *προσόχθισμα.*

Pi-el: שִׁקֵּץ *3 perf.*
Ps. 22, 25. לא־בזה ולא שקץ
inf. absol.: שַׁקֵּץ
Dt. 7, 26. שקץ תשקצנו
2 impf. c. s.: תְּשַׁקְּצֶנּוּ
Dt. 7, 26. שקץ תשקצנו
2 impf. pl.: תְּשַׁקְּצוּ
Lev. 11, 13. ואת־אלה תשקצו
Lv.11,43. אל־תשקצו את־נפשתיכם
Lv.20,25 ולא־תשקצו את־נפשתיכם
3 impf. pl.: יְשַׁקְּצוּ *p.*
Lev. 11, 11. ואת־נבלתם תשקצו

שֶׁקֶץ

ע"ו, ומוכנו תועכה ולכר הטומד לזקון וכקול וגעול [גרייל, לַכזי"ק], וכן שֶׁקֶץ נקרמי, וכן סס הזמות מִשְׁקָץ, מַשְׁקִיץ כמוכן וס.

n. m., abominatio, abominabile quid, neoh. שִׁקּוּץ (sicut כִּזָּוב, כִּשָּׁוף pro כָּזָב, כָּשָׁף). LXX. *βδέλυγμα.*
Lev. 7, 21. או בכל־שקץ טמא
Lev. 11, 10. שקץ הם לכם
Lev. 11, 12. 20. 23. שקץ הוא לכם
Lev. 11, 13. לא יאכלו שקץ הם
Lev. 11, 41. שקץ הוא לא יאכל
Ez. 8, 10. ובהמה שקץ

וְשֶׁקֶץ

Lev. 11, 11. ושקץ יהיו לכם

וְהַשֶּׁקֶץ

Jes. 66, 17. והשקץ והעכבר

שִׁקּוּץ

ע"ו, ומוכנו כמו שֶׁקֶץ, לומר תועכה ומגולל, ונלמד כן מלכוז מעוכף ומווסס ומגולל ומלוכלך, כן מלכלי לסכוכות, וכהזלה על לילים וגלולים.

n. m., abominatio, res abominandae, quas tangere, edere, colere nefas est, spec. de *εἰδωλοθύτοις* ipsisque idolis. LXX. *βδελυγμός, βδέλυγμα, μίασμα, προσόχθισμα, εἴδωλον.* A. Ez. 20, 7. *ἀποκύμματα* (a v. שָׁקַץ, rad. קָצַץ). S. *τὰ σίκχη.*

שִׁקּוּץ

1Rg.11,5. ואחרי מלכם שקץ עמנים
1 Reg. 11, 7. לכמוש שקץ מואב
1 Reg. 11, 7. ולמלך שקץ בני עמון
2Reg.23,13. לעשתרת שקץ צידנים
2 Reg. 23, 13. ולכמוש שקץ מואב
Dan. 12, 11. ולתת שקוץ שמם

הַשִּׁקּוּץ

Dan. 11, 31. ונתנו השקוץ משמם
pl.: שִׁקּוּצִים
Dan.9,27. ועל כנף שקוצים משמם
Hos. 9, 10. ויהיו שקוצים כאהבם
Nah. 3, 6. והשלכתי עליך שקצים
pl.: הַשִּׁקּוּצִים
2Rg.23,24 הגללים ואת כל־השקצים
2 Chr. 15, 8. ויעבר השקוצים
pl. constr.: שִׁקּוּצֵי
Ez.20,7. איש שקוצי עיניו השליכו
Ez.20,8. שקוצי עיניהם לא השליכו
pl. c. suff.: שִׁקּוּצֶיךָ
Jer. 4, 1. ואם־תסיר שקוציך
pl. c. suff.: שִׁקּוּצֶיהָ
Ez. 5, 11. טמאת בכל־שקוציך
pl. c. suff.: שִׁקּוּצֶיהָ *p.*
Jer. 13, 27. ראיתי שקוציך
pl. c. suff.: וְשִׁקֻּצָיו
Zach. 9, 7. ושקציו מבין שניו

pl. c. suff.: שִׁקּוּצֶיהָ
Ez. 11, 18. והסירו את־כל־שקוציה

pl. c. suff.: שִׁקּוּצֵיהֶם
Dt. 29, 16. ותראו את־שקוציהם
Jer. 7, 30. שמו שקוציהם בבית
Jer. 16, 18. בנבלת שקוציהם
Jer. 32, 34. וישימו שקוציהם
Ez. 7, 20. שקוציהם עשו בו
Ez. 11, 21. שקוציהם ותועבותיהם
Ez. 20, 30. ואחרי שקוציהם

pl. c. suff.: וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם
Jes. 66, 3. ובשקוציהם נפשם חפצה
ובשקוציהם ובכל
Ez. 37, 23. פשעיהם

שָׁקַק

לומר שׁק, וסעיף שָׁקַק. ומוכן לדעת סמקדקים וקיקס, כדמיון לפעל seig-en, *σακκίζ-ω* [כוס כצפי מעכ׳ *σακκ-*]. ולי נכון שיסודו שׁק כמו סקוע זק כצ״ע, כמוכן סדוק ועשוף [עי׳ תקע זקק], וסכיסי סָקָקָה כצפה כוזית, שעניכו חָרָך ומצכ ומצכה [גיעעכ], וס״כ תמונת כמס כנץ, מענין לקוע.

v. inus., sicut זָק (q. v.), colligare, texere, unde aeth. ሰቀቀ, clathri, sec. alios *sacc-are*, *σακκ-ίζειν*, quae significatio quamvis in v. זָק stabilita sit, huc tamen pertinere non videtur.

שָׁק

ג״ו, וסרכוי שַׁקִּים, ופתרוכו כתמונתו כגד מקוכג, ד״מ כגד עשוי מכוכס של עויס, אצל כו ילבשו סרועים [עי׳ כז״י שצת ס״ד; תוכת כסכיס פרק ק׳ סלכס ד׳], וכאצס כוזית שָׁק הוא מין כגד שעכ, אצל ילבשו עולי עיל סקדש לפני סכוכסים. וכן בעבדי ככוי לשין עשוף ומלבוש לתלבש כשעכ וחבל, ולפעמים מתלבוש כניסים, שהוא לדרך שעכ, וזך לפעמים כמו תמקק עשוים מצמר עכ, או כחרגת מעיסים לפרסים, ודמיון סאס סכה ידוע ג״כ כצפי מעכ׳. בלשכי סָק, שָׁק מצלמו, ומשכו שם סָקִּי סתוקיי, לסשמיכת לים עושה שקים [וַתַּקְפַּעַרְפַּעַרְטִינְעַכ], עי׳ כלים פ״כ.

n. m. (pl. שַׂקִּים), vestis texta, saccus (*σάκος*, *σάκκος*), cilicium, asperum illud ac vile (velut lugentium, pastorum, prophetarum, aeth. ሰቅ, vestis peregrinantium, ar. *Ihrâm*), interdum saccus (Sack), unde aram. סַקָּא (Sackverfertiger).
LXX. *σάκκος*, *μάρσιππος*.

constr.: כְּמַשַּׂק
Jes. 33, 4. כמשק גבים

שָׂקַק

פעל ל״ע כ״ק כגור שׂק, ומוכו לדעת סמדקדיס וקיקס, כדמיון לפעל כוס כצפי מעכ׳ [*σακκίζ-ω*]. ולי נכון שיסודו שׂק כמו סקוע זק כצ״ע, כמוכן סדוק ועשוף [עי׳ תקע זקק], וסכיסי סָקָקָה כצפה כוזית, שעניכו חָרָך ומצכ ומצכה [גיעעכ], וס״כ תמונת כמס כנץ, מענין לקוע.

v. inus., sicut זָק (q. v.), colligare, texere, unde aeth. ሰቀቀ, clathri, sec. alios *sacc-are*, *σακκ-ίζειν*, quae significatio quamvis in v. זָק stabilita sit, huc tamen pertinere non videtur.

שָׂק

ג״ו, וסרכוי שַׂקִּים, ופתרוכו כתמונתו כגד מקוכג, ד״מ כגד עשוי מכוכס של עויס, אצל כו ילבשו סרועים [עי׳ כז״י שצת ס״ד; תוכת כסכיס פרק ק׳ סלכס ד׳], וכאצס כוזית שָׂק הוא מין כגד שעכ, אצל ילבשו עולי עיל סקדש לפני סכוכסים. וכן בעבדי ככוי לשין עשוף ומלבוש לתלבש כשעכ וחבל, ולפעמים מתלבוש כניסים, שהוא לדרך שעכ, וזך לפעמים כמו תמקק עשוים מצמר עכ, או כחרגת מעיסים לפרסים, ודמיון סאס סכה ידוע ג״כ כצפי מעכ׳. בלשכי סָק, שָׂק מצלמו, ומשכו שם סָקִּי סתוקיי, לסשמיכת לים עושה שקים [וַתַּקְפַּעַרְפַּעַרְטִינְעַכ], עי׳ כלים פ״כ.

n. m. (pl. שַׂקִּים), vestis texta, saccus (*σάκος*, *σάκκος*), cilicium, asperum illud ac vile (velut lugentium, pastorum, prophetarum, aeth. ሰቅ, vestis peregrinantium, ar. *Ihrâm*), interdum saccus (Sack), unde aram. סַקָּא (Sackverfertiger).
LXX. *σάκκος*, *μάρσιππος*.

Gn. 37, 34. וישם שק במתניו
1 Reg. 21, 27. וישם־שק על־בשרו
Esth. 4, 1. וילבש שק ואפר
Esth. 4, 3. שק ואפר יצע לרבים
Job. 16, 15. שק תפרתי על גלדי
Joel 1, 8. כבתולה חגרת־שק
Jon. 3, 6. ויכס שק

p. שָׂק

Lev. 11, 32. בגד או־עור או שק
Esth. 4, 2. בלבוש שק
Ps. 35, 13. בחלותם לבושי שק
Ps. 69, 12. ואתנה לבושי שק
Jes. 3, 24. מחגרת שק
Jes. 15, 3. בחוצותיו חגרו שק
Jes. 22, 12. ולקרחה ולחגר שק
Jer. 6, 26. בת־עמי חגרי־שק
Jer. 48, 37. ועל־מתנים שק
Am. 8, 10. על־כל־מתנים שק

וָשָׂק

Jes. 50, 3. ושק אשים כסותם
Jes. 58, 5. ושק ואפר יציע
Dan. 9, 3. בצום ושק ואפר

הַשָּׂק

2 Sam. 21, 10. בת־איה את־השק
2 Reg. 6, 30 השק על־בשרו
Jes. 20, 2. ופתחת השק

p. בַּשָּׂק

1 Reg. 21, 2 ויצום וישכב בשק
2 Reg. 19, 1. ויתכס בשק ויבא
Jes. 37, 1. ויתכס בשק

cum suff.: שַׂקּוֹ
Ps. 30, 12. פתחת שקי

cum suff.: שַׂקּוֹ
Gn. 42, 25. איש אל־שקו
Gn. 42, 27. ויפתח האחד את־שקו
Esth. 4, 4. ולהסיר שקו מעליו

cum suff.: בְּשַׂקּוֹ
Gn. 42, 35. צרור־כספו בשקו

pl.: שַׂקִּים
Jos. 9, 4. ויקחו שקים בלים
2 Sam. 3, 31. וחגרו שקים
1 Reg. 20, 31. נשימה נא שקים
1 Rg. 20, 32. ויחגרו שקים במתניהם
Jer. 4, 8. על־זאת חגרו שקים
Jer. 49, 3. חגרנה שקים
Thr. 2, 10. חגרו שקים
Ez. 7, 18. 27, 31. וחגרו שקים
Jon. 3, 5. וילבשו שקים
Jon. 3, 8. ויתכסו שקים

cum suff.: בַּשַּׂקִּים
2 Reg. 19, 2. מתכסים בשקים
1 Chr. 21, 16. והזקנים מכסים בשקים
Jes. 37, 2. מתכסים בשקים
Joel 1, 13. לינו בשקים

pl.: וּבַשַּׂקִּים
Neh. 9, 1. בצום ובשקים

pl. c. suff.: שַׂקֵּיהֶם
Gn. 42, 35. הם מריקים שקיהם

שָׁקַר

פ״כ, וע״ע כ״ק כנכין סכצד שָׁקַר, ומוכו לדעת סצצעים רמיוס כעיכים וקלוד כתן [כלינקען, טוויכקען], כדרך רמיות לצס שופצת, וכן כתמת יוכן של סָקַר כתכוכס, תכוצת עיכים לכס וקכס לסכיע ולסצניע. וכמוכן וס ממכו כצ״ע סְקִירָה סמופצת סָקָנָה סתוקה, ולכקכיי סַקְרָנִית [לצגת כרקצית פ׳, ק״], וכן פרצו יקק׳ לצון סכצוס. קולס סמתרגס סעתיקו סַרְבֵּק שעיכו כיקלס וכציעה כסקרס [כי סוק כמו סַבֵּק = סַגֵּק, כמצוע ע״י ריס], וכן סכיכוסו רכיס מסקדמוכיס, וכן סָקַר כתקמי כמוכן כיקלס, לצל סצצומת צמס סְקִירָא, מַסְקְרָא, ומוס כצ״ע סְקִיר [אֲכַעְמָכע, ווינכלאָוכען], סָקָרָה [שולפע], והכוקר יקקי.

v. tr. pi., nuere, nictare, de vagis et incompositis oculis feminae marum cupidae (סַקְרָנִית, die Gafferin), aram. סָקַר (intueri, circumspectare), alii: fucare, oculos collyrio vel stibio tingere (סְקָרָא, fucus). Sic Targ., qui vertit מְסַרְבְּקָן עֵינַיִן (a v. סַרְבֵּק = סַבֵּק = סַגֵּק, rubedine, qualis arabice vocatur שָׁקְרָה, oblinere, cf. arab. *šaqir*, anemone; *šuqra*, tulipa). Dubium est, utrum horum glossematum aramaica lingua (סָקַר, fucare) bene confirmatorum praeferri oporteat. LXX. *ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν*.

Pi-el: שִׁקֵּר

part. f. pl.: וּמְשַׁקְּרוֹת
Jes. 3, 16. ומשקרות עינים

שָׁקַר

פ״כ כתמונתו, וסעיף יִשְׁקֹר, ופתרוכו לדעת סמדקדיס כמו סָקַר כתקמי, שַׁקַּר כעכיכ, שעניכ כולס כיקלס וכציעה, וק״כ עכיכ כוכ לך ע״כ סהשקל [אויסקענען], וכתמת שְׁקָרָה כעכיכ כיקול, וגס שקר וכוכ. סכצד קווק של קל, כגידס וכווכ כדצר [לינגען], וכן שָׁקַר כתקמי, ומתכו כצ״ע שָׁקַר, שָׁקְרָן, שְׁקָרִי, שְׁקָרִיר, שְׁקָרִיוּת וכדומס.

v. tr. (impf. יִשְׁקֹר), mentiri, falsa loqui vel agere, non a fucando (aram. סָקַר), utcunque id congruum videtur. *Pi.* mendaciter ac falso agere vel loqui, cum בְּ rei vel personae, quae fallitur s. violatur. LXX. *ἀθετεῖν*, *ἀδικεῖν*; *Pi.* *συκοφαντεῖν*; S. *παραλογίσασθαι*, *παραβαίνειν*; A. *ψεύδεσθαι*.

2 imperf.: תִּשְׁקָר
Gn. 21, 23. אם־תשקר לי ולניני

Pi-el: שִׁקֵּר

1 perf.: שִׁקַּרְנוּ
Ps. 44, 18. ולא־שקרנו בבריתך

1 imperf.: אֲשַׁקֵּר
Ps. 89, 34. ולא אשקר באמונתי

3 imperf.: יְשַׁקֵּר
1 Sam. 15, 29. נצח ישראל לא ישקר

2 impf. pl.: תְּשַׁקְּרוּ
Lv. 19, 11. ולא־תכחשו ולא־תשקרו

3 impf. pl.: יְשַׁקְּרוּ *p.*
Jes. 63, 8 בנים לא ישקרו

שֶׁקֶר

ג״ו, וסרכוי שְׁקָרִים, ופתרוכו כוכ וכך כתמ וזוכ עיק וכיסיס תכיסיס ומיכמס של־שקוכו, מתמוכת סשכל שתמכו, וסמצוק כקכק ג״כ לים שקר, ולפעמים סשס כלכרו כטעמיי, לומר לריק ולתסו.

n. m. (pl. שְׁקָרִים), mendacium, falsitas, fraus, vanitas; adv. לַשֶּׁקֶר, שֶׁקֶר, falso, in vanum, frustra. LXX. ψεῦδος (-ής), *ἀνομία* (-ος), *ἀδικία* (-ος, ως), *κενός*, *δόλιος*, *ἄτιμος*, *σύναψις*; adv. *ἀδίκως*, *εἰς μάτην*. A. ψεῦδος, *ἀνόητος*, cum *Lam* *μάτην*; S. ψεῦσμα, *ἀνομία*; לֹא־שֶׁקֶר, *ἀψευδής*.

Ex. 23, 7. מדבר־שקר תרחק
Dt. 19, 18. עד־שקר העד
Dt. 19, 18. שקר ענה באחיו
2 Sam. 18, 13. עשיתי בנפשו שקר
1 Reg. 22, 22. והייתי רוח שקר
1 Reg. 22, 23. רוח שקר בפי
2 Reg. 9, 12. שקר הגד־נא לנו
2 Chr. 18, 21. והייתי לרוח שקר
2 Chr. 18, 22. נתן ר״י רוח שקר
Job. 36, 4. אמנם לא־שקר מלי
Ps. 27, 12. קמו־בי עדי־שקר
Ps. 33, 17. שקר הסוס לתשועה
Ps. 35, 19. אל־ישמחו־לי איבי שקר
Ps. 52, 5. שקר מדבר צדק
Ps. 69, 5. איבי שקר
Ps. 119, 29. דרך־שקר הסר ממני
Ps. 119, 69. טפלו עלי שקר זדים
Ps. 119, 78. כי־שקר עותוני
Ps. 119, 86. שקר רדפוני עזרני
Ps. 119, 118. כי־שקר תרמיתם
Ps. 119, 128. כל־ארח שקר שנאתי
Ps. 119, 163. שקר שנאתי ואתעבה
Ps. 120, 2. חצילה נפשי משפת־שקר
Prv. 13, 5. דבר־שקר ישנא צדיק
Prv. 17, 4. שקר מזין על־לשון הות
Prv. 26, 28. לשון־שקר ישנא דכיו
Prv. 31, 30. שקר החן והבל היפי
Jes. 9, 14. ונביא מורה־שקר
Jes. 32, 7. לחבל עניים באמרי שקר
Jes. 44, 20. הלוא־שקר בימיני
Jes. 59, 3. שפתותיכם דברו־שקר
Jer. 8, 8. שקר ספרים
Jer. 9, 2. קשתם שקר
Jer. 9, 4. למדו לשונם דבר־שקר
Jer. 10, 14. 51, 17. כי שקר נסכו
Jer. 14, 14. שקר הנביאים נבאים
Jer. 14, 14. חזון שקר וקסם ואלול
Jer. 16, 19. שקר נחלו אבותינו
Jer. 23, 25. הנבאים בשמי שקר
Jer. 23, 32. על־נבאי חלמות שקר

שקר הם נבאים Jer. 27, 10. 14.
שקר המה נבאים לכם Jer. 27, 16.
דבר בשמי שקר Jer. 29, 23.
ויאמר ירמיהו שקר Jer. 37, 14.
שקר אתה דבר Jer. 40, 16.
שקר אתה מדבר Jer. 43, 2.
לב־צדיק שקר Ez. 13, 22.
ושבעת שקר אל־תאהבו Zach. 8, 17.
והקוסמים חזו שקר Zach. 10, 2.
שקר דברת בשם י״י Zach. 13, 3.

שֶׁקֶר *p.*

ואל־ישער בדברי־שקר Ex. 5, 9.
לא־תענה ברעך עד שקר Ex. 20, 16.
ונשבע על־שקר Lev. 5, 22.
אתם טפלי־שקר Job. 13, 4.
והרה עמל וילד שקר Ps. 7, 15.
תאלמנה שפתי־שקר Ps. 31, 19.
ורבו שנאי שקר Ps. 38, 20.
כי יסכר פי דוברי־שקר Ps. 63, 12.
דברו אתי לשון שקר Ps. 109, 2.
שנאתי כל־ארח שקר Ps. 119, 104.
וימינם ימין שקר Ps. 144, 8. 11.
לשון שקר Prv. 6, 17.
יפיח כזבים עד שקר Prv. 6, 19.
מכסה שנאה שפתי־שקר Prv. 10, 18.
רשע עשה פעלת־שקר Prv. 11, 18.
ועד־ארגיעה לשון שקר Prv. 12, 19.
תועבת י״י שפתי־שקר Prv. 12, 22.
ויפיח כזבים עד שקר Prv. 14, 5.
אך כי־לנדיב שפת־שקר Prv. 17, 7.
ערב לאיש לחם שקר Prv. 20, 17.
פעל אצרות בלשון שקר Prv. 21, 6.
איש מתהלל במתת־שקר Prv. 25, 14.
איש־ענה ברעהו עד שקר Prv. 25, 18.
מקשיב על־דבר־שקר Prv. 29, 12.
זרע שקר Jes. 57, 4.
מלב דברי־שקר Jes. 59, 13.
כלו עשה שקר Jer. 6, 13.
כלה עשה שקר Jer. 8, 10.
על־שקר Jer. 28, 15.
הנבאים לכם בשמי שקר Jer. 29, 21.
ויבטח אתכם על־שקר Jer. 29, 31.
כי פעלו שקר Hos. 7, 1.
וישביה דברו־שקר Mich. 6, 12.
מסכה ומורה שקר Hab. 2, 18.

וָשֶׁקֶר

הלך רוח ושקר כזב Mich. 2, 11.

דַּשֶּׁקֶר *p.*

דברי השקר לאמר Jer. 7, 4.

דַּשֶּׁקֶר *p.*

על־דברי השקר Jer. 7, 8.
הנבאים נבאי השקר Jer. 23, 26.

בַּשֶּׁקֶר

כי אם־בשקר נאם־י״י Jer. 3, 10.
בשקר הם נבאים בשמי Jer. 29, 9.

בַּשֶּׁקֶר *p.*

הנבאים נבאו בשקר Jer. 5, 31.
נאום והלך בשקר Jer. 23, 14.

בַּשֶּׁקֶר *p.*

ותבטחי בשקר Jer. 13, 25.
נבאת להם בשקר Jer. 20, 6.

וּבַשֶּׁקֶר

ובשקר נסתרנו Jes. 28, 15.

לַשֶּׁקֶר

ישבע עליו לשקר Lev. 5, 24.
אך לשקר שמרתי 1 Sam. 25, 21.
אכן לשקר מגבעות Jer. 3, 23.
לכן לשקר ישבעו Jer. 5, 2.
והשבע לשקר Jer. 7, 9.
לשקר עשה עט Jer. 8, 8.

לַשֶּׁקֶר *p.*

ולא־תשבעו בשמי לשקר Lev. 19, 12.
והם נבאים בשמי לשקר Jer. 27, 15.
הנשבע בשמי לשקר Zach. 5, 4.
ובנשבעים לשקר Mal. 3, 5.

pl.: שְׁקָרִים

דבר שקרים Ps. 101, 7.
ועד שקרים מרמה Prv. 12, 17.
עד שקרים לא ינקה Prv. 19, 5. 9.

pl. c. suff.: בְּשִׁקְרֵיהֶם

ויתנו את־עמי בשקריהם Jer. 23, 32.

שׁוֹר

v. s. r. שָׁרַר *p.* 1211.

שׁוּר

v. s. r. שָׁרַר *p.* 1121.

שׁוֹר

v. s. r. שָׁרַר *p.* 1211.

שְׁרָא

פ״כ נקמי [ונעתק פ״ת שָׁרֵא נקמי], מוכנו פתוח תקנוב ומתר תסתור [נַאֲזען, נֶאזען ניכדען], ד״מ מרפוי קנוסת עוכבי לוכח, או מרפאת קנוב נסמות מעמסה, ומקנן שְׁרֵא, ודומה לו שָׁרֵה בעבדי [ע״ם תקקר ומצוי], ונקצוי תצין לגל נָתַר לעיל, כמוכן פתוח קנוסת וכפוי, ונכתב נכ״ק מרפוי ומתר קצר וָקֶטֶר, לצר סולק ונלגד, ומוס עצות מוכר וקצבי מתקומים, פעיכת וצלוח קצבי וכיכ לו, כן כמוכן נופכי, כן כמוכן רוקני. ונלצר שנסיעה ומסלוך בקנוב מתכים, וכיכת ומעכן בפתוח ומתר קלנים, כצלל שנ שרץ ג״כ על יציכת ומצכת בתקוס, כמו חַל בעבכי, כמלוך כוס. סכנד שָׁרֵא תקווק על קל מתכר קכלוב וקעד, ונסצלק על תתקלס [צַאכפַּאכגענ] כמו לגל חַל לעיל, וכי כן הלוך על פתוח, כי תתקלת לנכ כתקוכו מתקכו ולגוכו לצר סביב לו [ערֶאפַּאכגען, צַאכפַּאכגען]. ולקוב כוס תמס שנתפקתי לגל קלל, לס המוכן על תתקלס תולדת המוכן על תתכס וכפוי ובדיס. תסתעל אֶשְׁתָּרֵא תפעולי על נכין תקל. בקנוס תפעל סוס רב סנוכך, נכל לופכי המוכן, ל״מ במוכן תתקלס ופתיקת לנכ, לצר מאכו תסס שָׁרוּי תתקלס ולצין, וכן שָׁרוּי, שֵׁרְוִי במוכן וס, ומן המוכן על קכיס ולילס תשות מַשְׁרֵי במוכן מקנס, מַשְׁרֵא תקנות, מַשְׁרֵוִי בית לילס, אַשְׁרֵוִי נפתיכן תנוסק ולילס, וכדומה סכנס.

v. tr. aram. (semel שָׁרֵי), sicut שָׁרַר hebr. et נָתַר q. v., solvere, nodos divellere, expedire, vincula laxare s. levare, spec. cingulum, sarcinas, jumenta solvere, hinc, sicut arab. *challa*, gr. καταλύειν (κατάλυμα), commorari, diversari, hospitari, habitare. *Pi.* שָׁרֵי, dissolvere, hinc, quia initium rei ejus quasi vinctae est dissolutio s. apertio (Eröffnung), sicut חַתַּח q. v., (פָּתַח), ordiri, ar. *bada*. *Itpa.* אֶשְׁתָּרֵי, solvi. Targumice et vi *considendi* s. *commorandi* (מַשְׁרֵי = מַחֲנֶה; מַשְׁרָא, אַשְׁרָיָה, commoratio, Niederlassung, Domicilirung, מִשְׁרַי, domicilium) et vi incipiendi (שָׁרְוִי, שֵׁרְוִי, initium, exordium). LXX. *λύειν, δια-; ἄρχεσθαι;* נָהוֹרָא עַמֵּה שְׁרָא, *φῶς μετ' αὐτοῦ ἐστι* (1 Joh. 1, 7. 1 Tim. 6, 16.).

3 perf.: שְׁרָא

ונהורא עמה שרא Dan. 2, 22.

prt. masc. pl.: שָׁרְיִן

שרין מהלכין Dan. 3, 25.

inf. constr.: לְמִשְׁרֵא

וקטרין למשרא Dan. 5, 16

Pa-el: שָׁרֵא

3 perf. pl.: וַשָׁרִיר

ושריר למבנא Esr. 5, 2.

part. masc.: מְשָׁרֵא *sg.*

ומשרא קטרין Dan. 5, 12.

Itpa-el: אִשְׁתָּרֵא

part. pl.: מִשְׁתָּרְיִן

וקטרי חרצה משתרין Dan. 5, 6.

שָׁרַב

פ״כ ול״ע כ״ק נגוב, ומוכנו לכ״ק נכיכס וצכיפס וקיכס וקיכס [נלי׳סען, נ׳עכענען], כדמיון לגל זָרַב, צָרַב, שָׁרַף, וכן נתמע שָׁרַב תפעל נתקנוס, ותפעולי אִשְׁתָּרַב, ומכוסף אַשְׁרֵב, תכל כמוכן תכיכס וקמיכס. ומתכו סס שָׁרַב וגס שָׁרֵב קוכב ונקיכס, שְׁרוּב, שׁוּרַב, מְשָׁרֵב, ותסולמי שְׁרִיב [נתקני׳ שְׁרִיבָא], ולפ״ז יסוד תסס תנפ נדוק ומכוסף, ווס נרתס לי תכמוכ בוס, ולפ כתצר תצכו קנפ תסס תנפ תלס וכס.

v. intr. inus., ardere, candere, flagrare, cogn. זָרַב, צָרַב, שָׁרַף, targ. שָׁרַב (pass. אִשְׁתָּרַב, *Hi.* אַשְׁרֵב, unde מְשָׁרֵב, שׁוּרַב, שְׁרוּב, שָׁרֵב, שָׁרַב, aestus, aeditas; adj. שָׁרִיב, f. שְׁרִיבָא, siccus, hebr. חָרֵב).

שָׁרֵב

ס״ו, ומוכנו כמו שָׁרַב נתקמי, קוכב ונקיתס [וָאַכנענגלוועס], ולפעמים מתצלס לתן נקיתס, וכן תכיכוסו תסוככים תקדמוכים, ונפתת לצר פרצוסו תקדצים ממרתס זלעפס נדמות מים כוזלים תתת כתת תרקיע, תכס זס לך ע״כ תסתלס.

n. m., sicut שָׁרַב aram., aestus solis, terra arida et sole exusta, spec., sicut arab. *serâb*, species fallax aquae, meridiano tempore in arenosis campis Arabiae, Aegypti atque etiam Kurdistani (uti audivimus) apparens, ex repercussione lucis solaris (v. *Curtius* VII, 5. *Qor'ân*, Sur. 24, 39. *Golius*, Adagia arabica p. 93.). LXX. *καύσων, ἄνυδρος.*

ולא־יכם שרב Jes. 49, 10.

הַשָּׁרָב

והיה השרב לאגם Jes. 35, 7.

שָׁרַג

פ״כ ול״ע נקל, ומוכנו סכיכת דבר נדבר וקצור ותדוק ולכוג [פַּאלצַאמען, קיכפַּאמען], ודומה לו סָרַג נתקמי, ותקיק שָׁרַג, וכן סָרַג נתקמי, שָׁרַף תפעל נתקנוס, ותפעולי אִשְׁתָּרַג, ותכוסף אַשְׁרֵג, תכל כמוכן תכיכס וקמיכס. ומתכו סס שָׁרַג וגס שָׁרֵג קוכב ונקיתס, שְׁרוּג, שׁוּרַג, מְשָׁרֵג, ותסולמי שְׁרִיג [נתקני׳ שְׁרִיגָא], ולפ״ז יסוד תסס תנפ נדוק ומכוסף, ווס נרתס לי תכמוכ בוס, ולפ כתצר תצכו קצור ותדוק, כלי זצוק [*s. rud*], ותכו.

v. comp. tr. inus., consuere, contexere, velut de copulatione annulorum ferreorum loricae, arab. *sara-da* (suere, de *lorio*, contexere loricam, connectere sermonem, continuare, unde *sard*, res, quae connexis annulis composita est, series, continuum; *sirrâd*, instrumentum, quo suitur; *sarîd*, subula; *musarrad*, consutus; *masrûd*, idem, de lorica), aram. סְרַד (סָרֵד, cribrum, hebr. מַכְבֵּר; cortina, hebr. סָרִיד, lorica annulis contexta s. reticulata), neoh. סָרַד (סָרֵד, sartor vestium שָׁרַד dictorum; סְרִידָה, operculum fictile foraminosum instar cribri; סָרוּד, mactra

Hitpa. se implicare s. intricare. *Pa.* aram. סָרַג, plectere, internectere, cancellare. Inde targ. שְׁרִיג = hebr. שָׂבָךְ, gem. = hebr. חָבָךְ; סְרִיגָא, סְרִיגוּ, perplexitas, intricatio; gem. סָרֵג paries reticulatus; סַרוּג, interplexio, interruptio; pl. סְרוּגִין סְרוּגִין adv., non continuo, sed particulatim. LXX. *Pu.* συμπλέκεσθαι; *Hitpa.* συμπλακῆναι (S. κατατριβῆναι).

Pu-al: שׁוֹרַג

3 impf. pl.: יְשׁוֹרְגוּ *p.*

גידי פחדו ישורגו Job. 40, 17.

Hitpa-el: הִשְׁתָּרְגוּ

3 impf. pl.: יִשְׁתָּרְגוּ

ישתרגו עלו־צוארי Thr. 1, 14.

שָׁרִיג

ס״ו, ומוכנו נקיוס תקמץ שָׁרִיגִים, ומוכנו לגג וסנך סנסכי גפן [ווייכנַאנקעג-געפלעכטן], מענין סנוך סנסכיו, ותפצר שנשמות שָׁרוּק, שׁוֹרֵק, שׁוֹרֵק ג״כ תוס, נדמיון לגל זכוך. ודע שנתקנוס נמצוקות נתמע נוסקוקות רבות נזין שמצלין תמוך סמך, ומצוי עס סרג נסמך כנר מצו תקוכים תקדמוכים, ונקוכס תקמץ.

n. m. (pl. שָׁרִיגִים), palmites vitis, frondes pampineae, a capreolorum implicatione (Weinrankengeflecht), cogn., ut videtur שׁוֹרֵק, שָׁרוּק, quae vocabula jam veteres contulerunt, praesertim cum in Targumibus verbum שָׁרַג, modo סָרַג, modo שׁוֹרֵג scriptum reperirent. LXX. *πυθμήν, κλῆμα.* A. S. *κληματίς.*

pl.: שָׁרִיגָם

ובגפן שלשה שריגם Gn. 40, 10.

pl.: הַשָּׁרִגִים

שלשת השרגים Gn. 40, 12.

pl. c. suff.: שָׁרִיגֶיהָ

הלבינו שריגיה Joel 1, 7.

I. שָׁרַד

פ״כ, ול״ע כ״ק נגוב, ומוכנו סדוק וקצור וקיתס יקד, ל״מ מקיתת זכיון כקוטי נרול, ונצפס יזמעלין מקיתת סעור וסזכיון כתמר שָׁרַד, וכן נתמת סָרַד נתקמי, כפי לצר כתס מנוכותיו. ולפ״ז לתקור זכצו דע קוכל נעיס זכזכז כתכוון ג״כ נצפס תכלקין [*s. çrath*], לצר מאכו סס נגוב [*çráthna*], ונזכיתס נלקס תזכוק כתוספת לו כטעמי׳, כתצר דמיוכו סכוסי יוכיק, וגס נלי זכוק [*l. ret-e*], וגס זכז לתקר נדמיון לוס, כמוכן קצור ותדוק, נלי זכוק [*s. rud*], ותכו.

v. comp. tr. inus., consuere, contexere, velut de copulatione annulorum ferreorum loricae, arab. *sara-da* (suere, de *lorio*, contexere loricam, connectere sermonem, continuare, unde *sard*, res, quae connexis annulis composita est, series, continuum; *sirrâd*, instrumentum, quo suitur; *sarîd*, subula; *musarrad*, consutus; *masrûd*, idem, de lorica), aram. סְרַד (סָרֵד, cribrum, hebr. מַכְבֵּר; cortina, hebr. סָרִיד, lorica annulis contexta s. reticulata), neoh. סָרַד (סָרֵד, sartor vestium שָׁרַד dictorum; סְרִידָה, operculum fictile foraminosum instar cribri; סָרוּד, mactra

parva pistorum retis similis), sanscr. *çrath*, *lat.* sine sibilo praepositionali: *ret-e* (cf. sanscr. *rud*).

שָׂרָד

ע״ו, ומוכנו כשאר פרש יקפק, מין נגד עצוי כנור וחרוג בשקע, נקבים נקבים כמין רשת, והוא גם הוא השם לותו לכל לשון תרמי, ושם סָרָד נדומה לו, תמור קלציס בעברי, ותמור מכבר, וכע״ע סָרַד עושה שָׂרָד קלעים ומכבדים, וכן שם סָרִידָה שם, וכן סָרוּדָה, ד״מ סרידה נתוכח על פי התנור, וכן סָרוּד תכוני של נקבוים, עשוי כלשות מכבר, וכן נתכנוס סָרִיד, שריון ומגן מכבר מעשה רשת נקוטי נרזל [פאלענער], וכן שָׂרָד נעברי וכדומה. ומתקנש והשבעים וכבים מתרשוכים פרשומו מעבין שריקה [שאטשקלייד], וחכן-עורק הלך לחרי הגשרת [ווחת ע״כ], והחליף פעל זה בהכת, נמוכן ושרידה, ולחמו קו״ל שהשם שרד לשון יקרון, לומר נגדים הבעבים מן היקרון ומשרידי הכדשה. חולם כפי הכרשה פרוש זה לך דבש, בסיכוח לדקדוק המלה, כדרך חנל קו״ל.

n.m., cortina vel vestis *reticulata*, a v. שָׂרַד (quasi *cor-ret-ire*), neque de vestibus ministerialibus (quasi pro בִּגְדֵי שָׂרַת) neque de vestibus factis ex eo, quod reliquum erat e muneribus spontaneis (= בִּגְדֵי שָׂרִיד), uti per *Asmachtam*, ut videtur, interpretatur Gemara. LXX. (*στολαὶ λειτουργικαί*.

Ex. 39, 1 עשו בגדי־שרד

הַשָּׂרָד

Ex. 31, 10. ואת בגדי השרד
Ex. 35, 19 את־בגדי השרד
Ex. 39, 41. בגדי השרד לשרת

II. שָׂרָד

פ״כ ול״ע כ״ת נגור שָׂרֵד, ומוכנו לדעת הקחי וכיש מכחשוכים לדימה וסמוך [כחשה ויין], וח״כ הקין שָׂרַד [הזין מקנב מוגן ועשתי״], וכזכת כמכון ג״כ נשפה הכדלית [*s. radh*], [*râh-ita*] חצר כשאר מתו התוקרי כחכן הלנת, ובהשאר הכשוש כדרך שם, נמוכן לחוש וסמוך, וכן השבת נשפה יוכית וכוחית [*é-ρυθ-*., l. *rut-*, *rus* = *rut-*], וכן נשפתי לנקלניש וגרמנית, כאשר תלאה נהרחנה נס׳ השבעים. ותרחה כוה שמתישנת זו יותר מדעת הקומרים, שדמיונו שָׂרַם לקמן, נמוכן חכיאה וקעקוע נדבר.

v. comp. tr. inus., *rut-ilum*, rubrum esse (roth sein), sanscr. *radh* (*râhita*, *é-ρυθ-ρός*), litt. *raud-a* (color rufer), stirps vrb. ling. semiticarum et indogermanicarum communis. Alii hoc v. pro שָׂרַם, incidere, dictum putant, sed satius est, in sententia veterum, quae comparatione linguarum mirifice stabilitur, acquiescere.

שָׂרֵד

ע״ו, ומוכנו לדעת דוד קחתי מנגע שמשון בו מנגר מה שהוסה לכרות מן מען, ומנגע יקרא שָׂרֵד, ומקו שאחר הוא מקום מנגע שנוגע לותו נשרד [רפ״א לדעת], וכן אחר מרא״ע מן ממיכי מנגעונים. ויהוא נחתי מקנא ומשנא מסרוק [פאטשש״פ], וזה מכוון לשרש, ומשותים לותו ע״ל שרשל מערבי,

לומר דבר לקנוע מכם יתקרבו נפסוק לא יתיצבו, ועשו לפ״ו יקפק ומסולכים לחכיו.

n.m., rubrica, minium (Röthel), quo utuntur fabri lignarii, adhibito filo, quo oblito dimetiuntur et designant. Sic veteres, et bene quidem. LXX. A. *παραγραφίς*.

בַּשֶּׂרֶד

Jes. 44, 13. יתארהו בשרד

III. שָׂרַד

פ״כ, ומוכנו כיסס וכריסס ומתעלעלות ממקום לל מקום, מדקי לל דקי [פלייעסן], וכמיכ נשכחו ג״כ לְגַל רָד, פָּרַד, רָד, רָדַד וכדומה, וכן שַׂרַב נעברי, נמוכן כיסס, וח״כ פס הקין שָׂרַד, ומשוי נשפתי מערב קרלה הדק היעב כלום״ג שכחים לקבוע נפני עלמו.

v. comp. intr., fugere, elabi, cogn. simpl. רָד, רַד et comp. רָדַד, רָדַד, פָּרַד, arab. *sa-rada* (*sarâd*, *sarûd*, pavidum fugacemque esse.

3 perf. pl.: שָׂרָדוּ

Jos. 10, 20. והשרידים שרדו מהם

שָׂרִיד

ע״ו, ע״ה שָׂרִים, נדמיון המכוון, לומר שכם והנכרת והכשאר [עבערקָע-מענער], ולפעמים נמשאלה על מה שנשאר כיתר הפלעם מדבר כללי, לכן ג״כ כמו לקרית [כאלכנליעב, רעסט], ודוק.

n. m. (ad s. f. שְׂרִידָה), elapsus, profugus, e clade superstes, deinde gener. reliquus, obsiduus. LXX. *κατάλειμμα*, *ὑπο-*, *κατάλοιπος*; *σεσωσμένος*, *δια-*; *ἐπήλυτος*, *ζωγρεία*, *πυροφόρος*. A. Th. V. *καταλελειμμένον*. A. *λεῖμμα*. S. *ἀπολιμπάνειν*, *λείψανον*, *διασῳζόμενον*.

Num. 21, 35. השאיר־לו שריד
Num. 24, 19. והאביד שריד מעיר
Dt. 2, 34. לא השארנו שריד
Dt. 3, 3. השאיר־לו שריד
Jos. 8, 22. השאיר־להם שריד
Jos.10,28.37.39.40 לא השאיר שריד
Jos. 10, 30. לא־השאיר בה שריד
Jos.10,33 עד־בלתי השאיר־לו שריד
עד־בלתי השאיר־להם שריד
Jos. 11, 8.
Jud. 5, 13. אז ירד שריד
עד־בלתי השאיר־לו שריד
2 Reg. 10, 11.
Job. 18, 19. ואין שריד במגוריו
Job. 20, 21. אין־שריד לאכלו
Job. 20, 26. ירע שריד באהלו
Jes. 1, 9. הותיר לנו שריד
Jer. 42, 17. שריד ופליט
Jer. 47, 4. כל שריד עזר
Obad. 1, 18. ולא־יהיה שריד

וָשָׂרִיד

Jer. 44,14. ולא יהיה פליט ושריד
Thr. 2, 22. פליט ושריד

pl.: וְהַשְּׂרִידִים

Jos. 10, 20. והשרידים שרדו מהם

pl.: וּבַשְּׂרִידִים

Joel 3, 5. ובשרידים אשר ה׳ קרא

pl. constr.: שְׂרִידֵי

Jer. 31, 2. עם שרידי חרב

pl. c. suff.: שְׂרִידָיו

Job. 27, 15. שרידיו במות יקברו
Obad. 1, 14. ואל־תסגר שרידיו

I. שְׂרָה

פ״כ נעברי, והעתיד יִשְׂרֶה ונכנוי יִשְׂרֲהוּ. ופתרוכו כמו שָׂרָא נחרמי,

v. tr. (impf. יִשְׂרֶה, c. s. יִשְׂרְהוּ), solvere, dimittere; sicut שָׂרָא, Job. 37, 3. (dimittit tonitru per totum coelum nubium, quas dissolvit vel dirumpit, ut tonitru pervadat s. penetret), ubi *Isaaki:* conspicit id propter fulgura concomitantia (שְׂרֶה = שָׂרָה), *Gersuni:* dirigit id recta (vel pro יִשְׂרֲהוּ vel a n. רֶשֶׁר = יָשָׁר, gerade Richtung), *Arnheim:* catenat s. per anfractus et quasi maeandros ducit eum (schlängelt er ihn). Targ. תְּהוֹת כָּל־שְׁמַיָּא תְּרִיצוּתֵיהּ. *Pi.* solvere vincula, liberare (syn. פָּתַח מִן־הַחֻקְרִים), Jer. 15, 11. (*Qeri*). Sic dudum *Adonim ha-Levi*. Alii שְׂאֵרִיתָךְ pro שְׂרִירָתָךְ dictum censent, uti Targ. Ibn-Saruk et Qimchi. LXX. Job. ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ (quasi a v. שָׂרָה); Jer. *γένοιτο δέσποτα κατευθυνόντων αὐτῶν*.

3 *impf. c. s.:* יִשְׂרֵהוּ

Job.37,3. תחת כל־השמים ישרהו

Pi-el: שֵׂרָה

1 *impf. c. s.:* שֵׂרִיתָךְ

Jer. 15, 11. אם־לא שרותך לטוב

שְׂרוּת

ע״כ נכתיב [ירמיה ע״ו י״ח], חצר תמוכו להקרין מפעל, ומוכנו נחצר שהוח מן שרש כמוכן שרש כמו שָׂרוּד נתקמי, לשון התקלה ופתיקה, ומתיבב ג״כ להמיבך.

n. f. Ketib., solutio, liberatio, aram. שְׂרוּ (initium), Jer. 15, 11.

1 *impf. c. s.:* שֵׂרוּתָךְ

Jer. 15, 11. אם־לא שרותך לטוב

מִשְׂרָה

ע״כ, ומסמך מִשְׂרַת. ומוכנו לדעת הנשון מעדים פיומי נלשון שורן נגרמנית, וזה מסמך ונתכות, וכן דעת יקחקי, שמשם לשון זוהם נגרמנית, וכן אמר מרא״נע [פאכנעב], לומר מין מרק ותקרוק, חצר מקובר מקלקים זוכים ע״י קוטי נרזל, וזה הכוכון, אע״פ שמרא״נע כל דבר שיתם עם העבים, ומרלון מצקה הבעשה ע״י סקיעת וכמיות העבים [ערוינעכקוי־פלאָווכג, ערלַאנק]. חולם לדעת דוכש לכן-לנרלת הוח נמצרת שרשית, ועכיו שריעת וענודת עבים, והכוכון לת פיומי. וכבר דבר לת לדוכים קצה הקכם לכן-עורק נספרו שפת יקר [הכנסם רלשוכה ס׳ תקנ״ח נעיר פרעם-כורג]. דעת המתקנש מַתְּרוּ כפרוש סעדיה פיומי.

n. f. (c. מְשָׂרַת), solutio uvarum (Traubenauflösung), potus ex uvis pressis s. maceratis confectus, gem. שָׂרָה, dissolvere, macerare, humectare aliquid alio in liquore, cf. *Sefat Jeter* Ibn-Ezrae ad h. l. LXX. *ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς*. A. S. *ἀπόβρεξις*.

constr.: מְשָׂרַת

Num. 6, 3. וכל־משרת ענבים

II. שָׂרַת

פ״כ, ול״ע כ״ת נגור שְׂרֵרָה, שְׂרִרוֹן, ומוכנו לפי דעתי לשון קשור וקבור והדוק יחד [פעריקניפפען], ומוח ח״כ שרידה נקוטי נרזל, וח״כ שריה לקמן כמו שרד לעיל, מענין קיעה יקד והדוק, וקרן שרשו לפ״ו כמו זרד לעיל, נענין סדוד יחד, וכן נשפתי מערב.

v. tr. inus., conserere, connectere (syn. סָרַד, שָׂרַד, cogn. זָר q. v.

שַׂרְיָה

ע״כ מן שָׂרָה, ופתרוכו לדעת המתקנש וילקקי כמו שריך [פאלכנעב], לומר מין סרך ותקרוק, לחצר מקובר מקלקים זוכים ע״י קוטי נרזל, וזה הכוכון, אע״פ שמרא״נע כל מלאתו מתקבל. ולחצר לתקוב מצקל המתוכה הכה שָׂרָה כפלם כפלם זה. נלקמי שִׂרְיָן, ונתקנוש ג״כ שריון מצלמו.

n. f. (ad s. f. שִׂרְיָה), lorica ex annullis contexta, aram. שִׂרְיָן. LXX. *θώραξ*.

וְשַׂרְיָה

Job. 41, 18. חנית מסע ושריה

שִׂרְיוֹן

ע״ו, נכפל רכוי שִׂרְיוֹנִים וגם שִׂרְיוֹנוֹת, ומוכנו כמו שָׂרִיס, כלי הפרש המוכן.

n. m. (pl. שִׂרְיוֹנִים, שִׂרְיוֹנוֹת), sicut שְׂרִיָה, lorica. LXX. *θώραξ*.

1 Sam. 17, 38. וילבש אתו שריון

וְשִׂרְיוֹן

1 Sam. 17, 5. ושריון קשקשים

הַשִּׂרְיֹן

1 Sam. 17, 5. ומשקל השריון

pl.: וְהַשִּׂרְיֹנִים

Neh. 4, 10. והקשתות והשרינים

pl.: וְשִׂרְיֹנוֹת

2 Chr. 26, 14. ושרינות וקשתות

שִׂרְיָן

ע״ו, כמו שִׂרְיוֹן, כלי הפרש המוכן.

n. m., sicut שִׂרְיוֹן, lorica, e juncturis annulorum contextus (1 Rg. 22, 34.). LXX. *θώραξ*.

הַשִּׂרְיָן

1Rg.22,34. בין הדבקים ובין השריון
2Chr.18,33 בין הדבקים ובין השריון

בַּשִּׂרְיָן

Jes. 59, 17. וילבש צדקה כשריון

סִרְיוֹן

ע״ו, ומוכנו כמו שריון נשין ימכית,

ונוסף תכיר, שלשת ענין סדוק וסדור יקר.

n. m., lorica, a v. סָרָה = שָׂרָה, שׂוֹרָה (שׂוֹרָה). LXX. *θώραξ, ὅπλα.*

pl.: הַסְּרִינוֹת

Jer. 46, 4. לבשו הסרינות

שׂוֹרָה

v. s. r. שׂוֹר *p.* 1124.

שׂרה

ד ז ן

פ״כ, וכלונו לפי דעת המדקדקים עריכה וסדיכה, ונפרע מעריכת לכצי שלשתם לקכל ולשלשתם, ומוסף קל״כ לשון שרכה, קושן עי׳ תוכן מוכנו תקת שרכ שׂר, ושם תמצא קקר קודו.

v. tr., regnare, imperare, v. s. שׂר, non a disponendo, ordinando, aciem instruendo. LXX. *ἐνισχύειν.* A. *ἄρχειν.* S. *ἄρχειν ἰσχύι.*

Hos. 12, 4. שרה את־אלהים

2 perf.: שָׂרִיתָ

Gn. 32, 29. שרית עם־אלהים

מְשָׂרָה

ג״כ, ומוכנו רכנות ושרכה וכליטות וכגילות, ויוכן מלל סמשתך.

n. f., dominatus, principatus, regnum, imperium. LXX. *ἀρχή.* A. *μέτρον.* S. Th. *παιδεία.*

הַמִּשְׂרָה

Jes. 9, 5. המשרה על־שכמו

Jes. 9, 6. למרבה המשרה

שָׂרַט

ד ן ן

פ״כ, ומוכנו קרילה וקריתה וגריעה וקעקוע נעור [קייכצייען, -ייסען], וסקכן שָׂרַט, חָרַת, גָּרַט וכדומה, ותקת לשלה סכה כנר סנכתי לך השוו נשפתי מערכ. סכפעל קורת הפעולה לל עכה המדכר. נע״ע מוס שְׂרִיטָה שם הפעולה, מַשְׂרֵט כלי לקעקוע ולעריעה [כייס־שיכסערוועכע], ונתנוסם שׂוֹרָטָא [צייטיס נעכריכית שָׂרָטָה] כמו שָׂרָט הכא. ודע קורת לסוס שנשכז דומה הפעל סָרַט נתנוסם, נמוכן קריתת קוים וסריטין או קריתים קריתים [ג״ת כ״ף י״ג], ונגמר׳ וכן״ע ידוע סָרַט על נשר [שנת ק״ל:], או סָרַט נשר [קולין ס״כ·] סָרַט דד [שנת כ״נ:], ומוס שם סְרִיטָה הסם [קדושין נ״ח], וכן שם מוס המרוכע סְרָטֶת קריתת קוים, ומפעולי׳ סְרָטֶת, ל״מ בָּתֵּב מְסָרְטֶת, והסם סְרָטוּט, ונכתכו כל לשלה סכה נשין לפעמים, ולפשר שהוא שין יכיכ, כלשר נקכלה.

v. comp. tr., incidere, insculpere, striare, caesuras facere (veluti in carne, syn. גָּדַד, cogn. חָרַת, גָּרַט, קָרַד (*χαράσσειν, χαρακτήρ*), *Ni.* recipr., lacerare, lancinare semet ipsum. Neoh. סָרַט, vi eadem, usu creberrimum, *Pi.* gemar. סָרַט (de ipsa illa caesura lege divina prohibita); *Pil.* סָרְטֶת, lineare, lineis delere (בָּתֵּב מְסָרְטֶת, scriptura liturae deleta), unde סְרָטוּט, lineatio, quae omnia interdum per *Sin* scribuntur, dexterum tamen, uti quidem legi solet, non sinistrum. LXX. *κατατέμνειν; Ni.* Zach. 12, 3. *ἐμπαίζων ἐμπαίξεται,* ubi A. *σπαρασσόμενος ἀμυχθήσεται.*

inf. abs.: שָׂרוֹט

Zach. 12, 3. שרוט ישרטו

3 imperf. pl.: יִשְׂרְטוּ

Lev. 21, 5. לא ישרטו שרטת

Nif-al: נִשְׂרַט

3 imperf. pl.: יִשָּׂרְטוּ *p.*

Zach. 12, 3. עמסיה שרוט ישרטו

שֶׂרֶט

ז״ן, ומוכנו קרול וגרוע נעור, ע׳ עקיכה ותקוך [צייכצייטע].

n. m., caesura, incisura, a v. שָׂרַט (misn. זָרַד id. molliori forma pro שָׂרַט), targ. שׂוּרְטָא (= neohebr. שָׂרָטָה, unde neoh. סַרְיָטָה, incisio; מַשְׂרֵט, instrumentum incidendi. LXX. נָתָן שֶׂרֶט, *ἐντομίδα ποιεῖν.* Th. *ἐκτομίς.*

וְשֶׂרֶט

Lev. 19, 28. ושרט לנפש לא תתנו

שָׂרֶטֶת

ג״כ, ומוכנו מלכוו, כלי ספרת סמוכן. ודע קוכ שנמצכ שניעית [פ״כ] ספעל זָרַד כמו שָׂרַט, לשון תקוך.

n. f., caesura, facta per lacerationem cutis. LXX. *ἐντομίς.*

שָׂרֶטֶת *p.*

Lev. 21, 5. לא ישרטו שרטת

שָׂרָךְ

ד ן ן

פ״כ ול״ע כ״ף נכנין שכ״ף שָׂבָךְ, ומוכנו כמו שָׂבַג לעיל, נמוכן לריגה וסנוך יקד [פעריפלעכטען], ותמוכ שנשו שָׂבַג [ע״ת], שָׂרָךְ, כמלת ג״כ לשל שָׂבַג, וסקקר וסנשוי יכוע. ומוס נכין סכנל לשון סכוג, וע״כ סמצלת תכוגה סנס וסנס נעכנוניש, כלשר פרט פקפי, ותקשור יותר מפכוס פיקפי, שנלמו קוצרת דכרי נעכוסם נלנס. נתכגוס שָׂרָךְ סמתכנות וסמסתכנות, ונלמר מעכוס ועכוע לרך, וסנס נע״ע סָרוּךְ, שָׂרָךְ, וסנס סָרִיךְ הוא כמו שרוך סנל, לשון לכוע סמקשרת.

v. comp. tr., connectere, perplectere (verflechten), cogn. חָרַךְ, שָׂבַג, אָבַג (implicare, comprehendere, captare, cf. שָׂבַךְ), עֲרָקָא (unde עֲרָקָא, lorum, targ. pro שָׂרוֹךְ). *Pi.*, implicare (vias h. e. ultro citroque prurientem discursitare), ubi alii: connectere, associare (sicut arab. *aśraka*, cf. Qoran Sur. XII. 106. 108.). LXX. mire: *ὠλόλυξε.*

Pu-al: שֹׂרָךְ

part. fem.: מְשֹׂרֶכֶת *sg.*

Jer. 2, 23. משרכת דרכיה

שָׂרוֹךְ

ז״ן, ופתכונו לנוכע קוצרת ומצרכת סנעל, כתנגומו שַׂרְוָקָא מסכל, וסנו סָרִיךְ נגמרת, ל״מ נדנור מצלי׳ [קמל כ״כ·] ונליל נסריכת [ריעמען]. והסס עֲרָקָא נתנוסם, מן שָׂבַךְ, שנש דומה לל שָׂבַךְ [ועין סס מקנכ מוצ ועמי״], כלשר נתמת תקרית לעיל תתת ענ״ק קף פס״ו, וכפי הנכלה לי ג״כ חָרַךְ מוס משנש, כלשר קנכו כלך יעיל עליו, ועניו תפיסס ומקוקס.

ולקוו נו מוס נס׳ סמיוקד לשנשים.

n. m., lorum, *cor-rig-ia* (calcei), gem. סָרִיךְ (lorum), סִרְיוֹךְ (corrigia, a v. סָרַךְ targ. pro hebr. עָנַת, סוֹרֵר), Targ. עֲרָקָא מְסָאנָא, arab. *śirâk* (*śurakah*, laqueus). LXX. *σφυρωτήρ, ἱμάς* (Joh. 1, 27.).

Gn. 14, 23. אם־מחוט ועד שרוך־נעל

Jes. 5, 27. ולא נתק שרוך נעליו

שָׂרַם

פעל ל״ע כ״ף נשס שְׂרֵמָה, סכמלת נכתיב תמוך שְׂדֵמָה, ומוכנו לד״ק כמו שָׂדַם, שָׂרַם סשעל נעכני, נמוכן קריסס וקריתס סנשר, ומוס קריסס, וסקרן שְׂרֵמָם, ודומס לו חָרַם לעיל נמוכן כ׳, וע״כ סשס סנלת לנוכו שָׂרֵמָה, לשר תמלוכו ג״כ כמו שְׂרֵמָה, לדמס שדומס ונקרנת לוכע, וכשרש כמכוכן ג״כ נשפתי מערכ.

v. comp. tr. inus., incidere, perstringere, arare (arab. *sa-rama, śa-rama*, secare, dividere), cogn. חָרַם.

שְׂרֵמָה

ג״כ, ומלת לך נכנוי שְׂרֵמוֹת, ומוכנו לנעת יקקי קמפכי״ל נלעו [*campagne*], וזהו שדס, וזה נכון. ומקרין הניע תמוכו שדמס נדלת, סשנוך נעכני, לוכס נכל וזת לל תקמין שלין לכתיב ככך ויסוד נשרש.

n. f. Ketib. (pl. שְׂרֵמוֹת), arvum, a v. שָׂרַם, arare (syn. שְׂדֵמָה quod substituit *Qeri* utpote magis vulgare ac notum). LXX. *σαδημώθ.*

pl.: הַשְׂרֵמוֹת *K'tib.*

Jer. 31, 40. והשדמות וכל־השרמות

שׂרע

ד ן ן

פ״כ, ומוכנו סכיקס וסלכסס סלשס, מעשוק וכעיס וסוועס ועוע ומדוד [סיכשערעקקען, פָּעָר־, דעכשכען, פָּעָרע-], וכן שׂרַע נעכני, ודמיון לו סָרַח לעיל נשרש ומכוון, ושם תמצא סקקר וסשוי. ומוס סכיכוני שָׂרוּחַ מי שנסרס נשלר מלכניו, ונפרע מסריקת סלון, כלשר יאמר סשוני שׂרִיעַ אֲדָנָיו, ומוס סשתעל כדרך נניכו, סתמוד וסתלרן וסזשקס.

v. tr., extendere, exporrigere, arab. *saraa*, cogn. סָרַח; prt. pass. שָׂרוּעַ, praelongus membro aliquo, qui est membris justo longioribus (syr. סְרִיעַ אֲדָנָא, longis auribus deformatus, opp. חָדַם, קְהוּט), Vulg. male *obtorto naso. Hitpa.* semet ipsum extendere, exporrigere. LXX. prt. *ὠτότμητος; Hitpa. μάχεσθαι* (S. *ἀναπεσεῖν*; Th. *διαλυθῆναι*)

part. pass.: שָׂרוּעַ *sg.*

Lev. 21, 18. או חרם או שרוע

Lev. 22, 23. שרוע וקלוט

Hitpa-el: הִשְׂתָּרֵעַ

inf. constr.: מֵהִשְׂתָּרֵעַ

Jes. 28, 20. קצר המצע מהשתרע

שׂרף

ד ן ן

פ״כ, והעתיד יִשְׂרֹף, ומוכנו כמו שָׂרַב, חָרַב, זָרַב, לומר קריסס ונריכס וקריכס [נרעכנען, פָּעָר-], וסקרן כמלת לל חָרַב, וכלוף סזכריס נס׳ מיוקד תמלת סזוי. ונלמר נכ״ק מנריכס וקריכס נלת, ל״מ מסלת עריס ונתיס ומוכקוס, מנעור פנרי מתיס נלת, ומזריפת לנכיס וכדומס. סכפעל הפעולי׳, וכן סנשב״פ. נע״ע מוס שְׂרִיפָה שם הפועל. ודע קורת נעיס שנש״ע לסכפעל שָׂרַף עוד המוכן של יכיקס ועלוע וגמיקס, וכן נדמיוכו נשפס יוכיס וכוועית [*sorb-ere*, ῥοφ-], ל״מ נגמרת [כריקות כ״ג ת׳] נשעס שסנשב יוכלס מְשָׂרֵף וכדומס, וכן כמלת שמס סזכר שלך נמוכן של זָרַף, כמוכן כולל וזעיפס ווכיכס [ע״ת], ל״מ הפעולי׳ אִשְׁתָּרַף [שנת ק״מ:], ומתכו סשס שָׂרַף כמו נָשַׁף [מלכין], ל״מ מלקוח ושמן לנר, ל״מ שלך ויתיס, שלך עלמלת [מעלמת עץ], שלך פנין, וכן מין קולי נוינת לס וכלוומס שְׂרִיפָה [כילס י׳:], וכן מין מאכל שְׂרִיפָה [נכלו׳ כ״ל].

v. comp. tr. (impf. יִשְׂרֹף), ardere, urere, comburere, conflagrare, de combustione urbium (add. בָּאֵשׁ, appositis ignibus), mortuorum (cf. angl. *burn*, *bury*), odorum, etiam de coctione crudorum laterum (Ziegel brennen), cogn. שָׂרַב, חָרַב, זָרַב, אָרַב, שָׂרַב, arab., ut solent vv. lucendi (*Jesurun* p. 142 — 151.), translate vi celsitudinis et dignitatis (*Sherîf*, illustris; *śaraf*, nobilitas, gloria, altitudo), neoh. vi et flagrandi et *sorb-endi* ac *liquefi-endi* (aram. שְׂרַף, *Mozdar mimi:* מְשַׂרַף, pass. אִשְׁתְּרַף, liquefieri), unde שָׂרָף (syn. נָשָׂף, a v. שָׂרַף = זָרַף, נָשַׂף), resina e plantis emanans, aram. שִׂרְפָּא, *αἱμορῥαγία*, שָׂרִיף, edulium cum jure. Significationes easdem conjunctas habes in v. arab. *śariba* (sitire, potare). LXX. *καίειν, κατα-; ἐμπρήθειν, ἐμπυρίζειν, ὀπτᾶν; συντρίβειν, καταπαύειν;* inf. *καῦσις;* שָׂרוּף אֵשׁ, *πυρίκαυστος.*

3 perf.: שָׂרַף

Lev. 4, 21. שרף את הפר

Lev. 8, 17. 9, 11. שרף באש מחוץ

Lev. 10, 6. אשר שרף ד׳

Jos. 11, 9. מרכבותיהם שרף באש

Jos. 11, 11. חצור שרף באש

Jos. 11, 13. לבדה שרף יהושע

2 Reg. 23, 11. שרף באש

2 Reg. 25, 9. בית גדול שרף באש

2 Chr. 34, 5. שרף על־מזבחות׳ם

Jes. 44, 16. חציו שרף במו־אש

Jer. 36, 28. 32. אשר שרף יהויקים

Jer. 52, 13. שרף באש

3 perf.: וְשָׂרַף

Lev. 4, 12. ושרף אתו על־עצים

Lev. 4, 21. ושרף אתו כאשר שרף

Lev. 13, 52. ושרף את־הבגד

Num. 19, 5. ושרף את־הפרה לעניו

2 Reg. 23, 15. ושרף אשרה

3 prf. c. suff.: וְשָׂרָפוֹ

Ez. 43, 21. ושרפו במפקד הבית

3 prf. c. suff.: וְשָׂרָפָהּ

Jer. 21, 10. 34, 2. ושרפה באש

3 prf. c. suff.: שְׂרָפָם

Jos. 11, 13. לא־שרפם ישראל

3 prf. c. suff.: וְשָׂרָפָם

Jer. 43, 12. ושרפם ושבם

3 prf. f. c. s.: שָׂרָפַתָּם

Jes. 47, 14. היו כקש אש שרפתם

2 perf.: שָׂרַפְתָּ

Jer. 36, 29. שרפת את־המגלה

2 perf.: וְשָׂרַפְתָּ

Ex. 29, 34. ושרפת את־הנותר באש

Dt. 13, 17. ושרפת באש את־העיר

Ez. 5, 4. ושרפת אתם באש

1 perf.: שָׂרַפְתִּי

Jes. 44, 19. חציו שרפתי במו־אש

1 perf. pl.: שָׂרַפְנוּ

Num. 31, 10. ט׳ירתם שרפו באש

Jos. 6, 24. והעיר שרפו באש

Jud. 18, 27. העיר שרפו באש
2Chr.36,19. ארמנותיה שרפו באש
Ps. 74, 8. שרפו כל־מועדי־אל
Jer. 39, 8. שרפו הכשדים באש
Jer. 51, 32. האנמים שרפו באש
3 perf. pl.: וְשָׂרְפוּ
Lev.16,27. ושרפו באש את־ערתם
Jer.37,10. ושרפו את־העיר הזאת
Ez. 16, 41. ושרפו בתיך באש
3prf.pl.c.s.: וּשְׂרָפוּהָ
Jer. 32, 29. באש ושרפוה
Jer. 38, 18. ושרפוה באש
3 prf. pl.c.s.: וּשְׂרָפָהּ
Jer. 34, 22. ושרפה באש
Jer. 37, 8. ושרפה באש
1 prf. pl. c. s.: שְׂרָפָנוּ
1 Sam. 30, 14. צקלג שרפנו באש
part. masc.: וְהַשֹּׂרֵף *sg*
Lev. 16, 28. והשרף אתם יכבס
Num. 19, 8. והשרף אתה
part. m. pl.: שֹׂרְפִים
2 Reg. 17, 31. שרפים את־בניהם
part. pass.: שְׂרוּפָה *sg*
1 Sam. 30, 3. והנה שרופה באש
part. fem.: שְׂרֻפָה *sg*
Ps. 80, 17. שרפה באש כסוחה
part. m. pl.: הַשְּׂרֻפִים
Num. 17, 4. הקריבו השרפים
prt. fem. pl.: שְׂרוּפוֹת
Neh. 3, 34 והמה שרופות
prt. fem. pl.: שְׂרֻפוֹת
Jes. 1, 7 עריכם שרפות אש
inf. abs.: שָׂרֹף
2 Sam. 23, 7. שרוף ישרפו בשבת
inf. constr.: שְׂרֹף
Jer. 36,25. לבלתי שרף את־המגלה
Jer. 36, 27. אחרי שרף המלך
inf. constr.: לְשָׂרְפָהּ
Jer. 7, 31. 19, 5. לשרף את־בניהם
inf. cum suff.: שָׂרְפוֹ
Am. 2, 1. על־שרפו עצמות
inf. cum suff.: לְשָׂרְפוֹ
Jud. 9, 52. פתח המגדל לשרפו
1 imperf.: וְאֶשְׂרֹף
Dt. 9, 21. ואשרף אתו באש
2 imperf.: תִּשְׂרֹף
Ex. 29, 14. פרשו תשרף באש
Jos. 11, 6. תשרף באש
Jer.38,23. העיר הזאת תשרף באש
2 impf. c. s.: תִּשְׂרְפֶנּוּ
Lev. 13, 55. 57. באש תשרפנו
3 imperf.: יִשְׂרֹף
Num. 19, 5. על־פרשה ישרף
Ps. 46, 10. עגלות ישרף באש
Jer. 43, 13. ישרף באש
3 imperf.: וַיִּשְׂרֹף
Ex. 32, 20. וישרף באש ויטחן
Jos. 8, 28. וישרף יהושע
1 Reg. 15, 13. וישרף בנחל קדרון
1Reg.16,18. וישרף עליו את־בית
2Rg.23,6. וישרף אתה בנחל קדרון
2 Reg. 23, 15. וישרף את־הבמה
2 Reg. 23, 16. וישרף על־המזבח
2Rg.23,20. וישרף את־עצמות אדם
2 Reg. 25, 9. וישרף את־בית י״י
2Chr.15,16 וידרק וישרף בנחל קדרון
Jer. 52, 13. וישרף את־בית־י״י
3 impf. c. s.: וַיִּשְׂרְפָהּ
1 Reg. 9, 16. וישרפה באש
3 impf. c. s.: וַיִּשְׂרְפֵם
2Rg. 23, 4. וישרפם מחוץ לירושלם
1 impf. pl.: נִשְׂרֹף
Jud. 12, 1. ביתך נשרף עליך באש

Jud. 14, 15. פן־נשרף אותך
1 imperf. pl.: וְנִשְׂרְפָה
Gn. 11, 3. ונשרפה לשרפה
2 imperf. pl.: תִּשְׂרְפוּ *p.*
Ex. 12, 10. עד־בקר באש תשרפו
Lev. 8, 32. באש תשרפו
2 imperf. pl.: תִּשְׂרְפוּן
Dt. 7, 5. ופסיליהם תשרפון באש
Dt. 7, 25. תשרפון באש
Dt. 12, 3. ואשריהם תשרפון באש
3 imperf. pl.: יִשְׂרְפוּ
Lev. 20, 14. באש ישרפו אתו
Dt. 12, 31. ישרפו באש לאלהיהם
1Rg.13,2. ועצמות אדם ישרפו עליך
Jer. 34, 5. כן ישרפו־לך
3 impf. pl.: יִשְׂרְפוּ *p.*
Ez. 23, 47. ובתיהן באש ישרפו
3 impf. pl.: וַיִּשְׂרְפוּ
Jos. 7, 25. וישרפו אתם באש
Jud. 15, 6. וישרפו אותה
1 Sam. 30, 1. וישרפו אתה באש
1 Sam. 31, 12. וישרפו אתם שם
1 Chr. 14, 12. וישרפו באש
2 Chr. 16, 14. וישרפו־לו שרפה
2 Chr. 36, 19. וישרפו את־בית
3 impf. pl.: וַיִּשְׂרְפוּהָ
2 Reg. 10, 26. בית־הבעל וישרפוה
Nif-al: נִשְׂרַף
3 imperf.: יִשָּׂרֵף
Lev. 4, 12. על־שפך הדשן ישרף
Lev.7,17. ביום השלישי באש ישרף
Lev. 7, 19. לא יאכל באש ישרף
Lev. 19, 6. באש ישרף
Jos. 7, 15. ישרף באש אתו
3 impf. f.: תִּשָּׂרֵף
Lev. 6, 23. לא תאכל באש תשרף
Lev. 13, 52. 21, 9. באש תשרף
Jer. 38, 17. לא תשרף באש
3 impf f.: וְתִשָּׂרֵף
Gn. 38, 24. הוציאוה ותשרף
3 impf. pl.: יִשָּׂרְפוּ
2 Sam. 23, 7. שרוף ישרפו בשבת
Mich.1,7. וכל־אתנניה ישרפו באש
3 impf. f. pl.: תִּשָּׂרַפְנָה
Prv. 6, 27. ובגדיו לא תשרפנה
Pu-al: שֹׂרַף
3 perf.: שֹׂרַף *p.*
Lev. 10, 16. דרש משה והנה שרף

שְׂרֵפָה

ע״כ, ומוכנו להיסח וילקח [דאַס נערעכנען, נרַאבּ], ד״מ מצרפת פנרי מיקס, ומצרפת כיק, ומסחלה על זומפות, ד״מ סר מרפס.
n. f., crematio, combustio, incendium, flamma; exustio. LXX. *ἐμπυρισμός* (*-ίζειν*), *κατάκαυμα* (*-καίειν*), *πῦρ*, *ἐκφορά* (elatio funeris); שְׂרֵפַת (מֵאֵלֶת), *πυρίκαυστος*.
Dt. 29, 22. שרפה כל־ארצה
2 Chr. 16, 14. וישרפו־לו־שרפה
2 Chr.21,19. שרפה כשרפת אבתיו
Jer. 51, 25. ונתתיך להר שרפה

הַשְּׂרֵפָה

Lev. 10, 6. יבכו את־השרפה
Num.17,2. המחתת מבין השרפה

לִשְׂרֵפָה

Gn. 11, 3. ונשרפה לשרפה
Jes. 9, 4. והיתה לשרפה

מִשְׂרֵפָה

Am. 4, 11. כאוד מצל משרפה
constr.: שִׂרְפַת
Num. 19, 6. אל־תוך שרפת הפרה
Num. 19, 17. שרפת החטאת

constr.: כִּשְׂרֵפַת
2 Chr. 21,19. שרפה כשרפת אבתיו
constr.: לִשְׂרֵפַת
Jes. 64, 10 היה לשרפת אש

מִשְׂרֶפֶת

ע״כ, ומצוי לך בכתבי מִשְׂרָפוֹת, ומסמך מִשְׂרָפוֹת. פתרוכו עכם סכצרך לו שעומד לצרפס [נעגעצעלכט דעס פערברעכעכעם], ל״מ מִשְׂרֶפֶת עֵרֶד, סכצרך לסיד, למען היות לסיד, וזהו שרפס מכל וכל [לוס אָקסיד פערברעכעכען], והדבור מִשְׂרָפוֹת מַיִם, סרגון לדעת סמקרגס מקוס שצצרפים סמיס מקוס סצמצ, וכעזיס מלח, וכן דעת הרל״ק. קולם לדעתי סוא מקוס עזיית סוכוכית, וזהו שרפת עכס למיס, זיסיס כתן [נלאָסיטעט], וסקותיס קותו לפ״ו יין וכרך לשון כוילה, לח דקדקו בדבור.
n. f. (pluralet. מִשְׂרָפוֹת, c. מִשְׂרְפוֹת), crematio, velut calcis, cadaverum, vitri (מִשְׂרְפוֹת מַיִם, loca, ubi vitrum conficitur, hyalurgia, vitraria, Glashütten, alii: ustrinae salis vel: fossae aquarum a sole exarefactarum). LXX. *κατακαίειν*, *κλαίειν*.
pl. constr.: מִשְׂרְפוֹת
Jos. 11, 8. ועד משרפות מים
Jos. 13, 6. עד־משרפת מים
Jes. 33, 12. משרפות שיד
pl. constr.: וּמִשְׂרְפוֹת
Jer. 34, 5. ומשרפות אבותיך

שָׂרַת

פ״כ ול״ע כ״ף נגוד. פתרוכו וקילה וסלילה לצת לצת [שלייכען, קרייעכען], וכזכר כמכוון ג״כ נזצפתי מערב, ד״מ *s. srp* = נזצפס סכדקית ויוכית וכוומית [*srap*, l. *serp.*, gr. ἕρπ-ειν = σερπ-, ומקרן נכלס שָׂרָה [כלי מן מקנת מוצג], וצל קוטב מזכר סכסכ ג״כ l. *rep-ere* [למיון נזצפתי מערב סלמיון נזצפתי מערב]. עי׳ יותר מוס. [lett. *rap-t* etc., נלוס מזכרים בקנוד מיוקר.
v. comp. intr., ἕρπ-ειν, *s-erp-ere*, *rep-ere*, sanscr. *srip*, rad. שָׂרַם, quae et simplex et composita compluribus e linguis occurrit.

שָׂרָם

ע״ו, ומרנו שְׂרָפִים, ומוכנו נרקוזיתו מין כתב זוקל עפר [אלפַנגע], וכי נזצפס סכדקית וכוומית כנוי כתב ג״כ מזכרם זס [*s. sarp-a*, l. *serp-ent.*]. וכמלת שָׂרָף מעופף, לומר כתב מעופף, ומוס קל״כ כנוי לאיכי מלאכים, נרמו לל סוד סכתב כימי קדם, כאזר ענודת נמלזוסיטעט] [*sarapis* זרף נמלכים יוכיח.
n. m. (pl. שְׂרָפִים), 1) *serp-ens*, sanscr. *sarp-a*, ergo non a שָׂרַם, vi urendi, sed serpendi; 2) angeli flammantes, *Seraphim* (*Ψ.* 104, 4.), a v. שָׂרַם, vi flagrandi, unde neoh. בְּרוּאֵי בָרָק, אֲדוּקֵי אֵשׁ aliisque cognomentis describuntur. LXX. ὄφις, ἔχγονα ἀσπίδων; נָחָשׁ שָׂרָף, ὄφις δάκνων (A. ἐμπρήστης; Vulg. *flatu adurens*). Significatione sacra omnes: *Σεραφίμ*.
Num. 21, 8. עשה לך שרף
Dt. 8, 15. נחש שרף ועקרב
Jes. 14, 29. ופריו שרף מעופף

וְשָׂרָף

Jes. 30, 6. אפעה ושרף מעופף
pl.: שְׂרָפִים
Jes. 6, 2. שרפים עמדים

pl.: הַשְּׂרָפִים
Num. 21, 6. את־הנחשים השרפים
Jes. 6, 6. אחד מן־השרפים

שֶׂרֶץ

ע״ו רמזי, כי פעל שָׂרַץ זמיי, ומקוסו שָׂר [ע״ב] נסופי ץ, כמוכן סליכס ווקילס [קרייעכען], ופקרון סמס סוקלי [רעפטיל], ווס יסות לעכס, ודמיון לו רֶמֶשׂ נסופי וס.
n. m. (a rad. שָׂר, addita terminatione ץ, sicut רֶמֶשׂ a *v.* רָם, addita term. שׂ), reptile. LXX. *ἑρπετόν*, *βδέλυγμα*.
Gn. 1, 20. ישרצו המים שרץ
Lev. 5, 2. או בנבלת שרץ טמא
Lev. 11, 10. מכל שרץ המים
Lev. 11, 20. כל שרץ העוף
Lev.11,21. תאכלו מכל שרץ העוף
Lev. 11, 23. וכל שרץ העוף
Lev.22,5. בכל־שרץ אשר יטמא־לו
Dt. 14, 19. וכל שרץ העוף

הַשֶּׂרֶץ

Gn. 7, 21. השרץ השרץ על־הארץ
Lv.11,31. הטמאים לכם בכל־השרץ
Lev. 11, 41. וכל־השרץ השרץ
Lev. 11, 42. לכל־השרץ השרץ
Lev. 11, 43. בכל־השרץ השרץ
Lev. 11, 44. בכל־השרץ הרמש

בַּשֶּׂרֶץ

Lev.11,29. בשרץ השרץ על־הארץ

שָׂרֵץ

פעל זמיי גויר שָׂרָץ, וסעתיד יִשְׁרַץ. ומוכנו זקילס כזרץ [קרייעכען], וכן שָׂרַצ נזצפס כוזית. נז״ע סמס שְׂרִיצָה מוס.
v. denom. (a n. שֶׂרֶץ, impf. יִשְׁרַץ), repere, prorepere, propullulare, abunde provenire. LXX. ἕρπειν, ἐξ-; ἐξερεύγεσθαι, ἐξάγειν, ἐκζέειν, κινεῖν, πληροῦν.
3 perf.: שָׁרַץ
Ps. 105, 30. שרץ ארצם צפרדעים
3 perf.: וְשָׁרַץ
Ex. 7, 28. ושרץ היאר צפרדעים
3 perf. pl.: שָׁרְצוּ
Gn. 1, 21. אשר שרצו המים
3 perf.: וְשָׁרְצוּ
Gn. 8,17. ושרצו בארץ ופרו ורבו
part. masc.: הַשֹּׁרֵץ *sg.*
Gn. 7,21. השרץ השרץ על־הארץ
Lev.11,29. בשרץ השרץ על־הארץ
Lev. 11, 41. 42. השרץ על־הארץ
Lev. 11, 43. בכל־השרץ השרץ
part. f. sg.: הַשֹּׁרֶצֶת *p.*
Lev. 11, 46. ולכל־הנפש השרצת
impt. pl.: שִׁרְצוּ
Gn. 9, 7. שרצו בארץ ורבו־בה
3 imperf.: יִשְׁרֹץ
Ez. 47, 9. נפש חיה אשר־ישרץ
3 imperf.: יִשְׁרְצוּ
Gn. 1, 20. ישרצו המים שרץ
3 impf. pl.: וַיִּשְׁרְצוּ
Ex. 1, 7. ובני ישראל פרו וישרצו

שַׂרְקָן

פ״כ, וסעתיד יִשְׂרֹק, ומוכנו קלול נקלילים ולנלול וכסימס [כיימען, פפיימען], כיקס זלו לאכר לו כזכרק, ד״מ מזכרוק לדבורים וקריקס לוקים. וכמלקס על זעוק עמיס לנוף, לו מלעוג נכלל כיקס זעליו. ולאכר לקקור מזכרם דע קוכל נעיס זיסוד מזכרם לל״ק נדמיון לזכרם נזצפס יוכית [*συρίγ.*], לאכר מאכו

pl.: שַׂרְקִים
Jud. 5, 28. בעד החלון נשקפה ותיבב אם־סיסרא בעד האשנב

נויריס רנים. אכן כפי הכ"ל אין קנבוס לנזכיהם, כי הפעל היוני אין [סיף.], שהוא נדמיון אל שֵׂר, והקהן כ"ל שָׂרַק, ודומה לו הקועב אל צָרַח, צָרַג וכלומה. ע' אלה.

v. comp. intr. (impf. יִשְׂרֹק), *συρίσ-σειν* (*σύριγξ*, *σύριγμα*, *συρίγγιον*), sibilare, sibilando advocare (seq. לְ), exsibilare h. e. irridere, illudere, gr. *σαρκ-άζειν* (cujus tamen origo dissita est), cogn. עָרַג, צָרַח, *ὀ-ρύγ-ειν*, *rug-ire*, aram. שְׂרַק (unde שַׂרְקָא = רֵחַם, n. avis, et שְׂרוֹק, n. vocalis (aram.), pro hebr. שָׂרֹק). LXX. *συρίζειν*, *σημαίνειν*. S. *ἐκσυρίζειν*.

3 *perf.*: וְשָׂרַק

Jes. 5, 26. ושרק לו מקצה הארץ

3 *perf.*: וְשָׂרָק *p.*

1 Reg. 9, 8. כל־עבר עליו ישם ושרק

3 *perf. pl.*: שָׂרְקוּ

Thr. 2, 15. שרקו וינעו ראשם

Thr. 2, 16. שרקו ויחרקו־שן

Ez. 27, 36. שרקו עליך בלהות

1 *imperf.*: אֶשְׂרְקָה

Zach. 10, 8. אשרקה להם ואקבצם

3 *imperf.*: יִשְׂרֹק

Jes. 7, 18. וישרק ר' לזבוב

Zeph. 2, 15. וישרק יניע ידו

3 *imperf.*: וַיִּשְׂרֹק

Job. 27, 23. וישרק עליו ממקומו

Jer. 19, 8. ישם וישרק

Jer. 49, 17. וישרק על־כל־מכותה

Jer. 50, 13. וישרק על־כל־מכותיה

שְׂרֵקָה

ז"כ, ומוכנו לעיגה ע"י שרוק [קוס-ניזוכנ], כמשלה על קרוף וקלס כנלל. נלקחי שֹׂרֵק משלהו, ומכפל הזרע שם הָשֵׂם שְׂרֵקֵכֶם נת"י [תורת כהניס י"ק], ככוי לעוף מה [קולין ס"נ.], והמופזע נע"ע שְׂרִיקָה, שְׂרִיקָה, שְׂרוּק, ומוס ג"כ ככוי תכועה מה שׂוֹרֵק, והוא שֹׂרֵק נעכני, ומוכן זס ג"כ הפעל וכלומה הרנה.

n. f., sibilus, exsibilatio, a v. שָׂרַק, unde neoh. שְׂרִיקָה, שְׂרוּק, שְׂרֵקֵכֶם, nn. actionis. LXX. *συρισμός*, *σύριγμα*, *συριγμός*.

וּשְׂרֵקָה

Jer 51, 37. שמה ושרקה

לְשַׂרֵקָה

Jer. 25, 18. לשרקה ולקללה

Mich. 6, 16. וישביה לשרקה

וְלִשְׂרֵקָה

2 Chr. 29, 8. לזועה לשמה ולשרקה

Jer. 19, 8. לשמה ולשרקה

Jer. 25, 9. לשמה ולשרקה

Jer. 29, 18. ולשרקה ולחרפה

שְׂרֵקָה

ז"כ, ונמצא לך נכנוי שְׂרִיקוֹת, ומוכנו כמס הפעולה [נעניס, נעלָעֶת], ד"מ שריקות עדריס, לין שישרקו רועי עדר על משרוקית ולנוב-רועה.

n. f. (pluralet. שְׂרִיקוֹת), exsibilatio, de irrisione ac cavillatione, modulamen, spec. pastorum gregem observantium (Syringengetön, Schalmeiengeflöt). LXX. *σύριγμα*; *συρισμοί* (*ἀγγέλων*, leg. *ἀγελῶν*).

pl.: שְׂרִיקוֹת

Jud. 5, 16. לשמע שרקות עדרים

Jer. 18, 16. שרוקת עולם

שְׂרוּקָה

ז"כ, ומוכנו כמו שריק, וכמנח לך נכתיב, תמור שריקס נקרי.

n. f. Ketib pro שְׂרִיקָה Qeri.

LXX. *σύριγμα*.

pl.: שְׂרוּקוֹת *Ktib.*

Jer. 18, 16. שרוקת עולם

מַשְׂרֹקִי

ז"כ נכרמי, וסיזועס מַשְׂרֹקִיתָא, וכמנח לך נכ"ק, ומוכנו מין קליל וקנוב של רועים, שנקיח כן ע"ש שרוק קולו [רַאֲהִרפַּייפָּע, פַּפַנסַפַלָאֲעט], ולפעמ שכנוי יוכי שלו גויל שפתי קדס.

n. f. aram. (def. מַשְׂרֹקִיתָא), syrinx, tibia s. fistula pastoritia (Hirten-, Pansflöte), neoh. אֲבוּב רֹעֶה (transl. nomen herbae, arab. עצאלרעי h. e. baculus pastorum, nominatae). LXX. *σύριγξ*.

def.: מַשְׂרֹקִיתָא

Dan. 3, 5. קל קרנא משרוקיתא

7. 10. 15.

שָׂרֵק

ס"כ ול"ע כ"ק נגור, ומוכנו סריקת נמר ופזעים וכפוך [קָאֲמען, סעפעלן], וכן סָרָק נת"ע, ד"ת פזעך סרוק, סוכך סנמר נמסרק, סרק הסוס, סוכך נשרו. ומוס זס סָרָק, או סָרוּק הסוכך נמר ופזעים, מַסְרֵק כלי לסריקס, ד"ת מסרק של פזעך, מסרק של נמר, מסרק של רלק, והמופזע זס סְרִיקוּת. ולפזר לתקור הזרע כ"ל שקועכו שָׂרָק, ודומה לו הקועב אל רָחָה, מָרַח, מָרָק, והמתנות לפ"ו יחוע.

v. comp. tr. inus., pectinare, perstringere, neoh. סָרַק, unde סֹרֵק (Wollkämmler, -krämpler), מַסְרֵק (Kamm), סְרִיקוּת (das Kämmen, Krämpeln), rad. שָׂרַק, cogn. רָחָה et compp. מָרַח, מָרַק.

שָׂרִיק

ת"ו, ולנקני הכנוי שְׂרִיקוֹת, ועניכו מכופן ומסורק מפזען.

adj. m. (f. שְׂרִיקָה), pectinatus, pectine fractus, v. g. de lino; פִּשְׁתִּים שְׂרִיקוֹת, lina pectinata.

adj. f. pl.: שְׂרִיקוֹת

Jes. 19, 9. עבדי פשתים שריקות

שָׂרֹק

ס"כ ול"ע כ"ק נגור, ותמנות מוכנו כ"ל נסיכס ווכיקס ומופעות [גלָאֲנצען], כי למיוכו זָרָה, ונלקחי שָׂרַג נמוכן נסיכס. ומוס נהשלה על למיחות ומומקות, כלכן נפעלים של נסיכס [רלָטה, כָּאֲטלָיך ויו"], ומוד שכנו לפ"ו נפעלים של ומוד ומסור. ומוס תנין קוכ נעים מוכן סָרָק נת"ע, שעכיכו לניעס נלנע לומס ומומק, וכן מכנד זס סָרָק נמוכן כיקלה, ומזס ככוי לכקול סְרָקוֹ, ולפו דומק שהפעל סָרָק סכוס מעכו, כלשר חזנתי מלפכיס, ותפוח כוס עד נככי הלשון, וכי הזס סָרָקִי [נרכוי סָרָקָאִין סָרָקִיין], ככוי לפיס מוכיי נכללו, סיומנ כמוכ הזרע, ונפרע ערכי יחוע [ושלָשענער], הסגור נתכנוס ונגמכ ונמלכ, הכס ג"כ מוס.

v. comp. intr., splendere, nitere, micare, cogn. זָרַג, שָׂרַג, deinde, ut solet in vv. colorum (cf. arab. *ahmarra*, *assfarra*, *abjaddha*), spec. rubrum, subrubicundum, rutilum esse, neoh. סָרַק (minio s. rubro colore tingere s. pingere, Targ. בְּחִירָא. Qimchi, ut diximus, vites intelligit, אֲשֶׁר אֵין חֲתָצָן בַּעֲנָבָיו. LXX. A. Th. *ἄμπελος σωρήχ* (*σωρήκ*). S. *ἐκλεκτή*.

Jes. 5, 2. וישעהו שרק

Jer. 2, 21. נטעתיך שורק

שׂוֹרֵקָה

ז"כ, ומוכנו כמו שֹׂרֵק, והמתנס הערכי גס תמוכו הזרע נעכני, ולניב שריקה, וע"כ פרוש לנן-גיפת שעכיכו גפן נכקר שלין בו קלנן, לימו ע"פ דקדוק הלשון.

n. f., sicut שֹׂרֵק, vitis uvas coeruleas vinumque rubrum (*γλαῦκον*) ferens, Saadja: שריקה. LXX. *ἕλιξ*.

וְלַשׂוֹרֵקָה

Gn. 49, 11. ולשרקה בני אתנו

I. שָׂרַר

לומר שֵׂר, ול"ע כ"ק נגור, ופתכוכו לנזע הסלקלקים קנילס וקשור לגוד ועניכס [קניפָּפען, פָּעסט-], וכן הזרע כילוע לקל קֶשֶׁר לעיל, ולקל חֶשֶׁר, ומזס לן וקרס הקר והשוי. והסזלס מעכן קשור על הסדוק וקוזק הכס ילועס לקל קיל. ולזר לחכו קוקי הלשון מקכוב נקו, שלזרס וס ג"כ שוכך נמוכן נריכס, הכס הכסילו והנעיכו, כלזר רלית תקת שוב לעיל. h. e. שַׂר, *v. tr. inus.*, ligare, vincire, nectere, constringere, cogn. קָשַׁר, חָשַׁר, hinc pervulgari translatione firmum, validum, durum esse.

שׂוֹר

ז"ו, וכנכוי שָׂרֵהּ, נדגוש הריש ע"פ נעלי המסורת, לו נסתר הדגוש הרלוי, כלזר לקל סַר לעיל, שָׂרֵהּ, וכי כן תָּרְמוּ, גָּבְלוּ, צָבְלוּ מן גֶּבֶל, תַּר, צֶבֶל, נסתר הדגוש לפני הכנוי. פתכוכו גיל עכ ועוכך ודל [כעכף, ועככע, מוסקעל], מן זרר לגון קשור וקישר ולקוד. ונלזר זכר הלשם נגידיו ועוכקיו ונדיו כשלל ג"כ על כך וגכוכה, ומוס כלרך להסמכת קשור ולפך של טבור [כפָּנעלטערלָנג], וכן שֵׂר כעכני, ומוס לק"כ מקוס הטבור, לומר טבורו ולעולית של נפן, ומוס תלקס שהסס שֹׂרֵר לת הים ולת נכרת. ולזר לדגוש הרים לקל זכך, הכס כמלק מעלמו לקל גָּהָה, גֶּהָת, שֶׁהֹאשֶׁי לדעת המלקלים הקדמוכים.

n. m. (c. s. שָׂרֵהּ, dagesato *Resh* secundum Masoram, quemadmodum in גָּהָה, גֶּהָת, vel, dissoluta liquidae duplicatione שָׂרְרֵהּ ad s. f. גָּבְלוֹ, הַרְמָם, צָבְלוֹ a nmm. גֶּבֶל, תַּר, צֶבֶל, quare n. שֹׂרֵר merum est neotericorum figmentum), nodus s. musculus, nervus, ligamentum, funiculus, sedes roboris ac virium, spec. nervus umbilicaris, quo quasi catenula quadam infans ad placentam uterinam alligatus est, hinc ipse umbilicus, arab. *surr-on*. LXX. *ὀμφαλός*, *σῶμα*.

cum suff.: נדגוש הרי שָׂרֵהּ

Ez. 16, 4. לא־כרת שרך

cum suff.: שָׂרְרֵהּ

Cant. 7, 3. שררך אגן הסהר

cum suff.: לְשָׂרְרֵהּ נדגוש הריש

Prv. 3, 8. רפאות תהי לשרך

שָׂרִיר

ז"ו, ונמצא לך נסמך הכנוי שָׂרִירֵי, ופתכוכו כמו שֹׂר, לומר ניל ועוכך,

Pi. סָרֵק, fucare, fuco, qui dicitur סָרָקוֹן, illinere, unde v. סָרַק transpositum esse nunc dubito), et quia v. סָרַק, sicut arab. *aśraqa* (*śarq*, ortus solis; *śâriq*, sol oriens; *mašriq*, oriens; *śarqi*, orientalis), propter suam affinitatem cum v. זָרַח (מִזְרָח = מִסְרָח) vi illucescendi, de sole emergente dicitur: סָרָקִי (pl. סָרָקָאִין, סָרָקִיין), *Nisba* ejus s. adjectivum relationis, est orientalis (= מִזְרָחִי, der Morgenländer, d. Saracene).

שָׂרֹק

ת"ו, וכנכוי שָׂרָקִים, ומוכנו לדמוס לו לדמדם [שָׂעטלִין], וכלזר מנעע הסוסים, וכן נעכני ע"י סכוס אַשְׂקָר כנוי לנסוס לדוס, ולולי ככוי של לדוס נזפס פרסית והוכנרלית והכדלית ג"כ pers. *surkh*, ung.] מזרע דומס [*sarg-a*, s. *harika*, לף זכזפס הכדלית כרלס שהקוף נלתי ערע. *adj. m.* (pl. שָׂרָקִים), rufus, rutilus, de equis (arab. *aśqaru*), a v. שָׂרַק (arab. *śariqa*, de flavescentibus palmae dactylis, de oculo morbosa affectione rubescente). LXX. *ποικίλος*. A. *ξανθός*.

adj. m. pl.: שָׂרְקִים

Zach. 1, 8. שרקים ולבנים

שָׂרֹק

ז"ו, שלל נמנח כ"ק נכנוי שָׂרָקִים, ומוכנו מין זריגים ועככיס המלויים נסוליס, וכן לדומים ומסוקים כייכס [רעכנען מיט רָאטעס ווין], וע"כ המלך לו עס זרק הקוס, ולזר קוכלים היום הוס מין זריג נזס שָׂרָקִי הוס ככוי לקן שרק, לומר מוכלי, ותכנומו [לעווַאנטשיצ רעכנע], וגס זס מן שרק זלמכו לקל סרקין.

n. m. (pl. שָׂרָקִים), vitis vinum rubrum continens, non quasi סַרְקָאִי (גֶּפֶן מִזְרָחִי), h. e. vitis orientalis (Serkirebe, levantinische Rebe), neque vitis *ἀπύρηνος*, vinaceis carens, ut vult Qimchi (quasi a v. שָׂרַק = סָרַק neoh., evacuare), neque palmes s. propago (= שָׂרִיג, ab implicando). LXX. *ἄμπελος*.

pl. c. suff.: שָׂרוֹקֶיהָ

Jes. 16, 8. הלמו שרוקיה

שׂוֹרֵק

ז"ו, ומוכנו לנעת לנן-גפך מין נפן נכקר הגדל נסוליס, והזרע כלזר תמלכו, מלומס ייכו. ודע קוכל שהנפן סעדיס פיומי הנעיקו שׂוֹרֵק, וכפי הכללה [כי כמלך נהנעתקת התומס, רלזי, מ"ע י"ל] היל המלה העכרית נעלמה, שנקר גס סעדיס נהנעתקו, מלקר של כמלה לנרכיים [נמדרז מלין שלמס], וכי כמו כן הזרע נמלך עלך תמור עוד [ה' כ"ע], סנלריס תמור סיריס [נ"ה י"ג], מורג תמור מורג [מ"ל ע"ו], שנקרל לנל הנרכיים כורג, פסל תמור פֶּסֶל [מ"ד ע"ו], קמלה תמור קומס [מ"ד כ"ה], שכל לנה לל כמלו לקל הנרכיים.

n. m., vitis cum uvis vino rubro ac praestanti impletis, vitis uvarum coerulearum ferax (arab. זרק, syr. שָׂרַק = שָׂרַק, glaucum, caesium, coeruleum esse), Saadja: שריק (quod ipsum vocabulum hebraicum est, uti saepe hebraica retinuit et arabica quasi veste induit, v. textum rabbinicum).

שְׁרִירֵי נִבְעוּ כְּמוֹ שְׁרִיקֵי גוֹפוֹ. נִקְמִי שְׁרִיר תּוֹקְפֵי, לְזִמֵּר קוֹק וְעָנוֹס, וּמְצֹרָע וְכוֹ.

n. m. (pl. c. שְׁרִירֵי), constrictus, firmus (aram. שְׁרִיר), subst. nervus s. musculus (de musculis ventris). LXX. *ὀμφαλός.*

pl. constr.: בְּשִׁרְיֵרֵי
Job. 40, 16. ואונו בשרירי בטנו

שְׁרִירוּת

ע״כ, וּמוּכָנוֹ הָדוֹק מֵיעַד וְחָזוּק, וּנְקָשׁוּר עִם לֵב, הַלֵּזוֹן קָשׁוּי וְכַנְדוּת הַלֵּב [פַּעַר-שְׁעָקְעִיט], וּפֹה נִתְקוֹשׁ [מְצַלִּי ק׳ כ׳] מִמֶּנּוּ שְׁרִירוּ, לְהַסְמִיךְ מֵיצִיוּת וְהַקְשָׁת, הַכֹּחַ הוֹפֵךְ מְצֹרָע וְכוֹ, כְּמוֹ נ״כ נְסוּרִי, וּמַעֲשֵׂי בְּמוֹנָן וְהַשְׁרִירָאִית, נְסוּפֵי מַעֲשֵׂי.

n. f., obfirmatio animi, contumacia, qua quis obstinate gratiae divinae resistit neque eam in sese influere sinit (syn. קְשִׁי), aram. שְׁרִירוּ, firmitas, veritas, adv. שְׁרִירָאִית, firme, vere. LXX. *σκολιότης, πλάνη, ἐπιτήδευμα, ἐνθύμημα, αἱρετός;* שְׁרִירוּת, *ἀποπλάνησις, ἀρεστός.* S. *ἀρέσκεια.* A. Th. *σκολιότης; εὐθύτης.*

שְׁרִירוּת

Jer. 3, 17. אחרי שררות לבם
Jer. 9, 13. אחרי שררות לבם
Jer. 16, 12. אחרי שררות לבו
Jer. 18, 12. שררות לבו־הרע

בְּשְׁרִירוּת

Dt. 29, 19. בשרירות לבי אלך
Ps. 81, 13. ואשלחהו בשרירות לבם
Jer. 7, 24. 11, 8. בשרירות לבם הרע
Jer. 13, 10. ההלכים בשררות לבם
Jer. 23, 17. וכל הולך בשררות לבו

שֹׁרֶה

ע״כ, לְדַעַת מְדַקְדְּקִים, וּמִמֶּנּוּ לָךְ נִכְנוּי שֹׁרוֹת, לוֹמַר כִּפֵּי מַכְרָחָם לִי מִיקִיד שֹׁר, כְּמוֹ נִקְמִי, וְגַוּר עַם מִיקִיד וְכוֹ, וּמִקְנֵן לְפִ״ז שֹׁר, נִדּוּחַ לְךָ שֹׁר, עִכְּן סְדִירִים וְעִכִּיכָם, וּמִזֶּה מְשֻׁם לְהַסְמִיךְ שְׁרִירוּת, שֶׁמְּדוּמֶה כִּי מְעַנֵּת נִמְעַנֵּת [קְעַעֲלְכָּעֵן], וְכֵן נִמְעַנֵּי מְשֻׁם שׁוֹאֵר כְּנוּי לְךָ שֹׁר, מִפְּעַל נִכּוּר נִמְעַנֵּן סְדִירִים. נִמְצָא שֹׁר מְצַלִּי, נִמּוֹנָן שְׁרִירוּת.

n. f. (pl. שְׁרוֹת, potius a sing. שֹׁר, aram. שֹׁר, שֵׁיר), catenula, armilla, arab. שוֹאר, a v. שָׁר = שָׂר, arab. *sâra*, nectere, colligare.

pl.: וְהַשְּׁרוֹת
Jes. 3, 19. והשרות והרעלות

שַׁרְשֶׁרֶה

ע״כ, וּמוּכָנוֹ כְּמוֹ שֹׁר, לְשׁוֹן נִכְנוּי מִמֶּנּוּ לוֹמַר שַׁלְשֶׁלֶת, וּמִזֶּה מְעֻנִּין סְדוּר יְקַד נִזְרָע, וּלְשׁוֹן שָׁנָה לוֹמַר מְזֻרָע נִפְעַל נִכּוּנוֹ. נִמְצָא הִרְכִּיבוּ שַׁרְשְׁרָאוֹת וְנִפְ שְׁרָעוֹת.

n. f. (neoh. pl. שַׁרְשְׁרָאוֹת, sicut שֹׁר, שַׁלְשֶׁלֶת (Trg. pl. שַׁלְשַׁלָּן), catena (a v. שָׁר vel, id quod aeque credibile est, שֹׁר, vi ser-endi s. ordinandi). LXX. *τὸ χαλαστόν, κροσσωτόν, κρωσσόν.* A. *ἁλύσεις.* S. item (*σύσφιγμα*).

pl.: שַׁרְשְׁרֹת
Ex. 28, 14. ושתי שרשרת זהב
Ex. 28, 14. ונתת את־שרשרת
Ex. 39, 15. שרשרת גבלת מעשה כבת
1 Reg. 7, 17. גדלים מעשה שרשרות
2 Chr. 3, 16. ויעש שרשרות כדביר

וְשַׁרְשְׁרֹת

2 Chr. 3, 5. תמרים ושרשרת

pl.: בַּשַּׁרְשְׁרוֹת
2 Chr. 3, 16. ויתן בשרשרות

שַׁרְשָׁה

ע״כ, הִקְנִי מִקּוֹלֶס, כִּי סוּף יִן שַׁרְשָׁה, וּפְתִיכוּ מְצֻלְּמוֹ.

n. f. (abbrev. ex שַׁרְשֶׁרֶת), catena, fimbria. LXX. *κρωσσός.* A. S. Th. *ἁλύσεις.*

pl. constr.: שַׁרְשֹׁת
Ex. 28, 22. שרשת גבלת מעשה עבת

שָׁרַר

פ״כ, וּמִעְתִּיד יָשַׂר, וּמְנִיכוּי שֹׁרֵר, פְּתִיכוּו שְׁלִישׁ וּמְזֻלָּם [מְעַרְכְּעֵן, וּוַאֲלְטְעֵן], כְּמוֹ שֹׂר לְעֵיל, וְגַם כְּמוֹ שָׂרָה, וְסוֹדוֹ ע״ש. וּמִזֶּה נִכְנָן הִתְפַּעֵל עִנְיַן שְׁרִירָה עַל לֵבָב. נִמְצָא מְזֻרָע וְכוֹ שָׂרְרָה הִסְתַּעֵר.

v. intr. (impf. יָשַׂר, prt. שֹׁרֵר), imperare, dominari, sicut שֹׂר, שָׂרָה. *Hitpa.*, principatum obtinere, dominum se facere s. gerere, seq. עַל. LXX. prt. שֹׂר, *φόβος; Hitpa. κατάρχειν, ἄρχοντα εἶναι.* Alius: *κατατυραννεῖν.*

part. masc.: שֹׂרֵר *sg.*
Esth. 1, 22. איש שרר בביתו

Hitpa-el: הִשְׂתָּרֵר *3 perf.*
Num. 16, 13. גם־השתרר

2 imperf.: תִּשְׂתָּרֵר
Num. 16, 13. כי־תשתרר עלינו

שׂר, שָׂרָה

v. s. r. שׂוּר *p.* 1122.

שָׂרַשׁ

פ״כ, וּמוּכָנוֹ נִמְיִקּוֹס וּפְרִיקוֹס וּגְדִילָה [וּוּאַכְסָען, שְׁפְרֶאכְסָען], וְקֵן הִזְרִיעַ שֹׁרֶשׁ, וְקוּטַע זְרַע זֶה נ״כ נִזְקְפֵי מְעַרְכְּ נִמּוֹנָן זֶה, כְּמוֹ תְּרִיקָה לִי רֵיק נִקְמִי, כְּמוֹ נִרְקָה לִי נִזְקְפֵי, וְנִקְבּוּר מִיּוּקָל. וְכֵן נִרְקָה לִי רֵיק נִקְמִי, כְּמוֹ מְכוּנָע רְצִיצָא כְּכוּי לְמַפְרוֹן, וּמוֹלִי נ״כ רְזַע מוֹסֶ.

v. comp. intr., crescere, germinare, rad. שָׂרַשׁ, cogn. רֵץ (aram., רְצִיצָא, pullus, pullaster) et fortasse etiam רַשׁ.

שֹׁרֶשׁ

ע״ו, וּמִכְנוּי שָׁרָשִׁים, וּמוּכָנוֹ לְמוּשׁ לְנִכְ וּמִזֶּה שְׁפוּכָה מְמֻכָּן [שְׁפְרֶאכְסָם], וּמִזֶּה לְמוּשׁ רְקַע״י הִיוּקָ מוּזְע [וּוּאוּרְצְעֵל], וּנִכְלָל קְכ״כ מִתְקַל לְנִכְ וִיסוֹד, לוֹ לְמוּשׁ נִמּוֹנָן רוּקִי, לוֹמַר לְקִרְיַת וְנִכְיָם וּכְדוּמֶה. נִדְקְדוּק זְרַע יְסוֹד מְלֹא מִסְ, וְגַם תּוֹלְדֵי מוּשׁ שָׁרָשִׁי וּכְדוּמֶה.

n. m. (pl. שָׁרָשִׁים), germen primum ex semine proveniens, radix, etiam de turione (Wurzelspross), velut שֹׁרֶשׁ יִשַׁי, *ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί* (Rom. 15, 12.), *ἡ ῥίζα Δαυίδ* (Ap. 5, 5. 22, 19.), transl. de ima rei parte, velut de radice montis, profunditatibus muris, planta pedis, sede gentis, et, sicut neoh. עִקָּר, arab. *azl* (pl. *uzûl*), de rei uniuscujusque fundamento vel causa s. origine (velut neohebr. אֻמּוּנָה שָׁרְשִׁי, עִקָּרִי, arab. *el-aqâ'id*). LXX. *ῥίζα, ῥίζωμα, σπέρμα, λίθος;* שָׁרֶשׁ רְמָמִים, *ἄλιμα.*

Dt. 29, 18. פן־יש בכם שרש
2 Reg. 19, 30. הנשארה שרש למטה
Jes. 11, 10. שרש ישי אשר עמד לנס
Jes. 37, 31. שרש למטה ועשה פרי
Mal. 3, 19. לא־יעזב להם שרש וענף

וְשֹׁרֶשׁ

Job. 19, 28. ושורש דבר נמצא־בי
Job. 30, 4. ושרש רתמים לחמם
Prv. 12, 3. ושרש צדיקים בל־ימוט
Prv. 12, 12. ושרש צדיקים יתן

וְכַשֹּׁרֶשׁ

Jes. 53, 2. וכשרש מארץ ציה

מִשֹּׁרֶשׁ

Job. 28, 9. הפך משרש הרים
Jes. 14, 29. כי־משרש נחש יצא צפע

cum suff.: שָׁרְשִׁי
Job. 29, 19. שרשי פתוח אל־מים

cum suff.: שָׁרְשֵׁךְ
Jes. 14, 30. והמתי ברעב שרשך

cum suff.: שָׁרְשׁוֹ
Job. 14, 8. אם־יזקין בארץ שרשו
Ez. 31, 7. שרשו אל־מים רבים

cum suff.: שָׁרְשָׁם
Jud. 5, 14. מני אפרים שרשם
Jes. 5, 24. שרשם כמק יחיה
Hos. 9, 16. שרשם יבש

pl. constr.: שָׁרְשֵׁי
Job. 13, 27. על־שרשי רגלי תתחקה

pl. constr.: וְשָׁרְשֵׁי
Job. 36, 30. ושרשי הים כסה

pl. c. suff.: שָׁרְשָׁיו
Job. 8, 17. על־גל שרשיו יסבכו
Job. 18, 16. מתחת שרשיו יבשו
Jer. 17, 8. ועל־יובל ישלח שרשיו
Hos. 14, 6. ויך שרשיו כלבנון

pl. c. suff.: וְשָׁרְשָׁיו
Ez. 17, 6. ושרשיו תחתיו יהיו
Am. 2, 9. ושרשיו מתחת

pl. c. suff.: שָׁרְשֶׁיהָ
Ps. 80, 10. ותשרש שרשיה
Ez. 17, 7. שרשיה עליו
Ez. 17, 9. את־שרשיה ינתק
Dan. 11, 7. ועמד מנצר שרשיה

pl. c. suff.: מִשָּׁרָשֶׁיהָ
Ez. 17, 9. אותה משרשיה

שָׂרַשׁ

פעל שמי נכנן מכנד, ומוכנו עקירת שֹׁרֶשׁ, וכן פתרון פעלים כניס גזיר שמות, ופעולי שלו שֹׁרֶשׁ הפעולי. לוקם מיכונע שֹׁרֶשׁ מבקת זרע ושלוח זרעים סביב, וכן מכוסף במונן זה. נמ״ע הַשְׁרָשָׁה, שֹׁרְשִׁי, נִשְׁתָּרֵשׁ וכדומה.

v. denom., eradicare (syn. עָקַר), pass. שֹׁרַשׁ, eradicari, evelli. *Po.* et *Hi.* הִשְׁרִישׁ (addito vel omisso שָׁרָשִׁים), radicari, radices agere. LXX. *Pi. ἐκ ῥιζῶν ἀπολλύναι, ῥιζοῦν, ῥίζωμα*, pass. *ἄριζον γίνεσθαι; Hi. ῥίζαν βάλλειν, καταφυτεύειν, τέκνον.*

Po-el: שֹׁרַשׁ *3 perf.*
Jes. 40, 24 אף בל־שרש בארץ

3 perf. pl.: שֹׁרָשׁוּ *p.*
Jer. 12, 2. נטעתם גם־שרשו

Pi-el: שֵׁרֵשׁ

3 prf. c. s.: וְשֵׁרָשָׁךְ
Ps. 52, 7. ושרשך מארץ חיים

3 impf. f.: תְּשָׁרֵשׁ
Job. 31, 12. וכל־תבואתי תשרש

Pu-al: שֹׁרַשׁ

3 impf. pl.: יְשֹׁרָשׁוּ *p.*
Job. 31, 8. וצאצאי ישרשו

Hif-il: הִשְׁרִישׁ

part. masc.: מַשְׁרִישׁ
Job. 5, 3. ראיתי אויל משריש

2 imperf.: וַתְּשָׁרֵשׁ
Ps. 80, 10 ותשרש שרשיה

שָׂרַת

3 *imperf. ap.:* יְשָׂרֵשׁ
Jes. 27, 6. הבאים ישרש יעקב

שָׂרֵשׁ

ע״ו, נִקְמִי כְּמוֹ נִעֲנִי, נִלִּי הִפְרִיז סְמוּכִן.

n. m. aram., cum hebraica concinens. LXX. עֲקַר שָׂרְשׁוֹדִי, *τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ.*

pl. c. suff.: שָׂרְשׁוֹתָי
Dan. 4, 12. 20. עקר שרשוהי בארעא
Dan. 4, 23. עקר שרשוהי די אילנא

שָׂרְשׁוּ

ע״כ, נִקְמִי, וּכְמִנְיַן לָךְ נִכְ״ק, וּמוּכָנוֹ עִקּוּרִים מִן הַזֶּרַע, לְכֵן נִהְשְׁתַּלֵּם עַל כְּסוּף מִלְּמֵן [עִנְטְוִוּאוֹרְלְלוּנְג], וּנִקְרֵי תְּמוּכוֹ שָׂרְשׁוּ מִשְׁקַל לְקִי.

n. f. aram. (biblici aramaismi proprium, Qeri שָׂרְשׁוּ, ad s. f. נָגְלֵי, נָגְלוּ), eradicatio. LXX. mire: *παιδεία.*

לְשָׂרְשׁוֹ *K'tib.*
Esr. 7, 26. הן למות הן לשרשו

שָׂרַת

פ״כ, וּלְפִ כְּמִנְיַן כ״פ נִכְנָן הִכְנַד שָׂרַת, וְהִמְקוֹר שָׂרַת. פְּתִיכוּו נִכְנַד עִנְיַן הִלְיַעֲנָן], הֵן מְזֻרָע לְהִקְנ״ס, הֵן מְזֻרָע לְלַזּוֹן, וְזַגּוֹר ג״כ הִנִּיכוּי מְשָׂרַת לְמִזֶּה נִכְקֵי שֶׁלּוֹ נִדְמִיוֹן לוֹכְקִי, שֶׁסּוּף תְּמוּר מְשָׂרַתְתָּ. נִמ״ע מוֹסֶ שְׁרוּת שֶׁס גּוֹיִר נִכְן הִכְנַד, שְׁרִירָתָה גּוֹיִר הִקְלָ, וְהִסְתַּעֵר שָׂרַת.

v. intr. pi. (שָׂרַת, inf. שָׂרֹת), servire (c. accus. vel לְ personae, cui servitur), *λειτουργεῖν* (שָׂרַת בְּשֵׁם ה׳); prt. מְשָׁרֵת, minister, ministra (pro מְשָׁרֶתֶת). Neohebr. nn. act. שָׂרֹת, שְׁרוּת (gramm. de functione literarum accidentalium), שְׁרִיתָה (a conjug. Qal in libris V. T. non usitata). Conferunt arab. *sarada* ordinare, v. s. שָׂרַד. LXX. *δουλεύειν, λατρεύειν, παριστάναι, λειτουργεῖν*; prt. *θεράπων, διάκονος, λειτουργός, ᾄδων*; מְשָׁרְתָיו, *οἱ ὑπ' αὐτόν.*

Pi-el: שֵׁרֵת
3 *perf.:* וְשֵׁרֵת
Num. 8, 26. ושרת את־אחיו
Dt. 18, 7. ושרת בשם י״י אלהיו

3 *perf. pl.:* וְשֵׁרְתוּ
Num. 3, 6. ושרתו אתו

part. masc.: מְשָׁרֵת *sg.*
Num. 11, 28. משרת משה מבחריו
Jos. 1, 1. משרת משה לאמר
1 S. 2, 11. והנער היה משרת את־יי׳
1 S. 2, 18. ושמואל משרת את־פני יי׳
1 Sam. 3, 1. והנער שמואל משרת
2 Reg. 6, 15. וישכם משרת

part. fem.: מְשָׁרֶתֶת *sg.*
1 Reg. 1, 15. משרת את־המלך

part. m. c. s.: מְשָׁרְתוֹ
Ex. 24, 13. ויהושע משרתו
2 S. 13, 17. ויקרא את־נערו משרתו
2 Sam. 13, 18. ויצא אותה משרתו
2 Reg. 4, 43. ויאמר משרתו

part. m. c. s.: וּמְשָׁרְתוֹ
Ex. 33, 11. ומשרתו יהושע

part. m. pl.: מְשָׁרְתִים
1 Chr. 6, 17. משרתים לפני משכן
1 Chr. 16, 4. מן־הלוים משרתים
2 Chr. 13, 10. וכהנים משרתים ליי׳
2 Chr. 22, 8. משרתים לאחזיהו
2 Chr. 29, 11. ולהיות לו משרתים
Esr. 8, 17. להביא־לנו משרתים
Ez. 44, 11. והיו במקדשי משרתים

part. m. pl.: מְשָׁרְתִים
אשר־המה משרתים בם Ez.44,19.
part. m. pl.: וּמְשָׁרְתִים
ומשרתים את־הבית Ez. 44, 11.
part. m. pl.: הַמְשָׁרְתִים
המשרתים את־המלך 1 Chr. 27, 1.
28, 1.
המשרתים את־המלך 2Chr.17,19.
המשרתים בבית אלהינו Neh.10,37
והכהנים המשרתים Neh. 10, 40.
המשרתים את־פני המלך Esth.1,10.
part. m. pl.: וְהַמְשָׁרְתִים
והמשרתים ללוים 2 Chr. 23, 6.
part. m. pl.: מְשָׁרְתֵי
משרתי אלהינו Jes. 61, 6.
הלוים משרתי אתי Jer. 33, 22.
משרתי המקדש Ez. 45, 4.
ללוים משרתי הבית Ez. 45, 5.
יבשלו־שם משרתי הבית Ez.46,24.
הכהנים משרתי ר״י Joel 1, 9.
הילילו משרתי מזבח Joel 1, 13.
הכהנים משרתי ר״י Joel 2, 17.
part. pl. c. s.: מְשָׁרְתֵי *p.*
הכהנים משרתי Jer. 33, 21.
part. pl. c. s.: מְשָׁרְתָיו
ומעמד משרתיו 1 Reg. 10, 5.
ומעמד משרתיו 2 Chr. 9, 4.
נערי־המלך משרתיו Esth.2,2. 6,3.
משרתיו עשי רצונו Ps. 103, 21.
משרתיו אש להט Ps. 104, 4.
כל־משרתיו רשעים Prv. 29, 12.
inf. constr.: לְשָׁרֵת
והיה על־אהרן לשרת Ex. 28, 35.
לשרת בקדש Ex. 28, 43. 29, 30.
לשרת להקטיר אשה Ex. 30, 20.
בגדי השרד לשרת Ex. 35, 19.
בגדי־שרד לשרת בקדש Ex. 39, 1.
לשרת כאשר צוה ר״י Ex. 39, 26.
את־בגדי השרד לשרת Ex. 39, 41.
לעמד לשרת בשם־ר״י Dt. 18, 5.
לעמד לשרת מפני הענן 1Reg. 8,11.
לשרת לפני הארון תמיד 1Chr.16,37.
לשרת בבית ר״י 1 Chr. 26, 12.
לעמוד לשרת מפני הענן 2Chr.5,14.
לשרת ולהדות ולהלל 2 Chr. 31, 2.
לשרת עץ ואבן Ez. 20, 32.
לשרת בקדש Ez. 44, 27.
הקרבים לשרת את־ר״י Ez. 45, 4.
inf. constr.: לְשָׁרֶת
לשרת שם את־ר״י Dt. 17, 12.
inf. constr.: וּלְשָׁרֶת
ולשרת נגד הכהנים 2 Chr. 8, 14.
inf. c. suff.: לְשָׁרְתֵנִי
נאם אדני ר״י לשרתני Ez. 43, 19.
המה יקרבו אלי לשרתני Ez. 44, 15.
יקרבו אל־שלחני לשרתני Ez.44,16.
inf. c. suff.: לְשָׁרְתוֹ
לשרתו ולברך בשמו Dt. 10, 8.
לשרתו ולברך בשם Dt. 21, 5.
לשרתו ולברך בשמו 1 Chr. 23, 13.
לעמד לפניו לשרתו 2 Chr. 29, 11.
הנלוים על־ר״י לשרתו Jes. 56, 6.
מבני־לוי אל־ר״י לשרתו Ez.40,46.
inf. c. suff.: וּלְשָׁרְתוֹ
ולשרתו עד־עולם 1 Chr. 15, 2.
inf. c. suff.: בְּשָׁרְתָם
בשרתם בשערי החצר Ez. 44, 17.
inf. c. suff.: לְשָׁרְתָם
לפני העדה לשרתם Num. 16, 9.
לפניהם לשרתם Ez. 44, 11.
3 impf. c. s.: וַתְּשָׁרְתֵהוּ
למלך סכנת ותשרתהו 1 Reg. 1, 4.
3 imperf. ap.: וַיְשָׁרֶת
וישרת אתו Gn. 39, 4.
וישרת אתם Gn. 40, 4.
3 impf. c. s.: וַיְשָׁרְתֵנִי
הוא ישרתני Ps. 101, 6.
3 impf. c. s.: וַיְשָׁרְתֵהוּ
אחרי אליהו וישרתהו 1 Rg. 19, 21.
3 impf. pl.: יְשָׁרְתוּ
אשר ישרתו בהם Num. 3, 31.
אשר ישרתו־לה בהם Num. 4, 9.
כלי השרת אשר ישרתו־בם Nu.4,12.
אשר ישרתו עליו בהם Num. 4, 14.
אשר־ישרתו בם לקחו 2 Reg. 25, 14.
אשר־ישרתו בהם לקחו Jer.52,18.
אשר־ישרתו בהן Ez. 42, 14.
אשר ישרתו אתם Ez. 44, 12.
3 impf. pl. c. s.: יְשָׁרְתוּנְךָ
אילי נביות ישרתונך Jes. 60, 7.
ומלכיהם ישרתונך Jes. 60, 10.
3 impf. pl. c. s.: וַיְשָׁרְתוּהָ
וילוו עליך וישרתוך Num. 18, 2.
3 impf. pl. c. s.: וַיְשָׁרְתֻהוּ
והם ישרתהו Num. 1, 50.

שָׂרֵת

ז״ו, ומסונן מסביקה [לייענסע], ונקמר מכלים שמוכניס לסביקה ולענודע סמקדש.
n. m. abstr., ministratio, *λειτουργία.*
כלים לבית־ר״י כלי שרת 2Chr.24,14.

הַשָּׂרֵת

את־כל־כלי השרת Num. 4, 12.

שָׂרַת

פעל ל״ע כ״ק נגור מְשָׂרֵת, ומובנו כמו שָׂרַד זו, לשון קקיקה וקעיכה וגריעה [לייענגסענען, -טיעפענען], וק״כ מקומיים שמוק מן סרס לפ כניכו יסודו.
v. comp. tr. inus., cor-*rad*-ere, quasi *συγχα-ράττ-ειν*, incidere, infodere, profundum facere, cogn. שָׂרַד, שָׂרַט.

מַשָּׂרַת

ז״ו ע״מ ידוע, ומכלון כלי מגורע ומקוער, וזמו מקנק [פפאַנכנע], וכן נתלמי.
n. m., sartago, aram. מַסָּרַט, a cavitate s. profunditate, unde nn. vasum pleraque desumta sunt.
LXX. *τήγανον.*

הַמַּשָּׂרַת

ותקח את־המשרת 2 Sam. 13, 9.

שֵׁשׁ

sex, *v. s.* שִׁשָּׁה *p.* 1125.; *marmor byssas*, *p.* 1124.

שִׁשָּׁה, שִׁשִּׁי, שִׁשִּׁים

v. s. שִׁשָּׁה *p.* 1125 - 26.

שִׁשְׁאָ

ad שִׁשָּׁא, *v. s. r.* שָׁא *p.* 1085.

שִׁשָּׁה

v. s. r. שִׁסָּה *p.* 1187.

שִׁשָּׁן

v. s. r. שִׁוֹשׁ *p.* 1126.

שִׁשָּׁךְ

ז״פ למדיכס לו עיר, ומובנו לדעת רס״י וקעקי סכוי לכבל, ע״י קלוף של חל״ב, ומסקעת סכניק בכוי זו מעשה כיום, לולם מזוכ נסתרות לל יתיצב כוס. ובכאם לי דעת מדקדק קכוכם לפאת שמוק מאכן פרס שֵׁשׁ שָׁאה [סהס נסוף ככף], שבלוכו בית סמוגל וסמלך, לו בלפגר שמוק כבוי לפקוו סם בסדיבת נכל.
n. symbolicum Babelis, domus principum (pers. שׁה שׁאה), sec. veteres et Palaestinenses et Hellenistas per alphabetum *Atbas*^{c} = בבל.
ומלך ששך ישתה Jer. 25, 26.
איך נלכדה ששך Jer. 51, 41.

שָׁשַׁר

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומובנו עכין סמוק וקלוס, ונסמוס סמעל ע״י שְׁרֵשֶׁר סמכוכע, וסמבע שָׁר, שבאפק נדמיכו נמפס סכדקית ופרסית בשוכן סמוק, וכבר פרמקיו נספרי מבכס קלמוד שפתי לרס דף קמ״ו.
v. abbrev. ex שְׁרֵשֶׁר (cf. arab. שְׁרַשְׁוּר, n. avis, Rothschwanz, בָּשְׁרָשֶׁר, n. leonis, fort. a colore fulvo), rubrum esse, rad. שָׁר, sanscr. *hari* (fulvus, *ξανθός*), pers. *zar*, hung. *sar-ga*, v. Systema Linguae Aramaicae §. 160. *Simonis* contulit arab. *śuzra*, rubedo (oculi), et *aśzaru*, rubicundus (de lacte et oculo).

שָׁשַׁר

ז״ו, ונספסק שָׁשַׁר, ופקבוכו לדעת יכקי זיכופלק בלעו [*sinople*], וזמו מין נבע יכוק, ומבע בעין מדוב, ולדעת מכנוס רומי [*sinopis*], וזמו מין נבע מרכיי מעיב ויכקפע, וזמו פלוס [רמאטעד לייוענמאבעד], ולדעת כל״ק סוא מבר קוין בעבני זכגופר [בעבניגמאנבעד]. וסבוקר יבקי.
n. m. (in p. שָׁשַׁר), pigmentum rubrum, minium, rubrica (Röthel, Bergroth), cinnabaris (Isaaki: *sinople*, Vulg. sinopis h. e. rubrica Sinopea, cf. Plin. 35, 5 s. 13.), arab. *zungufr*, gr. *κιννάβαρι*, *μένιον*, att. *τιγγάβαρι*, ital. *il cinnabro*, *la sinopia*, Jer. 22, 14., ubi *Uziëli:* בְּסַמְמָנִין; Syr. צוּרְתָא (picturis), Arabs: *bi-tamâthil* (imaginibus); Ez. 23, 14., ubi Arabs: *bi-niqśi* (pigmento, vel *bi-naqśi*, signatura, sculptura, cf. *naqqâś*, arab. et pers. pictor). Qimchi *Indicum* intelligit h. e. pigmentum vegetabile ex resina arboris confectum (Drachenblutbaumfarbe, gr. *αἷμα δράκοντος* sive *κιννάβαρι Ἰνδικόν*).

בַּשָּׁשַׁר

p.
ומשוח בששר Jer. 22, 14.
חקקים בששר Ez. 23, 14.

שֵׁת, שַׁת

v. s. r. שִׁוֹת *p.* 1127.

שַׁת

aram. sex. v. s. שֵׁשׁ (שִׁוֹשׁ) *p.* 1126.

שַׁת

strepitus, *v. s. r.* שָׁאָה *p.* 1086.

I. שָׁתָה

פ״נ, ומעתיד יִשְׁתֶּה, וקנוכו תַּשְׁתְּ. מוכנו מסקעת מנמע ע״י לקלוף ועלוע וגמיקס [עריבקען], ומסמלוע כודל *sed-are*] מסקעת מנמע ומסקעתו [*sitim*], וקבן מסבע שָׁתֵה, ודומס לו שֵׁת, שֵׁת לקמן, ובסבע כמכוון ג״כ נסבסי מעבע, במכוון מכוס ומסקעס [לען דוכסע לענגען, בעכוסיגען, ועעכגען], ומלע ב שְׁתִי שְׁתֵה כב״ע תוכס על יסוד זס. ובנכך ביקס שבו ומאמבו, ומסמקלס מסעוד בסעוכס נכללן, ובמוכן כוקבי מסקית עולס, לומר סיות מלא עולס, מסקית קמס, סכלון סבילת קמס סרבס. סבפעל ספעולי, ולסס מבת סכוסף נגרך סכוסף שֵׁל שָׁתָה.
v. intr. (impf. יִשְׁתֶּה, apoc. תֵּשְׁתְּ), ponere (neohebr. אֶבֶן שְׁתִיָּה, lapis fundamenti), spec. *sed-are sitim*, cogn. שֵׁת, שַׁת (vi ponendi, demittendi, *sed-andi*), hinc bibere (c. acc. vel מִן partitivo, בְּ vasis, e quo bibitur), potare, cum voluptate vel large. *Ni.* pass. semel Lev. 11, 34. (non Jes. 19, 5. ubi A. *ἀναποθήσεται*, absorbebuntur). *Hi.* non usit. (substituitur הִשְׁקָה, arab. אשקי). LXX. *πίνειν*, *ἐκ-*; *μεθύσκεσθαι*; שְׁתֵה יַיִן, *οἰνοποτεῖν*; שְׁתֵה עִם, *συμπίνειν.*
3 perf.: שָׁתָה
ומים לא שתה Ex. 34, 28.
ולא־שתה מים 1 Sam. 30, 12.
ומים לא־שתה Esr. 10, 6.
לא־שתה מים ויעף Jes. 44, 12.
3 perf.: וְשָׁתָה
מים ושתה העם Ex. 17, 6.
שיאכל ושתה Eccl. 2, 24. 3, 13.
אביך הלוא אכל ושתה Jer.22,15.
2 perf. f.: שָׁתִית
אשר שתית מיד ר״י Jes. 51, 17.
שתית מצית Jes. 51, 17.
2 perf. f.: וְשָׁתִית
ושתית מאשר ישאבון Ruth 2, 9.
ושתית אותה ומצית Ez. 23, 34.
1 perf.: שָׁתִיתִי
ומים לא שתיתי Dt. 9, 9. 18.
ויין ושכר לא שתיתי 1 Sam. 1, 15.
שתיתי יוני עם־חלבי Cant. 5, 1.
1 perf.: וְשָׁתִיתִי
בכסף תתן־לי ושתיתי Dt. 2, 28.
אני קרתי ושתיתי מים 2Reg.19,24.
אני קרתי ושתיתי מים Jes. 37,25.
3 perf. pl.: שָׁתוּ
ולא שתו Jer. 35, 14.
מיינה שתו גוים Jer. 51, 7.
3 perf. pl.: וְשָׁתוּ
ושתו והתגעשו והתהללו Jer.25,16.
ושתו את־יינם Am. 9, 14.
ושתו ולעו Obad. 1, 16.
ושתו המו כמו־יין Zach. 9, 15.
2 perf. pl.: שְׁתִיתֶם
ויין ושכר לא שתיתם Dt. 29, 5.
שתיתם על־הר קדשי Obad. 1, 16.
2 perf. pl.: וּשְׁתִיתֶם
תכרו מאתם בכסף Dt. 2, 6.
ושתיתם
ושתיתם אתם ומקניכם 2 Rg. 3, 17.
ושתיתם דם Ez. 39, 17.
ושתיתם דם לשכרון Ez. 39, 19.
1 perf. pl.: שָׁתִינוּ
מימינו בכסף שתינו Thr. 5, 4.
part. masc.: שֹׁתֶה *sg.*
שתה שכור 1 Reg. 16, 9.
שתה הוא והמלכים 1 Reg. 20, 12.
ובן־הדד שתה שכור 1 Reg. 20, 16.
אישׁ־שתה כמים עולה Job.15, 16.
חמס שתה Prv. 26, 6.
יחלם הצמא והנה שתה Jes.29, 8.

part. fem.: שֹׁתָה *sg.*
Job. 6, 4. חמתם שתה רוחי
part. m. pl.: וְשֹׁתִים
1 S. 30, 16. אכלים ושתים וחגגים
1 Reg. 1, 25. והנם אכלים ושתים
1 Rg. 4, 20. אכלים ושתים ושמחים
1 Chr. 12, 39. אכלים ושותים
Job. 1, 13. 18. אכלים ושתים יין
part. m. pl.: הַשֹּׁתִים
Am. 6, 6. השתים במזרקי יין
Zach. 7, 6. ואתם השתים
prt. pl. constr.: שֹׁתֵי
Ps. 69, 13. וגנינות שותי שכר
Ez. 31, 14. 16. כל־שתי מים
Joel 1, 5. והיללו כל־שתי יין
prt. pl. c. s.: לְשֹׁתֵי
Jes. 24, 9. ימר שכר לשתיו
inf. abs.: שָׁתֹה
1 Sam. 1, 9. ואחרי שתה
Jes. 21, 5. אכול שתה
Jer. 49, 12. כי שתה תשתה
inf. abs.: שָׁתוֹ
Jer. 25, 28. שתו תשתו
Jer. 49, 12. הכוס שתו ישתו
Hag. 1, 6. שתו ואין־לשכרה
inf. abs.: וְשָׁתוֹ
Ex. 32, 6. וישב העם לאכל ושתו
Jes. 22, 13. ושתו יין אכול ושתו
inf. abs.: וְשָׁתוֹת
Jes. 22, 13. ושתות יין
inf. constr.: שְׁתוֹ
Prv. 31, 4. אל למלכים שתו־יין
inf. constr.: שְׁתוֹת
Jer. 35, 8. 14. לבלתי שתות־יין
inf. constr.: לְשָׁתוֹת, לִשְׁתוֹת
Gn. 24, 19. עד אם־כלו לשתת
Gn. 24, 22. כלו הגמלים לשתת
Gn. 30, 38. תבאן הצאן לשתות
Gn. 30, 38. ויחמנה בבאן לשתות
Ex. 7, 18. ונלאו מצרים לשתות
Ex. 7, 21. לשתות מים מן־היאר
Ex. 7, 24. סביבת היאר מים לשתות
Ex. 7, 24. כי לא יכלו לשתת
Ex. 15, 23. ולא יכלו לשתת מים
Ex. 17, 1. ואין מים לשתת העם
Num. 20, 5. ומים אין לשתות
Num. 33, 14. מים לעם לשתות
Jud. 7, 5. יכרע על־ברכיו לשתות
Jud. 7, 6. על־ברכיהם לשתות מים
2 Sam. 16, 2. והיין לשתות הירעף
Esth 3, 15 והמלך והמן ישבו לשתות
Esth. 7, 1. לשתות עם־אסתר
Jes. 5, 22. הוי גברים לשתות יין
Jer. 2, 18. לשתות מי שחור
Jer. 2, 18. לשתות מי נהר
Jer. 25, 28. מידך לשתות
Am. 4, 8. לשתות מים ולא ישבעו
inf. constr.: וְלִשְׁתוֹת
Ruth 3, 3. עד כלתו לאכל ולשתות
2 Sam. 11, 11. לאכל ולשתות ולשכב
1 Reg. 18, 42. אחאב לאכל ולשתות
2 Reg. 18, 27. ולשתות את־שיניהם
Neh. 8, 12. לאכל ולשתות
Job. 1, 4. לאכל ולשתות עמהם
Eccl. 5, 17. יפה לאכול ולשתות
Eccl. 8, 15. לאכל ולשתות ולשמוח
Jes. 36, 12. ולשתות את־שיניהם
Jer. 16, 8. לאכל ולשתות
inf. c. suff.: שְׁתוֹתוֹ
1 Reg. 13, 23. ואחרי שתותו
inf. c. suff.: לִשְׁתוֹתָהּ
Jes. 51, 22. לא תוסיפי לשתותה
inf. c. suff.: לִשְׁתוֹתָם
2 S. 23, 16. 17. ולא אבה לשתותם
1 Chr. 11, 18. ולא־אבה דויד לשתותם

1 Chr. 11, 19. ולא אבה לשתותם
impt. sg.: שְׁתֵה
Gn. 24, 14. ואמרה שתה
Gn. 24, 18. ותאמר שתה אדני
Gn. 24, 44. גם־אתה שתה
Gn. 24, 46. ותאמר שתה
Prv. 5, 15. שתה־מים מבורך
Hab. 2, 16. שתה גם־אתה והערל
impt. sg.: וּשְׁתֵה
1 Reg. 18, 41. עלה אכל ושתה
Prv. 23, 7. אכל ושתה יאמר לך
Eccl. 9, 7. ושתה בלב־טוב יינך
impt. pl.: שְׁתוּ
Cant. 5, 1. שתו ושכרו דודים
Jer. 25, 27. שתו ושכרו וקיו
Jer. 35, 5. שתו־יין
impt. pl.: וּשְׁתוּ
2 Reg. 18, 31. ושתו איש מי־בורו
Neh. 8, 10. ושתו ממתקים
Prv. 9, 5. ושתו ביין מסכתי
Jes. 36, 16. ושתו איש מי־בורו
1 *imperf.:* אֶשְׁתֶּה
2 Sam. 19, 36. ואת־אשר אשתה
1 Reg. 13, 8. ולא־אשתה מים
1 Reg. 13, 16. ולא־אשתה אתך מים
הדם האנשים האלה
1 Chr. 11, 19. אשתה
Ps. 50, 13. הדם עתודים אשתה
1 *imperf.:* וְאֶשְׁתֶּה
Gn. 24, 14. הטי־נא כדך ואשתה
1 Rg. 17, 10. מעט־מים בכלי ואשתה
1 *imperf.:* וָאֶשְׁתֶּ
Gn. 24, 46. ואשת וגם הגמלים
2 *imperf.:* תִּשְׁתֶּה
למטר השמים תשתה־
Dt. 11, 11. מים
Dt. 28, 39. ויין לא־תשתה
Dt. 32, 14. ודם־ענב תשתה־חמר
2 Sam. 12, 3. ומכסו תשתה
1 Reg. 13, 9. ולא תשתה־מים
1 Rg. 13, 17. ולא־תשתה שם מים
1 Reg. 17, 4. והיה מהנחל תשתה
Jer. 49, 12. כי שתה תשתה
Ez. 4, 11. ומים במשורה תשתה
Ez. 4, 11. מעת עד־עת תשתה
Ez. 12, 18. ברגזה ובדאגה תשתה
Mich. 6, 15. ולא תשתה־יין
2 *imperf.:* תֵּשְׁתֶּ
Lev. 10, 9. יין ושכר אל־תשת
Jud. 13, 14. ויין ושכר אל־תשת
1 Reg. 13, 22. ואל־תשת מים
2 *imperf.:* וַתֶּשְׁתֶּ
1 Reg. 13, 22. ותשת מים
2 *impf. f.:* תִּשְׁתִּי
Jud. 13, 4. ואל־תשתי יין ושכר
Jud. 13, 7. ועתה אל־תשתי יין ושכר
Ez. 23, 32. כוס אחותך תשתי
3 *imperf.:* יִשְׁתֶּה
Gn. 44, 5. הלוא זה אשר ישתה
Num. 6, 3. וחמץ שכר לא ישתה
Nu. 6, 3. משרת ענבים לא ישתה
Nu. 6, 20. ואחר ישתה הנזיר יין
Num. 23, 24. ודם־חללים ישתה
1 Reg. 17, 6. ומן־הנחל ישתה
Job. 21, 20. ומחמת שדי ישתה
Job. 34, 7. ישתה־לעג כמים
Ps. 110, 7. מנחל בדרך ישתה
Prv. 31, 5. פן־ישתה וישכח מחקק
Prv. 31, 7. ישתה וישכח רישו
Jer. 25, 26. ישתה אחריהם
3 *imperf.:* וַיִּשְׁתֶּה
1 Reg. 19, 8. ויקם ויאכל וישתה
3 *impf. ap.:* וַיִּשְׁתְּ
Gn. 9, 21. וישת מן־היין וישכר
Gn. 25, 34. ויאכל וישת ויקם וילך

Gn. 27, 25. ויבא לו יין וישת
Jud. 15, 19. ויצאו ממנו מים וישת
Ruth 3, 7. ויאכל בעז וישת
2 Sam. 11, 13. ויאכל לפניו וישת
1 Reg. 13, 18. ויאכל לחם וישת מים
1 Reg. 13, 19. וישת מים
1 Reg. 19, 6. ויאכל וישת וישב
2 Reg. 9, 34. ויבא ויאכל וישת
3 *impf. ap.:* וַתִּשְׁתְּ
Num. 20, 11. ותשת העדה ובעיריהם
1 *impf. pl.:* נִשְׁתֶּה
Ex. 15, 24. לאמר מה־נשתה
Num. 20, 17. ולא נשתה מי באר
Num. 20, 19. נשתה אני ומקני
Num. 21, 22. לא נשתה מי באר
Jer. 35, 6. לא נשתה־יין
1 *impf. pl.:* וְנִשְׁתֶּה
Ex. 17, 2. תנו־לנו מים ונשתה
Dan. 1, 12. ומים ונשתה
Am. 4, 1. הביאה ונשתה
2 *impf. pl.:* תִּשְׁתּוּ
Esth. 4, 16. ואל־תאכלו ואל־תשתו
Jer. 25, 28. שתו תשתו
Jer. 35, 6. לא תשתו־יין
Ez. 34, 18. ומשקע־מים תשתו
Ez. 39, 18. ודם־נשיאי הארץ תשתו
Am. 5, 11. ולא תשתו את־יינם
וכי תשתו הלא אתם
Zach. 7, 6. האכלים
3 *impf. pl.:* יִשְׁתּוּ
Dt. 32, 38. ישתו יין נסיכם
Ps. 75, 9. שמריה ימצו ישתו
Prv. 4, 17. ויין חמסים ישתו
Jes. 24, 9. בשיר לא ישתו־יין
Jes. 62, 8. ואם ישתו בני נכר
Jes. 65, 13. הנה עבדי ישתו
Jer. 49, 12. הכוס שתו ישתו
Ez. 4, 16. במשורה ובשממון ישתו
Ez. 12, 19. ומימיהם בשממון ישתו
Ez. 25, 4. והמה ישתו חלבך
Ez. 44, 21. ויין לא ישתו
Am. 2, 8. ויין ענושים ישתו
Obad. 1, 16. ישתו כל הגוים תמיד
Jon. 3, 7. ומים אל־ישתו
Zeph. 1, 13. ולא ישתו את־יינם
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁתּוּ
Gn. 24, 54. 26, 30. ויאכלו וישתו
Gn. 43, 34. וישתו וישכרו עמו
Ex. 24, 11. ויאכלו וישתו
Jud. 9, 27. ויאכלו וישתו ויקללו
Jud. 19, 4. ויאכלו וישתו וילינו
Jud. 19, 6. שניהם יחדו וישתו
Jud. 19, 21. ויאכלו וישתו
2 Rg. 6, 23. ויאכלו וישתו וישלחם
2 Reg. 7, 8. ויאכלו וישתו
1 Chr. 29, 22. ויאכלו וישתו לפני
Joel 4, 3. מכרו ביין וישתו
3 *impf. pl.:* וַיִּשְׁתּוּ
2 Reg. 6, 22. ויאכלו וישתו וילכו
3 *impf. pl.:* יִשְׁתְּיוּן
Ps. 78, 44. ונוזליהם בל־ישתיון
3 *impf. pl. c. s.:* יִשְׁתֶּהוּ
Jes. 62, 9. ומקבציו ישתהו
3 *impf. pl. f.:* תִּשְׁתֶּינָה
Ez. 34, 19. ומרפש רגליכם תשתינה
Nif-al: נִשְׁתֶּה
3 *imperf.:* יִשָּׁתֶה
Lev. 11, 34. משקה אשר ישתה

שֵׁתִי
ע״ו, וכלומו השתיה והשלוע והנמיקה [השם עיכוכען], ומשקלו יתוע, וכנלה נהשקלה על סכיקה והתעדכות.
n. m., potatio, compotatio. LXX. confuse: *οὐκ αἰσχυνθήσονται* (לֹא־יֵבֹשׁוּ).

בַּשְׁתִּי
Eccl. 10, 17. בגבורה ולא בשתי

שִׁתִּיָּה
ע״כ, והוא שם הפעולה, ומוכנו כמו שתי, וכע״ע שתיה כמוכן רקוי של הפעל, מעכין יסודה וככיכה, ומוה לכן שתיה נמקבע, לומר לכן יסודה.
n. f., potatio, neoh. a vi verbi primaria: fundatio. LXX. *πότος.*

וְהַשְׁתִּיָּה
Esth. 1, 8. והשתיה כדת

מִשְׁתֶּה
ע״ו, והסיון מִשְׁתֶּה וככנוי מִשְׁתֵּיהוּ, מִשְׁתֵּיהֶם. מוכנו מקום השתיה [נע-לַנָּה], וכנלנ לק״כ מקום הסעודה, נשנר שין סעודה נלק שתיה, וכפרט מסעודת קמוכה. לוכה לפעמים כיין סמך נו להסמכת הסופניני, ד״מ לקנל כיה משתה יין, או כמו משקה, לומר סכנתה. כע״ע סכנוי מִשְׁתָּאוֹת.
n. m. (c. מִשְׁתֵּה, c. s. מִשְׁתֵּיהוּ, מִשְׁתֵּיהֶם, pl. neoh. מִשְׁתָּאוֹת), locus potationis, convivium, *συμπόσιον* (spec. nuptiale, neohebr. מִשְׁתֵּה חֲתֻנִּים), etiam de potatione ac potu (*πότος*) s. potione. LXX. *πότος, πόμα, πόσις, πῶμα, πότημα; κώθων, δοχή, γάμος, εὐφροσύνη, χαρά, ἀνάπαυσις;* מִשְׁתֵּה יַיִן, *συμπόσιον.*

Gn. 19, 3. ויעש להם משתה
Gn. 21, 8. משתה גדול
Gn. 26, 30. ויעש להם משתה
Gn. 29, 22. ויעש משתה
Gn. 40, 20. ויעש משתה לכל־עבדיו
Jud. 14, 10. ויעש שם שמשון משתה
1 Sam. 25, 36. משתה בביתו
2 S. 3, 20. ולאנשים אשר־אתו משתה
1 Rg. 3, 15. ויעש משתה לכל־עבדיו
Esth 1, 3. עשה משתה לכל־שריו
Esth. 1, 5. משתה שבעת ימים
Esth. 2, 18. ויעש המלך משתה גדול
Esth. 8, 17. משתה ויום טוב
Esth. 9, 17. 18. משתה ושמחה
Esth. 9, 22. ימי משתה ושמחה
Job. 1, 4. ועשו משתה בית איש יומו
Prv. 15, 15. וטוב־לב משתה תמיד
Eccl. 7, 2. מלכת אל־בית משתה
Jer. 16, 8. ובית־משתה לא־תבוא
וּמִשְׁתֶּה
Esr. 3, 7. ומאכל ומשתה ושמן
Esth. 9, 19. שמחה ומשתה
וַמִּשְׁתֶּה
Jud. 14, 12. שבעת ימי המשתה
Jud. 14, 17. היה להם המשתה
Esth. 5, 4. המשתה אשר־עשיתי
Esth. 5, 5. 12. המשתה אשר־עשתה
Esth. 5, 8. המשתה אשר אעשה
ובא עם־המלך אל־
Esth. 5, 14. המשתה
Esth. 6, 14. המשתה אשר־עשתה
Job. 1, 5. כי הקיפו ימי המשתה
constr.: מִשְׁתֵּה
Esth. 1, 9. עשתה משתה נשים
Esth. 2, 18. את משתה אסתר
Esth. 7, 8. אל־בית משתה היין
Jes. 25, 6. משתה שמנים
Jes. 25, 6. משתה שמרים
constr.: בְּמִשְׁתֵּה
Esth. 5, 6. 7, 2. במשתה היין
constr.: כְּמִשְׁתֵּה
1 Sam. 25, 36. כמשתה המלך
constr.: מִמִּשְׁתֵּה
Esth. 7, 7. ממשתה היין

cum suff.: מִשְׁתֵּיכֶם
Dan. 1, 10. מאכלכם ואת־משתיכם
pl. c. suff.: מִשְׁתֵּיהֶם
Dan. 1, 5. ומיין משתיו
Dan. 1, 8. וביין משתיו
pl. c. suff.: מִשְׁתֵּיהֶם
Jes. 5, 12. ויין משתיהם
Jer. 51, 39. אשית את־משתיהם
Dan. 1, 16. ויין משתיהם

שָׁתָה

לומ שָׁתָא, ומובנו כמו נעבר, ובכך לפעמים בתוספת סלף נרקזו, ל״מ אֶשְׁתֶּי תמור שָׁתָא, אֶשְׁתִּיו תמור שְׁתֵי, וכן נגוו. ומוס בקמי שָׁתָאר לו שָׁתֵי מסובץ ובותם [עיכנקעב], מְשָׁתָא, ובע״ש שָׁתִיו בותם מְשָׁתָא, בַּשְׁתִּיו כדומס לו.

v. tr. aram. (alias אֶשְׁתָּא, interdum cum *Alef* prosthetico, velut אִשְׁתִּיו = שְׁתֵי, אִשְׁתֵּי = אִשְׁתִּי; שְׁתָא), bibere, sicut שָׁתָה, unde שָׁתֵי, שָׁתְיָא (neoh. שְׁתִיָּה), potator, commessator, helluo. LXX. *πίνειν.*

3 perf. pl.: אִשְׁתִּיו
Dan. 5, 4. אשתיו חמרה
3 perf. pl.: וְאִשְׁתִּיו
Dan. 5, 3. ואשתיו בהון
part. sg.: שָׁתֵה
Dan. 5, 1. חמרא שתה
part. pl.: שָׁתַיִן
Dan. 5, 23. חמרא שתין בהון
3 impf. pl.: וְיִשְׁתּוּן
Dan. 5, 2. וישתון בהון

מִשְׁתֵּי

ב״ו, ומילועס מִשְׁתְּיָא, ומובנו כמו משתה נעבר.

n. m. (def. מִשְׁתְּיָא), sicut מִשְׁתֶּה, convivium, alias מִשְׁתָּא, מַשְׁתּוּ. LXX. *πότος.*

def.: מִשְׁתְּיָא
Dan. 5, 10. לבית משתיא עלת

שְׁתָה II.

פ״כ, ומובנו קשור ולקוב ועוים [שפיכנן, וועבנן], ודומס לו עֲשָׁת לעיל דף פפ״ב, וכן שתי בעבי, אסתי נסורי, וכן בתרגום בתוספת סלף נרקזו, כמובן מכיגס, נס׳ מיוקד לשרשים תמנך סקקל ומשווי.

v. tr., nere texere, cogn. עֲשָׁת, arab. شتى IV. (staminibus positis telam aptare), targ. et syr. אַשְׁתָּא, gem. שת (שְׁתָא, שִׁיתָא, rete).

שְׁתֵי

ב״ו, ותעוסתו מין לכג בנגד, ומוג סלכג סמולן לזכך סבגד [נעוועבע, לויפגוג], וכוכמו עבע [לייבזלבן], ודבני סרל״בע שמולימו מן ומשופי שת לג לבנין. בזכמי שְׁתֵי ומילועס שְׁתְיָא מזלבמו, וכן בכוי לזכג שם מַשְׁתֵי ומילועס מַשְׁתִּיתָא, ובנמרל מוס שׁוּתָא, לו שִׁיתָא, בכוי לרשת.

n. m., stamen (Aufzug, Werft), filum per longitudinem telae transiens (opp. עֵרֶב, subtegmen), aram. def. שְׁתָיָא (מַשְׁתֵי, tegmen, def. מַשְׁתִּיתָא. LXX. *στήμων.*

הַשְׁתִּי

Lev. 13, 52. השתי או את־הערב
Lev.13,56. מן־השתי או מן־הערב
Lev. 13, 58. 59. השתי או־הערב

בְּשְׁתִי

Lev. 13, 48. או בשתי או בערב
Lev.13,49.51.57. או־בשתי או־בערב
Lev. 13, 59. בבגד או בשתי

שְׁתַל

פ״כ, ומעתיד יִשְׁתֹּל, ופתרונו סעמדס וכניסס בסקום [סינזעצלען, פֿעסט-], וקרן מזרס מעניו סנמס וכניסס, ל״מ נור שתולס, וענין נטיעס קך ע״ג סמזלל. ולמר לסקור שרשו שכס מזלמו נמסס יונק וגרמיק [stellen, stellen, στέλλ-ο, be-] לעוקן וכנכ ספרי ניוני, ומס מזס לעיל, וכן מזס שְׁתִיל, ומובנו יונק שמזל [ועמלגיכ], ותעיד עליו סתמונס. בז״ע שְׁתִילָה מוס, בקרי שכ מזלמו, לימ שוזל לילוות [בתקל כ״ל נ׳].

v. tr. (impf. יִשְׁתֹּל), constituere, firmiter infigere (hinstellen), gr. στέλλ-ειν (στήλη = שְׁתִילָה, sanscr. *stambʿa*, στῦλος = עַמּוּד, Stiel), hinc plantare h. e. plantam defigere, scrobibus demittere, sulcis deponere, humo figere s. inserere, agro statuere, uti Latini loquuntur (cf. נָטַע, ἀνα-τι-θέναι; נָצַב, *stabilire*, neoarab. vi *plantandi* usitatissimum). LXX. φυτεύειν, κατα-; πιαίνειν, εὐθηνεῖν, παρεῖναι; *Fâul* cum A. S. reliquis: πεφυτευμένη, μεταφυτευθέντες, μεταπεφυτευμένον.

1 perf.: וְשָׁתַלְתִּי
Ez.17,22. ושתלתי אני על הר־גבה
part. pass.: שָׁתוּל *sg.*
Ps. 1, 3. שתול על־פלגי־מים
Jer. 17, 8. כעץ ׀ שתול על־מים
part. pass. f.: שְׁתוּלָה *sg.*
Ez. 17, 8. שתוכה לעשות ענף
Ez. 17, 10. והנה שתולה התצלח
Ez. 19, 10. על־מים שתולה
Ez. 19, 13. ועתה שתולה במדבר
Hos. 9, 13. לצור שתולה בנוה
part. pass. pl.: שְׁתוּלִים
Ps. 92, 14. שתולים בבית י״י
1 impf. c. s.: אֶשְׁתָּלֵנִּי
Ez. 17, 23. ישראל אשתלנו

שָׁתִיל

ב״ו, וסמיך שְׁתִיל, ומובנו יונק שמזל [ועמלגיכ], ותעיד עליו סתמונס. בז״ע שְׁתִילָה מוס, בקרי שכ מזלמו, וכן מזס שְׁתִיל, ובגמרל שַׁתָּל, לימ שוזל לילוות [בתקל כ״ל נ׳].

n. m. (c. שְׁתִיל), ramus de arbore in solo depactus, propago, planta (Setzling), neoh. שְׁתִילָה, plantatio, שַׁתָּל, plantator (Baumpflanzer). LXX. νεόφυτον.

pl. constr.: כִּשְׁתִלֵי
Ps. 128, 3. בניך כשתלי זיתים

שָׁתַם

פעל יקל ומתנודד, וכמזלף נכפעל, ומובנו לדעת יִשְׁתְּקִי כמו סתר נסתר, וכמזון מכת בית הסתרים, לו כתזר לשר סלנב״ג, הסקורים היו נסתרים, וע״ו קזס סרפוקס, וכן סבין סרל״ק, ונסס״ם סניבו תקת סתר נסתר. ולל״ל תמלוסו בקיעס ויליקס וגיקס, והזרס שָׁתַר נדמיון לְפָתַר, פָּתַר וכדומס, לוכס נקפזר זעכיבו מן סְתַר לעיל, עכין סמוס וכפוך, והכוקר יבקר.

v. comp. trans., findere; *Ni.* findi, erumpere, exoriri (syn. בָּקַע, בָּקַר), cogn. פָּתַר, de mariscis Philistaeorum. Alii: in occulto nasci, vel: obligari ligamentis, vel: dissipari, sicut סָתַר, h. e. hic illic, passim oriri. LXX. mire: ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἕδρας.

Nif-al: נִשְׁתַּר
3 impf. pl.: וַיִּשָּׁתְרוּ
1 Sam. 5, 9. וישתרו להם עפלים

שָׁתַת

לומר שָׁת, וכבוי נסתר שַׁתּוּ, ומובנו כמו שָׁת, שָׁתָה, לומר הנקס וסעמדס על מכון וכניסס, ונקמר מכריעת הנין ופתרונוס על מקום מס, ומעמו סדמיון לל כנין לנשק נשתו. לו שמוק נודד (apertus). Arabs Walt.: *el-hadîd el-bassar* (acutus visu). LXX. ὁ ἀληθινῶς ὁρῶν.

part. pass.: שָׁתֻם *sg.*
Num. 24, 3. 15. הגבר שתם העין

שָׁתֻם

פעל יקר ומתנודד, ומובנו כמו סתם נסתם, בלי הפרט המובן.

v. tr., a סָתַם non diversum, cujus modo variata scriptio est.

3 perf.: שָׁתַם
Thr. 3, 8. שתם תפלתי

שְׁתָן

v. s. r. שׁוּתָן *p.* 1119.

שָׁתַק

פ״כ, ומעתיד יִשְׁתֹּק. ומולקו הפרטיט הפסקה מדבור, לו הפסק ותנועה קלומה, וו זניתה ומנוקה ונעול תנועה, לכן נמזלה מזנק גלי יס זיכוו מסער דכיס. קרן מזרס כלזר לְמַכוֹ, וכן יסודו נזפס רוחיט וגרמניט [l. *stag-no*, stock-en], וכדומה בתגוס שָׁתֵק מזלמו, ומזעות שְׁתִיקוּ, מַשְׁתִּיק, מקריט הדבור, וכ״ע שָׁתוֹק, שְׁתִיקָה, שְׁתִיק מוס מזרס.

v. tr. (impf. יִשְׁתֹּק), *stagn-ari*, absistere, desinere, a motu priori h. e. quiescere, spec. a loquendo h. e. silere, targ. שְׁתַק, unde nn. act. שְׁתִיקוּ, מַשְׁתִּיק, neoh. שְׁתִיק, שְׁתִיקָה, nn. agentis שַׁתְקָן, silens, taciturnus. Non est igitur de inversione ex שָׁקַט, *sakata*, cogitandum. LXX. κοπάζειν, ἡσυχάζειν.

3 imperf.: יִשְׁתּוֹק
Prv. 26,20. ובאין נרגן ישתק מדון
3 imperf.: וַיִּשְׁתֹּק
Jon. 1, 11. וישתק הים מעלינו
Jon. 1, 12. וישתק הים מעליכם
3 impf. pl.: יִשְׁתְּקוּ *p.*
Ps. 107, 30. וישמחו כי־ישתקו

שְׁתַר

פעל יקל ומתנודד, וכמזלף נכפעל, ומובנו לדעת יִשְׁתְּרִי כמו סתר נסתר, וכמזון מכת בית הסתרים, לו כתזר לשר סלנב״ג, הסקורים היו נסתרים, וע״ו קזס סרפוקס, וכן סבין סרל״ק, ונסס״ם סניבו תקת סתר נסתר. ולל״ל תמלוסו בקיעס ויליקס וגיקס, והזרס שְׁתַר נדמיון לְפָתַר, פָּתַר וכדומה, לוכס נקפזר זעכיבו מן סְתַר לעיל, עכין סמוס וכפוך, והכוקר יבקר.

v. comp. trans., findere; *Ni.* findi, erumpere, exoriri (syn. בָּקַע, בָּקַר), cogn. פָּתַר, de mariscis Philistaeorum. Alii: in occulto nasci, vel: obligari ligamentis, vel: dissipari, sicut סָתַר, h. e. hic illic, passim oriri. LXX. mire: ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἕδρας.

Nif-al: נִשְׁתַּר
3 impf. pl.: וַיִּשָּׁתְרוּ
1 Sam. 5, 9. וישתרו להם עפלים

שְׁתַת

לומר שָׁת, וכבוי נסתר שַׁתּוּ, ומובנו כמו שָׁת, שָׁתָה, לומר הנקס וסעמדס על מכון וכניסס, ונקמר מכריעת הנין ופתרונוס על מקום מס, ומעמו סדמיון לל כנין לנשק נשתו. לו שמוק נודד

נְשַׁלְמוּ עֲרָבֵי שִׁין · וְמָנִית וּשְׁמָאלִית צָמָדוֹת:
חָרוּץ וְעָמֵל עָמַלְתִּי · לְבַקֵּשׁ חֲקִירוֹת חָמְדוֹת:
פְּנִינִים רַבִּים הָלִיתִי מִמְּצָלוֹת תְּהוֹם חַשָּׁפָה:
חִפֵּם עֲתָה בְּאוֹצֵר · כַּאֲסַפָּה יְפַרְפָּה:

ת

תָּא

v. s. r. תָּוָה *p.* 1219.

תָּאַב I.

פ״כ, ופתרונו פזוע, לזון יקיכ ומקיק ומיילס [נעגעהרען], עס לימ הזרות לדבר הכתמ והכתזק. ובתגוס תָּאַב מזלמו, והזס תְּאֵבוֹן. תמור תזוק הזרע, וכ״ע תַּאֲבוֹן. ולל לקוב הזרס, הכס לקת לדבר ולל לזכיכ, שהפעלים שפלימס תו, יסוד מוסד בדקוק להס, לקר על ידו כמיל קעגס ומכוס. ווהו ל׳ שיקדמו בסמיכן

ס תו לכל״ס, וכרכו כזכייס ממכו, ל״מ תְּאֵב כזכיי של אֲבָה, וכן לקמן תַּאֲנָן מן אָנָה, תָּגַר מן גָּרָה, תָּלַע מן לָעָה, תָּלָה מן לָפָה, עי׳ תקת אלפ. כ׳ זיתדמו לכל פעלים כפולים שו נכוכים, ל״מ תָּאַם לכל אֵם, תָּאַב לכל אָב, תָּאַר לכל אֵר, תָּבַל לכל בֵּל, תָּכַן לכל כֵּן, תָּקַע לכל קַע עי׳ אלפ. ג׳ זיתדמו לכל פעלים זפתיסס אלף, ל״מ תָּוָה לכל אָוָה, תָּרַז לכל אָרַז, תָּמַר לכל אָמַר, תָּגַר לכל אָגַר, תָּבַל לכל אָבַל [אלא ממכו תָּבַל], תָּבָה לכל אָבָה [אלא ממכו תָּבַס כמו תָּבַס], תָּנַה לכל אָנַה, תָּפַר לכל אָפַר, נמוכן קצור ומגוד], תָּקַה לכל אָקָה, תָּכַן לכל אָכַן, עי׳ כל אלפ. ומס זלפ אלפ לפ תפכיל, סכס מסר עפס לתס, ותפסק על סעפיס רכיס נקצור יסוס, ותגוד כלאר יגוד סקנס.

v. intr. (formatione secundaria, cujus complura exempla affert textus rabbinicus, ex אָבַה, av-ere, ortum), cupere, ardenter, anxie et indesinenter desiderare (seq. לְ), aram. תְּאַב (תֶּאֱוֵי, תֶּאֱוֵן = hebr. תַּאֲוָה, תִּשְׁוֻקָה). LXX. Th. V. VI. *ἐπιθυμεῖν*, *ἐπιποθεῖν*. S. *ὑπερεπιθυμεῖν*. A. *ἐξέχεσθαι* (sibi vindicare).

1 perf.: תַּאֲבְתִּי
Ps. 119, 40. הנה תאבתי לפקודיך
Ps. 119, 174. תאבתי לישועתך

תַּאֲבָה

ג״כ, ומוכנו תמלא ויליפ וכספות [תלא ועפכנן, נעגעהרנן], יסוד תלא שנכרך לפעל, ומס תלכס ע״מ תלום, וכוכ מפעל נעכרי ונלרמי, וגם״ כיים לכל מזלל כוזל כוום.

n. f., desiderium, cupiditas, a v. תָּאַב (secundar. a v. אָבַה). LXX. *ἐπιθυμεῖν*.

לְתַאֲבָה
Ps. 119, 20. גרסה נפשי לתאבה

II. תָּאַב

פ״כ, ומוא לך מתוקס של תָּעַב נעין [ע״ג], ונמלא לך נכנד תֵּאֵב מניכוכי מְתָאֵב.

v. trans., emollitum ex תָּעַב; *Pi.* תִּעֵב = תֵּאֵב, abominari (parall. שָׂנֵא). LXX. *βδελύσσεσθαι*.

Pi-el: תֵּאֵב

part. masc.: מְתָאֵב *sg.*
Am. 6, 8. מתאב אנכי את־גאון יעקב

I. תָּאָה

פ״כ, ול״ע כ״ל נגוד תְּאוֹ, לגד תמוכו ג״כ מסמוס הוא. ומוכן מפעל לדעת מתדקדקים כמו תַּאַי נעכרי, זפתכוכו כילס נמלכוכ, וכן נזפתי מעכ. ולדעת מקדמוכים נכלס זמניכו יסוד מפעל נדמיון לל תָּבָה, לו נדמיון לל תָּהָה, כי לגלס ליסוד נתנוסס תכנלל לו זור סנור, ולין לכוולס מכרעס.

v. intr. inus., currere, *θέ-ειν* (*θο-ός*, celer; *θῶς*, item a celeritate), arab. תַּאַי, unde n. insequens orycis, quo in explicando veteres partim ad v. תָּאָה (herumstreifendes Thier), partim ad תָּהָה (wüstenbewohnendes Thier) respexerunt.

תְּאוֹ

ג״ו, ונמלא פעס תְּאוֹ, ומוכנו לדעת מזנגיס ועקלס וסומכוס ותילודוע מין זגיב לו עו סנר, מילוי נמלכוכוס לפרליקי, לו מין עו יַעֲלֵי, ע״ס מכוכס סלוכו. ולדעת מתכנס לוקלוס

II. תָּאָה

פעל ל״ע כ״ל נכוין מכנד תֵּאָה, ומוכנו לדעת מתדקדקים כמו תָּוָה, לומר עזות מלכס ותלוך, ומוס תלימס וגביליס לו מסמכס. וחולי כוונת מתכנס בְּגַן דומס לפרוזכו, לף זיתכן ג״כ זפזנו קכוב לעכין תלוס. ולדעת יקקי מוכנו סנס וכעיס, וזכל תָּאֵהַּ לפ״ו כקוטב זל בָּמָה, כי כן דלך כל״ לקפל מזכל לפלס לגלמו. ולדעת יסודס קרפנרזס מוס כסכוס מן אָתָה, ומוס ג״כ הֵא מפס, מקוס סניפס ומליקון, וגס מכני נקזתי לי מוכל ולל מלקי. וכמדומס לי זפזכל תָּאֵהַּ תמור תָּאַו, וגוס מעזך לו עס תָּוָה, ומקכן על תְּוֹרָבָּא [עי׳ קולן לף פ׳ ע״ל], וומו סנר סנר ומיעב [ווילדעזיעב, כיפפעל], זנקכלל כפ״ע ג״כ שׁוֹר הַבָּר, ומוכנלל מוככנ מן תוך ומזפ בָּאלָא יעב, וכן כלמר עֵגֶל דָּבָלָא [קולן פפ] לומר עזי מיעב, ומפ יפוכע ג״כ תוכנלל מיכל דמממס מוס, ולדעת ת׳ שׁוֹר בַּר ומוס לפ״ו פפ מיס, ומכוקר יבקר. עי׳ מס זכתב גוס מקכס יסודס יי׳עלב ו״ל, נספר כרס קמל ק״ג מכתב ק׳ ומלכל כלמ.

n. m. (semel תְּאוֹ), species caprae montanae, ut plurimi arbitrantur, a celeritate cursus nominatae, Onkelos: תְּוֹרְבָּלָא (comp. ex תּוֹר עֵגֶל דָּבָלָא, uti dicitur בָּאלָא, neoh. שׁוֹר הַבָּר), h. e. bos sylvestris, bubalus. LXX. *ὄρυξ* (seqq. A. S. Th. Vulg.), *σευτλίον* (Jes. 51, 20., seqq. Syro et Arabe, ubi ceteri item *ὄρυξ* et Vulg. bene: oryx illaqueatus).

כְּתוֹא
Jes. 51, 20. כתוא מכמר

וְתָאוֹ
Dt. 14, 5. ותאו וזמר

II. תָּאַת

פעל ל״ע כ״ל נכוין מכנד תֵּאָה, ומוכנו לדעת מתדקדקים כמו תָּוָה, לומר עזות מלכס ותלוך, ומוס תלימס וגביליס לו מסמכס. וחולי כוונת מתכנס בְּגַן דומס לפרוזכו, לף זיתכן ג״כ זפזנו קכוב לעכין תלוס. ולדעת יקקי מוכנו סנס וכעיס, וזכל תָּאֵהַּ לפ״ו כקוטב זל בָּמָה, כי כן דלך כל״ לקפל מזכל לפלס לגלמו. ולדעת יסודס קרפנרזס מוס כסכוס מן אָתָה, ומוס ג״כ הֵא מפס, מקוס סניפס ומליקון, וגס מכני נקזתי לי מוכל ולל מלקי. וכמדומס לי זפזכל תָּאֵהַּ תמור תָּאַו, וגוס מעזך לו עס תָּוָה, ומקכן על תְּוֹרָבָּא [עי׳ קולן לף פ׳ ע״ל], וומו סנר סנר ומיעב [ווילדעזיעב, כיפפעל], זנקכלל כפ״ע ג״כ שׁוֹר הַבָּר, ומוכנלל מוככנ מן תוך ומזפ בָּאלָא יעב, וכן כלמר עֵגֶל דָּבָלָא [קולן פפ] לומר עזי מיעב, ומפ יפוכע ג״כ תוכנלל מיכל דמממס מוס, ולדעת ת׳ שׁוֹר בַּר ומוס לפ״ו פפ מיס, ומכוקר יבקר. עי׳ מס זכתב גוס מקכס יסודס יי׳עלב ו״ל, נספר כרס קמל ק״ג מכתב ק׳ ומלכל כלמ.

n. m. (semel תְּאוֹ), species caprae montanae, ut plurimi arbitrantur, a celeritate cursus nominatae, Onkelos: תְּוֹרְבָּלָא (comp. ex תּוֹר עֵגֶל דָּבָלָא, uti dicitur בָּאלָא, neoh. שׁוֹר הַבָּר), h. e. bos sylvestris, bubalus. LXX. *ὄρυξ* (seqq. A. S. Th. Vulg.), *σευτλίον* (Jes. 51, 20., seqq. Syro et Arabe, ubi ceteri item *ὄρυξ* et Vulg. bene: oryx illaqueatus).

כְּתוֹא
Jes. 51, 20. כתוא מכמר

וְתָאוֹ
Dt. 14, 5. ותאו וזמר

II. תָּאַת

פעל ל״ע כ״ל נכוין מכנד תֵּאָה, ומוכנו לדעת מתדקדקים כמו תָּוָה, לומר עזות מלכס ותלוך, ומוס תלימס וגביליס לו מסמכס. וחולי כוונת מתכנס בְּגַן דומס לפרוזכו, לף זיתכן ג״כ זפזנו קכוב לעכין תלוס. ולדעת יקקי מוכנו סנס וכעיס, וזכל תָּאֵהַּ לפ״ו כקוטב זל בָּמָה, כי כן דלך כל״ לקפל מזכל לפלס לגלמו. ולדעת יסודס קרפנרזס מוס כסכוס מן אָתָה, ומוס ג״כ הֵא מפס, מקוס סניפס ומליקון, וגס מכני נקזתי לי מוכל ולל מלקי. וכמדומס לי זפזכל תָּאֵהַּ תמור תָּאַו, וגוס מעזך לו עס תָּוָה, ומקכן על

I. תָּאָה

פ״כ, ול״ע כ״ל נגוד תְּאוֹ, לגד תמוכו ג״כ מסמוס הוא. ומוכן מפעל לדעת מתדקדקים כמו תַּאַי נעכרי, זפתכוכו כילס נמלכוכוס, וכן נזפתי מעכ. ולדעת מקדמוכים נכלס זמניכו יסוד מפעל נדמיון לל תָּבָה, לו נדמיון לל תָּהָה, כי לגלס ליסוד נתנוסס תכנלל לו זור סנור, ולין לכוולס מכרעס.

v. intr. inus., currere, *θέ-ειν* (*θο-ός*, celer; *θῶς*, item a celeritate), arab. תַּאַי, unde n. insequens orycis, quo in explicando veteres partim ad v. תָּאָה (herumstreifendes Thier), partim ad תָּהָה (wüstenbewohnendes Thier) respexerunt.

תְּאוֹ

ג״ו, ונמלא פעס תְּאוֹ, ומוכנו לדעת מזנגיס ועקלס וסומכוס ותילודוע מין זגיב לו עו סנר, מילוי נמלכוכוס לפרליקי, לו מין עו יַעֲלֵי, ע״ס מכוכס סלוכו. ולדעת מתכנס לוקלוס

I. תָּאַן

פעל ל״ע כ״ל נגוד, ומוכנו כמו אָבָה כפי מכלפס, לס נעכין סבוב ועלול, לס נפתלון נשוס ונשוף, וכי כנר לנכלי מסכגוליס תקת לכס לעיל, ולס נעכין עמילס נדנר וכלפס בו, נכלוף לל אָן, עֲבָה, חָן, סכס מוס כנר לנכלי לעיל תקת אוֹן לף כ״ג, וגס סלוס תמלא ג״כ תָּאוֹן הסס גוילו.

v. intr. inus., vi circumvolvendi, causandi et obveniendi vel flandi et spirandi (v. derivata s. אָבָה, cujus fòrma secundaria est), proinde anhelandi, defatigandi et laborandi (v. s. אָנַן, חָן, עָבָה.

II. תָּאַן

פעל ל״ע, זמוכו כגוד הסס תֶּאֱנָה, ומוכנו כפי הכ״ל כמו חָן הכלא, לומר מזוס ומלוד כוומ [ויך לעקקן], וכנר ילעגו מזכל חָן לקמן ומזפתי מעפכ זכוולל מזכל זס להסמן תמור לילכות ומלוד כוומ.

v. tr. inus., tendere, porrigere, procerum esse, de arboribus, cogn. חָן.

תְּאֵנָה

ג״כ, ומכנוי מין לילן. פתכוכו מין לילן ילוע [לייגענכוים], וכן נהזתלס לפ״כ על פני של תפכיס. נתכנוס תֵּינָא, תְּאֵנָא מזלכו.

n. m. (pl. תְּאֵנִים), ficus, et de arbore et de fructu. LXX. *συκῆ*, *συκεών* (*συκών*), *σῦκον*.

Gn. 3, 7. ויתפרו עלה תאנה
Prv. 27, 18. נצר תאנה יאכל
Joel 2, 22. תאנה וגפן נתנו חילם
Hab. 3, 17. כי־תאנה לא־תפרח
Zach. 3, 10. ואל־תחת תאנה

וְתְאֵנָה

Num. 20, 5. ותאנה וגפן ורמון
Dt. 8, 8. וגפן ותאנה ורמון

הַתְּאֵנָה

Jud. 9, 11. ותאמר להם התאנה
Cant. 2, 13. התאנה הנטה פגיה

וְהַתְּאֵנָה

Joel 1, 12. והתאנה אמללה
Hag. 2, 19. והתאנה והרמון

בַּתְּאֵנָה

Jer. 8, 13. ואין תאנים בתאנה
Hos. 9, 10. כבכורה בתאנה

לַתְּאֵנָה

Jud. 9, 10. ויאמרו העצים לתאנה

מִתְּאֵנָה

Jes. 34, 4. וכנבלת מתאנה

וְהַתְּאֵנָה

Ez. 40, 7. וחתא קנה אחד
Ez. 40, 12. וחתא שש־אמות

1 pl.: הַתְּאִים

Ez. 40, 7. ובין התאים
Ez. 40, 16. אל־התאים

pl. constr.: וְתָאֵי

Ez. 40, 10. ותאי השער

pl. c. suff.: תָּאָיו

Ez. 40, 36. תאו אלו

pl. c. suff.: וְתָאָו

Ez. 40, 21. ותאו שלושה מפו
Ez. 40, 29. 33. ותאו ואלו

2 pl.: הַתְּאוֹת

Ez. 40, 12. וגבול לפני התאות

תְּאוֹת

v. s. r. אָוָה *p.* 22.

תְּאוֹם

v. s. r. תָּאַם *p.* 1216.

תְּאֵלָה

v. s. r. אָלָה *p.* 63.

תָּאַם

פ״כ, ומכינוי תֹּאַם, ופתכוכו היות כפול ומוכפל ומקוכר ומסודק ומזווג, ונפרע מעלמיס זכיס, זכזקוו נכל לופן. לכן מכינוי תְּאָמִים, לכוכו זמוכפליס יקד נזווי מכל לד. מכוסף מכס זמיי, ומעלכו לקר הסס. ולזר לקקור זכזו, דע קולל כעיס זקוטבו תְּאַמִּים, ומקכן לגל אָם לעיל לף פ׳ נמוכן קנור ולקוד, וכן נדומס לו עָם לף פ״ג נמוכן זתוף, ותקת לגלס מזווי נזפתי מעכ.

v. intr. (prt. תֹּאֵם), consociatum, coaequalem, parem atque aequalem, omni modo similem esse, rad. תְּ־אַם, cogn. אַם (אִמָּה), עַם (עָם), prt. pl. תְּאֻמִים, gemini, gemelli. LXX. *ἐξ ἴσου*; contr. תַּמִּים, *ἴσοι*.

part. m. pl.: תְּאֹמִים

Ex. 26, 24. ויהיו תאמם מלמטה
Ex. 36, 29. והיו תואמים מלמטה

תְּאֹם

ג״ו, ומכנוי תְּאֻמִים, וסמיכותו תָּאֲמֵי. פתכוכו זתוף זוג [נוויללניכג], ותקמי נכיס כתכנומו תיומי עכיף, לומר נכיות תולמות וכזתוות יקד. נתכנוס תְּרוֹמֵי מזלכו, וכז״ע ג״כ מכקכיי תְּרוֹמֵת מכל לנר מכנפל לוול.

n. m. (pl. תְּאֹמִים, c. תָּאֲמֵי), geminus, gemellus, targ. תְּרוֹמֵי (תְּרוֹמֵי = תַּעֲלֵי, gazellae geminae), fem. תְּרוֹמֶת. LXX. *δίδυμοι*.

constr. pl.: תָּאֲמֵי

Cant. 7, 4. תאמי צביה

תַּאַם

פעל זמיי, ומלכל לך נכוסף התאים, ופתכוכו מולדת תולמים, ולל לכלין מזכזכ. נז״ע פעל גויר הסס אַתַּיִם לו התאם ג״כ ע״ל וו, וע״ל מהזתלס נלכלו מזכיס מקולות מעולכות מלכל מְתָאֲמוֹת, על זכלו ככפולות.

v. denom. hif., gemellos parere, prt. quasi *gemellipara*, trop. de dentibus molaribus, quae formâ duplices esse videntur. Neohebr. הִתְאִים indidem, geminum esse vel fieri. LXX. *διδυμεύουσαι*. A. *διδυματόκοι*.

Hif-il: הִתְאִים

part. m. pl.: מַתְאִימוֹת

Cant. 4, 2. שכלם מתאימות
Cant. 6, 6. שכלם מתאימות

תְּאוֹם

ג״ו, ומכנוי תְּאוֹמִים, ומלי לגלף נקס תוֹמֵם, ומוכנו כמו תְּאַם, נלי מפרש מעון.

n. m. (pl. תְּאוֹמִים, contr. תוֹמִים), sicut תְּאַם, geminus, gemellus. LXX. *δίδυμοι*, *δίδυμα*.

pl.: תְּאוֹמִים

Gn. 38, 27. והנה תאומים בבטנה

pl.: תּוֹמֵם

Gn. 25, 24. והנה תומם בבטנה

pl. constr.: תְּאוֹמֵי

Cant. 4, 5. תאומי צביה

cum suff.: וְתַאֲנָתִי
וְתַאֲנָתִי לִקְצִפָּה Joel 1, 7.
cum suff.: וְתַאֲנָתְךָ *p.*
יַאֲכֹל גַּפְנְךָ וְתַאֲנָתֶךָ Jer. 5, 17.
cum suff.: תְּאֵנָתוֹ
תַּחַת גַּפְנוֹ וְתַחַת תַּאֲנָתוֹ 1Reg. 5, 5.
אִישׁ־גַּפְנוֹ וְאִישׁ תַּאֲנָתוֹ 2 Reg. 18, 31.
אִישׁ גַּפְנוֹ וְאִישׁ תַּאֲנָתוֹ Jes. 36, 16.
וְתַחַת תַּאֲנָתוֹ Mich. 4, 4.
cum suff.: תְּאֵנָתָהּ
גַּפְנָהּ וְתַאֲנָתָהּ Hos. 2, 14.
cum suff.: תְּאֵנָתָם
וַיַּךְ גַּפְנָם וְתַאֲנָתָם Ps. 105, 33.
pl.: תְּאֵנִים
קַחוּ דְּבֶלֶת תְּאֵנִים 2 Reg. 20, 7.
יִשְׂאוּ דְּבֶלֶת תְּאֵנִים Jes. 38, 21.
וְאֵין תְּאֵנִים בִּתְאֵנָה Jer. 8, 13.
שְׁנֵי דוּדָאֵי תְּאֵנִים Jer. 24, 1.
תְּאֵנִים טֹבוֹת מְאֹד Jer. 24, 2.
דְּוַדּוּד אֶחָד תְּאֵנִים רָעוֹת Jer. 24, 2.
וְאֹמַר תְּאֵנִים Jer. 24, 3.
כָּל מְבַצְרַיִךְ תְּאֵנִים Nah. 3, 12.
pl.: וְתְאֵנִים
וְתְאֵנִים וְכֹל־מַשָּׂא Neh. 13, 15.
pl.: הַתְּאֵנִים
וּמִן־הָרִמֹּנִים וּמִן־הַתְּאֵנִים Nu. 13, 23
הַתְּאֵנִים הַטֹּבוֹת Jer. 24, 3.
pl.: כַּתְּאֵנִים
כַּתְּאֵנִים הַטֹּבוֹת הָאֵלֶּה Jer. 24, 5.
כַּתְּאֵנִים הַשְּׁעָרִים Jer. 29, 17.
pl.: וְכַתְּאֵנִים
וְכַתְּאֵנִים הָרָעוֹת Jer. 24, 8.
pl. constr.: כִּתְאֵנֵי
כִּתְאֵנֵי הַבִּכּוּרוֹת Jer. 24, 2.
pl. constr.: וּתְאֵנֵיכֶם
וְתַאֲנֵיכֶם וְזֵיתֵיכֶם Am. 4, 9.

תָּאַר

פ״כ, וּמוּבָנוֹ תִּקֵּן לְזוֹרֶךְ וְצוּרָה, לְשׁוֹן דֶּגֶל וְסִדּוּרוֹ [בַּעֲלֵי־טַעַן], וְהוּא סִרְטוּט עַצְמוּתוֹ לְעֵינֵי הַשּׁוֹמֵעַ וְקִשּׁוּרוֹ וְקִבּוּרוֹ סָבִיב סָבִיב [אֵיכָן לֵיכֵּט וְעַטְעַן, בְּעַטְעַמְעַן], וְסִרְטוּט תֹּאַר שֶׁבְּכַף עַל מַרְכַּף. וּמִזֶּה יָעוּד דֶּגֶל וְסִגְנַלְמַ וְסִרְטוּטוֹ וְקַוּוֵי [סֶגְנַיי־גַעַן, סֶגְנַיי־כְעַן], וְתֹאַר שֶׁהַקַּל כְּנוֹדֶד, וְהַכֵּבֶד כְּנוֹדֵד, כְּמוֹנָן שֶׁתַּמְרִיכוֹ. קוֹטֵב הַשָּׁרַשׁ לְפִ״ו תְּ־אֵר וְדוֹמֶה לוֹ אֵר׳ לְעֵיל, וְכֵהּ קֹקֶל יְסוֹדוֹ וְזֶה כְּפִ״פ בְּסֵפֶר יְרִיעוֹתַיִו. בְּשִׁ״ע תֹּאַר וּפְעוֹלַיי שֶׁלּוֹ תֹּאַר כַּ מִּכָּרָן, וּבִיקּוּד וּנְקִיטַת הַסִּגְנוֹן.

בִּדְקִדּוּק וּנְקִיטַת הַסִּגְנוֹן.

v. tr., illuminare, collustrare, luci exponere, definire; indicare, designare, vel intr. designatum esse, de finibus regionis, rad. תְּ־אֵר (אֵר). *Pi.* delineare, describere, denominare (neoh. הִתְאִר שֵׁם, arab. *wazf*). *Pu.* prt. definitus, descriptus (abgemarkt, abgesteckt sein), arab. *mauzûf*. LXX. *μορφοῦν, ῥυθμίζειν, διέρχεσθαι, διεκβάλλειν, ἱστάναι, ἐξάγειν.*

3 perf.: וַתֹּאַר
וַתֹּאַר הַגְּבוּל Jos. 15, 9 (bis).
וַתֹּאַר הַגְּבוּל שְׁכֶמָה Jos. 15, 11.
וַתֹּאַר הַגְּבוּל וְנָסַב Jos. 18, 14.
וַתֹּאַר מִצָּפוֹן וְיָצָא Jos. 18, 17.
Pi-el: תִּאֵר
3 impf. c. s.: יְתָאֲרֵהוּ
יְתָאֲרֵהוּ בְּשָׂרֵד Jes. 44, 13.
וּבְמַחוֹגָה יְתָאֲרֵהוּ Jes. 44, 13.
Pu-al: תֹּאַר
part. masc.: הַמְתֹאָר *sg.*
רְמוֹן הַמְתֹאָר הַנֵּעָה Jos. 19, 13.

תֹּאַר

ז״ו, וּנְכָנוּי לוֹ נְקִיוֹס סְקוֹטֶס, ל״מ תְּאָרוֹ, לוֹ כְּדִכְיוֹ תָּאֳרָם. וּמוּבָנוֹ כְּמוֹ מַרְאֶה, וְסִדּוּר סְלוּרִים, לָכֵן אֵינוֹ תּוֹאֵר, יֵפֶה תּוֹאֵר, כְּמוֹ אֵינוֹ מַרְאֶה, יֵפֶה מַרְאֶה. בְּשִׁ״ע תִּאוּר, תְּאָרִיך, וְכִדּוּמֶה.

n. m. (c. s. תְּאָרוֹ, תָּאֳרָם), forma, figura (syn. מַרְאֶה), neoh. epexegesis, attributum (unde n. act. תְּאוּר, Nisba: תְּאָרִיך). LXX. *εἶδος, ὄψις;* אִישׁ תֹּאַר, *ἀνὴρ ἀγαθὸς τῷ εἴδει.*

הָיְתָה יְפַת־תֹּאַר Gn. 29, 17.
יְפֵה תֹאַר וְיְפֵה מַרְאֶה Gn. 39, 6.
בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וְיְפַת תֹּאַר Gn. 41, 18.
דַּלּוֹת וְרָעוֹת תֹּאַר מְאֹד Gn. 41, 19.
אֶשֶׁת יְפַת־תֹּאַר Dt. 21, 11.
וְאִישׁ תֹּאַר וְרִי״ר עִמּוֹ 1 Sam 16, 18.
טוֹבַת־שֵׂכֶל וְיְפַת תֹּאַר 1 Sam. 25, 3.
וְגַם־הוּא טוֹב־תֹּאַר מְאֹד 1Reg. 1, 6.
וְהַנַּעֲרָה יְפַת־תֹּאַר Esth. 2, 7.
לֹא־תֹאַר לוֹ וְלֹא הָדָר Jes. 53, 2.
יְפֵה פְרִי־תֹאַר Jer. 11, 16.

פְּתֹאַר

כְּתוֹאַר בְּנֵי הַמֶּלֶךְ Jud. 8, 18.
cum suff.: תָּאֳרוֹ
וַיֹּאמֶר לָהּ מַה־תָּאֳרוֹ 1 Sam. 28, 14.
cum suff.: וְתָאֳרוֹ
וְתָאֳרוֹ מִבְּנֵי אָדָם Jes. 52, 14.
cum suff.: תָּאֳרָם
חֹשֶׁךְ מִשְׁחוֹר תָּאֳרָם Thr. 4, 8.

תְּאַשּׁוּר

v. s. r. אָשׁוּר *p.* 134.

תָּבָה

פְּעַל ל״ע כ״ק נִגּוֹר תָּבָה, וּפְתָרוֹנוֹ כְּפִי הַכ״ל קָעוֹר וְכָנִיסָה וְקַלִּילָה, לוֹ עִנְיָנוֹת בְּקַנָּה וְכִיתַ בְּסִכְּכָה לְקַבּוֹל [לוּיסְקָאֶם-לָעַן, -טַיעֶפֶּעַן לוֹס בְּעֶהָלְעַנִיסְסֶן], וְקוֹטֵב הַשָּׁרַשׁ וְהַמְכוּוָן ג״כ בְּשֵׁם רוֹמִיָּה [*tab-erna, tub-a*] וְיוֹכִיחַ וְנִרְמֶזֶת וְכִדּוּמֶה, וְכִרְדָּךְ לְאָרֵג שֶׁרַשׁ אַרְגָּז בְּעִנְיַן קְבוֹל [*arc-eo*], וְלֹא בָּח שֶׁרַשׁ שֶׁל בַּיִת וְכִדּוּמֶה. וְכִמְדוּמֶה לִי הַשָּׁרַשׁ אָבָה לְעֵיל, שֶׁהַר מִמֶּנּוּ הַשֵּׁם אֵבֶה, ג״כ מוּסָג, מִכַּד הַקּוֹרְכָּן וְהֵיקוּם שֶׁהֵן פְּעָלֵי פ״ת וּפ״ת כִּילּוּעַ. וְדַע קוֹרֵךְ כְּעֵיס שֶׁהַכֹּר הַכֵּיעַ לְהֵן-גִּשְׁךָ שֶׁרַשׁ תָּבָה לְהַשֵּׁם הַנֵּחַ, מִכְּלֵי דַּעַת יְסוֹד פִּתְרוֹנוֹ, וְהַמְפוֹרָסָם הַקְּטָן הַכֵּיעַ תֵּבָה לְשֶׁרַשׁ ע״מ לָהֶם שֶׁהֵם, וְהוּא גַּם הוּא לְךָ הַשְּׁכֵל מוּכָנוֹ.

v. tr. inus., excavare, facere, ut quid profundum sit ac capax, cogn. lat. *tub-a, tab-erna*, forma secundaria verbi אָבָה (אֵבָה) s. אֵב (אוֹב) Qimchi n. insequens a v. תֵּבָה deducit, ad s. f. שֶׁבֶה, צֶדֶה. Synonymum est v. אָרַג, lat. *arc-ere*, unde, adjecta terminatione *az*, אַרְגָּז, *arc-a;* בַּיִת, unde בֵּיתִי.

תֵּבָה

ז״כ, וּמוּבָנוֹ לְרַבּוֹ [קִיסְטֶע, קַאסְטְעַן], וּבְלַעְזֵי תֵּבוּ [וִידוּעַ תֵּבוּתָא], וּבְעַרְבִּי תַּאבוּת, וְהַשֵּׁם תַּאבוּת כְּנוּי לְתִכְנוּ וְלִרְכּוֹן הַיָּם [וַאלְג], וּבְשִׁ״ע תֵּבָה מְעַמֵּד לְסֵפֶר יְקָבֵל שֶׁלִּיךְ נְכוֹן.

n.f., arca, spec. Noae (die Arche, sanscr. *argha*, Ἀργώ) et navicula, in qua Moses expositus, papyracea, aram. תֵּבוּ (def. תֵּבוּתָא), arab. תָּאבוּת, תָּאבוּת, loculus, sarcophagus, in quo mortui reconduntur, neohebr., sicut posterioribus temporibus אַלְמִנְבַּר (arab. *El-minbar*), pulpetum, cui adstans pro concione precatur *Chazan* (*Sheliach Zibbur*, arab. *El-Imâm*). LXX. A. S. *κιβωτός* (*θήβη*). Incert. *θήκη*.

הַתֵּבָה
תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה Gn. 6, 14.
אֹרֶךְ הַתֵּבָה Gn. 6, 15.
וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ Gn. 6, 16.
וּבָאתָ אֶל־הַתֵּבָה Gn. 6, 18.
שְׁנַיִם מִכֹּל תָּבִיא אֶל־הַתֵּבָה Gn. 6, 19.
וְכָל־בִּיתְךָ אֶל־הַתֵּבָה Gn. 7, 1.
אֶל־הַתֵּבָה מִפְּנֵי מֵי Gn. 7, 7.
בָּאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה Gn. 7, 9.
נְשֵׁי־בָנָיו אִתָּם אֶל־הַתֵּבָה Gn. 7, 13.
וַיָּבֹאוּ אֶל־נֹחַ אֶל־הַתֵּבָה Gn. 7, 15.
וַיִּשְׁאוּ אֶת־הַתֵּבָה Gn. 7, 17.
וַתֹּלֶךְ הַתֵּבָה Gn. 7, 18.
וַתָּנַח הַתֵּבָה Gn. 8, 4.
וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן הַתֵּבָה Gn. 8, 6.
וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה Gn. 8, 9.
אֵלָיו אֶל־הַתֵּבָה Gn. 8, 9.
הַיּוֹנָה מִן־הַתֵּבָה Gn. 8, 10.
אֶת־מִכְסֵה הַתֵּבָה Gn. 8, 13.
צֵא מִן־הַתֵּבָה Gn. 8, 16.
יֹצְאוּ מִן־הַתֵּבָה Gn. 8, 19.
מִכֹּל יְצִאֵי הַתֵּבָה Gn. 9, 10.
הַיֹּצְאִים מִן־הַתֵּבָה Gn. 9, 18.
וַתֵּרֶא אֶת־הַתֵּבָה Ex. 2, 5.

בַּתֵּבָה
אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה Gn. 8, 1.

לַתֵּבָה
צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה Gn. 6, 16.
constr.: תֵּבַת
תֵּבַת עֲצֵי־גֹפֶר Gn. 6, 14.
וַתַּחְמְרָה בַּחֵמָר וּבַזָּפֶת Ex. 2, 3.

תְּבוּאָה

v. s. r. בּוּא *p.* 154.

תְּבוּן, תְּבוּנָה

v. s. r. בִּין *p.* 157.

תְּבוּסָה

v. s. r. בּוּס *p.* 158.

I. תֶּבֶל

פ״כ וְל״ע כ״ק נִגּוֹר תֶּבֶל, וּפְתָרוֹנוֹ סוֹף כְּמוֹ שָׁבַל שֶׁבֶל, לְשׁוֹן נוֹשֵׂל וּמַסִּיס וְרִיכֵּס וְקִיקֵּס [פְלִיעֶסְעַן, שְׁלֵיימְעַן, פַּיי־כְעַן], וְסִקְרָן נְזִנִיסֵס בֶּל, בֶּלֶל, וּכְמִנְחַ ג״כ לְשֶׁל אֶ־בֶל, יָ־בֶל דְּמִיוֹן, כְּלְשׁוֹן נְכוֹנוֹ כְּתוֹב וְדִשִּׁיקֵּס וּפְרִיכֵּס, כְּפְעָלִים סְקַנְזִיס שְׁזוֹכְתִּי, וְקִקּוֹס וּמְזוֹוִיקֵּס נְזִפְתִּי מְעֻבָּד סְכֵּס כְּנֵר נְקִרְתִּי, וּמְמוֹנָן הַקְּרוֹן נְגוֹר תֶּבֶל הַשֵּׁם, לְשֶׁל לְנִיעַ פִּס לְפָנֶיךָ, כִּי מְעַיֵּן נְכוֹנוֹ הַסְּזִלְלָה עַל הוֹלֵקֵת תְּכוֹכֵּס וּפְרוֹת [נַיִינְעַן].

v. intr., 1) fluere, madescere, humescere, pituitosum esse, rad. בֶּל, בָּלַל, אָ־בֶל, יָ־בֶל, unde תֶּבֶל, sicut שָׁבֶל a v. שָׁ־בַל, significationis plane ejusdem; 2) germinare, crescere, fructus ferre, quam significationem in vv. cognatis sat larga collatione stabilivimus, unde n. תֶּבֶל.

תֶּבֶל

ז״ו, נִכְפָּל הַלּוֹת סִקְרוֹן, נוֹזִיר תֶּבֶל רִקְזִיי, וּכְפִילַת הַלּוֹת ע״ד נַחֲלִיל, שַׁבְלוּל, נַאֲפוּק, פָּאַרְוִיר [סְקַנְזִיר מִן פָּאַרְוִיר], וְדָגוּשׁ הַלָּמֶד ע״ד קָטָן לְקִיטוֹ נִשְׁקָל. תְּעוּדָתוֹ כְּפִי הַכ״ל שְׁגִלּוּלִית וְיִרְ וְלִלּוּף עִיכִּים וּמִיקּוּתָן [לַיִיעֲעַרוֹנְג, שְׁלֵיימוֹנְג, עְרִיעַרוֹנְג], וּזְמוֹ מִן קוֹלִי עִיכִּים, וְכֵן נְזִפְסִ כּוֹזִית קוֹלִי וְס מְתִמְטוֹת שֶׁל שְׁפִיכָה [*suffusio*]. וּוּלְת כּוֹוֹנְת רַ״ז נְכְכוֹרוֹת [פ״י נְמְזַנְסְ], שְׁפִיכָה שְׁהוּלְ מִן קוֹלִי עִיכִּים שֶׁנְקִרְתִּ לְרִמּוֹן, וְזוֹ הַמְלֵכָה סִיוֹכִית [*λήμη, λήμων*], כְּנוּי לְדָלוּף עִיכִּים וּשְׁבְלוּלִיקֵן, וּכְפִלְּלְתִּי שֶׁשֵּׁכֶל פְּרוּזוֹ נְקוּזוֹ עַל סְתוֹרֵס. לְדַעַת סְתַּרְגֵּם חִבָּזוֹז לוֹ חִבָּזוֹן, וְזוֹ מִן קוֹלִי ע״י כְּסוֹי הַשִּׁיזוֹן, וְקִקְיֵי הָלַךְ הַרְמַ״ס וּבְרִטְיוֹנוֹת שֶׁפְרוּזוֹ טִפְרָה נְעִבְרִי, וְזוֹ מִן כְּסוֹי עוֹרִי״, וְכֵן כְּמַעַט לְמַד רַ״ז נְתוֹרֵס וו״ל, קוֹוֹ לְכֵן סְכְמַתֶּךָ מִן הָלְכֵן וּפוֹסֵק נְסִיכִּים שְׁזוֹת עוֹגֵל סְמִיקִּ לְתֵּ סְזִקּוֹר, וּסְקוֹוֹ הוֹס פּוֹסֵק לְתֵּ הַעוֹגֵל וּכְכֵנֵס נְזִקּוֹר, קוֹלֵס סְכְכוֹן כְּלְמֵד פְּרִמְתִּ, זִיקִיזַ לְזִרְמ.

n. m. (a v. תָּבַל, mediante forma תָּבֵל, cujus Lamed, sicut in n. תָּמָן, dagesatur idemque duplicatur, ad s. f. נַאֲפוּק; נַחֲלִיל, פָּאַרְוִיר, abbrev. פָּאַרְוִיר; שַׁבְלוּל), continuus oculorum fluxus, lippitudo (cf. gr. *βαλία*), sec. *Rashi* (ad *Bekorot*): לִרְמוֹן h. e. *λήμη*, unde *λήμων*, lippus, gramiosus. *Onkelos:* חִבָּזוּז (חִבָּזוֹן), h. e. *suffusio*, *ὑπόχυσις, ἀμαύρωσις, γλαύκωμα* (Staar), a v. חָבַז (cortice vel testa obducere), quocum consentiunt *Maimuni* et *Bertinoro*, arabicum טַפְרָה comparans (cutis parva oculum tegens, *Qam.;* pterygium i. e. pellicula ex interiore oculi angulo subnascens, tunicae adnatae cohaerens, *Gauh.*). LXX. *πτίλλος* (*τοὺς ὀφθαλμούς*). A. *suffusio oculorum.* Alii: *λεύκωμα.*

Lev. 21, 20. תַּבֹּל בְּעֵינוֹ

תֵּבֵל

ז״כ, וּכְנוּי לְאֶרֶץ נְדָנוּר זִיכִיי, וּתְמוּתוֹ ע״ם סוֹלֶקֶת תְּנוּכָה וּפְרוּת, מִזְרָח תָּכֵל זְדַנְכוֹ, וְלֹא מִן יָכֵל, כְּאֶזֶר קְזִכוֹ קְלֵּת, וְהִסְזַקְלוּת ע׳, נְגוֹ סְמִלִּין. וּקְכְמוֹ ו״ל דְּרִכּוֹ לְמֵס כְּקֶרֶן שֶׁמֶס תָּכֵל שְׁסִיל מְתוּכֶלֶת, לוֹ ע״ם תָּכֵל שְׁנְקוּכָה, וְזוֹ מִן תָּכֵל כְּמוֹנָן זְכִי, לוֹלֵס הְכוֹן כְּאֶזֶר פְּרִמְתִּ.

n. f., terra, utpote ferax, frugifera, numerosissimis foetibus conspicua ubique sine art. instar nominis pr. (opp. יָם, syn. אֶרֶץ opp. שָׁמַיִם, v. Ps. 90, 2.) *οἰκουμένη*, orbis terrarum, syr. תֵּבֵל, תֵּאבֵל. Gemara, quum h. n. cum תָּבֵל, commistio, componit terramque sic quasi מְיֻחֶבֶלֶת dictam censet, midrasice *ἐτυμολογίζει.* LXX. *γῆ, οἰκουμένη, ἡ ὑπ᾽ οὐρανόν, χώρα* (*κατοικουμένη*), *σύμπας;* בַּפְרוֹת תֵּבֵל, *οἰκούμενα τῆς ὑπ᾽ οὐρανόν.*

וַיָּשֶׁת עֲלֵיהֶם תֵּבֵל 1 Sam. 2, 8.
יְגֻלּוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל 2 Sam. 22, 16.
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט 1 Chr. 16, 30.
וּמִי שָׂם תֵּבֵל כֻּלָּהּ Job. 34, 13.
עַל־פְּנֵי תֵּבֵל אַרְצָה Job. 37, 12.
יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק Ps. 9, 9.
וַיְגֻלּוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל Ps. 18, 16.
וּבִקְצֵה תֵּבֵל מִלֵּיהֶם Ps. 19, 5.
תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ Ps. 24, 1. 98, 7.
כָּל־יֹשְׁבֵי תֵּבֵל Ps. 33, 8.
כִּי־לִי תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ Ps. 50, 12.
הֵאִירוּ בְרָקִים תֵּבֵל Ps. 77, 19.
תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם Ps. 89, 12.
אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט Ps. 93, 1. 96, 10.
יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק Ps. 96, 13. 98, 9.

Ps. 97, 4. האירו ברקיו תבל
Prv. 8, 26. וראש עפרות תבל
Jes. 13, 11. ופקדתי על־תבל רעה
Jes. 14, 17. שם תבל כמדבר
Jes. 14, 21. ומלאו פני־תבל ערים
Jes. 18, 3. כל־ישבי תבל
Jes. 24, 4. אמללה נבלה תבל
Jes. 26, 9. צדק למדו ישבי תבל
Jes. 26, 18. ובל־יפלו ישבי תבל
Jes. 27, 6. ומלאו פני־תבל תנובה
Jes. 34, 1. תבל וכל־צאצאיה
Jer.10,12.51,15. מכין תבל בחכמתו
Thr. 4, 12. וכל ישבי תבל

וְתֵבֵל

Ps. 90, 2. ותחולל ארץ ותבל
Nah. 1, 5. ותבל וכל־יושבי בה

בְּתֵבֵל

Prv. 8, 31. משחקת בתבל ארצו
וּמִתֵּבֵל
Job. 18, 18. ומתבל ינדהו

II. תֵּבֵל

פ״כ, ול״ע כ״ף נגור תֵּבֵל, וסעתיד נת״ע יִתְבֹּל. פתרונו נלגול וערוב [מיזען], וסקונע לפ״ו תְּבַל נדמיון בַּל, וכת״ע סכנד תִּבֵּל, ערוב סמיכין לרקוק, ופת״כ רקוק ופוור וערוב סמיכים, קולס לפעמים ג״כ ערוב ונלגול נכלל, וסשמות כמונן וס תְּבוּאָל, תַּחְבֻּלָה, וערוב סמיכין נקיץ תֵּבֵל, וכנוי שלו תַּבְלִין.

v. tr. inus. (impf. neohebr. יִתְבֹּל), sicut בָּל, miscere, confundere. *Pi.* neoh., odores miscere, unguenta s. aromata facere, condire, unde תֶּבֶל (pl. תַּבְלִין), condimenta; תַּחְבֻּלָה, תְּבוּאָל, conditio.

תֶּבֶל

ת״ו, גויר תֵּבֵל, ופתרונו לפ״ו נלגול תעמוס ונקוף, לו סתנקלות וסתעמקות שנשתל מערכונו, ופס לפי דעתי סקומו, ולפ תפת נלל, כלומר סנשתיסו מפני סרגל סתלמידים.

n. m. (a v. תָּבַל, formatione secundaria a primitivo בַּל conformatum), commistio, libido nefaria et naturae repugnans, velut *κιναιδεία*. V. s. בַּל, ubi hoc n., ordinem receptum sequentes, jam posuimus. A. *ἀπειρημένον*. S. *ἄῤῥητον*.

Lev. 18, 23. לרבעה תבל הוא
Lev. 20, 12. תבל עשו דמיהם בם

תַּבְלִית

ת״כ, ע״מ אַחֲרִית, מן תבל סרגש, ומונכו כמו תֵּבֵל לדעת סתפרנס, ולקריו סלך יִקְקִי.

n. f. (ad s. f. אַחֲרִית), sec. *Uziëli* et *Isaaki*, significationis ejusdem, cujus תֶּבֶל.

cum suff.: תַּבְלִיתָם

Jes. 10, 25. *ואפי על־תבליתם

תָּבַן

פעל ל״ע כ״ף נגור תֶּבֶן, ומונכו כ״ל סיות קשה ומיונש, כלי לקוח וכעוב וסיות מלונס [סתרע, דיכר ויין], וקלן סרגש תָּבֶן, ודומה לו סקונע שֶׁל אֶבֶן, תַּבְלִין שתמוקס כלקר דנכרי, וע״כ ספעל תבן כרגף לל חֵשׁ, קֵשׁ לעיל, וכ״ש מיוקר תמלא סרוי נשפתי מערכ.

v. comp. intr. inus., durum, siccum, aridum esse, cogn. אָבַן, תָּבַן.

תֶּבֶן

ת״ו, ומונכו קש [שערלה], וערבו כלקל קש, הן קש לשפעוק ולשלכל נהמה ולרמוס נעיע, ווהו שנלקק לעקוכים, וכן תְּבֻנָא נלקמי, ופעל שמי מוס נגמלק הַתַּבְּנוּ,

ד״ם תַּתְבֵּן לי מכעי.

n. m., stramen, palea, aram. תִּבְנָא, arab. *tibn* (*tibna*, n. unit.), a v. תָּבַן, siccum, aridum esse (syn. חָשַׁשׁ, קָשַׁשׁ q. v.), unde denom. חִתַּבֵּן stramine conspergi s. sterni, arab. *tabana*, stramen porrigere s. vendere (*tabban*, Strohhändler). LXX. constanter: *ἄχυρον*.

Gn. 24, 25. תבן גם־מספוא
Gn. 24, 32. תבן ומספוא לגמלים
Ex. 5, 7. לתת תבן לעם
Ex. 5, 7. וקששו להם תבן
Ex. 5, 10. איננו נתן לכם תבן
Ex. 5, 11. קחו לכם תבן
Ex. 5, 16. תבן אין נתן לעבדיך
Jud. 19, 19. וגם־תבן גם־מספוא
Jes. 11, 7. ואריה כבקר יאכל־תבן 65, 25.

וְתֶבֶן

Ex. 5, 18. ותבן לא־ינתן לכם

הַתֶּבֶן

Ex. 5, 13. כאשר בהיות התבן

וְהַתֶּבֶן

1 Reg. 5, 8. והתבן לסוסים

בְּתֶבֶן

Job. 21, 18. יהיו כתבן לפני רוח

לַתֶּבֶן

Ex. 5, 12. לקשש קש לתבן
Jer. 23, 28. מה־לתבן את־הבר

לְתֶבֶן

Job. 41, 19. יחשב לתבן ברזל

מַתְבֵּן

ת״ו, ומונכו קנון ולוסף תכן וקש, למען דוסו כמי מדמכם לוכל, וכת״ע סמס ליון המקום, ולכונו מקום לכור התבן, ולמכיסם יסוד נדקדוק.

n. m., acervus straminis s. paleae, neoh. locus, in quo stramen reponitur. LXX. *ἅλων*.

Jes. 25, 10. כהדוש מתבן

תַּבְנִית

v. s. r. בָּנָה *p.* 200.

תָּבַר

פ״ג, ול״ע כ״ף נתפעל. פתרונו סיות כקי וכר לנ וון וקפ״ל, ומוס סתפעל חִתַּבֵּר תמור הִתַּבֵּר, ותו סכנין כנלעס כתו הנרש. סלנון הרלות עכמו וסתפרסס כנגר ווך וכקי, וכנקרס סתמונס סוזק ע״ס הנווזק קול כנלונו הַתַּמֵּם, הַתַּפֵּל. הקונע תְּבַר נדמיון לל בַּר לעיל.

v. intr., *pur*-um, immaculatum esse, rad. תְּ־בַ־רַ (simpl. בָּר). *Hitpa.* הִתְתַּבֵּר (= הִתַּמֵּם, parall. הִתַּפֵּל), purum se exhibere. LXX. *ἐκλεκτὸν εἶναι*.

Hitpa-el: הִתְתַּבֵּר

2 *imperf.:* תִּתְתַּבָּר *p.*

2 Sam. 22, 27. עם־נבר תתבר

תִּבַּר

נלקמי כמו שָׁבַר נעכרי, נלי ספרש סמונן, ונקרנוס רש לרכו, ורנות סכס נזוכותיו.

v. tr. aram., hebraici שָׁבַר aequale. LXX. *συντρίβειν*.

part. p. f.: תִּבְּרָה *sg.*

Dan. 2, 42. ומנה תהוא תבירה

תָּגַר

פ״ג ול״ע כ״ף נגור, ופתרונו רינס וסלים ועזות מדון, קרקור רינ וקליפס וערעור [שטריינ שלכרענען], וכמלק הפעל סזס נקנוס נכנין סנוסף אַתְגַּר, וכמלק שס מפעל סזס תָּגַר, תמור מדין ורינ, ונת״ע סרכוי תְּגָרִים, וכן מזס נת״ע תִּגְּרוּ, תַּגָּר, וסקוקרי תִּגְרָנֵי, ולנקני תִּגְרָנִית וכדומס. קוטע סזכס תְּ־גַ־רַ, ודומס לו פְּ־רַ־חַ.

v. comp. intr. inus., lacessere, rixas s. jurgia concitare, targ. אַתְגַּר (n. תֶּגֶר, pl. neoh. תְּגָרִים, jurgium; neoh. תִּגּוּר, litigatio; תִּגְרָנִי, תִּגְרָנִית, rixator, contentiosus, litigiosus), rad. תְּ־גַ־רַ, cogn. פְּ־רַ־חַ.

תְּגָרָה

ת״כ ע״מ תַּאֲבָה, ומונכו גרוי וקרקור רינ [ענעריסטונג, סתלעל], ומפני סרגל סתלמידים סלנתיסו תקת ג״כ ס. *n. f.* (ad s. f. תַּאֲבָה), lis, jurgium, rixa, v. s. פְּ־רַ־חַ.

constr.: מִתְגֶּרֶת

Ps. 39, 11. מתגרת ידך

תַּגַרְמָה

נת״פ לקרן נלפון סיזוב נימי קדס, ומזס סניסו סוסים ופרדים לל נור. וסוז לדעת מדקדקים לרן אַרְמִינְיָה [שרמעניען], כפי עדות מוכיכס מזס כשרענע נספרו, שלניכס של שרמניים נקרוב תַּרְגַּם, וזקת כרור ג״כ נת״ע, וע״ס וס נקרוב יוסף סמלך מלך שלכור נכנוי תְּגַרְמִי, לשל סת״ו תזוזס לרב קסדקי בן־יקק.

n. pr. regionis septentrionalis, Armenia, a patre Armenorum *Targom*, unde rex Chazarorum, cujus ad *Chasdai ben-Isaak* literae exstant, cognomentatur תְּגַרְמִי. LXX. *Θεργαμά*, *Θεργαμά*, *Θυργαμά*, *Θυργαβά* (תרגבה).

Ez. 27, 14. מבית תוגרמה סוסים
Ez.38,6. בית תוגרמה וירכתי צפון

וְתוֹגַרְמָה

Gn. 10, 3. אשכנז וריפת ותגרמה
1 Chr. 1, 6. אשכנז וריפת ותוגרמה

תָּדַר

v. s. r. דָּדַר *p.* 271.

תְּדִיר

aram., *v. s. r.* הָדִר *p.* 276.

תָּדָה

פ״כ ול״ע כ״ף נגור תְּהוֹ, ומונכו כמו שָׁאָה לעיל, לזון שמוס וקרקס, וכן תָּהָא נלקמי, לשל מעכו סכיכוכי תְּחֵר, ונעכלי עניכו ריקנות, ותעלות כולס כ״ל סשממות ותעיסות וסמיכון, ומרקיים תְּהָאסלקמי, נמוכו סשממות ותעיכון על מעשס מס, לכן קריעס ועניכס עליו, וכן כנכך תסו נת״ע, וגנור סרכס נגמרק, ומוס קס״כ ענין נלדים וגמוס וריקנות.

v. intr. inus., vastum, desertum, vacuum esse, aram. תְּהָא (etiam vi *obstupescendi*, Benoni תָּהֵי, arab. *tahijj-on*, inane, chaos), cogn. שָׁאָה.

תְּהוֹ

ת״כ, ומונכו שמוס וכיס וריקנות וקרכן [לְדַע, ווייסטע], ומוס קרית תהו, קו תהו, ונסשתל לפ״כ על הנל ולין, שנשתל מן ריקנות, וכטעמי לריק, ותעלות כולס תעמון.

תָּדַל

n. f., vastitas, status rudis indigestaeque molis, chaos, cui comparatur vanitas et dirutio. LXX. *κενός*, *ἔρημος*, *μάταιος*, *ἀόρατος*, *ἄβατον*, *οὐδέν*, *τὰ μηθὲν ὄντα*, *μάτην*; קוֹ תֹהוּ, *σπαρτίον γεωμετρίας*. A. *κένωμα*, *ἄτακτον*. S. *ἀργόν*, *ματαιότης*, *ματαίως*. A. S. Th. *κενή*, *κενόν*.

Gn. 1, 2. והארץ היתה תהו
1 Sam. 12, 21. ולא יצילו כי־תהו
Job. 26, 7. נטה צפון על־תהו
Jes. 24, 10. נשברה קרית־תהו
Jes. 34, 11. קו־תהו ואבני־בהו
Jes. 44, 9. יצרי־פסל כלם תהו
Jes. 45, 18. לא־תהו בראה
Jes. 45, 19. תהו בקשוני
Jes. 59, 4. בטוח על־תהו
Jer. 4, 23. והנה־תהו ובהו

וָתֹהוּ

Jes. 40, 17. מאפס ותהו נחשבו־לו
Jes. 41, 29. רוח ותהו נסכיהם

הַתֹּהוּ

1 Sam. 12, 21. כי ׀ אחרי התהו

בְּתֹהוּ

Job. 12, 24. ויתעם בתהו לא־דרך
Ps. 107, 40. ויתעם בתהו לא־דרך

בַּתֹּהוּ

Job. 6, 18. יעלו בתהו ויאבדו
Jes. 29, 21. ויטו בתהו צדיק

וּבְתֹהוּ

Dt. 32, 10. ובתהו יליל ישמן

כַּתֹּהוּ

Jes. 40, 23. כתהו עשה

לְתֹהוּ

Jes. 49, 4. לתהו והבל

תְּהוֹם

v. s. r. הוּם *p.* 300.

תְּהִלָּה

v. s. r. הָלַל *p.* 329.

תָּהַל

פעל ל״ע כ״ף נגור תכף, ומונכו סיות כרפס וכעכל וכעל [שלכלפס, נלכלפסס־גיין], כי תמלות ספעל הָהַל ודומס לו שָׁל [נעכרי שאל], ע״ס תקונו, וגס נשפתי מעכ לו יסוד. ונגמרק דומס לו תָּאַל נלקף, ומשנו תָּאֵל סכנס ועקף ע״ס דלדול, וכפי סכרכוס ג״כ שָׁלָה לעיל משלמו, שנשתל לפ״כ מן סמונן של עכלות ודלדול על כפיון וזלל.

v. intr. inus., flaccidum, languidum, negligentem esse, cogn. שָׁל (*sâla*), שָׁלָה (negligere, dissolutum, securum, curis liberum, felicem esse), gem. תָּאַל (תְּאַל), frons dependens), arab. *ṭahala* (errare).

תַּהְלֻלָה

ת״כ, גויר תַּהַל סוכרי, ע״ס שַׁהֲרָה מן טָהַר, ויסודו כ״ל שלי ורפיון ועכלות [כלכלפסס־גקייט], וזוס תפלס כ׳, סלנון סוכיח שלוני על עכלוסו ורפיונו ונעלנוסו [יעמלכד דער כלכלפסס־קייט נייטען].

n. f. (a m. תַּהַל, sicut שַׁהֲרָה a טָהַר), negligentia, desidia, socordia; שׁוּם תַּהְלֻלָה בְּ negligentiae, oscitantiae, inertiae aliquem arguere (Targ. *iniquitas*; Syr. *stupor*). LXX. *σκολιόν τι*. Vulg. *pravum* quid.

Job. 4, 18. ובמלאכיו ישים תהלה

תָּוַר

זו

v. s. r. תָּוָה *p.* 1219.

תָּוָא

v. s. תָּאָה *p.* 1216.

תּוּב

פ״ג נזקמי ופעתיד יָתוּב, ופתרונו כמו שָׁוּב נעבדי [ע״ג], וסנוסף הֵתִיב כמו הֵשִׁיב סעבדי, ונכתו נזקמי כך כמו נעבדי, ומזה שם תְּיוּבָא תשובה ומענה, תְּיוּבָא שונטות, וג״כ תשובת הקיסם מכלב, תְּתוּבָא תשובה וקרוע על קעקים, וכעמיי תּוּב, לומר שוב ועוד, וסקנכו תּוּב.

v. tr. aram. (impf. יָתוּב), significationis ejusdem, qua שׁוּב hebr. *Af.* הֵתִיב = הֵשִׁיב, referre, reddere, restituere, respondere, gem. אֲתִיב vi et reddendi (arab. *a.tâba*, remunerari) et respondendi (alias חֲגִיב, arab. *agâba*). Inde תְּיוּבָא, תְּתוּבָא (= תְּשׁוּבָה), reditus, resipiscentia, *μετάνοια*, תְּיוּבָא, aversio, apostasia (= מְשׁוּבָה); *thawâb*, remuneratio, praemium. Indidem adv. תְּיוּ, תְּוִי, iterum. LXX. *ἐπιστρέφειν, ἔρχεσθαι; Af. ἀποστέλλειν, διδύναι, ἀποκρίνεσθαι.*

3 imperf.: יְתוּב

Dan. 4, 31. ומנדעי עלי יתוב
Dan. 4, 33. מנדעי ויתוב עלי
Dan. 4, 33. וזיוי יתוב עלי

Af-el: הֲתִיב *3 perf.*

Dan. 2, 14. התיב עטא וטעם

1 prf. pl.: הֲתִיבְנָא

Esr. 5, 11. וכנמא פתגמא התיבונא

inf. c. suff.: לַהֲתָבוּתָךְ

Dan. 3, 16. על־דנה פתגם להתבותך

3 imperf.: יְתִיבְנוּן

Esr. 5, 5. ואדין יתיבון נשתונא

3 impf. pl.: יְהֵתִיבְנוּן

Esr. 6, 5. לבבל יהתיבון

תְּוָה

פ״ג נזקמי, ועניכו כמו תְּהָא נזקמי, תְּהָה, שְׁאָה נעבדי, לומר תמיסה ושמום וסקפלת [ערשוינען], ומזה מן הלשון לומר שנעשה מן תְּוָה, ע״י קלוף שפתי. ונקרוס כך נכתו תעור פקילה ויקילה ותמיסה, ומשם תְּוָהָא קדלה, וכן תַּוְהוּת פקד, ונגזרת תְּוָה משם, והכנוי תְּוָהִים, וכן שם תְּיוּהַּ [נקוע ושמום], וכדומה.

v. intr. aram., obstupescere, expavescere, alias תְּהָא, hebr. שָׁאָה, radice eadem, unde תְּוָה, תְּוָהָא, תְּוָהוּת (pl. תְּוָהִים), pavor, formido; תְּיוּהַּ (= בְּקוּעַ, cf. germ. einen Schreck i. e. Riss bekommen). LXX. *θαυμάζειν.*

Dan. 3, 24. תוה וקם בהתבהלה

תּוֹךְ I.

ד זו

פ כ, ומוכנו כמו תָּאָה לעיל, ותעתותו סקיכה וגליפה נדגר וקרוד, ומזה עזיית סיתכים וכשים [ניי־כענען], ומכגד הקוזק, וכן סנוסף, ויקור שכזו הלוח סלנתי לך תקת תקס נמוכן כ׳.

v. trans., sicut תְּאָה, q. v., incidere, insculpere, insignire; *Pi.*, signa facere, delineare, adumbrare. *Hi.*, signa facere. LXX. *Hi. σημεῖα διδόναι* (A. Th. *σημείωσις τοῦ θαῦ*). *Pi.* A. *προςκρούειν.* Th. *ψοφεῖν.*

Pi el: תִּוָּה

3 imperf. ap.: וַיְתַו

1 Sam. 21, 14. ויתו על־דלתות השער

2 imperf. pl.: תְּתָאוּ

Num. 34, 7. תתאו לכם הר ההר

Hif-il: הֵתְוָה

3 perf.: וְהֵתְוִיתָ

Ez. 9, 4. והתווית תו

2 perf. pl.: *וְהֵתְאַוִּיתֶם

Num. 34, 10. והתאותם לכם

תָּו

ג״ו, וסכנוי תָּוִים, וספתרון סימן וכוסף סקוק נדגר [ניי־כענן], ולפעמים ג״כ מכזיק סתקיסס על שער, ונערכי מסימן וכוסף סכנשס וסככוס על סום וגמל, וסס לוק ג״כ מוס. נתרגוס מוס ג״כ תְּוָהָא תקוס וגמול.

n. m. (pl. תָּוִים), signum, signatura, subsignatio, arab. *tiwa-n* (*χαρακτήρ, στιγμός*, signum equis camelisve inustum, targ. תְּוָהָא, finis, utpote designatus). LXX. *σημεῖον; χεῖρ* (Job. 31, 35., ubi Vulg. desiderium meum h. e. תאותי).

דַּהֲתָו

Ez. 9, 6. אשר־עליו התו אל־תגשו

cum suff.: תָּוֵי

Job. 31, 35. הן תוי שדי יענני

תּוּךְ II.

פ״כ כמו תְּהָה לעיל נזקמי, וכשקל על עגכוס וקריעס על קעקים [ניך עגכ־ ועגעגען, נעגייען], לכן נכוסף כמו סעגיב, ולגון ספסוק סעגיכו קלוש ישקל, ויקקי ולכן־עוכץ עגו, שפרשהו מן תוסף.

v. tr., sicut תְּהָה q. v., perhorrescere, poenitere. *Hi.* facere, ut quis moereat, abhorreat, poeniteat (syn. הֶעֱצִיב). LXX. bene *παροξύνειν.*

Hif-il: הִתְוָה

3 perf. pl.: הִתְווּ

Ps. 78, 41. וקדוש ישראל התוו

תִּיז

פ״כ וג״ע כ״ף נכגין סכוסף, ומוכנו סכריתס וקניסס [שַׁנכוויען], וסתמוכס חֵתֵז [כסתסק חֵתֵז] תמור הֵתִיז כתשר סתמוכס נגמרת וגע״ע תוכיך. נע״ע מוס הֲתָזָה, הֵתֵז וכדומה.

v. tr. hif. (הֵתֵז, in p. הֵתִז, pro הֵתִיז), abscindere, amputare, spec. vitis palmites. Inde neohebr. nn. actionis הֲתָזָה, הֵתֵז. LXX. *ἀποκόπτειν.*

Hif-il: הֵתֵז

3 perf.: הֲתָז

Jes. 18, 5. הסיר התז

תּוֹחַ I.

פ״כ, לומר תָּח, וג״ע כ״ף נגוד, ופתרונו כמו תְּהָה לפי ״ט, לומר גריוס וקריסה קליקה וגליעה תקיכה וכריתה ונקוע [שפלטענן, נעגר־ -שניידענן], וכדומה לו כפי סכ״ל סשרש תָּח נגמרת, וגע״ע נמוכן רגוך ומלקה, וכן תֵּז נעגרי לקיון, ונשרוק סתו לשקל נָ־שֶׁ־זָ [ושם עי׳ סשווי נשלפי שכשים], וכמ׳ מיוקד לפי מכריתי לשרשי לה״ק תקיסה סשווי נשפתי מעגר.

תחת השמים Gn. 7, 19.
והתענו תחת ידיה Gn. 16, 9.
והשענו תחת העץ Gn. 18, 4.
עמד אליהם תחת העץ Gn. 18, 8.
תחת אחד השיחם Gn. 21, 15.
ויעלהו לעלה תחת בנו Gn. 22, 13.
תחת ירכי Gn. 24, 2.
תחת דודאי בנך Gn. 30, 15.
לבית־אל תחת האלמן Gn. 35, 8.
תחת הנער Gn. 44, 33.
תחת ירכי Gn. 47, 29.
ומת תחת ידו Ex. 21, 20.
נפש תחת נפש Ex. 21, 23.
24. 25. 26. 29. 30.
ונתתה נפש תחת נפש Ex. 21, 23.
עין תחת עין Ex. 21, 24.
שן תחת שן Ex. 21, 24.
יד תחת יד Ex. 21, 24.
רגל תחת רגל Ex. 21, 24.
כויה תחת כויה Ex. 21, 25.
פצע תחת פצע Ex. 21, 25.
חבורה תחת חבורה Ex. 21, 25.
ישלחנו תחת עינו Ex. 21, 26.
ישלחנו תחת שנו Ex. 21, 27.
ישלם תחת השור Ex. 21, 37.
רבץ תחת משאו Ex. 23, 5.
ויבן מזבח תחת ההר Ex. 24, 4.
תחת־הקרש Ex. 26, 19. 21.
תחת ההר Ex. 32, 19.
תחת עשרים Ex. 36, 24. 26.
תחת־שני הקנים Ex. 37, 21.
אל־תחת האבנים Lev. 14, 42.
תחת אביו Lev. 16, 32.
שבעת ימים תחת אמו Lev. 22, 27.
נפש תחת נפש Lev. 24, 18. 20.
שבר תחת שבר Lev. 24, 20.
תחת כל־בכור Num. 3, 12. 41. 45.
טמאה תחת אישך Num. 5, 20.
תחת פטרת כל־רחם Num. 8, 16. 18.
תחת אבתיכם Num. 32, 14.
תחת כל־השמים Dt. 2, 25.
תחת אשדת הפסגה Dt. 3, 17.
תחת ההר Dt. 4, 11.
תחת אשר עניתה Dt. 21, 14.
תחת אשר ענה Dt. 22, 29.
תחת אשר לא־עבדת Dt. 28, 47.
תחת היותם Dt. 28, 62.
תחת מצב רגלי הכהנים Jos. 4, 9.
תחת חרמון Jos. 11, 3.
תחת הר־חרמון Jos. 11, 17.
תחת יד ישראל Jud. 3, 30.
יושבת תחת־תמר Jud. 4, 5.
וישב תחת האלה Jud. 6, 11.
תחת השאלה 1 Sam. 2, 20.
תחת הרמון 1 Sam. 14, 2.
תחת־ידך 1 Sam. 21, 8.
רעה תחת טובה 1 Sam. 25, 21.
תחת אשר יקרה 1 Sam. 26, 22.
תחת יואב 2 Sam. 3, 25.
תחת יואב 2 Sam. 19, 14.
תחת אביתר 1 Reg. 2, 35.
תחת דוד אביו 1 Reg. 3, 7.
איש תחת גפנו 1 Reg. 5, 5.
תחת חים 1 Reg. 7, 44.
ואקם תחת דוד 1 Reg. 8, 20.
תחת האלה 1 Reg. 13, 14.
תחת רתם 1 Reg. 19, 4. 5.
תחת נפשו 1 Reg. 20, 39. 42.
תחת בני ישראל 2 Reg. 17, 24.
תחת ׳ אשר עזבוני 2 Reg. 22, 17.
תחת יריעות 1 Chr. 17, 1.
תחת כל־השמים Dan. 9, 12.
תחת לשונו Job. 20, 12.
תחת חרול יספחו Job. 30, 7.
יאתיר תחת שאה Job. 30, 14.
תחת חטה Job. 31, 40.
תחת־רשעים ספקם Job. 34, 26.
תחת כל־השמים Job. 41, 3.

תָּוַת

h. e. תָּח, *v. tr. inus.*, findere, diffindere, dissecare, cogn. תָּדַד, תָּדָה, תָּח (gem. et neoh. atterere, emollire), et comp. נָ־שֶׁ־דָּ q. v.

תּוֹתָח

ג״ו, גויכ תָּח, ע״מ טוֹתָם [סכמלת לך נתמוכת נקכית טוֹתֶפֶת] מן תָּם, וכן כוֹכָב מן גָּבַב [ולפ כלפר תקנתי לעיל, שמוש מן גָּבַב], וסמשקל לפ״ו גלוי ומפוכסס, ולין מי שיסתפק בו, וסוד סמשקל סכס כנכר סלעתי לך נספרי תלמוד שפתי לרס דף קס״ו. מוכנו כלי מזקיק מס, סקוכל וכוקע וגוכו כדרך גרון וקרדס [שעריי־עקסטן], ווס סכנון לשרש, וכן תרגמו סתרגם נָרָג. ומוס ספריעי תּוֹתַח, וכע״ע תְּחוֹתַח סיופצע, מסדקת סעפר.

n. m. (ad s. f. טוֹתָם, unde solummodo fem. מוֹטֶפֶת, a v. כּוֹכָב; a v. גָּבַב, forma evidenti, de qua v. Systema Linguae Aram. p. 167.), securis, spec. bellica, Targ. נָרָג, a v. תָּח, unde et n. pr. תּוֹתַח. LXX. *σφῦρα.*

Job. 41, 21. נקש נחשבו תותח

תּוֹחַ II.

פ״ג, לומר תָּח, ופתרונו כ״ל כגיכס וככוכס כמקוס מס וכמקעות וכקיכ וסמשלת עגמו [ניך כיעדעוענקען, לַאסקען, לַאגענקען], וסקרן תָּח כדומס לל קוטב של נָ־שֶׁ־דָּ כמוכן שכי ע״ג, וכן לל שָׁדָה, וכן נמקת תאח נעגרי, ויותר ממכו ע׳ נספרי מסיוקד לגכוש לה״ק, ומוס מכגוכות מכגות.

v. intr. inus., se demittere, delabi, decumbere, cogn. שָׁח, שָׁחַח, שָׁדַד (נָ־שֶׁ־דָּ II.), arab. *tàcha* (descendere, demergi), aethiop. formatione secundaria אַתְחַתַ (humiliare), תַּתְחַתַ (humiliatum, humilem esse), תַּחְתִּית (humilis).

תַּחַת

ג״כ, נתמכותו מן תָּח, ע״מ נַחַת מן נָח, שַׁחַת מן שָׁח, קֶשֶׁת מן קָשׁ, רֶשֶׁת מן רָשׁ, רַחַת מן רָח. ספתרון תכיכות מעס וגקוע [וענקוכע, לַאגענכוכע], ומוס ספ״כ כעעמיי לרמוו על מקום מסכוסס ומסככן, וומו לפכ למעס [לוכעגען], וכמלת כמס נסמיכות וכככוים, לע״פ שנלך כעעמיי, ולרכו לס מקובר נשמוגיס, ד״ת מתקת, מתקת ל, למתקת ל, לל־מתקת, סכס תמלת נמדרש מלין. ודע קוכל שלס יבוא מלת מתק לקר פעל, תנכס ותעשיס סמוגג סכלגי, ויתן לו כמעט היעול וסטעס של למעס לו כיתיס מתק, ל״ת עֶק מתק [לוכעגרליקקען], וכדומס סכנכס.

n. f. (ad s. f. תַּחַת, נַחַת, רַחַת, שַׁחַת a vv. נָח, קָשׁ, רָשׁ, שָׁח), demissio, substratio, decubitus, quasi inferioritas, deinde pars vel locus substratus s. inferior, praeposit. infra, sub, *ὑπό*, arab. *tachta*, qua significatione quomodo cum aliis particulis ejus vim leniter variantibus coalescat, ex lexico videbis. LXX. *ὑποκάτω; ἡ ὕπανδρος; ὑπόγαιος; ὑποτάσσειν; ἀρύσσοι πηγῶν κάτωθεν; ἡ ὑπὸ οὐρανόν, ἡ ὑπὸ τῶν οὐρανῶν; ἀνὰ μέσον.*

Gn. 4, 25. תחת הבל

תחת לשונו עמל ואון Ps. 10, 7.
וערפל תחת רגליו Ps. 18, 10.
יפלו תחת רגליו Ps. 18, 39.
ומשלמי רעה תחת טובה Ps. 38, 21.
תחת רדפי טוב Ps. 38, 21.
ולאמים תחת רגלינו Ps. 47, 4.
תחת־אהבתי ישטנוני Ps. 109, 4.
רעה תחת טובה Ps. 109, 5.
ושנאה תחת אהבתי Ps. 109, 5.
תחת שפתימו Ps. 140, 4.
תחת כי־שנאו Prv. 1, 29.
תחת שלש רגזה ארץ Prv. 30, 21. 22.
שמאלו תחת לראשי Cant. 2, 6.
שיעמל תחת השמש Eccl. 1, 3.
תחת השמש Eccl. 4, 15.
תחת ידד Jes. 3, 6.
תחת בשם Jes. 3, 24.
כרע תחת אסיר Jes. 10, 4.
תחת אשר הערה Jes. 53, 12.
תחת הנעצוץ Jes. 55, 13.
תחת היותך עזובה Jes. 60, 15.
תחת הנחשת Jes. 60, 17.
תחת אפר לשן Jes. 61, 3.
תחת רוח כהה Jes. 61, 4.
תחת כל־עץ Jer. 3, 13.
תחת מה עשה י״י Jer. 5, 19.
תחת אשר־לא־שמעו Jer. 29, 19.
תחת אשר חטאו Jer. 50, 7.
תחת אצילות ידיך Jer. 38, 12.
לדכא תחת רגליו Thr. 3, 34.
תחת אלהי־ישראל Ez. 10, 20. 21.
תחת ראשיהם Ez. 32, 27.
תחת אשר היתה שממה Ez. 36, 34.
תחת ושתי Esth. 2, 4.
תחת־כנפיו Ruth 2, 12.
תחת כפות רגליכם Mal. 3, 21.
תחת גפני Mich. 4, 4.
תחת און ראיתי Hab. 3, 7.
זאת להם תחת גאונם Zeph. 2, 10.

p. תַּחַת

רבצת תחת Gn. 49, 25.

וְתַחַת

ותחת רגליו Ex. 24, 10.
ותחת כי אהב Dt. 4, 37.
ותחת כל־עץ Dt. 12, 2.
ותחת תאנתו 1 Reg. 5, 6.
ותחת כל־עץ 1 Reg. 14, 23.
ותחת־כנפיו תחסה Ps. 91, 4.
ותחת הברזל Jes. 60, 17.
ותחת העצים נחשת Jes. 60, 17.
ותחת האבנים ברזל Jes. 60, 17.
ותחת כל־עץ Jer. 2, 20.
ותחת כל־עץ Ez. 6, 13.
ותחת כל־אלה Ez. 6, 13.
ותחת פארתיו ילדו Ez. 31, 6.
ותחת ישרים Prv. 21, 18.
ותחת ארבע Prv. 30, 21.
ותחת תאנתו Mich. 4, 4.

cum h int.: הַתַּחַת

התחת אלהים אנכי Gn. 30, 2.
התחת אלהים אני Gn. 50, 19.
התחת זאת לא יומת 2 Sam. 19, 22.

מִתַּחַת

אשר מתחת לרקיע Gn. 1, 7.
ותקבר מתחת לבית־אל Gn 35, 8.
שמם מתחת השמים Dt. 9, 14.
מתחת ליזרעאל 1 Reg. 4, 12.
מתחת שרשיו יבשו Job. 18, 16.

p. מִתַּחַת

ממעל ושרשיו מתחת Am. 2, 9.

וּמִתַּחַת

ומתחת זרעת עולם Dt. 33, 27.
ומתחת לאריות ולבקר 1 Reg. 7, 29.
ומתחתה לשכות האלה Ez. 42, 9.

pl. c. suff.: תַּחְתֵּי *p.*

על־כסאי תחתי 1 Reg. 1, 30.
תרחיב צעדי תחתי Ps. 18, 37. 40.
תכריע קמי תחתי Ps. 18, 40.
וידבר עמים תחתי Ps. 18, 47.
ותזן אהלה תחתי Ez. 23, 5.

pl. c. suff.: וְתַחְתַּי

ותחתי ארגז Hab. 3, 16.

cum suff.: תַּחְתַּנִי

תרחיב צעדי תחתני 2 Sam. 22, 37. 40. 48.
תכריע קמי תחתני 2 Sam. 22, 40.
ומריד עמים תחתני 2 Sam. 22, 47.

pl. c. suff.: תַּחְתֵּינוּ

ועמדנו תחתינו 1 Sam. 14, 9.

pl. c. suff.: תַּחְתֶּיךָ

מי־יתן מותי אני תחתיך 2 Sam. 19, 1.
אשר אתן תחתיך 1 Reg. 5, 19.
תמשה לנביא תחתיך 1 Reg. 19, 16.
עמים תחתיך יפלו Ps. 45, 6.
כוש וסבא תחתיך Jes. 43, 3.
ואתן אדם תחתיך Jes. 43, 4.
ישימו מזור תחתיך Obad. 1, 7.

pl. c. suff.: תַּחְתֵּיכֶם

נפשנו תחתיכם למות Jos. 2, 14.
מעיק תחתיכם Am. 2, 13.

pl. cum suff.: תַּחְתָּיו

וימלך תחתיו Gn. 36, 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39.
וישימו תחתיו Ex. 7, 12.
שבו ׀ איש תחתיו Ex. 16, 29.
וישימו תחתיו Ex. 17, 12.
המשיח תחתיו Lev. 6, 15.
איש תחתיו Jud. 7, 21.
ויפל־שם וימת תחתו 2 Sam. 2, 23.
אל־דוד תחתו 2 Sam. 3, 12.
ושכן תחתיו 2 Sam. 7, 10.
חנון בנו תחתיו 2 Sam. 10, 1.
תחתיו ויתן יהוה 2 Sam. 16, 8.
תחתיו ואתו 1 Reg. 1, 35.
ורחבעם בנו תחתיו 1 Reg. 11, 43.
בנו תחתיו 1 Reg. 14, 20. 31.
לך תחתיו כרם 1 Reg. 21, 2.
יהורם תחתיו 2 Reg. 1, 17.
אשר־ימלך תחתיו 2 Reg. 3, 27.
חזהאל תחתיו 2 Reg. 8, 15. 24.
תחתיו אל־גרם 2 Reg. 9, 13.
והמלכתני תחתיו 2 Chr. 1, 8.
תחתו שחחו עזרי Job. 9, 13.
ויבא רשע תחתיו Prv. 11, 8.
מואב תחתיו Jes. 25, 10.
ויניחהו תחתיו Jes. 46, 7.
וימת תחתיו Jer. 38, 9.
ושכנו תחתיו Ez. 17, 23.

pl. cum suff.: מִתַּחְתָּיו

ולא־קמו איש מתחתיו Ex. 10, 23.

pl. c. suff.: וּמִתַּחְתָּיו

ומתחתיו יצמח Zach. 6, 12.

pl. cum suff.: תַּחְתֶּיהָ

ואם־תחתיה תעמוד Lev. 13, 23.
חומת העיר תחתיה Jos. 6, 6. 20.
והכסך תחתיה Jos. 7, 21.
תחי־נא לך תחתיה Jud. 15, 2.
דור העצמים תחתיה Ez. 24, 5.
עוד תחתיה Zach. 12, 6.
וישבר תחתיה Zach. 14, 10.
ארבע תחתיה Dan. 8, 8. 22.

וְתַחְתֶּיהָ

ותחתיה נהפך Job. 28, 5.

pl. cum suff.: תַּחְתֶּנָּה

ויסגר בשר תחתנה Gn. 2, 21.

אדרם אל־ארץ תחתיות Ez. 32, 18.
ערלים אל־ארץ תחתיות Ez. 32, 24.

pl.: בְּתַחְתִּיּוֹת

יבאו בתחתיות הארץ Ps. 63, 10.
רקמתי בתחתיות ארץ Ps. 139, 15.

תַּחְתּוֹן

ת״ו, ולנקבי תַּחְתּוֹנָה, ומובנו כמו תקתי הקדוש, לומר מה שהוא מקטת ולמטה.

adj. m. (f. תַּחְתּוֹנָה), significationis ejusdem, cujus תַּחְתִּי. LXX. κατώτερος; κάτω, ὑπο-; κάτωθεν, ὑπο-.

מנגב לבית־חרון תחתון Jos. 18, 13.

adj. masc.: הַתַּחְתּוֹנָה

מלפני השער התחתונה Ez. 40, 19.

adj. masc.: הַתַּחְתּוֹנָה

היצוע התחתונה 1 Reg. 6, 6.
מי הברכה התחתונה Jes. 22, 9.
הרצפה התחתונה Ez. 40, 18.
וכן התחתונה יעלה Ez. 41, 7.

adj. pl.: מֵהַתַּחְתֹּנוֹת

מהתחתונות ומהתיכונות Ez. 42, 5. 6.

תָּוֵךְ

לומר תָּךְ, ול״ע כ״ף נגור, ומובנו לד״ק כמו תֵּךְ, לומר קנים וקליקס ופליגה ותקיכס וכליעס כנבר, ודומה לו ג״כ תָּח [אצל מאנו כפילו תּוֹחָה ע״ש טוֹטָפָה, תמור תְּחַתָּח, טְפַטָּפָה], נמוכן קיזול, ונשמע תֵּוֵךְ נשפה סוכית כפתרון עזיקס וכליעס.

h. e. תָּךְ, *v. tr.*, findere, dividere, syr. תֵּוֵךְ, cogn. תָּךְ, תָּח (unde תַּחְתָּח = תּוֹחָח, sicut טוֹטָפָה = טְפַטָּפָה.

תָּוֶךְ

ת״ו, וסמיך תֵּוֵךְ, ועכיכו סמכוע, וזכו מקום הפלוג והקלוק לקנקין [מישטע], ומוסכ פכימיות שלֹ דנר [מיכנערעם], וסמיך כעשה לטעמי״, להסמיכת יסם שנו ופכימיות דנר, וכן נקרמי וכע״ע, ומוסכ שם המוקדי תּוֹכָנִי, תּוֹכָנִיוּת.

n. m. (c. תֹּוךְ), medium, id quod intra, intus, intrinsecus est; *c.* adv., in, media in re. Neoh. inde cum *Nun* formativo תּוֹכֶן (Inhalt) et adj. תּוֹכָנִי, unde rursus תּוֹכָנִיּוּת. LXX. ἐντός, μέσος; ἐξ, ἔνδον, εἰς μέσον, ἐν μέσῳ; בְּתָוֶךְ, μέσος, ἀνὰ μέσον, ἐκ μέσου; בְּתוֹךְ, ἐν, ἔνδον, εἰς, ἐπὶ, ἀνὰ μέσον, διὰ μέσον, διά, εἰς μέσον, μετά, πρός, σύν; מִתּוֹךְ, ἀπὸ μέσου, ἐκ μέσου, ἐν μέσῳ, ἀπό, ἐκ.

דַּתָּוֶךְ

שני ׀ עמודי התוך Jud. 16, 29
וישבו בשער התוך Jer. 39, 3.

בְּתָוֶךְ

ויבתר אתם בתוך Gn. 15, 10.
והעיר בתוך Num. 35, 5.
ויהיו לישראל בתוך Jos. 8, 22.
בין־שני הזנבות בתוך Jud. 15, 4.
אחד בתוך Jes. 66, 17.

constr.: תּוֹךְ

ופרשיו אל־תוך הים Ex. 14, 23.
וירץ אל־תוך הקהל Num. 17, 12.
אל־תוך שרפת הפרה Num. 19, 6.
ועד־נחל ארנן תוך הנחל Dt. 3, 16.
תקבץ אל־תוך רחבה Dt. 13, 17.
והבאתה אל־תוך ביתך Dt. 21, 12.
ואספתו אל־תוך ביתך Dt. 22, 2.
לא יבא אל־תוך המחנה Dt. 23, 11.

pl. cum suff.: תַּחְתָּם

וישבו תחתם Dt. 2, 12. 21. 23.
ויירשום וישבו תחתם Dt. 2, 22.
בניהם חקים תחתם Jos. 5, 7.
תחתם במחנה Jos. 5, 8.
רחבעם תחתם 1 Reg. 14, 27.
עמים תחתם Job. 36, 21.
רשעים תחתם Job. 40, 12.

pl. c. suff.: תַּחְתִּיהֶם

האדמה אשר תחתיהם Num. 16, 31.
ושים פחות תחתיהם 1 Reg. 20, 24.
ועשית תחתיהם Jer. 28, 13.

תַּחַת

נקרמי כמו נעגני׳, ונככוי תַּחְתּוֹתִי, ומובנו משלמו. נשפה כוזית מן תקת פשה נגור הפעל אַתְּחַת הנקתק ומשפלה תקת, ומלת תְּחוּת כמו שפל. *praep. aram.* (c. s. תְּחוֹתִי), infra, sub, subtus, subter, sicut תְּחוֹת. LXX. ὑποκάτω.

תְּחוֹת

טעמיי נקרמי, כמו תַּחַת נעגני, ונקרך ג״כ נככוי כנוי תְּחוֹתִי, ומובנו כמו תקת, ופשה לקוב המשקל הנה הוא זכיי מן תקת. נקרגוס נמלת ג״כ הסקנכי תְּוֹת נקנוד הקית, ולכוד נגמלת, ומתמוכה קנרה תַּת תמור תַּחַת נגור הקוקיי תַּחַי [תַּחָאי] וסכנוי תַּחָאין.

praep. aram. (c. s. תְּחוֹתִי), sicut תַּחַת (unde secundaria conformatione ortum est), infra, sub, targ. abbrev. תְּוֹת, ut saepe fit, ejecta gutturali, gem. a forma תַּת = תַּחַת, adj. תַּחַי, תַּחָאי, inferior, infimus (prt. תַּחָאִין). LXX. ὑποκάτω, -ωθεν.

תחות כל־שמיא Dan. 7, 27.
ומן־תחות שמיא אלה Jer. 10, 11.

pl. c. suff.: תַּחְתּוֹהִי

חיותא מן־תחתוהי Dan. 4, 11.

pl. c. suff.: תְּחוֹתוֹהִי

תחתוהי תטלל חיות בראׄ Dan. 4, 9.
תחתוהי תדור חיות בראׄ Dan. 4, 18.

תַּחְתִּי

ת״ו, ולנקבי תַּחְתִּיָּה, תַּחְתִּית, ומובנו מה שהוא למטה ותקת, ל״ע מעמקי הקרן, כמו תקתיות קרן, קרן תקתיות, נור תקתיות וכדומה. נקרמי תַּחְתַּי מעלמו, נלי הפרש המונן.

adj. m. (f. תַּחְתִּיָּה, תַּחְתִּית), inferior, infimus, aram. תַּחְתַּי. LXX. κατώτατος, κάτω, βάθος, ταπεινός; fem. ἀνήλατος; בְּתַחְתִּית, ὑπό; תַּחְתִּיִּם, κατάγαιοι (A. κατωτέρα; S. κοιλότερα); תַּחְתִּיּוֹת, θεμέλιον.

adj. masc. pl.: תַּחְתִּיִּם

תחתים שנים ושלישים Gn. 6, 16.

adj. fem. sg.: תַּחְתִּיָּה

משאול תחתיה Ps. 86, 13.

adj. f. sg.: תַּחְתִּית

עד־שאול תחתית Dt. 32, 22.
ויצוק כפלח תחתית Job. 41, 16.
נתנו למות אל־ארץ תחתית Ez. 31, 14.

adj. f. sg.: בְּתַחְתִּית

ויתיצבו בתחתית ההר Ex. 19, 17.

pl.: תַּחְתִּיּוֹת

ואת גלת תחתיות Jos. 15, 19.
שתני בבור תחתיות Ps. 88, 7.
הריעו תחתיות ארץ Jes. 44, 23.
מבור תחתיות Thr. 3, 55.
והושבתיך בארץ תחתיות Ez. 26, 20.

יבא אל־תוך המחנה Dt. 23, 12.
אל־תוך הירדן Jos. 4, 5.
אל־תוך השער 2 Sam. 3, 27.
באו עד־תוך הבית 2 Sam. 4, 6.
וכנפיהם אל־תוך הבית 1Reg. 6, 27.
את־תוך החצר 1 Reg. 8, 64.
את־תוך החצר 2 Chr. 7, 7.
אל־תוך החיכל Neh. 6, 10.
אל־תוך העיר הזאת Jer. 21, 4.
כבאם אל־תוך העיר Jer. 41, 7.
אל־תוך הבור Jer. 41, 7.
אל־תוך פרת Jer. 51, 63.
אל־תוך האש Ez. 5, 4.
מעל תוך העיר Ez. 11, 23.
אל־תוך ירושלם Ez. 22, 19.
אל־תוך כור Ez. 22, 20.
אל־תוך האיפה Zach. 5, 8.

וָתָוֹךְ *constr.*:
ותוך הנחל Jos. 12, 2.

בְּתָוֹךְ *cum suff.*:
רקיע בתוך המים Gn. 1, 6.
ועץ החיים בתוך הגן Gn. 2, 9.
אשר בתוך־הגן Gn. 3, 3.
בתוך עץ הגן Gn. 3, 8.
וישכר ויתגל בתוך אהלה Gn. 9, 21.
חמשים צדיקם בתוך העיר Gn. 18, 24. 26.
ישב בתוך בני־חת Gn. 23, 10.
בתוך חשדה Gn. 37, 7.
שר האפים בתוך עבדיו Gn. 40, 20.
לשבר בתוך הבאים Gn. 42, 5.
בתוך חסוף Ex. 2, 5.
מתלקחת בתוך הברד Ex. 9, 24.
יוצא בתוך מצרים Ex. 11, 4.
בתוך הים ביבשה Ex. 14, 16. 22.
את־מצרים בתוך הים Ex. 14, 27.
ביבשה בתוך הים Ex. 14, 29. 15, 19.
ויבא משה בתוך הענן Ex. 24, 18.
בתוך הקרשים Ex. 26, 28.
בתוך בני ישראל Ex. 29, 45.
לברח בתוך הקרשים Ex. 36, 33.
בתוך התכלת Ex. 39, 3.
בתוך הרמנים Ex. 39, 25 (bis).
בתוך טמאתם Lev. 16, 16.
בתוך בני ישראל Lev. 22, 32.
בתוך בני ישראל Lev. 24, 10. 25, 33.
בתוך בני ישראל Num. 1, 49. 2, 33. 9, 7. 18, 20. 24.
בתוך המחנה Num. 2, 17.
ולשבעה בתוך עמך Num. 5, 21.
בתוך מטותם Num. 17, 21.
בתוך בני ישראל Num. 26, 62 (bis).
והוא לא־היה בתוך העדה Nu. 27, 3.
בתוך משפחתו Num. 27, 4.
בתוך אחי אבינו Num. 27, 4.
בתוך אחי אביהם Num. 27, 7.
ויעברו בתוך־הים Num. 33, 8.
בתוך בני ישראל Num. 35, 34.
עשה בתוך מצרים Dt. 11, 3.
בתוך בני ישראל Dt. 32, 51 (bis).
בתוך הירדן הכן Jos. 3, 17.
הקים יהושע בתוך הירדן Jos. 4, 9.
עמדים בתוך הירדן Jos. 4, 10.
בארץ בתוך האהלי Jos. 7, 21.
בלילה ההוא בתוך העם Jos. 8, 9.
בלילה ההוא בתוך העמק Jos. 8, 13.
אשר בתוך־הנחל Jos. 13, 9. 16.
חלק בתוך בני־יהודה Jos. 15, 13.
בתוך נחלת בני־מנשה Jos. 16, 9.
נחלה בתוך אחינו Jos. 17, 4.
בתוך אחי אביהן Jos. 17, 4.
נחלה בתוך בניו Jos. 17, 6.
בתוך ערי מנשה Jos. 17, 9.
בתוך נחלת בני־יהודה Jos. 19, 1.
בני־שמעון בתוך נחלתם Jos. 19, 9.
בתוך אחזת בני־ישראל Jos. 21, 39.

ולפדים בתוך הכדים Jud. 7, 16.
היה בתוך־העיר Jud. 9, 51.
גלעד בתוך אפרים Jud. 12, 4.
בתוך מנשה Jud. 12, 4.
בתוך שבטי־ישראל Jud. 18, 1.
המה באים בתוך העיר 1 Sam. 9, 14.
את־שמואל בתוך השער 1 S. 9, 18.
ויתיצב בתוך העם 1 Sam. 10, 23.
ויבאו בתוך־המחנה 1 Sam. 11, 11.
ויתנבא בתוך־הבית 1 Sam. 18, 10.
יקלענה בתוך כף 1 Sam. 25, 29.
גבורים בתוך המלחמה 2 Sam. 1, 25.
בתוך האהל 2 Sam. 6, 17.
יושב בתוך היריעה 2 Sam. 7, 2.
בדם בתוך המסלה 2 Sam. 20, 12.
ויתיצב בתוך־החלקה 2 Sam. 23, 12.
בתוך חבאר ביום השלג 2 S. 23, 20.
אשר בתוך־הנחל 2 Sam. 24, 5.
ועבדך בתוך עמך 1 Reg. 3, 8.
ותקם בתוך הלילה 1 Reg. 3, 20.
ושכנתי בתוך בני ישראל 1 Reg. 6, 13.
ודביר בתוך־הבית 1 Reg. 6, 19.
בתוך ׀ הבית הפנימי 1 Reg. 6, 27.
בתוך בית פרעה 1 Reg. 11, 20.
בתוך בני פרעה 1 Reg. 11, 20.
בתוך עמי אנכי ישבת 2 Reg. 4, 13.
והנה בתוך שמרון 2 Reg. 6, 20.
בתוך אחיהם 2 Reg. 23, 9.
ויתיצבו בתוך־החלקה 1 Chr. 11, 14.
בתוך הבור 1 Chr. 11, 22.
ויציגו אתו בתוך האהל 1 Chr. 16, 1.
ויתנהו בתוך העזרה 2 Chr. 6, 13.
רוח י״י בתוך הקהל 2 Chr. 20, 14.
ויבאו בתוך־שער העליון 2 Chr. 23, 20.
השוטף בתוך־הארץ 2 Chr. 32, 4.
ילינו בתוך ירושלם Neh. 4, 16.
בתוך־הים ביבשה Neh. 9, 11.
והוא ישב בתוך־האפר Job. 2, 8.
וימנענה בתוך חכו Job. 20, 13.
נחלה בתוך אחיהם Job. 42, 15.
נמס בתוך מעי Ps. 22, 15.
בתוך קהל אהללך Ps. 22, 23.
ותורתך בתוך מעי Ps. 40, 9.
בתוך לבי אמונתך Ps. 40, 11.
נפשי ׀ בתוך לבאם Ps. 57, 5.
בתוך עלמות תופפות Ps. 68, 26.
שמרם בתוך לבבך Prv. 4, 21.
בתוך קהל ועדה Prv. 5, 14.
בתוך נתיבות משפט Prv. 8, 20.
בתוך רחבות ארצח Prv. 22, 13.
בתוך חריפות בעלי Prv. 27, 22.
בתוך ארץ מצרים Jes. 19, 19.
בתוך העמים Jes. 24, 13.
בתוך מרמה Jer. 9, 5.
ונבנו בתוך עמי Jer. 12, 16.
ישב ׀ בתוך־העם Jer. 29, 32.
ויצא בתוך העם Jer. 37, 4.
לחלק משם בתוך העם Jer. 37, 12.
וישב בתוך העם Jer. 39, 14.
בתוך כל־גלות ירושלם Jer. 40, 1.
ושב אתו בתוך העם Jer. 40, 5.
וישב אתו בתוך העם Jer. 40, 6.
ולא המיתם בתוך אחיהם Jer. 41, 8.
הנמצאים בתוך העיר Jer. 52, 25.
ואני בתוך־הגולה Ez. 1, 1.
האופן בתוך האופן Ez. 1, 16. 10, 10.
הסגר בתוך ביתך Ez. 3, 24.
תבעיר בתוך העיר Ez. 5, 2.
בתוך הגוים שמתיה Ez. 5, 5.
בתוך גלוליהם Ez. 6, 13.
בתוך העיר Ez. 9, 4.
בתוך ירושלם Ez. 9, 4.
בתוך בית־המרי אתה ישב Ez. 12, 2.
בתוך בית ישראל Ez. 12, 24.
בתוך־בבל ימות Ez. 17, 16.
לא־טוב עשה בתוך עמיו Ez. 18, 18.
בתוך כפרים Ez. 19, 2.

ויתהלך בתוך־אריות Ez. 19, 6.
בתוך ארץ מצרים Ez. 20, 8.
יהיה בתוך הארץ Ez. 21, 37.
בתוך כור סגים כסף Ez. 22, 18.
כהתוך כסף בתוך כור Ez. 22, 22.
בתוך ביתי Ez. 23, 39.
בתוך הים Ez. 26, 5.
בתוך מים ישימו Ez. 26, 12.
כדמה בתוך הים Ez. 27, 32.
בתוך אבני־אש Ez. 28, 14.
חרבץ בתוך יאריו Ez. 29, 3.
בתוך ׀ ארצות נשמות Ez. 29, 12.
ועריה בתוך ערים Ez. 29, 12.
בתוך ארצות נשמות Ez. 30, 7.
ועריו בתוך־ערים Ez. 30, 7.
בתוך בני אדם Ez. 31, 14.
בצלו בתוך גוים Ez. 31, 17.
בתוך ערלים תשכב Ez. 31, 18.
בתוך חללי־חרב Ez. 32, 20.
בתוך חללים נתנו Ez. 32, 25.
בתוך חללים נתן Ez. 32, 25.
בתוך ערלים Ez. 32, 28.
והשכב בתוך ערלים Ez. 32, 32.
בתוך־צאנו נפרשות Ez. 34, 12.
בתוך הבקעה Ez. 37, 1.
אודיע בתוך עמי ישראל Ez. 39, 7.
בתוך בני־ישראל Ez. 43, 7. 44, 9.
בתוך שבטי ישראל Ez. 47, 22.
בתוך אשר לנשיא Ez. 48, 22.
כעדר בתוך הדברו Mich. 2, 12.
בתוך קלחת Mich. 3, 3.
יער בתוך כרמל Mich. 7, 14.
ולנה בתוך ביתו Zach. 5, 4.
בתוך האיפה Zach. 5, 7.
ושכנתי בתוך ירושלם Zach. 8, 3.
ושכנו בתוך ירושלם Zach. 8, 8.

וּבְתָוֹךְ *constr.*:
ובתוך הארגמן Ex. 39, 3.
ובתוך תולעת השני Ex. 39, 3.
ובתוך השש Ex. 39, 3.
ובתוך בני ישראל Num. 18, 23.
ובתוך רבים אהללנו Ps. 109, 30.
ובתוך אחים יחלק Prv. 17, 2.
ובתוך עם־טמא שפתים Jes. 6, 5.
ובתוך בקעות מעינות Jes. 41, 18.

מִתָּוֹךְ *constr.*:
את־לוט מתוך ההפכה Gn. 19, 29.
בלבת־אש מתוך הסנה Ex. 3, 2.
אלהים מתוך הסנה Ex. 3, 4.
קומו צאו מתוך עמי Ex. 12, 31.
ביום השביעי מתוך הענן Ex. 24, 16.
מתוך בני ישראל Ex. 28, 1.
לא ימיש מתוך מאהל Ex. 33, 11.
מתוך בני ישראל Num. 3, 12. 8, 6. 14. 16. 19. 18, 6
מתוך בני לוי Num. 4, 2.
מתוך הלוים Num. 4, 18.
הבדלו מתוך העדה Num. 16, 21.
ויאבדו מתוך הקהל Num. 16, 33.
הרמו מתוך העדה Num. 17, 10.
הנפש ההוא מתוך הקהל Nu. 19, 20.
ויקם מתוך העדה Num. 25, 7.
אליכם מתוך האש Dt. 4, 12.
בחרב מתוך האש Dt. 4, 15.
מדבר מתוך־האש Dt. 4, 33.
מתוך־האש Dt. 4, 36.
בהר מתוך האש Dt. 5, 4. 23. 9, 10. 10, 4.
הקול מתוך החשך Dt. 5, 20.
שמענו מתוך האש Dt. 5, 21.
מדבר מתוך־האש Dt. 5, 23.
מזה מתוך היורן Jos. 4, 3.
אבנים מתוך הירדן Jos. 4, 8.
בריית־י׳ מתוך הירדן Jos. 4, 18.
ויקחום מתוך האהל Jos. 7, 23.
רדו מתוך עמלקי 1 Sam. 15, 6.
ויסר קיני מתוך עמלק 1 Sam. 15, 6.

מתוך כור הברזל 1 Reg. 8, 51.
אשר הרמתיך מתוך העם 1 Rg. 14, 7.
והקמתו מתוך אחיו 2 Reg. 9, 2.
מתוך בני־המלך
הממותים 2 Reg. 11, 2.
מתוך בני־המלך 2 Chr. 22, 11.
לא יעברו מתוך
היהודים Esth. 9, 28.
ונוזלים מתוך בארך Prv. 5, 15.
מתוך הפחת Jes. 24, 18.
מתוך יהודה Jer. 44, 7.
נסר ׀ מתוך בבל Jer. 51, 6.
מתוך האש Ez. 1, 4.
והכרתיו מתוך עמי Ez. 14, 8.
והשמדתיו מתוך עמי Ez. 14, 9.
מתוך אבני־אש Ez. 28, 16.
והעליתיך מתוך יאריך Ez. 29, 4.
מתוך שאול את־עזריו Ez. 32, 21.
ועגלים מתוך מרבק Am. 6, 4.

בְּתוֹכִי *cum suff.*:
בתוכי ישתומם לבי Ps. 143, 4.

בְּתוֹכֵנוּ
נשיא אלהים אתה בתוכנו Gn. 23, 6.
והאחזו בתוכנו Jos. 22, 19.
ידענו כי־בתוכנו י״י Jos. 22, 31.
גורלך תפיל בתוכנו Prv. 1, 14.

תּוֹכְךָ *cum suff.*:
מלו תוכך חמס Ez. 28, 16.

מְתוֹכְךָ *cum suff.*:
אם־תסיר מתוכך מוטה Jes. 58, 9.
אש מתוכך Ez. 28, 18.

בְּתוֹכֵךְ *cum suff.*:
ועשיתי בתוכך משפטים Ez. 5, 8.
יאכלו בנים בתוכך Ez. 5, 10.
וברעב יכלו בתוכך Ez. 5, 12.
ותועבותיך בתוכך Ez. 7, 4.
ותועבתוך בתוכך Ez. 7, 9.
עשו בעשק בתוכך Ez. 22, 7.
זמה עשו בתוכך Ez. 22, 9.
דמך אשר היו בתוכך Ez. 22, 13.
בהרג הרג בתוכך Ez. 26, 15.
אשר בתוכך Ez. 27, 27.
בתוכך נפלו Ez. 27, 34.
ונכבדתי בתוכך Ez. 28, 22.
ושכנתי בתוכך Zach. 2, 14. 15.

בְּתוֹכְכִי *cum suff.*:
בתוככי ירושלם הללויה Ps. 116, 19.
בתוככי מצרים Ps. 135, 9.

בְּתוֹכְכֶם *cum suff.*:
יתנה לי בתוככם Gn. 23, 9.
אלהי הנכר אשר בתככם Gn. 35, 2.
ולגר הגר בתוככם Ex. 12, 49.
והגר הגר בתוככם Lev. 16, 29. 17, 12. 18, 26.
ולא־תהיה זמה בתוככם Lev. 20, 14.
ונתתי משכני בתוככם Lev. 26, 11.
והתהלכתי בתוככם Lev. 26, 12.
ושלחתי דבר בתוככם Lev. 26, 25.
בתוככם לדרתיכם Num. 15, 14.
ונאחזו בתככם Num. 32, 30.
ונפל חלל בתוככם Ez. 6, 7.
הגרים בתוככם Ez. 47, 22.
בנים בתוככם Ez. 47, 22.
עמדת בתוככם Hag. 2, 5.

מִתּוֹכְכֶם *cum suff.*:
את־אלהי הנכר מתוככם 1 Sam. 7, 3.

תּוֹכוֹ *cum suff.*:
אשר־יפל מהם אל־תוכו Lev. 11, 33.
תוכו רצוף אהבה Cant. 3, 10.

וְתוֹכוֹ *cum suff.*:
ותוכו נחר Ez. 15, 4.

בְּתוֹכוֹ *cum suff.*:
והיה פי־ראשו בתוכו Ex. 28, 32.
בתוכו כפי תחרא Ex. 39, 23.
כל אשר בתוכו Lev. 11, 33.

Jud. 20, 42. משחיתים אותו בתוכו
Ps. 136, 14. והעביר ישראל בתוכו
Ez. 48, 10. והיה מקדש־י״י בתוכו
Ez. 48, 15. והיתה העיר בתוכה
Ez. 48, 21. ומקדש הבית בתוכה

cum suff.: בְּתוֹכָהּ

Gn. 41, 48 נתן בתוכה
Num. 13, 32. ראינו בתוכה
Num. 35, 34. אני שכן בתוכה
Neh. 7, 4. והעם מעט בתוכה
Ps. 57, 7. נפלו בתוכה סלה
Ps. 137, 2. על־ערבים בתוכה
Jer. 50, 37. הערב אשר בתוכה
Jer. 51, 47. וכל־חלליה יפלו בתוכה
Ez. 9, 4. הנעשות בתוכה
Ez. 11, 7. שמתם בתוכה
Ez. 11, 11. ואתם תהיו בתוכה
Ez. 13, 14. וכליתם בתוכה
Ez. 14, 14. 16. 18. האנשים האלה בתוכה
Ez. 14, 20. דניאל ואיוב בתוכה
Ez. 22, 3. שפכת דם בתוכה
Ez. 22, 21. ונתכתם בתוכה
Ez. 22, 22. כן תתכו בתוכה
Ez. 22, 25. קשר נביאיה בתוכה
Ez. 22, 25. אלמנותיה הרבו בתוכה
Ez. 24, 5. בשלו עצמיה בתוכה
Ez. 24, 7. כי דמה בתוכה היה
Ez. 24, 11 בתוכה טמאתה
Ez. 28, 23. ונפלל חלל בתוכה
Ez. 48, 8. והיה המקדש בתוכה
Am. 3, 9. מהומות רבות בתוכה
Zeph. 2, 14. ורבצו בתוכה עדרים
Zach. 2, 8. אדם ובהמה בתוכה
Zach. 2, 9. ולכבוד אהיה בתוכה

cum suff.: מִתּוֹכָהּ

Jes. 52, 11. צאו מתוכה
Jer. 51, 45. צאו מתוכה
Ez. 11, 7. ואתכם הוציא מתוכה
Ez. 11, 9. והוצאתי אתכם מתוכה

cum suff.: וּמִתּוֹכָהּ

Ez. 1, 4. ומתוכה כעין החשמל
Ez. 1, 5. ומתוכה דמות

cum suff.: תּוֹכָם

Neh. 4, 5. עד אשר־נבוא אלֵיהם בתוכם

cum suff.: בְּתוֹכָם

Ex. 25, 8. מקדש ושכנתי בתוכם
Ex. 28, 33. ופעמני זהב בתוכם
Ex. 29, 46. לשכני בתוכם
Lev. 15, 31. את־משכני אשר בתוכם
Lev. 17, 8. אשר־יגור בתוכם
Lev. 17, 10. ומן־הגר הגר בתוכם
Num. 1, 47. לא התפקדו בתוכם
Num. 5, 3. אני שכן בתוכם
Num. 15, 26. 29. 19, 10. ולגר הגר בתוכם
Num. 18, 20. לא־יהיה לך בתוכם
Num. 25, 11. קנאתי בתוכם
Num. 35, 15. ולתושב בתוכם
Jos. 14, 3. לא־נתן נחלה בתוכם
Jos. 19, 49. ליהושע בן־נון בתוכם
Jos. 20, 9. ולגר הגר בתוכם
1 Sam. 10, 10. ויתנבא בתוכם
1 Chr. 21, 6. לא פקד בתוכם
Job. 1, 6. גם־השטן בתוכם
Job. 2, 1. ויבא גם־השטן בתוכם
Job. 15, 19. ולא־עבר זר בתוכם
Ez. 2, 5. נביא היה בתוכם
Ez. 3, 15. משמים בתוכם
Ez. 3, 25. ולא תצא בתוכם
Ez. 8, 11. עמד בתוכם
Ez. 9, 2. ואיש־אחד בתוכם
Ez. 11, 1. וארא בתוכם את־יאזניה
Ez. 12, 10. אשר־המה בתוכם
Ez. 12, 12. והנשיא אשר־בתוכם
Ez. 20, 9. הגוים אשר־המה בתוכם
Ez. 22, 26. ואחל בתוכם
Ez. 29, 21. פתחון־פה בתוכם
Ez. 33, 33. כי נביא היה בתוכם
Ez. 34, 24. דוד נשיא בתוכם
Ez. 36, 23. אשר חללתם בתוכם
Ez. 37, 26. 28. מקדשי בתוכם
Ez. 43, 9. ושכנתי בתוכם
Ez. 46, 10. והנשיא בתוכם

cum suff.: וּבְתוֹכָם

Num. 16, 3. ובתוכם י״י

cum suff.: מִתּוֹכָם

Ex. 7, 5. את־בני־ישראל מתוכם
Ps. 136, 11. ויוצא ישראל מתוכם
Jer. 12, 14. יהודה אתוש מתוכם

cum suff.: בְּתוֹכָתָהּ

Ez. 16, 53. שביתיך בתוכתה

תִּיכוֹן

ת״ו, ולנקבי תֵּיכָה, ומוכנו מה שנאמר לג׳ חלק התון, או כמו תוכני נ״ע, לומר לאמצעי״, וגם מוס נ״ע עוד תֵּיכֹנִי, תֵּיכֹנִיוּת וכדומה.

n. m. (f. תֵּיכֹנָה), medius, medianus, interior, neoh. inde תֵּיכוֹנִי, תֵּיכוֹנִיוּת (Innerlichkeit). LXX. *μέσος, μεσοῦν, περίσιτλον, ὑποκά τωθεν.* Alius: *αὐλαὶ τῶν θίχων.* Vulg. domus *Tichon.*

adj. masc.: הַתִּיכוֹן

Ex. 26, 28. והבריח התיכן
Ez. 47, 16. חצר התיכון

adj. fem.: הַתִּיכוֹנָה

Jud. 7, 19. האשמרת התיכונה

adj. fem.: הַתִּיכֹלָה

1 Reg. 6, 8. הצלע התיכנה
1 Reg. 6, 8. יעלו על־התיכנה
1 Reg. 6, 8. ומן־התיכנה
2 Reg. 20, 4. לא יצא העיר התיכנה

adj. fem.: וְהַתִּיכוֹנָה

1 Reg. 6, 6. והתיכנה שש באמה

adj. fem.: לַתִּיכוֹנָה

Ez. 41, 7. על־העליונה לתיכונה

adj. f. pl.: וּמֵהַתִּיכֹלוֹת

Ez. 42, 5. ומהתיכונות בנין
Ez. 42, 6. ומהתיכונות מהארץ

תּוֹךְ

oppressio, v. s. r. תָּכַךְ *p.* 1224.

תּוֹלָל

v. s. r. תָּלַל *p.* 1226.

תּוֹלַע

v. s. r. תָּלַע *p.* 1226.

תּוֹמִים

v. s. r. תָּאַם *p.* 1216.

תּוֹעֵבָה

v. s. r. תָּעַב *p.* 1231.

תּוֹעָה

v. s. r. תָּעָה *p.* 1232.

תּוֹעָפָה

v. s. r. רָעַם *p.* 342.

תּוֹף

לומר תֹּף, ול״ע כ״ף נכנוסת תֻּפָּת, תֻּפְּתָה, תֻּפִּין, וקנכו על משנה כמנ לְתֹף שָׁדַם לעיל דף קק״ו. ומוכנו שדיפס וולעוף רשיפס ולניפס כמור וקניכס [דְּתֻּרְקִין, פְּעַרְנְטְעַנְטְעַן], ל״מ מעניפת וכמור פנגיס, מקניכת מלפס. וכפלפתי על הקדמונים והקרונים, שאר לנו למנוע יסוד הפעל, ולהכנוסות לת מנקו פנה. ומאר לקקור משנה סנכ מעלמו נמפתי מעכנ, נמפס הכדקית ופרסית יוניק וכומית, כאשר סָמַךְ לעיל תקת שדף. ודע קורק, שמס שנאלמי עניך תֹּם, נמונן סורקת רוק וניר, הוא ע״ל תפס נעברי, ולו יסוד לקר נקקור סלעון [עף], כלי מנמוות והקדמות לפעל שלנו.

h. e. תֻּפַּ, *v. intr. inus.*, torrere, ardere, urere, velut de concremazione mortuorum, de confectione operis pistorii in sartagine s. panis tosti, cogn. שֻׁדַּם, q. v. Aram. תֻּף (arab. *taffa*), exspuere, exscreare, huc non pertinet, utpote origine (cf. שַׁף) plane diversum.

תַּבְּרִין

ז״ו, גויר תֻּפַּ, נסופי דִּין, ומכנוי תַּפְּרִינִים ומסמן תַּפְּרִינֵי [ונכוסקקות לקדות תוּפְּרִין]. ומאר לפתרון מעלם נכוכו מעפרנים ולל ידעו מס. לדעת לפן-נפקת [ונקרק כן כ׳ יוכס לו לקו לקולי, ע״פ עיר גנאת, עי׳ מירנלוע תקת מפס מוס, ומוכן מפס נרקפ כנף] מפרת תפן, ולל ידע מס מוס. ולדעת לפן-עורק עניכו תקון, ולל ידע מנין, ומעקרנפ מכיק מעלם כמו שפיק כלי מעקר, מקפרון מידיעס. ולדעת ידקקי שראו לפפס, ומלת תופין תמור תַּאֲפִין, ופרשו לפויס לפיות מרכס לקר קליעתה, קופס נקנור וקוור ומעגנפ נמקנת, וכן פתרו רשנ״ס, ונגמרק דרשו תופיניס, תקפס נקפ תקפס נף, וכלל לעלם תרקפ מפס מלי יסוד. ומכנון שלנו מין מקפס, שנקרר נקפ ע״ל קרכס [נעגאקקענענס, נעגאלֶרטענס], ומוק מן תוף ע״ם קָצִין, פָּנִין, סַרְגוֹן, צָנִין וכדומה. נקרמי לשרש דומס תֹּפֶא, ומעמו מפס תַּפְרָא ומרגוי תַּפְנוֹ, תמור כיכים ומוקד נעגרי.

n. m. (a v. תֻּפַּ, cum term. *in*, ad s. f. קָצִין, פָּנִין, צָנִין, סַרְגִין; pl. תַּפְרִינִים, c. תַּפְרִינֵי, Codd. aliquot תוּפְּרִין, plene), opus pistorium, in sartagine coctum s. tostum, a v. תֻּפַּ, pers. *tof-ten, taf-ten* (τέφ-ρα), non a v. אָפָה, uti *Isaaki* asserit, quasi pro תַּאֲפִין. Nemo de interpretibus veteribus hujus nominis originem, quae quidem sole clarior est, perspexit. LXX. *ἑλικτά.* Al. *ἐρεικτά* (fresa).

תֻּפַּת

ז״כ ע״מ בְּשֶׁת, ולנמו מקום שיפרפו מס לת נכיפס למלך בני בן-הכס [נרקנכל-שעקטען], ומהו הנקנק הַתֻּפַּת [מ״ב כ״נ י׳; ירמי׳ ז׳ ל״ל וגו׳], וקנכו תֻּפְּתָה הנפ, וכוון לוס המתרגם שתרגם ג׳ פ׳ כ׳. ונעכור שמקום התפת וני הכס פ׳ מקום פלנות וקילס לאר שעכו עליו נכי לדס, ונעדת נשרש סמרס, לכן נהזקל לק״כ על דעת וועמ וכעס, שמקיים נכי לדס, וומו כוונת קיוב ע״ל מאל, וסניבי למאל עמים ולפניס [לומר לפניס על נכריות, לס ירקוני פניס לל פניס] לכי כמקום התפת, שיעבילו ויפקדו מפני.

n. f. (בְּשֶׁת) locus concremationis, ubi liberi Molocho offerebantur, prope Hierosolyma in valle *Ge-Hinnom*, a v. תֻּפַּ, comburere, non quasi locus tympanizationis, uti nonnulli hariolati sunt, transl. locus abominabilis, objectum abominationis, detestationis, horroris. LXX. *Ταφέθ* (*Τοφέθ, Τωφέθ*), *γέλως, διάπτωσις* (*-πίπτειν*).

וְתֹפֶת

Job. 17, 6. ותפת לפנים אהיה

הַתֹּפֶת

2 Reg. 23, 10. וטמא את־התפת
Jer. 7, 31. במות התפת
Jer. 7, 32. 19, 6. התפת וגיא בן־הנם
Jer. 19, 13. כמקום התפת הטמאים

מֵהַתֹּפֶת

Jer. 19, 14. ויבא ירמיהו מהתפת

בְּתֹפֶת

Jer. 7, 32. וקברו בתפת

וּבְתֹפֶת

Jer. 19, 11. ובתפת יקברו

בְּתֹפֶת

Jer. 19, 12. העיר הזאת כתפת

תָּפְתֵּה

ז״ו, גויר תֻּפַּ, נסופי תֵּה, נסופי תָּה, נסופי תָּנ, נסופי תָּס, נסופי תָּע, נסופי תָּפ, נסופי תָּץ, נסופי תָּק, נסופי תָּר, נסופי תָּש, נסופי תָּת, נסופי תָּם, נסופי תָּן, נסופי תָּף

זה תָּיֵר, כמוכן מוכֵּי דרך, וכמעט כמו מַרגיל, לכן נגזרת תַּתָּרָא תְּתוֹרְרִין רועה נקר, שכשקל על פרצן גדול וכלצן, ומופלגי מוח תְּיוּר, תְּתָרָה. ודע קורלְ שבמ״ע עוד תָּר כמוכן שָׁר, לצון סכסה וכפיס, ד״מ נדכור כיס ולְ כיס תיר ולְ תיל.

h. e. תָּר, *v. intr.*, sicut דָּר, דָּיַר, עָתַר q. v., circulare, in gyrum converti, circuire, velut ad explorandum vel negotiandum (syn. סָחַר, רָכַל), trop. de exploratione rerum indefessa et perlustratione undiquaque instituta, de circumspecta animi sui perscrutatione, de dei provida et benevola cura. *Hi.* הֵתִיר (impf. יָתֵיר, apoc. יָתֵר, circumducere, in rectam viam deducere, viam veram commonstrare, Prov. 12, 26. *dirigit in rectam viam amicum suum* justus, ubi alii יָתֵר adj. pro יִתְרוֹן positum, praeeunte paraphrasta, comminiscuntur. Huc referri oportet 2 Sam. 22, 23. ubi יָתֵר = יָתַר de deo integrum vitae in via sua ducente, non de liberante (a v. נָתַר) dicitur. Inde aram. et neoh. תַּיָּרָא, dux (*guide*), veluti תַּיָּרָא דְתוֹרִין de bucolo; abstr. תְּיוּרָא, תִּוּרָא (*guidance*). LXX. *κατασκέπτεσθαι, διαστρέφειν, ἐκλέγεσθαι, ἑτοιμάζειν; Hi. παρεμβάλλειν.* A. *ἐξερευνῆσαι, κατασκοπῆσαι.* S. *νοηθῆναι.*

1 perf.: תַּרְתִּי

Eccl. 2, 3. תרתי בלבי

Ez. 2, 6. ארץ אשר־תרתי להם

3 perf. pl.: תָּרוּ

Num. 13, 32. אשר תרו אתה

2 perf. pl.: תַּרְתֶּם

Num. 14, 34. תרתם את־הארץ

part. m. pl.: תַּתָּרִים

Num. 14, 6. התרים את־הארץ

1 Reg. 10, 15. לבד מאנשי התרים

2 Chr. 9, 14. לבד מאנשי התרים

part. pl. (?): הָאֲתָרִים

Num. 21, 1. דרך האתרים

inf. constr.: לָתוּר

Num. 10, 33. לתור להם מנוחה

Num. 13, 16. לתור את־הארץ

Num. 13, 17. לתור את־ארץ כנען

Num. 13, 32. עברנו בה לתור אתה

Num. 14, 7. עברנו בה לתור אתה

Num. 14, 36. 38. לתור את־הארץ

Dt. 1, 33. לתור לכם מקום

inf. constr.: וְלָתוּר

Eccl. 1, 13. לדרוש ולתור בחכמה

Eccl. 7, 25. לדעת ולתור

inf. constr.: מְתוּר

Num. 13, 25. וישבו מתור הארץ

3 imperf.: יָתוּר *for. aram.*

Job. 39, 8. *יתור הרים מרעהו

2 impf. pl.: תָּתוּרוּ

Nu. 15, 39. ולא־תתורו אחרי לבבכם

3 impf. pl.: וַיָּתֻרוּ

Num. 13, 2. ויתרו את־ארץ כנען

3 impf. pl.: וַיְתֻרוּ

Num. 13, 21. ויעלו ויתרו

Hif-il: הֵתִיר

3 impf. pl.: וַיְתִירוּ

Jud. 1, 23. ויתירו בית־יוסף

תּוּר

ז״ו, ומונו ל׳ כמו שׁוּר לעיל, סלר ועלך, ד״מ מסקף נקמוע ע״פ סלר ועלך, ונמוכן על קכוו סלוקר וענק, שכקכוים כו ספכיכים טוכים עוכים, ולפעמ שמשמוטו כתמונות של שׁוֹרָה, לומר הָר נדומם לל שׁוֹר, עכיכם וסלידם וקכיוס, כלפמ נשפתי מעכמ. ג׳ כמו סלר ועלך, להסמכת התכוסף וסמסדור, וכלקף נמוכן זס כמעט לל תוכם, לולם לימנו נקלר מתנו. ודע קורלְ, שנמוכן ל׳ הוֹדר נתקנוס לניין קוט, לפמ נקכוים עליו פניכים, לו קוט נכללְ וקו, וע״כ הסמלל ג״כ מסנסכי דקל [שנת ל׳ כ׳].

n. m., 1) periodus (Ringel, Reihe), de eo, quod vicissim redit; series, ordo, sicut שׁוּר, spec. margaritarum, catenula, monile (syn. חָרוּז), a v. תָּר, vi vel *circueundi*, sicut הָר, vel *serendi* s. conserendi, sicut שָׁר (שֵׂרָה); 2) ordo, species, modus, significatio generalis a priori translata, qua fere nomini תּוֹרָה respondet, a quo origine plane differt. Targ. תּוֹר significatu vario, sed cognato (Perlenschnur, Schnur, Palmenschoss). LXX. *ὁμοίωμα, ὅρασις, χρόνος, καιρός, ἐξομολογεῖσθαι.*

תֹּר

Esth. 2, 12. ובהגיע תר נערה

Esth. 2, 15. ובהגיע תר־אסתר

כְּתוֹר

1 Chr. 17, 17. כתור האדם המעלה

pl.: בַּתּוֹרִים

Cant. 1, 10. נאוו לחייך בתורים

pl. constr.: תּוֹרֵי

Cant. 1, 11. תורי זהב נעשה־לך עִם־נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף

ז״ו, לדעת רל״ק נפלם נְקֻדִּים, ומונו לדעתו לשׁר תר וכְּגֶל הסר [ערשפֶּם־טעם], ולדעת המתרגם סכם סוף עתיד נסתר, כזווי לל תָּוֹר, ותרגמו וַאֲפֵלֵּ, ומקביל לפ״ו לל ירכז, והוף ע״ל סלכמי, שכשמר תדיר נְקֻדִּים, ונעל הטעמים נשמת מסייע לזה ומכניע, ולכני שמעתי ג״כ שמשם יָתוֹר יוכל לסיות נָתַר, וסכלון יתיון מסכיס, וסכוון לפי דעתי לת המתרגם.

n. m., ad s. f. נְקֻדִּים, exploratum, delectum (das Erspähte, Erlesene), nisi potius יָתוֹר forma aramaizante pro יָתוּר dicitur (*explorat in montibus pabulum suum*), id quod etiam plus arridet. LXX. bene: *κατασκέψεται.*

Job. 39, 8. יתור הרים מרעהו

תֹּר

ז״ו, כנוי ליונה ע״ש קולה שנשמע שלה, וכן בנוסי [*tur-tur*] וכשלמי שפתי מערב [עוטעל] מעשה זה, וכשלשלה לעדת ישראל כמו יונה.

n. m. onomatop., turtur (Turtel), symbolice, uti יוֹנָה, de Israële sive כ״י. LXX. *τρυγών.*

Lev. 12, 6. או־תר לחטאת

וְתוֹר

Gn. 15, 9. ואיל משלש ותר וגוזל

Jer. 8, 7. ותור וסוס ועגור

הַתּוֹר

Cant. 2, 12 וקול התור נשמע

cum suff.: תּוֹרֵךְ

Ps. 74, 19. לחית נפש תורך

pl.: תֹּרִים

Lev. 5, 7. 12, 8. 15, 14. 29. שתי תרים

Lev. 5, 11. לשתי תרים

Lev. 14, 22. ושתי תרים

Num. 6, 10. שתי תרים

pl.: הַתֹּרִים

Lev. 1, 14. והקריב מן־התרים

Lev. 14, 30. מן־התרים או מן־בני

תָּוֹר

taurus, v. s. שׁוֹר *p.* 1122.

תּוֹרָה

v. s. r. יָרָה *p.* 521.

תּוֹרֵק

שם פניעי של ככר ופלך מס, מקום שמן טוב, ונמוכן זס שֶׁמֶן תּוֹרֵק כשס״ם, לומר שמן של מקום קוכק, וככר הכיל פרוס כוס הרל״כע, ומסתכר זס למשך ולדקדוק. ולפר לדעת פניעות השם כ״ל שהוא הנקרל שְׂרֵבוֹן כת״י [דנכר׳ ג׳ ד׳ י״ל], ונקרל בתורס צַרְגֹּב, ונמשכס ובנמרל רָגֶב [וכן נשפס שמרונית בלי לקלף], ושם היס הסמן הטוב ומשובח, ומסקר גדול היס ליוצכים כשמן. וגוס תנין מוספתל מכתוב [פ״ו] תקוע לקפק לשמן, שניס לס רגב, וזהו לרגב, וזהו עכוכן, וכשכ״ם תוֹרֵק נקלוף קלפי. ע׳ עוד נקלף שני של זס הספר.

n. pr. loci fertilis et oleo praestanti clari, unde שֶׁמֶן תּוֹרֵק (Turak-Oel), fortasse שַׂרְבוֹן (j. Num. 34, 15. Dt. 3, 4. 14.), h. e. אַרְגֹּב = רָגֶב, *Τραχωνῖτις*, nisi potius תּוֹרֵק Cant. 1, 3. propositio relativa elliptica est. LXX. *μῦρον ἐκκενωθέν.*

Cant. 1, 3. שמן תורק שמך

תּוֹשָׁב

v. s. r. יָשַׁב *p.* 530.

תּוֹשִׁיָּה

v. s. r. יָשָׁה *p.* 530.

תּוֹתָח

v. s. r. תּוּחַ *p.* 1219.

תּוֹשׁ

לומר חֻשׁ, ול״ע כ״ף נגזר תֹּשׁ. מונו כ״ל כמו אֵשׁ, לשון כח וגבורס וקילוס, וכי ילענו סקוכס לקר פ״ת לפ״ף, וכשפתי מערב הכס ג״כ יסוד הסס הכף מן כח וגבורס.

h. e. חֻשׁ, *v. intr. inus.*, fortem, robustum, validum esse, cogn. אֵשׁ, pro perpetua verborum פ״ת et פ״א cognatione.

תַּיִשׁ

ז״ו, והרנוי תְּיָשִׁים, ומונו וכר העוים [נקקק, ליענע-], ונקרל כן ע״ס תוקף וקווק, וכן נשפס רומת [*aries*] של ת׳ס זוס, נקרלי תֵּישׁ מזלנו.

n. m. (pl. תְּיָשִׁים), hircus, aries (quod nomen et ipsum a robore desumtum est), aram. תְּיַשׁ. LXX. *τράγος.*

תַּיִשׁ *p.*

Prv. 30, 31. זרזיר מתנים או־תיש

pl.: וְתֵישִׁים

Gn. 32, 15. ותישים עשרים

2 Chr. 17, 11. ותישים שבעת אלפים

pl.: הַתְּיָשִׁים

Gn. 30, 35. את־התישים

תּוֹתָח

v. s. r. תּוּחַ *p.* 1219.

תָּוֵז

v. s. r. תִּוֵּז *p.* 1219.

תְּחוֹת

v. s. r. תַּחַת *p.* 1220.

תַּחְלָה

v. s. r. חָלַל *p.* 373.

תַּחְלוּאָה

v. s. חֳלָאָה = חָלָא *p.* 370.

תַּחֲנָה, תַּחֲנוּן

v. s. r. חָנַן *p.* 389.

תַּחֲנוֹת

v. s. r. חָנָה *p.* 387.

תַּחַר

פעל ל״ע כ״ף נגזר תַּחְרָא, ומוף כפי הכ״ל סכוס של תָּרַח, ודומס לו [*θώραξ*] שמוף [*θράξ*], לומר כמו שרס לעיל, לפר מממנו שריון, כמונן קשור וסרוד, וכי כן משמש [*lor*] נשפס רומית [*lor-um*], שרס של תקוף שס [*lor-ica*], ועי׳ יותר מוסנס׳ משרשים לפר קנקתי. *v. tr. inus.*, concatenare, connectere (syn. שָׂרָה, unde שִׁרְיוֹן cf. שָׂרַד), transp., ut videtur, ex תָּרַח, gr. *θράκ* (*θώραξ*), cf. lor-ica et lor-um.

תַּחְרָא

ז״כ תמור תרקף, ומונו שריון [פשכ-נעכ], ונמלף לך בתורס, וי״ת לממו שמוף מן קרס כמונן כלקמות, לכן פרוזנו קניכ.

n. f. (= תַּחֲרָא), lorica, *θώραξ.* LXX. כְּפִי תַּחְרָא, *συμπλοκὴ συνυφασμένη, διϋφασμένον συμπλεκτόν.* Alii: *συμβολή.*

Ex. 28 32. 39, 23. כפי תחרא

תַּחַשׁ

ז״ו, והרנוי תְּחָשִׁים, מונו לדעת יקקי מן קיס שלף היתס לשעס [שנת כ״ף ע״כ], לוולס ניקוקלל [י״ו ר׳] פרנו יקקי ט״יזון נלעו [דלסם], ונגמרל יפרנוזו כדמות תָּלֵא אֵילָן [מלכנר], והרנון לת רס״י ניקוקלל, וכן נערני דַּחַשׁ, תַּחַשׁ [תְּחָשׁ], כנוי לנלפין [דעלפין], ונפרע מקית סיס, דומס לכלנ [ועפוכל], ונשפתי ערנ הכס מזלנו.

n. m. (pl. תְּחָשִׁים), taxus, taxo (ital. *taxo*, gall. *taisson*, germ. Dachs), arab. *tuchas*, *duchas* (delphinus, phoca, cujus taxus similis est), targ. סַסְגּוֹנָא (der Farbenfrohe, sive: d. Sechsfarbige), gem. in glossemate: תָּלֵא אֵילָן, martes. LXX. *ὑάκινθος, ὑακίνθινα* (nonnisi colorem pellium innuens). A. S. Th. *ἰάνθινα.*

תַּחַשׁ *p.*

Num. 4, 6. 14. כסוי עור תחש

Num. 4, 8. 11. 12. במכסה עור תחש

Num. 4, 10. מכסה עור תחש

Ez. 16, 10. ואנעלך תחש

הַתַּחַשׁ

Num. 4, 25. ומכסה התחש

pl.: תְּחָשִׁים

Ex. 25, 5. ועור תחשים

ומכסה ערת תחשים Ex. 26, 14. 36, 19.
וערת תחשים Ex. 35, 23.
pl.: תְּחָשִׁים
מכסה ערת התחשים Ex. 39, 34.

תָּחַת

v. s. r. תְּוַד *p.* 1220.

תִּי

v. s. r. תְּוַד *p.* 1219.

תִּיכוֹן

v. s. r. תְּוַךְ *p.* 1221.

תֵּימָן

v. s. r. יָמַן *p.* 497.

תֵּימָרָה

v. s. r. תָּמַר *p.* 1228.

תִּירֹשׁ

v. s. r. יָרַשׁ *p.* 525.

תִּישׁ

v. s. r. תְּוַשׁ *p.* 1223.

תָּךְ

v. s. r. תָּכַךְ *p.* 1224.

תֹּכָה

ג״כ לדעת רד״ק, ומוסכנ״פ תְּכֵה בתקנכות ובשתקפות [ויך לוגעוע[לנען], ולדעת אחרים כמו תְּכֵא נעכני, שענינו תיכף וסעוד ובנילם, ולדעת יקחי הכנכ״פ גויר תְּוַךְ הפעל, מן תוך, והכלון הֻתַּכּוּ נכנו והלכו לתוך, לתוך תקתית הסר, רגל סיני, ולדעת י״ח מן תוך לשון דיכם נסודי, והכאוי הֻכּוּ, והנוקב יִנָּקֵב.

v. intr. pu., se associare, adjungere, vel, si arab. תכא VIII. conduleris, inniti, substratum esse, recumbere. Alii aliter, vim vel in *medio* collocandi vel *manendi* (syr.) inesse fingentes. LXX. leviter: *οὗτοι ὑπὸ σέ εἰσι.*

3 perf. pl.: תֻּכּוּ
והם תכו לרגלך Dt. 33, 3.

תְּכוּנָה

v. s. r. כּוּן *p.* 549.

תְּכוּנָה

v. s. r. תָּכַן *p.* 1224.

תֹּכִי

ג״ו, והכנוי תֻּכִּיִּים, ומוכנו תֹּכִי נ״ע [פסוק], ונקמת כזכנ כמכוון נזפס הכלקית כידוע, והמס תֹּכִי מהיוכי [*ταώς*], שנמצא גם נזפס פרסית טאוס, ומוס נ״ע תוקיי תֹּכִי. קולס שם שמוע כמו לכ׳ יעקב בן יוסף, מעתיק התורס לעזון פרס, סוף מן טוס, שם עיר נמקום כורקוון, ומוף טאוסי.

n. m. (pl. תֻּכִּיִּים), pavo, avis Indica (per Persiam et Mediam exportata), malab. *togeï*, sanscr. *çikhi*; neoh. תֹּכִי (Nisba: תֹּכִסִי, unde bene discerne טאוסי, Tusensis), gr. *ταώς*, a pers. טאוס.

תָּכַךְ

ג״כ, ומוכנו כמו תֻּכַּךְ בלי הפרש המוכן, וככמו כמלת מַתְכֻּכֹתָיו, ולפעמים מוכנו עצור.

n. f. (c. s. מַתְכֻּכֹתָיו), sicut תָּכֵן, mensura; proportio; pensum. LXX. *σύνθεσις, σύνταξις, στάσις, ἴσος.*

ואת־מתכנת הלבנים Ex. 5, 8.
cum suff.: מַתְכֻּנְתָּם
על־מתכנתו ויאמצהו 2 Chr. 24, 13.
יהיה מתכנתו Ez. 45, 11.
cum suff.: וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ
ובמתכנתו לא תעשו Ex. 30, 32.
cum suff.: בְּמַתְכֻּנְתָּהּ
תעשה במתכנתה Ex. 30, 37.

תָּכְנִית

ג״כ, ומוכנו מלס ומתכונת ותקון, ומוס פל״כ תקון ויופי דכנ.

n. f., mensura, apta partium dispositio s. conformatio (Proportionalität). LXX. *διάταξις, ὁμοίωσις.*

אתה חותם תכנית Ez. 28, 12.
ומדדו את־תכנית Ez. 43, 10.

תְּכוּנָה

ג״כ, ומוכנו כמו תכן ומתכונת, כלי ספרס המוכן.

n. f., sicut תָּכֵן, מַתְכֻּנֶת, proportio, pensum, dispositio, mensura, *διάταξις.*

cum suff.: וְתְכוּנָתוֹ
צורת הבית וְתְכוּנָתוֹ Ez. 43, 11.

לַתְּכוּנָה

ואין קצה לתכונה Nah. 2, 10.

תַּכְרִיךְ

v. s. r. כָּרַךְ *p.* 544.

תֵּל

v. s. r. תָּלַל *p.* 1225.

תָּלָא

פ״כ, ומוף כמו תָּלָה לקמן בה״פ, ונמצ׳ לך נכיכוכי פעולי״.

verb. trans., idem quod תָּלָה q. v. infra.

לא יתכן דרך אדני Ex. 33, 20.
3 impf. pl.: יִתָּכְנוּ
הדרכי לא יתכנו Ez. 18, 29.
3 imperf. pl.: יִתָּכֵנוּ *p.*
דרכיכם לא יתכנו Ez. 18, 25. 29.
Pi-el: תִּכֵּן *3 perf.*
ומים תכן במדה Job. 28, 25.
ושמים בזרת תכן Jes. 40, 12.
מי־תכן את־רוח י״י Jes. 40, 13.
1 perf.: תִּכַּנְתִּי
אנכי תכנתי עמודיה Ps. 75, 4.
Pu-al: תְּכֻּן
part. masc.: מְתֻכָּן *sg.*
את־הכסף המתכן 2 Reg. 12, 12.

תָּכֵן

ג״ו, ומוכנ זעור מס סכמד״, ולפעמים כמו מדס, וכיקס מוס זקפזר לומר זיסוד הפעל כמוכן מדיכס, ולף מן יזור, קע״פ זלף כודע לי כעת לומר לו.

n. m., mensura vel pensum, dependsum. LXX. *σύνταξις;* תֵּכֶן אֶחָד, *ὁμοίως.*

תכן אחד יהיה Ez. 45, 11.

וְתֵכֶן

ותכן לבנים תתנו Ex. 5, 18.

מַתְכֹּנֶת

ג״כ, ומוכנו כמו תָּכֵן נלי הפרש המוכן, וככמו כמלת מַתְכֻּנְתּוֹ, ולפעמים מוכנו זעור.

n. f. (c. s. מַתְכֹּנֶת), sicut תָּכֵן, mensura; proportio; pensum. LXX. *σύνθεσις, σύνταξις, στάσις, ἴσος.*

ואת־מתכנת הלבנים Ex. 5, 8.
cum suff.: מַתְכֻּנְתָּם
על־מתכנתו ויאמצהו 2 Chr. 24, 13.
יהיה מתכנתו Ez. 45, 11.
cum suff.: וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ
ובמתכנתו לא תעשו Ex. 30, 32.
cum suff.: בְּמַתְכֻּנְתָּהּ
תעשה במתכנתה Ex. 30, 37.

תָּכְנִית

ג״כ, ומוכנו מלס ומתכונת ותקון, ומוס פל״כ תקון ויופי דכנ.

n. f., mensura, apta partium dispositio s. conformatio (Proportionalität). LXX. *διάταξις, ὁμοίωσις.*

אתה חותם תכנית Ez. 28, 12.
ומדדו את־תכנית Ez. 43, 10.

תְּכוּנָה

ג״כ, ומוכנו כמו תכן ומתכונת, כלי ספרס המוכן.

n. f., sicut תָּכֵן, מַתְכֹּנֶת, proportio, pensum, dispositio, mensura, *διάταξις.*

cum suff.: וְתְכוּנָתוֹ
צורת הבית וְתְכוּנָתוֹ Ez. 43, 11.

לַתְּכוּנָה

ואין קצה לתכונה Nah. 2, 10.

תַּכְרִיךְ

v. s. r. כָּרַךְ *p.* 544.

תֵּל

v. s. r. תָּלַל *p.* 1225.

תָּלָא

פ״כ, ומוף כמו תָּלָה לקמן בה״פ, ונמצ׳ לך נכיכוכי פעולי״.

verb. trans., idem quod תָּלָה q. v. infra.

האפד בפתיל תכלת Ex. 28, 29. 39, 21.
כליל תכלת Ex. 28, 31. 39, 22.
על־פתיל תכלת Ex. 28, 37.
ויעש ללאת תכלת Ex. 36, 11.
תכלת וארגמן Ex. 38, 18. 39, 2. 5. 8.
רמוני תכלת וארגמן Ex. 39, 24.
ויתנו עליו פתיל תכלת Ex. 39, 31.
בגד־כליל תכלת Num. 4, 6.
יפרשו בגד תכלת Num. 4, 7. 11.
ולקחו בגד תכלת Num. 4, 9.
אל־בגד תכלת Num. 4, 12.
פתיל תכלת Num. 15, 38.
תכלת וארגמן 2 Chr. 3, 14.
תכלת וחור Esth. 8, 15.
תכלת וארגמן לבושם Jer. 10, 9.
לבשי תכלת Ez. 23, 6.
תכלת וארגמן Ez. 27, 7.
בגלומי תכלת Ez. 27, 24.

וְתְכֶלֶת

ותכלת וארגמן Ex. 25, 4.
ששמשזר ותכלת וארגמן Ez. 26, 1.
ותכלת וארגמן Ex. 35, 6. 36, 8. 39, 29.
ובארגון וכרמיל ותכלת 2 Chr. 2, 6.
חור וכרפס ותכלת Esth. 1, 6.

הַתְּכֵלֶת

התכלת ואת־הארגמן Ex. 28, 5.
התכלת ואת־הארגמן Ex. 35, 25.
ומן־התכלת והארגמן Ex. 39, 1.
בתוך התכלת Ex. 39, 3.

בַּתְּכֵלֶת

בתכלת ובארגמן Ex. 35, 35. 38, 23.
בתכלת ובבוץ 2 Chr. 2, 13.

תְּכֵלֶת, תַּכְלִית

v. s. r. כָּלָה *p.* 526.

תָּכַן

פ״כ, ומוכנו כמו תָּכֵן לקמן, לומר סעמדס וככיכס וסלנס סעוד וישור ותמון, ומענין זס נסזלפ על ישור נזווי, למען לף יהיס יתרון מכל נד, ומוס לף״כ סנקנס ונסיון זקילס ומדוד, וזסו המכוון על תוכן כיוקת ד׳. כמפעל נָתְכַּן הפעולי״, כמוכן ישור. ככנד תְּכֵן מלוכס וזקילס ככנס ותקון, וכנזפ״פ הפעולי״. נתקנוס תְּכֵן מזלסו, וכן סנוסף אַתְּכֵן, ונמוכן זס נפ״ע תּוֹכֵן, תְּכוּנָה.

v. tr., sicut תָּכֵן, constituere, componere, quasi rectificare, ad trutinam vel pondus vel mensuram rei disponere, hinc librare, metiri, examinare, perpendere suis minutissimis momentis. *Ni.* נִתְכַּן, libratum, aequum, rectum esse; לֹא יִתָּכֵן, non rectum est, non convenit, haud quadrat. *Pi.*, exacte ad trutinam examinare, ponderibus suis librare, metiri (parall. שָׁקַל, מָדַד); stabilire, formare (cogn. כּוּן). LXX. *κατευθύνειν, ἑτοιμάζειν; Ni. κατορθοῦν, εὐθύς; Pi. γινώσκειν, στερεοῦν.* A. S. *σταθμίζειν.*

part. masc.: תֹּכֵן *sg.*
הלא־תכן לבות Prv. 24, 12.
part. masc.: וְתֹכֵן *sg.*
ותכן רוחות י״י Prv. 16, 2.
ותכן לבות י״י Prv. 21, 2.
Nif-al: נִתְכַּן
3 perf. pl.: נָתְכְּנוּ
ולא נתכנו עלילות 1 Sam. 2, 3
3 imperf.: יִתָּכֵן
לא יתכן דרך אדני Ez. 18, 25. 29.
הדרכי לא יתכן Ez. 18, 25.
לא יתכן דרך אדני Ez. 33, 17.
והמה דרכם לא יתכן Ez. 33, 17.

תָּכַן

לומר תֵּכֶן, ומוכנו כפי הענקת הזנעים לקל הזס נדמיון לל הקנן זל נָתַךְ, נקשוי הזכוק, ווס לחת. כי הפעל תַּכּוּ נעכני והפעל תֵּכֵּן נלקחי מפקנון כלזי וס יקל סורלקו. נתכנוס תֵּכֵּן כמוכן קניסס ועניזס, והפעולי״ אַתֵּכֵּן לו אֶתְּכֵּן, וכס ג״כ מוס.

h. e. תָּכַן, *v. tr.*, sicut נָתַךְ, *δάκνειν*, mordere, cogn. aram. תָּכַךְ, arab. *takka* (secare, opprimere), targ. תָּכַךְ (pro hebr. עָנַשׁ), mulctare, poena vel damno afficere, ab eadem notione primaria.

תֶּכֶךְ

ג״ו, והכנוי תֻּכָּכִים, ומוכנו כמו וכיכ, ולפ תככיס כמו לפ לוקק נזכיס, וכן הכינוסו הזנעים, ופכוס הפלים מן תוך סיג ותפל.

n. m. (pl. תֻּכָּכִים), oppressio, foeneratio, fraus malitiosa. Targ. et Saadja inepte hoc n. cum תָּוֶךְ, medium, componunt. LXX. *τόκος, δόλος;* אֶרֶשׁ תֻּכָּכִים (*δανείστου καὶ*), *χρειοφειλέτου.*

pl.: תֻּכָּכִים
רש ואיש תככים נפגשו Prv. 29, 13.

תָּךְ

ג״ו, ולפעמים מלף ולו, ומוכנו עוזק וקמלן, ותמלוטו כמך.

n. m. (nonnunquam תּוֹךְ plene), oppressio, dolus, fraus malitiosa. LXX. *τόκος, δόλος.*

תך ומרמה Ps. 55, 12.

וָתָךְ

ומרמות ותך Ps. 10, 7.

מְתוֹךְ

מתוך ומחמס יגאל Ps. 72, 14.

תָּכַל

פעל ל״ע כ״ף כנוזל תְּכֶלֶת, ומוכנו כמו שָׁחַל לעיל, לשון פנילס, וככר הקרתי יסודו לעיל, ועי׳ עוד הזס, ויותר מוס תמלף נם׳ זרזים לקר הקנרתי.

v. comp. tr. inus., decorticare (schälen), v. s. שָׁחַל.

תְּכֵלֶת

ג״כ, ומוכנו כתמלותו מין קוסע זנדל עס כרתקו וסוף קלוון, ומדמו לוכעין למר זדומס לנמע הרקיע, וכן הכיכו הזס הזס הקדמוכיס.

n. f., cochlea (חִלָּזוֹן), conchilium (*helix ianthina.* Linn.), deinde color caeruleus ex cochleae sanguine confici solitus, v. Menahot IV. Chulin VI. f. 89. חַתַּכְלֶת הִוא דְּמֵי לַיָּם וְיָם דְּמֵי לָרָקִיעַ. Convenienter Arabs Walt. et Erp. *asmânguni* (*samàng'uni*), coeli colorem habens, coeruleus, hyacinthus (a pers. *asmân*, coelum, et *g'un*, color, cf. comp. סַסְגּוּנָא s. n. תְּחֵשׁ). *Isaaki et Ibn-Ezra*, colorem viridem s. flavum (יָרוֹק) intelligunt; quos sequitur *Lutherus.* LXX. *ὑάκινθος, -ίνθινος* (cf. *Qimchi*), *ὁλοπόρφυρος, καρπάσινος.*

ועשית ללאת תכלת Ex. 26, 4.
תכלת וארגמן ותולעת שני Ex. 26, 31. 36. 27, 16. 28, 8. 15. 33. 35, 23.
תכלת וארגמן תולעת שני Ex. 28, 6.

*p. pass. pl.: *תְּלוּאִים
*תלואים למשובתי Hos. 11, 7.

תְּלָאָה

v. s. r. לָאָה *p.* 553.

תַּלְאוּבָה

v. s. r. לָאַב *p.* 553.

תִּלְבֹּשֶׁת

v. s. r. לָבַשׁ *p.* 562.

תִּלַּג

כלשון כמו שֶׁלֶג בענבי, ע״ש טיבו מלשנו, וקרי לסיוע לעיל תקת שלג, והנקיט פה משרגל התלמידים.

n. m. aram., nix, utpote candida, arab. *talg'*, gem. febris frigida (arab. *telig'*, frigidus, sicut *bârid*, a *barad*, grando). LXX. *χιών*.

קמוץ כְּתִלַּג
לבושה כתלג חור Dan. 7, 9

תָּלָה

פ״כ, ומוכנו סוקעס על עץ וכליכ [הֶעֱנען-, לויס-, -העגקען, -הימסען], ותמנותו בדמיון לל משרש נשפס יוכיח [תלה-ω], ובשפתי מערב משלשול ונדנוד סכס וסכס ניוסר ושקול, לומס בענבי מלניבת בעל-מות. כנפעל הפעולי, וסכנד קווק על קל. בע״פ מוס תַּלֶּתֶן [סענקער], תֶּלֶה שס לכוכב ומול, תַּלְוִי דנר נספק, הַתְלוּת המשך ועלוק, תְּלִיָּה שס הפעולי על קל וגס משוס. *v. tr.*, tollere rem in altum, ita ut ibi suspensa s. *μετέωρος* maneant, pendere (*τλᾶν*, *τάλαντον*), suspendere, velut arma in pariete, capitis damnatum in arbore. *Ni.* pass. *Pi.* int. Neoh. תַּלְתֵּן, suspensor (Henker), הַתְלוּת, dependentia, consequentia; תָּלֶה, sidus draconis. LXX. *κρεμᾶν, ἐπικρέμασθαι, σταυροῦν; ἱστάναι, πεποιθότα εἶναι.*

3 *perf.*: תָּלָה
ואת שר האפים תלה Gn. 40, 22.
ואתו תלה Gn. 41, 13.
תלה על־העץ Jos. 8, 29.

3 *perf.*: וַתָּלֶה
ותלה אותך על־עץ Gn. 40, 19.

2 *perf.*: וָתָלִיתָ
ותלית אתו על־עץ Dt. 21, 22

3 *perf. pl.*: תָּלוּ
ואתו תלו על־העץ Esth. 8, 7.
עשרת בני־המן תלו Esth. 9, 14.

3 *perf. pl.*: וַתָּלוּ
ותלו אתו ואת־בניו Esth. 9, 25.
ותלו עליו כל כבוד Jes. 22, 24.

3 *pl. c. suff.*: תָּלוּם *K'tib.*
תלום שם הפלשתים 2 Sam. 21, 12.

3 *prf. pl. c. s.*: תְּלָאוּם *Q're.*
תלאום שם הפלשתים 2 S. 21, 12.

1 *perf. pl.*: תָּלִינוּ
תלינו כנורותינו Ps. 137, 2.

part. masc.: תֹּלֶה *sg.* נסוג לאחור
תלה ארץ על־בלימה Job. 26, 7.

part. pass.: תָּלוּי *sg.*
כי־קללת אלהים תלוי Dt. 21, 23.
אבשלם תלוי באלה 2 Sam. 18, 10.
אלף המגן תלוי עליו Cant. 4, 4.

prt. pass. pl.: תְּלוּיִם
תלוים על־העצים Jos. 10, 26.
תלאים לך מנגד Dt. 28, 66.

part. pass. pl.: תְּלוּאִים
ועמי תלואים Hos. 11, 7.

inf. constr.: לְתְלוֹת
לתלות את־מרדכי Esth. 6, 4.
יתד לתלות עליו Ez. 15, 3.

impt. pl. c. s.: תְּלֻהוּ
תלהו עליו Esth. 7, 9.

3 *impf. c. s.*: וַיִּתְלֵם
ויתלם על חמשה עצים Jos. 10, 26.

3 *imperf.*: יִתְלוּ
יתלו על־העץ Esth. 9, 13.

3 *imperf.*: וַיִּתְלוּ
ויתלו את־מרדכי עליו Esth. 5, 14.

3 *imperf. pl.*: וַיִּתְלוּ
2 Sam. 4, 12. ויתלו על־הברכה
ויתלו את־המן Esth. 7, 10.

Nif-al: נִתְלָה
3 *perf. pl.*: נִתְלוּ
שרים בידם נתלו Thr. 5, 12.

3 *perf. pl.*: וַיִּתָּלוּ
ויתלו שניהם על־עץ Esth. 2, 23.

Pi-el: תִּלָּה
3 *perf. pl.*: תִּלּוּ
מגן וכובע תלו־בך Ez. 27, 10.
תלו על־חומותיך Ez. 27, 11.

תֶּלִי

ע״ו, וכנכוי חֶלְיָהּ, ומוכנו מין ויין ונזק לו לשפס סתולס בניהו של לדמס, ומשרשיס נקלנו נו מהו, ולא לכריע, כי לכולס יסוד נדקדוק השלס.

n. m. (c. s. תֶּלְיָהּ), pharetra, utpote de humero suspensa; alii, in his *Onkelos, Isaaki* et *Qimchi:* gladius, neoh. תְּלִי, תָּלְיָא (def. תַּלְיָא), ansa (Henkel, Aufhenkel). LXX. *φάρετρα.*

cum suff.: תַּלְיָךְ
כליך תליך וקשתך Gn. 27, 3.

I. תָּלַל

פ״כ, וסכיכוני הפעולי תָּלְוּל, ופתרונו הרמס ונכיכה והגנסס סלילה וכימוס [ערסענען, עהיכטען, הייפען], וע״כ נדומס על סָלֵל לעיל, ותמנותו כיהוע רימוס ונזיקה ולילה, וכנר פרשתי יסודו תקת סלל. בתרגום תָּלִיל כשגג וכס, מקריס בגוהס, וכן בחונן רוקני, ובגמרא תְּלוּלֵיהּ נגבוניות בעבס דבר, תְּלוּלִית נגבוזית שבקוק.

v. tr., toll-ere, aggerere, exaggerare, cumulare, cogn. סָלַל q. v.; prt. pass. תָּלוּל, aram. תְּלִיל, elatus, aggestus, altus, munitus. Inde aram. תְּלוּלֵיהּ, gibbositates corporis; תְּלוּלִית, colliculus, tumulus (Kothhaufen). LXX. וָתָלוּל, *καὶ κρεμάσω.*

part. pass.: וָתָלוּל *sg.*
על הר־גבה ותלול Ez. 17, 22.

תֵּל

ע״ו, וכנכוי תֵּלִי, וסכיכוי תֵּלִים, ומוכנו כנור וגבוזית [סיגעל, סוייפען], מן מכור עפריי לו מקנכיס, וכמנ הסס סוס ג״כ כקלק סהכנכס בפריעיס לעכיס, ד״ס תל קרשת, תל מלק, וכן לרוב בקומות לשור, לרס כפריים וסוריס.

n. m. (c. s. תֵּלֵי, pl. תֵּלִים), agger, tumulus, cumulus vel glebarum vel lapidum, crebro in nn. pr. urbium Assyriae, Mesopotamiae et Syriae, velut תֵּל חַרְשָׁא, תֵּל מֶלַח, תֵּל אַבִּיב de oppidis natura atque arte munitis (דָּגִים עַל־תִּקְנֵי־תֵלוֹן, uti Trg. Jos. 11, 13.). LXX. *χῶμα, ὕψος, ἄβατον, ἀοίκητος;* תֵּל אָבִיב, *θὲλ ἀβίβ;* עִמְּדוֹת עַל־תֵּלָם, *κεχωματισμέναι.*

והיתה תל עולם Dt. 13, 17.
וישימה תל־עולם Jos. 8, 28.
*מתל מלח תל חרשא Esr. 2, 59.
*מתל מלח תל חרשא Neh. 7, 61.
*תל אביב Ez. 3, 15.

לְתֵל
והיתה לתל שממה Jer. 49, 2.

מִתֵּל
*מתל מלח תל חרשא Esr. 2, 59.
*מתל מלח תל חרשא Neh. 7, 61.

cum suff.: תִּלָּהּ
ונבנתה עיר על־תלה Jer. 30, 18.

cum suff.: תִּלָּם
העמדות על־תלם Jos. 11, 13.

תֵּלֶם

ע״ו, גויר תֵּל נסופיי ם, ולנוכו נגזוזיק לשר סניב לעמק ולגדוד [פורכענסיגעל], והגדוד [פורכענסיגעל] סוס העמק, והסרניס טעו נפרוזו נקשנס שסוס סגדול. ושר לקקור הסופיי סכס משלסו ברים, טרים, עלים וכדומס, ושרש תלס להסס לס סיב ולס נכרץ. בתרגום תֶּלֶם משלסו, והסוקריי תַּלְמִידֵי נ״ע, ונגמרק תַּלְמִידוּת ג״כ מוס.

n.m. (an. prim. תֵּל, adjecta terminatione *em*, ads. f. עֵלֶם, טֵרֶם, פֵּרֶם, lira, porca (Furchenhügel), terra inter binos sulcos aratro exaggerata et prominens (div. a גָּדַד, ipse sulcus), aram. תֶּלֶם (תַּלְמִיד, sulcabile; תַּלְמִידוּת, sulcatio). LXX. *αὖλαξ, χέρσος, ἰμάς* S. *ὕψος.* Quinta: *λόφος.*

בְּתֶלֶם
בתלם עבתו Job. 39, 13.

pl. constr.: תַּלְמֵי
על תלמי שדי Hos. 10, 4.
כגלים על תלמי שדי Hos. 12, 12.

pl. c. suff.: תַּלְמֶיהָ
ויחד תלמיה יבכיון Job. 31, 38.
תלמיה רוה נחת Ps. 65, 11.

II. תָּלַל

פעל ל״ע כ״ק נכוסף תַּהֵל, וכנור תַּלְתֵּל, ומוכנו כמו סָלַל כמוכן כ׳, לומר כדכוד וסלסול ונפכוף סכס וסכס, ודומס לו זַל, דַּל, לכן תלקל כמו דלק רקק, ע״ש סלסול וכדכוד. ומוס נסשלס על ולוול וקלקול וכבול, וכי קנל ולל ג״כ סלון וס. ולע קוק שמכוסף סס על כנכס פעל נכשתכוזות הסק, עד שכרקס כקלו הסק שרש בעגס, וגס הסמו׳ משנו נסשתכוזות הסק, לומס סיסוד נשרש תלל.

v. intr., sicut לָל, זַל, דַּל II., *σαλ-εύειν, ταλ-αντᾶν*, vacillare, trop. vilescere, flaccescere (syn. זַל). *Hi.* תַּהֵל, floccifacere, ludificare, de honore alicujus detrahere, turpiter tractare, decipere, conviciari. LXX. *καταπαίζειν, μυκτηρίζειν, ἐξαπατᾶν, παραλογίζεσθαι, παρακρούειν, προστιθέναι.*

Hif-il: נסוג לאחור הֶתֵל
ואביכן התל בי Gn. 31, 7.

2 *perf.*: הֲתַלְתָּ
עד הנה התלת בי Jud. 16, 10. 13.
שלש פעמים התלת בי Jud. 16, 15.

inf. constr.: הָתֵל
אל יסף פרעה התל Ex. 8, 29.

inf. constr.: בְּהָתֵל
אם כהתל באנוש Job. 13, 9.

Hof-al: הוּתַל 3 *perf.*
לב הותל הטהרו Jes. 44, 20.

הָתַל

פעל זכיי מן הכוסף של תלל, כמוכן כווי וסקלס וסכיפס, וכמוכן זס סכנד חַתֵּל וסעתיד יְהַתֵּל, לומס סתמוכס הַתֵּל נעבר וסמקור הָתֵל וסעתיד יְהָתֵל וסָפעל הוּתַל מכוסף של תלל ולא זכיות. מוכנו כידוע כווי וסקלס וגלוול, כשרש של תלל נדמיון לל ולג, ושר משוו קנת מסמדקדקיס פעל תַּבַּ לו שַׁבַּ נעבדי, כמוכן של רמיס, סכס לסס סגנון ומוצ לקר, ושרש התל כמוכן בגידס סוצ נדמיון לל קתל לשון כסוי ועטוף, ולא מן סתל.

v. tr. secund. (a תָּתַל *Hi.* v. תָּלַל, unde impf. יְהָתֵל, *Ho.* הוּתַל), contemnere, conviciari, vilipendere; *Pi.* הִתֵּל (inf. הַתֵּל, impf. יְהַתֵּל), intens. LXX. *πλανᾶν.*

Pi-el: הִתֵּל
3 *impf.*: וַיְהַתֵּל
1 Reg. 18, 27. ויהתל בהם אליהו

2 *impf. pl.*: תְּהָתֵלּוּ
Job. 13, 9. תהתלו בו

3 *impf. pl.*: יְהָתֵלּוּ *p.*
Jer. 9, 4. ואיש ברעהו יהתלו

הֶתֵל

ג״ו ע״מ אָדָם, ומשל לך נכוני הַתְּלִים, נדגוז למד הפעל הִתֵּל, כאשר לשל לסוס, ומוכנו כווי וולוול ונאלס וקרפס [שפאטעריי׳ן].

n. m. (ad s. f. אָדָם; pl. הַתְּלִים, sicut אַדְמִים), ludificatio, ludibrium, cavillatio, a v. secundario הָתַל. LXX. *λίσσεσθαι.*

pl.: הַתְּלִים
Job. 17, 3. אם לא התלים עמדי

מֶהָתַלָּה

ג״כ, נדמיון משכוון של הָתַל, ומשל כמוסו לך נכוני הַתְּלִים, נדגוז למד הפעל הִתֵּל, כאשר לשל לסוס, ומוכנו כווי וולוול ונאלס וקרפס [שפאטעריי׳ן].

n. m. (ad s. f. אָדָם; pl. הַתְּלִים, sicut אַדְמִים), ludificatio, ludibrium, cavillatio, a v. secundario הָתַל. LXX. *λίσσεσθαι.*

pl.: הַתְּלִים
Job. 17, 3. אם לא התלים עמדי

מֶהָתַלָּה

ג״כ, נדמיון משכוון של הָתַל, ומשל לך נכוני הַתְּלִים. ושר לקקור משקל סכס סוצ ע״ש הַתָּלָה, נשוסשת מס משוקית נרשש.

n. f. (pl. מֶהָתַלּוֹת), ludibrium. LXX. *πλάνησις.*

pl.: מֶהָתַלּוֹת
Jes. 30, 10. חזו מהתלות

תַּלְתַּל

ג״ו, וסכיכוי תַּלְתַּלִּים, ומוכנו מין ענף ויונק ע״ש סלסול ולדלול. ומוס ככוי לקוולות שער ולשל רקק [לַאקקע], ע״ש נפכוף ולדלול.

n. m. (pl. תַּלְתַּלִּים), frons pendulus, arab. *taltalah*, trop. cincinnus, crines pendulae (syn. דַּלַּת רֹאשׁ). LXX. *ἑλάται.* Vulg. *elathae palmarum.*

pl.: תַּלְתַּלִּים
Cant. 5, 11. קוצותיו תלתלים

III. תָּלַל

פעל ל״ע כ״ק נגור תּוֹלֵל, ומוכנו כמו שָׁלַל, לשר משנו נקסוס, נקשוי הסרוק, ומוכנו כמו שלל.

v. tr. inus., sicut שָׁלַל q. v., *συλ-ᾶν*, diripere.

תּוֹלָל

ג״ו, וסרכוי של, ומוס שק״כ נשעכס לסכסכת סשוכל וסקומס וסגולן נשלשלס על הסוכס שכי.

n. m., direptor, oppressor, sicut שׁוֹלֵל. LXX. *οἱ ἀπαγάγοντες ἡμᾶς*. Inc. *καταλαζονευόμενοι*. Hier. *qui affligebant*.

pl. c. suff.: וְתוֹלָלֵינוּ
Ps. 137, 3. ותוללינו שמחה

תְּלַם

פ"נ [ולפ זייך לפ תֶּלֶם, נפצר זפוס מן תֶּל הפצר׳]. מוכנו התפתלות והתקוקות התגנבות והתפתקות ופיות לצדי פניות לב [קיפן, התעלמתפתע ויין], ופוס הפציעי תַּלְמֵי [ע"ל הפציעיים אֲמוֹץ, פתלי, קוקי, גבה, והתצתוויס לפס נצפתי תערבן], לומר לים תגנוכת ותניות. ופצר לתקוה זפצו, דע זיפוד תֶּלֶם כתוכן וס נתקרי נעיית, וזפו תֶּלֶם, זפנרך נתקנוס תפור עזיקס וקיפס וכוילס, כדרך זפצתלים תתפתות זל כך וגבוהס, וזפוס הזפות פס תֶּלוּם, טָלְמָא, טוזֶלֶם, וכלין קפס ג"כ תֶּלֶם, זפנרך נתי׳ נניכוכי [תלמין גבין הוו], ונקוה הזפצ תקפ זפצפצ כתכוון ג"כ ניכי [*τολμ-ᾶν*] וכנפפ תערבן. וכנפפ יפתפלית הזפצ הוס תנוי תקד, הן נתוקר תַּלַּם נענין רניכס, הן נתוקר טַלַּם נענין עזיקס וקיפס והתגנבות, לכן נקרק עוף תֶּחְמָם [הן תפס] טלים נתרכי, הקופס והעוסק. ודע קוכף זפפציעי תַּלְמֵי, ניוכי [*Θολομαῖ-ος*], כתצר נקדפוכיות יוסף הכהן [כ' ת' י'; וכן "ל ת' ת'], וס תזוופו זל הפציעי נספרו תתלקוס היפודים [ת' ט' נ'], וכן תפלקו [*Βαρθολ.*], זהוס בַּר תַּלְמַי, וכתב זפס נעיק ע"ל יקרי, והכלנ"ג כתב זפ התוכן ג"כ עלמיוס נעיק, קולס היותו זנוכ הוק ע"ל הענני תַּלְמֵי, וזפו עזו הפכרי"פ ע' פת הפתלל, זהוק הידועה, פתלמיוס, פתלאי, וזפו תלמי, נקנוק הידועה הככרים ונעויבת סופי' היוכי. וזפ לך יפוד הפס זל תלמי, זכנוכו כו גפ הקדפיס גפ הי'כרים.

v. intr. inus. (quo non pertinet תֶּלֶם, utpote a v. תָּל derivandum), *τολμ-ᾶν*, audere, audacter agere, opprimere, aram. טְלַם (Glossa: לְשׁוֹן חֲצָאָה וּדְחִיקָה וּדְחִיפָה), unde טָלְמָא, oppressor, *τολμητής, τολμητίας*; טַלְמָא, טוֹלֶם, oppressio, iniquitas, *τόλμη, τολμηρία, τόλμημα*; arab. *ṭalama*, unde *ṭâlim*, injustus; *ṭulm*, iujustitia, tyrannis, *ṭalîm*, struthio mas (= hebr. תַּחְמָס), derivatorumque magna copia (div. a *ṭalima*, obscurum esse, unde *ṭulmah*, aram. טַלְמָה, tenebrae). Hinc n. pr. תַּלְמַי, audax, fortis (syn. גֶּבֶר, חָזָק, אַמְצִי, אָמוּץ), *Θολομαῖος* (Jos. Ant. 20, 1, 1. cf. 14, 8, 1.), praefixo בַּר: *Βαρθολομαῖος* (N. T.), praefixo articulo aegyptiaco *Πτολομαῖος*, quod nomen Judaei creberrime תַּלְמַי, interdum טַלְמַיּוֹס per *Thet* scribunt.

תָּלַע

פעל ל"ע כ"פ נגור תּוֹלֵעַ, כי סנצ"פ תֶּבֶל שניי. מוכנו כמו בָּלַע לעיל [תפר מפנו נתפצר ג"כ עֲבָל, פס זל שניס מלקקות ומכלעות], לומר לקיקה וכליעה, נפזלס זל פזקה, וכן פסזלס תקבל לגל לע, וכנון וס לפזס

v. tr. inus., delambere, delingere, devorare, depascere, cogn. עָלַע (עֲלַע). Aramaicum תְּלַע idem est quod תְּלַח; arabicum تلع (efferre se, caput exserere) idem quod טלע.

תּוֹלַע

ז"ו, וסכנוי תּוֹלָעִים. ומוכנו מין יפק קולק ומנפס דנר ולוקק ונולע ומצקית, לכן כנוי לנרפ [ווזוזוס], ולפעמים כמו זכי, לומר קולע כרמיו, תפר מפנו נעזפ הזפצי [קקקוס]. וכמוכן וס פעל זמיי תֶּבַע, לומר סיוס לנוס הזפכס. כן"ע הֶחְלִיעַ הכרקק וקפרצ הקולע מדנר [ענטוזוסרפען], ד"ס לין מתליעין הקילנות, ולפעמים כמוכן נעזפ מלפ קולעים.

n. m. (pl. תּוֹלָעִים), vermis, a lingendo s. depascendo, spec. coccus, vermis arboris *Alkermes* (der Kermeswurm, Qimchi: חֵזִי חַבַּרְמֵז (v. בַּרְמֶל), arab. *qirmis*, *κόκκος βαφική*). Inde v. denom. תָּלַע, coccinatum h. e. coccino indutum esse, uti neoh. הֶחְלִיעַ, vermificare vel vermes auferre. LXX. *σκώληξ, κόκκος, κόκκινον*; prt. מְתָלְעִים, *ἐμπαίζοντες*.

Thr. 4, 5. האמנים עלי תולע

בְּתוֹלָע

Jes. 1, 18 אם־יאדימו כתולע

pl.: תּוֹלָעִים

Ex. 16, 20. וירם תולעים ויבאש

Pu-al: תְּתֻלָּע *v. denom.*

part. m. pl.: מְתֻלָּעִים

Nah. 2, 4. אנשי־חיל מתלעים

תּוֹלָעָה

ג"כ, ולפעמים ג"כ תּוֹלַעַת, ומוכנו כמו תּוֹלָע, נלי הפצר הפוכן.

n. f. (nonnunquam תּוֹלַעַת), sicut תּוֹלָע, vermis, coccus, coccinum. LXX. *σκώληξ, κόκκινον*; תּוֹלַעַת שָׁנִי תּוֹלַעַת, *κόκκινον*.

Job. 25, 6. ובן־אדם תולעה
Jes. 14, 11. ומכסיך תולעה
al. for.: תּוֹלַעַת *p.*
Ex. 28, 5. תולעת השני
Ex. 28, 6. תולעת שני ושש משזר
Ex. 35, 25. את־תולעת השני
Ex. 39, 3. ובתוך תולעת השני
Lev. 14, 4. ושני תולעת ואזב
Lev. 14, 49. ושני תולעת ואזב
Num. 4, 8. בגד תולעת שני
Num. 19, 6. ואזוב ושני תולעת
Ps. 22, 7. תולעת ולא־איש
Jes. 41, 14. אל־תיראי תולעת יעקב
Jon. 1, 7. וימן האלהים תולעת

וְתוֹלַעַת

Ex. 25, 4. ותולעת שני ושש ועזים ותכלת וארגמן ותולעת שני
Ex. 26, 1.
Ex. 26, 31. ותולעת שני ושש משזר
36. 27, 16. 28, 8. 15.
Ex. 28, 33. וארגמן ותולעת שני
Ex. 35, 6. 36, 8. 35. 37. ותולעת שני
38, 18. 39, 2. 5. 8, 29.
Ex. 39, 1. והארגמן ותולעת השני
Ex. 39, 24. ותולעת שני משזר

הַתּוֹלַעַת

Lev. 14, 6. 51. ואת־שני התולעת
Lev. 14, 52. ובשני התולעת

p.

Dt. 28, 39. תאכלנו התלעת

תָּלַת תָּלָת

n. card. m. c. s.: תְּלָתְהוֹן
Dan. 3, 23. וגבריא אלך תלתהון

n. c. pl.: תְּלָתִין
Dan. 6, 8. 13. עד־יומין תלתין

תַּלְתַּי

ס"ן תַּלְתַּי, תוקרי תן תלת, ומוכנו כמו שליש, נלי הפצר המוכן.

s. תַּלְתַּי, *num. ord. aram.* (def. תַּלְתָּאָה = תַּלְתָּאָה), tertius. LXX. *τρίτος*.

adj. def.: תַּלְתָּאָה
Dan. 5, 29. שליט תלתא במלכותא

adj. def.: וְתַלְתָּאָה
Dan. 5, 16. ותלתא במלכותא תשלט

num. ord.: וְתַלְתַּי
Dan. 5, 7. ותלתי במלכותא ישלט

תְּלִיתַי

ת"ו, נתקרי כמו תַּלְתַּי, תַּלְתַּי, נלי הפצר המוכן.

num. ord. aram., idem, quod תַּלְתַּי et hebraizans תְּלִיתַי. LXX. *τρίτος*.

n. ord. def.: תְּלִיתָאָה
Dan. 2, 39. ומלכו תליתאה אחרי

תַּלְתֵּל

v. s. r. תָּלַל *p.* 1225.

תַּם, תֹּם, תֻּם

v. s. r. תָּמַם *p.* 1227.

תְּמַהּ

פ"נ וסעתיל יְתֻמַּהּ, והפתכון הפתוופות וזפוס זל דנר [פעוינען], ולפעמים כמו פתילס וילפס נהילס ותיתפס, והפתפעל כמוכן נניכו. ופצר לתקוה הזפצ הכס תְּמַהּ לעיל פזלפו, נתלוף פפתי, וכזפצ כמכוון ניוכי וכפתי מערבן.

v. intr. (impf. יִתְמַהּ), obstupescere, vehementissime admirari, attonitum haerere, pavescere, cohorrescere, cogn. תְּמַהּ q. v. *Hitp.*, intrinsecus vehementissime percelli, admirabundum atque attonitum consistere. *Hi.* neohebr. הִתְמִיהַ, admirationem injicere, parere. Inde neoh. n. actionis תְּמִיהָה, תְּמִיהָה, admiratio. LXX. *θαυμάζειν, ἐξίστασθαι*; Hebr. 1, 5. *θαυμάζειν θαυμάσια*. A. S. *θαμβεῖσθαι*. S. *φοβεῖσθαι, ἐκπλαγῆναι*.

3 perf. pl.: תָּמְהוּ *p.*
Ps. 48, 6. תמה ראו כן תמהו

impt. pl.: תִּמְהוּ *p.*
Hab. 1, 5. והתמהו תמהו

impt. pl.: וּתְמָהוּ
Jes. 29, 9. התמהמהו ותמהו

2 imperf.: תִּתְמַהּ
Eccl. 5, 7. אל־תתמה על־החפץ

3 imperf. pl.: יִתְמְהוּ
Jes. 13, 8. איש אל־רעהו יתמהו
Jer. 4, 9. והנביאים יתמהו

3 imperf. pl.: וְיִתְמְהוּ
Job. 26, 11. ויתמהו מגערתו

3 imperf. pl.: וַיִּתְמְהוּ
Gn. 43, 33. ויתמהו האנשים

Hitpa-el: הִתְתַּמֵּהּ
impt. pl.: וְהִתְתַּמְּהוּ
Hab. 1, 5. והתמהו תמהו

תְּמַהּ

נתקרי כמו נענרי, נלי הפצר המוכן

בְּתוֹלַעַת

Ex. 35, 35. בתולעת השני ובשש

וּבְתוֹלַעַת

Ex. 38, 23. ובתולעת השני

cum suff.: תּוֹלַעְתָּם
Jes. 66, 24. תולעתם לא תמות

תָּלַת

פעל ל"ע כ"פ נגור תַּלְתִּית, ומוכנו כמו נַלַּח נתקרי, קצור וסדוק וקכור, ומוס עריכס וסדיכס יקר וס לוס דנר נדנר, וכן נתקת לַח נענרי, וקוטב הפצר נפ"ו תַּלַּח, וכנר תניכו שנכנו פעלים על לונפ ו ולוק.

v. comp. tr. inus., conjungere, conserere, contignare; cogn. לָתַם aram., *laffa* arab.

תַּלְבֻּשִׁית

ג"כ ע"פ לקרית, וסכנוי תַּלְבּוּשׁוֹת, ומוכנו לנפת הגוון סעדים פ'יוסי סכנס מן תל ופיות, ונעמו לתלות עליו קנב פיות, וזפו ע"ל רו"ל נגמרת [נכס יספר לנו לדוכים הלוי נספרו ספר התצוות, הפצינ נו על לדוכיו ליקצ תיצינס כ' סעדים]. ולנפת תנן-גנקף תתו נוסקת וסלף תקרס, ונצנו תלף, וסכנון תגדל תוכס דלכיס לעוכני לוקף, וכ' שלפת נרני יסודס פרצו תענין כפלקס [ע' שפת יפר לרלקנ"ע כ"פ]. לכן תסקנר לי שענינו סדר וענין, כנלוור הפצר, והכנון נכוי עכרים וסדרים, ודוק.

n. f. (ad s. f. אֲחֻרִית, pl. תַּלְבּוּשׁוֹת), contignatio, tabulatum, peristylium (Terasse), unde בִּנְיָן לְתַלְבּוּשׁוֹת (terassenförmig gebaut). *Gemara* et *Saadja* locum ad appendendos enses bis acutos (quasi a תָּלָה et פִּיפִיּוֹת), *Abulwalid* pharum (Leuchtthurm), quasi a v. אָלַל (docere, viam monstrare) intelligit. Alii arabicum *talifa* (perire) in auxilium vocant et *arma exitialia* intelligunt. Alii aliter. LXX. *θαλπιώθ* (*ἐπάλξεις*). S. *ὕψη*. Quinta: *ἐντολάς*. Vulg. *propugnacula*.

pl.: לְתַלְבּוּשׁוֹת
Cant. 4, 4. בנוי לתלפיות

תְּלַת

סס תפקרי נקלפי, כמו שָׁלֹשׁ נענרי, ולוכפי תְּלָתָא כמו שְׁלֹשָׁה, וסכנוי תְּלָתִין, לפן פס זכמצ תַּלְתָּא הוק תפור תְּלָתָאָה תן תַּלְתֵּי, וכוק כפי סכ"ל הקולפי', וכן תַּלְתֵּי נקולפי' ענרי נדכיל.

num. card. aram. (m. תְּלָתָא), tres, hebr. שָׁלֹשׁ, שְׁלֹשָׁה; pl. שְׁלֹשִׁים = תְּלָתִין. LXX. *τρεῖς, τρίτος*; pl. *τριάκοντα*.

Dan 7, 20. ונפלו מן־קדמיה תלת

num. card. f.: וּתְלָת
Dan. 7, 5. ותלת עלעין בפמה
Dan. 7, 8. ותלת מן־קדניא

n. card. m.: תְּלָתָה
Dan. 3, 24. הלא גברין תלתה רמינא
Dan. 6, 3. ועלא מנהון סרכין תלתה
Dan. 6, 11. וזמנין תלתה ביומא
Dan. 6, 14. וזמנין תלתה ביומא
Esr. 6, 15. עד יום תלתה

n. card. m.: תְּלָתָא
Esr. 6, 4. די אבן גלל תלתא

n. card. m.: וּתְלָתָה
Dan. 7, 24. ותלתה מלכין יקשפול

וכתרגום ג"כ תמור סעור ופלגיה, לכן שם סכנד ופעולי שלו, וגזרתו סנוסף התמהה סכנוד וסגזרתו סתעיסה, ובלשני מוס תָּמַהּ והילועס תְּמָהָא סשם, כמונן מופת, וכן שם תִּימָהּ בתרגום תמור שָׁמָם, וכן תְּמוּ והכנוי תַּמּוֹנָן או תְּמֹנָן מין היה אצל בייחון, אצר ישוס עליה כל עונר, וכאלה תמור כי בעברי, וכן מוס תְּמִיהָה סשם בש"א, וכן אִתְמְהָא בגזרתו.

v. intr. aram., sicut hebr., obstupescere, obrigescere, expavescere, targ. et gemar. frequentissimum.

תְּמַהּ

ז"ו בלשני תְּמִיהָה, ומכנוי כמו תמסון בעברי בתמנותו, ומוס תל"כ כמו מופת ובלשה.

n. m., stupor, pavor, sicut תְּמָהוֹן hebr., unde res mirabilis (syn. פֶּלֶא).

pl.: וְתַמֵּהִין
Dan. 6, 28. ועבד אתין ותמהין

def. pl.: וְתַמְהַיָּא
Dan. 3, 32. אתיא ותמהיא

pl. c. suff.: וְתַמְהוֹנֵי
Dan. 3, 33. ותמהוהי כמה תקיפין

תְּמָהוֹן

ז"ו, ומוכנו עלילות ופקד ולשה ופלנות וזמיון והשתוממות, והסתון תְּמָהוֹן.

n. m., stupor, pavor, aram. תְּמַהּ (def. תְּמָהָא), res mirabilis s. stupenda; תִּירָהּ, desolatio, desertum, et תְּמוּ (pl. תַּמּוֹנָן, תַּמְנֵן), animal deserti s. stuporem et metum incutiens. LXX. ἔκστασις.

בַּתְמָהוֹן

Zach. 12, 4. אכה כל־סוס בתמהון

constr.: וּבְתִמְהוֹן
Dt. 28, 28. ובתמהון לבב

תָּמַז

פעל ל"ע כ"ף בגזר תַּמּוּז, ובעבור שהוא כנוי לגלגל סוכיי סכא בשפא סוכית לו לכתיב לקפא ככוי שרצו, ויסו לו מוז והשם ע"א תַּמּוּז, לו מן תמו ע"א ידוע, לו מן תמס בסופי ז, ולכולם לא מלאף סכתעה כעת.

v. aram. inus. incognitum, unde n. insequens, quod etiam vel a v. מוּז ad s. f. תַּמּוּז, vel a v. תָּם, addita terminatione *us*, descendere possit. At significatio etymi delitescit; quare *S. de Sacy* (ad *St. Croix* Recherches II. p. 102. ed. 2.) ad etymon aegyptiacum confugiendum ratus est.

תַּמּוּז

ז"ו, כנוי לגלגל סוכי, וסוא סוא סכקרא ז'לון, ולפ"כ סיס השם לכנוי קדש, ותאנוסו סוב.

n. m. idoli aramaici, *Adonis* Graecorum (Hieron. Comm. 3. in Ezech.), fletu mulierularum cultus, neohebr. et syr. (*Tomûz*) n. mensis fere *Julii*, ΘΑΜΙΖΑ (ΘΑΜΜΟΥΖ, ΘΑΜΑ) in Hemerologiis Heliopolitanis (incolarum *Heliopolis* s. *Balbek* ad Antilibanon), quod cum persico *Ferwerdin* nuper composuerunt *Benfey* et *Stern* (de nn. mensium apud populos antiquos XVI. 4.). LXX. Θαμμούζ. Alius: παροξυσμούς, al. βδελύγματα; Vulg. *Adonidem.*

תַּמּוּל

פעל ל"ע כ"ף בגזר תמול, לפתמול, ומתפרש כלפו לאלוף פעל דבר כיכו וכן סכנור, לכן כפי הכ"ל פעל לף סיס ולף נגרף, ויסוד פעלעי סכף כלי פעל סוכו ע"ב.

vrb. fictitium, quod a grammaticis ad insequens adverbium explicandum imprudenter excogitatum est.

תְּמוֹל

עעמי לסתמכת עם סקולף ולפני שלשום, וכפי סכלכה כלכר מן אֶתְמוֹל בלגון סלף, ולפ כפשה לפ"ו סיסוד סכה נאלה סוקף בגבאנו ובאלכו, וכבר מיף סקפף נאלה ולף לגו לגולוך לכן-גבקף, בלאלו שהיף מוכבלף מן אֶת ומן מוֹל, לכן כאלף ג"כ אֶתְמוֹל בשורק, ובאצר שקלקתי לעיל פקף מוֹל שהוא בעצמו מוכבל מן מוֹ = מָה ומן אֶל, ל"כ יפעלו שאלף קמול כמו סלכבלף מג' קלקים, ומכופיים בסלכבלף יכפלו בלקיקתנו. בלקיון יסודף קלפנעלאפי שאלף קמול כמו קמוד שוף ויקי.

adv., heri, c. Alef non prosthetico, sed radicali אֶתְמוֹל s. אֶתְמוֹל = אֶת־מוֹל, ergo compositum et, cum, uti supra demonstravimus, ipsum מוֹל ex מוֹ (מָה) et אֶל coaluerit, tripliciter compositum. Sic jam *Abulwalid.* LXX. ἐχθές, ἐμπροσθεν; מִתְּמוֹל, πρὸ ἡμερῶν.

Ex. 5, 8. עשים תמול שלשם
Ex. 5, 14. כתמול שלשם גם־תמול
Ruth 2, 11. לא־ידעת תמול שלשם
1 Sam. 20, 27. גם־תמול גם־היום
2 Sam. 3, 17. גם־תמול גם־שלשם
2 Sam. 15, 20. תמול ׳ בואך
1 Chr. 11, 2. גם־תמול גם־שלשום
Job. 8, 9. תמול אנחנו ולא נדע

כְּתָמֹל

Gn. 31, 2. אינני עמו כתמול שלשום
Gn. 31, 5. אינני אלי כתמל שלשם
Ex. 5, 7. הלבנים כתמול שלשם
Ex. 5, 14. ללבן כתמול שלשם
Jos. 4, 18. וילכו כתמול־שלשם
1 Sam. 21, 6. כתמל שלשם בצאתי
2 Reg. 13, 5. כתמול שלשום

מִתְּמוֹל

Ex. 4, 10. גם מתמול גם משלשם
Ex. 21, 29. נגח הוא מתמל שלשם
Ex. 21, 36. נגח הוא מתמול שלשם
Dt. 4, 42. 19, 4. לא־שנא לו מתמל
Dt. 19, 6. לא שנא הוא לו מתמול
Jos. 3, 4. בדרך מתמול שלשם
Jos. 20, 5. ולא־שנא הוא לו מתמול

אֶתְמוֹל

1 Sam. 4, 7. אתמול שלשם
2 Sam. 5, 2. גם־אתמול גם־שלשום
Ps. 90, 4. כיום אתמול כי יעבר

וְאֶתְמוֹל

Mich. 2, 8. ואתמול עמי

כְּאֶתְמוֹל

1 S. 14, 21. היו לפלשתים כאתמול
1 Sam. 19, 7. כאתמול שלשום

מֵאֶתְמוֹל

1 S. 10, 11. ויהי כל־יודעו מאתמול

תַּמּוּנָה

v. s. r. מוּן *p.* 622.

תְּמוּרָה

v. s. r. מִיר *p.* 623

תַּמּוּת

v. s. r. מוּת *p.* 628.

תָּמִיד

v. s. r. מוּד *p.* 621.

תָּמַל

פעל ל"ע כ"ף בגזר קמול, לפתמול, ומתפרש כלפו לאלוף פעל דבר כיכו וכן סכנור, לכן כפי הכ"ל פעל לף סיס ולף נגרף, ויסוד פעלעי סכף כלי פעל סוכו ע"ב.

vrb. fictitium, quod a grammaticis ad insequens adverbium explicandum imprudenter excogitatum est.

תְּמוֹל

עעמי לסתמכת עם סקולף ולפני שלשום, וכפי סכלכה כלכר מן אֶתְמוֹל בלגון סלף, ולפ כפשה לפ"ו סיסוד סכה נאלה סוקף בגבאנו ובאלכו, וכבר מיף סקפף נאלה ולף לגו לגולוך לכן-גבקף, בלאלו שהיף מוכבלף מן אֶת ומן מוֹל, לכן כאלף ג"כ אֶתְמוֹל בשורק, ובאצר שקלקתי לעיל פקף מוֹל שהוא בעצמו מוכבל מן מוֹ = מָה ומן אֶל, ל"כ יפעלו שאלף קמול כמו סלכבלף מג' קלקים, ומכופיים בסלכבלף יכפלו בלקיקתנו. בלקיון יסודף קלפנעלאפי שאלף קמול כמו קמוד שוף ויקי.

adv., heri, c. Alef non prosthetico, sed radicali אֶתְמוֹל s. אֶתְמוֹל = אֶת־מוֹל, ergo compositum et, cum, uti supra demonstravimus, ipsum מוֹל ex מוֹ (מָה) et אֶל coaluerit, tripliciter compositum. Sic jam *Abulwalid.* LXX. ἐχθές, ἐμπροσθεν; מִתְּמוֹל, πρὸ ἡμερῶν.

Ex. 5, 8. עשים תמול שלשם
Ex. 5, 14. כתמול שלשם גם־תמול
Ruth 2, 11. לא־ידעת תמול שלשם
1 Sam. 20, 27. גם־תמול גם־היום
2 Sam. 3, 17. גם־תמול גם־שלשם
2 Sam. 15, 20. תמול ׳ בואך
1 Chr. 11, 2. גם־תמול גם־שלשום
Job. 8, 9. תמול אנחנו ולא נדע

כְּתָמֹל

Gn. 31, 2. אינני עמו כתמול שלשום
Gn. 31, 5. אינני אלי כתמל שלשם
Ex. 5, 7. הלבנים כתמול שלשם
Ex. 5, 14. ללבן כתמול שלשם
Jos. 4, 18. וילכו כתמול־שלשם
1 Sam. 21, 6. כתמל שלשם בצאתי
2 Reg. 13, 5. כתמול שלשום

מִתְּמוֹל

Ex. 4, 10. גם מתמול גם משלשם
Ex. 21, 29. נגח הוא מתמל שלשם
Ex. 21, 36. נגח הוא מתמול שלשם
Dt. 4, 42. 19, 4. לא־שנא לו מתמל
Dt. 19, 6. לא שנא הוא לו מתמול
Jos. 3, 4. בדרך מתמול שלשם
Jos. 20, 5. ולא־שנא הוא לו מתמול

אֶתְמוֹל

1 Sam. 4, 7. אתמול שלשם
2 Sam. 5, 2. גם־אתמול גם־שלשום
Ps. 90, 4. כיום אתמול כי יעבר

וְאֶתְמוֹל

Mich. 2, 8. ואתמול עמי

כְּאֶתְמוֹל

1 S. 14, 21. היו לפלשתים כאתמול
1 Sam. 19, 7. כאתמול שלשום

מֵאֶתְמוֹל

1 S. 10, 11. ויהי כל־יודעו מאתמול

מֵאֶתְמוֹל

Jes. 30, 33. ערוך מאתמול תפתה

תָּמַם

לומר תם, נוגד ונוגד, ולעתיד לנוגד יִתַּם, ונסקלר תִּתֹּם, ולל נוגד אִתֹּם, אַתֹּם, יִתַּם ונסמסק יִתַּמּוּ, וגם יִתַּמּוּ [ולימנו סנמעל]. סמונן שלוש דבר ומעיקרו ולפיסקו, ל"ש מגזיות מלכה ומעשה, ולם סוף כמוגד לנוגד היות כגאר וכשלם וכלילי, ל"ש עד תָּמַס, ובניסס ילפו מתמוגות של קתיפס ולפיפס כלפר תַּם נערכי. וכסשלה כלפר על סיות בשלמות ובשלופו, בתכן ובקובה, או על לפיסס וכלוי וגפילה, וכן על בלקות ויאבות מכל וכל. סכוסף יונף כלבכו, מסבלף דבר עד גפילה, ל"ש מגאר סבשול ומעבודס ומשלכה, מלבוי מקשבס ועפס ולקבולה, מאלוף קלף ומרי בתכן, וכדומה מן מסשלמות של קל, ומסלפעל תַּמֵּם, לתכסג כתפיס עם פלוני לשלומי. ודע קוף שבפי סכ"ל השם תָּמִים סוס, שבכבה ע"ש עתיד", כדרך השמות לכוב.

v. intr. tr. (impf. tr. יִתֹּם, apoc. יֵתֹם; impf. intr. יִתַּם, אִיתַּם, in p. יְתַמּוּ atque etiam יִתַּמּוּ, quod non est *Nif-al*), finitum, completum esse, generatim de rei finitione, qua vel suam perfectionem, integritatem et absolutionem obtinet, vel deficit aut esse desinit, hinc: absolvi, perfici, compleri, consummari, integrum esse vel fieri, metaph. de integritate et perfectione morali, sincerum, candidum, justum, immaculatum esse, et vi altera indidem exeunte: deficere, consumere, absumi. *Hi.* הֵתַּם, absolvere; complere; ad finem perducere, desinere, cessare; expendere, persolvere, sicut שִׁלֵּם. *Hitpa.* הִתַּמֵּם, integrum se praestare, sincere cum aliquo agere. Ab hoc v. sine dubitatione n. imperfectivum יָתוֹם, orbus, deducendum est. LXX. τελειοῦν, συντελεῖν (ἕως εἰς τέλος), πληροῦν, παύεσθαι, ἐκλείπειν, ἀπολλύναι; πίπτειν, δια-; ἡσυχίαν ἔχειν, ἐξαναλίσκειν, ἐξέρχεσθαι, τήκειν; inf. תֹּם, συντέλεια; עַד־תֹּם, εἰς τέλος, ἕως εἰς τέλος; *Ni.* נָתַם (ut vulgo), ἀθῶον εἶναι; *Hi.* πληροῦν, ἁπλοῦν, σφραγίζειν (חָתַם), ἔπειν; *Hitpa.* 2 Sam. μετὰ τελείου τελειωθήσῃ; Ψ. μετὰ ἀνδρὸς ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ.

3 perf.: תַּם

Gn. 47, 18. כי אם־תם הכסף
Jos. 4, 11. תם כל־העם לעבור
Jer. 6, 29. *מאס תם עפרת
Thr. 4, 22. תם־עונך בת־ציון

3 perf.: וְתַם

Lev. 26, 20. ותם לריק כחכם

3 perf. pl.: תַּמּוּ

Dt. 2, 16. ויהי כאשר־תמו
Jos. 3, 16. ים־המלח תמו נכרתו
Jos. 3, 17. עד אשר־תמו כל־הגוי
Jos. 4, 1. 5, 8. כאשר־תמו כל־הגוי
2 Reg. 7, 13. המון ישראל אשר־תמו
Job. 31, 40. תמו דברי איוב
Ps. 9, 7. תמו חרבות לנצח
Ps. 73, 19. תמו מן־בלהות
Jes. 16, 4. תמו רמס מן־הארץ

3 prf. pl.: וְתַמּוּ

Jer. 44, 12. ותמו כל בארץ מצרים

Jer. 44, 27. וחמו כל־איש יהודה
3 *prf. pl. c. hint.*: הֻתָּמוּ
1 Sam. 16, 11. התמו הנערים
3 *prf. pl.*: תַּמּוּ *p.*
Num. 17, 28. האם תמנו לגוע
Ps. 64, 7. תמנו חפש מחפש
Jer. 44, 18. וברעב תמנו
Thr. 3, 22. חסדי ה׳ כי לא־תמנו
inf. constr.: תֹּם
Lev. 25, 29. עד־תם שנת ממכרו
Num. 14, 33. עד־תם פגריכם
Num. 32, 13. עד־תם כל־הדור
Dt. 2, 14. עד־תם כל־הדור
Jos. 4, 10. עד־תם כל־הדבר
Jos. 5, 6. עד־תם כל־הגוי
2 Sam. 15, 24. עד־תם כל־העם לעבור
1 Reg. 6, 22. עד־תם כל־הבית
Jer. 1, 3. תם עשתי־עשרה שנה
Jer. 36, 23. עד־תם כל־המגלה
Jer. 37, 21. עד־תם כל־הלחם
inf. constr.: כְּתָם־ *s. M.*
Jes. 18, 5. כתם־פרח
inf. c. suff.: תֻּמִּי
Jer. 27, 8. עד־תמי אתם בידו
inf. c. suff.: תֻּמּוֹ
1 Reg. 14, 10. הגלל עד־תמו
inf. c. suff.: תֻּמָּם
Dt. 2, 15. מקרב המחנה עד תמם
Dt. 31, 24. על־ספר עד תם
Dt. 31, 30. השירה הזאת עד תם
Jos. 8, 24. לפי־חרב עד־תמם
Jos. 10, 20. גדלה־מאד עד־תם
Jer. 24, 10. עד־תם מעל האדמה
3 *imperf.*: יִתֹּם
Ez. 47, 12. ולא־יתם פריו
3 *imperf.*: וַיִּתֹּם
Gn. 47, 15. ויתם הכסף מארץ
3 *impf. f.*: תִּתֹּם
Ez. 24, 11. תתם חלאתה
3 *impf. f.*: וַתִּתֹּם
Gn. 47, 18. ותתם השנה ההוא
1 Rg. 7, 22. ותתם מלאכת העמודים
1 *imperf.*: אֵתֵּם *p. for. al.*
Ps. 19, 14. אז איתם ונקיתי
3 *impf. pl.*: יִתַּמּוּ
Num. 14, 35. במדבר הזה יתמו
Ps. 104, 35. יתמו חטאים מן־הארץ
Jer. 14, 15. יתמו הנביאים החמה
Jer. 44, 12. ברעב יתמו
3 *impf. pl.*: יִתַּמּוּ *p.*
Ps. 102, 28. ושנותיך לא יתמו
3 *impf. pl.*: וַיִּתַּמּוּ
Dt. 34, 8. ויתמו ימי בכי
Hif-il: הַתֵּם
1 *perf.*: וְהַתְמַתִּי
Ez. 22, 15. והתמתי טמאתך
3 *perf. pl.*: הַתַּמּוּ
2 Sam. 20, 18. באבל וכן התמו
inf. constr.: הָתֵּם
Ez. 24, 10. התם הבשר
inf. constr.: בְּהָתֵּם
Dan. 8, 23. כהתם הפשעים
inf. constr.: *לְהָתֵּם
Dan. 9, 24. *ולחתם חטאות
inf. c. suff.: כְּהָתִּימְךָ
Jes. 33, 1. כהתימך שודד תושד
2 *imperf.*: תַּתֵּם
Job. 22, 3. ואם־בצע כי־תתם דרכיך
3 *imperf.*: וַיִּתֹּם
2 Reg. 22, 4. ויתם את־הכסף

Hitpa-el: הִתַּמֵּם
2 *imperf.*: תִּתַּמֵּם *p.*
2 S. 22, 26. עם־גבור תמים תתמם
Ps. 18, 26. עם־גבר תמים תתמם

תֹּם

ת״ו, ולנקניי תֻּמָּה, וספתיון נו נדיק ותמיס יאר ויאל־לב משכיל וקסיל ועכו, וכנלל שלם נקכלית השלמות מכל וכל, ונשלמה נועם ודומס וכדומס.

adj. m. (f. תַּמָּה), integer, tantummodo sensu ethico, totus alicui deditus, sine simulatione et falsa opinione cum fidei animique sinceritate Deum colens et amans; hinc תַּמָּה nomen, quo sponsus Sulamitidem blande alloquitur. LXX. ἄμωμος, ἄμεμπτος, ἄκακος, ἁπλαστος, ὅσιος, τέλειος, μέγας; adj. דָּרֶךְ, ἄκακος.

Gn. 25, 27 ויעקב איש תם
Job. 1, 1. תם וישר וירא אלהים
Job. 1, 8. איש תם וישר
Job. 2, 3. איש תם וישר
Job. 8, 20. הן־אל לא ימאס־תם
Job. 9. 20. תם־אני ויעקשני
Job. 9, 21. תם אני לא־אדע נפשי
Job. 9, 22. תם ורשע הוא מכלה
Ps. 37, 37. שמר־תם וראה ישר
Ps. 64, 5. לירות במסתרים תם
Prv. 29, 10. אנשי דמים ישנאו־תם
adj. fem. c. s.: תַּמָּתִי
Cant. 5, 2. 6, 9. יונתי תמתי

תֹּם

ת״ו, ולפעמים מלא ו, ולפני מקיף תָּם־, ונכנוי תֻּמִּי. פקנונו מלוי ושלמות דנר, וג״כ כמו שלום נמשקל על המלקח, ונמונן מוסרי סוללי על יושר ונדק וקסידות ודומיס, ולפעמים ג״כ כמו קי־נדיס וקי־דעת, ל״מ מסלון ניטוו בלי נדיס לל תכלית מס. ולקנר לשון סרנון נענין לוכרים ותמיס עי׳ מס שנתנו סיפרנים נוס.

n. m. (nonnunquam תֻּם, ante *Maqqef*: תָּם־, c. s. תֻּמִּי), absolutio, complementum; incolumitas, quies, felicitas (sicut שָׁלוֹם, שַׁלְוָה); sensu ethico: integritas, pietas sincera, non fucata, non ex parte, sed tota deo dedita; innocentia, qua quis aliquid non praemeditatur aut rei alicujus conscius est. De *Urim* et *Tummim*, Alex. δήλωσις καὶ ἀλήθεια, Vulg. *doctrina et veritas* nuper conjectum est אוּרִים sortes albas ac faustas, תֻּמִּים nigras (v. s. טָמֵא) denotare. LXX. ἁπλότης, ἀλήθεια, ἀκακία, ὁσιότης, ἰσχύς, καθαρός; בְּתֹם, ἁπλῶς; בְּתֻמּוֹ, ἐξαίφνης; תֻּמּוֹ, ἐστόχωσε. A. S. Th. ἁπλότης; A. ἀκακία, ἀθωότης; S. ἀμωμότης; Th. ἁπλοσύνη.

Ps. 25, 21. תם־וישר יצרוני
Prv. 2, 7. מגן להלכי תם
s. M.: תָּם־
Prv. 13, 6. צדקה תצר תם־דרך
וְתֹם
Job. 4, 6. תקותך ותם דרכיך
s. M. בְּתָם־
Gn. 20, 5. בתם־לבבי ובנקיון כפי
Gn. 20, 6. כי בתם־לבבך עשית זאת
1 Reg. 9, 4. בתם־לבב וביושר
Ps. 101, 2. אתהלך בתם־לבבי
בְּתוֹם
Prv. 10, 9. הולך בתום ילך בטח

Jos. 10, 13. כיום תמים
1 Sam. 14, 41. הבה תמים
2 Sam. 22, 24. ואהיה תמים לו
2 S. 22, 26. עם־גבור תמים תתמם
2 Sam. 22, 31. האל תמים דרכו
2 Sam. 22, 33. ויתר תמים דרכו
Job. 12, 4. שחוק צדיק תמים
Ps. 15, 2. הולך תמים
Ps. 18, 24. ואהי תמים עמו
Ps. 18, 26. עם־גבר תמים תתמם
Ps. 18, 31. האל תמים דרכו
Ps. 18, 33. ויתן תמים דרכי
Ps. 101, 2. אשכילה בדרך תמים
Ps. 101, 6. הלך בדרך תמים
Ps. 119, 80. יהי־לבי תמים בחקיך
Prv. 11, 5. צדקת תמים תישר
Prv. 28, 18. הולך תמים יושע
Ez. 15, 5. הנה בהיותו תמים
Ez. 28, 15. תמים אתה בדרכך
Ez. 43, 22. שעיר־עזים תמים
Ez. 43, 23. פר בן־בקר תמים
Ez. 43, 23. ואיל מן־הצאן תמים
Ez. 45, 18. פר־בן־בקר תמים
Ez. 46, 4. תמימם ואיל תמים
Ez. 46, 13. וכבש בן־שנתו תמים
Am. 5, 10. ודבר תמים יתעבו
constr.: תְּמִים
Job. 36, 4. תמים דעות עמך
Job. 37, 16. מפלאות תמים דעים
adj. masc.: בְּתָמִים
Jos. 24, 14. בתמים ובאמת
Ps. 84, 12. להלכים בתמים
adj. masc.: וּבְתָמִים
Jud. 9, 16. באמת ובתמים עשיתם
Jud. 9, 19. ואם־באמת ובתמים
adj. m. pl.: תְּמִימִים
Ex. 29, 1. ואילם שנים תמימם
Lev. 9, 2. ואיל לעלה תמימם
Lev. 9, 3. בני־שנה תמימם
Lev. 14, 10. שני־כבשים תמימם
Lev. 23, 18. שבעה כבשים תמימם
Num. 28, 3. 9. 19. בני־שנה תמימם
Nu. 28, 11. בני־שנה שבעה תמימם
Num. 28, 31. תמימים יהיו־לכם
Num. 29, 2. שבעה תמימים
Num. 29, 8. 36. שבעה תמימם
Num. 29, 13. ארבעה עשר תמימם
17. 20. 23. 26. 29. 32.
Ps. 37, 18. יודע ה״ ימי תמימים
Ez. 43, 25. תמימים יעשו
Ez. 45, 23. ושבעת אולים תמימם
Ez. 46, 4. כבשים תמימם
Ez. 46, 6. פר בן־בקר תמימם
Ez. 46, 6. תמימם יהיו
adj. m. pl.: וּתְמִימִים
Prv. 1, 12. ותמימים כיורדי בור
Prv. 2, 21. ותמימים יותרו בה
Prv. 28, 10. ותמימים ינחלו־טוב
adj. m. pl. constr.: תְּמִימֵי
Ps. 119, 1. אשרי תמימי־דרך
Prv. 11, 20. ורצונו תמימי דרך
adj. fem. sg.: תְּמִימָה
Lev. 3, 9. חלבו האליה תמימה
Lev. 4, 28. שעירת עזים תמימה
Lex. 4, 32. נקבה תמימה יביאנה
Lev. 14, 10. בת־שנתה תמימה
Lv. 25, 30. מלאת לו שנה תמימה
Num. 6, 14. בת־שנתה תמימה
Num. 19, 2. פרה אדמה תמימה
Ps. 19, 8. תורת ה״ תמימה
adj. fem. pl.: תְּמִימֹת
Lev. 23, 15. תמימת תהיינה

תֻּם

ת״ו, וסוף תיבור תֻּמָּם = תְּמִימִים, שנקנר תמכו, וסכלון תמימות ושלמות ומכלל לנר, ולל תקליפסו עם תֹּם לקר,

Ps. 78, 72 וירעם כתם לבבו
לְתֹם
Prv. 10, 29. מעז לתם דרך ה״
cum suff.: בְּתֻמִּי
Ps. 26, 1. אני בתמי הלכתי
Ps. 26, 11. ואני בתמי אלך
Ps. 41, 13. ואני בתמי תמכת בי
cum suff.: וּכְתֻמִּי
Ps. 7, 9. כצדקי וכתמי עלי
cum suff.: תֻּמּוֹ
Job. 21, 23. זה ימות בעצם תמו
cum suff.: בְּתֻמּוֹ
Prv. 28, 6. טוב־רש הולך בתמו
cum suff.: לְתֻמּוֹ
1 Reg. 22, 34. משך בקשת לתמו
2 Chr. 18, 33. משך בקשת לתמו
cum suff.: כְּתֻמָּם
Jes. 47, 9. כתמם באו עליך
cum suff.: לְתֻמָּם
2 Sam. 15, 11. קראים והלכים לתמם
pl.: וְתֻמִּים
Neh. 7, 65. הכהן לאורים ותמים
pl.: הַתֻּמִּים
Ex. 28, 30. האורים ואת־התמים
Lev. 8, 8. האורים ואת־התמים
pl.: וּלְתֻמִּים
Esr. 2, 63. כהן לאורים ולתמים
pl. cum suff.: תֻּמֶּיךָ
Dt. 33, 8. תמיך ואוריך

תֻּמָּה

ת״כ גזיר תֹּם, ומונכו מעלמו, נקנגוס תְּמִימוּ, תֹּם כמו נעמני.

n. f. (a m. תֹּם), integritas, sinceritas. LXX. ἀκακία, τελειότης. S. ἁπλότης.

constr.: תֻּמַּת
Prv. 11, 3. תמת ישרים תנחם
cum suff.: תֻּמָּתִי
Job 27, 5. לא־אסיר תמתי ממני
Job. 31, 6. וידע אלוה תמתי
cum suff.: בְּתֻמָּתְךָ *p.*
Job. 2, 9. מחזיק בתמתך
cum suff.: בְּתֻמָּתוֹ
Job. 2, 3. ועדנו מחזיק בתמתו

תָּמִים

ת״ו כמו תֹּם, וסקיק תָּמִים, ומכנוי תְּמִימִים, תְּמִימֵי, ולנקניי תְּמִימָה, ומונכו כמו תֹּם נכל קופני השלמותיו, ולפעמים נקעלם נעכין תמיסות.

adj. m. (c. תְּמִים, f. תְּמִימָה), sicut תֹּם, perfectus, integer, sive physice, sive moraliter. LXX. bene: ὅλος, ὁλόκληρος, τέλειος (τελειότης, εἰς τέλος), ἀθῶος, ἄμεμπτος, ἄδικος, ἀκακία, δικαιοσύνη (δικαίως), δῆλος.

Gn. 6, 9. תמים היה בדרתיו
Gn. 17, 1. התהלך לפני והיה תמים
Ex. 12. 5. שה תמים זכר
Lev. 1, 3. 10. זכר תמים יקריבנו
Lev. 3, 1. תמים יקריבנו לפני ה״
Lev. 3, 6. תמים יקריבנו
Lev. 4, 3. תמים לה״ לחטאת
Lev. 4, 23. שעיר עזים זכר תמים
Lev. 5, 15. איל תמים מן־הצאן 18, 25.
Lev. 22, 91. לרצונכם תמים זכר
Lev. 22, 21. תמים יהיה לרצון
Lev. 23, 12. כבש תמים בן־שנתו
Num. 6, 14. בן־שנתו תמים
Num. 6, 14. ואיל־אחד תמים
Dt. 18, 13 תמים תהיה עם ה״
Dt. 32, 4. הצור תמים פעלו

שָׁלוֹם טְעָמִי מִן מָת, שָׁלוֹם נִדְוֹשׁ לְךָ מִמֶּנִּי שֶׁכְּבָר מֵתוּ, וְכֵן בָּת מִן בְּרָתָּ מָת מִן מְרָתָּ וְכִדּוֹמֶה, שֶׁכְּלוֹם סְרִיס נִכְלָטָה לְפָנַי מְתוֹ.

n. m. (pro מְתָמָם h. e. מְכֻלָּל), integritas, incolumitas, id quod sanum et aegritudinis expers est, div. a מְתָם adv. a מָת (mas) = מְרָתָּ, uti מְרָתָּ = מָת, בְּרָתָּ = בָּת quod bene inde discernas. LXX. *ὁλοκληρία, ἴασις.*

Jud. 20, 48. *מְעִיר מְתָם עַד־בְּהֵמָה

Ps. 38, 4. 8. אֵין־מְתָם בִּבְשָׂרִי

Jes. 1, 6. אֵין־בּוֹ מְתָם

תֵּימָן

v. s. r. יָמָן *p.* 497.

תֵּימָס

v. s. r. מָסָס *p.* 651.

תָּמַר

פעל ל"ע כ"ף נגור, ומוכנו כמו סָמַר, נִכְלוֹף אֵל סִיף נְתוֹ, ע"ד תָּמַךְ עִם סָמַךְ, לוֹמֵר סְמוֹךְ רוֹמֵשׁ וְנִגְמָס [עִמְעָלְכֶ-נְעָן, -שְׁעַלְרְעָן], וְכֵנֵר פְּרִשְׁתִּי וְס הַשֵּׁם תָּפֵק סָמַר, וְכֵן תָּמַר נְעָרְנִי, עִי' עוֹד מֵרֹךְ לְעֵיל.

v. comp. intr., sicut סָמַר (nam *Tav* et *Samek* vicissim ponuntur, velut תָּמַךְ — סָמַךְ), eminere, sursum elatum esse, cf. אָמַר (הִתְרַמֵּר, אָמִיר) et simpl. מָרָא, arab. *tamara* XI. (*tâmûra*, syr. arab., die Kirchkuppel, der Kirchthurm, *christ.*, sicut *menâra*, *Minâret*, muhamed.).

תָּמָר

ז"ו, וסִמְכוּי תְּמָרִים, וּמוּכָנוּ עַן דְּקַל [פַּאלְמֶע], שֶׁנִּקְרָא כֵּן ע"ש תְּמוּר קוֹמָתוֹ כְּעִמּוּד [וַיילְעַנְגְסְטֶע], וְכִי דֶּקֶל ג"כ מִן דַּק, ע"ש תְּמוּכוֹ וּדְקוּתוֹ כְּעִמּוּד, קוֹלוֹס נֶאֱה בָּהּ [קְיוֹנ ע"ו ל"כ], וֹ כְּפָּה [יְשַׁעְי' ע' נ'], יְכוֹנֵה סִכְסֵן תְּמֵר לְשֶׁר נִרְאֶה, לְשֶׁר יִשְׁגֵּא וְיִפְרֵח מַעוֹקֶן קְכֵר וְיִנְקֵם עֲלֵים כְּכַפּוֹ. נְעָרְנִי תָּמָר מִצְלְמוֹ, וְעִיר תְּמַרְי' כְּנוֹי לְיִרְיְחוֹ, ע"ש רְנוֹי הַתְּמָרִים שֵׁם, וְהֵם תַּדְמֹר כְּנוֹי לְעִיר שֶׁכֵּן נִכְתַּב שְׁלֹמֹה נ"כ מוֹס, וְסוֹף תְּמוּר תָּמוֹר, וְנִקְרָא נְעָרְנִי תַּדְמֹר, תַּחְמֹר, וְהֵם עִיר פַּלְמִיכָ נִסְפָּרֵד לְפִי הַעֲרָבִים תַּדְמִיר.

n. m. (pl. תְּמָרִים), arbor procera, gracilis, alta h. e. spec. *palma*, Phoenix dactylifera (syn. דֶּקֶל, dimin. nominis דַּק, a tenuitate s. gracilitate; כַּפָּה, palmes cacuminis a parvo apice exiens laeteque frondescens). Inde עִיר תְּמָרִים, n. Hierichuntis et fort. etiam *Chaibaris Têmae*, i. q. תָּמוֹר, תַּדְמֹר, Palmyra, arab. *Tadmur*, *Tatmur* (*Tadmira*, תַּדְמִיר Palma Hispaniae). LXX. *φοῖνιξ, φοινικῶν, στέλεχος φοίνικος.*

Joel 1, 12. גַּם־תָּמָר וְתַפּוּחַ

בְּתָמָר

Cant. 7, 9. אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתָמָר

בַּתָּמָר

Ps. 92, 13. צַדִּיק כְּתָמָר יִפְרָח

לְתָמָר

Cant. 7, 8. קוֹמָתְךָ דָּמְתָה לְתָמָר

pl.: תְּמָרִים

Ex. 15, 27. וְשִׁבְעִים תְּמָרִים

Lev. 23, 40. כַּפֹּת תְּמָרִים

Num. 33, 9. וְשִׁבְעִים תְּמָרִים

Neh. 8, 15. וְעֲלֵי הֲדַס וַעֲלֵי תְּמָרִים

pl.: הַתְּמָרִים

Dt. 34, 3. עִיר הַתְּמָרִים עַד־צֹעַר

Jud. 1, 16. עָלוּ מֵעִיר הַתְּמָרִים

Jud. 3, 13. וַיִּירַשׁוּ אֶת־עִיר הַתְּמָרִים

2 Chr. 28, 15. וַיַּרְכִּבוּ עִיר־הַתְּמָרִים

תֹּמֶר

ז"ו כְּמוֹ תָּמָר, וְנִסְמָךְ עַל עָמוּד, וְנִקְרָא כְּמוֹנוֹ דְּקַל מֵעַז, נִתְכַּנֵּס תּוֹמֶר מִצְלְמוֹ, וְנִם כְּמוֹנוֹ פְּרִי סְדֹקֶל, וְכֵן שֵׁם תֹּמֶר.

n. m., columna, utpote sursum erecta, neoh. palma (targ. תּוּמַר, תָּמָר, fructus dactyli, arab. *tamar*, fructus, generatim). LXX. *φοῖνιξ, ἀργύριον.*

Jud. 4, 5. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תַּחַת־תֹּמֶר

כְּתֹמֶר

Jer. 10, 5. כְּתֹמֶר מִקְשָׁה הֵמָּה

תְּמֹרָה

ז"כ, וסִמְכוּי תְּמֹרוֹת, וּמוּכָנוּ מִן יְפוּי וְנִעְלוּנ נְכִכִין, כְּדִמְיוֹנוֹ לְךָ תָּמָר נְזִיכוּ וְסוֹף כְּנִכְלָף נְגוֹר מְסוֹכְכִי תֹּמֶר, וְכֵן ע"ש עָמוּד כְּתָמָר, ד"ש תָּמוּר שֶׁל קָמָה, תָּמוּר שֶׁל לְבֵנִים, וּפְעָל שְׁמִי מִמְּנוּ תֹּמֶר עֲלוּת כְּתָמוּר, ד"ש מִתְתַּמֵּר וְעוֹלֶה כְּעָקֵל.

n. f. (pl. תְּמֹרוֹת), palma factitia s. figura palmae, ornamentum architectonicum. LXX. *φοῖνιξ.*

הַתְּמֹרָה

Ez. 41, 19. וּפְנֵי אָדָם אֶל־הַתְּמֹרָה

Ez. 41, 19. וּפְנֵי־כְפִיר אֶל־הַתְּמֹרָה

וְתָמְרָה

Ez. 41, 18. וְתָמָר וְתָמֹרָה

pl.: ־רוֹת, וְתִמְרֹת

1 Reg. 6, 29. וְתִמֹרֹת וּפְטוּרֵי צִצִּים

1 Reg. 6, 32. וְתִמֹרֹת וּפְטוּרֵי צִצִּים

1 Reg. 6, 35. וְתִמֹרוֹת וּפְטוּרֵי צִצִּים

1 Reg. 7, 36. כְּרוּבִים אֲרָיוֹת וְתִמֹרֹת

pl.: הַתְּמֹרוֹת

1 Reg. 6, 32. וְעַל־הַתִּמֹרוֹת

תְּמֹר

ז"ו, וסִמְכוּי תְּמֹרִים, וּמוּכָנוּ כְּמוֹ תָּמָר, נִתְכַּנֵּס תּוֹמֶר מִצְלְמוֹ.

n. m. (pl. תְּמֹרִים), idem, quod תְּמֹרָה, neoh., columna (trop. columna orientis solis vel lunae), v. denom. תָּמַר, columnae instar adscendere. LXX. *φοῖνιξ.*

pl.: תְּמֹרִים

Ez. 40, 16. וְאֵל־אֵיל תְּמֹרִים

2 Chr. 3, 5. וַיַּעַל עֵלָיו תְּמֹרִים

pl.: וְתִמֹּרִים

Ez. 40, 26. וְתִמֹּרִים לוֹ אֶחָד

Ez. 40, 31. 34. וְתִמֹּרִים אֵל־אֵילוֹ

Ez. 41, 18. כְּרוּבִים וְתִמֹּרִים וְתָמֹרָה

Ez. 41, 25. כְּרוּבִים וְתִמֹּרִים

Ez. 41, 26. וְתִמֹּרִים מִפֹּר וּמִפֹּר

pl.: וַהֲתִמֹּרִים

Ez. 41, 20. וְהַתִּמֹּרִים עֲשׂוּיִם

pl. c. suff.: וְתִמֹּרָיו

Ez. 40, 22. וְתִמֹּרוֹ כְּמִדַּת הַשָּׁעַר

תִּימָרָה

ז"כ כְּמוֹ תְּמֹרָה, וּמוּכָנוּ כְּמוֹ עָמוּד, ד"ש מַעֲמוּד מֵעֵין שְׁעוֹלָם וּמִקְטֹר.

n. f. (= תְּמָרָה), columna, velut fumi adscendentis. LXX. *στέλεχος, ἀτμίς.* A. *ὁμοίωσις.* S. *ἀναζυμίασις.* Vulg. *sicut virgula fumi.*

pl. c. suff.: כִּתֵּימֹרוֹת

Cant. 3, 6. כִּתֵּימֹרוֹת עָשָׁן

pl. constr.: וְתִמְרוֹת

Joel 3, 3. וְתִמְרוֹת עָשָׁן

תַּמְרוּר

ז"ו, ע"מ נְעִנּוֹן, וְסִמְכוּי תַּמְרוּרִים, וּמוּכָנוּ לְדַעַת יִקְרִי כְּמוֹ תָּמֵר, לוֹמֵר תְּמִירִים קְטָנִים כְּעוֹשִׂים נְדֶרֶךְ לְסִימָן, וְסִכְפֵּל לְפִ"ז לְהַקְטִנָּה, וְלִדְעַת רַל"ק נִיוֹסִים מִן גְּלִי תְּכֵנִים, מִלְּשׁוֹן גּוֹנֵם, וְסִכְּוֹן לְתֹךְ סְרַל"ק.

n. m. (ad s. f. גַּעֲבוּרִים, pl. תַּמְרוּרִים), cippus, obeliscus, pyramis lapidibus coacervatis erecta, non palma parva, ut vult *Isaaki*, communstrandae viae ergo posita. LXX., uti interdum, ex soni aequalitate: *τιμωρίαν.* Vulg. male: *amaritudines.*

Jer. 31, 21. שִׂימִי לָךְ תַּמְרוּרִים

תַּמְרִיק

v. s. r. מָרַק *p.* 660.

תַּמְרִיר

v. s. r. מָרַר *p.* 661.

תַּן

v. s. r. תָּנַן *p.* 1230.

תְּנָא

פעל נְקִרִי, כְּמוֹ שָׁנָה נְעִנְרִי, וְנִכְ"ק תְּנָה נִסְמָךְ, עִי' פְּתַח שֵׁנִי.

v. tr. aram. (secundum aramaismum sacrum תָּנָה), idem quod שָׁנָה q. v.

תִּנְיָן

ס"ו נְקִרִי, וּמוּכָנוּ שֵׁנִי, מִן תְּכַּ כְּמוֹ שֵׁנִי, וְנִקְנוּס סְנִקְנֵי תְּנִיכַּ וְכוּלוֹמֶה.

numer. ord. m. aram. (f. targ. תִּנְיָנָא), secundus, hebr. שֵׁנִי. LXX. *δεύτερος.*

def.: תִּנְיָנָה

Dan. 7, 5. חֵיוָה אָחֳרִי תִּנְיָנָה

תִּנְיָנוּת

טַעֲמֵי מִן תְּכִיָּן, וּמוּכָנוּ כְּפַעַם הַשֵּׁנִית, וְנִתְכַּנוּס נ"כ תִּנְיָנִית כְּמוֹנָן וְס.

adv. denom. aram., secundum, iterum. LXX. *δεύτερον.*

Dan. 2, 7. עִנּוּ תִּנְיָנוּת וְאָמְרִין

תָּנָה I.

פ"כ, וּמוּכָנוּ כְּמוֹ סְקוּעַ עַל דָּתָן, תֵּן וְכִדּוֹמֶה, מִלּוּל וְשׁוּעַ סְלִקָּה, וְשׁוּעַ נְקִיכַּ וְקִלִּיקַ דּוֹרוֹן לְמַעַן אֶחָד, וְכַמַּעַט כְּמוֹנָן וְס סְנוֹסֵף, וְעִי' מַה שֶׁנְּקִבְתִּי מוֹס לְעֵיל פְּתַח דָּתָן, וְנֵם תְּמִיכַּ סְקוּעַ וְשׁוּעַ נְפַעַם מְעֻרָּב.

v. tr., sicut תָּן, דָּתָן, *τείν-ειν, ἐκτείνειν*, protendere, porrigere, dare, donare. *Hi.* donis corrumpere, mercede conducere. V. s. דָּתָן. LXX. *παραδιδόναι; Hi. δῶρον;* atque etiam *Pi.* תִּנָּה, *διδόναι.* Quinta Hos. 8, 10. *μισθωθῆναι.*

3 imperf. pl.: יִתְּנוּ

Hos. 8, 10. גַּם כִּי־יִתְּנוּ בַּגּוֹיִם

Hif-il: הִתְנָה

3 perf. pl.: הִתְנוּ

Hos. 8, 9. הִתְנוּ אֲהָבִים

אֶתְנָה

ז"ו, וּמוּכָנוּ מִקְנָס וְדוֹמִין, וְנִפְעַל מִתְּנָס סְכִתְּנָס לְוּוֹנָס, סוֹלוֹס לְתְּנָן מִמֶּנּוּ סְכִתְּנָס לְוּוֹנָס, וְדוֹגְמָת לְתְּנָס סְנָס סְתְּנוּ לְסִכִּיס, וְלִיכוּ מִן תְּנָס, נְדוֹמֶה לְלְ וְנָס, וְסִתְּנוּ לְסִכִּיס לִיכוּ כְּמוֹ סוּנוּ לְסִכִּיס, כְּלְשׁוֹן קְזַנְתִּי נְעִלְמִי מִלְּסִכִּיס.

n. f., donum, praemium, merces, spec. meretricia, a v. תָּנָה, proinde non pro אֲזֻנָּה, sicut nec חֲזֻנָּה pro חֲתֻנָּה Hos. 8, 9., uti quis conjicere possit. LXX. *μίσθωμα.*

Hos. 2, 14. אֶתְנַן זְמֹה לִי

תָּנַח II.

פ"כ, וּמוּכָנוּ כְּמוֹ תֵּנֵי נְקִרִי, שָׁנָה נְעִ"ע, לוֹמֵר סְפוּר וְקוּוִי וְנִגְדִּי וְסוֹרְקִי וְנִכְוּן וְסִכּוֹל, וְסִתְּמוּנוֹת כ"ל נְדְמִיוֹן לְלְ וְנִלְן, לוֹמֵר שְׁלוֹן וְנִלְנוֹל, כְּמוֹ נִשְׁפַּ רוֹמִיתִּ וְנִשְׁפַּתִּי מְעֻרָּב, כְּשֶׁר תְּרִיקִ נִסְפַּר לְשֶׁר תְּנִכְתִּי נְקִרִיתִּ שֶׁרְשִׁי לְסִ"ק.

v. intr., sicut aram. תֵּנֵי, neoh. שָׁנָה (מִשְׁנָה), loqui, pronunciare, narrare, enarrare, *celebrare*, *Pi.* laudibus efferre, *ὑμνίζειν.* LXX. *θρηνεῖν.*

Pi-el: תִּנָּה

inf. constr.: לְתַנּוֹת

Jud. 11, 40. לְתַנּוֹת לִבַת־יִפְתָּח

3 imperf. pl.: יְתַנּוּ

Jud. 5, 11. יִתְנוּ צִדְקוֹת ר"י

תְּנוּאָה

v. s. r. נוּא *p.* 687.

תְּנוּבָה

v. s. r. נוּב *p.* 687.

תְּנוּחָה

v. s. r. נוּחַ *p.* 690.

תְּנוּמָה

v. s. r. נוּם *p.* 690.

תְּנוּפָה

v. s. r. נוּף *p.* 692.

תַּנּוּר

v. s. r. נוּר *p.* 694.

תַּנִּים

v. s. r. תָּנַן *p.* 1230.

תַּנִּין

v. s. r. תָּנַן *p.* 1230.

תִּנְּיָן

aram., *v. s. r.* תְּנָא *p.* 1229.

תָּנַן

לוֹמֵר תֵּן, פעל ל"ע כ"ף נגוריס תֵּן [נכפל סרכוי], תַּנָּה, תַּנָּה, אֶתְנֵן, וּפְקוּכוֹ עְשׂוּנ, וכל פְּתְרוֹן וּפְקִרוֹן יוֹנָ וּפוּרִם מְקוּשָׁר וְקוּעָד לְקְשִׁי שְׁסוּף מְיוּקָד בְּעִמְקוֹתָיו. ק' מְדוּד סְלְפָּ וְסִכְיוּעַ וְסִכְוּוּ [שְׁטְרִיקְקְנוֹן, סִיכְ-שְׁקְרִי-], ל"ש מְסְתַּמְּדוֹת וְסִשְׁתְּעוּת

סכנתים, ז׳יתעוותו ויתעקלו כנקפה, ויתוודו עצמם לק״כ ויתפזעו. לו מכל חיס וזכן זתתעוור, וסוס תתקרך בכוזס, וזסו עצמות המוכן הקוז״, ומוס נכללו מכל דבר זסוס זלוס סלקס ודקומקומר [זלַאָנְקָ, דיכן ויין]. כ׳סוזעס וכתיכס [הימצאעקקען, -לַאָנְגען], וזסו מוכן כוקני זל הזעס, וככלל המלקת דבר זל פלוני ומגזס ומעכבס זליו. ג׳ התעוודות נמקום מס ותתפזעות ומתקיעות וסכוך, וזסו יסוד זל זכוך וקניס ודיכס נמקום, לכן נכללו קניס ודילס וזכוך [וואָסכוען], וגס זס מוכן כוקני, ולכלס יסוד לקד תפורסס נקוקר סלזון, ומכוסס ע״י הסווי נזפתי s. *tan*, gr. τεἰν., ταν., ταἰν.] מעכ [l. *ten-do*, goth. *than-jan*, וכבר הקניתי יסודו למלי נספר הוס תקת לען ותקת נען, וכן תקת כתן, יתן, פתן וכדומס. ולע קוכל זלמעל תָּן נלקרא תעתר עזן ג״כ מיסוד וס יגל, והכלים תעוות עזן, ותעוֶרֶת נלקרא, ומוס לך ג״כ סוד זל עֶשֶׁן נעכרי, נזכוך סתו, ותעוותו תעור סעולם, ודוק סיעב.

h. e. תָּן, *v. inus.*, significatione triplex, at vi sua naturali simplex, comm. vet. linguarum, (vides. (פָּתַן, נָתַן, רָתַן, כָּתַן, אָתַן) distendere, protendere, spec. de serpentibus, qui, primum contorti, semet ipsos explicant tortuosisque flexibus labuntur, deinde de omnibus animalibus cursu protenso et citato se moventibus, et de eo in universum, quod gracile, procerum, *ταναόν*, tenue est; 2) porrigere, manibus protentis dare, donare, impertire; 3) se extendere, procumbere, domicilium figere, habitare. Facile vides, has significationes ad unam omnibus communiter subjectam redire, quam praebent sanscr. *tan*, gr. *τείν-ειν*, *ταν-ύειν*, *τι-ταίν-ειν*, lat. *ten-dere* etc.

תָּן

ז״ו, וסכנוי תַּנִּים, לו ע״ל זכמי תַּנִּין, ומוכנו מן מתיכי זוזל לו מתיכי כלב זדכתי, והוז סכנקת ג״כ אִי, וכלמר מתנו זעוזס מסבד וחכל ומילל וזוכח, ולקוזו נת סיעכס נמדבר, וע״ז זס כנוי למלכי מָקוֹם תַּנִּים, מָקוֹם תַּנִּים, וכלמר ג״כ מתנו, ז׳שלף לקכי כוז ויקלוז זל לסניק גוכיו. ולדעת המקבגס ג״כ כנוי לִיְרֹד [דרחלנע], לזכר מִצְוָה לו על פניו, נסכיקו לת נכיו, למען לזכר לֹא יכלס ויכניקס. ומלקדק כני תכוזס יפרזסו אבן אור לומר בֵּן אִי, וכעכני ג״כ כנוי לוזק [תַּנָּן]. ויסיס לוך זיסיס, תמזוזו קיס זלוזק ודקס המקוולדת, כלמר יציל עליו הזכח. ולע קוכל זלדעת המקבגס וכל״ק גס סכנוי תַּנּוֹת מיקיל זס, לוזס לדעתי סוז מן תַּנָּה.

n. m. (pl. תַּנִּים vel, more aramaico, תַּנִּין), animal extensum, gracile, tenue ac celeriter cursitans, deserta ac vasta loca inhabitans et lamentabilem vocem edens, aerem captans (Jer. 17, 6.) catulosque mammis nutriens, spec. vulpis aut canis (arab. *tinân*, lupus), Tanchum אבן אור (Schagal), sec. alios etiam de dracone, neutiquam vero de bellua aquatili. Plur. תַּנּוֹת, quem Qimchi huc quoque refert, malo singulari תַּנָּה subjicere. LXX. *δράκων*.

pl.: תַּנִּים

Ps. 44, 20.	במקום תנים
Jes. 34, 13.	והיתה נוה תנים
Jes. 35, 7.	בנוה תנים רבצה
Jes. 43, 20.	תנים ובנות יענה
Jer. 9, 10. 10, 22.	מעון תנים
Jer. 49, 33.	למערן תנים
Jer. 51, 37.	לגלים ׀ מעון־תנים

pl.: וְתַנִּים

Jes. 13, 22.	ותנים בהיכלי ענג

pl.: כַּתַּנִּים

Jer. 14, 6.	שאפו רוח כתנים
Ez. 32, 2.	ואתה כתנים בימים
Mich. 1, 8.	אעשה מספד כתנים

pl.: לְתַנִּים

Job. 30, 29.	אח הייתי לתנים

pl. aram.: תַּנִּין

Thr. 4, 3.	גם־תנין חלצו שד

תַּנִּין ז״ו, וסכנוי תַּנִּינִים, ופ״ח ניקיד ג״כ תַּנִּים, נקלוף כון נמס, ופקכוכו מין קית סיס ולויתן, לו מין נקת וזכף, לו מן פרעון ותפסח וכדומס, וסכל מתוכן זלכנכו, ונלקמי תַּנִּין, ונעכני תַּנִּין מזלכו.

n. m. (pl. תַּנִּים, semel sing. תַּנִּים, mutata liquida Ez. 29, 3.), cete magnum, vel serpens, draco, crocodilus (symbolum Aegypti), aram. תַּנִּין, arab. *tinnin*. LXX. *κῆτος*, *δράκων*, *ἐχῖνος*, *σειρήν* (*σειρῆνες*).

Job. 7, 12.	הים־אני אם־תנין
Jes. 51, 9.	מחוללת תנין

וְתַנִּין

Ps. 91, 13.	תרמס כפיר ותנין

הַתַּנִּין

Neh. 2, 13.	ואל־פני עין התנין
Jes. 27, 1.	והרג את־התנין

הַתַּנִּים

Ez. 29, 3.	התנים הגדול

בַּתַּנִּין

Jer. 51, 34.	בלעני כתנין

לַתַּנִּין

Ex. 7, 9.	יהי לתנין
Ex. 7, 10.	ויהי לתנין

pl.: תַּנִּינִים

Dt. 32, 33.	חמת תנינים יינם
Ps. 74, 13.	שברת ראשי תנינים
Ps. 148, 7.	תנינים וכל־תהמות

pl.: הַתַּנִּינִם

Gn. 1, 21.	התנינם הגדלים

pl.: לַתַּנִּינִם

Ex. 7, 12.	ויהיו לתנינם

תַּנָּה ז״כ, ונמצא לך נכנוי תַּנּוֹת, ומוכנו לדעת רל״ק וכ״ כמו תניס, לומר מעון תניס, ולדעת המקבגס זומעות נכללו, לוזס סיכנון לת המנעיס ולת המקבגס הסוכי, לזון דיכס, כלזר מענגו תקת הזכח. ויין לומר זסוז כמו תַּנָּאֶה מן נלס, כלזר יצאו לקלס [תַּנָּן].

n. f. (pl. תַּנּוֹת), habitaculum, a v. תָּן, extendere se, decumbere, habitare, ergo non pro תַּנָּאֶה, uti nonnulli somniarunt, sec. Targ. desertum, loca vasta (syn. מְקוֹם s. מִשְׁכַּן תַּנִּים), sec. *Isaaki* et *Qimchi*, sicut תָּן, de bestia vastitates incolente. LXX. *δώματα* (*ἐρήμου*).

תָּנַן

pl.: לְתַנּוֹת

Mal. 1, 3.	לתנות מדבר

אֶתְנָן

ז״ו, וג״כ אֶתְנַן, וכלכוי אֶתְנַנִּי, כדגוז כון, ומוכנו מקכס לזכר יוזיע סכוולף לזוכס, לכן מכלן ווכס לו מכלן לקליל וכדומס, וסתלוות כלזכר דנכנו, מענין סוזעס סלנס.

n. m. (etiam אֶתְנַנִּי, c. s. אֶתְנָנִי), id quod porrigitur s. datur, donum, spec. id, quod ex pacto datur ei, quae amores vendidit, merces meretricia. LXX. *μίσθωμα*.

Ez. 16, 31.	לקלס אתנן
Ez. 16, 34.	ובתתך אתנן
Hos. 9, 1.	אהבת אתנן

וְאֶתְנָן

Ez. 16, 34.	ואתנן לא נתן־לך

constr.: אֶתְנַן

Dt. 23, 19.	לא־תביא אתנן זונה
Ez. 16, 41.	וגם־אתנן לא תתני־עוד
Mich. 1, 7.	ועד־אתנן זונה ישובו

constr.: מֶאֶתְנַן

Mich. 1, 7.	כי מאתנן זונה קבצה

cum suff.: וְאֶתְנַנָּהּ

Jes. 23, 18.	והיה סחרה ואתננה

cum suff.: לְאֶתְנַנָּהּ

Jes. 23, 17.	ושבה לאתננה

pl. c. suff.: אֶתְנַנֶּיהָ

Mich. 1, 7.	וכל־אתנניה ישרפו באש

תְּנֻשֶׁמֶת

v. s. r. נָשַׁם *p.* 710.

תָּנַר

ad תַּנּוּר *v. s.* נוּר *p.* 694.

תָּעַב

ע״כ, ולע נמלא כ״ל נכנין מכבד ונכוסף, ומוכנו כמו תקב לעיל נמוכן ב׳, לומר נעול ונקול נדבר, לו תקב דבר כתועבה [פערגכנייען, אָבְּגֶהָלְען], ומכוסף כדלכו, ומכפעל הפעולי. ולזר לקוור מזרח מכס כנר קרקתי ז׳סודו תֶּיעֵב, וקוטב זס כנר פרצתי תקת ע׳ב לעיל. נתכוסס תֵּעֵב מצלמו.

v. tr., sicut תָּאַב, עיב q. v., abominari, abhorrere, *Pi.* int. penitus et cum indignatione velut ingratum, exosum et noxium abominari; *Hi.* extens. abominabile patrare, abominabili modo agere. *Ni.* objectum esse abominationis. LXX. *βδελύσσεσθαι*; *Pi.* semel *λυμαίνεσθαι*, inf. *βδέλυγμα*; *Hi.* *ἀνομεῖν*; *Ni.* *προσοχθίζεσθαι*.

Pi-el: תִּעֵב

1 *prf. pl. c. s.:*	תִּעֲבוּנִי
Job. 19, 19.	תעבוני כל־מתי סודי
Job. 30, 10.	תעבוני רחקו מני

3 *prf. pl.:* וַתְּעַבְוּנִי

Job. 9, 31.	ותעבוני שלמותי

part. m. pl.: מְתַעֲבִים

Mich. 3, 9.	המתעבים משפט

3 *impf. pl.:* וַתְּעַב

Dt. 7, 26.	ותעב ׀ תתעבנו

1 *imperf.:* וְאֶתְעֲבָה *p.*

Ps. 119, 163.	שקר שנאתי ואתעבה

2 *imperf.:* תִּתְעַב

Dt. 23, 8.	לא־תתעב אדמי
Dt. 23, 8.	לא־תתעב מצרי

2 *impf. c. s.:* תְּתַעֲבֶנּוּ

Dt. 7, 26.	תתעבנו כי־חרם הוא

2 *impf. fem.:* וַתְּתַעֲבִי

Ez. 16, 25.	ותתעבי את־יפיך

3 *imperf.:* יְתָעֵב

Ps. 5, 7.	איש־דמים ומרמה יתעב

3 *imperf.:* וַיְתָעֵב

Ps. 106, 40.	ויתעב את־נחלתו

3 *impf. fem.:* תְּתַעֵב

Ps. 107, 18.	כל־אכל תתעב נפשם

3 *impf. pl.:* יְתָעֵבוּ *p.*

Am. 5, 10.	ודבר תמים יתעבו

Nif-al: נִתְעַב 3 *perf.*

1 Chr. 21, 6.	נתעב דבר־המלך

part. masc.: נִתְעָב *sg.*

Job. 15, 16.	נתעב ונאלח
Jes. 14, 9.	כנצר נתעב

Hif-il: הַתְעִיב

2 *perf.:* הִתְעַבְתָּ

Ez. 16, 52.	אשר־התעבת מהן

3 *perf. pl.:* הִתְעִיבוּ

Ps. 14, 1.	התעיבו עלילה

3 *perf. pl.:* וְהִתְעִיבוּ

Ps. 53, 2.	השחיתו והתעיבו עול

3 *imperf. ap.:* וַיַּתְעֵב

1 Reg. 21, 6.	ויתעב מאד ללכת

מִתְעֵב

ז״ו, זכנכס מניכוני, לו מפעל הכבד נכלל, ותכוכת זמות כוס לו להסמכת המקום, לזכר נעזס הפעולס עליו, ל״ת מִבְשָׁלָה מקום הכזול [קי׳כע] לו מכלי לזכר יעזס בו הפעולס, ל״ת מְנַגֶּפֶת, כלי להסכס, ע״ל כְּקֵס נכנין הכבד, זעכיכו ג״כ כסיכס, וכן מְנַעֲנֵעַ כלי ומר ע״ג נעכוע ונלגול, ולפעמים כמופזעיים למוכלת הכזול לזכר עליו תקול הפעולס ותַּפְעֵל מאכו, ל״ת מַסֵּכָה [יזעי׳ כ״ג ג׳], לזכר יסיק כל רוזס פניו מאכו, לומר דבר נקעב ונלגלת, וכן תֹּעֵבָה פה, לזכר יתעב לוזו כל נגכר, ועל מזקל וס נכנכס ג״כ מזס מְבַקֵּר, לומר מכוס קיר [ענגלוי׳ע-רוכג], מן חִבֵּר מכוס קיר.

n. m. piel., objectum abominationis, a v. תֵּעֵב, adjecto *Mem* participiali vel formativo, quod adjicitur vel ad designandum locum, uti מִבְשָׁלָה; vel *instrumentum*, uti מְנַגֶּפֶת a v. נָגַף vi *libandi*, מְנַעֲנֵעַ; vel *objectum* actionis cujuspiam, velut מַסֵּכָה (Jes. 53, 3.), is a quo vultum adspicientes avertunt, constructione arabicae simillima, velut in Sura Qorani prima: *ghair-il-maghdhûbi âleihim* (eorum, qui ira divina non exagitantur). LXX. מְתֵעֵב גּוֹי, *ὁ βδελυσσόμενος ὑπὸ τῶν ἐθνῶν*.

לְמִתְעַב

Jes. 49, 7.	למתעב גוי

תּוֹעֵבָה

ז״כ, והסיוך תּוֹעֵבָת, ומוכנו לזכר זסוך לתעוב וגעול וזקיכס, וכזלל על גלולים ועכנים, זנקרקלו ג״כ זקוכים.

n. f. (c. תּוֹעֲבַת), aversatio, abominatio, id quod quis aversatur ac detestatur, abominabile, objectum, in quo quid abominabile committitur, idolum. LXX. βδέλυγμα (-υκτός), ἀδικία, ἀκαθαρσία (ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτός), ἁμαρτία, ἀνόμημα, ἀνομία, ἀσέβεια, μάκρυμμα, μόλυνσις, πλάνησις, πονηρία; עָשָׂה תּוֹעֵבָה, ἀνομεῖν, ἐκλείπειν.

Gn. 43, 32. תועבה הוא למצרים
Lev. 18, 22. משכבי אשה תועבה
Lev. 20. 13. תועבה עשו שניהם
Dt. 7, 26. ולא־תביא תועבה
Dt. 14, 3. לא תאכל כל־תועבה
Dt. 24, 4. תועבה הוא לפני יי
Prv. 21, 27. זבח רשעים תועבה
Prv. 28, 9. גם־תפלתו תועבה
Jes. 1, 13. קטרת תועבה היא לי
Jes. 41, 24. תועבה יבחר בכם
Jer. 6, 15. 8, 12. כי תועבה עשו
Ez. 16, 50. ותעשינה תועבה
Ez. 18, 12. תועבה עשה
Ez. 22, 11. עשה תועבה
Ez. 33, 26. עשיתן תועבה

וְתוֹעֵבָה

Mal. 2, 11. ותועבה נעשתה

הַתּוֹעֵבָה

Dt. 13, 15. 17, 4. נעשתה התועבה
Jer. 32, 35. לעשות התועבה הזאת
Jer. 44, 4. התעבה הזאת

לְתוֹעֵבָה

Jes. 44, 19. ויתרו לתועבה אעשה
Jer. 2, 7. ותחלתי שמתם לתועבה

תּוֹעֲבַת *constr.:*

Gn. 46, 34. כי־תועבת מצרים
Ex. 8, 22. כי תועבת מצרים נזבח
Ex. 8, 22. הן נזבח את־תועבת מצרים
Dt. 7, 26. 17, 1. תועבת יי אלהיך
Dt. 12, 31. כי כל־תועבת יי
Dt. 18, 12. תועבת יי כל־עשה
Dt. 22, 5. תועבת יי אלהיך 23, 19. 25, 16.
Dt. 27, 15. תועבת יי
2 Reg. 23, 13. תועבת בני־עמון
Prv. 3, 32. תועבת יי נלוז
Prv. 6, 16. Q'ri ושבע תועֲבות נפשו
Prv. 11, 1. מאזני מרמה תועבת יי
Prv. 11, 20. תועבת יי עקשי־לב
Prv. 12, 22. תועבת יי שפתי־שקר
Prv. 15, 8. זבח רשעים תועבת יי
Prv. 15, 9. תועבת יי דרך רשע
Prv. 15, 26. תועבת יי מחשבות רע
Prv. 16, 5. תועבת יי כל־גבה־לב
Prv. 16, 12. תועבת מלכים
Prv. 17, 15. תועבת יי גם־שניהם 20, 10.
Prv. 20, 23. תועבת יי אבן ואבן
Prv. 29, 27. תועבת צדיקים

וְתוֹעֲבַת *constr.:*

Prv. 8, 7. ותועבת שפתי רשע
Prv. 13, 19. ותועבת כסילים
Prv. 24, 9. ותועבת לאדם לץ
Prv. 29, 27. ותועבת רשע ישר־דרך

pl.: תּוֹעֵבוֹת

Ps. 88, 9. שתני תועבות למו
Prv. 26, 25. שבע תועבות בלבו
Ez. 6, 11. כל־תועבות רעות
Ez. 8, 6. עשים תועבות גדלות
Ez. 8, 6. תראה תועבות גדלות
Ez. 8, 13. 15. תראה תועבות גדלות

pl.: הַתּוֹעֵבוֹת

Lev. 18, 26. ולא תעשו מכל התועבת
Lev. 18, 27. כל התועבת האל עשו
Lev. 18, 29. יעשה מכל התועבת
Lev. 18, 30. מחקות התועבת
Dt. 18, 12. ובגלל התועבת האלה
2 Reg. 21, 11. התעבות האלה
2 Chr. 34, 33. את־כל־התעבות
Esr. 9, 14. ולהתחתן בעמי התעבות
Jer. 7, 10. עשות את כל־התועבת
Jer. 44, 22. התעבות אשר עשיתם
Ez. 8, 9. את־התועבות הרעות
Ez. 8, 17. התועבות אשר עשו
Ez. 9, 4. התועבות הנעשות בתוכה
Ez. 18, 13. כל־התועבות האלה עשה
Ez. 18, 24. התועבות אשר־עשה

בְּתוֹעֵבַת *pl.:*

Dt. 32, 16. בתועבת יכעיסהו

תּוֹעֲבוֹת *pl. constr.:*

2 Chr. 36, 14. ככל תועבות הגוים
Ez. 20, 4. תועבות אבותם הודיע

הַתּוֹעֲבַת *pl. constr.:*

1 Rg. 14, 24. עשו ככל התועבת הגוים

הְתוֹעֲבוֹת *pl. constr.:*

Dt. 18, 9. כתועבת הגוים ההם
2 Reg. 16, 3. כתעבות הגוים
2 Reg. 21, 2. כתועבת הגוים
2 Chr. 28, 3. כתעבות הגוים
2 Chr. 33, 2. כתועבות הגוים

תּוֹעֲבֹתֶיךָ *pl. c. suff.:*

Ez. 16, 22. תועבתיך ותזנתיך
Ez. 16, 36. כל־גלולי תועבותיך
Ez. 16, 51. ותרבי את־תועבותיך
Ez. 16, 51. אחותיך בכל־תועבתיך
Ez. 16, 58. תועבותיך את נשאתים

תּוֹעֲבֹתֶיהָ *p. pl. c. suff.:*

Ez. 5, 9. יען כל־תועבתיך בכל־שקוציך ובכל־תועבתיך
Ez. 5, 11.
Ez. 7, 3. 8. את כל־תועבתיך
Ez. 16, 43. על כל־תועבתיך

תּוֹעֲבֹתֶיהָ *pl. c. suff.:*

Ez. 7, 4. ותועבותיך בתוכך
Ez. 7, 9. ותועבתיך בתוכך תהיין

תּוֹעֲבֹתֵיכֶם *pl. c. suff.:*

Ez. 36, 31. ועל תועבתיכם
Ez. 44, 6. רב־לכם מכל־תועבתיכם
Ez. 44, 7. אל כל־תועבותיכם

וְתוֹעֲבֹתַי *pl. c. suff.:*

2 Chr. 36, 8. ותועבתיו אשר עשה

תּוֹעֲבוֹתֶיהָ *pl. c. suff.:*

Ez. 11, 18. ואת־כל־תועבתיה
Ez. 16, 2. ירושלם את־תועבותיה והודעתה את כל־תועבתיה
Ez. 22, 2.

תּוֹעֲבוֹתֵיהֶם *pl. c. suff.:*

Ez. 6, 9. עשו לכל תועבתיהם
Ez. 12, 16. את־כל־תועבותיהם

תּוֹעֲבֹתֵיכֶם *pl. c. suff.:*

Ez. 14, 6. ומעל כל־תועבתיכם

וְתוֹעֲבֹתֵיהֶם *pl. c. suff.:*

Jer. 16, 18. שקוציהם ותועבתיהם
Ez. 11, 21. שקוציהם ותועבותיהם

בְּתוֹעֲבֹתֵיהֶם *pl. c. suff.:*

Esr. 9, 11. בתועבתיהם אשר מלאוה

מִתּוֹעֲבֹתֵיהֶם *pl. c. suff.:*

Esr. 9, 1. מעמי הארצות כתעבתיהם

תּוֹעֲבוֹתֵיהֶן *pl. c. suff.:*

Ez. 23, 36. והגד להן את תועבותיהן

וּכְתוֹעֲבוֹתֵיהֶן *pl. c. suff.:*

Ez. 16, 47. וכתועבותיהן עשיתי

תּוֹעֲבוֹתָם *pl. c. suff.:*

Dt. 20, 18. ככל תועבתם אשר עשו
Ez. 7, 20. וצלמי תועבותם
Ez. 33, 29. תועבתם אשר עשו

וְתוֹעֲבוֹתָם *pl. c. suff.:*

Ez. 44, 13. ותועבותם אשר עשו

בְּתוֹעֲבוֹתָם *pl. c. suff.:*

Ez. 43, 8. בתועבותם אשר עשו

תָּעָה

פ״ג, ומעתיד יִתְעֶה, וסקטור יַתְעֶה, ומקטול תּוֹעֶה סלטן קכה ופכה וכלטול, קלעפה ועניכה הכה והכה, והכליה חיי הפעל בלעזן ״שעפלן״. ומזה שגייה וכלוכות [הענומאיכיכן, סין לוכך הער קיכען], וכקצר ניקפ שנו ושקותו, להסתכת המקום קצר יקעה בו [דוכ-], וניקפ שמתו ושעליו ושעקתי, להסתכת הכיקיקה והכקוגות קקור והלקפ מדכר, בהיותו תועה [אַכ-]. ותוכן של כלוכד לכה ופכה נכ״ק נתעות הסכור, והסצלל כמו קבד, שתמלותו ג״כ תעתוע. קלן הסצה תְּעֵה, ונקלמי ועכני נעית, וקנכו טֶא לעיל, וזה נקלתי יקוהו ועכינו של נלכוד וועוע לכה ופכה. הכפעל כקל הנוסד, כקצר נגוללים להכנה, וגם מנענוע הסכור, או מגיעות קיוועל נצוגג. הכוסף יוסף של קל, לוסר הגרסה והעליל לתעות, וגם ביכיים מ״ג כ׳ וכמצלי י׳, י״ו של תקיין שהכוסף נוסד, כקצר תעה הקטי׳. וכקה לי קכוד לקחת, שגם תֵּיִּ לקיין מעכין עתות, ולא מעכין לעוג וקלוס, כקצר קצנו הסלקיקים הקקכוכים, וככר קצר כן הקטי׳.

v. intr. (impf. יַתְעֶה, apoc. יֶתַע), sicut טָעָה, טָא, q. v., ultro citroque vacillare, huc illuc vagari, titubare (de temulentis s. ebriis), vagari (seq. בְּ loci, ubi quis circumvagatur vel quem erratice perlustrat), errare, moraliter de aberratione a Dei praeceptis (seq. מִן) et a Deo ipso, desciscere, deficere (seq. מֵאַחֲרֵי, מֵעַל); etiam, sicut אָבַד, infelicem fieri, detrimentum pati. *Ni.* medialiter: circumvagari, titubare; oberrare, deceptum s. falsum esse. *Hi.*, facere, ut quis titubet, vagetur, erret, a recta via abducere, seducere, spec. ad idololatriam, nunquam *intrans.* Neoh. nn. act. תַּתְעֵאָה, תַּתְעֵאָה (philos. תַּתְעֵאָה, sophistica). LXX. πλανᾶσθαι; inf. πλάνησις; *Ni.* ὑπομένειν; *Hi.* ἐξάγειν, ἐξώθειν, πονηρεύεσθαι; prt. πλάνησις; *Pi.* καταφρονεῖν.

3 perf: תָּעָה

Jes. 21, 4. תעה לבבי

1 perf.: תָּעִיתִי

Ps. 119, 110. ומפקודיך לא תעיתי
Ps. 119, 176. תעיתי כשה אבד

3 perf. pl.: תָּעוּ

Ps. 58, 4. תעו מבטן
Ps. 107, 4. תעו במדבר
Jes. 16, 8. תעו מדבר שלחתיה
Jes. 28, 7. ובשכר תעו
Jes. 28, 7. תעו מן־השכר
Jes. 47, 15. איש לעברו תעו
Ez. 44, 10. אשר תעו מעלי
Ez. 48, 11. אשר לא־תעו
Ez. 48, 11. כאשר תעו הלוים

1 perf. pl.: תָּעִינוּ

Jes. 53, 6. כלנו כצאן תעינו

part. masc.: תֹּעֶה *sg.*

Gn. 37, 15. והנה תעה בשדה
Ex. 23, 4. אר חמרו תעה
Prv. 21, 16. תועה מדרך השכל כ״ק

p. p. pl. constr.: תְּעֵי

Ps. 95, 10. עם תעי לבב הם
Jes. 29, 24. וידעו תעי־רוח בינה

inf. constr.: בְּתָעוֹת

Ez. 44, 10. בתעות ישראל
Ez. 44, 15. בתעות בני־ישראל מעלי אשר לא־תעו בתעות בני ישראל
Ez. 48, 11.

2 imperf. ap.: תַּתַע

Prv. 7, 25. אל־תתע בנתיבתיה

3 impf. fem. ap.: וַתֵּתַע

Gn. 21, 14. ותלך ותתע במדבר

3 impf. pl.: יִתְעוּ

Job. 38, 49. יתעו לבלי אכל
Prv. 14, 22. חלוא יתעו חרשי רע
Jes. 35, 8. ואוילים לא יתעו
Ez. 14, 11. למען לא־יתעו עוד

Nif-al: נִתְעוּ

Job. 4, 10. *ישני כפירים נתעו

inf. constr.: בְּהִתָּעוֹת

Jes. 19, 14. כהתעות שכור בקיאו

Hif-il: הִתְעָה *3 perf.*

Hos. 4, 12. רוח זנונים התעה

3 perf. pl.: הִתְעוּ

Gn. 20, 13. התעו אתי אלהים

3 perf. pl.: וַהֲתִעוּ

Jes. 19, 13. 14. והתעו את־מצרים

3 perf. pl.: הֵתְעוּם

Jer. 50, 6. רעיהם התעום

2 perf. pl.: הֲתְעֵיתֶם

Jer. 42, 20. התעתם בנפשותיכם

part. masc.: מַתְעֶה *sg.*

Prv. 10, 17. ועזב תוכחת מתעה
Jes. 30, 28. ורסן מתעה

part. m. pl.: מַתְעִים

Jes. 3, 12. מאשריך מתעים
Jes. 9, 15. מאשרי העם־הזה מתעים

part. m. pl.: הַמַּתְעִים

Mich. 3, 5. המתעים את־עמי

2 impf. c. s.: תַּתְעֵנִי

Jes. 63, 17. למה תתענו יי

3 imperf. ap.: וַיֶּתַע

2 Chr. 33, 9. ויתע מנשה את־יהודה

3 impf. c. s.: וַיַּתְעֵם

2 Reg. 21, 9. ויתעם מנשה
Job. 12, 24. ויתעם בתהו לא־דרך
Job. 12, 25. ויתעם כשכור
Ps. 107, 40. ויתעם בתהו לא־דרך

3 impf. fem.: תַּתְעֵם

Prv. 12, 26. ודרך רשעים תתעם

3 imperf. pl.: וַיַּתְעוּ

Jer. 23, 13. 32. ויתעו את־עמי

3 impf. pl. c. s.: וַיַּתְעֻם

Am. 2, 4. ויתעם כזביהם

תּוֹעֶה

ס״ג, ומוכנו טעות ומצנפ, ונפצלל מצוכם וסכם [קיכיכעסוס, צַכַּפְקַנְלַ],

וכן נמצלם על פיד וגבר פיד וכצלון וכדומם. כג״ע מסופצעי תְּעוּדָה, הַתְעָאָה, וגעגעי ספכיעי תְּעוּ מוּם.

n. f., error, sermo s. facinus demens ac vecors. LXX. *πλάνησις.*

Jes. 32, 6. ולדבר אל־יי תועה
Neh. 4, 2. ולעשות לו תועה

תְּעוּדָה

v. s. r. עָוַד *p.* 796.

תְּעוּפָה

v. s. r. עוּף *n.* תָּעוּק *p.* 802.

תְּעַל

פ״כ, ול״ע כ״ק נגור תְּעָלָה, שקיבו מן עלם, כאבר קצבו קנם. פתבוכו כקיבם ועשות קלבם כביבם וקפיבם [סְהֶלְעָן, לוּיס־, -גרְתַּעָן], ודומם לו שֶׁעֶל לעיל נמוכן זם, וכן שָׁאַל אל שְׁאָל לעיל, וסקקר וכזווי הכם כבר סְכַנְתִּי תקת ע״ב.

v. trans. inus., sicut שָׁעַל, שָׁאַל (שְׁאָל), cavare, excavare, effodere.

תְּעָלָה

ג״כ, ע״ע בְּרֵכָה וסמך תְּעָלַת, ומוכבו קפיבם וכקל קפיק וכַ״ם לקת מיס וקבון [גרְתַּעָן, קַתַּעָל], מן תעל לעון קפיבם וקיבם, לכן ג״כ מקום עביבם שמך מיס, לולם לאבר עכיבו לבוכם וקבוב כגור מן עלם, ולא מן תעל.

n. f. (ad s. f. בְּרֵכָה, c. תְּעָלַת), fossa, canalis, a v. תָּעַל, excavare, unde differt תְּעָלָה, ligamentum, fascia. LXX. *ὕδραγωγός, θάλασσα, ῥύσις, θάλασσα.*

1 Reg. 18, 32. תעלה כבית סאתים
Job. 38, 25. מי־פלג לשטף תעלה

הַתְעָלָה

1 Reg. 18, 35. התעלה מלא־מים
2 Reg. 20, 20. הברכה ואת־התעלה

בַּתְּעָלָה

1 Reg. 18, 38. המים אשר־בתעלה

constr.: תְּעָלַת

Jes. 7, 3. תעלת הברכה העליונה

constr.: בְּתְעָלַת

Jes. 36, 2. בתעלת הברכה העליונה
2 Rg. 18, 17. בתעלת הברכה העליונה

pl. c. suff.: תְּעָלֹתֶיהָ

Ez. 31, 4. תעלתיה שלחה

תְּעֲלוּל

v. s. r. עָלַל *p.* 829.

תַּעֲלֻמָה

v. s. r. עָלַם *p.* 832.

תַּעֲנוּג

v. s. r. עָנַג *p.* 845.

תַּעֲנִית

v. s. r. עָנָה *p.* 850.

תַּעַע

לומר תָּעָה, ומוכבו כמו תָּעָה לפי דעתי, כלומר כבר פרש קבן־עזרא וקקרקי,

ומוס סכבד תִּתְעַע, לומר סעלם קקר, קולם לדעת סתקבש מכוובו כמו תתעע בערבי, שעכיבו לעוג ולעוב, כלומר שתרגמו אִתְלַעֵב. סספקעל היות כבון וקועם בדבר, ל״מ בדבר סכביי. h. e. תָּעָה, *v. intr.*, sicut תָּעָה, vagari, errare; *Pi.* תִּתְעֵתַּע, in errorem inducere, seducere, illudere (narren, persifliren), Targ. אִתְלַעֵב. Arab. تعتع balbutire, quod nuper comparatum est, onomatopoëticum videtur; certe huc non pertinet. LXX. egregie: *ἐμπαίζειν, μωκᾶν*; prt. *καταφρονῶν*; A. *καταμωκώμενος*; S. *καταπαίζων.*

Pi-el: תִּתְעֵתַּע

part. m.: מְתַתְעֵתַּע *sg.*

Gn. 27, 12. והייתי בעיניו כמתעתע

Hitpa-el: הִתְתַּעְתַּע

part. m. pl.: וּמִתַּעְתְּעִים

2 Chr. 36, 16. ומתעתעים בנביאיו

תַּתְעֻתַּע

ג״ו, וכמצק לך נכבי תַּתְעֻתָּעִים, ומוכבו עעות ומצגם, ובמזלם על עבודם וכם ומעשם תעתעים, כמו הכל וקעל ומבי.

n. m. (pl. תַּתְעֻתָּעִים), ludificatio, ludibrium.

pl.: תַּתְעֻתָּעִים

Jer. 10, 15. 51, 18. מעשה תתעתים

תַּעַר

פעל ל״ע כ״ק נגור תַּעַר, ומוכבו כמו שָׁעַר, נדידם וקתון וגוידם [שכיי־דען], וכבר קקבתי יסודו תקת שָׁעַר ותקת שָׁעַר, שבכולם תמוצת עביבו קתון וגוור.

v. tr., sicut שָׁעַר, שָׁעַר, secare, scindere.

תַּעַר

ג״ו, וכבכוי תַּעֲרִי, ומוכן סכין לקתון [מעסקער] או לגוות משער, או לעשות בו קולמוס, ל״מ תער מסופר, ולפעמים כתקק של סכין, כאבר שמוש מפולש ומפולק, וכי סמלם סגבמיכ ג״יד מן גוידם לקמץ, או בתון ופלוג.

n. m. (c. s. תַּעֲרִי), culter, vel novacula, ad barbam tondendam, vel scalpellum, ad calamos acuminandos, interdum de vagina (Scheide, cujus significatio est originis ejusdem). LXX. *ξυρόν* (*-ός*), *κουλεός* (*κολεός*). S. *σμίλη.*

Num. 6, 5. תער לא־יעבר על־ראשו
Num. 8, 7. והעבירו תער
Ez. 5, 1. תער הגלבים

בְּתַעַר

Jes. 7, 20. בתער השכירה
Jer. 36, 23. בתער הספר

כְּתַעַר

Ps. 52, 4. כתער מלטש

תַּתּ

v. s. r. תָּתַת *p.* 1232.

תַּתּוּחַ

v. s. r. פּוּחַ *p.* 893.

תְּפוּצָה

v. s. r. פּוּץ *p.* 894.

תְּפִן

v. s. r. תּוּךְ *p.*

תָּפַל

פ״כ, ומכבון עיקם עוילם קבור ודבוק על דבר [בעגיכען], וק״כ תָּפֵל לעיל בדומם, וכן תָּפֵל בקבי, ומוס לפי דעתי מסתפעל תְּתַפֵּל, לומר עשות מעשים לעלמו מעופל בכוב וקבר כמו בבוע ומתקסל, ווס עם עקר תתפעל [קיבגרעיכען תַּתְפַּלְעָן], ויותר מאבו עי׳ תקת סבגוות וכס׳ מיותר לאבר יעדתי לגזרת לפ״ק.

v. tr., sicut תָּפַל (טָפַל), illinere, tectorio obducere; *Hitp.* הִתַּפֵּל, tecte et oblique agere, nisi potius תִּתַּפֵּל forma vulgari abbreviata dicitur pro תִּתְתַּפֵּל Ps. 18, 20. cicut תִּתְבַּר pro תִּתְבַּבֵּר.

Hitpa-el: הִתְתַּפֵּל

2 *imperf.:* תִּתַּפֵּל *p.*

2 Sam. 22, 27. ועם עקש תתפל

תָּפָל

ג״ו, ומוכבו עיק לעוק סכוקל וסקיר, וכדומם לו תָּפֵל בקבי [עיכלען], וכן פרשוו סקדמוכים, ובעבור שסעיק דבר כאם ומדוכב, לכן בכלל לאו דוקא קאר ומלע, כ״ם כל מין שתקבק ורך [קלעבי־כעסן], ובעבור שום כאקם סוגזל על דבר קסר עעם.

n. m., caementum, tectorium, lutum, sicut aram. תָּפֵל, deinde de omni, quidquid viscidum, glutinosum ac proinde insulsum s. insipidum est, transl. ineptum, absurdum, vanum, velut de vanis pseudoprophetarum promissionibus, quibus animos deliniunt. LXX. *ἀφροσύνη, ἄρτος*, pluries: *πεσεῖται, πεσοῦνται* (תָּפֵל).

Job. 6, 6. היאכל תפל מבלי־מלח
Ez. 13, 10. והנם טחים אתו תפל
Ez. 13, 11. אמר אל־טחי תפל
Ez. 13, 14. הקיר אשר־טחתם תפל
Ez. 13, 15. ובטחים אתו תפל
Ez. 22, 28. טחו להם תפל

וָתֶפֶל

Thr. 2, 14. חזו לך שוא ותפל

תִּפְלָה

ג״כ, ומוכבו כמו תָּפֵל בסגזלם, וכ״ע בדומם לו תִּפְלוּת, תִּפְלוּת וכדומם.

n. f., insulsitas, insipientia, absurditas, neohebr. תִּפְלוּת, תִּפְלָה. LXX. *ἀφροσύνη, ἀνόμημα*; חֲשָׁמִים, תִּפְלָה, *ἐπισκοπὴν ποιεῖν.*

Job. 1, 22. ולא־נתן תפלה לאלהים
Job. 24, 12. ואלוה לא־ישים תפלה
Jer. 23, 13. בראיתי תפלה

תִּפְלָה

v. s. r. פָּלַל *p.* 902.

תִּפְלָצָת

v. s. r. פָּלַץ *p.* 903.

תָּפַס

פעל שמיי מן תֹּם, ולכוכו סכקם על סתוף, וכן דם בערבי בסוכן וס.

v. denom., tympanum pulsare, tympanizare. LXX. תּוֹפְפוֹת, *τυμπανίστριαι.*

part. f. pl.: תּוֹפְפוֹת

Ps. 68, 26. עלמות תופפות

תָּפַף

פעל כודד, וסעתיל יַתְפֹּר כ״ע, ומוכבו תכוב ודוק יקד וקיעם [כוזגמעב-

תֹּם, בסוכן סכקם על סתף, ולא יכל מגוע בפעל.

h. e. תָּפַם, *v. tr.*, *τύπ-τειν, τυ-μ-π-ανίζειν*, tundere, pulsare, cogn. תָּפַח, תָּדַם, תָּדַד, תָּדַה. *Po.* ferire, percutere pectus, qui est gestus lamentantium s. plangentium (syn. סָפַד q. v.). LXX. *φθέγγεσθαι.*

Po-el: תּוֹפֵף

part. f. pl.: מְתֹפְפוֹת

Nah. 2, 8. מתפפות על־לבבהן

תֹּף

ג״ו, וסרבוי תֻּפִּים, ומוכבו כלי זמר לכאר יוכם כיל [פויקע], וכעשם מעגול גדול שעות עליו עור, ולרוב סוף כלי זמר לבציס, וכשלל לבבוי של לרבו, לאבר בו עגול מלבן יקרם כדמות תוף. ולע שמלת תופפתנון ביוכי ג״כ מום ע״י מבוע פיפס.

n. m. (pl. תֻּפִּים), tympanum (Handtrommel, Castagnet), h. e. orbiculus unam subtensam in medio membranam comprehendens, et interdum etiam hinc illinc in laterum incisuris crepitacula aenea, quae in axiculo inter se collisa tinnitu suo suaviter temperant complosae membranae boatum, arab. *eddef*, port. *adufa*, gr. *τύπ-ανον, τύμπ-ανον*, transl., sicut *tympanum*, pala, in quam gemma inclusa est, funda annuli. LXX. *τύμπανον, ψαλτήριον, θησαυρός, δόλος.*

Ps. 81, 3. שאו־זמרה ותנו־תף
Jes. 5, 12. תף וחלול ויין משתיהם

וָתֹף

1 Sam. 10, 5. נבל ותף וחליל וכנור

הַתֹּף

Ex. 15, 20. את־התף בידה

בְּתֹף

Gn. 31, 27. בתף ובכנור
Job. 21, 12. ישאו בתף וכנור
Ps. 149, 3. בתף וכנור יזמרו־לו
Ps. 150, 4. הללוהו בתף ומחול

pl.: תֻּפִּים

Jes. 24, 8. שבת משוש תפים

pl.: בְּתֻפִּים

Ex. 15, 20. בתפים ובמחלת
Jud. 11, 34. יצאת לקראתו בתפים
1 Sam. 18, 6. בתפים בשמחה
Jes. 30, 32. בתפים ובכנרות

pl.: וּבְתֻפִּים

2 Sam. 6, 5. ובנבלים ובתפים
1 Chr. 13, 8. ובנבלים ובתפים

pl. cum suff.: תֻּפֶּיךָ

Ez. 28, 13. מלאכת תפיך

pl. cum suff.: תֻּפֵּיךְ

Jer. 31, 4. עוד תעדי תפיך

תָּפַף

פעל שמיי מן תֹּם, ולכוכו סכקם על סתוף, וכן דם בערבי בסוכן וס.

v. denom., tympanum pulsare, tympanizare. LXX. תּוֹפְפוֹת, *τυμπανίστριαι.*

part. f. pl.: תּוֹפְפוֹת

Ps. 68, 26. עלמות תופפות

תָּפַר

פעל כודד, וסעתיל יַתְפֹּר כ״ע, ומוכבו תכוב ודוק יקד וקיעם [כוזגמעב-

קניפֶּען, -כֶּעסען], וסקען תָּ־פַּר, וקיין תָּ־פַּר וכדומס. סכנכ קוון אַל קאָל, לוסר סלוק יפס. נע"ע סוס סמופּעזע תְּפִירָה, תַּפְרָן.
v. comp. tr. (impf. neoh. יְתַפֵּר), connectere, consuere, cogn. תָּ־פַר. *Pi.* intens. Neoh. inde *n. actionis* תְּפִירָה et *n. agentis* תַּפְרָן. LXX. ῥάπτειν, συῤῥάπτουσαι; Hebr. *αἱ ποιοῦσαι φυλακτήρια.*

1 perf.: תָּפַרְתִּי
Job. 16, 15. שק תפרתי עלי גלדי
inf. constr.: לְתָפְרוֹר
Eccl. 3, 7. ועת לתפור
3 imperf. pl.: וַיִּתְפָּרוּ
Gn. 3, 7. ויתפרו עלה תאנה
Pi-el: תִּפֵּר
part. f. pl.: לְמִתְפָּרוֹת
Ez. 13, 18. הוי למתפרות כסתות

תָּפַשׁ

פ"כ, וסעתיד יִתְפֹּשׂ, ומוכנו סקוקס נדנכ וקיוס נו [ענפֿסענען, -גריי-פֿען], נקשור עס יסס זאוסו או אכו, לכן מזלילס וזכיס, מלכידת עיר וירושה, מקיוס קרמז ומגל לקטור, מקיוס קצת לירות קנים, מקפיזת כנור לנגן, מקפיזת תוכס לזמרס, וכדומס מן מזלות. ונקשור עס זס קלהיס סרכון כאַ זאו לענן כאַז, ולעגיס כמו לקז כוזן מלוז וזכוז וסכוב, ד"מ מזכוז וזכ. וקכב לקשר סזכב דע זסקרן תָּ־פֹּשׂ, ודומס לו תָּ־פֹּס נקרי, וכזכב כאכוז אַל קיוס [פֿסקסענ] נ"כ כזפּתי מענכ, כקאַר תרקס נלוס"ס. סכנפעל מפעולי, וסכנד קוון אַל קל. נע"ע מוס תְּפִיסָה, תְּפִיסוּת מוס.
v. comp. tr. (impf. יִתְפֹּשׂ), comprehendere, apprehendere, compotem se alicujus rei reddere (capere urbem, vim inferre virgini occupare (einnehmen, sich vergreifen, res sanctas h. e. profanare, velut de abominabili nominis Dei sumtione et tractatione), deprehendere (uxorem moechantem), meton. prehensum quid tenere (remum, arcum, gladium) vel tractare (v. c. arte et dexteritate instrumentum musicum, legem, germ. handhaben; includere, circumcludere, obducere (auro h. e. einfassen, überziehen). *Ni.* capi, captivari. *Pi.* captare, prehendere, manibus palpare. Radix est תָּ־פַשׂ, aram. תָּ־פַס (fass-en). LXX. λαμβάνειν, ἐπι-, κατα-, συλ- (σύλληψις); κρατεῖν, κατα-; ἀντέχεσθαι, κατέχειν; ἁλίσκειν, βιάζεσθαι; θηρεύειν, ἐπισπᾶν; καταδεικνύναι, ὁμοῦν, πλαγιάζειν, μνᾶσθαι, ἀναβαίνειν; *inf.* κατάληψις; *prt. pass.* ἕλασμα; *Ni.* נִתְפַּשׂ, ἅλωσις; *Pi.* ἐρείδεσθαι (A. ἑλλαμβάνεσθαι); תָּפַשׂ מִלְחָמָה, καθοπλίζεσθαι ὅπλοις; תֹּפֵשׂ מִלְחָמָה, ἀνὴρ πολεμιστής; תֹּפֵשׂ קֶשֶׁת, κωπηλάτης; תֹּפֵשׂ מָשְׁוֶה, τοξότης.

3 perf.: תָּפַשׂ
2 Reg. 14, 13. תפש יהואש
2 Chr. 25, 23. תפש יואש מלך־ישראל
3 perf.: וַיִּתְפְּשׂוּ
2 Reg. 14, 7. ותפש את־הסלע
3 perf. c. s.: וַיִּתְפְּשֵׂהוּ
Dt. 22, 28. ותפשה ושכב עמה
1 perf.: וָאֶתְפְּשָׂתִי
Prv. 30, 9. ותפשתי שם אלהי
3 perf. pl.: תָּפְשׂוּ
Jos. 8, 23. מלך העי תפשו חי
2 perf. pl.: תְּפַשְׂתֶּם
Jer. 40, 10. בעריכם אשר־תפשתם
part. masc.: תֹּפֵשׂ
Gn. 4, 21. כל־תפש כנור ועוגב
part. masc. sg. וְתֹפֵשׂ
Jer. 50, 16. ותפש מגל בעת קציר
Am. 2, 15. ותפש הקשת לא יעמד
prt. pl. constr.: תֹּפְשֵׂי
Num. 31, 27. בין תפשי המלחמה
Jer. 46, 9. תפשי מגן ולודים
Jer. 46, 9. תפשי דרכי קשת
Jer. 49, 16. תפשי מרום גבעה
Ez. 27, 29. כל תפשי משוט
Ez. 38, 4. תפשי חרבות כלם
prt. pl. constr.: וְתֹפְשֵׂי
Jer. 2, 8. ותפשי התורה
part. pass.: תָּפוּשׂ *sg.*
Hab. 2, 19. תפוש זהב וכסף
inf. abs.: תָּפֹשׂ
Jer. 34, 3. כי תפש תתפש
inf. constr.: תְּפֹשׂ
Ez. 14, 5. למען תפש
inf. constr.: לְתָפְשׂ
Ez. 21, 16. לתפש בכף היא הוחדה
Ez. 30, 21. לתפש בחרב
inf. c. suff.: כְּתָפְשָׂכֶם
Jos. 8, 8. כתפשכם את־העיר
inf. c. suff.: לְתָפְשָׂהּ
Dt. 20, 19. להלחם עליה לתפשה
inf. c. suff.: בְּתָפְשָׂם
Ez. 29, 7. בתפשם בך בכפך
inf. constr.: לְתָפְשָׂם
1 Sam. 23, 26. ואל־אנשיו לתפשם
impt. pl.: תָּפְשׂוּ
1 Reg. 18, 40. תפשו את־נביאי הבעל
impt. pl.: תָּפְשׂוּהוּ
1 Reg. 13, 4. לאמר תפשהו
impt. pl. c. s.: וְתָפְשׂוּהוּ
Ps. 71, 11. רדפו ותפשוהו
impt. pl. c. s.: תִּפְשׂוּם
1 Reg. 20, 18. תפשום חיים
1 Reg. 20, 18. חיים תפשום
2 Reg. 10, 14. תפשום חיים
1 imperf.: וָאֶתְפְּשָׂה
Dt. 9, 17. ואתפש בשני הלחת
3 impf. pl. c. s.: וַתִּתְפְּשֻׂהוּ
Gn. 39, 12. ותתפשהו בבגדו
3 imperf.: יִתְפֹּשׂ
Jes. 3, 6. כי־יתפש איש באחיו
3 imperf.: וַיִּתְפֹּשׂ
1 Reg. 11, 30. ויתפש אחיה בשלמה
Jer. 37, 13. ויתפש את־ירמיהו
Jer. 37, 14. ויתפשיראיה בירמיהו
3 impf. c. s.: וַיִּתְפְּשֵׂהוּ
2 Reg. 16, 9. אל־דמשק ויתפשה
3 impf. c. s.: וַיִּתְפְּשֻׂם
2 Reg. 18, 13. הבצרות ויתפשם
Jes. 36, 1. הבצרות ויתפשם
1 impf. pl. c. s.: וְנִתְפְּשֵׂם
2 Reg. 7, 12. ונתפשם חיים
3 impf. pl.: וַיִּתְפְּשׂוּ
2 Reg. 25, 6. ויתפשו את־המלך
Jer. 26, 8. ויתפשו אתו הכהנים
Jer. 52, 9. ויתפשו את־זמלך
3 impf. pl. c. s.: וַיִּתְפְּשׂוּם
אל־ימלט מהם
1 Reg. 18, 40. ויתפשום
2 Reg. 10, 14. ויתפשום חיים
Nif-al: נִתְפַּשׂ *3 perf.*
Ez. 19, 4. בשחתם נתפש
3 perf.: נִתְפַּשׂ *p.*
Ez. 19, 8. בשחתם נתפש
3 perf.: וַנִּתְפַּשׂ
Ez. 12, 13. 17, 20. ונתפש במצודתי
3 perf. f.: נִתְפְּשָׂה
Jer. 50, 46. מקול נתפשה בבל
3 perf. f.: נִתְפָּשָׂה *p.*
Num. 5, 13. והוא לא נתפשה
Jer. 48, 41. והמצדות נתפשה
2 perf. f.: נִתְפַּשְׂתְּ
Jer. 50, 24. נמצאת וגם־נתפשת
3 prf. pl.: נִתְפְּשׂוּ *p.*
Jer. 51, 32. והמעברות נתפשו
inf. constr.: לְהִתָּפֵשׂ
Ez. 21, 28. מזכיר עון להתפש
2 imperf.: תִּתָּפֵשׂ
Jer. 34, 3. כי תפש תתפש
Jer. 38, 23. ביד מלך־בבל תתפש
3 impf. f.: וַתִּתָּפֵשׂ
Jer. 51, 41. איך נלכדה ששך ותתפש
2 impf. pl.: תִּתָּפְשׂוּ *p.*
Ez. 21, 29. בכם תתפשו
3 impf. pl.: יִתָּפְשׂוּ
Ps. 10, 2. יתפשו במזמות
Pi-el: תִּפֵּשׂ
3 impf. f.: תְּתַפֵּשׂ
Prv. 30, 28. שממית בידים תתפש

תְּפֹת

v. s. r. תּוֹף *p.* 1222.

תַּפְתֶּה

v. s. r. תּוֹף *p.* 1222.

תֹּפֶת

פעל זרמי, זאַץ עונר כ"ק נגור תִּפְתֶּר, ומוכנו זפיעס [כי־כענן], כי קקרן תֹּ־פֶת, ודומס לו קקרן ומאככו אַל שֶׁ־פֶט, ונעכני פתי מזלהו, ולכוב נגנין סכוסף, ומוס זס מִפְתַּח זופע, וככוי סדין ומעפע סקתוך פְּתִיל תקוך מזפע אַל מופע, ותנין לפ"ו יסוד סזס סנף.
v. inus. tr. aram., judicare, cogn. שֶׁ־פַט, arab. *afta* (*Mufti, Fetwa*).

תִּפְתִּי
ז"ן, וסילועס תִּפְתָּרֵא, ומכנוי תִּפְתָּרָן לו ע"ל סוכי תִּפְתָּרֵא, וסמוכן אַל זופע ומופתי [כי־כענן], ומוא מין גדולס ומכרס. ומפרניס פרזוסו לפי סענין.
n. m. (def. תִּפְתָּיָא, pl. תִּפְתָּנִין vel syr. תִּפְתָּרֵא), judex, princeps. LXX. (Theod.) *οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν.*
pl. def.: תִּפְתָּיֵא
Dan. 3, 2. 3. דתבריא תפתיא

תִּקְוָה

v. s. r. קָוָה *p.* 980

תִּקּוּפָה

v. s. r. קוּף *p.* 988.

תָּקַל

פעל זרמי, ומוכנו כמו שָׁקַל נענכי ע"ס, וכיכוכי פעולי תָּקַל לו תָּקִיל, ומפעל סוס נזרמי תָּקַל, מְתָקֵל, מִתְקַל

מַתְקֶלֶת וכדומס, קולס תקל נמוכן כזילס מן כזאַ ע"ל סכוס.
v. tr. (Pëil תָּקַל, תָּקִיל), ponderare, examinare, div. a v. לָקַח, vi *labandi*, *σκανδαλίζεσθαι* (syn. כָּשַׁל).
LXX. *ἱστάναι.*

part. pass.: תָּקֵל *sg.*
Dan. 5, 25. תקל ופרסין
Dan. 5, 27. תקל תקלתא
p. p. 2 pers.: תְּקִילְתָּא
Dan. 5, 27. תקל תקילתא במאזניא

תָּקַן

פ"ב וסעתיד יִתְקֹן, ומוכנו כמו תָּכַן לעיל לל"ק, נסזזלות אַל תָּכַן נמוכן תקוך וקנוב, או נקזנב ג"כ זענכיכו ישור, מן תָּ־קַן סמכנו, לזנר ידוע אַל כֵּן, קַ־כָּה. סכנד תָּקַן יוכל, ולפעמים סדור דנכ נענן וסדר, ד"מ תקן מזלים.
v. comp. intr. (impf. neoh. יִתְקַן), sicut כָּן, קַ־כָּה, rectum esse vel fieri, nisi, quemadmodum תָּ־כַן, significationem habet conformandi et definiendi. *Pi.* rectam facere, disponere, ordinare, in ordinem redigere (unde neoh. תַּקָּנָה), syr. pro *κοσμεῖν* Mt. 25, 7. (Qal pro *ὑγιῆ ἀποκαθίστασθαι* Mt. 12, 13. Mr. 3, 5.). LXX. *ἐπικοσμηθῆναι*; *Pi. κοσμεῖν, κόσμιον.* Vulg. cum Symm. *corrigere.*

inf. constr.: לְתַקֵּן
Eccl. 1, 15. מעות לא־יוכל לתקן
Pi-el: תִּקֵּן *3 perf.*
Eccl. 12, 9. תקן משלים
inf. constr.: לְתַקֵּן
Eccl. 7, 13. מי יוכל לתקן

תִּקֵּן
פ"ב כמו נענכי תָּקַן, לומר סיות נמנב סיזור, ומכוסף יוכל, ומפעולי זלו סמפעל, כמו נענכי מכזב"ס. נתכנוס תַּקֵּן תמור תֵּכֶן, סיכין, סיעיב נענכי, ולפעמים תמור ע"ל, וכן זמס אַתַּקֵּן נע"ע תִּתְקַן, סתוקפי תַּקִּין נכון עוב ויפר, ומופעזע תִּתְקֵן, תַּקָּנָה נע"ע, וכדומס מכנס מזכב וס.
v. comp. intr. aram., rectum, bene ordinatum esse; *Af.* trans. *Ho.* pass., stabiliri, restitui; targ. pro hebr. כּוּן, תָּכַן, הֵכִין, הֵיטִיב, עָדָה. LXX. *κραταιωθῆναι.*

Of-al: הָתְקַן
2 perf.: הִתְקַנְתָּ
Dan. 4, 33. ועל מלכותי התקנת

תָּקַע

פ"כ, וסעתיד יִתְקַע, ומוכנו כריכס ועקיכס וקיעס נדנכ [זענעכען, זענעכען], נקזנב זקקן מזנב תָּ־קַע, נָ־קַע, וכזכב נ"כ כזפּתי מענכ וכדומס לו קַע, נָ־קַע, נָ־קַע, נָקַע, ומוס מכמס [στίγ-, στίζ-ω, στέχ-ω]. נדנכ, ד"מ תקיעת כף, סן זמקס על דנכ סן לנענ, או כוס נענכות לקיס ע"י תקיעת כף, וקקן מזוכן סלוס נמקס אַל תקיעת יתד, או אַל סוקעת דנכ, ותקיעת אוסל ע"י כעיכת יתדות, אַל נעיכת דקר וקכב נדנכ, ותקע נזופב יזוע. סכנפעל סמפעולי אַל קל נכללב, וכפרס מערכות לקיס ע"י תקיעת כף. נקרני תָּקַע מזלסו, וסמס תְּרוּעָה, וכ"ע מזכו סמס תְּרוּעָה.
v. comp. tr. (impf. יִתְקַע), pungere, stimulare, infigere, velut

clavum in parietem, paxillum in caput, gladium in ventrem, lanceam in cor, tentorium in monte; affigere, velut corpus in murum, calvariam in domo Dagon; manum manui immittere h. e. plaudere, complodere, qui est gestus sponsionis s. fidejussionis vel laetitiae ingentis; clangere, vel quia clangentes labra in orificium buccinae immittunt vel quia buccina ictu aeris ex ore vehementer impacto percutitur. *Ni.* vel semet ipsum in manum cujuspiam immittere h. e. conserere manum ad sponsionem faciendam vel buccinari, tuba cani. Neoh. תְּקִיעָה de prolatione soni uniformis et protracti (cf. תְּרוּעָה). LXX. *πηγνύειν, ἐμπηγνύναι, κατα-; ἐμβάλλειν, ἐγκρούειν, στηρίζειν, συνδεῖν, τιθέναι, ἱστάναι, παραδιδόναι; κροτεῖν, ἐπι-; σαλπίζειν, σημαίνειν, φωνεῖν; prt.* ἦχος; *inf. abs.* σάλπιγξ; *inf. constr.* φωνή; seq. בְּ, *εἰς ἐγγύην διδόναι.*

3 perf.: תָּקַע

Gn. 31, 25. ויעקב תקע את־אהלו
Gn. 31, 25. ולבן תקע את־אחיו
1 Sam. 13, 3. ושאול תקע בשופר
Ez. 33, 3. ותקע בשופר
Ez. 33, 6. ולא־תקע בשופר

2 perf.: תָּקַעְתָּ

Prv. 6, 1. תקעת לזר כפיך

1 perf.: וָתָּקַעְתִּי

Jud. 7, 18. ותקעתי בשופר

1 prf. c. s.: וַיִּתְקָעֵהוּ

Jes. 22, 23. ותקעתיו יתד

3 prf. pl.: תָּקְעוּ

Jos. 6, 16. תקעו הכהנים בשופרות
1 Sam. 31, 10. ואת־גויתו תקעו
1 Chr. 10, 10. ואת־גלגלתו תקעו
Jer. 6, 3. תקעו עליה אהלים
Ez. 7, 14. תקעו בתקוע
Nah. 3, 19. תקעו כף עליך

3 prf. pl.: וְתָקְעוּ

Num. 10, 3. ותקעו בהן ונועדו אליך
Jos. 6, 8. ותקעו בשופרות
Jos. 6, 13. ותקעו בשופרות

2 prf. pl.: וּתְקַעְתֶּם

Num. 10, 5. ותקעתם תרועה
Num. 10, 6. ותקעתם תרועה שנית
Num. 10, 10. ותקעתם בחצצרת
Jud. 7, 18. ותקעתם בשופרות
1 Reg. 1, 34. ותקעתם בשופר

part. masc.: תֹּקֵעַ *sg.*

Prv. 17, 18. אדם חסר־לב תקע כף

part. masc.: וְתוֹקֵעַ

2 Reg. 11, 14. שמח ותקע בחצוצרת
2 Chr. 23, 13. שמח ותוקע בחצצרות

part. masc.: וַהֲתוֹקֵעַ

Neh. 4, 12. והתוקע בשופר אצלי

part. m. pl.: תּוֹקְעִים

Prv. 11, 15. ושונא תוקעים בוטח

part. m. pl. constr.: בֹּתְקְעֵי־

Prv. 22, 26. אל־תהי בתקעי־כף

part. fem.: הַתּוֹקַעַת *sg.*

Jes. 22, 25. תמוש היתד התקועה

inf. abs.: וָתָקוֹעַ

Jos. 6, 13. הלוך ותקוע בשופרות

inf. constr.: וְכִתְקֹעַ

Jes. 18, 3. וכתקע שופר תשמעו

inf. constr.: לְתָקוֹעַ

Jud. 7, 20. השופרות לתקוע

impt. pl.: תִּקְעוּ

Ps. 47, 2. כל־העמים תקעו־כף
Ps. 81, 4. תקעו בחדש שופר
Jer. 4, 5. ותקעו שופר בארץ
Jer. 6, 1. ובתקוע תקעו שופר
Jer. 51, 27. תקעו שופר בגוים
Hos. 5, 8. תקעו שופר בגבעה
Joel 2, 1. 15. תקעו שופר בציון

3 imperf.: יִתְקַע *p.*

Zach. 9, 14. ואדני יי׳ בשופר יתקע

3 imperf.: וַיִּתְקַע

Jud. 3, 27. בבואו ויתקע בשופר
Jud. 6, 34. ויתקע בשופר ויזעק
2 Sam. 2, 28. ויתקע יואב בשופר
2 Sam. 18, 16. ויתקע יואב בשפר
2 Sam. 20, 1. ויתקע בשופר ויאמר
2 Sam. 20, 22. ויתקע בשפר

3 impf. c. s.: וַיִּתְקָעֵהוּ

Ex. 10, 19. ויתקעהו ימה סוף

3 impf. c. s.: וַיִּתְקָעֻהָ

Jud. 3, 21. ויתקעה בבטנו

3 impf. c. s.: וַיִּתְקָעֵם

2 Sam. 18, 14. ויתקעם בלב אבשלום

2 impf. c. s.: וַתִּתְקַע

Jud. 4, 21. ותתקע את־היתד
Jud. 16, 14. ותתקע ביתד

2 impf. pl.: תִּתְקָעוּ

Num. 10, 7. תתקעו ולא תריעו

3 impf. pl.: יִתְקָעוּ

Num. 10, 6. תרועה יתקעו
Num. 10, 8. יתקעו בחצוצרות
Jos. 6, 4. והכהנים יתקעו

3 impf. pl.: יִתָּקְעוּ *p.*

Num. 10, 4. ואם־באחת יתקעו

3 impf. pl.: וַיִּתְקָעוּ

Jos. 6, 20. ויתקעו בשופרות
Jud. 7, 19. ויתקעו בשופרות
Jud. 7, 20. ויתקעו שלשת הראשים
Jud. 7, 22. ויתקעו שלש־מאות
1 Reg. 1, 39. ויתקעו בשופר ויאמרו
2 Reg. 9, 13. ויתקעו בשופר ויאמרו

Nif-al: נִתְקַע

3 imperf.: יִתָּקַע *p.*

Job. 17, 3. מי־הוא לידי יתקע

3 imperf.: יֵתָּקַע

Jes. 27, 13. יתקע בשופר גדול
Am. 3, 6. אם־יתקע שופר בעיר

תֵּקַע

ע״ו, ומונכו תקיעה בשופר וכלשון [קלפי] וכיעה בו [קלפי שקיעה בשופר] סתן], וקל למכין מהנכת.

n. m., clangor, buccinatio. LXX. ἦχος.

בְּתֵקַע

Ps. 150, 3. הללוהו בתקע שופר

תָּקָת

ע״כ, והעתיל יְתֻקַּה, ופתרונו מכריע פלוני וגבירם עליו וזיתו תקת רגל, כנישה והולדם עריקם וזדילם [וולל-ינגען, לינגערשלעגען], וכן תָּקֵף בחירי, תמור קוק ועוז תתן פרץ עמם וכנד ותקם נעבדי. ותשר לתקוק מהנכת דע שהומה לו אֱלֹהִים לעיל, כי מעשן כין מספעים שפחיסם שלף וכין שפחיסם תו יהוע, ל״א תכן ותכן, תכל ותכל תמר ותמר וכהומה.

v. comp. tr. (impf. יְתֻקֵּה), opprimere, prosternere (cogn. אֻבַּק), hinc praevalere, robustum, fortem, potentem esse, targ. pro תָּקֵף, עָצַם, עָז, גָּבַר, חָרֵה, חָזַק, אַמֵּץ

LXX. *ὠθεῖν, ἐπικραταιοῦν, κατέχειν.*

3 impf. f.: תְּתָקְּפֵהוּ

Job. 14, 20. תתקפהו לנצח ויהלך
Job. 15, 24. תתקפהו כמלך עתיד

3 impf. c. s.: יְתַקְּפוֹ

Eccl. 4, 12. ואם־יתקפו האחד

תַּקִּיף

ת״ו, ולנקני נז״ע תַּקִּיפָה, ומונכו לתין וקוק ועוזיו, ונקרני ג״כ כמונן עכין.

adj. m. (f. neoh. תְּקִיפָה), valens, potens; fortis, durus. LXX. *ἰσχυρότερος.*

adj. m. h.: שְׁתַּקִּיף *Q'ri.*

Eccl. 6, 10. עם שהתקיף ממנו

adj. fem.: תַּקִּיפָה

Dan. 2, 40. תהוא תקיפה כפרזלא

adj. fem.: תַּקִּיפָא

Dan. 2, 42. מלכותא תהוה תקיפא

adj. m. pl.: תַּקִּיפִין

Dan. 3, 33. כמה תקיפין

תָּקֵף

פעל שמי מן ת־ק־ף, ומשלח לך נכוסף התקיף נכתיב, כמונן נודד, לומר היות תקיף, וכי כן הגבור [תלים י״ב ס׳] שמי מן גבור. נז״ע משכח תקף תסס תַּקִּיפוּת.

v. denom. Ketib, praevalere viribus, validum s. potentem esse, a n. תַּקִּיר הגבור (*Ψ.* 12, 5.), a n. גִּבּוֹר.

Hif-il: הַתְקִיף

3 perf.: שֶׁהַתְקִיף *K'tib.*

Eccl. 6, 10. עם שהתקיף ממנו

תְּקֹף

ז״ו, והמונן עו וכח וגבורה וקיל [קרצפע], ומשלח לך נתקוקי קדש, קוסם נתקרי תסס תוקף שנוב תלד.

n. m., robur, potentia, aram. תּוּקְפָּא. LXX. *ἰσχύς.*

Esth. 9, 29. את־כל־תקף

בְּתֹקֶף

Dan. 11, 17. בתקף כל־מלכותו

cum suff.: תָּקְפּוֹ

Esth. 10, 2. וכל־מעשה תקפו

תֻּקֶף

ז״ו נתקרי, וסידוע תָּקְפָּא, ומונכו כמו תוקף נעבדי.

n. m. aram. (def. תָּקְפָּא), sicut תֻּקֶף, robur, potentia. LXX. *κράτος, κραταιός.*

constr.: בְּתֻקֶף

Dan. 4, 27. בתקף חסני

definit.: וָתָקְפָּא

Dan. 2, 37 חסנא ותקפא ויקרא

תֻּקָּף

פ״נ נתקרי, מונכו סיות תקיף וקוק יסיר וזשלח ותעבור, ומכבד יונק, לומר עצות דבר קוק ועו, ולכוד נתקרנוס כמו נעבדי.

v. intr. aram., robustum esse, corroborari, durum s. insolentem fieri. *Pa.* stabilire, confirmare. LXX. *ἰσχύειν; ἐνισχύειν.*

3 perf.: וְתֻקַּף

Dan. 4, 8. רבה אילנא ותקף

3 perf. f.: תְּקַפַת

Dan. 5, 20. ורוחה תקפת להזדה

2 perf.: וּתְקַפְתְּ

Dan. 4, 19. די רבית ותקפת

Pa-el: תַּקֵּף

inf. constr.: לְתַתְקָפָה

Dan. 6, 8. ולתקפה אסר

תּוֹר

v. s. תְּוֹר *p.* 1223.

תַּרְדֵּמַת

v. s. r. רָדַם *p.* 1042.

תַּרְבִּית

v. s. r. רָבָה *p.* 1036.

תְּרוּמַת

v. s. r. רוּם *p.* 1051.

תְּרֻנְגֹלֶת

v. s. r. רוּנ *p.* 1046.

תְּרוּעָה

v. s. r. רוּעַ *p.* 1052.

תַּרְנְגֹל

v. s. r. רָגַם *p.* 1040.

תְּרוּפָה

v. s. r. רוּם *p.* 1053.

תָּרַז

פעל ל״ע כ״פ נגזר, ומונכו כמו אָרַז לעיל [נקלוף פ״פ ופ״ת], ומכוון סיות קשה עז וקוק [מאכל, שעשוי מן] וכן נקמת מונן של תרו נעבני, ומפעל חָרַשׁ נדומה לו, ויסוד של אָרַז כנר פרשני.

v. intr., durum, solidum esse, sicut אָרַז q. v., חָרַשׁ, arab. *tariza* (*turûz*, soliditas, durities).

תִּרְזָה

ז״כ, וכנוי למין אילן, וסוף לדעת רניס מסרניוס [מונכ׳ נפרונ סרד״ק ליסעי׳] שקורין לו נערני סנסקרי, ול״ל אלצַנַוַבר [כלשר לרד״ק תמת אָרֶן], וזהו קִיפָּרִי [פעלשענע], וכניס פרשומו נמסמ אילן מאילני סרק, קוסם מכנון לי שסוף אַלָּה אֲבָנִית [שטייגאיכע], כלשר סעשיקו סדוגמת תְּבָז, שסוף סענרי.

n. f., ilex (Steineiche), a duritie ligni, sec. Qimchium arab. *ssanaubar* (Pechtanne). LXX. A. S. *ἀγρωβάλανος.* Vulg. *ilex.*

Jes. 44, 14. ויקח תרזה ואלון

תְּרִין

שם מספר לוכרי, לעיון שכיס נאמרי, ומסמך תֵּבֵר, ונקני תַּרְתֵּין, ועי׳ מה שכתבתי מאמנו נספרי תלמוד שבמי אמרם דף כ״ח.

n. numer. m. (c. תְּרֵי; f. תַּרְתֵּין), duo, v. Systema p. 241.

num. m. constr.: תְּרֵי

Dan. 4, 26. לקצת ירחין תרי־עשר
Esr. 6, 17. על־כל־ישראל תרי עשר

num. f.: תַּרְתֵּין

Esr. 4, 24. עד שנת תרתין

num. f.: וַתַּרְתֵּין

Dan. 6, 1. שנין שתין ותרתין

תַּרְמִית

v. s. r. רָמָה *p.* 1064.

תַּרְמִית

v. s. r. רַמָּה *p.* 1064.

תֶּרֶן

פעל ל״ע כ״ק נגור, ומובנו לד״ק כמו תָּרַף בלשון ישמעאל, לומר התעדנות והתעגנות, ולדעת יהודה קרפנטראסי הוא לשון נגוי ועכו״ם, ע״ד תכף נתכמי וכצ״ע. לולם הכהן לי׳ שיהודו כמו תָּרַף לשיל, לומר שניעם וכויס וכלכול, והשווי נשפתי מעכ הכה כנר הוכתי לעיל תקת ערף.

v. tr. inus., sicut תָּרַף q. v., *τρέφειν*, nutrire, non, sicut *tarifa*, delicatule luxurioseque vivere, vel sicut aram. et neoh. תְּרַף, detegere, nudare.

תֶּרַף

ז״ו, ע״מ חָכָם, ומשלח לך נרכוי תְּרָפִים, ומובנו נתמלותו מכלכל ומזון [ער־מַלְעֵעַר], ובתעגס לד״ק לסמכת עכרים ולילים נדמות לחם, ע״ד שנשנוס ומכנסס, וכצ״ע תְּרָפוֹת משלמו.

n. m. (ad s. f. תַּרְפָּם; plur. תְּרָפִים, neoh. תְּרָפוֹת), nutritor, conservator, deinde idolum, a quo victus, valetudo et quae ad vitam necessaria sunt, expetuntur et exspectantur, simulacrum domesticum, de Penatibus. LXX. *θεραφείν (-εῖν, -ίν)*, *εἴδωλον*, *γλυπτόν*, *κενοτάφιον*. A. *μορφώματα*, *προτομαί*, *ἀνθυφαίρεσις*, *ἐπίλυσις*, alias cum S. *εἰδωλα*.

pl.: וּתְרָפִים

Jud. 17, 5.	ויעש אפור ותרפים
Jud. 18, 14.	אפוד ותרפים ופסל
1 Sam. 15, 23.	ואון ותרפים הפצר
Hos. 3, 4.	ואין אפוד ותרפים

pl.: הַתְּרָפִים

Gn. 31, 19.	ותגנב רחל את־התרפים
Gn. 31, 34.	לקחה את־התרפים
Gn. 31, 35.	ולא מצא את־התרפים
Jud. 18, 17. 18.	התרפים ואת־המסכה
Jud. 18, 20.	התרפים ואת־החפסל
	ותקח מיכל את־ התרפים
1 Sam. 19, 13.	
1 Sam. 19, 16.	התרפים אל־המטה
2 Reg. 23, 24.	התרפים ואת־הגללים
Zach. 10, 2.	התרפים דברו־און

pl.: בַּתְּרָפִים

Ez. 21, 26.	שאל בתרפים

תָּרַשׁ

פ״נ ול״ע, ומובנו כמו תָּרַז, לשון קשוי וסיות עז ומקושה ויקוק, ומוסכ הסס תַּרְשִׁישׁ הכת כפי הכ״ל, ולפ״ז אין רשש כאשר תשנו קנק.

v. intr., sicut תָּרַז, durum, solidum, firmum esse.

תַּרְשִׁישׁ

ז״ו פרישי, והוא או כנוי פלך מס ע״ס קוקוני, שכנוכו נפרוזו המפרשים, או כנוי לאבן יקרה, ע״ס שוהם קשה ועו, ולפי׳ לשניע פס לעות המפרשים, כי רבו. ולע קורא שבשון סעדיה פיומי העתיק לפעמים מלת, תרשיש לבחר [יס] נספר יצעיה, ובקומש העתיקה עכסום, ומוס כראה שהעתיק הפריעיים של מדינה ואין בלי ספק ובשיעה ונקור, כ״ק כפי הסודען, או שבחר הפריעיים הכולעים ניחיו בין הערביים, להניכם נמקום הערביים הכלתי כולעים, או שהעתיק כפי יכלתו ודעתו. ולרמיה אניב לך פס פריעיים שהעתיק נהעתקתו, ולפי הס: כרכתיש קרקסיף, כלכו לברקה, שוהרן סנסטיה, מכרים מכר, פתוסים לבניים, כוש לבניאף, פתוסים לבניים, כוש לבנכאה, עילם לוסקאן, שנער סנגאר, אלאתים לבלסעלכיין, נתן לבנאכה, נתן נאן, אף תכף, קנס לבנסנסף, גוון נלך, תלשר תרשיכים, מדי סמדאן, כתים קנכים, נילון נידף, שחור לבניל, נאל מנרים ופלי לבעריב, לחן לחרנ נלד קנדף, יוונלם דפר לבלפאף [ע״ד נכוי הסס אל נגדף מדינה לבלפאף], קולם וולם [שם עיר נמקום פעמנאן]. ולפעמים יפקד על שף׳ פעים נהעתקתו, על שלף ידע על נכון מס שיבקר, ד״מ לשור יעתיק לבגוריה וגם לבעלמנ, קנף יעתיק קמאה וגם לבעלכיה, שנף יעתיק שקר [שם עיר נערב] וגם לבלסנר, דדן מניף לפעמים כמו שהוא, ולפעמים סעתיקו לבלסנר. ופרישיה רנים לף סעתיק נשום פנים, ומניקס כנרייתם נעכרי. ושוה תניר לחתות דנרי לבן־עוכף נפרוש לספר נרקשיף [נ׳ י״ף], שאחר נזה״ב, ולין רמיה על פישון שהוא פיהור, רק שהנהם הקולה כפי נרכו, כי לין לו קבלה, וכן עשה נמשפוקות ונמדיוכות ונקיות ונעופות ונבקנים.

n. m., 1) pr. *Tartessi* (*Ταρτησσός*, *Ταρσηΐον*), coloniae phoeniciae in Hispania baetica, nomin. a statu tuto ac bene munito; 2) gemmae durae ac solidae, quae non facile contundendo frangitur, vulgo chrysolithus; 3) sec. nonnullos: mare Jes. 23, 10., sicut מִשְׁבֵּר, a mutua fluctuum contusione, ubi Saadja: *el-bachr*. LXX. *Θαρσεῖς*, *Καρχηδών*; *καρχηδόνιος*, *χρυσόλιθος*, *ἄνθραξ*. Quinta: *χρυσόλιθος*. S. *ὑακινθος*.

תְּשׁוּבָה

v. s. r. שׁוּב *p.* 1113.

תְּשׁוּמָה

v. s. r. שׁוּם *p.* 1118.

תְּשׁוּרָה

v. s. r. שׁוּר *p.* 1121.

תְּשׁוּאָה

v. s. r. שׁוּא *p.* 1108.

תְּשׁוּעָה

v. s. r. יָשַׁע *p.* 533.

תַּשְׁבֵּץ

v. s. r. שָׁבַץ *p.* 1098.

תְּשׁוּקָה

v. s. r. שׁוּק *p.* 1120.

תֵּשַׁע

שם מספר לנקבה, ומסמן תֵּשַׁע, ולזכרי תְּשָׁעָה, ומסמן תְּשַׁעַת, ומכוני כנולם תְּשָׁעִים. מובנו ע׳ לקדים למספר כלול, ווא ילוע, ומכוני כלרך נמספר רקיי, לומר ע׳ עזרות, ומקוק ומשווי עי׳ נספרי תלמוד שפתי לרס נסופו.

n. num. card. f. (c. תְּשַׁע; m. תְּשָׁעָה, c. תִּשְׁעַת), novem; pl. תִּשְׁעִים, nonaginta. LXX. *ἐννέα*, *ἔνατος*.

Gn. 5, 27.	תשע וששים שנה
Gn. 11, 19.	תשע שנים
Gn. 11, 24.	תשע ועשרים שנה
Ex. 38, 24.	תשע ועשרים ככר
Lev. 25, 8.	תשע וארבעים שנה
Dt. 3, 11.	תשע אמות ארכה
Jos. 15, 44. 54.	ערים תשע
2 Reg. 17, 1.	על־ישראל תשע שנים
2 Reg. 18, 10.	שנת־תשע להושע

num card. f.: וְתֵשַׁע

Gn. 17, 1.	שנה ותשע שנים
Neh. 11, 1.	ותשע הידות בערים

n. card. fem.: וְתֵשַׁע

Gn. 17, 24.	בן־תשעים ותשע שנה
Jos. 15, 32.	עשרים ותשע וחצריהן
2 Reg. 14, 2. 18, 2.	עשרים ותשע שנה מלך
2 Reg. 15, 13. 17.	שלשים ותשע
2 Chr. 16, 12.	בשנת שלשים ותשע
2 Chr. 25, 1. 29, 1.	ועשרים ותשעשנה

n. c. f. constr.: תֵּשַׁע

Gn. 5, 5. 9, 29.	תשע מאות שנה
Gn. 11, 25.	תשע־עשרה שנה
Jos. 19, 38.	ערים תשע־עשרה
Jos. 21, 16.	ערים תשע מאת
Jud. 4, 3.	תשע מאות רכב־ברזל
Jud. 4, 13.	תשע מאות רכב ברזל
2 Reg. 25, 8.	תשע־עשרה שנה
1 Chr. 9, 9.	תשע מאות וחמשים
Esr. 2, 8.	תשע מאות וארבעים
Esr. 2, 36.	תשע מאות שבעים
Neh. 7, 38.	תשע מאות ושלשים
Neh. 7, 39.	תשע מאות שבעים
Neh. 11, 8.	תשע מאות עשרים
Jer. 52, 12.	תשע־עשרה שנה

n. c. f. constr.: וְתֵשַׁע

Gn. 5, 8. 11. 14. 20. 27.	ותשע מאת שנה

n. c. m.: תְּשַׁעָה

Num. 1, 23.	תשעה וחמשים אלף
Nu. 29, 26.	פרים תשעה אילם שנים
2 S. 2, 30.	תשעה־עשר איש ועשהאל
2 Sam. 24, 8.	מקצה תשעה חדשים
1 Chr. 3, 8.	ואלידעואליפלט תשעה
1 Chr. 24, 16.	לפתחיה תשעה עשר
Esr. 1, 9.	מחלפים תשעה ועשרים

n. c. m.: וְתִשְׁעָה

Esr. 2, 42.	מאה שלשים ותשעה

n. c. m.: בְּתִשְׁעָה

Lev. 23, 32.	בתשעה לחדש בערב
2 Reg. 25, 3.	בתשעה לחדש ויחזק
Jer. 39, 2. 52, 6.	בתשעה לחדש

n. c. m.: לְתִשְׁעָה

1 Chr. 25, 26.	לתשעה עשר למלותי

n. c. m. constr.: לְתִשְׁעַת

Num. 34, 13.	לתשעת המטות
Jos. 13, 7.	לתשעת השבטים
Jos. 14, 2.	לתשעת המטות

n. c. pl.: תִּשְׁעֵי

Gn. 5, 9.	תשעים שנה ויולד
Gn. 17, 1.	בן־תשעים שנה
Gn. 17, 17.	הבת־תשעים שנה תלד
Gn. 17, 24.	ואברהם בן־תשעים
1 Sam. 4, 15.	בן־תשע־ושמונה שנה
Esr. 2, 16.	תשעים ושמנה
Esr. 2, 20.	תשעים וחמשה
Esr. 2, 58.	שלש־מאות תשעים ושנים
Esr. 8, 35.	אילים ׀ תשעים ושנה
Neh. 7, 21.	תשעים ושמנה
Neh. 7, 25.	תשעים וחמשה
Neh. 7, 60.	שלש־מאות תשעים ושנים
Jer. 52, 23.	תשעים ושנה רוחה
Ez. 41, 12.	וארכו תשעים אמה

n. card. pl.: וְתִשְׁעִים

חמש ותשעים שנה Gn. 5, 17. 30.
ששׁ־מאות ותשעים 1 Chr. 9, 6.
שלש־מאות ותשעים יום Ez. 4, 5.

תְּשִׁיעִי

ת״ו מן תֵּשַׁע, וסוף מספר סדורי, ולנקבי תְּשִׁיעִית, ומובנו לפ״ו יתוע.

n. num. ord. m. (f. תְּשִׁיעִית), nonus; *f.*, ut solet, adverbialiter. LXX. ἔνατος.

n. ord. m.: הַתְּשִׁיעִי

ביום התשיעי נשיא Num. 7, 60.
אלזבד התשיעי 1 Chr. 12, 12.
לישוע התשיע 1 Chr. 24, 11.
התשיעי מתניהו 1 Chr. 25, 16.

התשיעי לחדש התשיעי 1 Chr. 27, 12.
הוא חדש התשיעי Esr. 10, 9.
בהדש התשיעי Jer. 36, 9. 22.
לחדש התשיעי בכסלו Zach. 7, 1.

adj. masc.: לַתְּשִׁיעִי

בעשרים וארבעה לתשיעי Hag. 2, 10.

עשרים וארבעה לתשיעי Hag. 2, 18.

n. ord. fem.: הַתְּשִׁיעִית

עדהשנה התשיעית Lev. 25, 22.
בשנת התשיעית להושע 2 Reg. 17, 6.
בשנת התשיעית למלכו 2 Reg. 25, 1.
בשנה התשעית Jer. 39, 1. 52, 4.
בשנה התשיעית Ez. 24, 1.

ויהי יום בַּיּוֹתָי את־המלאכה הכבדה חזאת פה לפסיא חבירה · יום ראשון בשבוע · יום חֻלדתי · יום מלאת לי שלשים וארבע שנה · עשרים ושמנה לחדש אייר · הוא חדש זיו · בשנת חמשת אלפים וחמש מאות ותשעים ותשע ליצירה:

מִזְמוֹר שִׁיר׃

הָבוּ לַיי קְדוֹשֵׁי שָׂחַק תְּנוּ זִמְרָה יְלוּדֵי אֶשֶׁת הָבוּ כָבוֹד וָעֹז׃ קְדוּ הַדְרֵי קֹדֶשׁ שָׂחוּ בְּמֵתֵי אֶרֶץ רַעֲשִׁי אֲדָמָה מִפְּנֵי
אֱלֹהִים זֶה שַׁדַּי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ חֲבָה אֲבוּהָ תְּנִי נְשִׁיחָה צֶדֶק אֱלֹהִים כָּל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט׃ סְלָה וְסַעַר זַמְּרוּ עַל־מְחִלּוֹת
זַמְּרוּ כִּימֵי שָׂמַיִם הָרִיעוּ אֶל־כָּבוֹד שְׁמוֹ הָרִיעוּ׃ הַבִּיטוּ הֶדֶר אֱלֹהֵינוּ עַל וְתַחַת אָחוֹר וְקֶדֶם נִפְלְאֹתָיו כְּמוֹ הֶגֶה אוֹר
וְחֹשֶׁךְ חִישׁ יָגוּהּ גַּם־יַעְפִּין סְלָה׃ אַתָּה יי תָּנִיט אֶרֶץ תִּפּוֹצֵץ רֹאשׁ סְלָעִים תַּעַשׂ עַיִם אַדִּירֵי יַעַר׃ אַתָּה תָּשֵׂם סְךְ
פְּעִיר מְעוֹן תַּנִּים לְמַפֶּלֶת בְּרוּחַ בָּעֵר תַּכְרִית רֶשַׁע בְּרוּחַ מִשְׁפָּט סְלָה׃ יַרְפְּתֵי חֵלֶד יִתְחוֹלָלוּן מִסְעֶרֶת חֲמָתֶךָ יי אֶרְזִים
בַּלְּבָנוֹן וּכְבוֹדָם שָׁחוֹחַ יַשּׁוּ רָאשֵׁמוֹ׃ אַתָּה תְּרַחֵם הָלְכֵי מְדָבָר חֲבֵלֵי מָוֶת כִּי יַקִּיפוּם תְּאַלֵּם שַׁאֲגַת לָבִיא חֲמַת לַיִשׁ
תַּשְׁבִּיחַ׃ אַתָּה תְּאַבֵּד זַדֵּי אֶרֶץ בְּרִשְׁעָם יֹאבֵדוּ כִּבְנֵי כֶנֶף נִקְבְּצוּ תְּלָאוֹת וּבְנֵי שְׁאוֹל יְכַלּוּ חֶצֶם לְחִבֵּלָם יָבֹאוּ׃ אֵז
תִּתְהַלַּךְ בַּחֶדֶר חֲמָה אוֹר וְצֵדָר קָדְרוּ הֵלֶת תִּסְגּוֹר הַשֶּׁמֶשׁ כְּסִיל וּבְנֵי שַׁחַר לֹא יָגֵיחוּ׃ כְּמִתִּים יְכַסּוּ אֶרֶץ אַשְׁמַנִּים
בְּצִהֳרַיִם כְּאֵין אֲנִים הֲמוֹן אָדָם יְגַשֶּׁשׁוּ אֲפֵלוֹת יְהֻלְכוּן׃ אֵז תַּעַט נָקָם תִּלְבְּשֶׁת תִּרְכַּב עַל־עֵב קַל מְמַעֲרָב וּמְמִזְרָח
גְּמַלּוֹת חֲמָה תְּשַׁלֵּם׃ אַתָּה תַּשֵּׁה לְבוּת אֲמִים כְּפֶלְגֵי מַיִם תַּנְחֵמוּ בָּךְ יִשָּׁקוּ עַל־פִּי מֶלֶךְ אַבְרָךְ יִקָּרְאוּ סְלָה׃ אַתָּה
תְכוֹנֵן קֶשֶׁת גִּבּוֹרִים פְּאֵנִיּוֹת אֵבָה מִלְחָמָה יָרוּצוּן אֲזוּר חַיִל יְרוּצוּן׃ יַחְרְפוּ לַמָּוֶת נֶפֶשׁ בְּעֵבֶר גַּבֵּי מַגִּנִּים יִצְעָדוּ שְׁדֵי
קֶטֶל וְלֹא יָשׁוּבוּ מִפְּנֵי צַר׃ אַתָּה תַּעֲרוֹץ עָלֶה נְהַם הַשֵּׁב רוּחַ הָרֶתֶם תַּלְבִּישׁ צַוָּאר אֶרֶץ שֶׁלֶג וְיַרְקְרַק חָרוּץ הָאָבִיב
סְלָה׃ שָׁם תֵּדָא עֲדַת רֲנָנִים שָׁרִים לַבַּקָּרִים כְּבוֹדֶךָ עֲדַת הַיֵּה נִפְלְאוֹתֶיךָ תּוֹדִיעַ׃ שָׁם יְרֻנּוּ כְּסִיל
וְכִימָה בֵּין רַגְבֵי פֶּה תַּלְעָה עַל־פַּלְמוֹ פָּקְחָתָ עַיִן עַל־כַּפִּים הַקְּחָתָמוּ׃ שָׁם יִבְלוּ הֲדַרֵי עַד יָקוּ גַּבֵּי אֲדָמָה לְגַלִּים יִתְעַתָּדוּ
סַכּוֹת הַיָּלִים שְׁאֹל יִצְפְּנוּם סְלָה׃ שָׁמָּה יַגִּישׁוּ בַיִת בְּבֵית בְּכֹרָם בְּכֹרָם יַקְרִיבוּ יַרְחִיבוּ שַׁעֲרֵי קֶרֶת יְשַׁרְמוּ בְּרִיחַ לָהּ׃
מַיִם יָם חֹמָה יְאֹרִים עָצְמָתָם הֵיכְלֵי עֹנֶג לְתִפְאֶרֶת יְכוֹנָנוּ׃ בְּטַח יְחֻזּוּ עַפְעַפֵּי שֶׁמֶשׁ הָלוֹךְ וּפָתוֹחַ גַּם־סָגוֹר לֹא יְדָאֲגוּ
עַל־חֲבוּר צַמִּים אֶת־חֵילָם יְשָׁאֵפוּ׃ מִחוּץ רַעַשׁ אַפֶּן וּמֻחָדָרִים קוֹל פְּנוֹר מֻרְכָּבָה מְרַקֶּדֶת מְנַגִּינוֹת עַלְיזִים סְלָה׃ אַתָּה
תַּחְקוֹר תַּכְלִית חָכְמָה תּוֹצִיא לָאוֹר מְקוֹם בִּינָה תָּכִין בַּטֶּחוֹת תְּשׁוּקָה לָדַעַת יָאֵבוּ׃ שָׁם יֶהֱגוּ בְּנֵי־שַׁכֶּל פְּלָאוֹת דֵּעָת
יְשַׁאֲפוּ יְשׁוּרוּ גְּבֶרֵי שְׂחָקִים רוּם שָׁמַיִם יַבִּיטוּ׃ אֵז יַחְקְרוּ מְסִבַּת רַעַם עַל־בְּרָקִים יְצַרְחוּ מוֹצָא מִטְרוֹת עֹז עָבִים כִּי
יַטְרִיחַ׃ יָבִינוּ נִשְׁמַת תֵּימָן עִם־מַרְכְּבוֹתָיו סוּפָה מִפְלָאוֹת אוֹרִים יַמְצִיאוּ שַׁרְשֵׁי תְהוֹם יַמְצִיאוּ׃ אַתָּה כֹּל תּוּכַל לַשַּׁבָּט
גַּם־לַחֶסֶד מִמְּךָ שֻׁכְּוִי לֹא יִבָּצֵר כָּל־הַנָּיוֹן לֹא יִבָּצֵר סְלָה׃ שָׁם תָּגוּר חַדְרֵי לֵב תַּעַל מַחְשְׁבוֹת חָכְמָה תַּשְׁלַח אֹמֶר אֶל־הַלְּתֵי
פִּי תִּפְתַּח חוֹתָם צֵר׃ בְּחֶדֶר שֵׂכֶל תָּאִיר תַּחְבּוּלוֹת לְהָבִין עֵצָה וְתוּשִׁיָּה תַּאֲבֵר־חָכְמָה בְּמָרוֹם תַּחְפּוֹר גְּבוּרוֹת סֵתֶר׃ יְדַעְתִּי
שַׁדַּי קַלּוֹתִי שׁוֹא אֲנִכִי נִגְדֶּךָ חֵקֶר הַנָּיוֹן יְרֵאתִי שֵׁאתְךָ אֲגוּרָה סְלָה׃ אַתָּה תָּקִים צְבָאוֹת חֵלֶד קַדְמֹנִיּוֹת וַאֲתִיּוֹת לָךְ נָגָלוּ׃
אַתָּה תַּשְׂגִּיא רֹאשׁ לְבָנוֹן תַּכְנִיעַ אֲזוֹב קִיר תַּלְבִּישׁ הוֹד צֵיאר בָּשָׁן תַּלְבִּין חֲצִיר שַׁדַּי׃ אַתָּה תַּלְבִּישׁ פִּיל גְּבוּרָה תִּתֵּן
בְּאַפּוֹ כֹחַ בְּךָ יֵצֵא לִקְרַאת נָשֶׁק עֹל מָוֶת עַל־שִׁכְמוֹ סְלָה׃ בֵּין רַגְבִים תִּשְׁפֹּן נְמַלָּה מִתַּחַת שִׂיחִים תִּבְטַח שָׁם תִּשְׂחַק
לְבֶן־קֶשֶׁת תַּחְשֹׁב קֶשׁ מַסָּע וְשִׂרְיָה סְלָה׃ נִכְזְבוּ רֵעִי שַׁדַּי מַחְקַר עֵזְךָ קָטְנוּ נִפְלָאוֹת דְּרָכֶיךָ בְּדֵי סֵתֶר חֲנָמוֹ׃ אַתָּה
חִתַּמְתָּ בְּעַד דֵּעִי שָׁמַתָּ חֹק לְרַחֲבֵי שֹׁכֶל צוּרִיתָ עַד־נִבְכֵי נֹכַח בְּחֵקֶר חֵלֶם יִתְהַלָּכוּן סְלָה׃ תְּעָלַת אוֹתִיּוֹת לֹא יְפַלֵּג שְׁעָרֵי
אַחֲרִית לֹא יֵרֵא הֲוֵי לַגֶּבֶר מְגֻלֶּה עֵצָה יְשֻׂגֶּה גַּם יְבֻלָּע׃ מֵעֵי מֵעֵי הָמוּ שַׁדַּי כַּסִּיר יַרְתִּיחוּ וְכַמַּרְקַחַת לָרֹן יַחַד עִם־כְּכָבֵי
בֹקֶר לְהַלֵּל עִם־חַיַּת קָנֶה עוֹלָם וָעֶד׃

I.

Index etymologicus.

In hac prima appendice, quam Concordantiis adjiciendam putavimus, iis, qui Concordantias legere, conferre atque ad studia sua adhibere volunt, exhibemus Indicem omnium vocabulorum, quae hoc in opere tum etymorum potestatumque lexicographica expositione tum locorum biblicorum synoptica compositione illustrata reperiuntur, et verborum et nominum, sive haec vere aut certe verisimiliter a radicibus verbalibus oriunda sunt, sive primitiva, quae derivationi verbali, instituta sobria inquisitione, adversantur. In his *primitivis* nominibus recensendis ita versati sumus, ut vel nomen tale, absolute positum, plane nulli verbo subjiceremus, vel verbum, unde originem trahere plerumque in lexicis traditur, praefigeremus, atqui *asterisco* [*] notatum, quo id ipsum non satis comprobatum, imo fictitium ac rejectaneum inventum esse, adhibita crisi recentissima, indicaretur. Ita quoque vocabula *peregrina* V. T., veluti quae e linguis Aegyptiorum, Persarum Grajorumque transplantata sunt, praefixo asterisco distinximus, quo in universum, quidquid exoticum, enorme atque incertum est, commonstratur. *Radices pronominales* ac particulae et simplices et compositae, quae inde concreverunt ac coagmentantur, prorsus exclusae sunt, et si quas hic illic usus communis ergo recepimus, eas, sicut *numeralia*, astericis signavimus eoque modo religiose discrevimus. Quoniam in lexicographica parte Concordantiarum creberrime singularem novamque etymorum eruendorum viam ingressi sumus ac proinde ordinem receptum invertere re ipsa itentidem coacti eramus, has tabulas, quibus spatiosus lateque patens lexicographiae hebraicae campus in conspectum venit, pernecessarias rati sumus, ne in quoquam vocabulo quaerendo legentes dubii ancipitesque haererent. Columnae, a dextra ad sinistram numeratae, literis *a b c d* notatae sunt.

---

22 a desiderium אַוָּה
22 b cupiditas בְּאַוַּי
22 b appetitus תַּאֲוָה
22 c languere אָוַל
22 c languidus, stultus אֱוִיל
22 d insipidus אֱוִלִי
22 d stultitia אִוֶּלֶת
23 a gyrare אָוַל
23 a venter אוֹל
47 b robur אַיִל
47 b robur, aries אַיִל
48 b potens, Deus אֵל
49 b aries אַיָּל
49 b cerva אַיָּלָה
49 c potentia אֵילָת
49 c porticus אֵילָם
49 c arbor, *aram.* אִילָן
49 d agitari אָיַם
49 d terribilis אֵיֹם
49 d terror אֵימָה
49 d formido אֵימֶתָה
23 b respirare, elaborare אָיַף
23 b vanitas, labor אָיֶן
23 d defatigatio תַּאֲוֹן
23 d labor, opes אוֹן
50 a metiri אָיַם
50 a mensura אֵיפָה
23 d comprimere אָיַץ
24 a lucere אָיַר
24 b lux אוֹר
24 d id. אוֹרָה
24 d flos אֹר
25 a ignis אוּר
25 a lumen מָאוֹר

12 a homo אָדָם
15 a subigere אָדַן
15 b dominus אָדוֹן
16 d fundamentum אָדָן
17 a splendere, clarum esse אָדַר
17 b perillustris אַדִּיר
17 b ornamentum אֶדֶר
17 c insigne, pallium אַדֶּרֶת
17 c nomen mensis אֲדָר
17 c area, *aram.* אִדַּר
17 d judex superior אַדַרְגָּזֵר
17 d recte, vere, serio אַדַרְדַּגְּזָא
17 d daricus אַדַרְכֹּן
17 d triturare אָדַשׁ
18 a amare אָהַב
19 a delectari אֶהְבַּחַב
19 a venustas אַהַב
19 a id. אֹהַב
19 a dilectio אַהֲבָה
19 c splendere I. אָהַל
19 c globare II. אָהַל
19 c tentorium אֹהֶל
20 d σκηνοῦν, *den.* אָהַל
20 d agallochum אֲהָלוֹת
21 a cavum esse אָהַב
21 a uter, venter אֹבֶ
21 b rotare אָוַד
21 b caussae אֲוֹת
21 b rutabulum אִוֵּד
21 b angustiae אֵד
nubis obtenebrans,
21 b nebula
21 c robur מְאֹד
22 a cupere, adamare אָוָה

9 b d χνοῦς אֲבָקָה
pulverem luctando נָאַבָק
10 a a excitare, *denom.*
10 a a obtegere, pro- אָבַר
10 a b protector virilis אַבִּיר
10 a b potens, heros אַבִּיר
10 a c tegumentum alarum אֶבֶר
10 a c id. אֶבְרָה
10 a c expandere alas, *den.* תֶּאֱבִיר
10 a c ligare אָגַד
10 a d fasciculus, agmen אֲגֻדָּה
10 a d (decorticare) *אָגַז
10 a d nux אֱגוֹז
10 a d scaturire אָגַל
10 a d gutta אֲגַל
10 b a colligere אָגַם
10 b a lacus אֲגַם
10 b a arundinetum אַגְמוֹן
10 b a moestus אָגַם
10 b b colligere אָגַן
10 b b crater אַגָּן
10 b b contegere אָגַם
10 b b ala אֲגַם
10 b b colligere אָגַר
10 b c volumen אֲגֶרֶת
10 b c id., *aram.* אִגַּרְתָּא
10 b d tabescere אָדַב
11 a rubrum esse אָדַם
11 a rufus אָדֹם
11 a rubicundus אַדְמוֹנִי
11 b subruber אַדַמְדָּם
11 b carneolus אֹדֶם
13 d sanguis דָּם
11 b terra, solum אַדָּמָה

1 a pater, genitor, inventor אָב
5 b idem, *aram.* אַב
5 b micare, florere אָבַב
5 c splendor, flos אָב
5 c spica, aetas spicarum אָבִיב
5 d aberrare, perire אָבַד
6 d pernicies, interitu אֹבֶד
6 d res perdita אֲבֵדָה
6 d pernicies, barathrum אֲבַדּוֹן
7 a idem = אֲבַדּוֹן אֲבַדּוֹת
7 a interitus אֲבַדָן
7 a perire, *aram.* אֲבַד
7 b velle, hav-ere אָבָה
7 c expetens, egenus אֶבְיוֹן
7 d concupiscentia, capparis אֲבִיוֹנָה
7 d πειρατεία *אֲבָטָ
8 a desiderium אִבָּוֹי
8 a mactare, σφαγίζειν אָבַח
8 b mactatio אֲבֵחָה
8 b contorquere אָבַט
8 c languescere, demissum esse אָבַל
8 d afflictus, κατηφής אֵבֶל
8 d luctus אֲבֵלָה
9 a a irriguum esse אָבַל
9 a a pratum אָבֵל
9 a a amnis אֲבַל
9 a b saxum, lapis אֶבֶן
9 b b id., *aram.* אֶבֶן
9 b c id. (artific.) אֶבֶן
9 b c saginare, πασάσθαι אָבַס
9 b c stabulum, caula אֵבוּס
9 b d horreum מַאֲבוּס
9 b d volitare אָבַק
9 b d pulvisculus אָבָק

25b foramen lucis מְאוֹרָה
אוֹת I. 25b insculpere
אוֹת 25c incisum
אֹת 25d ligo
אוֹת II. 25d venire
אוֹתוֹן 26a introitus, porta
אוּשׁ 50b robustum esse
אִישׁ 50b vir
אִשָּׁה 56a mulier
אִשֶּׁת 57b idem
אִישׁוֹן 58b homulus, pupula
אֶשְׁתּוֹן 58b medium
אֲזָא 26b succendere, *aram.*
אָזַב 26c nitescere, florere
אֵזוֹב 26c hyssopus
אָזַד 26c firmare, *aram.*
אָזַל 26c titubare
אֲזַל 26d abitio
אָזַל 26d abire, *aram.*
אָזַן I. 26d pendere
מֹאזְנַיִם 26d bilances
מֹאזְנֵן 27a idem, *aram.*
אֹזֶן 27a auris
אֻזְנָה 27d vertex
הֶאֱזִין 27d auscultare, *den.*
אָזַן II. 28a cuspidare
אָזֵן 28a telum
אָזַר 28a cingere
אֵזוֹר 28a cingulum
אָח 31c frater
אָחוֹת 34a soror
אַחֲוָה 34c fraternitas
*אָחוּ 34c juncus, pratum
אָחַז 34c arripere
אֲחָזָה 35a *κατάσχεσις*
נֹאחַז 35b possidere, *den.*
אָחַת 35c ardere
אֵשׁ 35c ignis
אָחַר 35d cunctari
אַחַר 40b idem, *aram.*
אַחֵר 35d sequens, alter
אַחַר 40b idem, *aram.*
אָחוֹר 39a tergum
אֲחוֹרַיִם 39b posterus
אֲחֹרַנִּית 39c retrorsum
אַחֲרִית 39c finis 40c
מָחָר = מִאָחֳרֵי 39d cras
מָחֳרָת 40a postriduanum
מִמָּחֳרָתָם 40b postridie
אַחֲרִין 40c fines, *aram.*
אַחֲרִי 40c exitus, *aram.*
אַחֲרָן 40c postremus, *aram.*
אַחֲרֵי 40c finis, *aram.*
אֲחַשְׁדַּרְפַּן 40d satrapa
אֲחַשְׁתְּרָן 41a mulus
אָטַד 41a pungere
אָטָד 41a rhamnus
אָטַט 41b murmurare
אָט 41b occultatio
אָטֵר 41b celans, occultans
אָטַם 41b obturare
אָטַן 41c texere
אָטוֹן 41c contextum
אָטַר 41c sepire
אָטָר 41c claudus

45c laedere, lacessere אָיַב
45d hostis אוֹיֵב
46d inimica אֹיֶבֶת
46d odium אֵיבָה
46d insectari אָיַב
46d incursio *אֵבָה
58d consumere אָכַל
62d comedere, *aram.* אֲכַל
62b esca, portio אֹכֶל
62b cibatus אֲכֻלָּה
62c cibus מַאֲכָלָה
62c idem מַאֲכָל = אֹכֶל
62d idem מַכֻּלֶת
62d culter, sica מַאֲכֶלֶת
אָכַף 63a instigare
אֲכָפָה 63a plaga
אָכַר 63a arare
אִכָּר 63a *ἀροτήρ*
אָלָה I. 63b Deum invocare
אָלָה 63b jusjurandum, dirae
תְּאָלָה 63c imprecatio
אָלָה II. 63c robustum esse
אַלָּה 63c cauda
אֱלָהּ 64a Deus omnipotens
אֱלָהּ 73c idem, *aram.*
אָלַח 74a turbidum esse
אָלַל I. 74b in horreum colligere
אֵלוּל 74b nomen mensis
אָלַל II. 74b nihili esse
אֱלִיל 74b vanus, inanis
אָלַל III. 74c ejulare
אֲלָלַי 74c ejulatio
אָלַם 74c ligare
אִלֵּם 74d obmutescentia
אִלֵּם 74d mutus
אֲלֻמָּה 74d manipulus
אַלְמָן 74d solitarius, viduus
אַלְמָנָה 74d vidua
אַלְמָנוּת 75a viduitas
אַלְמְנוּת 75b castella fornicata
אַלְמָנוּת 75b viduitas
אַלְמֹנִי 75b solitarius
אוּלָם 75b porticus, vestibulum
אֻלָּם 75c idem
אָלַף 75d labi, linere
אֶלֶף 76a bos, mille
אַלְפָּא 78a mille, *aram.*
אָלַץ 77d agglutinatus
אָלַץ 78a compellere
אֵם 78b mater
אֻמָּה 79b postis, metropolis
אָמָה 80a jungere
אָמָה 80a ancilla
אָמַם 80d conjungere
אֻם 80d gens
אֻמָּה 80d natio
אֻמְּתָא 80d idem, *aram.*
אָמַל 80c languescere
אָמְלַל 80c languidus
אָמַן 81a firmare, nutrire
אָמַן 82d firmare, *aram.*
אֱמֶת 81c certitudo
אֱמֶת 81c certitudo
אֻמְנָה 81c postis, columna
אֱמוּנָה 81d firmitas, fides

82a constitutio אֲמָנָה
82a educatio אֹמֶנֶת
82a certo אָמְנָם
82a vere אָמְנָם
82a idem אָמְנָם
82b veracitas אֱמֶת
82d verus אָמֵן
82d artifex אָמוֹן
82d idem אָמָן
אָמַץ 83a acidum, fortem esse
אָמֵץ 83b rufus, acer
אַמִּיץ 83b firmus
אֹמֶץ 83b robustum
אֻמְצָה 83b idem
מְאֻמָּץ 83b robur
אָמַר 83c proferre, loqui
אֲמַר 102b idem, *aram.*
אֵמֶר 101c sermo
אֵמֶר 101c idem
אִמְרָה 101d enunciatio
אֲמִירָה 102a idem
מַאֲמָר 102a edictum
מְאֵמַר 102c idem, *aram.*
אֲמִיר 102a eminens, cacumen
אֵמֶר 102c laniger, *aram.*
אָמַשׁ 102c descendere
אֶמֶשׁ 102c nox hesterna
*אָנַב 103a fructus
אָנָה 103a respirare, vertere
אֲנִיָּה 103a gemitus
תַּאֲנִיָּה 103b lamentatio
תַּאֲנָה 103b anhelitus
תַּאֲנָה 103c occasio
אֳנִי 103b classis
אֳנִיָּה 103c navis
אָנַח 103b conqueri
אֲנָחָה 103d gemitus
אָנַךְ 104a acuere
אֵנֶךְ 104a stylus
אָנַס 104b plangere
אָנַס 104b urgere
אֲנַס 104b idem, *aram.*
אָנַק 104c anhelare
אֲנַק 105d idem, *aram.*
אַנְקָה 104d psittacus
אַף 104d nasus, ira
אַף 105d facies, *aram.*
אָנַק 106a ingemiscere
אֲנָקָה 106a gemitus, stellio
אָנַשׁ I. 106a noxium esse
אָנַשׁ II. 106b robustum esse
אֱנוֹשׁ 106b homo, v. אֲשֶׁשׁ
אֲנַשׁ 109b idem, *aram.*
נָשִׁים 108b mulieres
אָסַךְ 109b fundere
אָסוּךְ 109c lecythus
אָסַם 109c recondere, deponere
אָסָם 109c horreum
אָסַף 109c laedere, necare
אָסוֹן 109c percussio, plaga
אָסַף 109d colligere
אָסָף 109d collectus
אֲסִפָּה 110d congregatio
אֹסֶף 110d comportatio
אָסִיף tempus annuum fru-

110d menti comportandi
אֲסִפָּה 111a collectio
אֲסַפְסָף 111a promiscuum vulgus
אֲסַפְּרְנָא 111a prompte, cito
אָסַר 111b ligare, vincire
אֵסַר 112a vincire, *aram.*
אֵסוּר 111c colligatio
אֲסוּרָא 111a idem, *aram.*
אָסִיר 111d astrictus
אָסִיר 111c vinctus
אֲסָר 111c votum abstinentiae
אֵסָר 111d idem
אֵסָר 112a interdictum, *aram.*
מוֹסָר 112a vinculum
מַסֹּרֶת 112a idem
אַף 112b lignum, *aram.*
אָפַד 112c cingere
אֵפוֹד 112c amiculum
אֵפוֹד 112d amictus
אַפַּדָּן 112d arx, palatium
אָפָה 113a coquere
מַאֲפֶה 113a coctum
*תְּפִין v. תְּהוֹם
אָפַד v. פָּזַז
אָפַל 113b cadere, occidere
אָפִיל 113b tener, flexibilis
אֹפֶל 113c occasus solis, caligo
אָפֵל 113c caliginosus
אֲפֵלָה 113c tenebrae
מַאֲפֵלָה 113c tenebratio
מַאֲפֵלָיָה 113d tenebricositas
אָפַן 113d volvere
אֹפַן 113d rota
אָפַס 114a circumstantia
אֶפֶס 114a deficere
אֶפֶס 114a sublatio
אֲפָסִי 114b praeter
אָפַע 114c sibilare
אֲפַעְפַּע 114c flamen
אֶפְעֶה 114c *ὄφις*
אָפַף 114c circumdare
אָפַק 114d se movere
אֲפִיק 114d pellens, fluens
אָפַר I. 115a trangere
אֵפֶר 115a pulvis, cinis
אָפַר II. 115a operire
אֲפַר 115b tiara
*אַפְתָּם 115c fine, tandem
אָצַל I. 115c inclinare
אֵצֶל 115c latus, *adv.* apud
אֶצְעָל 115d fulcimen
אֶצְעָל 115d carpus manus
אֲצִילָה 116a idem
אָצַל II. 116a secernere
אָצַר 116a coacervare
אוֹצָר 116b aerarium
אַקּוֹ 116d tragelaphus
אָרָא 116d praevalere
אֲרִאֵל 116d heros
אֲרִאֵל 116d idem
אָרַב 117a nectere insidias
אֹרֶב 117b latibulum
אֹרֶב 117b insidiae
מַאְרָב latibulum, turmae
117b insidiantes

117b gryllus gregarius אַרְבֶּה
117c laqueus אָרֶבָּה
117c cancelli, clathri אֲרֻבָּה
117d plectere I. אָרַג
117d plecta, radius textorius אֶרֶג
117d purpura אַרְגָּמָן
118a arcere II. אָרַג
118a arca אֲרוֹג
118a fortem, ἀρήϊον esse I. אָרָה
119b leo אֲרִי
119c id. אֲרִיָה
119d id., *aram.* אַרְיָא
119b heros, Ἄρειος אֲרִיאֵל
118a carpere II. אָרָה
118a urere III. אָרָה
119b ara אֲרִיאֵל
118a excavare IV. אָרָה
118b praesepe, stabulum אֲרִיָּה
118b id. אֲרִיֵּה
118b alveus אֲרוּבָּה
118c arca cista אָרוֹן
119d firmum esse אָרַז
120a cedrus אֶרֶז
120b cedrinus אָרְזִי
120b opus cedrinum אֲרָזָה
120b ire I. אָרַח
120d id., *aram.* אָרַח
120c iter, semita אֹרַח
120d agmen viatorum אֹרְחָה
120c dirigere, metiri II. אָרַח
120d dimensum אֲרֻחָה
120d via, *aram.* אָרְחָא
121a rectum esse I. אָרַךְ
121d id., *aram.* אֲרַךְ
121a sanitas אֲרֻכָּה
121a extensum esse II. אָרַךְ
121b longitudo אֹרֶךְ
121c id. אֹרֶךְ
121d id., *aram.* אֲרִיכָא
121d longus אָרֹךְ
121d altum esse אָרַם
122a palatium אַרְמוֹן
122a procerem esse אָרַן
122a pinus אֹרֶן
122b terra, *aram.* אַרְעָא
122b solum אַרְעִית
122b terra אֶרֶץ
131b id., *aram.* אַרְקָא
131b execrari, ἀρᾶσθαι אָרַר
מְאֹרָה *v. s. r.*
131d contari, scrutari אָרַשׁ
131d rogatio אֲרֻשָּׁה
132a prehendere אָרַשׁ
132a effundere, rigare אָשַׁד
132a defluxus, rivorum אֹשֶׁד
132b id., radix montis אֹשֶׁד
132b fundatum esse אָשָׁה
132b fundamentum אֲשִׁית
132b id., Θεμέλιον אֲשִׁירָת
132c constringere אָשַׁךְ
132c chorda spermatica אֲשָׁךְ
bene vasatum esse, חֲאֻשָּׁךְ
923a 132c *den.*
132c racemus אֶשְׁכֹּל
132d firmum esse אָשַׁל
132d arboretum אֶשֶׁל
solitarium, devastatum אָשֹׁם
133a esse
133a reatus אָשֵׁם
133b facinorosus אָשֵׁם
133c delictum, mulcta אַשְׁמָה
133d desertum, vastitas אַשְׁמָן
133d sapientem esse אָשַׁם
133d sapiens, magus אָשָׁם
133d id., *aram.* אֲשַׁם
134a gradiri, ire I. אָשַׁר
134d ingressus, incessus אֲשׁוּר
134d id., *aram.* אֲשׁוּרָא
rectum, felicem, firmum esse II. אָשַׁר
134a mum esse
134a beatitudo אֹשֶׁר
134b felicitas אֹשֶׁר
134c Astarte, Venus אֲשֵׁרָה
134d cedri species אָשׁוּר, תְּאַשּׁוּר
134d murus, *aram.* אֲשַׁרְנָא
stabilire, fulcire, I. אָשַׁשׁ
135a stabilitum esse
135a placenta אֲשִׁישָׁה
135a fundamentum אֲשִׁישׁ
135c *den.* תְּאַשֵּׁשׁ
135a fundamentum, *aram.* אֲשׁ
135a ardere, comburi II. אָשַׁשׁ
135b ignis, fulgus אֵשׁ
136c ignis אִשָּׁה
136c holocaustum אִשֶּׁה
136d signum, *aram.* אָת *v.* אַתְּ
137a venire, *aram.* אֲתָא
137a id. אָתָה
137b asina אָתוֹן
137c gradatim distingere אָתַק
137c peristylium אֲתִיק
137c id. אֲתִיק
137c locus, *aram.* אֲתַר
137d incidere, insculpere אָתַת
137d ligo אֵת
137d ardere, *aram.* אֲתַת
137d fornax, caminus אַתּוּן

ב

138a forare, fodere בָּאַר
138a puteus, fovea בְּאֵר
138b id. בְּאֵר
138b malum, pravum esse בָּאַשׁ
138c foedus, putidus בְּאַשׁ
138c malus, crudus בָּאֵשׁ
138c herba inutilis בָּאֳשָׁה
138d pravum esse, *aram.* בְּאַשׁ
138d pravitas, *aram* בְּאוּשָׁא
139a tegere, celare, simulare בָּגַד
139b tegumentum בֶּגֶד
140b fallaciae בְּגִדוֹת
140b mendax בָּגוֹד
140b loqui, garrire בָּדָא
140b derelictum esse I. בָּדַד
140c solitudo בְּדָד
141b solitarius בָּדָד
140b vincire II. בָּדַד
140c ligamen בְּדָד
140c garrire III. בָּדַד
140c ineptio בַּד
141c manere, fluere I. בָּדַל
141d gutta resinae בְּדֹלַח
142a lobus auris בָּדָל
141c separare II. בָּדַל
142a stannum בְּדִיל
142a separatio מִבְדָּלָה
142a id. מִבְדֶּלָה
142a rimari בָּדַק
142a ruinosum בֶּדֶק
142b *den.*, resarcire בָּדַק
142b dispergere בָּדַר
142b vastum esse בָּדַד
142b vastitas בְּדִי
142b smaragdus בָּהַט
142c consternari בָּהַל
142d id., *aram.* בְּהַל
142d consternatio בֶּהָלָה
143a id., *aram.* בְּהַלְּוּ
143a mutum esse בָּהַם
143a bestia domestica בְּהֵמָה
bellua aquatilis *בְּהֵמוֹת
143d hippopotamus
143d obturare בָּהַן
144a pollex בֹּהֶן
144a id. בְּהֹן
144a lucere, splendere בָּהַק
144a vitiligo alba בֹּהַק
144a splendere בָּהַר
144a praecellens בָּחִיר
144a papula alba בַּהֶרֶת
144b intrare, introire בּוֹא
154a introitus, ostium מָבוֹא
154b id. מוֹבָא
154b proventus תְּבוּאָה
154c ingressio, introitus בִּיאָה
154c cavare בָּוַב
154d cavitas, ostium בָּבָה
154d cibos coquere בּוּג
154d cibus בָּג
155a proterere, contemnere בּוּז
155a despicientia בִּזְיוֹן
155a res contemta בִּזָּה
155a vincire, complicare בּוּךְ
155b implicatio מְבוּכָה
155b manare, influere בּוּל
155b proluvies, ramus בּוּל
155c celsum esse בּוּם
155c altitudo, sacellum בָּמָה
156a secernere, internoscere בִּין
157a discrimen, intervallum בִּין
157c id., *aram.* בֵּין
157c attentio, intelligentia בִּינָה
158a id., *aram.* בִּינָה
157d id. תְּבוּן
157d intelligentia תְּבוּנָה
158a conculcare, conterere בּוּס
158b conculcatio מְבוּסָה
158b id. תְּבוּסָה
158b scatere, ebullire בּוּעַ
158c pustula, tubercula אֲבַעְבֻּעָה
158c candidum album esse בּוּץ
158d ovum בֵּיצָה
exinanire, vacuum I. בּוּק
158d facere
158d vacuitas, vastitas בּוּקָה
158d id. מְבוּקָה
158d cavare II. בּוּק
158d lagena בַּקְבֻּק
159a fodere, forare בּוּר
159a fossa, carcer, sepulcrum בּוֹר
159b puteus בֵּר
exalbescere, candepudefieri בּוּשׁ
159b
160a pudor בּוּשָׁה
160b id. בֹּשֶׁן
160a id. בֹּשֶׁת
160b pudenda, virilia מָבוֹשׁ
160b capere, recipere בּוּת
166a domus בַּיִת
173d id., *aram.* בַּיִת
pernoctare in domo, בּוֹת
173d *aram.*, *den.*
174a basilica בִּירָה
160b proterere בָּזָא
160b conculcare, aspernari בָּזָה
160c contemptus בָּזוֹי
160d contemptio מִבְזֶה
160d *den.* נִמְבְּזֶה
160d contemptus בִּזָּיוֹן
160d contemnere, dispuliare בָּזַז
161a praeda, direptio בַּז
161b id. בִּזָּה
161b largiri בִּזְבֵּז
161b munus, largitio נִבְזְבָּה
161c firmum, durum esse בָּזַל
161c metallum durum בַּרְזֶל
161d collustrare בָּזַק
161d fulgus, fulmen בָּזָק
162a dissipare בָּזַר
162a aspernari בָּחַל
162a probare, explorare בָּחַן
162b probatio בְּחַן
162c explorator בָּחוֹן
162c specula בַּחוֹן
162c id. בַּחֵן
162c turris speculatoria בַּחַן
explorare per ignem, I. בָּחַר
162c eligere
163c electus בָּחִיר
163d selectio מִבְחָר
163d id. מִבְחוֹר
163d pubescere, בָּגַר = II. בָּחַר
163b puber, juvenis בָּחוּר
163c pubertas בְּחוּרִים
163c id. בְּחוּרוֹת
163d loqui, effutire בָּטָא
163d pronunciatio מִבְטָא
164a *βαττολογεῖν* בָּטָה
164a sermo inutilis בְּטָה
adhaerescere acquiescere, confidere בָּטַח
164a
164c fiducia quies, securitas בֶּטַח
164d fiducia בִּטָּחוֹן
164d tranquillitas בַּטָּחוּת
164d fidentia מִבְטָח
165a id. בִּטָּחוֹן
165a melopepon אֲבַטִּיחַ
165a desinere בָּטַל
165a otiari, *aram.* בְּטַל

165b extendere בָּטַן
165b venter, alvus בֶּטֶן
165c pistacia בָּטְנָה
165d castellum, palatium בִּירָה
165d arx, *βάρις, aram.* בִּרְא
165d acropolis בִּרְתָּא
174a rorare, stillare בָּכָא
174a ploratus, ejulatus בָּכָא
174a flere, lacrimari בָּכָה
174d fletus בֶּכִי
174d *κλαῦμα* בְּכִי
174d *κλαυθμός* בְּכִית
175a *κλαῦσις* בְּכוּת
175a maturescere בָּכַר
175a maturatus, *πρωτοτόκος* בְּכוֹר
175c primogenitura בְּכֹרָה
175c primogenitus בְּכִיר
175d ficus praecox בִּכּוּרָה
175d idem בִּכּוּרָה
175d primitiae בִּכּוּרִים
176a *denom.* בִּכֵּר
176a pullus cameli בִּכְרָה
176a camella בִּכְרָה
176c *βάθος* בִּלְיַעַל
176d nihil, *μηθέν* בִּלְיִמָּה
177b virtus, robur, *aram.* בֹּחַל
177c balare, obloqui, *aram.* בָּלָא
177c illustrare בָּלַג
illuminatio, ex- מִבְלָגִית
177c hilaratio
177d tritum esse בָּלָה
177d vetustus בָּלֶה
177d consumptio בְּלִי
178a species tributi בְּלוֹי
178a consumptio תִּבְלִית
detritum, consumtum בְּלָה
178a esse
178b vectigal בְּלוֹ
178a consternere בָּלַהּ
178a formido בַּלָּהָה
178b labi, fluere, confundere בָּלַל
178c pabulum mixtum בָּלִיל
178c *den.*, pabulum miscere בָּלַל
178c incestus, sodomia תֶּבֶל
178c colligere בָּלַם
178c funiculus בִּלְיָמָה
178c vellicare בָּלַס
178d deglutire, ligurire בָּלַע
179a absorptio, devoratio בֶּלַע
179b devastare בָּלַק
179b aedificare בָּנָה
200a construere, *aram.* בְּנָא
181a aedes בִּנְיָן
181a aedificium בִּנְיָן
200b idem, *aram.* בִּנְיָן
181a idem מִבְנֶה
181a filius בַּר
200b idem, *aram.* בַּר
197d filia = בַּת
200a structura, forma תַּבְנִית
200b ligare, vincire בָּנַט
200b balteus, cingulum אַבְנֵט
200c irasci, stomachari, *aram.* בְּנַס
בָּסַס v. בּוּס
200c acidum, acerbum esse בָּסַר

200c uva acerba בֹּסֶר
200d *ὄμφαξ* בֶּסֶר
200d ebullire, effervescere בָּעָה
200d appetere, *aram.* בְּעָא
201a petitio, *aram.* בְּעוּ
201a recalcitare בָּעַט
201a valere בָּעַל
201b dominus, herus בַּעַל
202a *den.*, dominari בָּעַל
202a domina, mulier בַּעֲלָה
202b potens, Belus בֵּל
202b possessor, *aram.* בְּעַל
202b ferum, incultum esse I. בָּעַר
202b incultus, bardus, rudis בַּעַר
202c *den.*, bardum esse בָּעַר
202c jumenta, pecora בְּעִיר
202c campus, ager בַּר
202d n. avis בְּרִבָּר
202d incendere, cremare II. בָּעַר
203b incendium בְּעֵרָה
203b incensio מַבְעֵרָה
203b terrere בָּעַת
203c terror, metus בְּעָתָה
203c formidines בִּעוּתִים
203d cortice obductum esse בָּצַל
203d cepa בֶּצֶל
203d abrumpere, rapere בָּצַע
204a rapina, lucrum בֶּצַע
204a scatere, intumescere בָּצַץ
204a coenum, lutum בִּץ
204b palus, lacus בִּצָּה
204b tumescere בָּצַק
204b massa בָּצֵק
204b succidere, sepire בָּצַר
204c vindemia בָּצִיר
204d arx, castellum בְּצָרוֹן
204d locus munitus מִבְצָר
205a pluviarum defectio בַּצֹּרֶת
205a metallum, aes בְּצֶר
205a idem בְּצָר
205a discindere, findere בָּקַע
205c rima בָּקִיעַ
205c siclus dimidius בֶּקַע
205c scissura montium בִּקְעָה
205d idem, *aram.* בִּקְעָא
205d evacuare בָּקַק
205d diffindere, rimari בָּקַר
207c idem, *aram.* בְּקַר
206a diluculum, mane בֹּקֶר
206d cura anxia בְּקָרָה
206d inquisitio בִּקֹּרֶת
206d armentum בָּקָר
207c *den.*, boves pascere בָּקַר
207d quaerere, indagare בָּקַשׁ
208d voluntas, postulatio בַּקָּשָׁה
208d filius בַּר
209a idem, *aram.* בַּר
209a creare, formare I. בָּרָא
209c creatio בְּרִיאָה
209c nutrire, saginare II. בָּרָא
209c saginatus בְּרִיא
209d spargere, dispergere בָּרַד
209d granum, grando בָּרָד
209d versicolor *בָּרוֹד
210a secare I. בָּרָה

210b foedus בְּרִית
210a cibare II. בָּרָה
215c *far* בָּר
210a cibus, nutrimentum בְּרִיָּה
210a *βρῶσις* בְּרוּת
210a *βρῶμα* בְּרוֹת
211b nutritio *בְּרִי
211c aufugere, trajicere בָּרַח
211d fuga, profugus מִבְרָח
212a fugatus, trajectus בְּרִיחַ
212a citus, celer בָּרִיחַ
212b procumbere, adorare בָּרַךְ
214a idem, *aram.* בְּרַךְ
213d fausta precatio בְּרָכָה
214a genu בֶּרֶךְ
214c idem, *aram.* בִּרְכָּא
214b benedictio *אֲבָרֵכָה
214b anfractus, lacus בִּרְכָּה
214c versicolorem esse *בָּרַם
214c vestis colorata בִּרְמוֹן
214d coruscare I. בָּרַק
214d fulgur, fulmen בָּרָק
215a smaragdus בָּרְקַת
215a idem בִּרְקַת
214d frangere, terere II. בָּרַק
215a tribula בִּרְקָן
215b deligere, selectum esse I. בָּרַר
215b delectus, castus בַּר
215c castimonia בֹּר
215c sal lixivum בֹּרִית
215b purum esse II. בָּרַר
215d cupressus בְּרוֹשׁ
215d idem בְּרוֹת
215d ebullire maturescere בָּשַׁל
216a coctus בָּשֵׁל
216b foculus culinae מִבְשָׁלָה
216b suave olere בָּשַׂם
216b balsamum בֹּשֶׂם
216b odor balsaminus בֹּשֶׂם
216c aroma בֹּשֶׂם
216c spoliare בָּשַׁס
216d narrare, annunciare בָּשַׂר
216d annunciatio בְּשׂוֹרָה
217a caro בָּשָׂר
218a idem, *aram.* בְּשַׂר
218a capere, *χωρεῖν* בָּתַת
218a nomen mensurae בַּת
218a idem, *aram.* בַּת
218b comminuere בָּתַת
218b infractio, interitus בֶּתֶת
218c puella, *κόρη* בְּתוּלָה
218b virginitas בְּתוּלִים
218d confodere בָּתַק
218d dissecare בָּתַר
218d segmentum בֶּתֶר
218d frangere בָּתַת
219a interitus בַּתָּה

ג

crescere, intumescere, גָּאָה
219a excellere
219b elatus, celsus, superbus גֵּא
219b idem גָּא
219b majestas, magnitudo גֵּאָה

219b insolentia, superbia גֵּאָה
219c adscensus, elatio גַּאֲוֹן
219d superbus, insolens גַּאֲוֹן
μεγαλοπρέπεια, ὑπερ- גְּאוּת
219d *φανεία*
219d idem גַּאֲיָה
220a idem, *aram.* גַּוָּה
220b solvere, profanum esse גָּאַל
220d redemptio גְּאֻלָּה
221a *λύτρωσις*, vindicatio גְּאֻלִּים
221a pollutio גְּאֻלָּה
221a cavare, fodere גָּבָא
221a caverna גֻּבָּא
221b concavum esse גָּבַב
collis, castellum, umbo, גֶּב
221c canthus rotae
221c dorsum, super, *aram.* גַּב
221d fovea, caverna, *aram.* גֻּבָּ
221d conscendere, -surgere גָּבַהּ
222a celsus, elatus גָּבֹהַּ
222b altitudo, celsitas גֹּבַהּ
222c superbia גַּבְהוּת
222c prominere גָּבַח
222d recalvus, -calvaster גַּבַּח
222d recalvitas גַּבַּחַת
222d contexere, volvere גָּבַל
223a funis, finis גְּבָל
224a confinium, terminus גְּבוּלָה
224a *den.*, terminos definire גָּבַל
224b complicatio, connexio מִגְבָּלָה
224b funiculus, resticula גְּבָלַת
224c incurvescere, inflectere גָּבַן
224c gibbosus גִּבֵּן
224d confragosus גַּבְנֻן
224d lac coagulatum גִּבְנָה
224d assurgere גָּבַע
225a clivus, collis גִּבְעָה
225a idem גִּבְעַת
225b tiara, cidaris מִגְבָּעָה
225c calyx גָּבְרַע
225c *καλύκιον* גִּבְעֹל
225c valere, superare גָּבַר
225d vir, potens גֶּבֶר
226a idem גִּבֹּר
226b idem, *aram.* גִּבַּר
226b idem, *aram.* גִּבַּר
226b praepotens, herus גִּבַּר
227a idem, *aram.* גְּבַר
227a dominus, rex גְּבִיר
227b hera, domina גְּבֶרֶת
227b virtus, robur גְּבוּרָה
227c idem, *aram.* גְּבוּרָא
227d tectum גַּג
228a tribunus aerarii גְּדַבַּר
228a incidere, irrumpere I. גָּדַד
228c idem, *aram.* גְּדַד
228b coriandrum, *Ὄλβος* גַּד
228a colligere II. גָּדַד
228b turma, incisum גְּדוּד
228c circumsepire גָּדַהּ
228c d litus, ripa גְּדָה, גִּדָּה
228d haedus גְּדִי
228d capella גְּדִיָּה
complicare, robustum, גָּדַל
229a magnum esse

239a id. מְגוֹרָה
239a id. מְגוּרָה
238a lactare, sugere III. גּוּר
239b pullus, catulus גּוּר
239b lapillus, sors גּוֹרָל
239d coacervare גָּדִישׁ
239d gleba, humus גְּדִישׁ
240a tribunus aerarii גִּזְבָּר
240a excidere גָּזַהּ
240a lapis caesus גָּזִית
240b resecare, tondere גָּזַז
240c vellus, tonsura גֵּז
240c id. גִּזָּה
240c glubere, pervellere, rapere גָּזַל
240d rapina, praeda גָּזֵל
240d rapina, raptum גְּזֵלָה
241a abscindere, carpere גָּזַם
241a genus locustae גָּזָם
241a concidere, caedere גָּזַע
241a truncus, stipes גֶּזַע
241b dissecare, -cindere גָּזַר
241d id., *aram.* גְּזַר
241b segmentum, pars גֶּזֶר
241c terra abscissa, vastata forma, figura, pars templi גְּזֵרָה
241c serra, dolabra מַגֵּזֶרָה
241d decretum, decisio, *aram.* גְּזֵרָא
241d calere, candere גָּחַל
242a carbo, pruina גַּחֶלֶת
242a id. גַּחַל
242a inclinare, curvare גָּחַן
242a venter, alvus גֶּחוֹן
242b terra, aequor, planities גֵּי
242c catenare, vincire, גִּיד vel
242c catena, vinculum, nervus גִּיד
242d ebullire, fermentari גִּיר
242d calx viva גִּיר
242d id., *aram.* גִּיר
242d tondere, desecare גָּלַב
243a tonsor גַּלָּב
243a cortice obducere גָּלַד
243a cutis, pellis גֶּלֶד
243b nudare, de-, retegere גָּלָה
244d id., *aram.* גְּלָא
244b expulsio, exilium גֹּלָה
244c id. גָּלוּת
244d id., *aram.* גְּלוּ
tabula, codicilli, specula גִּלָּיוֹן
244d glabrum, calvum esse גָּלַח
245a volvere, torquere גָּלַל
245b acervus, fons גַּל
245c lenticula, ampulla fons, lecythus, epistylium גְּלָחַת
245c versatilis, ambitus, regio גַּלְגַּל
245d orbis, rota גַּלְגַּל
246d id., *aram.* גַּלְגַּל
246a id. גֻּלְגֹּלֶת
246a caput, cranium גֻּלְגֹּלֶת
246a stercus, merda גֶּלֶל
246b stercus, circumstantia גֻּלָּל
246b volumen, id. *aram.* מְגִלָּה

229c adaugescens, grandis גָּדֵל
229c magnus גָּדוֹל
231c robur; granditas גֹּדֶל
231c magnitudo, celsitas גְּדֻלָּה
231d turris alta, castellum מִגְדָּל
232a id. מִגְדֹּל
232a filum contortum גְּדִיל
232b desecare גָּדַע
lacessere, concitare, laedere גָּדַף
232b
232c convicium גִּדּוּף
232c maledictio גְּדוּפָה
232c sepire, munire גָּדַר
232d sepes, sepimentum גָּדֵר
232d maceria גְּדֵרָה
232d murus, locus septus גְּדֵרָה
233a locus clausus גְּדֵרָה
233a acervare, cumulare גָּדַשׁ
233a acervus, cumulus גָּדִישׁ
233b aufugere, separare גָּדַהּ
233b sanatio גֵּהָה
233b se inflectere, inclinare גָּהַר
233c coacervare גּוֹב I.
233c locusta gregaria גּוֹב
233c examen locustarum גֹּבַי
233d camera fornicata גֵּב
233d locusta gregaria גֵּב
233c cavare, fodere גּוּב II.
233d fossa, cisterna גֵּב
233d fossor, arator גֵּב
233d secare גָּבַב III.
233d asser גֵּב
233d lapis, glacies = גֶּבֶשׁ גָּבִישׁ
236c abscindere, secare, decidere גָּזַר
236c decisio, fortuna גֵּד
234a excelsum גַּבָּה
234a tergum, dorsum גַּו
234a id., medium, *aram.* גַּו
234b dorsum, medium גֵּו
234b corpus גְּוִיָּה
corpus, gens, populus גּוֹי = גְּוִי
234c
234b corpus, alvus גְּוִיָּה
236c fugitare, avolare גָּוַז
236d perfugium גְּוִי
236d volucris, avicula גּוֹזָל
236d prorumpere, emergere גָּזַח
237a proruptio, partus גּוֹזַח
237a amnis prorumpens גִּיחוֹן
237a id., *aram.* גִּיחַ
237b volvi, circulare גָּזַל
exultatio, tempus, *περιπλόμενον* גִּיל
237c
237c exultatio גִּילָה
237c exspirare, mori גָּוַע
237d occludere, cingere גָּזַם
237d corpus, cadaver גִּוִּיָּה
238a colligere, *παροικεῖν* I. גּוּר
238c advena, hospes גֵּר
238d hospitium גֵּרוּת
239a commoratio מָגוּר
239a horreum מִגְרָה
239a apotheca frugum מַמְגֵּרָה
238a metuere, vereri II. גּוּר
239a formido, metus מָגוֹר

252c securis גַּרְזֶן
252d excavare, tornare *גָּרַט
252d trulla excavata אֲגַרְטָל
252d morosum esse גָּרַל
252d morosus גַּרְלִי
cute obductum esse, cutem detrahere, carminare גָּרַם
253a
253a cutis, corpus גֶּרֶם
253a id., *aram.* גִּרְמָא
253b area, promoerium גֹּרֶן
253c confringere, -tundere גָּרַס
253c abrodere, abscindere גָּרַע
253d imminutio, gradus מִגְרָעַת
253d decerpere, abripere גָּרַף
253d pugnus אֲגַרְוָף
254a gleba, cespes מְגַרְפָּה
254a trahere, verrere I. גָּרַר
254a discindere, serrere II. גָּרַר
254b serra מְגֵרָה
254a ligurire, *γαργαρίζειν* III. גָּרַר
254b ruminatio גֵּרָה
254c guttur, collum גַּרְגֶּרֶת
254a volvere IV. גָּרַר
254b bacca, faba גַּרְגְּרָה
254c acinus, bacca גַּרְגַּר
254c id. אֲגוּרָה
254c contundere, -terere גָּרַשׂ
254c aliquid contusum גֶּרֶשׂ
254d pellere, agitare, ejicere I. גָּרַשׁ
255a fructicatio גֶּרֶשׁ
255a expulsio גֵּרְשָׁה
255a occupare, obtinere II. גָּרַשׁ
255a suburbium, area מִגְרָשׁ
255d fundere, diffundere גָּשַׁשׁ
255d pluvia, imber גֶּשֶׁם
256a id. *גְּשָׁם
256a *den.*, pluere גָּשַׁם
crassum, opimum esse גָּשַׁם
256a *aram.*
256a corpus, *σῶμα*, *aram.* גֶּשֶׁם
256a palpare, vestigare גָּשַׁשׁ
256a recondere גָּתַת
256b torculus, torcular גַּת

ד

270c sugere, sorbere I. דָּא
270c mamma דַּד
270c id. *דְּדִי
suspenso gradu incedere II. דָּא
270c
256b tabescere, macescere דָּאַב
256c tabes, macies דְּאָבָה
256c id. דְּאָבוֹן
liquescere, anxio animo esse דָּאַג
256c
256c solicitudo, cura דְּאָגָה
256d volare דָּאָה
256d vultur דְּאָה
257a affluere, adducere דָּבָא
257a affluentia, copia דֶּבֶא
257a lente incedere, fluere דָּבַב
257a reptatio, calumniatio דִּבָּה
257b ursus דֹּב

246c truncus, stipes גִּבְעֹל
246d lapis, *aram.* גֻּלְגֹּלֶת
246d glomerare גָּלַם
246d pallium גְּלִים
246d aliquid informe, *ἔμβρυον* גֹּלֶם
247a informe esse גָּלַם
aliquid informe, vastatum, desertum גַּלְמוּד
247a
247a pellere, collidere, rixari גָּלַע
247b decumbere, considere גָּלַשׁ
247b sorbere, ligurire גָּמָא
247b papyrus Aegyptiaca גֹּמֶא
247c abscidere, desecare גָּמַד
247c ramus, scipio גֶּמֶד
247c procerus גַּמַּד
247c portare, afferre, conferre I. גָּמַל
247d camelus גָּמָל
248a retributio, beneficium גְּמוּל
248b promeritum גְּמֻלָּה
248b beneficium גְּמוּל
maturare, adolescere II. גָּמַל
248b
248b ablactare
248c colligere גָּמַם
248c turma, cohors מְגֻמָּה
248d continere גָּמַץ
248d fovea, fossa גֻּמָּץ
248d cessare, absolvere גָּמַר
249a id., *aram.* גְּמַר
249a furari גָּנַב
249b fur, plagiarius גַּנָּב
249b res furto ablata גְּנֵבָה
249b coacervare, cumulare גָּנַז
249c gaza, aerarium regium גְּנָז
249c thesaurus, *aram.* גִּנְזָא
249c gazophylacium גִּנְזַךְ
249d obtegere, tutari גָּנַן
249d locus septus, hortus גַּן
250a hortulus גַּנָּה, גִּנָּה
250b clypeus, pelta מָגֵן
250c obtectio, -firmatio מְגִנָּה
250c contegere, velare גָּנַח
250c ala, *πτερόν* גַּף
250d rugire, *γοᾶν* גָּעָה
polluere, profanare, detestari גָּעַל
250d
250d fastidium, abominatio גֶּעֶל
251a clamare, invehi גָּעַר
251a increpatio, monitio גְּעָרָה
251b increpatio, detestatio מִגְעֶרֶת
251b trudere, pulsare גָּעַשׁ
251c vitis, *ἄμπελος* גֶּפֶן
convexum, gibbosum esse גָּפַת
251d
251d corpus, tergum גַּף
251d durum, firmum esse גָּפַר
251d pinus, *κυπάρισσος* גֹּפֶר
252a sulphur גָּפְרִית
252a vellere, vellicare גָּרַב
252a scabies גָּרָב
252a radere גָּרַד
252b candere, irasci I. גָּרָה
252b rixa *תְּגָרָה
252c glutire, vorare II. גָּרָה
252c guttur, fauces גָּרוֹן
252c secernere, discindere גָּרַז

דָּקַר 284c perfodere, transfigere
מִדְקָרָה 284d confossio, trans-
דָּרָא 284d scindere, *δείρειν*
דַּרְאוֹן 284d afflictatio, aegrimonia
דָּרַב 284d perscindere, -pungere
דַּרְבֹּן 284d aculeus, stimulus
דָּרַג 285a incedere, gradiri
מַדְרֵגָה 285a scala, gradus
דָּרַךְ 285a scandere, adscendere
דֶּרֶךְ 285c gressus, iter, ratio
מִדְרָךְ 288a locus, qui calcatur
דַּרְכְּמֹן 288a daricus
*דָּרַם 288b arefieri
דָּרוֹם 288b meridies (נֶגֶב), auster
דְּרַע 288b brachium, *aram.*
אִדְרַע 288b id., *aram.*
I. דָּרַר 288c splendere, micare
דֹּר 288c margarita
II. דָּרַר 288c currere
דְּרוֹר 288c volatus liber
דָּרַשׁ atterere, excutere, perscrutari 288d
מִדְרָשׁ 289c investigatio, expositio
דָּשָׁא 289d germinare, virescere
דֶּשֶׁא 289d gramen, viriditas
*דָּשַׁן 289d pinguem, opimum esse
דֶּשֶׁן 290a pinguis, opimus
דֶּשֶׁן 290a pinguedo, ubertas, adeps
דָּת 290b decretum, lex, jus
דָּת 290b id., *aram.*
דַּתָּבָר 290c judex
דֶּתֶא 290c gramen, *χλόη*

ה

*הָבַל 290d efflare, exhalare
הֶבֶל 291a flamen, halitus
*הָבַן 291b durum, asperum esse
הֹבֶן 291b hebenum
הָבַר 291b dividere, dispertire
הָגַג 291c susurrare, meditari
הֶגֶג 291c vox placida, gemitus
I. הָגָה 291d leniter loqui, meditari
הֶגֶה 291d sonus, gemitus
הֲגִיגִת 292a meditatio
הֲגִיגוֹן 292a cantus, meditatio
II. הָגָה 292a secernere, tollere
הָגֵן 292a habile, aptum esse
הָגִין 292b habilis, aptus
הַגְבָר 292b consiliarius regius
הָגַר 292b clamare, ex-
הֵד 292b clamor, exclamatio
*הֵידַד 292c clamor, vociferatio
הָדַר 292c prehendere, porrigere
הָדַךְ 292c conculcare, conterere
הָדַם 292d terram tundere, firmare
הֲדוֹם suppedaneum, scabellum 292d
הָדַם 292d discindere
הֲדַס 292d artus, membrum
הֲדַס 293a myrtus
הָדַת 293a tundere, trudere
הָדַר 293b illustrem, nobilem esse
הֲדַר 293c id., *aram.*
הָדַק urgere, premere, incidere 277d
הֲדָה 278d obscurum, atrum esse
הַדָּה 278d vulter
הֵדֶה 279a atramentum
הָדוֹ 279b conterere, -fringere
הַכָּא contritus, afflictus, pulvis, frustum 279b
הַכָּה 279c conterere, corruere
הַכָּא 279c id. quod הַכָּא
הַכְּיוּ 279c contritus, fractus
הֶכֶר 279c collisio, motus
הַכִּי 279d contritus, afflictus
הָכַר 279d penetrare, perfodere, *aram.*
הֵכַר 279d mas, aries, *aram.*
הֵיכָל 280a annales, *aram.*
הֵיכָל 280a id., *aram.*
הָלַג 280a salire, insultare
הָלָה 280a pendere, de-, haurire
הֵלֶא 280b situla, cadus
הֵלֶא 280b id.
הֶלֶאת 280b frons, ramus
הָלַח lutulentum, turbidum esse 280b
הָלַל dependere, depressum esse 280c
הַל 280d pendulus, pauper, porta
הַלֶּפֶת textura filorum, coma 280d
πλόκιον, paupertas 281a
הֵלֶת 281a janua, porta
הָלַךְ 281c lente incedere, delabi
הֶלֶךְ 281c stillicidium
הָלַק 281d adurere, flagrare
הָלַק 281d id., *aram.*
הַלֶּקֶת 281d febris, *πυρετός*
I. הָמָה similem, parem 281d esse
הֵמָא 282c id., *aram.*
הֵם 282b similitudo, aequalitas
הִמְיוֹת 282b exemplar, collatio
הֶמְיוֹן 282b similitudo, imago
II. הָמָה 282b cessare, silere
הָמַי 282c laxamentum, quies
הֶמְיָ 282c remissio
הָמַם 282c desinere, cessare
הֲמָמָה 282d silentium, zephyrus
הָמָה 283a eversio, res deleta
*הָמָן 283a stercorare
הֹמֶן 283a fimus, stercus
מַהְמֵנָה 283a fimetum
הָמַע 283a defluere, lacrimari
הֶמַע 283b lacrima, gutta
הֶמְאָה 283b id., *δάκρυον*
הֶמְשָׁק 283b serica Damascena
הָמַךְ 283d densum, crassum esse
הוֹמֶךְ 283d res densa, cera
הָמַךְ 283d conculcare, exstinguere
הָפָה 284a lacessere, conviciari
הֲפִי 284a cavillatio, vexatio
הָפַק 284a pellere, agere pulsare
הָקַק 284a terere, confringere
הֵקֶק 284b id., *aram.*
הַק 284b comminutus, tenuis
הֹק 284b subtilitas, tenue
הוֹדָת 272d amita
הוֹדִי 272d malum amatorium
II. הוּד 273a capere
הוּד 273a olla, canistrum
הוֹדֶר 273a corbis
I. הָוָה 273a languere, moerere
הָוֶה 273b languidus, afflictus
הֶוֶר 273b languor, fastidium
הַוַּי 273b perquam languidus
מַהְוֶה 273b languor
II. הָוָה 273c induere
מַהֲוֶה 273c indusium, vestis
הָוַח 273c trudere, pellere
הָוַךְ 273c contundere
מְהוֹכָה 273d pila, mortarium
הוֹכִיפַּת 273d gallus montanus
הוֹם 273d quiescere, otiari
הוּמָה 273d silentium, vastitas
הֲמִיָּה 274a tranquilitas, quies
הוֹמֵם 274a silenter, quiete
הוֹן 274a dominari, imperare
דִּין 274b judicatio, contentio
הוֹן 274b quaesitio
דַּיָּן 274c judex, arbiter
מָדוֹן 274c contentio
מְדָנָה 274c jurgium, rixa
מְדָנָה 274d lis, rixa
מְדִינָה 274d provincia, urbs
דִּין 275a regnare, judicare, *aram.*
דִּין disceptatio, caussa, *aram.* 275a
דַּיָּן 275a judex, defensor, *aram.*
מְדִינָא 275a satrapia, *aram.*
הָיַץ 275b saltare
הָיַק 275b inspicere, contueri
הֵיק 275b specula, custodia
I. הָיַר 275c rumpere, *δείρειν*
הַיְהַר 275c spina, aculeus
II. הָיַר currere, durare, morari 275c
הֵיר 276c id., *aram.*
הַיָּר cursus, tempus, commoratio 275d
הֵר 276d id., *aram.*
תֵּרִיר 276d mensio, diuturnitas
מְדוֹר 276c habitatio, statio
הוּר 276b gyrus, orbis
מְדוּרָה rogus, lignorum strues 276b
I. הָוַשׁ 276c conculcare, triturare
הֵוַשׁ 276d id., *aram.*
הֵרֵשׁ 277a trituratio
מְהֻשָּׁה 277a res triturata
II. הָוַשׁ 277a saltare
הֵרְשׁוֹן pyrargus, genus capreae 279a
הָחָה 277a trudere, pellere
הֶחֱיָ 277b eversio, pernicies
מַהֲחָה 277b lapsus, ruina
הַחֲוָא 277b epula, *aram.*
הֵחֵל 277b metuere, *aram.*
*הָחַךְ 277c fumare
הֹחַךְ 277c holcus
הָחַם 277c trudere, percellere
מַהֲחֶפֶת 277c percussio, plaga
דְּבַ 257b id., *aram.*
דָּבָה 257b effluere, exire
הֶבְיוֹן profluvium alvi, excrementum 257b
דָּבַח 257c mactare, *aram.*
דֶּבַח 257c victima
מִדְבַּח 257c ara, altare
דָּבַק 257d adserere, alligare, *aram.*
מִדְבָּק 257d commissura, paries
דָּבַל comprimere, constringere 257d
דֶּבֶלֶת 257d massa compressa
דָּבַק 258a adhaerere, affixum esse
דֶּבֶק 258c id., *aram.*
דָּבֵק adhaerescens, agglutinatus 258b
דֶּבֶק 258b gluten, commissura
I. דָּבַר 258c loqui, *εἴρειν*
דָּבָר 262c verbum, *ῥῆμα*, ratio
דִּבְרָה 269b ratio, modus, caussa
דִּבְרָא 269c id., *aram.*
מִדְבָּר 268a sermo, os
הִדָּבֵר 269c verbum, eloquium
II. דָּבַר abducere, abripere, abigere 258c
דֶּבֶר 267c correptio, abreptio
מִדְבָּר 267d pascuum
דְּבִר 269a id.
דֹּבֶרֶת 269a ratis
מַדְבֵּרֶת 269a ductus, gubernatio
III. דָּבַר apprehendere, com-, -plecti 269c
דִּבְלָה 269a apis
דְּבִיר 269b dorsum, pars postica
דָּבַשׁ 269c *δεψεῖν*, depsere
דִּבַשׁ 269c gluten, mel, sapa
דַּבֶּשֶׁת 269d gibbus camelorum
דָּגַל 269d micare, splendescere
דֶּגֶל 270a signum, vexillum
דָּגַל 270a *den.*, signum erigere
דָּגַן 270b accrescere, adolescere
דָּגָן 270b germen, frumentum
דָּגַר 270c clamare, vociferari
דַּיָּה 270d sufficere, egere
דַּי 270d satis, affatim
דָּהַב 271a micare, splendere
מַדְהֵבָה 271b terra aurifera
דָּהָב 271b aurum, *aram.*
דָּהַם 271c stupere, stupescere
דָּהַר currere, citato cursu ferri 271c
דַּהֲרָה 271c cursus
תַּדְהָר 271d robur
דָּוַב 271d tabescere
דָּוַג 271d ducere, natare
דָּג 271d piscis
דּוּג 272a *den.*, piscari
דַּיָּג 272a piscator
דַּוָּג 272a id.
דּוּגָה 272a piscatus
דָּגַח 272a *den.*, augeri
דָּגָה 272a pisces
דָּגוֹן 272b nomen idoli
I. דָּוַד 272b amare
דֹּד 272c amor, caritas

293b splendor, decus, insigne חֶדֶר
293c gloria, splendor חֶדֶר
293c id., *aram.* חֶדֶר
293c majestas חַדְרָה
293d celebrare חוּד
293d laus, gloria חוֹד
294a esse, cupere, egere חָוָה
294a cupido, pernicies חַוַּה
294b exitium חוֹוָה
294b esse, *aram.* חֲוָא
394d torrere, urere חָוַב
294d holocaustum חֲבָחָב
295a incedere, gradiri, *aram.* חָוַך
295b crepere, percellere חָוַם
295b strepitus, tumultus מְהוּמָה
295b abyssus, vorago תְּהוֹם
295c flare, spirare חָוַן I.
295c elaborare, eniti חָוַן II.
295d opes, divitiae חוֹן
295d irruere, invadere חָוַת
296a hiscere, oscitari חָזָה
338c hymnus חֲזִיזָה
296b esse, fieri, evenire חָיָה
307a ens aeternum, deus יְחֹוָה
324b mensura liquidorum חִין
324c capere, excipere חָכַל
324c palatium, basilica חֵיכָל
324d id., *aram.* חֵיכַל
325a dijudicare *חָכַר
325c tendere, ire חָלַךְ
327d id., *aram.* חֲלַךְ
327c itus, migratio חָלַךְ
327c gressus, incessus חֲלִיכָה
327d gradus, itio חֲלִיכָה
327d migratio, iter מַחֲלָךְ
327d pompa solennis תַּחֲלוּכָה
328a vectigal viarum חֶלֶךְ
328a lucere, splendere חָלַל I.
329c splendor, lux חִלֵּל
sonare, bachari, fu- חָלַל II.
328a rere
329a laudatio, hymnus תְּהִלָּה
329a laus, gloria תְּהִלָּה
329b gloriatio, glorificatio מְהֻלָּל
329b insania, furor הוֹלֵלוּת
329c desipientia הוֹלֵלוּת
329c stultitia *תְּהֹלָלָה
329c tundere, trudere חָלַם I.
329d pulsus, ictus חֵלֶם
329d ictus, pulsatio מַחֲלֹמָה
329d percussio חֲלָמוּת
329d durum esse חָלַם II.
329d gemma יַחֲלֹם
330a fremere, sonare חָמָה
330b tumultus חֵם
330b strepitus חֲמִיָּה
330b turba, copia חָמוֹן
330d se congregare חָמַל
330d multitudo, caterva חֲמֻלָּה
331a strepere, crepere חָמַם
331a torques, *μανιάκης* חֲמִנְיָךְ
331a abscindere (= מץ) חָמַס
331b sarmentum aridum חֲמָס
331b nectere (= חָמַר) חָמַר
331b rete (= מַחְמֹרֶת) מַחְמֹרֶת

331c quiescere, silere חָסָה
331c vertere, e-, mutare חָפַךְ
332b contrarium חֶפֶךְ
332b ratio versa חֶפֶךְ
332b id. חֹפֶךְ
332b eversio חֲפֵכָה
332b disturbatio, vastatio מַחְפֶּכָה
332c nervus, cippus מַחְפֶּכֶת
332c distortio תַּחְפֻּכֶת
332c distortus חֲסֻכְפַּךְ
332c confodere *חָצַן
332d arma חֲצָן
332d caedere, necare חָרַג
333d caedes, occisio חֲרֵגָה
333d internecio, occisio חֲרֵגָה
333d gravidum, foetum esse חָרָה
334a gravidas חֲרֻיוֹן
percipere auribus, חָרְחַר
334b sensibus
334b perceptio, auditus חַרְחֻר
334c dirumpere, -ruere חָרַס
334d eversio, ruina חֲרֵסָה
334d excisio, ruina חֲרִיסָת
334d se efferre, ascendere חָרַר
334d excelsum, mons חַר
335a id. חֹר
337a montanus חֲרָרִי
337a id. חֲרָרִי

ט

languescere, hebetem טָאַל I.
337a esse
337b velle, studere טָאַל II.
337c secernere, separare טָבַת
337c acervus lapidum, *ar.* טֵל, טַל
337c loqui, confiteri טָהָה
338c id., *aram.* טְהָא
338b elobutio, confessio תּוֹדָה
338d compingere, -agmentare טָוַר
338d compages, clavus טַוָּר
339a vinum יַיִן
339c valentem esse טָחַח
340a castigatio תּוֹכֵחָה, כַּחַת
340b exoriri, nasci טָלַל
341b partus, natus טַל
341b proles, filius טַל
341b patria, posteritas מוֹלֶדֶת
341c genus, ortus תּוֹלֶדֶת
341d ascendere, altum esse טָעַל
341d splendere, micare טָעַם
342a culmen, fastigium תּוֹעֶפֶת
342a percutere *טָעַן
342a ictus, fustis תּוֹעֶתָה

ז

342b procellere (= זָעַם) זָאַב
342b lupus זְאֵב
342b vagari, volitare זָבַב
342c musca, tabanus זְבוּב
342c munerari זָבַד

342c munus, donum זֶבֶד
342d mactare, immolare זָבַח
343b mactatio, *σφαγή* זֶבַח
344a ara, altare מִזְבֵּחַ
345c convolvere, habitare זָבַל
345d habitaculum זְבֻל
345d coëmere, lucrari זָבַן
346a splendere, micare זָהַב
346a aurum זָהָב
347b lutulentum esse זָהַם
347c lucere, enitere זָהַר
347d id., *aram.* זְהַר
347c splendor זֹהַר
347d elucere, efflorescere זָר
347d nitor, flos זִי
347d id., *aram.* זְיָו
348a fluere, manare זוּב
348a gonorrhea marium זוֹב
348b colligere, incrustare זָגַג
348b folliculus, pellicula זֶגֶג
348c effervescere, ebullire זָדַד
348d id., *aram.* זְדַד
348c fervens, superbus, impius זֵד
348d fervor, superbia זְדוֹן
348d redundans זֵידוֹן
348d epulae coctae נְזִיד
conspicere, prominere זָהָה
349a (cf. פָּנָה, כָּבָן)
349a angulus, columna זָוִית
349a conclave angulare מָזוֹר
349a gignere, progerminare זָרַע I.
propagatio fecunda, lu- זֶרַע
349b xuria
349b prominere, -spicere זָרַח II.
349b columna, postis מְזוּזָה
349c dimittere, despicere זָנַח
349c nutrire, alere זָנַן I.
349d id., *aram.* זְנַן
349d nutrimentum, cibus מָזוֹן
349d acuere, formare זָרַן II.
349d forma, figura, species זֶרֶן
350a id., *aram.* זְרַן
349d spiculum, telum זֹגָה
350a concutere, quatere זָעַע I.
350b id., *aram.* זְעַע
350a concussio, formido זְוָעָה
350b divexatio, jactatio זַעֲוָה
350b stillare, sudare זָעַף II.
350b stillatio, sudor זֵעָה
350b liquescere, manare זוּחַ
350c pix זֶפֶת
350c recedere, refugere זָרַר I.
350d peregrinus, alienus זָר
351a ligare, cingere, circum- זָרַר II.
351e obligatio vulneris, fascia מָזוֹר
351b sertum, diadema זֵר
351b cinctus, ac- זַרְזִיר
351c suavem, gratum esse זָרַת
351c oliva זַיִת
351b dimoveri, vacillare זָחַל
351c se movere, repere זָחַל
352a perlucidum, purum esse זָכָה
352a id., *aram.* זְכָא
352a puritas, integritas, *aram.* זְכוּ
352b colare, purgare זָכַךְ

352b purus, mundus זַךְ
352b vitrum, crystallus זְכוּכִית
infigere, spec. memoriae, זָכַר
352c recordari
353c memoria, recordatio זֵכֶר
353d monumentum, recordatio זֵכֶר
353d monumentum, memoria זִכָּרוֹן
nuncupatio nominis אַזְכָּרָה
354a divini, sacrificium
354a mas, vir זָכָר
354b *den.*, marem nasci זָכַר
354c mas זְכוּר
354c stillare, guttatim fluere זָלַג
354c dens, fuscina מִזְלֵג
quatere, *σαλεύειν*, di- זָלַל
354d sperdere
contemtio, despicien- זְלוּת
354d tia, pravitas
355a ramus, palmes זַלְזַל
connectere, complicare זָמַם
355a machinari
355b consilium, machinatio זִמָּה
355b fraus, dolus זִמָּם
355b consilium, machinatio מְזִמָּה
355d *μηνύειν*, computare זָמַן
355d tempus, notatio, mensio זְמַן
355d apparare, invitare, *aram.* זְמַן
356a tempus, *aram.* זְמַן
356a secare, amputare זָמַר I.
356d sermentum, palmes זְמוֹרָה
357a forfex מְזַמְּרָה
356d falx vinitoria מַזְמֵרָה
356a susurrare, canere זָמַר II.
357a id., *aram.* זְמַר
357a cantio, musica זִמְרָה
357a cantor זַמָּר
356c canticum, hymnus זְמִיר
356c cantilena, decantatio זְמִירָה
356c canticum, hymnus זְמִירָה
356c psalmus מִזְמוֹר
357a antilopa זְמֶר
357a vibrare, agitare זָנַב
357b cauda זָנָב
den., agmen extremum זָנַב
357b caedere
357b scortari, moechari זָנָה
358a scortatio זְנוּת
358a scortatio זְנוּן
358a id. תַּזְנוּת
358b putidum, rancidum esse זָנַח
358c palustris אַזְנָח
358c *den.*, paludosum fieri הֶאֱזִינַח
358c prosilire, -rumpere זָנַק
358d deletum esse זָעַף
358d spumare, irasci זָעַם
358d ira spumans זַעַם
359a anhelare, effervescere זָעַק
359a iracundus, stomachosus זַעֲקָה
359b iracundia זַעֲפָה
359b tempestas זַלְעֲפָה
359b clamare, con- זָעַק
360a id., *aram.* זְעַק
359d clamor, vociferatio זַעֲקָה
359d ejulatio זְעָקָה
360a confercire, -stipare זָעַר

360a זָבַר id., *aram.*
360a זְעִיר parvitas, tenuitas
360a זְעֵיר parvus, parum, *aram.*
360b זֶרֶת digitus, parvus, *μικρός*
360a מְזֹעָר paucitas, parvitas
360b זָקַן canescere, senescere
360c זָקֵן senex, *πρεσβύτερος*
361b *γένυς, γένειον* זָקָן
361c זְקֻנִים senectus
361c זִקְנָה canities
361c זְקֻנָה senectus
361d זָקַף erigere, firmare
361d זְקַף id., *aram.*
361d זָקַק I. saccare, purgare
362a זָקַק II. urere, torrere
362a זִקָּה flamma, scintilla
362a זָקַק III. applicare, adhaerere
362a זִקּ, אָזִק vinculum, compes
362b זָרַב candere, flagrare
362b זָרָה spargere, serere
362c מִזְרֶה ventilabrum, *πτύον*
362d זְרָחִים aquilones
362d זָרַח elucere, splendere
363a זֶרַח ortus solis
363a אֶזְרָח aborigo, indigena
363b מִזְרָח oriens, *ἀνατολή*
363c זָרַם fluere, fluitare
363c זֶרֶם procella, hiems
363d זִרְמָה effusio seminis
363d זָרַע I. serere, spargere
364b זֶרַע semen, sementis, satio
365b *σπέρμα, aram.* זֶרַע
365b זֵרוֹעַ legumen, olus
365b זֶרַע fruges satae
365b זֶרֶק olera, oluscula
365b מִזְרָע sementis, seges
365b זָרַע II. ferre, portare
זְרוֹעַ brachium, robur, po-
365c testas
366a זָרַם fluere, manare
366a זַרְזִיף imber
366a זָרַק adspergere, affundere
366b מִזְרָק vas, crater

ח

366c חָבֵא celare, occulere
366d מַחְבֵּא latebra, receссus
366d מַחֲבֹא latibulum, asylum
366d חֻבָּיוֹן tegmen, velamen
366d חָבַב contegere, tueri, diligere
367a חֹב sinus, *κόλπος*
367a חָבַט percutere, batuere
367a חָבַל I. vincire, plectere
367c חֶבֶל dolor, tormentum
367c חֶבֶל funis, dimensio, caterva
367c חֶבֶל pignus, arrhabo
367c חֲבָלָה oppigneratio
367b חָבַל II. flaccescere, perdere
368b חָבַל delere, *aram.*
368b חֲבַל vulnus, percussio, *aram.*
368b חֲבוּלָה corruptio, plaga, *aram.*
368a חָבַל III. ducere, agere
367d חֹבֵל nauta, gubernator navis

368a חֶבֶל gubernaculum
368a תַּחְבֻּלָה gubernatio, procuratio
368b חָבַץ suave olere
368b חֲבַצֶּלֶת lilium, rosa
368c חָבַק complecti, am-
368c חִבֻּק complicatio
368d חָבַר I. conserere, -nectere
369a חָבֵר consociatus, socius
369a חֲבֶרֶת socia, amica
369a חַבַּר* socius, sodalitium
369d חָבֵר socius, *aram.*
369d חַבְרָה socia, comes, *aram.*
369b חֶבֶר societas, incantatio
369b חֶבְרָה sodalitas
369b חֶבֶרֶת conjunctio
369b מְחֻבֶּרֶת junctura, -tio
369c מְחֻבָּרֶת tigna jungentia
369d חִתְחַבְּרוּת conjunctio
368d חָבַר II. stringere, vulnerare
369c חַבָּרֶת incisum, vulnus
369c חַבָּרָה incisio, plaga
369d חֲבַרְבֶּרֶת virga, stria
חָבַשׁ amicire, cingere,
370a coërcere
370b חָבַת capere, recipere, =בָּאָה
370b חֻבָּת sartago
370b מַחֲבַת id.
370c חָגַב se jungere, congregare
370c חָגָב locusta gregaria
חָגַג saltare, choreas ducere
370c vertigine agi
370d חַג festum
371a חָגָא tremor
חָגַר incidere, -sculpere,
371a occare
371a חַגָּר rima, fissura
371b חָגַר cingere, ac-, vexare
371c חָגוֹר accinctus
371c חֲגֹרָה cingulum
371c חֲגוֹר subligaculum, zona
371d מְחֻגָּרֶת accinctus, pro-
371d חָדַד acutum, alacrem esse
372a חַד cuspidatus, acutus
372a חַדּוּד acumen, cuspis, aculeus
372a חָדָה gaudere, laetari
372a חֶדְוָה gaudium, laetitia
372b חֶדְוָה id., *aram.*
372b חַדַּי pectus, *aram.*
372b חָדַל vanescere, cessare
372d חָדֵל carens, derelictus
272d חֶדֶל sepulcrum, quies
372d חָדַק compungere
372d חֶדֶק sentis, spina
372d חֶדֶר vepretum, dumetum
373a חָדַר sepire, stipare
373a חֶדֶר conclave, cubiculum
373c חָדַשׁ germinare, novum esse
373c חָדָשׁ recens, novus
373d חִדָּשׁ innovatio, *νεομηνία*
375a חַדַּת innovatus, *aram.*
375a חָוָא dicere, narrare, *aram.*
375b אַחֲוָיָה nunciatio (hebr. אַחֲוָה)
375b חָוַב debere, obstrictum esse
375b חוֹב debitum, debitis
375b חָוַג circulare, cingere

375c חוּג orbis, circulus
375c מְחוּגָה circulus
375c חָוַד acutum esse
375d חִידָה oratio aenigmatica
376a אַחִידָא id., *aram*
375d חִוַּד *den.*, aenigmata proferre
376a חָוָה I. existere, vivere
376b חָוַר II. curvare, cingere
376b חַוָּה vicus, pagus
376b חָוַד circumcludere, -dare
376c מְחוֹז locus undique cinctus
376c חָוַר infigere, -sculpere
376c חוֹר uncus, spina
376d חַח fibula, uncina, hamus
376d חַחִי hamus, fibula
377a חָוַשׁ vincire, consuere
377a חוּט id., *aram.*
377a חוּט filum, funiculus
377b חָוַל volvi, circumagi etc.
377d חִיל dolor, *ὠδίν*
377d חִילָה horror, terror
377d חַיִל vis, copia
fortitudo, multitudo,
378d *aram.*
379a חֵל fossa murum cingens
379a חִילָה id.
379a מָחוֹל saltatio, chorea
379b מְחוֹלָה saltatio
379b חַלְחָלָה tremidatio, cruciatus
379b חוֹל arena, sabulum
379c חוֹל phönix
379c חָוַם ardere, fervere
379c חוּם ardore perustus, ater
379d חָוַס obtegere, tutari, parcere
380a חָוַץ separare, abscindere
380a חוּץ res separata, externa
380c חֵיץ paries
380d חִצּוֹן externus, extremus
380d חָוַק occultare, celare
380d חוֹק sinus
381a חָק id.
381b חָוַר albicare, pallere
381b חוּר linteum album
381b חוֹרִי id.
381b חוֹרִי panis siligineus
381c חִוַּר albus, canus, *aram.*
381c חָוַר fodere, perforare
381c חוֹר foramen, caverna
381d חוּשׁ I. fugere, ef-, au-
381d חִישׁ properatio
381d חוּשׁ II. sentire (=חָשַׁשׁ)
381d חוּשׁ sensus
382a חָזָה I. videre, contueri
382b חֹזֶה propheta, contemplator
382c חָזוֹן visio, visum
382d חָזוּת revelatio, forma
382d חָזוּת visum, visio
382d חָזָיוֹן visum, prophetia
382d מַחֲזֶה visio
383a מַחֲזֶה prospectus, fenestra
383a חָזָה spectare, visere, *aram.*
383b חָזֵי forma, visio, *aram.*
383b חָזוּת *aram.*, revelatio, visum
382a חָזָה II. acuere, scindere
382b חֲזִית pactum (= בְּרִית)

382d חֲזוּז aculeus, cuspis
383a חָזֶה pectus
383c חָזַז acuere, infigere
383c חָזִיז fulgur, *ἀστραπή*
383c חָזַק firmare, tenere, vincire
385a חָזָק firmus, vehemens
385b חָזָק potens, durus
385c חֹזֶק robur, auxilium
385c חָזְקָה potentia
385c חֹזֶק robur, vehementia
385c חֲזָקָה corroboratio, vis
385d חֲזִיר porcus, sus
חָטָא deficere, -esse, *ἁμαρ-*
385d *τάνειν*
387a חֵטְא defectus, peccatum
387a חַטָּאָה aberratio
חַטָּאָה sacrificium *περὶ*
387a *ἁμαρτίας*
387b חַטָּא peccator
387b חַטָּאָה peccatum, supplicium
387c חַטָּאָה id., *aram.*
387c חַטָּאָה peccatum, oblatio
388d חָטַב I. dolare, asciare
388d חָטַב II. lineis variegatis
distinguere
389a חִטָּה triticum
389a חִנְטָא id., *aram.*
389b חָטַם coërcere, frenare
389b חָטַף rapere, spoliare
389b חָטַר firmum, erectum esse
389c חֹטֶר bacillum, virga
389c חָיָה esse, vivere, convalescere
390d חַי valens, vegetus
391a חַיָּה animal, vita
391c חַי vivus, vegetus
393b חַיּוּת vita
393b מִחְיָה sustentatio vitae
393b חָיָא vivere, *aram.*
393b חֵיוָא animal, bestia, *aram.*
393c חַי vivus, *aram.*
393d חָכָה confidere, sperare
393d חָכַךְ apprehendere, capere
394a חֵךְ palatum
394a חַכָּה hamus, *ἄγκιστρον*
394a חֵךְ id.
394b חָכַל fucare, purpurissare
394b חַכְלִיל fucatus, coloratus
394b חַכְלִילוּת coloratio
394c חָכַם scire, sapere
394d חָכָם sapiens, gnarus
395b חָכְמָה sapientia, prudentia
396a חָכְמָה id., *aram.*
396a חָכְמוֹת sapientia
396a חַכָּמִים sapiens, magus, *aram.*
396b חָלָא occulere, obtegere
396b חֵלְאָה aerugo, rubigo
396b חָלַב adlinere, *ἀλείφειν*
396d חֵלֶב adeps, pinguedo
397b חֶלְבְּנָה stagonitis
396c חָלַב II. albescere
396c חָלָב lac, *γάλα*
396d חֵלֶב id.
397b חָלַד I. velare, abscondere
חֶלֶד tempus futurum, mun-
397c dus

397c חָלַד II. fodere
397c חֹלֶד mustela, γαλή
397d חָלָה I. percelli, aegrotare
398b חֳלִי morbus, moeror
398c מַחֲלָה aegrotatio
398c מַחֲלָה plaga, aegritudo
398c מַחֲלִי morbus
398c תַּחֲלֻאָה infirmitas
397d חָלָה II. ornare, decorare
398c חֶלְיִי ornamentum, decus
398c חֲלִיָּה ornatus
397d חָלָה III. mulcere, emollere
חָלַט nudare, nude s. absolute facere
398d
399a חָלַךְ peregrinari
399a חֹלֵךְ viator, pauper
399a חֲלַכְלֵכִי pauperculus
399a חָלַל I. cavare, transfodere, perforare, necare
399b חָלָל transfossus, interemtus
399d חֲלִיל tibia
399d חֲלִיל, חָלַל tibias inflare, *den.*
399d חַלּוֹן foramen, fenestra
400a מְחִלָּה caverna
400a חַלּוֹנִי fenestrae
400a חָלַל II. solvere, liberare, redimere, polluere
400a
400c חֹל res profana, κοινόν
400d חֲלִיל profanatio, abominatio
400d חָלָל pollutus, constupratus
401a חָלַל III. inchoare, ordiri
401b תְּחִלָּה initium, exordium
401b חָלַל IV. circulare, rotundare
401c חַלָּה placenta
401c חָלַם I. firmum, durum esse
401d אַחְלָמָה amethystus
402a חַלְמוּת sanitas, valetudo
402c חַלְמִישׁ lapis durus, silex
401d חָלַם II. somniari
402a חֶלּוֹם somnium, in-
402b חֲלֹם somnus, *aram.*
402c חָלַף I. elabi, evadere, transire
402d חֶלֶף permutatio
402d חֲלוּף
402d חֲלִיפָה permutatio
403k חָלַף alternare, *aram.*
403a חָלַק II. secare, tondere
403a מַחֲלֵקָה culter
403a חָלַק III. plectere, nectere
403b מִחְלָצָה crines torti s. plexi
403b חָלַץ amicire, contegere
403d חֲלִיצָה pallium, exuviae
חָלַץ vestimenta detrahere, *den.*
403b
403d חָלָץ lumbus
403a מַחֲלָצָה amictus, vestis
404a חָלַק I. scindere, dis-, dividere
404d חֵלֶק pars, portio
405a חֵלֶק sors, portio, *aram.*
405a חֶלְקָה possessio, fundus
405b חֲלֻקָּה divisio, partitio
405b מַחֲלֹקֶת separatio, ordo
405c מְחֻלָּקָא distributio, *aram.*
חָלַק II. politum, limatum,
404a λεῖον esse

404c חָלָק glaber, lubricus
404c חֲלַקָּה laevitas, blanditia
404d חֲלָקָּה lapillus laevis
405a חֲלָקָה laevitas, lubricatio
405b חַלְקַלַּק, חַלְקוֹק laevis, lubricus
405c חָלַשׁ decumbere, prosternere
405d חַלָּשׁ debilis, fractus
405d חֲלוּשָׁה profligatio
405d חֲמָא linere, γλίσχρον εἶναι
406a חֶמְאָה lac, pinguedo
406a מַחֲמָאָה verba comia, blanda
406a חֶמְאָה butyrum
406b חָמַד optare, optabile esse
406b חֶמֶד jucunditas, amoenitas
406c חֶמְדָּה desiderium, studium
406c חֲמֻדוֹת amores
406d מַחְמַד appetitus
406d מַחֲמָד amoenitas
406d חָמָה I. cingere, vincire
407a חוֹמָה murus
407c חֹם socer
407c חָמָה II. ardere, fervere
407c חֵמָה aestus, ardor
408b חֲמָא id., *aram.*
408b חָמַט se curvare
408b חֹמֶט limax
408b חָמַל I. mollem, clementem esse
408b
408c חֶמְלָה clementia
408b חָמַל II. portare, sufferre
id quod cui curae
408c חֲמֻלָּה cordique est
408d חָמַם ardere, fervere
409a חַם calor, fervor
409b חַם calidus, ardens
409b חַמָּה sol, calor
409b חַמָּן solaris, statua solis
409c חָמַס acutum esse, violare
409c חָמָס violentia, raptum
409d חַתְמַס struthio
חֹמֶץ acidum, lucidum, vio-
410a lentem esse
410a חֶמֶץ fermentatum, ζυμωτόν
410b חֹמֶץ acetum
410b חָמוּץ violentus, oppressus
410b חֲמִיץ herba acida
410b מְחֻמֶּצֶת fermentatum
410b חָמַק complecti, cingere
410c חַמּוּק circuitus, ambitus
410c חָמַר ardere, effervescere
410d חֵמָר limus, bitumen
חֹמֶר aestus, ebullitio, ar-
411b gilla, limus, onus asini
410d חֲמוֹר asinus, onus asini
411b חֲמֹרָה copia, caterva
411b יַחְמוּר antilopa
411c חֶמֶר vinum, merum
411c חֲמַר id., *aram.*
411c חָמַר *den.*, oblinere
413c חָמַשׁ valentem esse
413d חֹמֶשׁ lumbus, robur
413d חָמַשׁ *den.*, lumbos accingere
413d חֲמֹשֶׁת capere (= חֲבַת)
חֲמֵשֶׁת (= חֲבַת, pl. tal. חֲמֻשׁוֹת)
413d uter, lagena

414a חָנָה I. flecti, se inclinare
חָנוּת habitaculum, carcer
414d taberna
415a מַחֲנֶה castra, exercitus
415d תַּחֲנָה metatio castrorum
414d חָנָה II. acuere, cuspidare
414d חֲנִית hasta, cuspis
416a חָנַט condire
416a חֲנֻטִים conditio cadaverum
416a חָנַךְ initiare, edocere
416b חֲנֻכָּה dedicatio, consecratio
416b חֲנָכָא id., *aram.*
416b חָנִיךְ edoctus, institutus
416c חָנַם durum, solidum esse
416c חֲנָמֵל grando
416d חָנַן inclinare, adamare
418a חַנָּן id., *aram.*
417b חֵן inclinatio, gratia, decor
417c חִין venustas, pulchritudo
417c חַנּוּן gratiosus, clemens
417c חֲנִינָה misericordia
417c תְּחִנָּה favor, supplicatio
417d תַּחֲנוּן imploratio gratiae
418a חִנָּם gratis, gratuito
418b חָנַף velare, celare, simulare
418b חָנֵף simulator, hypocrita
418c חֹנֶף simulatio, perfidia
418c חֲנֻפָּה fallacia, impietas
418c חָנַק angustum esse suffocare
418c מַחֲנָק strangulatio, suffocatio
חָסַד assuescere, familia-
418d ritate uti
418d חֶסֶד consuetudo familiaris
caritas
419d חָסִיד pius, benignus
420a חֲסִידָה ciconia
420a חָסָה fugere, per-
420b חָסוּת perfugium
420b מַחֲסֶה asylum, receptus
420b חָסַל decerpere, -glubere
420c חָסִיל bruchus, locusta
420c חָסַם occludere, prae-
420c מַחְסוֹם capistrum
420d חָתַם* obtinere, potiri
420d חֶתֶם usucapio, divitiae
420d חָתַם *den.*, usucapere
420d חָתוֹן potens, princeps
420d חָתִין potentia
420d חָתַן possidere, *aram.*
421a חָתַן facultas, *aram.*
421a חָתַם findere, secare
421a חַתַּפְתַּם squamatum esse
421a חֶתֶת testa, *aram.*
421b חָתַר dirimere, deficere, carere
421b חָסֵר expers, egens
421c חֶסֶר penuria, defectus
421c חֹסֶר egestas, penuria
421c חֶסְרוֹן indigentia
421c מַחְסוֹר inopia, penuria
421d חַסְפַּר mancus, carens, *aram.*
421d חָפָא obtegere, simulare
421d חָפָה tegere, operiri
422a חָפַז nutare, properare
422a חִפָּזוֹן festinatio
422c חָפַף I. tegere, velare

422c חֲפָה tegmen, umbraculum
422c חָפַף II. detergere, -luere
422d חַף politus, tersus
422d חֹף ripa, litus
422b חָפַף III. cavum esse
422b חֹפֶף vola, pugnus
422d חָפֵץ cupere, avere
423b חֵפֶץ libens, propensus
423b חֵפֶץ voluntas, arbitrium
423c חָפַר erubescere, pudore affici
423d חָפַר fodere, forare
424a חַפַּרְפֶּרֶת talpa, ἀσπάλαξ
424b חָפַשׂ perscrutari, -quirere
424c חֲפַשׂ perscrutatio
חָפַשׂ sternere, libere se
424c afferre
424c חֹפֶשׂ stratio, cubile
424d חָפְשָׁה libertas, manumissio
424d חָפְשִׁי liber
424d חֶפְשִׁיּוֹת decubitus, lectus
424d חָפְשִׁית morbus
425a חָצַב caedere, findere
425b חָצֵב caedens
425b מַחְצֵב caesio, excisio
425b חָצָה dividere, dispertire
חֲצִי divisio, distributio,
425b medium
426a חֲצוֹת medium
426a מֶחֱצָה dimidium, pars dimidia
426a מֶחֱצִית medium
426a חָצַן* incidere, insculpere
426b חֲצַן incisio, sinus
426b חֵצֶן sinus
426b חָצַף saevire, urgere, *aram.*
426c חָצַץ secare, caedere
426c חֶצֶץ lapillus, scrupus
426d חֵץ sagitta, telum
427a חִצֵּץ *den.*, sagittas jacere
427a חָצַר sepire, circumplecti
427a חָצֵר atrium, villa, pagus
427d חֲצֵרָה locus septus
428a חָצַר micare, tinnire
428a חֲצֹצְרָה tuba, buccina
428a חָצַר tubam inflare
428b חֲצִיר gramen, porrum
428c חָקַק insculpere, incidere
428c חָקַק exarare, pingere
428d חֹק rescripta, insculpta
429c חֻקָּה *den.*, ratio
430a חֹק *aram.*, id.
430a חָקַר fodere, perscrutari
430b חֵקֶר perscrutatio, arcana
430b מֶחְקָר penetralia
430c חָרָא scoriis purgare
430c חֶרְאָה scordia, stercus
430c מַחֲרָאָה cloaca
430d חֲרִיוֹן merda
430d חָרַב arescere, ex-, deleri
431d חֹרֶב id., *aram.*
431a חָרֵב aridus, desertus
431b חָרְבָּה ariditas, siccitas
431b חָרֵב ardor, eversio
431c חָרְבָה dirutio, rudera
431d חָרְבָּה ariditas, ἤπειρος
431d חָרְבוֹן siccitas

431d acuere, incidere חָרַב
431d acies, ensis חֶרֶב
433b trepidare, contremiscere חָרַג
433c genus locustae חַרְגֹּל
433c tremere, pavere חָרַד
433d trepidus, pavidus חָרֵד
433d trepidatio, tremor חֲרָדָה
434a urere, candere חָרָה
434c fervor, ira חֳרִי
aestus irae, excandescentia חָרוֹן
434c
434d ordinatim jungere חָרַז
435a *χαράττειν*, coelare חָרַט
435a *γλυφεῖον*, stilus חֶרֶט
435a sculptor, hieroglyptes חַרְטֹם
435b id., *aram.* חַרְטֻם
435b sacculus חָרִיט
435b convolvere חָרַךְ
435b fenestra, cancelli חֲרַךְ
435c ardere, urere, *aram.* חָרַךְ
435c solitarium, vastum esse I. חָרַם
laqueus, rete, vastatio, חֵרֶם
436a segregatio, consecratio
436b decurtare, mutilare II. חָרַם
436b falx messoria חֶרְמֵשׁ
436c scabere, confringere חָרַס
436c fragmen testa חֶרֶס
436c id. חֶרֶשׂ
436d splendere, micare חָרַס
436d sol חֶרֶס
437a carpere, conviciari חָרַף
437b autumnus, adolescentia חֹרֶף
437b *den.*, hiemare, *χειμάζειν* חָרַף
437b probrum, ignominia חֶרְפָּה
437d perstringere, pungere I. חָרַץ
438a segmentum, tribula חָרִיץ
fossa, decisio, acuminatio חָרוּץ
438a
437d alacrem esse II. חָרַץ
438b sedulus, accinctus חָרוּץ
438b lumbus, *aram.* חָרְצָן
438b micare חָרַץ
438b aurum חָרוּץ
438b uva acerba חַרְצָן
438c vincire, ligare חָרְצַב
438c vinculum, nodus חַרְצֻב
438c frendere חָרַק
438d candere, purum esse חָרַר
439a nobilis, liber חֹר
439a locus torridus חָרָר
439a febris ardens חַרְחָר
439a sentis, paliurus חָרוּל
439b adustus, tostus חָרוּל
439b arare, fabricare חָרַשׁ
439c faber, artifex חָרָשׁ
439d fabricatio, opificium חָרָשׁ
439d instrumentum fabrorum חָרָשׁ
439d fabrica חֲרָשָׁה
489d tempus arationis חָרִישׁ
440a vomer, aratrum מַחֲרֵשָׁה
440a ligo, aratrum מַחֲרֵשָׁה
440a tacere, leniter loqui חָרַשׁ
440c surdus, mutus חֵרֵשׁ
440c reticentia חֲרִישׁ
440c nemus, silvula חֹרֶשׁ

440d leniter flans חֲרִישִׁי
440d retinere, de-, servare חָשַׂךְ
441a decorticare, nudare חָשַׂף
441b denudatio מַחְשֹׂף
441a cohors, grex חָשׂף
441b vincire, nectere, cogitare putare, aestumare, חָשַׁב
442a *aram.*
442a cingulum, balteus חֹשֶׁב
442a computatio חֶשְׁבּוֹן
442b machinatio חִשָּׁבוֹן
442b cogitatio, ratio מַחֲשָׁבָה
442c quiescere, silere חָשָׁה
442d necessarium esse, *aram.* חֲשַׁח
442d necessitas, *aram.* חֲשָׁחָה
442d obscurum esse חָשַׁךְ
443a obscuritas, caligo חֹשֶׁךְ
443b tenebrae חֲשֵׁכָה
443b caligo חֲשֵׁכָה
443c obscurus, ignobilis חָשׁוֹךְ
443c latebrae מַחְשָׁךְ
443c tenebrae, *aram.* חֲשׁוֹךְ
443c tremere, vacillare חָשַׁל
443c debilitare, *aram.* חֲשַׁל
443d splendere, micare חָשַׁם
443d auricbalcum חַשְׁמַל
443d nobilis, clarus חַשְׁמַן
444a pulchrum esse *חָשַׁן
444a decus, insigne חֹשֶׁן
affigere, annectere adamare חָשַׁק
444b
444b propensio, voluntas חֵשֶׁק
444b contus, virga חִשּׁוּק
444b cinctura חִשּׁוּק
444c conjungere חָשַׁר
444c nubium concursus חֲשָׁרָה
444c modiolus (rotae) חִשּׁוּר
exsucculentum, aridum esse חָשַׁשׁ
444c
444c stipula arida חֲשַׁשׁ
444c prehendere חָתָה
thuribulum, acerra, forceps מַחְתָּה
444d
444d secare, concidere חָתַךְ
445a involvere, cooperire חָתַל
445a fascia חִתּוּל
445a velamen, fascia חִתָּלָה
445a occludere, obsignare חָתַם
445c annulus signatorius חוֹתָם
445c obsignans חֹתֵמֶת
445c sigillo obsignare, *aram.* חֲתַם
445c affinitate conjungere חָתַן
445d sponsus, gener חָתָן
446a sponsalia חֲתֻנָּה
446a rapere, latrocinari חָתַת
446a rapina, latrocinium חֵתֶת
446a perrumpere, -fodere חָתַר
446b locus professionis מַחְתֶּרֶת
446c horrescere, perterrere חָתַת
446d terror, horror חַת
446d metus חַתַּת
446d horror, stupor חִתָּה
446d metus, formido חִתִּית
447a pavidus חַתְחַת
447a disturbatio מְהוּמָה

ט

447b pellere, pro-, -trudere טָא
447b scopa, everriculum מַטְאֲטֵא
447b lutum, argilla טִיט
447c laetum esse, *aram.* טְאַב
447c id., *aram.* טַב
447c mactare, assare טָבַח
447c mactatio, epulum טֶבַח
447d mactatio, epulum טִבְחָה
447d lanius, coquus (*ar.*, id.) טַבָּח
447d internecio, laniena מַטְבֵּחַ
448a rigare, immergere I. טָבַל
448a volvere, amicire II. טָבַל
448a tiara, vitta טְבוּל
448b imprimere, immergi טָבַע
448b annulus, sigillum טַבַּעַת
448c collinum esse vertex montis, umbilicus טַבּוּר
448c
448d mons, *aram.* טוּר
448d micare, splendere טָהַר
449b purus טָהוֹר
449d nitor, puritas טָהַר
449d purgatio טָהֳרָה
450a hilarem, bonum esse טוּב
450a bonus, praestans טוֹב
452b bonitas, benignitas טוּב
452c texere, nere טָוָה
452c netum מָטְוֶה
452c tabescere, *aram.* טְוָא
452c jejunium טְוִית
452d tingere, obducere טָוַח
452d tectorium טָיַח
452d ren, adeps טְחָה
453a jactari, tollere טָוַל
453a erratio, exilium טַלְטֵלָה
453b onus, moles *מָטְעִל
453b luteum esse, *aram.* טִין
453b lutum, argilla טִין
453b circumligare טָוַס
453c taenia, ligamentum טוֹטָפֶת
453c sperare, praestolari I. טָהַר
453d spes, exspectanter טֶרֶם
453d id., priusquam טְרוֹם
453c circumdare II. טָהַר
454a arx, acropolis טִירָה
453c ordinare III. טָהַר
454a murus, ordo טוּר
454b volare, avolare טָוַשׁ
454b projicere, jaculari טָחָה
454b conterere, molere טָחַן
454c mola, pistrinum מַטְחֵנָה
454c mola טְחוֹן
454c fervere, urere טָחַר
454c inflammatio, tumor טְחוֹר
454d pannosum esse טָלָא
454d recentem esse, *θάλλ-ω* טָלָה
455a agnellus, pullus טָלֶה
455a agnus tener טַלְיֶה
455a irrigare I. טָלַל
455a ros, pluvia tenuis טַל
455b id., *aram.* טַל

455b obtegere, -umbrare II. טָלַל
455c umbra frui, *aram.* טְלַל
455c turbidum, sordidum esse טָמֵא
456b pollutus, impurus טָמֵא
456c impuritas טְמְאָה
457a bardum, stupidum esse טָמֵהַ
457a recondere, abs- טָמַן
457b thesaurus מַטְמוֹן
457b nectere, texere טָנָא
457b corbis, fiscella טֶנֶא
457c spurcum esse טָנַף
457c errare טָעָה
457c sapere, sentire טָעַם
457d id., *aram.* טְעַם
457d sapor, ratio טַעַם
458a voluntas, ratio, *aram.* טַעַם
458a consilium, *aram.* טְעֵם
457d delectamentum מַטְעַם
458b prosternere I. טָעַן
458b onerare II. טָעַן
458b expandere טָפַח
458b expansio, palmus טֶפַח
458c mensura palmorum טְפַח
458c peplum, palla מִטְפַּחַת
458c *den.*, fovere, educare טָפַח
458c educatio, curatio טְפֻחָה
458d affigere, allinere טָפַל
458d dux, imperator טִפְסָר
458d incedere, cursitare טָפַף
459a infans, puerulus טַף
insculpere, acuere, *aram.* טְפַר
459b
459b unguis, *aram.* טְפַר
459b opimum, pinguem esse טָפַשׁ
459b trudere, premere טָרַד
459c pellere, *aram.* טְרַד
459c humidum esse טָרֵהַ
459c recens, viridis טְרִי
459c fatigari, atteri טָרַח
459d onus, molestia טָרַח
459d discerpere, *δρύπτειν* טָרַף
folium decerptum, rapina טֶרֶף
460a
460a *θηριάλωτον* טְרֵפָה
460b decerptus טָרָף
460b *τρέφειν*, satiare טָרַף
460b *τροφή*, cibus טֶרֶף

י

460b avere, cupere יָאַב
460c decere, conveniens esse יָאָה
460c splendere, manare יָאַר
460d amnis, Nilus יְאֹר
461a desistere, cessare יָאַשׁ
461a vociferari, clamare יָבַב
461b fluere, rigare, ducere יָבַל
462a id., *aram.* יְבַל
461b flumen, liquor יְבַל
461b proventus יְבוּל
461c omnis, flumen יִבֵּל
461c orbis terrarum *תֵּבֵל
461d diluvium, inundatio מַבּוּל
462a vulnus, purulentum יַבֶּל

462a exclamare, jubilare יָבַל
462a vociferatio, jubilus יֹבֵל
462b sign. incognita *יָבַם
462b levir, mariti frater יָבָם
462b glos, fratria יִבְמָה
den., levirum se prae- יִבֵּם
462c stare
462c aridum, siccum esse יָבֵשׁ
462d siccus, aridus יָבֵשׁ
463a siccitas, ἤπειρος יַבָּשָׁה
463a id., *aram.* יַבָּשְׁתָּא
463a arare, sulcos imprimere יָגַב
463b ager יָגֵב
463b lugere, moerere, cruciari יָגָה
463b moeror, luctus יָגוֹן
463c moeror תַּגֻּגָה
463c laborare confici יָגַע
463d lassus, fessus יָגֵעַ
463d labor, facultas יְגִיעַ
464a labor יְגִיעַ
464a fatigatio יְגִיעָה
464a metuere, formidare יָגֹר
464a timens יָגֹר
464b manus יָד
469d id., *aram.* יַד
470a diligere, amare יָדַד
470a amicus, socius יְדִיד
470a amor, deliciae יְדִידוּת
464b prehendere I. יָדָה
470a prosternere, dejicere II. יָדָה
470b videre, scire יָדַע
475a id., *aram.* יְדַע
474a scientia, sententia יְדַע
474a cognitio יְדָעָה
474a scientia, cognitio יְדָעַת
474c cogitatio, conscientia מְדֹעַ
475c id., *aram.* מַנְדַּעְ
474d notitia, cognatio מֹדַע
474d affinitas, cognatio מֹדַעַת
474d *γνωστής* יִדְּעֹנִי
475a *τί μαθών*, cur מַדּוּעַ
475c dare, ponere יָהַב
475d onus, solicitudo יְהַב
475d dare, prodere, *aram.* יְהַב
476d elatum, sublimem esse יָהַר
476d elatus, superbus יְהִיר
476d *ἡμέρα*, dies יוֹם
484b id., *aram.* יוֹם
484b quotidie, interdum יוֹמָם
484c bullire, fermentare יָוָן
484c limus, coenum יָוֵן
484d columba יוֹנָה
485a stillare יָזַע
485a sudor, gutta יֵזַע
485a jungere, copulare יָחַד
485a copulatio, *ἕνωσις* יַחַד
485b una, simul, prorsus יַחְדָּו
485c unicus, unigenitus יָחִיד
485d exspectare, sperare יָחַל
486a exspectans יָחִיל
486a spes, exspectatio תּוֹחֶלֶת
486a semen concipere יָחַם
486b nudum esse יָחַף
486b nudus pedibus יָחֵף
486b progerminare, gigni יָחַשׁ

486c germen, gens יַחַשׁ
den., secundum fa- הִתְיַחֵשׂ
486c milias recenseri
486d splendere, bonum esse יָטַב
487b id., *aram.* יְטַב
487b bonum מֵיטַב
487b sufferre, posse יָכֹל
488b id., *aram.* יְכַל
488b aquarum receptaculum מִיכָל
488c parere, gignere יָלַד
489d partus, puer יֶלֶד
490b puella יַלְדָּה
490b juventus יַלְדוּת
490b natus יְלִיד
490b filius, proles יְלוּד
490c ire, incedere יָלַךְ
494b ejulare, gemere יָלַל
494c ejulatus יְלָלָה
494c ululatus יְלָלָה
494d devorare *יָלַע
494d adhaerere יָלַק
494d lichen, mentico יַלֶּקֶת
494d lingere, carpere יָלַק
494d genus locustae יֶלֶק
495a mare יָם
496b id., *aram.* יַם
496c prosperare יָמַן
496c latus dextrum יָמִין
den., se dextrorsum יָמַן
497b vertere
497b dexter יְמִינִי
497b id. יְמָנִי
plaga meridionalis, תֵּימָן
497c auster
497c permutare, com- יָמַר
497d premere, subigere יָנָה
498a sugere, frui יָנַק
498b surculus, *κόρος* יוֹנֵק
498b *θάλος*, ramus tener יְנִיקָה
498c ponere, fundare יָסַד
498d fundatio, fundamentum יְסוֹד
498d solum, fundamentum יְסוֹד
499a fundatio, -mentum יְסוּדָה
499a id. מוֹסָד
499a fundatio, dispositio מוֹסָד
499a exstructio מוּסָדָה
499b addere, pergere, iterare יָסַף
500b id., *aram.* יְסַף
500b punire, *παιδεύειν* יָסַר
500d reprehensor יְסוֹר
500d castigatio, eruditio מוּסָר
501a id. מֻסָר
501a definire, constituere יָעַד
501c tempus statutum, festum מוֹעֵד
502b cohors, turma מוֹעֵד
502b festum, congregatio מוֹעֲדָה
502b asylum, perfugium מוֹעֲדָה
502b colligere, corripere יָעָה
502c forceps, pala יָעָה
יָעַז v. עָזַז
502d decernere, *aram.* יְעַט
502d ascendere, e-, eniti יָעַל
502d sublimitas יַעַל
scandens, enitens, rupi- יָעֵל
503a capra

503a caprea, antilope יַעֲלָה
503a ululare, clamare יָעַן
503a struthio יַעֲנָה
503b lassari, fatigari יָעֵף
503c lassus, fessus יָעֵף
503c lassitudo יְעֵפָה
503c fixum facere, decernere יָעַץ
504a consultatio מֹעֵצָה
504a virere, frondescere יָעַר
504b virgultum, silva, nemus יַעַר
504c arundo יַעֲרָה
504c nitere, pulchrum esse יָפָה
504d pulcher, bonus יָפֶה
505a splendor, יֹפִי, יְפִיפִיָּה
505b anhelare, suspirare יָפַח
505b anhelans יָפֵחַ
505b splendere, nitere יָפַע
505b splendor, pulchritudo יְפְעָה
505c mons, vertex, culmen תְּוֹפָעָה
505c nectere, implicare יָפַת
505c miraculum, typus מוֹפֵת
506a exire, egredi יָצָא
510b progressus, prognatus יְצִיא
510b egressio, exitus מוֹצָא
510c ortus, origo מוֹצָאָה
510c exitus, evasio תּוֹצָאָה
510c stercus, excrementum צֵאָה
510d caenosus, sordidus צֵאִי
510d excrementum צֵאָה
510d prognatus צֶאֱצָא
511a fulcire, statuere יָצַב
511d capulus ensis נְצָב
praefectus, custodia, נְצִיב
511d statua
511d statio מַצָּב
512a obsessio militaris מָצוֹר
512a praesidium stativum מַצָּבָה
512a praesidium, excubiae מִצְּבָה
512a cippus, columna מַצֵּבָה
firmum, certum esse, יָצַב
512b *aram.*
512b certus, firmus, *aram.* יַצִּיב
512c stabilitas, firmitas נְצִבָה
512c firmare, locare יָצַג
512d sternere, sub- יָצַע
512d stratum, tabulatum יְצוּעַ
513a stratum מַצָּע
513a colare, *οἀκεῖν* יָצַק
513c fusio, fusura יְצָקָה
513c fusile, fusura, soliditas מוּצָק
513c infundibulum מְיָצֶקָה
513d conserere, fingere יָצַר
514a torus, nervus יֵצֶר
514a meditatio, figmentum יֵצֶר
514b excavare יָקַב
514b lacus, torcular יֶקֶב
514c ardere, candere יָקַד
514c ardor, flamma יְקוֹד
514d titio, focus מוֹקֵד
514d focus arae מוֹקֵדָה
514d flagrare, aduri, *aram.* יְקַד
514d incendium, *aram.* יְקֵדָה
514d obedire יָקַהּ
514d obedientia יְקֻהָה
515a abripere, evellere יָקַע

515b excitari e somno יָקַץ
515b carum esse יָקַר
515b carus, magnificus יָקָר
515c pretium, honos יְקָר
515d honor, gloria, *aram.* יְקָר
515d pretiosus יַקִּיר
515d id., *aram.* יְקִיר
515d nectere laqueos יָקַשׁ
516a anceps יָקוּשׁ
516a laqueus, insidiae מוֹקֵשׁ
516b vereri, timere יָרֵא
517c timens, timidus יָרֵא
517d timor, reverentia יִרְאָה
518b admiratio, timor מוֹרָא
518b descendere יָרַד
520b declive מוֹרָד
520b irrigare, manare יָרָה I.
521a id., jaculans, sagittarius מוֹרֶה
520b erudire, docere יָרָה II.
521a doctor, eruditor מוֹרֶה
521a doctrina, lex, revelatio תּוֹרָה
522a ratio, lex תּוֹר
522a institutio מוֹרָה
522a timere, tremere יָרֵהּ
522b luna, mensis יָרֵחַ
522b cursus lunae, mensis יֶרַח
522b id., *aram.* יְרַח
522c ruere, currere יָרַט
522c mollescere *יָרַךְ
522c femur, *μηρός* יָרֵךְ
522d latus יַרְכָה
523a femur, clunes, *aram.* יַרְכָּא
523a tremere, afflictum esse יָרַע
523a aulaeum, cortina יְרִיעָה
523b spuere, ex- יָרַק
523c virescere, crescere יָרַק
523c herba viridis יֶרֶק
523c viror, viride יֹרֶק
523c rubigo, aurigo יַרְקוֹן
523d passim viridis יְרַקְרַק
523d prehendere, captare יָרַשׁ I.
525a possessio, haereditas יְרֻשָּׁה
525a occupatio, possessio יְרֻשָּׁה
525a trop. id. מוֹרָשׁ
525b haereditas מוֹרָשָׁה
525b mustum תִּירוֹשׁ
525c rete, plaga יָרֵשׁ
523d expellere, privare יָרַשׁ II.
525c considere, habitare יָשַׁב
529d sedes, habitaculum מוֹשָׁב
530a inquilinus תּוֹשָׁב
530b sessio, mora שִׁבָה
530b esse, subsistere יָשָׁה
530b essentia, *οὐσία* יֵשׁ
530d constantia, firmitas תְּוּשִׁיָּה
530d tendere, ex- יָשַׁט
531a vastum, desertum esse יָשַׁם
531a solitudo, desertum יְשִׁימוֹן
531a vastitudo יְשִׁימָה
languidum esse, addor- יָשֵׁן
531b mire
531c vetus, -stus יָשָׁן
531c dormiens יָשֵׁן
531c somnus, desidia שֵׁנָה
531d somnus שְׁנָת

531d יָשַׁע amplum, dilatatum esse
532d יֶשַׁע salvatio, salus
532d יְשַׁע auxilium, adorea
533a יְשׁוּעָה vindicatio, salvatio
533c מוֹשָׁעָה id.
533c יָשׁוּעַ amplus, dives
533c יְשׁוּעָה salus, prosperitas
533d יָשָׁר rectum, justum esse
534a יָשָׁר rectus, probabilis
534c יְשֻׁרוּן gens rectula, proba
534d יֹשֶׁר rectitudo, integritas
534d יְשָׁרָה probabilitas
534d מִישׁוֹר planities, integritas
535a מֵישָׁר rectitudo, sinceritas
535a שָׁרוֹן planities, arvum
535b יָשַׁשׁ album, canum esse
535b יָשִׁישׁ canus, πολιός
535b יָשִׁישׁ senex, canus
535b יָתַב sedere, *aram.*
535b *יָתַד infigere, intundere
535c יָתֵד clavus, paxillus
535c יָתֵם spoliatum, orbum esse
535d יָתוֹם orphanus, pupillus
535d יָתַן protendere, perennem esse
536a אֵיתָן diuturnitas, perennitas
536a יָתַר propendere, redundare
536d יֶתֶר funis, abundantia, pars reliqua, praestantia
537b יִתְרָה lucrum, emolumentum
537b יִתְרוֹן bonum, utilitas
537b יֹתֶר lucrum, *adv.* nimium
537c יֹתֶרֶת major lobus hepatis
537c יַתִּיר praecellens, *aram.*
537c מוֹתָר praestantia
537c מִיתָר nervus, arcus

כ

537d כָּאַב dolere, moerere
538a כְּאֵב afflictio, dolor
538a מַכְאֹב sauciatio, dolor
538b כָּאָה increpare, compellare
538b כָּאַר = כָּעַר
538b כְּאוֹר lutum, coenum
538b כָּבַב micare, splendere
538c כּוֹכָב globus, stella
538d כָּבַד ponderosum esse, pollere
539c כָּבוֹד gravitas, honos
540c כֹּבֶד pondus, gravitas
540c כַּבֶּדֶת difficultas
540c כָּבֵד magnificus
540c כָּבֵד gravis, copiosus
540d כָּבֵד jecur
541a כָּבָה contegere, exstinguere
541b כָּבַל constringere, amicire
541b כֶּבֶל vinculum, compes
541b כַּרְכֹּבָא amictus, *aram.*
541c כָּבַס calcare, subigere
541d כָּבַע gibbosum esse
541d כּוֹבַע galea, tiara
541d כָּבַר plectere, viere
541d כָּבִיר plenus, stragular

542a כַּבְכָּב pulvinar, crates
542a כִּבָּרָה cribrum
542a כָּבַר validum, potentem esse
magnitudo, diuturnitas, dudum
542a כְּבָר
542b כִּבְרָה longitudo, hippodromus
542b כַּבִּיר validus, multus
542b כַּמְכֹּרֶת copia, ubertas
542c כָּבַשׁ proterere, subigere
542c כֶּבֶשׁ scabellum, ὑποπόδιον
542d כָּבַשׁ candere, urere
542d כִּבְשָׁן fornax
542d *כָּבַשׁ vi incerta
542d כֶּבֶשׂ agnus
543a כֶּשֶׂב transp. id.
543b כִּבְשָׂה agna
543b כִּשְׂבָּה id.
543b כָּדַב nectere, mentiri, *aram.*
543b כָּדֵב mendax, falsus
543b כָּדַד I. excavare
543b כַּד urceus, cadus
543c כָּדַד II. candere
543c כַּדְכֹּד lapis scintillans
543c כִּידוֹד scintilla
543c כָּדַר circulari
543d כַּדּוּר orbis, circulus
543d כִּידוֹר currus bellicus
543d כָּהָה languidum, hebetem esse
544a כֵּהָה hebes, afflictus
544a כְּהָה delinitio
544a כָּהַל sufferre, posse, *aram.*
544a כָּהַן parare, ministrare
544b כֹּהֵן sacerdos, λειτουργός
546d כָּהֵן id., *aram.*
546d כְּהֻנָּה sacerdotium
547a כּוּד incidere, κήδ-ειν
547a כִּיד vulneratio, dolor
547a כִּידוֹן telum, hasta
547a כָּוָה inurere, καύειν
547b כְּוִיָּה adustio, stigma
547b כִּוֹר canterium
547b מִכְוֹר κατάκαυμα
547b כָּוַר cavare, *aram.*
547b כִּוֵּר foramen, fenestra, *aram.*
547c כּוּל continere, metiri
547d כִּילַי coacervator, avarus
548a כִּים I. celare, occulere
548a כִּימָז sera, claustrum
548a כִּים II. cumulare
548a כִּימָה cumulus stellarum
548b כּוּן erectum esse, stare
549bc כֵּן, אֵכֵן rectus, recte
550a כֵּן id., *aram.*
549c כִּיוֹן statio, fundamentum
549c מְכוֹנָה basis
549d תְּכוּנָה structura, apparatus
549d כַּיָּן liba, placenta
549d כִּיּוּן sidus Saturni
550a כָּוַס occulere, servare
550a כִּיס crumena, marsupium
550a כּוֹס calix, poculum, trua
550c כָּוַר fodere, dissecare
550c כָּרַי lictor, carnifex
550c *מְכֵרָה ensis, pugio

559a כָּמַר I. candere, cremare
559a כְּמָרִיר caligo, tenebrae
559a כֹּמֶר sacerdos ethnicus
559b כָּמַר II. ligare, cingere
559b מִכְמֹר rete, laqueus
559b מַכְמֵר id.
559b מִכְמֶרֶת id.
559b כָּמַהּ I. cognoscere, notare
559c כִּמְתָּא cognomentum, collega
559c כִּמְתָּא id., *aram.*
559d כִּמְנָא nominatim, nam, *aram.*
559d כָּמַהּ II. carpere, decerpere
560a כִּמָּה musca, culex
560a כָּמַם depascre, -radere
560a כִּמָּם vermis, culex
560a כָּמַן erigere, plantare
560a כֵּן statio, basis
560b כַּמָּה stirps, surculus
560b כָּמַס congregare, colligere
560c מִכְמָס femoralia
560c כָּמַע se incurvare, prostratum esse
560c כִּמְעָה sarcina, opes
561a כָּמַת contegere, operire
561b כֶּמֶת tegumentum, ala
561d כָּנַר stridere, crepare
561d כִּנּוֹר cithara, κινύρα
562a כָּנַשׁ colligere, *aram.*
562a כָּסָא I. operire, tegere
562d כָּסָא II. computare
562d כֵּסֶא tempus definitum
563a כָּסָה contegere
563d כְּסוּי tegmen, tegumentum
563d כְּסוּת vestis, tegmen
564a כֶּסֶת pulvinar, stragula
564a מִכְסֶה tectum, κάλυμμα
564a מַכְסֶה stragula, vestis
564b כָּסַח secare, abscindere
564b כָּסַל labi, languidum, stultum esse
564b כֶּסֶל stupor, lumbus, spes
564b כִּסְלָה languor, stultitia, spes
564c כְּסִיל stultus, Orion
564d כִּסְלוּת stupor, stultitia
565a כִּסְלֵו nomen mensis
565a כָּסַם tondere
565a כֻּסֶּמֶת far, ador
565b כָּסַס definire, computare
565b מִכֻּסָּה numerus definitus, vectigal
565b מִכְסָה numerus, pretium
565b כָּסַת pallere, expallescere
565b כֶּסֶת metallum album, argentum
565c כָּסַת id., *aram.*
566d כָּעַס commotum esse
567a כַּעַס solicitudo, moeror
567b כָּפָה contegere, extinguere
567c כָּפַל complicare, duplum, -licatura
567c כֶּפֶל concupiscere, appetere
567c כָּפַן desiderium, fames
567d כָּפַס ligare, nectere
567d כָּפַס trabs, tignum
567d כָּפַת cavum, curvum esse

559a כָּמַר I. candere, cremare
559a כְּמָרִיר caligo, tenebrae
559a כֹּמֶר sacerdos ethnicus
559b כָּמַר II. ligare, cingere
559b מִכְמֹר rete, laqueus
559b מַכְמֵר id.
559b מִכְמֶרֶת id.
559b כָּמַהּ I. cognoscere, notare
559c כִּמְתָּא cognomentum, collega
559c כִּמְתָּא id., *aram.*
559d כִּמְנָא nominatim, nam, *aram.*
559d כָּמַהּ II. carpere, decerpere
560a כִּמָּה musca, culex
560a כָּמַם depascre, -radere
560a כִּמָּם vermis, culex
560a כָּמַן erigere, plantare
560a כֵּן statio, basis
560b כַּמָּה stirps, surculus
560b כָּמַס congregare, colligere
560c מִכְמָס femoralia
560c כָּמַע se incurvare, prostratum esse
560c כִּמְעָה sarcina, opes
561a כָּמַת contegere, operire
561b כֶּמֶת tegumentum, ala
561d כָּנַר stridere, crepare
561d כִּנּוֹר cithara, κινύρα
562a כָּנַשׁ colligere, *aram.*
562a כָּסָא I. operire, tegere
562d כָּסָא II. computare
562d כֵּסֶא tempus definitum
563a כָּסָה contegere
563d כְּסוּי tegmen, tegumentum
563d כְּסוּת vestis, tegmen
564a כֶּסֶת pulvinar, stragula
564a מִכְסֶה tectum, κάλυμμα
564a מַכְסֶה stragula, vestis
564b כָּסַח secare, abscindere
564b כָּסַל labi, languidum, stultum esse
564b כֶּסֶל stupor, lumbus, spes
564b כִּסְלָה languor, stultitia, spes
564c כְּסִיל stultus, Orion
564d כִּסְלוּת stupor, stultitia
565a כִּסְלֵו nomen mensis
565a כָּסַם tondere
565a כֻּסֶּמֶת far, ador
565b כָּסַס definire, computare
565b מִכֻּסָּה numerus definitus, vectigal
565b מִכְסָה numerus, pretium
565b כָּסַת pallere, expallescere
565b כֶּסֶת metallum album, argentum
565c כָּסַת id., *aram.*
566d כָּעַס commotum esse
567a כַּעַס solicitudo, moeror
567b כָּפָה contegere, extinguere
567c כָּפַל complicare, duplum, -licatura
567c כֶּפֶל concupiscere, appetere
567c כָּפַן desiderium, fames
567d כָּפַס ligare, nectere
567d כָּפַס trabs, tignum
568a כָּפַת cavum, curvum esse

locus, ubi quid effoditur
550c מִכּוֹרָה
550d כּוֹר n. mensurae
pelvis, labrum, suggestus
550d כִּיּוֹר
551a כִּיר lebes, sartago
551a כִּיר *aram.*, κόρος
551a כִּיר fornax, catinus
551b כּוּת abscondere, seponere
551b כֶּנְכֹּת thesaurus, aerarium
551b כָּזַב nectere, mentiri
551c כָּזָב fallacia, mendacium
551d אַכְזָב frustratio
551d כָּזַר diffringere, superare
551d אַכְזָר durus, saevus
551d אַכְזָרִי horrendus, tyrannicus
552a אַכְזְרִיּוּת crudelitas, atrocitas
552a כָּחַד amovere, re-, -cedere
552b כָּחַח nervosum, robustum esse
552b כֹּחַ medulla, vis
552b כּוֹחַ genus lacertae
553a כָּחַל fucare, purpurissare
553a כָּחַשׁ deminuere, emaciari, negare
553b כַּחַשׁ macies, mendacium
553b כָּחָשׁ mendax
553c כָּלָא coercere, cohibere
553c כֶּלֶא cohibitio, segregatio
553d כֶּלְיָא carcer, custodia
553d כִּלְיָא φυλακή
553d מִכְלָה caula
553d כָּלַב latrare, bauhari
554a כֶּלֶב canis, latrans
554a כָּלַב plectere, πλέκειν
554a כִּלְכֵּב canistrum, cavea
554a כָּלָה capere, complecti, absolutum esse
554b כָּלָה tabescens desiderio
555b כָּלָה consumtio, deletio
555b כִּלָּיוֹן consummatio, deletio
555c תַּכְלִית absolutio, extremitas
555c תִּכְלָה perfectio
555c מְכֻלָּח res perfecta
555c כִּלְיָה renes
555c כְּלִי suppellex, vas
555d *כָּלַח senem esse
557a כָּלַח senectus
557a כָּלַל I. perficere, absolvere
557b כָּלִיל perfectus, absolutus
557b מִכְלָל perfectio, ἰδέα
557c מִכְלֹל complexus, τελείωμα
557c מַכְלוֹל id.
557c כַּלָּה coronata, sponsa
557c כְּלוּלוֹת sponsalia
557d כָּלַל absolvere, *aram.*
557d כָּלַם attenuare, atterere
558a כְּלִמָּה ignominia, contumelia
558b כְּלִמּוּת opprobrium
558c כָּלַם tundere, κολάπτειν
558c כִּילַם malleus, securis
558c כָּמַהּ desiderare
558c כָּמַן manere, abscondere
558d מִכְמָן thesaurus, gaza
558d כַּמֹּן cuminum
558d כָּמַס abscondere

542a מַכְבֵּר pulvinar, crates
542a כִּבָּרָה cribrum
542a כָּבַר validum, potentem esse
magnitudo, diuturnitas, dudum
542a כְּבָר
542b כִּבְרָה longitudo, hippodromus
542b כַּבִּיר validus, multus
542b מַכְבִּיר copia, ubertas
542c כָּבַשׁ proterere, subigere
542c כֶּבֶשׁ scabellum, ὑποπόδιον
542d כָּבַשׁ candere, urere
542d כִּבְשָׁן fornax
542d *כָּבַשׁ vi incerta
542d כֶּבֶשׂ agnus
543a כֶּשֶׂב transp. id.
543b כִּבְשָׂה agna
543b כִּשְׂבָּה id.
543b כָּדַב nectere, mentiri, *aram.*
543b כָּדֵב mendax, falsus
543b כָּדַד I. excavare
543b כַּד urceus, cadus
543c כָּדַד II. candere
543c כַּדְכֹּד lapis scintillans
543c כִּידוֹד scintilla
543c כָּדַר circulari
543d כַּדּוּר orbis, circulus
543d כִּידוֹר currus bellicus
543d כָּהָה languidum, hebetem esse
544a כֵּהָה hebes, afflictus
544a כְּהָה delinitio
544a כָּהַל sufferre, posse, *aram.*
544a כָּהַן parare, ministrare
544b כֹּהֵן sacerdos, λειτουργός
546d כָּהֵן id., *aram.*
546d כְּהֻנָּה sacerdotium
547a כּוּד incidere, κήδ-ειν
547a כִּיד vulneratio, dolor
547a כִּידוֹן telum, hasta
547a כָּוָה inurere, καύειν
547b כְּוִיָּה adustio, stigma
547b כִּוֹר canterium
547b מִכְוֹר κατάκαυμα
547b כָּוַר cavare, *aram.*
547b כִּוֵּר foramen, fenestra, *aram.*
547c כּוּל continere, metiri
547d כִּילַי coacervator, avarus
548a כִּים I. celare, occulere
548a כִּימָז sera, claustrum
548a כִּים II. cumulare
548a כִּימָה cumulus stellarum
548b כּוּן erectum esse, stare
549bc כֵּן, אֵכֵן rectus, recte
550a כֵּן id., *aram.*
549c כִּיוֹן statio, fundamentum
549c מְכוֹנָה basis
549d תְּכוּנָה structura, apparatus
549d כַּיָּן liba, placenta
549d כִּיּוּן sidus Saturni
550a כָּוַס occulere, servare
550a כִּיס crumena, marsupium
550a כּוֹס calix, poculum, trua
550c כָּוַר fodere, dissecare
550c כָּרַי lictor, carnifex
550c *מְכֵרָה ensis, pugio

568a כַּף palma, patera, ansa
568d כְּפָּה ramus, spada
569a כֶּף scopulus, rupes
569a כָּפַר rubicundum esse
569a כֹּפֶר cyprus (alhina)
569b כָּפַר I. tegere, con-, expiare
569d כִּפּוּר tectio, expiatio
570a כַּפֹּרֶת operculum, ἱλαστήριον
570b כִּפֻּר piaculum, λύτρον
569b כָּפַר II. fortem, atrocem esse
570b כְּפִיר leo juvenis
570b כֹּפֶר resina arboris, גֻּפֶר =
569b כָּפַר III. spargere
570c כִּפּוֹר pelvis, crater, pruina
569b כָּפַר IV. copulare, conjungere
570a כֶּפֶר pagus, vicus
570b כֹּפֶר conjunctio domuum
570b כְּפִיר pagus, vicus
570d כָּפַשׁ obruere cineribus
570d כָּפַת ligare, vincire, *aram.*
570d כַּפְתֹּר coralla, capitulum
571a כַּר aries, agnus, κριός
571b כָּרָא afflictum esse, *aram.*
571b כָּרַב prehendere, captare
571b כְּרוּב gryphus, Sphynx
571d כָּרָה I. fodere, perforare
571d כֵּרָה fovea, cisterna
571d כִּרְיָה fodina, fovea
572a כָּרָה II. emere, mercari
572a כָּרָה III. coquere
572a כֵּרָה epulum
572a כָּרַז clamare, *aram.*
572a כָּרוֹז praeco, κῆρυξ
572b כָּרַךְ cingere, ambire
572b כִּרְכָּרִי cinctus, pallium
572b כַּרְכֹּב ambitus
572c כַּרְכֹּם crocus
572c כַּרְמִיל color coccineus
572c כָּרָס elatum, rotundosum esse
572b כִּסֵּא thronus, sella
572d כְּרָסָא id., *aram.*
572d כִּרְסֵם corrodere
572d כָּרַע procumbere
573a כָּרַע crus
573b כַּרְפַּס carbasus
573b כָּרַר circulare, ambire
573c כֶּרֶר ambitus, regio
573c כִּכָּר regio, placenta, talentum
574a כַּרְכָּר id., *aram.*
574a כֶּרֶם vinea, pascuum
574c כֹּרֶם vinitor
574c כַּרְמֶל hortus, pascuum
574d כַּרְכֻּרָה dromas
574d כָּרַשׁ se incurvare
575a כֶּרֶשׁ venter
575a כָּרַת secare, abscindere
576c כְּרִיתוּת repudium
576c כְּרֵתוֹת trabes doliatae
576c כָּרְתִּי lictor
576d כָּשָׂה opimum esse
576d כָּשַׁל labare, vacillare
577a כַּשִּׁיל securis, ascia
577a כִּשָּׁלוֹן prolapsio, lapsus
577b מִכְשֹׁל offendiculum
577b מַכְשֵׁלָה id.

577b כָּשַׁף sapientem esse, incantare
577b כֶּשֶׁף praestigiae, fascinus
577c כָּשֵׁף magus, praestigiator
577c כָּשַׁר firmum, rectum esse
577c כִּשָּׁרוֹן successus, prosperitas
577c כּוֹשָׁרָה commoditas, fortuna
577d כִּישׁוֹר baculus erectus, colus
577d כָּתַב insculpere, inscribere
578d כְּתָב id., *aram.*
578d כְּתָב scriptio, decretum
578d כְּתָב id., *aram.*
579a כְּתֹבֶת notatio, incisio
579a מִכְתָּב scriptura, epistola
579a כָּתַל aggestum esse
579a כֹּתֶל paries
579a כְּתַל id., *aram.*
579a כְּתַל id., *aram.*
579b כָּתַם I. obserare, abscondere
579b כָּתַם II. micare, fulgere
579b כֶּתֶם spec. auri
579c מִכְתָּם poema aureum
579c כָּתַן nectere, nere
579c כְּתֹנֶת χιτών, tunica
579c כְּתֹנֶת lintea vestis
579d כָּתַת portare
579d כָּתֵף humerus, scapula
580b כָּתַר I. cingere, circumdare
580b כֶּתֶר corona, diadema
580b כִּתָּרָת cinctura, capitulum
580b כָּתַר II. morari
580c כָּתַשׁ contundere
580c מַכְתֵּשׁ mortarium
580d כָּתַת conterere
580d כְּתִית tusum
581a מִכְתָּת contusio

ל

581a לָאַב ardere, sitire
581a לְאֵבָה siccitas, sitis
581a לָאָה lingere, defetisci, languere, hiare
581b לְאָיָה defatigatio, labor
581c לָאַט velare, celare
581c לָאֵט arcanus, absconditus
581d לָאַט leniter, latenter
581d לְאַטִּי tarditas, segnities
581d לָאַךְ mittere, legare
581d מַלְאָךְ legatio, legatus
582d מַלְאָךְ id., *aram.*
582d מַלְאָכוּת legatio
582d מְלָאכָה munus, opus
583c לָאַם consociare
583c לְאֹם populus, gens
583d לָבַב allinere, opimum esse
584a לֵב adeps, cor
586a לֵבֶב id.
587a לְבַב id., *aram.*
587b לְבָה cor, animus
587b לְבִיָּה placenta adipata
587b לָבָה I. mugire, μυκᾶν
587b לָבִי leo
587b לְבִיָּה leaena

587b לְבִיא id.
587c לָבָה II. micare, splendere
587c לֶהָבָה flamma
587c לָבַשׁ prosternere, corruere
587d לָבָן album, candidum esse
588a לָבָן albus, candidus
588b לְבָנָה luna
588b לְבֵנָה later
588c לִבְנָה fornax lateraria
588c לִבְנָה populus alba
588c לִבְנָה albedo, candor, vitrum
588d לְבֹנָה resina alba, thus
588d לְבָנוֹן nomen montis nivei
589b לָבַשׁ velare, induere
590b לְבַשׁ id., *aram.*
589d לְבוּשׁ indumentum, vestis
590a מַלְבּוּשׁ vestimentum
590b לְבוּשׁ id., *aram.*
590b תַּלְבֹּשֶׁת ornamentum vestis
590b לָהַב lucere, flammare
590b לַהַב flamma
590c לְהָבָה id.
590c שַׁלְהֶבֶת id.
590d שַׁלְהֶבְתִּיָּה flammans, flagrans
590d לָהַג vocare, loqui, cogitare
591a לַהַג locutio, meditatio
591a לָהָה languere, tabescere
591b לָהַט flagrare
591b לַהַט flamma, fulmen
591c לָהַם verberare
591c לָהַג cavare, ex-
591d לַגּ lagena, lacuna
592a לָוָה I. adhaerere, commitari
592a לָוָה II. mutuari, nectere
592b לְוָיָה corona, sertum
592b לִוְיָתָן animal contortum
592c לַיִשׁ cinctura
592c לוּל volvere
592d לוּל cochlea, cochlis
592d לַלַי laqueolus, ligula
593a לָוַז I. deflectere
593a לָוְזוּת perversitas
593b לוּז II. nux
593b לוּחַ insculpere, inscribere
593b לוּחַ tabula
593c לוּט velare, contegere
593c לוּט velum, tegmen
593d לָט latenter, clam
593d לְהָט id., λάθρα involutum, obscurum esse
593d לוּל
594a לַיִל nox, caligo
594d לֵילִי id., *aram.*
594d לִילִית spectrum nocturnum
595a לוּן *den.*, pernoctare
595b לוֹן hospitium
595c מְלוּנָה tuguriolum
595c לוּן fremere, indignari
595d תְּלוּנָה indignatio, detestatio
595d לוּץ lambere, ligurire
596a לוּץ gula, guttur
596a לוּץ nitere, laetari, illudere
596c לָצוֹן lascivia, irrisio
596c מְלִיצָה oratio nitida, aenigma
596c לוּץ *den.*, ornate dicere

596d לוּשׁ I. lingere, lambere
597a לָשׁוֹן lingua
597c לָשַׁן id., *aram.*
597c לָשַׁן *den.*, calumniari
596d לוּשׁ II. conterere, -depsere
596d לַיִשׁ III. validum esse
597d לַיִשׁ λῖς, leo
597d לָהַהּ progerminare
597d לֶחִי mentum, gena
598a לָחַח humidum, recentem esse
598a לַח humidus, recens
598b לַח vigor, succus
598b לָחַךְ lingere, depascere
598b לָחַם consumere, delere
599b לָחַם pugna, certamen
599b לֶחֶם cibus, victima
600c לַחְמָא id., *aram.*
600c לַחְמָא caro, cibus
600c מִלְחָמָה certamen, bellum
600c לַחַן *aram.*, λαικᾶν, salacem esse
601d לַחְנָא pellex, concubina, *aram.*
601d לָחַץ premere, urgere
602a לַחַץ oppressio, afflictio
602a לָחַשׁ sibilare, stridere
602b לַחַשׁ susurrus, incantatio
602c לֵט mastiche lentisci
602c לָטָא λαθεῖν
602c לְטָאָה nomen lacertae
602c לָטַשׁ acuere, cudere
602d לָכַד capere, intercipere
603c לֶכֶד captura
603c מִלְכֹּדֶת rete, decipula
603c לָמַד meditari, discere
604a לָמֻד eruditus, doctus
604b מַלְמֵד stimulus
604b תַּלְמִיד discipulus
604b לָעַב pudefacere, λωβεύειν
604b לָעַג balbutire
604c לַעַג ludibrium, irrisio
604c לָעֵג balbutiens
604d לָעַג loqui
604d לְעָזִית lingua, sermo
604d לָעַז barbare loqui
605a לָעַט edere, gustare
605a לָעַן diras imprecari
605a לַעֲנָה absinthium
605a לָעַע flammare, ardere
605b זַלְעֲפָה tempestas
605b לָפַד λάμπειν
605b לַפִּיד lampas, taeda
605c לָפַת prehendere, amplecti
605c לָצַר servare, custodire
605c מִלְצָר custodia, inspectio
605d לָקַח capere, sumere
609b לֶקַח doctrina, disciplina
609c מַשָּׂא sumtio, acceptio
609c מַשָּׂא merx
609c מַלְקָח forceps, emunctorium
609c מַלְקוֹחַ captura, forceps
609d לָקַט legere, colligere
610a לֶקֶט spicilegium
610a מִלְקוֹט pera pastorum
610a לָקַק lambere, lingere
610b לָקַשׁ exsuccum, serotinum esse

610b לָשָׁד gramen serotinum
לַלְקוֹשׁ pluvia, quae tempore messis cadit
610c
610d לָשַׁד sugere, ligurire
610d לֶשֶׁד succus, vigor
610d לִשְׁכָּה discubare
610d לִשְׁכָּה cubiculum, conclave
611a לָשַׁם splendere
611b לֶשֶׁם ligurius
611b לָתַח expandere, -tendere
611b מַלְתָּחָה vestiarium
611b לָתַךְ excipere
611c לֶתֶךְ nomen mensurae
611c לָתַע mordere
611c מַלְתֵּעָה dens mordens

מ

611d מָאָה metiri, definire
611d מֵאָה quantitas, centum
613d מְאָה id., *aram.*
613d מָאן mensura, vas, *aram.*
613d מָאַס deficere, deesse
614a מְאוּם defectus, vitium, macula
614a *מְזוּם labes
614a מָאַן negare, recusare
614b מָאֵן negans, recusans
614b מָאֵן nolens, renuens
614c מָאַס contemnere, aspernari
615a מָאַר doloribus cruciatum esse
615a מְאֵרָה detestatio
615a מָג *μέγας*, magus
615b מָגַד eximium esse
615b מֶגֶד res pretiosa
615b מִגְדָּנָה res praestantissima
615d מָגַן posse, valere
615d מָגַר defluere
615d מְגַר id., *aram.*
616a מָדַד metiri, se extendere
616b מַד vestis, mensura
מִדָּה extensio, mensura, dimensio
616c
616d מִדָּא id., *aram.*
617a מִדָּד mensio, mensura
617a מְמַד regula, mensura
617b מָהַהּ recusare, morari
617c מָהָה fluere, manare
617c מַי fluentum, flumen, aqua
619c מָהַל molere, conterere
619d מָהַר defluere, festinare
620a מַהַר celer, festinus
620b מְהִירָה celeritas, velocitas
620b מְהִיר promptus, agilis
620c מָהַר commutare, emere
620c מֹהַר pretium, dos
620c מוֹג lignum santali rubrum
620d מוּג manare, liquefieri
מוּד extendere, pro-, pandiculari
621a
621a מָדוֹן extensio, proceritas
621a תָּמִיד protensio, perpetuitas
621c מוּט vacillare, labare
621d מוֹט vacillatio, vectis, jugum
621d מוֹטָה vectis, jugum

621d מוּךְ maciare, attenuare
622a מוֹל molere, abscindere
622b מוּלָה circumcisio
622c מוּן excogitare, effingere
622c תְּמוּנָה species, imago
622d מִין genus, species
623a מוּץ exprimere, opressio, emunctio
623a מִיץ
623a *מִין gluma, palea
623b מוּק ludificare, deridere
623b מוּר mutari, variari
תְּמוּרָה commutatio, compensatio
623c
623c מוּשׁ cedere, recedere
623d מוּת mori
627b מָוֶת mors
627d מוֹת id., *aram.*
628a מָמוֹת occisio, mors
628a תְּמוֹתָה nex, interfectio
628a מָזַג miscere, *μίσγειν*
628a מֶזֶג vinum mixtum
628a מָזָה exsugere
628b מָזַז sugens, rodens
628b מָזַח accingere
628b מֵזַח cingulum, ligaculum
628b מָזַיַח zona
628c מָזַר confundere
628c מְמַזֵּר homo mixtus, spurius
628c מַזָּר caterva stellarum
628d מָזַר id.
628d מָחָא percutere, complodere
628d מַחְוֶה percussio
628d מַחֲוָה plaga, stigma
629a מְחָא pulsare, *aram.*
מָחָה linere, al-, detergere, pertingere
629b
629c מָחַח pinguem, adiposum esse
629c מַחַ pinguis, opimus
629c מְחַ pinguedo, adeps, medulla
629d מָחַץ findere, diffissio, contusio
630a מָחַק perforare, -fodere
630a מָחַר vendere
630a מְחִיר pretium, mercimonium
מָטָא attingere, pervenire, *aram.*
630b
630b מָטַר manare, pluere, fluere
630c מָטָר pluvia
630d מָכַךְ macescere, labare
630d מָכַר vendere
631b מֶכֶר venum, venale
631c מִמְכָּר venditio, res venalis
631c מִמְכֶּרֶת venditio
מָלָא redundare, superfluere, implere
631c
633a מָלֵא abundans, plenus
633b מְלוֹא plenitudo, copia
633b מְלֵא complere, ex-, *aram.*
633c מִלֵּאת plenitudo, copia
633c מִלֻּאִים impletio, insertio
633c מִלֻּא inauguratio, initiatio
633d מִלּוֹא vallum
633d מִלֹּאת plenitudo
634a מָלַח fluctuare, diffluere
634a מֶלַח flumen, sal, mare, salum

634b מָלַח *den.*, salire, sale conspergere
634b מִלַּח sal comedere, *aram.*
634b מֶלַח sal, *aram.*
634c מַלְוָה herba salsa, halimus
634c מְלֵחָה salsitudo, sterilitas
634c מַלָּח nauta, remex
634c מָלָח veteramentum detritum
מָלַט linere, ob-, elabi, effugere
634d
635b מֶלֶט calx, caementum
635c מָלַךְ excellere, regnare
635d מֶלֶךְ illustris, rex
644d מַלְכָּה regina
645a מַלְכוּת regnatio, regnum
645b מלוּכָה regnum
645c מַמְלָכָה regimen, regnum
646a *βασιλεία* מַמְלָכוּת
646a מַלְכָּא rex, *aram.* מֶלֶךְ
646d מַלְכְּתָא regina, *aram.*
646d מַלְכוּ consilium, *aram.*
646d מַלְכוּת regnum, regimen
647a מִלְכוֹם nomen idoli
647b מַלְכָּם nomen deastri
647b מִלְכֹּם id.
647b מַלְכַּת regina coeli
I. מָלַל 647b loqui, dicere
647c מְלַל eloqui, *aram.*
647c מִלָּה verbum, sermo
647d מִלָּה dictio, verbum, *aram.*
II. מָלַל 647d secare, succidere
648a מְלִילָה spica, arista
648a מָלַק abscerpere, secare
648a מֶן gutta, manna, resina
648b מָנִיד gemmula
מְנָא numerare, computare, *aram.*
648c
648c מִנְיָן numerus, *aram.*
648c מָנָה numerare, constituere
649a מָנָה pars, portio
649a מִנְיָן portio, quantitas
649b מִנְיָן summa, numerus
649b מָנֶה mina, pondus
מְנִי attributio, fortuna, *εἱμαρμένη*
649b
649b מָנַח donare
649c מִנְחָה donum, munus
650b מִנְחָה id., *aram.*
מְנִים = מְנִעִים v. מְנָעִים
650c מָנַע retinere, arcere
650d מַס munus, pretium, tributum
651a מִסְפָּה mensura, portio
651a מָסַס liquescere, diffluere
651b מָסַךְ *μίσγειν*, confundere
651b מֶסֶךְ vinum aqua mixtum
651b מִמְסָךְ *κέρασμα*
651b מָסַס liquefieri, diffluere
651c מֵס liquefactus, dissolutus
651c מֶסֶת liquefactio
651d מָסַר tradere, prodere
651d מָסַס vacillare, labare
652a מָסָּה vi incerta
652a מֵעַי viscera, intestina
652b מֵעַי id., *σπλάγχνα*, *aram.*
652c מָעַט parum, minutum esse

652d מְעַט paucitas, exiguitas
653a מָעַךְ deprimere, comprimere
653a מָעַל obtegere, celare, dolose agere
653b
653c מַעַל fallacia, praestigiae
653d מְעִיל amictus, amiculum
654a מָצָא pervenire, attingere
656b מָצַץ exsugere, -sorbere
656b מָצַח splendere, nitere
656b מֵצַח frons
656c מִצְחָה ocrea
656c מָצַץ sugere, emaciare
656c מִצָּה placenta compressa
656d מָצַר terminare, definire
657a מָקַל fulcire
657a מַקֵּל baculus, virga
657b מָקַק macescere, attenuare
657c מַק macies, mucor
657c מָרָא abundare, opimum esse
מְרָאָה abundantia, ingluvies
657c
657c מַרְיָא avis
657c מֵרְיָא pecus saginatum
657d מָרָא dominus, mas, *aram.*
657d מָרָא volare, sursum se extollere
658a מָרַג se vertere, volvere
658a מוֹרָג rota, tribula
658a מוֹרִיג id.
658b מָרַד contemnere, -tundere
658b מְרַד id., *aram.*
658c מֶרֶד rebellio
658c מַרְדּוּת apostasia
658c מָרֹד rebellis
658c מָרַר murmurare
659a מֹרָה murmur, angor
659a מְרִי repugnatio, pertinatia
659b מוֹרָה novacula
659b מָרַח terere, con-, infricare
659b מְרוּחַ contritus, at-
659c מָרַט defricare, -pilare
659c מְרַט evellere, *aram.*
659d מָרַךְ conterere
659d מוֹרָךְ consternatio, pavor
659d מָרַץ acutum esse
659d מָרַק deterere, purgare
660a מִרּוּק politio, mundatio
660a תַּמְרוּק mundatio, tersoria
660a תַּמְרִיק emundatio
660b מֶרֶק jus, *ζωμός*
I. מָרַר 660b manare, fluere
660b מֹר gutta, stilla
660b מוֹר myrrha
II. מָרַר 660c amarum esse
660d מַר amarus, acerbus
660d מָרָה moeror, luctus
661a מְרֹרָה fel, humor amarus
661a מְרֹרָה fel, venenum
661a מָרֹר herba amara
661a מְרִירִי amarus, virulentus
661b מְרִירוּת amaritudo
661b מֶמֶר moeror, acerbitas
661b מַמְרֵר acerbitas
661b תַּמְרוּר amaritudo
661c מָשָׁה extrahere, educere
661d *אֶמֶשׁ nox hesterna

661c מְשִׁי sericum
662a מָשַׁח I. linere, ob-, ungere
662c מִשְׁחָה unctio, chrisma
662c מִשְׁחָה unctio
662d מָשִׁיחַ unctus, χριστός
מִשְׁחָה oleum, unguentum,
662c linimen, *aram.*
662a מָשַׁח II. metiri, extendere
662c מִשְׁחָה demensum, portio
662c מִשְׁחָה id.
662d מִמְשָׁח extensio, -pansio
663a מָשַׁךְ trahere, intendere
663c מֶשֶׁךְ tractio, intensio
663c מֹושֶׁכֶת funis, vinculum
663d מָשַׁל regnare, dominari
664b מִשְׁל dominatio, imperium
664b מֶמְשָׁלָה dominium
664b מֶמְשָׁלָה imperium
664c מָשָׁל collatio, parabola, poema
den., parabolam dicere,
664d parem esse
664d מְשָׁל carmen
665a מָשָׁל comparabile
665a *מָשַׁשׁ purgare, mundare
665a מָשַׁשׁ possidere, tenere
665b מֶשֶׁךְ occupatio, possessio
665b מִמְשָׁשׁ id.
665b מָשַׁשׁ palpare, contrectare
665c מַת mas, homo
665d מִתְאֹם viritim, omnes
665d מָתַג frenare, domare
665d מֶתֶג dominatio, frenum
665d מָתַח tendere, pandere
665d מִתְחִי porrectio, extensio
666a מָתַח expandere
666a אַמְתְּחָה saccus
מָתַן protrahere, durabilem
666b esse
666b מָתֶן lumbus, femur
אַמְתְּנִי validus, robustus,
666b *aram.*
666c מָתַק gustare, exsugere
666d מֶתֶק dulcedo, jucunditas
666d מָתֹק id.
666d מָתוֹק dulcis, jucundus
666d מַמְתַּק dulcedo

נ

667a נָאַד cavatum, capacem esse
667a נֹאד uter, *νηδύς*
667b נָאָה *ναίειν*, convenire alicui
נָאוֶה commoratio, habitacu-
667b lum
667c נָאוֶה decorus, pulcher
667c אִי terra habitabilis, insula
668a נָאַם fari, eloqui
668c נַאֲמָן orator, rhetor
668c נָאַף vagari, fornicari
668d נָאָף adulterium, moechatio
668d נַאֲפוּף libido carnalis
668d נָאַץ vellere, spernere
669a נְאָצָה contumelia
669a נְאָצָה contemtio

669a נָאַק clamare, gemere
669b נְאָקָה gemitus, clamor
669b נָאַר prosternere, -fligare
669c נָבָא prophetare, vaticinari
670a נָבִיא propheta, vates
671b נְבִיאָה prophetissa, cantrix
671b נְבוּאָה prophetia
661b נָבָא prophetare, *aram.*
671b נְבִיא vates, *aram.*
671c נְבוּאָה vaticinatio, *aram.*
671c נָבַב cavare, forare
673a נֵבֶל uter, lagena, *νάβλα*
671c נָבַח latrare, vociferari
671c נָבַט despicere, intueri
672a נַבָּט exspectatio
672b נָבַע scaturire
672b נֶבֶךְ scaturigo, fons
672b נָבַל decidere, debilem esse
672c נָבָל stultus, debilis
672d נְבָלָה flagitium, impietas
672d נְבֵלָה cadaver
673a נַבְלוּת turpitudo, vilitas
673c נָבַע scatere, effundere
673c מַבּוּעַ scatebra, fons
673d נָבַר lucere, splendere, *aram.*
673d נְבְרֶשְׁא lucerna
673d נָגַב arefieri, exarescere
674a נֶגֶב auster, meridies
674c נָגַד indicare, nunciare
676a נָגִיד celeber, nobilis, praetor
676b נֶגֶד conspectus, unde
676d נָגַד devenire, delabi, *aram.*
677a נָגַהּ nitere, lucere
677a נֹגַהּ nitor, splendor
677b נוּגַהּ lux, *aram.*
677b נְגֹהָה splendor, fulgor
נָגַח ferire, impetere, per-
677b cutere
677b נִגָּח cornupeta
677c נָגַל abscindere, vulnerare
677c מַגָּל falx messoria
677c נָגַן sonare, canere
677d נְגִינָה cantilena, cantus
677d מִנְגִּינָה cantus
677d נָגַע allidere, attingere
678d נֶגַע plaga, contagium
679a נָגַף percutere, caedere
679b נֶגֶף percussio, plaga
679c מַגֵּפָה strages, internecio
679d נָגַר diffluere, dilabi
679d נַגָּר fluxus, alveus
680a נָגַשׁ urgere, impellere
680b נָגַשׁ affigere, appropinquare
681a נָדָא amovere
681a נָדַב instigare, impellere
681b נְדִיב spontaneus, princeps
681c נְדִיבָה nobilitas, claritas
681c נְדָבָה spontaneitas
681d נָדַב sponte dare, *aram.*
חִתְנַדְּבוּ donatio spontanea,
681d *aram.*
681d נָדַד vagari, fugitari
682c נָדַד fugere, *aram.*
682a נְדֻדָה vagatio, jactatio
682b נֹדֶד id.

682b נִדָּה recessio, separatio
682c נָדָה I. fugere
682d נָדַן II. dare, donare
682d נְדָן donum, munus
682d נָדַח pellere, trudere
683b מַדָּחַת seductio
נֶדֶן I. profundum, cavatum
683b esse
683b נָדָן vagina
683c נִדְנָה receptaculum, *aram.*
683c נָדַן II. donare
683c נְדָן donum
683d נָדַף dispellere, -sipare
683d נָדַר fidem dare, vovere
684a נֶדֶר votum
684c נָהַג ejulare, gemere
684d נָהַג abigere, deducere
685a מִנְהָג ductus vehiculi
685a נָהַה queri, con-
685a נְהִי lamentum, elegia
685b נְהִיָּה lamentatio
685b נֵי ejulatus
685b נָהַל scatere, abire
685c נַהֲלֹל pascuum
685c נָהַם fremere, ululare
685d נַהַם fremitus
685d נְהָמָה ululatus, strepitus
685d נָהַק clamare, rudere
685d נָהַר I. fluere, con-
686a נָהָר amnis, fluvius
686c נְהַר id., *aram.*
685d נָהַר II. nitere, lucere
686c נְהָרָה lux, aurora
686d מְנָהָרָה lampas
686c נְהוֹר lux, lumen, *aram.*
686d נְהִיר id., *aram.*
686d נַהֲרָה illuminatio mentis
686d נָוָא negare, recusare
687a תְּנוּאָה aversio, odium
687a נוּב germinare, pullulare
687a נִיב germen, proventus
687b תְּנוּבָה proventus, fructus
687b נוּד I. vagari, errare
687c נֹד vagatio, exilium
687c נִיד consolatio
מָנוֹד objectum, super quo
687c agitatur caput
687c נִיד agitari, *aram.*
687d נִידָה vagatio
687d נוּד II. cumulare, coacervare
687d נֵד cumulus, acervus
688a נָוָה manere, morari
נָוֶה commorans, habitacu-
688a lum, habitabilis
688b נָא crudus, semicoctus
688c נוּחַ clinare, flectere, quiescere
689b נֹחַ reclinatio, quies
689b מְנוּחָה requies, tranquillitas
689b מְנוּחָה acquiescentia, quies
689c תְּנוּחָה remissio, abolitio
689c נִיחָה acquiescentia
689d נִיחָה id., *aram.*
689d נַחַת acquiescentia
690a נָהִיט vacillare, nutare
נוּחַ I. acuere, exacuere

690a תְּנוּךְ *λοβός*, extremitas auris
690a נוּחַ II. nugari
690a נַחְנָח nugator, nugax
נָבַל decidere, marcescere,
690b *aram.*
690b נְיוֹלִי dirutio, fimetum, *aram.*
690b נְוֵלָה destructio, *aram.*
690b נוּם obdormiscere
690c נוֹמָה sopor, dormitatio
690c תְּנוּמָה somnus, sopor
690c נוּן sobolescere
690d נִין propago, soboles
690d *den.*, germinare
690d מְנוֹן soboles, filius
691a נוּס nitere, fugere, volare
691c נָס fugax, fugitivus
691d מָנוֹס fuga, perfugium
691d מְנוּסָה fuga
691d נוּעַ nuere, nutare, vacillare
692a מְנוֹעֲנֹעַ *σείστρον*
692b נוּף I. se movere, motitare
692d *נוֹף frons, cacumen arboris
692d תְּנוּפָה agitatio
693a נָפָה cribrum, vannus
692c נוּחַ II. manere, fluere
692c נוּחַ III. tegere, operire
692d נוּחַ IV. circumdare, gyrare
692d נוֹחַ ambitus, tractus
693a נֵפֶת regio, ambitus
693b נוּץ micare, florere, volare
693b נוֹצָה penna, ala
693b נִיצוֹץ fulgor, scintilla
693c נָהַר I. lucere, splendere
693d נֵר lumen, lucerna
694a מְנוֹרָה candelabrum
694b נוּר ignis, *aram.*
694b נוּר furnus, fornax
694b נִיר lumen
694c נֵר lucerna
693c נָהַר II. sulcare, arare
694c נִיר arvum, novale
694c מָנוֹר jugum aratorium
694c נוּשׁ *νοσεῖν*, aegrotum esse
694d נָזָה irrigare, conspergere
695a נָזַל defluere, ire
695a מַזָּל stella erratica, planeta
695b נָזַם ligare, obserare
695b נֶזֶם annulus, monile
695b נָזַק damnum pati, *aram.*
695c נֶזֶק damnum
695c נָזַר I. recedere, abstinere
695d נָזִיר segregatus, selectus
695c נָזַר II. circumligare
696a נֵזֶר corona, sertum
696a מְנֻזָּר coronatus, princeps
695d נֵזֶר sertum, corona
696a נָחָה ducere
696c נָחַל I. prehendere, capere
696d נַחֲלָה haereditas, possessio
697d נַחֲלָת id.
697d נָחַל II. perforare, -fodere
697d נַחַל fodina, vallum, rivus
698c נְחִילָה tibia, fistula
698c נָחַם suspirare, exhalare
699b נֹחַם poenitentia, *μετάνοια*

699 b consolatio נֶחָמָה
699 b μετάνοια, solatium נִחוּם
699 b solamen תַּנְחוּמִים
699 c urgere, instare נָחַץ
699 c ronchissare נָחַר
699 c ronchus, anhelatio נַחַר
699 c ronchissatio נַחֲרָה
699 c nares נְחִיר
699 d repere, serpere I. נָחַשׁ
699 d serpens נָחָשׁ
700 a den., augurari נָחַשׁ
700 b omen, οἰωνισμός נַחַשׁ
700 b splendere, flammare II. נְחַשׁ
700 b aes, aram. נְחָשׁ
700 b aes, cuprum נְחֹשֶׁת
701 a aereus נְחֹשֶׁתָן
701 a aereus, aeratus נְחָשְׁתָּן
701 a descendere, penetrare נָחַת
701 b se demittere, aram. נְחַת
701 c descensus, requies נַחַת
701 c descendens נָחֹת
701 c extendere, -pandere נָטָה
702 c κλίνη, lectus מִטָּה
702 d scipio, baculus מַטֶּה
703 d inclinatio juris מַטֶּה
703 d extensio, -pansio מִטֶּה
703 d profunditas מַט
704 a jugum, vacillatio מוֹטָה
704 a tollere, ex- נָטַל
704 b tollere, lavare, aram. נְטַל
704 b pondus, onus נְטֻל
704 b onustus, oneratus נִטְעָל
704 b ἐνθῆναι, plantare נָטַע
704 d plantarium, planta נֶטַע
704 d plantatum, surculus נְטַע
704 d plantarium מַטָּע
705 a manare, stillare נָטַף
705 b gutta, resina נָטָף
705 b margarita, inauris נְטִיפָה
705 b τηρεῖν, ob-, intueri נָטַר
705 c custodia, meta, scopus מַטָּרָה
705 c custodire, aram. נְטַר
705 d tendere, projicere, linquere נָטַשׁ
706 a palmes, propago נְטִישָׁה
706 b gummi, resina נַטָּף
706 c sobolescere, crescere נָצַר
706 c soboles, abnepos נֵצֶר
706 c laesum esse, necare נָכָה
708 d laesus, saucius נָכֶה
709 a plaga, percussio מַכָּה
709 a propinquum, adjunctum esse נָכַח
709 b propinquitas, vicinitas נֹכַח
709 c e regione, exadversus נֹכַח
709 c propinquus, rectus נָכֹחַ
709 c celare, occulere, simulare נָכַל
709 d dolus, fallacia נְכֶל
709 d abscondere, asservare נָכַס
710 a opes, divitiae, gaza נְכָס
710 a id., aram. נְכַס
710 a alienum esse נָכַר
710 c alienus, alienigena נֵכָר
710 d fortuna aliena, adversa נֵכָר

710 d fortuna extraordinaria נֵכֶר
710 d separatus, alienigena נָכְרִי
711 a notus, familiaris מַכָּר
711 a agnitio, physiognomia הַכָּרָה
711 b assequi, consequi נָכַל
711 b opes, divitiae מְכֹלָה
711 b formica נְמָלָה
virgatum, variegatum נָמֵר
711 c esse
711 c pardus נָמֵר
711 c pardalis, aram. נְמֵר
711 d removere, retroire נָסַג
711 d probare, examinare נָסָה
712 a tentatio, examinatio מַסָּה
712 b evellere, expellere נָסַח
712 c vicissitudo מַסָּח
712 c demoliri, aram. נְסַח
712 c profundere, libare I. נָסַךְ
713 b id., aram. נְסַךְ
712 d profusio, σπονδή נֶסֶךְ
712 d libamen נְסֵךְ
713 b id., aram. נְסַךְ
libamen, imago fusilis; princeps נָסִיךְ
713 a fusio, fusura, fusile מַסֵּכָה
713 b circumnectere, tegere II. נָסַךְ
713 c textura, stamen מַסֶּכֶת
713 c tegumentum מַסְוֶה
713 c aegrotum esse, νοσεῖν I. נָסַס
713 c nitere, eminere II. נָסַס
713 d signum, velum נֵס
714 a protrudere, proficisci נָסַע
714 c lapidicina; profectio מַסָּע
714 c scandere נָסַק
714 c sursum efferre, aram. נְסַק
714 d claudere, calceare נָעַל
714 d calceus, ὑπόδημα נַעַל
715 a sera, calceamentum מִנְעָל
715 a id. מַנְעוּל
715 a delectari נָעַם
715 b jucunditas, suavitas נֹעַם
715 b gratus, suavis נָעִים
715 b acceptus, amoenus נָעִים
715 c cupediae, deliciae מַנְעַמִּים
instrumentum מְנַעֲנְעִים = musicum 650 c
715 c pungere, stimulare נָעַץ
715 c vepretum, senticetum נַעֲצוּץ
715 c puer, juvenis נַעַר
716 c puella, juvencula נַעֲרָה
717 a juventus נְעוּר
717 a aetas juvenilis נְעוּרִים
717 b pueritia נְעוּרוֹת
717 b mugire, rudere I. נָעַר
717 b motitare, agitare II. נָעַר
717 c stupa נְעֹרֶת
717 c dispersatio, ἐκτινασμός נַעַר
717 c flare, afflare נָפַח
717 d fucare, pingere נָפַח
717 d gemma versicolor נְפֶךְ
718 a decidere, con- נָפַל
accidere, prosterni, aram. 719 d
720 a abortus, -tivum נֵפֶל
720 a palea, -aria מֹפֶל

720 a ruina, rudera מַפָּלָה
720 a id., πτῶμα מַפֶּלֶת
720 a interitus, cadaver מַפֶּלֶת
720 b gigas (v. פּוּל) נְפִיל
720 b discutere, per- נָפַץ
720 c dispersio נֶפֶץ
720 c abire, ex-, aram. נְפַק
720 d expensum נְפַקָּא
720 d spirare, anhelare נָפַשׁ
721 a halitus, ψυχή נֶפֶשׁ
723 c olere נָפַת
723 d odor, odoriferum נֹפֶת
723 d volare נָצָא
724 a carpere, conviciari נָצָה
724 a jurgium, rixa מִצָּה
724 b jurgium מִצָּה
724 b excrementum *נֹצָה
724 b superiorem esse נָצַח
724 c superare, aram. נְצַח
devictio, gloria, veritas, constantia 724 d
725 a perpetuus, durans נֵצַח
725 a succus, humor נִצָּח
725 a diripere, ab-, e- נָצַל
726 b id., aram. נְצַל
726 b ereptio, liberatio הַצָּלָה
726 b splendere, fulgere נָצַץ
726 c flos נֵצֶן
726 c flos, germen נִצָּה
726 c mensis florifer נִיסָן
726 c flos, accipiter נֵץ
726 d custodire, tueri נָצַר
727 b splendere, nitere נָצַר
727 b frons, surculus נֵצֶר
727 b efforare, per- נָקַב
727 c foramen, pala gemmarum נֶקֶב
727 d femella, femina נְקֵבָה
727 d terebra מַקֶּבָה
728 a malleus, caverna מַקֶּבֶת
728 a enotare, signare I. נָקַד
728 b maculosus נָקֹד
728 b punctum, stigma נְקֻדָּה
728 b micae, crusta נִקּוּד
728 c condere, contegere II. נָקַד
728 c libare, fundere I. נָקָה
728 c libatorium, patera מִנְקָיוֹת
728 d purum esse II. נָקָה
729 a id., aram. נְקָא
729 a nudus, mundus, purus נָקִי
729 b mundities, innocentia נְקִיּוֹן
729 b increpare, castigare נָקַם
729 c vindicta, ultio נְקָמָה
729 d id. נְקֻמָּה
730 a caedere, tundere I. נָקַף
730 a decussio olivarum נְקָף
730 b circuire, circulare II. נָקַף
703 b funis נְקָפָה
730 c acuere נָקַק
730 c acumen, σκόπελος נְקִיק
730 d confodere, ef- נָקַר
730 d caverna נְקָרָה
731 a illaqueare נָקַשׁ
731 a tundere, aram. נְקַשׁ
731 b garrire, blaterare נָרַג
731 b garro, susurro נִרְגָּן

731 b nardus נֵרְדְּ
731 c tollere, elevare נָשָׂא
736 a id., aram. נְשָׂא
734 b princeps, vapor נָשִׂיא
734 d onus, moles מַשָּׂאָה
735 a donum, oblatio מַשָּׂאת
735 a portatio, munus, elatio מַשָּׂא
735 b partium studium מַשָּׂא
735 c altitudo, sublimitas שְׂיא
735 c celsitudo שׂוֹא
735 c fumus מַשָּׂאָה
735 d elevatio, vectigal מַשָּׂאת
736 a excellentia, pustula שְׂאֵת
736 a errare I. נָשָׂא
736 b error מַשָּׂאוֹן
736 b lucrari, foenerare II. נָשָׂא
736 c foenus, creditum מַשָּׂא
736 c aes alienum מַשָּׂאָה
736 c halare, flare נָשַׁב
736 d removere, ad- I. נָשַׁג
736 d assequi, captare II. נָשַׁג
737 a oblivisci I. נָשָׁה
737 b oblivio, λήθη נְשִׁיָּה
737 b mutuari II. נָשָׁה
737 c debitum נִשֶּׁה
737 c creditum מַשֶּׁה
737 c nervus, tendo נָשֶׁה
737 d mordere, dissecare I. נָשַׁךְ
738 a foeneratio נֶשֶׁךְ
738 a desidere II. נָשַׁךְ
738 a sedes, conclave נִשְׁכָּה
738 b ejicere, excuti נָשַׁל
738 b halare, flare נָשַׁם
738 b halitus, πνεῦμα נְשָׁמָה
738 c spiritus vitae נִשְׁמָה
738 c vespertilio תִּנְשֶׁמֶת
738 d efflare נָשַׁף
738 d crepusculum נֶשֶׁף
739 a bubo רַנְשׁוֹף
739 a candere, torrere נָשַׁק
739 a affigere, osculari, armare נָשַׁק
739 b exosculatio נְשִׁיקָה
739 c armatura נֶשֶׁק
739 c aquila נֶשֶׁר
739 c id., aram. נְשַׁר
740 a obsignatio נְשִׁיתָנָן
740 a supplodere נָתַב
740 a via conculcata נְתִיב
740 a via, semita נְתִיבָה
740 b dissecare, dividere נָתַח
740 c frustum, segmen נֶתַח
740 c defluere, effundere נָתַךְ
740 d liquatio תְּתוּךְ
740 d tradere, porrigere נָתַן
748 a dare, tradere, aram. נְתַן
748 a donatus, dedicatus נָתִין
748 b id. נָתוּן
748 b id., aram. נְתִין
748 b donatio, donum מַתָּן
748 b donum, largitio מַתָּנָה
748 c donatio מַתַּת
748 c donum מַתָּנָא
748 c discutere, diruere נָתַס
748 c dimoveri, depelli נָתַע
748 d diruere, demoliri נָתַץ

749a נָתַק aveliere, disrumpere
749b נֶתֶק scabies, psora
749c נָתַר I. tremere, subsilire
749c נָתַר II. solvere, frangere
749d נִתְרָה nitrum, Alkali
749d נִתַּר decidere, *aram.*
749d נָתַשׁ detrudere, arietare

ס

750a סָאָה findere, metiri
750a סְאָה nomen mensurae
750c סָאַן acuere
750c סְאוֹן telum
750c סָבָא potare, haurire
750d סָבֵא potor, vinolentu
750d סֹבֶא potus
751a סָבַב sepire, circumdare
752a נְסִבָּה *εἱμαρμένη*
752a סִבָּה id.
752a סָבִיב circuitus, ambitus
753a מוּסָב cinctura
753b מְסִבָּה circuitus, consessus
753b מְסִבָּה orbis, circulus
753b סָבַךְ vincire, plectere
סְבֻךְ locus densis arboribus consitus
753c סִבֻּךְ id.
753c סַמְבְּכָא sambuca
753d סָבַל tenere, portare
753d סֵבֶל onus
753d סִבְלָה bajulatio
753d סִבְלוֹת servitus
754a סַבָּל bajulus
754a סְבַל bajulare, *aram.*
754a סְבַר sperare, optare, *aram.*
754b סָגַד concidere, procumbere
754b סְגִד adorare, *aram.*
754c סָגַל complecti, asservare
754c סְגֻלָּה peculium, *κειμήλιον*
754d סָגַן providum esse
754d סָגָן antistes, praefectus
754d סְגַן praetor, *aram.*
755a סָגַר I. cingere, claudere
755c סְגַר id., *aram.*
755b סוּגָר cavea, ergastulum
755b סַגָּר carcer, claustrarius
מִסְגֶּרֶת claustrum, clausura, margo
755c סְגוֹר clausura, aurum purgatum
755d סָגַר II. fluere, pluere
756a סַגְרִיר imber, pluvia
756a סָדַד circumcludere
756b סֵד cippus, compes
756b סָדִין linum Indicum, *σινδών*
756b סָדַר coordinare
756c מְסִדְרוֹן porticus
756c סֵדֶר series, ordo
756c סָהַר sepire
756c סְהַר turris
756d סַהַר orbis
756d סוּא agere, pellere
757a סָוַג I. cedere, re-

757b סִיג recedanea, scoria
757b סוּג scoria
757b סָוַג II. sepire, vallare
757c סָוַד sedare, collocare
757c מוֹסָד fundamentum, basis
757c סוֹד sedes, consessus
757d סָוָה velare, duere
757d מְסוָה tegumentum
757d סוֹת velamen
758a סָוַךְ infricare, ungere
758a אָסוּךְ lecythus
758a סוּמְפַּנְיָה fistula
758b סוּס I. equus
758d סוּסָה equa
759a סוּס II. hirundo
759a סִיס id.
759a סוּעַ pellere, pro-
759a מַסָּע telum, jaculum
759b סוּף desinere, cessare
759b סוֹף terminus, finis
759b סוּף complere, im-, *aram.*
759b סוֹף finis, *aram.*
759c סוּפָה tempestas, procella
759c סוּף II. juncus, alga
759d סוּר abire, deserere
761a סָרָה recessio, cessatio
761a סוֹר recedens
761b סוֹר sarmentum
761b סִיר spina, sentis
761b סוּר abalienatus
761c סָר alienus, rebellis
761c סוּת suadere, garrire
761d סָחַב trahere, verrere
761d סְחָבָה distractio
761d סָחָה vergere, detergere
762a סְחִי purgamentum
762a סִחָה excreatio
762a סָחַף abripere
762b סָחַר circuire, mercari
762c סֹחַר mercatus, nundinae
762c סַחַר negotiatio
762c סְחוֹרָה mercatura
762c מִסְחָר coëmtio
762c סְחֵרָה clypeus, parma
762d סַחְרֶת lapis ruber
762d סָחַשׁ exsuccum esse
763a סְחִישׁ, שָׁחִיס planta serotina
763a סִיר splendor
סִירָן mensis floridus s. gemmeus
763a סִיר cavare, ex-
763b סִיר olla, lebes
763c סָכַךְ tegere, tueri, plectere
763d סֹךְ virgultum
763d סֻכָּה tentorium, virgultum
763d סֻכָּה tugurium
764a מְסָךְ tegumentum, aulaeum
764b מִסְכָּה tegmen
764b מִסְכָּךְ umbraculum
764c סְכוּת tabernaculum
764c סָכַל stolidum esse
764d סֵכֶל stultitia
764c סָכָל insipiens
764d סִכְלוּת insipientia
764d סָכַן I. administrare

765a מִסְכֵּנֶת lucrifactio, penuarium periculum adire,
765a סָכַן II. sustinare
765b מְסֻכָּן periculosus
765b מִסְכֵּנֶת paupertas
765c סָכַר occludere
765c סָכַת silere, attendere
765c סָכָא tollere, elevare
765d סָכַל fervide s. ardenter petere
766a סָכָה tollere, pendere
766a סֶלָה pausa, *διάψαλμα*
766c סָכַח condonare, remittere
766d סַכָּח condonator
766d סְלִיחָה condonatio
767a סָכַךְ I. elevare, tollere
767a סוֹלְלָה cumulus, agger
767b סֻלָּם scala
767b מְסִלּוֹל via aggesta
767b מְסִלָּה via
767d סָכַל II. vacillare, moveri
767d סַל canistrum, corbis
767d סַלְסָל corbis
768a סִלְּיוֹן sentis, spina
768a סָלַם contignare
768a סֻלָּם scala
768b סָכַל I. ponderosum esse
768b סֶלַע pondus, lapis
768d סָכַל II. deglutire, devorare
768c סֶלְעָם species locustae
768c סָלַח allinere, aglutinare, elabi
768d סְלָלָה blanditia, assentatio
768d סָלַק scandere, *aram.*
769a סֹלֶת farina, simila
769b סַמְדָּר suave florere
769b סְמָדָר flos
769b סָמַךְ acclinare, fulcire
769d סַמְמָה adumbratio, graphis
770a סָמַם suave et penetranter olere
770a סַם odor suavis
770b סָמַן sculpere, designare
770b סָמַר arrectum esse
770c סָמַר horripilans
770c מַסְמֵר clavus, paxillus
770c סָמָה pungere
770c סְנֵה rubus, senticetum
770d סָנַר excaecare
770d סַנְוֵר caecitas
770d סָנַן plectere, volvere
770d סְנָסֶן frons, pampinus
770d סָנַת vibrare (= זָנַב)
770d סְנַפִּיר pinna piscium
771a סָס tinea, *σής*
771a סָעַד fulcire, recreare
771a סְעַד id., *aram.*
771a מִסְעָד fulcimentum
771b סָעָה proripere, -pellere
771b סָעַף virere, florere
771b סָעִיף frons tener, ramus
סָעַף *den.*, frondare, ramos amputare
771c סְעַפָּה frons
771c סְרֵעָפָה ramus
771c סָעַף findere, dif-
771c סָעִיף fissura, rima
771d סַעַף anceps, ambiguus

771d סָעַר fremere, tumultuari
771d סַעַר procella, turbo
771d סְעָרָה tempestas
772a סָפָא corripere
772a מִסְפּוֹא pabulum
772a סָפַד pungere, affligere
772b מִסְפֵּד planctus
772c סִרְפַּד sentis, urtica
772c סָפָה addi, consumere
772d סָפַח I. sociare, se applicare
773a סָפַח II. pandere
773a מִסְפַּחַת porrigo
773a מִסְפַּחַת scabies
773a עִסֵּף *den.*, scabie afficere
773a מִסְפַּחַת peplum
סָפִיחַ frumentum sponte crescens
773b סָפַן concamerare
773c סָפָן contabulatio
773c סְפִינָה vannus, navis
773c סָפַת capere, cingere
773c סַף pelvis, limen
773d סָפַת ad limen manere
773d סֵפֶל simpulum
774a סָפַק I. complodere
774a סָפַק II. vacillare, nutare, fluere
774b סֶפֶק abundantia
774b סָפַר I. incidere, scribere, numerare, enarrare
775a סֵפֶר scriptura, liber
775c סוֹפֵר scriba
775d סֵפֶר liber, *aram.*
775d סַפָּר scriba, *aram.*
776a סְפַר numeratio
776a מִסְפָּר numerus
776c סִפְרָה liber
776c סִפְּרָה terminus, *πέρας*
776c סָפַר II. splendere
776c סַפִּיר sapphirus
776d סָפַל ponderosum esse
777a סָרַב repugnare
777a סָרֵב rebellis
777a סַרְבָּל braccae, *σαράβαρα*
777a סָרַח I. protentum, prostratum esse
777b סֹרַח dependentia, redundantia
777b סָרַח II. foetere
777c סָרַךְ eparchus
777c סָרָן axis, princeps
777c סָרַס ministrare (contorquere, conterere)
777d סָרִיס minister, castratus
778a סָרַר refragari, recedere
778b סָתָה stagnari
778b סְתָו hiems
778b סָתַם obturare, occludere
778c סָתַר celare, occultare
סֵתֶר circumclusio, latebra, asylum
779b סְתָרָה tutamentum
779c מִסְתָּר latebra, latibulum
779c מִסְתָּר asylum
779c מִסְתַּתֵּר abscondere, *aram.*
779c סְתַר sternere, *aram.*

ע

779d עָבַד laborare, servire
781b עֵבֶד facere, *aram.*
781c עֵבֶד servus, mancipium
784b עִבֵּד id., *aram.*
עֲבֹדָה servitus, servitium, opus 784b
785a עֲבֹד opus, actio
785a עֲבֹדָה familia, operae
785a עֲבוּדָה servitus, familia
785b מַעֲבָד actio, opus, *aram.*
785b עֲבִידָא labor, opus, negotium
785b מַעְבַּד actio, *aram.*
785b עָבֵה opimum, crassum esse
785b עָבִי densitas, crassitudo
785b עֲבִי id.
785c מַעֲבֶה crassities
785c עָבַט complicare, mutuari
785d עֵבֶט pignus, hypotheca
785d עֲבִיטִי onus aeris alieni
786a עָבַר transire, praeter-
788b עֲבָרָה trajectus, transvectio
788c מַעֲבָרָה navicula trajectoria
788c מַעְבָּרָה vadum, pons
788c מַעֲבָר vibratio, pons
788d עֶבְרָה transgressio, ira
עֲבִיר foetus terrae, frumentum 789a
789a מֵעֵבֶר meta, propter
789b עֵבֶר superficies, extremitas
789d עִבְרִי Ebraeus
790a עֵבֶר latus, *aram.*
790a עָבַשׁ computrescere
790b עָבַת plectere, nectere
790b עֲבוֹת implicatus frondescens
790b עָבֹת tortile, funis
790c עָגַב adamare, ἀγαπᾶν
790c עֲגָבָה dulcedo, ἔρως
790d עֶגֶב suavitas, jucunditas
790d עוּגָב instrumentum musicum
791a עָגַל gyrare, volvere
791a עָגֹל rotundus, orbicularis
791a עֶגֶל annulus, orbiculus
791a עֲגָלָה plaustrum
791b מַעְגָּל ambitus, via, orbitum
791b מַעֲגָלָה id.
791c עֵגֶל vetulus, jumentum
791d עֶגְלָה juvenca, vitula
791d עָגַם gemere, dolere
792a עָגַן sepire, includere
792a עָגַר clamare, fritinnire
792a עָגוּר hirundo
792b עָדַד numerare, computare
792b עֵד menstruum
עֵד tempus occultum, aeternitas 792c
792d עֵדָן tempus, *aram.*
עָדָה velare, praeterire, prehendere 793a
793a עֵד praeda, manubiae
793b עֶדֶר ornatus, κόσμος
793b עֲדִי ornamentum
793b עָדָה perire, *aram.*
793c עָדַן mollem, delicatum esse
793c עֵדֶן locus amoenus
793d עֶדְנָה vigor, voluptas
793d עֲדֹנִי molliculus, delicatulus
794a מַעֲדַנִּי deliciae, voluptas
עָדַף superpendere, superfluere 794a
794b עָדַר deserere, abire
794b עָדַר I. conserere, ordinare
794c עֵדֶר series, grex
794d עָדַר II. incidere, sarrire
794d מַעְדֵּר ligo, sarculum
794d עָדַשׁ germinare
794d עֲדָשָׁה lens
795a עָהַב velare; opimum esse
795a עָב nubis, caligo, limen
795b עֹהַב tignum, trabs
795b עָהַג circulare, gyrare
795b עֻגָּה placenta rotunda
795b מַעֻגָה id.
795c עָהַד cingere, augere, firmare
796a עֵדָה testimonium, concio
796d תַּעֲדֻכָּה norma, institutum
796d עֵד testis, robur
797b עֵדוּת consultum, lex
797c עוֹד diuturnitas; adhuc, ultro
798b עָוָה incurvare, peccare
798c עָוֶל perversitas, culpa
799c עַוֶּה supplicium
799c עִוָּרוֹן vertigo, insania
799d עִי ruderum acervus
799d מָעִי id.
799d עַוָּא pravitas, *aram.*
799d עָוַד fugere, evadere
800a עָוַט infigere, χαράσσειν
800a עֵט stilus
800a עַיִט avis rapax
800a עֵיטָא consilium, *aram.*
800b עָוַל languere, stolidum esse
800b עַוָּל injustus, peccator
800b עַוֶּלֶת injustitia, pravitas
800c עַוְלָה id.
800c עִוֵּל mendax, φαῦλος
800c עַוְלָה improbitas
עוּל sugere, sorbire, vegetum esse 800d
800d עֹלֵל infans, infamtulus
800d עוֹלֵל id.
800a עֶלֶם puer, juvenis
801a עַלְמָה puella, virgo
801b עֲלוּמִים aetas juvenalis
801b עוֹלָל puerulus, parvulus
801c מְעוֹלָל puer tenellus
801c עוֹלָל id.
801c עוּן inclinare, decumbere
801c מָעוֹן habitaculum
801d מְעוֹנָה asylum
801d עוֹנָה concubitus
801d עוּף volare
802b עוֹף volucer, avis
802c עוֹף avis, volatile, *aram.*
802c עַפְעַף palpebrae

802d תְּעוּפָה caligo densa
802d עֲרָפֶל densitas, tenebrae
802d מְעוּפָה caligo, afflictio
802d מוּעָקָה id.
802d עוּץ constituere
802d עֵצָה consilium
803b עֵץ baculus, frutex, lignum
804c עֵצָה ligna, materia
עָוַק urgere, coarctare, premere 804c
804c עֲקָה oppressio, angustiae
804c מְעוּקָה oppugnatio
804c עָוַר I. forare, cavare
804c מְעָרָה foramen, caverna
804d עִוֵּר sec. effodere
804d עִוֵּר caecus, excaecatus
עִוָּרוֹן effossio oculorum, caecitas 805a
805a עֲרֵצָה effossio oculorum
805c עָרַר II. circuire, cingere
805c עִיר oppidum, urbs
עָרַר III. vigilem esse, expergisci, γρηγορεῖν 809c
810a עִיר vigil, custos, *aram.*
810a עֵרָה aestus odii
810b עָרַר IV. urgere, affligere
810b עֵרִי angor, angustiae
עָרַר V. detonsum, nudum esse 810b
810c מְעֻרֵה nuditas, pudenda
810c עֵירֹם nudus, impudens
810c עָרֹם nudus, detectus
810d מַעֲרֹם nuditas
810d עִיר palea, *aram.*
805a עוֹר cutis, tegumentum
810d עָרַשׁ cito abire
810d עָרַת curvum, inflexum esse
811a עַוָּתָה perversio, oppressio
811a עָרַת opportune loqui
811a עֵז capra, αἴξ
811b עֵז id., *aram.*
811c עַזָּאזֵל mons proclivis
811d עָזַב I. linquere, deserere
812d עֲזוּבָה urbs ab incolis deserta
812d עָזַב II. consuere, ligare
813a עִזָּבוֹן commutatio mercium
813a עָזַז robustum, firmum esse
813b עַז robustus, validus
813c עֹז robur, vis
813d עִזִּי validus, potens
813d עֻזִּי firmitas, robur
814a מָעוֹז munimentum, arx
814b עָזָן acutum, perspicacem esse
814b עֵזְנִיָּה aquilae species
814b עָזַק secare, pastinare
עִזְקָא annulus signatorius, *aram.* 814b
814c עָזַר stipare, protegere
815a עֵזֶר protectio, defensio
815a עֶזְרָה auxilium
815b עֶזְרָת auxilium
815b עֲזָרָה vestibulum
815c עָטָה I. tegere, velare
815d עָטָה II. incurrere, invehi
815d עַטַלֵּף vespertilio

815d עָטַן nectere, copulare
816a עֲטִין funis, nervus
816a עָטַף obvolvere, operire
816b מַעֲטָפָה pallium, tunica
816b עָטַר cingere, circumdare
816b עֲטָרָה corona, sertum
816c עָטַשׁ sternuere
816c עֲטִישָׁה sternumentum
816c עִיָּם fervere
816d עִיָּם fervor, candor
816d עִין scatere, manare
816d עַיִן oculus, fons
820a עַיִן id., *aram.*
820a עָיַן *den.*, oculis invidis intueri
820a מַעְיָן locus fontium, scatebra
820b עָיַף languere, defatigare
820b עָיֵף fessus, de-
820c עַיִר pullus sugens, asellus
820d עָכַב I. texere, plectere
820d עַכָּבִישׁ textor, aranea
820d עָכַב II. rodere
820d עַכְבָּבָר animaculum rodens, mus
821a עָכַס colligare, stringere
821a עֶכֶס compes, funis
821b עָכַר turbare, affligere
821b עַכְשׁוּב aspis
821b עָלַג balbutire, garrire
821c עֻלֵּג balbus
821d עָלָה celsum esse, assurgere
825b עֲלֵה altitudo, sublimitas
825c עוֹלָה holocaustum, victima
826c עִלָּא id., *aram.*
826c עֶלְיוֹן excelsus, supremus
827a עִלָּוֹן id., *aram.*
826d עָלֶה folium
827a עֲלִי pistillum
827a עִלַּי superior
827a עִלָּא supremus, *aram.*
827b ὑπερῶον עֲלִיָּה
827b עֹלִיָּה adscensus, scala
827b עֲלִיַּת pars domus superior *aram.*
827c מַעֲלֶה adscensio, gradus
827c conclave supremum
827c מַעֲלֶה locus elatus, suggestus
827d מַעַל supra, superne
828b מִעַל elevatio
828b תַּעֲלָה emplastrum, fascia
828c עַל supra, *aram.*
828c עָלַז lucere, laetari
828d עָלֵז laetabundus
828d עַלָּז abunde laetus
828d עָלַם obvelare, obscurare
828c עַלְמָה caligo, tenebrae
829a עָלַל volvere, tractare
829b עֲלִילָה tractatio
829b עֲלִילָה actio, convolutio rerum
829c עֲלִילִיָּה facinus
829c מַעֲלָל actio, facinus
829d מַעֲלִיל id.
829d תַּעֲלוּלָה actio, crudelitas
829d עֲלִילָה causa, praetextus
עֲלֻלוֹת collectio uvarum, racematio 830a

830a עֹל jugum
830b עָלַל vertere, ingredi, *aram.*
830b מְעָל ingressio, occasus solis
830c עָלַם abscondere
עוֹלָם tempus obnuptum, infinitum, aeternitas
830d
832b עֶלְוֹם tempus occultum
חַעֲלֻמָה occultum, mysterium
832b
832b עָלֵם aeternitas, *aram.*
832b עֲלֻמוּת aeternitas
832c עָלַס exsultare, lascivire
832c עֶלֶס costa, *aram.*
832c עָלַף obtegere, velare
832c עֲלָפָה languor, syntexis
832d עָלַץ gaudere, ovare
832d עֲלִיצוּת laetitia
832d עָלַק sugere, delingere
832d עֲלוּקָה hirudo, sanguisuga
833a עַם homo, gens, tribus
839b עַם populus, *aram.*
839b עָמַד I. vacillare, motitatum esse
839c II. erectum esse, stare
841d עֹמֶד statio, suggestus
841d עֲמִידָה domicilium firmum
841d עַמּוּד columna, *στήλη*
842b מָעֳמָד munus, statio
842b מָעֳמָד fundamentum
842c עָמָה se consociare
842c עֲמִית societas, socius
842c עָמַל laborare, operari
842d עָמָל labor, molestia
843a עָמֵל laboriosus, operarius
843a עָמַם I. conjungere, copulare
843b עֲמָמָה communitas, juxta
843c עָמַם II. nubilum esse
843c עָמַס operam dare, tollere
843c מַעֲמָסָה gravitas, onus
עָמֹק humilem, profundum esse
843d
843d עֵמֶק profundus
844a עָמֻק profundus, depressus
844a עֲמֻקָּה profunditas
844a עֵמֶק locus depressus, vallis
844c עָמִיק profundus, *aram.*
844c מְעֻמָּק locus profundus
844c עָמַר I. nectere, colligare
844c עֹמֶר manipulus
844d עֹמֶר merges
844d עָמַר II. servum facere
844d עָמַר admetiri, tribuere
844d עֹמֶר genus mensurae
845a עֲמַר pullulare, *aram.*
845a עֲמַר *aram.*, lana
845a עֲנַב connexio, -junctio
845a עֲנָב acinorum fasciculus
845b עָנַג mollem esse
845b עֹנֶג voluptarius, delicatus
845c עֹנֶג voluptas, deliciae
845c תַּעֲנוּגָה mollities, dulcedo
845c תַּעֲנוּגָה oblectamentum
845c עָנַד vincire, alligare
845c מַעֲנָדָה vinculum, catena
845d עָנָה I. enarrare, respondere

עָנָא proferre, respondere
849a *aram.*
847b מַעֲנֶה responsum, exauditio
847b בַּעֲנַן propter
848a עַנָּן finis, consilium, propter
848c עָנָה II. canere, ululare
848c עָנָה III. defatisci, deprimi
849b עֲנָה demissum esse, *aram.*
849b עֳנוּת miseria
849b עָנִי demissus, humilis, miser
849d עֳנִי paupertas, infortunium
850a עָנָו mitis, humilis
850a עֲנָוָה humilitas, mansuetudo
850a עַנְוָה depressio animi
850b מַעֲנֶה maceratio, jejunium
850b מַעֲנָה sulcus
850b מַעֲנֶה id.
850b עִנְיָן labor, studium, *πρᾶγμα*
850c עָנַן tegere, velare
850d עָנָן nubes
850d עִנֵּן *den.*, nubes congregare
851a עֲנָן nubes, *aram.*
851a עֲנָנָה velum nubium
851a עָנַף germinare
851a עָנָף frons, germen
851b עָנָף frondescens
851b עֲנָף frons, *aram.*
851b עָנַק nictare, nuere
851b עָנָק torosus cervice, gigas
851c עָנָק ornamentum cervicis
עָנַק *den.*, cervici imposi-
851c tum esse
851d עָנַשׁ punire, mulctare
851d עֹנֶשׁ mulcta
851d עֲנַשׁ id., *aram.*
851d עָסַס calcare, premere
עָסִיס succus expressus,
852a mustum
852a עָפָה florere, frondescere
852a עָפָר frons arboris
852a עָפָר id., *aram.*
852b עָפַל turgescere, extumescere
852b עֹפֶל tumulus, collis, tumor
852c עָפַר rubellum, subalbum esse
852c עָפָרֶת plumbum
852d עָפַר I. fricare, comminuere
852d עָפָר pulvis, gleba
עָפַר *den.*, pulvere conspergere
853b
852d עָפַר II. validum esse
853b עֹפֶר hinnulus cervae
853c עָצַב insculpere, formare
853c עֶצֶב imago sculpta, effigies
853c עֶצֶב id.
853d עֶצֶב simulacrum, idolum
853d עָצַב dolere, cruciari
854a עָצֵב id., *aram.*
854a עֶצֶב tabes, luctus, molestia
854b עָצָב dolor, miseria
854b עִצָּבוֹן dolor asper cruciatus, molestia
854b
854b עֲצֶבֶת moeror
854b מַעֲצֵבָה miseria
854c עָצַד scindere, metiri
854c מַעֲצָד ascia

עָצַר coarctare, comprimere
854c עָצַר durum esse
854d עֶצֶה spina dorsi
854d עָצַל cessare, otiari
854d עָצֵל segnis, piger
854d עַצְלָה segnities, pigritia
854d עַצְלָה desidia, ignavia
עָצַם nectere, vincire, validum esse
855a
עֶצֶם robur, valor, os, substantia
855b
855d עָצְמָה robur, potentia
855d עָצְמָה multitudo, robur
855d עָצוּם robustus, potens
856a עֲצוּמִים vires, potentia
עֲצוּמוֹת argumenta, conclusiones
856a
856a חָעֳצָמָה potestas, vires
עָצַר cingere, continere, cohibere
856b
856c עֵצֶר imperium, dominatio
856c עֹצֶר occlusio, carcer
856d עֲצֶרֶת conventus, panegyris
856d עֲצֶרֶת id.
856d מֵעָצֶר cohibitio
856d מַעְצֹר id.
857a עָקַב I. nere, suere dolos
857c עָקֵב insidiator
857c עָקְבָה dolus, insidiae
857c עָקֹב fallax, insidiosus
857c עָקַב II. elatum, altum esse
857c עֲקֹב acclivis, locus editus
857a עָקַב III. cunctari, retardare
857b עָקֵב calcaneus, vestigium
עֵקֶב extremum, finis, merces, ob
857c
857d עָקַד I. catenare, vincire
857d עָקַד II. incidere
857d עָקֹד incisus, striatus
858a עָקָה concludere, cingere
858a מַעֲקֶה peribolus tecti
858a עָקַל torquere, volvere
858a עֲקַלְקַל tortuosus
858b עֲקַלָּתוֹן inflexus, serpens
858b עֵקֶר radix, incola, inquilinus
עָקַר *den.*, *ἐκριζοῦν*, exstirpare
858b
858c עֲקַר id., *aram.*
858c עָקָר eradicatus, sterilis
858c עִקָּר radix, stirps, *aram.*
858c עָקַשׁ pervertere
858d עִקֵּשׁ perversus, fraudulentus
858d עִקְּשׁוּת pravitas, perversitas
858d מַעֲקַשׁ locus tortuosus
עָרַב I. plectere, commutare, pignus dare, spondere
859a
859b עֵרֶב trama, subtegmen
עֵרֶב turba s. colluvies alienigenarum
860b
859b מַעֲרָב merces, mercimonia
859c עֲרֻבּוֹן pignus, arrhabo
859c עֲרֻבָּה sponsio, vadimonium
859c תַּעֲרֻבָה pignus, fidejussio
859c עָרַב miscere, *aram.*
עָרַב II. obscurari, vesperascere
859d
עֶרֶב obscuratio, vespera,
859d humilitas
860b עָרַב *den.*, vesperascere
860c מַעֲרָב occasus, occidens
860c מַעֲרָבָה occidens
860c עֲרָבָה salix
860c עֹרֵב corvus
עֲרָבָה nubes, coelum aethereum
860d
860d עָרַב III. sculpere, caelare
860d עֹרֶב musca canina
861a עָרֵב I. siccum, incultum esse
861a עֲרָבָה desertum, planities
861b עֶרֶב locus aridus
861b עֲרָב regio deserta, Arabia
861b עֲרָבִי *ἐρημόνομος*, Arabs
861c עָרַב II. suavem, dulcem esse
861c עָרֵב jucundus, suavis
861c עָרַב clamare, rugire
עָרַךְ serie conjungere, ordinare
861d
861d עֲרוּגָה areola, porca
861d עָרַד rudere, vociferari
861d עָרוֹד onager
861d עֶרֶד id., *aram.*
862a עָרָה I. nudare, detegere
מַעַר denudatio; nates; spatium, intervallum
862a
862b מַעֲרֶה planities
862b עֶרְוָה nuditas, genitalia
862c עֶרְיָה nuditas
862b תַּעַר novacula
862d עָרָה II. fluere, effundere
עֲרוּה profusio, impensae, *aram.*
862d
863a *חַעַר vagina
863a עָרָה III. germinare, crescere
863a עֵרוֹת loca herbosa, prata
863a מַעֲרֶה pratum viride ac floridum
עָרַךְ ordinare, disponere, apparare
863a
863b עֵרֶךְ series, ordo; aestimatio
863d מַעֲרֶכֶת dispositio, informatio
864a מַעֲרָכָה instructio, dispositio
864a מַעֲרָכָה acies
864a עָרַל praeputiatum esse
864b עָרֵל praeputiatus
864b עָרְלָה praeputium, *ἀκροβυστία*
864b
den., praeputii loco
864c habere
864c עָרַם colligare, machinari
864c עֵרֹם calliditas, astu
864d עָרְמָה versutia
864d עָרוּם callidus, fallax
864d עֲרֵמָה cumulus, acervus
865a עַרְמוֹן platanus
865a עָרַס conterere, -tundere
865a עֲרִיסָה ptisana, alica
865a עָרַף inundare, diffluere
865a עָרַף I. caligare
865b עָרָף II. obnubilatio, caligo
865b עֲרָפֶל caligo tenuis, nubila
865b

865 c cervix, tergum עֹרֶף
865 d decervicare עָרַף
contremiscere, treme- עָרַץ
865 d facere
866 a ruptura, φάραγξ עָרוּץ
terrificus, tyrannus, עָרִיץ
866 a heros
866 b terror, violentia מַעֲרָצָה
866 b fugere, evadere I. עָרַק
866 b vertere, plectere II. עָרַק
866 b arteria, vena עֹרֶק
866 c nudum esse עָרַר
solitarius, ἔρημος, di- עֲרִירִי
866 c rutus
nudus, spoliatus; ar- עַרְעָר
866 c bustum deserti
866 c id. myrica עַרְעָר
866 d contignare עָרַשׁ
866 d sponda, lectus עֶרֶשׂ
866 d florere, producere עָשַׂב
866 d herba, pabulum עֵשֶׂב
867 a id., *aram.* עֲשַׂב
867 a facere, operari עָשָׂה
876 b opus, munus, facinus מַעֲשֶׂה
877 a congregatio stellarum עָשׁ
877 b id., ἡ ἄρκτος עָיִשׁ
877 b fumare עָשַׁן
877 b fumus עָשָׁן
877 c fumigans עָשָׁן
877 c cogere, opprimere עָשַׁק
877 d injuria, oppressio עֹשֶׁק
878 a angor, angustiae עֲשֻׁקָה
878 a oppressor עָשׁוּק
878 a violentia עֲשׁוּקִים
878 a injuriae מַעֲשַׁקּוֹת
878 b altercari, disceptare עָשַׂק
878 b felicem, divitem esse עָשַׁר
878 c opulentia, divitiae עֹשֶׁר
878 c dives, superbus עָשִׁיר
882 a contabescere עָשַׁשׁ
882 a tinea, σής עָשׁ
882 a lucere; splendere עָשַׁת
882 b nere, tenere, cogitare עָשַׁת
882 b id., *aram.* עֲשַׁת
882 b opus arte elaboratum עֲשֶׁת
882 c politus, laevigatus עֲשׁוּת
882 c arbitrium, placitum עֲשָׁתוֹת
882 c cogitatio עֲשָׁתוֹנָה
stella, sidus Ve- עַשְׁתָּרֹת
882 d neris.
paratum, instructum עָתַד
883 a esse
883 a paratus, promtus עָתִיד
883 a opes, thesaurus עָתִיד
883 a futurus, *aram.* עֲתִיד
883 b hircus, dux עַתּוּד
883 b urere, candere עָתַם
883 c propellere, provehi עָתַק
883 c translatus, avulsus עָתִיק
883 c senescere I. עָתַק
883 d vetus, antiquus עָתִיק
883 d id., *aram.* עֲתִיק
rigidum, pertinacem II. עָתַק
883 d esse
883 d rigidus, pertinax עָתָק

883 d superbus, nobilis עַתִּיק
vaporare, fragrare, I. עָתַר
884 a orare
884 a aroma, ador עֹתֶר
884 b redundare II. עָתַר
redundantia, copia עֹתֶרֶת
884 b larga
884 b notare, definire עָתַת
884 b tempus, καιρός עֵת
885 c nunc, modo עַתָּה
887 a destinatus, opportunus עָתִי

פ

887 a halare, flare פָּאָה
887 b ventus, regio, latus פֵּאָה
887 c nitere, florere פָּאַר
887 d splendor, decor, tiara פְּאֵר
887 d pulchritudo, gloria תִּפְאֶרֶת
888 a venustas, dignitas פְּאֻרָה
888 b ornamentum arboris פֹּארָה
888 b ramos excutere פָּאַר
888 b frons פְּאֹרָה
888 b forare, fodere פָּאַר
888 c olla פָּרוּר
888 c grossulus, φῦκος פַּג
888 c inquinare פָּגַל
888 c inquinans פִּגּוּל
888 d nectere; occurrere פָּגַע
889 a casus; plaga פֶּגַע
889 b objectum incursionis מִפְגָּע
889 b caducum, fessum esse פָּגַר
889 b exanime, cadaver פֶּגֶר
889 c obviam fieri פָּגַשׁ
secernere, dirimere פָּדָה
889 d redimere
890 a solutio, λύτρον פָּדוּי
890 b discrimen; ereptio פְּדוּת
890 b redemtio פְּדוֹן
890 b id., פְּדוֹם
890 b tundere, conculcare פָּדַן
890 c campus, arvum פַּדָּן
890 c eripere פָּדַל
890 d nutrire, saginare פָּדַר
890 d adeps פֶּדֶר
890 d spirare, flare פֵּהַ
890 d os פֶּה
892 d acies פִּיָּה
892 d mucro δίστομος פִּיפִיָּה
892 d defici, elanguescere פּוּג
892 d languor פּוּגָה
893 a cessatio חֲפוּגָה
892 a batuere, pessumdare פּוּד
893 a perditio, calamitas פִּיד
893 a afflare, efflare פּוּחַ
893 b pulvisculus, cinis פִּיחַ
893 b exhalatio, exspiratio מַפֻּחַ
893 b follis מַפּוּחַ
893 c pomum חַפּוּחַ
893 c colorare, pingere פּוּךְ
893 c fucus, stibium פּוּךְ
893 d rotundum esse I. פּוּל
893 d faba פּוֹל

893 d cadere II. פּוֹל
893 d palear בַּפֹּלֶת
893 d potentem esse III. פּוֹל
894 a loqui, fari, *aram.* I. פּוּם
894 a os, *aram.* פּוּם
894 a saginare II. פּוּם
894 a pinguedo פִּרְמָה
894 b dubitare, ἀπορεῖν פָּזַן
894 b diffundere, dispergi פָּזַל
894 d malleus בַּפִּישׁ
894 d malleus מַפָּץ , בַּפָּץ
894 d διασπορά תְּפוּצָה
894 d vacillari, provehi פָּקַק
895 a vacillatio פְּקָקָה
895 a titubatio פִּיק
895 a frangere I. פָּרַר
895 b sors פּוּר
895 b forare II. פָּרַר
895 b torcular פּוּרָה
895 b abundare, diffundere פָּרַשׁ
895 c multitudo פֶּרֶשׁ
895 c cavatum esse פָּרַת
895 c cunnus, cardo פֶּרֶת
895 d secernere, purgare I. פָּזַז
895 d aurum depurgatum פָּז
895 d salire, agitare II. פָּזַז
896 a dispergere, dissipare פָּזַר
896 a contremiscere I. פָּחַד
896 b timor, tremor פַּחַד
896 c terror, tremor פַּחְדָּה
896 d ligare II. פָּחַד
896 d testiculi פַּחַד
896 d praetor, satelles *פַּחַת
897 a id., *aram.* *פַּחַת
897 a exundare, jactari פָּחַז
897 a scaturigo, trepidatio פַּחֲזוּת
effervescentia, prae- פַּחֲזוּת
897 b cipitantia
897 b plectere, ligare I. פָּחַח
funis, laqueus, deci- פַּח
897 b pula
897 c illaqueare פָּחַח
897 c extendere II. פָּחַח
897 c lamina פַּח
897 c candere פָּחַם
897 c pruna, carbo פֶּחָם
897 d candor, fervor פַּחֲרִים
897 d fingere, figurare, *aram.* פָּחַר
897 d figulus, *aram.* פַּחַר
897 d minuere פָּחַת
898 a fossa, fovea פַּחַת
898 a corrosio פְּחָתַת
898 a topazius *פִּטְדָה
898 b frangere; mittere פָּטַר
898 b perruptio uteri פֶּטֶר
898 c id., פִּטְרָה
898 c dimissus, liber פָּטִיר
898 c id., פָּטוּר
898 c malleo diducere פָּטַשׁ
898 c malleus פַּטִּישׁ
898 c chlamis, vestis, *aram.* פַּטִּישׁ
898 d effundere פָּטַר
898 d lenticula פַּקּוּעַ
findere, dividere, se- פָּלָא
899 a cernere

admiratio, miraculum, פֶּלֶא
899 c mirandum facinus
899 c mirabilis פִּלְאִי
899 c id., פַּלְיָא
899 c miraculum, magnale מִפְלָאָה
899 d dissecare, dividere I. פָּלַג
899 d id., *aram.* פְּלַג
899 d dimidium, *aram.* פְּלַג
899 d id., *aram.* פְּלַגָּה
899 d dispertitio, ordo פְּלֻגָּה
899 d id., מִפְלַגָּה
900 a fluctuare, scaturire II. פָּלַג
900 a flumen, rivus פֶּלֶג
900 a amnis פְּלַגָּה
900 a λοχεύειν III. פָּלַג
900 a pellex פִּלֶגֶשׁ
900 b flammare, splendere פָּלַל
900 c lamina פְּלָלָה
900 c secernere פָּלַל
900 c ὁ δεῖνα פְּלֹנִי
900 d discindere, orare פָּלַח
segmentum, lapis פֶּלַח
900 d molaris
900 d operari. colere, *aram.* פְּלַח
901 a cultus, *aram.* פְּלָחָן
901 a evadere, effugere פָּלַט
901 b profugus פָּלִיט
901 b fuga elapsus פְּלֵיטָה
901 b liberatio, effugium פַּלֵּט
901 b id., פְּלֵיטָה
901 c liberatio, servatio פְּלֵטָה
901 d asylum מִפְלָט
901 d rotundum esse פָּלַךְ
901 d ambitus, regio; colus פֶּלֶךְ
902 a discernere, judicare פָּלַל
902 c judex, arbiter פָּלִיל
intercessio, disce- פְּלִילָה
902 c ptatio
902 c judicialis פְּלִילִי
902 c precatio תְּפִלָּה
903 a occulere, claudere פָּלַם
903 a ocultus; quidem פַּלְמֹנִי
903 a laevum, planum esse פָּלַס
903 a libra, statera, bilanx פֶּלֶס
903 a librare, carminare פָּלַס
ultro citroque moveri, פָּלַע
903 b tremere
tremor, horror, con- פַּלָּצוּת
903 b sternatio
903 b formido, trepidatio מִפְלֶצֶת
903 b horror, terror תִּפְלֶצֶת
903 b librari פָּלַשׁ
903 b libratio, libramentum מִפְלָשׁ
903 c volutare פָּלַשׁ
903 c cursare פָּלַשׁ
903 c cursor, ἡ ἡμερόδρομος פֶּלֶשׁ
903 c molle, delicatulum esse פָּנַג
903 c deliciae, cupediae פַּנַּג
lucere, φαίνεσθαι, ad- פָּנָה
903 d vertere
pars lucens vel visi- פָּנִים
904 c bilis; facies
interiora, penetralia, פְּנִים
911 c d adytum
911 c margarita פְּנִי

911c margarita פְּנִינָה
911c angulus, recessus פִּנָּה
912a interior, intimus פְּנִימִי
912a molle esse פָּנַק
912b dissecare, distinguere פָּסַג
912b cacumen, vertex פִּסְגָּה
912b abundare פָּסָה
912b abundantia, copia פִּסָּה
912c transsilire, gredi פָּסַח
912d ὑπαρβασία, πάσχα פֶּסַח
912d claudus פִּסֵּחַ
913a desecare, dolare פָּסַל
913a idolum; sculptile פֶּסֶל
913b idola sculpta פְּסִיל
913c psalterium פְּסַנְתֵּרִין
913c cessare, desinere, obire פָּסַס
913c extremitas, talus פַּס
913d vola, talus, *aram.* פַּס
913d exhalare, clamare פָּעָה
913d operari, agere, conficere פָּעַל
914a factum, facinus פְּעַל
914b operatio, actio פְּעֻלָּה
914c opus, studium מִפְעָל
914c opus, operatio מִפְעֲלָה
914c pulsare, agitare פָּעַם
914d pulsus, ictus, passus פַּעַם
915b tintinnabulum פַּעֲמֹן
915b aperire, pandere פָּעַר
915b aperire, liberare פָּצָה
915c diffringere, erumpere פָּצַח
915d corticatum esse פָּצַל
915d incisio, decorticatio פְּצָלָה
915d frangere, findere פָּצַם
915d vulnerare, vulnus infigere פָּצַע
916a vulnus, plaga, cicatrix פֶּצַע
916a incidere, instare פָּצַר
919b lima פְּצִירָה
916b quaerere, vigere פָּקַד
917d muneratio; cura פְּקֻדָּה
918a praefectus, minister פָּקִיד
918a praefectura פְּקֻדָּת
918a poena, praefectura פְּקוּדָה
918a requisitio, mandatum פְּקוּדָה
918b depositum פִּקָּדוֹן
918b recensio, jussio מִפְקָד
918c aperire, videre פָּקַח
918d cernens; sapiens פִּקֵּחַ
918d apertio, liberatio, vindiciae פְּקַחְקַח
918d erumpere, parere פָּקַע
918d cucumis, cucurbita פַּקֻּעַת
919a colocynthis פַּקְּעֹת
919a ferre, producere I. פָּרָא
919a ferum esse II. פָּרָא
919a fera, onager פֶּרֶא
919b spargere; fugere; separare פָּרַד
919c granum פְּרָדָה
919d mulus פֶּרֶד
919d mula פִּרְדָּה
920a paradisus פַּרְדֵּס
920a ferre, producere פָּרָה
920b fructus פְּרִי
920d lectica, ferculum אַפִּרְיוֹן

suburbium, regio suburbana פַּרְוָר 921a
921a id., פַּרְבַּר
921a extensum, diffusum esse פָּרַז
921a princeps, dux פָּרָז
921a dynasta פַּרְזוֹן
921b planities spatiosa פְּרָזָה
921b is qui in planitie habitat פְּרָזִי
921b id. פְּרִזִּי
921b ferrum, *aram.* פַּרְזֶל
921c florere, volare פָּרַח
921d germen, flos פֶּרַח
922a pullus avium, aviculus אֶפְרֹחַ
922a pubertas, flos aetatis פְּרִחָה
922a secernere פָּרַט
922b granum פֶּרֶט
922b frangere, contundere פָּרַךְ
922b oppressio, contusio פֶּרֶךְ
922c velum, aulaeum פָּרֹכֶת
922c rimare, lacerare פָּרַם
922d dividere, frangere פָּרַס
923a id., *aram.* פְּרַס
922d ungula, unguis פַּרְסָה
923a *den.*, ungulas habere פָּרַס
923b aquila ossifraga פֶּרֶס
923b findere, dividere, dispicere פָּרַע
923b pilus, licentia ἀνομία, ἀναρχία פֶּרַע
923c
923d pungens, pulex פַּרְעֹשׁ
923d ruptum, fissura פִּרְעָה
924a *den.*, detegere crines פָּרַע
924a diruere, irrumpere I. פָּרַץ
924c ruptura, invasio פֶּרֶץ
924d atrox, latro פָּרִיץ
924d litoris ruptura, portus מִפְרָץ
924a augescere, diffundere II. פָּרַץ
924c inundatio, dissipatio פֶּרֶץ
924d frangere, abrumpere פָּרַק
925a coctum, jus פָּרָק
925a rapina, praeda; bivium פֶּרֶק
925b cervix מִפְרָקֶת
925b redimere, *aram.* פְּרַק
925b comminuere, tollere פָּרַר
925d juvencus, bos arator פַּר
926b juvenca, vacca פָּרָה
926c extendere, dissipare פָּרַשׂ
927a velum, diruptio מִפְרָשׂ
927a secernere; enunciare פָּרַשׂ
927a id., *aram.* פְּרַשׁ
927b stercus פֶּרֶשׁ
927b definitio פְּרָשָׁה
927b equus; eques פָּרָשׁ*
927d ejectio stercoris פַּרְשְׁדֹן
927d expandere פָּרַשׁ
927d primas, nobilis פַּרְתֶּם
927d expandere, crescere פָּשָׂה
928a disrumpere פָּשַׁח
928b extendere, irruere פָּשַׁט
928c gradiri, progredi פָּשַׁע
928c passus, gressus פֶּשַׁע
928d coxendix מִפְשָׁעָה
928d deficere, peccare פָּשַׁע
929a defectio, peccatum פֶּשַׁע

929c distendere, divaricare פָּשַׂק
929c eruere, explicare פָּשַׁר
929d id., *aram.* פְּשַׁר
929c interpretatio פֵּשֶׁר
929d explicatio, *aram.* פְּשַׁר
929d carminare פָּשַׁת
930a linum פִּשְׁתָּה
930a id. פִּשְׁתָּה
930b judicare, indicare פָּתַג
930b edictum, decretum פְּתָגָם
930b id., *aram.* פְּתָגָם
930c velare, vincire פָּתַג
930c pallium, velamen פְּתִיגִיל
930c expandere, patere פָּתָה
930d fatuitas, stultitia, *aram.* פְּתִי
931a latitudo, *aram.* פְּתִי
931a fatuitas פְּתָיוּת
931b aperire פָּתַח
932a apertura, janua פֶּתַח
932d initium, introductio פֶּתַח
932d apertio, spec. oris, apologia פִּתָּחוֹן
932d effossio, caelatura פְּתוּחָה
933a ensis, gladius פְּתִיחָה
933a aperiens, clavis מַפְתֵּחַ
933a nectere, nere פָּתַל
933b filum, funiculus פְּתִיל
933c tortuosus פְּתַלְתֹּל
933c luctatio, certamen נַפְתּוּל
933c protendere, extendere פָּתַן
933c serpens, aspis פֶּתֶן
933d limen, trabs מִפְתָּן
933d aperire פָּתַח
933d apertio oculorum, subito uno nictu, improviso, citissime פִּתְאֹם

צ

934c obumbrare צָאַל*
934c lotus silvestris צָאֲלִי
934d tueri, protegere צָאַן
934d grex pecudum צֹאן
936a colligere, turmatim ire צָבָא
936b turma, exercitus, munus צָבָא
937c cupere, velle, *aram.* צָבָא
937c voluntas; res, *aram.* צְבִי
937c lente incedere צָבַב
937d currus; species lacertae צֶבִי
937d splendere, pulcrum esse I. צָבָה
937d decus, splendor צְבִי
937d intumescere II. צָבָה
937d tumidus צֵבֶה
937d properare III. צָבָה

938a hinnuleus, gazella, צְבִי
938a gazalla צְבִיָּה
938b porrigere, prehendere צָבַט
938b intingere, imbuere I. צָבַע
938b fluidum, color; tinctura, vestis colorata צֶבַע
938b irrigare, βαπτίζειν צָבַע
938c *aram.*
938c prehendere, captare II. צָבַע
938c bestia rapax, hyaena צְבוֹעַ
938d digitus אֶצְבַּע
938d id., *aram.* אֶצְבַּע
939a cumulare, acervare צָבַר
939a cumulus, conglomeratio צְבוּר
939a constringere צָבַת
939a fasciculus, manipulus אֲגֻדַּת
939b illudere, cavillari צָדָא
939b irrisio הַצְדָּא
939b avertere צָדַד
939b latus; hostis צַד
939c id., *aram.* צַד
939c insidiari, vexari I. צָדָה
939c insidiae, fraus צְדִיָּה
939d delere, demoliri II. צָדָה
939d rectum, justum esse צָדַק
940b rectitudo, justitia צֶדֶק
940d fas, justitia צְדָקָה
941b justus, probus צַדִּיק
942a probitas, *aram.* צִדְקָה
942b nitere, splendere צָהַב
942b aureolus, fulvus צָהֹב
942b clarum esse; clamare צָהַל
942c hinnitus equorum מְצָהֳלָה
942c micare צָהַר
942c oleum, πιότης יִצְהָר
942d oleum exprimere, *den.*, צָהַר
942d lux, fenestra צֹהַר
943a insidiari צָוַד
943b venatio צַיִד
943b cibus, victus צֵדָה
943c viatico se instruere הִצְטַיֵּד
943c venator צַיָּד
943c arx, specula מְצָד
943c rete, munimentum מְצוֹד
943d specula, turris מְצוּדָה
943d castellum, arx מְצָדָה
944a constituere, fulcire, jubere צָוָה
945d praeceptum jussum praescriptum, mandatum מִצְוָה
946a datum
946d columella, monumentum צִיּוּן
946d clamare, vociferari צָוַח
946d clamor, vociferatio צְוָחָה
947a strepere, fremere צָוַל
947a abyssus, barathrum צוֹלָה
947a profundum, vorago מְצוּלָה
947a hiare, jejunare צוּם
947b jejunium צוֹם
947c tabulatim disponere צָוַע
947c ordo, corium צִוְּצָת
947c manare, irrigare צוּף
947d melitoma צוּף
947d inundatio צָפָה
947d salix צַפְצָפָה

947d צוּץ splendere, florere
948a צִיץ flos, lamella aurea
948a צִיצָה flos
948b צִיצִית antia; peniculus
948b I. צוּק coarctare, opprimere
948c צוֹק oppressio, angustia
948c צוּקָה afflictatio
948c מָצוֹק afflictio, angustia
948c מְצוּקָה angor
948c מוּצָק coarctatio
948d II. צוּק fundere, ef-
948d III. צוּק statuere, stabilire
949a מָצוּק columna, firmamentum
949a מִצָּק id., fundamentum
949b צָרַר complecti, obsidere, premere; colligare; formare; robustum esse
949c צַוָּאר collum
949d צַוָּארָה id.,
949d צְרוֹן collare, monile
949d מָצוֹר obsidio, vallum
950a מְצוּרָה propugnaculum, turris obsidionis
950b צוֹר lapis; acumen; forma
950c צוּרָה forma, figura
950d צִיר dolor; cardo; nuncius; imago
950d חִצָּטֵיר semet ipsum legatum facere
951a צָרַב comburere, incendere
951b צָרַח flagrare, candere
951c צָחֶה candens, adustus
951c צָרוּחַ exustum, siccum esse
951c צָחִיחַ apricus, aridus
951c צָח nitens, splendidus
951c צְחִיחָה regio sola exusta, arida
951d צַחְצָחִי locus siccus
951d צַחְצָחָה serenitas
951d צָרַח foetere
951d צָחָנָה foetor, sordities
952a צָחַק cachinnari, ridere,
952a צְחוֹק risus, irrisio
952a צָרַר flagrare, flammare
952a צַחַר candor
952b צָחֹר candidus, splendidus
952b צָרַר flagrare, excavare
952b צִיר locus exustus, desertum locorum aridorum incola, deserticola
952c צִיָּה desertum
952c צִיּוֹן desertum, solitudo
952c צִי navis
952d צָלָא inclinare, flectere, orare, *aram.*
952d צָלָה assare, torrere
953a צְלִי assatum, assum
953a צָלַח profundum facere, pervadere; pervenire
953c צְלַח id., *aram.*
953c צַלַּחַת paropsis, catillus
953c צְלָחַת id.,
953d צְלָחִית lagena
953d צָלַל sonare, tinnire; opacare
954a צֵל umbra
954b צַלְמָוֶת umbraculum
954b צְלִיל strepitus
צִלְצָל stridor; cymbalum; cicada; fuscina piscaria
954c מְצִלָּה tintinabulum
954d צֶלְצָל cymbula
954d צֵלֶם umbra, tenebrae; adumbratio, imago
955a צֶלֶם effigies adumbrata, simulacrum, *aram.*
955a צַלְמָוֶת tenebrae, caligo
955b צָלַע se inclinare
955b צֶלַע latus, fulcimen, asser
955c צָלַע claudicare, *den.*
955d צֶלַע claudicatio, latus
955d צָמָא hiare, sitire
955d צָמָא sitis
955d צָמֵא sitiens
956a צִמְאָה sitis, pruritus
צִמְאוֹן terrae hians s. siticulosa
956a צָמַד connectere, colligare
956b צְמִיד armilla
956b צֶמֶד copulatum, par
956c צָמַח crescere, producere
956d צֶמַח germen, planta
957a צָמַם ligare, plectere
957a צַמִּים laqueus, rete
957b צָמָּה velum
957b צָמַק maciari, imminui
957b צִמּוּק uva siccata, cybeba
957b צָמַר propullulare
957c צֶמֶר lana
צַמֶּרֶת frons in cacumine arboris
957c צָמַת delere, exstirpare
957d צִמָּתוֹן excisio, -cidium
958a צָנָא protegere, tueri
958a צֹאן pecus, oves
958a צָנַח declinare, se-
958a צָנַם durum, avidum esse
958b I. צָנַן acutum esse
958b צִנָּה sentis, spina
958b צִנָּה vepres, spina
958b II. צָנַן protegere
958b צִנָּה pelta, scutum
958b III. צָנַן frigescere
958b צִנָּה frigus
958b IV. צָנַן plectere
958b צִנָּה cymba, scapha
958c צִנְצֶנֶת fiscella
958c צָנַע demissum esse
958d צָנַף tegere, velare
958d צָנִיף circumvolutio, glomus
958d צָנִיף cidaris, tiara
958d מִצְנֶפֶת diadema, mitra
959a צָנַק claudere
959a צִינוֹק cippus, compes
959a צָנַר cavare, perforare
959b צִנּוֹר canalis, aquae ductus
959b צָנַת excavatum esse
959b צִנֹּרֶת tubulus, fistula
959c צָעַד scandere, ascendere
959c צַעַד passus, incessus
959d צְעָדָה gressus, ornamentum

959d מִצְעָד ingressio
959d אֶצְעָדָה pedica, periscelis
959d צָעָה clinare, flectere
960a צָעָה migrare
960a צָעַף velare, operire
960a צָעִיף velamen, peplum
960a צָעַק clamare, vociferari
950c צְעָקָה clamor, vociferatio
960c צָעַר parvum, tenuem esse
צָעִיר parvus; vilis; minor natu
960d צְעִירָה juventus, minorenitas
960d מִצְעָר parvitas; parum
צָפַד adhaerescere, affixum esse
961a I. צָפָה prospicere, speculari
961b צְפִיָּה speculatio, specula
961c מִצְפֶּה specula
961c II. צָפָה expandere, attendere
961d צִפּוּי obductio, tectorium
962a צָפִית stragulum, mappa
962a צָפָה expandere; effundere
962a צַפַּחַת ampulla, lecythus
962a צִפְחִית placenta
962b צָפַן abscondere, insidiari
צָפוֹן plaga septemtrionalis; aquilo
962c
963a צְפוֹנִי aquilonaris
963a מַצְפֵּן latibulum
963b I. צָפַע producere, germinare
963b צֶפִי egesta, stercus
963b צֶפִיעַ id.
963b צְפִיעָה palmes, propago
963c II. צָפַע sibilare, halare
963c צֶפַע basiliscus
963c צִפְעוֹנִי serpens, aspis
963c צָפַר pipire, mussitare
963d צִפּוֹר oscen, avis, passer
964a צִפֳּר id., *aram.*
964a צִפְצָפָה surculus, salex
964a I. צָפַר circulare, vertere
964a צְפִירָה orbiculus, diadema
964b צָפִיר hircus, τράγος
964b צְפִיר id., *aram.*
964b II. צָפַר insculpere
964b צִפֹּרֶן unguis, ungula, stylus
964c צָפַת redimere, ornare
964c צְפִירָה coronamentum
964c צְפַרְדֵּעַ rana
964d צָקַל excavare
964d צַקְלֹן saccus, pera
964d צָרַב flagrare, urere
964d צָרֵב adurens, flagrans
צָרֶבֶת conflagratio, inflammatio cutis
964d
965a צָרָה manare, stillare
965a צֳרִי resina, balsamum
965a I. צָרַח clamare, strepere
965a II. צָרַח lucere, late patere
965b צְרִיחַ turris, specula
965b צָרַךְ appetere, egere
965b צֹרֶךְ necessitas
965c צָרַע laedere, prosternere

965d צָרַעַת lepra
965d צִרְעָה vespa, crabro
966a צָרַף flagrare, purgare
966b מַצְרֵף catillus
966b I. צָרַר constringere
967c צְרוֹר fasciculus, crumena
967d מִצָּר angustiae, miseria
966b II. צָרַר affligere, opprimere
966d צַר oppressio; hostis
966d צַר oppressus
967c III. צָרַר volvere
צְרוֹר bona, marsupium, fasciculus
967c

ק

968a I. קָבַב execrari, imprecari
968a II. קָבַב concamerare
968a קֵבָה fornix
968a III. קָבַב excavare
968a קֵב cabus
968b I. קָבַל sccipere, suacipere
968b קְבַל id., *aram.*
968c II. קָבַל ex adverso esse
968c קֹבֶל pars anterior, coram
968d קֳבַל id., *aram.*
968d I. קָבַע rotundum esse
968d קוֹבַע galea
969a קֻבַּעַת poculum, κύπελλον
969a II. קָבַע insidiari
969b קָבַץ colligere
970a קִבּוּץ acervus, cumulus
970a קְבֻצָה collectio
970a קָבַר defodere, sepelire
970d קֶבֶר fovea, sepulchrum
971a קְבוּרָה sepultura
971b קָדַד findere, dividere
971b קָדְקֹד vertex capitis
971b קָדַד inclinare verticem, *den.*
971c קְדָה casia
971c קָדַח flagrare
971c קַדַּחַת febris ardens, πυρετός
971d אֲקַדָּח pyropus
971d קֶדֶם ante esse
972b קֶדֶם pars anterior
972c קַדְמָה origo, principium
972c קַדְמָה plaga orientalis
972d קַדְמוֹן orientalis; antiquus auterior; orientalis; antiquus
972d קַדְמֹנִי
972d קָדִים oriens, auster
קֶדֶם antiquitas, seculum canum
973a
973b קֶדֶם prius, anterius, *aram.*
973b קַדְמָא prioritas, *aram.*
973c קַדְמַי primus, prior
973c קָדַר atrum esse
קַדְרוּת nigredo, caligo, sordities
973d
קְדֵרוּת atrate, sordide
973d
974a קָדַשׁ moeste purum, sanctum esse

dedicatus, puer meretricius קָדֵשׁ
975a meretrix idololatra קְדֵשָׁה
975a puritas, sanctitudo קֹדֶשׁ
976c purus, sanctus קָדוֹשׁ
977a sanctuarium מִקְדָּשׁ
sanctus, angelus, *aram.* קַדִּישׁ
977c
977d hebetari קָהָה
977d calare, convocare קָהַל
978a coetus, ἐκκλησία קָהָל
978c concio תְּקָהֵל
978c chorus מְקָהֵל
978d coetus לְקָהָה
978d vomere, ἐμεῖν קִיא
978d evomitum קִיא
979a vomitus קֵא
979a pelecanus קָאַת
979a v. sec. vomere קָיָה
979a cavum esse קִיב
979a stomachus, echinus קֵבָה
979b vulva, vagina קֵבָה
vincire, robustum esse; sperare קָוָה
979b
979d funis; robus קַו
979d id., קָוֶה
979d spes; copia מִקְוֶה
980a id., מִקְוֶה
980a funiculus; spes תִּקְוָה
980b fastidire, κοτεῖν קוּם
980b colligere fructus, *aram.* קֵיץ
980b aestas, *aram.* קוּל
980b calare, clamare קוֹל
980c vox, sonus קוֹל
982b id., *aram.*
existere, perstare, valere, surgere, conari קוּם
982c
985b proceritas קוֹמָה
985c status, locus מָקוֹם
986d incessus erectus קוֹמְמִיוּת
987a hostilitas קוּם
987a surrectio קִימָה
987a adversarius תְּקוֹמֵם
987a statio, subsistentia תְּקוּמָה
987a seges תְּקוּמָה
987b substantia, natura יְקוּם
987b perstare, surgere, *aram.* קוּם
987c jussum, edictum, *aram.* קָיֵם
987c firmus, fixus, *aram.* קָיֵם
987d canere, ejulare I. קוֹן
987d lamentum, elegia קִינָה
987d secare II. קוֹן
988a hasta, cuspis קוֹן
fastidio haberi; an gustum esse קוּץ
988a
988b agilem esse קוּם
988b orbis, periodus, cyclus תְּקוּפָה
988b simia קוֹף
988c fastidire I. קוּץ
impingere, abscindere II. קוּץ
988d
988d sentis קוֹץ
988d messis fructuum, aestas קַיִץ
989a aestivare, *den.* קוּץ
989a crinis, caesaries קְוָצָה

989a fodere I. קוּר
989b volvi, scaturire II. קוּר
989b scaturigo, fons מְקוֹר
989c texere, nere III. קוּר
989c filum, tegmen קוֹר
989c tignus, trabs קוֹרָה
989c contignare, *den.* קָרָה
989c contignatio, trabs מְקָרֶה
989d paries, murus קִיר
990a inflectere, incurvare קוּשׁ
990b arcus קֶשֶׁת
990c saggittarius, τοξότης קַשָּׁת
990d discindere קָשַׁב
990d pernicies, lues exitiosa קֶשֶׁב
990d id., exitium קְשָׁב
990d fastidire, rixari קָשַׁט
991a prosternere, interficere קָטַל
691a id., *aram.* קְטַל
991a internecio, occidio קֶטֶל
991a parvum esse קָטַן
991b parvus קָטָן
991c parvus, minor קָטֹן
901d parvitas קְטַן
991d decerpere, avellere קָטַף
991d fumigare I. קָטַר
992c suffitus קְטֹרֶת
992c suffimentum קְטֹרֶת
992d id. קְטוֹרֶת
992d ara מִקְטָר
992d thuribulum מִקְטֶרֶת
992d fumus, vapor קִיטוֹר
993a concamerare II. קָטַר
993a ligare, *aram.* קְטַר
993a nodus, *aram.* קְטַר
993b ricinus *קִיקָיוֹן
993c calare, convocare קָהַל
993c assare, torrere I. קָלָה
993c frumentum tostum קָלִי
993d incensio cutis נִקְלֶה
993d contemnere II. קָלָה
993d ignominia, contumelia קָלוֹן
994a calefacere, torrere קָלַח
994a lebes, olla קַלַּחַת
994a contrahere, coangustare קָלַט
994b refugium, asylum מִקְלָט
cellere, conquassari; levem esse קָלַל
994c
995a levis, celer קַל
995b execratio, dirae קְלָלָה
probrum, colluvies sordium קִיקָלוֹן
995c
vilis, putidus, fastidiosus חֲלַקְלַק
995c
995c acutus, politus קָלַל
995d cavillari, σατυρίζειν קָלַס
995d ludibrium, εἰρωνεία קֶלֶס
995d convicium, delusio קַלָּסָה
995d cellere, jacere I. קָלַע
996a funda קֶלַע
996a funditor, librator קַלָּע
996a exsculpere II. קָלַע
996b caelare, caelatura מְקֻלָּעַת
996b plectere III. קָלַע
996b cortina, velum קֶלַע
996b inclinare IV. קָלַע

996c valva קֶלַע
996c pungere, fodicare קָלַשׁ
996c acumen, furca תְּקֻלָּשׁוֹן
996c conterere, molere קָמַח
996c contusum, farina קֶמַח
996d corrugare קָמַט
marcescere, distabescere קָמַל
997a
constringere, comprehendere קָמַץ
997a
997a manipulus קֹמֶץ
997b pugnus קֹמֶץ
997b pungere, infigere קָמַשׁ
997b sentis, carduus קִמּוֹשׁ
997c spina, sentis קִמְשׁוֹן
997c candere, excandescere קָנָא
997d zelotypia, invidia קִנְאָה
998a zelotes, vindex קַנָּא
998a vindex, ζηλήμων קַנָּאִי
emere, comparare, *aram.* קְנָא
998a
998b acquirere, emere I. קָנָה
998d emtio, possessio קִנְיָן
998d emtio, opes מִקְנֶה
999b possessio, emtio מִקְנָה
999c erectum esse II. קָנָה
999c scapus, caulis קָנֶה
999d durum esse קָנַם
999d cinnamum קִנָּמוֹן
1000a erigere, aedificare קָנַן
1000a cella, nidus קֵן
1000a *den.*, nidulari קִנֵּן
1000b dividere; hariolari קָסַם
1000c decisio, praestigiae קֶסֶם
1000c divinatio מִקְסָם
1000d succidere קָסַס
1000d metiri, computare קָסַת
vasculum, atramentarium קֶסֶת
1000d
1001a inurere, impungere קָעַע
1001a incisura, stigma קַעֲקַע
1001a excavare קָעַר
1001a scatella, patina קְעָרָה
1001b profundus שְׁקַעֲרוּרִי
1001b coagulari קָפָא
1001c condensatio, frigus קִפָּאוֹן
1001c confindere I. קָפַד
1001c deletio קְפַד
1001c adhaerescere II. קָפַד
1001c echinus, histrix קִפּוֹד
1001d salire, prosilire קָפַז
1001d serpens jaculus קִפּוֹז
1001d contrahere, congregare קָפַץ
conscindere, praecare קָצַב
1002a
1002a praecisio, forma קֶצֶב
1002b finire, praecidere קָצָה
1002b finis, extremitas קָצֶה
1002c id. קָצֶה
1002d finis קָצֶה
1003a pars קָצָה
decidens, judex, antistes קָצִין
1003a
1003b amputare *קָצַח
1003b nigella קֶצַח

1003b abscindere קָצַע
1003b angulus מִקְצֹעַ
1003c dolabra מִקְצֶעָה
1003c casia קְצִיעָה
1003c angulus מִקְצֹעַת
1003c spumare, irasci קָצַף
1003d id., *aram.* קְצַף
1004a ira, spuma קֶצֶף
1004a id., *aram.* קְצַף
1004b deletio קְצָפָה
1004b amputare קָצַץ
1004c id., *aram.* קְצַץ
1004c finis, pars קֵץ
1004d extremus, ἔσχατος קְצִיצוֹן
1005a demetere קָצַר
1005b messis, ramus קָצִיר
1005c curtum esse, deficere קָצַר
1005c curtus, brevis קָצֵר
1005d brevitas קֹצֶר
1005d clamare, vocare I. קָרָא
1008d id., *aram.* קְרָא
1008d perdix, gallinago קֹרֵא
1008d delectus קְרִיאָה
proclamatio, promulgatio
1009a
1009a concio; praelectio קְרִיאָה
contingere, obvenire II. קָרָא
1009b
1009c occursus קְרָאָה
1010a prehendere קָרַב
1010a scorpio עַקְרָב
1010a certamen, pugna קְרָב
1010a id., *aram.* קְרַב
1010b applicare, -propinquare קָרַב
1011d id., *aram.* קְרַב
1011d appropinquans קָרֵב
1011d propinquitas קְרָבָה
1012a propinquans, cognatus קָרוֹב
1012b oblatio, donum קָרְבָּן
1012d id קָרְבָּן
1012d corpus; viscera קֶרֶב
1013d caedere, secare קָרַד
1013d securis, ascia קַרְדֹּם
1013d obvenire, accidere I. קָרָה
1014a pollutio nocturna קֶרִי
1014a occursus, adversatio קְרִי
1014b casus, fortuna מִקְרֶה
cingere, spec. moenibus II. קָרָה
1014b
1014c urbs, oppidum קִרְיָה
1014c id., *aram.* קִרְיָא
1014d oppidum, civitas קַרְתָּ
1014d χείρειν, se glabrare קָרַח
1015a calvus, glaber קֵרֵחַ
1015a calvitium קָרְחָה
1015a calvities קָרֵחַת
1015a gelu, glacies קֶרַח
1015b id. *קֹרַח
1015b incrustare קָרַם
1015c cornu, robur, salus קֶרֶן
1016a id., *aram.* קַרְנָ
1016a splendere, radiare קָרַן
1016b se incurvare קָרַס
1016b ansula, uncinus קֶרֶס
1016b talus קַרְסֹל

1016b קָרַע divellere, lacerare
1016d קֶרַע pannus, tribonium
1016d קָרַץ concidere, -nivere
1017a קֶרֶץ excidium
1017a קֹרֶץ frustum, *aram.*
קָרַר v. קָרַר
1017b קָרַר frigidum esse
1017b קַר gelidus, frigidus
1017b קָר gelu, frigus
1017b קָרָה algor, rigor
1017b מִקְרֶה refrigerium
1017c קָרַשׁ caedere
1017c קֶרֶשׁ tabula, asser
1017d קָשָׁא difficile esse concoctu
1017d קִשּׁוּא cucumis
1017d מִקְשֶׁה cucumerarium
1017d קָשַׁב inhiare, auscultare
1018a קֶשֶׁב attentio, auscultatio
קַשֵּׁב attentus, aures animque advertens
1018b
1018b קַשֵּׁב id.
821b עַכְשׁוּב = עַכְשׁוּב aspis
1018b קָשָׁה I. excipere
1018b קְשָׂה patera, scutella
1018c קְשָׂת id.
1018c קָשָׁה II. tegere
1018c קַשְׁקֶשֶׁת tegmen, squama
1018d קָשָׁה exsuccum, durum esse
1019a קָשֶׁה durus, vehemens
1019b קְשִׁי durities
1019b מִקְשֶׁה calamistratio
1019b מִקְשֶׁה tornatile
1019b קָשַׁח durum esse
1019c קָשַׁט firmare, stabilire
1019c קְשֹׁט firmitas, veritas
1019c קְשֹׁט id.
1019c קְשׁוֹט veritas
1019c קָשַׁט metiri
1019c מִקְשֶׁרֶת aliquid pensi
1019d קָשַׁר alligare
1020a קֶשֶׁר nodus, conjuratio
1020b קְשָׁרָה cingulum, balteus
1020b קָשַׁשׁ aridum, exsuccum esse
1020b קַשׁ stipula
1020c קָשַׁשׁ *den.*, paleas colligere
1020c קִתָּרוֹס cithara

ר

1020d רָאָה videre, ὁρᾶν
1026a רֹאֶה cognoscens
1026a רֹאֶה vates, propheta
1026a רְאִית visus
1026a רְאִי speculum
1026b רְאִי visus, conspectus
1026b רְאָיָה spectatio
1026b רְאָה vultus
1026c מַרְאָה lustratio, forma
1027a מַרְאָה visio; speculum
1027a רְאִי adspectus, *aram.*
1027a רָאַם rugire
1027a רְאֵם monoceros

1027b רֹאשׁ caput
1029c רֵאשׁ id., *aram.*
1029d רֵאשִׁית initium, ἀρχή
1029d רֹאשׁ superior, supremus
1029d רִאשׁוֹן capitalis, primus
1030c רִאשֹׁנִי primus, πρώτιστος
רֵאשִׁית principium, primordium
1030c
1030d מֵרֹאשׁ regio capitis
1031a רֹאשׁ cicuta, centaurium
1031a רָבַב I. redundare, ex-, ab-
1031b רַב multus, copiosus
1033c רַב id., *aram.*
1033a רֹב multitudo, magnimetropolis, caput
1033c רַבָּה magnus, princeps, *aram.*
1033d רַבְרַבָן nobilis, magnus, *aram.*
1033d רִבְבָה multitudo, myrias
1034a רִבֵּב *den.*, in myriades augere
1034a רִבּוֹ myrias
1034a רִבּוֹ id., *aram.*
רְבִיב imbris, pluvia largis guttis decidens
1034b
1034b רָבַב II. jacere
1034c רָבַד I. sternere, extendere
1034c מַרְבַד stragula, stroma
1034c רָבַה II. redimire
1034c רְבִיד torques, collare
1034c רָבָה affluere, augescere
1035d רְבָה id., *aram.*
1035d רְבִי amplitudo, *aram.*
1036a תִּרְבִּית foenus, lucrum
1036a תִּרְבּוּת copia
1036a מִרְבֶּה multiplicatio
1036a מִרְבֶּה proles, τόκος
1036a מִרְבִּית foenus, soboles
1036b רָבַב permiscere
1038c רָבַע recumbere
1038c רֶבַע cubatio
1038c רָבַץ procumbere
רֶבֶץ cubile, stratum, lustrum
1038d
1039a מִרְבָּץ recubatio
1039a רָבַק adalligare, adstringere
1039a מִרְבָּק stabulum, praesepe
1039a רָגַב conglomerare
1039b רֶגֶב cumulus, gleba
1039b רָגַז strepere, tremere
1039d רְגַז id., *aram.*
1039c רַגָּז tremulus
1039c רֹגֶז perturbatio, ira
1039d רְגָזָה trepidatio
1039d רֶגֶז ira, *aram.*
1039d רָגַם I. cumulare
1040a רְגָמָה caterva, agmen
1040a מַרְגֵּמָה congeries, acervus
1040a רָגַם II. variegare
1041a אַרְגָּמָן purpura
1040b תִּרְגֵּם pingere, transscribere
1040c רָגַן murmurare, fremere
1040c רָגַע fremere, objurgare
רֶגַע ictus palpebrarum, momentum
1040d

1040d תִּרְגַּע *den.*, oculis nictare
1041a רָגַע quietum esse
1041a מַרְגּוֹעַ quies, otium
1041a מְרֻגָּעָה requies, tranquillitas
1041b רָגַשׁ tumultuari
1041b רֶגֶשׁ strepitus
1041b רִגְשָׁה tumultus, θόρυβος
1041b רָגַשׁ strepere, *aram.*
1041b רָגַשׁ ruere, prosternere I.
1041c רָגַשׁ expandere II.
1041c רְדִיד peplum, velum
1041c רָדָה conculcare, coërcere I.
1041d רָדָה auferre, sumere II.
רָדַם arcte et graviter dormire
1042a
תַּרְדֵּמָה somnus, veternus, lethargia
1042a
1042a רָדַף protrudere, consectari
1043a מְרֻדָּף persecutio
1043a רָהַב strepere, rabere
1043b רַהַב vehementia, insolentia
1043b רָהָב impetuosus
1043b רַהַב impetus, superbia
1043b רַהַב ferocitas, procacitas
1043b מַרְהֵבָה expavescere
1043b רָהָה currere, ῥοθεῖν
1043c רָהַט aqualis, canalis
1043c רַהַט lacunar
1043c רַהִיט rixari, litigare
1043d רָהַב jurgium, lis
1044b רִיב adversarius, hostis
1044c רָב hostilis, litigosus
1044c רָב contentio, rixa
1044c מְרִיבָה ire, pergere
1044d רָהַג pes, vestigium
1044d רֶגֶל id., *aram.*
1046a רַגְלַי pedes, πεζός
1046a רַגְלַי regio ad pedes
1046a מִרְגְּלוֹת manuductio
1046b תַּרְגֶּלֶת *den.*, ingredi, circuire, obtrectare
1046b רָגַל diffundi, petulantem fieri
1046c רָהַר vagatio, circumvagatio
1046c מְרוּד superfluere, irrigare,
1046d רָוָה μεθύσκεσθαι
1047a irriguus, succosus
1047a רָוֶה exuberantia, copia
1047a רְוָיָה irrigatio
1047b רִי silere, reticere
1047b רָהַט arcanum
1047b רָז halare, an-, flare
1047b רָהַט halitus, anima
1047c רוּחַ id., *aram.*
1047c רוּחַ odor, olfactus
1047d רֵיחַ id., *aram.*
1049b רֵיחַ vannus, ventilabrum
1049b רֵיחַ *den.*, perflabile esse
1049c רַיָּח spatiositas, relaxatio
1049c רֶוַח respiratio
1049c רְוָחָה attollere, elatum esse
1049d רוּם id., *aram.*
1049d רוּם altitudo, elatio
1049d רוּם id., *aram.*
1051a רוּם altum
1051a רוֹם

1051b רוֹמְמוּת elatio, superbia
1051b רוֹמְמוּת elatio
1051b רוֹמֵם laudatio, elatio
1051b רָמָה locus editus
1051c רָמָה collis
1051c תְּרוּמָה elevatio, oblatio
תְּרוּמִיָּה ad terumam pertinens
1051d
1051d רוּם altitudo, dignitas
1051b רָאמָה corallia rubra
1052b רָנַן* vincere
1052b רָנַע sonare, strepere
1052c תְּרוּעָה clamor, clangor
1052d רַעַם fremitus, tonitru
1052d רַעְמָה fremitus, terror
1053a רָעַם *den.*, contremiscere
1053a רָעַע jactare I.
1053b רָעַע contundere II.
1053b רִיפָה ptisana
1053b רָפָא sanare III.
1053b תְּרוּפָה sanatio, θεραπεία
1053c רוּץ currere
1054a רִיץ cursus
1054a מְרוּצָה cursatio
רִיק rigare, eructare, manare, evacuare
1054b
1054b רֵק vacuus, inanis, vanus
1054c רֵיקָם frustra, injuriâ
1054c רִיק inanitas, vanitas
1054d רִיר fluitare, salivare
1054d רִיר sputum, pituita
1054d רוּשׁ pauperem esse
1055a רֵישׁ paupertas
1055a רֵאשׁ id.
1055a רָזָה maciare
1055a רָזֶה emaciatus
1055b רָזִי emaciatio, macritudo
1055b רָזוֹן macies, macilentia
1055b רָזַח clamare, vociferari
1055b מְרִזָּח ejulatio
1055b רָזַם innuere, significare
רָזַן vincire, imperio coercere
1055c
1055c רֹזֶן princeps, rex
1055c רָזוֹן dominium, dominus
1055c רָחַב latum, spatiosum esse
1055d רַחַב latitudo
1055d רָחָב latus, amplus
1056a רְחַב latitudo, amplitudo
1056b רְחוֹב platea
1056c מֶרְחָב libertas, vindiciae
1056d רָחָה conterere
1056d רֵחַי mola, molendinum
1056d רָחַט tornare
1057a רָחִיט opus tornatile
1057a רָחֵל agna
1057a רָחַם amare, desiderare I.
1057a רָחָם species vulturis
1057b רָחַם celare, obtegere II.
1057c רֶחֶם uterus, vulva
1057d רַחַם uterus, amor
1058a רַחַם id., *aram.*
1058a רַחֲמָה puella
רַחוּם σπλαγχνιζόμενος, mesericors
1058a

1058a id. רַחֲמָנִי
1058b contegere, tueri I. רָחַם
se motitare, φέ- II. רָחַם
1058b ρεσθαι
1058b lavare, abluere רָחַץ
1058d lotio רַחַץ
1058d balneum רַחֲצָה
optare; confidere, רָחַץ
1058d *aram.*
1059a discedere רָחַק
1059b dissitus, longinquus רָחוֹק
1059d abalienatus, hostis רָחָק
1059d dissitus, *aram.* רְחִיק
1059d longinquitas, remotio מֶרְחָק
1060a sentire, cogitare רָחַשׁ
1060b cacabus מַרְחֶשֶׁת
1060b humidum fieri רָטַב
1060b succulentus רָטֹב
1060c superare רָטַשׁ
1060c tremere רָטַשׁ
1060c tremor רֶטֶשׁ
1060c ligare, vincire רָטַן
1060c riguum esse רָטַשׁ
1060d discutere, dilacerare רָטַשׁ
1061a recubare, equitare רָכַב
vehiculum; lapis mo- רֶכֶב
1061c lae superior, idissis
1062a essedo, eques רַכָּב
1062a currus רִכְבָּה
1062a plaustrum רְכוּב
1062a currus, sedile מֶרְכָּב
1062b essedum, currus מֶרְכָּבָה
1062c inflectere, *aram.* רְכַב
1062c genu אַרְכּוּבָה
friatum esse, molle- רָכַךְ
1062c scere
1062c tener, mollis רַךְ
1062d teneritas, mollities רֹךְ
1062d mollities, timiditas מֹרֶךְ
1062d peragrare, circuire רָכַל
1063a calumniatio, susurro רָכִיל
mercatura, mendi- רְכֻלָּה
1063a natio
1063a mecratus, emporium מַרְכֹּלֶת
1063a alligare, annectere רָכַס
1063b series montium רֶכֶס
1063b caterva, conjuratio רִכְסָה
1063b comparare I. רָכַשׁ
1063c peculium, penu רְכוּשׁ
1063c tumultuari II. רָכַשׁ
1063d cursor, equus רֶכֶשׁ
1063d jacere, juculari רָמָה
1064a demissio, deceptio רְמִיָּה
1064a fraus, dolus מִרְמָה
1064b dolus תַּרְמִית
1064b deceptio תַּרְמִית
1064b fraudulentia תַּרְמִית
1064c jacere, *aram.* רְמָה
1064c incidere, infigere רָמַח
1064c hasta, lancea רֹמַח
1064d procerum, gracilem esse רָמַךְ
1064d equa רַמָּכָה
1064d altum esse I. רָמַם
1065a repere, serpere II. רָמַם
1065a vermis רִמָּה

1065b reptile רֶמֶשׂ
1065b *den.*, repere רָמַשׂ
1065c granatum רִמּוֹן
1065c conculcare, ire רָמַס
1065d calcatio, *πάτημα* מִרְמָס
1065d currere, vagari רָנַב
1066a lepus, *λαγώς* אַרְנֶבֶת
1066a sonare, stridere רָנָה
1066a strepere, clamare רָנַן
1066c jubilus, hymnus רִנָּה
1066c clamor, jubilus רִנָּה
1066d cantus, *ὕμνησις* רִנָּה
1066d struthio רָנָן
1067a ligare רָסַן
1067a frenum, capistrum רֶסֶן
1067a irrigare I. רָסַס
1067a gutta רְסִיס
1067b frangere II. רָסַס
1067b ruptura, fissura רְסִיס
1067b inhiare; esurire רָעַב
1067c fames רָעָב
1067d famelicus רָעֵב
1068a fames, penuria רַעֲבוֹן
1068a contremiscere רָעַד
1068a tremor, trepidatio רַעַד
1068a conquassatio רַעֲדָה
1068b pascere, de- I. רָעָה
1069a pascuum, grex מִרְעֶה
1069b pabulum, pastio מִרְעֶה
1069b pastio, pastus רְעִי
1069b pastoralis רֹעִי
1069b vincire, nectere II. רָעָה
1069c amicus, socius רֵעֶה
1069c amica רֵעָה
1069d amicus, socius רֵעַ
1070c amicitia, amica רֵעוּת
1070c societas; consectatio רְעוּת
1070d cupido, voluntas, *aram.* רְעוּ
1070d cogitatio, voluntas רַעְיוֹן
1070d id., *aram.* רַעְיוֹן
1070d amicitia; amicus מֵרֵעַ
1071a tremere, vacillare רָעַל
1071a vertigo, titubatio רַעַל
1071a peplum רְעָלָה
1071a concussio, tibutatio תַּרְגֵּלָה
1071b recentem esse רָעַן
1071b luxuriosus, foecundus רַעֲנָן
1071b virens, *aram.* רַעֲנַן
1071c confringere I. רָעַע
1071c id., *aram.* רְעַע
saevire, furere, II. רָעַע
1071d malum esse
1072b malus, saevus; malum רַע
1073b malum, malitia רָעָה
1074d malitia, improbitas רֹעַ
1074d fremitus, tumultus רַעַשׁ
1074d manare, stillare רָעַשׁ
confringere, con- רָעַץ
1075a quassare
1075a agitari, motitari רָעַשׁ
1075b commotio, agitatio רַעַשׁ
1075c ligare, sanare, mederi רָפָא
1076a sanatio, remedium רְפָאוֹת
convalescentia, me- רְפוּאוֹת
1076a dicina

1076a curatio, remedium מַרְפֵּא
1076b sternere, procumbere רָפַד
1076b stratum, pulvinar רְפִידָה
1076b caliginosum esse I. רָפָה
1076b umbra, Manes רְפָאִים
tremere, formida- II. רָפָה
1076c bilem esse
1076c terribilis, gigas רָפָה
1076c id. רָפָה
debilem esse, de- III. רָפָה
1076d ficere
1077a remissus, laxus רָפֶה
1077a remissio, pavor רִפְיוֹן
1077b lenitas, tranquillitas מַרְפֵּא
1077b repere, ire רָפַס
1077b aqua conturbata מִרְפַּשׂ
1077b calcare, *aram.* רְפַס
1077c ratis רַפְסֹדֶת
1077c fulcire, inniti רָפַק
1077d conturbare רָפַשׂ
1077d coenum, lutum רֶפֶשׂ
1077d nutrire, saginare רָפַת
1077d stabulum, bovile רֶפֶת
1077d currere רָצָא
1078a intueri, observare רָצַד
1078a delectari, placere רָצָה
beneplacitum, pro רָצוֹן
1078c pensio, voluntas
1079a desecare, necare רָצַח
1079b contusio, nex רֶצַח
1079b perfodere, forare רָצַע
1079b subula מַרְצֵעַ
1079c ponere, sternere רָצַף
1079c stratum, pavimentum רִצְפָּה
1079c id. מַרְצֶפֶת
1079c candere, ardere רָצַץ
1079c pruna רִצְפָּה
1079d id. רֶצֶף
1079d collidere, conquassare רָצַץ
1080a fragmentum, lamina רַץ
1080a oppressio מְרוּצָה
1080a putridum esse רָקַב
1080b putredo רָקָב
1080b erosio, caries רִקָּבוֹן
1080b vacillare, saltare רָקַד
1080c condire, miscere רָקַח
1080d aroma, conditura רֶקַח
1080d unguentum רֹקַח
1080d seplasiarius רַקָּח
1080d pigmentaria רַקָּחָה
1080d unctio תִּקּוּחִים
1080d herba aromatica מְרַקָּחַת
1080d condimentum מְרַקָּחָה
1081a conditura מִרְקַחַת
pingere (acu), varie- רָקַם
1081a gare
variegatum, varie- רִקְמָה
1081b gatio
1081b porrigere, extendere רָקַע
1081c lamina, bractea רָקִיעַ
1081c expansum, coelum רָקִיעַ
1081c solum, fundus מַרְקָעַת
1081d tundere, attenuare I. רָקַק
1081d laganum, placenta רָקִיק
1081d tenuis, macer רָק

1082a tempus, pars capitis רַקָּה
1082b stillare, spuere II. רָקַק
1082c sputum, saliva רֹק
1082c pollere, licere רָשָׁה
1082c permissio, potestas רְשׁוֹן
1082c consignare, delineare רָשַׁם
1082d id., *aram.* רְשַׁם
1082d pollere, violente agere רָשַׁע
1083a pollens, injustus רָשָׁע
1084a vis, fraus, pravitas רֶשַׁע
1084b injustitia, scelus רִשְׁעָה
1084b improbitas, scelus מִרְשַׁעַת
1084b flammare, ardere רָשַׁף
1084b flamma, scintilla רֶשֶׁף
1084c fervere, liquefieri רָתַח
1084c fervor, bullitio רֶתַח
1084d redomare, alligare רָתַם
1084d juniperus רֹתֶם
1084d vincire, ligare רָתַק
1084d catena רְתוֹק
1085a id. רְתָקָה
1085a pavere, tremere רָתַת
1085a horror, tremor רֶתֶת

ש ש

1085a pollere, regere שָׁאָא
1085b tollere שָׁאָא
1085b sublimitas, magnitudo שְׁאִי
1085b altitudo שְׁאוֹא
1085b id. שְׁאֵת
1085c haurire שָׁאַב
1085c haustrum, situla מַשְׁאָב
1085c clamare, rugire שָׁאַג
1085d clamor, ululatus שְׁאָגָה
1085d tumultuari I. שָׁאָה
1086a strepitus, tumultus שְׁאוֹן
1086a tumultus שֵׁאָה
1086a procella, tempestas שְׁאָה
1086b id. שַׁאֲוָה
1086b vastatum esse II. שָׁאָה
1086b vastitas שְׁאוֹן
1076b eversio, vastatio שׁוֹאָה
1086c desolatio, dirutio שְׁאִיָּה
1086c interitus שֵׁאת
1086c videre, spectare III. שָׁאָה
1086c contemnere שָׁאָט
contemtus, despi- שְׁאָט
1086d cientia
1086d excavare, petere שָׁאַל
1087d id., *aram.* שְׁאַל
1087d petitio שְׁאֵלָה
1088a petitio, res, *aram.* שְׁאָלָא
1088a precatio, rogatus מִשְׁאָלָה
1088a caverna, infernus שְׁאוֹל
1088b quiescere, securum esse שָׁאַן
1088c quietus, tranquillus שַׁאֲנָן
1088c id. שַׁלְוָנָן
1088c inhiare, appetere שָׁאַף
1088d acidum esse שָׁאַר
1088d mactra מִשְׁאֶרֶת

1088d שְׂאֵר acerbum esse
1088d שְׂאֹר fermentum
1089a שָׁאַר reliquum esse
1089c שְׁאָר reliquum, residuum
1089d שְׁאָר id., *aram.*
1089d שְׁאֵרִית reliquiae
1090a שְׁאֵר caro; cognatio
1090b שַׁאֲרָה consanguineitas
1090b שָׁבַב I. candere, flammare
1090b שְׁבִיב flamma, scintilla
1090b שְׁבִיב id., *aram.*
1090b שָׁבַב II. discindere
1090c שֶׁבֶב frustum, ramenta
1090c שָׁבָה abigere, -ducere
1090d שְׁבִי captivitas
1091a שִׁבְיָה deportatio
1091a שִׁבְיָה abductio, depulsio
1091b שִׁבְיָה captivitas
1091b שִׁבְיָה id
1091c שָׁבַר achates
1091c שָׁבַח vocare, celebrare, laudare
1091c שְׁבַח id., *aram.*
2091d שָׁבַט fulcire, firmare
1091d שֵׁבֶט scipio, virga; tribus
1092c שֵׁבֶט nomen mensis
1092c שַׁרְבִיט sceptrum
1092d שָׁבַךְ plectere, implicare
1092d שֶׁבֶךְ clathrum, transenna
1092d שִׁבְכָה rete, cataracta
1093a שָׁבַל se volvere, manare
1093a שָׁבִיל via, semita
1093a שִׁבֳּלֶת syrma vestis
1093b שִׁבֹּלֶת spica; undulatio
1093b שַׁבְלוּל cochlea, limax
1093c שָׁבַס plectere
1093c שְׁבִיס reticulum, colentica
1093c *שֶׁבַע septem
1095b *שְׁבִיעִי id.
1095b *שְׁבִיעִי septimus
1095d *שָׁבוּעַ hebdomas
1096a *שָׁבַע *den.*, jurare
1096d *שְׁבוּעָה jusjurandum
1097a *שָׁבַע septem, *aram.*
1097a שָׂבַע redundare; satis, affatim satiatum esse
1097c שָׂבֵעַ satur, satiatus
1097d שִׂבְעָה satietas
1097d שִׂבְעָה saturatio
1097d שָׂבֵעַ id.
1098a שָׂבַךְ plectere, nectere
1098a שֶׂבֶךְ vertigo, horror lymphatus
1098a תַּשְׁבֵּץ textura ocellata
1098b מִשְׁבֶּצֶת vestis ocellata
1098b שָׁבַק sinere, relinquere, *aram.*
1098c שָׁבַר confringere, -tundere
1099b שֶׁבֶר confractio, clades, plaga
1099c שִׁבָּרוֹן afflictio, pernicies
1099c מַשְׁבֵּר sella parturientium
1099d מִשְׁבָּר fractio undarum
1099d שָׁבַר ferre, nutrire
1099d שֶׁבֶר annona, frumentum

1099d שָׁבַר *den.*, alimenta emere vel vendere
1100a שָׂבַר sperare, opperiri
1100b שֶׂבֶר spes, exspectatio
1100b שְׁבַשׁ complicare, *aram.*
1100b שָׁבַת cessare, otiari
1100d שֶׁבֶת intermissio, quies
1101a שַׁבָּת feria, sabbatum
1101c שַׁבְּתוֹן feria magna
1101c מִשְׁבָּת cessatio
1101d שָׁגָא progerminare, crescere
1101d שַׁגִּיא elatus, magnus, potens
1101d שְׁגָא augescere, *aram.*
1101d שַׁגִּיא multus, *aram.*
1102a שָׂגַב firmare, erigere
1102a מִשְׂגָּב arx, asylum
1102b שָׁגַג errare, temere agere
1102b שְׁגָגָה error, peccatum
1102c שַׁגָּם ad errorem
1102c מִשְׁגֶּה error
1102c שָׂגָה egerminare
1102d שָׂגָה I. canere, clamare
1102d שִׂגָּיוֹן cantus, species melodiae
1102d שָׂגָה II. vacillare, titubare
1103c מִשְׁגֶּה error
1103a שְׁגִיאָה erratio
1103a שָׂגַב contueri, spectare
1103b שָׂגַל concalescere, concumbere
1103b שַׂגֵּל conjux, regina
1103b שְׂגַל id., *aram.*
1103c שָׂגַע furere, dementem esse
1103c שִׁגָּעוֹן amentia, insania
1103d שָׁגַר emittere, parere
1103d שֶׁגֶר emissum, foetus
1103d שָׂדַד secare, occare
1104a שָׁדַד nocere, violare
1104c שֹׁד violentia, vastatio
1104d שַׁדַּי omnipotens
1105a שְׁדֵמָה potentia, abundantia
1105a שָׁדוֹן validus, potens
1105a שָׂדַה occare, arare
1105a שָׂדֶה arvum, ager
1106b שָׂדַי id., poet.
1106c שָׂדַה sugere, rigare
1106c שַׁד uber, mamma
1106c שַׁד id.
1106d *שָׂדַם comburere
1106d *שַׁדְמָה arvum; uredo
1106d שָׂדַף ustulare, denigrare
1106d שְׁדָפָה adustio, uredo segetum
1107a שִׁדָּפוֹן uredo
1107a שָׂדַר consectari, elaborare, *aram.*
1107a אֶשְׁתַּדּוּר molimen, evagatio, *aram.*
1107a שָׂדַר coordinare, ordine disponere
1107b שְׂדֵרָה ordo, series
1107b שָׁהּ mutuum dare
1107b שֵׂי debitum, munus
1107b שָׁהּ gignere, producere
1107c שֶׂה pullus pecudum, ovis

1107d שָׂהַד oblivisci
1107d שָׂהַד testari
1107d שָׂהֵד testis
1107d שָׂהֲדוּתָא testimonium, *aram.*
שָׂהָם porraceum s. prasinum esse
1107d שֹׁהַם gemma colore prasina
1108a שָׂהַר lucere
1108a שַׂהַרוֹן lunula
1108a שָׂוָא fremere, tumultuari
1108a שׁוֹא strepitus, pernicies
1108a שׁוֹאָה fragor, procella
1108b מְשׁוֹאָה eversio
1108b תְּשׁוֹאָה tumultuatio
1108b שָׁוְא erratum, vanum
1108d שׁוּב se vertere, a-, ad-
1113a שׁוֹבֵב aversus, rebellis
1113a שׁוֹבָב id.
שׁוּבָה conversio, resipiscentia
1113a שִׁיבָה reductio
1113b תְּשׁוּבָה reditus, poenitentia
1113b מְשׁוּבָה defectio
1113c שׁוּב canum esse
1113c שׂוֹב id., *aram.*
1113c שֵׂיבָה canities
1113c שֵׂיבָה senium, *πολιά*
1113d שׁוּג errare
1113d מְשׁוּגָה delictum
1113d שׁוּג I. recedere
1113d שֹׁג abitus, negotium
1113d שׁוּג II. sepire, cingere
1114a שׁוּד I. rectare
1114a שׁוּד II. regnare, dominari
1114a שֹׁד perditor, dominus
1114a שׁוּד fervere, bullire
1114a שִׂיד calx, gypsus
1114a שִׂיד calce oblinere, *den.*
1114b שָׂוָה parem, aptum esse
1114c שִׁוָּה id., *aram.*
1114c שָׁוֵה planities
שׁוּחַ labare, ruere, depressum esse
1114c שׁוּחָה fovea, exitium
1114d שַׁחַת caverna, sepulcrum
1114d שִׁיחָה fovea
1115a שׁוּחַ I. germinare
1115a שִׂיחַ frutex
1115a שׂוּחַ II. insecere, loqui
1115b שִׂיחַ sermo, meditatio
1115b שִׂיחָה meditatio, *ἀδολεσχία*
1115b שׂוּט abire, se avertere
1115c שָׂט declinans, aberratio
1115c סָט id.
1115c שׂוּט I. insultare
שׂוּט II. circumvagari, peragrare
1115c שׁוֹט flagellum, scutica
1115d שַׁיִט remus
1115d מָשׁוֹט id.
1115d מַשּׁוֹט id.
1116a שׂוּךְ colligare
1116a שׂוֹךְ frons, plexus
1116a שׂוֹכָה frons crispans
1116a מִשּׂוּכָה spinetum

1116a מְסִיכָה id.
1116a מְשִׂיפָה id.
1116a שׁוּל dependere
1116a שׁוּל syrma
1116b שׂוּם ponere, pro-, de-
1118d תְּשׂוּמֶת depositum
1118d שׂוּם ponere, *aram.*
1119d שׂוּם I. aestimare, pondere
1119a שׂוּם II. olere, efflare
1119a שׂוּם allium
1119b שׂוּךְ mingere, mejere
1119b שֵׂן urina
1119b שָׂתַן v. sec. mingere
1119b שָׂוַע clamare
1119c שָׁוְעָה clamor
1119c שׁוּעַ quiritatio, imploratio
שַׁוְעָה vociferatio, supplicatio
1119c שׁוּעַ id.
1119d שׂוּעַ amplum, potentem esse
1119d שׁוּעַ felix, opulentus
1119d שׁוּעַ opulentia, divitiae
1119d שׂוּךְ pungere
1119d שׂוּךְ I. obvelare
1120a שׂוּךְ II. proclivem esse
1120a שְׂכִיכָה inclinatio,
1120a שׂוּךְ currere, gradiri
1120a שׂוֹק crus
1120b שׂוּק platea
1120b שׂוּק III. fluere, manare
1120b שׂוֹכֶת aquarium
1120b שִׁיר I. sonare, canere
1120d שִׁיר cantio, cantus
1121a שִׁירָה carmen, canticum
1121b שׂוּר II. circuire, ire
1121b שֵׁרָה turma peregrinantium
1121c שׁוּרָה donum, munus
1121c שׂוּר III. intueri, adspicere
1121d שׁוּר insidiator
1121d שׂוּר IV. erectum esse
1121d שׂוּר murus, maceria
1121d שׁוּר id.
1121d שׁוּר id., *aram.*
1122a שׁוֹר taurus, bos
1122b תּוֹר id., *aram.*
1122c שׁוּר I. recedere
1122c שׂוּר II. serrare, incidere
1122c מַשּׂוֹר serra
1122c מְשׂוּרָה mensura
שׁוּר III. illustrem esse, dominari
1122d שַׂר princeps, illustris
1124b שׂוּר IV. serere, disponere
1124b שׂוּרָה series, ordo
1124c שׂוּשׁ splendere, album esse
1124c שַׁיִשׁ marmor album
1124c שֵׁשׁ marmor; byssus
1124d שׁוֹשַׁן lilium (rosa)
1124d שׁוֹשָׁן id.
1124d שׁוֹשַׁנָּה id.
1125a יָשִׁישׁ canus, senex
1125a יָשִׁישׁ id.
1125a *שֵׁשׁ sex
1126a *שִׁשִּׁי sextus
1126a *שִׁשֶּׁה *den.*, sextare

1126a שֵׁשׁ* sex., *aram.*
1126b שׂוּשׂ laetari, lucere
1126b שָׂשׂוֹן laetitia, hilaritas
מְשׂוֹשׂ festivitas, oblectamentum
1126c שׂוּת I. ponere, collocare
1126d שֵׁת pila, columna, fundamentum
1127b שֵׁת nates, anus
1127c שׂוּת II. nere, tenere
1127c שֵׂית vepretum
1127c שֵׂית tegmen, amictus
1127d שָׁזַב elabi, liberum esse, *aram.*
שָׁזַר adsplendescere, adspicere
1128a שָׁזַר conserere, torquere
1128b שָׁחַד distribuere, munerari
1128b שֹׁחַד largitio, munus
1128c שָׁחָה inclinari, deprimi
הִשְׁתַּחֲוָיָה adoratio, *προς-κύνησις*
1129b שָׁחוּת fovea
1129b שְׁחִית id.
1129c שָׁחָה natare
1129c שֶׁחוּ natatio
1129c שָׁחַח incurvari
1129d שַׁח depressus, humilis
1129d שְׁחוֹחַ humiliatio
1129d שֵׁחַ incurvatio
1130a שָׁחַט mactare, immolare
1130b שְׁחִיטָה immolatio
1130b שׁוּחַ exprimere
1130c שָׁחַל* clamare, rugire
1130c שַׁחַל* rugitor, leo
1130c שָׁחַל testaceum esse
1130c שְׁחַלֶּת blatta, concha
1130d שָׁחַן concalescere
1130d שְׁחִין ulcus inflammatio
1130d שָׁחַק abradere
1130d שַׁחַק larus, cepphus
1131a שַׁחֶפֶת tabes, phthisis
1131a שָׁחִיף asser
1131a שָׁחַץ ferocem esse
1131a שַׁחַץ elatio, ferocia, leo
1131a שָׁחַק effodere; conterere
1131b שַׁחַק pulvis; aether
1131c שָׂחַק cachinnari
1131d שְׂחָק lusus, gaudium
1131d מְשָׂחָק ludus, ludibrium
שָׁחַר flagrare, candere; eruere, inquirere
1131a שַׁחַר aurora
1132a שָׁחֹר ater, fuscus
1132b מְשַׁחֲרָה diluculum, aurora
1132c שַׁחֲרוּת atror, nigredo
juventus, aurora aetatis
1132c שַׁחֲרוּר subniger
1132c שִׁיחוֹר Nilus
1132d שָׁחַת* corrumpere, demoliri
1132d שָׁחַת perdere, pessumdare *aram.*
1133d מַשְׁחִית perditor, -nicies
1133d מַשְׁחַת perditio
מִשְׁחָת deformatum, deturpatum
1133d מָשְׁחָת corruptio, deformatio
1134a שָׁטָה se avertere
1134a שָׁטַח extendere, explicare
1134b מִשְׁטָח locus, ubi expanditur
1134b מִשְׁטַח id.
1134b שָׁטַם aversari, insidiari
1134b מַשְׂטֵמָה odium, simultas
1134b שָׂטַן infestare, *διαβάλλειν*
1134c שָׂטָן osor, adversarius
1134d שִׂטְנָה infestatio
1134d שָׁטַף confluere, inundare
1135a שֶׁטֶף inundatio
1135b שָׁטַר insculpere, -scribere
1135b מִשְׁטָר regimen
1135b שֹׁטֵר* id., *aram.*
1135c שָׁכַב concubare, de-
1136c שְׁכִבָה concubitus
שָׁכֻבָה coctus; compositio, ordo
1136c מִשְׁכָּב decubitus, cubile
1136d מִשְׁכַּב id., *aram.*
1137a שָׁכָה* errare
1137a שָׁכָה videre, spectare
1137b שֵׂכִי intellectus
1137b שְׂכִיָּה figura, *θέαμα*
1137b מַשְׂכִּית figura, imago
1137c שָׁכַח I. oblivisci
1138a שָׁכֵחַ oblitus, obliviosus
1138b שָׁכַח II. invenire, reperire
1138b שְׁכַח id., *aram.*
1138b שָׂכַךְ I. secare, findere
1138c שַׂכִּין culter, gladius
1138c שַׂךְ sentis, spina
1138c שָׂכָּה id.
1138c שָׂכַךְ II. sepire, obtegere
1138c שׂךְ sepes virgultis implicata
1138c מְשׂוּכָּה vepretum
1138d שָׂכַךְ sedere, desidere
1138d שֶׂכֶל adspectus, intellectus
1138d שֵׂכֶל id.
1139a שָׂכַל *den.*, intelligere
1139c שִׂכַּל id., *aram.*
1139c שִׂכְלְתָנוּת prudentia
*שִׂכְלוּת v. סִכְלוּת
שָׂכַל desinere, perditum esse, orbari
1139c
1139d שִׂכְלָה *ἀτεκνία*
1140a שִׁכּוֹל orbitas
1140a שִׁכּוּל orbus
1140a שֶׁכֶם humerus, dorsum
1140b שָׂכַם humeris portare
1140b שָׁכַן habitare, commorari
1140d שָׁכֵן id., *aram.*
1141c שָׁכֵן vicinus, accola
מִשְׁכָּן domicilium, habitaculum
1141c
1142b מִשְׁכַּן id., *aram.*
1142b שָׁכֵן habitatio
1142b שָׂכַר coemere, mercede conducere
1142c שָׂכָר locarium, merces
1142d שֵׂכָר merces, praemium
1142d שָׂכִיר mercenarius
1142d שְׂכִירָה conductio
1143a מַשְׂכֹּרֶת merces
1143a אֶשְׁכָּר* praemium, munus
1143a שָׂכַר concremare, coquere
1143a שֵׁכָר zythus, sicerum
שָׁכַר *den.*, sicera bibere, inebriare
1143b
1143c שִׁכָּרוֹן ebrietas
1143c שִׁכּוֹר ebrius, temulentus
1143c שָׂכַךְ complicare
1143d שַׂכְלָב limbus angularis
1143d שָׂכַךְ collucere
1143d שֶׂלֶג nix
1144a שָׂלַג *den.*, instar nivis esse
1144a שָׁלָה errare, fallere
1144b שֵׂכֶל praecipitantia, delictum
1144b שְׁלָה error, *aram.*
1144b שְׁלוּ defectus
1144b שִׁלְיָה secundina, secundae
1144c שָׁלָה quiescere
1144c שָׁלֵו tranquillus
1144c שְׁלִו id., *aram.*
1144d שֶׁלֶו quies, tranquillitas
1144d שַׁלְוָה prosperitas
1144d שְׁלֵוְא id., *aram.*
1144d שִׁלְוִי securitas
1145a שִׁילֹה pax, *εἰρηνοποιός*
1145a שָׁלַו (לָב = לֵו) pinguem esse
1145a שִׁלּוֹ coturnix
1145b שָׁלַח legare, mittere
1148d שְׁלַח id., *aram.*
1149a שֶׁלַח missile; propago
1149a שִׁלְחַי fluentum
1149a שִׁלְחָן teges, mensa
1149c שִׁלּוּחַ dimissio, elocatio
1149c מִשְׁלַח negotium
1149c מִשְׁלַחַת missio; praeda
1149c מִשְׁלַחַת legatio
1149d שִׁלְחָה propago
1149d שָׁלַט regere, moderari
1149d שְׁלַט id., *aram.*
1150a שִׁלְטוֹן dominatus
1150a שִׁלְטוֹן id., *aram.*
1150a שָׁלֵט regnum; rex
1150b שַׁלִּיט praepollens, princeps
1150b שַׁלִּיט id., *aram.*
1150b שָׁלַט contegere, *συλλαθεῖν*
1150c שֶׁלֶט scutum
1150c שָׁלַךְ mittere, jacere
1151b שַׁלֶּכֶת caesura arboris
1151b שָׁלָךְ mergus aquaticus
1151b שָׁלַל spoliari, *συλᾶν*
1151c שָׁלָל spolia, exuviae
שׁוֹלָל insanus, mente abreptus
1151c
1152a שָׁלֵם integrum, salvum esse
1152b שָׁלֵם integer, salvus
1152d שְׁלֵם completum esse, *aram.*
1153a שָׁלֵם retributio
1153a שְׁלֵם recompensatio
1153c שְׁלֵם *ἀνταπόδοσις*
1153c שִׁלֻּמָה remuneratio, poena
1153c שַׁלְמֹן munus, largitio
1153c שָׁלוֹם integer, salus, pax
1153c שְׁלָם id., *aram.*
1154b שָׁלַם extrahere, exuere
1154c שָׁלַח tres
1154d שָׁלֵשׁ* triplicare
1156d שְׁלֵשׁ* pronepos
1157a שְׁלֵשׁ* tertius
1157a שְׁלִישִׁי* nundius tertius
1157c שִׁלְשׁוֹם* trimetrum, trichordium; tristata
1157c שָׁלִישׁ*
1157d שְׁלִשָׁה* trias
1158a מִשְׁלֹשׁ* nomen, *σῆμα*
1158b שֵׁם id., *aram.*
1161a שֵׁם obtegere, -velare
1161a שָׂם amiculum, velamen
1161b שֵׂמֶל vestis, pallium
1161b שִׂמְלָה id.
1161b שִׂמְלָה manus vel regio sinistra
1161c שְׂמֹאל *den.*, ad sinistrum ire
1161c שָׂמַל laevus
1162a שְׂמֹאלִי delere, perdere
1162a שְׂמֹאל id., *aram.*
1162b שָׂמַד sublimem esse
1162d שְׂמַד altum, coelum
1162d שָׂמָה id., *aram.*
1162d שְׂמַי splendere, laetari
1164b שְׂמַי laetus, gaudens
1164c שָׂמַח gaudium, laetitia
1165b שִׂמְחָה dimittere, e-, o-
1165b שָׂמַח remissio, inter-
1165d שִׁמְטָה fulcire, recumbere
1166a שָׁמַט sagma, stragula
1166a שִׁמְּרָה horrere, rigescere,
1166b שָׁמַם id., *aram.*
1166b שָׁמֵם vastus, desolatus, attonitus
1167a שָׁמֵם stupor, desolatio
1167a שַׁמָּה id.
1167a שַׁמָּה torpor, cruciatus
1167b שַׁמָּה vastitas
1167b שַׁמָּה id.
1167b מְשַׁמָּה spirare, afflare
1167c שָׁמַם stellio
1167c שְׁמָמִית pinguescere, adiposum esse
1167c שָׁמַן
1167d שָׁמֵן pinguis, opimus
1167d שָׁמֵן pinguedo, oleum, unguentum
1168a שָׁמֵן fertilitas
1168c שָׁמֵן obesitas
1168d מִשְׁמָן octo
1168d שְׁמֹנָה* octavus
1169b שְׁמִינִי* notare, attendere, audire
1169b שָׁמַע
1169c שָׁמַע id., *aram.*
1174a שְׁמַע auditus, auditio, fama
1174a שָׁמַע rumor, fama
1174b שְׁמוּעָה revelatio, fama
1174b שְׁמוּעָה auditum
1174b מִשְׁמַע obedientia
1174c מִשְׁמַעַת annunciatio
1174c הַשְׁמוּעָה auscultare
1174c שָׁמַע sonus, susurrus
1174d שָׁמַע convicium, ignominia
1174d שִׁמְצָה infigere, custodire
1174d שָׁמַר faeces
1177a שֹׁמֶר

1177a שִׁמְעָר observatio, celebratio
1177a שָׁמַר *den.*, subsidere
1177b שְׁמָרָה palpebra
1177b שְׁמָרָה custodia
מִשְׁמָר locus custodiae, excubiae
1177b מִשְׁמֶרֶת custodia, observatio
1177d אַשְׁמֹרֶת vigilia, pervigilium
1177d שָׁמִיר sentis, carduus
1178a שֶׁמֶשׁ sol
שִׁמֵּשׁ servire, ministrare, *aram.*
1178c שֵׁן dens, acumen
1178d שָׁנַן *den.*, acuminare
1179a שִׁנְיָה dicterium, satyra
1179b שֶׁנְהַבָּה dens elephantinus
שְׁנָא alium esse s. fieri, deformari, *aram.*
1179b שָׂנֵא odisse
1179c שִׂנְאָה id., *aram.*
1180b שִׂנְאָה odium
1180b שָׂנוּא exosus
1180c שָׂנַב nectere, plectere
1180c אֶשְׁנָב clathrum, fenestra
1180c שָׁנָה I. repetere, iterare
1180c שְׁנַיִם duo
1181a שֵׁנִי secundus
1183c שָׁנָה cyclus, annus
1184a שָׁנָה id., *aram.*
1186d שִׁנּוּן iteratio
1186d מִשְׁנֶה secundum, duplex
1187a שָׁנָה II. splendere
1187b שָׁנִי color coccinus
1187b שָׁנַס compungere
1187b שִׁטָּה acacia
שָׁנַס compellere, constringere
1187c שָׁסָה diripere, praedari
1187c שָׁסַס expilare, spoliare
1187d מִשַּׁסָּה depraedatio
1187d שָׁסַע discindere, dilacerare
1188a שֶׁסַע fissio, fissura
1188a שָׁסַף findere
1188a שָׁעָה I. respicere, intueri
1188b שָׁעָה momentum, *aram.*
1188c שָׁעָה II. oblinere, obducere
1188c מִשְׁעִי tersio, nitor
1188c שָׁעַט pedibus conculcare
1188d שַׁעֲטָה conculcatio
1188d *שַׁעֲטְנֵז vestis heterogenea
1188d שָׁעַל excavare, effodere
1189a שַׁעַל palma manus
1189a שַׁעַל id.
1189a שׁוּעָל vulpis
1189a מִשְׁעֹל fauces, angustiae
1189a שָׁעַן cubare, quiescere
1189b מִשְׁעָן fulcrum
1189b מַשְׁעֵן subsidium, columen
1189c מַשְׁעֶנֶת sustentaculum
1189c מִשְׁעֶנֶת fulcrum, bacillus
1189c שָׁעַע mulcere, oblinere
1189d שַׁעֲשֻׁעַ oblectatio, deliciciae
1189d שָׁעַף cogitatio
1189d שָׁעַף id.
1190a שָׁעַר secare, discernere I.
1190a שַׁעַר porta; mensura
1190a שָׁעַר *den.*, portam custodire
1191b שָׁעַר II. horripilare, horrere
1191c שַׂעַר horridus
1191c שַׂעֲרוּר tetrus, horrificus
1191d שַׂעֲרוּרִי horrendus
1191d שַׁעֲרוּרָה abominandum
1191d שָׂעַר I. findere, discernere
1191d שַׂעַר pilus, capillus
1192a שְׂעַר id., *aram.*
1192a שַׂעֲרָה crines
1192b שְׂעֹרָה hordeum
1192b שַׂעַר mensura
1192c שָׂעִיר hirsutus, hircus
שָׂעַר II. fremere, reboare, pavere
1192d שַׂעַר tempestas horrida procella, hyems, turbo
1192d שַׂעֲרָה
1193a שָׁפָה I. capere, recipere
1193a אַשְׁפָּה pharetra
1193a שָׁפָה II. coacervare
1193a אַשְׁפָּה acervus, cumulus
1193b אַשְׁפָּת fimetum
1193b שֶׁפֶת caseus
שָׁפָה III. planum, aequalem esse
1193b שְׁפִי planities, vertex
1193c שָׁפָה capere, excipere
1193c שָׂפָה labium, sermo
1194b שָׁפַח adsociare, aggregare
1194c שִׁפְחָה socia, serva
מִשְׁפָּחָה societas, populus, familia
1194c *שָׁפַּח scabie punire
1194d שָׁפַט diffindere, judicare
1195d שְׁפַט id., *aram.*
1196a שֶׁפֶט supplicium
1197a מִשְׁפָּט judicium
1197a שִׁפּוּט poena
1198d שָׁפָה effundere
1198d שֶׁפֶךְ locus effusionis
שְׁפָכָה veretrum, plexus testiculorum
1199c שָׁפַל collabi, deprimi
1199c שְׁפַל id., *aram.*
1199d שָׁפָל demissus, humilis
1199d שְׁפַל humilis, *aram.*
1200a שֵׁפֶל locus depressus
1200a שִׁפְלָה humilitas
שְׁפֵלָה planities, tractus depressior
1200a
1200b שִׁפְלוּת demissio, languor
1200b *שָׁפַם velare, tegere
1200b שָׂפָם barba
1200b שָׁפַן subsalire
שָׁפָן mus montanus, cuniculus
1200c
1200c שָׁפַן occulere, abdere
1200c שָׁפַע superfluere, affromanatio, abundantia, copia
שֶׁפַע
1200c
1200c שִׁפְעָה affluentia, multitudo
1200d שָׁפַע pungere, mordere
1200d שְׁפִיפֹן cerastes

1200d שָׁפַק I. complodere
1200d שֶׁפֶק castigatio
1201a שָׁפַק II. redundare
1201a שָׁפַר nitere, splendere
1021b שְׁפַר id., *aram.*
1201a שֶׁפֶר nitor, elegantia
1201b שַׁפִּיר splendidus, pulcher
1201b שִׁפְרָה splendor, venustas
1201c שַׁפְרַפַּר aurora, *aram.*
שָׁפַר cavum, con-, fornicis instar esse
1201b
1201b שַׁפְרִיר tentorium
1201b אֶשְׁפַּר placenta (חַפָּה=)
1201c שׁוֹפָר tuba, classicum
1201d שָׁפַת ponere, dare
1202a שֶׁפֶת ovile, stabulum
1202a מִשְׁפֶּת caula
שְׁצָא finire, annihilare, *aram.*
1202a
1202b שָׁצַת durum, asperum esse
1202b שֶׁצֶת durities
1202b שָׁק crus, *aram.*
שָׁקַד properare, maturare, invigilare
1202b
1202c שָׁקֵד amygdalum
שָׁקַד *den.*, amygdalatum esse
1202c
1202c שָׁקַד pungere, infigere
1202d שָׁקָה irrigare, bibere
1202d שְׁקִי irrigatio
1203b שִׁקּוּי potus
שָׁקַט concidere, decumbere, quiescere
1203b
1203c שֶׁקֶט otium, quies
1203d שָׁקַל pendere, ponderare
1203d שֶׁקֶל pondus, siclus
1204a מִשְׁקָל ponderatio, pondus
1204c מִשְׁקוֹל id.
1204c מִשְׁקֶלֶת libra
1204d מִשְׁקָלֶת perpendiculum
1204d *שָׁקַם aegrotare
1204d שִׁקְמָה sycomorus
1204d שָׁקַע demergi, -sidere
1205a מִשְׁקָע demersio
1205a שָׁקַף spectare, conspicere
1205b שְׁקֻפִים prospiciens
1205b שָׁקַף contignare, tegere
1205c שֶׁקֶף contignatio
1205c שָׁקוּף tignum
1205c מַשְׁקוֹף superliminare
1205c שָׁקַץ fastidire, detestari
1205c שֶׁקֶץ, שִׁקּוּץ abominatio,
1205d שָׁקַק currere, fluere
1206a מַשָּׁק discursitatio
1206a שָׁקַק colligare, terere
1206b שַׂק saccus, cilicium
1206b שָׂקַר ruere; fucare
1206c שָׁקַר mentiri
1206c שֶׁקֶר mendacium
שָׁרָא solvere; habitare, *aram.*
1206d
1207b שָׁרַב ardere, candere
1207c שָׁרָב aestus, siccitus
1207c שָׁרַג plectere, implicare
1207c שָׂרִיג palmes vitis

1207d שָׁרַד I. consuere, -texere
שְׂרָד cortina, vestis retipulata
1207d
1208a שָׁרָד rutilum, rubrum esse
1208a שָׁרַד II. rubrica, minium
1208b שֶׁרֶד fugere, elabi
1208b שָׁרַד III. profugus, elapsus
1208b שָׂרִיד solvere, dimittere
1208b שָׁרַה I. solutio, liberatio
1208c שִׁרְרוּת solutio uvarum
1208c מִשְׁרָה connectere, hamis conserere
1208c שָׁרָה II.
1208d שִׁרְיָה lorica, thorax
1208d שִׁרְיוֹן id.
1208d שִׁרְיָן id.
1208d סִרְיוֹן id.
1209a שָׂרָה regnare, imperare
1209a מִשְׂרָה regnum, principatus
1209a שָׂרַט incidere, -sculpere
1209b שֶׂרֶט incisura
1209b שָׂרְטָה caesura
1209b שָׂרַךְ connectere, colligare
1209b שְׂרוֹךְ lorum, corrigia
1209c שָׂרַם arare
1209c שְׁרֵמָה arvum
1209c שָׂרַע exporrigere, protendere
1209c שָׂרַף ardere, urere
1209d שְׂרֵפָה combustio, crematio
1210b מִשְׂרֵפָה crematio
1210c שָׂרַץ serpere, repere
1210c שֶׁרֶץ serpens
1210c שֶׁרֶץ reptile
1210d שְׁרָץ prorepere
1210d שָׂרַק sibilare, ex-, irridere
1211a שְׂרָקָה sibilus, exsibilatio
1211a שְׂרֵקָה irrisio, cavillatio
1211a שְׂרוּקָה id.
1211b מַשְׂרֵקִי syrinx, *aram.*
1211b שָׂרַק pectinare
1211b שָׂרִיק pectinatus
1211b שָׂרַק nitere, micare
1211b שֹׂרֵק rufus, rutilus
1211c שֹׂרֵק vitis orientalis
1211c שֹׂרֵק vitis
1211c שִׂרְקָה id.
1211d שָׂרַר I. vincire, validum esse
1211d שֹׁר nervus, umbilicus
1211d שְׂרִיר nervus, musculus
1212a שְׁרִירוּת durities, obfirmatio
1212a שַׁרְשְׁרָה armilla, catenula
1212a שַׁרְשֶׁרֶת catena
1212b שַׂרְעָה fimbria
1212b שָׂרַר I. imperare, dominari
1212b שָׁרַשׁ crescere
1212b שֹׁרֶשׁ germen, radix
1212c שָׁרַשׁ eradicare, avellere
1212d שָׁרַשׁ id., *aram.*
1212d שָׁרְשׁוּ eradicatio, *aram.*
1212d שָׁרַת servire
1213b שֵׁרֶת ministratio
1213b שָׁרַת corradere
1213b מִשְׁרַת sartago
1213c שָׁשַׁר rubrum esse

1212c שָׁשֵׁר minium, rubrica

שָׁתָה I. ponere, sedare; bibere, sedare sitim

1213d שְׁתִי potatio

1214d שְׁתִיָּה compotatio

1214d מִשְׁתֶּה convivium, συμπόσιον

1215a שְׁתָא bibere, *aram.*

1215a מִשְׁתֵּי convivium, *aram.*

שָׁתָה II. 1215a texere, nere

1215a שְׁתִי stamen

1215b שָׁתַל infigere, plantare

1215b שֵׁתִיל ramus, propago

1215b שָׁתַם perforare

1215c שְׁתוּם obturare

1215c שָׁתַק stagnare, silere

1215c שָׁתַר findere

1215d שָׁתַת ponere, sidĕre

ת

תָּאַב I. 1216a cupere, desiderare

1216a תַּאֲבָה desiderium, cupiditas

תָּאַב II. 1216a abominari (=תָּעַב)

תָּאָה I. 1216a currere, θέειν

1216b תְּאוֹ oryx

תָּאָה II. delineare, dimetiri

1216b תָּא conclave, cella

1216c תָּאַם consociatum esse

1216c תְּאוֹם geminus, gemellus

1216c תָּאֳם *den.*, geminum esse

1216d תָּאוֹם geminus

1216d תָּאַן tendere, porrigere

1216d תְּאֵנָה ficus

1217a תָּאַר illuminare, delineare

1217b תֹּאַר forma, figura

1217b תָּבָה excavare

1217b תֵּבָה arca, navicula

תָּבַל I. madescere, humescere, germinare

1217c תֹּבֶל lippitudo

1217d תֵּבֵל orbis terrarum, οἰκουμένη

תָּבַל II. miscere, confundere

1217d תֶּבֶל commistio

1218a תַּבְלִית id.

1218a תָּבֵן siccum, aridum esse

1218a תֶּבֶן stramen, palea

1218b תֶּבֶן acervus straminis

1218b תָּבַר purum esse

1218b תָּבַר frangere, *aram.*

1218c תָּגַר lacessere, rixari

1218c תְּגָרָה lis, jurgium

1218c תָּדַהּ vastum, vacuum esse

1218d תְּהוּ inanitas

1218d תָּהַל languidum esse

1218d תַּהֲלָה desidia, inertia

תָּוַךְ I. 1219a referre, reddere, *aram.*

1219a תְּוַהּ expavescere, *aram.*

תָּוָה I. 1219a insculpere, -signire

1219b תָּו signum, signatura

תָּוָה II. 1219b poenitere

1219b תָּוַךְ amputare

תָּוַךְ I. 1219c diffindere

1219c תּוֹחָה securis bellica

תָּוַךְ II. 1219c delabi, -cumbere

1219c תַּחַת demissio; infra

1220c תַּחַת id., *aram.*

1220c תְּחוֹת infra, sub, *aram.*

1220c תַּחְתִּי inferior, -fimus

1220d תַּחְתּוֹן id.

1220d תָּוַךְ dividere, penetrare

1220d תָּוֶךְ medium, intus

1222b תִּיכוֹן medius, interior

1222c תָּוַךְ torrere, ardere

1222c תֹּפֶת locus concremationis, bustum

1222c תֶּבֶן igne tostum

1222d תָּפְתֶּה rogus, pyra

תָּיַר 1223a circulare, explorare, negotiari

1223b תּוֹר periodus, series, ordo, modus

1223b תָּיַר exploratum

1223b תָּרַר turtur

1223c תָּרַשׁ robustum esse

1223c תַּיִשׁ hircus, aries

1223d תָּרַר concatenare

1223d תַּחְרָא lorica squamea

1223d *תַּרְשִׁישׁ taxus

1224a תָּכַב se associare

1224a תֻּכִּי pavo

1224b תָּכַךְ mordere, δάκνειν

1224b תֶּכֶךְ oppressio

1224b תֹּךְ dolus, fraudatio

1224b תָּכַל decorticare

1224b תְּכֵלֶת cochlea, conchilium

תָּכַן constituere, librare, metiri

1224c תָּכַן

1224d תֹּכֶן mensura, pensum

1224d מַתְכֹּנֶת proportio

1224d תָּכְנִית mensura, conformatio

1224d תְּכוּנָה pensum, dispositio

1224d תָּלָא suspendere

1225a תֶּלֶג nix, *aram.*

1225a תָּלָה pendere, sus-

1225b תֶּלִי pharetra

1225b תָּלַל aggerere, cumulare

1225b תֵּל agger, cumulus

1225c תֶּלֶם lira, porca

תָּלַל II. vacillare, vilescere

1225c תָּהַל

1225d תָּהַל sec. contemnere

1225d תְּהוֹל ludificatio

1225d מַתְהֲלָה ludibrium

1225d תַּלְתַּל cincinnus, caesaries

תָּלַל III. 1225d diripere

1226a תּוֹלֵל direptor

1226a *תָּלַם opprimere, τολμᾶν

1226b תָּלַע delingere

1226b תּוֹלַעַת vermis

1226b תּוֹלַעַת vermis, coccus

1226c תָּלַם contignare

1226c תַּלְפִּיּוֹת contignatio, peristylium

1226c *תְּלַת tres, *aram.*

1226d *תַּלְתַּי tertius, *aram.*

1226d *תַּלְתֵּי id.

1226d *תְּלִיתַי id., *aram.*

תָּמַהּ obstupescere, θαυμάζειν

1226d תְּמַהּ

1227a תְּמַהּ id., *aram.*

1227a תִּמְהָה stupor, *aram.*

1227a תִּמָּהוֹן pavor, θαυμασία

1227a *תָּמַז

1227a תַּמּוּז Adonis

1227b תָּמַךְ fulcire, sustentare

1227c *תָּמַל (תָּם) praeteritum esse

1227c *תְּמוֹל hesterno die, heri

1227c *אֶתְמוֹל id.

1227d *אֶתְמוֹל id.

1227d תָּמַם perfici, absolvi

1228b תָּם integer, τέλειος, ἀθῶος

1228b תֹּם incolumitas, probitas

1228c תֻּמָּה integritas

1228c תָּמִים integer, perfectus

1229a תֹּם integritas, sanitas

תָּמַר eminere, procerum esse

1229a תָּמָר palma, dactylus

1229b תֹּמֶר columna, palma

1229b תְּמָר figura palmae

1229b תְּמָרָה id.

1229b תִּמֹּרָה columna

1229c תַּמְרוּר cippus, pyramis

1229c תָּנָא iterare, *aram.*

1129c תִּנְיָן secundus

1229c תִּנְיָנוּת secundum, iterum

תָּנָה I. protendere, porrigere, donare

1229c

1229d אֶתְנָה donum, merces

תָּנָה II. 1229d loqui, narrare

תָּנַן porrigere, τείνειν

1230a procumbere

1230a תַּן draco, bellua

1230b תַּנִּין crocodilus, draco, cete

1230b תַּנּוּר habitaculum

1230c אֶתְנָן donum, munus

תָּעַב 1230c abominari

1230d מִתְעֵבָה objectum abominationis

1231a תּוֹעֵבָה aversatio, abominatio

1231c תָּעָה vagari, errare

1232a תּוֹעֵה apostasia, πλάνησις

1232a תָּעַל excavare, effodere

1232a תְּעָלָה fossa, canalis

1232b תָּעַע vagari, errare

1232b תַּעְתֻּעַ ludificatio, ludicrum

1232b תָּעַר secare, scindere

1232b תַּעַר culter, novacula

1232c תָּפַל illinere, obducere

1232c תֹּפֶל caementum

1232c תִּפְלָה insulsitas, ineptia

1232d תָּפַף tundere, pulsare

1232d תֹּף tympanum

1232d תִּפֵּף *den.*, tympanizare

1233a תָּפַר connectere, -suere

1233a תָּפַשׂ comprehendere, cupere

1233c תָּפַת judicare, *aram.*

1233c תַּפְתַּי judex, *aram.*

1233d תָּקַל ponderare, *aram.*

1233d תָּקַן conformare, -finire

2133d תִּקֵּן id., *aram.*

1233d תָּקַע infigere, stimulare, clangere

תֵּקַע clangor, strepitus tubae

1234b תָּקַף prosternere, praevalere

1234c תַּקִּיף valens, fortis

1234c תָּקַף *den.*, praevalere

1434c תֹּקֶף robur, potentia,

1234c תְּקֹף robur, potentia *aram.*

1234c תְּקַף corroborari, *aram.*

1234d תָּרַז durum esse

1234d תִּרְזָה ilex

1234d *תְּרֵין duo, *aram.*

1235a תָּרַן firmum, fixum esse

1235a תֹּרֶן abies, malus navis

1235a תֹּרָן vexillum

1235a תָּרַע porta, *aram.*

1235a תָּרַע janitor, *aram.*

1235b תָּרַם nutrire, τρέφειν

1235b תָּרֶם nutritor, Lares, Penas

1235b *תָּרַשׁ durum esse

1235d *תֵּשַׁע novem

1236b *תְּשִׁיעִי nonus

II.

Onomasticum sacrum.

Hac altera Concordantiarum appendice omnia *nomina propria*, quotquot in libris sacris Veteris Testamenti exstant, secundum literarum ordinem enumerando et quam brevissime explicando percensenda nobis sumsimus, praefixis in singulorum exordio numerorum signis, quo facilius ac commodius singula quemlibet ad finem adduci conferrique possint. Hic catalogus propterea necessarius esse nobis visus est, quia, uti constat, *nomina propria*, utpote maximam partem a *nominibus appellativis* oriunda, ad thesaurum linguae sanctae pertinent ac proinde a censu ejus excludi nequeunt. Quamquam vero ipsae Concordantiae tantummodo ejusmodi vocabula recensent, quae a radicibus verbalibus initia duxerunt et sermonis contexti universalia sunt quasi stamina, tamen, ut, quidquid in gazis linguae sanctae lateret, in conspectum veniret, hanc appendicem adjecimus, pleniorem nominum propriorum interpretationem cum locorum biblicorum enumeratione ad partem alteram harum Concordantiarum reservantes. *Numerorum signa parenthesi inclusa* innuunt, nomen signatum cum eo, quod parenthesi indicatur, vicissim usurpari, sive per synonymiam et polyonymiam, sive per formae variationem, quae abbreviatione, prolongatione, literarum trajectione aliove modo fieri solet. In *notis* passim subjecta sunt nomina Graecorum Romanorumque consimilia, id quod neque injucundum neque inutile fore confidimus. *Compendia* scribendi, quibus classes singulorum nn. propriorum definiuntur, sunt haecce: *n. v.* nomen viri; *n. mu.* nomen mulieris; *n. fl.* nomen fluvii; *n. reg.* nomen regionis; *n. ur.* nomen urbis; *n. tr.* nomen tribus; *n. l.* nomen loci; *n. va.* nomen vallis; *n. st.* nomen stationis; *n. di.* nomen dei; *n. dae.* nomen deae. Porro cum transscriptio nn. propriorum hebraicorum literis alfabetorum occidentalium fieri solita saepenumero perquam imprudenter atque inconstanter perficiatur, ignorata scilicet vi literarum hebraicarum peculiari, unumquodque nomen pr. simul *literis latinis scriptum* accedit idque literarum ac sonorum potestatibus accurate perponderatis, convenienter ei systemati, quod primum in *Grammatica* nostra *Aramaica* adumbravimus ac dehinc indies magis pro virili excoluimus. Quo facilius legentibus pateat via ac ratio transscribendi, quam ingressi sumus, alfabetum hebraicum cum literis signisque vicariis, quae adhibuimus, exhibendum putamus. Est igitur hoc: א ʾ (cum syllabam inchoat); ב *b;* ג *g;* ד *d;* ה *h;* ו *v;* ז *z;* ח *ch;* ט *t̔;* י *j;* כ *k;* ל *l;* מ *m;* נ *n;* ס *s;* פ *p;* צ *ẓ̔;* ק *k̔;* ר *r;* שׁ *s̔;* שׂ *ś̔;* ת *t;* ב *b̔;* ג *g̔;* ד *d̔;* כ *k̔;* פ *f,* ת *t;* solum ע in syllabarum initiis per ʿ expressum est, ne nimis enormia consectari videamur, non per *g̔*, uti fieri debebat. Praeterea *significatus* nn. propriorum adjeci, sermone Germanico, quem utpote flexibiliorem tractabilioremque praetuli, delecto, ubi certi quid definiri non poterat, glossemate verisimillimo et elegantissimo, quae additamenta tam fructuosa esse optamus, quam ea laboriosa esse experti sumus. In fine nn. propria phoenicia, punica et quae cum iis cognata sunt hausta illa ex Guil. Gesenii Monumentis phoeniciis, opere profecto eximio, sed interdum recens explicata, ordine alfabetico annexuimus, ut ne illae quidem linguae hebraicae reliquiae, quae gentis canaaniticae monumenta nobis conservaverunt, illibatae manerent.

---

1. אֲבַגְתָא ʾAb̔agṯa, *n. v.*[1]); *der Schöngestaltige.*
2. אֲבֶה ʾEb̔eh, *n. fl.; al. n. reg. Vid. Concord.*
3. אֲבִי ʾAb̔î, *n. mu.* (11); *Jehova ist Versorger.*
4. אֲבִי־עַלְבֹן ʾAb̔i-ʿAlb̔on, *n. v.; V. d. Beleidigung = Verletzer.*
5. אֲבִיאֵל ʾAb̔ieʾl, *n. v.; V. d. Gewalt = Gewaltübender.*
6. אֲבִיאָסָף ʾAb̔îʾasaf, *n. v.* (25); *V. d. Sammlung, Sammler.*
7. אֲבִיגַיִל ʾAb̔igajil, *n. mu.; Haupt des Reigens, Tänzerin.*
8. אֲבִיגָל ʾAb̔igal, *n. mu.; dasselbe,* גָּל *contr. ex* גִּיל.
9. אֲבִידָן ʾAb̔îdan, *n. v.; Vater d. Urtheilsspruches, Richter.*
10. אֲבִידָע ʾAb̔îdaʿ, *n. v.; Vater der Kenntniss, Kenner.*
11. אֲבִיָּה ʾAb̔ijah, *n. v.* (19. 12), *n. mu.* (3) = אֲבִי.
12. אֲבִיָּהוּ ʾAb̔ijahu, *n. v.* (11. 19); *dasselbe.*

1) i. q. בְּגָתָא, בְּגָתָן, comp. ex בַּג pers. beh, pulcher, et tan תָּן, apoc. תָּא, corpus, talm. גֶּן.

13. אֲבִיהוּא 'Ab'ihu, *n. v.; Jehova ist Vater*, יְהֹוָה, יְהוּ = חוּא.
14. אֲבִיהֻד 'Ab'ihud, *n. v.* (130. 300); *Besitzer d. Majestät, Glorreiche*, cf. *Πάτροκλος, Cleopatrus.*
15. אֲבִיחַיִל 'Ab'ihajil, *n.m.* (16); *V. d. Tapferk., d. Wackere.*
16. אֲבִיחַיִל 'Ab'ichajil, *n. v.; dasselbe, Tapferer.*
17. אֲבִיטוּב 'Ab'it'uḇ, *n. v.; Vater der Güte, Gütiger.*
18. אֲבִיטַל 'Ab'it'al, *n. mu.; Thaubesitzende, Lebensfrische.*
19. אֲבִיִּם 'Ab'ijam, *n. v.* (11. 12); *V. d. Meeres, Schiffer.*
20. אֲבִימָאֵל 'Ab'imaʿel, *n. v.; Begründer des Stammes* מָאֵל.
21. אֲבִימֶלֶךְ 'Ab'imelek, *n. v.* (136); *Vater-König.*
22. אֲבִינָדָב 'Ab'inaḏaḇ, *n. v.; Vater d. Biedern, Edelsinniger.*
23. אֲבִינֹעַם 'Ab'inoam, *n. v.; Besitzer d. Huld, Huldreicher.*
24. אֲבִינֵר 'Ab'iner, *n. v.* (44); *B. d. Lichts, Leuchtender.*
25. אֲבִיָּסָף 'Eḇjasaf, *n. v.* (6) = אֲבִיאָסָף = אֲבִיאָסַף q. v.
26. אֲבִיעֶזֶר 'Ab'iʿezer, *n. v.*[1]); *Vater der Hülfe, Helfer.*
27. אֲבִירָם 'Ab'iram, *n. v.; Vater des Stolzes, Stolzer.*
28. אֲבִישַׁג 'Ab'isʿag, *n.m.; B. d. Leichtfertigk., Leichtfertige.*
29. אֲבִישׁוּעַ 'Ab'isʿuag, *n. v.; Herr des Glücks, Glücklicher.*
30. אֲבִישׁוּר 'Ab'isur, *n. v.; Schöpfer des Sanges, Sänger.*
31. אֲבִישַׁי 'Ab'isʿaj, *n.v.* (48); *V. d. Willens, Willenskräftiger.*
32. אֲבִישָׁלוֹם 'Ab'isʿalom, *n.v.* (49); *V. d. Freundsch., Freund.*
33. אֲבִיתָר 'Eḇjaṯar, *n. v.; V. d. Vorzugs, Vorzüglicher.*
34. אוֹבִיל 'Ob'il, *n. v.; Führer, Treiber, Hirt.*
35. אָבֵל 'Ab'el, *n. l.* (37. 40. 41), *n. v.* (36. 39. 38), *n. lap.; grasiger Platz, Au (Wall).*
36. אָבֵל בֵּית מַעֲכָה 'Ab'el beṯ Maʿak'ah, *n. u.* (39); *Au des Bet-Ma'ak'ah.*
37. אָבֵל כְּרָמִים 'Ab'el Keramim, *n. l.; Weingärtenau.*
38. אָבֵל מְחוֹלָה 'Ab'el Mecholah, *n. u.; Reigentanzesau.*
39. אָבֵל מַיִם 'Ab'el Majim, *n. u.* (36); *Wasserau.*
40. אָבֵל מִצְרַיִם 'Ab'el Miz'rajim, *n. l.; Aegyptenau.*
41. אָבֵל שִׁטִּים 'Ab'el Sʿiṭim, *n. l.; Akazienau.*
42. אֶבֶן עֵזֶר 'Eḇen ʿEzer, *n. lap.; Siegesdenkstein.*
43. אֲבָנָה 'Ab'anah, *n. fl.* (257), *n. mon.; Festgrund.*
44. אַבְנֵר 'Ab'ner, *n. v.* (24); *V. d. Lichts, Leuchtender.*
45. אִבְצָן 'Ib'z'an, *n. v.; Glanzvoller, Berühmter.*
46. אַבְרָהָם 'Ab'raham, *n.v.* (47); *V. d. Erhabenheit, Erhabener.*
47. אַבְרָם 'Ab'ram, *n. v.* (46); *dasselbe.*
48. אַבְשַׁי 'Ab'sʿaj, *n. v.* (31); *Willenskräftiger.*
49. אַבְשָׁלוֹם 'Ab'sʿalom, *n.v.* (32); *Freund*, cf. *Ἔραστος, Φιλή-*
50. אֲבוֹת 'Ob'ot, *n. l.; Hohlgänge, Hohlwege.* [*μων.*
51. אָגֵא 'Ag'e, *n. v.; Flüchtling.*
52. אָגָג 'Ag'ag, *n. v.; Kaukasier.*
53. אֶגְלַיִם 'Eg'lajim, *n. u.; Doppelquell, -Sprudel.*
54. אָגוּר 'Ag'ur, *n. v.; der Aufgenommene unter Weisen.*
55. אַדְבְּאֵל 'Aḏbe'el, *n. v.; Allmachtzeichen, Finger Gottes.*
56. אֲדָד 'Aḏaḏ, *n. v.; der Langlebende*, cf. *Μακρόβιος.*
57. אִדּוֹ 'Iddo, *n. v.; der Rechtzeitige*, cf. אֲדֹנִי, אֲדוֹן.
58. אֲדַלְיָה 'Aḏaljah, *n. v.; Gerechtigkeit Gottes.*
59. אָדָם 'Aḏam, *n. v.*, *n. u.* (61); *Erdgeborner; Ackerland.*
60. אֱדוֹם 'Eḏom, *n. v.*, *n. reg.; der Rothe*, cf. *Ἐρυθρος.*
61. אַדְמָה 'Aḏamah, *n. u.* (59); *Ackerplatz, Saatland.*
62. אַדְמָה 'Aḏmah, *n. u.; Fruchtgebiet, -Land.*
63. אַדָמִי 'Aḏami, *n. l.; das Ackerbare, Kulturfähige.*
64. אַדֻמִּים 'Aḏumim, *n. vici*[1]); *Rothland.*
65. אַדַמְתָא 'Aḏmaṯa, *n. v.; der Diamantene.*
66. אַדָּן 'Addan, *n. v.; Zeitwährung, Langlebender.*
67. אַדּוֹן 'Addon, *n. v.; dasselbe.*
68 אֲדֹנָי 'Aḏonaj, *n. divin.; Herrscher, Allwaltender.*
69. אֲדֹנִי בֶזֶק 'Aḏoni B'ezek', *n. v.; Herrscher v. B'ezek'.*
70. אֲדֹנִי צֶדֶק 'Aḏoni Z'eḏek', *n. v.; Verehrer d. Jupiter, Διος.*
71. אֲדֹנִיָּה 'Aḏonijah, *n. v.; Jehova-Verehrer.*
72. אֲדֹנִיָּהוּ 'Aḏonijahu, *n. v.; dasselbe.*
73. אֲדֹנִיקָם 'Aḏonik'am, *n. v.* (72); *der Herr ist Beisteher.*
74. אֲדֹנִירָם 'Aḏoniram, *n. v.* (77); *der erhabene Gebieter.*
75. אַדָּר 'Addar, *n. v.* (983), *n. u.; Pracht, Prächtiger.*
76. אֲדוֹרַיִם 'Aḏorajim, *n. u.; Doppelwohnung.*
77. אֲדוֹרָם 'Aḏoram, *n. v.* (74. 749); *erhabener Gebieter.*
78. אַדְרַמֶּלֶךְ 'Aḏramelek', *n. v.; Moloch's Herrlichkeit.*
79. אֶדְרֶעִי 'Eḏreʿi, *n. u.; Saatgebiet, Pflanzung.*
80. אֵהוּד 'Ehuḏ, *n. v.; Thatkräftiger, Gewaltiger.*
81. אֹהַד 'Ohaḏ, *n. v.; Kraft, Mann der Kraft.*
82. אַהֲוָא 'Ahava, *n. fl.; Flussgebiet.*
83. אֹהֶל 'Ohel, *n. v.; Zeltwohner, Nomade.*
84. אָהֳלָה 'Ohola, *n. reg. proph.; Zeltwohnerin.*
85. אָהֳלִיאָב 'Oholiaḇ, *n. v.; Familie des Vaters.*
86. אָהֳלִיבָה 'Oholiḇah, *n. Hieros. symbol., mein Zelt in ihr!*
87. אָהֳלִיבָמָה 'Oholiḇamah, *n. m., n. l.; Höhenzelterin.*
88. אַהֲרֹן 'Aharon, *n. v.; Erleuchteter, Lucilius.*
89. אוּאֵל 'Ue'l, *n. v.; Kräftiger.*
90. אוּזַי 'Uzaj, *n. v.; von* אֻז = אֵז *Gans, vgl. Hus = anser.*
91. אֵוִי 'Evi, *n. v.; Heuler, Schreier.*
92. אֱוִיל מְרֹדַךְ 'Evil-Merodak', *n. v.; Mars, der Gottlose.*
93. אוּלַי 'Ulaj, *n. fl.*
94. אוּלָם 'Ulam, *n. v.; Vereinsamter.*
95. אָוֶן 'Aven, *n. u.* (403), *n. val.; Götzenstadt, -Thal*[2])
96. אוֹן 'On, *n. v.*, *n. ur.; (Sonne) Kraft.*
97. אוֹנוֹ 'Ono, *n. v.; Kräftiger, Reicher.*
98. אוֹנָם 'Onam, *n. v.; Vermögender.*
99. אוֹנָן 'Onan, *n. v.; Erwerbender.*
100. אוּפָז 'Ufaz, *n. ins. (quid. 293); Goldküste*[3]).
101. אוּר 'Ur, *n. u.*, *n. v.; Lichtgebiet, Erleuchteter*[4]).
102. אוּרִי 'Uri, *n. v.; Lichtbegabter*[5]).
103. אוּרִיאֵל 'Uriël, *n. v.; Gott-Erleuchteter.*
104. אוּרִיָּה 'Urijah, *Gott-Erhelleter.*
105. אוּרִיָּהוּ 'Urijahu, *n. v.; dasselbe.*
106. אֶזְבַי 'Ezbaj, *n. v.; der Schimmernde.*

1) cf. Adolf = atta-holf.

1) cf. Saxa Rubra, oppidulum prope Romam; Petra Rubra, oppidum Africae; Pyrrha, Promontorium in Thessalia; Erythra, Erythrae, Erythraea, Xanthus, Rufae etc. 2) Ez. 30, 17. pro אָן, Heliopolis. 3) comp. ex אֻז = אֵז terra, et פָּז aurum. 4) cf. *Φωτεινός.* 5) cf. פּוּרְבִּשׁ, שַׁרְגָּא, מֵצִיר (Phoebus) Judaeorum.

107. אָזֶל ʾEzel, *n. lap.; Weggang, Scheidung.*
108. אוּזָל ʾUzal, *n. v.*
109. אֻזֶּן שְׁאֵרָה ʾUzen Seʾerah, *n. u.; Bergzacken d. Seʾerah.*
110. אָזְנִי ʾOzni, *n. v.; Horcher.*
111. אֲזַנְיָה ʾAzanjah, *n. v.; Erhörung Gottes.*
112. אַזְנוֹת תָּבוֹר ʾAznoṯ Tabʿor, *n. u.; Taboor-Zacken.*
113. עֶזְרָחִי ʾEzrachi, *n. v.; Heimischer.*
114. אַחְאָב ʾAchabʿ, *n. v.; Vatersbruder, Ohm.*
115. אֶחָב ʾEchabʿ, *n. v.; dasselbe.*
116. אַחְבָּן ʾAchban, *n. v.; Liebenswürdiger*[1]).
117. אֶחוּד ʾEchudʿ, *n. v.* (125); *Einzigkeit, Einziger.*
118. אָחָז ʾAchaz, *n. v.; Krieger, Gerüsteter.*
119. אַחְזַי ʾAchzaj, *n. v.* (1190); *dasselbe.*
120. אֲחַזְיָה ʾAjazjah, *n. v.; Gottes-Krieger.*
121. אֲחַזְיָהוּ ʾAjazjahu, *n. v.; dasselbe.*
122. אֲחֻזָּם Achuzam, *n. v.; Gerüsteter, Rüstung.*
123. אֲחֻזַּת ʾAchuzzat, *n. v.; Rüstung.*
124. אֲחוֹחַ ʾAchoach, *n. v.* (128); *Verbrüderung.*
125. אֶחִי ʾEchi, *n. v.* (117)[2]); *Brüderlicher.*
126. אָחִי ʾAchi, *n. v.; dasselbe.*
127. אֲחִיאָם ʾAchiam, *n. v.; Oheim (mütterlicher Seits).*
128. אֲחִיָּה ʾAchijah, *n. v.; Gottähnlicher.*
129. אֲחִיָּהוּ ʾAchijahu, *n. v.* (128); *dasselbe.*
130. אֲחִיחוּד ʾAchihudʿ, *n. v.* (14); *d. Blüthengestaltige.*
131. אַחְיוֹ ʾAchjo, *n. v.; d. Brüderliche.* [*nissvoller.*
132. אֲחִיחָד ʾAchichudʿ, *n. v.; d. Verhüllung Freund, Geheim-*
133. אֲחִיטוּב ʾAchiṭubʿ, *n. v.; Freund der Güte, Gütiger.*
134. אֲחִילוּד ʾAchiludʿ, *n. v.; Freund Luʿd's.*
135. אֲחִימוֹת ʾAchimoṯ, *n. v.* (1527); *Verschwägerung.*
136. אֲחִימֶלֶךְ ʾAchimelekʿ, *n. v.* (21); *Königsverwandter.*
137. אֲחִימָן ʾAchiman, *n. v.; Anbeter des Meni.*
138. אֲחִימַעַץ ʾAchimaʿazʿ, *n. v.; Freund des Zornes, Zorniger.*
139. אַחְיָן ʾAchjan, *n. v.; Brüderlicher.*
140. אֲחִינָדָב ʾAchinadʿabʿ, *n. v.; Genosse d. Biederk., Biederer.*
141. אֲחִינֹעַם ʾAchinoʿam, *n. m.; Holdseliger.*
142. אֲחִיסָמָךְ ʾAchisamakʿ, *n. v.; Stützender.*
143. אֲחִיעֶזֶר ʾAchiʿezer, *n. v.* (26); *Helfer.*
144. אֲחִיקָם ʾAchikʿam, *n. v.; Beisteher.* [*borner.*
145. אֲחִירָם ʾAchiram, *n. v.* (*alias* 155. 156):=חִירָם, *Edelge-*
146. אֲחִירַע ʾAchiragʿ, *n. v.; Freund d. Unglücks, Unglücklicher.*
147. אֲחִישַׁחַר ʾAchisʿachar, *n. v.; Genosse des Frühroths.*
148. אֲחִישָׁר ʾAchisʿar, *n. v.; Genosse des Verkehrs.*
149. אֲחִיתֹפֶל ʾAchiṭofel, *n. v.; G. d. Uebertünchung, Gleissner.*
150. אַחְלָב ʾAchlabʿ, *n. u.; Fruchtbarkeit, Fruchtgebiet.*
151. אַחְלַי ʾAchlaj, *n. v., n. m.; Schmuckreicher.*
152. אֲחוּמַי ʾAchumaj, *n. v.; der Schwärzlichbraune.*
153. אַחְמְתָא ʾAchmeṯa, *n. u.; Rossgebiet.*
154. אַחַסְבַּי ʾAchasbaj, *n. v.; der Blühende.*
155. אַחֵר ʾAcher, *n. v.* (*alias* 145. 156); *Zauderer.*
156. אַחְרַח ʾAchrach, *n. v.* (*alias* 155. 145); *Kahlköpfiger.*

1) ab אָחַב = אָהַב; cf. עָגַב. 2) sic: Zeuxis.

157. אַחַרְחֵל ʾAcharchel, *n. v.; Streitsüchtiger*, = אֲחַרְחַר.
158. אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ ʾAchasʿverosʿ, *n. v.; Heldenkönig.*
159. אֲחַשְׁרוֹשׁ ʾAchasʿrosʿ, *n. v.* (158); *dasselbe.*
160. אֲחַשְׁתָּרִי ʾAchasʿtari, *n. v.; Maulthiertreiber.*
161. אָטָד ʾAṭadʿ, *n. areae; Stechdornplatz.*
162. אָטֵר ʾAṭer, *n. v. (cf. Scoeva, Scoevola, Loevus Loevinus); Lahmer.*
163. אִי כָבוֹד ʾI Kabʿodʿ, *n. v.; Ehrlos, Ruhmlos.*
164. אִיּוֹב ʾIjobʿ, *n. v.; der sehr Verletzte.*
165. אַיָּה ʾAjah, *n. v.; Habicht.*
166. אִיזֶבֶל ʾIzebel, *n. m.; Unbeigewohnte.*
167. אֵילִם ʾElim, *n. l.; Eichengebiet.*
168. אַיָּלוֹן ʾAjalon[1]), *n. u.; Hirsch-Gebiet.*
169. אֵילוֹן ʾElon[2]), *n. v., n. u.* (231); *Eichenplatz.*
170. אֵילוֹת ʾEloṯ, *n. u.* (171, 248); *Palmenufer.*
171. אֵילַת ʾElaṯ, *n. u.* (170, 248); *dasselbe.*
172. אֵימִים ʾEmim, *n. gig.* (254); *Riesen.*
173. אִיעֶזֶר ʾIeʿzer, *n. v.; Vater der Hülfe, Helfer.*
174. אִישׁ בֹּשֶׁת ʾIsʿ Bosʿet, *n. v.; Götzenheld.*
175. אִישְׁהוּד ʾIsʿ Hudʿ, *n. v.; Mann der Frische.*
176. אִישׁ חַיִל ʾIsʿ Chajil, *n. v. (alias: Appel.); Mann der Kraft.*
177. אִישָׁי ʾIsʿaj, *n. v.; der Männliche.*
178. אִיתַי ʾIṯaj, *n. v.; der Lebende, Seyende.*
179. אִיתִיאֵל ʾIṯiʿel, *n. v.; Eigenthum Gottes.*
180. אִיתָמָר ʾIṯamar, *n. v.; der Nichthohe.*
181. אֵיתָן ʾEṯan, *n. v.; der Beharrliche.*
182. אַכַּד ʾAkadʿ, *n. u.; Festung.*
183. אַכְזִב ʾAkʿzibʿ, *n. u.; v.* כָּזַב.
184. אֻכָל ʾUkʿal, *n. v.; abgehärmt*
185. אָכִישׁ ʾAkʿisʿ, *n. v.; aus Aethopien stammend.*
186. אַכְשָׁף ʾAksʿaf, *n. u.; Zauberstadt.*
187. אֵלָא ʾEla, *n. v.; der Starke.*
188. אֶלְדָּד ʾEldadʿ, *n. v.; Gottes Freund.*
189. אֶלְדָּעָה ʾEldaʿah, *n. v.; Gotteskundiger.*
190. אֵלָה ʾEla, *n. v., n. val.; Starker; Eigenthat.*
191. אֲלוּשׁ ʾAlusʿ, *n. l.; Löwenlager.*
192. אֶלְזָבָד ʾElzabʿadʿ, *n. v.; Gabe Gottes.*
193. אֶלְחָנָן ʾElchanan, *n. v.; Güte Gottes.*
194. אֱלִיאָב ʾEliʿabʿ, *n. v.; Gott der Erhalter.*
195. אֱלִיאֵל ʾEliʿel, *n. v.; Gott der Starke.*
196. אֱלִיאָתָה ʾEliʿaṯah, *n. v.* (227); *Gott des Trostes.*
197. אֱלִידָד ʾElidʿadʿ, *n. v.; Gott der Freund.*
198. אֶלְיָדָע ʾEljadʿagʿ, *n. v., Gotteskundiger.*
199. אֱלִיָּה ʾEliah, *n. v.; Jehova ist Gott.*
200. אֱלִיָּהוּ ʾEliahu, *n v.; dasselbe.*
201. אֱלִיהוּ ʾElihu, *n. v.; dasselbe.*
202. אֱלִיהוּא ʾElihu, *n. v.; dasselbe.*
203. אֶלְיְהוֹעֵינַי ʾEljehoʿenaj, *n. v.; Gott-Jehova mein Blick.*

1) cf. Elaphussa, Elaphite, Elaphonesus Graecorum, Hirschau, Hirschberg, Hirschfeld, Germanorum. 2) s. a. Drys (i. e. quercus); Ἄσκρα, urbs Boeotiae, Aichstädt Germanorum.

204. אֶלְיוֹעֵינַי ʾEljoʿenaj, *n. v.; Gott-Jehova mein Blick.*
205. אֶלְיַחְבָּא ʾEljachba, *n. v.; Gott der Schützer.*
206. אֶלְיַחֹרֶף ʾElichoref, *n. v.; Gott des Mannesalters*
207. אֱלִימֶלֶךְ ʾElimelekʿ, *n. v.; Gott ist König.*
208. אֶלְיָסָף ʾEljasaf, *n. v.; Gott ist Mehrer.*
209. אֱלִיעֶזֶר ʾEliʿezer, *n. v.; Gott ist die Hülfe.*
210. אֶלְיְעֵינַי ʾEliʿenaj, *n. v.; Gott ist mein Auge.*
211. אֱלִיעָם ʾEliʿam, *n. v.; Gott einer Familienverbindung.*
212. אֱלִיפַז ʾElifaz, *n. v.; Gott des Goldes.*
213. אֱלִיפָל ʾElifal, *n. v.; Gott der Stärke.*
214. אֱלִיפְלֵהוּ ʾEliflehu, *n. v.; Gott zeichne ihn aus.*
215. אֱלִיפֶלֶט ʾElifeletʿ, *n. v.; Gott der Errettung.*
216. אֱלִיצוּר ʾElizʾur, *n. v.; Gott, der Fels.*
217. אֱלִיצָפָן ʾElizʾafan, *n. v.; Gott, der Bewahrer.*
218. אֱלִיקָא ʾElikʾa, *n. v.; Gott ist Stärke.*
219. אֶלְיָקִים ʾEljakʾim, *n. v.; Gott, der Aufrichter.*
220. אֱלִישֶׁבַע ʾElisʿebʿag, *n. m.; Gott des Bundes.*
221. אֱלִישָׁה ʾElisʿah, *n. v.; Elis.*
222. אֱלִישׁוּעַ ʾElisʿuagʿ, *n. v.* (225); *Gott ist das Glück.*
223. אֶלְיָשִׁיב ʾEljasʿibʿ, *n. v.; Gott ist Vergelter.*
224. אֱלִישָׁמָע ʾElisʿamagʿ, *n. v.; Gott ist Erhörer.*
225. אֱלִישָׁע ʾElisʿagʿ, *n. v.; Gott, der Edele.*
226. אֱלִישָׁפָט ʾElisʿafatʿ, *n. v.; Gott-Richter.*
227. אֱלִיתָה ʾElijatʿah, *n. v.* (196); *Gott des Trostes.*
228. אַלְמוֹדָד ʾAlmodʿadʿ, *n. v.; s.* מוֹדָד.
229. אַלַּמֶּלֶךְ ʾAllammelekʿ, *n. u.; Königseiche,* צֵאֵת מֶלֶךְ.
230. אַלּוֹן ʾAllon, *n. v.; der Starke.*
231. אֵלוֹן ʾElon, *n. v., n. u.* (169); *Eiche.*
232. אֶלְנַעַם ʾElnaʿam, *n. v.; Gott der Huld.*
233. אֶלְנָתָן ʾElnatʿan, *n. v.; Gott, der Geber.*
234. אֶלְעָסָר ʾEllasar, *n. u.*
235. אֶלְעָד ʾElʿadʿ, *n. v.; Gott der Schützer.*
236. אֶלְעָדָה ʾElʿadʿah, *n. v.; Gottes Schmuck.*
237. אֶלְעוּזַי ʾElʿuzaj, *n. v.; Held Gottes.*
238. אֶלְעָזָר ʾElʿazar, *n. v.; Gott der Helfer.*
239. אֶלְעָלָא ʾElʿale, *n. u.; Gott der Erhabene.*
240. אֶלְעָלֵה ʾElʿaleh, *n. u.; dasselbe.*
241. אֶלְעָשָׂה ʾElʿasʿah, *n. v.; Gott der Schöpfer.*
242. אֶלֶף ʾElef, *n. u.; Volkreichthum.*
243. אֶלְפֶּלֶט ʾElpeletʿ, *n. v.* (215); *Gott der Errettung.*
244. אֶלְפַּעַל ʾElpaʿal, *n. v.; Gott der Bewirker.*
245. אֶלְצָפָן ʾElzʾafan, *n. v.* (217); *Gott der Wahrer.*
246. אֶלְקָנָה ʾElkʾanah, *n. v.; Gott der Schaffende.*
247. אֶלְקֹשׁ ʾElkʾosʿ, *n. u.*
248. אֵלוֹת ʾElotʿ, *n. u.* (170. 171); *Baumplatz.*
249. אֶלְתּוֹלָד ʾEltoladʿ, *n. u.* (2610); *Gott der Zeugung.*
250. אֶלְתֶּקֶא *et* אֶלְתְּקֵה ʾEltekʾe *et* ʾEltekʾeh, *n. u.; Gott der*
251 אֶלְתְּקֹן ʾEltekʾon, *n. u.; G. d. Herstellung.* [*Verehrung.*
252. אַמָּה ʾAmmah, *n. col.; Haupthügel.*
253. אָמִי ʾAmi, *n. v.* (256); *Werkmeister.*
254. אֵמִים ʾEmim, *n. gig.* (172); *Riesen.*
255. אֲמָם ʾAmam, *n. u.; Sammelort.*
256. אָמוֹן ʾAmon, *n. v.; n. dei Aegyp.* (774); *Werkmeister.*
257. אֲמָנָה ʾAmanah, *n. fl., n. mon.* (43); *Fest-Grund.*
258. אֲמִינוֹן ʾAminon, *n. v.; der Zuverlässige.*
259. אַמְנוֹן ʾAmnon, *n. v.* (258): *dasselbe.*
260. אָמוֹץ ʾAmozʿ, *n. v.*[1]); *der Muthige.*
261. אַמְצִי ʾAmzʿi, *n. v.; der Tapfere.*
262. אֲמַצְיָה ʾAmazʿjah, *n. v.; Stärke Gottes.*
263. אֲמַצְיָהוּ ʾAmazʿjahu, *n. v.* (262); *Stärke Jehova's.*
264. אוֹמַר ʾOmar, *n. v.; Hochgewachsener.*
265. אִמֵּר ʾImmer, *n. v.; der Grossstaturige.*
266. אִמְרִי ʾImri, *n. v.; der Beredtsame.*
267. אֱמֹרִי ʾEmori, *n. pop.; Gipfelbewohner.*
268. אֲמַרְיָה ʾAmarjah, *n. v.; Gottes Zutheilung.*
269. אֲמַרְיָהוּ ʾAmarjahu, *n. v.; dasselbe.*
270. אַמְרָפֶל ʾAmrafel, *n. v.*
271. אֲמִתַּי ʾAmittaj, *n. v.; Redlichgesinnter.*
272. אָן ʾOn, *n. u.* (96); *Sonnenstadt.*
273. אֲנַחֲרַת ʾAnacharat, *n. u.*
274. אֲנִיעָם ʾAniʿam, *n. v.*
275. אֱנוֹשׁ ʾEnos, *n. v.; der Männliche.*
276. אָסָא ʾAsa, *n. v.; Myrthe.*
277. אַסְנָה ʾAsna, *n. v.; sehr hassend.*
278. אָסְנַפַּר ʾOsnappar, *n. v.*
279. אָסְנַת ʾOsnat, *n. m.*
280. אָסָף ʾAsaf, *n. v.; Sammler.*
281. אַסְפָּתָא ʾAspata, *n. v.*
282. אַסִּיר ʾAssir, *n. v.; Gefesselter.*
283. אֲסַר־חַדּוֹן ʾEsar-Chaddon, *n. v.*
284. אֶסְתֵּר ʾEster, *n. m.* (747); *Stern.*
285. אֵפֹד ʾEfod, *n. v.; Umhüllung.*
286. אֲפִיחַ ʾAfiach, *n. v.; der Angeschnaubte.*
287. אֶפְלָל ʾEflal, *n. v.; der sehr Schwache.*
288. אַפַּיִם ʾAppajim, *n. v.; der Zweischrötige.*
289. אֲפֶס דַּמִּים ʾEfes Dammim, *n. l.*
290. אֲפֵק ʾAfekʿ, *n. u.; Kanal-Stadt oder Festung*[2]).
291. אֲפֵקָה ʾAfekʾah, *n. u.; dasselbe.*
292. אֲפִיק ʾAfikʿ, *n. u.* (290).
293. אוֹפִיר ʾOfir, *n. v., n. reg.*
294. אֶפְרַיִם ʾEfrajim, *n. v. (quid. etiam n. u.); Fruchtbarkeit.*
295. אַפַּרְסַי ʾAfarsajʿ, *gent.*
296. אַפַּרְסְכָי ʾAfarsekʾajʿ, *gent.*
297. אַפַּרְסַתְכָי ʾAfersatʿkʾajʿ, *gent.*
298. אֶפְרָת ʾEfratʿ, *n. u.*[3]); *Spross, Schössling, Fruchtgebiet.*
299. אֶפְרָתָה ʾEfratʿah, *n. m.; dasselbe.*
300. אֶצְבֹּן ʾEzʾbon, *n. v.; der Schöngeformte,* אֵצֶב = עֵצֶב.

1) similia sunt: Ἄλκιμος (1 Macc. 7, 5.), Alcoeas, Alcamenus, Agasthenes, Cratisthenes, Lasthenes, Megasthenes, Craterus, Iphitus, Eucrates, Iphicrates, Menecrates, Menalcas, Valens, Valentius, Valentinus, Valentinianus, Firmus, Firmius, Firmianus, Rubustus etc. 2) cf. Firmum, oppidum Italiae. 3) Consim. est Eucarpia, nomen urbis Phrygiae.

301. אָצֵל ʾAzʾel, *n. v.; Vornehmer.*
302. אָצַל ʾAzʾal, *n. l.; Abhang, Felsen.*
303. אֲצַלְיָהוּ ʾAzʾaljahu, *n. v.; Ausgezeichneter Gottes.*
304. אֹצֶם ʾOzʾem, *n. v.; Kraft.*
305. אֵצֶר ʾEzʾer, *n. v.; Aufhäufung.*
306. אֵרָא ʾAra, *n. v.; der Heldenmüthige.*
307. אַרְאֵלִי ʾArʾeli, *n. v.; der Held.*
308. אֵרַב ʾArabʿ, *n. u.; Häuserverknüpfung.*
309. אֶרֶב ʾArabʿ, *n. u.; dasselbe.*
310. אַרְבַּע ʾArbagʿ, *n. gig.*
311. אַרֻבּוֹת ʾArubot, *n. l.; Verschläge.*
312. אַרְגֹּב ʾArgobʿ, *n. reg., n. v.; das Schollige.*
313. אַרְדּ ʾArd, *n. v.; Elend.*
314. אָרוֹד ʾArodʿ, *n. v.; Betrübtheit.*
315. אַרְדּוֹן ʾArdon, *n. v.; Betrübter, Elender.*
316. אֲרִידַי ʾAridʿaj, *n. v.; Liebling, od. Jünger d. Weisheit.*
317. אֲרִידָתָא ʾAridʿaṭa, *n. v.; Vischnu-Gegebener.*
318. אַרְוָד ʾArvadʿ, *n. ins. et u.*
319. אָרַח ʾArach, *n. v.; Wanderer.*
320. אֻרִי ʾUri, *n. v.; Erleuchteter.*
321. אֲרִיאֵל ʾAriʾel, *n. v., n. u.; Feuerherd Gottes.*
322. אַרְיוֹךְ ʾArjokʿ, *n. v.; der Arier.*
323. אַרְיסַי ʾArisaj, *n. v.; Vischnu's Pfeil.*
324. אֶרֶךְ ʾErekʿ, *n. u.; Strecke, Ausdehnung.*
325. אֲרָם Aram, *n. v.; Hochland.*
326. אֲרוּמָה ʾArumah, *n. l.; Anhöhe.*
327. אַרְמֹנִי ʾArmoni, *n. v.; der Platan-schlanke.*
328. אֲרָן ʾAran, *n. v.; der Schlanke.*
329. אֹרֶן ʾOren, *n. v.; der Zederähnliche.*
330. אֲרַנְיָה ʾAranjah, *n. v.; Zeder Gottes.*
331. אַרְנוֹן ʾArnon, *n. fl.; der Rauschende.*
332. אַרְנָן ʾArnan; *der Schlanke.*
333. אָרְנָן ʾOrnan, *n. v.; dasselbe.*
334. אַרְפַּד ʾArpadʿ, *n. ins. et u.; Lager.*
335. אַרְפַּכְשַׁד ʾArpakśadʿ, *n. v.; das Kesʿad-Gebiet.*
336. אַרְצָא ʾArzʾa, *n. v.; Festland.*
337. אֲרָרָט ʾAraratʿ, *n. mon.*
338. אַרְתַּחְשַׁסְתָּא ʾArtachśast, *n. v.; des grossen Königs Sohn.*
339. אַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא ʾArtachśaśt, *n. v.; dasselbe.*
340. אַרְתַּחֲשַׁשְׁתָּא ʾArtachśaśta, *n. v.; dasselbe.*
341. אַשְׁבֵּל ʾAśbel, *n. v.; Mann des Bel.*
342. אֶשְׁבָּן ʾEśban, *n. v.; der Verständige.*
343. אַשְׁבֵּעַ ʾAśbeagʿ, *n. v.; der Heftige.*
344. אֶשְׁבַּעַל ʾEśbaʿal, *n. v.; Verehrer des Baal.*
345. אַשְׁדּוֹד ʾAśdodʿ, *n. u.; Feste.*
346. אַשְׁחוּר ʾAśchur, *n. v.; freier Mann.*
347. אֶשְׁכֹּל ʾEśkol, *n. v., n. val.; Traubengebinde.*
348. אַשְׁכְּנַז ʾAśkenaz, *n. v.*
349. אַשִׁימָא ʾAśima, *n. dei; Teufel.*
350. אַשְׁנָה ʾAśnah, *n. u.; der sehr Glänzende.*
351. אֶשְׁעָן ʾEśan, *n. u.; Lehne.*
352. אַשְׁפְּנַז ʾAśpnaz, *n. v.*
353. אַשְׁקְלוֹן ʾAśkʿlon, *n. u.*
354. אַשּׁוּר ʾAsur, *n. v., n. reg.*
355. אָשֵׁר ʾAśer, *n. v. (i. e. felix, fortunatus)*[1]*; der Glück-*
356. אַשּׁוּר ʾAśur, *n. reg.* *[liche, Felix.*
357. אַשַׂרְאֵלָה ʾAśarʿelah, *n. v.; Glück Gottes.*
359. אַשְׂרִיאֵל ʾAśrʿiʾel, *n. v.; Herrschaft Gottes.*
358. אַשַׂרְאֵל ʾAśarʿel, *n. v.; dasselbe.*
360. אַשּׁוּרִים ʾAsurim, *n. v.*
361. אֶשְׁתָּאוֹל ʾEśtaʿol, *n. u.*
362. אֶשְׁתּוֹן ʾEśton, *n. v.; der Feurige.*
363. אֶשְׁתְּמֹה ʾEśtmoh, *n. u.*
364. אֶשְׁתְּמוֹעַ ʾEśtmoʿagʿ, *n. u.*
365. אֶתְבַּעַל ʾEtbaʿal, *n. v.; Besitz Baal's.*
366. אִתַּי ʾItaj, *n. v.; der Besitzer.*
367. אֵתָם ʾEṭam, *n. u.*
368. אֶתְנִי ʾEṭni, *n. v.; der Freigebige.*
369. אֶתְנָן ʾEṭnan, *n. v.; der Beschenker.*
370. אֲתָרִים ʾAṭarim, *n. viae; Gegenden.*

ב

371. בְּאֵר Beʾer, *n. l.; Brunnen.*
372. בְּאֵר אֵלִים Beʾer ʾElim, *n. fon.; Heldenbrunnen.*
373. בְּאֵר לַחַי רֹאִי Beʾer Lachaj Roʾi, *n. fon.; Felsbr. d. Schauens.*
374. בְּאֵר שֶׁבַע Beʾer-Śebagʿ, *n. u.; Eidbrunnen, Bundes-.*
375 בְּאֵרָא Beʾera, *n. v.; der Erklärer.*
376. בְּאֵרָה Beʾerah, *n. v.; dasselbe.*
377. בְּאֵרִי Beʾeri, *n. v. gent.; der Erläuterer.*
378. בְּאֵרוֹת Beʾerot, *n. u; Brunnen.* *[Söhne Jaʿakʿan.*
379. בְּאֵרוֹת בְּנֵי יַעֲקָן Beʾerot BeneJaʿakʿon, *n. l.; Brunnen der*
380. בֵּבַי Bebʿaj, *n. v.; der Väterliche.*
381. בָּבֶל Babʿel, *n. u.; Wirrniss.*
382. בִּגְוַי Bigʿvaj, *n. v.; Glücklicher.*
383. בִּגְתָא Bigʿṭa, *n. v.; der Schöngestaltete.*
384. בִּגְתָן Bigʿṭan, *n. v.; dasselbe.*
385. בִּגְתָנָא Bigʿṭana, *n. v.; dasselbe.*
386. בְּדַד Bedʿadʿ, *n. v.; der Einsame.*
387. בְּדְיָה Bedʿjah, *n. v.; Trennung Gottes.*
388. בְּדָן Bedʿan, *n. v.; Sohn Dan's, Danit.*
389. בִּדְקַר Bidʿkʿar, *n. v.; Lanzenführer.*
390. בֹּהַן Bohan, *n. v.*[2]*); Däumerling.*
391. בּוּז Buz, *n. v.; Verachtung.*
392. בַּוַי Bavaj, *n. v.*
393. בּוּנָה Bunah, *n. v.*[3]*); Einsicht.*
394. בִּזְיוֹתְיָה Bizjotjah, *n. u.; Erbeutungen Gottes.*
395. בֶּזֶק Bezekʿ, *n. u.; Brandpfeil.*
396. בִּזְתָא Bizṭa, *n. v.*
397. בַּחוּרִים Bachurim, *n. u.; Spähstätten.*

1) cf. apud Graecos et Latinos: Eudaemon, Callitychus, Eutyches, *Τυχικός*, Macarius, *Εὔτυχος*, Felix, *Φῆλιξ*, Felicianus, Faustus, Faustulus, Fortunatus. 2) cf. Sophron, Phronimus, Catus, Cato. 3) cf. Pollex apud Romanos.

398. בַּחֲרִים Bachurim, *n. u.; Spähstätte.*
399. בֶּטַח Bet'ach, *n. u.* (1046); *Sicherheitsplatz.*
400. בֶּטֶן Bet'en, *n. u.; bäuchiger Platz, cf.* טִבְזִר
401. בְּטֹנִים Bet'onim, *n. u.; Pistazienplatz.*
402. בַּיִת Bajit, *n. u.* (407); *Behälter, Haus.*
403. בֵּית־אָוֶן Bet 'Aven, *n. u.; Götzenhausen.*
404. בֵּית־אֵל Bet 'El, *n. u.; Gotthausen.*
405. בֵּית־אֶצֶל Bet 'Ez'el, *n. u.; Ezelhausen.*
406. בֵּית אַרְבֵּאל Bet 'Arbel, *n. app.; Arbelhausen.*
407. בֵּית־בַּעַל מְעוֹן Bet Ba'al Me'on, *n. u.; Ba'al-Me'onhausen.*
408. בֵּית בִּרְאִי Bet Bir'i, *n. app.; Bir'i-Hausen.* [*sen.*
409. בֵּית בָּרָה Bet Barah, *n. l.; Barah-Hausen.* [*Ort.*
410. בֵּית גָּדֵר Bet Gad'er, *n. u.*[1]); *Mauerhausen, geschützter*
411. בֵּית גִּלְגָּל Bet Gilgal, *n. l.; Kreishausen, Stoppel-*
412. בֵּית גָּמוּל Bet Gamul, *n. u.; Kamelhausen.* [*hausen.*
413. בֵּית דִּבְלָתַיִם Bet Dib'latajim, *n. u.; Feigenkuchenplatz.*
414. בֵּית דָּגוֹן Bet Dag'on, *n. app.; Dag'on-Tempel.*
415. בֵּית הַיְשִׁמוֹת Bet Ha-Jes'imot, *n. l.; Wüstenplatz.*
416. בֵּית הָעֵקֶד Bet Ha-'Ek'ed, *n. l.; Vereinshausen.*
417. בֵּית הָרָם Bet Haram, *n. u.; Pyramidenhausen.*
418. בֵּית חָרָן Bet Haran, *n. u.; Berghausen.*
419. בֵּית חָגְלָה Bet Chog'lah, *n. u.; Elsterhausen.*
420. בֵּית חָנָן Bet Chanan, *n. u.; Gnadenhausen.*
421. בֵּית חֹרוֹן Bet Choron, *n. u.; Höhlenhausen.*
422. בֵּית כַּר Bet Kar, *n. l.; Wiesenhausen.*
423. בֵּית־כֶּרֶם Bet Keren, *n. app.; Weinberghausen.*
424. בֵּית לְבָאוֹת Bet Leb'a'ot, *n. u.; Löwenhausen.* [*hausen.*
425. בֵּית־לֶחֶם Bet Lechem, *n. u.; Brothausen, Kampf-*
426. בֵּית לְעַפְרָה Bet Le'Afrah, *n. u.* (437); *Gazellenhausen.*
427. בֵּית מִלּוֹא Bet Millo, *n. cast.; Wallhausen.*
428. בֵּית מְעוֹן Bet Me'on, *n. u.* (407. 518); *Weilungsplatz.*
429. בֵּית מַעֲכָה Bet Ma'ak'ah, *n. app.; Senkungshausen, Niede-*
430. בֵּית מַרְכָּבוֹת Bet Markab'ot, *n. u.; Wagenhausen.* [*rung.*
431. בֵּית נִמְרָה Bet Nimrah, *n. u.; Pardelhausen.*
432. בֵּית עֵדֶן Bet 'Ed'en, *n. val.; Lusthausen.*
433. בֵּית עַזְמָוֶת Bet 'Azmavet, *n. u.; Umhügungshausen, v.*
434. בֵּית־עֵמֶק Bet 'Emek', *n. u.; Thalhausen.* [עֵמֶק = חֵמֶק.
435. בֵּית עָנוֹת Bet 'Anot, *n. u.; Furchenhausen.*
436. בֵּית עֲנָת Bet 'Anat, *n. u.; dasselbe.*
437. בֵּית עָפְרָה Bet 'Ofrah, *n. u.* (426); *Rehhausen.*
438. בֵּית־עֵקֶד הָרֹעִים Bet 'Ek'ed Haro'im, *n. l.; Hirtenvereins-*
439. בֵּית עֲרָבָה Bet 'Arab'a, *n. u.; Steppenhausen.* [*hausen.*
440. בֵּית־פֶּלֶט Bet Pelet', *n. u.; Rettungshausen.*
441. בֵּית פְּעוֹר Bet Pe'or, *n. app.; Priapos-Hausen.*
442. בֵּית פַּצֵּץ Bet Paz'ez', *n. u.; Zerstreuungshausen.*
443. בֵּית צוּר Bet Z'ur, *n. u.; Klippenhausen.*
444. בֵּית רְחֹבֹת Bet Rechob', *n. u.; Strassenhausen.*
445. בֵּית שְׁאָן Bet S'e'n, *n. u.; Glückshausen.*
446. בֵּית שִׁטָּה Bet S'itah, *n. u.; Akazienhausen.*

1) unde nomen urbis Gadir sive Gades apud Poenos, cf. Boch. Canaan p. 673. 814. Hieroz. I. 46.

447. בֵּית־שֶׁמֶשׁ Bet S'emes', *n. u.; Sonnenhaus.*
448. בֵּית שַׁן Bet S'an, *n. u.* (445); *Ruhhausen.*
449. בֵּית שָׁן Bet S'an, *n. u.; dasselbe.*
450. בֵּית תַּפּוּחַ Bet Tappuach, *n. u.; Obstbaumhausen.*
451. בְּכָאִים Bek'a'im, *n. l.; Balsamstaudenplatz.*
452. בֹּכִים Bok'im, *n. l.; Trauerort.*
453. בֶּכֶר Bek'er, *n. v.*[1]); *Frühgeborner.*
454. בְּכֹרָה Bok'eru, *n. v.; Erstgeburt, Jugend.*
455. בִּכְרִי Bik'ri, *n. v.; der Jugendliche.*
456. בְּכֹרַת Bek'orat, *n. v.; Mächtiger, Starker.*
457. בֵּל Bel, *n. d. Chal.; Belus, Herrscher.*
458. בַּלְאָדָן Bal'ad'an, *n. v.*
459. בִּלְגַי Bilgaj, *n. v.; der Glänzende, Schöne.*
460. בִּלְגָּה Bilgah, *n. v.; dasselbe.*
461. בִּלְדָּד Bildad', *n. v.*
462. בָּלָה Balah, *n. u.* (463); *Hauptstadt* = בַּעֲלָה.
463. בִּלְהָה Bilhah, *n. m., n. u.; Schönheit, Schönstadt* =
464. בִּלְהָן Bilhan, *n. v.; der Schöne,* = בִּלְגָּן. [בִּלְהָה.
465. בֵּלְטְשַׁאצַּר Belt'saz'ar, *n. v.*
466. בֵּלְשַׁאצַּר Bels'saz'ar, *n. v.*
467. בֶּלַע Belag', *n. u., n. v.; Verderben.*
468. בִּלְעָם Bil'am, *n. v., n. u.; Verwünscher, Verflucher, Volkverderber.*
469. בָּלָק Balak', *n. v.; Verwüster, Eroberer.*
470. בִּלְשָׁן Bils'an, *n. v.; Forscher, Untersucher.*
471. בִּמְהָל Bimhal, *n. v.; Beschnittener, Hebrüer.*
472. בָּמוֹת Bamot, *n. l.; Höhen, Hügel.*
473. בָּמוֹת בַּעַל Bamot Ba'al, *n. l.* (472); *Ba'al's-Höhen.*
474. בֵּן Ben, *n. v.; Sohn, Bube.*
475. בֶּן־אוֹנִי Ben-'Oni, *n. v.; Leidenssohn, Schmerzenssohn.*
476. בֶּן־הֲדַד Ben-Had'ad', *n. v.; Sonnenverehrer, Had'ad'-*
477. בֶּן־חַיִל Ben-Chajil, *n. v.; der Tapfere, Kühne.*
478. בֶּן־חָנָן Ben-Chanan, *n. v.; der Gütige, Milde.*
479. בֶּן־יָמִין Ben-Jamin, *n. v.; Glückssohn.*
480. בֶּן־עַמִּי Ben-'Ami, *n. v.; Volkssohn.*
481. בִּנּוּי Binuj, *n. v.; Familienschaft.*
482. בָּנִי Bani, *n. v.; dasselbe.*
483. בֻּנִּי Buni, *n. v.; der Verständige.*
484. בּוּנִי Buni, *n. v.; dasselbe.*
485. בְּנֵי בְרַק Bene Berak', *n. civ.; d. Söhnen Berak' gehörig.*
486. בְּנֵי יַעֲקָן Bene Ja'ak'on, *n. l.; d. Söhnen Ja'ak'an gehörig.*
487. בְּנָיָה Benajah, *n. v.; von Gott beglückt.*
488. בְּנָיָהוּ Benajahu, *n. v.; dasselbe.*
489. בִּנְיָמִין Binjamin, *n. v.; Glückssohn.*
490. בִּנִינוּ Bninu, *n. v.; Nachkommenschaft.*
491. בִּנְעָא Bin'a, *n. v.; Sohn d. Beweglichkeit, Beweglicher.*
492. בִּנְעָה Bin'ah, *n. v.; dasselbe.*
493. בֶּסַי Besaj, *n. v.; der Weisse.*
494. בְּסוֹדְיָה Besod'ejah, *n. v.; Sohn des göttlichen Rathes.*
495. בֹּעַז Bo'as, *n. v.; der Starke.*

1) Similia sunt: Archigenes, Protogenes.

496. בַּעַל Ba'al, *n. d. Tyr., n. v.*[1]), *n. u.; Herrscher, Mächtiger.*
497. בַּעַל בְּרִית Ba'al Berit, *n. id.; Bundes-Ba'al.*
498. בַּעַל גָּד Ba'al Gad, *n. l.; dem Ba'al-Jupiter gew.*
499. בַּעַל־הָמוֹן Ba'al Hamon, *n. l.; d. Hamon-Ba'al gew.*
500. בַּעַל־זְבוּב Ba'al Zeb'ub, *n. d.; Fliegen-Ba'al.*
501. בַּעַל חָנָן Ba'al Chanan, *n. v.; Gnadenherrscher.*
502. בַּעַל־חָצוֹר Ba'al Chaz'or, *n. l.; Grenz-Ba'al.*
503. בַּעַל חֶרְמוֹן Ba'al Chermon, *n. mon.; Chermon-Ba'al.*
504. בַּעַל מְעוֹן Ba'al Meon, *n. u.* (407. 428); *Ma'on-Baal.*
505. בַּעַל פְּעוֹר Ba'al Pe'or, *n. mon.; Pe'or-Ba'al.*
506. בַּעַל פְּרָצִים Ba'al Perazim, *n. l.; Ba'al der Angriffe.*
507. בַּעַל צְפוֹן Ba'al Zefon, *n. l.; Typhonstadt.*
508. בַּעַל שָׁלִשָׁה Ba'al Sa'lisa'h, *n. u.; Dreitheilstadt.*
509. בַּעַל תָּמָר Ba'al Tamar, *n. l.; Palmenstadt.*
510. בְּעָלִים Be'alim, *n. u.; Orte, Plätze.*
511. בַּעֲלָה Ba'alah, *n. mon.; Gebiet, Ort.*
512. בַּעֲלַת Ba'alat, *n. u.; dasselbe.*
513. בַּעֲלַת בְּאֵר Ba'alat Be'er, *n. u.; Brunnengebiet, - stadt.*
514. בְּעָלוֹת Be'alot, *n. u.; Gegenden.*
515. בְּעֶלְיְדָע Be'eljada'g, *n. v.* (198); *Ba'als-Verehrer.*
516. בְּעַלְיָה Be'aljah, *n. v.; Mächtiger des Herrn.*
517. בַּעֲלִיס Ba'alis, *n. v.; Fröhlicher.*
518. בְּעֹן Be'on, *n. u.* (428); *Stadt der Zuflucht.*
519. בַּעֲנָא Ba'ana, *n. v.; Sohn des Leidens.*
520. בַּעֲנָה Ba'anah, *n. v.; dasselbe.*
521. בְּעוֹר Be'or, *n. v.; Hirt, Viehwärter.*
522. בְּעֵרָא Ba'ara, *n. m.* (874); *Brand.*
523. בַּעְשָׁא Bas'a, *n. v.*
524. בַּעֲשֵׂיָה Ba'as'ejah, *n. v.; Werk Gottes.*
525. בְּעֶשְׁתְּרָה Be'estrah, *n. u.; Haus der Astarta.*
526. בֶּצַי Bez'aj, *n. v.; der Glänzende.*
527. בְּצַלְאֵל Bez'alel, *n. v.; von Gott Erbeuteter.*
528. בַּצְלוּת Baz'lut, *n. v.; Bedeckung, Bekleidung.*
529. בַּצְלִית Baz'lit, *n. v.*
530. בּוֹצֵץ Boz'ez', *n. scop.; der Hervorragende.*
531. בָּצְקַת Boz'k'at, *n. opp.; Anhöhe.*
532. בֶּצֶר Bez'er, *n. u., n. v.; Erzbruch.*
533. בָּצְרָה Boz'rah, *n. u.; Hürde, Umzäunung.*
534. בַּקְבּוּק Bak'buk', *n. v.; Ausbreitung.*
535. בַּקְבֻּקְיָה Bak'buk'jah, *n. v.; Ausbreitung von Gott.*
536. בַּקְבַּקַּר Bak'bak'ar, *n. v.; Höhlung des Berges.*
537. בֻּקִּי Buk'i, *n. v.; Vereinsamter.*
538. בֻּקִּיָּהוּ Buk'ijahu, *n. v.; Vereinsamter durch Gott.*
539. בְּרֹאדַךְ בַּלְאֲדָן Berod'ak' Bal'ad'an, *n. v.*
540. בְּרָאיָה Brajah, *n. v.; Sohn Gottes.*
541. בֶּרֶד Bered', *n. l., n. v.; Saatplatz.*
542. בִּרְזָיִת Birzajit, *n. l.; Sohn des Glanzes.*
543. בַּרְזִלַּי Barzilaj, *n. v.; der Eiserne, Strenge.*
544. בָּרִיחַ Bariach, *n. v.; Flüchtling.*
545. בֵּרִי Beri, *n. v.; Sprudelnder, Fontanus.*

1) Conf. Coeranus (i. e. κοίραvος), lat. Dominus, Domnus.

546. בְּרִיעָה Bri'ah, *n. v.; Unglücklicher.*
547. בָּרוּךְ Baruk', *n. v.; Gesegneter.*
548. בָּרַכְאֵל Barak'el, *n. v.; Gesegneter Gottes.*
549. בְּרָכָה Berak'ah, *n. v., n. val.; Segen, Wohlthat.*
550. בְּרֶכְיָה Berek'jah, *n. v.; Segen Gottes.*
551. בְּרֶכְיָהוּ Berek'jahu, *n. v.; dasselbe.*
552. בַּרְנֵעַ Barneag', *n. deser.; Sohn der Wanderung, Beduine.*
553. בֶּרַע Berag', *n. v.; Sohn des Unglücks.*
554. בָּרָק Barak', *n. v.; Glänzender.*
555. בַּרְקוֹס Bark'os, *n. v.; der Blitzähnliche.*
556. בִּרְשַׁע Birsag', *n. v.; Sohn des Sieges.*
557. בֵּרוֹת Berot, *n. u.; Cypressenplatz.*
558. בֵּרֹתַי Berotaj, *n. u.; dasselbe.*
559. בִּשְׁלָם Bis'lam, *n. v.; Sohn des Friedens.*
560. בָּשְׂמַת Ba'semat, *n. m.; Balsamduftige.*
561. בָּשָׁן Bas'an, *n. reg.; Fruchtboden.*
562. בְּשׂוֹר Be'sor, *n. torr.; Kühlung.*
563 בַּת רַבִּים Bat Rabim, *n. port.; Tochter der Vielen.*
564. בַּת־שֶׁבַע Bat Se'bag', *n. m.; Eides-Verehrerin.*
565. בַּת־שׁוּעַ Bat Su'ag', *n. m.; Tochter des Reichthums.*
566. בִּתְיָה Bitjah, *n. m.; Tochter Gottes.*
567. בְּתוּאֵל Betu'el, *n. v., n. l.; Bewohnerschaft Gottes.*
568. בְּתוּל Betul, *n. u.* (567); *Städtchen.*
569. בִּתְרוֹן Bitron, *n. l.; Bergschlucht.*

ג

570. גְּאוּאֵל G'eu'el, *n. v.; Erhabenheit Gottes.*
571. גַּבַּי Gabaj, *n. v.; Tributeinnehmer, Sammler.*
572. גֵּבִים Geb'im, *n. l.; Brunnen, Cisternen.*
573. גִּבְל Geb'al, *n. l.; Berggebiet.*
574. גְּבַל Gb'al, *n. l.; dasselbe.*
575. גֶּבַע Geb'ag', *n. u.*[1]); *Hügelstadt.*
576. גֶּבַע בִּנְיָמִין Geb'ag' Binjamin, *n. u.* (575); *Binjaminhügel.*
577. גִּבְעָא Gib'a', *n. u.; Hügelstadt.*
578 גִּבְעָה Gib'a'h, *n. u.* (576); *dasselbe.*
579. גִּבְעַת Gib'a't, *n. u.* (578. 577); *dasselbe.*
580. גִּבְעַת אֱלֹהִים Gib'a't 'Elohim, *n. l.; Gotteshügel.*
581. גִּבְעַת בְּנֵי בִנְיָמִין Gib'a't Bene Binjamin, *n. u.* (578); *Hügel der Söhne Binjamin.*
382. גִּבְעַת פִּינְחָס Gib'a't Pinchas, *n. u.; Pinchas-Hügel.*
583. גִּבְעַת שָׁאוּל Gib'a't Sa'ul, *n. u.; Sa'ul-Hügel.*
584. גִּבְעוֹן Gib'on, *n. u.; Hügelgebiet.*
585. גֶּבֶר Geb'er, *n. v.; Held.*
586. גִּבָּר Gibar, *n. v.; Starker.*
587. גַּבְרִיאֵל Gab'ri'el, *n. ang.; Held Gottes.*
588. גִּבְתוֹן Gibton, *n. u.; Anhöhe, Rücken.*
589. גָּד Gad', *n. v.; Glücklicher.*

1) cf. Dunum, quod lingua Celtica collem (= גבע) significat, unde tam frequentia urbium Germaniae, Galliae et Britaniae nomina in Dunum, e. g. Augusto-dunum, Caesaro-dunum, Eburo-dunum, Lugdunum, Novio-dunum, Sege-dunum etc. Sic germanice in Berg, ut Nürnberg.

590. גָּד Gaḏ, *n. dei.; Jupiter.*
591. גֻּדְגֹּד Guḏgoḏ, *n. u.; Einschnitt, Riss.*
592. גַּדִּי Gadi, *n. v.; der Glückliche.*
593. גַּדִּיאֵל Gadiél, *n. v.; Glück Gottes.*
594. גִּדֵּל Gidel, *n. v.; der sehr Grosse.*
595. גְּדַלְיָה Geḏaljah, *n. v.; der von Gott Erzogene.*
596. גְּדַלְיָהוּ Geḏaljahu, *n. v.; Preiswürdiger.*
597. גִּדַּלְתִּי Gidalti, *n. v.; Baumfällung.*
598. גִּדְעֹם Giḏʿóm, *n. l.; Fäller, Vernichter.*
599. גִּדְעוֹן Giḏʿón, *n. v.; dasselbe.*
600. גִּדְעֹנִי Giḏʿóni, *n. v.*
601. גֶּדֶר Geḏer, *n. u.; Umzäunung, ummauerte Stadt.*
602. גְּדֹר Geḏor, *n. u., n. v.; dasselbe.*
603. גְּדֵרָה Geḏerah, *n. u.* (601); *dasselbe.*
604. גְּדֵרוֹת Geḏerot, *n. u.; Hürden.*
605. גְּדֵרֹתַיִם Geḏerotajim, *n. u.; Doppelhürden.*
606. גֹּב Goḇ, *n. l.; Grube, Cisterne.*
607. גּוֹג Gog, *n. v.; Kaukasier.*
608. גּוֹזָן Gozan, *n. fl.; Steinbruch.*
609. גּוֹיִם Gojim, *n. gent.; Heidenvölker.*
610. גּוֹלָן Golan, *n. u.; Auswanderung.*
611. גּוּנִי Guni, *n. v.; der Geschützte, Geschirmte.*
612. גּוּר Gur, *n. l.; Ort der Jungleuen.*
613. גּוּר בַּעַל Gur Baʿal, *n. l.; Wohnung des Baʿal.*
614. גָּזֵז Gazez, *n. v.; Scherer.*
615. גָּזָם Gazam, *n. v.; Aufzehrer.*
616. גִּזוֹן Gizon, *n. l.; Steinbruch.*
617. גֶּזֶר Gezer, *n. u.; abschüssiger Ort.*
618. גֶּחָזִי Gechazi, *n. v.; Schauthal.*
619. גַּחַם Gacham, *n. v.; der Glühende.*
620. גָּחָר Gachar, *n. v.*[1]); *dasselbe.* [*nom.*
621. גֵּי בְנֵי הִנֹּם Ge Bʿene Hinom, *n. val.; Thal d. Söhne Hi-*
622. גֵּי הַחֲרָשִׁים Ge Ha-Charasʿim, *n. vici; Th. d. Zimmerleute.*
623. גֵּי הַצְּבֹעִים Ge Ha-Zeḇʿóim, *n. val.; Thal d. Wildes.*
624. גֵּיא בֶן־הִנֹּם Ge Bʿen-Hinom, *n. val.; Th. d. Sohnes Hinom.*
625. גֵּיא הִנֹּם Ge Hinom, *n. val.* (621. 624); *Hinomthal.*
626. גֵּיא חֲרָשִׁים Ge Charasʿim, *n. vici* (622); *Zimmerthal.*
627. גֵּיא מֶלַח Ge Melach, *n. l.; Salzthal.*
628. גִּיחַ Giach, *n. l.; Quelle, Quellort.*
629. גֵּיחֲזִי Gechazi, *n. v.* (618); *Schauthal.*
630. גִּיחוֹן Gichon, *n. fl.; Strom, Sprudel.*
631. גִּינַת Ginaṯ, *n. v.; Beschützung, Beschützter.*
632. גֵּישָׁן Gesʿan, *n. v.; Schmutziger.*
633. גִּלְבֹּעַ Gilboaʿ, *n. fon.; hervorragender Haufen.*
634. גִּלְגָּל Gilgal, *n. l.; Kreis, Gebiet.*
635. גִּלֹה Giloh, *n. u.; Bezirk.*
636. גָּלְיָת Goljaṯ, *n. v.; Exil, Verbannter*
637. גָּלִים Galim, *n. u.; Haufen, Ruinen.*
638. גָּלָל Galal, *n. v.; Angelegenheit, Umstand.*

1) Simil. sunt Pyrrhus, Xanthus, Ruber, Rubrius, Rubellius, Rutilus, Rutilius, Rufus, Ῥοῦφος, (Marc. 15, 21.), Rufius, Rufinus, Rufillus.

639. גָּלִיל Galil, *n. reg.; Kreis, Landstrich.*
640. גְּלִילָה Gelilah, *n. reg.; Umkreis.*
641. גְּלִילוֹת Gelilot, *n. l.; Kreise, Bezirke.*
642. גִּלְלַי Gilalaj, *n. v.; der Bewegliche.*
643. גַּלְעֵד Galéʿḏ, *n. acer. lapid.; Hügel des Zeugnisses.*
644. גִּלְעָד Gilaʿḏ, *n. mon., n. v., n. u.; rauhe Gegend.*
645. גִּמְזוֹ Gimzo, *n. u.; Sykomorenpflanzung.*
646. גָּמוּל Gamul, *n. v.; der Reife, Erwachsene.*
647. גְּמַלִּי Gemali, *n. v.; Kamelhüter.*
648. גַּמְלִיאֵל Gamliél, *n. v.; Güte Gottes.*
649. גֹּמֶר Gomer, *n. v., n. m.; Kimmerier.*
650. גְּמַרְיָה Gemarjah, *n. v.; Vollkommenheit Gottes.*
651. גְּמַרְיָהוּ Gemarjahu, *n. v.; dasselbe.*
652. גְּנֻבַת Genuḇaṯ, *n. v.; Erstehlung, der Erstohlene.*
653. גִּנְתֹוי Ginṯoj, *n. v.* (654); *Gärtner, Gartenbauer.*
654. גִּנְתֹון Ginṯon, *n. v.* (653); *dasselbe.*
655. גֹּעָה Góah, *n. col.; Rinderplatz.*
656. גַּעַל Gaal, *n. v.; Fehlgeburt.*
657. גַּעַשׁ Gaʿaš, *n. mon.; Erbebung, Schauer.*
658. גַּעְתָּם Gaʿṯam, *n. v.; =* גַּאְתָּם *Hochmüthiger.*
659. גֵּרָא Gera, *n. v.; Ausland, Mann der Fremde.*
660. גָּרֵב Gareḇ, *n. v.; Erbeuter, Raufer.*
661. גִּרְגַּשׁ Girgaš, *n. l.; Sumpfboden.*
662. גְּרִזִים Gerizim, *n. mon.; Sitz der Gerisiter.*
663. גֵּרֶם Gerem, *n. v.; Aufenthalt, Herberge.*
664. גְּרַר Grar, *n. u.*
665. גֵּרְשֹׁם Gersʿom, *n. v.; Fremdling daselbst.*
666. גֵּרְשׁוֹן Gersʿon, *Vertriebener.*
667. גֶּשֶׁם Gesʿem, *n. v.* (668); *Leib, Körper.*
668. גַּשְׁמוּ Gasʿmu, *n. v.* (667); *Leiblichkeit.*
669. גֹּשֶׁן Gosen, *n. u., n. reg.*
670 גִּשְׁפָּא Gisʿpa, *n. v.; Schmeichler.*
671. גְּשׁוּר Gesʿur, *n. l.; Brücke.*
672. גַּת Gaṯ, *n. u.; Kufenförmige.*
673. גַּת חֵפֶר Gaṯ Chefer, *n. u.; Kelterbrunnen.*
674. גַּת רִמּוֹן Gaṯ Rimon, *n. u.; Kelter des Rimon.*
675. גִּתַּיִם Gitajim, *n. u.; Doppelkelter.*
676. גִּתִּית Gitiṯ, *n. inst.; die Kufenförmige.*
677. גֶּתֶר Geṯer, *n. v.; Brücke.*

ד

678. דֹּאר Dor, *n. u.* (697); *Wohnung, Wohnstätte.*
679. דִּבְלַיִם Dibʿlajim, *n. v.; Doppelkreise.*
680. דִּבְלָה Dibʿlah, *n. u.; Kreis, Rundung.*
681. דִּבְלָתַיִם Dibʿlaṯajim, *n. des.; Doppelrundung.*
682. דְּבִיר Deḇʿir, *n. v., n. opp., n. u.; Trift, Weideplatz.*
683. דְּבוֹרָה Deḇʿorah, *n. m.; Biene, Wespe.*
684. דִּבְרִי Dibʿri, *n. v.; Flössenführer.*
685. דַּבְּרַת Daḇʿeraṯ, *n. u.; Trift.*
686. דַּבֶּשֶׁת Dabesʿeṯ, *n. l.; Fruchtgebiet.*
687. דָּגוֹן Dagʿon, *n. d.; grosser Fisch.*

688. דְּדָן Ded'an, *n. v., n. u.*

689. דְּדָנִים Dod'anim, *n. v.*

690. דֵּה Deh, *n. reg.*

691. דָּוִד David', *n. v.*[1]); *Geliebter.*

692. דָּוִיד David', *n. v.; dasselbe.*

693. דּוֹדוֹ Dod'o, *n. v.; dasselbe.*

694. דּוֹדַי Dod'aj, *n. v.; dasselbe.*

695. דּוֹדָוָהוּ Dod'avahu, *n. v.; Geliebter Gottes.*

696. דּוּמָה Dumah, *n. v., n. u.; das Schweigen, Todtenreich.*

697. דּוֹר Dor, *n. u.* (678); *Wohnung, Verweilung.*

698. דּוּרָא Dura, *n. val.; Rundung, Kreis.*

699. דִּי זָהָב Di Zahab', *n. l.; Goldort, -Platz.*

700. דִּיבוֹן Dib'on, *n. u.; Sumpfgebiet.*

701. דִּיבוֹן גָּד Dib'on Gad', *n. u.; Sumpfgebiet des Gad.*

702. דּוֹיֵג Dojeg', *n. v.; Besorgter.*

703. דִּימוֹנָה Dimonah, *n. u.; Sumpfgebiet.*

704. דִּין Din, *n. l.*

705. דִּיפַת Difat, *n. v.*

706. דִּישׁוֹן Dis'on, *n. v.; Antilope, Gazelle.*

707. דִּישָׁן Disan, *n. v.; dasselbe.*

708. דְּלָיָה Delajah, *n. v.; von Gott heraufgezogen.*

709. דְּלָיָהוּ Delajahu, *n. v.; Geretteter von Gott.*

710. דְּלִילָה Delilah, *n. m.; Unglückliche, Elende.*

711. דִּלְעָן Dil'an, *n. u.; Kürbisplatz.*

712. דִּלְפוֹן Dilfon, *n. v.; Hurtiger, Betriebsamer.*

713. דִּמְנָה Dimnah, *n. u.; Düngerplatz.*

714. דַּמֶּשֶׂק Dames'ek', *n. u.* (715); *Betriebsplatz*

715. דּוּמֶּשֶׂק Dumes'ek', *n. u.* (714); *dasselbe.*

716. דָּן Dan, *n. v., n. u.; Richter, Platz des Dan.*

717. דָּן יַעַן Dan Ja'an, *n. u.; Dan des Strausses.*

718. דָּנִיֵּאל Daniel, *n. v.; Richter durch Gott.*

719. דָּנָה Danah, *n. u.; Senkung, Niederung.*

720. דִּנְהָבָה Dinhab'ah, *n. u.; Ort des Raubes.*

721. דָּנִיֵּאל Danijel, *n. v.; mein Richter ist Gott.*

722. דְּעוּאֵל De'u'el, *n. v.; Vertrautheit mit Gott.*

723. דָּפְקָה Dofk'ah, *n. l.; Vieh-Antreibung.*

724. דִּקְלָה Dik'lah, *n. l.; Palmenort.*

725. דֵּקֶר Dek'er, *n. v.; Lanzenführer.*

726. דַּרְדַּע Dard'ag', *n. v.; Perle der Erkenntniss.*

727. דַּרְיָוֶשׁ Darejaves', *n. v.; der König, Herrscher.*

728. דַּרְמֶשֶׂק Darmesek', *n. u.* (714. 715); *Gewerbsplatz.*

729. דֶּרַע Derag', *n. v.* (726); *Erkenntniss-Perle.*

730. דַּרְקוֹן Dark'on, *n. v.; Träger,* דָּרַק = דָּרַע.

731. דִּשׁוֹן Dis'on, *n. v.; Antilope, Gazelle.*

732. דֹּתָיִן Dotajin, *n. u.; Doppelbrunnen*

733. דֹּתָן Dotan, *n. u.; dasselbe.*

734. דָּתָן Datan, *n. v.; Fontanus.*

ה

735. הָאַרְנֹנִי Ha-'Aravnah, *n. v.; der Zederschlanke.*

736. הָאַרְיֵה Ha-'Arjeh, *n. v.; der Kräftige, Held.*

737. הָאֹרְנָה Ha-'Orenah, *n. v.* (735); *der Zederschlanke.*

738. הֶבֶל Heb'el, *n. v.; Hauch, Vergänglichkeit.*

739. הֲגֵא Hege, *n. v.*

740. הֲגַי Hegaj, *n. v.*

741. הָגָר Hag'ar, *n. m.; Flucht, Flüchtige.*

742. הֲדַד Had'ad', *n. v.*

743. הֲדַדְעֶזֶר Had'ad'ezer, *n. v.* (750); *Hadad ist Hülfe.*

744. הַדַּדְרִמּוֹן Had'ad'rimon, *n. l.; Hadad d. Granatenplatzes.*

745 הוֹדוּ Hodu, *n. reg.; = sind'u, Fluss, Indusfluss.*

746. הִדַּי Hidaj, *n. v.* (885); *Fröhlicher, Jubelnder.*

747. הֲדַסָּה Had'asah, *n. m.* (284); *Myrthe*

748. הֲדַר Had'ar, *n. v.* (742); *Majestät, Pracht.*

749. הֲדוֹרָם Had'oram, *n. v.; dasselbe.*

750. הֲדַרְעֶזֶר Had'ar'ezer, *n. v.* (743); *Hadad ist Hülfe.*

751. הוֹד Hod', *n. v.; Pracht, Jugendlicher.*

752. הוֹדַוְיָה Hod'avjah, *n. v.; Gottesruhm.*

753. הוֹדַוְיָהוּ Hod'avjahu, *n. v.; Gottespreis, -Ruhm.*

754. הוֹדְיָה Hod'ejah, *n. v.; Glanz Gottes.*

755. הוֹדִיָּה Hod'ijah, *n. v.; Majestät Gottes.*

756. הוֹהָם Hoham, *n. v.; Gott der Menge.*

757. הוֹמָם Homam, *n. v.; Vertilger, Vertreiber.*

758. הוֹשַׁמָּע Hos'amag', *n. v.; Kunde Gottes.*

759. הוֹשֵׁעַ Hos'eag', *n. v.; Rettung, Hülfe.*

760. הוֹשַׁעְיָה Hos'ajah, *n. v.; Hülfe Gottes.*

761. הוֹתִיר Hotir, *n. v.; Geretteter.*

762. הַחִירוֹת Ha-Chirot, *n. l.; Schilfort.*

763. הֵימָם Hemam, *n. v.; Vertilgung.*

764. הֵימָן Heman, *n. v.; Zuverlässiger, Treuer.*

765. הַלּוֹחֵשׁ Ha-Loches', *n. v.; Beschwörer.*

766. הִלֵּל Hillel, *n. v.; Preiswürdiger.*

767. הֵלֶם Helem, *cf. Malleolus; Ambosschläger.*

768. חָם Ham, *n. u.*[1]); *Volkreichthum.*

769. הַמְּדָתָא Ha-Med'ata, *n. v.; Zwillinggeborner.*

770. הַמֶּלֶךְ Ha-Melek', *n. v.; der Herrscher.*

771. הַמְּלֶכֶת Ha-Molek'et, *n. m.; Herrscherin, Gebieterin.*

772. הַמְלְצַר Ha-Melz'ar, *n. v.*

773. הָמָן Haman, *n. v.; Merkur.*

774. הָמוֹן Hamon, *n. d.* (256).

775. הָמוֹן נֹא Hamon no, *n. u.; Gebiet des Amon.*

776. הֲמוֹנָה Hamonah, *n. u.; die Volkreiche, d. Volksmenge.*

777. הַסְנָאָה Ha-Senuah, *n. v.*

778. הַסְּנוּאָה Ha-Senuah, *n. v.*

779. הַסּוֹפֶרֶת Ha-Soferet, *n. m.; Schreiber.*

780. הַפִּצֵּץ Ha-Piz'ez', *n. v.; die Zerstreuung.*

781. הַצֹּבֵבָה Haz'ob'eb'ah, *n. m.; die Sanftgehende.*

782. הַצֶּלְפּוֹנִי Ha-Z'lelponi, *n. m.*

783. הַצֹּרְפִי Ha-Z'orfi, *n. v.; der Goldarbeiter.*

784. הַקּוֹץ Hakoz', *n. v.; der Zänker.*

---

1) cf. Agapetus, Philomenus, Φιλήτος, Φιλήμων, Ἔραστος, Erasmus, Carus, Amabilis, Dilectus.

1) Simil. Turba, urbs Hispaniae, Copiae, urbs Italiae.

785. הַקָּטָן Ha-Kaṭan, *n. v.*[1]); *der Kleine, Paulus.*
786. הֹר Hor, *n. mon.; Höhe.*
787. הַר חֶרֶס Har Cheres, *n. u.; Sonnenberg.*
788. הַר יְעָרִים Har Jeârim, *n. u.; Waldberg.*
789. הָרָא Hara, *n. reg.; Bergland.*
790. הָרֹאֵה Ha-Roêh, *n. v.; der Seher.*
791. הַרְאֵל Harêl, *n. u.; Gottesberg*
792. הֹרָם Horam, *n. v.; der Erhabene, Montanus.*
793. הָרֻם Harum, *n. v.; Erhabener.*
794. הָרָן Haran, *n. v.; dasselbe.*
795. הָשֵׁם Haśem, *n. v.; der Korpulente.*
796. הַשְׁמָעָה Haśemaâh, *n. v.; Verkündigung.*
797. הַתָּק Hataḳ, *n. v.*

ו

798. וָהֵב Vaheb, *n. l.; =*מַתָּן.
799. וַיְזָתָא Vajzaṭa, *n. v.; Reiner.*
800. וַנְיָה Vanjah, *n. v.; Zahmheit.*
801. וָפְסִי Vafsi, *n. v.*
802. וַשְׁנִי Vaśni, *n. v.*
803. וַשְׁתִּי Vaśti, *n. m.; die Schöne.*

ז

804. זְאֵב Zeêb, *n. v.; Wolf.*
805. זָבָד Zabad, *n. v.; Geschenk, Gabe.*
806. זָבוּד Zabud, *n. v.; Geschenkter, Gegebner.*
807. זַבּוּד Zabud, *n. v.; dasselbe.*
808. זְבוּדָה Zebudah, *n. m.* (809); *der Geschenkte.*
809. זְבִידָה Zebidah, *n. m.* (808); *die v. Gott Geschenkte.*
810. זַבְדִּי Zabdi, *n. v.; Beschenkter.*
811. זַבְדִּיאֵל Zabdiêl, *n. v.; Geschenk Gottes*
812. זְבַדְיָה Zebadjah, *n. v.; dasselbe.*
813. זְבַדְיָהוּ Zebadjahu, *n. v.; dasselbe.*
814. זֶבַח Zebach, *n. v.; Opferung, Opferer.*
815. זַבַּי Zabaj, *n. v.; der Schwärmende.*
816. זְבֻל Zebul, *n. v.; Beiwohnung.*
817. זְבוּלֻן Zebulun, *n. v.; dasselbe.*
818. זְבֻלוּן Zebulun, *n. v.; dasselbe.*
819. זְבוּלֻן Zebulun, *n. v.; dasselbe.*
820. זְבִינָה Zebinah, *n. v.; Erkaufter.*
821. זַהַם Zaham, *n. v.; Abscheu, Ekel.*
822. זוּזִים Zuzim, *n. g.; Volksschwarm.*
823. זוֹחֶת Zochet, *n. v.; Entrückung, Entrücker.*
824. זֹחֶלֶת Zochelet, *n. saxi; Schlange, Reptil.*
825. זִיזָא Ziza, *n. v.; Hervorragung, Glanz.*
826. זִיזָה Zizah, *n. v.* (827); *dasselbe.*
827. זִינָא Zina, *n. v.* (826); *Schmuck, Zier.*
828. זִיעַ Ziaʿ, *n. v.; Erschrockener.*
829. זִיף Zif, *n. u.; Erkaufter, Geliehener.*
830. זֵיתָן Zeṭan, *n. v.; Olivenpflanzer.*

1) simil. Paulus, Minutius.

831. זַכַּי Zakaj, *n. v.; Reiner, Unschuldiger.*
832. זֵכֶר Zekʿer, *n. v.; Ruhm, Rühmlicher.*
833. זַכּוּר Zakur, *n. v.; Mann, masculus.*
834. זִכְרִי Zikʿri, *n. v.; Berühmter.*
835. זְכַרְיָה Zekʿarjah, *n. v.; Gottes-Ruhm.*
836. זְכַרְיָהוּ Zekʿarjahu, *n. v.; dasselbe.*
837. זִלְפָּה Zilpah, *n. m.; Myrrhensaft, Duftung.*
838. זִמָּה Zimmah, *n. v.; Plänespinnung, Ränkmacher.*
839. זַמְזummִּים Zamzummim, *n. g.; Volksschwarm.*
840. זְמִירָה Zemirah, *n. v.; Rebenschneidung, Winzer.*
841. זִמְרִי Zimri, *n. v.; Winzer.*
842. זִמְרָן Zimran, *n. v.*
843. זָנוֹחַ Zanoach, *n. u.; Sumpfplatz.*
844. זַעֲוָן Zâavan, *n. v.; Erschreckender, Unruhiger.*
845. זִפְרֹן Zifron, *n. l.; Wohlgeruch.*
846. זֶרֶד Zeredʿ, *n. val.*
847. זֶרַח Zerach, *n. v.; Aufgang, Entstehung.*
848. זְרַחְיָה Zerachjah, *n. v.; Entstehung durch Gott.*
849. זֶרֶשׁ Zeresʿ, *n. m.; Gold.*
850. זָתוּא Zatu, *n. v.; Spross.*
851. זֵתָם Zeṭam, *n. v.; Olivenpflanzer.*
852. זֵתַר Zeṭar, *n. v.; Stern.*

ח

853. חֹבַב Chobʿabʿ, *n. v.; Geliebter, Befreundeter.*
854. חֲבַיָּה Chabʿajah, *n. v.; Gottes-Schutz.*
855. חֲבַצִּנְיָה Chabʿazinjah, *n. v.; Blumenduft Gottes.*
856. חֲבַקּוּק Chabʿakukʿ, *n. v.; Händefalter.*
857. חָבוֹר Chabʿor, *n. fl.; der Starke, Reissende.*
858. חֶבֶר Chebʿer, *n. v.; Banner, Bannsprecher.*
859. חֵבֶר Chebʿer, *n. v.; dasselbe.*
860. חֶבְרוֹן Chebʿron, *n. v., n. u.; Genossenschaft.*
861. חָגָב Chagʿabʿ, *n. v.; Heuschrecke.*
862. חֲגָבָא Chagʿabʿa, *n. v.*[1]); *dasselbe.*
863. חֲגָבָה Chagʿabʿah, *n. v.; dasselbe.*
864. חַגַּי Chagaj, *n. v.; Festlicher.*
865. חַגִּי Chagi, *n. v.; dasselbe.*
866. חֲגִיָּה Chagijah, *n. v.; Fest Gottes.*
867. חָגְלָה Chogʿlah, *n. m.; Rebhuhn.*
868. חַגִּית Chagit, *n. m.; die Festliche.*
869. חַדַד Chadʿadʿ, *n. v.; Scharfsichtiger.*
870. חֲדִיד Chadʿidʿ, *n. u.; Spitze, Berg-.*
871. חַדְלַי Chadʿlaj, *n. v.; Feiernder, Müssiggänger.*
872. חִדֶּקֶל Chideḳʿel, *n. fl.; d. Reissende, Scharfströmende.*
873. חַדְרַךְ Chadʿrakʿ, *n. reg.*
874. חֹדֶשׁ Chodʿesʿ, *n. m.*[2]) (525); *Neumond.*
875. חֲדָשָׁה Chadʿasʿah, *n. u.*[3]); *Neuerbaute.*
876. חוֹבָה Chobʿah, *n. l.; Schoossförmiger.*

1) simil. Tettix apud Graecos, Locusta apud Romanos. 2) s. arg. *Νουμήνιον* (1 Marc. 12, 16). 3) simil. Nea urbs Siciliae, *Καινὴ* urbs Laconiae.

877. חַוָּה Chavah, *n. m.; Stamm, Familie.*
878. חִוִּי Chivi, *gent.; Dorfbewohner.*
879. חוּל Chul, *n. l.; Kreis, Gegend.*
880. חֲוִילָה Chavilah, *n. v.*
881. חוּפָם Chufam, *n. v.; Geschirmter.*
882. חוּר Chur, *n. v.; Edler, Freier.*
883. חוּרִי Churi, *n. v.; Linnenweber.*
884. חוֹרִי Chori, *n. v.; dasselbe.*
885. חוּרַי Churaj, *n. v.* (746); *dasselbe.*
886. חוּרָם Churam, *n. v.; Edelgeborner.*
887. חוּרָם אָבִי Churam Abi, *n. v.* (888); *Ahnenadel.*
888. חוּרָם אָבִיו Churam Abiv, *n. v.* (887); *dasselbe.*
889. חַוְרָן Chavran, *n. mon.; Höhlengebiet.*
890. חוּשָׁה Chusah, *n. v.; Eile.*
891. חוּשַׁי Chusaj, *n. v.; Eilender.*
892. חוּשִׁים Chusim, *n. m.; Schnelligkeit, Hurtigkeit.*
893. חוּשָׁם Chusam, *n. v.; Eiliger, Schneller.*
894. חֲזָאֵל Chazael, *n. v.; Schau Gottes.*
895. חֲזָהאֵל Chazahel, *n. v.; dasselbe.*
896. חָזוֹ Chazo, *n. v.; Schau, Schauender.*
897. חוֹזַי Chozaj, *n. v.; Seher.*
898. חֲזִיאֵל Chaziel, *n. v.; Anschauen Gottes.*
899. חֲזָיָה Chazajah, *n. v.; dasselbe.*
900. חֶזְיוֹן Chezjon, *n. v.; Gesicht.*
901. חִזְקִי Chizki, *n. v.; Kräftiger.*
902. חִזְקִיָּה Chizkijah, *n. v.; Stärke Gottes.*
903. חִזְקִיָּהוּ Chizkijahu, *n. v.; dasselbe.*
904 חֵזִיר Chezir, *n. v.; Umherwandler.*
905. חֲטִיטָא Chatita, *n. v.; Erforscher.*
906. חֲטִיל Chatil, *n. v.; Schwankender.*
907. חֲטִיפָא Chatifa, *n. v.; Geraubter.*
908. חֲטוּשׁ Chatus, *n. v.; Versammler.*
909. חִיאֵל Chiel, *n. v.; Leben Gottes.*
910. חֵילָם Chelam, *n. l.* (919); *Volksreichthum*
911. חִילֶן Chilen, *n. u.*
912. חִירָה Chirah, *n. v.; Edelgeburt.*
913. חִירָם Chiram, *n. v.* (914); *dasselbe.*
914. חִירוֹם Chirom, *n. v.* (913); *dasselbe.*
915. חַכִילָה Chakilah, *n. col.; der Schöne, Geschminkte.*
916. חַכַלְיָה Chakaljah, *n. v.; Geschmückter Gottes.*
917. חַכְמֹן Chakmon, *n. v.; Weiser, Wissenskundiger.*
918. חֶלְאָה Chelah, *n. m.; die Geschmückte.*
919. חֵלָאם Chelam, *n. l.* (910); *Wohlstandsplatz, Reichthum.*
920. חֶלֶב Cheleb, *n. v.; Beherztheit.*
921. חֶלְבָּה Chelbah, *n. u.; die Fruchtreiche.*
922. חֶלְבּוֹן Chelbon, *n. u.; die Fruchtbare.*
923. חֶלֶד Cheled, *n. v.; Ausdauer, Lebenslänge.*
924. חֶלְדַי Cheldaj, *n. v.; der Langlebende.*
925. חֻלְדָּה Chuldah, *n. m.; Maulwurf, Wiesel.*
926. חֲלָח Chalach, *n. u.; Feste, Grund-.*
927. חַלְחוּל Chalchul, *n. u.; Erderbebung.*
928. חֶלְקִי Chali, *n. u.; Schmuck, Zier.*
929. חֵלֶם Chelem, *n. v.; Stärke, Starker*
930. חֶלְדּוֹן Cholon, *n. u.; Höhlenreiche.*
931. חֵלֶן Chelon, *n. v.; Kräftiger.*
932. חֶלֶף Chelef, *n. l.; Tauschplatz.*
933. חֶלֶץ Chelez, *n. v.; Rüstiger, Starker.*
934. חֶלֶץ Chelez, *n. v.; dasselbe.*
935. חֲלָק Chalak, *n. mon.; Kahlberg.*
936. חֵלֶק Chelek, *n. v.; Theil, Antheil, Loos.*
937. חֶלְקַי Chelkaj, *n. v.; Zugetheilter.*
938. חִלְקִיָּה Chilkijah, *n. v.; Zutheil Gottes.*
939. חִלְקִיָּהוּ Chilkijahu, *n. v.; dasselbe.*
940. חֶלְקַת Chelkat, *n. u.; Acker, Land.*
941. חֶלְקַת צוּרִים Chelkat Zurim, *n. l.; Felsenkahlheit.*
942. חָם Cham, *n. v.*[1]); *Süd, Würme, Schwarzer.*
943. חֲמוּאֵל Chamuel, *n. v.; Gluth Gottes.*
944. חֶמְדָּן Chemdan, *n. v.* (950); *Anmuthiger.*
945. חֻמְטָה Chumtah, *n. u.; Festung.*
946. חֲמוּטָל Chamutal, *n. m.; Verwandte des Thaues.*
947. חֲמוּל Chamul, *n. v.; Verschonter.*
948. חַמּוֹן Chamon, *n. l.; Thermen-Platz.*
949. חֲמוֹר Chamor, *n. v.*[2]); *Esel.*
950. חַמְרָן Chamran, *n. v.* (944); *Anmuthiger.*
951. חֲמָת Chamat, *n. u.; Festung, Burg.*
952. חַמַּת Chammat, *n. l.*[3]); *Thermen-Ort.*
953. חַמּוֹת דֹּאר Chammot Dor, *n. l.; Thermen Dor's.*
954. חֵן Chen, *n. v.; Anmuth, Schönheit.*
955. חֲנַדַד Chenadad, *n. v.; Gnade des Hadad.*
956. חֲנָה Chanah, *n. m.; Schönheit, Anmuth.*
957. חֲנִיאֵל Chaniel, *n. v.; Gnade Gottes.*
958. חֲנוֹךְ Chanok, *n. v.; Eingeweiheter.*
959. חֲנַמְאֵל Chanamel, *n. v.; Güte Gottes,* = חֲנַנְאֵל.
960. חָנָן Chanan, *n. v.; Gütiger, Milder*
961. חָנוּן Chanun, *n. v.; Geschenkter.*
962. חֲנַנְאֵל Chananel, *n. v.; Milde Gottes.*
963. חֲנָנִי Chanani, *n. v.; Gnädiger.*
964. חֲנַנְיָה Chananjah, *n. v.; Güte Gottes.*
965. חֲנַנְיָהוּ Chananjahu, *n. v.; dasselbe.*
966. חָנֵס Chanes, *n. u.*
967. חֲנָתוֹן Chanaton, *n. u.; die Anmuthige.*
968. חֶסֶד Chesed, *n. v.; Wohlwollen, Wohlwollender.*
969. חַסַדְיָה Chasadjah, *n. v.; Güte Gottes.*
970 חֹסָה Chosah, *n. v., n. u.; Zuflucht.*
971. חַסְרָה Chasrah, *n. v.* (1006); *Entbehrung.*
972. חֻפָּה Chupah, *n. v.; Decke, Schutz.*
973. חֻפִּים Chupim, *n. v.; Decken, Schutz.*
974. חָפְנִי Chofni, *n. v.; Schützling.*
975. חֶפְצִי־בָהּ Chefzi-Bah, *n. m.; mein Gefallen an ihr.*

1) simil. *Νίγερ* (Act. 13, 1.), Melas, Fuscus, Fuscianus. 2) cf. nomina apud Romanos Asina, Asellus, Asellius, Asellianus, Asinius etc. 3) simil. Thermae, urbs Siciliae, Thermum oppid. Aetoliae.

976. חֵפֶר Chefer, *n. v., n. u.; Brunnen; Beschämung.*
977. חֲפָרַיִם Chafarajim, *n. u.; Doppelbrunnen.*
978. חָפְרַע Chofra', *n. v.; Sonnenpriester.* [*plätze.*
979. חֲצִי הַמְּנֻחוֹת Chazi Ha-Menuchot, *n. v.; Mitte d. Ruhe-*
980 חֲצַצֹן תָּמָר Chaza'zon Tamar, *n. u.; Palmenreihe.*
981. חָצוֹר Chazor, *n. u.; Gehöfte.*
982. חֲצוֹר חֲדַתָּה Chaz'or Chada'tah, *n. u.; Neuhof.*
983. חֲצַר אַדָּר Chaza'r Adar, *n. u.; Prachthof, Schönhof.*
984. חֲצַר גַּדָּה Chaza'r Gadah, *n. u.; Glückshof.*
985 חֲצַר סוּסָה Chaza'r Susah, *n. u.*[1]); *Rosshof.*
986. חֲצַר סוּסִים Chaza'r Susim, *n. u.; dasselbe.*
987. חֲצַר עֵינוֹן Chaza'r Enon, *n. l.; Quellhof.*
988. חֲצַר עֵינָן Chaza'r Enan, *n. l.; dasselbe.*
989. חֲצַר שׁוּעָל Chaza'r Su'al, *n. opp.; Fuchshof.*
990. חֲצַר תִּיכוֹן Chaza'r Tik'on, *n. l.; Mittelhof.*
991. חֶצְרַי Chezraj, *n. v.; der Blühende.*
992. חֲצֵרִים Chaz'erim, *n. l.; Gehöfte.*
993. חֲצֵרוֹת Chaz'erot, *n. l.; dasselbe.*
994. חֲצַרְמָוֶת Chaza'rmavet, *n. v.; Todeshof.*
995. חֶצְרוֹן Chez'ron, *n. v., n. u.; Blühender.*
996. חַקּוּפָא Chak'ufa, *n. v.; Gekrümmter.*
997. חֻקֹּק Chukok', *n. u.; Graben.*
998. חֹר גִּדְגָּד Chor Gid'gad', *n. l.; Gid'gad'-Höhle.*
999. חוֹרֵב Choreb', *n. mon.; Wüstenhügel.*
1000. חַרְבוֹנָא Charb'ona, *n. v.; Eseltreiber.*
1001. חַרְבוֹנָה Charb'onah, *n. v.; dasselbe.*
1002. חָרוֹד Charod', *n. u.; Furcht, Schrecken.*
1003. חֲרָדָה Charad'ah, *n. u.; Schreckensstadt.*
1004. חַרְהַיָּה Charhajah, *n. v.; Zorn Gottes.*
1005. חַרְהָיָה Charhojah, *n. v.; dasselbe.*
1006. חַרְחַס Charchas, *n. v.* (971).
1007. חַרְחוּר Charchur, *n. v.; Zanksucht.*
1008. חָרֵם Charem, *n. u.; Weihstadt, Heiligstadt.*
1009. חָרִם Charim, *n. v.; Bannstadt.*
1010. חַרְמָה Chormah, *n. u.; Bergrücken.*
1011. חֶרְמוֹן Chermon, *n. mon.; Bergzacke.*
1012. חַרְמַף Charumaf, *n. v.; Stumpfnase.*
1013. חָרָן Charan, *n. v., n. u.; dürrer Ort, Steppe.*
1014. חֹרֹנַיִם Choronajim, *n. u.; Doppelhöhle.*
1015. חַרְנֵפֶר Charnefer, *n. v.; Schnaubender.*
1016. חֶרֶס Cheres, *n. u.; Sonnenstadt, Heliopolis.*
1017. חָרֵף Charef, *n. v.; Schmäher, Verhöhner.*
1018. חָרִיף Charif, *n. v.; Herbstregen,=יוֹרֶה, Herbstgeb.*
1019. חָרוּץ Charuz', *n. v., n. l.; Graben; Gräber.*
1020. חֶרֶשׁ Cheres', *n. v.; Werkerei, Werker.*
1021. חַרְשָׂא Charsa, *n v.; dasselbe.*
1022. חֹרְשָׁה Chors'ah, *n. l.; Waldung, Dickicht.*
1023. חֲרֹשֶׁת Charos'et, *n. u.; Werkplatz.*
1024. חֶרֶת Cheret, *n. sylv., Dickicht, Wald.*

1) cf. Isfahan (i. e. equitatus), Persiae metropolis; Ἵππος, urbs Ioniae, Ἵππου κώμη, pagus Lyciae, Ἵππου πόλις, urbs Africae.

1025. חַשּׁוּב Chas'ub', *n. v.; Bedenker, Berechner.*
1026. חַשְׁבַּדָּנָה Chas'badanah, *n. v.*
1027. חַשֻׁבָה Chas'ub'ah, *n. v.; Achtung, Ansehen.*
1028. חֲשַׁבְיָה Chas'ab'jah, *n. v.; Geachteter Gottes.*
1029. חֲשַׁבְיָהוּ Chas'ab'jahu, *n. v.; dasselbe.*
1030. חֶשְׁבּוֹן Chesbon, *n. u.; Kreisung, Umhägung.*
1031. חֲשַׁבְנָה Chas'ab'nah, *n. v.; Geachtetsein durch Gott.*
1032. חֲשַׁבְנְיָה Chas'ab'nejah, *n. v.; dasselbe.*
1033. חָשֻׁם Chas'um, *n. v.; Reicher, Vornehmer.*
1034. חֲשִׁים Chus'im, *n. v., n. m.; Eile, Eiliger.*
1035 חֻשָׁם Chus'am, *n. v.; Eiliger, Hurtiger*
1036. חֶשְׁמוֹן Chesmon, *n. u.; Fettigkeit, Fruchtplatz.*
1037. חַשְׁמוֹנָה Chas'monah, *n. l.; dasselbe.*
1038. חֲשׁוּפָא Chas'ufa, *n. v.; Entblösster, Nackender.*
1039. חֵת Chet, *n. v.; Schrecken, Furcht.*
1040. חֶתְלֹן Chetlon, *n. u.; verdeckter Ort.*
1041. חוֹתָם Chotam, *n. v.; Besiegelnder.*
1042. חַתַּת Chatat, *n. v.; Schrecken.*

ט

1043. טַבְאַל T'ab'eal, *n. v.; Güte Gottes.*
1044. טָבְאֵל T'ab'eel, *n. v.; dasselbe.*
1045. טֶבַח Teb'ach, *n. v.; Nachrichterei, Nachrichter.*
1046. טִבְחַת Tib'chat, *n. u.* (399); *Sorglosigkeit.*
1047. טְבַלְיָהוּ T'eb'aljahu, *n. v.; Beturbaneter durch Gott.*
1048. טַבָּעוֹת T'abaot, *n. v.; Einprägungen.*
1049. טַבְרִמּוֹן Tab'rimon, *n. v.; Güte des Rimon.*
1050. טַבַּת T'abat, *n. l.; Berühmter.*
1051. טוֹב T'ob', *n. reg.; Güte des Herrn.*
1052. טוֹב אֲדֹנִיָּה T'ob' Ad'onijah, *n. v.; dasselbe.*
1053. טוֹבִיָּה T'ob'ijah, *n. v.; Güte Gottes.*
1054. טוֹבִיָּהוּ T'ob'ijahu, *n. v.; dasselbe.*
1055. טְלָאִים T'elai'm, *n. v., n. u.; Jugendlicher; Lämmer-*
1056. טֶלֶם T'elem, *n. v., n. u.; dasselbe.* [*platz.*
1057. טַלְמוֹן T'almon, *n. v.; Unterdrückter.*
1058. טָפַת T'afat, *n. m.; Perle.*
1059. טַרְפֶּלָא Tarpela, *n. u.; Tripolis.*

י

1060. יַאֲזַנְיָה Jaazanjah, *n. v.; Gott-Erhörter.*
1061. יַאֲזַנְיָהוּ Jaazanjahu, *n. v.; dasselbe.*
1062. יָאִיר Jair, *n. v.; Erleuchter.*
1063. יֹאשִׁיָּה Josijah, *n. v.; von Gott Aufgegebener.*
1064. יֹאשִׁיָּהוּ Josijahu, *n. v.; dasselbe.*
1065. יְאַתְרַי Jeatraj, *n. v.; der Reiche,* = יִעְתְּרַי.
1066. יוֹב Job', *n. v.; Zurückkehrender;* v. אוּב = יוּב.
1067. יוֹבָב Jobab', *n. v.; Jubelnder.*
1068. יְבוּס Jebus, *n. u.; festgestampfter Boden.*
1069. יִבְחָר Jibchar, *n. v.; Erwählter.*
1070. יָבִין Jabin, *n. v.; Verständiger.*
1071. יָבָל Jabal, *n. v.; Viehtreiber.*

1072. יִבְלְעָם Jibl'eam, *n. u.; Volksverzehrerin.*
1073 יַבְנְאֵל Jabn'eel, *n. u.; Gotterbauete.*
1074. יַבְנֶה Jabn'eh, *n. u.; Erbauete.*
1075. יִבְנְיָה Jibn'ejah, *n. v.; Gott-Erbaueter.*
1076. יִבְנִיָּה Jibn'ijah, *n. v.; dasselbe.* [יַאבֹק.
1077. יַבֹּק Jabok', *n. fl.; Ergiessung; Kampffluss,* =
1078. יְבַרְכְיָהוּ Jeb'erekjahu, *n. v.; Gesegneter Gottes.*
1079. יָבֵשׁ Jab'es', *n. v., n. u.*[1]*); Fruchtloser, Versieg-*
1080. יִבְשָׁם Jibs'am, *n. v.; Angenehmer.* [*ter.*
1081. יִגְאָל Jig'al, *n. v.; Lösender, Rächer.*
1082. יָגְבְּהָה Jogbehah, *n. u.; Hochplatz.*
1083. יִגְדַּלְיָהוּ Jig'daljahu, *n. v.; Gott-Erzogener.*
1084. יָגוּר Jag'ur, *n. u; Wohnplatz.*
1085. יָגְלִי Jog'li, *n. v.; Fortgeführter.*
1086. יְגַר שָׂהֲדוּתָא Jeg'ar S'ahad'uta, *n.l.; Hügel d. Zeugnisses.*
1087. יִדְאָלָה Jid'alah, *n. u.; Erhabene, Reiche.*
1088. יִדְבָּשׁ Jidbas', *n. v.; Süsser, Angenehmer.*
1089. יְדִידָה Jed'id'ah, *n. m.; Geliebte.*
1090. יְדִידְיָה Jed'id'jah, *n. v.; Gottes Liebling.*
1091. יְדוֹ Jido, *n. v.; Geliebter, Liebender.*
1092. יָדוֹן Jad'on, *n. v.; Richter.*
1093. יַדַי Jadaj, *n. v.; Liebling.*
1094. יְדָיָה Jed'ajah, *n. v.; Anerkannter durch Gott.*
1095. יִדְלָף Jid'laf, *n. v.; Armseliger.*
1096. יַדּוּעַ Jaduag', *n. v.; Bekannter.*
1097. יָדַע Jad'ag', *n. v.; Kundiger.*
1098. יְדִיעֲאֵל Jed'iaél, *n. v.; Gekannter durch Gott.*
1099. יְדַעְיָה Jed'ag'jah, *n. v.; Gottkundiger.*
1100. יְדוּתוּן Jed'ut'un, *n. v.* (1102); *Gelobter.*
1101. יְדִתוּן Jed'ut'un, *n. v.; Gepriesener.*
1102. יְדִיתוּן Jed'it'un, *n. v.* (1100); *dasselbe.*
1103. יָהּ Jah, *n. divin.; Seiender.*
1104. יְהוּד Jehud', *n. u. (cf. Αἶνος, nom. urb.); Land d.*
1105. יְהוּד Jehud', *n. reg.; dasselbe.* [*Jehud'ah.*
1106. יְהוּדָה Jehud'ah, *n. v., n. reg.; dasselbe, Gepries-*
1107. יְהֵדַי Jehdaj, *n. v.; Führer.* [*sener.*
1108. יְהוּדִית Jehud'it, *n. m.; eine Judäerin.*
1109. יֵהוּא Jehu, *n. v.; Gott ist.*
1110. יְהוָה Jehovah, *n. D. prop.; Seiender.*
1111. יְהוָה יִרְאֶה Jehovah Jireh, *n. mon.; G. ist Schauender.*
1112. יְהוָה נִסִּי Jehovah Nisi, *n. alt.; G. ist Wunderthäter.*
1113. יְהוָה צִדְקֵנוּ Jehovah Z'id'kenu, *n. d.; Gott unsere Gerechtigkeit.*
1114. יְהוָה שָׁלוֹם Jehovah S'alom, *n. alt.; Gott ist Friede.*
1115. יְהוָה שָׁמָּה Jehovah S'ammah, *n. u.; Gott daselbst.*
1116. יְהוֹאָחָז Jehoachaz, *n. v.; Gott ist Erhalter.*
1117. יְהוֹאָשׁ Jehoas', *n. v.; durch Gott Geschenkter.*
1118. יְהוֹזָבָד Jehozab'ad', *n. v.; dasselbe.*
1119. יְהוֹחָנָן Jehochanan, *n. v.; durch G. Begnadigter.*

1120. יְהוֹיָדָע Jehojad'ag', *n. v.; durch Gott Erkannter.*
1121. יְהוֹיָכִין Jehojak'in, *n. v.; durch Gott Hingestellter.*
1122. יְהוֹיָקִים Jehojak'im, *n. v.; durch Gott Aufgerichteter.*
1123. יְהוֹיָרִיב Jehojarib', *n. v.; Gott Streitführer.*
1124. יְהוּכַל Jehuk'al, *n. v.; Gott Vermögender.*
1125. יְהוֹנָדָב Jehonad'ab', *n. v.; Gott Freigebiger.*
1126. יְהוֹנָתָן Jehonatan, *n. v.; Gott Geber.*
1127. יְהוֹסֵף Jehosef, *n. v.; Gott Mehrer.*
1128. יְהוֹעַדָּה Jehoad'ah, *n. v.; Gott ist Schmuck.*
1129. יְהוֹעַדָּן Jehoad'an, *n. m.; Gott ist Zier.*
1130. יְהוֹצָדָק Jehozad'ak', *n. v.; Gott Gerechter.*
1131. יְהוֹרָם Jehoram, *n. v.; Gott ist Erhabener.*
1132. יְהוֹשֶׁבַע Jehos'eb'ag', *n. m.* (1133); *Gott ist Bündniss.*
1133. יְהוֹשַׁבְעַת Jehos'ab'at, *n. m.* (1132); *dasselbe.*
1134. יְהוֹשֻׁעַ Jehos'uag', *n. v.; Gott ist Hülfe.*
1135. יְהוֹשָׁפָט Jehos'afat, *n. v.; Gott Richter.*
1136. יְהַלְלְאֵל Jehalelél, *n. v.; Gott ist Preis.*
1137. יַהַץ Jahaz', *n. u.; festgestampfter Platz.*
1138. יוֹאָב Joab', *n. v.; Gott ist Vater.*
1139. יוֹאָח Joach, *n. v.; Gott ist Helfer.*
1140. יוֹאָחָז Joachaz, *n. v.; Gott ist Erhalter.*
1141. יוֹאֵל Joél, *n. v.; Willenskräftiger.*
1142. יוֹאָשׁ Joas', *n. v.; Gott ist Schenker.*
1143. יוּבָל Jub'al, *n. v.; Jubelnder, Zitherspieler.*
1144. יוֹזָבָד Jozab'ad', *n. v.; Gott ist Schenker.*
1145. יוֹזָכָר Jozak'ar, *n. v.; Gott ist Rühmlicher.*
1146. יוֹחָא Jocha, *n. v.*
1147. יוֹחָנָן Jochanan, *n. v.; Gott ist Gütiger.*
1148. יוֹיָדָע Jojad'ag', *n. v.; Erkenner ist Gott.*
1149. יוֹיָכִין Jojak'in, *n. v.; Besteller ist Gott.*
1150. יוֹיָקִים Jojak'im, *n. v.; Einsetzer ist Gott.*
1151. יוֹיָרִיב Jojarib', *n. v.; Gott ist Streiter.*
1152. יוֹכֶבֶד Jok'eb'ed', *n. m.; Gott ist Ruhm.*
1153. יוּכַל Juk'al, *n. v.; Vermögender.*
1154. יָוָן Javan, *n. v.; Jonier (Neuvolk).*
1155. יוֹנָדָב Jonad'ab', *n. v.; Gott ist Freigebiger.*
1156. יוֹנָה Jonah, *n. v.; Taube.*
1157. יוֹנָתָן Jonatan, *n. v.; Gott ist Geber.*
1158. יוֹסֵף Josef, *n. v.; Mehrer.*
1159. יוֹסִפְיָה Josifjah, *n. v.; Mehrer ist Gott.*
1160. יוֹעֵד Joéd, *n. v.; Gott ist Zeuge.*
1161. יוֹעֵזֶר Joézer, *n. v.; Gott ist Hülfe.*
1162. יוֹעֵשׁ Joas', *n. v.; Gott ist Sammler.*
1163 יוֹצָדָק Jozad'ak', *n. v.; Gott ist Gerechter.*
1164. יוֹקִים Jok'im, *n. v.; Gott ist ein Belebender.*
1165. יוֹרָה Jorah, *n. v.; Frühregen, Herbstgeborner.*
1166. יוֹרַי Joraj, *n. v.; dasselbe.*
1167. יוֹרָם Joram, *n. v.; Gott ist ein Erhabener.*
1168. יוּשַׁב חֶסֶד Jus'ab' Chesed', *n. v.; Huldempfänger.*
1169 יוֹשִׁבְיָה Josibjah, *n. v.; Wohner Gottes.*
1170. יוֹשָׁפָט Jos'afat', *n. v.; Gott ist Richter.*

1) cf. Xera (i. e. Sicca) nomen urbis, cf. apud Romanos: Siccus, Siccius, Macer, Macrinus.

1171. יוֹתָם Jotam, *n. v.; Gott ist Frommer.*
1172. יְזִיאֵל Jeziel, *n. v.; Sammler ist Gott.*
1173. יְזִיזָה Jizijah, *n. v.; Frohlocker Gottes.*
1174. יָזִיז Jaziz, *n. v.; Glänzender.*
1175. יִזְלִיאָה Jizliah, *n. v.; Gott ist Erretter.*
1176. יְזַנְיָה Jezanjah, *n. v.; Erhörender ist Gott.*
1177. יְזַנְיָהוּ Jezanjahu, *n. v.; dasselbe.*
1178. יִזְרַח Jizrach, *n. v.; Einheimischer.*
1179. יִזְרַחְיָה Jizrachjah, *n. v.; Einheimischer Gottes.*
1180. יִזְרְעֵאל Jizreel, *n. v., n. u.; Pflanzer Gottes.*
1181. יִזְרְעֶאל Jizreel, *n. v., n. u.; dasselbe.*
1182. יַחְדּוֹ Jachdo, *n. v.; Einigung.*
1183. יַחְדִּיאֵל Jachdiel, *n. v.; Erfreueter Gottes.*
1184. יַחְדְּיָהוּ Jechdejahu, *n. v.; dasselbe.*
1185. יַחֲזִיאֵל Jachaziel, *n. v.; Anschauer Gottes.*
1186. יַחְזְיָה Jachzejah, *n. v.; dasselbe.*
1187. יְחֶזְקֵאל Jechezkel, *n. v.; Erstarkter Gottes.*
1188. יְחִזְקִיָּה Jechizkijah, *n. v.; dasselbe.*
1189. יְחִזְקִיָּהוּ Jechizkijahu, *n. v.; dasselbe.*
1190. יַחְזְרָה Jachzerah, *n. v.; Umkehrer.*
1191. יְחִיאֵל Jechiel, *n. v.; Lebender Gottes*
1192. יְחִיָּה Jechijah, *n. v.; dasselbe.*
1193. יַחְלְאֵל Jachleel, *n. v.; Harrender Gottes.*
1194. יַחְמַי Jachmaj, *n. v.; Beschützter.*
1195. יַחְצְאֵל Jachzeel, *n. v.; Zugetheilter Gottes.*
1196. יַחְצִיאֵל Jachziel, *n. v.; dasselbe.*
1197. יַחַת Jachat, *n. v.; Einigung,* = יַחְדָּת.
1198. יָטְבָה Jatbah, *n. u.*[1]); *Gutstadt.*
1199. יוּטָּה Juta, *n. u.; dasselbe,* = יוּטְבָה.
1200. יָטָּה Juta, *n. u.; dasselbe.*
1201. יְטוּר Jetur, *n. v.; Nomadendorf.*
1202. יָכִין Jakin, *n. v.; Fester, Starker.*
1203. יְכַלְיָה Jekaljah, *n. m.; Vermögender Gottes.*
1204. יְכַלְיָהוּ Jekaljahu, *n. m.; dasselbe.*
1205 יְכָנְיָה Jekonjah, *n. v.; Bestellter Gottes.*
1206. יְכָנְיָהוּ Jekonjahu, *n. v.; dasselbe.*
1207. יָלוֹן Jalon, *n. v.; Bleibender.*
1208. יְמוּאֵל Jemuel, *n. v.; Helle Gottes.*
1209. יִמְלָא Jimla, *n. v.; Erfüller.*
1210. יִמְלָה Jimlah, *n. v.; dasselbe.*
1211. יַמְלֵךְ Jamlek, *n. v.; Herrscher.*
1212. יְמִימָה Jemimah, *n. m.; Taube.*
1213. יָמִין Jamin, *n. v.; Glücklicher.*
1214. יִמְנָה Jimnah, *n. v.; dasselbe.*
1215. יִמְנָע Jimnag, *n. v.; Zurückhaltender.*
1216. יִמְרָה Jimrah, *n. v.; Widerspenstiger.*
1217. יָנוֹחַ Janoach, *n. u.; Ruheplatz.*
1218. יָנוּם Janum, *n. u.; Fortpflanzung,* = יָנוֹן.
1219. יָנוּס Janus, *n. u.; Fluchtstätte.*
1220. יִסְכָּה Jiskah, *n. m.; Späherin.*

1) s. arg. Agatha, Agathopolis, nomina urbium.

1221 יִסְמַכְיָהוּ Jismakjahu, *n. v.; Gott ist Stützender.*
1222. יוֹאֵלָה Joelah, *n. v.; Helfer, Nutzenbringer.*
1223. יַעְבֵּץ Jagbez, *n. v., n. u.; Arbeiter, Betrübender.*
1224. יֶעְדּוֹ Jegdo, *n. v.; Erbeutender, Feind.*
1225. יֶעְדָּי Jegdaj, *n. v.; dasselbe.*
1226. יְעוּאֵל Jeuel, *n. v.; Wegraffung Gottes.*
1227. יְעִיאֵל Jeiel, *n. v.; dasselbe.*
1228. יַעֲזִיאֵל Jaaziel, *n. v.; Tröstender Gottes.*
1229. יַעֲזִיָּהוּ Jaazijahu, *n. v.; dasselbe.*
1230. יַעְזִיר Jaazer, *n. u.; Umzäunung.*
1231. יַעְזֵר Jagzer, *n. u.; dasselbe.*
1232. יַעְזָר Jagzer, *n. u.; dasselbe.*
1233. יַעְכָּן Jagkan, *n. v.; Betrübter.*
1234. יָעֵל Jael, *n. m.; Gemse, Kletterin.*
1235. יַעֲלָא Jaala, *n. v.; Gemse.*
1236. יַעֲלָה Jaalah, *n. v.; dasselbe.*
1237. יַעְלָם Jaglam, *n. v.; Verheimlicher.*
1238. יַעַן Jaan, *n. v.; Schreier, Anstimmer.*
1239. יַעְנַי Jagnaj, *n. v.; Schreiender.*
1240. יְעוּץ Jeuz, *n. v.*[1]); *Rathender, Ermahner.*
1241. יַעֲקֹב Jaakob, *n. v.; Fersehalter, Hinterlister.*
1242. יַעֲקוֹבָה Jaakobah, *n. v.; Hinterlister.*
1243. יַעֲקָן Jaakan, *n. v.; Rechtverdreher, Krummer.*
1244. יַעַר Jaar, *n. u.*[2]); *Waldstadt, -Platz.*
1245. יָעִיר Jair, *n. v.; Waldwohner.*
1246. יַעְרָה Jagrah, *n. v.; Waldung, Waldbewohner.*
1247. יַעֲרֵי אָרְגִים Jaari Orgim, *n. v.; Weber-Walder.*
1248. יַעַרְשְׁיָה Jaarsjah, *n. v.; Gott ist Ernährer.*
1249. יְעוּשׁ Jeus, *n. v.; Versammelnder.*
1250. יְעִישׁ Jeis, *n. v.; dasselbe.*
1251. יַעֲשַׂי Jaasaj, *n. v.; Verfertiger, Erwerber.*
1252. יַעֲשִׂיאֵל Jaasiel, *n. v.; Erwerber durch Gott.*
1253. יָפוֹ Jafo, *n. u. (Callipolis); Schönstadt, Ruhm-*
1254. יָפוֹא Jafo, *n. u.; dasselbe.* [*stadt.*
1255. יִפְדְּיָה Jifdejah, *n. v.; Gott ist Befreier.*
1256. יַפְלֵט Jaflet, *n. v.; Schutzbewirkender, Erretter.*
1257. יְפֻנֶּה Jefunneh, *n. v.; Gewandter, Gerichteter.*
1258. יָפִיעַ Jafiag, *n. v., n. u.*[3]); *Glänzender, Schöner.*
1259. יֶפֶת Jefet, *n. v.; Sichweitverbreitender.*
1260. יִפְתַּח Jiftach, *n. v., n. u.; Sichöffnender, Offener.*
1261. יִפְתַּח אֵל Jiftach El, *n. val.; Raum, Weite Gottes.*
1262. יִצְהָר Jizhar, *n. v.; Glänzender, Heiterer.*
1263. יִצְחָק Jizchak, *n. v.* (1326); *Spötter, Lacher.*
1264. יִצְחָר Jizchar, *n. v.; Glänzender, Schöner.*
1265. יְצֵר Jezer, *n. v.; Bildner, Künstler.*
1266. יַקְבְּצְאֵל Jekabzeel, *n. u.; Gott ein Sammelnder.*
1267. יָקְדְּעָם Jokdeam, *n. u.; Volksheerd.*
1268. יָקֶה Jakeh, *n. v. (i. e. Eusebius, Timotheus); Ver-*
1269. יָקְטָן Joktan, *n. v.; Kleiner.* [*ehrer, Frommer.*

1) cf. apud Graecos: Ἀριστόβουλος, Εὔβουλος, Μητίχη. 2) s. arg. Lucus, Δρυμός, Ὕλη. 3) cf. Lamprus, Phaedrus.

1270. יָקִים Jak'im, *n. v.; Aufrichter.*
1271. יְקַמְיָה Jek'amjah, *n. v.; Versammler Gottes.*
1272. יָקְמְעָם Jok'am'am, *n. v.; Volksversammler.*
1273. יָקְמְעָם Jok'mea'm, *n. u.; Volkssammelplatz.*
1274. יָקְנְעָם Jok'nea'm, *n. u.; Volksbesitz.*
1275. יָקְשָׁן Jok's'an, *n. v.; Fänger, Verführer.*
1276. יְקוּתִיאֵל Jek'utiel, *n. v.; Verehrung Gottes.*
1277. יָקְתְאֵל Jok'teel, *n. v.; Dienstbarer Gottes.*
1278. יִרְאִיָּה Jir'ijah, *n. v.; Anschauer Gottes.*
1279. יְרוּאֵל Jeruel, *n. u.; Wohnstätte Gottes.*
1280. יִרְאוֹן Jiron, *n. u.; Schreckenstadt.*
1281. יְרֻבַּעַל Jerubba'al, *n. v.; Streiter des Ba'al.*
1282. יָרֹבְעָם Jarob'a'm, *n. v.; Streiter des Volkes.*
1283. יְרֻבֶּשֶׁת Jerubbes'et, *n. v.; Haderer des Götzen.*
1284. יֶרֶד Jered', *n. v.; Herabsteigung.*
1285. יַרְדֵּן Jarden, *n. fl.; Fluss (Rhein), v.* יָרַד.
1286. יָרוֹחַ Jaroach, *n. v.; Wanderer, v.* אָרַח = רָחַח.
1287. יֶרַח Jerach, *n. v. (cf. Φοίβη); Mond (v.* רחח*).*
1288. יְרֵחוֹ Jerecho, *n. u.* (1296); *Balsamstadt.*
1289. יְרֹחָם Jerocham, *n. v.; Geliebter.*
1290. יְרַחְמְאֵל Jerachmeel, *n. v.; Geliebter Gottes.*
1291. יַרְחָע Jarchag', *n. v.*
1292. יְרִיאֵל Jeriel, *n. v.; Stamm Gottes.*
1293. יָרִיב Jarib', *n. v.; Haderer, Gegner.*
1294. יְרִיבַי Jerib'aj, *n. v.; Widersacher.*
1295. יְרִיָּהוּ Jerijahu, *n. v.; Stamm Gottes.*
1296. יְרִיחֹה Jerichoh, *n. u.* (1288); *Balsamstadt.*
1297. יְרִיחוֹ Jericho, *n. u.; dasselbe.*
1298. יְרֵמַי Jeremaj, *n. v.; Hochländer.*
1299. יִרְמְיָה Jirmejah, *n. v.; Erhabener Gottes.*
1300. יִרְמְיָהוּ Jirmejahu, *n. v.; dasselbe.*
1301. יְרִימוֹת Jerimot, *n. v.; Höhen, Gipfel.*
1302. יְרִימוֹת Jeremot, *n. v.; dasselbe.*
1303. יְרֵמוֹת Jeremot, *n. v.; dasselbe.*
1304. יַרְמוּת Jarmut, *n. u.; Hochstadt.*
1305. יְרִיעוֹת Jeri'ot, *n.m.; Schüchternheit, d. Schüchterne.*
1306. יִרְפְּאֵל Jirpeel, *n. u.; Wiederherstellung Gottes.*
1307. יָרְקְעָם Jork'ea'm, *n. u.; Volksausbreitung.*
1308 יְרוּשָׁא Jerus'a, *n. m.; Besitz, Eigenthum.*
1309. יְרוּשָׁה Jerus'ah, *n. m.; dasselbe.* [*Friedens.*
1310. יְרוּשָׁלַיִם Jerus'alajim, *n. u.; Wohnstätte des*
1311. יְרוּשָׁלֵם Jerus'elem, *n. u.* (1310); *dasselbe.*
1312. יֹשֵׁב בַּשֶּׁבֶת Jos'eb Bas'bet, *n. u.; in Ruhe Wohnender.*
1313. יְשַׁבְאָב Jes'eb'ab', *n. v.; Sitz des Vaters.*
1314. יָשׁוּב Jas'ub', *n. v.; Sichbekehrender.*
1315. יִשְׁבָּח Jis'bach, *n. v.; Preisender.* [*Gekehrter.*
1316. יָשֻׁבִי לָחֶם Jas'ub'i Lechem, *n. v.; nach Bet-Lechem*
1317. יִשְׁבּוֹ בְנֹב Jis'bo Benob', *n. gig.; in Nob' Wohnender.*
1318. יִשְׁבִי בְנֹב Jis'bi Benob', *n. gig.; dasselbe.*
1319. יַשְׁבְעָם Jas'ab'a'm, *n. v.; Bekehrung des Volkes.*
1320. יִשְׁבָּק Jis'bak', *n. v.; Verlassender.*
1321. יְשֻׁבְקָשָׁה Jos'bek'asah, *n.v.; auf dürrem Boden wohnend.*
1322. יוֹשָׁה Jos'ah, *n. v.; Lebender.*
1323. יְשַׁוָּה Jis'vah, *n. v.; Aufgerichteter Gottes.*
1324. יְוֹשַׁוְיָה Jos'avjah, *n. v.; dasselbe.*
1325. יְשׁוֹחָיָה Jes'ochajah, *n. v.; Gebeugter Gottes.*
1326. יִשְׂחָק Jis'chak', *n. v.; Spötter, Lacher.*
1327. יִשַׁי Jis'aj, *n. v.; Besitz Gottes.*
1328. יִשִּׁיָּה Jis'ijah, *n. v.; dasselbe.*
1329. יִשִּׁיָּהוּ Jis'ijahu, *n. v.; dasselbe.*
1330. יְשִׁישַׁי Jes'is'aj, *n. v.; der Greise.*
1331. יִשְׁמָא Jis'ma, *n. v.; Wüstenbewohner.*
1332. יְשִׁמְעִיאֵל Jes'imiel, *n. v.; Gott-Geschaffener.*
1333. יִשְׁמָעֵאל Jis'mael, *n. v.; Gott-Erhörter.*
1334. יִשְׁמַעְיָה Jis'mag'jah, *n. v.; Erhörer ist Gott.*
1335 יִשְׁמַעְיָהוּ Jis'mag'jahu, *n. v.; dasselbe.*
1336. יִשְׁמְרַי Jis'meraj, *n. v.; Hüter, Wächter.*
1337. יָשֵׁן Jas'en, *n. v.; Schläfer, Schlaffer.*
1338 יְשַׁנָּה Jes'anah, *n. u.*[1]); *Altstadt.*
1339. יְשׁוּעַ Jes'uag', *n. v., n. u.; Helfer.*
1340. יִשְׁעִי Jis'i', *n. v.; Siegreicher.*
1341. יְשַׁעְיָה Jes'ag'jah, *n. v.; Rettung Gottes.*
1342. יְשַׁעְיָהוּ Jes'ag'jahu, *n. v.; dasselbe.*
1343. יִשְׁפָּה Jis'pah, *n. v.; Kahler.*
1344. יִשְׁפָּן Jis'pan, *n. v.; dasselbe.*
1345. יֶשֶׁר Jes'er, *n. v.; Geradheit, Gerader.*
1346. יְשַׂרְאֵלָה Jes'arelah, *n. v.; Recht Gottes.*
1347. יִשְׂרָאֵל Jis'rael, *n. v.; Gotteskämpfer.*
1348. יְשֻׁרוּן Jes'urun, *n. gent.; Gotteskämpferlein.*
1349. יִשָּׂכָר Jisak'ar, *n. v.; Bringer des Lohnes.*
1350. יִתְלָה Jitlah, *n. u.; Hochstadt.*
1351. יִתְמָה Jitmah, *n. v.; Verwaisung.*
1352. יַתְנִיאֵל Jatniel, *n. v.; Beschenker ist Gott.*
1353. יִתְנָן Jitnan, *n. u.; Feste, Starke.*
1354. יֶתֶר Jeter, *n. v.; Vorzug, Vorzüglicher.*
1355. יַתִּיר Jatir, *n. l.; der Ueberreiche.*
1356. יִתְרָא Jitra, *n. v.; Vorzug.*
1357. יִתְרוֹ Jitro, *n. v.; Vorzüglicher.*
1358. יִתְרָן Jitran, *n. v.; dasselbe.*
1359. יִתְרְעָם Jitrea'm, *n. v.; Volksüberfluss.*
1360. יֶתֶת Jetet, *n. v.; Zeltpflock, Stammhalter,* = יִתְרָה.

כ

1361. כָּבוּל Kab'ul, *n. opp., n. reg.; Gebiet, Bergland.*
1362. כַּבּוֹן Kabon, *n. u.; Kreis, Um-.*
1363. כְּבַר Keb'ar, *n. fl.; der lange Fluss.*
1364. כְּדָרְלָעֹמֶר Ked'arlaomer, *n. v.; Band zur Garbe.*
1365. כּוּב Kub', *n. reg.*
1366. כּוּן Kun, *n. u.; Gründung.*
1367. כּוֹר עָשָׁן Kor'As'an, *n. u.; rauchender Schmelzofen.*

1) s. arg. Palaea, oppid. insulae Cephalenes, Ἀσπάλαια oppid. insulae etc.

1368. כּוּשׁ Kus', *n. v., n. reg.; Volkssammlung.*
1369. כּוּשִׁי Kusi, *n. v.; Aethiopier.*
1370. כּוּשָׁן Kusan, *n. v.; in Aethiopien Geborner.*
1371. כּוּשַׁן רִשְׁעָתָיִם Kusan Risatajim, *n. v.; Aethiopier des*
1372. כּוּת Kut, *n. u.* [*Doppelsieges.*
1373. כְּזִיב Kezib', *n. u.; Winterbach.*
1374. כָּזְבָא Kozeba, *n. u.; Lügenbach.*
1375. כָּזְבִּי Kozbi, *n. m.; Lügnerische, Heuchlerin.*
1376. כִּידוֹן Kidon, *n. ar.; Spitztanne.*
1377. כִּיּוּן Kijun, *n. d.; der Stern Saturn.*
1378. כָּל־חֹזֶה Kol-Chozeh, *n. v.; Allsehender.*
1379. כִּלְאָב Kilab', *n. v.; Erwartung des Vaters.*
1380. כָּלֵב Kaleb', *n. v.; Beller, Kläffer.*
1381. כָּלֵב אֶפְרָתָה Kaleb' Efratah, *n. u.; Efrat des Kaleb'.*
1382. כְּלוּב Kelub', *n. v.; Käfig-, Korbmacher.*
1383. כְּלוּבַי Klubaj, *n. v.; dasselbe.*
1384. כְּלוּהַי Kluhaj, *n. v.* (1385); *Eingescharrter.*
1385. כְּלוּהִי Kluhu, *n. v.* (1384); *Einsperrung.*
1386. כֶּלַח Kelach, *n. u.*
1387. כִּלְיוֹן Kiljon, *n. v.; Schmachtender.*
1388. כַּלְכֹּל Kalkol, *n. v.; Erhaltung.*
1389. כְּלָל Kelal, *n. v.; Vollendung, Ganzheit.*
1390. כִּלְמָד Kilmad', *n. u.*
1391. כַּלְנֵה Kalneh, *n. u.*
1392. כַּלְנוֹ Kalno, *n. u.*
1393. כִּמְהָם Kimham, *n. v.* (1394); *Begehrender.*
1394. כִּמְהָן Kimhan, *n. v.* (1393); *dasselbe.*
1395. כְּמוֹשׁ Kemos', *n. d. Moab.; Herrscher, Zwingherr.*
1396. כַּנֵּה Kanneh, *n. u.* (1391).
1397. כָּנְיָהוּ Konjahu, *n. v.; Bestellter Gottes.*
1398. כְּנָנִי Kenani, *n. v.; Schützling.*
1399. כְּנַנְיָה Kenanjah, *n. v.; Schützling Gottes.*
1400. כְּנַנְיָהוּ Kenanjahu, *n. v.; dasselbe.*
1401. כְּנָנְיָהוּ Kananjahu, *n. v.; dasselbe.*
1402. כְּנַעַן Kenaan, *n. v., n. reg.; Niederung, Senkung*
1403. כְּנַעֲנָה Kenaanah, *n. v.; Kaufmann.*
1404. כִּנָּרוֹת Kinarot, *n. u., n. mar.*
1405. כִּנֶּרוֹת Kinnerot, *n. u., n. mar.*
1406 כִּנֶּרֶת Kinneret, *n. u., n. mar.*
1407. כְּסִיל Kesil, *n. u.; Fettigkeit, Fruchtbarkeit.*
1408. כַּסְלוּחַ Kasluach, *n. v., n. u.; Kolchien.*
1409. כִּסְלוֹן Kislon, *n. v.; Vertrauender.*
1410. כְּסָלוֹן Kesalon, *n. u.; Fruchtgebiet.*
1411. כְּסֻלוֹת Kesulot, *n. u.; dasselbe.*
1412. כִּסְלוֹת תָּבוֹר Kislot Tabor, *n. u.; Lenden d. Tabor.*
1413. כָּסִפְיָא Kasifja, *n. reg.*
1414. כְּפַר עַמּוֹנָה Kefar Ammonah, *n. vici; Amon-Dorf.*
1415. כְּפַר עַמּוֹנִי Kefar Ammoni, *n. v.; Dorfschaft, Gehöft*
1416. כְּפִירָה Kefirah, *n. u.; Dorfschaft.* [*d. Ammoniten.*
1417. כַּפְתּוֹר Kaftor, *n. gen.; Cypern.*
1418. כְּרוּב Krub', *n. v.; Greif.*

1419. כַּרְכְּמִישׁ Karkemis', *n. u.; Kamos'-Stadt,* = כְּרֶךְ כְּמִישׁ.
1420. כַּרְכַּס Karkas, *n. v.; Strenger, Harter* (skr. *Karkaça*).
1421. כַּרְמִי Karmi, *n. v., patr.; Weinbauer, -pflanzer.*
1422. כַּרְמֶל Karmel, *n. u., n. mon.; Weinbergplatz.*
1423. כְּרָן Kran, *n. v.*
1424. כֹּרֵשׁ Kores', *n. v.; Sonnenkönig.*
1425. כֹּרֶשׁ Kores', *n. v.; dasselbe.*
1426. כַּרְשְׁנָא Karsenah, *n. v.; schlanker Mann.*
1427. כְּרִית Kerit, *n. torr.; Graben.*
1428. כְּרֵת Kret, *n. reg.; Kreta.*
1429. כֶּשֶׂד Kesed', *n. v.*
1430. כִּתְלִישׁ Kitlis', *n. u.*
1431. כִּתִּים Kitim, *n. v.; Cyprien.*

ל

1432. לֹא דְבָר Lo Deb'ar, *n. u.* (1450); *Triftlosigkeit.*
1433. לֹא־עַמִּי Lo'Ammi, *n. v.; Unvolk.*
1434. לֹא רֻחָמָה Lo Ruchamah, *n. m.; Erbarmenentbehrende.*
1435. לֵאָה Lea'h, *n. m.; Ermüdete.*
1436. לְאֵל Lael, *n. v.; Gottgeweiheter.*
1437. לְאֻמִּים Leummim, *n. v.; Volksstämme.*
1438. לְבָאוֹת Leba'ot, *n. v.; Löwenplatz.*
1439. לָבָן Laban, *n. v., n. l.*[1]); *Weisser; Weisspappel-*
1440. לְבָנָה Leb'anah, *n. v.; Mond.* [*platz.*
1441. לְבוֹנָה Leb'onah, *n. u.; Weihrauchstadt, Balsam-.*
1442. לִבְנָה Lib'nah, *n. u., n. l.; Weisspappelplatz.*
1443. לִבְנִי Lib'ni, *n. v.; Weisser, Reiner.*
1444. לְבָנוֹן Leb'anon, *n. mon.; Weissberg, Schneegebirg,*
1445. לִבְנַת Lib'nat, *n. u.*[2]); *Glasstadt.* [*Alp.*
1446. לֹד Lod', *n. u.; Entstammung.*
1447. לוּד Lud', *n. v., n. reg.; Entstammter, -ung.*
1448. לְהָבִי Lehabi, *gent.; Lybier.*
1449. לַהַד Lahad', *n. v.; Bedrückung, Bedrücker.*
1450. לוֹ דְבָר Lo Deb'ar, *n. u.* (1432); *Triftlosigkeit.*
1451. לוּב Lub', *n. v.; dürres Gebiet, Südgebiet.*
1452. לוּז Luz, *n. u.*[3]); *Mandelstadt, Nuss-.*
1453. לוּחִית Luchit, *n. u.; Bretterstadt.*
1454. לוֹט Lot', *n. v.; Zauberer.*
1455. לוֹטָן Lotan, *n. v.; dasselbe.*
1456. לֵוִי Levi, *n. v.; Anhänger, Verbündeter.*
1457. לְחִי Lechi, *n. l.; Felszackenreihe.*
1458. לַחְמִי Lachmi, *n. v.; Kämpfer.*
1459. לַחְמָם Lachmam, *n. u.* (1460); *Kampfplatz.*
1460. לַחְמַס Lachmas, *n. u.* (1459); *dasselbe.*
1461. לְטוּשִׁים Letusim, *n. v.*
1462. לָיִשׁ Lajis', *n. v., n. u.; Wild, Wildort.*
1463. לֶכָה Lekah, *n. l.; Gang, Wanderung.*
1464. לָכִישׁ Lakis', *n. u.; Unbezwingbare.*

1) simil. Argus, Argaeus, Albius, Albinus, Albinius, Cannidus. 2) simil. *Λευκὴ κώμη*, Leuca, Leuce, Leucos, Leucopolis, Argyrus, Argyra, Alba Longa, Alba Graeca, Alba Regalis, Alba Julia. 3) cf. Carya, urb. Peloponnesi, Caryae, oppidulum Arcadiae.

1465. לְמוֹאֵל Lemoel, *n. v.; Gottgeweiheter.*
1466. לְמוּאֵל Lemuel, *n. v.; dasselbe.*
1467. לֶמֶךְ Lemek, *n. v.; Jugendlicher.*
1468. לַעְדָּה Lagdah, *n. v.; Ordnung, Ordner.*
1469. לַעְדָּן Lagdan, *n. v.; dasselbe.*
1470. לַפִּידוֹת Lapidot, *n. v.; Flammen.*
1471. לִקְחִי Likchi, *n. v.; Einnehmender.*
1472. לַקּוּם Lakum, *n. l.; Absperrung, Festung.*
1473. לֶשֶׁם Lesem, *n. u.; Wildlager.*
1474. לֶשַׁע Lesag, *n. u.; Erdspalte.*

מ

1475. מֵאָה Meah, *n. tur.; Ausdehnung.*
1476. מִבְחָר Mibchar, *n. v.; Auserlesenheit, Auserlesener.*
1477. מִבְנַי Mebunaj, *n. v.; an Nachkommenschaft Reicher.*
1478. מִבְצָר Mibzar, *n. v.; Burg, -herr.*
1479. מִבְצַר צֹר Mibzar Zor, *n. u.; Tyrus-Burg.*
1480. מִבְשָׂם Mibsam, *n. v.; Wohlgeruch, Angenehmer.*
1481. מַגְבִּישׁ Magbis, *n. v.; Krystallort.*
1482. מְגִדּוֹ Megido, *n. u.; Ruhmesstadt.*
1483. מְגִדּוֹן Megidon, *n. u.; dasselbe.*
1484. מַגְדִּיאֵל Magdiel, *n. v.; Adel Gottes.*
1485. מִגְדּוֹל Migdol, *n. l.; Thurm.*
1486. מִגְדַּל אֵל Migdal El, *n. u.; Gottesthurm.*
1487. מִגְדַּל גָּד Migdal Gad, *n. u.; Gad's Thurm.*
1488. מָגוֹג Magog, *n. v.; Kaukasier.*
1489. מַגְפִּיעָשׁ Magpias, *n. v.*
1490. מִגְרוֹן Migron, *n. u.; Sturz, Fall.*
1491. מָדַי Madaj, *n. v., n. reg.; Mitte, Land der Mitte.*
1492. מָדוֹן Madon, *n. u.; Ausdehnung, Strecke.*
1493. מִדְיָן Midjan, *n. v., n. reg.; Gericht, Gerichtsbezirk.*
1494. מַדְמֵן Madmen, *n. u.; Misthaufen.*
1495. מַדְמֵנָה Madmenah, *n. u.; dasselbe.*
1496. מַדְמַנָּה Madmannah, *n. u.; dasselbe.*
1497. מִדִּין Midin, *n. u.; Strecke, Länge.*
1498. מָדָן Madan, *n. v.; Richter.*
1499. מְהֵיטַבְאֵל Mehetabel, *n. v., n. m.; Gott ist Wohlthäter.*
1500. מְהוּמָן Mehuman, *n. v.; Treuer.*
1501. מְהַלַלְאֵל Mahalalel, *n. v.; Gottesruhm.*
1502. מַהֲרַי Maharaj, *n. v.; Geschickter, Hurtiger.*
1503. מוֹאָב Moab, *n. v., n. reg.; Saame des Vaters.*
1504. מוֹלִיד Molid, *n. v.; Erzeuger.*
1505. מוֹלָדָה Moladah, *n. u.; Geburt, Geschlecht.*
1506. מוֹסֵרָה Moserah, *n. u.; Umzäunung.*
1507. מוֹצָא Moza, *n. v.; Abstammung, Abkunft.*
1508. מוֹרֶה Moreh, *n. col.; Pfeilschütz.*
1509. מוֹרֶשֶׁת גַּת Moreset Gat, *n. u.; Besitzung bei Gat.*
1510. מוּשִׁי Musi, *n. v.; Zurückgewiesener.*
1511. מִזָּה Mizah, *n. v.; Zaghaftigkeit, Zaghafter.*
1512. מְחִידָא Mechida, *n. v.*
1513. מַחֲוִים Machavim, *n. l.*
1514. מַחֲזִאוֹת Machaziot, *n. v.; Gesichte-Schauender.*
1515. מְחוּיָאֵל Mechujael, *n. v.; Geschlagener Gottes.*
1516. מְחִיָּאֵל Mechijael, *n. v.; dasselbe.*
1517. מָחוֹל Machol, *n. v.; Reigentanz.*
1518. מַחְלָה Machlah, *n. m.; Süsse, oder Geschmückte.*
1519. מַחְלִי Machli, *n. v.; Geschmückter.*
1520 מַחְלוֹן Machlon, *n. v.; dasselbe.*
1521. מָחֲלַת Machalat, *n. m.; Sängerin.*
1522. מְחוֹלָה Mecholah, *n. l.; Reigentanz.*
1523. מַחְלְקוֹת Machlekot, *n. rup.; Fluchtfeld.*
1524. מָחֲנַיִם Machanajim, *n. u.*[1]); *Engelschaaren, Lager.*
1525. מַחְסֵיָה Machsejah, *n. v.; Zuflucht zu Gott.*
1526. מָחִיר Mechir, *n. v.; Gekaufter, Er-.*
1527. מָחַת Machat, *n. v.; Kaufpreis, Lohn* = מָחִיר.
1528. מַטְרֵד Matred, *n. v.; Vertreiber.*
1529. מַטְרִי Matri, *n. v.; Gefängnisswärter, v.* מַטָּרָה.
1530. מֵי זָהָב Me Zahab, *n. v.; Goldglanz.*
1531. מֵי יַרְקוֹן Me Jarkon, *n. u.; Falbwasser.*
1532. מֵי מְרִיבָה Me Meribah, *n. l.; Haderwasser.*
1533. מֵי נֶפְתּוֹחַ Me Neftoach, *n. f.; Quellwasser.*
1534. מֵידְבָא Medeba, *n. u.; Wasser des Flusses.*
1535. מֵידָד Medad, *n. v.; Liebender.*
1536. מִיכָא Mika, *n. v.; Wer-wie-Gott.*
1537. מִיכָאֵל Mikael, *n. v.; dasselbe.*
1538. מִיכָה Mikah, *n. v.; dasselbe.*
1539. מִיכֵהוּ Mikehu, *n. v.; dasselbe.*
1540. מָכִי Maki, *n. v.; Verkaufter* = מָכִיר.
1541. מִיכָיָה Mikajah, *n. v.; Wer-wie-Gott.*
1542. מִיכָיְהוּ Mikajehu, *n. v.; dasselbe.*
1543 מִיכָיָהוּ Mikajahu, *n. v., n. m.; dasselbe.*
1544. מִיכַל Mikal, *n. m.; Wer-wie-Gott* = מִי־כָאֵל.
1545. מִיָּמִין Mijamin, *n. v.; Glückstheil* = מִנְיָמִין.
1546. מִיפְעַת Mefaat, *n. u.; Schönstadt.*
1547. מֵישָׁא Mesa, *n. v.; Besitzung.*
1548. מִישָׁאֵל Misael, *n. v.; Wer-ist-was-Gott-ist.*
1549. מִישָׁךְ Misak, *n. v.; Königs Gast* (= מֵישַׁךְ).
1550. מִישָׁע, -שַׁע Mesag, *n. v.; Rettung, Sieg.*
1551. מַכְבֵּנָא Makbena, *n. u.; Umkreis.*
1552. מַכְבַּנַּי Makbannaj, *n. v.; Fesselnder.*
1553. מְכוֹנָה Mekonah, *n. u.; Grundfeste.*
1554. מִכְמָס Mikmas, *n. u.; Schatz, -ort.*
1555. מִכְמָס Mikmas, *n. u.; dasselbe.*
1556. מִכְמָשׁ Mikmas, *n. u.; dasselbe.*
1557. מִכְמְתָת Mikmetat, *n. u.; Schlupfwinkel.*
1558. מַכְנַדְבַּי Maknadbaj, *n. v.*
1559. מַכְפֵּלָה Makpelah, *n. l.; Zusammenfaltung.*
1560. מָכִיר Makir, *n. v.*[2]), *Verkaufter.*
1561. מַכִּירִי Makiri, *n. v.; dasselbe.*

1) s. arg. Στρατός, metropolis Acarnaniae; Castra Cyri, locus Ciliciae; Castra Alexandri, Castra Tyriorum, Castra Judaeorum etc., loca Aegypti; Castra Cornelia, locus Africae Zeugitanae apud Plin. V. 4. etc.
2) cf. Venditius apud Josephum.

1562. מִכְרִי Mik'ri, *n. v.; Preiswürdiger.*
1563. מַכְתֵּשׁ Mak'tes', *n. val.; Mörser, Vertiefung.*
1564. מִלּוֹא Millo, *n. cast.; Wall.*
1565. מַלְאָכִי Mala'ki, *n. v. (quid.); Gesandter.*
1566. מְלַטְיָה Melat'jah, *n. v.; Geretteter Gottes.*
1567. מֶלֶךְ Melek', *n. v.*[1]); *König, Herrscher.*
1568. מֹלֶךְ Molek', *n. d.; Gebieter.*
1569. מַלּוּךְ Malluk', *n. v.; dasselbe.*
1570. מִלְכָּה Milkah, *n. m.*[2]); *Königin, Gebieterin.*
1571. מְלִיכוּ Melik'u, *n. v.; Herrschaft.*
1572. מַלּוּכִי Malluki, *n. v.; Königlicher.*
1573. מַלְכִּי־צֶדֶק Malki-Ze'dek', *n. v.*[3]); *Herrscher-Jupiter.*
1574. מַלְכִּי־שׁוּעַ Malki-Su'a', *n. v.; König-Edler.*
1575. מַלְכִּיאֵל Malkiel, *n. v.; König ist Gott.*
1576. מַלְכִּיָּה Malkijah, *n. v.; dasselbe.*
1577. מַלְכִּיָּהוּ Malkijahu, *n. v.; dasselbe.*
1578. מַלְכִּירָם Malkiram, *n. v.; der König ist erhaben.*
1579. מִלְכֹּם Milkom, *n. di.; Herrscher.*
1580. מַלְכָּם Malkam, *n. di., n. v.; dasselbe.*
1581. מַלְכָּן Malkan, *n. di.* (1579); *dasselbe.*
1582. מַלְכַּת Melek'et, *Königin, Herrscherin.*
1583. מִלַּלַי Milalaj, *n. v.; Beredter.*
1584. מַלּוֹתִי Malloti, *n. v.; dasselbe.*
1585. מְמוּכָן Memuk'an, *n. v.*
1586. מַמְרֵא Mamre, *n. v., n. qu.; Betrübender.*
1587. מָנוֹחַ Manoach, *n. v.; Versorgung.*
1588. מְנַחֵם Menachem, *n. v.; Tröster.*
1589. מָנַחַת Manachat, *n. v., n. l.; Ruhe.*
1590. מְנִי Meni, *Venus-Planet.*
1591. מִנִּי Minni, *n. v.; Armenier.*
1592. מִנְיָמִין Minjamin, *n. v.; Glückstheil.*
1593. מְנַשֶּׁה Menas', *n. v.; Vergessenmacher.*
1594. מִנִּית Minnit, *n. u.; der Venus geweihete Stätte.*
1595. מַסָּה Massah, *n. l.; Versuchung.*
1596. מִסְפַּר Mispar, *n. v.; Zähligkeit, Winzigkeit.*
1597. מִסְפֶּרֶת Misperet, *n. v.; dasselbe.*
1598 מוֹסֵרוֹת Moserot, *n. u.; Bande, Fesseln.*
1599. מַעֲדַי Maad'aj, *n. v.; Schmuckreicher.*
1600. מוֹעַדְיָה Moad'jah, *n. v.; Schmuck Gottes.*
1601. מַעַדְיָה Maad'jah, *n. v.; dasselbe.*
1602. מָעוֹן Maon, *n. v., n. u.; Zuflucht.*
1603. מְעוֹנֹתַי Meonotaj, *n. v.; Wohnstätter.*
1604. מַעַזְיָה Maazjah, *n. v.; Trost Gottes.*
1605. מַעַזְיָהוּ Maazjahu, *n. v.; dasselbe.*
1606. מַעַי Maaj, *n. v.; Zarter.*
1607. מָעֹךְ Maok', *n. v.; Bedrücker.*
1608. מַעֲכָה Maak'ah, *n. v., n. m.; Senkung.*
1609. מַעֲכַת Maak'at, *n. reg.; dasselbe.*

1610. מַעֲלֵה עַקְרַבִּים Maaleh Ak'rabim, *n. l.; Skorpionen-Auf-*
1611. מְעוֹנֵנִים Meonenim, *n. qu.; Zaubereiche.* [*steg.*
1612. מַעַז Maaz', *n. v.; Zorniger.*
1613. מַעֲרַת Maarat, *n. u.; Baumbarheit.*
1614. מְעָרָה Mearah, *n. l.; Höhle.*
1615. מַעְשַׂי Mas'aj, *n. v.; Werker.*
1616. מַעַשְׂיָה Maas'ejah, *n. v.; Werk Gottes.*
1617. מַעַשְׂיָהוּ Maas'ejahu, *n. v.; dasselbe.*
1618. מֹף Mof, *n. u.; Osiris-Grab.*
1619. מְפִיבֹשֶׁת Mefib'os'et, *n. v.*
1620. מֻפִּים Mupim, *n. v.*
1621. מִפְעַת Mefaat, *n. u.; Schönstadt.*
1622. מְצֹבָיָה Mez'ob'ajah, *n. l.*
1623. מֹצָה Moz'ah, *n. u.; Ausgang.*
1624. מָצוֹר Maz'or, *n. v., n. reg.* (1629); *Veste.*
1625. מִצְעָר Miz'ar, *n. l.; Kleinheit.*
1626. מִצְפָּה Miz'pah, *n. u.; Warte.*
1627. מִצְפֶּה Miz'peh, *n. u.; dasselbe.*
1628. מִצְפֵּה גִלְעָד Miz'peh Gilad', *n. u.; Gilad's Warte.*
1629. מִצְרַיִם Miz'rajim, *n. v., n. reg.* (1624); *zweigetheil.*
1630. מַקֵּדָה Maked'ah, *n. u.; Hirtenstadt.* [*tes Gebiet.*
1631. מַקְהֵלֹת Makhelot, *n. l.; Sammelplatz.*
1632. מִקְלוֹת Miklot, *n. v.*
1633. מִקְנֵיָהוּ Mik'nejahu, *n. v.; Besitz Gottes.*
1634. מָקֵץ Mak'az', *n. l.; Ende.*
1635. מָרָא Mara, *n. m.; Betrübte.* [*scher.*
1636. מְרֹאדַךְ בַּלְאֲדָן Merod'ak Balad'an, *n. v.; Mars ist Herr-*
1637. מַרְאֲשָׁה Mares'ah, *n. u., n. v.* (1660); *Besitzthum.*
1638. מֵרָב Merab', *n. m.; Vermehrung.*
1639. מֵרֵד Mered', *n. v.; Empörung.*
1640. מְרֹדַךְ Merod'ak', *n. d.; Mars.*
1641. מָרְדְּכַי Mordek'aj, *n. v.; Verehrer des Mars.*
1642. מָרָה Marah, *n. l.; Bitterquell.*
1643. מֵרוֹם Merom, *n. lac.; Bittersee.*
1644. מֵרוֹז Meroz, *n. u.; Zederplatz* = מֵאֵרוֹז.
1645. מְרִי בַעַל Meri Baál, *n. v.; Abfall von Baal.*
1646. מְרִיב בַּעַל Merib Baál, *n. v.; Bestreitung des Baal.*
1647. מְרִיבָה Merib'ah, *n. l.; Hader, Zank.*
1648. מְרִיבוֹת Merib'ot, *n. l.; Zänkerei.*
1649. מְרָיָה Merajah, *n. v.; Widersetzlichkeit.* [מְרָאיָה.
1650. מֹרִיָּה Morijah, *n. l., n. mon.; Gottgeschaueter* =
1651. מִרְיָם Mirjam, *n. m.; Betrübte, Unglückliche.*
1652. מְרָיוֹת Merajot, *n. v.; Empörungen.*
1653. מִרְמָה Mirmah, *n. v.*[1]); *Trug, Betrüger.*
1654. מְרֵמוֹת Meremot, *n. v.; Falschheit.* [רֹן = רוֹן.
1655. מְרוֹנֹת Meronot, *n. l.; Liederquell* (= מֵי־רוֹנוֹת),
1656. מֶרֶס Meres, *n. v.; Würdiger* (zed. *meresh*).
1657. מַרְסְנָא Marsena, *n. v.; dasselbe.*
1658. מַרְעֲלָה Maralah, *n. l.; Erbebung.*
1659. מְרָרִי Merari, *n. v.; Zorniger.*

1) cf. n. p. Dolius.

1) simil. *Κρέων*, Tyrannus, *Τύραννος*, Rex, Regulus, Regillus, *Βασιλικός*. 2) simil., Regina, Regilla, Basilissa. 3) simil. *Δικαίαρχος*.

1660. מָרֵשָׁה Mareša, *n. u., n. v.* (1637); *Besitzung.*
1661. מָרוֹת Marot, *n. u.; Fettigkeit, Fruchtbarkeit.*
1662. מְרָתַיִם Meratajim, *n. Bab. proph.; Doppelempö-*
1663. מַשׂ Mas, *n. v.* [*rung; - Unglück.*
1664. מֵשָׁא Mesa, *n. port.*
1665. מַשָּׂא Massa, *n. v.; Lastträger.*
1666. מִשְׁאָל Misal, *n. u.; Hohlweg* = מִשְׁעָל.
1667. מְשׁוֹבָב Mesobab, *n. v.; Abtrünniger, Rebell.*
1668. מִשְׂגָּב Misgab, *n. l.; Felshöhe.*
1669. מֹשֶׁה Moseh, *n. v.; Herausführer, Retter.*
1670. מַשְׁחִית Maschit, *n. mon.; Verderbensberg.*
1671. מֻשִׁי Musi, *n. v.; Weichender.*
1672. מְשֵׁיזַבְאֵל Mesezabel, *n. v.; Befreier ist Gott.*
1673. מֶשֶׁךְ Mesech, *n. v.; Tapferkeit, Tapferer.*
1674. מַשָּׁל Masal, *n. u.; Hohlweg* = מִשְׁעָל.
1675. מְשֻׁלָּם Mesullam, *n. v.; Befreundeter.*
1676. מְשֶׁלֶמְיָה Meselemjah, *n. v.; Vergelter ist Gott.*
1677. מְשֶׁלֶמְיָהוּ Meselemjahu, *n. v.; dasselbe.*
1678. מְשֻׁלֶּמֶת Mesullemet, *n. m.; Befreundete.*
1679. מְשִׁלֵּמוֹת Mesillemot, *n. v.; Vergeltung.*
1680. מְשִׁלֵּמִית Mesillemit, *n. v.; dasselbe.*
1681. מִשְׁמַנָּה Mismannah, *n. v.; Wohlbeleibtheit.*
1682. מִשְׁמָע Mismag, *n. v.; Gehorsam, -er.*
1683. מִשְׁעָם Misam, *n. v.; Reinigung.*
1684. מִשְׂרָע Misrag, *u. l.; schlüpfriger Ort.*
1685. מַשְׂרֵקָה Masrekah, *n u.; Rebenpflanzung.*
1686. מַתָּן Mattan, *n. v.; Starker, Held.*
1687. מַתַּנָה Mattanah, *n. l.; Veste.*
1688. מָתְנַי Metn, *n. v.; Hüfte, Lende.*
1689. מַתְנַי Matnaj, *n. v.; Starker, Kräftiger.*
1690. מַתַּנְיָהוּ Mattanjahu, *n. v.; Geschenk Gottes.*
1691. מַתַּנְיָה Mattanjah, *n v.; dasselbe.*
1692. מִתְקָה Mitkah, *n. l.*[1]); *Süssbrunnen.*
1693. מִתְרְדָת Mitredat, *n. v.; dem Sonnenized geweiht.*
1694. מְתוּשָׁאֵל Metusael, *n. v.; Mann Gottes.*
1695. מְתוּשֶׁלַח Metuselach, *n. v.; Mann der Lanze.*
1696. מַתַּת Mattat, *n. v.; Geschenk, Gabe.*
1697. מַתַּתָּה Mattattah, *n. v.; Geschenk Gottes.*
1698. מַתִּתְיָה Mattitjah, *n. v.; dasselbe.*
1699. מַתִּתְיָהוּ Mattitjahu, *n. v.; dasselbe.*

נ

1700. נֹא No, *n. u.* (1701); *'Amon-Stadt, Theben,*
1701. נֹא אָמוֹן No 'Amon, *n. u.* (1700); *dasselbe.* [*Diospolis.*
1702. נֹב Nob, *n. u.; Anhöhe, Hochstadt.* [*-Stadt.*
1703. נְבוֹ Nebo, *n. di., n. mon., n. u.; Mercur, -Berg,*
1704. נְבוּזַרְאֲדָן Nebuzaradan, *n. v.; Fürst-Herr d. Mercur.*
1705. נֹבַח Nobach, *n. v., n. u.; Gekläff; Sprudel* = נֹבֵג.
1706. נִבְחַז Nibchaz, *n. di.; Herr der Finsterniss.*
1707 נְבַט Nebat, *n. v.; Anblick.*

1) simil. *Γλυκεῖαι*, locus Achaiae prope Pellenen.

1708. נְבָיוֹת Nebajot, *n. v.; Hochgegenden.*
1709. נְבוּכַדְנֶאצַּר Nebukadnezar, *n. v.; Fürst des Mercur.*
1710. נְבֻכַדְנֶאצַּר Nebukadnezar, *n. v.; dasselbe.*
1711. נְבוּכַדְרֶאצַּר Nebukadrezar, *n. v.; dasselbe.*
1712. נָבָל Nabal, *n. v.*[1]); *Gottloser, Schlaffer.*
1713. נְבַלָּט Neballat, *n. u.; Kastanienhöhe* (= גב בלט)
1714 נְבוּשַׁזְבָן Nebusazban, *n. v.; Verehrer des Mercur.*
1715. נִבְשָׁן Nibšan, *n. u.; Fettboden.*
1716. נְבוֹת Nabot, *n. v.; Hervorragung.*
1717. נֹגַהּ Nogah, *n. v.; Glanz, Pracht.*
1718. נָדָב Nadab, *n. v.; Edeler, Freigebiger.*
1719. נְדַבְיָה Nedabjah, *n. v ; Edeler Gottes.*
1720. נַהֲלוֹל Nahalol, *n. v.; Trift, Weideplatz.*
1721. נַהֲלָל Nahalal, *n. v.; dasselbe.*
1722. נוֹד Nod, *n. reg.; Flucht, Verbannung.*
1723. נוֹדָב Nodab, *n. v.; Edeler.*
1724. נֹחַ Noach, *n. v.; Beruhigung, Tröstung.*
1725. נוֹחָה Nochah, *n. v.; Ruhe.*
1726. נוּן Nun, *n. v.; Nachkomme, Spross.*
1727. נֹן Non, *n. v.; dasselbe.*
1728. נוֹעַדְיָה Noadjah, *n. v., n. m.; Zusammenkunft Gottes.*
1729. נַחְבִי Nachbi, *n. v.; Verborgener.*
1730. נַחֲלִיאֵל Nachaliel, *n. l.; Besitz Gottes.*
1731. נֶחֱלָם Nechelam, *n. l.; Gestärkter.*
1732. נָחוּם Nechum, *n. v.; Getrösteter.*
1733 נֶחָם Nacham, *n. v.; Trost, Beileid.*
1734. נַחוּם Nachum, *n. v.; Getrösteter.*
1735. נְחֶמְיָה Nechemjah, *n. v.; Gottestrost.*
1736. נַחֲמָן Nachaman, *n. v.; Getrösteter.*
1737. נָחוֹר Nachor, *n. v.; Schnaubender.*
1738. נַחֲרַי Nacharaj, *n. v.; Schnarcher.*
1739. נַחְרַי Nachraj, *n. v.; dasselbe.*
1740. נָחָשׁ Nachas, *n. v., n. u.; Zauberer, Zauberstadt.*
1741. נַחְשׁוֹן Nachson, *n. v.; Zauberer.*
1742. נְחֻשְׁתָּא Nechusta, *n. m.; Fessel, Bande.*
1743. נַחַת Nachat, *n. v.; Ruhe.*
1744. נְטֹפָה Netofah, *n. u.; Balsamstadt.*
1745. נֵיבַי Nebaj, *n. v.; Lobender.*
1746. נִינְוֵה Ninveh, *n. u.; Wohnung d. Ninus* = נין-נוה
1747. נָיוֹת Najot, *n. l.; Wohnstätten.*
1748. נֵכֹהַ Nekoh, *n. v.*
1749. נְכוֹ Nekо, *n. v.*
1750. נַכוֹן Nakon, *n. are.; Spitztanne.*
1751. נְמוּאֵל Nemuel, *n. v.*
1752. נִמְרֹד Nimrod, *n. v.; Empörung.*
1753. נִמְרָה Nimrah, *n. u.; Frischquell.*
1754. נִמְשִׁי Nimši, *n. v.; Herausgezogener.*
1755. נִסְרֹךְ Nisrok, *n. d.*
1756. נֵעָה Neah, *n. u.; Erbebung.*

1) simil. Flaccus apud Latinos. 2) simil. Dreno, Basiliscus nomina apud Graecos et Romanos.

1757. נֹעָה Noah, *n. m.; Wandernde.*
1758. נְעִיאֵל Ne'iel, *n. l.; Huld Gottes* (= נַעֲמִי־אֵל).
1759. נַעַם Naam, *n. v.*[1]); *Lieblichkeit, Huld.*
1760. נַעֲמָה Naamah, *n. m., n. u.; Lieblichkeit, Anmuth.*
1761. נָעֳמִי Naomi, *n. m.; Huldreiche.*
1762. נַעֲמָן Naaman, *n. v.; Annehmlicher.*
1763. נַעֲרָה Naarah, *n. m., n. u.; Mädchen, Jugendstadt.*
1764. נַעֲרַי Naaraj, *n. v.; Jugendlicher.*
1765. נְעַרְיָה Nearjah, *n. v.; Diener Gottes.*
1766. נַעֲרָן Naaran, *n. u.; Jugendstadt.*
1767. נֹף Nof, *n. u.; Osiris-Grab.*
1768. נֵפֶג Nefeg, *n. v.; Spross.*
1769. נֹפַח Nofach, *n. u.; Wohlduft.*
1770. נְפִיל Nefil, *n. gig.; Starker, Riese.*
1771. נְפוּס Nefus, *n. v.; Lebenskräftiger,* = נְפוּשׁ.
1772. נָפִישׁ Nafis, *n. v.*[2]); *Gemehrter.*
1773. נַפְתּוּחַ Naftuach, *n. v.; Losgürtung.*
1774. נַפְתָּלִי Naftali, *n. v.*[3]); *Kämpfender.*
1775. נְצִיב Nezib, *n. u.; Posten.*
1776. נְצִיחַ Neziach, *n. v.; Besiegter.*
1777. נֵקֶב Nekeb, *n. l.; Höhle.*
1778. נְקוֹדָא Nekoda, *n. v.; Hirt, Herdenbesitzer.*
1779. נֵר Ner, *n. v.; Leuchte.*
1780. נֵרְגַל Nergal, *n. di.; der Mars-Planet.*
1781. נֵרְגַל שַׂרְאֶצֶר Neregal Serezer, *n. v.; Mars, Fürst des*
1782. נְרִיָּה Nerijah, *n. v.; Gottesleuchte.* [*heil. Feuers.*
1783. נָתָן Natan, *n. v.; Geber.*
1784. נְתַן־מֶלֶךְ Netan Melek, *n. v.; Gabe des Königs.*
1785. נְתַנְאֵל Netanel, *n. v.; Gabe Gottes.*
1786. נְתַנְיָה Netanjah, *n. v.; dasselbe.*
1786. נְתַנְיָהוּ Netanjahu, *n. v.; dasselbe.*

ס

1788. סְבָא Seba, *n. v.; Mensch.*
1789. סִבְּכַי Sibkaj, *n. v.; Sambuka-Spieler.*
1790. סִבְרַיִם Sibrajim, *n. u.; Doppelwarte.*
1791. סַבְתָּה Sabtah, *n. v.*
1792. סַבְתְּכָא Sabteka, *n. v.*
1793. סְדֹם Sedom, *n. u.; Kalkboden.*
1794. סוֹא So, *n. v.*
1795. סוֹדִי Sodi, *n. v.; Vertrauter.*
1796. סוּחַ Suach, *n. v.; Spross* = שׂוּחַ, שִׂיחַ.
1797. סוּסִי Susi, *n. v.* (*i. q. nunc* שׂוֹשָׂחִי)[4]): *Fröhlicher.*
1798. סוּף Suf, *n. l.; Nilschilf.*
1799. סוּר Sur, *n. temp.; Einkehrthor.*
1800. סוֹטַי Sotaj, *n. v.; Abweichender.*
1801. סִיחוֹן Sichon, *n. v.; Verächtlicher.*
1802. סִין Sin, *n. l., n. Pelus.; Kothstadt, Sumpf-.*

1) simil. Acceptus, Accepta, Amoena, Gratus, Gratius, Grata, Hedus, Hedys, Hedistus, Jucundus, Jucundinus, Jucunda. 2) cf. apud Romanos: Auctus, Adauctus, Ampliatus. 3) cf. Luctatius apud Romanos. 4) cf. Gaius, Γάϊος.

1803. סִינִי Sini, *n. l.; Dornüberstrickter.*
1804. סִינַי* Sinaj, *n. mon.; Felsenklüftiger.*
1805. סִיסְרָא Sisera, *n. v.; Schlachtordnung.*
1806. סִיעָא Sia, *n. v.* (1807); *Versammlung.*
1807. סִיעֲהָא Siaha, *n. v.* (1806); *dasselbe.*
1808. סֻכִּי Suki, *n. v.; Hüttenwohner.*
1809. סְכַכָּה Sekakah, *n. u.; Umzäunung.*
1810. סֻכּוֹת Sukkot, *n. u., n. l.; Hütten, Zelte.*
1811. סֻכּוֹת בְּנוֹת Sukkot Benot, *n. l.; Hütten der Töchter.*
1812. סַלּוּ Sallu, *n. v.; Erhebung.*
1813. סִלָּא Silla, *n. l.; dasselbe.*
1814. סָלוּא Salu, *n. v.; Erhobener.*
1815. סַלָּא Sallu, *n. v.; Erhabener.*
1816. סַלּוּא Sallu, *n. v.; dasselbe.*
1817. סֶלֶד Seled, *n. v.; Frohlocken.*
1818. סַלַּי Sallaj, *n. v.; Erhobener*
1819. סַלְכָה Salkah, *n. u.; Wanderung.*
1820. סֶלַע Selag, *n. u.*[1]); *Felsstadt.*
1821. סַמְגַּר נְבוֹ Samgar Nebo, *n. v.; Schwert des Nebo.*
1822. סְמַכְיָהוּ Semakjahu, *n. v.; Stütze Gottes.*
1823. סְנָאָה Senaah, *n. u.; Hochstadt.*
1824. סַנְבַּלַּט Sanballat, *n. v.; Kastanienbusch.*
1825. סֶנֶה Seneh, *n. scop.; Zahn, Klippe.*
1826. סְנוֹה Seneveh, *n. u.*
1827. סַנְחֵרִיב Sancherib, *n. v.*
1828. סַנְסַנָּה Sansannah, *n. u.; Dornstrauchstadt.*
1829. סִסְמַי Sismaj, *n. v.*
1830. סַף Saf, *n. gig.; Schwellen-Hüter.*
1831. סְפַר Sefar, *n. mon., n. u.; Gränze.*
1832. סְפָרַד Sefarad, *n. reg.*
1833. סְפַרְוַיִם Sefarvajim, *n. l.*
1834. סֹפֶרֶת Soferet, *n. m.; Schreibung, Aufzeichnung.*
1835. סַרְגּוֹן Sargon, *n. v.; Sonnenfürst.*
1836. סֶרֶד Sered, *n. v.; Panzer-Verfertiger.*
1837. סֵרָה Sirah, *n. cist.*
1838 סְתוּר Setur, *n. v.; Verborgener.*
1839. סִתְרִי Sitri, *n. v.; dasselbe.*

ע

1840. עֶבֶד נְגוֹ Abed Nego, *n. v.; Verehrer des Nego.*
1841. עֶבֶד נְגוֹא Abed Nego, *n. v.; dasselbe.*
1842. עֶבֶד Ebed, *n. v.*[2]); *Diener.*
1843. עֶבֶד מֶלֶךְ Ebed Melek, *n. v.; Königsdiener.*
1844. עוֹבֵד Obed, *n. v.; Dienender*
1845. עֹבֵד אֱדוֹם Obed Edom, *n. v.; Knecht Edom's.*
1846. עַבְדָא Abda, *n. v.; Knecht.*
1847. עַבְדְּאֵל Abdeel, *n. v.; Gottesknecht.*
1848. עַבְדִּי Abdi, *n. v.; Arbeitender.*
1849. עֹבַדְיָה Obadjah, *n. v.; Gottesdiener.*

1) conf. Petra; Scopelus, oppidum Bospori 2) consim. Servus, Servius, Servilius.

1850. עֹבַדְיָהוּ ʿOb'adjahu, *n. v.; Gottesdiener.*
1851. עַבְדּוֹן ʿAb'don, *n. v., n. u.; Dienstbarer.*
1852. עוֹבָל ʿOb'al, *n. v.; Starker, Dicker.*
1853. עֵבֶר ʿEb'er, *n. v.; Jenseitigkeit, -tiger.*
1854. עֲבָרִים ʿAb'arim, *n. mon.; jenseitige Gegenden.*
1855. עֶבְרֹן ʿEb'ron, *n. u.; Furt, Uebergang.*
1856. עַבְרוֹנָה ʿAb'ronah, *n. l.; Ueberschreitung, -gang.*
1857. עֶגְלָה ʿEg'lah, *n. m.*[1]*); Jungstier, Unbändigkeit.*
1858. עֶגְלוֹן ʿEg'lon, *n. v., n. u.; dasselbe.*
1859. עֶגְלַת ʿEg'lat, *n. u.; dasselbe.*
1860. עִדּוֹ ʿIddo, *n. v.; Festlicher.*
1861. עוֹדֵד ʿOd'ed, *n. v.; Aufrichtender.*
1862. עָדָה ʿAd'ah, *n. m.; Schmuckreiche.*
1863. עִדּוֹ ʿIddo, *n. v.; Festlicher.*
1864. עַדִיאֵל ʿAd'iel, *n. v.; Schmuck Gottes.*
1865. עַדָיָה ʿAd'ajah, *n. v.; dasselbe.*
1866. עַדָיָהוּ ʿAd'ajahu, *n. v.; dasselbe.*
1867. עַדְלַי ʿAd'laj, *n. v.; Gerechter.*
1868. עֲדֻלָּם ʿAd'ullam, *n. u.; Gerechtigkeit des Volkes*
1869. עָדִין ʿAd'in, *n. v.; Wollüstiger.* [= עֲדַל עָם.
1870. עֵדֶן ʿEd'en, *n. v., n. reg.; Lust; Lustgegend.*
1871. עֵדֶן ʿEd'en, *n. v., n. reg.; dasselbe.*
1872. עֲדִינָא ʿAd'ina, *n. v.; Wollüstiger.*
1873. עַדְנָא ʿAd'na, *n. v.; Wollüstiger.*
1874. עַדְנָה ʿAd'nah, *n. v.; dasselbe.*
1875. עֲדִינוֹ הָעֶצְנִי ʿAd'ino Ha-Ez'no, *Wollüstiger aus der Fa-*
1876. עֲדִינוֹ הָעֶצְנִי ʿAd'ino Ha-Ez'ni, *dasselbe.* [*milie Ez'en.*
1877. עַדְנָח ʿAd'nach, *n. v.*
1878. עַדְעָדָה ʿAd'ad'ah, *n. u.; Versammlungsplatz.*
1879. עֵדֶר ʿEd'er, *n. v.; Heerdenbesitzer.*
1880. עֵדֶר ʿEd'er, *n. v., n. u., n. tur.; Heerdenreichthum.*
1881. עַדְרִיאֵל ʿAd'riel, *n. v.; Heerde Gottes.*
1882. עֲדָרְתַּיִם ʿAd'rat'ajim, *n. u.; Doppelschmuck.*
1883. עַוָּא ʿAvvah, *n. u.; Zerstörung.*
1884. עוֹג ʿOg, *n. gig.; Riese* = עֹגֶג, עֹגֵג.
1885. עַוִּים ʿAvvim, *n. u.; Ruinen.*
1886. עַוִּית ʿAvit, *n. u.; Ruine.*
1887. עוּתַי ʿUt'aj, *n. v.; Helfer, Unterstützer.*
1888. עֻזָּא ʿUzza, *n. v.; Kräftiger.*
1889. עֲזוּבָה ʿAzub'ah, *n. m.; Verlassene.*
1890. עַזְבּוּק ʿAzbuk, *n. v.*
1891. עַזְגָּד ʿAzg'ad, *n. v.*
1892. עַזָּה ʿAzzah, *n. u.; Veste.*
1893. עֻזָּה ʿUzzah, *n. v.; Kräftiger.*
1894. עַזַּז ʿAzaz, *n. v.; Mächtiger.*
1895. עַזִיזָא ʿAziza, *n. v.; Starker.*
1896. עֲזַרְיָה ʿAzazjah, *n. v.; Starker Gottes.*
1897. עֲזַרְיָהוּ ʿAzazjahu, *n. v.; dasselbe.*

1) simil. Damatis, Bos, Juvencus, Vitulus, Taurus, Taurinus, Taurillus, Taurissus, Tauricius, Taurisius, Tauricianus cognomina virorum Romanorum.

1898. עֻזִּי ʿUzzi, *n. v.; Kräftiger.*
1899. עֻזִּיָא ʿUzzija, *n. v.; Macht Gottes.*
1900. עֲזִיאֵל ʿAziel, *n. v.; dasselbe.*
1901. עֻזִּיאֵל ʿUziel, *n. v.; dasselbe.*
1902. עֻזִּיָה ʿUzzijah, *n. v.; dasselbe.*
1903. עֻזִּיָהוּ ʿUzzijahu, *n. v.; dasselbe.*
1904. עַזְמָוֶת ʿAzmavet, *n. v.; s.* בֵּית עַזְמָוֶת.
1905. עֲזֵקָה ʿAzek'ah, *n. u.; Neubruch.*
1906. עֵזֶר ʿEzer, *n. v.; Hülfe.*
1907. עֵזֶר ʿEzer, *n. v.; dasselbe.*
1908. עַזּוּר ʿAzzur, *n. v.; Helfer.*
1909. עַזּוּר ʿAzzur, *n. v.; dasselbe.*
1910. עֶזְרָא ʿEzra, *n. v.; Hülfe.*
1911. עֲזַרְאֵל ʿAzarel, *n. v.; Hülfe Gottes.*
1912. עֶזְרָה ʿEzrah, *n. v.; Hülfe.*
1913. עֶזְרִי ʿEzri, *n. v.; Helfer.*
1914. עַזְרִיאֵל ʿAzriel, *n. v.; Hülfe Gottes.*
1915. עֲזַרְיָה ʿAzarjah, *n. v.; dasselbe.*
1916. עֲזַרְיָהוּ ʿAzarjahu, *n. v.; dasselbe.*
1917. עַזְרִיקָם ʿAzrik'am, *n. v.; Hülfe vor dem Feind.*
1918. עֲטָרָה ʿAt'arah, *u. m.*[1]*); Krone, Kranz.*
1919. עֲטָרוֹת ʿAt'arot, *n. u.*[2]*); Wallumgebungen.*
1920. עַטְרֹת אַדָּר ʿAt'rot Addar, *n. u.; Pracht-Wälle.*
1921. עַטְרַת בֵּית יוֹאָב ʿAt'rat Bet Joab, *n. u.; Wälle Bet-*
1922. עַטְרֹת שׁוֹפָן ʿAt'rot Sofan, *n. u.* [*Joab's*
1923. עַי ʿAj, *n. u.; Trümmer, -haufen.*
1924. עַיָא ʿAja, *n. u.; dasselbe.*
1925. עֵיבָל ʿEb'al, *n. v., n. u.; nackter Berg.*
1926. עַיָה ʿAjah, *n. u.; Trümmerhaufen.*
1927. עֵיטָם ʿEt'am, *n. u.; Raubthierplatz.*
1928. עִיֵּי הָעֲבָרִים ʿIje Ha-Ab'arim, *n. mon.; Trümmer des*
1929. עִילַי ʿIlaj, *n. v.; Oberster.* [*Ab'arim.*
1930. עֵילָם ʿElam, *n. v.*
1931. עִיִּים ʿIjim, *n. u.; Trümmer.*
1932. עִיּוֹן ʿIjon, *n. u.; dasselbe.*
1933. עַיִן ʿAjin, *n. u.; Quellort.*
1934. עֵין גְּדִי ʿEn Ged'i, *n. u.; Bocksquelle.*
1935. עֵין גַּנִּים ʿEn Gannim, *n. u.; Gärtenquelle.*
1936. עֵין דֹּאר ʿEn Dor, *n. u.; Sprudelquelle.*
1937. עֵין דּוֹר ʿEn Dor, *n. u.; dasselbe.*
1938. עֵין חַדָּה ʿEn Chaddah, *n. u.; Schnellquelle.*
1939. עֵין חָצוֹר ʿEn Chaz'or, *n. u.; Hofquelle.*
1940. עֵין חֲרוֹד ʿEn Charod, *n. u.; Schreckensquelle.*
1941. עֵין מִשְׁפָּט ʿEn Mis'pat, *n. l.; Gerichtsquelle.*
1942. עֵין עֶגְלַיִם ʿEn Eglajim, *n. opp.; Jungstierquelle.*
1943. עֵין רֹגֵל ʿEn Rog'el, *n. fon.; Walkerquelle.*
1944. עֵין רִמּוֹן ʿEn Rimmon, *n. u.; Granatenquell.*
1945 עֵין שֶׁמֶשׁ ʿEn S'emes, *n. fon.; Sonnenquell.*
1946. עֵין תַּנִּין ʿEn Tannin, *n. fon.; Schakalquell.*

1) simil. Στέφανος, Στεφανᾶς. 2) simil. Στεφάνη, urbs Phocydis, Στεφανίς, urbs Mariandynorum.

1947. עֵין תַּפּוּחַ 'En Tappuach, *n. l.; Apfelquell.*
1948. עֵינָם 'Enam, *n. u.; Doppelquell.*
1949. עֵינָן 'Enan, *n. v.; dasselbe.*
1950. עֵיפָה 'Efah, *n. v., n. m.; Lechzung.*
1951. עֵיפִי 'Efaj, *n. v.; Lechzender.*
1952. עִיר הֶרֶס 'Ir Heres, *n. u.; Zerstörungsstadt.*
1953. עִיר מֶלַח 'Ir Melach, *n. u.; Salzstadt.*
1954. עִיר נָחָשׁ 'Ir Nachaś, *n. u.; Schlangenstadt.*
1955. עִיר שֶׁמֶשׁ 'Ir Śemeś, *n. u.; Sonnenstadt.*
1956. עִיר תְּמָרִים 'Ir Temarim, *n. u.; Palmenstadt.*
1957. עִיר 'Ir, *n. v.; Städter, Stadtwohner.*
1958. עִירִי 'Iri, *n. v.; dasselbe.*
1959. עִירָא 'Ira, *n. v.; dasselbe,* = עִירַאי.
1960. עִירָד 'Irad, *n. v.; Waldesel.*
1961. עִירוּ 'Iru, *n. v.; Städter* = עִירִי.
1962. עִירָם 'Iram, *n. v.; Trümmerhaufe.*
1963. עַיוּת 'Ajut, *n. u.; dasselbe.*
1964. עַיִת 'Ajat, *n. u.; dasselbe.*
1965. עַכְבּוֹר 'Akbor, *n. v.; Wiesel.*
1966. עַכּוֹ 'Akko, *n. u.; Kreis, Um-, v.* חָג עָג.
1967. עָכָן 'Akan, *n. v.; Betrübter.*
1968. עַכְסָה 'Aksah, *n. m.; Fussfessel.*
1969. עָכוֹר 'Akor, *n. val.; Betrübtheit.*
1970. עַכָּר 'Akar, *n. v.; Betrübender.*
1971. עָכְרָן 'Okran, *n. v.; dasselbe.*
1972. עֻלָּא 'Ulla, *n. v.; Jochträger* = עֻלָּאי.
1973. עַלְוָה 'Alvah, *n. v.; Hochwohner.*
1974. עַלְוָן 'Alvan, *n. v.; dasselbe.*
1975. עַלְיָן 'Aljan, *n. v.; dasselbe.*
1976. עֵלִי 'Eli, *n. v.; Erhabener, Hoher.*
1977. עַלְיָה 'Aljah, *n. v.; Hochwohner.*
1978. עַלְמוֹן 'Almon, *n. u.; Versteckte.*
1979. עַלְמוֹן דִּבְלָתָיְמָה 'Almon Diblatajmah, *n. u.; Versteckte der Doppelkuchenförmigkeit.*
1980. עַלֶּמֶת 'Allemet, *n. u.; Verborgene.*
1981. עַלֶּמֶת 'Alemet, *u. v.; Verborgener.*
1982. עַמָּה 'Ummah, *n. u.; Versammlung*
1983. עַמִּיאֵל 'Ammiel, *n. v.; Verbundener Gottes.*
1984. עַמִּיהוּד 'Ammihud, *n. v.; Verbundener Jahud's.*
1985. עַמִּיזָבָד 'Ammizabad, *n. v.; Mann des Geschenkes.*
1986. עַמִּיחוּר 'Ammichur, *n. v.; Mann des Adels.*
1987. עַמִּינָדָב 'Amminadab, *n. v.; Mann d. Freigebigkeit.*
1988. עַמִּישַׁדַּי 'Ammiśaddaj, *n. v.; Mann d. Allmächtigen.*
1989. עָמָל 'Amal, *n. v.; Mühevoller.*
1990. עֲמָלֵק 'Amalek, *n. v.*
1991. עַמּוֹן 'Ammon, *n. v.; Verbundener einer Familie.*
1992. עִמָּנוּאֵל 'Immanuel, *n. v.; Gott-mit-uns.*
1993. עָמוֹס 'Amos, *n. v.; Trüger, Last-.*
1994. עֲמַסְיָה 'Amasjah, *n. v.; Last Gottes.*
1995. עַמְעָד 'Amad, *n. u.; Volkszusammenkunft.*
1996. עָמוֹק 'Amok, *n. v.; Unerforschlicher.*

1997. עֵמֶק מֶלֶךְ 'Emek Melek, *Königsthal.*
1998. עֵמֶק קְצִיץ 'Emek Kezi'z, *n. u.; Zimmt-Thal* = גֵּי קְצִיעָה.
1999. עֲמוֹרָה 'Amorah, *n. v.; Anbau, Neubau.*
2000. עָמְרִי 'Amri, *n. v.; Sklave, Diener.*
2001. עַמְרָם 'Amram, *n. v.; Diener.*
2002. עֲמַשָּׂא 'Amas'a, *n. v.; Lastträger, Bürden-.*
2003. עֲמָשַׂי 'Amas'aj, *n. v.; dasselbe.*
2004. עֲמַשְׂסַי 'Amas'saj, *n. v.; dasselbe.*
2005. עֲנָב 'Anab, *n. u.; Traubenort.*
2006. עָנוּב 'Anub, *n. v.; Verbundener.*
2007. עֲנָה 'Anah, *n. v.; Erhörung.*
2008. עֲנִי 'Unni, *n. v.; Gebeugter.*
2009. עֲנָיָה 'Anajah, *n. v.; Erhörung.*
2010. עֲנִים 'Anim, *n. u.; Quellenort.*
2011. עֲנָם 'Anem, *n. u.; Doppelquellen.*
2012. עֲנַמֶּלֶךְ 'Anammelek, *n. di.; Heerde des Königs.*
2013. עָנָן 'Anan, *n. v.; Volksmenge.*
2014. עֲנָנִי 'Anani, *n. v.; Beschützter.*
2015. עֲנַנְיָה 'Ananjah, *n. v., n. u.; Beschützter Gottes.*
2016. עֲנָק 'Anak, *n. gig.* (2017); *Riese.*
2017. עֲנוֹק 'Anok, *n. gig.* (2016); *dasselbe.*
2018. עָנֵר 'Aner, *n. v., n. u.; Jugendlicher.*
2019. עֲנַת 'Anat, *n. v.; Erhörung.* [*hörungen.*
2020. עֲנָתוֹת 'Anatot, *n. v., n. u.; Furchengebiet; Er-*
2021. עֲנָתֹתִיָּה 'Antotijah, *n. v.; Erhörungen Gottes.*
2022. עֹפֶל Ofel, *n. mon.; Hügel, Anhöhe.*
2023. עֹפֶן 'Ofen, *n. u.; Blüthenfülle.*
2024. עֵפֶר 'Efer, *n. v.; Junggazelle.*
2025. עָפְרָה 'Ofrah, *n. v., n. u.; Hindin, Gazellenort.*
2026. עָפְרוֹן 'Efron, *n. v., n. u., n. mon.; Gazellenstadt,*
2027. עֶפְרַיִן 'Efrajin, *n. u.; Gazellenpaar.* [*-Berg.*
2028. עִיץ 'Uz, *n. v., n. reg.; Fruchtland.*
2029. עֶצְיוֹן גֶּבֶר 'Ezjon Geber, *n. u.; Rückgrat d. Mannes.*
2030. עֶצֶם 'Ezem, *n. u.; Körper, Gebein, Stärke.*
2031. עַצְמוֹן 'Azmon, *n. u.; Stärke, Festigkeit.*
2032. עַקּוּב 'Akkub, *n. v.; Hinterlistiger.*
2033. עָקָן 'Akan, *n. v.; Verbrecher.*
2034. עֵקֶר Eker, *n. v.; Wurzel, Spross.*
2035. עֶקְרוֹן 'Ekron, *n. u.; Stammhaftigkeit, Ursprüng-*
2036. עִקֵּשׁ 'Ikkeś, *n. v.; Verkehrter.* [*lichkeit.*
2037. עָר 'Ar, *n. u.*[1]); *Stadtgebiet.*
2038. עֵר 'Er, *n. v.; Wachender.*
2039. עֲרַב 'Arab, *n. reg.* (2040); *Wüstengebiet.*
2040. עֶרֶב 'Ereb, *n. reg.* (2039); *Fremde.*
2041. עֲרָב 'Arab, *n. reg.* (2040); *Wüstenland.*
2042 עֹרֵב 'Oreb, *n. v.; Rabe, Dunkelfarbiger.*
2043. עֲרָבָה 'Araba'h, *n. reg., n. u.; Steppengebiet.*
2044. עָרָד 'Arad, *n. v., n. u.*[2]); *Waldesel, Wilder.*
2045. עַרְלוֹת 'Aralot, *n. col.; Vorhäutehügel.*

1) sicut Urbs pro Roma, ἄστυ pro Athenis, πόλις pro Alexandria.
2) simil. Onager n. p. apud Romanos.

2046. עֵרָן ʿEran, *n. u.; Wachsamer.*
2047. עַרְעֹר ʿAroʿr, *n. u.; Trümmergebiet.*
2048. עֲרֹעֵר ʿAroʿer, *n. u.; dasselbe.*
2049. עָרְפָּה ʿOrpah, *n. m.; Hindin* = עָפְרָה.
2050. עֵרֶק ʿEreḳ, *n. v.; Flucht.*
2051. עַשַׂהאֵל ʿAsaheˊl, *n. v.; von Gott geschaffen.*
2052. עֲשָׂהאֵל ʿAsah-eˊl, *n. v.; dasselbe.*
2053. עֵשָׂו ʿEsaˊv, *n. v.; Behaarter, Behaarung.*
2054. עַשְׁוַת ʿAsʿevat, *n. v.*
2055. עַשִׂיאֵל ʿAsiˊel, *n. v.; von Gott Geschaffener.*
2056. עַשָׂיָה ʿAsaˊjah, *n. v.; dasselbe.*
2057. עָשָׁן ʿAsan, *n. u.*[1]); *rauchender Schmelzofen.*
2058. עֵשֶׁק ʿEsʿeḳ, *n. v.; Erpressung, Erpresser.*
2059. עֵשֶׁק ʿEsʿeḳ, *n. fon.; Haderbrunnen.*
2060. עַשְׁתֹּרֶת ʿAsʿtoret, *n. di.; Venus-Planet.*
2061. עַשְׁתָּרוֹת ʿAsʿtarot, *n. u.; Statuen der ʿAsʿtoret.*
2062. עַשְׁתָּרוֹת קַרְנַיִם ʿAsʿtrot Kʿarnajim, *n. u.; die gehörnten*
2063. עֵת קָצִין Et Kʿazin, *n. u.; Kâdhi-Entscheid.* [*Astarten.*
2064. עַתַּי ʿAttaj, *n. v.; Bestimmer.*
2065. עֲתָיָה ʿAtajah, *n. v.; Entscheidung.*
2066. עֲתָק ʿAtaḳ, *n. u.; Einkehr.*
2067. עַתְלַי ʿAṭlaj, *n. v.; Bedrücker.*
2068. עֲתַלְיָה ʿAṭaljah, *n. v., n. m.; Bedrückung Gottes.*
2069. עֲתַלְיָהוּ ʿAṭaljahu, *n. v., n. m.; dasselbe.*
2070. עָתְנִי ʿOṭni, *n. v.; Löwenmüthiger.*
2071. עָתְנִיאֵל ʿOṭniˊel, *n. v.; Löwe Gottes.*
2072. עֶתֶר ʿEṭer, *n. u.; Ueberfluss.*

פ

2073. פָּארָן Paran, *n. u., n. mon., n. desert.; Höhlenreiche.*
2074. פַּגִּעִיאֵל Pagiˊel, *n. v.; Geschick Gottes.*
2075. פְּדַהְאֵל Pedʿaheˊl, *n. v.; Gott ist Erlöser.*
2076. פְּדַהְצוּר Pedʿahzur, *n. v.; der Fels (Gott) ist Erlöser.*
2077. פְּדָיָה Pedʿajah, *n. v.; Gott ist Erlöser.*
2078. פְּדָיָהוּ Pedʿajahu, *n. v.; dasselbe.*
2079. פְּדוֹן Padʿon, *n. v.; Errettung.*
2080. פַּדָּן Paddan, *n. reg.; Gefild, Ackergebiet.* [*müa's.*
2081. פַּדַּן אֲרָם Paddan ʾAram, *n. reg.* (2080); *Gefild ʾAra-*
2082. פּוּאָה Puah, *n. v.; Zerstreuung, Exil, Vertriebener.*
2083. פּוּוָה Puvah, *n. v.; dasselbe.*
2084. פּוּט Puṭ, *n. v.; Betrübter.*
2085. פּוֹטִי פֶרַע Poṭi Ferag', *n. v.; der Sonne Geweiheter.*
2086. פּוּטִיאֵל Puṭiˊel, *n. v.; Betrübter Gottes.*
2087. פּוֹטִיפַר Poṭifar, *n. v.; der Sonne Geweiheter.*
2088. פּוּל Pul, *n. v., n. ins. et u.; Elephant.*
2089. פּוּן Pun, *n. v.; Geistesschwacher.*
2090. פּוּנֹן Punon, *n. l.; dunkler Ort.*
2091. פּוּרָתָא Porata, *n. v.*
2092. פּוּת Put, *n. v.; Schwätzer.*
2093. פַּחַת מוֹאָב Pachat Moabˊ, *n. v.; Statthalter von Moabˊ.*

1) cf. Clibanus, urbs Isauriae.

2094. פִּי־בֶסֶת Pi-Bʿeset, *n. u.*
2095. פִּי־הַחִירוֹת Pi-Ha-Chirot, *Schilfbewachsener Ort.*
2096. פִּיכֹל Pikʿol, *n. v.; Fläschchen.*
2097. פִּינְחָס Pinechas, *n. v.; eherner Mund.*
2098. פִּינֹן Pinon, *n. v.*
2099. פִּישׁוֹן Pisʿon, *n. fl.; der weithin Strömende.*
2100. פִּיתֹן Piton, *n. v.; Langgestreckter.*
2101. פֹּכֶרֶת הַצְּבָיִים Pokʿeret Ha-Zʿebʿajim, *n. m.*
2102. פַּלּוּא Pallu, *n. v.; Ausgezeichneter.*
2103. פְּלָאיָה Pelajah, *n. v.; Auszeichnung Gottes.*
2104. פֶּלֶג Peleg, *n. v.; Theilung.*
2105. פִּלְדָּשׁ Pilʿdas, *n. v.; Stählerner, Starker.*
2106. פִּלְחָא Pilcha, *n. v.; Dienender.*
2107. פֶּלֶט Pelet, *n. v.; Rettung.*
2108. פִּלְטַי Pilʿtaj, *n. v.; Geretteter.*
2109. פַּלְטִיאֵל Palʿtiˊel, *n. v.; Rettung Gottes.*
2110. פְּלַטְיָה Platʿjah, *n. v.; dasselbe.*
2111. פְּלַטְיָהוּ Platʿjahu, *n. v.; dasselbe.*
2112. פְּלָיָה Plajah, *n. v.; Auszeichnung Gottes.*
2113. פָּלָל Palal, *n. v.; Richter.*
2114. פְּלַלְיָה Plaljah, *n. v.; Gott ist Richter.*
2115. פְּלֶשֶׁת Pleʿset, *n. reg.; Auswanderung.*
2116. פֶּלֶת Pelet, *n. v.; Schnelligkeit.*
2117. פְּלֶתִי Pleṭi, *gent.; Eilbote, Läufer.*
2118. פּוֹנָה Poneh, *n. port.;* = פְּנִנָּה.
2119. פִּנָּה Pinnah, *n. port.; Eckthor.*
2120. פִּנִּים Pinnim, *dasselbe.*
2121. פְּנוּאֵל Penuˊel, *n. v., n. l.; Angesicht Gottes.*
2122. פְּנִיאֵל Pinnim, *n. v., n. l.; dasselbe.*
2123. פְּנִנָּה Peninnah, *n. m. (Margareta); Koralle, Perle.*
2124. פַּס דַּמִּים Pas Dammim, *n. u.; Aufhörung des Blut-*
vergiessens.
2125. פִּסְגָּה Pisgah, *n. col.; Zacke, Berg-.*
2126. פָּסֵחַ Paseach, *n. v.; Lahm, Hinkender.*
2127. פָּסָק Pasaḳ, *n. v.; Zerschneider.*
2128. פִּסְפָּה Pispah, *n. v.*
2129. פּוּעָה Puah, *n. m.; Geschrei.*
2130. פָּעוּ Pauʿ, *n. u.; dasselbe.*
2131. פְּעִי Peiʿ, *n. u.; dasselbe.*
2132. פְּעֻלְּתַי Peulʿletaj, *n. v.; Thätiger.*
2133. פְּעוֹר Peoʿr, *n. mon., n. dae.; Entblössung, Preis-*
2134. פַּעֲרַי Paaraj, *n. v.* [*gebung.*
2135. פְּקוֹד Pekʿodʿ, *n. l.; Strafe; Oberherrschaft.*
2136. פֶּקַח Pekʿach, *n. v.; das Hellsehen.*
2137. פְּקַחְיָה Pekʿachjah, *n. v.; Anschauung Gottes.*
2138. פִּרְאָם Piram, *n. v.; Schnellfüssiger, Wilder.*
2139. פְּרוּדָא Peruʿda, *n. v.; Getrennter.*
2140. פְּרִידָא Priʿda, *n. v.* (2138); *dasselbe.*
2141. פֻּרָה Purah, *n. v.; Ast, Zweig (einer Familie).*
2142. פָּרָה Parah, *n. u.; die Fruchtreiche.*
2143. פַּרְוַי Parvaj, *n. v.; Ostländer.*

2144 פְּרִזִּי Perizzi, *gent.*; *Plattländer.*
2145. פָּרוּחַ Paruach, *n. v.*[1]); *Blühender.*
2146. פַּרְמַשְׁתָּא Parmaśta, *n. v.*; *Fauststarker.*
2147. פַּרְנָךְ Parnaḳ, *n. v.*; *Augustus (Pharnaces).*
2148. פָּרָס Paras, *n. reg.*; *Rossgebiet.*
2149. פַּרְעֹה Paroh, *n. v.*; *Fürstlicher.*
2150. פַּרְעֹשׁ Paroś, *n. v.*; *Edler.*
2151. פִּרְעָתוֹן Piraṯon, *n. u.*; *Fürstlicher.*
2152. פַּרְפַּר Parpar, *n fl.*; *Schnellfluss.*
2153. פֶּרֶץ Perez, *n. v.*; *Einbruch.*
2154. פֶּרֶץ עֻזָּה Perez ʿUzzah, *n. l.*; *Niederlage des ʿUzzah.*
2155. פֶּרֶץ עֻזָּא Perez ʿUzza, *n. l.*; *dasselbe.*
2156. פֶּרֶשׁ Peres, *n. v.*; *Reiter.*
2157. פַּרְשַׁנְדָּתָא Parśandaṯa, *n. v.*; *Gesetzerklärer.*
2158. פְּרָת Peraṯ, *n. fl.*; *Süssfluss.*
2159. פַּשְׁחוּר Paśchur, *n. v.*; *Ausbreitung-umher.*
2160. פְּתוּאֵל Peṯuel, *n. v.*; *Befreieter Gottes* = פְּתוּיַ־אֵל, *cf.* שְׁמוּעַ־אֵל = שְׁמוּאֵל.
2161. פְּתַחְיָה Peṯachjah, *n. v.*; *Erlöster Gottes.*
2162. פִּתֹם Piṯom, *n. u.*; *Gebirgspass.*
2163. פְּתוֹר Peṯor, *n. u.*; *Traumdeuterei.*
2164. פַּתְרוֹס Paṯros, *n. reg.*; *Mittagsland.*

צ

2165. צַאֲנָן Ẓaaṉan, *n. u.*; *Heerdenreiche.*
2166. צְבֹאִים Ẓeḇoïm, *n. u.* (2170); *Gazellenplatz.*
2167. צְבָאוֹת Ẓeḇaoṯ, *n. u.*; *dasselbe.*
2168. צִבְיָא Ẓiḇja, *n. v., n. m.*; *Gazelle.*
2169. צִבְיָה Ẓiḇjah, *n. v., n. m.*; *dasselbe.*
2170. צְבֹיִם Ẓeḇojim, *n. u.* (2166); *Gazellenplatz.*
2171. צְבָיִים Ẓeḇojim, *n. u.*; *dasselbe.*
2172. צִבְעוֹן Ẓiḇʿon, *n. v.*; *Räuber.*
2173. צֶדֶד Ẓeḏaḏ, *n. u.*; *Bergseite.*
2174. צִדִּים Ẓiddim, *n. u.*; *Bergseiten.*
2175. צָדוֹק Ẓaḏoḳ, *n. v.*[2]); *Gerechter.*
2176. צִדְקִיָּהוּ Ẓiḏḳijahu, *n. v.*; *Gerechtigkeit Gottes.*
2177. צִדְקִיָּה Ẓiḏḳijah, *n. v.*; *dasselbe.*
2178. צוֹבָה Ẓoḇah, *n. reg.*; *Anpflanzung* = נְצוֹבָא.
2179. צוּף Ẓuf, *n. v., n. reg.*; *Süsser; Honigzelle.*
2180. צוֹפַי Ẓofaj, *n. v.*; *dasselbe.*
2181. צוֹר Ẓor, *n. u.*; *Fels, Veste.*
2182. צוּר Ẓur, *n. v.*[3]); *Fels.*
2183. צוּרִיאֵל Ẓuriel, *n. v.*; *Fels Gottes.*
2184. צוּרִישַׁדַּי Ẓurisadaj, *n. v.*; *Fels des Allmächtigen.*
2185. צִחָא Ẓicha, *n. v.*; *Dürstender.*
2186. צָחַר Ẓochar, *n. v.*; *Blendendweisser.*
2187. צִיבָא Ẓiḇa, *n. v.*; *Posten,*= נְצִיבָא.
2188. צִידוֹן Ẓidon, *n. v., n. u.*; *Fischfang, Fischer.*

1) cf. apud Graecos et Latinos: Ἐνάνθες, Florus, Florius, Florinus, Florianus, Floridus, Florens, Florentinus. 2) cf. Justus, Ἰοῦστος, Probus, Δίκαιος. 3) cf. Κηφᾶς, Πέτρος.

2189. צִיחָא Ẓicha, *n. v.*; *Dürstender.*
2190. צִיזוֹן Ẓijon, *n. mon.*; *Burg, Gipfel.*
2191. צִין Ẓin, *n. u., n. l.*; *Dornplatz,*= סִן.
2192. צִיץ Ẓiz, *n. l.*; *Blume, Blüthe.*
2193. צִיקְלַג, צִקְלַג Ẓikelag, *n. u.*; *Quellergiessung.*
2194. צִלָּה Ẓillah, *n. m.*; *Klang, Ton.*
2195. צַלְמוֹן Ẓalmon, *n. v., n. mon.*; *der Finstere.*
2196. צַלְמוֹנָה Ẓalmonah, *n. l.*; *dasselbe.*
2197. צַלְמֻנָּע Ẓalmunnag, *n. v.*
2198. צֵלָע Ẓelag, *n. u.*; *Seitengebiet.*
2199. צָלָף Ẓalaf, *n. v.*; *Palme.*
2200. צֶלָפְחָד Ẓelafchad, *n. v.*; *Spitzpalme.*
2201. צֶלְצַח Ẓelzach, *n. l.*; *Schatten gegen die Sonne.*
2202. צֶלֶק Ẓelek, *n. v.*; *Spalte.*
2203. צִלְתַי Ẓilleṯaj, *n. v.*; *Schattiger.*
2204. צֶמַח Ẓemach, *n. v.*; *Spross.*
2205. צְמָרַיִם Ẓemarajim, *n. u.*; *Doppelhügel.*
2206. צֵן Ẓin, *n. u., n. des.*; *Dornhecke.*
2207. צְנָן Ẓenan, *n. u.*; *Heerdenreiche.*
2208. צֹעַן Ẓoʿan, *n. u.*[1]); *Niederung.*
2209. צַעֲנַנִּים Ẓaʿanannim, *n. l.*; *Nomadenzüge.*
2210. צֹעַר Ẓoʿar, *n. u.*; *Kleinheit.*
2211. צָעַר Ẓoʿar, *n. u.*; *dasselbe.*
2212. צוּעַר Ẓuʿar, *n. v.*; *dasselbe.*
2213. צִיעַר Ẓiʿor, *n. u.*[2]); *dasselbe.*
2214. צָעִיר Ẓaʿir, *n. l.*; *dasselbe.*
2215. צְפוֹ Ẓefo, *n. v.*[3]) (2217); *Erwartung.*
2216. צוֹפַח Ẓofach, *n. v.*; *dasselbe.*
2217. צְפִי Ẓefi, *n. v.* (2215); *Umherschauung.*
2218. צִפְיוֹן Ẓifchon, *n. v.* (2220); *Nordgebiet.*
2219. צָפוֹן Ẓafon, *n. u.*; *Umherschau.*
2220. צְפוֹן Ẓefon, *n. v.* (2218); *Ausbreitung.*
2221. צְפַנְיָה Ẓefanjah, *n. v.*; *Schutz Gottes.*
2222. צְפַנְיָהוּ Ẓefanjahu, *n. v.*; *dasselbe.*
2223. צָפְנַת פַּעְנֵחַ Ẓafenaṯ Paaneach, *n. v.*; *Heil der Welt.*
2224. צָפַר Ẓofar, *n. v.*; *Sichwendender.*
2225 צִפּוֹר Ẓippor, *n. v.*; *Vogel, Gesang-.*
2226. צִפֹּרָה Ẓipporah, *n. m.*; *Vöglein.*
2227. צְפַת Ẓefaṯ, *n. u.*; *Warte.*
2228. צִקְלַג Ẓiklag, *n. u.*; *Quellergiessung.*
2229. צִקְלַג Ẓiklag, *n. u.*; *dasselbe.*
2230. צַר Ẓer, *n. u.*; *Enge, Engpass.*
2231. צֹר Ẓor, *n. u.*; *Fels.*
2232. צְרֵדָה Ẓeredah, *n. u.*; *Kühlwasser.*
2233. צְרִי Ẓeri, *n. v.*; *Götzenbildner.*
2234. צְרוּיָה Ẓerujah, *n. m.*; *Balsamische, Duftende.*
2235. צְרוּחָה Ẓerujah, *n. m.*; *dasselbe.*
2236. צְרוּעָה Ẓeruah, *n. m.*; *Geschlagene.*
2237. צָרְעָה Ẓoraʿh, *n. u.*; *Niederlage.*

1) i. e. Τάνις (Judit 1, 10). 2) s. arg. Olizon, urbs Thessaliae. 3) sic Elpis, Elpidius, Speratus, nomina romana.

2238. צָרְפַת Z'arefat, *n. ur.; Schmelzhütte.*
2239. צְרוֹר Z'eror, *n. v.; Feindschaft.*
2240. צְרֵרָה Z'ererah, *n. u.; Kühlwasser.*
2241. צֶרֶת Z'eret, *n. v.; Glanz* = צַחֲרֶת.
2242. צֶרֶת שַׁחַר Z'eret Sachar, *n. u.; Morgenrothglanz.*
2243. צָרְתָן Z'aretan, *n. u.; Engpass.*

ק

2244. קַבְצְאֵל Kab'z'eel, *n. u.; Sammlung Gottes.*
2245. קִבְצַיִם Kib'zajim, *n. u.; Doppelhaufen.*
2246. קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה Kib'rot ha-Taavah, *n.l.; Gräber der Lüsternheit.*
2247. קֶדְמָה Ked'mah, *n. v.; Osten.*
2248. קְדוּמִים Ked'umim, *n. torr.; Vorweltfluss.*
2249. קַדְמִיאֵל Kad'miel, *n. v.; Diener Gottes.*
2250. קַדְמֹנִי Kad'moni, *n. v.; Ostländer.*
2251. קֶדְמוֹת Ked'emot, *n. u.; Uranfänge.*
2252. קֵדַר Ked'ar, *n. v.; Hautschwarzer.*
2253. קִדְרוֹן Kid'ron, *n. torr.; trüber Fluss.*
2254. קֶדֶשׁ Ked'es', *n.u.; geweiheter Platz, Heiligstadt.*
2255. קָדֵשׁ Ked'es', *n. u.; dasselbe.*
2256. קָדֵשׁ Kad'es', *n. u.*[1]*); dasselbe.*
2257. קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ Kad'es' Barneag, *n. u.; Heiligstadt der Nomaden.*
2258. קְהֵלָה Ke'helah, *n.u.; Versammlung.*
2259. קְהָת Ke'hat, *n. v.; dasselbe.*
2260. קוֹעַ Ko'a, *n. reg.*
2261. קוֹץ Ko'z, *n. v.; Dorngenist.*
2262. קוּשַׁיָהוּ Kus'ajahu, *n. v.; Bogen Gottes.*
2263. קְטוֹרֶת Ket'urah, *n. m.; Rauchwerk.*
2264. קַטְרוֹן Kit'ron, *n. u.; Kleinstadt.*
2265. קָטָת Kat'at, *n. u.; dasselbe* = קְטָנָה.
2266. קַיִן Kajin, *n. v.; Schmied.*
2267. קִינָה Kinah, *n. u.; Schmiedestadt.*
2268. קִינִי Kini, *n. v.; Schmied.*
2269. קֵינִי Keni, *n. v.; dasselbe.*
2270. קֵינָן Kenan, *n. v.; Besitzer.*
2271. קִיר Kir, *n. u., n. reg.; Burg, Festung.*
2272. קִיר חֶרֶשׂ Kir Cheres', *n. u.*[2]*); Backsteinenburg.*
2273. קִיר חֲרֶשֶׂת Kir Chares'et, *n. u.; dasselbe.*
2274. קֵירֹס Keros, *n. v.; Weberkamm.*
2275. קִישׁ Kis', *n. v.; Vogelfänger.*
2276. קִישִׁי Kisi, *n. v.; dasselbe.*
2277. קִישׁוֹן Kis'on, *n. fl.*[3]*); Krümmung, Schlängelung.*
2278. קְלִיטָא Klit'a, *n. v.; Zwerg.*
2279. קַלַּי Kallaj, *n. v.; Schnellfüssiger.*
2280. קְלָיָה Kelajah, *n. v.; Stimme Gottes.*
2281. קוֹלָיָה Kolajah, *n. v.; Stimme Gottes.*
2282. קְמוּאֵל Kemuel, *n. v.; Versammlung Gottes.*
2283. קָמוֹן Kamon, *n. u.; Stetigkeit, Feststehen.*

1) cf. Hierapolis, urbs Phrygiae, Hiera, oppidum Lesbi, Hieron, locus in ora Bospori. 2) s. arg. *Κέραμος* (Ceramus) urbs Cariae. 3) s. arg. *Ἰλλισσος* fluvius Atticae, Helixus flumen insulae Coci.

2284. קָנָה K'anah, *n. torr., n. u.; Schilfrohr; Kalmus-platz.*
2285. קְנַז K'enaz, *n. v.; Jäger.*
2286. קְנָת K'enat, *n. u.; Besitzthum.*
2287. קְעִילָה Kei'lah, *n. u.; Burg, Schloss.*
2288. קְצִיעָה K'zi'ah, *n. m.; Cassia, Zimmt.*
2289. קוֹרֵא K'ore, *n. v.; Rufer, Verkündiger.*
2290. קָרֵחַ K'areach, *n. v.*[1]*); Glatzkopf.*
2291. קֹרַח K'orach, *n. v.; Glatze.*
2292. קְרִיּוֹת K'erijot, *n. u.; Baustellen.*
2293. קִרְיָת K'irjat, *n. u.; Stadt, Gebiet.*
2294 קִרְיַת אַרְבַּע K'irjat 'Arbag', *n. u.; 'Arbag'-Stadt.*
2295. קִרְיַת בַּעַל K'irjat Baal, *n. u.; Baal-Stadt.*
2296. קִרְיַת חֻצוֹת K'irjat Chuz'ot, *n. u.; Strassenstadt.*
2297. קִרְיַת יְעָרִים K'irjat Je'arim, *n. u.; Wälderstadt.*
2298. קִרְיַת סַנָּה K'irjat Sannah, *n. u.; Palmzweigstadt.*
2299. קִרְיַת סֵפֶר K'irjat Sefer, *n. u.; Schriftstadt.*
2300. קִרְיַת עָרִים K'irjat 'Arim, *n. u.; Waldstadt.*
2301. קִרְיָתַיִם K'irjatajim, *n. u.; Doppelstadt.*
2302. קֶרֶן הַפּוּךְ K'eren Ha-Puk', *n. m.; Schminkhorn.*
2303. קֵרֹס K'eros, *n. m.; Weberkamm.*
2304. קַרְקַע K'ark'ag', *n. l.; Grund, Boden, Fläche.*
2305. קַרְקֹר K'ark'or, *n. l.; dasselbe.*
2306. קַרְתָּה K'artah, *n. u.; Stadt, Gebiet.*
2307. קַרְתָּן K'artan, *n. u.; Doppelstadt.*
2308. קִשְׂיוֹן K'is'chion, *n.u.; Bodenhärte.*

ר

2309. רְאוּבֵן Reu'ben, *n.v.; Schau-des-Elends* = רְאֵה בְּנִי
2310. רְאָיָה Rea'jah, *n. v.; Gott schaut.*
2311. רְאוּמָה Reu'mah, *n. m.; Erhöhete.*
2312. רָאמוֹת Ramot, *n. u.; Höhen.*
2313. רָאמַת נֶגֶב Ramat Neg'eb', *n. u.; Höhe des Süden.*
2314. רֹאשׁ Ros', *n. v.*[2]*), n. reg., n. pop.; Haupt.*
2315. רַבָּה Rabbah, *n. u.; Hauptstadt.*
2316. רִבְלָה Rib'lah, *n. u.; Fruchtbarkeit.*
2317. רֶבַע Reb'ag', *n. v.*[3]*); Viergeeckter, -schrötiger*
2318. רִבְקָה Rib'k'ah, *n. m.; Fesselnde.*
2319. רַבְשָׁקֵה Rab's'ak'eh, *n. v.; Obermundschenk.*
2320. רַבִּית Rabbit, *n. u.; Volksmenge.*
2321. רוֹגְלִים Rog'elim, *n. l.; Walkerort.*
2322. רֶגֶם Reg'em, *n. v.; Freundschaft, Freund.*
2323. רֶגֶם מֶלֶךְ Reg'em Melek', *n. v.; Königsfreund.*
2324. רַדַּי Raddaj, *n. v.; Unterwerfender.*
2325. רוֹדָנִים Rod'anim, *n. v.*
2326. רַהַב Rahab', *n. u.; Toben, Ungestüm.*
2327. רַהְגָּה Rohgah, *n. v.; Geschrei.*
2328. רוּמָה Rumah, *n. l.; Hochgebiet.*
2329. רוּת Rut, *n. m.; Freundin* = רֵעוּת.
2330. רְזוֹן Rezon, *n. v.; Fürst.*

1) s. arg. Calvus, Calvius, Calvinus apud Romanos. 2) sic: Cephalus. 3) s. arg. Quartus (unde *Κούαρτος* Rom. 16, 23).

2331. רְחוֹב Rechob, *n.u., n.v.; Hochmüthiger; Geräu-*
2332. רַחַב Rachab, *n.m.; Offene; Buhlerin.* [*migkeit.*
2333. רְחַבְיָה Rechabjah, *n. v.; Erweiterung Gottes.*
2334. רְחַבְיָהוּ Rechabjahu, *n. v.; dasselbe.*
2335. רְחַבְעָם Rechabam, *n. v.; Erweiterung d. Volkes.*
2336. רְחֹבוֹת Rechobot, *n. u., n. fon.; Strassen.*
2337. רָחֵל Rachel, *n. m.; Mutterschaaf.*
2338. רְחוּם Rechum, *n. v.; Geliebter.*
2339. רְחֻם Rechum, *n. v.; dasselbe.*
2340. רַחַם Racham, *n. v.; Liebe, Geliebter.*
2341. רִיבַי Ribaj, *n. v.; Haderer, Zänker.*
2342. רִיפַת Rifat, *n. v.*
2343. רֶכָב Rekab, *n. v.; Reiter.*
2344. רֵכָה Rekah, *n. l.*
2345. רָכָל Rakal, *n. u.; Handelsplatz.*
2346. רָם Ram, *n. v.; Erhabener.*
2347. רָמָה Ramah, *n. u.*[1]); *Anhöhe.*
2348. רַמְיָה Ramjah, *n. v.; Eingesetzt durch Gott.*
2349 רְמַלְיָהוּ Remaljahu, *n. v.; Zier Gottes.*
2350. רֹמַמְתִּי עֶזֶר Romamti Ezer, *n. v.; Erhöhung d. Hülfe.*
2351. רִמּוֹן Rimmon[2]), *n. di., n. v., n. u.; Granat-Feld, -Stadt; Markiger.*
2352. רִמּוֹן מֶתוֹאַר Rimmon Metoar, *n. u.; das abgesteckte Granatenfeld.*
2353. רִמּוֹן פֶּרֶץ RimmonPerez, *n.l.; Granatenfeld-Kluft.*
2354. רִמּוֹנוֹ Rimmono, *n. u.* (2352); *Granatgebiet.*
2355. רֶמֶת Remet, *n. u.; Höhe.*
2356. רָמוֹת Ramot, *n. v., n. u.; Höhen.*
2357. רָמַת לֶחִי Ramat Lechi, *n.l.; Anhöhe d. Felsenreihe.*
2358. רָמַת מִצְפֶּה Ramat Mizpeh, *n. u.; Anhöhe d. Warte.*
2359. רָמוֹת נֶגֶב Ramot Negeb, *n. u.; Anhöhe des Süden.*
2360. רָמָתַיִם צוֹפִים Ramataim Zofim, *n. u.; Höhenpaar d.*
2361. רִנָּה Rinnah, *n. v.; Jubel, Jubelnder.* [*Felsen.*
2362. רִסָּה Rissah, *n. l.; Trümmerhaufe.*
2363. רֶסֶן Resen, *n. u.; Halfterförmige.*
2364. רְעוּ Reu, *n. v.; Freund.*
2365. רְעוּאֵל Reuel, *n. v.; Freund Gottes.*
2366. רֵעִי Rei, *n. v.; Freundschaftlicher.*
2367. רְעֵלָיָה Reelajah, *n.v.* (2369); *Erbebung Gottes.*
2368. רַעְמָא Ragma, *n. v., n. u.; Volkstoben.*
2369. רַעְמָה Ragmah, *n. v., n. u.; dasselbe.*
2370. רַעַמְיָה Raamjah, *n.v.* (2467); *Erbebung Gottes.*
2371. רַעְמְסֵס Ragmeses, *n.reg.; Gebiet d. Sohn. d. Sonne*
2372. רַעַמְסֵס Raamses, *n.u.; dasselbe.* [*=Königsstadt.*
2373. רָפָא Rafa, *n. v.; Riese.*
2374. רָפוּא Rafu, *n. v.; Geheilter.*
2375. רְפָאֵל Refael, *n. v.; Gottgeheilter.*
2376. רְפָאִים Refaim, *n. va.; Riesenthal.*

1) s. arg. Hypsale, Hypselopolis urbs Aegypti, Hypsos vicus Laeonicus. 2) cf. Σίδη (i. e. malum granatum) urbs Pamphiliae, Granata, urbs Hispaniae, רִמּוֹן סְפָרַד apud Judaeos.

2377. רְפִידִים Refidim, *n. l.; Lagerungen.*
2378. רָפָה Rafah, *n. v.; Held, Riese.*
2379. רֶפַח Refach, *n. v.; Reichthum, Reicher.*
2380. רְפָיָה Refajah, *n. v.; Gottgeheilter.*
2381. רִצְיָא Rizja, *n. v.; Wohlgefallen, Wohlgefälliger.*
2382. רְצִין Rezin, *n. v.; Fürst, Gebieter.*
2383. רִצֶּף Rezef, *n. u.; Pflasterung.*
2384. רִצְפָּה Rizpah, *n. m.; Gluth, Liebesgluth.* [*ger.*
2385. רֶקֶם Rekem, *n.v., n.u.; bunter Garten; Vielfarbi-*
2386. רַקּוֹן Rakkon, *n. opp.; die Uferige, am Ufer ge-*
2387. רַקַּת Rakkat, *n. u.*[1]); *Uferstadt.* [*legene.*
2388. רִשְׁעָתַיִם Risataim, *n. u.; Doppelsieg.*
2389. רֶשֶׁף Resef, *n. v.; Flamme, Liebes-.*
2390. רִתְמָה Ritmah, *n. l.; Ginsterbusch.*

שׁ

2391. שְׁאַל Seal, *n. v.; Bitte, Bittender.*
2392. שָׁאוּל Saul, *n. v.; Erbetener.*
2393. שְׁאַלְתִּיאֵל Sealtiel, *n. v.; Erbetung von Gott.*
2394. שְׁאָר יָשׁוּב Sear Jasub, *n. v.; der Rest ist ein Buss-*
2395. שְׁאֵרָה Searah, *n. m.; Blutsverwandte.* [*fertiger.*
2396. שְׁבָא Seba, *n. v., n. reg.; Mensch.*
2397. שְׁבוּאֵל Sebuel, *n. v.; Bekehrter Gottes.*
2398. שְׁבוּאֵל Sebuel, *n. v.; dasselbe.*
2399. שׁוֹבָב Sobab, *n. v.; Abtrünniger.*
2400. שׁוֹבִי Sobi, *n. v.; Wegführer.*
2401. שׁוֹבַי Sobaj, *n. v.; Wegtreiber.*
2402. שׁוֹבָךְ, יְבָנָה Sobak, *n. v.*[2]); *Anwachsender = שׁוֹפָךְ.*
2403. שׁוֹבָל Sobal, *n. v.; Wanderer.*
2404. שְׁבָנָא, יְהָ Sebna, -nah, *n. v.; Vertraueter.*
2405. שְׁבַנְיָה Sebanjah, *n. v.; Vertraueter Gottes.*
2406. שְׁבַנְיָהוּ Sebanjahu, *n. v.; dasselbe.*
2407. שֶׁבַע Sebag, *n. v., n. u.; = שֶׁפַע Reichthum, Rei-*
2408. שִׁבְעָה Sibah, *n. put.; Bündniss.* [*cher, Fülle.*
2409. שׁוֹבֵק Sobek, *n. v.; Verlassender.*
2410. שַׁבְּתַי Sabbetaj, *n.v.; Sabbat-Geborner; Saturn.*
2411. שָׁגַא Sage, *n. v.; Irrender.*
2412. שְׁדֵיאוּר Sedeur, *n. v.; Lichtsprühender.*
2413. שַׁדְרַךְ Sadrak, *n. v.*
2414. שׁוֹהָם Soham, *n. v.*[3]); *Onix.*
2415. שְׁוָא Seva, *n. v.; Lärmender, Siegender.*
2416. שׁוּבָאֵל Subael, *n. v.; Bekehrter Gottes.*
2417. שָׁוֵה Saveh, *n. val.* (2418); *Pläne, Ebene.*
2418. שָׁוֵה קִרְיָתַיִם Saveh Kirjataim, *n. val.* (2417); *Pläne*
2419. שׁוּחַ Suach, *n. v.; Gebeugter.* [*d. Doppelstadt.*
2420. שׁוּחָה Suchah, *n. v.; dasselbe.*
2421. שׁוּחָם Sucham, *n. v.; Gräber.*

1) i. e. Tiberias (טִבֶרְיָה) apud Rabbinos. Sim. arg. Rakka, oppidum Mesopotamiae, in litore Euphratis situm. 2) s. arg. Crescens, unde Κρήσκης (2 Tim. 4, 10). 3) cf. nomina propria a gemmis desumta apud Graecos et Latinos: Adamus, Beryllus, Zmaragdus, Σάπφειρα (Act. 5, 1).

2422. שׁוּלַמִּית Shulammit, *n. m.; Gottergebene.*
2423. שׁוּנִי Shuni, *n. v.; Ruhiger, Glücklicher.*
2424. שׁוּנֵם Shunem, *n. u.; Ruheplätze.*
2425. שׁוּעַ Shua, *n. v.; Grossmüthiger.*
2426. שׁוֹעַ Shoa, *n. v.; dasselbe.*
2427. שׁוּעָא Shua, *n. v.; Glücklicher.*
2428. שׁוֹפָן Shofan, *n. v.; Kaninchen.*
2429. שׁוּר Shur, *n. ur.; Mauer.*
2430. שַׁוְשָׁא Shavsha, *n. v.; Wirrniss.*
2431. שׁוּשָׁן Shushan, *n. u.*[1]); *Lilie.*
2432. שְׁחַצַיִם Shachazaim, *n. l.; Hochgebiet.*
2433. שְׁחַצוֹם Shachazom, *n. l.; Höhen.*
2434. שִׁחוֹר Shichor, *n. fl.; Schwarzfluss, Schlamm-.*
2435. שִׁיחוֹר Shichor, *n. fl.; dasselbe.*
2436. שְׁחַרְיָה Shecharjah, *n. v.; Jugendlicher Gottes.*
2437. שַׁחֲרַיִם Shacharajim, *n. v.*[2]); *Zeit vor u. nach Aufgang*
2438. שִׁטִּים Shittim, *n. l.; Akazienthal.* [*d. Morgenroths.*
2439. שִׁטְרַי Shitraj, *n. v.; Schreiber.*
2440. שִׁיאוֹן Sion, *n. u.; Ruine, Zerstörung.*
2441. שִׁיזָא Shiza, *n. v.*
2442. שִׁילוֹ Shilo, *n. u.; Ruhe, -Platz.*
2443. שִׁימוֹן Simon, *n. v.; Wüstenbewohner*
2444. שִׁישָׁא Shisha, *n. v.*
2445. שִׁישַׁק Shishak, *n. v.*
2446. שְׁכַכְיָה Shakejah, *n. v.; Irrsal.*
2447. שְׁכֶם Shekem, *n. v., n. u.; Schulter.*
2448. שִׁכֶם Shekem, *n. v., n. u.; dasselbe.*
2449. שְׁכַנְיָה Shekanjah, *n. v.; Vertrauter Gottes.*
2450. שְׁכַנְיָהוּ Shekanjahu, *n. v.; dasselbe.*
2451. שִׁכְּרוֹן Shikkeron, *n. l.; Trunkenheit, Palmweinplatz.*
2452. שֶׁלָה Selah, *n. v.; Bitte.*
2453. שִׁלֹה Siloh, *n. u.; Ruheplatz.*
2454. שִׁלוֹ Silo, *n. u.; dasselbe.*
2455. שֶׁלַח Selach, *n. v., n. pisc.; Geschoss, Waffe; Strö-*
2456. שִׁלֹחַ Siloach, *n. piscin.; Strömung.* [*mung.*
2457. שִׁלְחִי Silchi, *n. v.; Bewaffneter.*
2458. שִׁלְחִים Silchim, *n. u.; Waffen.*
2459. שַׁלֵּכֶת Salleket, *n. port.; Werfthor.*
2460. שָׁלֵם Salem, *n. u.; Friedensstadt.*
2461. שִׁלֵּם Sillem, *n. v.; Vergelter.*
2462. שַׁלּוּם Sallum, *n. v.; dasselbe.*
2463. שַׁלֻּם Sallum, *n. v.; Vergelter, Belohner.*
2464. שְׁלֹמֹה Selomoh, *n. v.; Friedereicher.*
2465. שְׁלֹמִי Selomi, *n. v.; Friedlicher.*
2466. שַׁלְמַי Slamaj, *n. v.; Dankopferer.*
2467. שְׁלֻמִיאֵל Selumiel, *n. v.; Freund Gottes.*
2468. שְׁלֶמְיָהוּ Selemjahu, *n. v.; Vergeltung Gottes.*
2469. שַׁלְמָן Salman, *n. v.; Dankender.*
2470. שַׁלְמַנְאֶסֶר Salmaneser, *n. v.; Feuerverehrer.*

1) cf. Anthedon urbs Boeotiae, Euanthea urbs Lydiae, Florentia Italiae etc. 2) s. arg. Lucius, *Λούκιος, Λουκᾶς*, Manius (a mane).

2471. שְׁלֹמִית Selomit, *n. v., n. m.*[1]); *Friedlicher, -e.*
2472. שְׁלֹמוֹת Slomot, *n. v.; dasselbe.*
2473. שַׁלּוּן Sallun, *n. v.; Glücklicher.* [*Volk.*
2474. שֶׁלֶף Selef, *n. v.; Schwertzug, Schwertziehendes*
2475. שֶׁלֶשׁ Seles, *n. v.; Wagenkampf, -kämpfer.*
2476. שִׁלְשָׁה Silsah, *n. v.; dasselbe.*
2477. שָׁלִשָׁה Salisah, *n. reg.; Dreigetheiltes Land.*
2478. שַׁלְתִיאֵל Saltiel, *n. v.; Geliehenes von Gott.*
2479. שֵׁם Sem, *n. v.; Ruhm, Rühmlicher.*
2480. שַׁמָּא Samma, *n. v.; Berühmter* = שַׁמָּאי = שַׁמָּעי.
2481. שְׁמֵאֵבֶר Semeber, *n. v.; Hochschwung.*
2482. שִׁמְאָה Simah, *n. v.; Berühmter* = שִׁמְעָא.
2483. שְׁמוּאֵל Smuel, *n. v.; Erhörter Gottes* = שְׁמוּעֵאל.
2484. שִׁמְאָם Simam, *n. v.; Berühmter* = שִׁמְעָם.
2485. שַׁמְגַּר Samgar, *n. v.*
2486. שְׁמִידָע Smidag, *n. v.; Ruf der Einsicht.*
2487. שַׁמָּה Sammah, *n. v.; Berühmter* = שַׁמְעָה.
2488. שַׁמְהוּת Samhut, *n. v.; Berühmtheit* = שַׁמְעוּת.
2489. שַׁמַּי Sammaj, *n. v.; Berühmter* = שַׁמָּעַי.
2490. שַׁמְלַי Samlaj, *n. v.; Dankopferer* = שַׁלְמַי.
2491. שְׁמָע Smag, *n. u.; Berühmtheit.*
2492. שֵׁמַע Semag, *n. v.; Ruf, Ruhm.*
2493. שַׁמּוּעַ Sammua, *n. v.; Berühmter.*
2494. שָׁמַע Samag, *n. v.; Gehorsamer.*
2495. שִׁמְעָא Sima, *n. v.; dasselbe.*
2496. שִׁמְעָה Simah, *n. v.; dasselbe.*
2497. שְׁמַעְיָה Semagjah, *n. v.; Ruhm Gottes.*
2498. שְׁמַעְיָהוּ Semagjahu, *n. v.; dasselbe.*
2499. שִׁמְעוֹן Simon, *n. v.; Erhörter.*
2500. שִׁמְעַת Simat, *n. u.; Berühmte.*
2501. שָׁמִיר Samir, *n. v., n. u.; Dornhecke; Diamant.*
2502. שֶׁמֶר Semer, *n. v.; Wacht, Wächter.*
2503. שֹׁמֵר Somer, *n. v., n. m.; Wächter.*
2504. שִׁמְרִי Simri, *n. v.; Wachsamer.*
2505. שְׁמַרְיָה Smarjah, *n. v.; Bewachung Gottes.*
2506. שְׁמַרְיָהוּ Smarjahu, *n. v.; dasselbe.*
2507. שַׁמְרַיִן Samrajin, *n. u.; Wachtberg.*
2508. שְׁמִירָמוֹת Semiramot, *n. v.; Bewachung d. Höhen.*
2509. שֹׁמְרוֹן Someron, *n. u.; Wachtberg*
2510. שִׁמְרוֹן Simron, *n. v., n. u.; Wächter.*
2511. שִׁמְרוֹן מְרָאוֹן Simron Meron, *n. v.*
2512. שִׁמְרַת Simrat, *n. v.; Wacht, Hut.*
2513. שִׁמְרִית Simrit, *n. m.; Wachsame.*
2514. שִׁמְשַׁי Simsaj, *n. v.; Sonnenähnlicher.*
2515. שִׁמְשׁוֹן Simson, *n. v.; dasselbe.*
2516. שַׁמְשְׁרַי Samseraj, *n. v.*
2517. שַׁמּוֹת Sammot, *n. v.; Berühmtheit* = שַׁמְעוֹת.
2518. שֻׁמָה Sumah, *n. v.; dasselbe* = שְׁמָעָה.
2519. שֵׁן Sen, *n. l.; Felszahn, Klippe.*

1) sic: Amaebe, cognomen fem. Rom.

2520. שִׁנְאָב Sinab', *n. v.; Freude des Vaters;* שָׁן = שָׁאַן.
2521. שְׁנְאַצַּר Senazar, *n. v.*
2522. שִׁנְעָר Sinar, *n. reg.*
2523. שׁוּעָל Sual, *n. v., n. reg.; Schakalgegend.*
2524. שַׁעַלְבִּים Saalbim, *n. u.; Ort der Schakale.*
2525. שַׁעַלַבִּין Saalabbin, *n. u.; dasselbe.*
2526. שַׁעֲלִים Saalim, *n. u.; Schakalgebiet.*
2527. שַׁעַף Saaf, *n. v.; Harz.*
2528. שְׁעַרְיָה Searjah, *n. v.; Zumessung Gottes.*
2529. שַׁעֲרַיִם Saarajim, *n. u.; Doppelthore.*
2530. שַׁעַשְׁגַּז Saasgaz, *n. v.*
2531. שְׁפוֹ Sefo, *n. v.; Kahlheit, Kahler.*
2532. שָׁפָט Safat, *n. v.; Richter.*
2533. שְׁפַטְיָה Sefatjah, *n. v.; Gericht Gottes.*
2534. שְׁפַטְיָהוּ Sefatjahu, *n. v.; dasselbe.*
2535. שִׁפְטָן Siftan, *n. v.; Richtender, Entscheider.*
2536. שְׁפִי Sefi, *n. v.; Kahlheit, Kahler.*
2537. שׁוֹפָךְ, שֹׁפָךְ Sofak, *n. v.; Ausgiesser, Verschwender.*
2538. שֻׁפִּים Suppim, *n. v.; Schlängelungen, Windungen.*
2539. שָׁפָם Safam, *n. v.; Kahlheit, Kahler.*
2540. שְׁפָם Sefam, *n. u.; Nacktheit.*
2541. שִׁפְמוֹת Sifmot, *n. u.; dasselbe.*
2542. שָׁפָן Safan, *n. v.; Springhase.*
2543. שִׁפְעִי Sifi, *n. v.; Ueberflusshabender.*
2544. שְׁפוּפָם Sefufam, *n. v.; Schlange.*
2545. שְׁפוּפָן Sefufan, *n. v.; dasselbe.*
2546. שָׁפִיר Safir, *n. u.; Schönstadt.*
2547. שֵׁפֶר Sefer, *n. mon.; Schönberg.*
2548. שִׁפְרָה Sifrah, *n. mon.*[1]*); Schöne.*
2549. שַׂרְאֶצֶר Sarezer, *n. v.; Fürst des Feuers.*
2550. שֶׂרֶבְיָה Serebjah, *n. v.; Glut Gottes.*
2551. שָׂרוּחֶן Saruchen, *n. u.; Herberge der Anmuth.*
2552. שִׂרְטַי Sirtaj, *n. v.; Schreiber =* שִׂטְרֵי.
2553. שָׂרִי Saraj, *n. v.; Lösender.*
2554. שִׂרְיוֹן Sirjon, *n. mon.; Panzer.*
2555. שָׁרוֹן Saron, *n. l.; Pläne, Ebene.*
2556. שָׂרַר Sarar, *n. v.; Muskelfester.*
2557. שֶׂרֶשׁ Seres, *n. v.; Wurzelung, Niederlassung.*
2558. שֶׂשְׁבַּצַּר Sesbazar, *n. v.; Feuerverehrer.*
2559. שֵׂשַׂי Sesaj, *n. gig.; Gebietender.*
2560. שָׁשַׁי Sasaj, *n. v.; dasselbe.*
2561. שֵׁשָׁךְ Sesak, *n. Bab. proph.*
2562. שֵׁשָׁן Sesan, *n. v.*[2]*); Verlangender.*
2563. שָׁשָׁק Sasak, *n. v.; Lilie.*
2564. שֵׁת Set, *n. v.; Kriegsgetümmel.*
2565. שׁוּתֶלַח Sutelach, *n. v.*
2566. שְׁתָר Setar, *n. v.; Stern.*
2567. שְׁתָר בּוֹזְנַי Setar Bozenaj, *n. v.; leuchtender Stern.*

1) s. arg. Pulcheria apud Romanos. 2) talis sunt e. g. Ῥόδη, i. e. rosa, Act. 12, 13. Σουσάννα. Luc. 8, 3. Narcissus, unde Ναρκίσσος Rom. 16, 11. Χλόη 1 Cor. 1, 11. Ἄνθος filius Nestoris; Anthus cogn. Rom. etc.

ש

2568. שְׁבָם Seb'am, *n. u.; Kühlbach.*
2569. שִׁבְמָה Sib'mah, *n. u.; dasselbe.*
2570. שְׁגוּב Segub', *n. v.; Erhöheter.*
2571. שְׁדֵה אֲרָם Sede'Aram, *n. reg.; Ebene Aram's.*
2572. שִׁדִּים Siddim, *n. val.; Kalkthal.*
2573. שׁוּכָה Sukah, *n. l.; Einzäunung.*
2574. שִׁטְנָה Sitnah, *n. fon.; Anklage.*
2575. שִׂיאֹן Sion, *n. mon.; Hochberg.*
2576. שֵׂכוּ Seku, *n. l.; Aussicht, Hügel.*
2577. שָׂכָר Sakar, *n. v.; Lohnarbeiter*
2578. שַׂלְמָא Salma, *n. v.; Bekleidung, Verhüllung.*
2579. שַׂלְמָה Salmah, *n. v.; dasselbe.*
2580. שַׂלְמוֹן Salmon, *n. v.; Bekleideter, Verhüllter.*
2581. שַׂמְלָה Samlah, *n. v.; Verhüllung, Bekleidung.*
2582. שְׁנִיר Senir, *n. mon.*[1]*) (lorica); Panzer.*
2583. שֵׂעִיר Seir, *n. v., n. mon., n. reg.; Behaarter;*
2584. שְׂעִירָה Seirah, *n. l.; Belaubtheit.* [*Schauerberg.*
2585. שְׂעֹרִים Seorim, *n. v.*[2]*); Struppigkeiten.*
2586. שְׂרוּג Serug, *n. v.; Verwickelter.*
2587. שָׂרִיד Sarid, *n. u.; Uebriggebliebener, Entkom-*
2588. שָׂרָה Sarah, *n. m.; Herrscherin.* [*mener.*
2589. שֶׂרַח Serach, *n. m.; Haarflechte.*
2590. שָׂרַי Saraj, *n. m.; Herrschsüchtige.*
2591. שְׂרָיָה Serajah, *n. v.; Gott ist Streiter.*
2592. שַׂרְסְכִים Sarsekim, *n. v.*
2593. שָׂרַף Saraf, *n. v.; Edeler, Vornehmer.*
2594. שׂוֹרֵק Sorek, *n. torr. vel val.; Rebenthal.*

ת

2595. תַּאֲנַת שִׁלֹה Taanat Siloh, *n. v.; Nähe von Siloh.*
2596. תַּאְרַע Tarea, *n. v.; List, Listiger.*
2597. תֶּבַל Tubal, *n. v.; Erzschlacken.*
2598. תִּבְנִי Tibni, *n. v.; Ebenbildlicher.*
2599. תַּבְעֵרָה Taberah, *n. l.; Brand.*
2600. תֶּבֶץ Tebez, *n. u.; Glanzort.*
2601. תָּבוֹר Tabor, *n. mon.*[3]*); Anhöhe =* טַבּוּר.
2602. תִּגְלַת פִּלְאֶסֶר Tiglat Pileser, *n. v.; Beherrscher d. Tiger-*
2603. תִּגְלַת פִּלֶסֶר Tiglat Pleser, *n. v.; dasselbe.* [*stromes.*
2604. תֹּגַרְמָה Togarmah, *n. v.*
2605. תַּדְמֹר Tadmor, *n. u.; Palmenstadt.*
2606. תִּדְעָל Tidal, *n. v.; Ehrfurcht, Verehrung.*
2607. תּוּבָל Tubal, *n. v.; Erzschlacken.*
2608. תּוּבַל קַיִן Tubal Kajin, *n. v.; Erz-Schmidt.*
2609. תֹּחַ Toach, *n. v.; Niedrigkeit, Niedriger.*
2610. תּוֹלָד Tolad, *n. u.; Zeugung.*
2611. תּוֹלָע Tolag, *n. v.; Langgestreckter.*
2612. תֹּחוּ Tochu, *n. v.; Niedriger.*

1) Θώραξ, nomen montis in Magnesia, Brennus, pars Alpium. 2) sic Στάχυς (Ro. 16, 9). 3) cf. ثبير nomen montis apud Arabes.

2613. תַּחְכְּמֹן Tachkemon, *n. v.; Weisheit, Einsicht.*
2614. תַּחַן Tachan, *n. v.; Lagerung.*
2615. תְּחִנָּה Techinnah, *n. v.; Erbarmen.*
2616 תְּחַפְנְחֵס Techafneches, *n. u.; des Landes Haupt.*
2617. תַּחְפַּנְחֵס Tachpanches, *n. u.; dasselbe.*
2618. תַּחְפְּנֵיס Tachpnes, *n. m.; dasselbe.*
2619. תַּחְרֵעַ Tachrea', *n. v.; List, Listiger.*
2620. תַּחַשׁ Tachas', *n. v.; Dachs, Delphin.*
2621. תַּחַת Tachat, *n. v., n. l.; Stelle, Platz; Unterer.*
2622. תִּילוֹן Tilon, *n. v.; Geschenk, Gabe.*
2623. תֵּימָא Tema, *n. v.; Wüste, Wüstenwohner.*
2624. תֵּימָן Teman, *n. v., n. reg.; Süd, Südgegend.*
2625. תִּירְיָא Tireja, *n. v.; Furcht, Schrecken.*
2626. תִּירָס Tiras, *n. v.*
2627. תֹּכֶן Tok'en, *n. l.; Schönplatz.*
2628. תֵּל אָבִיב Tel 'Abib, *n. l.; Aehrenhügel.*
2629. תֵּל חַרְשָׁא Tel Chars'a, *n. l.; Waldhügel.*
2630. תֵּל מֶלַח Tel Melach, *n. l.*[1]); *Salzhügel.*
2631. תִּלַאשַׂר Tlas'ar, *n. u.; As'ur-Hügel.* [*stromes.*
2632. תִּלְגַת פִּלְנֶאסֶר Tilgat Pilnee'ser, *n. v.; Fürst d. Tiger-*
2633. תִּלְגַת פִּלְנֶסֶר Tilgat Pilneser, *n. v.; dasselbe.*
2634. תֶּלַח Telach, *n. v.; Bruch, Zerbrecher.*
2635. תַּלְמַי Talmaj, *n. v.; Gewaltübender.*
2636. תִּלַשַּׂר Telassar, *n. u.; As'ur-Hügel.*
2637. תַּמּוּז Tammuz, *n. deae.*
2638. תֵּמַח Temach, *n. v.; Freude, Freudiger* = שִׂמַּח.
2639. תִּמְנָה Timnah, *n. u.; Antheil, Besitz.*
2640. תִּמְנַע Timnag', *n. v., n. m.; Sprödigkeit.*
2641. תִּמְנַת חֶרֶס Timnat Cheres, *n. u.; Antheil der Sonne.*
2642. תִּמְנַת סֶרַח Timnat Serach, *n. u.; dasselbe.*
2643. תָּמָר Tamar, *n. m., n. u.; Schlanke, Palme.*
2644. תַּנְחֻמֶת Tanchumet, *n. v.; Trost.*
2645. תֹּעִי Tou', *n. v.; Irrsal.*
2646. תֹּעִי Toi', *n. v.; dasselbe.*
2647. תַּעְנָךְ Tag'nak', *n. u.; Sandboden.*
2648. תַּעֲנָךְ Taa'nak', *n. u.; dasselbe.*
2649. תַּפּוּחַ Tappuach, *n. v., n. u.; Fruchtbaumgebiet.*
2650. תַּפֻּחַ Tappuach, *n. v., n. u.; dasselbe.*
2651. תֹּפֶל Tofel, *n. l.; Kalkboden.*
2652. תִּפְסַח Tifsach, *n. u.; Furth, Uebergang.*
2653. תֹּפֶת Tofet, *n. l.; Brandstätte.*
2654. תִּקְוָה Tikvah, *n. v.; Erwartung.*
2655. תַּקְהַת Tokhat, *n. v.; Gehorsam.*
2656. תְּקוֹעַ Tek'oa', *n. vici; Zeltaufschlag.*
2657. תַּרְאֲלָה Tara'lah, *n. u.*
2658. תִּרְהָקָה Tirhak'ah, *n. v.*
2659. תֶּרַח Terach, *n. v., n. l.; Zeitdauer, -bestimmung.*
2660. תִּרְחָנָה Tirchanah, *n. v.*
2661. תִּרְעָה Tira'h, *n. u.; Thor, Pforte.*
2662. תִּרְצָה Tirz'ah, *n. m., n. u.; Anmuth.*
2663. תֶּרֶשׁ Teres', *n. v.; Strenger, Barscher.*
2664. תַּרְשִׁישׁ Tarsis', *n. v., n. u.; Härte, Bodenhärte.*
2665. תַּרְתָּן Tartan, *n. v.; Scheitel des Körpers.*
2666. תַּרְתָּק Tartak', *n. di.; Held der Finsterniss.*
2667. תִּשְׁבָּה Tisbah, *n. l.; Gefangenschaft.*
2668. תַּתְּנַי Tattenaj, *n. v.; Geschenk.*

1) Conf. Ἀλώνη, urbs Paphlagoniae; Salinae apud Romanos.

Operae pretium esse censemus, hoc loco nomina atque opera recensere eorum, qui in explicandis nominibus Scr. S. propriis ad nostram usque memoriam elaboraverunt, relatis ad nostram utilitatem iis, quae *Jo. Christoph. Wolfius* (nat. 1683), eruditus atque indefessus judaicae antiquitatis scrutator, in appendice ad Historiam Lexicorum Hebraicorum p. 299 sqq. et in tom. II. Bibliothecae Hebraeae p. 565 sqq. jamdudum minutâ diligentiâ congessit. Primum vero notandum est, Scripturam S., quae suimet ipsius optima interpres est, ipsam nn. propria fere CVII interpretari, cujus etymologicae interpretationis (multum illius praeconcepta opinione impugnatae, sed altiori linguae indagatione confirmatae) LI exempla exstant in Genesi (III, 20. IV, 1. IV, 12. 16. IV, 25. V, 29. XI, 9. XVI, 11. XVI, 14. XVII, 8. XIX, 20. 22. XIX, 37. XIX, 38.; XXI, 3. 6. cf. XVII, 17.; XXI, 31. cf. XXVI, 33.; XXV, 26. cf. XXVII, 36.; XXV, 30. XXVI, 20. XXVI, 21. XXVI, 22. XXVIII, 19. XXXV, 7. 15. cet.), XVIII in Exodo et Numeris, XXX in ll. Josuae, Judicum, Samuelis et Regum, IV in Chronicis, *unum* in l. Estherae (v. *Zunz* Gottesd. Vorträge p. 170.). De via ac ratione, qua Scr. S. in nn. peregrinis et transcribendis et explicandis agere solet, v. *Delitzsch*, Jesurun p. 107. s. Post canonem absolutum primus in nn. propriis S. S. explicandis versatus est *Philo Alexandrinus* (mort. post 40 a Chr. n.), qui quidem quomodo linguam hebraicam pronunciaverit, quam linguae contemplationem habuerit, quas linguas in auxilium vocaverit ad sanctam illustrandam, primus exposuit uberrimaque ex operibus ejus collectione confirmavit auctor l. Jesurun multis locis, velut p. 92 sqq. 193. s., ubi demonstratur, eum hebraicae linguae maximam vocabulorum coagmentandorum facultatem concessisse; in verbis praefixa accidentalia, quantumvis emphasi eorum non intellecta, agnovisse; accidentalitatem literarum vocalium in exitu vv. triliterorum bene sensisse; radices plerumque biconsonas esse censuisse vel etiam uniconsonas. Etyma Philoniana partim dispersa exstant in Operibus ejus, in quibus philosophemata sua, tam arcte cum Midraso palaestinensi quam cum graeco Platonismo connexa, passim significationibus nn. propriorum, tanquam indiciis characterum moralium, superstruit (v. *Gfröreri* Philo und die Alexandr. Theosophie, et: Geschichte d. Urchristenthums, ac praeprimis *Ch. G. L. Grossmanni* dissertationes), in his doctorum judaicorum simillimus, uti Hagada antiqua talmudicorum midrasicorumque operum etymologiis innumeris refertorum ostendit; partim ab ipso collecta sunt in libello *de Interpretatione Nominum Hebraicorum in Lege ac Prophetis*, cujus fragmenta ex Codd. congesta habes in tom. II. Opp. Hieronymi a *Jo. Martianaeo* editorum (Paris. 1699.), qui translationi ejus libelli *Hieronymianae* suam adjunxit. Philonem excipit *Origenes* (nat. Alexandriae 185, m. Tyri 253), χαλκέντερος iste Hexaplorum auctor, qui, linguae sanctae addiscendae desiderio compulsus, Palaestinam peragravit, ut praeclara antiquitatis judaicae monumenta hebraicosque codices viseret, idemque eruditorum Judaeorum disciplina atque auxilio, in his *Julli* (Huilli, h. e., יוּלִּי) Patriarchae, diligenter usus est. Is et ipse librum de Interpretatione Nominum Hebraicorum et Mensurarum S. S. concinnavit (Fabricii Bibl. Gr. IV, 35. V, 1.), quem cum versione *Hieronymi* et sua edidit Martianaeus in tom. II. Opp. Hieronymi. Post Originem *Eusebius Caesareensis*, pater Historiae Ecclesiasticae (— 324), de Locis Hebraicis eorumque nominibus scripsit (v. *Jac. Bonfrerii* Comment. in ll. Jos. Jud. Ruth, Paris. 1631. 1659. fol.), qui libellus itidem ab Hieronymo conversus ac locupletatus est

(ed. a Martianaeo l. l.). Leviora minorisque momenti, quam haec opuscula, quae Hieronymus, Bar-Chaninae aliorumque Judaeorum in lingua sancta discipulus (m. Bethlehemi c. 420.), nobis conservavit, sunt ea, quae, rivulos sectantes, elucubrati sunt *Eucherius* minor, episcopus Lugdunensis, sec. VI. (in cap. I. libri II. Formularum spiritualis Intelligentiae, Bibl. Patr. Lugdun. tom. VI.), *Beda Venerabilis* Durhamensis (m. 735, v. ejus interpretationem Nn. Hebr. V. et N. T. in Opp. ejus Parisiis, Basileae et Coloniae editis) et *Guil. Brito* (Armoricus), auctor Philippidis, ineunte sec. XIII., qui scripsit librum „de nominibus Hebraicis V. et N. T. item ll. Apocryphorum V. T., qualiter scilicet debent scribi et pronunciari“ (v. *Humfr. Hody* de Bibliorum Textibus Original. p. 433.). Medio aevo linguae hebraicae studium in ecclesia mirum in modum jacuisse et, si quod erat, mere ἐριστικὸν fuisse constat; primum Onomasticon, quod, revivescentibus veritatis Hebraicae studiis, prodiit, insertum est Polyglottis Complutensibus (1515) auctoremque habet *Alphonsum Zamoram*, unum de proselytis doctioribus, qui circa reformationem in ecclesia Romana linguam hebraicam docuerunt. Ecclesia vero instaurata, etiam lingua hebraica contentis collatisque viribus tractari coepta est, tum in ecclesiis protestantibus, tum in Romana, illarum impulsu. Exiguis intervallis sec. XVI. ediderunt *Matth. Aurogallus*, qui Lutherum in Bibliis vertendis adjuvit, libellum de Hebraeis urbium ac populorum nominibus N. T. (Viteb. 1525. Basil. 1539.); *Andr. Althamerus* Sylvam nn. pr. biblicorum (Norimb. 1530. Basil. 1535. ibid. 1537.); *Dav. Chytraeus* (Theophilus Lebeus) Onomasticon theologicum, in quo nn. propria tum biblica tum alia Sanctorum exponuntur (Viteb. 1557. 1560. 1578. et saepius); *Jo. Arquerius* Burdigalensis Expositionem Nominum pr. biblicorum (Basil. 1537. 1567. 1607. 4.); *Anonymus* Hebraea, Chaldaea, Graeca et Latina Nomina Virorum, Mulierum etc., quae in Bibliis leguntur (Antverp. 1565. 12.); *Jo. Heidenus* Onomasticon Bibl., ubi nn. pr. hebraica et chaldaica lingua vernacula exponuntur (Francof. 1567. 4.); *Paul. Crellius* (m. 1579.) Concordantias Reales posthac a *Dan. Fesselio* (m. 1676.) auctas; denique *Steph. Lusignanus* Catalogum Virorum Illustrium V. et N. Testamenti (Paris. 1580.). Sec. insequenti, quo et traditionis judaicae cognitio vigebat et linguarum semiticarum ceterarum comparatio ad hebraicam explicandam adhiberi coepta est, complura opera comparuerunt, quae non solum mentione, sed etiam lectione ac perscrutatione digna sunt. In his eminent *Jo. Drusii* (*van der Driesche*, m. 1616.) Commentarius prior et posterior de vocibus Hebr. N. T. (Franequ. 1616. 4.), quamquam tantummodo ex parte huc pertinet; *Greg. Franci* (nat. Tauchae 1585, m. 1651.) Lexicon Sanctum s. Onomatoscepsia biblica (Hanov. 1634, cf. *Aug. Pfeiferi* Critica Sacra p. 171.); *Anonymi* Onomasticon hebraico-latinum in tom. VI. Polyglottorum Londinensium 1657; *Jo. Leusdenii* (nat. Trajecti ad Rhenum 1624, m. 1699.) Onomasticum sacrum (Lugduni Batav. 1664. 1684. 8.); *Andr. Muelleri*, Greifenhagii, Glossarium sacrum h. e. vocum et phrasium peregrinarum, quae in Hebr. V. T. sermone occurrunt, expositio (Pars I. Francof. 1665. ibid. 1690.), quae speciatim nn. propria exotica pro modulo literarum orientalium ejus aetatis tractat. Absona atque inepta est, ut jure Pfeiferus censet (l. l. p. 176.), nn. pr. explicatio, quam *Marius de Calasio* Franciscanus, Linguae Hebraicae Professor Romae (nat. 1550. in finibus Neapolitanis, m. 1620.) tomo IV. suarum Concordantiarum Hebraicarum ad similitudinem hebraici מאיר נתיב confectarum inseruit (Romae 1621.). Inter opera aeque rara ac singularia jure recensemus *Lud. Ballesterii* (qui per multos annos linguam hebraicam docuit Valentiae, postremo praefectus Tarracone factus obiit 1624.) Onomatographiam s. Descriptionem Nn. propr. bibl. peregrini idiomatis (Lugd. 1614. 8.); *Alph. Ramonis* Conchensis, historici theologique Hispaniae clarissimi, Interpretationem Nominum Virorum, mulierum, populorum, idolorum, urbium, fluviorum etc., quae in Bibliis hebraice et graece leguntur (Madriti 1617. 4.); *Zach. Rosenbachii* Mosen Omniscium, cujus libri sectione VI. plena nn. pr. biblicorum interpretatio continetur; denique *Jo. Ebarti* Onomatologiam, quae quidem est vernacula nn. baptismalium explicatio, quae vix nomen meret. Medio hoc sec. (1657.) *Simcha b. Gerson* scripsit suum ספר שמות (Venetiis in Commissaria Vendramina per Anton. Rizzini sine anno in 4.), librum sane singularem de nn. propriis virorum mulierumque non solum biblicis, sed inprimis sequioribus, quem, adhibitis Michaëlis b. Juspa סדר הגט, l. נחלת שבעה aliisque, excerpsit *Sam. Pheibesch* (Phoebus) in l. בית שמואל ed. sec. Furthi 1694. fol. (cf. de utroque Wolf. Bibl. Hebr. I. p. 29 sqq. III. p. 1122.). Sec. XVIII. Onomatologia sacra cum linguarum sacrarum studiis aequali gradu ingressa est, uti abunde apparet ex *Jo. Schuzii* (Past. Vehlfanziensis) Apparatu Nominum Propriorum Biblico (cujus tom. I. 1705., tom. II. 1706., III. 1707., IV. 1708. 8. Dresdae prodiit) et ex *Matth. Hilleri* ספר שמות s. Onomastico Sacro, cujus in priori parte „nn. propriorum, quae in sacris literis leguntur, origo, analogia et sensus declaratur; in posteriori juxta ordinem literarum digesta nn. explicantur et hinc, quibus rebus personisve imposita, significatur“ (Tubing. 1706. 4.). Quae quidem opera magnam industriam, religionem atque etiam ingenii aciem produnt; at in quavis fere eorum pagina observamus, auctorum aetate literatam traditionis synagogalis notitiam, qua majores ornati erant, jamjam intercidisse et linguarum exterarum utilitatem ad hebraicam altius indagandam nondum innotuisse vel propter earum linguarum inscitiam (unde innumerae in nn. peregrinorum, persicorum, chaldaicorum, aegyptiacorum cet. hallucinationes) vel propter eorum studiorum novitatem. *Hilleri* Onomasticon, quod ceteris omnibus palmam praeripuerat (v. *Rambach*, Hermeneut. Sacr. p. 521.) superare studuit *Jo. Simonis*, cujus est „Onomasticum V. T. sive tractatus philologicus, quo nn. V. T. propria ad appellativorum analogiam reducta ex originibus et formis suis explicantur, cum aliarum gentium nominibus conferuntur, impositionis ratio, quantum fieri potuit, ubique ostenditur, atque adeo linguae originali nova lux affunditur“ Halae Magd. 1741. 4. — quo in opere laudanda est systematica dispositio, quae ad formarum arcana perspicienda maxime accomodata est, linguae aramaicae collatio, nn. aegyptiacorum (adhibitis Jablonskii libris) et persicorum (scilicet ignorato idiomate *zendico* et *pehlvico*) recens tentata enodatio; jure contra vituperantur arabicae linguae insolens ridiculusque abusus et in transcribendis nn. propriis absurda ac plane horrida inelegantia. Post *Joannem Simonis* nullum, quoad scimus, Onomasticum emissum est, praesertim cum *lexicographia* nn. propria, utpote sat magnum linguae vetustae thesaurum, recipere atque etiam etymologice interpretari coepisset. Prodierunt vero complures monographiae, quarum finis et argumentum est explicatio nn. propriorum non tam verbalis, quam realis, et lexica antiquitatum sacrarum, geographiae biblicae cet. (in quibus non infimum locum obtinet *Sal. Loevisonii* מחקרי ארץ, recens Wilnae 1839. s. t. ארץ קדומים editum). Prae ceteris laudandus est *Leop. Zunzii* libellus plane eximius: *Namen der Juden. Eine geschichtl. Untersuchung*, Lips. 1837., quamquam non versatur in nn. hebraicis V. T., sed in nn. propriis Judaeorum sive ex V. T. sive ex linguis diversissimarum gentium desumtis, eorum ortum usumque historice illustrans, cujus rei periculum jam in hebraicis istis ephemeridibus *Meassef* inscriptis factum erat (cf. etiam *Hilelis de la Torre* epist. de nn. propriorum novatione inter Judaeos, Kerem Chemed IV. ep. XIX.). Multo magis huc pertinet „Fragmentum libri nominum Hebraicorum“ quod ex Cod. Parisiensi edidit *M. H. Hohlenberg* 1836. Hoc enim sexcenta fere V. T. et Apocryphorum nn. pr. (Ἄλα, h. e. חָלָח — *Κνδλως* Job. 1, 2., at interjectâ lacunâ) more philoniano explicantur. Ad hos laboriosos copiososque majorum nec non aequalium lucubrationes Onomasticon nostrum accedit plane recens elaboratum et philologiâ semitica longius indies progrediente, ut persuasi sumus, non indignum, quo multa superiorum vitia subtiliori nativi hebraismi sensu altiorique investigatione emendantur atque multis dubiis certa ac vera substituuntur. At ne arrogantiores nostrique studiosiores videremur, eorum, qui nobis praegressi sunt, memoriam pio gratoque animo recoluimus, et, si Deus voluerit, monumento sempiterno ac marmore perenniori consecravimus.

SYLLABUS NOMINUM PROPRIORUM PHOENICIO-PUNICORUM.

Sequuntur nunc nomina propria punica, phoenicia vel, ut generatim dicam, ethnico-hebraica, prout ea *Bern. Aldrete*, *Thom. Reinesius*, *Sam. Bochartus*, *Hamakerus*, *Scaliger*, *Mignot* et nostra aetate mira cum industria atque eruditione, priorum inventa atque elucubrationes complexus, *Guil. Gesenius* in praeclaro illo opere, quod „Scripturae Linguaeque Phoeniciae Monumenta“ inscripsit, composuerunt. Hic syllabus comprehendit nomina et Deorum hominumque et urbium pagorumque Phoeniciae, Africae, Siciliae, Cypriae etc. una cum nominibus populorum, montium, fluviorum, fontium. Scriptores, quorum opera haec literarum phoeniciarum quasi rudera nobis suppeditant, sunt *Herodotus*, *Plautus*, *Sallustius*, *Justinus*, *Hirtius*, *Livius*, *Plinius major*, *Philo Byblius*, *Appianus*, *Arrianus*, *Diodorus*, *Polybius*, *Strabo* et nonnulli alii, in his etiam Patres Ecclesiae, praeprimis Africani. Adjunximus nominum propriorum etiam ea, quae in gemmis scalptis, numis et inscriptionibus inveniuntur, dummodo constet, horum monumentorum ortum atque originem ad Phoenices Punosve referri oportere. Tabulas autem nominum propriorum, quas *Guil. Gesenius* bifariam distribuit, unam *anthropologicam*, alteram *geographicam*, nos ad normam Onomastici sacri in unum duntaxat corpus redegimus; ordinem alfabeticum convenienter linguae hebraicae constituimus et permulta nomina singulari ratione ad leges linguae accommodatius enodavimus interpretatique sumus. Hoc modo legentibus profani quoque sive ethnici Hebraismi gazas, quotquot e temporum fluctibus emerserunt, aliquatenus reclusimus atque explicuimus, ne qua linguae vel naturalis vel sanctificatae particula illibata maneret.

2669. אַבָּא Abba, Obba, *n.u.Num.; Wald* (*talm.* אִבָּא = אַבָּא).

2670. אֲבוּחָגָר Buchagar, Agar, *n.opp.Byz.; Felsstadt* (*cf.* חָגָר).

2671. אֲבוּתַּנְקָע Aptunga, Abutuca, *n. opp.; Platz d. festen Ansiedelung.*

2672. אֲבִיתִינָה Abitina, *n. l. Afr.; Feigenplatz.*

2673. אַבָּעַל *n. v. Cit.; Baal ist Vater* (= אַב־בַּעַל).

2674. אַגָּרָה Aggara, Agar, *n. opp. Byzac.; Wasserfall, Kanal.*

2675. אֲדֹנִי *Ἄδωνις, n. di.; Herr, Herrscher.* [*tarrakt* (*r.* נגר).

2676 אַדְמָה *Ἀδδύμη, n. opp. Maur.; Ackergebiet.*

2677. אַדְמַת־קוֹר Damatcore, *n. l. Num.; Acker der Stadt.*

2678. אַהֲבַת *n. puel.; Geliebte.*

2679. אֶהֶל אֲרִיבַעַל Laribus, *Λαριβός, -βούς* (*arab.* אלארבש, *hodie* Lorbus), *n. opp. Num.; Zelt des Aribaal.*

2680. אֶהֶל בְּעֵלָה Albula, *n. opp. Afr.; Zelt des Staates.*

2681. אֶהֶל בְּצָה Lambesa, -baesa, *n.opp.Num.; Z.d.Sumpfes.*

2682. אֶהֶל טִבּוּר Altibura, Altaburis, *n.l.Afr.; Z.d.Hügels.*

2683. אֶהֶל טָבָר Altaba(r), *n. opp. Afr.; dasselbe.*

2684. אֶהֶל חֲנוּת Lagnutum, *n. opp. Maur.; Zelt der Lager.*

2685. אֶהֶל מִדָּה Lamida, *n. opp. Maur.; Zelt der Strecke.*

2686. אֶהֶל מַצְבַּע Lamasba, -bua, -va, *n.opp.Num.; Z.d.Wildes.*

2687. אֶהֶל מָקֵץ Lamigizza, *n.l.N.; Grenzzelt* (cf. 1Rg.4,9).

2688. אֹן Una, *n. fl. Ting.; Schiffbarkeit* (*r.* אנה = אן).

2689 אֲחוּפַד Acufida, *n. l. Maur.; Ackerwiese* (cf. פַּדָּן).

2690. אֵי אַרְצַת Jarsath, *n. opp. marit. Maur.; Landufer.*

2691. אֵי בָנִים *n. ins. Cossurae; Colonisteninsel* (ארבנם), *Κόσουρα.* [*Ufer des Kreises.*

2692. אֵי גִלְגַל Igilgili, Eguilguili, Gilgilis, *n. opp. M.;*

2693. אֵי חָדַשׁ Idassa, *n. l. Num.; Neugebiet.*

2694. אֵי נִין *n. ins. Gaulos* (*hod. Gozzo*); *Fischinsel.*

2695. אִישׁ חַרְבָּא Sicharbas, Isicharbas, *n. v.; Krieger.*

2696. אִית, אִיָּא *n.ins.Syr., Νῆσος*, Nasos; *Inselgeb.* (cf. *Island*).

2697. אֵל *Ἦλ* (*Κρόνος*), *n. di.; Gott, Mächtiger.*

2698. אֱלֹהִים *Ἐλοείμ, n. di.; Gott, Herrscher.*

2699. אֱלוּלִי *Ἐλουλαῖος, n. v.; ein Elulgeborner* (cf. בְּנוּחָרֵשׁ).

2700. אֵם נְחֹשֶׁת Ammochostus, *n. Cyp.; Hauptstätte d. Erzes.*

2701. אֵם סַכָּרָה Ampsaga, *n.fl.M.; Scheidefluss* (cf. אַמְתַּ *talm.*).

2702. אַמְסִיגְרַת Ampsigura, *n.m.; gottehrfürchtende Dienerin.*

2703. אַמַּת עַשְׁתֹּרֶת *n. m. Cit.; Verehrerin der Astarte.*

2704. אֱנוֹשׁ *Ἄνυσος, n. v. Sid.; Mann.*

2705. אֲסַרְשַׁמַר Sarapion, *n. v. Mel.; Osiris ist Behüter.*

2706. אַפֹּה Apo, *n. v.; Zorniger* (= אַפּוֹן).

2707. אֲרִי *n. v. Cit.; Löwe, Held* (אר).

2708. אֲרִי כִתָּא *n. v. Cit.; Held von Citium* (ארכתא).

2709. אֲרִי (עַ)שְׁתֹּרֶת Aristo, Aristoret, *n. v.; Held d. Astarte.*

2710. אַרְצִיסִיגַת Artisiga, *n. opp. Maur.; Gebiet d. Handelszuges* (*Siga*).

2711. אֶרֶץ מֶלֶךְ *n. l. Cit.; Königs-Gebiet.*

2712. אֶשְׁמֵן Asclepius, *n. v.; Aesculap* = אֶשְׁמֵן (עֶבֶד).

2713. אֶשְׁמַנְחֵן Asclepiodorus, *n.v.Cit.; Gabe d. Aesculap.*

2714. אֶשְׁמַנְיָתוֹן Asclepiodotus, *n.v.Carth.; v.Aesc.Gegebener.*

2715. אֶשְׁמַנְעֵיזֵד *n. v. Cit.; der Aesculap stärkt.*

2716. אַשְׁפַּר Aspar, *Ἄσπαρ, n.v.; Schöner.*

2717. אֲשֵׁרִים (עֶבֶד) *Ἀσέρυμος, n. v.; Anbeter d. Glücksgöttin.*

2718. אֲתַבּוֹר Atabyris, *n. mon. Rhodi; Hügel* (= תָּבוֹר).

2719. אִתּוֹבַעַל *Ἰθόβαλος, Ἰθώ-, Εἰθ-, n. v.; Nähe des Baal* (אתבעל).

ב

2720. בְּאֵר בֵּית־בַּעַל Barbesula, *n. opp. Hisp.; Brunnen des Baalplatzes.* [*haufens.*

2721. בְּאֵר עִיָּה *Βαρεία, n. opp. Hisp.; Brunnen des Trümmer-*

2722. בְּאֵרוֹת Berytus, *n. opp. Phön.; Brunnen.*

2723. בְּאֵר אֹת Arethus, *n. font. Syr.; Wunderbrunnen.*
2724. (עֶ)בְּדְאַלְקַרְתְּ *n. v. Carth.; Verehrer des Hercules.*
2725. (עֶ)בְּדְאֶשְׁמֻן *n. v. Cit.; Verehrer des Aesculap.*
2726. בְּדֶל Badel, Bidil, *n. opp. Maur.; Abscheidung.*
2727. (עֶ)בְּדְעֶזֶר *Βαδέζωρος, n. v.; Verehrer des Helfers.*
2728. (עֶ)בֶּד־לְעַשְׁתֹּרֶת *Βαλάστρατος, -άτορος, n. v.; D. d. Astarte.*
2729. (עֶ)בְּדְעַשְׁתֹּר *Βοδόστωρ, Οὐδ-, n. v.; Diener der Astarte.*
2730. בִּיגָר *Βογούας, Βόγος, n. v.; Gärtner.*
2731. בִּילַח Bulla, *n. opp. Afr.; Staat* (= בְּעָלָה).
2732. בּוֹלָתִי *Βωλαθής, Βολαθίς, n. di.; Herrschthümlicher.*
2733. בּוֹצְרָה Byrsa, *n. arc. Carth.; Feste, Burg.*
2734. בּוּרְכָה Burca, Buruch, *n. l. Maur.; Teich.*
2735. בַּד־בַּעַל Bastuli, *n. gentis Hisp.; Beute des Baal.*
2736. בַּד־גָּד Vazagada, *n. l. Maur.; Beute des Glücks.*
2737. בַּד־כְּתִי Vesceter, *n. opp. Maur.; Beute der Krone.*
2738. בִּזַנְתִי *Βυζάντιον, n. u.; Byzantium.*
2739. בְּחַבּוּבַעַל Benobal, *n. v.; Jüng. d. Baalsgunst* (= בֶּן־חַבּוּבַעַל).
2740. בֵּי־צְלִיחַ Baisiliec, *Βάσλαχος, n. v.; Haus d. Glückes.*
2741. בֵּית־אֶבֶן Thibinis, *n. opp. Maur.; Steinplatz.*
2742. בֵּית אֲגוּרָה Tagura, Tha-, Thig-, *n. opp. M.; Wohnstätte.*
2743. בֵּית אֲגָרָה Tagara, Tagarata, *n. l. Afr. dasselbe.*
2744. בֵּית אַגְרָה Bagrades, *Μαχάρας, n. fl. Carth.; Wasserfallstätte.*
2745. בֵּית אַגְרָה Seggera, *n. opp. Lept.; Platz d. Wasserfalls.*
2746. בֵּית אוֹצַר Thysdrus, Ti-, -ras, *n. opp. Byz.; Schatzplatz.*
2747. בֵּית אַשְׁבֶּלֶת Tasbalte, *n. opp. Byz.; Platz d. Zweige.*
2748. בֵּית־בַּעְלָה Tabalta, *n. opp. Byz.; Baalsstätte.*
2749. בֵּית בָּקָר Tabuca, *n. l. Byz.; Stadtplatz.*
2750. בֵּית בְּרֵכָה Tabraca, *n. opp. Num.; Teichplatz.*
2751. בֵּית גֵּיא Tegea, *n. opp. Byz.; Thalplatz.*
2752. בֵּית גֵּאבַעַל Tigov(l)a, *n. opp. Maur. Tigvalta n. l. Byz.; Platz des Baalthales.*
2753. בֵּית גַּזַּת Tagaste, *n. u.; Platz des Schatzes.*
2754. בֵּית גַּלְבַּעַל Tigillava, *n. l. Num.; Platz d. Baalsquelle.*
2755. בֵּית גַּר־בַּעַל Tagarbala, *n. l. Byz.; Platz eines Baaljüngers.*
2756. בֵּית זֶרֶד Thasarte, *n. opp. Syrt.; Pl. d. Baumreichthums.*
2757. בֵּית חֹרֶת Barathia, *n. opp. Trip.; Waldplatz.*
2758. בֵּית יָבֶל Thibelis, *n. opp. Num.; Wiesenplatz.*
2759. בֵּית יְבֹשֶׁת Tebeste, Teveste, *n. opp. N.; Pl. d. Trockniss.*
2760. בֵּית יְדִיד Tidida, *n. l. Num.; Haus d. Freundes.* [*Wald.*
2761. בֵּית יְפוֹ Baesippo, Bes-, *n. opp. Hisp. Baet.; Schönplatz,*
2762. בֵּית כָּפַר Betagbar, *n. l. Afr.; Platz des Gehöftes.*
2763. בֵּית כֶּרֶם Segermes, *n. l. Byz.; Weinbergplatz.* [*bietes.*
2764. בֵּית לְאוּבַת Talubath, *n. opp. Get.; Platz ein. trockn. Ge-*
2765. בֵּית מַגַּד Tamugada, Tamo-, *n. opp. N.; Pl. d. Ruhmes.*
2766. בֵּית מְצוּדָה Tamusida, *n. opp. Ting.; Platz der Veste.*
2767. בֵּית נַהֲרַמּוֹצָא Tanaramusa, *n. l. Maur.; Platz d. Stromentspringung.*
2768. בֵּית נְצָה Tenissa, *n. opp. Maur. Zeug.; Blumenplatz.*
2769. בֵּית סְגוֹרָה Tasacora, *n. opp. M.; Pl. d. Umschlossenheit.*
2770. בֵּית עֲבֹדָה Thabudis, *n. l. ad font. Bagrad.; Arbeitsplatz.*

2771. בֵּית עָגֹל Siagul, *n. l. Byz.; Rundplatz.*
2772. בֵּית עֲזִיז Tigisis, *n. opp. Num.; Veste; arab.* תיגש.
2773. בֵּית עֲזִיקַת Thuzicath, *n. opp. A.; Haus d. Urbarmachens.*
2774. בֵּית־עֵזֶר Thysdrus, Tisdra, *n. u. Byz.; Haus d. Hülfe.*
2775. בֵּית עַמּוּד Timida, *n. l. Maur.; Platz der Säule.*
2776. בֵּית עַמּוּסִיעַת Tamusiga, *n. opp. T.; Pl. d. Karawanenzuges.*
2777. בֵּית עֵמֶק Timici, *n. opp. Maur.; Thalplatz.*
2778. בֵּית עֲקַבָּה Tacape, Cape, *n. opp. Trip.; Hügelplatz.*
2779. בֵּית עַקָּבָה Thigiba, *n. l. Byz.; Platz der Abschüssigkeit.*
2780. בֵּית־פַּז Tipasa, *n. opp. Maur.; Goldplatz.* [*platz.*
2781. בֵּית פַּרְוָר Taphrura, Taparura, *n. opp. B.; Vorstadt-*
2782. בֵּית קָטוּעָה Tacatua, *n. u. Num.; Platz d. Abschüssigkeit.*
2783. בֵּית קָרֶת Tacarata, Tagara, *n. l. Num., n. l. Afr.; Platz der Stadt.* [(*cf.* אַרְוָד *V. T.*).
2784. בֵּית רָוָד Taruda, *n. opp. Maur.; Platz d. Wanderung*
2785. בֵּית שֵׂיגַעַת Tusingath, *n. opp. Maur.; Platz d. Ermüdung.*
2786. בֵּית שָׁקּוּ Byzacium, Bi-, *Βυσσαχῖτις, n. prov. Afr.; bewässertes Gebiet.*
2787. בֵּל אוֹר Pelorus, *n. v.; Baal d. Sonne.*
2788. בְּנֻחְדֹּשׁ *Νουμήνιος, n. v. Cit.; Neumondgeborner.*
2789. בְּנֵי אוּר Baniurus, *n. pop. Maur.; Söhne des Lichts.*
2790. בְּנֵי יְאוּבַעַל Baniubal, *n. pop. Maur. Ting.; Söhne d. Juba.*
2791. בְּנֵרְאֹשׁ *n. v. Sard.; Fürstensohn.*
2792. בְּעַל Vol, *Ουόλ, n. l. Byz.; Baalstätte.*
2793. (עַבְדּ־)בַּעַל *n. v.; Herrscher, Gebieter.*
2794. בַּעֲלוֹן Valon, *n. fl. Ting.; dem Baal geweiht.*
2795. בַּעֲלִיתָן *n. v. Cit.; Baal ist Geber.*
2796. בַּעֲלַת Vala, *n. opp. Maur.; Staat.*
2797. בַּעֲלְיַעְזֵר *Βαλεάζαρος, n. v.; Baal ist Helfer* (*cf.* אֶלְיַעְזֵר)
2798. בַּעֲלַעְזוֹר *Βάλζερον, -έζερον, n. v.; Baal ist Helfer.*
2799. בַּעֲלַת Belo, *n. u. Hisp., n. l. Maur.; Staat.*
2800. בַּעֲלָתִי *Βααλτίς, n. dae.; Herrin, Herrscherin* (= בַּעֲלִית).
2801. בְּעֲלָתִי *Βηλθής, n. dae.; Herrin, Herrscherin.* [*cher.*
2802. בְּצַלָּח *Βάσλαχος, Βάσληχος, n. v.; Sohn d. Glückes* (=
2803. בְּצַר Vazar, Bazar, *n. l. Num.; Veste.* [בֵּי־צַלָּח).
2804. בָּקָי Bagai, Vagai, Bucca, Vacca, *n. opp. N.; Stadt.*
2805. בָּקֵי סֶלַע Vegesela, Vegisela, *n. l. Num. Byz.; Felsstadt.*
2806. בַּר אָמִין Vermina, *Βερμινᾶς, n. v.; Sohn d. Wahrheit.*
2807. בַּר בַּעַל *Πάραλος, n. v.; Sohn des Baal.*
2808. בַּר גּוּד Bœgudes, Boodes, *n. v.; Sohn des Heeres.*
2809. בְּרוֹת *Βηρούθ, n. mu.; Cypresse* (= בְּרוֹשׁ).
2810. בַּר חָנוֹן *Βάννων*, Banno, *n. v.; Jüng. d. Barmherzigen.*
2811. בְּרִי *n. v. Carth.; Fontanus* (= בְּאֵרִי).
2812. בִּרְיַאת Barathia, *n. u. Trip.; Fruchtplatz.*
2813. בַּר מוֹלְקַר *Βαρμόχαρος, n. v.; Sohn d. Hercules* (= בַּר מֶלְקַר).
2814. בַּרְמַלְךְ *n. v. Mel.; Sohn des Königs.*
2815. בַּר מֶלְקַר *Βοαμίλκας, Bov-, Boncar, Boumilcar, n. v.; Jünger des Hercules.*
2816. בַּרְקָא Barkas, -a, Barchas, *n. v.; Blitz, Glanz.*
2817. בָּשָׁן Vasana, *n. u. Maur.; weicher Boden, Frucht-*
2818. בַּתְבַּעַל *n. m. Carth.; Verehrerin des Baals.*
2819. בְּתוּאֵל *Βέτυλος, n. v.; Mann Gottes* (= מְתוּאֵל).

2820. בִּתְיָה Bittyas, *Βιθύας, n. v.; Mann Gottes.*

2821. בַּתְנַעַם *n. m. Cit.; Liebliche, Jucunda* (cf. אֲבִינֹעַם).

ג

2822. גֶּא־אֶלָת Galapha, *n. opp. Maur.; Heerdenthal.*

2823. גֶּא־בַּעַל Gabal, *n. v.; Hoheit des Baal.*

2824. גְּאוֹן־אֵל Gunela, *n. l. Afr.; Hoheit Gottes.*

2825. גְּאוֹן־עֹנֶק Gunugus, *n. opp. Maur.; Hoheit d. Nackens.*

2826. גַּאֲלָא Gala, *n. v.; σωτήρ* (= גֹּאֵל).

2827. גְּאַלְאֵל Gulalsa, *n. v.; Befreieter Gottes.* [*Niederung.*

2828. גֶּא שׁוּפְלָה Gasaufala, Gazauphala, *n. opp. Num.; Thal d.*

2829. גֶּבִילָה Abila, *n. mont. Ting.; Hügel.* [*buckel.*

2830. גֶּב־שַׂר Gypsaria, Gypsara, *n. port. Maur.; Fürsten-*

2831. גִּדִּינְעֻמָה Giddeneme, *n. mu.; des Glückes Huld.*

2832. גַּד מָעֻזָּ Gadamusa, *n. l. Maur.; Burg der Glücks-gottheit.* [*Schönstadt.*

2833. גַּד יָפוֹ Gaudiape, -be, *n. l. Num.; Glücksgottheit d.*

2834. גַּד עַשְׁתֹּרֶת *n. v. Carth.; Glück der Astarte.*

2835. גָּדֵר Gades, Gadir, *Γάδειρα, n. u. Hisp. (Cadix); Ummauerung.*

2836. גּוּדָא Gauda, *n. v.; Eindrang (auf Feinde), cf.* בֵּר גּוּד.

2837. גּוֹזָה Joza, *n. Jul. urb.; Uebergang (Transducta).*

2838. גֻּמְמַץ Gummasis, Gummi, *n. l. B.; Grube, Graben.*

2839. גּוֹר Gor, *n. l. Afr.; Herberge, Hospiz.*

2840. גֻּרָּה Gurra, Guira, Gira, *n. l. num.; Herberge.*

2841. גּוֹרְזָה Gorza, *n. opp. Afr.; Ruine.*

2842. גְּזֵרָה Gisira, *n. l. Zeug.; Insel, Oase.*

2843. גִּי־חֶרֶת Gigarta, *n. opp. Phön.; Waldthal.*

2844. גִּית Gytte, *n. opp.; Heerde.*

2845. גִּית בַּעַל Gaetulus, *n. gent. Afr.; Heerde des Baal.*

2846. גֻּל Gulus, *n. fl. Maur.; Quelle, Welle.*

2847. גִּלְבַּעַל Gilba, *n. l. Num.; Baalsquell.*

2848. גַּלְפָּא Calpe (*κάλπη = ὑδρία*), *n. col.; Wasserkrug.*

2849. גְּמַלִּי Gamalius, Geme-, *n. v.; Kamelbesitzer.*

2850. גִּפָּה Gippa, *n. l. Afr.; Rücken, Hügel.*

2851. גַּרְגִּיר Girgir, -giris, *n. mont. Lib; Fels.*

2852. גִּרְגֵּשׁ Girgis, *n. opp. Syrt.; Lehmboden.*

2853. גֵּר עַשְׁתֹּרֶת *Γεράστρατος, -όστρατος*, Gerastrartus, *n. v.; Schutzgenosse der Astarte.*

ד

2854. דָּבַר Dabar, *n. v.; Führer, Treiber* (*a. s. f.* חָכָם).

2855. דִּידָה *Διδώ*, Dido, *n. mu.; Liebenswürdige.*

2856. דִּיוֹד *Διωδᾶς, (Διβ-), n. v.; Liebenswürdiger.*

2857. דִּיוּר Diur, *n. fl. Ting.; Unversiegbarkeit.*

2858 דִּימָר *Δημαροῦς, n. v.; Schlanker* (חָמַר = דָּמַר).

2859. דַּכְעָם *Δακάμος, n. v.; Volksunterdrücker.*

2860. דְּלַעַשְׁתֹּרֶת *Δελαιαστάρτος, n. v.; Geretteter der Astarte.*

2861. דְּמוּרָה Dumuras, *n. fl. Phön.; Palmenplatz.*

2862. דַּמְלִיחָא *n. v.; Edelblut* (= דָּם מְלִיחַ).

2863. דְּקְדִיקָה Dicdica, *n. opp. Syrt.; die Kleine.*

2864. דָּרַת Dorat, *n. fl. Maur.; der helle Fluss.*

ה

2865. הֲדַד *Ἄδωδος, βασιλεὺς θεῶν, n. di.* (cf. הֲדַד).

2866. הוֹרִי Curium, *n. promont. Cypri; Gipfel.*

2867. הָר בַּעֲלָתִי Arvaltis, *n. mont. Lib.; Berg des Baal.*

2868. הָרַב שְׁמָא *n. v.; Num.; Mehre den Ruf.*

2869. הָרִין Heryn, *n. mont. Afr.; Höhen.*

2870. הֵרִנָּה *Ἐρήνη, Εἰρήνη, n. m.*

ז

2871. זֵיתָא Zetha, *Ζεῦθα, n. prom. Syrt.; Olivenplatz.*

2872. זַלַּעְפָּה Zalapa, *n. opp. Byz.; Gluthwind.*

2873. זֶרֶב Serbes, *n. fl. Maur.; Fluss.*

2874. זֶרֶד Salde, Saldae, *n. opp.; Uberfluss.*

2875. זְרֶדְּאֵל Sereddeli, *n. l. Maur.; Ueberfluss Gottes.*

2876. זַרְדְּבַעַל Sardabal, *n. fl. Maur.; Baalsfluss.*

ח

2877. חַבַּר *Ἄββαρος, n. v.; Bannsprecher, Zauberer.*

2878. חַגִּיבַּעַל Aggiva, Aggya, Aggival, *n. l.; Zuflucht d.*

2879. חוֹבָה Chobat, Coba, *n. opp. Maur.* [*Baal.*

2880. חֶזְקוֹן *Γέσκων, Γίσ-*, Gisko, Gisgo, *n. v.; Starker.*

2881. חִירֹם *Εἵρωμος*, Hiromus, *n. v.; Edeler.*

2882. חַכַּבַּעַל *Ἐκήβολος, n. v.; Weiser des Baal* (= חַכַם־בַּעַל).

2883. חַכַּמְפַּעַל Hiempsal, *Ἰάμψας, n. v.; Weiser des Baal.*

2884. חַכַּמְבַּעַל *n. v. Num.; Weiser des Baal.*

2885. חַכַּם דִּי חִלָּא *n. v.; Präfekt des Herrns.*

2886. חַכַּמְשַׁבַּעַל *n. v. Num.; Weiser des Baal.*

2887. חַכַּמַתְּבַעַל *n. v. Num.; Weisheit des Baal.*

2888. חַכַּמָתָה *n. v. Num.; Weisheitbegabter.*

2889. חֶלְבִּי *Χελβής*, Chelbes, *n. v.; Kräftiger, Starker.*

2890. חִלְדּוֹן Gildo, *n. v.; Starker, Kräftiger.*

2891. חֶלֶךְ *n. Ciliciae* (= חֶלֶק).

2892. חַמְלָקַר *Ἀμίλκας*, Hamilkar, *n. v.; Güte d. Hercules* (= חַן מֶלְקַר). [(= חַן־מַלְקַר).

2893. חִמְלְקַר *Ἰμίλκων, -χω*, Himilco, *n. v.; Gunst d. Hercules*

2894 חֶמֵי Himera, *n. opp. Sic.; Gährung, Siedung.*

2895. חַמַּת Amathus, *n. opp.; Burg.*

2896. חַנָּא Anna, *n. m.; Liebliche.*

2897. חַנָּא *n. v. Carth.; Verehrer der Lieblichen* (חֶנֶב).

2898. חַנָּא אֶשְׁמֻן *n. v. Cit.; Gunst des Aesculap.*

2899. חִנְאַלַּת Chinalaph, *n. opp. Maur.; Schmuck d. Heerde.*

2900. חַנּוֹבֶרֶת *Ἀνοβρέτ, n. m.; Gunst d. Mutter* (= חַן־עֹבֶרֶת).

2901. חַנּוֹן *Ἄννων*, Hanno, *n. v.; Gnädiger, Nachsichtiger.*

2902. חַנִּיאֵל *n. v. Cit.; Gunst des Saturn* (חנאל).

2903. חַנִּיבַעַל Hannibal, *Ἀννίβας, n. v.; Gunst des Baal.*

2904. חַנִּיבֹל Chanebo, *n. v.; Güte des Baal.*

2905. חַנִּיבַּעַל *n. v. Num.;* = חַנִּיבַּעַל (חנמעל).

2906. חִנִּיעֹזֹר Chinisdo, -dor, *n. v.; Gunst des Helfers.*

2907. חִנְמַלְכֻת *n. v. Carth.; Gunst des Reichs.*

2908. חָצוֹר Assurus, Assurae, *n. opp. Num.; Gehöft.*
2909. חֲצִיר שָׂדֶה Hizirzada, *n. l. Num.; Gehöft des Feldes.*
2910. חֹר *n. v. Cit.; Edler.*
2911. חֹרֵב *n. v. Cit.; Krieger* (cf. حارب).
2912. חַרְבָּה Garbis, *n. l. Num.; Ruine.*
2913. חַרְבָּה Girba, Gerba, *n. ins. Poen.; Trockniss.*
2914. חַרְבַּעַל Hiarbas, *n. v.; Edler des Baal.*
2915. חָרְפָּא Arpas, *n. v.; Herbstl., Herbstgeborner* (v. חָרָף).
2916. חָרָשׁ *n. v. Cit.; Werkmeister.*
2917. חָרֵשׁ Aris, *n. v.; Pflüger.* [πυριτεχνίτης), *Vulkan.*
2918. חֲרֻשְׁאֹר *Χρυσώρ, n. Vulcani; Feuerarbeiter* (חָרַשׁ אוֹר,
2919. חִתִּי *q. v.* (= כִּתִּי).

ט

2920. טַבּוּר בָּקָר Tubulbaca, *n. l. Byz.; Hügel der Stadt.*
2921. טַבּוּר יְנִיקָה Thuburnica, *n. col. Num.; Hügel der Reiser.*
2922. טַבּוּר שׁוּקָה Thubersicca, *n. opp. Num.; Hügel d. Markts.*
2923. טַבּוּר שׁוּק־עַבּוּר Thabursicabure, *n. opp. Zeug.; Hügel des Getreidemarkts.*
2924. טוּב־דָּוֹן Tubuna, *n. l. Num.; Güterreicher.*
2925. טוּב עֶרְבּוֹ Tuburbo, -bum, *n. opp. Afr.; Güte d. Lieblich-*
2926. טוּב שֻׁבָּת Tubsuptus, *n. opp. M.; Guthwohnung.* [*keit.*
2927. טְעֵן־הֲדַסָּה Thenadassa, *n. opp. Syrt.; Myrthenträgerin.*

י

2928. יְאֻבַּעַל Jummo (=Jumbal), *n. v.; Herrlichkeit d. Baal.*
2929. יְאוֹבַעַל Ἰόβας, Juba, *n. v.; Herrlichkeit des Baal.*
2930. יְבַר Vabar, *n. opp. Maur.; Feldmausplatz* (arab. وبر).
2931. יָגְעַת Jogath, *n. opp. Ting.; Neuangebauete.*
2932. יוּגֻרְתָּ Jugurtha, Ἰεγόρθας, *n. v.; Ehrfürchtung.*
2933. יְהוָה Ιεύω, *n. di.; Seyender.*
2934. יָכוֹן Jachon, *n. v.; Fester* (*cf.* יָכִין).
2935. יַמְלִיחִי Ἰάμβλιχος, *n. v.; Edler.*
2936. יְנוּקָה Unuca, Inuca, *n. l.; Reis, Zweig.*
2937. יָעְזֵר Jader, *n. v.; Helfer.*
2938. יֵעָשְׁרַבַּעַל *n. v. Num.; Baal ist Bereicherer.*
2939. יְפִימוֹ *n. v.; Schönheit des Angesichts* (יפי מו).
2940. יְפִישָׁעַת *n. v. Tugg.; Schönheit des Volks* (שֵׁעָה = שֵׁעֶמֶת).
2941. יְרֻבַּעַל Ἱερόμβαλος, *n. v.; Feind des Baal.*

כ

2942. כְּאֵב *n. v. Cit.; Schmerz* (ὠδίν), cf. בֶּן־אוֹנִי).
2943. כְּבִיר חַיִּים *longaevus n. v. Erye.; Langlebender.*
2944. כַּבִּירִים *Κάβειροι*, Cabiri, *n. deor.; d. Starken, Grossen.*
2945. כּוּפְרוּת Cufruta, *n. l. Byz.; Dorfschaft.*
2946. כְּלוּא מָקוֹם Calumacuma, *n. opp. Byz.; Einschluss d. Ortes.*
2947. כִּנּוֹר *Κινύρας, n. v.; Citherspieler.*
2948. כְּנַע *Χνᾶ, n. v.; Phönizier.*
2949. כְּפַר Gaphara, *n. opp. Lept.; Gehöft.*
2950. כְּפַר סוּסִים Cabarsus, -susi, -sussi, *n. l. Byz.; Rossdorf.*
2951. כְּפַר עֲדִיפָה Cebaradefa, *n. l. Byz.; Dorf d. Ueberflusses.*

2952. כָּרָךְ *n. v. Cit.; Läufer*
2953. כַּרְכָּא Carage, *n. opp. Byz.; Burg.*
2954. כֶּרֶךְ אֲדוֹן *Καρχηδών, n. u.; Burg des Adonis.*
2955. כַּרְכֵּן Cercina, *n. ins. ad Afr.; Burgen.*
2956. כִּתִּי *v.* חִתִּי, *pl.* כִּתִּין (כתן), *n. gent. Cit.*
2957. כִּתִּים Cittium, *Κίτιον, n. u. Cyp.*

ל

2958. לְאֻדְכָא Leodicea, *n. reg.* (*arab.* لاذقيا).
2959. (מַ)לְאָכוֹמַלְקָר Lacumaces, *n. v.; Bote des Hercules.*
2960. לְבִי Libys, *n. gent.*
2961. לָכוּת Locuthus, *n. v.; Sendung.*

מ

2962. מָאמַעַל *n. v. Cit.; Mächtiger des Baal.*
2963. מָאעוֹלָם *n. v. Tugg.; Ewigmächtiger* (מאעלם).
2964. מִבְצַר Mempsarus, *n. mont. Zeug.; Veste.*
2965. מִבְרֶשָׁה Membresa, *n. opp. Zeug.; Zypressenwald.*
2966 מַגְדִּיאֵל *Μαγδάλσης, n. v.; Fürst Gottes.*
2967. מִגְדֹּן Mygdon, *n. v.; Fürstlicher.*
2968. מָגְדִּיעֶלְיוֹן *Μυγδαλίων, n. v.; Gabe d. Höchsten* (מַגַּד עֶלְיוֹן).
2969. מָגוּרָה Magura, *n. opp. Lib.; Wohnung, Hospiz.*
2970. מִגִּיר בַּעַל Migirpa, Misgirpa, *n. l. Afr.; Wohnung des Baal.* [*stätte des Baal.*
2971. מָגָרְבַּעַל Vagarmel, Vagrava, Vagraval, *n. l.; Wohn-*
2972. מְדוּרָה Madaurus, *n. opp. Num.; Wohnstätte.*
2973. מְדוּר קָרָה Medugara, Mediccara, *n. opp. Zeug.; Wohnstätte der Stadt.*
2974. מְדַר Mada(r), *n. l. Num.; Wohnstätte.*
2975. מְדַר עֲצוּמָה Madarsuma, -ssuma, *n. opp. Byz.; befestigte Wohnstätte.* [*Baal.*
2976. מַהַר בַּעַל Maharbal, Marbal, *Μαάρβαλ, -βας, Preis d.*
2977. מֹךְ Bocchus, *Βόχχος*, Bocus, *n. v.; König* (=מֶלֶךְ, *uti* מִקָּר = מֶלֶקָר).
2978. מֹכוֹ *Μώχος, n. v.; Königlicher* (= מַלְכוֹ).
2979. מוּסֻלֻבִּיאָא לוּבִים Musulubium, *n. opp. Maur.; Ursprung der*
2980. מֹקָר Bocar, *n. v.; Hercules* (= מֶלֶקָר). [*Lybier.*
2981. מוּת בַּעַל Muthul, *n. fl. Num.; Baalsfluss.* [*tenfluss.*
2982. מוּתְגֶּנָּה Mutigena, Mutugenna, *n. opp. Num.; Gar-*
2983. מוּתִיסְתַּרְת Mythistratos, *n. opp. Sic.; Astarte-Fluss.*
2984. מִזְדָּה *Μισδής, n. v.; Furcht (Gottes).*
2985. מַחֲנַת *n. pr. Panormi in Sicilia; Lager.*
2986. מָטְוָא Motye, *Μοτύη, n. ur. Sic.; Einkehr.*
2987. מַטָּחִין *Μάτγηνος, n. v.; Unterjocher.*
2988. מֵירְכַּמּוֹשׁ *n. gent. Sic.; Saame des Kamosch* (מירכמש).
2989. מִילְפִּיוֹן Milphio, *n. v.; Anhänglichkeit* (*r.* יָלַף).
2990. מֵי נַגְּרָה Meneggere, *n. st. Byz.; Wasser d. Katarrakts.*
2991. מֵינִינְחַ Meninx, *n. ins. Girbae; Wasser der Ruhe.*
2992. מֵינֶפְשָׁ Menephessa, *n. l. Byz.; Wasser d. Erfrischung.*
2993. מַכְס בַּעַל Mascula, Maxula, Maxala, *n. opp. Num.; Tribut*
2994 מַלְאַכַת Malacath, *n. u.; dasselbe.* [*d. Baal.*

2995. מְלוֹ Mileum, Milevum, *n. opp. Maur.; Fülle* (=מְלֹא).
2996. מַלְחַבַּעַל Malva (=Malchbal), *n. fl. Maur.; Fluss d. Baal.*
2997. מְלֻחָה Molochath, Mulucha, *n. fl. Maur.; Fluss, Salz-.*
2998. מְלֵי קָבְצָה Melicbuza, *n. l. Maur.; Fülle des Haufens.*
2999. מְלִיטָה Melita, *Μελίτη, n. ins.; Zuflucht.*
3000. מֶלֶךְ *Μάλχος*, Malcus, *n. v.; König, Gebieter.*
3001. מַלְפַּאסָר *n. v. Mel.; Osiris ist Herrscher.*
3002. מַלְכִּיבַעַל *n. v. Mel.; Baal ist Herrscher.*
3003. מַלְכִּיתָן *n. v. Cit.; Baalgegebener.* [מְלֵאכֶת).
3004. מְלָכָה Malaca, Malaga, *n. u. Hisp.; Werkstätte* (=
3005. מַלְקָר *Μάκηρις, n. di., Herrscher d. Stadt; Hercules.*
3006. מַלְקַרְת Melcarthus, *Μελίκαρθος, n. di.; Stadtherrscher.*
3007. מַלְקַרְתִּיָּה Carteja, Mel-, *n. u. Hisp.; Herculesstadt.*
3008. מַלְקַרְתְּעִיר *n. v. Cit.; den Hercules bewacht.*
3009. מְמְרוֹם *Μημροῦμος* (*Ὑψουράνιος*), *n. v.; von d. Höhe.*
3010. מָנוֹן *n. v. Cit.; Nachkommenschaft.*
3011. מְסוֹגֶרֶת Mysocaras, *n. port. Ting.; Einschliessendes.*
3012. מְסוּעָה Missua, Misua, *n. opp. Zeug.; Steinbruch.*
3013. מַסּוּעָה Vazua, *n. mont. Zeug.; Steinbruch.*
3014. מַסְלֵחַ *n. v.; Verzeiher.*
3015. מַעְגַל Vagal, *n. l. Maur.; Wagengleis.*
3016. מָעוֹן *Μάγων*, Mago, *n. v.; Zuflucht.*
3017. מְעוּז בַּעַל Muzul, *n. l.; Burg des Baal.*
3018. מְעוּזָה Mussa, Musti, Musta, *n. opp.; Burg, Veste.*
3019. מַעֲלַתְבַּעַל Malethubalus, *n. mont. Maur.; Abhang d. Baal.*
3020. מַעֲשׂוּגָד Massugada, *n. v.; Werk d. Glückes.*
3021. מַעֲשִׂיאֵל, מַעֲשִׂיל *n. gent. Massylus; Schöpfung Gottes.*
3022. מַעֲשִׂיבָע Micipsa, *n. v. Num.; Schöpfung d. Baal* (משובעל).
3023. מַעֲשִׂיבַעַל Massiva, Mazippa (=Massibal), *n. v.; Werk d.*
3024. מַעֲשִׂילִי Massylus, *n. gent.* (=מַעֲשִׂיאֵלִי). [*Baal.*
3025. מַעֲשִׂינִיתָן *Μασανάσσης, Μασσα-, -νισσης*, Masinissa, *n. v.;*
3026. מַעֲשִׂינֶת Masintha, *n. v.; dasselbe.* [*Schöpfung d. Neith.*
3027. מַעֲשִׂינְתָן Masinissa, *n. v. N.; Schöpfung d. Neith* (מעשנתן).
3028. מַעְתֹּר Macturis, *n. l. Byz.; Anbetungsplatz.*
3029. מְצוּק בַּעַל Masucaba, *n. l. Maur.; Festung des Baal.*
3030. מְצוּקָה Muzuca, *n. l. Byz.; Engpass.* [*Baal.*
3031. מְצִירְתְּבַעַל Mezetulus, Mezetbal, *Μεσότυλος, n. v.; Stärke d.*
3032. מְצָקָה Mazaca, *n. l. Num.; Engpass.*
3033. מָצֹר *n. v. inscr. Marsal.*
3034. מְצָרָה Mazara, *n. cast. Sic.; Burg.*
3035. מָקוֹם Macuma, *n. opp. Syxt.; Stadt.*
3036. מָקוֹם חָדָשׁ Macomades, *n. opp. Afr.; Neuplatz.*
3037. מָקוֹם שֶׁמֶשׁ *n. u. Num., Maur.; Sonnenplatz* (מקם שמש).
3038. מָקְצָר Moxor, *n. l. Num.; abgesonderter Ort.*
3039. מַקְרְתָּ = מַלְקַרְתָּ *q. v.*
3040. מָרְאשָׁן Marazana, *n. opp. Byz.; Gipfel, Spitze.*
3041. מָרַת Marathus, *n. u. Phön.; Bitterquell.*
3042. מַשָּׂאת Masatat, *Μάσσα, n. fl. Maur.; Gabe (d. Götter).*
3043. מַשָּׂאת בַּעַל Masitholus, *n. fl. Afr.; Gabe des Baal.*
3044. מַשְׂגַּבבַּעַל Masgaba, *n. v.; Zuflucht ist Baal* (=מַשְׂגַּב בַּעַל).
3045. מַשִּׂיבַעַל *n. v. Num.* (=מַעֲשִׂיבַעַל).
3046. מַשְׁעַנְבַּעַל Mastanabal, *Μασταναβας, Stembal, n. v.; Stütze des Baal.*
3047. מְתוּבַּעַל *Μάθως*, Mutumbal, *n. v.; Mann des Baal.*
3048. מְתוּמַתָּן Methymatnus, *n. v.; Mann des Geschenkes.*
3049. מְתוּעַשְׁתָּרְת Methuastartus, *v. v.; Mann der Astarte.*
3050. מַתָּן *Μάτταν, n. v.; Geschenk (Gottes).*
3051. מְתָן Mutines, *n. v.; Geschenkter.*
3052. מִתֹּן *Μύττονος, n. v.; Starker* (cf. מְתֹחַ).
3053. מַתַּנְבַּעַל *n. v. Num.; Gabe des Baal.*
3054. מַת עֹרֵב Maturbum, *n. l. Maur.; Wasser der Wüste.*

נ

3055. נַב עָבוּר Nababurum, *n. opp. Maur.; Getreideerzeugniss.*
3056. נָגִיד *n. v. Sard.; Fürst* (נגד).
3057. נְגִידָה Nagidus, *n. opp. Cit.; Fürstliche.*
3058. נָהֲרָה Nara, *n. l.; Fluss.* [*Wasserfalls.*
3059. נָהַר אַגָּרָה Naraggara, Narangara, *n. opp. Afr.; Fluss des*
3060. נְהָרָה חֲדָתָה Naratcata, *n. l. Num.; Scharfstrom.*
3061. נוּר בַּעַל Nuroli, *n. l. Byz.; Licht des Baal.*
3062. נַחוּם *Νάουμος, n. v.; Trost.*
3063. נִיב Niba, *n. l. Num.; Fruchterzeugniss.*
3064. נֵית אָדוֹן *Νιθάδων, n. v.; Neith ist Herrin.* [*d. Baal.*
3065. נֻמַּם בַּעַל Nummula, Nammula, *n. l. Afr.; Annehmlichkeit*
3066. נַעַם פַּעְמָן Namphamo, -phanis, *n. v.; Lieblichkeit des Schrittes.*
3067. נַעַרְבַּעַל *Ναραύας, n. v.; Jünger des Baal* (*cf.* נְעָרָה)
3068. נַעֲרָה Nora, *n. u. Sard.* (*cf.* נַעֲרָה *hebr.*).
3069. נִצָּא יַיִן *n. v. Cit.; Blüthe des Weines* (נצא יין).
3070. נְצַבאֶשְׁמֶן *n. v. Cit.; Posten des Aesculap.*

ס

3071. סוּדַ בַּעַל Sudava, *n. opp.; Sitz des Baal.*
3072. סוּסִיקָצִי Susicasia, -zia, *n. l. Num.; Rossgebiet d. Kadhi.*
3073. סַטַר אַצַדַת *n. v. Num.; Praefekt der Jagd.*
3074. סִיעַת Siga, Sigatha, *n. reg. Syph.; Versammlung, Zug*
3075. סַלָּמָן *n. pr. Cit.; Salamin, Salaminius.*
3076. סֶלַע Sala, *n. opp. Maur., n. l. Num.; Fels, -Stadt.*
3077. סֶלַע כְּנָעָה Salaconia, *n. opp.; Felsenwinkel.*
3078. סַלָּעִי Soli, *n. u. Cypri, Solus n. u. Sic.; Felsgelegene.*
3079. סְמוּכִית Sumucis, *n. opp. Syrt.; Lehne.*
3080. סַרְגֵּד *n. v.; Fürst des Glücks.*

ע

3081. עַבְדָּא Jabdas, *n. v.; Diener (Gottes).*
3082. עַבְדְּאֵלִים *Ἀβδήλεμος, n. v.; Verehrer der Götter.*
3083. עַבְדְּאָמֵן *Ἀβδήμων, -μονος, -μοννος, n. v.; Diener der*
3084. עַבְדְּאֹסֶר *n. v. Mel.; Verehrer des Osiris.* [*Treue.*
3085. עַבְדְּאַשְׁמֵן *n. v. Cit.; Verehrer des Aesculap.*
3086. עַבְדָּה *n. v. Cit.; Dienender.*
3087. עַבְדְּוַהַר *n. v. Cit.; Verehrer der Venus.*
3088. עַבְדִּי *Ἀβδαῖος, n. v.; Diener, Verehrer.*

3089. עֶבֶד לִשְׁלֹמִים *n. v. Cit.; Diener der Freunde.*
3090. עֶבַדְמֶל *n. v. Cit.; Verehrer des Baal.*
3091. עֶבַדְמֶלֶךְ *n. v. Cit.; Verehrer des Königs (Baals).*
3092. עֶבֶד מִלְקָר *n. v. Carth.; Verehrer des Hercules.*
3093. עֶבֶד מִלְקַרְתּ *n. v. Carth.; dasselbe.*
3094. עֶבֶד מַקַּרְתּ *n. v. Tugg.; dasselbe.*
3095. עֶבֶד מְנִי *n. v. Cit.; Verehrer des Meni* (עבדמן).
3096. עַבְדְּנַעַר *n. v. Cit.*
3097. עֶבֶד סוּסִים *n. v. Cit.; Anbeter der heiligen Rosse.*
3098. עַבְדְּעֶלְיוֹנִים Abdalonimus, Ἀβδαλώνυμος, Βαλλώνυμος, Ἀλόνυμος, *n. v.; Verehrer der Höchsten.*
3099. עַבְדְּעַשְׁתֹּרֶת Ἀβδαστάρτος, *n. v.; Verehrer der Astarte.*
3100. עֶבֶד שֶׁמֶשׁ Ἡλιόδωρος, *n. v.; Verehrer der Sonne.*
3101. עַבְדִּרַת Abdera, Ἄβδηρα *(Adra), n. opp. Hisp. et Afr.*
3102. עֶבֶד תַּנִּין *n. v. Cit.; Verehrer des Krokodils.*
3103. עֶבֶד תָּנִית Ἀρτεμίδωρος, *n. v. Sid.; Verehrer der Tanis,*
3104. עִבּוּרָה Ebora, Abora, *n. opp. Hisp.; Durchzug.*
3105. עֲבוּרָה Abora, *n. l. Afr.; Furth, Uebergang.*
3106. עֲבִידָה Bida, *n. opp. Maur.; Unterjochte.*
3107. עַבְעַל *n. v. Nam.; Verehrer des Baal* (= עבד בעל).
3108. עַגְבַּעַל Ἄγβαλος, *n. v.; Lieblichkeit d. Baal* (= עֲגַב בַּעַל).
3109. עֲגָלָה Augala, *n. opp. Maur.; Wagen, -gleis.*
3110. עִדִּבַעַל Iddibal, *n. v.; Schmuck des Baal.*
3111. עָדִין Adin, Ἀδίν, *n. u. Afr.; die Liebliche.*
3112. עֲדִי קָרָה Idicara, *n. opp. Num.; Schmuck der Stadt.*
3113. עֲדִיקַר Idicar, Adicar, *n. opp. Bab. et Arab. des.; dasselbe.*
3114. עֲדַרְיָחָן *n. v. Num.; Schönheit der Heerde* (עדרחן).
3115. עוּר בָּרָא Urbara, *n. opp. Maur.; Spreu des Getreides.*
3116. עֻזָּא Αὖσος, *n. opp. Maur.; Burg.*
3117. עֻזָּא Auza, *n. opp. Afr.; Festung.*
3118. עֻזָּא אַגְרָה Auzegera, *n. l. Byz.; Burg des Wasserfalls.*
3119. עֻזָּא בַּעַל Ausafa, *n. opp. Afr.; Baalsburg*
3120. עַזָּבַעַל Assaba, Assava, *n. l. Maur.; Stärke des Baal.*
3121. עֻזָּבַעַל Uzilla, Usala, *n. opp. Byz.; Burg des Baal.*
3122. עֻזָּא בָּקָר Ausuaga, *n. l. Afr.; Veste der Stadt.*
3123. עֻזָּא גָּד Uzagada, *n. opp.; Burg des Glücksgottes.*
3124. עֻזָּא זַיִת Uzita, Usceta, *n. opp. Byz.; Olivenburg.*
3125. עַזָּזִי Ἀσασίς, *n. v.; Kräftiger, Heldenmüthiger.*
3126. עַזִּימֶלֶךְ Ἀζέμελκος, Ἀζέλμικος, Ἀζέλκημος, Ἀζέμικλος, *n. v.; Ruhm des Königs* (*cf.* עֻזִּיאֵל).
3127. עֲזִיז חֵרֶת Asisarath, *n. opp. Maur.; Waldburg.*
3128. עֻזִּיפּוֹ Ostippo, *n. opp. Hisp.; Burg der Schönstadt.*
3129. עֻזְּמֶלֶךְ Oesalces, Osmalces, *n. v.; Stärke des Königs.*
3130. עֻזָּא עַבָּרָה Uzippara, *n. opp. Afr.; Burg d. Ueberganges.*
3131. עַזְקוּר Ascurum, *n. opp. Maur.; Burg der Stadt.*
3132. עֻזָּא קֻרְתּ Ausocurro, *n. l. Num.; dasselbe.*
3133. עַזְרוּבַעַל Ἀσδρούβας, Asdrubal, *n. v.; Hülfe des Baal*
3134. עֻזְּתָא Izatha, *n. opp. Maur.; Veste.* [(*cf.* עֻזִּיאֵל).
3135. עַטִּים *n. v. Cit.; Starker* (עטם).
3136. עֻתִּין Uthina, Ut-, *n. opp. Zeug.; Viehlager.*
3137. עַיָּא Oea, Aeaea, Aea, *n. opp. Trip.; Trümmerhaufen.*
3138. עִיבַעַל *n. u. Cit.; Hügel des Baal.*
3139. עֵין נְזַל Annesel, -nezel, *n. opp. Syrt.; Quelle d. Flusses.*
3140. עִירְבַּעַל *n. v.; den Baal aufregt.*
3141. עִיר יָפּוֹ Irippo, *n. opp. Hisp.; Schönstadt.*
3142. עִירַת Irath, *n. opp. Maur.; Stadtgebiet.*
3143. עַכְבּר *n. v. Sabr.*
3144. עֶלְיוֹן Ἑλιοῦν (ὕψιστος), *n. v.; Erhabener.*
3145. עֶלִיסָה Elisa, *n. mu.; Fröhliche.*
3146. עַמּוּד אֶרֶץ Amudarsa, *n. opp. Byz.; Säule der Erde.*
3147. עַמִּיחַר *n. v. Cit.; edeler Genosse.*
3148. עַם מְדְרָא Ammedara, Ἀμμαίδαρα, *n. opp. Num.; Gemeinde der Wohnstätte.*
3149. עַם עַשְׁתֹּרֶת Amestratus, *n. opp. Sic.; Gemeinde d. Astarte.*
3150. עֲמַק קוּרְיָה Amaccura, *n. l. Afr.; Thal der Stadt.*
3151. עֲמוּרָה Amaura, *n. l. Maur.; Anbau.*
3152. עֲנִיאֵל Ἔνυλος, *n. v.; Gotterhörter* (*cf.* עֲנָרָה).
3153. עֲנִיבַעַל Ἰνίβαλος, *n. v.; Erhörung des Baal.*
3154. עָפָר Ἄπφαρ, *n. opp. Maur.; Erde, Staub.*
3155. עָצוּמָה Zuma, *n. l. Num.; Befestigte.*
3156. עָצֵם־בַּעַל *n. v. Gerb.; Heros des Baal.*
3157. עָצְמָה Zama, Ἄζάμα, *n. opp. Afr.; Starke.*
3158. עָקֵב Ucibi, *n. opp. Num.; Hügel.*
3159. עַקָּבָה Ἀκκάβικον τεῖχος, *n. opp. (ad columnas Herculeas); Hügelmauer.*
3160 עֲקָבָה Acaba, *n. opp. (ad sinum Aelaniten); dasselbe.*
3161. עֲקִלָּה Achilla, Achulla, *n. opp. Byz.; die Krumme.*
3162. עַקְרַת Acrath, *n. opp. Ting.; Unfruchtbare.*
3163. עַרְבִיוֹן Arabion, *n. v.; aus Arabien Stammender.*
3164. עַרְבַּעַל Ἄρβαλος, *n. v.; Annehmlichk. d. Baal* (= עֵרֶב בַּעַל).
3165. עַשְׁתָּרִים (עֶבֶד־) Ἀστάρυμος, Ἀθάρυμος, *n. v.; V. d. Astarten.*
3166. עַשְׁתֹּרֶת Ἀσταρτη, Astarte, *n. dae.; Glücksgöttin.*
3167. עַשְׁתָּרְתִיתֵן *n. v. Cit.; von der Astarte Gegebener.*
3168. עַשְׁתַּרְתּוֹ Ἀσταρτος, *n. v.; Verehrer der Astarte.*
3169. עַשְׁתַּרְתּוֹן Strato, Στράτων, *n. v.; d. Astarte Geweiheter.*
3170. עַתִּיקָה Utica, Ἰτύκη, *n. opp. Zeug.; Edele, Vornehme.*
3171. עַתַּר־בַּעַל Adherbal, Atherbal, Aderbal, Ἀτάρβας, *n. v.: Anbeter des Baal.*

פ

3172. פַּד זֵיתָא Fesseita, *n. l. Num.; Olivenfeld.*
3173. פּוּמַת Πύματος, *n. v.; Mund, Rede, Redner.*
3174. פּוּסַל Fussala, *n. opp.; Steinbruch.*
3175. פֵּלָא Φέλης, Phelis, *n. v.; Auszeichnung.*
3176. פַּלָּא בַּעַל Fallaba, *n. l. Maur.; Auszeichnung des Baal.*
3177. פִּלְאָן Philaenus, Φιλάων, *n. v.; Ausgezeichneter.*
3178. פִּלַּח Filace, *n. l. Num.; Provinz.*
3179. פַּעֲמַי Φαμαίας, *n. v.; Hämmerer.*
3180. פְּעַמְעַלְיוֹן Πυγμαλίων, Φυγμαλίων, *n. v.; Hammer des Höchsten* (= פַּעַם עֶלְיוֹן).
3181. פָּרַד Parada, *n. opp. Afr.; Saatkorn.*
3182. פְּרָדִי Feradi, *n. opp. Byz.; Saatplatz.*

3183. פְּתוּת Phtut, *n. opp. Afr.; Stück, Bruch.*

3184. פְּתְפַּת Putput, *n. opp. Afr.; dasselbe.*

צ

3185. צְבֶרֶת בַּעַל Sabratha, *n. Trip.; Hügel des Baal.*

3186. צַבְרַתַּעַל Sabratha, *n. u.* (= צְבֶרֶת בַּעַל).

3187. צָדוֹק *Σάδυκος, Συδύκ, n. di.; Gerechter* (δίκαιος).

3188. צֵכֶץ *n. u. Hisp.* (*Sexti, Sex*).

3189. צֵלָה Zelis, Zi-, Zilla, *n. opp. Maur.*, Zella, *n. opp. Byz.; Schattenplatz.*

3190. צְמֹרָה Simyra, *n. u. Phön.; Baumlaub.*

3191. צְנֵא נָת *n. v. Cit.; Neith ist Schild.*

3192. צָפוֹן Sophon, Sappho, *n. v.; Schutz.*

3193. צְפוֹנִיבָהּ Sophonisba, *n. m.; mein Schutz in ihr.*

3194. צְרָדָה Zarada, -dta, -ttha, *n. opp. Maur., n. l. Num.; Kühlbach.*

ק

3195. קַדְמוֹ *Κάδμος, n. v.; Morgenländer.* [*Gottesdiener.*

3196. קַדְמִיאֵל *Κάδμιλος*, Cadmilus, *n. Cab.; der vor Gott ist;*

3197. קוּרְבִּית Curubis, -obis (Gurba), *n. opp. Zeug.; Stadtplatz.*

3198. קוֹרְבַּעַל Coreba, Coreva, *n. opp. Zeug.; Baalstadt.*

3199. קִלְטָא Gilda, *n. opp. Maur. Ting.; Zwergstadt.*

3200. קְנַזִּי Cynasin, *n. v.; Jäger.*

3201. קְנִיבַעַל *Ἐκνίβαλος, n. v.; Erkaufter des Baal.*

3202. קְנָתְבַּעַל Cennaba, *n. mont. Afr.; Sitz des Baal.*

3203. קַסְמִיאֵל *Κάσμιλος*, Casmillus, Camillus, *n. Cabiri; Orakel Gottes.*

3204. קַפּוּצָא Capusa, *n. v.; Geiziger* (קָפוּץ *a. s. f.* קָדוֹשׁ).

3205. קַפְצָה Capsa, *n. u. Afr.; Umschlossene.*

3206. קַר אָרוּס Cararus, *n. l. Byz.; Gärtnerstadt.*

3207. קַרְבּוּל Carepula, *n. opp. Num.; Baalstadt* (= קַרְבַּעַל).

3208. קַרְבַּעַל Caralis (Cagliari, קָלִיר), *n. opp. Sard.; Baalstadt.*

3209. קַרָּה Garra, Carra, *n. opp. Maur.; Stadt.*

3210. קֶרֶן Cerne, *n. mont. Afr.; Horn, Gipfel.*

3211. קַרְפֶּה Carpi, *Καρπίς, n. opp. Zeug.; Meerbusenstadt.*

3212. קַרְפַּז Carpasia, *n. opp. Cypri; Goldstadt.*

3213. קַרְקֹמָה Carcoma, *n. opp. Maur.; Hochstadt.*

3214. קַרְקַת Caccabe, Carcab, *n. Carthaginis; Haupt.*

3215. קַרְקַבְיָא Carcabia, -chabia, *n. opp.; Hauptstadt.*

3216. קַר תַּמּוּז Cademusa, *n. l. Maur.; Stadt d. Tamusgottheit.*

3217. קֶרֶת Cirta, *n. u. Maur.; Stadt*

3218. קֶרֶת אֵל Cartili, *n. opp. Maur.; Saturnstadt.*

3219. קֶרֶת חֲדַשְׁת Carthada, -adas, Carthago, *n. u.; Neustadt.*

3220. קַרְתִּים Certima, *n. u. Celtib; Städte.*

3221. קַרְתֵּן Cartenna, -ae, *n. opp. Maur.; Doppelstadt* (*cf.* קַרְתָּן). [*Höchste* (= מְלִכְרַת עֶלְיוֹן).

3222. קַרְתָּעֶלֶן (מֶל) *Καρθάλων*, Cartalo, *n. v.; Hercules ist der*

3223. קְשֹׁרֶת *Χούσαρθις, n. dae.; Binderin.* [*Höchsten.*

3224. קֶשֶׁת עֶלְיוֹן Castulo, *Καστελών, n. opp. Hisp.; Bogen des*

3225. קֶשֶׁת בַּעַל Castabalum, *n. opp. Cil.; Bogen des Baal.*

ר

3226. רֹאשׁ אַדִּיר Rusadder, -dir, *Ρυσσαδίριον, n. prom. Ting.; Hauptzacke, Vorgebirge.*

3227. רֹאשׁ בְּיָץ Capo Bianco, *n. prom. Tun.; Weiss-, Vorgebirge.*

3228. רֹאשׁ בִּית Rusibis, Rutubis, *n. port. Ting.; Hauptplatz.*

3229. רֹאשׁ בְּצֵר Rusubeser, -ppisir, *n. l.; Goldspitze.*

3230. רֹאשׁ יְקֵדֶת Rusicade, Rusiccade, *n. opp. N.; Leuchtthurm*

3231. רֹאשׁ כְּבֵר Rusicibar, *n. l. Num.; Spitze d. Landesstrecke.*

3232. רֹאשׁ כְּנֵעָה Rusconia, -gonia, -guniae, *n. col. Maur.; Winkelhaupt.*

3233. רֹאשׁ עַזִּיז Rusaziz, *n. prom. Maur.; festes Vorgebirge.*

3234. רֹאשׁ פֵּה Ruspae, *n. opp. Byz.; Spitze der Küste.*

3235. רֹאשׁ פְּפֵנָה Ruspina, Ruspinus, *n. opp. Afr.; Winkelspitze.*

3236. רֹאשׁ קֶרֶת Rusucurrum, Ruscarium, -cu-, -ccorae, *n. opp. Maur.; Hauptstadt.*

3237. רֹאשׁ שָׁדֶה Ryssadium, *n. prom. Lib.; Ackerspitze.*

3238. רַבּוֹת Rabbotis, *n. opp.; Hauptstätte.*

3239. רוּ בְּרִיכָת Rubricatus, *n. fl. Num.; Strömung des Teiches.*

3240. רֹם Roma, *n. u., gent.* (רוֹמִי).

3241. רַמָּתָא Ramatha, *n. Laod.; Anhöhe.*

3242. רֻקָּמָה Rucuma, *n. l. Afr.; bunter Garten.*

ש

3243. שְׁבוּר Subur, *n. fl. Ting.; Welle, Brandung.*

3244. שֻׁבְתּ Suptu, *n. l. Maur.; Sitz, Wohnung.*

3245. שַׁדִּיד *Σάδιδος, n. di.; Gewaltiger, Mächtiger.*

3246. שׁוּעַל Suel, *n. opp. Hisp.; Schakalstätte.*

3247. שׁוּק Sicca, *n. u. Num.; Markt.*

3248. שׁוּקִי Zuchis, *n. opp. Syrt.; Marktplatz.*

3249. שׁוּק חַבָּר Succabar, Sug-, *n. opp. Maur.; Getreidemarkt.*

3250. שׁוּקִילִבָּה Sicilibba, *n. opp. Zeug.; Libyscher Markt.*

3251. שׁוּק עֵרֶד Sucarda, *n. l. Maur.; Markt d. Wildes* (*cf.* עֵרֶד).

3252. שׁוּקַר קֶרֶת Zuchara, *n. l. Carth.; Stadtmarkt.* [*Jud.* 1,16).

3253. שִׁטִּיפִי Sitifi, -is, *n. u. Maur.; Ueberschwemmung.*

3254. שָׂטָפִי Satafis, *n. opp. Maur.; dasselbe.*

3255. שִׁישְׁרָא Sisara, *n. pal. Num.; Schlängelung.*

3256. שַׁלְגִּי *n. v. Tugg.; Weisser, Schnee-.*

3257. שַׁלּוּחַ Sullucum, Saluce, Silice, Sullecti, *n. opp.;*

3258. שֶׁלַח *n. v. Cit.; Spross.* [*Wasserleitung.*

3259. שַׁלִּיטָה Salitthu, *n. m.; Herrscherin.*

3260. שָׁלֵם Salamis, *Cypri; Friedensstadt.*

3261. שַׁלְשַׁל *n. v. Cit.; Kette.*

3262. שִׁמְשָׁה Simittu, -thu, -sthu, *n. opp. Num.; Erlass.*

3263 שַׁנְכוֹן יָדוֹ *Σαγχουνιάθων, n. v.; Handfester, Starker.*

3264. שִׁעְתְּבַעַל *n. v.; Vision des Baal.*

3265. שְׁפִי Sufi, *n. l.; Hügel.*

3266. שְׁפִי שׂר Sufasar, *n. l. Maur.; Fürstenhügel.*

3267. שְׁפֵית בַּעַל Sufetula, *n. u. Byz.; Baals-Hügel.*

3268. שַׂר *n. l. Cit.; Mauer.*

3269. שַׂרְשׁוּרָה Sasura, *n. l.; Kette.*

3270. שְׁתוֹל Suthul, *n. opp. Num.; Anpflanzung.*

3271. שְׁתַל *n. puellae; Spross.*

ש

3272. שָׁבוּר Sabura, *Σαβουρᾶς, n. v.; Erwarteter, Erwünschter.*

3273. שׁוּא בַּעַל Suava, Suaba, *n. l. Num.; Erhabenheit d. Baal.*

3274. שֻׁמְאלָה Sumula, *n. l. Maur.; Nördliche.*

3275. שַׁר־בַּעַל Subal, Sorbal, *Σούβας, n. v.; Fürst des Baal.*

3276. שְׁרִיגָה Suriga, *n. opp. Maur. Ting.; Palmenstätte.*

ת

3277. תְּאוֹם Didymus, Thomas, *n. p. Cit.; Zwillinggeborener.*

3278. תְּאֵנָה Theaenae, Thenae, *n. u. Byz.; Feigenplatz.*

3279. תְּאָרָא *n. m. Cit.; Körpergestalt.*

3280. תַּגְנֵץ *n. v.; Stephanus; Blumenkranz.*

3281. תְּכֹלַת צֵידָה Tocolosida, *n. opp. Ting.; Hoffnung auf Jagd.*

3282. תֵּל בַּר Tillabari, *n. l. Syrt.; Getreidehügel.*

3283. תֵּל בָּר Talbora, *n. l. Afr.; Getreide-Hügel.*

3284. תָּמוֹרָה Tamyra, *n. fl. Phön.; Palmenfluss.*

3285. תְּמָרוֹ Tembros, *n. opp. Cypri; Palmplatz.*

3286. תַּמָּרִית Thamarita, *n. opp. Maur.; Palmengebiet.*

3287. תְּנוּבָה Thunuba, *n. opp. Zeug.; Erzeugniss.* [*Süden.*

3288. תְּנוּדְרוֹם Thunudromum, *n. opp. Zeug.; Wohnstätte des*

3289. תְּנוּצִידָה Thunusida, *n. opp. Num.; Wohnung der Jagd.*

3290. תַּנִּית *Τέννης, n. v.; der Neith Geweiheter.*

3291. תַּנִּית Tingis, Tanga (Tanger), *n. u. Maur.*

3292. תֻּנִּית Tunes, *Τυνής, -νάς,* Tunis, *n. opp.*

3293. תְּעָלָה Thala, *n. opp. Byz.; Wasserleitung.*

3294. תְּעָלַת Thuelath, *n. opp. Lib.; Wasserleitung.*

3295. תַּפַּל Tifilta, *n. l. Caes.; Tünche.*

3296. תַּפְסַח Thapsus, *n. opp. Byz. Sic.; Uebergang.*

3297. תֻּקָּע Tucca, *n. opp.; Sitz, Colonie, Festsitz.*

3298. תֻּקָּעִי Tucci, *n. opp. Hisp.; Colonie.*

3299. תֻּקָּע בַּר Tuccoburi, -bor, *n. opp. Zeug.; Getreidesitz.*

3300. תֻּקָּע בַּיִת Tuccubis, *n. opp. Zeug.; Festsitz des Hauses.*

3301. תַּרְז Tarsus, *n. u. Cil.; Bodenhärte.*

3302. תִּרְצָה Turzo, *n. opp. Zeug.*

3303. תַּרְשִׁישׁ Tartessus, *n. u. Hisp.*

III.

Lexicon Aramaicum et Neohebraicum.

Hoc lexidio, quod sequitur, omnia vocabula aramaica, talmudica, rabbinica et neohebraica, quae in lexicographica Concordantiarum parte ad radices hebraicas illustrandas adhibentur vel strictim attinguntur, ordine alfabetico enumeravimus, ut et in aramaicorum neohebraicorumque operum lectione et in harum linguarum investigatione Concordantias quam maxime utiles ac fructuosas redderemus. Paginas et columnas, plane eodem modo, quo in tabulis praemissis, notavimus.

אֵב 5c

אַב 5c

אַבָּא 5b

אֲבָּא 5bc

אֲבָא 7b

אַבָּא לְמַלְכָּא 214b

אַבָּאשָׁה 138d

אַבֵּב 5c

אֲבֵב 461a

אֲבֵבָא 6d

אַבְּבָן 6d

אַבְּבַחַק 144a

אִבְּה 104c

אַבְּוּב 461a

אַבְּוּב רֵיָה 1211b

אַבּוּל 9aa

אַבּוּלָא 9ab

אַבּוּס 9bd

אַבְּזַק 161d

אֲבַח 8b

אֲבַטִּיחַ 165a

אֲבִי 7b

אָבִיב 5c

אֲבִיב 5c

אַבִּיב 5c

אֲבִיוֹנָה 7d

אֲבַךְ 8c

אֲבַל 8d

אֲבַלּוּ 8d

אֲבַלּוּ 8d

אֲבַלִּין 106b

אֶבֶן שֹׁאֲבֶת 1085b

אֶבֶן שָׁעוֹת 1188c

אֶבֶן שְׁתִיָּה 1127b

אַבְנֵי נְרִיתָה 240a

אַבְנֵים נִפְסָלוֹת 240a

אֶבֶן שׁוֹאֶבֶת 9ab

אֶבֶן שָׁעוֹת 9ab

אֲבָס 9bc

אֲבַעְבּוּעוֹת 158b

אֲבַעְבְּעָיָא 201a

אֲבַצִּין 158c

אַבְקָא הִפְרִיחַ 9bd

אֲבַקָּא 158d

אַבַּר 10ab

אֲבַר 10ac

אֲבַר 381b 852c

אֲבַר 740b

אִבְּרָא 10ab

אַבְרֵי 210a

אֵב רַךְ 214b

אֲבַרְנִי 10ac

אַבַּת 221c

אֲבַתָּא 221c

אֲבַתָּא 245d

אַבְתָּל 249d

אַבְתָּן 249d

אֲבַתְּנָיָא 10bb

אַבְתָּר 10bb

אַבְתָּרָא שְׁבִיקִין 576c

אַבְתִּיר חֵיל 270b

אַבְתִּיר 154d 307a

אַבְתִּירִי 275b

אַבְתִּיר חֵיל 272b

אָדָם הַגְּבִיאָה 402a

אַדְּנָא 792d

אַדְּנָק 103c

אֲדָק 1054d

אַדְרָא 17c

אַדְרָךְ 416a

אֲדַרְעִ 365b

אַהַב 19a

אַהַב 19a

אַהֲדֵם 292d

אָהֵל 20d 215c

אַהֲלָא 20d

אַהֲלֵי 20d

אַהֲמֵי 330a

אַוָּא 338d

אוּבַד 6d

אוֹבַד 7a

אוֹבָדָן 7a

אוֹבָדָה 7a

אוּבְדָן 6d

אוֹבִיר 202b

אוּבַל 8d

אוּבָנָא 10bb

אוֹדָאָה 338b

אוֹדִי 338b

אוֹדִי 338b

אוּדְיָא 376a

אוֹדְרָן 40c

אוֹכֶל 62b 724b

אוֹכְמָא 379c

אוֹלָא 23a

אוֹלְבָּנָא 77d

אוֹלְצָן 78a

אוּמָּן 82d

אוּמָּנוּת 82d

אוּמָּנֵי זְכוּכִית 352b

אוֹמָנָאָה 497d

אוֹמָנוּת 497d

אוֹמָנוּת 1127b

אוֹנִי 497d

אוֹנִיקְלִין 1108a

אוֹנֵס 104b

אוֹסְיָא 58c

אוֹסֶן 50a

אוֹפִי 50a

אוּפְיָא 113a 1004a

אוֹצָרוֹת 109c

אוֹר 790b

אוֹרָאָה 521a

אוֹרָה 118a

אוּרְוָא 9bd

אוֹרַח 120d

אוּרְיָא 9bd

אוֹרְיָא 521a

אוֹר יְרָקִנִּים 24d

אוֹרַיְתָא 521a

אוּרְכָּן 122a

אוּרְשִׁינָא 379c

אוֹשָׁטוּ 530d

אוֹתָר 536a

אֲזַגַּר 337c

אֲזַדְבֵּל 345c

אֲזַדְבֵּן 345d

אֲזַדְגֵּג 348b

אֲזַדְכֵּךְ 352b

אֲזַדְרֵךְ 347c

אֲזַדָּרוּת 347c

אֲזַדַּע 350b

אֲזַדָּרָה 353c

אֲזַמּוֹרֵךְ 215a

אֲזַמֵּל 1003c

אֲזַמַּרְגַּד 215a

אַח אַבָּא 272c

אָחָה 31c

אַחוֹי 31c

אַחֲמַת 35c

אַחַר 39d

אַחֲרִיּוּת 39c

אַטַּב 257a

אֲטַד, אֲטָדִין 41a

אֲטִין 41c

אַטְרוּט 447b

אַטְרֵשׁ 447b

אַטְלוֹ 704a

אֲטָם 41c

אִטְמָא 815d

אִי 290c

אִי אֶפְשָׁר 41d

אַיָּגָר 337c

אִיד 464a

אִידָא 469d

אַיְדָא 469d

אִידָּה 41d

אִידָּה 279a

אִי־דָא 41d

אִידוֹ 41d

אִי הָכְרָה 41d

אִיחֲנָן 416d

אִי־לָה 41d

אִילָן 132d

אַיְלֶתָא דְּשַׁחֲרָא 49b

אִין 42d

אִינִי 42d

אִיקָר 515c

אַיְקָר 515c

אִיתָא 58c

אַיְתָא 551d

אַיְתְוַרְיוּת 551d

אַיְתִירָא 604c

אֵכֶם 83b 379c

אֵכֶם 379c

אַכְּנָס 560b

אַכְסַדְרָא 756c

אַכְּסִיסָ 565b

אַכְסֶסָ 565b

אַכְּפַּת 570d

אַכְּפַּשׁ 570d

אַכְרָזָא 572a

אַכְשָׁרוּ 577c

אַלְבָּא 587a

אֲלָה אִבְּנִית 1234d

אַלְוֵי 592a

אַלְמָנוּת סַפְּיָא 79b

אִלְיוֹן 144a

אַלְיוֹן 219d

אִלְיוֹת 592c

אִלֵּיךְ 279a

אַלְמְמַבַּר 1217bc

אַלְמָנוּת חַיּוּת 75b

אֵלֶם 103c

אַלְפַּבְטָרִין 154d

אַלֵּשׁ 596d

אַלְתַּר 137c

אֲמָא 80a

אַמְגּוּשָׁא 10ad

אַמְגּוּשָׁא 615b

אַמָּה 79b

אַמְהִי 80a

אִמְהוֹם 80d

אִמְּוּר 102a

אַמּוֹרָא 102a

אַמּוּרִים 102a

אִמְטָא 102c

אַמְטוּל 453b

אַמְטָתָא 102c

אֲמִירָא 102b

אֲמִיק 623b

אַמְנָה 81c

אִמְעִיט 652d

אַמָּת 82b

אַמְתִּי 666a

אַמְתִּיל 664d

אַמְתַּל 664d

אַמְתַּל 664d

אַנְבָּא 5c

אַנְדּוֹרִי 686d

אַנְדְּרוֹ 686d

אָנוֹס 104b

אַנְזִיק 695 c
אַנְחָא 103 d
אַנְטַל 704 b
אֶנְיַד 687 c
אֶנִינוּ 103 a
אֶנִיסוּ 104 b
אֶנִיתָ 692 b
אֶנִיץ 693 b
אֶנֶס 104 a
אַנְסִי 712 a
אִנְפִּשְׁתָּ 738 d
אַנְתָּ 109 b
אָנְתָא 109 c
אָסָא 293 a
אֶסְגָּר 756 a
אֶסוּתָא 1076 a
אָסוּר 111 d
אַסְטְוִי 1134 a
אִסְטַרְטֵיג 512 a
אַסִּי (אַסְאִי) 978 a
אִסְכְּמָא 1127 c
אַסְמַכְתָּא 769 c
אַסְעָרוּ 771 d
אַסְפִּדָא 772 b
אֶסְפּוֹר 329 d
אַסְפַּסְתָּא 34 c
אַסְפַּקְלָרְיָא 252 b
אִסְפַּקְלַרְיָא 1026 a
אַסְק 739 a
אִסְקוּפָא 1205 c
אֶסֶר 112 a
אִסְתַּדֵּר 756 b
אַסְתִּי 778 b
אַסְתִּי 1215 b
אַסְתִּירָא 112 b
אִסְתְּלִיו 74 a
אִסְתָּנָא 346 a
אִסְתַּקְ 103 c 104 b
אֶסְתֵּרָא 882 d
אֶפָּא 114 c
אַפַּדְנֵי
דְּפָמְבְּדִיתָא 112 d
אֶפּוֹדָא 112 c
אַפּוֹכְדָא 200 b
אַפְּלָיָא 112 b
אַפֵּס 114 a
אָפֵס 114 a
אַפְעָיָא 114 c
אֶפֶר 115 a
אֵפֶר n. 115 a
אֶפְרָא 115 a
אַפַּרְסְמוֹן 216 b
אֶצְבְּעִי 938 d
אַצְוַחָא 946 d
אַצְוַחוּ 946 d

אַצְטַבְלָאוֹת 118 b
אַצְטַרְכְיָא 965 b
אַצְלָחוּ 953 c
אַצַּע 512 d
אַקְדָּרוּ 729 b 977 d
אַקְלִים 887 b
אַקְנִיאוּ 998 a
אַקְנִיוּ 998 a
אַקְפִּית 1019 b
אַקַּת 730 b
אַקְפּוּ 730 b
אַקַּר 730 c 1017 b
אַקְשִׁי 1018 d
אַרְאֵל 116 d
אַרְבֶּה 233 d
אַרְבָּעָא 1038 c
אַרְגֵּז 118 c 1217 b
אַרְגָּזָא 1039 c
אַרְגָּזוּ 1039 c
אַרְגִּיז 212 b
אַרְגְּנָזוּ 1039 c
אַרְגְּמָן 1039 d 1140 b
אַרְגָּנָן 1040 b
אַרְגֵּז 1047 b
אַרְגַּז 1049 c
אַרְגָּא 1047 b
אַרְגַּב 1060 b
אַרְגָּא דְּדַיְנֵרֵי 118 b
אַרְדָּה 118 a
אַרְדַּס 1047 b
אַרְיָק 1054 b
אַרִישׁוּתָא 132 a
אַרְכּוּב 214 c
אַרְמָא 121 d
אַרְמוּ 121 d
אַרְמְנָא 650 b
אַרְנְבָא 1066 a
אַרְס 1066 d
אַרְסָא 865 a
אַרְעָא 659 a
אַרְעִין 358 a
אַרְקָא 1081 a
אַרְקִיל 865 b
אַרְשִׁי 1082 c
אַשָּׁא 136 c
אַשָּׁאר 1089 a
אַשַּׁב 736 c
אַשְׁגַּח 1103 a
אַשַּׁד 172 a
אַשְׁדָּת 1106 d
אַשָּׁה גְּלֵם 247 a
אַשּׁוּ 738 c
אִשּׁוּ 738 c
אַשְׁוָרָה 1114 c
אַשּׁוֹת 136 c

אַשְׁטְבָּחָ 1134 a
אַשְׁיְשִׁין 135 a
אַשְׁכְּלוֹת 132 c
אֶשְׁכֹּל הַבִּיצִים 659 b
אִשְׁכְּרַע 134 d
אַשְׁלָא 663 c
אַשְׁלָג 1143 d
אַשְׁלָג 215 c
אַשְׁלִין 132 d
אַשְׁלָם 1152 b
אַשְׁלְמוּ 730 b
אַשְׁלְמָנוּ 1154 c
אַשְׁקָנָא 1205 a
אַשְׁרָיוּ 1207 b
אִשְׁתָּא 1127 b
אִשְׁתְּבַח 1098 b
אִשְׁתַּבַּשׁ 1100 b
אִשְׁתְּדָא 1202 b
אִשְׁתַּדַּל 1107 a
אִשְׁתְּוָא 1114 c
אִשְׁתְּוִי 103 c
אִשְׁתְּחַן 1130 d
אִשְׁתְּטִיחַ 1134 d
אַשְׁתִּי 882 b
אִשְׁתִּלְקִין 30 c
אִשְׁתְּקַד 1202 b
אִשְׁתְּקִע 1205 a
אִשְׁתָּרִי 1207 b
אִתְאֲבַר 10a d
אִתְאוֹנֵן 103 c
אִתְאַבַּד 551 d
אִתְאַפֵּם 379 c
אִתְאַנַּח 103 c
אִתְבַּוִּיר 202 b
אִתְבְּיִר 202 b
אִתְבַּפַּר 176 a
אִתְבַּסִּים 216 b
אִתְבְּרַךְ 211 c
אִתְגָּאָה 219 a
אִתְגַּבַּן 224 d
אִתְגַּיֵּיר 238 c
אִתְגַּלִּיד 243 a
אִתְגַּלַּע 247 a
אִתְגַּמַּץ 248 d
אִתְגַּן 358 a
אִתְדַּחַב 535 b
אִתְדַּחְלִי 401 b
אִתְדַּחַר 381 b
אִתְדַּחַל 377 d
אִתְדַּחְלִי 377 d
אִתְדַּחַר 446 a
אִתְדַּהַב 475 d
אִתְדַּהַר 475 d
אִתְדַּהַר 476 d
אִתְדַּחַד 485 a

אִתַּיַּחַס 486 b
אַתִּיךְ 740 c
אִתַּיִּם 1216 c
אִתְיַמַּס 497 d
אִתְכֵּן 1224 c
אִתְכַּסַּח 565 b
אִתְכַּפִּיל 567 c
אִתְכְּרִכֵּם 572 c
אִתְלַבַּב 583 d
אִתְלַעַב 1232 b
אִתְמְהָא 1227 a
אִתְמַלַּח 634 b
אִתְמְנִי 648 c
אִתְמְעִיט 652 d
אִתְמַקְמֵק 405 c
אִתְמַתַּל 644 d
אִתְנַבְרֵשׁ 673 d
אִתְנָהָא 684 c
אִתְנַחַם 103 c
אִתְנַכַּשׁ 103 c
אִתְנַקַּר 730 c
אִתְנַשַּׁם 103 c
אִתְסָק 739 a
אִתְסַר 112 a
אִתְעַבֵּם 801 a
אִתְפַּסַּל 730 c
אִתְקַמַּח 996 c
אִתְקַפַּד 1001 c
אִתְקַפְּדָא 1001 c
אִתְקַץ 1004 b
אִתְקַצַּץ 1004 b
אִתְקָרֵר 1017 b
אִתְקַשִּׁי 1018 d
אַתַּר 111 a
אַתַּר 427 d 740 a
אִתְרַבְרֵב 1033 d
אִתְרַבְרָבָא 1033 d
אִתְרַבְרְבִי 1033 d
אִתְרַגִּישָׁא 1041 b
אִתְרַגֵּשׁ 1041 b
אִתְרַדַּח 1049 c
אִתְרַחַץ 1058 d
אִתְרַחֲצָא 1058 d
אִתְרַחֲצָנוּת 1058 d
אִתְרַכַּךְ 1062 c
אִתְרַכֵּב 1033 d
אִתְרַשְׁלוּ 74 a
אִתְתָא 202 c

ב

בָּאב 154 c
בָּאָה 154 c
בְּאוּר 128 a 209 b

בְּאִישׁ 138 d
בְּאִישׁוּ 138 d
בָּאלָא 1216 b
בָּאנָג 214 d
בָּב 154 c
בַּבְלָאָה 139 a
בַּבְלָאִי 139 a
בַּבְלִיתָא 139 a
בַּבְלִיתָא 139 a
בְּבָרָא 202 c
בַּבְתָּא דְּעֵינָא 154 d
בַּגִּיר 176 a
בִּגְרָא 889 b
בִּגְלָאִי 244 c
בִּגְלֵי 244 c
בְּגַר 175 a
בִּגַּר 889 b
בַּגַּר 175 a 684 c
בַּדְּוָחִית 176 a
בְּדָרֵת 176 a
בְּהִיתָא 160 a
בְּהֵמְיוּ 143 a
בְּהֵמְתָא 160 a
בְּהָתָא 204 a
בְּהָתוּ 700 b
בּוּבִי 154 c
בּוּבְיָא 154 c
בּוּבְיָא 144 a
בּוּהֲקָא 144 a
בּוּהֲקָן 144 a
בּוּטְלָן 165 e
בּוּכָר 175 a
בּוּכָר 1004 b
בּוּסָם 216 c
בּוּסְמָנָא 216 b
בּוּסְמָן 216 b
בּוּסְמָנוּ 216 c
בּוּסַר 200 c
בּוּסְרָן 200 c
בּוּעָה 158 c
בּוּעֲרָא 605 c
בּוּץ 158 c
בּוּצִין 158 c 1017 d
בּוּצִין 1138 c
בּוּצִית 204 b
בּוּצַל 203 d
בּוּקָה 158 d
בּוּרוּת 202 b
בּוּרְיָא 202 b
בּוּרְלָא 1108 a
בּוּרָק 214 d
בּוּרְקְתִי 214 d
בַּוְתָא 738 c
בְּזָאי 160 b
בְּזִי 161 b
בְּזִיזָא 158 d
בְּזִיזוּ 161 b

בְּזָרוֹן 160 b
בִּזַּע 205 c
בִּזְרָא 162 a
בִּזְרָן 162 a
בְּחִיר 77 d
בְּחִירְתָּא 163 c
בְּחָרוּת 163 c
בְּחַשׁ 207 c
בְּטוּי 163 d
בְּטוּל 165 a
בְּטֵל 165 a
בַּטָּלָן 165 a
בְּטִמְתָּא 602 c
בֵּי אֲבִידָן 380 d
בֵּי גַּזָּא 240 a
בֵּי דַּוָּר 276 c
בֵּי חִלּוּלָא 329 a
בֵּי חַדְרָא 372 b
בֵּי כְּסִיָּא 550 a
בֵּי נוּרָא 694 b
בֵּי נִצְרְפֵי 966 a
בִּיב 154 d
בִּיוֹנָה 7 d
בִּיז 816 a
בִּימָה 841 d
בִּין 923 c
בִּינָא 154 c 923 c 648 c
בִּינִי 923 b 648 c
בִּיעָתָא 144 a 648 c
בִּיצָה 158 d
בִּיצַת נַעֲמִית 503 b
בִּיר 202 b
בִּיר 208 d
בִּישׁ 138 d
בִּישָׁא 138 d
בִּישׁוּ 138 d
בַּיְשָׁן 160 a
בַּיִת אַבְנְיָא 382 a
בַּיִת אוּלְפָּנָא 1187 a
בַּיִת אַסְרוּתָא 155 c
בַּיִת אַפָּא 757 d
בַּיִת בַּהֲתָא 160 b
בַּיִת בְּקוּעַ 440 a
בַּיִת גּוּבְרִי 226 b
בַּיִת דִּין 279 b
בַּיִת הַמִּדְרָשׁ 289 c
בַּיִת הַסְּתָרִים 779 b
בַּיִת וַעֲדָא 502 b
בַּיִת חִפּוּפָתוֹת 403 a
בַּיִת חַנְגֵּי 414 d
בַּיִת מֵשַׁד
קְטָמָא 1199 c
בֵּית פַּגֵּה 888 c
בֵּית צְבִיעָה 938 c

בֵּית קְבוּרְתָּא 166a
בְּכָסֵיא 452d
בֵּכֶר 176a
בִּלְי דַי 295d
בִּלְילוֹת דְּבָרִים 177b
בִּלְיָמָה 178c
בִּלֵּם 178c
בָּלָס 178c
בַּלְסָם 216b
בַּלְסָמוֹן 216b
בִּלַּשׁ 178d
בָּמָא 179b
בְּמִלּוּי 228b
בֶּן־אִי 1230a
בְּנוֹת שְׁקָמָה 1204d
בַּנָּאִי 179b
בַּנַּי 179b
בְּנֵי מָרוֹן 102c
בְּנֵי עֲלוּמָה 827b
בִּנְיָמִין 581c
בִּנְיָן אָב 1a
בִּנְיס 200c
בִּנָס 200c
בֶּן־גִּיל 237c
בֶּן־לַעֲגָה 380d
בֶּן־עוֹת 802b
בֶּן־תַּגְלָא 380d
בְּסוּם 216c
בְּסוֹפָא 39b
בְּסִים 216b
בַּסִּים 216b
בַּסְמָה 216c
בַּסִּיר 200c
בְּסִיר 200c
בְּסִירָה 200c
בֹּסֶם 216b 666d
בֹּשֶׂם 216b
בְּסַר 200c
בַּסְרָה 200c
בְּעָא 200d
בָּעוּ 201a
בְּעוּט 201a
בְּעָט 201a
בָּעֶטֶן 201a
בַּעֲטָנִי 201a
בְּעִיטָה 201a
בְּעִילָה 202a
בְּעִיץ 158c
בַּעַל 202c
בַּעַל אֲגַרְתָּ 253d
בַּעַל גָּאָה 219b
בְּעַל גֶּבֶר 202b
בְּעַל דְּבָבִי 202b
בְּעַל כִּיס 202b
בַּעַל קֶרִי 1014a
בְּעַץ 158c
בַּעֲתָא 203c
בְּצָא 204a
בְּצַבְּיץ 158c
בַּצְבֵּץ 204a
בְּצוּעַ 204a
בְּצוּר 730a
בְּצִין 204a
בְּצִיעָה 204a
בְּצִית 204a
בְּצַל 203d
בְּצַלְצַל 203d
בְּצַע 203d 204a
בְּצָעִין, בְּצָעִין 204a
בָּצָק חֵרֵשׁ 204b
בְּקִיעַ 205c
בְּקִיר 207c
בְּקִישׁ 208d
בֹּקֶר 431d
בְּקֵרַ 205c
בְּקִיעָה 205c
בֶּקַע 1040d
בַּקַּר 207c
בַּקְרִי 207c
בְּקֶרֶת 206d
בַּר 233d
בַּר דְּוֵי 273b
בַּר חַלְכָּן 327d
בַּר לוּזָא 593
בַּר מְצָרָא 656d
בַּר נְצָצָא 726c
בַּר שׁוּרָא 209a 379a
בְּרָא 210a
בַּרְבִּי 208d
בָּרָג 214d
בָּרָגָא 214d
בַּרְדָּא 209d
בַּרְזֶן 215d
בַּרְזָקָא 215a
בַּרְזָקִית 222c
בַּרְזֹר 895c
בַּרְזְרָתָא 202d
בַּרְזַת 440c
בְּרָז 209d
בֶּרֶז 209d
בַּרְזָא 209d
בַּרְזֵג 154d
בַּרְזֶל 161c
בַּרַח 211c
בַּרְחָא 211c
בַּרְחִי 211c
בָּרִי 209c 210a
בִּרְיָא 215c
בְּרִיָּא 209c
בְּרִיאָה 209c
בְּרִיאוּת 209c
בְּרִיָּה 209c
בִּרְיוֹן 202d
בִּרְיוֹנִי 202d
בְּרִיחַ 212b
בְּרִיחַ מֵיתָנֵי 137a
בְּרִירוּתָא 211c
בִּרִית 215c
בְּרִיתוּת 210b
בְּרֵכָא 214b
בֵּרֵם 62d
בִּרְנַשׁ 209a
בְּרַנָּק 214d
בַּרְקָא 161d
בַּרְקָן 215a
בַּרְקָתָא 215a
בַּר־תַּלְמֵי 1226a
בַּת קוֹל 292c
בְּתוּלַת קַרְקַע 218c
בְּתֵר 137c
בַּתְרֵיתָא 39b

ג

גָּאוֹן 219b
גְּאוֹנוּת 219c 734b
גְּאוֹנִי 219c
גְּאוּתָא 219b
גְּאוֹתָן 219b
גְּאוֹתָן 219b
גְּאוֹתָן 219b
גְּאוֹתָנוּת 219b
גְּאֵיוּתָא 219b
גַּאל 220d
גַּב 233b
גֵּב 233c
גַּבָּאי 228a
גְּבָבָא דְּעַמְרָא 233c
גְּבָבָה 221d
גְּבָבָה 222a
גְּבָבִית 222c
גְּבוֹר 226b
גְּבוּרְתָּא 227b
גַּבְחַת 222d
גְּבִיחַ 222a d
גַּבְיָח 222a d
גְּבִין 224c
גְּבִינָא 224d
גַּבָּל 222d
גְּבַל 223a
גְּבָלָא 224b
גְּבָלָה 224a
גַּבְלָה 224b
גַּבְלִית 224b
גַּבַּן 224c
גַּבְנוּת 224c
גַּבְנוּנוּת 224d
גַּבְנוּנִי 224d
גַּבְעוֹל 225c
גְּבַר 226b
גֶּבֶר 226b
גִּבַּר 226b
גִּבַּר 227a
גַּבְרָיָא 550c 571a
גְּבַר דְּמַשְׁחָן 616c
גַּבְרָא 225d
גַּבְרָאי 227a
גִּבְרוּ 227b
גַּבְרוּתָא 227b
גִּבְרִי 227a
גַּבְרִית 227a
גַּבְרָן 226b
גַּבְרָנִית 226b
גַּבְתָּא 224d
גַּבְתָּן 226b
גַּגּוּלְתָּא 246a
גֵּד 676d
גְּדָבָרִין 227d
גְּדוּד 228b
גְּדוּדָ 232c
גְּדִיל 232a
גְּדִילָא 232a
גְּדִילוּ 232a
גְּדִישָׁא 233a
גְּדִישׁוּ 233a
גְּדִישָׁן 233a
גְּדֵלָה 231c
גְּדֵלוּת 231c
גַּדְלָנָא 785c
גְּדָנָא 250c
גְּדַס 232c
גְּדֵרָה 232d
גְּדֵשׁ 233a
גְּהָה 233b
גְּהַר 233c
גֵּו 234a
גֵּוָא 219b
גּוּב 233c
גּוֹב 233d
גּוּבָא 221b d 233d
גּוּבָאי 233c
גּוּבָה 222b
גּוּבִי 233c
גּוּבָן 224d
גּוּדָא 228c
גּוּדָל 143d 144a 231c
גּוּדְפָא 232c
גּוּדָשׁ 233a
גּוּזָא 360a
גּוֹזָא 10a d
גּוֹזָל 240d
גּוּזְמָא 241a
גּוֹזָע 241a
גּוֹזָר 234c
גְּזִירָה 237c
גְּזֵלָם 246d
גּוֹלָם 246d
גּוֹלָם 558c
גּוֹמָא 759c
גּוּמָל 248a
גּוּמַעְתָּא 248d
גּוּמָץ 248d
גּוּמָץ 248d
גּוּמָר 559a 971c
גַּנָּן 234a
גַּנְדְּרִיזָא 858a
גּוּנְכָא 1166a
גּוּפָ 237d
גּוּפָא 857a
גּוּפוֹ שֶׁל יוֹם 855a
גּוּפְנִי 237d
גּוּפַת 226b
גּוּפַן 251c
גּוּפְנָי 237d
גּוּפָר 252a
גּוּרָב 253d
גּוּרְפִּין 256a
גּוּשָׁם 219b
גֵּזְתָּא 219b d
גַּזָּתָן 219b
גֶּזְתָּנוּ 240a c
גֵּז 240a c
גַּז 140a
גָּזָא 240b
גְּזִדְזִ 231c
גְּזוֹזְרִין 240c
גָּזוֹם 241a
גְּזוּם 241a
גְּזִזְרִין 240c
גְּזִיזָא 241a
גְּזִיזֵי דְּבַרְדָּא 140b
גְּזִיר 241b
גְּזִירָה 240d
גַּזְלוּת 240d
גַּזְלָן 240d
גַּזְלָנוּ 240d
גְּזֵמָה 241a
גָּזֵם 1000b
גָּזָר 241b
גְּזַר 241b
גְּזֵר 241c
גְּזָרָא 241d
גְּזִרִין 228c
גְּזֵרִין 241b c
גְּזַרְתָּא 232c
גְּחִחָ 241d
גַּחֲכָן 951d
גַּחֶל 952a
גְּחָלִים לְרוּחֲשׁוֹת 250d 843c
גְּחָלִים עִוְּמָמוֹת 843c
גְּחָן 233b
גַּחַן, גְּחֵן 233b 242a
גֵּט פְּשׁוּרִין 576c
גִּיגִית 227d
גַּיְדָ 242c
גִּידָהַ 677a
גִּידְרִי 233b
גִּידָר 215a 233c 558c
גִּיוֹר 101a 512b
גִּיוֹר 238c
גִּיל 237c 245d
גַּיִר 238c
גַּל 245d 246b
גַּלָּא 245d
גְּלָא 245d 246b
גַּלָּב 243a
גְּלָב 243a
גַּלְבִּים חָטוּר 243a
גַּלְגּוּל 58b 245d
גַּלְגַּלֵּי עֵינָא 802c
גִּלְגַּלְתָּא 148b
גָּלַד 243a
גְּלַד 243a
גְּלַד n. 243a
גֶּלֶד 1015a
גַּלְדִּי 243a
גִּלְדָּה 243a
גַּלְהַ 244d
גִּלּוּסְקָמָא 418c
גִּלּוּפְקָר 1166a
גְּלוּת 244c
גָּלַז 247c
גַּלַּח 244d
גַּלַּחַת 244d
גְּלִיד 233d 243a
גְּלִיד 1015a
גִּלְיוֹן 244c
גְּלִילָא 245d
גְּלִים 245d
גְּלִים 246d
גְּלִימוּ 246d
גְּלִימָה 246d
גָּלִית, גְּלוּת 244c 1000b
גָּלַל 246b
גְּלַל 246d
גַּלְלִים 246b
גֻּלָּם 246d
גַּלְמֵי כַּלֵּי מַתֶּכֶת 247a
גַּלְמֵי כַּלֵּי עֵץ 247a
גְּמַד (גִּדָּם) 247c
גְּמוּל 248a
גְּמִי 759c
גְּמִיאָה 247b

גְּמִיד 41c
גְּמִילוּ 248a
גְּמַל 248a
גַּמָּל 248b
גַּמָּלָן 248b
גַּמָּץ 248d
גְּמַר 559a
גְּמַר 971c
גְּמָרָא 1187a
גְּנָא 242a 560c
גְּנָאָה 250a
גְּנָב 249a
גַּנָּבָה 249b
גַּנָּבוּת 249b
גְּנַבַּר 226b
גְּנָבוּב 250a
גְּנוּזִים 249c
גְּנוּזָן 249d 329a
גְּנוּזָא 249d
גְּנוּפִי 250a
גְּנוּפֵי 250a
גְּנַז 240c
גְּנִיזָה 249c
גְּנַזַּי 240c
גְּנַח 958a
גְּנַי 250a
גַּנָּן 250a
גִּנְּנָא 249d
גַּנְּפִין 250c
גַּעָא 250d
גַּעְגַּע 270d
גַּעֲיָא 250d
גַּעַשׁ 251b
גְּפֶן נָצָבָא 964a
גַּרַב 252a
גַּרְגָּא 135a
גַּרְגָּן 252a
גַּרְגִּיר 254b
גַּרְגַּר 254b
גַּרְגֵּר 254b
גַּרְגָּרָן 254c
גָּרָה 252c
גְּרוּט 252d
גְּרוֹנִי 252c
גְּרוּסְיָא 254c
גְּרוּפִי 253d
גְּרוּת 238c
גְּרַט 252d
גְּרִי 252b
גְּרִים גְּרִירִים 254a
גְּרִיס 254c
גְּרִיצָא 254c
גְּרַם 253a
גְּרֹנִית 252c
גְּרַס 253c

פְּרָעָה 253c
פָּרַעַת 253c
פְּרַר 254a
פָּרַר 254b
פְּשׁוּם 255d
פֻּשָּׁם 255d
פְּשָׁרָא 577d

ק

קְאַבּוֹנָא 256c
קְאוּ 279a
קְאֵת 289d
קְבָא 257a
קְבָב 257a
קְבָב 257a
קְבָב 257a
קְבָבִי 257a
קְבָבִין 257a
קְבוֹן 256c
קְבוֹק 257d 258b
קְבַח 343b
קְבִיר 292b
קְבִיתְהוֹ 56a
קְבַק n. 258b
קְבַקָּא 165b
קְבַקְבִי 257d 258b
קְבַר 267d
קַבַּר 269a
קַבְרָא 267d 269c
קַבְרָא 269a
קַבְרָא 269a
קַבְרִיתָא 269a
קַבְרָן 269c
קַבְרָנִית 269c
קַבַּשׁ 269c
קַגּוֹר 269c
קַגְרִי תָּרְקַק 271d
קְגַלָּא 373a
קְגַלְתָּ 373a
קְדַר 270b
קְדָא 273a
קְדָא 270c
קְדִי 273a
קְדָא 278d
קְדָב 346a
קְדָבָא 271a
קְדַב סְנִין 579b
קְדָא 257a
קְדָא 273b
קְדוּק 342b
קְדַר 269b
קְדַשׁ 269c
קְדַשָּׁן 269c
קְדַשְׁנִי 269c
קְדוּשְׁבָּא 269c
קְדוּשִׁין 763b 272a 204b
קְדִיאָן 272d
קְדֻבָּא 342c
קְדִדִי 273a
קְדָדָתָא 273a
קְדָדָה 273a
קְדוֹן 256c 273b
קְדַחַק 277d
קְדִי 273b
קְדָא 273b
קְדָד 740a
קְדִיל 280b
קְדָכָא 273d
קְדָכִי 273d
קְדָכַת 985c
קְדָכְתָּא 273d 740a
קְדָכְתִּין 273d
קְדָל 280b
קְדָל 452d
קְדָלָא 280b
קְדָלְבָא 865a
קְדָלִין 280b
קְדָלְפָן 281c
קְדָן 273b
קְדָקְלִי 865a
קְדָץ 275b
קְדָקָא 275b
קְדָקָא 275b
קְדָקָן 275b
קְדָקְדָן 284c
קְדַר 276c
קְדָרָא 288c
קְדָרָב 284d
קְדָרָן 284d
קְדָרִין 161b
קְדָרוֹנוֹת 161b
קְדָרִי 177b 277b
קְדָרָה 277b
קְדָרְנוֹת 277b
קְדָרִק 277d
קְדָרִקוֹ 277d
קְדָחֲלָא 517d
קְדָחָק 78a
קְדָאוֹת 279a
קְדֵה לְבָנָה 420a
קְדֵה רַגְזָנִית 104c
קְדָרָן 558c
קְדִי 279a
קְדָרָא 8a
קְדוּק 275b
קְדוֹר 276c
קְדַשׁ 276c
קְדַשׁ 276c
קְדִשׁ 276c
קְדִשׁ 276c
קְדִ

חֲיוֹת הָגוֹן 121d
חֵיכָל 324c
חָכִי 62d
חַכְנִיס 560b
חֶכֶר 711a
חַכְרָחָה 572a
חֲלָאלַי 1118d
חֶלְבִּין 159b 565b
חַלְדָּב 590b
חַלָּהָל 325a
חַלְוָיָה 592a
חַלּוּלָא 327a
חָלִין 325a
חָלְכָּא 325a
חַלְכָּא 325a 327d
חִלְכָּא 327d
חַלְכָּא 327d
חֶלְכִּי 325a
חַלְמוּת 329c
חֶלְעָג 604c
חַלְעָדָה 604c
חַלְעָטָה 605a
חַלָּצָה 596a
חַלְצִי 596c
חֲלָצִית 596c
חֲלָצַיִת 596c
חַמְדָּה 629a
חֲמֵדָה 330b
חֲמִיוֹנַס 496c
חֲמִין 200b
חֲמִין 331a
חֲמִיסָה 496c
חֲמִישָׁה 380d
חֲמִפֵּר 631c
חַמְלָחָה 628a
חַמְלָטָה 634d
חַמְלָצָה 596c
חַמְנִיכָא 331a
חֲמֻסָּה 651b
חַמְרָאָה 657c
חַמְרָכָא 659d
חֲמֻשָּׁה 663c
חַמְשָׁכָה 663c
חַמְתָּקָה 666d
חֲנָגִיב 288b 1162a
חֲנָיָאָה 292c
חֲנָכִי 292c
חֲנָכִיאָה 292c
חֲנָכִי 292c
חֲנָכִיוֹ 292c
חֲנָכִי 292c
חֲנָכִי 292c
חֲנָכִיָא 292c
חֲנָכָךְ 292c
חָנִיךְ 279a

חֲנִיסָה 713a
חֲנָעָל 838b
חֲנָפָה 692b
חֲנָצָה 691d
חַנְתּוּכִין 233d
חֲסֻבָּה 753b
חֲסָה 712b
חֲסַמְכָה 769c
חֲסַפָּא 685a 772b
חֲסָתָה 761c
חַסְתַּבְלוּת 1139a
חֲסֻתֵּר 779b
חַסְתָּרָה 779b
חֲעָגִיל 791a
חַעֲדָפָה 794a
חֲעִיר 794b
חַעֲרָבָה 1132a
חֲפֻתָּק 883b
חַעְתָּקָה 883b
חַפָּגָה 892d
חִפּוּחַ 332b
חֲפֻנָּה 893c
חֲפֻסָּר 898c
חַפְסָרָה 898c
חֲפֻפֵּן 332c
חַפְפָנִים 332b
חַפְרִכְּנָן 332c
חַפְצָרָה 916a
חֲפֻרְשׁ 927b
חַפְרָשָׁה 927b
חַצְבָּטָה 938b
חֲצֻחַר 952a
חַצְטָעָר 960d
חַצְטַעֲרוּת 960d
חֲצָלָח 953c
חַצְלָחָה 953c
חֲצֻמָּד 956a
חֲצֻנָּם 958d
חַצְנָפָה 958d
חַצָּעָה 512d
חַצְפִּין 288b 1162a
חֲצֻפָּן 963a
חֲצֻרָב 964d
חַקָּאָה 978d
חַקְבָּלָה 968c
חֲקֻטֵּל 991a
חֲקִישׁ 731a
חַקְלָאָה 993d
חֲקַק 730b
חַקָּקָה 730b
חַקְצָעָה 1003c
חֲקַשׁ 731a
חֲקֻשׁ 731a

חַקְשָׁאָה 1019b
חֲקַשׁ חַשּׁוֹלֵל 1152a
חַקְשָׁה 731a
חֲקֻשִׁית 731a
חֶרְבֵּץ 1039a
חַרְבָּצָה 1039a
חָרָג 333d
חֲרֻגֵּל 1046b
חֲרֻגַּשׁ 1041b
חַרְגָּשָׁה 1041b
חָרְגָּשִׁי 1041b
חֲרֻגַּת 1043a
חַרְחוּר 344b
חֲרֻחִיר 344b
חֲרֻמְנִי 779b
חַרְעָשָׁה 1075b
חַרְפַּתְקִי 1004c
חַרְצָאָה 1078c
חַרְקָדָה 1080b
חַרָּקָה 1054a
חַרְשָׁאָה 1082c
חֲשֻׁג 736c
חַשְׁגּוּת 736d
חַשְׁגּוּתִי 736d
חַשְׁגָּה 736c
חֲשֻׁגַּת 1103a
חַשְׁגָּחָה 1103a
חַשְׁגִּיחִי 736d
חַשְׁוָאָה 1114c
חַשְׁחָאָה 1129b
חַשְׁחָרָה 1131d 1132a
חָשְׁחָרוּת 1131d
חַשְׁכָּחָה 1137c
חַשְׁכָּמָה 1140b
חֲשֻׁכָּן 1140d
חַשְׁכָּרָה 1142b
חַשְׁלָכָה 1150c
חָשְׁלָכוּת 1150c
חֲשֻׁמָּד 1162b
חַשְׁמָדָה 1162b
חֲשֻׁמָּה 1118d
חֲשֻׁמֵּט 1165d
חַשְׁמֵטָה 1165d
חַשְׁעָרָה 1190a
חַשְׁפָּלָה 1199c d
חַשְׁפָּעָה 1200c
חַשְׁפָּעוּת 1200c
חַשְׁקָאָה 1202d
חֲשֻׁקֵּט 1203d
חַשְׁקָטָה 1203d
חַשְׁקָפָה 1205a
חַשְׁרָשָׁה 1212c
חֲשַׁשָּׁא, חָשָׁא 1188c
חִשְׁתַּבְּחוּת 1091c
חִשְׁתַּבְּעוּת 1103c
חִשְׁתַּדְּלוּת 1107a
חִשְׁתּוֹקֵק 1120a
חִשְׁתַּחֲוִיתִ 1129b

הִשְׁתַּכֵּר 1142b
הִשְׁתַּמְּרוּת 1174d
הִשְׁתַּן 1119b
הִשְׁתַּנָּה 1119b
הִשְׁתַּעְשְׁעוּת 1189d
הִתְאֵם 1216c
הִתְבַּלְבֵּל 247a
הִתְבַּלָּה 1218a
הִתְבַּקְשׁוּת 208d
הִתְגַּדְּלוּת 231c
הִתְדִּיר 276d
הִתְוֵּי 1219b
הִתְוָּה 1219b
הִתְוַּדָּה 1219b
הִתְחִיל 401b
הִתְחַלָּה 401b
הִתְחַנְּפוּת 418c
הִתְחָרֵט 435a
הִתְיַחְסוּת 486b
הִתְיַשְּׁרוּת 535a
הִתְכָּה 740d
הִתְכָּוֵת 589d
הִתְלוֹצְצוּת 596c
הִתְלוּת 1225a
הִתְלַחְלַח 598a
הִתְלַכְּדוּת 603c
הִתְמַד 621a
הִתְמַדָּה 621a
הִתְמַזֵּל 695a
הִתְמִיד 276d 621a
הִתְמַצֵּעַ 617a
הִתְנוֹגֵל 690b
הִתְנוֹעֵעַ 691d
הִתְנוֹפֵף 692b
הִתְנַצְּלוּת 725a
הִתְנַצֵּר 476a 726d
הִתְנַשֵּׂם 738c
הִתְעָאָה 1231c
הִתְעַבָּה 785b
הִתְעַגֵּל 791a
הִתְעַגֵּל 801c
הִתְעַלְּלוּת 801c
הִתְעַלְּצוּת 832d
הִתְעָרֵב 247a
הִתְפָּאֲרוּת 887d
הִתְפַּשְׁטוּת 928b
הִתְקוֹנְנוּת 987d
הִתְקַמְּצוּת 997b
הִתְקַמְּצָן 997b
הִתְרִים 276d
הִתְרָעָה 1052c
הִתְשִׁיר 276d

ו

וַאֲוִית 338b
וַהֲבִי 338b
וַהִי 338b
וַהֲיָא 338b
וָו עֶשְׂרֵת 816b
וְחִיחַ 340c
וְחִיחִים 340c
וַחֲלָה 339c
וְלַד 341b
וְלַד הַשְּׁמָאָה 1a
וַלְהָא 341b
וְלָלוֹת 341b
וַעַד 502b 796a
וַעֲדָא 502b
וְעִוּד 502b
וָרֶד 1124d
וַרְדָּא 368b
וַרְוָרָא 378c
וַתִּיק 883d
וַתִּיקִין 978a
וָתֵק 883d
וַתֵּר 536a

ז

זְאֵבִי 342b
זָאזָא 349a b
זָאֵר 792d
זְבוּבוֹנָא 342c
זְבוּב מְרִירִי
וַאַרְסֵיי 342c
זְבוּד 342c
זְבוּד 269b
זְבוּל 345c
זְבִיל 345d
זְבִילִין
דְּחוּמְשִׁין 345d
זֶבֶל 345c
זֶבֶל 345c
זֶבֶל 345c
זַגָּג 352b
זַגָּג 352b
זְגוּגִי 352b
זְגוּגִיתָא 348b
זָגִים 348b
זָגָר 337c
זָגְתָא 877b
זָדוֹן 348d
זָדָם 1215b
זְדָנִי 1047a
זְהָבִי 346a
זְהוֹב 346a
זְהוֹרִי 347c
זְהוֹרִית 1187a
זְהִירִי 347c
זְהִירִית 1187a
זְהָרִי 347c
זְהָרִית 1187a
זְוָגִי 347c
זְוָגִי 348b
זְוָגִי 348b
זְוִיגִי 352b
זְוִיגִיתָא 352b
זְוִיגִלָּא 236d
זְוָדָד 943b
זְוִיהָם 347b
זְוִיהָר 347c
זְוִיוּג 348b
זְוִיר 349a
זְוָיָא 349a
זְוָיָה נְצָבָה 349a
זְוָיָה חַדָּה 349a
זוּיָקָם 361d
זְוִיר 757a
זְוִית 351b
זְחָלָא 241a
זְיָבָה 348a
זְיָג 348b
זְיִדוּ 348d
זְיִדוֹן 348d
זְיִדָּן 348d
זְיִדְנָא 348d
זְיִדְנִי 348d
זְיִהוּם 347b
זְיִהוּר 347c
זְיָהָר 347c 558c
זְיוֹ יְקָרָא 598b
זְיוּן 349d
זְיוּת 359a
זְיז 349a b
זְיָן 349d 379c
זְיָן 349d
זְיָת 359a
זֵיקָא 161d 362a
זֵיתוֹם 351c
זַכָּאוּ 352a
זְכוּכִיתָא 352b
זְכוּת 352a
זְכוּתָא 352a
זַכִּי 352a
זְכִיךְ 352b
זְכָךְ 354b
זְכָר 354b
זַכָּרוּת 354a
זְכָרוּת 354a
זְכָרִי 354a
זְכָרִי 354c
זַכָּרָן 159d 361b
זְכָרְכָן 354d
זְכוּג 354c
זְכוּזִל 354d
זַכְזִיל 354d
זְלַח 354c
זְלָחָה 347c
זְלִיגָה 348b
זְלִיגָה 348b
זְלִיגָה 348b

זָלַח 953d
זְלִיגָה 354c
זָלִיל 354d
זַלָּם 772d
זַמָּה 355b
זְמוּן 355d
זַמְזוֹם 355c
זְמִירוֹן 355a
זַמִּם 355a
זַמְמָא 355a
זַמָּן 355d
זַמַּנְיֵי 355d
זִמְנִין זִמְנִין 355d
זַמַּר אַבּוּבִין 790d
זַמָּרָא דַּמָּרָא 357a
זַמָּרָא דְּפוּמָּא 357a
זַמַּרְבַּד 215a
זַנָּב 357b
זְנִי 358a
זְפוֹק 358c
זַפָּה 358b
זַפִּי 358a
זַרְזָא 358a
זָיִן 515a
זְעִיר אָחוֹר 690c
זָעַם 359a
זָעַם 359a
זַעַם 359b
זַעְפָּא 359b
זָעָר 360a
זָעָר אַנְפִּין 581d
זְעָרוּת 360a
זֵעֶרֶת 360b
זָפָא 350b
זָפַת 350b
זָפַת 350b
זָפַת 350b
זָפַת 350b
זָפַת 350c
זְקוֹת 361d
זְקוֹק 362a
זְקוֹקֵי אֶשָּׁא 362a
זַקִּיפָא 361d
זַקִּיפָה 361d
זַקִּיפִי 361d
זַקָּק 361d
זָרָא 364b
זָרַב 365d
זָרַד 1209b
זָרַז 350c
זַרְזִיפֵי דְמַיָּא 365d
זַרְזִיר 351b
זַרְזַר 350c
זָרַח 363a

זְרִיחָה 363a
זְרִיעָה 364b
זְרִיקַת שׁוּבָה 366a
זַרְמִי 363d
זַרְמִית 363d
זַרְעִי 364b
זֶרֶק 366a
זַרְתָּא 360b
זַרְתָּא 360b

ח

חֲבָה 682b
חֲבוּט 367e
חֲבוּר 369c
חֲבוּרָא 369b
חֲבוּרָא 369c
חֲבִיב 272c
חֲבִיב 272c
חֲבִיזוֹן 366d
חֲבָלִי 462a
חֲבָק 368c 410c
חֲבָק 368c 410c
חֲבַר 132c
חֲבֵר 368c
חֲבַרְבַּר 369c
חֲבַרְתָּא 369b
חֲבֵרִים 369a
חֲבַר עִיר 369b
חֲגָב 370c
חַגְבֵי טַגְרָא 371a
חֲגִגָּה 370d
חָגָר 371b
חֲדָא 372a
חֲדָא 372a
חֲדָא דְכַבְיָא 372a
חֲדָה 383a
חֲדוּ 372b
חָדוּ 376a
חַדְרָא 372b
חֲדָרָא 393b
חֲדוּד 372a
חֲדוּדִי 372a
חֶדְרָךְ 376a
חֲדוּק 372d
חֲדוּשׁ 373c
חֲדוּת 373c
חֲדִי 372a
חֲדִי 372a ab
חֲדִי 383a
חֲדָק 372d
חֲדָקִין 372d
חַדְתָּא 375a

חַדָּתָא 375a
חַדְתּוּ 373c
חַדְתּוּת 222d
חֲדַתִּי 375a
חַדָּתִין 375a
חֲדַתִּין 375a
חַדָּתָן 373c 375a
חָוָא 628d
חוּב 375b
חוּג 375b
חוּגָא 375c
חוּגְתָא 375c
חוּדָא 376a
חוּדִי 376a
חוּדְיָתָא 376a
חוּדְתָא 376a
חוּט 377a
חוּטִים 377a
חוּטָם 389b
חוּטָר 389c
חוּטְרָא
חֲטָאִי 366d
חוֹיָא 376b
חוֹיָא 375b
חַוְיָא חֲרָמָנִין 114c
חוֹיָה 628d
חוּכְמָא 395b
חוּל 379c
חוּלְדָה 379c
חוּלָּוֹת 397b
חוּלְטָנִית 398d
חוֹלִיָּה 379b
חוּלְפָא 403a
חוּמָץ 368b 410b
חוּמָשׁ 413b
חוּנְטָא 416a
חוּסָּה 440d
חוּסָּם 443d
חוּסְנָן 443d
חוּסָן 421a
חוּסָר 421c
חוּסָרָה 421d
חוּפָּן 422b
חוּץ 380a
חוּצָת 426b
חוֹר 381b
חוֹר 381b
חוֹרָא 381c
חוֹרָא דְּבֵי רַבִּי 690c
חוֹרֵב 341b
חוֹרְבָּא 431b
חוֹרְבָּן 431c
חוֹרַיִן 381b
חוֹרִיתָא 419d
חוּרַי 997b

חוּרָךְ 431d 1019c
חוּרַשׁ 440c
חוּרְשׁוּ 440c
חוֹרַתָּא 381c
חוּשׁ 381c
חוּשְׁבָּן 442a
חוּשִׁי 381d
חוּתָל 445a
חוּתָלוֹת 445a
חוֹתָם 445b
חֲזִיז קַלִּיל 383c
חֲזִירְמָא 628b
חֲזִיר 385c
חֲזִירָא 385c
חֵט 387a
חֲטָא 387b
חֲטָאָה 387a
חֲטָאָה 387a
חֲטָאִי 387b
חֲטָאִי 387b
חֲטָבָא 388d
חֲטָם 389b
חָטָם 389b
חֲטָפָא 389b
חַטְפָּן 389b
חַטָּר 389c
חַטַּר 389c
חַי קָבֵל 968c
חַיָּא 390d
חִידָק 372d
חַיִט 377a
חַיָּט 377a
חַיִל 377d 379a
חַיִל 377d
חַיְלָא 379a
חַיָּץ 380c
חִיצְנִי 380d
חַיִק 380d
חִישׁוּת 381d
חַךְ 393d 1131a
חָכָא 393d
חַכְּמִים 718a
חַכְמִי 394a
חַכְמִים 394d
חַכְמִימוּ 395b
חַלַּב 393d
חַכָּם 379c
חָכָם 394b
חָכְמָא 395b
חָכַר 394b
חָל 379b
חַל 400c

חַלָּא 400c
חֲלָא 400c
חֶלְבָּא 397b
חַלְבִּיץ 396c
חָלָד 397b
חַלְדִּי 397c
חַלְחָלָה 400c
חַלְטָה 399a
חֶלְמָא 397c
חֶלְמָא חֲוָרָא 397c
חֶלְמָא לְחֶבָא 397b 1217d
חֶלְמִית 400c
חֶלְמִית 400c
חֶלְמִית 400c

חַפֵּן 422b
חָפְנִית 422b
חֻפָּס 424a
חֻפָּם רֵישָׁא 422c
חֻפָּפִית 422c
חַצָּאִין 425c
חֲצָב 425b
חַצָּב 425b
חָצַב 939d
חָצוֹק 426b
חֲצִיב 425b
חָצִין 426b 1138c
חֲצִינָא 659b
חֲצִיפוּת 426b
חֲצִיפַת אַפָּהָא 426b
חֲצִיצָא 426c
חָצַל 203c
חַצָּצָא 426c
חֲצַר כַּבְּיָא 537c
חַצְרִם 410c
חָקָה 428c
חִקּוּי 428c
חָקוֹק 429c
חִקּוּק 429c
חִקּוּר 430b
חֻקִּירָה 430b
חָקַל 405a
חָרָא 430c 434c
חָרָא 430c
חָרַב 431a
חָרַב 431d
חָרְבָּא 431b
חָרְבָּא 431b
חַרְבָּא 431b
דְּאוּשְׁכָּפָא 431d
חַרְבָּא דְּמַדְרֵיָא 497d
חָרְבָּן 431c
חַרְגּ 433b
חַרְגָּא 433b
חַרְגָּבָה 370c
חַרְגַּת מוֹתָא 433b
חָרוּ 438d
חָרוֹב 431a
חָרוּז 434d
חֲרוּז 434d
חָרוּז 434d
חֲרוּזָה 434d
חָרוּם 436b
חֲרוּפָה 437a
חֲרוּרִין 438d
חָרַז 434d
חַרְזָא 434d
חַרְזָן 434d
חַרְטָה 435a
חָרִי 430c

חֲרִיץ 438a
חֲרִי חֲמִימֵי 430c
חַרְיָא 430c
חַרְיָא דְּעִדְּיָן 430c
חֲרִים 436b
חֲרִין 434c
חֲרִין 438d
חָרִיס 431d
חָרִיף 437a
חֲרִיצוּת 438b
חֲרִיצִים 214b
חֲרִירָה 381b 1017b
חֲרִישָׁה 440c
חֲרִישׁוּ 440c
חֲרִישַׁת קָנִים 440c
חַרְכָּא 435b
חָרֵם 436b
חַרְמֵל 1204a
חַרְסִית 436c
חָרְסָה 436c
חָרָס 431d
חַרְצָא 438b
חַרְצָן 438b
חֶרֶק 438c
חָרָק 997b
חָרְרָא 381b
חַרְרָה 953a
חָרָשׁ 440a
חָרָשָׁה 440a
חָרָשִׁין 416c
חָרְתָּא 438d
חַרְתָּן 434c
חֵשׁ (חֲשַׁשׁ) 381d
חָשְׁאִי 442c
חָשַׁד 418d
חְשׁוּב 442a
חֶשְׁבּוֹן (מַרְחֵ־) 155b
חֶשְׁחָשׁ 965b
חֲשַׁחֲשׁ 965b
חֲשִׁי 442c
חֲשִׁיבוּ 442a
חֲשַׁמְלִים 443d
חֲשַׁמְנָאִים 443d
חֲשַׁמְנֵי 443d
חֲשַׁר 444c
חַתּוּלִין 997b 42c
חֲתוּם 445b
חָתוּן 445d
חָתוּר 446a
חֲתִים 445b
חֲתִימָה 445c
חֲתִימַת מִילָּה 622b
חֲתִירָה 446a
חֶתֶם 445c
חֲתִנוּת 445d

חֲתָנוּת 446a
חֲתָנִים 445d
חֲתַר 446a

ט

טְאָב 447b
טְאוּט 447b
טְאָט 447b
טְאָטֵי 447b
טְאָטֵי 447b
טְאָטֵיתָא 447b
טְבָא 257a
טָבָאוּ 452b
טְבָב 257a
טָבוּ 452b
טְבוּל 448a
טְבוּר 448d
טְבוּר 448d
טְבֵיָא 938a
טְבִילָה 448a
טְבִילוּ 448a
טְבִיתָא 938a
טָבַע 448b
טָבַר 448c
טַבְרָא 448c
טַבָּרָא יוֹמָא 448d 206a
טָגָא 952b 216a
טְדָאָה 452c
טְהִבֵּן 452b
טְהִי 452c
טְוָזָא 1200c
טְוִטְפָּן 453c
טְוָטְפַת 453c
טְוָטְפְּתָא 453c
טְוִירָא 132a
טוּל אֶבֶן שָׁעֲיָא 253a
טוּלָא 454d
טוּלְיָא 454d
טוּלָם 1226a
טוּנָא 63a
טוּס 1224a
טוּסִי 1224a
טוּסִי 1224d
טוּפָנָא 705a
טוּר 448d
טוּר 448d
טוּר מְשָׁחָא 662c
טוּר תַּלְגָּא 588d
טוּרְתָּ 459d
טַח 452d
טָחוֹל 1161c
טָחִין 452d
טָחִינָה 454d
טִיב 257a 452b

טִיבוּ 452b
טִיהַר 206a 448d 558c
טִיוּב 452b
טִיוּט 447b
טִיוֹל 453a

טַיִט 447b
טַיָּל 453a
טַיָּל 453a
טַיָּס 454b
טַיָּס 454b
טַיָּסָא 257a
טַיָּעָא 452b
טַיָּח 705a
טַיָּח 705a
טַיָּר 705b
טַיָּר 705b
טַל 455c
טַל 954a
טָלָא 938a
טָלָא 448a
טָלָאִי 448a
טָלוֹם 1226a
טְלוֹמָא 1226a
טְלָטוּל 687c 453a
טְלָטוּלָא 225d
טַלְטֵל 768c
טַלְטֵלַת גְּבִר 225d
טָלִי 455a
טָלִי 455a
טָלִי 455a 454d
טַלְיוּ 455a
טְלִימָא 1226a
טַלִּית 455b
טַלְיָתָא 455a
טַלָּל 954a
טַלָּל 455b 954a
טַלָּם 1226a
טַלְמִית 955b
טַלְמִיוֹס 1226a
טַלָּן 455c 954a
טַלְנִי 455c
טַם 456d
טָמָא 347b
טָמְטֵם 1188c
טָמִי 457b
טָמְנָת 457c
טָס 454b
טַס 898c
טַס . 898c
טָעָה 1231c
טַעֲמָא 458a
טַעַן 458a
טָף 705a
טָף 705a
טַפָּא 705a

טָפָא 794a
טְפִיל 458d
טָפַל 749c
טָפַל 1200c
טְפִלְטוּחַ 705a
טָפַל 458c
טָפַל 458d
טְפַל 459a 1232c
טָפְלָא 459a
טָפַר 774b 964b
טָפְרָא 774b
טִקְיוֹס 764b
טָר 705b
טַרְדָּה 459c
טָרִיד 459b
טְרִיד 459c
טְרַח 459c
טַרְחָא 459c
טַרְחָן 459c
טַרְטָקֵל 897c
טַרְפָּא 142a
טַרְפָּשׁ 1060c
טַרְפְּשָׁא 537c

י

יְאָה, יָאָה 460c
יְאוּ 460c
יְאוּ 455a
יְאוּן 460c
יְאוּשׁ 455a
יְאִי 460c
יְאָיָא 460c
יְאִיוּ 460c
יְאָן 460c
יְאִירָאָה 460c
יְאִירִי 460c
יְאִית 460c
יְאַלֵּי 106a
יְאַר 460c
יְאֵר 460c
יֵב 475d
יָבָה 475d
יָבִין 475d
יַבִּישׁ 462d
יְבַל 461b
יַבֵּל 462a
יְבַל 753c
יַבְלוּת 462a
יַבְלֵן 462a
יַבְרוּחַ 272d
יַבֵּשׁ 462d
יַבֵּשָׁה 705a
יַבֶּשֶׁת 463a
יַבְשׁוּת 463a
יִגֵּב 673d

יְהוֹעַ 474d
יְהִיק 358c
יְהִיב 748a
יְהִיב טַעֲמָא 458a
יְהִירוּ 476d
יְהַר 215a
יוּבְדָן 6d
יוֹבִיד 7a
יוּבְשָׁא 463a
יוּבְשָׁנִי 463a
יוּהַר 215a
יוּחֲרָא 476d
יוֹחָנָא 1101a
יוֹכֶל 488b
יוֹמָא דְּעֵדָא 562d
יוֹמָחֲרָא 484b 39d
יוֹמָחֲרָן 39d
יוֹמָנָא 484b
יוּקַר 515c
יוֹרָה 521a
יוּשַׁן 531c
יוּתָא (עיוקא) 877b
יְחוּל 485d
יְחוּס 486b
יְחוּתָ 486b
יְחִידוּת 485c
יְחָק 486b
יְחַק 486b
יְחַק 486b
יְחַק 454b
יְטוּס 454b
יְטוּס 461a
יְטוּר 884a
יְטַר 991d
יֵיא 460c
יֵיבַד 7a
יֵיטִיב גְּבָהּ 233b
יֵין בּוּרָק 214d
יֵין חֲמֵץ 410a
יֵיפַע 505b
יֵיתִי דְּלָא 137a
יְלָא 106a
יְלִי 106a
יְלִיד 490b
יְמִם 484b
יְמַם 484b
יְנֵד 687c
יַנֵּד 687c
יְנוּם 690b
יָנוֹק 498b
יָנִיק 498b
יָנִיק 498b
יָנֵק 498b 800d
יְנִקוּת 498b
יַעְבַּת 790b
יְעוּד 502b

יַעְלָא 116d
יַעֲלֵי טֵינָרָא 503a
יַעְרָא 504b
יְפּוּי 505a
יְפּוּי דַּהֲשׁוֹן 649c
יָפְיוּת 505a
יְסוֹדִי 498d
יָפָע 504c
יְצִיאָה 510d
יַצִּיב 512b
יַצִּיע 512d
יְצָרָא טָבָא 514a
יְצָרָא בִישָׁא 514a
יָקְדָּתָא 514d
יְקִידָה 514d
יָקָר 515c
יְרִבּוּחַ 1200c
יַרְדְּנָא 488b
יַרֵחַ 1108a
יְרוֹק 523c
יֵרוֹקָא 523c
יֶרַח זִיו כְּצַנְצֶנֶת 347d
יֶרַח מֵסֶךְ אִבְּבֵיָּא 155b
יַרְחָא דְּמִתְפַּסֵּי 562d
יַרְחִינָאָה 522a
יַרְחִינֵי 522a
יֶרֶק 523c
יֶרְקוֹן 523c
יַרְקָן 523c 898a
יַרְקְנִין 523c
יַרְקְרָקָא 1057a
יְשׁוּרִי 535a
יְשִׁיבָה 530b
יֵשׁוּן 531c
יְשָׁרָה 534d
יַשְׁרָן 535a
יַשְׁרָנוּת 535a
יְתִיב 535b
יְתִים 535d
יְתָם 535d
יְתָם 535d

ל

לָא 538b
לֵאֵת 559d
לְבוּל 283d
לָבוּל 541b
לְבוּס 541c
לְבוּשׁ 542c
לְבוּשָׁה 542c
לְבֵל 541b
לְבֵר 252a
לָבָר 542a
לְבָרִי 542a 723c
לִבְרִי 723c
לְבֵשׁ 542c 292d
לִבְשׁוֹן 542c
לִבְשׁוֹנוֹת 542d
לַהַב 543b
לַהֲבִי 543b
לַהֲבִיב 543b
לַהֲוָרִי 543d
לַהֲוָרָן 543d
לַהֲוָרִיּוּת 543d
לַהֲוָרִית 543d
לְהִיב 543b
לְהִיבוּ 543b
לְהֵירְמִיז 543b
לְהֵירְסִי 562b
לְהֵירְסִי 562b
לְהֵירְסָיָא 562b
לְהֵירְשִׁיד 575a
לְהֵירְשָׁא 577c
לְהֵישָׁא 551b
לְהֵיתָא (בֵּירְתָא) 738c
לַוְתָא 547b
לְוָאָה 547b
לוּבָס 160b
לוּבְעִין 225b
לוּבְשָׁא 542c
לוּדָא 547a
לוּזָן 548b
לוּז 550a
לוּז 550a
לוּחַל 553a
לוּחֲלִי 553a
לוּחְלִי 557a
לוּחַר 552b
לוּיָל 547c
לוּלִי 547c
לוּלְיָת 547c
לוּלְיוֹת 547d
לוּסִי 550a
לוּיר 550d
לוּיָר 551a
לוּיָרָה 551a
לוּכָּא 611c
לוּכֵּר 672c
לוּכָּר 573c
לוּכְרִי 573c
לוּכְרִיתָא 573c
לוּלוּ 555c
לוּלָב בַּעַל שְׁנַיִם 354c
לוּלָב זְכוּכִית 352b
לוּלָב טָפֵל 1100d
לוּלָב לֶכֶת 1100d
לוּלָב נְהִגְדָּא 329c
לוּלָב עָרֵךְ 1100d
לוּלָב צָדֵק 228b 236c
לוּלָב שָׁבָט 1100d
לוּלָב שֶׁבֶת 1100d
לוּלָב שׁוֹנֶה 1100d
לוּלָב תְּאֵם 1100d
לוּלָא 555c
לוּלָב 558c
לוּלְבִי 558c
לוּלַת 558c
לוּמֵץ 248d
לוּנָן 548b
לוּנָה 548b
לוּנִית 548b
לוּנָנִית 549c

לוּפִירוּת 542b
לוּקִישׁ 292d 542c
לוּקְבָּל 541b
לוּקֵבָר 252a
לוּקְבָּר 542a
לוּקְבָּרְתָּא 228b
לוּקְבוּרְתָּא 228b
לוּקְבָּרְתָּא 228b
לוּקָּא 568d
לוּקְבָּל 567c
לוּקְבָּר 292d 542c
לוּקְבָּר 569a 570b
לוּקְפָּת 542c
לוּר 542d
לוּרָא 550d
לוּרָן 550d
לוּרְבָּן 571b
לוּרְוִי 550d
לוּרְוָן 550d
לוּרְיָא 551a
לוּרְיָם 572c
לוּרְכָּא 758d
לוּרְכִּיָּא 247c
לוּרְמִיז 543b
לוּרְסִי 562b
לוּרְסִי 562b
לוּרְסָיָא 562b
לוּרְסִיד 575a
לוּרְשָׁא 577c
לוּשָׁא 551b
לוּתָא (בֵּרְתָא) 738c
לַוְתָא 547b
לְוָתָא 519b
לוּתָא 160b
לוּתָב 225b
לוּתְבָּא 542c
לוּתָּא 547a
לוּתָן 548b
לוּתָר 550a
לוּתָּר 550a
לוּתַּל 553a
לוּתַּלִי 553a
לוּתְלִי 557a
לוּתַּר 552b
לוּתַּר 547c
לוּתָּר 547c
לוּתָּרוּת 547c
לוּתָּרוּת 547d
לוּתָּת 550a
לוּתָּר 550d
לוּתָּר 551a
לוּתָּרָה 551a
לוּתָּרָא 611c
לוּתָּרָא 672c
לוּתָּרָא 573c
לוּתָּרָא 573c
לוּתָּרָא 947d
לוּתָּרִיתָא 573c
לוּתָּרָא 555c
לוּתָּרָא 354c
לוּתָּרָא 352b

לוּתָּרָא 569d
לוּתָּרָא 570a
לוּתָּרָה 568d
לוּתָּרָה 569d 570a
לוּתָּרָה 567c
לוּתָּרָה 567d
לוּתָּרָה 569b
לוּתָּרָה 569b
לוּתָּרָה 569b
לוּתָּרָה 570a
לוּתָּרָן 564d 570a
לוּתָּרָן־נַחְתּוֹם 570a
לוּתָּרָן־חַנְנָיָה 570b
לוּתָּרָן־בַּרְקָאִי 570b
לוּתָּרָן־נְבוּזַרְיָא 570b
לוּתָּת 570d
לוּתָּר 573b
לוּתָּרָא 571d
לוּתָּרָא 541b
לוּתָּרָגָא 1098b
לוּתָּרְהוּט 549d
לוּתָּרְיִט 549d
לוּתָּרָא 571b
לוּתָּרְךָ 572b
לוּתָּרְכִיָּא 792a
לוּתָּרְזוּב 416c
לוּתָּרִי 572a
לוּתָּרְיָא רוּחֲיָה 571b
לוּתָּרְךָ 572b
לוּתָּרִים שֶׁל־מִילֶת 573c
לוּתָּרְךָ 572b 693a
לוּתָּרְךָ 572b
לוּתָּרְךָ 572b
לוּתָּרְךָ 1209b
לוּתָּרְכָּב 572b
לוּתָּרְכּוּבֵי 572c
לוּתָּרְכָּב דַּהֲבָּדִים 246d
לוּתָּרְכָּם 572c
לוּתָּרְכָּם 572c
לוּתָּרָם 132c
לוּתָּרָם 574a
לוּתָּרָם 574c
לוּתָּרְמַשׁ 1187a
לוּתָּרָא 922d
לוּתָּרְטָן 562b
לוּתָּרְטָן 922d
לוּתָּרְנָא 565a
לוּתָּשׁוּק 577c
לוּתָּשׁוֹר 577d
לוּתָּשִׁירוּתָא 577c
לוּתָּשׁר 577d
לוּתָּשְׁרָא 577c
לוּתָּת 763a
לוּתָּב 578d
לוּתָּב מְסַרְטָט 1209a
לוּתָּבִים 578d
לוּתָּבָן 578d

לוּתָּב 577d
לוּתָּבָה 578d
לוּתָּן 579c
לוּתָּת 579d
לוּתּוּשׁ 580c
לוּתּוּתִין 580d
לוּתִּים 579b
לוּתִּישָׁה 580c
לוּתָּת 763a
לוּתָּם 579b
לוּתָּמָא 579b
לוּתָּן 579c
לוּתָּן 579c
לוּתָּנִי 579c
לוּתָּם 579d
לוּתָּם 579d

לָא מִדַּעַם 114c
לֵאָא 581b
לֵאוּ 581b
לָאִי 581b
לָאַתַּר 137c
לַבָּאִי 587a
לַבָּב 583d 587a
לַבְדְּקוֹס 591d
לַבְדְּקִין 591d
לִבָּה 587c
לִבּוּי 587c
לִבּוּן 588a
לִבּוֹת 587c
לַבִּי 587a
לִבְלֵב 587c
לִבְלֵב 587c 726c
לִבֵּן 587d
לְבָן 588a
לְבָן בִּיצִּים 396c
לִבְנָא 588b
לִבְנָאָה 588c
לִבְנִי 588c
לִבְנִין 588b
לְגִין 591c 1138c
לְגִינָא 591d
לִגְלֵג 821b
לַגְתָּא 591d
לְדָן 683b
לְדָן 683b
לִדְנָא 683b
לַוְדְּקוֹס 591d
לַוְדְּקִין 591d
לְוִוי 592a
לוֹדָא 597d
לְוָיָה 592a
לְוִיָּה 592b

לַוְלַוֵי 592 a b
לִוְלָו 592 c
לִוְלִיָּנִית 592 c
לוּעַ 494 d
לוּקָטָא 610 a
לַחָה 548 a
לַחָה 598 b
לְחוֹאָה 597 d
לֶחֶם פַּפַּג 903 c
לַחוֹת 598 a
לַחוֹת 598 b
לְחִיאָה 597 d
לַחִיוֹת 598 b
לַחְלוּחִית 598 b
לַחֲלָה 598 a
לֶחֶם מְעֻפָּשׁ 790 b
לֵיל 566 d
לֵילָא 566 d
לֵילִי 594 d
לֵילָנָן 594 d
לֵילִי 594 d
לֵילָן 594 d
לִיצָה 568 c
לֵיצָנוּ 596 c
לֵכַד 602 a
לְכִיד 603 c
לְכִידָה 603 c
לַמְדָן 431 d
לְמוּד 604 a
לְמוּדִי 604 a
לְמוּדִיוֹת 604 a
לְמוּדִית 603 c 604 a
לַמְפַּד 605 b
לַמְפִּדָא 605 b
לִסְטֵס 957 c
לַע 596 a
לַעַב 768 c
לְעוּג 604 c
לַעַז 604 d
לַעַז 604 d
לַעַס 605 a
לַעֲנוֹת 596 c
לְקוּחַ 609 c
לְקוּט 610 a
לְקוּטָא 610 a
לָקוֹן 591 d
לָקוֹשׁ 610 b
לְקוּת 973 c
לקט שקמא 478 d
לֶקֶטָא 610 a
לֶקֶטָא 610 a
לַקְטוּטָא 610 a
לָקִיט 610 a
לְקִיטָה 610 a
לַקִּישׁ 610 b
לָקִישׁ 610 b
לְקִישׁוּ 610 b
לָקֵן 610 b
לָקֵן הַעֲסָה 224 b
לָשׁוֹן שֶׁל אַרְנֶבֶת 596 d
לָשׁוֹן קֶרֶד 973 d
לָשׁוֹן דַּגְרִי 973 d
לָשׁוֹן שֶׁל זְהוֹרִית 596 d
לִשְׁכַּת הַגָּזִית 240 a
לִשְׁכַּת הַחֲשָׁאִים 442 c
לָשָׁן 596 d
לָשָׁן תְּלִיתַי 596 d
לִשְׁנָא מְעַלְיָא 649 c

מ

מְאוּן 614 b
מְאוּס 614 c
מְאִיכָה 614 b
מְאִיסוּ 614 c
מְאֵן 614 a
מָאנֵי זְנָא 332 c
מָאנֵי גְּזִיזִי 332 c
מָאנִין 622 d
מָאר 657 d
מָארֵי 657 d
מְאַשְּׁכָּא 132 c
מְאַשְּׁכָּן 132 b
מַבְּאָי 250 a
מְבוֹאָה 154 a
מַבּוּרָא 788 c
מְבוּזָן 160 b
מִבְזַר 162 a
מִבְטָא 132 a 163 d
מִבְטָחָן 200 c
מִבְעָיָא 201 a
מִבְרָא 202 c
מַבְרָא 788 c
מַגְבָּאִי 727 d
מַגְבֵּב אֶפְעִין 233 c
מַגְבִּי 727 d
מַגְבָּן 224 c d
מַגְבֵּר 177 c
מַגְבָּא 615 b
מִגְדָּנִין 615 b
מִגְדִּיפָה 237 d
מִגְזַי 240 a
מִגְזָן 240 a
מִגְזַר 241 c
מַגְזָרָא 241 c
מִגְחָת 236 d
מִגְיָא 788 b
מַגְרֵי 233 b
מִגְלָב 243 a
מִגְלַת יוּחֲסִין 341 c
מִגְמַר 559 a
מִגְמַר 559 a
מַגָּן 615 c 418 a
מִגְנָא 615 c
מָגֵר 238 c
מַגֵּר 254 b
מִגְרָא 502 c
מִגְרוֹפְיָתָא 253 d
מַגְרִיפָה 596 d
מִגְרֶעֶת 369 c
מַגְרֵת 253 d
מַגְרָפָא 253 d
מַגְרְפִי 253 d
מָגְרָפְתָא 254 a
מִגְרָא 546 b
מַגְרֶרְתָא 254 b
מְדָא 616 d
מַדְבַּח 344 a
מִדְבְּחִין 257 c
מַדְבְּחָן 257 c
מִדְבָּךְ 257 a
מִדְבָּק 258 b
מַדְבֵּר 267 d
מַדְבֵּר 269 a
מִדְבָּרִי 267 d
מִדְבָּרָן 269 a
מִדָּה טְפוּפָה 459 a
מַדְהֲבָא 271 b
מָדוֹךְ 273 c
מִדּוּכָא 273 d
מְהוֹרְתִי 616 d
מְדֵדָא 616 d
מִדְדִי 616 d
מִדְיָא 273 c
מִדְיָנָה 274 d
מִדְיָנִי 274 d
מִדְיָנִית 274 d
מִדְיָק 275 b
מִדְיָקָא 461 a
מִדְיָקַת 275 b
מִדְלִית מַדְעֵם 176 d
מִדְלִית שְׁמָשָׁא 409 b
מִדְעֵם 475 c
מִדְרָא 362 c
מִדְרוֹן דָּדָר 132 b
מִדְרָשׁ 289 c
מִדְרָשׁ רַבּוֹתֵינוּ 289 c
מִדְרָשׁ אַגָּדָה 289 c
מִדְרָשׁ 158 a
מִדַּת הַדִּין 307 b
מִדַּת הָרַחֲמִים 307 b
מְהַבְהֵב 5 c
מְהוֹגָן 292 b
מְהוּלָא 619 c

מְהוֹרָס 334 d
מְהוֹרָסוּת 334 d
מְהִילָא 619 c
מְהִירוּת 620 b
מֹהֵל 619 c
מַהֲפֵךְ 332 b
מַהֲפֵכֶת 332 b
מַהֲפַכְתָּא 332 b
מְהַרְהֵרְתֵּי 620 b
מוּבְהָק 144 a
מוּבְלָא 461 b 753 c
מוּדְיָא 616 d
מוֹדְעִין 27 a
מוֹחַ 617 c
מוֹחִי 617 c
מוֹחִי 620 c
מוֹחָא 623 a
מוֹלָנְיָא 27 a
מוֹלְנְנָן 27 a
מוֹלָרוֹת 350 d
מוֹלָרוֹת 351 a
מוֹלָרוֹת 350 d
מוֹלֶרֶת 233 a
מוֹלֶכֶת 387 d
מוֹלִי 617 c
מוֹלֶכֶס 565 b
מוֹלָד 341 b 373 d
מוֹלֵיתָא 633 d
מוֹלֶת 474 d
מוֹמִי 623 b
מוֹנְעִים 650 c
מוֹסָק 500 b
מוֹסָרִי 500 d
מוֹעָט 652 d
מוֹפְלָא 899 c
מוֹפְתִי 505 c
מוֹפְתִית 505 c
מוֹקֵד 514 d
מוֹרֶכֶת 131 b
מוֹשְׁקוֹ 731 b
מוֹתָא 109 c
מוֹתָב 535 b
מוֹתָבָן 535 b
מוֹתָנָא 627 d
מוֹתָר 111 d
מַזְבֵּל 345 c
מֶזֶג 628 a
מֶזֶג 628 a
מִזְגִי 628 a
מִזְגִית 628 a
מָזוֹג 628 a
מְזוֹנִי 349 d
מַזִּיק 695 c 1114 a
מַזִּיר 202 b

מַזְלָא טָבָא 228 b
מַזְמֵן 355 d
מִזְמָרִים 356 c
מִזְרָר 351 a
מִזְרָחִי 363 b
מִזְרָחִית 363 b
מִזְרָן 351 a
מַחֲבָאִי 727 d
מַחֲבָטָא 367 a
מַחֲבֵר 369 c
מַחֲבֶרֶת 369 c
מַחֲבֶר 371 d
מָחֲדָד 372 a
מָחוֹג 375 c
מָחוֹז 376 c
מְחוּתָן 445 c
מַחֲזוֹרְתָא 693 a 901 d
מַחַט 377 a
מַחֲטַבְתָּא 388 d
מְחַטְּפָן 389 b
מַחֲיָא 390 d
מַחֲיָלָא 377 d
מַחֲיָצָא 380 c
מְחִיצָתָא 512 d
מְחִיקָה 630 a
מַחֲפֵי 393 d
מַחֲפְיָא 393 d
מְחַפְּלִין 399 b
מַחֲלֵקֶת 405 b
מָחֳמָד 754 b
מָחְמָע 410 a
מַחְמֵר 277 c
מַחְמֵר 331 b
מַחֲמָרָא 720 a
מַחְסֹר אֲמָנָה 81 c
מַחֲצָב 425 b
מַחְצִית אַפּוֹר 426 b
מַחֲצֶלֶת 203 d
מַחָק 630 a
מַחְקָר 430 b
מַחֲרוּזָה 434 d
מַחֲרוֹת 1056 d
מַחֲרִיא 430 c
מַחֲרִיז 434 d
מַחֲתִית 444 d
מַטְבֵּעַ 448 b
מַטְאָה 452 c
מַטְאָתָא 452 c
מְטוּל 453 b
מַטּוּל 704 a
מַטָּא 454 b
מַטִּיל 704 a
מַטָּל 704 a
מַטָּל 704 a
מַטָּלָא 455 b

מַטְלָלִים 453 a
מַטְלֵי 454 d
מַטְלָלָא 455 b
מַטְמוֹרֵי 686 d
מַטְמוֹרִיתָא 686 d
מַטַּס 714 c
מַטָּרָא 705 c
מַטְרֵד 459 c
מַטְרִי 705 c
מִטְרָת 1152 a
מַטָּרְקִין 155 a
מַיָּא 496 c
מֵיבֵד 7 a
מְיוּחָד 485 c
מְיוּחֶדֶת 485 c
מִילָה 622 b
מִיָּמִן 497 b
מֵימִיר 102 a
מִינִין 622 d
מִינֵס 104 b
מִינֶקֶת חֲזִיָּא 106 a
מָיַץ 623 a
מַיִּק 623 b
מִישָׁן 531 c
מֵישָׁר פַּאדָן 48 b
מִיתוּ 627 d
מַכְבָּאִי 727 d
מַכְבֵּדִי 727 d
מַכֶּבֶדֶת 447 b
מַכְבִּי 727 d
מַכְבֵּשׁ 542 c
מְכוֹל 547 c
מְכוֹלִין 547 c
מַכְחוֹל 553 a
מְכִילָא 547 c
מְכִילָא 1157 d
מְכִילְתָּא 547 c
מַכִּיר 711 a
מְכִירָה 631 c
מְכָלָא 50 a
מַכְלִיל 557 b c
מְכָמָר 558 d
מְכָנָא 549 c
מְכַנְסִין 560 c
מָכָס 565 b
מַכְסָא 565 b
מֵכָר 631 c
מַכְתֶּשׁ 580 c
מַכְתֶּשֶׁת 580 c
מְלֵבָּה 587 c
מַלְבֵּנוּת 588 b
מִלְבָּרָא 202 c
מָלֵג 648 a
מִלֵּה נְסֵמֶכֶת 839 c
מִלַּת עִמָּדִת 839 c

מַלּוּחִים 634b
מְלַח 634c
מְלַח דֵּיכְלָא 634c
מִלְחָא 634b
מִלְחֵי 634b
מִלְחָתָא 634b
מְלָט 634d
מַלָּט 634d
מַלְטִיתָא 634d
מַלְטָם 154d
מַלְטַמֵּיא 970d
מְלֵי 634b
מְלֵיגָה 648a
מֵלִיץ 596c
מְלִיקָה 648a
מַלְיָתָא 633d
מַלְיָתָא 767a
מְלֵכֶד 603c
מַלְכַּת זַמַּרְגַּד 215a
מַלַּל מְלִילוֹת 648a
מְלַעְיָל 828c
מְלָפְנִיָּא 165a
מְלַפְחוֹנָא 165a
מְלֵץ 828c
מַלְשִׁין 597c
מַלְשִׁינוּ 597c
מַמְאֶנֶת 614b
מְמוֹרָא 627d
מַמְזֵה 628a
מְמִיקָן 623b
מְמִיקָן 623b
מְמִיקָנוּ 623b
מֶמֶל 138d 990d
מְמַלְּלוֹ חַטּוֹפָא 505b
מַמְרִיאָה 615a
מַמְרִיאֵי 657d
מֶמֶשׁ 665b
מֶמְשׁוּת 665b
מֶמֶת 627d
מְמַתְּלִין 664d
מֶנָא 648c
מִן־בָּרָא 662c
מֶנֶד 687c
מְנָדָא 616c
מַנְדַּע 474c
מַנְדַּעְאִין 474c
מִנְדָּעַם 475c
מְנָגֵל 690b
מְנָגֶלֶת 690b
מִנְחָה 689c
מְנָחוֹת 649b
מְנַחֵם בַּר־נַפָּלַי 690c
מְנַחֲרִי 699c
מְנֻמָּר 711c 728b
מְנֵי 649b
מְנִיד 687c
מְנִיכָא 331a
מַנִּיעַ 691d
מְנִיעָה 650c
מְנִיפָה 692b
מְנִיעִים 650c
מְנָעָה 692b
מְנָעִים 650c
מְנָעָל 694c
מְנָעָל 694a
מְסָא 651a
מְסַבֵּב 752a
מְסַבְּדָה 753c
מְסַבֵּד 754b
מַסְגֵּרָא 755c
מְסוֹבְיָא 750c
מַסּוֹתָא 1129c
מָסוֹר 651d
מָסוֹרֶת 651d
מַסְטוּתָא 1134a
מַסְיָה 651b
מַסֵּכָה 764b
מַסָּךְ 764b
מַסְכִּי 764b
מַסְכִּיוּ 764a
מַסְכִּיק 883b
מַסְכֵּת לָא יְחַפּוּ 204b
מִסְכֵּד 772b
מַסְכֵּיר 774a
מַסְכֵּךְ 774a
מַסְכֵּר 659b
מִסְכָּא 650c
מַסְכְּלָא 720a
מַסְכְּסוֹעִית 928c
מַסְכְּסָלָא 913a
מַסְכְּסָלָת 913a
מַסְכְּסָעֵי 1188d
מַסְכָּקָא 510d
מִסְכִּתֵּי 1233c
מֶסֶן 623a
מִסְעָה 656b
מַסְעָה 656d 611d
מַסְעָא 652b 613d
מַסְעוּדָה 788c
מַסְעֵרֶת 788c
מִסְעֵר 794d
מַסָּעָה 613d
מַסְעִיס 652d
מַסָּעֵר 656d
מַסָּעֵרִים 656d
מִסְעָרָן 656d
מִסְעָרָנִית 656d
מִסְעָרֵנִי 656d
מַסְעָתָא 727d
מַסְעֵתִי 727d
מַסְעִיב 727d
מִסְעִיבָל 968b
מָקוֹם הָאֲמָצָעִי 165b
מְקוֹם־לִינָה 594b
מְעִילָה 653b
מְעַיִם 652a
מְעִין 165b 652b
מָעָיָן 652b
מַעְיָן 820a
מְעֵלֶה 827c
מַעֲלוֹת 827c
מֵעֲלֵי שִׁמְשָׁא 363a
מֵעֲלֵי שַׁבַּתָּא 830b
מַעֲלָן 830b
מַעֲלָק (כְּתִיב) 832d
מְעָן 652b
מַעְפּוֹרְתָא 115b
מַעְפָּרָא 115b
מַעֲצָרָת 856d
מַעֲקֵב 857a
מַעֲרָבָא 860c
מַעֲרָבִי 860c
מַעֲרָבִין רְשִׁיוֹת 785c
מַעֲרָבֵל 672b
מַעַשׂ 876a
מַעֲשֶׂה 876a
מַעֲשִׂיוּ 876a
מַעְתִּיק 883b
מִפְאֵת 887b
מִפְגְּרוּ 889b
מַפְטִיר 898c
מַפְטֵשׁ 898c
מִפְטֵשׁ 898c
מִפְלָא 650c
מַפְלֶגֶת 1046a
מַפְנִיתָא
אַפְנְטוּרִין 533d
מִרְגַּשׁ 1041b
מְרַד 658b
מָרָד 658c
מְרִדָּה 1041d
מַרְדּוּ 1041c 658c
מַרְדּוּת 501a
מָרָה 661a
מָרוָא 657d
מַרְוָא 657d
מָרוֹדִי 657d
מַרְוַדְתָּ 1049c
מַרְזִי 1047b
מַרְזִי 1047b
מַרְזֵיחַ 1049c
מָרְזֵן 657d
מַרְזֵת 657d
מָרְזֵת 657d
מָרְזֵתָא 657d
מָרְזֵתִי 657d
מָרְחָץ 1058d
מֵרְחֲצָאוֹת 1058d
מַרְחָק 1059d
מַרְחֶשְׁוָן 155b
מְרָט 659c
מָרֵי 657d
מָרָיָא 657d
מְקוֹמִיי 985c
מַקּוֹר 730d 893a
מַקֶּרֶת 730d
מִקַּח וּמִמְכָּר 631c
מִקְטֵי 1017d
מַקְטֵר 993a
מִקְטָרָה 657c
מִקְלָא 993c
מִקְלָה 993c
מִקֶּם 985c
מַקְפָּנָא 730b
מָקֹק 657c
מַקְקָא 657c
מִקְרִיוֹת 1014b
מִקְרִיי 1014b
מִקְרְקַע 1081c
מִקַּרְקָעִים 453a
מֵר 102b
מֵר 623c 657d
מָרָא 657c d
מָרָא 137d 659b
מַרְאָה מָקוֹם 1026b
מַרְבּוּעָא 1038c
מִרְבָּע 1037d
מַרְבָּעָא 1038c
מַרְבְּעוּ 1038c
מִרְגֶּלֶת 1046a
מַרְגְּנִית
מָרָד 533d
מִרְדָּה 1041b
מְרָד 658b
מָרָד 658c
מִרְדָּה 1041d
מַרְדּוּ 1041c 658c
מַרְדּוּת 501a
מָרָה 661a
מָרוָא 657d
מַרְוָא 657d
מָרוֹדִי 657d
מַרְוַדְתָּ 1049c
מַרְזִי 1047b
מַרְזִי 1047b
מַרְזֵיחַ 1049c
מָרְזֵן 657d
מַרְזֵת 657d
מָרְזֵת 657d
מָרְזֵתָא 657d
מָרְזֵתִי 657d
מָרְחָץ 1058d
מֵרְחֲצָאוֹת 1058d
מַרְחָק 1059d
מַרְחֶשְׁוָן 155b
מְרָט 659c
מָרֵי 657d
מָרָיָא 657d
מְרִיד 658b
מְרִיר 661a
מְרִירָא 661a
מָרָךְ 1062d
מֶרְכָּב 1062a
מַרְכְּבָן 1062a
מָרָן 657d
מָרָנָא 657d
מָרָנָן 657d
מַרְסְקָא 113b
מַרְפֵּא 1076a
מַרְפֵּק 1077c
מַרְפֵּדָת 1053c
מַרְצֶפֶת 1079b
מַרְקוֹלִיס 946d
מֵרֵר 661a
מָרָר 661a
מַרְתָּדָא 1084c
מַשָּׂא 661c
מַשָּׂא וּמַתָּן 631c
מַשָּׁב 736c
מַשְׁבֵּקָת 1098b
מַשְׁבֵּשֶׁת 1100b
מַשּׁוֹג 736d
מֻשָּׁגִי 736d
מַשּׁוֹגִי 736d
מַשּׁוֹאָה 735c
מַשּׁוּטָא 241a
מִשְׁוְמָשָׁן 1178c
מַשַּׁח חִלּוּפִין 593b
מִשְׁחָא 662c
מִשְׁחָל 661c
מִשְׁחָן 662c
מַשְׁטֵחַ 1136c
מַשִּׁיג 736d
מַשִּׁיגִי 736d
מְשִׁיזָב 1127d
מְשִׁיכָה 663c
מְשִׁיכוּ 663c
מְשִׁיל 1087d
מֻשָּׁךְ 663c
מַשְׁכּוֹן 1140d
מַשְׁכּוֹן דְּחוּבְתָּא 375b
מַשְׁכִּיר 1142b
מַשְׁכֵּן 1141c
מִשְׁכָּנוֹת 164d
מַשְׁלְבִים 1143c
מִשְׁלָךְ 1150c
מִשְׁלָם 1152b
מִשְׁלַמִּים 754b
מִשְׁלָשׁ 1156d
מְשַׁלֵּשׁ 1156d
מְשַׁמֵּד 1162b
מִשְׁמוֹט 1165d
מִשְׁמֶרֶת 1176d
מַשְׁמֵשׁ 665b
מְשַׁמֵּשׁ 1178c
מִשְׁנָה 1186d
מַתְנִי 1186d
מִשְׁנִית 1186d
מִשְׁנִית 1178d
מַשְׁפָּךְ 132a
מַשְׁרָא 1207b
מִשְׁרָב 1207c
מַשְׁרֵי 1207b
מַשְׁרֵשׁ 1209a
מַשְׁרִי 1207b
מִשְׁרְיָא 176a
מִשְׁתָּא 1215a
מִשְׁתָּאוֹת 1055b 1214d
מַשְׁתֵּי 1215a
מַשְׁתּוּק 1215c
מַשְׁתִּית 1215d
מַשְׁתִּיתָא 1215a
מִשְׁתַּלְהֲנֵן 494d 596a
מַתְבֵּר 96c 1099c
מִתְדַּכְּךְ 393d
מִתְחָנָא 434c
מִתִּיבָא 535b
מִתִּיבְתָּא 132c
מַתִּיק 666d
מָתִיק 666d
מִתִּיקָה 666d
מַתָּךְ 740c
מַתְכָּא 740c
מַתֶּכֶת 740c
מַתָּל 664cd
מָתָל 664d
מַתָּלָא 664d
מַתָּלָא 664d
מַתְמִיד 621a
מָתָן 666b
מָתָסַר 112a
מִתְקַל 1233c
מַתְקַל 1204c
מִתְקָלִי 1204c
מַתְקָלַת 1204d
מִתַּקְנֵי הָעוֹרוֹת 243a
מִתְרְגְּמָן 1040b
מַתְרִי 1208d

נ

נָאד 687c
נָאוֹץ 669a
נַאֲלָא 337a
נָאם 690b
נָאקָה 176a
נְבוּ 671c
נְבוּאָתָא 671c
נְבוּל 673a

נְבוּתָא 671c
נְבִיָּא 671b
נְבִיאָה 671b
נְבִיאָה 671b
נַבָּל 672b
נְבָלָא 600c 672d
נְבָלָתָא 672d
נִבְרָכָת 214b
נֶבְרֶשֶׁת 673d
נֶבְרֶשְׁתָּא 673d
נֶגֶב 673d
נָגָד 663a
נָגָה 233b
נָגָהּ 677a
נְגוּב 673d
נְגוֹב 673d
נְגוֹן 677c
נַגַּח 677b
נַגְחָן 677b
נַגְחָנִית 677b
נָגִיב 673d
נְגִידוּת 734b
נְגִיחָה 677b
נְגִינָה 677c
נְגִיפָה 679b
נֶגֶר 679c
נַגַּר־טוֹרָא 273d
נִגְרָא 679c
נִגְרוֹת 254a
נִגְשׁ 680a
נַגְשָׁן 680a
נָד 667a
נַדָּב 681c
נְדָבָא 681c
נְדָבִי 681c
נְדָבְיָתָא 681c
נַדָּבָן 681c
נַדְבָּנִית 681c
נְדָבְתָּא 681c
נְדוּי 682c
נִדּוּף 273c
נִדְנְיָא 620c 683c
נִדְעֲבוּת 681c 734b
נִדְעֲבוּתִי 681c
נִדְרָה 682c
נִדְרִיד 682c
נֶדֶר 684a
נַדְרָנִית 684a
נָהָג 684c
נָהוּם 685d
נָהוֹרָאִי 686c
נְהִיקָא 685d
נְהִיר 686c
נְהִירוּת 686d
נֶהֶם 684c

נַהֲמוּ 685d
נַהֲפָכְנוּ 332c
נַהַק 685d
נַהַר דִּינוּר 694b
נַהֲרַאבָּא 686c
נַהֲרְבְּלָאי 686c
נַהֲרְדְּעָא 686c
נַהֲרָוָן 686c
נַהֲרִין 686c
נַהֲרִין שֶׁטְפִין 460d
נַהֲרְפְּנִיתָא 686c
נוֹאַל 337a
נוֹאָשׁוּת 461a
נוּגָב 673d
נוּגַהּ 677a
נוֹד 667a
נוֹדַר 686d
נוֹזֹל 690b
נוֹזֶת 738a
נוֹזֶל 690b
נוֹזֶל 690b
נוֹזֶלָה 690b
נוֹזָלוּת 690b
נוֹזָלִית 690b
נוֹזֵז 690c
נוֹזֵח 690c
נוֹזְמִי 690c
נוֹזֶם 712b
נוֹזֶת 692d
נוֹזְצִיצִי 693b
נוֹזְקָן 728a
נוֹזְקָן 730c
נוֹזְשָׁא 736a
נוֹזְשָׁקָא 739b
נְזָא 724a
נְזָהָפֵר 354a
נְזָהַפְרוּת 354a
נְזָהֵקָן 360b
נְזָהָא 724a
נְזִירָה 724a
נְזִירֵי 695b
נְזָל 695a
נְזָקִים 695b
נְחוּשׁ 700b
נְחוֹת 701b
נְחִיל 698c
נְחִיצָה 699b
נְחִירָה 699c
נְחִירָא 701b
נְחָר 699c
נְחָר 699c 717b
נְחָשׁ 700b
נְחָשׁ 700b
נְחָשׁ 700b
נְחָשָׁן 700b
נַחֲשׁוֹל 700b 1161c

נַחְתָּא 701b 1136c
נַחְתּוֹ 701b
נַחְתּוֹמָא 113a
נְטָא 701c
נְטוּל 704a
נְטוּפָא 705a
נְטוּפִי 705a
נְטוּפָן 705a
נְטוֹר 705c
נְטִילָה 704b
נְטִיר 705c
נְטִירִי 705c
נְטַל 704b
נטלא 704b
נְטָף 677a
נָטָף 1209d
נִיב 611c
נֵיד 687c
נִיהַל 325a
נִיהַלִּין 325a
נִיהָם 685d
נִיהֲמָא 690c
נִיוֹמָא 690c
נִיז 1189a
נִיחַ 689c
נִיחַי 689c
נִיחוּחָא 689d
נִילוֹס דְּמִצְרָאֵי 697d
נִיסָן 690b
נִיסוּף 713a
נִיעַ 691d
נִיעָא 693b
נִיצוֹצוֹת 693b
נִיצְחָא 715b
נִיצְמָה 715b
נִיצְמִי 503b
נִיצְמִיתָא 503a
נִיצְנוּץ 691d
נִיצְנֵץ 691d
נִיצָץ 715c
נִיצָר 717b
נִיקְבִי 717b
נִיקָד 717b
נִיקָד 717a
נִיקָד 728b
נִיקְדִים 877b
נִיקְדָן 692b
נִיקוּד 851b
נִיקוּד 692b
נִיקוּד 728a
נִיקוּד 728a
נִיקוּד בַּרְבָרָאי 609d
נִיקוּטֵי 609d
נִיקוּת 693a
נִיקוּת 730a
נִיקוּת 730a
נִיקוּר 693a
נִיקוּר 730c
נִיקוּרוֹת 730c
נִיקְט 723d
נִיקְט 609d
נִיקִיד 728b
נִיקִיטָא 609d

נִמְרָא 711c
נִמְרִין 711c
נִסָּא 712a
נִסָּב 938c
נִסָּל 712b
נִסָּח 712b
נִסִּי 712a
נִסִּיגָה 711d
נִסָּיוֹן 712a
נִסָּיוֹן פִּתְגָמָא 711d
נִסּוּכוֹת 712a
נִסּוּכִי 712a
נִסּוּחָה 712b
נִסִּיךְ 713b
נִסְכִּי 713b
נִסִּיס 713c
נִסִּיס וְדַנִּי 273b
נסיסא 713c
נִסְבְּתָא 713c
נִסִּירוּת 1122c
נִסְכָּךְ 685d
נִסְכָּא 685d
נִסְכָּא 690c
נִסָּכָא 713c
נִסָּכִי 713b
נִסָּק 739a 768d
נִסָּר 739c
נִסָּר, נָסָר 1122c
נִסְרָת 1122c
נִסְתָּוָה 1114b
נָע 691d
נָעָא 693b
נִעְיָמָא 715b
נִעְיָמָה 715b
נַעֲמִי 503b
נַעֲמִיתָא 503a
נִעְנוּעַ 691d
נָעֲנָע 691d
נָעָץ 715c
נָעָר 717b
נַעֲרוּת 717a
נָעָשׁ 877b
נָף 692b
נָף, נוֹף 851b
נָפָה 692b
נִפָּה 693a
נִפָּה 692b 693a
נִפּוּל 693a
נִפּוּל 720a
נִפּוּן 693a
נִפּוּתָא 693a
נִפָּט 723c
נִפָּט 723d
נִפְטָא 723c
נִפְטוֹי 723d

נִפְיוֹר 443d
נִפְיָחֵי 628b
נִפְיָל 564c
נִפְיָלָא 564c
נָפָל 720a
נִפְלָא 564c 720b
נִפְלַאת 692b
נִפְלַת 692b
נָפָק בַּר 668c
נָפְקַת בַּר 668c
נָפְקַת בָּרָא 202c
נְפַשׁ 730d
נְפַת 723c
נָפְתִּי 723d
נַפְתּוּחִין 919b
נִפְתָּל 922c
נַץ 693b
נַץ דַּחֲמָה 362d
נְצָבְתָּא 512c
נְצוּחַ 724d
נְצוּחִי 724d
נְצָחוֹן 724c
נְצָחוּת 724d
נְצָחִי 724d
נְצָחִית 724d
נְצָחָן 724c
נְצָחָן 724c
נְצָחְנוּ 724c
נְצִיצוּ 693b
נְצָפְנוּת 963a
נְצַר 727b
נָצְרִי 726d 476a
נָצְרִיָּה 726d
נָצְרִים 727b
נָצֶרֶת 476a
נָקָא 176a
נְקְבוּת 727d
נְקְבִי 727d
נָקֹד 728a
נְקֹד 728b
נְקֻדִּים 728b
נַקְדָּן 728a
נָקוּד 728a
נָקוּד 728a
נָקוּטָא בַּרְבָרָאי 609d
נָקוּטֵי 609d
נָקוּת 730a
נָקוּת 730a
נָקוּר 730c
נָקוֹר 730c
נָקוֹרוֹת 730c
נָקְט 609d
נָקִיד 728b
נָקִיטָא 609d

נְקִירָא 730c
נְקִירוּת 730c
נָקַת 730a
נָקַר 730c
נָקָר 730c
נְקָרָה 730c
נְקֶרֶן 730c
נָר 694c
נָרָג 332d
נָרָגָא 332d
נָרְגְּיָא 342a
נַרְגִּיל 865b
נַרְדָּפִים 1043a
נָשָׁב 736c
נַשָּׁב 736c
נָשׁוּאָא 734d
נְשׁוּאָה 734d
נְשׁוּקָ 738d
נְשׁוּקָה 738d
נָשׁוּק 739b
נְשׁוֹר 1089d
נְשִׁיאוּת 734b
נְשִׁימָה 738b
נְשִׁיפָה 1137c
נְשָׁכָן 738a
נְשָׁם 738b
נְשָׁמְדוּת 1162b
נְשָׁמְתָא 738c
נְשָׁמְתָא 738c
נְשָׁמְתִין 738c
נְשָׁף 738d
נְשָׁפִים 738d
נְשְׁתַּוְנֵי 739d
נְשְׁתַּחְרוּת 1131d
נְשְׁתַּרְשׁ 1212c
נְתָאמַת 82b
נְתוּחַ 740b
נְתוּק 749a
נְתוֹ 740c
נָתָח 611b
נַתָּח 740b
נְתַּחְרֵשׁ 435a
נְתִיקָה 749a
נְתַיְשָׁן 531c
נְתַלַּהֵב 590b
נְתַלַּחְלַח 598a
נְתַמְרֵךְ 659d
נְתַנְסָה 712a
נָתָק 749a
נְתָקְרֵר 1017b
נְתָר 215c

ס

סְאָב 1113c
סְאָה 750b

סָאוֹן 750b
סָאוֹן 750b
סְאוֹר 1088d
סְאוֹן 750b
סְאֵסָא 270c
סְאֵר 1088d
סְאֹר 1088d
סָאתָא 750a
סָאתָן 750b
סָב 1113c
סָבָא 750c
סְבָאִי 750c
סַבְחַלִּים 329d
סִבּוּבִי 752a
סָבוֹי 750c
סִבּוּר 754a
סִבּוּרָא 754a
סִבִּיבָה 752a
סִבִּין 752a
סִבָּה 753bc
סִבְלוֹת 753d
סַבְלָן 753d
סַבְלָנוּת 753d
סֶבֶן 752a
סֵבַע 1097a
סַבָּק 1206c
סֵבֶר 356a 754a 1100a
סַבָּרִי 754a
סַבְּרִין 428d
סָג 757b 1113c
סְגָא 1101d
סִגְאָה 1101d
סַגְדָּא 754b
סִגְדָּה 1101d
סִגּוּד 754b
סַגּוּד 754b
סִגּוּלָא 754c
סִגּוֹלָא 754c
סֻגָּל 997b
סִגֵּי 1101d
סִגֵּי 1102d
סַגִּי נְהוֹר 685d
סַגְיָא נְהוֹר 686c
סִגְיָאָה 1101d
סִגְיָאוּת 1101d
סִגְיָדָה 754b
סִגִּידָה 754b
סַגִּיּוּת 1101d
סִגִּיר 965d
סִגִּירָה 965d
סִגִּירוּת 615a
סַגֵּל 754c
סָגֵל 754c
סַגְלָה 754c
סַגְלָא 754c
סַגְלָה 754c
סַגְלָנוּת 754c
סַגְלָנִי 754c
סַגְלָנִית 754c
סַגְלָנִיתָא 754c
סַגְלָנִיתָא 754c
סַגְלָנִיתָא

עֲגִיל 791a 762c 755d
עַגִּישׁ 251b
עִגֵּל 791a
עָגֵל 791a
עַגֵּל 791b
עַגָּל 791b
עֲגַלְגַּל 791a
עַגַלְגֹּלֶת 791a
עַגְלְגֹּלֶת 791a
עַגְמָה 791d
עֲגַן 792a
עֲגָנָה 792a
עַגַּשׁ 251b
עֵד 792b
עַד־כְּדִי 453d
עַד־כָּעֵן 453d
עֵדָא 793a
עִדְהִיר 794d
עַדִּי 793a
עַדְיוֹן לֵא 453d
עַדְיִפוּת 794a
עָדֶן 793d
עִדָּן 884b
עַדְעִאדָא 562d
עַדְעָדָא 792b
עַדָּף 794a
עַדָּר 794c
עֶדְרָא 794d
עוֹבָא 367a 380d
עוֹבָד 784b
עוֹבָד גְּדִילוֹ 232a
עוֹבִי 785b
עוֹבִי גְּרִגְשְׁתָּא 785b
עוֹדִית 810d
עוֹכָל 324c
עוֹיָל 800b
עוֹלָא 800c
עוֹלָא 800d
עוֹלָאי 800b
עוֹלָן 800b
עוֹמָק 844a
עוֹמָר 844d
עוֹנָא 850b
עוֹנָק 851b
עוֹפָא 802c
עוֹפָא 852a
עוֹפְיָא 852a
עוֹפָן 802c
עוֹפְפִית 802b
עוֹצְבָא 854a
עוֹרָא 810d
עוֹרָב 860c
עוֹרְמָא 864d
עוֹרְפָל 865b
עוֹרֶת 804d

עֲזַיָּה 440a
עוּזַּל 440a
עַזָּן 810d
עַז 813b
עִזְאִי דְבָלָא 1210b
עִזְדִּי 813b
עֵזֶק 814b
עִזְקָא 814b
עִזְקָה 814b
עֵט 800a
עִטּוּף 816b
עִטּוּשׁ 816c
עֵטְרוּ שֶׁל־נָחָשׁ 800a
עִטִּיבָה 816b
עִטִּישָׁה 816c
עָטָל 815d
עַטַלֵּף 1010a
עִטְמָא 815d
עָטָן 815d
עֵטָף 380d
עֵטָף 816b
עֵטָר 816b 883d 991d
עֵטָרָא 883d
עַיִב 45c 794d
עִיזָן 820a
עִיזְנִי 820a
עִיזִק 948c
עִיזָפָה 820b
עֵיל 828c
עַיִן 820a
עֵין־עֶגְלָא 401d
עִיפָּה 802b
עֵיפָוֹת 820b
עַיִק 948c
עֵיק 948c
עִירָנִי 805c
עֵירָנִי 805c
עַכָּב 857a
עַכְבְּרָא דְּדַבְרָא 1200c
עַכּוּבִי 820d
עַכּוּל 62b
עַכִּירוּת 821a
עֵכֶר 821a
עַכְשׁוּב 1010a
עַלְבּוֹן 821c
עָלְבּוֹן 821c
עַלְגּוּת 821c
עָלָה 829b
עִלָּוִי 826c
עִלָּוִי 828d
עִלָּוִי 827a
עָלְוָל 829d
עָלְוָת 828d
עֲלִיָּה 827a
עֲלִיזָה 828d

עֲלִיל 829b
עֲלִים 801a
עֲלִיצָה 832d
עֲלִיתָא 138d
עִלְּלָא 830b
עֵלֶם 801a
עֵלֶם 801a
עֵלְמָא 801a
עֵלְמוּת 801b
עֵלְמִין 801b
עֲלַע 832c
עַלְעַל 829d
עֵלָץ 832d
עִלַּת הָעֲלוּת 829d
עִם הַקּוֹף 502c
עַמָּא בְרִבְרְאֵי 604d
עַמִּידָה 839c
עִמִּיר 845a
עֵמֶל 842d
עֵמֶק 844a
עִמְקָה 844a
עֶמְרָאָה 844d
עִמְרָאֵי 845a
עִמְרִי 845a
עִמְרָנִי 845a
עִמְרָנִי 845a
עִמְרָנִי 845a
עֵנָב 845a
עֲנָבְגֹּל 848b
עֲנָבִים חֲמוּצִים 410a
עֲנָבִין 592d
עֲנָוָה זְאֵבִית 342b
עֲנָוָה 850a
עֲנוּק 851b
עֲנוּתָן 850a
עֲנוּתָנוּת 850a
עֲנִיבָה 845a
עֲנִיוּת 850a
עֲנִיִּין 399a
עִנְיַן פִּרְיָתָה 232b
עֲנָיְנוּת 820d
עֲנָן, עֵנֶן 851a
עָנָק 851b
עֲסָה 851d
עֲסָה 851d
עַסִּי 851d
עֶסֶק 878a
עִסְקָא 878a
עַסְקָנִי 878a
עַסְקָנִית 878a
עָף 802a
עֲפַר 771b 852c
עִפְּוִישׁ 790a
עֲפִיפָה 802b
עֲפִיפוּת 802a
עִפְלָא 857c

עֲפַר 381b 852d
עֵפֶר 115b
עַפְרוּר 852d
עַפְרוֹרִין 852d
עַפְרוֹרִית 852d
עַפְרִים 852d
עַפְרֶן 381b 852c
עַפַשׁ 790a
עָפֵשׁ 790a
עֶפְרַת צְיוֹנִים 104a
עֲצָא 854c
עַצְבוּת 854b
עִצְבּוֹר 856c
עֲצִי 854c
עֵצִי 854c
עֲצִיב 854a
עֲצִיבוּת 854b
עַצְלָן 854d
עַצְלָנִי 854d
עַצְלָנִית 854d
עַצְלָתָן 854d
עַצְלָתָנִית 854d
עַצְפּוּר 963d
עֵצֶר 845a
עָצָר 856c
עָצָר 856c
עָצָר 856c
עָקָא 948c
עֶקֶד סְפָרִים 857d
עֲקוֹל 858a
עִקּוּם 933c
עִקּוּר 858c
עֲקִירָה 858c
עָקֵל 858a
עָקֵר 858c
עֵקֶר 858c
עֵקֶר 1212b
עִקָּרִי 858c
עָרָא 863a
עָרָא 863a
עָרֵב 859a
עֵרֵב 859b
עֲרַבָּב 859a
עֲרַבּוּ 859c
עֲרָבוּת 859c
עֲרָבוּת 861c
עֲרָבִית 859d
עֲרָבָנוּת 859c
עֲרַבְרַב 860b
עֲרַבְרְבִין 111a
עַרְבֵּל 861c
עָרָה 862a
עֲרִיבְתָא 856d
עָרוֹד 861d
עֲרִיעַ 1009b
עָרוֹק 866b

עֶרוֹקֵי 866b
עֲרִיבָה 860d
עֲרִימוּ 864d
עֲרִיסָה 866d
עָרִיק 866b
עֲרַס 866d
עֲרָמָא 864d
עָרְמוּת 864d
עַרְמִימוּת 864d
עַרְסָל 866d
עַרְסָל מְבֻתּוּתָא 595c
עַרְסָן 865a
עַרַע 965d 1009a
עַרְעִי 665d
עַרְעִיתָא 1009b
עַרְפַּל 865b
עָרָק 866b
עַרְקָא 34c 866b 1209b
עַרְקַל 866b
עִשָּׁן 877b
עֲשִׁיָּה 867a
עֲשִׁירוּת 878b
עָשָׁן, עֵשֶׁן 877b
עֲשָׁשִׁית 882a
עֶשֶׁת 882b
עֶשְׁתַּנִּין 882c
עִתָּה 882b
עִתִּיקִים 883cd
עִתִּירֵי נְכָסִיָּא 704b

פ

פֵּאָה 887a
פֵּאוּר 287b
פֵּארָה 888c
פָּארָן 888c
פַּג 892d
פַּגָּה 888c
פְּגוּל 888c
פְּגוּר 889b
פְּגִישָׁה 889c
פִּגֵּל, פַּגֵּל 888c
פִּגֵּעַ 889a
פִּגָּעִין 889a
פַּגֵּר 889b
פִּגֵּר 889b
פִּדָּח 791c
פַּדַּחַת 791c
פִּדְיוֹן הַבֵּן 890b
פַּדָּן 890c
פַּדָּנָא 112d
פּוּחַ 458b
פּוּחַ, פִּיחַ 897b
פּוּחָא 893b
פּוּל 893d

פּוֹל לָבָן 893d
פּוֹל מִצְרִי 893d
פּוּלְחָן 900d
פּוּלְחָנִי 900d 901a
פּוֹלִים 893d
פּוּנְדָּא 200b
פּוּנְדָּק 132d
פּוּנְדָּקִיתָא 350a
פּוּנְקָן 918a
פּוּרָה 895b
פּוּרְזָל 161c
פּוּרְיָא 920d
פּוּרְעָן 923d
פּוּרְעָנוּ 923d
פּוּרְצָן 924c
פּוּרְקָן 925b
פּוּרְקָנוּ 925b
פּוֹרֵר 925b
פּוּשְׁרָן 929d
פּוֹתָה 895c
פּוֹתִי 931a
פְּזָא, פַּזָּא 895d
פִּזּוּז 895d
פִּזּוּז 895d
פִּזְיוּת 895d
פִּזֵּל 161c
פֶּח 893b 897b
פֶּח (= פֶּחָה) 893c
פְּחַד 896c
פְּחַד 896b
פַּחְדוּ 896b
פַּחְדָן 896b
פַּחוֹרָא 1149a
פַּחוּת 897d
פַּחוּתָה 897d
פָּחָז 897a
פֶּחָם 897bc
פַּחְמִי 897c
פַּחִים 458b
פַּחִיתָה 897d
פַּחִיתוּת 897d
פַּחִיתִית 898a
פַּחַר (אֶתְפַּחַר) 897d
פַּחַת 897d
פַּחְתָן 898a
פַּט 163d
פָּטוּר 898c
פְּטוּר 898c
פְּטוּר 898c
פְּטָט, פִּטָּט 140b
פַּטִּים 571a
פַּטְיַמְיָא 9bc
פַּטִּירָא 898b
פַּטִּירָה 898c
פִּטְפּוּט 163d

פַּטְפַּט 140b
פִּטֵּק 930b
פִּטְקָא 930b
פִּטַּר, פָּטַר 898b
פִּיד 893a
פִּידְנָא 890c
פִּיוּג 892d
פִּיחַ 893c
פִּיחַ 893c
פִּיל 893d
פִּילֵי 968d
פִּילֶקֶת 900a
פִּירָא 423d
פִּירָא דְּסַפְלֵי 423d
פִּירְהִישׁ סְפָרְתֵּירְהִ 131d
פִּירִים 898d
פִּלְאָה 899c
פִּלֵּג 899d
פַּלֵּג 900a
פַּלְגוּ 771c
פִּלְהוּגָא 899d
פִּלְחִים 900d
פִּלַּט 901a
פִּלֵּטוּת 901c
פִּלֵּטוּת 948d
פִּלֵּי 900c
פִּלֵּי 901d
פִּלִּיסָה 903a
פִּלֶּכֶת חַרְיָא 106a
פִּלֶּךְ 901d
פִּלְמוֹס 1010a
פִּלֵּךְ 900c
פִּלֵּכֶת 900c
פִּלֵּס 903a
פִּלְפֵּל 1003b
פִּנְדְּ 200b
פִּנְוִי 734d
פִּנְיָה 734d
פִּנְיוֹק 912a
פִּנְטִירֵי 533d
פִּנְךְ 912a
פִּנְקֵס 1000d
פִּסָּא 912b
פִּסְגּ 912b
פִּסְגּוּ 912b
פִּסְוֹל 913a
פִּסּוּלָא 913a
פִּסַּח 912c
פִּסְחָא 912c
פִּסְחָא 114a
פִּסְיָאוֹת 912b
פִּסִּיגָה 912b
פִּסְיוֹן 219d 912b
פִּסִּיחָה 912c
פִּסִּילִין 913b

פִּסְנֵי 912b
פִּסְעָא 928c
פִּסִּיק 929c
פִּסֵּל 913a
פִּסְלֵית 913a
פִּסְלֶת 913a
פִּסְעַ 928c
פִּסַּק 372b 912b
פִּסְקָא 929c
פִּסְתָּא אִדְּא 913d
פִּסְתָּא דְּגַלְּא 913d
פַּע 270d
פִּעוּר 915b
פִּעְיָה 913d
פִּעְיָתָא 913d
פָּעַל בְּדֵד 839c
פָּעַל עִמֵּד 839c
פִּעְנוּחַ 963b
פַּעְנַח 963b
פַּעְפּוּעַ 341d
פַּעְפַּע 270d
פִּצְחוּל 203d 915d
פִּצַּח 915c
פִּצְיָה 915b
פִּצִּיחוּת 915b
פִּצַּיחַ 915c
פַּצַּיחַ 915c
פִּצִּיחִין 210a
פַּצִּים 915d
פִּצְיָה 916a
פָּצַל 915d
פַּצַּם 915d
פָּצַע 203d
פִּצַּע 915d
פִּקָּחָה 918a
פַּקֵּחַ 918a
פִּקֵּחַ 918c
פִּקֵּחַ 918c d
פִּקֵּחוּת 918d
פִּקַּע 918d
פִּקְפּוּק 895a
פִּקְפֵּק 895a
פָּקָר 889b
פַּר 569b
פַּרְגּוֹד 922c
פַּרְד 919b
פִּרְדִּי 919b
פַּרְדֵּס 132d 793c
פַּרְדְּסִי 920a
פַּרְדֵּסִי 920a
פִּרָּה 888c
פַּרְהֶדְרִין 913c
פַּרְהֶסְיָא 958c
פִּרְהִיד 919b
פִּרְטָה 922a

פִּרְטְרוֹט 922a
פִּרְיוּ 922b
פִּרְיוֹם 922c
פַּרְיוֹמִי 922c
פִּרְיוֹסָה 923a
פִּרְיַע 923c
פִּרְיָץ 924c
פִּרְיכ 924d
פִּרְיכ 925b
פִּרְיר 569b
פִּרְיר 925b
פִּרְיָשׁ 913d
פִּרְיוֹת 920b
פִּרְיָל 161c
פִּרְיָל 921b
פִּרְיָל 921d
פִּרְיָא 921d
פִּרְיָחֵי בְּחַבָּה 921d
פִּרְיָם 922a
פִּרְיָם (פֶּרֶם) 922a
פִּרְיָם 922a
פִּרְיָמוּת 922a
פִּרְיָמִי 922a
פִּרְיָי 920b
פִּרְיָד 919c
פִּרְיָה 920a
פִּרְיוֹן 219d 920b
פִּרְיוֹנָה 922a
פִּרְיטְיָה 922a
פִּרְיטְיָי 922a
פִּרְיךְ 922b
פִּרְיָמָה 922c
פִּרְיץ 924d
פִּרְיצָה 924c
פִּרְיצוּת 924c
פִּרְיק 925b
פִּרְיקָא 925b
פִּרְיקָה 924d
פִּרְיר 925b
פִּרְישָׁא 505c
פִּרְישׁוּת 505c 927b
פִּרְכָּה 922c
פִּרְכִיוּת 922b
פִּרְם 922c
פִּרְסָם 216b
פִּרְסְמוֹן 216b
פִּרְסָתָן 922d
פַּרְפַּר 925b
פִּרְצוּת 904c
פִּרְצִיד 1077c
פִּרְק 220d 925a
פִּרְק 925a
פִּרְקָא 925a
פִּרְקָן 925b
פִּרְקִי 925b
פַּרְקִיד 925b 1077c

פָּרַשׁ 138a
פִּרָשׁ 440a
פִּרְשָׁא בִּדְפָא 10a c
פָּרָשָׁה, שִׁיעוּת 927b
פָּרָשׁוּת 927b
פִּרַת 927b
פַּרְתִּי 927b
פַּרְתִּינִי 927d
פַּרְתִּיעָה 927d
פִּשּׁוּט 928b
פִּשּׁוּט הַגּוּיוֹת 233c
פִּשְׁוּט 928b
פִּשּׁוּט 928b
פָּשַׁח 928a
פִּשֵּׁט 928b
פִּשְׁטָא 928b
פָּשַׁע 928d
פַּשַּׁפֵּשׁ 205d
פִּשֵּׁק 929c
פִּשְׁתָּן 930a
פִּשְׁתָּנִי 930a
פִּתָּא דְּלַחְמָא 573c
פִּתְאֹם 931a
פִּתְאֹם 931a
פִּתְאֹמִי 933d
פִּתְאֹמִיּוּת 933d
פִּתְגָּם 930b
פִּתְגָּם 930c
פִּתְוֹ 931a
פִּתְוֹי 930c
פִּתְוֹי 1233c
פִּתְחוֹל 933c
פִּתְחוֹן 933c
פִּתְחַח 997b
פִּתִּי 931a
פֶּתִי 931a
פַּתְיָא 931a
פַּתְיוּ 931a
פִּתְיָחָה 933a c
פִּתִּילָה 933b
פִּתִּין 933d
פִּתִּית 934b
פִּתִּית 934b
פַּתְכּוּמָרִין 154d
פָּתַר 154d
פַּתְלָן 933c
פִּתַּלְתֹּל 933c
פִּתַּלְתֹּלִים 933c
פָּתַן 933c
פָּתַע 933d
פִּתָּק 930b 218d
פִּתְקָא 930b

צ

צַב 438c
צְבָאָה 937d

צְבִי 937c
צָבִיעַ 938b
צְבִיר 939a
צְבִיָּא 937d
צִבְיוֹן 937c 219d
צְבִיטָה 938b
צִבְיָן 937c
צְבִיעָה 938c
צָבַע 938b
צֶבַע 938b
צַבַּע 938c
צַבָּע 938c
צְבַעְוֹן 938b
צָבַר 938d
צֶבֶת 939a
צִבְתָּא 964c 205d
צְדָאוּ 939d
צָדֶד 939b
צְדֵד 939b
צִדְדִית 939b
צִדְדִי 939b
צִדְדִי 939d
צִדְדִי 939d
צִדְדִי 939d
צִדְדִיא 241c
צִדְדִיָּא 939d
צַדְדִיָּא וְיֵיקְנָיָא 142b
צִדְדִית 718a
צִדְדִי 939d
צִדְדִי 939d
צַדְקָנִית 942a
צְדָקָה 942a
צְדָקוּת 942a
צָהַב 942b
צָהוֹב 942b
צָהֹר 942c
צְהֹרַיִם 942d
צְהֹרִית 942b
צְהֹרִיבוּת 942b
צְהֹרִילוּת 942c
צָהֳלָה 942c
צָהַר 144a
צָוַח 946d
צְוָחָא 946d
צְוִיָּא 944a
צוֹל 947a
צוֹם 947b
צוֹמָא רַבָּא 947b 218d 930b
צוֹמֶת 956a
צוֹנֵם 958a
צוֹנְמָא 416c
צוֹץ 947d
צוֹק 811c
צוֹק 948d

צוֹרָא 200a
צוּרָה 950c
צוּרָה רְבוּעָה 1037d
צוּרְיִי 950c
צוּרְתָּא 241c
צוֹת 939a
צָחָא (צְחֵי) 951b
צָחִי 951b
צָחֲנָן 951b
צְחוֹק 951d
צְחוֹק 952a
צְחוֹק 938c
צְחוֹק 938c
הַקּוּבְיָאוֹת 952a
צְחוֹק הַקְּלָפִים 952a
צָחֹר 952b
צְחוֹר 952b
צַחֲוָת 951c
צַחִי 951b
צְחִיחִי 951d
צְחִיחִין 951d
צְחִיחָה 952b
צַחְצוּחַ 951d
צַחְקָן 952a
צַחַר 952b
צִיב 438c
צִיוּנִית 685a
צִיּוּר 622c
צִיחָא 951b
צִיְּמָן 947b
צִיְּמָנִית 947b
צִיץ 946d
צִיצָנִית 946d
צִירַת 961c
צִיץ 770d
צִיץ (צִיִּץ) 948b
צִיצָא 409d
צִיצִיּוֹת 948a b
צַיָּר 950c
צַלְמָוֶת 770b
צְלוֹ 952d
צְלוּחַ 953c
צְלוּלִיבָא 993b
צְלוּתָא 201a
צְלֹחַ 558c
צְלֹחַ 953c
צַלֵּי 952d
צְלִי קֶדֶר 952d
צְלִיָּה 952d
צַלְעִנִית 952d
צְלָעוֹת 233d
צְלַצּוּל 954b
צַלְצָל 954a
צָם 957a
צָמֵד 956a
צִמּוּק 957b

צֶמַח 690c
צְמִידָה 956a
צְמִידָ 1047a
צְמִיק 957b
צַמְצֹם 957a
צִמְצֵם 957a
צִמְצֵק 957b
צִמֵּר 770b 971d
צַמֶּר 957c
צִמְרָא 971c
צֶמֶר גֶּפֶן 957c
צִמַּרְמֶר 762b 957c
צִמַּרְמֹרֶת 770b 957c
צִמֵּת 956a 957d
צִמֵּת (צַמֵּת) 956a
צִנָּא 457b
צִנָּא 457b
צִנִּים 958a
צִנִּים 958a
צִנְיָע 958c
צִנְצֶנֶת 959a
צִנְקָה 959a
צִנְקֶרֶת 959a
צִנָּרָה 958a
צִנִּית 1222c
צִנִּיעוּת 958c
צִנִּיפָה 958d
צִנֹּרֶת 959b
צִנָּתָה 958c
צִנְתָּה 958d
צִנְתֶּרֶת 959a
צָעַד 960d
צָעַד 960d
צָעַד 960d
צָעִיף 960c
צָעִיר 960d
צָעִיר 961c
צָעִיר 961c
צָעִין 962c
צָעִין 962c
צָעִין 215c
צָעִנָּה 961a
צָעִנָּה 963a
צָעִרָה 964a
צָעֲצַע 963c
צָעַר 964a
צָעַר 964a
צָעַר 206a
צָעֲרָה 964b
צָעֲרֵרִי 206a
צָעֲרֹת בָּנִים 963d
צָעֵת 964c
צָפְחָא 961c
צָפַח 964d
צָפַח 965b

צָרַח 965a
צָרְבָה 964d
צָרִיחַ 965b
צָרִיכוּת 965b
צָרִים 727b
צָרַךְ 965b
צָרַם 966a
צָרְפָּא 966a 770b 971d

ק

קָא 987b
קָאָה 979a
קָאוֹת 979a
קָאֵי 987b
קָאֵם 987b
קָאֲצִי 1003a
קַבּ 968a
קַבָּה 968a
קַבֹּל 968b
קַבֵּל 968b
קַבֵּל 968c
קַבֵּל 968c
קַבָּלָה 968b
קַבָּלָן 968b
קַבָּס 968d
קַבָּע 969a
קַבָּע 969a
קַבָּע 969a
קַבָּעַן 969a
קַבָּץ 970a
קַבָּץ 970a
קַבַּר 970d
קַבָּרָן 970d
קַבָּרְנָטָא 970d
דְּסַקְבָּרְנָטָא 367d
קַדְּחַ 434d
קַדַּחַר 973c
קַדַּחַשׁ 977c
קַדַּח 971d
קַדְיָא 993c
קַדְיָה 971d
קַדַּר 973c
קַדְרָה 989c
קַדְרָא 1008d
קַדָּרָה, קַדָּרוֹת 1014b
קַדְרִיָּה 1008d
קַדַּשׁ 1017a
קַדֵּשׁ 1019c
קָה 980b

קָדַר 973d
קְדָרָא 973c
קְדָרָה 973c
קְדָרָן 973d
קַדְשָׁא 602b
קְדֻשָּׁה 976c
קָהּ 977c
קָהָא 977d 514d
קָהֲלָה 978a
קָהָל 978a
קָהָלָא קַדִּישָׁא 978a
קַר יָרוֹק 142b
קוֹבָא 979b
קוֹבַע 225b
קוֹבְתָא 225b
קוֹדְקוֹדָא 971b
קוֹדֶשׁ 975a
קוֹדַשַׁיָּא 791a
קוֹדֵץ 988d
קוֹחַ 918d
קוֹטֶן 991b
קוֹל 996a
קוֹל חֲבָרָה 291c
קוֹל הַשָּׁב 292c
קוֹלָא 996a
קוֹלַיָּא 903c
קוֹלַנְיָי 980c
קוֹלְנִית 980c
קוֹלָס 968d
קוֹלָת 558c
קוֹלָר 755b
קוֹם 239d
קוֹם 973b
קוֹמָא 985b
קוֹמָה זְקוּפָה 985b
קוֹמֵץ 997a 248d
קוֹנְדִיטוֹן 651b
קוֹנָם 416b
קוֹסֵם 1000c
קוֹסְפָּא 421a
קוֹסְפִי 421a
קוֹפַד 1001c
קוֹפַל 567c
קוֹפַץ 569a
קוֹפַץ 988d
קוֹפַץ 988d
קוֹצֵץ 989c
קוֹרֵאת 1008d
קוֹרָה, קוֹרוֹת 1014b
קוֹרְיָה 1008d
קוֹרֵץ 1017a
קוֹשֵׁט 1019c
קָט 980b

קָטַב 990d 777c
קָטוֹל 991a
קָטוֹל 991a
קָטוֹלַיָּא 447d
קָטוֹם 991a
קָטוֹף 991d
קָטוֹק 991d
קָטוֹר 991d
קָטַט 990d 980b
קָטָטָה 990d 980b
קָטֵי, קָטְיָא 1017d
קָטִיגוֹר 1134c
קָטִילָה 991a
קָטִימָה 991a
קָטִין 991b
קָטִיפָה 991d
קָטִיר 993a
קָטִירָה 991d
קָטֶל 991a
קָטְלִי חַרְבָּא 8b
קָטְלָן 991a
קָטְלָנִית 991a
קָטָם 991a
קָטָן 991a
קָטֵן אֲמָנָה 81c
קָטַפּוּת 991b
קָטֵפִי אֲמָנָה 991b
קָטֵפִי דַּעַת 991b
קָטֵפִי דַּנְמַלִּים 176a
קָטְנִית 991b
קָטָף 991d
קָטָף 991d
קָטָף 991d
קָטָר 993a
קָטָר 993a
קָטָרָן 993a
קִיבָּה 979a
קִיּוּם 987c
קִיּוּמָא 987c
קִיחָה 918d 609c
קִיט 980b
קִיטָא 980b
קִיטָן 980b
קִיטְעָאי 980b
קִיָּם 987c
קִינָה 685a
קִינוּגְיָא 943b
קִינִי 997c
קִינְיָנִי 943b
קִינִיגוֹן 943b
קִיסֵם 1000c
קִיסֵם 558c
קִיץ 988d
קִיק 979a
קָל 996a 980c

קָלַב מִלּוֹלֵי דְּהוֹן 330d
קָלָא 993c
קָלָא 995b
קָלְבַּס 405c
קָלְבַּסְתָּ 1202c
קָלָה 994a
קָלוּס 995d
קָלוֹס 405c
קָלוֹעַ 996a
קָלוּף 915d
קָלוּת 995b
קָלַח 557b
קָלַט 994a
קָלָט 994a
קָלַט 994a
קָלִי 993c
קָלִיטָה 994a
קָלִיטִי 994a
קָלִי 995a
קָלְיָא 993c
קָלְיָא 993c
קָלִיל 995a
קָלִיל 995a
קָלִילוּ 995b
קָלִיעַ 996a
קָלִיעָא 996b
קָלִיעָה 996ab
קָלָע, קֵל 993d
קָלַס 995d
קָלָס 405c
קָלָסִים 405c
קָלַע 996a
קָלְעָא 759a
קָלַעַר 996b
קָלַשׁ 405c
קָם 973b 1000d
קָמָא 987a
קַמָּא, קַמָּאָה 973c
קְמוּט 996d
קְמוּלְיָא 215c
קְמוֹר 559ab
קְמַח, קֻמָּח 996c
קָמַט, קֻמָּט 996d
קֶמֶט 996d
קָמָט 996d
קַמִּי 973c
קְמַיְחָה 996c
קְמִיטָה 996d
קְמִיצָה 143d 997a
קָמִיץ 997b
קָמֵץ 997b
קַמְצָא 1001d
קַמְצָן 997a
קְמִצְנוּת 997b
קְמָר 559ab

קְמַר 559ab
קְמָרָא 559b
קְמָתָא 512a
קֶן 997c
קִנְּא דְּשִׁמְשְׁמָנָא 711b
קִנָּא דְּדוּבְשָׁא 504b
קִנְאִי 998a
קִנְאָן 998a
קִנְאָנִי 998a
קִנְאָתָנִי 997d
קִנְבּוּס 999c
קִנָּט 988c
קִנֵּי 997d
קִנְיָגוֹן 943b
קִנְכְּרִי 611b
קִנְכָּר 611b
קִנְכְּרִין 611b
קִנֵּס 851d
קִנְסָא 1018c
קִנְסָא 1018b
קִנְסָה 1000d
קִנְסִים 1000c
קִנְסַת 1000d
קִסְרִי 1018c
קִסָּרְיָא 1018b
קִסֵּם 1000c
קִעָּא 515a
קָעָע, קֵעַ 1001a
קָעֲקוּעַ 1001a
קָעַקַע 1001a
קָעַר, קֵעֵר 1001a
קָעֲרוּר 1001a
קָעֲרוּרִי 1001a
קָעֲרַר 1001a
קָפַד 1001d
קַפּוֹטְקַאי 247c
קְפוֹתַ 739a 1157d
קִפּוּץ 1001d
קִפּוּד 1001d
קִפּוּדָאָה 1015a
קִפּוּדִי 1001c
קִפּוּץ 1001d
קָפַל 567c
קִפְּלָץ 577a
קִפְּרַס 569a
קִצַּב 1002a
קִצְבָּה 1002a
קִצּוּב 1002a
קִצּוּעַ 1003c
קִצּוּץ 1004b
קִצּוּצִיא 1004c
קִצְוִי 1004d
קִצְיָנוּת 1003a
קִצִּיעָה 1003c
קִצִּיצָה 1004b

קְצַם 1000b
קְצוּתָא 1004b
קְצַץ 1004b
קְצָצָא 1004b
קְצַר 1046b
קְקָא 979a
קְרָבָא 1010a
קְרְבוּת 1011d
קְרַבַּן פִּסְחִים 140b
קְרְדּוֹ 131a
קְרְדּוֹן 131a
קְרֵא 1014c
קְרוּב 1011d
קְרוֹב 1012d
קְרוֹבוֹת 1012d
קְרוֹבִי 1012d
קְרוֹבִיץ 1012d
קְרוּחַ 1014d
קְרוּם 253a 1015b
קְרוּן 1016a
קְרוּץ 1016d
קְרוּשׁ 1015a
קְרוּשׁ 1014d
קְרַח, קְרַיַּח 1014d
קְרְחוּ 1015a
קְרְחִינִי 1015a
קְרְחָן 1015a
קְרְחַת הַגָּבֶרֶם 1015a
קְרְט 435a
קְרְטָגִין, קְרְתַּ־ 1014d
קְרְטָגִינִי 1014d
קְרְטָגִינִין, קְרְתַּ־ 1014d
קְרִי, קֶרִי 1014a c
קְרֵיָא 1014c
קְרִיב 1012a
קְרִיבוּת 1011d
קְרִינָה 1016a
קְרִיפוֹת 1016a
קְרִיעָה 1016b d
קְרִיר 1017b
קְרִירָה 1017b
קְרִירִי 1017b
קְרִישׁ 1015a
קְרַם 1015b
קְרְמוּ 1040b
קְרְמֵשׁ 1040b
קְרָן 1015d
קֶרֶן בַּרְכֹּם 1015d
קֶרֶן זָוִית 349a
קֶרֶן עֲבוּלָה 1015d
קֶרֶן פִּשׁוּטָה 1015d
קֶרֶן שֶׁל־צְלִיבָה 1015d
קְרָנוֹת 1015d

רְבִיָּה 920a
רַבִּיזוּ 1035d
רְבִיעָה 1038a
רְבִיצָה 1039a
רְבִית 1036a
רַבָּן 657d
רַבָּנָא 657d
רַבָּנִי 681c
רַבָּנוּת 734b
רַבָּנֵי סַנְהֶדְרִין 109d
רַבְּנָן 657d
רְבֵעָא 1038a
רַבְּעִי 1038c
רְבָקָא 1039a
רַבְרַב 1033d
רַבְרְבִי 1033d
רַבְרְבִי 115d 116d
רַבְרְבָנוּ 1033d
רַבְּתָא 175c
רַגָּב 1223c
רְגוּשׁ 1041b
רְגוּשׁ 1041b
רַגְוָתָא 118a
רַגָּז 1039b
רַגָּזָן 1039c
רַגְזָנוּת 1039c
רַגְזָנִית 1039c
רָגִיג לֵב 558c
רְגִיז 1039c
רָגִיל 1046a
רְגִילוּת 1046b
רֹגֶל 1046b
רַגָּל 1046b
רַגְלִי 1046a
רַגְלָיָא 1046a
רַגְלִית 1045d
רְגֵשׁ, רְגֶשׁ 1041a
רְדָא 1041c
רְדַד 1041b
רַדִּיד 1041b
רְדִיָּה 1041d
רְדִימָה 1042a
רְדִיפָה 1043a
רְדֵם 1042a
רְדֶם 1042a
רְהַב 1043a
רְהַט 1043c
רָהִיט 1043c
רוֹבָא 1035d
רוּבַּז 1039c
רֻוַח 1049c
רְוָח, רַוַּח 1049c
רֻוַח, רְוָחִים 1049d
רוּחָנִי 1047d
רוּחָנִיוּת 1047d

רְחָבָה 1058d
רוּחַב 1060b
רַוְיוּ 1047b
רְוֹכְסָא 1063b
רוּם 142a
רוּם אוּדְנָא 690a
רוּמָה 1064c
רוּמְשָׁא 661d
רוּעֲנָא 1071a
רוֹק הַבְּרִיאוּת 402a
רוּקָב 413d 1080b
רוּשָׁם 1082d
רוּשְׁמִין דְּבִרְחָא 730c
רוּת 1027a
רוּתַח 1084c
רוּתַם 1084d
רָחָבָה 1056a
רְחֵי, רַחֵי 1056d
רְחוּת 1058b
רְחוּק 1059d 682b
רְחוּשׁ 1060a
רְחִים 77d 1057a
רְחֵימָא 1057a
רְחִימוּ 1057a
רְחִיפָה 1058b
רְחִיצָה 1058d
רְחִיק, רָחִיק 1059b
רְחִישָׁא 1060a
רַחֲמָא 55d
רְחָם 1057a
רָחֵם 77d
רַחֲמוּ 1057a
רָחָמָן 1058d
רְחָצָן 1058d
רָחָק 1059d
רָחַשׁ 1060a
רַחַשׁ 1060a
רָטָב 1060b
רָטוֹב 1060b
רְטוּשׁ 1060d
רָטִיב, רַטִּיב 1060b
רְטִיבָה 1060b
רְטִיבוּת 1060b
רְטִיבוּת הַטֶּבַע 282b
רְטֵשׁ 1060d
רִיבָא 1035d
רִיהַט 1043c 558c
רִיהַטוֹן 1043c
רִיחָה 1049c
רִיחָתָן 1049c
רִיטָא 279a
רִיטָנָא 1027b
רִיסָן 558c
רִיקָא 1054b
רִיקוּת 1054b

רֵיקָן 1054b
רֵיקָנִין 238a
רֵיקָנוּת 1054b
רֵיקָנִי 1054b
רֵיקָא דְּחַלְמוֹנָא 402a
רֵישׁ 1029c
רֵישָׁן 1029d
רֵישִׁתֵי 1029d
רֵישָׁא 214b
רֵכֶב 1061c
רְכוּב, רְכוּבָא 1062c
רַכּוּת 1062d
רַכִּיךְ 1062c
רַכִּיכִי 1062d
רַכֵּךְ 1062c
רְכִילוּת 1063a
רְמָא דְּסִתָּא 178c
רְמִיסָה 1065c
רַמָּץ 1098a
רֶמֶץ 893b
רְמֶץ 1098a
רַמְשָׁא 661d
רָס 1067a
רְסִיסָה 1067b
רְסִיסֵי טַלָּא 106a
רְסִיסִין 1067a
רַסָּת 692c
רַע 1071d
רְעַבְתָּן 1068a
רְעַבְתָּנוּת 1068a
רַעֲבְתָּנִי 1068a
רְעוּד 1068a
רָעוּל 1071a
רַעְוַע 1071b
רְעוּשׁ 1075b
רְעִי 657c
רַעְיָדָה 1068a
רָעַל 1071d
רַפּוּאִי 1076a
רַפּוּס 1077b
רְפִיסָה 1077b
רַפְסָד 1077b c
רִפְרוּת 1053a
רִפְרָת 865c
רַפְרָת 1053a
רַץ 1212b
רָצַד 1078a
רָצוּי 1078b
רְצוּי 1078c
רְצוֹנִי 1078c
רְצוּצָא 1212b
רָקָא 1054b
רַקָּב 1080b
רַקָּבָא 1080b
רַקְבּוּבִי 1080b

רַקָּבוֹן 1080b
רָקוּד 1080b
רְקוּדָה 1080b
רְקִיקָה 1082b c
רֶקֶק 1082b c
רֶקֶק 1082b c
רֶקֶק 1029c
רַקְרֶקֶת 1082b c
רֶשָׁא 1082c
רְשׁוּם 1082c
רְשׁוּת 1061c
רַשַׁי 1082c
רְשׁוּת 1082c
רְשִׁימָה 1082c
רֶשֶׁל 642a
רֶשֶׁם 1082c
רִשְׁעִי 1084b
רֶשֶׁת 1084b
רְתָח 1084c
רַתָּחָן 1084c
רְתִיחָא 1004a
רְתִית 1085a
רְתֵם 1084d

ש

שְׁאוּב 1085b
שָׁאוּבָא 1085c
שְׁאִיבָה 1085c
שְׁאָלָא 1087d
שְׁאָר 1089a
שְׁאָר, שְׁאָר 1089c
שְׁאָרִית 1089c
שְׁבָא 691d 1090c 1101a
שְׁבָא 1090b
שַׁבָּא 1101a
שְׁבָאִי 1090c
שַׁבָּב 1090b
שִׁבְּיחַ 1091c
שְׁבּוּק 1098b
שְׁבּוֹק 1098b
שְׁבּוּשׁ 1100b
שְׁבוּת 1101a c
שְׁבוּתוֹת 1101a c
שַׁבְזִיז 1091b
שְׁבַח 1091c
שְׁבָחָה 1091c
שָׁבָט 1091d
שַׁבְטוּט 1091d
שָׁבִיט 1091d
שַׁבִּיט 1092c
שְׁבִיקוּ 1098b
שְׁבִישׁ 1100b
שִׁבְבָה 753b
שִׁבְבָה 753b 1092d
שִׁבֹּל 1093b

שַׁבְלְלָא 1093b
שְׁבַע 1097a
שִׁבְעָא 1097d
שְׁבַץ 1098a
שְׁבַק 1098b
שֶׁבֶר 1099b
שַׁבֵּשׁ 1093c 1100b
שְׁבֵשׁ 1100b
שִׁבְשֶׁבֶת 1100b
שְׁבַת 1100b
שְׁבַת 1101a
שַׁבְתַּי 549d 1101a
שַׁגָּב 1102a
שֶׂגֶב 1102a
שִׁגּוּב 1102a
שָׁגוּר 1103c
שִׁגְיוֹנָה 1102a
שִׁגְיוֹנָה 1102d
שִׁגְיוֹנוֹת, ־לוֹת 1103b
שַׁגָּם 1103c
שִׁגְעַת 1103c
שְׁגַר, שַׁגַּר 1103c
שַׁגְרִיר 1103c
שִׁגְשׁוּג 1102c
שְׁדָא 755d
שְׁדָא נַפְשִׁיהּ 755d
שַׁדָּד 1103d
שְׁדֵה בוֹכִים 175a
שְׁדֵה הַבָּבֶן 588a
שְׁדֵה הָאֵילָן 588a
שְׁדִיד 1103d
שְׁדִיל 1107a
שְׁדִיפָה 1106d
שְׁדִיפָה 1104a
שְׁדִירָה 1104a
שְׁדֵירָפָה 1106d
שְׁדַל 1107a
שָׁדַן, שְׁדַן 1106d
שַׁדָּן 1106d
שְׁדַפּוֹת 1106d
שְׁדֵרָה 854d
שְׁדָרָא, שָׁדְרָה 1107d
שָׁדָק 1120a
שְׁדָרָא, שַׁדְרִי 1114c
שְׁדֵרָאבָה 1085b
שְׁדֵרָב 1092c
שְׁדֵרָבָה 753b
שְׁדֵרָל 1093b
שְׁדֵרְלָא 1093b
שְׁדֵרָע 1097d
שְׁדְרִי 1114c
שְׁדְרִי 1114d
שְׁדְרָן 1115a
שְׁדְרָא 1114d 1115a
שְׁדְרִי 1114c

שְׁהַתָּ 1130d
שַׁהַץ 1131a
שַׁהַק 1131b
שְׁהַקַּנְדָּה 1131b
שְׁהַקָּן 1131b
שְׁהַרְהוּר 438d
שַׁהֲרוּת 1132c
שַׁהֲרִית 859d
שַׁהֲרֹר 438d
שְׁהָה 1103c
שְׁהָה, שְׁהָא 1113c
שְׁהוֹת 1135a
שְׁהוּת 1135a
שְׁהַח 1134a
שְׁהַחִי 1134a
שְׁהָחִית 1134a
שְׁהִיטָה 1134a
שְׁהִיטָה 1134b
שְׁהִיטָה 1135a
שְׁהָם 1134d
שְׁהָפָא 1135a
שְׁהָר 1135a
שְׁהָרֵי מֵאוֹן 614b
שְׁהָרֵי מַזָּלְיָא 628d
שִׁיבָה 1105a
שִׁיזוּר 1089c
שִׁיחַ 1114d
שִׁיחוֹר 1132c
שִׁיחַל 1130c
שִׁיחַן 558c
שִׁילָה 690d
שִׁילוֹ 1087d
שִׁילוֹחָא 237a
שִׁים 1119a
שִׁימָא 307a
שִׁימָה 1161a
שִׁינָה 1119b
שִׁיעַ 1188c
שִׁיקָ 1202d
שִׁירָ 1089c
שִׁירֵי כִימְתָא 845c
שִׁירְיוֹ 1121a
שִׁירָה 1121b
שִׁירָת 1209d
שִׁישָׁא 1124c
שִׁיתָא 1129b
שִׁיתָא 1215a
שִׁכּוֹבָא 1136c
שִׁכּוּבָה 1136c
שִׁכּוּחַ 1137c
שִׁכּוּל 1129b
שִׁכּוּן 1140d
שִׁכּוּן 1141c
שִׁכּוּנָה 1141c
שִׁכְחָה 1137c

שִׁכְיָה 1138a
שִׁכִּינָה 1140d
שִׁכִּירָה 1142b
שִׁכִּירוּת 1142b
שִׁכֵּךְ 1138d
שִׁכֵּל 1138d 1139c
שֵׂכֶל הִיוּלָנִי 1137b
שִׁכְלִי 1139c
שִׁכְלְתָנוּת 1139c
שִׁכְנוּת 1141c
שִׁכָּרוּת 1143c
שְׁלָא 1087d
שְׁלָא 1135a
שְׁלָא 1144a
שְׁלֵב 1143c
שַׁלְבּוּקִין 158c
שַׁלְגָּא 1143d
שְׁלֵד 720a
שְׁלֵד 1151b
שֶׁלֶד 1151b
שְׁלָהָא 1134d
שַׁלְהוּבִין 590b
שְׁלֵו 1144c
שִׁלּוּב 1143c
שַׁלְוָי 1145a
שִׁלּוּם 1154c
שִׁלּוּשׁ 1143c
שֶׁלְחָנִי 1149a
שִׁלְטוֹן 1150b
שִׁלְטָן 1150a
שִׁלְטָן 665a
שִׁלְטָנוּ, שׁ־ 1150a
שִׁלְיָא 1144b
שִׁלִּיב 1143d
שִׁלִּיבָה 1143d
שִׁלִּיל 1151c
שִׁלִּילָה 1152a
שִׁלִּילוּת 1152a
שֶׁלִּינוֹן 1151b
שָׁלַל 1152a
שָׁלָל 1151b
שִׁלָּמוּ 1154c
שִׁלֻּמוּת שְׁנִין 557a
שְׁלָם 1121b
שִׁלָּק 1209d
שַׁלְקוּפִין 1124c
שֵׁם הַהֲוָיָה 1129b
שֵׁם הַמְיֻחָד 1215a
שֵׁם הַמְפֹרָשׁ 1136c
שֵׁם הַמְפֹרָשׁ 1136c
שֵׁם הַמְפֹרָשׁ 1137c
שֵׁם הַנֶּעֱלָם 1139c
שֵׁם הָעֶצֶם 1140d
שְׁמָא 1141c
שְׁמָד 27a
שְׁמָדוֹת 1162b

שְׁמוֹט 1165d
שָׁמוּם 1167c
שָׁמוֹעַ 1174a
שְׁמוּעָא 1174a
שְׁמוּר 1174d
שְׁמוּשׁ 1178c
שְׁמוּשׁ 1165d
שְׁמֵימִי 1162d
שְׁמִיעָה 1174a
שְׁמִיר 402c
שְׁמִירָה 1174d
שְׁמֵל 1161d
שְׁמָן 1168c
שַׁמְנוּנִית 1168c
שַׁמְנִין 1168c
שְׁמָע 1174a
שְׁמַע 1174a
שְׁמַע 1174a
שְׁמַע 1174a
שַׁבַּעְתָּא 1174a
שְׁמָר, שְׁמַר 1174d
שַׁמָּשׁ 1178a c
שַׁמָּשׁ 1174a 1178a c
שְׁמָשׁוֹם 1003b
שְׁנָא 515a
שְׁנָאִים 1186d
שִׁנּוּס 1187c
שִׁנּוּק 418c
שְׁנִין 1179a
שִׁנִּיסָה 1187c
שִׁנִּית 1178d
שֵׁנֵן 1179a
שָׁנָן 1179a
שְׁנָנִים 1178d
שִׁנַּץ 1187c
שָׁנַץ 1187c
שָׁנַר 561d 717b
שִׁסּוּעַ 1188a
שִׁסְיָה 1188a
שְׁעָא 750a
שָׁעָה 1188c
שַׁעֲוָה 706b 1188c
שִׁעוּר 1190a
שָׁעָה 750a
שָׁעִי 1188c
שִׁעִיעִי 730c
שְׁעִית 706b
שְׁעִיר 1192b
שְׁעִירִיוּת 1192b
שְׁעַל, שְׁעָל 1189c
שִׁעַן 706b
שַׁעַן 1188c
שְׁעֵפָה 706b
שַׁעַר 1190a
שְׁעֵר 1192b
שְׁעָרָן 1192b

שָׁף 1119d
שִׁפּוּד 1198d
שְׁפוֹל 1200c
שִׁפּוֹעַ 1200c
שִׁפּוֹרֶפֶת 1201c
שִׁפּוּר 1201a c
שְׁפוֹר 1202a
שֶׁפֶט 206d 1197a
שְׁפִיָּא 1193b
שְׁפִיטָה 1197a
שִׁפִּיד 1199c
שִׁפִּיכוּ 1198d
שְׁפִילָה 1199c
שְׁפִיעָה 1200c
שַׁפְרִיר 1201b
שְׁפִירָה 1201a
שְׁפִירוּת 1201a
שִׁפָּד 1198d
שֶׁפֶד 1199c
שְׁפָכוּ 1198d
שְׁפַל 1200a
שִׁפְלוּת 1200a
שַׁפְנִינָא 288c
שֶׁפַע 1200c
שְׁפַע 1200c
שְׁפַר 504d
שַׁפְרַפְרָא 1201c
שַׁפְרַפְרָא 686c
שַׁפְרַפְרָא 424a
שֶׁצְאוּ 1202a
שֶׁצִי 1202a
שֶׁצִיוּ 1202a
שַׁקְדָן 1202c
שָׁקוּ 1202d
שְׁקוּדָה 1202c
שְׁקוּט 1203d
שְׁקוּל הַדַּעַת 1203d
שְׁקוֹפוֹת 1205c
שְׁקִיץ 1205d
שַׁקְרָא 1202d
שְׁקִידָה 1202c
שְׁקִידָה 1202d
שְׁקִיטָה 1203d
שַׁקְנָן, שׁ־ 1202d
שַׁקְנַת 730c
שְׁקַנְתָּ 771c
שְׁקַנְתָּ 178d
שְׁקַעִים 1205a
שְׁקַע 1001a
שְׁקַעַר 1001a
שְׁקַעְרוּר 771c
שְׁקַפָּא 1205c
שַׁקֵּץ 1205c
שַׁקָּר 1206c
שַׁקְרוּרֵי 1206c

שַׁקְרֵי 1206c
שַׁקְרָן 1206c
שַׁקְרָנוּת 1206c
שִׁקְשֵׁק 1206a
שְׁרָא 749c
שְׁרַב 1207c
שְׁרַב, שְׁרָב 1207c
שְׁרָגָא 362d
שְׁרוּ 1207b 1208c
שְׁרוֹב 1207c
שְׁרוּי 1207b
שַׁרְוְלִין 777a
שְׁרוּשׁ 1212c
שְׁרוּת 1212d
שַׁרְזַר 356a
שְׁרִיב 1207c
שְׁרִיוּ 1207b
שְׁרִיטָה 1209a
שְׁרִיךְ 1208d
שְׁרִיךְ 1031a
שְׁרִיךְ 1209d
שְׁרִיפָה 1209c
שְׁרִיקָה 1211a
שְׁרִירָאִית 1212a
שְׁרִירוּ 1212a
שְׁרִירָתָה 1212d
שְׁרִנּוּק 418c
שָׁרַךְ 1209c 1031a
שָׁרָךְ 1209d 1031a
שְׁרַפְרַף 292d
שְׁרֵצָא חֲרֵזָא 397c
שַׁרְקִי 1211c
שְׁרַקְרוּק 1211a
שְׁרַקְרַק 1211a
שְׁרָרָה 734b
שְׁרַשְׁרִי 1212b
שַׁרְשָׁרָאוֹת 1212a
שָׁרֵת 1212d
שְׁתוֹר 1215a
שְׁתוּק 1215c
שְׁתִי 1215a
שָׁתֵי, שָׁתָאי 1215a
שְׁתֵּי וְעֵרֶב 859b
שְׁתִיָּה 1213d 1214d
שְׁתִיל 1215b
שְׁתִילָה 1215b
שְׁתִיקָה 1215c

שְׁתִיקוּ 1215b c
שְׁתִיתָא 728b
שַׁתָּל 1215b
שְׁתָן 1119b
שְׁתָּפִית 1116d

ת

תָּא שְׁמַע 137a
תָּא־חֲזִי 137a
תַּאֲב 1215d
תַּאֲבוֹן 1215d
תַּאוּב 1215d
תַּאוֹר 1217b
תַּאַל 1218d
תַּאֲנָא 1216d
תַּאַר 1217a
תַּאַר 1217a
תַּאֲרִי 1217b
תַּבָּה 1217b
תַּבּוּ 1217b
תַּבּוּל 1218a
תַּבּוּר 1099c
תַּבִּיל 1217d
תַּבִּיר 1099c
תַּבִּירָא 710d
תַּבִּירִי 1099c
תַּבִּירוּת 250c
תֵּבֵל (תַּבְלִין) 1218a
תִּבְלָל 1093b
תַּבַּר 1098c
תַּבַּר 1099b
תַּבָּר 1099b
תָּגָא 695d
תָּגְאָלָא 221a
תִּגְבֹּרֶת 227b
תִּגְהֹלֶת 231c
תַּגּוּר 1218c
תִּגְלַחַת 244d
תַּגַּר 1218c
תֵּגַר 1218c
תַּגַּר 1218c
תַּגְרָא 252b
תַּגְרֵי חַרְגָּא 435b
תִּגְרָן 1218c
תַּגְרָנִי 1218c
תַּד 270c
תַּדְאָא 289d
תַּדְאֵי 289cd
תַּדְאַת 289cd
תַּדְמִיר 1229a
תַּדְמֹר 1229a
תַּדְתָּא 289cd
תַּדְתֵּי 289cd
תָּהָא 1086b 1218c
תְּהִלִּים 902c
תְּהַלִּין 329a
תֵּי 1219a
תָּו 1219b
תְּוָא 1216b
תּוּב 1219a
תּוֹדָא 338b
תּוֹדְתָא 338b
תְּוָה, תְּוָהִים 1219a
תַּוָּהָא 1219a
תַּוָּהָא 1219b
תַּוָּהוּת 1219a
תְּוִיהַּ 1220d
תּוֹכָן 1224c
תּוֹכְנִי 1220d
תּוֹכְנִיּוּת 1220d
תּוֹלָדָה 341c
תּוּמְנָא 1168d
תּוּמַר 1229c
תּוּן 1119d
תּוֹסֶפֶת 500b
תּוֹסְפְתָּא 500b
תּוֹסְקָנָא 103c
תּוֹעֶלֶת 341d
תּוֹפָעוּת 505b
תּוּקָם 49c 1234c
תּוּקְפָּא 448d
תּוּקְפָּא וְרוּמָא 342a
תּוּקְפֵי אַרְעָא 155c
תּוּקְרְבָא 1012d
תּוֹר 77d
תּוּר 1123c
תּוֹר בֵּר 202c
תּוֹרָא 1122c
תּוּרְבְּלָא 1216b
תּוֹרֵי מַסְמֵי 9bc
תּוּרָק 1223c
תְּוִשְׁבְּחָא 342a
תְּוִשְׁלְמָא 1154c
תְּוִשְׁלְמוּ 1154c
תּוּת 1120c
תּוּתָב 535b
תּוּתָבוּת 535b
תַּחְוִיתָא 1219c
תַּחְוֹת 1220c
תַּחְוָיָה 393b
תַּחַל 401b
תַּחַן 417d
תַּחְפַּנְחֵס 418a
תַּחְרוּ 434c
תַּיָּאק 858a
תֵּירְבוּתָא 118a
תֵּירוּבָא 1219a
תֵּירוּבָא 1219a
תֵּירוּהַּ 1219a
תֵּירוֹם 1216c
תֵּירוּר 1223a
תֵּירְכֵי 1222b
תֵּירְכְּיוּת 1222c
תֵּימַהּ 1227a
תֵּימוּ 1223a
תֵּימוּר 623c
תֵּימוּרְתָּא 621a
תֵּימִידִי 621a
תֵּימִידִית 621a
תֵּימִיָּה 1226d
תֵּימִיָּה 1227a
תֵּימִיכָה 1227b
תֵּימִיכוּ 1228c
תֵּימְלוּצָה 596c
תִּנְתָּן 1168d
תַּמְנֵן 1168d
תַּמְצוּת 656b
תֶּמֶר 1229b
תֵּמֶר 1229b
תַּמָּרָא 1177a
תַּנּוּי 376a
תְּנוּעָה 691d
תְּנִיתָא 138d
תַּנָּן 877b
תַּסֶּפֶת דַּטוֹבָה 213d
תַּעֲבַר 788d
תַּעוּת 1231c
תַּעֲלוּל 801c
תַּפָּא 1222c
תַּפּוּחָה 1233a
תַּפּוּחָה 894d
תַּפַּח 893c

תַּפָּיָא 113a 1222c
תַּפִּיסָה 1233a
תַּפִּיסוּת 1233a
תַּפִּירָה 1233a
תַּפְלִין 902c
תַּפְנוּק 912a
תַּפְקִיד 918a
תַּפְרָן 1233a
תַּפְשִׁיחָא (אַפְ־) 928a
תַּפְתִּיחָא 932d
תַּקּוּן 1233d
תִּקּוּן חוֹבִין 758d
תַּקִּיל 1233c
תַּקִּיעָה 1233d
תַּקִּיעִי 1233d
תַּקִּין 361d
תַּקִּיפוּת 1234c
תַּקָּל 1204a 1233c
תַּקָּנָה 1233d
תַּקָּע 1233d
תַּקְרֹבֶת 1012d
תַּקְרוֹבָא 1012d
תָּרַב 396d 1033a
תַּרְבִּיצָא 132c 1038c
תַּרְבִּיץ 1098a
תַּרְגּוּם 1040b 1081a
תַּרְגֵּם 1039d 1040b
תַּרְגְּמָן 1040b
תַּרְוֵד 1052c
תְּרֵז 1234d
תָּרֵם 1051c
תַּרְנְגוֹלָא 202a 273d
תָּרַע 748d 1235a
תֵּרַע 748d
תָּרַע 1052c
תָּרַע 1191b
תֵּרַע (תְּעַר) 1090a
תַּרְעֵי 1070d
תַּרְעֵיָא 755b
תַּרְעֻמֵת 595d
תַּשְׁבֵּחָה 1091c
תַּשְׁדֹּרֶת 1132c
תַּשְׁלוּם 1154c
תַּשְׁמִיד 1162b
תַּשְׁמִישׁ 1178c
תַּתְבְּרוּן 522a
תַּתַּי 1220c

IV.

Tabula etymologica

Particularum Hebraicarum et Aramaicarum.

Hac in tabula ordine alfabetico digestas composuimus particulas linguae V. T. et hebraicae et aramaicae eas, quae non a verbis originem ducunt, sed e radicibus pronominalibus, quas singularem linguae partem efficere constat, in stirpes accreverunt, simul demonstrata insigni illa ac plane mirabili vicissitudinum commutationumque varietate, quas partim emphatica compositione, qua duae, tres pluresve earum conglomerantur, partim euphonica mutilatione, prolongatione vel dilatatione subeunt. Hoc vero jam alibi diximus, radices pronominales in formatione externa, numero radicalium, sonis vocalium, terminatione multiplici internaque ratione, qua inter sese continentur, a radicibus verbalibus differre multoque alias facultates proprietatesque habere, quarum quidem summas et gravissimas has esse scito: 1) omnes, utpote accidentium relationumque subtiliorum signa, ambitu quam maxime exiguae, breves ac proinde omnino *monosyllabae* sunt; 2) omnes, hac in re a ceteris orationis partibus diversae, in *vocalibus* sive longis sive brevibus desinunt; 3) omnes *consonarum duplicitatem* ante vocalem, in qua quaeque terminatur, evitant; 4) solae inter linguae radices una ex vocali vel ex *elementis* solummodo *vocalibus* constare possunt, quibus saepenumero tantum spiritus lenis praefixus est; 5) vocalem *finalem*, prope totam vocalium diphthongorumque seriem decurrentes, mirifice variant, instar flexionis per casus nominalis, quibus flexibus singulae radices maxima cum varietate distinguuntur atque multiplicantur; 6) habent *concretionis* facultatem, quae et a verborum et a nominum natura aliena est, et talem quidem ac tantam, ut tum plures componi tum arctissime quasi in unum corpus coalescere possint. Hanc stirpium pronominalium peculiarem indolem hasque characteristicas, ut ita dicam, differentias in lexidio insequenti permultis exemplis confirmavimus; a stirpibus ad radices penetravimus; composita in elementa, quibus constant, individua dissolvimus, neque nos intra linguae V. T. orbem continuimus, sed linguas semiticas cunctas, quippe quae semet invicem supplent atque illustrant, complecti sategimus. A linguarum indogermanicarum collatione, vel sanscritae, abstinuimus, ne quibusdam nimium ac proinde nihil demonstravisse videremur; neque particularum multiplices variasque significationes adjecimus, quia hoc unice spectabamus, ut particularum etyma via ac ratione analysis historice comparativae explicaremus altiorisque indagationis duntaxat fundamenta jaceremus.

אָ, radix praepositionalis, obsoleta, inseparabilis, quae est 1) *praefixum verbale*, quo ex radicibus verbalibus plerumque biliteris stirpes verbales formantur, velut אָ־בַד, אָ־בַח, quorum radices sunt בח *bach*, בד *bad*, deinceps hoc augmento, anacrusis simili, extrinsecus adscito triliterae factae. Hoc praefixum exstat in vv. אָ־בַל, אָ־בַק, אָ־בַר, אָ־גַד, אָ־גַר, longaque verborum serie, quae in Concordantiis analytice dissoluta invenies. 2) *praefixum nominale*, quo e stirpibus verbalibus vel biliteris vel triliteris nomina formantur, e. c. אַבְרֶךְ, אַבְנֵט, אָסְוָה, אָרוֹן a vv. בָּרַךְ, בָּנַט, סָוָה, דָּן. 3) *pars secundaria* multarum stirpium pronominalium, quibus per accidens accessit, velut in אָז, אָ־זֶן (ex זֶה = אֶ־זֶה ortum), אָם (ex אִם־עַי, quod in lingua aramaica exstat, abbreviatum), אָנָּה (ex אָ־כִי aram.) etc.

אָ, אֶ, *pars secundaria* multarum stirpium pronominalium, radici pronominali אָ consimilis, e. c. in אָ־בַל, אָ־שֵׁר, אָ־זַי, אָ־דַי, אָ־לַי, (אֵל), אָ־נַחְנוּ, אָ־בוֹי; rarius forma firmior אֶ invenitur, velut in אֶ־חָד.

*אָבוֹי, *stirps pronom. composita*, ut videtur, ex בוֹי et אָ; nam בוֹי coincidit cum interjectionali וַי, וֹי, quemadmodum אוֹי quoque ortum est synizesi ex אֲוַי. Consimile est igitur Syrorum ܘܝ (*vaeh*), cf. targ. הֲוָא.

*אָבִי, *stirps pronom. composita*, dubia auctoritatis (Job. 34, 36.), ubi pauci, in his *Alb. Schultens*, אָבִי idem esse arbitrantur, quod אָבוֹי. Quod quidem si verum sit, radix est בִי (= בוֹי).

אָבָל, *stirps pronom. composita* ex בָּל et אָ, uti jam arab. بَلْ (Kor. 2, 110. 11, 29. 75, 5.), quod ejusdem est potestatis fortiter negantis vel adversantis, demonstrat; ipsum vero בָּל, بَلْ compositum esse videtur ex בְּ־לִי, quam pleniorem formam exhibet arab. بَلَى (Kor. 2, 75.), id quod veri-

simile fit collatione particularum אָהּ, אָךְ similiter conformatarum. Ergo אֵבֶל tripliciter compositum et trifariam dispertiendum est; prima pars est praef. pron. אֵ; altera radix pron. בְּ; tertia, quae nucleum significationis continet, negativum לֵי.

*אדות (propter), utpote ex stirpe verbali אֲדָה ortum, huc non magis pertinet, quam סִבָּה, سَبَبٌ, حَالٌ, גְּלַל, quibuscum prope eundem stirpis significatum participat.

*אֲדַיִן, forma aramaico more prolongata ex אֲדַי, sicut אַיִן existitit ex אַי, neutiquam pluralis. Aramaicum vero אֲדַי, sibilo demto, hebetatum est ex אֲזַי, quod, cum ex radice אֲ־זַ, praefixo אָ, ortum sit, et ipsum אֲזַי in bipertitum אֲ־דַי est dissolvendum; דַי autem radicem continet ad gentem stirpium pronom. דָּא, דֵּא referendam.

*אֲהָהּ, *stirps pron. comp.* ex praef. אֵ et rad. הָהּ, quae etiam separata invenitur Ez. 30, 2. In arabica lingua respondent أُهْ, آهْ, آهٍ, أُوهْ, etc. In aramaica invenitur etiam אֵהּ.

אֲהֵי, *stirps pron. comp.* ex הֵי et praef. אֲ; illud הֵי radicale talmudico הֵיכִי, particulae interrogandi, respondet, quod constat nonnisi formam secundariam hebraici הֵי exhibere. Haec interpretatio vocabuli אֵיכָה, qua non est 1. impf. v. הָיָה, sed interrogativum, antiquissima est et jam sancita a *Paulo* apostolo (1 Cor. 15, 55.).

אָו, rad. praepos., minime a v. אָוָה deducenda, arab. أَوْ, malt. *ew*, *jew*, syr. ܐܘ, ex gente partic. אֲוִי, אֲוִ, אֲוּ, quae omnes munere radd. pronominalium funguntur.

*אָוּ, *Ketib* pro אֲוִי (Prv. 31, 4.), ejusdem, quo hoc, significationis. Male nonnulli l. c. legunt אָוּ, quod nomen esse fingunt, sicut גּוּ, צוּ (a vv. גָּוָה, צָוָה), a v. אָוָה oriundum. Jam Qimchi, id quod unice verum est, perspexit, cum dicit: ויתכן לפרשו כמו איה ··· ופרושו אל הרוזנים שיאמרו איה שכר לשתות, quibus verbis אָוּ idem esse pronunciat, quod אַיֵּה (ubi?).

אֲוִי, *stirps pronom. comp.*, ex גְּוִי sicut גְּוִי ex גְּוִי (corpus), ortum; אֲוִי autem ex praefixo אֲ et radice pronominali זִי = זִי concrevit. Arabice اوى de *ululatu* dicitur in ابن اوى (hylax), unde posterius derivatum est v. عَوَى, in quo mollius *Elif* cum duriori *Ghain* commutatum est. Interjectio quae respondet, est أُوِّ, cujus formae mirum in modum variant.

אֲוִירָה, forma femin. stirpis אֲוִי, sicut גְּוִיָּה femininum est masculini גְּוִי; siquidem אֲוִי ex אֲ־וִי ortum nominis speciem prae se gerit.

אוּלַי, *stirps pronom. comp.* ex אוּ et לַי. Radicem אוּ, quam jam supra commemoravimus, reperimus etiam in מֵ־אוּמָה, אוּלָם, אוּ־ם, potestate radici אוֹ comparem; לַי vero (cf. אֲחַלַי), ad classem radicum pronominalium *negationem* exprimentium referendum, idem est, quod לֵי in לוּ־לֵי, aram. לָא, לֵי in אִלְמָלֵי, אִלְמָלָא.

אוּלָם (אֲוָלָם), *stirps pronom. comp.* ex אוּ (v. אוּ־לַי) et לָם, syr. ܐܸܠܵܡ (teste Castell.). Illud לָם et ipsum non est radicale, sed compos. ex *la-ma*, quod quidem *ma* abbreviatum reperitur in מִנְּהֵנָּם ex מִנְּהֵנָּא et *ģezmatum* in מֵ־אוּמָה. Literam מ radicem eandem esse in אָם, שָׁם, חָם, חֵם, חֵם, אֵרוּם, vi atque origine aequalem, in Systemate Linguae Aramaicae jamjam evicimus

אָז, *stirps pron. contracta* ex comp. אֲ־זַ, arab. إِذْ, quod rursus cum aliis praepositionibus coalescit, samar. ⱡⱥ (quod decurtatum est ex ⱡⱨⱡⱥ).

אָז, *stirps pronom. comp.* ex זַ et אָ (unde, litera apocopata per vocalis productionem recompensata, orta est forma secundaria אָזוּ), aram. אֲדַיִן (unde אֲדַיִן accrevit), arab. إِذْ (quasi accusativus stirpis إِنْ, sicut *tum*, *tunc* = *ton*). Radix pronominalis זַ est ex prosapia *relativarum demonstrativarum*, quas multarum stirpium sementem esse haec ipsarum series repraesentat: זֶה (in זֶא — זֶהָא), זֶה (etiam in זֶ־הִי, זֶ־הָי, זֶ־הוּ, זֶאת (in זֶא־זֶ־ן), זֶה (הָא־זֶ־ן), זֶה, זוֹ, זֹא, זוּ (הַלָּ־זֶה, אֵי־זֶ־הִי, אֵי־זֶ־הוּ, זוֹ־הִי, אֵי־זוֹ) et זוּ.

אָח, *stirps interjectionalis* (ex qua composita sunt חֵ־אָח־לַי, אֲחַ־לַי, אֲחַלַי, nam v. אָחַל merum figmentum est), indurata ex leniori אֲהּ. Verbum אָחַח, uti et arab. أَحَّ, ab hac ipsa particula descendit; indidem originem habet n. אֲחַ, quod *Abulwalid* per نمس, alii per נְמִיָּה reddunt.

*אֶחָד, ortum ex אַ־חַד, أَحَدٌ, quorum radix est חַד, aram. סְ. *Elif* accidentale intercidit in arabico quoque حادى عشر. De ortu fem. אַחַת ex אַחֲדַת et verbi אָחַד hic sermo esse non potest.

אֲחַלַי (אֲחַלֵי), *stirps pron. comp.* ex אח et לַי (cf. אוּ־לַי) sive לֵי (cf. לוּ־לֵי).

*אֲחַר, quippe cum omnibus formis suis a v. אָחַר deducendum, huc non pertinet.

*אַחַת, v. s. אֶחָד.

אָט *adv.*, ex לְאָט mutilatum, ad stirp. verb. לָאַט referri oportet.

אֵי, *stirps pron. interrogativa*, cujus tantummodo constructiva forma אֵי reperitur. Ante suffixa forma primaria apparet, vocali *Fatah* instructa, cum *Jud* dagesato (אַיּוֹ, אַיִם, אַיֵּכָה); item fit, cum *He* in fine accedit (אַיֵּה). Contra constructiva forma retinetur, cum alii stirpi pronominali compositionis ergo affigitur, e. c. אֵיזֶה, אֵיכָה, אֵיפֹה, אֵיבֹה et sic porro. Forma syriaca est ܐܰ (Castell.), quae pars est compositorum ܐܰܝܟܰܢ (qualis), ܐܰܡܬܰܝ (unde) ܐܰܢ (qui?) et ܐܰܡܰܝ (quae?); lingua judaico-aramaica et talmudica sat magnam compositorum copiam suppeditat, quae haec ipsa stirps pronom. inchoat, velut אֵי־זוֹ, אֵי־זֶה, אֵי־דָא, אֵי־דֵין, אֵי־זוֹהִי, אֵי־כָא, אֵי־מָת etc. In lingua arabica respondet أَيٌّ, fem. أَيَّةٌ, pl. أَيُّونَ, أَيَّاتٌ. Absurdum est, originem verbalem hujus radicis quaesitare.

I. אֵי, *stirps pronom.*, contracta, ut videtur, ex אֵיזֶה, quemadmodum כֵּי ex כֵּיצַד, רֵי ex רֵיקָם; quare ejusdem plane potestatis est atque אֵיזֶה, quod indidem alio contractionis modo coaluit. Probe discernenda est *stirps pronom.* אֵי, quam exhibent pronomina aramaica אֵי־דֵּךְ, אֵי־דָּה, אֵי־דֵּךְ, אֵי־דָא, אֵי־חֵי, אֵי־חָא, אֵי־דֵּךְ, אֵי־חוֹ, cujus quidem significatio prorsus differt.

II. אֵי, *part. negativa*, unde אַיִן (1 Sam. 21, 9.) prodiit, in S. S. nonnisi praefixi privativi nominum vicem gerens, instar latini *in* et *ἀ στερητικοῦ* Graecorum, veluti in אֵי־נֶקִי, אֵי־כָבוֹד, אֵיזֵבֶל, אֵיחֵמוֹר; in idiomate talmudico negationi omnimodae inservit. Cohaerere cum hoc אֵי istuc אַיִן primi Samuelis jam Qimchi praesagiit, qui ad 1 Sam. 4, 21. observat: אי כבוד כמו אין כבוד בחסרון חנון ובא בחירק כמו ואין יש בו תחת ידך, ceteroqui in eo explicando falsus. Quemadmodum אַי radix est formae latioris אַיִן, sic negativum אֵי radix est latioris אֵין, secundum eum amplificandi modum, quem jam s. אַיִן I. tetigimus.

אֵיֵה, formatum ex אֵי, adjecto *He* finali, sicut חֵנָּה ex חֵן.

אֵיזֶה, compos. ex אֵי־זֶה, aram. אֵידֵין (= אֵי־דֵין).

אֵיךְ, abbreviatum ex sequenti אֵיכָה, aram., eadem forma decur-

tata, אִתְּךָ, אִתְּמוֹ. Idioma philosophicum inde formavit v. אִתַּךְ (qualificare), Hitpa. הִתְאַתַּךְ (sensu passivo) et n. אִתּוּת, syr. ܐܬܬܐ (arab. الكيف, الكيّفية).

אֵיכָה, compos. ex אֵי et כָּה, aram. אִכְּמָה; forma אֵיכֵן, אִכְּמַי modo secundario inde propagata est.

אֵיכָה, etiam אֵיכוֹ *Keri*, conformatum ex כָּה et אֵי, plane ad s. f. אֵיפֹה.

אֵיכָכָה, partic. tripliciter composita ex אֵי et כָּכָה, quod et ipsum duas compositionis partes exhibet.

I. אֵין, forma prolongata ex אֵי, sicut אֵדִין ex אֵדִי (= אֵז). In arabica lingua eadem stirpe pronominalis habet formam أَيْنَ (unde أَيْنَمَا compositum est), in syriaca ܐܝܢ; neohebraicum vero מִנַּיִן (= מִן אַיִן) magis ad similitudinem arabici مِنْ أَيْنَ recens factum, quam ex hebr. מֵאַיִן ortum videtur. De contractione hujus stirpis אַיִן in אֵין v. hoc ipsum.

II. אַיִן, *part. negativa*, prolongata duntaxat ex אֵי; qua quidem prolongatione cum nominis vestem induerit, constructivum habet אֵין.

אֵין, significatione eadem, atque אַיִן, formatum ex אֵי.

אֵיפֹה, compos. ex אֵי et פֹּה; scriptio variat, nam inveniuntur etiam formae אֵיפוֹ, אֵיפוֹא, אֵיפוֹא, אֵיפָא, non variante ipsorum origine. Ineptiunt, qui huic stirpi pronom. compositae v. אֲפֹה subesse arbitrantur.

אֵיפֹה, compos. ex אֵי et פֹּה.

אֵיפוֹא, compos. ex אֵי et פּוֹא = פֹּה, addito *Alef* otiante.

* אֵירָתִי, ortum ex אֵירִת (= יֵשׁ hebraico), utpote stirpi verbali innixum, huc non pertinet.

אֲבִי, abbreviatum ex אֲבִיו, sicut אָחִי ex אֲחִי, id quod dudum in Systemate L. Aram. p. 232. explicuimus. Illud vero אֲבִיו stirps pron. composita est ex אַיְכִי, sicut אֲחִי compositum est ex אַיְ־כִי. Particula כִּי reperitur etiam in הַ־כִּי, הֵ־כִּי, הֵיכִי etc., in quibus כִּי item nonnunquam ita mutilatur, ut nonnisi כְ vocali destitutum remaneat.

אָבֵן, compos. ex אָ et כֵּן; quare non necesse est, ut pro inf. Hi., forma aramaizante (= הָכֵן), habeatur. Incertum est vero, utrum כֵּן a stirpe verbali deduci oporteat an non. V. s. כֵּן.

I. אַל (אֶל), *stirps pron. demonstr.*, vicem articuli explens, uti alias vulgarius הַל, in nn. appell. אַלְגַּבְרִישׁ, אַלְטַבָּחִים, אַלְכִּימְיָא, אַלְכְּשַׁי, אַלְמוֹדָר; arabicam linguam hanc articuli formam plane recepisse, ita tamen, ut ante literas solares Lam in literam insequentem per Teshdîd inseratur, in vulgus notum est. Vocc. commemorata ex arabica in hebraicam linguam transiisse, retenta arabica articuli forma, verisimile est; etiam occidentales linguae in vocc. arabicis, quae civitate donarunt, articulum intactum reliquerunt, velut *Algebra* = الجَبْر, *Azimuth* = السَّمْت, *Alkali* = القلى, *Alkoba* = القُبَّة etc.

אֵל, *stirps pron. demonstrativa*, quem, cum articulo אַל أَلْ origine ac potestate cognatum, usus ad pluralem exprimendum adhibuit.

אֵל, abbrev. ex אֵלֵי (quae est forma antiquior nec plane insolita). Hoc אֵל segolatum cum solummodo ante Makkef inveniatur, verisimile est, formam *absolutivam* esse אֵל, quae reapse ante suffixa invenitur (אֵלַי, אֵלָיִךְ, אֵלַיִךְ, אֵלָיו, אֵלֶיהָ, אֵלֵינוּ). In arabica lingua haec stirps pron. antiquioris formae speciem servavit: إِلَى; inde compositum est إِلَامَ, quod ex إِلَى مَا coaluit. Stirps אֵלֵי (unde, ut vidimus, אֶל) compactum est ex אֵ־לֵי; hoc לֵי ad eandem, ac לְ, classem pertinet.

אַל, part. negativa, cognata cum לֹא et fortasse ex hoc posterius demum transposita. Hac ex particula factum est n. אֱלִיל minime verbale, syr. ܐܠܝܠܐ, fem. neoh. אֱלִילִית, n. abstr. ܐܠܝܠܘܬܐ.

אֲלֵיהּ, prolong. ex אֵל, sicut neohebr. אֲפִלּוּ et aram. אֲפִלּוּ, אֲפִלָּה, quibus cunctis subjecta est radix אֵל. In arabica lingua eorum loco inveniuntur formae أُولَى, أُولَاءِ, أُلَى, أُلَاءِ, أُلُوا etc. Ipsa stirps אֵל, sicut אַל, ex duabus atomis concrevit.

אֱלָהּ, interjectio ex pron. demonstrativo orta, comp. ex אֱ־לָהּ, targum., commutata liquida, אֱ־רָהּ.

אִלָּהּ, comp. ex לָהּ et אִם, cujus Mim per Dages recompensatum est; at in syr. ܐܟܡ et samarit. 𐤀𐤋𐤊𐤌 omne literae Mim vestigium intercidit. Ulteriori compositione factum est אִלְמָלֵי, ܐܠܟܡ, 𐤀𐤌𐤋𐤀.

אֲלָהּ, item oriundum ex אֵל, adjecta terminatione דָּךְ, quam דָּךְ quoque item aram. exhibet. Terminatio דָּךְ, ut facile appareat, suffixum est, in quo et ipso radix pronom. delitescit.

אֵלֵּין (etiam אִלֵּין), *stirps pronom. aram.*, conform. ex אֵל et affixa syllaba נֵּין, quae terminatio praeterea occurrit ex aramaicis חִנֵּין, אִנֵּין, הִנֵּין, דֵּין et hebr. כֵּן. In lingua syriaca eadem de radice factum est ܐܠܝܢ, quamquam pro Olaf vicissim ponitur He, plane ut in jud. aram. Ipsa terminatio est prisca stirps pronom., quam hujus lexidii decursu prolixius commemorabimus.

אֵם, part. conjunctionalis, ex originali אִי, quod in Judaeo-aramaico superstes est, ad hanc formam evecta, arab. إِنْ, syr. ܐܢ, samar. 𐤀𐤍, אן. Etiam talm. אֵן (*vaí*, sane, imo), arab. إِنَّ agnatum est, nam אֵם nonnunquam hanc ipsam habet potestatem. Utrum Mim illud ģezmatum s. quiescens ex *ma* mutilatum sit atque אֵם proinde compositione ortum, an, cui rei nasales inserviunt, solius euphoniae ergo particulae in vocali desinenti adjectus, dijudicare nunc non ausim.

אֵן, forma contracta, quae ex אַיִן I. exstitit, ad eandem normam, ex qua עֵינַיִם, כַּרְכֻּן, הוֹתֵן, כַּרְתֵּן, עֵינִם conformata sunt ex עַיִן, כַּרְכֻּם, הוֹתִין, כַּרְתִּין (forma ad dualem Arabum propius accedente). In S. S. semel tantum מֵאַיִן (2 Reg. 5, 25. *Ketîb*), semel עַד אֵן invenitur, neque lingua aramaica plures formas exhibet, quam לְאַן, אֵן, samar. אן. Inde factum est talm. מִנָּן h. e. מִן אֵן = מִן אַיִן, et tripliciter compositum מִנָּאן, ejecto Nun propter pronunciationis tot liquidarum difficultatem, quod nonnunquam vel in מִנָּלָן corrugatum est.

אֲנָא (אֲנָהּ), part. interjectionalis, compos. ex אֲ et נָא. De stirpe pron. אֲ jam diximus; de נָא vid. infra.

אֲנָא (אֲנָהּ), ortum ex rad. pron. אן, quae superest in אָנֹכִי, אֲנִי־כִי, אֲנִי־חִי, אֲנִי־חוּ, אֲנִי־תָּ, אֲנִי־תִּי, אֲנִי־תוּן, אֲנִי־חְנוּ. Syllaba extrema *â* in locum hebraicae *î* successit, quae relationem personalem proprie repraesentat. In Arab. Syr. Samar. eâdem formâ exstant أَنَا, ܐܢܐ, 𐤀𐤍𐤀, אנא. In hierosolymitana Talmudis dialecto invenitur forma apocopata נָא. In solo *î* terminante pronomen person. latere, collato *suffixo*, confirmatur.

אֲנָהּ (interdum אֲנָה), prolongatum, adjecto *He* locali, ex אָן.

אֲנִי, compos., eodem modo quo אֲנָא sive אֲנִי, ex rad. pron. *an* et peculiari pronom. pers. 1. pers. plur. *û*.

אִנּוּן, contra ex אִן־הוּן. De rad. pron. אִן jam vidimus; הוּן autem Nun plurale adjectum habet. Fem. אִנִּין ex אִן־הֵין contractum

est, et חֵין rursus est חֵי in pluralem conversum. Formae secundariae חִנָּן, חִנָּן nonnisi eo accidente differunt, quod אן mera euphonica variatione in חן transiit.

אֲנַחְנָא, forma aramaica pro אֲנַחְנוּ, in qua loco stirpis pronominalis *u* apparet stirps pron. *a*, qua pluralis a singulari nondum satis discernitur, quare posterius in linguam ingruit terminatio pluralis *ân* (חֲנָן, אֲנָן, instar pluralis nmm. in *â* desinentium).

אֲנַחְנוּ, compos. ex *an* et חְנוּ, quod ex חֲנוּ, אֲנוּ induruit; quare bis positum est hac in forma, emphasis ergo, *an* istud. Jam *Matth. Norbergus* recte conjecit, אֲנַחְנוּ ex אַנְאַנוּ ortum esse; sed in eo falsus est, quod pro duplicato אַנְאַנוּ אֲנוּ habet, male intellecto *an* praeformativo. In Arab. Elif initiale semper, in Hebr. interdum abiicitur: نَحْنُ, נַחְנוּ, quemadmodum aramaicum אֲנַחְנָא in Targg. in נַחְנָא transiit. Mira corruptione orta sunt maurit. أَحْنَا, zab. אחנין. Pars posterior compositionis subest syriaco ܚܢ, aram. אֲנָן, samar. ⱑⱐⱍ, חנין, addita alia terminatione plurali, quae residua manet in decurtato נָן.

אֲנִי, compos., sicut אֲנוּ, אֲנָא, ex rad. pron. *an* et pron. suff. 1. pers. sing. *î*.

אֲנֹכִי, forma pron. personalis אֲנִי secundaria, samarit. ⱑⱐⱁⱊ, phoenic. אנך (lege: *anoki*), etiam aegyptiacae linguae communis. Ex *Simonis* et *Norbergi* sententia ortum est ex אֲנִי כֹה vel אֲנִי נֹכַח; at si suffixa secundae personae הָ (כָה), כֶם, כֶן consideramus, dubitare non possumus, כִי radicem esse eam, quae primam personam pronom. designat, et referri oportere ad certam quandam classem, quae hunc formationis decursum repraesentat: 1 p. כִי, ego; 2 p. m. הָ, כָה, tu; 2 p. f. הְ, כִי, tu; 2 p. pl. m. כֶם, vos; 2 p. pl. f. כֶן, vos. Radix pron. אן, quae personali isti כִי praefixum est, eodem modo, quo in אֲנִי (v. supra), explicanda est.

אַנְתָּה, comp. ex תָּה et אַן, forma abbreviata: אַנְתְּ, אַתְּ. Rad. אן, uti itentidem vidimus, praefixum accidentale est; pars substantialis hujus compositi pronominalis est תָּה, תָּ, *tâ*, quod ad pluralem formandum in תוּ, תוֹן convertitur. V. s. אַתָּה.

אַנְתּוֹן (אַתּוֹן), comp. ex אַן־תּוֹן, in quo תוֹן pluralis est cum singulari תָּ cohaerens. V. s. אַתָּה.

אַף, abbrev. ex אַפִּי (j. Targ. Gn. 27, 33.), perinde ac syr. ⱑⱐⱋ. In אַ־פִּי radix substantialis est פִּי, ergo in אַף uniliterum illud ac quiescens ף, quod fere aeque breve arabica lingua (ف) exhibet et quod ad seriem stirpium פְּ, פָּה etc. pertinet. Haec radix ad alia quoque composita formanda adhibetur, e c. אַפְרִלּוּ (ex לּוּ et אַפִּי), أُفٍّ (= ٱف), أَفَلَا (ex أَ, ف et لَا) etc.

אַפּוֹ, אַפּוּא idem quod אִיתּוֹ q. v.

אַשׁ, idem quod יֵשׁ, אִית, أَيْسَ, utpote ex stirpe verbali formatum, alio pertinet.

אֲשֶׁר, *radix pron. relativa*, quam verisimile est ex אַשֵׁל, commutatis liquidis, exortam esse, nam in idiomate hebraico sequiori usu tritum est שֶׁל, aram. דִּיל. Illud vero אֲשֶׁל compositum est ex שֶׁל (q. v.) et א, quod utrum certam aliquam vim habeat an sit solummodo euphonica quaedam anacrusis, dubitari potest. Harum partium compositionis prior, illud שֶׁל dico, et ipsum duarum radicum pron. coagmentum est, quarum sola prior litera שׁ, aram. דִּי, ד, arab. ذى in ٱلَّذِى, relativae significationis medullam continet. Argumento sunto שַׁלְמָה (Cant. 1, 7.), cui אֲשֶׁר לְמָה (Dan. 3, 24.), syr. ⱑⱐⱋⱁⱀ respondet, quemadmodum בַּאֲשֶׁר syriaco ⱒⱐⱋ et בְּאֲשֶׁר syriaco ⱒⱐⱋⱁⱀ.

I. אֵת, *praepositio*, cujus ת ante suffixa dagesatur, ita ut formam אנת (אֲנָת), praesupponi oporteat, quae quidem vel nominalis est a v. אָנָה vel ex arabico عند transmutata. Ceteri Semitae hanc praepos. ignorant, deductionemque pronominalem caligare fatendum est.

II. אֵת, radix pron., cujus forma originalis est אִת, aram. ⱑⱐⱅ, ⱑⱐⱋ, graec. *αὐτ-*. Derivatio ejus verbalis et necessitudo cum arab. أَبَّى abhorret ab harum particularum indole.

אָתְּ, fem. m. אָתָּה, pro אַתְּ, uti arab. أَنْتِى, samar. ⱀⱐⱅ et haec ipsa scriptio archaica, quae septies in Codice sacro invenitur, demonstrant.

אַתָּה, contra ex אַנְתָּה, ergo compos. ex אַן־תָּה. In arab. أَنْتَ, syr. ⱑⱐⱀ, samar. ⱀⱐⱅ, ⱑⱐⱅ, nonnisi compositae formae apparent, nusquam originale istud תָּה, תָּ. Rad. pron. תָּ, prout suffixi verbalis munus habet, ad peculiarem pronom. personalium classem refertur, quae, sicut כִּי, הָ, הְ, כֶם, כֶן, הֵם, הֶן; verisimile est, eam radicem antiquitus forma completiori in lingua extitisse. Analogiam linguae sanscritae jam pridem in Systemate evicimus.

אַתֶּם, ortum ex antiquiori אַנְתּוּם, cui analoga sunt aram. אַנְתִּין, arab. أَنْتُمْ; in quibus omnibus cum *an* sit vulgare illud praefixum anacruseos simile, remanet radix תּוּם, quo in nucleo totius vocabuli ת secundam personam, *û* pluralem significat; *m* autem sonus finalis est, euphoniae ergo superadditus.

ב

בְּ, בִּ, *rad. pronom. veterrima*, arab. بِ, بَ, فى, aram. בְּ, ⱏ, בִּי, neutiquam ex nomine בֵּית abbreviata. Forma בֶּ exstat in praepos. compos. בְּעַד; quam saepe haec radix בָּ, בְּ, ut affixum inseparabile, in verborum initiis reperiatur, ex Concordantiis s. lit. ב colligi potest.

בִּי, fortasse nil nisi peculiaris species est radicis pron. בְּ c. suff., quamquam derivatio a v. בָּעָה non tam alte repetita est et per aram. בְּבָעוּ, ⱒⱁⱏⱁⱀ, ⱁⱐⱁⱁ commendatur.

בֵּין*, constructivus absoluti בֵּין, utpote a v. בּוּן sine controversia ortum, hic nihil ad nos.

בַּל, abbrev. ex בְּלִי, quod ipsum compositum est ex בְּ־לִי, in quo לִ, ut notum est, ad classem radd. pronom. *negativarum* pertinet; ב vero est praepositio, cujus modo mentionem fecimus. Comparanda est formatio stirpis אַל.

בְּלִי, forma primaria decurtati בַּל, syr. ⱒⱁⱍ, arab. بَلَى, quae et solitaria et in compositis duobus בְּלִימָה et בְּלִיעַל invenitur, quamquam etymologia prioris adhuc vacillat.

בְּלְעֲדֵי, comp. ex בְּלִי־עֲדֵי, v. s. עֲדֵי.

בַּלְעֲדֵי, v. עֲדֵי.

בִּלְתִּי, *stirps pron.*, quae ex בְּל et suffixo תִּי concrevit. Illud בְּל in comp. transire in בַּל, etiam ex בְּלִי־עֲדֵי perspicitur.

בְּמוֹ, v. מוֹ.

בַּעַד sive בְּעַד, praepos. comp. ex עַד et בָּ s. בְּ, uti non minus arab. بَعْدَ, بَعْدُ, quod, quantumvis significatione discrepans, tamen indidem confusum est, v. עַד. V. arab. بَعْدَ est ut ita dicam, *departiculativum*, sicut nonnulla quoque hebraica.

בְּרַם, *adv. aram.*, syr. ⱒⱁⱋ, samar. ⱒⱁⱋⱁ, ⱒⱁⱀ, ex complu-

rium sententia a v. בָּרַם, arab. بَرَّمَ, fluxit, quod si verum (neque scimus, quid huic opinioni incertae et conjectatoriae substituamus melius), huc non spectat.

ג

גַּב, quamquam praepositionaliter usurpatur, est tamen nomen, syr. ܓܒ, cujus constructivus est גְּבִי (גִּוְיָא), quare de eo non attinet plura dicere.

גְּבֶלֶל, constr. גִּבְלַל, nomen est, sicut חַלְחָל, סַבְּחָה, אַדְוָה, de quo alibi.

גַּם, rad. pron., ejusdem originis, ac *cum*, *con*. Haec ipsa radix, uti in Concordantiis multis exemplis demonstratum est, in verborum principio, ad formam simplicissimam *gˀ*, *ga* reducta, affixum inseparabile est, quo eorum significatus varie distinguuntur. Errant, qui hanc partic. a v. جَمَّ deducunt; quod ipsum, uti verb. latinum *cum*-ulandi, ut nomine supra novato utamur, departiculativum est.

ד

דָּא, *rad. pronom. aramaica*, quae hebraice sonat זֹאת in זֹאת־, origine demonstrativa, unde הָ־דָא, הָכָא, هٰكَذَا composita sunt. Samar. ⫝⫚⫞ idem est.

דִּי, *aram.*, hebraico זֶה ex asse aequale ac proinde origine demonstrativum, deinde, sicut שֶׁ, שֶׁל (אֲשֶׁר) ad significationem relativam translatum, quare כְּדִי i. q. כַּאֲשֶׁר.

דֶּךְ, *stirps pron. composita*, quae ex דִּי (= זֶה) accedente radice דְ (cf. אַתְּ) accrevit, quod quidem דְ *kˀ* ex *kâ* per apocopen ortum est. In l. arab. ذَا et ipsum ex ذَ et كَ in unum coaluit. In Targumibus praeterea exstant formae דֵּיךְ, דֵּוכִי, הֵוכִי.

דֵּךְ, *fem.* masculini דֵּהּ, prolongatum ex דָּא, vulg. arab. ديك (pro تِلْكَ, تاك).

דֵּכֵן, prolongatum ex דֵּהּ (quod ipsum ex duobus elementis mixtum est), addita terminatione plurali כֵן, quemadmodum in אִלֵּין, ergo trifariam dispertiendum.

דֵּן, prolong. ex דִּי, addito *n*, qua quidem ex forma secundaria formatione, et, ut ita dicam, trinaria exstitit דֵּנָה. Tum de syllaba elementari *de* tum de affixo illo *n* alibi disseruimus. Hoc ipsum דֵּן continent compp. דֵּנֵּן, דֵּדֵּן, הֵידֵן, אִידֵן.

ה

הַ, consequenti Dages forti, vice articuli הַל q. v.

הַ (nonnunquam הַ, הֶ), *part. interrogativa*, abbrev. ex הַל, par arabico أَ, quod et ipsum ex demonstrativo أَلْ abscissum est. Compp. sunt הַאִם, הֲכִי, הֲלָא.

הָא, *rad. pron. interjectionalis aram.*, cujus variae multiplicesque formae in linguis semiticis reperiuntur, velut הֹא, arab. هَاءَ, هَا, هاى, هاوا, هان, hebr. הֵא.

הֲא, hebr. idem, sed in aramaico quoque S. S. idiomate vice pure aramaici הָא.

הָאֵת, compos. ex הֵ־אֵת, v. אֵת.

הָהּ, *rad. interject.*, aram. אֲהָהּ. Inde, praefixo anacrustico illo אַ, ortum est אַהָהּ.

הֵוֹ, forma abbrev. ex הֵוֹי.

הָוֹא, orig. הוּ, *hu*, rad. pron. antiquissima, quae e sanscriticis quoque linguis occurrit. Inter suffixa verbalia comparet forma concisior הוּ s. וֹ omisso spiritu, item in l. syr. ܗܘ, ubi *He* non raro otiatur. In l. samar. (⫝⫚⫞, ⫝⫞) et arab. (هُوَ, vulg. *hue*) forma anceps est. Hinc apparet, א neutiquam ad radicem pertinere, uti Gesenius hariolatur.

הָוֵי, stirps interject. secundaria ex אוֹי, quod cum ex אֲוֵי contractum sit, ipsum ex הָוֵי quasi congelavit. Illud vero *hâ* nonnisi per accidens accessit ad *wî* = *wâj*, qui solus est hujus interjectionis nucleus, aram. וַי, ⫝⫚, ⫝⫚־⫝, arab. وَىْ. Obliterata est origo vocabuli in abbreviato הֵוֹ.

הַוְא, fem. masculini הוּא, origine הִי, nam Alef non radicale est, sed otians. Dialecti exhibent formas הִי, ⫝, ⫝⫚⫞, ⫝⫚⫞, هِىَ, vulg. *hie*; vacillat igitur finalis Alef scriptio atque pronunciatio.

הֵיךְ, forma aramaizata hebraici אֵיךְ q. v., samar. ⫝⫚⫞.

הֲכִי. Sic scribit Cod. samar. Gn. 37, 36. pro הֲכִי; pronunciandum est autem הֲכוּ, quandoquidem translatio samar. vertit ⫝⫚⫞⫝⫚⫞ h. e. syr. ܗܟܘ. Hoc הָכוּ nihil aliud esse potest nisi compos. ex הָ et כוּ, quod ad classem stirpium כֹּה, כָּ etc. erit referendum.

I. הַל, forma integra articuli, arab. أَلْ (cujus Lam ante literas *solares* intercidere et per *Teshdîd* recompensari constat). Hujus integrae formae servatae hebraica quoque lingua aliquot exempla suppeditat. Cognatum est אֶל demonstrativum, syr. ܐܠ, aram. הַבָּא, הַבֵּן, et plane idem samar. ⫝⫚⫞, ⫝⫚⫞, quamquam functionem articuli habet.

II. הַל, part. interrogativa, arab. هَلْ, ex qua הֲ interrogativum diminutum esse verisimile est. Forma integra invenitur in הַל יְחַוֶּה (Dt. 32, 6.), siquidem גֶּמֶל accusativum regit; et reticeri nequit, omnes Masoretas et Grammaticos illud *He* separare.

הַלְאָה, ex demonstr. הַל ortum, uti jam in Concordantiis ostendimus. Aramaica ⫝⫚⫞, ⫝⫚⫞, הַלָּא, הַבֵּן, ⫝⫚⫞, ⫝⫚⫞ originem hujus particulae abunde testificantur. Quemadmodum in lingua hebr. inde factum est v. departiculativum, sic in aram. ⫝⫚⫞ et in arab. هَلَّ.

הֲלֹם, formatum ex הַל, addita terminatione adverbiali *ôm*, neque ullo vinculo cohaerens cum הֵלֹם, id quod falso asserit Gesenius.

הֵם, pron. person., formatum ex הוּא (uti arab. هُمْ etiamnunc ostendit), quod quidem ex הוּ, assumto *Mim* plurali, accrevit. Eodem modo תֵּם correptum est ex תּוּא, cui subest singularis תּוּ. Plurale illud *Mim* ex *ma* ortum est, quod integrum servatum est in הֵמָּה (= הֵם), תֵּמָּה (ex תֵּם).

הֲמֹן s. הֲמוֹן, compos. et contr. ex הֵם aliaque particula, quae, cum hoc pron. compositum in sacro tantum aramaismo reperiatur, אִנּוּן esse videtur.

I. הֵן (ante Makkef הֵן), part. modo demonstr. modo interrog. modo interjectionalis, quae eadem in arab. أَنْ, هُنَا, هُنَّا, aram. הָ־הֵן, אַ־הֵן, הֵן, graec. ἤν, ἠνί occurrit. Ex הֵי ortum videtur, cum interjectio est; ex hebr. אִם, syr. ܐܢ recens fictum, cum part. conditionalis est. Certo הֵנָּה et הֵמָּה eo non priora, sed posterius ex eo ipso formata sunt.

II. הֵן, interdum breviori forma הֵן, formatum eodem modo ac mascul. הֵם, hoc est, ex הוּן (هُنَّا). Rad. pron. diversa est הֵן in aram. הָלֵין, siquidem hoc fere ejusdem cum hebr. הֵלֶּה significationis particeps est.

I. הֵנָּה, form. ex הֵן, simillime atque arab. هُنَّا.

II. הֵנָּה, formatum ex הֵן II., quemadmodum חֵנָה I. ex חֵן I.

הַנֵּה (vel etiam חֵנָּה) et ipsum ex הֵן formatum est, sicut אַיֵּה ex אַי.

ו

וְ, וַ, וּ, וָ, וֶ, וַ, rad. pron. copulativa, quae arab. per وَ, فَ, aram. per *o* redditur, neque ex אוֹ, neque, ut nonnulli delirant ex וָו (uncus, sicut אֲשֶׁר = אֶסֶר) excusum, sed potius primitivum copulationis signum (non relationis, ut quidam rentur).

וַ, sequenti Dages forte (*Waw conversivum*), neutiquam ortum ex verbo substantivo וָהָה, sed ex Waw copulativo dilatatum.

ז

זֹאת, ortum ex זוֹ = זָא, addito ת feminino, arab. ذَاتْ, تَا, aram. דָּא (quod invenitur in דָּדְ, arab. ذَاكَ), quod quidem זא cognatione conjunctum est cum sanscr. *sas*, *sa*, *tad*, zend. *sô* etc. — Ex זֶה exstitit, admixto articulo הַ, forma pron. demonstrativi הַלָּזֶה, consimile arabico أَلَّذِي, unde posterius demum orta est forma compendiaria הַלָּזֹ, plane sicut arab. أَلَّذْ, أَلَّذِ abbreviatum est ex الذى (De Sacy gr. arab. I. p. 335.). Simili ratione syr. ܗܵܠܵܝ apocopatur in ܗܲ, arab. هٰذَا in هٰذَ. Formam זֹאת, adscito ת demonstrativo, in וְאֹתָה accrescere, si analogum הֵמָּה consideraveris, non valde mirabere.

זֶה, rad. pron. demonstrativa, quae late ac varie diffusa exstat in arab. ذَا, هٰذَا atque etiam declinabili ذُو (gen. ذِي, acc. ذَا; fem. ذَاتْ, sicut זֹאת), in aram. דֵּי (דֵּדְ, דֵּן) atque etiam relativis דִּי, דְּ exstat. In l. neoh. complura compp. ejus radicis pron. reperiuntur, velut זֶהוּ, זֶהִי, cf. samar. 𐤆𐤌𐤄𐤀, 𐤆𐤌𐤆𐤀, ubi duo illa ה naturaliter colliquefiunt.

זֶה, ponitur vice זוֹ et est quasi fundamentum formae amplioris זֹאת, quare בָּזֹאת i. q. בָּזֶה.

זוֹ, forma *vicaria* pronominis זֶה, hoc discrimine, quod, uti primitus et ipsum זֶה, ad genera numerosque promiscue exprimendos adhibetur. Eodem modo ortum est arab. ذُو, quod, uti perhibet *Tajitana* dialectus, item quondam erat indeclinabile. Apposito articulo nascitur הַלָּזוֹ, plane uti הַלָּזֶה. In idiomate talm. componitur etiam cum אֵי, velut אֵיזוֹ, nisi אֵיזוֹ legendum sit.

זוֹלָתִי, abbrev. זוּלָתִי, ortum videtur ex זוֹ, לָ (particula, ut constat, negativa) et terminatione תִי. Certe derivatio a v. זוּל prope omni specie veritatis caret.

ח

חָמֵשׁ, *rad. pronom.*, quae, ut numeri signum, in indogermanicis quoque linguis exstat, uti dudum in Systemate Ling. Aram. demonstravimus. Derivata חֻמֶשׁ, חֻמָּשׁ, חֲמֻשִּׁי verbalem hujus numeralis originem neutiquam probant.

ט

*טָרֹם, i. q. טֶרֶם, a v. טוּר, addita terminatione adverbiali *om.*

*טֶרֶם, illustratum in Concordantiis s. v. טוּר, unde hoc adverbium descendere omni dubio caret.

י

יֵשׁ, arab. أَيْسَ, aram. אִיתַי, quippe a stirpe verbali ortum, huc non pertinet.

יַת, forma *secundaria* radicis אֵת q. v.

כ

כְּ s. כָ, *particula* tritissima, quae cum כִּי, כֵּה etc. cohaeret h. e. ad eandem classem pertinet, quo etiam כֵּן, ut par est, referri oportet.

כָּה, syr. ܟܳ (unde, sicut hebr. אֵיכָה, compp. sunt ܟܳܐ, ܟܳܟܳ), ad eandem stirpium classem, quam modo indicavimus, referendum est.

כֵּה, hebr. tantummodo in compp. אֵיכָה, כֻּכָּה, aram. vulgo pro כְּדֵה, nominatim in idiomate aram. S. S., quod ad hebraicae linguae similitudinem plus accedit.

כְּ, origine *stirps pronom. relativa*, synonyma cum אֲשֶׁר, أَلَّذِي, דִּי et cognate cum sanscr. *jas*, *jâ* (ex *gas*, *gâ*), pers. كَ, كِ, arab. كَيْ (ut, comp. لِكَيْ), syr. ܟ, lat. *qui* etc. Ineptiunt vel potius insaniunt, qui hujus particulae prima cunabula in v. כּוּן quaerunt, quasi ex כִּין per apocopen excusum sit, id quod nulla refutatione eget. Affinia sunt in idiomm. aram. interrog. ܟ s. כִּי in כִּידֵד, demonstr. כִּי in חָכִי, quae omnia ad gentem radicum pronom. literam *k* assonantium redeunt.

כָּכָה, mixtum ex duplicato כָּה, ac proinde nonnisi forma intensior vulgaris כֹּה. Tripliciter compositum est אֵיכָכָה (אֵי־כָה־כָה). Hebr. כָּכָה in כָּדְ, apocopato *He*, transmutatum aramaica lingua et neohebraica exhibet.

כָּמָה, v. מָה.

כַּמָּה, v. מָה.

כְּמוֹ, comp. ex כְּ (cujus s. כָ supra mentio facta est) et מוֹ, v. מוֹ.

כְּמוֹ, v. מוֹ.

כֵּן, quod a stirpe verbali כִּין originem ducere adhuc plerique commenti sunt, ex כָּ, addito sono nasali, accrevisse certissimum est. Nam radix כָ eandem significationem involutam continet, et illud *Nun* antiquitus additum, ut vocula per se subsistere posset, per omnes dialectos semiticas pervulgatum est, veluti ܟܶ, zab. ܟܲܢ, targ. et talmud. כאן, arab. in compp. كَأَنَّ, لَكِنَّ, syr. ܟܶܢ etc., hebr. in comp. אֲכֵן. Eandem significationem habet aram. כִּינְוָן, quod et ipsum ex כִּי, addita terminatione *wan*, exstitit.

כֶּעֶן, forma, ut videtur, vicaria aramaici כָּאן, ergo prope ejusdem originis ac significatus, ac כֵּן; certe nulla alia derivatio hâc melior se offert, neque ulla radix verbalis quadrat.

כְּעֵת, abbrev. כְּעֵת, fem. quasi masculini כְּעֵן, proinde ejusdem significationis

כֶּשׁ, comp. ex כְּ et שֶׁ (litera elementari relativi אֲשֶׁר), numquam absolute, sed semper cum insequenti nomine aut verbo, mediante *Dagesh* forti, coagmentatum usurpatur.

ל

לְ, לָ, *praefixum praepos.*, arab. لِ, لَ, syr. ܠ, quod ex *li* s. *la*, formâ primariâ, mutilatum videtur, certe praepositionis separatae אֶל *στοιχεῖον* est. In poet. לָמוֹ radix pron. מוֹ adjecta est; לָם, sicut בָּם, ex לָהֶם contractum est.

לָא, interdum לוֹ, *part. negativa*, arab. لَا, aram. לָא, ܠܵܐ, aucta in לָאוֹ, ܠܵܐ et cognata cum partt. negat. לָא, לַי, לֵי (in לוֹלָא, לוּלֵי, אוֹלַי, לוּלֵי), quorum s. אוֹלַי mentionem intulimus. Etiam, quomodo אֶל et הֲלֹא (arab. هَلَّا comp. ex هَلْ et لَا) coorta sint, supra expositum est.

לָא, לה aram. i. q. hebr. לְא.

לָהֵן v. הֵן.

לוּא, לוּ, *rad. pronom. interjectionalis* ex negatione orta, arab. لَوْ, aram. לְוַי, כְּלֹם, וְכֹם, לְוָאי, דַּלְוָאי, אַלְוָאי.

לָוֶת, *praep. aram.*, quae ex לוּ, formâ secundaria particulae לְ, exstitit, adjecta ת, sicut in זְאת, syr. ܠܳܟ. Plane eodem modo בְּוֶת propagatum est ex בְּוּ, formâ secundaria particulae בְּ.

לָז, לֵזוּ, לָזֶה, v. זֶה, זוּ.

לָכֵן v. כֵּן.

לְמוֹ v. מוֹ.

מ

מְאוּמָה, *adv.*, quod ex מָה־וּ־מָה compositione triplici factum est, aliorum sententiâ ex מָה־אוֹ־מָה. Quemadmodum vero prius מָה in מְ decurtatur, sic etiam posterius in forma apocopata מְאוּם. Opinio veterum, ex qua hoc adv. cohaeret cum מוּם, perversa atque incongrua est.

מַדּוּעַ, comp. ex מַה־יָּדוּעַ, in Concordd. illustratum invenies s. v. יָדַע.

מָה, מַה־, מֶה, מָ, *rad. pronom. interrogativa*, arab. مَا, syr. ܡܢ, quae, sicut arab. مَا, deinceps in significationem indefiniti vel merae negationis transit. Componitur haec radix cum לְ in לָמָּה, aram. לְמָא, unde לְכְמָא, הֵילְמָא (hebr. שֶׁלָּמָּה); cum כְּ in כַּמָּה, arab. كَمْ (ex كَمَا), unde factum est neohebr. כַּמּוּת (כַּמִּיָּה), *quantitas*, sicut ex מֶה factum est מְהוּת (מָהִיָּה), *quidditas*.

מָה, מָא aram. i. q. hebr. מָה, מֶה.

מוֹ i. q. מָה, arab. مَا, solummodo praepositionibus affixum reperitur, veluti בְּמוֹ, כְּמוֹ, לְמוֹ, plane sicut بِمَا pro بِ, كَمَا pro كَ (v. De Sacy Gramm. Arab. I. §. 1037. 1047. 1048. II. §. 117.). Quod ad כְּמוֹ attinet, ei ex asse respondent arab. كَمَا, aram. כְּמָא, syr. ܟܡܐ, ܟܐܢ, samar. ⱛⱑⱒⱑⱁ etc.

מָוֹל, מָוּל, מוּאל, ortum et comp. ex מוֹ־אֵל. Etiamsi *Alef* illud mere euphonicum ac proinde in etymo inveniendo nullius momenti esse censueris, tamen hanc praep. compositam esse unice rectum est. Absurdissima et a vera linguae contemplatione prorsus aliena est *Guil. Gesenii* opinio, qui hujus praep. etymon ex stirpe verbali extorquere satagit.

אֶתְמוֹל, אֶתְמוּל, אֶתְמֹל, comp. ex מוֹל et אֶת, unde deinceps תְּמוֹל per aphaeresin ortum est. Aram. ܐܬܡܠ, ܐܬܡܠܝ, תְּמָלֵי, תְּמוֹל, תְּמָלֵי ad hebraicarum formarum similitudinem efficta sunt.

מֵאָחַר, contr. ex מֵאַחַר, quam vocabuli explicationem, jam in Concordd. propositam, primus dedit Jehuda Halevi Castellanus (v. Ibn-Ezra ad Ex. 13, 14.). Ergo stirps, ad quam redeundum, est אָחַר, neque hic plura de hoc adv. attinet dicere. Qui vero fieri potuerit, ut *Gesenius* derivationem, exculcatam illam atque insulsam, a v. מָחַר = מָכַר in Thesauro suo retineret atque recoqueret, eum mirum habere non poterit, qui hunc Thesaurum absurditatum Michaelis et Schultensii receptaculum factum esse usu atque experientia fuerit edoctus.

מִי, rad. pron. interr., aram. מָן, מָאן, ܡܢ, arab. مَنْ, quae omnia ex מָא, addito nasali, progenita sunt. Ceteras radd. pron. correlativas primus in Systemate Linguae Ar. concinnavi.

מִן, aram. i. q. hebr. מִי, ortum, uti jam indicavimus, ex מָא, id quod ex scriptione plena מָאן, quae in Talmudd. reperitur, perspici licet. Forma hieros. מִין ex מוֹ nata est; מִנְּהוּ ex מִנְהוּ coaluit, et deductio a מָא manet et fixa est, etiamsi vocalis longa intercidat, velut in מִנָּא = מָן.

מָן (adjecto Jud parag. מִנֵּי, מִנַּי, vel etiam מִ, sequente Dages forti; ante gutturales מֶ), nescio, unde deducendum sit, neque vero adduci possum, ut ad stirpem verbalem confugiam. In lingua arab. par atque aequale est مِنْ (cujus ن excidit in مِلْ = من ال, مِذْ = منذ); in syr. ܡܢ, cujus Nun saepenumero abjicitur.

מַעַן in לְמַעַן, quippe quae verbo עָנָה originem suam debeat, huc non pertinet.

מָתַי, a v. מָתַח, ab hac tabula alienum est.

מִתִּים, מְתָם, v. Concordd.

נ

נָא, rad. pron., syr. ܢ, est ex gente radicum נִי, נוּ, de quibus infra, neque ullo modo cum radici verbali cohaeret.

נֶגֶד, praepos. nominalis (v. Concordd.), quae hac ipsa de causa huc non spectat.

נָחְנוּ, forma brevior, ex אֲנַחְנוּ q. v. per aphaeresin decurtata.

ע

עֲבוּר, plerumque cum בְּ connexum, ex עָבַר, stirpe verbali, ortum est.

עַד, stirps pron. ex עֲדִי, quod in sublimiori oratione superstes est, apocopata; illud עֲדִי ne ipsum quidem radicale est, sed e duabus radd. conflatum. Qui stirpem verbalem subesse opinantur, vehementer errant. Hanc stirpem pron. עַד, cui arabicum حَتَّى significatione par est, inesse in compp. בְּעַד, בַּלְעַד, בַּלְעֲדֵי, facile apparet; minus vero notum est, talm. et aram. אַד non differre ab hebr. עַד, nisi commutato gutturali cum spiritu leni, ad similitudinem dialecti samar. et galilaeae.

עוֹד, nisi solummodo forma secundaria est stirpis עַד, a v. עִוַּד exit ac proinde ad nos non pertinet.

עַל, stirps pron., ex עֲלֵי decurtata, arab. عَلَى, syr. ܥܠ, nequaquam a v. עָלָה deducenda. Formam primariam עֲלֵי compositam esse, jam ex formis parallelis אֵלֵי, עֲדֵי etc. perspicitur.

עִם, rad. pron., ex qua arab. مَعَ, مَعْ nonnisi literarum trajectione ortum videtur, sicut arabicum عِنْدَ hebraico עִמָּד (in עִמָּדִי), quod dupliciter compositum est, par atque aequale esse putarim. De rad. verbali עָמַם qui cogitant, ut in talibus solent, caecutiunt.

עִמָּה in לְעִמַּת, לְעֻמַּת, nomen est a v. עָמַם, ac proinde alio referendum. V. Concordd.

עֵקֶב, item nomen est, de quo alibi. V. Concordd.

עֶשֶׂר, sicut omnia ejus derivata, stirpi pronom. veterrimae innititur, id quod de omnibus numeralibus valet. V. Concordd.

עַשְׁתֵּי, numer., item stirps pron. V. Concordd.

עַתָּה, adv. formatum ex nom. עֵת. V. Concordd.

פ

פֹּה s. אֵיפֹה, פּוֹ, פָּא, rad. pron., quae etiam in comp. reperitur et in lingua aramaica ulterius propagatur, id quod in Systemate Ling. Aram. evicimus. Etiam sequens פֶּן inde accrevit.

פֶּן ex classe stirpium oriundarum a radice antiquissima פָּא etc.,

quemadmodum aram. פְּוֹן ex פּוֹ afformatum est in אִלְּוֵילֵיפְוֹן. V. Systema.

פְּנֵי in בִּפְנֵי, לִפְנֵי etc. a nom. plur. פָּנִים huc non pertinet.

ק

קְבֵל, קָבֵל, קָבֵל, a v. קָבַל hic nihil ad nos. V. Concordd.

קְדֵם, קָדֵם, a v. קָדַם. V. Concordd.

ר

רְבוֹ, ־וֹת, ־וֹא, a v. רָבַב. V. Concordd.

רְבַע (sive forma completa אַרְבַּע cum omnibus suis derivatis רְבִיעִי, רְבִיעִית, רְבַעְתַּיִם, רְבַע, רָבַע, רָבַע, רְבַע, רְבַע), *stirps pronom.* antiqua, quam in Systemate dudum cum linguis sanscrr. contulimus.

רֵיקָם, רֵק, רִיק, v. s. רוּק in Concordd.

*רַ, ab omnibus pro derivato verbali habetur; ego vero suspicor, subesse ei *radicem pron.*, quam in Systemate jam proposui; nam litera ר, sicut aliquot aliae literae pronomm., per quandam particularum seriem pervadit, velut רֵי, אֲ־רוּ־ם, אֲ־רוּ, אֲרֵי, ceteraeque linguae hanc radicem videntur stabilire. Quare haec stirps duas in partes dissolvenda erit: רַ־ק. Plura de ea in Concordantiarum Tomo II., qui radices pronomm. et nomm. propria recensebit.

ש

שְׁ s. שֶׁ (seq. Dages forti), atque etiam שְׂ, *rad. pronom. demonstrativa*, cum aramaico *d'* et hebraico *s'* necessitudine conjuncta, quam s. אֲשֶׁר et זֶה jam attigimus. Hoc ש, quod in adv. שָׁ־ם vim suam *demonstrativam* ipsi nativam exserit, posterius vim relativam assumsit. Adjuncto ל in sequiori hebraismo inde emergit שֶׁל (unde jam antiquitus factum אֲשֶׁר, dein אֲשֶׁר), quod quidem in oratione biblica nondum singularis voculae soliditatem nactum est.

שְׁבַע, rad. pron., uti omnia numeralia, id quod jam in Systemate pronunciavimus et linguarum sanscrr. collatione evicimus. Eo pertinent derivata שָׁבוּעַ, שָׁבַע, שִׁבְעִי, שִׁבְעָנָה etc. Vid. Concordd.

שַׁגַּם, v. שָׁגַג in Concordd.

שָׁלֹשׁ (una cum omnibus suis derivatis שְׁלֹשָׁה, שְׁלֹשִׁים, שְׁלֹשָׁם, שְׁלִישִׁי, שְׁלִישִׁית), rad. pron. instar omnium numeralium. V. Systema.

שָׁם, *adv.* loci ac temporis, comp. ex מָה et שְׁ (rad. demonstrativâ illâ notissima), arab. ثُمَّ (ipsius formis discreta duplici adverbii potestate). Aramaicum תַּמָּן, ﻫُﻨَﻚَ, adjecto nasali, propagatum est; eodem modo talm. תַּחֲתָם; quod ex תַּחַת־חָם coaluit.

שָׁמָּה, forma primaria apocopati ac secundarii שָׁם; nam retractio accentus in מָּה vulgaris est, propter vocalis nativam brevitatem.

שְׁמֹנֶה (cum derivv. שְׁמֹנִים, שְׁמִינִי), *rad. pron.*, sicut omnia numeralia, id quod fixum ratumque est, licet, unde ac quomodo deducendum sit, adhuc exploratum non sit.

שְׁנַיִם, numer. m., obscura origine. V. Concordd. s. v. שְׁנָה.

שְׁתַּיִם, num. f., quod, quî exstiterit, in relicto est. V. Concordd. s. v. שְׁנָה.

שֵׁשׁ (cum derivv. שִׁשִּׁי, שִׁשָּׁה verb.), rad. pron., sicut omnia ad unum numerr. V. Systema et Concordd.

ת

תַּחַת, utpote a stirpe verb. תְּחַת ortum, huc non pertinet.

תְּמוֹל, v. מוֹל.

תְּשַׁע (cum deriv. תְּשִׁיעִי), quippe numerale, *rad. pron.* Vid. Systema.

V.

Systema formarum nominalium.

Quamquam *verbum* ea linguae pars est, cui amplitudine, soliditate ac gravitate nulla alia praecellit, tamen *nomen*, quod auribus oculisque nostris innumerarum substantiarum naturarumque hypotyposin, vinculo inter rem signumque saepenumero plane imperscrutabili, suppeditat, formarum copia ac varietate longe abundantissimum est ac proinde meret, ut locum verbo proximum obtineat. At proxime post verbum collocari oportet, neutiquam anteponi; siquidem nomen in formis suis prope omnibus verbo fultum ac subnixum est speciesque illas copiosas, multiplices, varias ac dispariles e verbi fonte uberrimo haurit atque ad verbi prototypum imitando exprimit. *Participium* et *infinitivus* sunt quasi duo verbi vertices, nominisque quasi duo cingula ex utraque parte subnixa, quare ipsa a Semitarum grammaticis in nominum numero habentur. Haec duo inter verbum ac nomen media interjecta sunt, haec tanquam pontem efficiunt, quo verbum ad conformationem nominalem transgreditur, haec ceterarum formarum nominalium quasi semina in tam feracem segetem exuberant, ut, quo primum oculos convertas et quî una forma ex altera deinceps emerserit, propemodum nescias incertusque saepenumero haereas. Nos *nomina participialia* primum describemus.

Quemadmodum *verbum*, ut ita dicam, bifidum biformatumque est, hoc est, in *perfectivum* (פָּעַל) et *imperfectivum* bifariam dispescitur, ita eodem plane modo *participium*, quamvis grammatici de uno tantummodo participio loquantur et praeter perfectivum nullum agnoscant. Formas substantivas יָרִיב, יִצְחָר, יָקוּם, ex imperfectivo extitisse, ea de re nemo, qui in linguae fabricam penitius penetraverit, unquam dubitavit; at vero eas ipsas vera participia esse non paucis exemplis affatim comprobata, et ipsi firmiter persuasum habemus et aliis nos penitus persuasuros speramus. *Participium perfectivum* hasce formas exhibet: 1) פָּקֵד, velut גָּדֵל, יָרֵא, חָזֵק (Ex. 19, 19.), רָחֵק, quae forma in verbis *intransitivis* obtinere solet. *Zere* illud syllabae alterius nonnunquam in î dilatatur, v. c. יָפִיחַ (Prv. 12, 11.) = יָפֵחַ (spirans, auhelans), יָצִיא (2 Chr. 32, 21.) = יֹצֵא, נָטִיל (Zeph. 1, 11.) = נָטֵל (portans). 2) פָּקוּד, velut גָּדוֹל, et sic גָּרוֹם, גָּדוֹל, רָחוֹק, itidem plerumque a verbis *intransitivis*, at vero etiam a *transitivis*, praecipue cum participium, nominis vim nactum, plane a verbo discessit. Sola differentia hujus formae a superiori ea est, quod Kamez prioris syllabae firmius et immutabilius evasit; at haec differentia non constanter a lingua observatur, neque efficit, ut haec forma propterea participialis esse desinat. Exempla sunt עָשׁוּק = עֹשֵׁק, רָזוּן, בָּחוּן = בּוֹגֵד, רוֹזֵן, בּוֹחֵן. 3) פָּקֵד, velut בָּדֵד, יָשָׁר, חָדֵשׁ, בָּגוֹד, חָכָם, סָגֵל, quae forma et ipsa ad nomina a verbis *intransitivis* conformanda adhibetur.

Hae formae participiales tres, quas modo recensuimus, ortae sunt ex participio *perfectivo*, partim sine omni mutatione, veluti עָמֵא, יָרֵא, שָׂגֵא, צָמֵא, vel certe cum levicula duntaxat varietate, veluti גָּדוֹל, קָרוֹב, si ea cum perfectivis יָגֹר, יָכֹל, יָקֹטֶן, שָׂכֹל comparaveris; partim prolongata extrema vocali (id quod etiam in participio imperfectivo usuvenire deinceps videbimus), e. c. חָכָם ex חָכֵם, יָשָׁר ex יָשֵׁר. Hanc seriem concludit 4) forma vulgaris ac tritissima פּוֹקֵד. Ergo habemus has nominum participialium formas: 1) פָּקֵד; 2) פָּקוּד; 3) פָּקֵד; 4) פּוֹקֵד, et si his adnumeramus eas, quae inde aliqua variatione novatae sunt; 5) פָּקִיד (prolongatum ex פָּקֵד), et 6) פָּקוּד cum Kamez impuro sive immutabili. Si vero formas femininas sigillatim recensere voluerimus, addenda sunt 7) פָּקֵדָה; 8) פָּקוּדָה; 9) פָּקֵדָה; 10) פּוֹקֵדָה; 11) פְּקִידָה pro פָּקֵדָה; 12) פָּקוּדָה, cum Kamez impuro. Nunc ad ipsas tabulas harum formarum concinnandas pergimus, omnia nomina (substantiva et adjectiva) enumerantes, quae has formas participiales, de quibus disseruimus, assumserunt.

I. Forma participialis perfectiva activa

פָּקֵד

[*Notandum est, nonnulla nmm. hujus formae, quae non discrevimus, ex forma passiva* פָּקִיד *abbreviata esse, uti in Concordantiis demonstravimus; nam quemadmodum forma participialis perfectiva activa* פָּקֵד *in* פָּקִיד *prolongatur, sic forma participialis perfectiva passiva* פָּקִיד (= פָּקוּד) *nonnunquam in* פָּקֵד *corripitur*].

אָבֵל, qui animo cecidit s. afflictus est, arab. أَبِيلٌ (asceta, anachoreta); pratum irriguum, quod aquis diffluit. אָגֵם, i. q. עָגֵם. אָזֵן, instrumentum acutum, a v. אָזַן, acutum esse. אַחֵר pro אָחֵר, is qui moratus est, posterus, arab. آخِرٌ. אָמֵן, firmus, ratus, *πιστός*, arab. آمِنٌ. אָפֵל, occiduus, caliginosus. אָרֵר, constr. אֹרֵר, ex nonnullorum sententia. אָשֵׁם, reus, sons, arab. أَثِيمٌ. בָּלֵה, detritus, vetulus. בָּצֵק, massa tumescens, farina. בָּשֵׁל, fervidus, coctus. גָּדֵל, is qui accrevit, magnus. גָּדֵר, sepes, maceria. גָּזֵל, direptio, rapina. דָּבֵק, adhaerens, deditus. דָּוֵה, languidus, *αἱμαῤῥοῶν*, arab. دَوٍ. דָּיֵק, speculans, specula. דָּשֵׁן, pinguis, opimus. זָעֵם, effervescens, anhelans, iracundus. זָקֵן, canus, senex, *πρεσβύτερος*. חָבֵר, nisi pro חָבִיר, adjungens semet ipsum, socius. חָדֵל, vanescens, carens, destitutus, arab. خَاذِلٌ. חָזֵה, prominens, pectus. חָזֵק, augescens, *κραταιούμενος*. חָיֵה, vividus, vegetus. חָמֵץ, fermentans, massa fermentata, *ζυμωτόν*, *ζύμη*. חָמֵשׁ, rad. pronom., sed ad horum nominum normam conformata. חָנֵף, simulator, hypocrita. חָסֵר, deficiens, expers. חָפֵץ, *εὐδοκῶν*, cupidus. חָצֵר, nisi pro חָצִיר, circumdans, cingens, septum, atrium, arab. حَضِيرٌ. חָרֵב, aridus, siccus. חָרֵד, tremens, pavidus. חָרֵי (tantum pl. חֲרֵרִים),

loca torrida s. arida; cf. arab. حَارٌ, calidus. טָלֶה, agnellus, arab. طَلًا (pullus). טָמֵא, squalidus, sordidus, impurus. יָבֵשׁ, siccus, arab. يَابِسٌ, يَبِسٌ, يَبِيسٌ. יָגֵב pro יָגִיב, terra subacta, arvum. יָגֵעַ, laboriosus, fessus. יָגֵן, coenum, lutum. יָחֵף, discalceatus, *ἀνυπόδετος*. יָעֵף, sicut עָיֵף, lassus, defessus. יָפֶה, splendidus, pulcher. יָפֵחַ (nisi imperfectivum a v. פּוּחַ), anhelans. יָרֵא, verens, venerabundus, timidus. יָשֵׁן, dormiens, somniculosus, arab. وَاسِنٌ. יָשִׁישׁ, canus, decrepitus, a v. יָשַׁשׁ. יָתֵד (nisi impf. a v. יָתַד, tundere), infigens, paxillus, pala. כָּאֵה, ex nonnullorum sententia Ψ. 10, 10., moestus, afflictus. כָּבֵד, *adj.* gravis; *sbst.* hepar, arab. كَبِدٌ. כָּלֶה, tabescens desiderio. כָּתֵף, humerus, scapula, arab. كَتِفٌ, كَتَفٌ, كِتْفٌ. לָבֵן, sin aliter constructivus לְבַן- ab hac forma descendit. לָחֵם, sec. Abulwalid, Jud. 5, 8. לָעֵג, *βαρβαρόφωνος*, sannio. מָאֵן, nolens, recusans. מָגֵן, clypeus, scutum utpote circumcirca obtegens. מָזֵּה, sugens, rodens, vi activa. מָלֵא, plenus, repletus. מָלֵחַ (f. מְלֵחָה), salsus, arab. مَالِحٌ, مَلِيحٌ. מָנֶה, mina, *μνᾶ*, certe ad hanc formam. מָרֵא, mas, dominus, certe ad hanc formam, arab. مَرْءٌ, مُرْءٌ, مِرْءٌ. נָאֵוָה, prolong. ex נָאֶה, a v. נָאָה, *νά-ειν*, *ναί-ειν*. נָבָל (f. נְבֵלָה), deciduus, exanimis. נָוֶה, habitans, habitaculum, habitabilis, decorus. נָחֵת, descendens, a v. נָחַת = נָחֵת. נָכֶא, נָכֵה, saucius, afflictus. נָמֵר, pardus, a pelle variegata, arab. نَمِرٌ (f. نَمِرَةٌ). נָשֶׁה, nervus, tendo, arab. نَسًا. סָפֵר, aram. i. q. hebr. סֹפֵר, scriba, *γραμματεύς*. עָגֵם, languens, defessus, siticulosus. עָלֶה, sursum tendens, progerminans, folium. עָלֵז, ovans, exultans, laetus. עָמֵל, laboriosus, aerumnosus, operarius, arab. عَامِلٌ. עָמֵק, profundus, abstrusus, intellectu difficilis, arab. عَمِيقٌ. עָנֵף, frondens, frondiferus. עָצֵב, ex nonnullorum sententia Jes. 58, 3., ubi potius עָצֵב formae fundamentum est. עָצָה, coagmentando firmans, spina dorsi (arab. عَصًا, os surae). עָצֵל, supinus, piger, desidiosus, arab. مُتَعَطِّلٌ. עָקֵב, pars pedis extrema, calcaneus, arab. عَقِبٌ (posterius etiam talus, i. q. كَعْبٌ). עָרֵב, jucundus, suavis. עָרֵל, praeputiatus, incircumcisus, a n. עָרְלָה, pellicula, dimin. n. עוֹר. עָשָׁן, fumans, fumigans. עָתֵק, rigidus, firmus, Prv. 8, 18. (sec. alios 3 p. praet.). פָּלֵט, quae forma media est inter פָּלֵט et פָּלִיט), fuga elapsus, profugus. צָבֶה, tumens, tumidus. צָמֵא, sitiens. קָדֵשׁ, dedicatus idolis, scortum, prostibulum. קָנֶה, scapus, caulis, calamus, a v. קָנָה, erectum esse. קָצֶה, extremitas, finis. קָצֵר, brevis, pusillus, arab. قَاصِرٌ, قَصِيرٌ. קָרֵב, appropinquans, accedens, arab. مُقَارِبٌ. קָרֶה, accidens h. e. effusio seminis, pollutio. קָשֶׁה, durus, difficilis. רָאֵה, videns, expertus. רָגֵעַ, tranquillus, quietus, Ψ. 35, 20. רָוֶה, humectus, ebrius, a v. רָוַה, רָוָה. רָזֶה, macilentus, tabidus. רָחֵל, ovis femella s. mater, arab. raro رَخِلٌ. רָחֵק (opp. קָרֵב, cf. arab. قُرْبَةٌ), recedens s. abalienatus a Deo. רָעֵב, famelicus, cupidus, arab. رَاغِبٌ et, quae forma مُبَالَغَةٌ est, رَغِيبٌ, a v رَغَبَ (cupere, nolle, unum de أَضْدَادٌ h. e. nominibus iis, quae diversas significationes in sese continent). רָפֶה (pl. רְפָאִים), horrendus, formidolosus, *γίγας*. שָׂבֵעַ, satur, abundans, arab. شَبْعَانُ, شَابِعٌ. שָׂדֶה, id quod aratro scindunt, ager, arvum. שָׂהֵר, testis, targ. סָהִיד, arab. شَاهِدٌ, شَهِيدٌ. שָׂמֵחַ, gaudens, laetabundus, arab. سَامِحٌ (spec. laete dans, munificus). שָׁוֶה, locus aequus, planities (neoh. שָׁוֶה, aequalis, aequivalens). שָׁכֵחַ, oblitus, obliviosus. שָׁכֵן, accola, vicinus, arab. سَاكِنٌ (incola, quiescens). שָׁלֵו (vel plene שַׁלְוֵי), tranquillus, contentus, securus. שָׁלֵם, integer, salvus, pacatus, arab. سَالِمٌ, سَلِيمٌ. שָׁמֵם, vastus, desolatus. שָׁמֵן, pinguis, adiposus, arab. سَامِنٌ, سَمِينٌ. שָׁפֵל, humilis, depressus, arab. سَافِلٌ, سَفِلٌ. שָׁקֵד, propere florens, amygdala, -um. שָׁקֵל, caementum, gluten, absurditas.

II. Forma participialis perfectiva פָּקוּד

[*Nos hanc formam aequalitatis studio et rationis typographicae causa constanter plene scripsimus*].

אָדוֹן, judex, arbiter, dominus, a v. דִּין = אָדַן. אָדוֹם, ruber, fuscus, arab. آدَمُ. אָחוֹר, pars retrorsa s. postica vel occidentalis, arab. أُخْرٌ. אָיוֹם, terribilis, horrendus. אָמוֹן, artifex, opifex (Jes. 52, 15. = חָמוֹן). אָמוּץ (= חָמוּץ), acer, rufus. אָסוּם, collectus, pl. collectio (in horrea). אָרוּךְ, longus. בָּאוֹשׁ, malus, crudus (pl. labruscae, omphaces), arab. بَئِسٌ (miser, calamitosus). בָּרוֹד, maculatus, versicolor, cf. arab. بُرْدٌ (vestis diversis coloribus striata). בָּרוֹם, ex filis (bicoloribus) contextus, arab. بَرِيمٌ; pl. vestis ex ejusmodi filiis contexta, arab. مُبْرَمٌ. גָּדוֹל, tortus, robustus (arab. جَادِلٌ, جَدِلٌ), *magnus*. גָּרוֹל *Ketib*, morosus, stomachosus, cf. arab. جَرِلٌ, جَرَلٌ (locus), durus, asper, confragosus. דָּרוֹם, plaga sole illustrata, meridies, nisi *om* terminatio est. זָנוּחַ, n. pr., locus paludosus s. foetidus, arab. زَنِخٌ (rancidus). חָגוֹר, accinctus. חָמוּץ, vehemens, violentus. חָנוּט (pl. חֲנֻטִים), conditus, inunctus; pl. conditio, inunctio, a v. חָנַט, أُحْنُطَةٌ (unde حِنَاطَةٌ, ars condiendi mortuos; حَنُوطٌ, حِنَاطٌ, ipsum aroma). חָסוֹן, potens, pulcher, arab. حَسَنٌ, حَاسِنٌ, حُسَّانٌ, حَسِينٌ, a v. חָסַן, حَسَنَ. חָשׁוּךְ, caliginosus, tenebricosus. טָהוֹר, purus, mundus (naturaliter, legaliter, moraliter), arab. طَاهِرٌ, طَهِرٌ, طَهِيرٌ, طَهُورٌ. יָקוּשׁ, auceps, *ἰξευτής* (= יוֹקֵשׁ). יָרוֹק, flavus, viridis, arab. وَارِقٌ, وَرِقٌ, وَرِيقٌ (frondosus). כָּבוֹד, gravitas, honor, gloria. מָרוֹר, herba amara, *πικρίς*, arab. مُرَارٌ, مُرَّةٌ (pl. مُرٌّ, أَمْرَارٌ). מָתוֹק, dulcis. נָכוֹחַ, propinquus, rectus. נָקוֹד, punctis distinctus, maculatus, arab. grammat. مَنْقُوطٌ (نَقْطٌ). עָבוֹת, complicatus, frondosus. עָגוֹל, rotundus, orbicularis. עָמוֹק, profundus, altus. עָנוּג, musca canina, *κυνόμυια*. עָרוֹד, onager. עָרוֹם (sec. alios עָרוּם), nudus, arab. عُرَامٌ spec. carne nudatus, decorticatus.

עָשׁוּק, oppressor, injurius. עָשׂוֹר, decas, sicut שָׁלוֹשׁ, trias, a radice pronominali ad ejusdem formae similitudinem formatum. עָשׂוּת, artificiose s. effabre elaboratus. צָהֹוב, splendidus, fulvus, arab. أَصْهَبُ (fem. صَهْبَآءُ). צָחוֹר, splendide albus, candidus, arab. أَصْحَرُ (fem. صَحْرَآءُ). צְנוּף *Ketib* (alii צָנוֹף), diadema, tiara. צָעִיר *Ketib*, parvus, i. q. צָעִיר, arab. أَصْغَرُ. צָפוֹן, plaga occulta s. borealis. קָדוֹשׁ, purus, sanctus, arab. intens. قُدُّوسٌ, قَدُّوسٌ. קָטֹן, parvus, exiguus. קָחוֹק, longinquus, procul dissitus. רָטֹוב, humidus, virens, arab. رَطْبٌ, رَطِيبٌ, أَرْطَبُ. שָׂרוֹק, vitis vini rubri. שָׁחוֹר, niger, ater, fuscus. שָׁלוֹם, incolumitas, pax, arab. سَلَامٌ. תָּאוֹם, geminus, *δίδυμος*, arab. تَوْءَمٌ, تَيِّمٌ, تَوْءَمٌ, تَوْأَمٌ.

III. Forma participialis perfectiva פָּקֵד.

אָבֵק, pulvis, utpote ultro citroque volitans. אָדָם, homo, utpote terrenus, e terra formatus, arab. آدَمُ. אֲהָלִים, aloe, *ἀγάλλοχον*, nomen exterum. אֲשֵׁד, rhamnus, arab. أَطَّ. אָלָה, jusjurandum, a v. denom. אָלָה, אָלַהּ. אָמָה, ancilla, *ἄβρα*, a v. אָמַהּ. אָמָן i. q. אָמוֹן, artifex. אָסָם, horreum, apotheca. אָשָׁם, culpa, crimen, arab. إِثْمٌ, peccatum; אָשָׁם, إِثَامٌ, poena peccati. בָּדָד, *ἐρημία*, solitarius, separatus, arab. بُدٌّ, بَدَدٌ. בָּדֹל, lobus auris. בָּזָק, fulgur, utpote coruscum. בָּכֶא, fletus, arab. بُكًا, بَكًا, n. plantae, arab. بَكْءٌ. בָּקָר, boves, arab. بَقَرٌ (n. unit. بَقَرَةٌ). בָּרָד, grando, arab. بَرَدٌ. בָּרָק, fulmen, arab. بَرْقٌ. בֹּשֶׂם, balsamum, utpote suave olens, cf. arab. بَشَامٌ. בָּשָׂר, caro, arab. بَشَرٌ (cutis, homines, neoh. בָּשָׂר וָדָם, N. T. *σάρξ καὶ αἷμα* Gal. 1, 16.). בָּתָה, infractio, interitus, si modo a v. בָּתָה = בָּתַת. גְּבֹהַּ (c. גְּבַהּ, nisi hic a forma vulgari גָּבוֹהַּ), altus. גָּדָה, ripa, litus. גָּזָם, genus locustae, a v. גָּזַם, جَزَمَ, desecare, decerpere. גֵּלָל, merda, *βόλβιτον*, arab. جَلَّةٌ; conditio, arab. جَلَلٌ (syn. أَجْلٌ). גָּמָל, camelus, arab. جَمَلٌ. גָּרָב, scabies, arab. جَرَبٌ. דָּאָה (Deuter. רָאָה), species avis cito volantis. דָּבָר, verbum, negotium, res. דָּגָן, frumentum. הָדָר, decus, majestas. הָדָר, forma commentitia ad constr. הַדְרֵי. הֹוד, sec. nonnullos Prov. 21, 8., onustus. וָלָד, progenies, filius, arab. وَلَدٌ. זָהָב, aurum, utpote splendidum s. fulvum, arab. ذَهَبٌ. זָנָב, cauda, arab. ذَنَبٌ (div. a ذَنْبٌ, peccatum). זָקָן, barba, mentum barbatum, arab. ذَقَنٌ (mentum). חָדָשׁ, novus, arab. حَدِيثٌ, حَادِثٌ, حَدَثٌ. חָזָק, firmus, validus. חָכָם, *πυκνός*, sapiens, arab. حَكِيمٌ. חָלָב, lac, arab. حَلَبٌ. חָלָל, transfossus, interemtus; *τραῦμα*, arab. حَلَلٌ. חָלָץ du., lumbi. חָלָק, laevis, calvus, arab. أَحْلَقُ. חָמָס, injuria, violentia, arab. حَمَاسَةٌ (fortitudo, pugnacitas). חָצָץ, scrupus, telum (= חֵץ). חָתָן, sponsus, gener, arab. حَتَنٌ (similis, socius). טָרָף, recens, viridis. יָבָל, flumen. יָבָם, levir, mariti defuncti frater. יָגָע, ex nonnullorum sententia Job. 20, 18., elaboratum, acquisitum. יָקָר, pretiosus, carus, cf. arab. وَقُرَ, وَقُورٌ etc. (gravis). יָרָק, viridis, herba viridis. יָשָׁן, vetustus, obsoletus, cf. arab. مُسِنٌّ. יָשָׁר, rectus, probus, cf. arab. يَاسِرُ, أَيْسَرُ. כָּזָב, mendacium, arab كَذِبٌ, كَذْبٌ etc. כָּלָה, perditio, consumtio, deletio. כָּנָף, operimentum, ala, arab. كَنَفٌ. כָּפָן, fames, esuries. כָּפָר, pagus, vicus, arab. كَفْرٌ. לָבָן, albus, candidus. מָטָר, pluvia, arab. مَطَرٌ. מָלָח, veteramentum. מָנָה, portio, pars definita. מָסָךְ, aulaeum, utpote a rad. סָךְ oriundum, huc non pertinet. מָרָה (dual. מָרָתַיִם), rebellio. מָרָק, jus cum intritis carnis panisve frustis, arab. مَرَقٌ (n. unit. مَرَقَةٌ). מָשָׁל, combinatio, simile, parabola, arab. مَثَلٌ. נָבָל, flaccidus, stultus, impius. נָזֶל, donum meretricium. נָהָר, amnis, fluvius, arab. نَهْرٌ, نَهَرٌ. נָחָשׁ, serpens. נָטָף, stilla, resina stillans, arab. نُطْفَةٌ (gutta). נָכֶא (= נָכֶה), depressus, afflictus. נָקָם, vindicta, ultio, arab. نَقْمَةٌ, نِقْمَةٌ, نَقِمَةٌ. סָבָא, potor, vinolentus. סָגָן, antistes, praefectus. סָחַר, mercatus, emporium. סָכָל, stolidus, fatuus. סָמַר, setosus, pilosus. סָרָב, rebellis, refractarius. עָדָשׁ, lens, arab. عَدَسٌ. עָמָל, labor, molestia, arab. عَمَلٌ (actio, praxis). עָנָב, uva, arab. عِنَبٌ. עָנִי, humilis, *ταπεινόφρων*. עָנָן, nubes, arab. عَنَانٌ. עָנָף, frons, quocum أَنِيفٌ, آنَفُ etc. neutiquam cohaerent. עָפָר, pulvis, terra, arab. عَفَرٌ, عَفْرٌ. עָצֶב, imago sculpta, effigies. עָקָר, sterilis, arab. عَاقِرٌ. עָרָב, salix, arab. غَرَبٌ. עָשָׂר, stirps pronom. hujus formae, decem, arab. عَشَرٌ. עָשָׁן, fumus, arab. عَثَنٌ. עָתָק, rigidus, pertinax, arab. عَاتِقٌ, عَتِيقٌ (antiquus). עָתָר, odor suavis, aroma. פָּרִיז, princeps, dux. פָּרָק, coctum, jus. פָּרָשׁ (*faraś*, non *farras*, ad s. nn. חָרָשׁ, חָרָע), eques, arab. فَارِسٌ, a n. فَرَسٌ (quod in hebraica lingua intercidit). צֶבֶת s. צֶבֶא, fasciculus, manipulus. צָמָא, sitis, arab. ظَمْءٌ (a v. ظَمِئَ). קָהָל, concio, *ἐκκλησία*. קָטָן, parvus. קָלָל, politus, tersus. קָפָד, n. fictitium pro קֵפַד Ez. 7, 25. קָצֶה, extremitas, finis. קָשָׂה, patera, scutella. רָאָה, vultur, milvus utpote perspicax, fem. n. רָאָה, ut videtur; nam in multis ejusmodi formis nominalibus a vv. לה difficile est dictu, utrum sint factae ad s. f. פָּקֵד an feminina formae פָּקֵד. רָחָב, insolens, superbus, cf. arab. الراهب, leo. רָחָב, latus, spatiosus, arab. رَحْبٌ, رَحِيبٌ, رُحَابٌ. רָחָם, avis *φιλότεκνος*, vulturis species, arab. رَحِيمٌ, misericors. רָעָב, cupiditas, fames, arab. رُغْبٌ, رَغَبٌ etc. רָקָב, caries ossium. רָשָׁע, malus, pravus, impius. שָׂבָע, satietas, saturatio, arab. شَبَعٌ, شِبْعٌ. שָׂטָן, *διάβολος*, *Σατάν*, arab. شَيْطَانٌ. שָׂכָר, merces, pretium, arab. شُكْرٌ. שָׂפָה, labium, arab. شَفَةٌ. שָׂפָם, barba, mystax, si a v. שָׂפָם descenderet. שָׂרָף, serpens, Seraph, a v. שָׂרַף, شَرَفَ. שָׁבֶץ, horror, vertigo. שָׁלָךְ, *καταράκτης*, mergulus. שָׁלָל, praeda, exuviae. שָׁנָה, annus, arab. سَنَةٌ. שָׁעָה, hora, tempus, arab. سَعَةٌ. שָׁפָל, humilis, vilis. שָׁפָן, mus montanus. שָׁרָב, aestus solis, species fallax aquae, arab. سَرَابٌ. תָּכָה, oppressio, fraus malitiosa. תָּמָר, palma, dactylus, arab. تَمْرٌ.

IV. Forma participialis perfectiva פּוֹעֵל.

[*Nomina hujus formae, utpote mera activa verborum participia, quae in universum nominum significationem assumere possunt, tam crebra et cognita insuper facilia sunt, ut completae eorum enumerationi supersidere nos posse remur; quare tantummodo haec, quae sequuntur, exemplorum instar habeto*].

אוֹבֵד, interitus, pernicies, cf. arab. آبِدَةٌ. אוֹרֵב, violans, hostis. אוֹרֵב, insidians, insidiae. בּוֹגֵד, perfidus; pl. f. praestigiae, fraudes. בּוֹנֶה, aedificator, architectus. בּוֹקֵר, *βουκόλος*, bubulcus, cf. arab. بَاقِرٌ. זוֹנָה, *ἡ μάχλος*, meretrix, arab. زَانِيَةٌ (a m. زَانٍ). חוֹבֵל, gubernator navis, *κυβερνήτης*, arab. حَابِلٌ (retia tendens). חוֹרֵשׁ, arator, colonus, arab. حَارِثٌ. חוֹשֵׁב, operis damasceni artifex, panni serici s. lintei florulenti textor. יוֹבֵל, jubilans, jubilaeum. יוֹנֵק, sugens, surculus, soboles. יוֹצֵר, figulus, fictor s. creator. יוֹרֶה, pluvia prima segetes irrigans et fecundans. יוֹרֵשׁ, haeres, possessor. יוֹתֵר, id quod superest s. abundat. כּוֹרֵם, vinitor. כּוֹתֶרֶת f. כּוֹתֶרֶת, cinctura, coronamentum. מוֹסֵר, tantum plur. m. et f., vinculum, compes. נוֹבֵל, evanidus, marvidus. נוֹקֵד, pastor, pecuarius, cf. arab. نَقَّادٌ. סוֹחֵר, mercator, *ἔμπορος*. סוֹפֵר, scriba, *γραμματεύς*. עוֹבֵר, viator. neoh. עוֹבֵר וְשָׁב. עוֹלֵל, sugens, infans, puerulus. קוֹרֵא, vociferator, perdix. רוֹאֶה, spectator; qui visiones (رُؤْيَةٌ) habet, vates. רוֹגֵל, calumniator, susurro, fullo, arab. رَاجِلٌ (= hebr. רַגְלִי). רוֹכֵל, nundinator, institor. רוֹכֵב, equo vehens, eques, arab. رَاكِبٌ. רוֹעֶה (f. רוֹעָה), pastor, arab. رَاعٍ. רוֹפֵא, medicus. רוֹקֵחַ, pigmentarius, seplasiarius. רוֹקֵחַ, pigmentarius. רוֹקֵם, acupictor, phrygio. שׁוֹרֵק, vitis uvarum coerulearum (أَزْرَقُ) ferax. שׁוֹעֵר, janitor. שׁוֹמֵר, custos. שׁוֹפֵט, judex.

V. Forma participialis perfectiva activa s. intransitiva פָּקִיד (prolong. ex פָּקֵד).

[*Bene distinguendum est inter hanc formam activae s. intransitivae significationis et formam* פָּקִיד (*i. q.* פָּקוּד) *passivae significationis, de qua infra dicetur. Ut cognoscas, utrum aliquod nomen sit participiale perfectivum activum s. intransitivum an passivum, necesse est, primariam verbi, unde descendit, potestatem nosse, quae, prout intransitiva aut transitiva est, nomen ad hanc illamve classem pertinet. In arabica lingua eadem differentia obtinet; etenim nmm. formae* فَعِيلٌ *vel passiva sunt a vv. transitivis oriunda, velut* قَتِيلٌ *fere i. q.* مَقْتُولٌ, *vel activa s. intransitiva a vv. intransitivis oriunda,* صَحِيحٌ, *sanus, integer, a v.* صَحَّ, *sanum, vitii expertem esse; quae quidem nomina intensitatem, energiam vel habitum actionis exprimunt formaeque* فَاعِلٌ, *ut grammatici dicunt, sunt* مُبَالَغَةٌ].

אָבִיב, spica, a v. אָבַב, splendere, florere; tempus florum, germinum, spicarum recentium, arab. أَبِيبٌ (n. mensis). אָבִיר, fortis, heros, propugnator, a v. אָבַר, vi vel intransitiva (fortem esse) vel transitiva (defendere, arcere). אָמִיר, cacumen (arboris), a v. אָמַר, eminere, editum, elatum esse. אָפִיל, culmus tener, al. serotinus, cf. arab. مُؤَفَّلٌ (debilis), a v. أَفِلَ (occidere, spec. de sole). אַפִּיק, superans h. e. validus, victor, arab. أَفِيقٌ, أَفِيقٌ; fluens h. e. fluentum, amnis. בָּהִיר, splendidus, nitidus, arab. بَاهِرٌ. הָלִיךְ, gressus, incessus. חָמִיץ, herba salsa s. acida, arab. حَمْضٌ, a v. حَمِضَ, acidum esse. חָסִיד, pius, *ὅσιος*, a v. חָסַד familiarem, familiariter junctum esse (cum Deo). חָסִיל, bruchus utpote agros depascens, a v. חָסַל, arab. خَصَلَ (unde مِخْصَالٌ, falx). חָצִיר, porrum, gramen, arab. خَضِيرٌ (olus viride), a v. חָצַר, خَضِرَ, viride esse. יָהִיר, se efferens, superbus, a v. יָהַר, altum, sublimem esse. יָחִיל, sperans, confidens, fiducia plenus. יָפִיחַ (= יָפֵחַ), spirans, anhelans, Prv. 12, 11. יָצִיא (= יָצָא), progressus, prognatus, oriundus. יָשִׁישׁ, canus, senex. לָבִיא, leaena, leo, utpote rugiens. נָבִיא, propheta, utpote persuadente et victrici eloquentia utens, arab. نَبِيٌّ. נָעִיל = נָעַל, portans, caustus Zeph. 1, 11. עָגִיל, rotundus, sbst. annulus, orbiculus. פָּלִיט (= פָּלֵט, פְּלֵיטָה), fuga elabens, profugus, a v. פָּלַט, تَفَلَّتَ. פָּלִיל, arbiter, judex, a v. פָּלַל, findere, dijudicare. פָּרִיץ, perrumpens, praefractus, violentus, seditiosus. צָנִין, sentis, spina, a v. צָנַן (= שָׁנַן), acutum esse. צָעִיף, velans, velamen, peplum. צָעִיר, parvus, natu minor, arab. صَغِيرٌ. צָפִיר, hircus, utpote hirsutus, a v. צָפַר vel n. צֶפֶר (= שֵׂעָר). צָרִיחַ, turris, specula, utpote clare et manifeste e longinquo visui patens, arab. صَرْحٌ. רָהִיט, canalis, cincinnus a capite quasi defluens, a v. רָהַט, currere, fluere. רָכִיל, circumforaneus, nundinator, institor, a v. רָכַל, circuire, peragrare. רָסִיס, gutta, utpote irrigans s. humectans. שָׂעִיר, hircus, satyrus, si a v. שָׂעַר (denom. שֵׂעָר) pilosum esse, cf. arab. أَشْعَرُ etc. שָׁמִיר, pungens, sentis, lapis acuminatus. שָׂרִיד, elapsus, e clade superstes, reliquus.

VI. Forma participialis perfectiva פָּקוּד, cujus Kamez est immutabile.

[*Nomm. hujus formae ad unum omnia componere, res difficilis est ac paene prorsus inenodabilis, partim quia multorum ejusmodi nominum nullae formae flexae reperiuntur, partim quia ipsa lingua in iis flectendis vacillat. Satis igitur esto, nmm. insequentia exemplorum loco adduxisse*].

בָּגוּד (f. בְּגוּדָה), perfidus, fraudulentus. בָּחוּן, explorator metallorum excoctor. בָּרוּז, praeco, *κῆρυξ*, arab. كَارِزٌ (ex aram.). בָּצוּר, populus mixtus, Aegyptus, arab. مِصْرٌ.

VII. Forma participialis perfectiva feminina פְּקֻדָּה.

[*Interdum plene scribitur* פְּקֵידָה, *quae formae species quasi transitum a* פְּקֻדָּה *ad* פְּקֵידָה *efficit; in lingua aramaica He extremum in Alef commutatur, ut vulgo*].

אֲבֻדָּה, perditio, res perdita. אֲוֻרָה, praesepe, stabulum, a v. אוּר, cavum esse. אֲסֻפָּה, collectio, *συναγωγή*. אֲפֻלָּה, occasus, caligo. אֲשֻׁדָּה, sicut אֲשֻׁד, effusio rivorum, radix montis, in quam torrentes deferuntur. אֲשֻׁרָה, felicitas, Dea Fortunae, Astarte, simulacrum et lucus Astartes. בְּהֵמָה, brutum (neoh. philos.

חַי הָאֲדָמָה), quadrupes, arab. بَهِيمَةٌ (pl. بَهَائِمُ). בְּרֵכָה, piscina, aquae conceptaculum, arab. بِرْكَةٌ (pl. بِرَكٌ). גְּזֵלָה, spolia, rapina. גְּזֵרָא, decretum, edictum (syn. טְעֵם), neoh. percrebro גְּזֵרָה. גְּזֵרָה, terra abscissa, herba carens, sterilis ac vasta. גְּנֵבָה, furtum, *κλέμμα*. דְּבֵלָה, massa compressa, spec. ficorum, *παλάθη*. הַפֵּכָה, eversio, *καταστροφή*. הֲרֵגָה, caedes, internecio. חֲשֵׁיכָה, חֲשֵׁכָה, caligo, tenebrae. טְרֵפָה, a feris discerptum, *θηριάλωτον*. יְקֵדָא, incendium, *καῦσις*. יְרֻשָּׁה, *κληρονομία*, patrimonium. לְבֵנָה, later, *πλίνθος*. לְחֵנָה, pellex, concubina. מְהֵרָה, festinatio; adv. festinanter, propere, cito. מְכֵרָה, *μάχαιρα* ex sententia nonnullorum haud probabili. מְלֵאָה, redundantia, spec. frumenti et vini, id quod de iis offerri solet. מְלֵחָה, terra salsa ac proinde sterilis. מְרֵרָה, fel, arab. مَرَارَةٌ, مُرَّةٌ. נְבֵלָה, cadaver, *πτῶμα*, *θνησιμαῖον*. נְקֵבָה, feminina, femella (neoh. gramm. genus femininum). עֲרֵמָה, cumulus, velut frumenti, arab. عَرَمَةٌ. פְּלֵטָה, פְּלֵיטָה, evasio, profugi ex bello vel periculo vitaeque discrimine. צְנֵפָה, glomus, globus, cf. arab. صِنْفَةٌ, ora vestis. שְׂרֵפָה, exustio, concremation, incendium. שְׂרֵרָה, ordo, series, neoh. spina dorsalis. שְׁאֵלָה, שְׁאֵלָא, petitio, mutuum; neoh. quaestio, sicut مُسْأَلَةٌ (pl. مَسَائِلُ, שׁ"ת). שְׂרֵמָה, arvum; semel, sicut שְׂדֵמָה uredo. שְׂרֵפָה, adustio, uredo, segetum, arab. سَدْفَةٌ, nigredo. שְׁלֵוָה, שְׁלֵוָא, sicut hebr. שַׁלְוָה, quies, pax, arab. سَلْوَةٌ. שְׁפֵלָה, regio depressa, planities, arab. سُفْلَةٌ, humilitas; سُفَالَةٌ, pars inferior. שְׁרֵקָה, exsibilatio, irrisio. תְּאֵנָה, ficus, a v. תָּאַן = תָּנַן, tendere, arab. تِينَةٌ, coll. تِينٌ.

VIII. Forma participialis perfectiva feminina פְּקֻדָּה.

אֲגוּרָה, bacca, faba, numus, si a v. אָגַר (v. Concordd. s. v. גָּרַר). בְּכוּרָה, *πρωτοτοκία*, *τὰ πρωτοτόκια*, arab. بَكُورِيَّةٌ. בְּשׂוֹרָה, nuncius, *εὐαγγέλιον*, arab. بِشَارَةٌ, بُشَارَةٌ. דְּבוֹרָה, apis, utpote gregatim migrans. זְמוֹרָה, sarmentum, palmes. חֲבוֹלָה, pignus, *ἐνεχυρασμός*. חֲגוֹרָה, cingulum, baltheus. מְרוֹרָה, amaritudo, fel. נְגוֹהָה, lux, *αὐγή*. נְכוֹחָה, rectitudo, veritas. סְחוֹרָה, mercatura, merces. סְפוֹרָה, numeratio, computus. עֲבוֹדָה, operatio, servitus, cultus, arab. عِبَادَةٌ. פְּאֵרָה (ex פְּאוֹרָה), ornatus arborum, frons. קְטוֹרָה, suffimentum, *θυμίαμα*. שְׂעוֹרָה, hordeum, arab. شَعِيرٌ (n. unit. شَعِيرَةٌ). שְׁמוֹנָה (שְׁמוֹנֶה), octo, arab. ثَمَانٍ, ثَمَانِيَة.

IX. Forma participialis perfectiva feminina פְּקֻדָּה.

אֲבֻקָּה, pulvis tenuis, spec. aromatum. אֲדָמָה, terra firma ac solida, humus. אֲנָחָה, gemitus, suspicium, a v. אָנַח, أَنَحَ, أَنَهَ. אֲנָפָה, n. avis, fortasse psittaci, ab iracundia, cf. arab. أَنَفَةٌ (dedignatio, indignatio). אֲנָקָה, ejulatio; n. reptilis impuri. בְּרֻכָה, benedictio, beneficium divinum, arab. بَرَكَةٌ, abundantia, felicitas. דְּאֻבָּה, tabes, de affectibus vehementibus. דְּאָגָה, solicitudo, aerumna. זְעָקָה, clamatus, vociferatio. חֲשֻׁכָה, tenebrae, caligo. חֲשֻׁרָה, stillatio vel congregatio nubium. יְלֻלָה, ejulatio, ploratus. יְשֻׁרָה, ex nonnullorum sent., *εὐθύτης*, probitas. כְּבָרָה, forma commentitia pro כִּבְרָה, كِبْرَةٌ (magnitudo). כְּנֻסָה, sarcina, fortuna, opes. לְבָנָה, luna, utpote candida et lucida. לְטָאָה, lacerta, stellio. נְאָצָה, contemtus, aspernatio, ignominia. נְאָקָה, gemitus, singultus. נְדָבָה, spontaneitas, liberalitas, liberum arbitrium. נְהֻמָה, fremitus, tumultus, arab. نَهْمَةٌ. נְהָרָה, *φέγγος*, aurora, arab. نَهَارٌ, dies. נְקֻמָה, ultio, vindicta, arab. نَقْمَةٌ, نِقْمَةٌ. נְקֵרָה, caverna, *τρώγλη*, arab. نُقْرَةٌ. סְבָלָה, servitus jugi instar imposita ac molestissima. סְחָבָה, pannus humi verrendo laceratus et detritus, *ῥάκος*, a v. סָחַב, سَحَبَ. סְעָרָה, procella, tempestas. עֲבָרָה, trajectus, transvectio. עֲגָבָה, amor, spec. venereus. עֲגָלָה, plaustrum, carpentum, arab. عَجَلَةٌ. עֲזָרָה, vestibulum, aula, arab. transp. عَرْصَةٌ. עֲטָרָה, corona, diadema. עֲלָטָה, caligo, tenebrae spissae, cf. arab. غَيْطَلٌ. עֲנָנָה, *n. collect.*, nubes, arab. عَنَانَةٌ, *n. unit.*, nubes. עֲרָבָה, desertum, pl. coelum, utpote nubibus obvelatum. צְדָקָה, justitia fidei ac vitae, spec. caritas fidem testificans, arab., sicut aram., صَدَقَةٌ, eleëmosyna. צְעָקָה, clamor, vociferatio, cf. arab. صَاعِقَةٌ, tonitru ac fulmen, supplicium divinum. קְלָלָה, convicium, maledictio, execratio. קְעָרָה, patera, scutella, arab. قَعْرٌ, قَعْرَان. קְצָפָה, deletio, *συγκλασμός*, arab. قَصْف (fractio). רְבָבָה, ingens copia, myrias, arab., presso altero radicis significatu, رِبَابَةٌ, magnitudo, dominatus. רְוָחָה, relaxatio, sublevatio, arab. رَوْحَةٌ, رَوَاحَةٌ, إِرْتِيَاح. רְוָיָה, rigatio copiosa, abundantia, arab. رَيٌّ, رَيَّةٌ. רְעָדָה, tremor, terror, arab. رِعْدَةٌ, رَعْدَةٌ. שְׂעָרָה i. q. סְעָרָה. שְׁאָגָה, rugitus, ejulatus. שְׁכָבָה, concubitus, ordo, quo quid situm est. At v. שָׁכַב in phrasi שְׁכַבַת זֶרַע potius vi verbi arabici سَكَبَ (effundere) dici videtur, ita ut illa phrasis *effusionem* seu *καταβολὴν* seminis significet. שְׁמָמָה, torpor, devastatio. שְׁעָפָה, quassatio, conculcatio. תְּעָלָה, fossa, canalis, a v. תָּעַל = שָׁעַל, שָׁאַל, cavare.

X. Forma participialis perfectiva feminina פְּקֻדָּה.

אֻמָּנָה, columna, postis utpote firma atque immobilis, forma participialis, cum אֻמָּנָה, educatio, veritas; sit forma infinitiva, n. actionis. אֲרֻחָה, societas s. turma peregrinantium (*Karawane*), fem. n. prt. אֹרֵחַ (peregrinator, viator). יוֹנָה, victrix, *ἡ τύραννος*; columba, si a v. יָנָה. מוֹנָה, summa, pars; pl. vices. מוֹרָה, novacula, a v. מָרָה, مَرَى (stringere, radere). עוֹלָה, ascendens, fumigans, spec. holocaustum. פְּאֵרָה, frugifer, pomifer, si a v. פָּאָר (פָּרִי), ferre, fructificare, non a v. פָּאַר.

XI. Forma participialis perfectiva activa feminina פְּעֻלָּה = פְּעִילָה.

[*Probe distinguenda est haec forma primum a forma participiali perfectiva passiva feminina, velut* עֲלִילָה, *id quod fit seu factum est, facinus, et a forma infinitiva s. n. actionis, velut* אֲכִילָה, *comesse, consumtio. Sufficiat, insequentia ejus formae, quae non tam facile agnoscitur, exempla protulisse, quae quidem extra omnem dubitationem posita esse arbitramur*].

בְּכִירָה, primogenita, *ἡ πρωτότοκος*, a v. בָּכַר = בָּגַר (neoh. בּוֹגֶרֶת, virgo matura s. nubilis), maturescere, adolescere. חֲסִידָה, avis pietaticultrix, ciconia, a v. חָסַד, *στέργειν* (*στοργή*). יְרִיעָה, aulaeum, tapes utpote tremule se movens, a v. יָרַע, nisi a v. רִיעַ (formatione imperfectiva). נְבִיאָה, prophetissa, a m. נָבִיא, potenter loquens, propheta. צְחִיחָה, regio arida, sole exusta, a v. צָחַח, splendidum, sole illustratum, exustum esse.

XII. Forma participialis perfectiva activa feminina פְּקוּדָה

cum Kamez impuro.

בְּגוֹדָה, perfida, fraudulenta, vid. s. f VI. בָּגוֹד, unde haec feminina descendit.

Ad has formas nominum *participiales perfectivas*, quarum significatio *activa* est, sese aggregant eae, quae, utpote a *participio passivi* oriundae, significationem *passivam* ingenitam habent, quamquam maximam partem non vulgarem participii passivi formam prae se gerunt, sed ad formarum ejus participii antiquiorum ac partim obsoletarum normam conformatae sunt. Hac ratione magna emergit *nominum participialium perfectivorum passivorum* copia, quarum varias formas sigillatim enumerabimus, et quidem 13) ad s. f. פָּקוּד, e. c. רָקוּשׁ (subst.), עָרוּם, עָצִים, שָׁכִיל, שָׁלוּם (2 Sam. 20, 19.). — 14) ad s. f. פָּקִיד (quae est forma participii passivi prisca et magis aramaica), v. c. אָבִיב, אָסִיף, זָמִיר, נָשִׂיא, חָלִיא, חֲמִים. — Et, adjectis formis femininis, quas in censum venire oportet: 15) forma פְּקוּדָה, quae significationem abstractivam adsciscere solet, velut גְּבוּרָה (fortitudo), מְלוּכָה (*βασιλεία*), רְפוּאָה (*ἰατρεία*). — 16) forma פְּקִידָה, v. c. עֲלִילָה, צְעִירָה. In his formis participialibus (quae ab activis et nn. actionis bene secernendae sunt) passiva illa significatio, quam vi formationis continent, evidenter elucet; namque עֲלִילָה primum *adjective* est id quod fit seu perpetratur, deinde *substantive* facinus, aliter ac v. c. חֲרִיסָה (n. actionis a v. חָרַס), excisio, eversio, quamquam etiam hae formae ab infinitivo oriundae, *abstractiva* significatione abjecta, *concretivam* assumere possunt. Hae formae participiales פְּקוּדָה et פְּקִידָה interdum quasdam passivarum suarum vocalium *û*, *î* vecissitudines subeunt, quibus novae earum species existunt, quarum quidem origo facile cognosci potest. Hae varietates oriuntur correpta vel potius acuta vocali *û* ac dagessata proinde litera consequenti (v. c. פְּקֻדָּה pro פְּקוּדָה, פְּקִדָּה pro פְּקִידָה) vel eo, quod passiva vocalis in sonos proxime adjacentes mutatur (velut פְּקוּדָה in פְּקֹדָה, פְּקִידָה in פְּקֵדָה). Hac igitur variatione gignuntur 17) forma פְּקֻדָּה (ex פְּקוּדָה), v. c. גְּאֻלָּה, יְרֻשָּׁה, כְּתֻבָּה, שְׁבֻעָה, נְקֻבָה. — 18) forma פְּקֹדָה (ex פְּקִידָה), e. c. חֲקֹרָה. — 19) forma פְּקֵדָה (ex פְּקוּדָה), e. c. בְּכֹרָה (primogenitura), בְּשֹׂרָה, חֲבֵלָה. — 20) forma פְּקֵדָה (ex פְּקִידָה), e. c. יְרֵשָׁה, גְּדֵלָה, חֲרֵגָה, יְרֵשָׁה. His formis participialibus sese adjungunt eae formae passivae, quae *plurali* tantum *numero* reperiuntur, sive genere masculino sive feminino, quare addendae sunt 21) forma פְּקוּדִים, v. c. בְּתוּלִים, זְקֵנִים, חֲטֻאִים, עֲלוּמִים. — 22) forma פְּקוּדוֹת, v. c. בְּלוּלוֹת, vel denique convenienter formae decimae septimae 23) forma פְּקֻדוֹת, velut קְרֻצוֹת. Omnia nomm., ex participio passivi oriunda (formae 13—23), ipsis suis potestatibus originem participialem passivam ostendunt; nam vel cum substantivorum abstractivorum vim habent, *essentiam* indicant, quatenus *facta* esse vel *exstitisse* mente informatur. Verum cum formae participiales passivae significationem abstractivam assumunt, praeter undecim formas nmm. participiales, quas commemoravimus, aliae quoque formae emergunt, quae quidem depositis omnibus iis, quae in participio passivi accidentalia sunt, retinuerunt tantummodo id, quod principale est ac quasi characteristicum. Caput autem in participio passivi est ipsa vocalis *û* et in forma antiquiori *î;* vocalis secundaria, quae antecedit, jam in forma regulari, cum participium prolongatur et, accedentibus signis flexionis et suffixorum, augetur, evanescit. Ceterum nomen participiale passivum, abjecta vocali secundaria, per omnes istas species transformatur, quas jam a 13—23 recensuimus. Hoc modo existunt: 24) forma פָּקוּד (pro פָּקוּד), e. c. גָּבוּל, גָּמוּל, לָבוּשׁ, רָכוּב. 25) forma פָּקִיד (pro פָּקִיד) e. c. בָּלִיא, מָעִיל, נָצִיב, פָּסִיל. 26) forma פָּקֵד (pro פָּקִיד), e. c. רָתֵחַ, רָכֵל. 27) forma פָּקוֹד (pro פָּקוּד), commutatis vocalibus *û* et *ô*, e. c. בָּכוֹר, חֲלוֹם, סָגוֹר, שָׁחוֹר, שָׁכוֹל, quae forma propemodum cum infinitivo coincidit. 28) forma פָּקֶד ex פָּקוֹד, mutata vocali *ô* in *â* longum, quod non multum differt et dialectice plane est idem, e. c. אֶסֶר, אֶרֶב, בְּחֶב, עֶבֶד, קָרֶב, perraro cum anacrusi seu prosthesi literae vocalis א, quemadmodum in אֶשְׁפָּר.

Correptionem consimilem vocalis secundariae exhibent *nmm.* ex *participio activi* orta. Formatur enim 29) forma פָּקֹד ex פָּקוֹד, non commutanda illa cum forma *participiali passiva* (27), sed significatione prorsus diversa, cum notionem involvat *activam*, minime *passivam*, e. c. אֱנוֹשׁ, אֱלוֹהַּ. 30) forma פָּקֵד (pro פָּקֵד), quae et ipsa a passiva (26) probe distinguenda est, e. c. שָׁלֵו, זָעֵיר. 31) forma פָּקִיד (pro פָּקֵד = פָּקֵד), e. c. חָסִין, פָּסִיל, עָוִיל, פָּסִיל. Forma vicesima quarta variatur, praefixa longa vocali, si radicalis prima est Alef, h. e. vocalis ֵ *e* mutatur in ֵי *ê*, ita ut existat 32) forma פָּקִיד (pro פָּקִיד), e. c. אָמִין, אָבִיס pro אָמוּן, אָבוּס. Idem usuvenit in forma vicesima septima, quare oritur 33) forma פֵּקוֹד (pro פָּקוֹד), e. c. אֵזוֹב, אֵזֹר, אֵזוֹד. Ab hac ipsa forma vicesima septima descendit alia quoque feminina; 34) forma פָּקֹרֶת, e. c. בְּחֹרֶת, cujus passiva significatio etiamnunc dispici potest. In locum formae פָּקֵד, cujus supra mentionem fecimus, succedit etiam 35) forma פָּקֵד (ex פָּקֵד), e. c. זְמַן, quae ex vocali constructivi correpta cognosci potest, et 36) forma פָּקֵד (pro פָּקֵד), sono inchoante *â* mutato in *ê*, e. c. חֵמַר, לֵבַב, נֵכַר, עֵנַב, צֵלַע, שֵׂכַר, cujus *Kamez* itidem in statu constructo corripi solet; quo pertinet vel בִּלְהַ pro בָּלְהַ, uti correptio vocalis extremae demonstrat. Formae regulari סוֹכֵר insuper se adjungit 37) forma סוֹכֵר (pro סוֹכֵר), quae loco vocalis *Zere* participii *Benoni* propriae firmius *Kamez* assumsit, e. c. חוֹתָם, signans, annulus signatorius, i. q. חוֹתֵם.

Hae sunt formae nominum participiales passivae et activae, quae ex conjugatione Kal verbi regularis derivatae sunt; nam eae, quae consimiliter e verba irregulari fluxerunt, neutiquam tantam conformationis varietatem explicant. Repraesentant autem eas ipsas differentias, quas singulorum anomalia requirit, quas quidem si noveris, scies etiam, quibus formis regularibus singulae respondeant.

Sic formam פָּקֵד repraesentant a vv. ע׳ו : זַד, לִין, מֵת, a vv. ל״ה : רָפֶה, שָׁוֶה, commutato *ê* longo in *é* breve. Ad hanc formam a vv. ל״ה oriundam pertinet etiam forma nominalis שָׁגֶה, שָׁוֶה sive שָׁגֵי, שָׁוֵי, vicissim positis *î*, *ai*, *ê*, estque cavendum, ne hanc formam activam cum consimili passiva confundas. Verba עַ״ע fundunt duas formas, primum formam פָּקֵד : גַּם, דַּל, חַם, טַל, חַד, חַר, חַת, רַב, צַר, עַם, רַע, deinde formam פָּקֵד, veluti מַהַ, עַז, צַל. Formae פָּקוּד in vv. ע״ו exempla sunt חֹק, בֹּהַ. Forma פָּקֵל a vv. ל״ה orta hanc speciem

non semper servat, sed, uti in verbo regulari, eam varie corripit, ita ut v. c. ex גְּבֹהָה existat forma גְּבֹהָ, velut סִנָּה, vel גַּל, abjecto *He* extremo, velut גַּ, דַּ, דָּ, דָּ (pro דַּגָּה, דַּמָּה, דַּדָּה). Atque, ut tantummodo formarum passivarum 13—37. aliquot exempla adducam, ad f. 13. pertinent סִוּס, שׁוּט; ad f. 14. נָקַר, עָנַר, רָזַר, צָרַר; ad f. 15. הוּגָּה, צוּרָה etc. et sic in omnibus formis, ad quarum similitudinem a vv. irregularibus nomina derivata sunt. Harum formarum eas, quae aegrius agnosci possunt, speciatim exhibemus; in iis vero, in quibus derivatorum a vv. regularibus et irregularibus non tam magna cognituque difficilis est discrepantia, nmm. utrinque descendentia promiscue adducemus. In nmm. participialibus activis res est plane eadem.

XIII. Forma participialis perfectiva activa פָּקוּד.

אָסוּךְ, lecythus, dubium est an huc pertineat. בָּחוּר, juvenis, adolescens, utpote qui maturuit s. adolevit (der Gereifte). חָרוּץ, fossa, utpote in humo incisa; acutus, acuminatus. דָּקוּשׁ, auceps, non *passivum* est, sed ex דָּקוֹשׁ, delecta vocali obscuriori, ortum. טָגוּר, profusus, traditus, proditus. נְחוּשׁ, aereus, ex aere confectus. עָבוּר, productum, ex terra editum, frumentum. עָגוּר, hirundo, utpote pipiens, pro עָגוֹר, potius activae significationis est. עָצוּם, robustus, potens. עָרוּם, complicatus, insidiosus, fallax, callidus. עָרוּץ, locus terribilis s. formidabilis. פָּרוּר, si a v. פָּרַר, olla, utpote excavata. צָבוּעַ, hyaena, utpote maculata, active intelligendum, si a prehendendo s. rapiendo, arab. ضَبُع. צָנוּעַ, submissus, modestus, castus. צָנוּם, *Ketib* ex nonnullorum sententia Jes. 62, 3., i. q. צָנִים. צָפוּעַ, *Ketib*, egestum, excrementum, stercus, arab. ضَفْع. שָׁכוּל, liberis privatus, orbus, arab. ثَكُول (ثَاكِل, ثَكِل). שָׁלוּם, pacatus, pace interna fruens, cf. arab. مُسْلِم, مُسَلِّم (qui totum Deo se tradit).

XIV. Forma participialis perfectiva passiva פָּקִיד.

אָסִיר, vinctus, captivus, arab. أَسِير. אָצִיל, fulcrum, fundamentum, arab. أَصِيل (radicatus, firmus). אָשִׁישׁ, fundamentum, arab. أَسِيس, أَسَس, أَسّ etc. בָּחִיר, electus, ἐκλεκτός. בָּרִיא, pinguefactus, bene valens, arab. بَرِيّ id., speciatim qui reconvaluit. בָּרִיחַ, extensus, citus, epith. serpentis. גָּבִיעַ, *κύπελλον*, *κάλιξ*. גָּבִישׁ, ut videbimus, ad v. גָּב est referendum. גָּדִישׁ, a v. גָּד, huc non pertinet. גָּלִיל, ambitus, regio, certis limitibus quasi circulo circumscripta. הָגִיג, vox submissa, meditatio interna, suspirium. הָגִין, habilis, aptus, cf. arab. هَاجِن (puella nubilis), هِجَان (praestans, nobilis, de camelis). הָזִיז, fulgur, quasi fissum, a v. חָזַז. חָלִיל, tibia, utpote perforata, a v. חָלַל. חָנִיךְ, institutus, exercitatus. חָרִיט, sacculus, marsupium, arab. خَرِيطَة. חָרִיץ, segmentum; tribula. טָרִי, humefactus, humidus, recens, a v. טָרַח, nisi sit activum. יָגִיעַ, defatigatus, lassus, fessus. יָדִיד, amatus, amicus, arab. وَدِيد, nisi sit activum, et forma quidem intensiva. יָחִיד, unicus, unigenitus, arab. وَحِيد. יָלִיד, natus, verna, arab. وَلِيد. יָמִין, dexter, prosper, arab. يَمِين, a v. يَمَنَ, يَمِنَ, يَمُنَ, prosperum esse. יָצִיא, progressus, prognatus. יָצִיעַ (Keri pro יְצוּעַ), stratum, tabulatum. כָּלִיל, perfectus, absolutus. כָּפִיס, trabs, cantharius, nisi *is* sit terminatio nominalis, de qua infra. כָּרִי ad v. כּוּר referri oportet. כָּתִית, contritus, contusus. מָשִׁיחַ, unctus, consecratus, arab. مَسِيح. נָגִיד, celebratus, princeps. נָדִיב, suamet voluntate impulsus, spontaneus, liberalis. נָזִיד, *ἔψημα*, epulae elixae s. coctae. נָזִיר, separatus, Deo dedicatus, Naziraeus. נָעִים, acceptus, gratus, suavis, arab. نَعِيم (vitam felicem ac commodam agens). נָצִיר (Ketib pro נָצוּר, Jes. 49, 6.), servatus, tutus. נָקִי, נָקִיא, purgatus, mundus, innocens. נָקִיק, acumen, cacumen, dens rupis. נָשִׂיא, elatus, princeps; vapor a terra sursum latus. נָתִיב, via trita, *τρίβος*. נָתִין, donatus, dedicatus, Levitis additus. סָבִיב, cinctus, circumcirca. סָדִין, *σινδών*, nomen exterum, cf. arab. سِدْن (velum, tegumentum). סָחִישׁ (transp. שָׁחִיס), a v. סח, non סָחַשׁ, addita terminatione *is'*, de qua infra. סָפִיחַ, frumentum tanquam associatum et accessorium ad sementem superioris anni. סָרִיס, castratus, eunuchus, arab. سَرِيس, سَرِس (impotens ad venerem). עָדִין, nomen male fictum ad 2 Sam. 23, 8. עָמִיר, manipulus frugum, utpote arcte colligatus. עָמִית, non a v. עָמַת, sed עמם. עָנִי, afflictus, miser, pauper. עָסִיס, succus calcando expressus, mustum. פָּטִיר (Qeri פְּטוּר), dimissus, servitio liber. פָּלִיא (Ketib פְּלֹאִי), extraordinarius, mirabilis, h. e., ab eo, quod fieri solet, separatus. פָּסִיל, sculptus, dolatus; idolum. פָּקִיד, praefectus, a quo muneris procuratio requiritur. פָּתִיל, contortum, notum; filum, funis; arab. فَتِيلَة. צָלִי, assatum, assum, arab. صَلِيّ adj. (assatus, tostus), صَلًا subst. (tostum, assatum). צָמִיד, alligatus; armilla, operculum, arab. صِمَاد. צָנִיף, id quod circumligatur, diadema, cidaris. צָפִין (Ketib pro צָפוּן Ψ. 17, 14.). קָדִים, id quod ante positum est; oriens, eurus. קָלִי, קָלִיא, frixus, tostus; hordeum tritieumve torrefactum, cf. arab. مَقْلُوّ, مَقَلِيّ (in sartagine coctus). רָבִיד, torques, collare, a v. רָבַד, torques, collare, a v. רָבַד, vincire, cf. arab. رِبَاط. רָדִיד, tegumentum super caput expansum, peplum. רָחִיט, opus tornatile s. caelatum, a v. רָחַט = חָרַט. רָקִיק, placenta diducta, laganum, arab. رقيق (tenuis). רָקִיעַ, expansum, firmamentum coelorum, cf. arab. رَقْع (coelum septimum, *Kam.*). שָׂכִיר, mercede conductus, mercenarius, arab. شَاكِرِيّ. שָׂנִיא, exosus, odio exagitatus. שָׂרִיג, palmes, a capreolorum complicatione. שָׁבִיס, tesselatus, reticulatus; reticulum. שָׁחִישׁ, sicut סָחִישׁ, alio est referendum. שָׁחִיף, tabula tenuis et runcinata. שָׁלִישׁ, pars tertia; trichordum; tristata. שָׁנִי, color coccinus, Graeci interpret. *δισσόν*, *δίβαφον*, tanquam pass.

a v. שָׁנָה. שָׁרִיר, constrictus, firmus; nervus, tendo. שָׁתִיל, id quod in solo fixum s. plantatum est, propago, planta.

Corollarium. Ejusdem formae sunt aliquot nomm., qui tempus, quo aliqua actio fit, anni potissimum vicissitudines et opera oeconomica cum iis conjuncta, significant. Eo pertinent אָסִיף, tempus, quo fruges in horrea colliguntur; בָּצִיר, tempus, quo uvae abscinduntur, vindemia; זָמִיר, tempus, quo vites amputantur, sec. alios quo oscines cantitant; חָרִישׁ, tempus arationis, a v. חָרַשׁ, חָרַשׁ.

XV. Forma participialis perfectiva passiva feminina פְּקוּדָה.

אֱמוּנָה, id quod *manet*, vel objective: veritas, vel subjective: fides, arab. إِيمَان. אֲרוּכָה, sanitas, valetudinis restauratio, sec. alios primum: fascia, deinde: sanatio, arab. أُرِيكَة. אֲרוּחָה, dimensum, portio, cf. arab. أُرْخَة, tempus designatum, aera, epocha. אֲשׁוּדָה, stratum, fundamentum, arab. أُسَس, أَسَاس, أَسِيس etc. בְּתוּלָה, sec. veteres, a v. בָּתַל = בָּדַל (= נִבְדְּלָה), cf. arab. بَتُول, virgo vestalis. גְּבוּלָה, funiculus utpote e filis pluribus complicatus, confinium, *ὅρος*. גְּבוּרָה, virtus, fortitudo, *ἀνδρεία*, cf. arab. جُبُور, جَبَرُوت etc. (fastus, superbia). גְּדוּפָה, maledictio, execratio. גְּמוּלָה, *ἀνταπόδωμα*, beneficium. גְּרוּשָׁה (Ez. 45, 9.), expulsio. דָּחֻפָּה, a v. פּוּג, non דָּחַג. חֲבוּלָה, corruptio, actio prava, facinus, i. q. arab. فَسَاد. חֲבוּרָה, incisum, vulnus, *μώλωψ*. יְסוּדָה, fundamentum, fundatio. יְשׁוּעָה, salvatio, salus, *σωτήριον*. מְלוּכָה, regnum, *βασιλεία*, arab. مَلَكَة, مُلْكُوت (מַלְכוּת). נְבוּאָה, prophetia, vaticinium, arab. نُبُوَّة. נְחוּשָׁה, aeneum, aes. נְשׂוּאָה, id quod fertur, onus. עֲזוּבָה, deserta, ruinae, rudera. עֲלוּקָה, sanquisuga, hirudo, arab. عَلَقَة (العَلُوق Kam. = الغُول). עֲרוּגָה, areola, porca. שְׁבוּעָה, jusjurandum, *ὅρκος*. שְׁלוּחָה, frons. שְׁמוּעָה, *ἀκοή*, id quod auditur, narratur, fertur, arab. سَمَاعَة, سَمْعَة etc. שְׁמוּרָה, *φυλακή*, palpebra. תְּרוּפָה, si descenderet a v. תָּרַף = *θεραπεύειν*, curare.

XVI. Forma participialis perfectiva passiva feminina פְּקִידָה.

[*In quibusdam horum nmm. incertum est, utrum pro participialibus passivis an pro nominibus actionis h. e.* שְׁמוּת חֲמַצַּל (اسمآ الفعل) *habenda sint. Nam nmm. actionis, quamquam origine ipsam actionem abstractive significant, tamen significatus substantivorum tum activorum tum passivorum assumere possunt, in lingua tum hebraica tum arabica,* DE SACY, *Grammaire Arabe I.* §. 640. *II.* §. 275].

בְּרִיאָה, aliquid a Deo creatum, recens productum ac proinde inauditum s. insolitum, cf. neoh. בְּרִיָּה, arab. بَرِيَّة, creatura. גְּבִינָה, lac coagulatum, caseus, arab. جُبْن (n. unit. جُبْنَة), a v. גָּבַן (secundar. a *κύπτειν*), coagulari, trop. arab. pusillanimem, animo submissum, fractum, abjectum esse. גְּלִילָה, ambitus, regio, satius pro activo habetur, quamquam in n. masc. גָּלִיל passiva significatio *(porta volubilis s. versatilis)* conspicua est. חֲלִיצָה, exuviae, id quo occisus spoliatur, div. a neoh. n. act. חֲלִיצָה, extractio calcei (ceremonia notissima). נְגִינָה, id quod fidibus canitur, melodia, canticum vel ipsum instrumentum, quod digitis vel plectro pulsatur, quamquam hae significationes a n. actionis translatae esse possunt. נְחִילָה, instrumentum perforatum, tibia (syn. חָלִיל). עֲבִידָא, id quod elaboratur, opus. עֲלִילָה, id quod patratur, facinus. עֲלִיָּה, id quo ascenditur, *ὑπερῶον*, arab. عُلِّيَّة, عِلِّيَّة, nisi primum, uti neoh., actio ascendendi, deinde: pars domus superior vel gradus, per quos ascenditur. עֲרִיסָה, contusum, ptisana, alica, a v. עָרַס = גָּרַס (unde talm. גְּרִיסוֹת, גְּרִיסִין). פְּנִימָה, abditum, penetrale, recessus, cum *He* locali, uti accentus ostendit, non feminino. צְפִירָה, id quod in gyrum tortum est, circulus, corona. קְצִיעָה, id quod decorticatur (a v. קָצַע), cassia, arab. قَضِيعَة (Castell.). קְשִׂיטָה, aliquid dimensi s. ponderati, genus nummi. רְפִידָה, stratum, pulvinar, *στρωμνή*. שְׂעִירָה, capra, utpote hirsuta s. villosa. שְׁחִיתָה, corruptum, depravatum, prava actio. שְׁנִינָה, oratio acuta s. illusoria, illusio, quod poterit etiam esse n. actionis.

XVII. Forma participialis perfectiva passiva feminina פְּקֻדָּה.

[*In hac quaque forma bene providendum est, ne n. participiale passivum cum n. actionis, quod eandem formam participat, temere commisceas, velut* חֲנֻכָּה, *dedicatio;* חֲנֻפָּה, *hypocrisis;* רְכֻלָּה, *negotiatio, quae nmm. ipsam actionem denotant. Sunt vero etiam nmm., in quibus utraque significatio inest, et concretiva illa passiva, et abstractiva activa, velut* אֲחֻזָּה, *possessio, res possessae;* אֲסֻפָּה, *congregatio, ipsi homines congregati, in quibus difficile est dictu, utrum utrique significationi subsit forma aliunde derivata, an una significatio alteri translatione et usu se adjunxerit*].

אֲגֻדָּה, aliquid colligatum, fasciculus, turma hominum. אֲחֻזָּה, id quod prehensum est et jure dominii possidetur, *κατάσχεσις* (si haec significatio passiva nonnisi translata sit ab abstractiva nominis actionis notione). אֲלֻמָּה, manipulus, *δράγμα*. אֲסֻפָּה, congregatio, consessus hominum sapientium. אֲפֻדָּה, id quo quis amictus est, de amictu statuarum. אֲרֻבָּה, fenestra clathrata, transenna. גְּאֻלָּה, redemtio, et גְּדֻלָּה, magnitudo, potius pro nn. actionis habenda videntur. חֲמֻלָּה, caterva, multitudo. חֲתֻלָּה, fascia, qua vulnus obligatur. יְרֻשָּׁה, haereditate acceptum, patrimonium, possessio. כְּבוּדָּה, honos, decus, ornatus. נְקֻדָּה, punctum, arab. نُقْطَة. סְגֻלָּה, peculium, *περιουσιασμός*. פְּלֻגָּה, id quod dispertitum est, ordo, classis. פְּעֻלָּה, id quod agitur s. actum est, actio. שְׁבֻעָה, jusjurandum.

XVIII. Forma participialis perfectiva passiva feminina פְּקֻדָּה.

סְעֻפָּה, frons, secta (syn. arab. فَرْع), a v. סָעַף, findere. קְהֻלָּה, congregatio, ecclesia.

XIX. Forma participialis perfectiva passiva feminina פְּקֻדָּה.

[*Etiam in hac forma varii conformationis modi concurrunt, qui quidem phonetice tantum, non logice coincidunt. Bene discernenda sunt* 1) *nmm. ejus formae participialia passiva, velut ea, quae deinceps ut talia enumerantur;* 2) *nmm. ejus formae adjectiva tum activa, velut* דְּבוֹרָה, *pungens, apis, tum intransitiva, velut* נְגֹהָה, *splendens, lux;* 3) *nmm. actionis ejus formae, velut* סְחוֹרָה, *mercatus;* עֲבֹדָה, *operatio, servitium. Haec nmm. actionis abstractivam significationem cum concretiva commutare possunt, velut* סְחוֹרָה, *cum de ipsis mercibus;* בְּשֹׂרָה, בְּשָׂרָה, *cum de eo ipso, quod annunciatur, ut saepe, dicitur*].

אֲגוֹרָה, *ὀβολός*, nummus, si a v. אָגַר, colligere (*stipem colligere*). בְּכוֹרָה, primogenitura, fortasse potius n. actionis, sicut בְּתוּלָה (virginitas). בְּשׂוֹרָה, nuncius, *εὐαγγέλιον*, n. actionis. דְּבוֹרָה, apis, incertum est, an huc referri possit. חֲבוֹלָה, pignus, *ἐνεχυρασμός*. חֲגוֹרָה, cingulum, balteus. זְמוֹרָה, sarmentum, palmes. מְרוֹרָה, fel, venenum, non pass., sed intrans. נְגֹהָה, intr., non pass. סְפוֹרָה, sicut סְחוֹרָה et עֲבוֹדָה, potius pro n. actionis habendum est. קְטוֹרָה, suffimentum, *θυμίαμα*.

XX. Forma participialis perfectiva passiva feminina פְּקֻדָּה.

[*Rursus hanc formam participant aliquot nn. actionis, velut* אֲסֻפָּה, חֲסֻכָּה, *quae concretivam significationem assumere possunt, velut* גְּזֵרָה, *decisio, decretum;* שְׁאֵלָה, *αἴτησις, αἴτημα; et nonnulla nmm. intransitiva activa, velut* חֲשֻׁכָּה, אֲבֻדָּה *etc.*].

אֲבֻדָּה, non pass., sed intr. ac proinde activ. אֲשֻׁדָּה, radix montis a torrentibus irrigata. בְּהֵמָה, arab. بهيمة, intr. act. בְּרֵכָה, anfractus, *κολυμβήθρα*, arab. بِرْكَة. גְּזֵלָה, raptum, *ἅρπαγμα*, nisi n. actionis. גְּזֵרָה, terra abscissa, herba carens, sterilis, cf. arab. جَزِيرَة, terra abscissa h. e. insula; aram. גְּזֵרָא n. act. גְּנֵבָה, res furto ablata, *κλέμμα*. דְּבֵלָה, massa compressa, *παλάθη*. דְּרֵסָה, dilaniatum a feris, *θηριάλωτον*. יְרֻשָּׁה, res quae in possessionem alicujus venit, nisi n. act. נְקֵבָה, perforata, mulier, a vulva. עֲרֵמָה, aliquid constipatum, cumulus. צְבֻתָּה, aliquid conglobatum, globus. שְׂדֵרָה, ordo, series, agmen

XXI. Forma participialis perfectiva passiva masculina pluralis פְּקוּדִים.

בְּחוּרִים, pubertas, juventus, adolescentia. בְּתוּלִים, virginitas, *τὰ παρθένια*, a n. בְּתוּל dimin. n. בַּת. גְּאוּלִים, redemtio, *λύτρωσις*. זְנוּנִים, scortatio, amores meretricii. חֲנוּטִים, conditio (Einbalsamirung), arab. حَنُوط. נְעוּרִים, pueritia, aetas pueri s. puellae. עֲלוּמִים, adolescentia, vigor juvenilis, arab. غُلَامِيَّة, غُلُومَة, غُلُومِيَّة. עֲצוּמִים, vires, potentia, sec. alios ungulae. קְדוּמִים, antiquitas, aetas majorum, arab. قِدَم, قُدْمَة.

XXII. Forma participialis perfectiva passiva feminina pluralis פְּקוּדוֹת.

חֲמוּדוֹת, res expetitae s. pretiosae, *ἐπιθύμημα*. בְּלוּלוֹת, tempus, per quod virgo sponsa est, sponsalia. נְעוּרוֹת, juventus, adolescentia.

Corollarium. Huc non pertinent 1) pluralia fem. adjectivorum, quae, subintellecto nomine, substantive usurpantur, velut קְרוּנוֹת, trabes ascia doliatae; 2) pluralia nominum, quae in S. S. forte non singulariter exstant, velut שְׁלֹהֲבוֹת, frondes utpote protensi.

XXIII. Forma participialis perfectiva passiva feminina pluralis פְּקֻדוֹת.

חֻצְצוֹת, crines, cincinni.

XXIV. Forma participialis perfectiva passiva פְּקוּד.

אֲשׁוּר (s. אֲשׁוּר), gressus, incessus. גְּבוּל, finis, utpote funi s. decempeda definitus, territorium. גְּדוּד, turma, a colligando (syn. arab. حِزْب); incisum, caesura. גְּמוּל, id quod cui infertur (يُحْمَل على), beneficium, talio. כְּרוּב, Cherub, incerti etymi, fortass. robustus, potens, a v. כָּרַב = כָּרַב, torquere, constringere (metaphora vulgatissima). לְבוּשׁ, indumentum, vestis, arab. لِبْس, لِبَاس, لَبُوس. לְחוּם (s. לָחוּם), caro, arab. لَحْم (pl. لُحُوم), div. a לֶחֶם, arab. خُبْز, عَيْش. מְאוּם, certe hujus formae, vitium, labes. עֲזוּז, robur, potentia, arab. عِزّ, عِزَّة. צְלוּל, *Ketib* pro צְלִיל, tostum, vel massa conglobata, *κολλύρα*. רְכוּב, vehicullum, currus, arab. مَرْكَب. רְכוּשׁ, possessio, bona, facultates. שְׁבוּל, *Ketib* pro שְׁבִיל via, سَبِيل.

XXV. Forma participialis perfectiva passiva פְּקִיד.

[*In hac quoque forma videndum est, ne ea, quae eandem speciem prae se gerunt, cum origine ac potestate interna discrepent, temere commisceas. Secernenda igitur sunt* 1) *ea nomina qualitativa, quae a v. activis vel intransitivis oriunda a participio activo exeunt formamque intensivam* (مبالغة) *assumunt. Huc pertinent nmm.* אֱוִיל, אֱוִל, בָּרִי, בָּעִיר, בָּרִר, דָּבִיר, *posticum, penetrale;* דָּבִיר, גָּבִיר; טָלִי, כָּבִיר, כְּסִיל, כְּפִיר, לָבִי, מָרִיא, נָהִיר, שְׁחִין; 2) *aliquot nmm. actionis vel status, velut* בָּכִי, בָּעִי, בָּעַר, דָּחִי, הָגִי, וָגִי, זָנוּת, חָגִי, חָרִי, טָהוֹר, יָפִי, כָּבִי, כָּשִׁי, מָדוֹן, נָשִׁי, סָחִי, עָבִי, עָרִי, קָשִׁי, רָאִי, שָׁבִי, שָׁלִי, שָׁתִי, *quorum nonnulla significatione passiva colorata sunt;* 3) *aliquot nmm. instrumentorum, velut* הָלִי *(situla),* כָּלִי *(vas),* עָלִי *(pistillum),* עֲלִיל *(catinus),* רְאִי *(speculum),* תְּלִי *(pharetra), quorum duo priora activa sunt, duo posteriora passiva, a vv.* ל״ה].

אֱוִיל, languidus, stupidus. אֱוִל, nihili, nequam, Deus fictitius, qui nullus est. בָּכִי, fletus, lamentatio; nisi abbrev. ex בְּכִית = בְּכוּת, בְּכוּת. בָּעִי, sec. nonnullos = בָּעִי, Job. 30, 24. בָּעִיר, pecus utpote vel bardum vel campestre, arab. بَعِير (spec. camelus). בְּקִיעַ, fissura, rima. בְּרִיחַ, lignum transversarium, obex. זְמִיר (s.

זְמִיר), canticum, oratio. חֲזִיז (s. חָזִיז), fulgur. חֲזִיר, porcus, incerti etymi. רְגִיעַ, elaboratum, labore partum. בְּלִיא, carcer, custodia. בְּסִיל, iners, stultus. מְזִיחַ (s. מָזִיחַ), zona, cingulum. מְחִיר, pretium, quo emitur, a v. מָחַר = מָכַר. מְטִיל, metallum, ex nonnullorum sententia, a v. מָטַל, مَطَلَ, i. q. مَمْطُول, cusus, in longum extensus. מְעִיל, amictus, amiculum. נְצִיב, praepositus; statio, excubiae; columna, arab. نَصْب, نُصْب. נְקִיק, acumen, cacumen, dens rupis. סְעִיף (s. סָעִיף), frons, si a v. סָעַף = شعب, unde שֻׁעְבָּה. עֲטִין (s. עָטִין), funis, nervus, a connectendo. עֲלִיל, Ps. 12, 7. ex nonnullorum sententia. עֲתִיד, aram. = עָתִיד. פְּלִי = פְּלֵאי, extraordinarius, mirabilis. פְּסִיל, idolum sculptum, γλυπτόν. פְּרִי, id quod fertur, fructus. שְׁבִיב, accensum (a v. שָׁב, شَبَّ), flamma, scintilla. שְׁבִיל, id quo inceditur, via, arab. سَبِيل. שְׁחִיף (s. שָׁחִיף), asser, tabula runcinata.

XXVI. Forma participialis perfectiva passiva פְּקֻדָּ (pro פְּקִיד).

[*Discernenda sunt* 1) *nmm. participialia activa, velut* זְאֵב *atrox, austerus, de lupo;* רְאֵם, *rugiens, de bubalo;* שְׁאֵר, σάρξ, *caro;* 2) *nmm. actionis, quibuscum nonnunquam segolata commutantur, velut* בְּאֵב, *moeror;* יְלֵל, *ejulatus;* פְּאֵר, *ornatus;* רְעֵד, *tremor;* 3) *adjectiva participialia aramaica, velut* נְקֵא, *purus;* 4) *nmm.* אֱזֵל *et* צְלֵם, *quorum illud pro* זֵל *cum Alef prosthetico, hoc pro* צֶלֶם (*ex* צֵל) *aramaice dicitur*].

אֲפֵר, id quo tegitur, operimentum, nisi activum vel ex פְּאֵר transpositum est. בְּאֵר, foratum, effossum, puteus; a v. בְּאַר, بَأَرَ, fodere. בְּרֵשׁ, venter, a forma rotundose elata.

XXVII. Forma participialis perfectiva passiva פְּקֻדּ (pro פְּקוּד).

[*Secerni oportet* 1) *nn. actionis vel status h. e. infinitivos verborum transitivorum, velut* שְׁפֻט *(judicatio, judicium, supplicium), et intransitivorum, velut* דְּרוֹר *(liber volatus, libertas),* מְלֻא *(plenitudo),* שְׂחֹק *(risus, irrisio),* חֲתֻם *(fortitudo, robur);* 2) *nmm. substantiva vel adjectiva a vv. intransitivis derivata, quae neutiquam passiva sunt, velut* בְּאֵשׁ, רְחוֹב, תְּאֹם; 3) *nmm. quae, additis terminationibus nominalibus orta, nonnisi fallacem ejus formae speciem gerunt, velut* סָאוֹן].

אֲגֻז, incertum est an huc pertinet. בְּכוֹר, adultus, primogenitus. בְּלוֹ, vectigal (Consumtionssteuer). גְּלוֹם, χλαμύς, LXX. εἴλημα, targ. גְּלִים. חֲדוֹם, id quod pedibus conculcatur, suppedaneum, scabellum. חֲגוֹר, id quod cingitur, zona. חֲלוֹם, insomnium, somnium. חֲלוֹף, sec. nonnullos Prv. 31, 8., id quod a morientibus relinquitur, a v. חָלַף, حَلَّفَ, liberos relinquere. טְחוֹן, id quo molitur, mola versatilis et trusatilis. יְאוֹר, fluvius, si a v. יָאַר (אֵר, עֵר), fodere, διώρυξ (canalis). יְסוֹד, fundamentum, basis. יְקוֹד, incendium (cf. יָקוּד Jer. 30, 14.). כְּפוֹר, pelvis; pruina, a spargendo, nisi a tegendo, كَفَرَ. לְאֹם, gens, utpote conjuncta et consociata, a v. לָאַם, لَأَمَ (III. se consociare). מְלוֹא, plenitudo, incertum an huc pertineat. נְבֹאת, incerti significatus ac proinde incerti etymi. סְגוֹר, pericardium; aurum purgatum ac solidum, scutum, targ. עֲגִיל. עֲבוֹט, pignus, hypotheca. פְּקוֹד, poena, supplicium. פְּתוֹת, pars comminuta, frustum. צְרוֹר, fasciculus, manipulus, marsupium. קְשׁוֹט, id quod stabilitum vel aequaliter dimensum est, veritas, arab. قِسْط (justitia), a v. קָשַׁט (cf. أَقْسَطَ). שְׁאוֹר, id quo acida fit massa, fermentum. שְׁאֹל, id quod cavatum est, caverna; sepulcrum, geënna. שְׁבוֹל, *Ketib*, si modo sic legendum Jer. 18, 14.

XXVIII. Forma participialis perfectiva passiva פְּקֻדָ (ex פְּקֻדּ).

[*Secernenda sunt nmm. actionis s. abstractiva, certe origine, quae eandem formam exhibent, velut* חֲרֵב *(dimicatio),* שְׁאֵט *(aspernatio),* חֲפַר *(excidium) et nn. aram.* זְמַר *(cantio),* כְּבַר *(magnitudo),* עֲנַשׁ *(mulcta), quae neque passiva sunt neque omnino participialia*].

אֱזֵל, robur, potentia. אֱזֵם, instrumentum acutum, a v. אָזַם fort. i. q. אך, ἀκονᾶν, acuere. גֵּלֶל, stercus, utpote globosum; circumstantia (cf. arab. كَوْر, كُوَّر). אֵסֶר, interdictum, votum abstinentiae. כְּתֹב, scriptio, literae, arab. كِتَاب. מֵאָה, aram. = מְאָה. מְסֹאָה, mensum, μέτρον, σάτον, si a v. סָאָה = سَأَى. סֵפֶר, ex nonnullorum sententia 2 Chr. 2, 16. עֲבַד, opus, actio. עֲנַק, denom., is cujus cervix torosa s. valida est, γίγας. תְּלַת, aram. i. q. שְׁלֹשׁ, arab. ثَلَاث.

XXIX. Forma participialis perfectiva activa (intransitiva) פְּקֻדּ (ex פָּקוּד).

[*Secernenda sunt, ut supra diximus, nn. actionis, velut* שְׂחֹק, שְׁבֹל, שְׁפֹט].

אֱלֹהַּ, omnipotens, Deus, arab. إِلٰه. אֱנוֹשׁ, ex nonnullorum sententia: fragilis, caducus; homo, genus humanum, arab. إِنْسَان. בְּאֹשׁ (= בְּאֵשׁ), odor malus, foetor. דְּרוֹר, volatus liber, libertas; hirundo, qua significatione certo participiale est. יְאֹר, micans, fluens, amnis. יְקֹד, flamma, incendium, cf. arab. وَقَد, وَقْدَة. LXX. πῦρ καιόμενον. יְקֹד, nisi inf. aut etiam impf. בְּמֹשׁ (= בְּבֹשׁ), subactor, n. idoli. כְּפֹר, pruina, si a tegendo s. operiendo. רְחֹב, platea, vicus, cf. arab. رَحْبَة, رَحَبَة (spatium amplum, area ampla). שְׁאֹר, ζύμη, fermentum.

XXX. Forma participialis perfectiva activa פְּקִיד (ex פָּקֵד).

זְעִיר, parvus, minor, arab. صَغِير. שְׂלִיו, coturnix utpote pinguis, arab. سَلْوَى.

XXXI. Forma participialis perfectiva activa פְּקִיד (pro פָּקֵד = פְּקֵד).

בְּעִיר, bardus, brutum, jumentum. בְּרִי = בְּרִיא, pinguis, opimus. גְּבִיר, propugnans, fortis, vir, heros, herus. דְּבִיר, id quod pone est, penetrale. חֲזִיר, fort. grunniens, porcus. חֲסִין, potens.

טְלֵי, θαλλων, tener, agnellus. פְּסֵיל, languidus, fatuus, stultus. פְּפִיר, validus, leo. לְבֵי = לְבְיָא, rugiens, leaena. מְרֵיא, pinguis, pinguefactus, admista significatione passiva. גְּבֵיא aram. = גְּבְיָא. נְהִיר, Ketib = נְהוֹר, lux. עֲוֵיל, sugens, puerulus, puer. שְׁחִין, ardens, inflammatio cutis.

XXXII. Forma participialis perfectiva פַּקּוּד (pro פָּקִיד).

אֲבוּס, praesepe, stabulum. אֲמוּן, fides, fidelis; veracitas, verax. אֲסוּר, colligatio, conjectio in vincula. זְרוּעַ, semen (Sämerei), olus.

XXXIII. Forma participialis perfectiva פָּקוּד (ex פָּקִיד).

אָזוֹב, lucens, florens, spec. hyssopus. אָזוֹר, cingulum; vinculum. אֲפוּד, amictus, pallium. עֲרוֹם (עֵירֹם), nudus, nuditas.

XXXIV. Forma participialis perfectiva פְּקֻדָּה.

חֲרֻשָׁה, sculptura, nisi hoc infin. potius, quam particip. פְּתֻבָּה, incisum, *γράμματα στικτά*. פְּתֹנֶת, *χιτών*, tunica, cf. arab. كَتَّان linum; قُطْن, (*qûthûn*), erioxylon. נְעֹרֶת, stupa, quae ex lino excutitur. קְטֹרֶת, suffimentum, quod adoletur.

XXXV. Forma participialis perfectiva activa פָּקֵד (ex פָּקָד).

זְמַן (c. זְמַן), tempus utpote dimensum ac mensurabile, arab. زَمَان. שְׁאָר aram. (c. שְׁאַר), id quod reliquum s. residuum est.

XXXVI. Forma participialis perfectiva פָּקֵד (pro פָּקָד).

חֵמָר, bitumen, *ασφαλτος*. לֵבָב, cor, animus, mens, arab. لُبَاب (pl. أَلْبَاب). נֵכָר, peregrinitas, peregrinus. עֵנָב, uva, arab. عِنَب (pl. أَعْنَاب). צֵלָע, costa, latus. שֵׂעָר, crines, pili, arab. شَعْر. שֵׂגָל, ἡ *σύνκοιτος*, spec. regina. שֵׁכָר, potus inebrians, *σίκερα*, zythus, arab. سَكَر.

XXXVII. Forma participialis perfectiva activa פּוֹקֵד (pro פּוֹקָד).

[*Etiam nn. part. perf. pass. hanc formam induunt, velut* עוֹלָם, עָלֵם, *tempus quasi obnuptum et occultum, eandemque formam repraesentant nn. partic. ex participio conj. Pual abbreviata, velut* מוֹרָט = מְמוֹרָט, שׂוֹעָר = מְשׂוֹעָר].

אוֹצָר, id quod recondit s. res reponendas capit, horreum, aerarium. הוֹנָג, res liquescens fluensque propter mollitiem, cera. חוֹתָם, signans, annulus signatorius, arab. خَوَاتِم (pl. خَاتَم). רוֹמֵם, celebrans (lobpreisend), hymnus. תּוֹלָע, lingens, depascens, vermis, coccus.

Corollarium I. Formae participiali perfectivae פָּקֵד in vv. biliteris respondet forma monosyllaba אָב, a vv. tum concavis, tum alteram radicalem iterantibus, quae ע"ע dicuntur. A vv. ע"ו hoc modo existunt nmm. אָד (nubila), אֵל (potens, Deus), גֵּב (cisterna), זֵד (superbus, insolens), זֵר (limbus, corona), חֵל = חֵיל (antemurale), חֵן (rectum, verum), חַס (recens, succosus), חֵם (medullatus, pinguis), טַל (acervus), יַר (lucerna), עֵד (testis), עֵץ (lignum, arbor), צַעַ (clamor; amicus), רֵק (vacuus, inanis), שִׂחַ = שִׂיחַ (meditatio), שֵׁשׁ (xylinum, byssus), שֵׁת (nates). A vv. ע"י descendunt haec: אַב (viror, fructus recens), אַת (ligo), חֵד (celeusma, jubilus), זֵק (catena, compes), חֵן (gratia), חֵץ (sagitta), חֵק (statutum), יֵן (basis, locus), לֵב (cor), מֵן (fides, nervus), נֵס (vexillum), עֵת (tempus), צֵל (umbra), קֵן (nidus), שֵׂד (sentis). In quibusdam horum nmm. ambiguum est, utrum a v. ע"ו an a vv. ע"י descendant, velut גֵּהַ (rupes), quod eodem jure ad v. גּוּהַ (גָּהָה) atque ad v. גָּאָה (גַּהָה) referre possis. Porro, nonnulla de hujus formae nominibus primitiva sunt, velut (mater), אֵשׁ (ignis), בֵּן (filius), גַּא (vallis), גֵּי (*οὐσία*), עֵז (capra), שֵׁם (nomen), שֵׁן (dens), שֵׁשׁ (sex), quorum quidem aliquot ad radicem verbalem non inepte referri possunt et a grammaticis singularum linguarum, in quibus exstant, indigenis referuntur, at satius est rem tam lubricam in incerto relinquere. Pauca eorum nominum e vv. triliteris per apocopen extremae radicalis orta sunt, velut בֵּס (a v. בָּסָא), שֵׁב (a v. שָׁבַת); unum הֵד a v. יָדַע (יָדָע) descendit. Juxta formam *defectivam* etiam forma *plene* scripta invenitur, velut אֵיד (onus, infortunium), אֵיל (fortis; therebinthus), חֵיל (*προτείχισμα*), חֵיק (sinus), נֵיר (lucerna), רֵיח (odor), רֵיעַ (amicus), רֵיק (vacuus), רֵישׁ (paupertas), שֵׁיב (canities), שֵׁין (urina), quae forma verborum ל"ו et ל"י necessitudinem repraesentat. Paucissima, eliso Alef, contractione orta sunt, velut רֵם ex רְאֵם.

Corollarium II. Alia forma participialis perfectiva, quae a vv. biliteris, maximam partem ע"י descendit, est ea, cujus binae literae vocali Kamez continentur. Hanc formam e vv. ע"י effictam repraesentant haecce nomina: דָּג (piscis), חָג (festum), חָם (calidus), כָּר (circulus, territorium), סָךְ (virgultum), עָב (limen, voc. architect.), עָם (populus), עָשׁ (tinea), פָּז (aurum), צָב (lectica, lacerta), צָר (hostis), תָּם (perfectus, integer), in quibus Kamez et Patach vicissim poni, extrema vero radicalis flexione reduplicari solet. A vv. ע"ו derivari oportet nmm. גַּד (fortuna), גֵּר (inquilinus), דָּם (sanguis utpote ruber), זָג (cutis uvae), זָר (alienigena), נָא (novus), עָב (crassus), עָר (urbs), עָשׁ (arcturus), צֹר (lapis), רָז (mysterium), רָם (altus), רָץ (cursor), רָשׁ (pauper), שׁוֹר (murus), et nn. aram. ea, in quibus pro hebraico Cholem positum est Kamez, velut אָת (= אוֹת), טָב (= טוֹב), קָשׁ (= קוֹשׁ). Complura de nominibus hujus formae *primitiva* sunt vel certe talia, quae ad originem verbalem aegre reduci possint, velut אָב (pater), אָח (frater), בָּר (far), חָם (socer), יָד (manus), יָם (mare); nonnulli a vv. ל"ה per apocopen extremae radicalis orta sunt, velut דָּם, similitudo (ex דָּמָה), רַע (ex רֵעַה), עֵל (ex עֶלְיָה), קוֹ (ex קָוֵה), אָא (ex אָתָא), תָּו (ex תָּוָה). Alia, quae, eadem radicali reduplicata, coaluerunt, singulari modo explicari oportet, e. c. גַּג (tectum), וָו (uncinus), חַח (hamus), סָס (blatta), de quibus singulis v. in Concordd. et Delitzschii Jesurun p. 164 s. Pronominalem originem habet, ut historia docet, n. מָן (manna); peregrinam n. דָּת (edictum); imperfectivum et ex יהוה per apocopen ortum est n. יָהּ, tetragrammati compendium.

Corollarium III. Nunc pergimus ad nn. bilitera, quae vocalem Patach subjectam habent, a vv. ע"י oriunda. Habe igitur haec: בַּד (a v. בָּדַד), בַּר (purus, delectus), גַּב (dorsum), גַּד (coriandrum), גַּל (acervus, fons), גַּן (hortus), גַּף (corpus, ala), גַּת (torcular), דַּךְ (attritus, pauper), הַר (gemma, unio), חַד (acutus), חַם (nitidus, mundus), חַת (terror), טַל (ros), טַף (infans), כַּד (urceus), כַּף (palma), כַּר (a v. כָּרַר, currere, circulare), לַח (humidus), לַט (vestis), מַס (tributum), מַק (macies), מַר (amaritudo), סַף (limen, pelvis), סַל (canistrum), עַז (austerus), עַז (insolens, procax), פַּח (laqueus, lamina), פַּס (extremitas), פַּת (fructum, buccella), צַד (latus), קַב (cabus), קַל (levis, laevis, celer), רַב (magnus, multus), רַךְ (tener), רַץ (fragmentum), שַׂר (princeps), תַּן (draco). Etiam inter nmm. hujus formae aliquot primitiva reperiuntur, velut בַּר (filius), הַר (mons), מַי (aqua), פַּג (ficus), ut de aramaicis אַב, אַח taceam, quae hebraicorum formae tantum paullulum variatae sunt. Complura vero ejus formae nmm. ad verba ל"ה referenda sunt, velut גַּו (a v. גָּוָה), זַן (a v. זָנָה), חַי (a v. חָיָה), פַּה (a v. פָּבָה). Alia aliter abbreviata sunt, quemadmodum שַׁו ex שַׁוְא, פַּשׁ ex פַּשָּׁשׁ, certe ex nonnullorum sententia. — Progredimur nunc ad formam biconsonam, quae vocalem graviorem ó mediam interjectam habet, in quibus rursus nmm. participialia perfectiva, quae a vv. ע"ו et quae a vv. ע"י oriunda sunt, discernere necesse habemus. Primum enumerabimus nn. participialia perfectiva *activa* et *intransitiva* ea, quae a vv. concavis origine ducunt; sunt igitur haecce: אוֹב (uter; ventriloquus, pytho), אוֹר (lux), בּוֹר (smegma utpote purificans), גּוֹר (catulus utpote sugens), דּוֹר (tempus, generatio, sicut دَهْر), הוֹד (gloria), חוֹר (ingenuus, nobilis), כּוֹס (poculum utpote condens), כּוֹר (corus utpote metiens), לוֹט (velum), מוֹט (vectis, jugum utpote se motitans), נאד (uter

utpote cavus), גֵּב s. גֵּיב = גִּיב (germen), גּוֹם (ambitus, terrae tractus), סוֹד (sedes, *ἀνακλιντήριον*), עוֹב (tignum crassius), עוֹם (volucer), עוֹר (tegumentum, cutis), צוֹר (rupis), קוּם (princeps), קוֹף (simia), קוֹץ (sentis), שַׁד (mamma), שׁוֹק (crus), תְּאוֹ s. תְּוֹא (sicut *θῶς* a *θέειν*), תּוֹר (turtur; series), quibus in nmm. fieri potuit, ut hoc illudve a significatione abstractiva infinitivi ad concretivam substantivi transiret. His adjungimus nmm. participialia perfectiva *passiva* a vv. ע״ו: אוֹן (id quod labore partum), אוֹת (id quod incisum), בְּאֵר s. בּוֹר (id quod effossum, puteus), גּוֹב (locusta utpote congregari solita s. gregaria), חוֹן (= אוֹן), חוֹל (arena utpote coacervata), חוֹר (foramen), מוֹץ (gluma premendo defricta), צֹאן (pecudes, grex utpote a pastore custoditus), שׁוֹק (frons). Sequuntur nunc nmm. participialia perfectiva *activa* et *intransitica* ejus formae a vv. ע״ע oriunda: גֹּל (lenticula utpote globosa), דּוֹב (ursus utpote tarde incedens), דּוֹק (vestis tenuis), כַּח (medulla, robur), כֹּל (comprehendens, universitas), מוֹר (myrrha), מוֹחַ (pinguedo, adeps), פּוֹל (faba), רָק (saliva utpote fluidum oris). Nmm. passiva eiusdem formae et indidem orta haec fere sunt: אֵשׁ (fundamentum), גֹּב (fovea), דֹּם (ripa utpote undis tecta s. alluta), חוֹק (id quod incisum, fixum, statutum est), עֹל (jugum, quod involvitur, vel volubile s. cylindriacum), תֹּף (tympanum, quippe quod tunditur). Etiam inter nmm. huius formae reperiuntur nonnulla, quae satius pro primitivis habeas, quam od originem referas verbalem, velut הֹר (*ὄρος*), יוֹם (*ἡμέρα*), שׁוֹר ראשׁ, שׁוֹר, חוֹר (*ταῦρος*). De conformatione nmm. דּוֹד, חוֹחַ vide ipsas Concordd. Bene vero ab his nmm. verborum ע״ו et ע״ע participialibus discernendi sunt infinitivi ejusdem formae, qui quidem ipsa significatione haud difficulter agnoscuntur. Sic a vv. ע״ו descendunt, induta eadem forma, haec nmm. actionis: זוֹב (gonorrhoea), חוֹב (debitio), מוֹת (*τὸ θνήσκειν*), נוֹד (circumvagatio), סוֹף (finitio, absolutio), צוֹם (*νηστεία*) צוֹק (coarctatio, angustiae), קוֹל (clamatio, قَوْل), רוֹם (altitudo), שׁוֹא (perditio); שׁוֹט (voiferatio); a vv. ע״ע haecce: בֹּר (puritas), חֹם (calor), עֹז (robur), קֹר (frigus), רֹב (magnitudo, multitudo), רַךְ (mollities), רוֹע (malignitas), שֹׁד (vastatio), תֹּם (integritas).

Formis participialibus perfectivis conjugationis *Kal* adjungimus nunc formas participiales perfectivas eas, quae a conjugationibus verbalibus ceteris exeunt, qua quidem via formae insequentes nascuntur: 38) נִפְקָד et forma נִפְקָדֶת, v. c. נִבְשָׁן n. pr., נִרְבָּךְ; נִחְלָה, נִסְבָּה, נִפְלָאָה, quae nn. regularem minimeque obsoletam participii *Nifal* speciem prae se gerunt. 39) נִפְקַד, *Kamez* mutato in *Cholem*, vocalem proxime assitam, v. c. נֶחְמָד, נֶעְתַּר et 40) נִפְקוּד, qua in forma *Cholem* rursus in *Shurek* transiit, v. c. נֶחְתּוּל pro נֶחְתּוֹל. 41) מְפֻקָּד, part. *Piël*, velut מְכֻסֶּה, מְקֻרֶה, מְחֻצָּב. Deinde 42) מְפֻקָּדָה sive מְפֻקֶּדֶת, fem. part. *Piël*, velut מְכֻשֶּׁלֶת, מְזֻמֶּרֶת, מְנֻקִּיּוֹת, מְנֻקָּה, מְנֻקָּדוֹת. 43) מַפְקִיד, part. *Hifil*, velut מַכְבִּיר, מַשְׂגִּיל, מַצְלָה (tintinnabulum), מַשֹּׁאָה (praedatio, direptio). Pro *Chirek* interdum *Patach* adhibetur, manente *Dages* characteristico, velut מַגֵּמָה (absorbitio vel: inhiatio, intentio), מַשֵּׁמָה (stupor, desolatio). In locum illius *Chirek*, si altera radicalis vv. ע״ע est *Res*, cujus duplicationem lingua hebraica aegre patitur, succedit *Zere*, velut מָאֵרָה a. v. אָרַר (exsecratio), מָגֵרָה a. v. גָּרַר (serra), מְכֵרָה fortasse a. v. כָּרַר, כָּרַר, impetum facere (telum, ensis), מָקֵרָה a. v. קָרַר (refrigeratio, refrigerium). N. מְעָרָה, caverna, arab. مَغَارَة s. مُغَارَة (a. v. غور, *f. o.*, cavum, depressum esse) non habet *Zere*, sed *Kamez*, propter gutturalis cum liquida concursum.

Corollarium I. His formis piëlicis annectemus omnes formas nominales eas, quas *Mem* praeformativum, subjecto *Sh'va*, inchoat, non piëlicum illud, sed propter accentum versus finem vocabuli vergentem correptum. Et primum quidem recensebimus nmm. formae מְגִלָּה, quae a vv. ע״ע descendunt ac proinde *Dages* forte alteri radicali insertum exhibent. Nomina hujus formae, quae hebraismus sacer nobis suppeditat, haec sunt: מְגִלָּה (volumen, liber convolutus), מְגִנָּה (obtegumentum, *κάλυμμα*), מְזִמָּה (cogitatio, solertia), מְחִלָּה (fossa, caverna), מְחִתָּה (terror, consternatio), מְסִלָּה (via aggesta, strata, trita), מְצִלָּה (tintinnabulum), מְשִׁסָּה (praedatio, direptio). Pro *Chirek* interdum *Patach* adhibetur, manente *Dages* characteristico, velut מְגַמָּה (absorbitio vel: inhiatio, intentio), מְשַׁמָּה (stupor, desolatio). In locum illius *Chirek*, si altera radicalis vv. ע״ע est *Res*, cujus duplicationem lingua hebraica aegre patitur, succedit *Zere*, velut מְאֵרָה a. v. אָרַר (exsecratio), מְגֵרָה a. v. גָּרַר (serra), מְכֵרָה fortasse a. v. כָּרַר, כָּרַר, impetum facere (telum, ensis), מְקֵרָה a. v. קָרַר (refrigeratio, refrigerium). N. מְעָרָה, caverna, arab. مَغَارَة s. مُغَارَة (a. v. غور, *f. o.*, cavum, depressum esse) non habet *Zere*, sed *Kamez*, propter gutturalis cum liquida concursum.

Corollarium II. His addimus nomina secundum formam מְאוּרָה a vv. concavis sive ע״ו oriunda eaque feminina, quorum etiam masculina infra enumeranda crebro in S. S. reperiuntur. Hanc igitur formam nmm. insequentia repraesentant: מְאוּרָה (caverna, specus), מְבוּכָה (perplexitas, confusio), מְבוּסָה (conculcatio), מְבוּקָה (evacuatio, vacuitas), מְגוּרָה (granarium, horreum), מְגוּרָה ab alio verbo ejusdem soni (formido), מְדוּרָה (pyra, rogus), מְהוּמָה (tumultatio, divexatio), מְזוּזָה (postis), מְחוּגָה (circulus, circinus), מְכוּרָה (effossio, originatio), מְלוּנָה (tegillum, tuguriolum), מְנוּחָה (requies, quietis locus), מְנוּסָה (fuga, effugium), מְסוּכָה (vepretum, sepimentum), מְצוּדָה (praeda, sagena, castellum), מְצוּלָה (profundum), מְצוּקָה (angustia), מְצוּרָה (vallum obsidionale, propugnaculum), מְרוּצָה (cursus; oppressio a. v. רָצַץ = רָעַץ), מְשׂוּכָה (vepretum, sepimentum), מְשׂוּרָה (mensura, modus), מְשׁוּבָה (aversio, apostasia), מְשׁוּגָה (error, *παράπτωμα*), מְשׁוּסָה (Ketib pro מְשִׁסָּה Jes. 42, 24). Pro *Shurek* etiam *Cholem plenum* invenitur, velut מְגוֹרָה (pavor, formido), מְדוֹכָה (mortarium), מְחוֹלָה (chorea), מְכוֹנָה (statio, basis), מְנוֹרָה (lychnuchus, candelabrum), מְעוֹנָה (habitaculum, lustrum), מְצוֹדָה (rete, munimentum), מְצוֹלָה (profundum), מְשׁוֹאָה (desolatio, locus desolatus). N. מְשׁוּבָה habet Dages euphonicum et quasi medium vacillat inter מְסוּכָה et מְסֻכָּה,

XXXIX. Forma participialis perfectiva nifalica נִפְקָד.

נִמְרָד, rebellis factus, apostata, *n. pr.* נִפְתֻּחַי, qui portam terrae h. e. fines ejus extremas incolunt, n. pr. נִסְרֹךְ, praestans, honorabilis, n. idoli Ninevitici.

XL. Forma participialis perfectiva nifalica נִפְקוּד.

נִפְתּוּל = נִפְתּוֹל, luctatio, certamen.

XLI. Forma participialis perfectiva piëlica מְפֻקָּד.

מְזָרָה, ventus dissipans (nubes), syn. arab. رَامِسَات et ذَارِيَات (Sur. LI, 1.) מְכַסֶּה, stragula, tegumentum; cutis reticularis viscerum, omentum. מְתָעֵב, objectum aversationis, qui semet ipsum abominationis objectum facit. מְקֶרָה, contignatio, trabes. מְמַדִּים, mensurae, decempedae. מְנַגְּנִים, instrumentum musicum, Hier. *sistra*. מְחַלְּצוֹת, sec. nonnullos, dentes molares.

XLII. Forma participialis perfectiva piëlica feminina מְפֻקָּדָה sive מְפֻקֶּדֶת.

מְכֻשֶּׁלֶת, culina, focus, ubi coquitur. מְזֻמֶּרֶת, forfex ad candelas emungendas. מְנַקִּיּוֹת, מְנַקָּה, libatorium, patera, ex qua libamina effunduntur. מְחַבֶּרֶת, tignum conjungens, fibula ferrea.

Corollarium I. His formis piëlicis annectemus omnes formas nominales eas, quas *Mem* praeformativum, subjecto *Sh'va*, inchoat, non piëlicum illud, sed propter accentum versus finem vocabuli vergentem correptum. Et primum quidem recensebimus nmm. formae מְגִלָּה, quae a vv. ע״ע descendunt ac proinde *Dages* forte alteri radicali insertum exhibent. Nomina hujus formae, quae hebraismus sacer nobis suppeditat, haec sunt: מְגִלָּה (volumen, liber convolutus), מְגִנָּה (obtegumentum, *κάλυμμα*), מְזִמָּה (cogitatio, solertia), מְחִלָּה (fossa, caverna), מְחִתָּה (terror, consternatio), מְסִלָּה (via aggesta, strata, trita), מְצִלָּה (tintinnabulum), מְשִׁסָּה (praedatio, direptio). Pro *Chirek* interdum *Patach* adhibetur, manente *Dages* characteristico, velut מְגַמָּה (absorbitio vel: inhiatio, intentio), מְשַׁמָּה (stupor, desolatio). In locum illius *Chirek*, si altera radicalis vv. ע״ע est *Res*, cujus duplicationem lingua hebraica aegre patitur, succedit *Zere*, velut מְאֵרָה a. v. אָרַר (exsecratio), מְגֵרָה a. v. גָּרַר (serra), מְכֵרָה fortasse a. v. כָּרַר, כָּרַר, impetum facere (telum, ensis), מְקֵרָה a. v. קָרַר (refrigeratio, refrigerium). N. מְעָרָה, caverna, arab. مَغَارَة s. مُغَارَة (a. v. غور, *f. o.*, cavum, depressum esse) non habet *Zere*, sed *Kamez*, propter gutturalis cum liquida concursum.

Corollarium II. His addimus nomina secundum formam מְאוּרָה a vv. concavis sive ע״ו oriunda eaque feminina, quorum etiam masculina infra enumeranda crebro in S. S. reperiuntur. Hanc igitur formam nmm. insequentia repraesentant: מְאוּרָה (caverna, specus), מְבוּכָה (perplexitas, confusio), מְבוּסָה (conculcatio), מְבוּקָה (evacuatio, vacuitas), מְגוּרָה (granarium, horreum), מְגוּרָה ab alio verbo ejusdem soni (formido), מְדוּרָה (pyra, rogus), מְהוּמָה (tumultatio, divexatio), מְזוּזָה (postis), מְחוּגָה (circulus, circinus), מְכוּרָה (effossio, originatio), מְלוּנָה (tegillum, tuguriolum), מְנוּחָה (requies, quietis locus), מְנוּסָה (fuga, effugium), מְסוּכָה (vepretum, sepimentum), מְצוּדָה (praeda, sagena, castellum), מְצוּלָה (profundum), מְצוּקָה (angustia), מְצוּרָה (vallum obsidionale, propugnaculum), מְרוּצָה (cursus; oppressio a. v. רָצַץ = רָעַץ), מְשׂוּכָה (vepretum, sepimentum), מְשׂוּרָה (mensura, modus), מְשׁוּבָה (aversio, apostasia), מְשׁוּגָה (error, *παράπτωμα*), מְשׁוּסָה (Ketib pro מְשִׁסָּה Jes. 42, 24). Pro *Shurek* etiam *Cholem plenum* invenitur, velut מְגוֹרָה (pavor, formido), מְדוֹכָה (mortarium), מְחוֹלָה (chorea), מְכוֹנָה (statio, basis), מְנוֹרָה (lychnuchus, candelabrum), מְעוֹנָה (habitaculum, lustrum), מְצוֹדָה (rete, munimentum), מְצוֹלָה (profundum), מְשׁוֹאָה (desolatio, locus desolatus). N. מְשׁוּבָה habet Dages euphonicum et quasi medium vacillat inter מְסוּכָה et מְסֻכָּה,

XXXVIII. Forma participialis perfectiva nifalica נִפְקָד.

[*Nmm. insequentia sunt exemplorum duntaxat instar; longum enim est, omnia participia Nifal nominascentia sigillatim enumerare.*]

נִזְבָּךְ, lapidum commissura, paries. נִמְזָבָה (1 Sam. 15, 9.), sec. nonnullos prt. *Ni.* v. בָּזָה, i. q. נִבְזָה, intercedente forma nominali מִבְזֶה. נִפְלָאָה, mirabile, extraordinarium. נִסְבָּה, conversio rerum, aliquid divinitus immissum.

quae sunt significationis ejusdem. Sponte apparet, verborum ע״י derivata non per *Shurek*, sed per *Chirek magnum* formari, velut מְדִינָה (provincia, urbes jurisdictionis ejusdem), מְלִיצָה (oratio splendida luminibusque ornata, poesis, gnome, satira), מְרִיבָה (contentio, adversatio). Restat unum nomen מַלְאָכָה, quod more syriaco pro מַלְאָכָה (מַלְאָכָה) dicitur.

XLIII. Forma participialis perfectiva hifilica מַפְקִיד.

[*Huc pertinent etiam eae regulares participiorum formae, quibus verba conjugationum ceterarum subsunt, velut* מוֹרֶה, *sagittarius, pluvia verna, doctor; et forma* מַרְבֶּה, *multiplicatio, multitudo,* מַשְׁקֶה, *pincerna cujus complura exempla sub n. XLV. enumeravimus.*]

מַכְבִּיר, copia, abundantia. מַעֲלִיל i. q. מַעֲלָל. מַעֲרִיץ, is qui terrorem injicit s. reverentiam excitat. מַפָּץ, malleus, marculus. מַשְׁחִית, perditor, pernicies. מַשְׁכִּים, qui mane exoritur, matutinus. מַשְׂכִּיל, id quod erudit, poëma didacticum s. paraeneticum.

XLIV. Forma participialis perfectiva hifilica feminina מַפְקִידָה.

[*Notanda sunt etiam praeter hanc regularem duae aliae formae hifil. fem., una in femininum ît terminans, velut* מַחֲצִית, מַרְבִּית, מַרְעִית, מַשְׂכִּית *et fort.* מַעֲנִית, *altera in êt, velut* מַשְׂאֵת].

מַבְלִיגִית, id quod exhilarat, causa gaudii in vultu resplendescentis. מַנְגִּינָה, cantilena, spec. illusoria; objectum, quod decantatur

XLV. Forma participialis perfectiva hifilica מַפְקֵד.

מַאֲפֵל, id quod caliginem efficit, tenebrae, quae obscurant (fem. מַאֲפֶלְיָה, si pro מַאֲפִלְיָה). מַדְוֶה, languor, tenuis atque infirma valetudo. מוֹתֵר, aliquid, quod quis definiit, locus, tempus, signum definitum, arab. مَوْعِد. מוֹקֵשׁ, aliquid implicatum, prodigiosum, miraculosum, *τέρας*, a. v. יָקַשׁ (יָקֵשׁ). מוֹקֵד, incendium vel materia ignis, arab. مَوْقِد. מוֹקֵשׁ, id quod scandalizat, *σκάνδαλον, σφάλμα.* מַזְלֵג, fuscina, fuscinula, arab. مِزْلَاج (instrumentum, quo porta clauditur). מַחֲבֵא, latebra, locus, qui abscondit. מַחְצֵב, excisio, *λατομία.* מַטְבֵּחַ, mactatio, *σφαγή.* מַכְבֵּר, textura, stragula. מַכְתֵּשׁ, mortarium; alveolus dentis. מַלְבֵּן, fornax lateraria arab. مِلْبَن (instrumentum, super quo portantur lateres). מַלְמֵד, stimulus, utpote castigans atque assuefaciens. מַמְזֵר, homo quasi commistione h. c. concubitu illicito et illegitimo ortus. מִסְגֵּר, claustrum, carcer; claustrarius, faber ferrarius. מַסְוֶה, velamen, velum. מַסְמֵר, clavus. מְעַדֵּר, sarculus, qui sarcit. מַעֲטֶה, pallium, amictus. מַעֲטֶה, loricatio, peribolus, septum tecti. מַעֲשֵׂר, decima, arab. مِعْشَار. מַפָּץ, malleus, a v. נָפַץ, sicut מְפֹרָץ id., a v. פּוּץ. מַפְתֵּחַ, clavis, arab. مِفْتَح, مِفْتَاح. מַצְרֵף, vas fusorium, conflatorium. מַקְהֵל, congregatio, chorus. מַקֵּל, baculus, virga, si a v. נָקַל. מַרְבַּץ, cubile, arab. مَرْبِض (pl. مَرَابِض), caula ovium, a v. רָבַץ, רָבַק (ربص, lauern). מַרְבֵּק, saginarium, stabulum, a v. רָבַק = רָבַק, fune alligare. מַרְזֵחַ, clamor et lugentium (= אֵבֶל, Ketubot 69, a) et exultantium, arab. مِرْزِيح, vox et quidem الشَّدِيدُ الصَّوْتِ, altisona. מַרְפֵּא, sanatio, salus, salvatio. מַרְפֵּא, quies, tranquillitas animi. מַרְצֵעַ, subula, qua perforatur, a v. רָצַע, רָצַע, cum vi infigere. מַשְׁחֵרֶת, sartago. מַשְׁבֵּר, matrix, os matricis. מַשְׁחֵת, perditio, pernicies. מַשְׁעֵן, scipio, baculus. מַתְבֵּן, acervus straminis s. paleae, a n. תֶּבֶן, תֶּבֶן.

XLVI. Forma participialis perfectiva hifilica מְפֻקָּד.

מִבְנֶה, aedificium, arab. pl. مَبَانِي. מִדְחֶה, lapsus, casus, ruina. מִזְבֵּחַ, ara, arab. مَذْبَح (pl. مَذَابِح). מִזֶּרֶה, vannus, ventilabrum. מִכְסֶה, *ἐπικάλυμμα, στέγη.* מִכְרֶה, fodina, fovea. מִנְלֶה, possessio, opes, arab. مَنَال. מִסְכֵּן, pauper, miser, arab. مِسْكِين, مَسْكِين. מִסְפֵּד, lamentatio, ejulatio. מִצְפֶּה, specula. מִקְוֶה, spes; congregatio. מִקְנֶה, peculium, pecus. מִקְרֶה, casus, accidens (phil. = arab. عَرَض). מִקְשֶׁה, colligatio capillorum. מִרְעֶה, pascuum, arab. مَرْعَى, مَرْعَاة. מִשְׁגֶּה, error, *ἀγνόημα.* מִשְׁתֶּה, potatio, compotatio, *συμπόσιον.*

XLVII. Forma participialis perfectiva hifilica feminina מַפְקֶדֶת.

מַאֲכֶלֶת, (מַאֲכֵל), culter (cf. arab. مِئْكَال, cochlear). מַדְקֶרֶת, (pl. מַדְקְרוֹת), perforatio, perfossio. מַהְפֶּכֶת, eversio. מוֹלֶדֶת, patria, posteritas, arab. مَوْلِد. מַחְבֶּרֶת, junctura, *συμβολή.* מַחְמֶצֶת, fermentatum. מַחֲרֶשֶׁת, vomer (cf. arab. مِحْرَاث, rutabulum). מַחֲשֶׁבֶת, (מַחֲשֵׁבָה), cogitatio, excogitatio, cf. arab. حِسْبَة (computatio). מַחְתֶּרֶת effossio, irruptio. מֵינֶקֶת (מֵינֵק), lactans, nutrix. מַסֶּכֶת, textura, stamen. מַעֲרֶכֶת (מַעֲרָכָה), ordo, acies. מַפֶּלֶת, *πτῶσις*, ruina. מַפְרֶקֶת, compages vertebrarum cervicis, cervix. מַצֶּבֶת, statua, statumen. מַקֶּבֶת, malleus; foramen. מַרְאֶשֶׁת, quasi *capitalia*, regio capitis aut loci, in quo est caput. מַרְגֶּלֶת, quasi *pedalia*, regio pedum aut loci, in quo sunt pedes. מַרְחֶשֶׁת, vas, in quo aliquid ebullitur, ahenum, cacabus. מַרְצֶפֶת, locus lapidibus stratus, pavimentum. מַשְׁמֶרֶת, clavus (i. q. מַסְמֵר).

XLVIII. Forma participialis perfectiva hifilica feminina מַפְקֵדָה.

מַגֵּרָה, serra vel juxta alios dolabra s. securis. מַגֵּפָה, plaga, clades. מַדְהֵבָה, terra aurifera, sec. alios auri avida. מַדְחֵפָה, pulsatio, plaga. מַדְמֵנָה, fimetum, sterquilinium, arab. دِمْنَة. מַדְרֵגָה, gradus, praecipitium, arab. دَرَجَة. מַהְפֵּכָה, subversio. מוֹעֵצָה, consilium, consultatio, cf. arab. مَوْعِظَة, monitum. מַזְמֵרָה, falx putatoria. מַחֲרֵשָׁה, culter s. dens aratri. מַכְפֵּלָה, duplicitas. מַכְשֵׁלָה, offendiculum, causa ruinae. מַסֵּכָה, tegmentum. מָעֲצֵבָה, moeror, miseria. מַצֵּבָה, statua, statumen. מַקְהֵלָה, congregatio, chorus. מַרְגֵּמָה, balista, funda, a v. רָגַם, רָגַם, (lapidibus jacere). מַרְגֵּעָה, quies, requies. מַשְׂטֵמָה, odium, persecutio. מַשְׂרֵקָה, arvum vitibus consitum. מַשְׁעֵנָה, fulcimen, scipio.

XLIX. Forma participialis perfectiva מַפְעָל.

מַאֲמָץ pl., vires, opes. מַהְתַּלְתָּל (pl. מַהְתַּלְתֻּלוֹת), deceptio, illusio. מַחֲבַת, sartago. מַחֲלַת, cithara, origine incerta. מַטְעַם (pl. מַטְעַמִּים), res bonae, cupediae, arab. مَطْعَم (cibus). מַכְמָן, thesaurus. מַמְתָּק (pl. מַמְתַּקִּים), res dulces, dulcedines. מַנְעַם (pl. מַנְעַמִּים), res jucundae s. amoenae. מַסָּד, fundamentum. מַעֲדָן (pl. מַעֲדַנִּים, מַעֲדַנּוֹת), deliciae, talm. fasciculus (מעדני אסא Sabbat 33, b. Sukka 13, b.) מַעֲמָק (pl. מַעֲמַקִּים), profunditates, profunda, arab. pl. أَعْمَاق. מַעֲקָשׁ (pl. מַעֲקַשִּׁים), perversitates. מַעֲשָׁק (pl. מַעֲשַׁקּוֹת), oppressiones. מַרְבָּד (pl. מַרְבַּדִּים), cadurca, tapes lectorum, lectisternium ornatorium (cf. arab. مِرْبَد carcer, a ligando s. detinendo). מַשְׁמָן (pl. מַשְׁמַנִּים), res pingues, cibi delicati.

L. Forma participialis perfectiva feminina מַפְעֶלֶת.

מַגְרֶפָה, massa terrae convoluta, gleba. מַחֲלָפָה (pl. מַחֲלָפוֹת), cincinnus, capilli plexi. מַחֲלָצָה, vestis pretiosa, arab. خَلْعَة (*Gala*). מַחֲלָקָה aram. (= מַחֲלֹקֶת), ordo, classis. מַחֲמָאָה, pl. sec. nonnullos *Ψ.* 55, 22., verba butyrina. מַחֲרָאָה, cloaca, *λουτρών*. מַחֲשָׁבָה, *διανόημα*, *διαλογισμός*. מַטָּרָה, custodia; scopus. מַלְתָּחָה, vestiarium (Garderobe). מַלְתָּעָה, dens molaris. מַמְלָכָה, regnum, arab. مَمْلَكَة, مَمْلُكَة. מֶמְשָׁלָה, dominium, imperium. מַעְבָּרָה, vadum, angustiae. מַעֲטָפָה, operimentum, amiculum, palliolum. מַעֲמָסָה, onus. מַעֲרָבָה, occidens, arab. مَغْرِب. מַעֲרָכָה, ordo, strues, acies. מַעֲרָצָה, violentia vel instrumentum violentiae. מַפָּלָה, parietinae, rudera. מַצָּבָה, statio, praesidium. מַקֵּבָה (מַקֶּבֶת), malleus; caverna, rupes excavata. מַקָּחָה, merx, venale. מֶרְכָּבָה, currus, arab. مَرْكَب. מֶרְקָחָה, conditura, pigmentum. מַשָּׂאָה, flamma s. fumus ascendens, incendium. מַשָּׂאָה, debitum, aes alienum.

LI. Forma participialis perfectiva hofalica מָפְעָל (m. et fem.).

מוּסָב, circuitus, ambitus. מוּסָד, fundamentum, basis. מוּסָדָה, fundatio, ordinatio, decretum. מוּסָךְ, tegmen, porticus tectus. מוּסָר, castigatio, *παιδεία*. מוּעָד, congregatio, turma, cohors. מוּעָדָה, munimentum, arx. מוּעָדָה, locus constitutus, asylum. מוּעָם, tenebrae, caligo. מוּעָקָה, onus, quo quis premitur sive opprimitur. מוּפָץ, fusum, fusile. מוּצָק, angustiae, coarctatio. מוּצָקָה, infundibulum. מוּשָׁה, מֻשָּׁה, מֻשָּׁה, extensio; inclintaio juris. מוּעָמָד, basis, statio. מוּצָב, statio, praesidium. מוּרָאָה, ingluvies, oesophagus, arab. مَرِيء. מוּרָדָה, persecutio. מוּשְׁחָת, corruptum, corruptio, corruptela.

LII. Forma participialis perfectiva מַפְעֵל.

מַאֲבָל, *βρῶμα*, cibus, arab. مَأْكُول (id quod editur), alias أُكْل (אָכְלָה), أُكيلَة (אֲכִילָה). מַאֲמָר, verbum, jussum, oratio, arab. مَقَالَة. מַאֲרָב, insidiae, de loco ipsisque insidiantibus. מַבָּט (נָבַט), objectum adspectus s. prospectus h. e. exspectationis. מַגָּל (נָגַל), falx messoria, arab. مِنْجَل (pl. مَنَاجِل). מַדָּע (יָדַע), scientia, *συνείδησις*. מַהֲלָךְ, incessus, iter, via. מַהֲלָל, objectum laudis s. gloriae. מַזָּל (נָזַל), stella erratica, planeta. מַחֲלָה, morbus, *μαλακία*. מַחֲלָף, culter. מַחְמָד, objectum clementiae ac caritatis. מַחֲנָק, strangulatio, suffocatio, arab. n. act. خَنِق. מַחְשָׁךְ, tenebrae, locus tenebricosus. מַחְתָּה, thuribulum; forceps ellychnii. מַטָּע (נָטַע), plantatio, plantarium. מַכָּה (נָכָה), plaga, vulnus. מַכָּר, notus, familiaris. מַלְאָךְ, legatio, legatus, angelus, arab. مَلَاك. مَلَك. מַלְמָד, stimulus, quo boves castigantur. מַלְקָחַיִם (du. מַלְקָחַיִם), forceps, emunctorium. מַסָּה (נָסָה), *πειρασμός*, tentatio. מַסָּע (נָסַע), iter, statio. מַעֲבָד, actio, opus. מַעְגָּל, plaustrorum ambitus ad munienda castra; orbita. מַעְיָן, locus, ubi fons exoritur, fons, arab. مَعِين (عَيْن). מַעֲלָה, ascensus, clivus, gradus superior, cf. arab. مُعَالٍ, تَعَالٍ. מַעֲלָל, actio, facinus, de magnalibus Dei. מַעֲמָד, status, statio, constitutio. מַעֲנָה, sulcus, striga. מַעֲצָד, ascia, securis. מַעֲצָר, coercitio, imperium. מַעֲרָב, occidens, arab. مَغْرِب; commercium, negotiatio. מַעֲרָךְ, dispositio, consilium animo informatum. מַפָּח (נָפַח), exspiratio, efflatio animae. מַפָּל (נָפַל), caro pinguis et dependens, paleare. מַפָּץ (נָפַץ vel פּוּץ), disjectio, distractio. מַצָּב (נָצַב s. יָצַב), status, statio, acies stationaria. מַצָּע (רָצַע), stratum, pulvinar, *στρῶμα*. מַרְאָה, visio, arab. رُؤْيَا, رويا; speculum, arab. مِرْآة. מַשָּׂא (נָשָׂא), elatio vocis, effatum; portatio, onus, munus, vectigal. מַשָּׁא (נָשָׁא), foenus, debitum. מַתָּן (נָתַן), donum, munus.

Corollarium I. *Patah* primae syllabae formae מַפְעָל et מַפְעַל saepenumero in *Segol* transit idque propter liquidas vel gutturalem ח in radicis verbalis principio, velut מֶחְקָר (objectum perscrutionis, id quod imum s. profundum est), מֶלְקָח (i. q. מַלְקָח *du.* forceps, emunctorium), מֶלְצָר (vocabulum peregrinum, sed hebraica civitate donatum), מֶרְחָב (locus latus et spatiosus, arab. مَرْحَب), מֶרְחָק (locus longinquus s. dissitus), מֶרְכָּב (vehiculum, sedile, arab. مَرْكَب), מֶרְקָח, (herba aromatica, aroma, fem. מֶרְקָחָה). In vv. ל״ה pro *Segol* adhiberi solet *Chatef-Segol*, velut מֶחֱזָה (fenestra), מֶחֱצָה (dimidium).

Corollarium II. Ad hanc ipsam formam referri oportet etiam nmm. insequentia a vv. פ״נ orta; מוֹדָע (cognatus, familiaris, fem. מוֹדַעַת); מוֹצָא (exitus, locus, unde quid exit vel per quem exitur, fem. מוֹצָאָה), מוֹרָד (locus declivis), מוֹרָשׁ (possessio, peculium, fem. מוֹרָשָׁה), מוֹשָׁעָה (salvatio), מוֹקָדָה (locus, ubi comburitur), מוֹתָר (abundantia, praestantia) a vv. יָדַע, יָצָא, יָרַד (وَرَدَ, unde مَوْرِد, via ad aquam deducens), יָרַשׁ (وَرِثَ, unde مِيرَاث, haereditas), יָשַׁע (وَسِعَ) יָקַד (وَقَدَ, unde مَوْقِد), focus), יָתַר (וָתַר).

Corollarium III. Ad formam מַפְעָל (מִפְעָל) pertinent etiam nmm. formae מַגָּלָה a vv. ל״ה, quae quamquam *Kamez* in extremâ assumere possunt, tamen multo saepius *Segol* assumunt, in quo imperfecta et participia eorum quiescunt. Horum nmm. complura ad formam hifilicam מַפְעִיל pertinere admodum verisimile est, ac proinde nonnulla jam ibi recensuimus. Nunc vero, hanc discretionem sagacioribus relinquentes, omnino omnia, quotquot invenimus, enumeramus. Sunt igitur haec: מַאֲפֶה (coctum, *πεπεμμένον*), מַחֲזֶה (visio), מַחֲלֶה (morbus, aegritudo), מַחֲנֶה (castra, acies), מַחֲסֶה s. מַחְסֶה (refugium, receptaculum), מַטֶּה (virga, tribus), מַטְוֶה (netum), מַסְוֶה (velamen), מַעֲלֶה (ascensus, clivus, gradus), מַעֲנֶה (responsum, sermo, intentio, arab. مَعْنًى), מַעֲרֶה

(nuditas, locus planus arboribusque nudus, arab. عُرْوٌ), מַעֲשֶׂה (opus, ἔργον), מַרְאֶה (adspectus, visio, species). Hujus formae nomina, abjecto ה֫ finali, nonnunquam abbreviantur, quo modo existunt formae segolatae מֶדֶו = מַדְוֶה, מֶזֶו = מַזְוֶה, מֶכֶס = מַכְסֶה, מֶעֶל = מַעֲלֶה. Pro ĕh finali raro diphthongus aj invenitur, velut, מַאֲנַי = מַאֲנֶה.

LIII. Forma participialis perfectiva מַפְקֵד (fem. מַפְקֵדֶת).

[*Sub hac forma comprehendimus etiam nmm. formae* מָאוֹר ע"ו *a vv.* ע"ו *oriunda, quare nmm. hujus formae nominibus a vv. triliteris ortis statim intexuimus.*]

מָאוֹר, lumen, luminare. מַאֲכֶלֶת, esca. מָבוֹא, introitus, aditus, occasus. מָגוֹר, formido, metus. מָדוֹן, contentio, rixa. מַהֲלֻמָּה, percussio, ictus. מַהֲמֹר = מַכְמֹר מָזוֹן, alimentum, commeatus. מָזוֹר, obligatio s. sanatio vulneris. מַחֲבוֹא, latebra, latibulum. מַחֲגֹרֶת, cingulum. מָחוֹז, terminus, ad quem tenditur, portus. מָחוֹל, chorea, chorus, fem. מְחוֹלָה. מַחֲלֹקֶת, partitio, classis. מַחֲמָדִים, res desiderabiles, adamatae. מַחְסֹם, capistrura. מַחְסֹר, indigentia, penuria. מַחְשֹׂף, denudatio. מַטְמוֹן, aliquid abstrusum, thesaurus. מַכְאֹב, dolor, cruciatus. מָכוֹן, statio, sedes, basis. מַכֶּלֶת = מַאֲכֶלֶת. מַכְמֹר, rete. מָלוֹן, deversorium, hospitium. מַלְכֹּדֶת, rete, decipula. מַלְקוֹחַ, captura, faux. מַלְקוֹשׁ, pluvia Maji serotina. מַסֹּרֶת = מָסוֹרֶת, vinculum. מָמוֹת, mors, arab. مَمَات = مَوْت. מָמְרֹר, acerbitas, res adversa, cf. arab. مَرَارَة (amaritudo). מָעוֹג, placenta, a formâ curva (عَوَج). מָעוֹז, munimentum, ὀχύρωμα. מָעוֹן, habitaculum, receptaculum, quo cum nomine Geigerus falso confert arab. مَاعُون (utensile, elemosyna), v. Fleischer, Samachschari p. 13. addit. מָעוֹר nuditas, pudenda, cf. arab. مُعْرَى, مُعْرَاة (locus corporis nudus, qui non tegitur veste). מָעָצוֹר, prohibitio, cohibitio. מַעֲרֹם (pl. מַעֲרֻמִּים) nuditas. מָצוֹד, rete, munimentum, praesidium. מָצוֹק, angustia. מָצוֹר, coarctatio, obsidio, munimentum. מָקוֹם, status, locus, arab. مَقَام. מָקוֹר, fons, scatebra. מַרְגֵּעַ, quies, locus requietis. מָרוֹם, altitudo (arab. مَرَام, desiderium). מַרְכֹּלֶת, forum, emporium. מַשּׂוֹר (נָשַׂר), serra (arab. مِنْسَر, rostrum avis rapacis). מָשׂוֹשׂ, gaudium, laetitia. מַשְׂכֹּרֶת, merces. מָשׂוֹט, remus. מַשְׂקוֹף, superliminare. מַתְכֹּנֶת, mensura, pensum.

LIV. Forma participialis perfectiva מַפְקוּד.

מַאֲבוּס, stabulum, horreum. מַבּוּל (בּוּל), inundatio, diluvium. מַדּוּחַ (דּוּחַ), seductio. מַחֲלוּי, morbus, *μαλακία*. מַכְלָל (מִכְלוֹל), perfectio, res pretiosa. מַלְבּוּשׁ, vestimentum, arab. مَلْبَس, مِلْبَس, مَلْبُوس. מַמְגֵּרָה (si a v. מָגַר, cf. مِحْجَر), horreum. מַנְעוּל, sera, pessulus. מַסְלוּל, via aggesta ac munita. מַפּוּחַ (פּוּחַ), sufflatorium, follis. מַצְפּוּן (מִצְפּוֹן), locus abditus, latibulum. מַקְצוּעָה, dolabra. מַשּׁוּאוֹת (שׁוֹא), rudera, ruina.

LV. Forma participialis perfectiva מְפֻקָּד.

מְבֻחָר, delectus, delectissimum quodque. מְבֻטָא, pronunciatio, id quod ore profertur. מְבֻטָח, fidentia ejusque objectum. מְבֻצָר, munimentum, urbs munita. מְבֻרָח, effugium, concret. profugus. מְגֻדָּל, turris, castellum, *πύργος* (بُرْج), arab. مِجْدَل (pl. مَجَادِلُ). מְגֻרָשׁ, suburbium, pomoerium. מִדְבָּר, pascuum, desertum. מִדְרָךְ, locus, qui calcatur vel in quo inceditur. מְדֻרָשׁ, interpretatio, expositio, arab. مِدْرَس. מְזֻעָר, parvitas, paucitas. מִזְרָח, ortus solis, oriens. מִזְרָע, sementis, arvum, arab. مَزْرَعَة (pl. مَزَارِع). מִזְרָק, crater, ex quo fit adspersio, arab. مِزْرَق (Num. 7, 13. Ar.). מְחָיָה, vitalitas, victus, cf. arab. مُحَايَاة (alimentum pueri). מִטָּה (נָטָה), recubitorium, lectus. מֵיטַב (רָטַב), bonitas, optimum quodque. מֵיכָל (רָכַל), aquae receptaculum, rivus, cf. arab. مَكَل (puteus antiquus). מֵישָׁר (רָשַׁר), rectitudo, probitas, sinceritas, arab. مَيْسَرَة (facilitas, prosperitas). מֵיתָר (רָתַר), nervus, vestis, arab. وَتَر (unde مُوَتَّر, chelys, barbiton). מִכְבָּר, clathra, cribrum. מִכְוָה, locus adustus, *κατάκαυμα*, cf. arab. مِكْوَاة (instrumentum stigmatizandi). מִכְלָה, perfectio, res perfecta. מִכְלָל, id., exemplar et prototypus rei. מִכְמָשׂ (מָכַשׂ) n. pr., acervus, *κειμήλιον*. מִכְמָר, rete, sagena. מִכְנָס du., femoralia, arab. مَكْنَس (latibulum). מִכְסָה (fem. m. מֶכֶס, מַכְסֶה), numerus, mercipretium. מִכְתָּב, scriptura, scriptio, epistola, arab. مَكْتُوب (مَكْتَب, ludus literarius, schola). מִכְתָּם, poema aureum vel *κειμήλιον* (مَكْتُوم). מִמְכָּר, venditio, res venalis. מִמְסָךְ, *κέρασμα*, vinum mixtum vel conditum. מִמְשָׁח, expansio, distentio. מִמְשָׁק, possessio. מִמְשָׁל (sicut מְחֻלָּשׁ), princeps, a diademate. מִמְשָׁח (si a. v. נָזַח), donatio, sacrificium, arab. مِنْحَة (pl. مِنَح). מִנְעָל, calceus, arab. نَعْل, نَعْلَة. מִסְחָר, negotiatio, merces coëmtae. מִסְעָד, fulcimentum, lorica scalae. מִסְפָּר, computus, numerus. מִסְתָּר, latebra, latibulum, arab. مِسْتَر (res, qua tegitur). מִפְקָד, recensio, commissio. מִפְרָץ, litus, ab irruptione atque allisione fluctuum (arab. مِفْرَاض, مِفْرَض (forfex ad metalla secanda). מִפְעָל, opus. מִפְגָּע, objectum incursionis s. impetus hostilis. מִפְלָט, locus, quo quis profugit, asylum. מִפְלָשׂ, libratio, de volatu nubium. מִפְרָשׂ, expansio, diruptio, velum expansum. מִפְתָּח, apertio, inchoatio, arab. فَاتِحَة (initium rei). מִפְתָּן, limen. מִצְוָה, praeceptum. מִצְחָה (fem. m. מֵצַח a. v. צָחָה), frontale, ocrea. מִצְעָד, ingressio, pompa, comitatus. מִקְעָר i. q. מִזְעָר. מִקְדָּשׁ, sanctuarium, templum, arab. مَقْدِس. מִקְוֶה, locus congregationis, coetus. מִקֶּה, sumtio, emtio. מִקְטָר, locus, ubi adoletur. מִקְלָט, asylum, *φυγαδευτήριον*. מִקְנָה, acquisitio, possessio, pretium. מִקְסָם, divinatio, hariolatio (arab. مِقْسَم, portio rei divisae; مُقْسَم, juramentum). מִקְרָא, convocatio, coetus, scriptura sacra. מִקְשָׁה, opus tornatile; cucumerarium, arab. مَقْثَأَة. מִרְבָּד, magnitudo, amplitudo. מִרְמָה, fraus, fallacia, perfidia. מִרְמָס, objectum conculcationis, *καταπάτημα* (arab. مَرْمَس, sepulcrum). מִרְפָּשׂ, aqua turbata, lutulenta, coenosa. מִשְׂגָּב, locus editus, arx, munimentum. מִשְׂחָק, risus et obj. irrisionis, arab. مَضْحَك (locus dentium, qui in ridendo apparet). מִשְׂחָת, profusio sanguinum. מִשְׂרָה, dominium. מִשְׁבָּר,

fluctus, utpote se frangens ac strepens. מִשְׁבָּת, cessatio, excidium. מִשְׁחָר, diluculum, aurora. מִשְׁחָת, depressio, humiliatio, exinanitio. מִשְׁטָח, locus, ubi aliquid expanditur, arab. مِسْطَح. מִשְׁטָר, regimen, dominatio. מִשְׁפָּט, judicium, jus. מִשְׁכָּב, cubile, concubitus. מִשְׁכָּן, domicilium, tabernaculum, arab. مَسْكِن, مَسْكَن. מִשְׁכָּל, locus, quo mittuntur pecudes ad pascendum; impositio manus, negotium. מִשְׁמָן (מִשְׁמָן), pinguedo, arvum pingue, homo pinguis s. robustus. מִשְׁמָע, id de quo auditur, auditum, arab. مَسْمَع, locus, ex quo vel ubi auditur; مَسْمِع, auris s. organon, quo auditur. מִשְׁמָר, locus custodiae, ipsae excubiae. מִשְׁקָל, pondus, ponderatio, arab. مِثْقَال. מִשְׁקָע, aqua limpida, cujus lutulentae partes subsederunt. מִשְׂרָה, dominatus, principatus.

LVI. Forma participialis perfectiva feminina מְפֻקֶּדֶת (מְפֻקָּדֶת).

מִגְבַּעַת, tiara, cidaris. מִגְדָּנָה, a n. מָגַד, huc non pertinet. מִגְעֶרֶת, increpatio, detestatio. מִגְרָעָה, imminutio, gradus. מִזְלָגָה, nucamentum, fuscina. מִטְפַּחַת, peplum, palla. מִכְמֶרֶת, rete. מִלְחָמָה, certamen, bellum. מִמְכֶּרֶת, venditio. מִסְגֶּרֶת, claustrum, cinctura. מִסְבָּנָה, lucrifactio, loculus, penuarium, apotheca. מִסְפַּחַת, scabies. מִסְפָּחָה, vestis ampla atque extensa, culcitra. מִסְפֶּרֶת = מִסְפָּר n. pr. מִפְלָאָה, miraculum, magnale. מִפְלֶגֶת, distributio, classis. מִפְלֶצֶת, formido, idolum. מִפְעָמָה, gressus, corpus medium. מִצְחָלָה, hinnitus. מִצְנֶפֶת, cidara, diadema. מִקְטֶרֶת, thuribulum, quo suffitur. מִקְלַעַת, sculptura, toreuma. מִרְקַחַת, conditura, aroma. מִרְשַׁעַת, improbitas, scelus, scelestus. מִשְׂרֶפֶת s. מִשְׂרֵפֶת, concrematio, *ταφή*. מִשְׁאָלָה s. מִשְׁאֵלָת, precatio, *αἴτημα*, arab. مَسْأَلَة. מִשְׁאֶרֶת, mactra, a fermento. מִשְׁבֶּצֶת s. מִשְׁבֵּצֶת, vestis ocellata; funda, pala. מִשְׁעֶנֶת, fulcrum, scipio. מִשְׁפָּחָה, societas, gentilitas, familia. מִשְׁלַחַת, legatio, dimissio. מִשְׁמַעַת, obedientia, ministerium. מִשְׁמֶרֶת, custodia, observatio, functio. מִשְׁקֶלֶת, *σταθμός*, perpendiculum.

LVII. Forma participialis perfectiva מְפֻקָּד (m. et fem.).

מִבְחָר i. q. מִבְחַר, delectio. מִזְמוֹר, carmen rhythmicum, canticum, psalmus, arab. مَزْمُور (pl. مَزَامِير), cf. مِزْمَار, زَمَّارَة, organum, quod ore inflatur; זִמְרָה, psalmi davidici; זַמֵּר, psalterium. מִישׁוֹר (מֵישָׁר), planities, *εὐθύτης*. מִכְלוֹל (מִכְלָל), res perfecta s. pretiosa. מִכְמֹרֶת, rete, sagena. מִכְשׁוֹל, offendiculum, scandalum. מִכְסֹא, pabulum, stramen. מִכְסֹתוֹר, latibulum, asylum. מִקְצוֹעַ, extremitas, angulus. מִשְׁלוֹחַ, locus, ubi aliquid expanditur. מִשְׁלוּחַ, missio, res, in quam manus immittitur, praeda. מִשְׁעוֹל, via angusta inter duos montes. מִשְׁקוֹל i. q. מִשְׁקָל, pondus. מִשְׁקֹלֶת i. q. מִשְׁקֶלֶת.

Corollarium. In enumerandis formis participialibus, quae per *Mem* praeformativum formantur, hoc modo ad finem pervenimus, vix omissa ulla forma vulgari vel certe compluribus analogis confirmata, quamquam sunt etiam aliae formae abnormes ac solitariae, quas, cum ad singulares classes redigere non possemus, praeterire maluimus. Hoc vero bene tenendum est, multa de iis nominibus, quae magis externam speciem, quam vim internam secuti, classibus nominum participialium subjecimus, pro nominibus potius actionis sive infinitivis habenda esse; at quoniam in plurimis haec distinctio valde incerta atque anceps est, cum transitio significatuum a notione abstractiva ad concretivam et vicissim prope impenetrabili caligine involuta sit, quae nonnisi sagacissima inquisitione poterit certe aliquatenus illustrari, nomina per Mem praeformativum orta promiscue conspectui legentium subjecimus, reservato nobis secernendorum nmm. actionis periculo, quod infra, cum, absolutis formis imperfectivis, de infinitivis loquemur, facere nobis propositum est.

II.
Formae nominales imperfectivae.

Imperfectivum, ut constat, prout significationem continet vel *transitivam* vel *intransitivam*, externa quoque specie distinguitur; siquidem vocalis primaria perfectivi vario modo pro insitae significationis varietate inflectitur. Hae formae sunt 1) יִפְקֹד, velut יִכְתֹּב, יִסְפֹּר, יִמְעֹל, quae est vulgaris stirpium transitivarum flexio; 2) יִפְקַד, velut יִבְטַח, יִגְדַּל, יֶחֱתַם, יִפְעַל, יִקְטַן, יִשְׁאַל, quae est vulgaris intransitivarum stirpium flexio neque vero exclusive earum propria, uti ipsa exempla, quae protulimus, luculente ostendunt. Eadem distinctio locum habet in vv. עֹ; etenim analogiam formae יִפְקֹד sequuntur יָסֹב, יָצֹר, יִקֹּד, יִתֹּם; ad analogiam contra formae יִפְקַד facta sunt imperfectiva יִגַּשׁ, יִדַּר, יִשָּׂא, יִשַּׁח, יִשַּׁל, יִשַּׁק, יִשַּׁר, יִתַּם, יִתַּר, יִתַּשׁ. In vv. פֹּ formae יִפְקֹד respondent imperfectiva יִגֹּשׁ, יִדֹּר, יִשֹּׂא, יִשַּׁח, יִשַּׁל, יִשַּׁק, יִשַּׁר, יִתַּם, יִתַּר, יִתַּשׁ, formae יִפְקַד imperfectiva יִדַּר, יִסַּע, יִפַּח, יִשָּׂא, יִשַּׁח, יִשַּׁל, יִשַּׁק, יִשַּׁר. At praeter has primarias imperfectivi conformationes larga exstat varietatum formalium copia, ut ex doctrina de formatione verbali apparet, quam quidem doctrinam pertractare ab hoc loco alienum est. Necessarium vero est, ut omnes imperfectivorum formas, quotquot sunt, tibi repraesentes, si formas nominales inde derivatas, quarum exempla infra congeram, acriter intelligere velis.

Quemadmodum perfectivi tertia persona singularis *participii* et, quod inde consequitur, *nominis* vim adsciscit, sic imperfectivum quoque, altera verbi forma, quae maximi momenti est, suum habet participium ac proinde nomen a semet ipso oriundum, quod et ipsum significationem diuturnitatis, perennitatis ejusque omnino, quod durat ac permanet, repraesentat. Hae formae imperfectivae nominales generis duplicis sunt, prout vel ex tertia persona imperfectiva *masculina* vel *feminina* nascuntur. Paradigmata sunt יִפְקֹד, יִפְקַד et תִּפְקֹד, תִּפְקַד, quarum formarum illae a 3. impf. masc., hae a 3. impf. fem. oriuntur. Et illae quidem formis nominalibus eo modo coalescentibus magis notionem *personalitatis*, hae *realitatis* et *abstractionis* impertiunt, sicuti in universum femininum ad exprimendum genus neutrum vimque abstractivam adhibetur. Variatio harum formarum haud magna est, nam plerumque species imperfectiva imminui aut deleri non solet; quare hae solummodo formae nominales imperfectivae in censum veniunt.

1) Forma nominalis imperfectiva יִפְקֹד, v. c. יֶהֱלֹם (lapis durus, gemma), יַעֲקֹב (supplantator). Vocalis *î* Jud praeformativi nonnunquam in *ă* mutatur, id quod jam in ipsis vv., cum literae spirantes insequuntur, usuvenit (velut יַחֲזֵק, יַחֲשֹׁב), et *Cholem*, vocalis flexionis, in *Shurek* prolongari potest, cujus vicissitudinis in ipso verbo exempla non desunt, velut יָרוּץ (Prv. 29, 6.). Sic oriuntur formae secundariae a) יַפְקוֹד; b) יַפְקִיד, e. c. יַנְשִׁוֹת, יַחְמִיר.

2) Forma nominalis imperfectiva יִפְקַד, cujus vocalis brevis, nonnisi verbo in gutturalem desinente, conservatur; plerumque *Patah* in Kamez prolongatur, ita ut existat forma יִפְקָד, e. c. יִבְחַר, יִבָּשֵׂם, יִגְאַל, יִדְבַּק, יִדְלַק, יִזְרַח, יִמְלָא, יִצְדַק, יִצְחַק, יִשְׁבַּק.

Ejusmodi imperfectiva nomina sunt יָאִיר (*Hi.*), יָבִין (*Hi.*): יָגוּר, verum etiam יִבּוֹל, יִבּוֹשׁ, יְקוּם (*Qal*, sublata vocali personalis illius Jud); יַבָּשָׁה (*Hi.*); יָגְבָּהּ (*Ho.*); יָגְלֶה (pro יָגְלָה *Ho.*); יָדוּן (*Qal*): יָדִיד (*Hi.*); יָעַר, יָרַם, יוֹסֵף (*Qal*), et sic porro secundum multiformes multifariasque imperfectivi vicissitudines; qua quidem re perpenderata ac perspecta haud exiguus verborum mere fictitiorum numerus prorsus aboletur.

Formae nominales imperfectivae, quae ex 3 impf. fem. nascuntur, et ipsae primitus formae *participiales* sunt, quae pertenui vocalium inclinatione ex imperfecto exstiterunt, significationem non tam personalem et concretivam, quam realem et abstractivam involventes. Harum formarum hae sunt species 3) תִּפְקֹד, vel potius תַּפְקוּד, nam vocalis flexionis *o* constanter in *u* prolongatur et in locum vocalis *i* Tav praeformativo subjectae succedere solet *å*, e. c. תַּגְמוּל, תַּמְרוּר, תַּעֲנוּג. 4) תַּפְקֻדָּה, femininum formae תַּפְקוּד, velut תַּעֲלוּמָה, pro quo usitata est etiam forma תַּפְקֵדָה, velut תַּנְחֵמָה, aut, conservata vocali originali, תִּלְבֹּשֶׁת. 5) תַּפְקֻדִּים, plur. masc. ejusdem formae, velut תַּעֲלוּמִים. 6) תַּפְקֻדוֹת, plur. fem. ejusdem formae, velut תַּעֲצֻמוֹת. Altera forma primaria, quae a vv. intransitivis fieri solet, est תִּפְקֹד, cujus *Patah*, nominascit, in *Kamez* convertitur, ita ut oriatur 7) forma תִּפְקָד, e. c. תִּדְהָר, תִּדְעָל, תִּפְסַח (per Patah, quia in gutturalem exit), vel, subjecta praeformativo Tav vocali *a*, תַּחְמָס, תַּחְרָא, תַּעֲנָךְ. Inde 8) formae femininae: תִּפְקָדָה, תִּפְקָדַת; תַּפְקָדָה, תִּפְקָדָה, v. c. תִּפְאָרָה, תִּפְאֶרֶת, תַּאֲוָיָה, תַּאֲוָת, תִּנְשֶׁמֶת, תִּבְלַצַת et sic porro. His formis sese adjungunt eae, quae a ceteris conjugationibus et a vv. irregularibus oriundae sunt ac proinde secundum suarum conjugationum stirpiumque naturam certas quasdam vicissitudines patiuntur, quo pertinent תַּאֲבָה (*Qal*), תְּאַל, תַּאֲלָה, תַּאֲוָיָה, תַּאֲנָה, תָּאֵן in תְּאֵנִים (*Qal*), תְּבוּאָה, תְּבוּסָה, תְּבוּנָה, תְּבוּסָה (*Qal* fem.); item תַּבְעֵרָה, תֶּבֶל, תֶּבֶן, תֶּבֶל, תַּבְעֵרָה (*Hi.*), תְּהִלָּה (*Pi.*), תּוֹדָה (*Hi.*), תּוּגָה (*Ho.*), תּוֹחֶלֶת (*Hi.* fem.) etc.

I. Forma participialis imperfectiva יִפְקֹד.

A. Forma יַפְקֹד.

יַהֲלֹם, lapis durus, gemma quaedam. יַנְשׁוֹף, nocturnus (נֶשֶׁף), nomen avis immundae, bubonis species. יָתוֹם, orbatus, orphanus, pupillus. Cf. nn. pr. יַבִּין, יָדוֹן, יָלוֹן, יָנוֹחַ.

B. Forma יַפְקוֹד.

יַחְמוּר, rubellus, πυῤῥότρις, spec. cervi, dama. יַלְקוּט, συλλογή, pera, pastorum potissimum. יַנְשׁוֹף i. q. יַנְשׁוּף. יָסוּר (Jer. 17, 13.), recedens, apostata. Cf. nn. pr. יָגוּר, יָגוּם, יָנוּס, יָשׁוּב.

II. Forma participialis imperfectiva יִפְקָד.

יִצְהָר, oleum, a splendescendo, et nn. propria יִבְחָר, יִבְשָׂם, יִזְהָר, יִזְכָּר, יִזְעָר, יִטְעָם, יִטְעָן, יִטְרָח, יִיְלָד, יִיְרָא, יִכְבָּשׁ, יִכְלָא, יִכְתָּב, יִלְכָּד, יִמְלָא, יִמְנָע, יִמְצָא, יִנְהָר, יִנְחָל, יִנְעָם, יִנְצָח, יִנְקָם, יִנְשָׂא, יִנְשָׁק, יִנְתָּן, יִנְתָּק, יִנְתָּר, יִסְגָּר, יִסְכָּר, יִסְמָךְ, יִסְעָד, יִסְפָּר, יִסְרָח, יִעְדָּל, יִעְזָר, יִעְטָף, יִעְלָם, יִעְמָד, יִעְמָס, יִעְנָה, יִעְנָן, יִעְצָר, יִעְקָר, יִעְרָב, יִעְרָף, יִעְשָׁן, יִפְגָּע, יִפְחָד, יִפְחָם, יִפְלָא, יִפְלָג, יִפְלָח, יִפְעָל, יִפְעָם, יִפְעָר, יִפְקָד, יִפְרָח, יִפְרָם, יִפְרָץ, יִפְשָׁר, יִפְתָּח, יִצְבָּא, יִצְבָּר, יִצְהָר, יִצְחָק, יִצְלָח, יִצְמָח, יִצְפָּן, יִצְרָף, יִקְבָּץ, יִקְדָּח, יִקְהָל, יִקְטָן, יִקְטָר, יִקְלָע, יִקְנָא, יִקְנָה, יִקְעָה, יִקְצָה, יִקְצָר, יִקְרָא, יִקְרָב, יִקְרָע, יִקְשָׁר, יִרְאָה, יִרְבָּה, יִרְדָּה, יִרְדָּם, יִרְהָב, יִרְחָב, יִרְחָק, יִרְכָּב, יִרְמָס, יִרְעָב, יִרְעָד, יִרְעָה, יִרְעָם, יִרְעָף, יִרְפָּא, יִרְצָה, יִרְצָח, יִרְקָב, יִרְקָם, יִשְׁבָּח, יִשְׁבָּר, יִשְׁגָּב, יִשְׁגָּה, יִשְׁגָּל, יִשְׁדָּד, יִשְׁחָט, יִשְׁחָת, יִשְׁכָּב, יִשְׁכָּח, יִשְׁכָּן, יִשְׁלָג, יִשְׁלָח, יִשְׁלָם, יִשְׁלָף, יִשְׁמָח, יִשְׁמָן, יִשְׁמָר, יִשְׁנָא, יִשְׁעָן, יִשְׁפָּט, יִשְׁפָּל, יִשְׁקָה, יִשְׁקָל, יִשְׁקָף, יִשְׁרָה, יִשְׁרָף, יִשְׁתָּה, יִשְׁתָּל, יִתְמָך, יִתְמָם, יִתְנָה, יִתְנָן, יִתְקַע, יִתְרָה, יִתְרָע, יִתְרָץ, יִתְשָׁן.

Corollarium I. Formae יַפְקוּד (יָפָקוּד) nomina ea, quae a vv. cavis originem habent, *Qamez* Jud praeformativi nonnunquam abjiciunt et *Shva* simplex assumunt, velut יְאוֹר (canalis, *διώρυξ*, a v. אָר = אָרַר), יְבוּל (id quod in horrea infertur, proventus, fruges), יְקוּם (id quod subsistit s. vivit), יְתוּר (id quod quis speculatur s. investigat). Ejusdem formae a vv. ע״ע exemplum est aram. יְגַר (cumulus, a v. גָּר *ἀγείρειν*), et a vv. ל״ה ipsum Tetragrammaton יְהוָה (*ὁ ὤν*, aeternus), cujus nonnisi compendium est יָהּ. Eodem pertinent nn. pr. יְבוּס, יְדוּר, יְעוּץ, יְעוּשׁ.

Corollarium II. Non rara est forma bisyllaba יָחֵם a vv. tum ע״י et ע״ע, quae ad speciem participii proxime accedit. Exempla sunt: יָחֵם (discalcealceatus, subst. nuditas pedum, a v. חָם, detergere, denudare); יָעֵל (rupicapra, der Kletterer, a v. עָלָה); יָעֵן (struthiocamelus, a v. עָנָה, canere, propter lugubrem feralemque clamorem); יָפֵחַ (anhelans, a v. פָּחַח, id quod analogiae convenientius); יָרֵב (adversarius, hostis, a v. רִיב); יָרֵחַ (luna, quasi migratrix noctivaga, cf. Job. 36, 26., a v. רָחַח); יָרֵךְ (femur, inguen, a v. רָךְ, molle, tenerum esse). Ab hac forma fiunt feminina יַעֲלָה (rupicapra, arab. وَعْلَة a masc. وَعْل), יַעֲנָה (struthiocamela, arab. نَعَامَة), יַרְכָה (latus, clunes, a m. יָרֵךְ, arab. وَرِك, وَرْك). Pro Zere alterius syllabae invenitur etiam *Chirek* magnum, velut יָרִיב = יָרֵב (quo an יָרִיד et יָשִׁישׁ pertineant, incertum est).

Corollarium III. Nominum *segolatorum* imperfectivorum generis masc. exempla sunt: יָזֵעַ (sudor, a v. זָעַ, manare, destillare), יֶלֶק (locusta, a lingendo s. depascendo), יֶעַר (semel יְעוֹר Ez. 34, 25. *K'tib*, nemus, silva, a v. עָרַר, virescere, frondescere, arab. وَعْر), יֶקֶן (finis, consilium, a v. יָקַן), יֶקֶב (lacus, die Kufe, a v. קָבַב, cavare), יֶרַח i. q. יָרֵחַ. Cf. nn. pr. יֶתֶר, יַחַת, יַחַץ, יֶפֶת, יָרֵד.

Corollarium IV. Nominum imperfectivorum hifilicorum exempla sunt nn. pr. יוֹסֵף, יְאִיר, יָבִין, יָקִים, et, quae est forma brevior, יָסֵף, יַעֲזֵר, יַעְבֵּץ, יַעְלֵט, יַעְלֵם, יַעְקֹב. De copia formarum imperfectivarum nominum propriorum facile persuaderi poteris, si literam Jud Onomastici Sacri p. 1277 ss. perlegeris. Nam a ceteris quoque conjugationibus nn. imperfectiva formantur, terminationes eorum multis modis variantur, et ab ipsis imperfectivis, additis novis terminationibus, adjectiva *relativa* derivantur. Cf. ad haec Delitzschii Jesurun p. 208 s.

III. Forma participialis imperfectiva תַּפְקוּד.

תָּבוּן (תָּבִין), i. q. תְּבוּנָה. תַּמְרוּק, mundatio, tersorium. תַּמְרוּר, amaritudo, contristatio. תָּנוּךְ, extremitas auris, a v. נָוַךְ, acutum esse. תַּנּוּר, fornax, a v. נָוַר, ardere. תַּעֲנוּג, delectatio, oblectamentum. תַּפּוּחַ, pomum, utpote odorem suavem efflans, a v. פָּוַח, flare, arab. تُفَّاح (n. unit. تُفَّاحَة).

IV. Forma participialis imperfectiva pluralis תַּפְקֻדִּים.

תְּאֻנִים, defatigationes, labores, a v. אוּן. תַּנְחוּמִים, solatia. תַּעֲלֻלִים, *ἐμπαίγματα*, insolens ac crudelis tractatio.

V. Forma participialis imperfectiva תַּפְקוּדָה.

תְּבוּאָה, reditus, proventus, velut agrorum. תְּבוּנָה, intelligentia, prudentia. תְּבוּסָה, conculcatio. תַּהֲלוּכָה, incessus, pompa solemnis. תַּהְפוּכָה, perversitas. תַּחְבוּלָה, astu, consilium prudens, solertia. תְּכוּנָה, status, dispositio, apparatus. תַּלְאוּבָה, inflammatio, exustio, sitis. תְּלוּנָה, murmuratio. תְּמוּרָה, commutatio, permutatio. תְּמוּתָה, mors, internecio. תְּנוּאָה, abalienatio, inimicitia, odium. תְּנוּבָה, proventus, fructus agrorum. תְּנוּמָה, sopor, somnus. תְּנוּפָה, agitatio, praecipue sacrificiorum. תְּעוּדָה, testimonium, revelatio. תַּעֲלוּמָה, mysterium, res recondita atque abstrusa. תַּעֲרֻבָה, sponsio, vadimonium. תִּפּוּצָה (תְּפוּצָה), *διασπορά*. תְּקוּמָה, statio, subsistentia. תְּקוּפָה, periodus, cyclus. תְּרוּמָה, elevatio, oblatio. תְּרוּעָה, vociferatio, clamor. תְּרוּפָה, sanatio, curatio. תְּשׁוּבָה, periodus, responsum, poenitentia. תְּשׁוּעָה, salvatio, salus. תְּשׁוּקָה, cupido, appetitus. תְּשׁוּרָה, munus, donum.

VI. Forma participialis imperfectiva pluralis feminina תַּפְקֻדוֹת

תַּנְחֻמוֹת, solatia, verba consolatoria. תַּעֲצֻמוֹת, vires, robur. תְּשָׁאוֹת, clamor, tumultus.

VII. Forma participialis imperfectiva תַּפְקֵד (תַּפְקֶד).

תַּאֲלָה, maledictio. תַּאֲנָה, anhelitus, pruritus libidinis. תִּדְהָר, spec. *πεύκης*, utpote diuturna ac durabilis. תּוֹשָׁב, accola, inquilinus, a v. יָשַׁב. תּוֹתָח, fustis, clava, utpote tundens ac percutiens, a v. יָתַח. תַּחְמָס, avis quaedam impura, a violentia s. capacitate.

תַּחְרָא, θώραξ, lorica. תֵּימָן, regio ad dextram sita, h. e. australis. תַּכְלָה, absolutio, perfectio. תִּקְוָה, spes תִּרְזָה, cupressus, a v. תָּרַז, non רָזַה.

VIII. Forma participialis imperfectiva תְּפַקֶּדֶת (תְּפַקֶּדֶת) s. תַּפְקֶדֶת (תַּפְקֵדֶת).

תַּאֲנִיָּה (quasi fem. masculini תַּאֲנִי, adj. ad אֲנִיָּה paranomasiae ergo), ejulatus, ὀδύνη. תּוֹצָאָה, exitus, evasio, a v. יָצָא. תְּוִיעָפָה, si a v. יָעַם descendit, et rapiditatem cursus vel defatigationem et lassitudinem denotat. תְּוֹשִׁיָּה, essentia, deinde, sicut arab. حقيقة, id quod firmum et verum est, a v. תָּשָׁה (יָשׁ), *esse*. תִּירָה, columna, a v. יָרַר (אָמַר), erectum esse, exsurgere. תִּנְשָׁמֶת, n. avis reptilisque impuri, a v. נָשַׁם, flare, sibilare. תִּפְאָרָה, gloria, ornatus. תִּפְלָצָה, concussio, horror. תַּרְדֵּמָה, somnus profundus, ἔκστασις, a v. intransitivo רָדַם (רֶדֶם). תַּרְעֵלָה, vertigo, titubatio, a v. intransitivo רָעֵל, tremere, huc illuc agitari (cf. אֶרֶז, laxus et deorsum dependens).

Corollarium I. Nominum segolatorum imperfectivorum, quibus *Tav* praeformativum praefixum est, exempla sunt haec: תֶּבֶל (commistio seminis incesta, a v. בָּלַל, unde bene discernendum תֵּבֵל, orbis terrarum, ut quidem plurimi censent, a v. יָבַל), תֶּמֶס (liquefactio, a v. מָסַס), תַּעַר (vagina, a v. עָרָה, excavare vel intransitive: excavatum esse).

Corollarium II. A vv. ע״ע perusitata est forma תְּהִלָּה (laus, gloria), תְּחִלָּה (initium, principium), תְּחִנָּה (supplicatio, preces ardentes), תְּפִלָּה (intercessio, precatio), a vv. הָלַל, חָנַן, פָּלַל. Analoge fit a vv. ל״ה forma תְּלָאָה (defatigatio, μόχθος), תְּעָלָה (fascia, qua vulnera obligantur), quod nomen, cum *canalem* significat, potius a v. תָּעַל i. q. שָׁעַל derivandum est.

Corollarium III. Crebrior nominum imperfectivorum a vv. ל״ה conformatorum forma est ea, quae in ît abstractivum exit, qua cum terminatione semper commutari potest et commutatur nonnunquam in sacro hebraismo terminatio ût, quae in neohebraismo inexhausta est nominum conformandorum fodina. Ad hanc formam facta sunt nmm. תַּבְלִית (consumtio, perditio), תַּבְנִית (exstructio, constructio), תַּכְלִית (perfectio, finis), תַּעֲנִית (maceratio, jejunium), תַּרְבִּית (foenus, lucrum, formâ i. q. תַּרְבּוּת, soboles, neoh. indoles), תַּרְמִית (deceptio, fraus).

Corollarium IV. Nominum imperfectivorum *hifilicorum* forma regularis est f. תַּפְקִיד, quam sequuntur nmm. תַּלְמִיד (qui docendum se praebet, discipulus), תַּכְרִיךְ (cinctûs, pallium, quod circumdat s. obtegit), תַּמְרִיק (Ketib Prv. 20, 30. i. q. תַּמְרוּק). Chirek magnum interdum in Zere contrahitur, velut תַּשְׁבֵּיץ (i. q. תַּשְׁבִּיץ, textura ocellata), cujus formae femininae sunt תּוֹכֵחַת s. תּוֹכַחַת (castigatio, ἔλεγχος, a v. יָכַח), תּוֹחֶלֶת (spes, fiducia in Deo reposita, a v. יָחַל), תּוֹלֶדָה (genesis, natura, a v. יָלַד), quae forma non confundenda est cum תַּרְעֵלָה, תַּרְדֵּמָה, quibus nominibus *Qal intransitivum* subest. A vv. ל״ה oriuntur nn. imperfectiva hifilica formae תּוֹדָה (confessio, gratiarum actio, celebratio, a v. יָדָה), תּוֹרָה (doctrina, revelatio, lex, a v. יָרָה), vel, adjecta terminatione abstractiva, תַּזְנוּת (stupratio, fornicatio, a v. זָנָה), תַּחְנוּת (i. q. תַּחֲנָה, nisi est pluralis n. תַּחֲנָה, metatio castrorum).

Corollarium V. Nominum imperfectivorum *piëlicorum* exempla sunt תְּאַשּׁוּר (species cedri), תְּבַלֻּל (albugo, λεύκωμα), quamquam nonnisi intensiva conjugationis Piël significatio his in nominibus conspicua est; siquidem transitiva per obscuriorem passivique similem vocalem, qua terminantur, tollitur. Neque desunt nominum imperf. *hofalicorum* exempla, velut תְּאֻנָה (id quod quasi casu fertur, occasio, veluti litium), תְּהֻלָּה (imprudentia, sapientiae defectus), תּוּגָה (moeror, ὀδύνη). *Polelicum* videri possit n. תְּקוֹמֵם (qui insurgit, adversarius), sed est ex מְתַקּוֹמֵם per apocopen literae participialis ortum.

Corollarium VI. Prope omnium harum formarum larga exempla inter nn. propria inveniuntur, quibus quidem enumerandis propterea supersedere nos posse arbitramur, quia p. 1293 s. omnia nn. pr., quae litera Tav inchoat, adjectis significatibus, percensuimus.

III.
Formae nominales infinitivae.

Ex forma *imperfecti* duplici יִפְקֹד, יִפְקֹד, omisso praeformativo personalitatis signo, oritur forma *infinitivi* duplex פְּקֹד, פָּקֹד, v. c. כְּתֹב, חָסֹר, שָׁכַב, שָׁפַל; quae quidem externae speciei diversitas, ut primitus transitivis et intransitivis distinguendis inservierit, negligentius tamen ac propemodum promiscue in utrorumque flexione adhibetur. Haec vocalium infinitivi duplicitas (*o* et *a*) conspicua est etiam in vv. ל״ה, e. c. חֶרֶה (*Qal* Ez. 21, 15.), חַפֵּי (*Pi.* Hos. 6, 9.), חֲיָוֹת (*Hi.* Jer. 9, 4.), quorum *Zere* ex *ĕ* brevi imperfecti prolongatum est, atque רָאֹה, רָאוֹ, quae forma cholemata magis percrebuit. Etiam in vv. ע״ע tum clarior tum gravior vocalis invenitur, e. c. סֹבְבוּ sive, soluta altera radicali, סָבְבוּ, et מֹר, צַר, רַד, שָׂדַד per *ā*, qua vocali intransitiva gaudere dicuntur. In vv. פ״י infinitivorum per *ô* formatorum exempla sunt יְבֹשׁ, יְצֹק, יְרֹא, יְרֹשׁוֹן; alterius formae exemplum est inf. יָצֹת (fem. הָצַת). In vv. ע״ו usitati sunt infinitivi קוּם, בּוֹא, מוּט, נוּעַ, רוּם; vicissim vero etiam forma רִיב, שִׂים, et notandum est, formam קוֹם interdum prolongari in קָוֹם, quemadmodum קִים transit in קֵם. Haec sufficiant de formis infinitivi vulgaribus, quas conjug. *Qal* exhibet. — Infinitivi, cum significatum abstractivum involvant, ad genus femininum inclinant ac propterea etiam terminationem femininam adsciscunt; oriuntur igitur a) ex פְּקֹד forma feminina טָמְאָה, מָשְׁחָה, קָרְבָה, שָׁמְעָה, et *Kamez chathuf* nonnunquam in *Kibbuz* mutatur, velut in חֻמְלָה; b) ex פָּקַד forma feminina זְכָרָה, יִרְאָה, יְשָׁרָה, קִרְבָה, שְׁנֹאָה, per *Chirek*, quod, cum prima vel media pars stirpis verbalis ad gutturales pertinet, in *Patah* transit, velut אַשְׁמָה, אַהֲבָה, הַאֲבָה, in *Segol*, si gutturalis illa est ח, velut חֶזְקָה. Hae formae femininae omnes infinitivorum notionem tuentur eamque crebris locis prae se ferunt. In vv. ל״א clausula feminina accedit tantummodo ad formam infinitivi graviorem (*ô*), velut קָרֹאת, שָׂטֹאת, itemque in vv. ל״ה, velut רָאֹת. In vv. ע״ע clausula feminina adjici solet soli formae clariori (*ā*), v. c. חַנּוֹת, ejusque loco invenitur alias singularis סַבָּה et סִבָּה. In vv. פ״י utraque forma feminatur, uti exempla יְבֹשֶׁת, יְרֻכָּת; סִבָּה, יְדָעָה, שֶׁבֶת; לֶדֶת ostendunt. In vv. denique פ״נ forma clarior (*ā*, *ĕ*) feminascit, velut גֶּפֶת, נֶגֶף. Aliae formae infinitivae sunt *Pi.* פַּקֵּד et fem. פַּקֵּדָה, velut יַסֵּרָה, sive פִּקֻּדַת, velut צַהֶלֶת. At hujus formae exstat species quaedam secundaria פָּקוֹד, fem. פְּקוּדַת, quam studium formae in *o* desinentis, qualem *Qal* exhibet, etiam in conjugationem *Piel* effingendae progenuit. Forma פַּקֵּד, dissoluto Zere in Chirek magnum, in פָּקִיד transit. Ergo infin. *Pi.* hasce formas suppeditat: a) פַּקֵּד; b) פָּקִיד; c) פָּקוֹד; d) פַּקֵּדָה; e) פִּקֻּדַת; f) פְּקוּדַת. Ceterae infinitivorum formae notae sunt. Sunt vero praeterea infinitivi quoque per se subsistentes s. *absolutivi*, quales quidem sunt פָּקוֹד (רָאוֹ, רָאֹה) et conformatione feminina פְּקֻדַּת (שְׁחוֹת), *Pi.* יְסֹר, *Pu.* גְּנֹב, *Ni.* הִנָּתֵן, הִתְרוֹשׁ, נִפְקֹד, *Hi.* הַשְׁמֵם.

His formis infinitivis adjiciendae sunt eae, quae, cum in sermone hebraico obsoleverunt, in aramaico superstites sunt, quae Hebraei nonnisi perraro vi sua primaria adhibent, quippe quae nominum significatus, paene obliterata earum origine, adeptae sunt. Sunt autem eae, quae ortae sunt praefixo *Mim*, cui modo Patah, modo Chirek, rarius Segol subjectum est. Hoc modo nascuntur a) forma מִפְקֹד sive מַפְקֹד, et Cholem in Shurek prolongato, מַפְקוּד; b) מִפְקָד sive מַפְקָד, plerumque tamen, mutato Patah in Kamez, מִפְקָד, מַפְקָד, quorum amborum feminina quoque forma usu trita est. Interdum vocalis infinitiva fundamentalis est Zere vel diductius Chirek.

Hoc modo cum omnes omnino formae infinitivae nominascere sive vim substantivorum assumere possint, subsequentes oriuntur formae nominales: 1) פָּקֹד: בָּאשׁ, מָשָׁל, שָׂחָק, תָּאַם, בְּזֹה; a vv. ע״י: אוֹת, אוּר, קוֹל; a vv. ע״ע: חֵק, כַּח; a vv. ל״ה: חְאוֹ, הְיוֹ. 2) פַּקֵּד: גַּל, עֵם (quae forma bene a consimili participiali distinguenda est). 3) פִּקֻּדַת: חִכְמַת, עֲצַמַת:

a vv. עוֹ : אוֹרָה ; a vv. עע : אֶמָּה, חֻקָּה ; a vv. לא : חֻרְאוֹת. 4) פִּקְדָה : אֲהָבָה, חֶמְלָה, שְׂנְאָה, זִכְרָה ; a vv. עע : זְמוֹת (pl.). 5) פְּקֻדַּת : רְבִשַּׁת ; a vv. עו : בְּשַׁת. 6) פְּקֻדַּת : עֶדֶת, שֶׁבֶת (a vv. פי). 7) פַּקֹּד, פִּקֹּד, פִּקֻּד : פַּקֹּד, פִּקֹּד, פִּקֻּד, צַדֶּקֶת, בִּקֻּרֶת, נִסֻּרֶת : פִּקֻּדָה, פַּקֻּדָה, פַּקֻּדַת, פִּקֻּדַת, פַּקֻּדָה, פִּקֻּדָה, פַּקֻּדָה, נִסֻּרָה. 8) פָּקוּד (c. suff. פָּקֻדֵי), forma segolata. 10) פְּקֻדַּת. 11) פִּקֻּד. 12) נִפְקָד, הִתְפָּקֵד. 13) הִתְפָּקֵד. 14) מִתְפָּקֵד, מִתְפָּקֵד, מִתְפָּקֵד. 15) מִתְפָּקֵד, מִתְפָּקֵד, מִתְפָּקֵד. 16) מִתְפָּקֶדֶת, מִתְפָּקֶדֶת, מִתְפָּקֶדֶת, מִתְפָּקֶדֶת. 17) forma כְּתֹדֵשׁ, quae ad infinitivum קְטֹל se adjungit. 18) formae מֶלֶךְ, סֵפֶר, quae ab infinitivo פְּעַל exeunt.

I. Forma infinitiva פְּקוּד.

[*Conferendae sunt in pag.* 1339. §§. XXVII. *et* XXIX. *Nn. ea, quorum infinitiva potestas dubia est, asteriscis notavimus*].

בְּאוּשׁ, foetor. בְּלוּ, consumtio, vectigal pro consumtione. *גְּלוּב, involutio, involucrum, *χλαμύς*. דְּרוֹר, liber volatus, libertas. חֲזוּת, adspectus. חֲלוֹם, somnium. חֲלוּם, relictio, superstites relinquere. חֲצוּת, divisio in duas partes, medium. *טְחוֹן, *τὸ ἀλήθειν*. *יְקוֹד, *τὸ καίειν*, flamma, incendium. *לְאֻם, consociatio, societas, gens. מְלוֹא, plenitudo. סְגוֹר, *τὸ συγκλείειν, συγκλεισμός*. עֲבוֹט, *τὸ ἐγχυράζειν*. פְּקוֹד, *τὸ ἐκδικεῖν*. *קְשׁוֹט, veritas, arab. قِسْط (justitia). *רְחוֹב, *πλάτος*, platea. שְׂחוֹק, cachinnatio, risus. שְׁכוֹל, *ἀτέκνωσις*, orbitas. שְׁפוֹט, judicatio, judicium, supplicium. *תְּאֹם (תְּאֻם), geminatio, *δίδυμος*. תְּקוֹף, fortitudo, robur.

Corollarium. Nn. hujus formae infinitiva monosyllaba a vv. עי et עע oriunda jamjam supra p. 1341. col. A. a nn. participialibus activis et passivis ejusdem formae secrevimus atque enumeravimus.

II. Forma infinitiva פְּקַד.

אֲגַם, collectio aquarum, *σύστημα*, stagnum. *דְּבַשׁ, *τὸ δεψεῖν*, mel. דַּוַי, valetudo infirma, languor (Siechthum). *חֲדַס, myrthus. חֲבַל aram., corruptio. חֲשַׁשׁ, siccitas, stipula, foenum. חֲתַת, consternatio, terror. *לְשַׁד (לָשַׁד), humor, vigor. מְלַךְ aram., consilium. מְעַט, paucitas, exiguitas. פַּלַג aram., fissio, pars dimidia. קְשַׂר (= קֶשֶׁר) aram., junctura, ligamentum, scrupus. קְרַץ (= קֶרֶץ), aram., abscissio, frustum, membrum. *שְׁבַךְ (שָׁבָךְ), *τὸ δικτυοῦν, τὸ δικτυωτόν*. *שְׁלַי, pinguedo, coturnix, a pinguedine.

Corollarium I. Hanc formam prae se ferunt permulta nn. aramaica, quae cum respondent nn. hebraicis segolatis, et ipsa pro *infinitivis* habenda sunt, velut גְּבַר (= גֶּבֶר). זְבַח (= זֶבַח), זְרַע (= זֶרַע), כְּסַף (= כֶּסֶף), סְפַר (= סֶפֶר), עְבַד (= עֶבֶד), עְבַר (= עֶבֶר), עְשַׂב (= עֵשֶׂב), פְּתַל (= פֶּתֶל), מְלַח (= מֶלַח), נְסַךְ (= נֶסֶךְ), נְשַׂר (= נֶשֶׁר), שְׁבַט (= שֵׁבֶט), שְׁלַג (= שֶׁלֶג), quibus si ab etymo ultimo animum avertas, addere possis numeralia עַשַׂר et תְּלַת (= שָׁלֹשׁ, trias). Excipienda sunt nmm. aram., quae respondent formae hebraicae פָּקֹד, velut דְּהַב (= זָהָב), דְּבַר (= זָבָר), אָפְּנָא, aries), חְדַשׁ (= חָדָשׁ), כְּדַב (= כָּזָב), סְגַן (= סָגָן), שְׁפַל (= שָׁפָל); formae קָטֹל, velut חְבַר (= חָבַר), נְגַר (= נָגַר); et formae פָּעֹל, velut לְבַב (= לֵבָב), שְׁעַר (= שֵׂעָר).

Corollarium II. Nn. bilitera a vv. עע oriunda, quae vocalem Patach subjectam habent, jam supra p. 1340. col. B. enumeravimus. Addenda sunt haec: בַּז (praeda), זַק (s. זָק, constrictio, vinculum), סַד (cippus, compes), סַל (canistrum), סַם (odor suavis, aroma), צַר coarctatio, angustiae), קַשׁ (ariditas, stipula), quae quidem an a vi infinitiva exeant, quis est qui pro certo affirmare audeat. Certe nonnulla ejus formae nmm. *participialem*, non infinitivam vim involvere patet, e. c. הַל (pendulus, depressus), דַּק (tenuis, minutus), קַר (frigidus), רַע (malus, pravus), רַק (tenuis, gracilis). Bene discernenda sunt, ut jam supra monuimus, nmm. aliquot ejus formae a vv. לה, abjecta radicali extrema, formata, e. c. עַד (a v. עָדָה), צַו (a v. צָוָה), שַׁל (a v. שָׁלָה), quae non injuriâ nominibus actionis abbreviatis annumerare possis.

III. Forma infinitiva פָּקִדָּה.

[*Bene distinguenda a forma participiali perfectivâ femininâ* פְּקֻדָּה, *cujus Shva est mobile ideoque Dalet non dagesatum, p.* 1334. *col. B.*].

A. A vv. triliteris.

אָבְלָה, *βρῶσις*, cibus, arab. أُكْلَة (buccella, esca). אָמְנָה, educatio; veritas (arab. أَمَانَة, أَمَانَة). אָרְבָּה, insidiatio, quasi collaqueatio. *בָּאְשָׁה, foetor, herba foetida. בָּשְׁנָה (a v. בּוּשׁ, interjecto *Nun*), pudor. חָזְקָה, firmitudo; munitio; robur, violentia, vehementia. חָכְמָה, sapientia, arab. حِكْمَة. חָרְבָּה, devastatio, vastitas, desertum. מָשְׁחָה, unctio, arab. مَسْحَة (Ps. 102, 4. Ar.); portio, arab. مِسَاحَة (dimensio). עָצְמָה, robur, multitudo, arab. عَظَمَة (magnificentia, superbia). עָשְׁקָה, compressio, angor. רָגְזָה, tremor, pavor. שָׁמְרָה, custodia.

B. A vv. concavis (עי)

אוֹרָה, splendor, lux; herbae nitentes s. floridae (syn. arab. أَنْوَار). בִּזָּה, contemtio, despicatio. בּוּקָה, vacuitas, vastitas. בּוּשָׁה, pudor, contumelia. דּוּמָה, silentium, tranquillitas. זוּלָה, *σύλησις*, adv. praeter. מוּלָה, circumcisio. נוּמָה, somnus, sopor. *סוּחָה, expurgatio, purgamentum s. id quod everritur. סוּפָה, abreptio, tumultatio, procella. עוֹנָה, concubitus, tori genialis consortium, a v. עוּן, non עָנָה. פּוּגָה, remissio, cessatio. פּוּקָה, vacillatio, offendiculum, *σκάνδαλον*. *פּוּרָה, torcular, a forando s. cavando. *צוֹאָה, merda, ex nonnullorum sententia. צוּלָה, profunditas, barathrum. צוּקָה, afflictatio, angustiae. צוּרָה, conformatio, delineatio, forma, species, arab. صُورَة. קוֹמָה, erectio, altitudo. statura, arab. قَامَة, قَوْمَة, قِيمَة. רוּמָה, elatio, spec. animi, superbia. *שׂוֹכָה, complicatio frondium, rami. שׂוּרָה, consertio, series, arab. سُورَة. שׁוּבָה, reditus, conversio. *שׁוּחָה, fovea (Senkung).

C. A vv. עע.

אֻמָּה, conjunctio, gentilitas, populus, arab. أُمَّة (spec. coetus, ecclesia). גֻּלָּה, scaturigo, scatebra. דְּמָה, deletio, evasio. חֻפָּה, obtectio, tegmen (Baldachin). חֻקָּה, incisio, lex rata ac fixa, arab. حُقَّة (jus, privilegium). סֻכָּה, tugurium, casa ut viminea s. craticea. עֻגָּה, *ἐγκρυφίας*, arab. عُجَّة (saganum). עֻמָּה, adjunctio, propinquitas, deinde *adverb.*, a v. עַם. עֻקָּה, cella concamerata, arab. قُبَّة. שֻׁכָּה, sentis, telum acutum, arab. شَوْكَة. תֻּמָּה, integritas, innocentia, arab. تَمَامَة (absolutio, perfectio).

Corollarium I. In nonnullis horum nmm. vix ac ne vix quidem definiri potest, utrum principio statim conformationis hanc formam induerint, an derivata sint a nmm. masculinis, feminina forma vel genus vel universitatem vel unitatem exprimente. Sic certe facta sunt גּוּפָה a m. גּוּף, הוֹדָה a m. הוֹד, טוֹבָה a m. טוֹב, סוּסָה a m. סוּס.

Corollarium II. Nmm. ejus forma participialia, quae ad p. 1334 §. X. supplere poteris, sunt: גּוֹלָה prt. fem. in exilium abiens, collective: *exules*, abstractive: exilium, emigratio; הוֹגָה pernicies, calamitas; חוֹמָה, id quod cingit, murus; זוֹנָה, scortum; at n. עוֹנָה (cohibitatio, concubitus) a v. עוּן, habitare, derivari oportet.

IV. Forma infinitiva feminina פְּקֻדָּה (פְּקֻדַּת).

אֲבֻחָה, sicut זִבְחָה et טִבְחָה, occisio, internecio. אֲהֻבָה, amor, caritas. אִמְרָה (אֲמִרָה), sermo, enunciatio, interdum nonnisi fem. a m. אֵמֶר. בִּטְחָה (בִּטַּח), fiducia, *πεποίθησις*. בִּנְיָה (בִּנְיָן), aedificatio, aedificium, arab. بِنْيَة, بُنْيَة. בְּקָעָה, fissio, fissura, vallis, arab. بَقِيع, بُقْعَة. בְּרָה, *βρῶσις*, cibus. גְּאוָה, *τὸ γαίειν*, majestas, magnificentia, fastus. גְּזֵרָה, sectio, forma, corpus (arab. جَرْز). דְּבָרָה, conditio, qualitas, causa. דְּהָרָה, cursus citatus. דִּמְעָה (דֶּמַע), fletus, lacrima. הֲמִיָּה, crepitus, tinnimentum. זִמְרָה, cantus, sonitus. זִקְנָה, canities, senectus. זִרְמָה, profusio (seminis). חֲבָרָה, consociatio, societas. חֲזָקָה, *τὸ κρατεῖν*, potentia, impetus. חֲלָאָה tegumentum luti, aerugo. חֶלְקָה, laevitas, portio (חֵלֶק). חֲמָדָה, appetitus, desiderium, gratia. חֶרְפָּה, ignominia, objectum, quod conviciis carpitur. טִבְחָה, mactatio, deinde ipsi pecudes mactati s. mactandi. טְחִנָה, *τὸ ἀλήθειν*, mola, arab. طَحْن (*τὸ μύλειν*), طِحَانَة (ars molitoris). יְפִעָה, splendor, venustas. יְשָׁרָה, rectitudo, probitas. כְּבָרָה, longitudo, magnitudo, n. mensurae. כְּלִיָּה, desiderium emacians, deinde renes, tenerrimorum affectuum sedes. כְּסִלָּה, spes; stultitia. לַהֲקָה (= קַהֲלָה), chorus. לְוָיָה, plexus, sertum. לַעֲנָה, maledictio (arab. لَعْنَة), absinthium. לִשְׁכָּה (נִשְׁכָּה), discubitus, cubiculum, *λέσχη*. מִכְסָה, numerus, mercipretium, arab. مَكْس (tributum). מִנְחָה, donum, munus, arab. مِنْحَة. מִשְׁחָה, unctio. נְחֻלָּה, possessio, haereditas. נִפְקָא, erogatio, expensum, sumtus, arab. نَفَقَة. נִצְבָא, firmitudo, durities, arab. نِصْبَة (statura erecta). נִקְפָּה, accinctus, funis, quo lumbi accinguntur. נִקְרָה, rima, caverna, arab. نُقْرَة. נִשְׁבָּה i. q. לִשְׁכָּה. נִשְׁמָא (נְשָׁמָה), spiritus vitalis, vita. סִבְלָה (סֵבֶל), bajulatio, servitus. סְפָרָה, computatio, sec. alios: liber (fem. a m. סֵפֶר). סִתְרָה, occultatio, protectio, tutela. עֶבְרָה, redundantia, spec. irae. עֶדְנָה, voluptas, spec. venerea. עִוְיָא (עַוְוָא), perversitas, peccatum. עִזְקָא, annulus signatorius, a v. עָזַק, عَزَق, findere, insculpere. עֶזְרָה, auxiliatio, -ium. עֲמָדָה, statio, deversorium. עֲרָיָה s. עֶרְיָה, nuditas, pudenda, turpitudo, arab. عُرًى (nuditas), عَوْرَة (pudenda). עֲרָיָה, evacuatio, detrimentum. *פִּטְדָה, n. gemmae. פִּטְרָה, perruptio, spec. uteri, arab. فِطْرَة, indoles (Naturanlage). פְּרִחָה, flos. progenies. *פִּשְׁתָּה, linum. צְדָקָה, munificentia, eleëmosyna, arab. صَدَقَة. צְמָאָה, sitis, arab. ظَمَأ (n. act. a v. ظَمِئَ). צִרְעָה, vespa, crabro. קִנְאָה, excandescentia, zelotypia. קְצִיָּה (קָצֶה), extremitas. רִגְמָה, aggregatio, caterva. רִגְשָׁה, tumultus, multitudo hominum tumultuantium. רִכְבָּה, equitatio, arab. رِكْبَة. רַעְמָה, tremor, juba equi huc illuc se motitans. רִצְפָּה, candor, calculus candens; pavimentum. רִקְמָה, variegatio, aliquid variegatum, arab. n. act. رَقْم. רִשְׁעָה, molitia, pravitas. שָׂבְעָה (שָׂבְעָה), satietas, arab. شِبْع, شِبَع, شَبَع. שִׂטְנָה, accusatio, sycophantia. שִׂמְחָה, gaudium, arab. سَمَاحَة (liberalitas, munificentia). שַׂלְמָה (שַׂלְמָה), involucrum, vestis, arab. شِمْلَة, شَمْلَة. שִׂנְאָה, odium. שָׁאֲוָה (= שׁוֹאָה), ex nonnullorum sententia Prv. 1, 27. שְׁלִיָּה, secundae, secundinae, arab. سَلًى. שִׁמְצָה, ignominia, *κακωνυμία*. שִׁפְחָה. associatio, ea quam quis ministram s. famulam sibi adjunxit, serva. שִׁפְרָה, splendor, pulcritudo. שִׁרְיָה (= שִׁרְיוֹן), lorica ex annulis contexta. תִּפְלָה, insulsitas, insipientia.

Corollarium I. Bene discernenda sunt nn. feminina ea, quae, a masculinis formata, neutiquam vim infinitivam continent neque nominum actionis potestatem gerunt. In horum numero reputanda sunt אֶבְרָה (a m. אֶבֶר), tegmen alarum; בִּכְרָה (a m. בֶּכֶר), camella; גְּדִיָּה (a m. גְּדִי), capra tenella; הַחֲוָא (a m. ignoto); חֲלִיָּה (a m. חֲלִי), ornatus; יִתְרָה (a m. יֶתֶר), id quod reliquum est; כִּבְשָׂה, כַּבְשָׂה, כִּשְׂבָּה (a m. כֶּבֶשׂ), agnus; מִצְחָה (a m. מֵצַח), ocrea; נַעֲרָה (a m. נַעַר), puella; עֶגְלָה (a m. עֵגֶל), vitula; פִּרְדָּה (a m. פֶּרֶד), mula; רַחֲמָה (a m. רֶחֶם), quae uterum habet, muliercula, juvencula; שְׁאֵרָה (a m. שְׁאֵר), consanguineitas, consanguinea; שִׁקְמָה, sycomorus, a m. שֶׁקֶם, quod intercidit, uti multa nn. masculina, remanentibus solummodo femininis.

V. Forma infinitiva feminina פְּקֻדֶּת.

בֹּשֶׁת, pudor, verecundia, ignominia. יְבֹשֶׁת, *τὸ ξηραίνειν*, desiccatio, arab. n. act. يَبْس, يُبْس; n. abstr. يُبُوسَة (ariditas). יְכֹלֶת, potestas, potentia. פְּתֹחֶת, incisio, notatio. צֹף, destillatio, favus, si a v. נוּף, uti veteres censent. *סְלֶת, similia, incerti etymi. קְטֹרֶת, suffitus, suffimentum. שְׁכֶבֶת, coitus, *κοίτη* (effusio seminis). תְּפֹרֶת, concrematio, locus combustionis, a v. תּוּם, urere.

VI. Forma infinitiva feminina פְּקֻדֶּת.

אֲרֹשֶׁת, appetitus, precatio, si a v. אָרַשׁ = ורש. גְּדֵרֶת, septio, sepes. *דֶּלֶת, janua, an huc pertineat aeque incertum est, ac de nmm. בֶּסֶת (pulvinar) et קֶרֶת (oppidum). זֶרֶת (= זְעֵרֶת) huc non pertinet. יֶלֶדֶת, *τὸ* parere vel *τὸ* nasci, arab. وَلَد. נֶפֶת, elatio s. ambitus, regio. עֲצֶרֶת, conventus, panegyris. עֲתֶרֶת, redundantia, thesaurus. קֶסֶת, cavitas, vasculum cavum, atramentarium. רֶפֶת, stabulum (Raufe), a v. רָפַת (raufen). רֶשֶׁת, captatio, rete, a v. רָשַׁת (sicut רֶשֶׁת a v. וָרַשׁ). שֶׁבֶת, sessio, habitatio, a v. יָשַׁב.

VII. Forma infinitiva piëlica פַּקֵּד, פִּקּוּד, פַּקֵּד.

A. בְּהַר, festinantia, celeritas, deinde *adv.* propere. *B.* בִּידוֹד (= בְּהִוֹד), scintilla, a micando. בִּידוֹר (= בְּהִוֹר), circulus, currus bellicus. בִּיוֹר, excavatio, deinde pelvis, labrum. בִּנּוֹר, fidium stridor, cithara, *κινύρα*, arab. كَنَّارَة. מִפְלָא, oppletio, vallum terra oppletum et aggestum, munimentum. צִנּוֹר, canalis, fistula, aquaeductus; a perforando. קִיטּוֹר (= קְטוֹר), fumigatio, fumus. קִימּוֹשׁ (= קְמוֹשׁ), punctio, carduus, sentis. קִפֹּד, echinus, histrix, ab adhaerescendo, arab. قُنْفُذ, قُنْفُذ. קִפֹּז, serpens jaculus, a subsiliendo, arab. قِفَّازَة. שִׁיחוֹר, nigredo, Nilus utpote fuscus ac lutulentus.

Corollarium. In utraque forma et פַּקֵּד et פִּקּוּד significatio *infinitiva* cum *participiali* concurrit, v. c. אַחֵר (= מְאַחֵר), arab. آخِر (non آخِر), quod certo participiale est, non infinitivum. In forma פִּקּוּד interdum difficile dictu est, utrum nomen origine fuerit *infinitivum*

cum significatione abstractiva an participiale cum concretiva. At vix dixeris, nmm., sicut גִּבּוֹר (vir, heros, tyrannus), arab. جَبَّار; יָלוּד (natus, proles), שִׁכּוֹר (ebrius, temulentus), arab. سِكِّير, سِكِّيران, concretivam significationem, abjecta abstractiva, assumsisse. Oculos ferit haec primitivae significationis diversitas in n. רָסוֹר, quod, cum in S. S. (Job. 40, 2.) de reprehensore s. momo dici videatur, in sermone neohebraico constanter de castigatione s. affectione divinitus immissa usurpatur ac proinde non participiale est, sed infinitivum.

VIII. Forma infinitiva piëlica פִּקֻּדָה, פִּקֻּדֶת, פִּקֻּדַת.

A. רִפֻּדָה, τὸ παιδεύειν, castigatio. *B.* אַדֶּרֶת, magnificentia, pallium insigne. בְּהֶרֶת, *ἄγγασμα*, papula alba. בָּרֶקֶת, fulgor (das Blitzen), n. gemmae micantis. דַּבֶּשֶׁת, gibbositas, gibbus (camelorum) דַּלֶּקֶת, ardor, febris, *πυρετός*. רִבֶּשֶׁת, ariditas, terra, humus. רִלֶּפֶת, impetigo, lichen. שַׁלֶּהֶבֶת, flamma, *φλόξ*. שִׁגֶּרֶת, *τύφλωσις*, caecitas. צַדֶּקֶת, justificatio. צִמֶּרֶת, progerminatio, frondes foliaque arboris. צָרֶבֶת, inflammatio, adustio, phlegmone. שְׁרֶפֶת, caesura, *ἐντομίς*. שַׁחֶפֶת, phthisis, tabes, arab. سَحْفَة, سُحْفَة, سَحَافَة (tenuitas, macies). שַׁלֶּכֶת, caesio arboris vel dejectio foliorum. *C.* בִּקֻּרֶת, inquisitio. סִבֻּלֶת (שִׁבֻּלֶת), nictatio, culmus, arab. سُنْبُلَة; undulatio, fluxus aquarum. *D.* אִגֶּרֶת, volumen, epistola, a volvendo s. complicando. אִוֶּלֶת, languor, stultitia. *E.* בְּצֹרֶת, interclusio imbrium, *ἀβροχία*. כַּפֹּרֶת, expiatio, *ἱλαστήριον*. פָּרֶכֶת, separatio, *καταπέτασμα* Sanctum a Sancto Sanctorum separans.

Corollarium I. In his quoque formis piëlicis duplex ĕt discerni debet, clausula infinitiva et clausula *generice* feminina, quae nominibus masculinis participialibus ab eadem conjugatione derivatis appendi solet. Quemadmodum enim a m. חָבֵר (socius) fit femininum חֲבֶרֶת (socia), a m. obsoleto שָׁחֵל (חָבֵל) fem. שְׁחֵלֶת (חֲבֶלֶת), sic ab אַיָּל (cervus) fit אַיֶּלֶת (cerva) et a שַׁלִּיט (dominium exercens, imperiosus), quod ex שָׁלַט diductum est, שַׁלֶּטֶת. Etiam n. pualicum כֻּסֶּמֶת (triticum spelta) femininum est masculini participialis, quod intercidit.

Corollarium II. Inter quadrilitera infinitiva esse possunt גֻּלְגֹּלֶת (globositas, cranium); קַשְׁקֶשֶׁת (obtegumentum, squama); שַׁלְהֶבֶת (flamma ingens). De nmm. חֲבַצֶּלֶת (flos acriter olens vel colore lucidus) et צִנְצֶנֶת (canistrum, *στάμνος*) nil certi affirmare ausim.

IX. Forma infinitiva פָּקֻדָּה (c. suff. פִּקֻּדֵי).

[*Haec forma infinitivi absoluti propria est, qui, cum neque genitivus sequitur, neque nominativus regens aut particula praecedit, usurpatur atque, sicut infinitivus constructus, nominis vim habet*].

חֲרוּג, occisio. שְׁחוּט, mactatio.

X. Forma infinitiva feminina פִּקֻּדָת.

מָסֹרֶת, traditio, exhibitio, nisi potius a v. אָסַר = מַאְסֹרֶת.

XI. Forma infinitiva nifalica הִפָּקְדוּת, נִפְקָד.

הִתּוּךְ, si pro הִתּוּךְ, liquefactio, a v. נָתַךְ. נִפְתּוּל, si pro נִפְתּוֹל, luctatio, certamen.

XII. Forma infinitiva pualica פֻּקֻּדַת.

כְּתֹנֶת, *χιτών*, tunica.

XIII. Forma infinitiva hifilica הַפְקֵד.

הוֹכָחָה (Job. 6, 25), castigatio, *παιδεία*. הֵישֵׁב (Jes. 1, 17. Jer. 10, 5), *τὸ εὖ ποιεῖν*. הַמְשֵׁל (Job. 25, 2), dominatio. הַרְבֵּה, multitudo, adv. multum. הַשְׁמֵד (Jes. 14, 23), perditio, deletio.

Corollarium I. Nominum infinitivorum hifilicorum sunt aliae quoque formae, velut אַזְכָּרָה (*ἀνάμνησις, memoriale*), quod factum est ex aramaico אַזְכֵּר = הַזְכִּיר; אַחְוָה (declaratio, indicatio), sicut neohebr. הַגָּדָה, nisi hoc potius a conj. *Pi.* חִוָּה, ita ut Dages ejectum sit, derivari necesse est. Frequentissima autem est forma הַפְקָדָה, quo pertinent nn. הַנָּחָה (*ἄφεσις*, quies), הַצָּלָה (ereptio, liberatio) et in sermone neohebraico, philosophico potissimum, nmm. innumera, velut הַרְכָּבָה (compositio), הַשָּׂגָה (apperceptio), הֶעָרָה (arab. تَنْبِيه), pro qua forma feminina vicissim ponitur masculina, velut הֶרְגֵּשׁ (sensatio), הֶפְרֵשׁ (distinctio, discrimen). Feminino ־ָה subinde substituitur abstractivum *ût*, velut הַשְׁמָעוּת (Ez. 24, 26), neoh. הַשְׁאָרוּת, immortalitas. Aut abstractiva potestas efficitur vicissitudine vocalium interna, velut הִתּוּךְ (fusio, liquatio), quae forma hifilica respondet kalicae פִּקּוּד (jussio, demandatio), חִבּוּק (complicatio manuum), quae nonnunquam *piëlica* est, *piëlicam* potestatem involvens, velut כִּפּוּר (expiatio), מִלּוּא (impletio), שִׁלּוּחַ (dimissio), שִׁקּוּץ (abominatio). Ad hanc quoque formam in sermone neohebraico ex arbitrio scribentium nominum ingens multitudo effingitur.

Corollarium II. Non praetereunda est hoc loco forma infinitiva הַפְקָדָה, quam a participiali feminina bene distingui oportet, uti jam supra p. 1337. col. A. monuimus. Hanc formam prae se ferunt nmm. אַכִילָה (*βρῶσις*, consumtio), אֲנִיָּה (ejulatio, luctus), בְּרֵאָה (creatio, sicut neoh. חִסּוּל), חֲלִיכָה (itio, incessus), חֲרִיסָה (destructio, demolitio), חֲלִיפָה (mutatio, successio, vicissitudo), חֲלִיצָה (extractio, exuviae), חֲנִינָה (commiseratio, gratia), יְנִיקָה (suctio, ramus tener), נְגִינָה (cantus), נְדִיבָה (munificentia, ingenuitas), נְשִׁיָּה (oblivio), נְשִׁיקָה (osculatio, osculum), עֲלִיָּה (ascensio, *ὑπερῶον*), פְּלִילָה (judicatio, judicium), רְמִיָּה (fallacia, dolus), שְׁנִינָה (acutio, dictum acutum), שְׁתִיָּה (potio, potus), quorum nominum nonnulla jam supra, propterea quod infinitiva earum significatio non satis evidens est, recensuimus. Ceterum, quanta nominum ad hanc formam factorum copia idioma neohebraicum redundet, scient ii, qui rabbinicorum librorum lectione vel sunt aliquatenus versati. Fiunt ejusmodi nn. actionis etiam a vv. irregularibus, velut בִּיאָה (introitus, neoh. coitus), גִּילָה (exultatio), קִימָה (surrectio), neoh. חִיסָה, חִינָה etc. In lingua arabica haec forma فَعِيلَة, non enumeratur inter triginta sex formas nominum actionis, sed tamen raro invenitur, velut شَكِيَّة a v. شَكَى, suntque praeterea haud pauca nomina ad ejus normam formata, quae quidem obsoleta esse nmm. actionis ex indigenarum memoria excidit. Exempla sunt بَرِيَّة (creatura, neohebr. בְּרִיָּה); خَلِيفَة (successio, *διάδοχος*); كَتِيبَة (conscriptio, exercitus); كَنِيسَة (congregatio, synagoga, ecclesia), quamquam hoc ex aram. כְּנִישְׁתָּא (cum art. כְּנִשְׁתָּא), neoh. כְּנֶסֶת, receptum est.

Corollarium III. Non solum a conjj. *Kal*, *Nifal* et *Hifil*, sed a ceteris quoque nmm. infinitiva formantur, uti apparet ex nmm. הִתְרַחֵשׁ (catalogus), הוֹלֵלָה (stultitia), פִּתְחָקוֹן (apertura), שַׁלְהֶבֶת (flamma), aliis.

XIV. Formae infinitivae מִפְקָד, מַפְקֵד, מִפְקוֹד.

[*Harum formarum nomina ad unum omnia jam supra p. 1345. col. A. 1344. col. A. congessimus, simul polliciti, nos ea, quorum infinitiva potestas vix dubia esse possit aut certe verisimilis sit, infra secreturos esse; quarum nunc ea, quae pro nominibus actionis sive infinitivis „mîmicis“ — liceat hoc epitheton ex arabico* مَصْدَر مِيمِيّ *novare — habenda censemus, infra ponimus, omissis significatibus, quippe quos jam supra addidimus*].

A. מִרְשׁוֹר, מִכְשׁוֹל, מִשְׁלַח, מִשְׁקוֹל.

B. מָגוֹר, מָדוֹן, מָזוֹן, מָזוֹר, מָחוֹל, מַחְסֹר, מַחְשַׁךְ, מָמוֹת, מָעֻצוֹר, מָצוֹר, מַרְגּוֹעַ, מָשׁוֹשׁ.

C. מַחֲלוֹי, מַדּוּחַ, מַבּוּל.

XV. Formae infinitivae מִפְקָד, מַפְקֵד, מִפְקָד.

[*Cf. p. 1342. c. B. 1343. c. A. 1344. c. A. B.*].

A. מִשְׁפָּה, מִטָּה, מִקְוֶה, מִקְרֶה.

B. מַמְשָׁק.

C. מִבְרַח, מִמְשָׁח, מִמְשָׁק, מִסְתָּר,

מִשְׁחָק, מִטְעָם, מִטְעֶנֶת, מִטְּעָד, מִטְּחָח, מִטָּח, מִטְּבָח, מִטְבָּח, מִטְבָּחַת, מִטְבָּח, מִטְּבָּח, מִטְּרָח, מִטְּבָּח, מִטְּבָּחַת.

XVI. Formae infinitivae מִפְקֶדֶת, מַ־ ;ֶ־דֶת, ־ֶדֶת, ־ֶדֶת.

[*Cf. p.* 1345. *A.* 1344. *A.* 1342. *B.* 1343. *A.*].

A. *מִטְמֶרֶת, *מִשְׁכָּלֶת.

B. מִגְרֶרֶת, מִטְמֶרֶת, מִסְגֶּרֶת, מִסְפַּחַת, מִרְעָשַׁת, מִשְׁרֶפֶת, מִשְׁלַחַת, מִגְרֶרֶת, מִשְׁמֶרֶת, מִשְׁמַעַת.

C. מִגְרֵעָה, מִלְחָמָה, מִפְשָׁטָה, מִצְדָּלָה, מִשְׁרָפָה, מִשְׁפָּחָה.

D. מַחְבֵּרֶת, מַשְׁכֵּרֶת, מַחְלָקָת.

E. מַעֲרֶכֶת, מַחְתֶּרֶת, מַחְשֶׁבֶת, מַחְפֶּרֶת, מַדְרֵגָה.

F. מַשְׂאֵת, מַעֲרֵצָה, מַמְשָׁלָה, מַחֲשֶׁבֶת.

Corollarium I. Non de omnibus nn., quae adduximus, pro certo affirmari potest, infinitivam ac proinde abstractivam potestatem origine iis insitam esse; quamobrem *ἀμεταμέλητοι* sumus, quod omnia ejus formae nomina promiscue protulimus. Etenim in longe plurimis *Mem* praefixum radix illa pronominalis est, quam etiam מִי (מָה), pronomen simul interrogativum et indefinitum, exhibet. Eadem radix est graecum -*μα* in nmm. passivis, quod suffixum coincidit cum hebraico praefixo, velut מַרְאֶה, *ὄψα-μα*, מַפֶּלֶת, *πτῶ-μα*. Hoc Mem et *subjectum* actionis designat, velut מִבְעָצָת, aliquid, quod terrorem incutit, et *objectum*, quod actione verbo expressa tangitur, velut מִבְנֶה, aedes, quae aedificatur seu exstruitur, vel *substratum*, quo accidens verbo expressum sustinetur, velut מִשְׁגָּב, aliquid altum s. editum, cujus altitudo propria est. Ah his notionibus primariis proficiscuntur *Mem loci* et *instrumenti*.

Corollarium II. Inter nmm. actionis, quae lingua arabica a prima conjugatione verbi triliteri derivat, quatuor sunt, quae Mem praefixum habent: مَفْعَلٌ ejusque fem. مَفْعَلَةٌ, مَفْعِلٌ ejusque fem. مَفْعِلَةٌ. Etiam forma مَفْعُولٌ in nonnullis verbis nominis actionis potestatem habet, quam, ut certe De Sacyo (Grammat. Arab. I. §. 628.) videtur, abjecta potestate adjectivi verbalis passivi, assumsit. In tertia conjugatione verbi regularis est forma مُقَاتَلَةٌ. Haec nmm. actionis, quibus Mem servile praefixum est, مَصْدَرٌ مِيمِيٌّ vocantur et hoc nomine distinguuntur a مَصْدَرٌ غَيْرُ مِيمِيٍّ.

XVII. Forma infinitiva segolata פִּקֶּד.

אֻבֶּן du., tabulae figulorum, sella parturientium. אֹדֶם, rubor, carneolus, cf. arab. أُدْمَةٌ (color fuscus). אֹהֶל, tentorium, arab. أَهْلٌ, homines uno in tentorio viventes, familia, deinde homines generatim. אֹכֶל, *βρῶσις*, cibus, arab. أُكْلٌ. אֹמֶן, veritas, fides, arab. أَمْنٌ (securitas, integritas). אֹמֶר, sermo, verbum, res, arab. أَمْرٌ (mandatum, negotium; pl أُمُورٌ, *res*). אֹסֶף, collectio frugum, messis. אֹפֶל, caligo, miseria, latebra, arab. أُفُولٌ (occidere, de sole). אֹפֶן, periodus, tempus, arab. إِفَانٌ. אֹרַח, iter, via. אֹרֶךְ, longitudo. אֹשֶׁר, felicitas, *μακαριότης*. בֹּהֶן, pollex, arab. إِبْهَامٌ. בֹּחֶן, probatio, delectio. בֹּקֶר, fissio nubium, aurora, mane. בֹּשֶׂם, suavitudo odoris, aroma. גֹּדֶל, magnitudo. גֹּלֶם, convolutio, massa indigesta, embryo. גֹּמֶא, suctio aquae, papyrus (utpote bibula). גֹּמֶד, abscissio, scipio, cubitus. גֹּפֶר, *κυπάρ-ισσος*, genus pini. דֹּבֶא, affluentia, copia. דֹּדֶשׁ, novilunium, mensis, cf. arab. حُدْثٌ, res de novo accidens s. contingens. חֹזֶק, vis, *κράτος*. חֹטֶר, virga, frons, arab. خِطْرٌ. חֹלֶד, talpa, *γαλῆ*, arab. خُلْدٌ. חֹמֶט, limax, lacerta. חֹמֶץ, acies, acetum. חֹמֶר, acervus; aestus; argilla, neoh. materia. חֹמֶשׁ, venter, omasum. חֹנֶף, profanitas, impietas. חֹסֶר, penuria, arab. خُسْرٌ, jactura, damnum (Bankerutt). חֹפֶשׁ, stratio, stragulum. חֹרֶב, ariditas; eversio, arab. خَرَابٌ, خِرَابٌ. חֹרֶף, decerptio fructuum, autumnus, arab. خَرِيفٌ. חֹרֶשׁ, susurrus foliorum vento agitatorum, virgultum, nemus. חֹשֶׁךְ, obscuritas, tenebrae. טֹפַח, extensio, palmus. טֹרַח, defatigatio, onus. כֹּבֶד, gravitas, pondus, multitudo. כֹּמֶר (nisi potius כָּמֶר), pontifex. כֹּפֶר, vicus, arab. كَفْرٌ; pix; cyprus. כֹּתֶל, acervus, paries ex luto aggestus, arab. كُتْلَةٌ (massa luti). מֹשֶׁל, similitudo, arab. مِثَالٌ, مِثْلٌ; dominium. מֹתֶק, dulcedo. נֹחַם, contritio cordis, poenitentia. נֹכַח, oppositio, id quod exadversus est. נֹכֶר, fortuna aliena, arab. نُكْرٌ. נֹפֶךְ, n. gemmae. סֹבֵא, potatio, convivium; potus, vinum. סֹבֶךְ, virgultum, locus arbustivus. סֹבֶל, onus. עֹמֶר, manipulus, arab. غُمُورٌ; spec. mensurae. עֹמֶק, profunditas, arab. عُمْقٌ, عُمُقٌ. עֹנֶג, voluptas, vita delicata. עֹנֶשׁ, mulcta, vectigal impositum. עֹפֶל, tumulus; tuber ani s. marisca, arab. عَفَلٌ. עֹפֶר, hinnulus, arab. عُفْرٌ, غُفْرٌ (pullus rupicapri). עֹצֶם, robur, corpus, cf. arab. عِظْمٌ, عُظْمٌ. עֹצֶר, occlusio, hinc sterilitas; ergastulum. עֹרֶם, fallacia, dolus. עֹשֶׁק, violentia, oppressio. עֹשֶׁר, divitiae. עֹרֶךְ, indigentia, necessitas. פֹּתֶל, pars anterior s. antica, arab. قُبُلٌ, قُبْلٌ. קֹדֶשׁ, sanctitas, sanctuarium, arab. قُدْسٌ, قُدُسٌ. קֹטֶב, *κέντρον*, arab. قُطْبٌ (axis). קֹטֶן, parvitas, digitus minimus. קֹמֶץ, contractio, arab. قَبْضٌ; pugnus. קֹצֶר, brevitas, arab. قَصْرٌ; seq. רוּחַ, *ὀλιγοψυχία*. קֹשֶׁט, firmitas, veritas, arab. قِسْطٌ (justitia). רֹגֶז, perturbatio animi, ira, arab. رِجْسٌ (رِجْزٌ). רֹכֶס, caterva, arab. رِكْسٌ. רֹמַח, lancea, arab. رُمْحٌ. רֹקַח, unguentum, condimentum. רֹתֶם, genista, *ἄρκευθος*, arab. رَتَمٌ. שֹׁבֶךְ, implicatio, virgultum, cf. arab. سَبَكٌ, n. speciei acanthi. שֹׁרֶשׁ, radix. תֹּאֲם, geminus, *δίδυμος*, arab. تَوْأَمٌ (تَوْءَمٌ). תֹּמֶר, columna. תֹּפֶת, si a v. תָּפַת, quod analogiae ceterarum linguarnm neutiquam contrarium. תֹּקֶף, robur. תֹּרֶן, abies, malus (navis).

XVIII. Forma infinitiva segolata פֶּקֶד.

אֶבֶן, lapis. אֶדֶן, fundamentum, basis. אֶדֶר, decus, insigne. אֶזֶל, discessus, separatio, cf. arab. عُزْلَةٌ (secessus, remotio a munere). אֶלֶף, mille, arab. أَلْفٌ. אֶמֶשׁ, nox praeterita, arab أَمْسٌ (dies hesternus). אֶפֶס, defectio s. extremitas rei, nihilum. אֶרֶב, latibulum, cubile. אֶרֶג, plexus capillorum, radius textorius. אֶרֶז, cedrus, arab. أَرْزٌ. אֶשֶׁד, effusio, locus, per quem torrentes decurrunt. אֶשֶׁךְ, chorda spermatica vel scrotum, cf. arab. إِسْكَةٌ (labrum naturae muliebris). אֶשֶׁר, beatitas. בֶּגֶד, obtectio, vestis. בֶּדֶק, fissio, ruinosum. בֶּטַח, confidentia, fiducia. בֶּטֶן, venter, arab. بَطْنٌ. בֶּכִי, fletus, arab. بُكًا, بَكًا. בֶּצֶל, cepa, arab. بَصَلٌ. בֶּצַע, rapina, praecisio s. finis. בֶּצֶר, abscissio, metallum e terra

erutum, arab. بَصْر. בֶּרֶךְ, genu, arab. بَوَارِكُ (genua?). בֶּשֶׂם, odor suavis, aroma. בֶּתֶר, scissura, pars, arab. n. act. بَتْر. גֶּבָא, caverna, cisterna. גֶּבֶר, vir, arab. جَبْر. גֵּזֶר, segmentum, arab. n. act. جَزْر. גֵּזַע, truncus, stipes. גֵּלֶד, cutis; pellis, arab. جِلْد. גֶּפֶן, vitis, arab. جَفْن (radix vel palmes vitis). גֵּרֶם, cutis, corpus ipsum, arab. جِرْم. גֵּרֶשׂ, contusio, *χίδρα*. גֶּשֶׁם, pluvia; corpus, arab. جِسْم. דֶּבֶק, commissura, gluten. דֶּבֶר, pestilentia. דֶּגֶל, signum, vexillum. דֶּבָא, sec. nonnullos: plaga, vulnus. דֶּרֶךְ, scansio, incessus, via, arab. طَرِيق. דֶּשֶׁא, *χλόη*, herba, aram. דְּתָא. דֶּשֶׁן, pinguedo, arab. دَسَم; cinis (Fettasche). הֶבֶל, flatus, vanitas. הֶגֶה, susurrus, fabulatio. הֲדַר, splendor, gloria. הֶלֶא (הֲלָא), sec. nonnullos: remotio, at perperam. הֶרֶג, occisio, internecio. הֶרֶס, dirutio, excisio. וֶלֶד, progenies, filius, arab. وَلَد. זֶבֶד, donum, cf. arab. n. act. زَبْد. זֶבַח, mactatio, sacrificium, arab. n. act. ذَبْح، ذَبَاح. זֵכֶר, recordatio, memoria, arab. ذِكْر. זֶמֶר, cantus. זֶפֶת, sec. nonnullos, pix, arab. زِفْت. זֹהַר, splendor, exortus. זֶרֶם, imber, procella. חֶבֶל, funis, portio, regio, arab. حَبْل. חֶבֶר, societas; *ἐπωδή*, anathema. חֶרֶם, relictio (*abandonnement*), arab. n. act. خَذْلَان، خِذْلَان, solitudo, sepulcrum. חֶדֶר, conclave, *κοιτών*, arab. حِدْر. חֵלֶב, adeps, pericardium, arab. خِلْب. חֶלֶד, duratio vitae (arab. خُلْد, perennitas), vita, *κόσμος*. חֵמֶד, gratia, venustas, arab. حَمْد (laus, gloria). חֶמֶר, vinum, arab. خَمْر. חֶסֶר, penuria, defectus. חֶרֶב, ensis, arab. حَرْب (bellum). חֶרֶט, scalpellum, stylus. חֶרֶס, scabies; sol. חֶרֶשׂ, testa, vas testaceum, arab. خَرْس، خِرْس (seria vini). חֶרֶשׁ, artificium, ars; silentium, celatio. טֶבַח, mactatio, arab. n. act. طَبْخ (coquere, assare). טֶנֶא, corbis, fiscella, arab. مِيضَنَة (a v. وَضَنَ). טֶרֶף, aliquid decerptum, rapina, praeda. יֶלֶד, proles, filius, arab. وَلَد. יֶרֶק, viror, viriditas, arab. وَرَاق (viror), وَرَق (folium). יֶשַׁע, sec. nonnullos, jejunitas, vacuitas stomachi, cf. arab. وَحْش (feritas, fames). יֶתֶר, funiculus, nervus, arab. وَتَر; redundantia, reliquiae, praestantia. כֶּבֶל, compes, *πέδη*, arab. كَبْل، كِبْل. כֶּבֶשׂ, agnus, arab. كَبْش (aries). כֶּבֶשׁ, suppedaneum. כֶּלֶא, claustrum, carcer, arab. n. act. كِلَاء. כֶּלֶב, canis, arab. كَلْب. כֶּלַח, significatus incerti, Job. 5, 26. כֶּסֶא (כֶּסֶה), plenilunium, cf. arab. كَسَاء (pars, spec. noctis). כֶּסֶל, lumbus; fiducia; stultitia; arab. n. act. كَسَل (segnities, ignavia). כֶּסֶף, argentum, pecunia. כֶּפֶל, complicatio, duplicatio, arab. كِفْل. כֶּרֶם, arvum fertile, arab. كَرَم, deinde spec. vinea, arab. كَرْم. כֶּשֶׁב i. q. כֶּבֶשׂ. כֶּשֶׁף, artificium magicum, praestigiae. כֶּתֶם, fulgor, aurum optimum. כֶּתֶר, *κίδαρις*, corona, cf. arab. كِتْر (gibbus cameli, a verbo eodem). לֶכֶד, captura, irretitio. לֶקַח, receptio, doctrina. לֶקֶט, collectio, spicilegium, arab. لَقَط. לֶקֶשׁ, foenum cordum, gramen serotinum, cf. لَقِش (aridus, tritus, de utre). לֶשֶׁם, sec. nonnullos, n. gemmae. לֶתֶךְ, n. mensurae. מֶגֶד, deliciae, gloria, arab. مَجْد. מַדּוּ, vestis, a v. מָדַד, arab. مَدَى (meta, item ab extendendo). מֶזֶג, mixtura, vinum mixtum s. conditum, arab. n. act. مَزْج (مِزْج, mel). מֶכֶס, numerus, pretium, arab., sicut neoh., مَكْس, census, vectigal. מֶלַח, sal, arab. مِلْح; vestis lacera et detrita, pannus. מֶלֶט, caementum, arab. مِلَاط. מֶלֶךְ, regia potestas, rex, arab. مَلِك, sicut سُلْطَان (dominum et dominus), خَلِيفَة (successio et successor). מֶסֶךְ i. q. מֶזֶג. מֶרֶד, rebellio, apostasia, arab. n. act. مُرُود. מֶשֶׁךְ, tractio, possessio. מֶשַׁק, sec. nonnullos i. q. מֶשֶׁךְ. מֶתֶג, frenum. מֶתֶק, dulcedo. נֶבֶל, uter, nablium. נֶגֶב, regio meridiana. נֶגֶד, id quod manifestum et in conspectu positum est, arab. نَجْد (terra eminentior). נֶגַע, plaga, offensio. נֶדֶר, votum, arab. نَذْر. נֶזֶם, sec. nonnullos, annulus, monile. נֶזֶק, jactura, detrimentum. נֶכֶד, genus, progenies. נֶכֶס, collectio, gaza. נֵכֶר, fortuna aliena, arab. نُكْر. נֶסֶךְ, *σπονδή*, libatio, arab. نَسْك (prope idem quod عِبَادَة، عُبُودَة); simulcrum ex aëre fusum. נֶפֶל, abortus, i. q. arab. سِقْط. נֶפֶשׁ, imber, inundatio, cf. arab. فَيْض (abundantia). נֶפֶשׁ, anima, arab. نَفْس. נֵצַח, gloria, victoria, aeternitas. נֶקֶב, pala gemmae, arab. نَقْب (foramen). נֶשֶׁךְ, foenus, usura, i. q. arab. قَرْض، قِرْض. נֶשֶׁף, crepusculum, caligo. נֶשֶׁק, apparatus bellicus, armamentarium. נֶשֶׁר, aquila, arab. نِسْر. נֶתֶק, porrigo, psora. נֵתֶר, *νίτρον*, *λίτρον*. סֶדֶר, ordo, series. סֶכֶל, stultitia. סֶלָה (in p. סֶלָה), silentium. סֶמֶל, simulacrum, statua. סֶרַח, *τὸ πλεονάζον*, superabundans, dependens. עֶבֶד, servitium, servus, arab. عَبْد. עֶדֶשׁ, lens, arab. عَدَس. עֶוֶל (עָוֶל), pravitas, *ἀδικία*. עֶכֶס, pedica, arab. عِكَاس. עֶלֶם, juvenis, arab. غُلَام, dimin. غُلَيِّم. עֶצֶב, sculptura; labor. עֶצֶם, os, arab. عَظْم; corpus, substantia, ipsëitas (sicut arab. عَيْن). עֶצֶר, imperium. עֵרֶב, mixtura luminis et tenebrarum, vespera. עֶרֶשׂ, lectus, torus, cf. arab. عِرْس, *σύγκοιτος*, conjux: عَرْش, thronus (majestatis, كُرْسِيّ, thronus judicii). עֶשֶׂר, decas, arab. عَشَر. עֶשֶׂת, opus artificiosum. פֶּדֶר, adeps, si a v. פָּדַר (cogn. cum فَدَّنَ, saginare; بَدَنَ, corpulentum s. crassum fieri). פֶּטֶר, perruptio, id quod uterum perrumpit, arab. فَطْر (fissura). פֶּלֶא, mirabilitas, miraculum, ingens atque extraordinarium aliquid. פֶּלֶג, fluctuatio, rivus. פֶּלַח; segmentum; lapis molaris. פֶּלֶס, libra, statera, neutiquam cogn. cum arab. تفليس. פֶּרֶא, onager, arab. فَرَاء، فَرَآء. פֶּרֶד, mulus. פֶּרָה i. q. פֶּרֶא. פֶּרַח, germen, flos, arab. فَرْخ (pullus; فرخ الشجرة, ramus). פֶּרֶט, separatio, singulare, solitarium. פֶּרֶךְ, oppressio, tyrannis, arab. فِرْك (odium). פֶּרֶס, spec. aquilae. פֶּרֶץ, perruptio, rima muri; dispersio, clades, arab. فَرْض (incisura). פֶּרֶק, violentia; bivium, arab. مَفْرَق، مَفْرِق (n. act. denomin. فُرُوق, divisa et bifida se offerre via). פֶּרֶשׁ, excrementum, stercus, arab. فَرْث. פֶּתַח, apertura, ostium, porta. פֶּתֶן, aspis venenosa. צֶבֶת, fasciculus, manipulus. צֶדֶק, rectitudo, justitia, arab. صِدْق. צֶלֶם, forma fictitia. צֶלֶם, sec. nonnullos, simulacrum, arab. صَنَم. צֶמֶד, *ξυνωρίς*, *ζεῦγος*. צֶמַח, germen, planta. צֶמֶר, lana. קֶבֶר, sepultura, sepulcrum, arab. قَبْر. קֶדֶם, latus anterius; oriens; antiquitas, arab. قِدْم, unde قِدْمًا, olim)

מֶטֶב, pernicies, pestilentia. מַטֶּה, occisio, arab. قَتْل. מֶלֶט, cavillatio, *χλευασμός*. מַלַּע, funda, aulaeum, arab. قَلْع (pera pastoris), قِلْع (velum navis). מֶמַח, farina, arab. قَمْح (triticum). מֶצַב, praecisio, forma, extremitas. מֶצֶה (מֶצֵה), extremitas. מֶצַח, melanthium, nigella. מֶצַח, ira spumans, indignatio gravissima. *מֶרֶב, corpus, cor, medium, arab. قَلْب. מֶרַח, gelu, glacies. *מֶרֶן, *κέρας*, cornu, arab. قَرْن. מֶרֶס, ansula, uncinus. מֶרֶץ, excidium. מֶרֶשׁ, asser, tabula. מֶשַׁב, attentio, auscultatio. מֶשֶׁר, vinculum, conjuratio. רֶבַע, quarta pars; arab. رُبْع, cubatio, arab. رَبْع. רֶגֶב, cumulus, gleba. רֶגַע, nictus, momentum. רֶגֶשׁ, tumultus, strepitus. רֶוַח, latitudo, spatium, relaxatio. רֶחֶם, uterus, viscera, *σπλάγχνα*, arab. رَحِم, رِحْم. רֶטֶט, tremor, terror רֶכֶב, equitatus, jumenta, currus, lapis molae superior. רֶכֶס, ligatio, locus impeditus s. avius. רֶכֶשׁ, cursor, equus. רֶמֶשׂ, reptile. רֶסֶן, frenum, si a v. רָסַן, רָסַן. רֶפֶשׁ, lutum, coenum. רֶצַח, comminutio, nex; i. q. צְרַח, clamor רֶצֶף, pruna, carbo ardens. רֶקַח, conditura, aroma. רֶשֶׁף, scintilla, flamma. רֶתַח, fervor, bullitio. שֶׂכֶל, adspectus, forma (cf. arab. شَكْل, شَكْل); mens utpote animi quasi oculus. שֶׂכַר, merces. שֶׁפֶךְ, complosio, castigatio, arab. n. act. صَفْق (سَفْق), percussio. שֶׁרֶד, stylus, arab. مِسْرَد, سِرَّاد (instrumentum, quo suitur). שֶׁרֶט, caesura, arab. indidem شَرَط (signum), شَرْط (conditio). שֶׁבֶט i. q. שֶׁבֶט, arab. سِبْط. שֶׁבַר, fractio, calamitas; solutio; frumentum. שֶׁגֶר, foetus. שֶׁטֶף, effusio, inundatio. שֶׁכֶן, habitatio, arab. سَكَن (n. act. سُكُون). שֶׁלֶג, nix, arab. ثَلْج. שֶׁלוֶ, quies, tranquillitas, arab. سَلْو, سَلْوَة. שֶׁלַח, telum, missile, arab. سِلَح *coll.*, arma. שֶׁלֶט, clypeus, arab. سَلَط. שֶׁלֶם, remuneratio, gratiarum actio. שֶׁמֶן, oleum, arab. سَمْن (cremor lactis, butyrum). שֶׁמֶץ, sonus, susurrus. שֶׁמֶשׁ, sol, arab. شَمْس. שֶׁפֶט, judicium, supplicium. שֶׁפֶךְ, effusio, locus, in quem quid effunditur. שֶׁפֶר, pulcritudo. שֶׁצֶף, redundatio. שֶׁקֶט, tranquillitas. שֶׁקֶל, siclus, si a v. שָׁקַל. שֶׁקֶף, contignatio, trabes, arab. سَقْف (tectum). שֶׁקֶץ, *βδέλυγμα*, abominatio. שֶׁקֶר, mendacium, fallacia. שֶׁרֶץ, reptile, bestiola. תֶּבֶל, commistio, incestus, si a v. תָּבַל. תֶּבֶן, strementum, arab. تِبْن, si a v. תָּבַן. תֶּלֶם, sulcus, arab. تَلَم.

XIX. Forma infinitiva segolata תֶּקֶל.

אֶבֶה, infensatio, *πειρατεία*. אֶבֶל, luctus, moeror. אֶבֶר, penna, ala. אֶגֶל, gutta. אֶלֶם, obmutescentia. אֶמֶר, sermo, et latius, sicut arab. أَمْر. אֶפֶר, pulvis, cinis. אֶצֶל, fulcrum, latus, arab. أَصْل (radix). אֶשֶׁל, spec. arboris vel arboretum. בֶּכֶר, camellus, arab. بَكْر. גֶּלֶל, sec. nonnullos: merda. הֶלֶךְ, itio, iter, arab. هَلْك, هُلْك (*peritio*, *interitus*). זֵכֶר, memoria, arab. ذِكْر. חֶבֶל, dolor, *ὠδίν*. חֶדֶק, spina, senticetum, cf. arab. حَدَق. חֶזוֹ aram., visio, species. חֵזֶק, robur, auxilium. חֶלֶב, adeps, pericardium. חֶלֶף, commutatio, arab. خَلْف. חֶלֶק, laevitas, pars, arab. خَلْق. חֶמֶת, sec. nonnullos: uter, arab. حَمِيت. חֵסֶן (חָסַן), potentia, arab. حُسْن (pulcritudo). חֶפֶץ, *εὐδοκία*, voluntas, *πρᾶγμα*. חֶפֶשׂ, scrutatio, machinatio. חֵצֶן, sec. nonnullos, sinus, arab. حِضْن. חֶקֶק, sec. nonnullos, statutum, lex. חֶקֶר, pervestigatio, aliquid abstrusum atque absconditum. חֶרֶם, rete; anathema, arab. حَرَم, حَرَام (illicitum, nefas). חֵשֶׁב, cingulum, balteus. חֶשֶׁק, concupiscentia, amor. יֵצֶר, formatio, forma; informatio mentalis, cogitatio. יֶשֶׁר n. pr., i. q. יָשָׁר. מֶזַח, sec. nonnullos, accinctio, cingulum, a v. מָזַח, at perperam. מֶצַח, frons, si a v. מָצַח. נֶבֶךְ, sec. nonnullos, fons, scatebra, a v. נָבַךְ. נֶבֶל, uter, nablium. נֶדֶר, donum, merces meretricia. נֵדֶר, votum, arab. n. act. نَذْر, نُذُور. נֵזֶר, diadema, insigne. נֶטֶל, pondus, onus. נֶטַע i. q. נָטַע, id quod exadversus est. נֶכֶל, calliditas, *δολιότης*. נֶסֶךְ, libatio, libamen. נֶצַח, gloria, victoria, aeternitas. נֵצֶר, soboles, frons. נֶשֶׁק, armatura, arab. n. act. نَسْق (dispositio, ordinatio). נֶתַח, segmentum, membrum. סֶבֶל, onus. סֶמֶל, simulacrum, statua. סֶפֶק, sufficientia, redundantia. סֵפֶר, liber, epistola. סֵתֶר, tegumentum, arab. سِتْر, latebra, tutela. עֵבֶר, superficies, *τὸ πέραν*, arab. عَبْر, عِبْر, عُبْر. עֵגֶל, vitulus, arab. عِجْل. עֶדֶן, voluptas, *ἡδονή*. עֵדֶר, grex. עֵזֶר, auxilium, arab. n. act. عَزْر (syn. نَصْر). עֶמֶק, profunditas, arab. عَمْق, عُمْق, vallis. עֵפֶר, n. pr., i. q. עָפְרָה, arab. عِفْر. עֵצֶב i. q. עֵצֶב. עֵצֶן, sec. nonnullos: ramus, lancea, arab. عُصْن. עֵקֶב, finis, extremitas, arab. عُقْب; remuneratio, arab. عِقَاب poena (opp. جَوَاب). עֵקֶר, radix, arab. عَقْر, peregrinus, qui alicubi quasi radices egit. עֵרֶב, trama, subtegmen. עֵרֶךְ, series, apparatus, census עֵשֶׂב, herba, olus, arab. عُشْب. פֵּשֶׁר, explicatio, *λῦσις*. פֶּתַח, initium vel patefactio. קֶדֶם, regio orientalis, i. q. קָדַם. קֵצֶה, extremitas, finis. רֶבֶץ, cubile, *ἀνάπαυσις*, arab. رَبَض. רֶגֶב i. q. רֶגֶב, gleba. שֶׂכֶל i. q. שֶׂכֶל. שֵׁבֶט, scapus, scipio, sceptrum, tribus (arab. ex hebr. سِبْط). שֶׁבֶר i. q. שֶׁבֶר, fractio. שֶׁטֶף i. q. שֶׁטֶף, exundatio, in-. שֶׁמֶע, auditus, rumor, arab. سَمْع, سِمْع. שֵׁפֶל, humilitas, locus inferior, arab. n. act. سُفُول, سَفَال.

Corollarium. Cum media nominis verbalis radicalis est una de libris חח"ע, duplex Zere in duplex Patach mutatur; quae quidem nomina patachata, nomine segolatorum generali comprehendi solita, hoc loco sigillatim recensebimus

אַהֲב, amor, amabilitas. *אַחַר (אַחַר), sec. nonnullos, pars posterior, deinde adv. et praepos. בַּהַט, lapis marmoris similis, arab. بَهَت. בַּחַן, Jes. 32, 15., specula. בַּעַל, dominus, herus, maritus (arab. بَعْل in dialecto jemenensi). בַּעַר, ruditas, brutus. גַּעַשׁ, n. pr. conquassatio. זַעַם, ira (de justitia Dei vindicatrice). זַעַף, commotio vehemens, ira. זַעַק, Jes. 30, 19., clamor. יַחַד, unio, unâ. יַחַשׂ (יחס), genus, gentilitas, genealogia. יַעַר, favus, si a v יָעַר = וָעַר, effervescere, superfluere. כַּחַשׁ, mendacium, hypocrisis; macies. כַּעַס, indignatio, stomachatio. כַּעַשׁ (Job.), i. q. כַּעַס. לַהַב, flamma, arab. لَهَب. לַהַג, meditatio, studium.

לַהַט, flamma, lamina ensis. לָחַץ, afflictatio, angustiae. לָחַשׁ, murmur, incantatio, amuletum. לָעַג, irrisio, cavillatio, arab. n. act. لَهَج (deditum esse alicui rei). מָחַץ, contusio. מָעַל, perfidia, peccatum, arab. مَعَالَة (malum). נָחַם, fremitus, rugitus, arab. نَحْم (de pardo), نَهَم (aviditas, bulimia). נָחַל, torrens, rivus, vallis (وَادٍ). נָחַר, fremitus (equi), arab. n. act. نَخْر, نَخِير (quae forma in vv. onomatopoëticis vulgaris est). נָחַשׁ, hariolatio, omen, arab. نَحْس (infelicitas, infaustum). נַעַל, calceus, sandalum, arab. نَعْل. נָעַר, dispersio, erratio, at *נָעַר, ἀνήρ, adolescens, puer, *primitivum* est. סָחַר, rotunditas. סָחַר, quaestus per mercaturam, lucrifactio, acquisitio. סַעַר, procella, tempestas. פָּחַד, terror, objectum reverentiae; inguen, arab. فَخْذ (lumbus). פָּחַז, ebullitio, salacitas. פַּחַת, fossa, fovea. פַּעַם, ictus, incus; gressus, pes, *vicis una*. צָחַר, candor (de lana). צָעַד, passus. רָהַב, fremitus, impetuositas, superbia. רָהַט, canalis, ad potandum gregem. רָהַב, latitudo, spaciositas. רֶחֶם, uterus, vulva; puella, muliercula. רָחַץ, lavatio. רָעַד, tremor. רָעַל, titubatio (ebrii). רַעַם, strepitus, fragor, tonitru. רַעַשׁ, strepitus, concussio. שַׁעַר, horror, procella. שָׁחַל, n. poet. *leonis*. שָׁחַף, n. avis, *larus*. שָׁחַץ, elatio, superbia, arab. شَخْص. שָׁחַק, pulvis; nubes tenuis, arab. سَحْق; coelum. שָׁחַר, aurora, diluculum, arab. سُحْرَة. שָׁחַת, διαφθορά, putredo, a v. שָׁחַת. שַׁעַר, porta. *תָּחַשׁ, taxus, arab. تخس. *תַּחַת, pars inferior s. infera, arab. تَحْت.

IV.

Nomina additis certis quibusdam terminationibus nominalibus orta.

His expositis, apparet, nomina multifariam distribui posse, prout vel has vel illas conformationis eorum proprietates consideras. Si ad prima elementa, ex quibus exstiterunt, respicis, reperies *verbalia*, quae ex verbo orta sunt aut certe cum verbo arcte cohaerent, *pronominalia*, quae ex *radicibus* pronominalibus, vel intercedente vel non intercedente *stirpe* pronominali, prognata sunt, denique originalia et quasi *αὐτοφυῆ*, quae multitudine magnopere superantur a nominum *denominativorum* quasi sarmentis ac malleolis. Deinde, si nomina verbalia, quae partem longe copiosissimam conficiunt, sigillatim recenseas, eorum conformationem vestigia conjugationum verbalium persequi videbis ac proinde discernendum esse intelliges inter *fundamentalia* (h. e. conjugationis *Kal* vel transitiva vel intransitiva), *intensiva* (*Piël*), *extensiva* s. *causativa* (*Hifil*) et *reflexiva* (*Hitpaël*, eaque rursus aramaice triplicia pro conjugationis reflexivae triplicitate: *Itpeël*, *Itpaël*, *Itafël*). Tertio, si ratione animoque lustras formas istas, quas nomen verbale intra cujuslibet conjugationis spatia percurrit, in tres nominum classes incides, quarum unaquaeque pergravis est perque copiosa, *participialium*, *imperfectivorum* et *infinitivorum*. Porro si rationem habemus additamentorum formativorum, quae ad nomina vel fingenda vel amplificanda extrinsecus accedunt, ultro se offerunt nominum species tres, una eorum, quae adjectis *praefixis* in principio accreverunt, altera eorum, quae additis in fine *affixis* aucta sunt, tertia *mixtorum*, quae tum in initio tum in exitu incrementa ceperunt. Hae species tres rursus dispesci possunt, prout additamenta ista vel *masculina* (*è*, *aj*, *ân*, *ôn*, *în*, *ûn*, *van*, *ak*, *ik* etc.) vel *feminina* (*à*, *î*, *û*, *ô*, *et*) vel, cogente comparatione linguarum, pro *neutris* habenda sunt; prout vel ad radices ipsas verbales primariâ conformatione (suffixa *Krit* et *Unâdi* Indorum) vel ad nomina jamjam facta secundariâ conformatione (suffixa *Taddita* Indorum) affiguntur; prout vel *simplicia* sunt vel *composita* (quorum numerus est quidem major in lingua sanscrita, attamen non exiguus in semiticis); prout sunt vel *homogenia* vel *heterogenia*, vel *pronominalia* vel *individua*, vel *substantiva* vel *adjectiva*, vel *abstractiva* vel *concretiva* h. e. prout *phonetice* ad hanc illamve classem pertinent, prout *etymologice* aliunde derivari aut non derivari possunt, et *dynamice* in nomine vel immediate ex verbo vel mediate ex alio nomine formato hanc illamve significationis conversionem vi ipsis insita efficiunt. Ecquis est, inquit auctor l. *Jesurun* (p. 211 s.), quin admiratione afficiatur, cum in horum pusillorum et minutulorum quasi atomorum cum nominibus concretionem intuetur, cum libertatem linguae, neque exlegem illam neque mancipatam, spectat, qua haec corpuscula vel affigit vel resecat, vel imminuit vel exaggerat, quam quidem libertatem, quemadmodum in arabica lingua, sic etiam in neohebraica paene infinitam esse videmus; cum denique horum affixorum glomeramina dupliciter aut etiam tripliciter complicata dissolvit, singulorum affixorum vim latentem ad nominum significatus variandos indagat singulorumque originem involutam, si non certe definire potest, attamen sensu conjecturaque prospicere studet? Accedit, quod haec suffixa semitica aequalia sunt sanscritis et quod vel in hac specie compositionis, qua et cum nominibus et inter semet ipsa concrescunt, utraque linguarum gens communes cum altera vias persequitur, ita ut, amictu gentilicio exutae, eandem artuum nudatorum figuram lineamentorumque conformationem prae se ferant. O mirabilem plane opificinam linguae humanae, quae non aliter inter Indos atque inter Semitas milliformem dicendi materiam fabricata est, eodem apud utrosque consilio eodemque successu, utpote animae ex eadem divinitate libatae apud utrosque formosissima progenies atque exemplaris ejusdem perfectissimi quam simillima imago! — —

Restat igitur nobis, ut de aliquot *affixis nominalibus* nonnulla dicamus ac deinceps nomina congeramus, quae, his affixis additis, emerserunt. Quibus in affixis *sex* classes prae ceteris consideratione quam maxime dignae sunt: quarum quidem inscientiâ grammatici et veteres et neoterici seducti sunt, ut magnam copiam verborum prorsus insolentium nominumque compositorum, qualia hebraica lingua et semiticae in universum respuunt, inconsideratissima temeritate comminiscerentur. *Prima* horum affixorum nominalium classis complectitur nomina exeuntia in *Nun*, quod cum quavis vocalium conjungi potest, ita ut haec existat terminationum series et quasi scala:

ăn, *ĕn*, *în*, *ôn* s. *on* (*ân*), *ûn* s. *un*

Enumerabimus igitur deinceps nomina 1) exeuntia in וֹן, velut אַשְׁפָּתוֹן; 2) in ן, velut אֹזֶן, אַפֵּדֶן; 3) in ן, velut פַּדָּן, aut etiam ן, velut נְחַשְׁתָּן; 4) ן, velut פָּנִין; 5) וּן, velut אַתְּוּן, אֶשְׁוּן. *Secundam* classem nominum affixis nominalibus auctorum conficiunt ea, quorum extrema litera est *Mem*, rursus cum singulis vocalibus conjuncta. Hanc terminationum seriem:

âm, *em* (*am*, *êm*), *îm*, *ôm* (*um*)

quae ad multa nmm. explicanda maximi momenti ac ponderis est, grammatici usque ad nostram memoriam prorsus intactam reliquerunt. Sequentur igitur deinceps nmm. desinentia in 6) וֹם, velut פְּוֹם; 7) רִים, velut פָּנִים; 8) רוֹם, velut בִּרוֹם, טִרוֹם; 9) ם, velut שָׁרֵם; 10) ם (*ŏm*), velut חַרְטֹם (pl. חַרְטֻמִּים); 11) ם, velut סָלְעָם, פִּתְגָם. *Tertia* nominum affixis auctorum series desinit in *Rês*, quod et ipsum quamvis vocalium assumere potest,

ar, *er*, *îr*, *or*, *ûr*,

eaque assumta vel nomini primitivo vel stirpi verbali ad nomen novandum adjicitur. Itaque recensebimus nmm. orta terminatio-

nibus 12) ־ֶר, velut פֶּגֶר; 13) ־ֶר, velut סַמְדָּר; 14) ־ֶר, velut צִנְצֶנֶת; 15) ־וֹר, velut צִפּוֹר; 16) ־יר, velut סַנְסִנִּי. *Quartum* genus nominum secundariorum concluditur liquidâ *Lamed*, quae, adscitis vocalium varietatibus, constituit terminationes:

al, *el* (*ĭll*), *îl*, *ol* (*ŭll*), *ûl*,

in quibus *Lamed* extremum ad similitudinem terminationum, quae respondent, indohellenogermanicarum, cum nomen flectitur, plerumque (nec tamen semper) acui solet. Has clausulas perlustrandas tibi exhibebimus, ordine enumerantes nomina, quae concludit 17) ־ֶל, velut גּוּזָל, גּוֹרָל, גְּמָל; 18) ־ֶל, velut כַּרְמֶל; 19) ־ֶל, velut סֶפֶל; 20) ־ַל, velut חַנְנַל; 21) ־ִל, velut בְּתוּלִים (בְּתוּלָה); 22) ־ָל, velut אֶשְׁכֹּל. Porro *quinta* classe nmm. secundariorum complectimur, quotquot terminationibus in sibilum exeuntibus accreverunt (שׁ, rarius ס vel ז); qui quidem sibilus cum suis vocalibus copulatus hanc affixorum nominalium seriem conficit:

ash (*âs*, *az*), *ĕsh*, *ês*, *îsh* (*îs*), *ôsh* (*os*),

quibus in lingua sanscrita consentaneae sunt *Kridantorum* neutralium terminationes: *as*, *is*, *us*, quorum in similibus classicis sibilus radicalis affixi declinatione saepenumero commutatur, id quod in hebraicis et in universum semiticis ejus generis nominibus fieri nequit. Subjiciemus igitur conspectui tuo terminationes 23) ־ִישׁ, velut עַבְדִּישׁ; 24) ־ֵשׁ (־ֵס), velut פַּרְעֵשׁ; 25) ־ֶשׁ, velut דִּרְגֶּשׁ; 26) ־ֶשׁ, velut פַּלֶּגֶשׁ. *Sexta* denique classis nominum secundariorum desinit in *Dalet*, quod, intercedente vocali, cum stirpe verbali aut nomine primario conjunctum sonat:

ad, *id*, *od*,

terminationes sane rarissimae, quarum quandam similitudinem speciemque gerunt *Unadi* sanscritum *ad*, gr. *ἀδ* et *ἰδ*, lat. *do* in adjectivis. Adjiciemus igitur nominibus jamjam descriptis pauca illa, quae terminantur 27) ־ַד, velut פַּרְשַׁד; 28) ־ִד, velut רִפְסִד; 29) ־ֵיד, velut פַּרְקֵיד. His sex nominum ordinibus addamus 30) terminationem ־ֶת, non infinitivam illam, sed simpliciter femininam, velut תַּחְתֶּבֶת; 31) ־ַת, velut בְּתֻלַת; 32) ־ִית; 33) ־ִית; 34) ־ַי; 35) ־ֵי; 36) ־וּת; 37) ־וֹת; 38) ־וֹ; 39) ־נִי, inter quas *î*, *îja*, *ni adjectivis relativis* (arab. اَلْاِسْمُ اَلْمَنْسُوبُ s. نِسْبَةٌ), *ût* et *ôt* nominibus *abstractivis* formandis inserviunt. Terminatio *ô* abbreviata est ex *ôn*, quasi abjecta nunatione (تَنْوِين).

I. Terminatio nominalis ־וֹן.

אֲבַדּוֹן, pernicies, infernum. אֶבְיוֹן, qui avet, inops, pauper. אַגְמוֹן, juncus, funis, juncinus, juncetum. אַחֲרוֹן, ultimus, extremus, occidentalis. אִישׁוֹן, homunculus, pupilla, medium rei. אֵיתוֹן (Ketib יְאֵתוֹן), porta, per quam introitur. אֵלּוֹן et אַלּוֹן, arbor robusta, quercus. אַלְמוֹן, viduitas, status derelictionis a Deo. אָסוֹן, detrimentum, noxa. אַפִּרְיוֹן, ferculum, *φορεῖον*, a v. פָּרָה, ferre, *φέρειν*. אָרוֹן, arca (a v. אָרָה, excavare). אַרְמוֹן, domus alta s. augusta, palatium. אָתוֹן, asinus. בְּזָיוֹן, contemtus. בִּטָּחוֹן, fiducia, spes certa ac firma. בִּצָּרוֹן, munimentum, castellum. גָּאוֹן, majestas, superbia. גַּאֲוָתָן, superbus, insolens. *גָּחוֹן, venter, *γηδύς*, fort. a גּוּחַ, prominere. גִּיחוֹן, n. amnis, prorumpens, profluens. גְּלָלוֹן, macrocolum, speculum. גָּרוֹן, guttur, collum. דְּאָבוֹן, tabes, moeror. דָּגוֹן, n. idoli piscis figuram habentis. דִּישׁוֹן (= דִּיצוֹן), pyrargus, genus capreae. הִבְרוֹן = hebr. זִבְרוֹן, *ὑπόμνησις*, *ὑπόμνημα*. הִמְיוֹן, similitudo, comparatio. הֶרָאוֹן, laceratio animi, aegrimonia. הַרְכֹּמוֹן, daricus, moneta aurea persica. הֲגוֹן, meditatio, soliloquium. הָמוֹן, strepitus, multitudo. הַרְיוֹן, conceptio, graviditas. הַרְמוֹן i. q. אַרְמוֹן. זְרִיזוֹן, effervescentia, insolentia. זִכָּרוֹן, memoria. חֻבְּיוֹן, tegumentum, velamen. חָזוֹן et חִזָּיוֹן, visio. חִיצוֹן, exterus, extraneus. חֵלְבּוֹן n. pr., pinguedo, fertilitas. חַלּוֹן, foramen, fenestra. חֶסְרוֹן, defectus, penuria. חָפָזוֹן, properantia, fuga praecipitata. חֲרָבוֹן, ariditas, aestus. חָרוֹן, ardor, aestus, spec. irae. חֶשְׁבּוֹן, computus, cogitatio, ratio. חֶשְׁבּוֹן, fallacia, artes; machina artificiosa, tormentum. יָגוֹן, moeror, afflictio. יַרְקוֹן, flavedo, *ὠχρία*, arab. يَرَقَان. יְשִׁמּוֹן, vastitas, desertum. יִתְרוֹן, abundantia, praestantia. כִּידוֹן, telum, hasta, a vulnerando. כִּלָּיוֹן, consumtio, deletio. *כַּמּוֹן, cuminum, *κύμινον*, arab. كَمُّون. כִּשָּׁלוֹן, prolapsio, ruina. כִּשָּׁרוֹן (כְּשָׁרוֹן), rectitudo, prosperitas. לָצוֹן, lascivia, cavillatio. לָשׁוֹן, *γ-λῶσσ-α*, lingua. מַשָּׁאוֹן, deceptio, fraus. נְקִיוֹן, puritas, innocentia. סִלּוֹן (סִלָּן), sentis, spina. סִרְיוֹן i. q. שִׁרְיוֹן. עָוֹן, deflexio moralis, transgressio, peccatum. עִגָּרוֹן, caecitas. עִסָּבוֹן, commutatio mercium, emporium. עֶלְיוֹן, summitas, summus, excelsus. עֶצְבוֹן, dolor asper atque acerbus. עֲקַלְקַלְתּוֹן, tortuosus, epith. serpentis. עֲרֻבּוֹן, pignus, arrhabo. עַרְמוֹן, platanus. עִשָּׂרוֹן, pars decima, n. mensurae. פִּדְיוֹן, *λύτρωσις*, *λύτρον*. פַּעֲמוֹן, tintinnabulum. פִּקָּדוֹן, commissio, depositum. פָּרְנוֹן, dynasta, princeps. פַּרְשָׁדוֹן, stercus, sec. alios: porticus. פְּתָחוֹן, apertio oris, apologia. פִּתְרוֹן, solutio, interpretatio. צִיּוֹן, siccitas, terra siticulosa, a v. צָיָה. צִמָּאוֹן, sitis, ariditas. צַקְלוֹן, pera, *θύλακος*. קַדְמוֹן, antiquus, orientalis. קִרְקְרוֹן, arbos Jonae miraculosa, arab. الخروع. קִרְקַלְּוֹן (= קַלְקַלְּוֹן), contumelia, redupl. n. קָלוֹן (a v. קָלָה). קִשָּׁיוֹן, acumen, furca. קִשָּׁיוֹן (= קְשִׁישׁוֹן), spina, sentis. קִנָּמוֹן, *κίνναμον*, *κιννάμωμον*. קָרָאוֹן, spissitudo, tenebrae vel frigus. רֹאשׁוֹן, principalis, primus. רָזוֹן, macilentia, phthisis. רִמּוֹן, malogranatum, arab. رُمَّان. רָעָבוֹן, fames. רַעְיוֹן, studium, aram. cogitatio. רִפְיוֹן, laxitas, languor, pavor. רָצוֹן, *εὐδοκία*, voluntas, arab. رِضْوَة (إِرَادَة). רִקָּבוֹן, putredo, caries. רִשָּׁיוֹן, promissio, alias רִשּׁוּת. שָׂשׂוֹן, laetitia. שָׁאוֹן, fragor, tumultus. שִׁבָּרוֹן, fractio, *σύντριμμα*. שַׁבָּתוֹן, feria magna. שִׁגָּיוֹן, cantus, sec. alios: deliciae. שִׁגָּעוֹן, vesania. שִׁדָּפוֹן, uredo frugum. שִׁכָּרוֹן, ebrietas. שִׁלְטוֹן, dominatus, arab. سُلْطَان. שִׁמָּמוֹן, torpor, stupor. שִׁפִּיפוֹן, spec. serpentis. שִׁרְיוֹן, lorica. תַּחְתּוֹן, inferus, inferior. תִּיכוֹן, medius, interior. תִּמָּהוֹן, stupor, pavor.

II. Terminatio nominalis ־ֵן.

[*Jesurun s. Prolegomena in Concordantias p.* 214 *ss.*].

אְוֵן (v. denom. הֶאֱוִין), aram. אוּגָן (Trg. Ps. 18, 45), arab. أُذُن, a n. primit. אזז, gr. *οὖς*, lat. *aus-*, *aur-*, goth. *auso*, cujus radix verbalis latet. אַסְדֵּן, aram. אֲסִדָּן (unde bene discerni oportet n. סַדָּן, ligo, a v. סָדַד, findere, fodere, et n. סַדָּן, planities, a v. סָדַן, vi distendendi, semel: Keritot 6, a), arx s. palatium concameratum, a v. אָסַד, conjungere, contignare, fornicare (syn. אָגַד in n. אֲגַם in n. אִגְרוֹד, אַלְמֹן in n. Jes. 13, 22., שָׂבַךְ in n. neoh. et samar. שְׂבָךְ, turris, deinde columbarium, arab. eadem significatio-

nis progressione בֻּרְג, *πύργος*). אֻפָּן, circuitus, rota, arab. إِفَّانٌ (periodus, tempus, *Abulwalid*), a v. אָפַן = אָפָה, סָבַב, circulare, cingere. אֹרֶן, aram. אוּרְנָא, אַרְנָא, ornus (Hagbuche, Waldesche), a v. אָר = עָרַר, virere. בְּשָׁן (בָּשְׁנָה, formatum plane sicut sanscritum *svap-na*, somnus, syn. בֹּשֶׁת, quae forma, utpote radice pronominali consimili oriunda, alterius vicaria est, quemadmodum sanscrite vicissim ponuntur formae b'â-nu et b'â-tu earumque similes), pallor, pudor, a v. בָּשׁ = בָּיַשׁ, albefieri, expallescere (v. Jesurun p. 143). גַּרְזֶן (*Mil'ra*), ascia (cf. clausulas gr. *ἄνο* et *ἄνη* in nmm. instrumentorum, velut *δρέπανον*, *ἐψ-άνη*), a v. גָּרַז, *ῥήσσειν*. גֶּפֶן, aram. גּוּפְנָא, a v. גָּפַת = גָּפָה, incurvare (quod ipsum de vitis radicibus dicitur Trg. Ezech. 17, 7. גּוּפְנָא חֲדָא בַּפְתַּ שָׁרְשׁוֹהִי עֲלוֹהִי). גֹּרֶן, arab. جُرْن, area, horreum, a v. גָּרַר, *ἀ-γείρ-ειν*, colligere. דֹּמֶן, arab. دِمْن, fimus, fortasse a rad. דָּם, significatione incognita, nam v. دمن (stercorare) denominativum est. חֹסֶן, aram. חוּסְנָא, possessio, facultas, potentia, e n. prim. חֹס ad s. f. עִז, a v. חָסַס = אָחַז, apprehendere, usucapere. חֹפֶן (v. denom. חִפֵּן = حَفَنَ), aram. חוּפְנָא, arab. حَفْنَة, sicut neoh. חָפְנִית, pugillus, e n. prim. חֹף (Höhlung, Bucht), a v. חָפַף = חָפָה, cavare, cavum esse, pers. كاوبدن. חֹצֶן (חֻצָּן), arab. حِضْن (unde v. denom. حَضَنَ, ulnis complecti s. portare), a v. חָצַץ, incidere. חֹשֶׁן, insigne, decus, de pectorali summi sacerdotis, a v. חָשַׁשׁ, splendere (v. Jesurun p. 148 s.). סֶרֶן, princeps, de Philistaeorum lucumonibus, formâ, ut videtur, philistaeâ pro שַׂר (cf. מַלְכָּם et מַלְכָּהּ, מַלְכָּת et מַלְכָּה, more phoenicio), non translatione desumta a n. סֶרֶן, aram. סַרְנָא, axis, quod ipsum eodem modo a v. סָר = צָר (צִיר) conformatum est. צִפֹּרֶן, aram. et arab., abjecta terminatione, טוּפַר, ظُفْر, unguis, stylus, a v. צָפַר (טָפַר), rad. פָּר, for-are, fodere. רֶסֶן, frenum, capistrum, arab. رَسَنَ (unde v. denom. رَسَنَ, fune ligare, a rad. רָס (unde אָרַס, vincire), vincire. תְּאֹרֶן, Pinus Cembra, *στρόβιλος* (die Zirbelnusskiefer), aram. תּוּרְנָא; deinde malus vel contus, aram. תּוּרְנָא, propter stirpium procerarum ejus arboris usum, a v. תָּאַר = תָּאַר (unde תְּאַו, gem. תּוֹרֵר), formosum s. procerum esse.

Corollarium. In quibusdam nn., velut בָּנָן, רָסָן, satius est rem in incerto relinquere; in aliis illud ĕn ad radicem pertinet, velut עֲדָן, אֲדָן, עֵדֶן.

III. Terminatio nominalis ן־, ן־.

A. בְּנָנָן, n. pr., a v. בָּנַן. בַּדָּן, ligo, a v. בָּדַד, findere, fodere. שַׁאֲנָן, רַעֲנָן, v. שָׁאַן, רָעַן. שׁוֹשָׁן, lilium, *σοῦσον*, ab albedine, non a *sex* (שֵׁשׁ) foliis.

B. אַבְדָּן et אָבְדָן (constr. אָבְדַן), pernicies, exitium, a v. אָבַד. אוֹפָן, aliquid *σφαιροειδές*, rota, a n. prim. אֹף. אִילָן, arbor, a n. prim. אֵיל (*δρῦς*, quercus, therebinthus). אַלְמָן, viduus, a v. אָלַם, torpere. אַרְגָּוָן, arg'avânu, a v. רָגַם = רָקַם, cujus radix est רָג, v. Jesurun p. 146). אַרְגְּמָן, purpura rubra, aram. et arab. בִּנְיָן, aedificium, arab. بُنْيَان. הוּרְבָּן ex הוּרַב, a v. חָרַב, *δρέπ-ειν*, *δρύφ-ειν*. חַרְבָּן, aculeus, stimulus, n. secundarium ex חָרַב, sicut aram. חוּרְבָּן ex הוּרַב. כִּבְשָׁן, fornax, a calefaciendo, arab. قَبَسَ. לִוְיָתָן, animal contortum, serpens, n. secundarium, a n. לִוְיָה, sicut עֲקַלְתּוֹן a n. עֲקַלָּה. נְחֹשְׁתָּן, aereus, serpens ex aere confectus, n. secundarium a n. נְחֹשֶׁת, aes. נִיסָן, mensis florum, a n. נִיס = נֵץ, flos. נַעֲמָן, amoenitas, arab. نَعِيم. נֵצָן, flos, n. secundarium a n. נֵץ s. נִצָּה. נַרְגָּן, garro, blatero, calumniator, a v. נָרַג, garrire. נִשְׁתְּוָן, epistola, n. persicum, e pers. نبشتن, scribere. סִיוָן, mensis florealis vel laetitiae, a סִיו = זִיו, splendor. עִנְיָן, negotium, res, cf. عُنْوَان (titulus, res, quae indicatur). קִנְיָן, *κτίσις*, acquisitio, possessio. קָרְבָּן, קָרְבָּן, oblatio, sacrificium, a v. קָרַב (הִקְרִיב). רַעֲנָן, luxuriose virens s. frondescens, a v. רָעַן. שַׁאֲנָן (שַׁלְוָנָן), ad s. f. שַׁאֲנָן, securus, felix. שָׁלְחָן, *στρῶμα*, a v. שָׁלַח, expandere, sternere. שִׁנְּאָן, iteratio, a v. שָׁנָה, sec. traditionem species spirituum coelestium. שִׁפּוּפָן, n. pr., i. q. שִׁרְיוֹן. שִׁרְיָן, i. q. שִׁרְיוֹן, שִׁרְיָה, lorica.

Corollarium I. Hae terminationes multo crebriores sunt in lingua aramaica, quam in hebraica. Nam in aramaicâ terminatio ăn respondet hebraicae ĕn, velut אוּרְבָּן = אֶתְרוֹג; terminatio ân hebraicae ôn, velut אָתוֹן = אָתָן, asinus; לְשׁוֹן = לִשָׁן, *γλῶσσα*.

Corollarium II. Percrebra est haec terminatio in nn. propriis, e. c. בִּלְחָן, גּוּזָן, דִּמְיָן, זַעֲתָן, אֲחִיָן, עֲקָן, שְׁאָן; et in permultis aliis. Chaldaica sunt גְּבוּשַׁזְבָּן, גְּבוּזַרְאֲדָן. Radix pronominalis est in אָן, מָאן; radicalis denique in לָבָן, שָׁתָן et sexcentis aliis.

IV. Terminatio nominalis ן־.

[*Jesurun p.* 216.].

פְּנִינָה (*f.* n. pr. פְּנִינָה), margarita, conchea bacca maris, nitida illa ac pretiosa (A. semel: *περίβλεπτα*), a v. פָּנַה, *φαίν-ειν*. תַּנִּין (תַּנִּים, Ez. 29, 3. non per errorem, sed phonetica mutatione), cete, bellua marina s. aquatilis, corpore protensa vastaeque molis (a v. תָּן, talm. טַן = sanscr. *tanu*, corpus, ad s. f. *dant-in*, dentatus h. e. elephas, k'ês'-in, pilosus, sicut גַּזִּין a גְּזָזָה = k'ês'a, h. e. *leo*, propter jubarum comantium luxuriem, ita ut în sit Tadd'ita). שַׁכִּין (Prv. 23, 2.), סַכִּין, arab. سِكِّين, culter (a v. inus. סָךְ = סָכַךְ, חָסַךְ, כָּסַח, sec-are)

Corollarium I. Etiam in lingua aramaica haec terminatio reperitur, et instrumentis potissimum denotandis inservit, velut בּוּצִין, *lucerna* (a v. בָּצַץ, lucere, v. Jesurun p. 143.) vel cucumis (a v. בָּצַץ = בָּצַע, tumescere); חֲצִין, *ascia* (a v. חָצַץ, findere); לָגִין (lag-ena, lac-una), *hydria* (a v. לָגַג, *λαχ-εῖν*, *λαχ-ίζειν*, *λαχ-αίνειν*, unde לָגַג), plane sicut Graecorum *ίνη* in *ἀξ-ίνη*, Latinorum ina in vag-ina

Corollarium II. Bene discernendum est suffixum plurale aramaicum ין־, quod in hebraico quoque sermone interdum reperitur, velut יָמִין (dies), מִדִּין, מִגְּלִין, שְׁנַלְבִּין, שְׁנַעֲלִבִּין. Eodem modo desinunt nonnulla nmm. participialia a vv. ultimi Nun, velut שָׁתִין, חָסִין; שָׁתִי, נָמִי; עָדִין. Subdifficilia explicatu sunt nmm. monosyllaba חִין, חֵין, נִין, סִין, נֵין, צֵן.

V. Terminatio nominalis וֹן־.

אַתּוּן, fornax, a v. אָת (cf. אָשׁ, אָזָא), *αἴθειν*, v. Jesurun p. 156 s. אֱנוֹשׁ, homunculus, pupilla, meditullium (correpta nomine אִישׁ, uti in nn. pr. אֱנוֹשׁ-בֹּשֶׁת = אִישׁ-בֹּשֶׁת et אֶשְׁבַּעַל = אִישְׁבַּעַל et constanter in monumentis *Citiensibus**), quo in nomine (Ketib pro אִישׁוֹן) ter-

*) Gesenius in Monumentis p. 347, a.

minatio *ûn* non per semet ipsam diminutiva est, sed aliquid hominis simile eoque proinde minus (v. s. צְעִירוֹן, שָׁחְרוֹן) significat. יְשֻׁרוּן (a prt. יָשַׁר = רָשַׁר), gens proba s. rectula, n. blandum populi Dei, Gr. Venet. tanquam diminutivum: *Ἰσραελίσκος*.

Corollarium I. Similiter orta sunt nn. aram. אַרְעִין (Trg. *Qohelet*), *συγκύρημα*, a v. אַרַע = אֲרַע, hebr. קָרָה, קָרֵחַ, *κυρ-εῖν*; רֵיקָנִין, vacuitas (a n. רֵיק, רֵקָן, addito *un Taddîta* ad n. *kridanticum*), et fortasse arab. مَنْجَنُون = *μάγγανον*, mangon-ium.

Corollarium II. Adhibetur haec terminatio ad nn. quoque propria conformanda, velut זְבוּלוֹן (זְבֻלוֹן, זְבוּלֻן), שַׁפְּטָן (Neh. 3, 15), יְדוּתוּן. Multis in appellativis illud *ûn* ad radicem pertinet, velut אֲצָטוֹן, סִפּוּן, צִיּוֹן itemque in n. pr. כִּיּוֹן, كَيْوَان.

VI. Terminatio nominalis דֻם.

[*Jesurun p.* 216 *ss.*].

פּוּם, aram., os utpote flans, respirans, loquens, hebr. פֶּה, فَمٌ, فِمٌ, فُمٌ, a v. פָּהַח, v. Jesurun p. 159.

Corollarium. Alia ratione ortum est n. מוּם, de quo v. in ipso Concordantiarum lexico. Illud ûm radicale est in אֲלֻקּוּם, שׁוּם, multisque aliis agnitu facillimis.

VII. Terminatio nominalis יִם.

פָּנִים, nisi vel ex plurali פָּנִים correptum vel ex v. פָּנַם, radicis פָּן (צָ־פָן) propagine, ortum est, a v. פָּנָה, sanscr. पन्, *φαίν-ειν*, *τὰ ἐνώπια* (opp. חוּץ, *τὰ προνώπια*).

VIII. Terminatio nominalis רֹם.

בְּרֹם (pl. בְּרוֹמִים Ez. 27, 24), vestis variegata ac pretiosa (arab. مُبْرَم, uti jam Josef Qimchi observat, בְּרִיעַ, filum discolor), a rad. בָּר, sanscr. war-ṇaj (war-ṇa), lat. *var-iare*. דָּרוֹם (unde neoh. דָּרוֹמִי, חֲדָרִים ad s. f. חֲנֻגִּיב), meridies, a v. דַּר (lucere), v. Jesurun p. 151 s. *טְרֹם (Ruth 3, 14), archaice i. q. טֶרֶם, neutiquam cohaerens cum v. סָרַם, a rad. טָר (נָ־טָר), sanscr. त्र, त्रै, gr. *τηρ-εῖν*, lat. *tueri* (intueri, contueri). סְדוֹם, n. pr. (a n. primit. סִיד, v. סָד = זָד, sied-en, denom. סָד, סַיִד), urbs divino supplicio deleta in extremitate lacus asphaltitidis australi, quae a soli natura calcaria nomen accepit.

IX. Terminatio nominalis גֶם.

גֶּשֶׁם s. גֶּשֶׁם (v. denom. neoh. גֶּשֶׁם, pluere), pluvia, a v. גָּשַׁשׁ, fluere, fundere (giessen), div. a n. גֶּשֶׁם, aram. גּוּשְׁמָא, arab. جِسْم, *σῶμ-α*. *טֶרֶם, v. s. טְרוֹם (cf. Jesurun p. 217 s.). כֶּרֶם (e n. primit. כָּרַם, ager), vinea, aram. כְּרֶם, a v. כָּר = כָּרַר (אָבַר), fodere, arare, (ackern), vel a v. כָּר (כָּרַר = כִּבֵּר), curr-ere, *γυρ-εύειν* (umlaufen, umgrenzen), minime vero a v. כָּרַם, quod ipsum ex nomine initium ducit (v. Sabbat 88, b.). לֶחֶם (e n. primit. לָחַם), panis, cibus succosus et alibilis, quippe qui succum et vires corpori impertit, aram. לְחֵם, a v. לַח, humidum, riguum, succulentum esse. לֶשֶׁם, n. gemmae, *κέγχρος* (Targ.), a v. שׁ = לָץ, luc-ere, de quo v. Jesurun p. 147 s. נֶזֶם, annulus, monile, a v. נָז, nectere (v. Isaaki ad Lev. 19, 19. שע־ט־נז). עֶלֶם (v. denom. arab. غَلِمَ, prurire, pubere), juvenis, aram. עֶלֱמִים, arab. غُلَام, غُلَيِّم, a v. עָל (עָוַל, עָוַר), al-ere, *intr.* riguum, vegetum, adultum esse, de vigente primae juventae flore. צֶלֶם (e n. primit. צָל), *σκιαγράφημα*, adumbratio (Schattenriss, Umriss, Schemen), aram. צְלֵם, צַלְמָן. תֶּלֶם (e n. primit. תֵּל, tumulus), sulci agger s. culmen (div. a מַעֲנִית, ipse sulcus s. porca), aram. תְּלַם, a v. תָּל, tollere, aggerere.

X. Terminatio nominalis רֹם (*omm*, *umm*).

חַרְטֹם (e n. primit. חֶרֶט, stylus; pl. חַרְטֻמִּים), *ἱερογλύπτης*, *ἱερογραμματεύς*, a v. חָרַט, *χαράττ-ειν* (neoh. חַטֹּם = חָטַם, rostrum, nasus prolongatus). כַּרְכֹּם (v. denom. neoh. כִּרְכֵּם), aram. כַּרְכּוּם, כּוּרְכֵּם (div. a כַּרְכּוֹם, arab. *χαράκ-ωμα*), arab. كُرْكُم, sanscr. kank-om, kunk-uma, a rad. kark, kank, gr. *κρόκ-ος*. לְאֹם (c. suff. לְאֻמֵּי), populus, si cum graeco *λαός*, *λεώς* cohaeret. מלכם, n. pr. idoli Ammonitarum, ad s. n. pr. גֵּדַלְיָהוּ, i. q. מֶלֶךְ, מֶלֶךְ. עֵירֹם (עֵרֹם, עָרוֹם, עַרְטֹם, pl. -ummim), nudus, a v. עֵר (= עָרָה, עָר, עָרַר), privare, nudare, div. ab. עָרוּם, callidus, cujus radix est עָ־רַם. פְּרֹדִים (Num. 3, 49), *λύτρον*, a v. פָּדָה, solvere, dirimere. קַרְדֹּם (pl. קַרְדֻּמּוֹת, קַרְדֻּמִּים), securis, ascia, a v. קָרַד = קָרַת, concidere.

XI. Terminatio nominalis מֶם.

*חֵם (cujus nonnisi femininum בָּמָה usitatum est), ascensus, locus elatus (cf. صمع, neoh. בִּימָה, *βῆμα*; בָּמֶס = *βῶμος*), a v. בָּא, non tam terminatione nominali, quam incremento verbali. סָלְעָם, locusta vorax, a v. סָ־לַע, deglutire, absorbere, helluari (unde targ. סַלְעֵם, v. quadrilit. eodem modo, quo nomen, formatum, et nmm. deriv. סַלְעֲמִי s. סִלְעֲמוּ). פִּתְגָם (quocum complures persica پیغام, پیغم, پیام, repugnante vocabuli et forma et usu targumico, contulerunt), edictum, verbum, res, a n. prim. פֶּתַח (פָּתַק, פָּתַח), cui subest stirps verbalis פָּ־תַג, rad. दिश् (cum praep. *upa:* monstrare, docere), gr. *δεικ-νύναι*, lat. *dic*-ere.

XII. Terminatio nominalis רֶר.

[*Jesurun p.* 220 *ss.*].

נֶשֶׁר, aquila, aram. נְשַׁר (נִשְׁרָא), arab. نِسْر, a v. נָשׁ = נָן, volare. פֶּגֶר, cadaver, aram. פְּגַר, a v. פָּג, languescere, exanimem esse, nisi forte inter hoc nomen et radicem intermedium est verbum secundarium פָּגַר (פָּגַר), pigr-um esse, v. Jesurun p. 159. פֶּדֶר, adeps, a v. פֶּד, cogn. *πατ-εῖσθαι*, *φάτ-νη*, unde fortasse stirps secundaria פָּדַר, arab. فَدَنَ.

*) Notum est, linguam *sanscritam* notâ accusativi म् liberrime uti ad adverbia ex adjectivis, rarius ex subst., facienda, atque etiam arabicam, quae prae ceteris linguis semiticis declinatione gaudet, formam accusativam ad adverbia ex nmm. raroque etiam ex radd. pronominalibus (مَعًا, sicut hebr. שָׁם; هَلُمَّ = הֲלֹם) formanda adhibere, v. c. नक्तम्, arab. لَيْلًا, noctu (*Ewald*, Gramm. Arab. §. 467. 475.). Eodem modo orta sunt שִׁלְשֹׁם, פִּתְאֹם, מֵיתָם

Corollarium. Radicale est illud ĕr in nmm. אֶבֶר, גֶּבֶר, דֶּבֶר, חֶבֶר, שֶׁגֶר, permultisque aliis.

XIII. Terminatio nominalis דֶר.

סְמָדַר (neutiquam ex סמם et שׁדר, uti Gesenius comminiscitur, conflatum), flos vitium vel potius, ut traditio uno consensu testatur, *οἰνάνθη*, h. e. primum uvae germen, quod cum pampino simul gemmam novam leniterque tumescentem in flore complectitur (die Trageknospe), quod uvae progemmantis oculum quasi inter florem et omphacem medium continet (סמדר בין לבלום לבוסר, quare *Orla* I. f. 79, a. recte quidam argumentatur: סמדר אסור מפני שהוא פרי), a v. סָ־מַד (cogn. חָ־מַד), expetendum, jucundum, suavem esse ad s. nmm. sanscritorum: tanḍul-êra, kund-ura, çam-îra, quibus item plantae quaedam designantur. עַכְבָּר et צַנְתָּר, v. paullo infra עַכְבָּר et צַנְתָּר.

XIV. Terminatio nominalis בָּר.

עַכְבָּר (עַכְבּוֹר), animalculum corrodens, mus, aram. עַכְבָּר, arab. عَكْبَر (mus jaculus), a v. עָ־כַב, quasi concavare, perforare, rodere, nequaquam compos. ex עָכַל et בָּר, tanquam agros consumens, uti, legibus linguae posthabitis, fingit Bochartus. פַּחַר, figulus, a v. פָּח, fingere, unde gem. פַּחַת, pictor, sanscr. पिञ्ज (v. Jesurun p. 159 s.), at, id quod verisimillimum est, intermedia stirpe verbali פָּחַר, *figur*-are. צַנְתָּר (צִנְתָּר), canalis, fistula, a v. צָ־נַת, concavum, perforatum esse (gr. *νηδ-ύς* = *κοιλία*).

XV. Terminatio nominalis וֹר.

כַּפְתּוֹר (e n. primit. כֶּפֶת), coralla s. capitulum columnam cingens s. circumligans, *σφαιρωτήρ*, a v. כָּ־פַת, circumligare (umbinden). עַכְבּוֹר i. q. עַכְבָּר. צִפּוֹר, oscen, avis, aram. צִפַּר, צִפְּרָא, צִפּוֹרָא (צִפּוֹרֶת חַכְבָּרִים, scarabaeus auratus, cujus alae splendore aureo et hyalino coruscant, i. q. צְפוֹר Job. 40, 29), spec. passer, arab. عُصْفُور, a v. צָ־פַף (צִפְצֵף), minurire, fringultire.

Corollarium. Radicale est hoc ôr in כְּיִדּוֹר, צָחוֹר, קִרְטוֹר, תַּדְמוֹר, כִּירְשׁוֹר, כְּנוֹר, aliis.

XVI. Terminatio nominalis יר.

סְנַפִּיר (e nom. primit. סְנַף = זְנַב), pinna, *πτερύγιον*, a v. זָ־נַב = סָ־נַף, rad. נָף, agitare, vibrare.

Corollarium. Omitto, ut par est, hic et deinceps, nmm. ea, quorum terminatio est extrema radicis litera, adjunctâ vocali repetita, veluti זַרְזִיר, כַּמְרִיר, סַגְרִיר, צַפְרִיר, שַׁפְרִיר, שַׁעֲרוּרִי; כַּרְכֹּר etc.

XVII. Terminatio nominalis לֶל.

[*Jesurun p. 222 ss.*].

גּוֹזָל (pl. c. s. גּוֹזָלָיו), avis parvulus, volucris tener (das flücke Vöglein), *νεοσσός*, a v. גָּזַז = חָשׁ, עָז, עָפַל, fugere, volare. גֵּרָל, lapillus, calculus, hinc de sorte, e n. prim. גּוֹר = גָּר, גָּרַר, גָּרַח, rad. גָּר s. גַּר, unde arab. جَرْل, glarea, *χλαρόν*; جَرِل, locus glareosus. גָּמָל (pl. גְּמַלִּים), camelus, sanscr. kramêla, a rad. גָּם, nisi a v. גָּמַל, حَمَلَ, portare. גַּרְגֵּל v. s. גָּרַגַּל.

Corollarium. Exempla nominum in quibus illud âl radicale est, sunt חֶלְכָּל, אֶזֶל, חֵילֶכְל etc.

XVIII. Terminatio nominalis יל.

כַּרְמִיל, color coccineus (Carmoisin). פְּתִיגִיל, pallium amplum, a v. פָּתַג = פָּתַח, פָּתַח, pat-ere, amplum esse, neutiquam, uti Gemara obscene ineptit, ex פֶּתַח גַּיְל compositum.

Corollarium I. Eadem ratione conficta sunt complura nmm. aramaica, velut חוּרְפִּיל (חוּרָף), עוּרְפִּיל (עוֹרֶף), quorum collectionem exhibuit auctor l. Jesurun p. 226.

Corollarium II. Radicale est hoc fl in שְׁבִיל, עֲגִיל, בְּדִיל, גְּדִיל, אֲוִיל, כַּשִּׁיל, עֲוִיל, מְשִׁיל etc.

Corollarium III. Congruunt cum suffixis nominalibus in literam *Lamed* desinentibus suffixa sanscrita Kridantorum: *ala*, *âlu*, *ila*, *ula*, et Taddʻitorum haecce: *la*, *lu*, *ila*, *îla*; quid quod nonnulla nmm. aeque sanscrita ac semitica inveniuntur, quae suffixis ejusmodi convenienter aucta sunt, e. c. כַּרְמִיל, sanscr. krimila; גָּמָל, sanscr. kramêla; מַרְגָּל (targ., talm. et neoh.), margarita, sanscr. mang'ara; קֻרְפֵּלָא, קֻפְּלָא, capitellum, sanscr. kapâla, *κεφαλή*, cujus n. primit. גֻּלְגֹּלֶת (spec. die Felsenkuppe) lingua hebraica conservavit (Job. 30, 6. Jer. 4, 29).

Corollarium IV. Manifeste apparet, has terminationes sat multis in nmm. diminutivas, caritativas s. *ὑποκοριστικάς* esse et id, quod parvum, tenerum, bellum s. pulchellum est, depingere, velut *ἑρπ-ύλη*, *ἑρπ-ήλη*, *ἑρπ-ίλλα*, *ἑρπ-ύλλη*, *ἑρπ-υλλίς* (√ *ἑρπ*, lat. serp-ula, sanscr. n. prim. sarpa, serp-ens); *μειρακ-ύλλιον*, *φθίν-υλλα*, *πέδ-ιλον*; as-ellus, aure-olus, puer-ulus, tocu-llica, umbra-culum etc. Quae quidem nominum diminutivorum (إِسْم مُصَغَّر) conformatio semitismi antiquissimi propria in recentiori adeo intercidit, ut arabica lingua plane novam viam ad diminutiva efficienda (تصغير) excogitarit, constantem illam vocalium intra stirpem mutationem, qua infinita cum libertate utitur (De Sacy, Grammaire Arabe I. §. 695 ss.). At vis diminutiva non est sola, quae in nmm. appendiculis istis formata apte quadrat; interdum vicissitudo significationis, quae accessu terminationis efficitur, tam subtilis et occulta est, ut definiri plane non queat. Lingua hebraica ex ejus terminationis variis formis formam *el* prae ceteris amat ac proinde nmm. novata, si trilitera sunt, *segolatorum* veste induit; si plurilitera sunt, ultimam eorum syllabam *ὀξυτονεῖ*, uti illico s. n. XIX. videbimus.

XIX. Terminatio nominalis לֶל (לֵל).

אֶרְאֶל (Jes. 33, 7., pl. gemar. אֶרְאֶלִּים), heros, nomen vel unitatis vel unionis (Held, Heldenthum), a v. אָרָא (unde etiam אַרְיֵה, n. leonis, quem Gesenius a *carpendo* dictum arbitratur), fortem, *ἀρήϊον* esse (*Pott*, Etymologische Forschungen I. p. 221). אֶשֶׁל (LXX. *ἄρουρα*, Symm. Aquila ex talmudico אֵישְׁלָן = אִירְלָן: *δένδρον*, *φυτεία*), Tamarix orientalis, arab. أَثْل, e n. prim. אֵשׁ = עֵץ, √ אשׁ = עָץ, firmum, solidum esse. דֶּקֶל (f. n. pr. הֲקֵלָה), aram. דְּקַל, דּוּקַל, arab. دَقَل, *δάκτυλος φοίνιξ*, cujus fructus *dactyli* nominantur, ital. *dattoli*, hisp. *datiles*, e n. prim. דַּק, √ דק, subtilem, tenuem, procerum esse (cf. חִדֶּקֶל Jesurun p. 56). חֲבַצֶּלֶת (m. חֲבַצֶּלֶל), Colchicum autumnale, a v. חָבַץ = חָמַץ (syr. ܣܘܟܟܐ, idem), claro s. lucido colore esse. בַּרְמֶל (c. suff. כַּרְמְלוֹ), regio amoena ac fructifera, hortus et metonym. fruges hortenses, e n. secund. בֶּרֶם, n. prim. בָּר, de quo v. s. בֶּרֶם. סֵמֶל, graphis, simulacrum adumbratum s. delineatum, e n. prim. סֵם = שֵׁם, *σῆμ-α*, lineamentum, √ סם, prolong. סמן, *σημαίν-ειν*. סֵפֶל (pl. neoh. סְפָלִים, targ. סַפְלֵי), pelvis parva, simpulum, e n. prim. סַף, pelvis, √ סף = אָ־סַף, capere, neutiquam a v. סָפַל (שָׁפַל), humilem esse, uti vult Gesenius. עֵרֶפֶל (*Mil'ra*), caligo tenuis, „dubiae crepu-

scula noctis," a v. עָרַב = עָרַב, simpl. אָפָא, tenebricosum, obnubilatum esse (v. Jesurun p. 102.), minime comp. ex עֲרָפֶל, nubes, et אָפֵל, obscurum esse, ut Gesenio videtur. רֶגֶל, pes, a rad. רָגַג, pergere, ire.

Corollarium. Radicale est illud ĕl in nmm. אֶגֶל, אֹהֶל, אֶזֶל, גְּבֶל, גְּדֵל, גְּאֵל, אֹפֶל, אֹכֶל, חֶבֶל, קֶטֶל, סֶכֶל, נֶפֶל, נֶטֶל, פֶּתֶל, גֶּפֶל, בֶּסֶל, aliis. Disquisitione accuratiori egent nmm. בֶּרֶזֶל, פֶּסֶל, עֶגֶל, שֶׂכֶל, atque etiam שָׁכֵל, quorum ĕl suffixum esse in Concordantiis negatum est.

XX. Terminatio nominalis חַל־.

אַגַּרְטָל (= גַּרְטָל, cum *Alef* prosthetico), trulla excavata, vasculum coelatum, a v. גָּרַט = חָרַט (unde חֲרִיט, חֲרִיטָה, marsupium, crumena), hellen. indidem et cum eadem terminatione *κάρτ-αλος*, *κάρτ-αλλος*, neoh. et aram. קַרְטָל, קַרְטֵל, קַרְטָלִי. חֲנָמָל, lapis, grando major, e n. prim. חָנָם = חָמָן, sanscr. *açman*, litt. *akmen*, slav. *kamen* (Trg. ex veteri traditione: *locusta*, *eruca*), a v. חָנַם = כָּנַם, unde כְּנִימָה, talm., vermiculus fructuum et leguminum. חַשְׁמַל (pl. neoh. חַשְׁמַלִּים), ens splendidum, deinde aes splendidum s. aurichalcum, a v. חָשַׁם (חָשׁ), splendere, de quo v. p. 148. נִרְגָּל, idolum Cutaeorum (2 Reg. 17, 30.), quod figuram galli habuisse dicitur (= תַּרְנְגוֹל Sanhedrin 63, b.), a n. pr. נֶרֶג, aram. נִירְגָּ, zab. נִירְגִי, uti jam Gesenius egregie observavit.

Corollarium I. Haec nmm. ejusque generis similia paene omnia adhuc pro compositis venierunt, et non solum grammatici in partibus compositionis evincendis desudarunt, sed vetus quoque Midras, recta, sed male adhibita linguae contemplatione seductus, nomina vario modo discrevit ad doctrinas suas fulciendas. Sic de n. חַשְׁמַל (Ez. 1, 4.) in Gemara Chagiga f. 13. quaeritur: מאי חשמל במתניתא חנא חיות עתים חשות עתים ממללות, h. e. animantia, quae interdum, cum Deus loquitur, silent; interdum hymnos in ejus honorem cantant. Vide, quae de eo nomine (entium supernaturalium, ut traditio ponit) dicit *Maimuni* in expositione operis *Merkabae* (מורה נבוכים III, 5), ejusque rivalis *Aharon b. Elia*, qui in l. עץ חיים (*ed. Delitzsch*, Lipsiae, Barth, 1841) in cap. LXIII. et ipse opus *Merkabae* explicuit. Ibi p. 76. legitur: על כן נקרא בשם חשמל שחשים מלמלל אמיתת עצמו יתברך אפילו הצומדים לפניו מפני שחשגתו נמנעת, h. e., inde n. חשמל, etenim silent ne eloquantur substantiae Dei realitatem (حقيقة ذاته تعالى), etiam qui coram eo stant, propterea quia apperceptio ejus impossibilis est.

Corollarium II. Forma ăl pro hebraico ĕl pervulgatissima est in sermone aramaico, e. c. טְפַל (pl. טְפָלַיִם Batra 118, a., arab. طِفْل, pl. أَطْفَال), parvulus, a n. prim. טָף (ad quod reddendum targumice usurpatur), √טַף, v. onomatop. (tappen, trippeln). — עַרְסָל (אַרְזָל, עַרְסִיל, a n. prim. עֶרֶשׂ = עֶרֶס, عَرْش), lectulus portatilis (das Tragbett, die Hängematte).

Corollarium III. Radicale est hoc ăl in גַּל, גַּלְגַּל, נָחַל, שָׁחַל, בַּעַל, גַּעַל, מַעַל, נָעַל, רָעַל, aliis.

Corollarium IV. Nonnunquam, addito signo feminino, haec terminatio denominativa obliterata est, velut עָרְלָה, pellicula, *ἀκροβυστία*, a m. עֹרֶל, sicut aram. עוֹרְלָא, עוּרְלָא a m. עוּרַל, e n. prim. עוֹר, pellis, cutis.

XXI. Terminatio nominalis יוּל־ (*ûl*).

בְּתוּל (inus., cujus loco semper, obliterata terminatione diminutiva, בְּתוּלָה), filiola, puella, virgo tenera et illibata, e n. prim. בַּת, nullo modo a v. בָּתַל, ut ad hunc usque diem grammatici dictitarunt. חָרוּל (pl. חֲרִילִים, aram. חוּרְלָ), urtica, a v. חָר, urere.

Corollarium. Eandem terminationem exhibet neoh. חָתוּל (חַתְוּל), felis, lat. cattus, germ. chazza, gall. chat, et aram. עַנְבוּל (אַמְבּוּל, עַנְבָּל), ropalum tintinnabuli, a v. עָנַב, annectere. Radicale est illud ûl in זַבּוּל, מַסְלוּל, אֲלוּל, רַבּוּל; redupl. in שַׁבְלוּל. De n. לוּל ejusque ortu v. Concordd.

XXII. Terminatio nominalis לל־ (*ol* = *ŭll*).

אֶשְׁכֹּל, botrus, racemus (Traubengebinde), neoh. trop. de homine, in quo virtutes omnes instar baccarum in racemo junctae videntur (midrasice: איש שהכל בו, Temura 15, b.), talm. אֶשְׁכֹּל שֶׁל־בֵּיצִים, ovulorum pusillorum in utero gallinae ex semine maris conglobatorum quasi contextus (opp. שִׁלְיָא שֶׁל־בֵּיצִים, quo nomine ovorum majorum et jamjam maturescentium quasi sarcimen vocatur, Beza 7, a.), e n. primit. אֶשֶׁךְ, plexus, spec. scrotum cum coleis, a v. אָשַׁךְ (שָׁזַר), connectere, colligare, complicare. גְּבִיעַל, *καλύκιον* (Blüthenkelch), e n. primit. גֶּבַע, scyphus, a v. גָּבַע, gr. *σκυφ*, *κυφ* (*κύπ-ελλον*), cavum esse. חַרְגֹּל, species locustae, *ἀσίρακος*, e n. prim. חָרַג, a v. חָ־רַ־גַ, salire (حَرْجَلَ, fort. v. denom., exsultare, de locustis et equis). קַרְסֹל (קַרְסֻלִּים), talus, malleolus (Gelenkchen, Knöchel), e n. prim. קֶרֶס, a v. קָ־רַ־סַ, concidere, se incurvare. שְׂמֹאל, laevus, arab. شَأْم, شَام, ad s. f. sanscritae: çajâlu, somnolentus; sançajâlu, dubius.

Corollarium I. Eodem modo orta sunt aramaica טָחֹל (טְחַל), lien, splen, a v. טָח, allinere, adiposum esse; נַחְשׁוֹלְוֹתֵי (נַחְשׁוֹל, procella (דַּרְמָא, tempestates maritimae, Joma 2, 4.), a v. לָ־חַ־שׁ = נָ־חַ־שׁ, fremere, stridere (pfeifen, sausen).

Corollarium II. Radicale est hoc ôl in שְׁאוֹל, עָגֹל (quamquam v. עָגַל cum v. עָגַ cohaerere et inde prolongatum esse poterit), פָּדוֹל, מָחוֹל, שָׁכוֹל, מְשׁוֹל, חָוֹל, מְשׁוֹל, תְּמוֹל (אֶתְמוֹל), מְכֻשׁוֹל.

XXIII. Terminatio nominalis יוּשׁ־, יוּס־.

[*Jesurun p. 227 ss.*].

אֶלְגָּבִישׁ (c. articulo pleniore, qui in lingua arabica superstes est), glacies, deinde, vulgari translatione, crystallus, a v. גָּבַשׁ, coacervare, coarctare. בַּעֲלִיס (Jer. 40, 14. Codd. aliquot per errorem: בַּעֲלִים), Belo addictus. חַמָּגִישׁ (e n. prim. חַמָּם), lapis durus (Glossa: צור החזק, צור התקוף), silex, a v. חָמַם (unde et אַחְלָמָה, amethystus, non, ut quidam somniarunt, a somniando), firmum esse. עַכָּבִישׁ, aranea, quae leve deserta sub trabe nectit opus, pede gracili filum deducens, aram. עַכּוּבִי, עַכּוּבִי (abjecto sibilo, fere sicut sanscrito *as* respondet zendicum ô), arab. عَنْكَبُوت, e n. prim. עַכָּב, textor, a v. comp. עָכַב (simpl. חָוָה, unde חָוִי, filum) contorquere, texere, nere.

Corollarium I. Apparet ex his exemplis, hanc terminationem adhiberi ad denotanda animalia et generatim historiae naturalis objecta, quibus habitualiter et characteristice inest actio s. qualitas radice verbali significata. Eodem pertinet n. גַּלְמִישׁ (גָּלַם), unum de decem generibus cedrorum, quae Rosh ha-Shana 23, a. recensentur, a v. גָּלַם, glomerare, magna indigestaque mole esse.

Corollarium II. Jam supra significatum est, clausularum seriei, quam hoc ipsum יוּשׁ־ inchoat, respondere *as*, *is*, *us* Kridantorum sanscritorum eorumque sibilum in analogis classicis declinatione saepenumero interire. Magna est nmm. talium ex linguis indohellenogermanicis in linguam Judaeorum sequiorem translatorum multitudo, quorum terminatio nominativa immutabilis per omnes flexiones et vel in derivatis permanet, inversa linguarum, unde mutuo sumta sunt, consuetudine, velut לְבָבָס (Tanchum in Pocockii Porta Mosis p. 406.), לְבָס, אַלְבָּס (pl. אַלְבָּסִין, לַבָּסִין), *λέβης*; סוּלְמוֹס (pl. סוּלְמוֹסִין), *πόλεμος*; קוֹלְמוֹס (pl. קוֹלְמוֹסִין), *κάλαμος*; קַפְּרִיס (pl. קַפְּרִיסִין), *κάππαρις*; קַתְרוֹס (pl. קַתְרוֹסִין), *κίθαρις*. Raro terminatio abjicitur et signo numeri pluralis cedit, uti פַּלַכִּים, *πέλεκυς*, pl. פִּילַכִּין; plerumque omnis vocabuli flexio evitatur, sicut in nmm. גַּרְגָּס, פַּלְגּוֹס, קַדְרוֹס, חֲלַנְסִיס (*κέλευσις*), בַּנְגּוֹס et innumeris aliis. In arabicis quoque nominibus, quae ex graeca et latina lingua desumta sunt, sibilus, id quod ex semiticarum dialectorum natura sponte

apparet, flexione mutari nequit, velut البولس, ἡ βολίς; الطومس, ὁ τόμος; القادوس, ὁ κάδος; مترس s. متراس, pl. متارس s. متاريس, a θυρεός, vectis, qui portis intus obditur, quum clauduntur, quod vocabulum Arabes, his in rebus, plane sicut Judaei talmudicae aetatis, nugantes, a pers. مَتَرْسْ, *ne metue*, derivant (Fleischer, Glossae Habichtianae p. 11 ss.).

XXIV. Terminatio nominalis שׁ ס ׳

(*os*, *os*).

בְּרוֹשׁ, בְּרוֹת, abies, aram. בְּרָת, pl. בְּרָתָן, ex quo formam בְּרוּ primariam fuisse conspicitur. בַּרְקוֹס n. pr. (Ezra. 2, 23. Neh. 7, 55.), fulmineus, fulminator, phoen. *Barcas* (Gesen. Monumenta p. 403.). פַּרְעֹשׁ, pulex, a v. פָּרַע, de quo v. Jesurun p. 74., arab. بُرْغُوث, بُرْغُوث, pulex; بَرْغَش, culex.

XXV. Terminatio nominalis שׁ, ן.

אַרְגָּז (e n. prim. אַרְגְּ = אַרְבְּ), arca, ex sententia Pottii a rad. *raks*, arc-ere, servare, tueri. כּוּמָז, sera, ornamenti muliebris species (Sabbat 64, a., addito absurdo Notarico: כומז זה דפוס בית הרחם), a rad. כָּם, sanscr. यम् (refrenare, cohibere). נִבְחָז n. pr., latrator, idolum canis latrantis figuram habens (Sanhedrin 63, 6.) apud Avaeos (2 Reg. 17, 31.), n. daemonis tenebricosi inter Zabios. נֶבְרָשָׁא (masc. נֶבְרָשׁ), neoh. נֶבְרָשָׁת, arab. نِبْرَاسٌ, lucerna, candelabrum, a v. נ־בַ־ר (simpl. בָּהַר), lucere, sicut עֶשְׁתָּשִׁית a v. עָשַׁשׁ (עָשָׁת), et *can-d-ela* a rad. *can* (חָנָא, זָ־קָן, שָׁ־נַן, בָּ־חַן), minime a v. אִתְנַבְּרַשׁ (quod ipsum denominativum ac neutiquam, ut Gesenius vult, ex נְגַר = נְגַר et אֵשׁ compositum est).

XXVI. Terminatio nominalis שׁ, שׁ.

חֶרְמֵשׁ (= חֶרְמִישׁ, e n. prim. חָרַם), falx messoria, a v. חָרַם, desecare, abscindere (prt. חָרוּם, *κολοβόῤῥις*). פִּלֶּגֶשׁ (פִּילֶגֶשׁ), targ. פִּלְחָא, *παλλακή*, pellex, a v. comp. פַּ־לַ־גְ, semen dispergere, simpl. פָּלַח, *λαγ-νεύειν*, *λαικ-άζειν*, *λοχ-εύειν* (semine irrigare), cf. sanscr. अप्सरस्, nomen Naïadis.

XXVII. Terminatio nominalis ד.

[*Jesurun p.* 236.].

פַּרְשַׁד (unde פַּרְשְׁדוֹן Jud. 3, 22., excrementa, quod Paraphrastes, quasi compos., שְׁדָא פְּרִשָׁא vertit), e n. prim. פָּרַשׁ, nisi potius n. פַּרְשְׁדוֹן a verbo quadrilitero פַּרְשַׁד (ad s. f. פַּרְשַׁז, רְשַׁפְשַׁף, Jesurun p. 165.), quod ex פָּרַשׁ addita paragoga sibili formatum est, nullo intermedio nomine, ortum dixeris.

Corollarium I. Alia exempla sunt n. עַרְפַּד (Trg. hieros. II. = עַטְלֵף), vespertilio, a v. עָרַם, tenebricosum esse; פַּרְקַד, dorsum (unde אַפַּרְקִיד, מִתְפָּרְקֵד, מִפַּרְקֵד, supinus, in dorso cubans, facie sursum versa), idem, quod sec. Alexandrinos מַפָּרְכֵת 1 Reg. 1, 18. *νῶτος*.

Corollarium II. Radicale est hoc ăd in בַּד, גַּד, דַּד, יַד, כַּד, לְשַׁד, שְׁחַד, צַד, עַד, סַד, מַד, סַרְפַּד quod in Concordantiis ad v. סָפַד (pungere) relatum est, ita ut ר epentheticum sit, sicut in שַׁרְבִּיט, סַרְעַפָּה; quidni vero ortum esse poterit a v. סָרַם (= שָׂרַם), sicut *urtica* dicta est ab *urendo*.

XXVIII. Terminatio nominalis ד.

רַפְסֹד (pl. רַפְסֹדוֹת 2 Chr. 2, 15.), trabes colligatae, ratis, a v. רָ־פַ־סְ = רָ־פַ־דְ, sternere (hinbreiten) neutiquam ex رَمَسَ et רָפַד compos., uti Gesenius opinatur.

Corollarium. Radicale est hoc *od* in nmm. דָּוֹד, הָוֹד, נָוֹד, סוֹד, עָוֹד, שָׁד, עָוֹד; חָדַק, רָקַד, עָקַד, נָקַד, אִפּוֹד, בָּבוֹד, מְאוֹר; עָרַד.

XXIX. Terminatio nominalis יד.

פַּרְקִיד talm., dorsum, i. q. פַּרְקַד q. v.

Corollarium. Praeterimus hoc loco magnam nmm. talmudicorum copiam, quae de Graeco expressa sunt, velut קַרְמִיד, *κεραμίδ*. Radicale est hoc ipsum fd in nmm. רָבִיד, גִּיד, רְדִיד, רְדִיד, נָזִיד, חָיִיד, שְׁרִיד, פִּיד, גַּפִּיד, גִּיד, חָמִיד, צַמִּיד, תַּלְמִיד.

XXX. Terminatio nominalis ת.

[*De formis participialibus activis hac terminatione feminina auctis jamjam diximus p.* 1333 *ss. VII — XII.; de formis participialibus passivis p.* 1337 *s. XV — XX.; de forma participiali nifalica feminina p.* 1341. *XXXVIII.; de piělica ib. XLII.; de hifilica p.* 1342. *XLIV. XLVIII.; de forma* מְפֻקֶּדֶת *p.* 1343. *L.; de forma* מְפֻקָּדֶת *p.* 1345. *LVI.; de femininis imperfectivis p.* 1346 *s. Coroll. II. et Form. V — VIII.; de femininis infinitivis p.* 1348 *s. III. IV.* 1350. *VIII. et Coroll. Nihil igitur reliquum esse poterit, quam ut enumeremus nmm. feminina ea, in quibus illud* ת *vel mere genericum est vel ad formam aliquam nominalem extrinsecus accedit ad significationem ejus variandam. De significatione autem abstractiva et collectiva jam sub formis infinitivis femininis vidimus; ceterae significationes, velut unitatis —* إِسْمُ ٱلْمَرَّةِ *— nondum satis investigatae sunt, quapropter rem intactam relinquimus*].

XXXI. Terminatio nominalis ת.

[*Egimus jam de forma participiali perfectiva* פְּקֻדֶּת *p.* 1340. *XXXIV.; de forma* מְפֻקֶּדֶת *p.* 1341. *XLII.; de forma* מְפֻקָּדֶת *p.* 1342. *XLVII.; de f.* מְפֻקֶּדֶת *p.* 1344. *LIII.; de f.* תְּפֻקֶּדֶת, תְּפֻקָּדֶת *p.* 1347. *VIII.; de formis infinitivis* פְּקֻדֶּת, פְּקֻדָּת *p.* 1349. *V. VI.; de formis* מְפֻקֶּדֶת, מְפֻקָּדֶת, מַפְקֶדֶת, מַפְקָדֶת *p.* 1350. *VIII. X.; de formis* פִּקּוּדֶת, פִּקְדֹנוֹת *p.* 1351. *XVI. Addemus tantummodo exempla ejus terminationis nonnulla, in quibus Tav femininum facile, at perperam, pro radicali habere possis*].

הֶלֶת (m. הֶל), porta, a v. הָלָה, pendere, ultro citroque se movere. זֶפֶת, pix, a v. זָפַת, manare, liquefieri. כֶּסֶת (pl., obliterata origine, כְּסָתוֹת), pulvinus, a v. כָּסָה. נֹפֶת, si a v. נָפַת. סֹלֶת, similia, flos farinae. קֶסֶת, atramentarium, a v. קָסַס, cavum esse. קֶרֶת, oppidum, a v. קָרָה (קָר), circumdare. קֶשֶׁת (pl., obliterata origine, קְשָׁתוֹת), arcus, arab. قَوْسٌ, a v. קָשַׁת, incurvare. רֶפֶת, stramentum, stabulum, a v. רָפַת. שְׁקֶת, aquarium, a v. שָׁקַת.

XXXII. Terminatio nominalis יָה.

אֳנִיָּה, navis. גְּדִיָּה, *χίμαιρα*, capella. גְּוִיָּה, corpus, cadaver. דְּוִמִּיָּה, quies, altum silentium. זְוִיָּה (זְוִית), angulus. יְפַת־פִּיָּה, pulcherrima, specie eximia. עֲלִילִיָּה, *ὑπερῷον*. עֲלִילִיָּה, facinus, magnale, fort. rerum gerendarum ratio. צְבִיָּה, dorcas, gazella, aram. טְבִיתָא (Act. 9, 36.), arab. ظَبْيَةٌ (m. ظَبْيٌ). פְּלִילִיָּה, judicium, a n. פָּלִיל, judex. צְדִיָּה, intentio, insidiae. שְׁכִיָּה, *θέαμα*, species. שְׁאִיָּה, vastitas, desolatio. תְּאֵנִיָּה, ejulatio. תְּוּשִׁיָּה, substantia, cognitio solida ac firma, prudentia. תְּרוּמִיָּה (a m. תְּרוּמִי), ad Terumam pertinens

XXXIII. Terminatio nominalis יִת.

אַחֲרִית, *τὸ ἔσχατον*, finis. בְּרִית, foedus, a v. בָּרָה. בְּרִית, smegma, Alkali vegetabile. גְּזִית, caesio lapidio. גָּפְרִית, sulphur, arab. كِبْرِيت. גִּתִּית, instrumentum quoddam musicum. דָּלִית, ramus, frons. זְוִית, angulus. זְכוּכִית, vitrum, chrystallum, arab. زجاج. חֲנִית, lancea. חָמְשִׁית (חֲמִשִּׁית), morbus, quo quis decumbit. חִתִּית, terror. לִילִית, spectrum nocturnum. מַבְלִיגִית, exhilaratio. מַחֲצִית, dimidium, medium. מַרְעִית, pascuum. מַשְׂכִּית, imaginatio, imago.

עֲלִיָּת aram. = עֲלִיָּה. עֲמִירִת, societas, *ὁ πλησίος* (*πλησίον*). צְרִיצִית, cincinnus, peniculamentum (Schaufaden). צַלְחִית, paropsis, patina. צַפִּירִית, laganum, placenta. רֵאשִׁית, principium. רֵישִׁית semel i. q. רֵאשִׁית. שְׁאָרִית, *καλαβώτης*. שְׁאֵרִית, residuum, reliquiae. שְׁבִירִת, captivitas, captivi. שָׁרִית i. q. שְׁאֵרִית. תַּבְלִית, consumtio, deletio. תַּבְנִית, structura, effigies. תַּכְלִית, perfectio, finis. תַּכְנִית, dispositio, symmetria. תַּעֲנִית, maceratio sui ipsius, jejunium. תַּרְבִּית, foenus, usura. תַּרְמִית, fraudulentia.

XXXIV. Terminatio nominalis יִי.

A. גֹּבַי, grex s. examen locustarum. חֹרַי, linteum album. חַלּוֹנַי, fenestrae (Jer. 22, 14.). שָׂדַי, arva. *B.* שַׁדַּי, Omnipotens. אֲדֹנַי (אֲדֹנַי, discriminis ergo), rector mundi.

XXXV. Terminatio nominalis רִי.

A. אוֹיְלִי, stolidus. אֲחֵרִי aram., alius. אֹמְנִי, celator h. e. qui magicas artes exercet. אַכְזָרִי, ferox, crudelis. אֹמְתָנִי, robustus, validus, a v. מְתָן. בִּירָנִי f. בִּירָנִית, acropolis, castellum. גָּבְנִי, lapideus, durus, ebenus; pl. *ἔβενος*, ebena ligna. גָּרִי i. q. גָּרָה, f. גָּרִיָּה gravida. גַּחֲלִי i. q. גַּחַל Ez. 29, 4. גַּחְכִּילִי, subrubicundus. חֲמִשִּׁי, quintus. חָפְשִׁי, prostratus, liber, immunis. חִצִּי = חֵץ, sagitta. חֹרִי, panis similagineus, a v. חוֹר; troglodytes, a n. חוֹר. חֲרִישִׁי, quietus, silens, lenis. יְהוּדִי fem., lingua judaica. יְמָנִי, dexter. יִשְׂרְאֵלִי, Israelita. כֹּרְתִי, carnifex, lictor, si a v. כָּרַת. מְרִירִי, amarus, venenosus. נָכְרִי, alienigena, *ἀλλόφυλος*. עִבְרִי, transeuphratanus, Ebraeus. עִירִי n. pr., urbanus. עִלִּי n. pr. (=עֶלְיוֹן), supremus. עֲרִירִי, orbus, solitarius. עֲשִׂירִי, decimus. עִתִּי, tempestivus, opportune obvius. פַּלְאִי, miraculosus. פְּלִילִי, judicialis. פַּלְחִי, cursor, servus currax, si a v. פָּלַח = פָּלַט. פְּנִימִי, interior, internus. פָּרְזִי, incola planitiei (Plattländer), paganus. צִיִּי, incola deserti. צְפוֹנִי, borealis, septentrionalis. רְבִיעִי, quartus. רַגְלִי, pedes. רַמִּי = אֲרַמִּי, Syrus. רֹעִי, pastoritius. שְׂמָאלִי (שְׂמָלִי), sinister, laevus. שְׁלִישִׁי, *τριστάτης*. שְׁלִשִׁי, tertius. שְׁמִינִי, octavus. שָׁנִי, *δίβαφον*, si a v. שָׁנָה. שֵׁנִי, secundus. שַׁעֲרוּרִי, horrendus. שִׁשִּׁי, sextus. תַּחְתִּי, inferus, inferior. תַּלְתִּי aram. = שְׁלִישִׁי. תְּשִׁיעִי, nonus. *B.* מַשְׁעִי (= מַשְׁעִית, ad s. f. מִבְלִיגִית), exhilaratio), purgatio. שֹׁרֶשׁ (שֹׁרֶשׁ), eradicatio, ablegatio in exitium. חִלְּפִי (f. חִלְּפִית), contignatio, tabulatum.

XXXVI. Terminatio nominalis רוּת.

אֱוִילוּת, robur, virtus. אַכְזְרִיּוּת, ferocitas, crudelitas. אַלְמָנוּת, viduitas. בְּכוּת, fletus. בְּרוּת, *βρῶσις*, alimentum. גְּבִלוּת, plexûs, opus plexile. דְּלוֹלֻת, insania, stupor. הֲרִסוּת, demolitio, dirutio. הִתְחַבְּרוּת, conjunctio (Dan. 11, 23.). חֲלָמוּת, tusio, malleus, tudes. חַלָּמוּת, sanitas, al. vitellus. חֲרָסוּת, opus figulinum, sec. alios quasi *solaritas*. חַשְׁחוּת aram., indigentia, necessitas. יְדִידוּת, amor, amicitia. כְּבֵדוּת, gravitas, difficultas. כְּלִמּוּת, pudor, ignominia. כְּסִילוּת, languor, stoliditas. כְּרִיתוּת (כְּרִיתָה), divortium. מַלְאָכוּת, legatio. מַלְכוּת, regimen, regnum. מִסְכֵּנוּת, paupertas. מַצּוּת, altercatio, rixa. מְרִדוּת, contumacia, rebellio. מְרִירוּת, amaritudo, aegritudo. נַבְלוּת, obscenitas, pars obscena. סְכוּת, si i. q. סֻכָּה, סֻכָּה, tabernaculum. עַבְדוּת, servitus. עַוּת n. pr. i. q. עַוָּת. עַלִּיצוּת, ovatio, exultatio. עַלְמוּת, juventus, aeternitas. עַצְלוּת, pignitia. עִקְּשׁוּת, perversitas, dolositas. פַּחֲזוּת, effervescentia, immodica gloriatio. פְּקִדוּת, inspectio, ephoria. פַּתַּיוּת, fatuitas, simplicitas. קְדֵרוּת, sordities, luctus. קוֹמְמִיּוּת, incessus erectus. רוֹמְמוּת, elatio. רֵעוּת, amicitia, amica, socia; delectatio, desiderium; aram. voluntas. רְפָאוּת, sanatio, reconvalescentia. שְׁבָלוּת i. q. סִכְלוּת, סִכְלוּת, stultitia. שַׁחֲרוּת, juventus utpote aurorae similis. שַׁמְּחוּת n. pr. i. q. שַׁמּוּחַ. שִׁפְלוּת, humiliatio, demissio (manuum). שְׁרִיוּת, solutio, inchoatio. שְׁרִירוּת, duricies, obstinatio. תַּזְנוּת, scortatio. תַּרְבּוּת, adauctio, soboles.

Corollarium. In locum hujus abstractivi ût interdum succedit ît, velut חָכְמָנִית, et hoc ipsum, abjecto ת, apocopatur in î, velut מַשְׂעֵי = מַשְׂעִית. V. sub XXXIII. et XXXV.

XXXVII. Terminatio nominalis וֹת.

אֲחוֹת, soror. בָּרוֹת (= בָּרוּת), *βρῶσις*. דְּלוֹלוֹת (= דְּלוֹלֻת), stultitia. חָזוֹת (= חָזוּת), revelatio, visum. חָכְמוֹת (= חָכְמוּת), sapientia (hypostatica). חָמוֹת (m. חָם), socrus. עוֹלַלוֹת, vindemia. רִבּוֹת (רִבּוֹ, רִבּוֹא), myrias.

XXXVIII. Terminatio nominalis וֹת.

אֲבַדּוֹת (= אֲבַדּוֹן), pernicies, nex (Prv. 27, 20. *Ketib*). שִׁלֹּה (שִׁלוֹ), n. pr., i. q. שִׁלּוֹן (gent. הַשִּׁלֹנִי). שְׁלֹמוֹת n. pr., i. q. שְׁלֹמוֹן, arab. سُلَيْمَان.

XXXIX. Terminatio nominalis נִי.

אַדְמוֹנִי, rufus, *ξανθός*. אִלְמֹנִי, *ὁ δεῖνα*. יְדִעֹנִי, praestigiator, hariolus. פְּלֹנִי, פַּלְמוֹנִי, id., arab. فُلَان. רַחֲמָנִי, misericors, arab. رَحْمٰن.

Corollarium. Huc pertinent nn. pr. et derivata inde patronymica et gentilitia partim addita terminatione î, partim addito ni orta, velut: אֲבָדְנִי, אֲבִיעֹנִי, בְּנִי, בּוּנִי, גַּבְעוֹנִי, גִּדְעוֹנִי, דָּוִדְנִי, הֵרְמוֹנִי, חֲצַרְמָוֶתִי, חֲקַפְנִי, חַרְמוֹנִי, טְרִיפְנִי, יִזְרְעֵלִי, יִשְׂרְאֵלִי, כַּרְמִלִּי, לִבְנִי, מְדֵבְנִי (מְדָבְנִי), מְחֹלָתִי, מִכְמְתָתִי, נְבָטִי, נַחֲמָנִי, סִינִי, עֲבָדִי, עֲדָרְנִי, עֲכְרוֹנִי, עֲנָבִי, עֲפָרְנִי, פְּרִעֲזוֹנִי, צְדוֹנִי, צַלְפְּחָדִי, קְנִזִּי, רְאוּבֵנִי, שִׁבְנִי, שִׁלֹנִי, שַׁלְמָנִי, שַׁעֲרָבִי, תִּבְנִי, תִּרְעָנִי, תִּשְׁבִּי. His addimus secundum rhythmos finales disposita: אֲבִיאָי; אֲבִי, אֲבִי, בְּבִי, בִּשְׁבִּי, בְּשִׁבִּי, גַּבְעִי, דְּבִיר, הֲרִי, חֲרוֹדִי, יִשְׁבִּי, כְּרִי, לֵוִי, מְרִי, נְבִיאִי, סְרִי, עֲבִי, עֲרִי, פְּרִי, צְבִי, צְרִי, קְרִי, רְאוּבֵנִי, רְבִי, שְׁבִי, שְׁרִי, תְּבִי, תְּרִי, תִּמְנִי. חֲבִי, חֲגִי, חֲדִי, חֲלִי, חֲמִי, חֲנִי, חֲרִי, חֲשִׁי, טְבִי, יְבִי, יְגִי, יְדִי, יְחִי, יְלִי, יְמִי, יְעִי, יְפִי, יְקִי, יְרִי, יְשִׁי, כְּלִי, כְּמִי, כְּנִי, כְּסִי, לְבִי, לְחִי, לְמִי, מְגִי, מְדִי, מְחִי, מְלִי, מְנִי, מְעִי, מְרִי, מְשִׁי, נְגִי, נְדִי, נְחִי, נְכִי, נְעִי, נְפִי, נְקִי, נְשִׁי, סְחִי, סְכִי, סְלִי, סְמִי, סְעִי, סְרִי, עְדִי, עְלִי, עְמִי, עְנִי, עְפִי, עְקִי, עְרִי, עְשִׁי, פְּדִי, פְּלִי, פְּנִי, פְּעִי, פְּרִי, צְבִי, צְחִי, צְלִי, צְמִי, צְנִי, צְעִי, צְרִי, קְדִי, קְלִי, קְמִי, קְנִי, קְעִי, קְרִי, רְבִי, רְדִי, רְחִי, רְכִי, רְמִי, רְעִי, רְפִי, רְקִי, רְשִׁי, שְׁבִי, שְׁדִי, שְׁחִי, שְׁכִי, שְׁלִי, שְׁמִי, שְׁעִי, שְׁפִי, שְׁקִי, שְׁרִי, תְּבִי, תְּחִי, תְּלִי, תְּמִי, תְּעִי, תְּרִי: quae certe pleraque adjectiva sunt relativa.

VI.

Propylaea Masorae.

Hac sub inscriptione collegimus et in paragraphos distribuimus Masoretarum adnotationes eas, quae certis regulis vel constanti et universali observationi innituntur, neque limitibus unius loci alicujusve radicis circumscriptae sunt, veluti versuum computationes, generales versuum definitiones, vocabulorum numeros, *Karjân u-Ketibân*, regulas isagogicas de plena et defectiva scriptione (מלא וחסר), controversa Orientalium et Occidentalium (בני נפתלי et בני אשר), universalia ex Cap. de Accentibus (שער הנגינות) etc., quae omnia, si non organico modo conjunximus, certe, ut commode fructuoseque perlustrari possint, paragraphorum serie connexa repraesentamus. Etenim bene tenendum est, Masoram tripartitam esse. Prima ejus pars est *Grammatica Masoretica* (מסורת דקדוקית), quae regulas universales, nondum ad certos locos et singula vocabula adhibitas exhibet; alteram efficit *Lexicon Masoreticum* (מסורת מערכית), quod observata et inventa masoretica ordine alfabetico digerenda habet eaque singulis radicibus, nominibus et praepositionibus quasi in corpuscula redacta subjicit; tertia denique complectitur *Masoram exegeticam*, quae alias *Masora marginalis* (מסורת גליונית) nuncupari solet, a primo verso Scr. S. ordiens et in postremo desinens, quae sacri textus singula verba comitatur, ut earum originalem scriptionem lectionemque tueatur atque custodiat. Harum trium partium rudem indigestamque molem nondum quisquam ad disciplinae praecepta informavit atque ordinavit; nos certe primae partis pertractandae initium facere conati sumus, et, quae adhuc longe lateque dispersa erant, in capitula congessimus et his singulis illustrationes neohebraico sermone, quae ad materiam prorsus hebraicam melius quadrat, addidimus.

---

§. 1.

אַלְפָּא בֵּיתָא רַבְּתָא

א	אדם	1 Chr. 1, 1.
ב	בראשית	Gn. 1, 1.
ג	וחתגלח	Lev. 13, 33.
ד	אחד	Dt. 6, 4.
ה	ה׳ליהוה (*)	Dt. 32, 6.
ו	ויזתא	Esth. 9, 9.
ו	גחון (**)	Lev. 11, 42.
ז	זכרו	Mal. 3, 22.
ח	חור	Esth. 1, 6.
ט	טוב	Eccl. 7, 1.
ט	שבטו	Job. 9, 34.
י	יגדל	Num. 14, 17.
כ	כחי	Jos. 14, 11.
כ	וכנה	Ps. 80, 16.
ל	ליני	Ruth 3, 13.
ל	וישלכם	Dt. 29, 27.
מ	משלי	Prv. 1, 1.
נ	נצר	Ex. 34, 7.
ן	משפטן	Num. 27, 5.
ס	סוף	Eccl. 12, 13.
ס	ויחס	Num. 13, 30.
ע	שמע	Dt. 6, 4.
פ	בשפרפרא	Dan. 6, 20.
ף	ובחעטיף	Gn. 30, 42.
צ	צפו	Jes. 56, 10.
ר	אחר	Ex. 34, 14.
ש	שיר	Cant. 1, 1.
ת	תמים	Dt. 18, 13.
ת	ותכתב	Esth. 9, 29.

(*) היא תיבה בפני עצמה.
(**) היא חצי התורה באחיות.

§. 2.

אַלְפָּא בֵּיתָא זוּטָא

א	ויקרא	Lev. 1, 1.
ב	חב	Prv. 30, 15.
ג	ויוש	Job. 7, 5.
ד	אדם	Prv. 28, 17.
ה	בהבראם	Gn. 2, 4.
ז	ויזתא	Esth. 9, 9.
ח	חק	Job. 33, 9.
ט	טבעו	Thr. 2, 9.
י	פינחס	Num. 25, 11.
י	חשי	Dt. 32, 18.
כ	ולביתה	Gn. 23, 2.
ל	לוא	Thr. 1, 12.
מ	מוקדה	Lev. 6, 2.
ן	ארז	Jes. 44, 14.
ן	ונבושזבז	Jer. 39, 19.
ן	ונרגז	Prv. 16, 28.
פ	בשיפרפרא	Dan. 6, 20.
צ	וצוחת	Jer. 14, 2.
ץ	פרץ	Job. 16, 14.
ק	קצתי	Gn. 27, 46.
ר	יע׳ו *	2 Sam. 21, 19.
ש	פרמ״תא	Esth. 9, 9.
ת	פרשנדת״א	Esth. 9, 7.

§. 3.

מִלִּין דִּמְשַׁמְּשִׁין אַלְפָּא בְּסֵתָם תֵּבוֹתָא וְכָל חַד וְחַד לֵית דְּכוֹתֵיהּ

Num. 11, 20.	לזרא
Dan. 11, 44.	בחמא
Ez. 31, 5.	גבהא
2 Chr. 1, 16.	ומקוא
Job. 38, 11.	ופא
Prv. 11, 25.	יורא
Eccl. 8, 1.	ישנא
Thr. 3, 12.	כמטרא
2 Chr. 1, 16.	מקוא
Ruth 1, 20.	מרא
Ez. 27, 31.	קרחא
Ps. 127, 2.	שנא
Prv. 11, 10	תבא

§. 4.

מִלִּין בְּתַרֵי טַעֲמִין

Gn. 50, 17.	אנא
Jon. 1, 14.	אנה

Jon. 2, 31.	אנה
Ex. 13, 14.	אנה
Jon. 4, 2.	אנא
Ez. 26, 15.	בהרג
Dan. 1, 7.	בלטשאצר
Num. 28, 26.	בשבעותיכם
Ez. 22, 30.	גדר
Ruth 2, 14.	גשו
Zach. 7, 14.	ואסערם
Eccl. 4, 10.	ואילו
Ez. 48, 10.	ולאלה
Zeph. 2, 15.	זאת
Ez. 10, 13.	לאופנים
Neh. 12, 44.	לאצרות
Jer. 2, 31.	מאפליה
2 Reg. 17, 13.	שבו
Thr. 4, 9.	שהם

§. 5.

מִלִּין דִּכְתִיבִין חֲדָא מִלָּא וְקָרֵין תְּרִין׃

Dt. 33, 2.	אשדת אש דת
Gn. 30, 11.	בגד בא גד
Ex. 4, 2.	מזה מה זה
Jes. 3, 15.	מלכם מה לכם
Ez. 8, 3.	מהם מה הם
1Chr.27,12.	לבני ימיני לבנימיני
Ps. 55, 16.	ישימות ישי מות
Jer. 18, 3.	והנה הוא והנהו
1 Chr. 9, 4.	בני מן בנימין
Ps. 10, 10.	חל כאים חלכאים
Jer. 6, 29.	מאשתם מאש תם
1Chr.27,12.	לבני ימיני לבנימיני
Ps.123, 4.	לגאיונים לגאי יונים
Job.38, 1.	מנהסערה מן הסערה
Job. 40, 6.	מנסערה מן סערה
Neh.2,13.	חמפרוצים חם פרוצים

§. 6.

אַתְוָן דְּגִישָׁן

Ps. 45, 10.	ק ביקרותיך
Jud. 18, 21.	ד הכבודה
1 Sam. 10, 24.	ר הראיתם
1 Sam. 17, 25.	ר הראיתם
2 Reg. 6, 32.	ר הראיתם
1 Sam. 1, 6.	ר הרעמה
Job. 17, 2.	מ ובהמרותם
1 Sam. 17, 35.	ת והמיתיו
Gn. 43, 26.	א ויביאו
Esr. 8, 18.	א ויביאו
2 Chr. 32, 30.	ש ויישרם
Esr. 8, 31.	ס ונסעה
Jud. 20, 33.	ק ונתקנוהו
Ps. 37, 15.	ש וקשתותם
Ez. 16, 34.	נ זונה
2 Chr. 26, 15.	ש חשבנות
Jud. 18, 29.	ל יולד
1 Sam. 28, 10.	ק יקרך
Ez. 23, 41.	ד כבודה
Dan. 5, 11.	כ כחכמת
Gn. 19, 2.	ל לא
1 Sam. 8, 19.	ל לא
2 Chr. 31, 7.	ס ליסוד
Jes. 42, 24.	ס למשיסה
Prv. 3, 8.	ר לשרך
Prv. 14, 10.	ר מרת
Ez. 27, 19.	נ נתנו
Dt. 2, 24.	ס סעו
Gn. 2, 25.	ע ערומים
Job. 22, 6.	ע ערומים
Prv. 27, 25.	ש עשבות
Ps. 45, 14.	ד כבודה
Gn. 19, 14.	צ צאו
Ex. 12, 31.	צ צאו
Job. 33, 21.	ר ראו
Jer. 39, 12.	ר רע
Cant. 5, 2.	ר שראשי
Lev. 23, 17.	א חביאו
Ex. 16, 12.	נ תלונת
Num. 17, 25.	נ תלונתם
Thr. 7, 10.	נ תראינה
Ez. 16, 4.	ר שרך
Hab. 3, 13.	ר ראש
Ps. 94, 21.	ד יגודו
Ps. 107, 27.	ג יחוגו
Prv. 8, 24.	ד נכבדי
2 Chr. 2, 7.	מ אלגומים
Prv. 9, 10.	מ אלגומים
Neh. 11, 15.	נ בוני
Ez. 20, 18.	ק בחוקי
Ez. 16, 4.	מ גומץ
2 Chr. 9, 11.	מ אלגומים
Ps. 102, 5.	נ חוכה
Ez. 16, 4.	ל הולדת
Ps. 78, 63.	ל חוללו
Jer. 11, 16.	ע המולה
Jes. 51, 4.	מ ולאומי
Jes. 28, 27.	ס יוסב
Jer. 31, 34.	ל כולם
Jes. 55, 5.	מ לאומים
Ez. 27, 19.	ז מאוזל
Ps. 52, 9.	ז מעוזו
1 Chr. 3, 5.	ל יולדו
1 Chr. 20, 8.	ל יולדו
Ps. 68, 29.	ז עוזך
Ps. 81, 2.	ז עוזנו
Jes. 33, 1.	ש תושד
2 Chr. 9, 21.	נ ותוכיים
Jes. 16, 8.	ק שרוקיה
Job. 13, 9.	ל תהתלו

§. 7.

אַתְוָן פְּרִישָׁן בְּנְקוּדָא

Jer. 25, 34.	פּ ותפוצותיכם
Zach. 4, 12.	שׁ שבלי
Jer. 31, 33.	אׁ אכתבנה
Jes. 27, 4.	אׁ אפשעה
Jes. 27, 3.	אׁ אצרנה
1 Reg. 19, 20.	אׁ אשקה
2 Reg. 2, 1.	סׁ בסערה
Ps. 119, 33.	צׁ ואצרנה
Dan. 8, 13.	אׁ ואשמעה
Esth. 2, 14.	נׁ ונקראה
1 Reg. 13, 7.	סׁ וסעדה
Ez. 27, 32.	נׁ בניהם
Jes. 14, 3.	מׁ ומרגזך
Jer. 25, 34.	תׁ ותפוצותיכם
Jes. 14, 3.	מׁ מעצבך
2 Sam. 1, 10.	נׁ נפלו
Thr. 2, 17.	אׁ אמרתו
Eccl. 3, 22.	מׁ במה
2 Reg. 16, 24.	אׁ מאת
Jes. 33, 23.	בׁ מרבה
Ez. 16, 41.	נׁ אתנן
Dt. 27, 8.	בׁ באר
1 Sam. 17, 12.	נׁ באנשים
Dan. 11, 40.	בׁ בארצות
Dan. 11, 42.	בׁ בארצות
Gn. 10, 17.	הׁ הערקי
Dan. 12, 1.	שׁ השר
1 Chr. 15, 27.	שׁ השר
1 Chr. 27, 8.	שׁ השר
Num. 10, 9.	צׁ חצר
Jos. 1, 6.	מׁ ואמץ
2 Sam. 1, 10.	וׁ ואמתתהו
Ez. 16, 34.	נׁ ואתנן
Ez. 12, 15.	וׁ ויאנש
Esr. 9, 9.	וׁ ויט
Ez. 12, 12.	לׁ לעין
1 Sam. 16, 7.	לׁ לעינים
1 Reg. 19, 15.	דׁ מדברה
2 Sam. 1, 26.	נׁ נפלאתה

Ex. 32, 23.	אלהים
Dt. 32, 17.	אלהים
Dt. 32, 39.	אלהים
Dt. 10, 17.	האדנים
Gn. 6, 2.	האלהים
Gn. 6, 4.	האלהים
Gn. 35, 7.	האלהים
Ex. 21, 6.	האלהים
Ex. 22, 7.	האלהים
Ex. 22, 8.	האלהים
Ex. 18, 11.	האלהים
Dt. 10, 17.	האלהים
Gn. 31, 53.	ואלהי
Gn. 3, 5.	כאלהים
Gn. 31, 29.	לאל
Dt. 28, 32.	לאל
Ex. 4, 16.	לאלהים
Ex. 22, 19.	לאלהים

§. 11.

חֲטַף פַּתַח בְּאָתְנַח

Ps. 48, 5.	נועדו

§. 12.

חֲסֵרִין אוֹ בְּלֹשָׁן

1 Reg. 21, 29.	א אבי
Mich. 1, 15.	א אבי
1 Sam. 25, 8.	א בנו
Job. 15, 31.	א בשו
Ruth 3, 15.	א הבי
Dt. 28, 57.	א היוצת
2 Sam. 5, 2.	א והמבי
1 Reg. 12, 12.	א ויבו
2 Chr. 20, 3.	י וירא
Ez. 39, 26.	א ונשו
Jer. 9, 17.	א ותשנה
Zach. 5, 9.	א ותשנה
Ruth 1, 14.	א ותשנה
Job. 1, 21.	א יצתי
Num. 15, 24.	א לחטת
1 Reg. 21, 21.	א מבי
Jer. 19, 15.	א מבי
Jer. 39, 17.	א מבי
Gn. 20, 6.	א מחטו
Num. 11, 11.	א מצתי
Dt. 11, 12.	א מרשית
Jes. 3, 8.	י עני
Neh. 3, 5.	א צורם
Jud. 4, 19.	א צמתי
Jer. 38, 22.	י רגלך

§. 13.

יַתִּירִין אוֹ בְּלֹשָׁן

Prv. 24, 17.	י אויביך
2 Chr. 8, 18.	ו אוניות
Esr. 7, 18.	י אחיך
Dan. 4, 5.	י אחרין
1 Sam. 24, 5.	י איביך
1 Sam. 26, 8.	י איביך
Jos. 9, 7.	ו אכרות
Esr. 5, 15.	ח אלה
Dan. 4, 13.	ו אנושא
Dan. 4, 14.	ו אנושא
Thr. 3, 10.	ח אריה
Ez. 16, 13.	י אכלתי
Dan. 2, 29.	ח אנתה
Dan. 2, 31.	ח אנתה
Dan. 2, 37.	ח אנתה
Dan. 2, 38.	ח אנתה
Dan. 3, 10.	ח אנתה
Dan. 4, 19.	ח אנתה
Dan. 5, 13.	ח אנתה
Dan. 5, 18.	ח אנתה
Dan. 6, 17.	ח אנתה
Jer. 1, 5.	ו אצורך

Jud. 16, 5.	ת נתן
1 Sam. 21, 10.	ב בזה
1 Reg. 20, 43.	ס סר
1 Reg. 21, 4.	ס סר
Num. 28, 10.	ב שבת
1 Chr. 9, 32.	ב שבת
Jud 5, 7.	שקמתי
Jud. 5, 7.	שקמתי
Ez. 32, 28.	ת תשבר
Ez. 26, 10.	י פרש
1 Sam. 22, 20.	ב בן
2 Sam. 9, 12.	ב בן
Ez. 36, 35.	ה החרבות
Ez. 36, 38.	ה החרבות
Jos. 2, 18.	ת הורדתנו
Jes. 30, 11.	ג מני
Jes. 30, 11.	ג מני
Jud. 3, 16.	פ פיות
Gn. 46, 34.	ר רעה
Jer. 12, 11.	מ שממה
2 Reg. 5, 20.	מ תאמר
Jer. 17, 17.	ת תהיה
Jos. 7, 9.	ש תעשה
Dan. 1, 13.	א תראה
Neh. 13, 21.	ע לגים
Jes. 27, 4.	שׁ אפשעה
Jes. 5, 13.	א ארץ
Jes. 51, 13.	א ארץ
2 Sam. 1, 1.	ע בצקלג
Gn. 6, 19.	ת החי
Gn. 41, 50.	י ילד
Jes. 33, 20.	ע יצען
1 Sam. 8, 11.	ק יקח
Dan. 10, 14.	י יקרה
Ez. 3, 27.	א ישמע
Jes. 38, 13.	כ כארי
Jud. 4, 11.	נ נפרד
Dt. 33, 7.	ס סעד
Jos. 11, 4.	ר רב
Jud. 6, 17.	ש שאתה
Thr. 2, 8.	מ ואתמול
2 Reg. 23, 36.	ז זבודה

§. 8.

מִלִּין דְּמִשְׁתְּמְשִׁין חֲא בְּסוֹפָא

Dt. 3, 11.	חלה
Job. 8, 20.	ימלה
Job. 26, 9.	כסה
Ps. 9, 21.	מורה
Zach. 9, 8.	מצבה
Jer. 8, 15.	מרפה

§. 9.

וָאו קְמִיעָא

Num. 25, 12.	שלום

§. 10.

אִלֵּין בְּלֹשָׁן חוֹל

Gn. 19, 2.	אדני
Ex. 15, 11.	באלים
Ex. 3, 12.	אהיה
Gn. 12, 8.	אל
Dt. 32, 21.	אל
Dt. 32, 17.	אלה
Gn. 31, 53.	אלהי
Ex. 32, 4.	אלהיך
Ex. 32, 8.	אלהיך
Gn. 32, 31.	אלהים
Gn. 33, 10.	אלהים
Ex. 7, 1.	אלהים
Ex. 22, 8.	אלהים
Ex. 32, 1.	אלהים

ר	אשדודיות Neh. 13, 23.
ר	אשמור Ps. 89, 29.
ר	אשקוטה Jes. 18, 4.
ר	באישון Prv. 20, 20.
ר	בחליכותם Nah. 2, 6.
ר	בטרום Ruth 3, 14.
ר	בידיד Jos. 10, 8.
ר	ביהודיים Esth. 4, 7.
ר	ביהודיים Esth. 8, 7.
ר	ביניהון Dan. 7, 8.
ר	במותי Dt. 32, 13.
ר	במותי Jes. 58, 14.
ר	במותי Mich. 1, 3.
ר	במלאות Job. 20, 22.
ר	בצחחיים Neh. 4, 7.
ר	ברגליה Dan. 7, 7.
ר	גביה Dan. 7, 6.
ר	גפיה Dan. 7, 4.
א	דאג Neh. 13, 16.
ר	דבריו Dan. 9, 12.
ר	דבריך Jud. 13, 17.
ר	דברתי Jer. 3, 5
ר	הלתיך Jes. 26, 20.
ר	דמיך 2 Sam. 1, 16.
ה	האחד Jer. 52, 20.
ר	האיתיך Dan. 2, 26.
ה	הזאתה Jer. 26, 6.
ר	היהודיים Esth. 8, 1.
ר	היחודיים Esth. 8, 13.
ר	היהודיים Esth. 9, 15.
ר	הימיני 2 Chr. 3, 17.
ר	הייתי Ez. 16, 31.
ה	הכנפים Eccl. 10, 20.
ר	הכעסוני Jer. 25, 7.
א	המוראים 2 Sam. 11, 24.
א	המלאכים 2 Sam. 11, 1.
א	הנביאים 1 Chr. 25, 1.
ר	הנציבים 2 Chr. 8, 10.
ר	הערביים 2 Chr. 26, 7.
ר	הפרזים Esth. 9, 19.
א	הראש 2 Sâm. 12, 4.
ר	הראישון Job. 15, 7.
ה	ואביאה Jos. 24, 8.
ה	ואנתה Dan. 4, 15.
ה	ואנתה Dan. 4, 15.
ה	ואנתה Dan. 5, 22.
ר	ואשקולה Esr. 8, 25.
ר	ובדבריך 1 Reg. 18, 36.
ר	וגדול Ps. 145, 8.
ר	וחיהודיים Esth. 9, 18.
ר	וחרשעני Dan. 9, 5.
ר	ויאמר Neh. 5, 9.
ר	ויאמר Neh. 7, 3.
ר	וישיבניי 1 Reg. 2, 24.
ר	ויעמידו Neh. 3, 15.
א	ויראו 2 Sam. 11, 24.
ר	וישוב Ez. 18, 28.
ר	ומדבריך Ps. 119, 161.
ר	ומלאתים Ez. 11, 6.
ר	ומנחון Dan. 2, 33.
ר	ומנחון Dan. 2, 41.
ר	ומנחון Dan. 2, 42.
ר	ומעלילים Zach. 1, 4.
ר	ומראיך Cant. 2, 14.
ר	וכוניהו 2 Chr. 35, 9.
ר	יעבור Jes. 26, 20.
ר	וברבניך Dan. 5, 23.
ה	ורעה Prv. 27, 10.
ר	ושבילין Ps. 77, 20.
א	ושיציא Esr. 6, 15.
ר	ותבואינה Esth. 4, 4.
ר	ותלוש 2 Sam. 13, 8.
ר	ונשוב Neh. 4, 9.
ר	זכרתי Ez. 16, 22.
ר	זכרתי Ez. 16, 43.
א	חלאמה 2 Sam. 10, 17.
ר	חסידיך Ps. 16, 10.
ר	טהור Prv. 22, 11.
ר	ידיך 2 Reg. 22, 34.
ר	ידיך Prv. 3, 27.
ר	ידיך 2 Chr. 18, 33.
ר	ידרון Dan. 4, 9.
ר	יהועדין 2 Reg. 14, 2.
ר	יוכלו Jos. 15, 63.
ר	יושבת Thr. 4, 21.
ר	ילדתי Ez. 16, 20.
ר	יסגוד Jes. 44, 17.
ר	יפול Prv. 22, 14.
ר	יקצור Prv. 22, 8.
ר	כדבריך Esr. 10, 12.
ר	כוניהו 2 Chr. 31, 12.
ר	יגיל Ps. 21, 2.
ר	כקסום Ez. 21, 28.
ר	כשדיים 2 Chr. 36, 17.
ה	כשהסכל Eccl. 10, 3.
ר	כשואה Prv. 1, 27.
ר	לאכול Ez. 44, 3.
ר	לאלהיך Dan. 3, 12.
ר	לאלהיך Dan. 3, 18
ר	לאמור Gn. 48, 20.
ר	לגאול Ruth 4, 6.
ר	לדבריך Ps. 119, 147.
ר	לודיים 1 Chr. 1, 11.
ר	לכול Jer. 33, 8.
ר	למאות 2 Chr. 25, 9.
ר	למדתי Jer. 13, 21.
א	למואל Neh. 12, 38.
צ	למחצצרים 2 Chr. 5, 13
ר	למעול 2 Chr. 36, 14.
ר	לעבדיך Dan. 2, 4.
ר	לעבור Nah. 2, 1.
ר	לריעך Prv. 3, 28.
ר	לשאול 1 Sam. 22, 15.
ר	לשאול 1 Chr. 18, 10.
א	מאום Dan. 1, 4.
ר	מזבחותים 2 Chr. 34, 5.
ר	מחמודיהם Thr. 1, 11.
ר	מחצררים 2 Chr. 5, 12.
צ	מחצצרים 2 Chr. 7, 6.
צ	מחצצרים 2 Chr. 13, 14.
צ	מחצצרים 2 Chr. 29, 28.
ר	מיכיה Jer. 26, 18.
ר	מירכותי 1 Reg. 6, 16.
ר	מלושני Ps. 101, 5.
ר	מנהון Dan. 2, 33.
ר	מנהון Dan. 2, 42.
ר	מצאי Prv. 8, 35.
ר	מראי Dan. 4, 16.
ר	מראי Dan. 4, 21.
ר	נבוכדראצור Jer. 49, 28.
ר	נבוכדנצור Esr. 2, 1.
ר	נשאי 2 Sam. 23, 37.
ר	מעליך Dan. 3, 12.
ר	נתתי Ez. 16, 18.
ר	נתתי Ez. 16, 36.
ר	עבדיך Esr. 4, 11.
ר	עליה Dan. 4, 14.
ר	עליך Dan. 4, 24.
ר	עליך Dan. 5, 16.
ר	עליך Dan. 6, 14.
ר	עליך Esr. 7, 18.
ל	עללין Dan. 4, 4.
ר	עמוניות Neh. 13, 23.
ר	אשדודיות Neh. 13, 23.
ר	עשיתי Ez. 16, 31.
ר	עשיתי Ez. 16, 47.
ר	עשיתי Ez. 16, 51.
ר	פטישיהון Dan. 3, 21.
א	פלאי Jud. 13, 18.
ר	פלשתיים 1 Chr. 14, 10.
ה	פקחה Dan. 9, 18.
ה	צירה Gn. 27, 3.
ר	צרופה Ps. 26, 2.
ר	קדמיה Dan. 7, 7.
ר	קדמיה Dan. 7, 8.
ר	קדמיה Dan. 7, 20.
ר	קדמיך Dan. 5, 23.
ר	קיתרס Dan. 3, 5.
ר	קיתרס Dan. 3, 7.
ר	קיתרס Dan. 3, 10.
ר	קסומי 1 Sam. 28, 8.
ר	קראתי Jer. 3, 4.
ר	רבית Dan. 4, 19.
ר	רגליך Eccl. 4, 17.
ר	רעוניך Dan. 2, 29.
א	שאסיך Jer. 30, 16.
ר	שבעתים 2 Sam. 21, 9.
ה	שהתקיף Eccl. 6, 10.
ר	שנאי Prv. 28, 16.
ר	שגיה Dan. 7, 5.
ר	ששי Ez. 16, 13.
ר	תבאינה 1 Sam. 10, 7.
ר	תועבות Prv. 6, 16.

§. 14.

כְּלֵה קָמֵץ

זמם	Thr. 2, 17.
מלך	Ps. 97, 1.
מלך	Ps. 99, 1.
עמד	Jos. 10, 13.

§. 15.

כן צריך לחיות

ארפה	Jer. 3, 22.
ארתחששתא	Esr. 4, 7.
אש	2 Sam. 14, 19.
האבת	1 Chr. 27, 1.
האש	Mich. 6, 10.
חשברת	Jos. 7, 7.
חקרבן	Ez. 40, 43.
ואישי	1 Chr. 2, 13.
וחית	2 Sam. 15, 33.
ולקרבן	Neh. 13, 31.
ומרומם	Neh. 9, 5.
וצעקי	Jer. 22, 20.
יסד	Esr. 7, 9.
לכסה	1 Reg. 10, 19.
לכסה	1 Reg. 10, 19.
מאתמול	1 Sam. 10, 11.
מלו	Ez. 41, 8.
מלחי	Job. 32, 18.
נשא	Jes. 24, 2.
קרבן	Neh. 10, 35.
שרשן	1 Reg. 7, 22.
תמרו	2 Sam. 19, 14.

§. 16.

כְּתִיב	קְרֵי	
אבוגיל	אֲבִיגַיִל	1 Sam. 25, 18.
אבנה	אֶמְנָה	2 Reg. 5, 12.
אדניו	אֲדֹנָיו	Prv. 30, 10.
אהבי	אֹהֲבֵיהָ	Prv. 8, 17.
אי	אִי	Prv. 31, 4.
אוחילה	אוֹחִילָה	Jer. 4, 19.
אילי	אֵילֵי	2 Reg. 24, 15.
אוניות	אֳנִיּוֹת	2 Chr. 8, 18.
אושר	אַשֵּׁר	Jes. 45, 2.
אזכיר	אֶזְכּוֹר	Ps. 77, 12.
אזני	אָזְנִי	1 Sam. 22, 17.
אחד	אֶחָת	2 Sam. 23, 8.
אחד	אֶחָד	1 Reg. 4, 7.
אחד	אַחַת	Jes. 66, 17.
אחותי	אֲחוֹתַי	Jos. 2, 13.
אחותיך	אֲחוֹתֵךְ	Ez. 16, 51.
אחרי	אַחֲרֵי	Neh. 3, 30.
אחריו	אַחֲרָיו	Neh. 3, 31.
אחשורוש	אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ	Esth. 10, 1.
אחת	אֶחָד	1 Reg. 19, 4.
אירכו	אֹרֶךְ	2 Reg. 6, 13.
אילי	אֵילֵי	Ez. 40, 24.
אילי	אֵילֵי	Ez. 40, 26.
אילי	אֵילֵי	Ez. 40, 31.
אילי	אֵילֵי	Ez. 40, 34.
אילי	אֵילֵי	Ez. 40, 37.
אין	וְאֵין	Thr. 5, 3.
אינם	וְאֵינָם	Thr. 5, 7.
אכלני	אֲכָלָנִי	Jer. 51, 34.
אכתוב	אֶכְתֹּב	Hos. 8, 12.
אלהי	אֱלֹהֵי	2 Reg. 17, 31.
אלהיך	אֱלֹהֶיךָ	1 Reg. 1, 48.
אלו	אֲלוֹ	1 Sam. 22, 14.
אלי	אֵלָיו	Ez. 9, 4.
אלו	אֵלָיו	Ez. 40, 36.
אלו	אֵלָיו	Zach. 2, 8.
אלמנותיו	אַלְמְנוֹתָיו	Jer. 15, 8.
אלפים	אַלְפֵּי	Dan. 7, 10.
אמה	אַמָּה	2 Reg. 25, 17.
אמות	אַמּוֹת	Ez. 42, 16.
אמר	אָמַר	1 Sam. 13, 19.
אנחנו	אֲנַחְנוּ	Jer. 42, 6.
אניצך	אֲנִיצֵךְ	2 Sam. 15, 20.
אנושא	אֲנוֹשָׁא	Dan. 4, 13. 14.
אנתה	אַנְתָּה	Dan. 2, 29. etc.
אנתנו	אֲנַחְנוּ	Thr. 5, 7.
אסירי	אֲסִירֵי	Gn. 39, 20.
אסלוח	אֶסְלַח־	Jer. 5, 7.
אעבור	אֶעֱבוֹר	Jer. 2, 20.
אעידך	אַעִידֵךְ	Mich. 2, 13.
אצורך	אֲצוּרֵךְ	Jer. 1, 5.
ארבעת	אַרְבַּעַת	Ez. 7, 1.
ארי	אֲרִי	Thr. 3, 10.
ארימם	אֲרִימֵם	Jes. 50, 44.
ארחתיו	אֹרְחֹתָיו	Prv. 22, 24.
ארכניא	אַרְכְּוֵיָא	Esr. 4, 9.
ארנה	אַרְוָנָה	2 Sam. 24, 18.
ארעא	אַרְעָא	Dan. 2, 39.
אשהדיות	אַשְׁהֲדִיּוֹת	Neh. 13, 23.
אשמר	אֶשְׁמֹר	Ps. 89, 29.
אשקטה	אֶשְׁקְטָה	Jes. 18, 4.
ארץ	אֶרֶץ	Jer. 10, 13.
אשוב	אָשׁוּב	Jer. 33, 26.
אשוחתיה	אֲשׁוּחָתֶיהָ	Jer. 50, 15.
אשר	אֲשֶׁר	2 Sam. 23, 21.
אשתני	אֲשַׁתַּנִּי	Dan. 3, 19.
אתי	אַתָּה	Ps. 7, 22.
אתי	אַתָּה	Thr. 1, 10.
אתי	אַתָּה	Neh. 9, 6.
אתי	אַתְּ	1 Reg. 14, 2.
אתי	אַתְּ	2 Reg. 4, 23.
אתי	אַתְּ	2 Reg. 8, 1.
אתי	אַתָּה	Ez. 36, 13.
אתעקרו	אֶתְעַקָּרָה	Dan. 7, 8.
באדם	בְּאָדָם	Jos. 3, 16.
באה	בָּא	Jer. 15, 9.
באו	רָבְאוּ	Jud. 6, 7.
באחד	בְּאַחַד	Cant. 4, 9.
באחת	בְּאַחַת	2 Sam. 17, 12.
באלפי	בַּאֲלָפָיו	1 Sam. 18, 7.
באלפי	בַּאֲלָפָיו	1 Sam. 21, 12.
באלפי	בַּאֲלָפָיו	1 Sam. 29, 5.
באמרם	בְּאָמְרָם	Esth. 3, 4.
בבגדו	בִּבְגָדָיו	2 Sam. 1, 11.
בבית	בְּבֵית	2 Reg. 22, 5.
בגד	בָּא גָד	Gn. 30, 11.
בגוים	בַּגּוֹיִם	Ps. 79, 10.
בדרכיו	בִּדְרָכָיו	1 Sam. 8, 3.
בה	בָּא	Ez. 14, 4.
בה	בָּהּ	Jes. 30, 32.
בה	בָּהּ	Jer. 17, 44.
בור	בּוֹר	Jer. 6, 7.
בחפזם	בְּחָפְזָם	2 Reg. 7, 15.
בחלוכתם	בַּחֲלִיכוֹתָם	Neh. 2, 6.
בחשדה	בְּשָׂדֶה	2 Reg. 7, 12.
בחיו	בְּחַיָּיו	2 Sam. 18, 18.
בחינין	בַּחוּנָיו	Jes. 23, 13.
בחם	בְּחֹם	1 Sam. 11, 9.
בחרב בחיהם	בְּחָרְבֹתֵיהֶם	2Chr. 34, 6.

כְּתִיב	קְרִי	
בְּטָרוֹם	בְּטֶרֶם	Ruth 3, 14.
בְּיָדֵךְ	בְּיָדֶךָ	Jos. 10, 8.
בַּיְהוּדִים	בִּיהוּדִים	Esth. 4, 7. 8, 7.
בְּיַמִּין	מִבִּנְיָמִן	2 Reg. 12, 10.
בֵּינִי	בֵּינֵינוּ	Jos. 8, 11.
בֵּינַיְהוֹן	בֵּינֵיהֶן	Dan. 7, 8.
בַּיְעוֹרִים	בַּיְעָרִים	Ez. 34, 25.
בַּיְרֵדֵן	בַּיַּרְדֵּן	2 Sam. 19, 42.
בַּיְרָכָתַיִם	בַּיַּרְכָתַיִם	Ez. 46, 19.
בֵּית	בַּת	Jes. 10, 32.
בַּכִּיס	בַּכּוּס	Prv. 23, 31.
בְּכַפָּךְ	בַּכַּף	Ez. 29, 7.
בְּלִי	בַּל	Hos. 9, 16.
בַּלַּיְלָה	בַּלַּיְלָה	Prv. 31, 18.
בַּלַּיְלָה	בַּלַּיְלָה	Thr. 2, 19.
בִּלְעָנִי	בִּלְעֲנִי	Jer. 51, 34.
בְּמוֹ	בְּמֵי	Job. 9, 30.
בְּמֵי	בְּמוֹ	Jes. 25, 10.
בָּמוֹתַי	בָּמָתַי	Dt. 32, 13.
בָּמוֹתַי	בָּמָתַי	Jes. 58, 14.
בָּמוֹתַי	בָּמָתַי	Mich. 1, 3.
בְּמַלְאוֹת	בִּמְלֹאת	Job. 20, 22.
בְּמַלְכּוֹ	מִמַּלְכּוֹ	2 Reg. 23, 33.
בַּמַּלְכָּן	בַּמַּלְבֵּן	2 Sam. 12, 31.
בְּמַעֲלוֹתַי	בְּמַעֲלֹתָיו	Ez. 40, 6.
בְּמֵרוֹצָתָם	בִּמְרוֹצָתָם	Jer. 8, 6.
בֶּן	בַּת	2 Chr. 11, 18.
בְּנוֹ	בָּנָיו	Dt. 2, 33.
בְּנוֹ	בָּנָיו	Dt. 33, 9.
בְּנוֹ	בָּנָיו	1 Sam. 30, 6.
בְּנוֹ	בָּנָיו	1 Chr. 6, 11.
בְּנוֹ	בָּנָיו	1 Chr. 22, 7.
בְּנָיוֹת	בָּנוֹת	1 Sam. 19, 18
בְּנָיוֹת	בָּנוֹת	1 Sam. 19, 19.
בְּנֵי	בֶּן־	2 Reg. 23, 10.
בְּנֵיכֶ	בָּנֶיךָ	2 Reg. 4, 7.
בְּנֵימִן	בִּנְיָמִן	1 Chr. 9, 4.
בְּנַפְשׁוֹ	בְּנַפְשֹׁי	2 Sam. 18, 13.
בְּסָכָה	בְּסֻכּוֹ	Ps. 27, 5.
בְּסוּסֵי	בְּסוּסָיו	2 Reg. 5, 9.
בְּעֵבֶר	מֵעֵבֶר	Jos. 24, 15.
בְּעַבְרוֹת	בְּעַרְבוֹת	2 Sam. 15, 28.
בְּעַבְרוֹת	בְּעַרְבוֹת	2 Sam. 17, 16.
בְּעוֹנִי	בְּעֵינֵי	2 Sam. 16, 12.
בְּעֵינוֹ	בְּעֵינֵי	2 Sam. 19, 19.
בְּעֵינוֹ	בְּעֵינֵי	2 Sam. 24, 22.
בְּעֵינוֹ	בְּעֵינֵי	Prv. 6, 13.
בְּעִיר	בָּעַי	Jos. 8, 16.
בְּעִירָה	בְּעִירוֹ	Ex. 22, 4.
בַּעֲלוֹת	בַּעֲלֹת	Jos. 4, 18.
בַּעֲלוֹת	בַּעֲלֹת	Jos. 6, 15.
בְּעִינוֹ	בְּעֵינָיו	1 Sam. 3, 18.
בָּעֲלִים	בַּמְחוֹרִים	1 Sam. 5, 6.
בָּעֲלִים	בַּמְחוֹרִים	1 S. 5, 12.
בְּעֻצְאוֹתָו	בְּצֹאתָיו	Ez. 47, 11.
בְּעֻצָּחִים	בַּצְּחָחִים	Neh. 4, 7.
בְּעֻצְנִים	בְּצַעֲנִים	Jud. 4, 11.
בְּקָדְשׁוֹ	בְּקָדְשָׁיו	Job. 15, 15.
בְּרִבְבָתוֹ	בִּרְבָבָתוֹ	1 S. 29, 5.
בְּרִבְבָתוֹ	בִּרְבָבָתוֹ	1 S. 21, 12.
בְּרִגְלוֹ	בְּרַגְלֵי	Prv. 6, 13.
בְּרִגְלֵיהֶ	בְּרַגְלָהּ	Dan. 7, 19.
בְּרִזּוֹת	בִּרְזַיִת	1 Chr. 7, 32.
בְּרִיחָו	בְּרִיחָיו	Ex. 39, 33.
בְּרֶכֶב	בְּרֹב	2 Reg. 19, 23.
בְּרֵעָה	בְּרֵעִי	Ex. 23, 17.
בְּרַתּוּקוֹת	בְּרַתּוּקוֹת	1 Reg. 6, 21.
בְּשָׁמְעוֹ	בִּשְׁמֹעַ	1 Sam. 11, 6.
בְּשָׁמְעֶכֶם	בְּשָׁמְעֲכֶם	Jos. 6, 5.
בְּשָׁמְעֵךָ	בְּשָׁמְעֲךָ	2 Sam. 5, 24.
בְּשָׁנָה	בַּשָּׁנָה	Jer. 28, 1.
בְּשָׁנָה	בַּשָּׁנָה	Jer. 32, 1.
בְּשָׁפְחוֹ	בִּשְׁפָחֶיהָ	Prv. 26, 24.
בְּתַחְבּוּלֹתָו	בִּתַחְבֻּלֹתָיו	Job. 37, 12.
בְּתוֹכָה	בְּתוֹכוֹ	Ez. 48, 15.
בְּתוֹכָה	בְּתוֹכוֹ	Ez. 48, 21.

כְּתִיב	קְרִי	
גְּבוּרָתוֹ	גְּבוּרֹתָיו	Job. 26, 14.
גְּבִירִים	גַּבּוּרִים	2 S. 23, 9.
גְּדוּדָתָיו	גְּדוּדֹתָיו	1 Chr. 12, 15.
גּוֹלָךְ	גּוֹרָלֵךְ	Ez. 36, 13.
גּוֹל	גֹּרֶל	Prv. 23, 24.
גִּירִים	גֵּרִים	Gn. 25, 25.
גְּלוֹן	גּוֹרָלָן	Jos. 21, 27.
גְּרָל	גֶּדֶל	Prv. 19, 19.
גֶּשֶׁמִיהוֹן	גַּשְׁמֵיהֶן	Dan. 3, 28.
דְּאִינִין	דָּיְנִין	Dan. 7, 25.
דְּאַרֵי	דָּיְרֵי	Dan. 4, 32.
דְּאִרִין	דָּיְרִין	Dan. 2, 38.
דְּאִרִין	דָּיְרִין	Dan. 3, 31.
דְּאַרִין	דָּיְרִין	Dan. 6, 26.
דְּבָר	חֹקֵר	Jer. 40, 3.
דְּבָרוֹ	דְּבָרָיו	Ps. 147, 19.
דְּבָרִי	דְּבָרוֹ	Jer. 23, 18.
דְּבָרִין	דְּבָרוֹ	Ps. 105, 28.
דְּבָרָךְ	דְּבָרֶךָ	1 Reg. 8, 26.
דְּבָרָךְ	דְּבָרֶךָ	1 Reg. 22, 13.
דְּבָרָךְ	דְּבָרֶךָ	Jer. 15, 16.
דְּדוֹ	דּוֹדִי	2 Sam. 23, 9.
דֶּהְוָא	דֶּהָוָה	Esr. 4, 9.
דּוּאג	דּוֹאֵג	1 Sam. 22, 18.
דּוּאג	דּוֹאֵג	1 Sam. 22, 22.
דּוֹר	דָּוֹר	Prv. 27, 24.
דִּי	דָּנִי	Dan. 2, 43.
דְּלָחָךְ	דַּלְתֵּךְ	Jes. 26, 20.
דָּמָךְ	דָּמֶיךָ	2 Sam. 1, 16.
דִּרְכּוֹ	דַּרְכִּי	1 Sam. 18, 14.
דִּרְכוֹ	דַּרְכָּיו	Job. 26, 14.
דִּרְכּוֹ	דַּרְכֵּי	2 Sam. 22, 33.
דִּרְכָּו	דַּרְכֵּי	Prv. 21, 29.
דִּרְכּוֹ	דַּרְכָּיו	Ps. 10, 5.
דִּרְשׁוֹ	דִּרְשָׁיו	Ps. 24, 6.
הָאֶלָּה	הָאֵל	1 Reg. 7, 45.
הָאוֹרָנָה	הָאַרְוָנָה	2 Sam. 24, 16.
הָאֲסִירִים	הָאֲסוּרִים	Jud. 16, 21.
הָאֲסִירִים	הָאֲסוּרִים	Jud. 16, 25.
הָאֲרִיָה	הָאֲרִי	2 Sam. 23, 20.
הָאֲרִיָה	הָאֲרִי	2 Sam. 23, 20.
הָבִיאוּ	הָבִיא	Jes. 16, 3.
הַבִּיט	הַבִּיטָה	Thr. 5, 1.
הַבְצִיר	הַבָּצִיר	Zach. 11, 2.
הַגְּבוּל	הַגְּבוּלָה	Jos. 15, 47.
הַגְּבָה	הַגָּבָה	1 Sam. 9, 26.
הַגְּיָאוֹת	הַגִּיאוֹת	2 Reg. 2, 16.
הֲדִרְתָּנִי	הֶחֱדַרְתָּנִי	Jer. 51, 34.
הוּא	הִיא	1 Reg. 17, 15.
הוּא	הִיא	Jes. 30, 33.
הוֹדְוָתוֹ	הוֹדְיָתוֹ	1 Chr. 3, 24.
הוֹדֵע	הוֹדֵעַ	Jer. 29, 23.
הוֹצָא	הַיָּצֵא	Gn. 8, 17.
הוֹצִיא	הוֹצִיאֵי	Jer. 7, 22.
הוּרַד	הוֹרֵד	1 Sam. 30, 24.
הוֹשַׁר	הַיָּשָׁר	Ps. 5, 9.
הַזֹּאת	הַזֹּאת	Jer. 26, 6.
הַזְמַנְתּוּן	הַזְמַנְתָּנוּ	Dan. 2, 9.
הַחֲטִי	הַחֲטִיא	2 Reg. 13, 6.
הַחֲטִי	הַחֲטִיא	Jer. 32, 35.
הַחֲנִית	חֲנִית	1 Sam. 26, 22.
הַחֲתָּשׁוּת	חֲתָתֹּת	2 Chr. 26, 21.
הַחֲרִיפִי	הַחֲרִיפֵי	Ez. 12, 5.
הַחֲרִסִית	הַחֲרָסִית	Jer. 19, 2.
הַחֲתָנִים	חֲתָנֵי	1 S. 20, 38.
חִיא	חִיא	Ps. 73, 16.
חִיא	חִיא	Eccl. 5, 8.
חִיא	חִיא	1 Chr. 29, 16.
הֵיאָתוֹן	הֵיאָתוֹן	Ez. 40, 15.
חָיוּ	חָיָה	Jer. 50, 6.
הֵיהוּדִים	יְהוּדִים	Esth. 8, 1. 13.
הֵיהוּדִים	יְהוּדִים	Esth. 9, 15.
חֵירְתָה	חֵירָה	2 Sam. 5, 2.
הֵילְכוֹת	הֲלִיכוֹת	Prv. 31, 27.
הֵימִינִי	חֲמִשִּׁי	Ez. 4, 6.
הַיָּצִיעַ	הַצַּלָּעוֹת	1 Reg. 6, 6.

כְּתִיב	קְרִי	
הַיָּצִיעַ	הַצַּלָּעוֹת	1 Reg. 6, 10.
הַיּוֹשֶׁבֶת	הַיּוֹשֶׁבֶת	Ez. 27, 3.
הַיְקִיר	הַיָּקִר	Dan. 11, 33.
הַכְּלוּא	הַכְּלוּאִים	Jer. 37, 4.
הַכְּלוּא	הַכְּלוּאִים	Jer. 52, 31.
הַכְּנָפַיִם	הַכְּנָפַיִם	Eccl. 10, 20.
הַכְעִיסֵנִי	הַכְעִיסֻנִי	Jer. 25, 7.
הַכְּרִי	הַכְּרֵתִי	2 Sam. 20, 23.
הַלְּוֹךְ	הֹלֵךְ	Prv. 13, 20.
הַמְּחוּמִים	הַמַּחֲמֻדִּים	Jer. 48, 5.
הַמְּלִילוֹ	הֲמֵלִילוּ	Jer. 48, 10.
הַמְּלָכָתִי	הַמְלָכָתִי	2 Reg. 4, 23.
הָמְלָכְתִי	הָמְלַכְתִּי	Jer. 31, 21.
הַמַּאֲרוֹת	הַמַּאֲרֹת	2 Reg. 11, 4.
הַמַּאֲרוֹת	הַמַּאֲרֹת	2 Reg. 11, 9.
הַמְּאֻרוֹת	הַמַּאֲרֹת	1 Reg. 11, 12.
הַמְּבוֹאָ	הַמְּבוֹאָה	Ez. 42, 9.
הַמְּבוֹנִים	הַמְּבוֹנִים	2 Chr. 35, 3.
הַמֶּלַח	מֶלַח	2 Reg. 14, 7.
הַמְּמַנִּי	הַמְמֻנִּי	Jer. 51, 34.
הַמְּעִינִים	הַמְּעוּנִים	1 Chr. 4, 41.
הֵן	חֵן	Jes. 54, 16.
הַנָּס	הַנֵּס	Jer. 48, 44.
הַנַּעֲרָ	הַנַּעַר	Gn. 24, 14.
הַנַּעֲרָ	הַנַּעַר	Gn. 24, 28.
הַנַּעֲרָ	הַנַּעַר	Gn. 24, 55.
הַנַּעֲרָ	הַנַּעַר	Gn. 34, 3.
הַנַּעֲרָ	הַנַּעַר	Gn. 34, 3.
הַנַּעֲרָ	הַנַּעַר	Gn. 34, 12.
הַנַּעֲרָ	הַנַּעַר	Dt. 22, 15.
הַנַּעֲרָ	הַנַּעַר	Dt. 22, 15.
הַנַּעֲרָ	הַנַּעַר	Dt. 22, 20.
הַנַּעֲרָ	הַנַּעַר	Dt. 22, 21.
הַנַּעֲרָ	הַנַּעַר	Dt. 22, 24.
הַנַּעֲרָ	הַנַּעַר	Dt. 22, 27.
הַנַּעֲרָ	הַנַּעַר	Dt. 22, 29.
הַנְּצִבִים	הַנְּצִבִים	2 Chr. 8, 10.
הַנְּתִינִים	הַנְּתִינִים	Esr. 8, 17.
סֵפֶר	סֵפֶר	Jes. 29, 11.
סְפָרִים	סְפָרִים	1 Reg. 21, 8.
חָצִיר	חָצֵר	2 Reg. 20, 4.
חֲעַמּוֹנָה	חֲעַמּוֹנִי	Jos. 18, 24.
חֲעָצְנִי	חֲעָצְנוֹ	2 Sam. 23, 8.
חָעֵרִים	חָעֲרֵי	2 Chr. 26, 7
חַפְקָדִים	חַפְקֻדִים	2 Reg. 12, 12.
חַפְרוֹזִים	חַפְרֻזִים	Esth. 9, 19.
חְצִינֵנִי	חִצִּנֵנִי	Jer. 51, 34.
חֲרִאשׁוֹן	חֲרָאשׁוֹן	Job. 15, 7.
חֲרִאיחָנִי	חֲרָאִיתָנִי	Ps. 71, 20.
חָרֵב	חֲרָבָה	Ps. 51, 4.
חְרִבִּית	חֲרָבִיתִי	Jer. 46, 11.
חֲרִים	חֲרָמִים	Dan. 8, 11.
חָרָע	חָרָעָה	Jer. 18, 10.
חַשְׁלוֹ	חַשְׁלֵוֹ	Ex. 16, 13.
חַשְׁלוֹ	חַשְׁלֵוֹ	Num. 11, 32.
חַשְׁלִישִׁים	חַשְׁלִשִׁים	1 Chr. 11, 11.
חַשְׁלִישִׁים	חַשְׁלִשִׁים	1 Chr. 12, 8.
חַשְׁלִשָׁה	חַשְׁלִשָׁה	2 Sam. 23, 18.
חַשְׁרָמוֹת	חַשְׁרָמוֹת	Jer. 31, 40.
חָתְעִים	חָתְעִים	Prv. 23, 5.
חִתְעִים	חִתְעִים	Jer. 42, 20.
חִתְפַּשְׁתִּי	חִתְפַּשְׁתִּי	Mich. 1, 10.
חִתְפַּתְּחִי	חִתְפַּתְּחִי	Jes. 52, 2.
נַאֲבָלָה	נַאֲבָלָה	Prv. 27, 20.
נָאבִיא	נָאבִיאָה	Jes. 24, 8.
וְאֵדָע	וְאֵדָעָה	Ruth 4, 4.
וַאֲצַאֶה	וַאוֹצִיאָה	Esr. 8, 17.
וַאֲחָרָיו	וַאֲחֵרָיו	2 Sam. 23, 9
וַאֲחָרָיו	וַאֲחֵרָיו	2 Sam. 23, 11.
וְאֵיתִי	וְאֵיתָה	Jer. 37, 19.
וְאֵילָי	וְאֵילֵי	Ez. 40, 9.
וְאֵילָי	וְאֵילֵי	Ez. 40, 21.
וְאֵילָי	וְאֵילֵי	Ez. 40, 37.
וְאֵילָמּוֹ	וְאֵילָמָיו	Ez. 40, 22
וְאֵילָמּוֹ	וְאֵילָמָיו	Ez. 40, 22.
וְאֵילָמּוֹ	וְאֵילָמָיו	Ez. 40, 24.

כְּתִיב	קְרִי	
וְאֵילָמּוֹ	וְאֵילָמָיו	Ez. 40, 26.
וְאֵילָמּוֹ	וְאֵילָמָיו	Ez. 40, 31.
וְאֵישָׁמָה	וְאֵשְׁמָה	Jud. 12, 3.
וְאֶכְבְּדָה	וְאֶכָּבְדָה	Hag. 1, 8.
וְאָכוֹל	וְאֹכַל	Jes. 37, 30.
וְאָלוֹ	וְאֵלּוּ	Ez. 40, 21.
וְאָלוֹ	וְאֵלּוּ	Ez. 40, 33.
וְאֶלָּגֹל	וְאֶלְגֹּל	Jer. 14, 14.
וְאַלְמֻּגִּים	וְאַלְגֻּמִּים	Ez. 40, 20.
וְאַלְמּוֹ	וְאַלְמֻּגִּים	Ez. 40, 21.
וְאַלְמּוֹ	וְאַלְמֻּגִּים	Ez. 40, 33.
וְאַלְמּוֹ	וְאַלְמֻּגִּים	Ez. 40, 34.
וְאַלְמּוֹ	וְאַלְמֻּגִּים	Ez. 40, 36.
וְאַנְשָׁו	וְאַנְשֵׁי	1 Sam. 23, 5.
וְאֶפְרָחָיו	וְאֶפְרֹחָיו	Job. 39, 30.
וְאָרָא	וְאֶרְאֶה	Jos. 7, 21.
וְאָרָבָה	וְאֶרְבֶּה	Jos. 24, 3.
וְאָרְבָּעָה	וְאַרְבָּעָה	Prv. 30, 18.
וַאֲרוֹנִים	וַאֲדוֹנִים	2 Reg. 16, 6.
וְאָשָׁב	וְאָשׁוּב	Ez. 3, 15.
וְאַתָּ	וְאַתָּה	1 Sam. 24, 9.
וְאַת	אֶת	2 Reg. 16, 17.
וְאַתָּ	וְאַתָּה	Ps. 6, 4.
וְאַתּוּקֵרְנָא	וְאַתּוּקֵרְנָא	Ez. 41, 15.
וְאַתֵּךְ	וְאַתְּ	Jud. 17, 2.
וְאַתִי	וְאַתִּי	Jer. 4, 30.
וּבָא	וּבָאָה	Jer. 43, 11.
וּבְדָבָרְךָ	וּבִדְבָרְךָ	1 Reg. 18, 36.
וּבְחַמָּאתָו	וּבְחַטָּאתָו	1 Reg. 16, 26.
וּבִינִי	וּבִינֵנִי	Jos. 3, 4.
וּבִמְלוֹאת	וּבִמְלֹאת	Esth. 1, 5.
וּבְמַרְאֵי	וּבִמְרַאֵי	Eccl. 11, 9.
וּבָנִי	וּבָנָיו	Dan. 11, 10.
וּבְנָחָה	וּבְנֻחָה	Num. 10, 36.
וּבְעֻפָּלִים	וּבָעֳפָלִים	Dt. 28, 27.
וּבְשִׁגִיב	וּבְשִׁגְיוֹנוֹ	1 Reg. 16, 34.
וּבְתוּבְנָתוֹ	וּבִתְבוּנָתוֹ	Job. 26, 12.
וּבְתַרְבִּית	וְתַרְבִּית	Prv. 28, 8.
וּבְתוֹרָתֵךְ	וּבְתוֹרָתֵךְ	Jer. 32, 23.
וּגְרוֹל	וְגֹרֶל	Nah. 1, 3.
וּגְרוּלָתֵךְ	וּגְרוּלָתֵךְ	Ps. 145, 6.
וְגוֹרֵךְ	וְגוֹרָלֵךְ	Ez. 36, 14.
וְגוֹרֵךְ	וְגוֹרָלֵךְ	Ez. 36, 15.
וּגְרוֹנֵךְ	וּגְרוֹנֵךְ	Jer. 2, 25.
וְגִישׁ	וְגָשׁ	Job. 7, 5.
וְדָאֲרֵי	וְדָיְרֵי	Dan. 4, 32.
וְדָכָה	וְדַכָּה	Ps. 10, 10.
וְחָאֲרִיאֵל	וְחַאֲרִיאֵל	Ez. 43, 16.
וְחַבְאוֹתִי	וְחַבֹּאתִי	Jer. 25, 13.
וְחַבְרֵאוֹתָם	וְחַבְרֵיהֶם	Neh. 1, 9.
וְחַגְזְרִי	וְחַגְוַרְתָּ	1 Sam. 27, 8.
וְחַוּבִים	וְחֹבִים	Ez. 27, 15.
וְחוֹצִיתִיהָ	וְחִצִּיתִיהָ	2 S. 14, 30.
וְחַזְחִירוּ	וְהַזְהִירָה	2 Reg. 6, 10.
וְחִיא	וְהִיא	1 Reg. 17, 15.
וְחִיא	וְחִי	Job. 31, 11.
וְחִיה	וְחִי	Num. 34, 4.
וְחִיה	וְחִי	Jos. 15, 4.
וְחִיה	וְחִי	Jos. 18, 2.
וְחִיה	וְחִי	Jos. 18, 14.
וְחִיה	וְחִי	Jos. 18, 19.
וְחִיה	וְחִי	Ez. 47, 12.
וְחִיה	וְחִי	Jer. 18, 23.
וְחִימְשֵׁנִי	וְחִמְשֵׁנִי	Jud. 16, 26.
וְחִיתִ	וְחִיתָה	2 Reg. 9, 37.
וְחִיתִי	וְחַוֹתִי	Job. 6, 2.
וְחִכוּנִי	וְחִכְּנוּנִי	2 Chr. 35, 4.
וְחִם	וְחַמָּה	2 Sam. 21, 9.
וְחַמְבִי	וְחַמְבִיא	2 Sam. 5, 2.
וְחַמְנִיכָא	וְחַמְנִיכָא	Dan. 5, 7.
וְחַמְנִיכָא	וְחַמְנִיכָא	Dan. 5, 29.
וְחַנַּעֲרָ	וְחַנַּעַר	Gn. 24, 16.
וְחַרְשַׁעְנִי	וְחַרְשַׁעְנִי	Dan. 9, 5.
וְיַבּוּר	וְזַבּוּר	Esr. 8, 14.
וְחַיְתִי	וְחַיָּתוֹ	Job. 33, 28.
וְחָכָם	וְחָכָם	Prv. 13, 20.

כְּתִיב	קְרִי	
וַחֲלוֹנָיו	וְחַלּוֹנָיו	Ez. 40, 22.
וְחַלְחֹלוּתָהּ	וְחַלְחֹלוּתֶהָ	Ez. 7, 21.
וְחָסֵד	חֶסֶד	Neh. 9, 17.
וְחַיִל	וְצֵק	1 Sam. 17, 7.
וַיֵּאָחֲבוּ	וַיֶּאֱחֲבוּהוּ	1 S. 18, 1.
וַיֹּאמֶר	וַיֹּאמְרוּ	1 S. 12, 10.
וַיֵּאָמֶר	וַיֹּאמֶר	2 Sam. 1, 8.
וַיֵּאָמֶר	וָאֹמַר	Zach. 4, 2.
וַיֵּאָמְרוּ	וַיֹּאמֶר	Jos. 6, 7.
וַיֵּאָמְרוּ	וַיֹּאמֶר	Jos. 9, 7.
וַיֵּאָמְרוּ	וַיֹּאמֶר	1 S. 15, 16.
וַיָּבֹא	וַיָּבֵא	1 Reg. 12, 3.
וַיָּבֹא	וַיָּבֵא	1 Reg. 12, 21.
וַיָּבֹא	וַיָּבֵא	2 Reg. 14, 13.
וַיָּבוֹ	וַיָּבֵא	2 Reg. 3, 24.
וַיָּבוֹ	וַיָּבֵא	1 Reg. 12, 12.
וַיָּבוֹל	וַיָּבֶל	Jud. 19, 21.
וַיָּדֵא	וַיָּדַח	2 Reg. 17, 21.
וַיְדַבֵּר	וַיְדַבֵּרוּ	1 Reg. 13, 7.
וַיָּדָר	וַיָּדַר	Ez. 1, 8.
וַיָּדוֹ	וַיָּדַר	Job. 5, 18.
וַיְדִכֵּהוּ	וַיְדַכְּאֵנִי	Ps. 119, 79.
וַיִּדְלוֹ	וַיִּדְלֶה	Job. 24, 1.
וַיְהִי	וַיָּחַל	Jos. 19, 29.
וַיְהַפֵּם	וַיָּחֶם	2 Sam. 22, 15.
וַיְהִצִּיאֵהוּ	וַיּוֹצִיאֵהוּ	Jer. 8, 1.
וַיְהֹרָה	וַיּוֹרֶה	Jer. 5, 24.
וַיְהֹשְׁבְּרִי	וַיּוֹשַׁבְיָהוּ	1 Reg. 2, 24.
וַיְהֹזִאֵל	וַיְזִיאֵל	1 Chr. 12, 3.
וַיְהֹחֵל	וַיּוֹחֶל	1 Sam. 13, 8.
וַיְהֹרֵשׁ	וַיּוֹרֶשׁ	Num. 21, 32.
וַיְהֹשֵׁם	וַיּוֹשֶׁם	Gn. 24, 33.
וַיְהֹכְבְּשׁוּם	וַיַּכְבְּשׁוּם	Jer. 34, 11.
וַיְהֹבֶן	וַיִּבֶן	2 Chr. 33, 16.
וַיְהֹלְדוּ	וַיִּוָּלְדוּ	2 Sam. 3, 2.
וַיְהֹלְדוּ	וַיִּוָּלְדוּ	Num. 14, 36.
וַיְהֹלְדוּ	וַיִּוָּלְדוּ	Ex. 16, 2.
וַיְהֹסֵּס	וַיָּנָס	Jud. 7, 21.
וַיְהֹנֵם	וַיִּנָּחֵם	Jos. 15, 53.
וַיְהֹעֲמִיד	וַיַּעֲמִידוּ	Neh. 3, 15.
וַיְהֹסֶף	וַיֹּסֶף	Prv. 22, 3.
וַיְהֹבְרְהוּ	חֲבֵרוֹ	2 S. 19, 41.
וַיְהֹיְאֵל	וַיִּיעִיאֵל	1 Chr. 11, 44.
וַיְהֹיְאֵל	וַיִּיעִיאֵל	2 Chr. 29, 13.
וַיְהֹעֵל	וַיַּעֲלֵהוּ	Esr. 3, 3.
וַיְהֹעֵלָה	וַיַּעֲלֵהוּ	1 Sam. 7, 9.
וַיְהֹעֵשׂ	וַיַּעַשׂ	1 Sam. 14, 32.
וַיְהֹעֲשׂוּ	וַיַּעֲשׂוּ	Esr. 10, 37.
וַיְהֹיְצוּ	וַיִּצָּא	Jud. 21, 20.
וַיְהֹיְצוּהוּ	וַיּוֹצִיאֻהוּ	2 Reg. 16, 15.
וַיְהֹקַּעֲרוּהוּ	וַיִּכְעֲרוּהוּ	2 Chr. 34, 25.
וַיְהֹקַּחֲלוּ	וַיִּקָּהֲלוּ	2 S. 20, 14.
וַיְהֹקְרָא	וַיִּקָּרֵא	2 S. 12, 24.
וַיְהֹרָא	וַיִּרְאֶה	Ez. 18, 14.
וַיְהֹרָא	וַיֵּרָא	Job. 42, 16.
וַיְהֹשֵׁב	וַיָּשָׁב	Dan. 11, 18.
וַיְהֹרְדֵהוּ	וַיִּרְדְּפֵהוּ	Ruth 3, 5.
וַיְהֹשְׁבוּ	וַיִּשְׁבְּרוּ	2 Sam. 21, 16.
וַיְהֹשְׁבוּ	וַיִּשְׁבְּרוּ	2 Chr. 34, 9.
וַיְהֹשׁוּב	וַיָּשָׁב	Ez. 18, 28.
וַיְהֹשְׁמַח	וַיִּשְׂמַח	Prv. 23, 24.
וַיְהֹשְׁרָאֵל	וַיִּשְׂרָאֵל	2 Sam. 10, 9.
וַיְהֹשְׁתַּחוּ	וַיִּשְׁתַּחוּ	Gn. 27, 29.
וַיְהֹשְׁתַּחוּ	וַיִּשְׁתַּחוּ	Gn. 43, 28.
וַיְהֹשְׁתַּחוּ	וַיִּשְׁתַּחוּ	1 Reg. 9, 9.
וַיְהֹתְּפֶרְהוּ	וַיִּתְפָּרֵהוּ	Dan. 11, 10.
וַיְהֹתְּנֶהָ	וַיִּתְּנֶהָ	2 Reg. 22, 5.
וְבִי	בִּי	2 Sam. 16, 10.
וְכֹל	כֹּל	Thr. 4, 12.
וְכַפְּרִי	וְכַפֹּרֶת	Ez. 43, 26.
וְכַרְכֹּל	וְחַכְרִכֹּל	Jes. 32, 15.
וְלֹא	וְלוֹ	2 Sam. 18, 12.
וְלֹא	וְלוֹ	Ps. 100, 3.
וְלֹא	וְלוֹ	Ps. 139, 16.
וְלֹא	וְלוֹ	Esr. 4, 2.
וְלֹא	וְלוֹ	1 Chr. 11, 20.
וְלֹא	וְלוֹ	Ez. 40, 25.
וְלֹא	וְלוֹ	Ez. 40, 29.
וְלֹא	וְלוֹ	Ez. 40, 33.
וְלֹאבַעֲלוּ	וְלוֹ	2 Reg. 25, 12.
וְלֹאבַעֲלוּת	וְלוֹ	Ez. 6, 3.
וְלֹאבַעֲלוּת	וְלוֹ	2 Sam. 16, 12.
וְלֹאבַעֲלוּתָם	וְלוֹ	Dan. 9, 24.
וְלֹאבַעֲלוּתָם	וְלוֹ	Dt. 22, 26.
וְלֹאבַעֲלָה	וְלוֹ	Dan. 4, 31.
וְלֹאבַעֲלִים	וְלוֹ	Prv. 3, 34.
וְלֹאבַעֲלוּמוֹ	וְלוֹ	Jes. 10, 6.
וְמִבַּהֲלִים	וְלוֹ	Esr. 4, 4.
וְמִדְיָנִים	וְלוֹ	Prv. 18, 19.
וְמִדְבָּרֵךְ	וְלוֹ	Ps. 119, 161.
וְמִמַּאֲרִיאֵל	וְלוֹ	Ez. 43, 15.
וְמִיצִיאֵי	וְלוֹ	2 Chr. 32, 21.
וְמִמְּחוֹן	וְלוֹ	Dan. 2, 33. 41. 42.
וְמִסְפְּרֹתֶיהָ	וְלוֹ	1 Reg. 7, 36.
וְמִעֲלִילֵלֵיכֶם	וְלוֹ	Zach. 1, 4.
וְמִרַאֲךְ	וְלוֹ	Cant. 2, 14.
וְמִמַּחֲתָה	וְלוֹ	Ez. 42, 9.
וְנִחוֹרָא	וְלוֹ	Dan. 2, 22.
וְנִפְלָה	וְלוֹ	Dan. 7, 20.
וְנִצִּירֵי	וְלוֹ	Jes. 49, 6.
וְנִרְאָה	וְלוֹ	Jes. 41, 23.
וְנִשּׂוּבָה	וְלוֹ	Thr. 5, 21.
וְנִשּׂוּב	וְלוֹ	Neh. 4, 9.
וְנִשְׁקָה	וְלוֹ	Am. 8, 8.
וְסִיס	וְלוֹ	Jer. 8, 7.
וְסִיפְנָיָא	וְלוֹ	Dan. 3, 10.
וְסִפַּרִים	וְלוֹ	2 Rg. 17, 24.
וְעַבְדִּי	וְלוֹ	Jer. 22, 4.
וְעִירִי	וְלוֹ	1 Sam. 3, 2.
וְעֹזִּי	וְלוֹ	Prv. 23, 5.
וְעָלָו	וְלוֹ	2 Sam. 20, 8.
וְעַמְּדִי	וְלוֹ	Ex. 27, 11.
וְעָנִי	וְלוֹ	Neh. 12, 9.
וְעַנְנִי	וְלוֹ	Ps. 60, 7.
וְעַנְנִי	וְלוֹ	Ps. 108, 7.
וְעָשׂוּ	וְלוֹ	Ez. 46, 15.
וְעָשׂוּתִי	וְלוֹ	Ez. 16, 59.
וְעָתָה	וְלוֹ	Ps. 74, 6.
וְעַתּוּ־	וְלוֹ	Jes. 10, 13.
וְעַתְּהֵי־חֵירָם	וְלוֹ	Prv. 15, 14.
וְפָנִי	וְלוֹ	1 Chr. 8, 25.
וְפָנִיאֵל	וְלוֹ	Jes. 65, 4.
וְפֶרֶק	וְלוֹ	Dan. 5, 8.
וְפִשְׁרָא	וְלוֹ	Dt. 29. 22.
וְצִבְרִים	וְלוֹ	Gn. 10, 19.
וְצִבֹּיִם	וְלוֹ	Ps. 49, 15.
וְצִירָם	וְלוֹ	Jes. 62, 3.
וְצִנְזָק	וְלוֹ	Ps. 17, 14.
וְצִפְּיוֹנֵךְ	וְלוֹ	Prv. 2, 7.
וְצָפְנָן	וְלוֹ	Dan. 3, 3.
וְקַאמִין	וְלוֹ	Esth. 9, 27.
וְקִבְּלוּ	וְלוֹ	1 Reg. 15, 15.
וְקָדְשֵׁי	וְלוֹ	1 Reg. 7, 23.
וְקָוֵּה	וְלוֹ	Zach. 1, 16.
וְקָוֵּי	וְלוֹ	Prv. 17, 27.
וְקַרְקַרְתָּמָה	וְלוֹ	Ez. 25, 9.
וְקִרְקַרְתָּמָה	וְלוֹ	Jer. 13, 20.
וְרָאוּ	וְלוֹ	2 Reg. 11, 1.
וְרָאתָה	וְלוֹ	2 Chr. 24, 27.
וְרֵב	וְלוֹ	1 Chr. 7, 34.
וְרֻחָמָה	וְלוֹ	Job. 39, 19.
וְרֵיב	וְלוֹ	Prv. 27, 10.
וְרֵעָה	וְלוֹ	Jud. 11, 37.
וְרִעְיָתִי	וְלוֹ	Jes. 5, 29.
וְשָׁאג	וְלוֹ	Job. 6, 29.
וְשִׁבִי	וְלוֹ	Ps. 77, 20.
וְשִׁבְיְלָךְ	וְלוֹ	Ez. 16, 53.
וְשִׁבְיַת	וְלוֹ	Prv. 11, 3.
וְשִׁדָּם	וְלוֹ	Jos. 15, 48.
וְשׁוֹכוֹ	וְלוֹ	Esr. 4, 11.
וְשׁוּרָא	וְלוֹ	Jos. 19, 22.
וְשַׁחֲצֻרָה	וְלוֹ	2 Sam. 20, 25.
וְשָׁרָא	וְלוֹ	

כְּתִיב	קְרִי	
וְשִׁרְיָא	וְשֵׂרָיָה	Esr. 6, 15.
וְשָׁכְבָתִי	וְשָׁכַבְתִּי	Ruth 3, 4.
וְשִׁלֻּמוֹת	וּשְׁלֹמִית	1 Chr. 26, 25.
וְשִׁמְרֵךְ	וּשְׁמִירָם	2 Chr. 17, 8.
וְשַׁמְתִּי	וַתַּשְׁמֵם	Ruth 3, 3.
וְשַׁפְּטָהוּ	וְשָׁפְטָה	Ez. 44, 24.
וְשִׁפְּוּ	וְשִׁפְּיוֹ	Job. 33, 21.
וָתְאוֹ	וָתֵּאוֹ	Ez. 40, 21.
וָתְאוֹ	וָתֵּאוֹ	Ez. 40, 29.
וָתְאוֹ	וָתֵּאוֹ	Ez. 40, 33.
וַתְּבֹאתִי	וַתָּבֵא	1 S. 25, 34.
וַתְּבוֹאָתָה	וַתָּבֵא	Esth. 4, 4.
וַתְּגַעַשׁ	וַיִּתְגָּעַשׁ	2 Sam. 22, 8.
וְתִגְעַשׁ	וְתִתּוֹלֵל	1 Chr. 4, 20.
וַתְּחַפְּנֵחַס	וַתַּחֲפַנְחֵס	Jer. 2, 16.
וַתְּלֹשׁ	וַתָּלָשׁ	2 Sam. 13, 8.
וְתִמְרוֹ	וְתָמֹרוֹ	Ez. 40, 22.
וַתִּעְגְּבָה	וַתַּעְגֹּב	Ez. 23, 16.
וְתִצְהֲלוּ	וְתָצָהֲלוּ	Jer. 50, 11.
וְתָקְפוּ	וְתָקֹפוּ	Jer. 4, 5.
וַתֵּרָא	וַתֵּרַע	Jer. 3, 7.
וַתְּאַרְנָה	וַתָּרֹנָּה	1 S. 14, 27.
וַתְּרַמְּיוּת	וַתָּרֶם	Jer. 14, 14.
וְתָשִׁיחַ	וְתָשִׂיחַ	Thr. 3, 20.
זְעִיתִין	זָעַתִּי	Dan. 5, 19.
זְעִיתִין	זָעַתִּי	Dan. 6, 27.
זְבִידָה	זְבִידָה	2 Reg. 23, 36.
זֶה	זֹה	1 Sam. 17, 34.
זַבְרָתִי	זָבַרְתִּי	Ez. 16, 22. 43.
חֲבָרוֹ	חֲבֵרוֹ	Ez. 37, 16.
חֲבָרָיו	חֲבֵרָיו	Ez. 37, 16.
חֲבָרָיו	חֲבֵרָיו	Ez. 37, 19.
חֲזִיקָה	חִזְקָה	Ps. 74, 11.
חַחִים	חֲחִים	Ez. 29, 4.
חֲטָאוֹ	חֲטָאֹו	Thr. 3, 39.
חַטָּאתוֹ	חַטָּאתֹו	Ez. 18, 21.
חַטָּאתוֹ	חַטָּאתֹו	Ez. 33, 16.
חַיִל	חַי	2 Sam. 23, 20.
חַיְוֵי	חַוּוֹ	Jer. 52, 33.
חִירָם	חוּרָם	1 Chr. 14, 1.
חִירָם	חוּרָם	2 Chr. 4, 11.
חִשָּׁה	חוּשָׁה	Ps. 71, 12.
חֶלְבָּאִים	חֶלְכָּאִים	Ps. 10, 10.
חֲלָצִי	חֲלָצַי	Job. 31, 20.
חֲמוּעַל	חֲמוּטַל	2 Reg. 24, 18.
חֲמִיטַל	חֲמוּטַל	Jer. 52, 1.
חֲמַרְמָרָה	חֲמַרְמֹרָה	Job. 16, 16.
חֲמֵשׁ	חֲמֵשָׁה	Ez. 45, 3.
חַסְדֵי	חַסְדוֹ	Ps. 59, 11.
חַסְדָיו	חַסְדּוֹ	Ps. 106, 45.
חַסְדָיו	חַסְדּוֹ	Thr. 3, 32.
חַסְדֵי	חַסְדּוֹ	1 Sam. 2, 9.
חַסִידָיו	חֲסִידָיו	Prv. 2, 8.
חַצִּי	חַצּוֹ	Ps. 58, 8.
חֲצִרִי	חֲצֹרִי	2 Sam. 23, 35.
חָקְקוּ	חֹקֵק	Job. 14, 5.
צוֹאָתָם	חֲרֵיהֶם	Jes. 36, 12.
צוֹאָתָם	חֲרֵיהֶם	2 Reg. 18, 27.
הַבְּיוֹנִים	חֲרֵי יוֹנִים	2 Reg. 6, 25.
חַתִּיתִי	חָתִיתִי	Ez. 32, 32.
טְחוֹר	טָהוֹר	Prv. 22, 11.
יֹאבְדוּ	יְאַבְּדוּ	Jer. 6, 21.
יֹאשִׁיָּהוּ	יֹאשִׁיָּהוּ	Jer. 27, 1.
יְאֻשַּׁר	יְאַשֵּׁר	Ps. 41, 3.
יְבָא	יָבֹא	Prv. 18, 17.
יְבֹאוּ	יָבֹאוּ	Jud. 6, 5.
יְבַחַר	יִבְחַר	Eccl. 9, 4.
יְבַלֶּה	יְבַלֶּה	Job. 21, 13.
יְגִיל	יָגִל	Prv. 23, 24.
יְגִיל	יָגֵל	Ps. 21, 2.
יְדִי	יָד	2 Reg. 12, 12.
יְדִיד	יָדוֹ	Lev. 9, 22.
יְדִיד	יָדוֹ	Lev. 16, 21.
יְהֵי	יִהְיֶה	Esr. 10, 43.
יְהֵךְ	יָהֵךְ	2 Chr. 18, 33.
יְהֵךְ	יָהֵךְ	Prv. 3, 27.
יְהֵךְ	יָהֵךְ	1 Reg. 22, 34.
יְהִידִתוּן	יְדוּתוּן	Ps. 77, 1.
יְהִידִתוּן	יְדוּתוּן	Neh. 11, 17.
יְהַיְתִי	יָדַעְתָּ	Ps. 140, 13.
יְהַיְתִי	יָדַעְתָּ	Job. 42, 2.
יְהַיְתָּהּ	יְדַעְתָּהּ	Job. 38, 12.
יְהִירְהוֹן	יְדֻרְתָּן	Dan. 4, 9.
יְהֵיָה	יְהִי	1 Reg. 1, 37.
יְהֵיָה	יְהִי	Ez. 37, 22.
יְהֵיָה	יְהִי	Ez. 45, 5.
יְוֹלֵד	יוֹלֵד	Prv. 23, 24.
יְוֹמַת	יוּמָת	Prv. 19, 16.
יוֹסֵם	יָסָם	1 Sam. 27, 4.
יְזִנָּה	יִזְנֶה	Ez. 23, 43.
יְחַבֵּה	יְחַבֵּא	1 Chr. 7, 34.
יְחַדוּ	יָחַד	Jer. 48, 7.
יְחַדֵּל	יָחֵל	Job. 10, 20.
יְחוֹאֵל	יְחִיאֵל	2 Chr. 29, 14.
יְחִיֶה	יְחִי	Jer. 21, 9.
יְחָנֵנִי	יְחָנֵּנִי	2 Sam. 12, 22.
יְד	נָךְ	1 Sam. 4, 13.
יְכוֹנֶה	יְכוֹנֵן	Jer. 27, 20.
יְכַלְיָה	יְכַלְיָהוּ	2 Chr. 26, 3.
יְכֵרְיָה	יְכַלְיָהוּ	Prv. 21, 29.
יְכַסְמוֹ	יְכַסְּמוּהוּ	Ps. 140, 10.
יְכַשְׁלוּ	יִכָּשְׁלוּ	Prv. 4, 16.
יְכָשְׁלוּ	יִכָּשְׁלוּ	Neh. 3, 3.
יְלָבְשׁוּ	יִלְבְּשׁוּ	Ez. 42, 14.
יְלָד	יֶלֶד	2 Sam. 6, 23.
יְלָדוּ	יִלָּדוּ	Job. 38, 41.
יְלָדְתִּי	יְלִדְתִּים	Ez. 16, 20.
יְלִדְתַּנִי	יְלָדַתְנִי	Jer. 2, 27.
יְמֵיו	יָמֵךְ	Jer. 17, 11.
יְמוּת	יָמֵת	2 Reg. 14, 6.
יְמוּטוּ	יָמֵיטוּ	Ps. 140, 11.
יְנִין	יָנִין	Ps. 72, 17.
יְנִיעֵנִי	יְנִיעֻנִי	Ps. 59, 16.
יְסָחֵן	יְסַחֵן	2 Sam. 21, 6.
יְסַגֵּד	יִסְגֹּד	Jes. 44, 17.
יְסוּרֵי	יִסּוֹרֵי	Jer. 17, 13.
יְעַבְּרוּ	יַעַבְרוּ	Ez. 48, 14.
יְעַבְּרוּ	יַעַבְרוּ	Jes. 26, 20.
יְעִיאֵל	יְעִיאֵל	Esr. 8, 13.
יְעִיאֵל	יְעִיאֵל	1 Chr. 9, 35.
יְעִיאֵל	יְעִיאֵל	2 Chr. 29, 8.
יְעִיר	יָעִיר	1 Chr. 20, 5.
יְעִירֶנּוּ	יְעוּרֶנּוּ	Job. 41, 2.
יְעִישׁ	יְעוּשׁ	Gn. 36, 14.
יְעִישׁ	יְעוּשׁ	1 Chr. 7, 10.
יַעְמְדוּ	יַעַמְדוּ	Ez. 47, 10.
יַעְשׂוּ	יַעַשׂ	Ruth 1, 8.
יִפֹּל	יִפֹּל	Prv. 22, 14.
יִפְצְחוּ	יִפְצַחוּ	Jes. 49, 13.
יְצֵאוּ	יֵצְאוּ	Jer. 50, 8.
יְצֵא	יֵצֵא	Ez. 46, 9.
יְצַחַר	יִצְהָר	1 Chr. 4, 7.
יְצִיעַ	יָצִיעַ	1 Reg. 6, 5.
יְצִפְּינוּ	יִצְפְּנוּ	Ps. 56, 7.
יְקַחוּ	יִקָּחוּ	2 Reg. 20, 18.
יְקַפְּאוּן	יִקָּפְאוּן	Zach. 14, 6.
יְקַצֵּר	יִקְצֹר	Prv. 22, 8.
יְקַצְּרוּ	יִקְצְרוּ	Job. 24, 6.
יְקָרְחָה	יִקָּרְחָה	Lev. 21, 5.
יְרֵא	יִרְאָה	Jer. 17, 8.
יְרָם	יָרֹם	Dan. 11, 12.
יְרָחֵק	יִרְחַק	Eccl. 12, 6.
יְרָמּוּ	יִרְמוּ	Ps. 66, 7.
יְרַמּוֹת	יִרְמוֹת	Esr. 10, 29.
יְשָׁאַל	יִשְׁאַל	Prv. 20, 4.
יְשַׁב	יִשְׁבִּי	Jud. 1, 27.
יְשָׁבִי	יִשְׁבִּי	1 Chr. 2, 55.
יְשָׁבִי	יִשְׁבִּי	Jer. 48, 18.
יְשַׁבְתִּי	יִשְׁבַּת	Jer. 10, 17.
יְשַׁבְתִּי	יִשְׁבַּת	Thr. 4, 21.
יְשַׁבְתִּי	יִשְׁבַּת	Jer. 22, 23.
יְשַׁגְּבָנָּה	יִשְׂגְּבֶנָּה	Dt. 28, 30.

כְּתִיב	קְרִי
יָשׁוּב	Prv. 12, 14. יָשִׁיב
יָשׁוּב	Ps. 54, 7. יָשִׁיב
יָשׁוּב	Job. 39, 12. יָשִׁיב
יָשׁוּב	Ps. 73, 10. יָשִׁיב
יָשׁוּב	1 Chr. 7, 1. יָשִׁיב
יְשׁוּעוֹת	Ps. 55, 16. יֵשׁוּעַ מָוֶת
יָשׁוּת	Jer. 13, 16. יָשִׁית
יָשׁוּת	Job. 10, 20. יָשִׁית
יִתְּרוּ	Job. 30, 11. יִתְרִי
כַּאֲבִיר	Jes. 10, 13. כַּבִּיר
כַּאֲשֶׁר	Ez. 9, 11. כְּכָל אֲשֶׁר
כִּדְבָרֶיךָ	Esr. 10, 12. כִּדְבָרְךָ
כִּדְרָכוֹ	Jer. 17, 10. כִּדְרָכָיו
כּוֹנְנָתוּ	2Chr. 31, 12.13. כֻּנָּנָתוּ
כִּלְבּוֹ	1 Sam. 25, 3. כָּלְבִּי
כִּלְהֹתוֹ	Esr. 10, 35. כָּלְהִי
כֹּחוֹ	Ps. 102, 25. כֹּחִי
כִּי	2 Sam. 16, 10. כֹּה
כִּי טוֹב	Jud. 16, 25. כְּטוֹב
כִּי עֹנִים	Thr. 4, 3. כַּיְעֵנִים
כָּלְהוֹן	Dan. 7, 19. כָּלְהֵן
כְּמוֹתָם	Jer. 41, 17. כִּמְהָם
כְּמִישׁ	Jer. 48, 7. כְּמוֹשׁ
כְּנוֹתוֹ	Esr. 4, 7. כְּנָוָתְיוּ
כַּנְפוֹ	Job. 39, 26. כְּנָפָיו
כִּסּוֹתָהּ	Ex. 22, 26. כְּסוּתָהּ
כִּסְּוֹם	Ez. 21, 28. כְּקָסֵם
כִּשְׁאָה	Prv. 1, 27. כְּשׁוֹאָה
כַּשְׁדָּיָא	Dan. 2, 10. כַּשְׂדָּאִי
כַּשְׁדָּיָא	Dan. 4, 4. כַּשְׂדָּאִי
כַּשְׁדָּיָא	Dan. 5, 7. כַּשְׂדָּאִי
כַּשְׁדָּיָא	Dan. 5, 30. כַּשְׂדָּאִי
כַּשְׁדִּים	Ez. 23, 14. כַּשְׂדִּים
כָּשְׁכָּל	Eccl. 10, 3. כְּשֶׁסָּכָל
כְּתוֹב	Ez. 24, 2. כָּתָב
כִּתִּים	Jes. 23, 12 כִּתִּים
כִּתִּים	Ez. 27, 6. כִּתִּים
לֹא	Ex. 21, 8. לוֹ
לֹא	Lev. 11, 21. לוֹ
לֹא	Lev. 25, 30. לוֹ
לֹא	2 Sam. 16, 18. לוֹ
לֹא	2 Sam. 19, 7. לוֹ
לֹא	Jes. 9, 2. לוֹ
לֹא	Jes. 49, 5. לוֹ
לֹא	Jes. 63, 9. לוֹ
לֹא	Job. 6, 21. לוֹ
לֹא	Job. 13, 15. לוֹ
לֹא	Job. 41, 4. לוֹ
לֹא	Thr. 2, 2. וְלֹא
לֹא	Thr. 5, 5. וְלֹא
לָאֲבִיגַל	2 Sam. 3, 3. לַאֲבִיגָיִל
לָאֲחָלָיו	2 Reg. 14, 12. לְאַחַלְיָו
לָאֲכֹל	Ez. 44, 3. לֶאֱכָל־
לְאֵלָהֵךְ	Dan. 3, 12. לֶאֱלָהָךְ
לְבַז	Ez. 25, 7. לָבַז
לַבְּנָרְמִינִי	1Chr. 27, 12. לְבֵן יָרְמִיר
לְגַאֲרִינִים	Ps. 123, 4. לְגֵאֲרִינִים
לַגִּיד	2 Reg. 9, 15. לְהַגִּיד
לְדַבְרֵךְ	Ps. 119, 147. לִדְבָרְךָ
לְדַגִּים	Jer. 16, 16. לְדַיָּגִים
לְדוֹאג	1 Sam. 22, 18. לְדוֹאֵג
לָהּ	Jud. 16, 18. לִי
לְהוֹדִיָה	Neh. 7, 43. לְהוֹדַוְיָה
לְהַחֲתִי	Job. 30, 13. לְחַתִּי
לַחֲשׁוֹת	2 Reg. 19, 25. לַחֲשׁוֹת
לַחֲשִׁיבוֹ	Jud. 19, 3. לַחֲשִׁיבָהּ
לוֹ עָשָׂה	1 S. 20, 2. לֹא יַעֲשֶׂה
לוּדִים	1 Chr. 1, 11. לוּדִיִּם
לוּשׁ	2 Sam. 3, 15. לָיִשׁ
לְוִזְעָה	Jer. 15, 4. לְזַוְעָה
לְוִזְעָה	Jer. 24, 9. לְזַוְעָה
לְוִזְעָה	Jer. 29, 18. לְזַוְעָה
לְוִזְעָה	2 Chr. 29, 8. לְזַוְעָה
לְחַטָּא	Esr. 6, 17. לְחַטָּאת
לִי	2 Sam. 21, 4. לְמִי
לִירִיתוֹן	Ps. 39, 1. לְיְדוּתוּן

כְּתִיב	קְרִי
לְכוֹל	Jer. 33, 8. לְכָל
לָכִי	2 Reg. 4, 2. לָךְ
לָכִי	Cant. 2, 13. לָךְ
לְכַשְׂדָּיֵא	Dan. 2, 5. לְכַשְׂדָּאֵי
לְמְאוֹת	2 Chr. 25, 9. לְמֵאוֹת
לְמַדְּתִי	Jer. 2, 33. 13, 21. לִמַּדְתִּי
לְמַחְצַצְרִים	2 Chr. 5, 13. לַמְחַצְצְרִים
לְמַחֲרָאוֹת	2 Reg. 10, 27. לְמוֹצָאוֹת
לְמַלָּאוֹת	1 Chr. 29, 5. לְמַלְּאוֹת
לְמַלּוֹכִי	Neh. 12, 14. לְמַלּוּכִי
לְמֵעוֹל	2 Chr. 36, 14. לִמְעוֹל
לְמַעֲנֵיהֶם	Ps. 129, 3. לְמַעֲנֹתָם
לְמַשּׁוּפָה	Jes. 42, 24. לִמְשִׁסָּה
לְמַשְׁפַּחְתּוֹ	1 S. 10, 21. לְמִשְׁפַּחְתָּיו
לְנַעֲרָה	Gn. 24, 57. לַנַּעֲרָה
לַנַּעֲרָה	Dt. 22, 20. לַנַּעֲרָה
לַנַּעֲרָה	Dt. 22, 26. לַנַּעֲרָה
לְסוּג	Ez. 22, 18. לְסִיגִ
לַעֲבוֹר	Nah. 2, 1. לַעֲבָר
לְעַהוּא	Neh. 12, 16. לְעַדְיָא
לַעֲזוֹר	2 Sam. 18, 3. לַעְזוֹר
לְעֵיר	Jos. 8, 12. לָעִיר
לְעָרְכְךָ	Dan. 4, 16. לְעָרְבָךְ
לָרוּכ	Jud. 21, 22. לָרִיב
לְרֵעֶיךָ	Prv. 3, 28. לְרֵעֲךָ
לְשָׁאוּל	1 Sam. 22, 15. לִשְׁאָל
לְשָׁאוּל	1 Chr. 28, 10. לִשְׁאָל
לָשִׁיר	1 Sam. 18, 6. לְשִׁיר
לְשִׁנְאָךְ	Dan. 3, 49. לְשַׂנְאָךְ
לְשַׁפַּט	Ez. 44, 24. לִשְׁפָּט
לְשָׁרְשִׁי	Esr. 7, 26. לְשָׁרְשִׁי
מְאָן	2 Reg. 5, 25. מֵאַיִן
מֵאֶשָׁתָם	Jer. 6, 29. מֵאֵשׁ תָּם
מִבְּאֵר	2 Sam. 23, 15. מִבְּאֵר
מִבְּאֵר	2 Sam. 23, 16. מִבְּאֵר
מִבּוֹאֵךְ	2 Sam. 3, 25. מְבוֹאֵךְ
מִבַּחֻלָּת	Prv. 20, 21. מִבְּחֻלָּת
מִבְּרִא	1 Reg. 21, 21. מִבְּרִי
מִבְּרִיא	Jer. 19, 15. מִבְּרִי
מִבְּרִיא	Jer. 39, 16. מִבְּרִי
מִבְּנֵי יָמִין	1 Sam. 9, 1. מִבֶּן יְמִינִי
מִבְּרָחָיו	Ez. 17, 21. מִבְּרִיחָיו
מִגְּדִיל	2 Sam. 22, 51. מַגְדִּיל
מְדֹנִים	Prv. 21, 9. מִדְיָנִים
מְדֹנִים	Prv. 21, 19. מִדְיָנִים
מְדֹנִים	Prv. 23, 29. מִדְיָנִים
מְדֹנִים	Prv. 25, 24. מִדְיָנִים
מְדֹנִים	Prv. 26, 21. מִדְיָנִים
מְדֹנִים	Prv. 27, 15. מִדְיָנִים
מְדָיָא	Dan. 6, 1. מָדַיָּא
מְדִין	2 Sam. 21, 20. מָדוֹן
מְדָנִים	Prv. 6, 14. מִדְיָנִים
מְדָרְכִיו	Ez. 18, 23. מִדְּרָכָיו
מְהֵם	Ez. 8, 6. מָהֵם
מֵהַסְּפָרָה	Job. 38, 1. מִן הַסְּעָרָה
מֵהֲרֵבִית	2 S. 14. 11. מֵהֲרֹג בִּית
מְזוֹנִים	Jer. 5, 8. מְיֻזָּנִים
מְזוּכָן	Esth. 1, 16. מְמֻכָּן
מוֹסָעַת	Jer. 48, 21. מֵיפָעַת
מוֹצִיא	2 Sam. 5, 2. תּוֹצִיא
מְזַבְּחוֹתֵיהֶם	2 Chr. 34, 5. מִזְבְּחוֹתָיו
מְזַבְּחוֹתָיו	2 Reg. 11, 18. מִזְבְּחֹתָיו
מַזֶּה זֶּה	Ex. 4, 2. מַה זֶּה
מַחְמוּדֵיהֶם	Thr. 1, 11. מַחֲמֻדֵיהֶם
מַחְצְצִרִים	1 Chr. 15, 24. מַחֲצְצְרִים
מַחְצְצְרִים	2 Chr. 5, 12. מְחַצְצְרִים
מַחְצְצְרִים	2 Chr. 7, 6. מְחַצְצְרִים
מַחְצְצְרִים	2 Chr. 13, 14. מְחַצְצְרִים
מַחְצְצְרִים	2 Chr. 29, 28. מְחַצְצְרִים
מִטַּבַּעְתָּיו	Ex. 28, 28. מִטַּבַּעְתּוֹ
מַטָּעִי	Jes. 60, 21. מַטָּעַי
מִי אַתִּי	Jes. 44, 24. מִי אִתִּי
מִידְיוּ	Ex. 32, 19. מִיָּדָיו
מוֹדֵעַ	Ruth 2, 1. מְיֻדָּע
מְיֻדָּעַת	Jes. 12, 5. מוּדַעַת
מְיֻרְדֵי	Ps. 30, 4. מֵיוֹרְדֵי

כְּתִיב	קְרִי
מִירְכָתוֹ	2 Chr. 18, 8. מֵיכָהּ
מִירְכָתָה	Jer. 26, 18. מֵיכָהּ
מִירְסְדוֹת	Ez. 41, 8. מוֹסְדוֹת
מֵירְסָךְ	2 Reg. 16, 18. מוֹסַךְ
מֵיצָקֶת	2 Reg. 4, 5. מוּצָקֶת
מְיַרְכְּתֵי	1 Reg. 6, 16. מִיַּרְכְּתֵי
מְכוֹנָתוֹ	Esr. 3, 3. מְכוֹנָתוֹ
מִכְּבֹד	1 Reg. 12, 33. מִכְּבֹד
מְלֻכָּה	Jud. 9, 8. מָלוֹךְ
מְלוּכִי	Jud. 9, 12. מָלוֹךְ
מְלֻשָּׁנִי	Ps. 101, 5. מְלָשְׁנִי
מֶלַח	2 Reg. 14, 7. הַמֶּלַח
מַלְכֵּךְ	1 Reg. 15, 18. מֶלֶךְ
מַלְכֵּךְ	2 Reg. 11, 20. הַמֶּלֶךְ
מַלְכֵּךְ	2 Reg. 15, 25. מֶלֶךְ
מַלְכִים	Jer. 52, 32. הַמְּלָכִים
מַמְּכֶם	Jes. 3, 15. מַה כָּכֶם
מִמַּעֲרֻכוֹת	1 S. 17, 23. מִמַּעֲרָכוֹת
מִן בְּהֵמָה	2 Reg. 18, 5. מִבְּהֵמָה
מִן בַּת	Thr. 1, 6. מִבַּת
מִן הַמַּעֲרָה	1 S. 24, 9. מִן הַמְּעָרָה
מְנֻחָן	Dan. 2, 33. 41. 42. מִנְּהוֹן
מְנֻחוֹת	1 Sam. 20, 1. מְנוּחוֹת
מִסְּעָרָה	Job. 40, 6. מִן סְעָרָה
מָעֻזּוֹ	Dan. 11, 10. מָעֻזּוֹ
מֵעֻבָּר	Jos. 22, 7. מֵעֵבֶר
מַעֲלֵי	1 Reg. 20, 41. מֵעַל
מַעֲלוֹ	Ez. 40, 31. מַעֲלָיו
מַעֲלוֹ	Ez. 40, 34. מַעֲלָיו
מַעֲלוֹ	Ez. 40, 37. מַעֲלָיו
מַעֲלוֹתוֹ	Am. 9, 6. מַעֲלֹתָיו
מַעֲלֵיהֶם	Jer. 21, 12. מַעַלְלֵיכֶם
מִפְּנִים	Prv. 3, 15. מִפְּנִינִים
מְצֻוָּתוֹ	Dt. 5, 10. מִצְוֹתָי
מְצֻוָּתוֹ	Dt. 7, 9. מִצְוֹתָיו
מְצֻוָּתוֹ	Dt. 8, 2. מִצְוֹתָיו
מְצֻוָּתוֹ	Dt. 27, 10. מִצְוֹתָיו
מְקֻנָּנְתִּי	Jer. 22, 23. מְקֹנַנְתִּי
מָקְרָאֵי	Dan. 4, 16. 21. מִקְרָאֵי
מְרֻאֲשׁוֹתִי	1 S. 26, 7. מְרַאֲשֹׁתָיו
מְרֻאֲשׁוֹתוֹ	1 S. 26, 11. מְרַאֲשֹׁתָיו
מְרֻאֲשׁוֹתָיו	1 S. 26, 16. מְרַאֲשֹׁתָיו
מֵרֻגְלוֹתָיו	Ruth 3, 14. מַרְגְּלוֹתָיו
מְרִירְבוּ	1 Sam. 2, 10. מְרִיבָיו
מְשֻׁפָּטוֹ	2 S. 22, 23. מִשְׁפָּטָיו
מְשֻׁפָּטוֹ	1 Reg. 6, 38. מִשְׁפָּטוֹ
מְתֻזְנוֹתַיִךְ	Ez. 16, 20. מִתַּזְנוּתַיִךְ
נְבוּכַדְנֶאצַּוֹר	Esr. 2, 1. נְבוּכַדְנֶאצַּר־
נְבוּכַדְרֶאצַּוֹר	Jer. 49, 28. נְבוּכַדְרֶאצַּר־
נְבִיאֵי	2 Reg. 17, 13. נְבִיאַי
נִיב	Jes. 57, 19. נִיב
נִיבֵי	Neh. 10, 20. נִיבֵי
נוֹדִי	Ps. 11, 1. נוּדִי
נְיוֹת	1 Sam. 19, 23. נָיוֹת
נַחֲנֹתִי	Jer. 22, 23. נַחַנְתְּ
נְטוּוֹת	Jes. 3, 16. נְטוּיוֹת
נְטוּוֹ	Ps. 73, 2. נָטוּי
נְטַע	Prv. 31, 16. נָטַע
נְכָרִים	Prv. 20, 16. נָכְרִיָּה
נְכָתָה	2 Reg. 20, 13. נְכֹתוֹ
נִמְצָאָה	Jer. 48, 27. נִמְצָא
נַעֲרָה	Dt. 22, 23. נַעֲרָה
נַעֲרָה	Dt. 22, 28. נַעֲרָה
נִפְשָׁסִים	Neh. 7, 52. נִפְישְׁסִים
נְפִיסִים	Esr. 2, 50. נְפִיסִים
נְפֻצוֹת	2 Sam. 18, 8. נְפֻצָה
נְפַקָּה	Dan. 5, 5. נִפְקָה
נַפְשׁוֹ	Jer. 24, 20. נַפְשׁוֹ
נַפְשׁוֹ	Ps. 24, 4. נַפְשִׁי
נַפְשׁוֹ	Jer. 2, 24. נַפְשִׁי
נְצִירֵי	Jes. 49, 6. נְצִירֵי
נִצְתָּה	Jer. 2, 15. נִצְּתָה
נָשָׂא	Thr. 4, 16. נָשְׂאוּ
נִשָּׂא	2 Sam. 23, 37. נִשְׂאוּ
נִשָּׂאוּ	Esr. 10, 44. נָשְׂאוּ
נִשְׁבְּרָה	1 Reg. 22, 49. נִשְׁבָּרָה

כְּתִיב	קְרִי
נִשְׁרֵכִי	2 Reg. 4, 7. נִשְׁרֵךְ
סְבִבוּנִי	Ps. 17, 11. סָבְבוּנִי
סְבִיבֹתָיו	1 S. 26, 7. סְבִיבֹתָיו
סוֹבְאִים	Ez. 23, 42. סֹבְאִים
סוּחָה	Gn. 49, 11. סֻחֵהוּ
סְפָרִים	1 Reg. 17, 31. סְפַרְוָיִם
עַבְדִּוֹ	1 Sam. 18, 22. עַבְדִּי
עַבְדֵּךְ	1 Reg. 1, 27. עַבְדְּךָ
עָבֹר	Jes. 28, 15. עֶבְרָה
עָבְרָם	Jos. 5, 1. עֶבְרַת
עַד	Job. 2, 7. יַעַד
עוֹדִינָה	Thr. 4, 17. עוֹדְרִינוּ
עוֹלָם	Jer. 49, 36. עֵילָם
עוֹלָם	Esr. 10, 2. עֵילָם
עוֹנֵן	1 Sam. 18, 9. עוֹיֵן
עוֹפֵי	Jer. 40, 8. עִירֵי
עִזִּרִים	Jes. 30, 6. עֲיָרִים
עָזָּה	Hab. 3, 4. עֻזּוֹ
עֲזָרָה	Ez. 12, 14. עֻזְרוֹ
עִיוֹת	1 Chr. 1, 46. עֲוִית
עִירוֹ	2 Sam. 13, 34. עֵירֵנִי
עִירוֹ	Job. 21, 20. עֵירָיו
עִירוֹ	Eccl. 4, 8. עֵינָיו
עִירֹכֶם	Ez. 9, 5. עֵינֵיכֶם
עִירֹתָם	Hos. 10, 10. עִוֹּרָתָם
עַל	1 Sam. 20, 24. אֵל
עַל	2 Reg. 1, 31. אֵל
עַל	Jes. 65, 7. אֵל
עַל	Ez. 9, 5. אֵל
עַל	Job. 7, 1. כָּל
עָלָה	2 Reg. 24, 10. כָּלוּ
עָלוֹ	1 Sam. 2, 10. עָלָיו
עָלוּמוֹ	Job. 20, 11. עֲלוּמָיו
עָלְיָא	Dan. 3, 26. עִלָּאִי
עָלְיָא	Dan. 3, 32. עִלָּאָה
עָלְיָא	Dan. 4, 14. עִלָּאִין
עָלְיָא	Dan. 4, 21. עִלָּאָה
עָלְיָא	Dan. 5, 18. עִלָּאָה
עָלְיָא	Dan. 7, 25. עִלָּאִין
עָלְיָה	1 Chr. 1, 51. עֲלִיָּה
עָלְמִין	Dan. 5, 8. עִלָּמִין
עָלְמִין	Dan. 5, 10. עִלָּמִין
עֹלָתָה	Ps. 92, 16. עוֹלָתָה
עֹלָתוֹ	Ez. 40, 26. עוֹלָתָיו
עָם	Jer. 17, 19. חָם
עַמּוֹנִיוֹת	Neh. 13, 23. עַמֳּנִיּוֹת
עַמִּירְחוּד	2 S. 13, 37. עַמִּיהוּד
עַמִּים	Thr. 1, 18. עַמִּים
עָנִי	Gn. 12, 3. עָנְיִ
עָנוּי	Am. 8, 4. עֲנִיֵּי
עָנוּי	Job. 24, 4. עֲנִיֵּי
עָנְיִים	Jes. 32, 7. עֲנִיִּים
עָנְיִים	Ps. 9, 19. עֲנִיִּים
עָנְיִים	Ps. 9, 13. עֲנִיִּים
עָנְיִים	Ps. 10, 12. עֲנִיִּים
עָנְיִים	Prv. 14, 21. עֲנִיִּים
עָנְיִים	Prv. 16, 19. עֲנִיִּים
עָפְלֵי	1 Sam. 6, 4. עָכְבֵי
עָפְלֵיכֶם	1 Sam. 6, 5. עָכְבָרֵיכֶם
עָפְלִים	1 Sam. 5, 9. עָכְבָרִים
עָפְרוֹן	2 Chr. 13, 19. עָפְרַיִן
עָצָתוֹ	Jes. 46, 11. עֲצָתִי
עָשָׂה	1 Sam. 20, 2. יַעֲשֶׂה
עָשׂוּ	Jes. 16, 3. עֲשֵׂה
עָשׂוֹת	1 Sam. 25, 18. עֲשֻׂיוֹת
עָשׂוֹת	Ez. 16, 31. 43. עֲשׂוֹתִי
	47. 51.
עָשׂיתָ	2 Sam. 14, 21. עָשִׂיתִי
עָשָׂר	1 Reg. 22, 49. עָשָׂה
עָשָׂרָת	2 Reg. 24, 14. עֲשָׂרָה
עָתָה	Ez. 23, 43. עַתָּה
עָתוּדִים	Esth. 8, 13. עֲתִידִים
פַּחֲדוֹ	Job. 40, 17. פַּחֲדִי
פְּטוּרִים	1 Chr. 9, 33. פְּטוּרִים
פַּטְשֵׁגְוָנֵיהֶן	Dan. 3, 21. פַּטְשִׁיגְוָנֵיהֶן
פְּלִיאָה	Ps. 159, 6. פְּלִיאָה

כְּתִיב	קְרִי	
פְּלִיא	פֶּלִי	Jud. 13, 18.
פְּלִשְׁתִּים	פְּלִשְׁתִּים	1 Chr. 14, 10.
פְּקָחָה	פְּקַח	Dan. 9, 18.
פְּרָזוֹ	פְּרָזְיו	Hab. 3, 14.
פְּרָסָא	פַּרְסָא	Dan. 6, 22.
צְבָאוֹ	צְבָאָיו	Ps. 148, 2.
צְבִיִּים	צְבוֹיִם	Gn. 14, 8.
צְדָקָתוֹ	צִדְקָתָיו	Ez. 3, 20.
צְדָקָתוֹ	צִדְקָתָיו	Ez. 18, 24.
צְדָקָתוֹ	צִדְקוֹתָיו	Ez. 33, 18.
צַוָּארוֹ	צַוָּארָיו	Gn. 33, 4.
צוּרָתוֹ	צוּרָתָיו	Ez. 43, 11.
צוּרָתוֹ	צוּרֹתָיו	Ez. 43, 11.
צַיִד	צֵידָה	Gn. 27, 3.
צִיק	צוֹק	1 Chr. 6, 20.
צְלִיל	צְלִיל	Jud. 7, 13.
צְעִירָתָהּ	צְעִירָתָהּ	Jer. 48, 4.
צְעִירֵיהֶם	צְעִירֵיהֶם	Jer. 14, 3.
צְפִיעִי	צְפִיעִי	Ez. 4, 15.
צְרוּפָה	צְרָפָה	Ps. 26, 2.
חֲדָמָה	חֲדָמָה	Dan. 6, 23.
קָנָה	קָנוֹ	Jer. 31, 29.
קוֹמָה	קוֹמַת	Jer. 52, 21.
קִיתָרוֹס	קַתְרוֹס	Dan. 3, 5. 7.
קִיתָרוֹס	קַתְרוֹס	Dan. 3, 10. 15.
קְלָלָתִי	קִלְלָתִי	2 Sam. 12, 2.
קְנִיתִי	קָנִיתָ	Ruth 4, 5.
קְסוֹמִי	קָסָמִי	1 Sam. 28, 8.
קָצָה	קְצוֹ	2 Reg. 19, 25.
קְצוֹתֹתָו	קְצוֹתָיו	Ex. 39, 4.
קְרָאתִי	קָרָאת	Jer. 3, 4.
קְרִיאֵי	קְרִיאַי	Num. 26, 9.
קְרִיאֵי	קְרִיאַי	Num. 1, 16.
רְאִשְׁנָה	רִאשֹׁנָה	Jos. 21, 10.
רְאִית	רְאוֹת	Jos. 42, 20.
רְאִית	רְאוֹת	Eccl. 5, 10.
רֹאשׁ	רָאשֵׁי	Neh. 12, 46.
רְבוֹ	רָבֵי	Hos. 8, 12.
רְבָנָן	רַבָּנָן	Dan. 7, 10.
רְבִיעָאָה	רְבִיעָאָה	Dan. 2, 40.
רְבִיעָאָה	רְבִיעָאָה	Dan. 3, 25.
רְבִיעָאָה	רְבִיעָאָה	Dan. 7, 7.
רְבִיעָאָה	רְבִיעָאָה	Dan. 7, 23.
רַגְלוֹ	רַגְלָיו	1 Reg. 5, 17.
רַגְלוֹ	רַגְלַי	2 Sam. 22, 34.
רַגְלוֹ	רַגְלֵי	Ps. 105, 18.
רַגְלָךְ	רַגְלֵךְ	Eccl. 4, 17.
רְדוֹפֵי	רֹדְפֵי	Ps. 38, 21.
רְחִיטָתוֹ	רָחִיטַתְנִי	Cant. 1, 14.
רַחֲמוֹ	רַחֲמָיו	2 Sam. 24, 14.
רָעָה	רָע	Mich. 3, 2.
רָשָׁע	רָחָשָׁע	Ez. 18, 20.
שְׂאֵי	שְׂאִי	Jer. 13, 20.
שְׁבוּלֵי	שִׁבְלֵי	Jer. 18, 15.
שְׁבוּתָם	שְׁבִירָתָם	Zeph. 2, 7.
שְׁבוּתֵנוּ	שְׁבִירָתֵנוּ	Ps. 126, 4.
שְׁבִית	שְׁבוּת	Ez. 16, 53.
שְׁבִית	שְׁבוּת	Ez. 16, 53.
שְׁבִית	שְׁבוּת	Ez. 24, 6.
שְׁבִית	שְׁבוּת	Job. 42, 10.
שְׁבִיתָהּ	שְׁבוּתָהּ	Ez. 16, 53.
שְׁבִיתָךְ	שְׁבוּתָךְ	Thr. 2, 14.
שְׁבִיתְכֶם	שְׁבוּתְכֶם	Jer. 29, 14.
שְׁבָכָה	חֲשַׁבְכָה	1 Reg. 7, 20.
שִׁבְעָתַיִם	שִׁבְעָתָם	2 Sam. 21, 9.
שִׁגְיָתִי	שָׁגִיתָ	Jer. 3, 2.
שֵׁדִין	שְׁדוֹן	Job. 19, 29.
שֶׁהַתְּקִרְקֹ	שֶׁתַּקְרִקְ	Eccl. 6, 10.
שׁוֹבָבִים	שׁוֹבָבִים	Jer. 50, 6.
שׁוֹחֵט	שְׁחוֹט	Jer. 9, 7.
שַׁוְוּ	שַׁוְוּי	Dan. 5, 21.
שׁוּם	שִׂים	2 Sam. 14, 7.
שׁוֹמֵעַ	שְׁמוֹעַ	Jer. 17, 23.
שֵׁישַׁק	שִׁישַׁק	1 Reg. 14, 25.
שִׁטְרֵי	שִׁרְטֵי	1 Chr. 27, 29.
שֵׂרְחָה	שׂוּחָה	Jer. 18, 22.

כְּתִיב	קְרִי	
שֵׂרִיט	שׂוֹט	Jes. 28, 15.
שֵׂרִיל	שׂוֹלֵל	Mich. 1, 8.
שׂוּמָה	שׂוֹמָה	2 Sam. 13, 32.
שִׂרְיָתָם	מֵרְמֵר רַגְלֵיהֶם	2Rg18,27
שְׁכַבְתִּי	שָׁכַבְתִּי	Jes. 4, 3.
שְׁכַבְתִּי	שָׁכַבְתִּי	Jer. 51, 13.
שְׁלָה	שָׁלָה	Dan. 3, 29.
שְׁלוֹ	שָׁלָיו	Ps. 105, 40.
שְׁלָל	חַשְׁלָל	1 Sam. 14, 32.
שְׁלֹמִית	שְׁלֹמוֹת	1 Chr. 23, 9.
שְׁלָשָׁה	שָׁלְשׁוֹ	2 Reg. 9, 25.
שְׁלִשִׁים	שָׁלְשׁוֹם	Prv. 22, 20.
שְׁלִשָׁה	שָׁלְשׁוֹם	2 Sam. 23, 13.
שָׁם	עָמָּה	2 Sam. 23, 13.
שְׁמִיר	שָׁמִיר	2 Chr. 24, 24.
שְׁמִטּוֹתָהּ	שְׁמִטָּתָהּ	2 Reg. 9, 33.
שַׁלְמַי	שַׁלְמֵי	Esr. 2, 46.
שְׁמָלָתוֹ	עִמְלָתוֹ	1 S. 12, 20.
שְׁמָמָה	שִׁמְמוּ	Ez. 35, 12.
שְׁמָעָא	שִׁמְעִי	2 Sam. 21, 21.
שְׁמָעָה	שִׁמְעָה	2 Reg. 21, 12.
שָׁמַעְתָּ	שָׁמַעְתִּי	Jer. 4, 19.
שְׁנוּאַי	שָׂנְאוּ	2 Sam. 5, 8.
שִׂנְאַי	שִׂנְא	Prv. 28, 16.
שָׁנִים	שָׁנָה	2 Reg. 8, 17.
שַׁנְּיָהּ	שַׁנְּיָךְ	Dan. 7, 19.
שַׁנְיֵהֶם	מֵרְמֵר רַגְלֵיהֶם	Jes.36,12.
שְׁנִים	שְׁנֵי	2 Reg. 17, 16.
שְׁעֹרֵי	שַׁעֲרֵי	Jos. 1, 11.
שַׁעֲרוּרִיָּה	שַׁעֲרוּרָה	Hos. 6, 10.
שְׁפָכוּ	שָׁפְכָה	Dt. 21, 7.
שְׁפָכוּ	שָׁפְכָה	Ps. 73, 2.
שַׁפְרוּרוֹ	שַׁפְרוּרוֹ	Jer. 40, 13.
שְׁפָתָיו	שִׂפְתָיו	Prv. 16, 27.
שְׁרוּקוֹת	שְׁרִיקוֹת	Jer. 18, 16.
שְׁרוּתֵךְ	שְׁרִירִיתֵךְ	Jer. 15, 11.
שֵׁשׁ	שֵׁשִׁי	Ez. 16, 13.
שַׁתָּ	שַׁתָּה	Ps. 90, 8.
תָּאוֹ	תָּאָיו	Ez. 40, 36.
תְּבוּאָתָהּ	תְּבוּאָתָהּ	Ez. 48, 18.
תְּחִפַּת	תַּחְפַּת	Jer. 49, 25.
תִּכּוּל	תְּכוּל	Dan. 5, 16.
תִּכַּל	תְּכוּל	Dan. 5, 16.
תִּילוֹן	תִּירוֹן	1 Chr. 4, 20.
תּוֹעֲבוֹת	תּוֹעֵבַת	Prv. 6, 16.
תּוֹצְאוֹתָיו	תּוֹצְאוֹתָיו	Jos. 18, 19.
תָּקְחַת	תָּקְחַת	2 Chr. 34, 22.
תּוֹרָתוֹ	תּוֹרֹתָיו	Ez. 44, 5.
תּוֹרָתוֹ	תּוֹרֹתָיו	Ez. 48, 11.
תַּזְנִיחֵךְ	תַּזְנִיחֵךְ	Ez. 16, 25.
תְּחִירִנִי	תְּחַיֵּרְנִי	Ps. 71, 20.
תָּחִיל	תָּחִיל	Ez. 30, 16.
תְּחִפַּת	בְּחַחְפַּת	2 Sam. 21, 9.
תַּחְתּוֹ	תַּחְתָּיו	2 Sam. 3, 12.
תַּחְתּוֹ	תַּחְתָּיו	2 Sam. 16, 8.
תַּחְתּוֹ	תַּחְתָּיו	Job. 9, 13.
תַּחַת	וְתַחַת	Jes. 55, 13.
תִּישַׁבְנָה	תְּשֻׁבָנָה	Ez. 35, 9.
תְּכַשְּׁלִי	תִּכָּשְׁלִי	Ez. 36, 14.
תְּלָאִים	חֲלָאִים	2 Sam. 21, 12.
תְּלִינוּ	תַּלִּינוּ	Ex. 16, 7.
תְּלִינוּ	תַּלִּינוּ	Num. 16, 11.
תְּלָכִי	תַּלְכִּי	Jer. 6, 25.
תְּמוּשׁ	תָּמִישׁ	Prv. 17, 13.
תָּמָר	תַּדְמֹר	1 Reg. 9, 18.
תְּמָרוּק	תַּמְרִיק	Prv. 20, 30.
תְּנוּאוֹן	תְּנוּאוֹן	Num. 32, 7.
תַּעַן	תַּעֲנִים	Thr. 4, 3.
תַּעֲלָזוּ	תַּעֲלֹזוּ	Jer. 50, 7.
תְּעַלְּנִי	תַּעֲלֻנִי	Ps. 71, 20.
תַּעֲשֶׂה	תַּעֲשֵׂה	Jer. 40, 16.
תְּפוּשׁוּ	תָּפִישׁ	Jer. 50, 7.
תְּצָאוּ	תֵּצְאִי	Jer. 6, 25.
תְּצָאתָיו	תֹּצְאֹתָיו	Jos. 16, 3.
תָּקְעִי	תִּקְעִי	Jos. 6, 9.
תִּקְרָאִי	תִּקְרְאִי	Jer. 3, 19.

כְּתִיב	קְרִי	
תְּרוּב	תָּרִיב	Prv. 3, 30.
תְּרִים	תָּרוּם	Ps. 89, 18.
תְּרֻצֶּנָּה	תִּצְרֶנָּה	Prv. 23, 26.
תְּשָׁגַּלְנָה	תִּשְׁכַּבְנָה	Jes. 13, 16.
תְּשָׁגַּלְנָה	תִּשְׁכַּבְנָה	Zach. 14, 2.
תְּשׁוּבִי	תָּשׁוּבִי	Jer. 3, 19.
תְּשִׁיחָה	תְּשִׂיחָה	Job. 30, 22.
תְּשִׁמְּחוּ	תְּשַׂמְּחוּ	Jer. 50, 7.
תֵּת	תְּתֵּן	1 Reg. 17, 14.

§. 17.

כְּתִיב וְלֹא קְרִי

אֵם	2 Sam. 13, 33.
אֵם	2 Sam. 15, 21.
אֵם	Jer. 39, 12.
אֵם	Ruth 3, 12.
אֵת	Jer. 38, 16.
חֲמֵשׁ	Ez. 48, 16.
יְדֵךְ	Jer. 51, 3.
נָא	2 Reg. 5, 18.

§. 18.

לֹא מַפִּיק

לְאַתְנַנָּה	Jes. 23, 17.
לְאַתְנַנָּה	Jes. 23, 18.
עֲזָבָה	2 Reg. 8, 6.

§. 19.

מְלֵין יְתֵרִין וְאוֹ

וְרוֹחֲבָה	1 Chr. 7, 34.
יְאוֹשִׁיהוּ	Jer. 27, 11.
יְהוֹשׁוּעַ	Jud. 2, 7.
יְעָקוֹב	Lev. 26, 42.
יְעָקוֹב	Jer. 30, 18.
יְעָקוֹב	Jer. 33, 26.
יְעָקוֹב	Jer. 46, 27.
יְעָקוֹב	Jer. 51, 19.
כּוּחַ	Dan. 11, 6.

§. 20.

אִלֵּין מְלִין מְלֵעִיל בְּמַעֲמָא

אֲבִי	Ez. 5, 13.
אֲחָז	Job. 23, 9.
אֲנָא	Gn. 50, 17
אֲרִיוֹךְ	Jes. 16, 9.
אֲתָה	Hab. 2, 16.
בְּאֵה	Gn. 29, 9.
בְּאֵה	Ex. 3, 9.
בְּאֵה	Num. 32, 19.
בִּנְיָמִן	Gn. 45, 14.
בְּעֵרָה	Hos. 7, 4.
הַבְאֵה	Gn. 46, 27.
הֲבָה	Ex. 1, 10.
הֲבָתִים	Ex. 12, 7.
הַחֲרִצוֹנָה	2 Reg. 18, 18.
הֵיטֵה	Ex. 10, 14.
הָעִיר	Dt. 22, 18.
הָעֵם	Ex. 3, 21.
הַקְלִי	Gn. 8, 8.
הִשְׁמַע	Dt. 4, 33.
וּבֹאוּ	Ex. 7, 28.
וְחַצְרֹ	Dt. 28, 52.
וְהִצַּרְתִּי	Jer. 10, 18.
וְהִשִּׁיבוֹתִי	Am. 1, 8.
וַיִּבָא	Gn. 7, 7.
וַיִּבָא	Gn. 27, 25.
וַיִּמַח	Gn. 7, 23.
וַיִּצָא	Gn. 8, 18.
וַיִּצָא	Num. 17, 23.
וַיִּצַּץ	Num. 17, 23.
וַיִּשָׁאֵר	Gn. 7, 23.
וַיִּתֵּא	Dt. 33, 21.

וּלְמַה	Num. 11, 11.
וּמִלֵּךְ	Jer. 23, 5.
וְעָנִי	Jer. 24, 24.
וּפָנִיתִי	Lev. 26, 9.
וְתַהֲלֵךְ	Ex. 9, 23.
יָבֹא	Dt. 1, 38.
יְדַמֵּר	Jer. 23, 12.
יָרַע	Job. 20, 26.
יָרֵא	Ex. 6, 21.
לְבַעֵר	Num. 24, 22.
לְמַה	Ex. 6, 22.
לְמַה	Job. 7, 20.
מַאֲה	Dt. 22, 19.
מַעֲלֵה	Dt. 28, 43.
מֵעִם	Ex. 11, 8.
מִצְרָה	Jon. 2, 3.
נוֹתַר	2 Sam. 17, 12.
נָחָה	Jes. 7, 2.
נָכַר	Dt. 31, 16.
צְעָרָה	Gn. 19, 23.
קְלוֹ	Gn. 8, 11.
שָׁבָה	Ex. 4, 7.
שָׁטוֹ	Num. 11, 8.
שְׁמוֹ	Ex. 5, 14.
תַּחַת	Prv. 17, 10.
תְּעוֹ	Jes. 16, 8.

§. 21.

אִלֵּין מְלִין מְלֵרַע בְּמַעֲמָא

אֵיכָכָה	Esth. 8, 6.
אֵיכָכָה	Esth. 8, 6.
אֲנָה	Dt. 1, 28.
אֲנִכִי	Job. 33, 9.
אֲשָׁה	Lev. 1, 9.
בְּאָה	Gn. 29, 6.
בְּזַעַת	Gn. 3, 19.
בְּנוֹ	Num. 32, 37.
בְּנוֹ	Num. 32, 38.
גִּילִי	Zach. 9, 9.
הַבְאָה	Gn. 46, 26.
הַצְלִיחָה	Ps. 118, 25.
הַצֶלַע	Gn. 2, 22.
וְהַבְדִּילָה	Ex. 26, 33.
וְהַבִיאָה	Lev. 15, 29.
וְחַצֵר	Dt. 28, 52.
וַיִּמַּחוּ	Gn. 7, 23.
וַיִּשַׁךְ	Ruth 4, 1.
וְכֹהֲנוֹ	Ex. 28, 41.
וְכֹהֲנוֹ	Ex. 12, 11.
וְלִמַּה	Num. 20, 4.
וְלִמַּה	Num. 20, 5.
וְסָרוּ	Ex. 8, 7.
וְעָנִי	Num. 24, 24.
וְרֵבָה	Ex. 23, 19.
וְשָׁבָה	Lev. 22, 13.
זִמְתִּי	Ps. 17, 3.
יֹאכַל	Dt. 28, 33.
יִשְׁפּוֹטוּ	Ex. 18, 26.
כְּמַה	Gn. 47, 8.
לְמַה	Ex. 5, 22.
לְמַה	Num. 11, 11.
לְמַה	Num. 21, 5.
נְמוּ	Ps. 76, 6.
נָשַׁק	1 Reg. 19, 18.
סוֹרָה	Jud. 4, 18.
סוֹרָה	Jud. 4, 18.
עוֹרִי	Jud. 5, 12.
עוֹרִי	Jud. 5, 12.
עַתָּה	Num. 24, 17.
קָאָה	Lev. 18, 28.
קוֹמָה	Num. 10, 35.
קוֹמָה	2 Chr. 6, 41.
רְפָאָה	Ps. 41, 5.
שָׁבוּ	Gn. 34, 29.
שׁוּבָה	Num. 10, 36.
תּוֹסִיפִי	Jes. 47, 1.
תּוֹסִיפִי	Jes. 47, 5.

Hos. 13, 12. אפרים
1 Reg. 11, 37. אקח
Jes. 47, 3. אקח
1 Reg. 11, 13. אקרע
Jes. 33, 10. ארומם
Gn. 11, 11. ארפכשד
Dt. 32, 13. ארץ
Jes. 14, 9. ארץ
Jes. 14, 21. ארץ
Jes. 33, 9. ארץ
Jes. 44, 23. ארץ
Jes. 49, 13. ארץ
Jes. 51, 16. ארץ
Jes. 52, 10. ארץ
Jer. 16, 19. ארץ
Jer. 9, 18. ארץ
Zach. 12, 1. ארץ
Gn. 24, 19. אשאב
Zach. 7, 13. אשמע
Jer. 22, 14. בארז
Ex. 28, 42. בד
1 Chr. 16, 22. במשיחי
1 Reg. 21, 27. בשק
Ruth 4, 4. גאל
Thr. 3, 35. גבר
Ez. 18, 12. גזל
1 Reg. 9, 17. גזר
2 Chr. 17, 4. דרש
Cant. 2, 4. היין
Num. 22, 28. הכיתני
Am. 6, 10. הס
2 Sam. 14, 7. הרג
Neh. 9, 26. שרגו
2 Reg. 21, 9. הרע
1 Chr. 22, 13. ואמץ
1 Sam. 17, 9. והכני
Ez. 47, 9. וחי
Dt. 32, 15. ויבעט
2 Reg. 17, 15. ויהבלו
Ez. 15, 5. ויחר
Hos. 12, 5. ויכל
Mal. 3, 16. וישמע
Jer. 6, 10. וישמעו
Jos. 5, 14. וישתחו
Jes. 44, 15. וישתחו
Jer. 2, 19. ומר
Dan. 11, 5. ומשל
Num. 23, 18. ושמע
2 Reg. 19, 16. ושמע
Jes. 37, 17. ושמע
Ez. 18, 16. חבל
2 Chr. 26, 12. חיל
1 Chr. 2, 39. חלץ
Hab. 1, 9. יבוא שלמ
Dt. 16, 16. יבחר
Neh. 6, 11. יברח
Ruth 4, 22. יגאל
Jer. 17, 8. ידאג
Jes. 42, 25. ידע
Jes. 53, 7. יובל
Hos. 10, 6. יובל
Jes. 28, 28. יודק
Jes. 57, 20. יוכל
Ex. 31, 14. יומת
Ez. 18, 13. יומת
Hos. 10, 14. יושד
Jes. 15, 5. יזעק
Ez. 3, 27. יחדל
Jes. 31, 4. יחת
Gn. 49, 27. יטרף
Jes. 54, 3. יירש
Jer. 17, 11. ילד
Jes. 32, 7. יעץ
Lev. 21, 10. פרע
Jes. 54, 17. יצלח
Zach. 6, 12. יצמח
Jes. 49, 25. יקח
Ez. 18, 8. יקח

Jes. 16, 10 השבתי
Jud. 6, 19. ויגש
1 Reg. 19, 5. ויישן
1 Chr. 4, 15. וקנז
1 Sam. 17, 45. חרפת
Jes. 33, 12. יצתו
Jer. 2, 14. לבז
Jud. 1, 31. למס
Jud. 1, 35. למס
Ps. 89, 45. מגרתה

§. 33.

פַּתַח בְּמָקֹם קָמֶץ

Jer. 23, 12. ידחו

§. 34.

מִלִּין קַדִּישִׁין בְּאוֹרַיְתָא

Gn. 18, 3. אדני
Gn. 19, 18. אדני
Ex. 3, 14. אהיה
Ex. 3, 14. אהיה
Ex. 3, 14. אהיה
Gn. 16, 13. אל
Gn. 33, 20. אל
Gn. 35, 7. אל
Num. 23, 8. אל
Num. 23, 23. אל
Num. 24, 4. אל
Num. 24, 16. אל
Num. 24, 23. אל
Dt. 3, 24. אל
Dt. 32, 17. אלה
Gn. 31, 42. אלהי
Gn. 31, 42. אלהי
Gn. 31, 53. אלהי
Gn. 33, 20. אלהי
Dt. 10, 17. אלהי
Dt. 31, 17. אלהי
Lev. 24, 15. אלהיו
Gn. 3, 5. אלהים
Gn. 20, 13. אלהים
Gn. 32, 3. אלהים
Gn. 32, 29. אלהים
Ex. 22, 27. אלהים
Ex. 35, 31. אלהים
Num. 22, 9. אלהים
Num. 23, 4. אלהים
Dt. 4, 7. אלהים
Dt. 4, 33. אלהים
Dt. 4, 34. אלהים
Dt. 5, 24. אלהים
Gn. 31, 13. האל
Gn. 6, 11. האלהים
Gn. 35, 7. האלהים
Dt. 10, 17. ואדני
Gn. 31, 29. ואלהי
Ex. 21, 13. והאלהים
Gn. 35, 1 לאל
Dt. 1, 17. לאלהים

§. 35.

קָמֶץ בְּזָקֵף קָטָן

Jes. 57, 1. אבד
Mich. 4, 9. אבד
1 Reg. 18, 12. אדע
Jer. 20, 8. אזעק
Ez. 18, 6. אכל
Ez. 18, 15. אכל
Num. 22, 18. אלהי
Dt. 18, 16. אלהי
Dt. 26, 14. אלהי
1 Reg. 3, 7. אלהי
1 Reg. 17, 20. אלהי
1 Reg. 17, 21. אלהי
Esr. 1, 9. אלם

1 Sam. 14, 36. 2 Sam. 17, 14.
1 Sam. 16, 2. 2 Sam. 16, 13.
1 Sam. 16, 12. 2 Sam. 18, 2.
1 Sam. 17, 37. 2 Sam. 21, 1.
1 Sam. 21, 10. 2 Sam. 21, 6.
1 Sam. 23, 2. 2 Sam. 24, 10.
1 Sam. 23, 11. 2 Sam. 24, 11.
2 Sam. 5, 2. 2 Sam. 24, 23.
2 Sam. 5, 19. 1 Reg. 13, 20.
2 Sam. 6, 20. Jer. 38. 28.
2 Sam. 7, 4. Ez. 3, 16.
2 Sam. 12, 13.

§. 30.

פַּתַח בְּאָסֵ"ף

Dan. 2, 42. חסף
1 Reg. 3, 25. לאחת

§. 31.

פַּתַח בְּאָתְנָח

Ps. 86, 2. אלהי
Ps. 5, 5. אתה
Ps. 40, 18. אתה
1 Sam. 10, 2. צלצח
1 Sam. 27, 4. גת
2 Sam. 2, 27. דברת
2 Reg. 20, 19. דברת
Jes. 39, 8. דברת
Jes. 55, 13 חדס
Ps. 90, 12. הודע
Ps. 26, 1. הלכתי
2 Sam. 20, 24. המס
1 Reg. 4, 6. המס
Jer. 8, 21. השברתי
Ps. 119, 99. השכלתי
2 Sam. 6, 7. השל
Prv. 30, 9. וגנבתי
1 Chr. 29, 23. ויצלח
Job. 42, 6. ונחמתי
Gn. 27, 2. זקנתי
Ps. 102, 26. יסדת
Jer. 51, 58. יצתו
Ps. 137, 6. ירושלם
Jes. 8, 6. לאט
Jud. 1, 28. למס
Ps. 107, 35. מים
Dan. 4, 28. נפל
Jer. 8, 5. נצחת
Jer. 7, 10. נצלנו
Ez. 19, 4. נתפש
Ps. 119, 13. ספרתי
Prv. 24, 30. עברתי
Job. 20, 4. עד
Job. 34, 5. צדקתי
Jes. 33, 9. קמל
Jes. 33, 11. קש
Ps. 88, 14. שועתי
Prv. 30, 15. תשבענה

§. 32.

פַּתַח בְּסֹף פְּסוּקָא

1 Sam. 18, 28. אהבתהו
1 Reg. 21, 27. אט
Neh. 5, 14. אכלתי
1 Sam. 12, 11. גת
1 Sam. 21, 13. גת
1 Sam. 27, 2. גת
Jud. 6, 36. 37. דברת
2 Sam. 7, 25. דברת
1 Chr. 17, 23. דברת
1 Sam. 15, 20. החרמתי
1 Sam. 15, 15. החרמנו
Jer. 35, 4. חסף
Neh. 2, 16. הגדתי
Ps. 139, 3. חסכנת שלמ

Num. 16, 26. תספו
Num. 13, 32. תרו
2 Chr. 29, 11. תשלו
Dt. 2, 5. תתגרו

§. 22.

נוּן חֲפוּכָא בֵּין פְּסוּקָן

Num. 10, 34. זקף פסוק
Num. 10, 36. וזקף פסוק

§. 23.

אַלְפִין נָחִין

א בוֹקֶאם Neh. 6, 8.
א וַאֲנָה 1 Reg. 11, 39.
א וְנִרְפָּאוּ Ez. 47, 8.
א קְרָאִים Ps. 99, 6.

§. 24.

אַתְוָן נָעִין

Ps. 135, 5. ואדנינו
א לאדני Ps. 136, 3.
א לאדנו Neh. 8, 10.

§. 25.

אִלֵּין אַתְוָן נְקִידָן

Gn. 18, 9. אלו שיו
Num. 21, 30. אשר כ
Gn. 37, 12. את
Ez. 41, 20. ההיכל
Jes. 44, 9. חמה
Num. 3, 39. ואהרן
Gn. 16, 5. וביניך י
Gn. 19, 33. ובקומה ו
Gn. 33, 4. וישקהו
Num. 29, 15. ועשרון ו
2 Sam. 19, 20. יצא
Ps. 27, 13. לולא
Dt. 29, 28. לנו ולבנינו עד עולם
Num. 9, 10. רחקה ס
Ez. 46, 22. מחקצעות

§. 26.

סְגוֹלָא בְּלָא מַקַּף

Ps. 47, 5. את
Ps. 60, 2. את
Prv. 3, 12. את
Esth. 2, 5. בן
Neh. 6, 18. בן

§. 27.

סְגוֹלָא בְּסֹף פְּסוּקָא

1 Chr. 1, 17. ומשך

§. 28.

סְגוֹלָא בְּאָתְנָח

Ps. 35, 20. ארץ
Ps. 48, 11. ארץ
Prv. 30, 21. ארץ
Ps. 130, 7. חחסד
1 Chr. 7, 18. חמלכת
Prv. 30, 14. מארץ
Ps. 35, 19. שקר
Ps. 69, 5. שקר

§. 29.

פְּסִקָא בְּאֶמְצַע פְּסוּקָא

Gn. 35, 22. Jos. 8, 24.
Num. 25, 19. Jud. 2, 1.
Dt. 2, 8. 1 Sam. 10, 22.
Jos. 4, 1. 1 Sam. 14, 19

§. 45.

שַׁבָּא בְּאֶתְנָח

Ps. 119, 65. עבדך
Ps. 45, 6. יפלו

§. 46.

אַתְנָח תְּלוּיָן

Jud. 18, 30. נ מנשה
Ps. 80, 14. ע מיער
Job. 38, 13. ע רשעים
Job. 38, 15. ע מרשעים

§. 47.

סָגְמֵן בְּרֵישׁ שְׁמוֹ

Gn. 1, 1. בראשית
Gn. 49, 8. יהודה
Ex. 14, 28. הבאים
Lev. 16, 8. שני
Num. 24, 5. מה
Dt. 31, 28. ואעידה

§. 48.

חֲלוּפִין

בֵּין בֶּן־אָשֵׁר וּבֵין בֶּן־נַפְתָּלִי׃

ב״א	ב״נ
וְתֵיתוּ אֹרֶז	וְהֵיתֵר־אֹרֶז
מִכֹּל־עֵץ הַגָּן	מִכָּל־עֵץ הַגָּן
וְהִשְׁקָה אֶת כָּל	וְהִשְׁקָה אֶת־כֹּל
בְּנִצְבוֹן תֹּאכָלֶנָּה	בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה
אֲשֶׁר בְּרֹאשִׁי	אֲשֶׁר־בְּרֹאשִׁי
תֶּחְתַּלֶּךְ נָּא	תֶּחְתַּלֶּךְ־נָּא
אֶת־כָּל חֵיקוֹם	אֶת כָּל חֵיקוֹם
וְכֹבֶל דְּגֵי הַיָּם	וּבִכְלִי־דְגֵי הַיָּם
וַיִּמְצְאוּ בְקָעָה	וַיִּמְצְאוּ־בִקְעָה
וַיֹּאכַל עַד סְדוֹם	וַיֹּאכַל עַד סְדוֹם
וַיְהִי כְּהוֹצִיאָם	וַיְהִי כְּהוֹצִיאָם
אֶת־בֶּן הַגֵּר	אֶת בֶּן הַגֵּר
גֵּר־וְתוֹשָׁב	גֵּר וְתוֹשָׁב
לֹא אֲדֹנָי	לֹא־אֲדֹנָי
וְאֶת הַצְּמִידִים	וְאֶת־הַצְּמִידִים
תֹּשֶׁב חֲנִינָה	חֲשֹׁב חֲנִינָה
כִּי־עַתָּה הַרְחִיב	כִּי עַתָּה הַרְחִיב
עֲלֵי קְלָלָתְךָ	עֲלֵי קִלְלָתְךָ
וַיִּתֶּן־לְךָ הָאֱלֹהִים	וְיִתֶּן לְךָ הָאֱלֹהִים
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ	וְיִשְׁתַּחֲווּ לְךָ
וַיַּעְקְבֵנִי	וַיַּעְקְבֵנִי
וְעַל־חַרְבְּךָ	וְעַל־חַרְבֶּךָ
וַיִּתֶּן־לְךָ אֶת	וְיִתֶּן־לְךָ
יִשָּׂשכָר	יִשָּׂשכָר
וַיֹּאבֶא יַעְקֹב בֶּן	וַיֹּאבֶא יַעְקֹב מִן־הַשָּׂרָה
וְכָל־שֶׂה חוּם	וְכָל שֶׂה
וְהָבָעְטוּם	וּבָהָעְטִים
אֶל חַמַּחֲנָה	אֶל הַמַּחֲנָה
וְהִיה הַמַּחֲנָה	חַמַּחֲנָה
כִּי יִפְגְּשֵׁךְ	כִּי יִפְגָּשֵׁךְ
לֹא אֲשַׁלֶּחְךָ	לֹא אֲשַׁלֶּחְךָ
כִּי עֲלֵי כֵּן רְאִיתִי	עַל־כֵּן רְאִיתִי
קְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם	קְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם
וַיֹּאחֶב אֶת	וַיֹּאחֶב אֶת הַנַּעַר
וְנִתְּחִי לְךָ	וְנִתְּחִי לְךָ וְלִזְרַעֲךָ
אֱלֹהֵי־קָרַח	אֱלֹהֵי קָרַח
וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ	וַיִּתְנַכְּלוּ
יְפֵה תֹאַר	יְפַת תֹּאַר
וַיִּקְרָא שֵׁם־יוֹסֵף	שֵׁם יוֹסֵף
כִּי לֹא־לוֹ יִחְיֶה	כִּי לֹא לוֹ יִחְיֶה
אֶת־כָּל מְאוּמָה	אֶת כָּל מְאוּמָה
וּלְיוֹסֵף יֶלֶד	וְלִיוֹסֵף יֶלֶד
אֶת כָּל אֲשֶׁר	אֶת כֹּל
בְּחָתְחַנְנִי	בְּחָתְחַנְנִי
כְּמְרַגְּלִים	כְּמְרַגְּלִים
חֲרִישׁ־לָכֶם אַב	חֲרִישׁ לָכֶם
אֶל עַבְדְּךָ אָבִי	אֶל־עַבְדְּךָ
בִּנְיָמִין אָחִיו	בִּנְיָמִן אָחִיו

Ez. 40, 4.	שמע
Ez. 44, 5.	שמע
Hab. 3, 17.	תפרח

§. 38.

קָמֶץ בְּסִגּוֹלְתָּא

Jer. 31, 8. ארץ

§. 39.

קָמֶץ בְּסָמִיךְ

Ez. 13, 9. ובכתב

§. 40.

קָמֶץ בְּקַדְמָא

Jer. 8, 6. ואשמע
Jer. 25, 30. ישאג
Num. 23, 24. עם
Jer. 6, 26. שק

§. 41.

קָמֶץ בִּרְבִיעִי

Lev. 5, 23. גזל
1 Reg. 7, 18. האחת
Dt. 13, 6. יומת
Lev. 16, 4. ילבש
Jes. 6, 10. ישמע
Jes. 44, 26. תושב

§. 42.

קָמֶץ בְּתַבִּיר

Lev. 5, 18. שגג
Ps. 35, 10. כל

§. 43.

קְרֵיא וְלָא כְתִיבָא

2 Sam. 16, 23. איש
Ruth 3, 5. אלי
Ruth 3, 17. אלי
Jer. 31, 38. באים
Jud. 20, 13. בני
2 Reg. 19, 37. בניו
2 Sam. 18, 20. כן
Jer. 50, 29. לה
2 Sam. 8, 3. פרת
2 Reg. 19, 31. צבאות

§. 44.

אַתְנָח רָפֶה

Zeph. 2, 14. ה ארזה
Ez. 23, 42. ב בה
Ez. 22, 18. ה גשמה
Lev. 14, 56. ש ולשאת
Jes. 6, 6. ה ועצה
Jud. 16, 16. ל ותאלצהו
Jes. 22, 10. ת ותתצו
Ez. 24, 6. ה חלאתה
Jes. 59, 17. מ כמעיל
Num. 32, 42. ה לה
Zach. 5, 11. ה לה
Jes. 44, 19. ה להעצבה
Job. 7, 20. מ למה
Ps. 104, 18. ש לשפנים
Prv. 21, 22. ה מבטחה
Jud. 8, 2. ב מבציר
Ez. 32, 30. ג מגבורתם
Jes. 18, 5. ה נצה
Prv. 12, 28 ה נתיבה
Ps. 76, 4. פ רשפי
Ez. 31, 4. ל שלחה
Ps. 74, 7. ל שלחו
Zach. 4, 12. ש שתי

2 Reg. 24, 4.	שפך
Dt. 10, 20.	תדבק
Hos. 13, 4.	תדע
1 Reg. 22, 22.	תוכל
2 Chr. 18, 21.	תוכל
Ex. 34, 19.	תזכר
Lev. 25, 4.	תזרע
Dt. 22, 9.	תזרע
Mich. 4, 11.	תחנף
Jes. 34, 10.	תחרב
Jos. 8, 1.	תחת
Ez. 2, 6.	תחת
Ez. 17, 9.	תיבש
Zach. 11, 17.	תיבש
Jer. 10, 2.	תלמדו
Thr. 3, 22.	תמנו
Num. 18, 20.	תנחל
Dt. 28, 67.	תפחד
Dan. 11, 27.	תצלח
Jes. 43, 19.	תצמח
Num. 3, 47.	תקח
Ez. 5, 4.	תקח
Mich. 6, 14.	תשבע
2 Sam. 12, 3.	תשכב
Jes. 46, 13.	תרחק
Neh. 9, 27.	תשמע

§. 36.

קָמֶץ בְּמֻרְחָא

Num. 13, 8. אפרים
Jud. 17, 1. אפרים
Jes. 5, 9. באזני
Jes. 22, 14. באזני
Lev. 27, 10. ברע
1 Reg. 5, 31. הבית
Num. 9, 2. הפסח
Dt. 9, 14. ורב
Jer. 3, 9. ותחנף
Jes. 14, 27. יעץ
Jes. 27, 10 ירבץ
Jer. 8, 1. ירושלם
Jer. 13, 13. ירושלם
Num 21, 6. רב

§. 37.

קָמֶץ בְּלָא אָסָ״ף

Ps. 143, 12. איבי
Ps. 35, 24. אלהי
Ps. 71, 22. אלהי
2 Chr. 2, 3. אלהי
Ps. 143, 10 אלהי
Job. 37, 6. ארץ
Ps. 143, 8. בטחתי
Ps. 128, 4. גבר
Ps. 119, 5. דרכי
Ps. 126, 6. הזרע
Ez. 17, 15. היצלח
2 Chr. 28, 13. אף
Eccl. 11, 9. ודע
Joel 2, 14. ונחם
1 Chr. 26, 9. חיל
Hos. 6, 1. טרף
Job. 21, 17. ידעך
Hos. 8, 7. יזרעו
Ps. 116, 19. ירושלם
Ps. 135, 21. ירושלם
Ps. 137, 5. ירושלם
Ps. 137, 7. ירושלם
Joel 4, 16. ישאג
Ps. 59, 7. ככלב
Ps. 59, 15. ככלב
Prv. 6, 26. לחם
Neh. 13, 20. לירושלם
Ez. 25, 3. נחל
Am. 3, 8. שאג
Esth. 8, 15. שושן

Hos. 10, 6	יקח
Hos. 11, 10.	ישאג
Am. 1, 2.	ישאג
Hos. 4, 12.	ישאל
Jes. 53, 11.	ישבע
Hab. 2, 5.	ישבע
Lev. 17, 3.	ישחט
Hab. 1, 10.	ישחק
Ruth 4, 22.	ישי
1 Chr. 29, 26.	ישי
Ex. 22, 26.	ישכב
Ez. 7, 12.	ישמח
Ez. 3, 27.	ישמע
Hab. 1, 10.	יתקלס
Zach. 9, 14.	יתקע
1 Chr. 16, 18.	כנען
2 Reg. 11, 12.	כתר
Thr. 3, 41.	כפים
Gn. 11, 3.	לאבן
Jud. 7, 5.	לבד
1 Reg. 6, 4.	לבית
Esr. 2, 21.	לחם
1 Chr. 2, 51.	לחם
2 Chr. 29, 34.	למעט
Esth. 4, 12.	למרדכי
Dt. 27, 9.	לעם
Gn. 32, 21.	לפני
Dt. 32, 41.	לצרי
Gn. 27, 36.	לקח
Jes. 53, 8.	לקח
Ez. 18, 17.	לקח
Dt. 33, 13.	מטל
Dt. 8, 7.	מים
Gn. 49, 25.	מעל
Dt. 28, 62.	מעט
2 Sam. 12, 8.	מעט
Hos. 8, 10.	מעט
Neh. 1, 3.	מפרצת
Am. 2, 14.	מקל
Jer. 4, 18.	מר
2 Chr. 36, 13.	מרד
Dan. 11, 4.	משל
Ez. 3, 21.	נזהר
Ez. 33, 6.	נזהר
Lev. 25, 20.	נזרע
Jes. 32, 14.	נטש
Esth. 3, 12.	נכתב
2 Reg. 14, 28.	נלחם
Ez. 33, 6.	נלקח
2 Sam. 17, 22.	נעדר
Zeph. 3, 5.	נעדר
Jud. 5, 27.	נפל
1 Reg. 13, 5.	נקרע
Thr. 5, 5.	נרהפנו
Jes. 30, 16.	נרכב
Hos. 14, 4.	נרכב
Eccl. 2, 16.	נשכח
Jer. 3, 21.	נשמע
Ez. 18, 16.	נתן
Gn. 44, 10.	עבד
Gn. 44, 17.	עבד
Jes. 58, 2.	עזב
1 Chr. 25, 31.	עזר
2 Sam. 23, 1.	על
Dt. 32, 21.	עם
Dt. 33, 5.	עם
Dt. 33, 21.	עם
Lev. 5, 23.	עשק
Ruth 4, 18.	פרץ
Num. 22, 26.	צר
1 Sam. 21, 10.	קח
Jos. 17, 14.	רב
Gn. 31, 18.	רכש
Jos. 19, 50.	שאל
Jud. 8, 26.	שאל
Jer. 10, 20.	שדד
Ob. 1, 1.	שלח
Lev. 17, 4.	שפך

ב״א	ב״ב	ב״א	ב״ב	ב״א	ב״ב
יָמָה וישׂוּחוּ	יִמְנָה וישׁוּה	חִישׁ בה	תְּחִישׁ־בה	וַיִּכְנֹק	וַיִּכְנֹק
ובני־דן	וּבְנֵי דָן	וְאַל פל עדת	וְאֶל כל עדת	יִמְצאתי	יִמְצאתי
לבית־יעקב	לְבֵית יַעֲקֹב	וְכָל מנאצי	וְכֹל־מְנַאֲצַי	שנותי מלגע	שְׁנוֹתַי מִלְּגֹעַ
אשר יחיה לעם	יִחְיֶה־לָּעָם	וַיִּתאבלו	וַיִּתְאַבְּלוּ	רבבות	רִבְבוֹת
וַיִּגרשׁום	וַיְגָרְשׁוּם	והכנעני	וְהַכְּנַעֲנִי	יִעַרְפוּ טל	יַעַרְפוּ טַל
הם חמדבריים	הֵמָּה הַמִּדְבָּרִים	ויכתום	וַיִּכְתֹּם	וַיָּחָא	וַיָּחָא
כי טוב לנו	כִּי־טוֹב	אשר בתוככם	אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם	וַיִּשכבו	וַיִּשְׁכְּבוּ
אז חשיר משה	אָז יָשִׁיר	כל־העדה	כָּל־הָעֵדָה	וְהחריחם	וְהַחֲרִיחֵם
ויאמיני ביי	וַיַּאֲמִינוּ בַיי	בֶּן־אחרן	בֶּן־אַחֲרֹן	והכנעני	וְהַכְּנַעֲנִי
זה אלי ואנוהו	זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ	זה יחיה	זֶה יִחְיֶה	מִמחרת	מִמָּחֳרָת
עם זו גאלת	עַם זוּ גָּאַלְתָּ	בכור הבהמה	בְּכוֹר הַבְּהֵמָה	ויאמר לו יפס	וַיֹּאמֶר לוֹ יפס
וְחַשעמו	וְחַשְׁעֵמוֹ	והיתה	וְהָיִתָה	את מחנה	אֶת מַחֲנֵה
כָּל חַמחלה	כָּל חַמַּחֲלָה	לְך ולזרעך	לְךָ וּלְזַרְעֲךָ	וַיחתרימו	וַיַּחֲרִימוּ
אֶל כל עדת	אֶל־כָּל עֵדָת	הוא יחתטא	הוּא יְחַטֵּא	הַמרגלים	הַמְרַגְּלִים
עַל הצור	עַל־הַצּוּר	אין צמיד	אֵין צָמִיד	וְאת רחב	וְאֶת רָחָב
או ירה יירה	אוֹ־יָרֹה יוֹרֶה	הכנעני	הַכְּנַעֲנִי	אֲשר ילכדני	אֲשֶׁר יְלָכְדֻנִי
לא יחיה לך	לֹא יְחִיֶה־לָּךְ	שם המקום	שֵׁם הַמָּקוֹם	וְאת בניו	וְאֶת בָּנָיו
כי יגנב	כִּי יִגְנֹב	לסבב	לְסָבִּב	וְכָל ישׂראל	וְכָל יִשְׂרָאֵל
עַל כל דבר	עַל־כָּל	נתן סיחן	נָתַן סִיחֹן	וְשפטיו	וְשָׁפְטָיו
בֶּן־חעשה	בֶּן־תַּעֲשֶׂה	עַל חנחר	עַל הַנַּחַר	כִּי קרובים	כִּי קְרוֹבִים
לא אנרשנו	לֹא אֲנָרְשֶׁנּוּ	וַיִּדברו	וַיְדַבְּרוּ	יִהוֹשׁע	יְהוֹשֻׁעַ
וַיחזו	וַיַּחֲזוּ	וקבנו לי	וּקְבָנוֹ לִי	אל חַמחנה	אֶל הַמַּחֲנֶה
וְאת שמות	וְאֶת שְׁמוֹת	מה פַּעַל אל	מַה פָּעַל אֵל	אֶת כל הארץ	אֶת כָּל הָאָרֶץ
לכחנו לי	לְכַהֲנוֹ לִי	כִּי אם יחיה	כִּי אִם יִחְיֶה	על שפת חים	עַל שִׂפַּת חִים
אוֹ בגשׁתם	אוֹ בְגִשְׁתָּם	אל שפטי	אֶל־שִׁפְטֵי	כן עשׂה	כֵּן עָשָׂה
וקנמן	וְקִנָּמֹן	בֶּן־אחרן	בֶּן אַחֲרֹן	המלכים	הַמְּלָכִים
אֶת זרעכם	אֶת־זַרְעֲכֶם	וְיחיתה	וְחָיִתָה	אֶת כל האדם	אֶת כָּל הָאָדָם
כי־פריה	כִּי פְרִיָה	אֶת־חשבי	אֶת־חֶשְׁבֹּנִי	מְבעלה	מִבְּעָלָה
אֶל־כל דרת	אֶל כָּל דֹּרֹת	אֶת־התחשת	אֶת הַנְּחֹשֶׁת	וַיִּתחלכו	וַיִּתְחַלְּכוּ
את־תתכלת	אֶת תְּכֵלֶת	אֶת־הבדיל	אֶת הַבְּדִיל	וְתחתחלקו	וְתַחְתַּחְלְקוּ
אֶל־בצלאל	אֶל בְּצַלְאֵל	וְחצית	וְחָצִיתָ	יִגבל אתו	יִגְבַּל אִתּוֹ
עַל חשלחן	עַל־הַשֻּׁלְחָן	חשׁשׁה	חֲשִׁשָׁה	וְאת בעשתרה	וְאֶת בְּעַשְׁתָּרָה
וחמשׁ אמות	וְחֻמָּשׁ	וחיתה	וְחָיִתָה	אֶל כל עדת	אֶל כָּל עֵדָת
אֶת־כָּל כלי	אֶת כָּל כְּלֵי	וְאֶת־כבו	וְאֶת נִבוֹ	וַחנשׁיאים	וַהַנְּשִׂיאִים
וּמָן־תתכלת	וּמִן־תְּכֵלֶת	מְמחרת	מִמָּחֳרָת	וַיְתַחְתְּנֵם	וַיְתַחְתְּנֵם
מְטַבָּעתיו	מְטַבְּעֹתָיו	מוֹת־יומת	מוֹת יוּמָת	אל־קנא	אֵל קַנָּא
וְאֶת האבנט	וְאֶת הָאַבְנֵט	אֶת־נחלת	אֶת נַחֲלַת	מְאַקתם	מְאַקְתָּם
ומכנסי־בד	וּמִכְנְסֵי בַד	טוב־הדבר	טוֹב הַדָּבָר	אֶת מעברות	אֶת מַעְבְּרוֹת
ומן הדם	וּמִן הַדָּם	וְלא תיראון	וְלֹא תִירָאוּן	שֵׁשׁ־מאות	שֵׁשׁ־מֵאוֹת
הַמעלה	הַמַּעֲלָה	וְנלחמו	וְנִלְחַמְתֶּם	וַיִּמכרם	וַיִּמְכְּרֵם
רפוֹל עליו	רִפֹּל עָלָיו	וַיכתו	וַיִּכְתּוּ	חֵשׁ פה	חֵשׁ פֹּה
בעור־הבשׂר	בְּעוֹר הַבָּשָׂר	כאשר חמו	כַּאֲשֶׁר חָמוּ	ופגע בטו	וְפָגַע בְּטוֹ
או בשׂחי	אוֹ בְשָׂחִי	אעבור	אֶעְבְּרָה	וויזו כל ישׂראל	וַיִּזּוּ כָּל יִשְׂרָאֵל
אוֹ־מָן חשׂחי	אוֹ־מִן חָשְׂחִי	ויחרם	וַיַּחֲרֵם	וַיבצרו	וַיִּבְצְרוּ
עֵץ הארז	עֵץ הָאָרֶז	את־גדלך	אֶת גְּדֻלָּךְ	עַל כל אשר	עַל כָּל אֲשֶׁר
עַל חמשכב	עַל חַמִּשְׁכָּב	כמעשׂיך	כְּמַעֲשֶׂיךָ	וְאת העשתרות	וְאֶת הָעַשְׁתָּרוֹת
עמיחך	עִמֶּיךָ	כִּי לא	כִּי־לֹא	וירצצו	וַיִּרְצְצוּ
ומזרעך	וּמִזַּרְעֲךָ	אֶת הדברים	אֶת־הַדְּבָרִים	אֶת כל	אֶת כָּל
אֶל כָּל עדת	אֶל כָּל עֵדָת	וְהיה כי	וְהָיָה כִּי	וַיחלקשו	וַיַּחְלְקֵשׁוּ
מוֹת־יומת	מוֹת יוּמָת	ונשל גוים	וְנָשַׁל גּוֹיִם	אֶל מלאכי	אֶל מַלְאֲכֵי
אוֹ־בת אמו	אוֹ בַת אִמּוֹ	וְהחסל	וְהַחְסִל	וְהיה כי	וְהָיָה כִּי
שׂחים	שְׂחִים	וְהיה־עקב	וְהָיָה עֵקֶב	ויאחז	וַיֹּאחֶז
שׂבחכם	שִׂבְחֲכֶם	בלבבך	בִּלְבָבֶךָ	ומחיתך	וּמְחִיתֵךְ
אֶת מועדי	אֶת־מוֹעֲדֵי	עם גדול	עַם־גָּדוֹל	שׁשׁ מאות	שֵׁשׁ מֵאוֹת
וְחיתה	וְחִיתָה	אשר יצאת	אֲשֶׁר יֹצֵאת	וְאת חכון	וְאֶת חֻכָּן
ולבחמתך	וְלִבְהֶמְתֶּךָ	עַל חלחות	עַל חַלְחוֹת	ויקראו	וַיִּקְרְאוּ
אֶת כספך	אֶת־כַּסְפְּךָ	חשׁתה מים	חֲשֻׁתָּה־מָיִם	הגּא נא	הַגֵּא־נָא
כִּי־עבדי	כִּי־עַבְדִּי	ובשׁכבך	וּבְשָׁכְבֶךָ	מִן מעשׂתו	מִן־מַעֲשֵׂהוּ
ואם מעט	וְאִם מְעַט	את־גבולך	אֶת־גְּבוּלֶךָ	מבית לחם	מִבֵּית לָחֶם
וְאם מך	וְאִם מְךָ	את החצבי	אֶת־הַחֲצֵבִי	ובצרה	וּבְצָרָה
כל־ערכך	וְכָל עֶרְכְּךָ	לירא בירך	לִירְאָה בְיִרְךָ	ממערה גבע	מִמְּעָרָה גֶּבַע
ויתגלד	וַיִּתְגַּלַּח	אשׁר חשׁי	אֲשֶׁר אֲשָׁלֶה	יחפלל לו	יִתְפַּלֵּל לוֹ
בֶּן חנו	בֶּן חָנוּ	בתחך לו	בְּתוֹכְךָ לוֹ	שׂים לפניך	שִׂים לְפָנֶיךָ
עַל־חמשכן	עַל הַמִּשְׁכָּן	אשר יבחר	אֲשֶׁר יִבְחַר	כי רשתכם	כִּי רִשְׁתָּכֶם
וכלה אחרן	וְכִלָּה אַהֲרֹן	עַל־ממלכתו	עַל מַמְלַכְתּוֹ	הדרבן	הַדָּרְבָּן
בֶּן אַהֲרֹן	בֶּן אַהֲרֹן	על הגוים האלה	הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה	את־ממלכות	אֶת־מַמְלְכוֹת
חַמאדרים	הַמְּאֹרָרִים	אֲשר פדית	אֲשֶׁר פָּדִיתָ	לַמסלה	לַמְּסִלָּה
וזרעה	וְזַרְעָהּ	בְּשׂור ובחמור	בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר	יתחלכו	יִתְהַלְּכוּ
בֶּן־עשׂו	בֶּן עֵשָׂו	וְאם בשׂדה	וְאִם בַּשָּׂדֶה	שׁמר לך	שָׁמֹר לְךָ
על־חמשכן	עַל הַמִּשְׁכָּן	וחחזיק־בה	וְהֶחֱזִיק בָּהּ	אשר על	אֲשֶׁר עַל
וּבתאריך	וּבְתַאֲרִיךְ	אֲשר ינצל	אֲשֶׁר יִנָּצֵל	קול־חצאן	קוֹל חַצְאַן
אספה	אֶסְפָּה	לַעשׂר	לְעַשֵּׂר	אתן־לך	אֶתֶּן לְךָ
וחתיצבו	וְהִתְיַצְּבוּ	כָּל־דברי	כָּל־דִּבְרֵי	להשׁתחות ולזבח	לְהִשְׁתַּחֲוֹת וְלִזְבֹּחַ
אם את כל	אִם אֶת כָּל	חקים אותך	חֻקִּים אוֹתָךְ	איש בנימן	אִישׁ בִּנְיָמִן
ויאסף	וַיֵּאָסֶף	ביום החוא	בְּיוֹם הַהוּא	ותאמרו	וַתֹּאמְרוּ
אם־יחיה	אִם יִחְיֶה	נשבעתי	נִשְׁבַּעְתִּי	ממחנה	מִמַּחֲנֵה
חַמבחנים	חַמִּבְחָנִים	אֶת־מריך	אֶת מְרִיבָךְ	לפגע יפס	לִפְגֹעַ יִפְס

ב״א	ב״ב
וַיִּמאסְך	וַיִּמְאָסֶךָ
להרגך ׳ ג	לְהָרְגֶךָ ׳ ג
ושׁאלתם	וְשָׁאֲלְתֶּם
את כל	אֶת כָּל
וחדבּר־נא	וְחַדֵּבֶר־נָא
את נערי	אֶת נְעָרַי
לרדפך יפס	לִרְדָּפֶךָ יִפְס
ביד הנבראים	בְּיַד־הַנְּבִיאִים
וַיִּמצאו	וַיִּמְצָאוּ
אֶת הגדוד	אֶת הַגְּדוּד
מִמחנה	מִמַּחֲנֵה
וְאקבצה	וְאֶקְבְּצָה
וְאת בענה	וְאֶת בְּעָנָה
ובשׂרך	וּבְשָׂרֶךָ
מִפּיבשׁת	מִפִּיבֹשֶׁת
וְאת הגברים	וְאֶת־הַגְּבָרִים
מכסא	מִכְסָא
אֶת עמך	אֶת עַמְּךָ
צפּה עץ	צָפָּה עֵץ
מִירכתי	מִיַּרְכְתֵי
אֶל מחזה	אֶל מַחֲזֵה
וְעַל המסגרות	וְעַל הַמִּסְגְּרוֹת
לכלּחה	לְכַלָּחָה
לשׂם	לָשׂוּם
שׁשׁ מאות	שֵׁשׁ מֵאוֹת
לִירבעם	לְיָרָבְעָם
לְדָוִד	לְדָוִד
עַל המזבח	עַל הַמִּזְבֵּחַ
אֶל בן	אֶל בֵּן
וַיִּשׂרחתי	וַיִּשְׂרְחֵתִי
וזחבך	וְזָהָבְךָ
אֶל עבדך	אֶל עַבְדְּךָ
וַיחטו אלה	וַיְחַטְּאוּ אֵלָה
אֶל־חשׂדה	אֶל הַשָּׂדֶה
בחשׂחוּתי	בְּהִשְׁתַּחֲוָתִי
אֶת־נעמן	אֶת־נַעֲמָן
אשׁר־למלך	אֲשֶׁר־לַמֶּלֶךְ
מִן חסוסים	מִן הַסּוּסִים
וראה שם	וְרָאָה שָׁם
אֶת רבלעם	אֶת רִבְלָעָה
אֶת־החנית	אֶת הַחֲנִית
אֶת חבריח	אֶת הַבְּרִיחַ
כָּל חקדשׁים	כָּל הַקֳּדָשִׁים
לֹא סר	לֹא סָר
שבע־עשׂרה	שֶׁבַע־עֶשְׂרֵה
וַיחפאו	וַיַּחְפְּאוּ
וַיעבידו	וַיַּעֲבִידוּ
עַל־חזקיהו	עַל־חִזְקִיָּהוּ
דבר־שׁפחים	דִּבְרֵי־שִׁפְחֵיהֶם
הַמבלעדי	הַמִּבַּלְעֲדֵי
דבר חמלך	דְּבַר הַמֶּלֶךְ
על חביח	עַל הַבַּיִת
אם־מעשׂה	אֶם מַעֲשֵׂה
קטרו שׁמה	קִטְּרוּ שָׁמָּה
אֶשׁר על	אֲשֶׁר עַל
וְאֶת המזבחות	וְאֶת הַמִּזְבְּחוֹת
חשׁע־עשׂרה	תִּשַׁע־עֶשְׂרֵה
וּבפרשׁכם	וּבְפַרְשְׁכֶם
ונוכחה	וְנוֹכְחָה
וְאם תאמני	וְאֶם תַּאֲמִינִי
וְאנקמה	וְאֶנְקְמָה
ומשׁקרות	וּמִשְׁקָרוֹת
וַיסקלחו	וַיִּסְקְלֻהוּ
ולבבך	וְלִבְבְךָ
אֶת־כל	אֶת־כָּל
אם יחיה	אִם יִחְיֶה
ויחתחלום	וַיִּתְחַתְּלוּם
ויליל	וְיֵלִיל
מִשׁעל ארץ	מִשְּׁעַל אֶרֶץ
ובכלי גמא	וּבִכְלֵי גֹמֶא
לְבד בך	לְבַד בָּךְ
רשׁב הארץ	רֹשֶׁב הָאָרֶץ
וְחיתה	וְחָיִתָה
אור חלבנה	אוֹר חַלְבָּנָה
בֶּן־חרנם	בֶּן־תַּרְנָם
קו חדו	קִוֵּי חָדוּ
וְאֶרץ־שם	וְאֶרֶץ־שָׁם

ב״א	ב״ב	ב״ג	ב״ד
אֲל־יִשְׁעִיָּה	אֶל־יְשַׁעְיָה	אֶל־הֶהָרִים	הַצִּילֵנִי
תִּשְׁרְכוּ לוֹ	תִּשְׁרְכוּ־לוֹ	וְתִדְלַח־מִים	בְּשׁוּעִי
אֹהֲךְ־אָנִי	אָהֳךְ אֲנִי	יְדַבְּרוּ	אֲהֻבוֹ
חִלְּא שְׁקֹר	חִלְּאוּ־שָׁקֹר	חִיּוּת צַאנִי־	וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ
וּמְחַפְּלִים	וּמִתְפַּלְּלִים	אֶל־הָרִיעִים	וַיִּגְרְשֵׁהוּ
וַיִּרְחֲמוּ	וַיִּרְחֲמוּ	יְרַדְפֵךְ	לְכוּ בָנִים
אֵין־מַנְחֵל	אֵין־מַנְחֵל לָהּ	בֵּית יִשְׂרָאֵל	וְאֶת־דְּכָאִי
וְאֶת עֲזוּמִים	וְאֶת עֲזוּמִים	וְחִסְרֹתַי	לִמְנַצֵּחַ ׀
וּבְרַחֲמִים	וּבְרַחֲמִים	חֲמַחְוֹלֵל	יְרֻמְּמֵהוּ
לָמָּה תִּשְׁקְלוּ	לָמָּה־	חִלְּזוֹ	אֶל־בְּקַצְפֶּךָ
בְּלִיָּא	בְּלִיַּע	יִטְמְאוּ	כִּי־עוֹנִתִי
וַיְגָרְשׁוּ	וַיְגָרְשׁוּ	קָהִלְּךָ ׀ פפ	אֹהֲבִי ׀
אֲשֶׁר	אֲשֶׁר	וַיְצַאוּ	אַשְׁמֹרָה לְפִי
וַיִּטְלֹם	וַיִּטְלֹם	אָחֵן לְגוֹג	מִכֹּל פִּשְׁעֵי
חִמְתְקַדְּשִׁים	חִמְתְקַדְּשִׁים	כָּל מְעִלָם	וַיּוֹעִלֵנִי
חֲמִעְלָה	חֲמִעְלָה	וְאֶל חִכְתֹּךְ	לַעֲשׂוֹת
אִם חִבַּבְתִּי	אִם חִבַּבְתִּי	עַל־אַחֲרִית	יְמַלְּטֵהוּ
אֲשֶׁר נִקְרָא	אֲשֶׁר־נִקְרָא	וְחַתָּק	בְּאָמְרִי אֵלַי
חִמְעִשִּׂים	חֲמִעְשִׂים	מְכֹל	וַתְּחַמְּ
וַיְהִתֵּהוּ	וַיְהִתֵּהוּ	וּמִשְׁרֹתַיִם	אֶל־תְּחִתֵּם
וַיְדַרְכִּי	וַיְדַרְכִּי	אֶל־שְׁעָרִי	בְּאָמְרָם
לָמְקוֹמוֹת	לָמְקוֹמוֹת	אֲשֶׁר לֹא	מְאֹרָשׁ
וְאֵינִם	וְאֵינִם	לִבְתִּים	לְמִנְצֵחַ ׀
בֶּן־יְחִזְקִיָּהוּ	בֶּן יְחִזְקִיָּהוּ	וַיְהִיהוּ	עַל דִּבְרֵי אֲמִתּ
וְאֵין בָּם	וְאֵין־בָּם	בְּכָל־מוֹעֲדֵי	בְּקִרְוּתִיךְ
וַיְהִי	וְיְהִי	עַם הָאָרֶץ	נְצִבָה שִׂגֵּל
אֶל אִישׁ־	אֶל אִישׁ	וּמִבְשֻׂלוֹת	וּבְיִת אֲבִיהָ
בֵּית מַלְכָּ	בֵּית־מַלְכָּ	בְּמַחֲלֹתִי	עַל־כֵּן עַמִּים
אֶרֶץ חִפֵּץ	אֶרֶץ־חֵפֶץ	אֲשֶׁר ׀ רִשְׁרֵץ	יִשְׁמְחוּ
אֶת אֲשֶׁר	אֶת אֲשֶׁר	אֲשֶׁר־תְּרִימוּ	לְכוּ חֲזוּ
חֲגָבִאים	חֲגָבִאים	וְיִהְיֶה מִסְפַּר	לַמְנַצֵּחַ ׀
מֶלֶךְ בָּבֶל	מֶלֶךְ־בָּבֶל	וְיִהְיֶה בְּמָקוֹם	לְלַשְׁאוֹל
אֶת־כָּל	אֶת כָּל	וְאֵין חֶסֶד	זוּבָח
וְכִמְעִשֵׂהוּ	וְכִמְעִשֵׂהוּ	יִרְחָצוּ־	וּבְגְבוּרָתֵךְ
וַיְלֶלֶת	וַיְלֶלֶת	כִּי וַיְלִלוּ	לֹא שָׁמוּ
לַחֲנֵבָא	לַחֲנֵבָא	אֶכְחַב לוֹ	תּוֹרִידֵם
כָּל־קָהָל	כָּל קָהָל	אֶכְ־יִגְדְּלוּ	יְשׁוּבוּ
וְתִתְפַּלְּלוּ	וְתִתְפַּלְּלוּ	וְלֹא אִישׁ	לְהִתְהַלֵּךְ
חֲגָבִאים	חֲגָבִאים	וַיִּתְחַנֵּן לוֹ	כִּי בְךָ
וַיַּעַל בְּנֵי	וַיַּעַל בְּנֵי	וְנִשְׁלְמָה	מִמְּתְקוֹמְמֵי
אַכְחֲבָה	אַכְחֲבָה	אֲשֶׁר־לֹא	וּמֵאוֹיְבַי
וְכָל חֵילוֹ	וְכָל חֵילוֹ	כָּל־הַגּוֹיִם	רְאֵנִי
וְכִמְשֹׂרְפוֹת	וְכִמְשֹׂרְפוֹת	עַל־הַמִּזְבֵּחַ	וְאֶת אֹרַח
שָׁבַע	שָׁבַע	כָּל־הַגּוֹיִם	חֲיַצֵּנִי
אֲשֶׁר שִׁלַּחְתֶּם	אֲשֶׁר	אֲשֶׁר כִּנְעָנִים	כְּמַעֲשֵׂהוּ
שִׁוְבוּ נָא	שׁוּבוּ נָא	אֶל־חָנוֹן	וְחַמְלֵהוּ
בֶּן שִׁמְעִיתוּ	בֶּן־שִׁמְעִיתוּ	עַל נִינְוֵה	אֶרֶץ
אֶם־הַכִּיתֶם	אִם הַכִּיתֶם	בֶּן־יְמִינִי	יִכְחַשׁוּ
וַיִּקַּח אֶת	וַיִּקַּח אֶת־	אִם יוּעַצְךָ	אִשָּׁה
חִמְבַלְעֵרִי	חִמְבַלְעֵרִי	וּמְעוֹנִים	רָאֵי
וְיִדְעֵ	וְיִדְעֵ	תִּדְרְךָ	נְעָרַי
כְּוֹס זְחֵב	כּוֹס־זְחֵב	מָה תְּחַשְׁבוּן	וְאֶל תֹּאטַר
וְנִסְפְּרָה	וְנִסְפְּרָה	לֹא לוֹ	וְלִמְחַמִּים
וְאֵנִי בְּתוֹךְ	וְאֵנִי בְּתוֹךְ־	הֲעַלִיזוּה	חָנָּה עוֹן
אֲשֶׁר בֵּית	אֲשֶׁר בֵּית	שֵׁם אֹבֶן	וְהַלְלוּהוּ
כָּל־חֹרְשֵׁבִים	כָּל־חֹרְשֵׁבִים	לְעֵת עֶרֶב	רְדֹפוּ
וּשְׁכַלְתֶּה	וּשְׁכַלְתָּה	וְרָאמָה	וְאֵין עוֹזֵר
וְאֶתֵּן נִזְם	וְאֶתֵּן־נִזֶם	וּפְנֵה דֶרֶךְ	בְּסַבְּךָ
וְחִיפֵּי	וְחִיפֵּי	וּבְעִשְׁקֵךְ	שְׁבֶרֶת
וְקִטַּרְתִּי	וְקִטַּרְתִּי	בְּנֵי פֶּרֶץ	כִּי־מָלְאוּ
לְכָל־מְאַהֲבַיִךְ	לְכָל מְאַהֲבַיִךְ	וַיִּמְצָאוּ	זְבוּר חַרְפָּתְךָ
וַיַּשְׁחִתֵי	וַיַּשְׁחִתֵי	וְאַחֲרֵן	בְּקוּם לַמִּשְׁפָּט
בְּתוֹכָהּ	בְּתוֹכָהּ	וַיִּחַתְּ	עַל יְדוּתוּן
חִלְּא בְּגִיעַת בָּהּ דגש	בְּגִיעַת בָּהּ דגש	וַיִּמְצָאוּ	וּבְעַלִילוֹתֵיךְ
וַיִּתְגְּהִי	וַיִּתְגְּהִי	פָּל־יִשְׂרָאֵל	וַיִּרְחַגֵּם
וַיִּזְבְּחִי	וַיִּזְבְּחִי	עִצְמֵךְ וּבְשָׂרֵךְ	וְהִצִּילֵנִי
חֲתָאחֲדִי	חֲתָאחֲדִי	הִמְתְחַזְּקִים	אֱלֹהֵיהֶם
בְּקֶסֶם	בְּקֶסֶם	וַיִּתְיַצְּבוּ	אֲרִזֵי אֵל
עִדֵּדִי	עִדֵּדִי	וַיִּשְׁתַּחוּ	אַל־תַּחֲרֵשׁ
עַל מְאַהֲבַיִת	עַל מְאַהֲבַיִת	וַיִּמְלֹךְ־חָגְרִי	וּבְסוּפָתָךְ
אֶת־אַחְלִיבָה	אֶת־אַחְלִיבָה	אֶת שִׁמְשִׁי	וְגַם־כְּלֵחָה
וּמִסְרִי	וּמִסְרִי	וְמֶמְשֶׁה	אֶת מִזְבְּחוֹתֵיךְ
אֵז תִּוָּבֵל	תּוּבַל	וְגַם חַקְרוֹבִים	גָּרְשָׁה לִּנִי
חֲבֵרָאִךְ	חֲבֵרָאִךְ	וְבִבְקַר	חֲלָא אַתָּה
לִרְאוֹת בְּךָ	לִרְאוֹת־בְּךָ	בְּיִת עוֹבֵד	אֵל־רַחוּם
וְיֵדְעֵ נגש	כלא נגש	וְלִשְׁרָתוֹ	אַתָּה
וַיִּקַּ	וַיִּקַּ	לְהַעֲלוֹת	אַתָּה יִסְרַתָם

ב״א	ב״ג	ב״ב	ב״א
וַיְשָׁרֵ	וַיְשָׁרֵ	וַיְשָׁרֵ	הַצִּילֵנִי
וּמְעַשֵׂהוּ	וּמְעַשֵׂהוּ	וְיִשְׂרָאֵלָה	בְּשׁוּעִי
יְשְׂרָאֵלָה	יְשְׂרָאֵלָה	וַיִּשְׂרָאֵלָה	אֲהֻבוֹ
וַיִּפְקְדֵם	וַיִּפְקְדֵם	וַיִּשְׂרָאֵלָה	וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ
וְאֵת בְּתֵיהוּ	וְאֵת בְּתֵיהוּ	וַיִּשְׂרָאֵלָה	וַיִּגְרְשֵׁהוּ
לִבְנוֹת לְךָ	לִבְנוֹת־לְךָ	וַיִּשְׂרָאֵלָה	לְכוּ בָנִים
חֲמִחְלָקוֹת	חֲמִחְלָקוֹת	וַיִּשְׂרָאֵלָה	וְאֵת דִּכְאִי
כָּל רִכּוּשׁ	כָּל־רִכּוּשׁ	וַיִּשְׂרָאֵלָה	לִמְנַצֵּחַ ׀
שְׁלֻמֹּה	שְׁלֻמֹּה	וַיִּשְׂרָאֵלָה	יְרֻמְּמֵהוּ
לְהִתְנַדֵּב	לְהִתְנַדֵּב	וַיִּשְׂרָאֵלָה	אֶל־בְּקַצְפֶּךָ
וַיִּבְרְכוּ	וַיִּבְרְכוּ	וַיִּשְׂרָאֵלָה	כִּי־עוֹנִתִי
וּמְנַצְּחִים	וּמְנַצְּחִים	וַיִּשְׂרָאֵלָה	אֹהֲבִי ׀
שָׁם־הִתְמִינִי	שָׁם הִתְמִינִי	וַיִּשְׂרָאֵלָה	אַשְׁמֹרָה לְפִי
לַמַּחְצְרִים	לַמַּחְצְרִים	וַיִּשְׂרָאֵלָה	מִכֹּל פִּשְׁעֵי
וְהַחְסֵד	וְהַחְסֵד	וַיִּשְׂרָאֵלָה	וַיּוֹעִלֵנִי
וַיִּתְפַּלְּלוּ	וַיִּתְפַּלְּלוּ	וַיִּשְׂרָאֵלָה	לַעֲשׂוֹת
לְהִוּת שְׁמִי	לְהִוּת שְׁמִי	וַיִּשְׂרָאֵלָה	יְמַלְּטֵהוּ
וַיְחַזֵּק	וַיְחַזֵּק	וַיִּשְׂרָאֵלָה	בְּאָמְרִי אֵלַי
הִתְיַצְּבוּ	הִתְיַצְּבוּ	וַיִּשְׂרָאֵלָה	וַתְּחַמְּ
אֶת מַעֲכָה	אֶת־מַעֲכָה	וַיִּשְׂרָאֵלָה	אֶל־תְּחִתֵּם
וְשָׁבָע	וְשָׁבָע	וַיִּשְׂרָאֵלָה	בְּאָמְרָם
חוֹמָה	חוֹמָה	וַיִּשְׂרָאֵלָה	מְאֹרָשׁ
עוֹדֵד	עוֹדֵד	וַיִּשְׂרָאֵלָה	לְמִנְצֵחַ ׀
הַפּוּךְ	הַפּוּךְ	וַיִּשְׂרָאֵלָה	עַל דִּבְרֵי אֲמִתּ
וּמִקְחָ	וּמִקְחָ	בְּכָל מוֹעֲדֵי	בְּקִרְוּתִיךְ
הִתְיַצְּבוּ	הִתְיַצְּבוּ	עַם הָאָרֶץ	נְצִבָה שִׂגֵּל
וַיִּמְצְאוּ	וַיִּמְצְאוּ	וּמִבְשֻׂלוֹת	וּבְיִת אֲבִיהָ
וַיִּנְצְלוּ	וַיִּנְצְלוּ	בְּמַחֲלֹתִי	עַל־כֵּן עַמִּים
בְּהִתְחַבְּרָךְ	בְּהִתְחַבְּרָךְ	אֲשֶׁר ׀ רִשְׁרֵץ	יִשְׁמְחוּ
עַל־עָמְדוֹ	עַל עָמְדוֹ	אֲשֶׁר־תְּרִימוּ	לְכוּ חֲזוּ
עַל־עִזְרָתוֹ	עַל עִזְרָתוֹ	וְיִהְיֶה מִסְפַּר	לַמְנַצֵּחַ ׀
נְבִיא לִי״	נְבִיא לִי״	וְיִהְיֶה	לְלַשְׁאוֹל
וַיְזַעְקוּ	וַיְזַעְקוּ	וְאֵין חֶסֶד	זוּבָח
וְתִתְקַדְּשׁוּ	וְתִתְקַדְּשׁוּ	יִרְחָצוּ־	וּבְגְבוּרָתֵךְ
וַיִּשְׂרַם	וַיִּשְׂרַם	כִּי וַיְלִלוּ	לֹא שָׁמוּ
הַמְּדַבְּרִים	הַמְּדַבְּרִים	אֶכְחַב לוֹ	תּוֹרִידֵם
וַיִּבְשְׁלוּ	וַיִּבְשְׁלוּ	אֶכְ־יִגְדְּלוּ	יְשׁוּבוּ
בְּחַעֲלוֹת	בְּחַעֲלוֹת	וְלֹא אִישׁ	לְהִתְהַלֵּךְ
כִּי אִם	כִּי אִם־	וַיִּתְחַנֵּן לוֹ	כִּי בְךָ
וּבְתוֹרָתוֹ	וּבְתוֹרָתוֹ	וְנִשְׁלְמָה	מִמְּתְקוֹמְמֵי
וּבְחֹרְנֵי	וּבְחֹרְנֵי	אֲשֶׁר־לֹא	וּמֵאוֹיְבַי
אֶסְפְּרֵה	אֶסְפְּרֵה	כָּל־הַגּוֹיִם	רְאֵנִי
פְּנֵי־אִנְשׁ	פְּנֵי־אִנְשׁ	עַל־הַמִּזְבֵּחַ	וְאֶת אֹרַח
נָסָה עָלַיִנוּ	נָסָה עָלַיִנוּ	כָּל־הַגּוֹיִם	חֲיַצֵּנִי
אוֹר פָּנֶיךָ	אוֹר פָּנֶיךָ	אֲשֶׁר כִּנְעָנִים	כְּמַעֲשֵׂהוּ
וַיִּשְׁמְחוּ	וַיִּשְׁמְחוּ	אֶל־חָנוֹן	וְחַמְלֵהוּ
בְּשׁוּב־אֵיבִי	בְּשׁוּב אֵיבִי	עַל נִינְוֵה	אֶרֶץ
יִשְׁפָּט	יִשְׁפָּט	בֶּן־יְמִינִי	יִכְחַשׁוּ
נוֹדַע ר״י	נוֹדַע ר״י	אִם יוּעַצְךָ	אִשָּׁה
בְּמִזְמוֹת זֶ	בְּמִזְמוֹת זֶ	וּמְעוֹנִים	רָאֵי
חִדְרֵשׁ	חִדְרֵשׁ	תִּדְרְךָ	נְעָרַי
עַד אָנָה	עַד אָנָה	מָה תְּחַשְׁבוּן	וְאֶל תֹּאטַר
מִפַּלְטֵי	מִפַּלְטֵי	לֹא לוֹ	וְלִמְחַמִּים
כְּבוֹד אֵל	כְּבוֹד אֵל	הֲעַלִיזוּה	חָנָּה עוֹן
בְּכָל הָאָרֶץ	בְּכָל הָאָרֶץ	שֵׁם אֹבֶן	וְהַלְלוּהוּ
עֲדוּת ר״י	עֲדוּת־ר״י	לְעֵת־עֶרֶב	רְדֹפוּ
מְצוּת ר״י בְּרֵה	מְצוּת־ר״י בְּרֵה	וְרָאמָה	וְאֵין עוֹזֵר
מְהוֹרָה	מְהוֹרָה	וּפְנֵה דֶרֶךְ	בְּסַבְּךָ
חֲמַחְמָדִים	חֲמַחְמָדִים	וּבְעִשְׁקֵךְ	שְׁבֶרֶת
מִפֶּשַׁע	מִפֶּשַׁע	בְּנֵי פֶּרֶץ	כִּי־מָלְאוּ
יְהֹוָה לְךָ	יְהֹוָה לְךָ	וַיִּמְצְאוּ	זְבוּר חַרְפָּתְךָ
וְחִתְפַּרְדוּ	וְחִתְפַּרְדוּ	וְאַחֲרֵן	בְּקוּם לַמִּשְׁפָּט
כִּי לֹא בְזֹה	כִּי לֹא בְזֹה	וַיִּחַתְּ	עַל יְדוּתוּן
דִּשְׁנַת בְּשֶׁמֶן	דִּשְׁנַת בְּשֶׁמֶן	וַיִּמְצְאוּ	וּבְעַלִילוֹתֵיךְ
וְחִנְשְׁאוּ	וְחִנְשְׁאוּ	כָּל־יִשְׂרָאֵל	וַיִּרְחַגֵּם
חֲבַגְדִים	חֲבַגְדִים	עִצְמֵךְ וּבְשָׂרֵךְ	וְהִצִּילֵנִי
וְלִמְדֵנִי	וְלִמְדֵנִי	הִמְתְחַזְּקִים	אֱלֹהֵיהֶם
וּעְזָה יְרוּם	וּעְזָה יְרוּם	וַיִּתְיַצְּבוּ	אֲרִזֵי אֵל
אֶל תַּחֲרֵשׁ	אֶל־תַּחֲרֵשׁ	וַיִּשְׁתַּחוּ	אַל־תַּחֲרֵשׁ
וּמִשְׁרֵרִי	וּמִשְׁרֵרִי	וַיִּמְלֹךְ־חָגְרִי	וּבְסוּפָתָךְ
לנ יוֹנַת פְּלִגִים	רְעֵם יוֹנַת פְּלִגִים	אֶת שִׁמְשִׁי	וְגַם־כְּלֵחָה
קוֹל ר״י	קוֹל־ר״י	וְמֶמְשֶׁה	אֶת מִזְבְּחוֹתֵיךְ
וַיִּרְקְדוּם	וַיִּרְקְדוּם	וְגַם חַקְרוֹבִים	גָּרְשָׁה לִּנִי
וַיִּחְשֹׁם	וַיִּחְשֹׁם	וְבִבְקַר	חֲלָא אַתָּה
לְצוּר מִמּוּז	לְצוּר מִמּוּז	בְּיִת עוֹבֵד	אֵל־רַחוּם
מִכֹּל צוּרְרָי	צוּרְרָי	וְלִשְׁרָתוֹ	אַתָּה
וְלִשְׁכֵנִי	וְלִשְׁכֵנִי	לְהַעֲלוֹת	אַתָּה יִסְרַתָם

ב״א	ב״ב	ב״ג	ב״ד
פּוּרָת	פּוּרָת	בְּצַלְצַלְי	וַיִּמָּלֵא פִּיהוּ
דָּבְרַת	דָּבְרַת	שָׁבְעַת	אִם אֵין־לָךְ
וּבְנוֹתֶיהָ	וּבְנוֹתֶיהָ	וְחִירָה	לְמָה יִקַּח
וּבְנֹעֲרִים	וּבְנֹעֲרִים	אֶל־יְרֹשָׁתוֹ	לְשׁוֹן־שֶׁקֶר
אִם־לְדוֹד	אִם לְדוֹד	חֲשָׁכָן	אַל־תַּחְחַלֵּל
פְּרָצַת כָּל	פָּל גְּדֵרוֹתָיו	וְאֶל־מִצְנָעִים	לְמִי אוֹי
חִנְטִית	חִנְטִית	וְפָקְדָה	וְבִרְית אַחֵיךָ
וּמְעוּלָם	וּמֵעוֹלָם	וְאַתָּה דְּע	עִנָּה כְּסִיל
אַתָּה אֵל	אַתָּה אֵל	כְּמַרְדֵּי	עַל־רֵיב
וּבְחִמְתְּךָ	וְבַחֲמָתְךָ	וַיָּבֹא רְגֹז	אַל תֵּתֶן לִי
וְנִרְגְּנָה	וְנִרְגְּנָה	אֲנִי רְאִיתִי	וּמִי יִ״י
וְמַעֲשֵׂה יָדֵנוּ	וְמַעֲשֵׂה	חִישׁ־בִּלְשׁוֹנִי	וְמֵרִיץ אֹתָם
וּתְחַת	וָתַחַת	חָיִם אֲנִי	וָמֶת בְּר
בְּמַעֲשֵׂה	בְּמַעֲשֵׂה	אֶת עֹנִי	יִרְאַת יְ״י
רִשְׁעִים	רִשְׁעִים	יִעוּת צָדָק	יִרְאַת יְ״י
אֲדִירִים	אַדִּירִים	חֲיָגְאָה	חֲנִנֵּרָה
אֶל־נִקְמוֹת	אֵל־נִקְמוֹת	אֶם־בִּלְעֵנִי	חֲקַצִּיר־חִשְׁעוּרִים
יְתַאֲמְרוּ	יְתַאֲמְרוּ	לֹא רֵשׁ	חִלָּא בְּזִנּוּ
נִבְרְכוּ־לְפָנַי	לְפָנַי	וְאֵימְחוּ	יִחַן יְ״י אֶת הָאִשָּׁה
אִם בְּקוֹלִי	אִם בְּקוֹלִי	וְאֶל עִפְרִי	שִׁעְטְרָה לַי
יְרֵעַם	יְרֵעַם	וְבִעְצָמוֹת	אֲנָהֲגָךְ
יִשְׁפֹּט	יִשְׁפֹּט	וְתוֹפֵעַ	צְאִינָה וּרְאֶינָה
חֲמִשְׁטְרֵכִי	חֲמִשְׁטְרֵכִי	יִשַּׂח לְךָ	שְׁלֹחֲבֵיהָ
חֲרְחִיק	חֲרְחִיק	וּמְצֹחָרִים	כָּל־מִשְׁעֲנֵי
גְּבוּל	גְּבוּל	מִי אֵין	וְשִׁמְלָתָהּ
יְבַהֲלוּן	יְבַהֲלוּן	וְאֵימָתְךָ	וְיִשְׁתַּחֲוּ
תְּחַתְּלוֹ	תְּחַתְּלוֹ	אַרְחוֹתַי	אֶת הַמַּעֲשֶׂה
פֶּתַח	פֶּתַח	וַיַּשְׁבֵּב רְגֹז	וְכַצְּפַרִים
בְּמַעֲלֹתֵיהֶם	בְּמַעֲלוֹתֵיהֶם	תִּשְׁמָם	חֲטוּחָנוֹת
וַיְקַבְּצוּ	וְקִבְּצוּ	וַיִּיחַלְךָ	עוֹד לְמַד דַּעַת
מְאֹרְצוֹת	וְמֵאַרְצוֹת	וַיְזַדְּ־חוּיתִי	וְכִמְשַׁמְרוֹת
וַיְלַחְמוּנִי	וַיִּלְחֲמוּנִי	אֶל תִּכְסֵי	אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה
אֶל יְחִי	אֶל יְחִי	בְּלֹא יוּמוּ	בְּתַתְעַטְפָם
חַמְגַבְּיחִי	חַמְגַבְּיחִי	וַיִּקַּם בִּי	וַיַּחְקוֹרֵהוּ
אֲנִי עֹבֵדְךָ	אֲנִי עֹבֵדְךָ	עֹרֶף	וַתְּגַעֲרֵהוּ
לְךָ אוֹבַח	לְךָ אוֹבַח	מִתְקוֹמְמֵיהֶם	וַיֹּאמֶר
בֶּן־חַמְצַר	מִן חַמְצַר	תִּנְחַמְתִּיכֶם	וַיֹּאמֶר
אַל תְּעַזְבֵנִי	אַל־תַּעַזְבֵנִי	חָאנֹכִי	אֶת־חֶמֶן
וַיְתוֹרְתְּךָ	וְתוֹרָתְךָ	נֵר רְשָׁעִים	כְּתֹב חֹדֶת
וְאֵל תְּצַל	וְאֵל תְּצַל	מָתְקוּ לוֹ	לְהַחֲנִן־לִי
וְאֶת־חַלְכָה	וְאֶתְחַלְכָה	עֶרְבָה	מָה לַעֲשׂוֹת
וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע	וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע	וּמְבַלְּי	הָאֲשְׁדֹּרְפָנִים־
אֶל מְצוּתֶיךָ	אֶל־מִצְוֹתֶיךָ	יִקְבָּל	לְהַקְהֵל
חֲנֵנִי	חָנֵּנִי	וְצוּר יְצוּק	אֵין־בָּהֶם
מִכָּל מְלַמְּדַי	מִכָּל מְלַמְּדַי	וַתְּאַשְּׁרֵנִי	וְלִלְמֹדָם
מִמִּשְׁפָּטֶיךָ	מִמִּשְׁפָּטֶיךָ	וַיְחַלְּוּ	וַיְדַבְּרוּ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ	וּמִשְׁפָּטֶיךָ	וְתִתְבּוֹנֵן	וְנִצְבְּרוּ־בוֹ
אֶל־יִשְׁקוּנִי	אֶל־יִשְׁקוּנִי	וַיָּבֹא אֹפֶל	וְנִן־נִצְבְּתָא
בְּחַסְדֶּךָ	כְּחַסְדֶּךָ	וּבְזוּ מִשְׁפָּחוֹת	וְנִבְוּכַדְנֶאצַּר
אֲנִי שָׁלוֹם	אֲנִי שָׁלוֹם	וַיַּחַר־אַפּוֹ	לְאוֹצְרוֹת
עִם אֹהֲלֵי	עִם־אָהֳלֵי	וְתִּחְלְחֵהוּ	
שֶׁשֶׁם	שֶׁשֶׁם	וְכָל דְּבָרוֹ	
חַנָּה	חַנָּה	עֶל מִשְׁפְּטֵי	
שְׁחָרֵהוּ	שְׁחָרֵהוּ	אֲנָשִׁי	
נְתָנִי	נְתָנִי	וְתִחוֹלֵל	
לְמִנְחָ	לְמִנְחָ	אִתָּן־צֶדֶק	
שׁוּא לָכֶם	שׁוּא לָכֶם	חוּשׁ־לְמַטָּר	
זְבַ״ד	זְבַ״ד	תְּשַׁחַק	
אֲלַמְּדֵם	אֲלַמְּדֵם	תְּחַשָּׁחַק בּוֹ	
חֲרָרִי	חֲרָרִי	אֵין־עַל אֹפֶר	
מִעְלָה	מַעֲלָה	אִם־תִּפְתְּחוּ	
אֵין־שׁ	אֵין שׁ	אִם־תִּבְקְשֶׁנּוּ	
וַיִּפְרְקֵנִי	וַיְפָרְקֵנִי	כִּי אֶת אֲשֶׁר	
עַל עֲרָבִים	עַל עֲרָבִים	יְחָתֵּךְ	
שִׁיר־יְ	שִׁיר יְ״י	וְנִחַמְתִּ	
אִם־אֲשַׁבְּחֵךְ	אִם־אֲשַׁכְּחֵךְ	וְאָמְרוּת	
עוֹלָלָיִךְ	עוֹלָלָיִךְ	עֹשֶׂה זֹאת	
וַיְתַעֲנֵנִי	וַיְתַעֲנֵנִי	כִּי בָאָת	
לְדַבֵּר רֵשׁ	לְדַבֵּר רֵשׁ	לָךְ אֶל נִמְלָה	
עֵד אֲעָבוֹר	עַד אֲעָבוֹר	בְּהִתְהַלְּכָךְ	
בְּמַעֲשֵׂה	בְּמַעֲשֵׂה	נְתַעֲלֵסָה	
לַעֲשׂוֹת	לַעֲשׂוֹת	צְרוֹר	
בְּנֵי נֵכָר	בְּנֵי נֵכָר	אֲנִי חַכְמָה	
שְׁכֻכָה	שְׁכֻכָה	וְלִיוּעֲצֵי	
וּגְבוּרָתֵךְ	וּגְבוּרָתֵךְ	אוֹר צַדִּיקִים	
אֶת־חַמִּיחָלִים	אֶת־חַמִּיחָלִים	תִּרְמֹם גְּוִי	
חֶשֶׁם־גְּבוּלֵךְ	חֶשֶׁם־גְּבוּלֵךְ	אֶם בְּתִגְלוֹת	

ב״ד	ב״ה
וַיִּמָּלֵא פִּיהוּ	אִם אֵין־לָךְ
אִם אֵין־לָךְ	לְמָה יִקַּח
לְמָה יִקַּח	לְשׁוֹן־שֶׁקֶר
לְשׁוֹן־שֶׁקֶר	אַל־תַּחְחַלֵּל
אַל־תַּחְחַלֵּל	לְמִי אוֹי
לְמִי אוֹי	וְבִרְית אַחֵיךָ
וְבִרְית אַחֵיךָ	עִנָּה כְּסִיל
עִנָּה כְּסִיל	עַל־רֵיב
עַל־רֵיב	אַל תֵּתֶן לִי
אַל תֵּתֶן לִי	וּמִי יִ״י
וּמִי יִ״י	וְמֵרִיץ אֹתָם
וְמֵרִיץ אֹתָם	וָמֶת בְּר
וָמֶת בְּר	יִרְאַת יְ״י
יִרְאַת יְ״י	חֲנִנֵּרָה
חֲנִנֵּרָה	חֲקַצִּיר־חִשְׁעוּרִים
חֲקַצִּיר־חִשְׁעוּרִים	חִלָּא בְּזִנּוּ
חִלָּא בְּזִנּוּ	יִחַן יְ״י אֶת הָאִשָּׁה
יִחַן יְ״י אֶת הָאִשָּׁה	שִׁעְטְרָה לַי
שִׁעְטְרָה לַי	אֲנָהֲגָךְ
אֲנָהֲגָךְ	צְאִינָה וּרְאֶינָה
צְאִינָה וּרְאֶינָה	שְׁלֹחֲבֵיהָ
שְׁלֹחֲבֵיהָ	כָּל־מִשְׁעֲנֵי
כָּל־מִשְׁעֲנֵי	וְשִׁמְלָתָהּ
וְשִׁמְלָתָהּ	וְיִשְׁתַּחֲוּ
וְיִשְׁתַּחֲוּ	אֶת הַמַּעֲשֶׂה
אֶת הַמַּעֲשֶׂה	וְכַצְּפַרִים
וְכַצְּפַרִים	חֲטוּחָנוֹת
חֲטוּחָנוֹת	עוֹד לְמַד דַּעַת
עוֹד לְמַד דַּעַת	וְכִמְשַׁמְרוֹת
וְכִמְשַׁמְרוֹת	אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה
אֶת כָּל־מַעֲשֵׂה	בְּתַתְעַטְפָם
בְּתַתְעַטְפָם	וַיַּחְקוֹרֵהוּ
וַיַּחְקוֹרֵהוּ	וַתְּגַעֲרֵהוּ
וַתְּגַעֲרֵהוּ	וַיֹּאמֶר
וַיֹּאמֶר	אֶת־חֶמֶן
אֶת־חֶמֶן	כְּתֹב חֹדֶת
כְּתֹב חֹדֶת	לְהַחֲנִן־לִי
לְהַחֲנִן־לִי	מָה לַעֲשׂוֹת
מָה לַעֲשׂוֹת	הָאֲשְׁדֹּרְפָנִים־
הָאֲשְׁדֹּרְפָנִים־	לְהַקְהֵל
לְהַקְהֵל	אֵין־בָּהֶם
אֵין־בָּהֶם	וְלִלְמֹדָם
וְלִלְמֹדָם	וַיְדַבְּרוּ
וַיְדַבְּרוּ	וְנִן־נִצְבְּתָא
וְנִן־נִצְבְּתָא	וְנִבְוּכַדְנֶאצַּר
וְנִבְוּכַדְנֶאצַּר	לְאוֹצְרוֹת
לְאוֹצְרוֹת	

נשלם קלוף סכתונים

§. 49.

זה לך מספר הפרשיות שעליהם נרשמו הסימנים

בראשית

1	בראשית
2	ויכלו השמים
3	ויהיו שניהם ערומים
4	והאדם ידע
5	זה ספר תולדות
6	ויהי כי החל האדם
7	ויאמר י״י לנח בא אתה
8	ויזכור אלהים את נח
9	ויברך אלהים את נח
10	ואלה תולדות בני נח
11	ויהי כל הארץ שפה אחת
12	ויאמר י״י אל אברם לך לך
13	ויעל אברם ממצרים
14	ויהי בימי אמרפל
15	אחר הדברים האלה
16	ושרי אשת אברם
17	ויהי אברם בן תשעים שנה
18	ויראו אליו י״י באלוני ממרא
19	ויבואו שני המלאכים
20	ויסע משם אברם
21	וי״י פקד את שרה
22	ויהי אחר הדברים האלה
23	ויהיו חיי שרה
24	ואברהם זקן בא בימים
25	ויוסף אברהם ויקח אשה
26	ויהי רעב בארץ מלבד
27	ויהי כי זקן יצחק
28	ויקרא יצחק אל יעקב
29	וישא יעקב רגליו
30	ותרא רחל כי לא ילדה
31	וישמע את דברי בני לבן
32	וישכם לבן בבקר
33	ויאש יעקב עיניו
34	ותצא דינה
35	ויאמר אלהים אל יעקב
36	ואלה תולדות עשו
37	ויוסף בן שבע עשרה שנה
38	ויהי בעת ההיא
39	ויוסף הורד מצרימה
40	ויהי אחר הדברים האלה
41	ויהי מקץ שנתים
42	וירא יעקב כי יש שבר
43	והרעב כבד בארץ
44	ויצו את אשר על ביתו
45	ולא יכול יוסף להתאפק
46	ויסע ישראל וכל אשר לו
47	ויבא יוסף ויגד לפרעה
48	ויהי אחר הדברים האלה
49	ויקרא יעקב לבניו
50	ויפול יוסף על פני אביו

שמות

1	ואלה שמות בני ישראל
2	וילך איש מבית לוי
3	ומשה היה רועה
4	ויען משה ויאמר
5	ואהר באו משה ואהרן
6	ויאמר י״י אל משה עתה
7	וידבר י״י אל משה לאמר
8	ויאמר י״י אל משה אמור
9	ויאמר י״י אל משה בא אל
10	ויאמר י״י אל משה באזני כי אני
11	ויאמר י״י אל משה עוד נגע
12	ויאמר י״י אל משה
13	קדש לי כל בכור
14	דבר אל בני ישראל וישבו
15	אשירה לי״י כי גאה גאה
16	ויסעו מאלים
17	ויסעו כל עדת בני ישראל
18	וישמע יתרו
19	בחדש השלישי
20	וידבר אלהים את כל הדברים
21	ואלה המשפטים
22	אם במחתרת ימצא
23	לא תשא שמע שוא
24	ואל משה אמר עלה
25	וידבר וגו׳ ויקחו לי תרומה
26	ואת המשכן תעשה
27	ועשית את המזבח
28	חוקת עולם לדורותיכם
29	חוקת עולם לו ולזרעו
30	ועשית מזבח מקטר קטרת
31	וידבר וגו׳ ראה קראתי בשם
32	ויראו העם כי בושש משה
33	וידבר וגו׳ לך עלה מזה
34	ויאמר י״י וגו׳ פסל לך
35	ויקהל משה
36	ועשה בצלאל ואהליאב
37	ויעש בצלאל את הארון
38	ויעש את מזבח העולה
39	ומן התכלת והארגמן
40	וידבר וגו׳ ביום החדש הראשון

ויקרא

1	ויקרא אל משה
2	ונפש כי תקריב קרבן
3	ואם זבח שלמים קרבנו
4	וידבר וגו׳ נפש כי תחטא

5 ונפש כי תחטא
6 וידבר וגו׳ צו את אהרן
7 וזאת תורת זבח השלמים
8 ויקרב וגו׳ קח את אהרן
9 ויהי ביום השמיני
10 ויקחו בני אהרן
11 וידבר וגו׳ זאת החיה
12 וידבר וגו׳ אשה כי תזריע
13 וידבר וגו׳ אדם כי יהיה בעור
14 זאת תהיה תורת המצורע
15 וידבר וגו׳ איש איש
16 וידבר וגו׳ אחרי מות
17 וידבר וגו׳ דבר אל אהרן
18 וידבר וגו׳ כמעשה ארץ מצרים
19 וידבר וגו׳ קדושים תהיו
20 וידבר וגו׳ ואל בני ישר׳ תאמר
21 ויאמר וגו׳ אמור אל הכהנים
22 וידבר וגו׳ דבר אל אהרן ויזרו
23 וידבר וגו׳ מועדי י״י
24 וידבר וגו׳ צו את בני ישראל
25 וידבר י״י אל משה בהר סיני
26 לא תעשו לכם אלילים
27 וידבר וגו׳ איש כי יפליא

במדבר סיני

1 וידבר וגו׳ במדבר סיני
2 וידבר וגו׳ איש על דגלו
3 ואלה תולדות אהרן
4 וידבר וגו׳ נשא את ראש בני
5 וידבר וגו׳ צו את בני ישראל
6 וידבר וגו׳ איש או אשה כי יפליא
7 ויהי ביום כלות
8 וידבר וגו׳ בהעלותך
9 וידבר וגו׳ ויעשו בני ישראל
10 וידבר וגו׳ עשה לך שתי חצוצרות
11 ויהי העם כמתאוננים
12 ותדבר מרים
13 ואחר נסעו העם
14 ותשא כל העדה
15 וידבר וגו׳ כי תבואו אל ארץ
16 ויקח קרח
17 וידבר וגו׳ אמור אל אלעזר
18 ויאמר י״י אל אהרן אתה ובניך
19 וידבר וגו׳ זאת חקת התורה
20 ויבאו בני ישראל כל העדה
21 ויראו כל העדה
22 ויסעו בני ישראל ויחנו
23 ויאמר בלעם אל בלק בנה לי
24 וירא בלעם כי טוב בעיני
25 וישב ישראל בשטים
26 ויאמר י״י אל משה ואל אלעזר
27 ותקרבנה בנות צלפחד
28 וידבר וגו׳ את קרבני לחמי
29 ובחדש השביעי
30 ויאמר משה אל בני ישראל
31 וידבר וגו׳ נקום נקמת
32 ומקנה רב היה לבני גד
33 אלה מסעי
34 וידבר וגו׳ צו את בני ישראל
35 וידבר וגו׳ בערבות מואב
36 ויקרבו ראשי האבות

דברים

1 אלה הדברים
2 ונפן ונסע המדברה
3 ונפן ונעל דרך הבשן
4 ועתה ישראל שמע
5 ויקרא משה אל כל ישראל
6 וזאת המצוה
7 כי יביאך י״י אלהיך
8 כל המצוה אשר אנכי מצוך
9 שמע ישראל אתה עובר היום
10 בעת ההיא אמר י״י אלי
11 ואהבת את י״י אלהיך
12 אלה החקים והמשפטים
13 את כל הדבר אשר אנכי מצוה
14 בנים אתם לי״י אלהיכם
15 מקץ שבע שנים
16 שמור את חדש האביב
17 לא תזבח לי״י אלהיך
18 לא יהיה לכהנים הלוים
19 כי יכריח י״י אלהיך
20 כי תצא למלחמה
21 כי ימצא חלל
22 לא תראה את שור אחיך
23 לא יקח איש את אשת אביו
24 כי יקח איש אשה ובעלה
25 כי יהיה ריב בין אנשים
26 והיה כי תבא
27 ויצו משה וזקני ישראל
28 והיה אם שמוע תשמע
29 ויקרא משה אל כל ישראל
30 והיה כי יבאו עליך
31 וילך משה
32 האזינו השמים
33 וזאת הברכה
34 ויעל משה

יהושע

1 ויהי אחרי מות משה
2 וישלח יהושע בן נון
3 וישכם יהושע בבקר
4 ויהי כאשר תמו כל הגוי
5 ויהי כשמוע כל מלכי
6 ויריחו סוגרת ומסגרת
7 וימעלו בני ישראל מעל
8 ויאמר י״י אל יהושע אל תירא
9 ויהי כשמוע כל המלכים
10 ויהי כשמוע אדני צדק
11 ויהי כשמוע יבין מלך חצור
12 ואלה מלכי הארץ
13 ויהושע זקן
14 ואלה אשר נחלו בני ישראל
15 ויהי הגורל למטה יהודה
16 ויצא הגורל לבני יוסף
17 ויהי הגורל למטה מנשה
18 ויקהלו כל עדת בני ישראל
19 ויצא הגורל השני לשמעון
20 וידבר י״י אל יהושע
21 ויגשו ראשי
22 אז יקרא יהושע
23 ויהי מימים רבים
24 ויאסף יהושע את כל שבטי

שופטים

1 ויהי אחרי מות יהושע
2 ויעל מלאך י״י מן הגלגל
3 ואלה הגוים אשר הניח י״י
4 ויוסיפו בני ישראל וגו׳ ויחזק
5 ותשר דבורה
6 ויעשו בני ישראל הרע
7 וישכחו ירובעל
8 ויאמרו אליו איש אפרים
9 וילך אבימלך בן ירובעל
10 ויקם אחריו יאיר הגלעדי
11 ויפתח הגלעדי
12 ויצעק איש אפרים
13 ויוסיפו בני ישראל לעשות הרע
14 וירד שמשון תמנתה
15 ויהי מימים ביתו קציר
16 וילך שמשון עזתה
17 ויהי איש מהר אפרים
18 בימים ההם אין מלך
19 ויהי ביתו׳ ההם ומלך
20 ויצאו בני ישראל
21 ואיש ישראל

שמואל א

1 ויהי איש אחד מן הרמתים
2 ותתפלל חנה
3 והנער שמואל משרת
4 ויהי דבר שמואל
5 ופלשתים לקחו את ארון
6 ויהי ארון י״י בשדה
7 ויבאו אנשי קריית יערים
8 ויהי כי זקן שמואל
9 ויהי איש מבנימין
10 אמור לנער ויעבור לפנינו
11 ויעל נחש העמוני
12 ויאמר שמואל אל כל ישראל
13 בן שנה שאול במלכו
14 ויצא מצב פלשתים
15 ויאמר שמואל אל שאול
16 ויאמר י״י אל שמואל עד מתי
17 ויאספו פלשתים את מחניהם
18 ויהי ככלותו לדבר אל שאול
19 וידבר שאול אל יונתן בנו
20 ויברח דוד מניות ברמה
21 ויבא דוד אל אחימלך
22 וילך דוד משם וימלט
23 ויגידו לדוד לאמר
24 ויעל דוד משם וישב
25 וימת שמואל ויקבצו כל ישראל
26 ויבואו חזיפים אל שאול
27 וילך דוד לדרכו
28 ויהי בימים ההם ויקבצו
29 ויקבצו פלשתים את כל מחניהם
30 ויהי בבא דוד ואנשיו
31 ופלשתים נלחמים בישראל

שמואל ב

1 ויהי אחרי מות שמואל
2 ויהי אחרי כן וישאל דוד בי״י
3 ותהי המלחמה ארוכה
4 וישמע בן שאול כי מת אבנר
5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד
6 ויסף עוד דוד את כל בחור
7 ויהי כי ישב המלך בביתו
8 ויהי אחרי כן ויך דוד
9 ויאמר דוד הכי יש עוד
10 ויהי אחרי כן וימת מלך
11 ויהי לתשובת השנה
12 וישלח י״י את נתן אל דוד
13 ויהי אחרי כן ולאבשלום
14 ואבשלום ברח וילך
15 ויהי אחרי כן ויעש לו
16 ודוד עבר מעט מהראש
17 ויאמר אחיתפל אל אבשלום
18 ויפקוד דוד את העם
19 וירגז המלך ויעל על עלית
20 ושם נקרא איש בליעל
21 ויהי רעב בימי דוד
22 וידבר דוד לי״י
23 נאם דוד בן ישי
24 ויוסף אף י״י לחרות

מלכים א

1 והמלך דוד זקן
2 ויקרבו ימי דוד למות
3 והממלכה נכונה ביד שלמה
4 ויהי המלך שלמה מלך
5 ושלמה היה מושל
6 ויהי בשמנים שנה
7 ואת ביתו בנה שלמה
8 אז יקהל שלמה
9 ויהי ככלות שלמה
10 ומלכת שבא שמעת
11 והמלך שלמה אהב נשים
12 וילך רחבעם שכם
13 והנה איש אלהים בא
14 בעת ההיא חלה אביה
15 ובשנת שמנה עשרה
16 בשנת שלש (ס׳ ויהי דבר)
17 ויאמר אליהו התשבי
18 ויהי ימים רבים
19 ויד י״י היתה (ס׳ ויגד אחאב)
20 ובן הדד מלך ארם
21 ויהי אחרי הדברים האלה
22 וישבו שלש שנים

מלכים ב

1 ויפשע מואב בישראל
2 ויהי בהעלות י״י את אליהו
3 ויהורם בן אחאב מלך
4 ואשה אחת מנשי
5 ונעמן שר צבא מלך ארם
6 ויאמרו בני הנביאים
7 ויאמר אלישע שמעו
8 ואלישע דבר אל האשה
9 ואלישע הנביא קרא לאחד
10 ולאחאב שבעים בנים
11 ועתליה אם אחזיה
12 בן שבע שנים יהואש
13 בשנת עשרים ושלש שנה
14 בשנת שתים ליואש
15 בשנת עשרים ושבע שנה
16 בשנת שבע עשרה שנה
17 בשנת שתים עשרה שנה
18 ויהי בשנת שלש להרשע
19 ויהי כשמע המלך חזקיהו
20 בימים ההם חלה חזקיהו
21 וישכב חזקיהו (ס׳ בן שתים)
22 בן שמנה שנה יאשיהו
23 וישלח המלך
24 בימיו עלה נבוכדנאצר
25 ויהי בשנת התשיעית למלכו

ישעיה

1 חזון ישעיהו
2 הדבר אשר חזה ישעיהו
3 כי הנה האדון י״י צבאות
4 והחזיקו שבע נשים
5 אשירה נא לידידי
6 בשנת מות המלך עזיהו
7 ויהי בימי אחז בן־יותם
8 ויאמר י״י אלי קח לך גליון
9 בעת הראשון הקל ארצה
10 הוי החוקקים חקקי און
11 ויצא חטר מגזע ישי
12 ואמרת ביום ההוא
13 משא בבל
14 כי ירחם י״י את יעקב
15 בשנת מות המלך אחז
16 שלחו כר מושל ארץ
17 משא דמשק
18 הוי ארץ צלצל
19 משא מצרים
20 בשנת בא תרתן
21 משא מדבר ים
22 משא גיא חזיון
23 משא צור
24 הנה י״י בוקק הארץ
25 י״י אלהי אתה ארוממך
26 ביום ההוא ישור השיר
27 ביום ההוא יפקד י״י בחרבו
28 הוי עטרת גאות
29 הוי אריאל אריאל
30 הוי בנים סוררים
31 הוי היורדים מצרים לעזרה
32 הן לצדק ימלך מלך
33 הוי שודד ואתה לא שדוד
34 קרבו גוים לשמע
35 ישששום מדבר וציה
36 ויהי בארבע עשרה שנה
37 ויהי כשמע המלך חזקיהו
38 בימים ההם חלה חזקיהו
39 בעת ההיא שלח
40 נחמו נחמו עמי
41 החרישו אלי איים
42 הן עבדי אתמך בו
43 ועתה כה אמר י״י
44 ועתה שמע יעקב עבדי
45 כה אמר י״י למשיחו
46 כרע בל
47 רדי ושבי על עפר
48 שמעו זאת בית יעקב
49 שמעו איים אלי
50 כה אמר י״י אי זה ספר
51 שמעו אלי רודפי צדק
52 עורי עורי לבשי עזך
53 מי האמין לשמעתנו
54 רני עקרה

55 הוי כל צמא
56 כה אמר י״י שמרו משפט
57 הצדיק אבד
58 קרא בגרון
59 הן לא קצרה יד י״י
60 קומי אורי כי בא אורך
61 רוח אדני י״י עלי
62 למען ציון לא אחשה
63 מי זה בא מאדום
64 כקדח אש המסים
65 נדרשתי ללוא שאלו
66 כה אמר י״י השמים כסאי

ירמיה

1 דברי ירמיהו
2 ויהי דבר י״י וגו׳ הלוך
3 לאמר הן ישלח איש
4 אם תשוב ישראל נאם י״י
5 שוטטו בחוצות ירושלם
6 העזו בני בנימן
7 הדבר אשר היה אל ירמיהו
8 בעת ההיא נאם י״י רועיאו
9 מי יתנני במדבר מלון
10 שמעו את הדבר אשר דבר י״י
11 הדבר אשר היה אל ירמיהו
12 צדיק אתה י״י כי אריב אליך
13 כה אמר י״י הלוך וקנית לך
14 אשר היה דבר י״י אל ירמיהו
15 ויאמר י״י אלי אם יעמד משה
16 ויהי דבר י״י וגו׳ לא תקח
17 חטאת יהודה כתובה
18 הדבר וגו׳ קום וירדת
19 כה אמר י״י הלוך וקנית
20 וישמע פשחור
21 הדבר וגו׳ בשלוח אליו המלך
22 כה אמר י״י רד בית מלך
23 הוי רעים מאבדים
24 הראני י״י שני דודאי והנה
25 הדבר וגו׳ על כל ערי יהודה
26 בראשית ממלכות יהויקים
27 כה אמר י״י אלי עשה לך
28 ויהי בשנה החיא בראשית
29 ואלה דברי הספר אשר שלח
30 הדבר וגו׳ כה אמרו וגו׳ כתב לך
31 בעת ההיא נאם י״י אהיה
32 הדבר וגו׳ בשנה העשירית
33 ויהי דבר י״י אל ירמיהו שנית
34 הדבר וגו׳ ונבוכדנאצר מלך
35 הדבר וגו׳ בימי יהויקים בן
36 ויהי בשנה הרביעת ליהויקים
37 וימלך מלך צדקיהו
38 וישמע שפטיה
39 בשנה התשעית לצדקיהו
40 הדבר וגו׳ אחר שלח אותו
41 ויהי בחדש השביעי בא
42 ויגשו כל שרי החילים
43 ויהי ככלות ירמיהו לדבר
44 הדבר וגו׳ אל כל היהודים
45 הדבר אשר דבר ירמיהו
46 אשר היה דבר י״י על ירמיהו
47 אשר היה וגו׳ אל פלשתים
48 למואב כה אמר י״י
49 לבני עמון כה אמר י״י
50 הדבר אשר דבר י״י אל בבל
51 כה אמר י״י הנני מעיר אל בבל
52 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו

יחזקאל

1 ויהי בשלשים שנה
2 ויאמר אלי בן אדם עמד על
3 ויאמר אלי וגו׳ את אשר תמצא
4 ואתה בן אדם קח לך לבנה
5 ואתה בן אדם קח לך חרב
6 ויהי דבר י״י וגו׳ שים פניך
7 ויהי דבר י״י וגו׳ לאדמת
8 ויהי בשנה הששית
9 ויקרא באזני קול גדול
10 וארא והנה אל הרקיע
11 ותשא אותי רוח
12 ויהי דבר י״י וגו׳ בתוך בית המרי
13 ויהי דבר י״י וגו׳ הנבא אל
14 ויבא אלי אנשים מבני ישראל
15 ויהי דבר י״י וגו׳ מה יהיה עץ
16 ויהי דבר י״י וגו׳ הודע את
17 ויהי דבר י״י וגו׳ חוד חידה
18 ויהי וגו׳ מה לכם אתם מושלים
19 ואתה שא קינה אל נשיאי
20 ויהי בשנה השביעית
21 ויהי וגו׳ שים פניך דרך
22 ויהי וגו׳ התשפוט
23 שתים נשים בנות אם אחת
24 ויהי וגו׳ כתוב לך את שם
25 ויהי וגו׳ שים פניך אל בני עמון
26 ויהי בעשתי עשרה שנה
27 ויהי וגו׳ שא על צר קינה
28 ויהי וגו׳ אמור לנגיד צר
29 בשנה העשרית
30 ויהי וגו׳ הלילו הה ליום
31 ויהי באחת עשרה שנה
32 ויהי בשתי עשרה שנה
33 ויהי וגו׳ דבר אל בני עמך
34 ויהי וגו׳ הנבא על רועי ישראל
35 ויהי וגו׳ שים פניך אל הר שעיר
36 ואתה בן אדם הנבא אל הרי
37 היתה עלי יד י״י
38 ויהי וגו׳ שים פניך על גוג
39 ואתה בן אדם הנבא על גוג
40 בעשרים וחמש שנה לגלותנו
41 ויביאני אל ההיכל
42 ויוציאני אל החצר
43 ויוליכני אל השער
44 וישב אתי דרך שער המקדש
45 ובהפילכם את הארץ
46 כה אמר אדני י״י שער החצר
47 וישיבני אל פתח הבית
48 ואלה שמות השבטים

הושע

1 דבר י״י אשר היה אל הושע
2 והיה מספר בני ישראל
3 ויאמר י״י אלי לך אהב אשה
4 שמעו דבר י״י
5 שמעו זאת הכהנים
6 לכו ונשובה אל י״י
7 כרפאי לישראל
8 אל חכך שפר
9 אל תשמח ישראל
10 גפן בוקק ישראל
11 כי נער ישראל
12 סבבני בכחש
13 כדבר אפרים רתת
14 תאשם שומרון

יואל

1 דבר י״י אשר היה אל יואל
2 תקעו שופר בציון
3 והיה אחרי כן אשפוך
4 כי הנה בימים ההמה

עמוס

1 דברי עמוס
2 כה אמר י״י על שלשה פשעי
3 שמעו אשר וגו׳ דבר י״י
4 שמעו הדבר הזה פרות
5 שמעו את הדבר הזה
6 הוי השאננים בציון
7 כה הראני אדני י״י וחנה יוצר
8 כה הראני אדני י״י והנה כלוב
9 ראיתי את אדני נצב על המזבח

עובדיה

1 חזון עובדיה

יונה

1 ויהי דבר י״י אל יונה
2 ויומן י״י דג גדול
3 ויהי דבר י״י אל יונה שנית
4 ויירע אל יונה רעה גדולה

מיכה

1 דבר י״י אשר היה אל מיכה
2 הורי חושבי און
3 ואמר שמעו נא ראשי יעקב
4 והיה באחרית הימים
5 ואתה בית לחם אפרתה
6 שמעו נא את אשר י״י אומר
7 אללי לי כי הייתי כאספי קיץ

נחום

1 משא נינוה ספר חזון נחום
2 הנה על ההרים רגלי מבשר
3 הוי עיר דמים כלה

חבקוק

1 המשא אשר חזה חבקוק
2 על משמרתי אעמדה
3 י״י שמעתי שמעך

צפניה

1 דבר י״י אשר היה אל צפניה
2 התקוששו וקושו
3 הוי מוראה ונגאלה

חגי

1 בשנת שתים לדריוש
2 בשביעי בעשרים ואחד לחדש

זכריה

1 בחדש השמיני בשנת שתים
2 ואשא את עיני וארא והנה
3 ויראני את יהושע
4 וישב המלאך הדבר בי
5 ואשוב ואשא עיני וארא
6 ואשוב וגו׳ והנה ארבע מרכבו׳
7 ויהי בשנת ארבע לדריוש
8 ויהי דבר י״י וגו׳ קנאתי לציון
9 משא דבר י״י וגו׳ בארץ חדרך
10 שאלו מי״י מטר
11 פתח לבנון דלתיך
12 משא דבר י״י על ישראל
13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח
14 הנה יום בא לי״י וחלק שללך

מלאכי

1 משא דבר י״י אל ישראל ביד
2 ועתה אליכם המצוה הזאת
3 הנני שלח מלאכי ופנה דרך

תהלים

1 אשרי האיש
2 למה רגשו גוים
3 מזמור לדוד בברחו
4 למנצח וגו׳ בקראי ענני
5 למנצח יגו׳ אמרי האזינה
6 למנצח וגו׳ י״י אל באפך
7 שגיון לדוד
8 למנצח וגו׳ י״י אדנינו
9 למנצח אודה י״י בכל לבי
10 למה י״י תעמוד ברחוק
11 למנצח לדוד בי י״י חסיתי
12 למנצח וגו׳ הושיעה י״י כי גמר
13 למנצח וגו׳ עד אנה י״י תשכחני
14 למנצח לדוד אמר נבל בלבו
15 מזמור לדוד י״י מי יגור
16 מכתם לדוד שמרני אל
17 תפלה לדוד שמעה י״י צדק
18 למנצח וגו׳ אשר דבר לי״י
19 למנצח וגו׳ השמיס מספרים
20 למנצח וגו׳ יענך י״י ביום צרה
21 למנצח וגו׳ י״י בעזך ישמח
22 למנצח וגו׳ אלי אלי למה עזבתני
23 מזמור לדוד י״י רועי
24 לדוד מזמור לי״י הארץ
25 לדוד אליך י״י נפשי אשא
26 שפטני י״י כי אני בתמי
27 לדוד י״י אורי וישעי
28 לדוד אליך י״י אקרא
29 מזמור לדוד הבו לי״י
30 מזמור שיר חנכת הבית
31 למנצח וגו׳ בך י״י חסיתי
32 לדוד משכיל אשרי נשוי פשע
33 רננו צדיקים בי״י
34 לדוד בשנותו את טעמו
35 לדוד ריבה י״י את יריבי
36 למנצח וגו׳ נאם פשע לרשע
37 לדוד אל תתחר במרעים
38 מזמור וגו׳ י״י אל בקצפך
39 למנצח לידותון וגו׳ אמרתי
40 למנצח וגו׳ קוה קויתי י״י
41 למנצח וגו׳ אשרי משכיל
42 למנצח וגו׳ כאיל תערג
43 שפטני אלהים וריבה ריבי
44 למנצח וגו׳ אלהים באזנינו
45 למנצח וגו׳ רחש לבי
46 למנצח וגו׳ אלהים לנו
47 למנצח וגו׳ כל העמים תקעו
48 שיר מזמור לבני קרח
49 למנצח וגו׳ שמעו זאת
50 מזמור לאסף אל אלהים י״י
51 למנצח וגו׳ בבא אליו נתן
52 למנצח וגו׳ בבוא דואג האדומי
53 למנצח וגו׳ אמר נבל בלבו
54 למנצח וגו׳ בבוא הזיפים
55 למנצח וגו׳ האזינה אלהים
56 למנצח וגו׳ באחז אותו
57 למנצח אל תשחת לדוד מכתם
58 למנצח וגו׳ האמנם אלם צדק
59 למנצח וגו׳ בשלוח שאול וישמרו
60 למנצח על שושן עדות
61 למנצח וגו׳ שמעה אלהים רנתי
62 למנצח וגו׳ אך אל אלהים
63 מזמור לדוד בהיותו במדבר
64 למנצח וגו׳ שמע אלהים קולי
65 למנצח וגו׳ לך דומיה תהלה
66 למנצח וגו׳ הריעו לאלהים
67 למנצח וגו׳ אלהים יחננו
68 למנצח וגו׳ יקום אלהים
69 למנצח וגו׳ הושיעני אלהים
70 למנצח וגו׳ אלהים להצילני
71 בך י״י חסיתי
72 לשלמה אלהים משפטיך
73 מזמור לאסף אך טוב
74 משכיל לאסף למה אלהי׳
75 למנצח וגו׳ הודינו לך אלהים
76 למנצח וגו׳ נודע ביהודה
77 למנצח וגו׳ קולי אל אלהים
78 משכיל לאסף האזינה עמי
79 מזמור לאסף אלהים באו גוים
80 למנצח וגו׳ רועה ישרא׳
81 למנצח וגו׳ הרנינו לאלהים
82 מזמור לאסף אלהים נצב
83 שיר מזמור לאסף אלהים אל
84 למנצח וגו׳ מה ידידות
85 למנצח וגו׳ רצית י״י ארצך
86 תפלה לדוד
87 לבני קרח מזמור שיר
88 שיר מזמור וגו׳ י״י אלהי
89 משכיל לאיתן האזרחי
90 תפלה למשה איש האלהים
91 יושב בסתר עליון
92 מזמור שיר ליום השבת
93 י״י מלך גאות לבש
94 אל נקמות י״י
95 לכו נרננה לי״י
96 שירו לי״י שיר
97 י״י מלך תגל הארץ
98 מזמור שירו לי״י
99 י״י מלך ירגזו עמים

100 מזמור לתודה הריעו לי״י
101 לדוד מזמור חסד ומשפט
102 תפלה לעני כי יעטף
103 לדוד ברכי נפשי את י״י
104 ברכי נפשי את י״י
105 הודו לי״י קראו בשמו
106 הללויה הודו לי״י כי טוב
107 הודו וגו׳ יאמרו גאולי י״י
108 שיר מזמור לדוד נכון לבי
109 למנצח וגו׳ אלהי תהלתי
110 לדוד מזמור נאם י״י לאדני
111 הללויה אודה י״י בכל לבב
112 הללויה אשרי איש ירא את י״י
113 הללויה הללו עבדי י״י
114 בצאת ישראל ממצרים
115 לא לנו י״י לא לנו
116 אהבתי כי ישמע י״י
117 הללו את י״י כל גוים
118 הודו לי״י כי טוב
119 אשרי תמימי דרך
120 שיר המעלות אל י״י בצרתה
121 שיר למעלות אשא עיני
122 שיר המעלות לדוד שמחתי
123 שיר המעלות אליך נשאתי
124 שיר המעלות לדוד לולי י״י
125 שיר המעלות הבוטחים בי״י
126 שיר המעלות בשוב י״י
127 שיר המעלות לשלמה
128 שיר המעלות אשרי כל ירא
129 שיר המעלות רבת צררוני
130 שיר המעלות ממעמקים
131 שיר המעלות לדוד י״י לא גבה
132 שיר המעלות זכור י״י
133 שיר המעלות לדוד הנה מה טוב
134 שיר המעלות הנה ברכו את י״י
135 הללויה הללו את שם י״י
136 הודו לאלהי אלהים
137 על נהרות בבל
138 לדוד אודך בכל לבי
139 למנצח וגו׳ י״י חקרתני ותדע
140 למנצח וגו׳ חלצני י״י מאדם
141 מזמור לדוד י״י קראתיך חושה
142 משכיל לדוד בהיותו במערה
143 מזמור לדוד י״י שמע תפלתי
144 לדוד ברוך י״י צורי
145 תהלה לדוד ארוממך
146 הללויה הללי נפשי את י״י
147 הללויה כי טוב זמרה
148 הללויה הללו את י״י מן השמים
149 הללויה שירו לי״י שיר חדש
150 הללויה הללו אל בקדשו

משלי

1 משלי שלמה
2 בני אם תקח אמרי
3 בני תורתי אל תשכח
4 שמעו בנים מוסר אב
5 בני לחכמתי הקשיבה
6 בני אם ערבת לרעך
7 בני שמר אמרי
8 הלא חכמה תקרא
9 חכמות בנתה ביתה
10 משלי שלמה בן חכם ישמח
11 מאזני מרמה תועבת י״י
12 אהב מוסר אהב דעת
13 בן חכם מוסר אב
14 חכמות נשים בנתה ביתה
15 מענה רך ישיב חמה
16 לאדם מערכי לב
17 טוב פת חרבה ושלוה בה
18 לתאוה יבקש נפרד
19 טוב רש הולך בתומו
20 לץ היין הומה שכר
21 פלגי מים לב מלך
22 נבחר שם מעשר רב
23 כי תשב ללחום את מושל
24 אל תקנא באנשי רשה
25 גם אלה וגו׳ כבוד אלהים
26 כשלג בקיץ
27 אל תתהלל ביום מחר
28 נסו ואין רודף רשע
29 איש תוכחות מקשה עורף
30 דברי אגור בן יקה
31 דברי למואל

איוב

1 איש היה בארץ עוץ
2 ויהי היום ויבואו בני
3 אחרי כן פתח איוב
4 ויען אליפז
5 קרא נא היש עונך
6 ויען איוב וגו׳ לו שקול
7 הלא צבא לאנוש עלי ארץ
8 ויען בלדד וגו׳ עד אן
9 ויען איוב וגו׳ אמנם ידעתי
10 נקטה נפשי בחיי
11 ויען צופר וגו׳ הרב דברים
12 ויען איוב וגו׳ אמנם כי אתם עם
13 הן כל ראתה עיני
14 אדם ילוד אשה
15 ויען אליפז וגו׳ החכם
16 ויען איוב וגו׳ שמעתי כאלה
17 רוחי חבלה
18 ויען בלדד וגו׳ עד אנה
19 ויען איוב וגו׳ עד אנה תגיון
20 ויען צופר וגו׳ לכן שעפי
21 ויען איוב וגו׳ שמעו שמוע
22 ויען אליפז וגו׳ הלאל יסכן
23 ויען איוב וגו׳ גם היום מרי
24 מדוע משדי לא נצפנו עתים
25 ויען בלדד וגו׳ המשל ופחד
26 ויען איוב וגו׳ מה עזרת ללא כח
27 ויוסף איוב שאת משלו
28 כי יש לכסף מוצא
29 ויוסף וגו׳ מי יתנני כירחי
30 ועתה שחקו עלי צעירים
31 ברית כרתי לעיני
32 ושבתו שלשת האנשים
33 ואולם שמע נא איוב מלי
34 ויען אליהוא וגו׳ שמעו חכמים
35 ויען אליהו וגו׳ הזאת חשבת
36 ויוסף אליהו וגו׳ כתר לי זער
37 אף לזאת יחרד לבי
38 ויען י״י מן הסערה
39 הידעת עת לדת יעלי סלע
40 ויען י״י וגו׳ אזר נא
41 הן תוחלתו נכזבה
42 ויען איוב את י״י

שיר

1 שיר השירים
2 אני חבצלת השרון
3 על משכבי בלילות
4 הנך יפה רעיתי
5 באתי לגני אחתי כלה
6 אנה הלך דודך
7 שובי שובי השולמית
8 מי יתנך כאח לי

רות

1 ויהי בימי שפט
2 ולנעמי מודע
3 ותאמר לה נעמי
4 ובועז עלה השער וישב שם

איכה

1 איכה ישבה
2 איכה יעיב
3 אני הגבר
4 איכה יועם זהב
5 זכר י״י מה היה לנו

קהלת

1 דברי קהלת בן דוד
2 אמרתי אני בלבי לכה נא
3 לכל זמן ועת לכל חפץ
4 ושבתי אני ואראה
5 אל תבהל על פיך
6 יש רעה אשר ראיתי
7 טוב שם משמן טוב
8 מי כהחכם
9 כי את כל זה נתתי
10 זבובי מות יבאיש
11 שלח לחמך על פני המים
12 וזכר את בוראך

אסתר

1 ויהי בימי אחשורוש
2 אחר הדברים האלה כשך חמת
3 אחר הדברים האלה גדל המלך
4 ומדרכי ידע את כל אשר
5 ויהי ביום השלישי ותלבש
6 בלילה ההוא נדדה שנת המלך
7 ויבא המלך והמן
8 ביום ההוא נתן המלך
9 ובשנים עשר חדש
10 וישם המלך אחשורוש מס

דניאל

1 בשנת שלש למלכות יהויקים
2 ובשנת שתים למלכות
3 נבוכדנצר מלכא עבד צלם
4 אנה נבוכדנצר שלה
5 בלשצר מלכא עבד לחם רב
6 ודריוש מדיא קבל
7 בשנת חדא לבלשאצר
8 בשנת שלש למלכות בלשאצר
9 בשנת אחת לדריוש
10 בשנת שלש לכורש
11 ואני בשנת אחת לדריוש
12 ובעת ההיא יעמד מיכאל

עזרא

1 ובשנת אחת לכורש
2 ואלה בני המדינה העולים
3 ויגע החדש השביעי
4 וישמעו צרי יהודה ובנימין
5 והתנבי חגי נביאה
6 באדין דריוש מלכא
7 ואחר הדברים האלה
8 ואלה ראשי אבתיהם
9 וככלות אלה נגשו אלי
10 ובהתפלל עזרא

נחמיה

1 דברי נחמיה בן חכליה
2 ויהי בחדש ניסן
3 ויקם אלישיב הכהן הגדול
4 ויהי כאשר שמע סנבלט
5 ותהי צעקת העם
6 ויהי כאשר נשמע לסנבלט
7 ויהי כאשר נבנתה החומה
8 ויאספו כל העם
9 ובים עשרים וארבעה לחדש
10 ובכל זאת אנחנו
11 וישבו שרי העם בירושלם
12 ואלה הכהנים והלויים
13 ביום ההוא נקרא בספר משה

דברי הימים א

1 אדם שת אנוש
2 אלה בני ישראל
3 ואלה היו בני דויד
4 בני יהודה פרץ
5 ובני ראובן בכור ישראל
6 בני לוי גרשם
7 ולבני ישששכר
8 ובנימין הוליד את בלע
9 וכל ישראל התיחשו
10 ופלשתים נלחמו בישראל
11 ויקבצו כל ישראל
12 ואלה הבאים אל דויד לציקלג
13 ויועץ דויד
14 וישלח חירם
15 ויעש לו בתים
16 ויביאו את ארון האלהים
17 ויהי כאשר ישב דויד
18 ויהי אחרי כן ויך דויד
19 ויהי אחרי כן וימת
20 ויהי לעת תשובת השנה
21 ויעמוד שטן על ישראל
22 ויאמר דוד זה הוא
23 ודויד זקן ושבע ימים
24 ולבני אהרן מחלקותם
25 ויבדל דויד ושרי הצבא
26 למחלקות לשערים
27 ובני ישראל למספרם
28 ויקהל דויד את כל שרי ישראל
29 ויאמר דויד המלך לכל הקהל

דברי הימים ב

1 ויתחזק שלמה
2 ויאמר שלמה לבנות בית
3 ויחל שלמה לבנות
4 ויעש מזבח נחשת
5 אז יקהיל שלמה
6 אז אמר שלמה
7 וככלות שלמה להתפלל
8 ויהי מקץ עשרים שנה
9 ומלכת שבא שמעה
10 וילך רחבעם שכמה
11 ויבא רחבעם ירושלם
12 ויהי כהכין מלכות רחבעם
13 בשנת שמנה עשרה למלך
14 ויעש אסא הטוב
15 ועזריהו בן
16 בשנת שלשים ושש למלכות
17 וימלך יהושפט
18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד
19 וישב יהושפט מלך יהודה
20 ויהי אחרי כן באו בני מואב
21 וישכב יהושפט עם אבותיו
22 וימליכו יושבי ירושלם
23 ובשנה השביעית התחזק
24 בן שבע שנים יאש במלכו
25 בן עשרים וחמש
26 ויקחו כל עם יהודה את עזיהו
27 בן עשרים וחמש שנה יותם
28 בן עשרים שנה אחז במלכו
29 יחזקיהו מלך בן עשרים
30 וישלח חזקיהו
31 וככלות כל זאת
32 אחרי הדברים והאמת האלה
33 בן שתים עשרה שנה
34 בן שמנה שנים יאשיהו
35 ויעש יאשיהו בירושלם
36 ויקחו עם הארץ

פליק מספר הפרשיות צעליהם נכתבו הפסוקים
קיק קיק על דגלו בקותות.

§. 50.

אֵלֶּה סִדְרֵי עַל־פִּי מָסֹרֶת

בראשית

סדריו מ״ג

1 בראשית
2 אלה תולדות השמים
3 ויאמר י״י אלהים הן
4 זה ספר תולדות
5 אלה תולדות נח
6 ויזכור אלהים את נח
7 וידבר אלהים אל נח
8 ויהיו בני נח
9 לך לך מארצך
10 ויהי רעב בארץ
11 ויהי בימי אמרפל
12 אחר הדברים האלה
13 ושרי אשת אברם
14 ויהי

15 וירא אליו י״י
16 ויבאו שני המלאכים
17 ויסע משם אברם
18 וי״י פקד את שרה
19 ויהי אחר הדברים
20 ואברהם זקן
21 ואבא היום אל העין
22 ויוסף אברהם
23 ואלה תולדות יצחק
24 ויהי כי זקן יצחק
25 ויתן לך האלהים
26 ויצא יעקב מבאר
27 וירא י״י כי שנואה
28 ויזכר אלהים את רחל
29 ויאמר י״י אל יעקב שוב
30 וישלח יעקב מלאכים
31 ויבא יעקב שלם
32 וירא אלהים אל יעקב
33 וישב יעקב
34 ויהי בעת ההוא
35 ויוסף הורד מצרימה
36 ויהי מקץ
37 ויאמר פרעה אל עבדיו
38 ויאמר אליהם יוסף
39 ואל שדי יתן לכם
40 ויגש אליו יהודה
41 ואת יהודה שלח
42 ויהי אחרי הדברים
43 ויקרא יעקב אל בניו

ספר שמות

סדריו כ״ט

1 ואלה שמות
2 ומשה היה רועה
3 וילך משה וישב אל יתר
4 וידבר דואגא
5 ויאמר דכי ידבר
6 ויאמר דהשכם קדמאס
7 ויאמר דבא אל פרעה
8 ויאמר דעוד נגע
9 ויהי בחצי הלילה
10 ויאמר דקדש לי
11 ויאמר דמה תצעק
12 ויאמר דהנני ממטיר
13 ויאמר דעד אנה
14 וישמע יתרו
15 ואתם תהיו לי
16 ואלה המשפטים
17 אם כסף תלוה
18 וידבר דויקחו לי
19 ואת המשכן תעשה
20 ועשית פרכת
21 ואתה תצוה
22 וזה הדבר
23 ועשית מזבח
24 וידבר דראה קראתי
25 ויפן וירד משה
26 ויאמר דכתב לך
27 ויעש בצלאל
28 אלה פקודי
29 ויביאו את המשכן

ספר ויקרא

סדריו כ״ג

1 ויקרא
2 וידבר דנפש כי
3 וידבר דזה קרבן
4 וידבר דקח את אהרן
5 וידבר דיין ושכר
6 וידבר דזאת החיה
7 וידבר דאשה כי תזריע
8 ואיש או אשה דכמאס
9 וידבר דוזאת תהיה
10 וידבר דונתתה נגע
11 וידבר דאיש איש כי יהיה
12 ואשה כי תזוב
13 וידבר דאשר צוה
14 וידבר דכמעשה ארץ
15 וידבר דקדשים תהיו
16 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם
17 ויאמר דאמר אל הכהנים
18 וידבר דאשר יקריב
19 וספרתם לכם
20 וכי תמכרו ממכר
21 וכי ימוך אחיך תניכא
22 אם בחקתי תלכו
23 וידבר דאיש כי יפליא

במדבר

סדריו ל״ב

1 במדבר
2 איש על דגלו
3 אלה תולדות אהרן
4 אל תכריתו
5 כי תשטה אשתו
6 כה תברכו
7 ביום השביעי
8 וידבר דבהעלותך
9 וידבר דעשה לך
10 אספה לי שבעים איש
11 היך י״י תקצר
12 שלח לך אנשים
13 עד אנה ינאצוני
14 כי תבאו אל הארץ
15 ויקח קרח
16 מטה מטה לבית אב
17 ואל הלוים תדבר
18 וישלח מאלכים
19 וירא בלק בן צפור
20 מי מנה עפר יעקב
21 וישב ישראל בשטים
22 פינחס בן אלעזר
23 לאלה תחלק הארץ
24 יפקוד י״י אלהי הרוחות
25 וביום הבכורים
26 אלה ראשי המטות
27 נקם נקמת בני ישראל
28 שא את ראש
29 ומקנה רב היה
30 אלה מסעי
31 וידבר לכי אתם באים
32 וידבר לכי אתם עברים

ספר דברים

סדריו כ״ו

1 ואלה הדברים
2 רב לכם סב
3 ראה החלותי
4 ואתחנן אל י״י
5 אז יבדיל משה
6 שמע ישראל
7 והיה עקב תשמעון
8 שמע דאתה עובר
9 פסל לך
10 כי הארץ אשר
11 כי ירחיב י״י אלהיך
12 בנים אתם לי״י אלהיכם
13 כי יהיה בך אביון
14 שפטים ושטרים
15 אשימה עלי מלך
16 כי תקרב אל עיר
17 כי יקרא קן צפור
18 כי תצא מחנה
19 כי תדר נדר לי״י אלהיך
20 כי תקצר קצירך
21 ולקחת מראשית
22 והיה אם שמע
23 אתם נצבים
24 כי המצוה
25 הן קרבו ימיך
26 האזינו השמים
27 וזאת הברכה

נכיאים דקזונים

ספר יהושע

סדריו י״ד

1 ויהי אחרי מות משה
2 אחל גדלך
3 למען דעת
4 ויהי י״י את יהושע
5 וכל ישראל וזקניו
6 ויאמר י״י אל יהושע
7 ואת כל המלכים
8 ויהושע זקן בא
9 ושם חברון לפנים
10 ותקרבנה בנות
11 וצלע האלף
12 אלה הנחלות
13 ויתן י״י לישראל
14 ויקראו בני ראובן

שפטים

סדריו י״ד

1 ויהי אחרי מות יהושע
2 ויעבדו העם את י״י
3 ואחריו שמגר
4 כן יאבדו כל איביך
5 ויעש אלהים כן בלילה
6 בידכם נתן אלהים
7 ויגידו ליותם וילך
8 ויקם אחרי אבימלך
9 ויעבר יפתח אל בני
10 ותלד האשה בן ותקרא
11 וישכב שמשון עד חצי
12 ויאמר להם הכהן לכו
13 ויאמר האיש הזקן
14 וישאלו בני ישראל

שמואל

סדריו ל״ד

1 ויהי איש אחד מן הרמתים
2 י״י יחתו מריביו
3 וידע כל ישראל מדן
4 והעגלה באה
5 ולו היה בן ושמו
6 ויאמר שמואל אל כל העם
7 כי לא יטוש י״י
8 ויושע י״י ביום ההוא
9 ויאמר שמואל הלא
10 ויען אחד מהנערים
11 ויאמר דוד י״י אשר
12 ויהי דוד לכל דרכיו
13 ויאמר יהונתן אל דוד
14 ויאמר יהונתן לדוד לך
15 ויוסף עוד דוד לשאל
16 ועתה הנה ידעתי
17 וברוך טעמך
18 ויאמר שאול אל דוד
19 ולאשה עגל מרבק
20 ויהי מהיום ההוא
21 ועתה תחזקנה ידיהם
22 ויאמר אבנר אל דוד
23 וילך דוד הלוך וגדל
24 ונאמן ביתך וממלכתך
25 חזק ונתחזק בעד
26 ויאמר דוד אל נתן
27 ויאמר המלך אל אבישי
28 ויאמר יואב אל המלך
29 ויאמר חושי רעה דוד
30 ויבאו עבדי אבשלום
31 ויאמר הצפה אני ראה
32 ויעבר כל העם
33 ויחמל המלך על מפיבשת
34 מגדול ישועות מלכו

מלכים

וסדריו ל״ה

1 והמלך דוד זקן
2 וגם ככה אמר המלך
3 והמלך שלמה
4 יהודה וישראל רבים
5 ושכנתי בתוך בני
6 ויקם את העמודים
7 ולא יכלו הכהנים
8 להטות לבבנו אליו
9 יהי י״י אלהיך ברוך
10 והאיש ירבעם גבור
11 כה אמר י״י לא תעלו
12 ויהי אחרי אכלו
13 וישכב אביה עם
14 בשנת עשרים ושבע
15 ותאמר האשה אל
16 וירא כל העם
17 והנה נביא אחד נגש
18 ויהי דבר י״י אל אליהו
19 וילך בכל דרך אסא
20 ויראהו בני הנביאים
21 עתה רוץ נא לקראתה
22 ויכרה לה כירה גדולה
23 ויצא העם ויבזו
24 וימהרו ויקח איש
25 וילך משם וימצא
26 ויעש יהואש הישר
27 ויחן י״י אותם וירחמם
28 וישכב עזריה עם אבותיו
29 וישכב אחז עם אבותיו
30 וידבק בי״י לא סר
31 ועתה י״י אלהינו הושיענו
32 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו
33 ויעש הישר בעיני י״י
34 וכמהו לא היה לפניו מלך
35 בן עשרים ואחת שנה

נכיאים דקזונים

ישעיה

וסדריו כ״ו

1 חזון ישעיהו בן אמוץ
2 והיה הנשאר בציון
3 לסרבה המשרה
4 וקרא זה אל זה ואמר
5 ונחה עליו רוח י״י
6 ולקחום עמים
7 והוכן בחסד כסאו
8 אשר ברכו י״י צבאות
9 ותקעתיו יתד
10 וחפרה הלבנה
11 והיה ביום ההוא
12 כי בראותו ילדיו
13 וישב עמי בנוה
14 ופדויי י״י ישובון
15 ועתה י״י אלהינו הושיעה
16 נחמו נחמו עמי
17 ראשון לציון
18 כה אמר י״י מלך ישראל
19 ישראל נושע בי״י
20 כי מעיר הקדש
21 והאכלתי את מוניך
22 מה נאוו על החרים
23 תחת הנעצוץ
24 אז תתענג
25 ונודע בגוים
26 והוצאתי מיעקב זרע

ירמיה

וסדריו ל״א

1 דברי ירמיהו
2 הלא מעתה
3 שוטטו בחוצות
4 הנוה והמענגה

5 כי אם את הדבר הזה
6 כי אם בזאת יתהלל
7 ויהי אחרי נתשי
8 היש בהבלי הגוים
9 ברוך הגבר אשר יבטח
10 הקשיבה ר״ אלי
11 שירו לי״י הללו
12 בימיו תושע יהודה
13 ונתתי להם לב לדעת
14 בראשית ממלכת
15 אנכי עשיתי
16 ודרשו שלום העיר
17 עבדו את י״י אלהיכם
18 כי זאת הברית
19 ותתן להם את הארץ
20 בימים ההם תושע
21 ונשב באהלים
22 ויצוה המלך את ירחמאל
23 ויצא עבד מלך
24 כי מלט אמלטך
25 ואתן לחם רחמים
26 ויאמר ירמיהו
27 ואתה אל תירא
28 לכן הנה ימים באים
29 ציון ישאלו
30 הוציא י״י את צדקותינו
31 הדבר אשר צוה ירמיהו

יחזקאל

וסדריו כ״ט

1 ויהי בשלשים שנה
2 ותשאני רוח
3 ויהי דבר י״י לשים פניך
4 ויהי בשנה הששית
5 ואראה והנה ארבעה
6 למען בחקתי ילכו
7 ויבוא אלי אנשים
8 ויצא לך שם בגוים
9 וזכרתי את בריתי
10 בחקתי יהלך
11 ויהי בשנה השביעית
12 בריח ניחוח ארצה
13 ונחלת בך לעיני
14 והשבתי זמתך ממך
15 והיה יחזקאל לכם
16 והורדתיך את יורדי בור
17 בעדן גן אלהים
18 ביום ההוא אצמיח
19 ויהי בעשתי עשרה
20 כל חטאתו אשר חטא
21 ונתתי אותם וסביבות
22 וזרקתי עליכם מים
23 וידעו הגוים כי אני
24 וידעו בית ישראל
25 וידבר אלי זה הלשכה
26 ויאמר אלי לשכות
27 ויכלו את המים
28 ושה אחת מן הצאן
29 ועל הנחל יעלה

תריסר

וסדריו כ״א

1 דבר י״י אשר היה
2 יחינו מיומים
3 זרעו לכם לצדקה
4 אהיה כטל לישראל
5 וידעתם כי בקרב
6 ואנכי העליתי אתכם
7 דרשו טוב ואל רע
8 ויקחני י״א מאחרי הצאן
9 ועלו מושיעים
10 דבר י״ל למיכה
11 כי כל העמים ילכו
12 תתן אמת ליעקב
13 המשא אשר משא
14 דבר י״י אשר היה אל צפניה
15 בעת ההיא אביא
16 ביום ההוא נאם י״י
17 ויאמר אלי מה אתה
18 והעטרות תהיה
19 כה אמר י״י צבאות
20 משא דבר י״י לנינוה
21 והיה כל סיר בירושלם

דברי חיים

וסדריו כ״ד

1 אדם שת
2 ויקרא יעבץ
3 ואחרן ובניו
4 ויהיו בני אולם
5 וילך דוד ובל ישראל
6 וגם הקרובים
7 ברוך י״י אלהי ישראל
8 חזק ונתחזקה
9 עתה תנו לבבכם
10 עמיאל הששי
11 ראה עתה כי י״י
12 הנה אני בנה בית
13 ולא יכלו הכהנים
14 ויכל שלמה
15 והם מביאים איש
16 ובהכניעו שב ממנו
17 וישמחו כל יהודה
18 ויאמר לכן שמעו
19 ותשקט מלכות יהושפט
20 ויוציאו את בן המלך
21 הוא בנה את אילות
22 בני עתה אל תשלו
23 ויאמר אליו עזריהו
24 ויעש הישר בעיני י״י
25 וישחטו הפסח

תהלות

וסדריו י״ט

1 אשרי האיש
2 כי צדיק י״י
3 י״י הושיעה
4 י״י עוז לעמו
5 ולשוני תהגה צדקך
6 ברוך י״י אלהי ישראל
7 כי נפשו בחייו יברך
8 רומה על השמים י״י
9 יברכנו אלהים
10 כלו תפלות
11 והוא רחום
12 י״י צבאות אשרי
13 ויהי נועם
14 לדוד מזמור
15 בעבור ישמרו
16 ראשית חכמה
17 טוב לי תורת פיך
18 וראה בנים לבניך
19 אך צדיקים

איוב

וסדריו ח׳

1 איש היה בארץ עוץ
2 חנה זאת חקרנוה
3 ורבצת ואין מחריד
4 ויאחז צדיק דרכו
5 ומלט אי נקי
6 צדק לבשתי וילבשני
7 אם אין אתה שמע לי
8 התשלח ברקים וילכו

משלי

וסדריו ח׳

1 משלי שלמה
2 יהי מקורך ברוך
3 כי בי ירבו ימיך
4 באין אלפים אבוס בר
5 מגדל עז שם י״י
6 להודיעך קשט
7 כצנת שלג
8 נגיד חסר תבונות

קהלת

וסדריו ד׳

1 דברי קהלת
2 וגם כל האדם
3 טוב שם משמן טוב
4 לך אכול בשמחה

אחשורוש

וסדריו ה׳

1 ויהי בימי אחשורוש
2 איש יהודי היה
3 ויאמר המן המלך
4 ויקח המן את חלבוש
5 ליהודים היתה אורה

דניאל

וסדריו ז׳

1 בשנת שלש
2 באדין דקן כחדא
3 באדין מלכא הצלח
4 כל קבל די רוח יתירא
5 ודניאל כדי ידע
6 ואתפללה לי״י
7 אבל אגיד לך

עזרא

וסדריו י׳

1 ובשנת אחת
2 ואין העם מכירים
3 והקימו כהניא
4 הבאים מהשבי
5 אנא י״י תהי נא אזנך
6 ונבנה את החומה
7 ותשלם החומה
8 ויאמר להם לכו אכלו
9 ובכל זאת אנחנו
10 ובחנכת חומת

סליקו סידרין על פי מסרת׃

§. 51.

כְּלִלִין דִּי רַבִּי מֵאִיר בַּר־מוֹדְרוֹס חַיֵּוי מְמוֹלִימוֹלָא׃

כָּל־אָתָא דְּמִתְקְרֵיָא בְּקָמֶץ וְלָא אָתָיָא בַּתְרָהּ בְּהַהִיא תִּבּוּתָא אָתָא דְּמִתְקְרֵיָא כְּלָל אִי מֵעִקָּר תִּבּוּתָא הִיא בְּגוֹן רֵישׁ דְּבֵרָא יִבְרָא · וְצָדֵי דְּמִצָא יִמְצָא · וְנוּן דְּבִנָה קִנָה מִנָה· וְשִׁין דְּעִשָׂה · וְצָדֵי דְּרִצָה · וְלָמֶד דְּנִשְׁאֲלָה אֶת פִּיהּ · וְעַיִן דְּעִמְּדוּ וְאִשְׁמְעָה וּמָאי דְּמֵי לְהוֹן · וּבְשָׁאָר לְשָׁנֵי דְּלָאו לַשָׁנָא דְּפִשׁוּטָא כְּגוֹן רֵישׁ דְּתִחְרָא וְנוּן דְּדִבֵּר נָא (וְכֵן תָּו דְּעִתָּה וְאַתָּה) וְלָמֶד דְּוִיקְרָא לֵהּ נִבְחָ וּמָאי דְּמֵי לְהוֹן · אִי נָמֵי בְּאָתָא דְּאָתְיָא לְשִׁלּוּמֵי בְּנֵיָנָא דְּתִבּוּתָא כְּגוֹן תָּו דְּנִחְלַתָּה וּדְאִימְתָה דִּיגֵר סַהֲדוּתָא וּמֵם בְּרִמָה וּדְבַלְתִּימָה וּמָאי דְּמֵי לְהוֹן · אִי נָמֵי בְּאָתָא דְּאָתְיָא לְסַמָּנָא דְּנוּקְבָא כְּגוֹן תָּו דְּהִיתָה עֹשָׁתָה וּמָאי דְּמֵי לְהוֹן · לָא סָגְיָא דְּלָא נָסְבָא בַּתְרָהּ אֶלָּא אוֹ דְּהִיא דִּכְתִיבָן וְלָא קָרְיָן : לְבַר מִפְּשָׁנָא דְּעֶלְמָתָא דְּמְסִיר עֲלֵיהּ כָּל־אוֹרַיְתָא חֲסַר בַּר מִן חַד וּנְתַנוּ לְאַבִי הַנַּעֲרָה מְלֵא : וְכָל חֲדָא מְנַיְּהוּ אִי בָּעֵית לְמֵיקָם עֲלָהּ עַיֵּן בְּעִקָּר שָׁרְשָׁהּ דְּהַהִיא תִּבּוּתָא אִי מְסִיר עֲלָהּ בְּהָדֵין עִקָּרָא מַהֲדַם סְמָךְ לָהּ וְאִי לָא מְסִיר עֲלָהּ מִסְתָּמָא סְמָךְ עֲלָהּ דְּנָסִיבָא הִיא בְּסָם תִּבּוּתָא : וְאִי דָךְ אָתָא דְּמִתְקְרֵיָא קָמֶץ בֵּיאַתְיָא דְּשִׁמּוּשָׁא דְּהִיא אִי הָא דְּאָתְיָא לְסַמָּנָא דְּנוּקְבָא הִיא כְּגוֹן הָא דְּיוֹבְאָה אֶל הָאָדָם · שְׁנִים וּשְׁלִישִׁים תִּשְׁעָה · וְאַכְלוּהּ מִצּוֹת וּמָאי דְּמֵי לְהוֹן · לָא נָסִיבָא בַּתְרָהּ אָתָא אַחֲרִיתִי בְּאוֹרַיְתָא כָּל־עִקָּר : וְאִי תָּו אוֹ כַּם אוֹ נוּן לְשִׁמּוּשָׁא הוּא סָמָן תַּ״ךְ כְּגוֹן תָּו וְאָכְלָתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּרְהַזְהַרְתָּ וְהִפְרַשְׁתָּה וּדְרָאִית וּדְנָתַתְּ וּמָאי דְּמֵי לְהוֹן וְתָו דְּאָתְיָא לְסַמָּנָא דְּנוּקְבָא כְּגוֹן תָּו דְּתִבְאָתָּה לְרֹאשׁ יוֹסֵף אִית מְנַהֵן דְּמַלֵּאין הָא בַּתְרָהּ וְאִית מְנַהֵן דְּחַסִּירִין הֵא : וְכְגוֹן כַּם דְּמִלֵּאתְךָ וּדְמִעֵךְ וְכַם דְּלִךְ וּדְיִדֵךְ וּמָאי דְּמֵי לְהוֹן וְנוּן דְּאָתְיָא לְסַמָּנָא דְּנוּקְבָא כְּגוֹן נוּן דְּוִתְגַּשֵׁן וּדְוִתְבָאֵן וּדְוִתְאַמְרֵן וּדְוִתְבַלְּעֵן וּמָאי דְּמֵי לְהוֹן אִית מְנַהֵן דְּכְתִיבָן בְּכַם בְּפוּמָּא וְנוּן בְּפוּמָּא וּנְסֵב הֵא בַּתְרָהּ דְּכְתִיבָא וְלָא קָרְיָא וְאִית מְנַהֵן דְּכְתִיבָן בְּכַם פְּשׁוּטָא וְנוּן פְּשׁוּטָא וְלָא נָסֵב בַּתְרֵיהּ אָתָא אַחֲרִיתִי כְּלָל : וְאִי בָּעֵית לְמֵיקָם עֲלָהּ עַיֵּן בְּעִקָּר שָׁרְשָׁהּ דְּהַהִיא תִּבּוּתָא דְּבָעֵית לְמֵיקָם עֲלָהּ אִי מְסִיר עֲלָהּ מִדֵּי בְּהָדֵין עִנְיָנָא סְמוֹךְ עַל־מְסָרְתָּהּ וְאִי לָא מְסַרְנָא לָךְ עֲלָהּ מַהֲדַם סְמָךְ עַל־הָדֵין כְּלָלָא דַּחֲסַרִין אִנּוּן וְלָא נָסֵב הֵא בַּתְרָהּ׃

וְכֹל־אָתָא דְּמִתְקְרֵיָא בְּחֹלֶם אוֹ בְּשׁוּרֶק וְלָא אָתְיָא
בַּתְרָהּ לְהַהִיא חִבּוּתָא אָתָא דְּמִתְקְרֵיָא כְּלָל עֵנֶן בַּתְרָהּ
בְּמַסְרָתָא בְּעִקָּר שָׁרָשָׁהּ אִי מְסִיר עֲלָהּ מְדַעַם סְמוּךְ עֲלָהּ וְאִי
לָא מְסִיר עֲלָהּ מְדַעַם מִסְתָּמָא סְמוּךְ עֲלָהּ דְּנָסִיב וָו בַּתְרָהּ
דְּכְתִיבָא וְלָא קָרֵיָא׃

וְאִי הַהִיא אָתָא קָרֵיָא בְּחִרֵק עֵנֶן עֲלָהּ בְּמַסְרָתָא דְּעִקָּר
שָׁרָשָׁהּ אִי מְסִיר עֲלָהּ מֵידֵי סְמוּךְ עֲלָהּ וְאִי לָא מְסִיר עֲלָהּ
מֵידֵי מִסְתָּמָא סְמוּךְ עֲלָהּ דְּנָסִיב בַּתְרָהּ יוֹד דִּכְתִיבָא וְלָא
קָרֵיָא׃

וְאִי הַהִיא אָתָא קָרֵיָא בְּצֵרֵי אוֹ בְּסֶגּוֹל לָא סָגְיָא דְּלָא
נְסִיב בַּתְרָהּ אָלֶף אוֹ הַא אוֹ יוֹד דִּכְתִיבִין וְלָא קָרֵין׃ וְאִי בָּעִית
לְמֵיקָם עֲלָהּ עֵנֶן בַּתְרָהּ בְּעִקָּר שָׁרָשָׁהּ אִי מְסִיר עֲלָהּ דְּנָסִיב
מְדַעַם סְמוּךְ עֲלָהּ וְאִי לָא מְסִיר עֲלָהּ מְדַעַם מִסְתָּמָא סְמוּךְ עֲלָהּ
דְּנָסִיב הֵא בַּתְרָהּ דִּכְתִיבָא וְלָא קָרֵיָא׃ בַּר מִדְּאָתְיָא בִּלְשָׁן רַבִּין
דְּכוּלְהוֹן בְּאוֹרַיְתָא נְסִיב יוֹד בַּתְרֵיהוֹ בַּר מִן אַרְבְּעָא דְּנָסְבִין
הֵא בַּתְרֵיהוֹ וְסָמָן וִיתְפְּרוּ עֲלָהּ תאנה כְּתַרְגּוּמוֹ · רְעֵה
צאן עבדיך · כִּי מַעֲלֵה גְּרָה הִמָּה · את כל מדוה מצרים
הְקַלְלוֹת׃ וַאֲלוּ בְאכל שְׂדֵה הָעִיר לָא חָשְׁבִנָא בַּתְרֵיהוֹ דְּלָשָׁן
רַבִּין הָוֵית כְּתַרְגּוּמֵיהּ׃ וּשְׁאָרָא דִּכְתִיבִי בְּלָשָׁן רַבִּין נָסְבִין יוֹד׃

וְכֹל־אָתָא דְּקָרֵיָא חֲטָף בְּאוֹרַיְתָא לָא סְמִיךְ לָהּ מִבַּתְרָהּ
אָתָא דְּכְתִיבָא וְלָא קָרֵיָא בַּר מִן חַד יִרכיבהו על במותי
אֶרֶץ דְּמֵם חֲטָף נְמָצָא וָו בַּתְרָהּ דִּכְתִיבָא וְלָא קָרֵיָא׃

וְכֹל־אָתָא דְּקָרֵיָא דָּגֵשׁ בְּאוֹרַיְתָא לָא סְמִיךְ לָהּ מִבַּתְרָהּ
אָתָא דְּכְתִיבָא וְלָא קָרֵיָא בַּר מִן חַמְשָׁא · תֵּלַת מִבְּהוֹן מְלֵאִין וָו
וְתֵרֵין מִנְּהוֹן מְלֵאִין יוֹד וְסָמָן וִיהוֹ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִים דָּגֵשׁ
מֵם קַדְמָא וְכֻלָּא וָו מַקְּפֵיהּ · שִׁמְעִתִי אֶת תלונת · וְתִכֵּל
תלונתם · דְּהָגִישׁ נוּנִין דִּידֵיהוֹן וְכֻלְּאִין וָו קַדֵּים לְנוּן׃
וְתֵרֵין מְלֵאִין יוֹד וִיבִיאוּ לוֹ את המנחה אשר בידם · תביאו
לחם תנופה דְּהָגִישׁ אַלְפִין דִּידְהוֹן וְכֻלְּאִין יוֹד קַדִּים לְאָלֶף
וְשָׁאַר אוֹרַיְתָא חֲסֵרִין (ר״ל חֲסֵרִין קֶדֶם לָהָגֵשׁ)׃

וְכָל יוֹד דְּחָזְיָא לְאַקְרוֹיֵי בְּשָׁבָא בְּרֵישׁ תֵּבוּתָא בֵּין
דַּהֲוָיָא מֵעִקָּר תֵּבוּתָא כְּגוֹן יוֹד יְהוֹדה · ישועה · ימי אדם ·
ידי עשו · בֵּין בְּיוֹד שְׁמוּשָׁא דַּהֲוָיָא סָמָן לְעָתִיד כְּגוֹן יוֹד
יִהְיֶה אור · יהי רקיע · ישלה אתכם · וְאָתְיָא מַקָּמָא חָדָא
מַחֲמֵשׁ אַתְוָאתָא שְׁמוּשֵׁי דְּאִפּוּן בּ״ו בְּכָ״ם סָמָן וְקָרֵיָא בְּחִרֵק
כָּל פִּי הָאֵי גַּוְנָא הָךְ יוֹד דַּחֲזָיָא לְאַקְרוֹיֵי בְּשָׁבָא כְּתִיבָא בְּתַר
הַהִיא אָתָא דְּבוֹ״כָ״ם וְלָא קָרֵיָא · כְּגוֹן בֵּית דָּבִימִי אמרפל ·
את אפרים בימינו · ויהי בישרון · וְכָל בְּאֵי דַּהֲמֵי לְהוֹן ·
וּכְגוֹן מֵם דְּמִימִין ישראל · לא יסור שבט מיהודה · מִידֵי
אביר יעקב וּבְאֵי דַּהֲמֵי לְהוֹן׃

וְכָל־אַתְוָאתָא שַׁמְשֵׁי דְּאִפּוּן מ״שׁ״ה וְכָל״ב דְּקַדִּימִי לְלִשָּׁנָא
דַּאֲדנוּתָא מ״שׁ״ה מַפִּיק אָלֶף וְכָל״ב רַבִּי · בַּר בֵּן שַׁבְעָא דְּקַדֵּים
לְהוֹן וְכָל״ב וּמַפְקִין אָלֶף כְּמָא דְּכִיחַפַּרְשָׁא לְקָמָן בְּדַאֲבִי מְסוֹרְתָא
(וְלֵית בְּאוֹרַיְתָא כְּ״א תֵּרִין מִנְּהוֹן וְסָמָנֵיהוֹן לַאֲדנִיהֶם למלך
מצרי · וַאֲדנִי האדנים) וּשְׁאָר תֵּבוּתֵי דְּכִיחַפַּק לָךְ בְּזֵין בֵּין
חֵסֶר לְמָלֵא עֵנֶן עֲלָהּ בְּעִקָּר שָׁרָשָׁהּ דְּהַהִיא תֵּבוּתָא אִי מְסִיר
עֲלָהּ מְדַעַם סְמָךְ עֲלָהּ וְאִי לָא מְסִיר עֲלָהּ מְדַעַם סְמוּךְ עֲלָהּ
הַיְינוּ דְּמַסְרָא׃ וְזִמְנִין דְּמַסְרָא לָךְ אַגַּב שְׁטָבָא דְּמַסְרָתָא
בַּחֲסֵרוֹת כַּמָּא תֵּבוּתֵי דַּהֲוָיָא יְכִילְנָא לְמִסְמַךְ בְּמַסְרָתָא
דִּידְהוֹ׃ וְהֵיכָא דְּלָא אָסְרָא לָךְ עֲלוֹתֵי מִידֵי סְמוּךְ עַל הֲנֵי
כְּלָלֵי׃

§. 52.

שיר אחד המיוחס לרבנו סעדיה גאון [ואין ממנו] · ובו נמצא מצורין מנין כל אות ואות מאלפא ביתא · כמה פעמים נמצא בתנ״ך · וכבר הדפיס השיר הזה המדקדק אליהו אשכנזי ואחרים עוד · ואמרתי אפרסמו גם אני ברבים · להפיצו בישראל · כי יקר הוא ושייך לענייני מסורת · ואחריו הצגתי פרוש השיר הזה · כפי אשר נמצא בספר סיג לתורה דף ר״ב ע״ב :

לָדַעַת מִנְיַן כָּל־אוֹת וְאוֹת ·
אֲשֶׁר בְּכָל־הַמִּקְרָא נִמְצָאוֹת
תִּקְרָא אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת :

אֹהֶל מְכוֹן בִּנְיָנֵי שָׁשָׁם עָלוּ זְקֵנָי
הַקָּהָל עָשׂוּ קָרְבָּנֵי 42,377
וּלְזֶבַח הַתּוֹדָה בָּאוּ בָּנָי :
כל הקהל כאחד לכנס לבוש לבושים צבע אחת וצמר :

בָּנַי לֹא הוֹבְרִים
בִּנְיָמִין וְסָגָנִים דְּבָרִים
רִגְמָתָם יַאַסְפוּ חֲבֵרִים 38,218
פַּחַת הַשֵּׁנִי גְּבָרִים :
פקודיהם נמצא כנימין ושנים ושנים לבוש אחד וצמר אחד לבושים
וצמר אחת ושמה עצר :

גְּבָרִים בְּעֶצֶם טַהַר
דָּן־לָהֶם זַהַר 29,537
כָּל־פְּקוּדֵי הַיּוֹצְדָר
מִלְּבַד הָרִאשׁוֹן הַדָּר :
כל פקודיהם ושמותיהם לבוש צבעת אחת וצמר אחת לבושים צבע אחת וצבע אחת ושזורים :

הֲדָר לָבוּא בְּשָׁלִים
דְּתְשׁוּעָתָם לְעֵילוֹם
וּמִן הַדָּנִי בְּבָשָׁן וַהֲלוֹם 32,530
סְנָאָה יָשׁוּב עַמּוֹ הֲלוֹם :
ומן הדני עוכבי מלחמה עשרים ושמנה לבושים צבע אחת וצמר אחת :

הֲלוֹם מִכָּל־זָוִיוֹת
וְנִקְבְּצוּ נִטְעֵי הָלִיוֹת
רְאוּבֵן יְמָרוֹתָם אֲרָיוֹת 47,754
עֵילָם וַאֲשׁוּרִי וּמַלְכִּיוֹת :
פקודיהם נמצא יהודה ולבושם צבעם וצבעים :

וּמַלְכִיּוֹת עֶצֶר וָפַחַת
יְהוּדָה נָא אַל תַּשְׁחֵת
עִזְבָּד שֵׁנִי וּבֶן זוֹהַת 76,922
עֵץ צוֹרֵינוּ כַּעֲשׂוֹתוֹ בְּרַח :
כל עוגד לבושים צבעים ושנים :

זוֹרַח בְּגַנָּךְ בָּקוֹק
תָּם פְּרִי סָרִיגָיו זָקוֹק 22,867
וּמִן בְּנֵי אֶפְרַיִם בַּהֲבַקּוֹק
בְּגֵנִי הַשֵּׁנִי הָקוֹק :
ומן בני לבושים עשרים לבוש ושמונה אחת נגוזי קול :

הָקוֹק כִּתְבוּאַת גֶּרֶשׁ
תְּבוּסַת מְלֵטֵי זֶרֶשׁ 23,447
שִׁמְעוֹן שְׁנֵי יָךְ שֹׁרֶשׁ
פַּשְׁחוּר לַעֲבוֹד טָרֶשׁ :
כל עשרות לבוש ושלשים ושנים :

טָרֶשׁ יִמְלְאוּ אֲסָמָיו
נִטְּשׁוֹתָיו בְּתַהוּמָיו 11,052
חַיִּים לְמִסּוֹךְ נְעִימָיו
אִמֵּר לְהַרְבּוֹת יָמָיו :
ושנים לבושים ויום אחד ככל יהודה :

יָמִיו שְׁמָהָה וְשָׁשׁוֹן
תּוֹלְלֵיהֶם בְּקִמְשׁוֹן 66,420
בְּכֻלָּם דָּאֲזוֹן חָסוֹן
חֲרֹם הָרִאשׁוֹן בְּמָסוֹן :
וכל דכאובים זד לבושים ולבן וכסף חנוט מאתם לבושים ובקנות מכהנים אחד :

כְּמָסוֹן לֹא זְשׁוּבָה
רָבְצוּ עֲדָרִים בְּתוֹכָהּ 37,272
וַהֲבָקָר לְעוֹלָה לְסָמִיכָה
בַּיָּמִי גַם לָאֵין כָּמוֹכָהּ :
ושנים וצבעים לבוש אחד ושבעים ושני כרויי לבושים לך אחד ושמה לבושים צבעים ושנים :

בְּמוֹךְ יֶחֱדָלוּן
חַיִּים בַּמֵּתִים יְהֵלוּן 10,981
וְצִמְרַת פָּעָל אוּמְלָלוּן
סוּסֵיהֶם נָשָׂה לָלוּן :
ושנים לבושים קיום אחד ושנים ושנים ושנים לבושים אחת ושנים ושנים לבושים לבושים ושנים ושנים :

לָלוּן מְלוֹן אוֹרֵחַ
אֶפְרַיִם דּוֹר אֹרֵחַ 41,517
דְּבֵקֶךָ יָאִיר זָרַח
חֲרֹם שֵׁנִי לוֹ לְהָסִיר מְשֹׂרֵחַ׃
לבושים נמצא לבושים לבושים ושנים ושנים לבוש אחד וצמר אחד :

מְשֹׂרָה נָשְׂאוּ בְיָתָם
גָּד נְצָבִים לַנָּחֳתָם
ם מְשָׂכְנוֹתָם כְּמוֹ דָשְׁאוּ
הַמֵּתִים לְפִינָחָס נִבְרָאוּ
לְבָאוּ לְבִרְכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן
מְנַשֶּׁה יַשָּׁה עְצָבוֹן
לְמֶךְ בְּנִחֲמָיו נָבוֹן
ן נְבוֹן חָכְמוֹתָיו
וַיְדַוְּהוּ עַל־פִּי דְבְרוֹתָיו
סְבִיבוֹתָיו יָבְאוּ גְדוּדִים
בְּהַצְּוֹתוֹ אֶת־הַבּוֹגְדִים
עֹמְדִים כְּמַחֲלְקוֹתֵיהֶם
בְּאָרְחָ וְרוֹחַב לָהֶם
פְּרָחָם כְּעֹרָתָ
סָבִיב נַפְשָׁטָה וְנִטָּרָתָ
ם פְּרָתָ אֲרִיגְנוּ
הָאֵלָּת וְצַלָּע נָהֹגִּינוּ
צִיגְנוּ יְצִגּוֹתָ וַיְצַץ
וְנֶפֶשׁ עוֹר לֹא יְקַצֵּץ
ע צִיץ דִּי פְּרָקָיו
תּוֹצָאוֹת חָקָיו
קַר כּוֹגֵן בְּעָרָתָ
וּמָן בְּנֵי אֶפְרַיִם צַר רוֹדָתָ
רוֹדָתָ פְּרִיחַ בְּגִבְוָרָה
שְׁנָאַן הַגַּלְגַּל קָרָא
שְׂרָה לְנַצַּחַ בְּמְחוֹלוֹת
מִן הַנָּשִׁים נָתַעֲלוֹת
תְּהִלָּה לְשָׁמוֹ וְתִפְאָרֶת
וְבָקֹר בָּלִיל מְקֻשָּׁרֶת
תּוֹרֶת בָּבְדָה גָּשָׁה
זָכַר חַמְלִיטָה כִּי חָשָׁה
עֹזְמָדִים בְּמַחֲלְקוֹתֵיהֶם
בְּאֹרֶךְ וְרוֹחַב לָהֶם
פְּרָחָם כְּעֹרָתָ
סָבִיב נַפְשָׁטָה וְנִטָּרָתָ
ם פְּרָתָ אֲרִיגְנוּ
הָאֵלָּת וְצַלָּע נָהֹגִּינוּ
צִיגְנוּ יְצִגּוֹתָ וַיְצַץ
וְנֶפֶשׁ עוֹר לֹא יְקַצֵּץ
ע צִיץ דִּי פְּרָקָיו
תּוֹצָאוֹת חָקָיו
קַר כּוֹגֵן בְּעָרָתָ
וּמָן בְּנֵי אֶפְרַיִם צַר רוֹדָתָ
רוֹדָתָ פְּרִיחַ בְּגִבְוָרָה
שְׁנָאַן הַגַּלְגַּל קָרָא
שְׂרָה לְנַצַּחַ בְּמְחוֹלוֹת
מִן הַנָּשִׁים נָתַעֲלוֹת
תְּהִלָּה לְשָׁמוֹ וְתִפְאָרֶת
וְבָקֹר בָּלִיל מְקֻשָּׁרֶת
תּוֹרֶת בָּבְדָה גָּשָׁה
זָכַר חַמְלִיטָה כִּי חָשָׁה

ם פֵּירוֹתָם חִתַּמְתָּהוֹתָם
גְּמַלֵּיהֶם לָבוֹא מְשָׂכְנוֹתָם :
ן צוֹבֵי־הֶם עוֹד בָּאוּ
לְבֵית יְשׁוּעַ כִּי נִבְאוּ :
ן בָּטוּ יוֹשֶׁר טְיוֹתָיו
הַשְּׁעָרִים דָּנוּ סְבִיבוֹתָיו :
ד כְּמֶרְכָּבוֹת פְּרוּדִים
וּמְקֻצַּת לָבָנָיו עֹמְדִים :
קְצִינֵי עֲדָה הֵם
אַבְרָהָם לְזִכָּרוֹן בְּפִיהֶם :
ן נִיבוֹ נָצְרָתָ
תַּחַת יְרִיעוֹתָיו פָּרָתָ :
ן צָדָק עֲנָה הַגִּיגְנוּ
לְעִתִּים יְדָרְכוּ צִיגְנוּ :
ן צוֹרְרֵינוּ נָרָצַץ
נַחַ סוֹפוֹ וְיָצַץ צִיץ :
ת פֶּה עָבַר בְּרַתּוֹקָיו
שׁוֹפְטֶיהָ נָטָה קָו :
ן צִבְיֵ עֶדְיוֹ בְּגָלָתָ
פַּרְעֹשׁ בָּנָיו רוֹדָתָ :
קוֹל מַשְׁמִיעַ זִמְרָה
יַעֲקֹב בֵּן יָשִׁיב שִׁירָה :
קְנוּיָה מוֹשִׁיעָה חוֹלוֹת
הַמְשׁוֹרְרִים עֹז תְּהִלּוֹת :
קָמָה מְשׁוֹרָרֶת
אִיּוֹב תַּמְתּוֹ תּוֹתָרֶת :
רַעֲנְיָה גָּרְשָׁה
אָדָם אֶבֶן הָרִאשָׁה :

52,805
24,973
32,977
8,719
13,580
20,175
20,750
1,975
16,950
4,872
22,972
22,197
32,148
36,140
23,203

גְּמַלֵּיהֶם לָבוֹא מְשָׂכְנוֹתָם : גמליהם לבוא משכנותם ובאוהם אל משכנותם :
ן צוֹבֵי־הֶם עוֹד בָּאוּ וצואיהם עוד באו
לְבֵית יְשׁוּעַ כִּי נִבְאוּ : לבית ישוע כי נבאו סכוכיום כני ודעים בניח ישוע בעצ אשת ובעצים ובצ :
ן בָּטוּ יוֹשֶׁר טְיוֹתָיו וביטו יושר טיותיו
הַשְּׁעָרִים דָּנוּ סְבִיבוֹתָיו : כני משעריש כני שנום כני לאר ככי עקוש כני מעריאש בני אוכי אלש ובאשים ובאשם
ד כְּמֶרְכָּבוֹת פְּרוּדִים
וּמְקֻצַּת לָבָנָיו עֹמְדִים : ומקצת בניו מוקדים ממצים כתבות כתבים אלפים ואלת אשת :
קְצִינֵי עֲדָה הֵם
אַבְרָהָם לְזִכָּרוֹן בְּפִיהֶם : ואלה ימי אבי קיי לכיכם אלת אבם ובאשים אבם ואלת אבים :
ן נִיבוֹ נָצְרָתָ
תַּחַת יְרִיעוֹתָיו פָּרָתָ : ויהיו אקודיהם לאשבאוקם אלפים אבא אשת ואלת ואלים :
ן צָדָק עֲנָה הַגִּיגְנוּ
לְעִתִּים יְדָרְכוּ צִיגְנוּ : ואבבי ישבבי יודעי בינם לעבים לבעת אם ישבא בישבלל לאשיבם אלפים וכל לאיבם על פיהם :
ן צוֹרְרֵינוּ נָרָצַץ
נַחַ סוֹפוֹ וְיָצַץ צִיץ : ויהיו כל ימי בח בעת אלא אבא ואלת אבא ואלת :
ת פֶּה עָבַר בְּרַתּוֹקָיו
שׁוֹפְטֶיהָ נָטָה קָו : בני אוביוש אבא אלות אבבים ואבים :
ן צִבְיֵ עֶדְיוֹ בְּגָלָתָ
פַּרְעֹשׁ בָּנָיו רוֹדָתָ : בני אבשוש בלאים אלא אבבים ואבים :
קוֹל מַשְׁמִיעַ זִמְרָה
יַעֲקֹב בֵּן יָשִׁיב שִׁירָה : ויהי ישקב בלבן אלבים אבא אשבא אבא ואהיו ימי ישקב בני קיוו אבא אבים ואלבשים ואלת אבא :
קְנוּיָה מוֹשִׁיעָה חוֹלוֹת
הַמְשׁוֹרְרִים עֹז תְּהִלּוֹת : המשוביים בני לבא אלא אלבשים ואבאב :
קָמָה מְשׁוֹרָרֶת
אִיּוֹב תַּמְתּוֹ תּוֹתָרֶת : ויהי לויב לאבי ולת אלא ולבשים אבא ואו:
רַעֲנְיָה גָּרְשָׁה
אָדָם אֶבֶן הָרִאשָׁה : ויהיו כל ימי לדם לאב בי בעת אלת אבא ואלים אבא :

אמנם על דרך כלל אומר . כי כוונתו שרצונכם של המחבר היתה למודיע מכין כל אות ואות שבעשרים ושבעה קדש . ואף האותיות סופיות או כפולות כ' מ' נ' פ' צ' . ולמשול לפתן המכין השוה פסוקים שבתני קדש יהויקו המספר הזה . לכן סדר בהתלבת כל אחוו אות אלפבית בית השורה שבוכתו על שלות סהי"ם . וכל אחוו נכנס משני בתים . ולכל אחד לבת ושוגר : ואותם בדלת בית רצון יהיה נאות רצון של אלה שהלבת

א אהל מכון בניני : אות רצון יהיה על אות אל"ף . שמספרה א"ב אלפי' . כמנין כ"ף מ"כון ב"ניני . וגם כמנין ר"ת ששם עליו קנקני דהייגו שע"ו : והדלת של בית שני . דהייגו והקהל עזו קבבוני . ראו לפסוק כל הקהל כאחד וגו' . ופסוגר ולוכח התורה וגו' הויו לפסוק ולוכח השלמים וגו' . ופפסוק הרצון הוא בכתבי' סי' ו' פ' ס"ו . ופשני הוא במספר ו' פ' י"ו . ואף נקנן המספר הכוכר בהלבת בשני פסוקים . יעלה כמו כן א"ב לפיה שע"ו . דוק ותשכח . וכן על דרך זה מספר כל האותיות הכוכרות בשיר זה :

ב מכין אות כ' הוא ל"ת אלפים רי"ף . כמנין שני הפסוקים . דהייגו פקודיהם למעט בכימין וגו' במספר ק' פ' ל"ו . בני פקת מוהב וגו' בשמיני ו' פ' ל"ף . ועכין רגמתם הוא כיהוי על מקום קיבוץ ופסיפת הכנים . ובפשלה על כל הפסיפם וקיאור . ועכין דבריש הוא כמו מבסיגים . מלבון כעדר בתוך הדבהו מיכם כ' :

ג מכין אות גימל הוא ל"ע אלפים תקל"ו . כי הכף מאלת כן יורה לכף פשועם שמספרה ת"ק . כאשר זכרנו . וכך יקוייקו קיבוץ המכין הכוכר בשני פסוקים . דהייגו כל פקודי הלויים וגו' במספר ג' פ' ל"ע . אלבד עבדיהם וגו' עזרא נ' פ' ס"ק : ועכין דהר הוא לו דרימת הסוס . והוא כיהוי לבוזק והתאמנות . מלבון להכרות הבהיהו שופטי מ' . לו מה שהוא שם עץ אלו מה . ובשלשה לשמשלה וגזוס והתכוונות . כשכין הלשר ותקשור יבשים מ"ת :

ד מספר אות ד"לת הוא ל"ב אלפים תצ"ד . כמיבור שני הפסוקים ואן הדבי וגו' ד"ם ק' פ' ס"ו . בני סבשם וגו' בשמי' ו' פ' ל"ד . ועכין דהר בירכהו :

ה סך אות ה"א מ"ו אלפים תצ"ד . כמנין הכוכר בפסוקים פקודיהם למעט רבוכן וגו' במספר ק' פ' כ"ף . בני עילם וגו' בשמי' ו' פ' ל"ד : ועכין לליות הוא כיהוי לישראל . ופיהוזו למקים או עבפי' ובלשון ק"ול לליות הגפן . משורש הלם שיורם על התרוממות

ו מכין אות ו"ו הוא ע"ו אלפים תקס"כ . כמספר שני הפסוקים פקודיהם למעט רבוכן יהודה במספר ק' פ' כ"ו . בני עוגד וגו' בשמי' ו' פ' ל"ו :

ז מכין אות ז' הוא כ"ב אלף תקמ"ו . כי הזין שבאלת שרגיו הוא במקום סתם : ובקיבוץ שני אלפים וגו' ד"ה ק' פ' ל' . בכי בגוי וגו' בשמי' ו' פ' ל"ו : ועכין נקוק הוא רקוע כאה לכתיב גפן בוקק ישראל הוצא י' . ועכין ויקא הוא מלבון הסכה שרצו ורק וכעלם הדגש בעבור אות הגרון :

ח סכום אות הס"ת הוא כ"ג אלף תמ"ו . כמנין שני הפסוקים אלה משפוקת השתעוכי וגו' במספר כ"ו פ' ל"ד . בכי פשקוב וגו' בשמי' ו' פ' כ"ף : ועכין גרש כמו מעגד גרש יבשים :

ט מספר אות ט"ת הוא י"ף אלפים כ"ב . כמספר שני פסוקים ועשרת אלפים וגו' ד"ם כ' פ' ס"ק . בכי לאה וגו' בשמי' ו' פ' מ' :

י מכין אות י"ד הוא ס"ו אלף [כי הזין באלת שאקה היא במקום סת"ך] ת"ך . כמכין שני פסוקים ואת דכשמוכי וגו' עוכי כ' פ' ס"ע . בכי פרים וגו' בשמי' ו' פ' ל"ה : ופיהוזו של תולניסם הוא בעכין אל מזבח אלל . ועכין לשון הגון ורבלר . ויקון הוא הגבוה . ועכין כמקון אל מזבח אלל . ועכין לשון הגון ורבלר . כמאמר כי כמם הוא עמדי :

כ מכין כ"ף בפוסם הוא ל"ו אלף רע"ב . כמספר שני פסוקים והנקר וכו' במלבר ל"ף פ' לף . כמרי אלי וגו' ז"ם ק' פ' י"ב : ועכין דעוכם פיהוזו כמו כריתה . מלבון יפי כדעבו לויב י"ו :

ד מספר כף בפוסם הוא עשרת אלפים תקפ"ף . כמספר שני פסוקי' ועשרת אלפים ד"ם ב' כ"ם פ' י"ב קוסיפם שבא אלות וגו' עזרא ב' פ' ס"ו :

ל מספר אות למ"ד הוא מ"ל אלף תק"ו . וקיימיפם קיבוץ שני הפסוקים שמם פקודי' למעט אלפים וגו' במלבר ל' פ' ל"ג . בכי קריס וגו' בשמי' ו' פ' מ"ב :

מ מכין אות מ"ם פתוחה הוא כ"ב אלף ת"ם . כמספר הכוכר בפסוקים אלו . פקודיהם למעט נד וגו' במד' ל' פ' כ"ם . גמליהם וגו' עזרא ב' פ' ס"ו [ובמקו' כיתם ב"ל לתם] :

ם מכין אות מ"ם סתומה כ"ל אלפים תקפ"ע . וקפסוקים אשר יכללו מספר זה הם ויהיו המתים וגו' במלבר כ"ם פ' ע' . הכסנים בני ידעים וגו' עזרא ב' פ' ל"ו :

ג מספר כו"ן הוא ל"ג אלפים תקפ"ט . וקמיכים' פקודיהם למעט מבשם וגו' במד' ל' פ' ל"ה . ויהיו כל ימי למך וגו' בקשית ה' פ' ל"ת : ועכין וכהן הוא הגבה לו קוב לו הוא . מלבון ווכר בעמתו לויב ו' :

ן מכין הכ"ן פשועם הוא ה' אלפים תצ"ע . כמספר הכוכר בשני פסוקים אלו . ויהיו פקודיהם וגו' במלבר ל' פ' מ"ת . בני הצעירים עזרא ב' פ' מ"ב :

ס מכין תוס׳ סמ״ך הוס׳ י״ג אלפים תק״ס · וסמכיהם בפסוקים בתכותו את תכס כסריס וגו׳ תסליס ס׳ פ׳ כ׳ · ומקבץ רקזי לצות וגו׳ כקמי׳ ו׳ פ׳ ע׳ :

ע מספר תוס עי״ן הוס כ׳ אלפים קע״ס · כמכין הפסוקים והכותב בתורך וגו׳ יקוקאל מ״ס פ׳ י״ק · ואלה ימי זכי חיי לבנהם וגו׳ בראזית כ״ה פ׳ ו׳ :

פ מכין פ״ת כפופס הוס כ׳ אלף תק״ן · כמכין הכותב בפסוקים סביב זמכס עשר אלף יקוקאל מ״ק פ׳ ל״ס · ויהיו פקודיהם למשפחותם וגו׳ במדבר ד׳ פ׳ ל״ו :

ק מספר פ״ת פזועס הוס אלף תתק״עס · בקיבון המכין הכותב בפסוקים אלו · ואת תאלף ושבע מאו׳ וגו׳ זמות ל״ק פ׳ כ״ק ומבני יזשכר וגו׳ ד״ס ק׳ סי׳ י״ב פ׳ ל״ב :

צ מספר אות ל״די י״ו אלף תק״ן · ועליהם מספר הפסוקים וכפז אלס גו במדב׳ ל״ת פ׳ מ׳ · ויהיו ימי כח וגו׳ בראזית ע׳ פ׳ כ״ע :

ץ מכין ל״די פזועס הוס ד׳ אלפי׳ תתע״ג · בקיבון המספר שבוכר בפסוקים אלו ואלס תוכלות וגו׳ יקוקאל מ״ק פ׳ ל׳ · כני זזעיס וגו׳ עורק ל׳ פ׳ ד׳ :

ק מכין אות ק״ף הוס כ״ב אלפים תתק״עב · כמספר הפסוקים נקנים · דסייבו ומן בני לפרים וגו׳ ד״ס ק׳ פ׳ י״ב פ׳ ל׳ · כני פרעוז וגו׳ עורק ל׳ פ״ג :

ר מספר אות רי״ש הוס כ״ב אלפים קמ״ו · בקיבון המספר הכוכר בפסוקי׳ אלס רכב אלפים וגו׳ תסליס ס״ק פ׳ י״ק · ויקי יעקב וגו׳ בראזית מ״ו פ׳ כ״ק :

ש מכין אות ז״ין הוס ל״ב אלפים קמ״ס · ועליו כמספרו לסיימן הפסוקי׳ אלו מן הכוזיס וגו׳ במדבר ל״ק פ׳ ל״ס · המשוררים נקמי׳ ו׳ פ׳ ס״ד :

ת מספר אות ת״ו אלף לזכי אלפי׳ · לפי שהוכרך לאריבע פסוקים כולליס המכין כלו · לכך נמלא מכין החלק הראזון של אות ת״ו ל״ו אלף ק״ת · כמכין שבוכר בפסוקים אלו ובקר אזזס עשר אלף במדבר ל״ק פ׳ ק״ד ויקי׳ לויב סוף לויב :

ת החלק האבי מאות ת״ו · דסייבו מספרס הוס כ״ג אלף ר״ג · ולסיימן הס הוס המכין שבוכר בהחלט בזכי פסוקים אלו · אס בקבלס ויהיו לאחדים · דסייבו ויהי כל נכור זכר וגו׳ במדבר ג׳ פ׳ מ״ג · והפסוק האבי הוס ויהיו כל ימי החלס בראזית ה׳ פ׳ ה׳ · ואל״כ מספר שבי החלקים מקובלים מכין אות ת׳ יהיס כ״ע אלפים זמ״ג :

ולפי חזבון זה של רבינו סעדיס גאון יעלה מספר כל התיבות לספרס שמונים ושמזס עשר אלף ומאתים ושמונים הוספתי לסיימת אלף בזת בד משוזס בתבונות

חֵיל אָז הַנִּסְפָּרִים	815,280	בָּאִים לוֹ נֶחֱבָרִים
בְּצָבָא בִּימֵי יוֹאָב		עֶבֶד שָׁפָחָה גַּם רָב
מְקֻבָּה בְּלֹתִי גָּמֹל		מֵהֶם שָׁלֹשׁ גָּמוֹל

815,280

ותתי יזכיאל זמנס תאות אלף סוף זמוזל כ׳ :

נתמי׳ ז׳ פסוק ס״ו ס״ת וס״ע לכל תגרע מסס מכין הגאלי׳ תאות אלפים :

חֲצָאָה

טֶרֶם אצוץ לפניך קורא נעים דברים אחדים מהמסורת בהחערות חבאות׳ הֲבֵי אדבר דברים מעטים וקצרים מהספרים אשר לנו לעזר ולתועלת דעת חכמת המסורות׳ רבים מהספרים הם אביא בהחערות הבאות׳ כי שמשתי והגיתי בהם׳ לברר וללבן פרטי דברים מהמסורת׳ אשר ערבתי בסימנים׳ כיד ד׳ הטובה עלי׳ והנה ראיתי טוב ומועיל לפרטם הנה׳ וזה החלי בפרוטרוט׃

א׳ ספר שום שכל׳ פרוש על המסורת מהחכם ר׳ שמעלקי בן חיים שמש׳ ונדפס פראג ה׳ ש״ע׳ וג״כ קראקא׳ ונכלל בספר הזה ג״כ פתרון ראשי תבות׳ הנמצאים במסורת של תנ״ך׃ החכם וואלף ברש״ס שלו מעיד שראה ספר מסורת המסורת לרא״ב׳ ומדפס בשם זה על חשער׃

ב׳ ספר מנחת כהן׳ והוא תקון סופרים לתורה׳ להחכם ר׳ יוסף בן שניאור הכהן׳ שנדפס בקורגשמי סמוך לקוסטאנזינא ה שנ״ח׳ והספר הזה אך להמסורת של חמשה חומשין׳ והכללים והקבוצים בו בענין קרי וכתיב כפי סדר וערך האותיות׳ ואח״כ ג״כ כפי סדר הפרשיות׃

ג׳ ספר שמן חמור על ענייני מסורת׳ מצאתי מוזכר בס׳ שפתי ישנים דף ע״ח׃

ד׳ ספר אכלה ואכלה׳ והוא ספר מסורת שנקרא כן ע״ש התחלתו׳ ור׳ אלידהי הבחור משבחתו ויאמר׳ שקבץ ממנו דברים להשלמת ספרו מסורת המסורת׳ ואם שמצער הוא בכמותו׳ אין דומה לו באיכות׳ ונראה שנאבד מאתנו׃

ה׳ ס׳ עט סופר להחכם ר׳ דוד בן יוסף קמחי׳ מובא בשברי לוחות לרא״ב׳ ובס׳ אור תורה למנחם די לונזאנו׳ ובעלי מסורת יזכירהו בראשי תבות ע״ס׃ ואל תחלוק אותו בספר אחר קטן הערך׳ לומר עט סופר לר׳ משה בן מיכל כהן׳ שתובנו הלצות נמרצות׳ ונדפס פיורדא תמ״א׃

ו׳ ס׳ מסורת המסורת לר׳ אלידהי הלוי אשכנזי׳ ספר משובח ומפואר׳ ויקר מפנינים ובדולחים ללמוד חכמת המסורת׳ ונכתב ה רצ״ח בעיר ווינציאה׃ ונדפס ווינציאה רצ״ח וג״כ ש״ו׳ אח״כ בעיר באזיליאה רצ״ט׳ ואחר זה לרוב׃

ז׳ מסורת לר׳ יעקב בן חיים מגיסי׳ במהדורות מקראות גדולות דפוס ווינציאה ובאזיליאה ובדומה׃

ח׳ ספר פרוש המסורת לר׳ יעקב בן יצחק׳ ראש השדה לקהל צוזמער במחוז קראקא׳ ונדפס מהמחבר בעצמו שע״ו בעיר לובלין׳ ואח״כ מבטו ר׳ יהודה יצחק בר׳ יעקב מהנעמשין׳ הנקרא ר׳ יהודה דרשן׳ עם הוספות בעיר חזאת שנת ת״ד׳ ופעם שלישית באמסטרדם שנת ת״י׳ ופעם רביעית שם שנת תס״ג׳ בהשגחת ר׳ בנימין בן יחיאל מיכל׳ ובפעם החמישית בעיר האלע שנת תע״א׃ במהדורות הראשונות נתחבר שמו חלק ט״עמי המסורה׳ אולם בני המוסיק הפרידו והבדילו את״ב מגוף הספר׳ והדפיסו לעצמו באמסטרדם שנת תי״א׳ עם באור החידה לחרא״בע׃

ט׳ ספר שיר ידידות לר׳ ידידיה בן אברהם ישראל מלבוב׳ בעל מחבר ס׳ אהבת השם׳ ובו פרושים ופשטים על המסורת׳ ונדפס בעיר קראקא בשנת ת״ל׃ הספר הזה נחלק לד׳ חלקים׳ והם א׳ לויה לדרך׳ ב׳ תפלת הדרך׳ ג׳ צידה לדרך׳ ד׳ תמימי דרך׃

י׳ פרוש ובאור ראשי תבות של מסורת לר׳ יהודה בחור׳ ונדפס פראג ש״ע׳ ויזכירהו לשבח החכם ר״לאנג ברשימת הספרים הקדושים ח״ב דף תו״ז׃

י״א ספר מסורת להחכם ר׳ יוסף בן שמואל אבן ריא׳ נדפס ווינציאה שס״ז׃ בספר הזה הוכיח המחבר בל״ת דוגמאות׳ שיש לכל מלה ודבור וסגנון בכתבי קודש תכלית נרצה׃

י״ב ספר שמן ששון לר׳ יוסף ששון׳ שיזכירהו לשבח ר׳ מנחם ר׳ לונזאנו בשתי ידות שלו׳ ויאמר שהשתמש הרבה בספר הזה׳ ונראה שנאבד׳ כי ברשימת רד״א [כאשר יאמר וואלף] לא מצאתיו׃

י״ג קצור נחלת יעקב׳ כולל דיני עשרת הדברות והמסורות׳ בצרוף מסורה קטנה על התורה וקצור אור תורה׳ חובר בעת ר׳ לאזר ב״ר נחום׳ ונדפס השנא תע״ח׃ ספר נחלת יעקב האריך חבר ר׳ יעקב קאפיל ב״ר אהרן׳ ונדפס זולצבאך שנת תמ״ו׃ ובזה תתקן חשגיאות של וואלף׃

י״ד ספר המפתח לר׳ לוי ספרדי איש סרקוסטא׳ ובגליוני ספרים לרוב בר״ח ס״מ לומר ספר מפתח׳ והספר הזה לדעת רא״ב ובעל שפתי ישנים ספר מסורת׃

ט״ז ספר מסורת הבריית מהרשן הגדול ר׳ מאיר בר אברהם אנגילא מבילגראדו׳ כולל פשטים ודרושים ע״ד מגידות על שבע מאות מסורות׳ מסודרים על פי ערכן א״ב׳ דפוס קראקא׳ שע״ט׳ אצל ר׳ אהרן בן רצחק פרוסטיץ׃ ובס׳ קהלת דוד לספרי רד״א רשום שהוא פרוש על כ״ב אלפא ביתות מסורה׳ ושהיה איש סופריא׃

י״ז ס׳ מסורת הבריית הגדול מהנ״ל׳ על אלף תר״ך מסורות כסדר תנ״ך׳ דפוס מנטובא שפ״ב אצל ר׳ יהודה שמואל מפרושה׳ ונחלק לב׳ חלקים׳ ח״א דרושי מסורת לחמשה חומשין שנקראו בריית׳ וח״ב לנ״ך׃

י״ח ס׳ טעמי המסורת להחכם ר׳ מאיר בן ברוך אשכנזי [מת בשנת ה ע]׳ אולי הוא אחד של המחברים במדרבי לספר האלפסי׳ נסצא כ״י בויאטזיקאן ס׳ קפ״ג ושמ״ד׃

י״ט ס׳ מסורת הבריית׳ דרושים על מסורות של תורה ומגלות לר׳ דוד טעבלי מפוזנא׳ דפוס האמבורג תע״ח׃

כ׳ ספר מסורת סייג לתורה מר׳ מאיר בן שודרוס הלוי הספרדי׳ איש טולידטולא׳ הנקרא בשם הרמ״ה׳ נר תקון סופרים ועמוד כוחבי סת״ם׳ ופעמים רבות ישבחהו בעל אור תורה ויאמר בתורתו של ר׳ מאיר מצאתי כך וכך׳ הדפיסו ראשונה ר׳ יעקב הלוי בן עובדי׳ מהארדענקר מנוסח שמצא אצל ר׳ ישראל בנימין באסאן בעיר פרירנצי שנת תק״ס׳ ואח״כ בחסרון דברים נחמדים מתקוני סיפרים בסוף׳ הנקראים לוקוטי מסורת׳ שאינם להרמ״ה׳ ומשובשים מאוד׳ בעיר בערלין תק״מא׳ והספר הנחבד הזה לתורה הוא כמדרש מלין׳ ע״פ ערך השרשים וסדר אלפא ביתא׃

כ״א ס׳ נתיבות עולם לר׳ מנחם בן משה רבא׳ איש פאדובה׳ אשר בו ריבוארי ענייני ושעמי קרי וכתיב בכל ספרי תנ״ך׳ וענייני מלאים וחסרים׳ עי׳ שפתי ישנים דף נ״ח׃

כ״ב ס׳ עין הקורא לר׳ יקותיאל הכהן בן יהודה הנקדן׳ שהוציא לאור ראשונה המדקדק וואלף ב״ר שמשון איש הוידנהיים בחומש מאור עינים שלו שנת תקנ״ח׃ הא לך קורא נעים דברים נחמדים של חיידנהיים ממחבר חספר ומגוף הספר׳ אשר חעלה בעיונו בחקדמת החחומש מאור עינים וז״ל׃ „הספר הזה עין הקורא הוא לאחד מן השרים הראשונים בחכמת הלשון׳ הנודע בשם רה״בי הנקדן׳ הוא מן העומדים בראש חפקודים׳ לשמור משמרת התורה׳ שהרת ספרי הקודש׳ בנקוד וטעמי המקרא׳ וגדול שמו בישראל׳ עד שחסיפרים הקדמונים כבר הזכירוהו בגליון חומשיהם בכלל ספרי יתר גאוני הלשון הקדמונים׳ כמו מפתח ומחזורתא וחללי וסיני ויריחו וזולתם׃ וכ״כ ר״א הלוי בשער שבעי לוחות שלו׳ כי החכם רה״בי בעל ספר עין הקורא עשה חבור נאה מאוד בענין הנקודות והמלות׳ שטעמם מלעיל או מלרע׳ ובעניך המקפין ובלתי מקפין׳ וקרא שם חספר עין הקורא׳ וכן נמצא בקצת החומשים בגליונות נרשם ע״ח ר״ל עין הקורא׳ ולפעמים נרשם רה״בי׳ שהוא שם המחבר באשר כתבתי׳ עכ״ל׃ ודומה לי כי ר׳ אליה הלוי לא ראה כ״א חבורו בענין הנקודות והטעמים׳ ואינני גוזם הספר׳ כ״א הקדמת הספר׳ וגוף הספר הוא הגחותיו על התורה׳ מתחלת בראשית עד לעיני כל ישראל׳ בצירוף מגלת אסתר׳ וזה הוא אשר הגיע לידי כתוב בכתב אשוריית על קלף ישן נשן׃ ודומה שעשה ככה גם על נביאים וכתובים׳ כנראה מפתיחתו׳ ונחעלם ממני למיעוט התחעתקות׳ אבל חבורו על דרכי הנקוד והטעם נחפשט יותר׳ ומעטו שאבו כל החכמים חבאים אחריו׳ ממי שזכה לראותו׃ וכל דרכי הנקוד והמקף והגערא אשר לחחכם ר׳ אברם די בלמש בספרו חנכבד מקנה אברם כולם מיעתקים מספר זה׳ אלא שלפעמים לא חיעתק על ישור׳ כי נשמטו מחוכו איזה תיבות גם מאמרים׳ והדברים זרים׃ ואפשר שחמיעתיק דלג ענין במקצת מקומות׳ או שלא הגיע לידו גוף חספר בשלימות׳ להחיותו ויקר מאד גם בימים החם׃ גם חרב בעל אור תורה וחרב בעל מנחת שי לא

זבו לראותו · לכן הם פוסחים לפעמים על שתי הסעיפים · מבלי הכרע · אפילו במקומות שכבר אירפסק הלכה עפ"ה וע"פ רוב ס"ס הבדוקים · ובעזות החכם הזה דדיק וגריס · כמבואר מתוך ספרו : ולא נודע לנו בברור באיזה זמן היה · ודומה שהיה קודם הר"דק · שהרי לא העלה על שפתיו כ"א החיוג והמרון הוא ר' יונה אבן גיאנח ובן־בלעם ואבן עזרא ופרחון · ואילו את שם הרי"ק והרמ"ק והרד"ק לא הזכיר בשום מקום : גם הרד"ק לא ידע מאזו מאומה · שהרי במכלול בשמושי האותיות בדקדוק הא השאלה והחזמה חמה על ר' יונה וחשבו לשוגה · בעבור אמרו שהה"א חמבלי אין קבוצים במצרים הוא בפתח לבדו וכו' · ואילו מחבר דילן כתב בהדיא בפ' בשלח חֲמבלי כן ברובם · במקצתם חַמבלי עכ"ל : וגם מזה נתברר שהיה לו ס"ס זקנים ובדוקים · יותר מאשר היו לרד"ק · וראוי לסמוך עליו אף כנגד הרד"ק · ואין זה מן התימה · שהרי נקדן היה · וזה משמרת משאו : ואחר שחשלים בכמה שערים כל דרכי הנקוד והמקף והמתג · כתב אויזה ענינים שצריך המנקד והקורא להזהר מהם · וקראם בשם אזהרות" :

כ"ג פרוש המסורת כסדר פרשיות התורה · והוא ספר קטן · מצאתיו מוזכר בספר סייג לתורה [דרך משל כ"א ע"ב] :

כ"ד ספר סייג לתורה · אשר חבר חרופא אשר אנשיל ווירמש · והובא לדפוס מבן המחבר · רופא וחלמיד חכם · שמעון וואלף ווירמש · בדפוס של בייראהאפיר בעיר פ"פ דמיין · בשנת ה תקכ"ו : המלומד הנוצרי דוד פריינדרייך מגנעדלין בא במכתב הלל לפאר החבור הזה · וכתב לו שער וחקדמה בלשון חמי לצד חשמאל : על הספר הזה חסכים ר' אברהם בן צבי הירש רב בפ"פ דמיין וחרב אברהם מהעלמא רב בעמדען · ור' נפתלי הירש בן ר' משה לבירת קצנאילבוגן במדינת פפאלץ : וחספר הזה נחלק לששה מאמרים · במאמר הראשון · וחוא יסוד הסייג · כלולים פרקים שלשה · ולכל פרק איזה דרושים : בדרוש ראשון · דבר מחבחרי וממציאי המלאכה הזאת · זמניחם ומקומם · ויחלוק על ר' אליה בחור · ויברר שלא היו אנשי טבריא · שהיו אחר תחימת התלמוד : בדרוש השני יברר שאנשי טבריא לא היו מצויאי המסורות והנקוד והטעמים : בדרוש השלישי יבאר שבעלי כנסת הגדולה המציאו המסורת והנקוד והטעמים בין שאר תקניתיהם ששעו לחזק תורת ד' : בפרק חשני יבואר חומר המסורת בפסוקים בחיבות ובאותיות · ד"מ מניין חפסוקים ואיכות הפסוקים לפי שיניי יחוסיהם · קרי וכתיב · מלא וחסר · מצב חתיבות · סמיכות המלות · תיראת המלות בשמות משותפים או מסופקים · אותיות גדולות · אותיות קטנות · אותיות הפיכות · אותיות תלויות ומנוקדות : בפרק השלישי יבאר צורת ותכלית המסיות · ענין קרי וכתיב בקצרה : המאמר חשני יבאר בשער חראשון כל המלות מוגזרות קצרות ומטריקון וראשי תיבות חבאים בתוך המסרה קטנה וגדולה על סדר אלפא ביתא · בשער חשני יבואר המלות אשר נמצאו במסורת כלה · במסורת קטנה ובמסורת גדולה ובמסורת מיוכרת לפי סדר א"ב : שער השלישי יבאר הכוללת ממסורה גדולה · אשר נמצאה בדפוס בראש כל ספר וספר : בשער הרביעי ידבר מיחידות מסריות וחלוק מיניהן : חמאמר השלושי כולל תקון השעיות שנפלו במסורה גדולה וקטנה ובמסרה מערכית · לפי סדר כתבי קודש : עד כאן תוכן הספר חיקר חזה :

ב"ח ספר מבין חידות · והוא פרוש מסוריו על התורה כסדר הפרשיות · בהגהות ותקונים רבים של מסורת גדולה וקטנה ומערכית · חובר מאת יוסף בן דוד עשויא · ונדפס באמסטרדם ה תק"כח : על הספר הזה חסכימו ר' שאול רב דקהל לאשכנזים באמסטרדם · וד' שלמה שלם רב לקהל ספרדים שם · וד' שאול הלוי רב דקהל האג · וד' צבי הירש רב בלונד · וכחקדמה לשער ראשון פתיחה ומפתח ובאור המלות של המסורת : חספרים אשר יזכיר בו חם · ס' עמק חמלך · ס' בנין שלמה · ס' יסוד חנקוד · צוהר חתיבה · מקראות גדולות דפוס אמסטרדם · ס' אור תורה עם מבחב מאלחתי · מכלל לר"דק · פרוש חמסורת מהחסיד ר' יחודה · בעל יאיר נחיב · בעל מכלל יופי : ודע קורא שבעל סייג לתורה מר צורח על בעל מבין חידות · שגגב מספרו רובו ככולו · כי נתן לו חספר סייג בכתב יד לקרות · ואנכי לא מצאתי שווי ביניהם כ"א בפתיחת בעל מבין חידות · ולא בגוף חספר :

כ"ו ס' עין חסיפר לר' וואלף חיידנחיים · חמגביל בשפה ברורה כל תיבה מלאה או חסרה בזורה · וגלוח לספר עין חקוריא בחומש מאיר עינים · דפוס ריעדעלחיים תקע"ח בה' חלקים :

כ"ז חומש עין חסופר · הוא עזרת חסופר · חוא תקון ווי חעמודים · וחוא מיוחד לסיפרי סת"ם להעתיק מחוכו ס"ת כדי שיבוא הכל כתקונו · גם בר"ח שמ"ו גם ווי העמודים · חובר מאת וואלף חיידנחיים :

כ"ח ספר קריית ספר מחכתם מאיירי · כאשר רננתי בעל אור תורה :

כ"ט ספר אור תורה · והוא האצבע הראשון מספר שתי ידות · לר' מנחם די לונזאנו · משלמות הגהת התורה מפי ספרים ומפי סופרים · חסרים ויתרים · נדפס עם גוף חספר שתי ידות ווינציאה שע"ו · וס' אור תורה לבדו באמסטרדם שנת תי"ט · ואח"כ בעיר חומבורג פ' ד' חאתח תצ"ח עם פרוש נחמר וגעים · הנקרא מכתב מאליחו · מר' אליחו בן עזריאל מווילנא : וחספר הזה כלול בהדר · ולא יערכנו כל בעניני מסורת · וגם פרוש מכתב מאליחו · שלקוח מספר גדול בעניני מסורת התורה · יקרים מפנינים :

ל' ס' סיומי פרשיות התורה מאיש פלמוני · נדפס אפענבאך תפ"ב :

ל"א ס' דמשק אליעזר · והוא פרוש על מסורות תנ"ך לר' אליעזר בן יהודה מפינטשוק · נדפס ויסניטץ תפ"ג :

ל"ב ס' מסורת · כולל ביאורי מסורת · מאיש פלמוני · נדפס ווינציאה שס"ז :

ל"ג פרושי מסורות ודרושי פרשיות · כ"ה באוצר חספרים של רד"א [עי' קהלת דוד ת"ס] :

ל"ד תקון סופרים וענין מלא וחסר על התורה · כ"י באוצר הנ"ל [עי' שם קהלת דוד ת"ס] :

ל"ח ס' תורת יוסף · והוא פרוש על מסורת התורה לר' יוסף ויזל בן משה מפראנקפורט · נדפס ווילמרשדארף תפ"ח :

ל"ו ס' מאורי אור על הלכות ספר תורה לר' יונה לנדא סופר בפראג · בעל מחבר ספר מעיל צדקה :

ל"ז תקון סופרים להחכם ר' שלמה דובנא · שנדפס בראשונה בחומש של רמ"ח · ואח"כ ג"כ לבדו · והנה הוא בידי כל אדם :

ל"ח ספר מנחת שי · חבור כולל על תנ"ך מעניני מסורת · מחבר זריזיה שלמה מנרצי · נדפס פעם ראשונה בעיר מאנשובה · ע"י המדקדק חרב רפאל חיים באזילה · ואח"כ בעיר ווין תקע"ג · ע"י אחרן פאללאק : וכל חספר הזה אמר חמוציא לאור "חוא הפליא לעשות והגדיל תושיה · כי גלי לפניו כל תעלומות המסרה · בחסרות ויתירות · בדגש ורפי · וביסודות הטעמים · השאיב מים חיים ממקל נובע מקור חכמה · חוא ספר מסורת סיג לתורה · שחבר רביט מאיר הלוי אבו אלעפיה בר טודרוס מטזלימולה · אשר חי בשנת ח' אלפים וארבעה לב"ע · וחיה חבר לחרמ"בן : גם חקר בעין ביניהו ברוב ספרי המסורה · אשר חברו אנשי שם · חלא המה חרב ממחם די לונזאנו · וחרב אליחו חלונזאנו · חרב יעקב גומיל · ובעל שברי לוחות · לויח חן · רב פעלים · שמן ששון · והעתק חללי וחומיחם זבר כולם לברכה · לקח מהם חמשעמים · והערוך אותם על שלחן חקודש אשר לפני ד" :

אלה חמה מקצת חספרים · קורא נעים · אשר לעזר ולתועלת המה · למען חבין ענייני חמסורת ויסודותיה · וחרחזתי וערכתי אלה לך לא ע"פ סדר וערך המחברים · ולא ע"פ סדר חבורם · ולא ע"פ סדר זמן חדפסתם · כ"א כאשר עלה במחשבתי · חאחרונה בראשונה וחראשונה באחרונה או בסירוגין : חנה קבצתי לך מה שקבצתי מרשימת ספרים של וואלף · וממתנת עני של בעל שפתי ישנים · ומספר קחלת דוד או רשימת ספרים לרד"א חגאון · וידעתי חי נפשי שלא יצאתי ידי חובתי · ולא עשיתי מה שאוכל עשות · אבל ידעתי ג"כ שאין בזה נזק לחקורא · כי כל אלה לא חיו ממטרת חפצי :

§. 1.

במסורת גדוליות ויש פרשת בראשית · וגם כן בראש ספר דברי חימים נמסרו אותיות גדולות שבחנ"ך · ויש חפריש בן שתי מסורות אלה של בראשית ושל ד"ח : כי לואו רבתא נמסר ברישׁ בראשית ואו של ויזתא · ובריש ד"ח ואו של גחון · וכן אצל נתת בבראשית נמסר וסר מעלי שבטו · ובד"ח טוב שם משמן · וכן אצל נון בבראשית ג' נינין רבתן · נצר חסד · ליני חלילה · את משפטן · ובד"ח אך אחת · ליני חלילה · וכן אצל פא חסר בד"ח פא של ובחעטיק חצאן · ואצל תו בבראשית נמסר תו קדמאה של ותכתוב אסתר · ובד"ח תו של תמים תחיה : ונראה מכל זה שכבר נסתפקה בזה חמסורת חגליונית בעצמה : ועתה אצייג לך מה שיש לי לדבר מהן בפרוטרוט : לאות ואו של ויזתא נמסר במסורת גליונית ואו אריכתא · וכן חביא בעל מסורת חמסורת · וזהו כמו רבתא · וכן נמסר ברישׁ בראשית לואו רבתא · וחעיד בעל מכתב מאליחו · שמצא ואו של ויזתא וגם ואו דגחון גדולות : — לואו דגחון ער' מס' סיפרים פ"ט · אמרו ואו דגחון צריכה להיות זקופה : — ואשר לאות זין מני סיפרים רבים עיד לזה זין של חכזות [בראשית ל"ד ל"א] · אולם לא מצאתי מסורה זו ברישׁ בראשית וברישׁ ד"ח · וד' מנחם די לונזאנו בספרו אור תורה מעיד · שבדק ט' ספרים כתיבות יד ולא מצא חזין רבתי · כי מסורת גליונית אינה ראיה : וכן זין של נבחז [מ"ב ו' ל"א] לא מצאתי כ"א במסורת גליונית : — בענין טית רבתי · כאשר חביא בעל מכתב מאליחו ריש ס' שמות · אבן בחקוני סיפרים ובס"ת חישנים אין חטית רבתי : — בענין שין רבתי ער'

בעל מנחת שי · שהביא שבגוסח א׳ כ״י של אלפא ביתא רבתא שיץ של ערש ברזל [דברים ג׳ י״א] רבתי · וכן מצא בחעתק פיראירה ובתקון ס״ח ישן כ״י · אבן אין אמת :

§. 2.

בראש מסרת מערכית נמסרה אלפא ביתא זוטא · והמסורת הזאת שמה מלאה שבושים ומעיות · מלבד שקשה עליגו עול החפוש · באשר שבעל המסורת יעקב בן חיים בן יצחק טוניסי לא ציין מקומותם בתנ״ך : והמעיות האלה אציב לך קורא נעים כסדר וערך : לאות הא נמסר „וכבשה · ונפשו לא חית״ · ואין מי שיודע מה הציון הלז · כי הוא או וְכִבְשָׂהּ [ראשית א׳ כ״ח] · או וְכָבְשָׂהּ [תורת כהנים י״ד ו׳ חומש הפקודים ו׳ י״ד] · ובכל אלה לא נמצא הא זעירא · ובאשר שלא נמצאה מלה זאת זולת אלה בת״ך · נראה שהוא משובש · ולא נשארה כ״א הא זעירא דבהבראם [ראשית ב׳ ד׳] : ומפת ויראיה לתקון שעשיגו הוא חערך של אלפא ביתא זוטא · שנמצא במסרת גליוניח בראש ויקרא · שלא זכר שם כ״א הא דבהבראם : ועוד שהפסוק שמביא לבחינה · „ונפשו לא חית״ · שהוא בתלים [כ״ב ל׳] · הוא בחינה שקריח וכזבית · באשר שם לא נמצאה מלה וכבשה : — לאות ואו נמסר ו׳ זעירא אשר במלת שלום [חומש הפקודים כ״א י״ב] · וזאת טעות · כי הואו שם מצויניח לואו קטיגא · וצורתה צריכה לחיות קטיעה כעין יוד · כמאמר רב נחמן בקדושין [ס״ן] · ואו דשלום קטיעא היא · והריעב״א מבארו שם בקדושין וז״ל · פרושו שכרוחה ביניהם · דאי לא · חוי ליה למימר זערתא היא עכ״ל : וכן כתב בעל חמזורים · שלום כתיב בואו קטיעא · לומר כשהוא שלם · וכן כתב ר׳ מנחם בן לוזאנו זו׳ אליחי אשכנזי בחבורו מסורת חמסורת : ואנכי חשמטתי ואו של את בריחיה שלום כאשר השמטתי הא של וכבשה : ואין ראיח שגם במגן אותיות קענות בראש ויקרא ואו של שלום נמסר · וכן במסרת גליוניח במקומו · כי כל אלה לא יכריעו האמת · וגם בעל מבין חידות טעה בזה : — וכן נמסרה יאו זעירא במלת לַשָּׁוְא [תלים כ״ד ד׳] · ומסרה ג״כ בראש ויקרא · אולם לא מצאתיה מטורה במסורת גליוניח · והשמטתידו גם אני : וכן כתב בעל אור תורה בריש ספר שמות · שבכל הספרים המדויקים אין הואו זעירא · וז׳ אליה בחור בספרי מסורת המסורת טעה · שחשב שהואו זעירא · כי המחבר הזה חשב שקראו ליאו זעירא קטיגא · כאשר קראו לה במקום אחר אריכא · כגון יאו של ויזחא קראו ואו אריכתא · ולא ואו רבתא · אולם אריכתא היא רבתא · אבל זעירא אינו קטיגא · כי זה לבד וזה לבד · כאשר תראה לקמן תחת ואי קטיגא : וראיה לזה · שמצינו במסורת גליוניח אצל מלת נרגן · וז״ל נן בתרא זעירא · והיא חד מן ג׳ נינין אריכין זעירין וסימניהון נעץ ארן וגשם יגדל וכו׳ · חרי שגם נן רבתא נקראת אריכתא : — לאות טית מסורות ב׳ טית של טבעו [ארכה ב׳ ט׳] · שמודפס שם בטעות טבצו · וטית של וטחרתם [חומש הפקודים ל״א כ״ד] · וכן באמת מסור בריש ויקרא · אבן במסרת גליוניח לא מצאתי אצל וטחרתם צוין כלל · גם בעל השורים לא דרש עליח · וכן לא בעל מבין חידות · וכן לא הזכירו בעל אור תורה · והשמטתידו גם אני : — לאות יוד נמסרה פה מלת פינחס [חומש הפקודים כ״ח י״א] מדעתי · כי לא מצאתיה מסורה לא בראש מסורת מערכית · ולא בראש ספר ויקרא · ולא במסורת גליוניח על מקומה · וגם בעל מבין חידות לא ידע ממנה : ומסורת זו לקחתי מספר הזהר · שמרשים שם בפרשת פינחס ובפרשת אחרי מות · שחיוד זעירא · וכבר פסק בעל אור תורה להלכה כבעל הזהר · ע״ש דבריו נחמדים · ואנכי הלכתי בעקבות דו לוזאנו · ולא חששתי לציון של מסורת גליוניח אצל תשי [משנה תורה ל״ב י״ח] · שמסרה „ליח יוד זעירא״ · כי ידיעתי בלבול ויערבוב של מסורת זו : — לאות מם נמסר במסורת מערכית בראש · מם של ממרים [משנה תורה ט׳ ס״ד] · וכן נמסר במסורת גליוניח גדולה וקטנה · והרצון מם קדמאה · אולם בעל מסורת סייג לתורה וספרי קדמונים לא יזכירוה · לכן השמטתיו : — עוד מסור לאות מם · ושהרתים מכל נכר [נחמי׳ י״ג ל׳] · שלא מצאתי מסורה לא במסורת גליוניח ולא בריש ספר ויקרא · וגם בעל אור תורה לא יזכיר ממני דבר והשמיטו · וגם אנכי השמטתידו : — לאות נון נמסר עוד בראש מסורת מערכית נון של נעי [איכה ד׳ י״ד] · ולא מצאתי שום זכר לזה בשום ספר קדמון · ולא במסורת גליוניח ובריש ספר ויקרא · וגם לא אצל בעל אור תורה : — לאות סמך מסורה שם סמך של בסופה [מחם א׳ ג׳] · ופן סמך של בסכה [תלים ס״ז ח׳] · וכן בריש ס׳ ויקרא · אולם אצל בעל מכתב מאליחו ואצל חקדמונים וגם במסורת גליוניח אין מזה מאומה : — לאות עין נמסר ערן של לעזות [איכה ל׳ ל״ג] · וכן רשום בריש ויקרא · אולם בכל הקדמונים אין מי שיודע מזה : — לאות פא נמסרה פא קדמאה של בשפרפרא [דניאל ו׳ כ׳] · ואנכי הצנחידו מטעם ברור · אע״פ שלא נמצאה במסורת גליוניח : — לאות קוף נמסרה קוף של בקמיחם [שמות ל״ב כ״ח] · שיזכירהו ג״כ בעל מכתב מאליחו · אולם במסורת גליוניח אין זכר לזה : וידוע מה שכתב מזה בעל אור תורה · ז״ל בריש מסורה רבתא אמר · שקוף בקמיחם זעירא · וחכל שקר וכזב · וכן פסק בעל מבין חידות : — לאות ריש נמסר ריש של ראשית [שמות ל״ד כ״ו] · אולם בריש ספר ויקרא חסר פסוק זה · ואנכי חלכתי בעקבות בעל אור תורה · שאמר בזה״ל בריש מסורה רבתא כתב המדפיס שזו ריש זעירא · ושקר עגח עכ״ל : ונמצא תמור זה בריש ספר ויקרא ריש של ויערי [ש״ב כ״א י״ט] · אשר לא מצאתי במכתב מאליחו ריש שמות · וכמדומה לי שראיתי אידה מסורת על זה וחנחתיו ושמחתי ציון עליו : — לאות שין מסורה שין של פרמשתא וכן ריש שלו בריש ס׳ ויקרא · וחו ושין זעירא שלו במסורת גליוניח · וחו שלו במסורת מערכית · ואנכי נבוך בו · ולא אדע מה האמת ומה השקר · וכן אצל פרשנדתא נמסר במסורה גליוניח שין רבתי וחו זעירא · ובראש מסורת מערכית נמסרה אך שין זעירא · וכן בראש ספר ויקרא · ודעתי אינה נוחה בכולן :

§. 3.

גם בדברים חטוגעים לסימן זה מצאתי במסרת מערכית [דף א׳] שבושים הרבה · אשר אפרשם לך פה בהחזרה בפרוטרוט : שם יפרט ביניהם שמות עצם פרטי אלעלא [חומש הפקודים ל״ב ל״ז] · ארצא [מ״א י״ו ט׳] · אלא [מ״א ד׳ י״ח] · גבעא [דה״א ב׳ מ״ט] · אולם לשמות פרטים בכלל מסורת בפני עצמם · ואין לערבם עם מלות אחרות · כי כמו שיש לעצם פרטי מיוחד שם פרטי · אשר יכונה בו פרטי אחד · שנבדל ע״י זה משאר עצם · כן השם מיוחד בפי הסכמת חמדברים : וכן יזכיר שם בין מלין דמשמשין אלא שם עצם פרטי הָרָא [דה״א ח׳ כ״ן] · אבל מי יודע אם האלא שם במקום הא · ואם הוא מן חר · כי הוא כנוי למדינה בארץ אשור · וכל אלה השמטתי : וכן חשמטתי למא בדניאל · כי הוא ארמי · והאלא בו יסוד : וכן יוזכר שם בטעות כלא רעה [משלי י״ו ל׳] · כי שם כלה בהא · לכן לא מסרו עליו במסרת גליוניח ולא בשום ספר על מסורת · ובזה נשארו אך י״ג מקומות בתנ״ך · דמשמשין אלא בסוף במקום הא · ונכון לכנות חמלות האלה מִלּוֹת מִתְאָרְמוֹת :

§. 4.

פה תמצא קורא נעים רשום י״ב מלין בחרי טעמין · ואבאר לך מקומם חמסורת : בפרשת ויגש [ראשית מ״ח ה׳] מסר במסורת גליוניח אל מלת תֵּעָצְבוּ · ה׳ מלין בחרי טעמי · ר״ל מונח ורביע · וד׳ האחרות חן · אֲנָא [שמות ל״ב ל״א] · וְאֶסְעֲדָה [זכרי׳ ז׳ י״ד] · וְאֵילוֹ [קהלת ד׳ י׳] · בֶּלַעֲשָׂאצַר [דניאל א׳ ז׳] · ובכל חחמש האלה ב׳ טעמין חם · מונח ורביע : אולם בצפני׳ [ב׳ ט״ן] מסור במסורת גליוניח על זֹאת · ח׳ מלין בב׳ טעמא · וזח תימה · כי במספר הה׳ חמסר בפרשת ויגש חסר זח · ומונח ח׳ באמת חוץ מזה · אם לא שנאמר שהה׳ בויגש אך לב׳ טעמין מונח ורביע · ובצפניה מונח ח׳ מלין בחרי טעמין אחריהם ולאו דווקא מונח ורביע : אבל גם זה אינו שוה לי · כי כל המסורת במקראות גדולות משובשת ומסורסת מכל וכל · כאשר תראה פה : בספר ירמיה [ב׳ ל״א] נמסר על מֶאֶפֵלָיָה בזה הלשון · „י מלין בחרי טעמי · פ׳ האחנחתא לא ישרחנח כ״א מונח · בר מן י״א מקומות שישרחנה מאיילא · וסי׳ נמסר בסדר פינחס · ושם נמסר י״א · כי יש ספרים מוסיפים לָאֲפֵלָיָה [יחזקאל י׳ י״ג] „ · ובאמת יש מחלוקת · אם מלת לאופנים שייכת למלין דמשחית חמויצא לאחנח · כי גם בדה״ב [כ׳ ח׳] על מלת וַיַּשְׁבֵּ֫ם [שנחשב למלה אחת] נמצאת מסורת זו אשר בירמיה : ומאחר שבכל חי״א מקומות · שמונח אצל וישבו בה בדה״ב ואצל בָּשְׁבִיתֶכֶם [במדבר פרשת פינחס כ״ח כ״ן] · ידובר רק ממאיילא ואחנח נמצא שי״א מקומית חאלה נבדלים מה׳ מקומות · אשר חדבור אך מונח ורביע · ושניהם ביחד יעלו י״ו בחרי טעמין · לומר ח׳ עם מונח ורביע וי״א עם מאוילא ואחנח : אולם בכל אלה חי״ו עוד לא מצאתי זאת דצפניה ומלת אָנָ֫א [ראשית נ׳ י״ז] · אם ג״כ שבכל אלה נמסר חד מן ח׳ מלין בחרי טעמי · ואין מקום לצאת מן חמבוכה · כ״א ע״י שנאמר שכל חמסורת משובשת · וחוב לנו למנות יותר ויותר בחרי טעמי · ואלו חן אֲנָא [בראשית נ׳ י״ז] · ואין חכרח להגחת בעל מנחת שי · לומר שטעה חמדפיס בין אנא זח ובין אנא חטא בס׳ שמות · זאת [צפני׳ ב׳ ט״ן] · וזי׳ מלין שדברתי מחב במונח ורביע · ואח״כ י״א במאיילא ואחנח שהם מאפליה [ירמי׳ ב׳ ל״א] · וישבו בה [דה״ב כ׳ ח׳] · בשבעתיכם [במדבר כ״ח כ״ן] · לאופנים [יחזקאל י׳ י״ג] · וַיַּצְאֵ֫נָּה [בראשי׳ ח׳ י״ח] שנחשב כמלה אחת · וּבָאתָ שָּׁמָּה [מ״ב ט׳ ב׳] · חָפַדְתָּ בָּא [יחזקאל ז׳ כ״ח] · וּבָאוּ שָּׁמָּה [יחזקאל י״א י״ח] · וַתֹּאמַרְנָה לָּהּ [רות א׳ י׳] · לְכָלָּא־בָהּ [דניאל ד׳ ט׳ וי״ח] ב׳ פעמים : אולם מלבד אלה שזכרתיו מצאתי עוד אָנָּה [יונה א׳ י״ד] · שהוא שלשת רובי בעלי המסורת בשני טעמים · כאשר ג״כ אמר חנוצרי בתלים קט״ז · וכן אנח [שם ד׳ ב׳] · ועוד אידה מלות בחרי טעמי כאשר סדרתי איחן · ואנכי חשמטתי כל חמקומות · אשר חב׳ טעמים חם באמת בב׳ מלות :

§. 5.

מסורת זו נמצאה בדה״א כ״ז במסורת גדולה : על אשדת עי׳ חטעם אצל בחירי · ובמסכת סופרים בבר מוזגר [פ״ז חלכה ג׳] · שמלת אשדת קורין ב׳ מלות וכחיב מלא חדא · ויפה חשכיל חמדקדק רוו״ח בחגחותיו לעין חקורא · שלכן

השין בלא שבא · כי הנקוד וחטעם מיוסדים לעולם על הקרי · וכן אצל מְאֻשָּׁתָם השין בלא שבא : — בגד עי׳ בס׳ חזהר פ׳ ויחי דף רמ״ד וכתב הרמ״ח בגד חסר אלף וקרי בא גד — מזה נדרש בשמות רבה פ״ג · מזה שבידך אתה צריך ללקוח וכו׳ · וזהו דרישת הכתיב ולא הקרי · — ואשתם מנקד ומוטעם כב׳ מלין בלא שבא תחת השין · ואמר רוו״ח ° כמוהם כל ט״ו מלין כולם מנוקדים ומוטעמים כשחי תיבות נפרדות לכל הלכותיהן · ולכן מנה עמהם גם וְהַנָּחָשׁ דורמיח · לפי שהניגון בו מלרע תחת החי״א בכל הספרים בלי מחלקת · ולעולם לא מצאנו הניגון בכתי חו בסוף התיבה · רק מלעיל · בין בפעלים בין בשמות בין במלין : ומזה נגלה טעות גדול שטעה אחד מגדולי החכמים · הוא הרא״ב בסוף ספרו צחות בשער המורכבים · גם באות ה״א · שאמר ז״ל ונמצא ה״א ניסף בשמות · כמו וְהָוָה וְהַוָּה עושה מלאכה · ואינו חסר אלף · כי מלה אחת היא · אע״פ שאנשי המסורת אמרו שהוא חסר : ושמא יטעון טוען איך תכחיש דברי אנשי המסורת · דע כי המסורת שהיא בידם לכתוב וחנחו חמש אותיות כאשר הם הוא האמת · רק הם חשבו דרך סברא שהוא חסר עכ״ל : ולא שם לבו שכל ראיותיו עומדות למולו · שהניגון בוהנחו בח״א לא בנון ולכן על כרחך שהיא חסר אלף ואינון תרין מלין : והנה חשב החכם רא״ב לתתוכח ולעלות בסולם הכמת הנצוח בפלפולין · וגלתה ערוותו עליו · עכ״ל : — חלכאים יש מחלוקת אם היא מלה אחת או ב׳ · כי מדקדק גדול אמר חלכאים מלה אחת · כן כתב הראב״ע · אולם כבר רש״י מעיד שראה במסורת · שמלת חלכאים מט״י מלין הנזכרות · וכן כתב הרד״ק : — מנחסערה · מנסערה · בלא הא באמצע · ויש בו דרש במדרש רות הנעלם · מלמד שכפף אותו הקב״ה כנחש החולך על גחון לדבר עמו : ובמדרש חסרות ויתרות אמור מן חסערה קרי מנחסערה כתיב · לפי שהיה איוב מטיח דברים כלפי מעלה ואומר רבון העולמים · שמא נחשלת לך בין איוב לאויב · שנאמר למה פניך תסתיר וחחשבני לאויב לך · וכשגלה עליו הקב״ה שנאמר · ויען ד׳ את איוב מנחסערה · אמר לו הקב״ה אני מונה שערותיו של אדם · ולא נחשלת לי בין איוב לאויב · ומה השיב איוב לחקב״ה · מי זה מעלים עצה וכו׳ :

§. 6.

בסי׳ זה נמנית ונספרות המלות · אשר בהן אות מה בדגש שלא כדרך · הן לתפארת הקריאה · הן מטעם כמוס ונעלם · והן ע״פ חקור מצפוני דקדוק הלשון : ביקרותיך דגוש חקוק על פי מסורת · וחטעם לרעת רש״י · ע״ש שהוא לשון בקור · וכתב שראה בנקוד רב סעדיה תיבה זו סדורה עם למשיסה [ישעי׳ מ״ב כ״ד] · שהסמך אחר היוד מודגשת · אולם זה טעם טפל : — הכבודה רשום במסורת ג׳ כבודה מלאים ודגושים — ויביאו במסורת ד׳ אלפין דגשין · ונמנים פה : וכתב בעל מנחת שי בפ׳ הרמ״בם לספר יצירה כתוב „אבל באלף מציני בו דגש בג׳ מקומות וכו׳ ״ ויש לחמוה · כי לא נמנה שם ראו [איוב ל״ג כ״ה] : — ערומים במסורת ב׳ מלאים ודגשים וס׳ חכימין רפין ערטילאין דחיקין · לומר כל לשון ערמה בלי דגוש · וכן סימן אחר׳ דברי חכמים בנחת נשמעים : ותחימה על הרמ״ח שמונה בחקדמת ספרו אך ערומים אחד : — אל תלונת נמסר בטעות ב׳ כתיב כן · כי באמת לית כתיב כן : — ויישרם כן הוא במסורת מלא ודגש · וכן הוא בספרים מדויקים · כאשר כבר אמר הרא״ב בס׳ הרכבה · ואמר על זה הנוסחי שבס׳ א׳ כ״י משלושלת נכתב על זה · „במחזורא רבא ויישרם״ : — כתכמת בדגש כ״ף קדמאה בתר יה״וא · והוא חד מן דגשין בתר יח״וא בלא מבטל · לפי שהיה כבר על השפה לבטא כף רפה קודם החת : — לא בדגוש חלמד בתר יהו״א בלא מבטל · עי׳ במסורת דניאל ח׳ על כתכמת — ליסוד עי׳ פרוש חרד״ק ומכלול דף קכ״ז ודף ע״ד : — צאו חצדי בדגש בתר יח״וא בלא מבטל ע״פ מ״ג בדניאל — רע עי׳ מכלול דף ע״ב : —

§. 7.

בס׳ חזה מסורות חמלות אשר נקודם זר ונפלא · ושנמסר עליהם במסורת : ויתפוצותיכם ברוב ספרים חפא בחולם · ואך בקצת בשורק · עי׳ מכלול דף קמ״ח ורל״ח וחגדת לויח חן ש״ח פ׳ ר״ר : — ומקור כל אלה עי׳ בעל מנחת שי · כל אחד ואחד במקומו :

§. 8.

חלה חמור חלא · נדרש בפסיקתא חמיוחסת לר׳ טזביחו · חלא חיא · הא תחת אלף משמש · ולמה כתיב בהא · להחדיעך כי חצי שבחו לא ספר · שאין מספרין בכבוד חרשע כל כך · וכן הוא אומר וחץ חניתו ועץ חניתו קרי · ואמרו רבותינו ז״ל חצי שבחו אין כתוב כאן : עי׳ מכל אחד ואחד במסרת ·

§. 9.

בראש מסורת רכתא מט ואו דשלום לאותיות קטנות · ואמרו ואו זעירא או זוטא · וטעות הוא · כי שם הואו קטיעא · וכן מצא בעל אור תורה בס״ס · ויראת לזה קדושין דף ס״ו · מובא בילקוט ובעין יעקב · מגלן דעבודת בעל מום פסולה · אמר קרא הנני נותן לו את בריתי שלום · כשהוא שלם ולא כשהוא חסר · והא שלום כתיב · אמר רב נחמן ואו דשלום קטיעא : וחואר ואו קטיעא הוא לדעת רמ״ח כמאן דקטעיה בפלגיה : עי׳ ג״כ מסורת חמסורת לרא״ב ובס׳ פענח רזא :

§. 10.

אדני במסורת רבתי מונה כל אדני באלף דלת וכולם קודש · וא״כ גם אדני [ראשית י״ט ב׳] קודש ולא חול · ובשבועות דף ל״ח ע״ב כל שמות חאמורים בתורה באברהם קדש · חוץ מזה ויאמר אדני אם נא וכו׳ · ר׳ חנינא אחיו של ר׳ יהושע ורא״בע אומרים אף זה קודש וכו׳ · ואנכי הלכתי אליבא דמ״ד שהוא חול · כי בבראשית רבא לא נמצא רק דעת האומר שהוא חול · וכן פסק להלכה הרמ״בן והר״דק · וכן חעלו במסקנה במסכת סופרים · והרמ״בם שאמר שהוא קדש חלך לפי מסקנת חש״ס [שבועות ל״ח ע״ב שבת קכ״ז] ותרגום יונתן : — אל בשם ביתאל חול · כתרגומו בית אל ולא בית אלהא · וכן כל בית אל שם מקום : — אלהי זהו אלהי אבריכם · ואמרו עליו בבראשית רבה · שהיא קודש וחול · לומר שאלהי תרח היה בתחילה חול · ואח״כ כשעשה חשובה [כפי חז״ל] אלהי קדש · וכן בילקוט וחזקוני · אבל במסכת סופרים נשנה שהוא חול · כי כתוב שם °אלהי אברהם קדש · אלהי נחור חול · אלהי אבריכם חול · עי׳ מכל אלה אצל בעל אור תורה ובספר מנחת שי : ואשר מעינן אדני קודש וחול שבתורה · כבר קבץ כל חסברות החכם חירידנחיים בספרו מאור עינים · וקרא חקבוץ הזה בשם מאיר נתיב · לחבדיל בין קדש לחול · וז״ל °בראשית · כי יודע אלהים והייתם כאלהים · תראשון קדש והשני חול · במסכת סופרים פ״ד חלכה ד׳ · וכן תרגם אונקלוס · הראשון אריי גלי קדם ה׳ · והשני ותתן כרברבין · וכן יונתן ותתון כמלאכין רברבין · וכן הרל״בג · אף על פי שבמדרש ופר״א דרשו כל אימן סני בר אומנותיה · והייתם כאלהים יוצרי עולמות · ושכן נראה דעת רש״י שהביאו · ושהרב אברבנאל דחה התרגום בשתי ידים : — ויראו בני האלהים · אשר יבואו בני האלהים · שניהם חול · כתרגומו בני רברביא · וכן יונתן · אף כי הרמ״בן כתב בפירושו · שכל הדוות הראשונים שנולדו מאדם וחוה נקראו כן · מפני שהם מעשה ידיו יתברך · וגם הרא״בע בדעת יש אומרים · ושכן נראה מהרלב״ג : — נח · ותשחת הארץ לפני האלהים · קדש · כתרגומו קדם ה׳ · וכן יונתן · וכמו שחוכיח בברור הרא״בע נגד המפרשים · ומהם רלב״ג שפירש בפירש השני לפני הגדולים ומנחרגים : — לך לך · מקדם לבית אל חול · כתרגומו בית אל · ולא בית אלהא · וכן יונתן · וחוא שם מקום · וכן כולם : אתח אל ראי · קדש · כתרגומו את חיא אלהא חזי כלא · וכן ביונתן קדם ה׳ · והירושלמי בשם מרא דה׳ · וכן דעת רש״י והרלב״ג · אף כי עם המלאך היא מדברת : וירא · ויאמר אדני אם נא מצאתי חן · קדש · כפי מסקנת התלמוד בשבועות דף ל״ח ע״ב · וכפי מח שדרשו בשבת דף קכ״ז · וכן תרגומו ואמר ה׳ · וכן יונתן מן קדמך ה׳ · וכן פסק הרמבם פ״י מהלכות יסודי תורה · חלכה ט׳ · וכן רש״י בפירושו חשני · אף כי במסכת סופרים פ״ו חלכה ד׳ חעלו בהפך · וכן רש״י בפירושו חראשון שלגדול שבהם אמר · וכן הרא״בע והרלב״ג : ויאמר הנה נא אדני בלוט · חול · שבועות ל״ח ע״ב · וכן במסכת סופרים פ״ד חלכה ז׳ · וכן תרגומו בבעו כען רבוני · וכן דעת רש״י : והרא״בע כתב אדני רבותי לשון חול · ר״ל שאינני כעני לח׳ · רק שם כבוד למלכים חנראים אליו · והוא נקוד פתח וכן הרל״בג : ויאמר לוט אל אלהם אל נא אדני · קדש · בשבועות שם · ומסכת סופרים שם חלכה ו׳ · וכן תרגום יונתן וירושלמי · חנחבוע רחמין מן קדם ה׳ · וכן רש״י · אף כי אונקלוס תרגם בבעו כען רבוני · והרא״בע פירש חול · ונקמץ בעבור שהוא סוף פסוק · ושכן דעת הרלב״ג : ויחי כאשר חשו איתי אלהים · קדש · כפי מסקנתם בשבועות שם · שכל השמות חאמורים בתורה באברהם הוא קדש · וכן דעת ר׳ חנינא במסכת סופרים שם חלכה ו׳ שהוא בתרא · וכן תרגומו יתי קריב ה׳ · וכן דעת רש״י והראב״ע והרל״בג · אף שכפי חיש אומרים שם במסכת סופרים ואחריו בחלכה ט׳ פוסק בהפך : נשוא אלהים אתה · קדש · כתרגומו רב קדם ה׳ · וכן יונתן · וכן נראה דעת רא״בע · וכן הרל״בג : אנכי הלך אל בית אל · קדש · כתרגומו אנא אלהא דאתגליתי עלך בבית אל · וכן ביונתן · אף כי המלאך חוא המדבר · וכן רש״י והרא״בע · אף כי הרלב״ג כתב המלאך חנגלה לך בבית אל : יש לאל ידי חול · מסכת סופרים פ״ד חלכה ט׳ · וכן תרגומו את חילא בידי · וכן יונתן את ספיקו בידי · וכן דעת רש״י והראב״ע והרל״בג : ואלהי אביכם אמש קדש · כתרגומו ואלהא דאבוכון · וכן יונתן : לולי אלהי אבי אלהי אברהם · שניהם קדש · כתרגומו אלהא דאבא אלהא דאברהם · וכן רש״י : אלהי אברהם ואלהי נחור חראשון קדש והשני חול · מסכת סופרים פ״ד חלכה ח׳ · וכן רש״י · ותתימה מהתרגומים שלא תרגמו דחלתיה דנחור · כמו שתרגמו בלמה נגבת את אלהי : אלהי אבריהם חול · מסכת סופרים שם · וכן כתב רש״י · ותתרגום אלהא דאבוחון · דג״כ קשה כנ״ל : מחנח אלהים קדש · מסכת סופרים שם · וכן תרגומו משריתא מן קדם ה׳ · וכן ביונתן : כי שיית עם אלהים קדש · כפי משמעות דברי המתרגם · ארי רב את מן קדם ה׳ · אף

שכפי פשט הפסוק המלאך הזהה לו ששר לו ויזכל · ובן יונתן אריי אתרבבת עם מלאכיא דה׳ · ושכן דעת רש״י הראב״ע והרלב״ג : כי ראיתי אלהים וכו׳ חול · כתרגומו אריי חזיתי מלאכיא דה׳ · ובן ביונתן · ובן דעת רש״י והרב אברבנאל בפרש׳ וזאת הברכ׳ דבור המתחיל אשר ידעו ה׳ : כראות פני אלהים חול · במסכת סופרים פ״ד הלכה ה׳ · ובן תרגומו אפי רבריא · ויונתן אפי מלאכיא · ובן דעת רש״י והראב״ע והרל״בג : ויקרא לו אל אלהי ישראל שניהם קדש · כתרגומו קדם · אל אלהא דישראל ובן יונתן רש״י והרל״בג בנטיית דעתו יותר לקדש · אף כי רבותינו ז״ל אמרו על צד הדרוש · שהקב״ה קראו ליעקב אל · והרא״בע שהנבון הוא שהוא שם המזבח : לאל הנראה אליך קדש · כתרגומו לאלהא דאתגלי עלך · ובן יונתן · אף כי המלאך הוא שנראה אליו : לאל העונה אותי קדש · כתרגומו לאלהא דקביל צלותי · ובן יונתן : ויקרא למקום אל בית אל קדש · כתרגומו אל בית אל · וגם יונתן תרגם אל דאשתי שכינתיה בבית אל · ובן דעת רש״י באמרו הקב״ה בבית אל · ובן דעת הרל״בג : גגלי אליי האלהים חול · כתרגומו אתגלי אליי מלאכיא דה׳ · ובן ביונתן · ובן הרא״בע · אף כי מדברי רש״י בפירושו והרל״בג ומדברי הרי״א בפרשת בראשית בשילחי פירוש שם אלהים · נראה שדעתם לקדש · ושבדפוס אלבארט צייני בצדו קדש לחומרא : — ספר שמות · ויאמר כי אהיה עמך חול · והוא ל׳ חייה · כתרגומו ארי חיא ממרי בסעדך · ובן ביונתן : אהיה אשר אהיה · וגם אהיה שלחני אליכם · שלשתם קדש · כדמוכח מהמתרגם שתרגמם כחויתם בלי פירוש לקדושתם · ובן דעת הראב״ע · באמרו שם אהיה ושם חייה שניהם שמות העצם · ובן נראה דעת רלב״ג · ובן נראים דברי המורה בפרק ס״א מח״א בזכרו · וזה השם נגזר מן חיה · וגם רבינו בחיי כתב שהזכיר ג׳ פעמים שם אהיה וכו׳ · וכזה פירש רשב״ם · אף כי יונתן בתרגומו בא לפרש · ובן הירושלמי · אלא שהשם האחרון הזכירו בלי פירוש · שגיאה שדעתו לקדשו נגד הרב עראמה · שכתב שלא להקדיש רק השנים · ואף כי במדרש בדרך הדרוש יש פירושים שונים · שבפי קצתם הוא קדש ובפי קצתם הוא חול · ובן בפירושי הרב אברבנאל יש מהם לקדש ולחול : ואתה תחיה לי לאלהים חול · כתרגומו ואת תהי ליה לרב · ובן יונתן · ובן פר׳ רש״י והראב״ע והרלב״ג : ויפגשהו ה׳ קדש · כמסקנתם בשבועות ל״ה · ובמסכת סופרים הלכה ז׳ · שלא מציני שם חויה חול רק במיכ׳ · ובן דעת רלב״ג · אף כי אונקלוס וגם יונתן תרגמו מלאכא דה׳ · ושכן פירש רש״י והראב״ע · ואיני דומה למה שזכרנו בפסוק נגלו אליו האלהים · כי הוא שם משותף · לא כן שם העצם : ראה נתתיך אלהים לפרעה חול · כתרגומו דמניתך רב לפרעה · ובן יונתן חמי דכבר שויתך דחילא לפרעה · ובן פירש רש״י שופט ורודה · והראב״ע כמעלת מלאך · ובן הרלב״ג : אצבע אלהים היא קדש · שתרגומו מוחה מן קדם ה׳ · ובן פירש רש״י מאת המקום היא · ובן הרלב״ג · אף כי הראב״ע כתב כפי מערכת הככבים · ורשב״ם ביאר מכת מדינה : מי כמכה באלים חול · כדברי אונקלוס ליה בר מיניך · ואף כי אחריהם זכר שם ה׳ · באמרו את הוא אלהא · זה אינו כי אם לתוספת ביאור · ובן מפורש ביונתן מן כוותך באילי מרומא · ובן רש״י באלים בחזקים כמו אילי הארץ · והראב״ע מלאכי מעלה · ובן הרלב״ג · וגדולה מזו שאינה מהשבעה שמות שאינם נמחקים : ואם אמנם הרב אברבנאל סתם בפרשת בראשית בביאורו שתופי מלת אלהים · כתב שאלים כמו שנכתב במילואו אלהים · כבר גילה דעתו בפרשת וזאת הברכה בהבדל הא׳ שבין נבואת משה לכל הנביאים · ואמר שמו במוכה באלים הוא כמו אילי הארץ : ויאמר כי יד על כס יה קדש שהשם מפורש ואינו משתתף · והוא מז׳ שאינם נמחקים · ובן תרגם יונתן · אמנם קיים ממרא דה׳ בכורסיה יקריה · ובן דרשו רז״ל ארן שמו שלם וארן כסאו שלם עד שימחה שמו של עמלק · והתימה מאונקלוס שתרגם מן קדם דחילא דשכינתיה · ולא זכר ה׳ · כמו בפסוק עזי וזמרת יה · שתרגם תקפי והשבחתא דחילא דה׳ : עתה ידעתי כי גדול ה׳ מכל האלהים חול · כתרגומו ארי רב ה׳ ולית אלהא בר מיניה · ובן יונתן ארי תקיף הוא על כל אלהיא · ובן דרשו רז״ל מלמד שלא חניח ע״ז שלא עבדה : והגישו אדוניו אל האלהים חול · כתרגום אונקלוס ויונתן לקדם דייניא · ובן רש״י והראב״ע והרלב״ג : והאלהים אנה לידו קדש · כתרגומו ומן קדם ה׳ אתמסר ליה · ובן יונתן ומן קדם ה׳ אריע עיקתיה לדודי · ובן דרשו ז״ל במכות דף ו׳ ע״ב · והבריאו רש״י · ובן דעת הראב״ע והרלב״ג : ונקרב בעל חבית אל האלהים חול · סנהדרין דף ג׳ ע״ב · ובן אונקלוס ויונתן · ויתקרב מרית דבחא לקדם דייניא · ובן רש״י והראב״ע והרלב״ג : עד האלהים · אשר ירשיעון אלהים שניהם חול · בסנהדרין שם · ובן אונקלוס ויונתן דייניא · ובן רש״י והראב״ע והרלב״ג : זובח לאלהים יחרם חול · כפי מסקנתם ז״ל בסנהדרין דף ס״ב · בזובח לע״ז תכתוב מדבר · ובן תרגם אונקלוס ויונתן · דדבח לטעות שמורא · ובן במכילתא על פרשת כה אמר ה׳ שימו איש חרבו על ירכו · ובן רש״י והראב״ע והרלב״ג · אף כי על דרך חסוד יש רמז שדורשו בלשון קדש : אלהים לא תקלל · בסנהדרין נ״ו מסיק · שיש במשמעותו קדש וחול · ולכן הוא קדש מצד קדושתו · וגם הוא אזהרה לברכת ה׳ שם דף ס״ו · ובן במ״ס פ״ד הלכה ה׳ כפי דעת ר׳ שמעון שהוא בתרא · ובן פסק הרמב״ם בפ׳ ד׳ מע״ז · ובפ׳ כ״ו מהלכות סנהדרין · שמשמש קדש וחול · ובן דעת רש״י והלב״ג · אף כי כפי דעת ת״ק במ״ס שם ובפי התרגומים ובפי הראב״ע הוא חול : ואמלא אותו רוח אלהים קדש · כפי תרגום אונקלוס רוח נבואה מן קדם ה׳ · ובן יונתן רוח קודשא מן קדם ה׳ · ובן הראב״ע · ובן נראה דעת רלב״ג : קום עשה לנו אלהים חול · ובן תרגם אונקלוס · ויונתן עביד לנא דחלן : אלה אלהיך ישראל חול · ובן אונקלוס ויונתן אילין דחלהך ישראל : חג לה׳ מחר קדש · כי ה׳ מפורש · ובן תרגם אונקלוס חגא קדם ה׳ · ובן יונתן חגא ה׳ מחר · ובן רש״י שפתח לבו לשמי׳ · ובן הראב״ע באומרו הוא שם העצם לבבוד ה׳ · ולא יתערב אחר עמו כמו במלת אלהים שהוא לעניינים רבים : ויאמרו לו עשה לנו אלהים חול · ובן תרגם אונקלוס ויונתן עביד לנא דחלן : ואמלא אותו רוח אלהים קדש ובן ת״א ויונתן רוח נבואה מן קדם ה׳ כנ״ל : — ספר ויקרא · איש איש כי יקלל אלהיו קדש · בשבועות ל״ו · ובן בסנהדרין ל״ו מזהיר עליו על הכינויים · ובן ת״א ארי ירגז קדם אלהיא · ובן יונתן דיירגז ויחרף שום כיניי אלהיא · ובן מוכח הפסוק שאחריו · ובן דעת רש״י וראב״ע והרלב״ג · אף כי כפי פירוש הרב אברבנאל הוא חול : — ספר במדבר · ויבא אלהים אל בלעם · קדש · רז״ל שהשירה הקב״ה שכיניתו על אותו רשע · ובן תרגום אונקלוס ויונתן · מימר מן קדם ה׳ · ובן הראב״ע שפירש לכבוד ישראל · ובן דעת הרי״א שכתב לא באה הנבואה מאת האלהים כי אם לבלעם · ובפרשת וזאת הברכה זכר · שאע״פ שהיה קוסם · ניבא לצורך ישראל באותה שעה : ויבא אלהים אל בלעם לילה קדש · כדעת רז״ל · ובתרגום אונקלוס ויונתן מימר מן קדם ה׳ · ובן דעת כלם כנ״ל : ויקר אלהים אל בלעם קדש · כדעת רז״ל וכת״א ויונתן וערע מימר מן קדם ה׳ · ובן דעת כולם כנ״ל : מה אקוב לא קבה אל קדש · כנראה מתרגומו · מה אלוטיה דלא לטייהה אל · ומבורר יותר ביונתן מה אנא לאיט ומימרא דה׳ מבדך · ובן בירושלמי · ובן הרלב״ג · ואף כי הר״א בפרשה בשני מקומות פירשו על מערכת השמימיית שכנה אותו בלשון אל : מה פעל אל קדש · כתרגומו מה עבד אלהא · ובן ביונתן מן קדם אלהא חייא · ובן בירושלמי אבוכון דבשמיא · ובן דעת רש״י והראב״ע · ובן נראה דעת רלב״ג והרב אברבנאל ז״ל : נאם שומע אמרי אל קדש · כתרגומו מן קדם אל ׳. ובן יונתן מן קדם אלהא חייא · ובן בירושלמי מן קדם ה׳ · ובן הראב״ע · ובן נראה דעת רלב״ג · אף כי כפי הרי״א בפרשת וזאת הברכה ז״ל והנראה שהוא כנוי לכח המסכם או אל השכל הפועל : נאם שומע אמרי אל השני קדש · כאשר זכרנו : אוי מי יחיה משומו אל · אחרי העיון והחקירה היטב בדברי המתרגם ובדברי רז״ל בסנהדרין דף ק״ו כפי פירוש רש״י שם ובפירושו על התורה ובדברי הראב״ע בדרך א׳ והרלב״ג מהרי״א רבנו בחיי והרשב״ץ בס׳ התשבץ שלי ח״א שאלה קע״ז בצד הנראה לחול היה נראה לי בבירור מכל אלה כפי כללינו שאין לקדשו · אבל אחר שמצאתי אויזה ספרים וקצת מהחכמים שנמי דעתם לקדשו מפני חספק אמרתי לבטל דעתי הקצרה מפני דעתם הרחב׳ : כל שמות השבטים או ראשי האבות שהחילהן או סיפן אל מלה חדא וחד קריון כפי המסרה ואין לחקדישן : — ספר הדבריים : כי המשפט לאלהים הוא קדש כתרגומו אריי דינא דה׳ הוא · ובן תרגם יונתן אריום דינא מן קדם ה׳ · ובן דעת רש״י והרי״א : אשר מי אל בשמים ובארץ קדש כתרגומו דאת הוא אלהא · ובן יונתן ובן רש״י · ובן הלב״ג בפירוש הראשון · אף כי כפי דברי הראב״ע נראה שדעתו לחול · ובן הלב״ג בפירושו חשני : אשר לו אלהים קיובים קדש כתרגומו ארי מן עם רב דליה אלהא קריב ליה ולא אמר קריבין · ובן הלב״ג · אף כי כפי תרגום יונתן בהרחבת פירושו נראה שדעתו לחול · ובן חרושלמי · ושכן נראה דעת הראב״ע בפירושו : חשמע עם קול אלהים קדש · כתרגומו חשמע עמא קל ממרא דה׳ · ובן יונתן : או הנסה אלהים קדש · כתרגומו או נסתין עבד ה׳ · והכתוב אמר הנסה ולא הנסו · ובן ביונתן ובירושלמי · ובן דעת הרי״א והראב״ע והרלב״ג · אף כי כפי מה שנראה מפשוטו וכפי דעת רש״י הוא חול : כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים קדש · כתרגומו אריי מן כל בסרא דשמע קול ממרא דה׳ · ובן ביונתן · אף כי כפי דעת הראב״ע כפי מפרשיו הכתוב מדבר על המלאכים : כי ה׳ אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים · במסכת סופרים פ״ד הלכה ד׳ וה׳ אלהי קדש והאלהים חול אדני קדש והאדנים חול · וכן דרשו במכלתא · ובן הראב״ע כפי מפרשיו · ובן הרלב״ג ובן הרי״א · האמנם שכפי תרגום אונקלוס ויונתן גם ואדני נראה חול בתרגמם ומרי מלכין : ואין לאל ידיך חול · במסכת סופרים פ״ד הלכה ט׳ · וגם הלמ״ד בשבא · ובן תרגומו ולית חילא בידך · ובן חרי״א · אף כי כפי דעת חרי״א ויהושלמי הראו פנים להקדישו · באמרם בצלו קדם ה׳ ודי יספק אלהא : הלא על כי אין אלהי בקרבי קדש · כפי אונקלוס הלא מדליות שבינת אלהי ביני · ובן יונתן ובן פר׳ הרי״א : יזבחו לשדים לא אלה חול · כתרגומו דלית בהון צריך · ובן יונתן והירושלמי ובן רש״י והראב״ע והרלב״ג והרי״א · אף כי בדפוס אלטרס צייני קדש : אלהים לא ידעום חול · כתרגומו דלא ידעונין · ובן ביונתן וירושלמי · ובן נראה מהראב״ע ובן הרי״א ובן דעת הרלב״ג : הם קנאוני בלא אל חול · כתרגום אונקלוס בלא דחלא · ובן בירושלמי · ובן רש״י והראב״ע והרלב״ג והרי״א בפירושו הראשון · אף שכפי

יונתן בתרגמא בלא אלהא · וכפירוש השני של חרי"א · ושבדפוס אלטרס כתבו קדש : ואין אלהי עמדי חול · כתרגומו ולית אלהא בר מיני · ומפורש יותר ביונתן וירושלמי · שתרגמו ולית אלהא אוחרן בר מיני · וכן דעת רש"י והראב"ע והרלב"ג והרי"א : ומה שלא המצא מאלה רשום בתוך הספר · דע שהשעם הוי מפני פשיטותם :

§. 12.

בס' זה מסרתי פה כל חסרי אתוי במלות · במקום שהם שרש ולא שמוש · לבן יצאתי מדרך המסורת · שלא דייקה להבריל בין שרש ושמוש : במסורת ירמי' ל"ט י"ז נמסר ט' מלין חסרין אל"ף בלשון בואה · והם בנו [ש"א כ"ח ח'] · אבי [מיכה א' ט"ו] · והמבי [ש"ב ח' ב'] · מבי [מ"א כ"א כ"א] · מבי [ירמי' י"ט ט"ז] · מבי [שם ל"ט י"ז] · חבי [רות ג' ט"ז] · ויבו [מ"א י"ב י"ב] · אבי [מ"א כ"א כ"ט] : צמתי [שופטים ד' י"ט] : אמר המגיה לס' מחת שו' ול' בלבול גדול קא חזינא הכא בקצת דפוסי ווניציאה · חדשים מקרוב באו · שהדפיסוהו מלא אלף · וכתבו בגליון א' נחה · ולא ידעתי מאי קאמרי · שהרי בדפוסים ישנים נמסר עליו לית חסר אלף · וכן במדוייקים חסר · ועוד בדקתי במסורת רבתא בהדי הני דנסבין אלף במצעות תיבותא ולא קריא · ולית דין בהדייהו :

ומסרתי עוד לך פה קורא משכיל : א' כל יתירי אתוי בת"ך · ב' המקומות שמרשמת בהם המסירת כולית קסץ · ג' המקומות שכתוב בהן כן צריך להיות · ד' רשימות כתיב וקרי · ה' כתיב ולא קרי · ו' לא מפיק · ז' מלין יתירין ואי · ח' מלין שהן בטעם מלעיל שלא כדרך · ט' מלין מלרע בטעמא · י' נון הפוכא · י"א אתון נהין · י"ב אתון נעין · י"ג אתון נקדין · י"ד סגולא בלא מקף · ט"ו סגולא בסף פסוקא · ט"ז סגולא באתנח · י"ז פסקא באמצע פסוקא · י"ח פתח באתנח סוף פסוק · י"ט פתח במקף קמץ · כ' מלין קדישין באוריתא · כ"א קמץ בזקף קטן · כ"ב קמץ בטרחא · כ"ג קמץ בלא אתנח סוף פסוק · כ"ד קמץ בסגולתא · קמץ בסמיך · קמץ בקדמא · קמץ ברביעי · קמץ בתביר · כ"ה קריא ולא כתיבא · כ"ו אתון רפין · כ"ז שבא באתנח · כ"ח אתון תלואן · כ"ט סימן ביה שמו · למ"ד חליפין בין בן אשר ובין בן נפתלי · ל"א מספר הפרשיות שעליהם נרשמו הסימנים · ל"ב מספר הסדרין על פי מסרת · ל"ג כללין די רבי מאיר בר טודרוס הלוי מטולטולא · ל"ד שיר לדעת מנין כל אות ואות בתנ"ך ופרוש על זה מבעל ספר סיג לתורה : ואמנם היה בדעתי לבאר ולגלבן תוכן ענין הדברים האלה בהערות ובחקורים · כאשר עשיתי בשנים עשר סימנים הראשונים · אבן בעל המדפיס פתני ואפת · שלא להגדיל כמות הספר עד מאד מרבוי הוצאות הדפוס · ועניינים אלה באמת וקרים וחשובים · וכמעט לא יכילם ספר בפני עצמו · והוצאות הדפוס מרובות · ובעל המדפיס נחוץ לבלות מעשהו · אולי אי"ה אבאר בספר מיוחד תוכן ענין המסורת · שקבצתי ואספתי לספרי זה אוצר לשון הקדש : ולא אכחד ממך קורא משכיל שבדברים רבים מעניני המסורת · ובפרט לאסיפת כל המקומות בת"ך · היה החכם הנעלה והחרשן המפואר הרב ר' אברהם ווֶלֶנְסְקִי רב לקהילת קָאפּעניסְבֶּערג מימיני וחזק בידי בדברים ובליקוטים קטנים חנה וחנח · ועלי לתת לו תודה ברבים פה בספרי · וד' יברך חילו ויישר כוחו :

VII.

ספר

זכרונות לשון קדש

וספור דברי יָמֶיהָ מיום החלה להֵרָאות בכתב רשום בספרי קדש עד היום הזה׃

חשער הראשון

ובו אחד עשר פרקים׃

א) תולדות לשון הקדש וספרותה ניתוק מלאכותי לשון הקדש ושלשת מקור תולדותה ומכוונתה׃ ב) מספר הזמות והכינוי לשון הקדש ושלשת מקור תולדותה ומכוונתה׃ ג) לשון הקדש לוקחת חֵלֶק כל הלשונות · גם כי כינויים ושמות ופעלים עתקותה · ושלשתם לשונות קדמוניות מיוחדות עולם׃ ד) מלה ודבר לשון הקדש בהמצאת כל לשונות תלמות ורות נלי קדוב ותעות עתמן · ובפרט בהמצאת כל לשונות נכי תפוש · כאו לשון סיני וסודו וכדי ומפרי ומלני וכיוצל בלה׃ ה) מקודת לשון הקדש ושבחה על לשון לחיות · שהיא לשון תרגום וסוריות וכיוצל׃ ו) מלב לשון זכרונות עתיקות · שהיא לשון עבירות · ושהיא לשון מעלכים והכוזיים והקוזיים וה׳חֲיָרְיים וכיוצל׃ ז) סיפוק והקוקבה לשון הקדש עם שפת כנען · כפי לשב כלנים ע״י מקור לשני ולכון ומלטות ומעבדות · הקדש לל לשון עבירות · שהיא לשון מעלכים והכוזיים וה׳חֲיָרְיים וכיוצל׃ ח) סיפוק לשון הקדש לפני לשון הסיפים על סיפוק הזה׃ ט) גדודי מלות וזות ושלשי לשון הקדש בהן מלות לשון מלכות וכיוצל בזה׃ י) מהנהל ומקלוק לשב בין הנוב שיניו ומלינם ובן הנוב שיניו ומלינם ובן הנוב המקדש בלשון הקדש ומספור בלשון הקדש ומה שלפני בניו קדש · ומה שלפני בניו קדש · ומה שלפני בניו קדש ·

כנען חנה לדעת החכמים האלה רק לחורות ולחודיך שאינם תושבים ואזרחיים כ"א זרים וגרים בארץ לא להם ושבאו לכנען מעבר נהר פרת ובכנוי שם זה הלא חמטרה יחטיאו: כי פתרון התואריו עברי הוא יושב ארץ עבר הנהר כמו צפוני יושב צפון ולא איש שָׁבָא מעבר הנהר והוא בכנען כגר בארץ נכריה: ד' חלוא נמצא בכתבי קדש במאמר שריריו ג"כ עֵבֶר בלי תוספת יוד בסוף לסימן היחס וזה לא יתכן אם לא שהוא עצם פרטי כי אך בפרטיים נמצא לפעמים היחיד תמור כל האישיים אשר יצאו ממנו כמו יעקב תמור בני יעקב: החדרך השנית בחר בה אַחַד הטוענים ופרושו עִבְרִים מלשון עבר וחלף הלך לו לומר אומה אשר הלכה לה ונאבדה מן העולם ויהי מאומה הזאת אברהם אבינו יחר הפליטה וכיניחו הכנענים בשם זה לומר איש מאומה שנאבדה [דעב פֶּלֶך דען ערלעזענען]: אולם זו דרך עקלקלה עד אין מכון וכי גם לשרש עֵבֶר תמצית המכוון אזילה וחליפה ע"י כלזון: הדרך השלישית בחר הנוצרי סַלַעמַלַן בספרו מביא לכתבי קדש דף קנ"ט והעתיק שֵׁם היחס עִבְרִים כאילו כתוב עִבְרִים לומר עבריי יד הנהר ובאי כנען אבל רעיון רוח הוא וחבל ועליו הכתוב אומר אל תען: הדרך הרביעית דרך מינות וכפירה לכן לא נבנה עליה טירה ובירה ולא נשמע אל מי שאמר בין המטועים עֵבֶר לא היה ולא נברא ולא נשגיח על האומר שספור מעשה של כניי שם ישראל המצאה שקרית וכזבית לומר שכותבי התורה חלילה המציאו למו ע"י שֵׁם עבריי ספור יחס מאיש הנקרא עֵבֶר שלא היה בעולם או שטפלו שקר למו מסדרי התורה ותקני ספור מעשה אצל ישראל למען תת טעם אל השם על דרך שעשו בני הגוים והרומיים שבדאו למו מֹשֶׁם האומה שֵׁם אבי האומה שלא היה ולא נברא כי מה לנו ולעשות התורה פלסתר מה לתבן את חבר: יֵרֶא הקורא וישפוט אם שמות היחס כנעני מצרי פלשתי נעשו בהסכמת בעלי הלשון קודם מצרים וכנען ופלשת ואם אמנם עשו זאת היונים והרומיים הנה לא שָׁם אלהי העבריים אותנו בגויי הארצות ונורלנו אינו כגורל היונים: הדרך החמישית דרך שגעון ובלבול ובה דָּרַךְ איש הרוח ופרש עֵבֶר כמסורס מן עָבַר או להפך ערב מסורס מן עבר ושניהם לדיעתו ממקור אחד ואחד הוא אברהם אי אברם שנעשה מן עברם לומר שמעורב בו עבר וארם וראייתו שלא נמצא בתורה שהיה עבר איש גדול ונכבד ושהיה לו יתרון במעלה על שלח ופלג אבל הדוחק נראה: לכן בארץ ספק קורא נעים שחשם עבר עצם פרטי וממני נבנה היחס עבריי יחס כל הבאים אחריו ואשר יצאו מחלציו וכול כל יוצאי ירך עבר תלמוד לומר אברהם העבריי לומר לך אברהם הוא מבחר משפחות בני עבר וישראל הוא מכלול צאצאיו אשר בהם יתפאר אלהי העבריים: ואברהם העבריי לפ"ז כמו ממרא האמורי לומר שבא ויצא מעבר בן בנו של שֵׁם ויחס לשון העבריים מאומה העבריה שהיא האומה הישראלית ממנה בעצמה ולא מאחרת:

פרק שני

ב) ויהי אחרי שומי לעיניך ספורי יחס לשון הקדש בפרק הקדום ערוך אערוך לך בסעד שמים מספר השמות אשר ללשונו המקודשת והיסוד מוסד אשר להן באומה ודקדוקיהן: וחנני מבקש מכל הרוצה לכנסם לפנים חבורי זה שאל יחשוב וידמה בנפשו כל מגמתי וחפצי רק שקלא וטריא ופני רק לפלפול מועדים בעניינים אלה כי אמנם את כל אלה זריתי הלאה מספרי לבלתי הגדיל כמות חספר ללא צורך: חשם הראשון אשר ללשון עבריית בכתבי קדש נמצא בספר ישעי' [י"א י"ח] וזהו שָׂפַת כְּנַעַן בלשון הנביא כאמור ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת כנען לומר בעיר שמש אשר שמה בנה חוניו בית מקדשו ובמגדול ובתחפנחס ובנוף מושב היהודים מימי ירמיה [ירמי' מ"ד ח'] מזמן חרבן בית ראשון שמה ידברו היהודים שפת כנען והיא חלשון חמקודשת לה' ולא לשון מצרים שהיא לשון חול: כי רק על חוניו שהיא הכהן הראש ועל סיעתו מרמז באצבע הכתוב הנזכר כאשר כבר הכיר יוסיפוס בספרו מלחמות היהודים [ו' י' סימן ג' וג'] ובקדמוניות שלו [י"ג ג' סי' ד' וכ'] וכן דרשוהו רבותינו במס' מנחות על מזבח בית חוניו בנו של שמעון הצדיק שברח למצרים ועשה שם מזבח: ולפ"ז חמזבח אשר לה' בארץ מצרים חוא חמקדש אשר יסד ובנה חוניו בעין שמש ומצבה אצל גבולה לה' רומזת על תמרור ונציב גדול [אֶבֶן עֵלִיסָק] אשר על פני תחפנחס או מגדול שהקימו למו היהודים בלי ספק יושבי העירים האלה מימי ירמיחו חנביא לאות ועדות לה' צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל ה' מפני לוחצים: ונראה מחכתוב שבימים החם לא שנו בני ישראל את לשונם ודברו בלשון חקדש בעת החיא ובלי ספק התפללו ג"כ בבית מקדש של חוניו בלשון חקדש ולא כאשר חשבו קצת מהחוקרים שדברו ותפללו בלשון יוונית: ושפת כנען היא לשון הקדש וכן אמר הרד"ק שפת כנען ר"ל שֹׂפַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שהוא לשון עבריי: וגם הכנענים בעצמם דברו בלשון חקדש כאשר נראה לקמן משרידי זכרוניו כנען ואם חמה לא יעידון ויגידון אמיתות מאמור זה חנה נשפוט עם חראב"ע ז"ל מזה נלמוד כי חכנענים בלשון חקדש חיו מדברים כי אין מי שיסתפק בפרוש שפת כנען שהוא לשון חקדש והמתרגם שתרגם בכנען חנה לדעת החכמים האלה רק לחורות ולחודיך שאינם תושבים ואזרחיים כ"א זרים וגרים בארץ לא להם ושבאו לכנען מעבר נהר פרת ובכנוי שם זה הלא חמטרה יחטיאו: כי פתרון התואריו עברי הוא יושב ארץ עבר הנהר כמו צפוני יושב צפון ולא איש שָׁבָא מעבר הנהר והוא בכנען כגר בארץ נכריה: ד' חלוא נמצא בכתבי קדש במאמר שריריו ג"כ עֵבֶר בלי תוספת יוד בסוף לסימן היחס וזה לא יתכן אם לא שהוא עצם פרטי כי אך בפרטיים נמצא לפעמים היחיד תמור כל האישיים אשר יצאו ממנו כמו יעקב תמור בני יעקב: החדרך השנית בחר בה אַחַד הטוענים ופרושו עִבְרִים מלשון עבר וחלף הלך לו לומר אומה אשר הלכה לה ונאבדה מן העולם ויהי מאומה הזאת אברהם אבינו יחר הפליטה וכיניחו הכנענים בשם זה לומר איש מאומה שנאבדה [דעב פֶּלֶך דען ערלעזענען]: אולם זו דרך עקלקלה עד אין מכון וכי גם לשרש עֵבֶר תמצית המכוון אזילה וחליפה ע"י כלזון: הדרך השלישית בחר הנוצרי סַלַעמַלַן בספרו מביא לכתבי קדש דף קנ"ט והעתיק שֵׁם היחס עִבְרִים כאילו כתוב עִבְרִים לומר עבריי יד הנהר ובאי כנען אבל רעיון רוח הוא וחבל ועליו הכתוב אומר אל תען: הדרך הרביעית דרך מינות וכפירה לכן לא נבנה עליה טירה ובירה ולא נשמע אל מי שאמר בין המטועים עֵבֶר לא היה ולא נברא ולא נשגיח על האומר שספור מעשה של כניי שם ישראל המצאה שקרית וכזבית לומר שכותבי התורה חלילה המציאו למו ע"י שֵׁם עבריי ספור יחס מאיש הנקרא עֵבֶר שלא היה בעולם או שטפלו שקר למו מסדרי התורה ותקני ספור מעשה אצל ישראל למען תת טעם אל השם על דרך שעשו בני הגוים והרומיים שבדאו למו מֹשֶׁם האומה שֵׁם אבי האומה שלא היה ולא נברא כי מה לנו ולעשות התורה פלסתר מה לתבן את חבר: יֵרֶא הקורא וישפוט אם שמות היחס כנעני מצרי פלשתי נעשו בהסכמת בעלי הלשון קודם מצרים וכנען ופלשת ואם אמנם עשו זאת היונים והרומיים הנה לא שָׁם אלהי העבריים אותנו בגויי הארצות ונורלנו אינו כגורל היונים: הדרך החמישית דרך שגעון ובלבול ובה דָּרַךְ איש הרוח ופרש עֵבֶר כמסורס מן עָבַר או להפך ערב מסורס מן עבר ושניהם לדיעתו ממקור אחד ואחד הוא אברהם אי אברם שנעשה מן עברם לומר שמעורב בו עבר וארם וראייתו שלא נמצא בתורה שהיה עבר איש גדול ונכבד ושהיה לו יתרון במעלה על שלח ופלג אבל הדוחק נראה: לכן בארץ ספק קורא נעים שחשם עבר עצם פרטי וממני נבנה היחס עבריי יחס כל הבאים אחריו ואשר יצאו מחלציו וכול כל יוצאי ירך עבר תלמוד לומר אברהם העבריי לומר לך אברהם הוא מבחר משפחות בני עבר וישראל הוא מכלול צאצאיו אשר בהם יתפאר אלהי העבריים: ואברהם העבריי לפ"ז כמו ממרא האמורי לומר שבא ויצא מעבר בן בנו של שֵׁם ויחס לשון העבריים מאומה העבריה שהיא האומה הישראלית ממנה בעצמה ולא מאחרת:

ג) חשם השלישי וחוא לָשׁוֹן חַקֹּדֶשׁ לא נתפרסם באומה עד אחרי תחיית ספרי חנ"ך ונתקדשות עשרים וארבעה ספרי קדש ע"י אנשי כנסת הגדולה שהחזירו את התורה והעתרה ליושנה: ונמצא כניי זה ראשונה בתרגום ירושלמי על התורה שיכנה חלשון החיא המוקבלת אל לשון ארמית בשם לָשׁוֹן קוּדְשָׁא או ג"כ לְשַׁן בֵּית קוּדְשָׁא אשר דברו בה לדיעתו שלשת אבות וארבע אמחות לומר בימים החם אשר דברו קרוביהם ומשפחתם ארמית [ע' ת"י נח"ז ט"ו; נ"ו, ט"ו; נ"ט, ט"ו ועי"ו; נ"ט, כ'; נ"ט, י"ח; מ"ב, כ"ג; מ"ב, י"ב; דניים כ"ח, ז' וח"]. וחקדושה ללשון מקדושת ספרי קדש: ומן הוא והלאה השתמשו בכניי לשון קדש במשנה ובגמרא ובמדרשים בספרי ובספרא ובמכלתא עד שאין לנו לציין כל המקומות כי עצמו ורבו עד אין מספר: ומוצא כניי שם זה בכפי חנראה היה בימי אנשי כנסת הגדולה כי בימיהם ובימי תלמידיהם אחריהם נהיתה לשון ארמית ללשון הדיוטים וחולין ולשון עבריית ספתה תמה מבין החמון ונסה וברחה לה משוקי ירושלים לבית חכנסת ולבית המדרש ולכל דבר שבקדושה ולצורך גבוה: ובשביל זה נקראה הארמית לשון חול לומר לשון חמון עם והדיוטים בדבר איש אל רעהו מוקבלת ומתנגדת אל לשון חקדש וזרק ברבות הימים והעתים נתקדשה ג"כ לשון ארמית לדברים שבקדושה ונתעלה בכבודה וספרו מעלתה וקרבתה אל לשון חקדש [פסחים ס"כ] אי שהשתמשו בה לבאור פסוק מה כמאמר עולא [ב"ב ק'] פסוק זה בלשון ארמי נאמר עד שאמרו בארמית נשמעת בת קול [סוטה ל"ג וזוז, ע"ז פ"ג]: ובעל הכוזרי באמרו [מאמר שני ס"ס] וכבר חיה אברהם מדבר בארמית באור כשדים שהארמית היא לשון כשדים והיתה לו העבריית לשון חקדש והארמית לשון חול חנה לא טענה כ"א בזמן והחקדים המאוחר שלא כראוי:

ד) חשם חרביעי והוא לשון עִבְרִית או לְשׁוֹן חָעִבְרִים לא נמצא באמת בספרי קדש כאשר לא נמצא כניי לשון חקדש אילם אם נקיש מחשתמשות מלת עִבְרִי על שמוש לשון עברי אין ספק אצלנו שבבר מקדם קדמתה חיה נהוג ומשובח השם חזה בין החמון העבריים באשר הכניי שפת כנען רק אצל חנביא ובדבור שיריו ולשון יהודית רק אחרי תחגברות מלכות יהודה על שאר השבטים: אמנם כמקרא שם ארץ העבריים מקרא הכניי לשון העבריים כי יצעקו אל ה' מפני לוחצים: ונראה מחכתוב שבימים החם לא שנו בני ישראל את לשונם ודברו בלשון חקדש בעת החיא ובלי ספק התפללו ג"כ בבית מקדש של חוניו בלשון חקדש ולא כאשר חשבו קצת מהחוקרים שדברו ותפללו בלשון יוונית: ושפת כנען היא לשון הקדש וכן אמר הרד"ק שפת כנען ר"ל שֹׂפַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שהוא לשון עברי: וגם הכנענים בעצמם דברו בלשון חקדש כאשר נראה לקמן משרידי זכרוניו כנען ואם חמה לא יעידון ויגידון אמיתות מאמור זה חנה נשפוט עם חראב"ע ז"ל מזה נלמוד כי חכנענים בלשון חקדש חיו מדברים כי אין מי שיסתפק בפרוש שפת כנען שהוא לשון חקדש והמתרגם שתרגם

היטב נראה שמאמרי דרבנן שנים · לומר אי שנקרא עברי על שבא מעבר הנהר · או ע"ש שדבר בלשון עברי · ואין תימה על קצת גמגום הלשון ברבות : ונמצא כעין זה של לשון עבריית הרבה בספרים הגעזיזם או החיצונים [הנקלקיס אֶסָקִיפִּין, והפסיוס תקלה נקלקיס קיזוזיס כקאב נילקוס ס' עקב ס' תקנב · ועי' עוד סנהדרין נ"ע ע"כ] · דרך משל בהקדמה לס' בן סירא שנקרא שם לשון הקדש בשם *ἑβραϊστί λεγόμενα* · ומוקבלת בזה אל לשונות אחרות זרות · וזו לשון העבריים · וכן אצל כותבי אונגלין ושאר סופרים בלשון יונית : אולם כתב עבריית אינו כתב של לשון הקדש · כפי אשר שגור אצלנו · כ"א כתב ישן נושן משונה מזה שבידינו · שהיה שגור אצל העבריים בימי קדם · לפני חרבן בית ראשון · ורש"י וכנחו כתב של עבר הנהר [צפת קע"ו] : ועל זה כוונו חכמי הגמרא באמרם [צפת קע"ו] · חיו כתובין גפטית מדית עבריית שלמית יונית וכו' · לומר בכתב עבריית כדפר"שי · ולא כאשר פרש בעל הערוך [ערך עבר ג'] · לשון דעבר הנהר : ומן הוא והלאה שגור בפי כל השם לשון עבריית · לשון עבר · לשון עברי · ד"מ בס' הכוזרי במ"ב לראשון · אבל אברהם אבינו עצמו היה בדור הפלגה · ונשאר הוא וקרוביו בלשון עבר אבי אביו · ולזה נקרא עברי עכ"ל : ודע קורא נעים · שאחרי המציאם כעין לשון מקרא · או כעין לשון תורה · לציין הלשון הקדושה · אשר בה תקנו כתבי קדש · התחיבו הוראת לשון עבריית · וציינו על ידה ג"כ מלות רבות עבריות שאינן נמצאות במקרא · כגון מלות רבות במשנה וכדומה : וכן אמר בעל הכוזרי בס"ז לשלישי · ונתגלגל בה [כמצפה] מצחות הלשון העבריית · מה שאינני נגזר מלשון המקרא הרבה :

ס) השם החמישי הוא לָשׁוֹן תּוֹרָה · לָשׁוֹן מִקְרָא [וכו פכגל ג"כ תכנוי נגון נגיוסיס · צפתפ ג"כ] או לשון הכתוב · והשמות האלה בלתי לקוחים מעם המדבר בלשון ההיא · כ"א מלשון ספרי קדש · אשר נכתבו בה · לכן תמצא בניים אלה רק אחרי פסקה הלשון להיות מדברת באומה : לשון תורה · ד"מ [ע"ז נ"ף ע"כ] בינא מיניה רבי אסי מרבי יוחנן · מיין שמסכו כותי מהו · אמר ליה ואימא מזגו · א"ל אנא כדכתיב קאמינא · מבחמה מסכה מסכה יינה · א"ל לשון תורה לעצמה לשון חכמים לעצמן : והפעל מסך לפ"ז לשון תורה הנמצא בתנ"ך · ומזג הוא לשון חכמים : ודוגמא אחרת עוד [קוזין קל"ו ע"כ] · כי סליק אדסי בר חיני אשכחיה לרבי יוחנן · דקא מתני ליה לבריה רחלים · אמר ליה אתניה רחלות · אמר ליה כדכתיב רחלים מאתים · א"ל לשון תורה לעצמה ולשון חכמים לעצמן : והרביו רחלים לפ"ז לשון תורה · אולם רחלות לשון חכמים : ותמור מלת לשון תורה נמצא לפעמים הדבור בכללי דכתיב באוריית · ותמור לשון חכמים הדבור דאמרי רבנן · ואמרי אינשי תמור לשון ארמית : דרך משל [קוזין ע' ע"ל] א"ל פורתא דגונדריתא הוא דקא עבידנא · א"ל מי סגיא מעקה דכתיב באוריית · או מחיצת דאמרי רבנן : וכן [זס] אמר ליה יתב מר אקרפיצא · א"ל ומי סגיא ספסל דאמרי רבנן · או אצטבא דאמרי אנשי : וכן [זס] אמר ליה ליכול מר אתרוגא · א"ל כל האומר אתרוגא תלתא ברמות רוחא [צנינ נגסות ווק] · או אתרוג כדקריה רבנן · או אתרוגא דאמרי אנשי : ולפעמים השתמשו בלשון חכמים לבאר ולפרש לשון תורה · כמו עֵקֶב וְכַרְסֹם וְעָרֵן בלשון תורה · פרשו ע"י עֵקֶב קרסם וגודניה בלשון חכמים · כי לשון חכמים לא היתה כ"א תוספת ללשון תורה בדמוהה וצורתה · הן בדקדוק הן במבנה המלין · והיתה לשון עבריית הלשון המאוחרת · המדברת מכל החכמות · ובדלת מלשון עבריית שבתורה ע"י חמון מלים ותמוניתיה · אע"פ שהיא ג"כ עבריית : וחבין בזה מה שאמר הרמ"בם ז"ל בפרוש המשנה ריש מס' תרומות · וזה לשונו · אמר בכל המשנה תרם תורם יחרים · בעלי הלשון האחרונים מקשים על זה ואומרים · השרש חרים ומרים יורים · וזו אינה קושיא אמתית : כיון שעקר כל הלשון מן הלשונות הוא חוזר למה שמדברים בו בעלי אותו הלשון · ומה שמשמע מהם · ואלו בעלי המשנה בלא ספק במקומן בארץ הצבי נשמע מהן תרם · ובו נשתמשו : הנה זו ראיה שהוא המקובל בלשון · ושזו חמלת לשון מלשונות העבריים · ועל זה הדרך תחיה תשובתם לכל מי שאמר מן האחרונים · שלשון המקרא אינו צח · או נשתמשו במלות שאינן כראוי · וזה העקר שזכרתי לך אמתי אצל החכמים השלמים · המדברים כל הלשונות כלן · עכ"ל : ולא שגו לפ"ז הפייטנים וחמון כותבי שיריהם · בכתבם בלשון עבריית המאוחרת התשיר תתחיל וכיוצא · כי נכונים המה ע"פ הדקדוק [ני נסמני תלמוד אפתי מכם דף נ"ח] · אע"פ שאינן לשון תורה כ"א לשון חכמים · אשר חוסיפו והחבירו בעלי לשון האחרונים בימים ההם · אחרי אשר לשון עבריית גברה חיל בכל ענין מעניני החכמה : וידוע שלשון חכמים היא היא הלשון העבריית המאוחרת · הבאה לנו אחרי חתימת כתבי קדש · וְנוֹכְחָה לשון חדיוש או לשון חדיוטות [ויוזלמי יכמות ע"ו ג' , ויוז' כתובות ל' ע"ז] · או ג"כ לשון חול [נכלות ת' ע"כ] · והיא לשון ארמית · אשר מטעם זה גם השומרונים נקראו חדיוטות · על שדברו שפת משפתי ארם · כי לשון שומרונית היא הארמית בשניים מעט : השם לשון מקרא נעשה ג"כ ע"ש לשון ספרי קדש · שנקראים לבעלי התלמוד מקרא · ד"מ חזרנו על כל המקרא · לעולם ישלש אדם שניותיו שלישי במקרא וכו' · ובדומה לזה : וכן קראו לכל פסוק מקרא · ד"מ אין מקרא יוצא מידי פשוטו וזולת · ובעלי המסרת · קראו לכ"ד ספרים קָרְיָא [עי' יפת יפתפ יפתפ ו'] : השם לשון הכתוב ג"כ מטקור כעין בתבי קדש יצא · ולא מהאומה · ונמצא רק בזמן שנתפשטה כבר תורה שבעל פה ולא קודם לכן :

ו) השם השישי הוא לשון אשוריית לדעת חכמים רבים בנוצרים · ובתוכם המדקדק נעזעניוס בספרו קורות לשון הקדש ס' ה' · סופפעלד במכתב עתית החקורים ובקורים · משנת תקץ · ורבים אחריהם · אשר שתו למו בצמא את דבריהם : אולם טעות גמור ומוחלט זה אצלם · ואין זכר לזה בגמרא · ומה שנמצא ממנו הוא זה : בסנהדרין בבלי [דף כ"ת ע"כ] · אמר מר זוטרא ואיתימא מר עוקבא · בתחילה נתנה תורה לישראל בכתב עברי [כתב אל עבר הנהר · לדעת רש"י. גוזר כתב ואין גוזר אלא כתב הנמצא אצל כני הקלקות אצל כני אשור ומקבלות בעבר הנהר · אולם הכתב הנמצא אצל הכותים · הוא כתב אשוריית · ולשון הקדש] · חזרה ונתנה להם בימי עזרא [ע"י עזרא ושיעתו אפקיון] בכתב אשוריית [שאנכתב מן כתב עבני נוכתו] ולשון ארמית [נוכתו אל נאון הקדש] · ברירו להן לישראל כתב אשוריית ולשון הקדש [ונל תקיעות וכתב עבני] · והניחו להדיוטות כתב עבריית ולשון ארמית : מאן הדיוטות · אמר רב חסדא כותאי · לומר אנשי שומרון הן הנקראין הדיוטות · וזה משעם שאמרנו לעיל · שדברו לשון הדיוט וזהו ארמית : ומסיים והלך · מאי כתב עבריית · אמר רב חסדא כתב ליבונאה ע"כ : ודברו החכמים במקום הזה בגמרא משני מיני מכתב · שהם כתב עבריית וכתב אשוריית · ומשתי לשונות · שהן לשון הקדש ולשון ארמית : ונאמר עיד שם · שצורת המכתב אשר לנו עד היום הזה היא אשוריית · ואשר היתה לנו בימים קדמונים ובחרו להם השומרונים הוא כתב עבריית · וא"כ אין דבר נמצא מלשון אשוריית כ"א כתב אשוריית : והסיבה שקראוהו לשם הכתב שהביא עזרא מבבל אשוריית · הנה מבואר שם בגמרא [צפ כ"ב ע"ת] · ע"ש שעלה עמהם מאשור · וזהו בבל וארם · כי לא הגלו לאשור כ"א לבבל · וכבר אומר על שם שמאושרת בכתב · לומר שמקודשת לְהָכָתֵב בה התורה · וזה על שם סופה ולא ע"ש מקורה · אולם הנכון שנקרא ע"ש ארץ אשור · שהוא ג"כ כעין של סוריא : כי חנה ידוע בקורות קדמונים · שאחרי שקיעת שמשת של מלכות אשור באסיא · זרחה שמשה של מלכות כשדים ובבל וארם · ואחרי מפלת בבל באה מלכות פרס ומדי בעולם · ואחרי בוא צפירתה · יצאה שמשה של מלכות יון ע"י המוקדוני · ובעבור שכל מלכות ירשה את חברתה · נשאר השם הראשון לפעמים כירושת עולם לכולם : במגלת אירכה [פ' ו'] השם אשור רומז על סוריא · ובספר יהודיתת [פ' ד' ו' ; ב' ד' וג'] נקרא נבוכדנאצר בשם מלך אשור · וחילו חיל אשור [פ' ד'] · ובחלים [פ"ג ע'] אשור ג"כ כעין לסוריא · ובישעי' [י"ע ע' עד כ"י] השם אשור כעין נקרא מלך אשור : ובדוק ומנוסה ג"כ בכופתים חותכים · שהכתב העברי אשר בידינו היום הזה בא לנו מסוריא ושם מקורו · כאשר ברירתי לך זה כבר בספרי תלמוד שפתי ארם [פ' כ"ד עד כ"ת] · ומלת סוריא בעצמה · שלקוחה מלשון יוניות (*Συρία*) · נבנה ונעשה מן אשור בלשון יון (*Ἀσσυρία*) · ע"י קטוע התחתל כידוע : וא"כ בלי ספק כתב אשוריית הוא הכתב שברר לו עזרא מארם וסוריא · ומטעם זה נמצא מחובר עם לשון ארמית בגמרא שם : ונמצא עוד ממלת אשוריית בירושלמי מגלה [פ' י'] בזה הלשון · אמר רבי יונתן דבית גוברין · ארבעה לשונות נאים שישתמש בהן העולם · ואלו הן · לעז לזמר [לעז הוא לשון יוני · וכן אמרו שם בפרקין · לעז הוא לעז יוני] · רומי לקרב · וסורסי לאלייא [סורסי הוא ארמית · כאשר אמרו אל ידור לשון סורסי קל בעיניך · ואלייא הוא קינה] · עבדי לדבור · ויש אומרים אף אשוריי לבחב [לומר כתב אשוריי הוא המשובח · אבל מלשון אשוריית אין איש מדבר] : אשוריי יש לו כתב ואין לו לשון · עבדי יש לו לשון ואין לו כתב · בתרו להם כתב אשוריי ולשון עבריי [לומר לבני אשור יש להם כתב חשוב והגון · וזהו כתב שלנו כעת עתה · אבל לא לשון חשובה · כי לשונם אינה לשון שלנו כ"א שפה משפתי ארם : וכן אמר חריט"בא · שלשון בני אשור לשון ארמית · וזה כמו שהזכרנו · שאשור הוא סוריא · או חלק מה של סוריא] : וכן מגלה כתובה אשוריית ולשון הקדש בסנהדרין · מלת אשוריית רק לכתב : ובזה נבוא להבנת המשנה במגלה [פ"ע משנה ת'] · קראה תרגום בכל לשון לא יצא [מפרש שם בגמרא [דף י"ת ע"ת] · שדווקא כשהיא ג"כ כתובה תרגום] · אבל קורין אותה ללועזו בלעז [ומפרש בגמרא שם · דהיינו שכתובה בכתב יווני ובלעז יווני · ומזה באופן זה ליוני דווקא] · והלועז ששמע אשוריית יצא [לומר מגלה שכתובה אשוריית ובלשון הקדש · אע"פ שלא ידבר הלשון והכתב יצא · ויראה מהמשנה זו בעצמה להלאה · וז"ל עד שתהא כתובה אשוריית על הספר ובדיו : סוף דבר · בעני לשון אשוריית ללשון הקדש לא נמצא בגמרא · ולא בשום ספר לחקדמונים :

פרק שלישי

ז) כדלת אשר תסוב על צירה · תסוב בקורת כל מבקר בקדמות הלשון על צדדים שנים · ושמותיהם יחוד ובלבול הלשון · ועל קושבים שנים אלה יסובו החקורות בענינים הרמים והגדולים האלה : ואנכי יוסף המחבר אחחיל את חקורי בעזרת שמים בשער היחוד · יסוד כל רבוי הלשונות · ואסדר הראיות חצודקות וחמפורשות לבדנה · והסותרות לבדנה · עד שתהינה לאחדות בדרך · ובלי עמל ולאות תכיר האמת : בספר בראשית [י"ת ת'] כתוב · ויהי כל הארץ

שפה אחת ודברים אחדים · ופרוש שפה אחת לדעת הרא"בע לשון אחת · וכן תרגם אונקלוס שָׂפָה חָד : ודברים אחדים לדעת הרא"בע · שהיתה הלשון שוה לגדול ולקטן ועל אופן אחד · ולדעת התורני הגדול מהרש"ד [נמ' בתיבות מצלוס נימ"ל] · שלא היה בלשון ההיא חלוק מדיניי ואקלימיי · הן מצד הדקדוק וסדור הדברים · הן מצד הקדמת האחור ואחור המוקדם · ואולי ג"כ זאת כוונת המתרגם ממלל חד : והיתה לפ"ז כפי עדות התורה הקדושה לשון אחת בין העמים אחר המבול עד פלג : ועל שלא פרשה לנו התורה בפרטות · איזו היא הלשון שהיתה הקדומה והיחידה לפני פלג · הרשות נתונה לנו לחקור בעיונינו ובשכלנו · אשר חנן הקב"ה אותנו בחסדו · מי ומי היתה הלשון הנבחרת לכל העולם · כי התורה הקדושה כאמור לא תבריחנו לגזור אומר · זו היתה ולא אחרת : אולם בענין יחוד הלשון בעצמו על פי הבנת התורה פליגין המפרשים · זה פותר בכח וזה פותר בכח · ובלחי מוכרח לדעתם · שהיתה לפני פלג שפה אחת : כי יש מפרשים שפה אחת · בהסכמה ועצה אחת · ודברים אחדים · בדבור אחד לגמור מעשה מכח אל הפועל · לומר שכל הארץ הסכימה בדבור ובעצה · לעשות מגדל ושם להיות מורה דרך להמתפזרים · ופרוש הן עם אחד ושפה אחת לכולם לפי זה כמו ועצה והסכמה אחת לכולם · ונבלה שם שפתם · כמו עצתם ודבורם · ולא ישמעו איש את שפת רעהו · שלא ישגיח על עצת רעהו : אבל לפרוש זה אין רגלים · ויסוד מופתיו רעוע · והפתרון גרוע · כי ע"פ פרוש זר זה · קריאת שם לבבל ע"ש בלבול הלשון · כספר תתום ובאיר חבוקה : וַיָּשֻׁבוּ עוד מפרש אחד בירושלמי מגלה [פרק ד' ז'] שאומר · יחוד הלשון לכל הארץ לא היה ולא נהיתה · וגם לפני בלבול הלשון היו מדברים בשבעים לשון · אלא שכל עם ועם שמע שפת עם אחר לפני בנין המגדל · ואחרי הפיצם הקב"ה על פני הארץ בְּלֹבֶל לשונם ושפתם · למען לא ישמעו איש את שפת רעהו · ואם כן לדעתו לא היו חדשות בארץ : ונראה שראיתו מן ודברים אחדים בתורה · שהוא רבים · שמשמע שהיו לשונות רבות · רק שהיו לאחדים ע"י שהבינם בני אדם [עי' יפה תלפיות דף קי"ו] : אולם זה רחוק רחוק · חוא מפשטות הכתוב · כידוע לכל פרשן · וזה באמת נס יותר גדול מאחדות הלשון · לומר שחברן כל אחד שבעים לשון לאשורו · ואין זכר בדברי קבלה יאין רמז דבר נמצא · שאנשי דור הפלגה היו בקיאים בשבעים לשון : סוף דבר · לדעת התורה הקדושה היתה לכל הארץ עד ימי פלג לשון אחת · עד שבימי נפלגה הארץ ונתבלבלה הלשון :

ב) חנה ידוע קורא נעים · שהכתוב לא פרט בפרוטרוט שם הלשון המיוחדת לכל הארץ אחרי המבול · ולא נמצא שום זכר בכתבי קדש · מי ומי היתה היחידה בתבל כיחידו של עולם · אשר בחר בה אלהים להיות לשון קדומה ובולטת לכל הארץ · ובכן על זאת יתנו עדיהם ויצדקו הראשונים והאחרונים · ורבים רבואו להגיד במישרים דעותיהם ולפתור החידה : תנינו בירושלמי מגלה [זם] · כתיב ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים · ר"א ורבי יוחנן · חד אמר שהיו מדברים בשבעים לשון · וחורנה אמר שהיו מדברים בלשון יחידי של עולם · בלשון הקדש : אחת דבר היחיד שם בגמרא ושחים זו שמעתי · ראשונה שלשון הקדש חוא לשון יחידו של עולם · וזהו הקב"ה · והשנית שלשון הקדש היא הקדומה והמיוחדת אחר המבול עד נתפלגות הארץ בימי פלג : אולם אין אני חוששין לדברי יחיד כל עיקר · ובפרט בדברי אגדה ודרש · ובמקום שיש חולק מכריע כמותו · ואין מי שגובר בדעתו : ואמנם ראוי לנו לחפש דעת בעלי הגמרא ממקום אחר · ובפרט ממקום שנמצא נחינת טעם : ראה נא קורא נעים דבריהם ז"ל בבראשית רבה [פרשה ל"ב · ומובאים ג"כ בפרשה ל"ח] · וזה לשונם · לזאת יקרא אשה · רבי פנחס ורבי חזקיה בשם ר' סימון אמר · כשם שנתנה התורה בלשון הקדש · כך נברא העולם בלשון הקדש [לומר שלשון הקדש קדומה · והיא הלשון אשר דברו בה אדם וחוה ואבותינו הקדושים וכיוצא] · שמעת מינאך אומרים גוני גוניא · אנתרופי אנתרופיאה · גברא גברתא · אלא איש ואשה · לפי שהלשון הזה נפל על הלשון הזה [בלשון יונית וארמית אין שם האיש ואשה דומה · ואין שם האחד נבנה מחברו · ומזה הוכח שלא חיו לשונות הקדומות · לא היונית ולא הארמית] : והנה אמת ויציב שדעת ר' סימון במדרש שם מכריעא יותר מדעת היחיד בגמרא לעיל · כי גזר אומר בריאה ומופת על דבריו · ועדות זו נאמנה ועצומה לרבים מהראשונים ומהאחרונים : ולדוגמא הא לך דברי פי חכמים שנים · ענקים בחקורים אלה · אשר אנחנו כחגבים בעיניהם : החכם ר' עזריה מן האדומים כתב [מאור עינים פרק נ' ו'ל] · אמנה לכל הפנים · מלבד זאת הבחינה הנזכרת [נדיבי ר' סימון נעניפ] · יש לנו עוד חזקה ומקובלת · והיא ראותנו כי במשך הזמן וחספורים תמיד נאמר אדם מן האדמה · חוה מאם כל חי · קין מקניתי · שת משת לי · פלג כי בימיו נפלגה · ועם שנעתקו חספורים החם לכל לשונות הגוים · עיניני רואות · כי השמות הנזכרים בעצמם לא נשתני · אבל הובאו אצל חעמים כלם בלשון הקדש ממש · אדם קין נח ודכותיתו · והלא זו חוראה עצומה ועדות נאמנה מכל הגוים · על היות ראשית חנתן בלשון הקדש [עכ"ל] · וכן אמר חמאור הגדול הרמב"ן ז"ל בחקדמתו לס' נחיבות השלום וז"ל · והנה באמת הראיה משמות העצם חפרטי שתזכו בתורת היא חזקה ונוצחת · ואין להשיב עליה : לפי שדרך השמות הללו שלא יועתקו מלשון אל לשון · כ"א ישארו על הנתחם הראשונה · סומיכוס פלאטון אלכסנדר ונעזוף וניכף · כך שמם בכל הלשונות · לא ישתנו כי אם מעט בחלוף מבטא שפתים · אשר לכל עם ועם : וראינו שהתורה נתנה סבה אל הנתחת שמות חעצם · אדם מן האדמה [וחדמה ע"ש חנעצ · שהאדם נקלים ההוא ופלגי · חוה מן אם כל חי · וכן קין שת והבל נח ופלג · כלם סבת הנתחם מבוארת · ולא תחכן כ"א בלשון חקדש · שבה הלשון נופלת על לשון · ובכל הלשונות אשר אליהם נעתקו ספורי התורה נשארו השמות החם בלשון הקדש ממש · אדם קון חוה ודומיהם · ובהם אין סיבת החנחה נכרת מתוך הלשון · וזאת היא ראיה עצומה ועדות נאמנה על היות ראשית הנתחם בלשון חקדש [עכ"ל] : ובראותנו שרבים מן הגדולים מודים לדברי ר' סימון · וראיתו יקרה בעיניהם · עליונו החיוב מושל להשגיח ולדקדק בדבריו ובראיתו · אם להליץ ולהמליץ · או אם לבוא עליו בעקיפין ובדין ודברים · אם לבנות ואם לסתור · כי במקום שהשכל והמופת מכריע אין משגיחין להמות אחרי רבים : וזה ימים בבירים קם ר' יצחק פראמה · בעל עקדת יצחק · והשיב נכוחות בעיניו בספרו [עקדת יצחק שער ס'] על ראית ר' סימון · ואמר שראיתו רמיה והבל · והמופת בלתי מכריע · כי מי יאמר לך · שלא הועתקו שמות האיש והאשה מלשון אחרת · מאחר שמקבלים החעתקה · ואינם כמו שמות חעצם חפרטי · שלא יקבלו החעתקה : והלכו בעקבות בעל עקדה רבים מחוקרי הלשון בין חנוצרים · כמו נתנאל בפרושו לס' בראשית [פ' י"ח ד'] · קלעריקוס בחלוק שלו מלשון חקדש [פי' י"ח] · ובזמנינו נעזעניוס בספר שזכרתי [דף י"ג] · אם גם שלא זכרו שם ר' יצחק · אשר הרח והלך חשובה זו :

ג) אולם גם חשובתו של ר' יצחק נשארה מעל · וכל ויכוחו בארן משען ומשענה · וראיתו על יסיד רעיע · והא לך קורא נעים חשובה להשובתו : כל קורא בתורתנו הקדושה באמונה ולא ברמיה יראה וישפוט · שכותב התורה · יחידה מי שיהיה · חשב את השמות של עצם פרטי שנזכרים לעיל · כמו אדם וחוה קין והבל וכיוצא · לאזרחיים בלשון הקדש · מימי קדם קדמתה · אשר יולדו ונוצרו בלשון ההיא · ע"פ הסכמת מחבר הספורים ומספר מעשה בראשית והאבות · ולא חועתקו מעולם מאומה ולשון אחרת ללה"ק : ודעתו זאת של הכותב נראה בפרוש ובגלוי מבחירותו בדקדוקי חשמות · למצוא להם שרש ומוצא בספור המעשה · ותבניתם ומשקלם יומשך אל המעשה · ומוצא השמות יחובר עם מה שיסופר · וזה הלוא לריק יהיה ובאין תועלת מאומה · אם לא שנאמין · בתחלת עלו במחשבה כל השמות האלה בלשון הקדש · וחנביא ברוח קדשו דקדק בטעמם : וזולת זה לא ראוכן כי יסופר מעשה מה · אשר הוצרא הכותב בדיוק חשם : ועוד התורה בעצמה מספרת לנו שניי שמות רבים · אשר נעשו בימי חכותב או כבר מקודם · ולא כחדה לנו מדבר זה מאומה · ד"מ עין משפט נשתנה לקדש [נילפות י"ד ז'] · בלע לצוער [זם י"ד ק'] · ממרא לחברון [זם כ"ג י"ע] · לוז לבית אל [זם כ"ח י"ע] · ומכלל שנוירים האלה אתה שומע · שבכל מקום שלא זכרה התורה חשני וחחעתק · יסודתו של שם בחרדי קדש · ומוצאו בלשון העברית · ולא נשתנה ולא הועתק מעולם : וזולת אלה נודע ג"כ אצל המחברים · שסופרי דברי חימים בימי קדם לא חורגלו לשנות חשמות של עצם פרטי · וחמעט אשר חעתיקו היה רק על צד הקריב · כי לא היה שכיח ורגיל אצלם : סוף דבר · חשובת בעל עקדת יצחק · שמופת של ר' סימון הבל · חוכח תוכיח קורא נעים על פניו · כי לא נעתקו שמות אדם וחוה ודומיהם מעולם · והתורה כלה נכתבה בלשון הקדש · ועלתה במחשבה בלשון הקדש · וכל שם ושם של עצם פרטי נולד ע"י מילדת עבריה על ברכי לשון העברים :

ד) ובכל זאת גם אחרי טעיתו של ר' יצחק פראמה · אנחנו חייבים לחודות ולומר · שמופתי ר' סימון לא יכריעו ולא יחייבו החאמנה · שמטעם זה לשון הקדש היא חלשון הקדומה מימות אדם וחוה · מני שים אדם עלי ארץ : וגם אם נאות לשפוט · שאין חעתק ואין שניי לשמות חללו בתורתנו · חלוא עוד אין דבר שיכריחנו להיות מגדולי אמנה ולומר · שהם כמעשה בראשית · ושבלשון הקדש נברא חעולם · ואדם וחוה דברו בלשון הקדש : ואילו בדעת ר' סימון הנזכר · בגזרו אומר שבו נברא חעולם · שספור מעשה של בראשית ובריאת עולם היה בלשון קדש · ולא יותר · כי במשל פתחו חז"ל דבריהם חן כידוע : ידעתי גם ידעתי נאמנה · שהמשפט המחייב קדמות לשון הקדש · נתקבל באומתנו כהלכה מסיני · ובמעט אין מי שיכחישהו ויכזיבהו · אולם גם זה לא נכחד ממני · שקבלו עליהם האמנה זו בלי אות ומופת ובחוסר ראיות צודקות · כי אהבת האומה עִוְרָה חכמיני · ובחירת חלשון וקדושתה סִלְפָה דבריהם · מן ר' סימון זה עד ראש זמנו הרמב"ן ז"ל : ואנכי לא באתי לרגל את ערות החוקרים האלה זה ושלום · ולא נסיתי את דברי · למען תת שמץ ודופי בלשונו הקדושה · כי מי זה פתי יסור וימלא לבו לצאת חלוץ נגד חכמני ז"ל · אבל הואלתי לדבר כחלמיד המסדר שמועתו · לחקור ולחבין האמת אל אשורה · אשר זחב אופיר לא יערכנה : וחנה נגערתי מכבלי החרגל את מחני · ופשטתי את כתנתי · כתינת אהבת האומה · שמקלקלת השורה · שורת המחקר · למען הלבש מחלצות האמת · וזה החלי :

ס) כותב התורה הקדושה בוודאי בלשון הקדש חרת על לוח הכל באשר לנו לאחריות ותקוה עד היום הזה · וכל הדברים הנזכרים ונעשים שמה הלוא חשב במחשבתו התורה וחקקם בלשון החדא · לא העתיק ולא שינה שם פרטי או ספור מה · וכאשר רוח מבינתו יענהו · כן חשב וכתב במצות אלהים : ספור משה בראשית וענין גן עדן והנחש · יצירת אדם וחוה וקורות ביניהם הבל וקין · בקצור כל הדברים הנכתבים מבחיר נביאו נאמן ביתו בתורה · הנה כתובים מידו פעם ראשונה בעולם : והנעתקים אחרים אם אצליחם ג"כ הספור הזה · אך מבור מים חיים זה שאבו : כותב התורה היה הממציא והמניח השמות · והם היה המעתיקים : והגביא אשר כמוהו לא קם · שהמציא בחפצו ספורי התורה · והניח בהסכמת שבלי המקובל השמות הפרטים · הלוא המציאם והניחם בלשונו שדבר ונהגל · והמצאתו המצאה ראשונה · והנחתו הנחה מקורית : לכן לא ישתקו בנקל אל לשון אחרת · כדרך כל הנחה ראשונה בעצם פרטי · ולא יוכלו מכלי אל כלי · ואם הועתקו אח"כ אל לשון זולת קדש מלשון מולדת · נשארו בעל כורח השמות החם בלי שנוי מלשון הקדש : ולפי זה אם אמר כותב התורה [בראשית כ' כ"ג] · לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת · הרצון נתינת השם אצל הכותב ואצל העברים אחריו שקבלו ממנו · משעם הספור והמעשה שיספר מיצירת חוה מאחת מצלעות האדם · אבל לאומות אחרות · שאין להם ספור המעשה כלל · או שיספרו ויגידו לנו יצירת האשה באופן אחר [ל"מ עזוכי יון וזוטי וקמני סודו וכדומה] · הנה אצלם מן הסתם גם שם האשה בלתי דומה לעברי כאשר יאות : ואין הכתוב מחייב את המאמינים לחאמין · שתחית שם לאשה אצל העברים היא הקדומה בעולם · והיא מודעת מפי אלהים · רק שבלשון הקדש נתינת שם אשה מטעם המספר ולא יותר : וכן בקריאת חוה [בס ג' כ'] · קין [בס ד' א'] · נוד [בס ד' ט"ז] · וכן שת ואנוש ופלג ונח ודומיהם · אשר בכלם נתנה התורה טעם לקריאת שמותיהם · הנה טעם השם רק לעברים · וגם ספור המעשה אך להם לבדם : ואם העתיקו להם האומות תורתנו הקדושה · הניחו בכונה הפרטים כמו שהם בלי הטעם · כאשר גם אנחנו עושים · אם נעתיק ספר אחד מלשון ערבית וסורית וכדומה : ואין מי שיסתפק בין החכמים הגדולים · שהגביא כותב התורה המציא ברוח קדשו נתינת טעמים אלה לחשמות · המשקפת לתכלית חזוק האמונה כמסמרת נטוצה · או שהמציא ג"כ הספור וחשם וטעמו ונמוקו עמו בריחו · במצות אלהים : אולם מפורסם ג"כ לכל משכיל · שהתורה אך לקהילת יעקב למורשה · ואנחנו מן המצווים ולא האומות · ודי לנו במה שמחויבנו · ואין לנו להוסיף ולומר · לא היתה אחת מלשונות העמים בבריאת העמים הקדומה והמיוחדת · כי אם לשון הקדש שבה נתנה התורה : ומאחר שהתורה בעצמה לא דברה מזה מאומה · אסרה לנו זה משום בל תוסיף : אין ספק שאנחנו מאמינים באמונה שלמה · שספורי התורה אמת הם · והמקובל לנו בה אמת ואמונה · ולא אגדה ומשל ודרוש · שהמציא לו הכותב · אחר שאסף כעמיר גורנה מהשמועות של המון עם · המושכות את הלב : וכן בלי ספק כל הספור מיחוד הלשון ובלבולה אמת ויציב · ואין מכחיש אמתות של שפה אחת ודבריה אחדים ונתפלגות הלשון : וכי אפלטון בחוקותיו המדיניות דף רכ"ב [ע' ναλκάρτα נפסיו פנג דף ג'] · וכן ירדידה האלכסנדרי המכונה פילוני · בספרו מבלבול הלשונות דף רנ"א [יסוף קונוניס] · וכן אוגוסטינוס אצל אירסיביאו חקרסיי בהכניתו ט' מ"א · וכן בדברי הימים לארם־נהרים [אזי מוניך נאזר מקסם קוילבר] דף נ"א וג"ג · הנה כולם יחד אחרי שניים מעטים יסכימו ויקיימו מה שכתוב בתורה בענין הספור בעצם · אבל לא בטעם השמות · ומכל שכן בענין קדמות הלשון : ואין מן הצורך להודיעך קורא משכיל · שהמון הכוזעים קלי האמונה וגוזרי התפתיות · הנה המה היו האומרים בהחלטה · שאמונת קדמות לשון הקדש היא אמונת חידודים · אולם כל איש אשר לו עינים פקוחות ולב מבין יודע · כי זו אצלנו לא אמונה ולא קבלה · לא מסורת בכתב ולא מסורת בעל פה · לא אגדה ולא דרש · לא רמז ולא סוד · כ"א סברה מסברות ראשונים ואחרונים : והרשות נתונה לעורר ולהשיג עליהן בראיות ומופתים · ולהלחם מלחמתה של תורה · כאשר עושים אנחנו נגד סברה מן הסברות בחכמות חיצוניות : ותכלית שנדע מכל השקלי ועריא · הוא שלא נדע מיחוד הלשון ע"ר ספורי התורה והמסורת המקובלת באומה · ונתינת כבוד ללשון הקדש · להיות בה נברא העולם · רק סברא בעלמא · ואדרבא מהותה וצורתה מצד גזרת שרשיה ומשקלה ותכונותיה ושמושיה ושוורי חמוז וחשור וחשערו על פי כללי הדקדוק · אשר נמצא זה כבר בספריה הראשונים · הנה כל אלה ירמזון ויורו באצבע על לשון מה עתיקה וטשנה ממנה · שאפסה ופסקה זה כבור ללבת בין החיים · ולא חיתה לפ"ז בתכונתה עתה מעולם אם כל הלשונות :

ע) עתה באתי קורא משכיל אל החקירה ואל החשובה · בראיות לקוחות מהלשון בעצמה · או מצד השכל והסברא · אחרי אשר יצא לנו מהסיפורים הקדמונים · שאין בענין זה לא אמונה ולא קבלה מסורה · אשר אב לבנים יודיע · ואנו ואמרו · בכל לשון מהלשונות נפתחו לכל לב מבין שעירי הלבוחיה ומצעדיה באומתה · ועכבותיה נידעי למשכיל : כל דורש יבין לאשורו מדרגת הלשון אחרי עדנן ופלג עדנן · ויבוש בשרידיה לפליטה כל עלית וירידה במעלה ומורד · ואיך משפלותה ומך ערכה תַּחַם דרכיה עד למכלל ולתפארת · כאשר יזוע לבלשן בלשון רומית וגרמנית : אפס גורל לשון הקדש אינה כגורל כל חמוניהם · וחלקה לא שם כחלקיהן · בהיות כי זכרונה מעולם וקדמוני ספריה אשר עלי בגורלנו · כולם כלולים ותמימים לתפארת · וכל לשון ודבור וכל מאמר ומשפט באין חסר ומשוגה · עד שאנחנו לא נכיר התחלותיה הקשות בלל וכלל : הנה ספר בראשית הוא הוא הקדום בזמן מכל ספרי התורה · וזולת זה הלוא כלולים בו שרירים עתיקים וקדומים · אשר כמעט עד שערי ימות עולם יגיעו · ד"מ שיר של למך · ולשון נופל על לשון ביפת אלהים ליפת ודומיהם · ובכל זאת סגנון לשונם בדקדוק ובמבנה המלות נכונים ושלמים · וכן תמוז : ומזה נראה בפרסום · שלשון הקדש · כמו שהוא עתה בשאריתיה לפליטה · אינה אפילו לשון הקדש בקדמותה ובתחלתה · ומכל שכן הלשון הקדומה · שבה נברא העולם : כי בשלשה סמנים כל לשון מעולם וכל שפה קדומה וגושנה נכרת : חסמן האחד זו ישרותה · ותקון ארחות דקדוקות בלי סלוף ועקוש · שלא תעבט דרכי תמונתיה ומשקליה · ולא תכביד ידיעתה לחוגי בה : והסמן השני הוא · שהוראות הראשיות והיסודיות · אשר לכל שרש ושרש · נטועות על דברים שבחושים · וכי הוראות האלה הקדומות יכני הבלשנים בשם הוראות שרידות ועתיקות : והסמן השלישי הוא שרובי שרשיה יהיו הברות פשוטות · בחַדמות אל קולות הטבע · כאשר דרך משל השרשים לקק ושרק נאק ואנק בעברי : ואשר שלשה אלה לא נמצאו בה בלשון · הנה אין בה מהקדמות · ואשר ממנה בידנו הוא הבנין ולא היסוד · חוטר מגזע ולא השרש : אמנה אין דבר מזה נמצא בלשון הקדש · סמני תגיעותיה והתהפכותן · גדר הדגש והכונות הגגיונות · דיני המתג והגיעא והמקף · גזרת השמות למיניהם ואופני נטיותם וכדומה · הנה כל אלה יורו על בנין שנגמר כבר בחשכל ודעת בלילי וחמים · וכן תראה קורא משכיל בכל הסימנים : פתרוני שרשי לשון עבריה לרוב מישגים מזוקקים ע"צ החגיון והחקור ולא פשוטים וחומריים · סמני קשוריהם והתחסותם שמוש כוונותיהם ודרכי דבוריהם הנה כלמו יחד מדודים ונשקלים במדה ובמשקל · כאשר נמצא בלשונות רבות · אשר עזבו זה כבור ימים זמן בחיותן ונערותן : וידוע עוד לכל בלשן משכיל וגבון בחקרי עבריות · שנושדו שרשיה והוכנו אשיותיה לרוב על מצוק נפלא של שְׁלֹשׁ אותיות · וחוק נאמן זה אות בריית בעלי הלשון · שהסכימו יחדיו לבנותה ולנטועה על פי התורה הזאת · ובמקום שיש חוק קבוע · ותורה נחרצה ומשפט נחתך · אין דבר נמצא ולא חצי דבר מילדות הלשון ומנערותיה : וגם זה נודע ומפורסם · שבימים קדמונים ועתיקים שפה אחת היתה לכל בני שם · עבריות וארמית וערבית הוי דברים אחדים · וראי זו בראי זו · באין הבדל וחפרש דבר · ובשאריתנו לפליטה בתורה הנה כבר מילדות הפרש גדול ביניהן · כאשר עד היום הזה : ומכלל זה שדברנו בכל הפרק אחה שומע לפ"ז שלשה דברים : א' באפשר שחיתה מקדם קדמתה לפני התפלגות הארץ שפה אחת ודברים אחדים לפי דעת התורה · וזאת אמונה ולא חכרעת חשכל : ב' שאין אני יודעים כהעת · איזו לשון היתה הקדומה והנבחרת · ואין שום אמונה ושום קבלה לדבר הזה · ומכל שכן שלא תמצא מופת חוכך וראיה נחרצת : וחכלית שנדע הוא · שכל הלשונות אשר נשארו לנו מימי קדם עד היום הזה · אין אחת מהן שהיתה הקדומה · וגם לשון הקדש לא היתה אם כל הלשונות : ג' לשון הקדש בעצמה · כפי שהיא בידנו היום הזה · אינה אפילו לשון הקדש הקדומה · אם כל שפתי בני שם ;

פרק רביעי

פ) בין כל הלשונות של בני אסיא · ואמנם רבו במו רבו וכמעט עצמו מספר · אך לאחת מהנה יתר שאת ויתר תפארת על כל רעותיה · והיא לשון הנדארת : ודע קורא משכיל שהשם הזה · אשר נמצא אך שתי פעמים בכתבי קדש [בפתי פ' א' , פ' ט'] ולא יותר · נעשה ונתקצר מן הָנָדוּ · בדגש לתשלום נין · וניתארך אח"כ התנועה תמור דגש התשלום · וברוב חימים נשארו שניהם · הדגש והתארכות של קמץ חטף : והנון יסוד בה בלשון · כי בסוריית השם הָנְדוּ ובערבית הָנְדְ ובלשון זנדות נקרא הִינאנדו · ובכלם הנון יסוד ואך בנקוד הפרטי השניי : ונראה שחמציאתו הראשית הָנָדוּ כאשר בארמית · ולא הָנָדוּ כאשר בעברית · כי בלשון הנדארית בעצמה הָנְדוּ כניר לנהר שמח · או בשורוק חמור חנשומה סָנְדוּ · וממנו בוודאי נשאל השם לכל חמדינה · ובי כן ג"כ כנוי ארץ גפטית לקוח מן שם נחר נילוס שנקרא כן : חמתרגם חעתיקו הָנְדֶיָא · ד"מ מן חנדיא רבא ויגד כוש דמן מדנחא דהנדיא רבא · וכן לפעמים הָנְדָקָא או הִנְדִיקָא וגם כן הָנְדִיקִין · ובכלם חיסוד חנד · וחסיפיי מלשון יוניח או רומית : חתוארייי הארמי הָנְדוּ וחדיוטא הָנְדוֹאָה · ד"מ בתרגום ירמי' י"ג כ"ג · חעתק של כושי : וחשם של חדו נתפשט כמעט על פני כל ארץ אסיא כבר בימים הראשונים · עד שחסופרים וחמעתיקים כללו בשם הזה ג"כ שארי ארצות של אסיא ולאומים שונים · ובפרט מדינות רבות רחוקות מאד · לבן תמצאנו חמור כוש [תרגום יומי' י"ג כ"ג] וחוילה [בראש' י' ז'] וכדומה : וכן נקרא בשם זה חלק גדול מארץ ערב · שרחוקה מארץ ישראל · כי השם הזה לא נודע לעבריים ע"פ הראיה כ"א מפי השמועה · ומפי חסוחרים חממציעים · שחבראי זמרת ארץ חדו לעבריים · ובכל מקום שמצאו מסחר חמראי · אע"פ שלא היה בארץ חדו · חשתמשו בשם הזה : ויתבן בזה מה

שנמצא בגמרא פרזלא חנדאה [ע"ז דף ע"ו] · חמלתא דאתי מבי חנדואי [יומא פ"ח]·
וזה שקראו מלבושים אחדים בשם חָנְדוֹיְרִין [יומא ל"ז] וכיוצא : כי ידוע ומפורסם
לכל · שלא קרבו ובאו הצברים והחודדים זה לזה מעולם · וחמעט אשר ידעו
מהם לקחו מידי זרים וגברים · חשוכנים ביניהם ובין הארצות אשר ישבו שמה
היחודים : לשון הנראית זו קדומה ונושנה · ונקראת בשם (Sanscrita) · לומר לשון
מְכֻלָּל · או לשון נכללת [כי פסס מוכך מן וקניעת] : ונקראה גם כן על שם קדמוזהּ
וקדוישתה להם (Dêva Bâni) · לומר שפת אֵלִים או לשון הקדש (Θεῶν φήμη) :
מה תשחומם קורא משכיל ותתמה על הפתיחה זו · אשר פתחתי לך פה מענין
לשון הנראית · אשר לא זכרת בה ולא פקדתה ולא עלתה לך על לב מעולם :
אפס שמעני נא ואתה דע לך הסבה האמתית : חנה לשון הנראית ארז אשר
בלבנון · גבה קומה ויפה ענף · חרש מצל על פני אסיא וערובא · בסעפותיו
קנני עמים רבים ללשונותם · ובצלו ישבו כל גוים אין מספר : ומה גם כי סנסניו
יתפרדו · ודליותיו ופראותיו כמעיר בין אומה ואומה זו מזו נֶהֱלאו · הלוא לָהֶם
ולשֵׁתָם משרש אחד ייקנו · ומקור אחד יחענגו וישבעו : ואם לא יחייב הנה
גם לא יתגדר · אם תוכן ספרי בני אסיא וערובא רחוק זה מזה לאומותיהם ·
ואם סבתם וחכליתם נפרדות ומיוחדות אל כל אומה ואומה כלשונה · ואם כל
עם ולשון הָפנתה והלכה לה בדרכה הנאותה לה · מבלי פנות אל אחותה מריעה ·
הנה הגאולה והקורבה לא תתהפך עי"ז · ולא תחפש לבושה עד עולם :
הלוא מודעת זאת לכל בלשן נאמן · שכל לשונות בני ערובא בגדר החתחתנות ·
ובנית משפחה אחת הן · כל שפה ושפה קרובה ומודעת לאחרת · וכולן יחד
משבט אחד יצאו וחתפלגו : צאצאי לשון יוזית ורומית ותולדותיהן הנה
בארצות הנגב של ערובא עד החום הזה שקטים ורעננים ויפים יאריכו · דרך
משל לשון לוזיטאנית וספרדית צרפתית ואיטלקית וכיוצא · אשר כולנה יחד
ממעי יונית ורומית ייצוא ויצאו : לשונות בני אשכנז ואצקלב הלוא גם אלה
מחותנות וקרובות זו לזו · וכל אחת ואחת ג"כ עם צאצאי רום ויון · וכולן בנות
אֶם אחת בחלק חישוב של אסיא · והיא לשון הנראית : וקדמות הלשון הזאת
ידועה ומפורסמת · כי ספריה עתיקים כספרי העברים · ועקבותיה נודעו
בזכרונות קדומות מימות עולם : ועתה אתה קורא משכיל · אם החכרח לנו
מצד חקור הלשון לבקש שויי והַדמות בין לשון הקדש ולשונות אחרות של בני
אסיא וערובא ואפריקי · הנה לפי הצעותנו דיי לנו וחותר · בחקרנו השויי
והדמיון עם לשון הנראית · שהיא הָאֵם · עולה על כולנה בזמן ובמעלה · ואין
צורך להביא ראיות ומופתים על זה · כי המפורסמות אין צריכות ראיה :

ג) כבר מלתי אמורה זה אי[ז]ה שנים בספרי תלמוד שפתי בני שם ובין הלשונות
החבדל הגדול אשר בחשקפה הראשונה בין שפתי בני שם ובין הלשונות
האחרות באסיא · לא היה ולא נמצא בימים הראשונים והעתיקים אשר חלפו ·
עד לא הוצבו גבולות עמים כיום הזה · ושרם הרחיקו נדוד בני מזרח מבני
מערב מרחק גדול כל כך : אמנם נפשי יודעת · אין מי שישטין ויעריר עלינו
בעצה ושעם · אם נגזר אומר ודברים לאמר · סגלת שפתי בני שם בענין משקל
שמותיהן ותמונות דקדוקיהן נפרד וזר · ומנת גורלם בפליסת הבנינים והזמנים
שונה מכל לשון של בני אסיא : אולם גם זו ברור ויציב · שעם כל הפרוד אשר
ביניהן · הנה אין החפרש הזה מוחלט מכל צד · עד שלא יוכר שום קרבות
ותחון · כאשר חשבו לשקר בפחזותם חוקרים רבים · חדשים גם ישנים : ולשון
הקדש שהיא חלק מלשונות בני שם · הנה גם לה צד יחס וקורבה עם לשונות
בני אסיא · ובפרט עם לשון הנראית הקדומה כמותה · גם כי שדרכי דקדוקה
שונות ובנינה נפרד וזר בחמשך לה : וזאת האחדות האמתית בין הלשונות ·
אשר דברו ממנה בעלי המשוררים · ואשר ספרה לנו ממנה התורה הקדושה :
ואתה הָראית למדי אחדות זו בספרי תלמוד שפתי ארם ובספרי תרוזי פגינים
ובאוצר לשון הקדש · אשר אנכי נותן לפניך חיום : ואחדות זו עמוקה מאד ·
ועד חקרי הלשון תגיע · היא תכלית כל חקירה · וסוף כל בקור ביסוד חשרשים ·
כי מדעת עמקה זו תצא תורת כל מבקש פתרון האמתי של שרש · ודבר דורשי
מלין הלא רק ע"י חפש מחופש אחרי צד השויי פרי ימצא : מלפנים הרה
בישראל ובזאלתם דרך המפרשים ובעלי דקדוק · לחתור אחרי הוראת השרש ·
שאין לו את במקרא · באמצעות החמשך בפסוק מה · ואם השתמשו בו בעלי
התורה הרבה · הנה נמנו וגמרו הוראתו אחרי גזרה שוה · ומעולם לא עלה על
לבם · לבקש פתרונו בו בעצמו · מבלי פנות אל החמשך או אל החרגל : ואף
אם היו חוקרים רבים בחכמת הלשון · שבדקו אחרי הוראת כל שרש בשרש
עצמו · אחרי שחשוו וקרבו אחיו בלשון ארמית ועברית · הנה מכל מקום לא
יצאו מפתח בית בני שֵׁם החוצה · ולא הרחיבו עז · לעיוך כל שרש ושרש אל
שרש דומה באותיותיו ובפתרוניו מלשונות אחרות של בני אסיא · כאשר נאות
לחקירה זו : ואנכי מצאתי ח"ל דברים יקרים ונחמדים בענין הזה · וכמעט
שקלתי כל שרש ושרש בספרי פה על כף מאזני השויי עם לשון הנראית ;
ויצא לנו מחקירת זו · שיש לשרשי לשון הקדש אחדות ודרך השויי עם שאר
לשונות · ובפרט עם לשון הנראית הקדומה · ובאמצעותה ג"כ עם שאר לשונות ;

ד) אלכה נא קורא משכיל לשוח בשדה חלשונות · לראות בגניהן וללקוט
מלוא ילקוט מלות זרות מלשון מת נברייה · למען תחייהנה לנצח ולבופת · אם
ממשפחת לשון הקדש חמה · כאשר זה עשו לתומם רבים מחוקרי הלשון : קומי
נא בת מצריה ועמדי ראשונה על רגליך · תחמי תעודה והעירי עדות · שלשונך
לשון מצריית עם לשון הקדש בת אֵם אחת · וקרוב בשר להן · כי ארץ מולדתך
הינוקה ראשונה מחלב שובה את בני עמי · ובין בני עמך הלוא ראשונה ישבו
העברים · ובאברהם באו כאחד עבד עם אדוניו : ובפרט אחרי שחקרו חוקרי
קדמוניות והעלו בשכלם זה כבר · שהכיבב ותכונות האותיות אצל המצריים
ככתב עבריי וכנעני ממקור אחד יצא · לומר מארץ מולדת של בני שם כלם · וכי
החכם לַשׁפָּלוֹן סֵדֶר והעריך מלין רבות · אשר דומות הנה בעבריה ומצריה :
וקרוב בזמנו הנה קם חכם אחד אנגלי ושמו רִיצַ'רְדְסוֹן · והראה באורו למצבה
אחת מצריית · שלשון מצריית אחותה היא לעבריית וכנענית ועבריית [עי' עתית זלי
פנקילוקא המזרח סי' כ"ע דף תנ"ח] : ודע קורא משכיל · לשון מצריית הקדומה נאספה
וחלפה לה זה כבר רמים · וקולה לא נשמע בין החיים · והנה קמה בתה אחריה
והיא לשון כָּפְתִי [זיחולי סוף כתפי המוכר בגחלת ע"ע קלוף קופטית] · וכחעת גם היא
התעופפה והובושה ונאבדה משרת של הדיוטות · ואך בבתי תפליותיהם עוד
נשמרה כיתר הפליטה : מלשון מצריים אין דבר נמצא · כ"א חקוקים עתיקים
על מצבות ואבותת · ועל כותלי קדר אכמונות מחרבות · ומלשון כפתי ג"כ לא
נשארו לנו ספרים אחדים · כ"א תרגום כתבי קדש · ותרגום ספרי אונגליון · אשר
המעט מהם נדפסו : ד"מ תרגום של חומשי תורה בלשון כפתי · אשר העלה על
מזבח הדפוס החכם דוד ווילקינס בשנת ה' תצ"א · באוקסניא הבירה · ותרגום
של תלים · אשר הוציא לאור החכם עוקי בשנת ה' תק"ט בעיר המפוארה רומא ·
והראשון הדפיס ג"כ תרגום אונגליון שמה בשנת ה' תע"ח · והמעט אשר פרסמו
עוד ברבים החכמים המהוללים מוטעער ויינאקעלי ועכנאקעלע ואחרים :
ובחקירות לשון כפתי בת לשון מצרים יגעו ושרחו חכמים רבים וכן שלמים
ע"י תלמודי הלשון ומדרשי המלין · הלא המה החכם קירכער · בספרו האחר
אשר הוציא לאור בעיר רומא בשנת ה' שצ"ו (פתכוכ Prodromus coptus) ובחשני
משנת ה' תכ"ד (פתכוכ Lingua Aegyptiaca restituta) · והחכם ווילקינס בחלוקו
מלשון כפתי הנדפס באמסטרדם בשנת ה' תע"ח · והחכם שַׁלְטֶן בתלמוד לשון
מצריית שלו · אשר הוציא לאור החכם האנגלי וָאיְלְד בשנת ה' תק"לח בעיר
אוקסניא · והחכם הצרפתי קוזטעראעע בחקוריו בענין הלשון והספרים של
מצרים · אשר הוציא לאור בקרית מלך פריש בשנת ה' תק"סא · והחכם לַגַּ
קַרְדֶע במדרש מלין ללשון מצריית וכדומה רבים · ובעזר וסעד לשון כפתי זו ·
הנדרשת מהכמים רבים · רבואר ויפורשו הלקוטים המעטים אשר לנו מלשון
מצריית מקדם · בת מזכה את אמה · והחי כפתי לנביאה ולפה בינה ובינינו ·
וגם מלות מצריות אשר בכתבי קדש אך ממנה פתרוניהן וממנה באור נמצא ·
וכי כבר בחרו בזה חכמים : עתה לבי נא ונוכחה לשון מצריית · אחקרה
ואדרושה ערב רב בנותיך · אשר התערבו למו במלים לאלהי · ואשר כרתי בריית
את בני עבר : כי רק אז תָּבחַן אחדות שתי הלשונית בכור חבחינה · ונראה מה
יהיו דבריה · כי שרידי לשון מצריית בתורה חלוא המה העתיקים והנושנים ·
וספרי כפתיים חדשים המה נגדמו : ראשונה אביא לך פה חשמות של עצם
פרטי בלשון מצרים · המצאצים מפוזרים בכתבי קדש הנה והנה · ומהם תכיר
למדי · שלשונם לשון עם לועז · ואין שום התיחסות בין הלשונית האלה :
הפרטיים האלה הנה הגם דרך משל חָגָּס וחָפְרָע אן ואמון אסנת ופר־בסת גשן
ופי־החירות ירחע ומק נק ומשה נא וכוי סיא וסרן סנוה ופיטיפר פיטיפרע
ופריעה פתם ואתם פתרוס וצען צפנת פענח ורחב רעמסס ושישק וכדומה · אשר
בכלם היסוד בלשון מצריית לבדה · באין דמיון ושויי אל לשון הקדש : מפרשים
רבים נלאו למצוא פתח הוראות חשמות האלה בלשון הקדש · ואם לא בכולם
הנה לכל הפחות בקצת מהם · אפס עם כל חקירותם לא השיגו למו הוראות
מתקבלות ונאותות · ולא עלה בידם מן החוראות והפתרונים · שיהיו שוים לכל
לשון משתי חלשונות בלי חבדל : אמת ויציב כי כרחוק מזרח ממערב מחות לשון
מצריית רחקה מלשון הקדש · כאשר נודע ומפורסם לכל חוקר בשפה כפתית ·
ולכל דורש הרכבות השמות וחבורם אשר בה · נעיית השם והדיוקה המיוחדת
שלה · חסרון הפעולים אצל הפעל והמון חרב המלות · בקצור מבנה הלשון
כולה מורה שאין קרוב והתיחסות בין המצריית ובין העבריית · ולצדקה חשב
להם הקב"ה · שלא שנו במצרים את לשונם : הן ידעתי בנפשי · אם ברצוני
להוכיח לפניך קורא משכיל זרות לשון מצריית בהמשך אל לשון הקדש · אין
מן החכרח להציג לפניך השמות חפרטיים · כי יתר הלשון בעצמה ובכבודה
תלמד דעת המרחק אשר ביניהן : אבל בדעת ועם בחרתי באלה · על כי
השמות האלה בין העברים בחרו לשבת ויתגוררו ביניהן · ומתן ומתוכן ירבין
המשכיל שהפרש גדול בין הגר ובין האזרח : סוף דבר · שמות הפרטים הלקוחים
מארץ מצרים יורו בחוראתם ובשרשם החבדל אשר בין שתי הלשונית · וגם אם
קצת מהם יגנבו את לב החוקר ויחפשו למראה עין לבוש עברי · הלוא בבואני עד
נבכי הלשון יֻוָּדע לעיני השמש זרותם : וזולת הפרטים שדברתי עוד דברים אחדים
בלשון הקדש לקוחים מארץ מצרים · דרך משל אחו ויאור טבת וים שרפים
ובהמות אברך וצפרדע מן וסחר וחרטם וכדומה · אולם גם אלה לא יודיעו לנו
סוד חקרבות · ואת אשר יודיעו הוא · שבני עבר לקחו והשאילו למו מלות רבות

מבני מצרים · ולא יותר : וזולת זה הלוא רבו החוקרים · שאומרים רובם מלשון עבירית לקוחים ובחררי קדש יסודתם : ויצא לנו מזה · כי סגנון ומחות שרידי לשון מצרית · חנשארים לנו בכתבי קדש · או בשמות פרטים או בכללים · זרים חמה בחמשך אל לשון הקדש · וגם ללשון כפתי חנשארה אין שום התדמות ושיכות יתרה אל לשון העברים משאר לשונות בני אסיא :

ז) עתה קומי בת ארץ פרס · הסירי המסוה מעל פניך · הגידי לי זה חלקך בלשונכי : חנה ידיעתי גם לך נפל חבל בנעימים · ובין העברים שמת משכנך : ימים כבדים שמעני לקול פתוח פתוחיך · ועל פי דת מלכך ואגרות פרתמים נשקה בת עמי · כורש וארתחששתא חנה שלחו לנו טפסריהם · פרנך ותרשתא מתרדת וגדבריחן · והרבה משבטי ישראל חלוא תחת ממשלת כורש משיח ד׳ וישבו בטח ושלאנן בפרסיהם · ויעשו מסחר וקנין בארגמן וכרמיל ודמשק : עצמו המון שמות עצמים פרטים פרסים בכתבי קדש · דרך משל אבגתא ואדליא · אדמתא ואחמתא · אחשורוש ואספסתא · אסתר ומרדכי · אריתא ואריסי · ארתחששתא ובגתא ובגתן · בוזי ובזתא · דלפון ודרויש ובדומה · וכבו ג״כ תמון מלות אחרות · אשר קיימו וקבלו עליהם בני ישראל : אולם מכל אלה יראה חקורא המשכיל בעין הבחינה · שאין קרוב ויחוס לשרשים הפרסיים האלה עם העבריים · ובשפה אחרת ולועזת ידברו · וכוחבי תחורה חשאילו למו מלות האלה · כאשר שאלו דברים אחדים מארץ מצרים · מבלי האמין שיש שום קרוב משפחה ביניהן : מפרסם ונודע לחוקרי הלשון · שלשון פרסית אשר בידינו היום הזה אינה הלשון הקדומה והנושנה בארץ פרס בימי קדם · כ״א סגנן וסניף קטן · אשר צמח ויצא מארז הגדול בקרוב לד׳ אלפים ות״תק ליצירה · ומראהו מושחת · וכמעט אין מכיר מכוחתו ותוצאותיו : כי בימים קדמונים משלו בפרס המדינה שלש לשונות אחרות · ואלו חן לשון זנדיות ולשון בלוית פרסית · וברבות הימים פסקו כולן · ואין גם אחת מהנה נשארה בין החיים : לשון זנדיות חיא הקדומה והנושנה · וזוהיטה משלה לה מקדם קדמותה בחלק מזרחית צפונית של פרס המדינה · ובה נכתבו תורות בני פרס ע״י המחוקק הגדול צרדישטשרו המדי · אשר חי בקרוב לזמן עזרא הסופר : וספרי תורות אלה של פרסיים · חכתובים בלשון זנדיות ובכתב זנדי · חלוא חמה חמשה חומשין [צמוחיטן נ״מל : וועגדיזאד · ליגעזנג · וויספעראד · יעזעש · ויסנפ] · ויעד תוספת על אלה בלשון בלוית · והוא ספר ונדעסעש · אשר כלולים בו כ״א סדרים : החכם הצרפתי לאקווערל הביא חומשין האלה הנקראים בשם נעבג-שווערש [נוסח סדסול הפו] מארץ פרס לעיר פריש · ושמה הפריסו בשנת ה׳ תק״כט עד ה׳ תק״לא ליצירה · והאשכנזי החכם קלייקעך הדפיס קצור ממט בלשון אשכנזית בעיר ריגא משנת ה׳ תקל״ו עד תקל״ח ליצירה · בשלשה חלקים · ואח״כ שָׁם שם חוספות לקצור הזה בשני חלקים · שהדפיסו משנת ה׳ תקמ״א עד ה׳ תקמ״ג ליצירה : ולחבנת חלשון חזאת חקדומה והנושנה יגע ונרח חצרפתי הנזכר עד מאוד · עד שבחלק שני מספרו [מדף תע״ו ומלאף] פרסם בדפוס אסיפת מלין של זנדי מועתקות ללשון בלוית · ואח״כ בא החכם רַאסק איש דאניא · ופרסם ספר קטן ונחמד מדבר מחבונת לשון זנדיות וקדמותה · אשר חעתיק את״כ חכם אשכנזי ללשון אשכנזית · ונדפס בעיר ברלין בשנת ה׳ תק״פו : ובזמנו חנה קמו שני חכמים גדולים חוקרים ודורשים בלשון זו · חאחד חוא חצרפתי בורנוף מעיר פריש · והשני איש דאניא ואשכנזי אַלְווזיען · חצרפתי חיציא לאור בעיר פריש בשנת ה׳ תק״צד חקורים לאיזה מלות זנדיות · ומשנת תק״ץ עד תקפ״ט בי׳ כרכים חומש ראשון של ה׳ חומשין זנדיים עם תרגום ובאור נפלא · והאשכנזי הדפיס ג״כ חספר חזה בעיר האמבורג בשנת ה׳ תק״פט ליצירה · ואחריהם חלוא יגעו בדקדוק חלשון חזאת נַאק · וחלמידיו אחריו : ואשר מלשון בלוית · חנה כבר דברתי ממנה במכתב עתית שלי חמזרח [דף ל״ס] · ודרשתי ג״כ על עניני · ואחרי כל זה בראותי מחות חלשונות האלה בשרשם ומשקלם ודרך תבחתם · אז נדע ונבין · שאין להן יותר יחוס וקורבה עם העבריח כשאר שפתי בני אסיא · וזנדית בלוית ופרסית כמצראית והנראית תחינה · ולא יותר :

ח) חיוצא לנו מחקור ערך לשון חקדש אל לשון חנדאית ומצריח זנדית ובלוית ופרסית · חוא שצד חשוח שבחן לא בדמיון חמלות כחיותן וכצורתן · ולא בדבורים ועניים ותיבות · אשר שאלה אימה את חברתה · או על דרך חלואה על מנת להחזיר · או על דרך מחנה לחלוטין · כ״א בחתחקות חשרשים לבד · אם נפשיטם בתכלית חפישוט מכל חואר ולבוש ומכל כנוי ושנוש · ומכל חוספה ומקדה · עד אשר ערומים יצאו בצורותם האמתיות : כבר הָרַאיָתִי נִשָּׂא ושוב זה באוצר לשון חקדש · אשר אנכי ניתן לפניך חיום · שמהחשוותי כל שרש ושרש עם חדומה לו בשפתי בני אסיא · וערכתי תוכן חוראותיהם יחד · אחרי אשר צרפתים בכור מחקר חלשון · וחגיחי מהם כל טפל ובלתי עיקר : חֵא לך קורא נעים בקצור נמרץ חיסודות וחכללים · אשר חמצאתי אחרי חשורת חרב וחעמל · כיד ד׳ חטובה עלי · למען מציא פשרון חשוב בין חלשונות · ויובם תמצא עם כל חשקלי והטריא שלהם בספרי אשר חברתי · ורק בכללים חאלה תמצא מפתח כולל לכל מחקר חשוב בין לשון ולשון : א׳ לכל תיבה ותיבה בלשון חקדש תחפש שרשה בחפש מחופש · ותבדוק אחריה בדיוק גדול ונמרץ · אחרי כרוחך ענפיה וזלזליה · ואחרי חפשוטך מקרה מעצם ענף מעקר זג מחרצן : ב׳ בכל שרש ושרש תבדיל קרן חשרש מן חשבח · סוד חמושג מן מקצב חמושג · חחברה חפשוטה ותיחידה מן נוספות שלה · עד שישאר לך שרש אמתי בלתי מתחלק · וקרן קיימת בלי תוספת ובלי גרעון : ג׳ אם חשרגה ידך לשרש זה · לכה ובקש חוראתו חצמיחת חפשוטה · ראשית כל חוראיתיו ותכלית כל פרושיו בכתבי קדש · וזהו לרוב חוראתו החושית · יסוד כל חבנה בשרשים : ואחרי שלשת חכללים האלה חרשות נחונה לך · לעיוך שרש עברי אל שרשי לשונות בני אסיא · להשוות חיסוד ומובני · ואת רעהו יקרא · וכל אחד יתן פרוש לחברו : ובזה מצאתי אחרי החקירה והדרישה · שיש אחדות אמתית לשרשי לשון הקדש עם שרשי לשונות בני אסיא · כאשר חֶראיתי בספרי זה : וזולת אלה גם ללשון סיני שזיר זה עם לשון הקדש · כאשר אראך במקום אחר ת״ל · ועל שזיר זה חנה ארגתי מסכת ספרי תלמוד שפתי ארם · ומסכת אוצר לשון הקדש :

פרק חמישי

ט) ערך לשון הקדש אל לשון ארמית · וצד חקורבה והיחס אשר ביניהן · חוא על שני פנים · או שהקרוב והיחס מצד מוצא שתי חלשונות · ומצד ראשית וקדמות חנתחן בכנות אֵם אחת · או מצד האחות והרֵעות ומשיכת יד זו עם זו · אשר על ידי זה שאלה אחת משכנתה מלות רבות והסכימה עליהן : ואשר לאופן חראשון חנה כבר חוכחתי בראיות ומופתים [תלזוד שפתי פרס ס׳ ט׳] · שלשון ארמית חיא הקדומה וחנושנה · והיא אֵם שפת עברי וערבי · וכי בלשון זו סימני חקדמות ולא באחרת של בני שֵׁם : חנה בני שם כולם נפגו והלכו להם דרך ארץ ארם לכנען וערב · כאשר דרך משל נסיעת אברהם אב חמון גוים · וחלשון בעצמה תחוה דעת · שחיא הגבירה וחמושלת בימים קדומים · וכי לה משפט חבכורה על כל אחיותיה · כאשר נראה בעליל מדלדול תניעותיה ובחירתה קשוי האותיות ומכללי דקדוקה · וכן חצעתי למדי בספרי זה אשר זכרתי : ממנה יחד ממנה אבן פנה ללשון חקדש · משפט לשונה וכללית · יסודיה ודקדוקיה · נחיו ליסוד מוסד בדקדוק לשון עבריח : במשפחת בני שֵׁם חנה בני ארם ראשונה גברו חיל וישעו ממלכה · ואברחם אבי בני עבר ועֵרב איש ארמי היה · ויצא מארם לכנען : ואם תמצא לפ״ז קורא משכיל תמונת ארמיות בלשון · או ג״כ מלות חשגורות בלשון ארמית לבד · אל תחרוץ משפטך לאמר · לקוחות ושאולות חנה מארץ ארם בימים האחרונים לחיי חלשון · כי אפשר ג״כ שתחמונות ותמלין חאלה שרידות ופליטות מימים קדמונים · בעת אשר חיו העבריח וחארמית משולבות ואחוזות זו בזו : ובאמת נמצאו חשרידים האלה לרוב בדברי שיר ומליצה · כי מדרך חמשוררים ומנהגם לבחור בדבוריחם מלות משונות ונשנות ותמונות עתיקות לחמתקת חמליצה ולחעיר חתפעלות יותר · וחעבריח בחרו כל יקר ועתיק מלשון ארמית · אשר חיתה בעתותי קדם אֵם לשונות בני שם : ובזה תבין מדוע בחרו חמליצים מלות יקרות ועתיקות חארמיות בשיריחם · דרך משל חשמות אַמַר אנש אֹרַח גבר מלה נתיב וקרב · תמור דבר אדם דרך איש דבר דרך ומלחמה · וכן חפעלים אתה חָיָה חזה נתח עדה חשָׁוָה ושפר · תמוך בוא חגיד ראה ירד עבַר שום ויפה · אשר שגורים חמה בלשון ארמית · ובעבריח יקרים ומשובחים · וחשמוש בהם אך בשיר ומליצה : ושעו לפ״ז מפרשים רבים · שאחרו בלא דעת זמן כתיבת נביאת בלעם · על שם שנמצאו בה מלות ותמונות רבות שאולות מלשון ארמית · ונחפוך חוא · מלות ותמונות חאלה מורות שמליצת חנבואה בחרה חתיבות חעתיקות כאשר אמרנו : וחארמיות חאלה בנבואה זו ד״מ תחתשב [נחזנר כ״ג ע׳] בבנין חתפעל ע״ח אחמי · כי בעברי שגור בנין נפעל · פאתי [אס כ״ד י״ו] · שֵׁת [אס] חמור שאת כמו שאון [עי׳ תיכף ג׳ ע״ו ויחי׳ מ״ח מ״ח] · אובד [אס פזזוק כ׳ וכ״ו] · שחוא משקל קֹדֶשׁ בארמי · ושגור בתרגום · ובעברי תמורו אבדה · וכן שחם [אס כסוק ג׳ ו״ע] תמור פתח בעברי · ובלשון סורית שָׁתָמָא חזוה · שור חמור חביט ובדומה · ושאולות חֵנָּה כל אלה מלשון ארמית עתיקות לחמתקת חמליצה : ובמקרה חשמות וחפעלים חארמיות חאלה בשיר מקרה תחמונות חעתיקות וחנשנות · ד״מ חרבוי יִרְן · חבנויים מ״ו , ד״מ למו כמו · יֵיתִי , יֵיחִי ובדומה · שמולן שגורות בארמית ושאולות משם במליצה עבריח : ומלבד בחירת מלות רבות ארמיות במליצה ושיר · חנח שרידי לשון ארמית חקדומה נמצאים עד לרוב בעצמות חלשון חעבריח · וזח מטעם חקרוב והדחתחנות אשר ביניחן מיום חיוחן : כי לשון עבריח ממוצעת בין ארמית וערבית אחיותיח · מימינה בת ארם שחיא בבחינת חזמן וחיחס פָּאמָה · ומשמאלה בת ישמעאל וקדר שחיא בבחינת חזמן וחיחס כבחה · וחעבריח שמרח וחחזיקה במחלה אשר ירשה מארם · וחשתמשה בתמונות ובמלות ארמיות חרבה · כאשר חכיר קורא משכיל בחלמוד לשון עברי · וגלאתי לפרטם לך · וכי חוא ללא צרך : אמנם עוד זאת לך לדעת · שחעבריח לפעמים חלבישו תבות של עבידה זרח אשר לארמיים מעטפות חדשות · וגנו את אשר שבחו חמה · וחפכו חסדר למען גנות ע״ז · ד״מ לחפעיל קסם אשר להארמיים ובפרט לאנשי סוריא במכוון של נביאה לפ״ז שלחם · החבנה בעברי נבואת שוא ושקר · וכן אוב בארמי ענינו קֹסֵם · וכן תאובה אצל חכנענים · ומובני העבריי לחפך · וכן כשף בסוריית ענינו חקרבת קרבן וחפלה · סגד בסוריית וערבית ענינו חשתחויה · ובעברי כשף מלחש נחשים · וסגד מכריעה

לע"ז : וכן בעל בארמי ענינו אדון · אולם בעברי מובנו אליל · כומר שם כנוי לכהן · ובעברי כנוי לכהן ע"ז · וכן קָדֵשׁ וקדשה בתמונה ארמית שלהם כמו קדוש וקדושה במובנו · לומר המקודשים לעבודת בית תפילותיהם · אולם בעברי עניניהם זונה · והנה כבר חצעתי זה בספרי אוצר לשון הקדש [תפת סנד ותפת קסס] :

ב) ועוד דע קורא משכיל · כי זולת מלות ארמיות אשר בקשו ובחרו למו בעלי חשיר לעורר התחפעלות · ומלבד התיבות והמלות הארמיות אשר נשארו כיתר הפליטה בלשון עבריית מימי קדם קדמתה · מזמן אחדותן של שפתי בני שם · הנה התערבו עוד מלות ארמיות בעבריות · או שהלכו וישבו עמהן · מסבת שכונת וקרוב המקום לבד · ולא מסבה אחרת : ידוע היא כי לשון ארמית מצפון לארץ ישראל משלה · כאשר דברתי מזה הרבה בספרי תלמוד שפתי ארם · והיתה הלשון שמה המפורסמת בשכונת עשרת השבטים · ועי"ז החליפו והמירו לרוב תיבות ותמונות עבריות בארמיות · או שלקחו למו מצד החרגל בדבר איש אל רעהו חליפה ותמורה מארץ ארם : והמון ערב רב הזה כמעט בכל ספר מספרי קדש · חלוף וחוסיף בספרי נביאים וחוזים · ובפרט בנבואים אשר קמו וגבאו לעשרת השבטים · ומצפון לארץ ישראל בחלק אפרים ושומרון : ועוד ידוע ומפורסם · שכל לשון מהלשונות משתנה לרוב בבחינת נושאיה · זכה וצריפה היא להחשובים ולהגדולים שבאומה · חמה וברה לבעלי עירות וברכים · ולחפך מעורבת סגים בדבור של המון עם · ועמוקה וגלעגה לבעלי אבריס וכפריס : שפת הסופרים והמליצים והחשובים כלולת חן והדר · תעלה בכל דור ודור מעלה מעלה · ממדרגה למדרגה · עד למכלול ולתפארת · לא כן שפת המון עם ולשון אספסף ובני בלי שם · על עמדה תעמוד עדן ועדנין · וחקות עולם תשמור דור דור · ירושת אבות נחלת בנים · ולאט לאט גם מעט מזער תוסיף או תגרע : וכמקרה זה קרה ג"כ ללשון המון עם העברי : שפתו אתו לא היתה מעולם זכה וברורה · ותחיבות ותחמונות הארמיות · אשר התחילני אבותיני מקדם · ואשר נאספו מקהל הסופרים והחשובים · הלוא בפי החמון נשארו לאחריה ותקוה : לכן תמצא קורא משכיל · כי הנביאים אשר קמו במצות ד' מתוך החמון · ואשר מנעוריהם לא באו בחברת המליצים לדבר צחות · כעמוס הזה אשר היה מחנקדים ונעשה נביא מבוקר · שישתמשו הרבה במלות המוניות שמתדמות הרבה לארמי · או ג"כ בתמונות ארמיות · כאשר דברו מזה זה כבירי בעלי אסופות בפרושיהם : ועתה אתה תקורא · רב לך אשר תמצא מזה בספרים רבים · אשר יישרו דרך מבוא לבחבי קדש · שמה תמצא בפרוטרוט מנין חמלות הזרות הארמיות בהקדמה לכל ספר וספר · ודי לך בזה · כי לא הניחו לי מקום להתגדר :

ג) עתה חֵא לך קורא משכיל מורה דרך · למען תכיר עזריך לכנוס בחדרי לשון ארמית · להבין תמציות הלשון על בוריה · כי אז תמצא בנקל גם אתה כל מלה ותמונה ארמית אשר בכתבי קדש · ותוכל להבדיל בין קדש לחול; ובטרם כל דע שלשון ארמית מתחלקת ומתפלגת לשתים · האחת נקראה לשון תרגום או לשון ארמית בכלל · והשניה לשון סוריית או סורסית · הקרובה מאד ללשון ארמית · והיא לשון ארם צובה וארם נהרים ושאר הארצות · ולשון גמרא ירושלמית דומה לה יותר מדמיונה אל לשון ארמית · והיא היא באמת הקרובה מאד לארץ ישראל : ובאמת גם לשון סוריית מוצילה להבנת לשון הקדש · וממנה דלה נדלה לרוב מדרש מלות סתומות בתנ"ך · כאשר עשו מני אז דורשי מלין וחוקרי הלשון בספריהם · מלבד התועלת אשר לנו בידיעתה · לפענח מלות סתומות בתרגומים ובגמרא ירושלמית ובמדרשים · אשר זולתה כספר החתום חמה : והספרים מחכמי ישראל המפיצים ידיעת לשון תרגום או לשון ארמית · חכמת הדקדוק ומדרש מלין · חמה תלמוד הלשון מהחכם הספרדי ר' שלמה די אלויירה בשנת ה תמ"ב · וספר מבוא לשון ארמית מהחכם ייטלס בשנת ה תקע"ב · ושניהם הלכו למו בעקבות המדקדקים בין העמים · ובשנת תקצ"ה אנכי הוצאתי לאור למודי לשון ארמי · ואחרי צאת ספרי קם המשכיל אפרים ישראל בליחער וחבר ספרו מרפא לשון ארמי בשנת ה תקצ"ח : ולחבין המלות התחוגות בתרגומים ובתלמוד בבלי וירושלמי ובשאר ספרי חז"ל חבר בעל הערוך את ספרו · אשר חדש נעוריו זה רמ"ל בפראג · ואחרי בעל הערוך הנה קם בעל צמח דוד ומעריך ומתורגמן וכדומה · וספרי דקדוק לשפה ארמית · אשר חברו חכמי העמים · הנה ערכתים בערך חזקן והמעלה בהקדמת ספרי חרוזי פנינים · אשר הוצאתי לאור בשנת ה תקצ"ו · ומספרי מדרש מלין שחברו · הנה בעל המעתיק ספר הערוך · החכם נוקס7ץף · הנבחר והמיוחד שבהם :

דבר אל הקורא

הנה נתתי לך פה קורא משכיל תבנית ספרי זכרונות שפת קדש לדוגמא · למען הראותך אופן מלאכתי בדברים האלה · ואם ימצאו דברי מעטים אלה הן בעיניך · הנני מוכן להעתיק לך כלו בספר מיוחד · וזה חפצך בו יהיה שכרי מכל עמלי : ולא אכחד תחת לשוני · כי אחת דבריתי דברי במכתב מבשר · אשר פרסמתי ברבים זה חמשה שנים · שספר זכרונות שפת קדש מיום היותה עד היום הזה יחובר אל אוצרי אוצר לשון הקדש · ואמנם זה שנים רבות עמלתי בעניניו הללו בשעות מיוחדות · למען הבין קורות הלשון ושיטות בעלי הדקדוק לאשורם · אולם כאשר באתי לקבץ החקורים הנפזרים אשר בידי · מצאתי לראבון נפשי · שגדלה עלי כמות הספר עד מאוד · והיה לספר בפני עצמו · ונכון הדבר מעם המדפיס · שלא להרבות חלקי הספר וחרץ משפטו חוק נחרץ · שחלק חי"ב יהיה המאסף לכל החלקים : ועוד זאת כמדפיס בקונים יאלצוני וינחצו בי לכלות מחברת זו · אשר החילותי זה חמש שנים · כי נלאו ויבקשו סופה · ושניהם יסיתוני לחסיר מספר הזה כל דבר שאיני הכרחי לו בעצם · למען לא יוגדל המחיר וחכמות : ויתה אתה קורא משכיל · אל תשם אשם עלי בדבר הזה · וקבל ספרי אשר אנכי ניתן לפניך היום בסבר פנים יפות וחוננתו · אלה עתירות עבדיך · אנכי המחבר רי"ם בעיר ליפציג :

VIII.

Tabula comparativa.

Accipis tabulam comparativam radicum verbalium Hebraicarum, Chaldaicarum, Syriacarum et Arabicarum ad rationes propinquitatis cognationisque internas, qua linguae semiticae inter se conjunctae sunt, perspiciendas. Collationem dialectorum semiticarum earum, quae secundariae nec tanti momenti sunt, spatii temporisque angustiis adactos, exclusisse nos scito.

Hebr.	*Aram.*	*Syr.*	*Arab.*
אָב	אַבָּא (אָב)	ܐܰܒ; *den.* ܐܳܒܳܐ	أَبَا; *den.* أَبٌ
(אָב) אָבַב	חַבְחַב, אֲבַב	ܐܰܒܰܒ, ܐܰܒ	أَبُوتٌ, أَبٌّ
אָבַד	אֲבַד	ܐܳܒ, ܐܰܒ	أَبَدَ, بَعِدَ, بَادَ
אָבָה	אֲבִי, אֲבָא	—	(أَبَى) أَبَّ
אָבַח	אֲפֵחַ, פְּחַח	—	وَبَخَ, أَبَخَ
אָבַק	אֲבַק, נְבַק	ܐܰܒ	بَاكَ
I. אָבַל	אֲבַל	ܐܶܒ	أَبَلَ
II. אָבַל	—	—	أَبَلَ, أَبِلَ
*אָבַן	אֲבַן	ܐܶܒܶܢ	—
אָבַס	אֲבַס	—	—
אָבַץ	אֲבַץ	—	أَبِصَ
אָבַק	אֲבָקָא	ܐܶܒܶܩ	—
אָבַר	—	—	—
אָבָא	—	—	أَجَأَ
אָגַג	—	—	أَجَّ
אָגַד	אֲגַד	—	أَكَّدَ
*אֶגְרֹף	אֲגַרְטָא	ܓܽܘܪܦܳܐ	جَوْزٌ
אָגַל	—	—	أَجَلَ
אָגַם	—	—	أَجَمَ, أَجِمَ
אָגַן	—	—	أَجَنَ
אָגַר	אֲגַר	ܐܶܓܶܪ	أَجَرَ
אָגַב	—	—	—

Hebr.	*Aram.*	*Syr.*	*Arab.*
אֶחָד	חַד	ܚܰܕ	أَحَدَ, عَدَّ
אֶחָה	—	—	—
אָדַם	אֲדַם	—	أَدَمَ, أَدُمَ
אֲדָמָה	—	—	—
אָדַן	—	—	أَدِرَ
אָדַשׁ, דּוּשׁ	—	—	—
אֶהָב, אָהַב	אֲחַב	—	حَبَّ
אָהַד	—	—	—
אֶהֱה	—	—	آهْ, آهِ, آوَهْ
I. אָהַל	—	—	—
II. אָהַל, הָלַל	—	—	—
אוֹ	—	ܐ	—
אוֹב	—	—	أَابَ, أَوْبٌ
אוֹד, אִיד	—	—	أَادَ, أَوَدَ
I. אוּה	—	ܐ	أَوَى, عَوِيَ
II. אוּה	—	—	عَوَى
III. אוּה	—	—	—
אוּז	—	—	أَزَّ
אוּל	—	—	—
אוֹן, אִוֵּן	—	—	أَوِلَ
אוּץ	אֲצַץ	ܚ	—

Hebr.	*Aram.*	*Syr.*	*Arab.*
אָזַן	אֲדַן	—	أَذَنَ
אָזַר	אֲזַר	—	أَزَرَ
אָזַל	—	—	—
אָזַן	—	—	—
אָזַר	—	—	—
אָזַר	—	—	—
אָזַר

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
אֹר	אֹר	ܐ	أَوَّرَ	אֵלָה I.	—	—	أَلَا, أَلَوَ
אֹשׁ	—	—	أَسَّ	אֵלָה II.	—	—	أَلِيَ
אֹת	—	—	أَتَى	אֵלָה III.	—	—	وَلِيَ
—	אֵתָּה, אֵתָּא	—	أَزَّ	אֵלָה	—	ܐܠܐ	إِيتَلَحَ
אָב	—	—	أَزَبَ	אָלַל I.	—	—	أَلَا
—	אָדָּה	—	وَصَدَ	אָלַל II.(אָלָה I.)	—	—	أَلَّ
(אָדָה) אָה	—	—	إِذًا	אָלַל III. (אוּל)	—	—	إِلَّ
אָזַל I.	אֵזַל	ܐܙܠ	زَالَ	אָלַם	—	ܐܠܡ	—
אָזַל II.	אֵזַל	ܐܙܠ	غَزَلَ	אָלַף	—	—	أَلِفَ
אָזַן I.	—	—	أَذَنَ	אָלַץ	—	—	—
אָזַן II.	—	—	وَذَنَ	אָלַשׁ	—	—	—
אָזַן III.	אֵזַן, זֵזַן	ܐܙܢ	زَانَ	אֵם	אֵם	ܐܶܡ	إِنْ
אָזַר, אָסַר	—	—	—	אָמָה I., הָמָה	—	—	—
אָחַד	—	—	وَحَدَ	אָמָה II.	אֵמָה, אַמְהִי	ܐܰܡܬܳܐ	أَمَةٌ
אָחָה	אֵחָה	—	أَحَا	אָמַל, אָמֵל	—	—	أَمِلَ
אָחַז	אֵחַז	ܐܚܰܕ	أَخَذَ	אָמַם	—	—	أَمَّ
אָחַח	—	—	أَحْأَحَ	אֶמֶן I.	—	ܐܡܶܢ	مَانَ, أُمُونٌ, أَمِينَ
אָחַל, חָלָה	—	ܐܚܶܠ, ܐܚܰܠ	حَلَا	אֶמֶן II.	אֵמֵן (תֵּימִין)	ܝܡܺܝܢ	أَمَنَ
אָחַר	אֵחַר	ܐܚܶܪ, ܐܚܺܪ	أَخَرَ	אֶמֶץ	—	—	—
אָטַד	—	—	أَطَدَ	אָמַר	אֵמַר	ܐܡܰܪ	أَمَرَ
אָטַם	—	—	أَطَّ	אֻמָּשׁ	—	—	أَمْسِ
אָטַם	אֵטַם	—	أَطِمَ	אָנָה, אָנַן	—	—	—
אָטַן	—	—	أَصْنَ	אָנָה (II.)	—	—	أَنَى, آنَ
אָטַר	—	—	أَطَرَ	אָנַח, נֶאֱנַח	אֲנַח, אִתְאֲנַח	ܐܰܢܚ	أَنَحَ
אִי	—	ܐ	أَيَّ	אָנַן	—	—	أَنُكَ
אָיַב	אֵיַב	—	أَوِبَ	אָנַן	אֵנַן	—	أَنَّ
אָיָה	—	—	—	אָנַס	—	ܐܰܢܰܨ, ܐܰܢܶܨ	—
אָיַל	—	—	—	אָנַף	—	—	أَنَفَ
אֵיפֹה	—	—	—	אָנַק I.	אֲנַק	ܐܰܢܩ	—
אָכַד	—	—	—	אָנַק II. = עָנַק	—	—	عَنَقَ
אָכַל	אֲכַל	ܐܟܰܠ	أَكَلَ	אָנַשׁ	—	ܐܢܰܫ	—
אָכַף	אֲסַח	ܐܟܰܦ	أَكَفَ	אָסַח	אֲסַח	ܐܣܰܚ	أَنْتَ
אָכַר	אֲסַם	ܐܟܰܪ	أَكَرَ	אָסַם	אֲסַם	ܐܣܰܩ	أَنِيَ
—	אֲסַף	—	—	אָסַף	אֲסַף	ܐܣܰܦ	—
—	אֲסַר	(in nom. pr.) ܐ	ٱلْ (art.)	אָסַר	אֲסַר	ܐܣܺܪ	أَسَرَ
אָכַל	אֲכַל	—	أَلِهَ	אֵת	אֵת	ܐܶܬ	ف

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
אָבַד	—	—	—
אָבָה	אֲבָא	אֲבִי	وَفِيَ
אָבַו	—	—	—
אָבַח	—	—	—
אָבָה	אֲבָה	—	أَفَكَ
אָבַל	—	—	أَفَلَ
*אָבַן	—	—	—
אָבַס	—	—	—
אָבַת	—	—	إِفَافٌ
אָבַק	—	—	أَفِقَ
אָבַר	—	—	أَفَرَ ,فَارَ
*אָבַת	—	—	—
אָגַב	—	—	—
אָגַה	—	—	—
אָגַל	—	—	وصَل ,أَصْلَ
אָגַם	—	—	أَضِمَ
אָגַר	אֲגַר	—	أَصَرَ
אָדַב	—	—	أَرِبَ ,أَرَبَ
אָדַג	—	—	—
אָדַד	—	—	—
אָדַה	—	—	أَرِيَ
אָדַח	—	—	أَرَزَ ,عَرِزَ
אָדַם	אֲדַם	אֲדִם	أَرَخَ
אָדָה ,אָדֶה	—	אֲדִי	أَرَكَ
אָדַם	—	—	وَرِمَ
אָדַן	—	—	أَرَنَ
אָדַף	—	—	أَرَفَ
אֶדֶר	אֲדַרְיָא	אֲדִם	أَرْضٌ
אָדַר	—	—	عَرَّ
אָדַשׁ	אֲדַשׁ ,אֲדַס	—	أَرَسَ
אָדַשׁ	—	—	—
אָהַה = אָסַף	—	—	—
אָהַב	אֲהַב	אֲהִב	—
אָהַד	—	—	أَشَبَ
אָהַד	אֲהַד	אֲהִם	—
אָהָה	—	—	أَسَا
אָהַל	—	—	أَثَلَ = أَصَلَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
אָוַם	—	—	أَثِمَ
אָוַן	—	אֲוִן	أَفَكَ
אָוַר	—	—	يَسَرَ
אָוַשׁ	—	—	أَسَّ ,أَنَّ
אָוֵת I.	—	אֲוֵי	—
אָוֵת II.	אֵת	אֲוֵי	—
אָזַן	אֲזַן	אֲזִן	أَتَا
*אָזַן	—	—	أَتَنَ
אָזַר	אֲזַר	—	إِتْرٌ ,أَتَرَ
אָחַב	—	—	بَأَرَ
אָחַז	אֲחַז	אֲחִז	بَئِسَ
אָחַל	—	—	—
אָחַם	—	—	بَغَا
אָחַר	—	אֲחִי	بَدَعَ
אָחַר I.	—	—	بَدَّ
אָחַר II.	—	—	بَدَا ,بَدَى
אָחַל ,אָחַל	—	—	بَتَلَ
אָחַן	—	—	بَدَنَ
אָחַק	—	אֲחִק ,אֲחִק	بَتَقَ
אָחַר	אֲחַר	אֲחִר	—
אָחָה	—	אֲחִי	بَهِيَ
אָחַם	—	—	بَهَتَ (?)
אָחַן	—	—	بَهَلَ
אָחַם	—	—	أَبْهَمَ
אָחַן = אָחַם	—	—	—
אָחַק	—	—	—
אָחַר	—	אֲחִר	أَبَهَرَ
אָחַא	—	—	بَاءَ
אָחַז	—	—	—
אָחַח	—	—	بَاكَ
אָחַם	—	—	—
אָחַס	—	—	—
אָחַע	אֲחַע ,אֲחָא	אֲחִי	بَاغَ ,بَغَى
אָחַץ	—	—	بَاضَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
בּוּק ,בָּקַק	—	—	بَاقَ	בָּעַל	—	ܒܥܶܠ	بَعَلَ
בּוּר	—	—	بَارَ	בָּעַר	בְּעַר	ܒܥܶܪ	بَعِيرٌ
בּוּשׁ	בְּחַת	ܒܚܰܬ	بَهِتَ ,بَهُتَ	בָּעַשׁ	בְּעַשׁ	—	—
—	בְּחַת	ܒܚܰܬ	بَاتَ	בָּעַת	בְּעֵת	ܒܥܰܬ	بَغَتَ
בָּזָא	בְּזַע	—	—	בָּצַל	—	—	بَصَلَ
בָּזָה	בְּזָה	ܒܙܰܥ	بَذَأَ	בָּצַע	בְּצַע	ܒܨܰܥ	بَضَعَ
בָּזַז	בְּזַז	ܒܙܰܙ	بَزَّ	בָּצַץ	—	—	بَضَّ
בָּזַק	בְּזַק	ܒܙܰܩ	—	בָּצַק	—	ܒܨܰܩ	—
בָּזַר	בְּזַר ,בְּדַר	—	بَزَرَ ,بَذَرَ	בָּצַר	בְּצַר	ܒܨܰܪ	بَصَرَ
בָּחַל	—	—	بَحَلَ	בָּקַע	בְּקַע	—	—
בָּחַן	בְּחַן	ܒܚܰܢ	—	בָּקַק	—	—	بَقْبَقَ
בָּחַר	בְּחַר	ܒܚܰܪ	—	בָּקַר	—	ܒܩܰܪ	بَقَرَ
בָּטָא ,בָּטָה	—	—	—	בָּקַשׁ	—	ܒܩܰܫ	—
בָּטַח I.	בְּטַח	—	بَطَحَ	בָּרָא	בְּרָא	ܒܪܳܐ ,ܒܪܶܐ	بَرَا
בָּטַח II. = טָבַח	—	—	طَبَحَ	בָּרַד	—	—	بَرُدَ
בָּטַל	בְּטַל	ܒܛܰܠ	بَطَلَ	בָּרָה	—	—	بَرَا
בָּטַן	—	ܒܛܰܢ	بَطَنَ	בִּרַז	—	—	—
בִּין	בִּין	—	بَانَ	בָּרַח	—	—	بَرِحَ
בָּכָא	—	—	بَكَى	בָּרַךְ	בְּרַךְ	ܒܪܰܟ	بَرَكَ
בָּכַר	—	—	بَكَرَ	בָּרַם	—	—	بَرَمَ
בָּלַג	—	—	بَلَجَ	בִּרַם	—	ܒܪܰܡ	—
בָּלַד	—	—	بَلَدَ	בָּרַע	—	—	بَرَعَ
בָּלַהּ	—	ܒܠܰܗ	بَلَهَ	בָּרַק	בְּרַק	ܒܪܰܩ	بَرَقَ
בָּלָה	בְּלָא	ܒܠܳܐ	بَلَا	בָּרַר	בְּרַר	—	بَرَّ
בָּלַל	—	—	بَلَّ	בָּרַשׁ	—	—	بَرَثَ (?)
בָּלַם	—	ܒܠܰܡ	—	בָּרַת	—	—	—
בָּלַס	—	—	—	בָּשַׂם	בְּסַם	ܒܣܰܡ	شَمَّ ,بَسَمَ
בָּלַע	בְּלַע	ܒܠܰܥ	بَلِعَ	בָּשַׂר	בְּשַׂר	—	بَشِرَ
בָּלַק	—	ܒܠܰܩ	—	בָּשַׁל	בְּשַׁל	ܒܫܰܠ	—
בָּלַשׁ	בְּלַשׁ	—	—	בָּתַל	—	ܒܬܰܠ	بَتَلَ
בָּנָה	בְּנָה ,בְּנָא	ܒܢܰܐ	بَنَا	בָּתַק	—	—	بَتَكَ
—	בְּנַס	—	—	בָּתַר	—	—	بَتَرَ
בָּסַר	—	—	بَسَرَ	בָּתַת	—	—	بَتَّ
בָּעַד	—	—	بَعُدَ				
בָּעָה	בְּעָא	ܒܥܰܐ	بَغَا	בָּאָה	—	ܒܥܳܐ	—
בָּעַז	—	—	بَغَزَ	בָּאַל I.	—	—	—
בָּעַט	בְּעַט	ܒܥܰܛ	—	בָּאַל II.	בְּאַל	ܒܥܶܠ	—

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
בָּבָא	בְּבָא	ܒܒܐ	حَبَا
בָּבַב	בַּבְבָּב	ܒܒܒ	جَوْبٌ
בָּבָה	—	—	جَبَأَ
בָּבַהּ	בְּבַהּ	—	—
בָּבַח	—	—	—
בָּבַל	—	ܒܒܠ	جَبَلَ
בָּבַן	—	—	جَبَنَ
בָּבַע	—	—	—
בָּבַר, בָּבֵר	בְּבַר	ܒܒܪ	جَبَرَ
*בָּבַשׁ	בְּבַשׁ	—	جَبَسَ
*בָּג	—	—	—
בָּגַד	—	—	جَدَّ
בָּגָה	—	—	جَدَّ, جَدَّ
בָּגַל	בְּגַל	ܓܓܠ	جَدَلَ
בָּגַע	—	—	جَدَعَ
בָּגַף	בְּגַף	ܓܓܦ	جَدَفَ
בָּגַר	—	—	جَدَرَ
בָּגַשׁ	בְּגַשׁ	—	—
בָּגָה	—	ܓܓܗ	جَهَّ
בָּגַח	בְּגַח	ܓܓܚ	جَهَرَ
בָּגַב	—	—	جَابَ
בָּגַג	—	—	—
בָּגַד	—	—	—
בָּגָה I., בָּגַר	—	—	—
בָּגָה II., בָּגָה	—	—	جَوَى
בָּגַז	—	ܓܓܙ	جَازَ
בָּגַן	—	ܓܓܢ	—
בָּגַע	—	—	جَاعَ
בָּגַף	—	ܓܓܦ	جَافَ
בָּגַר	—	—	جَارَ
בָּגַשׁ	—	—	—
בָּגַז	—	ܓܓܙ	جَزَا
בָּגַז	בְּגַז	ܓܓܙ	جَزَّ
בָּגַל I.	—	ܓܓܠ	جَزِلَ
בָּגַל II.	—	—	جَزَلَ
בָּגַם	—	—	جَذَمَ, جَزَمَ
בָּגַע	—	—	جَرَعَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
בָּגַר	בְּגַר	ܓܓܪ	جَزَرَ
בָּגַל	—	—	جَحَمَ (?)
בָּגַם	—	—	جَحَمَ
בָּגַן	בְּגַן	ܓܓܢ	—
בָּגַר	—	—	جَحَرَ
בָּגָא = בָּגָה II.	—	—	—
בָּגִד	בְּגִד	ܓܓܕ	—
בָּגַח, בָּגוֹחַ	—	ܓܓܚ	جَاحَ
בָּגִל	—	—	جَالَ
בָּגִר	—	—	جَارَ
בָּגַלַב	בְּגַלַב	—	جَلَبَ, جَلَفَ
בָּגַלַד	—	—	جَلَدَ, جَلَدَ
בָּגַלַה	בְּגַלָא	ܓܓܠܐ, ܓܓܠ	جَلَى, جَلَا
בָּגַלַח	—	—	جَلَعَ, جَلَعَ
בָּגַלַל	בְּגַלַל	ܓܓܠ	جَلَّ
בָּגַלַם	—	—	—
בָּגַלַע	—	ܓܓܠ	جَلَعَ
בָּגִלְעָד	—	—	جَلْعَدَ
בָּגַלַשׁ	—	—	جَلَسَ
בָּגָמָא	בְּגָמָא	—	—
בָּגַמַד	בְּגַם	ܓܓܡ	—
בָּגַמַל	—	—	عَمَلَ
בָּגַמַם	—	—	جَمَّ
בָּגָמָץ	בְּגַמָץ	ܓܓܡܨ	غَمَسَ
בָּגַמַר	בְּגַמַר	ܓܓܡܪ	—
בָּגַנַב	בְּגַנַב	ܓܓܢܒ	جَنَبَ
בָּגַנַז	בְּגַנַז	ܓܓܢܙ	جَنَزَ
בָּגַנַן	—	—	جَنَّ
בָּגַעַא	בְּגַעַא	ܓܓܥ	—
בָּגַעַל	בְּגַעַל	ܓܓܥܠ	جَعَلَ
בָּגַעַר	—	ܓܓܥܪ	—
בָּגַעַשׁ	—	ܓܓܥܫ	—
בָּגַפַה	—	—	—
בָּגַפַן	—	—	جَفَا
בָּגַפַת	בְּגַפַת	ܓܓܦ	جَفَنَ
בָּגַפַר	—	—	جَفَلَ, جَفَّ
בָּגַרַב	—	ܓܓܪ	عَفَرَ
			جَرَبَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
פָּרַד	פְּרַד	ܦܪܕ	جَرَدَ
פָּרָה I.	פְּרַר	ܦܪܪ	غَرِىَ
פָּרָה II. = פָּרַר	—	—	—
פָּרַז	—	—	جَرَزَ
פָּרַל	—	—	جَرِلَ
פָּרַם	פְּרַם	ܦܪܡ	خَرَمَ
פָּרַן	—	—	جَرَنَ
פָּרַס	פְּרַס	ܦܪܣ	جَرَشَ
פָּרַע	פְּרַע	ܦܪܥ	—
פָּרַץ	פְּרַץ	ܦܪܨ	جَرَفَ
פָּרַר	פְּרַר	ܦܪܪ	جَرَّ
פָּרַשׁ	פְּרַשׁ	ܦܪܫ	—
פָּשַׁם I.	—	—	—
פָּשַׁם II.	פְּשַׁם	ܦܫܡ	جَسَمَ
פָּשַׁר	פְּשַׁר	ܦܫܪ	جَسَرَ
פָּשַׁשׁ	פְּשַׁשׁ	ܦܫܫ	جَسَّ, جَاسَ
פָּתַח	—	ܦܬܚ	—
פֶּאָה	—	ܦܐ	دَأَبَ, ذَابَ
פֶּאָה	—	—	—
פֶּאָה	—	—	—
פֶּאָל	—	—	دَأَلَ, ذَأَلَ
פֶּבָא	—	—	دَبَّا
פֶּבָה	—	—	دَبَّ
פֶּבָה	—	—	—
פֶּבֶה	—	—	—
פֶּבֶל	זְבַל	ܦܒܠ	دَبَلَ
פֶּבֶק	פְּבַק	ܦܒܩ	دَبِقَ
פֶּבֶר	פְּבַר	ܦܒܪ	دَبَّرَ
פֶּבֶשׁ	—	—	—
פֶּגָה I.	—	—	دَجَّا
פֶּגָה II. = פֶּגַם	—	—	—
פֶּגַל	—	—	دَجَّلَ
פֶּגַם	—	—	—
פֶּגַן	—	—	—
פֶּגַע	—	—	—
פֶּגַר	—	—	—
פֶּד	—	—	—
פֶּדָה	—	—	—
פֶּדָג	—	—	—
פֶּהָם	—	—	دَهَمَ, دَهِمَ

Hebr.	Aram.	Syr	Arab.
פֶּוַד	—	—	—
פֶּוָה = פֶּאָה	—	—	—
פֶּוַד	—	—	—
פֶּוַח	פְּוַח	ܦܘܚ	دَوِىَ, دَاءَ
פֶּוַם = פֶּגַם	—	—	دَامَ
פֶּוַן	—	—	دَانَ
פֶּוַץ	—	—	دَاصَ
פֶּוַר	—	—	دَارَ
פֶּוַשׁ	—	—	دَاسَ
פֶּוָת	—	—	—
פֶּחָה	פְּחַה	ܦܚܐ	دَحَأَ
פֶּחָח	—	—	دَحَّ
פֶּחַל	פְּחַל	ܦܚܠ	دَحَلَ
פֶּחָן	—	—	دَحَنَ
פֶּחַת	—	—	—
פֶּחָק	פְּחַק	ܦܚܩ	دَحَقَ
פֶּיָה	—	—	—
פֶּיָן	פְּיַן	ܦܝ	دَانَ
פֶּכָא	—	—	دَكَأَ
פֶּכָה	—	—	دَكَّ
פֶּכָה	—	—	—
פֶּכָל	כְּפַל	ܟܦܠ	—
פֶּכָר	כְּפַר	ܟܦܪ	—
פֶּכֶשׁ	כְּפַשׁ	ܟܦܫ	دَلَى
פֶּלָא	פְּלַא	ܦܠܐ	—
פֶּלָה	פְּלַח	ܦܠܚ	—
פֶּלָח	פְּלַח	ܦܠܚ	—
פֶּלָל	פְּלַל	ܦܠܠ	دَلْدَلَ, دَلَّ
פֶּלַע	פְּלַע	ܦܠܥ	دَلَعَ
פֶּלַח	פְּלַח, זְלַח	ܦܠܚ	دَلَفَ
פֶּלַק	פְּלַק	ܦܠܩ	دَلَقَ
פֶּמָה I.	—	—	—
פֶּמָה II. = פֶּהָם	—	—	—
פֶּמַם	—	—	دَامَ
פֶּמַן	—	—	دَمَنَ, دَمْنَ
פֶּמַע	—	—	دَمَعَ
פֶּמַר	—	—	دَمَرَ
פֶּנָג	—	—	—
פֶּנַן	—	—	دَنَّ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
הָעָה	—	—	دَعَا	הוֹן	—	—	هَانَ
הָפַךְ	הֲפַךְ	ܐܦܟ	—	הָזָה	הֲזָה		هَذَى
הָעַל	—	ܐܟ	دَعَلَ ,دَجَلَ	הָבַל	הֲבַל	ܗܒܠ	هَكَلَ
הָפַה	—	—	دَفَّ ,دَفَعَ	הָבַר	—	—	هَكَرَ
הָפַק	—	—	دَفَقَ	הַל = ה art.	—	—	أَلْ
הָקַל	הֶקֵלָא	ܐܨܠ	دَقَلٌ	הָלַב	—	—	—
הָקַק	—	—	دَقَّ	הֲלַךְ	הֲלַךְ	ܐܟ	هَلَكَ
הָרַר	הֲרַר	ܐܪ ,ܐܪܪ	—	הָלַל	—	—	هَلَّ
הָרָא	—	—	دَرَأَ	הָלַם	הֲלַם	—	—
הָרַב	—	—	دَرَبَ	הָמָה	—	—	هَمَى
הָרַג	—	—	دَرَجَ	הָמַל	—	—	هَمَلَ
הָרַךְ	הֲרַךְ	ܐܪܟ	دَرَكَ	הָמַם	—	—	هَمْهَمَ ,هَمَّ
הָרַק = זָרַק	—	—	دَرَقَ	הָמַן	—	—	—
הָרַר	—	—	دَرَّ	הָמַס	—	—	هَمَسَ ,هَمَشَ
הָרַשׁ	הֲרַשׁ	ܐܪܫ	دَرَسَ	הָמַר	—	—	هَمَرَ
הָשָׁא	—	—	وَدَسَ	הֵן	הֵן	ܗܢ	هُنَّا ,هَنَّا
הָשַׁן	—	—	دَسَمَ	הָנַע	—	—	هَنَعَ
הָת	הֵת	—	—	הָס	—	—	—
הָא	הָא	ܗܵܐ	هَاءَ ,هَا	הַצָּן	—	—	حَصَنَ ,حَصُنَ
הָבַל	הֲבַל	ܗܒܠ ,ܗܒܠ	—	הָגַג	—	—	—
הָבַר	הֲבַר	—	هَبَرَ	הָגָה	—	—	—
הָגַג	—	ܗܓ	هَجَّ	הָרַס	הֲרַס	—	هَرَسَ
הָגַה	הֲגַת	ܗܓ	—	הָר	—	—	—
הָגָה = יָגָה	—	—	—	הָתַת	—	—	هَتَّ
הָגַר	—	—	هَجَرَ				
הָדַד	—	—	هَدَّ	ר	ר	°	وَ ,فَ
הָדָה	—	ܗܕ	هَدَى	הָב = יָהַב	—	—	وَهَبَ
הָדַךְ	—	—	هَدَكَ	הָד	—	—	—
הָדַם	הֲדַם	ܗܕܡ	هَدَمَ	הָז	—	—	وَزَرَ
הָדַס	הֲדַס	—	—	הָלַד = יָלַד	הֲלַד	—	وَلَدَ
הָדַת	הֲדַת	—	—	הָנָה	—	—	وَنَى
הָדַר	הֲדַר	ܗܕܪ	هَدَرَ				
הוּא	הוּא	ܗܘ	هُوَ ,هِيَ	זָאַב	זְאֵב	ܙܐܒ	ذَابَ
הָוָה ,הָיָה	הֲוָא	ܗܘ	هَوَى	זָבַב	—	—	ذَبْذَبَ
יְהִי	יְהֵא	ܗܘܹ ,ܗܘܹܹ	وَيْ	זָבַח	זְבַח	ܙܒܚ	ذَبَحَ
הֵם	—	—	—				

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
זָבַל	—	ܙܒܠ	زَبَلَ
—	זְבַן	ܙܒܢ	—
זָגַג	—	—	زَجَّ (زِجَاج)
זֶה	דְּיָ, דָּא	ܕܐ, ܗܵܕ	ذَا, ذُو
זָהַב	דְּהַב	ܕܗܒ	ذَهَبَ
זָהָה	—	ܙܗ	زَهَا
זָהַל	—	—	—
זָהַם	—	—	زَهِمَ
זָהַר	זְהַר	—	زَهَرَ
זוֹב	זוּב	ܙܘ	ذَابَ
זוּג	—	ܙܘܓ	زَوَّجَ, زاج
זוּד	זוּד	—	زَادَ
זָוָה	—	—	زَوَى
זוּז = צוּץ	—	—	—
זוּל	—	—	ذَالَ
זוּעַ	זוּעַ	ܙܥ	زَاغَ
זוּת = צוּת	—	—	وَدَفَ
זוּר I.	—	ܙܪ	زَيَّرَ
זוּר II.	זוּר	—	زَارَ
זָחַח	זְחַח	ܙܚ	زَحَّ, زَحْزَحَ
זָחַל	זְחַל	ܙܚܠ	زَحَلَ
זָכָה	זְכָה	ܙܟܝ, ܙܟܐ	زَكَا
זָכַה	—	—	—
זָכַר	זְכַר	ܙܟܪ	ذَكَرَ
זָלַא	זְלָא	ܙܠ	—
זָלַג	זְלַג	ܙܠܓ	دَلَجَ
זָלַל	זְלַל	ܙܠܠ	ذَلَّ
זָלַת	זְלַת	ܙܠܬ	—
זָמַם	זְמַם	ܙܡ	زَمَّ
זְמְזֵם	—	—	زَمْزَمَ
זָמַן	זְמַן	ܙܡܢ	زَمَنَ
זָמַר	זְמַר	ܙܡܪ	زَمَرَ
זָנַב	זְנְבָא, זְנַב, זְנְבָה	ܙܢܒ	ذَنَبَ
זָנָה	זְנָה	ܙܢܐ	زَانَ
זָנַח	—	—	زَنَخَ
זָנַל	—	—	سَنَّ
זָנַק	—	ܙܢܩ	زَنَقَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
זָעֲזַע	—	—	—
זָעַם	—	—	زَعَمَ
זָעַף	זְעַף	ܙܥܦ	ذَعَفَ
זָעַק	זְעַק	—	—
זָעַר	זְעַר	ܙܥܪ	زَعِرَ
זָפַר	—	—	ذَفَرَ
זָקַן	זְקַן	ܙܩܢ	ذَقَنٌ
זָקַף	זְקַף	ܙܩܦ	—
זָקַק	זְקַק	—	—
זָרַב	זְרַב	ܙܪܒ	زَرِبَ
זָרַד	זְרַד	ܙܪܕ	—
זָרָה	זְרָא	ܙܪܐ	ذَرَا
זָרַח	—	—	—
זָרַם	—	—	—
זָרַע	זְרַע	ܙܪܥ	زَرَعَ
זָרַק	זְרַק, דְּרַק	ܙܪܩ	—
זָרַר I.	—	—	ذَرَّ
זָרַר II. = זוּר I.	—	—	زَرَّ
זָתָא = פָּשָׁא (?)	—	—	—
חָבָא	—	—	خَبَا
חָבַב	—	ܚܒ	هَبَّ
חָבַה = חָבָא	—	—	—
חָבַט	—	ܚܒܛ	خَبَطَ
חָבַל	—	ܚܒܠ	خَبَلَ, حَبَلَ
חָבַק	—	ܚܒܩ	خَبَكَ
חָבַר	—	ܚܒܪ	—
חָבַשׁ	—	ܚܒܫ	حَبَسَ
חָבַת	—	—	—
חָגַב	—	—	حَجَبَ
חָגָה	—	—	حَجَأَ
חָגַל	—	ܚܓܠ	حَجَلَ
חָגַר	—	ܚܓܪ	حَجَرَ
חָדַד	—	ܚܕܕ	حَدَّ
חָדָה	—	—	—
חָדַל	—	—	حَذَلَ
חָדַק	—	—	حَذَقَ

Hebr.	Aram.	Syr	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
חָדַר	חֲדַר	ܚܕܪ	خَدَرَ	חָלַט	—	—	حَلَطَ
חָדַשׁ	חֲדַת	ܚܕܬ	حَدَثَ	חָלַף	—	—	حَلَكَ
חָוַב	חֲוַב	ܚܘܒ	حَابَ	חָלַל	—	ܚܠ	حَلَّ
חָוַג	חֲוַג	ܚܓ	—	חָלַם	חֶלֶם	ܚܠܡ	حَلَمَ
חָוַד	—	—	حَادَ	חָלַף	חֲלַף	ܚܠܦ	حَلَفَ
חָוָה = חָיָה	—	—	حَوَى	חָלַץ	חֲלַץ	ܚܠܨ	حَلَغَ
חָוַז	—	—	—	חָלַק	חֲלַק	ܚܠܩ	حَلَقَ
חָוַט	חֲוַט	ܚܛ	خَاطَ	חָלַשׁ	חֲלַשׁ	ܚܠܫ	حَلَسَ
חָוַל	—	—	—	חָמָא	—	—	حَمَا
חָוַל	—	—	حَالَ	חָמַד	חֲמַד	—	حَمَدَ
חָוַם	—	—	حَمَّ	חָמָה	—	—	حَمَا
חָוַס	—	—	حَوِمَ	חָמַט	חֲמַט	—	—
חָוַץ	—	ܚܡ, ܚܡܥ	—	חָמַל	—	—	حَلِمَ
חָוַק	—	—	حَاقَ	חָמַם	חֲמַם	ܚܡ	حَمَّ
חָוַר	חֲוַר	ܚܘ	حَارَ	חָמַס	חֲמַס	ܚܡܣ	حَمِسَ
חָוַר	—	—	حَارَ	חָמַץ	חֲמַץ, חֲמַע	ܚܡܥ, ܚܡܨ	حَمِضَ, حَمَصَ
חָוַשׁ	—	—	حَاشَ, هَزَ	חָמַק	—	—	حَمَقَ
חָזָה	חֲזָא	ܚܙ	حَزَى	חָמַר	—	—	حَمَرَ
חָזַז	—	—	حَزَّ	חָמַשׁ	—	—	حَمِسَ, حَمَشَ
חָזַק	חֲזַק	ܚܙܩ	حَزَقَ	חָמֵשׁ	חֲמַשׁ	ܚܡܫ	خَمْسٌ
חָזַר	חֲזַר	ܚܙܪ	حَزَرَ	חָמַת	חֲמַת	—	حَمُتَ
חָטָא	חֲטָא	ܚܛܝ	خَطِئَ	חָנָה	—	—	حَنَا
חָטַב	חֲטַב	ܚܛܒ	حَطَبَ	חָנַט	חֲנַט	ܚܢܛ	حَنَطَ
חָטַט	—	ܚܛ	خَطَّ	חָנַךְ	חֲנַךְ	—	حَنَكَ
חָטַל	—	—	خَطِلَ	חָנַן	חֲנַן	ܚܢ	حَنَّ
חָטַם	חֲטַם	—	خَطَمَ	חָנַק	חֲנַק	ܚܢܩ	خَنَقَ
חָטַף	חֲטַף	ܚܛܦ	خَطَفَ	חָסַד	חֲסַד	ܚܣܕ	حَسَدَ
חָטַשׁ	—	—	حَطَرَ	חָסָה	—	—	—
חָיָה	חֲיָא	ܚܝ	حَتَشَ	חָסַל	חֲסַל	—	حَزَلَ
חָכָה	—	—	حَيَّ	חָסַם	—	—	حَرَمَ
חָכַל	—	—	حَكَأَ	חָסַן	חֲסַן	ܚܣܢ	حَكَلَ
חָכַם	חֲכַם	ܚܟܡ	حَكَمَ	חָסַף	חֲסַף	ܚܣܦ	—
חָלָא	—	—	حَلَأَ	חָסַר	חֲסַר	ܚܣܪ	حَسَفَ
חָלַב	חֲלַב	ܚܠܒ	حَلَبَ	חָפָא	—	—	حَسَرَ
חָלַד	—	—	—	חָפַה	חֲפַה	—	—
חָלָה = חָלָא	—	—	حَلَأَ	חָפַז	—	—	حَفَا

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
חָשַׁךְ	חֲשַׁךְ	ܚܫܟ	حَفَنَ
חָשַׁל	חֲשַׁל	ܚܫܠ	حَفَّ
חָשַׁם	—	—	حَفَضَ ,حَفَضَ
חָשַׁק	—	—	حَفَرَ
חָשַׁר	—	—	خَفِرَ
חָשַׁשׁ	—	—	—
חָתַת	—	—	حَفَشَ
חָתַךְ	—	—	حَصَبَ
חָתַל	—	—	حَصَى
חָתַם	—	—	حَصِفَ
חָתַן	—	—	خَضَدَ
חָתַת = חָתַת	—	—	حَصَرَ
חָתַר	—	—	—
חָתַת	—	—	هَقَّ
		—	—
חָבָא	—	—	خَرِيَ
חָרַב	חֲרַב	—	خَرَبَ ,خَرِبَ
חָרַג	—	—	—
חָרַד	—	—	خَرَهَ
חָרַז = חָרַץ	—	—	خَرَزَ
חָרַט	—	—	خَرَطَ
חָרַךְ	חֲרַךְ	—	خَرَقَ
חָרַם	חֲרַם	—	خَرَمَ
חָרַס ,חָרַשׁ	—	—	خَرَشَ
חָרַע	—	—	خَرَعَ
חָרַף	—	—	خَرَفَ ,حَرَفَ
חָרַץ	חֲרַץ	—	حَرَمَ
חָרְצַב	—	—	حَصْرَبَ
חָרַק	—	—	حَرَقَ
חָרַר	—	—	حَرَّ
חָרַשׁ	חֲרַשׁ	—	حَرَثَ
חָרַת	חֲרַת	—	حَرَثَ
חָסַךְ	חֲסַךְ	—	—
חָסַל	—	—	خَسَفَ
חָסַם	—	—	حَسَبَ
חָסַר	—	—	حَشَى

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
חָשַׁךְ	חֲשַׁךְ	ܚܫܟ	حَسَكَ
חָשַׁל	חֲשַׁל	ܚܫܠ	حَسَلَ ,حَشَلَ
חָשַׁם	—	—	حَشَمَ
חָשַׁק	—	—	خَسَقَ
חָשַׁר	—	—	حَشَرَ
חָשַׁשׁ	—	—	حَشَّ
חָתַת	—	—	—
חָתַךְ	חֲתַךְ	—	—
חָתַל	—	—	—
חָתַם	חֲתַם	ܚܬܡ	خَتَمَ
חָתַן	חֲתַן	ܚܬܢ	خَتَنَ
חָתַת = חָתַת	—	—	حَتَفَ
חָתַר	—	—	—
חָתַת	—	—	—
		—	—
חָבָא	—	ܚܒܐ	—
חָרַב	חֲרַב	ܚܪܒ	—
חָרַג	—	ܚܪܓ	طَبَجَ
חָרַד	—	ܚܪܕ	طَبَلَ ,طَفَلَ
חָרַז = חָרַץ	—	—	طَبَعَ
חָרַט	—	—	—
חָרַךְ	חֲרַךְ	ܚܪܟ	ظَهَرَ
חָרַם	חֲרַם	ܚܪܡ	طَابَ
חָרַס ,חָרַשׁ	—	—	طَوَى
חָרַע	—	—	طَاخَ
חָרַף	—	—	طَالَ
חָרַץ	—	—	طَافَ
חָרְצַב	—	—	—
חָרַק	—	—	—
חָרַר	—	—	طَحَاً
חָרַשׁ	חֲרַשׁ	ܚܪܫ	طَحَنَ
חָרַת	—	—	طَحَرَ
חָסַךְ	חֲסַךְ	—	طِينٌ
חָסַל	—	—	—
חָסַם	—	—	—
חָסַר	—	—	طَلَّ
חָסַר	חֲסַר	ܚܣܪ	ظَلَّ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
טָבַח	טְבַח	ܛܒܰܚ	ذَبَحَ
טָבַע	טְבַע	ܛܒܰܥ	طَبَعَ
טָהַר	טְהַר	ܛܗܰܪ	طَهُرَ
טָוָה	—	—	—
טָוָה = טָוַי	—	—	—
טָוַי	—	—	—
טָוַי = טָוָה	—	—	—
טָחַן	טְחַן	ܛܚܰܢ	طَحَنَ
טָחַר	—	—	—
טָחַשׁ	—	—	—
טָחַת	—	—	—
טָטַף	טְטַף	ܛܛܰܦ	طَفَّ
טָיַח	טְיַח	ܛܝܰܚ	طَاحَ
טָיַל	טְיַל	,ܛܝܰܠ ܛܠܰ	طَالَ
טָיַן	טְיַן	ܛܝܰܢ	طَانَ
טָלָא	טְלָא	ܛܠܳܐ	طَلَى
טָלָה	טְלֵה	ܛܠܶܐ	طَلَى
טָלָה = טָלָא	—	—	—
טָלַל	טְלַל	ܛܠܰܠ	ظَلَّ
טָמָא	טְמָא	ܛܡܳܐ	طَمَى
טָמַן	טְמַן	ܛܡܰܪ	طَمَرَ
טָעַם	טְעַם	ܛܥܰܡ	طَعِمَ
טָעַן I.	טְעַן	ܛܥܰܢ	طَعَنَ
טָעַן II.	טְעַן	ܛܥܶܢ	طَعَنَ
טָפַח = טָפָה	—	ܛܦܰܚ	طَفَحَ
טָפַל	—	—	طَفَلَ
טָפַף	—	—	طَفَّ
—	טְפַר	ܛܦܰܪ	—
טָפַשׁ	טְפַשׁ	ܛܦܰܫ	—
טָרַד	טְרַד	ܛܪܰܕ	طَرَدَ
טָרָה	—	—	طَرِيَ
טָרַח	טְרַח	—	طَرَحَ
טָרַף	—	—	طَرُفَ
יָאַב	—	,ܝܐܰܒ ܝܰܐ	—
יָאָה	יְאֵה ,יְאָא	ܝܐܶܐ	—
יָאַל=יָאַל=אָיַל	—	—	—
יָאַשׁ	—	—	يَئِسَ ,أَيِسَ
יָבַב	יְבַב	ܝܒܰܒ	—
יָבַל I.	יְבַל	,ܝܒܶܠ ܝܒܰܠ	وَبَلَ
יָבַל II. = יָלַל	—	—	—
יָבַץ	—	—	وَبَصَ
יָבַשׁ	יְבַשׁ	ܝܒܶܫ	يَبِسَ
יָגַב = יְגֵב	—	—	جَبَّ
יָגַהּ I.	יְגַהּ	—	وَجِيَ ,وجِ
יָגַהּ II.	—	—	وَجِيَ
יָגַע	—	—	وَجِعَ
יָגַר = יְגֵר	יְגַר	—	وَجِلَ ,وَجِلَ
—	יְגַר	ܝܓܰܪ	—
יָדָא I.	יְדָא	—	—
יָדָה II.	יְדָה	—	—
יָדַד	יְדַד	,ܝܕܰܕ ܢܝܕ	وَعَدَ ,وَعَدَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
יָדָה I.	יְדָה	—	—
יָדָה II.	יְדָה	—	وَدَى
יָדַע	יְדַע	ܝܕܰܥ	وَدَعَ
יָהַב	יְהַב	ܝܗܰܒ	وَهَبَ
יָהַץ	—	—	وَهَصَ ,وَهَسَ
יָהַר	יְהַר	—	يَهَرَ
יוֹם = יָמַם	יוֹמָם	ܝܘܰܡ	يَوْمٌ
יָוַן	—	—	وَذَى
יָזַן	—	—	يَزَنَ
יָזַע	—	ܝܙܰܥ	وَزَعَ
יָחַד	יְחַד	—	وَحَدَ
יָחַל	—	—	—
יָחַם	יְחַם	ܝܚܰܡ	وَحَمَ
יָחַף	יְחַף	ܝܚܰܦ	حَفِيَ
יָחַר	—	—	—
יָחַשׂ	יְחַס	—	نَهَضَ
יָטַב	יְטַב	ܝܛܰܒ	—
יָכַח	יְכַח	—	وَجَحَ
יָכַל	יְכַל	—	—
יָלַד	יְלַד	ܝܠܰܕ	وَلَدَ
יָלַהּ	—	—	—
יָלַל	יְלַל	ܝܠܰܠ	وَلْوَلَ
יָלַע	יְלַע ,לְעָא	—	طَلَعَ ,لَغَى
יָלַף	—	—	لَفَّ ,وَلَفَ
יָמָה	יְמָא	—	يَمَى ,وَمَهَ
יָמַם	יְמַם	—	—
יָמַן	יְמַן	—	يَمَنَ ,يَمِنَ
יָמַר	יְמַר	—	—
יָמַשׁ	מְמַשׁ	—	—
יָנָא	יְנָה	—	وَنَى
יָנַק	יְנַק	—	—
יָסַד	יְסַד	ܝܣܰܕ	وَسَدَ
יָסַף	יְסַף	—	—
יָסַר	יְסַר	—	—
יָעַד	יְעַד ,וְעַד	ܝܥܰܕ	وَعَدَ ,وَعَدَ

Hebr.	Aram	Syr.	Arab.
יָצָא	יְפָא	—	وَعَى
יָצַז	גְּזַז	—	وَعَزَ
יָצַט	—	—	وَعَظَ
יָצַל	יְצַל ,אֲצַל	—	وَعَلَ
יָצַם	—	—	نَعَمَ
יָצַף	גְּפַת	—	وَغَفَ
יָצַץ	יְצַט ,יְצַץ	—	وَعَظَ
יָצַר	יְצַר ,אֲצַר	—	وَغَرَ
יָצַת	יְצַת ,תְּפְאֲפַת	—	يَفَعَ
יָצַת	פְּתַח	—	فَاخَ
יָצַע	יְצַע	—	يَفَعَ
יָצָא	יְצָא ,דְּצָא	—	وَصَبَ ,وَظَبَ
יָצַב	יְצַב ,נְצַב	—	وَضَعَ
יָצַג	—	—	وَضَعَ
יָצַג	יְצַג	—	
יָצַק	—	—	
יָצַר	יְצַר	—	
יָצַת		—	
יָקַב	חְבַב ,נְקַב	—	وَقَبَ ,فَابَ
יָקַד	יְקַד	—	وَقَدَ
יָקַה		—	وَقِدَ
יָקַה		—	وَقَى
יָקַע	חְיַע ,חְנַע ,נְקַע	—	
יָקַץ	—	—	يَقِظَ
יָקַר	יְקַר	—	وَقَرَ
יָקַשׁ	נְקַשׁ (?)	—	
יָרֵא	—	—	وَرَعَ
יָרַד	—	—	وَرَدَ
יָרַה	יְרַע	—	وَرِهَ
יָרַח	יְרַח	—	وَرَكَ
יָרַט	—	—	وَرَطَ
יָרַךְ I.	יְרַק	—	
יָרַם	—	—	وَرَمَ
יָרַע	יְרַע	—	وَرَعَ
יָרַק II.	יְרַק	—	وَرَقَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
יָרַשׁ	יְרַת ,יְרַת	—	وَرِثَ
יָשַׁם	שְׁוִם	—	—
יָשַׁב	יְתַב	—	وَثَبَ
יָשַׁה	אְתַת	—	أَتَى
יָשַׁח	—	—	وَحَشَ
יָשַׁט	יְשַׁט	—	وَسَطَ
יָשַׁם	שְׁמַם	—	—
יָשַׁן	יְשַׁן	—	وَسِنَ
יָשַׁע	יְשַׁע	—	وَسِعَ
יָשַׁת	—	—	سَفَى
יָשַׁר	יְשַׁר	—	يَسَرَ
יָשַׁשׁ	קְשַׁשׁ	—	قَسَّ
יָתַד	—	—	وَتَدَ ,وَظَدَ
יָתַח	—	—	وَتَحَ
יָתַם	יְתַם	—	يَتَمَ ,يَتِمَ
יָתַן	—	—	وَثَنَ
יָתַר	יְתַר	—	وَثَرَ
יָתֵד	—	—	—
יָתֵן	—	—	—

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
פָּוָה	פְּוָא	ܦܘܐ	فَوَى	פָּסָא	פְּסָא	—	—
פּוּל	פְּוַל	ܦܘܠ	فَالَ	פָּסָה	פְּסָא	ܦܣܐ	فَسَا
פּוּם	—	—	فَامَ	פָּסַח	פְּסַח	ܦܣܚ	فسح
פּוּן	פְּוַן ,פְּוֵן	ܦܘܢ	فَانَ	פָּסַל	פְּסַל	—	فَسِلَ
פּוּס	פְּוַס ,פְּוֵס	ܦܘܣ	فَاسَ	פָּסַם	פְּסַם ,קְסַם	ܦܣܡ	فَزَمَ
פּוּר I.	פְּוַר ,פְּוֵר	ܦܘܪ	فَارَ	פָּסַס	פְּסַס	—	—
פּוּר II.	פְּוַר	ܦܘܓ	فَرَا ,فَرِيَ	פָּסַע	פְּסַע	ܦܣܥ	فَسَقَ ,خَسَفَ
פָּזַב	פְּזַב	ܦܙܒ	فَذَبَ	פָּעַס	פְּעַס	—	فَعَطَ
פָּזַר	פְּזַר	ܦܙܪ	فَسَرَ	פָּפָה	פְּפָא	—	فَفَا
פָּחַד	—	—	فَجَحَهَ	פָּפַל	פְּפַל ,קְפַל	ܦܦܠ	فَفَلَ
פָּחַח	פְּחַח	ܦܚ	فَاحَ	פָּפַן	פְּפַן	ܦܦܢ	فَفَنَ
פָּחַל	פְּחַל	ܦܚܠ	فَحَلَ	פָּפַס	פְּפַס	ܦܦܣ	—
פָּחַשׁ	פְּחַשׁ	—	—	פָּפַת	פְּפַת ,כְּפַת	ܦܦ	فَفَّ
פִּיד	פְּוַד	ܦܝܕ	فَادَ	פָּפַר	פְּפַר	ܦܦܪ	فَفَرَ
פָּלָא	פְּלָא	ܦܠܐ	فَلَأَ	פָּפַר I.	—	—	فَفَرَ ,خَفَرَ
פָּלַב	פְּלַב	ܦܠܒ	فَلَبَ	פָּפַר II.	—	—	—
פָּלַב	פְּלַב	ܦܠܒ	—	פָּפַשׁ	פְּפַשׁ	—	فَفَسَ
פָּלַח	פְּלַח	—	—	פָּפַת	פְּפַת	ܦܦܬ	فَفَتَ
פָּלַח	חְלַח	—	فَحَلَ ,فَهَلَ	פָּרָא	פְּרָא	ܦܪܐ	—
פָּלַל	פְּלַל	ܦܠܠ	فَلَّ	פָּרַב I.	פְּרַב	ܦܪܒ	فَرَبَ
פָּלַם	פְּלַם	—	فَلَمَ	פָּרַב II.	חְרַב ,פְּרַב	—	—
פָּלַת	פְּלַת ,קְלַת	ܦܠܬ	—	פָּרָה I.	פְּרָא	—	فَرَا
פָּמָה	—	ܦܡܗ	فَهَهَ	פָּרָה II.	—	—	فَرَا
פָּמַז	פְּמַז	—	فَمَزَ	פָּרַז	פְּרַז	ܦܪܙ	فَرَزَ
פָּמַן	פְּמַן	ܦܡܢ	فَمَنَ	פָּרַח	פְּרַח	ܦܪܚ	—
פָּמַס	—	—	—	*פָּרַם	—	—	فَرَمَ
פָּמַר I.	פְּמַר	ܦܡܪ	—	פָּרַס	פְּרַס	ܦܪܣ	فَرَشَ
פָּמַר II.	פְּמַר	ܦܡܪ	—	פָּרַע	פְּרַע	ܦܪܥ	رَفَعَ ,فَرَعَ
פָּמַשׁ	—	ܦܡܫ	—	פָּרַר	פְּרַר	ܦܪܪ	فَارَ
פָּמַת	פְּמַת	—	—	פָּרַשׁ	פְּרַס	ܦܪܫ	فَرَشَ
פָּנָה	פְּנָא ,פְּנֵי	ܦܢܐ	كَنَا	פָּרַת	—	—	—
פָּנַם	פְּנַם	—	—	פָּשַׁה	—	—	فَشَهَ
פָּנַן	פְּנַן	ܦܢܢ	—	פָּשַׁל	חְשַׁל	ܦܫܠ	—
פָּנַס	פְּנַשׁ ,פְּנַס	ܦܢܣ	كَنَسَ ,كَنَزَ	פָּשַׁע	פְּשַׁע	ܦܫܥ	فَشَفَ
פָּנַע	פְּנָא ,פְּנַע	ܦܢܥ	كَنَعَ	פָּשַׁר	פְּשַׁר	ܦܫܪ	يَسَرَ
פָּנַת	פְּנַת ,פְּנַת	ܦܢܬ	كَنَفَ	פָּתַב	פְּתַב	ܦܬܒ	كَتَبَ
פָּנַר	פְּנַר	ܦܢܪ	كَنَرَ				

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
פָּתַל	פְּתַל	—	كَتَلَ
פָּתַם	פְּתַם	ܦܬܡ	كَتَمَ
פָּתַן	פְּתַן	ܦܬܢ	كَتَنَ
פָּתַת	פְּתַת	ܦܬܬ	كَتَفَ
פָּתַר	פַּתַּר	ܦܬܪ	—
פָּתַשׁ	פְּתַשׁ	ܦܬܫ	كَدَشَ
פָּתַת	—	—	كَدَّ
רָאָה	רֲאָה	ܪܐ	لَأَ
רָאַב	רְאָב	ܪܒ	لَأَبَ
רָאַג	רְאַג	ܪܓ	لَأَيَ
רָאַד	רְאַד	ܪܕ	لَأَمَ
רָאַה	רְאַה	ܪܗ	لَبَّ
רָאַח	רְאַח	ܪܚ	لَبَطَ
רָאַט	רְאַט	ܪܛ	لَبَنَ, لَبِنَ
רָאַם	רְאַם	ܪܡ	لَجَّ
רָאַע	רְאַע	ܪܥ	لَهَبَ
רָאַף	רְאַף	ܪܦ	لَهَجَ
רָאַץ	רְאַץ	ܪܨ	لَهَدَ
רָאַשׁ	רְאַשׁ	ܪܫ	لَهَفَ
רָבָא	רְבָא	ܪܒܐ	لَهَقَ
רָבַב	רְבַב	ܪܒܒ	لَهَكَ
רָבַד	רְבַד	ܪܒܕ	لَهَمَ
רָבַח	רְבַח	ܪܒܚ	لَهَى, وَلَى
רָבַט	רְבַט	ܪܒܛ	لَوَى, وَلَى
רָבַע	רְבַע	ܪܒܥ	لَوَّطَ
רָבַץ	רְבַץ	ܪܒܨ	لَوَعَ
רָבַשׁ	רְבַשׁ	ܪܒܫ	لَوَغَ
רָגַד	רְגַד	ܪܓܕ	لَوَصَ
רָגַז	רְגַז	ܪܓܙ	لَوَثَ
רָגַל	רְגַל	ܪܓܠ	—
רָגַם	רְגַם	ܪܓܡ	لَحَمَ
רָגַע	רְגַע	ܪܓܥ	—
רָגַשׁ	רְגַשׁ	ܪܓܫ	—
רָדָה	—	—	—
רָדַד	רְדַד	ܪܕܕ	—
רָדַח	רְדַח	ܪܕܚ	—
רָדַם	רְדַם	ܪܕܡ	—
רָדַף	רְדַף	ܪܕܦ	لَحَصَ
רָהַב	רְהַב	ܪܗܒ	لَحَسَ
רָהַט	רְהַט	ܪܗܛ	لَطَّ
רָהַם	רְהַם	ܪܗܡ	لَطَسَ
רָהַר	רְהַר	ܪܗܪ	لَكِدَ
רָוַח	רְוַח	ܪܘܚ	لَكَثَ
רָוַט	רְוַט	ܪܘܛ	لَمَدَ
רָוַע	רְוַע	ܪܘܥ	لَمَكَ
רָוַץ	רְוַץ	ܪܘܨ	لَعِبَ
רָוַק	רְוַק	ܪܘܩ	لَغْلَغَ
רָוַשׁ	רְוַשׁ	ܪܘܫ	لَغَدَ
רָזָה	רְזָה	ܪܙܐ	لَغَا, لَغِيَ
רָזַח	רְזַח	ܪܙܚ	لَغَزَ
רָזַם	רְזַם	ܪܙܡ	لَغَصَ
רָזַף	רְזַף	ܪܙܦ	لَغَنَ, لَغِمَ
רָחַב	רְחַב	ܪܚܒ	لَهِبَ
רָחַט	רְחַט	ܪܚܛ	لَمَدَ
רָחַם	רְחַם	ܪܚܡ	لَفَتَ
רָחַף	רְחַף	ܪܚܦ	—
רָחַץ	רְחַץ = רָצָה		
רָחַק	רְחַק	ܪܚܩ	لَقِحَ, لَحِقَ
רָטַב	רְטַב	ܪܛܒ	لَقَطَ
רָטַם	רְטַם	ܪܛܡ	لَقَمَ
רָטַף	רְטַף	ܪܛܦ	لَقْلَقَ
רָכַב	רְכַב	ܪܟܒ	لَقَسَّ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
לָוַט	לְוַט	—	لَاطَ
לָוַל	לְוַל	ܠܘܠ	لَأَلَّ
לָוַן	לְוַן	—	—
לָוַע	לְוַע	ܠܘܥ	لَغَا
לָוַץ	לְוַץ	—	لَاصَ
לָוַשׁ I.	לְוַשׁ	ܠܘܫ	—
לָוַשׁ II.	—	—	لَاثَ
לָזָה	—	—	—
לָחַח	—	ܠܚܚ	—
לָחַך	לְחַך	ܠܚܟ	لَحَسَ
לָחַץ	לְחַץ	ܠܚܨ	لَحَصَ
לָחַשׁ	לְחַשׁ	ܠܚܫ	لَحَسَ
לָטָא	לְטָא	ܠܛܐ	لَطَّ
לָטַשׁ	לְטַשׁ	ܠܛܫ	لَطَسَ
לָכַד	לְכַד	ܠܟܕ	لَكِدَ
לָכַשׁ	—	—	لَكَثَ
לָמַד	לְמַד	ܠܡܕ	لَمَدَ
לָמַהּ	—	—	لَمَكَ
לָעַב	לְעַב	ܠܥܒ	لَعِبَ
לָעַג	לְעַג	ܠܥܓ	لَغْلَغَ
לָעַד	—	—	لَغَدَ
לָעָה	לְעָה	ܠܥܐ	لَغَا, لَغِيَ
לָעַז	לְעַז, לַז	ܠܥܙ, ܠܙ	لَغَزَ
לָעַט	לְעַט	ܠܥܛ	لَغَصَ
לָעַן	—	—	لَغَنَ, لَغِمَ
לָעַת	לְעַת	ܠܥܬ	لَهِبَ
לָפַד	לְפַד	—	لَمَدَ
לָפַת	לְפַת	—	لَفَتَ
לָצַר = נָצַר			
לָקַח	לְקַח	—	لَقِحَ, لَحِقَ
לָקַט	נְקַט	—	لَقَطَ
לָקַם	לְקַם	ܠܩܡ	لَقَمَ
לָקַק	לְקַק	—	لَقْلَقَ
לָקַשׁ (קֵשׁ)	לְקַשׁ	ܠܩܫ	لَقَسَّ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
לָשַׁד	תְּדַד	—	لَسَدَ
לָשַׁךְ	—	—	—
לָשַׁם	—	—	لَسَمَ
לָשַׁן (לֵשׁ)	לֵשׁ	ܠܫ	لَسَّ ,لَسَنَ
לָשַׁע	—	—	لَسَعَ
לָתַח	מְתַח	—	مَسَحَ
לָתַךְ	—	—	—
לָתַע	—	—	لَتَغَ ,لَدَغَ
מָאָה	מְאָה ,מְאָא	ܡܐ	
*מָאַם =	מָאמָא v. מָהּ	—	—
מָאַן	מְאַן	ܡܐܢ	
מָאַס	מְאַס	—	مِيْس
מָאַר	מְרַר	ܡܪ	مَأَرَ ,مَيَّرَ
מָג	—	—	—
מָגַד	מְגַד	ܡܓܕ	مَجَدَ ,مَجُدَ
מָגַן	מְגַן	—	مَكُنَ
מָגַר	מְגַר	ܡܓܪ	—
מָדַד	מְדַד	ܡܕ	مَدَّ ,مَدَى
*מָדָה	—	—	مَدَى
מָה	מָא	ܡܐ	مَا
מֵה ,מָא	מַהְמֵהּ	ܡܢ	مَهْ
מָה	מָא	ܡܐ	مَاْ ,مَاهَ
מָהַל (מָל)	מְהַל	—	—
מָהַר	מְהַר	ܡܗܪ	مَهَرَ ,مَرَّ
מָהַר	מָר	ܡܪ	مَارَ
מְוֹ	מָא	ܡܐ	مَا
מוג	—	—	مَاعَ ,مَاجَ
מוד	מָד	—	مَادَ
מוט	מָט	ܡܛ	مَاطَ
מוּךְ	מָךְ ,מֵךְ	ܡܟ	بَكَّ ,مَكَّ
מוּל	מָל ,מְלַל	—	مَالَ
מוּן	מוּן	ܡܘܢ	مَانَ
מוּץ	מֵץ ,מָץ	ܡܨ ,ܡܘ	مَازَ
מוּק	מוּק ,מַיֵּק	ܡܘܩ	مَاقَ
מוּר	מָר	ܡܪ	مَارَ
מוּשׁ	—	—	—

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
מוּת	מֵית	ܡܝܬ	مَاتَ
מָזַג	מְזַג	ܡܙܓ	مَزَجَ
מָזָה	—	—	مَزَّ
מָזַז	מַזְמֵז	—	—
מָזַח	חֲזַם	ܚܙܡ	حَزَمَ
מָזַר	מְזַר	ܡܙܪ	مَذِرَ ,مَرَزَ
מָחָא	מְחָא	ܡܚܐ	—
מָחָה	מְחַח ,מְחָא	ܡܚܐ	مَحَّ ,مَحَا
מָחַח			
מָחַץ	—		مَحَصَ ,مَحَزَ
מָחַק	מְחַק		مَحَقَ
מָחַר	מְחַר		—
מָטָא	מְטָא	ܡܛܐ	مَضَى
מָטַר	מְטַר	ܡܛܪ	مَصِرَ
מִי	מָן ,מִן	ܡܢ	مَنْ
מְכַךְ	מְכַךְ ,מְאַךְ	ܡܟ	مَكَّ
*מָכַל	יָכַל	v.	مَكِلَ
מָכַר	—	ܡܟܪ	مَجِرَ
מָלָא	מְלָא	ܡܠܐ	مَلَأَ ,مَلِيَ
מָלַח	מְלַח ,תְּלַג	ܡܠܚ	مَلَحَ
מָלַט	מְלַט	ܡܠܛ	مَلِطَ
מָלַךְ	מְלַךְ	ܡܠܟ	مَلَكَ
מָלַל I.	מַלֵּל	ܡܠܠ	مَلَّ (مِلَّة)
מָלַל II.	מְהַל	—	—
מָלַץ	לוּץ	v.	—
מָלַק	מְלַג	ܡܠܩ	مَلَقَ
מָן	—	—	—
מָנָה	מְנָא ,מָן	ܡܢ	مَنَى
*מָנַח	—	—	مَنَحَ
*מָנַן	—	—	مَنَّ
מִן	מִן	ܡܢ	مِنَ
מָנַע = נָא	מְנַע	ܡܢܥ	مَنَعَ
מָסָה	מְסָא	ܡܫܐ	—
מָסַךְ	מְזַג ,מְזַךְ	ܡܙܓ	مَشَجَ
מָסַס I.	מְסַס ,מַזְמֵז	—	مَاثَ
מָסַס II. = מָדַד	מְסַס = מְדַד	ܡܫܫ	مَشَّ (?)
מָסַר	מְסַר	ܡܫܪ	—

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
מָעַד	—	—	مَادَ
מָצָה = מָצָא	מְצָא ,מְצָה	ܡܨܵܐ	—
מָעַט	מְעַט	ܡܥܛ	مَعَطَ ,مَعَسَ
מָעַךְ	מְעַךְ	ܡܥܟ	مَكَّ
מָעַל (מָשַׁל)	מְעַל	ܡܥܠ	مَعَلَ
מָעַן	—	—	مَعَصَ
מָצָא	מְצָא	ܡܨܵܐ	مَصَى ,مَشَى
מָצָה	מְצָא ,מְצָה	ܡܨܵܐ ,ܡܨܹܐ	مَصَى
מָצָח	פְּרַח	ܦܪܚ ,ܡܨܚ	فَصَحَ
מָצַץ	מְצַץ ,מְיַץ	ܡܨ	مَصَّ
מָצַר	מְצַר	—	—
מָקַל	מְקַל	ܡܩܠ	—
מָקַק	מְקַק ,מַקְמֵק	—	مَقَّ
מָרָא	מְרָא	—	مَرَأَ
—	מְרָא	ܡܪܵܐ	مَرْءٌ
מָרָא	מְרָא	ܡܪܐ	مَرِئَ
מָרַג	מְרַג	—	—
מָרַד	מְרַד	ܡܪܕ	مَرَدَ
מָרָה	—	—	مَرَى
מָרַח	מְרַח	—	مَرَخَ
מָרַט	מְרַט	ܡܪܛ	مَرَطَ
מָרַס	מְרַס	ܡܪܨ	—
מָרַק	מְרַק	ܡܪܩ	مَرَخَ
מָרַר I.	מְרַר	ܡܪܪ	مَمَّرَ
מָרַר II.	מְרַר	ܡܪܪ	مَمَّرَ
*מָשַׁה	—	—	مَشَرَ
מָשָׁה	מְשָׁא	ܡܫܐ	مَسَى
מָשַׁח I.	מְשַׁח	ܡܫܚ	مَسَحَ
מָשַׁח II.	מְתַח	—	—
מָשַׁךְ = מָשַׁח	מְשַׁךְ	ܡܫܟ	مَسَكَ
מָשַׁל I. = פָּזַל	פְּזַל	ܦܙܠ	بَسَلَ
מָשַׁל II.	מְתַל	ܡܬܠ	مَثَلَ
מָשַׁע	שְׁעַע	—	مَشَعَ
מָשַׁק	מְשַׁךְ	—	—
מָשַׁשׁ	מַשְׁמֵשׁ ,מַשְׁמֵשׁ	ܡܫ	مَسَّ
מַת	—	—	—
מַתַּג	—	—	—

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
מָתַח	מְתַח	ܡܬܚ	مَتَا
מָתַח	מְתַח	ܡܬܚ	مَتَعَ
מָתַן	מְתַן	ܡܬܢ	مَتَنَ
מָתַק	מְתַק	ܡܬܩ	—
נָאַד	נְדַד	—	—
נָאָה	נְאָה	—	—
נָאַם	—	—	نَأَمَ
נָאַף	נְאַף	—	—
נָאַץ	נְאַץ	—	نَاصَ
נָאַק	נְאַק ,נְהַק	ܢܚ ,ܢܗܩ	نَهَقَ
נָאַר	נְאַר	—	—
נָבָא	נְבָא	ܢܒܐ	نَبَأَ
נָבַב	—	—	—
נָבָה	—	—	نَبَأَ
נָבַח	נְבַח	ܢܒܚ	نَبَحَ
נָבַט	—	—	—
נָבַךְ ,נָבַג	נְבַג ,נְבַךְ	ܢܒܓ	نَبَجَ
נָבַל	נְבַל	—	—
נָבֵל	נְבֵלָא	—	—
נָבַע	נְבַע ,נְבַג	ܢܒܥ ,ܢܒܓ	نَبَغَ ,نَبَعَ
נָבַר = נוּר	נְבַר	ܢܒܪ	نَارَ
נָבַשׁ ,נָבַשׁ	—	—	—
נָגַב	נְגַב	ܢܓܒ	—
נָגַד	נְגַד ,נְגַד	—	نَجَدَ
נָגַהּ	נְגַהּ	ܢܓܗ	—
נָגַח	נְגַח	—	—
נָגַל	נְגַל	ܢܓܠ	نَجَلَ
נָגַן	נְגַן	—	—
נָגַע	נְגָא	ܢܓܐ	نَكَا
נָגַף	נְגַף	—	نَقَفَ
נָגַר	נְגַר ,נְגַר	ܢܓܪ	نَجَرَ
נָגַשׂ	נְגַשׁ	—	نَجَسَ
נָגַשׁ	פְּגַשׁ v.		—
נָדָא	—	נְדָא	—
נָדַב	נְדַב	—	نَدَبَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr	Aram.	Syr.	Arab.
נָדַד	נְדַד	ܢܕ	نَدَّ	I. נוּר	נְוַר		نَارَ
נָדָה I.	—	ܢܘ	—	II. נוּר	נְוַר (*inf.* מְנָר)	ܢܘ	نَالَ
נָדָה II.	—	—	نَدَا	נוּשׁ	נְוַשׁ, עֲנַשׁ	ܢܫ	نَاسَ
נָדַח	—	—	—	נָזָה	—	—	نَزَا
נָדָן I.	נְדָן, לְבָן, דְּנָא	—	—	נָזַל	נְזַל, אֲזַל	—	نَزَلَ
נָדָן II.	נְדָן	—	نَدَنَ	נָזַם	זְמַם	ܐܙܡ	—
נָדַק	—	—	—	נָזַק	נְזַק	ܢܙܩ	نَزَكَ
נָדַר	נְדַר	ܢܕܪ	نَذَرَ	נָזַר	נְזַר	ܢܙܪ	نَذَرَ
נָהָא	נְהָא	ܢܗܐ	—	נָחָה	נְחָא	—	نَحَا
נָהַג	נְהַג, נְהַק	ܢܗܓ	نَهَجَ	נָחַל I.	—	—	نَحَلَ
נָהַג	—	—	—	נָחַל II.	נְחַל	ܢܚܠ	نَحَلَ
נָהָה	נְהָא	ܢܗܐ	نَهَى	נָחַם	נְחַם	ܢܚܡ	نَحَمَ
נָהַל	—	—	نَهَلَ	נָחַס	—	—	نَحَسَ
נָהַם	נְהַם	ܢܗܡ	نَهَمَ	נָחַץ	—	—	نَحَضَ
נָהַק	נְהַג	*v.*	نَهَقَ	נָחַר	נְחַר	ܢܚܪ	نَخَرَ
נָהַר	נְהַר	ܢܗܪ	نَهَرَ	נָחַשׁ I.	נְחַשׁ	ܢܚܫ	—
נוֹא I.	נָא	—	نَاءَ	נָחַשׁ II. = לָחַשׁ	נְחַשׁ	ܢܚܫ	نَحَسَ
נוֹא II.	מְנָע	—	—	נָחַת	נְחַת	ܢܚܬ	—
נוֹב = נָבָא	נְבָא נְבִיא	ܢܒ, ܢܒܝ *cf.*	نَبَغَ	נָטָה (נָטַע)	נְטָא	—	—
נוֹד I.	נְוַד	ܢܘ	نَادَ	נָטַל	נְטַל	ܢܛܠ	—
נוֹד II.	—	—	—	נָטַע	נְטַע	—	وَضَعَ
נוֹדַ	—	—	—	נָטַף	נְטַף	ܢܛܦ	نَطَفَ
נוֹהַ	נְאָה	—	نَوَهَ, نَوَى	נָטַר, נָטַר	נְטַר, נְטַר	ܢܛܪ	نَظَرَ
נוֹחַ	נְוַח	ܢܚ	نَاخَ	נָטַשׁ	נְטַשׁ	—	—
נוֹט = מוֹט	נְוַט	ܢܛ	نَادَ	נָכָא	נְכָא, לְכָא	ܢܟ	نَكَا
נוֹף I.	אַנָּפָה	ܐܢܦ	أَنَكَ	נָכַד	—	—	نَقَدَ
נוֹף II.	—	—	نَاكَ	נָכָא	נְכָא	ܢܟ	نَكَى
—	נְבַל, נְבֵל	ܢܒܠ	—	נָכַח	—	ܢܟܚ	وَجَحَ
נוּם	נִים	ܢܡ	نَامَ	נָכַל	נְכַל	ܢܟܠ	—
נוּן	נִין	ܢܝ		נָכַס	נְכַס, נְכֵס	ܢܟܣ	كَنَزَ
נוּס	נוּס, נוּץ, נְצָא	ܢܨ		נָכַר	נְכַר	ܢܟܪ	نَكَرَ
נוּעַ	נָע	—	نَعْنَعَ	נָלָה	—	ܢܛ	نَالَ
נוּף I.	נוּף, נְפַנָּף	ܢܦ	نَافَ	*נָמַל	—	—	*نَمَلَ
נוּף II.	נְפַט	—	نَفَطَ	נָמַר	נְמַר	ܢܡܪ	نَمِرَ
נוּף III.	—	ܢܦ	—	*נָסַג = סוּג	נְזַח, נְסַח	—	سَاجَ
נוּף IV.	—	—	نَافَ	נָסָה	נְסִי (נְסַס)	ܢܫ	نَشَا
נוּץ	נָץ, נְצַנְצָן	—	نَاصَ	נָסַח	נְסַח	ܫ, ܫܫ	سَحَّ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
נָסַךְ I.	נְסַךְ	ܢܣܟ	نَسَكَ	נָקַח	לְקַח		
נָסַךְ II.	נְסַךְ	—	نَسِجَ	נָקַט	קְוִיט		
נָסַס I.	נְסַס	ܢܣ	نَشَّ	נָקַם (נָחַם)	נְקַם	ܢܩܡ, ܢܚܡ	نَقِمَ
נָסַס II.	נְסַס	ܢܣܣ	نَصَّ	נָקַע	קְוִיעַ		
נָסַע	נְסַח נְסַק	—	نَزَعَ, نَشَعَ, نَسَعَ	נָקַף	נְקַף	—	نَقَفَ
נָסַק	נְסַק, סְלַק	ܢܣܩ	—	נָקַת	נְקַת	ܢܩܨ	—
נָעַל	נְעַל	ܢܥܠ	—	נָקַק		—	—
נָעַם	נְעַם	ܢܥܡ	نَعَمَ, نَعُمَ	נָקַר	נְקַר	ܢܩܪ	نَقَرَ
נָעַץ	נְעַץ, עְנַץ	ܢܥܨ	نَعَصَ	נָקַשׁ	נְקַשׁ		نَقَسَ, قَاسَ
נָעַר	—	—	—	נָקַשׁ	נְקַשׁ	ܢܩܫ	نَقَسَ
נָעַר I.	נְעַר	ܢܥܪ	نَعَرَ	נָרַג		—	نَرَجَ
נָעַר II.	נְעַר	ܢܥܪ	—	נָרַד	נַרְדָּא	ܢܪܕ	—
נָפַג	נְבַג נְפַק	ܢܦܩ	نَفَجَ	נָשָׂא	נְסַב	ܢܫܐ	—
נָפַח	נְפַח	ܢܦܚ	نَفَحَ, نَفَخَ, فَخَّ	נָשָׂא I.	נְשָׂא	ܢܣ	نَسِيَ, نَسَاءَ
נָפַח	—	—	—	נָשָׂא II.		—	نَسَاءَ
נָפַל	נְפַל	ܢܦܠ	—	נָשַׁב	נְשַׁב	ܢܫܒ	نَسَمَ
נָפַס	נְפַס	ܢܦܣ	—	נָשַׁג		—	—
נָפַץ (פּוּץ)	נְפַץ	ܢܦܨ	نَفَصَ, فَاصَ	נָשָׂה I.	נְשָׂא	ܢܣ	نَسِيَ
—	נְפַק	ܢܦܩ	نَفَقَ	נָשָׂה II.		—	نَسَاءَ
נָפַשׁ	נְפַשׁ, נְפַח, נְפַט	ܢܦܫ	نَفَسَ	נָשַׁךְ I.	נְשַׁךְ	ܢܫܟ	—
נָפַת	נְפַת	ܢܦܬ	—	נָשַׁךְ II.		—	—
נָצָא (נָצַץ)	—	—	—	נָשַׁל	נְשַׁל	ܢܫܠ	نَشَلَ, نَثَلَ
*נָצַב	נְצַב	ܢܨܒ	نَصَبَ	נָשַׁם = שָׁם	נְשַׁם	ܢܫܡ	نَسَمَ
נָצָה	נְצָא	ܢܨܐ	نَصَا, نَصَاءَ	נָשַׁף	נְשַׁף	ܢܫܦ	—
נָצַח I.	נְצַח	ܢܨܚ	—	נָשַׁק	נְסַק	ܢܫܩ	—
נָצַח II.	נְצַח	ܢܨܚ	نَضَحَ, نَصَحَ	נָשַׁק	נְשַׁק	ܢܫܩ	نَسَقَ
נָצַל	נְצַל	—	نَصَلَ, نَضَلَ	*נָשַׁר	נְשַׁר	ܢܫܪ	نَسَرَ
נָצַץ (נָם, נָץ)	—	—	—	נָשַׁת	שְׁתַת	v.	
נָצַר	נְטַר	ܢܛܪ	نَطَرَ, نَظَرَ, نَصَرَ	נָתַב		—	نَتَبَ
נָצַר	נְצַר	—	نَصَرَ	נָתַח	נְתַח	ܢܬܚ	نَتَكَ
נָצַת	צְוִית	vid.		נָתַךְ	נְתַךְ	ܢܬܟ	نَتَقَ
נָקַב	נְקַב	ܢܩܒ	نَقَبَ	נָתַן (נָדַן)	נְתַל, נְתַן	ܢܬܠ	—
נָקַב	—	—	نَقُبَ	נָתַם		—	نَتَشَ
נָקַד I.	נְקַד	ܢܩܛ	نَقَطَ	נָתַע (לָתַע)		—	—
נָקַד II.	—	ܢܩܕ	نَقَدَ	נָתַץ		—	—
נָקָה I.	נְקַי	ܢܩܝ	نَقِيَ	נָתַק		—	—
נָקָה II.	נְקָא	ܢܩܐ	نَقِيَ	נָתַר I.	נְתַר	ܢܬܪ	تَرَّ

Hebr	Aram.	Syr.	Arab	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
נָתַר II.	—	—	—	סָחַב	סְחַב	ܣܚܰܒ	سَحَبَ
נָתַר	—	—	—	סָחָה	סְחָא	ܣܚܳܐ	سَحَا
נָתַשׁ	נְתַשׁ	ܢܬܰܫ	نَتَشَ	סָחַף	סְחַף סְגַף	ܣܚܰܦ	سَحَفَ
				סָחַר I.	סְחַר, תְּגַר	ܣܚܺܪ	تَجَرَ
סָאָה	סְאָה	ܣܳܐ	سَأَ	סָחַר II. (סָקַר)			v.
סָאַן	זְוַן	ܣܳܐ	—	סָחַשׁ	—	—	—
סָבָא	סְבָא	—	—	סִיו	—	—	—
סָבַב	סְבַב	—	سَبَّ	סִין	סִין, סָנִין	ܣܺܝܢ	طين
סָבָךְ	סְבָךְ	ܣܒܳܟ	شَبَكَ	סִיר (סוּר)	—	—	سَارَ
סָבַל	סְבַל	ܣܒܶܠ	شَبَلَ	סָכָה	סְכָא	ܣܟܳܐ	—
—	סְבַר	ܣܒܰܪ	—	סָכַךְ	סְכַךְ	ܣܟܰܟ, ܣܟܶܟ	سَكَّ
סָגַד	סְגַד	ܣܓܰܕ	سَجَدَ	סָכַל	סְכַל	ܣܟܰܠ	—
סָגַל	סְגַל	—	سَجَلَ	סָכַן I.	סְכַן	ܣܟܰܢ	سَكَنَ
סָגַן	סְגַן	—	—	סָכַן II.	—	—	—
סָגַר I.	סְגַר	ܣܓܶܪ	—	סָכַר	סְכַר	ܣܟܶܪ	سَكَرَ
סָגַר II.	סְגַר	ܣܓܶܪ	شَجَرَ	סָכַת	—	—	سَكَتَ
סָדַד	סְדָא	ܣܕܳܐ	سَدَّ	סָלָא	זְלָא	—	شَلَا
*סָדַם	—	—	—	סָלַד	סְלַד	—	صَلَدَ
*סָדַן	סְדַן	ܣܕܶܢ	سَكَنَ	סָלָה	סְלָא	ܣܠܳܐ	—
סָדַר	סְדַר	ܣܕܶܪ	—	סָלַח	סְלַח	ܣܠܶܚ	—
סָהַר	סְהַר סְהַד	ܣܗܰܪ, ܣܗܰܕ	سَهَرَ	סָלָה	—	—	سَلَكَ
סוּא (= זוּעַ)	—	—	سَأَ	סָלַל I.	סְלַל	—	شَالَ
סוּג I.	סוּג	ܣܘܓ	سَيَّجَ	סָלַל II.	(סְלָא)	—	سَلَّ
סוּג II.	—	—	سَاجَ	*סָלַם	—	—	—
סוּד	סוּד	ܣܘܕ	وَسَدَ	סָלַע I.	סְלַק	—	—
סוּה (= הָוָה)	—	—	—	סָלַע II.	סְלַע	—	سَلَعَ
סוּחַ	סְיַח (?)	ܣܘܚ (?) ܣܘܢ	سَحَا, شَاكَ	סָלַף	סְלַף	—	سَلَفَ
סוּם	—	ܣܘܡ	—		סְלַק	ܣܠܶܩ	—
סוּף	סוּף	ܣܘܦ, ܣܶܦ	—	*סָלַת	—	—	سَلَتَ
סוּף		v.	ܢܣܰܚ	סְמַדַּר	—	—	—
סוּס	סוּס	—	—	סָמַךְ	סְמַךְ	ܣܡܰܟ	—
סוּעַ	—	—	نَسَعَ	*סָמַל (צָלַם)	צְלַם	ܨܠܰܡ	صَنَمَ
סוּף I.	סוּף	ܣܘܦ, ܣܶܦ	—	סָמַם	סְמַם	ܣܡܰܡ	سَمَّ
סוּף II.	זְעַת	v.		סָמַן	סְמַן	—	—
סוּר I.	סוּר	ܣܘܪ	سَارَ	סָמַר	דְּמַר	ܕܡܰܪ	—
סוּר II.	—	—	—	סָנָא			v.
סוּת	—	—	—	סָנָה	—	—	سَنَا, سَنَّ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
סַנְוֵר	סַנְוֵר	—	—	—	סְתַר	ܣܬܰܪ	—
סָנַן	אֲנָא ,סְנַן	ܣܢ	سَنَّ				
סָנַף (זָנַב)	סְנַף	ܙܢܰܒ ,ܣܢܰܦ	ذَنَبَ	פָּבַב			—
סָס	סָס	ܣܘܣ	سُوسٌ	פָּבַד	עֲבַד		
סָעַד	סְעַד	—	سَعَدَ	פָּבָה	אֲבָא		
סָעָה	—	—	شَعَى	פָּבַט (פָּבַת)			(?)
סָעַם	סְעַם	—	شَعَبَ	פָּבַל			
סָעַף	סְעַף ,שְׁעַף	—	شَعَبَ	פָּבַץ			
סָעַר	סְעַר	—	—	פָּבַר	עֲבַר		
סָפָא	סְפָא	ܣܦܐ	—	פָּבַשׁ	אֲפַשׁ		
סָפַד	סְפַד	—	—	פָּבַת			
סָפָה	סְפָא ,שְׁפָא	ܣܦܐ	سَفَى ,شَفَى	פָּגַב	עֲגַב		
סָפַח I. (סָפָה)	—	—	—	פָּגַל	אֲגַל		
סָפַח II.	—	—	سَفَحَ	פָּגַם	אֲגַם		
סָפַח III.	אֲפַח סְפַח	—	—	פָּגַן	אֲגַן		
*סָפַל	—	—	—	פָּגַר	אֲגַר		
סָפַן	סְפַן	ܣܦܢ	سَفَنَ	פָּדַד	אֲדַד		
סָפַף	—	—	—	פָּדָה	אֲדָא		
סָפַק I.	סְפַק	ܣܦܩ	سَفَقَ ,صَفَقَ	פָּדַל			
סָפַק II.	סְפַק	ܣܦܩ	—	פָּדָן	אֲדַן		
סָפַר I.	סְפַר	ܣܦܪ	سَفَرَ	פָּדַת	אֲדַת (אֲפָא)		
סָפַר (שָׁפַר)	סְפַר ,שְׁפַר	ܣܦܪ	سَفَرَ	פָּדַר	אֲדַר		
סָקַל	—	—	—	פָּהַב I.	אֲדַר		
סָרַב	סְרַב	ܣܪܒ	—	פָּהַב II.	אֲדַר		
*סַרְבַּל	—	—	—	פָּוַשׁ			
*סָרַג	—	—	—	פָּוַב I.	אֲוַב		
סָרַד	סְרַד	ܣܪܕ	—	פָּוַב II.	אֲוַב		
סָרַח I.	—	ܣܪܚ	سَرَحَ	פָּוַג	אֲוַג		
סָרַח II.	סְרַח ,סְרִי	ܣܪܚ	—	פָּוַד I.	אֲוַד I.		
*סָרַחַ	סְרַחַ	—	شَرَكَ	פָּוַד II.			
סָרַן	סְרַן	ܣܪܢ	—	פָּוָה	אֲוָא		
סָרַס	סְרַס	ܣܪܣ	سَرِسَ	פָּוַז			
סָרַת	שְׁרַת	v.		פָּוַט	אֲוַט		
סָרַר	—	—	شَرَّ	פָּוַל	אֲוַל		
סָתָא	סְתָא	ܣܬܐ	شَتَا	פָּוַל	אֲוַל		
סָתַם	—	—	—	פָּוַן I.			
סָתַר	סְתַר	ܣܬܰܪ	—	פָּוַן II.	אֲוַן		

Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.	Arab.	Syr.	Aram.	Hebr.
—	ܣܬܰܪ	סְתַר	—	—			
عَبَى ,عَابَ	—						
وَغِبَ ,غَبَّ							
—	(?)						
عَبَرَ							
عَبِسَ							
—							
عَجِبَ							
عَجَلَ							
عَجَمَ							
عَجَنَ							
عَجَرَ							
عَدَّ							
عَدَا							
غَدَلَ							
عَدَنَ							
غَدَفَ							
عَدَرَ							
—							
عَدَرَ							
عَدَسَ							
غَابَ							
عَابَ							
عَاجَ							
عَادَ							
غَاثَ							
عَوَى ,غَوَى							
عَادَ							
غَاطَ							
عَالَ							
عَالَ							
غَنَى (!) عَوَّنَ		—					
عَانَ							

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
עִוֵּת	עִוַּת	ܥܘܰܬ	عَاثَ	עָגַב	עֲגַב, לְעֲגַב	ܥܓܰܒ	عَتَجَ
עִוֵּת	עִוַּת	ܥܘܰܬ	عَاطَ	עָלַב	עֲלַב	ܥܠܰܒ	—
עִוֵּת	עִוַּת	ܥܘܰܬ	—	עָלָה	עֲלָא, עֲלִי	ܥܠܳܐ	عَلَا
עִוֵּר	—	—	—	עָלַז	—	—	—
עִוֵּר I.	עִוַּר, בְּעַוַּר	ܥܘܰܪ	غَارَ	עָלַט	—	—	عَلِطَ, عَطَلَ
עִוֵּר II.	עִוַּר, קְעַוַּר	—	غَارَ	עָלַל	עֲלַל	ܥܠܰܠ	عَلَّ, عَدَّ
עִוֵּר III.	עִוַּר	ܥܘܰܪ, ܥܘܳܪ	—	עָלַם	עֲלַם	ܥܠܰܡ	عَلَمَ
עִוֵּר IV.	—	—	—	עָלַס	קְלַס	ܥܠܰܣ	قَلَسَ
עִוֵּר V.	עֲוָרָה	v.		עָלַע	—	—	—
עִוֵּשׁ	—	—	غَسَّ	עָלַף	—	—	غَلَفَ
עָוַת	עַוַּת	ܥܘܰܬ	—	עָלַץ	—	—	—
עִוֵּת	—	—	غَاثَ	עָלַק (לוּק לוּט)	—	—	—
עֵז	עִזָּא	ܥܶܙ	عَنْزٌ	עָמַד I.		sicut	عَمَدَ
עָזַב I.	—	—	عَزَبَ	עָמַד II.	עֲמַד	ܥܡܰܕ	عَمَدَ
עָזַב II.	עֲזַב	—	عَذَبَ	עָמָה	—	—	عَمَّ
עָזַז	עֲזַז	ܥܙܰ	عَزَّ	עָמַל	עֲמַל	ܥܡܰܠ	عَمِلَ
עָזַן	—	ܥܙܶ	عَزَنَ	עָמַם I.	עֲמַם	ܥܡ	غَمَّ
עָזַק	עֲזַק	ܥܙܰܩ	عَزَقَ	עָמַם II.	עֲמַם	—	غَمَّ
עָזַר I.	—	ܥܙܰܪ	عَزَرَ	עָמַם	—	—	—
עָזַר II.	עֲזַר	v.		עָמַק	עֲמַק	ܥܡܰܩ	عَمُقَ, مَعَقَ
עָטָה I.	עֲטָא	ܥܛܰܐ	غَطَا	עָמַר I.	עֲמַר, חֲמַר	ܥܡܰܪ	حَمَرَ, غَمَرَ
עָטָה II.	—	—	عَطَى	עָמַר II.		—	غَمَرَ
עָטַן	אֲטַם	ܥܛܶܢ	—	עָמַר III.		ܥܡܰܪ	غَمَرَ
עָטַף	עֲטַף	ܥܛܶܦ	عَطَفَ	עָמַר		—	—
עָטַר	עֲטַר	—	—		עֲמַר	ܥܡܰܪ	—
עָטַשׁ	עֲטַשׁ (נְתַז)	ܥܛܶܫ	عَطَسَ	עָמַשׁ		—	—
*עִוּט	—	ܥܛܶܦ	غَاطَ	עָנַב	עֲנַב	ܥܢܰܒ	عَنَبٌ
עִים	—	—	غَامَ, عَامَ	עָנַג	עֲנַג, פְּנַק	—	غَنِجَ
עִין	II. עִוֵּן	v.		עָנַד	עֲנַד, פְּנַד	—	—
עָנָה	—	—	—	עָנָה I.	עֲנָא	ܥܢܳ	عَنَى, غَنَى
עִיר	—	—	عَيْرٌ	עָנָה II.	עֲנָא	ܥܢܳ	عَنَى, غَنِيَ
עָכַב I.	—	—	—	עָנָה III.	עֲנָא	ܥܢܳ	غَنَى
עָכַב II.	—	—	—	*עָנוּ	—	—	—
עַכְבָּר	—	—	عَكَّ	*עָנֵם	—	—	—
עָכָן (=עָכַר)	—	—	—	עָנַן	עֲנַן, (נְגַן)	—	عَنَّ
עָכַס	—	—	عَكَسَ	עָנַת	עֲנַת	ܥܢܰܬ	—
עָכַר	עֲכַר	ܥܟܰܪ	عَكَرَ	עָנַק	עֲנַק	ܥܢܰܩ	عَنَقَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
*עָבַר	—	—	—	עָרַג (עָרַוּ)	עֲרַג	—	عَرَجَ
עָגַשׁ	עֲגַס	(ܥܓܣ)	—	עָרַד	עֲרַד	ܥܪܕ	عَرَدَ
עָסַס	עֲסָא, עֲפֵי	ܥܣ, ܥܫ	—	I. עָרָה	עֲרָא	—	عَرِيَ
עָפָה	עֲפָא	ܥܦ, ܥܦܐ	עَفَا	II. עָרָה	—	—	—
עָפַל	—	—	عَفِلَ	III. עָרָה	עֲרָא	ܥܪܐ	عَرَى
עָפַר	—	ܥܦܪ	عَفَنَ	עָרַהּ	עֲרַהּ	—	عَرَكَ
עָפַר I. (אָפַר)	עֲפַר	ܥܦܪ	عَفَرَ	עָרַל (עָרֵל)	עֲרַל	ܥܪܠ	عَرِلَ
עָפַר II.	—	—	عَفَرَ	עָרַם	עֲרַם	ܥܪܡ	عَرَمَ
עָצַב I.	עֲצַב	—	عَضَبَ	עָרַס	בְּרַס עֲרַס	ܥܪܣ, ܐܪܣ	—
עָצַב II.	עֲצַב	ܥܨܒ	عَصَبَ	I. עָרַץ	עֲרַץ	ܥܪܨ	عَرَفَ
עָצַב	עֲצֵב	—	غَضِبَ	II. עָרַץ	—	—	حَرَفَ
עָצַד	חֲצַד	ܥܨܕ	عَضَدَ	עָרַץ	רְעַץ	—	عَرْفٌ
עָצָה I.	—	—	غَضَا	עָרַק I.	עֲרַק	ܥܪܩ	عَرَقَ
עָצָה II.	עֲצָא	ܥܨܐ, ܥܨ	عَصَا	עָרַק II.	עֲרַק	ܥܪܩ	عَرَقَ
עָצַל	—	—	عَطَلَ, حَطَلَ	עָרַר	—	—	عَرَّ
עָצַם	עֲצַם	—	عَصَمَ, عَصَبَ	עָרַשׁ	עֲרַס	ܥܪܫ	عَرَشَ
עֶצֶם	—	—	عَظْمٌ	עָרַשׁ	—	—	—
*עָצַן	עֲשַׁן	ܥܨܢ, ܥܨ	غَضَنَ	עָשַׁב	עֲסַב	ܥܫܒ	عَشَبَ
עָצַר I.	עֲצַר	ܥܨܪ	عَضَرَ	עָשָׂה I.	עֲסָא	—	—
עָצַר II.	עֲצַר	ܥܨܪ	عَصَرَ	עָשָׂה II.	—	—	عَشَا
עָקַב I.	עֲקַב	—	—	עָשַׁן	תְּנַן	ܥܫܢ	عَثَنَ
עָקַב II.	—	—	عَقَبَ	עָשַׁק	עֲשַׁק	ܥܫܩ	عَسَقَ
עָקַב III.	עֲקַב	—	عَقَبَ	עָשַׁק	עֲסַק	ܥܫܩ	—
עָקַד I.	עֲקַד	ܥܩܕ	عَقَدَ	עָשַׁר	עֲתַר	ܥܫܪ	—
עָקַד II.	—	—	—	עָשַׂר	עֲסַר	ܥܫܪ	—
עָקָה	עִיק	ܥܩ	عَقَا	עָשַׁשׁ	עֲשַׁשׁ	ܥܫ	عَشَّ, عَشَّ
עָקַל	עֲקַל	ܥܩܠ	عَقَلَ	עָשַׁת	עֲשַׁת	—	—
עָקַם	עֲקַם	ܥܩܡ	—	עָשַׁת	עֲשָׁא, שְׁתָא	ܥܫ	عَاسَ
עָקַר	עֲקַר	ܥܩܪ	عَقْرٌ	עָתַד	עֲתַד	ܥܬܕ	عَتُدَ, عَادَ
עָקַשׁ	עֲקַשׁ	ܥܩܫ	عَقَشَ, عَقَصَ	עָתַם	—	—	عَتَمَ, عَتَمَ, غَام
עָרַב I.	עֲרַב	ܥܪܒ	عَرَبَ	עָתָה	—	ܥܬܐ	—
עָרַב II.	עֲרַב	ܥܪܒ	عَرَبَ	עָתַהּ	—	—	عَتَكَ
עָרַב III.	עֲרַב	ܥܪܒ	عَرَبَ	עָתַל	—	—	عَتَلَ
עָרַב I.	עֲרַב	ܥܪܒ	—	עָתַן	—	—	عَتَنَ
עָרַב II.	—	—	—	I. עָתַק	—	—	عَتَقَ
עָרַג	—	—	—	II. עָתַק	עֲתַק	ܥܬܩ	عَتُقَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
פָּתַק	וְתַק	—	عَتَقَ	פָּזַז II.	פְּזַז	ܦܙܙ	فَزَّ
פָּתַר I.	פְּתַר, פְּשַׁר	ܦܫܰܪ	عَتَرَ	פָּזַר	פְּזַר	ܦܙܰܪ	—
פָּתַר II.	פַּתַּר	ܦܰܫܫ	—	פָּחַד I.	פְּחַד	ܦܚܰܕ	—
פָּתַת	פְּדַד	ܦܕ	عَدَّ	פָּחַד II.	פְּחַד	ܦܚܰܕ	فَحَدَ
				*פָּחַח		—	—
פָּאָה	פְּאָה	ܦܐ, ܦܐܐ	فَاهَ	פָּחַז	פְּחַז, פְּחַס	ܦܚܙ	فَحَزَ
פָּאַר	זְאַפַּר	—	—	פָּחַח I.	פְּחַח	ܦܚ, ܦܚܚ	فَحَّ
פָּאַר		—	فَأَرَ	פָּחַח II.		ܦܰܫܰܚ v.	
פָּגַג	פְּגַג	ܦܓ	فَجَّ	פָּחַם	פְּחַם	—	فَحُمَ
פָּגַל	פְּגַל	—	—	פָּחַר	פְּחַר	ܦܚܰܪ	فَحَرَ
פָּגַע	פְּגַע	ܦܓܰܥ	—	פָּחַת	פְּחַת	ܦܚܰܬ	—
פָּגַר	פְּגַר, פְּגַר	ܦܓܰܪ, ܦܓܰܪ	فَجَرَ	פָּטַר	פְּטַר	ܦܛܰܪ	فَطَرَ
פָּגַשׁ		—	—	פָּטַשׁ	פְּטַשׁ	ܦܛܰܫ	فَطَسَ
*פָּדַד	פְּדַד	ܦܕ	فَدَّ	*פָּדַח		—	—
פָּדָה		—	فَدَا	פָּדַר	פְּדַר	ܦܕܰܪ	—
*פָּדַן	פְּדַן	ܦܕܢ	—	פָּלָא	פְּלָא	ܦܠܳܐ	فَدَى, فَلَعَ
פָּדַע	פְּדַע	ܦܕܰܥ	فَصَعَ	פָּלַג I. (פָּלַח)	פְּלַג	ܦܠܰܓ	فَلَحَ, فَلَجَ
*פָּדַר		—	—	פָּלַג II.	פְּלַג	—	—
פֵּה	פְּאֵם	v.	—	פָּלַג III.	פְּלַק	—	—
פּוּג	פְּגַג	ܦܘܓ	فَاجَ	פָּלַד	פְּלַד	ܦܠܰܕ	فَلَدَ
פּוּד	פְּיַד	ܦܘܕ	فَادَ, فَاتَ	פָּלַי	פְּלַי	—	—
פּוּחַ	פְּיַח	ܦܘܚ	فَاخَ	פָּלַח	פְּלַח	ܦܠܰܚ	فَلَحَ
פּוּט	—	ܦܘܛ	—	פָּלַט	פְּלַט	ܦܠܰܛ	فَلَتَ
פּוּךְ	פְּיַךְ	ܦܘܟ	—	פָּלַךְ	פְּלַךְ	ܦܠܰܟ	فَلَكَ
פּוּל I.	פְּיַל	ܦܘܠ	—	פָּלַל	פְּלַל, פְּלִי	ܦܠ	فَلَّ
פּוּל II.	פֻּלָּא	v.	—	פָּלַם	פְּלַם	ܦܠܰܡ	—
פּוּל III.	פְּיַל	ܦܘܠ	فَالَ	פָּלַס		—	فَلَسَ
פּוּם		—	فَأَمَ, فَيَّمَ	פָּלַשׁ		—	—
*פּוּן		—	—	פָּלַשׁ			
פּוּעַ	פְּעָה	v.		פָּלַשׁ I.			v.
פּוּץ	—	—	فَاضَ, فَاصَ	פָּלַשׁ II.			v.
פּוּק	פְּקַק	ܦܘܩ	—	פָּלַת			v.
פּוּר I. (פָּרַר)	פְּיַר	ܦܘܪ	فَرَّ	פָּנַק	פְּנַק	—	فَلَتَ
פּוּר II.	פָּרַר	v.		פָּנָה	פְּנָה	ܦܢܳܐ	فَنَقَ
פּוּשׁ	פְּיַשׁ	ܦܘܫ	فَاشَ	פָּנַק	פְּנַק	ܦܢܰܩ	فَنَقَ
פּוּת	—	—	فَاتَ	פָּסַג	פְּסַג, פְּסַק	—	فَشَجَ
פָּזַז I.	פְּזַז	ܦܙ	فَزَّ	פָּסָה		—	فَشَا

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
פָּסַח	פְּסַח	ܦܣܰܚ	فَسَحَ ,فَسَخَ
פָּסַז	פְּסַק	ܦܣܰܩ	—
פָּסַל	פְּסַל ,פְּצַל	ܦܨܰܠ	—
פָּסַס	פְּסַס	ܦܣ	—
פָּעָה	פְּעָא	ܦܥܳܐ	نَفَا ,نَفَى
פָּעַל	פְּעַל	ܦܥܶܠ	فَعَلَ
פָּעַם	פְּעַם	—	—
פָּעַר	פְּעַר	ܦܥܰܪ	فَغَرَ
פָּצָה	פְּזַע ,פְּצָא	ܦܨܳܐ	فَصَى
פָּצַח	פְּצַח	ܦܨܰܚ	فَضَحَ
פָּצַל	פְּצַל	ܦܨܶܠ	بَصَلَ
פָּצַם	פְּצַם	—	فَصَمَ
פָּצַע	פְּזַע	—	فَصَعَ
פָּצַר	—	—	—
פָּקַד	פְּקַד	ܦܩܶܕ	فَقَدَ
פָּקַח	פְּקַח	ܦܩܰܚ	فَقَحَ
פָּקַע	פְּקַע	ܦܩܰܥ	فَقَعَ
פָּרָא I.	פְּרָא	ܦܪܳܐ	—
פָּרָא II.	—	—	فَرَّاءُ
פָּרַד	פְּרַד	ܦܪܰܕ	فَرَدَ
פָּרָה	פְּרָא	ܦܪܳܐ	—
פָּרַז	פְּרַז	—	فَرَزَ
פָּרַח	פְּרַח	ܦܪܰܚ	فَرَخَ
פָּרַט	פְּרַט	ܦܪܰܛ	فَرَطَ
פָּרַך	פְּרַך	ܦܪܰܟ	فَرَكَ
פָּרַם	פְּרַם	ܦܪܰܡ	فَرَمَ
פָּרַס	פְּרַס	ܦܪܰܣ	فَرَصَ
פָּרַע (פָּרַץ)	פְּרַע	ܦܪܰܥ	فَرَغَ
פָּרַץ	פְּרַץ	ܦܪܰܨ	فَرَضَ
פָּרַק	פְּרַק	ܦܪܰܩ	فَرَقَ
פָּרַר	פְּרַר	ܦܪܪ	فَرَّ ,فَرْفَرَ
פָּרַשׂ	פְּרַס	ܦܪܰܣ	فَرَسَ
פָּרַשׁ	פְּרַשׁ	ܦܪܰܫ	فَرَتَ ,فَرَسَ
פָּרַת	—	—	فُرْتَ
פָּשָׂה	פְּסָא	—	فَشَا
פָּשַׁח	פְּשַׁח	ܦܫܰܚ	فَسَحَ
פָּשַׁט	פְּשַׁט	ܦܫܰܛ	بَسَطَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
פָּשַׁע	פְּסַע	ܦܫܰܥ	—
פָּשַׁע	—	—	فَشَعَ
פָּשַׁק	פְּסַק	ܦܫܰܩ	فَسَقَ
פָּשַׁר	פְּשַׁר ,פְּתַר	ܦܫܰܪ	فَسَرَ
פָּשַׁת	—	—	—
פָּתַג	פְּתַק ,פְּטַג	ܦܬܰܓ	—
פָּתַג	פְּתַק	—	—
פָּתָה	פְּתָא	ܦܬܳܐ	فَتَى
פָּתַח	פְּתַח	ܦܬܰܚ	فَتَحَ
פָּתַל	פְּתַל	ܦܬܰܠ	فَتَلَ
פָּתַן	פְּתַן	ܦܬܰܢ	بَتَنَ ,فَتَنَ
פָּתַע	—	—	—
פָּתַר	פְּשַׁר ,פְּתַר	ܦܫܰܪ	—
פָּתַת	פְּתַת	ܦܬ	فَتَّ
*צָאַל	—	—	صَالَ
צָאַן (צֶנֶן)	—	—	ضَأَنَ
צָבָא (צֶבֶא)	—	ܨܒܳܐ	صَبَا
צָבָא	—	ܨܒܳܐ	—
צָבַב	צְבַב	—	ضَبَّ ,صَبَّ
צָבָה I.	—	—	صَبَا ,ضَبَا
צָבָה II.	צְבִי	ܨܒܝ	صَبَا
צָבַט (צבת)	—	—	ضَبَطَ
צָבַע I. (טבע)	צְבַע	ܨܒܰܥ	صَبَغَ
צָבַע II.	צְבַע ,צְבַע	ܨܒܰܥ	سَبَغَ ,صَبَغَ
צָבַר	צְבַר	ܨܒܰܪ	ضَبَرَ
צָבַת	צְבַת ,צְוַת	—	—
צָדָא	צְדָא	ܨܕܳܐ	—
צָדַד	צְדַד	ܨܕܰܕ	ضَدَّ ,صَدَّ
צָדָה I.	צְדָא	ܨܕܳܐ	صَدَا
צָדָה II.	צְדָא	ܨܕܳܐ	صَدَا
צָדַק	צְדַק ,זְדַק	ܨܕܰܩ	صَدَقَ
צָהַב	צְהַב	—	صَهَبَ
צָהָה	צְהָא	ܨܚܳܐ	صَوَا
צָהַל	צְהַל	ܨܗܰܠ	صَهَلَ
צָהַר	טְהַר	ܛܗܰܪ	ظَهَرَ ,صَهَرَ
צָוָא	צְוָה	ܨܘܳܐ	—

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
*צָבַב	—	—	ضَابَ
צָדָה	צְדָא	ܨܕܳܐ	صَادَ
צָוָה	צְוָא	ܨܘܳܐ	وَصَّى
צָוַח	צְוַח	ܨܘܰܚ	صَاحَ
צָהַל	צְהַל	ܨܗܶܠ	ضَلَّ
צָהַם	צְהַם	ܨܗܶܡ	صَامَ
צָהַר	—	—	صَاغَ
צָוַח	צְוַח, טְוַח	ܛܘܳܐ	طَافَ (طُوفَانٌ)
צָוַר	צְוַר	ܨܘܰܪ	وَصَّصَ
צָוַק I.	צְוַק	ܨܘܰܩ	ضَاقَ
צָוַק II.	—	—	—
צָוַק III.	—	—	—
צָחַר	צְחַר	ܨܚܳܪ	صَارَ, صَرَّرَ
צָחַת	—	—	—
צָחַח	צְחַח, צְהַח	ܨܚܳܐ	صَحَا
צָחַח	צְחַחַת	ܨܚܰܚ	ضَحَّ, صَحَّ
צָחַן	צְחַן	ܨܚܶܢ	سَنَحَ, صَنَحَ
צָחַק	צְחַק	ܨܚܶܩ	ضَحَكَ
צָחַר	צְחַר	ܨܚܶܪ	صَحَرَ
צָיָה	טְיָא	ܛܝܳܐ	—
צִיר	צְיָא	—	صَارَ
—	צְלָא	ܨܠܳܐ	صَلَا
צָלַח	צְלַח	—	صَلَا
צָלַח	צְלַח	ܨܠܶܚ	صَلْحَ, زَلَحَ
צָלַל I.	צְלַל	ܨܠܶܠ	صَلَّ
צָלַל II.	טְלַל	ܛܠܶܠ	ظَلَّ
צָלַל III.	צְלַל	ܨܠܶܠ	ضَلَّ
*צָלַם	—	—	صَنَمَ
צָלַע	צְלָא, צְלָע	ܨܠܳܥ, ܨܠܰܥ	ضَلَعَ
צָלַח	צְלַח	ܨܠܶܚ	صَلِفَ
צָלַק	צְלַק	—	صَلَقَ
צָמָא	—	—	ظَمِئَ
צָמַד	צְמַד	ܨܡܰܕ	ضَمَدَ
צָמַח	צְמַח	—	—
צָמַם	צְמַם, צְטַם	—	ضَمَّ, ضَمَّ
צָמַק	צְמַק	—	صَمَقَ
צָמַר	עְמַר	ܥܡܰܪ	—

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
צָמַת	צְמַת	ܨܡܰܬ	صَمَتَ
צָנָא	צְנָא	—	صَانَ, ضَنَا
צָנַח	גְּנַח	—	صَنَحَ (?) جَنَحَ
צָנַם	חְנַם, צְנַם	ܨܢܰܡ	صَنَمَ
צָנַן I.	צְנַן	—	صَنَّ
צָנַן II.	—	—	—
צָנַן III.	צְנַן	—	—
צָנַן IV.	סְנָא	—	صَنَّ
צָנַע	צְנַע	ܨܢܰܥ	—
צָנַף	צְנַף	—	صَنَفَ
צָנַק	—	—	زَنَقَ, ضَنَكَ
צָנַר	צְנַר	—	صَنَرَ
צָעַד	—	—	—
צָעַד	—	—	صَعِدَ
צָעַח	צְעַח	—	صَغَى
צָעַן	טְעַן	ܛܥܶܢ	ظَعَنَ
צָעַף	צְעַף	—	ضَعَفَ
צָעַק	צְעַק	—	صَعِقَ
צָעַר	צְעַר	ܨܥܶܪ, ܨܥܳܪ	صَغُرَ
צָפַד	צְפַד	ܨܦܰܕ	صَفَدَ
צָפַה I.	צְפַי	ܨܦܶܐ	صَفَى
צָפַה II.	צְפָא	ܨܦܳܐ	—
צָפַח	סְפַח	ܨܦܰܚ	صَفَحَ
צָפַן	צְפַן	—	—
צָפַע I.	צְפַע	—	ضَفَعَ, دَفَعَ
צָפַע II.	—	—	سَفَعَ (?)
צָפַע	—	—	—
צָפַר I.	צְפַר	ܨܦܰܪ	ضَفَرَ
צָפַר II.	צְפַר, טְפַר	ܛܦܰܪ	ظَفَرَ
צָפַת	צְפַת	ܨܦܰܬ, ܨܦܰܦ	وَصَفَ
צָקַל	—	—	عَقَلَ
צָרַב	צְרַב	—	—
צָרָה	צְרָא	ܨܪܳܐ	ضَرَا
צָרַח	—	—	صَرَدَ
צָרַח I.	צְרַח	—	صَرَحَ
צָרַח II.	צְרַח	ܨܪܰܚ	صَرَخَ
צָרַם	צְרַם	ܨܪܰܡ	صَرَكَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
קָרַע	קְרַע	—	صَرَعَ	קוּשׁ		—	قَاسَ
קָרַת	קְרַת	ܩܪܬ	—	קָטַב		ܩܛܒ	قَطَبَ
קָרַר I.	קְרַר	ܩܪܪ	صَرَّ	קָטַט		—	—
קָרַר II.	—	—	صَرَّ	קָטַל		ܩܛܠ	قَتَلَ
				קָטַן		ܩܛܢ	—
קָאָה		v.	قَاءَ	קָטַת		ܩܛܬ	قَطَبَ
קָבַב I.	—	—	—	קָטַר I.	עֲטַר, יְטַר	ܩܛܪ, ܟܛܪ	قَتَرَ, عَطِرَ
קָבַב II.	קְבַב	ܩܒܒ	قَبَّ	קָטַר II.	קְטַר	ܩܛܪ	—
קָבַל	קְבַל	ܩܒܠ	—	קָלַח		v. ܩܠܚ	
קָבַל	קְבַל	ܩܒܠ	قَبَلَ	קָלָה I.	קְלָא	ܩܠܐ	قَلَى
קָבַע I.	קְבַע	ܩܒܥ	قَبَعَ	קָלָה II.	קְלָא	ܩܠܐ	قَلَّ
קָבַע II.	קְבַע	ܩܒܥ	قَبَعَ	קָלַח		v. ܐܬܠܚ	
קָבַץ	גְּמַע	—	قَبَصَ	קָלַט	קְלַט	ܩܠܛ	قَلَصَ
קָבַר	קְבַר	ܩܒܪ	قَبَرَ	קָלַל	קְלַל	ܩܠܠ	قَلَّ
קָדַד	קְדַד	ܩܕܕ	قَدَّ, قَذَّ	קָלַס	קְלַס	ܩܠܣ	—
קָדַח	קְדַח	ܩܕܚ	قَدَحَ	קָלַע I.	קְלַע	ܩܠܥ	—
קָדַם	קְדַם	ܩܕܡ	قَدَمَ	קָלַע II.	קְלַע, קְוִיל	ܩܠܥ	—
קָדַר	קְדַר	ܩܕܪ	قَذِرَ, كَدَرَ	קָלַע III.	קְלַע	ܩܠܥ	قَعَ
קָדַשׁ	קְדַשׁ	ܩܕܫ	قَدَسَ	קָלַשׁ		—	قَمَشَ
קָהָה	קְהָא, קְוִיהַ	ܩܗܐ	—	קָמָה		—	قَمَا
קָהַל	קְהַל	ܩܗܠ	قَالَ	קָמַח	קְמַח	ܩܡܚ	قَمَحَ
קָהַת	—	—	—	קָמַט	קְמַט	ܩܡܛ	قَمَطَ
קָוָא	קְוָא	—	قَاءَ	קָמַל	קְמַל	ܩܡܠ	قَمِلَ
קָוָה	קְוֵי	ܩܘܐ	قَوَى	קָמַץ	קְמַץ	ܩܡܨ	قَمَصَ
קוּט I.	קְטַט	—	—	קָמַשׁ	קְמַשׁ	ܩܡܫ	قَمَشَ
קוּט II.	קְוַט	ܩܛ	قَاطَ	קָנָא	קְנָא, קְנָא	ܩܢ	قَنَأَ
קוּל	קְוַל	ܩܠ	قَالَ	קָנָה I.	קְנָא	ܩܢ	قَنَى, قَنَّ
קוּם	קְוַם	ܩܡ	قَامَ	קָנַח II.		—	—
קוּן I.	קְוַן	ܩܢ	قَانَ	קָנַז		— ܩܢ (?)	قَنَصَ (?)
קוּן	קְוַן	ܩܢ	قَانَ	קָנַם	קְנַם	ܩܢܡ	قَنَمَ
קוּעַ	קְוַע	ܩܥ	قَاعَ	קָנַן	קְנַן	ܩܢ	قَانَ
קוּת	קְוַת	—	—	קָסַם	קְסַם	ܩܣܡ	قَسَمَ
קוּץ I.	קְנַט, קְוִיץ	ܩܛ	قَاصَ	קָסַס	קְסַס	—	—
קוּץ II.	קְצַץ	ܩܨ	قَصَّ	קָסַת		—	—
קוּר I.	קְוַר	ܩܛ	قَارَ	קָעַע, (קָצַץ)	קְצַע	—	قَاعَ
קוּר II.	—	—	—	קָעַר	קְעַר, שַׁקְעֵר	ܩܥ	قَعُرَ
קוּר III.	קְוַר	ܩܛ	قَارَ	קָפָא	קְפָא, קְפַח	ܩܦ, ܩܦܐ	قَفَّ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
קָפַד I.	קְפַד, קְפֵץ	ܩܦ, ܩܦܨ	قَفَدَ	קָשַׁר	קְטַר	ܩܛܪ	قَطَرَ
קָפַד II.	צָפַד	v.		קָשַׁשׁ	קְשַׁשׁ	ܩܫܫ	قَسَّسَ
קָפַז	קְפַז, קְמַץ	ܩܦܙ	قَفَزَ	קָתָה	—	—	قَتَا
קָמַץ	קְמַץ	ܩܡܨ	قَفَزَ				
קָצַב		ܩܨܒ, ܩܨܦ	قَصَبَ	רָאָה	—	—	رَأَى
קָצָה	קְצַע, קְצָא	ܩܨܐ	قَصَى, قَضَى	רָאַל	רָעַל	v.	
קָצַח	פְּסַח	ܩܫܚ	كَسَحَ	רָעַם	רָגַם	v.	رَغَمَ
קָצַע	קְטַע, קְצַע	ܩܛܥ	قَطَعَ	רָאַשׁ	רֵישׁ, רֵישׁ	ܪܫ	رَأْسٌ
קָצַף	קְצַף	ܩܨܦ	قَصَفَ	רָבַב I.	רַבְרַב	ܪܒ	رَبَّ
קָצַץ	קְצַץ	ܩܨ	قَصَّ	רָבַב II.	—	ܪܒ	—
קָצַר	קְצַר, גְּזַר	ܩܨܪ	قَصَرَ	רָבַד I.	רְפַד	—	رَبَدَ
קָצַר	—	—	قَصَرَ	רָבַד II.	—	—	رَبَدَ
קָרָא I.	קְרָא	ܩܪܐ	قَرَأَ	רָבָה	רְבָא	ܪܒ	رَبَا
קָרָא II.	קְרָא, צְרַח	ܩܪܙ	صَرَعَ	רָבַח	רְבַח	—	رَبَكَ
קָרַב	קְרַב	ܩܪܒ	قَرِبَ	רָבַל	—	—	رَبَلَ
קָרַב	קְרַב, קְרַב	ܩܪܒ	—	רָבַע	רְבַע	ܪܒܥ	رَبَعَ
קָרֵב	—	—	قَلْبٌ	רָבַק	רְבַק	—	رَبَقَ
קָרַד	קְרַד	—	قَرَصَ	רָגַב	—	—	رَجَمَ
קָרָה I.	קְרָא	v.		רָגַז	רְגַז	ܪܓܙ	رَجَذَ
קָרָא II.	קְרָא	ܩܪܐ	قَرَا	*רָגַל	רְגַל	ܪܓܠ	رَجَلَ
קָרַח	קְרַח	ܩܪܚ	قَرَحَ	רָגַם I.	רְגַם	ܪܓܡ	رَجَمَ
קָרַם	קְרַם	ܩܪܡ	قَرَمَ	רָגַם II.	רְגַם	v.	
קָרַן	קְרַן	ܩܪܢ	قَرَنَ	רָגַן	רְגַן	ܪܓܢ	رَجَنَ
קָרַס	קְרַס	ܩܪܣ	—	רָגַע	—	—	رَجَعَ
קָרַע	קְרַע	—	قَرَعَ	רָגַע	—	—	رَجَعَ
קָרַץ	קְרַץ	ܩܪܨ	قَرَصَ, قَرَضَ	רָגַשׁ	רְגַשׁ	ܪܓܫ	رَجَسَ
שִׁקֵּץ	רְקַץ	v.		רָדַד	רְדַד	ܪܕ	رَدَّ
קָרַר	קְרַר	ܩܪܪ		רָדָה I.	רְדָא	ܪܕܐ	رَدَى
קָרַשׁ	—	ܩܪܫ	قَرَشَ	רָדָה II.	רְדָא	ܪܕܐ	—
קָשָׁא	קְשָׁא	ܩܫܐ	قَشَأَ	רָדַם	רְדַם	—	رَدَمَ
קָשַׁב	קְשַׁב	ܩܫܒ		רָדַת	רְדַת	ܪܕܬ	—
קָשָׁה I.	קְשָׁא	—	—	רָהַב	רְהַב	ܪܗܒ	رَهَبَ
קָשָׁה II.	קְשָׁא	—	—	רָהַג	—	ܪܗܓ	رَهَجَ
קָשָׁה	קְשִׁי	ܩܫܐ	قَسَا	רָהָה	—	—	رَهَى
קָשַׁח	—	—	قَسَحَ	רָהַט	רְהַט	ܪܗܛ	—
קָשַׁט	—	—	قَسَطَ	רָהַם	רְהַם	ܪܗܡ	رَهَمَ
				רָהַב	רְהַב	ܪܗܒ	—

Hebr	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram	Syr.	Arab.
רוּג	רוּג	ܪܘܓ	خَرَجَ	רָטַשׁ	רְטַשׁ	ܪܛܫ	رَطَسَ
רוּד	רוּד	—	رَادَ	רָכַב	רְכַב	ܪܟܒ	رَكِبَ
רָוָה	רְוֵי	ܪܘܐ	رَوَى	רָכַךְ	רְכַךְ	ܪܟܟ	رَكَّ
רוּז	רוּז	ܪܘ ,ܪܘܢ	—	רָכַל	רְכַל	ܪܟܠ	رَكَلَ
רוּחַ	רוּחַ ,רְוַח	ܪܘܚ ,ܪܘܚܐ	رَاحَ	רָכַס	רְחַץ	—	رَكَسَ
רוּם	רוּם	ܪܘܡ	رَامَ	רָכַשׁ I.	—	—	رَغَشَ
רוּן	—	—	رَانَ	רָכַשׁ II.	רְכַשׁ	ܪܟܫ	رَكَضَ
רוּעַ	רוּעַ ,רְעֵם	ܪܥ ,ܪܥܝ	رَغَمَ ,رَاعَ	רָמָה	רְמָא	ܪܡܐ	رَمَى
רוּחַ I.	רוּחַ ,רַפְרַח	—	رَفْرَفَ	רָמַח	רְמַח	ܪܡܚ	رَمَحَ
רוּחַ II.	—	ܪܘ	—	רָמַז	רְמַז	ܪܡܙ	رَمَكَ
רוּחַ III.	—	—	—	רָמַל	—	—	رَمَلَ
רוּץ	רְהַט	ܪܗܛ	—	רָמַם I.	רְמַרֵם	ܪܡܡܐ	—
רוּק	רוּק	ܪܘ	—	רָמַם II.	רְמַם	ܪܡ	رَمَّ
רוּר	רוּר	ܪܘܪ	—	רָמַם III.	רְמַם	ܪܡ	رَمَّ
רוּשׁ	—	—	—	רָמַס	רְמַס	ܪܡܣ	رَمَشَ
רָזָה	רְזָא	ܪܙܐ	رَزَى	רָנַב	רְנַב	ܪܢܒ	رَنَبَ
רָזַח	רְזַח	ܪܙܚ	رَزَحَ	רָנָה	—	ܪܢܐ	—
רָזַם (רָמַז)	—	—	رَمَزَ	רָנַן	רְנַן	ܪܢ	رَنَّ
רָזַן	—	—	رَزَنَ ,رَسَنَ	רָסַן	אֲרַס	—	رَسَنَ
רָחַב	רְחַב	—	رَحِبَ ,رَحُبَ	רָסַס I.	רְסַס (רַסְּ)	ܪܣ	رَشَّ
רָחָה	רְחָא	—	رَخَّ	רָסַס II.	רְסַס	ܪܣ ,ܪܣܣ	—
רָחַט	—	—	خَرَطَ	רָעַב	רְעַב	—	رَغِبَ
רָחַל	—	—	رَخِلٌ	רָעַד	רְעַד	ܪܥܕ	رَعَدَ
רָחַם I.	רְחֵם	ܪܚܡ	رَحِمَ ,رَخِمَ ,رَجَمَ	רָעָה I.	רְעָא	ܪܥܐ	رَعَى
רָחַם II.	רְחֵם	ܪܚܡ	—	רָעָה II.	רְעָא	ܪܥܐ	—
רָחַן	רְחֵן	ܪܚܠ	رَحَنَ	רָעָה III.	רְעָא	ܪܥܐ	—
רָחַף I.	רְחַף	ܪܚܦ	رَخَمَ	רָעַל	רְעַל	ܪܥܠ	رَعَلَ
רָחַף II.	—	ܪܚܦ	—	רָעַן	רְעַן	ܪܥܠ	رَغَنَ
רָחַץ	רְחַץ	—	رَحَصَ	רָעַץ I.	רְעַץ	ܪܥ	—
—	רְחַץ	ܪܚܨ	—	רָעַץ II.	—	—	—
רָחַק	רְחַק	ܪܚܩ	—	רָעַף	—	ܪܥܦ	رَعَفَ
רָחַשׁ	רְחַשׁ	ܪܚܫ	رَحَشَ	רָעַץ	רְעַץ ,רְעַע	ܪܥܨ	رَعَصَ
רָטַב	רְטַב	ܪܛܒ	رَطَبَ	רָעַשׁ	רְעַשׁ	ܪܥܫ	رَعَشَ ,رَعَسَ
רָטָה	—	ܪܛܐ	رَطَا	רָפָא	רְפָא	—	رَفَا
רָטַט	—	—	—	רָפַד	רְפַד	—	رَفَدَ
*רָטַן	—	—	—	רָפָה I.	פְּרַח	v.	
רָטַף	רְטַף	v.		רָפָה II.	רְחַץ ,פְּרַח	v.	

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
רָפָה III.	רְפָא	ܪܦܳܐ	رَفَا
רָפַח	—	ܪܦܰܚ	رَفِحَ
רָפַס (רָמַס)	רְפַס	ܪܦܰܣ	رَفَسَ
*רָפַת	רְפַת	ܪܦ	رَفَّ
רָפַק	—	ܪܦܰܩ	رَفَقَ
רָפַשׂ	רְפַס v.		
רָפַת	—	—	رَفَتَ
רָצָא	רְעֵי v.		
רָצַד		—	رَصَدَ
רָצָה	רְעֵי	ܪܥܶܐ	رَضَا
רָצַח	רְעַח	ܪܥܰܚ	رَضَحَ, رَضَخَ
רָצַן	—	ܪܥܶܢ	رَضَنَ
רָצַע	רְעַע	—	رَضَعَ
רָצַף	רְעַף	ܪܥܰܦ	رَضَفَ
רָצַת	רְעַת	—	رَضَفَ
רָצַץ	רְעַע	ܪܥܶܥ	رَضَّ
רָקַב	רְקַב	ܪܩܰܒ	رَقَبَ
רָקַד	רְקַד	ܪܩܶܕ	رَقَدَ
רָקַח	רְקַח	—	رَقَحَ
רָקַם (רוּם)	רְקַם	ܪܩܰܡ	رَقَمَ
רָקַע	רְקַע	ܪܩܰܥ	رَقَعَ
רָקַק I.	רְקַק	ܪܩ	رَقَّ
רָקַק II.	רְקַק	ܪܩ	—
רָשָׁה	רְשָׁא	ܪܫܳܐ	رَشَا
רָשַׁם	רְשַׁם	ܪܫܰܡ	رَسَمَ
רָשַׁע	רְשַׁע	ܪܫܰܥ	رَشَعَ
רָשַׁק	רְשַׁק	ܪܫܰܩ	—
רָתַת	רְתַת	ܪܬܰܬ	—
רָתַם	רְתַם	—	رَتَمَ
רָתַק	רְתַק	—	رَتَقَ
רָתַת	רְתַת	ܪܬܶܬ	—
שָׂא (סָא)	שָׂא	—	شَاشَا
שָׂאָה	נְשָׂא v.		
שָׂאַב	שְׁאֵב, שְׁאַת	—	سَأَبَ
שָׂגַג	—	—	
שָׂגָה I.	שְׂגֵא v.		

Hebr	Aram.	Syr.	Arab.
שָׂאָה II.	—	—	شَأَى
שָׂאָה III.	שְׂעָא, סְבָא	ܣܥܳܐ	سَأَا, سَعَى
שָׂאַט	שְׂטַט	ܣܥܰܛ	سَاطَ
שָׂאַל	שְׁאַל	ܫܥܶܠ	سَأَلَ
שָׂאַן	שְׁאַן	ܫܥܶܢ	
שָׂאַת	—	—	—
שָׂאַר	סְאַר, סְיַר	—	—
שָׂאַר	שְׁאַר, שְׁיַר	—	سَأَرَ
שָׂאַר	—	—	—
שָׂבַב I.	שְׁבַב	ܫܒ	شَبَّ
שָׂבַב II.	שְׁבַב	—	سَبَّ
שָׂבָה I.	שְׁבָא	ܣܒܳܐ	سَبَا
שָׂבָה II.	שְׂבַב v.		
שָׂבַח	שְׁבַח	ܫܒܰܚ	سَبَحَ
שָׂבַט	שְׁבַט	ܫܒܰܛ	سَبِطَ, شَبَطَ
שָׂבָךְ	סְבַךְ, שְׁבַךְ	ܫܒܳܟ	شَبَكَ
שָׂבַר	סְבַר	—	نَارَ
שָׂבַר	—	—	—
שָׂבַל	שְׁבַל, חְבַל	ܣܒܶܠ, ܫܒܶܠ	سَبَلَ
שָׂבַם	—	—	شَبَمَ
שָׂבַס	שְׁבַס, שְׁבַץ	ܫܒܰܥ	شَبَسَ
*שָׂבַע	שְׂבַע	ܣܒܰܥ	سَبْعٌ
שָׂבַר	—	—	سَبَرَ
שָׂבַע	—	—	—
שָׂבַע	שְׂבַע, סְבַע	ܫܒܰܥ	شَبِعَ
שָׂבַץ	שְׂבַץ	ܫܒܰܥ	شَبَصَ
שָׂבַק	שְׂבַק	ܫܒܰܩ	—
שָׂבַר	תְּבַר	ܫܒܶܪ	ثَبَرَ
שָׂבַר	פְּרַ	ܫܒܶܪ	—
שָׂבַר	סְבַר	ܫܒܶܪ	سَبَرَ
שָׂבַשׂ	שְׂבַשׂ	ܫܒܰܨ	شَبَصَ
שָׂבַת	שְׂבַת	ܫܒܰܬ	سَبَتَ, ثَبَتَ
שָׂגָא	סְגָא	ܣܓܳܐ	سَاجَ
שָׂגָה	שְׂגָא v.		
שָׂגַב	שְׂגַב	—	—
שָׂגָג	שְׂגָא	—	—
שָׂגָה	סְגָא	—	—

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
שָׁגָה I.	סְגִי	ܫܓܝ	سَجَحَ ,سَجَعَ
שָׁגָה II.	שְׁגָא	ܫܓܐ	—
שָׁגַה	שְׁגַהּ	—	—
שָׁגַל	שְׁגַל	—	—
שָׁגַע	שְׁגַע	—	—
שָׁגַר	שְׁגַר	ܫܓܪ	—
שָׁדַד	שְׁדַד	—	—
שָׁדַה	—	—	—
שָׁדָה I.	תְּדָא	ܬܕܐ	ثَدَا
שָׁדָה II.	שְׁדָא	ܫܕܐ	—
שָׁדַם	—	—	—
שָׁדַף	שְׁדַף	—	سَدَفَ
שָׁדַר	שְׁדַר	ܫܕܪ	سَدَلَ
שָׁדַר (סָדַר)	סְדַר	ܣܕܪ	—
שָׁהּ	—	—	شَيِئَ (?)
שָׁהָ	—	—	شَا
שָׁהָה	—	—	سَهَا
שָׁהַד	סְהַד	ܣܗܕ	شَهِدَ
שָׁהַם	—	—	سَهَمَ
שָׁהַר	סְהַר	ܣܗܪ	شَهَرَ
שָׁוָא	—	—	سَاءَ
שָׁוַב	תְּוַב	ܬܘܒ	تَابَ ,ثَابَ
שָׁוַב	סְוַב	ܣܘܒ	شَابَ
שָׁוַג		v. שָׁגָה	
שָׁוַג I.	סְוַג	—	—
שָׁוַג II.	סְוַג ,תְּוַג	ܣܘܓ ,ܬܘܓ	شَاكَ ,تَاجَ
שָׁוַד	—	—	سَادَ
שָׁוַד	סְוַד	—	سَادَ
שָׁוָה	שְׁוָא	ܫܘܐ	سَوَى
שָׁוַח	שְׁוַח	—	سَاخَ
שָׁוַח I.	שְׁוַח ,סְוַג	ܫܘܚ	—
שָׁוַח II.	סְוַח	—	سَاحَ
שָׁוַט	סְטָא	ܣܛܐ	شَطَأَ
שָׁוַט I.	שְׁוַט	ܫܘܛ	تَوِطَ
שָׁוַט II.	סְוַט	ܣܘܛ ,ܫܘܛ	سَاطَ
שָׁוַךְ	סְוַךְ	ܣܘܟ	شَاكَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
שָׁוַל	—	—	سَالَ ,ذَالَ
שָׁוַם	שְׁוַם	ܫܘܡ	شَامَ
שָׁוַם I.	שְׁוַם	—	سَامَ
שָׁוַם II.	תְּוַם	ܬܘܡ	شَمَّ ,ثَامَ
שָׁוַן I.	שְׁוַן	ܫܘܢ	—
שָׁוַן II.	שְׁוַן	v. שׁאן	
שָׁוַע (צָוַח)	—	—	—
שָׁוַע	—	—	وَسِعَ
שָׁוַף I.	שְׁוַף ,שְׁפַף	ܫܘܦ	سَفَّ
שָׁוַף II.	שְׁוַף	—	—
שָׁוַק I.	שַׁקְשֵׁק	—	شَاقَ
שָׁוַק II.	שְׁוַק	ܫܘܩ	سَاقَ
שָׁוַק III.	שְׁוַק	ܫܘܩ	سَاقَ
שָׁוַר I.	שְׁוַר	ܫܘܪ	—
שָׁוַר II.	שְׁוַר	ܫܘܪ	سَارَ
שָׁוַר III.	תְּוַר	—	تَارَ
שָׁוַר IV.	שְׁוַר	ܫܘܪ	سَارَ
שָׁוַר	שְׁוַר	ܫܘܪ	—
שָׁוַר I.	סְוַר	v.	
שָׁוַר II.	נְוַר	v.	
שָׁוַר III.	סְוַר	v.	
שָׁוַר IV.	תְּוַר	—	سَارَ
שָׁוַשׁ	שְׁוַשׁ	ܫܘܫ	شَاسَ
שָׁוַשׁ	—	—	—
שָׁוַת I.	שְׁוַת	ܫܘܬ	—
שָׁוַת II.	שְׁתָא	ܫܬܐ	سَتَى
	שְׁוַב	ܫܘܒ	—
	שְׁוַד	—	سَدَفَ
	שְׁוַר	—	شَزَرَ
	שְׁחַד	ܫܚܕ	—
	שְׁחָא	ܫܚܐ	شَحَا
	סְחָא	ܫܚ ,ܣܚ	سَحَّ
	שְׁחַח	—	سَحَّ
	שְׁחַט	ܫܚܛ	سَحَطَ
	סְחַט	ܣܚܛ	—
	שְׁחַל	—	سَحَلَ
—	שְׁחַל	—	سَحَلَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
שָׁחַן	שְׁחַן	ܫܚܶ, ܫܚܰ	سَخَنَ	שָׁלַךְ	—	—	—
שָׁחַס	—	—	سَخَصَ	שָׁלַל	שְׁלַל	ܫܠܶ, ܫܠܰ	سَلَّ
שָׁחַק	שְׁחַק	ܫܚܰ	سَحَقَ	שָׁלַם	שְׁלַם, שְׁלֵם	ܫܠܶܡ	سَلَمَ
שָׁחַץ	שְׁחַץ	—	سَخَصَ	שָׁלַף	שְׁלַף	ܫܠܰ	سَلَفَ
שָׁחַק	שְׁחַק	ܫܚܰ	سَحَقَ	שֵׁם	שֵׁם	ܫܡ	إِسْمٌ
שָׁחַק	גְּחַךְ	ܫܚܶ	—	שָׂם	שַׂם, צַם	ܣܡ	ضَمَّ
שָׁחַר	שְׁחַר	ܫܚܶ	سَحَرَ	שָׁמַד (צָמַת)	שְׁמַד (צְמַת)	ܫܡܰ	سَمَدَ
שָׁחַת	שְׁחַת	ܫܚܰ	سَحَتَ	שָׁמָה	שְׁמָא	ܫܡܳ	سَمَا
שָׁטָה	סְטָא	ܫܛܳ	شَطَّ	שָׁמַח	—	—	سَمَحَ
שָׁטַח	שְׁטַח	ܫܛܰ	سَطَحَ	שָׁמַט	שְׁמַט	ܫܡܛ	شَمَصَ
שָׁטַם	סְטַן, סְטַם	ܫܛܶ, ܫܛܰ	شَتَمَ	שָׁמַךְ	סְמַךְ	ܫܡܟ	—
שָׁטַן	סְטַן	ܫܛܶ	شَطَنَ	שָׁמַם	שְׁמַם	ܫܡ, ܫܡܡ	سَمَّ, ثَمَّ
שָׁטַח	שְׁטַח	ܫܛܰ	—	שָׁמַם	סְמַם	ܫܡ	سَمَّ
שָׁטַר	שְׁטַר	ܫܛܪ	سَطَرَ	שָׁמַן	שְׁמַן	ܫܡܶ	سَمَنَ
שָׁכַב	שְׁכַב	ܫܟܰ	سَكَبَ	שָׁמַע	שְׁמַע	ܫܡܰ	سَمَعَ
שָׁכָה	סְכָא, שְׁכָא	ܫܟ	—	שָׁמַץ	—	—	شَمَصَ
שָׁכַח I.	שְׁכַח	—	—	שָׁמַר	—	—	سَمَرَ
שָׁכַח II.	שְׁכַח	ܫܟܰ	—	שָׁמַשׁ	שְׁמַשׁ	ܫܡܫ	شَمْسٌ
שָׁכַךְ I.	סְכַךְ	ܫܟ	سَكَّ	שֵׁן	שֵׁן	ܫܶ	سِنٌّ
שָׁכַךְ II.	סְכַךְ	ܫܟ	شَكَّ	שְׁנָא	שְׁנָא	ܫܢ	—
שָׁכַךְ	—	—	شَكَّ	שָׁנָא	סְנֵי, סְנָא	ܫܢ	شَنَأٌ
שֶׂכֶל	שְׂכַל	ܫܥܦܠ	شَكْلٌ (عَقْلٌ)	שָׁנַב	—	—	شَنَبَ
שָׂכַל	תְּכַל	ܬܟܶ	تَكِلَ	שָׁנָה I.	תְּנָא	ܬܢ	ثَنَى
שָׂכַם	—	—	—	שָׁנָה II.	—	—	سَنَا
שָׂכַן	שְׂכַן	ܣܟܶ	سَكَنَ	שָׁנַם	—	—	سَنَطَ
שָׂכַר	שְׂכַר, סְכַר, אְגַר	ܫܟܪ	شَكَرَ	שָׂנַן	שְׂנַן	ܣܢ	—
שָׂכַר	שְׂכַר	ܣܟܪ	سَكِرَ	שָׂנַר (צָנַר)	—	—	سَنَرَ
שָׂלַב	שְׂלַב	ܣܠܒ	ثَلَبَ, لَزَبَ, زَلَبَ	שָׂסָה	שְׂצָא	—	—
שָׂלַג	תְּלַג	ܬܠܓ	ثَلَجَ	שָׂסַע	—	—	—
שָׂלָה I.	שְׂלָא	—	—	שָׂסַת	שְׂסַת, סָת	—	—
שָׂלָה II.	סְלָא	ܣܠܐ	سَلَا	שָׂעָה I.	שְׂעָא	ܣܥ	سَعَا
שָׂלָה III.	—	ܣܠܐ	—	שָׂעָה II.	שְׂעָא, שְׂוַע	ܣܥ, ܫܥ	—
שָׂלַו	שְׂלַו	ܣܠܐ	سَلَا	שָׂעַט	שְׂעַט	ܣܥܛ	ثَعَطَ
שָׂלַו	סְלַו	—	سَلَى	שָׂעַל (שָׂאַל)	שְׂעַל	ܣܥܠ	ثَعَلَ
שָׂלַח	שְׂלַח	ܣܠܚ	سَلَحَ	שָׂעַן	—	—	—
שָׂלַט	שְׂלַט	ܣܠܛ	سَلِطَ	שָׂעַע	יְשַׂע	v.	
שָׂלַד	שְׂלַד	—	—	שָׂעַר I.	שְׂעַר, תְּרַע	ܣܥܪ	ثَغَرَ, سَغَرَ

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.	Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
שָׁעַר II.	סְעַר	ܣܥܪ	شَعِرَ, شَرَّ	שָׁקַר	שְׁקַר	ܫܩܪ	شَقَرَ
שָׁעַר I.	סְעַר	ܣܥܪ	—	שָׁרַב	שְׁרַב	ܫܪܒ	سَرَبَ
שָׁעַר II.	סְעַר	v.	سَعَرَ	שָׁרַג	סְרַג	ܣܪܓ	شَرَجَ
שָׁעַת	שְׁעַת	—	—	שָׁרַד I.	סְרַד		سَرَدَ
שָׁפָה I.	שְׁפָה	v.		שָׁרַד II.	סְרַט	—	سَرَدَ
שָׁפָה II.	אְסַף, סְפָא	v.		שָׁרַד III.	—	ܫܪܝ, ܫܪܐ	شَرَدَ
שָׁפָה III.	שְׁפָא	ܫܦܐ	سَفَى	שָׁרָה I.	שְׁרָא	ܫܪܝ	—
שָׁפָה	סְפָא	—	شَفَا	שָׁרָה II.	שְׁרָא	—	—
שָׁפַח	סְפַח	—	—	שָׁרַח	—	—	سَرَّ
שָׁפַח	—	—	سَفَحَ	שָׁרַט	סְרַט, זְרַד	ܫܪܛ	—
שָׁפַט	שְׁפַט	—	سَفَطَ	שָׁרַח	סְרַח	v.	
שָׁפַךְ	שְׁפַךְ	ܫܦܟ	سَفَحَ	שָׁרַךְ	סְרַךְ	ܫܪܟ	شَرَكَ
שָׁפַל	שְׁפַל	ܫܦܠ	سَفَلَ	שָׁרַם	—	—	سَرَمَ, شَرَمَ
שָׁפַם	—	—	—	שָׁרַע	סְרַע	ܫܪܥ	سَرَعَ
שָׁפַן	שְׁפַן	ܫܦܢ	شَفَنَ	שָׁרַף	שְׁרַף	ܫܪܦ	شَرَفَ
שָׁפַן	סְפַן	ܫܦܢ	سَفَنَ	שָׁרַף	סְרַף	ܫܪܦ	—
שָׁפַע	שְׁפַע	ܫܦܥ	—	שָׁרֵץ	שְׁרַץ	ܫܪܙ	—
שָׁפַף	שְׁפַף	ܫܦ	سَفَّ	שָׁרַק	שְׁרַק	ܫܪܩ	شَرَقَ
שָׁפַק I.	סְפַק	—	سَفَقَ	שָׁרַק	שְׁרַג, סְרַק	ܫܪܩ	—
שָׁפַק II.	סְפַק	ܫܦܩ	—	שָׁרַר	שְׁרַר, שַׁרְשֵׁר	ܫܪ	—
שָׁפַר	שְׁפַר	ܫܦܪ	سَفَرَ	שָׁרַר	—	—	سَرَّ
שָׁפַר	שְׁפַר	ܫܦܪ	شَفَرَ, سَبَرَ	שָׁרַשׁ	שְׁרַשׁ, רַץ	ܫܪܫ	—
שָׁפַת	שְׁפַת	ܫܦܬ	—	שָׁרַת	—	—	—
שָׁצַף	—	ܫܨܦ	شَطَفَ	שָׁרַת	סְרַט	ܫܪܛ	—
שָׁקַד	שְׁקַד	—	—	שָׁשַׁר		v.	
שָׁקַד	סְקַד	—	—	שָׁתָה I.	שְׁתָא	ܫܬܐ	—
שָׁקָה	שְׁקָא	ܫܩܝ	سَقَى	שָׁתָה II.	שְׁתָא	ܫܬܐ	سَتَى
שָׁקַט	—	—	سَقَطَ, سَكَتَ	שָׁתַל	שְׁתַל	ܫܬܠ	—
שָׁקַל	תְּקַל	ܫܩܠ, ܬܩܠ	ثَقَلَ, سَقَلَ	שָׁתַם	זְדַם	—	سَتَمَ
*שָׁקַם	שְׁקַם	ܫܩܡ	سَقَمَ	שָׁתַם	סְתַם	—	شَتَمَ
שָׁקַע	שְׁקַע	—	سَقَعَ, صَقَعَ	שָׁתַק	שְׁתַק	ܫܬܩ	(سَكَتَ)
שָׁקַף	סְקַף	ܫܩܦ	سَقَفَ	שָׁתַר	—	—	—
שָׁקַר	—	—	—	שָׁתַר	סְתַר	ܫܬܪ	شَتَرَ
שָׁקַץ	שְׁקַץ	—	—	שָׁתַת	שְׁתַס	ܫܬܣ	—
שָׁקַק	—	—	شَقَّ				
שָׁקַק	סְקַק	ܫܩ	سَقَّ	תָּאַב I.	תְּאַב	—	—
שָׁקַר	סְקַר	ܫܩܪ	شَقِرَ	תָּאַב II.	תְּעַב	v.	

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

Hebr.	Aram.	Syr.	Arab.
תָּאָה I.	—	—	تَأَى
תָּאָה II.	תְּוָא	—	تَوَى
תָּאַם	תְּאֵם	ܬܐܡ	تَأَم
תָּאַן I.	—	—	—
תָּאַן II.	תְּאֵן	ܬܐ v.	
תָּאַר	תְּאַר	ܬܐܪ	—
תָּבָה	תְּבָא	—	تَبَا
תָּבַל I.	תְּבַל	ܬܒܠ	—
תָּבַל II.	תְּבֵל	ܬܒܠ	—
תָּבַר	תְּבַר	ܬܒܪ	—
תָּגַר	תְּגַר	ܬܓܪ	—
תָּהָה	תְּהָא	ܬܗܐ	—
תָּהַל	תְּאַל	—	—
—	תְּוּב	ܬܘܒ	—
—	תְּוַח	ܬܘܚ	—
תָּוָה I.	—	—	—
תָּוָה II.	תְּוַח	ܬܘܚ	—
תְּוּז	תְּזַז	ܬܙ	—
תָּוַךְ I.	תְּוַךְ	—	—
תָּוַךְ II.	—	—	—
תָּוַךְ (תָּוַךְ)	תְּוֹךְ	ܬܘܟ	تَكَّ
תָּוַךְ	תְּוָא	ܬܘܐ	—
תָּוַר	תְּוַר	—	تَارَ
תָּוַר	—	—	—
תָּוַשׁ	תְּוַשׁ	ܬܘܫ	تَاسَ
תָּחַר (תָּרַח)	—	—	—
תָּכַךְ	תְּכַךְ ,תְּוַךְ	ܬܟ	تَكَّ
תָּכַל	—	—	—
תָּכַן	תְּכַן	—	—
תָּלָא	תְּלָה v.		
—	תְּלַג שְׁלַג v.		
תָּלָה	תְּלָא	ܬܠ	—
תָּלַח	תְּלַח	ܬܠܚ	—
תָּלַל I.	תְּלַל ,תַּלְתֵּל	ܬܠ	تَلْتَلَ

Hebr	Aram.	Syr.	Arab.
תָּלַל II.	תְּלַל	ܬܠ	—
תָּלַל III.	שְׁלַל v.		
תָּלַם	טְלַם	ܛܠܡ	ظَلَمَ
תָּלַע	תְּלַח v.		
תָּלַת	אְלַת v.		لَفَّ
תָּמַהּ	תְּמַהּ	ܬܡܗ	تَمِهَ
תָּמַךְ	תְּמַךְ	—	—
תָּמַם	תְּמַם	ܬܡ	تَمَّ
תָּמַר	תְּמַר	ܬܡܪ	تَمَرَ
—	תְּנָא שְׁנָה v.		
תָּנָה I.	נְתַךְ v.		
תָּנָה II.	תְּנָא	ܬܢ	تَنَى
תָּנַן	תְּנַן	ܬܢ	تَنَّ
תָּעַב	תְּעַב	—	تَعِبَ
תָּעָה	טְעָא	ܛܥ	طَغَى ,تَغَى
תָּעַל	תְּעַל	ܬܥ	—
תָּעַע	תְּעָה v.		
תָּעַר	שְׁעַר v.		
תָּפַל	טְפַל	ܛܦ	تَفَلَ
תָּפַף	—	—	تَفَّ
תָּפַר	תְּפַר	—	—
תָּפַשׂ	תְּפַס	—	تَفَسَ
תָּפַת	תְּפַח	—	فَتَى
תָּקָא	—	—	تَقَى (اِتَّقَى)
תָּקַל	תְּקַל	ܬܩ	—
תָּקַן	תְּקַן	ܬܩ	—
תָּקַע	תְּקַע	—	—
תָּקַף	תְּקַף	ܬܩܦ	تَقَفَ
תָּרַז (אָרַז)	—	—	تَرَزَ
תָּרַח	תְּרַח	—	—
תָּרַע	שְׁעַר v.		
תָּרַת	טְרַת	—	تَرِفَ
תָּרַן	—	—	—
תָּרַשׁ	תְּרַז v.		

Jul. Fürst,

CONCORDANTIAE

libr. sacror. veter. testamenti

hebr. atque chald.